主宰之王

ZHUZAIZHI WANG

作者：快餐店

千年的无数少年，竞相崭露一日夫当关万夫莫开的锋芒，
从此世间风起云涌，群雄逐鹿，道上各自踏上不归之路。

【东方玄幻强次元巨作】

CHÚA TỂ CHI VƯƠNG

Khoái Xan Điếm

Huyền Huyễn, Đông Phương

Nhân vật chính Triệu Phong, thuở nhỏ là một thiên tài của trấn Thanh Diệp, được chi tộc kỳ vọng rất lớn, là một trong hai người được lựa chọn đưa vào Triệu thị gia tộc để tu luyện. Tuy nhiên, tại nơi này, Triệu Phong đã biết được thế nào gọi là thiên ngoại hữu thiên, người giỏi còn có người giỏi hơn. Bản thân vốn được xem là thiên tài, nhưng khi được chuyển đến chính tộc ở thành Vũ Dương thì chỉ là kẻ hết sức tầm thường, xếp hàng chót ở nơi này.

Thậm chí ngay cả cô gái được chọn đến chính tộc cùng với Triệu Phong cũng dần trở nên xa lánh hắn, trước kia thì hâm mộ, sau này thì lạnh nhạt, điều này cũng khiến cho Triệu Phong hiểu rõ hơn về nhân tình nóng lạnh ở nơi đây.

Đối diện với sức ép mà đệ tử chính tộc nhằm vào những đệ tử chi tộc không có chỗ dựa, Triệu Phong gần như đã tuyệt vọng, tự hận bản thân mình không có thực lực, không có khả năng thay đổi được địa vị của bản thân trong mắt mọi người.

Bỗng nhiên, kỳ ngộ ập đến, Triệu Phong vô tình dung nhập với một con mắt thần bí thời viễn cổ, sau khi dung nhập con mắt này vào, thể trạng của Triệu Phong không ngừng xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch

đất, chính bản thân hắn còn có được những năng lực vượt qua cực hạn của nhân loại. Thực lực tiến bộ thần tốc, kỳ ngộ không ngừng kéo đến, sự tự tin của Triệu Phong đã trở lại, đồng thời hắn cũng quyết tâm thay đổi chính mình, không ngừng vươn lên, tìm hiểu thật kỹ về thế giới rộng lớn này, nơi mà đâu đâu cũng có cường giả tầng tầng lớp lớp mọc lên.

Trên con đường vươn tới đỉnh cao của Võ giả, Triệu Phong sẽ gặp phải những kỳ ngộ và thử thách gì, liệu hắn sẽ giống như cá chép hóa rồng, một bước lên trời hay là sẽ chôn mình trong dòng chảy của lịch sử, bị những thiên tài trên Đại lục Thanh Hoa giẫm nát.

Mục lục

Chương 1: Thiếu niên Triệu Phong
Chương 2: Một chiêu chiến thắng
Chương 3: Đột phá nhị trọng
Chương 4: Triệu Nhất Kiếm
Chương 5: Lựa chọn võ học (thượng)
Chương 6: Lựa chọn võ học (hạ)
Chương 7: Lại là vận khí
Chương 8: Tiễn thuật cao siêu
Chương 9: Nhị trọng đỉnh phong
Chương 10: Hoành Vân Thiên Lâm
Chương 11: Thanh đầu hổ vương
Chương 12: Phân phối lợi ích
Chương 13: Tam trọng võ đạo
Chương 14: Thực lực chuẩn Võ Giả
Chương 15: Lăng Độ Khí Quyết
Chương 16: Chiến thắng Triệu Càn
Chương 17: Võ Đạo Nội Kình
Chương 18: Bảng danh sách xếp hạng
Chương 19: Võ hội xếp hạng
Chương 20: Quyền pháp cơ sở
Chương 21: Cảnh giới viên mãn
Chương 22: Hắc mã ra đời
Chương 23: Cao cấp đại thành
Chương 24: Đệ nhất ngoại tầng 1
Chương 25: Đệ nhất ngoại tầng 2
Chương 26: Tứ trọng võ đạo
Chương 27: Tân gia khiêu chiến
Chương 28: Quyết đấu tranh phong
Chương 29: Lời đề nghị của Triệu Vũ Phi
Chương 30: Thiết Bích Huyết
Chương 31: Thiên Lâm sát cơ

Chương 32: Truy đuổi sinh tử
Chương 33: Tuyệt địa phùng sinh
Chương 34: Đột nhiên tăng mạnh
Chương 35: Tổng thi đấu bắt đầu (thượng)
Chương 36: Tổng thi đấu bắt đầu (hạ)
Chương 37: Thi đấu khiêu chiến xếp hạng
Chương 38: Triệu Hàn khiêu chiến
Chương 39: Nhường ngươi mười chiêu
Chương 40: Thực lực của Triệu Lân Long
Chương 41: Mị lực của Triệu Vũ Phi
Chương 42: Ngũ trọng đỉnh phong, lại đến Huyền Vũ Các
Chương 43: Điểm tinh chỉ
Chương 44: Mời tham gia hội nghị đỉnh cao (Thượng)
Chương 45: Mời tham gia hội nghị đỉnh cao (Hạ)
Chương 46: Vũ Dương đệ nhất mỹ nữ
Chương 47: Sơ hiển thân thủ
Chương 48: Uy lực của điểm tinh chỉ
Chương 49: "Không quá mười chiêu" Tân Vô Ngân
Chương 50: Thẹn quá hóa giận
Chương 51: Triệu Lân Long thất bại
Chương 52: Triệu Phong ra tay
Chương 53: Quyết đấu Tân Vô Ngân
Chương 54: Xếp hạng thiên tài Phong Vân
Chương 55: Quảng Quân Vệ, Mỹ nữ mời
Chương 56: "Tường sắt" phản chấn
Chương 57: Điểm Tinh Chỉ tầng thứ 4
Chương 58: Lệnh cấm túc
Chương 59: Khách quý tới từ quận thành
Chương 60: Truyền gọi Triệu Phong
Chương 61: Triệu Lân Long khiêu chiến
Chương 62: Tầng thứ ba của Huyền Vũ các
Chương 63: Áo gấm về nhà
Chương 64: Ai là thợ săn

Chương 65: Tả Thần Tiền Thuật
Chương 66: Quảng Lăng phủ
Chương 67: Thập Thiên Vệ
Chương 68: Phong Ngâm Nguyệt
Chương 69: Tiểu đội tiêu diệt phi đạo
Chương 70: Trận đầu thắng lợi
Chương 71: Hốt trọn ổ
Chương 72: Thủ lĩnh đạo phỉ
Chương 73: Giết chết Đại Sư thất trọng
Chương 74: Sở Hứu Chiến Công
Chương 75: Người đội mũ rộng vành trong Hoành Vân Thiên Lâm
Chương 76: Hai loại phương thức lựa chọn
Chương 77: Đột phá thất trọng, võ học Thánh Phẩm
Chương 78: Ngân Bích Quyết
Chương 79: Siêu Cấp Thiên Tài Bắc Mặc
Chương 80: Chiếm đại tiện nghi
Chương 81: Cạnh tranh kịch liệt
Chương 82: Quảng Quân Hầu
Chương 83: Tư Chất Và Tiềm Năng
Chương 84: Phàm Thể, Linh Thể
Chương 85: Tâm Nguyện Của Tông Sư Thánh Cảnh
Chương 86: Giao dịch trong quận thành
Chương 87: Khổ luyện
Chương 88: Sư môn luận bàn
Chương 89: Sư môn luận bàn (hạ)
Chương 90: Thú triều đột kích (Thượng)
Chương 91: Thú triều đột kích (hạ)
Chương 92: Tiễn thuật phát uy
Chương 93: Lại hiềm nghi cướp công?
Chương 94: Hung thú vương cấp
Chương 95: Kẻ che mặt thần bí tái hiện
Chương 96: Một góc băng sơn
Chương 97: Đệ nhất chiến công

Chương 98: Ngân cương khí tráo
Chương 99: Yến hội khánh công
Chương 100: Khách không mời mà đến
Chương 101: Phản bội
Chương 102: Rời đi và lựa chọn
Chương 103: Xác định danh ngạch
Chương 104: Tư chất thực sự
Chương 105: Thiên nguyệt sơn
Chương 106: Vào núi
Chương 107: Linh thể dị loại chính thức
Chương 108: Cơ quan đạo
Chương 109: Huyễn ngư đồ
Chương 110: Mạnh hiếp yếu
Chương 111: Tám đại cảnh giới
Chương 112: Phân công chức vụ
Chương 113: Khiêu chiến đệ tử nội môn dự khuyết
Chương 114: Thảo mộc đường
Chương 115: Thiên tài luyện đan (thượng)
Chương 116: Thiên tài luyện đan (hạ)
Chương 117: Bắt đầu khiêu chiến
Chương 118: Lập uy (thượng)
Chương 119: Lập uy (hạ)
Chương 120: Tẩy tủy đan
Chương 121: Ngân Bích tầng chín
Chương 122: Đan thành
Chương 123: Đại điện giao dịch
Chương 124: Cảnh giới siêu viên mãn
Chương 125: Điên cuồng khiêu chiến
Chương 126: Tiêu vẫn phẫn nộ
Chương 127: Nhẹ nhàng ứng chiến
Chương 128: Đấu với hầu viên
Chương 129: Quét ngang ngoại môn
Chương 130: Đệ nhất ngoại môn

Chương 131: Lựa chọn cực đoan
Chương 132: Phong lôi chưởng
Chương 133: Hàn đàm hương diễm
Chương 134: Nhiễm tiểu uyển
Chương 135: Thoát phàm bước vào thánh cảnh
Chương 136: Mắt thần thức tỉnh (thượng)
Chương 137: Mắt thần thức tỉnh (hạ)
Chương 138: Bắt đầu truyền kỳ
Chương 139: Tấn chức nội môn
Chương 140: Hội nghị nội môn
Chương 141: Phong lôi sơ hiển uy
Chương 142: Đệ tử chân truyền
Chương 143: Thiên phong thần quyết
Chương 144: Nhiệm vụ không đơn giản
Chương 145: Triệu phong biến mất
Chương 146: Phản kích lôi đình
Chương 147: Ngăn cơn sóng dữ
Chương 148: Xích nguyệt ma quật (thượng)
Chương 149: Xích nguyệt ma quật (trung)
Chương 150: Xích nguyệt ma quật (hạ)
Chương 151: Huyết mạch chi lực
Chương 152: Đại công cáo thành
Chương 153: Chất vấn
Chương 154: Mạnh nhất
Chương 155: Công lao lớn, phần thưởng lớn
Chương 156: Xích nguyệt tàn đồ
Chương 157: Mục tiêu đạt thành
Chương 158: Cửu chuyển kim bích
Chương 159: Đại trưởng lão chỉ điểm
Chương 160: La hầu cung
Chương 161: Đại hội tranh đoạt phù loan (thượng)
Chương 162: Đại hội tranh đoạt phù loan (trung)
Chương 163: Đại hội tranh đoạt phù loan (hạ)

Chương 164: Phù loan điện
Chương 165: Hắc kim cự quái
Chương 166: Hấp dẫn trí mạng
Chương 167: Trữ vật thủ trạc
Chương 168: Một cước đá bay
Chương 169: Mê thất biên bức động
Chương 170: Tinh thần công kích
Chương 171: Hoành hành bễ nghễ
Chương 172: Huyết tẩy
Chương 173: Thu được toàn thắng
Chương 174: Thiên cảnh đảo
Chương 175: Ý đồ Của triệu phong
Chương 176: Tinh thể thần bí
Chương 177: Thị trấn thần bí (1)
Chương 178: Liên thủ
Chương 179: Ngươi gian ta trá
Chương 180: Tòa núi băng nhỏ
Chương 181: Đuổi giết bắt đầu
Chương 182: Ý tưởng khác người
Chương 183: Quả trứng thần bí
Chương 184: Ba người cuối cùng
Chương 185: Chuyển biến xấu
Chương 186: Triệu phong đã chết?
Chương 187: Hải dương đằng mạn
Chương 188: Tiểu tặc miêu gian xảo
Chương 189: Phá vỡ kỷ lục ngàn năm
Chương 190: Thí luyện kết thúc (1)
Chương 191: Phần thưởng thí luyện
Chương 192: Một đám ngu xuẩn
Chương 193: Uy thế của đại trưởng lão
Chương 194: Triệu phong nhận tội
Chương 195: Xử phạt triệu phong
Chương 196: Điện chi truyền thừa

Chương 197: Khiêu chiến chân truyền
Chương 198: Dùng miệng lưỡi đánh bại ngươi!
Chương 199: Sơ chiến giao phong
Chương 200: Cường đại chưa từng có
Chương 201: Hội nghị đỉnh cao của triệu tộc
Chương 202: Tung tích của triệu vũ phi
Chương 203: Thì ra là chân chạy việc
Chương 204: Cổ tháp trong rừng
Chương 205: Cổ tháp kinh hồn
Chương 206: Khống tâm đại pháp
Chương 207: Không giải quyết được gì
Chương 208: Hành trình
Chương 209: Ngạo thiên nguyệt
Chương 210: Tiểu hội luận bàn 1
Chương 211: Tiểu hội luận bàn 2
Chương 212: Tiểu hội luận bàn 3
Chương 213: Tiểu hội luận bàn 4
Chương 214: Bình phẩm
Chương 215: Cần cù khổ luyện
Chương 216: Phong lôi tầng thứ sáu
Chương 217: Nan đề
Chương 218: Khu vực thần bí
Chương 219: Quần mộ kỳ bí
Chương 220: Bách phần trớ chú (1)
Chương 221: Phát hiện bí ẩn
Chương 222: Thần linh nhãn
Chương 223: Ẩn long hồ
Chương 224: Đăng tràng hoa lệ
Chương 225: Ta không phải cố ý
Chương 226: Đại hắc mã
Chương 227: Thiên u đồng
Chương 228: Tam kiếm trận
Chương 229: Mũi tên và kiếm

Chương 230: Phong vân trận chung kết
Chương 231: Trận chiến huyết mạch
Chương 232: Tân tú quyết chiến
Chương 233: Tạo thế chân vạc
Chương 234: Ai làm vương giả (thượng)
Chương 235: Ai làm vương giả (trung)
Chương 236: Ai làm vương giả (hạ)
Chương 237: Đệ nhất liên minh (thượng)
Chương 238: Đệ nhất liên minh (hạ)
Chương 239: Ban thưởng cao nhất
Chương 240: Hiệu quả của thuế linh đan
Chương 241: Tin dữ phương xa
Chương 242: Hồ Quang điện tráo
Chương 243: Trốn chết
Chương 244: Trời không tuyệt đường người
Chương 245: Trọng tỏa
Chương 246: Nhiệm vụ cơ mật
Chương 247: Chân chủ hàng lâm
Chương 248: Một miếng ăn một miếng uống
Chương 249: Viễn độn
Chương 250: Đại quốc chi cảnh (thượng)
Chương 251: Đại quốc chi cảnh (hạ)
Chương 252: Giá trị của tiểu tặc miêu (1)
Chương 253: Cập bến
Chương 254: Ta là thuần thú sư!
Chương 255: Hồng hồ Thành
Chương 256: Ngoan nào! ngoan nào!
Chương 257: Hồng hồ Thành chủ
Chương 258: Tỷ võ chiêu phu
Chương 259: Tiểu tặc miêu xuất tràng
Chương 260: Thừa long khoái tế
Chương 261: Đính hôn
Chương 262: Truyền thuyết thần mâu

Chương 263: Đập phá quán
Chương 264: Giao dịch thành
Chương 265: Vân hải dương
Chương 266: Phá được cửa khẩu
Chương 267: Ủy thác thần bí
Chương 268: Quan tâm nàng một chút
Chương 269: Kim qua huyết long kiệu
Chương 270: Hắc ám quang luân
Chương 271: Bố cục hoàn thành
Chương 272: Bạo loạn
Chương 273: Hai mươi hơi thở
Chương 274: Điện chi hoàn
Chương 275: Kinh sợ
Chương 276: Không chiến chân linh cảnh
Chương 277: Chân chủ cấp mới tấn cấp
Chương 278: Giai nhân đánh cuộc
Chương 279: Hứa hẹn
Chương 280: Hoành thủy trại
Chương 281: Bảo tàng thủy nguyệt
Chương 282: Tinh binh đoạt bảo
Chương 283: Thật là một đám ngu xuẩn
Chương 284: Thủy nguyệt động
Chương 285: Túy tiên hương
Chương 286: Tử đồng cự quan
Chương 287: Vào mộ
Chương 288: Thủy nguyệt tứ bảo
Chương 289: Các phương tề tụ
Chương 290: Tranh đoạt bách hoa nang
Chương 291: Kế sách trở mình
Chương 292: Phá vỡ cục diện
Chương 293: Tam hoa bảo liên
Chương 294: Đại thu hoạch
Chương 295: Nhất lực kháng quần hùng (thượng)

Chương 296: Nhất lực kháng quần hùng (trung)
Chương 297: Nhất lực kháng quần hùng (hạ)
Chương 298: Thủy nguyệt đại đạo
Chương 299: Chém một tay của ngươi
Chương 300: Cầm vương phi thần bí
Chương 301: Thăng long đấu giá hội
Chương 302: Đấu giá 1
Chương 303: Đấu giá 2
Chương 304: Đấu giá 3
Chương 305: Đấu giá 4
Chương 306: Cầm vương phi
Chương 307: Tính toán trăm năm trước
Chương 308: Thái thượng trưởng lão
Chương 309: Chế hành
Chương 310: Đáp ứng
Chương 311: Quyết định của thiết ma
Chương 312: Đà chủ trẻ tuổi nhất lịch sử
Chương 313: Đà chủ tân nhậm
Chương 314: Trùng kích chân linh cảnh
Chương 315: Đà chủ xuất quan
Chương 316: Một kích giết chân linh cảnh
Chương 317: Cục diện xoay chuyển
Chương 318: Lại trảm một tay
Chương 319: Thiên vân chi
Chương 320: Củ cố thực lực
Chương 321: Uy chấn thiên hà (thượng)
Chương 322: Uy chấn thiên hà (hạ)
Chương 323: Lục vu trí giả
Chương 324: Lục vu trí giả 2
Chương 325: Huyết mạch phản tổ
Chương 326: Danh ngạch dự tuyển
Chương 327: Huyết mạch mạnh nhất đại quốc
Chương 328: Băng hồn chi cầu

Chương 329: Khoảng khắc thức tỉnh
Chương 330: Thập cường đại quốc
Chương 331: Băng hồn chi mâu
Chương 332: Đệ nhất đại quốc (thượng)
Chương 333: Đệ nhất đại quốc (trung)
Chương 334: Đệ nhất đại quốc (hạ)
Chương 335: Chuẩn bị đầy đủ
Chương 336: Tử vong minh đồng
Chương 337: Bắc tinh đài
Chương 338: Quần tinh tề tụ (thượng)
Chương 339: Quần tinh tề tụ (trung)
Chương 340: Quần tinh tề tụ (hạ)
Chương 341: Đánh giá của mạc thiên y
Chương 342: Năm đại thiên kiêu cái thế
Chương 343: Thần mâu tái hiện
Chương 344: Quyết đấu trường thượng cổ
Chương 345: Ngũ vực tranh phách
Chương 346: Trận chiến đầu tiên
Chương 347: Thế gia huyết mạch nhãn đồng
Chương 348: Hình chiếu truyền thừa
Chương 349: Ý niệm kinh người
Chương 350: Điểm danh khiêu chiến
Chương 351: Phục chế bí pháp
Chương 352: Đồng hỏa phát uy
Chương 353: Thiên kiêu cái thế khiêu chiến
Chương 354: May áo cho người
Chương 355: Nhận thua
Chương 356: Như ngươi mong muốn
Chương 357: Lực kháng thiên kiêu (thượng)
Chương 358: Lực kháng thiên kiêu (hạ)
Chương 359: Kết thúc
Chương 360: Mất khống chế
Chương 361: Không có quy tắc

Chương 362: Vân long đệ lục cường
Chương 363: Băng hỏa song trọng thiên
Chương 364: Hợp tác
Chương 365: Trùng kích chân huyền
Chương 366: Vũ thiên ngô
Chương 367: Tiến cấp thành công
Chương 368: Tái chiến thiên kiêu
Chương 369: Hung hăng bắn
Chương 370: Tân thiên kiêu
Chương 371: Cái ôm của băng vi tiên tử
Chương 372: Bí mật của đạo tôn
Chương 373: Buông triệu phong ca ra!
Chương 374: Đánh chó rơi xuống nước
Chương 375: Thể ngộ tinh tiến
Chương 376: Một chiêu là đủ
Chương 377: Thiên kiêu vẫn lạc
Chương 378: Chân long thiên tài
Chương 379: Khóa không chi lực
Chương 380: Lựa chọn
Chương 381: Một cước giẫm nát
Chương 382: Truyền thừa kết nối
Chương 383: Thất kiếm truyền thừa
Chương 384: Triệu phong nổi sát ý
Chương 385: Bí mật của tân vô ngân
Chương 386: Đánh văng thiên cơ truyền thừa
Chương 387: Truyền thừa vô danh
Chương 388: Thiên tài ngoại vực
Chương 389: Di tích tử thánh
Chương 390: Cướp đoạt
Chương 391: Hắc nhai cung
Chương 392: Đánh bay
Chương 393: Tổ hợp cường đại
Chương 394: Toàn diệt

Chương 395: U đăng quỷ nhãn
Chương 396: Tư thái khống chế tất cả
Chương 397: Diệp yên vũ
Chương 398: Khe nứt
Chương 399: Phản bội!
Chương 400: Đột phá cường hóa
Chương 401: Bò cạp thượng cổ khổng lồ
Chương 402: Kế hoạch của tặc miêu
Chương 403: Dưỡng thi
Chương 404: Kiếm chắc chuyên nghiệp
Chương 405: Bò cạp khổng lồ Non
Chương 406: Tà linh quỷ mâu
Chương 407: Ngồi đợi bánh từ trên trời rơi xuống
Chương 408: Ngồi mát ăn bát vàng
Chương 409: Chặn đường
Chương 410: Giao dịch
Chương 411: Dụ địch giết thất bại
Chương 412: Đại lục trong truyền thuyết
Chương 413: Tham thiên thụ yêu
Chương 414: Trang quán nhi
Chương 415: Chân chủ vẫn lạc
Chương 416: Nhất tiễn định chiến cục
Chương 417: Chôn sống chân chủ
Chương 418: Tu vi lại tăng
Chương 419: Hoài nghi
Chương 420: Từng bước nguy cơ
Chương 421: Thanh âm của triệu vũ phi
Chương 422: Tàn linh tử thánh
Chương 423: Nhiệm vụ của triệu phong
Chương 424: Sói đội lốt cừu
Chương 425: Mười đại chân chủ
Chương 426: Hắc Tà Nhãn
Chương 427: Song Sát

Chương 428: Đệ Tam Trảm
Chương 429: Biến Thái Như Thế
Chương 430: Mê Cung Huyễn Thành
Chương 431: Khóa Không Truy Kích
Chương 432: Lữ Thiên Nhất
Chương 433: Linh Hồn Lớn Mạnh
Chương 434: Khóa Không Tác Chiến
Chương 435: Tiểu Tặc Miêu Xuất Mã
Chương 436: Tử Thánh Bảo Điện
Chương 437: Vương Giả Hư Thần Cảnh
Chương 438: Truyền Thừa Chấm Dứt
Chương 439: Truyền Thừa Đại Đế
Chương 440: Trở Về Thanh Hoa Vực
Chương 441: Trở Về Thanh Hoa Vực 2
Chương 442: Đà Chủ
Chương 443: Liên Minh Thiết Long
Chương 444: Thánh Viên Ma Giáo
Chương 445: Phong Lôi Áo Nghĩa
Chương 446: Tĩnh Chông Chúa
Chương 447: Chân Long Hội Huy Hoàng
Chương 448: Thiết Vân Tử Võng
Chương 449: Mâu Biến (Thượng)
Chương 450: Mâu Biến (Trung)
Chương 451: Mâu Biến (Hạ)
Chương 452: Phương Pháp Duy Nhất
Chương 453: Giết Một Người
Chương 454: Từ Khi Chia Tay Đến Giờ Không Có Vấn Đề Gì Chứ
Chương 455: Bại Tướng Dưới Tay
Chương 456: Huyết thi nhiên hư
Chương 457: Năng lực mới của huyết mạch
Chương 458: Minh tâm chủng
Chương 459: Trở về
Chương 460: Trở về 2

Chương 461: Tay sai khủng bố
Chương 462: Mồi nhử
Chương 463: Mồi nhử 2
Chương 464: Lôi đình tốc công
Chương 465: U long điện vương
Chương 466: Dấu hiệu mâu thần
Chương 467: Chém đầu vân hải
Chương 468: Chân chủ chi cảnh
Chương 469: Chân chủ chi cảnh 2
Chương 470: Chân chủ chi cảnh 3
Chương 471: Đón đánh kiếm ý
Chương 472: Bạch trưởng lão kiêng kị
Chương 473: Xích nguyệt đà chủ
Chương 474: Đùa giỡn quần ma
Chương 475: Đuổi giết ngàn dặm
Chương 476: Phong lôi quyển
Chương 477: Lấy một kháng ba
Chương 478: Đồng lực đột phá
Chương 479: Đồng lực đột phá 2
Chương 480: Khô lâu đường chủ
Chương 481: Đan nguyên cảnh?
Chương 482: Thì ra là ngươi
Chương 483: Đại chiến xích nguyệt
Chương 484: Thừa thắng truy kích
Chương 485: Hư ảnh địa cấp
Chương 486: Chủng hồn nô dịch
Chương 487: Trộm mộ cấm địa
Chương 488: Kế hoạch bách thi
Chương 489: Trở lại thiên bồng
Chương 490: Đến hồng hồ Trả thù?
Chương 491: Cầm kiếm cung chủ
Chương 492: Cầm kiếm song tuyệt
Chương 493: Thiên thánh cầm truyền thừa

Chương 494: Lục vu tháp
Chương 495: Cừu nhân gặp lại
Chương 496: Tiểu tặc miêu đấu đại lại miêu
Chương 497: Lành ít dữ nhiều
Chương 498: Chỉ điểm đốn ngộ
Chương 499: Huyết mạch đồng tử mạnh nhất đại lục
Chương 500: Thiết ma
Chương 501: Đây là do các ngươi tự tìm đến
Chương 502: Chém giết quét ngang
Chương 503: Giáo chủ thiết huyết giáo
Chương 504: Bí mật của tôn giả
Chương 505: Chân tướng lịch sử
Chương 506: Quét sạch
Chương 507: Xích nguyệt đường chủ lệnh
Chương 508: Kim dương thánh thành
Chương 509: Tam nhãn thánh tử
Chương 510: Nhượng bộ, đoạt mục cấm thuật
Chương 511: Trà hội khiêu chiến
Chương 512: Nghiền nát 1
Chương 513: Nghiền nát 2
Chương 514: Một chiêu đánh bại thiên kiêu
Chương 515: Phá diệt thần quang
Chương 516: Đồng lực rót vào
Chương 517: Khiêm tốn học tập
Chương 518: Quân cờ chênh lệch một nước
Chương 519: Tịch sát trưởng lão
Chương 520: Thực lực của tôn giả đan nguyên cảnh
Chương 521: Cẩn thận
Chương 522: Bình yên trở về
Chương 523: Nghi vấn của tôn giả
Chương 524: Bế quan dài dằng dặc
Chương 525: Hưng phạm
Chương 526: Thiên kiêu sóng vai

Chương 527: Tôn giả thỏa hiệp
Chương 528: Tử diệt sơ hiện
Chương 529: Huyết mạch chiến thiên vô song
Chương 530: Luận thắng bại
Chương 531: Tôn giả chặn giết
Chương 532: Đánh chết tôn giả
Chương 533: Trở về tử thánh 1
Chương 534: Trở về tử thánh 2
Chương 535: Quản gia
Chương 536: Đột phá, thi trận sơ thành
Chương 537: Đại nạn ma đằng
Chương 538: Uy lực của thi trận
Chương 539: Ngân không tông sư
Chương 540: Biến mất
Chương 541: Hư không nhiếp vật
Chương 542: Hạt giống ma đằng
Chương 543: Không huyệt dịch chuyển
Chương 544: Thủy vận trưởng lão
Chương 545: Cẩn thận
Chương 546: Vương của yêu thú
Chương 547: Toàn thắng
Chương 548: Tiểu đội của lữ thiên nhất
Chương 549: Lễ ra mắt của triệu phong
Chương 550: Địa cấp thần binh
Chương 551: Đòn Sát Thủ
Chương 552: Vận Chuyển Thất Bại
Chương 553: Cửu Sát Âm Cốt Thứ
Chương 554: Địch Nhân Đáng Sợ!
Chương 555: Khinh Địch Phải Trả Một Cái Giá Lớn!
Chương 556: Mạnh Nhất, Hư Không Đồng Trảm!
Chương 557: Tử Vong Lệnh Bài
Chương 558: Tử Vong Đại Đế
Chương 559: Mộng Cảnh Thái Cổ

Chương 560: Biệt Ly
Chương 561: Hư Không Hải
Chương 562: Đoàn Hải Tặc Lam Lôi
Chương 563: Tử Diệt Phong Lôi
Chương 564: Nhân Lúc Cháy Nhà Mà Đi Hôi Của
Chương 565: Chiến Lực Của Khô Lâu Đường Chủ
Chương 566: Bát Hoang Sơn
Chương 567: Lâu Lan Thế Gia
Chương 568: Dẫn Ta Đi
Chương 569: Liên Tục Đánh Chết Tôn Giả
Chương 570: Đại Đan Nguyên
Chương 571: Hồ Tác Vương
Chương 572: Tử Vong Thông Thiên Kiều
Chương 573: Ba Đại Linh Vực Thánh Địa
Chương 574: Lại Dò Xét Mộng Cảnh Thái Cổ
Chương 575: Hư Không Hải Kình
Chương 576: Bị Nuốt Chửng
Chương 577: Tu Vi Đại Tiến
Chương 578: Kế Hoạch Bách Thi Hoàn Thành
Chương 579: Sự Đáng Sợ Của Bách Thi Trớ Chú
Chương 580: Đào Trộm
Chương 581: Chủ Nhân Vô Lương
Chương 582: Phản Kích Lôi Đình
Chương 583: Nộ Hỏa Của Tôn Chủ
Chương 584: Hải Kình Tâm Tủy Huyết
Chương 585: Lửa Cháy Ngang Mày
Chương 586: Hư Hải Linh Điện
Chương 587: Không Thể Buông Tha
Chương 588: Huyết Mạch Vạn Tộc Thái Cổ
Chương 589: Đồng Nguyên Chi Khí
Chương 590: Kế Hoạch Cải Tạo Thuyền Hư Không Hải
Chương 591: Linh Vực Khóa Không Đại Trận
Chương 592: Cắm Điểm Chặn Giết

Chương 593: Huyết Mạch Tái Hiển Uy
Chương 594: Tử Vệ Sơ Hiện
Chương 595: Chiến Trường Nhị Tinh
Chương 596: Đội Cảm Tử
Chương 597: Tặc Miêu Lại Ra Tay
Chương 598: Chiến Trường Thôn Phệ
Chương 599: Viện Binh Của Ta
Chương 600: Bóng Ma Tử Vong Đáng Sợ
Chương 601: Bóng Ma Tử Vong
Chương 602: Ảnh Sát Đế Nhận
Chương 603: Đại Chiến Tử Vệ
Chương 604: Con Mắt Vận Mệnh
Chương 605: Mục Tiêu Ý Chí Chiến Đấu
Chương 606: Chuẩn Bị Đột Phá
Chương 607: Hóa Đan Biến Chất
Chương 608: Tấn Chức Tôn Giả
Chương 609: Thuyền Trưởng Lập Uy
Chương 610: Vĩnh Phong Điện Chủ
Chương 611: Xa Luân Chiến
Chương 612: Miểu Sát Ba Mươi Trận
Chương 613: Đánh Đâu Thắng Đó
Chương 614: Lực Áp Quần Hùng
Chương 615: Kỷ Lục Ngàn Năm Khó Phá
Chương 616: Linh Điện Kim Lệnh
Chương 617: Trù Hóa Thành Công
Chương 618: Quần Đảo Vực Chân Vũ
Chương 619: Đột Phá Trăm Nhịp Hô Hấp
Chương 620: Lần Nữa Thăng Vọt
Chương 621: Tử Vong Hồn Thủ
Chương 622: Hư Không Đồng Trảm Phiên Bản Gia Cường
Chương 623: Nhiếp Lui
Chương 624: Vương Giả Chi Uy
Chương 625: Thánh Địa Linh Phong

Chương 626: Vạn Cổ Thánh Phong
Chương 627: Bán Thần Di Viên
Chương 628: Kỹ Kinh Tứ Tòa
Chương 629: Hình Chiếu Đại Đế
Chương 630: Nghi Thức Thu Đồ Đệ
Chương 631: Thay Thế Danh Ngạch
Chương 632: Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa
Chương 633: Vạn Niệm Thần Quyết
Chương 634: Linh Hồn Đồng Tử Thuật
Chương 635: Đột Phá Đan Nguyên Hậu Kỳ
Chương 636: Di Viên Mở Ra
Chương 637: Ôn Lạc An
Chương 638: Tín Niệm Độc Hành Giả
Chương 639: Mưu Đồ Của Triệu Phong
Chương 640: Xưng Bá Tử Yên Hồ (Thượng)
Chương 641: Xưng Bá Tử Yên Hồ (Trung)
Chương 642: Xưng Bá Tử Yên Hồ (Hạ)
Chương 643: Lợi Ích Của Vương Quốc Nhân Ngư
Chương 644: Đối Chiến Thập Đại Thiên Tài
Chương 645: Nhân Ngư Tinh Lệ
Chương 646: Mỹ Nam Kế
Chương 647: Nhân Ngư Vương
Chương 648: Hầm Rượu Bán Thần
Chương 649: Huyễn Thần Tửu
Chương 650: Lưu Lại Dư Địa
Chương 651: Toàn Bộ Lưu Lại
Chương 652: Ý Cảnh Của Vương Giả
Chương 653: Nhân Ngư Vương, Cảm Tạ Ngươi
Chương 654: Quan Sát Lâm Viên
Chương 655: Như Thiên Lôi Sai Đâu Đánh Đó
Chương 656: Bán Thần Chi Huyết
Chương 657: Lôi Đạo Đệ Nhất Thiên Tài
Chương 658: Dị Thú Vương Giả

Chương 659: Tạm Lui Một Bước
Chương 660: Không Gian Mộng Diệp
Chương 661: Thiên Dương Chiến Tộc
Chương 662: Đột Phá Đại Đan Nguyên Cảnh
Chương 663: Truyền Thuyết Tổ Đồng
Chương 664: Tiểu Tặc Miêu Diễu Võ Dương Oai
Chương 665: Đừng Có Nói Chuyện Không Biết Ngượng
Chương 666: Tàn Niệm Bán Thần
Chương 667: Đắc Thủ
Chương 668: Chưa Biết Hươu Chết Về Tay Ai
Chương 669: Vượt Không Kịch Chiến
Chương 670: Lôi Dực Phi Độn Thuật
Chương 671: Kế Hoạch Bán Thần Trọng Sinh
Chương 672: Tiệc Mừng Vương Giả
Chương 673: Tích Huyết Trọng Sinh
Chương 674: Trở Về
Chương 675: Vĩnh Nhan Thảo
Chương 676: Tử Sắc Hồn Hải
Chương 677: Huyết Mạch Linh Tộc
Chương 678: Ý Chí Đồng Lực
Chương 679: Triệu Phong Nhận Thua
Chương 680: Vương Triều Đại Lục
Chương 681: Thánh Địa Tiềm Tu
Chương 682: Vạn Lôi Tông Chủ Mưu
Chương 683: Lôi Đạo Quyết Đấu (Thượng)
Chương 684: Lôi Đạo Quyết Đấu (Hạ)
Chương 685: Lôi Dực Chiến Kỹ
Chương 686: Chiến Đấu Trong Mộng Cảnh Thái Cổ
Chương 687: Khai Thác Tài Nguyên
Chương 688: Xuất Phát (Thượng)
Chương 689: Xuất Phát (Hạ)
Chương 690: Đề Nghị Của Bán Thần Ấu Đồng
Chương 691: Sơ Thí Tỏa Thiên Cung

Chương 692: Suy Nghĩ Điên Cuồng
Chương 693: Hấp Thu, Lôi Lực Thần Kiếp!
Chương 694: Hải Tặc Thánh Địa Thập Bát Giác
Chương 695: Lĩnh Vực Cấp Vương Giả
Chương 696: Đại Chiến Hư Thần Vương Giả
Chương 697: Vua Hải Tặc Lệnh
Chương 698: Lãnh Nguyệt Vương
Chương 699: Đắp Nặn Lĩnh Vực
Chương 700: Hải Chiến Đột Kích
Chương 701: Thử Nghiệm Nhỏ
Chương 702: Liên Tục Chém Vương Giả
Chương 703: Mục Đích Liên Thủ
Chương 704: Mộ Vân Đại Đế
Chương 705: Thực Lực Của Đại Đế
Chương 706: Ý Chí Của Bán Thần
Chương 707: Mộ Vân Bại Trận
Chương 708: Tử Vong Ngưng Thị
Chương 709: Hải Tặc Hoàng Chi Tranh
Chương 710: Diệu Dụng Của Ma Đằng
Chương 711: Văn Minh Thiên Cơ
Chương 712: Nghịch Thiên Phái
Chương 713: Công Pháp Dung Hợp Ưu Hóa
Chương 714: Lai Lịch Tiểu Tặc Miêu
Chương 715: Lực Lượng Vạn Tộc Bảng
Chương 716: Gặp Lại Tử Vệ
Chương 717: Tử Linh Luyện Ngục Trận
Chương 718: Luyện Ngục Trận Đấu Quỷ Thi Trận
Chương 719: Cửa Đột Phá
Chương 720: Triệu Phong Phản Công
Chương 721: Chân Nguyên Lại Tiến Bộ
Chương 722: Tử Vong Ngưng Thị Tái Hiện
Chương 723: Thần Mâu Xuất Thể
Chương 724: Nham Hiểm

Chương 725: Trùng Kích Vương Giả (Thượng)
Chương 726: Trùng Kích Vương Giả (Hạ)
Chương 727: Chiếm Cứ Lãnh Địa
Chương 728: Nguy Cơ Tài Nguyên
Chương 729: Lực Phách Thánh Thể
Chương 730: Hai Tầng Lĩnh Vực
Chương 731: Thiên Thánh Cầm Cung (Thượng)
Chương 732: Thiên Thánh Cầm Cung (Trung)
Chương 733: Thiên Thánh Cầm Cung (Hạ)
Chương 734: Phạm Luân Cổ Âm Điện
Chương 735: Phương Ảnh Hiện
Chương 736: Liễu Cầm Hâm Chết
Chương 737: Lễ Vật
Chương 738: Tử Vong Truy Sát (Một)
Chương 739: Tử Vong Truy Sát (Hai)
Chương 740: Tử Vong Truy Sát (Ba)
Chương 741: Tử Vong Truy Sát (Bốn)
Chương 742: Tử Vong Truy Sát (Năm)
Chương 743: Tử Vong Truy Sát (Sáu)
Chương 744: Tử Vong Truy Sát (Bảy)
Chương 745: Tử Vong Truy Sát (Tám)
Chương 746: Tử Vong Truy Sát (Chín)
Chương 747: Tử Vong Truy Sát (Mười)
Chương 748: Tử Vong Truy Sát (Mười Một)
Chương 749: Tử Vong Truy Sát (Mười Hai)
Chương 750: Tử Vong Truy Sát (Mười Ba)
Chương 751: Tử Vong Truy Sát (Mười Bốn)
Chương 752: Vong Ngữ Trớ Chú
Chương 753: Trở Về Thanh Hoa Vực
Chương 754: Thiên Kiêu Tái Hiện
Chương 755: Trọng Lâm Đại Quốc
Chương 756: Cường Địch Vực Ngoại
Chương 757: Thân Phận Vương Giả

Chương 758: Phương Pháp Hóa Giải
Chương 759: Tam Đại Vương Giả
Chương 760: Giao Dịch Đàm Phán
Chương 761: Khô Lâu Đường Chủ Đấu Xích Nguyệt Giáo Chủ
Chương 762: Mười Năm Chi Chiến
Chương 763: Kim Thiền Thoát Xác
Chương 764: Triệu Phong, Triệu Phong
Chương 765: Âm Minh Điểu
Chương 766: Ngũ Hành Phong Lôi Quyết
Chương 767: Chặn Đường
Chương 768: Thánh Lôi Thể
Chương 769: Công Pháp Sơ Thí
Chương 770: Nhiệm Vụ Vương Triều
Chương 771: Hôn Ước (Thượng)
Chương 772: Hôn Ước (Hạ)
Chương 773: Ngũ Hành Phong Lôi
Chương 774: Thư Tín
Chương 775: Tiểu Bối Cuồng Vọng
Chương 776: Vạch Trần Thân Phận
Chương 777: Triệu Phong Cảnh Cáo
Chương 778: Lạc Thủy Nhi
Chương 779: Vân Tầm Tiên Điệp
Chương 780: Một Hơi
Chương 781: Báo Danh
Chương 782: Nam Phong Vương
Chương 783: Ngươi Thay Đổi Rồi
Chương 784: Tranh Đoạt
Chương 785: Thức Tỉnh
Chương 786: Thần Huyễn Thí Tuyển
Chương 787: Lực Phách
Chương 788: Huyết Mạch Hoàng Đạo Biến Dị
Chương 789: Trực Tiếp Nhận Thua
Chương 790: Thiên Hạ Tụ Tập

Chương 791: Sơ Lâm Không Gian Thần Huyễn
Chương 792: Thế Giới Dưới Lòng Đất
Chương 793: Hạt Nhân Cường Hãn
Chương 794: Cố Nhân
Chương 795: Vu Oan
Chương 796: Tà Thần Tinh
Chương 797: Địa Linh Điện
Chương 798: Tiểu Tặc Miêu Đoạt Quyền
Chương 799: Uy Hiếp Vô Hình
Chương 800: Thánh Lôi Thể Tiến Cấp
Chương 801: Thu Lấy Tà Thần Tinh
Chương 802: Thái Cổ Vạn Tộc Bảng Thứ Chí
Chương 803: Diệt Thế Hắc Giao Long
Chương 804: Hiên Viên Văn
Chương 805: Cổ Thần Bí Phủ
Chương 806: Thần Linh Nhãn Phản Phệ
Chương 807: Tiểu Tổ Hai Người Cướp Đoạt
Chương 808: Cốt Hài Kim Sắc
Chương 809: Tranh Đoạt Hỗn Loạn
Chương 810: Chúng Nộ Truy Sát
Chương 811: Triệu Vũ Phi Hoài Nghi
Chương 812: Thực Lực Đều Tiến
Chương 813: Cường Địch
Chương 814: Triệu Vũ Phi Gia Nhập
Chương 815: Hạng Chín Hoàng Bảng
Chương 816: Lại Chạy Thêm Một Lúc Đi
Chương 817: Lam Giao Vương
Chương 818: Bị Vây Công
Chương 819: Huyết Ma Dương Biến Dị
Chương 820: Thiên Thủy Tinh Liên
Chương 821: Hấp Huyết Hồi Nguyên
Chương 822: Lộ Tuyến Cực Đoan
Chương 823: Lại Lần Nữa Tiến Cấp

Chương 824: Thật Nhiều Người Quen
Chương 825: Một Cước Cường Thế
Chương 826: Tái Chiến Tân Vô Ngân
Chương 827: Lấy Nhu Thắng Cương
Chương 828: Tà Danh Lan Xa
Chương 829: Ý Chí Đại Đế Sơ Thức Tỉnh
Chương 830: Tiểu Kiếm Thánh
Chương 831: Nhiều Người Quen Biết
Chương 832: Tà Dương Phủ
Chương 833: Vực Sâu Tuyệt Vọng
Chương 834: Diệt Thế Ấn Ký
Chương 835: Hoàng Kim Đầy Mặt Đất
Chương 836: Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu
Chương 837: Đổi Tính
Chương 838: Số Lượng Khổng Lồ
Chương 839: Lựa Chọn Của Nam Cung Thánh
Chương 840: Kỳ Diệu Khó Hiểu
Chương 841: Giả Song Tà
Chương 842: Quan Sát Toàn Cục
Chương 843: Hóa Giải Ấn Ký
Chương 844: Thanh Đồng Kiếm Cũ Nát
Chương 845: Tà Dương Cổ Thư
Chương 846: Khóa Không Tương Trợ
Chương 847: Thiên Biến Huyễn Long
Chương 848: Nhìn Thấu
Chương 849: Lực Lượng Của Thứ Thần Khí
Chương 850: Thần Mâu Ngưng Thị
Chương 851: Hai Mươi Ngày
Chương 852: Uy Hiếp Quần Hùng
Chương 853: Lục Thần Tiễn
Chương 854: Linh Hồn Bất Hủ
Chương 855: Tà Thần Kêu Gọi
Chương 856: Tà Thiên Tháp

Chương 857: Lực Lượng Thần Vị
Chương 858: Tà Thần Ý Niệm Thể
Chương 859: Cái Giá Của Lực Lượng
Chương 860: Đường Chạy Trốn
Chương 861: Giết Chóc Toàn Trường
Chương 862: Thành Bại Sinh Tử
Chương 863: Ngũ Độc Kỳ Phong
Chương 864: Bách Nguyên Thánh Tương
Chương 865: Phong Hậu Cấp Thánh Chủ
Chương 866: Hiệu Quả Kinh Người
Chương 867: Chìa Khóa
Chương 868: Thời Khắc Cuối Cùng
Chương 869: Kết Thúc, Đường Về
Chương 870: Om Sòm!
Chương 871: Diệt Đoàn?
Chương 872: Bắt Ngươi Tra Hỏi
Chương 873: Linh Quỳnh Đại Đế
Chương 874: Thiết Li Thiên
Chương 875: Không Có Hứng Thú
Chương 876: Mưa Gió Sắp Đến, Trở Lại Vương Giả
Chương 877: Ta Không Muốn Đại Khai Sát Giới
Chương 878: Nghiền Sát Vô Tình
Chương 879: Tuyệt Vọng Sụp Đổ
Chương 880: Chính Là Tên Của Ta
Chương 881: Rời Khỏi Tông Môn
Chương 882: Hướng Đi Của Triệu Phong
Chương 883: Uy Danh Của Tả Đồng Thiên Quân
Chương 884: Thực Lực Khôi Phục
Chương 885: Trùng Kích Huyền Quang Cảnh
Chương 886: Hậu Thủ Của Triệu Phong
Chương 887: Một Lưới Hốt Trọn
Chương 888: Thánh Lôi Hộ Thể
Chương 889: Nguy Cơ Của Nam Phong Vương

Chương 890: U Dạ Đế Quân
Chương 891: Chiến Lực Chuẩn Thánh Chủ
Chương 892: Toàn Diện Siêu Việt
Chương 893: Hải Yên Các
Chương 894: Thỉnh Cầu Của Bích Thanh Nguyệt
Chương 895: Từ Lão Quái
Chương 896: Đi Rồi Quay Lại
Chương 897: Cho Ngươi Trốn Trước Mười Hơi Thở
Chương 898: Đỉnh Phong Giới Sát Thủ
Chương 899: Đề Nghị Giao Dịch
Chương 900: Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh
Chương 901: Sơ Chiến Thánh Chủ
Chương 902: Truy Đuổi
Chương 903: Thánh Chủ Chết
Chương 904: Quy Thuận
Chương 905: Giao Dịch Hoàn Thành
Chương 906: Thái Tử Chi Ấn
Chương 907: Màu Vàng
Chương 908: Đột Phá Thành Công
Chương 909: Hôn Ước
Chương 910: Thánh Chủ Đến
Chương 911: Hồn Thể
Chương 912: Hiểu Thấu Bản Chất
Chương 913: Phân Giải
Chương 914: Thực Chiến
Chương 915: Ngăn Trở
Chương 916: Áp Bách
Chương 917: Tiên Dược Các
Chương 918: Tùy Hứng
Chương 919: Ta Cũng Muốn Giết
Chương 920: Tiến Vào Hoàng Cung
Chương 921: Tuần Thú Tông Sư
Chương 922: Cự Tuyệt

Chương 923: Lôi Vũ Phong Bạo
Chương 924: Lực Lượng Cổ Lôi
Chương 925: Chống Lại
Chương 926: Chờ Đã Lâu
Chương 927: Nhân Tình
Chương 928: Yếu Thế
Chương 929: Xuất Quan
Chương 930: Tranh Đoạt Bắt Đầu
Chương 931: Bí Pháp Ấn Phù Linh Hồn
Chương 932: Chiến Thiên Vô Song
Chương 933: Ra Tay
Chương 934: Phân Công Nhau Làm Việc
Chương 935: Hộ Long Ngọc
Chương 936: Trực Tiếp Hủy Diệt
Chương 937: Bầy Thú
Chương 938: Mở Đường
Chương 939: Ra Tay Lôi Đình
Chương 940: Cận Chiến Giao Chiến
Chương 941: Đình Chiến
Chương 942: Ban Thưởng
Chương 943: Hắc Ma Thánh Chủ
Chương 944: Hắc Phong Cốc
Chương 945: Dễ Dàng
Chương 946: Băng Tinh Cự Hùng
Chương 947: Bảo Quang Kinh Thế
Chương 948: Trung Tâm Cấm Địa
Chương 949: Trụ Đá Thanh Đồng
Chương 950: Bày Ra Thực Lực
Chương 951: Bảo Quang Tái Hiện
Chương 952: Quỷ Dị
Chương 953: Thoát Đi
Chương 954: Trung Tâm
Chương 955: Thiết Lăng Vân

Chương 956: Va Chạm Lửa Nhiệt
Chương 957: So Đấu Huyết Mạch
Chương 958: Đoạt Được Tất Cả
Chương 959: Chấn Thiên Kim Viên
Chương 960: Trực Tiếp Ra Tay
Chương 961: Công Thành Chiến
Chương 962: Đánh Ai?
Chương 963: Quyết Đấu Yêu Thú
Chương 964: Hắc Bào Tập Kích
Chương 965: Tử Vong Chi Liêm
Chương 966: Bộ Mặt Thật
Chương 967: Luân Hồi Bất Diệt Thể
Chương 968: Tử Chi Luân Hồi
Chương 969: Thần Mâu Phân Giải
Chương 970: Đoạt Mâu
Chương 971: Toàn Lực Xuất Kích
Chương 972: Khống Chế Toàn Cục
Chương 973: Giải Quyết Nhanh Chóng
Chương 974: Vào Thành
Chương 975: Đại Tiêu Phí
Chương 976: Phân Hồn Quyết
Chương 977: Linh Hồn Truy Tung
Chương 978: Bài Xích
Chương 979: Nghịch Chuyển Cục Diện
Chương 980: Sức Một Người
Chương 981: Chấn Nhiếp
Chương 982: Vòng Thứ Ba
Chương 983: Mê Cung Di Động
Chương 984: Đường
Chương 985: Người Ăn Gian
Chương 986: Trừng Phạt Của Trò Chơi
Chương 987: Hai Người Đọ Sức
Chương 988: Hiển Lộ Toàn Bộ Thần Thông

Chương 989: Tiểu Thế Giới Va Chạm
Chương 990: Thời Khắc Cuối Cùng
Chương 991: Huyết Mạch Khủng Bố
Chương 992: Quyết Thắng Cục
Chương 993: Thái Ấn Chi Tranh
Chương 994: Long Vận Tranh Phong
Chương 995: Thái Ấn
Chương 996: Ám Sát Trong Hoàng Cung
Chương 997: Thánh Vương
Chương 998: Tung Tích
Chương 999: Đồng Thuật Tư Tàng
Chương 1000: Tử Tinh Tháp
Chương 1001: Luân Hồi Tử Đồng
Chương 1002: Huyễn Cấm Mê Vực
Chương 1003: Pháp Quyết Viên Mãn
Chương 1004: Tầng Thứ Chín
Chương 1005: Nghĩ Cách Cứu Viện
Chương 1006: Thực Lực Cường Hãn
Chương 1007: Chỉnh Đốn Thế Lực
Chương 1008: Linh Hồn Phân Thân
Chương 1009: Cuộc Chiến Vương Triều
Chương 1010: Đồng Tiền Phản Ứng
Chương 1011: Tiến Về Chiến Trường
Chương 1012: Cố Nhân
Chương 1013: Vượt Châu Truyền Tống Đại Trận
Chương 1014: Hoàng Thiên Lệnh
Chương 1015: Mai Phục Trong Cung Điện
Chương 1016: Khoảnh Khắc Thoáng Qua
Chương 1017: Ba Châu Chiến Trường
Chương 1018: Thân Bất Do Kỷ
Chương 1019: Thể Phách Tiến Cấp
Chương 1020: Dị Tộc Tiến Công
Chương 1021: Đánh Chết Trong Nháy Mắt

Chương 1022: Thần Uy Của Chưởng Pháp
Chương 1023: Chiến Công
Chương 1024: Mạch Nước Ngầm Bắt Đầu Khởi Động
Chương 1025: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn
Chương 1026: Hành Động Nguy Hiểm
Chương 1027: Toàn Thành Xuất Động
Chương 1028: Vạn Tượng Chi Mâu
Chương 1029: Thiên Địa Vạn Tượng
Chương 1030: Vạn Tượng Chi Lực
Chương 1031: Không Gian Vạn Tượng
Chương 1032: Uy Lực Mũi Tên
Chương 1033: Đại Hoạch Toàn Thắng
Chương 1034: Nửa Đường Chặn Giết
Chương 1035: Tử Sát Âm Linh Trận
Chương 1036: Cầm Âm
Chương 1037: Sinh Chi Luân Hồi
Chương 1038: Hối Đoái Tài Nguyên
Chương 1039: Bá Đạo Cường Ngạnh
Chương 1040: Hàng Lâm Chân Vũ
Chương 1041: Khám Phá Sâu Hơn
Chương 1042: Tội Chứng
Chương 1043: Chúa Tể Điện
Chương 1044: Ngọc Linh Thánh Y
Chương 1045: Chiến Dịch Ám Sát
Chương 1046: Nam Cung Thánh Xuất Hiện
Chương 1047: Tấn Công Kim Dực Xích Hổ
Chương 1048: Thời Cơ Bất Ngờ
Chương 1049: Đột Phá Thánh Chủ (Thượng)
Chương 1050: Đột Phá Thánh Chủ (Trung)
Chương 1051: Đột Phá Thánh Chủ (Hạ)
Chương 1052: Quyết Chiến Với Ma Uyên
Chương 1053: Địa Ma Giáo
Chương 1054: U Mục Thánh Vương

Chương 1055: Phân Giải Và Phục Chế
Chương 1056: Cấm Địa Tiềm Tu
Chương 1057: Quay Lại Chiến Trường
Chương 1058: Thế Như Chẻ Tre
Chương 1059: Tái Chiến Vạn Tượng Chi Mâu
Chương 1060: Đến Hết Rồi
Chương 1061: Thái Cổ Bản Nguyên
Chương 1062: Triệu Phong Ám Sát
Chương 1063: Thánh Vương Hàng Lâm
Chương 1064: Thế Lực Tứ Tinh Tham Chiến
Chương 1065: Thiên Hỏa Lôi Viên
Chương 1066: Phá Diệt Chi Mâu
Chương 1067: Diệt Thế Hắc Giao Long Xuất Hiện
Chương 1068: Thần Quang
Chương 1069: Thần Thi
Chương 1070: Rời Đi
Chương 1071: Liên Hợp Khủng Bố
Chương 1072: Lôi Kiếp Đồng Diễm
Chương 1073: Bức Lui
Chương 1074: Tích Sức Chờ Phát Động
Chương 1075: Tiến Nhập Thần Thi
Chương 1076: Huyết Tinh Yêu Linh
Chương 1077: Giao Phong Kịch Liệt
Chương 1078: Mưu Đồ Của Triệu Phong
Chương 1079: Đồng Mưu Lợi Ích
Chương 1080: Đắc Thủ
Chương 1081: Huyết Thần Tinh
Chương 1082: Lại Trở Thành Mục Tiêu
Chương 1083: Liên Thủ Truy Sát
Chương 1084: Cắn Chặt Không Buông
Chương 1085: Cơ Ngộ Trong Khu Trung Tâm
Chương 1086: Hợp Lực Công Phá
Chương 1087: Quả Trên Cây

Chương 1088: Tranh Đoạt Ác Liệt
Chương 1089: Tiểu Tặc Miêu Hành Động
Chương 1090: Dây Leo Biến Đổi
Chương 1091: Nguy Cơ Lớn Hơn
Chương 1092: Bán Thần Truy Sát
Chương 1093: Đầu Lâu Thần Thi
Chương 1094: Hợp Tác
Chương 1095: Trốn Thoát
Chương 1096: Tác Dụng Của Huyết Thần Tinh
Chương 1097: Phương Án Giải Quyết
Chương 1098: Luân Hồi Hiện Thân
Chương 1099: Tất Cả Tiến Vào Trong
Chương 1100: Nguy Cơ Dồn Dập
Chương 1101: Chạy Nước Rút Cuối Cùng
Chương 1102: Phát Hiện Tân Vô Ngân
Chương 1103: Trình Tự Tranh Đoạt
Chương 1104: Chiến Đấu Với Khôi Lỗi Cơ Giới
Chương 1105: Thần Khí Nhận Chủ
Chương 1106: Hắn Nhất Định Phải Chết
Chương 1107: Hắc Giao Long Tiếp Cận
Chương 1108: Cường Giả Hàng Lâm
Chương 1109: Chân Thần
Chương 1110: Thiên Phạt Chân Thần
Chương 1111: Nghiền Ép Tất Cả
Chương 1112: Biện Pháp Của Luân Hồi Thánh Vương
Chương 1113: Lực Lượng Hậu Duệ Thần Mâu
Chương 1114: Triệu Phong Tham Gia
Chương 1115: Thực Lực Đề Thăng
Chương 1116: Chân Thần Lôi Kiếp
Chương 1117: Hạ Lạc Của Liễu Cầm Hâm
Chương 1118: Đối Chiến Luân Hồi Chi Mâu
Chương 1119: Luân Hồi Khởi Điểm
Chương 1120: Chung Kết Luân Hồi

Chương 1121: Sự lựa chọn của Liễu Cầm Âm
Chương 1122: Tiến công Thổ Tinh Tộc
Chương 1123: Phân thân thứ hai
Chương 1124: Thẳng tiến Cửu U Cung
Chương 1125: Chiến Bán Thần
Chương 1126: Mưu Kế Của Cửu U Cung
Chương 1127: Cửu U Cung Không Còn
Chương 1128: Bố Cục Vương Triều Đại Càn
Chương 1129: Nguy cơ của Liễu Cầm Âm
Chương 1130: Diệt Thế Long Tức
Chương 1131: Thần Khí Chi Uy
Chương 1132: Vận Mệnh Của Bạch Lâm
Chương 1133: Trở Về Thanh Hoa Vực
Chương 1134: Từ Biệt
Chương 1135: Thiên Giai Thần Vị
Chương 1136: Long Hoàng tới
Chương 1137: Linh Tộc Chân Thần
Chương 1138: Sóng Yên Bể Lặng
Chương 1139: Thu Phục Hắc Giao Long
Chương 1140: Thiên Phạt Tấn Công
Chương 1141: Cường Thế Phản Kích
Chương 1142: Uy Chấn Đại Càn
Chương 1143: Chuẩn bị cuối cùng
Chương 1144: Mới đến Thần vực
Chương 1145: Nguy Cơ Trên Đường
Chương 1146: Khách Quý
Chương 1147: Bị Sỉ Nhục
Chương 1148: Thể Hiện Thực Lực
Chương 1149: Tôn Kính
Chương 1150: Hắc Thiệt Tích Tộc
Chương 1151: Sự Nghịch Chuyển Kinh Người
Chương 1152: Giết Hết Toàn Bộ
Chương 1153: Giao Dịch Linh

Chương 1154: Hề Phong
Chương 1155: Man Hoang Thái Cổ
Chương 1156: Tiếp Tục Chém Giết
Chương 1157: Xích Dương Tộc
Chương 1158: Đánh Lui
Chương 1159: Kim chi phong lôi
Chương 1160: Cô lam
Chương 1161: Một Kích Cường Đại
Chương 1162: Hề Phong Chiến Bại
Chương 1163: Hủy Diệt Viêm Lôi
Chương 1164: Thần Mâu Phục Chế
Chương 1165: Quỷ Lệ Chân Thần Vẫn Lạc
Chương 1166: Ẩn Nấp
Chương 1167: Chưởng Khống Mộng Cảnh Thái Cổ
Chương 1168: Kim Lôi Quang Dực Thuật
Chương 1169: Vây khốn
Chương 1170: Thần vực thánh địa
Chương 1171: Man Hoang Thái Cổ bí cảnh
Chương 1172: Thanh thiên liệt hổ
Chương 1173: Tăng cường chiến lực
Chương 1174: Cùng hưởng truyền thừa
Chương 1175: Chặn đứng tam giai Chân Thần
Chương 1176: Thực lực chỉnh thể tăng lên
Chương 1177: Phượng Lâm
Chương 1178: Gặp lại Lam Lân Tộc
Chương 1179: Tổ phượng vĩ tước
Chương 1180: Ba chiêu phân thắng bại
Chương 1181: Tấn công tổ Phượng Vĩ Tước
Chương 1182: Tranh đoạt lông đuôi
Chương 1183: Ngũ hành chuyển hóa
Chương 1184: Năng lượng áo nghĩa
Chương 1185: Phong thần tộc
Chương 1186: Phong thần thạch

Chương 1187: Tử vong Thần khí
Chương 1188: Hỏa chi áo nghĩa nhất trọng
Chương 1189: Thời không thần mâu
Chương 1190: Giết hề phong
Chương 1191: Thiên kiêu thánh địa
Chương 1192: Chiến với Chân Thần tam gai
Chương 1193: Tiểu linh nhập đội
Chương 1194: Cục diện hỗn loạn
Chương 1195: Huyết viêm kỳ lân tộc
Chương 1196: Hư không chi mâu
Chương 1197: Khóa Không Chi Mâu đọ sức
Chương 1198: Trọng bảo xuất hiện
Chương 1199: Trường bào thời không
Chương 1200: Chiến kỹ thời không
Chương 1201: Hỗn chiến
Chương 1202: Thời gian áo nghĩa
Chương 1203: Thử thách cuối cùng
Chương 1204: Đột nhiên nổi tiếng
Chương 1205: Luyện hóa thời không chi bào
Chương 1206: Bí cảnh đóng lại
Chương 1207: Triệu Phong hiện thân
Chương 1208: Cường thế trấn áp
Chương 1209: Phản công Thiên Vũ Đảo chủ
Chương 1210: Thiên Vũ Đảo chủ chết
Chương 1211: Ly khai
Chương 1212: Giữa đường gặp phải kẻ thù
Chương 1213: Sinh mệnh chi mâu
Chương 1214: Giao phó
Chương 1215: Cấp tốc giết chết
Chương 1216: Kiếm phong chuẩn thần
Chương 1217: Cổ Lũng Võ Hội
Chương 1218: Chuẩn Thần tề tụ
Chương 1219: Tu Luyện Tháp

Chương 1220: Võ hội bắt đầu
Chương 1221: Triệu Phong ra tay
Chương 1222: Bí mật dưới lòng đất
Chương 1223: Đồng ý hợp tác
Chương 1224: Sắp hạ màn
Chương 1225: Bên dưới ngũ tinh sơn
Chương 1226: Áo nghĩa chi tinh
Chương 1227: Vùng đất tu luyện
Chương 1228: Trung tâm cung điện
Chương 1229: Tâm điểm chú ý
Chương 1230: Luyện hóa thành công
Chương 1231: Truyền tống rời đi
Chương 1232: Cổ lũng vực chấn động
Chương 1233: Sưu tra nghi
Chương 1234: Rời khỏi Cổ Lũng Vực
Chương 1235: Hắc thiên đuổi tới
Chương 1236: Cổ thần cường hãn
Chương 1237: Đến Tử Linh Vực
Chương 1238: Tìm kiếm Y sư
Chương 1239: Phổ tế điện
Chương 1240: Tìm được mục tiêu
Chương 1241: Vào linh tộc
Chương 1242: Uy nhiếp
Chương 1243: Nổi tiếng
Chương 1244: Ngoại tộc đệ tử
Chương 1245: Gặp lại Nguyên Long
Chương 1246: Hội giao lưu
Chương 1247: Gặp được Triệu Vũ Phi
Chương 1248: Triệu Vũ Phi ra tay
Chương 1249: Áp lực
Chương 1250: Chiến thư
Chương 1251: Cổ Thần đàm phán
Chương 1252: Trùng kích Thần vị

Chương 1253: Thần linh nhãn dị biến
Chương 1254: Tiếp tục trùng kích
Chương 1255: Một bước cổ thần
Chương 1256: Trận chiến đầu tiên
Chương 1257: Cùng tiến lên
Chương 1258: Đều quá yếu
Chương 1259: Đối chiến Sinh Mệnh Chi Mâu
Chương 1260: Bán Bộ Thần Chủ
Chương 1261: Danh chấn Tử Linh Vực
Chương 1262: Áp bách từ Mộng Cảnh Thái Cổ
Chương 1263: Chúa tể đại nhân
Chương 1264: Thần mâu thứ chín
Chương 1265: Hiệu lực với ngài
Chương 1266: Rời khỏi linh tộc
Chương 1267: Thời Không Cấm Thân
Chương 1268: Lại tới Sinh Nguyên Tông
Chương 1269: Giải cứu
Chương 1270: Sinh mệnh thánh địa
Chương 1271: Chặn giết hậu duệ Thần Mâu
Chương 1272: Sinh Mệnh Chi Đàm
Chương 1273: Liệt Kim Tộc xuất thủ
Chương 1274: Tái chiến Cổ Thần thất giai
Chương 1275: Tịnh Linh Thánh Thủy
Chương 1276: Tranh đoạt bắt đầu
Chương 1277: Triệu Vũ Phi tiếnbộ
Chương 1278: Linh mạch Thiên Tinh Hỏa
Chương 1279: Hai tộc đổ chiến
Chương 1280: Đổ chiến bắt đầu
Chương 1281: Chiếm ưu thế
Chương 1282: Hai gã cổ thần
Chương 1283: Tuyệt vọng
Chương 1284: Liên tiếp thảm bại
Chương 1285: Châm lại hy vọng

Chương 1286: Trận chiến cuối cùng
Chương 1287: Mượn dùng lực lượng
Chương 1288: Đổ chiến kết thúc
Chương 1289: Hỗn thiên không nguyên quyết
Chương 1290: Hội nghị thần mâu
Chương 1291: Thiên Phạt Chi Mâu
Chương 1292: Giao dịch bí bảo
Chương 1293: Nhiệm vụ bí mật
Chương 1294: Gặp lại người quen
Chương 1295: Tinh Thần Đồng Thuật
Chương 1296: Khu trò chơi Thần Mâu
Chương 1297: Trò chơi thi đấu
Chương 1298: Di tích Thần Mâu
Chương 1299: Nhãn mâu yêu thần
Chương 1300: Không gian Tử Vong
Chương 1301: Liệt Kim Tộc tiến vào
Chương 1302: Quả trứng có động tĩnh
Chương 1303: Tiểu tặc miêu xuất thủ
Chương 1304: Thuần phục Tiểu tặc miêu
Chương 1305: Khu vực hạch tâm
Chương 1306: Nghiên cứu hậu duệ Thần Mâu
Chương 1307: Liên hợp đối kháng
Chương 1308: Cục diện đại nghịch chuyển
Chương 1309: Bí pháp Thần Mâu hợp nhất
Chương 1310: Lực lượng vô địch
Chương 1311: Bắt giữ Thiên Cơ Miêu
Chương 1312: Giải phong Thần Mâu
Chương 1313: Át chủ bài của địch nhân
Chương 1314: Nô bộc cường đại
Chương 1315: Hủy diệt không gian
Chương 1316: Thu hoạch phong phú
Chương 1317: Cổ Thần Ấn lột xác
Chương 1318: Côn Vân đáng thương

Chương 1319: Tìm tới cửa
Chương 1320: Côn Vân xuất chiến
Chương 1321: Gặp lại Hải công tử
Chương 1322: Triệu Hồi xuất chiến
Chương 1323: Triệu Hồi bị bắt cóc
Chương 1324: Chế phục
Chương 1325: Kẻ xúc động hệ thống báo động
Chương 1326: Đấu Cổ Thần Bát giai
Chương 1327: Kẻ lẻn vào
Chương 1328: Tà Thánh Song Thần
Chương 1329: Lẫn vào mật điện
Chương 1330: Tiểu tặc miêu thoát khốn
Chương 1331: Tiểu tặc miêu trở về
Chương 1332: Trân Bảo Khố
Chương 1333: Thu hoạch kinh người
Chương 1334: Chính diện giết Bát giai
Chương 1335: Ma Hồn Bàn
Chương 1336: Lại vào Trân Bảo Khố
Chương 1337: Nghịch lân Long tộc
Chương 1338: Vây giết tới
Chương 1339: Giết ngược trở lại
Chương 1340: La Môn Cổ thần
Chương 1341: Một mẻ hốt gọn
Chương 1342: Đồ sát
Chương 1343: Lôi Viêm Cổ Long tộc
Chương 1344: Toàn thể xuất động
Chương 1345: Mưu đồ bí mật
Chương 1346: Thần cổ đan
Chương 1347: Không khống chế được
Chương 1348: Thần chủ
Chương 1349: Thần Chủ chi năng
Chương 1350: Chúa tể lực lượng
Chương 1351: Không Gian Na Di

Chương 1352: Người muốn tìm
Chương 1353: Cự thần điện
Chương 1354: Cổ hồn tộc
Chương 1355: Phản giết
Chương 1356: Bí bật Cự Thần tộc
Chương 1357: Nhất triển thân thủ
Chương 1358: Tổ Di Bảo Khố
Chương 1359: Bẫy rập
Chương 1360: Mở ra
Chương 1361: Đến bảo khố
Chương 1362: Châm ngòi
Chương 1363: Trắng trợn vơ vét
Chương 1364: Hại
Chương 1365: Cửu trọng áo nghĩa
Chương 1366: Mười hạng đầu Thái Cổ bảng
Chương 1367: Oan gia ngõ hẹp
Chương 1368: Chủ động đón đánh
Chương 1369: Bích U Thần Tủy Thạch
Chương 1370: Tà niệm ma hóa
Chương 1371: Ý niệm thể phẫn nộ
Chương 1372: Lực lượng Pháp tắc
Chương 1373: Triệu hoán thần bí
Chương 1374: Nghi hoặc
Chương 1375: Cảm Tri Tháp
Chương 1376: Giằng co
Chương 1377: Dễ dàng phá giải
Chương 1378: Thực lực bay vọt
Chương 1379: Giải tỏa uất ức
Chương 1380: Thắng cục
Chương 1381: Minh Hoàng Trùng Tộc
Chương 1382: Mảnh vỡ thần bí
Chương 1383: Mảnh vỡ Tổ khí
Chương 1384: Ta biết rõ ngươi!

Chương 1385: Hỗn Nguyên Tứ trọng
Chương 1386: Trảm sát Cổ Thần Cửu giai
Chương 1387: Điểm tối cao tốc độ
Chương 1388: Trấn Áp Vạn Tộc
Chương 1389: Kế hoạch Phục chế Thái Cổ Tộc
Chương 1390: Thời Gian Chi Thụ
Chương 1391: Chủ nhân chân chính
Chương 1392: Thắng bại đã định
Chương 1393: Thái Cổ Thần Ma Thể
Chương 1394: Triệu Phong thức tỉnh
Chương 1395: Triệu Phong đấu Vũ Hành
Chương 1396: Lừa gạt một khoản
Chương 1397: Giãy dụa
Chương 1398: Chỉ còn một người
Chương 1399: Toàn diệt
Chương 1400: Gặp lại Đại Lại Miêu
Chương 1401: Chỉnh đốn
Chương 1402: Điên cuồng đề thăng
Chương 1403: Trở về
Chương 1404: Liên thủ giết lui
Chương 1405: Biến hóa
Chương 1406: Thần Võ Tộc
Chương 1407: Tham chiến
Chương 1408: Thống soái bỏ chạy
Chương 1409: Thế cục nghịch chuyển
Chương 1410: Ám dạ tập sát
Chương 1411: Hỗn Thiên Hư Quyển
Chương 1412: Bán Bộ Thần Chủ đích thân tới
Chương 1413: Chém Ám Diệt Cổ Thần
Chương 1414: Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong
Chương 1415: Nguyên Dao gặp nguy cơ
Chương 1416: Giải cứu Nguyên Dao
Chương 1417: Quyết chiến cuối cùng

Chương 1418: Bắt đầu tàn sát
Chương 1419: Thế không thể đỡ
Chương 1420: Liệt Kim Tộc điên cuồng
Chương 1421: Chém giết Bán Bộ Thần Chủ
Chương 1422: Điểm tối cao vô địch
Chương 1423: Chém chết tất cả
Chương 1424: Cục diện đột biến
Chương 1425: Đối kháng Thần Chủ
Chương 1426: Đánh bại Thần Chủ
Chương 1427: Đại chiến kết thúc
Chương 1428: Phá giải trớ chú
Chương 1429: Giao dịch trường Thần Quốc
Chương 1430: Đấu giá hội bắt đầu
Chương 1431: Im lặng phát tài
Chương 1432: Thiên hồn vũ linh thạch
Chương 1433: Vật phẩm đấu giá áp trục
Chương 1434: Thiên Tịch Thần Chủ xuất thủ
Chương 1435: Cầu viện
Chương 1436: Đúng lúc chạy tới
Chương 1437: Chưởng khống toàn cục
Chương 1438: Ý chí Thần Chủ
Chương 1439: Lừa giết Thần Chủ
Chương 1440: Toàn diện khai chiến
Chương 1441: Xuất động toàn lực
Chương 1442: Biến đổi bất ngờ
Chương 1443: Tinh Tượng Thần Chủ xuất thủ
Chương 1444: Hỗn Thiên Hắc Động
Chương 1445: Thần Mâu thức tỉnh
Chương 1446: Thần Mâu thứ chín
Chương 1447: Trở lại Thiên Cầm Vực
Chương 1448: Mộng Huyễn Thần Mâu
Chương 1449: Mộng Huyễn Hóa
Chương 1450: Tiện tay trợ giúp

Chương 1451: Đại Lục Vực nguy cơ
Chương 1452: Nhập Mộng
Chương 1453: Lai lịch của Linh Ma Chân Thần
Chương 1454: Pháp tắc Không Gian
Chương 1455: Tâm Linh Truyền Tống
Chương 1456: Trở về Thiên Vũ Đảo
Chương 1457: Không chịu nổi một kích
Chương 1458: Phong ba lại nổi lên
Chương 1459: Đồng thời giải quyết
Chương 1460: Thế lực tụ tập
Chương 1461: Liên hợp ép tới
Chương 1462: Đột phá Thần Chủ
Chương 1463: Điện chủ Tử Dạ Điện
Chương 1464: Đấu với Nhị Trọng Thiên
Chương 1465: Thần Chủ mai phục
Chương 1466: Địch nhân cường đại
Chương 1467: Thần Quốc của Triệu Phong
Chương 1468: Phần Thiên Hải
Chương 1469: Chu Tước Lâu
Chương 1470: Mảnh vỡ Phần Ngục
Chương 1471: Thiên Hợp Phong Ấn Thuật
Chương 1472: Tính toán của Cuồng Phong Môn
Chương 1473: Tranh đoạt kịch liệt
Chương 1474: Cường địch lại tới
Chương 1475: Đều có tính toán
Chương 1476: Thiên thần sứ
Chương 1477: Thâm nhập hang hổ
Chương 1478: Thế lực thần bí cường đại
Chương 1479: Hứa hẹn của Thiên Chủ
Chương 1480: Đãi ngộ ưu việt
Chương 1481: Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong
Chương 1482: Bình yên rời đi
Chương 1483: Lực lượng Hỗn Độn

Chương 1484: Thuần Dương Cung
Chương 1485: Bí mật của Thuần Dương Cung
Chương 1486: Long Hoàng cáo mật
Chương 1487: Một chiêu đánh bay
Chương 1488: Ba tầng Thần đàn
Chương 1489: Vô Thượng Thần Điển
Chương 1490: Hỗn Độn Thần Điển
Chương 1491: Tùy ý giết chết
Chương 1492: Kim Long Thánh Địa
Chương 1493: Đại chiến Tam Trọng Thiên
Chương 1494: Tuyệt vọng bỏ chạy
Chương 1495: Hỗn Độn Tỏa
Chương 1496: Thiên Long Thần Vương
Chương 1497: Triệu Phong hành động
Chương 1498: Nhổ tận gốc
Chương 1499: Nguy cơ lại tới
Chương 1500: Khả năng của Bổ Thiên Tộc
Chương 1501: Huyễn Thần Thánh Địa đánh tới
Chương 1502: Đại chiến bắt đầu
Chương 1503: Thần Mâu thứ chín đáng sợ
Chương 1504: Chiến cuộc nghịch chuyển
Chương 1505: Xảo quyệt
Chương 1506: Ác Mộng Vô Tận
Chương 1507: Tu luyện trong mộng
Chương 1508: Tấn chức Nhị Trọng Thiên
Chương 1509: Kiêng kỵ
Chương 1510: Chém chết Tam Trọng Thiên
Chương 1511: Thiên Vu xuất hiện
Chương 1512: Thiên Vu mời chào
Chương 1513: Gặp lại Liễu Cầm Hâm
Chương 1514: Bí mật của Tiểu tặc miêu
Chương 1515: Truy tìm Triệu Vũ Phỉ
Chương 1516: Tái chiến Bắc Minh Huy

Chương 1517: Chém chết Điện Vương
Chương 1518: Chém chết Thiên Thần Sứ
Chương 1519: Quần chiến Thần Vương
Chương 1520: Ngụy Tổ khí
Chương 1521: Thiên Phạt Chúa Tể
Chương 1522: Chúa Tể chỉ đạo
Chương 1523: Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong
Chương 1524: Linh Tộc đại biến
Chương 1525: Tùy tiện chém giết
Chương 1526: Lộ ra răng nanh
Chương 1527: Đại chiến cấp Thánh địa
Chương 1528: Thiên Cơ Tộc cường thế
Chương 1529: Thiên Thần Sứ xuất động
Chương 1530: Mạnh mẽ chém giết
Chương 1531: Lại chém Thiên Thần Sứ
Chương 1532: Ma Thần tộc
Chương 1533: Huyễn Thần Tộc tham chiến
Chương 1534: Mộng Yểm Thú Vương
Chương 1535: Hộ pháp xuất thủ
Chương 1536: Sinh Mệnh đấu Vu thuật
Chương 1537: Hỗn Độn Lôi Đồng
Chương 1538: Đồng thuật của Thiên Chủ
Chương 1539: Thiên Đạo Tổ Đồng
Chương 1540: Thời Không Chúa Tể hàng lâm
Chương 1541: Thời Không Chúa Tể đấu Thiên Chủ
Chương 1542: Phản công
Chương 1543: Lẻn vào cướp đoạt
Chương 1544: Hành động nguy hiểm
Chương 1545: Thâm nhập hạch tâm
Chương 1546: Nội ứng ngoại hợp
Chương 1547: Đại chiến Thần Vương
Chương 1548: Cùng đường bí lối
Chương 1549: Tranh đoạt Thiên Đạo Thần Mâu

Chương 1550: Toàn lực lùng bắt
Chương 1551: Thần Mâu Chúa Tể vẫn lạc
Chương 1552: Tấn chức Tam Trọng Thiên
Chương 1553: Thiên Chủ tái khởi
Chương 1554: Kẻ thứ hai
Chương 1555: Cường giả tề tụ
Chương 1556: Năng lực đề thăng
Chương 1557: Vận Mệnh Chúa Tể
Chương 1558: Đại chiến cuối cùng
Chương 1559: Hai vị Thần Vương
Chương 1560: Chém chết Thần Vương
Chương 1561: Đánh đâu thắng đó
Chương 1562: Không ai ngăn nổi
Chương 1563: Thiên đạo đấu Thiên đạo
Chương 1564: Tổ khí hoàn chỉnh
Chương 1565: Ngụy Tổ Đồng
Chương 1566: Kế sách lật bàn
Chương 1567: Thất bại?
Chương 1568: Ngụy Tổ Đồng mới
Chương 1569: Mộng Huyễn đấu Thiên Đạo
Chương 1570: Cuộc chiến chung kết
Chương 1571: Bí ẩn của Phạm Trụ
Chương 1572: Chân tướng Thế giới
Chương 1573: Nhất Mộng Tạo Vạn Vật
Chương 1574: Thế giới mới
Chương 1575: Khảo hạch tròn điểm
Chương 1576: Con tặc miêu tham tiền
Chương 1577: Đích thân luyện đan
Chương 1578: Sư phụ mỹ nữ
Chương 1579: Triệu Phong thu đồ đệ
Chương 1580: Tài lộ của Triệu Phong
Chương 1581: Nguy cơ của Gia tộc
Chương 1582: Sư phụ thần bí

Chương 1583: Vạn chúng chú mục
Chương 1584: Thủ đoạn đông đảo
Chương 1585: Đoàn viên

Chương 1: Thiếu niên Triệu Phong

Sáng sớm, khi chân trời vừa lộ ra những tia sáng mơ hồ, Vũ Dương Thành còn đang chìm trong lờ mờ trước bình minh.

Vũ Dương thành, Triệu thị gia tộc.

Đằng!

Thiếu niên thức dậy như phản xạ có điều kiện, xốc lên cái chăn ấm áp, nhảy xuống giường, mặc quần áo rửa mặt, tất cả đều lưu loát liền mạch.

Lúc này, đa số đệ tử trong tộc và một ít người hầu vẫn ngủ say sưa.

Thiếu niên tầm mười ba mươi bốn tuổi, dáng người hơi gầy, khuôn mặt trắng nõn non nớt, tuy không anh tuấn lắm nhưng lại khiến người nhìn qua không kìm được mà phải nhìn thêm một chút.

Nhất là đôi mắt của hắn, sáng ngời mà hữu thần, lấp lánh ý chí vươn lên:"Lại kiên trì thêm một thời gian nữa là ta sẽ đột phá võ đạo nhị trọng, để cho đám người trong Triệu gia bổn tộc phải ngoan ngoãn câm miệng."

Thiếu niên tên là Triệu Phong.

Nửa năm trước, dựa vào biểu hiện ưu dị của mình, hắn được rời khỏi Triệu gia chi tộc ở Thanh Diệp trấn để tiến vào Triệu thị gia tộc tại Vũ Dương thành

Ở Thanh Diệp trấn, hắn là người xuất sắc nhất trong đám thiếu niên cùng tuổi, tấn chức "Võ đạo nhất trọng" đầu tiên, từ đó về sau thoát ly phạm trù người phàm, bước lên cánh cửa võ đạo.

Khi đó các trưởng bối trong trấn đều khen ngợi hắn có thiên phú tốt, thành tựu ngày sau không thể hạn lượng.

Gia tộc, cha mẹ đều hi vọng vào hắn rất nhiều.

Nhưng chỉ có mình hắn hiểu được, bởi bản thân mình nỗ lực hơn đám bạn cùng lứa tuổi rất nhiều nên mới trở thành thiên tài của Thanh Diệp trấn...

Thanh Diệp trấn Triệu gia là một chi của Triệu thị gia tộc, mỗi năm được hưởng hai danh ngạch đề cử tiến vào dòng chính.

Cùng được đề cử với Triệu Phong là thiếu nữ cùng tộc "Triệu Tuyết", tấn chức võ đạo nhất trọng chậm hơn hắn hai tháng.

Lúc rời khỏi Thanh Diệp trấn, trong lòng Triệu Phong tràn đầy ý chí tranh đấu, quyết tâm đi Triệu thị gia tộc thi thố tài năng, lập ra thành tích kinh người.

Nhưng sau khi Triệu Phong tiến vào Triệu thị gia tộc mới hiểu ra mình nông cạn thế nào...

Xét về quy mô thực lực, Triệu gia ở Thanh Diệp trấn tầm hơn trăm người, thiếu niên cùng tuổi có bảy tám người.

Mà ở Triệu thị gia tộc lại là đại tộc hơn vạn người, khống chế vùng đất bao la, mạch khoáng cùng tài nguyên nhiều vô kể, hùng mạnh hơn chi tộc Thanh Diệp trấn đâu chỉ trăm lần!

Trong chi tộc ở Thanh Diệp trấn, hắn được xem là ưu tú, thậm chí thiên tài.... Nhưng tới Triệu thị dòng chính thì hắn gần như chỉ là tồn tại dưới cùng, trở thành đệ tử ngoại tầng hèn mọn!

Triệu thị gia tộc có rất nhiều thiếu niên cùng tuổi đã tu luyện đến võ đạo nhị trọng, một số người ưu tú hơn đã đạt tới võ đạo tam trọng. Nghe người ta kể, trong tộc còn có một vài thiên tài có được tu vị khủng bố ngoài võ đạo tứ trọng....

Đối mặt với hiện thực như vậy, Triệu Phong như bị ngâm trong chậu nước lạnh, tự hiểu mình vô tri, nhỏ bé thế nào.

Ngoài ra, "Triệu Tuyết" đi cùng hắn là một nữ tử rất đáng yêu. Sau khi tới Triệu thị gia tộc đã từ từ rời xa hắn để kết thân với vị đệ tử bài danh thứ ba trong đám ngoại tầng đệ tử của gia tộc.

Nhớ đến thuở còn ở Thanh Diệp trấn, Triệu Tuyết rất sùng bái, thậm chí là yêu quý Triệu Phong. Chỉ là khi ấy hắn lại chỉ tu luyện, tâm trí ngây thơ, không đáp lại nàng.

Từ đó về sau, Triệu Phong bị kích thích sâu sắc nên càng ráng sức khắc khổ tu luyện hơn.

Hắn từng thề, nhất định phải giành được một chỗ cắm dùi trong Triệu thị gia tộc tại Vũ Dương thành.

Không thì hắn vĩnh viễn không dám quay về Thanh Diệp trấn.

....

Rửa mặt xong, Triệu Phong hít sâu một hơi, bước nhanh đến diễn võ trường trong gia tộc.

Vù! Vù!....

Triệu Phong hạ thấp người thành thế trung bình tấn, song quyền ẩn ẩn sinh phong, diễn qua luyện lại kinh điển quyền pháp "Viêm Cương Quyền" của Triệu thị gia tộc.

"Viêm Cương Quyền" chỉ là một loại trụ cột võ học lại được Triệu Phong luyện tập cẩn thận tỉ mỉ, thuần thục lưu loát.

Tại thế tục, phổ thông võ học được chia làm năm đẳng cấp: trụ cột, cấp thấp, trung cấp, cao cấp, đỉnh cấp.

Trụ cột võ học là ngưỡng cửa thấp nhất, lấy rèn luyện thân thể, cường hóa khí huyết làm chủ, lực sát thương có hạn.

Nói chung, võ học đẳng cấp càng cao thì uy lực càng lớn, hiệu quả tu luyện càng tốt.

Có điều Triệu Phong là đệ tử chi tộc, lại không có thiên phụ hơn người nên rất khó được tiếp xúc với võ học cấp cao.

"Ta chững lại ở Võ đạo nhất trọng đỉnh phong đã lâu, muốn trùng kích nhị trọng lại thiếu một chút hỏa hầu."

Luyện một lúc lâu, người Triệu Phong đã mồ hôi đầm đìa, hô hấp gấp gáp.

Thiên phú của Triệu Phong không thấp, sở dĩ không theo kịp đệ tử của Triệu thị bổn tộc là vì bọn hắn nắm giữ phương pháp tu luyện cao cấp hơn, gia cảnh lại giàu có, hay được sử dụng một ít linh đan dược liệu trân quý, để cho tốc độ tu luyện tăng cao.

Tục truyền một ít đệ tử Triệu tộc từ nhỏ đã được dùng nước thuốc trân quý cường hóa thân thể. Trước mười tuổi đã đột phá thành công Võ đạo nhất trọng, đạt được ưu thế nhất định.

Ngay từ nơi bắt đầu, Triệu Phong đã kém bọn họ quá xa.

Nửa canh giờ sau, vầng thái dương mới từ từ lộ ra ở phía chân trời.

Trên diễn võ trường dần nhiều ra một ít đệ tử của Triệu thị gia tộc, đùa đùa giỡn giỡn, cãi nhau chí chóe.

Đến khi ánh mắt của bọn họ lướt qua Triệu Phong thì lại lộ vẻ lạnh nhạt, thậm chí còn lộ vẻ xem thường cùng khinh rẻ.

Loại thái độ biểu hiện này cũng không chỉ nhằm vào một mình Triệu Phong.

Đệ tử của Triệu thị bổn tộc, trước sau như một đều có hơi bài ngoại, xem thường đệ tử đến từ chi tộc.

Ở trước mặt đệ tử chi tộc, bọn họ đều có cảm giác ưu việt kỳ lạ!

Trong lúc Triệu Phong hơi thất thần, từ phía sau truyền đến tiếng kêu gào:"Điềm xấu! Ngã xuống cho ta!"

BỊCH!

Một bàn tay cứng rắn như sát, đập mạnh xuống bả vai y.

"Là ngươi..."

Thân hình Triệu Phong khẽ lảo đảo, thiếu chút nữa là ngã xuống, may mà kỹ năng cơ bản của y khá vững chắc nên vẫn đứng được.

Người đến là một vị thiếu niên mặc áo đen, thân thể khỏe mạnh, mày thô mắt hổ, trong ánh mắt hiện lên một tia nghiền ngẫm, lộ tư thái từ trên cao nhìn xuống Triệu Phong.

"Triệu Khôn! Ngươi có ý gì?"

Triệu Phong phẫn nộ, giận đến mức đứng không yên.

Lúc vừa tới Triệu thị gia tộc, Triệu Phong và Triệu Khôn đã xảy ra xung đột. Nguyên nhân là Triệu Khôn mở miệng châm biếm, xem thường đệ tử chi tộc. Triệu Phong không phục liền chống đối.

Triệu Khôn là người có thù tất báo, từ đó về sau thường hay tới gây phiền toái, tìm nhiều biện pháp làm cho y nhục nhã.

"Triệu Khôn! Thực lực ngươi như vậy mà không hạ được tên đệ tử chi tộc này trong mười chiêu thì quá nhục, chết đê!"

"Mười chiêu? Triệu Khôn đã tu luyện đến Võ đạo nhị trọng đỉnh trong, đánh với thằng nhóc kia ta thấy ba chiêu là quá đủ."

"Ba chiêu? Thắng trong ba chiêu, ta thấy không dễ đâu!

Đám đệ tử Triệu tộc ở gần đều lộ vẻ mặt chờ xem kịch vui.

Hầu hết đều sợ thiên hạ không loạn, rót thêm dầu vào lửa không ngừng.

"Ba chiêu? Ha ha ha..." Triệu Khôn ngửa mặt cười to, vẻ mặt xem thường:"Các ngươi quá coi thường ta rồi! Đánh bại tiểu tử này, ta chỉ cần một chiêu thôi!"

Chỉ cần một chiêu!

Đám đệ tử có mặt trên trường đều ồ lên, rất nhiều người cảm thấy kinh ngạc.

"Một chiêu?"

Sắc mặt Triệu Phong khẽ đổi, lông mày dựng ngược, lửa giận bùng lên trong lòng.

Hắn kém Triệu Khôn một trọng tu vị, Triệu Khôn phát huy tốt thì hoàn toàn có thể thắng hắn sau ba chiêu.

Nhưng là một chiêu....

Điều này là sự vũ nhục trắng trợn!

Đối mặt với ánh mắt khiêu khích của Triệu Khôn, Triệu Phong nhanh chóng lấy lại bình tĩnh:"Ta không thể mắc mưu, cho dù ta có thể gắng gượng qua một chiêu thì tiếp sau cùng không thể tránh được sự nhục nhã."

Sau nửa năm ở Triệu thị gia tộc, y đã nhiều lần chịu thiệt, dần học được tính ẩn nhẫn.

"Hôm nay tu luyện mệt lắm rồi, để ta tĩnh dưỡng mấy ngày, ta sẽ luận bàn với ngươi."

Triệu Phong không lộ cảm xúc, quay người ly khai.

Biểu hiện của hắn khiến cho Triệu Khôn cùng đám thiếu niên bằng tuổi có hơi sững sờ.

"Hảo tiểu tử, hôm nay tạm thời tha cho ngươi một lần. Lần sau gặp lại, đừng quên trận chiến "Một chiêu ước hẹn" này nhé."

Trong mắt Triệu Khôn lóe lên vẻ hung ác giảo hoạt.

Một chiêu ước hẹn?

Tâm lý Triệu Phong khẽ chuyển, xem ra Triệu Khôn cố tình không bỏ qua cho mình.

"Ta phải mau chóng đột phá đến Võ đạo nhị trọng mới có thể liều mạng với Trịnh Khôn."

Triệu Phong tâm tình có chút khẩn trương.

Ly khai diễn võ trường, Triệu Phong về nhà.

Kể từ sau khi tới Triệu thị gia tộc, cha mẹ ở thị trấn cũng được thơm lây, cùng được đi đến sống ở Triệu thị gia tộc.

Chuyện này vốn là vinh quang với cha mẹ.

Nhưng Triệu Phong một mực có hơi hổ thẹn, thẹn rằng biểu hiện của mình ở Triệu thị gia tộc đã khiến cha mẹ thất vọng rồi, cũng phụ kỳ vọng của các trưởng bối ở Thanh Diệp trấn.

"Về rồi đấy à."

Thanh âm trầm ổn mà thoáng tang thương vang lên.

Đấy là tiếng của cha Triệu Phong, Triệu Thiên Dương.

"Phong nhi, con nhanh vào ăn cơm đi!"

Triệu Thị, mẹ y vẻ mặt hiền từ, bưng đồ ăn từ nhà bếp sang.

Mỗi khi về nhà, Triệu Phong mới có thể cảm thấy sự ấm áp.

"Cám ơn mẹ... cơm thật ngon!"

Triệu Phong ăn một hồi như hổ đói, nói chuyện đều có chút hàm hồ.

"Cha, mẹ, cha mẹ sao vậy..."

Triệu Phong cảm thấy nét mặt của cha mẹ hơi buồn, dường như có lời gì muốn nói.

Triệu Dương và thê tử nhìn nhau, thở dài.

"Hay để ta nói đi, vừa rồi cao tầng trong tộc có phái người tới đưa tin."

Triệu Thiên Dương hơi ngừng lại.

"Cao tầng trong tộc?"

Triệu Phong có hơi khó hiểu.

Thần sắc Triệu Thiên Dương ngưng trọng:"Tộc quy đã có quy định mới: đệ tử chi tộc nếu như không thể đột phá Võ đạo nhị trọng thì sẽ mất tư cách tham gia "Gia tộc võ hội"; Nếu như... trước mười lăm tuổi không đạt đến Võ đạo tam trọng thì sẽ bị trả về tộc cũ."

Cái gì!

Nội tâm Triệu Phong thoáng hồi hộp, sắc mặt đại biến.

Gia tộc võ hội là dịp cho tất cả các thiếu niên trong tộc được thể hiện, được so tài. Bài danh cao nhất không chỉ được ban thưởng phong phú mà còn có cơ hội trở thành nội tầng đệ tử, được gia tộc bồi dưỡng trọng điểm.

Bởi vậy, với tất cả ngoại tầng đệ tử mà nói thì đây là cơ hội để cá chép hóa rồng.

Nếu như mất đi tư cách tham gia Gia tộc võ hội thì chẳng khác gì bị gia tộc vứt bỏ!

Mà để cho trái tim Triệu Phong băng giá chính là vế sau: trước mười lăm tuổi không đạt đến Võ đạo tam trọng thì bị trả về tộc cũ.

"Không thể, tuyệt đối không thể..."

Thanh âm Triệu Phong run rẩy, hai tay siết chặt.

Nếu như vậy, vô luận là hắn hay cha mẹ đều không còn mặt mũi nào mà trở về chi tộc ở Thanh Diệp trấn.

"Tộc quy này chỉ nhằm vào đệ tử chi tộc."

Trên khuôn mặt Triệu Thị lộ vẻ hơi không đành lòng.

"Cha, mẹ, cha mẹ yên tâm. Nhất định con sẽ khắc khổ tu luyện gấp bội, độ phá Võ đạo nhị trọng trước khi diễn ra Gia tộc võ hội."

Triệu Phong cắn chặt hàm răng, thanh âm run rẩy.

"Tộc hội chỉ còn hai tháng, lại phải báo danh trước một tháng. Con chỉ còn một tháng, muốn đột phá Võ đạo nhị trọng, chuyện này thực

không dễ dàng gì."

Triệu Thiên Dương lắc đầu.

Chỉ còn một tháng?

Thần sắc Triệu Phong ảm đạm như rơi xuống vực sâu.

Nếu như là gần hai tháng, hắn cố gắng gấp bội thì có lẽ cũng có hai ba thành hi vọng.

Nhưng nếu phải đột phá Võ đạo nhị trọng trong một tháng thì hắn hoàn toàn chẳng thể tự tin!

Trầm mặc hồi lâu.

Triệu Thị chà nhẹ khóe mắt hoen ướt, ôn nhu nói:"Phong nhi, dù thành bại thế nào, cha mẹ đều hãnh diện vì con... Đừng lo, chúng ta trở về Thanh Diệp trấn cũng vậy, chỉ cần con được bình an là mãn nguyện rồi."

"Đúng vậy! Trở về Thanh Diệp trấn, con vẫn là người nổi bật trong đám đệ tử Triệu gia - thà làm đầu gà chứ quyết không làm đuôi phượng!"

Triệu Thiên Dương gật đầu tán thành.

Với tư cách làm cha mẹ, bọn họ đều mong con cái được sống vui vẻ bình an, dù có lặng lẽ cũng được....

Trở về Thanh Diệp trấn?

"Không được!"

Triệu Phong lắc đầu thật mạnh:"Con không muốn về Thanh Diệp trấn, cứ sống bình thường như vậy cả đời!"

Hắn đã từng thề: nhất định phải giành được một chỗ cắm dùi ở Triệu thị gia tộc, đánh ra một vùng trời riêng tại Vũ Dương thành.

Trong lòng hắn càng hướng tới Võ đạo cửu trọng, Võ đạo đỉnh phong, cùng với đại thế giới ngoài xa....

Mình làm sao có thể chịu thua, cứ uất ức quay về như vậy?

Triệu Phong cố nén khóe mắt ướt át, gào lên rồi xông ra khỏi nhà.

"Phong Nhi! Đừng quật cường quá...."

Bên tai truyền đến tiếng hô gấp của cha mẹ.

Ầm ầm!

Bỗng nhiễn trên trời sấm rền vang, bên ngoài mưa như trút nước.

Trong lòng Triệu Phong nghẹn ngào quá, ngửa mặt lên trời thét dài một tiếng rồi lại chạy gấp dưới cơn mưa to.

Mà lúc này, trên trời sấm sét lập lòe không ngừng, làm khuôn mặt của thiếu niên sáng tối bất định.

"Không xong!"

Triệu Phong chợt cảm thấy áp lực dồn xuống. Ngẩng đầu nhìn lên mà giật mình hoảng sợ.

Sinh thời, hắn chưa bao giờ thấy biển sấm mênh mông cuồn cuộn như vậy. Sấm sét rậm rập chằng chịt, đan xen như mạng nhện.

Trong một khắc ngắn ngủi, sấm sét trên đỉnh đầu như bị lực lượng nào đó ảnh hưởng mà vặn vẹo, cả không gian cũng bị kéo sụp xuống.

A..... XÍU...UU! ——

Một dải ánh sáng màu đen từ vô tận không gian lướt tới.

Nó xuyên qua sấm sét rậm rạp chằng chịt, gợi ra một chút sóng gợn, cảnh sắc tươi sáng đẹp như mộng.

Không cách nào tưởng tượng "dải ánh sáng màu đen" là bực nào tồn tại, bởi nó không hề nhìn tới thiên uy, tới sấm sét trong đại tự nhiên.

Uỳnh!

Triệu Phong chỉ cảm thấy dưới chân tê rần, tóc và áo quần cháy đen thui, bên tai tiếng sấm rền đã ngừng lại.

Cả thế giới này phảng phất lâm vào tĩnh mịch trong một chớp mắt.

"Đây là..."

Sắc mặt hán tái nhợt, nhìn về phía dưới chân tự dưng nhiều ra một khỏa hắc châu cổ quái, tựa như nhãn cầu, chính là do dải ánh sáng màu đen biến thành.

Thình thịch! Thình thịch....

Hắc châu hình dáng giống nhãn cầu dường như vẫn còn sống,

truyền đến tiếng tim đập liên tiếp, "đối mắt" cùng Triệu Phong.

Trong tối tăm, dường như hắn nghe thấy tiếng kêu gọi nào đó.

"Chẳng lẽ vật ấy cũng có sinh mạng hay sao?"

Hắn ngừng thở, vẻ mặt kính sợ đề phòng.

Nhưng mà còn chưa đợi đến lúc hắn cử động thì

XÍU...UU! PHỐC!

Hắc châu hình dáng giống nhãn cầu liền hóa thành một đạo tàn ảnh, đâm vào mắt trái của Triệu Phong.

"A..."

Triệu Phong kêu thảm một tiếng, ngất đi.

Một khắc trước khi hôn mê, trong đầu hắn chỉ sinh ra một ý niệm: xong rồi... mù rồi!

Chương 2: Một chiêu chiến thắng

Không biết đã qua bao lâu, Triệu Phong dần dần khôi phục ý thức nhưng gần như không thể cảm giác được sự tồn tại của thân thể.

Cảm giác duy nhất là đau đớn truyền đến từ mắt trái.

Mắt trái?

Triệu Phong khẽ rùng mình, hắn nhớ lại trước khi hôn mê, hắc châu cổ quái hình dạng như nhãn cầu đã đâm vào mắt trái của mình.

Nếu như không có điều bất ngờ nào xảy ra thì chắc mình đã mù mắt trái, trở thành Độc Nhãn Long hung bạo xấu xí.

Triệu Phong nghĩ tới đây, muốn khóc ra nước mắt không ra.

Thình thịch! Thình thịch!....

Tiếng tim đập như có như không mang theo cảm giác thân thiết khó nói truyền đến từ mắt trái có thể đã bị mù.

Bởi mắt trái là bộ vị duy nhất thân thể Triệu Phong có thể cảm giác được nên hắn phải gắng hết sức để cảm nhận.

Vù!

Tâm thần khẽ động, ý thức của hắn không ngờ lại dung nhập vào trong mắt trái.

Oanh!

Trong đầu rung động dữ dội, ý thức của Triệu Phong tiến vào một không gian trống trải đen kịt.

Trung tâm không gian là một quầng sáng hình xoắn ốc màu xanh nhạt dài hơn một thước.

"Nơi này là..."

Triệu Phong tràn ngập sợ hãi với thứ không biết, chuyện quỷ dị như vậy hoàn toàn thoát khỏi phạm vi nhận thức của hắn.

Tinh thần của hắn bị quần sáng hình xoắn ốc màu xanh nhạt ở giữa không gian hấp dẫn.

Quần sáng hình xoắn ốc màu xanh nhạt âm u thần bí, thâm thúy vô ngân, chậm rãi xoay tròn, phảng phất đã chuyển động từ Thái Cổ đến nay, tạo cho người ta một loại cảm giác sinh sôi không ngừng, vĩnh viễn không ngừng từ thời hằng cổ.

Tâm thần Triệu Phong bị nó chấn nhiếp, gần như hoàn toàn sa vào trạng thái không thể kiềm chế, cho đến khi trời hoang đất già, thời không tan biến.

"Hằng cổ vụn nát, thái cổ thần chết, hóa thành hàng triệu tỉ cát bụi..."

Tiếng thở dài trống trải thê lương vọng lại trong không gian đen kịt, phảng phất xuyên qua thời gian và không gian từ hằng cổ đến hôm nay.

Người nào!

Tâm thần Triệu Phong chấn động, nhìn quanh không gian đen kịt mà lại không thấy ai, đột nhiên thấy lạnh buốt cả người.

Thanh âm kia phảng phất tới từ chính ta.

"Thế gian lại có sinh linh phù hợp với chấn động linh hồn ta như thế, chẳng lẽ là mệnh trung chú định?"

Dường như thanh âm thần bí kia đang tự vấn.

"Người nào, giả thần giả quỷ!"

Triệu Phong cưỡng chế hoảng sợ quát lớn.

"Kéo dài thần lực tối cường trong huyết mạch ta, chúa tể thiên thu, khống chế vạn cổ vĩnh hằng -- tiểu bối may mắn, ngàn vạn lần đừng làm ta thất vọng..."

Trong không gian đen kịt bỗng nhiên tuôn ra ý chí bễ nghễ thiên hạ, dần dần theo thanh âm kia đi về nơi xa xôi rồi nhạt nhòa đi.

Hết thảy lại trở về yên lặng.

Phù!

Triệu Phong thở phào một hơi, còn chưa kịp nghĩ gì thì mắt trái đã truyền đến đau nhức kịch liệt.

Trong phòng.

Từng tia nắng nhẹ nhàng len qua khe cửa, chiếu vào phòng.

"A a... Mắt của ta."

Triệu Phong gào lên một tiếng, bụm lấy mắt trái sưng đỏ đang đau nhức kịch liệt.

Lúc này, Triệu Phong đã tỉnh lại, trở lại hiện thực.

Đây là phòng của mình.

Triệu Phong nằm trên giường, trên người còn lưu lại chút cháy sém, hiển nhiên là bị sấm sét tác động vào.

Lúc này, mắt trái y đau đớn đến mức mồ hôi đầm đìa, lăn lộn không ngừng.

Cũng may dần theo thời gian, cảm giác đau xót cùng dần giảm đi.

"Mắt của ta..."

Vẻ mặt Triệu Phong lo lắng, chậm rãi buông bàn tay bụm trên mắt trái.

Hắn không thể xác định mắt trái của mình còn nhìn thấy ánh sáng hay không.

Nhưng đến khi tia nắng mặt trời đầu tiên chạm vào mắt trái, cảm giác chói mắt đã khiến cho Triệu Phong được buông lỏng một chút.

Mắt trái dần dần thích ứng ánh nắng mãnh liệt, nhìn ra được thế giới bên ngoài.

Một màn kế tiếp lại để cho tâm thần Triệu Phong rung động, ngây ngốc ngay tại chỗ.

Trong một khoảnh khắc, phảng phất toàn bộ thế giới bị nhuộm trong sắc màu hoa mỹ, chìm trong năm màu rực rỡ.

Trong tầm nhìn của mắt trái, hết thảy vật thể đều trở nên mỹ lệ sang ngời, rõ nét vô cùng.

Triệu Phong thậm chí còn có thể nhìn thấy một ít hạt bụi thật nhỏ cùng hơi nước trôi nổi trong không khí.

Ánh mắt ngưng lại, thậm chí hắn còn có thể thấy rõ con kiến trên cây đại thụ cách phong hơn trăm mét, thấy vân trên lá cây.

"Chuyện gì xảy ra, sao mắt trái của ta...."

Trong lòng Triệu Phong ngoại trừ khiếp sợ lại hiện ra vui mừng.

Hắn tin chắc mắt trái của mình đã sinh ra dị biến nào đó, tinh tường hơn mắt cũ cả mười lần.

Triệu Phong lấy ra tấm gương, quan sát mắt trái thật kỹ, hình dạng không khác dĩ vãng nhiều lắm.

Khác biệt duy nhất là đồng tử đen nhánh thâm thúy hơn hẳn bình thường.

Hơn nữa khi toàn lực thúc dục mắt trái thì bên ngoài đồng tử hiện lên sóng gợn màu xanh nhạt.

Điểm sai biệt này tuy không rõ ràng nhưng lại khiến cho Triệu Phong kinh hoàng.

"Chẳng lẽ... nhãn châu thần bí kia đã dung hợp vào mắt trái của

mình?"

Tâm tư Triệu Phong nửa vui nửa buồn.

Sau một lúc lâu, hắn hít sâu một hơi rồi bước ra khỏi gian phòng của mình.

"Phong nhi, một ngày một đêm con mới tỉnh, làm mẹ lo lắng muốn chết mất."

Triệu thị nhìn thấy con trai bình yên vô sự, vui đến phát khóc.

"Mẹ, con không sao! Có lẽ còn nhân họa đắc phúc nữa."

Triệu Phong nhếch miệng cười.

Có điều hắn liền biến sắc:"Khoan khoan! Mẹ nói là... con đã hôn mê một ngày một đêm?"

"Đúng vậy, ngày đó con bị sét bổ trúng, dược sư qua đây xem bệnh đã nói con chỉ tạm thời hôn mê."

Triệu thị lau khô nước mắt, bộ dạng nghĩ lại mà thấy sợ.

Trong thời gian nói chuyện, bụng Triệu Phong réo lên ọt ọt, lúc này mới thấy đói ơi là đói.

"Chờ, chờ, mẹ nấu cho con ăn."

Triệu thị vội vàng đi đến nhà bếp, lu bù nấu cơm.

Trong lúc đó, Triệu Phong không ngừng dùng mắt trái quan sát vật thể bên ngoài, ẩn ẩn cảm thấy thân thể mình đã phát sinh biến hóa

rất nhỏ.

Rõ ràng nhất chính là năng lực phản ứng.

"Vo ve..."

Trong lúc ăn cơm, mắt của Triệu Phong nhìn chằm chằm vào con ruồi đang bay trước mắt.

Mắt trái của hắn có thể bắt được quỹ tích phi hành của con ruồi, chẳng những có thể phân biệt đực cái mà thậm chí hoa văn trên cánh cũng có thể nhìn thấy rõ ràng từ chút một.

Vù ba!

Hắn vô ý khua chiếc đũa trong tay.

Tiếng vo ve đáng ghét lập tức im bặt.

Ha ha ha...

Triệu Phong nhìn vào con ruồi bị đũa của mình kẹp chết, trong lòng thầm vui vui.

Hả giận!

Thật quá sung sướng!

Bởi nguyên nhân mắt trái nên phản ứng cùng độ nhạy của Triệu Phong vượt xa người thường.

Sau khi ăn no, Triệu Phong thể lực sung mãnh liền đi đến diễn võ trường.

Hắn có cảm giác, có lẽ mắt trái thần kỳ sẽ thay đổi nhân sinh của mình....

Mắt trái dị biến còn vương hơi ấm nhàn nhạt, nương theo tiếng tim đập "Thình thịch" khi có khi không.

Hắn cũng không biết sau khi bị nhãn châu thần bí kia dung nhập, thân thể và huyết mạch đang chậm rãi sinh ra biến hóa.

Diễn võ trường.

Triệu Phong giống như ngày thường, chuẩn bị tu luyện trụ cột quyền pháp.

"Ha ha ha! Triệu Phong, rốt cuộc ngươi cũng tới, ta cứ tưởng ngươi định làm rùa đen rút đầu chứ..."

Tiếng cười to phóng đãng từ phía bên kia võ trường truyền đến.

Không xong!

Triệu Phong thầm nghĩ không xong, nhìn qua Triệu Khôn dữ tợn đang sải bước đi tới.

Lúc này hắn mới nhớ ra "Một chiêu ước hẹn" cùng Triệu Khôn.

Theo tiếng cười dài của Triệu Khôn, rất nhiều đệ tử ở gần diễn võ trường đều tụ tập về nơi này.

"Xem ra không thể tránh được rồi..."

Triệu Phong đành phải kiên định đi tới.

"Triệu Phong, ngươi chuẩn bị xong chưa. Một chiêu! Chỉ cần một chiêu, ta sẽ đánh bại ngươi!"

Thân hình Triệu Khôn cao lớn như một con mãnh hổ đang tới gần Triệu Phong, tạo cho hắn áp lực rất lớn.

Vừa mới nói xong.

Hai tay cùng thân hình của hắn đã co rút lại theo tư thế kỳ lạ, y như một con độc xà đang trườn quanh, phát ra lệ khí lạnh băng.

Triệu Phong lập tức rùng mình ớn lạnh, phảng phất bị độc xà nhìn chằm chằm vào.

"Trời ạ, dĩ nhiên là cao cấp võ học 《Độc Xà Thập Tam Biến》!"

Trong đám người truyền ra một tiếng kêu sợ hãi bởi nhận ra lai lịch chiêu thức Triệu Khôn đã thi triển.

"Cao cấp võ học, điều này sao có thể? Đệ tử Võ đạo nhị trọng bình thường tối đa chỉ được lựa chọn trung cấp võ học trong "Huyền Vũ Các", sao Triệu Khôn lại có cao cấp võ học được?"

"Ngươi không biết rồi, gia gia của Triệu Khôn là trưởng lão trong tộc..."

"Khó trách Triệu Khôn dám tự tin một chiêu chiến thắng, thì ra đã luyện thành 《Độc Xà Thập Tam Biến》!"

Bốn phía không ít gia tộc đệ tử đều rùng mình, ngay cả một ít đệ tử trẻ tuổi tu vi cao hơn Triệu Khôn cùng lộ vẻ mặt ngưng trọng.

"Lại là cao cấp võ học."

Triệu Phong hít một hơi lạnh.

Tại Triệu thị gia tộc, đệ tử từ Võ đạo tứ trọng trở xuống bình thường đều tu luyện cấp thấp, trung cấp công pháp.

Về phần Triệu Phong, chưa tấn chức Võ đạo nhị trọng nên không được vào Huyền Vũ Các, dù là cấp thấp công pháp cũng không được học.

《 Độc Xà Thập Tam Biến 》 là võ học cấp cao, uy lực hơn xa công pháp cấp thấp, cấp trung, lại càng không phải là thứ mà trụ cột võ học có thể so sánh được.

Giờ phút này.

Triệu Khôn chỉ vừa đánh ra thức mở đầu đã làm Triệu Phong bị áp lực lớn lao, phảng phất chỉ cần hơi cử động là sẽ lọt vào trí mạng công kích của độc xà.

"Khó trách Triệu Khôn dám khẳng định có thể đánh bại ta bằng một chiêu!"

Tim Triệu Phong đập nhanh hơn, trong tình huống bình thường, quả thật mình không có khả năng đỡ được một đợt tấn công của võ học cao cấp.

Huống chi tu vị của Triệu Khôn còn cao hơn hắn một trọng.

Thình thịch! Thình thịch...

Dưới áp lực chưa từng có, Triệu Phong cảm giác mắt trái như nhảy

lên không ngừng, có một loại hưng phấn ngo ngoe muốn thử.

Triệu Phong không khỏi toàn lực thúc dục mắt trái, ngưng trên người Triệu Khôn.

Lúc này không có ai nhận ra bên ngoài mắt trái của Triệu Phong đang hiện lên một tia màu xanh nhỏ bé đến mức không thể phát giác....

Vù!

Triệu Phong bỗng nhiên tiến vào trong một cái không gian thị giác siêu cường. Thân thể Triệu Khôn bị phóng đại trong tầm mắt, từng biến hóa nhỏ trên cực người, kể cả hô hấp, tim đập, sợi cơ, tĩnh mạch co lại đều bị mắt trái nhìn thấy.

Trong một khắc, tốc độ vận chuyển của thế giới vật thể dường như bị làm chậm lại rất nhiều lần.

Nhưng mà tốc độ vận chuyển của thế giới thật lại không hề thay đổi.

Thay đổi chính là tốc độ phản ứng thần kinh của Triệu Phong!

Trong không gian siêu cường này, tâm tình Triệu Phong trở nên dị thường tỉnh táo mà trấn định.

Đối thủ của hắn, Triệu Khôn tự nhiên rùng mình, có cam giác bị nhìn thấu hết bí mật.

"《Độc Xà Thập Tam Biến》!"

Triệu Khôn lộ vẻ mặt hung ác, phát động chiêu thức mạnh nhất không chút do dự. Thân thể bắn ra như độc xà, như chớp giật, từ cực tĩnh hóa cực động, sinh ra sức bật cùng tốc độ kinh người.

Xùy~~!

Trong chớp mắt, hai ngón tay Trịnh Khôn khép lại như răng độc xà, vạch phá không khí, đâm tới trước người Triệu Phong.

Thật nhanh!

Không ít đệ tử có mặt trên diễn võ trường đều thất thanh hoảng sợ.

Rất nhiều thiếu niên tu vị Võ đạo nhị trọng không thấy rõ động tác của Triệu Khôn.

Mắt thấy ngón tay y hệt nanh rắn chỉ cách nửa tấc sẽ đâm trúng mục tiêu, khiến cho Triệu Phong thảm bại thì...

Phanh BA~!

Đột ngột một nắm đấm cứng rắn mạnh mẽ đánh trúng cánh tay Triệu Khôn, làm cho thân hình y run rẩy.

"Sao lại ----"

Tâm thần Triệu Khôn chấn động, thân hình cứng ngắc, cánh tay run lên vì đau đớn.

Ngón tay của hắn cách ngực Triệu Phong chỉ có non nửa tấc, cuối cùng lại không thể đâm vào.

Bành ----

Phần bụng Triệu Khôn đau nhói lên, kêu thảm một tiếng, cả người bị đánh bay ra ngoài.

Cái gì!

Đám đệ tử Triệu tộc kinh hô không thôi.

"Một chiêu, ngươi bại..."

Chương 3: Đột phá nhị trọng

Một chiêu, ngươi thua rồi…

Vẻ kinh ngạc và hưng phấn trên mặt Triệu Phong khó có thể che dấu.

Mình thắng? Lại còn là một chiêu chiến thắng?

Trước lúc tỷ đấu, bởi vì mắt trái dị biến, nên Triệu Phong mới có tự tin, bằng vào năng lực phản ứng và thực lực của mình, có thể ngăn cản được một chiêu của Triệu Khôn, nếu như phát huy tốt, có lẽ có thể kiên trì hơn mười chiêu.

Mà kết quả cuối cùng lại hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của hắn.

Triệu Khôn đột nhiên phát động công kích cũng không chậm, người đứng xem ở ngoài đều không thấy rõ… Thế nhưng, dưới tình huống mắt trái tập trung, tất cả động tác quỹ tích đều bị nhìn thấy hết sức rõ ràng.

Lúc mắt trái phát động đến cực hạn, Triệu Phong thậm chí còn cảm thấy động tác của đối phương hơi có vẻ chậm chạp, trì trệ.

Càng khó tin hơn đó chính là hắn có thể nhìn ra được sơ hở trong chiêu thức của Triệu Khôn.

Sơ hở!

Sơ hở của võ học cao cấp!

Triệu Phong cũng không biết rằng, tại sao mình lại có thể dễ dàng nhìn thấu sơ hở trong chiêu thức của đối phương, có lẽ đối phương luyện tập võ học cao cấp còn chưa đến nơi đến chốn.

Cuối cùng, Triệu Phong ra tay công kích theo bản năng, giống như lúc trước dùng chiếc đũa kẹp chết con ruồi, chuẩn xác chặn đứng sơ hở chí mạng của đối phương, một kích chiến thắng.

Xoạt…

Phần lớn đệ tử trên Diễn Võ Trường đều lập tức xôn xao náo loạn.

- Chẳng lẽ mắt ta nhìn nhầm! Không ngờ người bại lại là Triệu Khôn!

- Hoàn toàn chính xác, người thua chính là Triệu Khôn.

Một đám đệ tử Triệu thị gia tộc, mở to mắt, sắc mặt hết sức cổ quái.

….

- Làm sao có thể… ta lại thua hắn sao?

Triệu Khôn vẻ mặt đầy mơ hồ và nghi vấn.

Không sai!

Hắn thua rất mơ hồ, hoàn toàn không nghĩ ra.

Trong lúc nhất thời, thần sắc của Triệu Phong và Triệu Khôn hình thành sự tương phản rõ nét.

- Đây tuyệt đối là chuyện ngoài ý muốn!

Một vài đệ tử Triệu thị gia tộc, nhìn thấy vẻ mặt run sợ và kinh ngạc của Triệu Phong, lập tức tỉnh ngộ.

Lời vừa nói ra, mọi người xung quanh đều nhao nhao phụ họa.

- Không sai! Vận khí của tiểu tử này khẳng định rất tốt, đánh bậy đánh bạ, trùng hợp chiến thắng.

- Cái này… con mẹ nó vận khí quá tốt rồi.

Mọi người liền bình thường trở lại, đối với nguyên nhân Triệu Phong chiến thắng, đã có lời giải thích “hợp lý”.

- Vận khí? Có lẽ vậy.

Triệu Phong cười nhạt một tiếng, xoay người rời đi.

- Tiểu tử! Đứng lại cho ta!

Triệu Khôn ôm bụng, miễn cưỡng đứng lên, vẻ mặt âm trầm nghiêm túc nói:

- Triệu Phong! Vừa rồi là ngươi vận khí tốt, may mắn chiến thắng, chúng ta đánh lại lần nữa!

- Đánh lại lần nữa?

Triệu Phong nhướng mày, quét mắt nhìn Triệu Khôn một cái, nói:

- Thứ nhất, ngươi bị thương. Thứ hai, ta không có rảnh.

Nói xong, hắn xoay người đi về hướng một nơi hẻo lánh ở Diễn Võ Trường, lưu lại cả đám đệ tử Triệu thị gia tộc đang hai mặt nhìn

nhau.

- Tiểu súc sinh! Chờ ta dưỡng thương xong, luyện “Độc Xà Thập Tam Biến” hoàn thiện hơn, lúc đó sẽ tìm ngươi tính sổ.

Triệu Khôn vẻ mặt giận dữ, hậm hực rời đi.

Nhớ lại trận chiến vừa rồi, Triệu Khôn cho ra kết luận, sở dĩ mình bại, chủ yếu bởi ba nguyên nhân:

Thứ nhất, mình khinh địch.

Thứ hai, hắn chỉ luyện thành ba thức đầu của “Độc Xà Thập Tam Biến”, còn một vài sơ hở, chưa đủ hoàn thiện.

Thứ ba, Triệu Phong vận khí quá tốt, đánh bậy đánh bạ.

….

Tại một nơi khác ở Diễn Võ Trường, Triệu Phong bắt đầu luyện quyền.

- Trận chiến vừa rồi, sở dĩ có thể chiến thắng, chủ yếu bởi Triệu Khôn quá khinh địch, công pháp cao cấp là loại công pháp huyền diệu như thế nào, hắn chưa luyện đến nơi đến chốn, cho nên mới bị ta nhìn ra sơ hở…

Trong lòng Triệu Phong rất rõ ràng.

Lần tái chiến sau, Triệu Khôn chắc chắn sẽ không khinh địch, nếu như có thể hoàn thiện sơ hở ba thức đầu của Độc Xà Thập Tam Biến, Triệu Phong cũng không dám nắm chắc.

Dù sao nhất trọng võ đạo và nhị trọng võ đạo cũng có sự chênh lệch rất lớn.

Võ đạo có tất cả cửu trọng, trước tam trọng là một giai đoạn, gọi là “Luyện Lực đoạn.”

Cái gọi là “Luyện Lực đoạn” tức là sức chịu đựng và khí lực, cường hóa khí huyết, củng cố căn cơ của thân thể.

Cho nên, giữa nhất trọng võ đạo và nhị trọng võ đạo, sẽ có chênh lệch khoảng 200 cân lực lượng.

Bởi vậy có thể thấy được, dưới tình huống thông thường, dùng nhất trọng võ đạo chiến thắng nhị trọng võ đạo là khó khăn bực nào, càng không nói đến việc một chiêu chiến thắng.

- Mấu chốt vẫn là phải đề cao thực lực bản thân!

Triệu Phong hít sâu một hơi, lại bắt đầu diễn luyện “Viêm Cương quyền”.

Thức thứ nhất… thức thứ hai… thức thứ ba…

Viêm Cương quyền ở trên người Triệu Phong thi triển ra như nước chảy mây trôi, so với lúc trước còn trôi chảy hơn.

Phù…

Triệu Phong thu quyền thổ khí, trên mặt mang theo sự vui mừng, Viêm Cương quyền này có tổng cộng ba mươi hai thức, mình một hơi đánh xong, tốc độ so với lúc trước nhanh hơn nửa phần, lực đạo cũng lớn hơn vài phần.

Sau khi đánh xong trọn vẹn bộ quyền pháp, hắn cảm thấy khí huyết trong cơ thể càng thông suốt hơn, càng lúc càng tràn đầy, giống như muốn bốc cháy vậy.

Thịch thịch thịch thịch…

Cùng lúc đó, thanh âm nhảy lên đến từ mắt trái càng ngày càng mãnh liệt.

Triệu Phong nhắm mắt lại, ý thức rất nhanh trôi đến một mảnh không gian đen kịt.

Tại trung tâm không gian, có một quầng sáng màu xanh nhạt hình xoắn ốc.

Vốn, quầng sáng hình xoắn ốc chỉ dài chừng một thước chín, vô cùng ảm đạm.

Nhưng bây giờ, chiều dài và độ sáng của quầng sáng màu xanh nhạt hình xoắn ốc dường như đã có chút tăng trưởng.

- Chẳng lẽ… năng lực đặc thù của mắt trái, có liên quan đến thực lực của bản thân.

Trong lòng Triệu Phong âm thầm suy đoán.

Mắt trái dị biến ly kỳ, mang đến cho hắn cơ hội thay đổi vận mệnh, đầu tiên giúp hắn chiến thắng bất ngờ Triệu Khôn, bây giờ lại giúp hắn tu luyện quyền pháp trôi chảy hơn.

- Lần nữa!

Ánh mắt Triệu Phong bỗng nhiên trở nên sắc bén, lại diễn luyện Viêm

Cương quyền.

Phù…. Phành phành…

Tốc độ ra quyền và động tác tứ chi của Triệu Phong càng lúc càng nhanh, quyền pháp như thủy ngây rơi xuống đất, liên tục không ngừng.

Lúc diễn luyện đến lần thứ ba, tốc độ của hắn so với lúc trước đã nhanh gấp đôi, uy lực ít nhất phải tăng vài lần.

Trong lúc hô hấp, hắn cảm thấy khí huyết trong cơ thể dâng trào mãnh liệt, vốn những bộ vị trên thân thể, ngày thường không cách nào tu luyện được, hôm nay lại có thể chịu đựng, tẩy luyện.

- Dựa theo tốc độ này, ta thấy chỉ vài ngày nữa là có thể đột phá nhị trọng võ đạo rồi.

Triệu Phong rõ ràng cảm nhận được tiến bộ của mình.

Một mực luyện đến chạng vạng tối, Triệu Phong lau khô mô hôi, quay lại gia trang.

Sau khi về nhà, hắn vẫn cân nhắc dị biến của mắt rái.

- Kéo dài chí cường thần lực “huyết mạch đồng tử” của ta, chúa tể thiên thu, khống chế vạn cổ - tiểu tử may mắn, ngàn vạn lần đừng khiến ta thất vọng…

Hắn nhớ lúc hôn mê, trong không gian đen kịt đã vang lên thanh âm này.

Triệu Phong lúc này đã có phỏng đoán: con mắt này, rất có thể đến

từ một thần linh nào đó thời Viễn Cổ, dưới cơ duyên xảo hợp đã dung hợp với mắt trái của mình…

Mặc dù là buổi tối, nhưng nếu hắn mở to mắt vẫn có thể chứng kiến vật thể bên ngoài một cách rõ ràng.

Đêm đen như mực, đối với thị giác của Triệu Phong, hầu như không tạo thành bất kỳ ảnh hưởng nào. Mắt của hắn, thậm chí có thể nhìn thấy rõ chim đang bay trên bầu trời, cách xa vài dặm…

Buổi tối nằm trên giường, Triệu Phong cảm thấy mắt trái liên tiếp nhảy lên, phát ra từng tia ấm áp, dung nhập vào máu của mình, lan đến chỗ sâu trong thân thể.

Đắm mình trong cảm giác kỳ diệu đó, Triệu Phong dần dần chìm vào giấc ngủ.

Sáng sớm ngày thứ hai.

Triệu Phong tỉnh dậy từ sớm, khởi động tứ chi, luyện quyền trong sân nhỏ.

- Tiểu viện này quá cũ nát, hoàn cảnh cũng rất tệ, chờ sau này mạnh mẽ, nhất định phải để cha mẹ chuyển đến một đại viện rộng rãi.

Trong lòng Triệu Phong thầm nhủ.

Rất nhanh, hắn bắt đầu thi triển ba mươi hai thức của Viêm Cương quyền.

Phù… phành phành…

Nắm đấm mang theo tiếng rít gào, chấn động mãnh liệt, uy lực kinh

người.

Triệu Phong vừa mới vung ra mấy quyền liền cảm thấy không đúng.

Trong lúc hô hấp, khí huyết trong cơ thể dâng trào, mạnh mẽ không thôi, vừa xuất ra một quyền, ít nhất phải đến bốn năm trăm cân lực lượng.

- Ồ!

Triệu Phong hơi giật mình, hai nắm quyền trên tay giống như hai đoàn ánh lửa cương liệt, gào thét kinh người.

Phành rắc rắc…

Một quyền nện trúng đại thụ trước mặt, cành cây thô bằng nắm đấm lập tức bị gãy thành vài đoạn.

- Không đúng! Đây không phải là lực lượng của nhất trọng võ đạo, chẳng lẽ…

Trái tim Triệu Phong nhảy lên.

Để nghiệm chứng phỏng đoán của mình, hắn hít sâu một hơi, vận đủ khí lực, thúc dục khí huyết, hung hăng giẫm mạnh lên mặt đất một cái.

Phành oành…

Mặt đất chấn động, lớp đất nứt vỡ ra từng mảng, khiến cho chân của Triệu Phong lún xuống nửa tấc.

Vẻ mặt hắn tràn đầy vui sướng, lại một chưởng bổ trúng tảng đá lớn

nặng hơn mười cân trước người, tảng đá lập tức vỡ thành nhiều mảnh.

Loại lực lượng này, tuyệt đối không phải nhất trọng võ đạo có thể sánh được.

- Nhị trọng võ đạo… Ta đã đột phá nhị trọng võ đạo!

Triệu Phong cuồng hỉ, nhắm mắt lại, cảm nhận khí huyết cường đại trong cơ thể.

Hắn vốn cho rằng, muốn đột phá nhị trọng võ đạo, còn phải mất một hai ngày nữa, chẳng ngờ ngủ một đêm thì đã nước chảy thành sông, thăng cấp.

Ý thức dung nhập vào mắt trái, Triệu Phong phát hiện, quầng sáng màu xanh nhạt hình xoắn ốc trong không gian đen kịt từ một thước chín đã kéo dài đến hai thước.

Hắn mơ hồ nhận ra, tinh lực của minh, so với trước đây càng mạnh hơn, ngoài ra còn có một sự thay đổi không thể diễn tả bằng lời…

Chương 4: Triệu Nhất Kiếm

Tấn chức nhị trọng võ đạo, ta ở trong số đệ tử cùng lứa của Triệu thị gia tộc, ít nhất không phải là nhóm kế cuối nữa rồi, đã có tư cách tham gia “Gia tộc võ hội”.

Triệu Phong hưng phấn thật lâu, sau đó mới dần tỉnh táo lại.

Võ đạo tổng cộng chia làm cửu trọng, càng về sau mỗi trọng càng khó hơn, giống như Kim Tự Tháp vậy.

Mọi người đều biết, võ đạo từ nhất trọng đến tam trọng là “Luyện Lực đoạn”, được gọi là Võ Đồ!

Võ Đồ lấy việc rèn luyện thân thể, cường hóa khí huyết làm chủ, tu bổ căn cơ thật tốt cho cảnh giới cao sau này.

Thân thể chính là căn bản của tất cả việc tu hành, cho nên Luyện Lực đoạn chính là tu luyện củng cố, trực tiếp ảnh hưởng đến cảnh giới sau này.

Mặc dù Võ Đồ là cấp thấp nhất, chỉ có thể coi là nhập môn võ đạo, nhưng tu luyện đến đỉnh phong tam trọng võ đạo cũng không thể coi thường, ít nhất đã có được bảy tám trăm cân lực lượng. Mà một số người trời sinh thể chất tốt, thậm chí còn đạt đến ngàn cân lực lượng, tay không xé hổ báo, lực đánh chết sơn hùng.

Triệu Phong bây giờ đột phá nhị trọng võ đạo, ít nhất cũng có bốn năm trăm cân lực lượng, vượt xa phạm trù của người thường, nếu như phối hợp thêm võ kỹ công pháp lợi hại, mười người bình thường

cũng không đến gần được.

- Nếu như ta có thể tấn chức tam trọng võ đạo, có được bảy tám trăm cân lực lượng, thực lực ít nhất phải tăng gấp đôi.

Triệu Phong thầm nghĩ.

Đương nhiên, thực sự khiến cho hắn ước mơ, và hướng tới chính là trở thành Võ Giả tứ trọng võ đạo trở lên.

Võ đạo từ tứ trọng đến lục trọng, là "Uẩn Khí đoạn" (*), gọi là Võ Giả, Võ Giả chính thức.

(*) Uẩn Khí: chứa khí

Bước vào cảnh giới này, võ giả không chỉ tố chất thân thể, khí huyết lực lượng đề thăng trên phạm vi lớn, mà còn có thể cường hóa tạng phủ, lĩnh ngộ ra "Võ Đạo Nội Kình", vượt qua phạm trù công kích bằng thân thể đơn thuần, thực lực có một bước nhảy vọt về chất, có đủ loại năng lực không thể tưởng tượng nổi.

Một khi trở thành Võ Giả chính thức, đã chính thức thoát ly khỏi phàm tục, trở thành người trên người.

Từ lúc còn ở trấn Thanh Diệp, Triệu Phong đã lập chí trở thành một Võ Giả chính thức, tiến vào Triệu thị gia tộc, khiến nguyện vọng này càng gần hơn một chút.

….

Tấn chức nhị trọng võ đạo, Triệu Phong lập tức đem tin tức này báo cho cha mẹ.

Nhị trọng võ đạo?

Phụ thân Triệu Thiên Dương và mẫu thân Triệu thị vẻ mặt đầy kinh ngạc, sau đó đều thở phào nhẹ nhỏm.

Triệu Phong có thể ở tuổi này đột phá nhị trọng võ đạo, lại không mượn ngoại lực bao nhiêu, có thể thấy được thiên phú của hắn tốt hơn người bình thường nhiều.

- Tiếp theo, ngươi phải toàn lực chuẩn bị cho “Gia tộc võ hội” diễn ra vào hai tháng sau, ngươi không cần quá để tâm đến chuyện xếp hạng, chỉ cần đừng quá mất mặt là được.

Trên mặt Triệu Thiên Dương lộ ra một nụ cười hòa nhã.

Trên mặt Triệu thị cũng lộ vẻ vui mừng, như xóa bỏ được gánh nặng.

Triệu Phong có thể đi đến bước này, bọn họ cơ bản đã hài lòng, không có yêu cầu xa vời nào.

Thế nhưng, mục tiêu trong lòng Triệu Phong, cũng không phải chỉ như vậy, hắn lập chí muốn trở thành Võ Giả chính thức, thậm chí trở thành đỉnh phong võ đạo.

- Tấn chức nhị trọng võ đạo, địa vị của ta ở trong tộc nhất định tăng lên, có tư cách tiến vào tầng một “Huyền Vũ các” rồi.

Bên trong Huyền Vũ các của tộc, có rất nhiều công pháp và điển tịch tu luyện.

Nghĩ đến đây, Triệu Phong lập tức đi về phía Huyền Vũ các.

- Phong ca!

Nửa đường, một thanh âm thiếu nữ mang theo sự kinh ngạc truyền đến.

Trong thanh âm của thiếu nữ mang theo một tia mềm mại, có một loại cảm giác quen thuộc đã lâu.

Thân thể Triệu Phong có chút cứng đờ.

Từ bên cạnh người hắn có một nam một nữ đi tới, thoạt nhìn tuổi cũng không lớn.

Trong đó có một thiếu niên áo tím, mày kiếm dài, thân hình thẳng tắp, trong mắt có một luồng ý sắc bén, tu vi của hắn đã đạt đến đỉnh phong tam trọng võ đạo, khiến cho những con cháu trong gia tộc cảm nhận được áp lực sâu sắc.

- Hắn chính là “Triệu Nhất Kiếm”, đệ tử xếp hàng thứ ba của ngoại tầng gia tộc!

Không ít người xung quanh đều kinh hô, thần sắc trên mặt đủ loại kiêng kỵ và sợ hãi.

Kề vai sát cánh đứng cùng Triệu Nhất Kiếm là một thiếu nữ mặc tuyết bào, tuổi cũng mười ba mười bốn tuổi như Triệu Phong, xinh đẹp tú lệ, hiển nhiên là một mỹ nhân.

- Tuyết muội.

Triệu Phong nhìn qua thiếu nữ tuyết bào, khóe miệng không khỏi nhếch lên một tia châm chọc.

Thiếu nữ trước mắt chính là “Triệu Tuyết”, nửa năm trước đã cùng

hắn tiến vào Triệu thị gia tộc.

Năm đó ở trấn Thanh Diệp, Triệu Tuyết vô cùng sùng bái và hâm mộ hắn, chỉ sau khi tiến vào Triệu thị gia tộc, dần dần bất hòa, từ đó về sau xem nhau như người xa lạ.

Sau khi Triệu Tuyết tiến vào Triệu thị gia tộc, bằng vào ưu thế thiên sinh lệ chất của mình, rất nhanh móc nối quan hệ với Triệu Nhất Kiếm, đệ tử xếp hàng thứ ba ngoại tầng của gia tộc, hơn nữa, từ nửa tháng trước đã tấn chức nhị trọng võ đạo.

Lúc này, chỉ thấy Triệu Tuyết thấp giọng nói với Triệu Nhất Kiếm một câu.

- Được, nhưng đừng quá lâu.

Triệu Nhất Kiếm khẽ gật đầu, tránh ra một bên, căn bản không muốn nhìn Triệu Phong lấy một cái.

Triệu Tuyết đi đến trước mặt Triệu Phong, lúc khoảng cách giữa hai bên gần nhau thì chăm chú nhìn hắn, thần sắc hơi lộ vẻ phức tạp, thở dài sâu kín nói:

- Phong ca, ngươi cuối cùng đã đột phá nhị trọng võ đạo. Nhưng Tuyết Nhi vẫn khuyên ngươi một câu, đừng quá càn rỡ, vào tông tộc, điểm xuất phát của chúng ta thấp, đã định trước là khó có thể đuổi kịp những “thiên sủng” kia…

- Ngươi đến cùng muốn nói cái gì?

Triệu Phong ngắt lời nàng, sắc mặt hơi lạnh.

Trên mặt Triệu Tuyết lộ ra một tia tức giận, hàm năng ngà khẽ cắn:

- Phong ca, Tuyết Nhi khuyên ngươi lần cuối, hãy đầu quân và lấy lòng Kiếm ca, có hắn trợ giúp, ngươi mới có thể thành công dung nhập vào Triệu thị gia tộc, tránh những va chạm…

Đầu quân và lấy lòng hắn?

Triệu Phong lập tức cười lạnh không nói, cả đời hắn, còn chưa từng khuất phục hay nịnh nọt ai.

Triệu Nhất Kiếm trời sinh tính tình lãnh đạm, kiêu căng vô cùng, mỗi lần nhìn thấy Triệu Phong đều là "lỗ mũi nhìn người", bộ dạng đáng ghét vô cùng.

Vừa nhìn thấy vẻ mặt của Triệu Phong, Triệu Tuyết lập tức hiểu rõ, dù sao hai người cũng là thanh mai trúc mã lớn lên cùng nhau, nàng rất hiểu rõ tính cách Triệu Phong.

Chỉ thấy Triệu Tuyết trở về bên cạnh Triệu Nhất Kiếm, thấp giọng nói một câu.

- Hừ! Phế vật không biết tốt xấu.

Thanh âm lạnh như băng của Triệu Nhất Kiếm truyền đến.

- Phế vật?

Triệu Phong nhướng mày lên.

Có lẽ nhìn thấy Triệu Phong không phục, Triệu Nhất Kiếm dừng lại, cao ngạo lạnh lùng nói:

- Nghe nói ngươi là thiên tài trấn Thanh Diệp? Chẳng qua, tại Triệu

thị gia tộc, ngươi chỉ là hạng tôm tép nhãi nhép! Tại Gia tộc võ hội, ta chỉ cần một chiêu là đủ khiến cho ngươi thảm bại rồi.

- Rất hợp ý ta, gặp lại ở Gia tộc võ hội.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, quay người đi về phía Huyền Vũ các.

Hắn không muốn so đấu miệng lưỡi lợi hại.

Dù sao thì hai sáng sau, Gia tộc võ hội cũng sẽ bắt đầu, đến lúc đó cứ dùng thực lực mà nói chuyện.

Đưa mắt nhìn thân ảnh Triệu Phong rời đi, đôi mắt xinh đẹp của Triệu Tuyết khẽ lóe lên.

Lúc này, nàng từ trên người Triệu Phong cảm nhận được một loại cảm giác lạ lẫm, đó chính là một loại trực giác không thể nói rõ.

- Hắn thật là coi trọng bản thân mình.

Triệu Nhất Kiếm cười nhạo một tiếng.

Hắn căn bản không xem Triệu Phong là đối thủ.

Ở ngoại tầng gia tộc, đệ tử tấn chức tam trọng võ đạo, không dưới 50, 60 người, hắn có thể ở trong số những đệ tử hạt giống này xếp hàng thứ ba, há có thể chỉ dùng tu vi đơn thuần để đong đếm hay sao?

Triệu Tuyết âm thầm thở dài, Triệu Phong làm vậy chính là tự chuốc khổ.

Thực lực của Triệu Nhất Kiếm, nàng biết rất rõ, một số đệ tử tam trọng võ đạo ưu dị gặp qua hắn cũng không chịu nổi một kiếm.

….

Không lâu sau, Triệu Phong đã đi vào trọng địa trong tộc – Huyền Vũ các.

Huyền Vũ các là trọng địa trong tộc, quanh năm có trưởng lão của gia tộc trấn thủ.

- Đệ tử chi tộc?

Trong Huyền Vũ các, vị trưởng lão áo bào trắng nhìn thấy lệnh bài thân phận của Triệu Phong, hàng lông mày hơi nhíu lại một chút.

- Bái kiến trưởng lão.

Triệu Phong vẻ mặt khách khí, hắn biết rất rõ thực lực của trưởng lão trong tộc.

Thông qua giác quan của mắt trái, cảm ứng được một cỗ lực lượng mạnh mẽ mà thần bí trên người đối phương, đó là một tầng khí tức màu lửa đỏ, nằm trong huyết nhục, nhưng lại tách rời kinh mạch trong thân thể, thậm chí có thể tùy thời công kích, cách không đả thương người, tan vàng nát sắt.

Triệu Phong biết rõ, trưởng lão áo bào trắng đã tu luyện “Võ Đạo Nội Kình” đến Hóa Cảnh, chỉ động một cái là có thể phát ra lực lượng như Bôi Lôi, cho dù có một trăm người như mình, cũng có thể trảm sát trong nháy mắt.

Bình thường chỉ có “Võ Giả” tứ trọng võ đạo trở lên mới có Võ Đạo

Nội Kình.

Triệu Phong, Triệu Khôn đều là những Võ Đồ, không có khả năng có được Võ Đạo Nội Kình.

Triệu Phong khom người nói:

- Trưởng lão, ta muốn vào tầng hai Huyền Vũ các.

- Ngươi tuổi chưa đến 14, tấn chức nhị trọng võ đạo, cũng chỉ xem như bình thường. Chẳng qua, trước khi trở thành đệ tử nội tầng, đãi ngộ khi tiến vào Huyền Vũ các của đệ tử chi tộc và đệ tử bổn tộc, lại có chỗ khác nhau.

Trưởng lão áo bào trắng lạnh nhạt nói.

Triệu Phong nghe vậy, hơi sững sờ một chút, nhưng nghĩ đến tộc quy mới ra của Triệu thị gia tộc, liền bình thường trở lại.

- Mời trưởng lão nói.

Triệu Phong biết, trước khi có thực lực tuyệt đối, mình không có tư cách mặc cả.

Trưởng lão áo bào trắng mặt không biểu tình nói:

- Đệ tử nhị trọng võ đạo, chỉ có thể vào tầng một Huyền Vũ các. Tầng một Huyền Vũ các, có rất nhiều võ học hạ cấp, còn có một số võ học trung cấp. Đệ tử bổn tộc, nhiều nhất chỉ có thể lựa chọn hai võ học trung cấp hoặc là bốn võ học hạ cấp để mang ra ngoài tu luyện, thời gian chỉ hai tháng. Còn đệ tử chi tộc, nhiều nhất chỉ có thể lựa chọn một võ học trung cấp hoặc là hai võ học hạ cấp, thời gian là một tháng.

Nghe xong quy tắc, Triệu Phong hít sâu một hơi, đáp:

- Vãn bối hiểu rồi.

Quy tắc của Huyền Vũ các, đãi ngộ của đệ tử bổn tộc và đệ tử chi tộc có sự khác biệt rất lớn.

Bất luận là số lượng lựa chọn hay là thời gian tu luyện, đệ tử chi tộc đều không bằng đệ tử bổn tộc, căn bản là chênh lệch gấp hai lần.

- Tốt! Ngươi có thể tiến vào, thời gian là nửa canh giờ.

Sau khi trưởng lão áo bào trắng nhận lời, Triệu Phong chậm rãi bước vào Huyền Vũ các, nơi đây đã từng là nơi mà hắn tha thiết ước mơ…

Ebook miễn phí tại : www.Sachvui.Com

Chương 5: Lựa chọn võ học (thượng)

Huyền Vũ các là nơi trọng địa võ học trong tộc, thu thập các loại võ học bí tịch truyền thừa mấy trăm năm qua, để cung cấp cho đệ tử hậu bối tụ tập tìm hiểu, giúp gia tộc có thể kéo dài sự hưng thịnh.

Thường thường từ số lượng và phẩm chất bí tịch võ đạo có thể ước lượng ra được thực lực và nội tình của một gia tộc.

Triệu Phong nhớ rõ. Triệu gia ở trấn Thanh Diệp, căn bản không có cơ cấu như vậy. Huyền Vũ các chia làm ba tầng

Tầng thứ nhất, số lượng hỗn tạp, phần lớn đều là võ học hạ cấp, ngoài ra vẫn có một ít võ học trung cấp.

Tầng thứ hai nghe nói là thu thập những bí tịch võ học tinh túy trong tộc, phần lớn là võ học cao câp. thậm chí còn có một sô ít võ học đỉnh câp.

Nhưng tầng hai của Huyền Vũ các, ít nhất phải là Võ Giả chân chính đạt từ tứ trọng võ đạo trở lên, thì mới có thể đi vào.

Về phần tầng ba, cũng là tầng cao nhất của Huyền Vũ các, chính là nội tầng truyền thuyết, chưa bao giờ mở cửa cho bên ngoài...

Đối với Triệu Phong mà nói đừng nói là tầng hai tầng ba của Huyền Vũ các, ngay cả võ học bí tịch của tầng thứ nhât đôi với hăn lúc trước cũng đã là hy vọng xa vời rôi.

Hắn ở Triệu thị gia tộc này, hoàn toàn không có bối cảnh hay chỗ dựa, lại không có thiên phú hơn người trước đây tu luyện Viêm Cương quyên, chỉ là một bộ công pháp cơ sở, so với công pháp hạ câp cũng có sự chênh lệch rất lớn.

Hiện nay, hắn tấn chức nhị trọng võ đạo, đã có tư cách tiến vào tầng một Huyền Vũ các, lựa chọn công pháp thuộc về mình.

- Triệu thị gia tộc, không hỗ là một trong ba đại gia tộc của thành Vũ Dương, đứng trên mây trăm gia tộc khác.

Triệu Phong bước vào tầng một của Huyền Vũ các, hơi có vẻ gấp gáp.

Tại tầng một của Huyền Vũ các, có thể nhìn thấy một vài thân ảnh lẻ loi của đệ tử Triệu thị gia tộc, bọn hăn đang năm băt thời gian đê lựa chọn công pháp thích hợp cho mình.

Dựa theo quy tắc, thời gian tiến vào Huyền Vũ các chỉ có nửa canh giờ. Bởi vậy, tất cả người tiến vào Huyền Vũ các đều phải giành giật từng giây.

- Nửa canh giờ, ta phải lựa chọn một bộ công pháp trung cấp hoặc là hai bộ công pháp hạ cấp.

Triệu Phong hít sâu một hơi, ánh mắt quét về phía giá sách đặt trước mặt.

- Bí tịch võ đạo trong tầng một của Huyền Vũ các, ước chừng mấy ngàn bản, mỗi quyển đều dày chừng nửa tấc, muốn từ số quý khổng lồ như vậy chọn ra một quyền thích hợp với mình, quả thực không dễ.

- Toái Thạch Chưởng Nộ Long Quyền. Liễu Diệp Trích Tinh Kiếm. Thiên Phong Như Ý Bộ....

Nhiều loại bí tịch võ đạo, khiển Triệu Phong nhìn hoa ca mắt.

Phạch... phạch...

Triệu Phong nhanh chóng lật qua trang đầu tiên của những bí tịch võ đạo này. Những bí tịch này, ở trang thứ nhất thường có tóm tắm tổng hợp sơ lược.

Cuồng Phong Đao, đao pháp như gió, thể như Bôn Lôi, dùng tốc độ chiến thắng. Yêu cầu nhất trọng võ đạo, độ khó tu luyện bình thường. Đẳng cấp võ học: hạ cấp.

Nộ Long Quyền: Có thể gia tăng cường độ khí huyết trong cơ thể người tu luyện, có thể lập tức ngưng tụ khí huyết, lấy thế đè người, sức bật kinh hôn. Yêu cầu nhị trọng võ đạo, độ khó tu luyện khó hơn. Đẳng cấp võ học: đỉnh phong trung cấp.

Thiên Phong Như Ý Bộ. Bộ pháp cận chiến lấy chậm chế động tu luyện tới Hóa Cảnh có thể cùng vài võ giả động cập quân nhau không bại Yêu câu nhất trọng võ đạo, nhưng cần có ngộ tính nhât định. Đẳng cấp võ học: trung cấp.

Thiết Cương Sa: Tăng cường thể chất, công pháp phòng ngự hoành luyện, nếu toàn lực thúc dục, có thể ngạnh kháng công kích của người luyện cùng câp. Người tu luyện đên đại thành có thể dùng thân thể chống đỡ đao kiêm. Yêu cầu nhị trọng võ đạo, độ khó tu luyện rất lớn. cân nghị lực và ý chí lớn lao. Đẳng cấp võ học: trung cấp.

- Bí tịch võ đạo của Huyền Vũ các, quả nhiên vượt xa võ học cơ sở...

Triệu Phong như mở cờ trong bụng lực chú ý của hắn phần lớn tập trung vào võ học trung cấp.

Chi vội vàng nhìn qua hơn mười bản bí tịch võ đạo, Triệu Phong đã có vài lần động tâm.

- Thể nhưng Huyền Vũ các có hạn chế, hắn tấn chức nhị trọng võ đạo, nhiều nhất chỉ có thê mang ra một quyên bí tịch võ đạo trung cấp.

Nếu như có thể lấy nhiều một chút thì tốt rồi...

Trong lòng Triệu Phong rất không cam lòng, cũng có chút không phục:

- Đệ tử chi tộc, chỉ có thể lựa chọn một quyển võ học trung cấp, còn đệ tử bổn tộc thì lại có thể chọn hai quyển.

Vì muốn tốc độ tuyển chọn nhanh hơn. Triệu Phong âm thầm thúc dục mắt trái.

Cho dù không tận lực thúc dục mắt trái thì tốc độ duyệt đọc của Triệu Phong cũng đã hơn xa thường nhân.

Lúc này hắn sử dụng năng lực của mắt trái tốc độ nhanh hơn trước mười mấy lần...

Thịch thịch thịch...

Mắt trái của Triệu Phong liên tục nháy lên, dùng tốc độ đáng sợ duyệt đọc những bí tịch võ đạo này.

Những bí tịch võ đạo này, hắn chỉ cần quét mắt một lượt đã có thể nhìn thấy rõ ràng.

Liên tục lật xem hơn mười bản. Triệu Phong hoàn toàn nhớ rõ nội dung đã đọc qua phân biệt từng bản.

Lúc số lượng duyệt đọc đạt tới 50 bản. Triệu Phong đột nhiên ý thức được điều gì đó...

Không đúng!

Động tác duyệt đọc bí tịch võ đạo của Triệu Phong đột nhiên cứng đờ. Bất chợt, hắn nhớ lại nội dung của những thư tịch mà mình vừa đọc qua.

Bỗng nhiên, tóm tắt khái quát của hơn mấy chục bản bí tịch liền xuất hiện trong đầu. không sót một chữ.

- Chuyện này... Triệu Phong thầm giật mình, sau đó lại bị sự cuồng hi thay thể.

Thì ra, sau khi mắt trái dung hợp, năng lực ghi nhớ của Triệu Phong đã tăng nhiều, có thể nói là chỉ cân xem qua là nhớ. Lúc đặc biệt thúc dục mắt trái những nội dung kia lướt qua, giống như dấu ẩn in sâu trong đầu, rõ ràng không quên khắc sâu vô cùng. Triệu Phong tuyệt đối không ngờ rằng năng lực “xem qua là nhớ” trong truyền thuyết lại xuất hiện trên người mình.

Trên Đại lục Thanh Hoa này, có rất nhiều truyền thuyết về thiên tài “xem qua là nhớ” chính là một trong sô những biểu hiện đó.

“Xem qua là nhớ” trình độ bình thường thì chỉ là trí nhớ tốt, xem một lần có thể nhớ tám chín phần.

Nếu so sánh, vậy thì “xem qua là nhớ” của Triệu Phong cường đại hơn nhiều, hắn chỉ cần thúc dục măt trái đọc qua nội dung thì nội dung sẽ khắc sâu vào trong đầu, cả đời khó quên.

Có loại năng lực này, lại ở trong Huyền Vũ các, đồng nghĩa với việc Triệu Phong có thể “mang nhiêu” bí tịch võ đạo ra ngoài.

- Nhanh nào!

Trên mặt Triệu Phong lộ vẻ điên cuồng nhanh chóng quơ lấy một quyển bí tịch võ đạo mà lúc trước đã khiến mình động tâm.

Phạch phạch phạch...

Hắn tập trung tinh lực cao độ, nhanh chóng lật qua lật lại bản bí tịch võ đạo trong tay.

Chỉ cần mắt trái “đảo qua” nội dung trang sách bất luận là văn tự hay là hình vẽ, hắn đều có thể lập tức ghi nhớ.

Một bản bí tịch võ đạo hơn mấy chục trang Triệu Phong chỉ mất hai mươi nhịp hô hấp đã nhớ kỹ toàn bộ.

- Haha ha... Xem qua là nhớ! Thật tốt quá!

- Trong lòng Triệu Phong vui sướng vô cùng, lại càng điên cuồng hơn, tốc độ tăng nhanh. bắt đầu duyệt đọc những bí tịch võ đạo khác.

Động tác của hắn, tất nhiên khiển một vài đệ tử trong tộc ở tầng một của Huyền Vũ các chú ý.

- Tên này điên rồi sao?

- Có lẽ là lần đầu tiên tiến vào tầng một Huyền Vũ các, hưng phần quá mà.

Vài tên đệ tử trong tộc chú ý tới động tác của Triệu Phong hơi có vẻ kinh ngạc, sau đó lại lắc đầu.

Thời gian trôi qua nhanh chóng...

Nửa canh giờ sau, đã qua ba phần tư thời gian rồi.

Phù...

Triệu Phong thở phào một hơi nhẹ nhõm, tâm thần mệt mỏi, nhưng không thể nào che dấu được sự hưng phấn trong lòng.

Cho đến lúc này hắn đã “trộm đi” của Huyền Vũ các hơn 100 bản bí tịch võ đạo.

Những bí tịch này, phần lớn đều là võ học trung câp, bao gồm quyền pháp, chưởng pháp, kiêm pháp, bí quyết thổ nạp, bộ pháp khinh thân, luyện thân phòng ngự các loại.

Bởi vì nhiều lần thúc dục năng lực của mắt trái tinh thần của Triệu Phong tiêu hao rất nhiêu, có chút không chịu nỗi.

Tiếp đó, hắn chậm rãi dạo chơi ở tầng một Huyền Vũ các, mắt trái mạnh mẽ đảo qua những nơi hẻo lánh.

Đột nhiên. mắt trái của Triệu Phong tập trung tại một quyền bí tịch võ đạo mốc meo cũ mát ở dưới giá sách.

Sở dĩ chú ý đến bítịch võ đạo này, là bởi vì Triệu Phong phát giác

chất liệu của nó và bí tịch bình thường bất đồng

Triệu Phong cầm bản bí tịch võ đạo mốc meo này lên, chỉ thấy bên trên viết ba chữ: Phiêu Lăng Độ.

Lật trang thứ nhất xem tóm tắt sơ lược.

Phiêu Lăng Độ: Võ học khinh thân thượng thừa có thể khiển người tu hành nhẹ như chim yến, đạp tuyết vô ngân, vượt qua sông lớn... Tu luyện đến đại thành có thể tăng khả năng hoạt động trong hư không thậm chí có thể đứng vững trong hư không giây lát! Yêu cầu nhị trọng võ đạo, rât khó tu luyện, phôi hợp với Võ Đạo Nội Kinh, uy lực càng lớn. Người đạt đến cảnh giới cao nhất, dưới thất trọng võ đạo, khó gặp đối thủ.

Triệu Phong vốn cho rằng đây chỉ là một bộ công pháp khinh thân bình thường nhưng sau khi nhìn thây nội dung “tăng khả năng hoạt động trong hư không”, phôi hợp với Võ Đạo Nội Kinh trong măt liên lóe lên tinh quang.

- “Tăng khả năng hoạt động trong hư không”, việc này vượt xa toàn bộ công pháp trung câp khác, phần lớn võ học cao câp cũng không làm được.

Phối hợp với “Võ Đạo Nội Kình”, điều này nói rõ bộ công pháp khinh thân này có thể dùng cho Võ Giả chính thức từ tứ trọng võ đạo trở lên.

Kinh khủng nhất là dòng miêu tả cuối cùng: Người đạt đến cảnh giới cao nhất, dưới thất trọng võ đạo, khó gặp đối thủ.

Khẩu khí thật lớn! Cho dù một số công pháp khinh thân đỉnh cấp cũng không dám dùng ngôn từ như vậy.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, không chút do dự, bắt đầu ghi nhớ nội dụng của Phiêu Lăng Độ.

- Trong lòng hắn có chút kinh ngạc, công pháp lợi hại như vậy, tại sao lại đặt ở dưới cùng. giông như không có người nào quan tâm.

Rất nhanh. Triệu Phong liền phát hiện nguyên nhân.

Lúc lật đến một phần tư trang sách, chữ viết đằng sau dần mơ hồ không rõ, chủ yếu bởi vì niên đại quá lâu, trang sách đã bị mục nát rôi

Nói cách khác, quyền bí tịch này, chỉ có thể tu luyện một phần tư nội dung đằng trước.

- Đáng tiếc... Triệu Phong vô cùng thất vọng.

Chẳng qua, hắn cũng không từ bỏ, lập tức thúc dục mắt trái tập trung nhìn lên những chữ Viêt mơ hô đó.

Sau khi toàn lực thúc dục mắt trái Triệu Phong đã có thể miễn cưỡng phân biệt được những chữ viêt mờ nhạt đó, đây đã là nhãn lực gấp mười mấy lần cực hạn của nhân loại.

Chi nhìn một trang tâm thần Triệu Phong đã mệt mỏi, mắt trái vô lực, tinh thần tiêu hao quá độ.

- Chỉ cần đem quyền bí tịch này về, ta có thể chậm rãi “phá giải” nội dung phía sau.

Triệu Phong nghĩ đến đây, liền cầm lấy Phiêu Lăng Độ, đi ra khỏi tầng một Huyền Vũ cảc.

- Phiêu Lăng Độ? Ngươi chọn quyền bí tịch này?

Trưởng lão áo bào trắng nhíu mày.

- Đúng vậy. Triệu Phong cung kính nói.

- Quyền bí tịch này đã luân lạc ngàn năm, chỗ cao minh huyền diệu của nó thậm chí vượt xa công pháp cao cấp. Nói đên đây, trưởng lão áo bào trăng đột nhiên đôi giọng:

- Chẳng qua, quyền bí tịch này chỉ có thể nhìn rõ một phần tư nội dung. Càng quan trọng hơn đó chính là bí tịch này rât khó tu luyện một vài thiên tài trong tộc ngày trước cũng hiêm có người thành công. Cho dù thành công. Nó cũng chỉ thích hợp cho dưới tứ trọng võ đạo, tiêm lực có hạn.

Cuối cùng, trưởng lão áobảo trắng mới khuyên nhủ:

- Ta khuyên ngươi hãy đổi một công pháp khác, đừng tiêu phí quá nhiều tinh lực vào nó. nêu không suôt đời khó có thêđột phát tứ trọng võ đạo, trở thành Võ Giả chính thức.

- Đa tạ lời khuyên của trưởng lão, nhưng taý đã quyết rôi Triệu Phong vẫn bình thản như cũ.

Nhìn Triệu Phong rời đi, trưởng lão áo bào trắng lắc đầu lẩm bẩm:

- Người trẻ tuôi bây giờ đêu theo đuổi những mục tiêu xa vời.

Hắn không tin Triệu Phong có thể luyện thành Phiêu Lăng Độ, lại nói một bộ công pháp không trọn vẹn, cho dù có luyện thành thì đã sao?

Rời khỏi Huyền Vũ các. Triệu Phong trở về nhà.

Ngồi trên giường, hắn nhắm mắt lại, trong đầu rất nhanh hiện ra nội dung của hơn một trăm bảm bí tịch Võ đạo...

Chương 6: Lựa chọn võ học (hạ)

Thoáng cái đã có nhiều bí tịch võ đạo như vậy, Triệu Phong hưng phấn chưa từng có, không nhịn được ngửa đầu cười dài rất lâu sau mới bình tĩnh trở lại.

Tại Tương Vân quốc, một quyển bí tịch võ đạo trung cấp, trị giá vài trăm lượng bạc, mà một tháng tiên của Triệu Phong ở trong tộc chỉ mười lượng bạc mà thôi.

Đương nhiên, hắn không thể đem bí tịch võ đạo trong tộc truyền ra ngoài để bán, nếu không theo như tộc quy sẽ bị phê đi tu vi, trục xuất khỏi gia tộc.

Triệu Phong từ trong Huyền Vũ các “mang ra” hơn 100 bản bí tịch võ đạo, phần lớn là hàng cao cấp của tầng một, mỗi một quyển ít nhất đều có chỗ hơn người, khiến hắn phải động tâm.

Muốn từ trong những bí tịch này chọn ra những môn thích hợp với mình việc này cũng không dễ.

Cũng may nội dung của những công pháp này đều hoàn toàn khắc sâu trong óc, Triệu Phong ý niệm xoay chuyên, đem từng võ học so sánh phân tích ra những điêm tôt nhât.

Một loại võ học, có thể tăng cường thực lực, nếu như nhiều loại võ học phối hợp với nhau, vậy thì có thể phát huy tác dụng càng lớn hơn đầy nhanh việc tu luyện.

Chỉ dùng nửa canh giờ, Triệu Phong đã từ trong hàng trăm bản thư tịch võ đạo, sàng lọc ra bôn môn Võ học. theo thứ tự là: Phiêu Lăng Độ, Nộ Long Quyên. Thôi Khí Quyết. Liên Châu Lưu Linh Tiên. Không phải hoài nghi. Phiêu Lăng Độ tuyệt đôi là công pháp trung đẳng cấp cao nhất huống chi Triệu Phong còn có hi vọng phá giải nội dung đằng sau.

Tiếp đó là Nộ Long Quyền và Thôi Khí Quyết, hai thứ này phối hợp rất tốt.

Nộ Long Quyền chính là võ học nổi bật nhất trong số phần lớn võ học trung cấp, uy lực cực lớn, có thê ngưng tụ tăng cường khí huyết thân thê lấy thế đè người. Sức bật đáng sợ vô cùng.

Đây chính là một bộ quyền pháp trung cấp đỉnh phong, uy lực hầu như không kém gì một vài võ học cao câp.

Triệu Phong coi trọng nhất chính là năng lực tăng cường khi huyết thân thể của Nộ Long Quyền.

Bởi vì khí huyết cường đại chính là căn cơ và cũng là điều kiện tiên quyết để luyện thành “Võ Đạo Nội Kình”.

Võ Đạo Nội Kình chính là chỉ tiêu để trùng kích tứ trọng võ đạo, trở thành “Võ Giả” chính thức.

Trùng hợp chính là, Thôi Khí Quyết cũng là một bộ bí quyết thổ nạp gần đạt đến cao cấp, Võ Đồ vận chuyên khí huyết trong cơ thê tăng cường thể chất lực lượng và khí huyêt, tu đến đại thành có cơ hội lĩnh ngộ “Võ Đạo Nội Kình”.

Nộ Long Quyền và Thôi Khí Quyết chính là tuyệt phối hai thứ hỗ trợ lẫn nhau, uy lực tăng mạnh, ít nhất có thể so với những công pháp

cao cấp, hơn nữa còn có thể tăng tỷ lệ lĩnh ngộ “Võ Đạo Nội Kinh”.

Trong lòng Triệu Phong quả thật rất vui sướng

Về phần “Liên Châu Lưu Tinh Tiễn” cuối cùng, nó là bộ bítịch về tiễn thuật gần đạt đến cao cấp.

Tại sao phải lựa chọn bí tịch tiễn thuật? Bởi nó có liên quan đến năng lực mắt trái của Triệu Phong. - Nếu như không tu luyện tiễn thuật, vậy thì thật quá có lỗi với dị năng mắt trái của ta... Khóe miệng Triệu Phong khẽ mỉm cười.

Có thể tưởng tượng được, dị năng mắt trái của hắn, tuyệt đối chính là “Thần Tiễn Thử” trời sinh, có thể đem lực lượng trong bí tịch tiên thuật phát huy đêm cực hạn...

Sau khi lựa chọn công pháp, Triệu Phong bắt đầu tu luyện.

Đầu tiên, hắn tu luyện Thôi Khí Quyết, tăng cường khí huyết và lực lượng thân thể chính là căn bản của việc tu luyện. Khí huyết càng mạnh, uy lực của Nộ Long Quyên chủ công cận chiên lại càng lớn.

Nhắm mắt lại, tâm thần Triệu Phong dung nhập vào trong pháp quyết của Thôi Khí Quyết.

Sau thời gian nửa nén hương khí huyết trong cơ thể hắn bắt đầu chậm rãi vận chuyển di động...

- Dễ dàng như vậy sao?

Triệu Phong hơi có chút kinh ngạc.

Dựa theo những gì miêu tả trong Thôi Khí Quyết, người bình thường

muốn thành công khiên khí huyết trong cơ thể vận chuyên di động ít nhât phải mảt bôn năm ngày, nhiều thì mười ngày nửa tháng. Chẳnglẽ ta lại là thiên tàitu luyện trong truyền thuyết? " Triệu Phong ngẫm nghĩ một chút, sau đó quả quyết bác bỏ, nếu như mình là thiên tài vậy thì lúc trước đột phá nhị trọng võ đạo cũng sẽ không khó khăn như vậy. Hắn phát hiện, sau khi mắt trải thần bí dung hợp, tinh thần lực của mình đã tăng nhiều. Năng lực phản ứng phân tích, lĩnh ngộ đêu vượt xa thường nhân gấp mấy lần.

Lúc tu luyện Thôi Khí Quyết, trong mắt trái của Triệu Phong mơ hồ truyền đến tiếng đập “thịch thịch”.

Cùng lúc đó, trong không gian đen kịt, quầng sáng màu xanh nhạt hình xoắn ốc dài hai thước đang xoay tròn nhanh hơn.

Nửa ngày sau...

Triệu Phong thành công luyện thành Thôi Khí Quyết tầng thứ nhất, thân thể bài xuất ra một lớp nhàn nhạt có mùi mô hôi.

Hắn cảm thấy khí huyết trong cơ thể so với lúc trước đã mạnh hơn ba phần. Thành công rồi? Triệu Phong có chút khó tin.

Thôi Khí Quyết tổng cộng chia làm ba tầng tu luyện tới tầng thứ ba là đại viên mãn, có hi vọng lĩnh ngộ được Võ Đạo Nội Kinh.

Mất hơn nửa ngày nữa, Triệu Phong đã tu luyện đến đỉnh phong tầng một của Thôi Khí Quyết. lúc này tôc độ mới chậm lại.

Suy nghĩ trong lòng xoay chuyển, hắn lại bắt đầu tu luyện Nộ Long Quyền.

Quả nhiên, có căn cơ là Thôi Khí Quyết chống đỡ, tu luyện Nộ Long

Quyền càng nhẹ nhàng hơn làm chơi ăn thật.

Chỉ mất nửa ngày, Triệu Phong đã học sơ lược xong chín thức tám mươi mốt biển hóa của Nộ Long Quyên.

Uy lực của Nộ Long Quyền hết sức kinh người, đặc biệt phối hợp với Thôi

Khí Quyết, ngưng tụ khí huyết bộc phát, có thể nói là khủng bố vô cùng.

- Hai loại công pháp này phối hợp, một kích toàn lực của ta, e rằng có thể đổi chiến với tam trọng võ đạo.

Triệu Phong âm thầm líu lưỡi.

Điều đáng mừng chính là sau khi tu thành Nộ Long Quyền. Thôi Khí Quyết giống như nước chảy thành sông đột phá tâng thứ hai lại trợ giúp cho việc tu luyện của Nộ Long Quyên. Hai bên hỗ trợ lần nhau, đạt được hiệu quả không thể tưởng tượng nổi.

Không hổ là tuyệt phối...

Trong lòng Triệu Phong mừng thầm.

Bốn năm ngày tiếp theo, Triệu Phong tu luyện Nộ Long Quyền và Thôi Khí Quyết càng thuận lợi, có thể nói là làm chơi ăn thật.

Lúc này, cảnh giới võ đạo của Triệu Phong đã gần đạt đến đỉnh phong nhị trọng võ đạo.

- Không lâu nữa là ta có thể đạt đến đỉnh phong nhị trọng võ đạo, tin rằng tam trọng võ đạo cũng không còn xa xôi.

Trong lòng Triệu Phong tràn ngập chờ mong.

Ngày hôm sau, Triệu Phong đi ra khỏi cửa, tiến thẳng đến Diễn Võ Trường.

Đển Diễn võ Trường bởi vì hai loại bí tịch võ đạo khác là Phiêu Lăng Độ và Liên Châu Lưu Tinh Tiễn cần phải có nơi rộng rãi để tu luyện.

Chỉ trong chốc lát, Triệu Phong đã đi đến nơi hẻo lánh của Diễn Võ Trường sân luyện bắn cung.

Nơi này chính là nơi chuyên để luyện bắn tên.

Vèo...

Một mũi tên giống như tàn ảnh rạch nát hư không bắn trúng mục tiêu hồng tâm ở cách ngoài 10m.

- Hảo tiễn thuật! Triệu Vũ đại ca không hổ là Thần Tiễn Thủ xếp hàng thứ ba.

- Một mũi tên này e rằng có thể đâm thủng phòng ngự của tam trọng võ đạo, thậm chí có thê đánh chêt dã thú da cứng thịt dày.

Bên cạnh truyền đến một hồi tiếng hò hét.

- Lợi hại!

Triệu Phong vừa vặn đi tới đây, không khỏi sợ hãi thán phục. Hắn biết thanh niên gọi là “Triệu Vũ” kia chính là Thần Tiễn Thủ nổi danh trong tộc.

Vèo Vèo Vèo...

Triệu Vũ liên tục kéo động dây cung, giống như thiểm điện bắn ra năm sáu mũi tên, mục tiêu là hông tâm. cuôi cùng tạo thành một vòng tròn ở hông tâm.

- Hay hay! Lợi hại! Con cháu gia tộc đứng xung quanh liên tục trầm trồ khen ngợi.

Triệu Phong không chú ý nữa, hắn tin rằng, chỉ cần mình cố gắng thêm nhất định có thể trở thành một Thần Tiễn Thủ.

Hắn đi đến mục tiêu trống ở phía trước, tiện tay cầm lấy cung tiễn, nheo mắt lại, giống như đang nhắm bắn.

Triệu Phong đến sân luyện bắn cung, một là để nghiệm chứng thiên phú của mình ở phương diện tiên thuật, hai là muôn tu luyện bí tịch đinh phong trung câp Liên Châu Lưu Tinh Tiễn.

Hắn vừa cầm cung đã khiển người khác chú ý.

- Mau nhìn... Đó là ai? Tại sao có chút lạ mắt vậy?

Ánh mắt của một vài con cháu trong gia tộc liền sáng lên.

- Hắc hắc, tiểu tử này tên là Triệu Phong nửa năm trước từ chi tộc tới đây, không lâu trước đăc tội với Triệu Nhât Kiêm xếp hạng thứ ba đệ tử ngoại tâng của gia tộc, nghe nói bạn gái của hăn trước đây cũng bỏ hăm mà đi...

Có vài đệ tử trong tộc đã nhận ra Triệu Phong

- Đệ tử chi tộc? Chúng ta đánh cuộc nào, xem hắn có thể bắn ra mấy

vòng

Một vài đệ tử trong gia tộc mang theo vẻ chế nhạo nhìn về phía Triệu Phong.

Thậm chí ngay cả Triệu Vũ tiễn thuật siêu quần cũng bị kinh động

- Tiễn thuật cần thiên phú và nghị lực, không phải ai muôn học cũng có thể thành công.

Triệu Vũ lộ vẻ kiêng căng nhạt nhẽo nhìn Triệu Phong một cái.

Triệu Phong cũng không để ý đến những người này, hắn thoáng thúc dục mắt trái mục tiêu hơn ngoài 10m liên nhanh chóng biến lớn trong tầm mắt hắn...

Păng... vèo...

Dây cung run lên, mũi tên nhanh chóng phá không rơi xuống “mục tiêu” là mặt đất.

Phủ...

Triệu Phong hơi xấu hổ, dù sao thì đây cũng là lần đầu tiên hắn cầm thứ đồ chơi này.

Đám con cháu trong gia tộc đang quan sát liền cười đến nghiêng ngả.

- Haha ha.

Lại lần nữa...

Triệu Phong vô cùng bình tĩnh lần đầu bắn tên, không bắn trúng bia là chuyện rất bình thường.

Tiếp đó, hắn tận lực thúc dục mắt trái tinh lực tập trung cao độ, một vài bí quyết của Liên Châu Lưu Tinh Tiên đã dung nhập vào trong tâm thần.

Giờ khắc này, khôngai phát giác ra bên ngoài nhãn cầu trái của Triệu Phong mơ hồ hiện lên một tia sáng xanh nhạt.

Păng... vèo...

Mũi tên thứ hai bắn ra, chuẩn xác không sai lệch ghim trúng mục tiêu, chỉ lệch hồng tâm một vòng.

Chín vòng...

Trên sân lập tức yên tĩnh. Tiếng cười sảng khoái của đám con cháu trong gia tộc lập tức ngưng bặt, Ngay cả Triệu Vũ cũng khẽ nhíu mày một chút. Chín vòng đây là thành tích gần hồng tâm nhất.

Cách xa hơn 10m, có thể đạt được thành tích như vậy, cho dù là một vài lão tiễn thủ thì cũng đã không tệ rồi.

- Vận khí! Nhất định là vận khí!

-Không sai! Người học lần đầu không thể bắn chuẩn như vậy được, vừa rồi rõ ràng mũi tên của hắn không bắn trúng bia mà.

Đám con cháu trong gia tộc lại cười châm chọc. tiếp tục quan sát Triệu Phng.

Thế nhưng thanh âm của bọn chúng chưa dứt thì mũi tên thứ ba đã

phá không mà đến.

Mũi tên phát ra tiếng rít gào chói tai sắc bén, giống như thiểm điện lướt qua khoảng cách 10m đâm trúng mục tiêu.

Phịch...

Chính giữa hồng tâm.

Thoáng chốc, trên sân lập tức rơi vào tĩnh mịch.

Ngay cả Triệu Vũ và đám con cháu trong gia tộc cũng đều ngần ra tại chỗ, trên mặt đầy nghi vẫn.

- Vận khí không tệ. Triệu Phong mỉm cười.

Khóe miệng của hắn không khỏi nhếch lên một đường cong, sự thật đã chứng minh tiễn thuật của mình hoàn toàn có được ưu thế may mắn.

- Vận khí? Tên này rốt cuộc là loại quái thai gì? Phần lớn xạ thủ trên sân liền xuất hiện thần sắc cổ quái.

Bất kỳ một xạ thủ nào, lúc bắt đầu đều là tân thủ. Nhưng có vận khí tốt như Triệu Phong, thì đây chính là lần đầu họ nhìn thấy.

- Tiểu tử! Có bản lĩnh thì bắn một mũi tên nữa đi! Một vài đệ tử trong gia tộc vẻ mặt không phục nói.

- Đúng đúng. Bắn một mũi tên nữaxem!

Rất nhiều người lộ vẻ hưng phẩn, hò hét ầm ĩ.

Triệu Phong vốn muốn bỏ đi, thể nhưng những người này bởi vì không phục nên nhất quyết không cho hắn đi.

Đây đều là những con cháu trong gia tộc, không thiểu những người đạt đến tam trọng võ đạo, rât nhiều người thậm chí còn lớn tuổi hơn hắn.

- Được rồi

Triệu Phong bất đắc dĩ nhún vai lại cầm cung tiễn lên.

Chương 7: Lại là vận khí

Bất đắc dĩ. Triệu Phong đành phải cầm lấy cung tiễn, chậm rãi kéo động dây cung.

- Xem tư thể của tiểu tử này, chắc chắn là một tên tân thủ!

- Hừ! Nếu lần này hắn lại tiếp tục bắn trúng hồng tâm, ta sẽ viết ngược tên của ta.

Đám tiễn thủ trong sân luyện bắn cung lộ vẻ mặt hưng phấn, vô cùng khinh thường Triệu Phong.

Triệu Vũ có tiễn thuật cao nhất trong đám người thì bày ra vẻ mặt lạnh nhạt tự tin bộ dạng như chỉ điểm giang sơn, nói:

- Tiên thuật là làm nhiều mà quen chỉ có thông qua vô sô lân luyện tập mới có thể trở thành cao thủ tiễn đạo chân chính. Hắn vừa dứt lời rất nhiều tiễn thủ ở xung quanh đều đồng ý, nhao nhao gật đầu. Triệu Phong nheo mắt lại, lần này cũng không hoàn toàn thúc dục mắt trái nữa.

Nếu như toàn lực thúc dục mắt trái tất sẽ lại bắn trúng hồng tâm.

Triệu Phong quyết định thu liễm bớt một chút, cho nên chỉ hơi thúc dục dị năng của mắt trái một chút.

Cùng lúc đó, bởi vì nội dung của bản thư tịch Liên Châu Lưu Tinh Tiễn đã dung nhập vào trong tâm thần cho nên cũng tác dụng lên thân thể.

Từng bộ vị trên thân thể Triệu Phong thậm chí là hô hấp đều sản sinh biến hóa rất nhỏ. Những biến hóa này, mọi người ở xung quanh đều không quá lưu tâm. Mà Triệu Vũ thân là cao thủ tiễn thuật, trong mắt đột nhiên lóe lên tia sáng sắc bén.

Vù...

Dây cung chấn động mũi tên giống như tàn ảnh chỉ trong chớp mắt xẹt qua hư không 10m, giống như sao băng đâm trúng mục tiêu.

Chính giữa hồng tâm!

- Lại là mười vòng!

Triệu Phong vẻ mặt kinh ngạc.

Lần này hắn không toàn lực thúc dục năng lực măt trái nữa, chỉ thử vận dụng kỹ xảo pháp quyết của Liên Châu Lưu Tinh Tiễn mà thôi.

Hắn vốn tưởng rằng lần này khó mà đạt được thành tích tốt nào ngờ lại bắn trúng chính giữa hồng tâm.

Haiz...

Hắn lắc đầu, thở dài.

Mà kết quả này, lại khiển cho vẻ mặt đám con cháu trong gia tộc đang vây quanh co giật mãnh liệt.

- Lại là hồng tâm, tên này rốt cuộc là loại quái thai gì? - Liên tục hai lần trúng hồng tâm sao có thể có vận khí tốt như vậy?

Đám tiễn thủ này, có người vẻ mặt cổ quái có người nghi ngờ không thôi còn có một số thì lại không phục.

- Được rồi bắn xong rồi ta có thể đi rồi chứ? Triệu Phong vỗ vỗ quần áo, đặt cung tên xuống chuẩn bị rời đi.

Nhìn bóng lưng của hắn, đám tiễn thủ ở xung quanh vô cùng không cam lòng, hết sức phiền muộn.

- Tiểu tử! Đứng lại cho ta! Một thanh âm sắc bén mà lạnh lẽo như băng từ phía sau truyền đến. Bước chân của Triệu Phong hơi dừng lại một chút, quay đầu nhìn. Người lên tiếng chính là Triệu Vũ.

Triệu Vũ vẻ mặt nghiêm chỉnh, trong mắt lộ ra ý giận, khí thể tam trọng võ đạo khiến trái tim những người xung quanh khẽ trầm xuống.

Tuổi của Triệu Vũ khoảng mười bảy mười tám, lớn hơn Triệu Phong không ít, lại thêm tu vi tam trọng võ đạo của hắn, lại càng tăng thêm vài phần uy thế.

- Tên cũng bắn rồi các ngươi còn muốn gì nữa? Triệu Phong vẫn giữ bộ mặt lạnh nhạt hỏi.

Thực lực Triệu Vũ mạnh mẽ, hắn không nắm chắc có thể thủ thắng thể nhưng cũng không nhất thiết phải sợ hãi.

- Còn dám giả vờ! Triệu Vũ hừ lạnh một tiếng, nói:

- Ngươi không phải là tân thủ tiên đạo, dám cố tình đên đây trêu đùa chúng ta sao?

Lời này vừa dứt, đám đông tiễn thủ ở xung quanh lập tức tỉnh ngộ, liền nhao nhao ầm ĩ.

- Ta đã nói rồi tiểu tử này không thể có vận khí cứt chó như vậy được, thì ra là giả heo ăn thịt hồ!

- Lẽ nào lại vậy, không ngờ lại trêu đùa chúng ta!

Đám đệ tử ở trong tộc đứng xung quanh hoàn toàn tin tưởng không chút nghi ngờ lời nói của Triệu Vũ, cả đám vẻ mặt bất thiện quát lớn Triệu Phong

- Các vị bình tĩnh, đây quả thực là lần đầu ta bắn tên... Triệu Phong cười khổ lắc đầu, hắn quả thật không có ý định giả heo ăn thịt hồ. Có thể đạt được thành tích khá như vậy, ngay cả chính hắn cũng không ngờ tới.

Triệu Vũ lạnh lùng nhìn hắn trong mắt lóe lên tinh quang:

- Hai mũi tên trước, ngay cả ta cũng bị lừa gạt, nhưng mũi tên thứ ba... Tư thệ và thủ pháp của ngươi, hiện nhiên đã đạt đên trình độ cao thủ. Cách xa hơn 10m, liên tục băn trúng hồng tâm hai lần nêu là lần đầu bắn tên có thể có vận khí tốt như vậy sao? Hắn nói rất có đạo lý. Triệu Phong cho dù có trăm cái miệng cũng không giải thích được.

- Các ngươi muốn gì? Sắc mặt Triệu Phong đột nhiên lạnh lẽo, dứt khoát không giải thích nữa.

- Hắc hắc, tiểu tử, ngươi trêu đùa chúng ta như vậy, cũng không thể rời đi dễ dàng được.

Đám đệ tử Triệu thị gia tộc đứng xung quanh xoa nắn tay, bộ dạng không chút hảo ý.

Nhất thời khu vực sân huấn luyện bắn cung liền trở thành tiêu điểm,

càng ngày càng có nhiều người đi về phía bên này.

- Vũ Phi tỷ, bên kia rất náo nhiệt, chúng ta qua đó xem đi! Vài thiếu nữ trong tộc cũng bị động tĩnh phía bên này hấp dẫn.

Những thiểu nữ này, nhỏ thì khoảng mười hai mười ba tuổi lớn thì chừng mười lăm mười sáu tuổi.

Trong đó có một thiếu nữ áo tím duyên dáng yêu kiểu, lông mày kẻ đen, cặp mắt trọn trong suôt, khuôn mặt đẹp như tuyết trăng làn da mịn màng vô cùng, mái tóc xanh bông bênh... xinh đẹp không gì sánh được.

- Thật đẹp... Nàng là ai?

Một thiếu niên bằng tuổi Triệu Phong lập tức ngây ngẫn ánh mắt không thể dời đi được.

- Đó là thiên tài mới quật khởi trong tộc, Triệu Vũ Phi

Phần lớn đệ tử trong tộc đều nhận ra thân phận của thiếu nữ áo tím.

- Mới mười bốn mười lăm tuổi đã có thể tu luyện đến đỉnh phong tam trọng võ đạo, gần bước vào tứ trọng võ đạo, trở thành Võ Giả chính thức.

- Triệu Vũ Phi này chẳng những vóc dáng dung mạo cực kỳ xinh đẹp, không ngờ thiên phú còn cao như vậy.

- Một vài thiếu niên kinh ngạc thu hồi ánh mắt, có chút mặc cảm tự ti, không dám nhìn thẳng Triệu Vũ Phi.

Triệu Vũ Phi chẳng những ngày thường xinh đẹp, còn có một loại khí

chất thanh lệ thoát tục, đôi măt dê thương tinh khiết sáng long lanh hơn xa những dung hoa tục phân bình thường.

Ngay cả Triệu Vũ lúc nhìn thấy Triệu Vũ Phi ánh mắt cũng sáng ngời.

- Là nàng...

Triệu Phong cũng nhận ra Triệu Vũ Phi.

Triệu Vũ Phi là đệ tử từ một chi tộc khác tới đây vào nửa năm trước.

Tu vi của nàng tương đương Triệu Nhất Kiểm, thể nhưng tuổi thì lại nhỏ hơn.

Khó có thể tưởng tượng được trong chi tộc lại có thể xuất hiện nhân vật như vậy, trong tình huông tài nguyên võ học và các loại trợ lực khác đều xấu mà có thê đạt đên bực cảnh giới này.

Có lẽ, đây chính là thiên tài!

Chuyện thường nhân không thể làm được, ở trên người thiên tài thì lại hết sức dễ dàng.

Lúc trước nhìn thấy Triệu Vũ Phi, Triệu Phong cũng cảm thấy hâm mộ vô cùng, với tư cách là thiếu niên cùng lứa, tự nhiên khó tránh khỏi bị hấp dẫn. Thể nhưng Triệu Phong biết rõ, với tu vi và địa vị của hăn, hai người căn bản là người của hai thê giới.

Thấy Triệu Vũ Phi đi tới đám người Triệu Vũ liền nhiệt tình chào hỏi.

Triệu Phong vẫn vô cùng bình tĩnh nhìn Triệu Vũ Phi một cách dò xét.

Nếu đổi lại là trước đây, Triệu Phong ở trước mặt mỹ nữ thiên tài như Triệu Vũ Phi sẽ cảm thấy tự ti mặc cảm, căn bản không dám nhìn thẳng đối phương.

Hôm nay, hắn lại có thể bình thản thưởng thức như thường.

Đang lúc đánh giá, mắt trái của Triệu Phong bất giác tự thúc dục.

Thông qua mắt trái thân hình yểu điệu thon thả của Triệu Vũ Phi liền hiển lộ rõ ràng trước mặt Triệu Phong.

Ồ...

Vừa đánh giá một chút. Triệu Phong lại càng hoảng sợ.

Trong mơ hồ, quần áo của Triệu Vũ Phidần dần mờ đi, dường như có thể nhìn thấy nội y và da thịt trắng như tuyêt của nàng.

Đương nhiên. mắt trái của hắn cũng không thể hoàn toàn nhìn thẩu, cho dù được thì cũng rảt mơ hồ.

Chỉ có điều thị lực của hắn vượt xa thường nhân cho nên mới có thể nhìn sự vật càng thêm rõ ràng.

Khác biệt ở chỗ, thị giác của người bình thường, chỉ dừng lại ở nhìn từ xa. Còn thị giác của Triệu Phong lại có thê nhìn gần hơn có thể so với “khoảng cách Linh”, bởi vậy mới có hiệu quả “nhìn thâu”.

Lúc này, năng lực mắt trái của Triệu Phong được thúc dục đến cực hạn, quầng sáng màu xanh nhạt hình xoăn ôc trong không gian đen kịt xoay tròn nhanh chóng.

Đột nhiên, trong tầm mắt, quần áo của Triệu Vũ Phi thậm chí cả thân

thể đều dường như hoàn toàn phai nhạt, gần như trong suôt.

Mắt trái của Triệu Phong nhìn thấy từng đường khí huyết vận hành, tuy chỉ là những tia nhỏ, lại cương nhu có lực, mơ hô ẩn hiện một tia khítức màu tím nhạt.

- Thiên phú của Triệu Vũ Phi thật đáng sợ! Lại sắp luyện ra “Võ Đạo Nội Kình”...

Triệu Phong chẩn động, hít sâu một hơi. Luận tuổi đối phương chẳng qua chỉ hơn hắn một tuổi thể mà lại có thành tựu như vậy.

Tại đại lục Thanh Hoa, phần lớn “Võ Đồ”, suốt đời đều dừng lại ở tam trọng không thể nào lĩnh ngộ được “Võ Đạo Nội Kinh”, trùng kích tứ trọng võ đạo.

Mà Triệu Vũ Phi lúc mười bốn mười lăm tuổi lại sắp tu luyện thành Võ Đạo Nội Kinh, ngày sau trở thành Võ Giả chính thức đã nắm trong tầm tay.

- Mắt trái của ta mặc dù không thể hoàn toàn nhìn thẩu, thể nhưng đối với khí huyết và cảm ứng các loại lực lượng Võ Đạo Nội Kinh lại rất mãnh liệt.

Mắt trái Triệu Phong liên tục nháy lên, đưa ra kết luận.

Đúng lúc này, Triệu Vũ Phi là tiêu điểm của mọi ánh mắt dường như phát giác ra điều gì, đôi mắt xinh đẹp chuyên động đột nhiên nhìn về phía Triệu Phong.

Triệu Phong không hề tránh né, chỉ thu hồi năng lực của mắt trái.

Trong lòng Triệu Vũ Phi rất kỳ quái vừa rồi nàng có cảm giác giống

như quần áo bị lột sạch, toàn bộ bí mật đều không thể che giấu.

- Bên này xảy ra chuyện gì?

Triệu Vũ Phi thu hồi ánh mắt, dò xét bổn phía.

- Vũ Phi muội là như vậy... Đám người Triệu Vũ thêm mắm thêm muối đem mọi chuyện “trước sau” kể một lượt.

- Thì ra là thể. Triệu Vũ Phi hơi có chút kinh ngạc, nhìn Triệu Phong một cái.

Triệu Phong biết, dưới loại tình huống này, bản thân trăm miệng cũng khó giải thích liền dứt khoát không nói gì.

- Tiểu tử! Hành vi vừa rồi của ngươi đã chọc giận nhiều người. Bây giờ ta cho ngươi một cơ hội hãy xin lỗi mọi người đi.

Triệu Vũ ngạo nghễ nói.

Xin lỗi?

Ta không làm gì sai tại sao phải xin lỗi.

Triệu Phong nhếch miệng.

- Chỉ cần xin lỗi chúng ta, việc này xem như cho qua.

Triệu Vũ rất có phong độ, nói.

Trước mặt mỹ nữ như Triệu Vũ Phi hắn tất nhiên muốn biểu hiện một phen.

- Xin lỗi? Không có khả năng.

Triệu Phong không hề sợ hãi nói:

- Tất cả những lời vừa rồi chỉ là phỏng đoán của cá nhân ngươi. Lời này vừa nói ra rất nhiều người, bao gồm cả Triệu Vũ Phi đều khẽ nhíu mày.

- Tên Triệu Phong này thật không biết thức thời

Đôi mi thanh tú của Triệu Vũ Phi khẽ cau lại, ẩn tượng đối với Triệu Phong có chút không tôt.

- Tiểu tử ngươi còn giảo biện.

Triệu Vũ không hề tức giận, ngược lại cười.

- Nếu như không xin lỗi, đừng mơ rời đi.

Những con cháu trong gia tộc ở gần đó bây ra bộ dạng hùng hùng hỗ hổ, vây quanh Triệu Phong.

- Lây nhiều hiệp ít?

Triệu Phong mang vẻ mặt cười nhạo, hữu ý vô ý nhìn Triệu Vũ Phi một cái.

Đám người Triệu Vũ nghe vậy liền biến sắc.

Trước mặt mỹ nữ thiên tài như Triệu Vũ Phi bọn hẳn tất nhiên muốn giữ phong độ, lấy nhiêu hiệp ít cũng không phải là việc làm quang minh.

- Tổt tốt tốt!

Triệu Vũ xoay chuyển ánh mắt, rất nhanh nảy ra ý hay, cười ha hả nói:

- Chúng ta không lấy nhiều hiếp ít... Chỉ cần người có thể thắng ta trên phương diện tiễn thuật, có thê không cần nói xin lỗi cũng được.

- Không sai! Nếu như đều là tiễn thủ, vậy hãy dùng thực lực mà nói chuyện.

- Vũ Phi muội muội có thể làm chứng cho chúng ta. Mọi người đều nhao nhao phụ họa. Trong lòng Triệu Vũ cười thầm, đây quả thực là kể một tên trúng hai đích...

Thông qua tỷ thí tiễn thuật, hắn có thể danh chính ngôn thuận bắt Triệu Phong xin lỗi, lại không mât phong độ.

Hơn nữa, hắn còn có thể biểu hiện tiễn thuật ưu việt của mình trước mặt Triệu Vũ Phi có khi còn thu được tâm hồn thiếu nữ.

- So tiễn thuật?

Triệu Phong có chút bất đắc dĩ, đáp ứng:

- Được rồi chúng ta hãy lấy thực lực nói chuyện đi.

Chương 8: Tiễn thuật cao siêu

Lúc này, Triệu Phong đã chọc giận nhiều người trăm miệng khó giải thích, còn không bằng dứt khoát đáp ứng cho xong.

- Tốt! Ngươi cũng có chút cốt khí đấy.

Triệu Vũ như mở cờ trong bụng kế hoạch của mình không ngờ thành công dễ dàng như vậy.

Hắn vồn cho rằng Triệu Phong sẽ từ chối, còn phải tổn công một phen không ngờ đối phương lại đáp ứng rât dứt khoát.

Ngẫm lại cũng đúng, nếu như Triệu Phong thua bởi tiễn thuật, chỉ cần xin lỗi là xong, xem như có một cái thang để xuống.

- Vũ Phi muội không bằng muội tới làm chứng đi. Triệu Vũ cười nói với Triệu Vũ Phi.

Luận thiên phú, tu vi, Triệu Vũ Phi trong đám người cũng xem như là người nổi bật quả thật có tư cách này.

- Được. Triệu Vũ Phi khẽ gật đầu, cũng không lộ vẻ hứng thú lắm.

Trong mắt nàng, Triệu Vũ chính là Thần Tiễn Thủ xếp hạng ba trong tộc, Triệu Phong không thể nào thăng được hắn.

Chỉ trong chốc lát, sân luyện bắn cung đã được dọn ra một mảnh đất trống Triệu Vũ và Triệu Phong mỗi người cầm một cây cung đứng trong sân. Bốn phía đều là đệ tử trong tộc đến xem náo nhiệt, khoảng

chừng mấy chục người.

- Hôm nay có Vũ Phi muội ở đây, Triệu Vũ nhất định sẽ xuất ra những tuyệt chiêu đặc biệt ẩn giấu.

Một vài tiễn thủ đều tràn ngập chờ mong.

Đối với kết quả thắng bại của cuộc tỷ thínày, tất cả mọi người đều không quá quan tâm.

Nói đây là cuộc tỷ thí tiễn thuật còn không bằng nói đây là dịp Triệu Vũ biểu diễn cá nhân.

- Người đâu!

- Triệu Vũ kêu một tiêng ra lệnh vài thiếu niên đem bốn cái mục tiêu đến.

Rất nhanh bốn cái mục tiêu được đặt ngay ngắn phía trước. Mỗi mục tiêu cách nhau 10m.

- Hắn định... Triệu Phong không hiểu gì. Đối với tiễn thuật, hắn cũng không am hiểu lắm, hôm nay chính là lần đầu tiếp xúc.

- Nếu như hộm nay có nhiều người cổ động như vậy, ta sẽ thi triển tuyệt kỹ độc môn “Trường Ưng Tiễn Lưu”.

Trên mặt Triệu Vũ lộ vẻ đắc ý.

Trường Ưng Tiễn Lưu?

Con cháu trong gia tộc ở xung quanh đều bày ra vẻ mặt hưng phẩn chờ mong. Ngay cả Triệu Vũ Phi cũng lộ ra một tia hứng thú. Đang

lúc mọi người nhìn chăm chú. Triệu Vũ đi đến trước mặt bốn cái mục tiêu.

Bởi vì mục tiêu dựng một hàng thẳng tắp, dựa theo góc độ tiễn thuật thông thường, chỉ có thê băn trúng cái đầu tiên.

Triệu Vũ hít sâu một hơi, một lần rút ra bốn mũi tên từ trong túi đựng tên.

Chẳng lẽ hắn muốn...

Tất cả mọi người đều giật mình.

Đúng lúc này, trường cung trong tay Triệu Vũ bị kéo thành hình trăng tròn, hơi nghiêng lên cao.

Bốn mũi tên đặt một lượt trên dây cung.

Hit... Rất nhiều người đều hít một ngụm khí lạnh.

Ngay lập tức...

Vèo vèo vèo vèo...

Bốn mũi tiễn ảnh phá không mà đi, vạch thành bốn đường vòng cung trên bầu trời bay trên không trung giống như hùng ưng bay lượn, lao thẳng xuông dưới.

Phịch phịch phịch phịch...

Gần như cùng lúc, bốn mũi tên đều ghim chính xác vào hồng tâm của bốn cái mục tiêu.

Trời đất...

Mọi người tại sân đều rung động kinh hô không ngừng.

- Thì ra những mũi tên này không phải đi đường thẳng mà là đường vòng cung, khi bay giữa không trung chịu sự ảnh hưởng của trọng lực sẽ rơi xuông ghim trúng mục tiêu...

Mắt trái của Triệu Phong hoàn toàn nhìn rõ quỹ tích của bốn mũi tên. Kết quả cuối cùng khiển hắn rất khiếp sợ.

Trường Ưng Tiễn Lưu...

Tâm thần mọi người đều rung động thật lâu vẫn không hồi phục.

- Tiễn thuật thật cao mình! Trong đôi mắt đẹp của Triệu Vũ Phi cũng lộ vẻ kinh ngạc.

- Khiển các vị chê cười rồi Triệu Vũ nhìn thấy thần sắc trong mắt Triệu Vũ Phi khẽ mừng thầm.

- Tiểu tử! Đến lượt ngươi!

Triệu Vũ biểu diễn xong, ánh mắt của mọi người lại chuyển về phía Triệu Phong trong mắt mang theo vài phần trào phúng thương cảm.

Không ai tin rằng tiễn thuật của Triệu Phong có thể so với Triệu Vũ.

- Ủm, để ta suy nghĩ chút...

Triệu Phong cầm lấy cung tiễn, nội dung bí quyết “Liên Châu Lưu Tinh Tiễn” lướt qua trong đầu, dung nhập vào tâm thân.

Hắn rất nhanh đã cho ra kết luận, nếu như muốn bằng vào tiễn thuật chiến thắng Triệu Vũ, trừ phi phải mât vài ngày, hoàn toàn học xong “Liên Châu Lưu Tinh Tiên” thì mới có cơ hội.

Đã như vậy, không thể dùng phương thức thông thường chiến thắng Triệu Vũ.

Ánh mắt Triệu Phong đảo qua bầu trời lại đảo qua sân huấn luyện bắn cung, rất nhanh đã có quyết định.

- Được rồi ta bắt đầu đây. Triệu Phong chậm rãilấy ra một mũi tên từ trong túi đựng.

- Tiễn đầu tiên. Hắn kéo dây cung, không đếm xỉa đến mục tiêu, bắn lên không trung Hắn làm cái gì vậy....

Tất cả mọi người đều sững sờ. Thể nhưng một khắc sau, trên bầu trời lại truyền đến tiếng rít thê lương.

Phịch...

Một bóng đen từ giữa không trung rơi xuống Mọi người tập trung nhìn lại, lập tức chẩn động không ngờ đó là một con chim lớn.

- Tiễn thuật của tiểu tử này không tệ lắm, không ngờ có thể dễ dàng bắn rụng chim bay trên trời

- Chút tài mọn. Trên mặt Triệu Vũ lộ vẻ khinh thường.

- Quả là như vậy, biểu hiện của Triệu Phong tuy không tệ, nhưng so với “Trường Ung Tiên Lưu” của hăn thì kém hăm một bậc.

- Băng... băng...

Triệu Phong lại liên tục bắn ra hai tiễn...

Một mũi tên đều thành công bắn chết một con chim...

- Tiểu tử! Đừng ở đây làm trò hề nữa, nhanh nhận thua rồi xin lỗi đi.

Một tiễn thủ không kiên nhẫn nói.

- Ủm, cảm giác không tệ lắm.

Triệu Phong không thèm d ý, thông qua việc luyện tập vừa rồi hắn đã tìm được cảm giác.

Ngay sau đó, hắn hit sâu một hơi, toàn lực thúc dục mắt trái nhìn lên hư không

Trong khoảnh khắc đó, mắt trái của hắn mơ hồ lóe lên một tia xanh nhạt.

Băng... vèo...

Lại một mũi tiễn ảnh phá không mà đi nhanh như sấm sét.

Phảnh...

Trên bầu trời lại rớt xuống một đoàn bóng đen.

Triệu Vũ cười lạnh không nói

Thể nhưng rất nhanh liền có người kinh hô.

- Trời đất, mũi tên này bắn rụng hai con chim sẻ.

Một tiễn thủ hoảng sợ thốt lên.

Nghe vậy, Triệu Vũ liền tập trung nhìn quả nhiên phát hiện chỉ một mũi tên duy nhất lại xuyên thủng thân thể hai con chim sẻ.

Nhất Tiễn Song Điêu! Không ít người đều sợ hãi thán phục.

Trái tim Triệu Vũ đập mạnh một cái không ngờ rằng Triệu Phong lại có tiễn thuật cao minh như vậy.

Nhất Tiễn Song Điêu, chính là tiễn thuật trong truyền thuyết, tiễn thủ bình thường hoàn toàn không thể làm được.

Cho dù là Triệu Vũ cũng không nắm chắc lắm, cái này còn phải xem vận khí thể nào.

- Thể hình của chim sẽ rất nhỏ, lại cách nhau rất xạ, phi hành trên không mục tiêu ở trạng thái di động có thể băng vào một mũi tên bắn chêt hai con chim sẻ, so với “Trường Ưng Tiễn Lưu” của Triệu Vũ cũng không thua kém bao nhiêu.

Một tiễn thủ lên tiếng bình luận.

- Đây chỉ là món khai vị mà thôi.

Triệu Phong cười nhạt một tiếng.

Lời vừa nói ra, mọi người đều giật mình kinh hãi

Chẳng lẽ Triệu Phong còn có tiễn thuật cao minh hơn?

Triệu Phong cũng không giải thích, chỉ chậm rãi kéo cung bắn tên,

bắn về phía một mục tiêu ngoài 50m.

Đây là ý gì? Mọi người lại không hiểu. 50m, chính là trăm bước.

Bắn trúng mục tiêu cách trăm bước, cho dù có bắn trúng hồng tâm đi nữa thì so với Trường Ưng Tiễn Lưu và Nhât Tiễn Song Điêu cũng không tính là gì.

Băng...

Triệu Phong bắn ra một mũi tên vạch nát hư không bắng trúng mục tiêu ngoài 50m.

Phảnh...

Mục tiêu chẩn động thể nhưng mũi tên lại không bắng trúng hồng tâm thậm chí ở rìa mục tiêu cũng không.

Trên trán Triệu Phong chảy mồ hôi đầm đìa, thở phào một hơi.

- Haha hai mũi tên này lại bắn không trúng bia...

Một vài đệ tử trong gia tộc ở xung quanh đều cất tiếng cười to.

Triệu Vũ không khỏi mừng thầm. Chẳng lẽ một tiễn này của Triệu Phong đã thất thủ?

Rất nhiều người đều cảm thấy khó hiểu, ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong thể nhưng đôi phương vân bày ra vẻ mặt trân định như cũ.

Triệu Vũ Phi với tư cách là người làm chứng, liền lộ ý dò hỏi.

Nàng cảm thấy một tiễn này của Triệu Phong không phải đơn giản

như vậy.

- Các người đến nhìn qua là biết.

Triệu Phong tự tin nói.

Mọi người nghe vậy, đều đi đến trước mặt mục tiêu đó. Mũi tên cắm ở rìa mục tiêu lúc này vẫn còn khẽ rung động Triệu Phong gọi một tiễn thủ đến nhổ mũi tên. Tất cả mọi người đều chăm chú nhìn mũi tên đó. Rất nhanh mũi tên đã được rút ra.

. Ở trên mũi tên vẫn có thể nhìn thấy một thi thể màu đen lớn bằng hạt đậu, mơ hồ có thể thấy được vết máu.

Đây là cái gì?

Có người sững sờ.

- Trời đất... Là con ruồi! Một con ruồi!

Một người đệ tử trong tộc liền kinh sợ thét lên.

Cái gì?

Ở đây có không ít tiễn thủ, tất cả đều trợn mắt, trong mắt lộ vẻ khiếp sợ.

- Trời đất, cách xa 100 bước, bắn chết một con ruồi hắn làm sao có thể làm được?

- Cách xa 100 bước, muốn nhìn rõ một con ruồi cũng đã vô cùng khó khăn rồi huống chi con ruôi bay giữa không trung lại không hề có chút quy luật gì...

Sân huấn luyện bắn cung trong chốc lát liền xôn xao...

- Điều này... điều này sao có thể!

Sắc mặt Triệu Vũ tái nhợt, chăm chú nhìn thi thể con ruồi nhìn đến thất hồn lạc phách.

Nếu như nói Nhất Tiễn Song Điêu, chỉ cần vận khí tốt thì hắn vẫn có thể làm được, thể nhưng nêu muôn băn chêt một con ruồi nhỏ cách trăm bước thì hăn tuyệt đối không làm được.

Con ruồi là mục tiêu quá nhỏ, lại cách xa trăm bước, với nhãn lực của người thường căn bản không thê thấy rõ.

Một hồi so đẩu tiễn thuật, rất nhanh đã kết thúc.

Ai mạnh ai yếu, cuối cùng đã thấy rõ.

- Trận đẩu tiễn thuật này, người thắng trận là Triệu Phong

Triệu Vũ Phi cũng từ trong khiếp sợ khôi phục lại, mang theo ánh mắt phức tạp nhìn Triệu Phong.

Đây là lần đầu nàng nhìn Triệu Phong với ánh mắt dò xét, thiếu niên trước mắt bình tĩnh trấn định khóe miệng mang theo nụ cười nhạt như có như không có một loại mị lực vượt xa đám người cùng lứa...

- Bây giờ ta đi được chưa?

Triệu Phong thản nhiên đi ra ngoài

Những người ở gần đó rất tự giác nhường ra một con đường.

Con cháu trong gia tộc ở sân luyện bắn cung, phần lớn đều tập tiễn thuật. Tiễn thuật của Triệu Phong làm bọn hăn bị thuyết phục, ngay cả Triệu Vũ cũng không còn gì để nói.

Xuyên qua đám người, ra khỏi sân luyện bắn cung. Triệu Phong thở dài một hơi. Hôm nay đêm sân luyện băm cung một chuyên. mặc dù có chút trở ngại thê nhưng cũng thu được lợi ích không nhỏ. Triệu Phong vừa mới đi ra khỏi sân luyện băn cung.

- Haha ha...

Triệu Phong cuối cùng ta cũng tìm được ngươi rồi!

Một tiếng cười phóng đãng truyền đến.

Lời vừa dứt, ba thiếu niên đã đi đến cản trước mặt Triệu Phong

Kẻ cầm đầu là một thiếu niên mặc áo đen, lông mày thô to, mắt như mắt hổ, vẻ mặt đắc ý như thực hiện được âm mưu.

Chính là Triệu Khôn.

- Tiểu súc sinh, lần trước thất thủ trong tay ngươi. Lần này, ta muốn ngươi thua tâm phục khẩu phục, phải quỳ xuống đất xin tha.

Triệu Khôn liếm liễm môi trong mắt hiện lên một tia tàn nhẫn.

Lần này hắn đến tìm Triệu Phong không chỉ muốn đường đường chính chính đánh bại hắn. mà còn muốn hung hăng giáo huấn hắn một phen.

Đơn giản là vì lần trước bị Triệu Phong một chiêu đánh bại khiển hắn

chịu sự nhục nhã rất lớn...

Triệu Phong phát hiện. Triệu Khôn dẫn theo hai tên đồng bọn hỗ trợ, đều là tu vi nhị trọng võ đạo, đứng ở hai bên, phòng ngừa hắn chạy trốn rõ ràng là “lai giả bất thiện”.

- Vũ Phi tỷ, tên Triệu Phong kia dường như gặp phiền toái rồi.

Một thiếu nữ đứng bên cạnh Triệu Vũ Phi lên tiếng.

Lúc này, rất nhiều người ở trong sân huẩn luyện bắn cung đều phát hiện bên này có chút dị thường.

Triệu Vũ bị thua trong cuộc tỷ thí tiễn thuật, lúc này trên mặt lại có chút vẻ hả hê...

Thể nhưng đối diện với phiên toái Triệu Phong vẫn không hề sợ hãi rất dứt khoát nói:

- Ra tay đi.

Chương 9: Nhị trọng đỉnh phong

- Ra tay đi!

Triệu Khôn dường như hoài nghi lỗ tai của mình, đây chính là Triệu Phong mà mình biết sao?

Ồ...

Trong khoảnh khắc ánh mắt của hắn tập trung lên người Triệu Phong sắc mặt đột nhiên khẽ biển, chợt cười lạnh nói:

- Ta vốn còn thấy lạ, thì ra ngươi đã đột phá nhị trọng võ đạo... Hừ! Nếu ngươi chỉ có chút vốn liếng đó, hôm nay cứ đợi mà quỳ xuống đất xin tha thứ đi.

Triệu Phong tu vi nhị trọng võ đạo, điều này khiển Triệu Khôn có chút ngoài dự liệu, nhưng cũng không hề ảnh hưởng đến kế hoạch của hắn.

Dù sao thì Triệu Phong cũng vừa tấn chức nhị trọng võ đạo không lâu, còn hắn thì đã tấn chức một hai năm rôi thậm chí còn đạt đên nhị trọng đỉnh phong.

Còn nữa, võ học cao cấp chính là chỗ dựa lớn nhất của hắn.

- Bớt nói nhảm đi thời gian của ta có hạn.

Triệu Phong trầm tĩnh nói

- Tiểu từ! Đừng vội càn rỡ!

Triệu Khôn giận tím mặt “phù” một tiếng, tứ chi, thân hình hiện ra tư thể quỷ dị sắc bén, giống như độc xà dựng người thẳng lên, hung hăng “cắn” về phía hạ bàn của Triệu Phong.

Trong chớp mắt. Triệu Khôn đã phát động “Độc Xà Thập Tam Biến”, bất luận là tốc độ hay sức bật đêu vượt xa lần trước.

. - Triệu Khôn e rằng đã luyện ba biến đầu của “Độc Xà Thập Tam Biến” đến cảnh giới tiêu thành rôi.

Triệu Vũ Phi vốn là thiên tài trong tộc, nàng chính là trọng điểm mà gia tộc bồi dưỡng, tât nhiên đã tu luyện qua võ học cao cấp.

Càng là công pháp bí tịch cao cấp thì việc tu luyện càng khó khăn.

Một khi có thể tu luyện hỏa hầu võ học cao cấp đển cảnh giới tiểu thành, có thể áp chế được võ học trung câp cảnh giới đại thành thông thường.

- Tốc độ thật nhanh! Uy lực ít nhất đã tăng một nửa so với trước kia!

- Triệu Phong cũng bị động tác của Triệu Khôn làm giật mình, còn may là hắn phản ứng rât nhanh, măt trái liên nhìn rõ quỹ tích xuât thủ của Triệu Khôn.

- Nộ Long Phiên Giang!

Triệu Phong hét lớn một tiếng, hai chân hung hăng hạ xuống đứng tẩn, khí huyết trong cơ thể vận hành theo Thôi Khí Quyết, bỗng nhiên hai tay ngưng tụ, tiến hành tăng cường lần đầu.

Triệu Khôn đột nhiên phát hiện, khí huyết trên người đối phương tăng vọt, khí thể tăng mạnh.

Mà chuyện kinh người vẫn còn ở phía sau, lúc Triệu Phong thi triển "Nộ Long Phiên Giang", khí huyết ngưng tụ giữa hai nắm quyền lần nữa bộc phát sinh ra tăng cường lần thứ hai.

Nộ Long Quyền thức thứ ba -Nộ Long Phiên Giang.

Trong khoảnh khắc đó, Triệu Phong phảng phất hóa thành nộ long, khí thể cuồng bạo như sấm hai nắm quyền hóa thành một đoàn hư ảnh hung hăng nện xuống.

Phành... phành...

Quyền thứ nhất đối chiến, thân hình Triệu Khôn run lên, khí huyết sôi trào, thiếu chút nữa là thổ huyết.

Hắn tu luyện Độc Xà Thập Tam Biến, chú trọng tính nhu và âm hiểm xảo trá, không am hiểu cương mãnh lây cứng đôi cứng.

Nhưng hết lần này đến lần khác, nắm quyền của Triệu Phong lại giống như biết rõ quỹ tích công kích của hắn, chuẩn xác đánh trúng thứ gây uy hiếp cho mình.

Phành phành phành...

Quyền ảnh dao động theo đó là tiếng va chạm mãnh liệt.

Mượn sự giúp đỡ của Thôi Khí Quyết. Triệu Phong đem Nộ Long Quyền thức thứ ba "Nộ Long Phiên Giang" phát huy đên tình trạng kinh người.

- A...

Triệu Khôn bị lực lượng bạo phát mạnh mẽ, đánh ngã xuống đất, hai chân quỳ xuống, hai tay run lên, khóe miệng tràn ra một tia vêt máu.

- Ngươi thua rồi.

Hộ hấp của Triệu Phong có chút gấp gáp, cũng rời khỏi vòng chiến.

Vào khoảnh khắc chiến đấu, hắn thúc dục mắt trái của mình, rõ ràng nhìn thấy quỹ tích mà Triệu Khôn xuât thủ, nhìn thâu sơ hở trong chiêu thức của đôi phương.

Hiển nhiên võ học cao câp của Triệu Khôn còn chưa chính thức hoàn thiện.

Khiển Triệu Phong kinh hỉ nhất chính là Nộ Long Quyền phối hợp với Thôi Khí Quyết lại sinh ra uy lực vượt qua tưởng tượng đã có thể vượt câp khiêu chiến với tam trọng võ đạo bình thường.

- Điều này làm sao có thể. Ta chính là tu luyện võ học cao cấp mà!

Triệu Khôn từ trên mặt đất đứng lên, khàn giọng thét gào.

Toàn bộ quá trình mà hai người giao thủ, vẻn vẻn chỉ trong hai nhịp hô hấp.

Một chiêu!

Triệu Khôn thua!

Trong sân huấn luyện bắn cung, đám đệ tử Triệu gia đều trợn mắt há

hốc mồm.

Mặc dù là chiến đấu cùng cấp, thể nhưng một chiêu chiến thắng cũng quá khoa trương rồi đặc biệt là bên thua còn tu luyện võ học cao cấp.

Đưa mắt nhìn bóng lưng Triệu Phong rời đi.

Triệu Vũ Phi lẩm bẩm:

- Ta biết rõ Nộ Long Quyền, chính là quyền pháp nổi danh trong tộc, gần như có thể sánh ngang võ học cao cấp, thể nhưng rất khó tu luyện. Hắn dường như còn tu luyện một loại công pháp khác, phối hợp với NộLong Quyền uy lực gần như tăng gấp đôi.

- Vũ Phi tỷ, tu vi của Triệu Khôn cao hơn Triệu Phong lại còn tu luyện võ học cao cấp, tại sao lại thua?

Một thiếu nữ ở bên cạnh hỏi.

- Chiêu thức là vật chết, người mới sống cách vận dụng Độc Xã Thập Tam Biến của Triệu Khôn rất đơn điệu, mà chỉ học được có ba thức, so với ca ca Triệu Càn của hắn còn kém xa. Ý thức chiến đấu của hắn cũng không bằng Triệu Phong.

Triệu Vũ Phi hơi dừng lại đôi mắt xinh đẹp chớp động:

- Hơn nữa, Triệu Phong đem hai bộ võ học tiêp cận võ học cao câp tu luyện đên đại thành phối hợp nhuần nhuyễn thực lực còn vượt qua Triệu Khôn.

Nghe xong phân tích của Triệu Vũ Phi thiếu nữ ở bên cạnh sợ hãi than thở: - Triệu Phong này thật quá lợi hại!

- Hì hì, nghe nói ca ca của Triệu Khôn là Triệu Càn ở trong tộc rất nổi tiếng xếp hàng thứ năm đệ tử ngoại tầng không biết có đến giúp đệ đệ hắn báo thù hay không.

.....

- Quả là không ít phiền toái! Triệu Phong lắc đầu, rời khỏi Diễn Võ Trường đi đến mảnh rừng cây rộng rãi trong núi.

Hắn đến đây, tất nhiên bởi vì muốn tu luyện công pháp khinh thân thần bí nhất mình có trong tay – Phiêu Lăng Độ.

Triệu Phong mang từ trong Huyền Vũ các ra hơn 100 loại bí tịch võ đạo, đẳng cấp của Phiêu Lăng Độ không phải nghi ngờ chính là cao nhât khuyết điểm chính là nó không đầy đủ, mà độ khó tu luyện cũng rất lớn.

- Nộ Long Quyền. Thôi Khí Quyết phối hợp với nhau đã có uy lực mạnh như vậy, không biêt Phiêu Lăng Độ đẳng câp cao hơn thì sẽ có cảnh tượng như thế nào.

Trong lòng Triệu Phong không khỏi chờ mong. Ngày hôm đó, hắn bắt đầu tìm hiểu và tu luyện Phiêu Lăng Độ.

Lúc tập trung tinh thần tu luyện, quầng sáng màu xanh nhạt hình xoắn ốc trong không gian đen kịt ở mắt trái dường như càng xoay tròn nhanh hơn.

Triệu Phong chỉ cảm thấy một ít pháp quyết, kỹ xảo của Phiêu Lăng Độ đã khắc sâu vào óc, lý giải tường tận. mặc dù không đơn giản như Nộ Long Quyên và Thôi Khí Quyêt, thế nhưng trên cơ bản cũng xem như trôi chảy.

- Độ khó của việc tu luyện Phiêu Lăng Độ so với võ học trung cấp đỉnh phong còn khó hơn gấp hai ba lần...

Triệu Phong thông qua đổi chiếu, liền cho ra kết luận. Đương nhiên, độ khó này còn chưa làm khó được hắn.

Chỉ mất hai ba ngày, Triệu Phong đã lĩnh ngộ sơ bộ một phần tư bản thiếu khuyết của Phiêu Lăng Độ.

Tổng cộng mất sáu ngày, hắn đã sơ bộ luyện thành nội dung một phần tư bản thiếu khuyêt của Phiêu Lăng Độ, đạt đên cảnh giới “sơ thành”.

Bình thường mức độ tăng tưởng uy lực võ kỹ chiêu thức, hỏa hầu tu luyện đều chia thành bôn câp: sơ thành, tiểu thành, đại thành, đỉnh phong.

Cảnh giới sơ thành ba thành hỏa hầu.

Cảnh giới tiểu thành năm thành hỏa hầu.

Cảnh giới đại thành bày thành hỏa hầu.

Cảnh giới đỉnh phong chính thành hỏa hầu trở lên.

Ví dụ như Nộ Long Quyền. Triệu Phong nhẹ nhàng có thể tu luyện đến đại thành.

Mà Phiêu Lăng Độ cùng một thời gian lại chỉ đạt đến cảnh giới sơ thành hơn nữa còn là một phần tư nội dung bản thiêu khuyết.

Vèo...

Thân hình Triệu Phong nhảy lên, thân thể nhẹ như chim yến, lướt qua 4-5m trên không trung.

Bịch bịch...

Mũi chân của hắn điểm lên một cành cây của gốc đại thụ để mượn lực, có cảm giác nhẹ nhàng thoải mái lướt đi.

Trong chốc lát, Triệu Phong phảng phất như biển thành một con chim yến, xuyên qua rừng cây bay lượn.

- Phiêu Lăng Độ này chỉ mới tu luyện đến cảnh giới sơ thành đã vợt xa cảnh giới đại thành của công pháp khinh thân trung câp bình thường.

Triệu Phong vô cùng mừng rỡ. Từ đó có thể thấy được, đẳng cấp của Phiêu Lăng Độ tuyệt đối vượt quá võ học cao cấp.

Ngoài việc tu luyện ra, Triệu Phong cũng không bỏ phí thời gian, chậm rãi phá giải ba phần tư nội dung đằng sau của Phiêu Lăng Độ.

Chẳng qua, toàn lực phá giải nội dung đằng sau cũng khiển tinh thần lực của Triệu Phong tiêu hao rât nhiều.

Từ khi rời khỏi Huyền Vũ các, mỗi ngày Triệu Phong đều bỏ thời gian phá giải. Đến bây giờ, ba phân tư nội dung mơ hô đăng sau đã bị phá giải được một phân ba.

Nói cách khác, đã có thể thể hiện ra một nửa trong toàn bộ nội dung của võ học Phiệu Lăng Độ. Sau khi Phiêu Lăng Độ đạt đến sơ thành Triệu Phong cũng không đặt quá nhiêu tinh lực lên đó, ngược lại băt đầu tu luyện Nộ Long Quyên và Thôi Khí Quyết.

Bởi vì hắn biết rõ, cho dù đẳng cấp của Phiêu Lăng Độ có cao hơn đi nữa thì cũng chỉ là công pháp khinh thân đôi với tu vi cũng không có bao nhiều xúc tiến.

Tu luyện loại võ học cao cấp như Phiêu Lăng Độ, lại trở lại tu luyện Nộ Long Quyền và Thôi Khí Quyết. Triệu Phong phát hiện mọi thứ càng dễ dàng trôi chảy hơn.

Chỉ mất hai ngày.

Thôi Khí Quyết đã đạt đến tầng thứ ba!

NộLong Quyền tiếp cận đỉnh phong hỏa hầu!

Lúc này, Triệu Phong nhắm mắt lại, cảm thấy khí huyết trong cơ thể đang dâng trào, khí lực so với lúc vừa tấn chức nhị trọng còn mạnh hơn nửa phần.

Tại không gian trong mắt trái vòng xoắn ốc màu xanh nhạt từ hai thước kéo dài đến chín thước.

- Xem rạ cảnh giới võ đạo của ta đã đạt đến nhị trọng đỉnh phong rồi chỉ thiểu một chút nữa là có thê đột phá tam trọng.

Triệu Phong hít một hơi thật sâu, cổ kiềm chế hưng phấn trong lòng.

Nên biết, bây giờ cách thời điểm mà hắn đột phá nhị trọng võ đạo chỉ mới nửa tháng mà thôi.

Tốc độ này quá mức kinh người...

Đương nhiên, khiển hắn cảm thấy ngoài dự liệu chính là Thôi Khí Quyết đã đột phá tầng thứ ba.

Bởi vì chỉ cần đạt đến viện mãn tầng thứ ba của Phiêu Lăng Độ thì có cơ hội lĩnh ngộ Võ Đạo Nội Kinh là mấu chốt để trùng kích tứ trọng võ đạo, trở thành Võ Giả chính thức.

Điều này cũng khiển cho cường độ khí huyết của hắn vượt xa nhị trọng võ đạo cùng cấp, đủ sánh ngang tam trọng võ đạo.

Trong nửa tháng ngắn ngủi, thực lực của Triệu Phong đã tăng gấp đôi. Tất cả nguyên nhân đều bởi nửa tháng trước, hắn đã dung hợp với con mắt thần bí kia. Triệu Phong vững tin, vận mệnh bình thường của mình đã lặng lẽ chuyển biến...

Đêm đó, Triệu Phong bắt đầu chế định kế hoạch nhân sinh cho chính mình.

Mục tiêu đầu tiên chính là lần võ hội gia tộc vào nửa tháng sau, đây chính là tình thể bắt buộc của hắn, là cơ hội để cá chép hóa rồng.

Đến lúc đó, hắn muốn đường đường chính chính đánh bại Triệu Nhất Kiểm, người trong tộc, thậm chí chính thức ganh đua cùng đám người thiên tài của thành Vũ Dương.

- Mắt trái dị biển, khiển ta có được năng lực lĩnh ngộ và học tập cường đại bây giờ ta và những thiên tài trong tộc chỉ còn một chênh lệch duy nhât, đó chính là... tài nguyên tu luyện...

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, trong đầu nhanh chóng phân tích.

Từ khi dung nhập mắt trái tinh thần lực của hắn tăng mạnh đầu óc trở nên tỉnh táo, khả năng phân tích cũng vượt xa trước đây.

Vấn đề bây giờ chính là làm thể nào thu được tài nguyên tu luyện?

Mặc dù bây giờ tốc độ tu luyện của Triệu Phong rất nhanh đạt đến nhị trọng võ đạo đỉnh phong thể nhưng muốn đột phá bình cảnh thì vẫn còn lực cản rất lớn.

Nếu như có đủ tài nguyên trợ giúp, lực cản này hoàn toàn có thể bỏ qua.

–Có rồi!

Linh quang trong đầu Triệu Phong lóe lên, rất nhanh đã có chủ ý, khóe miệng bất giác nhếch lên một tia cười mỉm, vô cùng tự tin trấn định.

Chương 10: Hoành Vân Thiên Lâm

Đêm khuya.

Triệu thị gia tộc, trong một đình viện xa hoa rộng lớn.

- Ca! Ngươi nhất định phải ra mặt giúp ta, tên Triệu Phong kia chỉ là một đệ tử chi tộc, vậy mà dám làm ta mất hết mặt mũi trước công chúng.

Triệu Khôn nghiến răng nghiến lợi, trong mắt tràn đầy hận ý âm độc.

Trong khoảng thời gian gần đây, hắn liên tiếp hai lần thua trong tay một đệ tử chi tộc, hầu như không còn mặt mũi đi ra ngoài.

- Phế vật!

Trên một cái bồ đoàn đặt giữa gian phòng có một thiếu niên tóc ngắn, thân hình hơi gầy đang ngồi, nhìn giống như báo săn.

Thiếu niên tóc ngắn này, tướng mạo có vài phần tương tự Triệu Khôn, thế nhưng khí chất thần vận thì lại quả quyết lạnh lùng, dứt khoát nhanh nhẹn.

Hắn chính là ca ca của Triệu Khôn, Triệu Càn.

- Ca, xem như ta van ngươi, ta nhất định phải xả cơn giận này.

Tâm thần Triệu Khôn bất định, vừa sợ vừa hận.

Đối với người ca ca này, hắn vẫn luôn e ngại.

Từ nhỏ đến lớn, ca ca Triệu Càn vẫn luôn khi dễ hắn.

Khiến hắn cảm thấy vô lực chính là Triệu Càn làm gì cũng luôn áp chế hắn.

Hiện nay, Triệu Càn đã tu luyện tới tam trọng võ đạo đỉnh phong, còn luyện được sáu biến của võ học cao cấp Độc Xà Thập Tam Biến, thực lực đủ xếp vào hạng năm ngoại tầng.

Cho dù là 3-5 tên Triệu Khôn cũng không phải là đối thủ của ca ca hắn.

…

Sáng sớm ngày thứ hai.

Triệu Phong rời giường rất sớm, đầu tiên là luyện tập Nộ Long Quyền và Thôi Khí Quyết một hồi.

Hai bộ bí tịch võ đạo này, chính là công pháp chủ tu của Triệu Phong hiện nay.

- Tam trọng võ đạo, chỉ còn cách một đoạn nữa mà thôi.

Triệu Phong luyện tập nửa canh giờ, dựa theo “kế hoạch” mà hắn lập ra tối hôm qua, bắt đầu tiến về phía phòng thu chi trong tộc.

Theo lệ cũ, mỗi tháng Triệu Phong lại được nhận mười lượng bạc từ trong tộc.

- Tiền tháng này vẫn chưa lĩnh.

Triệu Phong đi vào phòng thu chi của ngoại tầng gia tộc.

- Triệu Phong, nhị trọng võ đạo, đệ tử chi tộc, hai mươi lượng bạc.

Vị tiên sinh của phòng thu chi, mặt không biểu tình nói.

Hai mươi lượng bạc?

Triệu Phong tiếp nhận ngân lượng, gật đầu cảm tạ.

Sau khi tấn chức nhị trọng võ đạo, tiền mỗi tháng hắn được nhận lại tăng lên gấp đôi.

Thế nhưng, hắn hiểu rằng, hai mươi lượng bạc mỗi tháng đối với người bình thường, đủ cho một nhà không lo cơm áo.

Thế nhưng, đối với người tu hành võ đạo mà nói thì chỉ giống như muối bỏ biển.

Một số dược liệu trân quý dùng để thúc đẩy việc tu luyện và đột phá cảnh giới, động một tí là đã hơn ngàn lượng bạc rồi.

Những con cháu giàu có trong gia tộc, tùy tiện phục dụng một vài dược liệu trân quý, cũng tương đương với mấy chục năm thu nhập của đệ tử bình thường rồi.

- Hai mươi lượng bạc…

Triệu Phong hít một hơi thật sâu, ước lượng hai mươi lượng bạc trên người, sau đó rời khỏi địa bàn của Triệu tộc, tiến về phía phiên chợ của thành Vũ Dương.

Nếu đổi lại là trước kia, lúc hắn cầm được tiền, nhất định trước tiên sẽ đem về cho cha mẹ, để gia đình chi tiêu.

Nhưng lần này, hắn không làm vậy, mà suy tính về hai mươi lượng bạc này, một mình rời đi.

Chỉ chốc lát, Triệu Phong đã tiến vào phiên chợ giao dịch lớn nhất của thành Vũ Dương.

Tại một tiệm vũ khí trong thành.

- Chưởng quầy, thanh “Trọng Thiết Cung” này bán thế nào?

Triệu Phong ở trong tiệm vũ khí, chọn lựa hồi lâu, cuối cùng cũng ưng ý cây Trọng Thiết Cung này.

- Trọng Thiết Cung, lực xuyên thấu mạnh mẽ, phạm vi giết địch hữu hiệu là 150m, một giá thôi, hai mươi lượng bạc.

Chưởng quầy mỉm cười hết sức khách khí nói.

Hắn đã nhìn ra tiêu chí “Triệu tộc” trên quần áo của Triệu Phong.

Tại thành Vũ Dương, Triệu thị gia tộc và Tân gia, Địch gia, được xưng là ba đại gia tộc, trong phạm vi ngàn dặm của thành Vũ Dương, thế lực ngập trời, hầu như bao trùm hết thảy.

- Hai mươi lượng bạc?

Triệu Phong nhíu mày, trầm giọng nói:

- Có thể bớt một chút không?

Chưởng quầy mỉm cười đáp:

- Như vậy đi, cho ngươi một cái giá thấp nhất, mười tám lượng bạc.

- Mười lăm lượng! Hiện trong tay ta có không nhiều, sau này có tiền, sẽ trả lại ngươi gấp bội.

Triệu Phong dứt khoát nói, trong mắt có vài phần thành khẩn.

- 15 lượng? Cái này e là quá ít, căn bản không có lợi nhuận…

Chưởng quầy có vẻ khó xử, nhưng có lẽ vì nhìn thấy thành ý của Triệu Phong, cho nên cắn răng nói:

- Được rồi, dù sao cửa hàng này cũng là tài sản danh nghĩa của Triệu gia, hy vọng ngươi giữ lời.

- Cảm ơn.

Triệu Phong có vài phần cảm kích.

Hắn ngược lại không ngờ rằng cửa hàng này lại là tài sản danh nghĩa của Triệu thị gia tộc.

Rất nhanh, Triệu Phong đã dùng 15 lượng bạc mua được cây Trọng Thiết Cung này.

Ngay sau đó, hắn dùng năm lượng bạc còn lại, mua vài chục mũi tên, một lọ độc dược, cộng thêm một ít lương khô nữa.

Bởi như vậy cho nên hiện trên người Triệu Phong không còn đồng nào.

- Chắc sẽ không thất bại đâu…

Triệu Phong lẩm bẩm một mình, lập tức vội rời khỏi thành Vũ Dương.

Bịch…

Vừa rời khỏi thành Vũ Dương, Triệu Phong liền thi triển công pháp khinh thân Phiêu Lăng Độ chạy đi, tốc độ so với ngựa hoang bình thường còn nhanh hơn nhiều.

Mượn việc di chuyển này, hắn lại tiến thêm một bước trong việc tìm hiểu tu luyện Phiêu Lăng Độ.

Hai canh giờ sau, Triệu Phong cuối cùng cũng tiến vào nơi cần đến trong kế hoạch – Hoành Vân Thiên Lâm.

- Hoành Vân Thiên Lâm chính là một trong những mảnh rừng hoang nguyên thủy lớn nhất của Tương Vân quốc, phạm vi của nó thậm chí trải khắp mười mấy quốc gia xung quanh.

Với thân phận là rừng cây lớn nhất trong những quốc gia gần đó, trong Hoành Vân Thiên Lâm có rất nhiều dã thú hung dữ, vị trí sâu hơn thường xuyên xuất hiện tung tích “Hung thú” cao cấp.

Hung thú, không thể so với dã thú, chúng bị nhiễm phải nguyên khí thiên địa, dần dần yêu hóa, dị biến, thực lực có thể nói là rất khủng bố.

Một vài hung thú cường đại có thể diệt cả một thôn xóm, chỉ có Võ Giả chính thức mới có thể chiến đấu.

Triệu Phong đến Hoành Vân Thiên Lâm, tất nhiên không phải vì tìm

hung thú, hắn còn chưa sống lâu đến mức chán sống.

Mục đích của hắn rất đơn giản, đó là săn bắt kiếm tiền.

Trong Hoành Vân Thiên Lâm, có một số dã thú cường đại, da lông và các bộ phận trên người chúng đều có giá cả rất đắt.

Ví dụ như, săn được một con gấu ngựa trưởng thành, có thể thu được 200~300 lượng bạc.

Thế nhưng, gấu ngựa trưởng thành, sức chiến đấu hơn xa nhị trọng võ đạo bình thường, thông thường chỉ có Võ Đồ tam trọng võ đạo mới nắm chắc chiến thắng.

Đương nhiên, mục tiêu của Triệu Phong cũng không phải các loại dã thú lớn như gấu ngựa.

- Dã thú cỡ lớn, mặc dù đáng giá, thế nhưng thể tích và trọng lượng của chúng quá lớn, một lần không thể đem ra được bao nhiêu.

Trong lòng Triệu Phong đã có tính toán, chui vào trong Hoành Vân Thiên Lâm.

Bịch…

Thân hình hắn nhoáng một cái, nhẹ như chim yến nhảy lên nhánh cây, sau đó mượn lực bay vút lên không trung.

Một lát sau, Triệu Phong đã bay đến bên cạnh một gốc đại thụ cao hơn trăm mét.

Cây đại thụ này cao hơn xa những cây cối xung quanh, có cảm giác như có thể nhìn bao quát mọi thứ dưới núi.

Nếu như không tu luyện Phiêu Lăng Độ, đứng vị trí ở cao như vậy, Triệu Phong e rằng cũng cảm thấy trong lòng rét lạnh.

Đứng trên cao trăm mét, mắt trái của Triệu Phong bắt đầu quét qua mảnh rừng hoang.

Vụt…

Ngay trong khoảnh khắc sau đó, mắt trái của hắn tiến vào cảnh giới siêu cấp thị giác vô cùng cường đại, trong phạm vi năm sáu dặm, thậm chí cả con kiến trên thân cây cũng bị hắn nhìn rõ.

Triệu Phong trước tiên muốn xác định, phụ cận có dã thú nguy hiểm hay thậm chí là hung thú nào không.

Chỉ trong chốc lát, Triệu Phong đã thăm dò xong tình huống của phạm vi năm sáu dặm xung quanh.

Trong phạm vi phụ cận, dã thú đủ tạo thành uy hiếp với hắn, ít nhất đã vượt qua hai mươi, một trong số đó đang ở khá gần, thế nhưng cũng không có hung thú.

- Bắt đầu thôi.

Triệu Phong hít sâu một hơi, chậm rãi lấy Trọng Thiết Cung trong tay ra.

Băng…

Dây cung chấn động, mũi tên nhọn phá không bay ra, xuyên qua trăm mét, chuẩn xác bắn trúng một đầu Kim Ban Độc Xà dài 4-5m.

Rít…

Đầu Kim Ban Độc Xà nhảy dựng lên, cái lưỡi phun ra nuốt vào, vô cùng dữ tợn và máu tanh.

Thế nhưng, mũi tên này của Triệu Phong lại cực kỳ chuẩn xác, ngay chính giữa bảy tấc.

Kim Ban Độc Xà giãy dụa một hồi, sau đó đi đời nhà ma.

- Kim Văn Xà, độc tính trí mạng, đủ tạo thành uy hiếp tính mạng đối với Võ Đồ tam trọng võ đạo.

Triệu Phong thở phào một hơi, trong lòng bàn tay ướt đẫm mồ hôi.

Nếu như là tác chiến chính diện, với tốc độ cực nhanh và độc tính trí mạng của Kim Văn Xà, làm không tốt có khi cái mạng nhỏ của hắn cũng không còn.

Chẳng qua, thu hoạch của Triệu Phong cũng rất lớn.

Các bộ phận như da, răng, nọc độc, gan của Kim Văn Xà đều có giá trị rất cao.

Săn được đầu Kim Văn Xà, Triệu Phong đã thu về ba bốn trăm lượng bạc, so với dã thú bình thường còn giá trị hơn.

Sau khi săn giết “Kim Văn Xà”, Triệu Phong lại dùng mắt trái quan sát, tìm kiếm mục tiêu mới.

Vút…

Đột nhiên, Triệu Phong nghe thấy một âm thanh sắc bén vang lên

giữa không trung.

Một con Hùng Ưng mỏ sắt, sải cánh rộng chừng một mét, ngân quang lập lòe, khí thế lạnh lùng, từ trong rừng sâu xẹt qua, nhẹ nhàng bắt giết một con ác lang tương đương nhị trọng võ đạo.

Thần sắc Triệu Phong trở nên ngưng trọng, Hùng ưng mỏ sắt kia gọi là “Thiết Trác Ưng”, có danh tiếng lừng lẫy trong Hoành Vân Thiên Lâm, sức chiến đấu còn hơn nhị trọng võ đạo bình thường, bay lượn trên trời, hầu như không có thiên địch.

- Tốc độ phi hành của Thiết Trác Ưng rất nhanh, lông vũ cứng rắn như sắt, lực phòng ngự mạnh mẽ, hầu như đã tiến vào phạm trù hung thú, săn giết được một con, ít nhất giá trị bảy tám trăm lượng bạc.

Ý niệm của Triệu Phong đến đây, liền đem mắt trái thúc dục đến cực hạn, tập trung vào Thiết Trác Ưng.

Lần này, hắn lấy ra một mũi tên đã tẩm độc.

Két…

Trọng Thiết Cung bị Triệu Phong kéo thật căng…A

Chương 11: Thanh đầu hổ vương

Xùy... Vèo...

- Một đạo tàn ảnh mũi tên phá không mà đi, mang theo tiếng rít sắc bén, giống như sét lao về phía Thiết Trác Ưng đang bay lượn trong hư không.

Mũi tên này, chính là Triệu Phong tập trung thị giác siêu cấp của mắt trái cường đại tính toán quỹ tích, thậm chí còn bao hàm lĩnh ngộ của bí tịch trung cấp đỉnh phong “Liên Châu Lưu Tinh Tiễn”.

- Gào...

Trên bầu trời truyền đến tiếng ưng rít gào sắc bén ẩn hàm giận dữ.

Chỉ thấy phần bụng của Thiết Trác Ưng cắm một mũi độc tiễn, máu tươi nhuộm ướt lông vũ, tiếp đó hùng hổ lao thẳng về phía Triệu Phong.

- Không hay!

Triệu Phong biến sắc, lập tức thi triển công pháp khinh thân Phiêu Lăng Độ, nhảy vào trong mảnh rừng cây dày đặc bên dưới.

Một mũi tên của Triệu Phong, mặc dù bắn trúng mục tiêu, thế nhưng cũng không có đâm trúng chỗ hiểm.

Tốc độ phản ứng, tốc độ phi hành và năng lực phòng ngự của Thiết

Trác Ưng đều vượt xa dã thú bình thường hầu như có thê xếp vào phạm trù hung thú.

Một tiễn này của Triệu Phong lại không tạo thành vết thương trí mạng đủ uy hiếp nó.

Bịch bịch...

Thân hình Triệu Phong như yến, nhanh nhẹn linh hoạt như khi xuyên qua trong rừng cây dày đặc, mắt trái cũng không quên tập trung lên người Thiết Trác Ưng.

Băng... vèo...

Một lát sau, lại một mũi tên phá không mà đi.

Lần này, mũi tên đâm trúng cổ họng của Thiết Trác Ưng, vậy mà lại không thể xuyên qua cổ họng của nó.

- Bình thường thì cổ họng chính là bộ vị yếu hại của dã thú, lực phòng ngự của Thiết Trác Ung quả thật đáng sợ.

Triệu Phong lại kéo dài thời gian, nhìn thấy Thiết Trác Ưng ở trên không trung hét thảm một tiếng, sau đó rơi xuống đất.

Thì ra. Triệu Phong bắn ra hai tiên, đều có bôi kịch độc, mà mũi tên thứ hai lại bắn vào chỗ hiểm. Lúc này Thiết Trác Ưng đã độc phát thân vong.

Triệu Phong thở phào một hơi, ánh mắt lộ vẻ vui mừng, săn giết Thiết Trác Ưng, đủ mang về cho hắn bảy tám trăm lượng bạc.

Cộng thêm đầu Kim Văn Xà giết được lúc trước. “Giá trị con người”

của Triệu Phong bây giờ, ước chừng đã trên ngàn lượng.

Đây chính là tài phú mà cả đời hắn chưa từng có.

- Chút bạc này, e rằng chưa đủ để cho ta mua sắm dược liệu trân quý, đột phá tam trọng võ đạo.

Triệu Phong cố kiềm chế hưng phấn rất nhanh liền khôi phục tỉnh táo.

Ba ngày tiếp theo, Triệu Phong lại đến khu rừng hoang ở biên giới Hoành Vân Thiên Lâm.

Mỗi lần Triệu Phong kéo dây cung đều khiến cho dã thú phi cầm phát ra tiếng rít gào thảm thiết.

- Ngũ Độc Ngô Công độc tính mãnh liệt, có thể ngâm chế rượu thuốc, rèn luyện thân thể, giá hai trăm lượng bạc...

- Thanh Phong Điêu, thực lực ngang với tam trọng võ đạo đỉnh phong giá trị khoảng chín trăm lượng bạc...

- Hắc Ban Dã Trư, thực lực tiếp cận tam trọng võ đạo, giá trị bốn trăm lượng bạc...

Vì để săn giết càng nhiều dã thú và thu hoạch được nhiều ngân lượng hơn. Triệu Phong đã toàn lực phát huy Phiêu Lăng Độ và Liên Châu Lưu Tinh Tiễn.

Trải qua mấy ngày cố gắng, phần trước của công pháp khinh thân Phiêu Lăng Độ đã được Triệu Phong luyện đến cảnh giới tiểu thành.

Tốc độ của hắn bây giờ, e rằng còn vượt qua Võ Đồ tam trọng võ

đạo, thậm chí là sánh ngang với Võ Giả tứ trọng.

- Liên Châu Lưu Tinh Tiễn lại càng không tến nhiều công sức tu luyện thì hỏa hầu đã đạt đêm đại thành, thậm chí tiếp cận đỉnh phong.

Triệu Phong không khỏi cảm khái bản thân đúng là Thần Tiễn Thủ trời sinh. Bây giờ, nếu lại để hắn đối phó với Thiết Trác Ưng, chỉ cần một mũi tên là hắn có thể bắn trúng chỗ hiểm của mục tiêu, mà lực sát thương lại tăng nhiều, thậm chí là một kích tất sát.

Ba ngày qua hắn thu hoạch được không ít, lại săn giết được hai con Trọng Thiết Cung còn có bảy tám loại dã thú khác.

- Bây giờ số tài liệu mà ta săn bắn thu được, đại khái có giá trị chừng ba bốn ngàn lượng bạc rồi.

Triệu Phong sửa sang lại hai cái túi lên, trên mặt tràn đầy cảm giác thành tựu.

Mục tiêu mà hắn săn giết, có một đặc điểm, đó chính là hình thể không quá lớn, nhưng lại cực kỳ hung hiểm, rất khó săn giết, bởi vậy giá trị rất lớn.

Đối với thu hoạch trước mắt. Triệu Phong cơ bản đã thỏa mãn chuẩn bị trở về. Lúc hắn trở về, hắn vẫn tiếp tục thúc dục mắt trái tìm kiếm mục tiêu.

Dù sao ở trong rừng, tầm mắt cũng bị hạn chế, hắn không chắc có bỏ sót mục tiêu hay không.

Grào...

Đúng lúc này, tại phía bắc Hoành Vân Thiên Lâm đột nhiên truyền đến tiếng hổ gầm rung trời.

Tiếng hổ gầm này khiến huyết khí trên người Triệu Phong chấn động, màng nhĩ đau đớn. Xung quanh. tiếng gió vang lên phần phần cát bay đá chạy.

- Đây là dã thú gì sao lại uy thế như vậy? Triệu Phong chấn động.

Hắn vội vàng thúc dục mắt trái tầm mắt chỉ trong thoáng chốc đã xuyên qua bốn năm dặm, lập tức nhìn thấy một Thanh Đầu Hô Vương dài đến 4-5m.

Thanh Đầu Hổ Vương này thể trạng so với hổ bình thường còn lớn hơn nửa phần trên người phát ra một cổ sát khí đáng sợ, tiếng gào rú chấn nhiếp phạm vi mười dặm rừng hoang, khiến vô số sinh linh run rẩy nằm rạp xuống.

- Chạy mau! Đây là Thanh Đầu Hổ Vương đã tấn chức hung thú, thực lực ngang với tứ trọng võ đạo.

Năm sáu thiếu niên nhị trọng tam trọng võ đạo đều hốt hoảng bỏ chạy.

- Mọi người tản ra mà chạy!

- Cầm đầu là một thiếu niên mang sẹo, khoảng chừng mười lăm mười sáu tuổi tu vi đạt đến tam trọng võ đạo đỉnh phong trên tay cầm một thanh trường đao, khẽ chém xuống dưới một cái chém gốc đại thụ chừng hai người ôm xuể thành hai đoạn, ngăn trở thế tới của Thanh Đầu Hô Vương.

Bịch... oành...

Móng vuốt sắc bén của Thanh Đầu Hỗ Vương vung lên, liền nghiền gốc đại thụ thành mảnh nhỏ.

- Thực lực của hung thú quả thật đáng sợ. Trong lòng Triệu Phong cũng thất kinh.

Một khi dã thú tấn thăng đến phạm trù hung thú, ít nhất phải là Võ Giả chính thức tứ trọng võ đạo thì mới có thể địch nổi.

Uy lực một trảo sắc bén của Thanh Đầu Hổ Vương này, cho dù là hai ba Triệu Phong cộng lại cũng sẽ bị nó một kích đánh chết.

- Tân Phi! Cẩn thận...

Vài thiếu niên đột nhiên kinh hô một tiếng.

Chỉ thấy Thanh Đầu Hỗ Vương lao thẳng đến thiếu niên mang sẹo có thực lực mạnh nhất cũng chính là Tân Phi trong miệng đám người.

- Họ Tân? Chẳng lẽ là đệ tử “Tân gia”, một trong ba đại gia tộc thành Vũ Dương?

Triệu Phong hơi giật mình, nhìn thấy tiêu chí trên quần áo mấy người thiếu niên này, lập tức có được đáp án khẳng định.

Ầm ầm...

Những nơi Thanh Đầu Hỗ Vương đi qua, cây cối sụp đổ, mọi thứ ngăn cản trước mặt nó, chỉ trong khoảnh khắc đã bị nghiền nát, chia năm xẻ bảy.

Nếu đổi lại là Võ Đồ bình thường, e rằng đã sớm nuốt hận tại chỗ.

Thế nhưng Triệu Phong lại phát hiện, thực lực của tên “Tân Phi” kia lại mạnh mẽ đến đáng sợ, tu luyện đao pháp cao cấp, bản thân cũng có võ học khinh thân cao cấp.

- Tên Tân Phi này có thể một đao chém đứt đại thụ hai người ôm, thực lực so với tạm trọng võ đạo bình thường còn mạnh hơn gấp đôi e rằng không thua gì Triệu Nhât Kiêm trong Triệu tộc.

Triệu Phong âm thầm líu lưỡi.

- Nhanh cứu Tân Phi!

Những đệ tử khác của Tân gia, có hai người lấy ra trường cung, từ xa công kích Thanh Đầu Hổ Vương.

- Thế nhưng công kích của bọn hắn chỉ có thể kiềm chế và phân tán lực chú ý của Thanh Đầu Hô Vương mà thôi.

Lực phòng ngự của Thanh Đầu Hổ Vương, so với Thiết Trác Ưng còn mạnh hơn gấp hai ba lân công kích của tứ trọng võ đạo trở xuống, giống như gãi ngứa vậy.

- Nếu như thành công săn giết Thanh Đầu Hỗ Vương giá trị hai ba vạn lượng bạc này, vậy cũng tương đương với mấy chục dã thú mà ta giết rồi.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, đột nhiên nảy ra một quyết định can đảm.

Bịch bịch...

Hắn lập tức thi triển Phiêu Lăng Độ, nhảy vọt lên đỉnh ngọn cây, tiếp

cận địa điểm phát sinh.

Lúc Triệu Phong chạy đến nơi, năm sáu đệ tử của Tân gia. dưới sự công kích của Thanh Đầu Hỗ Vương, đã rơi vào nguy cơ trùng điệp.

- Liệt Phong Đao!

Trong mắt Tân Phi lóe lên tia sáng, trường đao bổ ra như sấm sét, tiếng gió rít gào chói tai hung hăng bổ trúng trán Thanh Đầu Hổ Vương.

Quả thật là một đao đáng sợ.

Triệu Phong ở ngoài mấy trăm mét, mắt trái tập trung nhìn quá trình một đao kia xuất ra. uy lực một đao đó có thể trong chớp mắt chém chết hai tam trọng võ đạo bình thường nếu đổi lại là mình cũng không thể chính diện ngăn cản.

Hắn còn cảm ứng được, trong cơ thể Tân Phi ẩn hiện một tia khí tức màu xanh nhạt, hiển nhiên chính là dấu hiệu sắp tu thành Võ Đạo Nội Kinh.

Xùy... Phành...

Thân đao chém trúng Thanh Đầu Hỗ Vương, lún sâu vào nửa tấc, chợt một cỗ cự lực chấn bay Tân Phi khiến hắn thổ huyết.

Uy lực của một đao kia thậm chí tiếp cận Võ Giả chính thức tứ trọng võ đạo, đủ tạo thành thương tổn cho hung thú.

Grào...

Thanh Đầu Hỗ Vương rống lên một tiếng, dùng tốc độ cực nhanh

đánh về phía Tân Phi.

Tân Phi dù sao cũng đạt đến cấp bậc “Chuẩn Võ Giả”, liền mượn lực thi triển công pháp khinh thân cao cấp, tránh thoát công kích.

Thế nhưng một đao kinh người mà vừa rồi hắn phát ra, tiêu hao rất lớn, bây giờ dưới tình huống Thanh Đầu Hổ Vương điên cuồng phản công lại cực kỳ nguy hiểm.

- Liệt Phong Đao!

Tân Phi ngưng tụ khí huyết toàn thân, lại lần nữa phát ra một đao sắc bén dữ dội để lại một vết máu trên trán Thanh Đầu Hô Vương.

Mà thân hình của hắn thì lại lần nữa bị đánh bay, thổ huyết dựa vào một cây đại thụ.

Grào...

Thanh Đầu Hỗ Vương mở cái miệng lớn dính máu cắn về phía Tân Phi. Mà Tân Phi lúc này đã gần như kiệt lực, khó có thể trốn tránh.

Mấy tên đệ tử của Tân gia la hét, mắt thấy Tân Phi sắp gặp tao ngộ trong chiếc miệng máu kia.

- Tân Phi!

Băng...

Đột nhiên, tàn ảnh một mũi tên phá không mà đến, xuyên qua kẽ hở các nhánh cây, lá cây, chuẩn xác đâm trúng đầu Thanh Đầu Hô Vương.

Grào Grào...

Thanh Đầu Hổ Vương phát ra tiếng gào thét cực kỳ thê lương, ngay khoảnh khắc đó, trong phạm vi vài dặm từng trận tiếng gió môi lên, kinh tâm động phách.

Chúng đệ tử Tân gia đều ngẩn ngơ, chỉ thấy con mắt của Thanh Đầu Hỗ Vương bị một mũi tên đâm trúng máu tươi chảy đầm đìa...

Lực phòng ngự của Thanh Đầu Hổ Vương rất mạnh mẽ, thể nhưng con mắt dù sao vẫn là bộ vị yếu ớt nhất.

Trong tiếng rít gào giận dữ vang trời Thanh Đầu Hỗ Vương ngược lại muốn tìm kiếm “thủ phạm” đã bắn ra mũi tên đó, khiến Tân Phi may mắn tránh được một kiếp.

Thế nhưng nhìn khắp rừng cây bốn phía nào thấy thân ảnh của thủ phạm đó?

- Thật nguy hiểm!

Triệu Phong trốn ở sau lưng một gốc đại thụ, chỉ cách Thanh Đầu Hỗ Vương chừng hơn 100m, thầm đổ mồ hôi lạnh.

Thừa dịp Thanh Đầu Hỗ Vương gào thét phát điên, mấy người đệ tử của Tân gia lập tức chạy trốn.

Thế nhưng Thanh Đầu Hỗ Vương mất đi mục tiêu nào chịu buông tha cho bọn hắn lại lần nữa điên cuồng công kích.

- A....

Theo tiếng kêu thảm thiết, một tên đệ tử nhị trọng võ đạo của Tân gia

đã bị một trảo của Thanh Đầu Hô Vương xé nát.

Tình cảnh này khiến cho Triệu Phong ở cách đó không xa cảm thấy trái tim lạnh lẽo. Mắt thấy đệ tử Tân gia lại lần nữa lâm vào nguy cơ, rất có thể toàn quân bị diệt.

Băng...

Theo tiếng dây cung lại là tàn ảnh của một mũi tên phá không bay tới, đâm vào một con mắt khác của Thanh Đầu Hổ Vương.

-Gràо...

Thanh Đầu Hỗ Vương hét lớn một tiếng nhắm mắt lại, mũi tên kia chỉ miễn cưỡng đâm rách da nó.

- Haiz...

Triệu Phong núp trong bóng tối khẽ lắc đầu.

Không phải là tiễn thuật của hắn không đủ cao minh, mà là vì Thanh Đầu Hỗ Vương đã đề phòng kế sách lặp lại, rất khó thành công.

- Liệt Phong Đao!

Nhân cơ hội này. Tân Phi lại phát động một đao sắc bén dữ dội chém trúng trán của Thanh Đầu Hô Vương, chồng lên trên vết thương lúc trước.

Thoáng chốc, trên trán của Thanh Đầu Hổ Vương đã xuất hiện một vết máu sâu đến hai thốn.

- Cơ hội tốt...

Ánh mắt Triệu Phong cũng sáng lên, kéo động dây cung, liên tiếp phát động công kích.

Mỗi một mũi tên mà hắn phát ra, đều chuẩn xác không chút sai lệch, bắn trúng miệng vết thương trên trán của Thanh Đầu Hỗ Vương.

Mỗi một mũi tên đều khiến thương thế trên trán Thanh Đầu Hổ Vương trầm trọng hơn một phần.

Theo thời gian trôi qua thế công của Thanh Đầu Hổ Vương dần dần yếu đi.

Một bên thương thể chồng chất, một bên thì dùng độc tiễn tổn thương bắn vào chỗ hiểm trên đầu, kể cả mũi tên bắn trúng con mắt lúc trước.

Lúc này, Thanh Đầu Hỗ Vương đã là nỏ mạnh hết đà, chỉ thấy nó quay người chạy vào sâu trong Hoành Vân Thiên Lâm.

- Đuổi!

Đệ tử Tân gia nghiến răng nghiến lợi thề phải đem Thanh Đầu Hổ Vương bầm thây vạn đoạn báo thù cho đồng bạn.

Tuy nhiên, mặc dù Thanh Đầu Hỗ Vương bị thương nặng thế nhưng tốc độ vẫn cực nhanh không phải là Võ Đô nhị trọng tam trọng võ đạo có thể đuổi kịp.

Chỉ có Tân Phi có thực lực chuẩn Võ Giả mới miễn cưỡng đuổi kịp, nhưng lúc này hắn cơ bản đã kiệt lực, vết thương chồng chất, không có bao nhiêu dư lực.

- Ha ha! Cơ hội tốt... Chạy đi đâu!

Triệu Phong như mở cờ trong bụng thi triển Phiêu Lăng Độ, bay vọt qua ngọn cây, nhẹ nhàng đuổi theo Thanh Đâu Hô Vương.

Trong mắt hắn. Thanh Đầu Hỗ Vương chính là đại biểu cho hai ba vạn lượng bạc, là tài phú kếch xù.

Chương 12: Phân phối lợi ích

- Tên kia là ai, xem tiêu chí trên y phục của hắn, hẳn là đệ tử của Triệu gia.

Mấy tên đệ tử của Tân gia tránh được một kiếp, trong lòng vẫn còn sợ hãi.

Tân Phi nhìn bóng lưng Triệu Phong rời đi thấp giọng hô lên:

- Công pháp khinh thân thật cao minh! So với thời kỳ đỉnh phong của ta còn nhanh hơn. hơn nữa còn có tiên thuật lệ bất hư phát(*).

(*) không bao giờ trượt, câu này diễn tả trình độ Tiểu Lý Phi Đao của Lý Tầm Hoan.

- Hừ! Chẳng qua chỉ là một tên thích chiếm tiện nghi, bắn tên trộm mà thôi đừng để chúng ta bắt được, nếu không sẽ cho hắn biết tay.

Một tên thiếu niên tam trọng võ đạo mặc giáp nhẹ lạnh lùng nói.

Thực lực của thiếu niên mặc giáp nhẹ, trong năm người. cũng gần bằng Tân Phi.

Lời hắn nói ra, lập tức được những người khác phụ họa, oán hận nói:

- Không sai! Tiểu tử kia xem chúng ta như môi nhử, còn mình ở trong tôi bắn tên trộm. quả thật vô si!

- Tân Cương, dù sao thì người đó cũng đã cứu chúng ta một mạng.

Tân Phi lắc đầu nói.

Thế nhưng vào lúc này, ngoài vài dặm, tiếng rống của Thanh Đầu Hỗ Vương cũng im bặt...

Sắc mặt của mấy tên đệ tử Tân gia lập tức biến đổi Hoàn toàn không cần suy nghĩ, nhất định là Thanh Đầu Hổ Vương đã khí tuyệt bỏ mạng.

- Mau đuổi theo!

Tên thiếu niên mặc giáp nhẹ gọi là Tân Cương quát một tiếng, dẫn đầu mấy tên đệ tử Tân gia chạy về phía đó.

Cùng lúc đó.

Tại một nơi cách vị trí lúc đầu chừng ba bốn dặm về phía Đông.

Vù vù...

Triệu Phong đứng trên đỉnh cây, tay cầm Trọng Thiết Cung thở hổn hển, trên người chảy đầy mồ hôi.

Ở dưới, Thanh Đầu Hỗ Vương thân dài 4-5m, trên trán cắm vài mũi tên miệng vết thương lúc này đã rộng bằng cái chậu rửa mặt.

Thanh Đầu Hổ Vương trước đó còn uy phong bát diện, lúc này đã mắt hổ trợn trừng, trán hiện màu tím đen, sinh cơ đoạn tuyệt...

Triệu Phong theo bản năng sờ túi đựng tên phát hiện túi đựng tên đã trống rỗng khẽ thở phào một hơi:

- Nguy hiểm thật! Còn may hắn tu luyện Phiêu Lăng Độ, tốc độ có thể đuổi kịp Thanh Đầu Hỗ Vương.

Ngoài ra, tiễn thuật công kích của hắn cũng là lệ bất hư phát, mỗi tên đều bắn trúng chỗ hiểm, bổ sung kịch độc.

Bịch...

Triệu Phong nhảy xuống đất, nhìn chằm chằm thi thể khổng lồ của Thanh Đầu Hồ Vương, sau giây lát ngắn hưng phấn, hắn lại lâm vào trầm tư.

Vụt...

Mắt trái của hắn tập trung vào phạm vi ngoài hai dặm, liền nhìn thấy mấy tên đệ tử Tân gia đang chạy như bay đến đây.

Triệu Phong đứng tại chỗ, khí định thần nhàn, không hề động thủ thu hoạch cái thi thể không lồ này.

Không phải là hắn không muốn, mà là có chút khó giải quyết.

Thi thể của Thanh Đầu Hổ Vương này nặng đến 2000-3000 cân. Võ Đồ bình thường khó có thể di chuyển ngoài ra. da thịt của Hồ Vương cũng rất dày, đao kiếm bình thường không dễ làm nó thương tổn.

Chốc lát sau, năm tên đệ tử Tân gia thở hổn hển cuối cùng cũng đến hiện trường.

- Tiểu tử! Còn không mau tránh ra! Thi thể của Hồ Vương này thuộc về sở hữu của Tân gia chúng ta!

Tên thiếu niên mặc giáp nhẹ tên là Tân Cương xông lên trước, vô cùng bá đạo nói.

Vốn hắn vẫn có chút cố kỵ thực lực của Triệu Phong thế nhưng vừa thấy đối phương chỉ là Võ Đô nhị trọng võ đạo, lập tức lộ vẻ khinh thường.

Đoàn người bọn hắn, mặc dù đã chết một người. Tân Phi mạnh nhất cũng kiệt lực, thế nhưng vẫn còn bốn Võ Đô, hai nhị trọng võ đạo, hai tam trọng võ đạo.

Ở đây, thực lực Tân Cương là mạnh nhất, đạt đến tam trọng võ đạo đỉnh phong.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, trên mặt lộ vẻ trào phúng cũng không để ý đến Tân Cương.

Trong những người này, hắn chỉ kiêng kỵ một mình Tân Phi.

- Tân Cương! Dù sao đối phương cũng đã cứu chúng ta một mạng quyền xử trí thi thể Hổ Vương, hai bên chúng ta cùng nhau thương lượng.

Tân Phi từ phía sau chạy đến, chậm rãi lên tiếng.

Triệu Phong nhìn hắn lộ vẻ tán thưởng cười nhạt một tiếng nói:

- Rất hợp ý ta, thi thể Hô Vương lớn như vậy, ta không có công cụ để cắt, cũng không vận chuyển được.

Có thể chém giết thành công Thanh Đầu Hổ Vương, không thể bỏ qua công lao của Tân Phi Tân gia kiềm chế Hổ Vương, còn có một đệ tử bị chết nữa.

Bởi vậy, cho dù đối phương muốn một nửa lợi nhuận thì Triệu Phong cũng không để ý.

- Được rồi Phi ca.

Tân Cương có chút không cam lòng, thế nhưng khiếp sợ uy tín của Tân Phi chỉ đành đáp ứng.

Tiếp đó, Triệu Phong và Tân gia bắt đầu phân chia thi thể Hổ Vương.

- Chia thành 2:8, Tân gia chúng ta lấy tám phần.

Tân Cương quả quyết nói.

- Hừ! Hai thành lợi nhuận đã là tiện nghi cho tiểu tử kia rồi Tên đệ tử Tân gia cầm trường cung trong tay, trên mặt lộ vẻ khinh thường.

- Chia thảnh. 2:8? Ha ha ha...

Triệu Phong lập tức bật cười.

- Tiểu tử, ngươi cười cái gì ta ngược lại muốn nghe xem, ngươi muốn lấy mấy phần?

Trên mặt Tân Cương đầy vẻ khinh bỉ, nói.

Bọn hắn người đông thế mạnh căn bản không để Triệu Phong vào mắt.

- Chia thành 2:8, ta tám... các ngươi hai! Triệu Phong lại càng cường thế hơn.

Vốn hắn còn muốn chia thành 5:5 với Tân gia, chẳng ngờ đám người đối phương lại vô liêm sỉ. Vong ân phụ nghĩa như vậy.

- Tiểu tử càn rỡ! Ta cũng muốn xem xem với vài phần thực lực của mình, ngươi có gì để ngông cuồng như vậy!

Tân Cương không giận mà cười, “choang” một tiếng, một thanh Ngân Kiểm xuất ra khỏi võ, hàn quang lạnh thấu xương bức thẳng đến Triệu Phong.

- Dừng tay!

Tân Phi gầm lên, thế nhưng đã không kịp nữa.

- Huyễn Phong Tàn Ảnh!

Thân hình Tân Cương như gió, Ngân Kiểm trong tay liên tiếp xẹt qua hư không hai bóng kiếm, quét về phía hạ bàn của Triệu Phong.

Nhìn bộ dạng của hắn, dường như muốn chém rụng hai chân của Triệu Phong.

- Là võ học cao cấp. Tàn Phong Kiểm!

- Tiểu tử kia chết chắc rồi Tân Cương đã luyện thành sáu thức đầu của Tàn Phong Kiểm, tu luyện đến cảnh giới tiểu thành rồi.

Mấy tên đệ tử Tân gia ở phía sau, trên mặt lộ vẻ thương cảm.

- Chút tài mọn!

Triệu Phong không lùi mà tiến, thân hình như chuồn chuồn điểm nước, “bịch” một tiếng, thoáng cái đến ngay trước người Tân Cương.

Tốc độ thật nhanh.

Mấy tên đệ tử Tân gia, bao gồm cả Tân Phi đều chỉ cảm thấy trước mắt nhoáng lên một cái.

Không tốt...

Một chiêu “Huyễn Phong Tàn Ảnh” của Tân Cương đánh vào khoảng không mắt thấy Triệu Phong dùng tốc độ vượt qua lẽ thường đã đến ngay trước người.

- Nộ Phong Tàn Ảnh!

Tân Cương hét lớn một tiếng. Ngân Kiểm trong tay hoa lên một mảnh bóng kiếm màu bạc như sóng dữ.

- Nộ Long Phá Thiên!

Khí huyết toàn thân Triệu Phong trong nháy mắt ngưng tụ, nắm quyền lần thứ hai tăng cường lại lần nữa bộc phát.

Trong nháy mắt, hắn đã dung nhập Nộ Long Quyền và Thôi Khí Quyết lại cùng một chỗ. lực lượng khí huyết toàn thân tăng vọt không chỉ một lần...

- Khí huyết thật mạnh!

Tân Phi ở đằng sau, hàng lông mày nhướng lên.

Tân Cương lại càng cảm thấy một cỗ lực lượng với khí thế cuồng bạo bất ngờ ập đến, trong lòng cảm thấy phiền muộn, hết sức áp lực.

Bởi vì đã tu luyện Thôi Khí Quyết đến tầng thứ ba, lực lượng khí huyết của Triệu Phong so với phần lớn tam trọng võ đạo còn mạnh hơn.

Lúc này hắn lại dung hợp với Nộ Long Quyền, khí huyết trong khoảnh khắc bộc phát, gần như vượt qua cực hạn của tam trọng võ đạo.

Phành... phành...

Một tiếng va chạm khủng bố vang lên, lấy hai người Tân Cương và Triệu Phong làm trung tâm mà bộc phát.

Ọc...

Tân Cương đón quyền thứ nhất liền thổ ra một búng máu.

Quyền thứ hai...

Keng keng...

Ngân Kiếm trong tay của hắn liền bay ra ngoài

Quyền thứ ba...

Phành...

Cả người hắn bay thẳng ra ngoài hung hăng nện lên một đại thụ. Thực lực thật đáng sợ! Sức bật thật mạnh! Mấy tên đệ tử Tân gia, hầu như đều ngẩn ngơ, khiếp sợ.

Bọn hắn vạn lần không ngờ rằng Tân Cương là tam trọng võ đạo đỉnh phong vậy mà chỉ ba chiêu đã thua trong tay tên đệ tử Triệu tộc

chỉ mới nhị trọng võ đạo.

- Lợi hại!

Tân Phi ở cách đó không xa, trong mắt lóe lên một tia kinh dị, lên tiếng hỏi:

- Xin hỏi danh tính của các hạ.

- Triệu Phong.

Thiếu niên phía đối diện chỉ khẽ thở ra một hơi, thong dong thu quyền.

- Tiểu tử! Lần này xem như số ngươi gặp may!

Tân Cương miễn cưỡng đứng dậy, vừa oán hận vừa không cam lòng nói:

- Tần mỗ cùng Thanh Đầu Hổ Vương đại chiến một phen gần cốt mệt mỏi, sức lực cạn kiệt, trên người có thương tích, chỉ phát huy được bảy thành thực lực. Lần sau ngươi sẽ không có vận khí tốt như vậy đâu.

- Vận khí?

Triệu Phong từ chối cho ý kiến, chi bật cười.

Quả thật, Tân Cương trải qua một phen khổ chiến, khó có thể phá huy được thực lực chân chính. Thế nhưng Triệu Phong tin rằng cho dù đối phương có ở trạng thái đỉnh phong thì hắn vẫn nắm chắc chiến thắng.

Người duy nhất tại đây khiến hắn kiêng kỵ chỉ có mình Tân Phi.

Thực lực của Tân Phi đã đạt đến cấp bậc chuẩn Võ Giả, một đao "Liệt Phong Trảm" toàn lực của hắn có thể bổ đôi gốc đại thụ hai người ôm, thậm chí có thể chính diện đả thương hung thú Thanh Đầu Hổ Vương, tam trọng võ đạo bình thường thậm chí còn không tiếp nổi một đao của hắn.

- Tân Cương! Ngươi không phải đối thủ của hắn, còn sợ chưa đủ mất mặt sao?

Tân Phi chậm rãi từ dưới đất đứng dậy, giận dữ mắng một tiếng.

Ngay lập tức, trên người hắn dâng lên một cỗ chiến ý như có như không ngưng mắt nhìn Triệu Phong phía đối diện.

Triệu Phong rùng mình một cái, chẳng lẽ Tân Phi này đã khôi phục vài phần chiến lực?

Đương nhiên, chỉ cần Triệu Phong không khôi phục được sáu phần chiến lực trở lên, vậy thì Triệu Phong căn bản không cần lo lắng.

Mà trải qua một phen khổ chiến, Tân Phi bị thương rất nặng hiển nhiên không có năng khôi phục nhanh như vậy.

- Quyền pháp của các hạ, gần như đã luyện tới hỏa hầu đỉnh phong công pháp khinh thần có thể nói là kinh diễm. Tân mỗ bội phục, lần tới có cơ hội sẽ lĩnh giáo một chút.

Ánh mắt Tân Phi nhìn thẳng Triệu Phong ngoài tán dương ra còn biểu đạt chiến ý của mình.

- Được, có rảnh lại luận bàn.

Triệu Phong cũng không hề sợ hãi.

Thực lực của Tân Phi cũng tương đương với Triệu Nhất Kiểm xếp hạng thứ ba của đệ tử ngoại nội tầng tộc.

Nếu Triệu Phong muốn ngày sau nổi bật trong tộc hội chiến thắng Triệu Nhất Kiếm, ít nhất phải địch lại Tân Phi.

Sau một phen đọ sức, hai bên lại bắt đầu phân chia lợi ích Thanh Đầu Hỗ Vương.

- Chia thành 6:4, ta sáu, các ngươi bốn, đây chính là thỏa thuận lần cuối.

Triệu Phong quả quyết nói.

- Được!

Tân Phi gật đầu đáp ứng, mấy người khác cũng không dám dị nghị, ngay cả Tân Cương cũng không lên tiếng.

Lúc này, thực lực của Triệu Phong đã khuất phục bọn hắn, thậm chí còn được Tân Phi xem như đối thủ.

Tiếp đó, đệ tử Tân gia bắt đầu lấy ra công cụ, bắt đầu phân tách những bộ phận trên người Thanh Đầu Hổ Vương.

Trong lòng Triệu Phong cũng thầm gật đầu. Hắn nhường ra bốn phần lợi ích, có thể nói là một tên trúng hai đích.

Thứ nhất, hắn không có dụng cụ, rất khó phân tách, vận chuyển thi thể Thanh Đầu Hỗ Vương vậy thì dứt khoát giao những phiền toái

này cho mấy người Tân gia đi.

Thứ hai trước khi chưa có đủ thực lực, Triệu Phong cũng không muốn quá gây chú ý đối với người ngoài tránh trêu chọc cừu địch.

Thử nghĩ xem, nếu như một mình hắn đánh chết hung thú, lại độc chiếm toàn bộ lợi ích, vậy chẳng phải khiến người khác đỏ mắt thèm thuồng hay sao?

Bây giờ, hắn và đệ tử Tân gia cùng nhau đánh chết, thậm chí phân chia lợi ích Thanh Đầu Hô Vương tất cả liền trở nên thuận lý thành chương.

Một lúc sau, thi thể của Thanh Đầu Hổ Vương đã được phân tách xong.

Triệu Phong lấy đi những thứ có giá trị nhất, đây là những bộ phận không chiếm nhiều thể tích, ví dụ như răng nanh hổ trảo, da hổ, hổ cốt....

Thứ không đáng tiền nhất chính là thịt hổ, Triệu Phong cũng rất hào phóng đem toàn bộ tặng cho đệ tử Tân gia.

Cuối cùng tính toán một phen.

Triệu Phong xác định bản thân đã lấy đi chừng sáu phần lợi ích mới bỏ đi.

- Không ngờ Triệu gia xuất hiện nhân vật bực này, “Triệu Lân Long” lúc trước e rằng cũng chi như vậy mà thôi.

- Triệu Lân long!

Trong lòng Tân Cương chấn động, trên mặt lộ vẻ kính sợ, nói:

- Nhưng hắn là một trong “tứ đại thiên tài” của thành Vũ Dương, từ hai năm trước đã tấn chức tứ trọng võ đạo, trở thành Võ Giả chính thức. Tiểu tử này há có thể so sánh được?

Bốn đại thiên tài chính là những ngôi sao mới xuất hiện trong thành Vũ Dương, thanh thế như mặt trời ban trưa, là những người nổi bật trong số ngàn vạn hậu bối trẻ tuổi.

Bất cứ vị nào trong bọn họ đều là Võ Giả chính thức, thậm chí so với Võ Giả bình thường còn mạnh mẽ hơn nhiều.

- Đừng nói là Triệu Lân Long, chỉ cần là Phi ca, với thực lực “Chuẩn Võ Giả”, tại thời điểm đỉnh phong chỉ cần một đao là đủ đánh bại tiểu tử kia rồi.

Chương 13: Tam trọng võ đạo

Nửa ngày sau...

Triệu Phong khiêng ba cái túi lớn, vội vàng trở về thành Vũ Dương. Tại một cửa hiệu tài liệu da thú trong thành.

- Bộ phận trên người Hắc Ban Dã Trư, gồm răng nanh bàn chân... Giá trị 395 lượng bạc.

- Kim Văn Xà... Giá trị 420 lượng bạc.

- Ngũ Độc Ngô Công... Giá trị 210 lượng bạc.

Chưởng quầy và tiểu nhị thần sắc như thường đều đang giúp Triệu Phong thống kê.

- Thiết Trác Ưng... Ô!

Đọc đến đây, sắc mặt tiểu nhị và chưởng quầy có chút thay đổi Thiết Trác Ưng chính là phi cầm tiếp cận hung thủ, tốc độ và lực phòng ngự kinh người, rất khó bắt giết, cho dù là Võ Giả tứ trọng võ đạo bình thường cũng rất hiếm khi bắt giết thành công.

Bởi vậy, giá trị của Thiết Trác Ưng còn vượt xa những dã thú cùng thực lực khác.

- Thiết Trác Ưng, trên người có bốn bộ phận trọng yếu... Tổng cộng ba con, mỗi con giá trị 1100 lượng bạc.

Chưởng quầy trầm ngâm giây lát, sau đó ra giá.

1100 lượng bạc?

Triệu Phong có chút giật mình, không ngờ Thiết Trác Ưng so với trong tưởng tượng của mình còn đáng giá hơn săn giết một con, gần như giá trị bằng mấy dã thú cùng cấp khác.

Không mất bao lâu, tài liệu dã thú trong tay Triệu Phong ngoại trừ Thanh Đầu Hổ Vương ra thì đã được thống kê toàn bộ.

- Tất cả tổng cộng... tổng cộng 5850 lượng bạc!

Chưởng quầy báo ra một cái giá.

5850 lượng bạc!

Trái tim Triệu Phong liền đập nhanh hơn.

Nên biết, một tháng tiền của hắn chỉ mới 20 lượng bạc, lúc trước, trên người chưa bao giờ có nhiều quá 100 lượng bạc. Hơn nữa, đó là Triệu Phong còn chưa lấy ra tài liệu Thanh Đầu Hổ Vương có giá trị cao nhất.

- Không bằng như vậy đi, tổng cộng trả ngươi 5900 lượng bạc. Chưởng quầy lộ vẻ khôn khéo nói.

- Được.

Triệu Phong cũng không muốn so đo, lập tức đồng ý.

Chưởng quầy hiệu suất rất cao, chỉ trong chốc lát, Triệu Phong đã nhận được 5900 lượng bạc, trong đó có một phần là ngân phiếu.

- Đúng rồi ở chỗ các ngươi có thu tài liệu bộ phận hung thú hay không?

Sau khi giao dịch xong, Triệu Phong cũng không có lập tức rời đi.

- Chẳng lẽ ngươi có tài liệu hung thú?

Trong mắt chưởng quầy lóe lên tinh quang ánh mắt quét qua cái túi còn sót lại trong tay Triệu Phong.

- Không sai.

Triệu Phong cũng không cố kỵ điều gì, từ từ mở cái túi ra lộ ra tài liệu bộ phận Thanh Đầu Hổ Vương.

Ngay lập tức, một cỗ sát khí như có như không từ trong túi truyền ra.

- Thanh Đầu Hỗ Vương!

Chưởng quầy khẽ giật mình, thần sắc khó tin nhìn Triệu Phong.

Vẻ mặt tên tiểu nhị làm việc vặt ở bên cạnh cũng tràn đầy rung động.

Bọn hắn không thể nào tin nổi một tên Võ Đồ nhị trọng võ đạo có bản lĩnh gì mà có thể giết chết được hung thú.

Nên biết, một hung thú bình thường có thể địch lại một Võ Giả chính thức.

Trên đại lục này, không hề thiếu những hung thú cường đại có thể diệt một cái thành trấn.

- Chúng ta tổng cộng sáu bảy người, tử thương một người, vất vả lắm mới giết được nó. Triệu Phong bổ sung thêm một câu, khiến bọn họ bình tĩnh lại.

Đối mặt với những tài liệu hung thú này, chưởng quầy trầm ngâm trong chốc lát, sau đó ánh mắt lướt qua tiêu chí "Triệu tộc" trên y phục của Triệu Phong cuối cùng báo ra một cái giá:

- Một vạn sáu ngàn lượng bạc!

Sau khi báo ra cái giá tiền này, tên tiểu nhị ở bên cạnh hít một hơi khí lạnh. Hắn cũng mới đến cửa hàng này không lâu, đây là lần đầu tiên thấy cái giá lớn như vậy.

Chưởng quầy cũng không dám lừa gạt Triệu Phong, từ cách ăn mặc của hắn, có thể nhìn ra được Triệu Phong xuất thân từ Triệu tộc.

Tại thành Vũ Dương, ba đại gia tộc Triệu gia, Tân gia, Địch gia cùng tồn tại thế lực thâm hậu trong phạm vi ngàn dặm, bất kỳ một sản nghiệp nào cũng khó vượt qua được ba đại gia tộc.

- Thành giao!

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên nụ cười, biểu hiện vẽ trấn định thế nhưng trong lòng lại cuồng hỉ.

Lần này xuất hành, quả nhiên thu hoạch lớn. Chỉ trong chốc lát, Triệu Phong đã cầm hơn hai vạn lượng bạc rời khỏi cửa hàng tài liệu.

Có nhiều bạc như vậy, mua sắm dược liệu trân quý để đột phá tam trọng võ đạo xong, vẫn còn dư xài.

Trong lòng Triệu Phong cảm thấy thoải mái, thầm nghĩ. Phải tiêu phí

những ngân lượng này như thế nào?

Triệu Phong đi thẳng đến tiệm vũ khí mấy ngày trước từng đến.

- Tiểu tử, ngươi lại tới nữa?

Chưởng quầy tiệm vũ khí cười híp mắt nói.

Mấy ngày trước, Triệu Phong rất túng thiếu, gần như phải thiếu nợ để mua một cây Trọng Thiết Cung từ nơi này.

Bịch...

Triệu Phong đưa tay vỗ lên bàn, sau đó cười nói:

- Ở đây là một trăm lượng bạc, cảm tạ chưởng quầy ngày trước đã tương trợ.

Một trăm lượng bạc?

Chưởng quầy có chút giật mình, không ngờ rằng Triệu Phong lại trọng danh dự như vậy,, ngày đó trước khi rời đi đã nói, lần này thiếu tiền, lần sau nhất định trả lại gấp đôi.

Nhưng bây giờ, không phải trả lại gấp đôi thậm chí còn hơn gấp mười lần.

- Khách quan thủ tín như vậy, lão phu bội phục.

Chưởng quầy mỉm cười nhận lấy một trăm lượng bạc.

Mặc dù hắn là chưởng quầy, thế nhưng cũng không phải là ông chủ trong tiệm, một trăm lượng bạc này đã là thu nhập trong nửa năm

của hắn.

Trả tiền xong, Triệu Phong cũng không lập tức rời đi, ánh mắt quét qua cửa hàng tìm kiếm.

- Trọng Thiết Cung trong tay ta, chế tác bình thường, uy lực không đủ. Triệu Phong quyết định chọn một cây cung khác lợi hại hơn. Hắn âm thầm thúc dục mắt trái quan sát những vũ khí trên tường Rất nhanh, ánh mắt của Triệu Phong đã dừng lại trên một cây trường cung màu bạc.

Cây trường cung màu bạc này, toàn thân hiện lên vẻ sáng bóng còn có một tia băng lãnh khiến người khác cảm thấy trầm ổn tỉnh táo.

- Cây cung này bán thế nào?

Triệu Phong hỏi thăm.

- Ánh mắt khách quan thật tốt! Cây cung này gọi là “Ngân Huyền Cung”, là một trong những vũ khí có uy lực lớn nhất của bổn điếm, chỉ có Võ Giả chính thức tinh thông tiên thuật mới có thể hoàn toàn phát huy uy lực của nó... Giá trị 1800 lượng bạc.

Chưởng quầy nở nụ cười chân thành nói.

Hắn cũng không cho rằng Triệu Phong có thể mua được cây cung này, thế nhưng vẫn rất khách khí như cũ.

- 1800 lượng bạc? Cũng không tính là quá đắt, mua!

Triệu Phong quyết đoán nói.

Chất liệu và chế tác của Ngân Huyền Cung so với Trọng Thiết Cung

trong tay hắn còn mạnh hơn vài lần, hơn nữa cần phải là Võ Giả tứ trọng võ đạo trở lên mới có thể phát huy toàn bộ uy lực, tiềm năng.

- Khách quan thật sự muốn mua... không khất nợ?

Chưởng quầy lo lắng hỏi.

Bịch...

Triệu Phong lại đem một đống ngân lượng đặt lên quầy hàng nói:

- Mau giao dịch, ta đang vội lắm.

Ồ?

Chưởng quầy chấn động không ngờ rằng Triệu Phong lại trở nên "giàu có" như vậy, khó mà tin nổi, nên nhớ mấy ngày trước đối phương còn nợ mình một ít ngân lượng...

- Vâng vâng...

Chưởng quầy liên tục gật đầu, tự mình giúp Triệu Phong lấy Ngân Huyền Cung xuống đặt vào trong một cái hộp gỗ đẹp.

Ngoài ra, Triệu Phong còn mua thêm một ít mũi tên một mũi tên giá ba lượng hắn một hơi mua 100 mũi tên.

Rời khỏi tiệm vũ khí. Triệu Phong bước nhanh về phía một tiệm bán thuốc lớn nhất trong thành.

- Dược Hiên Các, đây chính là cửa hàng bán thuốc quý hiếm lớn nhất thành, ông chủ sau lưng cực kỳ thần bí, mở Dược các trên khắp mười ba nước xung quanh ngay cả ba đại gia tộc của thành Vũ

Dương cũng không dám trêu chọc.

Vừa tiến vào tiệm thuốc, bên tai liền truyền đến âm thanh của một nam tử vừa quen thuộc vừa lạnh lùng.

Ồ?

Triệu Phong phát hiện cách đó không xa là một nam một nữ.

Người vừa lên tiếng chính là một thiếu niên áo tím, mày kiếm thon dài thân hình thẳng tắp, trên người phát ra một cỗ khí thế sắc bén ác liệt.

Ở bên cạnh hắn còn có một thiếu nữ mặc tuyết bào rất nghe lời.

Không ngờ là bọn họ...

Triệu Phong thở dài.

Một nam một nữ này chính là Triệu Nhất Kiểm và Triệu Tuyết.

- Phong ca.

Đôi mắt sáng của Triệu Tuyết vừa chuyển, bỗng nhiên nhìn thấy Triệu Phong hơi lộ vẻ kinh ngạc.

Triệu Phong chỉ gật đầu đáp lại một cái, sau đó đi vào Dược Hiên Các.

- Ha ha, chỉ bằng vào hắn? Hắn cũng có tư cách đi vào Dược Hiên Các? Dược Hiên Các tùy tiện mỗi thứ đều là dược liệu trân quý, bằng cả thu nhập mấy năm của hắn rồi.

Triệu Nhất Kiểm lạnh lùng cười, trên mặt đầy vẻ khinh thường.

Triệu Tuyết không hề lên tiếng, nàng tất nhiên biết rõ gia cảnh của Triệu Phong khó mà xuất ra mấy trăm lượng bạc được.

Nếu so sánh phụ thân và gia gia của Triệu Nhất Kiểm đều là Võ Giả tứ trọng võ đạo trở lên, là cao nội tầng tộc, gia cảnh rất giàu có.

Triệu Phong cũng không để ý đến hai người, sau khi tiến vào Dược Hiên. Các, bắt đầu tìm kiếm những dược liệu trân quý, thích hợp cho Võ Đô sử dụng.

- Tam trọng võ đạo, lấy rèn luyện thân thể cường hóa khí huyết làm chủ, ở phương diện này, Huyết Nhân Sâm có tác dụng rất lớn, có thể củng cố, tăng cường khí huyết lực lượng. thậm chí có thể trợ giúp tu luyện Võ Đạo Nội Kình...

Triệu Phong suy tư trong chốc lát, lập tức xác định được mục tiêu.

Trong phần lớn tài liệu linh dược ở đây, Huyết Nhân Sâm là có tác dụng lớn nhất đối với Võ Đồ.

Huyết Nhân Sâm chia làm rất nhiều độ tuổi tuổi càng lớn thì giá trị lại càng lớn.

- Huyết Nhân Sâm một trăm năm, 500 lượng bạc. Hai trăm năm 1200 lượng bạc, ba trăm năm 3000 lượng bạc... Huyết Nhân Sâm năm trăm năm tuổi cần một vạn lượng bạc.

Ánh mắt Triệu Phong đảo qua giá cả những Huyết Nhân Sâm này. Tuổi càng lớn, dược tính của Huyết Nhân Sâm lại càng tốt.

- Đương nhiên, cực hạn mà Võ Đồ có thể tiếp thu chính là Huyết

Nhân Sâm năm trăm năm tuổi rất trọng yếu đối với tam trọng võ đạo đỉnh phong.

- Kiếm ca, nếu như có một củ Huyết Nhâm Sâm hai trăm năm tuổi này, có lẽ chỉ trong vòng nửa năm là ta có thể tu luyện đến nhị trọng võ đạo đỉnh phong rồi.

Bên tai đột nhiên truyền đến âm thanh hờn dỗi của Triệu Tuyết.

- Không được, nhiều nhất chỉ có thể mua cho muội một trăm năm tuổi thôi gần đây ta thường xuyên thử tu luyện Võ Đạo Nội Kinh cần rất nhiều dược liệu trân quý phụ trợ.

Triệu Nhất Kiểm lạnh nhạt nói.

Tuy gia đình của hắn giàu có, thế nhưng cũng không có nghĩa là không hạn chế chi tiêu.

- Một trăm năm cũng được.

Triệu Tuyết mỉm cười nói.

Đúng lúc này, một thanh âm lạnh nhạt vang lên:

- Chưởng quầy, lấy cho ta hai củ Huyết Nhân Sâm hai trăm năm tuổi một củ Huyết Nhâm Sâm ba trăm năm tuổi.

Thanh âm này khiến không ít người dõi mắt nhìn.

Triệu Tuyết nhìn thấy Triệu Phong cách đó không xa, tâm hồn thiếu nữ chấn động.

- Huyết Nhân Sâm ba trăm năm tuổi? Khoác lác ư?

Triệu Nhất Kiểm cười lạnh đầy vẻ khinh thường.

Hắn không tin một đệ tử chi tộc bình thường như Triệu Phong có thể mua được Huyết Nhâm Sâm ba trăm năm tuổi.

- Hai Huyết Nhân Sâm hai trăm năm tuổi một Huyết Nhân Sâm ba trăm năm tuổi tổng cộng 5400 lượng bạc.

Chưởng quầy liền báo ra giá cả.

Sau đó, dưới ánh mắt chăm chú của hai người. Triệu Phong lấy ra ngân phiếu, thành công mua về ba củ Huyết Nhân Sâm.

Một màn này khiến nụ cười trên mặt Triệu Nhất Kiểm đột nhiên cứng lại.

- Chuyện này... Chuyện này làm sao có thể?

Đôi mi thanh tú của Triệu Tuyết nhíu chặt, vô cùng khó tin, ánh mắt trở nên ngơ ngẩn.

- Chưởng quầy, lại lấy thêm cho ta ba bình thuốc trị thương loại thượng đẳng, ba bình Bổ Huyết Đan thượng đẳng...

Triệu Phong lại mua một ít đan dược dược liệu, không thứ nào không phải là hàng cao cấp, bỏ ra đêm hơn ngàn lượng bạc.

Giao dịch xong. Triệu Phong chỉ chào hỏi Triệu Tuyết một tiếng. sau đó đột nhiên rời khỏi Dược Hiên Các.

Lúc đáp lại nụ cười của Triệu Tuyết có phần miễn cưỡng, thậm chí còn không dám nhìn thẳng ánh mắt của Triệu Phong...

Rời khỏi Dược Hiên Các, Triệu Phong cũng không có lập tức quay trở về Triệu Phong mà đi đêm một cái khách điếm.

Đầu tiên là kiểm kê lại ngân lượng một chút, vẫn còn thừa một vạn hai ngàn lượng bạc.

- Những ngân lượng này, trước tiên cất lại, sau này sử dụng.

Triệu Phong biết, trên con đường tu hành của võ giả, nhu cầu đối với tài nguyên trân quý là rất lớn.

Đêm đó, hắn ngồi xếp bằng trên giường, đầu tiên là vận chuyển Thôi Khí Quyết, phát hiện trải qua mấy ngày thực chiến ma luyện khí huyết của mình dường như càng tràn đầy, tu vi có dấu hiệu tinh tiến.

Trong không gian của mắt trái quầng sáng màu xanh nhạt hình xoắn ốc lại dài hơn, mấy ngày trước vẫn còn là hai thước tám, bây giờ đã dài đến hai thước chín lăm.

Triệu Phong xác định tu vi nhị trọng đỉnh phong của mình chỉ còn thiếu nửa bước nữa là sẽ đột phá tam trọng võ đạo.

- Xem ra hiệu quả của việc thực chiến cũng không tệ, không biết dược hiệu của Huyết Nhân Sâm này như thể nào.

Trên mặt Triệu Phong lộ vẻ chờ mong lập tức ăn vào một củ Huyết Nhân Sâm hai trăm năm tuổi.

Một lát sau, Triệu Phong cảm thấy một cổ nhiệt lực cuồn cuộn từ trong bụng sản sinh. mạnh mẽ bốc lên, khiến cho mồ hôi lạnh đổ xuống không ngừng.

- Dược lực thật mạnh!

Triệu Phong không dám xem thường toàn lực thúc dục Thôi Khí Quyết, hấp thu được lực của Huyết Nhân Sâm, khiến cho luồng lực lượng kia dung nhập vào khí huyết, dẫn dắt đến khắp kinh mạch trong thân thể.

Có lẽ vì trước đây chưa từng phục dụng dược liệu trần quý như vậy cho nên Triệu Phong cảm thấy dược lực của Huyết Nhân Sâm quả thật quá mức mạnh mẽ đáng sợ.

Sáng sớm ngày hôm sau.

- Đây... Chẳng lẽ.

Triệu Phong cảm thấy khí huyết toàn thân giống như đột phá gông cùm xiềng thước, cốt các và các bộ vị phát ra lực lượng cương mãnh kinh người.

Phành...

Hắn vung tay lên, quyền phong nặng nề rít gào, lại đánh ra hơn bảy trăm cân lực lượng. Đột phá tam trọng võ đạo, toàn bộ quá trình còn nhẹ nhàng hơn nhiều so với những gì Triệu Phong tưởng tượng...

Chương 14: Thực lực chuẩn Võ Giả

- Không ngờ dược hiệu của Huyết Nhân Sâm lại tốt như vậy.

Triệu Phong có chút khó tin. Hắn vốn cho rằng cho dù mượn dược lực của Huyết Nhân Sâm hai trăm năm tuổi để đột phá tam trọng võ đạo thì cũng cần hai ba ngày, nào ngờ chỉ dùng một ngày thì đã thành công rồi.

Triệu Phong nghĩ lại, nếu như mỗi người phục dụng Huyết Nhân Sâm đều có hiệu quả tốt như vậy, chẳng phải là Võ Giả chính thức tứ trọng võ đạo sẽ không đáng giá hay sao?

Cuối cùng, hắn nghĩ đến ba nguyên nhân:

Thứ nhất, trước đây hắn chưa từng phục dụng loại dược liệu trân quý này, cho nên khả năng hấp thu dược liệu Huyết Nhân Sâm rất mạnh.

Thứ hai Thôi Khí Quyết đạt đến tầng thứ ba, khiến cho cường độ khí huyết của Triệu Phong tại thời điêm nhị trọng võ đạo còn hơn tam trọng võ đạo bình thường.

Thứ ba, sau khi dung nhập con mắt thần bí, Triệu Phong cảm thấy thân thể và huyết nhục của mình đang chậm rãi biến hóa có cảm giác như bị “cải tạo” vậy.

Thành công đột phá tam trọng Triệu Phong mừng rỡ trong chốc lát, sau đó cũng dần bình tĩnh lại.

Dù sao thì ở trong Triệu thị gia tộc, với độ tuổi của hắn mà đột phá tam trọng võ đạo cũng chỉ có thể coi là ưu dị không thể gọi là thiên tài được.

Lấy thiên tài từ chi tộc như “Triệu Vũ Phi” làm ví dụ, hai tháng trước, đối phương đã tấn chức tam trọng võ đạo đỉnh phong trong cơ thể thậm chí còn sinh ra khí tức “Võ Đạo Nội Kình”. hiển nhiên đã trở thành chuẩn Võ Giả.

- Với thực lực của ta bây giờ, chỉ mới có thể cùng những cường giả cấp bậc như Tân Phi, Triệu Nhât Kiêm đánh một trận mà thôi, muốn thắng cũng không nắm chắc mười phần.

Trong lòng Triệu Phong thầm ước lượng.

Dù sao thì những người như Tân Phi và Triệu Nhất Kiểm cũng đều tu luyện võ học cao cấp, ít nhất đạt đến cảnh giới tiểu thành trở lên, không phải là loại gà mờ như Triệu Khôn.

Hai ngày sau, Triệu Phong vẫn ở trong khách điếm để củng cố tu vi của mình.

Lúc tu luyện Thôi Khí Quyết, hắn phát hiện lúc khí huyết vận chuyển trong cơ thể, mơ hồ truyền đến âm thanh trầm thấp.

Triệu Phong thúc dục mắt trái phát hiện trong cơ thể huyết nhục của mình mơ hồ ẩn hiện một tia khí tức xanh nhạt phiếm hồng.

- Thôi Khí Quyết đã tiếp cận tầng ba viên mãn, cường độ khí huyết của ta cũng không kém gì tam trọng võ đạo đỉnh phong thậm chí có thể sánh ngang với những chuẩn Võ Giả như Triệu Vũ Phi, Tân Phi.

Trên mặt Triệu Phong lộ vẻ mừng rỡ.

Một khi tu luyện Thôi Khí Quyết đến tầng ba viên mãn, hắn có thể thử lĩnh ngộ, tu luyện Võ Đạo Nội Kinh.

Mà muốn đạt đến trình độ này, tam trọng võ đạo đỉnh phong bình thường đều không làm được, ít nhất phải là cấp bậc chuẩn Võ Giả.

Cũng cố cảnh giới hoàn tất, Triệu Phong rời khỏi khách sạn, chuẩn bị trở lại Triệu tộc. Về phần hai củ Huyết Nhân Sâm còn lại, hắn tạm thời không có ý định phục dụng.

Triệu Phong vừa mới đi ra khỏi khách điếm, cách đó không xa có một tên mặc áo vải thô cũ nát đang theo dõi ánh mắt chợt sáng lên, vội quay người chạy đi.

- Tân đại gia, hắn ra rồi! Tên ăn mày mặc áo vải thô đến gần một tửu lâu, nói với một vị thiếu niên mặc giáp nhẹ.

- Tốt, đây là bạc thưởng cho ngươi.

Thiếu niên mặc giáp nhẹ khẽ nhếch miệng, lộ ra một tia lãnh ý...

Triệu Phong rời khỏi khách điếm, đi được vài dặm, sau đó tiến vào một con đường hẻo lánh đột nhiên nghe thấy tiếng bước chân dồn dập từ phía sau.

Bịch bịch bịch...

Chỉ thấy hai ba đạo thân ảnh võ nghệ cao cường đuổi theo sát phía sau.

Người nào?

Triệu Phong dừng lại, xoay người.

- Tiểu tử! Nếu muốn toàn thân trở ra, hãy lưu lại một vạn lượng bạc! Ba tên đệ tử Tân gia, lập thành trận hình tam giác, vây quanh Triệu Phong.

Người lên tiếng là một thiếu niên mặc giáp nhẹ.

Tân Cương...

Thần sắc Triệu Phong đột nhiên trở nên lạnh lẽo, liền nhận ra thiếu niên mặc giáp nhẹ cầm đầu.

Ba tên đệ tử Tân gia trước mặt, tu vi đều đạt đến tam trọng võ đạo, trong đó tu vi của Tân Cương là cao nhất đạt đến tam trọng đỉnh phong.

- Một vạn lượng bạc? Chỉ bằng ba người các ngươi?

Triệu Phong vẫn thong dong trấn định biểu tình lạnh nhạt, đứng chắp tay nói.

Hắn ở thành Vũ Dương hao tốn gần vạn lượng bạc, bây giờ chỉ còn thừa hơn một vạn. hiển nhiên những người này đã có âm mưu từ trước.

- Tiểu tử, đừng vội càn rỡ! Lần trước ta bị thương cho nên ngươi mới may mắn chiến thắng. Hôm nay ba người chúng ta muốn đòi lại tổn thất ở “Hoành Vân Thiên Lâm” ngày trước.

Tân Cương âm hiểm nói.

- Hừ hừ... Ngày đó đối phó Thanh Đầu Hổ Vương, Tân gia chúng ta tổn thất một đệ tử, một mình ngươi độc chiếm sáu phần lợi nhuận, cũng không sợ rắn nuốt voi bị nghẹn chết Sao?

Một tên đệ tử Tân gia ở phía sau lên tiếng, trong mắt lộ vẻ tham lam, không cam lòng.

- Nói nhảm làm gì! Nhanh bắt hắn lại, tránh nảy sinh rắc rối.

Một tên đệ tử Tân gia ở bên cạnh quát lên, một chân quét ngang ra mang theo một cỗ kình phong cường đại.

Ngay lập tức, Tân Cương và đám đệ tử Tân gia liền đồng loạt xông về phía Triệu Phong.

- Ha ha, một đám ô hợp.

Triệu Phong khẽ cười một tiếng thân hình “vút” một tiếng, lăng không nhảy lên chừng sáu bảy mét, đáp xuống bức tường một tòa đại lâu ở bên cạnh.

Chỉ một động tác hời hợt, hắn đã tránh được công kích điên cuồng của ba người.

- Đừng để hắn chạy! Tân Cương nổi giận gầm lên một tiếng, dẫn đầu nhảy lên, đánh về phía Triệu Phong.

- Chạy?

Trên mặt Triệu Phong lộ vẻ trào phúng.

Thôi Khí Quyết trong cơ thể lập tức vận chuyển. thi triển công pháp khinh thân Phiêu Lăng Độ, thân hình hóa thành một đạo tàn ảnh, lướt

qua bờ tường.

Không tốt!

Tân Cương chấn động chỉ cảm thấy cảm giác áp lực đến mức không thở nổi xuất hiện từ bên cạnh truyền đến.

Phành...

Tân Cương còn đang ở trên không trung miễn cưỡng tiếp được một quyền liền cảm thấy một luồng lực lượng to lớn như nộ long bộc phát đánh đến. thân hình liên bị đánh bay ra ngoài.

Ọc...

Tân Cương tại giữa không trung thổ ra một búng máu, thân thể đâm vào tường đá, đánh vỡ vài mảnh ngói.

- Thực lực của tiểu tử này e rằng đã đạt đến cấp bậc chuẩn Võ Giả rồi, ta thậm chí còn không tiếp được một chiêu.

Trước mắt Tân Cương tối sầm, vội vàng nhắc nhở đồng bạn:

- Tân Ngọc. Tân Thân cẩn thận...

Thế nhưng còn không đợi hắn nhắc nhở thì bên cạnh đã truyền đến tiếng rên thảm thiết.

- A...

Lại một tên đệ tử Tân gia bị một quyền đánh bay xa 5-6m, gãy xương tại chỗ.

- Chạy mau!

Tên đệ tử Tân gia cuối cùng sợ đến hồn phi phách tán liền nhanh chân bỏ chạy.

Thế nhưng hắn mới chạy được vài bước thì sau lưng đã truyền đến tiếng gió.

Phành...

Hắn thậm chí còn không kịp trở tay thì trước mắt đã tối sầm, sau đó ngất đi...

Luận tốc độ, Triệu Phong tu luyện công pháp khinh thân còn lợi hại hơn công pháp khinh thân cao cấp, tốc độ nhanh hơn Võ Đồ tam trong võ đạo, thậm chí có thể sánh ngang với tứ trọng võ đạo.

- Lần này tha cho các ngươi một lần, lần sau còn chọc ta sẽ không dễ dàng bỏ qua như vậy đâu!

Triệu Phong lạnh lùng nhìn Tân Cương một cái thân hình nhảy lên, nhẹ nhàng như lông chim, nhẹ nhàng “trôi đi”.

- Thực lực thật đáng sợ, tốc độ cũng quá khủng khiếp...

Tên thiếu niên bên cạnh Tân Cương hoàn toàn choáng váng.

- Tên Triệu Phong này vừa mới tấn chức tam trọng võ đạo đã có được thực lực sánh ngang với “Chuẩn Võ Giả” rồ.

Tân Cương hít sâu một hơi, trong lòng vẫn còn sợ hãi.

Thực lực của Triệu Phong lúc này đã bỏ xa hắn, tuyệt đối có thể

cùng liều mạng với Tân Phi.

Đuổi mấy người Tân Cương xong, Triệu Phong lại trở về địa bàn Triệu tộc.

Tiến vào ngoại tầng của gia tộc, một vài đệ tử quen thuộc trong Triệu tộc đều đưa mắt nhìn hắn, lúc ánh mắt xẹt qua Triệu Phong trong mắt thoáng hiện một tia kinh dị.

- Triệu Phong này từ lúc nào tấn thăng tam trọng võ đạo?

Những đệ tử ngoại tầng này đều giật mình trước tu vi của Triệu Phong.

Nên nhớ, hai mươi ngày trước, Triệu Phong vẫn là Võ Đồ nhất trọng võ đạo.

- Nghe nói hôm qua tiểu tử này đã chiếm được đại tiện nghi ở “Hoành Vận Thiên Lâm”. cùng với đám đệ tử của Tân gia giết được hung thú Thanh Đầu Hổ Vương, đồng thời còn lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn chiếm hơn phân nửa lợi ích.

Một vài đệ tử Triệu tộc tinh tức linh thông lên tiếng.

- Một hung thú giá trị đến hai ba vạn lượng bạc, tiểu tử này nhất định đã mua dược liệu vô cùng trân quý, khiến tu vi của mình đột nhiên tăng mạnh rồi.

- Bằng vào ngoại lực đột phá tu vi, có gì đặc biệt hơn người? Bình thường những người như vậy, năng lực thực chiến rất kém.

Một vài đệ tử Triệu tộc ở gần đó, hoặc là hâm mộ, hoặc là phi nhổ, khinh thường.

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một nụ cười, không ngờ tin tức mình săn giết Thanh Đầu Hổ Vương lại truyền vào trong tộc nhanh như vậy.

Không để ý đến những người này, Triệu Phong vẫn một mực đi thẳng.

Không lâu sau.

Triệu Phong đã quay lại gia trang.

Hắn đầu tiên nhìn thấy mẫu thân Triệu thị đang may quần áo.

- Cha mẹ, đây là một ngàn lượng bạc.

Triệu Phong đi vào trong nhà, đặt một chồng ngân phiếu lên bàn.

- Bạc? Một ngàn lượng?

Triệu thị trợn mắt há hốc mồm, cầm lấy ngân phiếu trên bàn.

Lúc này, phụ thân Triệu Thiên Dương cũng đã đi tới trên mặt đầy vẻ kinh ngạc.

- Một ngàn lượng bạc, ngươi không thể có nhiều tiền như vậy được.

Triệu Thiên Dương giật mình nói.

Đặc biệt, ông ta còn phát hiện tu vi của con trai đã đạt đến tam trọng võ đạo, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc.

- Chuyện là như vậy...

Triệu Phong đem những chuyện xảy ra ở Hoành Vân Thiên Lâm nói đơn giản một lần.

Nghe con trai kể xong, Triệu Thiên Dương và Triệu thị liếc nhìn nhau, ngoại trừ kinh hi còn có nghi vấn.

Dù sao thì Triệu Phong lúc trước cũng không có biểu hiện kinh người như vậy.

Chẳng qua, với tư cách là bậc cha mẹ, không ai là không muốn con cái mình có thể trở nên nổi bật.

Trở lại trong phòng.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, nhìn gian phòng và đình viện cũ nát trước mắt khẽ lẩm bẩm:

- Võ hội gia tộc, chỉ còn hơn một tháng nữa. Nếu như ta trở thành đệ tử nội tầng... Địa vị và đãi ngộ của cha mẹ trong gia tộc cũng sẽ được đề cao.

Nhắm mắt lại, tâm thần Triệu Phong cũng dung nhập vào mắt trái.

Trong không gian đen kịt, quầng sáng màu xanh nhạt hình xoắn ốc kia đã kéo dài đến ba thước.

Lúc Triệu Phong còn là nhất trọng võ đạo, quầng sáng màu xanh nhạt hình xoắn ốc này chỉ dài một thước, đến nhị trọng võ đạo là hai thước.

Bây giờ tấn chức tam trọng chiều dài cũng đạt đến ba thước.

Theo chiều dài của quầng sáng xanh nhạt hình xoắn ốc tăng lên, Triệu Phong phát giác năng lực của mắt trái cũng để thăng có thể thấy rõ chi tiết sự vật trong phạm vi mười dặm, năng lực phản ứng lực lượng tinh thần cũng trở nên mạnh mẽ hơn.

Nghĩ đến đây, hắn lại bắt đầu “phá giải” nội dung phía sau của Phiêu Lăng Độ.

Tấn chức tam trọng võ đạo, năng lực mắt trái của Triệu Phong cũng tăng lên, tốc độ phá giải nhanh hơn trước kia rất nhiều.

Mắt thấy nội dung đằng sau của Phiêu Lăng Độ càng lúc càng nhiều...

Chỉ còn một phần ba... một phần tư... một phần năm...

Tiến độ rất nhanh.

Đêm khuya...

Lúc tinh lực của Triệu Phong mệt mỏi cực độ thì Phiêu Lăng Độ đã sắp được phá giải hoàn toàn.

Giờ khắc này. Triệu Phong như ngừng thở, xem kỹ tin tức đằng sau.

- Bộ công pháp khinh thần này, không ngờ...

Đột nhiên, trong mắt của hắn lóe lên dị quang kinh người, sau đó lại bị sự cuồng hi thay thể.

Chương 15: Lăng Độ Khí Quyết

- …Phần sau của Phiêu Lăng Độ: chỉ có trọn bộ phương pháp tu luyện Võ Đạo Nội Kình - Lăng Độ Khí Quyết thì mới có thể phụ trợ và phát huy uy lực thực sự của công pháp khinh thân này, hoàn toàn xưng hùng dưới thất trọng võ đạo, đứng đầu cường giả dưới cửu trọng võ đạo. Phần dưới là nội dung của Lăng Độ Khí Quyết, yêu cầu thấp nhất là tam trọng võ đạo đỉnh phong, hơn nữa lại còn yêu cầu trong cơ thể phải sinh ra khí tức Võ Đạo Nội Kình.

Lúc phá giải đến một phần mười nội dung cuối cùng, thể xác và tinh tinh thần của Triệu Phong triệt để run rẩy, trong mắt lộ vẻ cuồng hỉ, như muốn hét lên một tiếng.

Hắn không ngờ rằng bộ võ học khinh thân Phiêu Lăng Độ này lại còn có trọn bộ phương pháp tu luyện Võ Đạo Nội Kình.

Như vậy cũng đồng nghĩa với việc nâng đẳng cấp của võ học Phiêu Lăng Độ này lên thêm một bậc.

Lúc này, Triệu Phong đã hoàn toàn có thể khẳng định, đẳng cấp của võ học Phiêu Lăng Độ, ít phất phải trên đỉnh cấp.

Mọi người đều biết, đẳng cấp võ học thông thường đều chia thành hạ cấp, trung cấp, cao cấp, đỉnh cấp.

Thế nhưng như vậy cũng không có nghĩa là đỉnh cấp chính là cấp bậc cao nhất của võ học.

Trong truyền thuyết, trên võ học đỉnh cấp còn có một loại lợi hại hơn, chính là “võ học Thánh Phẩm”.

Đồng thời, trên cửu trọng võ đạo cũng có một cấp độ cao hơn, gọi là “Võ Đạo Thánh Cảnh”.

Trước đây hắn cũng đã mơ hồ nghe trưởng bối trong tộc nói qua, chỉ có người tu luyện “võ học Thánh Phẩm” thì mới có thể vượt qua cửu trọng võ đạo, bước vào “Võ Đạo Thánh Cảnh”.

Đương nhiên, với thân phận Võ Đồ của Triệu Phong hiện nay, căn bản không cách nào chạm đến cấp độ đó được.

Đừng nói là hắn, cho dù là chân Võ Giả của thành Vũ Dương, thậm chí là trưởng lão trong tộc, những đại sư võ đạo cấp bậc cao hơn, tất cả đều chỉ có thể đứng từ xa mà nhìn “Võ Đạo Thánh Cảnh”.

….

Đêm khuya.

Triệu Phong vô cùng hưng phấn, cuối cùng đã hoàn toàn phá giải nội dung của Lăng Độ Khí Quyết.

Đến lúc này, toàn bộ nội dung của võ học khinh thân Phiêu Lăng Độ cuối cùng đã hiện ra trọn vẹn.

- Nếu như bây giờ ta có thể lĩnh ngộ được Võ Đạo Nội Kình, dưới tứ trọng võ đạo sẽ không có đối thủ.

Triệu Phong mang theo vài phần bức thiết chờ mong, bắt đầu tìm hiểu nội dung của Lăng Độ Khí Quyết.

Một khi có thể thành công nhập môn Lăng Độ Khí Quyết, Triệu Phong nhất định có thể tu luyện ra Võ Đạo Nội Kình.

Nửa canh giờ sau, Triệu Phong đã lĩnh ngộ được sơ bộ một ít nội dung nhập môn của Lăng Độ Khí Quyết.

Thế nhưng, muốn từ những thứ này lĩnh ngộ ra Võ Đạo Nội Kình thì vẫn khó khăn như cũ.

Phải biết rằng, trong thành Vũ Dương có mấy trăm ngàn Võ Đồ tam trọng võ đạo đỉnh phong, bọn họ suốt đời đều không thể lĩnh ngộ Võ Đạo Nội Kình, cũng không có cách nào trùng kích được cảnh giới chân Võ Giả tứ trọng võ đạo.

Mặc dù trong tộc có một vài người ưu dị, ví dụ như Triệu Nhất Kiếm, Triệu Càn, thiên tài Triệu Vũ Phi, tất cả bọn hắn cũng dừng lại tại bình cảnh này, dừng lại rất lâu mà vẫn chưa thành công.

Đêm đó, Triệu Phong thử nghiệm một phen, cuối cùng kết thúc trong thất bại.

- Không thể gấp! Ta chỉ vừa mới bước vào tam trọng võ đạo, nếu như có thể tu luyện Thôi Khí Quyết đến tầng ba viên mãn, tin rằng xác xuất thành công sẽ tăng lên rất nhiều.

Ngày hôm sau, hắn bắt đầu tu luyện Thôi Khí Quyết và Nộ Long Quyền.

Hôm đó, Nộ Long Quyền của hắn đã gần như đại viên mãn.

Triệu Phong cảm thấy cường độ khí huyết trong cơ thể đã đạt đến cực hạn, mức độ vận chuyển của hắn lại càng đạt đến tình trạng như ý viên mãn.

Hắn lại thử ngưng tụ Võ Đạo Nội Kình một lần nữa, nhưng cuối cùng vẫn kết thúc trong thất bại.

Mỗi lần thất bại, khí huyết trong cơ thể đều lâm vào suy kiệt.

Mặc dù Triệu Phong đã cơ bản lĩnh ngộ phần nhập môn của Lăng Độ Khí Quyết, thế nhưng lĩnh ngộ là một chuyện, vận dụng thực tế thì vẫn còn rất nhiều cửa ải khó khăn.

Triệu Phong cũng không từ bỏ, mỗi ngày hắn đều thử nghiệm, đều có chút tiến bộ, đột phá.

Ngay trong ngày hôm đó.

Triệu Phong thu được một tin tức.

- Trưa mai sẽ có một vị võ giả cường đại trong tộc đến Diễn Võ Trường giảng bài.

Mỗi đệ tử ngoại tầng đều nhận được tin tức này.

- Diễn Võ Trường, công khai giảng bài?

Ánh mắt Triệu Phong sáng lên, cơ hội như vậy quả thật không nhiều.

Có lẽ bởi vì võ hội gia tộc chỉ còn hơn một tháng nữa sẽ bắt đầu, vì vậy đệ tử ngoại tầng của gia tộc đều âm thầm phát lực.

Đối với chuyện này, Triệu Phong rất chờ mong.

Hắn đến Triệu tộc này mới hơn nửa năm, còn là lần đầu gặp phải loại cơ hội như vậy.

Sáng ngày thứ hai.

Còn chưa tới giữa trưa thì Diễn Võ Trường đã tụ tập rất nhiều đệ tử Triệu tộc, dòng người so với mọi ngày đều nhiều hơn gấp vài lần.

Hôm nay, Triệu Phong nhìn thấy rất nhiều đệ tử ngoại tầng mạnh mẽ mà bình thường rất khó gặp được.

- Các ngươi xem… Triệu Vũ Phi xếp hạng ba đệ tử ngoại tầng, Triệu Nhất Kiếm cũng đến, còn có Triệu Quang xếp hạng thứ năm.

Tiêu điểm chú ý của mọi người đều là những đệ tử ngoại tầng đỉnh cao.

Tại Triệu tộc, đệ tử ngoại tầng từ mười ba đến mười tám tuổi có chừng hơn ngàn người.

Trong số đó nhị trọng võ đạo là đông đảo nhất, chiếm số lượng hơn phân nửa.

Cho nên, lúc Triệu Phong vừa đến đây, vị trí xếp hạng của hắn chính là kế cuối…

Lúc này, trên Diễn Võ Trường, chính thức nhận được sự chú ý là những đệ tử nằm trong mười hạng, hai mươi hạng đầu.

Được chú ý nhất chính là Triệu Vũ Phi, nàng chỉ mới mười bốn mười lăm tuổi, ngày thường duyên dáng yêu kiều, thanh lệ thoát tục, rất nổi bật trong đám người ở đây.

Nàng không chỉ có dung mạo tú lệ xuất thần mà tu vi thiên phú cũng cực cao, đứng thứ ba trong hàng ngũ đệ tử ngoại tầng, không phân

cao thấp với Triệu Nhất Kiếm.

- Mau nhìn, “Triệu Nhạc” xếp hạng nhất đệ tử ngoại tầng cũng tới.

Không biết là người nào đột nhiên kinh hô.

Ngay lập tức, Diễn Võ Trường lại xuất hiện một trận oanh động.

Triệu Phong thậm chí cũng không cần quá chú tâm tìm kiếm, chỉ thấy trong đám người tự động tách ra một cái thông đạo, một thiếu niên mười sáu mười bảy tuổi, tướng mạo chất phác tự nhiên, dáng vẻ trầm ổn kiên nghị, mặc thanh sam bước ra.

- Hắn chính là Triệu Nhạc?

Đây là lần đầu tiên Triệu Phong nhìn thấy Triệu Nhạc, trước đây chỉ từng nghe qua mà thôi.

Tuổi của Triệu Nhạc so với đệ tử bình thường thì hơi lớn, chừng 17 tuổi. Bởi dù sao khi đạt đến 18 tuổi cũng là trưởng thành rồi, không thể tính là đệ tử hậu bối được nữa.

Ở ngoại tầng của gia tộc, Triệu Nhạc quanh năm khắc khổ tu luyện, bế quan không ra ngoài, người khác rất khó gặp được.

Lúc ánh mắt Triệu Phong tập trung lên người Triệu Nhạc, liền cảm nhận được một loại cảm giác vững vàng như bàn thạch từ trên người đối phương, khí huyết của đối phương cũng vô cùng hùng hậu, cường độ không kém gì mình, thế nhưng luận số lượng thì lại hơn mình nhiều.

Hơn nữa, Triệu Phong rõ ràng cảm giác được trong cơ thể toàn thân của Triệu Nhạc tràn ngập một sức bật vô cùng cường đại.

Bởi vì lớn tuổi, thời gian tu luyện dài cho nên thân thể của hắn phát dục càng hoàn chỉnh, căn cơ hết sức vững chắc.

Nếu chỉ tính lực lượng đơn thuần, trong mười hạng đầu của đệ tử ngoại tầng, hắn tuyệt đối là đệ nhất!

Không hổ dang là hạng nhất đệ tử ngoại tầng, thực lực thật mạnh!

Triệu Phong âm thầm kinh hãi thán phục, từ trên người Triệu Nhạc, hắn có cảm giác như không thể tìm ra sơ hở, khó có thể công phá được.

Triệu Nhạc vừa xuất hiện, Triệu Nhất Kiếm xếp hạng ba và Triệu Quang xếp hạng năm cũng ào ào bộc lộ chiến ý.

Thực lực của năm hạng đầu trong đệ tử ngoại tầng đều chênh lệch không lớn, nếu như khiêu chiến thì cũng không phải là không có cơ hội.

Lúc này trời vẫn sáng, mà thời gian giảng bài tại Diễn Võ Trường lại là vào buổi trưa, còn một khoảng thời gian nữa mới đến.

Đám người thoáng an tĩnh lại, có âm thanh trầm thấp truyền đến.

- Triệu Càn đến rồi!

- Triệu Càn? Chính là Triệu Càn xếp hạng thứ năm trong tộc?

Không ít ánh mắt của con cháu trong gia tộc đều chuyển về phía khác.

Người đến là một thiếu niên tóc ngắn, thân hình gầy còm như báo

săn, thần sắc lạnh lùng thản nhiên.

Triệu Càn?

Triệu Phong cảm thấy cái tên này dường như có chút quen tai.

Rất nhanh, hắn liền nhớ ra, người này hình như chính là ca ca của Triệu Khôn.

Quả nhiên, đằng sau Triệu Càn chính là một thân ảnh quen thuộc, Triệu Khôn.

Triệu Khôn cũng nhìn thấy Triệu Phong.

Chỉ thấy hắn đi đến trước mặt ca ca, thấp giọng nói một câu.

Cái gì?

Triệu Càn xoay người, ánh mắt thản nhiên chợt dừng lại trên người Triệu Phong.

- Ngươi chính là Triệu Phong?

Ánh mắt Triệu Càn rất lạnh lùng, không mang chút cảm tình nào, chỉ thấy hắn chậm rãi bước đến.

Xoạt…

Trong đám người lại nổi lên từng trận oanh động.

- Xảy ra chuyện gì vậy, tại sao Triệu Càn lại tìm một tiểu bối vô danh gây chuyện?

- Tiểu bối vô danh?

Có người lắc đầu, nói với vẻ trào phúng:

- Triệu Phong bây giờ cũng không phải là tiểu bối vô danh đâu, mấy ngày trước hắn chiếm được tiện nghi trong “Hoành Vân Thiên Lâm”, săn giết được hung thú Thanh Đầu Hổ Vương, tên tuổi cũng không nhỏ.

- Ồ… là hắn ư?

- Nghe nói hắn đã hai lần đánh bại đệ đệ của Triệu Càn, Triệu Càn nhất định là đến báo thù cho đệ đệ rồi.

….

Đám người nghị luận trong thời gian ngắn ngủi, sau đó rất nhanh đã yên tĩnh lại.

Rất nhiều đệ tử trong tộc lộ ra ánh mắt suy tư.

Triệu Càn ở trong tộc, xếp vào hạng năm, tên tuổi vang dội.

Lúc này, ngay cả Triệu Nhạc xếp hạng thứ nhất, Triệu Nhất Kiếm xếp hạng thứ ba, Triệu Vũ Phi đều bị động tĩnh bên này gây chú ý.

Trong đó, Triệu Nhất Kiếm vừa thấy liền có chút hả hê.

Thực lực của Triệu Càn như thế nào, hắn biết rất rõ, so ra cũng không kém mình bao nhiêu.

Triệu Tuyết đứng bên cạnh Triệu Nhất Kiếm, thầm thở dài, trong mắt hiện lên một tia không đành lòng, thế nhưng nghĩ đến biểu hiện ngày

trước của Triệu Phong ở Dược Hiên Các, lại bị sự lạnh lùng thay thế.

Mặt khác, trong đôi mắt đẹp như viên minh châu của Triệu Vũ Phi lại lộ vẻ kinh ngạc và hứng thú.

Lần trước ở sân luyện bắn cung của gia tộc, biểu hiện của Triệu Phong đã khiến nàng vô cùng kinh ngạc.

Nhất thời, Triệu Phong liền trở thành một trong những tiêu điểm tại Diễn Võ Trường vào ngày hôm nay.

- Tiểu tử, hôm nay ngươi chuẩn bị mất mặt trước mọi người đi.

Ánh mắt Triệu Khôn trở nên lạnh lùng, nhìn chằm chằm Triệu Phong, khóe miệng nhếch lên nụ cười.

Mắt thấy Triệu Càn từng bước đến gần, bầu không khí đột nhiên trở nên căng thẳng, áp lực.

- Đúng là Triệu mỗ, không thể giả được.

Triệu Phong mỉm cười, trong hoàn cảnh như vậy vẫn dung dung dò xét Triệu Càn.

Chương 16: Chiến thắng Triệu Càn

- Chính là Triệu mỗ, không thể giả được.

Triệu Phong không lùi bước không nhượng bộ, trực diện đối đầu Triệu Càn, lực lượng khí huyết của tam trọng võ đạo mơ hồ truyền đến một tia áp bách.

Tình huống này rơi vào trong mắt một vài đệ tử trong tộc, tất cả đều giật mình không nhỏ.

- Triệu Phong tấn thăng tam trọng từ lúc nào?

Đám người Triệu Khôn lúc này mới phát hiện tu vi của Triệu Phong đã thay đổi.

Triệu Tuyết đứng ở bên cạnh Triệu Nhất Kiếm há hốc miệng, trên mặt đầy vẻ kinh ngạc.

- Hừ! Chẳng qua là nhờ ngoại vật, cưỡng ép đột phá cảnh giới, người như vậy, năng lực thực chiến rất kém cỏi, không chịu nổi một kích.

Triệu Nhất Kiếm khinh thường nói.

- Có lẽ vậy.

Triệu Tuyết lúc này mới thoải mái nói.

- Triệu Phong, ngươi rất can đảm, so với trong tưởng tượng của ta còn mạnh hơn, khó trách có thể đánh đệ đệ ta không biết trời trăng là gì.

Trên mặt Triệu Càn lộ vẻ tán thưởng, lúc còn cách đối phương chừng hai ba trượng thì mới dừng lại.

- Cảm ơn đã khích lệ, ngươi muốn báo thù cho đệ đệ sao?

Triệu Phong mỉm cười.

- Đúng vậy!

Triệu Càn rất dứt khoát, thần sắc thong dong, nói:

- Mặc dù đệ đệ của ta học nghệ không tinh, đi khắp nơi gây chuyện, đúng là tên phế vật mà…

Lời này vừa nói ra, vẻ mặt của Triệu Khôn ở cách đó không xa lập tức trở nên cực kỳ khó coi.

Người ca ca này của hắn, làm người lãnh khốc, bụng dạ ngay thẳng, không hề để ý đến mặt mũi người khác chút nào.

Triệu Càn lại tiếp tục nói:

- Ngươi nhỏ tuổi hơn ta, vừa đột phá tam trọng võ đạo, Triệu Càn ta cũng không khi dễ ngươi, nếu ngươi có thể qua được mười chiêu từ trong tay ta, việc này sẽ chấm dứt.

- Được.

Triệu Phong có chút kinh ngạc, cũng gật đầu đáp ứng.

Ca ca của Triệu Càn cũng không phải ngang ngược bá đạo như trong tưởng tượng, tính cách hoàn toàn khác Triệu Khôn.

Hai người đi đến một khối đất trống bên cạnh Diễn Võ Trường, đứng đối diện nhau.

- Bắt đầu đi!

Khí tức trên người Triệu Càn bỗng nhiên trở nên âm lãnh, thân hình, tứ chi, động tác âm nhu quái dị, uốn lượn nửa ngồi, giống như một con độc xạ.

Độc Xà Thập Tam Biến…

Đệ tử trên sân đều nhìn ra được lai lịch của chiêu thức này.

Triệu Phong thân là đối thủ, liền cảm nhận được một cỗ hàn ý không tên.

Cùng tu luyện Độc Xà Thập Tam Biến, thế nhưng Triệu Càn lại mang đến cho hắn áp lực và uy hiếp lớn hơn Triệu Khôn rất nhiều.

- Độc Xà Đệ Nhị Biến!

Thân hình như nửa ngồi của Triệu Càn biến thành một đạo xà ảnh, giống như thiểm điện quét về phía đầu Triệu Phong.

Triệu Phong chỉ cảm thấy tiếng gió âm lãnh vang lên, tập kích đến gần đầu, uy lực và tốc độ mà đối phương đột ngột bộc phát còn mạnh mẽ gấp mấy lần Triệu Khôn.

Cũng may là mắt trái của hắn có thể bắt được quỹ tích động tác của

Triệu Càn, rất nhanh dùng một quyền cản lại.

Phành…

Triệu Phong thành công dùng một quyền chấn khai Triệu Càn, lại cảm thấy thân thể đối phương nhu nhuyễn vô lực, xoay tròn trên mặt đất, sau đó dùng tốc độ kinh người quấn đến hạ bàn của hắn.

- Quấn thật chặt! Không hổ là hạng năm đệ tử ngoại tầng!

Sắc mặt Triệu Phong không khỏi thay đổi, cảm nhận được tinh túy, thần vận chân chính của Độc Xà Thập Tam Biến từ trên người đối phương.

Hắn thậm chí có cảm giác như mình không phải đang đối phó với một người, mà là một độc xà tàn nhẫn xảo trá.

Phành, phành, phành…

Triệu Phong hít sâu tập trung, vẻ mặt nghiêm trọng, chống đỡ Triệu Càn.

Trong chốc lát, Triệu Phong gần như lâm vào bị động.

- Ta tạm thời không sử dụng năng lực của mắt trái, để xem có thể phát huy đến mức nào.

Trong lòng Triệu Phong rất bình tĩnh.

Một khi thúc dục năng lực của mắt trái, năng lực phản ứng và khả năng nhìn thấu của hắn sẽ tăng mạnh, tác chiến với người cùng cấp bậc, căn bản không có bao nhiêu tính khiêu chiến.

Đương nhiên, mặc dù không sử dụng mắt trái, nhưng năng lực phản ứng và khả năng nhìn thấu của Triệu Phong vẫn hơn xa Võ Đồ cùng cấp bậc.

Vừa mới bắt đầu vài chiêu mà Triệu Phong đã hoàn toàn rơi vào thế bị động.

Sau vài chiêu, hắn bằng vào ý thức của mình và kinh nghiệm trực giác võ giả, cùng đối kháng với Triệu Càn, cũng không rơi vào thế hạ phong nữa.

Phành phành phành…

Hai đạo thân ảnh chiến đấu trên Diễn Võ Trường.

Hai người gần như đều cận chiến, động tác cực nhanh, hiển lộ nguy hiểm tột độ.

- Thực lực của Triệu Phong này so với tưởng tượng còn mạnh hơn.

- Đã năm chiêu rồi…

Một vài đệ tử của Triệu tộc đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

- Không ngờ hắn lại tiến bộ nhanh như thế!

Hô hấp của Triệu Tuyết có chút dồn dập.

Triệu Khôn ở cách đó không xa cũng đổ mồ hôi.

Hắn đã từng nghĩ, bằng vào thực lực của ca ca, chắc chắn chỉ hai ba chiêu là chế trụ được Triệu Phong, không ngờ đối phương lại tiến bộ nhiều như vậy.

Rất nhanh đã đến chiêu thứ sáu.

Có thể thấy, Triệu Phong và Triệu Càn gần như bất phân thắng bại.

- Độc Xà Đệ Tứ Biến!

Động tác của Triệu Càn càng trở nên âm nhu hơn, thân thể tứ chí giống như bọt biển, quấn quanh người Triệu Phong, xiết chặt, mỗi một kích không thành công đều có thể nhanh chóng biến chiêu.

Bắt đầu từ “Đệ Tứ Biến”, uy lực chiêu thức của Triệu Càn lại càng tăng mạnh, quấn chặt hơn rất nhiều.

Áp lực của Triệu Phong tăng mạnh, hắn nhớ rõ, trước đây Triệu Khôn chỉ luyện thành ba biến đầu của Độc Xà Thập Tam Biến.

Không ngờ Triệu Càn đã luyện thành trước bảy biến của Độc Xà Thập Tam Biến.

Độc Xà Thập Tam Biến, uy lực của mỗi một biến sau đều khó khăn hơn nhiều.

Triệu Phong chỉ cảm thấy thân thể đối phương giống như không có xương cốt, khoảng cách càng ngày càng gần mình, càng lúc càng khó chơi.

Phành…

Triệu Phong theo bản năng thi triển ra Phiêu Lăng Độ, tốc độ đột nhiên tăng lên, kéo giãn khoảng cách với Triệu Càn.

Cận chiến chính là sở trường của Độc Xà Thập Tam Biến, võ học

trung cấp Nộ Long Quyền mà hắn tu luyện cũng có chút quá sức.

Bịch bịch…

Tốc độ và thân pháp của Triệu Phong không gì sánh kịp, xuyên qua xuyên lại, xuất hiện ở xung quanh Triệu Càn, tốc độ mỗi lần đều vượt trên đối phương, kéo giãn khoảng cách.

Chiêu thứ tám, chiêu thứ chín… Chiêu thứ ười!

Hai đạo thân ảnh lập tức tách ra, một vài đệ tử đang quan chiến có cảm giác như không thở kịp.

- Ngươi thắng rồi.

Triệu Càn nhìn Triệu Phong một cái thật sâu, có chút bất đắc dĩ, quay người rời đi, bỏ mặc đám đệ tử của Triệu tộc đang ngẩn ngơ nhìn.

- Đa tạ.

Triệu Phong cũng không quan tâm hơn thua, chỉ cười nhạt một tiếng.

Trận chiến này hắn không dùng toàn lực.

Ví dụ như, Triệu Phong không tận lực thúc dục năng lực của mắt trái, cũng không đem Phiêu Lăng Độ và Thôi Khí Quyết phát huy đến cực hạn.

Hắn làm vậy vì hai mục đích.

Thứ nhất, trước võ hội gia tộc, nên giữ lại một ít thực lực làm át chủ bài.

Thứ hai, hắn muốn thử nghiệm một phen, xem thử nếu không tận lực thi triển mắt trái thì chiến lực của bản thân như thế nào.

Kết quả cuối cùng đã rõ, dưới tình huống thực lực bị hạn chế, Triệu Phong chỉ có thể đánh ngang tay với Triệu Càn.

Đương nhiên, Triệu Phong cũng không thể khẳng định là Triệu Càn có lưu thủ hay không, dù sao thì hai người cũng chỉ mới giao chiến có mười chiêu.

- Từ lúc nào mà hắn trở nên mạnh như vậy…

Một vài đệ tử quen biết Triệu Phong, trước đây từng chế nhạo, khinh thường hắn, lúc này đều trợn mắt há hốc mồm, thần sắc ảm đạm.

Triệu Khôn càng há hốc mồm hơn, ngây ra như phỗng.

- Ca ca, cho dù mười chiêu không thắng được hắn thì ngươi cũng phải giúp ta giáo huấn hắn.

Triệu Khôn đuổi theo, vẻ mặt không cam lòng.

- Ngươi vẫn chưa hết hy vọng sao! Cho dù không bị hạn chế chiêu thức thì ta cũng không làm gì được hắn. Tốc độ khinh thân của Triệu Phong còn trên ta một bậc.

Triệu Càn lắc đầu nói.

- Làm sao có thể!

Trong lòng Triệu Khôn chấn động, hắn biết tính cách của ca ca hắn, không bao giờ nói dối.

- Hắn thắng rồi…

Thân thể mềm mại của Triệu Tuyết có chút cứng ngắc, thần sắc phức tạp nhìn về phía thân ảnh của thiếu niên đằng xa, dường như thân ảnh đó càng lộ vẻ anh tuấn, cao lớn, nhàn nhã tiêu sái, có một loại tự tin trấn định như mọi chuyện đều được tính trước.

- Tiểu tử này thật sự có tài.

Thần sắc của Triệu Nhất Kiếm cũng trở nên âm lãnh, nói:

- Chẳng qua hắn chỉ gắng gượng qua mười chiêu trong tay Triệu Càn mà thôi. Triệu Càn… trước kia chính là bại tướng dưới tay ta!

Nghe xong lời này của Triệu Nhất Kiếm, Triệu Tuyết mới thở phào một hơi.

Không biết tại sao, lúc này nàng lại đặc biệt sợ Triệu Phong sẽ mạnh mẽ lên, đối phương càng trở nên mạnh mẽ thì trong lòng nàng lại càng mâu thuẫn.

…

Một hồi luận bàn qua đi, Diễn Võ Trường lại khôi phục như cũ.

Thời gian gần đến giữa trưa, phần lớn mọi người đều đang đợi.

Đơn giản bởi vì hôm nay có võ giả cường đại từ trong tộc đến Diễn Võ Trường giảng bài diễn luyện.

- Trần giáo đầu đến rồi!

Trong đám người đột nhiên vang lên tiếng ồn ào.

Triệu Phong theo thanh âm nhìn lại, lập tức chứng kiến một nam tử trung niên mặc áo vải, thân hình cao ngất đang chậm rãi bước vào Diễn Võ Trường.

- Đây là Trần giáo đầu.

Triệu Phong thầm mở ra lực lượng của mắt trái, chỉ thấy thân thể của nam tử mặc áo vải kia nổi lên từng đoàn khí huyết cường đại, bên trong không ngờ sản sinh từng tia khí tức màu vàng nhạt.

Trong lúc hô hấp, khí huyết cường đại và Võ Đạo Nội Kình trên người hắn cũng bộc lộ, phát ra một cỗ khí thế vô hình.

Vì sao cường giả lại có khí thế khác biệt, phảng phất như có một cỗ khí tràng vô hình áp bách?

Triệu Phong thông qua mắt trái, cảm ứng được khí huyết, Võ Đạo Nội Kình và các loại lực lượng, cho nên đã ngộ ra.

Lúc này, mỗi một bước chân hay mỗi một ánh mắt của Trần giáo đầu, đều mang đến áp bách vô hình.

Đây chính là khí thế thuộc về Võ Giả chính thức.

Võ Đồ từ tứ trọng võ đạo trở xuống, chỉ cần đối mặt, ngay cả ý chí muốn xuất thủ cũng không có.

- Thật mạnh!

Rất nhiều đệ tử của Triệu tộc tại Diễn Võ Trường, hô hấp trở nên gấp gáp, trên mặt mang theo vẻ kính sợ, sùng bái.

Danh xưng Võ Giả, đây chính là nguyện vọng của biết bao nhiêu Võ Đồ trên đại lục Thanh Hoa này?

Ngay cả Triệu Phong trước đây cũng như vậy.

Chẳng qua, mục tiêu của hắn bây giờ cũng không chỉ như vậy.

Mục tiêu của hắn bây giờ là Võ Sư thất trọng võ đạo trở lên, thậm chí là Võ Đạo Thánh Cảnh trong truyền thuyết…

- Hôm nay, ta chủ yếu giảng giải cơ sở, căn cơ, vận dụng chiêu thức võ kỹ trước tam trọng võ đạo, và cuối cùng là một số tâm đắc về Võ Đạo Nội Kình…

Thanh âm của Trần giáo đầu trầm ổn có lực, phảng phất như có lực xuyên thấu rất lớn, cách xa mấy trăm mét cũng nghe thấy rõ ràng.

Vừa nghe đến cuối cùng là tâm đắc Võ Đạo Nội Kình, tất cả đệ tử ngoại tầng, bao gồm Triệu Nhạc, Triệu Nhất Kiếm, Triệu Vũ Phi đều lộ ra ánh mắt sáng ngờ.

- Võ Đạo Nội Kình? Thật là đúng lúc!

Trong lòng Triệu Phong thầm khen, vô cùng chờ mong.

Chương 17: Võ Đạo Nội Kình

- Mọi người đều biết, võ đạo chia làm chín trọng nhất đến tam trọng là “Luyện Lực đoạn”, gọi là Võ Đô. Tứ đến lục trọng là “Uẩn Khí đoạn”, gọi là Võ Giả. Thất đến cửu trọng là “Phá Khí đoạn”, cường giả như vậy, không phải nghi ngờ đều là đại sư võ đạo, mỗi một vị đều có thân phận cao thượng cả Triệu tộc cũng không có được mấy người...

Thanh âm Trần giáo đầu trầm thấp, trước tiên nói sơ qua về phân đoạn chín trọng võ đạo.

Những điều này đều là thường thức, phần đông đệ tử ở đây đều đã nghe qua.

- Chín trọng võ đạo... Luyện Lực đoạn... Uẩn Khí đoạn... Phá Khí đoạn! Mỗi giai đoạn đều tồn tại một ranh giới cực lớn.

Trong đầu Triệu Phong liền xuất hiện một bảng phân cấp rõ ràng.

Luyện Lực đoạn: chủ yếu là rèn luyện khí lực, cường hóa khí huyết thể chất, chủ yếu để ổn định căn cơ.

Uẩn Khí đoạn: Tố chất thân thể của Võ Giả nâng cao, trong người ngưng tụ ra Võ Đạo Nội Kình, uy lực chiêu thức võ kỹ vượt xa người bình thường và giai đoạn Võ Đô.

Phá Khí đoạn: võ giả ở giai đoạn này đã luyện Võ Đạo Nội Kinh đến Hóa Cảnh, có thể cách không đả thương người lấy thủ cấp địch nhân thực lực lại đề cao một tầng nữa.

Nghe đồn, trong Tương Vân quốc có một “Đại Võ Sư” cửu trọng võ đạo đỉnh phong tên gọi là “Vạn Nhân Địch”, tung hoành giữa thiên quân vạn mã như vào chốn không người là thân nhân ngao du hư không nhẹ nhàng giêt địch lây thủ cấp.

Đến cấp bậc này, võ lực cá nhân đã đạt đến tình trạng đáng sợ, võ giả, hung thú bình thường trong mắt bọn họ không khác gì con sâu cái kiến, trong nháy mắt liền bị diệt.

- Nhất nhị trọng võ đạo đều là căn cơ, thông qua rèn luyện và các chiêu thức, rèn luyện lực lượng thân thể cường hóa khí huyết...

Trần giáo đầu trước hết giảng giải bước cơ sở trước nhị trọng võ đạo.

Ở đây có không ít con cháu trong gia tộc, muốn tu luyện đến tam trọng võ đạo, vì vậy cũng không quá để tâm trong lòng.

Triệu Phong lại nghe rất cẩn thận, hắn từng dừng lại ở nhất trọng võ đạo một thời gian dài trong đầu lại có hơn 100 bản bí tịch võ đạo, lúc này giống như đã lĩnh ngộ thấu triệt...

Hắn đột nhiên nhớ đến “Viêm Cương quyền” mà lúc đầu mình tu luyện. Dần dần nội dung chiêu thức, kỹ xảo, kinh nghiệm về Viêm Cương quyền trong đầu dần hòa làm một thể giống như biến mất khỏi trí nhớ của hắn.

Triệu Phong kinh hãi không rõ xảy ra tình huống gì chỉ biết lĩnh ngộ của mình đối với quyền pháp cơ sở Viêm Cương quyền đã đạt đêm tình trạng vô cùng hoàn mỹ. Hắn không biết rằng vừa rồi trong lúc vô tình bản thân đã đạt đến trạng thái “đốn ngộ”.

Loại trạng thái này, cho dù là một số thiên tài cũng đều không thể hi vọng.

- Tiếp đó chính là chiêu thức và phương pháp ngưng tụ, đẩy vận khí huyết của nhị trọng tam trọng võ đạo...

Trần giáo đầu không chỉ giảng giải mà còn diễn luyện một vài lần.

Với thân phận là Võ Giả chính thức, Trần giáo đầu tùy tiện xuất ra một hai chiêu đã có thể phát huy hỏa hầu võ học trung cấp đỉnh phong uy lực khiến người ta sợ hãi.

Mặc dù Trần giáo đầu chỉ vận dụng lực lượng tam trọng võ đạo. Sử dụng võ học trung cấp, nhưng vẫn có thể đánh bại hoàn toàn mười hạng đầu của đệ tử ngoại tầng.

- Cuối cùng, ta sẽ giảng giải cho các ngươi về những tâm đắc kỹ xảo về “Võ Đạo Nội Kinh”. Trong các ngươi có rất ít người đạt đến tam trọng võ đạo đỉnh phong còn chưa ngưng tụ được Võ Đạo Nội Kình không thể nào đột phá đến “Uẩn Khí đoạn”, cũng chính là cảnh giới chân Võ Giả.

Trần giáo đầu nói đến đây, khóe miệng khẽ mỉm cười.

Ngay lập tức, những con cháu trong gia tộc xếp hạng cao liền lộ ra ánh mắt bức thiết quan tâm.

Thực lực có thể tiến vào mười hàng đầu, trên cơ bản đều có tu vi tam trọng võ đạo đỉnh phong.

- Về Võ Đạo Nội Kinh, cho dù bản thân ta đã tu luyện thành công, nhưng nếu muốn hoàn toàn nói rõ nguyên lý của nó thì cũng rất khó. Mấu chốt là ở lĩnh ngộ của riêng các ngươi, việc ta có thể làm chỉ là

giảng giải một số kỹ xảo và kinh nghiệm cảm ngộ...

Thanh âm của Trần giáo đầu đột nhiên trở nên nặng nề.

Vừa dứt lời, hắn hít sâu một hơi, trên người bộc phát một cỗ khí tức kinh khủng.

Trong khoảnh khắc đó, phần đông đệ tử Triệu tộc đều cảm thấy tâm thần run rẩy, xuất hiện cảm giác áp lực đến không thở nổi.

Triệu Phong chỉ cảm thấy hô hấp cứng lại, thân thể chợt trở nên nặng nề.

Đó là một loại khí tức lực lượng không thể hình dung giống như một cái từ trường lực lượng bao phủ lên người toàn bộ Võ Đồ.

- Lực lượng thật đáng sợ. Võ Đạo Nội Kình? Có được nó là có thể chính thức trùng kích Võ Giả...

Mọi người trên sân đều ngừng thở, trên mặt lộ vẻ kinh sợ, lại càng thêm chờ mong.

- Võ Đạo Nội Kinh nói cho cùng chính là một loại lực lượng nhân thể theo khí huyết trong nhân thể ngưng tụ mà sinh ra. Bởi vậy, khí huyết cường đại chính là mấu chốt để ngưng tụ Võ Đạo Nội Kinh. Mà khí huyết nhân thể, nguồn góc từ huyết nhục, cốt cách thân thể. Cũng chính vì thế trước tam trọng võ đạo, tất cả đều lấy Luyện Lực đoạn làm căn cơ.

Trần giáo đầu vừa nói vừa làm mẫu.

- Thạch Phá Chưởng!

Đột nhiên, hắn hét lớn một tiếng, trong lòng bàn tay xuất hiện một tầng khí tức màu vàng nhạt, theo một chưởng đó bổ ra.

Phành phành...

Một chưởng này chưa đến nhưng đã có một luồng kình phong nặng nề gào thét bổ tới.

- A...

Một số Võ Đồ ở trên sân liền kinh hãi hét lên.

Lực lượng của một chưởng này đánh xuống kèm theo Võ Đạo Nội Kình, phảng phất như núi cao, chỉ dựa vào khí thế đủ để khiến Võ Đồ bình thường không chiến mà bại.

Bịch...

Vài tên đệ tử trước nhị trọng võ đạo đều cảm thấy trọng tâm không vững, té ngã trên đất.

- Hừ! Căn cơ không vững chắc, khí huyết bất ổn, chỉ mới là kình phong của một chưởng đã khiến các ngươi chật vật như thế. Nếu như đổi lại là Võ Sư thất trọng võ đạo trở lên, Võ Đạo Nội Kình phá thể mà ra cách xa đến mấy mét cũng đủ chấn nát bấy các ngươi rồi...

Trần giáo đầu hừ lạnh một tiếng lại lắc đầu, những đệ tử ngoại tầng này, căn cơ đều không vững vàng.

Dưới sự giảng giải của hắn lúc làm mẫu Võ Đạo Nội Kinh, thân hình của một thiếu niên trong đám người vẫn giống như tượng không hề nhúc nhích.

Sau khi Trần giáo đầu bổ ra một chưởng, thiếu niên kia liền nhắm mắt lại.

-Võ Đạo Nội Kình, thì ra là sinh ra như vậy...

Triệu Phong hoàn toàn nhắm mắt lại.

Trong đầu của hắn lần lượt hiện ra hình dáng nhân thể khí huyết bên trong vận chuyển. phân bổ khắp các nơi trên thân thể.

Khoảnh khắc này, khí huyết cường đại bên trong hình dạng nhân thể này giống như dung nham thiêu đốt phun trào, phóng ra một cổ khí tức vàng nhạt phiếm hồng cũng mang theo lực đạo một chưởng đánh ra.

Thì ra...

Triệu Phong trong lúc nhìn Trần giáo đầu diễn luyện đã thúc dục năng lực của mắt trái đến cực hạn.

Khoảnh khắc đó, mắt trái của hắn đã cảm ứng được toàn bộ biến hóa của thân thể khí huyết, cùng với quá trình Võ Đạo Nội Kình sinh ra và bộc phát của Trần giáo đầu...

Hơn nữa, khi hắn nhắm mắt lại, từng màn vừa rồi chiếu lại trong đầu vô số lần, giống như đang “phục chế” lại.

Chỉ e ngay cả bản thân Trần giáo đầu cũng không thể nào làm khí huyết, Võ Đạo Nội Kinh trong cơ thể mình biến hóa một cách chính xác cẩn thận đến tình trạng đó.

Tiếp theo, Trần giáo đầu lại làm mẫu vài lần, cũng giảng giải thêm kinh nghiệm và tâm đắc của mình.

Mỗi lần Trần giáo đầu làm mẫu, Triệu Phong đều toàn lực thúc dục mắt trái.

Những đệ tử khác chỉ có thể lắng nghe tri thức, giảng giải trên lý luận, còn Triệu Phong lại có thể “kết hợp hình vẽ”, thậm chí là quan sát trực quan.

Nửa canh giờ sau.

Trần giáo đầu cuối cùng cũng chấm dứt giảng giải.

- Về Võ Đạo Nội Kinh, các ngươi không thể cưỡng cầu, có thể lĩnh ngộ được hoặc ngưng tụ thành công hay không đều dựa vào thiên phú và khí huyết bản thân đủ cường đại.

Trần giáo đầu nói xong cũng rời đi, cuối cùng còn lắc đầu, khẽ thở dài một cái.

Hiển nhiên, hắn đối với những đệ tử ngoại tầng này cũng không ôm quá nhiều hy vọng.

Nếu như hắn giảng giải mà có thể khiến một hai người trong số đó lĩnh ngộ ra Võ Đạo Nội Kình, như vậy cũng đã là hiệu quả ngoài dự liệu rồi...

Sau khi Trần giáo đầu rời đi, trên mặt phần lớn đệ tử đều lộ vẻ nghi hoặc, đầu đầy sương mù.

Dù sao thì Võ Đạo Nội Kinh cũng là một “thứ” rất khó hình dung khó có thể thuyết minh mấu chốt phải dựa vào lĩnh ngộ cá nhân.

Đương nhiên, những đệ tử xếp hạng trên cao thì vẫn có chút thu

hoạch.

Triệu Nhạc xếp hạng nhất, cùng với đám người Triệu Nhất Kiếm, Triệu Càn đều suy tư nghiên ngâm khi thì nhíu mày, khi thì lộ vẻ vui mừng.

Hàng lông mi thanh nhã của Triệu Vũ Phi thoáng nhướng lên, đôi mắt sáng long lanh như trân châu lóe lên một tia dị sắc.

Về phần Triệu Phong hắn dứt khoát nhắm mắt lại, đứng yên tại chỗ thật lâu.

Trong đầu hắn lần lượt “chiếu lại” hình vẽ khí huyết trong cơ thể Trần giáo đầu biến hóa...

Nửa thời gian uống cạn chung trà trôi qua...

Triệu Phong thở phào một hơi, trong mắt lộ vẻ hưng phấn, vui sướng nhanh chóng trở về gia trang.

Vừa về nhà, hắn lập tức đóng cửa phòng khoanh chân ngồi.

- Nguyên lý và quá trình sinh ra Võ Đạo Nội Kình ta cơ bản đã hiểu rõ...

Triệu Phong lẩm bẩm một mình khóe miệng nhếch lên nụ cười.

Hắn nhắm mắt lại, trong đầu hiện ra phần sau của Phiêu Lăng Độ, chính là nội dung nhập môn của Lăng Độ Khí Quyết. Nếu như dựa theo lý luận mà nói Triệu Phong tu luyện Thôi Khí Quyết đến đại viên mãn khí huyết so với tam trọng võ đạo đỉnh phong còn mạnh hơn, hoàn toàn đủ cơ sở ngưng tụ Võ Đạo Nội Kình. Trong ngày hôm đó, hắn đầu tiên là triệt để hấp thu được những lĩnh ngộ.

Đến tối Triệu Phong liên tục mấy lần thi triển Thôi Khí Quyết, cho đến khi xác định là đã hoàn toàn đạt tới tầng ba đại viên mãn.

- Bắt đầu thôi!

Triệu Phong hít sâu một hơi, khí huyết trong cơ thể bỗng trào lên, trên người phát ra một cổ khí thế áp bách khó hiểu, cũng ngưng tụ lại một chút.

Theo nội dung nhập môn của Lăng Độ Khí Quyết, khí huyết trong cơ thể Triệu Phong ngưng mà không tán, mặc dù lúc cao trào nảy sinh áp bách thế nhưng vẫn cảm thấy khoan khoái.

Nếu so sánh với Thôi Khí Quyết thì Lăng Độ Khí Quyết lại càng yêu cầu tốc độ ngưng luyện vận chuyển đối với khí huyết đều cao hơn.

Một lát sau, khí huyết trong cơ thể Triệu Phong trở nên ngưng luyện rất nhẹ nhàng cảm giác thư sướng truyền đến từ trong huyết nhục.

Tất cả đều thuận lợi.

Thế nhưng đến bước cuối cùng. Triệu Phong lại dần cảm thấy không đủ lực.

Bởi vì...

Mặc dù cường độ khí huyết của Triệu Phong đủ thể nhưng số lượng khí huyết thì vẫn chưa đủ.

Luận cường độ khí huyết, hắn có thể không thua Triệu Nhạc xếp hạng nhất đệ tử ngoại tầng thế nhưng nếu luận số lượng thì hắn vẫn còn kém xa.

Triệu Phong dù sao vẫn chưa đạt đến tam trọng võ đạo đỉnh phong hơn nữa phương thức Lăng Độ Khí Quyết ngưng luyện ra Võ Đạo Nội Kinh so với công pháp bình thường còn khó hơn nhiều.

- Nếu như thất bại khí huyết của ta sẽ suy bại lần sau cũng khó mà vượt qua...

Triệu Phong cắn răng một cái, lấy ra hai củ Huyết Nhân Sâm hai trăm năm, ăn vào toàn bộ.

Phù...

Triệu Phong hít sâu một hơi dược lực của Huyết Nhân Sâm trong cơ thể lập tức tan chảy, dung nhập vào trong khí huyết, tạo nên lực trùng kích cường đại.

O...à... n...h...

Ngay tại thời khắc mấu chốt cuối cùng, Triệu Phong thậm chí có thể nghe được tiếng khí huyết trong cơ thể mình rít gào phun trào.

Oành...

Hét lớn một tiếng, âm thanh như sấm rền. vang dội khắp phòng cửa phòng “ầm” một tiếng, tiếng gió chấn động rít gào.

Bất chợt, gian phòng rơi vào bóng tối ngay cả ngọn đèn cũng bị trận gió thổi tắt.

Ánh trăng chiếu xuống...

Chỉ thấy thiếu niên vẻ mặt tâm thần bất định, có chút khẩn trương

chậm rãi mở lòng bàn tay ra, chỉ thấy một vòng khí tức xanh nhạt trong suốt nhẹ nhàng lưu chuyển cảm giác sung sướng như mộng như ảo.

Chương 18: Bảng danh sách xếp hạng

- Thành công rồi!

Triệu Phong hít sâu một hơi, cố nén xúc động muốn hò hét điên cuồng khuôn mặt đỏ bừng hưng phấn thật lâu.

Lúc này, chỉ cần hắn thúc dục khí huyết toàn thân là lòng bàn tay sẽ ngưng tụ ra một đoàn Võ Đạo Nội Kình, đó là một tia khí tức màu xanh nhạt, hoàn toàn trong suốt, như ẩn như hiện, nếu như không nhìn kỹ thì quả thật khó mà phát hiện.

Đây chính là luồng Võ Đạo Nội Kình đầu tiên mà Triệu Phong ngưng tụ ra.

Triệu Phong chưa bao giờ nghĩ rằng mộng tưởng của mình lại cách mình gần đến như vậy.

Một khi ngưng tụ ra Võ Đạo Nội Kình, đột phá cảnh giới chân Võ Giả tứ trọng võ đạo, vậy xem như không còn bình cảnh nào đáng kể nữa.

Đối với Triệu Phong mà nói trùng kích tứ trọng võ đạo chỉ còn là vấn đề thời gian.

Chỉ cần hắn tu luyện tới cực hạn tam trọng võ đạo đỉnh phong là có thể nước chảy thành sông đột phá tứ trọng võ đạo, bước vào “Uẩn Khí đoạn”, trở thành Võ Giả chính thức.

- Phóng mắt khắp toàn bộ ngoại tầng của Triệu tộc, cũng không còn

đệ tử nào khác có thể ngưng tụ ra Võ Đạo Nội Kình cho dù là những người Triệu Nhạc, Triệu Nhât Kiếm...

Triệu Phong nghĩ đến đây liền không thể kìm nổi kích động tràn đầy cảm giác thành tựu.

Có thể ngưng tụ ra Võ Đạo Nội Kinh ở tam trọng võ đạo, điều này cũng đồng nghĩa với chiến lực vô địch dưới chân Võ Giả đỉnh phong rồi.

- Không thể để lãng phí dược lực của Huyết Nhân Sâm hai trăm năm tuổi!

Triệu Phong cảm nhận được được lực và khí huyết trong cơ thể dâng lên, lập tức trấn định tinh thần thúc đẩy khí huyết trong người ngưng tụ thành Võ Đạo Nội Kinh trong người.

Với dược lực còn thừa lại của Huyết Nhân Sâm, Triệu Phong có thể ngưng tụ ra vài tia Võ Đạo Nội Kinh trong cơ thể.

Cái gọi là Võ Đạo Nội Kinh, chẳng qua chỉ là khí huyết lực lượng của nhân thể phát ra, cường độ cao cấp hơn nhiều so với hình thái mà nó thể hiện ra.

Nói đơn giản chính là tinh luyện, từ sinh mệnh của bản thân nhân thể luyện ra lực lượng tinh hoa.

Để củng cố Võ Đạo Nội Kình. Triệu Phong liên tục bế quan một ngày một đêm, sau đó mới đi ra ngoài.

Trong khoảnh khắc bước ra khỏi phòng, hắn cảm thấy mình chỉ cần hít thở một cái cũng có thể lập tức ngưng tụ ra khí tức đáng sợ, khiến sinh linh khác bị áp bách.

Đối với điểm này, cha mẹ của Triệu Phong là cảm nhận được rõ ràng nhất.

- Dường như Phong nhi có chút gì đó không giống trước kia, hình như càng lúc tinh thần càng phấn chấn hơn.

Triệu thị híp mắt lại vô cùng vui vẻ.

- Ít nhất phải cao thêm cả cái đầu.

Phụ thân Triệu Thiên Dương, lúc đối mặt với con trai cũng có một tia cảm giác áp bách nho nhỏ.

Cảm nhận của bọn họ đều không sai Những biến hóa này đều là những phát sinh chính thức trên người Triệu Phong.

Từ sau khi dung nhập con mắt thần bí thân thể huyết mạch của Triệu Phong đã bắt đầu chậm rãi biến hóa.

Đặc biệt gần nhất chính là thực lực đột nhiên tăng mạnh. Hắn cao hơn một cái đầu, các loại tinh thần khí huyết đều tăng trưởng.

Hơn nữa tâm tính cũng chuyển biến rõ rệt, ngay cả khí chất trên người cũng thay đổi lớn lao.

- Ngay cả cha mẹ cũng nhận ra, như vậy e rằng những võ giả khác cũng có thể dễ dàng nhìn ra được ta đã tu luyện thành Võ Đạo Nội Kình.

Triệu Phong rơi vào trầm tư.

Chỉ còn một tháng nữa là bắt đầu Gia tộc võ hội mục tiêu của hắn là

xếp thứ nhất, ít nhất phải năm trong ba hạng đầu.

- Ta phải nghĩ biện pháp che dấu Võ Đạo Nội Kình. Triệu Phong trở lại gian phòng của mình, khoanh chân ngồi xuống.

Trong nháy mắt nhắm mắt lại, trong đầu hắn đột nhiên hiện ra hơn 100 bản bí tịch võ đạo, những bí tịch võ đạo này đều là hắn đem từ trong Huyền Vũ các ra ngoài.

Giây lát sau...

Một quyển bí tịch võ đạo gọi là “Ẩn Khí Quyết” liền xuất hiện trong đầu Triệu Phong.

Ẩn Khí Quyết cũng không không phải là võ học chiến đấu gì thậm chí ngay cả đề thăng tu vi cũng không.

Lúc trước sở dĩ Triệu Phong chọn nó bởi vì bí tịch võ đạo này là võ học trung cấp đỉnh phong tương đương với Nộ Long Quyền.

Nếu như luyện Ẩn Khí Quyết này đến tiểu thành là có thể che giấu khí huyết và Võ Đạo Nội Kình của bản thân, người bên ngoài có thể cảm giác được, cũng không cách nào đoán được cách giới tu vi của mình.

Mà tu luyện đến cảnh giới đại thành thậm chí có thể khống chế khí tức bản thân, đạt đến cực hạn, có thể thu liễm khí tức toàn thân dung nhập vào hoàn cảnh thích hợp để truy tung, thâm nhập...

Đạt tới cảnh giới này, cho dù bên cạnh có một con chó với khứu giác nhạy bén cũng không thể dễ dàng phát hiện được sự hiện hữu của ngươi.

Trong ngày hôm đó, Triệu Phong bắt đầu tu luyện Ẩn Khí Quyết.

Bộ này là võ học phụ trợ, mặc dù là võ học trung cấp đỉnh phong nhưng Triệu Phong tu luyện lại vô cùng đơn giản.

Chỉ mất nửa ngày, Triệu Phong đã luyện Ẩn Khí Quyết đến cảnh giới tiểu thành, có thể che giấu hoặc không chế Võ Đạo Nội Kình của mình.

Như vậy, cho dù có là Võ Giả chính thức cũng khó có thể phát hiện Triệu Phong đã luyện thành Võ Đạo Nội Kinh.

-Dựa theo ghi chép trên bí tịch này, võ học này rất khó tu luyện, muốn đạt đến cảnh giới tiểu thành, ít nhất phải mất mấy tháng.

Triệu Phong có chút kinh ngạc.

Chẳng qua nghĩ lại thì bản thân mình ngay cả các loại võ học cao cấp như Phiêu Lăng Độ còn luyện thành. Võ Đạo Nội Kình cũng đã ngưng tụ thành công, võ học cao cấp trở xuống tất nhiên không thể gây khó khăn được.

Tu luyện Ẩn Khí Quyết đến tiểu thành Triệu Phong lúc này đã có thể quang minh chính đại đi ra ngoài.

Vài ngày tiếp theo chính là thời gian báo danh võ hội gia tộc.

- Phong nhi võ hội gia tộc đã bắt đầu báo danh rồi ngươi đừng bỏ lỡ thời gian.

Phụ thân Triệu Thiên Dương dặn dò.

- Được, ta đi đây.

Triệu Phong trung khi mười phần vô cùng tự tin.

Triệu Thiên Dương khẽ gật đầu, nói:

- Bây giờ ngươi đã tấn chức tam trọng võ đạo, hẳn có thể tiến vào một trăm hạng đầu của con cháu trong gia tộc?

- Một trăm hạng đầu?

Triệu Phong ha ha cười, không khỏi lắc đầu, cha mẹ dường như cũng không quá tin tưởng chính mình thì phải,

Đối với võ hội gia tộc, hắn tuyệt đối tự tin cho dù không giành được hạng nhất thì ba hạng đầu cũng không có vấn đề.

Chốc lát sau...

Triệu Phong đi đến nơi ghi danh võ hội gia tộc.

Võ hội gia tộc cứ ba năm diễn ra một lần, cơ bản đều là báo danh trước một tháng.

Triệu Phong vừa đến nơi ghi danh thì đã có rất đông con cháu trong gia tộc đến xếp hàng.

- Có nghe nói gì không lần này võ hội gia tộc ban thưởng vô cùng phong phú, hơn xa những võ hội trước kia.

Một đệ tử Triệu tộc lên tiếng.

- Ban thường? Nói nghe thử xem! Huynh đệ quả thật không hổ là đệ tử nội tầng.

Vài người bên cạnh liền lộ vẻ hứng thú, ánh mắt đồng loạt hướng về phía “đệ tử nội tầng” kia.

Tiếng đàm luận của bọn hắn cũng khiến Triệu Phong chú ý. Hắn ghé mắt nhìn chỉ thấy vị đệ tử nội tầng kia tu vi đã đạt đến tam trọng võ đạo đỉnh phong nhìn cường độ khí huyết và khí tức lộ ra thì thực lực ít nhất tương đương Triệu Càn.

Không hỗ là đệ tử nội tầng.

Triệu Phong thầm nghĩ không ngờ tùy tiện một đệ tử nội tầng đã có được thực lực như vậy.

- Võ hội năm nay, chỉ cần tiến vào 50 hạng đầu là có thể trở thành “đệ tử nội tầng”, đồng thời được tiến vào tầng hai của Huyền Vũ các, lựa chọn võ học cao cấp, ban thường một cái Huyết Nhân Sâm ba trăm năm tuổi. Nếu như có thể tiến vào được 20 hạng đầu thì lập tức được lựa chọn hai môn võ học cao cấp, hai cái Huyết Nhân Sâm ba trăm năm tuổi.

Vị đệ tử nội tầng kia nói đến đây liền dừng lại một chút.

- Chậc chậc, Huyết Nhân Sâm ba trăm năm tuổi gia tộc quả thật chịu dốc vốn liếng!

- Võ học cao cấp, đệ tử bình thường e rằng cả đời cũng khó mà học được.

Một vài đệ tử ở gần đó liền lộ vẻ chấn động.

Ngay cả Triệu Phong nghe xong cũng có chút kinh hỉ.

Huyết Nhân Sâm ba trăm năm tuổi giá trị đến ba ngàn lượng bạc, hắn đã từng đến Dược Hiêm Cảc mên biêt rất rõ.

Đương nhiên, càng khiến hắn động tâm hơn chính là có thể tiến vào tầng hai Huyền Vũ các lựa chọn bí tịch võ học.

- Nếu như có tiến vào tầng hai Huyền Vũ các, ta có thể mang ra được một lượng lớn võ học cao cấp.

Triệu Phong âm thầm chờ mong Lúc này, vị đệ tử nội tầng kia lại tiếp tục nói:

- Tiến vào 10 hạng đầu, cũng có thể chọn hai môn võ học cao cấp, nhưng lại được ban thường Huyết Nhân Sâm năm trăm năm tuổi!

Huyết Nhân Sâm năm trăm năm tuổi!

Đám đệ tử quanh đó phấn khởi không thôi không ít người xoa xoa tay.

Nên biết rằng một Huyết Nhân Sâm năm trăm năm tuổi đã có giá một vạn lượng bạc.

- Nghe nói đệ tử tiến vào ba hạng đầu còn có thể lựa chọn một võ học đỉnh cấp, hai võ học cao cấp. Còn ban thưởng một viên “Uẩn Huyết Đan”.

- Võ học đỉnh cấp!

- Uẩn Huyết Đan?

Đám đệ tử lập tức khiếp sợ biến sắc.

Võ học đỉnh cấp...

Đây chính là võ học cấp bậc cao nhất, có thể tu luyện tới cửu trọng võ đạo.

Về phần “Uẩn Huyết Đan” lại càng là linh đan diệu dược quý hiếm trên thế gian, nghe nói ngay cả Võ Giả chính thức phục dụng vào cũng có thể tăng cường tu vi.

Nếu như Triệu Phong có một viên Uẩn Huyết Đan, sau khi phục dụng nó, đoán chừng không mất mấy ngày là có thể đột phá tứ trọng võ đạo.

Tiếc rằng linh đan diệu dược như vậy lại vô cùng quý hiếm đắt đỏ, giá trị trên năm vạn lượng bạc...

- Đúng rồi xếp hạng nhất có ban thường đặc biệt gì?

Có người tò mò hỏi.

- Không sai theo lệ cũ, xếp hạng nhất sẽ có ban thưởng đặc biệt.

Vài tên đệ tử Triệu tộc lập tức hưng phấn nói

- Xếp hạng nhất khẳng định là có ban thưởng thêm, thế nhưng ta cũng không biết là gì. Vị đệ tử nội tầng kia lắc đầu đáp.

Haiz...

Mọi người xung quanh liền có chút thất vọng.

Thế nhưng càng như vậy lại càng khiến người khác hiếu kỳ.

Chờ một lúc lâu sau...

Triệu Phong đi vào chỗ ghi danh nhận được một khối lệnh bài.

Trên lệnh bài có một con số: 188.

Triệu Phong biết đây chính là thẻ bài mã số của mình.

Trong Triệu thị gia tộc, ít nhất có mấy trăm đệ tử tham gia võ hội gia tộc.

Theo quy tắc võ hội gia tộc, đệ tử nội tầng hạn chế tuổi dưới mười tám, danh ngạch chỉ có 50.

Mà bây giờ đệ tử nội tầng đã có 50 danh ngạch rồi.

Nói cách khác, những đệ tử nội tầng lớn tuổi có thể sẽ bị loại buổi, bị đệ tử mới thay thế.

Bởi vậy, đây chính là một cuộc tỷ thí dành cho kẻ mạnh vô cùng tàn khốc kịch liệt.

Sau khi báo danh xong, Triệu Phong trở về địa bàn ngoại tầng của gia tộc, bắt đầu chăm chỉ tu luyện.

Một ngày trôi qua. Thời gian diễn ra võ hội gia tộc càng lúc càng gần.

Trong các đệ tử của Triệu tộc lúc này đã có một bảng danh sách xếp hạng 20 hạng đầu của võ hội gia tộc.

Đứng đầu bảng xếp hạng rõ ràng chính là người nổi bật nhất trong hàng ngũ đệ tử nội tầng đệ nhất thiên tài của gia tộc-Triệu Lâm Long.

Triệu Lân Long từ hai năm trước đã tấn chức cảnh giới chân Võ Giả tứ trọng võ đạo.

Lần võ hội trước, hắn xếp hạng thứ ba.

Lúc đó hắn còn chưa đến mười lăm tuổi Hiện nay, Triệu Lân Long đã trở thành một trong bốn đại thiên tài của thành Vũ Dương.

Cho nên, trong bảng xếp hạng thực lực của đệ tử Triệu tộc, hắn được công nhận là đệ nhất!

Vị trí số một này không phải lo lắng, cũng không cần hoài nghi.

- Tiếp đó, Triệu Phong(*) chính là vị trí thứ hai vị trí thứ ba là Triệu Hàn, thứ tư là Triệu Cầm... Thứ hai mươi mốt là Triệu Nhạc.

(*). Trong truyện có 2 người tên là Triệu Phong chúng có cùng 1 cách phát âm nhưng chữ viết và nghĩa thì khác nhau.

赵峰: Triệu Phong. NVC của chúng ta, chữ "Phong" ở đây có nghĩa là đỉnh, ngọn, chóp núi

赵封: tên Triệu Phong kia, chữ "phong" này có nghĩa là phong tước, ban tước

Lúc Triệu Phong nhìn thấy bảng xếp hạng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, Triệu Nhạc xếp hạng nhất đệ tử ngoại tầng không ngờ khi xếp cùng đệ tử nội tầng thì ngay cả hai mươi hạng đầu cũng không chen vào nổi.

Đằng sau, Triệu Nhất Kiểm và Triệu Vũ Phi phân biệt chiếm hạng ba mươi tám và bốn mươi.

Về phần Triệu Càn. Triệu Quang xếp hàng thứ năm đệ tử ngoại tầng thì phân biệt chiếm hạng bốn mươi chín, năm mươi ba.

Toàn bộ danh sách xếp hạng có 100 cái tên. Triệu Phong một mạch xem hết.

Cuối cùng...

Tại vị trí thứ hai từ dưới đếm lên của bảng xếp hạng cũng tức là vị trí chín mươi chín, Triệu Phong đã thấy được tên của mình.

Chương 19: Võ hội xếp hạng

- Hạng 99?

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên nụ cười, lẩm bẩm:

- Lần võ hội gia tộc này thật khiến người ta mong đợi...

Đệ tử có thể xếp vào 100 hạng đầu đều là những người ưu dị so với đám cùng lứa trong tộc.

- Dù sao thì con cháu trong gia tộc từ mười hai đến mười tám tuổi cũng có hơn một ngàn. Số đệ tử tham gia báo danh ít nhất cũng phải bốn năm trăm người.

Nếu đổi lại là Triệu Phong trước đây, muốn tiến vào 100 hạng đầu thì căn bản không có khả năng.

- Chỉ còn hai mươi ngày nữa là bắt đầu võ hội gia tộc, ta phải nắm lấy thời gian này...

Triệu Phong ghi danh xong, lập tức về nhà toàn lực chuẩn bị.

Thời gian võ hội gia tộc diễn ra càng lúc càng gần.

Toàn bộ đệ tử Triệu thị gia tộc đều tràn ngập một bầu không khí tu luyện nhiệt tình.

Không ít đệ tử Triệu tộc trong tình cảnh áp bách này đã thu được tiến bộ, đột phá...

Mà đây cũng chính là hiệu quả mà cao tầng của Triệu tộc mong muốn.

Sau khi Triệu Phong trở về, ngoại trừ tu luyện củng cố Võ Đạo Nội Kinh ra cũng không bỏ dở tu luyện Nộ Long Quyền.

Cho đến hiện tại Nộ Long Quyền vẫn là loại võ học công kích mạnh nhất của Triệu Phong.

Từ hơn nửa tháng trước, Triệu Phong đã tu luyện Nộ Long Quyền này đến đại thành rồi Hiện nay, hắn bất tri bất giác đã tu luyện bộ quyền pháp này đến cảnh giới đỉnh phong.

Cảnh giới đỉnh phong đại biểu cho chín thành hỏa hầu trở lên, uy lực so với cảnh giới đại thành còn mạnh mẽ hơn nhiều.

Cho đến nay, Triệu Phong còn chưa từng nghe qua đệ tử ngoại tầng nào có thể tu luyện võ học trung cấp đến cảnh giới đỉnh phong.

Lúc này, chỉ còn cách võ hội gia tộc nửa tháng mà thôi.

Thời gian càng ngày càng ít...

Triệu Phong lại càng dành nhiều tinh lực hơn cho việc tu luyện trọng điểm vẫn là Lăng Độ Khí Quyết, nhằm tu luyện Võ Đạo Nội Kình.

Để củng cố Võ Đạo Nội Kình, Triệu Phong đã đem cây Huyết Nhân Sâm ba trăm năm tuổi trân quý nhất của mình phục dụng.

Bởi vì đã sớm ngưng tụ ra Võ Đạo Nội Kinh cho nên tiến triển tu vi của Triệu Phong cũng rất nhanh, rèn luyện khí lực thân thể so với người khác lại càng nhanh hơn.

Trước ba ngày diễn ra võ hội gia tộc, Triệu Phong một lần hành động đột phá đến tam trọng võ đạo đỉnh phong chỉ còn cách cực hạn tam trọng võ đạo đỉnh phong nửa bước nữa mà thôi.

Phù...

Triệu Phong thở dài một hơi.

Cho đến giờ phút này, các phương diện thân thể của hắn đều đã đạt đến cực hạn.

- Chỉ còn ba ngày nữa, không biết liệu ta có thể đột phá đến tứ trọng võ đạo hay không.

Triệu Phong thầm nghĩ.

Triệu Lân Long chính là đệ nhất nhân được con cháu trong gia tộc công nhận, nghe nói hai năm trước đã đột phá tứ trọng võ đạo, trở thành Võ Giả chính thức.

Hai ngày tiếp theo, Triệu Phong bắt đầu thử trùng kích tứ trọng võ đạo, thế nhưng vẫn thất bại.

Đây cũng là điều nằm trong dự đoán của hắn.

- Võ Đạo Nội Kinh của ta so với tứ trọng võ đạo vẫn còn chênh lệch, tổ chất thân thể cũng kém vài phần hỏa hầu.

Triệu Phong rất nhanh đã tìm được nguyên nhân.

Trước tam trọng võ đạo, chỉ mới là cơ sở bắt đầu tu hành. Nếu như căn cơ không ổn định sẽ trực tiếp ảnh hưởng đêm cảnh giới sau.

Hai tháng gần đây, Triệu Phong liên tục đột phá cho nên căn cơ vẫn không vững.

Xét thấy điểm này, Triệu Phong cũng không miễn cưỡng nữa, nắm bắt thời gian tu luyện, tăng cường trạng thái.

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Ngày cuối cùng trước ngày diễn ra võ hội gia tộc.

- Ngày mai là bắt đầu diễn ra võ hội gia tộc rồi...

Triệu Phong hít một lời thật sâu, bàn tay chậm rãi mở ra một đoàn khí tức màu xanh nhạt nhẹ nhàng rít gào chấn động giống như tia gió sắc bén.

Có Võ Đạo Nội Kình một chưởng toàn lực của hắn có thể lập tức chấn động chết tam trọng võ đạo bình thường.

Bây giờ hắn đã không còn là cấp bậc chuẩn Võ Giả nữa, mà đã là nửa bước Võ Giả.

Thực lực chuẩn Võ Giả có thể dễ dàng đánh bại tam trọng võ đạo trong một hai chiêu, thậm chí còn có thể tạo thành uy hiếp nhất định đối với Thanh Đầu Hổ Vương.

Thế nhưng nếu đạt đến “nửa bước Võ Giả”, có thể nói là đã bước nửa bước vào cánh cửa Võ Giả, thực lực càng mạnh hơn.

Với thực lực của Triệu Phong bây giờ, hắn thậm chí có thể chính diện đối kháng với Thanh Đầu Hổ Vương.

Chênh lệch lớn nhất giữa hắn và Võ Giả, không phải là Võ Đạo Nội Kinh mà là một vài khiếm khuyết trên phương diện tố chất thân thể.

Đêm khuya hôm đó...

Trong một đình viện nào đó của Triệu tộc...

Choang...

Một đạo kiếm quang lạnh lẽo phá vỏ mà ra, ở trong hư không biến ảo thành từng đường khí lưu băng lãnh, khiến không khí bốn phía trở nên rét lạnh thấu xương.

Chủ nhân của kiếm quang chính là một thiếu niên mặc áo bào tím, mi sắc như kiếm, uy lực của kiếm chiêu trong tay hắn đã đạt đêm tình trạng khiến người khác sợ hãi.

Hắn tùy ý vung ra một kiếm đã có thể sánh ngang với Liệt Phong Trảm của Tân Phi ngày trước, dễ dàng chặt đứt đại thụ hai người ôm, Võ Đô tam trọng võ đạo bình thường căn bản không thể cản được một kiếm này.

- Kiếm nhi rất không tồi! Ngươi đã luyện “Lãnh Lưu Kiếm” đến cảnh giới đại thành. Phóng mắt khắp ngoại tầng của gia tộc, người có thể tu luyện võ học cao cấp đến đại thành e rằng chỉ có một mình ngươi mà thôi.

Một Võ Giả trung niên cười nói.

Thiếu niên áo tím đang luyện kiếm kia chính là Triệu Nhất Kiểm xếp hạng thứ ba trong hàng ngũ đệ tử ngoại tầng.

- Vị trí đệ nhất của đệ tử ngoại tầng, xem ra phải đổi chỗ rồi. Còn tên

Triệu Phong “tôm tép nhãi nhép” kia ta nhất định sẽ khiến hắn mất sạch thể diện!

Ánh mắt Triệu Nhật Kiêm vô cùng lạnh lùng, y hệt như lưỡi kiếm.

Đặc biệt lúc nhắc đến “Triệu Phong”, bảo kiếm trong tay của hắn liền chém ra bốn năm đạo kiếm lưu băng lãnh uy lực bực này, cho dù là đích thân Võ Giả chính thức đối diện cũng phải động dung.

- Kiểm nhi tầm mắt của ngươi đừng dừng lại ở ngoại tầng gia tộc.

Võ Giả trung niên lắc đầu nói:

- Đối thủ thực sự của ngươi chính là đệ tử nội tầng! Với thực lực của ngươi bây giờ, tiến vào trong hai mươi hạng đâu cũng không phải là vấn đề, nếu như có thể tranh thủ tiến vào mười hạng đầu, như vậy mới khiến thể diện của ta tăng lên.

- Vâng, phụ thân! Ta ít nhất nắm chắc bảy thành có thể tiến vào mười hạng đầu.

Âm thanh của Triệu Nhất Kiểm tràn đầy chiến ý và tự tin.

...

Triệu tộc, tại một tòa đình các tinh xảo, ánh đèn chập chờn.

- Vũ Phi ngày mai là bắt đầu thi đấu võ hội gia tộc rồi ngươi có mấy thành nắm chắc?

Một vị lão giả cụt tay vui vẻ nói.

- Gia gia yên tâm. Vũ Phi có lòng tin tuyệt đối. Tại ngoại tầng gia tộc,

tuyệt đối không có ai là đối thủ của ta.

Khuôn mặt thanh nhã xinh đẹp của Triệu Vũ Phi dưới ánh đèn khẽ hồng, xinh đẹp đến mức khiến người khác hít thở không thông.

- Trong ngoại tầng gia tộc, người duy nhất ngươi phải cẩn thận chính là “Triệu Nhất Kiêm”. Về phần Triệu Nhạc, đặc điểm của hắn là phòng ngự, không thể nào uy hiếp được ngươi.

Lão giả cụt tay phân tích nói

- Triệu Nhất Kiểm? Có lẽ vậy.

Triệu Vũ Phi cũng từ chối cho ý kiến.

Với thân phận là thiên tài trong ngoại tầng của gia tộc, đã không còn ai có thể lọt vào pháp nhãn của nàng.

Thế nhưng không biết tại sao, thân ảnh của một thiếu niên lạnh nhạt tự tin lại xuất hiện trong đầu nàng.

Người đó cho dù trong đám đệ tử ngoại tầng cũng không thể tiến vào mười hạng đầu...

- Còn nữa, nếu như trong khi thi đấu gặp phải Triệu Lân Long xếp hạng nhất thì ngươi cũng đừng cậy mạnh, trong số những người trẻ tuổi của Triệu tộc thì hắn quả thật là số một.

Lão giả cụt tay nhắc nhở.

...

Cùng lúc đó, tại một tòa đình viện cao lớn xa hoa.

- Càn nhi, Khôn nhi lần võ hội gia tộc này, các ngươi đều phải cố gắng biểu hiện. Đặc biệt là Càn nhi thực lực của ngươi đã đạt đến cấp bậc chuẩn Võ Giả, phải tranh thủ tiến vào mười hạng đầu.

Một âm thanh dương cương bá đạo vang lên.

- Vâng! Phụ thân! Với thực lực của ta bây giờ, cho dù là Triệu Nhạc xếp hạng nhất đệ tử ngoại tầng cũng không phải đối thủ của ta.

Triệu Càn lộ ra thần sắc lạnh nhạt bình tĩnh.

Mà Triệu Khôn ở bên cạnh hắn thì lại cắn răng thầm nghĩ:

- Triệu Phong! Hiện nay ta đã đột phá đến tam trọng võ đạo, tu luyện tới biến thứ sáu của Độc Xà Thập Tam Biến, trong võ hội gia tộc, ta nhất định sẽ khiến ngươi không thể yên ổn.

Võ hội gia tộc sắp bắt đầu, toàn thể Triệu thị gia tộc đều chấn động.

Thậm chí một số cao tầng trong tộc, trưởng lão, những nhân vật có số má đều đang âm thầm chờ đợi.

Tất cả mọi người đều đang chờ đến ngày mai, đó chính là cơ hội để cá chép hóa rồng.

.....

Sáng sớm ngày hôm sau.

Mặt trời chỉ vừa mới lộ ra một tia sáng bạc.

Tại trên “Thiên Võ Trường” vốn là trọng địa của gia tộc đã liên tục hội

tụ một đám người phần lớn đều là đệ tử Triệu tộc, còn có một số nhân vật cao tầng trong gia tộc.

Ba hạng đầu của đệ tử ngoại tầng là Triệu Nhạc, Triệu Nhất Kiểm và Triệu Vũ Phi đều đã đến.

Triệu Phong cũng có mặt tại đó.

Đây là lần đầu tiên hắn tiến vào “Thiên Võ Trường” trong gia tộc.

Triệu Phong thoáng đánh giá một chút, trong Thiên Võ Trường này có mười cái võ đài luận võ, mỗi cái đều có đường kính trăm mét, tất cả đều dùng đá hoa cương cứng rắn để xây nên.

Theo thời gian trôi qua, con cháu trong gia tộc kéo đến càng ngày càng đông, phần lớn đều là đệ tử ngoại tầng, số lượng lên đến vài trăm.

Về phần đệ tử nội tầng thì lại không có bao nhiêu.

Triệu Phong cũng không cảm thấy kỳ quái bởi vì trong võ hội gia tộc, trước hết sẽ có một cái “thi đầu dự tuyển”.

Cái gọi là “thi đấu dự tuyển” chính là cuộc thi phân loại, trước hết là bắt đầu từ đệ tử ngoại tầng, triển khai tranh đoạt tư cách thi đấu, chọn ra 50 danh ngạch để cùng thi đấu với 50 đệ tử nội tầng.

Mục đích của việc này chính là để đào thải những đệ tử có thực lực yếu kém của đệ tử ngoại tầng nhằm chọn ra những người tinh anh.

Đệ tử nội tầng những năm qua tham gia võ hội gia tộc đều xếp vào 50 hạng đầu, mà danh ngạch cũng là 50 cái.

Cho nên, đệ tử nội tầng không cần tham gia thi đấu dự tuyển, chỉ cần chờ nửa tháng sau bắt đầu tổng thi đấu.

Đợi một hồi lâu, trên sân bắt đầu dần dần xuất hiện một vài đệ tử nội tầng ước chừng có khoảng hai chục người.

Những đệ tử nội tầng này đều hứng thú xem xét các đệ tử ngoại tầng trong Thiên Võ Trường.

- Chậc chậc, trong số những đệ tử ngoại tầng năm nay cũng có vài nhân vật, không biết là có thể đào thải bao nhiều đệ tử nội tầng đây.

- Ta thấy cũng chỉ có ba hạng đầu là có chút hy vọng mà thôi.

Mười mấy đệ tử nội tầng bắt đầu thấp giọng nghị luận.

- Mau nhìn! Triệu Cầm xếp hạng thứ tư trong đệ tử nội tầng cũng đến.

Trong đám người đột nhiên nổi lên một trận xao động sau đó rơi vào tĩnh lặng.

Trong đám đệ tử nội tầng tiêu điểm ánh mắt chính là một thiếu nữ tĩnh nhã như nguyệt đình tướng mạo tú lệ, vô cùng điềm đạm nho nhã.

Nàng chính là Triệu Cầm, xếp hàng thứ tư trong đệ tử nội tầng của gia tộc.

Triệu Phong thúc dục mắt trái không ngờ từ trên người thiếu nữ này cảm ứng được một luồng Võ Đạo Nội Kình, cường độ thậm chí còn nhỉnh hơn mình, mà số lượng thì lại càng vượt xa mình.

- Cảnh giới Võ Giả... tu vi của Triệu Cầm này không ngờ đã đạt đến tứ trọng võ đạo! Triệu Phong hít một hơi thật sâu.

Hắn đã sớm đoán ra, những đệ tử thiên tài trong nội tầng đều có tu vi thiên phú cực cao. hôm nay gặp được, so với trong dự liệu còn khủng bố hơn.

Triệu Cầm xếp hàng thứ tư đã lợi hại như vậy, không biết Triệu Lân Long xếp hàng thứ nhất còn khủng bố đến mức nào?

- Nghe nói thực lực của Triệu Cầm ở trong tộc rất gần Triệu Lân Long, sánh ngang với Triệu Hàn và Triệu Phong (*), chỉ thấp hơn bốn đại thiên tài của thành Vũ Dương một bậc mà thôi.

(*) Triệu Phong này chỉ cùng cách đọc, còn cách viết khác.

- Triệu Lân Long xếp hạng nhất, “Triệu Phong” xếp hạng hai Triệu Hàn xếp hạng ba... tất cả đều không có mặt!

Triệu Nhạc xếp hạng nhất đệ tử ngoại tầng thần sắc trở nên ngưng trọng vẻ mặt có chút khó coi.

Rất hiển nhiên, ba hạng đầu của đệ tử nội tầng hoàn toàn không để cuộc thi của đệ tử ngoại tầng vào mắt.

Thực lực, xếp hạng và địa vị của bọn họ đã mạnh mẽ đến mức không thể rung chuyển.

Có lẽ, chỉ có trong cuộc tổng thi đấu mới có thể nhìn thấy thân ảnh của bọn họ.

Nửa canh giờ sau.

Một âm thanh vang dội vang vọng khắp toàn trường:

- Võ hội gia tộc sắp bắt đầu! Hôm nay sẽ tổ chức “dự tuyển thi đấu”, dành riêng cho đệ tử ngoại tầng từ trong 522 người, chọn ra 50 hạng đâu.

Chương 20: Quyền pháp cơ sở

Khoảnh khắc thanh âm kia vang lên, cũng tuyên bố Triệu thị gia tộc chính thức bắt đầu.

Toàn trường lập tức yên tĩnh.

- Vòng thứ nhất, tiểu tổ thi đấu! Tất cả người chia làm mười tổ, chia ra mười cái luận võ đài bây giờ bắt đầu phân tổ...

Dưới sự an bài của gia tộc, phần đông đệ tử ngoại tầng đều được phân đến các luận võ đài khác nhau.

- Số 188, luận võ đài số 7! Triệu Phong nghe thấy âm thanh này, liền biết mình được sắp xếp ở luận võ đài số 7.

Quy tắc so tài là mỗi luận võ đài có chừng hơn năm mươi người, chọn ra mười người đứng đầu tiên vào vòng tiếp theo.

Ví dụ như luận võ đài số 7 của Triệu Phong có tổng cộng 52 người.

Mắt trái của Triệu Phong xẹt qua mười tổ của toàn trường liền phát hiện những tiểu tổ mà gia tộc phân phối đều theo một quy luật nhất định.

Điểm rõ ràng nhất chính là những đệ tử nằm trong 10 hạng đầu của ngoại tầng đều được phân phối đến mười tổ khác nhau.

Ví dụ như, Triệu Nhạc hạng một được phân đến tổ 1.

Triệu Nhất Kiểm và Triệu Vũ Phi thì được phân đến tổ 2, tổ3...

Làm như vậy có thể tránh cho những đệ tử thực lực mạnh gặp nhau quá sớm.

- Mỗi một tổ đều phân chia mạnh yếu đồng đều, có thể đảm bảo, mỗi tổ lọt vào mười hạng đầu đều không có quá nhiều may mắn.

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Tiếp đó, Triệu Phong bắt đầu chú ý đến những đệ tử có thực lực mạnh của tổ mình.

Tổ thứ bảy, thực lực mạnh nhất chính là Triệu Thần Cương xếp hạng thứ bảy trong đệ tử ngoại tầng.

Thân hình Triệu Thần Cương cao ráo, khí tức tam trọng võ đạo, khiến cho một vài đệ tử xung quanh đều e ngại.

Có thể xếp vào mười hạng đầu trong đệ tử ngoại tầng hiển nhiên có chỗ hơn người.

Khiến cho Triệu Phong cảm thấy ngoài ý muốn chính là trong tổ thứ bảy này hắn lại gặp được một người quen.

Đó chính là thiếu nữ tuyết bào có dung nhan quyến rũ tú lệ, rất quen thuộc với hắn.

- Phong ca.

Triệu Tuyết miễn cưỡng mỉm cười, chào hỏi Triệu Phong cũng không nhiều lời.

Triệu Phong cũng chỉ gật đầu đáp lại một chút.

- Tiểu Tuyết! Ngươi yên tâm vừa rồi Kiểm ca đã phân phó, ta nhất định sẽ trị tên Triệu Phong một phen tốt nhất là đả thương hắn để hắn không giành được vị trí tốt.

Triệu Thần Cương đứng đầu tiểu tổ đi đến trước mặt Triệu Tuyết, thấp giọng mỉm cười.

- Ngươi...

Ánh mắt Triệu Tuyết co lại, muốn nói gì đó lại thôi.

Chẳng biết tại sao, trong lòng nàng luôn không mong muốn nhìn thấy Triệu Phong có thể giành được xếp hạng tốt.

Đúng lúc này, mỗi tổ bắt đầu phân chia thi đấu.

- Số 13 đấu với số 65!

- Số 48 đấu với số 355!

- Số 179 đấu với số 24!

Mỗi tổ đều vang lên tiếng tuyên bố của trọng tài Những vòng thi đấu đầu tiên đều rất nhanh phân thắng bại.

Trọng tài đều là Võ Giả trong gia tộc, kinh nghiệm phong phú, ánh mắt sắc bén, có thể dễ dàng nhìn ra ưu khuyết và chênh lệch, nhanh chóng đưa ra phán quyết.

Ví dụ như Triệu Thần Cương đứng đầu tổ 7, chỉ một chiêu đã đánh

bay đối thủ, căn bản không có gì gay cấn.

- Số 188 đấu với số 24!

Cuối cùng đã đến lượt Triệu Phong xuất hiện.

Bịch...

Thân hình hắn nhẹ lên, rơi trên tỷ võ đài.

Số 24 là một thiếu niên nhị trọng võ đạo, thân hình hơi mập, thấy Triệu Phong có tu vi tam trọng võ đạo liền lộ ra một tia sợ hãi.

- Phách Long Chưởng!

Thiếu niên hơi mập cắn răng một cái, ngưng tụ khí huyết toàn thân xông đến.

Hắn thi triển ra một loại võ học trung cấp, dùng khí thể mạnh mẽ liều mạng.

- Viêm Cương quyền!

Triệu Phong hời hợt dùng một quyền nghênh đón.

Trong khoảnh khắc hắn xuất quyền trọng tài trên tỷ võ đài số 7 khẽ lộ ra một tia dị sắc.

Bởi vì Triệu Phong vừa thi triển một loại quyền pháp cơ sở.

Phành...

Quyền chưởng giao thoa, thiếu niên thân hình hơi mập kêu lên một

tiếng trầm muộn, bị một quyền của Triệu Phong đánh trúng thân hình lảo đảo, trực tiếp ngã lăn trên đất.

- Số 188 thắng!

Trọng tài khẽ giật mình, nhanh chóng tuyên bố kết quả. Triệu Phong lần đầu lên sân liền nhẹ nhàng chiến thắng. Bởi vì đối thủ của hắn không mạnh cho nên cũng không khiến người khác chú ý.

- Hừ! Tiểu tử này thực to gan, dám sử dụng quyền pháp cơ sở!

Một vài đệ tử quan chiến ở bên dưới đều cười lạnh một tiếng.

- Số 188 đấu với số 66!

Một lát sau, lại đến lượt Triệu Phong lần thứ hai thượng tràng.

Trong cuộc thi của mỗi tiểu tổ đều có một quy tắc đó là thua mười trận sẽ bị đào thải khỏi hàng ngũ, bởi vì mỗi tiểu tổ thi đấu chỉ chọn ra mười người.

Nếu như có thể liên tiếp thăng hai mươi trận, cũng đồng nghĩa với có thể lập tức tấn cấp vòng tiếp theo, rời khỏi cuộc thi tiêu tổ.

Trận thứ hai của Triệu Phong là gặp một thiếu niên mặt ngựa, tu vi nhị trọng võ đạo đỉnh phong.

- Viêm Cương quyền!

Triệu Phong xuất quyền thậm chí không cần suy nghĩ, giống như cá lượn qua rặng san hô dưới biển sâu, chuẩn xác đánh trúng chổ hiểm của đối thủ.

Phành...

Thiếu niên mặt ngựa kêu lên một tiếng trầm muộn, bị một quyền như sét đánh của Triệu Phong đánh ngã trên đất.

- Lại là quyền pháp cơ sở!

Vẻ mặt một vài đệ tử gia tộc trên sân đều không khỏi thay đổi.

Trọng tài mặc dù kinh ngạc nhưng vẫn không đổi sắc, tuyên bố:

- Số 188 thắng!

Đây chính là trận thắng thứ hai của Triệu Phong Biểu hiện của hắn đã khiến một vài đệ tử Triệu tộc chú ý.

Thế nhưng hai trận tỷ thí tiếp theo, Triệu Phong đều sử dụng quyền pháp cơ sở mà chiến thắng.

Bốn trận thắng liên tiếp.

- Tiểu tử này thật quá càn rỡ, hắn cho rằng bằng vào quyền pháp cơ sở là có thể vô địch sao?

- Hừ! Đối thủ của hắn đều không mạnh mẽ, đợi gặp đối thủ cùng cấp thì sẽ không nhẹ nhàng như vậy đâu!

Một vài đệ tử dưới đài rất khinh thường đối với biểu hiện của Triệu Phong.

- Số 188 đấu với số 47!

Cuối cùng, tại vòng thứ năm, đối thủ của Triệu Phong chính là một vị

đệ tử tam trọng võ đạo, xếp hạng thứ năm trong tiểu tổ.

- Triệu Khuê! Đánh bại tiểu tử kia đi!

Dưới luận võ đài có người hét lớn.

Bên dưới có rất nhiều người đã sớm bất mãn đối với Triệu Phong.

- Tiểu tử, đến đây thì chấm dứt thôi.

Thân hình Triệu Khuê khá cao lớn, khí huyết lực lượng trên người rất mạnh mẽ, ngưng tụ tại tứ chi trong cơ thể.

Hắn chỉ cần đứng trước mặt người khác thì đã có thể khiến cho đệ tử nhị trọng võ đạo khác cảm thấy vô cùng áp lực rồi.

Đệ tử ngoại tầng dự thi chỉ có hơn sáu mươi người là tam trọng võ đạo.

Bởi vậy, mỗi một đệ tử tam trọng võ đạo ở trong mỗi tiểu tổ đều có thể xem là cường giả.

- Xuất ra bản lĩnh của ngươi đi.

Triệu Phong cười nhạt một tiếng, tam trọng võ đạo bình thường còn chưa đủ lọt vào mắt hắn.

- Ha ha ha... Ngươi có bản lĩnh thì tiếp tục sử dụng quyền pháp cơ sở đi.

Triệu Khuê cười dài một tiếng, thân hình mạnh mẽ như sư tử mang theo kinh phong nặng mê đánh về phía Triệu Phong.

- Sư Vương Nộ!

Khí huyết toàn thân Triệu Khuê ngưng tụ bộc phát, dung nhập với trọng lượng thân thể tạo nên lực trùng kích đáng sợ đối với Triệu Phong.

Cho dù là cường giả tam trọng võ đạo đỉnh phong cũng không dám chính diện nghênh đón mức độ hung hãn như vậy.

- Ha ha, không tệ! Tiếp một chiêu của ta... Viêm Cương quyền!

Thân hình Triệu Phong lóe lên, không ngờ chủ động nghênh tiếp Triệu Khuê.

Lại là Viêm Cương quyền?

Một vài đệ tử dưới sân thiếu chút nữa là ngất xỉu.

Phù...

Triệu Phong vung ra một quyền phảng phất như kèm theo một đoàn viêm hỏa cương liệt, va chạm dữ dội với thân thể của Triệu Khuê.

Phành...

Một tiếng va chạm nặng nề vang lên, lan truyền khắp luận võ đài số 7.

Bất chợt, một tiếng gào thét truyền đến.

Phành phành...

Thân hình cao lớn như hổ của Triệu Khuê nằm rạp xuống đất, ngay

cả hàm răng cũng bị gãy mất mấy cái.

Cái gì...

Đám đệ tử ở dưới sân liền được mở rộng tầm mắt.

- Số 188. Triệu Phong chiến thắng!

Lúc trọng tài cho ra phán quyết cũng có chút khó tin.

Lại là quyền pháp cơ sở!

Năm thắng liên tiếp!

Đây không phải nghi ngờ chính là hung hăng tát vào mặt một vài đệ tử trong gia tộc.

- Quyền pháp cơ sở... Làm sao có thể...

Triệu Khuê mang theo vẻ mặt tái nhợt bước xuống đài.

Sau khi chiến thắng Triệu Khuê, những trận tỷ thí tiếp theo của Triệu Phong lại càng thêm nhẹ nhõm.

Năm thắng liên tiếp... Sáu thắng liên tiếp... Bảy thắng liên tiếp...

Về sau, một vài đối thủ dưới tam trọng võ đạo lúc gặp phải hắn liền dứt khoát trực tiếp nhận thua.

Tại luận võ đài số 7, người có thể giữ kỷ lục liên tiếp thắng cũng chỉ có hạng nhất tiểu tổ thứ 7 - Triệu Thần Cương.

- Thì ra tiểu tử này đã tu luyện quyền pháp cơ sở đến đỉnh phong khó

trách lợi hại như thế, đây hẳn là kết quả của việc chuyên tu quyền pháp cơ sở. Hừ, cứ chờ gặp phải ta, lúc đó ta sẽ cho ngươi nếm thử sự lợi hại của võ học cao cấp...

Triệu Thần Cương âm thầm cười lạnh.

Cho đến bây giờ, Triệu Phong và Triệu Thần Cương có thể xem là "Song hùng" của luận võ đài số 7, duy trì kỷ lục thắng liên tiếp.

Bảy thắng liên tiếp... tám thắng liên tiếp... chín thắng liên tiếp... mười thắng liên tiếp...

- Các ngươi nói xem. Triệu Phong và Triệu Thần Cương, ai lợi hại hơn?

- Hẳn là phần thắng của Triệu Thần Cương lớn hơn một chút, chẳng qua Triệu Phong này cũng không yếu, hiển nhiên là một đầu hắc mã rồi.

Con cháu trong gia tộc ở xung quanh luận võ đài đều nghị luận.

Như những tổ khác đều có một người mạnh nhất, một đường vô địch không ngừng.

- Ví dụ như Triệu Nhạc, Triệu Nhất Kiểm, thực lực áp đảo toàn bộ tiểu tổ. phần lớn đối thủ bắt gặp đều bỏ quyền.

Đặc biệt là Triệu Nhất Kiếm, biểu hiện ra thực lực đáng sợ, động một tí là một kiếm đả thương người, vì thể đổi thủ của hắn đều lựa chọn bỏ quyền.

Chỉ có tổ thứ 7 là xuất hiện tình huống "Song hùng cùng tiến"

Rất nhiều người ở bên dưới trận đều đang mong chờ Triệu Phong và Triệu Thần Cương gặp nhau.

Ngay trong trận tranh tài thứ mười hai của Triệu Phong hắn đã gặp một người quen.

Người đó chính là Triệu Tuyết.

Đây chính là một đối thủ xấu hổ.

- Triệu Tuyết, nhận thua đi.

Triệu Phong bình tĩnh nói.

Triệu Tuyết chỉ miễn cưỡng đạt đến nhị trọng đỉnh phong tuyệt đối không thể là đối thủ của hắn.

Lúc này, ngay cả Triệu Nhất Kiểm ở luận võ đài thứ hai cũng nhìn chăm chú tình huống bên này.

- Nhận thua? Ta không muốn!

Triệu Tuyết cắn răng trên gương mặt xinh đẹp lộ ra một tia quật cường.

Nàng không cho phép mình nhận thua trước Triệu Phong.

Trước kia, lúc còn ở trấn Thanh Diệp, Triệu Tuyết luôn một mực sùng bái hâm mộ Triệu Phong cho rằng hắn là thiếu niên ưu tú nhất trong trấn.

Nhưng từ khi tiến vào thành Vũ Dương, nàng mới phát hiện ra trấn Thanh Diệp này nhỏ bé như thế nào...

Với thân phận là nữ tử yếu nhược, trong hoàn cảnh lạ lẫm tàn khốc này, nàng liền dứt khoát lựa chọn dựa vào một đệ tử ngoại tầng xếp hàng thứ ba chính là Triệu Nhât Kiếm.

Nghĩ đến việc Triệu Phong chưa từng tiếp nhận mình, Triệu Tuyết tuyệt đối không chấp nhận bản thân nhận thua trước lựa chọn của mình.

- Được rồi!

Triệu Phong bất đắc dĩ lắc đầu.

- Phiêu Phong Thủ!

Triệu Tuyết quát một tiếng, thân hình thon thả phảng phất như một tia gió nhẹ, dung nhập vào từng chưởng trực tiếp đánh về phía huyệt thái dương của Triệu Phong.

Phiêu Phong Thủ là một bộ võ học trung cấp đỉnh phong thích hợp cho nữ tử tu luyện, sở trường lấy nhu thắng cương.

Luận đẳng cấp công pháp, Phiêu Phong Thủ và Nộ Long Quyền của Triệu Phong cũng tương đương, nhưng nó lại có thể khắc chế Nộ Long Quyên, đồng dạng cũng có thể khắc chế phong cách cương mãnh của Viêm Cương quyền.

- Viêm Cương quyền!

Triệu Phong vẫn đứng yên, động tác không nhanh không chậm vững vàng đánh ra một quyên cơ sở.

Phành...

Một quyền một chưởng giao thoa...

Lập tức, chỉ thấy Triệu Tuyết hừ một tiếng, thân hình lảo đảo, mắt thấy sắp ngã xuống.

Haiz...

Triệu Phong khẽ thở dài một tiếng, đưa tay đỡ lấy Triệu Tuyết.

Dù sao thì đối phương cũng là đệ tử cùng tộc, cùng nhau lớn lên, vì vậy hắn cũng có chút không đành lòng.

- Điểm Phong Chi!

Nào ngờ trong khoảnh khắc Triệu Tuyết được hắn đỡ lấy, trong mắt nàng đột nhiên lóe lên một tia lạnh lẽo, ngón tay như ngọc vô cùng sắc bén đâm thẳng vào ngực Triệu Phong.

-Một màn đột biến này khiến cho phần lớn con cháu trong gia tộc đều giật mình hô to.

Mà ngay cả trọng tài cũng sững sờ.

Trong khoảng cách gần như vậy, Triệu Phong đưa tay đỡ Triệu Tuyết, gần như không thể né tránh.

- Hừ!

Trên mặt Triệu Phong lộ ra một tia giận dữ, toàn thân bộc phát một luồng khí huyết cường đại thân hình chấn động, chấn bay Triệu Tuyết ra ngoài.

Bịch...

Triệu Tuyết hét lên một tiếng nhỏ ra một búng máu, bay ra khỏi luận võ đài ngã đến choáng váng, rên rỉ không ngừng.

- Số 188, Triệu Phong thắng.

Trọng tài lạnh lùng phán quyết, đồng thời nhìn Triệu Tuyết với vẻ khinh thường.

Hiển nhiên, biểu hiện của Triệu Tuyết vừa rồi cũng khiến trọng tài cảm thấy vô sỉ.

- Tuyết nhi! Triệu Nhất Kiểm ở luận võ đài số 2 kinh hô một tiếng, phi thân chạy tới.

Triệu Phong lạnh lùng bước xuống luận võ đài hắn không ngờ rằng Triệu Tuyết dưới tình huống đó lại còn có thể ra tay với mình.

- Tiểu tử... Chúng ta cứ chờ xem! Chờ đến khi ngươi gặp ta ngươi sẽ biết cái gì gọi là sỉ nhục.

Trong mắt Triệu Nhất Kiếm lóe lên hàn quang âm lệ.

- Ta cũng rất mong chờ.

Triệu Phong quay người bỏ đi, cuối cùng vẫn không thèm nhìn Triệu Tuyết một lần.

Hắn còn mơ hồ nghe thấy âm thanh của Triệu Tuyết:

- Kiếm ca ngươi nhất định phải báo thù cho...

Sau khi chiến thắng Triệu Tuyết, Triệu Phong liền giành được kỉ lục mười hai lần thắng liên tiếp.

- Mười hai lần thắng liên tiếp... Mười ba lần thắng liên tiếp... Mười bốn lần thắng liên tiếp...

Chiến tích của Triệu Phong tăng dần từng chút.

Với xu thế này, hắn rất có khả năng sẽ dùng quyền pháp cơ sở quét ngang luận võ đài số 7 này.

Toàn bộ luận võ đài số 7 cũng chỉ có Triệu Thần Cương xếp hạng một tiểu tổ mới có được chiến tích tương đương với hắn.

- Chỉ còn sáu trận nữa là ta có thể tấn chức vào vòng thi đấu tiếp theo. Triệu Phong trong suốt quá trình thi đấu đều lộ vẻ thong dong bình tĩnh.

Thế nhưng trong trận tranh tài thứ mười lăm. Triệu Phong đã gặp người xếp hạng nhất của tiểu tổ, đó là Triệu Thần Cương.

Thế cục “Song hùng cùng tiến” của luận võ đài số 7, cuối cùng đã được đẩy lên cao trào.

- Cuối cùng cũng gặp được!

Đệ tử Triệu tộc ở tiểu tổ thứ 7 như được trút bỏ gánh nặng tất cả đều thở phào một hơi. nhao nhao kích động.

Thậm chí ngay cả một số người dự thi của những tiểu tổ khác cũng đều lộ vẻ bức thiết, chờ mong nhìn về phía bên này.

Có chút ý tứ!

Trọng tài của luận võ đài số 7, cuối cùng đã lộ ra nụ cười.

- Tiểu tử, cuối cùng cũng gặp ngươi rồi có bản lĩnh thì tiếp tục sử dụng quyền pháp cơ sở đi.

Triệu Thần Cương liếm liếm đầu lưỡi trong mắt lộ ra một tia đăm chiêu.

Luận thực lực, Triệu Thần Cương xếp trong mười hạng đầu đệ tử ngoại tầng tu luyện võ học cao cấp, thậm chí còn cao hơn quyền pháp cơ sở ba cấp độ.

Nếu như Triệu Phong còn dám sử dụng quyền pháp cơ sở, vậy cũng không khác gì tự chuốc nhục nhã!

Lúc này, ánh mắt của phần đông thành viên trong Triệu tộc đều bị động tĩnh bên này hấp dẫn.

- Có gì mà không thể? Ta vẫn sẽ tiếp tục sử dụng quyền pháp cơ sở.

Triệu Phong không mặn không nhạt nói.

Cái gì! Vẫn tiếp tục sử dụng quyền pháp cơ sở?

Trên sân lập tức trở nên xôn xao, bên cạnh đó lại càng nhiều âm thanh hít khí lạnh đầy khiếp sợ.

- Tiểu tử này có uống nhầm thuốc không?

- Thật quá càn rỡ! Hắn thực sự cho rằng bản thân chỉ dựa vào quyền pháp cơ sở là có thể quét ngang tiểu tổ này hay sao?

- Vẫn... vẫn sử dụng quyền pháp cơ sở?

Trên gương mặt của trọng tài thoáng có chút co giật.

- Cho dù là đứng ở góc độ trọng tài thì hắn cũng cảm thấy Triệu Phong quá ngông cuồng rồi.

Triệu Thần Cương với tư cách là đối thủ, đột nhiên nụ cười trên mặt cứng lại, phảng phất như bị hung hăng tát cho một cái thật mạnh.

Chương 21: Cảnh giới viên mãn

Lời này của Triệu Phong vừa nói ra, lập tức dẫn phát sóng to gió lớn.

Đặc biệt là đệ tử Triệu tộc ở tiểu tổ số 7, hầu như tất cả đều nãy sinh thù hận đối với Triệu Phong.

- Lẽ nào lại như vậy! Tên này thật không coi ai ra gì!

- Triệu Thần Cương, đánh bại hắn!

Động tĩnh bên này cũng khiến những đệ tử của các tiểu tổ khác chú ý, nhao nhao đưa mắt nhìn.

- Võ học cơ sở? Có chút ý tứ.

Trong đám người đang quan chiến có một thiếu nữ xinh đẹp điềm đạm nho nhã lộ ra nụ cười mỉm bên khóe miệng, rõ ràng rất hứng thú.

Người vừa nói chính là Triệu Cầm xếp hạng thứ tư trong đệ tử nội tầng

Thân là đệ tử nội tầng Triệu Cầm không cần tham gia thi đấu dự tuyển, hơn nữa với tu vi và cảnh giới của nàng đủ để không quan tâm những đệ tử khác trong tộc, ngay cả Triệu Nhạc xếp hạng nhất đệ tử ngoại tầng cũng kém nàng một bậc.

- Tốt tốt tốt! Võ học cơ sở... Ta cũng muốn lĩnh giáo thử một phen!

Sắc mặt Triệu Thẩn Cương lúc trắng lúc xanh, ánh mắt âm trầm đến tận cùng.

Biểu hiện của đối phương chính là đang vũ nhục danh hiệu đệ nhất tiểu tổ số 7 của hắn một cách trần trụi.

- Lưu Phong quyền!

Triệu Thần Cương mang theo lửa giận trút ra một quyền như sấm sét.

Vừa ra tay thì hắn đã thi triển võ học cao cấp, Lưu Phong quyền.

Bộ quyền pháp này dùng tốc độ và hoàn cách áp bách người khác, người luyện quyền pháp này đến đại thành giống như gió thu quét ngang lá rụng, thế công như vũ bão.

Uy lực một chiêu này của Triệu Thẩn Cương hoàn toàn nằm trong dự liệu của mọi người, thực lực của hắn tiếp cận chuẩn Võ Giả, không hổ danh xưng hạng bảy đệ tử ngoại tầng và hạng nhất tiểu tổ số 7.

Thế nhưng, phần lớn mọi người lại đều chú ý đến Triệu Phong.

Đối mặt với đối thủ lớn là hạng bảy đệ tử ngoại tầng, hạng nhất tiểu tổ số 7, Triệu Phong liệu có tiếp tục sử dụng quyền pháp cơ sở hay không?

Bộ dạng Triệu Phong thong dong điềm tĩnh, rất tự tin, hắn đùng hành động của mình để nói rõ tất cả.

- Viêm Cương quyền!

Một quyền đơn giản hời hợt phảng phất như một đoàn viêm quang đang gào thét, diễn tả sinh mệnh vô cùng mãnh liệt, như ý viên mãn, mơ hồ giống như tự nhiên.

Lại là quyền pháp cơ sở...

Trong Thiên Võ Trường phần lớn ánh mắt đệ tử Triệu tộc đều bị động tác của Triệu Phong hấp dẫn.

- Lại là Viêm Cương quyền!

- Hắn vẫn dùng quyền pháp cơ sở sao?

Một vài đệ tử Triệu tộc trợn mắt há hốc mồm, trên mặt tràn đầy vẻ kinh ngạc.

Rất nhiều người đều cho rằng Triệu Phong chỉ nói miệng mà thôi, thực tế sẽ không dám ngông cuồng như vậy.

Nhưng tình huống bây giờ so với những gì bọn hắn tưởng tượng lại càng điên cuồng hơn.

- Tiểu tử này thật cuồngvọng gục xuống cho ta...

Ánh mắt Triệu Thần Cương gần như có thể phun ra lửa, hai nắm quyền như lưu tinh, thế như lôi đình, khiến không khí xung quanh mơ hồ đông cứng lại.

Uy lực của một quyền này khiến cho rất nhiều đệ tử Triệu tộc đều trầm trồ khen ngợi.

- Tam trọng võ đạo bình thường e rằng không tiếp nổi một quyền này đâu.

- Đúng vậy, Lưu Phong quyền tiểu thành đã có được một phần tinh túy rồi

Ngay cả một vài vị trưởng bối trong gia tộc cũng liên tục gật đầu.

Phành...

Trong khoảnh khắc hai đạo thân ảnh tiếp cận, nắm đấm giao cùng nắm đấm, cứng rắn ngạnh kháng

- Gục xuống cho ta!

Khóe mắt Triệu Thần Cương như muốn rách ra, trút hết lực lượng cả đời, đem Lưu Phong quyển phát huy đến cực hạn.

Hắn thi triển võ học cao cấp, nếu như không thể trong hai ba chiêu chế trụ Triệu Phong thì còn mặt mũi nào đặt chân vào mười hạng đầu trong hàng ngũ đệ tử ngoại tầng?

-Mở!

Trong mắt Triệu Phong vẫn giữ vẻ trầm ổn, tỉnh táo, quyền pháp của hắn như có linh tính, giống hệt một đoàn lửa cháy rực rỡ thiêu đốt hư không trong khoảnh khắc hết sức vi diệu, chặn đứng nắm quyền của Triệu Thần Cương.

Phànhphành...

Thân hình Triệu Thần Cương chấn động một cỗ khí tức cương liệt như muốn bạo phát, khiến cho nắm quyền của hắn như tê rần, thân thể không chịu khống chế mà lui về sau hai bước.

Còn đối thủ Triệu Phong của hắn thì thân hình chỉ thoáng dao động một chút.

-.... Sao có thể như vậy?

Trên mặt Triệu Thần Cương tràn đầy hoảng sợ và khó tin.

Vốn hắn cho rằng có thể dùng một quyển đánh bại Triệu Phong nhưng không ngờ lại bị đối phương hời hợt đánh lui.

- Xảy ra chuyện gì?

Đệ tử Triệu tộc ở xung quanh luận võ đài số 7 cũng đều sững sờ.

- Ta không tin... Vừa rồi nhất định là trùng hợp! Tiểu từ kia chỉ đánh bậy đánh bạ, đánh trúng điểm yếu nhất trong chiêu thức của ta.

Triệu Thần Cương gào thét giận dữ, lại lần nữa thúc dục Lưu Phong quyền, điên cuồng đánh về phía Triệu Phong

- Viêm Cương thức thứ tư!

Triệu Phong không nhanh không chậm, vẫn lạnh nhạt như cũ, tiếp tục sử dụng quyền pháp cơ sở.

Hai người lại lần nữa giao phong lấy cứng đối cứng, thân hình của Triệu Thần Cương lại lần nữa bị đẩy lui.

Hai bên giao phong chính diện, mặc dù không phân thắng bại, thế nhưng Triệu Thần Cương lại mơ hồ bị áp chế vài phần.

- Đúng là quyền pháp cơ sở... Hắn làm sao làm được?

Một vài đệ tử đang quan chiến đều sợ hãi đến ngây người, đều không biết nguyên do tại sao.

- Quyền pháp cơ sở, làm sao có thể địch nổi võ học cao cấp, lại còn chiếm thượng phong?

Phần đông đệ tử Triệu tộc đều cảm thấy nghi hoặc khó hiểu.

Một chiêu... hai chiêu... ba chiêu...

Chỉ thấy Triệu Thần Cương liên tục bị Triệu Phong đẩy lùi.

Hai người đều cùng cấp, mỗi bên đều có ưu khuyết cũng bình thường

Thế nhưng nếu trong tình huống chỉ sử dụng quyền pháp cơ sở lại có thể áp bách được võ học cao cấp, vậy thì quả thực có chút khó tin

Đến tột cùng đã xãy ra chuyện gì?

Vẻ mặt Triệu Thần Cương gần như điên cuồng dốc cạn lực mà công kích.

Vì vậy, ánh mắt của rất nhiều người đều chuyển về phía trọng tài và một số trưởng bối trong gia tộc đang theo dõi trận chiến trên sân.

- Ý thức chiến đấu, cùng với kỹ xảo thực chiến của Triệu Phong đều hơn xa Triệu Thần Cương, tâm tính cũng rất trầm ổn, tỉnh táo.

Một vị trọng tài không chắc chắn nói.

Phân tích của hắn hiển nhiên không đủ khiến người khác thỏa mãn

- Ha ha, không ngờ kẻ này lại luyện một bộ quyền pháp cơ sở đến cảnh giới ‘Viên mãn”.

Một âm thanh già nua đến từ vị trí chính giữa đài quan chiến vang lên.

Người lên tiếng là một vị lão giả râu bạc trắng người này chính là “Trọng tài trưởng” của lần thi đấu dự tuyển này, trải nghiệm rất sâu sắc.

Cảnh giới viên mãn?

Một vài trọng tài nhao nhao gật đầu, lập tức hoảng hốt.

Mọi người đều biết, đẳng cấp võ học càng cao thì uy lực lại càng lớn.

Thế nhưng điều này cũng không phải là tuyệt đối.

Võ học có chia cao thấp, nhưng người tu luyện lại khác nhau, cho nên cảnh giới hòa hầu cũng khác nhau.

Ví dụ như một người tu luyện võ học hạ cấp đến đại thành, một người lại vừa mới nhập môn võ học cao cấp. Như vậy thì người tu luyện võ học cao cấp ngược lại không phải là đối thủ của người tu luyện võ học hạ cấp.

Bình thường độ dao động tăng tưởng uy lực của võ học đều được chia làm bốn cảnh giới: sơ thành, tiểu thành, đại thành, đỉnh phong.

Trong đó, cành giới đỉnh phong là có chín thành hỏa hầu.

Người bình thường có thể tu luyện võ học đến cảnh giới tổ phong cũng đã là vô cùng hiếm thấy rồi

Thế nhưng cảnh giới tổ phong cũng không có nghĩa đó là cảnh giới cao nhất.

Trên cảnh giới này vẫn còn cảnh giới cao hơn, đó là cảnh giới “viên mãn”.

Cái gọi là viên mãn, có nghĩa là hòa hầu ít nhất đạt tói 99% trở lên, thậm chí gần như hoàn mỹ, không có chút khuyết điểm nhỉ nào.

- Cành giới viên mãn và cảnh giới tổ phong, mặc dù thoạt nhìn thì chênh lệch rất ít, thế nhưng nếu như một người tu luyện một bộ công pháp đến tình trạng như ý viên mãn, phản phác quy chân(*), thậm chí thoát ly gông cùm xiềng xích của chiêu thức võ kỹ. vậy thì, cảnh giới viên mãn và cảnh giới tổ phong, so với cảnh giới tiêu thành và đại thành còn chênh lệch nhiều hơn.

(*) tắt cả quy về một mối

Trọng tài trưởng lại cười nói.

- Nếu như vậy thì Triệu Phong chỉ có thể bất phân thắng bại với Triệu Thần Cương mới đúng.

Một vị Võ Giả ở bên cạnh vẫn có chút không rõ.

Dù sao thì võ học cao cấp vẫn cao hơn võ học cơ sơ ba cấp bậc, mà võ học cao cấp của Triệu Thần Cương lại còn tu luyện tới cảnh giới tiêu thành.

- Không sai! Quyền pháp cơ sở cảnh giới viên mãn, chỉ miễn cường có thể bất phân thắng bại với võ học cao cấp. Thế nhưng các phương diện cường độ khí huyết, năng lực phản ứng, tố chất tâm lý,

ý thức chiến đấu,... của Triệu Phong, đều hơn hẳn Triệu Thần Cương, đúng là người tài có thể bồi dưỡng.

Trọng tài trưởng nói với vẻ tán thưởng

Trãi qua một phen giải thích của ông ta, mọi người rốt cuộc đã tỉnh ngộ.

Mà lúc này, cuộc chiến trên tỷ võ đài số 7 cũng đã phát sinh biến hóa.

- Triệu Phong bắt đầu phản kích rồi!

- Trời đất! Tốc độ thật nhanh!

Phần đông ánh mắt đều bị luận võ đài số 7 hấp dẫn.

Phành... phành... phành...

Chỉ thấy Triệu Phong từ phòng ngự chuyển thành công kích, thế công quyền pháp của hắn như thiên mã hành không hiển nhiên đã thoát khỏi hạn chế chiêu thức của Viêm Cương quyền.

Thế công, tốc độ, uy lực,... của hắn đều không thể bắt bẻ, mà mỗi lần lại đều đánh trúng chỗ hiểm.

Vốn Triệu Thần Cương còn muốn nổi trận lôi đình, thế nhưng rơi vào tình huống này lập tức luống cuống tay chân, vừa thất thần thì liền trúng phải một quyền của Triệu Phong

Phành...

Đầu vai của Triệu Thần Cương bị đánh trúng một quyền, hú lên một tiếng, các đốt xương tay đều trật khớp, ngã trên mặt đất, mồ hôi lạnh

chảy ròng ròng

- Số 188, Triệu Phong thắng!

Trọng tài ở luận võ đài số 7 thở dài một hơi, trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc.

Ào...

Toàn bộ đệ tử Triệu tộc của tiểu tổ số 7 lập tức náo động

- Triệu Phong lại chiến thắng Triệu Thần Cương, lại còn dùng quyền pháp cơ sở nữa!

- Quả thực không thể tin nổi! Triệu Thần Cương chính là đệ nhất tiểu tổ số 7 đó...

Trong từng đợt sợ hãi thán phục, Triệu Phong đã chiến thắng Triệu Thần Cương, giành được mười lăm trận thắng liên tiếp.

Điều này cũng có nghĩa là, hắn đã trở thành đệ nhất nhân của tiểu tổ số 7.

Hào quang thắng lợi như thế đủ khiển hắn trở thành tiêu điểm chú ý của đệ tử ngoại tầng

Lúc này, Triệu Nhạc xếp hạng nhất, Triệu Nhất Kiếm và Triệu Vũ Phi xếp hạng ba, còn có đám người Triệu Càn cũng đồng loạt ghé mắt nhìn Triệu Phong

- Cảnh giới viên mãn? Lần trước lúc giáo đầu giảng bài, ta cũng cảm thấy mình đã lĩnh ngộ chiêu thức Viêm Cương quyền, tất cả biến mất trong đầu... Hẳn đây là nguyên nhân.

Trong lòng Triệu Phong đã hiểu ra.

Từ lần nghe giảng bài đó trở về, hắn cảm thấy quyền pháp cơ sở của mình đã đạt đến một cảnh giới hoàn toàn mới, đoán chừng có thể chống lại chuẩn Võ Già rồi.

Mà thực lực của Triệu Thần Cương chỉ mới miễn cưỡng tiếp cận chuẩn Võ Giả mà thôi.

- Đúng vậy, trong đám đệ tử ngoại tầng không ngờ lại xuất hiện một hắc mã.

Trọng tài trưởng mỉm cười.

- Quyền pháp cơ sở, tu luyện đến cảnh giới viên mãn, quả thật là không ngờ tới... Chẳng qua... Nếu như gặp phải con trai “Triệu Nhất Kiếm” của ta, chỉ e sẽ thất bại thám hại. Võ học cơ sở dù sao cũng chỉ là cơ sở.

Một Võ Giá trung niên ở bên cạnh cười nhạt nói.

-Ồ?

Trên mặt trọng tài trưởng lộ ra một tia hứng thú, nhìn về phía Võ Giả trung niên vừa lên tiếng.

Đó chính là phụ thân của Triệu Nhất Kiếm.

Võ Giả trung niên chỉ mỉm cười không đáp, ánh mắt nhìn về phía Triệu Nhất Kiếm ở tiểu tổ số 2, bộ dạng mười phần tự tin.

- Cũng đúng tiềm lực của võ học cơ sở dù sao cũng có hạn. Triệu

Phong có thể tu luyện quyền pháp cơ sở này đến cảnh giới viên mãn thì đã bỏ ra rất nhiều tinh lực, không có thời gian tu luyện võ học đẳng cấp cao khác... đáng tiếc đáng tiếc.

Trọng tài trưởng nói xong lời cuối cùng cũng không nhịn được mà lắc đầu.

- Hừ! Cảnh giới viên mãn? Võ học cơ sở?

Triệu Nhất Kiếm ở tiểu tổ số 2 lộ vẻ trào phúng

Trong mắt hắn, võ học cơ sở căn bản không đáng để nhắc tới, cho dù có tu luyện đến cảnh giới viên mãn đi nữa.

Thiếu nữ mặc tuyết bào bên cạnh hắn nhìn thầy Triệu Phong bỗng nhiên nổi tiếng, đôi mắt sáng không khỏi ảm đạm, cắn chặt bờ môi, thấp giọng nói:

- Kiếm ca, huynh nhất định phải đánh bại hắn.

- Tuyết nhi, muội yên tâm, ít thì ba chiêu, nhiều thì mười chiêu là có thể đánh bại hắn! Thế nhưng ta không muốn dễ đàng như vậy với hắn, đến lúc đó nhất định phải làm nhục hắn một phen.

Triệu Nhất Kiếm tràn đầy tự tin mà nói.

Thanh âm của hắn rất lớn, khiến không ít người trên sân đều nghe thấy.

Mà lúc này, ánh mắt của Triệu Phong cũng vừa vặn hướng đền bên này.

Hai người bốn mắt nhìn nhau, ánh mắt của Triệu Nhất Kiếm vô cùng

băng lãnh, vẻ mặt âm lệ.

Còn Triệu Phong thì vẻ mặt vẫnbình tĩnh, giống như cười mà không phải cười.

- Số 188 đấu với số 233!

Cuộc thi giữa tiểu tổ vẫn tiếp tục tiến hành.

Sau khi Triệu Phong đánh bại Triệu Thần Cương tại luận võ đài số 7 nàv đã không còn đổi thủ.

Mười sáu trận thắng liên tiếp... Mười bảy trận thắng liên tiếp... Mười tám trận thắng liên tiếp...

Đối thủ gặp Triệu Thần Cương, phần lớn đều nhận thua, cho dù có giao thủ thì cũng bị một chiêu quyền pháp cơ sở đánh bại.

- Thua bởi quyền pháp cơ sở, thật là xấu hổ chết người ta rồi!

Đệ tử Triệu tộc ở tiểu tổ số 7 đều xem Triệu Phong là ôn thần, đứng từ xa mà nhìn.

Mười tám thắng liên tiếp... Mười chín thắng liên tiếp... Hai mươi thắng liên tiếp...

Cuối cùng, Triệu Phong đã liên tục thắng hai mươi trận, trực tiếp thoát ly khỏi cuộc thi đấu tiểu tổ, thành công tấn thăng.

Chương 22: Hắc mã ra đời

Phù...

Triệu Phong thở phào một hơi. ngồi nghỉ ngơi dưới luận võ đài, phần đông đệ tử Triệu tộc ở xung quanh lúc nhìn hắn đều mang theo vẻ kiêng kỵ và sợ hãi.

Trong thi đấu tiểu tổ, Triệu Phong nghiễm nhiên trở thành một thớt hắc mã, cường thế quật khởi, bằng vào một bộ quyền pháp cơ sở, hoành hành không có địch thủ.

Ngay cả Triệu Thần Cương xếp hạng thứ bảy đệ tử ngoại tầng cũng bại trong tay hắn.

Thắng liên tiếp hai mươi trận, Triệu Phong đã thoát ly khỏi thi đấu tiểu tổ, không cần tiếp tục tỷ thí

- Không biết tình huống những tổ khác thế nào.

Ánh mắt của Triệu Phong lại quét về phía một vài tiểu tổ khác.

Thi đấu dự tuyển, toàn bộ sân đều bị chia thành mười tổ, mỗi tổ đều có thực lực hàng đầu đệ tử ngoại tầng.

Ngoại trừ Triệu Phong ra, những tổ khác cũng có người liên tiếp thắng hai mươi trận, thoát ly khỏi thi đấu tiểu tổ.

Nhanh nhất trong số đó chính là Triệu Nhất Kiểm của tổ 2.

Tốc độ xuất kiếm của Triệu Nhất Kiếm nhanh đến kinh người, mắt thường chỉ kịp nhìn thấy một đạo kiếm quang lạnh lẽo, đối thủ còn chưa kịp phản ứng thì mũi kiếm đã chỉ vào cổ họng.

Luận tốc độ thăng cấp, Triệu Nhất Kiếm so với Triệu Nhạc xếp hạng nhất còn nhanh hơn.

- Trong cuộc thi ngoại tầng, chỉ có ba hàng đầu Triệu Nhạc, Triệu Nhất Kiếm và Triệu Vũ Phi là tạo thành uy hiếp với ta.

Triệu Phong mặt không đổi sắc quan sát.

Triệu Nhạc xếp hạng nhất, tuổi hơi lớn, đã 17 tuổi, phát dục hoàn chỉnh, thể trạng khí lực lại càng lớn, căn cơ so với tất cả mọi người đều sâu hơn.

- Nghịch Phong quyền!

Một đệ tử tam trọng võ đạo dùng một quyền đánh lên Triệu Nhạc, thân hình Triệu Nhạc vẫn vững chải như núi, da thịt cóng rắn như sắt, lông tóc không tổn hao gi.

Cái gì?

Vẻ mặt tên đệ tử Triệu tộc tam trọng võ đạo kia lập tức tái nhợt, trên trán ứa ra mồ hôi. Lực phòng ngự thật mạnh,

Trong lòng Triệu Phong cũng có chút chấn động.

Một kích toàn lực của tam trọng võ đạo, không ngờ lại không mảy may thương tổn được Triệu Nhạc.

Có thể tưởng tượng được, Triệu Nhạc hẳn là tu luyện một loại võ

học phòng ngự luyện thân thể mạnh mẽ, khiến cho khả năng phòng ngự của mình chống đỡ được năng lực công kích cùng cấp.

Ít nhất, Triệu Phong dưới tình huống bình thường, không thể nào dùng thân thể đối chiến với một kích cửa tam trọng võ đạo mà không bị tổn thương gì.

Nếu như nói đặc điểm của Triệu Nhắt Kiếm là nhanh, công kích mạnh mẽ, vậy thì Triệu Nhạc lại hoàn toàn trái ngược, hắn rất vững chãi, đề cao phòng ngự.

Theo sát phía sau là Triệu Vũ Phi xếp hạng thứ ba, thân hình nhẹ nhàng linh động, vẻ đẹp xuất trần, công pháp cương nhu đều có, nhẹ nhàng hời hợt, chiến thắng địch nhân, khiển người khác có cảm giác uyển chuyển động lòng người.

Nàng một thân váy tím, lông mi thon dài, da thịt như ngọc, thân hình xinh đẹp yểu điệu như mộng, ở trên luận võ đài rất thu hút ánh mắt mọi người.

Quan sát Triệu Vũ Phi chiến đấu có cảm giác như đang thường thức vậy.

- Nàng là ai? Nhỏ tuổi như vậy đã có được thực lực chuẩn Võ Giả.

Ngay cả một vài đệ từ nội tầng cũng bị Triệu Vũ Phi hấp dẫn.

- Thật là xinh đẹp, khí chất không tầm thường, thiên phú lại cực cao, mỹ nữ thiên tài như vậy, cho dù tiến vào nội tâng cũng phát ra hào quang rực rỡ, e rằng không có phần cho chúng ta đâu.

- Mặc dù nàng còn nhỏ tuổi, nhưng chỉ chừng hai năm nữa, nói không chừng có thể sánh ngang với đệ nhất mỹ nữ “Thu Mộng Vũ”

của thành Vũ Dương đây.

Nếu so sánh thì mức độ gây chú ý của Triệu Vũ Phi thậm chí còn vượt qua Triệu Nhạc xếp hạng nhất và Triệu Nhất Kiếm xếp hạng hai.

Chủ yếu bởi mỹ mạo và thiên phú của nàng.

Không mất bao lâu, thi đấu của mười tiểu tổ đã lần lượt chọn ra thủ lĩnh tiếp tiếp thắng hai mươi trận.

Tổ 1 Triệu Nhạc, Tổ 2 Triệu Nhất Kiếm, tổ 3 Triệu Vũ Phi, tổ 4 Triệu Càn, tổ 5 Triệu Quang...

Danh sách này, gần như chính là xếp hạng của mười hạng đầu trong ngoại tầng.

Chẳng qua, chỉ có duy nhất tổ 7 là có sự thay đồi

Triệu Phong với tư cách là một thớt hắc mã vươn lên, thay thế vị trí thứ bảy cùa Triệu Thần Cương.

Ngoại trừ mười người nàv, rất ít người có thể liên tiếp thắng hai mươi trận.

Thi đấu tiểu tổ lại tiếp tục, mỗi tổ lại sàng lọc chọn ra mười hạng đầu, dùng số trận thắng lợi để quyết định.

Chỉ mất một ngày, thi đấu tiểu tổ đã chọn ra 100 người.

100 người này, toàn bộ đều là tinh anh trong đệ tử ngoại tầng.

Thế nhưng, muốn tham gia thi đấu võ hội gia tộc, đấu võ cùng đệ tử

nội tầng thì chỉ chọn ra 50 người trong đệ tử ngoại tầng mà thôi

Ngày thứ hai, 100 đệ từ tán cấp lại lần nữa hội tụ tại Thiên Võ Trường.

Nghĩ ngơi một đêm, Triệu Phong lúc này đã tràn đầy tinh lực.

Hắn phát hiện, thông qua những lần tỷ thí này, tu vi của mình đã có bước tiến.

- Hôm nay tiến hành vòng hai, thi đấu xệp hạng! 100 người các ngươi đều là tinh anh trong đệ tử ngoại tầng, thế nhưng cuộc thi ngày hôm nay, phải đào thải một nửa, chọn ra 50 người tham gia võ hội tổng thi đấu. Tiếp theo là quy tắc thi đấu...

Thanh âm vang dội lay động toàn bộ Thiên Võ Trường.

100 người xếp hạng thi đấu dường như đều ngừng thở, cẩn thận lắng nghe quy tắc thi

đấu.

Thi đấu xếp hạng áp dụng quy tắc điểm tích lũy, mỗi người đều có một điểm tích lũy, cứ thắng một trận thì tăng thêm một điểm, thua một trận thì trừ một điểm.

Cuối cùng, tích lũy được bao nhiêu điểm, tiến hành xếp hạng, sẽ lựa chọn ra 5 0 hạng đầu, cùng đấu võ với đệ từ nội tầng.

- Thi đấu bắt đầu!

Thanh âm của người chủ trì vừa dứt, trên mười cái luận võ đài, trong tài liền bắt đầu tuyên bố dãy số thi đấu.

- Số 144 đấu với"Số 26!

- Số 73 đấu với số 429!

Mười luận võ đài, không phân biệt tiểu tổ, đồng thời tiến hành thi đấu.

Mỗi luận võ đài, cứ một trận tỷ thí vừa chấm dứt lại bắt đầu trận tỷ thí tiếp theo, hiệu suất cực cao.

Bình thường gặp phải đối thủ thực lực mạnh, rất nhiều người đều lựa chọn bỏ quyền thi đấu.

Ví dụ như Triệu Nhạc, Triệu Nhất Kiếm, đó là những đệ tử có thực lực cực hạn không thể rung chuyển, đối thủ của bọn hắn liền trực tiếp từ bỏ thi đấu, không bằng bão trì tinh lực để ứng phó trận tỷ thí tiếp theo.

- Số 188 đấu với số 169!

Rốt cuộc cũng đến Triệu Phong thượng đài.

Đối thủ của hắn là một thiếu niên mặt đen nhị trọng võ đạo đỉnh phong.

- Ta từ bỏ!

Thiếu niên mặt đen vừa nhìn thấy Triệu Phong, lập tức rùng mình một cái, tuyên bố bỏ quyền.

Triệu Phong không khỏi kinh ngạc.

Thì ra, lúc thiếu niên mặt đen này thi đấu dự tuyển cũng ở cùng tổ 7

với Triệu Phong, chẳng qua lại không giao thủ, nhưng hắn đã thấy toàn bộ quá trinh Triệu Phong dùng quyền pháp cơ sở xưng bá tiểu tổ.

Cứ như vậy, Triệu Phong rất nhẹ nhàng đã có được một điểm thi đấu xếp hạng, điểm tích lũy của hắn từ 1 tăng lên 2.

Hiệu suất tỷ thí rất cao, cho dù gặp phải đấu pháp dây dưa thì trọng tài cũng có quyền phân thắng bại

Chỉ trong chốc lát, đến lượt Triệu Phong lần thứ hai thượng đài.

Chươna 022: Hắc mã ra đời (2)

Lần này, đối thủ của hắn là một thiếu nữ mặc áo tơ trắng, cũng được xem là thanh tú, nhưng chỉ có tu vi nhị trọng võ đạo.

- Thực lực của ngươi rất mạnh, lúc trước ta đã xem ngươi thi đấu, nhưng ta tuyệt đối sẽ không dễ dàng chịu thua đâu.

Thiếu nữ mặc áo tơ trắng khẽ cắn môi nói.

Đối mặt với loại đối thủ nữ từ nhu nhược này, người bình thường đều sẽ mềm lòng, có chút nương tay.

-Viêm Cương quyền!

Quyền pháp cơ sở đơn giàn nhẹ nhàng mang theo đoàn lửa như đang gào thét, đẩy thiếu nữ mặc áo tơ trắng thối lui 5-6m, té ngã trên đất.

Một chiêu chiến thắng, rất dứt khoát lưu loát.

Triệu Phong cũng không muốn lãng phí thời gian, thực lực của đối thủ quá yếu, hầu như không có tác dụng thúc đẩy tu vi bản thân.

-Ta thua rồi...

Thiếu nữ áo tơ trắng có chút lạc lõng, ảm đạm rời đi.

- Hừ! Khi dễ nữ từ yếu ớt, có gì hơn người chứ!

- Đợi đến lúc ta thượng đài, nhất định sẽ báo thù cho Hỉnh muội!

Biểu hiện của Triệu Phong đã khiến một vài thiếu niên bất mãn.

- Số 188 thắng!

Trọng tài mang theo vẻ tán thường nhìn Triệu Phong Trận tỷ thí tiếp theo tiếp tục tiến hành.

Điểm tích lũy của Triệu Phong không ngừng tăng lên.

- Bỏ quyền!- Tabỏ!

-Viêm Cương quyền! Đối thủ của Triệu Phong phần lớn nhận thua, chỉ có rất ít người “cố gắng chống cự”, tất nhiên đều thảm bại tại chỗ.

- Thực lực của tiểu tử này e rằng đã đạt đến cấp bậc chuẩn Võ Giả rồi

Theo chiến đấu tiếp tục diễn ra, càng ngày càng có nhiều người nhận thức được thực lực

của hắn.

Lúc Triệu Phong rãnh rỗi cũng không quên chú ý đám người Triệu Nhạc, Triệu Nhất Kiếm tỷ thí

Tại một thời điểm khác.

Một hồi tranh phong trên luận võ đài số 3 đã khiến mọi người chú ý.

- Mau nhìn! Triệu Nhất Kiếm đấu với Triệu Càn!

Không ít người kinh hô, hấp dẫn phần lớn ánh mắt.

Triệu Phong ghé mắt nhìn, chỉ thấy Triệu Nhất Kiếm và Triệu Càn đã giao phong

Đệ tử xếp hạng hai và hạng tư trong ngoại tầng giao phong tất nhiên gây sự chú ý của nhiều người.

Hai người này đều nằm trong năm hạng đầu, vốn thực lực cũng không chênh lệch quá nhiều.

- Độc Xà Thập Tam Biển!

Triệu Càn quát lạnh một tiếng giống như một con rắn âm hiểm, di động vòng tròn trên mặt đất linh hoạt cực kỳ thậm chí ngay cả Triệu Nhất Kiếm cũng phải mấy lần né tránh công kích, không để đối phương quấn đến gần.

Triệu Phong liền có vẻ động dung, một tháng không gặp, không ngờ tực lực của Triệu Càn lại

tăng nhiều như vậy, đã tu luyện tới biến thử mười của Độc Xà Thập Tam Biến, đạt tới cấp bậc chuẩn Võ Giả rồi.

Lúc này, thực lực của Triệu Càn đã đủ sánh ngang với “Tân Phi” mà lúc trước từng gặp ở trong Hoành Vân Thiên Lâm rồi

- Ngươi tiến bộ không nhỏ, thế nhưng vẫn chỉ là bại tướng dưới tay ta mà thôi

Triệu Nhất Kiếm thần sắc lãnh ngạo, báo kiếm trong tay lóe lên “Xoẹt”, một đạo kiếm quang như dòng nước lạnh lướt qua, tốc độ nhanh đến mức tận cùng.

Một vài đệ tử Triệu tộc ở bên ngoài sân nhìn thầy đều cảm thấy một cỗ hàn ý không tên.

- Võ học cao cấp Lãnh Lưu Kiếm, đây chính là võ học cao cấp rất khó tu luyện, tăng cường tốc độ mũi kiếm, rất khó ứng phó!

Một người thấp giọng hô lên.

Chỉ thấy kiếm quang trong tay Triệu Nhất Kiếm vũ động càng ngày càng lạnh lẽo, từng tia quỹ tích băng lãnh xẹt qua, giống như khí lạnh trong ngày đông.

Triệu Càn miễn cường tránh thoát mấy kiếm, thế nhưng cũng cực kỳ nguy hiểm, “phụt”, trên người liền lưu lại một đạo vết máu.

Bên trong giác quan, từng tia kiếm phong hàn ý bao trùm lấy tinh thần và thể xác của hắn, giống như một cái bóng mờ không tiêu tan.

- Triệu Nhất Kiếm thắng!

Ánh mắt của trọng tài rất sắc bén, lập tức ngăn lại, phán Triệu Nhất Kiếm chiến thắng.

Mà lúc này, sau lưng Triệu Càn cũng bị mồ hôi lạnh ướt sũng, khó tin nhìn Triệu Nhất

Kiếm, lẩmbẩm:

- Hắn làm sao làm được...

Trước sau không đến mười chiêu, Triệu Nhất Kiếm đã đánh bại Triệu Càn.

- Thực lực của Triệu Nhất Kiếm từ khi nào trở nên mạnh như vậy?

Một vài đệ tử Triệu tộc đều lộ vẻ hồi hộp.

Trước kia, Triệu Nhất Kiếm và Triệu Càn cũng không phải là chưa từng giao thủ.

Thế nhưng, trước kia Triệu Nhất Kiếm muốn thắng Triệu Càn thì ít cũng phải mười chiêu, mà nhiều thì thậm chí trên trăm chiêu.

- Thực lực của Triệu Nhất Kiếm, e rằng có thể cùng tranh tài với Triệu Nhạc rồi.

Có một ít người phân tích suy đoán.

Triệu Nhất Kiếm và Triệu Nhạc, một bên sở trường công kích, một bên am hiểu phòng ngự.

Nếu hai người này gặp nhau, không biết kết quả thế nào?

Không ít người đều âm thầm mong đợi...

Tỷ thí vẫn tiếp tục tiến hành.

Triệu Nhất Kiếm và Triệu Nhạc đã trở thành hai chọn lựa hàng đầu trong chặng đua tranh đoạt danh hiệu “Đệ nhất ngoại tầng”.

Tiếp theo, đến lượt Triệu Vũ Phi cũng nhân khí không tầm thường, kết quả chưa một lần bại thượng đài.

Triệu Phong yên lặng chú ý tất cả, thần sắc vẫn bình tĩnh như cũ.

Lúc này hắn đã có 45 điểm tích lũy, Triệu Phong cũng chưa một lần bại Đúng lúc này, hắn đã gặp một đối thủ mạnh mẽ.

Người đó chính là Triệu Quang, xếp hạng thứ năm, xếp hạng của hắn rất gần Triệu Càn. Triệu Quang cùng chật vật thu được 40 điểm tích lũy, chỉ thua Triệu Nhạc một trận.

- Ha ha, tiểu tử! Gặp được ta thì kỷ lục thắng hên tiếp của ngươi dừng lại tại đây thôi Trên mật Triệu Quang lộ ra nụ cười vui vẻ.

Không ít người dưới sân cũng có chút hả hê nhìn Triệu Phong.

Xếp hạng thứ năm, đây chính là đối thủ mạnh nhất mà Triệu Phong gặp được.

- Thực lực của ngươi chẳng quả mới miễn cưỡng bước vào cảnh của chuẩn Võ Giả mà thôi

Triệu Phong không mặn không nhạt nói

- Vậy sao? Ta cũng muốn lĩnh giáo thử một phen, xem xem ngoại trừ quyền pháp cơ sở ra, ngươi còn có thủ đoạn gì nữa.

Trong mắt Triệu Quang lóe lên một tia lạnh lẽo.

Bịch...

Lời vừa dứt, thân hình của hắn nhoáng lên một cái, bất chợt xuất hiện bên cạnh Triệu Phong

Thân hình của hắn giống như quỷ mị, không ít người dưới sân đều thấy trước mắt hoa lên.

-Tốc độ thật nhanh!

- Trọng năm hạng đầu thì tốc độ khinh thân của Triệu Quang và Triệu Vũ Phi là cao

minh nhất.

Tốc độ thân pháp của Triệu Quang quả thực khiến người ta phải tán thưởng So tốc độ?

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một tia trào phúng

Triệu Quang dùng một chưởng đánh trúng “Triệu Phong”, nhưng thân ảnh vốn là mục tiêu lại không để vào mắt, biến mất trong hư không!

Phảng phất như một chưởng vừa rồi, đã nghiền nát Triệu Phong thành không khí.

Không hay...

Triệu Quang thầm nghĩ không ổn.

Xoạt...

Dưới đài truyền đến một trận kinh hô, phần lớn đệ từ Triệu tộc đều trợn mắt há hốc mồm. Người có phản ứng nhanh liền nhìn chằm chằm phía sau Triệu Quang Nộ Long Quyền.

Triệu Quang chỉ cảm thấy một luồng kinh phong từ phía sau lưng truyền đến, trong lòng khẽ giật mình.

Phành...

Triêu Quang vô thức đánh trả, miễn cưỡng tiếp được Nộ Long Quyền của Triệu Phong liền cảm thấy một cỗ lực lượng bộc phát như sóng dữ tràn đến.

Phành...

Thân hình Triệu Quang lảo đảo, bị đẩy lui xa vài mét, suýt nữa ngã sấp xuống - Hắn tu luyện võ học gì, tại sao tốc độ khinh thân lại nhanh như vậy, so với ta còn nhanh

Trong lòng Triệu Quang đột nhiên dậy sóng

Chương 23: Cao cấp đại thành

Dưới một chiêu này, chênh lệch giữa Triệu Phong và Triệu Quang lập tức hiện ra rõ ràng

Triệu Quang thật vất vả mới ổn định được thân hình, vô cùng thất kinh, hô hấp dồn dập, khó mà tin nổi

Triệu Phong thong dong mỉm cười, cũng không thừa cơ xuất kích, so đấu tốc độ, hắn có lòng tin tuyệt đối, cho dù là một số Võ Giả tứ trọng võ đạo cũng chưa chắc có thể thắng được mình.

Nhất thời, trận chiến giữa Triệu Phong và Triệu Quang liền trở thành tiêu điểm của mười luận võ đài.

Luận võ đài trải qua giây lát oanh động cũng dần yên tĩnh lại.

- Tốc độ của hắn còn nhanh hon Triệu Quang...

Triệu Nhạc, Triệu Vũ Phi trong ba hạng đầu cũng kinh hãi động dung

- Công pháp khinh thân thật huyền diệu.

Một vài trường bối cao tầng trong tộc ở trên đài quan chiến cũng lộ vẻ giật mình.

- Thán pháp của hắn dường như có chút quen mắt.

Trọng tài trường lẩm b ẩm.

- Hắn tu luyện Phiêu Lăng Độ! Tuyệt đối không sai!

Một võ giả trên đài quan chiến hít sâu một hơi, nhìn về phía Triệu Phong với thần sắc phức tạp.

Thì ra, vị Võ Giả gia tộc này cũng từng tu luyện qua công pháp khinh thân Phiêu Lăng Độ.

Chẳng qua, Phiêu Lăng Độ rất khó tu luyện, lại còn thiếu khuyết, cho nên trước kia hắn chỉ tu luyện một hai năm thì cũng từ bỏ, cảnh giới và hỏa hầu còn xa mói được như Triệu Phong

- Thì ra là Phiêu Lăng Độ...

Một vài trưởng bối đang ở trên đài quan chiến cũng lập tức tỉnh ngộ.

- Có thể tu luyện Phiêu Lăng Độ đến cảnh giới hỏa hầu như vậy, ngộ tính của hắn thật không tầm thường chỉ tiếc...

Ngoài sợ hãi và thán phục ra, một vài trưởng bối cũng lắc đầu với vẻ tiếc nuối.

Đẳng cấp Phiêu Lăng Độ mặc dù cao, gần sánh ngang võ học đỉnh cấp, thế nhưng dù sao cũng thiếu khuyết, tiềm lục tương lai rất có hạn.

- Triệu Phong xuất thủ rồi!

Dưới sân lại truyền đến tiếng hô trầm thấp.

Chỉ thấy Triệu Phong chủ động xuất kích, thân hình như lá roi, tốc độ khiến người khác cực kỳ sợ hãi

Triệu Phong dốc hết toàn lực, nhưng khó có thể tránh được công kích của Triệu Phong chỉ có thể miễn cưỡng nghênh đón.

Nộ Long thức thứ năm...

Triệu Phong thi triển ra Nộ Long Quyền, danh tiếng của nó trong võ học trung cấp cung không nhỏ, rất nhiều người đều nhận ra.

Phành... phành... phành...

Khí huyết toàn thân Triệu Phong nhưt rường hà dâng trào, phảng phất là hóa thân của nộ long, xuất quyền nương theo tiếng rít gào sắc bén, khí thể kinh người.

Triệu Quang cảm nhận được áp lực sâu sắc, khí huyết và sức bật của đối phương ép đến mức hắn không thể thở nổi

Mỗi một quyền tung ra, thân hình hắn lại lùi về sau một bước, thậm chí chắn động cả tạng phủ.

Hắn hoàn toàn bị Triệu Phong áp chế, không hề có lực chống đỡ.

Luận tốc độ, Triệu Phong dễ dàng thắng hắn, luận uy lực của võ học, Triệu Phong cũng nhỉnh hơn hắn.

Ọc...

Lúc đánh ra quyền thứ tám, Triệu Quang đã thổ ra một búng máu, lập tức nhận thua

Triệu Quang xếp hạng thứ năm, không đến mười chiêu đã bại trận.

Rất nhiều người ở dưới nhìn thấy cảnh này đều trọn mắt há hốc

mồm.

Mặc dù biết thực lực của Triệu Phong có thể khiêu chiến trong năm hạng đầu, nhưng kết quả chính thức so với dự liệu còn rung động hơn rất nhiều.

Biểu hiện của Triệu Phong thậm chí cũng không thua đám người nằm trong ba hạng đầu như Triệu Nhạc.

- Kẻ này ngộ tính kinh người, chẳng những tu luyện quyền pháp cơ sỡ tới viên mãn, còn muốn tu luyện Nộ Long Quyền đến cảnh giới đỉnh phong

- Bằng vào võ học trung cấp cảnh giới đỉnh phong cho dù không tu luyện Phiêu Lăng Độ thì thực lực của hắn cũng nhỉnh hơn Triệu Quang rồi

Những trường bối cao tầng trên đài quan chiến đều có tầm mắt và kiến thức không tầm thường đều giật mình tán thưởng trước biểu hiện của Triệu Phong

Trên Thiên Võ Trường mười luận võ đài vẫn tiếp tục tiến hành tỷ thí.

Sau khi Triệu Phong chiến thắng Triệu Quang khí thế bức thẳng đến Triệu Nhất Kiếm và Triệu Nhạc.

Thi đấu đến tận lúc này, vẫn bảo trì kỳ lục toàn thắng chỉ còn bốn người: Triệu Nhạc, Triệu Nhất Kiếm, Triệu Vũ Phi và Triệu Phong

Hiển nhiên, bốn người này đã trở thành “tứ cường” tại Thiên Võ Trường nhân khí cực

cao.

- Triệu Phong! Triệu Phong!

Dưới tiếng hô hào cuồng nhiệt, Triệu Phong chậm rãi bước lên luận võ đài.

Mỗi lần hắn thượng đài, đối thủ hơn phân nửa đều nhận thua, hoặc là bị giải quyết trong hai ba chiêu.

Lúc này, Triệu Phong lại gặp Triệu Khôn.

- Ta nhận thua!

Triệu Khôn cắn rắng một cái, chỉ hận không thể tìm ra cái lỗ nào đề chui xuống

Lấy thế cục hiện nay mà xét, thực lực và nhân khí của Triệu Phong đã vượt qua ca ca Triệu Càn của hắn, hắn nào dám không biết xấu hồ tự chuốc nhục.

“Tứ cường” duy trì kết quả toàn thắng tiếp tục tiến vào.

Rất nhiều người đang mong đợi trận giao phong giữa “tử cường”

Cuối cùng, lúc thắng liên tiếp 60 trận, Triệu Nhạc xếp hạng nhất đã đấu với Triệu Nhất Kiếm xếp hạng hai, cường giả gặp cường giả.

Triệu Nhạc! Triệu Nhạc!

Triệu Nhất Kiém! Triệu Nhất Kiếm!

Bên dưới vang lên từng trận hò hét, rất nhiều người điên cuồng kích động cực kỳ hưng phấn.

Triệu Phong và Triệu Vũ Phi trong danh sách tứ cường cũng lộ vẻ hứng thú.

- Triệu Nhạc! Sau thất bại nửa năm trước, chúng ta cuối cùng cũng gặp lại nhau rồi.

Triệu Nhất Kiếm hít sâu một hơi, trong mắt lộ ra chiến ý và tự tin mãnh liệt.

Tại ngoại tầng gia tộc, Triệu Nhạc rất ít khi xuất hiện, bình thường đều khắc khổ tu luyện, căn cơ thực lực đều vững chãi, một mực duy trì danh hiệu đệ nhất nhân.

- Ra tay đi, xem thử Lãnh Lưu Kiếm của ngươi lợi hại hay là ThiếtCương Thân của ta mạnh mẽ.

Thanh âm của Triệu Nhạc trầm ổn hữu lực, thân hình cao ráo, vững chãi áp bách Triệu Nhất Kiếm.

Choang...

Bảo kiếm của Triệu Nhất Kiếm rời vỏ, tia sáng lạnh lẽo xẹt qua hư không hình thành một dòng nước lạnh sáng tối bất định, nhanh đến kinh người, rét thâu tim gan.

Lãnh Lưu Kiếm vừa xuất, không khí phảng phất như đông cứng lại, ngay cả người quan chiến cũng cảm nhận được hàn ý không tên.

- Thiết La Chường!

Thân hình Triệu Nhạc như núi, bàn tay y hệt sắt thép, đánh ra một chưởng, không khí phát ra tiếng gào thét trầm thấp, có cảm giác trầm

trọng như Thái Sơn áp đỉnh.

Keng...

Cực nhanh, kiếm chưởng giao kích, tiếng vang chói tai chấn động khí huyết màng nhĩ

Chúa Tẻ Chi Vưcmg

Khoái Xan Điểm

Cao cấp đại thành (2)

Trong khoảnh khắc hai người giao phong, thân hình Triệu Nhất Kiểm nhoáng lên một cái, nhánh chóng thối lui hai bước, chợt xoay người đột ngột, mũi kiếm hiểm độc đâm về phía hạ bàn Triệu Nhạc.

- Hai người này, một người ổn trọng vững chãi, một người dùng kiếm xuất thân.

Triệu Phong lặng lẽ chú ý.

Không phải nghi ngờ, thực lực của Triệu Nhạc và Triệu Nhất Kiếm đều có thể áp bách chuẩn Võ Giả bình thường

Nếu như không tu luyện ra vỏ Đạo Nội Kinh thì Triệu Phong cũng không nắm chắc có thể công phá được phong ngự của Triệu Nhạc, lại càng không nắm chắc có thể dùng nhục quyên ngăn cản công kích đang sợ của Triệu Nhât Kiếm.

Keng keng keng keng...

Triệu Nhạc và Triệu Nhất Kiếm giao phong đã rơi vào tình huống gay

cấn.

Tốc độ xuất kiếm của Triệu Nhất Kiếm càng lúc càng nhanh, khí lưu băng lãnh giao thoa với kiếm quang vẫn luôn bao phủ quanh người Triệu Nhạc.

Triệu Nhạc không nhanh không chậm, hô hấp trầm ổn, ngăn cản từng công kích của Triệu Nhất Kiểm.

Còn may hắn tu luyện võ học luyện thể cao cấp- Thiết Cương Thân, khi 1ực phòng ngự cường đại, nếu đổi lại là tam trọng võ đạo bình thường thì căn bản không đỡ nỗi một kiếm của đối phương

- Triệu Nhạc căn cơ ổn định, khị mạch trầm sâu, am hiểu phòng ngự, nếu như trong thời gian nửa chén trà nhỏ mà Triệu Nhất Kiếm không thể chiến thắng vậy thì chắc chắn sẽ thất bại

Trọng tài trưởng lạnh nhạt nói.

- Ha ha, nữa chén trà nhỏ? Không cần lâu như vậy đâu.

Thì ra Võ Giả trung niên ở bên cạnh chính là phụ thân của Triệu Nhất Kiếm, hắn mỉm cười rất tự tin.

-Cái gì?

Đám người trọng tài trưởng hơi lộ vẻ động dung Nhưng lúc này, thế cục trên sân đã xảy ra biến hóa lớn.

Choang...

Bảo kiếm trong tay Triệu Nhất Kiếm bay múa ra từng đường khí lưu băng lãnh hình vòng cung, trong không khi’truyền đến từng đợt rít

gào lạnh lẽo như gió mùa đông hàn ý thấu xương cùng uy nghiêm đáng sợ của mũi kiếm kết hợp làm một.

Keng... Hự...

Triệu Nhạc kêu lên một tiếng trầm muộn, cánh tay cứng như sắt thép bị vạch phá một vêt máu, liên tục thối lui.

- Thiết Cương Thần của ta làm sao có thể bị phá...

Sắc mặt Triệu Nhạc tái nhợt, lẩm bẩm với vẻ khó tin

Thiết Cương Thân chính là võ học phòng ngự chuyên cường hóa thân thể, sau khi tu

luyện thì da thịt sẽ cứng rắn như sắt, lực lượng kinh người, có thể đối kháng với đao kiếm.

Phối hợp với võ học cao cấp Thiết La Quyềạ lực lượng và năng lực phòng ngự của hắn đã đạt đến cực hạn, tự cho là dưới tứ trọng võ đạo, không người nào có thể phá vỡ phòng ngự của minh.

- Võ học cao cấp đại thành!

Trọng tài ở chỗ luận võ đài của hai người kinh hô một tiếng.

Võ học cao cấp đại thành?

Những đệ tử Triệu tộc ở xung quanh đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Mọi người đều biết, đẳng cấp võ học chia làm “tiểu thành, đại thành”.

Võ học cao cấp bình thường, tu luyện đến tiều thành đã không dễ,

mà muốn tu luyện đến đại thành lại càng khó hơn vài phần

Thế nhưng, nếu như có thể tu luyện võ học cao cấp đến đại thành, so với tiểu thành thì uy lực càng tăng mạnh trên diện rộng

Lãnh Lưu Kiếm vốn đã là võ học cao cấp có công kích đáng sợ, tu luyện tới tiểu thành thì tam trọng võ đạo đã có thể sánh ngang chuẩn Võ Giả, nếu như đạt đến đại thành, còn vượt xa chuẩn Võ Giả, thậm chí có thể uy hiếp Võ Giả chính thức.

- Cao cấp đại thành, thì ra là thế! Chúc mừng ngươi... Triệu Thiên Kiếm, đứa con này của ngươi rất có thiên phú.

Trọng tài trưởng cười cười với Võ Giả trung niên ở bên cạnh.

Triệu Thiên Kiếm chính là phụ thân của Triệu Nhất Kiếm.

- Trưởng lão quá khen!

Triệu Thiên Kiếm được sủng ái mà lo sợ, trọng tài trưởng chính là trưởng lão trong tộc, thân là Võ Giả cũng phải kính sợ.

Trên đài tỷ võ.

- Lãnh Lưu Hàn Thiểm!

Triệu Nhất Kiếm thừa cơ truy kích, tốc độ bảo kiếm trên tay càng nhanh hơn. mang theo tiếng gió rít gào, khiến Triệu Nhạc rơi vào tĩnh thế cực kỳ nguy hiểm.

Xoẹt... phụt...

Quần áo trước ngực Triệu Nhạc rách tan, huyết quang tung tóe, thân

hình mạnh mẽ thối lui.

- Triệu Nhất Kiếm chiến thắng!

Trọng tài trường liền cho ra phán quyết thắng bại.

- Võ học cao cấp đại thành, còn dùng Lãnh Lưu Kiếm tăng cường tốc độ, ta thua không oan.

Triệu Nhạc thở dài một hơi, mang theo ánh mắt ảm đạm bước xuống đài

Sau khi chiến thắng Triệu Nhạc, nhân khí của Triệu Nhất Kiếm liền dẫn đầu, không thể ngăn cản

-Triệu Nhất Kiếm!

-Triệu Nhất Kiểm!

Tiếng hò hét ở dưới sân không ngừng vang lên, khiến rất nhiều thiếu niên sùng bái và không ít thiếu nữ hâm mộ.

Khoảnh khắc chiến thắng, Triệu Nhất Kiếm hiển nhiên đã trở thành vương già trong hàng ngũ đệ tử ngoại tầng, khuất phục vô số đệ tử ngoại tầng khác.

Triệu Nhất Kiếm nhìn khắp xung quanh luận võ đài, đột nhiên ánh mắt rơi lên người Triệu Phong, khóe miệng nhếch lên một tia khinh miệt.

- Kiếm ca!

Triệu Tuyết với gương mặt phơn phớt hồng lộ vẻ hưng phấn, bước

tới nghênh đón.

Lúc này, thực lực mạnh mẽ của Triệu Nhất Kiếm đã làm nàng an tâm, tuyệt đối không thể thua “người kia” được.

Đồng thời, Triệu Tuyết cùng len lén liếc mắt nhìn Triệu Phong ở phía xa

Triệu Phong vẫn giữ vẻ mặt không biểu tình, cũng không có động thái gi.

Thi đấu vẫn tiếp tục, bão trì kỳ lục toàn thắng chỉ còn lại ba người: Triệu Nhất Kiếm, Triệu Vũ Phi, Triệu Phong

Chẳng qua, mọi người trên sân cũng không còn quá nhiều chờ mong nữa.

Trong cách nhìn của bọn họ, Triệu Nhất Kiếm hiển nhiên đã trở thảnh yương già trong đệ tử ngoại tầng không thể rung chuyển, cho dù đặt trong hàng ngũ đệ tử nội tầng thì cũng có thể xếp vàng hàng đầu.

- Võ học cao cấp đại thành sao?

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ, sắc mặt vẫn bình tĩnh như cũ.

Kỷ lục của hắn là toàn thắng vẫn tiếp tục thắng 60 thắng liên tiếp, 61 thắn liên tiếp...

Thế nhưng trên bảng thi đấu xếp hạng việc hắn và Triệu Nhất Kiếm gặp nhau là chuyện không thể tránh.

Cuối cùng tại trận thắng liên tiếp thứ sáu mươi chín, Triệu Phong bước lên đài tỷ võ, nhìn thấy mọt thiếu niên áo tím, mi dai như kiếm,

vô cùng lãnh khốc.

Chính là Triệu Nhất Kiếm!

Hai người đă gặp nhau, rất nhiều ánh mắt hội tụ lại, toàn bộ sân đều không còn giữ được sự yên tĩnh

Dù sao thì Triệu Phong vẫn là một trong ba người duy trì kết quả toàn thằng

- Triệu Phong! Ngươi sẽ không nhận thua chứ?

Trên mặt Triệu Nhất Kiếm hiện vẻ khinh thường nở nụ cười mỉa mai.

Trọng mắt hắn, đối thủ duy nhất tại ngoại tầng chỉ có một mình Triệu Nhạc, những người khác đều chỉ là nhân vật phụ.

Chương 24: Đệ nhất ngoại tầng 1

Đối với sự miệt thị trào phúng của Triệu Nhất Kiếm, Triệu Phong chỉ cười lạnh không đáp

Loại người như Triệu Nhất Kiếm, quả thực có thực lực để cuồng vọng tự ngạo, cho nên rất thích dùng lỗ mũi để nhìn người.

Vì thế hắn cũng không muốn nói nhảm, chỉ muốn dùng hành động thực tế để chứng minh tất cả.

Mặc dù Triệu Phong không nói chuyện, thế nhưng vẻ mặt dửng dưng không quan tâm của hắn vẫn khiến trong lòng Triệu Nhất Kiếm không vui. thầm tức giận.

Một số người quan chiến ở bên dưới có chút kinh ngạc.

Triệu Nhất Kiếm cuồng ngạo, mà Triệu Phong lại khinh thường không quan tâm, chính là “vô thanh thắng hữu thanh”, lực sát thương càng lớn hon.

- Tiểu tử, ngươi ngậm miệng không nói, ta sẽ bức ngươi phải lên tiếng.

Ánh mắt Triệu Nhất Kiếm trở nên âm trầm lạnh lùng.

Choang...

Bào kiếm trong tay hắn xẹt qua một dòng khí lưu lạnh lẽo, tốc độ cực

nhanh, trong chóp mắt đã đâm đến trước người Triệu Phong.

Vừa xuất thủ là Triệu Nhất Kiếm đã thi triển Lãnh Lưu Kiếm.

Mặc dù hắn cuồng vọng thế nhưng lúc trước quan chiến đã phát hiện Triệu Phong có thực lực chuẩn Võ Giả, cho nên cũng không khinh địch như những gì biểu hiện ra

Kiếm chiêu của Triệu Nhất Kiếm vừa xuất, Triệu Phong liền cảm nhận được một cỗ hàn ý lạnh thấu xương, khiến da thịt rét run.

Phụt phụt...

Một đạo khí lưu băng lãnh rất hiểm xẹt qua vai Triệu Phong, chỉ cách nửa tấc.

- Kiếm pháp thật xào trá! Tốc độ cũng rất nhanh, chỉ có thể nhìn thấy tàn ảnh.

Triệu Phong tránh thoát một kiếm, trong lòng thoáng rung động.

Nếu như chỉ là thực lực chuẩn Võ Giả thì quả thực rất khó địch nổi Lãnh Lưu Kiếm đã đại thành của Triệu Nhất Kiếm.

Triệu Phong cũng không cho rằng phòng ngự của mình có thể mạnh hơn Triệu Nhạc.

Vụt...

Thân hình hắn nhảy lên, đong đưa như chiếc lá rụng, nhảy lên khoảng không giữa luận võ đài, kéo giãn khoảng cách vói Triệu Nhất Kiếm.

Quả thật, luận công kích thì Triệu Phong không thể nào địch nổi Lãnh Lưu Kiếm, trừ phi hắn cũng giống như Triệu Nhạc, tu luyện võ học luyện thể cao cấp.

Chạy đi đâu!

Trên mặt Triệu Nhất Kiếm bao phủ hán ý, thân hình cũng nhảy lèn, thi triển Lãnh Lưu Kiếm ngay ngữa không trung.

Bất luận Triệu Phong trốn tránh như thế nào thì hàn ý lạnh lẽo đều bám sát không tha. Không hổ là võ học cao cấp đại thành.

Triệu Phong biết rõ, nếu chỉ dùng Nộ Long Quyền cảnh giới đỉnh phong thì không cách nào ngan cản được Lãnh Lưu Kiếm của Triệu Nhất Kiếm.

- Lãnh Lưu Phi Bộc!

Kiếm chiêu trong tay Triệu Nhất Kiếm đột nhiên biến đổi, kiếm thế tăng vọt, bóng kiếm mang theo khí lưu lạnh lẽo phảng phất như hóa thành một dòng chảy băng lãnh quét về phía phạm vi đặt chân của Triệu Phong.

Không tốt!

Triệu Phong đang ở giữa không trung, một khi rơi xuống đất sẽ khó có thể tránh khỏi phạm vi vây giết của Triệu Nhất Kiếm.

- Lãnh Lưu Kiếm khá lắm! Dưới tứ trọng võ đạo đã có thể phát động chiêu thức mang tính phạm vi như vậy!

- Xem ra thế cục đã định rồi!

Một vài tiền bối đang quan chiến trên đài đều liên tục hầm trồ khen ngợi, tán thưởng Triệu Nhất Kiếm rất có tiền đồ.

-Xuống cho ta!

“Lãnh Lưu Phi Bộc” của Triệu Nhất Kiếm ẩn hiện một mảnh kiếm quang cuồng bạo, hàn ý càn quét khắp nơi, đánh về phía hạ bàn của Triệu Phong

-Phiêu Lăng Hư Độ!

Ánh mắt Triệu Phong như điện, khẻ hít sâu một hơi, khí huyết toàn thản như áp súc lại, thân hình đang ở giữa không trung đột nhiên lăng không sinh lực.

Bịch

Thân hình của hắn thoát khỏi cực hạn trọng lực, không ngờ lại có thể ở giữa không trung nhảy vọt lần hai, tránh thoát sự vây giết của Triệu Nhất Kiếm.

Điều này... làm sao có thể?

Sát chiêu của Triệu Nhắt Kiếm vồ hụt, vẻ mặt ngốc trệ, trơ mắt nhìn Triệu Phong lăng không “hư độ”(*) mọt bước, thong dong tránh thoát nguy cơ.

(*) lướt qua khoảng không

- Khá lắm Triệu Phong! Không ngờ đã tu luyện Phiêu Lăng Độ đến tình trạng như vậy. Trọng tài trưởng tay vuốt bộ râu bạc trắng trong mắt lóe lên thần thái rực rỡ.

- Phiêu Lăng Hư Độ! Đây quả thật là khinh thân tuyệt học trong Phiêu Lăng Độ, hắn làm

sao học được?

Vị Võ Giả lúc trước đã từng tu luyện Phiêu Lăng Độ thoáng đứng lên, trên mặt tràn đầy

vẻ giật mình kinh hãi.

Trên tỷ võ đài.

Triệu Nhất Kiếm và Triệu Phong một đuổi một chạy, cực kỳ nguy hiểm, kinh tâm động phách.

Chỉ thấy Lãnh Lưu Kiếm của Triệu Nhất Kiếm càng lúc càng phát huy đến đại thành, tốc độ và uy lực tăng mạnh.

Triệu Phong cùng không kém, Phiêu Lăng Độ khiến thân thể của hắn nhẹ nhàng như lông chim, tung người giữa không trung, thoạt nhìn như cửu tử nhất sinh, kỳ thực lại hết sức thong dong nhẹ nhàng

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Triệu Phong trong quá trình trốn tránh cũng tìm ra sơ hở của Triệu Nhắt Kiếm, thuận lợi cho việc phản kích.

Thế nhưng hắn đột nhiên kinh hãi nhận ra, bản thân mình không có cách nào tiếp cận Triệu Nhất Kiếm, bằng không chắc chắn sẽ gặp phải sát chiêu đáng sợ.

Sở học của hẳn hiện nay là Nộ Long Quyền, không có biện pháp tiếp một kiếm chính diện của đối phương

Cho dù có đỡ được một kiếm thì hắn cũng bị thương - Chẳng lẽ phải sử dụng..

Triệu Phong hít sâu một hơi, Võ Đạo Nội Kình ẩn sâu trong cơ thể khẽ động sau đó lại biến mất không thấy.

Dựa vào Ẩn Khí Quyết, hắn có thể che giấu Võ Đạo Nội Kình của mình.

Trong lúc bay nhảy trốn tránh, Triệu Phong đột nhiên tập trung tinh lực, khởi động năng lực của mắt trái.

Thịch thịch thịch thịch...

Trong khoảnh khắc thúc dục mắt trái, Triệu Phong lặp tức tiến vào một giao diện siêu cấp thị giác.

Mặc dù tốc độ của Triệu Nhất Kiếm rất nhanh, thế nhưng trong mắt hắn lại rất chậm rãi thong thả, có thể nhìn thấy rất rõ.

Hắn thậm chí có thể bắt được biến hóa của khí huyết trongcơ thể Triệu Nhất Kiếm thông qua dòng chảy của khí huyết mà dự đóan được phương hướng công kích tiếp theo của

đối phương Bịch bịch...

Triệu Phong trốn tránh lại càng thêm thong dong hoàn toàn đứng vào thế bất bại Nộ Long Quyền!

Tại thời điểm Triệu Phong tránh thoát một kiếm, đột nhiên thình lình áp sát, phản công Triệu Nhất Kiếm.

- Lãnh Lưu Hóa Phong!

Kiếm trong tay Triệu Nhất Kiếm bỗng nhiên quay lại, không tránh không né, đâm thẳng vào cổ họng Triệu Phong

Triệu Phong rất bất đắc dĩ, mặc dù hắn có thể tìm được kẽ hở để đã thương Triệu Kiếm, thế nhưng nếu làm vậy thì hắn cũng không tránh khỏi sẽbị một kiếm của đối phương xuyên thủng yết hầu.

/ V

Đệ nhất ngoại tầng (thượng) (2)

- Lãnh Lưu Kiếm vận đụng đến xuất thần quả thật quá mức cực đoan, chỉ có tiến công, không có phòng ngự. Khó chơi nhất chính là hắn đã luyện bộ võ học này đến đại thành, rất ít sơ hở, muốn lấy hiểm thủ thắng, ngay cả ta cũng chỉ có năm thành nắm chắc.

Triệu Phong thẩm nghĩ, bắt đầu suy tính, phân tích.

Chênh lệch lớn nhất giữa hắn và Triệu Nhất Kiếm chính là ở chỗ đẳng cấp võ học.

Cho đến lúc này, muốn thắng Triệu Nhất Kiếm thì chỉ có hai biện pháp.

Biện pháp thứ nhất - kéo dài, không ngừng kéo dài thòi gian, kéo dài cho đến lúc đối phương kiệt sức.

Đối với điểm này thì Triệu Phong rất tự tin, hắn có mắt trái trợ giúp, lại còn luyện ra Võ Đạo Nội Kình, khí mạch bền bỉ hơn Triệu Nhất Kiếm nhiều.

Biện pháp thứ hai — sử dụng Võ Đạo Nội Kình, lấy lực mạnh mà thủ thắng.

Trong lúc Triệu Phong đang tính toán trong lòng.

- Trọng tài, hai người trên luận võ đài quả thật đều là tài năng có thể bồi dưỡng của gia tộc, nếu như kéo dài quá lâu thì sẽ xuất hiện thương vong, lúc đó ngài sẽ khó mà gánh vác nổi

Triệu Thiên Kiếm đi đến trước sân luận võ, thấp giọng nói với trọng tài.

Nhìn tình huống chiến đấu trên đài, trong lòng Triệu Thiên Kiếm cũng lo lắng thay cho con trai của minh.

Theo lẽ thường, cho dù có kéo dài thì Triệu Nhất Kiếm cũng có ít nhất năm sáu phẩn thắng, thế nhưng chẳng biết tại sao, Triệu Thiên Kiếm lại có cảm giác bất an, biết rằng không thể tiếp tục kéo dài

- Chuyện này... thế nhưng bọn họ rõ ràng là bất phân thắng bại mà

Trọng tài có chút do dự khó xử, thế nhưng cũng không dám đắc tội Triệu Thiên Kiếm.

Tu vi của Triệu Thiên Kiếm đã đạt đến lục trọng võ đạo, là cao tầng trong tộc, thán phận không thấp.

- Thắng bại không phải đã rõ rồi sao, chẳng lẽ ngươi không nhìn ra người nào đang chiếm thượng phong hay sao?

Triệu Thiên Kiếm mỉm cười, đồng thời cũng thầm nháy mắt với trọng tài.

Ý tứ này đã rất rõ, nếu như chuyện thành, ắt sẽ có trọng tạ...

- Được rồi

Trọng tài đưa mắt nhìn lên đài, trầm giọng nói:

- Triệu Phong số 188, ngươi đã rơi xuống hạ phong, nếu như tiệp tục trì hoãn, bổn trọng tài có quyền đưa ra phán quyết.

Như vậy cũng có thể sao?

Trong lòng Triệu Phong đột nhiên dâng lên ngọn lửa vô hình.

Trọng tài phán quyết như vậy, rõ ràng có chút thiên vị cho Triệu Nhất Kiếm.

Chẳng qua, trọng tài làm vậy cũng không tính là vi phạm nguyên tắc, bởi vì theo quy tắc tỉ thí trọng tài có quyền tự do phán quyết kết quả. Ví dụ như, trong một trận chiến dây dưa khó phân thắng bại, để không làm chậm trễ tiến trình thi đấu, trọng tài có thể tự ra phán quyết

Phán quyết này của trọng tài tự nhiên khiến một số người tranh luận.

- Hừ! Không ngừng trốn tránh cũng gọi là anh hùng sao, làm trễ thời gian của chúng ta, trọng tài làm vậy cũng không sai!

Dưới sân chẳng qua chỉ có chút tranh luận nhỏ.

Chẳng qua vẫn có một vài vị trưởng bối trong gia tộc cảm thấy không công chính, thế nhưng cũng không có người nào muốn xuât đầu vì một đệ tử chi tộc, càng không nói đến việc đắc tội với cha con Triệu Thiên Kiếm.

- Được! Không tránh né nữa!

Triệu Phong ngược lại không giận mà cười, thân hình nhẹ nhàng hạ xuống.

- Tiểu tử! Tiếp một kiếm của ta.

Trong lòng Triệu Nhất Kiếm mừng thầm, nhìn phụ thân dưới đài một cách cảm kích.

Triệu Thiên Kiểm đứng chắp tay, mỉm cười không nói.

Giờ phút này, rất nhiều đệ tử dưới sân, giống như Triệu Khôn chẳng hạn, tất cả đều có vẻ mặt hả hê.

Triệu Tuyết nhìn thân ảnh quen thuộc trên võ đài, âm thầm thở dài, thần sắc có chút phức tạp, có một tia thương cảm, nhưng sau đó liền bị một tia lạnh lùng thay thế.

Vù...

Chỉ thấy Lãnh Lưu Kiếm của Triệu Nhất Kiếm như gió lạnh mùa đông, đảm thẳng vào cốt tùy, tiếp cận trước người Triệu Phong.

Đối diện với một kiếm lá võ học cao cấp đại thành, Triệu Phong cũng không hể né tránh.

- Nộ Long Quyền!

Lửa giận trong lòng Triệu Phong theo khí huyết dâng trào, dung nhập vào một quyền đánh ra, âm thanh rít gào chấn động vô cùng.

Không biết thức thời!

Một vài vị trưởng bối trong gia tộc đang quan chiến trên đài cũng không nhịn được mà lắc đầu.

- Haiz...

Trọng tài trưởng râu bạc trắng cũng thở dài.

- Ha ha ha! Châu chấu đá xe, vô dụng thôi, phá cho ta...

Triệu Nhất Kiếm cười dài một tiếng, vung lên một đạo kiếm lưu, giống như cầu vồng tuyết quét ngang bầu trời đêm, hàn quang rực rỡ.

-Mở!

Triệu Phong hít sâu một hơi, bên trong khí huyết dâng trào đột nhiên bắn ra một luồng khí tức cường đại.

Phù...

Cánh tay, nắm tay của Triệu Phong đều cuộn trào một tầng khí tức xanh nhạt, mỹ lệ trong suốt, như ân như hiện dưới ánh mặt trời.

Đột nhiên.

Triệu Phong cảm thấy tốc độ xuất quyền và lực lượng bộc phát của minh như đột phá gông cùm xiềng xích, đánh vỡ hạn chế vốn có của bản thân.

Một quyền còn chưa đánh ra, nhưng kình phong vô hình đã xông đến người Triệu Nhất Kiếm.

B...ù...n...g...

Lấy Triệu Phong làm trung tâm, từng hạt bụi khắp bốn phía, dưới lực lượng vô hình áp bách lập tức bị chấn động mà bay lên không trung

- Cái gì! Đó là...

Một vài vị trưởng bối trong gia tộc đang quan chiến trên đài liền nhận được một cú sốc.

- Không ngờ là...

Trọng tài trưởng “thịch” một tiếng đứng lên, khó có thể kìm chế được vẻ kích động trên

Không tốt!

Triệu Thiên Kiếm ở bên dưới luận võ đài, vẻ mặt cũng đại biến.

-Xảy ra chuyện gi?

Triệu Nhất Kiếm đột nhiên cảm thấy áp lực không tên, ngay cả hít thờ cũng khó khăn, giống như bị một luồng lực lượng vô hình áp bách, ngay cả tốc độ xuất kiếm của minh cũng bị chận lại.

Trong tầm mắt của hắn, một quyền của Triệu Phong phảng phất như kèm theo một con nộ long đang rít gào...

Choang... rắc...

Thân hình Triệu Nhất Kiếm chấn động, thổ ra một búng máu.

Keng keng...

Bảo kiếm trong tay hắn gãy thành hai đoạn, rơi xuống đất.

Ngoài ra còn có một luồng lục lượng vô hình từ trên bảo kiếm, tràn vào trong cơ thể hắn.

- A...

Triệu Nhất Kiếm hét thảm một tiếng, cánh tay rụng rời, cả người bay trong không trung hơn mười thước mới ngã xuống đẩt.

Một màn như vậy khiến cho phần lớn đệ tử Triệu tộc chấn động tại chỗ.

Phù...

Triệu Phong vừa mới đánh xong một quyền,lực lượng vô hình tràn khắp bốn phương tám hướng, từng đợt sóng bụi bặm chầm chậm rơi xuống đất.

Không biết qua bao lâu, cũng không biết là ai đột nhiên kinh hô:

- Võ Đạo Nội Kình!

Võ Đạo Nội Kình...

Chỉ thấy một luồng khí tức màu xanh nhạt trên người Triệu Phong lóe lên rồi lại biến mất.

Chương 25: Đệ nhất ngoại tầng 2

Võ Đạo Nội Kinh...

Hít...

Tiếng hít thở mạnh truyền khắp mỗi ngóc ngách tại Thiên Võ Trường.

Toàn bộ đệ tử Triệu tộc. trọng tài luận võ đài. trường bối trong tộc. các cao tầng,... không một ai là không kinh hãi biến sắc.

Trên đài quan chiến, trọng tài trường râu bạc trắng cũng đứng lên, thần tình kích động nói:

- 14 tuổi đã có thể lĩnh ngộ ra Võ Đạo Nội Kình, trở thành Võ Giả cũng dễ như trở bàn tay, thiên phú bực này hiển nhiên là nối tiếp Triệu Lân Long.

Phần đông ánh mắt toàn trường đều tập trung lân người Triệu Phong, nhìn chăm chú vị vương giả mới của ngoại tầng!

Hô hấp của Triệu Phong có phần gấp gáp, dùng ánh mắt khó tin nhìn qua nắm quyền của mình, lại nhìn Triệu Nhất Kiếm bị đánh bay ra ngoài, lúc này cánh tay của đối phương đã bị gãy, bảo kiếm cũng gãy thành hai đoạn.

Còn may là một quyền vừa rồi của hắn vẫn còn bảo lưu, lúc đánh gãv kiếm của Triệu Nhất Kiếm liền miễn cưỡng thu hồi một phần Võ Đạo Nội Kình.

Nếu không thì thương thế của Triệu Nhất Kiếm sẽ không chỉ đơn giản là gãy tay, mà e rằng ít nhất cũng phế toàn bộ cánh tay.

Nếu đổi lại là tam trọng võ đạo bình thường thì một quyển này có thể trực tiếp chấn vỡ tạng phù, tử vong tại chỗ.

- Đây chính là lực lượng của Võ Đạo Nội Kình...

Tâm thần Triệu Phong khẽ run rẩy.

Xung quanh luận võ đài, một vài đệ tử Triệu tộc đều khiếp sợ giật minh.

Bây giờ, cuối cùng bọn hắn đã rõ, chênh lệch giữa Võ Đồ và Võ Già chính thức là như thế nào.

- Triệu Phong thắng!

Lúc này trọng tài mới phản ứng lại, sau khi nhìn Triệu Phong một cái thật sâu, liền cho ra phán quyết.

Cho dù dưới tình huống hắn cố thiên vị Triệu Nhất Kiếm thì Triệu Phong vẫn chiến thắng

Không chi chiến thắng mà còn sử dụng thực lực tuyệt đối, chấn nhiếp ngoại tầng

Dưới thục lực tuyệt đối, cho dù có không công chính nhiều hơn nữa thì cũng không thể ngăn cản được bước tiến của hắn.

-Kiếm nhi!

Triệu Thiên Kiếm gào lẽn một tiếng, trên người dâng tràn một luồng khí tức lạnh lẽo, “phịch” một tiếng nhảy vọt đến trước người Triệu Nhất Kiếm.

Tốc độ đó làm cho người khác cực kỳ sợ hãi, người bên cạnh cũng chỉ thấy tàn ảnh lướt qua mà thôi

- Tốc độ thật nhanh!

Triệu Phong thầm đánh giá thực lực của phụ thân Triệu Nhất Kiếm, e rằng ông ta đã đạt đến cảnh giới lục trọng võ đạo rồi

Lục trọng võ đạo, đây chính là cảnh giới đỉnh phong của Võ Giả, nếu tiến thêm một bước là sẽ bước chân vào cấp bậc đại sư võ đạo.

- Thua rồi... ta đã...

Triệu Nhất Kiểm thống khổ khôn cùng, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng cánh tay đã hoàn toàn mất đi trực giác.

- Mau gọi dược sự!

Triệu Thiên Kiếm gào lên, nhìn thương thế của con trai hắn, xem chừng cánh tay đó rất có khả năng sẽ tàn phế.

- Tiểu bối! Chỉ là tỷ thí, ngươi ra tay nặng như thế là có rắp tâm gì?

Trên mặt Triệu Thiên Kiếm tràn đầy hàn ý, trong mắt chóp động sát cơ, nhìn chằm chằm Triệu Phong.

Khí thế đáng sợ của lục trọng võ đạo, dưới tác dụng của khí tức cường đại và Võ Đạo Nội Kình, tạo thành một lực lượng áp bách vô hình.

Thân hình Triệu Phong nhoáng lên, khí huyết và hô hấp phảng phất như đọng lại, ngay cả nói chuyện cũng tốn rất nhiều khí lực.

Cũng may hắn đã có Võ Đạo Nội Kình, sau khi thúc dục khí tức màu xanh nhạt trong cơ thể, liền dùng ý chí cứng cỏi đối kháng.

Thịch thịch... thịch thịch...

Mắt trái không ngừng nháy lên, trong không gian đen kịt, quầng sáng xanh nhạt hình xoắn ốc chậm rãi kéo dài kéo dài đến ba thước chín, còn mơ hồ vươn ra sắp đạt đến bốn thước.

-Thật quá tốt! Bây giờ ta đã đủ điều kiện để trùng kích lên tứ trọng võ đạo rồi.

Triệu Phong mừng rỡ nghĩ.

Trải qua một phen chiến đấu, bây giờ lại chịu lực áp bách đến từ Triệu Thiên Kiếm, ngược lại càng thúc đẩy bản thân tiến bộ.

Biến hóa trên người hắn hiển nhiên không tránh được ánh mắt của Triệu Thiên Kiếm.

Kẻ này không thể lưu!

Triệu Thiên Kiếm cảm thấy một cỗ áp lựcc bởi nguy cơ tiềm ẩn, trong mắt lóe lên hàn quang, nói:

- Tiểu bối, ngươi chỉ là một đệ tử chi tộc, không ngờ dám làm tổn thương cánh tay của con ta, ta sẽ phế bỏ tu vi của ngươi.

Bịch...

Tàn ảnh nhoáng lên, Triệu Thiên Kiếm đã đánh về phía Triệu Phong Không tốt!

Triệu Phong chỉ cảm thấy một cỗ nguy cơ khổng lồ áp bách đến.

Triệu Phong chỉ cảm thấy một cỗ nguy cơ khổng lồ áp bách đến.

Cũng may là hắn vẫn luôn cảnh giác Triệu Thiên Kiếm, cho nên đã dùng mắt trái tập trung lên đối phương

Trong nháy mắt đối phương dẫn phát khí huyết và Võ Đạo Nội Kình trong cơ thể thì hắn đã dự đoán được phương hướng công kích của đối phương

Triệu Phong không chút nghĩ ngợi, liền thi triển Phiêu Lăng Độ đến cực hạn, thân hình thoáng cái nhảy lẻn cao mười mét, tránh được một kích vô cùng hung hiểm của đối phương

Thế nhung hắn biết rằng đối diện với Võ Giả lục trọng võ đạo, bản thân mình chỉ có một lần cơ hội tránh né duy nhất mà thôi.

Triệu Thiên Kiếm một chiêu vồ hụt, liền thấy không ổn, trong lòng kinh hãi, hét lớn một tiếng:

-Chết đi!

Hắn cũng khi triển khinh thân thuật, vọt lên giữa không trung chụp lấy Triệu Phong - Phiêu Lăng Hư Độ!

lao thẳng đến nhóm cao tầng cuả gia tộc đang ở trên đài quan chiến

Bởi vì hắn biết rõ, Triệu Thiên Kiếm ở trong tộc chỉ là một trong số

những cao tầng mà đám trường bối cao tầng ở đây sẽ tuyệt đối không để hắn tùy ý làm bậy.

Vù...

Triệu Phong miễn cưỡng tránh được sát chiêu của Triệu Thiên Kiếm, lập tức bay đến đài quan chiến.

- Đáng giận! Tiểu tử này...

Triệu Thiên Kiếm đã hiểu ra dụng ý của Triệu Phong

- Triệu Thiên Kiếm, dừng tay!

Một thanh âm mạnh mẽ như tiếng sấm từ hư không truyền xuống

Theo thanh âm đó, một cỗ khí tức vô cùng hùng hậu từ trên đỉnh đầu ép xuống

Một lão giả râu bạc trắng toàn thân ẩn hiện khí tức trắng noãn, giống như lông vũ, lơ lửng trên đinh đầu Triệu Thiên Kiếm.

Không ổn! Là trọng tài trưởng!

Không ổn! Là trọng tài trưởng!

Lúc này, Triệu Thiên Kiếm đang phải chịu áp bách vô cùng to lớn, người đứng đối diện hắn chính là trưởng lão trong tộc, là Đại Sư thất trọng võ đạo trở lên.

Thế nhưng Triệu Phong đang ở trước mắt, hắn cực kỳ không cam lòng, vì vậy cắn răng một cái, liền muôn xông tới.

- Gục xuống!

Thanh ảm uy nghiêm tràn đầy tức giận từ trên đỉnh đẩu truyền đến.

Cũng không thấy trọng tài trưởng làm gì, đột nhiên một đạo khí tức trắng noãn trong suốt xoay tròn thành khí chưởng vô hình, hung hăng chụp xuống

Phành...

Võ Đạo Nội Kình trên toàn thân Triệu Thiên Kiếm tán loạn, “ọc” một tiếng thồ ra một búng máu, đồng thời rơi xuống nằm rạp trên đất không dậy nổi.

Cách không đả thương ngươi, thủ đoạn thật đáng sợ.

Đệ nhất ngoại tầng (hạ) (2)

Mọi người ờ xung quanh đều câm như hến, hiển nhiên trọng tài trưởng đã tu luyện Võ Đạo Nội Kình đến Hóa Cảnh, trong nháy mắt có thể dùng Phá Không Trâm giết chết Võ Giả bình thường.

- Trưởng lão! Tên Triệu Phong này lòng dạ thật độc ác, gần như đánh gãy cánh tay của con ta, làm sao có thể dễ dàng bỏ qua?

Triệu Thiên Kiếm nửa quỳ trên đất, ngoài sợ hãi ra còn cực kỳ không cam lòng.

- Hừ! Cuối cùng là ai lòng dạ độc ác? Lúc Triệu Phong ra tay, rõ ràng hắn đã thu hồi một phần Võ Đạo Nội Kình, bằng không thì cánh tay của Triệu Nhất Kiếm đã bị phế. thậm chí còn nguy hiểm đến tính mạng.

Trọng tài trưởng râu bạc trắng lên tiếng, ánh mắt sáng rực rỡ. Triệu Thiên Kiếm nghe vậy liền ngậm miệng.

- Ngươi còn không đi giúp con của mình đi!

Trọng tài trưởng râu bạc trắng vung tay áo lên, thân hình nhẹ nhàng bay lên, trở lại luận võ đài

Một hồi phong ba tạm thời lắng xuống.

Triệu Phong thẩm đồ mồ hôi lạnh, dùng ánh mắt cảm kích nhìn trọng tài trưởng râu bạc trắng.

Trọng tài trưởng như cảm ứng được, hơi mùn cười, ánh mắt trở nên nhu hòa, có vài phần tán thường, khẽ gật đầu.

Sự việc xảy ra giữa chừng này cũng không có ảnh hưởng đến việc tiếp tục thi đấu xếp hạng.

Sau khi chiến thắng Triệu Nhất Kiếm, Triệu Phong hiển nhiên đã trở thảnh “Vương giả ngoại tầng”.

- Không ngờ hắn lại thẳng được Triệu Nhất Kiếm.

Tại một góc vắng vẻ, sắc mặt Triệu Tuyết cứng đờ, cảm giác như trời đất đang quay cuồng

Từ cực vui vẻ chuyển thành cực đau buồn, nàng phàng phất như rơi từ thiên đường xuống địa ngục.

Trong tầm mắt, thân ảnh quen thuộc kia đã có thân phận vương giả, trở thành đích nhắm của mọi ánh mắt.

Tất cả phảng phất như quay trở về thời điểm ban đầu, lúc còn ở trấn Thanh Diệp, thiếu niên kia với thân phận thiên tài, đứng ngạo nghễ tại chi tộc của Triệu tộc, trở thành đệ nhất nhân trong đám cùng lứa.

Đến ngày hôm nay, Triệu Phong đã nhảy vọt trở thành đệ nhất nhân trong hàng ngũ đệ tử ngoại tầng của Triệu tộc.

Bảy mươi thẳng liên tiếp... Bảy mươi mốt thắng liên tiếp...

Chiến tích của Triệu Phong lại nâng lên.

Đối thủ của hắn, cơ bản đều trực tiếp nhận thua.

Các đối thủ mạnh mẽ của hắn như Triệu Nhạc, Triệu Càn cũng đồng loạt thua trong tav

Dù đối mặt với Triệu Nhạc, chỉ cần Triệu Phong vừa xuất ra Võ Đạo Nội Kình, lập tức phá được phòng ngự “Thiết Cương Thân” nổi danh của đối phương.

Nữa bước Võ Giả trên chuẩn Võ Giả một bậc, có được Võ Đạo Nội Kình, trình độ tăng mạnh, không còn chênh lệch về bản chất so với tứ trọng võ đạo.

Thế nhưng...

Trong tỉ thí vẫn đang xuất hiện một “dị số”.

Cùng duy trì kỷ lục toàn thắng còn có một người, đó là Triệu Vũ Phi.

Lúc Triệu Vũ Phi liên tiếp thắng tám mươi trận thì đã gặp Triệu Nhạc xếp hạng nhất đệ tử ngoại tầng.

- Điệp Diệp Chường!

Triệu Vũ Phi quát một tiếng, bàn tay nhỏ bé trắng noãn như ngọc chán động, trong khí huyết đang sôi trào dâng lên một luồng khí tức xanh nhạt trong suốt.

Phành...

Thiết Cương Thán của Triệu Nhạc lại lần nữa bị phá.

- Trời đất, lại là Võ Đạo Nội Kình!

Dưới sân lại truyền đến tiếng kinh hô.

Không ai ngờ rằng, ngoại trừ Triệu Phong ra còn có người thứ hai lĩnh ngộ ra Võ Đạo Nội Kình.

- Thú vị, thú vị!

Trên mặt trọng tài trưởng lộ ra nụ cười.

Đối với tình huống Triệu Vũ Phi có được Võ Đạo Nội Kình, thần sắc Triệu Phong cũng không thay đôi chút nào.

Từ lúc quan chiến, mắt trái của hắn đã cảm ứng được bên trong khí huyết của Triệu Vũ Phi đang che giấu Võ Đạo Nội Kình.

Ngày trước, lúc ở Diễn Võ Trường nghe giáo đầu giảng giải về Võ Đạo Nội Kình, những người đứng hàng đầu trong đệ tử ngoại tầng đều có lĩnh ngộ.

Trong đó, Triệu Phong là có lĩnh ngộ nhiều nhất.

Bởi vì hắn có mắt trái trợ giúp, lại còn có căn cơ Thôi Khí Quyết đạt đến tầng thứ ba viên mãn.

Bởi vậy, Triệu Phong là người đầu tiên tu luyện ra Võ Đạo Nội Kình.

Nếu so sánh thì Triệu Vũ Phi luyện thành Võ Đạo Nội Kình còn muộn hon hắn nửa tháng.

- Xem ra hạng một này, hươu chết về tay ai còn chưa biết đâu.

Đám đệ tử Triệu tộc ở bên dưới đều lộ vẻ hưng phấn và chờ mong

Cuối cùng cũng như ý nguyện, tại trận thắng liên tiệp thứ chín mươi, Triệu Phong và Triệu Vũ Phi đã đụng độ với nhau.

- Bắt đẩu đi.

Triệu Phong vẻ mặt không nao núng không sợ hãi nói.

Dù Triệu Vũ Phi cũng lĩnh ngộ được Võ Đạo Nội Kình, thế nhưng hắn cũng khônghề sợ hãi

- Mặc dù vẫn còn kém ngươi, thế nhưng ta sẽ không từ bỏ đâu.

Trên gương mặt xinh xắn của Triệu Vũ Phi lộ ra nụ cười như hoa sen nở rộ, khiến lòng người rung động

- Nộ Long Quyền!

Triệu Phong vừa ra tay liền thi triền Nộ Long Quyền cảnh giói đỉnh phong của mình.

Lúc trước, sở dĩ hắn có thể dùng một quyền đánh cho Triệu Nhất

Kiếm thảm hại như vậy, cũng không đơn giản chỉ vì Võ Đạo Nội Kình.

Bản thân Nộ Long Quyền đã là võ học trung cấp đinh phong lực bạo phát kinh người, tu luyện Nộ Long Quyền đến hỏa hầu đỉnh phong thì uy lực còn trên cả võ học cao cấp tiểu thành, thậm chí tiếp cận võ học cao cấp đại thành.

Vừa rồi, Triệu Phong trải qua áp lực của Triệu Thiên Kiếm, tiềm lực bị kích phát, tu vi lại tiến thêm một bước, mà Nộ Long Quyền của hắn lại càng sắp đạt đến cảnh giới viên mãn.

Nếu như Nộ Long Quyền có thể tu luyện tới viên mãn, cho dù đối mặt với Lãnh Lưu Kiếm cảnh giới cao cấp đại thành thì vẫn có thể toàn thắng

Phành...

Triệu Phong và Triệu Vũ Phi quyền chưởng giao kích, Triệu Vù Phi liên tục thối lui.

Quả nhiên, nếu đối kháng chính diện thì Triệu Vũ Phi không bằng Triệu Phong

Lĩnh ngộ của Triệu Phong đối với Võ Đạo Nội Kình so với trước đây lại càng thêm hùng hậu.

Hơn nữa, dùng Lăng Độ Khí Quyết ngưng tụ nội kình thì lại càng đặc biệt, tốc độ càng nhanh, phong cách phiêu dật như thiên mã hành không

Mặc dù Triệu Vũ Phi tu luyện một bộ bộ pháp cao cấp, uyển chuyển linh động nhưng tiếc rằng Triệu Phong lại tu luyện Phiêu Lăng Độ, tốc độ còn nhanh hơn.

Chỉ thấy thế công Triệu Phong càng lúc càng nhanh.

Hô hấp của Triệu Vũ Phi ngày càng gấp gáp, khuôn măt đỏ hồng phơn phớt, dần dẩn không chống cự nồi, động tác hơi cứng nhắc.

Cơ hội tốt!

Mắt trái của Triệu Phong lập tức tập trung vào một sơ hở, một quyền đánh lên vai Triệu Vũ Phi

Phành...

Thân thể mềm mại cùa Triệu Vũ Phi rung lên, toàn thân thối lui ra ngoài, uyển chuyển xoay một vòng trên không trung sau đó rơi xuống đất.

- Đa tạ hạ thủ lưu tình.

Trong mắt Triệu Vũ Phi mang theo một tia cảm kích, trên gương mặt xinh đẹp vẫn còn ửng hồng

Một quyền vừa rồi của Triệu Phong hiển nhiên đã lưu thù, nếu không kết quả của nàng so vói Triệu Nhất Kiếm cũng không tốt hơn bao nhiêu.

- Đa tạ.

Triệu Phong gặt đầu mỉm cười, rất thưởng thức phong cách của Triệu Vũ Phi.

Sau khi chiến thắng Triệu Vũ Phi, Triệu Phong trong cuộc thi xếp hạng đã không còn đối thủ, những trận tiếp theo, tất cả đôi thủ đều

chủ động nhận thua.

- Ta nhận thua!

- Bỏ quyền!

Nửa canh giờ sau.

Triệu Phong hoàn thành 100 trận thắng liên tiếp, điểm tích lũy cao nhất, vững vàng danh hiệu đệ nhất ngoại tầng

Chương 26: Tứ trọng võ đạo

Sau khi liên tiếp thắng một trăm trận, nhân khí của Triệu Phong tại Thiên Võ Trường đã lên đến cực hạn.

- Triệu Phong! Triệu Phong...

Trong đám người truyền đến rất nhiều tiếng hò hét ủng hộ.

Triệu Phong cường thế quật khởi, khiến cho rất thiếu niên cùng tuổi đều sùng bái.

Hạng nhất ngoại tầng...

Những nơi Triệu Phong đi qua. đám người đều tự động tách ra một con đường.

Những đệ tử ngoại tầng ở xung quanh, trên mặt đều lộ vẻ kính sợ, thậm chí là sùng bái.

Cho dù là Triệu Khôn trước kia đã nhiều lần đối nghịch với hắn cũng ảm đạm cúi đầu, không dám tỏ vẻ gì.

- Ngươi từ bao giờ lại trêu chọc phải một tên biến thái như vậy?

Thần sắc Triệu Càn có chút cổ quái, liếc nhìn Triệu Khôn một cái.

- Ta làm sao biết hắn sẽ trở nên mạnh như vậy...

Lúc này Triệu Khôn chỉ cảm thấy muốn khóc mà thôi.

Triệu Phong chậm rãi đi trong đám người, ánh mắt quét nhìn khắp bốn phía.

Bỗng nhiên, ánh mắt của hắn bắt gặp một thân ảnh thiểu nữ mặc tuyết bào.

Thần sắc Triệu Tuyết ảm đạm, khẽ cắn bờ môi đỏ mọng căn bản không dám đối diện với ánh mắt của Triệu Phong

Triệu Phong lắc đẩu, từ sau khi tiến vào Triệu thị gia tộc, hắn và Triệu Tuyết giống như biến thành người xa lạ.

Hắn cũng không có gì ràng buộc, chí hướng của hắn là cừu trọng võ đạo, Võ Đạo Thánh Cảnh, hướng đến đại lục rộng lớn.

Tiếp đó, Triệu Phong bắt đầu chờ đợi thi đấu xếp hạng chấm dứt.

Thi đấu xếp hạng đã đi vào giai đoạn cuối cùng, ít nhất là vị trí thứ nhất đã được xác định.

Bởi vì ngoại trừ Triệu Phong ra, không còn người nào đạt được toàn thắng hoặc ít hoặc nhiều đều từng thua trận.

Cứ như vậy, thứ tự tỷ thí xếp hạng đã dần kết thúc.

Hạng nhất::

Triệu Phong

Hạng nhì:

Triệu Vũ Phi

Hạng ba: Triệu Nhạc

Hạng tư: Triệu Càn

Cho đến vị trí thứ chín mới xuất hiện tên của Triệu Nhất Kiếm.

Bởi vì Triệu Nhất Kiếm trong trận giao phong với Triệu Phong đã bị thương không nhẹ, những trận sau này, hắn cơ bản đều không tham gia.

- Hạng nhất...

Trong lòng Triệu Phong khẽ run lên, sau khi xác định kết quả thì vẫn kích động như trước.

Hai tháng trước, hắn chỉ mong được tham gia võ hội gia tộc, cho dù là thi đấu dự tuyển ngoại tầng thôi cũng mừng rồi.

Về phần xếp hạng nhất, trước đây hắn chưa từng nghĩ qua.

Mà tất cả vận mệnh thay đổi đều là nhờ dung hợp vói con mắt thần bí kia.

Triệu Phong hít sâu một hơi, nhắm mắt lại, ý thức tiến vào một không gian đen kịt.

Quầng sáng xanh nhạt hình xoắn ốc đang chậm rãi kéo dài và vận chuyển, vô cùng thần bí.

Lúc này quầng sáng xanh nhạt hình xoắn ốc đã kéo dài đến ba thước chín chín, thậm chí gần đạt đến bốn thước.

Triệu Phong biết, quầng sáng xanh nhạt hình xoắn ốc này càng dài thì lực lượng mắt trái của mình lại càng mạnh, về phần sau này sẽ biến thành hình thái gì thì hắn cũng không đoán ra.

Lúc thứ tự thi đấu xếp hạng được công bố cũng là lúc kết thúc vòng thi đấu dự tuyển.

Tại một nơi hẻo lánh nào đó của Thiên Võ Trường

- Lần này trong đệ tử ngoại tầng cũng có vài nhân vật xuất sắc. Đặc biệt là Triệu Phong và Triệu Vũ Phi, tương lai có lẽ có thể đuổi kịp Triệu Lân Long.

Người nói chuyện là một thiếu nữ xinh đẹp trang nhã, dung mạo tú lệ, rất thanh tú điềm đạm

Người này chính là Triệu Cầm, xếp hạng thứ tứ đệ tử nội tầng

Từ khi bắt đầu võ hội ngoại tầng đến nay, trong bốn đệ tử hàng đầu của đệ tử nội tầng chỉ có Triệu Cầm là xem từ đầu đến cuối.

- Ha ha, chỉ là chút náo loạn mà thôi.

Giọng nói hời hợt này đến từ một thiếu niên áo đen.

Thiếu niên áo đen này đứng kề vai với Triệu Cẩm lười biếng nhìn qua võ hội ngoại tầng trên Thiên Võ Trường

- Ta cuối cùng vẫn cảm thấy Triệu Phong này không đơn giản, lúc trước hắn che giấu Võ Đạo Nội Kình, ngay cả ta cũng không nhìn ra. Hơn nữa, công pháp khinh thân của hắn, dù đặt ở nội tầng thì ít nhất cũng có thể xếp vào ba hạng đầu.

Triệu Cầm lộ ra bộ dáng suy tư.

- Chẳng lẽ ngươi cho rằng hắn có thể uy hiếp được chúng ta? Đối thủ của ta chỉ có một, đó chính là Triệu Lân Long!

Trong thanh âm của thiếu niên áo đen có một loại khí thế bễ nghễ.

- Triệu Phong(*), ngươi phải cẩn thận, không nên khinh suất, Triệu Hàn xếp hạng thứ ba gần đây một mực bế quan vài tháng e rằng tiến bộ không nhỏ.

(*) Tên cùng âm nhưng khác cách viết với NVC, ở những chương sau sẽ thêm vào dâu “*” để phân biệt.

Triệu Cầm mỉm cười nói.

- Triệu Hàn? Theo ta nhớ thì hình như hắn có một đường đệ tên là Triệu Nhất Kiếm thì phải?

Ánh mắt của Thiếu niên áo đen xoay chuyển, có chút suy tư nhìn về phía Triệu Phong ở đằng xa.

Triệu Phong ở trong đám người đột nhiên sinh ra cảm ứng, quay đầu nhìn lại.

Tại nơi hẻo lánh đó có một thiếu nữ nho nhã và một thiếu niên áo đen bộ dạng lười biếng.

Nữ tử điềm đạm nho nhã trong đó thì Triệu Phong nhận ra, chính là Triệu Cầm xếp hạng thứ tư trong đệ tử nội tầng

Về phần thiếu niên áo đen với bộ dạng lười biếng kia...

- Trời đất... là Triệu Phong*

- Triệu Phong*... xếp hạng thứ hai trong đệ tử nội tầng rất gần với Triệu Lân Long!

Trong đám người đột nhiên truyền đến từng trận kinh hô.

Ngay cả một vài đệ tử nội tầng lúc ánh mắt chạm đến Triệu Phong* cũng lộ ra vài phần sợ hãi

Sau khi rời đi thật xa, ánh mắt của Triệu Phong đã va chạm với Triệu Phong*.

Hai ánh mắt nhìn nhau không chóp, Triệu Phong chỉ cảm thấy một luồng áp lực vô hình.

Đặc biệt là mắt trái của hắn, lúc tập trụng nhìn Triệu Phong* lại có cảm giác như đối phương không có sơ hở, không thể chiến thắng

Dáng người Triệu Phong* cân xứng, không mập không gầy, khí huyết và Võ Đạo Nội Kình trên người cương nhu hợp nhất, phân bố đều trong mỗi tấc huyết nhục, tràn ngập một cỗ lực lượng khiển người khác phải run sợ.

- Tứ trọng võ đạo đỉnh phong! E rằng thực lực còn trên Triệu cầm một bậc.

Mắt trái của Triệu Phong vô cùng linh mẫn, phán đoán thực lực rất chuẩn xác.

Cũng là tứ trọng võ đạo, thế nhưng thực lực của Triệu Phong* lại càng mạnh hơn, cũng giống như tam trọng võ đạo bình thường ở trước mặt chuẩn Võ Giả thì thậm chí không đỡ nổi một chiêu.

- Nghe nói lúc Triệu Phong* còn chưa tấn chúc tứ trọng võ đạo mà chỉ dựa vào thực lực nửa bước Võ Giả đã có thể chiến thắng Võ Giả chính thức.

- Không ngờ rằng hắn lại đến xem võ hội ngoại tầng.

Những đệ tử xung quanh đều thấp giọng nghị luận, thảo luận về danh tiếng của Triệu Phong*.

Triệu Phong* và Triệu Cầm cũng không nán lại, lần lượt rời đi.

Dựa vào phản ứng của hai người, có thể thấy được, Triệu cầm quan sát Triệu Phong, dường như rất xem trọng hắn.

Còn Triệu Phong* thì không đếm xỉa đến Triệu Phong chút nào, ngược lại hứng thú nhìn Triệu Vũ Phi vài lần.

Trong lòng Triệu Phong có chút chấn động, nhưng rất nhanh đã bình tĩnh lại.

Mặc dù hiện tại hắn xếp hạng nhất ngoại tầng, chẳng qua nếu so sánh với một vài đệ tử đinh cao trong nội tầng thì lại chênh lệch rất lớn.

Ít nhất thì đám người Triệụ Cầm, Triệu Phong" cũng đều là Võ Giã chính thức, là tứ trọng võ đạo, tu luyện võ học đẳng cấp và hỏa hầu đều hơn xa đệ tử ngoại tầng

Chươne 026: Tử trọng võ đạo (2)

Lúc màn đêm buông xuống, võ hội ngoại tầng đã kết thúc mỹ mãn.

Trong võ hội ngoại tầng mỗi đệ từ nội tầng đều từng đến quan sát.

Nghe nói, Triệu Phong* xếp thứ hai và Triệu Hàn xếp thứ ba đều từng xuất hiện. Duy nhất chi có một người từ đầu đến cuối đều không hiện thân.

Đó chính là Triệu Lân Long!

Một trong bốn đại thiên tài của thành Vũ Dương...

Những điều này, đều là nghe được từ những đệ tử xung quanh đang bàn luận, trong lúc Triệu Phong đang trên đường trờ về.

- Với thực lực của ta bây giờ, đứng hạng nhất ngoại tầng, tuy có kinh nhưng không hiểm. Nếu như đặt ở nội tầng thì e là...

Sắc mặt Triệu Phong chợt trở nên ngưng trọng.

Đệ tử nội tầng đều là đối tượng mà gia tộc bồi dưỡng trọng điểm.

Với tình huống trước mắt, Triệu Phong muốn tiến vào trước mười hạng đầu của võ hội tồng thì cũng không phải là vấn để, trong năm hạng đầu cũng có chút cơ hội.

Nhưng nếu muốn tiến vào trong ba hạng đầu thi cơ hội lại quả mong manh.

Nửa tháng sau sẽ diễn ra thi đấu võ hội tồng, liệu có thể tranh giành hạng nhất hay nằm trong ba hạng đầu hay không?

Ánh mắt Triệu Phong trở nên lặp lòe bất định.

Tâm niệm xoay chuyển trong nháy mắt, hắn rất nhanh đã làm ra

quyết định: Tranh giành!

Nhất định phải tranh giành!

Hắn vẫn nhớ rõ ban thưởng của võ hội gia tộc.

Chỉ có đệ tử tiến vào ba hạng đầu mới có cơ hội lựa chọn “Võ học đỉnh cấp”

Võ học đỉnh cấp!

Đây chính là võ học có đẳng cắp cao nhất trong thế tục.

Một bộ võ học đỉnh cấp, bình thường chỉ có cừu trọng võ đạo mói được tu luyện, và cũng chỉ có võ học Thánh Phẩm trong truyền thuyết mới có thể vượt qua nó.

Triệu Phong muốn đứng vững chân, muốn sinh tồn trên thể giới này thì nhất định phải tăng cường thực lực, mà võ học đẳng cấp cao chính là một trong những sự lựa chọn tốt nhất.

- Hạng nhất, hoặc là trong ba hạng đầu.

Sau khi Triệu Phong xác định mục tiêu, liền chậm rãi đi về nhà

Hắn vừa về đến nhà liền phát hiện đèn đuốc trong đinh viện sáng trưng, có rất nhiều người đến bái phòng.

Phụ thân Triệu Thiên Dương và Triệu thị thì bận đến tối mắt tối mũi.

Bình thường trong nhà vốn quạnh quẽ, nhưng lúc này tràn ngập khách khứa đến chúc mừng.

- Thiên Dương huynh, chúc mừng ngươi có một đứa con tài giỏi.

- Hạng nhất ngoại tầng, lại còn tu luyện thành Võ Đạo Nội Kình, ngày sau nhất định sẽ trở thành đối tượng bồi dưỡng trọng điểm của gia tộc.

Một vài khách nhân trong nhà đều ân cần nhiệt tình, sau khi thấy Triệu Phong trở về, bọn họ lại tán dương một phen.

Triệu Phong cảm thấy không thích ứng, khẽ chau mày.

Những thứ gọi là khách nhân này, rất nhiều người đều thân bằng ở quê nhà, bình thường đều xem thường mình, thậm chí còn có mâu thuẫn, quan hệ cũng không tốt đẹp lắm.

Nhưng hôm nay, những người này lại không hẹn mà cùng đến nhà thăm hỏi.

Triệu gia ba miệng, bận rộn cả buổi, thật vất vả mới đẩy được những người này đi.

Cho đến đêm khuya vắng người thì Triệu Phong mới có dịp để nói chuyện với cha mẹ.

- VỖ Đạo Nội Kình? Nửa bước Võ Già? Phong nhi, ngươi che giấu thật kỹ, hôm nay quả thật đã khiển cha rất bất ngờ.

Trên mặt Triệu Thiên Dương tràn đầy hưng phần, kích động đến đỏ bừng.

Lúc diễn ra võ hội gia tộc, không phải tất cả mọi người đều có thể đi vào Thiên Võ Trường.

Cho nên Triệu Thiên Dương cũng chỉ có thể đứng đằng xa quan sát và nghe ngóng.

Khi biết được con trai đoạt được hạng nhất thì cha mẹ của Triệu Phong đều hoài nghi không biết lỗ tai của mình có nghe nhầm hay không.

- Phong nhi của nhà ta từ lúc nào trở nên lợi hại như vậy?

Triệu thị có chút hoài nghi.

Con trai của mình có bao nhiêu bản lĩnh, cha mẹ là người rõ ràng nhất.

- Hắc hắc, từ sau khi bị lội điện bồ trúng, con cảm thấy suy nghĩ của mình đột nhiên trở nên nhạy bén, tu luyện võ học cũng nhanh hơn trước kia rất nhiều...

Triệu Phong chỉ đành giải thích nửa thật nửa giả.

Lời giải thích của hắn cũng được chấp nhận.

Thế giới to lớn này không thiếu chuyện lạ, cũng không phải mọi nhân vật truyền kỳ vừa ra đời đã là siêu nhân có thiên phú nhất đẳng, tất cả còn liên quan đến cơ duyên sau này.

Ngoài ra, vận mệnh của Triệu Phong thay đổi cũng chính là bắt đầu từ khi bị lội điện bồ trúng.

Nghe xong lời giải thích này, cha mẹ cũng không nghi ngờ gì nữa.

Khuya hôm đó...

Triệu Phong cũng không có đi ngủ, mà chỉ nhắm mắt lại, nhớ lại toàn bộ quá trình tham gia võ hội ngoại tầng trong hai ngày qua.

Những hình ảnh trọng yếu hiện lên rõ ràng trong đầu.

Lúc võ hội ngoại tầng, Triệu Phong đã thúc dục mắt trái, một vài tình cảnh, bao gồm từng chi tiết đều được khắc sâu trong óc.

Trong đó còn có quá trình giao thủ với những đối thủ cường đại như Triệu Nhạc, Triệu Nhất Kiếm và Triệu Vũ Phi.

Ngoài ra, còn có chi tiết lúc Triệu Thiên Kiếm và trọng tài trưởng là cao thủ võ đạo xuất thủ.

Đương nhiên, những chi tiết vượt qua cấp độ của hắn thì khó mà suy luận và phân tích được.

Dù vậy, Triệu Phong cùng thu được lợi ích không nhỏ. Hắn khẽ nhắm mắt lại, dung nhập những lĩnh ngộ này.

Trong khoảnh khắc đó, hắn đột nhiên hóa thành một đạo bóng đen, phá cửa sổ mà ra, chạy đến một mảnh đất hoang ở trong tộc.

Vụt! Vụt!...

Triệu Phong nắm hai mắt lại, quyền chưởng vung lên không theo quy luật nào, trong đó loáng thoáng bóng dáng Viêm Cương quyền và Nộ Long Quyền.

Sau đó, chiêu thức quyền chưởng của hắn lại có chút tương đồng với những đối thủ mạnh mẽ như Triệu Nhất Kiếm, Triệu Nhạc, Triệu Vũ Phi,...

Phành phành phành...

Chiêu thức của Triệu Phong càng lúc càng nhanh, đến cuối cùng thậm chí còn mơ hồ phát ra Võ Đạo Nội Kình.

Lúc này, ý thức của hắn đã chạm vào quầng sáng xanh nhạt hình xoắn ốc trong không gian đen kịt, khiển nó liên tục xoay tròn, từ ba thước chín chín, lại kéo dài thêm.

Khoảnh khắc cuối cùng, tình cảnh lúc hắn bị Triệu Thiên Kiếm áp bách lóe lên trong đầu.

Oành...

Triệu Phong hét lớn một tiếng, Võ Đạo Nội Kình vận chuyển trong người một cách thông suốt, mỗi lần hắn đánh ra một chưởng đều truyền đấn âm thanh chấn động, uy lực dần tăng lên.

Nửa canh giờ sau, lúc gân cốt của Triệu Phong đã sắp kiệt quệ... Oành...

Toàn thân Triệu Phong truyền đến từng trận co rút, Võ Đạo Nội Kình quán thông khắp khí huyết, xương cốt tứ chi toàn thân, giống như đang sôi trào.

Cảm giác ấm áp chảy xuôi từ trên xuống dưới cơ thể.

Đồng thời, bên ngoài thân thể của hắn còn bài xuất ra một tầng mồ hôi và chất bẩn.

- Thành công rồi!

Trong mắt Triệu Phong lóe lên một tia hưng phấn.

Trong không gian đen kịt, quầng sáng xanh nhạt hình xoắn ốc dài ba thước chín chín đã đột phá vách ngăn, đạt đến hơn bốn thước

Giờ phút này, bất luận là Võ Đạo Nội Kình hay là tố chất thân thể của Triệu Phong đều có thể xếp vào tứ trọng võ đạo.

Trong lúc hô hấp, hắn cũng có thề cảm nhận được lực lượng cường đại trong cơ thể, ý niệm vừa khẽ động thì Võ Đạo Nội Kình đã dâng trào trong khí huyết.

- Lực lượng gia tăng, đạt đến ngàn cân rồi, cường độ Võ Đạo Nội Kình ít nhất cũng tăng gấp đôi

Triệu Phong thông qua mắt trái đã nhìn rõ biến hóa toàn thân, trong mắt lóe lên tia kích động, không thể kìm chế nổi.

Chương 27: Tân gia khiêu chiến

Tứ trọng võ đạo, mỗi bước đều rất gian nan.

Một khi bước vào tứ trọng võ đạo, sẽ thoát ly khỏi phạm trù Võ Đồ cấp thấp nhất, trở thành Võ Giả chính thức.

Cũng giống như cá chép hóa rồng.

Một Võ Giả chính thức, cho dù đặt ở bất kỳ địa phương nào trong Tương Vân quốc hay trong bất kỳ thế lực nào cũng đều nhận được đãi ngộ cực cao.

Trên đại lục này có biết bao nhiêu Võ Đồ không thể nào vượt qua được ngưỡng này?

Đối với Triệu Phong mà nói trở thành Võ Giả chính là một bước quan trọng trong việc thực hiện mộng tưởng bấy lâu.

Mà hiện giờ, mục tiêu này cuối cùng đã được thực hiện.

Đột phá tứ trọng võ đạo cũng hoàn toàn nằm trong dự liệu của Triệu Phong, chẳng qua là sớm hơn trong tưởng tượng mà thôi.

Từ lúc diễn ra võ hội ngoại tầng vào mấy ngày trước, Triệu Phong đã thử trùng kích tứ trọng võ đạo. Lúc đó, hắn phát hiện mình vẫn còn kém vài phần hỏa hầu, bởi vì sợ căn cơ bất ổn cho nên cũng không quá miễn cưỡng.

Chẳng qua, sau khi tham gia võ hội ngoại tầng, Triệu Phong trải qua nhiều phen chiến đấu, cùng giao phong với một vài đối thủ mạnh mẽ, tạo nên thúc đẩy lớn đối với bản thân.

Nếu chỉ dựa vào những điều này thì vẫn chưa đủ để Triệu Phong có thể sớm đột phá tứ trọng võ đạo như vậy.

- Thực sự phải cảm ơn phụ thân của Triệu Nhất Kiểm.

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một tia trào phúng.

Lúc ban ngày, hắn chiến thắng được Triệu Nhất Kiểm, dẫn đến sát niệm và áp bách từ phụ thân Triệu Thiên Kiêm của hắn.

Chịu đựng khí thế áp bách đáng sợ của lục trọng võ đạo, kích phát tiềm lực và lực lượng của mắt trái, khiến Triệu Phong hoàn toàn đạt đủ điều kiện để trùng kích Võ Giả.

Thậm chí, dưới sự kích thích đó, hỏa hầu của Nộ Long Quyền vốn đỉnh phong liền bị bức đạt đêm cảnh giới viên mãn.

Đây có thể xem là một luồng trợ lực rất lớn.

Triệu Thiên Kiểm trộm gà không thành còn mất nắm gạo, đoán chừng lúc này đang rất buồn bực.

- Không ngờ tên Triệu Thiên Kiếm lại nảy sinh ý đồ xấu và sát tâm với ta.

Trong lòng Triệu Phong thầm đề phòng.

Suy xét đến điều này, Triệu Phong định tạm thời giấu đi việc mình đã đột phá tứ trọng võ đạo.

Hắn lại toàn lực thúc dục Ẩn Khí Quyết, đem tu vi giấu tại tam trọng võ đạo đỉnh phong, Võ Đạo Nội Kình cũng yêu nhược như ẩn như hiện.

Từ biểu hiện bên ngoài thì Triệu Phong nhiều nhất chỉ là một nửa bước Võ Giả mà thôi.

Sau khi tấn chức tứ trọng võ đạo, việc cấp bách đầu tiên của Triệu Phong chính là củng cố cảnh giới tu vi.

Mấy tháng gần đây, tiến bộ tu luyện của hắn thật sự kinh người.

Ngoài củng cố tu vi ra, hắn bắt đầu ngộ ra những thứ lộn xộn trong đầu.

Lúc trước, hắn thúc dục mắt trái toàn lực lĩnh ngộ những trận đấu trong thời gian ngắn, cũng nhiều lần mô phỏng lại Nộ Long Quyền.

Trải qua lần võ hội ngoại tầng ma luyện, đồng thời dưới sự kích thích áp bách của Triệu Thiên Kiêm, Nộ Long Quyên của Triệu Phong đã gần đạt đến hòa hầu viên mãn.

- Nếu như Nộ Long Quyền có thể tu luyện tới viên mãn, cho dù gặp phải võ học cao cấp đại thành thì ta cũng đủ sức đánh một trận.

Trong lòng Triệu Phong thầm ước lượng.

Thế nhưng hỏa hầu cảnh giới võ học của hắn đều là dựa vào một loại lĩnh ngộ huyền diệu khó giải thích là thuộc về phương diện tinh thần.

Nửa đêm trôi qua, chỉ có vài canh giờ, Triệu Phong mặc dù có chút

lĩnh ngộ, thế nhưng còn chưa thể lập tức thúc đẩy Nộ Long Quyên đến viên mãn được.

Chẳng qua, hắn tin rằng không bao lâu nữa thì Nộ Long Quyền sẽ hoàn thiện, hỏa hầu đạt đến viên mãn.

Trước lúc bình minh, Triệu Phong lại hóa thành một đạo tàn ảnh quay về gia trang, dọc đường hắn âm thầm thúc dục mắt trái bóng tối lập tức trở nên giống như ban ngày.

Với thị giác mắt trái của hắn vào ban đêm cũng có thể nhìn thấy rõ chi tiết sự vật trong phạm vi sáu bảy dặm.

Nếu như vào ban ngày, phạm vi này ít nhất còn tăng lên vài lần.

Năng lực mắt trái tăng lên, biến hóa lớn nhất chính là năng lực cảm ứng, năng lực phản ứng năng lực lĩnh ngộ và lực lượng tinh thần.

“Lực lượng tinh thần” chính là thứ mà Triệu Phong cũng không thể nào nắm bắt được.

Nói đơn giản một chút chính là năng lực tư duy của đại não tăng lên, cho dù hắn có suy nghĩ một ngày một đêm cũng không cảm thấy mệt mỏi.

.....

Sáng sớm ngày hôm sau.

Triệu Phong vẫn ngồi trên giường tu luyện không chìm vào giấc ngủ.

Bởi vì năng lực mắt trái tăng lên cho nên tinh lực của hắn càng tràn đầy, giảm bớt thời gian ngủ, hoàn toàn có thể liên tục tu luyện hai

ngày, chỉ cần nghỉ ngơi mấy canh giờ là đủ.

Bởi vậy, Triệu Phong càng có nhiều thời gian tu luyện, đặc biệt có ưu thế lớn đối với việc tích lũy Võ Đạo Nội Kinh.

- Đây có phải là nhà của Triệu Phong không?

Bên ngoài truyền đến một âm thanh trong trẻo.

- Là ai?

Mẫu thân Triệu thị đi ra ngoài mở cửa.

Ở bên ngoài có một trung niên nam tử ăn mặc hoa lệ đang đứng, phía sau còn có vài người mặc trang phục người hầu. Chẳng qua cho dù là người hầu thì bọn hắn cũng có tu vi nhị trọng võ đạo.

Triệu Phong nhìn qua, liền cảm thấy có chút quen mắt.

- Tổng quản đại nhân!

Triệu Thiên Dương chấn động vội vàng ra ngoài đón.

Nghe phụ thân hô lên, Triệu Phong lập tức nhớ ra người trước mắt chính là Tổng quản ngoại tầng.

Tổng quản ngoại tầng, trong tay cầm thực quyền chưởng quản toàn bộ ngoại tầng quyền cao chức trọng ngày thường rất khó gặp. Cho dù luận tu vi thì vị Tổng quản ngoại tầng này cũng đã đạt đến lục trọng võ đạo, so với Triệu Thiên Kiêm chỉ mạnh hơn chứ không yêu thua.

Triệu Thiên Dương có chút khách khí mời Tổng quản ngoại tầng vào

trong nhà.

- Triệu Thiên Dương! Có được một người con tốt như vậy chính là phúc khí mấy đời của ngươi.

Tổng quản ngoại tầng mỉm cười nói.

- Bái kiến tổng quản.

Triệu Phong vừa ra khỏi phòng nhìn thấy Tổng quản ngoại tầng liền thoáng hành lễ.

Đồng thời hắn cũng thúc dục Ẩn Khí Quyết đến mức tận cùng, tránh cho đối phương nhìn ra sự thật là mình đã đột phá tứ trọng võ đạo.

- Không tệ không tệ! Ta đã điều tra qua tư liệu hộ tịch của ngươi, còn chưa đến 14 tuổi đã ngưng tụ ra Võ Đạo Nội Kình, trở thành nửa bước Võ Giả, cho dù là Triệu Lân Long năm xưa, e rằng cũng chỉ như vậy mà thôi.

Vẻ mặt Tổng quản ngoại tầng rất tán thưởng.

Sau khi khách sáo vài câu, Triệu Phong mới dò hỏi:

- Hôm nay Tổng quản ghé thăm là có gì chỉ giáo?

- A! Thiếu chút nữa thì ta quên mất chính sự rồi.

Tổng quản ngoại tầng ho nhẹ một tiếng, khôi phục vẻ nghiêm túc, nói:

- Xét thấy ngươi biểu hiện ưu dị, gia tộc đã quyết định trọng điêm bôi dưỡng ngươi. Ngay hôm nay, ngươi có thể chuyển vào nội tầng gia tộc, mỗi tháng nhận được đãi ngộ 500 lượng bạc, hoàn toàn mở cửa

tầng một của Huyền Vũ các cho ngươi...

Nghe xong lời tuyên bố của Tổng quản ngoại tầng, Triệu Thiên Dương và Triệu thị đều kích động vạn phần luôn miệng nói lời cảm tạ.

Ngay cả Triệu Phong cũng có chút giật mình.

Hắn không ngờ rằng gia tộc lại nhanh chóng chọn mình để bồi dưỡng trọng điểm như vậy.

Mỗi tháng nhận được đãi ngộ 500 lượng bạc, so với đãi ngộ của hắn lúc trước còn cao gấp mấy chục lần.

Trước kia, lúc còn là nhất trọng võ đạo, mỗi tháng cũng chỉ có 10 lượng bạc lên nhị trọng võ đạo mới được 20 lượng bạc.

Mà bây giờ, không chỉ tăng tiền hàng tháng mà còn có các loại đãi ngộ khác. Thậm chí, đãi ngộ của Triệu Phong bây giờ còn vượt qua một vài đệ tử nội tầng.

Có lẽ biểu hiện của Triệu Phong thật quá mức ưu dị, cho dù không tham gia thi đấu võ hội tông thì hắn vẫn có thể được chuyển vào nội tầng của gia tộc.

- Đa tạ gia tộc tài bồi và Tổng quản ưu ái.

Triệu Phong liền tỏ vẻ biết ơn.

Trong đại tộc thường có một số việc không công chính, nhưng chỉ cần hắn vẫn còn ở trong tộc thì vẫn sẽ nhận được sự che chở, nếu như thực lực có thể tăng lên thì cũng được đề bạt, thậm chí là bồi dưỡng trọng điểm.

Đây cũng chính là cơ chế sản sinh ra cạnh tranh trong gia tộc.

- Tôt, bây giờ ta sẽ phái người sắp xếp các ngươi vào nội tầng gia tộc.

Sau khi Tổng quản ngoại tầng nói xong, liền phân phó những người hầu phía sau.

Ngay trong ngày hôm đó, một nhà Triệu Phong đã chuyển đến “nhà mới” trong nội tầng gia tộc.

Nội tầng gia tộc của Triệu thị gia tộc chính là trọng địa phàm là những đệ tử và gia quyến thân thuộc ở đây đều nhận được sự bảo hộ.

- Tiến vào nơi này, chẳng những Triệu Phong được che chở mà ngay cả cha mẹ cũng nhận được lợi ích không nhỏ.

- Căn viện này thật là lớn, hoàn toàn đủ cho ta tu luyện, lầu các hai ba tầng, còn có thư phòng, nơi tắm rửa, kho củi, chuồng ngựa....

Sau khi Triệu Phong tiến vào nhà mới, lập tức hưng phấn.

Bởi vì hắn là trọng điểm bồi dưỡng của gia tộc, cho nên chỗ lầu các đình viện của Triệu Phong còn được phân cho vài người hầu và nha hoàn.

Sau khi chuyển vào nhà mới. Triệu Phong lại bắt đầu củng cố cảnh giới tu vi.

Bình thường tu luyện, hắn đều ở trong nhà, một khi tu luyện bí mật thì hắn sẽ đến một nơi vắng vẻ trong tộc.

Qua hai ba ngày sau, tu vi tứ trọng võ đạo của Triệu Phong đã cơ bản vững chắc.

- Chỉ còn hơn mười ngày nữa là bắt đầu thi đấu võ hội tổng của gia tộc rồi ít nhất phải tu luyện Nộ Long Quyên đến viên mãn thì ta mới có cơ hội cạnh tranh ba hạng đầu.

Lúc này, tâm tư của hắn đều đặt trên việc hoàn thiện Nộ Long Quyền đến viên mãn, mỗi đêm, lúc tu luyện Võ Đạo Nội Kình đều bỏ công sức lĩnh ngộ.

Ngay tối hôm đó, Triệu Phong cuối cùng đã tu luyện Nộ Long Quyền tới cảnh giới viên mãn, giống như nước chảy thành sông.

Nộ Long Quyền cảnh giới viên mãn, mỗi một quyền đều vang lên âm thanh hùng hồn, theo Võ Đạo Nội Kình xuất ra lại càng giống như mộ long gào rú, điếc cả màng nhĩ.

Rắc rắc...

Một quyền nhẹ nhàng của Triệu Phong đã đánh tan cây đại thụ một người ôm trước mặt thành năm sáu mảnh.

Mỗi quyền tùy ý đánh ra đều sánh ngang với công kích của Thanh Đầu Hổ Vương ngày trước.

- Nộ Long Quyền cảnh giới viên mãn, lại phối hợp với Lăng Độ Khí Quyết, quả là như hổ thêm cánh...

Trên mặt Triệu Phong khó mà kìm chế được cảm giác hưng phấn.

Phóng mắt khắp nội tầng và ngoại tầng trong Triệu thị gia tộc, Triệu Phong còn chưa nghe nói có người nào có thể tu luyện võ học trung

cấp đến cảnh giới viên mãn cả.

Bởi vì, người có năng lực và thiên phú này, cũng bằng thời gian đó, có thể luyện võ học cao cấp đến đại thành thậm chí tiếp cận đỉnh phong.

Sáng sớm ngày hôm sau...

Triệu Phong khoanh chân ngồi vẫn tiếp tục tu luyện Võ Đạo Nội Kình.

Năng lực của mắt trái mang đến cho hắn lực lượng tinh thần cường đại có nhiều thời gian hơn để tu luyện Võ Đạo Nội Kình.

Bởi vậy, Lăng Độ Khí Quyết cũng vững vàng tiến bộ.

- Triệu Phong! Triệu Phong!

Bên ngoài truyền đến từng đợt kinh hô.

Hả?

Triệu Phong nhìn ra ngoài chỉ thấy một vài đệ tử ngoại tầng quen thuộc, chạy đến trước cửa của mình.

Một người trong đó chính là Triệu Khôn.

- Xảy ra chuyện gì?

Triệu Phong có chút ngạc nhiên.

- Có mấy tên đệ tử Tận gia đến chỗ chúng ta khiêu chiến, ca ca ta và đám người Triệu Quang đều thảm bại tại chổ.

Triệu Khôn thở hổn hển.

Đệ tử Tân gia? Khiêu chiến?

Triệu Phong không chút hoang mang chuyện này và ta có quan hệ gì chứ?

- Trong số mấy người đó, có người chỉ thẳng họ tên ngươi mà khiêu chiến, khiêu chiến đệ nhất đệ tử ngoại tầng của Triệu tộc.

Triệu Khôn vội vàng nói.

- Bọn hắn ở đâu?

Nếu như người khác chỉ đích danh khiêu chiến thì Triệu Phong cũng không muốn trốn tránh.

Hắn gần đây có chút đột phá, vừa vặn muốn hoạt động gân cốt một chút.

Chỉ trong chốc lát...

Triệu Phong đi theo mấy tên đệ tử ngoại tầng chạy đến trước cổng chính của Triệu tộc.

Phía trước truyền đến một trận huyên náo.

- Haha, đệ tử cùng lứa của Triệu tộc, không chịu nổi một kích sao?

- Phi ca tiến bộ thần tốc, ba tên chuẩn Võ Giả kia, ngay cả một chiêu của ngươi cũng không tiếp được.

- Nghe nói ngoại tầng của Triệu gia các ngươi gần đây xuất hiện một

thiên tài tên là Triệu Phong bảo hắn ra đánh một trận đi.

Một đám đệ tử Tân gia, khoảng chừng trên dưới hai mươi người đứng chen trước cửa Triệu gia.

Có hai người cầm đầu, bên trái là một thiếu niên mặt sẹo, bên phải là một thiếu niên đội món rơm.

Tu vi của hai người này đều đạt đến tứ trọng võ đạo.

Đặc biệt là thiếu niên đội nón rơm, một thân tu vi còn đạt đến tứ trọng võ đạo đỉnh phong.

- Ồ! Là hắn!

Triệu Phong đã nhận ra tên thiếu niên mặt sẹo ở bên trái chính là Tân Phi mà lần trước gặp được ở Hoành Vân Thiên Lâm.

Đã qua một tháng rồi không ngờ Tân Phi cũng đột phá tứ trọng võ đạo, xem ra lần trước chém giết sinh tử với Thanh Đầu Hổ Vương cũng đã kích phát tiềm lực của hắn.

Xem thế cục hiện nay, bên phía Tân gia có hai đã Võ Giả tọa trấn. Ngược lại, bên Triệu gia thì có năm sáu tên đệ tử đã bị đánh trọng thương.

Trên người Triệu Nhạc, Triệu Càn đều có vết thương.

- Triệu Phong ngươi đến rồi!

Triệu Nhạc cố gắng nhịn đau, lúc nhìn thấy Triệu Phong thì trên mặt liền lộ vẻ vui mừng.

Dù sao thì Triệu Phong hiện nay cũng là đệ nhất đệ tử ngoại tầng

Chương 28: Quyết đấu tranh phong

- Đệ nhất ngoại tầng Triệu Phong ra rồi!

- Hắn chính là vương giả mới của ngoại tầng Triệu tộc.

Triệu Phong xuất hiện, dẫn đến một trận oanh động nho nhỏ trong đám người.

- Chậc chậc, ta còn tưởng rằng là đại nhân vật nào, chẳng qua chỉ là một nửa bước Võ Giả. Gọi Triệu Lân Long xuất hiện đi.

Trên mặt thiếu niên mũ rơm đầy vẻ khinh thường.

Trong số đệ tử của hai tộc, tu vi và uy vọng của hắn là cao nhất, cho đến bây giờ vẫn chưa xuất thủ.

Ngược lại. Tân Phi ở bên cạnh nhìn thấy Triệu Phong thì ánh mắt sáng lên, chiến ý dâng cao.

- Triệu Phong! Tân Phi này chính là hạng nhất ngoại tầng Tân gia, một mình hắn đánh với ba người chúng ta còn dùng một chiêu chiến thắng.

Triệu Càn thấp giọng nhắc nhở.

Một chọi ba? Một chiêu chiến thắng?

Triệu Phong có chút giật mình, dù sao thì đám người Triệu Càn cũng

đều là cấp bậc chuẩn Võ Giả.

- Triệu Phong chúng ta lại gặp mặt rồi còn nhớ rõ ước định lúc trước hay không?

Tân Phi chậm rãi bước tới, ánh mắt nhìn thẳng Triệu Phong.

Hắn cũng vì tu vi của Triệu Phong quá thấp mà khinh thường.

Lần trước, trong Hoành Vân Thiên Lâm, Tân Phi đã biết Triệu Phong còn chưa đạt đến nhị trọng võ đạo đỉnh phong thì đã có thể dùng ba chiêu đánh bại Tân Cương tam trọng võ đạo đỉnh phong.

Nửa tháng trước, Tân Phi cũng tấn chức tứ trọng võ đạo, trở thành đệ nhất ngoại tầng của Tân gia.

Hắn vô tình nghe nói ngoại tầng của Triệu tộc vừa xuất hiện một thiên tài khoảng mười ba mười bốn tuổi đã có thể ngưng tụ ra Võ Đạo Nội Kình, cường thế quật khởi quét ngang toàn bộ đệ tử ngoại tầng giành được hạng nhất.

Mà tên thiên tài đó của Triệu gia chính là Triệu Phong này.

Lần này, hắn và thiếu niên mũ rơm kia cùng đến Triệu gia khiêu chiến, cũng không phải là ngẫu nhiên.

Chỉ khác ở chỗ...

Mục tiêu của Tân Phi chính là Triệu Phong đệ nhất ngoại tầng Mà mục tiêu của thiếu niên mũ rơm lại là Triệu Lân Long, đệ nhất nội tầng.

- Đương nhiên còn nhớ rõ, ước hẹn sẽ luận bàn.

Triệu Phong từ trong đám người đi ra.

Đội ngũ hai bên rất nhanh nhường ra một khối đất trống.

Trên sân lập tức trở nên yên tĩnh.

Triệu Phong và Tân Phi đứng cách nhau vài trượng giằng co lẫn nhau.

Thiếu niên mũ rơm kia áp trận cho Tân gia, có chút kinh ngạc thầm nghĩ:

- Mặc dù Tân Phi chỉ mới tấn chức tứ trọng võ đạo, thế nhưng thực lực không thể xem thường không ngờ lại xem trọng tiểu tử này như vậy.

- Tu vi và tuổi của ta đều cao hơn ngươi, lần này luận bàn, tạm thời không cần dùng đao.

Trên mặt Tân Phi lộ vẻ quyết đoán, thu hồi thanh đao.

- Tân Phi, Triệu mỗ khuyên ngươi tốt nhất vẫn nên toàn lực ứng phó.

Trong giọng nói của Triệu Phong lộ ra vài phần tự tin.

Hắn vừa dứt lời, đệ tử của hai phe gia tộc đều kinh ngạc không nhỏ.

Phì...

Tiểu tử này lấy đâu ra tự tin như vậy?

Đám đệ tử Tâm gia lập tức cười nhạo một trận.

Đám người Triệu Nhạc, Triệu Càn cũng lộ vẻ kinh ngạc.

- Tốt! Sẽ theo ý ngươi.

Thần sắc Tân Phi càng ngày càng ngưng trọng chậm rãi lấy ra trường đao.

- Bắt đầu thôi!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, thân hình hóa thành một đạo tàn ảnh linh động, Lăng Độ Khí Quyết trong cơ thể run lên, thoáng chốc trải rộng khắp nơi trong thân thể.

Phần lớn người đang quan chiến đều không nhìn thấy rõ động tác của Triệu Phong.

Hơn nữa, quỹ tích động tác của Triệu Phong rất nhẹ nhàng phiêu dật, thân thể dường nhu không có trọng lượng.

- Tật Phong tam trảm!

Hàng lông mày của Tân Phi nhướng lên, trường đao trong tay rít gào, phát ra một có nội tình bá đạo mãnh tuyệt, gió vô hình từ bốn phía cuốn tới, đâm thẳng vào da thịt xương cốt.

Vú... vù... vù...

Trong giây lát ngắn ngủi, trường đao trong tay Tân Phi liên tục chém ra ba đao, lưỡi đao khí cuốn ra, cắt nát bấy toàn bộ lá rụng xung quanh.

Nộ Long Quyền.

Quyền pháp của Triệu Phong phiêu hốt bất định, dùng Lăng Độ Khí Quyết thi triển, lực bộc phát kinh người lại không mất đi sự linh dật.

Hai đao trước, hắn có thể nhẹ nhàng tránh được.

Keng... phành...

Đến đao thứ ba, nắm quyền của Triệu Phong rít gào, phát một luồng khí tức xanh nhạt, khí thế như mộ long gào thét, va chạm với trường đao của Tân Phi.

- Cường độ thật mạnh. Võ Đạo Nội Kình này tại sao lại quỷ dị phiêu hốt như vậy.

Tân Phi chỉ cảm thấy hổ khẩu tê rần, thân hình liên tiếp thối lui trường đao trong tay hắn thiếu chút nữa rời tay.

Ngoài ra, còn có một luồng nội kình phiêu hốt linh dật rót vào cơ thể hắn.

Bịch bịch bịch...

Tân Phi liên tục lui bước mới có thể miễn cưỡng hóa giải công kích của đối phương nội tâm càng hoảng sợ hơn.

Một chiêu bị thiệt, hắn lập tức hiểu rõ nguyên nhân:

Thứ nhất, Nộ Long Quyền của Triệu Phong có cường độ kinh người, hỏa hầu cũng tinh thuần như ý.

Thứ hai, một quyền của đối phương giống như tìm được chỗ yếu nhược nhất trên thân đao.

Thứ ba, Võ Đạo Nội Kình của Triệu Phong cũng không thua kém tứ trọng võ đạo của hắn chút nào, thậm chí còn huyền diệu và cao minh hơn.

Nguyên nhân lớn nhất trong đó là điểm thứ ba.

Thân là Võ Giả chính thức, tứ trọng võ đạo, Võ Đạo Nội Kình của hắn làm sao có thể bại trong tay một nửa bước Võ Giả?

Nộ Long thức thứ bảy!

Triệu Phong phát động quyền pháp rít gào giận dữ, thừa thắng truy kích.

Bởi vì Nộ Long Quyền đã đạt đến viên mãn, chiêu thức Triệu Phong sử dụng thậm chí đã thoát ly hạn chế của bản thân võ học, đặc biệt còn phối hợp với Lăng Độ Khí Quyết, khiến cho bộ quyền pháp này lại càng tăng thêm vài phần linh động.

- Tật Phong lục trảm!

Lệ quang trong mắt Tân Phi lóe lên, không chút do dự, phát động chiêu thức mạnh nhất.

Trong chốc lát hàn quang trên lưỡi đao xoay tròn, phát ra tiếng rít chói tai dưới sự thúc dục của trường đao, từng đạo sắc bén như dải lụa phong kín phạm vi mấy mét.

Dưới tình huống này, một vài Võ Giả đứng quan chiến cũng cảm thấy động dung.

Triệu Phong biết, chiêu thức của đối phương thuộc về công kích có

tính phạm vi bao phủ, ý đồ thay đổi hoàn cảnh xấu, bức lui mình.

Thế nhưng, Triệu Phong cũng không lùi, thân hình thong dong né tránh áp sát, ngẫu nhiên tung ra một quyền nhắm trúng sơ hở trên thân đao của đối phương.

Luận tốc độ thân pháp, hắn hơn hẳn Tân Phi Võ Đạo Nội Kình cũng cao minh hơn rất nhiều.

Keng...

Một quyền của Triệu Phong gõ lên sống đao của Tân Phi thân hình lại lần nữa áp sát, phát động vài quyền như sấm sét, Võ Đạo Nội Kinh trong khoảnh khắc bắn ra mấy lần.

Tân Phi liên tục thối lui, khí huyết sôi trào.

Ọc...

Liên tiếp bày quyền hắn thổ ra một búng máu, thân hình nhoáng lên một cái rời khỏi vòng chiến.

- Đa tạ.

Triệu Phong mỉm cười, lưu lại sự rung động trong lòng thiếu niên của hai tộc.

- Thật là lợi hại! Không ngờ chỉ dựa vào tu nửa bước Võ Giả mà có thể chiến thắng chân Võ Giả.

- Không hổ là đệ nhất ngoại tầng của Triệu gia ta, là thiên tài quật khởi thần tốc.

.....

Dùng tu vi nửa bước Võ Giả, chiến thắng chân Võ Giả, quả thực không dễ dàng.

Trong lúc Triệu Phong chiến đấu, bởi vì tu vi bị “hạn chế”, cho nên lực đạo và Võ Đạo Nội Kình đều bị giữ lại không thể phát huy Nộ Long Quyên đến mức viên mãn được.

Ngay cả như vậy thì hắn cũng chỉ dùng mười chiêu là đánh bại được Tân Phi.

- Các hạ cao minh, Tân mỗ bội phục.

Tân Phi dù thua cũng không có thẹn quá hóa giận, bộ dáng rất thản nhiên.

Triệu Phong không khỏi tán thưởng đối phương, thắng không kiêu bại không nản, phần tâm tính này quả rất khó có được, thành tựu ngày sau chắc chắn sẽ không thấp.

- Chậc chậc! Tiểu tử ngươi cũng có chút thủ đoạn, Tân Đông ta cũng muốn lĩnh giáo vài chiêu.

Thiếu niên mũ rơm ở bên cạnh Tân Phi đột nhiên phát ra âm thanh rất quái dị.

Phốc phốc...

Chỉ thấy hắn vung tay lên, quần áo và mũ rơm trên người đều bay đi, lộ ra cơ bắp cứng rắn như đồng.

Hít...

Bên phía đệ tử Triệu tộc đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Mắt trái Triệu Phong tập trung lên người Tân Đông hàng lông mày cũng nhảy dựng lên.

Mỗi một tấc cơ bắp trên người Tân Đông phảng phất như dùng đồng thiết đắp thành ẩn chứa khí huyết và cường độ mạnh mẽ.

Võ Đạo Nội Kinh chạy ngang chạy dọc không ngừng.

- Triệu Phong, cẩn thận! Hắn chính là “Tân Đông” xếp hàng thứ ba trong nội tầng của Tân gia, đã luyện “Minh Đồng Da Sắt” đến tầng thứ tư, lực đạo vô cùng mạnh mẽ, đao kiếm cũng khó mà thương tổn được...

Triệu Càn vội vàng nhắc nhở.

Còn không đợi hắn nói xong thì Tân Đông đã cất bước đi đến.

Cũng không thấy đối phương cố gắng ngưng tụ khí huyết Võ Đạo Nội Kinh, thế nhưng khí lực bên trong huyết nhục của hắn lại tự vận hành truyền đến một cỗ áp bách cường đại.

- E rằng chỉ dựa vào thân thể thì thực lực của hắn cũng đủ so với tứ trọng võ đạo rồi.

Triệu Phong đột nhiên cảm thấy một cỗ áp lực vô hình.

- Trước khi khiêu chiến Triệu Lân Long, ngươi có tư cách làm món khai vị cho ta rồi Tân Đông liếm liếm môi nói.

Dứt lời, hắn liền không coi ai ra gì bước đến Triệu Phong.

Hoặc là dùng từ “áp bách” để hình dung thì càng chân thực hơn.

Triệu Phong phát hiện trên người Tân Đông có rất nhiều sơ hở, bộ dạng lại rất tùy ý.

Viêm Cương quyền.

Triệu Phong dùng Lăng Độ Khí Quyết, nhanh chóng ngưng tụ nội kình một quyền đánh ra, đánh trúng ngực đối phương.

Bành...

Một quyền đánh lên người Tân Đông thế nhưng đối phương lại cười dài một tiếng, nói:

- Ngươi không đánh mạnh thêm được sao?

Phòng ngự thân thể thật mạnh.

Đệ tử của hai tộc ở xung quanh đều trợn mắt há hốc mồm.

- Không tốt!

Một quyền của Triệu Phong không ngờ không thể phá được phòng ngự của đổi phương.

- Cút ngay!

Tân Đông quát một tiếng vang như sấm rền, cánh tay vung lên, Võ Đạo Nội Kinh trầm trọng hùng hậu giống như Thiết Ngưu xông tới.

Một kích này của hắn là cậy vào Võ Đạo Nội Kình hùng hậu, e rằng

có thể vượt cấp khiêu chiến với ngũ trọng võ đạo.

Triệu Phong cũng phản ứng rất nhanh, Võ Đạo Nội Kinh của Lăng Độ Khí Quyết nhanh chóng ngưng tụ.

Phành...

Hắn và Tân Đông khẽ va chạm, mượn lực tung người thối lui, thân hình như lá rụng sau vài lần lăng không trở mình liền đáp xuống đất.

- Lực lượng rất mạnh, ngay cả thân thể của hắn cũng cứng rắn như sắt thép.

Sau khi Triệu Phong hạ xuống khí huyết trong cơ thể cũng cuồn cuộn không thôi.

- Tiểu tử khá lắm, tiếp thêm vài chiêu của ta.

Tốc độ của Tân Đông so với trong tưởng tượng còn nhanh hơn, lao vọt đến trước Triệu Phong, thân hình giống như tường sắt vách thép, áp bách đến.

Triệu Phong tất nhiên sẽ không đổi chiến với hắn liền phát huy ưu thế và tốc độ của mình, Võ Đạo Nội Kinh hết sức linh động phiêu dật, dây dưa một hồi.

Phành... bành...

Mỗi lần đổi chiến, Triệu Phong đều cảm thấy cánh tay chấn động run rẩy, liền nhanh chóng kéo giãn khoảng cách.

Hắn biết rõ chênh lệch lớn nhất giữa mình và đối phương chính là lực lượng cơ thể và khả năng phòng ngự.

Tân Đông là Võ Giả am hiểu luyện thể, cơ bắp toàn thân cứng rắn như sắt thép, lực lượng cũng vượt xa người cùng cấp.

Tu vi của Triệu Phong lại bị áp chế tại cảnh giới nửa bước Võ Giả, cho nên lực lượng và Võ Đạo Nội Kinh đều chỉ phát huy được sáu bảy thành, tất nhiên khó mà chính diện đối kháng được.

- Ha ha ha... Tiểu tử ngươi quá yếu, nhanh gọi Triệu Lân Long ra đây, ngoại trừ hắn, những kẻ khác còn chưa đủ lọt vào mắt Tân Đông ta.

Tân Đông lại dùng một quyền chấn khai Triệu Phong về phía sau, khóe miệng nhếch lên mụ cười mỉm.

Bởi vì có ưu thế là tốc độ và Võ Đạo Nội Kinh, cho nên mặc dù Triệu Phong không thể thủ thắng thì vẫn có thể dây dưa để đứng vào thế bất bại.

Tân Đông cũng cảm thấy bất đắc dĩ, không muốn cùng Triệu Phong dây dưa, hắn muốn giữ lại thể lực để lát nữa đánh một trận với Triệu Lân Long.

- Vậy sao? Ngoại trừ Triệu Lân Long ra không ai có thể lọt vào mắt ngươi sao?

Đúng lúc này, một thanh cực kỳ lạnh lẽo từ phía sau truyền đến.

Thanh âm kia lạnh đến mức người khác phải rùng mình.

- Người nào?

Tân Đông quát lên một tiếng chói tai Ánh mắt của mọi người lập tức

đổ về phía chủ nhân của âm thanh đó.

- Triệu Hàn!

Một vài đệ tử của Triệu tộc lập tức kinh hô.

Dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, một thiếu niên mặc huyền y, bình tĩnh lạnh lùng, chậm rãi đi tới.

Mỗi một bước chân của đối phương đều phát ra hàn lực kỳ dị và lực áp bách khiến người khác hít thở không thông.

- Triệu Hàn xếp hàng thứ ba đệ tử nội tầng thực lực rất gần Triệu Lân Long và Triệu Phong*.

Thế nhưng khi mắt trái của Triệu Phong tập trung lên người Triệu Hàn, liền kinh hãi thốt lên tiếng:

- Ngũ trọng võ đạo.

Không sai, không phải tứ trọng võ đạo, mà là ngũ trọng võ đạo.

- Làm sao có thể, Triệu Hàn đã đột phá ngũ trọng võ đạo từ lúc nào?

Một vài đệ tử của hai tộc đều kinh ngạc đến ngẩn người.

- Xem ra vị trí số một trong Triệu tộc có thể sẽ đổi người rồi.

- Ít nhất là còn chưa nghe nói Triệu Lân Long đã đột phá ngũ trọng võ đạo.

Triệu Hàn vừa hiện thân lập tức chấn nhiếp hai tộc.

Ánh mắt sắc bén của hắn nhìn khắp mọi người xung quanh, lúc quét qua Triệu Phong thì hờ hững nói:

- Ngươi chính là Triệu Phong?

Hả?

Triệu Phong chi cầm thấy một luồng áp bách lạnh lẽo truyền đến, thầm nghĩ:

- Tên Triệu Hàn này biết mình sao?

Chương 29: Lời đề nghị của Triệu Vũ Phi

- Không sai chính là ta.

Triệu Phong thản nhiên đáp.

Chẳng biết tại sao, hắn mơ hồ cảm thấy lãnh ý và sự căm thù trên người Triệu Hàn đối Với mình.

- Tốt tốt tốt!

Hàn ý trên mặt Triệu Hàn càng đậm, chỉ nói ra ba chữ “tốt”, cũng không nhìn Triệu Phong nữa, ngược lại đôi mặt với đệ tử Tân gia.

Triệu Phong có chút khó hiểu, đây là lần đầu tiên mình nhìn thấy Triệu Hàn, đã đắc tội với hắn lúc nào?

Triệu Nhạc đi đến bên cạnh hắn, thấp giọng nhắc nhở.

-Triệu Hàn chính là đường ca của Triệu Nhất Kiếm, trước đây quan hệ giữa hai người cũng không tệ.

Đường ca của Triệu Nhất Kiểm?

Triệu Phong lập tức tỉnh ngộ, khó trách Triệu Hàn lại căm thù mình như thế.

Tại võ hội ngoại tầng, Triệu Phong hầu như đánh tàn phế một cánh tay của Triệu Nhất Kiếm, khiến cho đối phương bây giờ vẫn còn nằm

trên giường bệnh.

Cừu hận như thể thậm chí còn khiến cho phụ thân Triệu Thiên Kiểm của hắn nổi lên sát ý.

Với thân phận là đường ca, còn có quan hệ rất tốt, Triệu Hàn tất nhiên phải giúp Triệu Nhất Kiếm đòi lại công đạo rồi.

Đương nhiên, lúc này đệ tử Triệu tộc lại gặp phải kẻ thù bên ngoài.

Triệu Hàn đầu tiên phải ứng phó với lời khiêu chiến của đệ tử Tân gia, cho nên tạm thời sẽ bỏ qua chuyện của Triệu Phong.

- Ngũ trọng võ đạo?

Sắc mặt Tân Đông có chút biến đổi, thoáng kinh hãi.

Nhưng hắn rất nhanh đã khôi phục lại như thường cười lạnh nói:

- Ngũ trọng võ đạo thì sao?

Thân là người nổi bật trong hàng ngũ tứ trọng võ đạo, hắn vẫn thường xuyên giao thủ với ngũ trọng Võ đạo.

- Tôm tép nhãi nhép!

Triệu Hàn bước từng bước một về phía Tân Đông.

Mỗi bước hắn bước ra hàn ý trên người càng tăng thêm một phần.

Loại hàn ý này là thực sự, không phải ảo giác, là một loại lạnh lẽo đến từ Võ Đạo Nội Kình của Triệu Hàn.

- Ngươi vừa đột phá ngũ trọng võ đạo không lâu, ta cũng muốn thử lĩnh giáo một phen.

Tân Đông cười lạnh một tiếng, trong mắt lộ vẻ ngưng trọng.

- Thiết Tí Thủ!

Thân hình Tân Đông đột nhiên bành trướng khí huyết và Võ Đạo Nội Kình cường đại dung nhập vào cánh tay như đồng thiết, cả người phảng phất như biến thành trâu điên đang húc tới.

Hắn đang thi triển một loại võ học cao cấp, phát huy lực lượng toàn thân đến mức tận cùng, Võ Đạo Nội Kình cũng tăng lên nửa bậc.

Hiển nhiên, lúc Tân Đông và Triệu Phong giao chiến vẫn giữ lại thực lực.

- Tuyết Hàn Chưởng!

Trên người Triệu Hàn phát ra hàn quang sắc bén, trong cơ thể phát ra một luồng hơi thở hàn khí kinh người, giống như sương tuyết đang lan tràn.

Khi hắn phát động chưởng kình thì bốn phía cũng dâng lên một màn sương mù rét lạnh.

Hơi thở hàn khí này cuộn trào, khiến cho trái tim Triệu Phong như muốn nhảy ra ngoài bởi vì luồng nội kình này thật sự quá mạnh mẽ, thậm chí gần tiếp cận với luồng áp bách của Triệu Thiên Kiếm ngày trước.

Tân Đông vừa mới vọt lên trước thì đã cảm thấy một cỗ áp lực không tên còn bản thân thì giống như rơi vào hầm băng.

- Đây sao có thể là Võ Đạo Nội Kình của người mới tiến vào ngũ trọng võ đạo được.

Trong lòng Tân Đông thoáng giật mình hoảng hốt.

Phành phành...

Quyền chưởng giao kích, Tân Đông dựa vào ưu thế là lực lượng, mạnh mẽ đẩy Triệu Hàm lui một bước.

Thế nhưng bản thân hắn cũng hét lên một tiếng trầm muộn, khóe miệng tràn ra một tia máu.

Một luồng hàn nội kình xuyên qua phòng ngự “Minh Đồng Da sắt”, chẩn động nhập vào trong cơ thể, khiến tạng phủ của Tân Đông bị thương không nhẹ.

- Làm sao có thể, Võ Đạo Nội Kình này đã đạt đến ngũ trọng đỉnh phong tiếp cận lục trọng võ đạo rồi.

Thân thể Tân Đông vẫn đứng bất động tại chỗ, nhưng huyết nhục thì dường như đông lại.

Phành...

Triệu Hàn dùng một cước đá bay hắn, cười lạnh nói:

-Chỉ với chút thực lực của ngươi mà cũng vọng tưởng có thể khiêu chiến với Triệu Lân Long? Chỉ có ta mới có tư cách đường đường chính chính đánh bại hắn.

- Đông ca!

Đám đệ tử Tân gia vội vàng chạy qua đỡ Tân Đông.

- Ta không sao.

Tân Đông miễn cưỡng đứng dậy, có chút gắng sức.

Còn may là thân thể hắn cường hãn, nếu đổi lại là tứ trọng võ đạo bình thường thì ít nhất cũng phải nằm trên giường một tháng.

- Triệu Hàn, ta thừa nhận ngươi rất mạnh.

Tân Đông cắn chặt răng nhìn Triệu Hàn chằm chằm, nói:

- Thế nhưng ngươi chỉ mới đột phá ngũ trọng võ đạo không lâu, làm sao Võ Đạo Nội Kình lại mạnh mẽ như vậy, chắc chắn là ngươi đã phục dụng loại thiên tài địa bảo nào đó, hoặc gặp được cơ duyên gì đó, bằng vào lực lượng của ngoại lực có gì đáng lên mặt? Chờ gặp "Tân Vô Ngân", đệ nhất Tân gia chúng ta ngươi chắc chắn phải thua không thể nghi ngờ.

Nghe đến đây, đám người Triệu Phong không khỏi lộ vẻ suy tư.

Quả thực, tình huống của Triệu Hàn quá mức dị thường chỉ vừa mới đột phá ngũ trọng không lâu, thế nhưng Võ Đạo Nội Kinh lại cực kỳ mạnh mẽ.

Lúc mắt trái của Triệu Phong dò xét Triệu Hàn lại càng giật mình hoảng sợ, bởi vì Võ Đạo Nội Kình trong cơ thể đối phương quá thật quá mạnh mẽ, vượt qua lẽ thường.

Tân Đông phân tích không sai đối phương chắc chắn mượn ngoại lực gì đó.

-Mượn ngoại lực thì đã làm sao? Vận khí của ta tốt, được trời cao chiếu cố. Chờ đến khi Triệu mô triệt để luyện hóa cỗ lực lượng này, sau đó chiên thăng Triệu Lân Long, tất sẽ đến Tân gia để khiêu chiến "Tân Vô Ngân".

Triệu Hàm lãnh đạm nói.

Tân Vô Ngân, đệ tử Tân gia, một trong bốn đại thiên tài của thành Vũ Dương.

Ngay cả Triệu Phong cũng đã từng nghe nhắc đến cái tên này.

Theo lời đồn thì trong bốn đại thiên tài thực lực của Tân Vô Ngân là cao nhất, đứng ở vị trí đầu, một năm trước đã đột phá ngũ trọng võ đạo, thực lực còn mạnh hơn Triệu Lân Long.

Sau khi Tân Đông bị thua, đám đệ tử Tân gia cũng rút lui khỏi địa bàn của Triệu gia.

- Triệu Hàn ca thật là bỗng nhiên nổi tiếng, vừa bế quan nửa năm thì lại đột phá ngũ trọng võ đạo.

- Tổng thi đấu võ hội của gia tộc chỉ còn hơn mười ngày nữa là bắt đầu, quả thật khiến mọi người chờ mong.

Triệu Hàn hiển nhiên vô cùng uy phong được mọi người chú ý đến.

Đương nhiên, biểu hiện của Triệu Phong vừa rồi cũng không tầm thường, chỉ dùng tu vi nửa bước Võ Giả đã có thể đánh bại tứ trọng võ đạo, không khỏi khiến người khác sợ hãi thán phục.

Trước khi đi, Triệu Hàn đột nhiên quay lại, trong mắt lóe lên sát cơ,

chăm chú nhìn Triệu Phong.

Triệu Phong cũng không nhượng bộ, cùng đối mắt với Triệu Hàn.

Nơi này là nội tộc, hắn cũng không tin Triệu Hàn dám ra tay với mình.

Cho dù không đánh lại thì Triệu Phong vẫn có thể thi triển Phiêu Lăng Độ, tin rằng có thể đào thoát.

- Lấy đạo của ngươi, trả lại thân ngươi.

Lúc thi đấu võ hội khiêu chiến, chúng ta sẽ gặp lại.

Triệu Hàn vứt lại một câu, sau đó lạnh lùng rời đi.

Lấy đạo của ngươi, trả lại thân ngươi?

Triệu Phong thấp giọng lẩm bẩm, trong lòng không khỏi phát lạnh.

Tại võ hội ngoại tầng hắn gần như đã đánh tàn phế cánh tay của Triệu Nhất Kiểm.

Triệu Hàn muốn “trả lại thân ngươi”, vậy thì dụng ý đã rất rõ ràng rồi...

Trên đường trở về.

Triệu Phong hỏi Triệu Nhạc ở bên cạnh:

- Thi đấu khiêu chiến là sao?

- Những năm qua, tổng thi đấu võ hội đều tiến hành theo phương thức khiêu chiến, mỗi người dự thi đều có thể khiêu chiến đệ tử

khác.

- Vậy cũng được sao?

Trong lòng Triệu Phong thoáng thắt lại, hoàn toàn hiểu ra ý đồ của Triệu Hàn.

Triệu Nhạc giải thích.

Triệu Hàn đường đường chính chính nói ra ý đồ của mình, có thể thấy được hắn rất tự tin.

Trong tình huống thực lực chênh lệch quá lớn, cho dù biết rõ “Dương mưu” của đối phương thì cũng rất khó tránh được.

- Muốn phế cánh tay của ta sao?

Trên đường về nhà thần sắc của Triệu Phong càng lúc càng âm lãnh.

Thời gian tổng thi đấu võ hội sắp bắt đầu, chỉ còn lại hơn mười ngày.

Triệu Phong bắt đầu toàn lực chuẩn bị, càng ngày càng khắc khổ tu luyện.

Mỗi buổi tối hắn đều thức trắng đêm để tu luyện Lăng Độ Khí Quyết, tinh luyện Võ Đạo Nội Kinh.

Triệu Phong biết rõ, chênh lệch giữa mình và Triệu Hàn chính là cường độ và số lượng Võ Đạo Nội Kình.

Luận trình độ huyền diệu, Lăng Độ Khí Quyết ít nhất cũng tiếp cận công pháp đỉnh cấp, tuyệt đối không thua bất kỳ đệ tử nào trong tộc.

Ngoài ra, ban ngày hắn lại tu luyện Nộ Long Quyền, ngẫu nhiên cũng luyện tập Phiêu Lăng Độ.

Ngày hôm sau.

Triệu Phong vẫn như thường lệ ở trong đình viện luyện tập quyền pháp, cảm giác Nộ Long Quyền càng ngày càng như ý viên mãn.

Tại cảnh giới viên mãn, Nộ Long Quyên còn dân siêu thoát gông cùm xiềng xích của chiêu thức ban đầu.

Mắt trái của Triệu Phong có thể nhớ kỹ quá trình giao phong của đệ tử trong tộc, có thể lĩnh ngộ được rất nhiều thứ để hoàn thiện và tăng cường cảnh giới viên mãn của Nộ Long Quyền.

Bởi vậy, sau khi Nộ Long Quyền của Triệu Phong đạt đến viên mãn thì uy lực vẫn chậm rãi tăng lên...

Thực lực của hắn bây giờ, nếu so với lúc còn thi đấu võ hội ngoại tầng thì đã mạnh hơn vài lần.

- Ta có thể vào không?

Bên ngoài đình viện truyền đến thanh âm mềm mại dễ nghe của thiếu nữ.

Triệu Phong cảm thấy âm thanh này có chút quen tai vừa đưa mắt nhìn thì liền trông thấy một vị thiếu nữ mặc váy tím, dáng vẻ thanh nhã thoát tục đứng chờ trước đình viện.

Là nàng?

Triệu Phong có chút bất ngờ.

- Sao nào, không chào đón ta ư?

Đôi mắt như bảo thạch long lanh của Triệu Vũ Phi sáng lên, hơi nháy mắt, có chút dí dỏm vui vẻ như hoa sen sáng sớm trắng noãn không tì vết.

- Mời Vào!

Triệu Phong thoáng kinh diễm, liền khôi phục bình thường.

Sau khi Triệu Vũ Phi tiến vào, rất nhanh nói ra ý đồ đến đây, đó là có thể “luận bàn” với Triệu Phong vài chiêu.

Trong lời nói của Triệu Vũ Phi dường như có chút không cam lòng với việc lần trước thua trong tay Triệu Phong.

- Được, chúng ta điểm đến là dừng.

Triệu Phong đương nhiên sẽ không cự tuyệt bất kỳ ai.

Phóng mắt khắp ngoại tầng gia tộc, Triệu Vũ Phi chính là đệ tử duy nhất có thể cùng hắn luận bàn vài chiêu.

Rất nhanh, hai đạo thân ảnh giao phong trong đình viện, ngươi tới ta lui, không ai nhường ai.

Trong lúc giao phong, Triệu Phong chỉ sử dụng Nộ Long Quyền đã phát huy đến hỏa hầu đỉnh phong.

Dù vậy, hắn vẫn vững vàng ở thế thượng phong.

Chỉ sau thời gian uống cạn nửa chung trà.

Triệu Vũ Phi bại lui, hô hấp dồn dập, đôi mắt đẹp dễ thương nhẹ nhàng chớp động nói:

- Tốc độ Võ Đạo Nội Kinh của ngươi ngưng tụ và công kích rất nhanh, hơn nữa lại khiến người khác có cảm giác hư thật bất định, đến cùng là dùng bí quyết gì?

Thì ra, trong lúc chiến đấu, Triệu Phong đã khống chế Võ Đạo Nội Kình duy trì cùng một cấp bậc với Triệu Vũ Phi.

Mặc dù dưới loại tình huống này, Võ Đạo Nội Kình của Triệu Phong vẫn vững vàng hơn một bậc, mỗi lần đều chiếm tiên cơ.

Đây phần lớn là nhờ ưu thế của Lăng Độ Khí Quyết.

- Ta tu luyện Tam Tức Quyết, là võ học cao cấp, chuyên tu luyện Võ Đạo Nội Kình, vậy mà không bằng hắn.

Triệu Vũ Phi thầm kinh ngạc trong lòng.

- Haha, đây là tuyệt kỹ độc môn của ta, không dễ dàng truyền ra ngoài Triệu Phong nhẹ nhàng cười.

Triệu Phong cự tuyệt khiến cho Triệu Vũ Phi cảm thấy ngoài ý muốn, có rất ít người cùng tuổi khác giới lại cự tuyệt mình thỉnh giáo.

Hai gò má ửng hồng của nàng vẫn chưa tan, đôi mắt sáng khẽ chuyển, cười dịu dàng nói:

- Trên người của ngươi vẫn còn thiếu khuyết, nếu có hứng thú thì chúng ta làm một cái giao dịch, cùng bù đắp lẫn nhau.

- Hả? Nói nghe xem...

Triệu Phong lập tức sinh ra hứng thú.

Chương 30: Thiết Bích Huyết

- Tại phương diện Võ Đạo Nội Kinh và tốc độ khinh thân, ngươi có ưu thế rất lớn, lực công kích cũng không tầm thường. Nhưng sơ hở duy nhất chính là phòng ngự của bản thân có chỗ khiếm khuyết.

Sau khi Triệu Vũ Phi nói xong, liền khẽ quan sát vẻ mặt Triệu Phong.

- Không sai! Đây chính là điểm thiếu sót của ta.

Nào ngờ, Triệu Phong lại không cảm thấy bất ngờ gì.

Hắn được mắt trái thần bí dung hợp, mức độ thấu hiểu sự vật đã đạt đến tình trạng cần thận tỉ mỉ.

Triệu Phong có thể dễ dàng nhìn ra sơ hở và ưu khuyết của địch nhân đối với bản thân cũng không ngoại lệ.

- Ngươi không tu tập võ học luyện thể sao?

Triệu Vũ Phi có chút kinh ngạc.

- Không có.

Triệu Phong lắc đầu nói.

Cũng không phải là hắn không muốn tu tập võ học luyện thể, mà là loại võ học này cần phải kiên trì quanh năm suốt tháng, không thể nào học cấp tốc trong thời gian ngắn.

Các loại chiêu thức bình thường hay tâm pháp võ học đều có thể dựa vào thiên phú và ngộ tính học tập được trong thời gian được.

Chỉ có võ học luyện thể là không thể mưu lợi được, cần phải có thời gian và nghị lực, còn cần cả dược liệu trân quý phụ trợ.

- Thân thể chính là căn cơ của người tu hành võ đạo, một vài công pháp luyện thể cao minh chẳng những có thể củng cố căn cơ mà còn có thể gia tăng năng lực phòng ngự và bảo vệ của bản thân, Triệu Phong ca có ý định này không?

Triệu Vũ Phi mỉm cười nói.

Đặc biệt là câu nói “Triệu Phong ca” lại khiến trong lòng Triệu Phong có chút cảm giác khác thường.

Vẻ ửng hồng trên gò má Triệu Vũ Phi còn chưa tan lập tức đỏ bừng như máu, đôi mắt trong sáng hiện ra một tia e lệ hiếm thấy.

Đệ tử trong tộc, lấy tuổi mà xưng hô.

Nếu tính theo tuổi thì Triệu Phong có thể còn nhỏ hơn Triệu Vũ Phi nửa tuổi.

Có lẽ bởi vì biểu hiện của Triệu Phong ở võ hội ngoại tầng quá mức kinh người, cho nên Triệu Vũ Phi mới không để ý điều này.

- Quả thật có đạo lý, việc này có thể cân nhắc.

Triệu Phong sau khi suy nghĩ một phen cũng gật đầu đồng ý.

Trước kia, Triệu Phong am hiểu nhất là tốc độ, người cùng cấp bình thường không thể tiến đến gần hắn, bởi vậy phương diện luyện thể

có rất nhiều thiếu sót.

Giờ phút này, khi nghe Triệu Vũ Phi nhắc tới, trong lòng Triệu Phong cũng coi trọng hơn.

Tại võ hội ngoại tầng nếu như không phải có tấm vương bài “Võ Đạo Nội Kinh” này, e rằng hắn cũng không có cách nào chính diện ngăn cản lực Lãnh Lưu Kiểm cảnh giới đại thành của Triệu Nhất Kiểm.

Ngược lại, dưới tình huống Triệu Nhạc không có Võ Đạo Nội Kình, thế nhưng vẫn có thể đối kháng được một hai chiêu của Triệu Nhất Kiểm, nguyên nhân là nhờ võ học luyện thể của hắn có lực phòng ngự cường đại.

Ngày hôm qua giao thủ với Tân Đông, Triệu Phong cũng cảm thấy chỗ lợi hại của võ học luyện thể, cho dù mình muốn phá vỡ phòng ngự của đối phương cũng không phải dễ dàng.

Xế chiều hôm đó.

Triệu Vũ Phi mời Triệu Phong đến nhà nàng làm khách.

Triệu Phong ngạc nhiên phát hiện, nhà mới của Triệu Vũ Phi và đình viện của mình lại sát liền nhau.

- Thì ra, đãi ngộ của Triệu Vũ Phi cũng giống như Triệu Phong, đều trở thành trọng điểm bồi dưỡng của gia tộc, được chuyển vào nội tầng của gia tộc.

- Gia gia!

Sau khi Triệu Vũ Phi trở về, liền vui vẻ hô lên.

- Vũ Phi về rồi.

Từ trong nhà đi ra một lão giả cụt tay, tùy ý quét mắt nhìn Triệu Phong một cái, cũng không nói nhiều.

- Không biết vừa rồi Vũ Phi nói muốn giao dịch là giao dịch cái gì?

Triệu Phong cuối cùng cũng đi vào chủ đề chính.

- Triệu Phong ca chờ một lát.

Triệu Vũ Phi đứng dậy, đi đến trước người lão giả cụt tay, nói nhỏ vài câu.

Cuối cùng, lão giả cụt tay khẽ gật đầu, trở về phòng lấy ra một quyển sách bằng da cũ kỹ.

- Đây là một bản bí tịch võ đạo, gọi là Thiết Bích Quyết, cũng có chút danh tiếng tại Tương Vân quốc, so với “Thiết Cương Thân” của Triệu Nhạc tu luyện còn cao minh hơn rất nhiều.

Lão giả cụt tay đưa quyển sách bằng da cho Triệu Vũ Phi khẽ thở dài một cái.

Triệu Phong lập tức tỉnh ngộ, hai ông cháu này hắn đã sớm có tính toán, rất coi trọng ưu thế ngưng tụ Võ Đạo Nội Kình nhờ Lăng Độ Khí Quyết của mình.

Triệu Vũ Phi tìm mình luận bàn, đồng thời chỉ ra chỗ sơ hở, cũng chỉ là làm đệm mà thôi.

- Thiết Bích Quyết?

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm, trong ấn tượng của hắn, dường như chưa nghe nói qua có người nào trong Triệu gia luyện tập môn võ học này.

Triệu Nhạc tu luyện Thiết Cương Thân, là võ học cao cấp, nhưng nó là võ học của Triệu gia, cũng giống như “Minh Đông Da Săt” của Tân Đông.

Nghe ý tứ của lão giả cụt tay, bộ bí quyết luyện thân này còn hơn xa “Thiết Cương Thảm”.

- Bộ võ học luyện thể này từ bộ võ học Thánh Phẩm trong truyền thuyết là “Ngân Bích Quyết” đơn giản hóa mà thành, mặc dù đã trải qua đơn giản hóa, thậm chí chỉ còn lại một phần ba nội dung nhưng nó vẫn đứng đầu trong võ học cao cấp.

Lão giả cụt tay mang theo sự ngạo nghễ mà nói.

Võ học Thánh Phẩm?

Triệu Phong hít một ngụm khí lạnh, không khỏi cẩn thận dò xét lão giả cụt tay.

Có thể xuất ra loại võ học cao cấp như vậy, hắn cảm thấy, lai lịch của đối phương không hề đơn giản.

Hắn âm thầm thúc dục mắt trái lại phát hiện khí huyết trong cơ thể lão già cụt tay này cũng không khác gì thường nhân lại càng không có khí tức của Võ Đạo Nội Kinh.

- Từ mười năm trước, lão hủ vì một chuyện ngoài ý muốn nên tu vi đã mất hết.

Lão giả cụt tay dường như phát giác được Triệu Phong nhìn trộm

thản nhiên nói.

- Thật xin lỗi.

Triệu Phong có chút hổ thẹn, lập tức thu hồi ánh mắt.

Lão giả cụt tay mặt không biểu tình tiếp tục nói:

- Hôm nay vì cháu gái nhỏ, lão hủ dùng bản “Thiết Bích Quyết” này để đổi lấy phương pháp tu luyện của ngươi, không biết ý của tiểu huynh đệ như thế nào?

Giao dịch này, Triệu Phong đã đoán được.

- Để ta nghĩ lại đã.

Triệu Phong bắt đầu cân nhắc lợi hại.

Lăng Độ Khí Quyết chính là một bộ pháp quyết nội công, mỗi chỗ đều cao minh, còn vượt qua võ học cao cấp bình thường thậm chí không thua võ học đỉnh cấp. Chẳng qua, bộ pháp quyết nội công này chỉ có thể phối hợp với Phiêu Lăng Độ thì mới có thể phát huy ưu thế cao nhất.

Đương nhiên, Thiết Bích Quyết cũng khá tốt, là do võ học Thánh Phẩm trong truyền thuyết đơn giản hóa mà thành đứng đầu võ học cao cấp, so với võ học đỉnh cấp cũng không kém thua bao nhiêu.

Nghĩ đến đây, Triệu Phong rất nhanh đã có quyết định.

- Được.

Triệu Phong gật đầu đáp ứng, lại bảo Triệu Vũ Phi mang giấy bút tới.

Sau đó, hắn một mạch viết ra nội dung của Lăng Độ Khí Quyết.

Triệu Phong cũng có chút tâm tư, hắn chỉ sao chép lại phương pháp tu luyện và kỹ xảo của Lăng Độ Khí Quyết, còn nội dung của Phiêu Lăng Độ thì không hề đề cập đến một chữ.

Bởi vậy, Triệu Vũ Phi cũng chỉ lấy được một bộ pháp quyết nội công, không có liên quan gì đến Phiêu Lăng Độ.

Sau khi viết xong, Triệu Phong và Triệu Vũ Phi trao đổi bí tịch trong tay.

Lão giả cụt tay nhận lấy bản chép tay Lăng Độ Khí Quyết, trong mắt lóe lên tinh quang.

Triệu Phong cũng không kém, khởi động mắt trái quét nhìn nội dung của Thiết Bích Quyết.

Trong đầu của hắn có trên trăm bản võ học trung cấp, lý luận võ học của bản thân không ít.

Nội dung của Thiết Bích Quyết, hắn chỉ cần “nhìn qua” một lần là nhớ rõ toàn bộ, cũng cảm giác được chỗ cao minh của nó, hơn xa những võ học luyện thể khác ở trong đầu mình.

- Không tệ không tệ, bộ pháp quyết nội công này rất thích hợp với Vũ Phi.

Lão giả cụt tay xem xong Lăng Độ Khí Quyết, trên mặt lộ vẻ vui mừng.

- Ha hai chúng ta hợp tác vui vẻ.

Triệu Phong cất kỹ Thiết Bích Quyết, trong lòng liền thoải mái.

Chẳng qua, trước khi đi. Triệu Phong còn tò mò hỏi:

- Tiền bối tại sao ngài không cho Vũ Phi muội tu luyện Thiết Bích Quyết?

Lão giả cụt tay cười một tiếng, nói:

- Uổng cho ngươi là thiên tài trong tộc, Thiết Bích Quyết nghe tên là biết rõ, cứng rắn như sắt, cương mãnh chí cương, không thích hợp cho nữ tử tu luyện. Huống chi phong cách của Vũ Phi là linh dật nhu hòa, ngược lại bộ nội công pháp quyết của ngươi rất thích hợp với nàng, nếu không thì lão hủ cũng không dùng Thiết Bích Quyết để đổi đâu.

Thì ra là vậy.

Triệu Phong khẽ gật đầu, vừa rồi hắn đã ghi nhớ toàn bộ nội dung của Thiết Bích Quyết, quả thật hoàn toàn không thích hợp để nữ tử tu luyện.

Sau khi về nhà.

Triệu Phong không thể chờ được mà bắt đầu tìm hiểu Thiết Bích Quyết.

Võ học luyện thể bình thường đều thông tục dễ hiểu, không khó lĩnh ngộ.

Nhưng bộ Thiết Bích Quyết này lại khác võ học luyện thể bình thường, độ khó lĩnh ngộ của nó có thể so sánh với võ học cao cấp

bình thường.

Điều này cũng không làm khó được Triệu Phong, hắn thoáng khởi động lực lượng của mắt trái, đem kỹ xảo ý nghĩa của Thiết Bích Quyết dung nhập vào trong óc, không ngừng tư duy.

Khuya hôm đó, Triệu Phong đã thành công bước vào cánh cửa Thiết Bích Quyết.

Thiết Bích Quyết có tổng cộng bảy tầng.

Ba tầng trước là cường hóa da thịt, khiến thân thể kiên cố có lực.

Đạt đến tầng thứ ba, các nơi bên ngoài thân thể trở nên cứng rắn như sắt, có thể ngạnh kháng đao kiếm. Chỉ riêng điểm này đã đủ cao minh hơn so với “Thiết Cương Thân” của Triệu Nhạc rồi.

“Thiết Cương Thân” của Triệu Nhạc, lúc luyện đến tầng thứ ba, cần cố gắng súc tích khí huyết thì mới có thể khiến một vài bộ vị có thể ngạnh kháng được đao kiếm.

- Tầng thứ tư: dùng Võ Đạo Nội Kình dung luyện vào huyết nhục cốt cách, có thể tăng trưởng lực lượng trên diện rộng hơn xa đối thủ cùng cấp, cũng tăng cường năng lực ứng phó với đao kiếm, Võ Đạo Nội Kình có thể chống đỡ lực đánh. Đạt đến cảnh giới này, toàn thân như tường đồng vách sắt, chính là cảnh giới tiểu thành.

Lúc Triệu Phong nhìn thấy tầng thứ tư, ánh mắt liền sáng lên.

Bộ bí quyết luyện thể này đã độc đáo như vậy mà còn có thể gia tăng lực lượng cơ thể trên diện rộng.

Nếu như có thể tu luyện Thiết Bích Quyết đến tầng thứ tư, vậy thì

trong tông thi đấu võ hội, ít nhất có bảy thành lọt vào ba hạng đầu rồi.

Triệu Phong có chút động tâm đọc tiếp.

Tầng thứ năm: cảnh giới này, Thiêt Bích Chi Thân (*) có thể đánh gãy đao kiếm, quét ngang thiên quân vạn mã.

(*) thiết bích: vách sắt, tường sắt.

Tầng thứ sáu: thân thể như tường đồng vách sắt, có thể bỏ qua mọi công kích từ thất trọng võ đạo trở xuống.

Tầng thứ bảy, vượt qua muôn ngàn thử thách, hoàn mỹ nhất thể, bỏ vào lò lửa mà không thể luyện hóa được.

Sau khi đọc xong tâm thần Triệu Phong cũng không nhịn được mà rung động.

Đặc biệt là tầng thứ bảy, hầu như đạt đến tình trạng không tưởng.

Bỏ vào lò lửa mà không thể luyện hóa được, nên biết, nếu bỏ vào lò lửa, cũng khó tránh khỏi bị thiêu rụi.

Nếu như có thể tu luyện Thiết Bích Quyết đến tầng thứ bảy, dưới cửu trọng võ đạo, hầu như có thể đứng ở thế bất bại.

- Thật sự là chiếm được tiện nghi lớn rồi.

Trên mặt Triệu Phong tràn đầy thần sắc hưng phấn, càng quyết tâm tu luyện bí quyết luyện thân này gấp bội.

Bởi vì nắm giữ Võ Đạo Nội Kình bản thân còn là Võ Giả tứ trọng võ đạo, giai đoạn nhận môn và tiến độ tu luyện của Triệu Phong cũng rất

nhanh.

Chỉ mất một ngày, Triệu Phong đã thành công luyện thành tầng thứ nhất của Thiết Bích Quyết.

Sau khi luyện thành tầng một của Thiết Bích Quyết, Triệu Phong phát hiện da thịt của mình càng trở nên cứng răn có lực.

Đây là hiệu quả rõ ràng!

Chẳng qua, sau khi bước vào tầng một tiến độ cũng chậm lại rõ rệt.

Triệu Phong phỏng đoán, ít nhất phải hơn mười ngày thì mới có thể bước vào tầng thứ hai.

- Qua mười ngày nữa là bắt đầu tổng thi đấu võ hội của gia tộc rồi.

Triệu Phong suy nghĩ một chút, liền hạ quyết tâm đến Dược Hiên Các của thành Vũ Dương để mua sắm một ít “thuốc bột luyện thể”.

Thuốc bột luyện thể, mỗi túi có giá hơn hai ngàn lượng bạc, có thể dùng ba lần, dùng để luyện thể cường thân tăng cường tốc độ luyện thể.

Triệu Phong cắn răng một cái, mua ba túi, tiêu phí hơn sáu nghìn lượng bạc.

Còn thừa một ít ngân lượng, hắn mua một viên “Uẩn Khí Đan”, bỏ ra hơn sáu nghìn lượng bạc.

Mọi người đều biết, từ tứ trọng đến lục trọng võ đạo đều gọi là “Uẩn Khí đoạn”.

Như vậy, tác dụng của “Uẩn Khí Đan” chính là gia tăng tích súc và tinh luyện Võ Đạo Nội Kinh.

Bởi vậy có thể thấy được, Triệu Phong vẫn một mực không bỏ lơ việc tu luyện Võ Đạo Nội Kình.

Ba túi thuốc bột luyện thể một viên Uẩn Khí Đan, trực tiếp xài hết toàn bộ tích góp của Triệu Phong thoáng cái khiến hắn trở về nguyên hình “nghèo khó”.

Sau khi về nhà.

Triệu Phong liền sử dụng một túi “thuốc bột luyện thể”, bắt đầu ngâm nước thuốc, tu luyện Thiết Bích Quyết.

Toàn thân Triệu Phong ngâm trong nước thuốc, một luồng khí tức nóng rát, bắt đầu thiêu đốt bên ngoài cơ thể, đồng thời cũng dần dần thẩm thấu vào trong người.

Đột nhiên một thanh âm kỳ dị mà quen thuộc vang lên.

Thịch thịch thịch thịch...

Sâu trong mắt trái của Triệu Phong phát ra từng tia ấm áp, hòa lẫn vào dược lực nóng bỏng mà nước thuốc luyện thể mang đến.

Phù... phù...

Một luồng cảm giác lửa nóng kỳ diệu từ bên ngoài nhập vào trong cơ thể tốc độ còn nhanh hơn trước vài lần.

- Chuyện này...

Triệu Phong kinh hãi không thôi, cảm giác thân thể giống như một khối băng nhanh chóng hấp thu dược lực của nước thuốc luyện thể.

Chương 31: Thiên Lâm sát cơ

Xảy ra chuyện gì?

Triệu Phong cảm thấy mắt trái liên tục nhảy lên, huyết dịch toàn thân dường như sinh ra dị biến nào đó, không ngừng hấp thu được lực trên phạm vi lớn.

Có thể khẳng định hiệu suất và tốc độ hấp thu dược lực của Triệu Phong đã vượt xa người thường.

Bởi vì, với một túi thuốc bột luyện thể người thường phải hấp thu ba lần.

Mà Triệu Phong lại chỉ dùng một lần cũng đã cảm thấy không còn bao nhiêu dược lực bên trong dung dịch luyện thể.

Dung dịch thuốc hơn hai ngàn lượng bạc, thoáng cái đã sử dụng hết, khiến Triệu Phong đau lòng cả buổi.

Cũng may, hắn đã xác định là dược lực luyện thể kia đều bị chính mình hấp thu hoàn toàn.

Hắn rõ ràng cảm thấy tiến bộ tu luyện Thiết Bích Quyết tầng một đã tăng thêm vài phần.

- Thân thể của ta đến cùng đã xảy ra biến hóa gì không ngờ hấp thu được lực nhanh như vậy, mà hiệu suất cũng rất cao.

Triệu Phong lấy làm kỳ quái thầm nghĩ.

Hắn chỉ có thể xác định, tất cả chuyện này có liên quan đến việc dung hợp với mắt trái thần bí.

Ngày tiếp theo.

Triệu Phong trước hết tu luyện Lăng Độ Khí Quyết vài lần, sau đó lại sử dụng “thuốc bột luyện thể” để ngâm mình.

Tiến triển của Thiết Bích Quyết đột nhiên tăng mạnh.

Ngày thứ ba, Thiết Bích Quyết của Triệu Phong đã thành công đột phá tầng thứ hai.

Đồng thời hắn cũng dùng hết hết ba phần thuốc bột luyện thể trị giá sáu nghìn lượng.

Thiết Bích Quyết trước tầng thứ hai cũng không khiến thực lực Triệu Phong tăng nhiều, lực lượng chỉ tăng lên một ít, mà năng lực phòng ngự cũng chỉ tăng hai ba thành.

Chủ yếu bởi vì Triệu Phong đã đạt đến cấp bậc Võ Giả, thực lực cơ sở của bản thân mạnh mẽ, nếu như là trước khi đạt đến tứ trọng võ đạo, thì những tăng trưởng này lại có ý nghĩa rất lớn.

- Chỉ khi Thiết Bích Quyết chỉ đạt tới tầng thứ ba thì mới có thể khiến bên ngoài thân thể cứng rắn như sắt, ngạnh kháng được đao kiếm, mà lực phòng ngự cũng tăng nhiều.

Trong lòng Triệu Phong có chút chờ mong.

Chẳng qua, thuốc bột luyện thể đã hết cho nên tốc độ tiến triển của Triệu Phong cũng trở nên chậm như rùa.

Tiền... tiền...

Triệu Phong âm thầm thở dài, bây giờ hắn cũng không còn bao nhiêu tích cóp, nghèo vô cùng.

Nghĩ đến đây, hắn lại lấy ra “Uẩn Khí Đan” mà ngày trước mua ở Dược Hiên Các.

Tác dụng của Uẩn Khí Đan chính là tinh luyện và tăng cường Võ Đạo Nội Kình rất hữu dụng đối với Võ Giả.

Triệu Phong lập tức phục dụng “Uẩn Khí Đan”, sau đó vội vàng thúc dục Lăng Độ Khí Quyết.

Chỗ cao minh huyền diệu của Lăng Độ Khí Quyết hiển nhiên không cần phải bàn, ngay cả gia gia của Triệu Vũ Phi cũng không tiếc lấy Thiết Bích Quyết ra để trao đổi.

Bởi vì mắt trái mang đến Tinh Thần lực cường đại cho nên Triệu Phong có gấp đôi thời gian tu luyện so với người thường tu luyện Võ Đạo Nội Kình cũng tiến triển cực nhanh.

Dược lực của Uẩn Khí Đan tan ra, Triệu Phong cảm thấy một tia ấm áp từ mắt trái truyền tới, phối hợp với Lăng Độ Khí Quyết, khiến dược lực hắn hấp thu được biến đổi rất lớn.

Một ngày một đêm sau.

Triệu Phong thở dài một hơi. lòng bàn tay khẽ lật, một luồng khí tức xanh nhạt trong suốt vờn quanh bụi bặm xung quanh cuốn lên, tạo thành một cô áp bách vô hình.

Trong lúc ngẫu nhiên, Võ Đạo Nội Kình của hắn đã đạt đến tình trạng có thể so với tứ trọng võ đạo đỉnh phong.

Bởi vì Thiết Bích Quyết và Lăng Độ Khí Quyết cùng tiến bộ cho nên căn cơ của Triệu Phong cũng ngày càng thâm hậu hơn.

Lại trải qua hai ngày củng cố, tu vi của hắn đã gần đạt đến tứ trọng võ đạo đỉnh phong...

Hắn ước lượng thời gian một chút, chỉ còn khoảng sáu bảy ngày nữa là sẽ bắt đầu tổng thi đầu võ hội.

- Thiết Bích Quyết tầng thứ hai đỉnh phong, Võ Đạo Nội Kình có thể so với tứ trọng võ đạo đỉnh phong tu vi cũng tiếp cận tứ trọng võ đạo đỉnh phong.

Triệu Phong rất rõ ràng thực lực của mình, liền tiến hành tổng kết.

Với thực lực như vậy, việc hắn muốn tiến vào ba hạng đầu của nội tầng cũng nắm chắc bốn năm thành.

Nghĩ đến việc chiến thắng Triệu Hàn, xác xuất đánh ngang tay nhờ vào Lăng Độ Khí Quyết cũng chừng bảy thành phần thắng lại thấp hơn ba thành.

Không được.

Triệu Phong lắc đầu, phần thắng này quá nhỏ.

Bất kể là vì đối phó với Triệu Hàn hay là tiến vào ba hạng đầu, hắn nhất định phải tăng cường thực lực.

- Thế nhưng, nếu theo phương thức tu luyện thông thường đợi đến

khi bắt đầu tổng thi đầu võ hội tu vi và Thiết Bích Quyết của hắn cũng khó mà có đột phá lớn.

- Xem ra phải đi một chuyến đến Hoành Vân Thiên Lâm rồi.

Triệu Phong trầm tư một lát, rất nhanh đã có đối sách.

Hắn từ trong nhà lấy ra một cái hộp gỗ dài.

Mở hộp gỗ ra, bên trong có một thanh trường cung màu bạc đang lẳng lặng nằm yên, chớp động ánh sáng lạnh lẽo.

Thanh trường cung màu bạc này chính là Ngân Huyền Cung mà ngày đó Triệu Phong mua ở thành Vũ Dương, chỉ có Võ Giả mới có thể phát huy uy lực chân chính của nó.

Chuẩn bị tốt cung tiễn, Triệu Phong đi ra khỏi cửa, rời địa bàn Triệu tộc.

Sau đó dừng lại tại thành Vũ Dương chừng nửa ngày, chuẩn bị tất cả thỏa đáng.

Lúc Triệu Phong rời khỏi thành lập tức thi triển Phiêu Lăng Độ, chạy một mạch đến Hoành Vân Thiên Lâm.

Hắn vừa rời khỏi thành Vũ Dương lập tức có hai ba thân ảnh lóe lên ở lối vào cửa thành.

Hai hắc y nhân trong đó có làn da ngăm đen, dáng người và tướng mạo đều tương tự nhau.

- Ca! Không ngoài dự liệu, tiểu tử kia đi Hoành Vân Thiên Lâm rồi

Một hắc y nhân lộ vẻ vội vàng.

-Rât tôt, núi hoang rừng hoang, rất thích hợp để chúng ta ra tay. Kế hoạch lần này không được sơ hở, tiểu tử kia nhất định phải chết!

Thanh âm khàn khàn của đại ca hắc y nhân vang lên, lộ ra sát cơ nồng đậm.

.....

Tại nơi hoang vắng không người, Triệu Phong có thể thỏa thích luyện tập Phiêu Lăng Độ.

- Thân thể của hắn nhẹ như lông hồng, chỉ nhảy vài cái, thân hình ở giữa không trung lại lần nữa sinh lực, phảng phất như giẫm chân trên hư không một cái, tiến về phía trước.

Cho đến nay, Phiêu Lăng Độ của Triệu Phong đã hoàn toàn đạt đến cảnh giới tiểu thành rồi.

Nhưng cảnh giới tiểu thành hiện nay, lại khác hoàn toàn trước kia. Bởi vì lúc trước Phiêu Lăng Độ của hắn chỉ đọc được một phần ba nội dung.

Hiện nay, Triệu Phong đã đọc được toàn bộ quyển sách, cùng là cảnh giới tiểu thành, thế nhưng hiệu quả và tốc độ lại hơn trước kia gấp hai ba lần.

Bịch... bịch...

Triệu Phong phát huy Phiêu Lăng Độ đến tận cùng, Võ Đạo Nội Kình lấy Lăng Độ Khí Quyết làm chủ đạo ở trong người sôi trào lên, sắc bén dữ dội mà không mất đi sự phiêu dật linh động.

Tại vùng hoang dã rộng lớn này, hắn cảm thấy mình dường như hóa thành một con chim, thỏa thích bay lượn.

- Bây giờ ta chỉ mới là tứ trọng võ đạo mà đã có cảm thụ như vậy, nếu như vượt qua cực hạn cửu trọng võ đạo, đạt đên trình độ cực cao, liệu có thể thực sự phá không bay lượn hay không?

Trong lòng Triệu Phong không khỏi chờ mong ao ước.

Nửa canh giờ sau.

Triệu Phong cuối cùng đã đến Hoành Vân Thiên Lâm.

Nhìn khu rừng nguyên thủy xuất hiện trong tầm mắt, trải dài vô tận phảng phất như một hung thú Man Hoang, chiếc miệng lớn dính máu há to.

Không ai biết trong chỗ sâu nhất của Hoành Vân Thiên Lâm có gì.

Triệu Phong chỉ biết một điều duy nhất, đó chính là càng đi vào sâu thì càng nguy hiểm, tỷ lệ gặp phải hung thú càng cao.

Nhưng mạo hiểm và kỳ ngộ vẫn thường tồn tại song song với nhau.

- Tiến vào Hoành Vân Thiên Lâm, tâm thần Triệu Phong thoáng căng thẳng, liền thi triển măt trái quan sát phía trước, phòng ngừa các loại đã thú kỳ lạ, thậm chí là hung thú.

Chạy được hơn mười dặm dọc đường cũng thường xuyên xuất hiện vài dã thú cường đại.

Triệu Phong lấy Ngân Huyền Cung ra, kéo căng dây, thậm chí còn rót

vào một ít Võ Đạo Nội Kình.

Dây cung phát ra tiếng rung bần bật, ngay cả Triệu Phong cũng có thể cảm nhận được sự rung động trong đó.

Băng... vù...

Một mũi tên nhọn màu bạc phá không mà đi, giống như một đạo tàn ảnh lạnh lẽo, bắn trúng một con heo rừng chừng bốn năm trăm cân ở ngoài hai trăm thước.

Phụt...

Con heo rừng bị mũi tên nhọn đâm thủng mắt, xuyên qua đầu, máu tươi bắn ra khắp nơi, dãy dụa một lát rồi ngã xuống đất bỏ mạng.

Nếu như muốn trực diện giết chết heo rừng bốn năm trăm cân cho dù có là Võ Đồ tam trọng võ đạo thì cũng phải cố hết sức.

Triệu Phong cũng không định xử lý thi thể heo rừng.

Mũi tên vừa rồi là nhằm giúp hắn quen thuộc cảm giác với Ngân Huyền Cung.

Chuyến đi Hoành Vân Thiên Lâm này của hắn, mục tiêu thực sự không phải là dã thú bình thường mà là hung thú.

Chỉ có giết được hung thú thì Triệu Phong mới có thể có được nhiều loại tài liệu trân quý, kiếm đủ ngân lượng.

- Uy lực của Ngân Huyền Cung này thật không tệ, trong vòng 300 bước, uy lực của một tiễn có thể sánh với một kích toàn lực của tứ trọng võ đạo, hơn nữa trên mũi tên của ta còn có bôi độc, nếu như

đánh lén trúng chỗ hiểm của mục tiêu, lực sát thương cũng tương đương với ngũ trọng võ đạo rồi.

Triệu Phong thầm ước lượng, hết sức hài lòng.

Với tư cách là một Thần Tiễn Thủ, Triệu Phong sử dụng cung tiễn thì tỷ lệ sinh tồn và xác xuất thành công khi săn giết hung thú trong Hoành Vân Thiên Lâm cũng cao hơn nhiều.

- Bốp bốp bốp...

Không tệ không tệ, không ngờ mục tiêu lần này lại là một vị Thần Tiễn Thủ hiếm gặp.

Phía trước truyền đến một tràng vỗ tay.

- Người nào!

Triệu Phong chấn động

Đưa mắt nhìn, chỉ thấy phía trước ngoài hai trăm thước, trên đỉnh một ngọn cây, có một nam tử khô gầy mặc áo bào xám đang đứng.

Đối phương phảng phất như một u linh, lơ lửng trên ngọn cây, nếu không chú ý còn tưởng rằng đây chỉ là một mảnh vải rách.

Dùng mắt trái tập trung đối phương Triệu Phong phát hiện khí tức toàn thân người này đang ở trạng thái thu liễm hết sức quỷ dị, khiến cho toàn thân trở nên cực kỳ nhẹ nhàng, không có chút khí tức nào.

Qua phán đoán sơ bộ thì tu vi của đối phương hẳn đạt đến ngũ trọng võ đạo, cũng tu luyện võ học cùng loại với Ẩn Khi Quyết, thế nhưng không thể nghi ngờ là càng am hiểu phương pháp truy tung hơn.

- Người nào? Ha hai sắp chết đến nơi rồi còn không biết!

Nam tử áo bào xám đứng lơ lửng trên ngọn cây, khóe miệng nhếch lên nụ cười trào phúng, trong nhất thời dường như cũng chưa định ra tay.

Thế nhưng ánh mắt của hắn vẫn một mực nhìn chằm chằm Triệu Phong.

Tay phải của Triệu Phong rút ra ba mũi tên độc, đứng ở phía xa giằng co.

Tại sao đối phương không ra tay?

Lúc đầu Triệu Phong cũng có chút kỳ quái.

Thế nhưng rất nhanh hắn liền hiểu ra.

- Ha ha ha... Tiểu tử, chịu chết đi!

Khoảng mấy trăm mét phía sau, có hai nam tử áo đen, tu vi tứ trọng võ đạo đỉnh phong chạy như bay đến.

Hai mặt giáp công.

Triệu Phong thoáng rùng mình.

Thế nhưng thực sự mang đến nguy cơ cho hắn chính là nam tử áo bào xám trước mặt.

- Kết thúc đi!

Trong tay nam tử mặc áo bào xám xuất hiện một cái loan nhận mỏng như cánh ve, phảng phất như đuôi bò cạp, khiến người nhìn phải khiếp sợ.

- Làm sao bây giờ?

Suy nghĩ trong đầu Triệu Phong lướt qua như bay.

Giờ khắc này.

Sâu trong mắt trái của hắn truyền đến những tiếng nhảy thình thịch quen thuộc, giống như đang diễn tả tâm tình của Triệu Phong lúc này.

Dưới nguy cơ chưa từng có.

Triệu Phong thúc dục mắt trái đến cực hạn, lập tức tiến vào một giao diện siêu cấp thị giác, năng lực phản ứng và độ nhạy bén tăng mạnh.

- Giết!

Hai nam tử áo đen, từ khoảng cách hai trăm mét giết đến.

Toàn bộ quá trình ra tay và mỗi một động tác của bọn hắn đều tua chậm trong mắt Triệu Phong.

Còn nam từ báo bào xám trước mắt thì vẫn bất động thân hình như cây gỗ khô không hề nhúc nhích.

Mắt trái của Triệu Phong tập trung vào nam tử áo bào xám, bởi vì người này mang đến cho hắn cảm giác nguy cơ lớn nhất.

100 mét...

Hai nam tử áo đen đằng sau nở nụ cười dữ tợn, đao kiếm trong tay lập lòe hàn quang bộ dạng đăng đăng sát khí.

Một màn này dường như báo hiệu tình cảnh Triệu Phong sẽ bị bầm thây thành vài mảnh ngay tại chỗ, máu me lênh láng.

Thế nhưng dưới giao diện siêu cấp thị giác của mắt trái tâm tình của Triệu Phong hết sức tỉnh táo.

Đột nhiên, mắt trái của Triệu Phong phát hiện khí huyết và Võ Đạo Nội Kình trong cơ thể nam tử áo bào xám bỗng dưng ngưng tụ...

Ngay chính lúc này...

Trong mắt Triệu Phong lóe lên một tia sắc bén, ba mũi tên độc trong tay nhanh chóng đặt lên dây cung.

Băng... vù vù vù...

Ba mũi tên độc xếp thành một phương vị kỳ dị, giống như hình tam giác ngược, hơi phân ra trước sau, phá không bắn đến trước người nam tử áo bào xám.

Chương 32: Truy đuổi sinh tử

Mắt thấy động tác kéo cung bắn tên, khóe miệng nam tử áo bào xám nhếch lên một nụ cười trào phúng.

Vù Vù vù...

Thế nhưng lúc ba mũi tên nhọn kia bắn đến trước mắt, sắc mặt hắn bỗng dưng biến đổi.

Ba mũi độc tiễn này, theo thứ tự trước sau, chênh lệch đôi chút, với phương thức kỳ diệu khóa cứng lộ tuyến mà hắn chuẩn bị xuất kích.

Phụt... phành...

Nam tử áo bào xám vung tay áo lên, nương theo một cỗ kình phong của mũi tên thứ nhất.

Ngay sau đó, mũi tên thứ hai cũng rít gào bay tới.

Nếu hắn muốn tránh mũi tên thứ hai thì sẽ rơi vào lộ tuyển giáp công của Triệu Phong, nhất định phải đối mặt với mũi tên thứ ba.

Quỹ tích bay đi của ba mũi tên, dường nhưđã đoán định được lộ tuyến của hắn.

- Hắn làm sao có thể...

Đồng tử của nam tử áo bào xám co rút lại, trên mặt hiện lên một tia kinh hãi.

Nếu như tất cả những chuyện này đều là tính toán của Triệu Phong, vậy thì thật đáng sợ.

Phải biết rằng đối phương chỉ là một thiếu niên chưa tới 14 tuổi mà thôi.

Hắn cũng không biết rằng mắt trái của Triệu Phong đã sớm tập trung lên người hắn, kể cả hô hấp, tiếng tim đập và dòng chảy khí huyết.

Triệu Phong căn cứ vào những chi tiết của đối phương, như biến hóa khí huyết, đoán được phương vị hắn sẽ ra tay.

Tất cả đều như hắn dự liệu, mũi tên thứ ba đã thành công ngăn cản nam tử áo bào xám.

- Vô dụng thôi hôm nay ngươi khó mà thoát chết được.

Thanh âm của nam tử áo bào xám lạnh lùng, không hề mang theo một tia cảm tình nào.

Thể nhưng biểu hiện tiếp theo của Triệu Phong lại lần nữa khiến hắn giật mình.

Sau khi Triệu Phong bắn ra mũi tên thứ ba, hắn cũng không chạy trốn, ngược lại xông thẳng về phía hai tên nam tử áo đen phía sau....

- Giết!

Hai tên nam tử áo đen cũng lao thẳng về phía Triệu Phong.

Bởi vì đối chiều nhau cho nên khoảng cách giữa Triệu Phong và hai tên nam tử áo đen cũng gần hơn.

- Khả năng tính toán của tiểu tử này thật lợi hại.

Nam tử áo bào xám lần đầu tiên cảm thấy một tia bất an.

Mạch suy nghĩ và hành động của Triệu Phong là thủ đoạn chạy trốn hợp lý nhất.

Thứ nhất, hắn không hề chạy trốn.

Dưới tình huống bị giáp công hai mặt như vậy, tỉ lệ trốn thoát của hắn rất thấp.

Ít nhất, Triệu Phong có thể xác định là tốc độ khinh thân của nam tử áo bào xám kia không hơn kém mình bao nhiêu, nếu không cũng khó có thể thần không biết quỷ không hay chặn đường trước.

Thứ hai Triệu Phong đã tìm được đường đột phá duy nhất.

Nếu so sánh thì Triệu Phong nghĩ rằng thực lực của hai tên nam tử áo đen phía sau sẽ yếu kém hơn.

Chỉ cần có thể nhanh chóng giải quyết hai người này, sau đó chuyên tâm đối phó với nam tử áo đen, phần thắng của hắn sẽ tăng mạnh.

Chỉ thấy Triệu Phong nhanh chóng tiếp gần hai tên nam tử áo đen.

- Chỉ là nửa bước Võ Giả, làm sao có thể ứng phó được với hai tên Võ Giả tứ trọng võ đạo đỉnh phong?

Trong lòng nam tử áo đen cũng không quá lo lắng.

Hắn cũng không cho rằng hai tên nam tử áo đen có thể chém giết

Triệu Phong, nhưng chỉ cần dây dưa chốc lát, đợi hắn tới trợ giúp, Triệu Phong chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ.

Giết!

Nộ Long Quyền!

Triệu Phong và hai tên nam tử áo đen đối đầu, thân hình của hắn vừa vặn xuyên qua khe hở công kích của hai người.

Đột nhiên tốc độ thân hình của hắn bạo tăng khí tức toàn thân đại biến.

- Không đúng! Tên này là một Võ Giả chính thức.

Nam tử áo bào xám đang truy kích đằng sau bỗng nhiên biến sắc.

Triệu Phong đột nhiên hiển lộ khí tức, đạt đến tứ trọng võ đạo.

Phành... phành...

Một quyền của Triệu Phong giống như nộ long rít gào, nương theo một luồng khí tức màu xanh nhạt cường đại vừa vặn đánh trúng ngực một tên Võ Giả áo đen.

Rắc rắc...

Lồng ngực của tên áo đen bị đánh nát, hét thảm một tiếng, mất mạng tại chỗ.

Triệu Phong bộc phát Võ Đạo Nội Kình, thậm chí đạt tới tứ trọng võ đạo đỉnh phong, Nộ Long Quyên càng phát ra uy lực hỏa hầu viên mãn.

Một quyền này đánh ra, lập tức đánh chết một Võ Giả áo đen.

Đây không chỉ vì tên Võ Giả áo đen này khinh địch, mà trong đó còn có công lao của mắt trái tính toán và thực lực của Triệu Phong.

- Đệ đệ!

Hai mắt của một tên Võ Giả áo đen đỏ lên, thét gào giận dữ.

Nộ Long Quyền!

Triệu Phong cũng không dám chậm trễ, vội vàng lao về phía một tên Võ Giả áo đen khác, nhân từ đối với địch nhân chính là tàn nhẫn với chính mình.

- Giết đệ đệ của ta, ta muốn xé ngươi thành ngàn mảnh.

Trường kiếm trong tay Võ Giả áo đen phát ra Võ Đạo Nội Kình kinh người, liều mạng lao về phía Triệu Phong.

Bởi vì tu vi và thực lực của Triệu Phong đã bại lộ, mà đối phương lại dốc sức liều mạng, nếu muốn giết đối phương ngay lập tức thì khó khăn hơn nhiều.

- Cuốn lấy hắn!

Nam tử nam tử áo bào xám kinh hoảng hét lên.

Hắn không cần tên Võ Giả áo đen kia giết chết Triệu Phong, chỉ cần hắn cuốn lấy đối phương là được.

Chi tiếc rằng Võ Giả áo đen đã triệt để mất đi lý trí, không ngừng

công kích liều mạng.

Triệu Phong toàn lực thúc dục mắt trái tìm, kiếm sơ hở trí mạng trên người đối phương.

Nhưng thời gian có hạn, mà nam tử áo bào xám càng mạnh mẽ hơn đã sắp đuổi đến.

Liều mạng thôi!

Triệu Phong cũng bất chấp tất cả, thân hình linh dật phiêu động như mèo, không ngờ lại xông vào đao võng của Võ Giả áo đen.

Phành...

Triệu Phong thủ thắng trong hiểm nguy, dùng một quyền đánh trúng vai đối phương.

- A....

Cánh tay của Võ Giả áo đen đứt gãy, không hề chú ý đến thương thế mà tiếp tục đánh về phía Triệu Phong.

Triệu Phong chỉ cần vung lên một quyền đã đánh nát cổ họng của hắn.

Bịch...

Tên Võ Giả áo đen còn lại đã ngã xuống bỏ mình.

Triệu Phong cũng phải trả giá không nhỏ, trước khi đối phương chết đã đánh trúng ngực hắn, Võ Đạo Nội Kình nhập vào cơ thể chịu phải một ít nội thương.

- Tiểu bối... Ngươi che dấu thật sâu, thực lực chân chính đã tiếp cận ngũ trọng võ đạo. Chẳng qua hôm nay ngươi khó mà thoát được một kiếp này.

Lúc này nam tử áo bào xám đã bay đến gần.

Trong khu rừng nguyên thủy yên tĩnh, hai người giằng co lẫn nhau, bầu không khí quỷ dị trở nên ngưng trọng.

- Là kẻ nào phái ngươi đến giết ta? Triệu Thiên Kiếm ư?

Triệu Phong nhìn chăm chăm nam tử áo bào xám, hô hấp trở nên dồn dập.

Lúc này, hắn đã chắc đến tám phần, kẻ ở đằng sau thuê người chính là Triệu Thiên Kiếm.

Toàn thành Vũ Dương này, kẻ có cừu hận lớn nhất với hắn chính là cha con Triệu Thiên Kiếm.

- Ha ha ha... Mặc kệ là phải hay không ngươi chắc chắn phải chết.

Nam tử áo bào xám nhe răng cười một tiếng, thân hình như quỷ mị biển mất khỏi hư không loạn nhận mỏng như cánh ve xẹt qua một tia sáng màu bạc trong suốt.

Phốc phốc phốc...

Triệu Phong chỉ cảm thấy bộ pháp của đối phương huyền diệu đến kinh người, tốc độ công kích đã sắp vượt qua cực hạn phản ứng của Võ Giả bình thường.

Còn may đây là hắn, dưới tình huống mắt trái tập trung năng lực phản ứng tăng mạnh, mới có thể khó khăn tránh thoát. Nếu đổi lại là Võ Giả tứ trọng, ngũ trọng võ đạo bình thường chỉ e đã sớm chết dưới tay hắn rồi.

Loạn đao mỏng như cánh ve trong tay nam tử áo bào xám sắc bén vô cùng, không phải là đao kiếm bình thường, cho dù là “Minh Đông Da Săt” của Tân Đông, e rằng cũng không ngăn cản được chút nào.

Triệu Phong chỉ cần sơ suất một chút thì mạng nhỏ liền đi đời.

Ý đồ của hắn chính là tìm kiếm sơ hở của đối phương.

Chi tiếc rằng kinh nghiệm tác chiến của nam tử áo bào xám quá phong phú, trải qua đánh giết sinh tử, động tác cực kỳ cay độc, cơ bản không có sơ hở trí mạng cho dù chỉ là một chút sơ hở.

- Đao pháp cao cấp, bộ pháp cao cấp, nội công cao cấp... Toàn bộ đều là cảnh giới đại thành. đặc biệt là đao pháp của hắn, đã tiếp cận cảnh giới đỉnh phong rồi.

Trong quá trình Triệu Phong mạo hiểm né tránh, cũng ước lượng được thực lực của đối phương.

Kết quả cuối cùng, hiển nhiên khiến hắn lạnh cả người.

Tu vi của nam tử áo bào xám đã đạt đến ngũ trọng võ đạo đỉnh phong, thậm chí tiếp cận lục trọng, hơn nữa còn đều tu luyện võ học cao cấp đại thành, tuyệt đối là vương giả tinh anh trong đám ngũ trọng võ đạo đỉnh phong.

Hơn nữa liên tục chiến đấu, Triệu Phong cảm thấy nội thương của mình mơ hồ có dấu hiệu phát tác.

- Cứ tiếp tục dây dưa với hắn như vậy, chỉ có đường chết, còn không bằng...

Trong mắt Triệu Phong lóe lên lệ quang đã nghĩ ra một kế hoạch.

Vù vù...

Hắn đột nhiên rời khỏi vòng chiến, phát huy Phiêu Lăng Độ và Lăng Độ Khí Quyết đến mức tận cùng.

Chỉ trong chớp mắt, hắn đã nhảy vào trong rừng cây, chạy vào sâu trong Hoành Vân Thiên Lâm.

Lúc này, bởi vì hắn đã bại lộ toàn bộ tu vi và lực lượng, cho nên tốc độ thi triển Phiêu Lăng Độ cũng tăng mạnh.

- Chạy đi đâu!

Nam tử áo bào xám khẽ giật mình, không chịu thua kém, giống như là u linh truy đuổi sát nút.

Chạy được vài dặm, Triệu Phong mới bình tĩnh lại.

Đối phương ỷ vào ưu thế tu vi lại tu luyện thân pháp cao cấp, đạt đến cảnh giới đại thành tốc độ cũng ngang hàng với mình.

Triệu Phong một bên chạy trốn, một bên mở ra mắt trái phân tích lộ tuyến, hòng tạo thêm trở ngại cho đối phương.

Bởi vì mắt trái của hắn có thể nhìn rất xa, cho nên lúc luồn lách trong Hoành Vân Thiên Lâm cũng giống như cá gặp nước, hết sức thông suốt.

Ngược lại nam tử áo bào xám lại bị chướng ngại vật ảnh hưởng, chỉ đành bắn ra một luồng nội kình, chấn nát bấy những cành lá cỏ dại cản đường.

- Hừ, mặc dù ta không cắt đuôi được ngươi, nhưng có thể dẫn ngươi vào sâu trong Hoành Vân Thiên Lâm, cùng lắm thì đồng quy vu tận.

Trên mặt Triệu Phong đầy vẻ kiên quyết.

Hắn nhảy một cái cảm giác khí huyết toàn thân càng ngày càng thông suốt, Phiêu Lăng Độ mơ hồ có chút tinh tiến.

Lúc này, dựa theo kế hoạch của Triệu Phong khu vực gần đây hẳn là có hung thú qua lại.

Grào...

Hung thú rống lên một tiếng, phát ra sát khí cường đại khiến cho nam tử áo bào xám cũng khẽ rùng mình.

- Tiểu súc sinh này... thật đáng giận!

Nam tử áo bào xám nghiến răng nghiến lợi.

Nếu là hung thú cấp thấp thông thường thực lực chỉ tương đương tứ trọng ngũ trọng võ đạo, còn lợi hại thì thậm chí đạt đến lục trọng võ đạo.

Đối diện với những hung thú cấp thấp, nam tử áo bào xám tự thấy có thể tự bảo vệ bản thân được.

Nhưng nếu vận khí không tốt, gặp phải hụng thú cao cấp, vậy thì

càng nguy hiểm, Võ Giả bình thường gặp phải ngay cả cơ hội bỏ trốn cũng không có.

Bởi vì hung thú cao cấp có thực lực thậm chí sánh ngang với Đại Sư võ đạo, ít nhất là cấp bậc trưởng lão của Triệu tộc...

Mục đích của Triệu Phong rất đơn giản, cố tình dẫn nam tử áo bào xám đến một địa phương có nhiều hung thú hơn.

Bởi vì có thị giác của mắt trái cho nên dù cách xa hơn mười dặm thì Triệu Phong vẫn có thể phán đoán được.

Bình thường, lúc gặp phải hung thú, Triệu Phong sẽ trốn vào góc chết, như vậy thì hung thú sẽ phát hiện được nam tử áo bào xám đầu tiên.

Grào grào...

Triệu Phong dẫn nam tử áo bào xám đến gần hai con “Huyết Văn Ngân Báo”.

Hai con Huyết Văn Ngân Báo này sát khí kinh người, diện mạo hung tàn so với Thanh Đầu Hổ Vương mà hắn gặp lúc trước thì thể tích còn lớn hơn một chút.

Triệu Phong đoán chừng, thực lực của Huyết Văn Ngân Báo này có thể so với ngũ trọng Võ đạo.

Vừa tiến vào địa bàn của chúng, kinh động Huyết Văn Ngân Báo, thân hình Triệu Phong liền nhoáng lên, giấu mình trong một gốc đại thụ lá cây xum xuê, sau đó nhanh chóng thi triển. “ Ẩn Khí Quyêt”, thu liễm khí tức.

Tu luyện Ẩn Khí Quyết đến cảnh giới đại thành, có thể hoàn toàn thu liễm khí tức, kể cả mùi trên người thậm chí còn có thể giảm nhiệt độ trong cơ thể.

Triệu Phong mượn tác dụng này để tránh thoát khỏi khứu giác của hai con Huyết Văn Ngân Báo.

Thế nhưng, nam tử áo bào xám đuổi theo phía sau cũng gặp nạn rồi, hắn cũng không có thị lực cường đại như mắt trái của Triệu Phong, có thể sớm "dự đoán" được xa đến 15,16 dặm.

Grào grào grào...

Hai Huyết Văn Ngân Báo gào lên một tiếng, sau đó lao về phía nam tử áo bào xám.

- Tiểu bối vô sỉ!

Nam tử áo bào xám kinh hãi mắng lớn, hắn biết rõ vị trí ẩn thân đại khái của Triệu Phong, tiếc rằng lúc này đã bị hai con Huyết Văn Ngân Báo quân lấy.

Huyết Văn Ngân Báo có thể nhảy lên cây, tốc độ kinh người thực lực có thể so với ngũ trọng đỉnh phong.

Nếu như chỉ có một con thì nam tử áo bào xám muốn ứng phó cũng rất dễ dàng, còn nếu là hai con thì lại có chút phiền toái.

- Ha ha ha....

Triệu Phong trốn trong khe hở của đại thụ, nhìn thấy cảnh này mà bật cười hả hê.

Hắn có được mắt trái thần bí, khả năng sinh tồn trong Hoành Vân Thiên Lâm này vượt xa Võ Giả bình thường.

- Hắc hắc, đừng trách ta bỏ đá xuống giếng.

Trên mặt Triệu Phong lộ ra nụ cười âm hiểm, gỡ Ngân Huyền Cung trên lưng xuống đặt lên ba mũi độc tiễn, nhắm chuẩn vào nam tử áo bào xám.

Chương 33: Tuyệt địa phùng sinh

Bởi vì trốn trong đại thụ, cành lá rất tươi tốt, cho nên Triệu Phong có thể nhìn thấy nam tử áo bào xám, mà đối phương thì lại không nhìn thấy hắn.

Triệu Phong dùng mắt trái tập trung tính toán chuẩn quỹ tích lộ tuyến ba mũi tên độc đặt lên dây cung, từ từ kéo căng.

Hắn cũng không ra tay ngay.

- Một khi phát ra công kích, khí tức của ta nhất định sẽ bị hai hung thú có thể với ngũ trọng võ đạo đỉnh phong kia phát hiện...

Trong lòng Triệu Phong rất tỉnh táo, hắn cũng không muốn sau khi giết chết nam tử áo bào xám kia, lại gặp phải sự phản công của hai con Huyết Văn Ngân Báo.

Mặt khác, nam tử áo bào xám miễn cưỡng dây dưa với hai con hung thú cũng phân ra một chút tâm tư, cảnh giác Triệu Phong ám toán.

Triệu Phong không khỏi thầm than, thực lực của người này không hổ là vương giả trong tinh anh cùng cấp, dưới tình huống này mà vẫn còn để phòng mình.

Ầm ầm.

Đúng lúc này, mặt đất và cây rừng ở xung quanh đột nhiên truyền đến một trận chấn động rất nhỏ, phảng phất như có quái vật khổng lồ

đi ngang qua.

Rít...

Hai con Huyết Văn Ngân Báo có thể so với ngũ trọng võ đạo đỉnh phong đột nhiên run lên, đình chỉ công kích, rùng mình một cái.

Grào...

Một tiếng gào rú kinh hồn vang lên, chấn động phạm vi mười dặm, khiến cho vô số dã thú, thậm chí là hung thú đều sợ hãi mà nằm rạp xuống.

- Là thứ gì?

Triệu Phong chỉ cảm thấy khí huyết sôi trào, màng nhĩ chấn động, chẳng qua khí tức và tiếng gào này lại khiến hắn vô cùng bất, an tâm lý hoảng loạn.

Không tốt...

Nam tử áo bào xám dường như cũng ý thức được điều gì đó, sắc mặt lập tức tái nhợt.

Đối với khu rừng hoang nguyên thủy cổ xưa như Hoành Vân Thiên Lâm, nam tử áo bào xám rõ ràng biết nhiều tin tức hơn xa một đệ tử chi tộc như Triệu Phong.

- Kia là...

Mắt trái của Triệu Phong từ xa nhìn thấy một con Kiểm Xi Hổ, sau lưng là hai cánh màu tím đen, cao tới bảy tám mét, dài đên hơn mười thước, giống như một tòa núi nhỏ.

Kiểm Xi Hổ khổng lồ như vậy, lại có màu sắc tím đen, khiến người khác phải kinh sợ không ngớt.

Chỉ dựa vào thể tích đơn thuần mà so sánh thì Thanh Đầu Hỗ Vương ở trước mặt nó cũng không khác gì đứa trẻ mới sinh.

Đáng sợ nhất chính là trên lưng hổ còn có một đôi cánh màu đen, có thể bay trong khoảng ngắn.

Ầm ầm.

Hai cánh của Kiểm Xi Hổ đi qua nơi nào thì cây cối sụp đổ một mảng lớn, một đại thụ chừng ba bốn người ôm, trong khoảnh khắc liền hóa thành mảnh vụn.

Một cỗ sóng khí vô hình tản ra phạm vi vài chục trượng hiển nhiên vượt qua cực hạn của nhân loại.

- Kiểm Xi Hổ hai cánh... hung thú cao cấp, thực lực có thể so với bát trọng võ đạo, tiếp cận cửu trọng võ đạo!

Nam tử áo bào xám liền rơi vào sợ hãi tột cùng, hai chân run rẩy không ngừng.

Khí tức của hung thú cao cấp đã ép đến, khiến cho vô số dã thú đều sợ run mà nằm rạp xuống.

Đó là một cỗ áp bách huyết mạch toàn bộ sinh linh, cách thật xa vẫn khiến người ta sợ run, không thể nào nhúc nhích.

Triệu Phong đứng ở trên cành lá của đại thụ, hai chân cũng không kìm được mà run rẩy.

Dưới khí tức khủng bổ này, thân thể của hắn cũng không khống chế được.

Grào...

Một tiếng gào lớn vang lên, Kiểm Xi Hổ hai cánh bổ nhào đến gần Huyết Văn Ngân Báo và nam tử áo bào xám.

- Cứu mạng...

Nam tử áo bào xám liều mạng giãy dụa, miễn cưỡng khôi phục một ít khí lực để nhúc nhích.

Rắc rắc...

Cái miệng lớn lởm chởm răng nanh của Kiểm Xi Hỗ hai cánh lập tức đem một con Huyết Văn Ngân Báo nuốt chửng.

Tình cảnh máu tanh này khiến cho Triệu Phong ở trong chỗ tối cảm thấy trái tim lạnh giá.

Hắn trước sau đều phải thừa nhận luồng khí tức đáng sợ này.

Triệu Phong thậm chí có trực giác là Kiểm Xi Hổ hai cánh này đã nhận ra sự hiện hữu của hắn.

Sau khi Kiểm Xi Hổ hai cánh kia nuốt gọn một con Huyết Văn Ngân Báo, cặp đồng tử màu tím như hữu ý vô ý lướt qua cây đại thụ mà Triệu Phong đang đứng.

Cái gì!

Triệu Phong cảm thấy toàn thân như rơi vào hầm băng.

Hung thú đạt tới cấp bậc cao cấp này đã không thể dùng lẽ thường để suy xét.

Ngươi đã từng thấy loài hổ nào có cánh hơn nữa còn là một quái vật khổng lồ như vậy chưa?

- Chạy! Nhanh chạy... Nếu không chạy thì một chút hy vọng cũng không còn.

Đáy lòng Triệu Phong nảy sinh dục vọng cầu sinh mãnh liệt.

Dưới loại áp bách khiến hít thở không thông này, Triệu Phong đã đem toàn bộ tâm thần dung nhập vào mắt trái.

Năng lực của mắt trái ngay lập tức đạt đến cực hạn, khiến cho hắn tiến vào trạng thái vô cùng tỉnh táo.

Ngoài ra, trong mắt trái còn tản mát ra từng tia nhiệt lượng, phân bổ khắp tất cả xương cốt tứ chi toàn thân.

Triệu Phong cảm thấy áp lực trên người chợt nhẹ đi.

Chạy!

Thân hình của hắn hóa thành một đạo tàn ảnh linh dật, tìm đúng một góc chết mà đối phương không nhìn tới chạy về phía xa.

Thế nhưng, dù vậy thì Triệu Phong vẫn cảm nhận được một luồng khí tức áp bách đang nhìn mình chăm chăm.

Rắc rắc...

Phía sau truyền đến tiếng gào rú thảm thiết, mà con Huyết Văn Ngân Báo còn lại cũng đi đời nhà ma.

Trong giây lát ngắn ngủi, Kiểm Xi Hổ hai cánh hai cánh đã giết chết hai hung thú có thể sánh ngang ngũ trọng võ đạo đỉnh phong.

Ở gần nó chỉ còn lại một mình nam từ áo bào xám.

- Chạy!

Nam tử áo bào xám dưới tình cảnh tuyệt vọng cũng bỏ chạy theo một hướng khác.

Kiểm Xi Hổ hai cánh chậm rãi nhai nuốt thức ăn trong miệng, đợi tiêu hóa một chút, sau đó “chậm rãi” đuổi theo nam tử áo bào xám.

Tốc độ truy kích của Kiểm Xi Hỗ hai cánh lúc này cũng tương đối “chậm rãi”, nhưng nam tử áo bào xám đang chạy phía trước lại càng tuyệt vọng vạn phần, khoảng cách ngày một gần hơn.

Nên biết rằng hắn tu luyện võ học khinh thân cao cấp, đã đạt đến cảnh giới đại thành, tu vi cũng tiếp cận lục trọng võ đạo, dưới áp lực của tuyệt cảnh sẽ phát huy tốc độ tiềm lực, so với Triệu Phong lúc bình thường còn nhanh hơn nửa phần.

Mặt khác, Triệu Phong dưới tuyệt cảnh cũng bộc phát toàn bộ tiềm lực.

Tốc độ võ học khinh thân Phiêu Lăng Độ của hắn cũng tăng lên vài phần.

Hơn nữa, lực lượng khí huyết trong cơ thể cũng bị đè nén mạnh

vượt qua cực hạn bình thường.

- Tu vi đạt đến tứ trọng võ đạo đỉnh phong rồi...

Triệu Phong cảm nhận được tiến bộ của mình, thế nhưng lại không có chút vui mừng gì.

Bởi vì giác quan và thị giác của Kiểm Xi Hổ hai cánh rất mạnh, cho dù có chạy thêm mười dặm nữa cũng khó mà trốn thoát khỏi sự đuổi giết của đối phương.

Đúng lúc này, sau lưng đột nhiên truyền đến tiếng gào rú và âm thanh đánh nhau sống chết.

- Thương Nguyệt Trảm!

Trước khi nam từ áo bào xám chết, đã phát ra một kích tuyệt mệnh, loan đao mỏng như cánh ve phát ra một trận hàn phong âm thanh rít gào mãnh liệt, Võ Đạo Nội Kình cường đại thậm chí còn phun ra nuốt vào vài thước.

Uy lực của một đao này lập tức bị đẩy lên đến võ học cao cấp, hỏa hầu đỉnh phong.

Không ngờ, tu vi của nam tử áo bào xám trong khoảnh khắc đó đã đột phá đến lục trọng võ đạo.

Phụt phụt...

Một chém tuyệt mệnh gần như có thể thể chém chết lục trọng võ đạo, hung hăng chém lên người Kiêm Xi Hô hai cánh.

Grào...

Kiểm Xi Hỗ hai cánh mở rộng miệng ra, trực tiếp đem cả nam tử áo bào xám và vũ khí của hắn nuốt gọn.

Về phần một kích tuyệt cường gọi là “Thương Nguyệt Trảm” kia, khi rơi xuống người Kiêm Xi Hộ hai cánh chỉ lưu lại một vệt máu sâu nửa tấc, chút thương thế này đối với quái vật khổng lồ như nó mà nói thì chẳng khác gì gãi ngứa.

Mắt thấy nam tử áo bào xám bị giết, nguy cơ trong lòng Triệu Phong càng lớn, phảng phất như có một bóng ma tử vong bao trùm xuống...

Mục tiêu tiếp theo của Kiểm Xi Hỗ hai cánh chính là hắn!

Cũng may, Kiểm Xi Hổ hai cánh vẫn còn cách hắn một đoạn lúc này nó đang hết sức “chậm rãi” đuổi theo hắn.

Kiểm Xi Hổ hai cánh dọc đường nuốt chửng vài con dã thú, hung thú, dường như cũng đã ăn no rồi, rất khó chạy nhanh.

Triệu Phong vốn cho rằng đối phương đã ăn no sẽ từ bỏ truy đuổi mình.

Thế nhưng, chỉ thấy trong mắt Kiểm Xi Hổ hai cánh lập lòe tia sáng, vẫn gắt gao truy đuổi hắn.

- Con súc sinh này!

Triệu Phong vừa mắng vừa thúc dục mắt trái tìm kiếm được chạy trốn có lợi cho mình.

Đột nhiên...

Phía trước xuất hiện một dòng suối, đối diện đó là một cái hạp cốc.

Mắt trái của Triệu Phong xuyên qua khoảng cách mười dặm, phát hiện trong hạp cốc có một huyệt động sâu không thấy đáy, thầm ước lượng một phen, thấy nó đủ để bản thân chui lọt, nhưng với khổ người của Kiêm Xi Hổ hai cánh khẳng định không vào được.

Triệu Phong rất nhanh đã tính toán xong thân hình nhảy lên, thoát ly rừng cây, lao về phía dòng suối.

Vụt! vụt! vụt...

Hai chân của Triệu Phong lướt nhẹ trên mặt nước, rất nhanh đã phóng qua dòng suối này.

Với tu vi hỏa hầu của hắn hiện nay, dùng khinh thân thuật Phiêu Lăng Độ, hành tẩu trên mặt nước cũng không quá khó.

Vù vù...

Kiểm Xi Hỗ hai cánh ở đằng sau đột nhiên xòe rộng hai cánh bay đến giữa không trung đuổi theo Triệu Phong.

- Chạy!

Triệu Phong giật mình hoảng sợ, phát huy tốc độ đến cực hạn, bay thẳng đến huyệt động trong hạp cốc.

Kiểm Xi Hỗ hai cánh cũng không phải là phi cầm, năng lực phi hành cũng bình thường, hơn nữa bởi vì ăn quá no bụng cho nên không thể bay nhanh.

Mặc dù vậy, nó vẫn gắt gao bám sát Triệu Phong.

Trong tầm mắt, huyệt động càng lúc càng gần.

Mười dặm... Chín dặm... Tám dặm...

Khoảng cách dần rút lại.

Mắt thấy huyệt động chỉ còn cách một đoạn nhỏ, Triệu Phong đột nhiên cảm nhận được một luồng khí tức âm lãnh.

Phù...

Một luồng khí tức âm trầm tràn ngập máu tanh từ trong hạp cốc tản ra.

Hít... khà...

Âm thanh quỷ dị rợn người khiến trong lòng Triệu Phong run lên.

Kể cả Kiểm Xi Hổ hai cánh đang phi hành cũng thoáng khựng lại dường như kiêng kỵ thứ gì đó.

Rầm rầm rầm...

Đột nhiên, trong sơn cốc truyền đến một trận chấn động mãnh liệt.

Trong huyệt động chui ra một con cự mãng huyết sắc tráng kiện như thùng nước, dài đến hơn mười thước, kích thước to lớn dị thường, khiến người khác phải giật mình kinh hãi.

Khí tức của cự mãng huyết sắc cũng không kém hơn Kiểm Xi Hỗ hai cánh chút nào.

- A...

Thân hình Triệu Phong cứng đờ, giống như hóa đá.

Trước là cự mãng sau lưng là hổ hai cánh, đây chính là tuyệt cảnh trong tuyệt cảnh.

Chẳng qua, khiến hắn an tâm một chút chính là sau khi cự mãng huyết sắc hiện thân thì Kiêm Xi Hổ hai cánh liền bị thu hút.

Hai con hung thú bốn mắt nhìn nhau, đứng giằng co từ xa.

Kiểm Xi Hổ hai cánh đang ở giữa không trung phát ra một tiếng rít gào, giống như đang thị uy.

Cự mãng huyết sắc cũng không nhượng bộ chút nào, đây là địa bàn của nó, không thể để bất cứ kẻ nào xâm phạm.

Về phần “hạt bụi” như Triệu Phong nó hoàn toàn không để tâm.

Giằng co hồi lâu, Kiểm Xi Hổ hai cánh cuối cùng đã có chút mất kiên nhẫn, gào lên một tiếng, lao thẳng đêm cự mãng huyết sắc.

Vù vù...

Thân hình cự mãng huyết sắc dựng thẳng lên, nghênh đón Kiểm Xi Hổ hai cánh.

Ngay lập tức, hai con hung thú to lớn lao vào đánh nhau quyết liệt, mặt đất bị chấn động, tro bụi nổi lên khắp bốn phía.

Triệu Phong cũng không dám vọng động chỉ lặng lẽ thu liễm khí tức, sau đó đi đến gần huyệt động.

Grào... rit...

Lúc này, cự mãng huyết sắc và Kiểm Xi Hổ hai cánh đang quấn lấy nhau, cắn xé dữ dội.

Cảnh tượng máu tanh tàn nhẫn này khiến trong lòng Triệu Phong run lên.

Một hồi lâu, động tĩnh của hai hung thú cũng ngày một nhỏ đi.

Nửa canh giờ sau.

Trong hạp cốc đã trở nên yên lặng.

Triệu Phong thở phào một hơi, chậm rãi đến gần thi thể của hai hung thú hết sức cẩn thận.

Mặc dù mắt trái của hắn đã xác định khí huyết trên người chúng tiêu tán, sinh cơ chấm dứt.

Đến gần “ngọn núi” thi thể, Triệu Phong quét mắt nhìn một lượt, cảm thấy tiếc hận.

Thi thể của hai hung thú đã bị tổn hại rất nặng.

Quái vật khổng lồ như vậy, Triệu Phong cũng không hy vọng xa vời có thể đem chúng về thành Vũ Dương.

Đột nhiên, ánh mắt của hắn cảm nhận được một đạo hàn quang lập lòe.

Triệu Phong ngồi xổm người xuống từ trong đống thi thể, lấy ra một

thanh loan nhận mỏng như cánh ve.

Thanh loan nhận này chính là vũ khí của nam tử áo bào xám vô cùng sắc bén, vượt xa binh khí bình thường.

Grào...

Đúng lúc này, tại gần sơn cốc đột nhiên truyền đến một vài tiếng gầm rú của hung thú và dã thú.

Triệu Phong dùng mắt trái quét qua một lượt, càng giật mình hoảng sợ, trong phạm vi mười dặm, có rất nhiều, thậm chí vài chục con hung thú đang chạy đến gần đây, thực lực mạnh nhất trong số đó có thể sánh ngang với lục trọng võ đạo.

- Không tốt, thi thể của hai hung thú cao cấp này đã thu hút những hung thú và dã thú khác đêm nhìn.

Triệu Phong không chút nghĩ ngợi, tay cầm lấy thanh loan nhận mỏng như cánh ve, nhảy một cái tiến vào huyệt động sâu trong hạp cốc của Huyết Mãng...

Chương 34: Đột nhiên tăng mạnh

Tiến vào huyệt động, Triệu Phong cảm thấy vô cùng âm lãnh.

Càng tiến vào trong không gian trong huyệt động lại càng rộng rãi.

Trong huyệt động này, đôi khi xuất hiện một ít mãng xà, nhưng chỉ là mãng xà bình thường, rất ít gặp cấp bậc hung thú.

Mắt trái của Triệu Phong, mỗi lần đều “dự đoán” được từ sớm, còn cách xa đối phương thì đã dùng Ngân Huyền Cung giải quyết.

Mãng xà ở gần thì lại dùng loan nhận cánh mỏng giết chết.

Loan nhận cánh mỏng cực kỳ sắc bén, cho dù là hung thú cấp bậc mãng xà, Triệu Phong vừa thúc dục Võ Đạo Nội Kình thì đối phương liền bị thành hai đoạn dứt khoát và lưu loát.

Thời gian uống cạn nửa chung trà qua đi, cuối đường xuất hiện một vách đá màu máu, trong huyệt động âm u lộ vẻ hết sức quỷ dị.

Dưới vách đá màu máu có một Huyết Trì, bên dưới không ngừng “ọc ọc ọc” nổi lên bong bóng máu.

Triệu Phong cũng không biết Huyết Trì này là gì, thế nhưng hắn lại cảm nhận được khi tức ở đây cũng có chút tương tự với cự mãng huyết sắc lúc trước.

- Huyết Nhân Sâm, Huyết Linh Chi, Huyết Duần Thạch... 300 năm

500 năm 1000 năm...

Lúc ánh mắt của hắn lướt qua bên trên vách đá màu máu, tâm thần Triệu Phong khẽ giật mình trên mặt lộ vẻ cuồng hỉ.

Trên vách đá màu máu này, không ngờ lại có một vài thiên tài địa bảo trân quý sinh trưởng, tuổi đời cao nhất thậm chí trên ngàn năm.

Triệu Phong trước đây đã từng phục dụng qua dược liệu trân quý 200-300 năm tuổi, tự nhiên biết giá trị và dược liệu của nó.

Bình thường, Huyết Nhân Sâm trên 500 năm tuổi đã giá trị đến vạn lượng.

Về phần Huyết Nhân Sâm, Huyết Linh Chi trên một ngàn năm tuổi cho dù là ở thành Vũ Dương cũng khó gặp được, có tiền cũng không mua được.

Lúc này, Triệu Phong thoáng ước lượng một chút, phát hiện dược liệu 300 năm tuổi cũng có hơn hai mươi gốc, 500 tuổi có hơn mười gốc, hơn một ngàn năm có chừng ba gốc.

- Huyết Nhân Sâm 500 năm tuổi đối với Võ Giả bình thường đã có tác dụng xúc tiến, về phần dược liệu ngàn năm tuổi cho dù là lục trọng võ đạo và Đại Sư võ đạo cũng có nhu cầu bức thiết.

Thanh âm của Triệu Phong trở nên run rẩy, không nhịn được mà ngửa mặt lên trời gào to một tiếng, biểu đạt sự thoải mái trong lòng.

Đại nạn không chết, tất có hậu phúc.

Triệu Phong tuyệt cảnh phùng sinh, kiên cường đến đây, cuối cùng khổ tận cam lai, ở trong tuyệt cảnh tìm được một mảnh “phúc địa”.

Đến trước vách đá màu máu, Triệu Phong cũng không có lập tức tiến lại hái dược liệu trân quý.

Ánh mắt của hắn vẫn tập trung trên Huyết Trì.

Bên cạnh Huyết Trì có một ít da bị lột của mãng xà, hồ nước này bắt đầu chảy xuống từ vách đá duy trì sự tươi mới của nó.

- Vách đá màu máu này có thể sinh trưởng nhiều dược liệu trân quý như vậy, nước suối chảy từ trên xuống tất không phải phàm vật.

Ánh mắt Triệu Phong sáng rực lên.

Hắn cẩn thận ngồi xuống duỗi một tay ra, chạm xuống dòng nước, liền cảm nhận được một tia ấm áp.

Đột nhiên, sâu trong mắt trái truyền đến âm thanh “thịch thịch", mà Huyết Trì này cũng truyền đến một cổ lực lượng kỳ dị, so với khi hắn dùng dược lực luyện thể còn cường đại và kỳ lạ hơn.

- Thật tốt quá! Triệu Phong hết sức vui mừng.

Nước suối màu máu này mới chính là bản chất lực lượng của vách đá màu máu, chính vì có nó cho nên trên vách đá mới có thể sinh trưởng ra dược liệu trân quý trên ngàn năm tuổi

Phù phù...

Triệu Phong cũng không chần chờ nữa, thân hình nhảy vào trong nước suối màu máu.

Ọc ọc ọc ọc...

Bọt khí màu đỏ nổi lên quanh người, Triệu Phong chỉ cảm thấy một luồng lực lượng nóng bỏng, thông qua lỗ chân lông, dũng mãnh tiến vào cơ thể, đầu tiên là trùng kích kinh mạch ở tầng da thịt bên ngoài, dần dần, luồng lực lượng ôn hòa ấm áp cũng rót vào trong cơ thể.

A...

Triệu Phong cảm thấy cực kỳ thoải mái, không khỏi phát ra tiếng rên rỉ nhè nhẹ.

- Lực lượng của nước suối màu máu này so với dược dịch luyện thể của ta còn mạnh hơn vài lần.

Triệu Phong đồng thời thúc dục Lăng Độ Khí Quyết và Thiết Bích Quyết.

Nước suối màu máu này rất thần kỳ, chẳng những có công dụng như dược dịch luyện thể, cường hóa cơ thể, mà còn có thể trợ giúp nội công.

Có thể nói là trong ngoài kiêm tu.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Dưới tác dụng của nước suối màu máu, Lăng Độ Khí Quyết và Thiết Bích Quyết của Triệu Phong đều có tiến bộ.

Chẳng qua cũng chỉ là tương đối mà thôi, phần lớn tác dụng của nước suối màu máu là luyện thể, bởi vì dược lực trước hết sẽ cọ rửa kinh mạch ở bên ngoài thân thể, bị huyết nhục cốt cách hấp thu hơn bảy phân rồi.

Đại khái nửa ngày sau.

Triệu Phong cảm thấy Thiết Bích Quyết tầng thứ hai đỉnh phong của mình cuối cùng đã đột phá bình cảnh.

Lúc này, hắn cảm thấy da thịt toàn thân đã trở nên vô cùng cứng cỏi, bên ngoài da rắn rỏi như sắt, cốt cách cũng kiên cố có lực hơn nhiều.

- Thiết Bích Quyết vừa đột phá tầng thứ ba năng lực phòng ngự đã tăng gấp đôi lực lượng cũng tăng lên 200-300 cân.

Triệu Phong rất hài lòng với kết quả này.

Nếu như có thể củng cố Thiết Bích Quyết tầng thứ ba, toàn thân sẽ cứng rắn như sắt, có thể ngạnh kháng đao kiếm.

Sau khi đột phá tầng ba, Triệu Phong lại tiếp tục ngâm mình trong nước suối màu máu thêm vài canh giờ.

Lúc này, tu vi của hắn đã đạt tới đỉnh phong tứ trọng võ đạo, thậm chí cực hạn, về phần Võ Đạo Nội Kình thì thậm chí đã tiếp cận ngũ trọng võ đạo.

Trong Hoành Vân Thiên Lâm này, lúc sinh tử cận kề, tu vi của hắn đã đột phá đến tứ trọng võ đạo đỉnh phong.

Ngay cả lão già mặc áo bào xám, trước khi chết cũng đột phá đến lục trọng võ đạo.

- Xem ra lúc sinh tử cận kề, có thể kích phát tiềm lực của Võ Giả, đột phá trở ngại.

Triệu Phong cũng không khỏi cảm khái.

Sau khi tầng thứ ba của Thiết Bích Quyết vững chắc, hắn mới nhảy ra khỏi nước suối màu máu, lặng lẽ đi về phía lối vào huyệt động.

Grào... grào...

Bên ngoài hạp động có một vài dã thú, thậm chí là hung thú cường đại đang chém giết lẫn nhau, tình cảnh máu tanh, thi thể rải rác khắp nơi.

Những hung thú và dã thú này đều đang tranh nhau xé xác thi thể của hai hung thú cao cấp kia.

Triệu Phong không khỏi tiếc hận, giá trị của thi thể hung thú cao cấp, ít nhất cao hơn hung thú cấp thấp mấy chục lần.

Nhưng những hung thú và dã thú này cũng có thể thông qua việc ăn thi thể của hung thú cao cấp mà tăng cường thực lực của bản thân.

Đối mặt với nhiều hung thú và dã thú như vậy, Triệu Phong cũng không dám đến gần, lại lặng lẽ trở về Huyết Trì.

- Ta cũng không ngại ở lại đây tu luyện thêm vài ngày.

Triệu Phong lại nằm trong Huyết Trì để tu luyện.

Lực lượng của nước suối màu máu này thần kỳ như vậy, nếu bỏ qua thì sẽ không gặp lại nữa.

Nửa ngày trôi qua.

Tu vi và Võ Đạo Nội Kình của Triệu Phong đã tiếp cận ngũ trọng võ đạo, Thiết Bích Quyết càng vững chắc hơn rất nhiều.

Trong không gian mắt trái quầng sáng xanh nhạt hình xoắn ốc kéo dài hơn bốn thước chín.

- Không bao lâu nữa có thể trùng kích ngũ trọng rồi.

Triệu Phong từ trong Huyết Trì nhảy ra, trước tiên toàn lực thi triển Nộ Long Quyền một lần.

Nộ Long Quyền đã sớm được hắn luyện đến cảnh giới viên mãn, hiện nay uy lực của một vài chiêu lực đã vượt qua hạn chê võ học vốn có.

Nói cách khác, Nộ Long Quyền của Triệu Phong so với cảnh giới viên mãn bình thường còn hơn nửa phần.

Từ một góc độ khác mà nói nó gần như đã thăng cấp thành một loại võ học khác.

Sau khi đánh ra một bài quyền, khí huyết và Võ Đạo Nội Kình khắp toàn thân Triệu Phong có cảm giác như bị thiêu đốt, hết sức ấm áp.

Bịch...

Thân hình Triệu Phong nhảy lên tảng đá màu máu, nhổ xuống một gốc Huyết Nhân Sâm 500 năm tuổi.

Võ Giả bình thường cho dù đạt đến cảnh giới cực hạn đỉnh phong cũng không phải muốn đột phá là có thể lập tức thành công.

Vấn đề ở đây chính là có sự tồn tại của một cái bình cảnh.

Triệu Phong ăn vào Huyết Nhân Sâm 500 năm tuổi chính là mượn

vào ngoại lực để đả thông bình cảnh này.

Dược lực của Huyết Nhân Sâm 500 tuổi so với Huyết Nhận sâm 300 năm tuổi thì mạnh hơn một tầng, Triệu Phong chỉ cảm thấy dược lực trong cơ thể mạnh mẽ xông lên, khí huyết và Võ Đạo Nội Kinh đều phát ra âm thanh khi vận chuyển trong cơ thể.

Hắn vội vàng thúc dục Lăng Độ Khí Quyết, dẫn động hấp thu cổ được lực này.

Một ngày một đêm sau.

Triệu Phong cảm thấy cốt cách toàn thân vang lên âm thanh giòn giã, khí huyết và Võ Đạo Nội Kình quấn lấy nhau, tuy hai mà một.

Lượng khí huyết trong cơ thể càng chuyển hóa thành nhiều Võ Đạo Nội Kình hơn.

- Ta vừa đột phá ngũ trọng võ đạo, lượng Võ Đạo Nội Kinh cũng tăng lên gần gấp đôi.

Lực lượng và thể chất cũng được cải thiện và đề thăng, Triệu Phong thông qua mắt trái của mình, phân tích rõ ràng những tiến bộ của bản thân.

Sau đó...

Hắn lại ở trong huyệt động này, bỏ ra một ngày để củng cố Lăng Độ Khí Quyết, triệt để hấp thu dược lực.

Dùng Lăng Độ Khí Quyết để thúc đẩy Võ Đạo Nội Kình, vận chuyển hết sức linh động phiêu dật, vang lên tiếng rít gào trầm thấp, tốc độ ngưng tụ kinh người.

Đột phá ngũ trọng võ đạo, chỉnh thể thực lực của Triệu Phong đã tăng mạnh.

Nếu như để gặp lại nam tử áo bào xám lúc trước, hắn nắm chắc bản thân có thể chính diện chiến thắng.

Tu vi là một loại cơ sở thực lực, cơ sở thực lực tăng lên thì các loại chiêu thức võ học, Võ Đạo Nội Kình, uy lực khinh thân cũng “nước lên thuyền lên”.

Sau một ngày củng cố, Triệu Phong lại chạy đến cửa sơn động.

Grào grào...

Tiếng gào rú rung trời từ trong hạp cốc truyền ra ngoài.

Khí huyết toàn thân Triệu Phong chấn động, màng nhĩ cảm thấy đau nhức, toàn thân phải chịu một luồng sát khí áp bách, huyết dịch trong thân thể dường như không chịu sự khống chế.

Đó là...

Thần sắc của hắn tràn ngập hoảng sợ.

Chỉ thấy trong hạp cốc có một Thanh Nhãn Cự Lang dài đến bảy tám mét, trên người phát ra một luồng sát khí kinh người, tiếng gào rú mà nó phát ra khiến phần lớn dã thú và hung thú trong phạm vi mười dặm đều nằm rạp xuống.

Hiển nhiên, Thanh Nhãn Cự Lang này cũng là một hung thú cao cấp, thực lực không thua gì hai con Kiêm Xi Hổ hai cánh và cự mãng huyết sắc lúc trước.

Thanh Nhãn Cự Lạng dường như phát hiện ra Triệu Phong, gào lên một tiếng, giống như một đoàn lốc xoáy, cuốn về phía Triệu Phong, tốc độ như thiểm điện.

Tốc độ thật nhanh!

Đồng tử trong mắt trái của Triệu Phong co rút lại, vội vàng thúc dục Võ Đạo Nội Kình của ngũ trọng võ đạo, hóa thành một đạo tàn ảnh phiêu dật lui về sâu trong huyệt động.

Phành... ầm ầm.

Sơn động chấn động mãnh liệt, một luồng sóng khí vô hình hết sức cường hoành tràn khắp bốn phương tám hướng, sóng khí đánh lên người Triệu Phong khiến hắn kêu lên một tiếng trầm muộn.

- Thực lực của hung thú cao cấp thật đáng sợ.

Thân thể Triệu Phong bị dư âm của sóng khí còn sót lại quét trúng, mơ hồ cảm thấy đau nhức.

Còn may hắn vận chuyển Võ Đạo Nội Kinh hộ thể, Thiết Bích Quyết cũng đạt tới tầng thứ ba, toàn thân rắn rỏi như sắt, vì vậy mới không bị thương.

Nếu như đổi lại là lúc mới tấn chức tứ trọng võ đạo, e rằng dư âm của luồng sóng khí này đã chấn hắn đến nửa sống nửa chết rồi.

Phành... rầm rầm...

Thanh Nhãn Cự Lang phát ra tiếng gào rú, phát động công kích với cửa động.

Triệu Phong liền có cảm giác như núi rung đất chuyển.

Cũng may là vách núi này đủ cứng rắn, cửa động cũng nhỏ hơn Thanh Nhãn Cự Lang, nhưng vài công kích qua đi thì phần cửa động cũng bị đổ sụp xuống.

Ầm ầm...

Cửa động sụp đổ, từng tảng đá lớn đãbao phủ lối vào động huyệt.

A....

Triệu Phong biến sắc, vẻ mặt trầm xuống.

Sau đó, lại một trận chấn động nhỏ vang lên, Thanh Nhãn Cự Lang rời khỏi vị trí cửa động.

Chẳng qua, Triệu Phong vẫn có thể cảm nhận được khí tức của nó.

Sau khi cự mãng huyết sắc chết, mảnh hạp cốc này đã thành địa bàn của Thanh Nhãn Cự Lang.

Cho dù Triệu Phong có thể miễn cưỡng đào thông lối vào, thì vẫn phải đối mặt với đại địch này.

Nghĩ tới nghĩ lui, hắn cắn răng một cái, lại trở về Huyết Trì ở sâu trong huyệt động.

Không gian trong huyệt động rất rộng lớn, một vài mãng xà và rơi rải rác trong này cũng đủ ăn, có thể giúp Triệu Phong cầm cự một thời gian.

Phù phù...

Triệu Phong nhảy vào Huyết Trì nhắm mắt lại, tập trung tu luyện Thiết Bích Quyết.

Nước suối màu máu thực ra có hiệu quả rất lớn đối với việc luyện thể.

Triệu Phong cảm thấy thân thể mình nóng bừng lên, giống như bị ăn mòn, huyết nhục và làn da, thậm chí cả cốt cách kinh mạch cũng đều phát sinh biến hóa, không ngừng lột xác.

Thịch thịch... thịch thịch...

Mắt trái không ngừng nhảy lên, một tia ấm áp truyền khắp xương cốt tứ chi toàn thân, khiến hắn cảm thấy tốc độ hấp thu nước suối màu máu lại càng tăng mạnh.

Một canh giờ... hai canh giờ... ba canh giờ...

Triệu Phong cảm thấy thân thể và huyết nhục càng ngày càng cứng rắn có lực, thân thể cốt cách cứng rắn như sắt, trái tim cũng đập trầm ổn và có lực.

Tiến độ tu luyện Thiết Bích Quyết lại tiếp tục tăng lên, phảng phất như mãi mãi không kết thúc vậy.

Một buổi... Một ngày... Hai ngày...

Cuối cùng, hai ngày sau, Triệu Phong mới phát hiện Thiết Bích Quyết đã đột phá đến một cấp độ mới, đó là tầng thứ tư.

Chương 35: Tổng thi đấu bắt đầu (thượng)

Thiết Bích Quyết trước ba tầng, chỉ có thể đúc thành căn cơ, chỉ khi đạt tới tầng bốn trở lên thì mới thể hiện ra uy lực chân chính.

Bộ võ học luyện thể này, một khi tấn chức tầng thứ tư, toàn thân sẽ như tường sắt, đao thương bất nhập, đạt đêm cảnh giới tiểu thành.

Nói cách khác, với công kích cấp bậc như Tân Phi, Triệu Phong đã hoàn toàn có thể dùng thân thể để ngạnh kháng.

Những tứ trọng ngũ trọng võ đạo bình thường rất khó làm hắn bị thương thực sự.

Thiết Bích Quyết tầng thứ tư, không chỉ cường hóa da thịt bên ngoài, nó còn có thể đem Võ Đạo Nội Kình dung luyện vào trong huyết nhục cốt cách, tăng mạnh lực lượng, hơn xa người cùng cấp, cũng tăng khả năng chịu đựng đối với đao kiếm, chống đỡ sự xâm nhập của Võ Đạo Nội Kình.

Cảm giác của Triệu Phong lúc này càng rõ ràng hơn.

Hắn không sử dụng Võ Đạo Nội Kinh, mỗi nhịp hô hấp và giơ tay nhấc chân, đều mơ hồ cảm thấy lực lượng cường đại ẩn chứa trong cơ bắp cốt cách.

- Bây giờ cho dù ta không sử dụng Võ Đạo Nội Kình, chỉ dựa vào lực lượng cơ thể, cũng có thể dễ dàng đánh bại tứ trọng võ đạo, thậm chí có thể so chiêu với ngũ trọng võ đạo.

Triệu Phong hít sâu một hơi, nhắm mắt lại, cẩn thận cảm nhận sức mạnh bên trong lực lượng.

Lúc này, Triệu Phong mới biết được chỗ tốt của võ học luyện thể.

Nếu như lúc trước hắn có thể tu luyện Thiết Bích Quyết đến tầng thứ tư, cho dù là đối mặt với công kích của ba người Võ Giả áo bào xám cũng vẫn có thể thong dong ứng phó, chứ không phải lâm vào tuyệt cảnh.

Bịch...

Thân hình Triệu Phong nhảy ra khỏi Huyết Trì, lại củng cố thêm mấy canh giờ mới chạy đến gần cửa động.

Tại cửa vào huyệt động đã bị đất đá sụp đổ ngăn cản.

Triệu Phong thông qua kẽ hở giữa các tảng đá, có thể nhìn rõ tình cảnh trong hạp cốc.

- Vẫn còn chưa đi?

Triệu Phong nhướng mày, nhìn thấy Thanh Nhãn Cự Lang vẫn đang nằm trong hạp cốc, ngáy khò khò.

Hắn không dám có dị động gì, chỉ di chuyển một ít đá tảng chắn lối ra.

Grào...

Đúng lúc này, Thanh Nhãn Cự Lang gầm lên một tiếng, sát khí cường đại áp bách tới, theo một trận kình phong mà vang vọng khắp

toàn bộ hạp cốc.

Triệu Phong có chút bất đắc dĩ, lại lần nữa trở về chỗ sâu trong huyệt động.

Thanh Nhãn Cự Lang này thân là hung thú cao cấp, giác quan linh mẫn siêu phàm, Triệu Phong muốn qua mặt nó cũng không phải dễ dàng.

- Chỉ còn hai ngày nữa là bắt đầu tổng thi đấu võ hội rồi, Triệu Phong ngâm mình trong Huyết Trì có chút lo lắng.

Xông ra thì chắc chắn là không thể, thực lực của Thanh Nhãn Cự Lạng có thể so với bát trọng võ đạo, Võ Giả từ thất trọng võ đạo trở xuống chỉ có thể bị giết chết trong nháy mắt.

Chín trọng võ đạo, cứ ba trọng là một tầng ranh giới.

Tứ trọng đến lục trọng võ đạo là “Uẩn Khí Đoạn”, thất trọng đến bát trọng là “Phá Khí đoạn”.

Triệu Phong có thể vượt cấp khiêu chiến lục trọng võ đạo, thế nhưng rất khó mà khiêu chiến với Đại Sư võ đạo “Phá Khí đoạn”.

Thanh Nhãn Cự Lang này cũng tương đương với Đại Sư võ đạo Phá Khí đoạn, ít nhất là cường giả bát trọng võ đạo, cho dù trưởng lão của Triệu tộc cũng chưa chắc là đối thủ của nó.

Nếu như không thể ra ngoài, Triệu Phong chỉ đành phải lưu lại, tiếp tục tu luyện.

Hắn ngâm mình trong nước suối màu máu, đồng thời tu luyện Thiết Bích Quyết và Lăng Độ Khí Quyết.

Lực lượng của nước suối màu máu quả thực thần kỳ và mạnh mẽ, dù Thiết Bích Quyết của Triệu Phong đã đột phá tầng bốn thì hắn vẫn cảm thấy có xu hướng tăng lên, chẳng qua là chậm hơn nhiều so với trước kia mà thôi.

Trong chớp mắt, lại hai ngày trôi qua.

Thiết Bích Quyết của Triệu Phong lại tăng thêm một đoạn.

Trong thời gian này, hắn còn phục dụng một Huyết Linh Chi 500 năm tuổi và một Huyết Duẩn 500 năm tuổi.

Huyết Linh Chi có thể tăng cường Võ Đồ, củng cố tâm thần.

Sau khi Triệu Phong phục dụng Huyết Linh Chi 500 năm tuổi xong, liền cảm thấy tâm thần tỉnh táo, Võ Đạo Nội Kình ngày càng tinh thuần, chất lượng đề cao.

Lại mượn Huyết Nhân Sâm trước đó và tác dụng của nước suối màu máu, Võ Đạo Nội Kình của hắn đã đạt đến ngũ trọng võ đạo đỉnh phong, cũng không thua gì Triệu Hàn.

Mà tác dụng của “Huyết Duẩn” thì lại càng đặc biệt hơn, nó có thể cải tạo thân thể, bài trừ độc tố.

Những ngày qua, Triệu Phong ngâm mình trong nước suối màu máu một thời gian dài, lại phục dục thiên địa linh tài, cảnh giới tăng lên quá nhanh, trong thân thể không biết đã tích lũy bao nhiêu độc tố rồi.

Sau khi phục dụng Huyết Duẩn 500 năm tuổi này xong, toàn thân hắn đã mấy lần bài xuất ra dịch lỏng màu đen, cảm thấy toàn thân hết sức sảng khoái, thể chất lột xác tu vi mơ hô lại tinh tiến thêm vài

phần.

Lúc này, Võ Đạo Nội Kình của Triệu Phong đã có thể so với ngũ trọng võ đạo đỉnh phong, tu vi tiếp cận ngũ trọng đỉnh phong, Thiết Bích Quyết cũng tiếp cận tầng thứ tư đỉnh phong.

Nhưng hắn lại không chút mừng rỡ.

- Hôm nay hẳn là bắt đầu tổng thi đấu võ hội rồi, Triệu Phong có chút buồn bực, âm thầm lắc đầu than khổ.

Bây giờ hắn bị vây khốn trong sơn động không thể ra ngoài được.

Xem ra, tổng thi đấu võ hội của gia tộc đã chú định là không có duyên với mình rồi...

Cùng lúc này...

Tại thành Vũ Dương, Triệu thị gia tộc.

Tổng thi đấu võ hội gia tộc cũng tuần tự triển khai.

Những đệ tử tinh anh ở trong nội tầng mà ngày thường Triệu Phong cũng khó gặp đều lâm lượt lộ diện.

Xếp hạng nhất là Triệu Lân Long, Xếp hạng hai là Triệu Phong", xếp hạng ba là Triệu Hàn...

Cả đám tinh anh vừa xuất hiện, đã đẩy bầu không khí tổng thi đấu võ hội của gia tộc lên đến cao trào.

Võ hội gia tộc tiến hành với khí thế hừng hực.

Chỉ có một số người là âm thầm buồn bực.

- Tại sao hắn không đến?

Đôi mắt dễ thương của Triệu Vũ Phi quét qua một lượt đệ tử khắp toàn trường, thế nhưng lại không nhìn thấy thân ảnh của Triệu Phong.

Lúc chỉ còn nửa tháng thì Triệu Vũ Phi cuối cùng cũng đã đột phá tứ trọng võ đạo, trong chuyện này, ngoài công lao của Lăng Độ Khí Quyết ra, còn nhờ sự giúp đỡ của một vài dược liệu trân quý...

Tại đài khiêu chiến phía đối diện có 50 cái ghế dựa, chia làm năm hàng 50 đệ tử nội tầng cũng lâm lượt ngồi trên đó.

50 cái ghế dựa này đại biểu cho 50 danh ngạch đệ tử nội tầng.

Chủ nhân của ba cái ghế dựa đầu tiên, nằm trong ba hạng đầu của đệ tử toàn tộc, không ai không phải là ngũ trọng võ đạo.

Xem khí tức thì Triệu Phong* và Triệu Hàn đều mới đột phá ngũ trọng võ đạo gần đây.

Về phần Triệu Lân Long xếp hạng nhất, thì từ đầu đến cuối đều nhắm mắt dưỡng thần, sâu không lường được.

Hắn cũng không liếc nhìn trên sân khiêu chiến luận bàn lấy một cái.

- Tên Triệu Phong xếp hạng nhất ngoại tầng tại sao còn chưa đến?

- Đúng vậy, nghe nói vài ngày trước, hắn đã dùng tu vi nửa bước Võ Giả để chiến thắng tứ trọng võ đạo đây.

Một vài đệ tử Triệu tộc bí mật nghị luận.

Đối với tình huống của Triệu Phong, trong cao tầng trong Triệu tộc, chỉ có rất ít người chú ý đến.

- Nếu như hắn tới, chỉ cần là tu vi tứ trọng võ đạo thì giành được vị trí trong năm hạng đầu cũng không phải là vấn đề, nhưng tại sao...

Một lão già râu bạc trắng khẽ lẩm bẩm.

Lão giả râu bạc trắng này chính là trọng tài trường của võ hội ngoại tầng từng ra tay ngăn cản Triệu Thiên Kiếm gây bất lợi cho Triệu Phong.

Hôm nay, ông ta cũng là một trong hai trọng tài trưởng của tổng thi đấu võ hội.

- Hừ, nếu như hắn xuất hiện, vậy thì mặt trời mọc ở phía Tây rồi.

Trong mắt Triệu Thiên Kiểm lóe lên một tia âm lệ, nhưng vẫn thầm nghi hoặc:

- Chẳng qua... “Hôi Ưng” phụ trách kế hoạch ám sát tại sao hoàn thành xong nhiệm vụ vẫn chưa hồi báo lại?

.....

Tại Hoành Vân Thiên Lâm, sâu trong một huyệt động âm u.

Triệu Phong vẫn ngâm mình trong Huyết Trì cuối cùng cũng từ bỏ một tia hi vọng cuối cùng.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Hắn có thể xác định tổng thi đấu võ hội đã bắt đầu rồi.

Thế nhưng trong hạp cốc này, con Thanh Nhãn Cự Lang kia vẫn canh giữ ở xung quanh địa bàn của mình, Triệu Phong căn bản không dám có hành động thiếu suy nghĩ nào.

Việc duy nhất mà bây giờ hắn có thể làm chính là ngâm mình trong nước suối màu máu, lặng lẽ tu luyện Thiết Bích Quyết và Lăng Độ Khí Quyết.

Cứ như vậy, lại một ngày nữa trôi qua, Thiết Bích Quyết của Triệu Phong cũng dần đạt đến tầng thứ đỉnh phong.

Võ Đạo Nội Kình của hắn đã đạt đến cực hạn ngũ trọng thậm chí tiếp cận lục trọng võ đạo.

Ngay cả cảnh giới võ đạo tiến triển chậm chạp nhất cũng đã tiếp cận ngũ trọng võ đạo đỉnh phong.

- Tổng thi đấu võ hội đã diễn ra một ngày rồi.

Tận đáy lòng Triệu Phong đã không còn bất kỳ hy vọng và mong ước gì nữa.

Võ hội gia tộc tuy quan trọng nhưng so với cái mạng nhỏ của mình, bên nào nặng, bên nào nhẹ, hắn vẫn biết.

Huống chi, chỉ cần hắn có đủ thực lực, cho dù không tham gia võ hội gia tộc, chỉ cần trở lại trong tộc thì cũng không cần sợ hãi gì nữa.

Grào...

Trong hạp cốc, mơ hồ truyền đến một tiếng gầm từ rất xa.

Ồ!

Thân hình Triệu Phong nhảy ra khỏi Huyết Trì.

Thanh âm vừa rồi rõ ràng là đến từ Thanh Nhãn Cự Lang ở bên ngoài.

- Đi nhìn thử xem.

Triệu Phong thi triển Phiêu Lăng Độ, trong chốc lát đã đến chỗ cửa động bị lấp kín.

Xuyên qua kẽ hở đất đá, Triệu Phong có thể nhìn thấy được tình hình bên trong hạp cốc.

Lúc này, tại một phía khác của hạp cốc, ước chừng khoảng ba bốn dặm, xuất hiện một vài thân ảnh nhân loại.

Nhân loại...

Triệu Phong đầu tiên là vui vẻ, sau đó tâm tình lại trở nên nặng nề.

Hung thú cao cấp là loại khủng bố gì, nhân vật bình thường e rằng còn không đủ nhét kẽ răng, trừ phi trong những người đó có Đại Sư võ đạo.

Mắt trái của Triệu Phong, dù cách xa ba bốn dặm thì vẫn có thể nhìn thấy rõ tướng mạo của những người kia thậm chí ngay cả nốt ruồi trên mặt, chi tiết trên da, lướt qua một cái là thấy hết.

Có ba người đến, gồm hai nam một nữ, phần lớn là mười bảy mười

tám tuổi, lớn nhất cũng chỉ mới hai mươi tuổi.

Dựa theo độ tuổi này, hầu như không có khả năng đạt đến cảnh giới Đại Sư võ đạo.

Trong ấn tượng của Triệu Phong, trưởng lão trong Triệu tộc có ai không phải là người già bảy tám mươi tuổi chứ?

Chẳng qua, lúc Thanh Nhãn Cự Lang và mấy người kia vẫn đang giằng co, không lập tức công kích, dường như có chút kiêng kỵ.

Hai nam một nữ kia mặc một bộ thanh sam có hoa văn thống nhất, hẳn là thành viên của một thế lực nào đó.

Cách xa đến ba bốn dặm, Triệu Phong cũng không nghe rõ bọn họ nói gì, dù sao thì tai của hắn cũng không mạnh mẽ bằng mắt.

Lúc này, thanh niên lớn tuổi cầm đầu lạnh nhạt mở miệng nói:

- Súc sinh này, không ngờ lại rất thông minh.

- Không có tính khiêu chiến.

Một thiếu niên khác khinh thường nói.

- Giao cho ta đi.

Thiếu nữ cuối cùng có phần sợ hãi nói.

- Được, Uyển sư muội năng lực thực chiến của muội quá kém. Bây giờ, muội phải tiêu diệt nó trong vòng một chiêu.

Thanh niên cầm đầu nói.

Nếu Triệu Phong có thể nghe được đối thoại của bọn họ, e rằng sẽ chấn động vô cùng.

Sau đó, hắn nhìn thấy thiếu nữ trẻ tuổi kia đi về phía hung thú cao cấp, muốn trực tiếp đối đầu với Thanh Nhãn Cự Lang.

Grào...

Thanh Nhãn Cự Lang gầm lên một tiếng lao về phía thiếu nữ trẻ tuổi.

Trời đất...

Triệu Phong sợ ngây người, khoảnh khắc này, nhịp tim hắn bỗng nhiên đập nhanh hơn.

Mắt thấy thiếu nữ xinh xắn này có khả năng sẽ chết trong miệng Thanh Nhãn Cự Lang.

Mắt trái của Triệu Phong đột nhiên thúc dục đến cực hạn.

Trong tầm mắt của hắn, tốc độ vận chuyển của thế gian, phảng phất chậm hơn mười mấy lần.

- Phá!

Thiếu nữ trong tầm mắt, thân hình khẽ chuyển bay lên không trung, cánh tay ngọc vẽ ra một tầng ánh sáng màu xanh vô cùng kỳ dị, ngưng tụ trong tay, huyễn hóa thành một trận lốc mũi nhọn sắc bén, đi theo một quỹ tích kỳ diệu, đánh thẳng về phía Thanh Nhãn Cự Lang.

Phụt phụt...

Làn da cứng như sắt thép của Thanh Nhãn Cự Lang bị xé rách thành từng rãnh máu sâu đến vài thước, cái đầu của nó cũng bị đánh vỡ, chỉ kịp phát ra một tiếng rú thê lương, liền ngã xuống đất bỏ mình.

Ầm ầm...

Khói bụi nổi lên bốn phía, tại vị trí lúc nãy chỉ còn lại thi thể của Thanh Nhãn Cự Lang nằm trong vũng máu.

Một màn này...

Khiến cho Triệu Phong rung động vô cùng.

Mắt trái của hắn vẫn liên tiếp nhảy lên.

Trong không gian đen kịt, quầng sáng xanh nhạt hình xoắn ốc “oành” một tiếng, từ một phân thành hai, biến ảo thành hai luồng hư ảnh: một trong số đó đại biểu cho Thanh Nhãn Cự Lang còn một lại đại biểu cho một thiếu nữ trẻ trung.

Hai hư ảnh này, nhanh chóng tiếp cận thiếu nữ trẻ trung đó tuân theo một loại quỹ tích kỳ diệu, phảng phất dung nhập vào hoàn cảnh nào đó, mỗi cái giơ tay nhấc chân đều ẩn chứa uy năng vô cùng, một kích đánh chết Thanh Nhãn Cự Lang.

Tình cảnh một màn vừa rồi đặc biệt là lúc thiếu nữ trẻ trung kia xuất thủ, đủ loại thủ đoạn huyền diệu, trong không gian đen kịt, nhiều lần diễn luyện, đã khắc sâu trong đầu hắn.

Thân thể Triệu Phong như hóa đá, đóng chặt mắt bất động, dường như rơi vào khung cảnh huyền diệu nào đó, không để tâm đến ngoại vật.

Thậm chí ngay cả mấy người trong hạp cốc rời đi lúc nào, hắn cũng không biết.

- Uyển sư muội lần đầu tiên muội thực chiến, tuy đối thủ rất yếu, thế nhưng một chiêu vừa rồi của muội phát huy cũng không tệ lắm.

Thanh niên cầm đầu tán thưởng.

Đợi đến khi Triệu Phong mở mắt ra.

Trong hạp cốc đã không còn một bóng người, chỉ còn lại thi thể của Thanh Nhãn Cự Lang.

Những chuyện xảy ra trước đó, phảng phất giống như mộng ảo.

Chương 36: Tổng thi đấu bắt đầu (hạ)

- Mấy người kia, rốt cuộc có lai lịch gì?

Triệu Phong vô cùng khiếp sợ, hầu như hoài nghi tính chân thật của tất cả những chuyện vừa rồi.

Càng ly kỳ hơn chính là, mắt trái của hắn vừa rồi đã mở ra một loại năng lực cổ quái: “thu lấy” tình cảnh thiếu nữ trẻ trung chiến thắng Thanh Nhãn Cự Lang vào trong không gian trong mắt trái.

Nếu Triệu Phong muốn thì có thể tùy thời mở ra “cảnh tượng” đó, khiến bản thân rơi vào cảnh giới lĩnh ngộ kỳ lạ.

Chuyện không nghĩ ra, Triệu Phong cũng không nghĩ nhiều nữa.

Nhưng chuyện này đã nói cho hắn biết một việc, đó chính là nhận thức của mình đối với thế giới này vẫn rất hạn hẹp.

Đại lục Thanh Hoa này rộng lớn vô cùng, quốc gia vô số, chỉ vẻn vẹn một cái Hoành Vân Thiên Lâm đã bắc ngang qua mười mấy cái quốc gia, chỉ một cái thành Vũ Dương quả thực không có ý nghĩa.

Trên thế giới này, có rất nhiều chuyện mà mình không biết, có nhiều tồn tại mà mình không thể tiếp xúc...

Thu lại tâm tư, Triệu Phong quan sát tình cảnh trong hạp cốc, rất nhanh lộ ra một tia mừng rỡ.

Thanh Nhãn Cự Lang bị mất mạng trong hạp cốc đã không còn gì có thể ngăn cản hắn.

Nhanh rời khỏi đây.

Triệu Phong nghĩ đến tổng thi đấu võ hội trong lòng có chút lo lắng.

Cửa vào huyệt động đã bị đất đá vùi lấp, hắn muốn phải mở ra một thông đạo.

Oành...

Những tảng đá nhỏ không quá 300 cân, chỉ cần một quyền của Triệu Phong đánh tới, dựa vào lực lượng cơ thể đã có thể đánh vỡ nó thành năm sáu mảnh, nếu như vận chuyển Võ Đạo Nội Kình thì e rằng sẽ trực tiếp nghiền nát nó.

Gặp phải những tảng đá có thể tích lớn hơn, Triệu Phong lập tức dùng sức vận chuyển đi.

Lực lượng cơ thể của ngũ trọng võ đạo bình thường dao động chừng 1500 cân.

Bởi vì Thiết Bích Quyết của Triệu Phong đã đạt tới tầng thứ tư, ít nhất có 2500 cân lực lượng, hơn đến ngàn cân lực lượng. Đương nhiên, tác dụng lớn nhất của Thiết Bích Quyết chính là luyện thể, gia tăng phòng ngự, tăng trưởng lực lượng chỉ là phụ.

Khoảng nửa canh giờ sau, Triệu Phong đã đả thông cửa động.

Hắn cũng không lập tức rời đi, bởi vì trên vách đá màu máu ở sâu trong huyệt động vẫn còn một vài thiên tài địa bảo.

Grào...

Đúng lúc này, bên ngoài hạp cốc truyền đến tiếng gào rú của một vài dã thú, hung thú.

- Thi thể của hung thú cao cấp, nhất định sẽ dẫn đến sự tranh đoạn của một vài hung thú dã thú.

Triệu Phong đã có kinh nghiệm một lần lập tức gia tăng tốc độ.

Hắn vội vàng chạy đến chỗ sâu trong huyệt động, thân hình nhảy lên vách đá màu máu, hái những gốc thiên tài địa bảo ở trên đó.

Mục tiêu của Triệu Phong chỉ có một, đó là ba gốc dược liệu ngàn năm: Thiên Niên Huyết Sâm, Thiên Niên Huyết Linh Chi, Thiên Niên Huyết Duẩn.

Hắn làm như vậy là bởi hai nguyên nhân:

Thứ nhất, tiết kiệm thời gian, tránh cho có quá nhiều hung thú tụ tập ở hạp cốc bên ngoài đặc biệt là hung thú cao câp.

Thứ hai dược liệu trân quý 300 năm, 500 tuổi bị Triệu Phong phục dụng quá nhiều, tác dụng đối với hắn hiện nay cũng không quá lớn.

Rất nhanh, Triệu Phong đã nhổ ba gốc dược liệu ngàn năm xong.

Vụt...

Hắn cũng không dừng lại hóa thành một đạo tàn ảnh chạy thẳng đến cửa huyệt động của Huyết Mãng.

Lúc tiến vào hạp cốc, chỉ có bảy tám hung thú đang chém giết lẫn

nhau, những dã thú cường đại khác chỉ có chừng vài chục con, mỗi một con đều có thực lực tiếp cận Võ Giả.

Triệu Phong tận lực né tránh, cũng không rảnh bận tâm đến thi thể của hung thú cao cấp, phóng như bay về phía dòng suosi và khu rừng hoang ở phía đối diện hạp cốc.

Cho dù hắn cố gắng né tránh thì vẫn có vài dã thú và một số hung thú cấp thấp lao đến.

- Muốn chết!

Triệu Phong quát lạnh một tiếng, thân hình áp sát như quỷ mị, một chưởng bổ trúng một con hung thú cấp thấp.

Phành...

Khung xương của hung thú cấp thấp kia bị một chưởng đánh trúng mất mạng ngay tại chỗ.

Mà một chưởng này của Triệu Phong thậm chí còn không kèm theo Võ Đạo Nội Kình.

Hung thú cấp thấp bị mất mạng thực lực cũng tương đương với Thanh Đầu Hổ Vương mà lần đầu tiên hăn gặp ở Hoành Vân Thiên Lâm, thậm chí còn mạnh mẽ hơn một chút.

Một chiêu giết chết hung thú cấp thấp, những dã thú còn lại lập tức hoảng sợ bỏ chạy tứ tán.

Thân hình Triệu Phong nhảy đến bên cạnh dòng suối, mũi chân giống như chuồn chuồn điểm nước, tiến vào khu rừng hoang đối diện.

Dựa theo lộ tuyến trong trí nhớ, Triệu Phong theo đường cũ trở về.

Trên đường trở về, hắn chỉ gặp phải một vài hung thú.

Bởi vì thi thể hung thú cao cấp bên trong hạp cốc đã hấp dẫn rất nhiều đồng loại đến xem.

Viêm Cương quyền!

Triệu Phong hét lớn một tiếng, trên nắm quyền dâng lên khí tức xanh nhạt, phảng phất như một đoàn lửa thiêu đốt, hung thú cấp thấp đang chính diện đối chiến với hắn có thể so với ngũ trọng võ đạo.

Dưới một quyền này, hung thú cấp thấp có thể so với ngũ trọng liền bị Triệu Phong chấn vỡ tạng phủ, thất khiếu chảy máu mà chết.

Trải qua tẩy luyện kinh mạch trong huyệt động và được sự trợ giúp của những dược vật như Huyết Linh Chi, Võ Đạo Nội Kinh của Triệu Phong càng ngưng luyện mạnh mẽ hơn, vượt xa ngũ trọng võ đạo cùng cấp.

Nếu hắn toàn lực thúc dục Lăng Độ Khí Quyết, Võ Đạo Nội Kình có thể lập tức chấn chết đối thủ cùng cấp.

Một lúc lâu sau...

Triệu Phong đã trở lại khu vực biên giới Hoành Vân Thiên Lâm, sau đó lập tức nhanh chóng chạy về thành Vũ Dương.

Trên đường đi, hắn đi thẳng đến địa bàn của Triệu tộc.

- Nghe nói tổng thi đấu võ hội đã sắp kết thúc rồi.

- Tổng thi đấu võ hội được chia làm “thi đấu khiêu chiến danh ngạch” và “thi đấu khiêu chiến xếp hạng”, lượt thi đấu trước đã kết thúc rồi, đáng tiếc là mình không có cơ hội quan sát.

Dọc đường, hắn mơ hồ nghe được một vài lời đối thoại liên quan.

Về đến gia tộc, Triệu Phong cũng không lập tức chạy đến địa điểm diễn ra tổng thi đấu võ hội, ngược lại vội vàng chạy về nhà, cất kỹ ba gốc dược liệu ngàn năm.

Ngay sau đó, hắn nhanh chóng thay đổi một bộ quần áo, vội vàng chạy ra ngoài.

Chạy được vài bước, Triệu Phong liền thúc dục “Ẩn Khí Quyết”, tu vi cảnh giới nhanh chóng bị che giấu ở tứ trọng võ đạo đỉnh phong.

Về phần Võ Đạo Nội Kình bởi vì hấp thu quá nhiều dược lực cho nên khí lực tiết ra ngoài cũng tương đương với ngũ trọng võ đạo.

- Chỉ cần vậy là đủ.

Triệu Phong thi triển Phiêu Lăng Độ, rất nhanh đến địa điểm diễn ra tổng thi đấu võ hội.

Lúc này, võ hội gia tộc dường như đã tiến hành đến giai đoạn nào đó rồi.

- Trải qua hơn một ngày giao phong kịch liệt, “thi đấu khiêu chiến danh ngạch” chấm dứt, lần võ hội này, 50 danh ngạch nội tầng đã được xác định. Tiếp theo là “thi đấu khiêu chiến xếp hạng”, trong 50 người các ngươi, tiến hành khiêu chiến một phen. phân ra thứ tự, để gia tộc tiến hành ban thưởng...

Một thanh âm mạnh mẽ có lực vang vọng khắp toàn trường.

Tại chính giữa quảng trường chỉ có một đài khiêu chiến, đường kính chừng 300 mét, cực kỳ rộng lớn.

Đối diện đài khiêu chiến là một đài cao.

Trên đài cao này đặt năm mươi chỗ ngồi, trên mỗi cái ghế đều có một người ngồi, đại biểu một danh ngạch đệ tử nội tầng.

Vòng thứ nhất là “thi đấu khiêu chiến danh ngạch”, là do đệ tử ngoại tầng khiêu chiến đệ tử nội tầng, cạnh tranh năm mươi danh ngạch nội tầng.

Triệu Phong vội vàng quét mắt nhìn qua phát hiện năm người Triệu vũ Phi, Triệu Nhạc, Triệu Nhât Kiêm, Triệu Quang, Triệu Càn trong đám đệ tử ngoại tầng đều đã tiến vào năm mươi danh ngạch nội tầng.

Chẳng qua, số ghế của năm người này đều tương đối thấp, cơ bản xếp vào trong mười ghế cuối cùng.

Chỉ có Triệu Vũ Phi là tiến vào hai mươi hạng đầu.

Đương nhiên, đây chỉ là xếp hạng tạm thời của vòng thứ nhất là “thi đấu khiêu chiến danh ngạch”, xếp hạng chính thức còn phải đợi vòng tiếp theo là “thi đấu khiêu chiến xếp hạng”.

- Xin lỗi đã đến trễ.

Triệu Phong để lộ lệnh bài thân phận thông qua thủ vệ lối vào, nhảy vào trong sân thi đấu.

- Ồ! Triệu Phong!

- Là hắn, chính là thiên tài của đệ nhất ngoại tầng.

Triệu Phong vừa xuất hiện đã hấp dẫn rất nhiều ánh mắt.

- Trọng tài ta đã tới trễ liệu còn có thể tham gia trận đấu được không?

Triệu Phong thở phào một hơi, đi đến trước mặt “trọng tài chủ trì” đang tuyên bố tiến trình thi đấu.

- Mặc kệ ngươi là ai, vòng thứ nhất là “thi đấu khiêu chiến danh ngạch” đã chấm dứt, xem như từ bỏ tư cách dự thi rồi.

Trọng tài chủ trì không hề lưu tình dứt khoát nói.

Hắn căn bản không nhận ra Triệu Phong, không cần phải chiếu cố đặc biệt với đối phương.

- Cái gì? Là hắn!

Trên đài quan chiến, ánh mắt của trọng tài trưởng râu bạc trắng đột nhiên sáng ngời.

Lúc võ hội ngoại tầng diễn ra, ông ta chính là trọng tài trường từng nhìn thấy quá trình Triệu Phong quét ngang ngoại tầng.

Nghe thấy lời đáp lại vô tình của trọng tài chủ trị Triệu Phong có chút bất đắc dĩ lắc đầu.

Với thực lực của hắn hiện nay, cũng không quá hứng thú với tổng thi

đấu võ hội, đủ tư cách làm đối thủ của hắn cũng chỉ có hai ba người mà thôi.

Nhưng khiến Triệu Phong cảm thấy hứng thú chính là ban thường của cuộc thi, nghe nói nếu tiến vào ba hạng đầu, có thể tiến vào Huyền Vũ các lựa chọn “võ học đỉnh cấp”.

Xem tình hình hiện nay, Triệu Phong đã biết là không thể cưỡng cầu, hắn ở trong Hoành Vân Thiên Lâm gặp được kỳ ngộ đã là vạn phần may mắn rồi.

- Đợi một chút!

Một âm thanh vang lên, phát ra từ phía trọng tài trưởng râu bạc trắng đang ở trên đài quan chiến.

- Trọng tài trưởng? Ngài muốn...

Trọng tài chủ trì có chút nghi hoặc.

- Kẻ này trong võ hội ngoại tầng đã quét ngang mấy trăm đệ tử, đoạt được hạng nhất, ngộ tính rất cao, tiềm lực không thể hạn lượng. Chúng ta có thể cho hắn một lần cơ hội.

Trọng tài trường râu bạc trắng lạnh nhạt nói, Triệu Phong mừng rỡ trong lòng, lập tức dùng thần sắc cảm kích nhìn về phía trọng tài trường râu bạc trắng.

Đối phương không chỉ một lần giúp mình.

- Ta phản đối!

Một âm thanh lạnh lùng đến từ một góc khác của đài quan chiến.

Mọi người đưa mắt nhìn qua, chỉ thấy người vừa lên tiếng chính là Triệu Thiên Kiểm.

- Quốc có quốc pháp, gia có gia quy! Quy tắc của thi đấu, sao có thể vì một người nào đó mà thay đổi? Kẻ này ngay cả võ hội gia tộc cũng dám đến muộn, trong lòng còn gia quy hay không?

Lời nói của Triệu Thiên Kiểm hết sức hùng hồn bộ, dạng tràn đầy căm phẫn.

Triệu Phong nhướng mày, trong lòng có chút buồn nôn.

Việc hắn trễ thi đấu, còn không phải bởi vì Triệu Thiên Kiểm đã phái người ám sát mình hay sao...

Bây giờ ngay cả việc tham gia thi đấu, đối phương cũng muốn gây rối.

- Không sai! Triệu Thiên Kiểm nói rất có đạo lý, không thể để loại người này đi “cửa sau” được.

- Hắc hắc, ngay cả võ hội gia tộc cũng dám đến muộn, tiểu tử ngươi chờ lần võ hội ba năm sau đi.

Không ít người đều muốn bỏ đá xuống giếng, bộ dạng có chút hả hê.

Đối mặt với những tranh luận này, những cao tầng trong gia tộc trên đài quan chiến bắt đầu thấp giọng thảo luận.

Lần võ hội gia tộc này có ý nghĩa rất trọng đại, không chỉ có một vài trường lão đến, thậm chí ngay cả gia chủ Triệu tộc là “Triệu Thiên Thương cũng đến, tất cả đều là những đại nhân vật trong truyền

thuyết.

Với thân phận là cao tầng gia tộc, góc độ của bọn họ đều bất đồng càng muốn trong tộc xuất hiện nhiều nhân vật thiên tài hơn để trọng điểm bồi dưỡng.

- Hai vị trọng tài trưởng thấy thế nào?

Gia chủ Triệu Thiên Thương hỏi cũng không quá bận tâm.

Có quyền lên tiếng nhất trong tổng thi đấu võ hội, gồm ba người: gia chủ, hai vị trọng tài trưởng.

Lúc này, gia chủ Triệu Thiên Thương không nói gì, tuy nhiên vẫn muốn trưng cầu ý kiến của hai vị trọng tài trưởng.

- Ta ủng hộ Triệu Phong, tộc quy là nhằm bồi dưỡng thêm đệ tử tinh anh, khiến lịch sử gia tộc càng mạnh mẽ hơn.

Trọng tài trưởng râu bạc trắng dùng ngữ khí kiên quyết nói.

Ngay lập tức, ánh mắt của rất nhiều người đều chuyển về phía vị trọng tài trưởng còn lại.

Vị trọng tài trường khác là một lão giả áo bào trắng.

Triệu Phong nhìn qua một lượt, dường như người này có chút quen mắt.

Hắn rất nhanh đã nhớ ra, đối phương chính là vị trưởng lão áo bào trắng, trấn thủ Huyền Vũ các mà lần trước mình gặp.

Trưởng lão áo bào trắng cũng nhìn thấy Triệu Phong trong mắt xẹt

qua một tia dị sắc, trầm ngâm nói:

- Ta cũng ủng hộ Triệu Phong.

Lời này vừa dứt, trên sân liền trở nên náo động.

Không ngờ Triệu Phong lại đồng thời nhận được sự ủng hộ của hai vị trọng tài trưởng.

Trong ba người có quyền lên tiếng nhất, hắn đã nhận được sự ủng hộ của hai người.

Dưới tình huống này, cho dù là gia chủ cũng không có khả năng xoay chuyển tình thế.

- Tại sao có thể như vậy?

Triệu Thiên Kiểm lúc này đã tái mặt rồi.

Chương 37: Thi đấu khiêu chiến xếp hạng

- Được, vậy theo ý của hai vị trọng tài trưởng cho phép Triệu Phong tham gia tổng thi đầu Võ hội.

Gia chủ Triệu Thiên Thương có chút hứng phú nhìn Triệu Phong một cái, cuối cùng lên tiếng tuyên bố.

Hai vị trọng tài trường và gia chủ đều bỏ phiếu thông qua, cao tầng gia tộc cũng không tiếp tục dị nghị nữa.

Đây là một thay đổi rất lớn, khiến cho Triệu Phong vô cùng vui mừng, lần đầu tiên sinh ra lòng trung thành đối với Triệu tộc.

Triệu Thiên Kiểm ở một góc hẻo lánh đã tức giận đến mức phát run.

Lúc này, hắn vẫn không tin được là Triệu Phong còn có thể“sống sót” trở về...

- Kế hoạch ám sát của “Hôi Ưng” thất bại rồi.

Triệu Thiên Kiểm biết tình huống không ổn, thế nhưng trong lòng vẫn không thể tiếp nhận được sự thật này.

Với thực lực của Hôi Ưng lại thêm kế hoạch ám sát được bố trí chu đáo chặt chẽ, làm sao có thể thất bại?

- Triệu Phong!

Trọng tài chủ trì trầm giọng nói:

- Ngươi được sự cho phép của gia chủ, có thể đặc biệt tham gia tổng thi đấu võ hội. Tiếp theo, ta sẽ thuyết minh một số quy tắc thi đấu cho ngươi...

- Vâng.

Triệu Phong cẩn thận lắng nghe.

Về phần quy tắc của tổng thi đấu võ hội Triệu Phong cũng biết đại khái.

Tổng thi đấu võ hội tiến hành theo hình thức khiêu chiến.

Vòng thứ nhất là “thi đấu khiêu chiến danh ngạch”, do năm mươi đệ tử ngoại tầng, khiêu chiến với năm mươi danh ngạch cố định của đệ tử nội tầng, nếu như chiến thắng thì có thể đạt được danh ngạch tương ứng.

Mỗi đệ tử ngoại tầng chỉ có ba lượt cơ hội khiêu chiến, nếu như ba lượt đều thất bại thì sẽ mất tư cách tiến vào nội tầng.

Bởi vậy, mỗi đệ tử ngoại tầng trước khi khiêu chiến đều phải “cân nhắc” thực lực của mình, lựa chọn những đệ tử nội tầng có thực lực yếu kém.

- Triệu Phong ngươi đến thi đấu muộn, chậm trễ tiến trình võ hội cho nên... trong phần thi đấu khiêu chiến danh ngạch, ngươi chỉ có một lần cơ hội.

Trọng tài chủ trì nghiêm mặt nói.

Chỉ có một lần cơ hội?

Thần sắc của Triệu Phong không hề thay đổi, gật đầu nói: - Ta hiểu rồi!

Với thực lực đệ nhất ngoại tầng của hắn, không ai hoài nghi hắn có thể tiến vào nội tầng.

Trừ phi Triệu Phong không biết tự lượng sức mình, đem “một lần cơ hội” khiêu chiến này dùng để khiêu chiến với đám người nằm trong ba hạng đầu như Triệu Lân Long, Triệ Hàn...

Đương nhiên, Triệu Phong cũng sẽ không làm những chuyện ngu ngốc như thế, trực tiếp đi khiêu chiến đối thủ mạnh mẽ như vậy.

- Tiếp theo, ngươi có thể chọn một người để khiêu chiến, nếu như ngươi chiến thắng, thì có thể đổi lấy vị trí của đối phương.

Trọng tài chủ trì nhắc nhở.

- Được!

Thân hình Triệu Phong nhảy lên, tiến vào đài khiêu chiến, ánh mắt quét qua một lượt 50 người ngồi trên đài cao phía đối diện.

Năm mươi người ngồi trên năm mươi cái ghế, được sắp xếp theo thứ tự.

Một loạt cái tên đầu tiên, từ trái sang phải theo thứ tự là Triệu Lâm Long, Triệu Phong* Triệu Hàn, Triệu Cầm...

Mười người hàng thứ nhất, đại biểu mười hạng đầu của nội tầng.

Tiếp theo là hàng thứ hai tại vị trí số 17, Triệu Phong nhìn thấy Triệu Vũ Phi.

Ánh mắt của hắn và Triệu Vũ Phi gặp nhau, chỉ thấy nàng mỉm cười, bộ dạng vô cùng chờ mong.

Hai người là hàng xóm trong nội tầng của gia tộc, lúc luận bản cũng tương đối quen thuộc nhau.

Ngoài ra, Triệu Nhạc, Triệu Nhất Kiểm, Triệu Càn, Triệu Quang... đều xếp ở hàng thứ năm, đại khái là xếp từ vị trí bốn mươi đến năm mươi.

Ngoại trừ Triệu Phong, ngoại tầng có năm người tiến vào nội tầng.

Khiêu chiến ai đây?”

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên nụ cười, ánh mắt quét qua năm mươi đệ tử nội tầng của Triệu tộc.

Trong đó, Triệu Lân Long xếp hạng nhất đã hoàn toàn nhắm mắt lại, dường như đang lĩnh ngộ gì đó, phảng phất như tổng thi đấu võ hội không liên quan gì đến hắn vậy.

Những người xếp hạng hàng đầu, căn bản không hề lo lắng.

Chẳng qua một vài đệ tử xếp hạng kế cuối thì lại có chút lo lắng.

Dù sao thì Triệu Phong cũng là đệ nhất nhân ngoại tầng, tu vi đạt đến tứ trọng võ đạo, thực lực bực này, ít nhất cũng có thể tiến vào mười hạng đầu của nội tầng.

- Hàng thứ hai... vị trí thứ sáu...

Ánh mắt của Triệu Phong tập trung lên một đệ tử Triệu tộc ngồi bên tay phải Triệu Vũ Phi.

- Xếp hạng thứ mười sáu, “Triệu Phi”, mời xuất tràng.

Trọng tài chủ trì lên tiếng.

Triệu Phi mười sáu mười bảy tuổi, thể trạng cường tráng, cơ bắp toàn thân như đồng thiết, mặc dù chỉ là tam trọng võ đạo đỉnh phong, thế nhưng khí tức trên người của hắn so vớ một vài Võ Giả tứ trọng võ đạo cũng không kém bao nhiêu.

- Tiểu tử, đừng tưởng rằng ngươi tấn chức tứ trọng võ đạo là có thể dễ dàng chiến thắng ta.

Triệu Phi rất lão luyện, bước lên đài khiêu chiến, khí tức trầm ổn không hoảng hốt chút nào.

- Chậc chậc, Triệu Phi ở trong nội tầng là một nhân vật lợi hại, tu luyện “Hoành Luyện Thiết Thân” tới tầng thứ ba đỉnh phong, đã từng tay không chiến thắng hai chuẩn Võ Giả rồi.

- Triệu Phong gặp phải hắn, có thể sẽ không thuận lợi đâu.

Phần lớn đệ tử ở dưới sân đều hứng thú quan sát.

Luận phần thắng thì Triệu Phong chắc chắn lớn hơn một chút.

Chẳng qua, đối thủ của hắn, thực lực cũng không tầm thường, e rằng khó mà chiến thắng dễ dàng được.

- Thiết Sa Chưởng!

Triệu Phi chỉ sử dụng một bộ võ học trung cấp, nằm ngoài dự liệu của mọi người.

Phù... phành...

Triệu Phi đánh ra một chưởng, khí huyết trong bàn tay bắn ra, giống như thiết sa khoáng bị nung trong lửa nóng, uy lực so với một vài võ học cao cấp đại thành còn lợi hại hơn.

Hỏa hầu đỉnh phong, Triệu Phong có chút động dung.

Trước đây, lúc còn ở ngoại tầng, chỉ có một mình hắn tu luyện võ học trung cấp đến hỏa hầu đỉnh phong, chẳng qua, nơi này là nội tầng...

Càng kỳ diệu hơn chính là “Thiết Sa Chưởng” của Triệu Phi phối hợp với “Hoành Luyện Thiết Thân” của hắn, có tác dụng hỗ trợ lẫn nhau, có thể phát huy được uy lực đáng sợ hơn.

Cho nên, nếu luận thực lực thì một quyền của đối phương có thể dễ dàng chiến thắng Lãnh Lưu Kiếm cảnh giới đại thành của Triệu Nhất Kiếm.

- Thực lực của Triệu Phi đã không kém gì nửa bước Võ Giả.

Một vài đệ tử nội tầng đều âm thầm gật đầu tán thưởng.

Viêm Cương quyền!

Triệu Phong chậm rãi đánh ra một quyền.

Lần này hắn lại sử dụng quyền pháp cơ sở.

Không chỉ vậy, một quyền của hắn còn vô cùng đơn giản, không kèm theo Võ Đạo Nội Kình.

Cảnh tượng này khiến cho không ít người trên sân đều kinh ngạc.

Sử dụng quyền pháp cơ sở, cũng đồng nghĩa với trên phương diện đẳng cấp võ học, Triệu Phong đã thua đối phương rồi.

Không sử dụng Võ Đạo Nội Kình, như vậy xem như ưu thế lớn nhất của Võ Giả đã không còn.

- Hảo tiểu tử, thật ngông cuồng!

Trong mắt Triệu Phi hiện lên một tia lệ mang, hít sâu một hơi, đem "Hoành Luyện Thiết Thân" và "Thiết Sa Chưởng" thúc đẩy đến cực hạn.

Vốn hắn không định thắng Triệu Phong chỉ muốn tùy tiện so tài mấy chiêu.

Chẳng qua, nếu như đối phương đã ngông cuồng như vậy...

Trên đài tỷ võ, hai thân ảnh nhanh chóng tiếp cận nhau, quyền chưởng hung hăng đối chiến.

- Phá cho ta...

Trên mặt Triệu Phi lộ rõ sự ác độc.

Thế nhưng thực tế lại rất tàn khốc...

- P...h...à...n...h...

Trong khoảnh khắc quyền chưởng đối chiến, hắn liền cảm thấy một cỗ cự lực hùng hậu, chấn động đến mức cả cánh tay hắn run rẩy.

A...

Triệu Phi hét lên một tiếng, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng trên trán.

Hắn cảm thấy toàn thân Triệu Phong cứng rắn như vách sắt, vững như Thái Sơn, lực lượng như Man Ngưu.

Phành...

Triệu Phi còn chưa hiểu là chuyện gì xảy ra thì đã bị một cỗ cự lực đánh bay ra ngoài, cả buổi vẫn không đứng dậy nổi.

Chỉ trong một chiêu, Triệu Phong đã đánh bại Triệu Phi hoàn toàn.

Không ít người dưới sân đều nhao nhao biến sắc, trên mặt tràn đầy vẻ kinh dị, cảm thấy ngoài ý muốn.

Triệu Phong có thể chiến thắng, mọi người cũng không cảm thấy kỳ quái, nhưng chiến thắng nhẹ nhõm như thế, một chiêu chế địch, khiến người khác không thể lần nữa đánh giá lại thực lực của hắn.

- Không sử dụng Võ Đạo Nội Kình, chỉ dựa vào quyền pháp cơ sở mà chiến thắng.

- Triệu Phong cũng tu luyện võ học luyện thể cao minh, dường như cảnh giới cũng không thấp...

...

- Triệu Phong khiêu chiến thành công! Bây giờ, ngươi tạm thời xếp vị

trí 16. Về phần Triệu Phi dựa theo quy tắc, ngươi vẫn còn ba lượt cơ hội khiêu chiến...

Trọng tài chủ trì tuyên bố.

Sau khi chiến thắng Triệu Phi Triệu Phong tâm bình khí hòa leo lên đài cao phía đối diện.

Sau đó, Triệu Phong ngồi xuống chiếc ghế hàng thứ hai vị trí thứ sáu.

Lúc này, ngồi kế bên chiếc ghế thứ mười sáu, chính là Triệu Vũ Phi xếp hạng thứ mười bảy.

- Thiết Bích Quyết của ngươi ít nhất đã tu luyện đến tầng ba trở lên.

Triệu Vũ Phi có chút kinh ngạc nói.

Thiết Bích Quyết chính là võ học luyện thể, Triệu Phong lấy được nó từ gia gia của Triệu Vũ Phi.

Theo như Triệu Vũ Phi biết, tu luyện Thiết Bích Quyết rất khó, gia gia của nàng đã nói, trước khi Triệu Phong tham gia tổng thi đấu võ hộ,i nhiều nhất chỉ có thể luyện đến tầng thứ hai.

Nếu xét trên biểu hiện của Triệu Phong vừa rồi, Thiết Bích Quyết của hắn ít nhất phải tu luyện đến tầng thứ ba trở lên.

- Không sai Triệu Phong cười nhạt một tiếng, cũng không phủ nhận.

Thiết Bích Quyết của hắn quả thật đã đạt tới trên tầng thứ ba, hơn nữa còn là tầng thứ tư đỉnh phong.

Tầng ba và tầng bốn chính là một đường ranh giới.

Vừa rồi giao thủ với Triệu Phi, Triệu Phong căn bản không sử dụng hết toàn lực.

Trên đài khiêu chiến, tỷ thí vẫn tiếp tục tiến hành.

Dựa theo quy tắc thi đấu, Triệu Phi vừa rồi bị thua, vẫn còn cơ hội để khiêu chiến.

Chỉ trong chốc lát, Triệu Phi đã thành công chiến thắng, giành được vị trí thứ 26.

Bởi vì sự gia nhập đột ngột của Triệu Phong, cho nên tiến trình thi đấu cũng bị dời lại một chút.

Bởi vì danh ngạch nội tầng chỉ có năm mươi cái, đồng nghĩa với việc phải đào thải một người.

Nửa canh giờ sau, năm mươi danh ngạch nội tầng sau khi xuất hiện một chút thay đổi lại lần nữa xác định.

Triệu Phong và đám năm người đệ tử ngoại tầng đã thành công tiến vào nội tầng, trở thành một thành viên trong đệ tử nội tầng.

- Thi đấu khiêu chiến danh ngạch chấm dứt...

Trọng tài chủ trì thở phào một hơi, bắt đầu tuyên bố vòng tiếp theo.

Sau khi xác định năm mươi danh ngạch nội tầng, việc tiếp theo chính là tiến hành tranh đoạt xếp hạng.

Dựa theo tin tức truyền ra lúc trước, hai mươi hạng đầu, mười hạng

đầu và ba hạng đầu đều có ban thường phong phú.

Đặc biệt là trước ba hạng đầu, nghe nói có ban thường “võ học đỉnh cấp”.

Đây chính là thứ khiến Triệu Phong vô cùng động tâm.

Có thể đoán được, hai mươi hạng đầu, mười hạng đầu và ba hạng đầu sẽ xuất hiện cạnh tranh rất kịch liệt.

Hơn nữa, xếp hạng nội tầng còn liên quan đến vinh nhục cá nhân, mỗi đệ tử ở đây, tuổi đều không quá mười tám, tuổi trẻ khí thịnh, rất háo thắng.

- Vòng thứ hai là “thi đấu khiêu chiến xếp hạng”, năm mươi đệ tử nội tầng các ngươi, mỗi người có ba lượt cơ hội khiêu chiến, mỗi lần thất bại thì lại giảm một cơ hội...

Trọng tài chủ trì tuyên bố quy tắc.

Quy tắc rất rõ ràng.

Người xếp hạng sau khiêu chiến với người xếp hạng trước, nếu như chiến thắng có thể thay thế vị trí xếp hạng.

Mỗi người chỉ có ba lượt cơ hội khiêu chiến, khiêu chiến thành công thì không giảm số lần cơ hội, còn nếu thất bại thì sẽ giảm bớt một lần cơ hội.

- Đã rõ!

Mọi người nhao nhao gật đầu.

Khiêu chiến xếp hạng, tức là người xếp hạng sau khiêu chiến người xếp hạng trước.

Đầu tiên là bắt đầu từ người thứ năm mươi...

Chẳng qua, một vài người xếp hạng kế cuối có thể trụ được danh ngạch nội tầng đã là không tệ rồi, cũng không dám hy vọng xa vời giành được vị trí hai mươi hạng đầu.

Bởi vậy, từ hạng bốn mươi đến năm mươi, số người khiêu chiến không nhiều, rất ít cạnh tranh.

Cho dù có vài trận khiêu chiến cũng là khiêu chiến vì thứ tự, hoặc là muốn biểu hiện trong võ hội gia tộc một phen.

Hạng bốn mươi... Hạng ba mươi chín... Hạng ba mươi tám...

Thứ tự khiêu chiến dần tăng lên.

Cho đến hạng hai mươi đến ba mươi, những trận khiêu chiến đột nhiên trở nên kịch liệt, đánh với khí thế hừng hực.

Đám bốn người ở ngoại tầng là Triệu Nhạc, Triệu Nhất Kiếm, cơ bản đều lọt vào ba mươi hạng đầu.

Trong đó, Triệu Nhất Kiểm tiến vào hạng thứ mười hai, Triệu Nhạc thì tiến vào hạng thứ mười lăm.

Tổng thể mà nói, trong hai mươi hạng đầu của nội tầng, thấp nhất cũng là thực lực chuẩn Võ Giả.

Triệu Phong và Triệu Vũ Phi bởi vì đều là cấp bậc Võ Giả, còn nằm trong hai mươi hạng đầu, cho nên vẫn chưa đến lượt khiêu chiến.

- Phóng mắt khắp toàn bộ nội tầng, có không đến mười người tấn chức tứ trọng võ đạo, nếu nói chính xác thì chỉ có sáu bảy người đó là còn tính cả Triệu Phong và Triệu Vũ Phi vừa mới quật khởi.

Hai mươi hạng đầu, trên cơ bản đã được xác định, thứ tự xếp hạng tiếp tục tăng lên, bắt đầu tranh đoạt “mười hạng đầu”.

Triệu Vũ Phi ở ngay sau Triệu Phong, nàng khiêu chiến xong sẽ đến phiên Triệu Phong.

Rất nhanh đã đến lượt Triệu Vũ Phi khiêu chiến.

Trong mười hạng đầu, có một vài người còn chưa đạt tới cấp bậc Võ Giả.

Triệu Vũ Phi khiêu chiến người xếp vị trí thứ sáu, liền nhẹ nhàng chiến thắng tiến vào mười hạng đầu.

Sau khi tiến vào mười hạng đầu, Triệu Vũ Phi cũng từ bỏ việc tiếp tục khiêu chiến, nàng giữ lại hai lần cơ hội, chờ sử dụng cho vòng sau.

- Triệu Phong hạng thứ mười sáu, đến lượt ngươi.

Ngay lập tức, trọng tài chủ trì ra hiệu.

Chương 38: Triệu Hàn khiêu chiến

Sau một phen khiêu chiến tranh đoạt kịch liệt, cuối cùng đã đến lượt Triệu Phong.

Triệu Vũ Phi xếp hạng thứ hai ngoại tầng đã tiến vào mười hạng đầu nội tầng xếp hạng thứ sáu.

Thân là đệ nhất ngoại tầng, Triệu Phong sẽ khiêu chiến ai?

Lúc này, xếp hạng thứ sáu, đều là cấp bậc Võ Giả.

Đặc biệt là trước ba hạng đầu, tất cả đều là ngũ trọng võ đạo.

Trong đó, Triệu Lân Long xếp hạng nhất thậm chí còn đạt đến ngũ trọng đỉnh phong, so với Triệu Phong che giấu tu vi thật sự còn hơn nửa phần.

Dưới ánh mắt chờ mong của mọi người, Triệu Phong chậm rãi đứng dậy, bình thản nói:

- Ta từ bỏ vòng khiêu chiến này.

Cái gì! Từ bỏ sao?

Phần lớn đệ tử nội tầng đều trợn mắt há hốc mồm, trên sân xuất hiện một trận ồn ào nho nhỏ.

- Từ bỏ vòng khiêu chiến này, cơ hội khiêu chiến của ngươi chỉ còn

lại hai lần.

Trọng tài chủ trì có chút ngoài dự liệu, lên tiếng nhắc nhở.

Chẳng qua, dựa theo quy tắc thi đấu, người khiêu chiến quả thật có thể từ bỏ vòng khiêu chiến của mình.

Triệu Phong từ bỏ vòng khiêu chiến, hiển nhiên có dụng ý của mình.

Mục tiêu của hắn là ba hạng đầu, số người cạnh tranh không nhiều lắm, bây giờ mới là vòng thứ nhất không cần phải ra tay sớm như vậy.

Hơn nữa, vòng này hắn không ra tay, trước hết có thể nắm rõ thực lực trước ba hạng đầu, đặc biệt là Triệu Lân Long.

Trước ba hạng đầu, mỗi người đều là ngũ trọng võ đạo, Triệu Phong cũng không dám khinh thường.

- Hừ! Ngươi không khiêu chiến thì cho rằng ta không có biện pháp sao?

Triệu Hàn xếp hạng thứ ba ánh mắt lạnh lùng sắc bén, khóe miệng nhếch lên một tia trào phúng.

Triệu Phong cũng cảm nhận được địch ý của hắn.

Trước khi thi đấu, Triệu Hàn đã từng nói với hắn là sẽ “lấy đạo của ngươi, trả lại thân ngươi”.

Hiện nay, đã qua mười ngày, tu vi của Triệu Hàn đã vững chắc tại ngũ trọng võ đạo, còn nắm giữ Võ Đạo Nội Kinh có thể so với ngũ trọng đỉnh phong

Hạng mười lăm... Hạng mười bốn... Hạng mười ba...

Thực lực của người khiêu chiến càng ngày càng mạnh.

Tranh đấu giữa mười hạng đầu vô cùng kịch liệt, chẳng qua chủ yếu tập trung ở hạng thứ bảy đến hạng thứ mười.

Bởi vì sáu hạng đầu đều có cấp bậc Võ Giả, địa vị của bọn họ không thể rung chuyển được.

Trải qua một phen quyết đấu và tỷ thí đặc sắc, mười hạng đầu cơ bản đã kết thúc.

Lúc này, tranh đoạt xếp hạng sẽ là “năm hạng đầu”, thậm chí “ba hạng đầu”.

- Ta khiêu chiến Triệu Cầm xếp hạng thứ tư.

Xếp hạng thứ năm là một thiếu niên mặc áo xanh, tay cầm trường kích, phát ra khiêu chiến với Triệu Cầm.

Triệu Cầm xếp hạng thứ tư này, Triệu Phong cũng có chút ấn tượng, là một thiếu nữ điềm đạm xinh đẹp nho nhã, từng đến quan sát toàn bộ quá trình diễn ra võ hội ngoại tầng.

- Triệu Thanh, ngươi vừa tấn chức tứ trọng võ đạo không lâu, vậy mà đã muốn khiêu chiến ta.

Trên mặt Triệu Cầm tràn đầy vui vẻ, ôn hòa như nước.

Phong cách võ học của nàng cũng nhu hòa như nước, lấy nhu thắng cương, am hiểu võ học khinh thân và bộ pháp.

- Trong năm hạng đầu, ta chỉ có thể khiêu chiến một mình người, chúng ta đánh một trận thôi.

Triệu Thanh nhiệt huyết sục sôi, trường kích vung lên, kình khí phát ra tiếng rít gào, khiến người khác cực kỳ sợ hãi.

Trận thi đấu này là trận giao phong giữa các Võ Giả, giao đấu vô cùng đặc sắc tuyệt luân.

Đặc biệt là Triệu Thanh, hắn quán chú Võ Đạo Nội Kinh vào thương, một kích toàn lực phát ra, có thể đánh bại hoàn toàn bất kỳ Võ Đồ nào.

Với thực lực của hắn hiện nay, cho dù bị bảy tám Võ Đồ vây công thì vẫn có thể thong dong chiến thắng.

Hai người giao phòng hồi lâu, cuối cùng Triệu Cầm thắng, tu vi của nàng thâm hậu, võ học thuần thục, lấy nhu thắng cương, không nhanh không chậm, tâm chí vững vàng.

Sau khi Triệu Thanh xếp thứ năm khiêu chiến xong, chấm dứt trong thất bại, thứ hạng của hắn vẫn không thay đổi.

Tiếp theo đến lượt Triệu Cầm xếp hạng thứ tư khiêu chiến.

Đưa mắt nhìn qua ba hạng đầu, Triệu Cầm không khỏi cảm thấy đắng chát.

Trước ba hạng đầu, quá mạnh mẽ, toàn bộ đều là ngũ trọng võ đạo.

Chẳng qua, dễ dàng nhận thua cũng không phù hợp với phong cách của nàng.

Triệu Cầm trầm ngâm một chút, nói: - Ta khiêu chiến hạng hai, Triệu Phong*.

Triệu Phong* cũng chỉ mới đột phá ngũ trọng gần đây, thế nhưng Võ Đạo Nội Kình của hắn cũng không khủng bô giống như Triệu Hàn.

- Ha ha! Triệu Cầm, ngươi biết rõ thất bại, còn muốn khiêu chiến với ta.

Triệu Phong* với vẻ mặt lười biếng nhảy lên tỷ võ đài.

Trên đài khiêu chiến, hai người đứng xa xa đối diện nhau.

Triệu Phong xếp hạng thứ mười sáu liền cảm thấy hứng thú, bây giờ đã có thể được quan sát thực lực trước ba hạng đầu.

- Bích Vân Chỉ!

Thân thể xinh đẹp của Triệu Cầm nhảy lên không trung, ngón tay thon dài như ngọc ẩn hiện từng tia khí tức màu lam, thoạt nhìn thì nhu hòa vô lực, thế nhưng lúc xẹt qua hư không lại truyền đến âm thanh “vù vù” dồn dập.

Chi pháp này của nàng hiển nhiên là võ học cao cấp, còn tu luyện đến cảnh giới đại thành, năm vững tinh túy trong đó.

- Chi pháp của nàng, uy lực không tầm thường lực lượng vô cùng tập trung bao hàm tính mềm mại của nước và cứng rắn của băng.

Mắt trái của Triệu Phong rõ ràng nắm được chi pháp ảo diệu của Triệu Cầm.

Cùng là võ học cao cấp đại thành, thế nhưng Triệu Cầm so với Triệu Nhất Kiếm lại càng tinh túy hơn, uy lực không thể đánh đồng.

- Haiz, ngươi cũng tiến bộ thêm một chút rồi, thanh âm lười biếng của Triệu Phong* truyền đến.

Vù...

Tàn ảnh nhoáng lên, chi pháp của Triệu Cầm đánh hụt, nàng liền biết không ổn.

Thật nhanh!

Nàng vẫn còn đánh giá thấp thực lực của Triệu Phong*.

- Khinh thân võ học của Triệu Phong* đã đạt đến cảnh giới đại thành rồi.

Một vài đệ tử ở dưới sân đều kinh hô.

- Thiên Khiếu Quyền!

Triệu Phong* xuất hiện sau lưng Triệu Cầm, một quyền đánh tới.

Hắn đánh ra một quyền khí tức màu lửa đỏ bao bọc lấy nắm quyền, bên trong phát ra âm thanh như sấm sét.

- Quyền pháp thật đáng sợ, môn võ học này sợ rằng đã tiếp cận đỉnh cấp, không thua gì Thiết Bích Quyết của ta.

Triệu Phong thoáng rùng mình.

- Lam Vân Phi Vũ!

Triệu Cầm giật mình quát một tiếng, đón đỡ một kích của Triệu Phong", Võ Đạo Nội Kình tản ra khắp toàn thân, xiêm y phát ra tiếng phần phật vang dội, lăng không trở mình trên hư không vài cái, đáp xuống đất, thân hình lay động suýt nữa thổ huyết.

Chỉ một quyền, Triệu Cầm đã bị bức vào tình huống cực kỳ nguy hiểm, phải toàn lực phòng ngự, lấy nhu thắng cương, tá lực đả lực mới có thể miễn cưỡng thoát thân.

Thế nhưng một kích này cũng khiến Triệu Cầm bị nội thương nhẹ.

- Xem như tập thể dục đi.

Triệu Phong* cũng không đếm xỉa, lại phát động công kích.

Biểu hiện tiếp theo của hắn khiến cho đệ tử ở đây đều kinh hãi lạnh người.

- Bộ pháp cao cấp, võ học khinh thân cao cấp, nội công tâm pháp cao cấp, võ học luyện thể cao cấp...

Một vài môn tuyệt học của Triệu Phong* đã triển lộ ra.

Bản thân hắn tu luyện nhiều loại võ học cao cấp, phần lớn đều đạt tới cảnh giới đại thành, ngay cả võ học luyện thể cao cấp cũng đã tu luyện tới tầng thứ tư, đao thương bất nhập.

- Không có sơ hở, rõ ràng không có thiếu khuyết rõ ràng. Hơn nữa "Thiên Khiểu Quyền" của hắn đã tiếp cận võ học đỉnh cấp, uy lực cực lớn.

Triệu Phong thầm kinh ngạc, đây quả thật là một đối thủ khó dây

dưa.

Khó trách ngày đó, lúc võ hội ngoại tầng chấm dứt, Triệu Phong* lại khinh thường mình như thế.

Với thực lực của Triệu Phong ngày đó, nếu đối diện với Triệu Phong", e rằng không cầm cự nổi ba chiêu.

Trên đài khiêu chiến. Triệu Phong* đối chiến với Triệu Cầm giống như đùa bỡn.

Chi giao phong hai mươi chiêu thì Triệu Cầm đã liên tục thở gấp, thể lực không chống đỡ nổi, chủ động rời khỏi vòng chiến, cười khổ nói:
- Ta nhận thua!

Triệu Cầm biết rõ, bản thân có thể kiên trì được hai mươi chiêu là nhờ Triệu Phong* còn "nhường" mình.

Nếu Triệu Phong* toàn lực ra tay, e rằng ngay cả ba chiêu nàng cũng không cầm cự nổi.

- Các ngươi không có tư cách xen vào ba hạng đầu.

Triệu Phong* lạnh nhạt nói, cũng không đếm xỉa đến mọi người, chỉ hơi liếc qua Triệu Phong ở vị trí thứ mười sáu.

Hả?

Triệu Phong lập tức có cảm giác như bản thân bị nhìn thấu tâm cơ.

Hắn làm sao biết mình muốn khiêu chiến ba hạng đầu?

Từ tình huống trước mắt, xem ra Triệu Cầm hạng tư và Triệu Thanh

hạng năm đã từ bỏ tranh đoạt ba hạng đầu rồi, ngay cả Triệu Vũ Phi xếp vị trí thứ sáu cũng không có ý đồ đó.

Sau khi Triệu Cầm khiêu chiến xong, lại đến phiên Triệu Hàn xếp hạng ba.

- Triệu Hàn! Triệu Hàn!

Dưới sân truyền đến tiếng hô ủng hộ.

Khó mà tưởng tượng được, hai chữ Triệu Hàn lại có nhân khí như vậy.

- Triệu Hàn chính là nhân tuyển hàng đầu có khả năng tranh đoạt hạng nhất!

- Nghe nói hắn gặp được kỳ ngộ, thực lực tăng mạnh, có hi vọng chiến thắng Triệu Lân Long nhất.

Triệu Hàn lên sân khấu, khiến cho ngọn lửa thi đấu được nhen nhóm tới đỉnh cao.

Ngay cả Triệu Phong" xếp hạng thứ hai cũng nhìn hắn với vẻ ngưng trọng.

Trong 50 đệ tử nội tầng, chỉ có Triệu Lân Long xếp hạng nhất là vẫn giữ nguyên sắc mặt, giống như không hề bận tâm.

Triệu Hàn đứng ở trên đài ánh mắt xẹt qua Triệu Lân Long và Triệu Phong".

Hắn xếp hạng ba, chỉ có hai vị trí xếp hạng trước hắn.

Là Triệu Lân Long hay là Triệu Phong”?

Rất nhiều đệ tử Triệu tộc ở đây đều âm thầm chờ mong.

Triệu Hàn bất kể khiêu chiến với Triệu Lân Long hay Triệu Phong” thì đều sẽ là một trận đấu võ đặc sắc.

Thể nhưng điều khó ngờ nhất chính là ánh mắt của Triệu Hàn sau khi lướt qua Triệu Lân Long và Triệu Phong”, lại đột nhiên di chuyển từ hàng thứ nhất đến tận hàng thứ hai.

A....

Một vài đệ tử Triệu tộc đều hiện lên thần sắc sợ hãi và bất an.

Hàng thứ nhất là trong mười hạng đầu, hàng thứ hai là từ mười hạng mười đến hạng hai mươi.

- Ta khiêu chiến ngươi... hàng thứ hai vị trí thứ sáu!

Trong mắt Triệu Hàn lóe lên một tia lạnh lùng sắc bén, thanh âm khiến lòng người lạnh ngắt.

Hàng thứ hai, vị trí thứ sáu.

Triệu Hàn không khiêu chiến trước ba hạng đầu, thậm chí không phải mười hạng đầu, mà là hai mươi hạng đầu.

Hàng thứ hai vị trí thứ sáu...

Kẻ xui xẻo ấy là ai?

Phần lớn ánh mắt đều chuyển đến vị trí đó, thần sắc mọi người đều

hơi đổi.

- Ta?

Triệu Phong lộ ra một tia kinh ngạc.

Không sai, người mà Triệu Hàn khiêu chiến chính là hắn.

- Triệu Hàn, ngươi nhất định phải làm như vậy sao?

Trọng tài chủ trì nhướng mày, trầm giọng nói:

- Người ở thứ hạng cao khiêu chiến người ở thứ hạng thấp, nếu thất bại thì vị trí của ngươi sẽ bị đối phương thay thế. Cho dù thắng ngươi cũng không có chút chỗ tốt nào, ngược lại còn lãng phí một lần cơ hội khiêu chiến.

Theo quy tắc thi đấu, người thứ hạng cao cũng có thể khiêu chiến người thứ hạng thấp.

Chẳng qua làm vậy cũng không có lợi ích gì, ngược lại còn có chỗ xấu.

- Ta chắc chắn!

Triệu Hàn quả quyết nói đôi mắt lạnh lùng nhìn Triệu Phong, mơ hồ lộ ra một tia sát ý ngoan độc.

Một vài đệ tử nội tầng đều lập tức lộ ra thần sắc dị thường.

Không ít người đều biết Triệu Hàn là đường ca của Triệu Nhất Kiểm, quan hệ của hai người từ nhỏ không tệ.

Triệu Nhất Kiểm ở vị trí thứ mười hai lập tức nhìn Triệu Hàn với thần sắc cảm kích, sau đó ánh mắt xẹt qua Triệu Phong, đột nhiên trở nên âm lãnh, lộ ra sự oán hận và không cam lòng.

- Thế nào Triệu Phong? Ngươi thân là đệ nhất ngoại tầng cũng là Võ Giả cấp bậc thiên tài, chẳng lẽ ngay cả dũng khí đánh một trận cũng không có?

Triệu Hàn đứng ở trên đài khiêu chiến, mở miệng mỉa mai.

- Có gì mà sợ hãi?

Sắc mặt Triệu Phong vẫn như thường thân hình nhảy lên một cái đã rơi xuống đài khiêu chiến.

Mặc dù hắn đã dự liệu là sẽ giao thủ với Triệu Hàn, thế nhưng không ngờ đối phương lại vội vàng như vậy.

- Đợi sau khi ta phế bỏ một cánh tay của hắn, giải quyết xong chuyện nhỏ này, ta sẽ khiêu chiến Triệu Lân Long.

Trong lòng Triệu Hàn âm thầm tính toán.

Lúc này, trên sân cũng nổi lên một trận oanh động không nhỏ, tiếng nghị luận không ngừng vang lên.

- Triệu Hàn lại khiêu chiến Triệu Phong có thứ tự thấp hơn hắn?

- Rất hiển nhiên là hắn muốn báo thù cho đường đệ Triệu Nhất Kiểm rồi.

Triệu Phong thật không may, mặc dù hắn lợi hại, nhưng tiếc rằng gần đây Triệu Hàn gặp được kỳ ngộ, thực lực tăng vọt, vẫn là nhân tuyển

số một tranh đoạt vị trí thứ nhất.

Phần lớn đệ tử đều không ủng hộ Triệu Phong, trong mắt tràn đầy vẻ tiếc hận, thương cảm, hoặc là hả hê.

Mặc dù Triệu Phong xếp hạng nhất ngoại tầng, còn là cấp bậc Võ Giả, thế nhưng so với Triệu Hàn xếp số một số hai nội tầng thì vẫn có chênh lệch không nhỏ.

Chương 39: Nhường ngươi mười chiêu

Trên đài khiêu chiến.

Hai đại Võ Giả, hai đệ tử cấp bậc thiên tài đứng giằng co lẫn nhau.

Một bên là “hắc mã” mới quật khởi, Triệu Phong - người đã quét ngang ngoại tầng. Còn bên kia là Triệu Hàn - đệ tử thiên tài thực lực số một số hai nội tầng.

Không khí trên sân dần an tĩnh lại.

Đối với trận chiến này, mọi người đều không quá lo lắng về kết quả, chẳng qua vẫn hết sức hưng phấn.

Phù...

Hàn ý tràn đầy trên mặt Triệu Hàn Võ Đạo Nội Kinh trong cơ thể rục rịch mãnh liệt, phát ra một cỗ áp bách kỳ hàn, bốn phía sản sinh gió lạnh vô hình.

Dù cách xa mấy trượng, thế nhưng Triệu Phong vẫn cảm thấy khí lạnh bao phủ khắp toàn thân, khẽ rùng mình.

Đây không phải là ảo giác. mà là lạnh lẽo thực sự, nguyên nhân là bởi vì sự đặc thù của Võ Đạo Nội Kinh trong cơ thể Triệu Hàn.

- Võ Đạo Nội Kình thật mạnh, còn ẩn chứa thuộc tính đặc thù, so với một vài ngũ trọng đỉnh phong còn mạnh mẽ hơn.

Một vài trưởng bối cao tầng của Triệu tộc đều kinh ngạc thốt lên.

Quả thật là như vậy.

Võ Đạo Nội Kình trên người Triệu Hàn quá mức kinh người.

Ngày trước, lúc cùng giao thủ với “Tân Đông” xếp hạng thứ ba nội tầng của Tân gia, Triệu Hàn chính là dựa vào ưu thế này, chỉ một chiêu đã chiến thắng đối phương.

Sự cường đại của Triệu Hàn lúc ấy đã xâm nhập vào tâm linh mỗi người.

Cho đến hôm nay, Triệu Hàn đã khống chế được luồng nội kình cuồng bạo trong cơ thể, vượt xa trước đây, khí tức càng trở nên lạnh lẽo thấu xương hơn.

- Đứa trẻ Triệu Hàn này, mấy tháng trước đã gặp được cơ duyên, hấp thu lực lượng bên trong của một mảnh vỡ băng tinh thần bí, khiến cho Võ Đạo Nội Kình đạt được sự đột phá nhảy vọt.

Một vị lão giả cao tầng mỉm cười giải thích.

- Thì ra là như vậy, nhưng loại cơ duyên này, không thể cưỡng cầu được.

Các trường bối cao tầng đều đều giật mình gật đầu.

Đại lục Thanh Hoa, rộng lớn khôn cùng, kéo dài từ xưa đến nay, lưu lại vô số di tích cổ và điều huyền bí, sinh linh tồn tại trên mảnh đại lục này, không thiếu người gặp kỳ ngộ, sẽ có một ngày họ có thể bay lên, cá chép hóa rồng.

Không phải nghi ngờ, Triệu Hàn chính là loại người may mắn này.

Nửa năm qua, hắn dựa vào kỳ ngộ của bản thân khiến tu vi, thực lực tăng vọt, đã có tư cách vươn lên đệ nhất nội tầng.

- Triệu Phong, ta nhường ngươi ba chiêu.

Triệu Hàn từ trên cao nhìn xuống, trong thanh âm dày đặc hàn ý, phảng phất như hòa cùng một thể với Võ Đạo Nội Kình, chỉ nói vài câu đã ngưng tụ thành uy thế vô cùng, khiến người khác không rét mà run.

Nhường ba chiêu?

Mọi người trên sân đều không cho rằng hắn cuồng vọng, ngược lại cảm thấy như vậy cũng là điều tất nhiên.

Dù sao thì xếp hạng của Triệu Hàn cũng hơn xa Triệu Phong, hắn làm vậy để sau khi chiến thắng cũng không bị người khác đặt cho cái mũ “Lấy mạnh hiếp yếu”.

- Ha ha ha... Ba chiêu? Triệu Hàn! Ngươi như vậy cũng là rộng lượng sao? Triệu mỗ ngược lại có thể nhường ngươi mười chiêu.

Triệu Phong cười dài một tiếng, lộ vẻ cường thể ngoài dự liệu, trả lời đầy vẻ mỉa mai.

Mười chiêu!!!

Trên sân lập tức xôn xao, ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong giống như nhìn thấy quái vật.

Triệu Phong không chỉ không cần ba chiêu của Triệu Hàn, còn chủ động nhường đối phương mười chiêu.

Loại phản kích này, ít nhất trên phương diện thanh thể cũng không thua kém nửa phần, thậm chí còn xếp trên một bậc.

Trải qua một trận oanh động trên sân lại khôi phục yên tĩnh.

- Hắn nhất định là đang nói đùa, nói nhảm rồi.

- Không tự lượng sức. Có người lắc đầu nói.

- Dù sao thì hắn chắc chắn sẽ thua, nhường mười chiêu thì có khác gì chứ?

- Mười Chiêu?

Sắc mặt Triệu Hàn thoáng tái nhợt, hàng lông mày khẽ giật, lửa giận thiêu đốt trong lòng, phát ra từng chữ lạnh lùng như băng:

-... Ngươi tự chuốc nhục đấy!

Phù...

Lời còn chưa dứt, trên hai tay và bờ vai của hắn đã dâng lên một trận hàn khí, giống như sương tuyết mùa đông, phát ra áp lực kỳ hàn.

Tám tên đệ tử nội tầng ngồi phía đối diện đều rùng mình một cái.

Trong cơn tức giận, lòng bàn tay của Triệu Hàn rít gào một trận sương tuyết ngân hàn, giống như băng đao nặng nề, hung hăng chém về phía Triệu Phong.

Bằng vào tu vi ngũ trọng võ đạo, Võ Đạo Nội Kình mạnh mẽ vô song, uy lực một chưởng này của Triệu Hàn đủ để chân nhiếp hết thảy tứ trọng võ đạo...

- Chiêu thứ nhất... đến rất hay!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, cũng không xuất thủ, chỉ thúc dục Lăng Độ Khí Quyết hộ thể, đồng thời âm thầm vận chuyển Thiết Bích Quyết.

Phành...

Một chưởng của Triệu Hàn đánh trúng Triệu Phong, thân hình người kia khẽ chùng xuống, cánh tay xoay một vòng thành công chặn lại một chưởng lạnh lẽo kia.

Trong chốc lát, hai luồng Võ Đạo Nội Kình cùng va chạm vào nhau.

Bịch! Bịch! Bịch...

Một thân ảnh trong đó liên tục thối lui vài bước, kèm theo đó là tiếng gầm vô cùng kinh ngạc.

Chuyện gì xảy ra!

Một vài đệ tử Triệu tộc ở trên sân đều hoàn toàn sợ đến ngây người.

Bởi vì thân ảnh chật vật thối lui kia... lại chính là Triệu Hàn.

Triệu Hàn thối lui mấy mét thì thân hình mới ổn định được, vẻ mặt trở nên âm trầm.

Cánh tay của hắn run lên không ngừng, mơ hồ truyền đến cảm giác

đau nhức, không khỏi lẩm bẩm:

- Tại sao hắn lại có lực lượng kinh khủng như vậy?

Mười ngày trước, Triệu Hàn đã từng giao phong với Tân Đông, mặc dù luyện thể võ học của đối phương rất không tầm thường, thế nhưng hầu như không thể uy hiếp được hắn.

Nhưng nếu so với Triệu Phong thì Tân Đông ngày trước chẳng khác gì phù thủy nhỏ gặp phù thủy lớn.

- Ha ha, trên thế gian này, cũng không chỉ có mình ngươi gặp được kỳ ngộ.

Trên mặt Triệu Phong lộ vẻ mừng rỡ, trên người tản mát ra Võ Đạo Nội Kình sắc bén ác liệt mà không mất đi sự linh động phiêu dật.

Võ Đạo Nội Kình này, thậm chí còn đột phá gông cùm xiềng xích của tứ trọng võ đạo. đạt đêm tình trạng ngũ trọng võ đạo.

Quan trọng nhất chính là, Võ Đạo Nội Kình của Triệu Phong mười phần ngưng luyện, khống chế càng thêm như ý, không giống như Triệu Hàn, pha tạp không thuần túy, chỉ có thể dùng số lượng thủ thẳng.

- Khí tức nội kình của ngũ trọng võ đạo!

Các trường bối đang ở trên đài quan chiến đều kinh ngạc thốt lên.

Triệu Phong hiển lộ ra tu vi tứ trọng đỉnh phong, Võ Đạo Nội Kình thậm chí đã đạt đến ngũ trọng.

- Luyện thể võ học của hắn mười phần cao minh, e rằng đã vượt qua

toàn bộ đệ tử nội tầng trong tộc.

Trên mặt trọng tài trưởng râu bạc trắng lộ vẻ vui mừng.

Sự thật đã chứng minh, ông ta ủng hộ Triệu Phong là một lựa chọn chính xác.

- Trên người hắn có khí tức của một số thiên tài dị bảo, xem ra mấy ngày gần đây, kẻ này cũng gặp được đôi chút kỳ ngộ...

Gia chủ Triệu Thiên Thương nheo mắt lại, nói.

- Tiểu tử! Đừng vội đắc ý, vừa rồi ta còn chưa phát huy năm thành thực lực đâu.

Trong mắt Triệu Hàn lộ ra một tia lãnh ý, thẹn quá hóa giận mà quát.

- Tuyết Hàn Chường!

Thân hình Triệu Hàn nhảy lên cao, chậm rãi đánh ra một chưởng.

Một chưởng này thoạt nhìn thì chậm chạp, thế nhưng lại ngưng tụ một dòng nội kình lạnh lẽo, công kích còn chưa tới, nhưng từng tia khí lạnh đã khiến cho khí huyết của đối thủ đông lạnh rồi.

- Chiêu thứ hai rồi!

Triệu Phong không nhanh không chậm, giẫm chân tại chỗ, thúc dục Lăng Độ Khí Quyết và Thiết Bích Quyết, lại lần nữa tiếp được công kích của Triệu Hàn.

Phành... bành...

Hai người phát ra tiếng va chạm vang dội, Võ Đạo Nội Kinh giao phòng một luồng sóng khí hình tròn quét ngang 4-5m, khiến cho toàn bộ Võ Đồ đều ngã lăn.

Lần thứ hai đối chiến, thân hình của Triệu Hàn lại lần nữa thối lui vài bước, cánh tay phát run.

Sau khi đẩy lui Triệu Hàn, Triệu Phong cũng cảm thấy một luồng nội kình kỳ hàn tiến vào trong cơ thể.

Chẳng qua, sau khi tu luyện Thiết Bích Quyết đến tầng thứ tư, chẳng những toàn thân cứng rắn như tường sắt, đao thương bất nhập, mà bản thân còn tăng cường khả năng phòng ngự đối với Võ Đạo Nội Kình.

Huống chi Lăng Độ Khí Quyết của Triệu Phong cũng không phải bỏ không, bản thân hắn lại có tu vi chính thức là ngũ trọng võ đạo.

- Điều này tuyệt đối không có khả năng!

Trên mặt Triệu Hàn lộ ra một tia dữ tợn, điên cuồng thúc dục Võ Đạo Nội Kình cường đại hơn, đánh về phía Triệu Phong.

Thế nhưng Triệu Phong trong tầm mắt hắn lại giống như một vách tường sắt, lù lù bất động.

Mặc cho công kích của hắn như mưa to gió lớn, thì Triệu Phong vẫn vững chãi như tường sắt, không thể công phá, lực lượng kinh người, lần nào cũng đẩy lui Triệu Hàn.

- Khí lực thật mạnh, lực phòng ngự bực này, e rằng có thể xếp vào hạng một của nội tầng rồi.

Những đệ tử Triệu tộc ở đây gần như đã ngốc trệ.

Chiêu thứ hai... Chiêu thứ ba... Chiêu thứ tư...

Mỗi lần Triệu Phong tiếp được một chiêu đều lên tiếng nhắc nhở, đem đến áp lực vô cùng lớn cho Triệu Hàn.

Không sai.

Từ lúc bắt đầu tỷ thí đến nay, hắn vẫn luôn phòng ngự bị động, không hề công kích.

- Trời đất, chẳng lẽ hắn thực sự muốn nhường Triệu Hàn mười chiêu?

- Không sai, đã năm chiêu rồi hắn vẫn không có chủ động xuất kích.

Dưới sân lại truyền đến một trận xôn xao.

Tại chỗ ngồi trên đài cao, sắc mặt của Triệu Nhất Kiểm xếp thứ mười hai đã trở nên tái nhợt, lẩm bẩm:

- Tại sao lại có thể như vậy... Thực lực của hắn tại sao lại đạt đến tình trạng này? Kỳ ngộ? Tại sao không phải là ta chứ!

- Hắn chẳng những không chết mà còn gặp được kỳ ngộ.

Sắc mặt của Triệu Thiên Kiếm ở trên đài quan chiến cũng trở nên tái nhợt, thiếu chút nữa phát điên.

Hắn thuê người ám sát Triệu Phong không thành, ngược lại còn khiến thực lực đối phương đột nhiên tăng mạnh, trộm gà không thành còn mất nắm thóc.

- Lực phòng ngự như tường sắt, sức lực vô cùng, ngay cả Võ Đạo Nội Kình cũng bị chống lại vài phần, hắn ít nhất đã tu luyện Thiết Bích Quyết đến tầng thứ tư rồi.

Trên gương mặt xinh đẹp của Triệu Vũ Phi tràn đầy khiếp sợ, gần như không dám tin vào hai mắt của mình nữa.

Cho dù có đem sự thật này nói cho gia gia, thì e rằng ông ấy cũng không thể tin được.

Phải biết rằng Thiết Bích Quyết mà Triệu Phong tu luyện chính là đổi từ chỗ nàng, đối với sự cường đại và độ khó tu luyện của bộ võ học này, Triệu Vũ Phi là người rõ ràng nhất.

Chiêu thứ năm... Chiêu thứ sáu... Chiêu thứ bảy...

Công kích của Triệu Hàn càng ngày càng điên cuồng.

Đến cuối cùng trong mắt của hắn đã trở thành hỗn loạn điên cuồng đỏ rực như máu, bờ môi cũng bị cắn nát.

Thế nhưng...

Lần lượt công kích đã khiến cho hổ khẩu của hắn rách tả tơi, máu tươi chảy thành dòng, không những không đả thương được Triệu Phong mà còn làm mình bị thương không nhẹ.

- Chiêu thứ chín... Chiêu thứ mười...

Thanh âm của Triệu Phong đột nhiên biến lớn:

-Triệu Hàn! Mười chiêu đã qua! Chiến lực của ngươi càng ngày càng

kém, thật khiến ta thất vọng.

Thanh âm của hắn phảng phất như ác mộng, khiến Triệu Hàn chấn động cả thể xác lẫn tinh thần.

Mười chiêu đã qua rồi!

Triệu Phong cũng không mở miệng nói bừa.

Nói nhường mười chiêu thì nhất định nhường đối phương mười chiêu.

Nói được làm được!

Tình hình này khiến cho phần lớn đệ tử Triệu tộc và trưởng bối gia tộc đều rung động.

Có thể lường trước, sau khi mười chiêu qua đi, Triệu Phong tuyệt đối sẽ không phòng thủ bị động nữa.

- Nộ Long Quyền!

- Trong lòng bàn tay của Triệu Phong nổi lên một đoàn khí tức màu xanh, giống như tia sáng rực rỡ hư ảo, gào thét như trường long, quỷ dị bất định.

Thứ mà hắn thi triển chính là Nộ Long Quyển, là Nộ Long Quyền gần như vượt qua cảnh giới viên mãn!

Cho đến bây giờ, Nộ Long Quyền của Triệu Phong, mơ hồ đã đột phá phong cách quyền pháp vốn có, sáp nhập vào Lăng Độ Khí Quyết, tạo nên sự linh động phiêu dật.

Phành phành...

Một quyền phiêu dật này vừa vặn đánh trúng chổ sơ hở trên người Triệu Hàn, vừa đánh trúng mục tiêu, liền bộc phát ra lực lượng như nộ long gào thét.

- Ọc...

Triệu Hàn thổ ra một búng máu, thân hình thối lui liên tục, cánh tay gần như bị đánh gãy.

Thế nhưng hắn lúc này đã hoàn toàn mất đi lý trí, lại gào thét phát động phản công.

Càng như vậy thì trên người hắn càng lộ ra nhiều sơ hở.

Trong mắt Triệu Phong, đối phương giống như đứa trẻ cầm gậy gỗ vung vẩy, không hề có lực sát thương.

Lúc Triệu Hàn tỉnh táo, Triệu Phong cho rằng lúc đó thực lực của hắn mới có thể ngang hàng với Triệu Phong* xếp hàng thứ hai, thậm chí còn mạnh hơn hai phần, bây giờ đối phương đã mất đi lý trí, hầu như không còn uy hiếp gì nữa.

- Ta không tin, bại cho ta...

Liên tục bại lui, Triệu Hàn càng ngày càng điên cuồng, chỉ sử dụng Võ Đạo Nội Kình một cách loạn xạ không hề có hàm lượng kỹ thuật.

Rất nhanh, Triệu Phong đã tránh thoát được một kích của Triệu Hàn, nhân cơ hội đó, đá một cước vào bụng hắn.

Phành...

Thân hình Triệu Hàn lăng không bay đi hơn mười thước, ngã nhào như chó đớp phân.

Ta không tin!

Trên mặt Triệu Hàn tràn đầy vẻ giận dữ, giãy dụa muốn đứng lên, muốn phản công.

- Trọng tài còn không xử hắn thua?

Triệu Phong nhướng mày, lên tiếng nhắc nhở.

- A...

Lúc này trọng tài chủ trì mới “bừng tỉnh”, cao giọng tuyên bố:

-Triệu Hàn khiêu chiến thất bại! Bị Triệu Phong tiếp nhận khiêu chiến thay thế vị trí thứ.

Xếp hạng ba?

Khóe miệng Triệu Phong khẽ nhếch lên nụ cười.

Mục tiêu của hắn là tiến vào ba hạng đầu của nội tầng, bây giờ đã thực hiện được rồi.

Chương 40: Thực lực của Triệu Lân Long

Theo trọng tài tuyên bố, đám đệ tử Triệu tộc ở trên sân đều bừng tỉnh, vẻ mặt hồi hộp, nổi lên nghị luận.

Việc Triệu Hàn và Triệu Phong quyết đấu đã trở thành đề tài khiến mọi người chú ý.

Với tư cách là “hắc mã” quét ngang ngoại tầng, Triệu Phong vẫn duy trì sự cường thể lúc trước, liên tục sáng tạo kỳ tích, không ngừng đổi mới kỷ lục.

Lúc bắt đầu võ hội thi đấu, hắn một đường vượt quan trảm tướng, quét ngang phần lớn thiếu niên trong tộc, quật khởi như kỳ tích.

Lúc này, hắn thậm chí còn chiến thắng Triệu Hàn xếp hạng ba nội tầng, giành lấy vị trí thứ ba.

Triệu Phong vui vẻ đi đến vị trí thứ ba hàng thứ nhất rồi ngồi xuống.

Bên tay phải của hắn là Triệu Phong” xếp hạng hai, lúc này trên mặt đối phương đã tràn ngập kinh ngạc, trong mắt lộ vẻ khó hiểu.

Sau khi kết thúc võ hội ngoại tầng, Triệu Phong* đã từng đến quan sát, bản thân hắn chưa từng để tên Triệu Phong hạng nhất ngoại tầng này vào mắt.

Sau khi Triệu Phong* chiến thắng Triệu Cầm, cũng hữu ý vô ý vạch trần “dã tâm” muốn tiến vào ba hạng đầu của Triệu Phong, thậm chí

còn mở miệng khuyên bảo: người khác không có tư cách nhúng tay vào ba hạng đầu.

Mà lúc này, hắn lại hoàn toàn không nhìn thấu được Triệu Phong, cũng không ngờ rằng đối phương lại có thể an vị được ở bên cạnh mình.

Ba hạng đầu: Triệu Lân Long, Triệu Phong*, Triệu Phong.

Tiếp theo, đến lượt Triệu Phong* xếp hạng hai sẽ khiêu chiến.

Triệu Phong lười biếng duỗi eo một cái, đi lên đài khiêu chiến.

- Triệu Phong* xếp hạng hai, ngươi khiêu chiến ai?

Trọng tài chủ trì vui vẻ hỏi, dường như đã nắm chắc được câu trả lời.

Thân là vị trí thứ hai, hắn còn có thể khiêu chiến ai?

Ánh mắt đệ tử Triệu tộc trên sân đều đồng loạt hướng về phía Triệu Lân Long xếp hạng nhất.

Triệu Phong ngồi ở vị trí thứ ba, sau khi Triệu Phong* xếp hạng hai rời đi, tầm mắt của hắn không bị ngăn cản, cho nên có thể xem là lần đầu tiên dò xét Triệu Lân Long ở khoảng cách gần như vậy.

Triệu Lân Long mặc một bộ trường bào rộng màu vàng kim, thân hình thẳng tắp, lông mi đen dày, trên người có một luồng khí tức thâm trầm như biển.

Từ khi bắt đầu thi đấu, phần lớn thời gian, Triệu Lân Long đều nhắm mắt lại, trên mặt thủy chung không có bận tâm chuyện gì.

Dù lúc Triệu Phong chiến thắng Triệu Hàn, thì hắn vẫn bình tĩnh như cũ, phảng phất như đang đứng ngoài nhìn một chuyện không liên quan đến mình.

- Triệu Lân Long nề mặt chút nào, lên đây đi.

Triệu Phong* bộ dạng lười biếng, có vài phần tự giễu nói.

- Triệu Lân Long xếp hạng nhất.

Trọng tài chủ trì nhắc nhở.

- Ừm.

Triệu Lân Long chậm rãi đứng dậy, tàn ảnh màu vàng đột nhiên lóe lên.

Ngay lập tức, tàn ảnh xẹt qua hư không một cách quỷ dị, không thể nắm rõ quỹ tích, đáp xuống trên đài tỷ võ.

- Làm sao lại có nhiều Triệu Lân Long như vậy!

- Là tàn ảnh! Thật nhanh!

Toàn trường đều truyền đến tiếng hô kinh hãi.

Phần lớn mọi người đang quan chiến đều không thể nhìn thấy rõ thân ảnh của Triệu Lân Long.

- Đó là bộ pháp gì, không ngờ lại quỷ dị và huyền diệu đến như vậy.

Hàng lông mày của Triệu Phong thoáng nhướng lên.

Dựa vào mắt trái của mình, hắn có thể nhìn thấy rõ quỹ tích của Triệu Lân Long, thế nhưng nhìn không thấu được bất kỳ biến hóa nào, càng đừng nói đến sơ hở.

- Triệu Lân Long, nửa năm không gặp, “Bộ Ảnh Thân” của ngươi đã tu luyện tới hỏa hầu đỉnh phong rồi, không hổ là một trong bốn đại thiên tài của thành Vũ Dương.

Triệu Phong* cũng kinh ngạc động dung.

“Bộ Ảnh Thân” là một bộ thân pháp cao cấp, thậm chí trong võ học cao cấp cũng xếp hàng đầu, uy danh không nhỏ.

- Không ngờ trong đệ tử Triệu tộc lại có người đem võ học cao cấp này tu luyện tới hỏa hầu đỉnh phong.

Võ học cao cấp hỏa hầu đỉnh phong!

Trình độ cao như vậy, khiển cho phần lớn đệ tử Triệu tộc đều chỉ có thể ngưỡng mộ.

Phóng mắt khắp toàn bộ Triệu tộc, cũng không tìm ra vị tân tú thứ hai có thể luyện võ học cao cấp tới hỏa hầu đỉnh phong.

- Triệu Phong*, ngộ tính của ngươi không tệ, người có tư cách đánh với ta một trận trong võ hội gia tộc, cũng chỉ có một mình ngươi. Hôm nay, ta sẽ lấy tu vi tứ trọng võ đạo để đánh cùng ngươi.

Triệu Lân Long nói như nước chảy mây trôi không để tâm chút nào.

Lời này vừa nói ra, liền khiến cho sắc mặt của một vài đệ tử Triệu tộc trở nên khó coi.

Ngoại trừ Triệu Phong* ra, trong võ hội gia tộc, không còn người nào có tư cách làm đối thủ của hắn?

Lời của Triệu Lân Long có chút đả kích người khác, khiến rất nhiều người đều cảm thấy không vui.

Điều này khiến cho những thiên tài xếp thứ ba thứ tư, thứ năm Triệu tộc đều cảm thấy khó chịu vô cùng.

Triệu Phong thân là người xếp hạng ba cũng khẽ chau mày, sau đó khôi phục bình thường.

Từ khi ở Hoành Vân Thiên Lâm, nhìn thấy thiếu nữ trẻ tuổi mà thần bí kia ra tay, Triệu Phong đã biết thế giới này rất rộng lớn, thiên ngoại hữu thiên, người giỏi còn có người giỏi hơn.

Chí hướng của hắn càng trở nên lớn hơn, sẽ không xem thành Vũ Dương này là cực hạn, hắn muốn ra thế giới bên ngoài để tìm rõ thực hư.

- Đáng hận! Tên Triệu Lân Long này...

Triệu Hàn xếp hạng mười sáu lộ vẻ oán hận mãnh liệt và không cam lòng.

Lúc trước, hắn đã gặp kỳ ngộ, khiến tu vi tăng vọt, Võ Đạo Nội Kinh đạt tới ngũ trọng võ đạo đỉnh phong, thậm chí tiếp cận lục trọng võ đạo.

Đột nhiên tăng trưởng mạnh như vậy cũng chính là nguyên nhân khiến hắn vốn ở vị trí thứ ba mà nhân khí lại rất lớn. Trở thành người được lựa chọn hàng đầu trong việc tranh đoạt danh hiệu đệ nhất Triệu tộc.

Trên phương diện danh tiếng, hắn thậm chí còn vượt qua Triệu Phong* xếp thứ hai.

Thế nhưng những lời này của Triệu Lân Long lại khiến hắn phảng phất như bị rơi vào hầm băng.

Có thể nói Triệu Hàn không hề có cơ hội phản kích, hắn vừa bị Triệu Phong đánh bại, mất hết mặt mũi, đương nhiên lời nói cũng không còn trọng lượng.

Đúng lúc này, thi đấu trên đài khiêu chiến đã bắt đầu.

- Thiên Khiếu Quyền!

Trên nắm quyền của Triệu Phong* hiện lên khí tức hỏa hồng, tiếng rít gào như sấm sét vang lên, uy lực mạnh mẽ, bộc phát kinh người.

Tại phương diện phong cách, Thiên Khiếu Quyền và Nộ Long Quyền của Triệu Phong có phương pháp khác nhau, nhưng kết quả thì lại giống nhau đến kỳ diệu. Tuy nhiên hai võ học này lại chênh lệch một bậc, một bên là cao cấp đỉnh phong còn một bên là trung cấp đỉnh phong.

Triệu Phong* toàn lực thi triển Thiên Khiếu Quyền, uy lực của nó thậm chí còn vượt qua cường giả ngũ trọng đỉnh phong.

Hơn nữa hắn còn đem võ học khinh thân, võ học thân pháp, võ học luyện thể tu luyện đến hỏa hầu rất cao, lực sát thương lại càng đáng sợ hơn.

- Luận thực lực tổng hợp, Triệu Phong* quả thực so với Triệu Hàn còn khó chơi hơn, trên người không có sơ hở, công kích cũng mạnh

mẽ kinh người.

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Chỗ mạnh mẽ của Triệu Hàn chính là ở Võ Đạo Nội Kình của hắn, thế nhưng tại phương diện võ học luyện thể, võ học khinh thân và thân pháp đều không tính là mạnh mẽ...

- Tiếp của ta một quyền!

Trên đài khiêu chiến, Triệu Phong* khẽ quát một tiếng, một quyền cuồng bạo rít gầm, hung hăng cuốn Triệu Lân Long vào trong.

Phành... Tại vị trí đó chỉ còn lưu lại một đạo tàn ảnh vỡ tan.

Tiếp đó trong nháy mắt, Triệu Lân Long đã xuất hiện bên cạnh Triệu Phong*, bình thản từ tôn giống như cười mà không phải cười.

Một quyền của Triệu Phong", ngay cả góc áo của hắn cũng không chạm được.

Mà càng kinh người chính là lúc thân hình Triệu Lân Long nhoáng lên, chỉ cách Triệu Phong* không đến nửa mét.

Triệu Phong* kinh hãi toàn thân đổ mồ hôi lạnh.

Lúc này, hắn thậm chí có thể ngửi thấy được mùi trên người Triệu Lân Long, không ngờ khoảng cách giữa hai bên lại gần như vậy.

Yên Vũ Bộ!

Triệu Phong* cũng không phải là đèn cạn dầu, cũng thi triển ra bộ pháp cao cấp, thân hình bộ pháp trở nên phiêu hốt bất định, xẹt qua

Triệu Lân Long.

Ngay lập tức, hai đạo thân ảnh bắt đầu giao thoa qua lại, tốc độ khiến mọi người dưới đài đều cảm thấy hoa mắt.

Thân pháp bộ pháp của hai người đều là võ học cao cấp.

Thân pháp bộ pháp không hề giống với võ học khinh thân, một bên là di động trong phạm vi nhỏ, áp dụng trong chiến đấu cận thân, còn một bên thì di chuyển trong phạm vi lớn, áp dụng cho việc truy đuổi và chạy trốn.

- Sở dĩ nói Triệu Phong* có tư cách đánh một trận với Triệu Lân Long, đó là bởi vì hắn nắm giữ rất nhiều võ học cao cấp.

Quyền pháp cao cấp! Bộ pháp cao cấp! Khinh thân thuật cao cấp! Luyện thể cao cấp... Mỗi loại võ học đều tu luyện đến cảnh giới khá cao.

Triệu Phong* tâm tính cẩn thận, phối hợp các loại võ học, uy lực không tầm thường, biểu hiện của hắn hoàn toàn áp đảo Triệu Hàn lúc trước. Nhưng dù vậy thì sau khi giao phong vài chiêu, Triệu Phong* vẫn như cũ rơi xuống hạ phong.

Giao phong được hơn mười chiêu, Triệu Lân Long vân nhàn nhã bình thản, bằng vào tu vi tứ trọng võ đạo mà hơn hẳn một bậc.

- Ta sẽ khiến ngươi thua tâm phục khẩu phục!

Hai mươi chiêu qua đi, Triệu Lân Long cười nhạt một tiếng, khẽ bấm tay một cái, khí tức màu tím xanh giống như phong châm xoay tròn.

Khó có thể tưởng tượng nổi, không ngờ Võ Đạo Nội Kình của hắn đã

ngưng luyện đến tình trạng này.

Phù...

Một tia Võ Đạo Nội Kình phun ra nuốt vào tại đầu ngón tay, phát ra khí tức sắc bén lạnh lẽo thấu xương.

Trong nháy mắt đầu ngón tay hắn điểm ra, trong không khí truyền đến tiếng vang phiêu hốt bất định, khiến tâm thần người khác rối loạn.

- Vân Toa Chi!

Trong khoảnh khắc đó, một ngón tay phảng phất như xuyên thủng cả mây mù trên bầu trời, như ẩn như hiện, có uy thế như quan sát núi sông đại địa.

Đó là...

Trong lòng Triệu Phong* kinh hoàng, hít sâu một hơi, ngưng tụ toàn bộ khí lực và Võ Đạo Nội Kình, nghênh đón ngón tay phảng phất như có thể nhảy vào tâm linh trong đầu.

- Thiên Khiếu Bôn Lôi!

Nắm quyền của Triệu Phong* lóe lên một quỹ tích như dòng sông hỏa hồng, khí thế như sét đánh, nghịch sóng mà lên.

Uy lực của một quyền này, thậm chí áp đảo bất kỳ đệ tử Triệu tộc nào trước đây từng tham chiến, trở thành một quyền đỉnh phong từ lúc Triệu Phong* chào đời đến nay.

Thế nhưng sau khi nắm quyền như bôn lôi đánh ra, hắn lại có cảm

giác như không thở nổi.

Ngón tay của đối phương dường như đứng ở một điểm trên cao, giống như con sâu cái kiến đối diện với voi, chênh lệch bẩm sinh.

Oành... phụt...

Hai chiêu thức kinh thế hãi tục, va chạm vào nhau.

Yết hầu Triệu Phong* ngòn ngọt, khóe miệng tràn ra vết máu, thân hình không ngừng thối lui.

- Tốt lắm, không ngờ ngươi lại đỡ được một kích “võ học đỉnh cấp”.

Bên cạnh hắn là một thiếu niên mặc trường bào rộng màu vàng kim, đứng chắp tay thản nhiên dưới sóng khí càn quét như kình phong, vẫn vững vàng như quân Vương.

- Võ học đỉnh cấp sao? Ta thua không oan.

Triệu Phong* cảm thấy cay đắng trực tiếp nhận thua.

Vân Toa Chi... Võ học đỉnh cấp...

Toàn trường như muốn nổ tung, vô số đệ tử Triệu tộc, kể cả một vài trưởng bối của Triệu tộc cũng lộ vẻ kinh hãi.

Từ lúc nào mà Triệu Lân Long đã học được võ học đỉnh cấp?

- Ha ha, Lân Long đã học được ba thức đầu của “Vân Toa Chỉ” rồi, vừa rồi chỉ mới sử dụng thức thứ nhất mà thôi.

Trên mặt gia chủ Triệu Thiên Thương tràn đầy vẻ vui mừng hưng

phấn.

- Chúc mừng gia chủ đã thu được một “nghĩa tử” thiên tài.

Đám trưởng bối của Triệu tộc ở xung quanh nhao nhao gật đầu chúc mừng.

Thì ra, Triệu Lân Long là nghĩa tử của gia chủ!

Càng đáng nhắc đến chính là hắn đã học được vài thức võ học đỉnh cấp.

Nên biết, võ học đỉnh cấp bình thường phải đạt đến thất trọng võ đạo trở lên thì mới có tư cách tìm hiểu.

Bình thường, có thể luyện thành võ học đỉnh cấp, phần lớn đều là Đại Sư võ đạo.

- Triệu Phong*! Khiêu chiến thất bại, thứ tự không thay đổi. Triệu Lân Long, xếp hạng nhất, thứ tự không thay đổi.

Trọng tài tuyên bố.

Trận luận bàn giữa hạng nhất và hạng hai thứ tự đều không thay đổi.

Triệu Lân Long và Triệu Phong” đều trở lại chỗ ngồi, ngồi lên trước Triệu Phong.

Sau khi trở lại chỗ ngồi, Triệu Lân Long vẫn giữ vẻ mặt không biểu tình, cũng không khiêu chiến bất cứ kẻ nào.

Trong mắt hắn, toàn bộ Triệu tộc này đã không còn người nào có thể khiêu chiến nữa rồi.

Cứ như vậy, vòng khiêu chiến thứ nhất chấm dứt.

Tiếp đó vẫn còn đợt khiêu chiến thứ hai, bởi vì mỗi người lúc đầu đều có ba lượt cơ hội khiêu chiến.

Đợt thứ hai người khiêu chiến rất ít, bởi vì sau vòng khiêu chiến thứ nhất, thứ tự trên cơ bản đã được xác định.

- Chẳng qua, lúc đến lượt Triệu Hàn xếp thứ mười sáu, hắn lại phát ra khiêu chiến, chiến thắng Triệu Cầm xếp thứ tư, giành được vị trí đó.

Ngay sau đó, Triệu Hàn lại tiếp tục khiêu chiến Triệu Phong* xếp thứ hai và Triệu Lân Long xếp thứ nhất.

Kết quả, Triệu Hàn dựa vào Võ Đạo Nội Kinh hùng hậu, miễn cưỡng bất phân thắng bại với Triệu Phong", thứ tự giữ nguyên không đổi.

Thế nhưng lúc đấu với Triệu Lân Long, Triệu Hàn đã thua chỉ trong ba chiêu.

Hắn cũng không giống Triệu Phong*, có thực lực tổng hợp mạnh và tâm tính cẩn thận, cho nên trước mặt cao thủ như Triệu Lân Long, ngay cả ba chiêu cũng không cầm cự nổi.

Xếp hạng nhất Triệu Lân Long... Xếp hạng hai Triệu Phong*... Xếp hạng ba Triệu Phong... Xếp hạng tư Triệu Hàn...

Bốn hạng đầu của nội tầng nghiễm nhiên trở thành bốn đại cự đầu trong hàng ngũ đệ tử Triệu tộc, không thể khiêu chiến.

Trong bốn đại cự đầu này, thực lực Triệu Lân Long vươn lên dẫn

đầu, lần lượt chiến thắng Triệu Phong* và Triệu Hàn.

Trong bốn đại cự đầu, chỉ còn lại Triệu Phong là không giao thủ với Triệu Lân Long.

- Triệu Phong xếp hạng ba, đến lượt khiêu chiến vòng hai của ngươi rồi.

Trọng tài chủ trì nói.

Chương 41: Mị lực của Triệu Vũ Phi

Lại đến lượt ta?

Triệu Phong ngồi trên chiếc ghế xếp hạng thứ ba, khẽ vuốt cằm.

Hiện nay, chỉ còn Triệu Phong* và Triệu Lân Long là xếp hạng trước hắn.

- Muốn chiến thắng Triệu Phong*, đoán chừng phải hao chút khí lực, thế nhưng hắn cũng nắm chắc mười thành.

Nếu như khiêu chiến Triệu Lân Long xếp hạng nhất, Triệu Phong nhất định sẽ bại lộ toàn bộ thực lực và tu vi thật sự của mình.

Trong khoảng thời gian gần đây, tu vi của hắn tiến triển quá mạnh mẽ, nếu như bại lộ tu vi thực lực thì sẽ hấp dẫn ánh mắt chú ý của những người bên ngoài.

Triệu Phong vẫn muốn che giấu, đề phòng những cừu địch như Triệu Thiên Kiếm.

Ngoài ra, đối mặt với võ học đỉnh cấp, Triệu Phong cũng không nắm phần thắng chắc.

– Ta từ bỏ.

Sau khi Triệu Phong cân nhắc lợi hại vẫn tiếp tục bỏ quyền.

Mục tiêu của hắn là tiến vào trong ba hạng đầu, lấy được võ học đỉnh cấp, bây giờ mục tiêu đã đạt được, không cần phải liều sống liều chết.

Triệu Phong bỏ quyền khiến không ít người kinh ngạc, tuy nhiên cũng không quá kỳ ɥuái.

Dù sao, với tu vi Triệu Phong có thể lọt vào trong ba hạng đầu đã là một thành tích tổ bất ngờ rồi.

- Ta cũng từ bỏ. Triệu Phong* nhìn Triệu Phong một cái đầy thâm ý.

Vòng đầu tiên, lúc hắn thấy Triệu Phong và Triệu Hàn chiến đấu, liền biết thực lực của đối phương còn trên mình, thậm chí còn có thể so vài chiêu với Triệu Lân Long.

Hạng ba và hạng hai lần lượt bỏ quyền.

Triệu Lân Long hạng nhất tất nhiên không còn đối thủ, cũng không phát ra khiêu chiến.

Cứ như vậy, đợt khiêu chiến thứ hai cũng hời hợt chấm dứt.

Triệu Lân Long hạng nhất, Triệu Phong* hạng hai, Triệu Phong hạng ba, Triệu Hàn hạng tư, Triệu Cầm hạng năm, Triệu Vũ Phi hạng sáu, Triệu Thanh hạng bảy...

Bảy người này đều là Võ Giả, thứ tự cơ bản xem như xong.

- Vòng khiêu chiến cuối cùng, mỗi người còn lại một cơ hội cuối cùng.

Trọng tài tuyên bố.

Vòng thứ hai kết thúc xem như đã xác định hoàn toàn, vòng thứ ba cũng không có mấy người khiêu chiến.

Chẳng qua, lúc đến Triệu Vũ Phi xếp hạng sáu thì lại xuất hiện một vài thay đổi nhỏ.

- Ta khiêu chiến Triệu Cầm xếp hạng năm.

Đôi mắt đẹp dễ thương của Triệu Vũ Phi sáng long lanh như thủy tinh đột nhiên lóe lên vui vẻ nói.

Lời khiêu chiến của nàng khiến không ít người đều cảm thấy bất ngờ.

- Được.

Triệu Cầm gật đầu bước lên sân khấu.

Rất nhanh, trên đài khiêu chiến đã xuất hiện hai thiếu nữ xinh đẹp đứng đối diện nhau.

Bất luận là Triệu Cầm hay là Triệu Vũ Phi tư sắc của cả hai đều vượt qua thiếu nữ bình thường, càng hiếm có hơn chính là thiên phú siêu quần của hai thiếu nữ.

Hai thiếu nữ lên đài, trái tim của rất nhiều thiếu niên ở dưới sân đều đập nhanh hơn.

Từ đó có thể thấy được, hai thiếu nữ này chính là tình nhân trong mộng của vô số thiếu niên trong Triệu tộc.

Đặc biệt là Triệu Vũ Phi, mặc dù còn nhỏ tuổi nhưng vẫn xinh đẹp

động lòng người, thanh tú thuần khiết, vượt xa mỹ nữ diễm lệ bình thường trong thế tục.

Ồ!

Ánh mắt của Triệu Lân Long xếp hạng nhất đột nhiên sáng lên, bị Triệu Vũ Phi hấp dẫn.

Hai thiếu nữ quát một tiếng, thân hình uyển chuyển lướt qua nhau vô cùng đẹp mắt, hoặc nhảy múa hoặc xoay người.

- Bích Vân Chi!

- Điệp Diệp Chưởng!

Cho đến bây giờ, Triệu Cầm trong số những thiếu nữ của Triệu tộc vẫn là đệ nhất nhân.

Tu vi của nàng đã gần đạt đến tứ trọng đỉnh phong, tuổi lớn hơn Triệu Vũ Phi, tu vi càng thâm hậu hơn.

Nói khách quan thì Triệu Vũ Phi nhỏ hơn hai tuổi, chỉ vừa mới đột phá tứ trọng võ đạo không lâu.

Chẳng qua, có thể dự đoán được, dù Triệu Vũ Phi và Triệu Cầm giao phong mười chiêu thì cũng sẽ không rơi vào thế hạ phong.

Võ Đạo Nội Kình của Triệu Vũ Phi có phong cách phiêu dật linh động, nhưng lại nhẹ nhàng như gió, trên phương diện tốc độ còn thắng một bậc.

Triệu Phong biết, Triệu vũ Phi đã tu luyện Lăng Độ Khí Quyết, chẳng qua hỏa hầu tạo nghệ vẫn còn kém mình. Đây chính là điểm bù đắp

chênh lệch tu vi giữa nàng và Triệu Cầm.

Giao phong hai mươi chiêu, thần sắc Triệu Cầm dần trở nên ngưng trọng, Võ Đạo Nội Kình thúc dục đến mức tận cùng, võ học cao cấp Bích Vân Chi cũng phát huy tối đa, không giữ lại chút nào.

Thế nhưng, không ngờ Triệu Vũ Phi lại khó chơi như vậy, vẫn nhẹ nhàng thong dong tiến thối tự nhiên.

Ba mươi chiêu! Bốn mươi chiêu...

Thân hình Triệu Vũ Phi uyển chuyển ưu nhã, tùy thời di chuyển, uy lực những môn vẽ học của nàng cũng mơ hồ tăng lên.

Cho đến lúc đánh đến chiêu thứ tám mươi, dị biển đã phát sinh.

- Điệp Diệp Hoa Vũ!

Uy lực chưởng pháp của Triệu Vũ Phi đột nhiên đại tăng, tốc độ và lực đạo đều bước vào một cấp độ hoàn toàn mới.

Phành phành phành...

Váy áo của Triệu Vũ Phi tung bay phất phới giống như hồ điệp, nhẹ nhàng nhảy múa giữa không trung, chưởng lực mang theo Võ Đạo Nội Kinh xoay tròn không ngừng đánh ra.

Liên tiếp ba chưởng, khí huyết Triệu Cầm bị chấn động đến sôi trào, lùi lại vài bước, hoảng sợ biến sắc, hét lên:

- Không ngờ ngươi lại che giấu thực lực!

Thì ra, lúc trước giao phong, Triệu Vũ Phi vẫn lưu lại thực lực, không

xuất ra toàn bộ lực lượng và Võ Đạo Nội Kinh.

Đặc biệt là bản thân nàng cũng tu luyện võ học luyện thể cao cấp, đoán chừng cũng có sáu bảy thành uy lực như Thiêt Bích Quyết của Triệu Phong

- Ta nhận thua.

Sau mấy chiêu liên tiếp, Triệu Cầm đã bị thương không nhẹ, liền dứt khoát nhận thua.

Phần lớn đệ tử Triệu tộc trên sân đều dùng ánh mắt lạ lẫm dò xét Triệu Vũ Phi.

Nàng chẳng những là đệ nhất mỹ nữ của Triệu tộc, có dung mạo như thiên tiên, mà thực lực và thiên phú cũng hết sức khó lường.

- Tôt!

Triệu Lân Long xếp hạng nhất khẽ gật đầu tán thưởng, ánh mắt nhìn Triệu Vũ Phi xinh đẹp thanh lệ thoát tục đến thất thần.

Triệu Phong* ở bên cạnh hắn thì lại lộ ra một tia suy tư: - Chẳng lẽ Triệu Lâm Long lại...

Thân là đệ nhất nhân, việc Triệu Lân Long thất thố trong giây lát cũng bị một vài người nhìn thấy.

- Ha ha, xem ra anh hùng khó mà qua được ải mỹ nhân...

Một vài vị trưởng bối trên đài quan chiến cũng lộ vẻ vui mừng.

- Tiềm lực và thiên phú của Triệu Vũ Phi cũng không thua gì Triệu

Lân Long, hai người quả thực rất xứng đôi.

Gia chủ Triệu Thiên Thương vỗ tay cười.

Sau khi chiến thắng Triệu Cầm, Triệu Vũ Phi liền được xếp vào hạng năm.

Chẳng qua, lúc Triệu Vũ Phi nhìn qua bốn người trước mình phát hiện thực lực của họ đều hơn xa bản thân, thì mới bỏ cuộc.

Trong số đó, lúc nàng bắt gặp ánh mắt nóng bỏng của Triệu Lân Long thì không khỏi cảm thấy kỳ quái.

Trong thi đấu xếp hạng của Triệu tộc, Triệu Lân Long hầu như áp chế hết thảy, không có người nào có thể lọt vào mắt hắn, trước sau vẫn giữ bộ dạng lạnh lùng bình tĩnh.

Cho đến khi hắn chú ý tới Triệu Vũ Phi thì sự lạnh lùng và cao ngạo trong mắt mới dần biến mất, đây chính là tình huống mà 17 năm qua hắn chưa từng gặp... Không sai, chính là loại cảm giác tim đập mạnh.

Triệu Vũ Phi khiêu chiến xong lại đến lượt Triệu Hàn xếp thứ tư.

Ánh mắt của Triệu Hàn lướt qua Triệu Phong và Triệu Phong*, trong lòng không khỏi cảm thấy cay đắng.

Trong ba hạng đầu, Triệu Hàn hắn hoàn toàn không có cơ hội.

Triệu Phong? Hắn đã nếm qua quả đắng, biết rõ đối phương khủng bố như thế nào, thực lực chân chính của Triệu Phong thậm chí còn có thể khiêu chiến với Triệu Lân Long.

Về phần Triệu Phong*, cùng lắm cũng chỉ có thể bất phân thắng bại,

cũng không cách nào dao động được vị trí của đối phương.

– Ta từ bỏ.

Trong lòng Triệu Hàn không khỏi cảm thấy bất đắc dĩ và hối hận.

Nếu như lúc trước hắn không khiêu chiến Triệu Phong, bây giờ ít nhất vẫn có thể yên ổn ở vị trí ba hạng đầu, mà người ngồi ở vị trí thứ tư này có lẽ đã là Triệu Phong*.

- Bỏ quyền.

Triệu Phong vẫn là câu trả lời như trước.

- Ta cũng từ bỏ.

Triệu Phong* nhàm chán nói.

- Thi đấu đến đây là kết thúc.

Triệu Lân Long cười nhạt một tiếng, lại nhìn qua Triệu Vũ Phi xinh đẹp gần đó một lần nữa.

Chẳng biết tại sao, mỗi lần nhìn nàng là trong lòng hắn lại càng cảm thấy yêu thích.

Triệu Vũ Phi cảm nhận được ánh mắt sáng rực của hắn liền có chút không tự nhiên, vô thức né tránh.

- Lần võ hội gia tộc này, đến đây là kết thúc. Tiếp theo sẽ là tuyên bố xếp hạng và ban thưởng...

Trọng tài chủ trì nói.

Một lát sau, xếp hạng của đệ tử nội tầng đã có:

Hạng nhất: Triệu Lân Long

Hạng hai: Triệu Phong*

Hạng ba: Triệu Phong

Hạng tư: Triệu Hàn

Hạng năm: Triệu Vũ Phi

Hạng sáu: Triệu Cầm

Hạng bảy: Triệu Thanh

Sau khi cuộc tranh tài kết thúc, những người xếp hạng cao đều âm thầm chờ mong.

Theo lệ cũ, nằm trong hai mươi hạng đầu, mười hàng đầu và ba hạng đầu của võ hội gia tộc đêu nhận được ban thường.

- Bây giờ đến lượt gia chủ tuyên bố ban thường.

Trọng tài chủ trì hô lên.

Gia chủ...

Trên sân liền bộc phát tiếng ồn như sóng thủy triều.

Phía trên đài quan chiến, một trung niên nghiêm trang đạo mạo đứng dậy, hai tay vừa nâng lên đã có một luồng áp bách vô hình đè xuống.

Ông ta chính là gia chủ, Triệu Thiên Thương!

Triệu Phong cảm thấy khí tức của gia chủ đã tiếp cận với hung thú cao cấp trong Hoành Vân Thiên Lâm, hiển nhiên là Đại Sư thất trọng võ đạo trở lên.

Triệu Thiên Thương ở trên cao nhìn xuống ánh mắt quét qua 50 đệ tử nội tầng.

Đặc biệt lúc ánh mắt rơi xuống người Triệu Lân Long thì lại nhu hòa dị thường.

Không ít người đều biếtrõ Triệu Lân Long chính là nghĩa tử của gia chủ.

- Bây giờ ta sẽ tuyên bố ban thưởng: Chỉ cần có thể trở thành đệ tử nội tầng là có thể tiến vào tầng hai của Huyền Vũ các lựa chọn một vài võ học cao cấp, ngoài ra còn ban thưởng một Huyết Nhân Sâm 300 năm tuổi.

Về phần ban thưởng cho đệ tử nội tầng cơ bản không khác gì lời đồn trước kia.

- Hai mươi hạng đầu, có thể lựa chọn hai môn võ học cao cấp, ban thường hai cái Huyết Nhâm Sâm 300 năm.

- Mười hạng đầu, có thể lựa chọn hai môn võ học cao cấp, ban thưởng một cái Huyết Nhân Sâm 500 năm.

Nói đến đây, gia chủ thoáng ngừng lại một chút.

Phần lớn đệ tử nội tầng đều mừng rỡ vô cùng, dù sao thì phần lớn

đệ tử vẫn là cấp bậc Võ Đô, rất ít người có gia đình giàu có.

- Ba hạng đầu! Có thể lựa chọn một loại võ học đỉnh cấp, hai võ học cao cấp. Ngoài ra, ban thường một viên “Uẩn Huyết Đan”.

Gia chủ lại mỉm cười nói tiếp.

Võ học đỉnh cấp! Uẩn Huyết Đan!

Ban thưởng của ba hạng đầu quả thật vượt xa những đệ tử Triệu tộc lúc trước.

Triệu Phong cũng không nhịn được lộ vẻ mừng rỡ.

Võ học đỉnh cấp chính là thứ mà hắn cực kỳ chờ mong.

Mà giá trị của Uẩn Huyết Đan, thậm chí còn vượt qua cả Huyết Nhân Sâm 500 năm, công dụng tăng cường tu vi Võ Giả.

Cứ như vậy, ban thưởng của võ hội gia tộc đã được tuyên bố xong, 50 tên đệ tử Triệu tộc, dưới sự dẫn đường của tổng quản gia tộc, đến nhà kho nhận ban thường.

Ngay trong ngày hôm đó, Triệu Phong đã nhận được một viên “Uẩn Huyết Đan”.

Về phần ban thường một môn võ học đỉnh cấp và hai môn võ học cao cấp thì Triệu Phong được nhận một cái lệnh bài đặc thù, có thể tùy thời đến “Huyền Vũ các” để nhận.

- Nghe nói xếp hạng nhất sẽ có ban thưởng đặc thù. Tại sao năm nay lại không có?

- Có lẽ là không công bố thôi.

Trên đường trở về, Triệu Phong vô tình nghe được một vài âm thanh nghị luận.

Hắn không để ý đến những thứ này, chỉ một lòng trở về nhà.

- Triệu Phong ca!

Một giọng nói mềm mại ngọt ngào của thiếu nữ truyền đến, mơ hồ còn có chút vui mừng.

Sau khi chuyển vào trong nội tầng, hai nhà đã trở thành hàng xóm, có chút quen thuộc. Đặc biệt là lần trước đã giao dịch Thiết Bích Quyết, khiến quan hệ của hai người lại càng gần hơn.

- Vũ Phi, biểu hiện của muội rất không tồi.

Triệu Phong nghĩ đến việc Triệu Vũ Phi có thể chiến thắng Triệu Cầm, không khỏi tán thưởng.

- So với Triệu Phong ca thì vẫn còn kém xa. Chẳng qua, Vũ Phi cảm thấy rất hiếu kỳ, tại sao huynh lại không khiêu chiến với Triệu Lân Long.

Sau khi Triệu Vũ Phi nói xong, trong đôi mắt trong suốt cũng lộ ra một tia hiếu kỳ.

Nàng chắc chắn Thiết Bích Quyết của Triệu Phong đã đạt đến tầng bốn, thậm chí còn là tầng bốn đỉnh phong, lực phòng ngự và lực lượng cơ thể có thể nói là đệ nhất trong đệ tử nội tầng.

Hơn nữa Võ Đạo Nội Kình của Triệu Phong đã đạt đến ngũ trọng kết

hợp với sự cao minh của Lăng Độ Khí Quyết và Phiêu Lăng Độ, hoàn toàn có tư cách khiêu chiến Triệu Lân Long.

- Vũ Phi đã đánh giá cao rồi, ta và Triệu Lân Long vẫn còn chênh lệch nhất định.

Triệu Phong lắc đầu, trả lời rất khiêm tốn.

Hiển nhiên, trong số đệ tử ngoại tầng, đánh giá của Triệu Vũ Phi đối với thực lực của hắn là gần chính xác nhất.

Tuổi của hai người tương đồng, lúc nói cười cũng không cố kỵ nhiều.

Tại một góc khác trên đài khiêu chiến.

Triệu Lân Long một thân trường bào màu vàng kim, nhìn thấy Triệu Phong và Triệu Vũ Phi kề vai sát cánh cùng đi, sắc mặt khẽ trầm xuống, thoáng có chút mất tự nhiên, trong mắt lóe lên một tia sắc bén ác liệt, lẩm bẩm:

- Tiểu tử kia, hình như tên là Triệu Phong thì phải?

Chương 42: Ngũ trọng đỉnh phong, lại đến Huyền Vũ Các

Triệu Phong và Triệu Vũ Phi cùng sánh vai trở về, khiến cho rất nhiều đệ tử Triệu tộc trên đường đều nhìn với ánh mắt khác thường, trong những ánh mắt đó, có hâm mộ, có ghen ghét, thậm chí còn có mập mờ.

Trên khuôn mặt trắng trẻo như ngọc trác của Triệu Vũ Phi bỗng nhiên nổi lên một tia ửng hồng, khẽ liếc trộm Triệu Phong một cái, chỉ thấy hắn vẫn bình tĩnh như thường, thậm chí còn không cảm thấy lo lắng chút nào.

Điều này không khỏi khiến nàng cảm thấy thất vọng và thất bại.

Trong số những thiếu niên cùng tuổi trong Triệu tộc, chỉ có mình Triệu Phong là vẫn giữ được vẻ điềm tĩnh trước thiếu nữ thiên tài xinh đẹp này, điều này khiến Triệu Vũ Phi cảm thấy rất bất lực.

Về đến nhà Triệu Phong nói sơ qua về những “kỳ ngộ” xảy ra trong Hoành Vân Thiên Lâm với phụ thân Triệu Thiên Dương.

Đương nhiên, hắn đã lược bỏ tình tiết bị Triệu Thiên Kiếm thuê người ám sát và chuyện gặp phải hung thú cao cấp, chỉ kể rất hời hợt.

Dù vậy, Triệu Thiên Dương cũng sợ đến run người, thầm vuốt mồ hôi lạnh.

Trở về phòng, Triệu Phong thở phào một hơi nhẹ nhõm, lẩm bẩm:

- Triệu Thiên Kiếm phái người ám sát thất bại chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ, trước hết ta phải che giấu thực lực, tùy thời hành động.

Lần võ hội gia tộc này, hắn không khiêu chiến Triệu Lân Long, cũng bởi vì nguyên nhân này.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, đem toàn bộ tâm thần dung nhập vào không gian trong mắt trái, thăm dò một việc khác.

Trong không gian đen kịt, quầng sáng xanh nhạt hình xoắn ốc đã dài đến năm thước tám, có thể thấy được tu vi của Triệu Phong trên cơ bản đã chạm đến ngũ trọng đỉnh phong.

Nhưng trọng điểm mà Triệu Phong quan tâm cũng không phải là chuyện này.

- Hiện ra cho ta!

Tâm thần Triệu Phong tập trung vô thức mở mắt trái ra.

Vụt...

Quầng sáng xanh nhạt hình xoắn ốc đột nhiên biến mất, trong không gian đen kịt độ nhiên biến thành một đoạn hình ảnh.

Trong đoạn hình ảnh này, có hai luồng hư ảnh một lớn một nhỏ: lớn chính là hung thú cao cấp không lồ “Thanh Nhãn Cự Lang”, nhỏ chính là một thiếu nữ trẻ tuổi thoạt nhìn không lớn hơn Triệu Vũ Phi bao nhiêu.

Tiếp đó, trong đoạn hình ảnh đột nhiên xuất hiện một màn kinh người: Thanh Nhãn Cự Lang và thiếu nữ trẻ tuổi gần như đồng thời

nhảy lên, hai đạo thân ảnh lướt qua nhau.

Thiếu nữ trẻ tuổi uyển chuyển nhẹ nhàng, phảng phất như dung nhập vào trong thiên địa, không thể nắm bắt, vừa đẹp mắt lại vừa tự nhiên.

Trên người nàng xuất hiện một luồng ánh sáng xanh kỳ dị, so với Võ Đạo Nội Kình của Võ Giả còn rực rỡ gấp mười lần, theo thân thể mềm mại uyển chuyển và cánh tay ngọc lộ ra cử chỉ kỳ lạ của nàng đột nhiên luồng sáng dung nhập vào hoàn cảnh tự nhiên đó.

Chỉ thấy nàng đánh ra một chưởng luồng ánh sáng màu xanh đột nhiên biến ảo, tạo thành một trận lốc sắc bén, bộc phát lực lượng kinh khủng không thể tưởng tượng, ngay lập tức xé nát đầu của Thanh Nhãn Cự Lang, luồng lực lượng này thậm chí còn vượt qua giới hạn của nhân loại.

- Thiếu nữ trẻ tuổi kia, rốt cuộc có địa vị gì, phóng mắt khắp thành Vũ Dương, e rằng cũng không có người nào có thể tiếp được một chiêu này của nàng.

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Trong không gian đen kịt, tình cảnh vừa rồi lại được chiếu lại nhiều lần.

Triệu Phong tập trung tinh thần, từ những vị trí góc độ khác nhau, quan sát thiếu nữ tri tuổi kia xuất thủ một cách chi tiết.

Dần dần, hắn dường như đã hiểu ra.

Một kích thoạt nhìn như tùy tiện của thiếu nữ đó không ngờ lại ẩn chứa rất nhiều huyền diệu, vượt xa cấp bậc Võ Giả.

Triệu Phong đã lĩnh ngộ được vài điều trong đó, xem như có chút thu hoạch.

Lúc này, trên cơ bản thì hắn đã có thể mô phỏng ra chiêu thức của thiếu nữ kia, học được chút da lông bên ngoài.

Mặc dù chỉ là một chút bề ngoài nhưng một chiều mà Triệu Phong mô phỏng ra thậm chí có thể so với một kích tiểu thành của võ học cao cấp.

Điều này khiến hắn vô cùng mừng rỡ.

Nếu như có thể học được tinh túy trong một chiêu của thiếu nữ đó, chẳng phải là có thể vượt qua võ học đỉnh cấp bình thường hay sao?

Nghĩ đến đây, Triệu Phong càng lúc càng kích động.

- Không bằng đặt tên chiêu này là “Huyền Phong Chưởng” đi.

Đến khi trời tối Triệu Phong đã dần dần lĩnh ngộ được chiêu thức đó.

Huyền Phong Chưởng tên đọc cũng như Toàn Phong Chưởng có ý cảnh giống như mũ nhọn xoay tròn.

Chỉ vì một chưởng này ẩn chứa rất nhiều điều huyền ảo cao thâm, cho nên trong thời gian ngắn, Triệu Phong không thể lĩnh ngộ được, vì vậy mới gọi là “Huyên Phong Chưởng”.

Cho đến tận khuya, Triệu Phong mới cảm thấy có chút mệt mỏi.

Thì ra, không gian trong mắt trái cũng không thể duy trì việc lĩnh ngộ mà không có giới hạn.

Đợi đến khi hắn dừng lại thì quầng sáng xanh nhạt hình xoắn ốc lại xuất hiện, kích thước không thay đổi, nhưng đã trở nên ảm đạm hơn rất nhiều.

- Sử dụng loại phương pháp lĩnh ngộ này sẽ tiêu hao tinh thần lực của ta.

Triệu Phong liền có kết luận.

Tiếp đó, hắn lại bắt đầu tu luyện Lăng Độ Khí Quyết.

Hôm nay thi đấu trở về, Triệu Phong đã nhận được một viên “Uẩn Huyết Đan”, viên thuốc này có công dụng tăng cường xúc tiến tu vi Võ Giả.

Đan dược không thể so với thiên tài dị bảo, thường ẩn chứa tạp chất và độc tính, mà dược lực thì lại càng tinh thuần thích hợp để hấp thu hơn.

- Ta còn ba gốc dược liệu ngàn năm, giá trị so ra còn cao hơn Uẩn Huyết Đan.

Triệu Phong suy nghĩ một chút, liền dùng viên Uẩn Huyết Đan trước.

Rất nhanh dược lực của Uẩn Huyết Đan trong cơ thể liền phát huy tác dụng sản sinh, một cỗ dược lực huyết khí rất giống với khí huyết nhân thể và Võ Đạo Nội Kình.

Triệu Phong vội vàng thúc dục Lăng Độ Khí Quyết, cố gắng hấp thu dược lực.

Bởi Võ Đạo Nội Kinh của hắn đã đạt tới ngũ trọng đỉnh phong tu vi so

với thực tế còn cao hơn, hấp thu dược lực cũng rất dễ dàng.

Sáng sớm ngày hôm sau.

Triệu Phong trên cơ bản đã hấp thu hết dược lực của Uẩn Huyết Đan, cảm thấy tố chất thân thể và Võ Đạo Nội Kình của mình lại tinh tiến thêm một phần.

Khẽ nhắm mắt lại, quầng sáng xanh nhạt hình xoắn ốc trong không gian ở mắt trái đã kéo dài đêm năm thước chín.

-Ngũ trọng đỉnh phong! Dược hiệu của Uẩn Huyết Đan này cũng không tệ lắm.

Triệu Phong hài lòng gật đầu.

Tu vi ngũ trọng võ đạo đỉnh phong, phóng mắt khắp đệ tử Triệu tộc, cũng chỉ có một mình Triệu Lân Long là có thể sánh ngang hắn.

Thời gian vẫn còn sớm, cho nên Triệu Phong lại ở trong đình viện thử “Huyền Phong Chưởng” mà mình lĩnh ngộ được tối qua.

Bịch...

Thân hình hắn đột nhiên lăng không nhảy vọt lên, bên ngoài cơ thể cuộn trào một luồng khí tức màu xanh nhạt, cập tốc xoay tròn. Sau đó ngưng tụ tại lòng bàn tay, tuân theo một quỹ tích kỳ lạ, chậm rãi vỗ ra một cái.

Rắc rắc...

Một nhánh cây to bằng bàn tay nhô ra giữa không trung thoáng chốc đã hóa thành mảnh vụn.

Một chưởng này của Triệu Phong cũng không phải quá cương mãnh, cũng không phải do hắn dùng sức chấn nát nhánh cây, mà bởi vì bên trong ẩn chứa lực lượng cắt xé và xoáy tròn.

- Quả nhiên kỳ lạ, hiện nay, uy lực của một chiêu này đã tiếp cận võ học cao cấp đại thành rồi.

Triệu Phong vô cùng mừng rỡ.

Trong lúc Triệu Phong đang cố gắng tìm hiểu “Huyền Phong Chưởng” thì một âm thanh mềm mại quen thuộc của nữ tử truyền đến.

- Phong ca, ta có thể vào được không?

Hả?

Triệu Phong đầu tiên là khẽ giật mình, sau đó lại nhíu mày.

Bên ngoài đình viện, một thiếu nữ mặc tuyết bào, dáng vẻ rực rỡ quyến rũ, khẽ cắn môi, không dám nhìn thẳng Triệu Phong.

Người đến không phải là ai khác, chính là Triệu Tuyết.

- Vào đi.

Triệu Phong khôi phục vẻ mặt như cũ, để Triệu Tuyết tiến vào.

Hai người nhìn nhau một lát.

Triệu Tuyết muốn nói lại thôi đôi mắt trốn tránh bộ dạng e lệ không dám nói.

- Muội tới đây làm gì?

Triệu Phong vẫn giữ bộ mặt không biểu tình.

Lúc còn nhỏ, hắn cũng không có bao nhiêu hảo cảm đối với Triệu Tuyết.

Từ lúc tiến vào Triệu thị gia tộc, một ít hảo cảm đó đã không còn sót lại chút gì.

Đôi mắt Triệu Tuyết đỏ hồng, hơi ươn ướt, cúi đầu cắn môi nói:

- Lúc trước tiến vào Triệu tộc, Tuyết Nhi nhất thời hồ đồ, hy vọng Phong ca niệm tình Xưa, đừng ghi hận trong lòng...

Nhìn bộ dáng khóc lóc đáng thương của Triệu Tuyết, trong lòng Triệu Phong thoáng sinh ra một tia rung động sau đó lại bình tĩnh như nước.

- Tuyết Nhi tại sao lại nói lời này? Mỗi người đều có quyền tự do lựa chọn... Ta chưa bao giờ hận muội.

Triệu Phong vẫn ung dung thản nhiên mỉm cười, có chút hàm xúc như nước chảy mây trôi vậy.

Quả thực, Triệu Phong cũng không có ghi hận Triệu Tuyết, chẳng qua đối với cách làm của nàng lúc đó, hắn cảm thấy rất thất vọng mà thôi.

Ta chưa bao giờ hận muội!

Tâm hồn thiếu nữ của Triệu Tuyết khẽ run lên, nhìn qua thiếu niên

bình thản trước mặt, không khỏi khóc ròng:

- Chẳng lẽ Phong ca chưa bao giờ có cảm tình với ta... Cho dù là lúc ở trấn Thanh Diệp?

Nàng vừa nói ra lời này, Triệu Phong liền có chút nghi hoặc. Đến bây giờ, Triệu Phong còn chưa đầy 14 tuổi.

Vào thời điểm hơn nửa năm trước, hắn chỉ mới mười ba tuổi khi đó tâm trí rất đơn thuần ngây thơ, đối với việc Triệu Tuyết đã từng hâm mộ mình căn bản cũng không có nhiều phản ứng.

Dù là vào lúc này, Triệu Phong đã 14 tuổi nhưng vẫn một lòng luyện võ, đối với chuyện tình cảm nam nữ thì dường như vẫn ngờ nghệch như xưa.

Vừa nhìn thấy phản ứng của Triệu Phong, Triệu Tuyết lập tức hiểu ra trái tim hoàn toàn nguội lạnh.

Chân tướng đã rõ, Triệu Phong từ trước đến nay chưa từng thích nàng, nhiều nhất chỉ có hảo cảm ngây thơ thuần khiết của hài đồng mà thôi.

- Triệu Phong ca!

Bên ngoài đình viện lại truyền đến thanh âm thiếu nữ nhu hòa dễ nghe.

Triệu Vũ Phi mỉm cười dịu dàng đi vào đình viện của Triệu Phong.

Hai người là hàng xóm, tương đối quen thuộc, cho nên lúc Triệu Vũ Phi tiến vào cũng không có gõ cửa.

Rất nhanh đôi mắt đẹp của nàng vừa đảo một vòng đã phát hiện ra Triệu Tuyết, bầu không khí dường như có chút không đúng.

Triệu Phong và Triệu Tuyết đều trầm mặc, một người thì bình thản tự nhiên, còn một người thì khóc nức nở, đôi mắt ảm đạm...

- Vũ Phi đến có chuyện gì không?

Triệu Phong ngạc nhiên hỏi lại quay người nhìn về phía Triệu Vũ Phi Lúc này, trong đình viện nho nhỏ có hai thiếu nữ tư sắc bất phàm, hương vị khác nhau đang đứng.

Triệu Tuyết lớn lên tú lệ xinh đẹp, làn da tươi trẻ mọng nước, mang theo vẻ quyến rũ gợi cảm, tư sắc vượt xa phần lớn thiếu nữ.

Chẳng qua, Triệu Vũ Phi lại thanh nhã thoát tục, giống như bông sen đẹp trong nước, vừa so sánh, Triệu Tuyết liền trở nên ảm đạm vô quang...

Bất luận là tư sắc, khí chất, hay thiên phú thì Triệu Tuyết đều thua kém Triệu Vũ Phi, chênh lệch giống như cô gái nông thôn và tiểu thư chốn đô thành.

- Phong ca, chẳng lẽ huynh không đến Huyền Vũ các để nhận võ học? Huynh xếp hạng ba trong tổng thi đấu võ hội có thể lựa chọn võ học đỉnh cấp, thật là khiến người ta hâm mộ mà.

Triệu Vũ Phi có vẻ kinh ngạc, hỏi.

Thì ra nàng vừa đến Huyền Vũ các không lâu, tiếp nhận ban thưởng.

Mười hạng đầu của nội tầng có thể lựa chọn hai môn võ học cao cấp.

Ba hạng đầu của nội tầng thì có thể lựa chọn một môn võ học đỉnh cấp và hai môn võ học cao cấp.

- Ha ha, thiếu chút nữa thì ta đã quên chuyện này, Triệu Phong nhẹ nhàng cười.

Nhìn Triệu Phong và Triệu Vũ Phi tươi cười rời đi, Triệu Tuyết như lọt vào hầm băng, trong lòng tràn đầy lạc lõng và hối hận.

Nàng hối hận bởi chính lựa chọn ngu muội của mình trước kia...

Tạm biệt Triệu Vũ Phi, Triệu Phong lại bước nhanh về phía trước.

Không lâu sau, Triệu Phong đã tiến vào trọng địa của Huyền Vũ các.

Trưởng lão trấn thủ Huyền Vũ các đã đổi thành người khác, là một lão giả râu bạc trắng, thoạt nhìn rất quen mắt, cũng rất thân thiết.

- Là ngươi sao? Đôi mắt của lão giả râu bạc trắng đột nhiên sáng lên.

Triệu Phong cũng lập tức nhận ra đối phương, vì vậy vội vàng hành lễ, trên mặt tràn đầy cảm kích:

- Bái kiến trưởng lão.

Thì ra, vị lão giả râu bạc trắng này chính là trọng tài trường của võ hội gia tộc.

Trong võ hội ngoại tầng và tổng thi đấu võ hội nội tầng, đối phương vẫn luôn chiếu cố Triệu Phong.

- Lão hủ là Triệu Vũ Tùng, ngươi gọi ta một tiếng Triệu bá là được rồi.

Trọng tài trường râu bạc trắng khoát tay, lộ vẻ hiền lành nhu hòa.

- Vâng, Triệu bá!

Triệu Phong gọi một tiếng “Triệu bá”, phát ra từ cảm kích trong lòng.

- Ngươi đi theo ta.

Triệu Vũ Tùng dẫn Triều Phong đến tầng thứ hai của Huyền Vũ các.

Trên tầng hai của Huyền Vũ các chỉ có 200-300 bản bí tịch võ đạo, phần lớn là võ học cao cấp, rất ít võ học đỉnh cấp.

Cho dù là tộc lớn như Triệu tộc thì võ học đỉnh cấp cũng rất trân quý.

Triệu Phong vội quét nhìn một lượt, có chút ngạc nhiên, hỏi:

- Triệu bá tại sao mỗi bí tịch võ đạo ở đây lại đều là một lệnh bài?

Trên tầng hai của Huyền Vũ các, không có bí tịch võ đạo chính thức, chỉ có một loại ngọc bài, trên đó chỉ viết tên võ học và những câu giới thiệu ngắn gọn.

- Ha ha, bí tịch võ đạo từ cao cấp trở lên đều vô cùng quý hiếm. Không thể nào đem bản chính đặt ở đây được, chỉ có thể chờ sau khi ngươi lựa chọn võ học nào thì ta mới có thể lấy bản chính ra, để ngươi quan sát ghi nhớ.

Triệu Vũ Tùng giải thích.

Triệu Phong nghe xong liền cảm thấy thất vọng, gia tộc rất nghiêm khắc trong việc cất giữ võ học từ cao cấp trở lên, nếu bản thân mình

tự cho là có thể “trộm lấy” thì quả thật quá hoang đường.

Chẳng qua, đối với Triệu Phong mà nói thì được lựa chọn một môn võ học đỉnh cấp và hai môn võ học cao cấp đã là rất tốt rồi.

Hắn đi khắp tầng hai một vòng đem toàn bộ tên và giới thiệu về bí tịch võ đạo nhìn qua một lượt.

- Thể nào, ngươi không chọn được bí tịch nào ư?

Triệu Vũ Tùng kỳ quái hỏi.

Triệu Phong đảo mắt một vòng cười hắc hắc nói:

- Triệu bá... Ngài là trưởng lão Huyền Vũ các, nhất định rất hiểu rõ về các bí tịch trong này. Ngài có thể đề cử cho ta một vài võ học lợi hại nhất và thích hợp với ta hay không?

- Tiểu tử ngươi giỏi thật! Dám có chủ ý với ta, chẳng lẽ ngươi không biết làm vậy là vi phạm tộc quy hay sao?

Tinh quang trong mắt Triệu Vũ Tùng lóe lên.

Mặc dù ngoài miệng nói vậy, thế nhưng hành động của Triệu Vũ Tùng cũng không hề lãnh đạm.

Chỉ thấy ông ta chậm rãi đi tới một giá sách ở tầng hai Huyền Vũ các, lấy ra một vài ngọc bài từ trên đó...

Chương 43: Điểm tinh chỉ

Nhìn thấy hành động của Triệu Vũ Tùng, ánh mắt Triệu Phong sáng lên, trên mặt lộ vẻ mừng rỡ.

Tầng hai của Huyền Vũ các không giống với tầng một.

Ở đây, bí tịch võ đạo đều không có bản chính chỉ có một “ngọc bài” tương ứng.

Trên ngọc bài có mười mấy chữ, miêu tả lại loại hình và phong cách của võ học, hơn nữa cũng không quá chi tiết.

Ít nhất là cái nào mạnh, cái nào yếu, rất khó mà phân biệt được.

Triệu Phong không thể làm như lần trước, một lần “lấy trộm” hơn trăm bản bí tịch, sau đó chậm rãi phân tích và tuyển chọn.

Mà Triệu Vũ Tùng thân là trưởng lão trấn thủ Huyền Vũ các, nhất định hiểu rõ các bí tịch trong này như lòng bàn tay.

Càng quan trọng hơn là Triệu Vũ Tùng đã xem trọn toàn bộ quá trình Triệu Phong tỷ thí, rất hiểu rõ về hắn.

- Ở đây có ba môn võ học đỉnh cấp, theo thứ tự là Mê Phong Quyền, Điểm Tinh Chi, Thiên Cương Thối đều thích hợp với ngươi.

Triệu Vũ Tùng mang tới ba khối ngọc bài nói.

Đều là loại võ học công kích?

Triệu Phong nghe tên xong có chút ngạc nhiên.

- Những loại võ học công kích mà ngươi tu luyện đều có đẳng cấp quá thấp, tiềm lực có hạn. Mà trên phương diện phòng ngự, ngươi tu luyện Thiết Bích Quyết, không hề thua võ học đỉnh cấp, về sau nếu có thể tìm được võ học Thánh Phẩm “Ngân Bích Quyêt”, vậy thì rất hoàn mỹ.

Triệu Vũ Tùng giải thích chi tiết.

Không hỗ là Đại Sư võ đạo.

Triệu Phong rất đồng tình với quan điểm này, Triệu Vũ Tùng cho rằng khả năng phòng ngự của mình đã ổn, cho nên mới lựa chọn những loại võ học công kích cho mình.

- Ba môn võ học đỉnh cấp này đều không tầm thường: Mê Phong Quyền thiên về ý cảnh, phong cách độc đáo, dùng xảo phá lực, phối hợp với thân pháp cao minh thì uy lực tăng gấp đôi. Điểm Tinh Chỉ có thể ngưng luyện nội kình đem uy lực của chi pháp phát huy đến cực hạn, công kích đơn thể siêu quần. Còn Thiên Cương Thổi thì thích hợp cho những người tu luyện khinh thân công pháp cao cấp, uy lực của thối pháp vô cùng mạnh mẽ, có thể sinh ra cương phong, tạo thành công kích mang tính phạm vi rất hữu dụng, khi đối mặt với chiến thuật biển người...

Triệu Vũ Tùng giới thiệu ngắn gọn về ba loại võ học đỉnh cấp một lượt.

Sau khi Triệu Phong nghe xong cũng có chút động tâm.

Ba loại võ học đỉnh cấp này, bất luận hắn tu luyện môn nào cũng đều

có thể phát huy được uy lực rất lớn.

- Xin hỏi Triệu bá, ba loại võ học này, loại nào là lợi hại nhất.

Triệu Phong hỏi rất trực tiếp.

Công pháp có cao có thấp, nhưng tóm lại chỉ có một loại lợi hại nhất, cao minh nhất.

- Ha ha, trong ba loại võ học này, “Điểm Tinh Chỉ” có uy lực lớn nhất, luận về công kích đơn thể thì so với “Vân Toa Chi” mà Triệu Lân Long tu luyện còn mạnh hơn, thậm chí uy lực còn tiếp cận võ học Thánh Phẩm. Chẳng qua, môn võ học này rất khó tu luyện, hơn nữa còn có tính nguy hiểm nhất định.

Triệu Vũ Tùng cười nói.

- Vậy thì ta sẽ lựa chọn nó.

Triệu Phong không chút do dự đưa ra quyết định.

Trong võ hội gia tộc, hắn đã từng nhìn thấy Triệu Lân Long thi triển “Vân Toa Chi”, quả thật uy lực mạnh mẽ vô cùng.

Mà “Điểm Tinh Chi” này, luận về uy lực công kích đơn thể lại còn mạnh hơn cả “Vân Toa Chi.

Sau khi quyết định bí tịch, Triệu Vũ Tùng mới mang đến bản chính của “Điểm Tinh Chỉ” từ trọng địa của Huyền Vũ các.

Cầm quyền bí tịch màu vàng cũ kỹ trên tay, tâm thần Triệu Phong thoáng có chút kích động.

Rất nhanh nội dung liên quan đến “Điềm Tinh Chi” đã bị Triệu Phong ghi vào trong đầu.

“Điềm Tinh Chi” chia làm sáu tầng, yêu cầu thấp nhất là phải đạt đến tứ trọng võ đạo.

Chi pháp này thiên về “lấy điểm phá mặt” (*), đem Võ Đạo Nội Kình ngưng tụ đến mức tận cùng, tu luyện đến tiểu thành thậm chí có thể xuyên thủng tấm thép dày hai thốn chứ đừng nói là thân thể huyết nhục.

(*) Đánh vào một điểm mà phá vỡ toàn bộ cấu trúc

Đối mặt với chi pháp như thế, cho dù là một số võ học luyện thể cũng chỉ đành bất lực mà thôi.

Huống chi loại chỉ pháp này, bản thân chiêu thức hết sức huyền ảo, “kiếm tẩu thiên phong” (*), truy cầu uy lực cực hạn.

(*) Kiếm tẩu thiên phong: nét bút nghiêng, kỳ chiêu, đường khác với lệ thường

- Tốt tốt tốt, đây chính là hy vọng của ta.

Triệu Phong liên tục trầm trồ khen ngợi hết sức hài lòng.

- Điểm Tinh Chỉ còn có một ưu thế lớn, đó là cho dù ngươi không đột phá thất trọng võ đạo, nhưng chỉ cần tu luyện tới tầng thứ tư, có thể dùng chỉ kình cách không đả thương người, xuyên thủng kim loại.

Triệu Vũ Tùng khen không ngớt lời đối với loại võ học này.

Chỉ kình cách không đả thương người?

Triệu Phong nghe xong, trong lòng hết sức kinh hãi.

- Mọi người đều biết rằng chỉ khi đột phá thất trọng võ đạo thì Võ Đạo Nội Kình mới có thể xuất thể, cách không giết người.

Không cần tiếp cận cũng có thể giết chết địch nhân, đây là loại sức mạnh đỉnh cao gì?

Đây chính là chênh lệch lớn nhất giữa Võ Giả và Đại Sư.

Mà Điểm Tinh Chỉ lại là võ học đỉnh cấp, nếu như đột phá tầng thứ tư, có thể ngưng tụ chỉ kích, cách không đả thương người mà không cần đạt đến thất trọng võ đạo.

- Chỉ pháp này còn khó gấp hai ba lần võ học đỉnh cấp bình thường. Thậm chí có người đoán rằng, nó vốn là một loại “Nửa võ học Thánh Phẩm”. Năm đó ta đã từng thử tu luyện, dừng lại trước tầng thứ ba rất lâu, khó có thể đột phá tầng thứ tư, về sau đành phải từ bỏ mà tu luyện loại võ học khác.

Triệu Vũ Tùng nói xong lời cuối thì thần sắc có chút phức tạp, lúc nhìn về phía Triệu Phong trong mắt mang theo vẻ chờ mong.

- Tại sao Triệu bá lại tin tưởng ta?

Triệu Phong cảm thấy rất khó hiểu.

- Bởi vì ngộ tính của ngươi đối với võ học rất cao, quyền pháp cơ sở và võ học trung cấp đều có thể tu luyện đến viên mãn, thậm chí ngay cả võ học cao siêu như “Phiêu Lăng Độ” cũng bị ngươi phá vỡ kỷ lục, tu luyện đến cảnh giới cực cao.

Triệu Vũ Tùng vui vẻ nói.

Triệu Phong lập tức tỉnh ngộ.

Triệu bá bởi vì nhìn trúng ngộ tính võ học của mình, cho nên mới tin rằng mình có thể luyện thành Điểm Tinh Chi.

- Còn nữa, ta nhắc ngươi một chuyện.

Thần sắc của Triệu Vũ Tùng đột nhiên trở nên ngưng trọng.

- Mời Triệu bá nói.

Ánh mắt Triệu Vũ Tùng đột nhiên trở nên sắc bén, nói:

- Trong ba môn võ học đỉnh cấp này, chỉ khi ngươi tu luyện thành Điểm Tinh Chỉ, thì ngươi mới có cơ hội ganh đua với Triệu Lân Long, tuy nhiên cũng không nắm chắc phần thắng.

Tại sao lại như vậy?

Triệu Phong cảm thấy rất khó hiểu, “Điểm Tinh Chi” mà mình tu luyện không phải còn lợi hại hơn “Vân Toa Chi” của Triệu Lân Long hay sao?

– Đó là bởi vì...

Triệu Vũ Tùng đột nhiên có chút ý vị thâm trường nói:

- Triệu Lân Long giành được vị trí số một trong võ hội gia tộc, hắn lại là nghĩa tử của gia chủ, không chỉ được ban thường một gốc Thiên Niên Huyết Sâm, mà còn được phép tiến vào tầng ba của Huyền Vũ các, điều này gần như đã phá vỡ lịch sử trăm năm qua của gia tộc.

Tầng ba của Huyền Vũ các?

Tầng ba của Huyền Vũ các trong truyền thuyết?

Trong lòng Triệu Phong liền nổi lên sóng to gió lớn.

Mọi người đều biết rằng tầng hai của Huyền Vũ các cất giữ võ học cao cấp và một vài võ học đỉnh cấp.

Về phần tầng ba của Huyền Vũ các thì vẫn luôn giới hạn trong truyền thuyết.

- Triệu Lân Long có được Thiên Niên Huyết Sâm, như vậy cũng tương đương với đãi ngộ cấp trưởng lão, chỉ trong vòng vài tháng nữa sẽ có hi vọng đột phá lục trọng võ đạo, mưu đồ giành vị trí đứng đầu trong bốn đại thiên tài của thành Vũ Dương. Cao tầng trong gia tộc đã quyết tâm bồi đắp hắn thành cường giả.

Triệu Vũ Tùng nói đến đây, chợt thở dài một tiếng có chút bất bình thay cho Triệu Phong.

Dù sao thì tiềm lực mà Triệu Phong biểu hiện ra cũng có khả năng vượt qua Triệu Lân Long.

Tiếc rằng hắn chỉ là một đệ tử chi tộc. Còn Triệu Lân Long lại là nghĩa tử của gia chủ.

Cho dù ngày đó Triệu Phong khiêu chiến thắng Triệu Lân Long thì đoán chừng cũng khó có được đãi ngộ như vậy.

- Triệu bá, tầng ba của Huyền Vũ các, rốt cuộc cất chứa thứ gì, chẳng lẽ là võ học Thánh Phẩm trong truyền thuyết?

Hô hấp của Triệu Phong có chút dồn dập, võ học Thánh Phẩm, đó chính là cấp bậc võ học vượt qua võ học thế tục, thậm chí còn có thể vượt qua cửu trọng võ đạo, mưu đồ đoạt quyền Võ Đạo Thánh Cảnh trong truyền thuyết.

- Ha ha thành Vũ Dương nho nhỏ này, làm sao có võ học Thánh Phẩm nguyên vẹn chứ?

Triệu Vũ Tùng lắc đầu, nói sang chuyện khác:

- Chẳng qua, nếu tiến vào tầng ba của Huyền Vũ các Triệu Lân Long quả thật có cơ hội tìm hiểu một vài tàn phiến áo nghĩa của võ học Thánh Phẩm.

Triệu Phong nghe đến đây, không khỏi thở dài một tiếng.

Một lúc lâu sau, Triệu Phong đem bản chính của Điểm Tinh Chi trả lại cho Triệu Vũ Tùng.

- Ngươi không sao chép à?

Triệu Vũ Tùng có chút kỳ quái hỏi.

- Ta đã nhớ kỹ rồi.

Triệu Phong cũng không định giấu diếm.

Trên đại lục này, thiên phú nhìn qua là không quên cũng không phải là quá kinh người.

Thế nhưng Triệu Vũ Tùng lại rất kinh ngạc, vẻ vui mừng trong mắt càng đậm, xem ra Triệu Phong quả thật là thiên tài võ học mà ông ta

mong đợi.

Sau khi quyết định võ học đỉnh cấp, Triệu Phong còn có thể lựa chọn hai môn võ học cao cấp.

Triệu Vũ Tùng lại đề cử cho hắn một môn bộ pháp gọi là Lăng Vi Bộ.

- Môn võ học này, nghe nói có chút nguồn gốc với Phiêu Lăng Độ mà ngươi tu luyện, trong số những bộ pháp cao cấp cũng thuộc loại nổi bật, thậm chí còn tiếp cận đỉnh cấp.

Triệu Vũ Tùng giải thích.

Một môn chỉ pháp đỉnh cấp, một môn bộ pháp cao cấp.

Triệu Phong chỉ còn có thể lựa chọn một môn võ học cao cấp cuối cùng.

Lần này, hắn lại chọn một môn nội công tâm pháp phụ trợ, tên là “Khô Mộc Tức Pháp”.

Thực ra Khô Mộc Tức Pháp là một loại võ học giống như Ẩn Khí Quyết, có thể tĩnh tu Võ Đạo Nội Kình, còn có thể thu liễm khí tức.

- Dựa theo miêu tả trên ngọc bài thì nếu tu luyện Khô Mộc Tức Pháp tới đại thành, có thể tiến vào trạng thái “chết giả”, tránh thoát được cường địch.

- Ngươi cũng có nhãn quang không tệ, mỗi một loại võ học đều có hiệu quả rất lớn.

Triệu Vũ Tùng bật cười nói.

Chọn lựa võ học xong, Triệu Phong lại cảm tạ "Triệu bá" lần nữa, sau đó mới rời đi.

Bịch! Bịch! Bịch...

Đúng lúc này, tại cầu thang của Huyền Vũ các đột nhiên truyền đến tiếng bước chân.

Tổng cộng có ba người đi lên tầng hai.

Trong ba người đến, một người là lão giả áo bào trắng, ở giữa là một vị trung niên nho nhã và người còn lại chính là một thiếu niên mặc trường bào màu vàng kim.

Người cuối cùng chính là Triệu Lân Long!

Triệu Phong chấn động, vội vàng bước ra trước mặt hai người, sau đó hành lễ.

- Bái kiến gia chủ, trưởng lão.

Cuối cùng hắn lại nhìn thiếu niên mặc trường bào màu vàng kim một cái, mỉm cười thân thiện:

- Lân Long ca.

- Ừm.

Gia chủ và trưởng lão áo bào trắng nhìn thấy Triệu Phong khẽ gật đầu một cái.

Thế nhưng Triệu Lân Long chỉ lạnh nhạt nhìn hắn, vẫn theo sát gia chủ và trưởng lão, không hề đáp lại một tiếng.

Biểu hiện như vậy khiến Triệu Phong có chút xấu hổ, trong lòng cảm thấy không vui.

Dù nói thế nào đi nữa thì Triệu Phong cũng là thiên tài xếp thứ ba trong nội tầng, cho dù Triệu Lân Long có xếp hạng nhất đi nữa thì cũng không thể bỏ qua hắn như vậy được.

- Gia chủ và trưởng lão thủ hộ Huyền Vũ các lúc trước đều tới, chẳng lẽ là...

Triệu Phong âm thầm suy đoán.

Nếu như chỉ tiến vào tầng hai của Huyền Vũ các thì cũng không cần gia chủ và một vị trưởng lão khác đồng thời ra mắt.

Trừ phi là muốn mở tầng ba của Huyền Vũ các. Bởi vì chỉ một vị trưởng lão thì không đủ quyền hạn, cần phải có mấy vị trưởng lão cùng tọa trấn.

Quả nhiên.

Triệu Phong nhìn thấy gia chủ và hai vị trưởng lão dẫn Triệu Lần Long lên tầng ba của Huyền Vũ các.

Xem ra Triệu bá nói không sai!

Trong lòng Triệu Phong có chút không phục, thế nhưng rất nhanh liền khôi phục bình tĩnh, lại nghĩ đến không gian trong mắt trái của mình...

Rời khỏi Huyền Vũ các, Triệu Phong đi thẳng về nhà.

Vào phòng hắn nhắm mắt lại, trong đầu hiện lên ba loại võ học: Điểm Tinh Chi, Lăng Vi Bộ và Khô Mộc Tức Pháp.

Võ học mới, đẳng cấp rất cao, sẽ từng bước thay thế các loại võ học như Nộ Long Quyền và Ẩn Khí Quyết trước kia.

Đầu tiên, Triệu Phong thử Lăng Vi Bộ, phát hiện môn bộ pháp võ học này có phong cách khá giống Phiêu Lăng Độ mà lúc trước mình tu luyện.

Nửa canh giờ sau, hắn đã lĩnh ngộ được đôi chút môn võ học Lăng Vi Bộ, luyện cả buổi sáng và buổi chiều cũng xem như thành công nhập môn.

Buổi tối...

Triệu Phong vui mừng phát hiện, khi phối hợp với Lăng Độ Khí Quyết thì có thể phát huy Lăng Vi Bộ đến mức tôi đa.

Nếu như phối hợp với Lăng Độ Khí Quyết thì Lăng Vi Bộ ít nhất cũng thắng lên thành bộ pháp đỉnh cấp.

Phát hiện này gần như khiến Triệu Phong vui sướng đến choáng váng.

Khoảng thời gian tiếp theo, hắn vẫn chuyên tâm tu luyện những môn võ học mới.

Trong đó, Lăng Vi Bộ và Khô Mộc Tức Pháp đều là võ học cao cấp, Triệu Phong học cũng khá nhẹ nhàng, điều này không chỉ bởi vì năng lực lĩnh ngộ mà mắt trái đem đến cho hắn, trong đó còn nhờ có công lao của Phiêu Lăng Độ và Ẩn Khí Quyết đã đúc thành cơ sở cho hắn.

Chỉ mất hơn mười ngày, Triệu Phong đã tu luyện hai môn võ học cao cấp này đến đại thành.

Tiếp theo, trọng điểm mà hắn quan tâm chính là Điểm Tinh Chi.

Chi pháp này có đẳng cấp cao nhất, độ khó khi tu luyện cũng là lớn nhất, ngay cả Triệu Vũ Tùng năm đó cũng không thành công.

Chương 44: Mời tham gia hội nghị đỉnh cao (Thượng)

Nhắm mắt lại, Triệu Phong bắt đầu tìm hiểu áo nghĩa chiêu thức có liên quan đến Điểm Tinh Chỉ.

Sau mấy canh giờ lĩnh ngộ, Triệu Phong đã có chút thu hoạch, quả nhiên so với võ học cao cấp mà bản thân tu luyện trước kia, thì còn khó hơn rất nhiều. Luận về độ khó thì trong tất cả võ học cũng chỉ có Phiêu Lăng Độ là có thể so sánh.

Thế nhưng Điểm Tinh Chỉ không chỉ khó mà nó còn có tính nguy hiểm nhất định, phải dùng phương thức đặc biệt để thúc dục Võ Đạo Nội Kình, ngưng tụ đến mức tận cùng, chỉ cần có chút sai lầm sẽ gây nên nguy hại.

Loại nguy hiểm này cũng vô hình gia tăng lực cản đối với việc tu luyện.

Cũng may là Triệu Phong có được mắt trái cường đại, mỗi lần hắn mở ra năng lực của mắt trái thì tinh thần liền trở nên vô cùng tập trung, năng lực phản ứng, năng lực lĩnh ngộ và khả năng phân tích đều vượt xa thường nhân, rất khó xuất hiện tình huống nguy hiểm.

Cứ như vậy, tính nguy hiểm của Điểm Tinh Chỉ đã bị Triệu Phong giảm xuống đến mức thấp nhất.

Triệu Phong phải mất một hai ngày mới có thể nhập môn Điểm Tinh Chỉ, miễn cưỡng học được tầng thứ nhất.

Tầng thứ nhất của Điểm Tinh Chi chủ yếu phát huy uy lực kỹ xảo của chi pháp, đem toàn bộ lực lượng ngưng tụ trên “một đường”, sinh ra lực xuyên thủng cường đại.

Học được tầng thứ nhất, cho dù Triệu Phong không sử dụng Võ Đạo Nội Kinh thì cũng có thể dùng một ngón tay, dê dàng chọc thủng bia đá cứng rắn.

Tiếp đó, hắn lại tiếp tục tu luyện Điểm Tinh Chỉ tầng thứ hai.

Tầng thứ hai so với tầng thứ nhất càng khó hơn, phải đem lực lượng toàn thân ngưng tụ tại “một điểm”, sinh ra hiệu quả bộc phát tại một điểm.

Tầng thứ hai này khiến Triệu Phong mất trọn sáu bảy ngày.

Chẳng qua thành tựu cũng rất rõ rệt, uy lực tầng thứ hai của Điểm Tinh Chỉ đã vượt qua uy lực võ học cao cấp đại thành.

Nói cách khác, nếu chỉ luận về lực công kích thì Điểm Tinh Chỉ tầng thứ hai của Triệu Phong đã có thể ngạo thị trong hàng ngũ đệ tử Triệu tộc, chỉ có Triệu Lân Long mới có thể thắng được hắn.

Sau khi đột phá tầng thứ hai, tiến độ tu luyện ngày càng chậm chạp hơn, mỗi bước đều hết sức gian khổ.

Nửa tháng sau.

Triệu Phong sau một quãng thời gian nỗ lực tìm hiểu và tu tập mới miễn cưỡng luyện chỉ pháp này tới tầng thứ hai đỉnh phong.

Triệu Phong cuối cùng cũng gặp phải bình cảnh, trong thời gian ngắn không thể nào đột phá được tầng thứ ba.

- Chi pháp này quả nhiên khó khăn, không biết lúc đột phá tầng thứ tư thì sẽ có cảnh tượng như thế nào.

Trong lòng Triệu Phong ngược lại càng chờ mong hơn.

Chỉ cần Điểm Tinh Chỉ đột phá tầng thứ tư là có thể ngưng phát “chỉ kình phá không cách không đả thương người”, gần như có được ưu thế của Đại Sư võ đạo.

Năm đó, Triệu Vũ Tùng cũng tu luyện qua chi pháp này, lúc đột phá được tầng thứ hai thì ít nhất cũng mất một hai năm.

Mà Triệu Phong lại chỉ dùng hơn hai mươi ngày thì đã đạt đến tầng thứ hai đỉnh phong.

- Như vậy cũng chưa tính là khó khăn nhất, ngày đó, thiếu nữ trẻ tuổi trong hạp cốc của Huyết Mãng chỉ dùng một chiêu, áo nghĩa huyền diệu của nó lại càng cao thâm hơn...

Triệu Phong đột nhiên nghĩ đến “Huyền Phong Chưởng” trong không gian của mắt trái.

Đương nhiên, Triệu Phong cũng không có trèo cao, cứ bước từng bước một thì cuối cùng cũng đến.

Công pháp võ học đều là đi từ cấp một mà lên, không có khả năng một bước lên trời.

Mấy môn võ học có được thành công sơ bộ, Triệu Phong liền đem tâm lực đặt lên việc đề cao tu vi và Võ Đạo Nội Kình.

Trong huyệt động của Huyết Mãng, thân thể Triệu Phong đã hấp thu

được một lượng nước suối màu máu khổng lồ và rất nhiều dược lực của thiên tài dị bảo.

Lúc ấy, luồng dược lực này còn chưa được hấp thu hoàn toàn, vẫn còn thừa một phần trong người.

Sau khi trở về, Triệu Phong thông qua việc tu luyện võ học, mỗi ngày tu luyện Võ Đạo Nội Kình, dần tiến thêm một bước trong việc hấp thu luồng dược lực này.

Chớp mắt lại nửa tháng nữa trôi qua.

Triệu Phong đã đem toàn bộ dược lực còn thừa trong cơ thể hấp thu triệt để.

Lúc này, tu vi của hắn đã đạt tới cực hạn ngũ trọng võ đạo đỉnh phong, chỉ còn cách lục trọng võ đạo nửa bước mà thôi.

Về phần Võ Đạo Nội Kình thậm chí còn vượt qua cực hạn ngũ trọng, nếu so với Võ Giả lục trọng võ đạo thì cũng không kém bao nhiêu.

Hiện nay, nếu Triệu Phong muốn đột phá lục trọng võ đạo thì cũng không có bình cảnh gì đáng kể, thậm chí còn không cần ba góc dược liệu ngàn năm kia phụ trợ.

- Vài ngày nữa là ta có thể thuận lợi đột phá lục trọng võ đạo rồi.

Triệu Phong có một loại trực giác rất mạnh đối với biến hóa của thân thể mình.

Trên thực tế, phần lớn Võ Giả, trước khi sắp đột phá đều có loại cảm giác như vậy.

Triệu Phong liền quyết định không khổ tu, ngược lại để cho thân thể thư giãn một thời gian.

Vừa vặn, Triệu Vũ Phi ở bên cạnh nhà lại đến tìm Triệu Phong để luận bàn.

Võ hội gia tộc đã trôi qua nửa tháng, tu vi của Triệu Vũ Phi cũng đạt đến cực hạn tứ trọng võ đạo, xem ra rất nhanh sẽ đột phá ngũ trọng võ đạo.

- Triệu Phong ca, ta muốn mở mang kiến thức một chút võ học mới của huynh.

Triệu Vũ Phi mỉm cười dí dỏm nói, trên mặt hiện lên một rạng mây hồng, thân hình thon thả dưới làm váy dài xanh nhạt, thanh thoát như tiên.

- Được.

Triệu Phong gật đầu đáp ứng, hắn cũng đang muốn thử mấy môn võ học mới của mình.

Trong đình viện, hai đạo thân ảnh giao thoa cùng một chỗ.

Đầu tiên là bộ pháp thân pháp.

Triệu Phong thi triển Lăng Vi Bộ, thân ảnh và bộ pháp của hắn biến ảo khôn cùng, phiêu dật không thể nắm bắt.

Lúc phát huy Lăng Vi Bộ đến cực hạn thì giống như có mấy cái tàn ảnh chồng lên người Triệu Phong.

Tốc độ thân pháp vốn là sở trường của Triệu Vũ Phi, thế nhưng ở

trước mặt Triệu Phong thì nàng lại hoàn toàn bị áp chế.

Hai người đều tu luyện bộ pháp thân pháp cao cấp, cảnh giới hỏa hầu không chênh lệch nhiều, thế nhưng hiệu quả uy lực lại có chênh lệch rõ ràng.

Triệu Vũ Phi cảm thấy rất khó hiểu.

Bởi vì trong lúc luận bàn, Triệu Phong đã áp chế tu vi xuống còn thấp hơn cả nàng.

Ngay cả tại phương diện Võ Đạo Nội Kinh, cả hai người đều tu luyện Lăng Độ Khí Quyết.

- Tổ chất thân thể của Vũ Phi không bằng ta, hơn nữa ta có cơ sở là khinh thân thuật Phiêu Lăng Độ, còn có ưu thế bộ pháp.

Triệu Phong nửa thật nửa giả giải thích.

Nguyên nhân thực sự ở chỗ Lăng Vi Bộ phối hợp liền mạch với Phiêu Lăng Độ, Triệu Phong thông qua phương pháp “tu luyện nguyên bộ” mới có thể đem bộ pháp này thăng đến trình độ võ học đỉnh cấp.

Tiếp theo là võ học công kích.

Triệu Phong khống chế uy lực của Điểm Tinh Chỉ ở tầng thứ hai, một ngón tay hơi duỗi, chợt bắn ra một luồng chỉ lực ngưng tụ như đường châm, lực xuyên thủng kinh người.

Kết quả, Triệu Vũ Phi chỉ tiếp được một chiêu đã bị thương, khó có thể chống cự chính diện.

- Triệu Phong ca, bộ chỉ pháp này, e rằng đã là võ học đỉnh cấp rồi.

Triệu Vũ Phi có chút giật mình có vài phần hâm mộ.

Võ học đỉnh cấp vô cùng quý hiếm, trong toàn bộ đệ tử Triệu tộc, cũng chỉ có ba người Triệu Lân Long, Triệu Phong*, Triệu Phong là được tu luyện.

- Không sai chính là võ học đỉnh cấp.

Triệu Phong vui vẻ nói, đối với uy lực của Điểm Tinh Chi, hắn rất thỏa mãn.

Trong lúc hai người đang luận bàn trò chuyện, đột nhiên tiếng cười của một nam tử truyền đến, trong đó mơ hồ có một loại ý tứ hàm xúc tiêu sái siêu việt.

- Ha ha, Vũ Phi muội muội ta đến tìm muội để luận bàn thì phát hiện muội không ở nhà, thì ra là ở đây?

Trên tường viện, có một thiếu niên mặc trường bào màu vàng kim đang đứng thẳng, ước chừng khoảng mười bảy mười tám tuổi, khí định thần nhàn, giống như cười mà không phải cười, nhìn Triệu Vũ Phi.

Triệu Lâm Long!

Triệu Phong thoáng nhíu mày.

Nơi này là nhà của hắn, lúc này Triệu Lân Long không được sự đồng ý của chủ nhân thế nhưng lại đứng từ trên tường viện nhìn xuống.

- Lân Long ca.

Triệu Vũ Phi mỉm cười, vẫn biểu hiện ra đủ lễ nghi.

Người đến dù sao cũng là đệ nhất đệ tử trong gia tộc, lại còn là nghĩa tử của gia chủ, thân phận rất đặc thù.

Triệu Vũ Phi mặt không biểu tình lên tiếng.

- Lân Long ca lại tới tìm ta luận bàn sao?

Trong khoảng thời gian gần đây, Triệu Lân Long thỉnh thoảng lại đến tìm nàng, có lúc là luận bàn có lúc là thảo luận nghiên cứu võ học.

Mỗi lần gặp mặt, Triệu vũ Phi đều cảm nhận được ánh mắt nóng bỏng và ái mộ của Triệu Lân Long, điều này khiến cho nàng cảm thấy rất không tự nhiên.

- Không sai, tin rằng Vũ Phi muội sẽ không cự tuyệt.

Trong lời nói của Triệu Lâm Long lộ ra một sự tự tin kỳ lạ.

Hắn không bước vào đình viện, chỉ đứng ở trên tường viện.

Từ đầu đến cuối hắn cũng không nhìn “người chủ nhà” là Triệu Phong lấy một cái.

- Đa tạ hảo ý của Lân Long ca, chẳng qua vừa rồi Triệu Phong ca đã cùng luận bàn với ta rồi...

Triệu Vũ Phi mỉm cười, uyển chuyển cự tuyệt.

Có thể cùng luận bàn với đệ nhất thiên tài của Triệu tộc, nếu đổi lại là bất kỳ thiếu nữ Triệu tộc nào, e rằng đều khó mà cự tuyệt nổi, thậm

chí còn tha thiết ước mơ.

Nhưng chẳng biết tại sao, Triệu Vũ Phi lại có chút không thích Triệu Lân Long.

Trên người Triệu Lân Long có một loại cảm giác cao ngạo và ưu Việt, luôn coi trời bằng vung, phảng phất như bị hắn nhìn trúng chính là vinh hạnh của đối phương vậy.

Ngược lại, Triệu Phong và nàng đều xuất thân từ chi tộc, cùng nhau trao đổi luận bàn, thân thiết tự nhiên, có tiếng nói chung, không hề có bất kỳ áp lực nào.

- Hắn?

Triệu Lân Long "cuối cùng" đã phát hiện được sự tồn tại của "người chủ nhà" Triệu Phong.

Sau khi liếc nhìn Triệu Phong một cái, Triệu Lân Long mỉm cười không đáp, hiển nhiên là từ chối cho ý kiến, cũng khinh thường việc giải thích.

- Quên đi, hôm nay ta tìm Vũ Phi muội muội bởi vì vẫn còn một chuyện khác.

Triệu Lân Long nhún vai nói sang chuyện khác.

- Mời Lân Long ca nói.

- Chuyện này... ta chỉ có thể nói với một mình Vũ Phi.

Triệu Lân Long dứt lời, dường như hữu ý vô ý liếc nhìn Triệu Phong một cái.

- Triệu Phong ca, ta đi trước.

Triệu Vũ Phi có chút áy náy nhìn Triệu Phong, cất tiếng chào tạm biệt.

Sau đó hai người sóng vai rời đi, để lại một mình Triệu Phong trong đình viện.

- Chẳng lẽ Triệu Lân Long đang theo đuổi Vũ Phi...

Triệu Phong cuối cùng cũng ý thức được chuyện gì đang xảy ra.

Ở nơi khác...

Triệu Lân Long dẫn Triệu Vũ Phi đến một nơi vắng vẻ.

- Vũ Phi qua nửa tháng nữa là bắt đầu diễn ra "Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao" cứ một năm một lần của thành Vũ Dương, người tổ chức là đệ nhất mỹ nữ "Thu Mộng Vũ" của thành Vũ Dương. Đến lúc đó, tất cả thiên tài của các gia tộc và thế lực lớn của thành Vũ Dương đều sẽ tham gia.

Triệu Lân Long nói đến đây, thoáng dừng lại một chút.

Thịnh hội thiên tài! Đệ nhất mỹ nữ thành Vũ Dương?

Trong ánh mắt trong suốt của Triệu Vũ Phi xẹt qua một tia kinh ngạc và chờ mong.

Triệu Vũ Phi cũng từng nghe qua Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao, đây chính là đại hội luận đàm giữa những thiên tài trẻ tuổi trong khắp cả thành Vũ Dương.

Danh xưng bốn đại thiên tài của thành Vũ Dương, chính là nhờ thông qua quyết định của "Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao" mà có.

- Đây chính là Phong Vân thịnh hội của tất cả thiếu niên trong thành Vũ Dương! Với tư cách là đệ nhất nhân của Triệu tộc, ta có thể đề xuất năm danh ngạch.

Khóe miệng Triệu Lân Long khẽ nhếch lên một nụ cười mỉm.

- Cái gì? Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao, đệ nhất mỹ nữ thành Vũ Dương, Vũ Phi quả thật muốn mở mang kiến thức một chút.

Trong đôi mắt xinh đẹp dễ thương của Triệu Vũ Phi khẽ nháy, tràn đầy vẻ hứng thú.

- Đúng rồi danh ngạch mà huynh đề cử gồm những ai?

Triệu Vũ Phi dò hỏi.

- Có Triệu Phong*, Triệu Hàn, Triệu Cầm, còn có Triệu Thanh...

Triệu Lân Long cũng không giấu diếm ý định.

- Đợi chút! Tại sao không có Triệu Phong ca, huynh ấy xếp hạng ba trong tộc hội mà?

Triệu Vũ Phi đột nhiên chen vào.

- Triệu Phong?

Triệu Lân Long từ chối cho ý kiến, chỉ lạnh nhạt nói:

- Hắn chẳng qua chỉ là một đệ tử chi tộc, ngày đó trên võ hội ngay cả dũng khí khiêu chiến ta cũng không có, người như vậy không tham gia "Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao" cũng không sao.

- Dù sao thì Triệu Phong ca cũng rất có thực lực...

Triệu Vũ Phi có chút không đành lòng.

- Ha ha, Vũ Phi yên tâm, ta mơ hồ cảm thấy chỉ vài ngày nữa là có thể đột phá lục trọng võ đạo, đến lúc đó hi vọng có thể vươn lên dẫn đầu trong bốn đại thiên tài. Bởi vậy, chọn người nào cũng không quan trọng, chỉ cần có muội cùng đi với ta chứng kiến khoảnh khắc huy hoàng đó...

Nói xong lời cuối cùng, ánh mắt Triệu Lân Long đột nhiên trở nên nóng rực, không nhịn được vươn tay ôm lấy vai Triệu Vũ Phi.

- Triệu Lân Long! Xin tự trọng.

Khuôn mặt Triệu Vũ Phi thoáng lạnh xuống, ngăn cản cánh tay của Triệu Lân Long.

- Ta cũng không ép buộc, nhưng Vũ Phi muội phải tin tưởng ta, nữ nhân mà Triệu Lân Long ta vừa ý, nhất định phải đoạt đến tay, không có người nào dám nhúng tay vào. Trừ phi muội muốn cô đơn cả đời...

Chương 45: Mời tham gia hội nghị đỉnh cao (Hạ)

Trong đình viện.

Đưa mắt nhìn Triệu Vũ Phi và Triệu Lân Long sánh vai rời đi, trong lòng Triệu Phong thoáng có một tia rung động, sau đó lại khôi phục vẻ bình thường.

Hắn một lòng hướng tới võ đạo đỉnh phong, muốn thăm dò thế giới đầy phấn khích, bề ngoài thành Vũ Dương nho nhỏ này không thể ước thúc hắn được.

Triệu Phong tâm không tạp niệm tu luyện, từ chỉ pháp đến bộ pháp, từ nội công tâm pháp đêm võ học luyện thể, có thể nói là nội ngoại kiêm tu.

Hắn cũng không biết rằng, lúc này, trong thành Vũ Dương, rất nhiều thiên tài mới xuất hiện, đều nhận được tin tức liên quan đến "Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao", thậm chí còn được mời tham gia.

Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao xuất phát từ lời mời của đệ nhất mỹ nữ thành Vũ Dương, khiến cho phần đông thiếu niên tài tuấn đều chạy theo như vịt, chuẩn bị đại triển quyền cước, hiển lộ thân thủ trên Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao vào nửa tháng sau.

Lúc nửa đêm.

Triệu thị gia tộc, Triệu Phong*, Triệu Hàn, Triệu Cầm, Triệu Thanh đều lần lượt nhận được thư mời.

Cũng không phải mọi hậu bối trẻ tuổi đều có thể nhận được lời mời tham dự Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao.

Nghe nói "tân tú" có thể nhận được lời mời của "Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao" thì tu vi ít nhất phải là tứ trọng võ đạo.

Đối với những chuyện này, Triệu Phong cũng không hề hay biết.

Mà Triệu Vũ Phi ở bên cạnh nhà lúc này cũng đang rất bối rối trong lòng, không biết liệu có nên đem tin tức này nói cho hắn biết hay không.

Ngày thứ ba Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao phát ra lời mời.

Triệu Phong ngồi xếp bằng ở trong phòng, hai mắt đóng chặt, trên người dâng lên luồng khí tức Võ Đạo Nội Kinh không thể ngăn chặn.

Phù phù phù...

Kinh phong vô hình lăng không sinh ra, những vật trong phòng đều chấn động phần phật, bụi bặm bay đầy.

Võ Đạo Nội Kình trên người Triệu Phong chấn động, kình phong chấn khai cửa sổ, sau đó đóng cửa lại.

Bỗng nhiên...

Thiếu niên mở hai mắt ra, trong phòng phảng phất như xẹt qua hai đạo điện mang bất chợt, bên ngoài đồng tử của hắn lóe lên một tầng ánh sáng xanh nhạt, phát sáng lấp lánh.

- Võ Đạo Nội Kình của ta bây giờ đã hoàn toàn có thể so sánh với lục

trọng võ đạo rồi.

Trong mắt Triệu Phong lóe lên một tia kinh hỉ, sau đó lại biến mất, lập tức thúc dục vẽ học cao cấp "Khô Mộc Tức Pháp", khí tức trên người bỗng nhiên thu liễm.

Khí tức nội kình có thể so với lục trọng võ đạo liền nhanh chóng áp súc lại, suy yếu rõ rệt, bị khống chế tại cấp bậc ngũ trọng võ đạo.

Võ Đạo Nội Kình nhanh chóng đột phá lục trọng, chủ yếu là nhờ sự trợ giúp từ bên trong huyệt động của Huyết Mãng.

Ngay cả Thiết Bích Quyết tiến triển chậm chạp cũng đã đạt tới cực hạn tầng thứ tư đỉnh phong, sắp vượt đến tầng thứ năm.

Một khi Thiết Bích Quyết đột phá tầng thứ năm, không chỉ có khi lực phòng ngự cường đại mà Thiêt Bích Chi Thân của hắn thậm chí còn có thể đánh gãy cả đao kiếm.

Nói cách khác, nếu như đột phá ngũ trọng, đối thủ có thực lực thấp, công kích Triệt Phong chẳng những không thể đả thương hắn, ngược lại còn có thể bị chấn thương.

Lúc này, Thiết Bích Quyết của Triệu Phong đã gần đạt đến tầng thứ năm, mà tu vi của hắn cũng sắp đột phá lục trọng võ đạo.

Trong lòng Triệu Phong âm thầm chờ mong.

Lục trọng võ đạo, hoặc là Thiết Bích Quyết tầng thứ năm.

Chỉ cần đạt được bất kỳ thứ nào trong hai thứ đó, Triệu Phong đều có lòng tin ngạo thị đệ tử hậu bối của Triệu tộc, càng không nói đến chuyện đạt được cả hai thứ.

Ngay trong ngày hôm đó.

Tại một đình viện tao nhã phong cách cổ xưa nào đó trong Triệu tộc.

- Lục trọng võ đạo... so với tưởng tượng còn nhanh hơn.

Triệu Lân Long một thân trường bào màu vàng kim chậm rãi đứng dậy, một cỗ Võ Đạo Nội Kình mạnh mẽ vờn quanh bên ngoài cơ thể.

Phù...

Sóng khí vô hình lấy hắn là trung tâm quét ra phạm vi mấy mét, đem những cành gỗ lá cây gần đó xé nát.

- Đúng vậy, trước mười tám tuổi đột phá lục trọng võ đạo, việc này đã phá vỡ kỷ lục mấy chục năm qua của thành Vũ Dương.

Gia chủ Triệu Thiên Thương nở nụ cười ấp áp, trong mắt tràn ngập yêu mến và thưởng thức.

- Nếu như không có Thiên Niên Huyết Sâm và được nghĩa phụ tiêu hao nguyên khí thi triển “Nội Kình Thông Huyệt Đại Pháp” thì Lâm Long cũng không cách nào đột phá được lục trọng võ đạo nhanh như vậy.

Triệu Lân Long khiêm tốn nói.

Dù đã đột phá lục trọng võ đạo, thế nhưng đối mặt với nghĩa phụ, hắn vẫn hèn mọn, nhỏ bé như trước.

Giữa lục trọng võ đạo và thất trọng võ đạo, có một khoảng cách cực lớn, giống như chênh lệch giữa Võ Đồ và Võ Giả.

Võ Đồ tấn chức Võ Giả, trong mười người chưa chắc có một.

Mà Võ Giả muốn tấn chức thành Đại Sư võ đạo, thậm chí trong trăm người chưa chắc đã có một.

- Tiếp theo, ngươi phải chú tâm tu luyện võ học, nghe nói các ngươi sắp tới phải tham gia "Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao", lần này phải đem về mặt mũi cho Triệu tộc chúng ta.

Triệu Thiên Thương mỉm cười nói.

- Nghĩa phụ yên tâm, ngoại trừ Tân Vô Ngân ra, những người khác, ta còn chưa để vào mắt. Mà nghe nói tu vi của Tân Vô Ngân nhiều nhất chỉ là ngũ trọng đỉnh phong, ta có sáu thành nắm chắc sẽ chiến thắng hắn.

Trong giọng nói của Triệu Lâm Long lộ ra một sự tự tin siêu việt.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Thời gian diễn ra Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao càng ngày càng đến gần.

Trước lúc bắt đầu Hội Nghị Tha Tài Đỉnh Cao, thành Vũ Dương trở nên vô cùng náo nhiệt.

Vì để chứng kiến thịnh hội này, có không ít người từ xa xôi ngàn dặm đều đổ xô về thành Vũ Dương.

Có một vài người, chẳng qua chỉ muốn nhìn thấy phương dung của “Vũ Dương đệ nhất mỹ nữ” mà thôi.

Lúc này, tin tức Triệu Lân Long đã đột phá lục trọng võ đạo cũng truyền đi khắp thành Vũ Dương, tất nhiên lập tức chân nhiếp vô số hậu bối tài tuấn, cũng nổi lên một trận sóng lớn trong ba đại gia tộc.

Lục trọng võ đạo...

Cảnh giới này đối với hậu bối võ đạo và thiếu niên trước mười tám tuổi mà nói gần nhu là nguyện vọng xa vời không thể chạm tới.

Thế nhưng.

Người khác cũng không biết rằng trong Triệu thị gia tộc, đệ tử đột phá lục trọng võ đạo cũng không chỉ có một mình Triệu Lân Long.

Trong một đình viện rộng lớn trong Triệu tộc.

Một thiếu niên đang di chuyển với bộ pháp biến ảo, hư ảnh trùng điệp không ngừng, nhanh chóng khó lường, lúc bay vọt lên cao thì trong hư không sinh lực nhảy tiếp.

Bịch...

Thân hình Triệu Phong như lá rụng nhẹ nhàng đáp xuống đất.

Nếu như chú ý quan sát thì sẽ phát hiện thân hình Triệu Phong trở nên cao ngất, mới mười bốn tuổi, nhưng khổ người và chiều cao thậm chí còn hơn xa những người trưởng thành.

Làn da và cơ bắp trên người hắn cứng cỏi giống như cổ đồng, tràn ngập cảm giác lực lượng.

Từ sáu bảy ngày trước, Triệu Phong đã thành công đột phá "lục trọng võ đạo", đồng thời Thiết Bích Quyết cũng đột phá tầng thứ

năm.

Lúc này, hắn đã có lòng tin: trong số đồng lứa thiếu niên của thành Vũ Dương, không ai là đối thủ của hắn.

Mấy ngày trước, hắn vẫn một mực tìm hiểu Điểm Tinh Chi và Lăng Vi Bộ.

Trong đó, bộ pháp cao cấp Lăng Vi Bộ đã dần đạt đến hỏa hầu đỉnh phong.

Bây giờ, Triệu Phong đang đặt trọng tâm vào Điểm Tinh Chỉ.

Mấy ngày gần đây, Điểm Tịnh Chỉ của hắn rốt cuộc đã có đột phá, uy lực chỉ pháp lại tinh tiến, miễn cưỡng bước vào tầng thứ ba.

Vù vù vù...

Ngón trỏ của Triệu Phong ở trong không khí xẹt qua từng đạo chỉ ảnh, phát ra tiếng rít gào sắc bén.

- Gầm...

Võ Đạo Nội Kinh của Triệu Phong trút xuống một điểm, ngưng tụ tại đầu ngón tay, không khí bốn phía co rút lại, sau đó chấn động, mơ hồ truyền đến tiếng nổ vang.

Rắc rắc...

Trong bóng đêm, một đạo tinh điểm (điểm sáng như ngôi sao) lăng không phát sinh, ngưng mà không tán, giống như vì sao trên bầu trời, kinh hồng nhất hiện (*).

(*) nhanh như chim nhạn, xuất hiện trong nháy mắt.

Một chiêu này, chính là chiêu bài tuyệt kỹ của Điểm Tinh Chỉ - "Điểm Tinh Nhất Chi".

Uy lực của "Điểm Tinh Nhất Chi", đạt tới trình độ kinh người, một khi thi triển thành công, gần như là vô địch trong cùng cấp, lại có thể khắc chế các loại võ học luyện thể thiên về phòng ngự.

Triệu Phong tin rằng dưới thất trọng võ đạo, không có bao nhiều người có thể chính diện ngăn cản một chỉ này.

Chẳng qua, "Điềm Tinh Nhất Chỉ" cũng có khuyết điểm rất rõ ràng.

Thứ nhất, đó là xác xuất thành công.

Tại tầng thứ ba của Điểm Tinh Chỉ, tỷ lệ phát động "Điềm Tinh Nhất Chỉ" thành công chỉ có hai ba thành.

Thứ hai đó là tính nguy hiểm.

Nếu như phát động thất bại có khả năng suy giảm, hư hại kinh mạch, đặc biệt là ngón tay, dễ dàng đứt gãy, có thể thấy được chỗ hung hiểm của một chiêu này.

Triệu Vũ Tùng năm đó cũng dừng lại ở tầng thứ ba của Điểm Tinh Chỉ.

- Nếu như ta mở ra mắt trái, xác xuất "Điểm Tinh Nhất Chỉ" sẽ tăng lên tới bốn năm thành, sau khi thất bại cũng giảm khả năng thương tổn ngón tay đến mức thấp nhất, không cao hơn một phần mười.

Triệu Phong thầm phân tích.

Đương nhiên, cấp độ võ học tăng lên thì tỷ lệ "Điểm Tinh Nhất Chỉ" cũng sẽ dần tăng lên.

Lúc đạt đến tầng thứ ba đình phong, người bình thường thì có bốn năm thành tỷ lệ, tính nguy hiểm cũng giảm xuống.

Đến tầng thứ tư, xác xuất thành công có đến bảy tám phần.

Lúc đạt đến tầng thứ năm, có thể phát động hoàn toàn.

Về phần trên tầng thứ sáu, vậy thì có thể không ngừng sử dụng Điểm Tinh Nhất Chi thành công, đến cảnh giới đó, chỉ pháp giống như sao sáng đầy trời, nếu không phải là võ học Thánh Phẩm xuất hiện thì lực công kích của nó gần như là vô địch...

Cảnh giới cấp độ này, Triệu Phong hiện tại đã không dám hy vọng xa vời, việc này đối với hắn vẫn còn rất xa xôi.

Hiện nay, khiến hắn mong chờ nhất chính là tầng thứ tư Điểm Tinh Chỉ.

Một khi đột phá tầng thứ tư, có thể phát động phá không chỉ kình, cách không "điểm sát" địch nhân.

- Triệu Phong thiếu gia, ngài nhận được một phong thư mời....

Người làm từ ngoài cửa đi vào cung kính nói.

Triệu Phong có chút kỳ quái, tiếp nhận một tấm thiệp mời màu hồng, bên trên chỉ đề mấy chữ: Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao.

Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao?

Triệu Phong có chút nghĩ không ra, hắn hoàn toàn không biết chút gì về Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao kỳ quái này.

Phía dưới thư mời còn có một dòng chữ rất nhỏ.

Người chủ sự: Thu Mộng Vũ

Triệu Phong chợt cảm thấy có vẻ quen quen.

- Thu Mộng Vũ là ai?

Triệu Phong vô thức hỏi.

- Triệu Phong thiếu gia, Thu Mộng Vũ chính là đệ nhất mỹ nữ của thành Vũ Dương, đồng thời cũng là một trong bốn đại thiên tài.

Người hầu có chút cổ quái trả lời.

Thu Mộng Vũ, không ngờ tên tuổi của Vũ Dương đệ nhất mỹ nữ mà vẫn có người không biết?

Vù...

Người hầu vừa mới rời đi, một đạo bóng hình xinh đẹp màu tím nhạt, nhẹ nhàng tiến vào trong đình viện.

- Triệu Phong ca, huynh nhận được thiếp mời tham gia Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao chưa?

Triệu Vũ Phi khẽ mỉm cười, lúm đồng tiền trên mặt giống như mật ngọt dụ người.

- Rốt cuộc Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao là gì?

Triệu Phong vẫn không hiểu đầu đuôi mọi chuyện.

- Ngay cả Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao mà huynh cũng không biết? Ta cực khổ...

Triệu Vũ Phi há miệng thật to, trên mặt tràn đầy vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Trong lòng nàng rất xấu hổ và tức giận: mình cực khổ đến Thu gia một chuyến, thật vất vả mới xin được cho hắn một cái thiếp mời. Thể nhưng người trong cuộc lại căn bản không biết Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao là cái gi...

- Vũ Phi muội, Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao rốt cuộc là gì?

Triệu Phong không nhịn được mà truy vấn.

Hắn cũng không biết được những khúc chiết trong tấm thiếp mời này.

Vốn Triệu Lân Long có năm cái danh sách đề cử tham gia Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao, nhưng lại không đề cử cho Triệu Phong.

Triệu Vũ Phi vẫn một mực không nói chuyện này cho Triệu Phong, cuối cùng, cũng không biết xuất phát từ loại ý nghĩ nào, quyết tâm đến Thu gia một chuyến, trải qua một phen khó khăn trắc trở, thật vất vả mới có thể xin được một cái thiếp mời cho Triệu Phong.

- Hừ, huynh không biết thì thôi.

Triệu Vũ Phi hừ nhẹ một tiếng, thân ảnh xinh đẹp lóe lên, nhẹ nhàng

rời khỏi đình viện của Triệu Phong.

Hả?

Triệu Phong có chút kỳ quái, cảm thấy dường như Triệu Vũ Phi đang tức giận mình.

Từ khi hai người chuyển vào nội tầng, cả hai vẫn xem nhau như hàng xóm, từ trước đến nay rất hòa thuận thân thiết, tình huống như lần này vẫn là lần đầu xảy ra.

- Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao ư? Ừm, hay là đi xem một chút, không biết Vũ Dương đệ nhất mỹ nữ trông như thế nào, chẳng lẽ còn xinh đẹp hơn Triệu Vũ Phi?

Triệu Phong cuối cùng đã có chút hứng thú.

Hắn mở thiếp mời ra, bên trên có ghi thời gian và địa điểm diễn ra Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao.

- A... Không hay rồi!

Thần sắc Triệu Phong đột nhiên đại biến, thời gian tổ chức ghi trên thiếp mời chính là tối hôm nay.

Lúc này, mặt trời đã xuống núi rồi, chỉ còn không đến nửa canh giờ nữa.

- Này! Vũ Phi...

Triệu Phong thở phào một tiếng, tung người nhảy lên cao, từ phía sau đuổi tới.

Chương 46: Vũ Dương đệ nhất mỹ nữ

Với tốc độ Phiêu Lăng Độ của Triệu Phong, chỉ trong chốc lát đã đuổi kịp thiếu nữ mặc váy tím xinh đẹp như tiên phía trước.

Gương mặt Triệu Vũ Phi thoáng đanh lại, dường như vẫn chưa nguôi giận.

Triệu Phong cũng không hiểu tại sao, lại truy vấn lần nữa, nhưng Triệu Vũ Phi cũng không trả lời.

Nàng cứ đi thẳng một mạch, đôi mắt trong suốt thỉnh thoảng liếc trộm thiếu niên có vẻ bất đắc dĩ ở bên cạnh, sắc mặt hơi hòa hoãn xuống một chút, thật sự cũng không định gây bất hòa.

Triệu Phong cảm thấy đối phương cũng không thực sự tức giận, vì vậy liền hỏi thăm những chuyện liên quan đến "Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao".

- Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao chính là Phong Vân thịnh hội của toàn bộ thiếu niên trong thành Vũ Dương, những người được mời đến đều là thiên tài tinh anh đến từ các nơi, không chỉ giới hạn trong ba đại gia tộc mà còn bao gồm những người nổi bật trong cùng thế hệ của tất cả các thế lực lớn khác...

Triệu Vũ Phi đại khái nói qua tình huống về Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao.

Mục đích của Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao chính là thông qua hội

đàm luận bàn hữu nghị, chọn ra một vài thiên tài Phong Vân.

Chỉ trong chốc lát, hai người đã đến cửa lớn của Triệu tộc.

Cửa lớn của Triệu tộc có vài thân ảnh đang đứng, kể cả đám người Triệu Lân Long, Triệu Phong*, Triệu Hàn...

- Vũ Phi muội, chỉ còn thiếu muội mà thôi...

Triệu Lân Long liền lộ vẻ mừng rỡ, khí tức trên người bình thản thâm thúy, mơ hồ phát ra một luồng áp bách vượt xa Võ Giả bình thường.

Khí tức của lục trọng võ đạo khiến cho rất nhiều đệ tử Triệu tộc ở xung quanh đều ngưỡng mộ và sợ hãi.

Triệu Phong và Triệu Vũ Phi đi qua hội hợp cùng những thiên tài trong tộc.

Ngoại trừ năm hạng đầu của nội tầng ra, còn có Triệu Cầm, Triệu Thanh trong đó.

- Sao ngươi lại tới đây?

Triệu Lân Long nhìn thấy Triệu Phong hàng lông mày thoáng nhíu lại một chút.

- Thế nào? Lân Long ca không chào đón ta sao?

Trên mặt Triệu Phong lộ vẻ kinh ngạc.

Tại sao mình không thể đến?

Với thực lực xếp thứ ba trong Triệu tộc của hắn, tham gia Hội Nghị

Thiên Tài Đỉnh Cao hẳn là chuyện rất bình thường mới đúng.

- Ha ha...

Triệu Lân Long cười nhạt một tiếng, vẻ châm chọc trong mắt rất nhanh bị thu lại, cũng không để ý đến Triệu Phong nữa.

Triệu Phong lại lần nữa có cảm giác như bị "bỏ qua" một bên.

Những đệ tử Triệu tộc ở đây, kể cả đám người Triệu Phong*, Triệu Cầm đều mơ hồ biết rõ một vài nguyên nhân.

Trong những danh ngạch tham gia Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao, Triệu Lân Long không hề đề cử Triệu Phong.

Dựa theo quy tắc, Triệu Phong không được mời cũng không có cách nào tiến vào Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao.

Triệu Lân Long không giải thích hiển nhiên muốn khiến cho Triệu Phong đến lúc đó bị mất mặt...

Trong mắt Triệu Phong* và Triệu Hàn không khỏi lộ ra vài phần thương cảm.

Triệu Phong cảm thấy bầu không khí này hết sức quỷ dị, ánh mắt mấy người kia nhìn mình dường như có chút cổ quái.

- Được rồi, xuất phát!

Triệu Lân Long ra lệnh.

Địa điểm tổ chức Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao, chính là ở “hồ Yên Ba” gần Thu gia, sẽ đến ngay thôi.

Triệu Vũ Phi quay đầu lại, đôi mắt trong suốt nhìn qua Triệu Phong dường như sợ hắn đi ɥɯá.

Chỉ chốc lát sau.

Phía trước đã xuất hiện một hồ nước nhỏ, ước chừng rộng hơn mười mẫu đất.

Bên cạnh hồ nước này còn có một ngọn núi cao hơn ngàn mét, vách đá lởm chởm, cây cối xanh um.

Kỳ diệu nhất chính là hồ nước kia đã vây quanh hơn nửa ngọn núi.

Địa điểm tổ chức Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao, chính là ở ngay trên ngọn núi của hồ Yên Ba.

Bịch bịch bịch...

Ngẫu nhiên xuất hiện một vài vị thiếu niên tài tuấn giẫm lên lá cây, nổi trên mặt hồ để bay vọt lên ngọn núi.

Trên đỉnh núi lần lượt nhìn thấy thân ảnh của một vài đệ tử Thu gia.

Bởi người chủ sự của Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao chính là Thu Mộng Vũ, xuất thân tù một trong ba đại gia tộc, cho nên nơi này cũng là địa bàn của Thu gia.

- Mời các vị đưa ra thiếp mời.

Tại cửa vào Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao, bảy tám Võ Giả thanh niên của thu gia đứng xếp thành hàng ngang.

Những Võ Giả này cũng không phải là thiếu niên đồng lứa, mà là những thanh niên của Thu gia, chừng hai ba mươi tuổi, phần lớn đều là tu vi ngũ trọng võ đạo trở lên.

Thiếu niên tiến vào Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao đều nhao nhao lấy ra thư mời, kiểm tra từng cái hết sức nghiêm ngặt.

Mấy người Triệu tộc, dưới sự dẫn đầu của Triệu Lân Long, đầu tiên thông qua cửa vào.

Cuối cùng đến lượt Triệu Phong và Triệu Vũ Phi.

Lúc này, khóe miệng Triệu Lâm Long khẽ nhếch lên một tia vui vẻ, lườm Triệu Phong một cái.

- Đây chính là thiếp mời của ta.

Triệu Phong lấy ra thiếp mời.

- Ừm, không sai.

Võ Giả thanh niên khẽ gật đầu, để cho Triệu Phong tiến vào.

Một màn như vậy khiến nụ cười trên mặt Triệu Lân Long thoáng cứng đờ.

Triệu Phong* và Triệu Hàn cũng giật mình kinh ngạc.

Xảy ra chuyện gì vậy?

Tại sao Triệu Phong lại có thiếp mời?

Phản ứng của những người này hiển nhiên đều rơi vào trong mắt

Triệu Phong.

Hắn không khỏi suy tư, đưa mắt nhìn về phía Triệu Vũ Phi muốn dò hỏi.

Đôi mắt trong suốt của Triệu Vũ Phi chuyển đi, né tránh ánh mắt của hắn, dường như có chút chột dạ, cũng tiến lên đưa ra thiếp mời của mình.

Tiếp đó, bảy người đều thuận lợi tiến vào Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao.

Triệu Phong vẫn nghi hoặc, liên tục hỏi thăm Triệu Vũ Phi, hắn cảm thấy thiếp mời của mình dường như được gởi tới rất bất thường.

Triệu Vũ Phi mỉm cười đáng yêu nói:

- Muốn biết rõ đáp án, trừ phi huynh trở thành một "thiên tài Phong Vân" trong Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao này...

Triệu Phong lắc đầu, cũng không suy nghĩ nữa.

Tình cảnh này rơi vào trong mắt Triệu Lân Long, hàng lông mày của hắn thoáng nhăn lại, ánh mắt trở nên lạnh lẽo, quét nhìn Triệu Phong một cái mang theo ý cảnh cáo.

Triệu Phong cũng cảm thấy ánh mắt tràn đầy địch ý và cảnh cáo này, thế nhưng cũng không có để trong lòng.

Với thực lực của hắn bây giờ, căn bản không cần sợ Triệu Lân Long.

Mấy người Triệu tộc rất nhanh được an bài đến trong một cái đình, có tỳ nữ dâng lên bánh ngọt và trà thơm.

Chỗ đình của Triệu tộc rất gần với khoảng đất trống ở trung tâm Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao.

Trong Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao, có ba cái đình gần nhất, phân biệt đại biểu cho ba đại gia tộc Triệu, Thu, Tân.

Triệu Phong nhìn thấy đệ tử Tân gia ở trong đình viện ở bên trái, Tân Phi và Tân Đông mà lần trước mình từng giao thủ cũng đều ở trong đó.

Trong đó, tiến bộ của Tân Phi là nhanh nhất, tu vi tiếp cận ngũ trọng võ đạo. Tân Đông thì thuận lợi đột phá ngũ trọng.

Đương nhiên so với tiến triển của Triệu Phong và Triệu Vũ Phi thì vẫn còn chênh lệch lớn.

Tu vi bên ngoài của Triệu Phong và Triệu Vũ Phi ít nhất đều đạt đến ngũ trọng võ đạo, hơn nữa còn là những người trẻ tuổi nhất ở đây.

- Thiên tài lợi hại nhất của Tân gia tên là "Tân Vô Ngân", đứng đầu bốn đại thiên tài trong Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao này, những thiên tài khác, thậm chí còn không cầm cự được qua mười chiêu của hắn.

Triệu Cầm thấp giọng nói.

Theo hướng nhìn của nàng, ánh mắt của mấy người Triệu Phong cũng dừng lại trên người một thiếu niên mặc áo bào xanh bình thường, không có gì đặc biệt.

Thiếu niên áo bào xanh này khoảng mười sáu mười bảy tuổi, tướng mạo bình thường, hai mắt khép hờ, bộ dạng giống như không nghe không thấy mọi chuyện.

Hắn chính là "Tân Vô Ngân", tu vi thoạt nhìn là ngũ trọng võ đạo đỉnh phong.

Đối mặt với Tân Vô Ngân, Triệu Lân Long vốn cao ngạo siêu việt cũng lộ ra vài phần ngưng trọng.

Lúc mắt trái của Triệu Phong chạm đến Tân Vô Ngân, tinh mang trong mắt chợt lóe, không khỏi hít sâu một hơi, thầm nghĩ: Người này không đơn giản...

Đối mặt với Triệu Lân Long, Triệu Phong không có áp lực gì.

Chẳng qua, nhìn người kia, hắn lại không thể coi thường.

Mắt trái của Triệu Phong bình thường có thể nhìn thấy những thứ mà người khác không thể nhìn thấy được...

Dường như có cảm ứng, Tân Vô Ngân ở trong đình viện đối diện đột nhiên mở to mắt.

Trong khoảnh khắc hắn mở mắt, Triệu Phong liền nhìn thấy một đôi mắt thâm thúy như đầm nước, giống hệt nét bút vẽ rồng điểm mắt, khiến khuôn mặt vốn bình thường đột nhiên trở nên môi bật, anh vĩ bất phàm.

- Tân Vô Ngân!

Triệu Lân Long khẽ thốt ra ba chữ, trong mắt hiện lên chiến ý, nhìn thẳng về phía đó.

Thế nhưng, khiến người khác không ngờ chính là Tân Vô Ngân lại không nhìn đệ nhất thiên tài Triệu tộc là hắn.

Ánh mắt của hắn không ngờ lại rơi xuống trên người Triệu Phong.

- Không tệ, lần Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao này, cuối cùng đã gặp được đối thủ khiến ta cảm thấy hứng thú.

Tân Vô Ngân khẽ gật đầu.

Dứt lời, hắn lại nhắm mắt lại, chưa từng nhìn đám người Triệu Lân Long lấy một cái.

Cái gì?

Trong mắt Triệu Lân Long tràn ngập hàn ý, hít sâu một hơi, áp chế cơn giận đang bành trướng trong lòng.

Phóng mắt khắp toàn bộ thành Vũ Dương, đệ tử hậu bối của ba đại gia tộc, còn chưa có ai dám... không đếm xỉa đến hắn như vậy.

Nhưng hết lần này đến lần khác, lại có người dám làm vậy, mà người đó lại còn là Tân Vô Ngân, chính vì thế hắn mới không thể phát tác.

Bởi vì trong Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao lần trước, Tân Vô Ngân đã đánh bại hắn chỉ trong mười chiêu.

- Tên này là ai? Không ngờ lại có thể khiến Tân Vô Ngân coi trọng?

Rất nhiều người ở đây đều ngạc nhiên, nhao nhao đưa mắt nhìn về phía Triệu Phong.

Những người này còn bao gồm cả Tân Phi và Tân Đông đã từng giao thủ với Triệu Phong.

Trong đó, ánh mắt Tân Phi tràn đầy chiến ý mãnh liệt, mà Tân Đông cũng lộ vẻ chờ mong nói:

- Tiểu tử này thật sự tiến bộ thần tốc, không ngờ tu vi đã đạt tới ngũ trọng rồi.

Tình huống Triệu Phong được Tân Vô Ngân chú ý khiến Triệu Lân Long rất không vui, thầm cảm thấy không phục.

Xem thái độ của Tân Vô Ngân, rõ ràng là xem trọng Triệu Phong, mà dường như lại không để đệ nhất thiên tài của Triệu tộc là hắn vào mắt.

- Tân Vô Ngân... Không lâu nữa đâu, đến lúc đó ngươi sẽ biết rõ, ai mới là đối thủ chân chính của ngươi.

Triệu Lân Long thầm cười lạnh.

Lúc màn đêm buông xuống trong Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao càng lúc càng nhiều người.

Trong Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao có rất nhiều đình đài, đều dành cho những thiên tài trưởng bối hoặc một vài khách quý được mời đến.

Toàn bộ thành Vũ Dương, thiếu niên tài tuấn được mời có chừng bốn mươi năm mươi người, số còn lại thì ước chừng có hơn trăm.

Đúng lúc này, bên trên Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao đột nhiên truyền đến một hồi oanh động.

- Mau nhìn! Thu Mộng Vũ ra rồi!

- Vũ Dương đệ nhất mỹ nữ!

Mọi người đều nhao nhao kinh hô, bất chợt tiếng náo động liền trở nên tĩnh lặng.

Trong bóng đêm huyền ảo, trên mặt thảm màu đỏ, một thiếu nữ mặc váy xanh bóng dáng thướt tha đi ra, làn tóc như thác nước phất phới theo gió, gương mặt tuyệt mỹ tinh xảo giống như sứ ngọc, trải qua chế tác cẩn thận, bị làn tóc xanh thoáng che phủ, càng tăng thêm một phần linh động mông lung, giống như tinh linh trong mộng ảo.

Thu Mộng Vũ ước chừng mười bảy mười tám tuổi, cử chỉ ưu nhã, má lúm đồng tiền như hoa, mỗi một cái nhíu mày hay nụ cười đều lộ ra hàm súc thú vị, không giống những nữ nhân trẻ trung như Triệu Vũ Phi hay Triệu Cầm.

- Không hỗ là Vũ Dương đệ nhất mỹ nữ, quả thật chuyến này đi cũng không tệ.

- Các ngươi đừng quên, Thu Mộng Vũ còn là một trong bốn đại thiên tài của thành Vũ Dương đấy.

Rất nhiều thiếu niên thiên tài đều thất thần hồi lâu.

Phóng mắt khắp toàn bộ Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao, thiếu nữ duy nhất có thể so với Thu Mộng Vũ cũng chỉ có Triệu Vũ Phi.

Triệu Vũ Phi nhỏ tuổi hơn, chỉ mới mười bốn mười lăm tuổi, vẻ xinh đẹp này thanh thuần thánh khiết tự nhiên chất phác, không hoa mỹ rực rỡ như Thu Mộng Vũ.

Dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, Vũ Dương đệ nhất mỹ nữ bước vào Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao, dẫn đầu mười thiên tài của

Thu gia, bước vào trong đình đối diện với Triệu gia.

- Hôm nay Mộng Vũ may mắn tổ chức Hội Nghị Thiện Tài Đinh Cao, mời thiếu niên tài tuấn từ khắp phạm vi ngàn dặm quanh thành Vũ Dương đến đây...

Thanh âm của Thu Mộng Vũ như suối chảy róc rách, khiến tâm thần người khác rung động, bị giọng nói và dáng điệu tuyệt vời kia hấp dẫn.

Quả thật rất đẹp!

Triệu Phong cũng không khỏi đánh giá Thu Mộng Vũ vài lần, Triệu Vũ Phi ở bên cạnh thì khẽ nhăn mũi, hừ nhẹ một tiếng.

Trong đình của Thu gia, ngoại trừ Thu Mộng Vũ ra còn có một thư sinh áo trắng, phong độ nhẹ nhàng tuấn mỹ bất phàm, tu vi đã đạt tới ngũ trọng đỉnh phong.

- Người thư sinh kia tên là "Thu Trường Y", đứng ngang hàng với Thu Mộng Vũ trong Thu gia, cũng là một trong bốn đại thiên tài.

Triệu Cầm thấp giọng giới thiệu.

- Nói vậy có nghĩa là Thu gia có đến hai người nằm trong bốn đại thiên tài?

Triệu Phong có chút giật mình.

- Không sai Thu gia là một thể lực rất mạnh tại thành Vũ Dương, rất không hòa thuận với Triệu gia chúng ta, thường xuyên có xung đột.

Triệu Phong* vội vàng bổ sung.

Lúc này, bốn đại thiên tài của thành Vũ Dương đã có mặt đông đủ, bao gồm: Triệu Lân Long, Tân Vô Ngân, Thu Mộng Vũ, Thu Trường Y.

Chương 47: Sơ hiển thân thủ

Lần trước, xếp hạng bốn đại thiên tài cũng có thứ tự trước sau, trong đó, giữ vị trí thứ nhất chính là Tân Vô Ngân.

Thu Mộng Vũ xếp thứ hai Triệu Lân Long xếp thứ ba, Thu Trường Y xếp thứ tư.

Tân gia xếp thứ nhất, xếp thứ hai và thứ tư đều thuộc về Thu gia.

Triệu thị gia tộc rõ ràng rơi xuống hạ phong.

Nhưng lần này, Triệu gia lại vượt trội hơn trước.

Không chỉ vì đệ nhất nhân của Triệu tộc là Triệu Lân Long đã đột phá lục trọng võ đạo, tu vi trấn áp quần hùng, mà còn có đám người Triệu Phong và Triệu Vũ Phi biểu hiện xuất chúng, mặc dù còn nhỏ tuổi nhưng đã đột phá tu vi ngũ trọng võ đạo, khiến cho số lượng và chất lượng thiên tài của Triệu tộc còn hơn hẳn những gia tộc khác.

Nếu so sánh số lượng thiên tài từ ngũ trọng võ đạo trở lên. Triệu tộc có năm người theo thứ tự là Triệu Lân Long, Triệu Phong*, Triệu Phong, Triệu Hàn, Triệu Vũ Phi.

Tân gia chỉ có vẻn vẹn ba người, kể cả Tân Đông vừa mới đột phá không lâu.

Thu gia có bốn người, bao gồm hai đại thiên tài Phong Vân là Thu Mộng Vũ và Thu Trường Y.

- Lần Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao này, sợ rằng sẽ là một phen long tranh hổ đấu rồi...

Triệu tộc cường thịnh, khiến cho hai đại gia tộc khác cảm thấy áp lực, thần sắc đều rất ngưng trọng.

Sau khi nhân số đến đông đủ, Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao chính thức khai mạc.

Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao chủ yếu là luận bàn và trao đổi...

Dựa theo quá trình diễn ra Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao, mỗi một thiên tài đều có thể biểu hiện võ học của mình và luận bàn cùng người khác.

Mỗi khi luận bàn xong, chủ sự và những người khác có thể tham gia đánh giá, hoặc khen hoặc chê.

Chính giữa khoảng đất trống của Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao có một thạch đài.

- Ta tu luyện môn võ học gọi là “Tảo Vân Thổi” đã đạt tới hỏa hầu đỉnh phong rồi.

Một thiếu niên liên tục đá ra, nương theo từng đợt kình phong tốc độ càng lúc càng nhanh, cuối cùng chỉ còn nhìn thấy thối ảnh giống như cuồng phong bạo vũ.

- Luyện võ học cao cấp tới hỏa hầu đỉnh phong, cũng không tệ.

Mọi người xung quanh đều tán thưởng.

Càng hiếm có hơn chính là gã thiếu niên này cũng không phải xuất

thân từ ba đại gia tộc, mà là đệ nhất thiên tài của một gia tộc nào đó.

Sau khi diễn luyện xong, ánh mắt thiếu niên đột nhiên sáng rực, ôm quyền nói với Thu Mộng Vũ:

- Tại hạ bất tài, hy vọng có thể cùng Vũ Dương đệ nhất mỹ nữ luận bàn vài chiêu...

Lời vừa nói ra, trên sân lập tức ồn ào.

- Thôi nào... chỉ bằng vào tên nông dân như ngươi cũng muốn luận bàn với Thu Mộng Vũ.

- Muốn khiêu chiến với Mộng Vũ thì hãy đánh thắng ta trước đã!

Trong những đệ tử của Thu gia, có một thiếu niên tứ trọng võ đạo nhảy ra.

Hai thiếu niên rất nhanh liền lao vào đánh nhau.

Vị thiếu niên của Thu gia tu luyện một bộ quyền pháp cao cấp, uy lực không tầm thường, đạt đến hỏa hầu đại thành.

Kết quả, sau khi giao phong được 50-60 chiêu, đệ tử Thu gia đã chiến thắng.

- Hừ! Chỉ bằng vào chút thực lực ấy của ngươi cũng dám đến Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao, thật là đáng xấu hổ.

Đệ tử Thu gia cười nhạo một tiếng.

Đệ tử thiên tài của ba đại gia tộc đều tu luyện công pháp, võ học cao cấp. rất toàn diện, thực lực mạnh hơn hẳn những thế lực khác.

Sau khi người này chiến thắng đệ tử Thu gia, liền nhanh chóng nhận được sự khiêu chiến của một đệ tử khác trong Tân gia.

Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao, tiến hành hết sức thuận lợi.

Vừa mới bắt đầu luận bàn, cho nên đều là những thiên tài tứ trọng võ đạo bình thường.

Thiên tài Phong Vân và thiên tài ngũ trọng võ đạo trở lên đều không nhúng tay vào.

Không lâu sau, Triệu Cầm và Triệu Thanh của Triệu tộc đã lần lượt lên sân, có thua có thắng.

Cứ như vậy, thực lực của những thiên tài thượng tràng càng lúc càng mạnh mẽ.

- Triệu Hàn bất tài xin được lĩnh giáo thực lực của chư vị.

Triệu Hàn đứng ở giữa khoảng đất trống lên tiếng.

Ánh mắt của hắn quét qua Tân gia và Thu gia, mục tiêu là những đối thủ ngũ trọng võ đạo.

Trong đó, Tân gia có ba vị ngũ trọng võ đạo, cầm đầu là Tân Vô Ngân, mặc dù số lượng không nhiều lắm, nhưng thực lực đều rất mạnh mẽ.

- Để ta lên!

Tân Đông chậm rãi đứng dậy, vứt cái mũ rơm trên đầu xuống.

Lần trước tại cửa chính của Triệu tộc, Tân Đông và Triệu Hàn đã từng giao phong.

Lúc ấy, bởi vì tu vi và Võ Đạo Nội Kình của Triệu Hàn mạnh mẽ, cho nên Tân Đông mới bị thua.

- Bại tướng dưới tay!

Triệu Hàn cười lạnh một tiếng, không nói hai lời đã phát động công kích.

- Thiết Bích Thủ!

Cánh tay của Tân Đông như đồng đỏ, cơ nhục thô cứng, đánh ra một quyền thúc dục một luồng Võ Đạo Nội Kình cương liệt bá đạo, hung hăng xông lên.

Tuyết Hàn Chưởng!

Trên người Triệu Hàn xuất hiện một luồng Võ Đạo Nội Kình tràn đầy áp bách và rét lạnh, luồng khí tức lạnh lẽo này theo một chưởng của hắn đánh ra.

Phành...

Hai luồng lực lượng hung hăng va vào nhau.

Thân hình Triệu Hàn liên tục thối lui, khí huyết sôi trào. Mà thân hình của Tân Đông thì lại khựng lại giây lát, cảm giác cánh tay như bị đông cứng.

Hai người đều có ưu khuyết riêng.

Ưu thế của Triệu Hàn là ở chỗ Võ Đạo Nội Kình đã đạt tới ngũ trọng đỉnh phong.

- Tân Đông tu luyện “Minh Đông Da Săt”, lực lượng cơ thể và năng lực phòng ngự lại càng mạnh hơn.

Bởi vì sau khi tấn chức ngũ trọng võ đạo, Võ Đạo Nội Kình của Tân Đông đã bắt kịp đối phương, hơn nữa phối hợp lực lượng mạnh mẽ với “Thiết Bích Thủ” uy lực càng cường đại vô cùng.

Đại chiến hơn mười chiêu, hai người vẫn bất phân thắng bại.

Chẳng qua, theo thời gian trôi qua, Triệu Hàn dần có chút quá sức, mỗi lần lấy cứng đối cứng, cánh tay của hắn đều run rẩy, hổ khẩu như muốn nứt ra.

Năng lực phòng ngự của Tân Đông rất mạnh mẽ, cho dù Võ Đạo Nội Kình có kém hơn cũng không bị thương.

Sau trăm chiêu, hô hấp của Triệu Hàn đã trở nên dồn dập, mà Tân Đông vẫn ổn định.

- Nhị vị đến đây là kết thúc được rồi.

Thu Mộng Vũ mỉm cười đứng dậy, kết thúc lần luận bàn này.

Tiếp đó, nàng lại bình luận ưu khuyết giữa hai người:

-Triệu Hàn, Võ Đạo Nội Kinh của ngươi rất mạnh, chẳng qua căn cơ lại bất ổn, ta đề nghị ngươi tăng cường củng cố thể chất. Về phần Tân Đông, sở trường của ngươi là phòng ngự và luyện thể, lực công kích cũng rất mạnh, chẳng qua ngươi lại quá ỷ lại vào chúng, chiêu thức võ học và kỹ xảo còn chưa đủ...

Lời bình của Thu Mộng Vũ quả thật rất đúng trọng tâm.

Ngoài ra, còn có thiên tài khác tham gia thảo luận.

Trận luận bàn này, cuối cùng đánh giá Tân Đông thắng hơn nửa phần.

- Ha ha Triệu thị gia tộc, còn có ai ra tay nữa không Triệu Lân Long? Hay vẫn là Triệu Phong?

Tân Đông khoanh tay trước ngực, trong miệng ngậm một cây cỏ xanh nhìn qua Triệu thị gia tộc.

Lần này, thiên tài Triệu gia quá nhiều, cho nên đệ tử của Tân gia và Thu gia đều cố gắng khiêu chiến thiên tài của Triệu gia.

Ánh mắt của Tân Đông nhìn qua một lượt, cuối cùng tập trung lên người Triệu Phong.

Nếu như khiêu chiến với Triệu Lân Long, hắn quả thực không nắm chắc.

Lần Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao này, Triệu Lân Long với tu vi lục trọng võ đạo, cường thế xuất hiện, áp lực rất lớn, ngoại trừ thiên tài Phong Vân ra, thiên tài bình thường căn bản không dám khiêu chiến.

- Ngươi vừa trải qua một trận chiến, cho dù ta thắng thì cũng không võ(*).

(*) Chiến đấu không phải bằng sức của mình.

Triệu Phong đứng lên, mỉm cười nói.

Hắn nói cũng đúng sự thật, Tân Đông vừa mới đại chiến một trận với Triệu Hàn, thể lực và Võ Đạo Nội Kình đều tiêu hao rất nhiều.

Thể nhưng lời này của hắn lại khiến cho đám đệ tử của Tân gia rất phản cảm.

- Tiêu tử! Nói khoác mà không biết ngượng!

- Hừ! Không dám ứng chiến thì cứ nói thẳng ta ghét nhất là loại rùa đen rút đầu này.

Những lời này chủ yếu bởi vì Triệu Phong ở trong thành Vũ Dương cũng không có danh tiếng gì, rất nhiều người đều không biết hắn, thoạt nhìn còn cho rằng hắn chỉ là một tiểu bối vô danh.

Danh tiếng của Triệu Phong chỉ giới hạn trong Triệu thị gia tộc ở ngoài gia tộc rất ít nhắc đến.

Trong số những đệ tử của Tân gia, chỉ có Tân Phi là không cho rằng như vậy, ngược lại thần sắc càng ngưng trọng hơn.

Thu Mộng Vũ mỉm cười đề nghị:

- Không bằng thế này đi, để Tân Đông trước tiên nghỉ ngơi một chút, còn Triệu Phong ngươi thì biểu diễn một chút võ học của mình, hoặc là cùng những người khác luận bàn.

Đôi mắt xinh đẹp như sóng nước lưu chuyển của nàng mang theo hứng thú đánh giá Triệu Phong vài lần, đồng thời cũng liếc nhìn Triệu Vũ Phi ở phía xa một cái.

Triệu Vũ Phi cũng không nói gì, chi thè lưỡi.

Triệu Phong có chút kỳ quái, hắn cảm thấy Thu Mộng Vũ này dường như quen biết mình vậy.

- Chư vị, có ai cùng ta luận bàn vài chiêu không? Hắn mỉm cười nói.

- Để ta lên! Trong số đệ tử của Tân gia, có một thiếu niên mặt sẹo nhảy ra.

Chính là Tân Phi.

Chỉ mới hai tháng không gặp mà tu vi của Tân Phi đã đạt tới tứ trọng võ đạo đỉnh phong, tiến triển quả không tầm thường.

- E rằng ngươi không phải là đối thủ của ta.

Triệu Phong nhìn Tân Phi bình thản nói.

- Ta biết!

Tân Phi hít sâu một hơi, đột nhiên ánh mắt trở nên sắc bén, trường đao trong tay còn chưa xuất mà đã phát ra tiếng ong ong không ngừng.

- Choeng...

Lưỡi đao ẩn hiện một tầng khí tức sắc bén, vạch phá không khí sinh ra tiếng rít gào sắc bén, từng đạo ánh đao như dòng nước huyễn hóa thành một cơn sóng biển cực mạnh, hết đợt này đến đợt khác vồ tới.

- Tật Phong Cuồng Vũ!

Đao pháp của Tân Phi đã được thúc dục đến cực hạn, trong phạm vi

một trượng hoàn toàn bị đao phong đáng sợ bao phủ. Lưỡi đao và cương phong như hòa thành một thể, giống như đang diễn tả một “ca khúc mưa đao”.

Đối mặt với thế công như vậy, Triệu Phong cũng thoáng động dung, không ngờ rằng thực lực của Tân Phi hiện nay đã có thể khiêu chiến ngũ trọng võ đạo rồi.

Lực công kích đơn thuần của Tân Phi thậm chí còn hơn cả Tân Đông.

Lăng Vi Bộ!

Thân hình Triệu Phong đột nhiên trở nên phiêu hốt bất định, những nơi hắn đi qua, đột nhiên sinh ra từng đạo tàn ảnh giao thoa chồng lên nhau.

Phù phù phù...

Lần lượt những công kích của Tân Phi đều đánh trúng tàn ảnh, sau đó biến thành bọt biển hư vô.

Rất nhẹ nhàng, Triệu Phong lướt qua bên cạnh Tân Phi, mà đối phương thậm chí ngay cả chéo áo của hắn cũng không chạm nổi.

- Thân pháp của Triệu Phong sợ rằng đã tiếp cận "Bộ Ảnh Thân" của Triệu Lân Long rồi.

Triệu Phong* thầm giật mình.

Nộ Long Quyền!

Triệu Phong đột nhiên phát ra công kích, nắm quyền của hắn giống

như nộ long gào thét, khí thế kinh người.

Nắm đấm và trường đao ngạnh kháng vài lần, Tân Phi đều bị đẩy lui, khí huyết chấn động sôi sục.

Đây còn may là Triệu Phong đã khống chế tu vi xuống tứ trọng đỉnh phong.

- Keng...

Mười chiêu qua đi, trường đao của Tân Phi đã bị một chỉ của Triệu Phong đánh bay.

Một chi này thoạt nhìn bình thường, không có gì đặc biệt, thế nhưng uy lực lại lớn vô cùng.

Trường đao của Tân Phi bay đi hơn mười thước mới rơi xuống đất.

- Thực lực của các hạ, Tân Phi đã hoàn toàn bội phục, ngoại trừ Vô Ngân ra, ngươi là cường giả thứ hai khiến ta chính thức tâm phục khẩu phục.

Tân Phi cũng không hề nhụt chí, xoay người nhặt đao lên.

Liên tục bị áp bách và khích lệ, nhất định sẽ trở thành động lực khiến hắn phát triển tiến bộ hơn.

- Một ngày nào đó, ngươi sẽ trở thành cao thủ đao đạo.

Triệu Phong cũng không khỏi tán thưởng, hắn từ trên người Tân Phi nhìn thấy một cổ tiềm lực và nghị lực phi thường, đây là thứ mà rất nhiều thiên tài ở đây đều không có.

Sau khi chiến thắng Tân Phi Triệu Phong xem như đã sơ hiển thân thủ.

Mặc dù đối thủ của Triệu Phong chỉ có tu vi tứ trọng võ đạo, thế nhưng, người có nhãn lực phi thường đều có thể nhìn ra được thực lực cường đại của hắn.

- Triệu Phong, tiến bộ của ngươi quả thật không nhỏ!

Tân Đông chậm rãi đứng dậy.

Trải qua một hồi nghỉ ngơi, hắn đã khôi phục được khá nhiều, đó cũng là nhờ lúc trước hắn chiến đầu với Triệu Hàn cũng không bị thương động đến gân cốt.

- Trận chiến lần trước bại trong tay ngươi, lần này sẽ đòi lại.

Sắc mặt Triệu Phong vẫn dửng dưng như cũ.

- Khiêm tốn rồi, lần trước ngươi còn chưa tấn chức tứ trọng võ đạo mà ta đã không thể làm gì được khinh thân võ học của ngươi. Lần này, hy vọng ngươi đừng né tránh nữa, hãy chiến đấu giống như nam nhân chân chính.

Tân Đông cũng không phải loại người cuồng vọng.

- Vậy thì ta sẽ không khách khí đâu.

Triệu Phong hít sâu một hơi, đánh tới một quyền hết sức đơn giản.

- Đến tốt lắm!

Tân Đông cười lớn một tiếng, luận về va chạm chính diện, hắn còn

chưa từng sợ ai.

Phành...

Hai nắm quyền của hắn phảng phất như đồng thiết, đối chiến cùng một chỗ, phát ra tiếng nổ vang dội.

Phù...

Sóng khí vô hình cùng với tiếng vang trầm đục lan tràn khắp bốn phương tám hướng.

Ở đây có rất nhiều đệ tử thiên tài, đều cảm thấy khí huyết chấn động, màng nhĩ đau đớn như muốn nứt ra.

- Lực lượng thật đáng sợ!

Rất nhiều người đang quan chiến đều cảm thấy sợ hãi, chỉ bằng tiếng vang đó đã đủ khiến người khác kinh hồn động phách rồi.

Một quyền đối chiến, thân hình của hai người vẫn bất động giống như hóa đá.

Toàn trường đột nhiên trở nên im lặng.

Không lâu sau, thân hình của một người trong đó run lên, “ọc” một tiếng, thổ ra một búng máu.

Chương 48: Uy lực của điểm tinh chỉ

Lực lượng và lực lượng va chạm, không hề có kỹ xảo lòe loẹt, chỉ có va chạm nguyên thủy nhất.

Chỉ trong một chiêu, hai người đã phân thắng bại.

Rất nhiều thiên tài trên sân đều có chút hồi hộp, cũng có một số người lộ vẻ khó tin.

Bởi vì người bị thua chính là Tân Đông!

Tân Đông không giống Triệu Phong, thực lực và uy danh của hắn trong số những thiếu niên của thành Vũ Dương cũng không nhỏ.

Trong Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao lần trước, hắn xếp hạng rất gần với bốn đại thiên tài Phong Vân.

Trong ấn tượng của rất nhiều người, luyện thể võ học của Tân Đông quả thật vô cùng mạnh mẽ, trong số những người ở đây cũng thuộc loại số một số hai.

Nhưng không ngờ rằng, lần luận bàn hôm nay, hắn lại thua trong một chiêu, còn là thua tại phương diện lực lượng.

- Ta thua rồi... Nếu như không nhìn lầm thì võ học mà ngươi tu luyện là Thiết Bích Quyết, ít nhất cũng đạt tới tầng thứ tư đỉnh phong.

Tân Đông lau khô vết máu trên khóe miệng, nói.

Hắn đã nhìn thấu được võ học luyện thể của Triệu Phong.

"Thiết Bích Quyết" so với "Minh Đồng Da Sắt" của hắn còn cao minh hơn, độ khó và áo nghĩa lại càng cao hơn.

Luận về uy lực và phẩm chất, Thiết Bích Quyết gần như không hề thua kém võ học đỉnh cấp, nghe nói là do võ học Thánh Phẩm "Ngân Bích Quyết" trong truyền thuyết đơn giản hóa mà thành.

- Không sai.

Triệu Phong cũng không phủ nhận.

Thiết Bích Quyết của hắn cũng không phải chỉ mới tầng thứ tư đỉnh phong, bởi vì mấy ngày trước, hắn đã đột phá tầng thứ năm rồi.

- Thành Vũ Dương từ khi nào lại xuất hiện nhân vật có số có má như vậy?

- Luyện thể vượt qua Tân Đông, e rằng thân thể và lực phòng ngự của hắn đã trở thành đệ nhất nhân của thành Vũ Dương rồi.

Sau khi đánh bại Tân Đông, uy danh của Triệu Phong liên tăng mạnh khiến rất nhiều "Tân Tú", thiên tài ở đây nổi lên thảo luận.

Luận bàn hoàn tất, Triệu Phong cũng không tiếp tục, quay về chỗ ngồi trong đình của Triệu tộc.

Đám người Triệu Hàn, Triệu Phong* đều kinh ngạc và kiêng kỵ khi nhìn về phía hắn. Đặc biệt là Triệu Hàn, trong lòng hắn lại càng kinh hãi, chính mình đấu hơn trăm chiêu cũng không thể thắng được Tân Đông, không ngờ Triệu Phong chỉ cần một chiêu đã chiến thắng.

Xem ra sau võ hội gia tộc, chênh lệch giữa hắn và Triệu Phong lại càng lớn hơn...

Đương nhiên, đó là bởi vì Triệu Phong và Tân Đông "dùng lực ngạnh lực", một chiêu phân thắng bại, cũng xem như bình thường.

Cho nên, Triệu Lân Long thân là đệ nhất nhân của Triệu tộc cũng chỉ lộ ra đôi chút kinh ngạc mà thôi, rất nhanh khôi phục thần sắc bình thường.

Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao lần này, tất cả thiếu niên thiên tài đều thu được gặt hái qua nửa nén hương...

- Chậc chậc, đến lượt ta...

Trong Triệu thị gia tộc, một thiếu niên lười biếng bước ra, là ngũ trọng võ đạo.

Lần này, người xuất thủ là Triệu Phong*.

Nếu tính theo xếp hạng trong tộc thì Triệu Phong* thậm chí còn xếp trước Triệu Phong một bậc, rất gần với Triệu Lân Long.

Không chỉ tu vi của Triệu Phong* rất cao, mà hỏa hầu của các loại võ học cũng đều không tầm thường.

Hắn vừa lên sân, lần lượt chiến thắng Tân gia và một vị thiên tài ngũ trọng võ đạo mới nổi của Thu gia, cực kỳ cường thế. Đặc biệt là lúc cuối, Triệu Phong* thi triển ra quyền pháp võ học đỉnh cấp, tuy hỏa hầu không cao, nhưng uy lực lại hết sức kinh người.

Hiện nay, khí thể của Triệu Phong* còn áp đảo Triệu Phong.

Tiếp theo, chỉ còn lại đối thủ cấp bậc thiên tài Phong Vân là hắn có thể khiêu chiến mà thôi.

Tân Vô Ngân, Thu Mộng Vũ, Thu Trường Y.

- Thu Trường Y, một năm trước thua trong tay ngươi, lần này ta sẽ không thất bại đâu.

Lòng tin của Triệu Phong* tăng mạnh.

- Ha ha, ngươi quả thật tiến bộ không ít, thế nhưng nếu nghĩ rằng có thể chiến thắng ta thì không dễ đâu.

Thu Trường Y mặc trang phục thư sinh, phong độ nhẹ nhàng, nho nhã tuấn mỹ.

Trong Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao, hai đạo thân ảnh giao thoa cùng một chỗ.

Đối mặt với Triệu Phong*, cho dù là một trong bốn đại thiên tài như Thu Trường Y cũng phải toàn lực ứng phó.

Đó là bởi vì lực công kích, khả năng phòng ngự và tốc độ của Triệu Phong* đều rất mạnh, hầu như không có sơ hở, hơn nữa còn học được một môn võ học đỉnh cấp, quả thật rất khó chơi.

Thu Trường Y thì lại rất am hiểu về thân pháp và khinh thân thuật.

Vù vù vù...

Trong bóng đêm, chỉ thấy một đạo thân ảnh áo trắng trôi nổi bồng bềnh, phiêu dật như mưa bay, tốc độ nhanh như gió thổi.

Lưu Vũ Bộ! Lưu Vũ Phi Vân!

Bộ pháp và khinh thân thuật của Thu Trường Y, hiển nhiên là có cùng một mạch, cả hai môn này đều hỗ trợ lẫn nhau, uy lực đại tăng.

Đặc biệt là võ học khinh công "Lưu Vũ Phi Vân" của hắn đã tu luyện tới hỏa hầu đỉnh phong.

Luyện võ học khinh thân cao cấp tới hòa hầu đỉnh phong, cho dù phóng mắt khắp toàn bộ thiếu niên hậu bối của Triệu tộc thì cũng chỉ có một người.

Triệu Cầm nói:

- Luận tốc độ khinh thân, Thu Trường Y chính là đệ nhất nhân, trong Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao lần trước, bất kể ai gặp hắn đều cảm thấy khó chơi.

Hai đạo thân ảnh trên sân nhanh chóng giao thoa.

Triệu Phong* tại các phương diện đều có biểu hiện không tầm thường, cho nên mặc dù tốc độ của hai bên có chút chênh lệch, nhưng kiên trì hơn trăm chiêu mà hắn vẫn giữ được khí tức trầm ổn như cũ.

Hai đại thiên tài bất phân thắng bại.

Một bên khí tức trầm ổn, một bên thì tiêu sái tự nhiên.

Dựa theo quy củ của Hội Nghị Thiện Tài Đỉnh Cao, nếu như luận bàn bất phân thắng bại thì sẽ do mọi người trên sân đánh giá kết quả.

Trải qua một phen thảo luận và trao đổi cuối cùng phán Thu Trường Y thắng hơn nửa phần.

Lý do là bởi Thu Trường Y trong chiến đấu vẫn luôn nắm quyền chủ động, nội công càng thâm hậu.

Hơn nữa, chủ sự lần này là Thu gia, mặc dù phán quyết có chút bất công, nhưng cũng không có bao nhiêu người chỉ trích.

Sau khi Thu Trường Y thắng, hắn vẫn không dừng lại, ánh mắt chuyển qua nơi khác, sau đó dừng lại trên người Triệu Vũ Phi, vẻ mặt đầy hứng thú.

- Vũ Phi cô nương.

Trong mắt Thu Trường Y mang theo ý cười, cũng không che dấu cảm giác hòa hảo và ái mộ của hắn.

Thường xuyên đứng cùng với tuyệt sắc mỹ nữ như Thu Mộng Vũ, hắn tự nhiên có khả năng miễn dịch đối với mỹ nữ bình thường nhưng khi nhìn thấy Triệu Vũ Phi, ánh mắt hắn đột nhiên sáng lên, khó mà giữ được bình tĩnh nữa.

Nếu như bỏ qua một nữ hài như vậy, nhất định hắn sẽ hối hận cả đời.

- Thu Trường Y, ngươi muốn luận bàn với ta?

Trên mặt Triệu Vũ Phi vẫn giữ nét vui vẻ, không hề có ý sợ hãi.

- Không! Người ta muốn khiêu chiến là hắn!

Ánh mắt Thu Trường Y xoay chuyển, sau đó dừng lại trên người

Triệu Phong ở bên cạnh nàng.

Biến hóa này khiến cho rất nhiều người ở đây đều cảm thấy khó hiểu.

Tại sao lại là ta?

Mặc dù Triệu Phong không sợ khiêu chiến, thế nhưng hắn vẫn cảm thấy rất khó hiểu.

- Ta muốn biết trên người Triệu huynh có chỗ nào khác thường nhân, mà khiến một mỹ nữ như Vũ Phi cô nương, bất chấp tất cả xâm nhập Thu gia để xin cho ngươi một danh ngạch tham dự Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao.

Thu Trường Y đột nhiên nhìn Triệu Phong với ánh mắt chăm chú. Trong lòng hắn biết rõ, Triệu Vũ Phi nhất định là rất sùng bái Triệu Phong. Muốn thay thế địa vị của hắn thì chỉ có một cách, đó là chiến thắng Triệu Phong.

- Cái gì! Vũ Phi đã xin cho hắn một cái danh ngạch?

Triệu Lân Long giật mình kinh hãi, trong lòng dâng lên phiền muộn, tràn đầy đố kỵ. Lúc này, hắn phải nhìn Triệu Phong với ánh mắt hoàn toàn khác.

- Vũ Phi cảm ơn.

Triệu Phong nhìn Triệu Vũ Phi mỉm cười, lộ ra một tia cảm kích. Cuối cùng hắn cũng hiểu ra, danh ngạch này làm sao nhận được.

Xét tình cảnh Triệu Lân Long trước sau vẫn luôn "bỏ qua" hắn mà nói, bản thân rất có thể sẽ không có danh ngạch.

- Chúng ta là bạn tốt, còn là hàng xóm tốt! Nếu như muốn cảm tạ ta thì huynh hãy đánh bại hắn đi!

Triệu Vũ Phi nhoẻn miệng cười, giống như dòng sông sau cơn mưa, gương mặt thuần mỹ trắng như tuyết lộ ra một tia ửng hồng, trong khoảnh khắc đó, thậm chí còn áp đảo ánh sáng rực rỡ của Vũ Dương đệ nhất mỹ nữ.

- Tốt, nói được làm được.

Triệu Phong chỉ cảm thấy trong lòng dâng lên một luồng nhiệt huyết, hừng hực thiêu đốt.

Không vì gì cả, chỉ vì Triệu Vũ Phi đã nỗ lực giành lấy danh ngạch cho mình, mà hắn không thể nhượng bộ, nhất định không thể thua.

- Được lắm, Triệu Phong chỉ mong ngươi đừng khiến cô nương ủng hộ mình phải thất vọng.

Thu Trường Y nhẹ nhàng nói vô cùng phong độ, thế nhưng trong lòng lại có chút hâm mộ và ghen ghét.

Thế nhưng, người thực sự tràn ngập ngọn lửa đô kỵ lại chính là Triệu Lâm Long.

-Dựa vào cái gì... Tiểu từ chi tộc này đừng mơ tưởng cướp được nữ nhân của ta.

Vẻ mặt của Triệu Lân Long trong bóng đêm sáng tối bất định, có vài phần âm trầm.

Đúng lúc này, hai đạo thân ảnh trong sân đã nhanh chóng giao thoa

cùng một chỗ.

Thân pháp của Thu Trường Y vẫn tiêu sái phiêu dật như cũ, giống như "bạch câu quá khích"

(*) thành ngữ "ngựa trắng lướt qua khe cửa" ám chỉ thời gian trôi qua rất nhanh, chỉ trong nháy mắt.

Hắn một thân áo trắng, tuấn mỹ nho nhã, phối hợp với tốc độ thân pháp, trở thành tiêu điểm cho một số nữ nhân.

Thế nhưng đối thủ của hắn cũng có tốc độ thân pháp không hề tầm thường.

Phiêu Lăng Độ! Lăng Vi Bộ!

Triệu Phong thi triển võ học khinh thân và bộ pháp thân pháp.

Hai môn võ học này của hắn cũng cùng một mạch phối hợp lẫn nhau.

Cho đến nay, Phiêu Lăng Độ của Triệu Phong vẫn dừng lại ở tiểu thành, chẳng qua hỏa hầu hơn trước kia đôi chút mà thôi, vẫn còn khoảng cách với cảnh giới đại thành.

Thể nhưng bộ võ học khinh thân này không thể dùng lẽ thường mà suy xét, bởi vì nó thậm chí còn vượt qua cả võ học đỉnh cấp.

Trên phương diện tốc độ, Triệu Phong chỉ phát huy bảy tám phần, cũng đánh ngang tay với Thu Trường Y.

Về phần "Lăng Vi Bộ", hắn cũng chỉ phát huy đến hỏa hầu đại thành, đã đủ khiến Thu Trường Y lực bất tòng tâm rồi.

- Tại sao lại như vậy... Tốc độ và bộ pháp của hắn đều không thua ta.

Trong lòng Thu Trường Y kinh hãi, sống lưng toát ra mồ hôi lạnh.

Từ xưa đêm nay, tốc độ và thân pháp của hắn vẫn được xưng là nhân tài kiệt xuất của thành Vũ Dương. Nhưng ngày hôm nay, lại có một người không hề thua kém hắn.

Tại phương diện mà mình am hiểu nhất, Thu Trường Y lại không thể làm gì được đối phương.

Thế nhưng tại phương diện võ học luyện thể và công kích, Triệu Phong hiển nhiên còn hơn hắn.

- Điểm Tinh Chi!

- Triệu Phong khẽ quát một tiếng, đánh ra một chi, Võ Đạo Nội Kinh kèm theo phát ra tiếng rít gào sắc bén.

Vù...

Võ Đạo Nội Kinh quấn quanh ngón tay lập tức ngưng tụ thành một điểm, dung nhập lực lượng toàn thân, một đạo tinh điểm (*) xanh nhạt xẹt qua trong hư không, tốc độ cực kỳ đáng sợ.

(*) điểm sáng như ánh sao.

Phụt...

Thu Trường Y muốn tránh cũng không được, chống đỡ một kích, chỉ cảm thấy cánh tay tê dại, ngay cả đầu cánh tay cũng mất đi tri giác.

Thậm chí còn có một cổ nội kình được ngưng tụ đến mức tận cùng

xâm nhập vào tạng phủ, khiến hắn gần như thổ huyết.

Bịch! Bịch! Bịch...

Thân hình hắn liên tiếp lui lại vài bước, lúc này mới có thể đứng vững.

- Võ học đỉnh cấp? Tại sao có thể thua...

Thu Trường Y cắn răng một cái, chuẩn bị thi triển tuyệt kỹ mà mình ẩn giấu.

Bịch...

Một cánh tay như đồng thiết vỗ nhẹ lên bả vai của hắn.

Cái gì!

Lập tức, toàn thân Thu Trường Y giống như rơi vào hầm băng.

Thì ra trong khoảnh khắc đối phương thất thần lộ ra kẽ hở, Triệu Phong đã nhân cơ hội đó, thi triển Lăng Vị Bộ với góc độ và tốc độ không thể tin nổi di chuyển đến sau lưng hắn.

- Ta thua rồi sao?

Thu Trường Y có chút thất hồn lạc phách, đến bây giờ vẫn không dám tin.

Nhưng sự thật chính là như vậy.

Tốc độ và thân pháp của Triệu Phong không kém gì hắn, mà lực lượng công kích lại dễ dàng thắng hắn, thậm chí còn học được võ

học đỉnh cấp là "Điểm Tinh Chi" rất có uy danh.

- Điểm Tinh Chi?

Hàng lông mày của Triệu Lân Long nhướng lên.

Điểm Tinh Chi và Vân Toa Chi mà hắn tu luyện đều là võ học đỉnh cấp, có lực công kích mạnh mẽ.

Lúc trước, gia chủ Triệu Thiên Thương đã từng nói với hắn:

- Ta truyền thụ cho ngươi "Vân Toa Chi", nếu chỉ luận về đơn thể công kích thì gần như có thể xưng hùng trong rất nhiều tuyệt học của Triệu gia, nếu "Điểm Tinh Chỉ" không xuất hiện thì những loại võ học đỉnh cấp khác khó có thể cùng ngươi tranh phong.

- Tại sao nghĩa phụ lại không truyền thụ Điểm Tinh Chỉ cho ta?

Triệu Lân Long cảm thấy vô cùng khó hiểu.

- Điểm Tinh Chi rất khó tu luyện tính, nguy hiểm cũng rất lớn, chỉ cần sai lầm một chút là có thể tự mình hại mình. Hơn nữa, cho dù là gia chủ thì ta cũng không thể để ngươi tùy tiện đến Huyền Vũ các để chọn lựa võ học đỉnh cấp được.

.....

Những âm thanh này không ngừng vang vọng trong đầu hắn.

- Còn may là Điểm Tinh Chỉ của Triệu Phong chỉ mới tu luyện tới tầng thứ hai. Nếu tu luyện tới tầng thứ ba thì phiền toái rồi...

Triệu Lân Long thở phào một hơi.

- Từ cảnh tượng vừa rồi mà xét, Điểm Tinh Chi của Triệu Phong có lẽ còn chưa đạt tới tầng thứ ba.

Chương 49: "Không quá mười chiêu" Tân Vô Ngân

Triệu Phong thi triển Điểm Tinh Chỉ, xuất ra một chỉ đã đánh bại được Thu Trường Y.

Khiến cho mọi người trong Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao đều kinh ngạc vô cùng.

- Tiểu tử này xuất hiện từ lúc nào, tại sao trước đây chưa từng nghe nói qua?

- Vừa rồi hắn dùng một chiêu đánh bại Tân Đông, bây giờ ngay cả Thu Trường Y cũng bại trong tay hắn.

Chấn động trên sân còn vượt qua những trận luận bàn trước đó. Bởi vì Thu Trường Y chính là một trong bốn đại thiên tài Phong Vân.

Triệu Phong chiến thắng được Thu Trường Y, cũng đồng nghĩa với việc trở thành thiên tài Phong Vân mới.

Một ít thiên tài biết Triệu Phong của Triệu tộc cũng kinh hãi biến sắc.

Đám người Triệu Phong*, Triệu Hàn, Triệu Cầm, hai mặt nhìn nhau, không thể che giấu được sự kinh ngạc.

- Hắn thật sự chiến thắng rồi.

Trong ánh mắt trong suốt của Triệu Vũ Phi tràn ngập vui mừng, phảng phất như so với tự mình chiến thắng còn cao hứng hơn.

- Triệu thị gia tộc, ngoại trừ Triệu Lân Long ra vẫn còn nhân vật lợi hại như thế. Càng đáng sợ hơn là hắn chỉ mới gần 14 tuổi mà thôi...

Đôi mắt xinh đẹp của Thu Mộng Vũ lộ ra vài phần lo lắng và kiêng kỵ.

Trong thành Vũ Dương ba đại gia tộc vẫn luôn so kè và cạnh tranh lẫn nhau.

Đặc biệt là Thu gia và Triệu gia, vẫn luôn đối lập trường kỳ, sản nghiệp khác nhau, cho nên trên phương diện làm ăn vẫn không ngừng xảy ra xung đột.

Mà tiềm lực của đệ tử đời sau, chính là vận mệnh tương lai của ba tộc.

Sau khi đánh bại Thu Trường Y, Triệu Phong quay trở về nơi nghỉ ngơi của Triệu tộc.

Hắn mỉm cười nói với Triệu Vũ Phi:

- Đánh thắng hắn rồi, ta nói được thì làm được, chắc là không khiến Triệu Vũ Phi thất vọng đâu.

- Làm sao có thể chứ... Vừa rồi ta chỉ nói giỡn mà thôi, chẳng qua là muốn thăm dò thực lực chân chính của Triệu Phong ca mà thôi.

Trong đôi mắt sáng của Triệu Vũ Phi lóe lên một tia giảo hoạt vui vẻ, lúm đồng tiền trên mặt hiện lên, hết sức ngọt ngào.

Triệu Phong nghe vậy không khỏi cảm thấy kinh ngạc.

Đột nhiên, hắn cảm nhận được một luồng địch ý đến từ phía bên

cạnh.

Vừa liếc mắt nhìn liền thấy vẻ mặt âm hàn mang ý cảnh cáo của Triệu Lân Long.

Triệu Phong lắc đầu, Triệu Lân Long lầm tưởng mình theo đuổi Triệu Vũ Phi, đã rất nhiều lần cảnh cáo và thị uy.

Bản thân hắn cũng lười giải thích.

Với thực lực của Triệu Phong hiện nay, cũng không úy kỵ bất kỳ kẻ nào trong hàng ngũ hậu bối.

Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao vẫn tiếp tục diễn ra, những thiên tài nổi bật của thành Vũ Dương không ngừng xuất thủ, vô cùng đặc sắc.

Hồi lâu sau.

Thu Mộng Vũ, chủ sự của Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao đã tự mình lên sân khấu biểu thị.

Thu Mộng Vũ liên tiếp thắng mấy vị thiên tài tứ trọng ngũ trọng.

Với thực lực của Triệu Cầm, Triệu Thanh, căn bản không thể cầm cự quá ba chiều trong tay Thu Mộng Vũ, những thiên tài ngũ trọng võ đạo khác, như cấp bậc Triệu Hàn, Triệu Phong* cũng không cầm cự môi quá hai mươi chiêu.

Không ít người trên sân đều âm thầm líu lưỡi.

- Thực lực của Thu Mộng Vũ, so với Thu Trường Y còn cao hơn nửa cấp.

Triệu Phong dường như có chút bất ngờ.

Trải qua một thời gian dài, ấn tượng lớn nhất của mọi người đối với Thu Mộng Vũ vẫn là "Vũ Dương đệ nhất mỹ nữ".

Nhưng luận thực lực, tại lần Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao trước, Thu Mộng Vũ xếp hạng hai, xếp hạng còn cao hơn cả Triệu Lân Long.

- Triệu Lân Long, trong những đại tân tú của thành Vũ Dương, tu vi của huynh là cao nhất, Mộng Vũ cả gan muốn luận bàn với huynh vài chiêu.

Thu Mộng Vũ mỉm cười nói.

- Lần trước thua bởi ngươi, lần này tự nhiên khó tránh khỏi một trận chiến.

Triệu Lân Long chậm rãi đứng dậy, khí tức mạnh mẽ của lục trọng võ đạo tràn ra, mang đến một loại áp bách khí huyết vô hình.

Giờ khắc này, ánh mắt của hắn nhìn quanh Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao, có cảm giác bễ nghễ siêu nhiên.

- Chẳng qua, vừa rồi ngươi đã liên tiếp đánh mấy trận, ta thắng cũng không võ.

Triệu Lân Long đột nhiên nói.

- Lân Long huynh không hổ là đệ nhất thiên tài của Triệu tộc, vậy thì Mộng Vũ sẽ nghỉ ngơi một lúc vậy.

Thu Mộng Vũ mỉm cười tự nhiên, cũng không hề cự tuyệt.

Đối mặt với Triệu Lân Long có tu vi cao nhất Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao, nàng cũng muốn dùng toàn lực để ứng phó.

- Còn người nào dám đánh với ta một trận hay không?

Triệu Lân Long cười dài một tiếng, Võ Đạo Nội Kinh tràn ra, uốn lượn quanh người, kình phong bốn phía nổi lên vù vù. vang vọng cùng gió đêm.

Ánh mắt của hắn mang theo áp bách không tên nhìn quét qua hai nhà Thu, Tân.

Một vị thiếu niên gầy gò khẽ nói với Thu Mộng Vũ.

- Thu Lâm, ngươi hãy cẩn thận, đừng ngạnh đấu với hắn.Thu Mộng Vũ gật đầu, cũng nắm bắt thời gian để khôi phục y nguyên khí.

Vụt...

Một thiếu niên ngũ trọng võ đạo gầy gò nhảy vào chính giữa Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao, nói:

- Triệu Lân Long, lần Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao trước, ta đã thua ngươi hôm nay lại đánh một trận nào.

Chiến ý trên người Thu Lâm tràn đây, hai tay lưu chuyển một tầng khí tức màu xanh lục, Võ Đạo Nội Kinh của hắn đã đạt tới ngũ trọng đỉnh phong.

- Ha ha, xem ngươi có thể tiếp được của ta mấy chiêu.

Triệu Lân Long khẽ cười một tiếng, thân hình nhoáng lên một cái lưu lại vài đạo tàn ảnh màu vàng trong bóng đêm.

Phần lớn người trên sân đồng thời nhìn thấy thân ảnh của Triệu Lân Long, đều cảm thấy giống như quỷ mị, giao hòa với cảnh sắc trời đêm vậy.

- Võ học cao cấp "Bộ Ảnh Thân".

- Bộ thân pháp này thi triển trong bóng tối có thể phát huy được uy lực lớn nhất!

Một ít người đang quan chiến lập tức kinh hô.

Lúc này, trong bóng đêm lưu lại từng đạo quỹ tích tàn ảnh của Triệu Lâm Long.

Thu Lâm giật mình, ánh mắt của hắn gần như không nhìn thấy rõ quỹ tích di động của Triệu Lân Long, càng khó phán đoán được lộ tuyến công kích của hắn.

- Thương Phong chưởng!

Hắn cắn răng một cái, lục khí sâu trong lòng bàn tay phun ra nuốt vào, kình phong hùng hậu cùng tiếng gió rít trầm thấp,quét thẳng về phía trước vài mét.

Phụt! Phù phù...

Chưởng pháp của hắn phun ra nuốt vào, hùng hậu liên miên, dẫn động từng đạo kình phong trầm muộn rít gào, đánh trúng vị trí của Triệu Lân Long.

Thế nhưng hắn liên tục xuất ra mấy chiêu mà ngay cả chéo áo của Triệu Lân Long cũng chưa chạm được.

Vụt...

Tàn ảnh màu vàng giống như quỷ mị của Triệu Lân Long lại tan vỡ, biến mất trong tầm mắt của Thu Lâm.

Thu Lâm liền cảm thấy không ổn, chỉ cảm thấy một luồng kình phong từ bên cạnh đánh tới.

- Thương Phong nghịch chuyển!

Hắn kinh hãi quát lên một tiếng, chưởng phong xoay chuyển, khí tức màu xanh lục dâng trào khắp toàn thân theo chưởng thế đánh về phía sau.

Phành...

Một đạo âm thanh kỳ lạ vang lên giữa bầu trời đêm.

Động tác của Thu Lâm thoáng cứng lại, trên mặt lộ ra một tia hoảng sợ.

Hắn cố gắng cử động cánh tay, thế nhưng lại không nhúc nhích được chút nào.

Một chưởng toàn lực của võ học cao cấp đại thành lại bị chặn lại tại giữa không trung...

Hít...

Không ít người trên sân đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Chỉ thấy đằng sau Thu Lâm, một nam tử mặc trường bào màu vàng

kim, khí định thần nhàn đặt một tay trên vai hắn.

Sống lưng Thu Lâm toát ra mồ hôi lạnh, cảm giác bờ vai đặt trên vai nặng tựa ngàn cân.

Bất kể hắn giãy dụa như thế nào cũng không nhúc nhích được.

Thậm chí ngay cả Võ Đạo Nội Kinh trong cơ thể của hắn cũng bị một luồng khí tức bá đạo chân nhiếp trong thể nội.

- Bộ pháp cao cấp Bộ Ảnh Thân cảnh giới đỉnh phong, cộng thêm tu vi lục trọng của Triệu Lân Long, ngay cả Thu Lâm cũng không cầm cự nổi một chiêu của hắn.

Thu Trường Y hít sâu một hơi, trong mắt lộ ra một tia hoảng sợ.

Lân Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao này, thực lực của Triệu Lân Long còn mạnh mẽ hơn so với hắn tưởng tượng.

- Còn ai muốn luận bàn với ta nữa không?

Triệu Lân Long đứng sừng sững giữa trung tâm Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao, áo bào màu vàng rộng lớn bay phất phới trong gió, giống như quân Vương.

- Ta!

Sau khi Thụ Lâm thua, một vị thiếu niên ngũ trọng võ đạo của Tân gia bước ra, nhưng xếp hạng của hắn còn cao hơn cả Tân Phi và Tân Đông.

- Ba chiêu sẽ đánh bại ngươi!

Triệu Lân Long cười nhạt một tiếng, tàn ảnh màu vàng giống như hư ảnh tàn phong lướt qua trong bóng đêm.

Hai đạo thân ảnh giao thoa hai ba lượt, thì hai tiếng “phành phành” vang lên, thân hình vị thiếu niên ngũ trọng võ đạo kia gần như bay ngược ra ngoài.

Phủ...

Luồng khí tức màu tím xanh vờn quanh trên người Triệu Lân Long, phối hợp với áo bào màu vàng chiếu rọi, thoạt nhìn giống như Chân Long, thanh thế lại lần nữa tăng vọt.

- Còn ai nữa?

Ánh mắt Triệu Lân Long dò xét khắp toàn trường, đảo qua Thu Mộng Vũ, rồi lại đảo qua Tân Vô Ngân.

Tân Vô Ngân vẫn nhắm mắt ngồi yên, không hề trả lời, dường như không hứng thú với việc ứng chiến.

Ngay lúc Triệu Lân Long đang cân nhắc xem sẽ khiêu chiến ai thì một tiếng nói vang lên.

- Ta!

Thu Mộng Vũ nhẹ nhàng nhảy lên sân, giống như một đạo tơ lụa màu xanh, uyển chuyển như tiên, ưu nhã thần bí, mông lung như mộng, đáp xuống trung ương Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao.

- Đó là thân pháp gì...

Một vài thiếu niên trên sân lập tức lộ ra ánh mắt thất thần.

Thân pháp của Thu Mộng Vũ mông lung phiêu dật, như mộng như ảo, thân thể xinh đẹp của nàng mềm mại như không xương, khẽ lơ lửng giữa khoảng không.

- Đển rất tốt!

Triệu Lân Long thi triển “Bộ Ảnh Thân”, vài đạo tàn ảnh màu vàng dung nhập trong bóng đêm, cùng giao thoa với bóng hình xinh đẹp màu xanh kia.

Phành...

Hai đạo thân ảnh ngẫu nhiên giao kích tại giữa không trung rất nhanh lướt qua nhau.

Mỗi một lần giao kích, thân thể mềm mại của Thu Mộng Vũ đều lộ ra sự mềm dẻo quỷ dị, ở giữa không trung nhẹ nhàng nhảy múa tá lực đả lực, xoay tròn không ngừng hiển lộ mỹ cảm vô hạn.

- Thu Mộng Vũ tu luyện “Mạn Xà Nhu Thể”, là một bộ võ học luyện thể đặc thù, khiến cho thân thể có được nhu tính vô cùng, có thể chịu được lực lượng lớn hơn, càng am hiểu tá lực đả lực, so chiêu với Võ Giả cùng cấp, căn bản không thể đả thương được nàng chút nào...

Triệu Cầm mở miệng thuyết minh.

Luận cảnh giới võ học luyện thể, võ học luyện thể của Thu Mộng Vũ gần như tương đương với Triệu Phong và Tân Đông.

Thế nhưng đặc thù của võ học luyện thể mà Thu Mộng Vũ tu luyện chính là lấy nhu thắng cương, tá lực đả lực.

Ngoài ra, võ học khinh thân và bộ pháp thân pháp của Thu Mộng Vũ đều không thua kém gì Thu Trường Y, Võ Đạo Nội Kinh thậm chí tiếp cận lục trọng.

Với khả năng của Triệu Lân Long, cho dù đánh với Thu Mộng Vũ hai mươi chiêu, phát huy Bộ Anh Thân đến cực hạn thì cũng không thể chiếm được tiện nghi.

Ba mươi chiêu... Bốn mươi chiêu... Thời gian lặng lẽ trôi qua.

Ưu thế của Triệu Lân Long dần dần lộ ra.

Cảnh giới bộ pháp của hắn khá cao, thực lực tu vi cũng mạnh, xét về tổng hợp thì hắn hơn hẳn Thu Mộng Vũ.

Vân Toa Chi!

Năm mươi chiêu qua đi, Triệu Lân Long phát động võ học đỉnh cấp.

Xẹt... vù vù...

Đầu ngón tay mang theo khí tức màu tím xanh, ngưng tụ lại như châm, đầu ngón tay đâm thẳng tới, phát ra tia sáng lập lòe, phảng phất như muốn xuyên thủng tầng mây trên trời.

Thu Mộng Vũ cuối cùng cũng không địch lại, liên tục ngăn cản hơn mười chiêu, khí tức sôi trào, suýt nữa thổ huyết.

- Lân Long huynh tiến triển thần tốc, Bộ Ảnh Thân và Vân Toa Chi thật khiến Mộng Vũ bội phục.

Thu Mộng Vũ tỏ vẻ hào sảng mỉm cười nhận thua.

Mặc dù nàng thua nhưng đây cũng là chuyện thường tình.

Lần Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao này, khí thế của Triệu Lân Long quá mạnh, với tu vi lục trọng võ đạo gần như có thể ngạo thị đệ tử toàn trường rồi.

Có lẽ, chỉ có Tân Vô Ngân xếp hạng nhất mới có thể cùng hắn đánh một trận.

Sau khi chiến thắng Thu Mộng Vũ, Triệu Lân Long chỉ còn lại một đối thủ duy nhất, đó chính là Tân Vô Ngân.

- Còn người nào có thể chiến hay không?

Triệu Lân Long thở ra một hơi, ánh mắt đảo qua toàn trường,hơi dừng lại một chút trên mặt Triệu Phong, trong mắt mang theo một tia khinh thường.

Lúc ánh mắt chạm đến Triệu Vũ Phi thì lại trở nên nhu hòa nóng bỏng, không che giấu sự ái mộ. Mong chờ nàng có thể chứng kiến thời khắc mình phát ra ánh sáng huy hoàng chói lọi đó.

Cuối cùng....

Ánh mắt Triệu Lân Long dừng lại trên người Tân Vô Ngân.

Những thiên tài trên sân cũng đồng loạt nhìn về phía "Tân Vô Ngân", tràn ngập chờ mong.

Tân Vô Ngân.

Vương giả của lần Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao trước, với thực lực tuyệt đổi đánh bại ba đại thiên tài Phong Vân khác.

- Tân Vô Ngân! Tân Vô Ngân!

Trên sân truyền đến từng trận hò hét.

Dưới ánh mắt chăm chú của toàn trường, Tân Vô Ngân chậm rãi đứng dậy, ánh mắt vẫn bình tĩnh như cũ:

- Lục trọng võ đạo cũng vô dụng thôi. Vẫn là quy củ cũ, mười chiều.

XOạt...

Trên sân nổi lên một trận oanh động.

Mười chiêu? Có nghĩa là gì?

Triệu Phong hơi lộ vẻ kinh ngạc, lại nhìn về phía những thiên tài khác của Triệu tộc.

- Tân Vô Ngân này có một biệt danh gọi là “Không quá mười chiêu”.

Triệu Phong* hít sâu một hơi nói.

Không quá mười chiêu?

- Đến tận hôm nay, vẫn chưa từng có đệ tử nào có thể cầm cự quá mười chiêu trong tay hắn... Chưa từng có!

Chương 50: Thẹn quá hóa giận

Không quá mười chiêu Tân Vô Ngân!

Tân Vô Ngân vừa xuất trường, liền đẩy Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao lên đến đỉnh cao, bốn phía truyền đến tiếng hò hét của người quan chiến.

Với thân phận là đệ nhất nhân của Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao, nhân khí và uy vọng của Tân Vô Ngân không hề tầm thường.

- Tân Vô Ngân, ta đợi ngươi đã lâu rồi.

Trong đôi mắt của Triệu Lân Long cuộn trào chiến ý, Võ Đạo Nội Kinh quanh người như bùng nổ, khí thế lục trọng võ đạo tràn ra như cuồng phong xưng bá toàn trường.

- Triệu Lân Long, thể lực của huynh đã hao tổn, tốt nhất hãy nghỉ ngơi trước vài trận đi.

Thu Mộng Vũ thiện ý nhắc nhở.

Triệu Lân Long vừa trải qua mấy trận luận bàn, đặc biệt còn kịch chiến một hồi với Thu Mộng Vũ, thể lực và Võ Đạo Nội Kình đều bị hao tổn, chỉ còn bảy tám phần thời kỳ đỉnh phong.

Nếu như đối mặt với đối thủ bình thường, Triệu Lân Long hoàn toàn không cần phải cân nhắc vấn đề này.

Thế nhưng đối thủ lần này lại là Tân Vô Ngân được xưng là “Không quá mười chiêu”, là kỳ tài từng khiến hắn phải thảm bại.

- Lân Long ca, huynh hãy nghỉ ngơi trước một lát, để ta trước tiên lĩnh giáo thực lực của hắn.

Triệu Thanh nhảy ra, tay cầm trường thương vọt đến vị trí trung tâm của khoảng đất trống.

Trong võ hội của Triệu tộc, Triệu Thanh xếp hạng thứ bảy, vốn hắn không có tư cách tham gia Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao.

Thế nhưng Triệu Lân Long đã cho hắn cơ hội này, “cướp đi” danh ngạch vốn thuộc về Triệu Phong.

Bởi vậy, Triệu Thanh rất cảm kích Triệu Lân Long, cho nên lần này cũng tận lực trợ giúp hắn.

- Được, ngươi đừng có sính cường quá.

Triệu Lân Long gật đầu, trở lại đình của mình, ngồi xếp bằng tĩnh dưỡng.

Có đám người Triệu Thanh ra tay trước, ít nhất có thể thăm dò vài phần chi tiết của Tân Vô Ngân.

- Tân Vô Ngân... Tiếp của ta một thương!

Triệu Thanh quát lớn một tiếng, thiết thương trong tay hóa thành một mảnh sóng gió màu bạc, kình phong càn quét, trong bóng đêm khó mà phân biệt được thật giả.

Tân Vô Ngân vẫn đứng yên tại chỗ, đặt một tay sau lưng, không hề

di động.

Lẽ nào lại như vậy!

Triệu Thanh giận tím mặt, biểu hiện của Tân Vô Ngân chẳng khác nào không xem hắn là đối thủ.

Phụt phụt...

Một mảnh thương ánh sáng tối giao thoa, lợi phong phun ra nuốt vào, đâm về phía vai trái của Tân Vô Ngân.

Tân Vô Ngân không hề bận tâm vẫn đứng yên tại chỗ, không di chuyển nửa bước, ngón tay từ từ nhấc lên.

Keng... Phành...

Một ngón tay bình thường lại vừa vặn gõ lên vị trí yếu nhược nhất của mũi thương, một tia nội kình cực kỳ ngưng luyện như sấm sét tràn vào.

Khí huyết Triệu Thanh sôi trào, hổ khẩu chấn động gần như không thể đứng vững.

- Buông tay!

Tân Vô Ngân trở tay vỗ ra một cái, một luồng lực lượng cương liệt không thể hình dung, thông qua thiết thương chấn động khiến Triệu Thanh thổ huyết tại chỗ.

Leng keng...

Thiết thương rời khỏi tay, Triệu Thanh thổ huyết, liên tục lui lại vài

bước, hoảng sợ vô cùng.

Chỉ một điểm và một vỗ, Triệu Thanh đã thua, thiết thương cũng rời tay.

Một màn này khiến cho không ít thiên tài trên sân đều kinh hãi động dung, thế nhưng cũng nằm trong dự liệu của bọn họ. Dù sao thì Tân Vô Ngân cũng là đệ nhất nhân của thiên tài Phong Vân lần trước, nếu đổi lại là Triệu Lân Long, đoán chừng cũng có thể đạt được hiệu quả như vậy.

Trong đình... Thần sắc Triệu Phong trở nên ngưng trọng, mắt trái của hắn nhìn thấy rõ toàn bộ quá trình Tân Vô Ngân xuất thủ.

Thoạt nhìn thì Tân Vô Ngân chỉ hời hợt điểm một cái rồi trở tay vỗ ra một chưởng, thế nhưng mỗi động tác lại đều đánh trúng chỗ yếu của Triệu Thanh, gần như hoàn toàn giống hệt những sơ hở mà hắn dùng mắt trái nhìn thấy vậy.

Không chỉ vậy, công kích của Tân Vô Ngân phảng phất như tuân theo một quỹ tích hợp lý nào đó, cảm giác hết sức tự nhiên.

Loại cảm giác này, chi từng xuất hiện khi Triệu Phong nhìn thấy “thiếu nữ trẻ tuổi” trong hạp cốc Huyết Mãng ngày đó mà thôi.

Nhưng chẳng qua là loại cảm giác của thiếu nữ đó còn mãnh liệt gấp mười mấy lần so với Tân Vô Ngân.

- Lân Long ca, huynh hãy nắm chắc thời gian để khôi phục, ta cũng đi thăm dò một phen, tranh thủ ép hắn bộc lộ thực lực chân chính.

Ánh mắt Triệu Phong* lóe lên, nhẹ nhàng nhảy lên vị trí trung ương khoảng đất trống của Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao.

- Ra tay đi, Tân Vô Ngân vẫn đứng chắp tay như trước, trên mặt không hề có chút sợ hãi nào.

- Thiên Khiếu quyền!

Sắc mặt Triệu Phong* trở nên lạnh lùng, vừa bắt đầu liền phát động quyền pháp cao cấp hỏa hầu tiếp cận đỉnh phong của mình.

Đồng thời dưới chân hắn cũng thi triển bộ pháp cao cấp, âm thầm thúc dục nội công cao cấp, thậm chí cả lực lượng luyện thể cao cấp...

Thực lực của Triệu Phong* đã tiếp cận với thiên tài Phong Vân tại các phương diện, gần như không có sơ hở.

Để hắn thăm dò Tân Vô Ngân là thích hợp nhất.

Phá Phong Chi!

Ngón trỏ Tân Vô Ngân phá không một điểm, Võ Đạo Nội Kình chấn động rít gào, giống như một lưỡi đao sắc bén vạch phá không khí.

Vù Vù...

Quyền chi giao thoa, một chỉ của Tân Vô Ngân sượt qua bên cạnh bàn tay của Triệu Phong*.

Thân hình Triệu Phong* lập tức lảo đảo, thiếu chút nữa ngã quỵ ngay tại chỗ, cánh tay run lên, gần như mất đi tri giác.

- Phá Phong Chỉ? Đây dường như chỉ là một môn võ học trung cấp thì phải.

- Không đúng, trước đây ta cũng từng tu luyện qua Phá Phong Chi, tại sao lại không giống như của hắn?

Dưới sân là một trận ồn ào, tiếng nghị luận không ngừng vang lên.

Triệu Phong* hít sâu một hơi, thần sắc trở nên ngưng trọng, vội vàng thi triển bộ pháp cao cấp, tránh thoát nguy cơ, sau đó lại công kích tới.

Phành phành...

Hai người một tĩnh một động quyền chi lui tới.

Một chiêu, hai chiêu, ba chiêu...

Tân Vô Ngân khí định thần nhàn, đứng yên tại chỗ, hầu như chưa dời nửa bước.

Vù vù...

Triệu Phong* thở hổn hển, trên trán xuất ra mồ hôi hột, mặt đô thở gấp.

Lúc này mới chỉ qua ba chiêu mà thôi.

Mỗi lần ứng phó với một chiêu của Tân Vô Ngân đều khiến hắn hao phí một lượng lớn tinh khí thân không khác gì đánh hơn trăm chiêu với người cùng cấp.

Mỗi chiêu mỗi thức của Tân Vô Ngân, phảng phất như vừa vặn khắc chế hắn vậy.

Võ Đạo Nội Kình cũng vậy, lực đạo giống nhau, nhưng một kích tùy tiện của Tân Vô Ngân dường như giao hòa với thiên thời địa lợi, chế địch trong vô hình.

Đến chiêu thứ năm, trước ngực, cánh tay và các bộ phận khác của Triệu Phong* đã trúng nhiều đòn, thân thể gần như mệt rã rời.

Đến chiêu thứ sáu, Tân Vô Ngân đột nhiên chuyển sang dùng một loại thối pháp trung cấp, “phành” một tiếng đá trúng cánh tay của Triệu Phong*.

- A

Triệu Phong* đau đớn hét lên một tiếng, cánh tay gần như bị gãy xương, mồ hôi lạnh đổ xuống không ngừng lăn trên mặt đất.

Tân Vô Ngân chỉ sử dụng một bộ chỉ pháp trung cấp và thối pháp trung cấp đã có thể đánh bại Triệu Phong* rồi.

- Cũng giống như lần trước, đều sử dụng võ học trung cấp.

- Mỗi một môn võ học của hắn, ít nhất đều đạt tới cảnh giới viên mãn.

Một vài thiên tài có hiểu biết đều nhìn ra sự kỳ quặc trong đó.

Tại trung ương của Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao.

Tân Vô Ngân đứng chắp tay, vẫn khí định thần nhàn như cũ, giống như ngay cả một chút thể lực cũng không bị hao tổn.

Sau khi Triệu Phong* thua, Thu gia cũng xuất động vài vị đệ tử thiên tài khác khiêu chiến, ngay cả Thu Trường Y là thiên tài Phong Vân cũng ra tay thăm dò.

Nhưng kết quả cuối cùng vẫn giống nhau.

Một đám thiên tài thay nhau xuất chiến, nhưng tất cả đều thua võ học trung cấp của Tân Vô Ngân.

Ngay cả Thu Trường Y cũng chỉ có thể cầm cự được đến chiêu thứ bảy.

Trong quá trình Tân Vô Ngân xuất thủ, hắn vẫn luôn đặt một cánh tay sau lưng, chỉ dùng một tay.

Đối thủ cùng cấp ở trước mặt hắn, giống như là thôn phu, dân thường ở trong thôn nhỏ không biết sử dụng võ kỹ, chỉ có thể cậy mạnh.

- Thật khó mà tin nổi...

Triệu Phong đang quan chiến cũng làm công tác thống kê.

Tân Vô Ngân tổng cộng thi triển năm sáu môn võ học trung cấp, cảnh giới của mỗi môn đều ít nhất đạt tới cảnh giới viên mãn.

Thậm chí có một vài chiêu thức đã vượt xa gông cùm xiềng xích của nguyên bản võ học, còn trở nên mạnh mẽ hơn vốn có.

Cùng lúc đó.

Trên một gốc đại thụ ở gần Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao.

Hai thân ảnh mặc ngân giáp nhẹ màu tối, đứng trên một nhánh cây, như hai bóng ma ẩn nấp trong bóng đêm.

- Luyện nhiều võ học cảnh giới viên mãn, cũng thông hiểu đạo lý, không ngờ thành Vũ Dương nho nhỏ này lại có thiên tài bực này, nếu đặt hắn trong những thiếu niên cùng lứa ở quận thành thì hắn ít nhất cũng có thể xếp vào mười hạng đầu.

Một thân ảnh mặc ngân giáp nhẹ màu tối trong đó lên tiếng.

- Ngươi đánh giá hắn thấp rồi... Mặc dù người này chưa đột phá "Phá Khí đoạn", thế nhưng lại có cảnh giới và ý thức cảm giác của Đại Sư võ đạo, ngươi nên biết điều này có nghĩa là gì?

Một thanh âm khàn khàn khác vang lên.

Tại khu vực Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao, trong ba đại gia tộc, phần lớn thiên tài kể cả một số trưởng bối khách quý cũng không cảm nhận được "hai vị khách không mời" này

Tại trung ương Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao, Tân Vô Ngân đứng chắp tay, trên mặt không chút vướng bận.

Nhất thời không còn người nào khiêu chiến với hắn nữa.

Rất nhiều người đều đưa mắt nhìn Triệu Lân Long.

Tu vi của Triệu Lân Long đã đạt tới lục trọng võ đạo, là người duy nhất có thể tranh đua với Tân Vô Ngân danh hiệu đệ nhất thiên tài Phong Vân.

Ánh mắt của Tân Vô Ngân quét về phía đình của Triệu tộc, dường như đang chờ đợi gì đó.

- Tân Vô Ngân, ngươi chuẩn bị xong chưa?

Triệu Lân Long đứng lên, tinh khí thần đạt đến trạng thái đỉnh phong, Võ Đạo Nội Kình trong cơ thể giống như Trường Giang Hoàng Hà, cuồn cuộn dâng trào, phát ra tiếng gào thét âm thấp.

Khí thế cường đại của lục trọng võ đạo, khiến cho một số vị đệ tử Triệu tộc ở trong đình cảm thấy áp bách khó chịu.

- Ta không cần chuẩn bị.

Tân Vô Ngân luân phiên tác chiến, thế nhưng căn bản không tiêu hao bao nhiêu thể lực.

Bởi vì toàn bộ đối thủ của hắn đều bị đánh bại hết sức dễ dàng, chỉ hít thở một lát là khôi phục lại sự cường thịnh.

- Tôt!

Triệu Lân Long vừa mới nói xong tại vị trí cũ, liền lưu lại một đạo tàn ảnh màu vàng.

Tại trung ương của Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao, hai đại thiên tài Phong Vân đều đứng giằng co, ngay cả người đang quan chiến ở xung quanh cũng ngừng thở theo dõi.

Kể cả hai thân ảnh mặc ngân giáp nhẹ màu tối đang đứng ở trên gốc đại thụ cũng hứng thú nhìn xuống với vẻ chú tâm.

Bộ Ảnh Thân!

Triệu Lân Long đột nhiên triển khai bộ pháp, trong bóng đêm lưu lại vài đạo tàn ảnh màu vàng, tốc độ như quỷ mị, căn bản không thể nhìn rõ hình người, nhưng lỗ tai vẫn có thể nghe được âm thanh “sàn sạt”.

Rất nhiều người đều biết, bộ pháp cao cấp “Bộ Ảnh Thân” của Triệu Lân Long đã đạt tới cảnh giới đỉnh phong rồi

Hơn nữa, Bộ Ảnh Thân ở trong bóng đêm cũng có thể đạt được hiệu quả tốt nhất.

Phù...

Tận Vô Ngân khẽ thở ra một hơi, chậm rãi buông cánh tay đặt sau lưng xuống, lộ ra thần thái rất nghiêm túc.

Từ lúc luận bàn đến nay, hắn vẫn một mực dùng một tay để tác chiến.

Nhưng đối thủ của hắn lần này, tu vi đã đạt tới lục trọng võ đạo, hiển nhiên không thể khinh thường.

Đối mặt với thân pháp xuất quỷ nhập thần của Triệu Lân Long, Tân Vô Ngân vẫn đứng yên tại chỗ, không hề nhúc nhích giống như một bức tượng.

Mắt trái của Triệu Phong rõ ràng nhìn thấy hai lỗ tai Tân Vô Ngân đang hoạt động cao tầng, khí huyết và hô hấp trong cơ thể cũng hòa làm một.

- Thân pháp của Triệu Lân Long, e rằng không có tác dụng với hắn.

Hắn lắc đầu thở dài nói.

- Ta không tin!

Triệu Thanh không phục, hừ lạnh nói:

- Bộ pháp cao cấp của Lân Long ca đã đạt tới hòa hầu đỉnh phong, trên sân này không ai ó thể nhìn thấu. Huống chi tu vi của huynh ấy lại cao nhất.

Trải qua một thời gian dài sự sùng bái và lòng tin của hắn đối với Triệu Lân Long là không thể lay chuyển.

Triệu Phong nghe vậy cũng chỉ cười mà không đáp.

Phành phành...

Trong bóng đêm, một đạo thân ảnh màu vàng hiện ra phía sau Tân Vô Ngân, một chưởng đánh xuống mục tiêu.

Quá nhanh!

Không ai thấy rõ Triệu Lân Long xuất hiện sau lưng Tân Vô Ngân từ lúc nào.

Thế nhưng tại khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc thì Tân Vô Ngân cũng chuyển động.

Hắn không nhanh không chậm, khẽ nghiêng người một chút, một chưởng khí thế như âm sét đánh lệch nửa tấc, gân như lướt qua y phục trên người.

Một chưởng thất bại

Mắt thấy Triệu Lân Long giống như đánh trúng mục tiêu, nhưng rốt cuộc vẫn không trúng, dường như vẫn còn kém một chút.

- Hồi Toàn Thối!

Tân Vô Ngân vặn người một cái, đầu cũng không nhìn lại, một chân quét trúng Triệu Lân Long đang kinh ngạc.

Bành...

Triệu Lân Long thúc dục nội kình mạnh mẽ của lục trọng võ đạo, vội vàng đánh ra một quyền, tiếp được một cước của Tân Vô Ngân, nhưng thân hình vẫn bị đẩy lui một bước.

Đúng như dự liệu của Triệu Phong thân pháp của Triệu Lân Long hoàn toàn không có tác dụng với Tân Vô Ngân,không công cũng tự phá.

- Tại sao ngươi biết “Bộ Ảnh Thân” của Triệu Lân Long không có tác dụng với Tân Vô Ngân?

Triệu Vũ Phi tò mò hỏi.

Triệu Thạnh ở bên cạnh cười lạnh nói:

- Hắn chẳng qua vận khí tốt nói bừa, hơn nữa hắn còn có thành kiến với Lân Long ca.

Ta có thành kiến với hắn?

Triệu Phong thiếu chút nữa không nhịn được bật cười, rốt cuộc là ai có thành kiến với ai?

- Ngươi cười cái gì, có bản lĩnh thì chúng ta đánh cuộc một phen xem.

Triệu Thanh thẹn quá hóa giận, hét lên.

Chương 51: Triệu Lân Long thất bại

Đánh cuộc một phen?

Trên mặt Triệu Phong lộ ra nụ cười tự tin, hỏi:

- Ngươi muốn đánh cuộc gì?

Hai người tranh chấp cũng khiến cho những thiên tài khác của Triệu tộc hai mặt nhìn nhau.

Nhưng mấy người ở đây đều biết Triệu Thanh vẫn luôn một lòng sùng bái Triệu Lân Long. Đặc biệt là lần Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao này, Triệu Lân Long xuất phát từ thành kiến bản thân, đã cho Triệu Thanh danh ngạch mà lẽ ra phải thuộc về Triệu Phong.

Bởi vậy, Triệu Thanh không chỉ sùng bái Triệu Lân Long mà còn vô cùng cảm kích hắn.

- Triệu Thanh, được rồi tất cả mọi người đều là đệ tử cùng tộc, đừng làm tổn thương hòa khí.

Triệu Cầm vội vàng khuyên nhủ.

- Không được!

Sắc mặt Triệu Thanh một hồi đỏ một hồi xanh, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Phong nói:

- Ngươi đã có thành kiến với Lân Long ca như vậy, ta sẽ đánh cuộc huynh ấy thắng! Ngươi có dám không?

Hiển nhiên, Triệu Thanh tin tưởng Triệu Lân Long nhất định sẽ tất thắng.

- Có gì mà không dám? Ta chẳng những dám đánh cuộc Tân Vô Ngân thắng, mà còn dám đánh cuộc Triệu Lân Long tuyệt đối không thể cầm cự nổi quá hai mươi chiêu.

Triệu Phong mỉm cười nói.

Cái gì!

Mấy người đệ tử Triệu tộc ở trong đình đều biến sắc, nhìn về phía Triệu Phong với ánh mắt khó tin.

Với thế cục trước mắt mà xét, Tân Vô Ngân đấu với Triệu Lân Long, cùng lắm cũng chỉ năm ăn năm thua mà thôi.

Triệu Phong lấy tự tin đó từ đâu, hơn nữa còn dám đánh cuộc Triệu Lân Long không thể cầm cự quá hai mươi chiêu.

- Được được được! Chúng ta cứ chờ xem... Các vị hãy làm chứng, bên nào thua phải nhận lỗi với bên thắng.

Trong mắt Triệu Thanh gần như có thể phun ra lửa.

- Được!

Triệu Phong ngược lại rất bình thản, bộ dạng thỏa mãn.

Mấy vị thiên tài của Triệu tộc thì lại lộ ra vẻ mặt kinh ngạc cổ quái.

Trung ương Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao.

Vù...

Triệu Lân Long lại lần nữa thi triển “Bộ Ảnh Thân”, di chuyển quanh người Tân Vô Ngần.

Một lát sau, vài đạo tàn ảnh tan vỡ.

Thân ảnh áo bào vàng kim lại lần nữa xuất hiện, một chân quét về phía hạ bàn của Tân Vô Ngân, tốc độ cực kỳ đáng sợ.

Vù... Phành...

Tân Vô Ngân hơi cong chân lại một chút, thi triển một môn thối pháp cảnh giới viên mãn, chấn văng một cước của Triệu Lân Long.

Lại bị chặn? Trên mặt Triệu Lân Long lộ vẻ kinh ngạc, lại lần nữa không công mà lui.

- Ta không tin!

Triệu Lân Long không tin là có người có thể phá được “Bộ Ảnh Thân” của mình, huống chi tu vi của đối thủ còn thấp hơn cả mình.

Tân Vô Ngân vẫn bình tĩnh không chút hoang mang đứng yên tại chỗ, ngẫu nhiên di chuyển vài bước, cùng Triệu Lân Long đối chiến.

Triệu Lân Long thúc dục “Bộ Ảnh Thân” đến mức tận cùng, liên tục công kích mấy lần, nhưng tất cả đều thất bại, còn lọt vào phản kích vô tình của Tân Vô Ngân, có chút chật vật.

Nếu không phải tu vi của hắn cao hơn đối phương thì e rằng đã triệt để bị áp chế rồi.

- Thân pháp của Triệu Lân Long quả thật không có tác dụng với Tân Vô Ngân.

Đám người Triệu Phong*, Triệu Hàn đều nhìn về phía Triệu Phong với ánh mắt khó tin.

Những lời mà Triệu Phong dự đoán, hiển nhiên đã được chứng thực.

Triệu Cầm và Triệu Vũ Phi cũng nghi ngờ dò hỏi nguyên nhân.

- Tân Vô Ngân tu luyện một loại võ học hỗ trợ thính giác, thông qua lỗ tai có thể phán đoán được phương vị và quỹ tích xuất thủ. Hơn nữa, hắn vẫn luôn lấy tĩnh chế động, hậu phát chế nhân. Bộ Anh Thần của Triệu Lân Long đã không còn uy hiếp với hắn nữa rồi.

Triệu Phong nhẹ nhàng giải thích.

Mấy người tập trung nhìn lại, quả nhiên phát hiện lỗ tai của Tân Vô Ngân đang hoạt động cao độ, không theo bất kỳ quy tắc nào.

Nếu như không cẩn thận quan sát thì căn bản khó mà nhìn thấy được. Mà mắt trái của Triệu Phong thì lại có thể nhìn càng chính xác hơn.

Hắn phát hiện phương hướng lỗ tai Tân Vô Ngân hoạt động đều nhằm về phía vị trí thật sự của Triệu Lân Long.

Nói cách khác, thân pháp của Triệu Lân Long hoàn toàn không thể mê hoặc được Tân Vô Ngân, cho dù đối thủ có nhắm mắt lại cũng có thể đoán được vị trí của hắn.

- Hừ, đây chẳng qua chỉ là bàng môn tà đạo, việc Lân Long ca chiến thắng chỉ còn là vấn đề thời gian mà thôi.

Triệu Thanh vẫn nói cứng như cũ.

Lúc này, hai người ở trong sân đã giao phong được năm sáu chiêu.

Năm chiêu đầu, Tân Vô Ngân cơ bản chỉ phòng ngự bị động.

Đến chiêu thứ sáu, Tân Vô Ngân bỗng nhiên phản kích.

Tiểu Vân Đả Huyệt Thủ!

Tân Vô Ngân lại lần nữa chặn đứng công kích của Triệu Lân Long, đồng thời còn bắt được cánh tay của Triệu Lân Long với một tốc độ và góc độ hoàn toàn không thể tin nổi.

- Thả!

Triệu Lân Long kinh hãi, Võ Đạo Nội Kình bộc phát dũng mãnh, chấn khai cánh tay của Tân Vô Ngân ra.

Dù vậy, hắn vẫn cảm thấy cánh tay đau đớn, chỉ thấy trên đó lưu lại một vết trảo rướm máu, huyết dịch chậm rãi chảy xuống.

Mỗi một môn võ học trung cấp của Tân Vô Ngân đều được tu luyện đến cảnh giới hỏa hầu viên mãn, trong khoảnh khắc bị bắt trúng cho dù Triệu Lân Long có là tu vi lục trọng võ đạo thì cũng không chịu đựng nổi.

- Khả năng khống chế của Tân Vô Ngân đối với Võ Đạo Nội Kình không phải nghi ngờ, càng tinh thuần hơn, bằng lực lượng nhỏ mà

thu được lực sát thương lớn nhất. Một kích vừa rồi đánh trúng các huyệt vị ở đốt ngón tay, khiến cho thực lực của Triệu Lân Long hao tổn không ít...

Mắt trái của Triệu Phong đã nhìn thấy rõ ràng.

Vân Kỳ Bộ!

Tân Vô Ngân chủ động xuất kích, hắn thi triển một loại bộ pháp chưa từng nhìn thấy qua, lúc tiến lúc thối, hư thật khó lường.

Bộ pháp này mặc dù tốc độ không nhanh nhưng lại quỷ dị vô cùng, mỗi một bước đều tràn ngập vô tận biến số.

Trong giác quan của Triệu Phong đây không phải là một bộ bộ pháp nữa, mà là một bộ kỳ pháp(*).

(*) Phương pháp đánh cờ

- Tại sao ta chưa từng thấy qua loại bộ pháp này?

Đám thiên tài trong Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao đều xôn xao lắc đầu.

Dưới bộ pháp quỷ dị kia, mặc dù tốc độ của Tân Vô Ngân không nhanh, thế nhưng mỗi lần đều khiến Triệu Lân Long luống cuống tay chân.

Phá Phong Chi!

Tân Vô Ngân hô một tiếng, ngón tay điểm ra, mang theo một quỹ tích không thể nắm bắt phá nát hư không cùng bộ pháp quỷ dị dưới chân hòa làm một thể.

Chỉ pháp và bộ pháp.

Hai loại võ học bất đồng dường như nếu dung hợp vào cùng một chỗ thì sẽ sinh ra một kích quỷ thần khó lường.

Đúng lúc đó, Triệu Phong lại lần nữa cảm nhận được loại cảm giác liên kết với ý cảnh thiên thời địa lợi dung hợp với tự nhiên từ trên người Tân Vô Ngân.

- Đây là tình huống gì...

Đồng tử của Triệu Lân Long co rút lại, một kích của Tân Vô Ngân mang đến cho hắn chấn động giác quan không thể lý giải.

Một kích của đối thủ phảng phất như pha trộn một loại “đại thể” kỳ lạ, đồng thời biến ảo quỷ dị.

- Phá!

Triệu Lân Long hét lớn như tiếng sấm mùa xuân, Võ Đạo Nội Kình toàn thân dâng lên, đánh ra một quyền, đối chiến với một kích kia.

Phụt... Phành...

Thảm hình Tâm Vô Ngân nhoáng lên, dưới sự phản chấn của Võ Đạo Nội Kình cường đại, hắn cũng phải lui lại bốn năm bước.

Triệu Lân Long kêu lên một tiếng trầm muộn, cánh tay run rẩy đau đớn, gần như mất đi tri giác.

Cánh tay phải của hắn hầu như vô lực rũ xuống.

Chúng thiên tài trên sân lại trợn mắt há hốc mồm, cả đám đều ngừng thở.

- Công kích của Tân Vô Ngân thật quá tà môn.

Một số người cảm thấy rất kinh ngạc và khó hiểu.

Đám thiên tài trên sân có thể nhìn ra mánh khóe trong đó, cũng chỉ chiếm số lượng rất nhỏ.

Dưới bóng cây...

- Đem vài loại võ học cảnh giới viên mãn dung hợp lại thành một thể, đây rốt cuộc là loại biến thái gì?

Một thân ảnh mặc ngân giáp nhẹ màu tối thấp giọng nói.

- Dường như có chút giống ý cảnh chiêu thức của võ học Thánh Phẩm, hắn không đơn giản chỉ có được ý thức và cảm ngộ của Đại Sư thôi đâu...

Một thân ảnh khác kinh ngạc thốt lên.

Tại sao có thể như vậy?

Trên trán Triệu Lân Long ứa đầy mồ hôi lạnh.

Từ khi bắt đầu tỷ thí đến bây giờ, hắn rõ ràng vẫn luôn rơi xuống hạ phong.

Lúc này hai người chỉ mới giao phong đến chiêu thứ bảy mà thôi.

“Không quá mười chiêu” Tân vô Ngân.

Chẳng lẽ thiết luật này vĩnh viễn không thể nào đánh vỡ?

Vâm Toa Chi!

Triệu Lân Long hít sâu một hơi, cuối cùng thi triển ra võ học đỉnh cấp mạnh nhất của mình.

Hồ Khiểu Quyền!

Tân Vô Ngân mặt không biểu tình, không ngờ lại thi triển ra một loại quyền pháp trung cấp vô cùng cương mãnh.

Mỗi loại võ học của hắn đều đạt tới cảnh giới viên mãn, thậm chí còn vượt qua gông cùm xiềng xích võ học vốn có.

Giờ phút này, Tân Vô Ngân đánh ra một quyền, tiếng rít gào vang dội, Võ Đạo Nội Kinh giống như mãnh hổ, càn quét khắp nơi.

Phành... oành...

Một chỉ đổi một quyền, sóng khí kình phong mạnh mẽ quét ngang phạm vi năm sáu mét.

Triệu Lân Long chỉ cảm thấy ngón tay đau đớn, phảng phất như nắm quyền của đối phương là quả cầu sắt, ẩn chứa một loại lực chấn động cương liệt đáng sợ.

Phàm là võ học loại chỉ pháp, lực lượng đều hội tụ tại một điểm, uy lực tuy lớn, nhưng cũng mười phần hung hiểm, lực phòng hộ trên đó vô cùng yếu ớt.

Ví dụ như “Điểm Tinh Chỉ” mà Triệu Phong tu luyện lại càng hung

hiểm hơn, chỉ hơi sai sót thì ngón tay sẽ bị bẻ gãy.

- Một quyền này của Tân Vô Ngân, uy mãnh bá đạo, bên trong còn ẩn chứa một loại lực chấn động đáng sợ.

Bịch...

Triệu Lân Long lại lần nữa chịu thiệt, đành vội vàng lui lại về sau.

Từ khi hai người giao chiến đến nay, đây là lần đầu tiên một bên hiện rõ thể thua.

Tân Vô Ngân từng bước ép sát, quyền pháp, chỉ pháp, chưởng pháp, bộ pháp... Rất nhiều loại võ học cảnh giới viên mãn đều dung hợp quán thông.

Chiêu thứ bảy... Chiêu thứ tám... Chiêu thứ chín...

Triệu Lân Long hoàn toàn bị áp chế, trên người bị thương mấy chỗ không nhẹ, thực lực hao tổn.

Nếu không phải tu vi của Triệu Lân Long cao hơn, chiếm được ưu thế, thì chỉ vài lần giao phong tùy tiện vừa rồi đã đủ khiến hắn trọng thương rồi.

Cuối cùng...

Đến chiêu thứ mười...

- Chiêu thứ mười!

Tất cả mọi người đều ngừng hô hấp.

- Vân Toa Phá Tiêu!

Triệu Lân Long đem lực lượng cả đời và Võ Đạo Nội Kình toàn thân rót vào trong một chỉ tuyệt sát này.

Chi pháp bộc phát trong nháy mắt, khiến cho phong vân biến sắc, tiếng kêu sắc bén vạch phá bầu trời đêm, lưu lại một đạo cầu vòng màu tím xanh rợn người...

Một chỉ thật mạnh!

Rất nhiều thiên tài trong Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao đều hoảng sợ biến sắc. Một số người đứng khá gần còn cảm thấy khó thở, tâm thần nhưbị búa sắt nện trúng.

- Uy lực của một chỉ này, gần như đã tiếp cận với “Điểm Tinh Nhất Chi” của ta.

Trong đình ngay cả Triệu Phong cũng lộ ra thần sắc động dung.

- Có ý tứ.

Tân Vô Ngân mỉm cười, khẽ hít vào một hơi, cánh tay ngưng kết ra một luồng nội kình ngưng luyện, khí tức màu xám đen giống như gợn sóng tản ra...

Loại trình độ ngưng luyện nội kình này, thậm chí còn vượt qua cực hạn của Võ Giả “Uân Khí đoạn”.

Trái tim Triệu Phong đập mạnh, khó mà tin nổi tại sao hắn ta lại làm được?

- Hoành Tảo Phong Vân!

Cánh tay áo của Tân Vô Ngân vung lên, tiếng gió điên cuồng rít gào như tiếng sấm, tầng đất đá dưới chân bong ra thành từng mảng, hóa thành một trận bụi đất dày đặc.

Một chiêu này vung lên, phảng phất như xé nát phong vân, bễ nghễ thiên hạ.

Đây hiển nhiên là một kích mạnh nhất từ khi Tân Vô Ngân xuất hiện đến nay.

Phành phành...

Hai loại chiêu thức võ học có thể nói là cực kỳ kinh khủng cùng đối chiến với nhau, sóng khí bụi bặm cuồn cuộn giống như tạo thành một cơn lốc nhỏ.

Trong khoảnh khắc đó.

Hai người trong sân đã hoàn toàn bị khói bụi bao phủ, chỉ có thể nhìn thấy hai thân ảnh mơ hồ sừng sững bất động.

Một đám người đang quan chiến đều ngẩn ra như gà gỗ.

Mạnh mẽ!

Thật quá mạnh mẽ!

Toàn bộ đám thiếu niên thiên tài đều hít vào một ngụm lãnh khí.

So với đối kích đinh phong của hai người, những trận giao phong của các thiên tài khác chẳng khác gì gặp ông nội.

- Khó mà tin nổi đây là giao phong giữa Võ Giả cấp bậc “Uẩn Khí đoạn” ư?

- Lực lượng bộc phát cuối cùng, e rằng đã sắp tiếp cận cấp độ Đại Sư thất trọng võ đạo rồi...

Trong Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao có một vài khách quý được mời đến, rất có tầm mắt, thậm chí trong đó còn có hai Đại Sư thất trọng võ đạo.

Vù...

Gió đêm quét qua, bụi bặm tản đi.

Hai đạo thân ảnh rõ ràng hiện ra.

Tận Vô Ngân đứng chắp tay, quần áo có chút tổn hại đầu tóc hơi rối bời, nhưng sắc mặt vẫn hồng nhuận phơn phớt.

Ọc...

Thân hình Triệu Lân Long run lên, thổ ra một búng máu, cả người lảo đảo muốn ngã.

Hắn dùng một tay chống trên mặt đất thở hồng hộc, trên mặt lộ vẻ hoảng sợ và cực kỳ không cam lòng.

Thua rồi!

Hắn không chỉ thua, mà còn thua ở chiêu thứ mười!

Phịch...

“Không quá mười chiêu” Tân Vô Ngân!

Chẳng lẽ đây là một thiết luật không thể làm trái hay sao?

- Lân Long ca sao có thể thua được... chỉ mới có mười chiêu...

Triệu Thanh có chút thất hồn lạc phách.

Suốt một thời gian dài Triệu Lân Long vẫn luôn là thần tượng của hắn, khiến hắn sùng bái và cảm kích.

Vừa không lâu trước, hắn thậm chí không tiếc tất cả đánh cuộc với Triệu Phong.

- Mười chiêu đã thua rồi?

Ngay cả bản thân Triệu Phong cũng cảm thấy có chút ngoài dự liệu.

Hắn vốn đánh cuộc với Triệu Thanh là Triệu Lân Long chắc chắn sẽ bại, hơn nữa còn không cầm cự quá hai mươi chiêu.

Giờ phút này, mấy vị thiên tài Triệu tộc lại nhìn hắn với ánh mắt càng cổ quái hơn.

Chương 52: Triệu Phong ra tay

Triệu Lân Long thua rồi!

Triệu Phong bị những người khác nhìn đến mức cảm thấy trong lòng phát nhột.

Kết quả giống như những gì hắn dự đoán, sự thật đã chứng minh là Triệu Lân Long còn thất bại thảm hại hơn cả dự liệu...

- Triệu Phong, ngươi sao có thể tận diệt uy phong chí khí của đệ tử cùng tộc chứ.

Triệu Phong* khẽ cau mày.

Bất kể nói thế nào đi nữa thì tất cả mọi người cũng đều sống trong cùng một tộc.

Triệu Lân Long thất bại, chuyện này cũng liên quan đến mặt mũi của những người ở đây.

- Tất cả tại vì cái mỏ quạ đen của ngươi đấy!

Triệu Thanh vẻ mặt ủ dột phiền muộn, nghiến răng nghiến lợi, dường như việc Triệu Lân Long bị thua cũng là vì “dự đoán” của Triệu Phong lúc trước.

Điều này cũng trách ta sao?

Triệu Phong lắc đầu bật cười, đột nhiên nói:

- Các ngươi đã quên chuyện đánh cuộc vừa rồi sao, bên thua phải xin lỗi người thắng.

Đánh cuộc! Xin lỗi?

Khuôn mặt Triệu Thanh cứng đờ, lập tức á khẩu không trả lời được. Vừa rồi lúc đánh cuộc, tất cả mọi người ở đây đều chứng kiến.

- Ta có thể vì trận đánh cuộc vừa rồi mà xin lỗi ngươi, nhưng ta tuyệt đối sẽ không cúi đầu tạ tội với loại người có hành vi vô sỉ như ngươi...

Triệu Thanh run run nói, trong mắt mang theo một tia khuất nhục.

- Thua thì thua đi.

Triệu Phong xì mũi coi thường.

- Ngươi ngươi... có bản lĩnh thì ngươi lên khiêu chiến với Tân Vô Ngân đi, chỉ cần có thể chống đỡ được mười chiêu thì ta sẽ phục hoàn toàn.

Triệu Thanh gần như nói năng lộn xộn, oán hận đến hồ đồ.

Bởi vì ngay cả Triệu Lâm Long cũng chỉ cầm cự được đến chiêu thứ mười từ trong tay Tân Vô Ngân mà thôi.

Cho nên, Triệu tộc mới lợi dụng điều này để phản kích.

Đúng lúc này, Triệu Lân Long ảm đạm bước xuống sân.

Ánh mắt Tân Vô Ngân nhìn khắp toàn trường đột nhiên rơi xuống

người Triệu Phong, nói:

- Vị huynh đệ kia, có thể ra đánh một trận không?

A...

Đám thiên tài của Triệu tộc đều thay đổi sắc mặt.

Ngay cả Triệu Thanh đang trong tranh chấp cũng hoảng sợ vô cùng.

Chẳng qua, khi hắn biết được đối tượng mà Tân Vô Ngân muốn khiêu chiến là “Triệu Phong” thì lập tức lộ ra vẻ mặt hả hê.

- Được! Theo như ngươi mong muốn, để xem ta có thể chống đỡ được bao nhiêu chiêu từ trong tay Tân Vô Ngân!

Triệu Phong có chút suy tư nhìn Triệu Thanh một cái.

Triệu Thanh bị hắn nhìn mà phát run, nhưng vẫn nói cứng:

- Chỉ cần ngươi có thể cầm cự qua mười chiêu thì ta sẽ chân thành xin lỗi ngươi.

Lần này, hắn không dám nói mười chiêu, mà là nói “vượt qua mười chiêu”.

Dù sao thì danh hiệu của Tân Vô Ngân cũng là “không quá mười chiêu”.

- Mười chiêu thì quá ít, ít nhất phải ba mươi chiêu... Không năm mươi chiêu!

Triệu Phong cười lớn, lưu lại đám người Triệu tộc nghẹn họng nhìn

trân trối hắn.

Hắn rốt cuộc lấy đâu ra tự tin như vậy?

Mấy người Triệu tộc đều kinh ngạc khó hiểu, hai mặt nhìn nhau.

- Nói khoác mà không biết ngượng!

Vừa đúng lúc Triệu Lân Long trở về, cũng nghe thấy lời hắn nói sắc mặt lập tức trầm xuống.

Ngay cả vị đệ nhất nhân của Triệu tộc cũng không chống đỡ được quá mười chiêu, những người khác làm sao có thể có hy vọng?

Trung ương Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao.

Triệu Phong chậm rãi bước đến, nhìn qua Tân Vô Ngân phía đối diện, lại cười nói:

- Được coi trọng rồi, Triệu Phong đặc biệt đến lĩnh giáo.

- Trực giác của ta sẽ không sai, tin rằng ngươi là đối thủ có thể cùng ta đánh một trận.

Tân Vô Ngân vẫn nói với thần sắc bình thản.

- Vừa rồi ngươi đã luận bàn một phen, ta cho ngươi thời gian mười nhịp hô hấp để chuẩn bị.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Tiểu tử này thật cuồng vọng.

Trên sân lập tức phát ra một trận ồn ào.

- Tên này rốt cuộc có phải uống nhầm thuốc hay không?

Tân Vô Ngân còn cần hắn cho thời gian chuẩn bị sao?

- Đợi xem trò vui thôi...

Các thiên tài trong Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao đều mắng chửi mỉa mai.

- Ha ha ha.

Triệu Thanh ở trong đình đã cười đến chảy cả nước mắt.

Sau khi trận hỗn loạn lắng xuống, mọi người đều nhìn về phía Tân Vô Ngân với ánh mắt chờ mong.

Nên biết rằng lúc Tân Vô Ngân đối mặt với Triệu Lân Long còn chưa có thở dốc.

- Được.

Tân Vô Ngân nhìn Triệu Phong với ánh mắt thâm ý, sau đó chợt khoanh chân ngồi xuống.

Cái gì!

Đám nhân vật thiên tài trên sân đều cảm thấy được “mở rộng tầm mắt”.

Nụ cười trên mặt Triệu tộc cũng đọng lại.

Trên mặt Triệu Lân Long thì lại lộ vẻ lo lắng.

Tại sao Tân Vô Ngân lại luôn coi trọng Triệu Phong?

Nhìn động tác của Tân Võ Ngân hiển nhiên muốn khôi phục trạng thái tới đỉnh phong, đồng thời xem Triệu Phong như đối thủ chân chính.

Một nhịp hô hấp... hai nhịp hô hấp... ba nhịp hô hấp...

Không gian trên sân trở nên tĩnh mịch, thậm chí có thể nghe được tiếng hít thở.

Cuối cùng, thời gian mười nhịp hô hấp đã trôi qua.

Tân Vô Ngân chậm rãi đứng dậy, sắc mặt khôi phục lại bình thường hô hấp đều đặn có lực, tinh khí thần khôi phục lại đỉnh phong.

- Mười nhịp hô hấp! Ngươi quả nhiên bất thường...

Ánh mắt thâm thúy như đầm nước của Tân Vô Ngân dừng lại trên mặt Triệu Phong.

Những lần luận bàn trước đó, cho dù là luận bàn cùng cấp thì hắn vẫn dễ dàng chiến thắng, hầu như không hao phí thể lực gì.

Nhưng trận chiến cuối cùng với Triệu Lân Long, dù sao cũng là “vượt cấp khiêu chiến”, không khỏi khiến hắn hao tổn đôi chút.

Tân Vô Ngân biết, chỉ cần mười nhịp hô hấp là hắn có thể lấy hơi xong khôi phục đỉnh phong.

Bất ngờ, Triệu Phong lại cho hắn thời gian mười nhịp hô hấp, đây là trùng hợp sao?

Độ chính xác đến mức này khiến Tân Vô Ngân âm thầm khiếp sợ, không thể không chính thức xem trọng Triệu Phong.

- Bắt đầu đi.

Lúc Triệu Phong đối mặt với Tân Vô Ngân, cũng không hề có chút khẩn trương nào, thậm chí còn có vài phần hưng phấn và chờ mong.

Lăng Vi Bộ!

Bước chân của hắn phiêu dật linh động áp sát Tân Vô Ngân, phát ra công kích trước tiên.

Bản thân Lăng Vi Bộ là võ học cao cấp, thế nhưng khi phối hợp với Phiêu Lăng Độ thì đẳng cấp ít nhất có thể tăng lên tới võ học đỉnh cấp.

Thúc dục Lăng Độ Khí Quyết, mỗi một bước chân của Triệu Phong phảng phất như dung nhập vào trong núi rừng.

Nộ Long Quyền!

Triệu Phong cũng không có màu mè, đánh ra một quyền hết sức đơn giản.

Bởi hắn biết rõ, ý thức và cảm giác của Tân Vô Ngân vượt xa đệ tử cùng lứa, thậm chí còn vượt qua câp độ Võ Giả, tât cả kỹ xảo lừa gạt trước mặt đối phương chẳng khác gì thùng rỗng kêu to cả.

Nộ Long Quyền quyền pháp trung cấp, cảnh giới viên mãn!

Tân Vô Ngân biến sắc, đồng dạng thi triển một loại quyền pháp cảnh

giới viên mãn, cùng đối chiến với Triệu Phong.

Phành phành...

Quyền kinh ngạnh kháng sinh ra sóng khí càn quét mãnh liệt, cương liệt kinh hồn.

Một phen đổi kích, thân hình Tân Vô Ngân thoáng dao động một chút, nhưng vẫn bất động tại chỗ.

Vụt...

Triệu Phong mượn lực di chuyển rút lui khỏi phạm vi gần, đột nhiên xoay người lại, tiếp tục phát động công kích.

Phá Phong Chi! Tiểu Vân Đả Huyệt Thủ!

Ánh mắt Tân Vô Ngân rất sắc bén, liên tục thi triển hai loại võ học trung cấp cảnh giới viên mãn.

Mà Triệu Phong vẫn dùng Nộ Long Quyền để đổi kích.

Phành... phành...

Va chạm vài lần, Triệu Phong đột nhiên cảm thấy cánh tay tê rần.

Bởi vì hai loại võ học mà Tân Vô Ngân sử dụng đều là võ học trung cấp, còn là cảnh giới viên mãn, quán thông dung hội thuần thục lại luân phiên thay đổi sử dụng, “Tiêu Vân Đả Huyệt Thủ” đã khiến cho hắn gặp phải không ít thiệt thòi.

“Tiểu Vân Đả Huyệt Thủ” chuyên đánh vào huyệt vị, có tác dụng khắc chế nhất định đối với võ học luyện thể phòng ngự.

Nộ Long Quyền.

Triệu Phong vậy mà không lùi mà tiến.

Tân Vô Ngân giật mình, không ngờ lực lượng phòng ngự của “Thiết Bích Quyết” mà Triệu Phong tu luyện lại mạnh mẽ như thế, vừa rồi mặc dù đánh trúng huyệt tay, nhưng cơ bản không tạo thành được uy hiếp gì.

Vân Kỳ Bộ!

Tân Vô Ngân liền thi triển bộ pháp quỷ dị, thoáng xuất hiện cảnh tượng bại lui.

Một màn này khiến cho đám thiếu niên thiên tài trên sân đều giật mình vạn phần.

Tân Vô Ngân tạm thời lựa chọn rút lui cũng có nguyên nhân của hắn.

Thứ nhất, Triệu Phong bị Tiêu Vân Đả Huyệt Thủ đánh trúng, nhưng lại không bị ảnh hưởng gì điều này, đã vượt ngoài dự liệu của hắn.

Thứ hai một chiêu Nộ Long Quyền tiếp theo, uy lực và khí thể đã vượt qua tưởng tượng

Nộ Long Quyền!

Triệu Phong đánh ra một quyền, giống như nộ long gào thét, khí thế nuốt sơn hà đại địa, nhưng lại tràn ngập một loại linh tính biến hóa, phảng phất như Viêm Long thật sự sống lại, phát ra tiếng gầm nhẹ bên tai...

Hỏa hầu của một quyền này, không chỉ đạt tới cảnh giới viên mãn, thậm chí còn vượt qua cảnh giới viên mãn.

Một hai chiêu tiếp theo, Tân Vô Ngân rơi vào bị động trong giây lát, gần như bị áp chế.

Cũng may là Vân Kỳ Bộ của hắn nhờ trải qua việc dung hợp nhiều loại bộ pháp mà tự nghĩ ra quỷ dị vô cùng, biên hóa rât nhanh.

Vân Kỳ Bộ! Lăng Vi Bộ!

Hai loại bộ pháp, một loại quỷ dị biến hóa, một loại thì phiêu dật linh động.

Hai đạo thân ảnh giao thoa qua lại.

Luận tốc độ linh hoạt thì Triệu Phong hiển nhiên chiếm thượng phong.

Chẳng qua, Vân Kỳ Bộ của Tân Vô Ngân cũng thần kỳ quỷ dị, phảng phất như không phải một loại bộ pháp, mà là một loại bố cục kỳ pháp(*).

(*) phương pháp đánh cờ.

Bộ pháp của Tân Vô Ngân, vài bước trước vẫn có khả năng rơi vào hoàn cảnh xấu, nhưng có lẽ sau khi “thiết lập xong ván cục mai phục”, bỗng nhiên nghịch chuyển thành tập kích.

Chiêu thứ sáu... Chiêu thứ bảy...

Ưu thế của Tân Vô Ngân dần quay trở lại.

Triệu Phong cũng không tận lực thúc dục mắt trái gần như lâm vào bị động một hai lần suýt gặp phải thua thiệt trong tay Tân Vô Ngân.

Cũng may là Thiết Bích Quyết của hắn đủ mạnh mẽ, thực tế đã là cảnh giới tầng thứ năm chứ không phải là tầng thứ tư đỉnh phong nữa.

Tân Vô Ngân cũng cảm thấy khó giải quyết, ý thức và cảm giác của hắn có thể so với những Đại Sư võ đạo, thật vất vả mới có thể chặn đứng Triệu Phong, nhưng bỗng nhiên lại phát hiện không thể nào khiến đối phương bị thương thực sự được.

Có một hai lần, Tân Vô Ngân đã đánh trúng người Triệu Phong thể nhưng lại phảng phất như đánh trúng tường đồng vách sắt, thậm chí còn mơ hồ gặp phải phản lực.

Điều này không khỏi khiến hắn giật mình động dung.

Không thể không thừa nhận, Triệu Phong quả thực khó chơi.

Đầu tiên, năng lực phản ứng và ý thức của Triệu Phong cũng rất mạnh.

- Tiếp theo, bộ pháp, thân pháp, quyền pháp, võ học phòng ngự của hắn cũng đều không thể bắt bẻ nổi, một môn đều cực kỳ mạnh mẽ.

Đặc biệt là Thiết Bích Quyết, trừ phi Tân Vô Ngân đánh trúng chỗ hiểm, bằng không thật khó mà tạo thành thương tổn lớn đối với Triệu Phong.

Ngoài ra, biểu hiện tốc độ của Triệu Phong cũng lộ ra tài năng hơn người.

Trước đó luận bàn với Thu Trường Y, cũng đã cho thấy, tốc độ của hắn có thể xếp vào hàng ngũ nhân tài kiệt xuất.

Mà Tận Vô Ngân lại càng mơ hồ ý thức được tốc độ thực sự của Triệu Phong không chỉ có như thế.

Loại nhân tố này cũng chính là nguyên nhân khiến Triệu Phong có thể tiến thối tự nhiên.

Chiêu thứ tám... chiêu thứ chín...

Đám thiên tài “Tân Tú” trên sân đều trợn mắt há hốc mồm, kinh ngạc không ít.

Đến lúc này, cường giả từng giao thủ với Tân Vô Ngân đều không thể vượt qua mười chiêu.

Triệu Phong* chống đỡ được sáu chiêu, Thu Trường Y chống đỡ được đến chiêu thứ bảy.

Mà Triệu Lân Long tu vi cao nhất thì bị thua ở chiêu thứ mười.

Giờ phút này...

Không ngờ Triệu Phong lại chống đỡ được đến chiêu thứ chín.

Mắt thấy “không quá mười chiêu” đã sắp đến giới hạn cao nhất.

Ánh mắt Tân Vô Ngân như điện, trên mặt hiện lên chiến ý hiếm thấy, thúc dục "Vân Kỳ Bộ" đến tối đa, liên tục thay đổi vài loại võ học trung cấp.

Những loại võ học trung cấp cảnh giới viên mãn này trộn lẫn cùng

một chổ, tạo ra uy năng không thể tưởng tượng nỗi.

Điểm Tinh Chi!

Chiêu thức của Triệu Phong đột nhiên biến đổi nội kình ngưng tụ thành một điểm, nhanh chóng điểm ra mấy chỉ.

Phụt! Phụt! Phụt...

Uy lực mỗi chỉ có thể chọc thủng miếng sắt, lực lượng ngưng tụ đến mức tận cùng.

Dưới nhãn lực mạnh mẽ của Triệu Phong mỗi một chỉ đều chuẩn xác, hung ác và nhanh đạt tiêu chuẩn.

Chiêu thứ chín... Chiêu thứ mười!

Tại Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao, ngoại trừ khu vực hai người đang chiến đấu ra, xung quanh đã trở nên tĩnh mịch.

- Hoành Tảo Phong Vân!

Cánh tay áo của Tân Vô Ngân vung lên, phong kình rít gào như sấm rền, đất đá dưới chân bong ra từng mảng quét ngang khắp bốn phương tám hướng, khí thể khiến phong vân biến động.

Đây chính là chiêu mà lúc trước đã từng đánh bại Triệu Lân Long!

- Điểm Tinh Tam Thức!

Đầu ngón tay của Triệu Phong dưới bầu trời đêm phát ra tiếng rít gào sắc bén, một đạo dải sáng màu xanh xẹt qua giống như lưu tinh lóe lên, sau đó biến mất.

- Làm sao có thể! Điểm Tinh Chỉ của hắn đã tu luyện tới tầng thứ ba rồi...

Triệu Lân Long kinh hãi đến không nói nên lời.

Vù vù vù....

Một chi sắc bén ác liệt ngưng tụ thành một điểm rồi bộc phát, đâm thủng cả tro bụi đầy trời cùng va chạm với cánh tay áo của Tân Vô Ngân.

Vù... Phành...

Trên sân ngổn ngang đất đá vỡ vụn, bụi bặm bay đầy trời dần tản đi.

Chiêu thứ mười qua đi.

Hai đạo thân ảnh đứng gần trong gang tấc, thế nhưng không có ai nhúc nhích, bụi bặm bay đầy trong gió, cánh tay áo bay phất phới.

Chương 53: Quyết đấu Tân Vô Ngân

Chiêu thứ mười rồi!

Đám thiên tài trong Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao đều hồi hộp, ngưng mắt nhìn hai đạo thân ảnh chìm trong bụi bặm.

Trong đó, sắc mặt của Triệu Lân Long và Triệu Thanh là khó coi nhất.

- Mươi chiêu rồi hắn làm sao có thể...

Sắc mặt Triệu Lân Long biến đổi không ngừng.

Từ khi bắt đầu Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao đến nay, chỉ có hắn là có thể chống đỡ được đến chiêu thứ mười từ trong tay của Tân Vô Ngân, cho dù là bị thua ở chiêu thứ mười đi nữa.

Mà lúc này.

Tên tiểu tử đồng tộc là “Triệu Phong” vẫn luôn bị hắn xem thường cũng có thể chống đỡ được đêm chiêu thứ mười.

Với tư cách là đệ nhất thiên tài Triệu tộc, hắn làm sao có thể cho phép loại chuyện này phát sinh?

Hơn nữa, trong lòng hắn vẫn mơ hồ có chút lo lắng, nếu như Triệu Phong...

- Tại sao lại như vậy!

Sắc mặt Triệu Thanh giống như tro tàn.

Hắn đã nhiều lần tranh chấp và đánh cuộc với Triệu Phong, thế nhưng lần nào cũng thua.

Biểu hiện của Triệu Phong hoàn toàn không thua gì thần tượng Triệu Lân Long trong lòng hắn.

Không không phải là không thua... Mà là vượt qua!

Bụi bặm tản đi, hai người đứng tại trung tâm Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao, giằng co lẫn nhau, khoảng cách rất gần.

Hai cánh tay của Tân Vô Ngân và Triệu Phong giao thoa, hô hấp có chút dồn dập.

Trong đó, trên người Tân Vô Ngân lưu lại một vài vết trầy, lông mày khẽ nhíu một chút, dường như cảm thấy đau đớn.

Triệu Phong thì vẫn đứng tại chỗ, quần áo hơi tồn tại khí huyết sôi trào, nhưng thân hình vẫn ổn định.

Bởi vì Thiết Bích Quyết đã bước vào tầng thứ năm, cho nên hắn cũng không bị thương.

Nếu xét ở phương diện phòng ngự thì hắn đứng cao hơn hẳn một bậc.

Tốc độ có Phiêu Lăng Độ.

Công kích có Điểm Tinh Chi.

Nhìn chung các phương diện thì hắn đều là người nổi bật trong đám cùng lứa.

Mười chiêu không thua!

Đám thiên tài ở Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao đang quan chiến cũng trở nên xôn xao, ào ào nghị luận.

Cho đến hôm nay, thần thoại “không quá mười chiêu” của Tân Vô Ngân cuối cùng đã bị phá vỡ.

Trong hàng ngũ đệ tử mới cùng lứa, cuối cùng đã có một người cầm cự qua mười chiêu mà không thua.

Một màn này giống như búa tạ, hung hăng nện vào Triệu Lân Long và Triệu Thanh.

Mấy người Triệu Phong*, Triệu Hàn, Triệu Cầm thì hai mặt nhìn nhau, đều hết sức kinh ngạc.

Ai có thể ngờ được, trong Triệu tộc ngoại trừ Triệu Lân Long ra lại còn có một thớt hắc mã như vậy.

Không! Hắn đã sớm là một thớt hắc mã rồi!

Từ khi bắt đầu võ hội ngoại tầng của gia tộc, cho đến khi thi đấu võ hội tổng lại đến Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao, Triệu Phong một mức tạo nên kỳ tích, đổi mới kỷ lục của bản thân.

- Thật lợi hại!

Trong đôi mắt xinh đẹp của Triệu Vũ Phi chớp động dị sắc, vô cùng vui vẻ thoải mái, tung tăng như chim sẻ.

- Hừ! Vừa rồi hắn đã nói là muốn chống đỡ được ba mươi chiêu từ trong tay Tân Vô Ngân không đúng... là năm mươi chiêu.

Triệu Thanh cắn răng nói với vẻ không cam lòng.

Từ biểu hiện thực lực của Triệu Phong có thể thấy hắn không thua gì Triệu Lân Long, thậm chí còn thoáng nhỉnh hơn, nhưng như vậy vẫn không khiến Triệu Thanh phục.

- Tân Vô Ngân, cái gọi là “không quá mười chiêu” của ngươi hẳn có liên quan đến “Vân Kỳ Bộ”, mười bước thiết lập bố cục, bằng lực lượng rất nhỏ mà thu được hiệu quả uy lực lớn nhất.

Khóe miệng Triệu Phong khẽ mỉm cười.

- Không sai! Ngươi có thể chống đỡ được mười chiêu, điều này nói rõ thực lực ngươi cũng ngang với ta hoặc là thậm chí trên cả ta.

Tinh quang trong mắt Tân Vô Ngân lóe lên.

Khoảng cách hai người gần nhau trong gang tấc, có thể phát động công kích sét đánh, cũng có thê âm thầm tụ lực, vô cùng nguy hiểm.

- Ha ha! Các hạ khiêm tốn rồi, trừ phi tu vi của ngươi chỉ giới hạn tại ngũ trọng võ đạo đỉnh phong.

Triệu Phong nói đầy vẻ thâm ý.

Lời này dường như ám chỉ gì đấy.

Sắc mặt Tân Vô Ngân bỗng nhiên biến đổi, thần sắc càng trở nên ngưng trọng hơn.

Viêm Cương quyền!

Triệu Phong thừa cơ xuất kích.

Lần này hắn không thi triển Nộ Long Quyền nữa, cũng không dùng Điểm Tinh Chi, mà là dùng quyền pháp cơ sở đẳng cấp thấp nhất, đó là Viêm Cương quyền!

Trong khoảng cách gần như vậy, công kích càng nhanh càng đơn giản thì lại càng hữu hiệu. Mà Viêm Cương quyền, không phải nghi ngờ chính là loại quyền pháp mà Triệu Phong tu luyện thuần thục nhất.

Thế nhưng Tân Vô Ngân cũng không phải là ngồi không ý thức và giác quan của hắn đã vượt qua cấp bậc Võ Giả, có thể so với Đại Sư võ đạo.

Lúc Triệu Phong ngưng tụ Võ Đạo Nội Kinh sau đó ra quyền, hắn liền kịp phản ứng, thân hình nhẹ lướt ra sau, cũng đánh ra một chưởng.

Phành...

Quyền chưởng giao phong, Tân Vô Ngân bị bức lui, khí huyết trên người chấn động gần như chịu một vài nội thương nho nhỏ.

Triệu Phong tu luyện Thiết Bích Quyết, nên có ưu thế tại phương diện lực lượng phòng ngự, lại thêm vừa rồi chiếm được tiên cơ, cho nên một quyền đó tự nhiên thắng nửa bậc.

Nộ Long Quyền!

Triệu Phong thừa thắng truy kích, Võ Đạo Nội Kình dần dần bị thúc

đẩy đến trạng thái đỉnh phong.

Mười chiêu qua đi, Triệu Phong chiếm tiên cơ, từng bước ép sát!

Đám thiên tài trên sân liền nhìn thấy một tràng cảnh chấn động tinh thần.

Không ai ngờ rằng thành Vũ Dương lại xuất hiện một vị Tân Tú mới, có thể sánh ngang với Tân Vô Ngân.

Mười một chiêu... Mười hai chiêu... Mười ba chiêu...

Trong hai mươi chiêu, Triệu Phong là người nắm giữ quyền chủ động chiếm được ưu thế nhất định.

Mắt trái của hắn có thể nhìn thấy tình huống khí huyết của Tân Vô Ngân sôi trào, nội thương nhẹ, cho nên Triệu Phong mới không cho đối phương thời gian để nghỉ ngơi.

Tân Vô Ngân chỉ có thể bại lui, tranh thủ thời gian thở dốc, làm cho chút nội thương hòa hoãn lại.

Từ đầu đến cuối, mắt trái Triệu Phong đều có thể nhìn thấy rõ tất cả, vì vậy mới không cho hắn có cơ hội đó.

Đám thiên tài trên sân đều nghẹn họng nhìn trân trối một màn này, vô cùng rung động.

Tại chỗ đình của Triệu tộc.

Sắc mặt Triệu Lân Long cực kỳ âm trầm, hai tay siết chặt, tuy không cam lòng nhưng cũng vô lực.

Triệu Phong biểu hiện ra tu vi và thực lực đều không hơn hắn bao nhiêu.

Tại sao đối phương có thể cùng tranh hơn thua với Tân Vô Ngân mà không bại?

Dưới bóng cây đại thụ.

- Chậc chậc, thú vị thú vị, Thành Vũ Dương nho nhỏ này, không ngờ lại đồng thời xuất hiện hai thiên tài có thể nói là kinh tài tuyệt diễm, tư chất và tiềm lực của hai người này, cho dù đặt trong đám cùng lứa ở "quận thành Quảng Lăng", ít nhất cũng xếp vào năm hạng đầu.

Một thân ảnh lên tiếng.

- Nhất định phải báo lại việc này cho Chủ Thượng để tránh bị những thế lực khác nhanh chân đêm trước...

Tên còn lại cẩn thận nói.

Tại trung tâm của Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao, hai đạo thân ảnh lui tới giao thoa, đánh đến khó phân thắng bại.

Hai mươi chiêu... Hai mươi mốt chiêu... hai mươi hai chiêu...

Đến sau hai mươi chiêu, hoàn cảnh xấu của Tân Vô Ngân đã dần dần thay đổi.

Vân Kỳ Bộ dưới chân hắn, sở trường chính là lấy chậm chế nhanh.

Trong lúc giao thoa hắn luôn tận lực tránh lấy cứng đối cứng với Triệu Phong.

Lực lượng của Triệu Phong quá mạnh mẽ, Điểm Tinh Chi ngẫu nhiên xuất ra, lực công kích đủ để ngạo thị cùng cấp, thậm chí sánh ngang với công kích của lục trọng võ đạo đỉnh.

Nói cách khác, cho dù Triệu Lân Long là lục trọng võ đạo có ra tay đi nữa, khi chính diện đối chiến với Triệu Phong thì cũng chỉ nhận lấy phần thua thiệt mà thôi.

Tân Vô Ngân cũng đành phải tạm thời né tránh mũi nhọn của hắn, tranh thủ thời gian để thở dốc.

Ba mươi chiêu... Ba mươi lăm chiêu...

Rốt cuộc, sau ba mươi chiêu, Tân Vô Ngân đã miễn cưỡng nghịch chuyển được hoàn cảnh xấu.

Hai người giao phong ngươi tới ta lui, càng ngày càng nguy hiểm.

Sau khi Tân Vô Ngân ổn định thế cục, cũng không phòng ngự bị động nữa, thỉnh thoảng phản kích thần kỳ, kết hợp với Vân Kỳ Bộ, quả thật quỷ dị khó dò.

Nhưng phản ứng của Triệu Phong quá nhanh, mỗi lần tại thời khắc mấu chốt là hắn lại khám phá được quá trình xuất thủ của Tân Vô Ngân.

- Tại sao hắn làm được, chẳng lẽ hắn cũng giống ta, có được ý thức và giác quan có thể so với Đại Sư võ đạo?

Tân Vô Ngân kinh ngạc không thôi.

Năm mươi chiêu... Sáu mươi chiêu...

Bất phân thắng bại!

Bịch!

Triệu Thanh mặt xám như tro, võ lực ngồi dưới đất.

Lúc trước đánh cuộc với Triệu Phong, đã giao ước là nếu đối phương có thể chống đỡ được mười chiêu thì hắn phải thua.

Triệu Phong lại cười nói: Mười chiêu quá ít, ít nhất cũng phải ba mươi chiêu, thậm chí năm mươi chiêu...

Mà lúc này, hai người giao phong đã hơn sáu mươi chiêu, vẫn khó phân thắng bại.

Sáu mươi chiêu... Bảy mươi chiêu...

Tần suất công kích của hai người càng ngày càng cao.

Cuối cùng, đến tám mươi, chín mươi chiêu...

Tân Vô Ngân hít sâu một hơi, nhiều môn võ học dung hợp thành một thể càng lúc càng hòa hợp với ý cảnh thiên thời địa lợi.

Loại ý cảnh cảm quan này, khiến Triệu Phong có cảm giác hèn mọn như con sâu cái kiến chống lại thiên địa tự nhiên.

Loại cảm giác này khiến hô hấp của hắn nhanh hơn, có chút áp lực.

Chín mươi chiêu qua đi, mỗi một chiêu của Tân Vô Ngân đều là “thần lai nhất bút” (*).

(*) mỗi một việc làm đều hoàn mỹ, chính xác đêm mức như không

phải do con người làm ra.

Mắt trái của Triệu Phong chậm rãi mở ra, tại bên ngoài con mắt lóe lên một tia ánh sáng xanh nhạt khó mà phát hiện.

Trong chốc lát, hắn đã tiến vào giao diện siêu cấp thị giác, động tác ra tay của Tân Vô Ngân bị “quay chậm” đến mười mấy lần...

Vụt...

Trong khoảng không đen kịt của mắt trái.

Một hư ảnh giống hệt Tân Vô Ngân xuất hiện, nhiều lần xuất thủ, mỗi một quá trình xuất thủ đều được ghi lại hết sức chi tiết.

Chiêu thức mà hư ảnh kia biểu thị ra, ẩn chứa một loại ý cảnh cảm quan so với của thiếu nữ trẻ trung ngày trước thì đơn giản và dễ hiểu hơn một chút.

Đã từng lĩnh ngộ qua chiêu “Huyền Phong Chưởng” của thiếu nữ trẻ trung, cho nên đối mặt với loại chiêu thức ý cảnh này của Tân Vô Ngân, Triệu Phong “vừa học liền biết”.

Mở!

Triệu Phong không nhanh không chậm, vài loại võ học như Lăng Độ Khí Quyết, Lăng Vi Bộ và Viêm Cương quyền đều dung nhập thành một thể.

Trên người của hắn cũng sinh ra một loại ý cảnh cảm quan kỳ dị, có vài phần tương tự như Tân Vô Ngân.

Phành phành...

Triệu Phong một chưởng đánh lui Tân Vô Ngân.

Bịch bịch bịch...

Thân hình Tân Vô Ngân lùi lại, trên mặt hiện lên vẻ hoảng sợ, lẩm bẩm:

- Chuyện gì xảy ra một chưởng này của hắn...

Hắn có một loại ảo giác kỳ lạ rằng ý cảnh cảm quan của một chưởng mà Triệu Phong đánh ra giống như “đạo văn” của mình vậy.

Nếu đây là sự thật, vậy thì quá mức kinh khủng rồi...

Trong lòng Tân Vô Ngân đột nhiên phát lạnh, hít sâu một hơi, lại ngưng luyện Võ Đạo Nội Kình đến mức tận cùng.

Ý cảnh cảm quan của hắn có thể so với Đại Sư võ đạo, độ ngưng luyện của Võ Đạo Nội Kình còn vượt xa Võ Giả “Uân Khí đoạn”.

Nói cách khác, Võ Giả thất trọng võ đạo trở xuống độ ngưng luyện nội kình đều không thể sánh bằng Tân Vô Ngân.

Đây cũng là một trong những lý do tại sao Tân Vô Ngân có thể dựa vào tu vi ngũ trọng mà chiến thắng được Triệu Lân Long.

Nhưng hắn cũng không biết rằng mắt trái của Triệu Phong đã thu toàn bộ tin tức khí huyết toàn thân và nội kình biến hóa của hắn vào trong mắt.

Thì ra là vậy...

Triệu Phong đối với loại ý cảnh cảm quan này đã có vài phần lĩnh ngộ, rất nhanh học được kỹ xảo ngưng luyện nội kình của Tân Vô Ngân.

Điểm Tinh Chi!

Đầu ngón tay của Triệu Phong phá không mà ra, phát ra tiếng rít gào sắc bén như tiếng sấm, dải sáng màu xanh lóe lên rồi biến mất, so với lúc trường càng thêm ngưng luyện và cường đại.

Chi pháp của Điểm Tinh Chỉ cũng am hiểu việc ngưng luyện và tập trung nội kình.

Sau khi lĩnh ngộ vài phần ý cảnh cảm quan và kỹ xảo ngưng luyện nội kình của Tân Vô Ngân, Điểm Tinh Chi tầng thứ ba của Triệu Phong lại lần nữa đề thăng, mạnh hơn vài phần.

- Thật tốt quá! Điểm Tinh Chi đã tiếp cận tầng thứ ba đỉnh phong rồi.

Trong lòng Triệu Phong hết sức mừng rỡ.

Hắn quả thực muốn cảm tạ Tân Vô Ngân.

Thứ nhất, hắn đã lĩnh ngộ được loại ý cảnh cảm quan huyền diệu, khó giải thích được từ trên người đối phương.

Thứ hai học được ý cảnh cảm quan và kỹ xảo ngưng luyện nội kình của Đại Sư võ đạo.

Chín mươi mốt chiêu... Chín mươi hai chiêu...

Triệu Phong càng đánh càng hăng.

Tân Vô Ngân mặc dù không rơi vào thế hạ phong nhưng lại không chiếm được chút tiện nghi nào.

Càng khiến trong lòng hắn phát lạnh chính là tiềm lực trên người Triệu Phong có thể nhanh chóng cảm nhận được ý cảnh.

Ý cảnh đại thể trên người đối phương gần như từ không đến có, mà Võ Đạo Nội Kình ngưng luyện cũng có “cùng một mạch” với của mình.

Đây rốt cuộc là loại biến thái gì?

Tân Vô Ngân không thể không thừa nhận, bản thân đã gặp được khắc tinh.

Bản thân hắn am hiểu sáng tạo và lĩnh ngộ, nhưng năng lực lĩnh ngộ và học tập của đối phương hầu như đã đạt đến trình độ nghịch thiên rồi.

Chín mươi lăm chiêu... Chín mươi sáu chiêu...

Hai người đã dần giao phong được một trăm chiêu.

Mọi người trên sân đều ngừng thở, trong mắt tràn đầy hưng phấn và chờ mong chờ đợi kết quả cuối cùng.

Dựa theo quy tắc thi đấu, khi đạt tới một trăm chiêu, hai bên phải dừng lại, để người chủ sự và đám thiên tài khách quý, thương nghị thắng bại.

Thế nhưng đến chiêu thứ chín mươi chín.

Bịch...

Tân Vô Ngân một bước xoay người lại, lăng không nhảy lui hơn mười thước, nhẹ nhàng đáp xuống đất, trầm giọng nói:

- Dừng ở đây thôi!

Chương 54: Xếp hạng thiên tài Phong Vân

Dừng ở đây!

Mọi thiếu niên thiên tài trong sân đều kinh hãi chấn động, chẳng lẽ Tân Vô Ngân vẫn còn đòn sát thủ.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, chậm rãi thúc dục Võ Đạo Nội Kình trên mặt lộ vẻ mong đợi.

Luận công kích, hắn có Điểm Tinh Chi, mà “Điểm Tinh Nhất Chỉ” mạnh nhất vẫn chưa được phát động.

Luận phòng ngự, hắn có Thiết Bích Quyết đã đột phá tầng thứ năm, dưới thất trọng võ đạo thì hắn không cần sợ hãi.

Huống chi, tu vi chính thức của Triệu Phong vẫn che giấu lục trọng võ đạo.

Sắc mặt Tân Vô Ngân như nước, hai tay chậm rãi buông lỏng, Võ Đạo Nội Kinh trong cơ thể thu liễm, khí huyết khôi phục lại bình thường.

Hả?

Trên mặt Triệu Phong lộ vẻ cổ quái dường như có chút ngoài dự liệu.

- Ta nhận thua.

Tân Vô Ngân mặt không biểu tình nói.

Nhận thua?

Tại sao lại như vậy?

Trên sân nổi lên một trận oanh động, phần lớn thiếu niên thiên tài đều cảm thấy khó hiểu.

Nhận thua? Tân Vô Ngân nhận thua sao?

Thiếu niên thiên tài khắp toàn trường kể cả một vài khách quý trưởng bối cũng đều mở to con mắt, kinh ngạc đêm suýt nữa rớt cằm.

Không ai ngờ rằng Tân Vô Ngân lại nhận thua ở chiêu thứ chín mươi chín.

Dù sao thì nhìn thế cục, Triệu Phong và Tân Vô Ngân cũng chỉ năm ăn năm thua mà thôi.

-Hắn... hắn thắng Tân Vô Ngân?

Triệu Thanh vô lực ngồi dưới đất, ánh mắt ngốc trệ thất thần, trên sống lưng chảy ra mồ hôi lạnh.

Hắn rốt cuộc đã ý thức được mình trêu chọc phải một nhân vật như thế nào.

Triệu Phong chẳng những vượt qua đệ nhất đệ tử bổn tộc là Triệu Lân Long, mà còn khiến cho đệ nhất thiên tài thành Vũ Dương là Tân Vô Ngân phải nhận thua.

- Không ngươi không thua.

Triệu Phong nghiêm chỉnh nói ánh mắt nhìn chằm chằm Tân Vô Ngân với vẻ đầy thâm ý.

Mắt trái của hắn cảm ứng được Võ Đạo Nội Kình và khí huyết rất rõ ràng.

Lúc năng lực của mắt trái bị thúc dục tới một trình độ nhất định, quần áo và dáng vẻ của Tân Vô Ngân sẽ trở nên nhạt nhòa đi, hiện ra từng sợi kinh mạch khí huyết và đường đi phân bố của Võ Đạo Nội Kình.

Triệu Phong có thể nhìn ra khí huyết và hơi thở Võ Đạo Nội Kình của Tân Vô Ngân so với Triệu Lân Long còn mạnh hơn nửa bậc.

Bởi vậy.

Tu vi của Tân Vô Ngân không phải là ngũ trọng võ đạo đỉnh phong.

Tu vi chính thức của hắn là lục trọng võ đạo đỉnh phong

Lục trọng võ đạo đỉnh phong!

Điều này chẳng khác gì đem toàn bộ thiên tài của thành Vũ Dương, giẫm nát dưới chân.

Từ lần đầu tiên dò xét Tân Vô Ngân, Triệu Phong đã nhìn ra được mánh khóe trong đó, lúc ấy liền sợ hãi thán phục: người này không đơn giản...

Đương nhiên, đôi mặt với Tân Vô Ngân mạnh mẽ như vậy. Triệu Phong cũng không sợ hãi.

Bản thân hắn không chỉ có thực lực cường đại mà còn có mắt trái trợ

giúp, tự thấy Tân Vô Ngân cho dù có bộc lộ toàn bộ tu vi thì mình vẫn có thể đứng ở thế bất bại.

- Tiếp tục luận bàn cũng không có nhiều ý nghĩa.

Tân Vô Ngân lắc đầu nói.

Đúng vậy, hắn không thua, thế nhưng hắn cũng không muốn bại lộ tu vi và đòn sát thủ thực sự của mình.

Đây là bởi vì hai nguyên nhân.

Thứ nhất, tuổi của hắn lớn hơn Triệu Phong hai tuổi, cũng khinh thường việc dùng tu vi ép người.

Trước đây chiến đấu, Tân Vô Ngân vẫn luôn áp chế tu vi xuống cùng cấp với đối thủ, lúc đối phó Triệu Lân Long, thậm chí còn vượt cấp khiêu chiến.

Thứ hai, trong quá trình Tân Vô Ngân chiến đấu, những chiêu thức và ý cảnh của hắn đều bị Triệu Phong vô sỉ “đạo văn” mất.

Trong mắt Tân Vô Ngân, đối thủ chính là một tên yêu nghiệt, nếu càng bại lộ thêm thì lại càng tiện nghi cho đối thủ.

- Không bằng vậy đi, nhị vị xem như đánh ngang tay.

Thu Mộng Vũ từ trong hồi hộp khôi phục lại, lấy thân phận người chủ sự đứng ra hòa giải.

Ngang tay?

Triệu Phong và Tân Vô Ngân liếc nhau, đồng thời gật đầu.

- Được rồi cứ như vậy đi.

Triệu Phong đã đáp ứng cho nên cũng không miễn cưỡng tiếp tục luận bàn.

Dù sao thì dựa theo quy tắc Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao, luận bàn nhiều nhất cũng không thể quá một trăm chiêu.

- Tương lai sẽ có một ngày, ta và ngươi sẽ gặp lại nhau lần nữa.

Tân Vô Ngân cười nhạt một tiếng.

Dứt lời thân hình hắn nhảy lên cao, nhẹ nhàng rời khỏi Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao.

Tình huống này lại khiến mọi người giật mình khó hiểu.

Tân Vô Ngân đi rồi sao?

Không ai biết, sau lần Tân Vô Ngân rời đi, từ đó về sau sẽ không còn xuất hiện tại thành Vũ Dương nữa...

Sự hiện hữu của hắn chỉ để lại một câu đố cho thành Vũ Dương, sau đó dần bị mọi người quên lãng.

Đến rất lâu sau đó, Triệu Phong mới gặp lại hắn.

Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao vẫn tiếp tục tiến hành.

Trận quyết đấu giữa Triệu Phong và Tân Vô Ngân đã chấn nhiếp toàn trường, thúc đẩy Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao lên đến đỉnh cao.

Những trận luận bàn giữa các thiên tài tiếp theo đều lộ vẻ nhàm chán.

Cho tới nay, thứ tự của bốn đại thiên tài Phong Vân đã được sắp xếp đại khái rồi.

Hạng nhất, Triệu Phong và Tân Vô Ngân đứng ngang nhau.

Xếp thứ ba, Triệu Lân Long.

Xếp thứ tư, Thu Mộng Vũ.

Xem tình huống này, có lẽ thứ hạng không cần phải tranh luận nữa.

Nhưng nào ngờ, Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao không chỉ có một thớt hắc mã xuất hiện.

- Tiểu nữ tử Triệu Vũ Phi hướng chư vị lĩnh giáo vài chiêu.

Triệu Vũ Phi má lúm đồng tiền như hoa, lộ ra sự thuần khiết say lòng người.

Nàng vừa lên sân, liền hấp dẫn ánh mắt của phần lớn thiếu niên thiên tài.

- Nàng là ai? Triệu tộc không ngờ lại có siêu cấp mỹ nữ tư chất bậc này.

Dưới sân dấy lên một hồi nghị luận.

Triệu Vũ Phi dù nhỏ tuổi nhưng lại có tu vi ngũ trọng tiềm lực và thiên phú bậc này, cũng rất gần với Triệu Phong.

Chẳng qua, Triệu Phong biết, bản thân mình có thể quật khởi là nhờ dung nhập với mắt trái thần bí. Nếu như hắn bỏ qua “dị số” này, lúc đó Triệu Vũ Phi mới chính là người có thiên phú cao nhất Triệu tộc. Cho dù là Triệu Lân Long, lúc bằng tuổi nàng thành tựu cũng không bằng Triệu Vũ Phi.

Huống chi Triệu Vũ Phi đến từ chi tộc, tại phương diện tu luyện bằng tài nguyên cũng không thể tốt bằng Triệu Lân Long.

- Tal!

Một tên thiếu niên thiên tài tu vi ngũ trọng của Tân gia nhảy lên.

- Người này tên là Tân Thần, xếp hạng thứ hai trong Tân gia, rất gần với Tân Vô Ngân, xếp hạng còn cao hơn Tân Đông.

Trong những lần luận bàn trước đây, Tân Thần cũng không thua đám thiên tài Phong Vân như Triệu Lân Long, Thu Mộng Vũ quá nhiều.

Luận thực lực, Tân Thần và Triệu Phong* cũng tương đương nhau, thực lực tiếp cận thiên tài Phong Vân.

.....

- Điệp Diệp Chưởng!

Bóng hình xinh đẹp của Triệu Vũ Phi nhẹ nhàng như gió, chưởng pháp liên miên nhu hòa.

Vừa ra tay thì nàng đã lập tức thi triển chưởng pháp cao cấp là “Điệp Diệp Chưởng”, hỏa hầu tiếp cận đỉnh phong

Phành! Phành! Phành!

Quyền chưởng của hai đạo thân ảnh giao thoa, thân hình Triệu Vũ Phi uyển chuyển bay múa, lộ ra sự mềm mại nhu hòa.

Giao phong được mười chiêu, Triệu Vũ Phi vững vàng đứng lên Tân Thần một bậc.

Luận uy lực chưởng pháp, Triệu Vũ Phi cũng tương đương với Triệu Phong* cùng bổn tộc.

Chẳng qua, Võ Đạo Nội Kinh mà nàng tu luyện là Lăng Độ Khí Quyết, bản thân cũng đã thu được vài phần tinh túy trong đó, hỏa hầu sắp băng Triệu Phong.

Lăng Độ Khí Quyết có tác dụng tăng cường thân pháp, bộ pháp và võ học công kích của nàng.

Những môn võ học phối hợp với nhau, hoàn toàn áp chế được người cùng cấp.

Sau mười mấy chiêu, uy lực võ học của Triệu Vũ Phi lại lần nữa tăng lên.

Bàn tay của nàng cương nhu có lực, lần lượt công kích, lực đạo dần tăng lên.

- Nàng cũng tu luyện một loại võ học luyện thể cao minh, cùng loại với Thu Mộng Vũ.

Tân Đông thầm giật mình.

Xem tình hình thì võ học luyện thể của Triệu Vũ Phi rất cao mình, không thua gì Thiết Bích Quyêt, hơn nữa lại rất thích hợp cho nữ tử

tu luyện.

- Tiềm lực của nàng không nhỏ, e rằng vẫn còn ẩn giấu thực lực.

Triệu Phong đột nhiên nghĩ đến ông nội của Triệu Vũ Phi, chính là lão già thần bí cụt tay kia.

Lão già thần bí cụt tay có thể lấy ra võ học cao cấp như “Thiết Bích Quyết”, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Sau ba mươi chiêu, Triệu Vũ Phi liền tiếp đánh ra mấy chưởng, lăng không nhảy múa, hoàn toàn đánh bại Tân Thân.

Triệu Vũ Phi chiến thắng.

Một vài thiếu niên trên sân đều kinh ngạc, hai mặt nhìn nhau.

Trong Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao, lần thứ hai dẫn đến sự chú ý của mọi người.

Đây hiển nhiên là một thớt hắc mã.

Triệu Vũ Phi nghỉ ngơi giây lát, sau đó lại tiếp tục khiêu chiến với Thu Trường Y.

Thu Trường Y là một trong những thiên tài Phong Vân có uy tín lâu năm, lần này rất có thể sẽ thất bại, nhưng thực lực của hắn thì không thể hoài nghi.

Lưu Vũ Bộ! Lưu Vũ Phi Vân!

Thu Trường Y thi triển ra bộ pháp và thân pháp cùng một mạch.

Đặc biệt là thân pháp của hắn, đã tu luyện tới hỏa hầu đỉnh phong, có thể nói là nhân tài kiệt xuất trong đám người cùng lứa, chỉ có Triệu Phong mới có thể so sánh.

- Vân Diệp Độ!

Khinh thân thuật của Triệu Vũ Phi bỗng nhiên biến đổi, thi triển một môn võ học khinh thân chưa từng nhìn thấy.

Trong chốc lát, thân thể của nàng liền trở nên nhẹ nhàng như lá rơi, tốc độ thân pháp như mây như khói lướt qua từng vòng giữa không trung.

Hơn nữa, kết hợp với Lăng Độ Khí Quyết, võ học khinh thân của nàng lại càng đạt được lợi ích to lớn.

- Vân Diệp Độ? Đây là võ học khinh thân gì? Gần như không hề thua kém Phiêu Lăng Độ của ta!

Triệu Phong chấn động.

Đến tận lúc này, hắn mới dường như ý thức được ngày đó dùng Lăng Độ Khí Quyết đổi lấy Thiết Bích Quyết, bản thân dường như có chút thua thiệt.

Hoặc có thể không phải là thua thiệt, mà là tác dụng của Lăng Độ Khí Quyết đối với Triệu Vũ Phi thật sự quá lớn.

Môn nội công tâm pháp này có tốc độ ngưng tụ rất nhanh, có tác dụng trợ giúp bộ pháp và thân pháp, hoàn toàn vượt xa võ học nội công khác.

Hơn nữa, cấp độ cảnh giới càng cao thì tinh túy và áo nghĩa của

Lăng Độ Khí Quyết lại càng lợi hại.

Xem ra quả thực bị lỗ rồi!

Trong lúc Triệu Phong còn đang suy nghĩ thì trận giao phong xảy ra đột biến. T

hu Trường Y bỗng rơi xuống hạ phong.

Tại phương diện tốc độ, Thu Trường Y rốt cuộc cũng không chiếm được tiện nghi thậm chí Vân Diệp Độ của Triệu Vũ Phi lại càng cao minh và huyền diệu hơn.

Sau năm mươi sáu mươi chiêu, Thu Trường Y đã thua, sắc mặt tái nhợt.

Sau khi chiến thắng Thu Trường Y, Triệu Vũ Phi đã tiến xa thêm nửa bước, liền có thể mưu đồ tranh đoạt xếp hạng thiên tài Phong Vân.

Rốt cuộc, Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao cũng đến giai đoạn cuối.

Triệu Vũ Phi phát ra khiêu chiến với Thu Mộng Vũ.

Hai đại mỹ nữ quyết đấu, lại lần nữa đẩy Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao đến cao trào.

Trận chiến này, “Vân Diệp Độ” của Triệu Vũ Phi xuất ra kỳ diệu, bất phân thắng bại với Thu Mộng Vũ.

Lăng Độ Khí Quyết giúp Triệu Vũ Phi duy trì phát động liên tục những công kích sắc bén ác liệt, lại lần nữa chiếm ưu thế.

Sau trăm chiêu, hai nữ bất phân thắng bại, dẫn đến một trận thán

phục từ mọi người.

Lần này, xếp hạng thiên tài Phong Vân lại sinh ra biến hóa mới...

Năm đại thiên tài Phong Vân: Tân Vô Ngân, Triệu Phong, Triệu Lân Long, Thu Mộng Vũ, Triệu Vũ Phi.

Trong đó, Triệu tộc có thể nói là độc lĩnh, một lần có ba người được xếp trong thiên tài Phong Vân.

Ba đại gia tộc là Tân gia và Thu gia đều cảm nhận được nguy cơ và áp lực cực lớn.

Thu Mộng Vũ và Thu Trường Y liếc nhìn nhau, trên mặt lộ vẻ lo lắng.

Lần này, thiên tài của Triệu tộc thật sự đáng sợ.

Ngoại trừ Triệu Lân Long ra còn xuất hiện hai dị số là Triệu Phong và Triệu Vũ Phi.

Đặc biệt là Triệu Phong, gần như là kỳ tích quật khởi, đứng ngang với đệ nhất Tân Vô Ngân.

Nhưng tuổi của Tân Vô Ngân lại lớn hơn Triệu Phong.

Luận thực lực tổng hợp và tiềm lực thì Triệu Phong mơ hồ là đệ nhất chân chính.

- Mộng Vũ!

Đằng sau Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao, một lão giả mặc áo bào xám trầm giọng nói.

- Trưởng lão.

Thu Mộng Vũ cung kính nói.

- Có chuyện này phân phó cho ngươi đi làm, việc này có quan hệ rất lớn...

Lão giả áo bào xám thấp giọng nói.

Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao dần dần buông xuống màn che, sau đó kết thúc.

Mấy vị thiên tài của Triệu tộc, dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, lần lượt rời khỏi đình chuẩn bị xuống núi.

Đặc biệt là Triệu Phong, bản thân hắn cảm nhận được rất nhiều ánh mắt kính sợ và kiêng kỵ.

Trong đó cũng có không ít ánh mắt ghen ghét và căm thù.

- Triệu Phong đừng tưởng rằng đạt được hạng nhất thì tự cho mình là vô địch trong đám thiên tài cùng lứa. Lần Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao, ta vẫn chưa sử dụng đòn sát thủ chân chính đâu.

Triệu Lân Long lạnh lùng nhìn Triệu Phong, trên người xuất hiện một loại tự tin bễ nghễ siêu nhiên.

Chương 55: Quảng Quân Vệ, Mỹ nữ mời

Đòn Sát thủ chính thức?

Triệu Lân Long vừa nói ra lời này, mấy vị thiên tài của Triệu tộc đều có chút kinh ngạc.

Triệu Phong cũng chỉ có thể liên tưởng tới Huyền Vũ các tầng thứ ba của gia tộc.

Ngày đó, hắn đã từng tận mắt nhìn thấy Triệu Lân Long bước lên tầng thứ ba.

Chẳng qua, lần Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao này, Triệu Lân Long vẫn thi triển võ học mạnh nhất của mình là chỉ pháp đỉnh cấp Vân Toa Chỉ.

Nếu như thật sự có thứ gọi là đòn sát thủ, tại sao hắn lại không sử dụng?

Khóe miệng Triệu Phong khẽ mỉm cười.

Nguyên nhân chỉ có một, đó là những “thu hoạch” ở tầng thứ ba Huyền Vũ các của Triệu Lâm Long vẫn chưa được lĩnh ngộ, tiêu hóa.

Dưới bóng cây đại thụ.

Hai đạo thân ảnh âm thầm ẩn giấu, chú ý toàn bộ quá trình bắt đầu và kết thúc của Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao.

- Nhớ kỹ, Tân gia và Triệu gia, mỗi nơi đều có một thiên tài ưu tú, lúc trở về bẩm báo cho Chủ Thượng...

Một thân ảnh trong đó lên tiếng.

Vụt...

Hai đạo thân ảnh lướt đi dung nhập vào trong bóng đêm.

- Người nào!

Hai người vừa mới lướt đi được mấy trăm mét thì phía trước đã truyền đến một tiếng quát mạnh mẽ chói tai.

Bịch!

Một lão giả mặc áo bào xám từ một cây đại thụ trên vách núi nhảy xuống, ánh mắt lập lòe như đuốc, nhìn chăm chú hai vị khách không mời mà đến.

- Ha ha, lại gặp được một vị Đại Sư thất trọng võ đạo rồi, Thập Thât Vệ, giao cho ngươi luyện tập đẩy.

Một thân ảnh mặc ngân giáp màu tối khẽ cười một tiếng, lách mình rời đi.

- Tên vô lại phương nào, dám tiến vào trọng địa của Thu gia ta!

Trong mắt lão giả áo xám lóe lên một tia sắc bén, cách không đánh ra một chưởng.

Phù...

Một đạo chưởng kình màu vàng giống như khí chưởng vô hình vạch phá bầu trời đêm, cách không đánh ra tiếng vang như sấm.

Võ Đạo Nội Kình cách không đả thương người!

Đây nghiễm nhiên là cấp độ “Phá Khí đoạn” của Đại Sư võ đạo.

Uy lực một chưởng này có thể cách không đánh chết Võ Giả tứ trọng ngũ trọng.

- Chút tài mọn!

Thân ảnh mặc ngân giáp màu tối vẫn còn lưu lại, vung một tay lên, điểm ra một cái.

Vù... xoẹt...

Một đạo chỉ kình màu xanh bén nhọn giống như ánh sáng của một mâu đâm ra, vạch phá mấy mét hư không, đánh nát bấy chưởng kình của lão giả áo bào xám.

Xoẹt...

Thân ảnh hai người giao thoa như tia chớp, đối chiến một kích, tốc độ vượt qua phản ứng cực hạn của Võ Giả bình thường.

Phành... phành...

Tại vị trí cũ lưu lại một cái hố đường kính vài mét, sóng khí biến thành một luồng gió mạnh cuốn xa hơn mười thước, thanh thế khiến người ta kinh hãi.

Uy năng của hai người giao thủ có thể so với hung thú cao cấp trong Hoành Vân Thiên Lâm.

Ọc...

Lão giả áo xám thổ ra một búng máu, sắc mặt tái nhợt, gầm nhẹ một tiếng:

- Các hạ là người phương nào, không sợ Thu gia ta sẽ truy sát hay sao?

Thu gia dù sao cũng là một trong ba đại gia tộc của thành Vũ Dương, thế lực trải rộng trong phạm vi ngàn dặm.

Nếu đặt ở thành Vũ Dương, ba đại gia tộc hiển nhiên cũng là thể lực rất lớn.

- Thu gia? Chỉ cần một ý niệm của Chủ Thượng chúng ta là đủ khiến cho tiểu tộc nhỏ bé các ngươi hủy diệt trong nháy mắt rồi.

Thân ảnh mặc ngân giáp màu tối cười lạnh một tiếng, hóa thành một đạo tàn ảnh dung nhập vào trong bóng đêm.

- Hai người kia, rốt cuộc có địa vị gì? Nhìn cách ăn mặc của bọn chúng không tốt rồi! Chẳng lẽ là “Quảng Quân Vệ” trong truyền thuyết...

Lão giả áo xám hít sâu một hơi.

Quảng Quân Vệ!

Ba chữ này khiến cho một cường giả thất trọng võ đạo như hắn cảm thấy kinh hãi lạnh người.

Thành Vũ Dương, đặt ở Tương Vân quốc cũng chỉ là một thành nhỏ.

Mà Thu gia cũng chỉ là một trong những thể lực của cái thành nhỏ này.

Thế nhưng trên thành Vũ Dương còn có “quận thành” khổng lồ.

Đẳng cấp của “quận thành” còn trên cả thành nhỏ, quản hạt rất nhiều thành nhỏ.

Thành Vũ Dương lệ thuộc “quận Quảng Lăng”, quận thành này quản hạt mười hai tòa thành nhỏ.

Quảng Quân Vệ chính là kẻ thống trị vệ sĩ tinh anh cao nhất trong quận Quảng Lăng.

Cho tới nay, Quảng Quân Vệ cũng chỉ được giới hạn trong truyền thuyết, ngoại nhân không hề biết đến.

Nghe nói Quảng Quân Vệ có tổng cộng mười tám Vệ, mỗi một Vệ ít nhất đều có thực lực Đại Sư Võ đạo.

- Quảng Quân Vệ đến thành Vũ Dương, còn quan sát Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao, là có dụng ý gì? Chẳng lẽ là đại biểu cho ý nguyện của “người đó”.

Lão giả áo xám cảm thấy kinh ngạc khó hiểu.

Bởi vì hắn biết rõ, sau lưng Quảng Quân Vệ chính là đại biểu cho một thế lực to lớn, muốn tận diệt thế lực như Thu gia cũng đơn giản giống như là bóp chết một con kiến vậy.

Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao kết thúc.

Các thiếu niên tài tuấn đến từ khắp các nơi quanh thành Vũ Dương đều tốp năm tốp ba rời đi.

Triệu tộc tổng cộng có bảy người, lặng lẽ đi xuống núi.

Trên đường đi, sắc mặt Triệu Lân Long tối tăm phiền muộn, ẩn chứa lửa giận, những người khác cũng không dám làm phiền.

Tâm thần của Triệu Phong ở trong bóng tối thì lại bay bổng đến nơi khác.

Mắt trái của hắn nhìn xa đến vài dặm, nhìn thấy một trận chiến đấu kinh hồn ở rất xa.

Đó chính là trận quyết đấu giữa Quảng Quân Vệ và trưởng lão Thu gia.

Uy năng giao phong của Đại Sư võ đạo khiến cho Triệu Phong cũng phải run sợ.

Tu vi của trưởng lão Thu gia đã đạt đến thất trọng võ đạo, chỉ một kích tùy tiện thì Võ Đạo Nội Kình cũng phá thể mà ra, như sấm sét, cách không đả thương người, khiến kim thiết cũng vỡ nát.

Uy lực của cấp độ đó, cho dù có một trăm Võ Giả cũng có thể giết chết trong khoảnh khắc.

Cho dù là Võ Giả bình thường thì cũng yếu ớt như đứa trẻ.

- Đây là lực lượng của Đại Sư võ đạo ư? Thất trọng võ đạo đã mạnh mẽ như vậy rồi, không biết bát trọng cửu trọng, thậm chí cửu trọng

đỉnh phong và Thánh Cảnh Tông Sư trong truyền thuyết thì như thế nào...

Triệu Phong tràn ngập kinh hãi và chấn động, đồng thời cũng rất chờ mong.

Mấy người Triệu gia vừa mới đi xuống núi thì phía trước cũng có mấy đệ tử của Thu gia đi tới.

Người cầm đầu là một thiếu nữ trẻ tuổi.

- Triệu Phong công tử, xin dừng bước.

Thiếu nữ trẻ tuổi cung kính nói.

Hả?

Triệu Phong kỳ quái nhìn những đệ tử của Thu gia.

- Tiểu thư nhà ta cho mời ngài đến gặp.

Thiếu nữ tuổi trẻ kia ăn mặc như nha hoàn, thế nhưng tu vi lại đạt tới tam trọng võ đạo.

- Tiểu thư nhà người?

Triệu Phong có chút kinh ngạc.

- Tiểu thư nhà ta chính là đại tiểu thư của Thu gia, là người chủ sự của Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao - Thu Mộng Vũ.

Thiếu nữ trẻ tuổi mỉm cười giải thích.

Thu Mộng Vũ? Vũ Dương đệ nhất mỹ nữ?

Mấy vị thiên tài của Triệu tộc đều chấn động, lộ ra thần sắc hâm mộ.

Một vài thiếu niên tài tuấn trăm phương ngàn kế theo đuổi Thu Mộng Vũ, nhưng đều không được gì.

Thế mà Triệu Phong lại nhận được lời mời chủ động từ Vũ Dương đệ nhất mỹ nữ, đây là loại vinh hạnh đặc biệt gì?

Thân phận Thu Mộng Vũ, không chỉ là thiên tài của Thu gia mà còn là Vũ Dương đệ nhất mỹ nữ, là đại tiểu thư của Thu gia, thân phận tôn quý như thế nào?

- Được.

Triệu Phong hơi suy nghĩ một chút, sau đó gật đầu.

Thu Mộng Vũ dù sao cũng là mỹ nữ thiên tài nổi danh khắp thành Vũ Dương, hơn nữa còn là người tổ chức Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao lần này, về tình về lý, hắn cũng khó từ chối lời mời của đối phương.

- Triệu công tử, đi theo ta.

Thiếu nữ trẻ tuổi chân thành hữu lễ, hạ thấp người dẫn đường.

Hừ!

Triệu Vũ Phi đưa mắt nhìn bóng lưng Triệu Phong rời đi, cái miệng nhỏ nhắn thoáng bặm lại, dường như có chút bất mãn.

- Chẳng lẽ Thu Mộng Vũ lại coi trọng Triệu Phong?

Triệu Phong* kinh ngạc thốt lên.

Suy nghĩ của mấy người cũng không phải là không có đạo lý.

Lần Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao này, có thể nói là Triệu Phong bỗng nhiên nổi tiếng, ra sức tranh tài được vinh danh đệ nhất ngang với Tân Vô Ngân.

Càng hiếm có hơn là Triệu Phong vẫn còn rất trẻ, biểu hiện tiềm lực càng lớn.

Đại tiểu thư của Thu gia rất có thể ném ra ngoài một cành ô-liu để mời chào vị thiếu niên thiên tài này.

- Hắn dám!

Triệu Lân Long cười lạnh một tiếng.

Mọi người nghe vậy lập tức hai mặt nhìn nhau.

Mọi người đêu biêt Thu gia va Triệu gia vẫn luôn đối lập nhau.

Nếu Triệu Phong dám đầu nhập vào Thu gia, như vậy cũng không phải chỉ đơn giản là phản bội.

Triệu Phong một đường đi theo nha hoàn trẻ tuổi.

Chỉ trong chốc lát đã quay trở lại đỉnh núi tổ chức Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao.

- Công tử mời.

Nha hoàn trẻ tuổi dẫn Triệu Phong đến một tòa trúc lâu giản dị tao

nhã mà không kém phần u tĩnh lịch sự.

Đi vào trúc lâu, vén rèm cửa lên.

Triệu Phong rất nhanh đã nhìn thấy Vũ Dương đệ nhất mỹ nữ với thân hình uyển chuyển, yểu điệu xinh đẹp, mái tóc như thác nước buông ngang thắt lưng, toàn thân váy xanh càng tôn lên vẻ ưu nhã cao quý cho giai nhân.

Chỉ nhìn thoáng qua bóng lưng của nàng đã khiến người ta có cảm giác kinh diễm, trái tim đập rộn lên.

Từ từ quay lại, mái tóc xanh của Thu Mộng Vũ khẽ lướt nhẹ trên vai, lộ ra dung mạo nghiêng nước nghiêng thành, lông mày kẻ đen như lá liễu, đôi mắt thu thủy hàm tình.

Nhìn thẳng Vũ Dương đệ nhất mỹ nữ, lại còn ở chung phong ánh mắt Triệu Phong thoáng chút run lên, sau đó lại tĩnh lặng như dòng nước.

Với một thiếu niên mười bốn tuổi thì định lực như vậy đã rất hiếm có rồi.

Nên biết, cho dù là một vài Võ Giả trưởng thành cũng khó mà chống lại mị lực trời sinh của Thu Mộng Vũ.

Thu Mộng Vũ thầm thở dài, trong mắt lộ ra một tia thưởng thức.

Đối phương còn nhỏ tuổi nhưng không chỉ thực lực siêu quần xưng bá, mà định lực cũng mạnh đến không thể tưởng tượng nổi.

- Triệu công tử, mời ngồi.

Thu Mộng Vũ chân thành đi đến trước mặt hắn.

Lúc này, hai người chỉ gần trong gang tấc.

Mùi thơm hơi thở, thậm chí là nhiệt độ trên người Thu Mộng Vũ đều bị Triệu Phong cảm nhận được rõ ràng.

Nếu đổi lại là nam tử bình thường e rằng huyết mạch đã sục sôi khó mà kháng cự nổi.

Nhưng Thu Mộng Vũ thì vẫn điềm tĩnh dịu dàng, tự mình châm trà cho hắn, nhất cử nhất động, mỗi một cái nhíu mày hay mỉm cười đều ẩn chứa mị lực vô tận.

Triệu Phong ngược lại rất tự nhiên tiếp lấy chén trà, không tránh né, cũng không chạm vào ngón tay như ngọc của Thu Mộng Vũ, ngón tay bóng loáng mềm mại như tuyết, khiến người khác có cảm giác tiêu hồn.

Cũng không biết có phải là cố tình hay không, đôi mắt xinh đẹp mê hồn của Thu Mộng Vũ lấp lánh nhu tình dị sắc, lại đứng sánh vai bên cạnh hắn.

Có thể tiếp xúc với Vũ Dương đệ nhất mỹ nữ ở khoảng cách gần như vậy, đối với những thiếu niên tài tuấn khác mà nói e rằng chỉ là ước mơ thiết tha.

Thế nhưng, trên mặt Triệu Phong lại không mang chút bận tâm nào.

Trên thực tế, nếu hắn muốn dò xét Thu Mộng Vũ thì cho dù có cách xa vài dặm cũng gần như trong gang tấc, không có gì khác nhau.

Lúc tu vi tăng lên, năng lực kỳ dị của mắt trái cũng tăng, năng lực

nhìn xuyên thấu lại càng mạnh hơn.

Nếu Triệu Phong muốn, thậm chí còn có được nửa năng lực nhìn xuyên thấu.

Thu Mộng Vũ cũng không biết chuyện này, bằng không nhất định là sẽ tránh Triệu Phong như tránh tà.

- Triệu Phong công tử, biểu hiện ở Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao hôm nay quả thật phong thái kinh người, đủ dương danh khắp thành Vũ Dương rồi...

Thanh âm của Thu Mộng Vũ như mưa phùn rả rích, mềm mại ngọt ngào.

Triệu Phong cũng khách khí đáp lại vài câu, trong lòng cảm thấy rất kỳ quái, rốt cuộc Thu Mộng Vũ mời mình đến đây làm gì?

Hắn còn nhỏ tuổi, trên phương diện tình cảm nam nữ vẫn rất ngây thơ, không biết mỗi một cái nhíu mày mỉm cười của Thu Mộng Vũ đều âm thầm ẩn chứa mị lực hấp dẫn lớn lao.

Trong chuyện này cũng có công lao của mắt trái thần bí, chính nó khiến tâm tính của Triệu Phong tỉnh táo vượt xa thường nhân, có khả năng miễn dịch đối với lực hấp dẫn của ngoại vật rất mạnh.

Lúc nói chuyện, đều là Thu Mộng Vũ hỏi còn Triệu Phong trả lời.

Biểu hiện của Triệu Phong giống như một khúc gỗ.

Trong lòng Thu Mộng Vũ cũng thầm thở dài một tiếng, không biết rốt cuộc là mị lực của mình không đủ hay là bởi vì đối phương còn quá nhỏ tuổi nữa.

Biểu hiện của Triệu Phong khiến cho kế hoạch mỹ nhân kế của nàng hoàn toàn thất bại.

- Triệu công tử, không biết có hứng thú gia nhập Thu gia hay không. Chỉ cần huynh đồng ý, Mộng Vũ có thể hứa hẹn tất cả điều kiện, kể cả công pháp võ học, ngân lượng, thậm chí mỹ nữ kiều thê...

Thu Mộng Vũ chân thành khẩn khoản, thân thể yểu điệu xinh đẹp gần như chạm vào người Triệu Phong.

Triệu Phong lập tức đề phòng kéo giãn khoảng cách.

Hơi suy nghĩ mộtchút, hắn liền cảm thấy ngạc nhiên, cuối cùng hiểu ra ý đồ của Thu Mộng Vũ.

Khuôn mặt Thu Mộng Vũ khẽ ửng hồng, đối mặt với thiếu niên còn ngây thơ đối với tình cảm nam nữ, nàng có cảm giác rất vô lực.

- Đa tạ hảo ý của tiểu thư, nhưng chí ta không tại thành Vũ Dương này.

Triệu Phong chậm rãi đứng dậy, trầm giọng nói.

Chí không tại thành Vũ Dương!

Tâm hồn thiếu nữ của Thu Mộng Vũ không khỏi run lên, ngưng mắt nhìn thân ảnh thiếu niên tuấn tú đứng dậy rời đi.

Thân ảnh thiếu niên trong tầm mắt dường như có vài phần anh vĩ, phảng phất biểu thị khoảnh khắc kinh thiên động địa của hắn trong tương lai...

Chương 56: "Tường sắt" phản chấn

Nhìn bề ngoài Triệu Phong chỉ là một thiếu niên 14 tuổi, vẫn còn non nớt, nhưng hắn rất tỉnh táo, khả năng nhìn xuyên thấu không thể hình dung, phảng phất không phải sở hữu của nhân loại.

Thậm chí ngay cả chính bản thân Triệu Phong cũng không phát giác ra, sau khi mắt trái dung nhập, đã tiến hành cải tạo thân thể, huyết mạch thậm chí là tâm tính của hắn, sinh ra những thứ không thể đoán trước...

Bịch...

Một thiếu niên mặc trang phục thư sinh nhẹ nhàng rơi xuống bên cạnh Thu Mộng Vũ, chính là Thu Trường Y.

- Mộng Vũ, tiểu tử kia đi nhanh như vậy? Chẳng lẽ Vũ Dương đệ nhất mỹ nữ cũng có lúc thất thủ.

Thu Trường Y có chút ngoài dự liệu.

- Thất bại, hắn không giống những thiếu niên bình thường.

Thu Mộng Vũ cay đắng lắc đầu.

Đột nhiên, một âm thanh già nua truyền đến:

- Mộng Vũ, không cần lo lắng, lão phu cũng không cho rằng phương án thứ nhất có thể thành công.

Phía sau hai người, chẳng biết từ lúc nào lại xuất hiện một vị lão giả áo xám.

- Bái kiến trưởng lão.

Thu Mộng Vũ và Thu Trường Y vội vàng hành lễ, thần sắc cung kính.

Lần Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao này, do Thu gia chủ sự, phía sau màn tự nhiên cũng có nhân vật cấp trưởng lão tọa trấn.

Cách đó không lâu, hắn ta đã cùng với Quảng Quân Vệ thần bí kia giao thủ, bị thương không nhẹ, sắc mặt hơi tái nhợt.

Lão giả áo xám chính là trưởng lão của Thu gia.

- Mộng Vũ, ngươi đã thành công giữ chân hắn được nửa nén hương, phương án thứ hai ta đã bố trí xong rồi.

Trong mắt lão giả áo xám chớp động sát cơ.

- Trưởng lão thật sự muốn ra tay với hắn?

Trên mặt Thu Mộng Vũ có vài phần không đành lòng.

- Thiên phú tiềm lực của kẻ này thật sự đáng sợ, một ngày còn hắn, tương lai của Triệu tộc chắc chắn cường thịnh không thể lung lay, làm sao còn đất cho Thu gia chúng ta dung thân.

Lão giả áo xám nói.

- Trưởng lão! Nếu như Triệu Phong chết, quá nửa là Triệu tộc sẽ đoán được do Thu gia chúng ta làm.

Thu Trường Y có chút lo lắng nói.

- Ha ha, thiên tài chết đi, thì còn giá trị gì nữa, huống chi Triệu Phong chỉ xuất thân từ chi tộc. Hơn nữa, kế hoạch này vô cùng chu đáo chặt chẽ, Triệu Phong tuyệt đối sẽ không chết ở gần địa bàn của Thu gia...

Trên mặt lão giả áo xám lộ ra một tia vui vẻ thần bí khó lường.

Vụt...

Dứt lời, thân hình của hắn nhoáng lên một cái dung nhập vào trong bóng đêm, tốc độ khinh thần so với Thu Trường Y còn nhanh hơn một bậc.

- Đáng tiếc.

Thu Mộng Vũ và Thu Trường Y liếc nhìn nhau, đều cảm thấy tiếc hận.

Từ biệt Thu Mộng Vũ, Triệu Phong lẻ loi một mình bước xuống núi.

Lúc này, Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao đã sớm chấm dứt, trên đường cũng không còn mấy người.

Chẳng biết tại sao, Triệu Phong vẫn luôn có cảm giác bất an như bị nhìn trộm.

Trong vô hình có một tia sát cơ uy hiếp, khiến mắt trái của hắn nhảy lên “thịch thịch”.

Hả?

Triệu Phong lặng lẽ không một tiếng động mở mắt trái ra.

Lập tức, bên ngoài mắt trái của hắn lóe lên một tia sáng màu xanh lấp lánh, trong bóng đêm. ánh mắt của hắn càng trở nên thâm thúy, như vực sâu không đáy.

Triệu Phong lập tức tiến vào giao diện siêu cấp thị giác quen thuộc.

Đêm đen như mực, mắt trái của hắn nhìn quét một lượt, tất cả đều rõ như ban ngày.

Trong phạm vi mười dặm, chỉ cần nhìn một cái là thấy hết, nếu như là ban ngày, khoảng cách còn có thể tăng gấp đôi.

Tầm mắt hắn thậm chí có thể phóng to thu nhỏ, nếu tận lực ngưng mắt nhìn thậm chí có thể thấy rõ con kiến trên cành cây cách ngoài mười dặm.

Loại giác quan siêu cường này mang đến cho hắn cảm giác tự tin và sự tỉnh táo như của chúa tể.

Vụt...

Mắt trái quét qua, Triệu Phong đột nhiên nhìn thấy cách mình hơn trăm trượng có một đạo thân ảnh đang lặng lẽ đứng trên một cây đại thụ.

Thân ảnh đó mặc áo bào xám, ở trong bóng tối mượn bóng cây cối che giấu, người bình thường căn bản không thể nhận ra.

Thế nhưng ánh mắt của Triệu Phong lại có thể nhìn thấy rõ ràng thân hình dáng vẻ của đối phương.

Là hắn!

Trái tim trong lòng Triệu Phong đập mạnh một cái!

Đó chính là lão giả áo xám mà hắn từng thấy.

Trước đó, lúc lão giả áo xám cùng giao phong với thân ảnh mặc ngân giáp màu tối thần bí, mắt trái của hắn đã nhìn thấy được toàn bộ quá trình.

- Không tốt! Người này quá nửa là trưởng lão của Thu gia, nhất định đã nảy sinh sát ý với ta rồi.

Tâm tư Triệu Phong nhanh chóng xoay chuyển.

Lần Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao này, biểu hiện của hắn quá mức kinh người, khiến cao tầng của Thu gia cảm thấy nguy cơ và áp lực.

- Còn may ta vẫn bảo lưu lại tu vi lục trọng võ đạo chính thức.

Triệu Phong cũng không lộ ra kinh hoảng, dùng tốc độ bình thường theo đường cũ trở về Triệu tộc.

Mắt thấy càng lúc càng gần địa bàn cách Triệu tộc.

Trong lòng Triệu Phong đột nhiên cảm thấy kỳ quái, tại sao đối phương còn chưa ra tay?

Hắn mở mắt trái ra, quan sát hoàn cảnh chung quanh.

Khi tiến vào địa bàn Triệu tộc, vẫn còn một đoạn khu vực tương đối vắng vẻ, ước chừng khoảng sáu bảy dặm.

Triệu Phong đã xác định được, đoạn đường tiếp theo sẽ là khu vực duy nhất và cũng là nơi cuối cùng có thể hạ thủ.

Tại sao đối phương phải ra tay ở phụ cận địa bàn của Triệu tộc.

Nghĩ một hồi, Triệu Phong đã hiểu ra.

Nếu như Triệu Phong chết gần nơi tổ chức Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao, tất sẽ dẫn đến hoài nghi của Triệu tộc, hướng mũi nhọn về phía Thu gia.

Bởi vì địa điểm tổ chức Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao chính là phụ cận thể lực của Thu gia.

Kế hoạch của Thu gia chính là muốn Triệu Phong chết ở phụ cận địa bàn của Triệu tộc.

Bởi chỉ như vậy thì sau này Triệu tộc mới không có bằng chứng, cũng khó có thể lần ra đầu mối.

Kế hoạch thật cao minh!

Trong lòng Triệu Phong phát lạnh, âm thầm thúc dục Võ Đạo Nội Kình, đi thẳng về phía cửa lớn của Triệu tộc.

- Chỉ cần về đến khu vực phụ cận cửa lớn của Triệu tộc, thủ vệ bên đó rất nhiều, cho Thu gia một trăm lá gan thì đối phương cũng không dám ra tay.

Trong lòng Triệu tộc đã có tính toán.

Nghĩ tới đây, tốc độ dưới chân của hắn đột nhiên nhanh hơn.

- Không ngờ tiểu tử này lại che giấu thực lực, tốc độ chính thức của hắn còn nhanh hơn cả Thu Trường Y.

Tốc độ dưới chân của lão giả áo xám cũng tăng lên.

Sáu dặm... Năm dặm... Bốn dặm...

Chỉ thấy Triệu Phong sắp tiếp cận cửa lớn của Triệu tộc.

Vù vù vù...

Đúng lúc này, phía cửa lớn của Triệu tộc nhảy ra hai đạo thân ảnh.

Nhìn trang phục hẳn là trưởng bối của Triệu tộc.

Điều này đối với Triệu tộc mà nói hiển nhiên là một tin tức tốt.

Nếu có trường bối trong tộc ở đây, kẻ phía sau có muốn ra tay thì cũng phải cố kỵ vài phần.

Mắt trái của hắn quét qua một lượt, liền thấy rõ gương mặt của hai người tới.

Hai người tới đều là trung niên, tu vi đạt tới lục trọng võ đạo.

Đặc biệt là một gương mặt trong đó, Triệu Phong nhìn thấy rất rõ, mười phần quen mắt.

- Không ngờ lại là hắn! Triệu Thiên Kiểm...

Triệu Phong có chút giật mình.

Một trung niên lục trọng võ đạo trong đó, không ngờ lại là phụ thân của Triệu Nhất Kiêm, Triệu Thiên Kiêm.

Hai người Triệu Thiên Kiểm giống như hữu ý vô ý tiến thẳng đến phía Triệu Phong.

Triệu Phong lập tức cảm thấy không ổn.

Nếu như là trưởng bối khác trong tộc, có thể hắn sẽ không hoài nghi.

Nhưng một người trong đó lại là Triệu Thiên Kiểm, điều này lập tức khiến hắn cảnh giác.

- Chặn hắn lại, phải giết thật nhanh!

Triệu Thiên Kiểm nói với vị trung niên lục trọng võ đạo bên cạnh.

Hai phe cách nhau một khoảng, mà trời lại tối Triệu Thiên Kiếm cũng không biết rằng mắt trái của Triệu Phong đã nhìn thấy rõ diện mạo của hắn.

Vù...

Lão giả áo xám đang theo dõi phía sau bỗng nhiên gia tốc, có thể nói là trước sau hô ứng.

Triệu Phong liền cảm thấy một luồng nguy cơ.

Hắn cũng không sợ hãi hai người Triệu Thiên Kiểm, chính thức khiến hắn kiêng kỵ chính là trưởng lão của Thu gia.

Tu vi của trường lão Thu gia đã đạt tới cấp bậc thất trọng võ đạo, đã không còn là cấp bậc Võ Giả nữa, mà là Đại Sư, Đại Sư võ đạo!

Phiêu Lăng Độ!

Thân hình Triệu Phong bỗng nhiên nhẹ bẫng đi, tốc độ tăng mạnh, Võ Đạo Nội Kình mơ hồ tiếp cận trạng thái lục trọng.

Tốc độ thật nhanh!

Hai người Triệu Thiên Kiểm lập tức biến sắc, phân ra thành hai phương vị chặn đứng lối đi của Triệu Phong.

Nếu như không thể nhanh chóng giết Triệu Phong thân phận nội ứng của bọn hắn tại Triệu tộc sẽ bị phá.

- Không phải cá chết, thì chính là lưới rách!

Triệu Thiên Kiểm và người còn lại đều là Võ Giả lục trọng gần như đồng thời giết đến Triệu Phong.

Giết!

Lãnh Lưu Kiểm!

Bảo kiếm của Triệu Thiên Kiếm rời khỏi vỏ, huyễn hóa thành một đạo quang ảnh Lưu Kiểm lạnh lẽo, hàn khí dày đặc.

Môn võ học Lãnh Lưu Kiểm này, Triệu Phong đã lĩnh giáo qua từ Triệu Nhất Kiểm, tự nhiên biết rõ sự lợi hại của nó.

Mà lúc này, Lãnh Lưu Kiểm của Triệu Thiên Kiểm đã tu luyện đến đỉnh phong tu vi cũng là lục trọng đỉnh phong, thể công như “kiếm tẩu thiên phong” (*), càng đáng sợ hơn.

(*) Kiếm tẩu thiên phong: nét bút nghiêng, kỳ chiêu, đường khác với lệ thường

Bá Phong Quyền!

Bên cạnh truyền đến một đạo kinh phong nặng nề gào thét, một gã trung niên lục trọng võ đạo khác đồng thời phát ra công kích.

Hai Võ Giả lục trọng phối hợp đã lâu, vây công một hậu bối ngũ trọng, như vậy chẳng khác gì giết cá đang nằm trên thớt.

Huống chi... Đằng sau còn có đòn sát thủ của trường lão Thu gia.

Nếu không có gì ngoài dự liệu, với thực lực Đại Sư thất trọng võ đạo của trưởng lão thu gia, đó chắc chắn là một kích như sấm sét.

Phiêu Lăng Độ! Lăng Vi Bộ!

Triệu Phong trong thời khắc nguy cấp, liền đem hai môn võ học phối hợp, phát huy đến mức tận cùng tránh thoát vòng vây giết thứ nhất của hai người, vô cùng nguy hiểm.

Hai người Triệu Thiên Kiêm cũng không giống loại Tân Tú mới bước vào lục trọng như Triệu Lân Long, chiêu thức võ học của bọn hắn đều vô cùng cay độc, kinh nghiệm tác chiến đầy mình.

Thời khắc nguy cấp, Lăng Vi Bộ của Triệu Phong hoàn toàn ổn định ở hỏa hầu đỉnh phong, phối hợp với Lăng Độ Khí Quyết và cơ sở của Phiêu Lăng Độ, thành công tránh thoát một hồi công kích như cuồng phong bạo Vũ.

Điểm Tinh Nhất Chi!

Khí tức trên người Triệu Phong bỗng nhiên biến hóa, Võ Đạo Nội Kình hoàn toàn đạt tới cấp bậc lục trọng võ đạo.

Phụt phụt...

Một đạo thủ chỉ màu xanh nhạt lóe lên rồi biến mất, như lưu tinh mang theo một luồng nội kình ngưng tụ đêm mức tận cùng, hung hăng đánh trúng bảo kiếm của Triệu Thiên Kiêm.

Keng keng...

Hổ khẩu của Triệu Thiên Kiếm tê rần, không ngờ bảo kiếm trong tay lại gãy đoạn.

Đồng thời một luồng chỉ kình ngưng luyện đến mức tận cùng giống như châm xông vào cơ thể hắn, bộc phát ra lực lượng kinh người.

Ọc...

Triệu Thiên Kiểm thổ huyết, lập tức bị nội thương, sắc mặt trở nên cực kỳ hoảng sợ, hét:

- Điểm Tinh Nhất Chi... Ngươi làm sao có thể học được? Còn tu vi của ngươi, không ngờ...

Điểm Tinh Nhất Chỉ!

Đây chính là một trong những chiêu bài tuyệt kỹ của võ học đỉnh cấp Điểm Tinh Chỉ, chiêu này vừa xuất ra liền ngạo thì đối thủ cùng cấp.

Cho dù tu vi của Triệu Thiên Kiểm là lục trọng võ đạo đỉnh phong, nhưng chính diện đối chiến với “Điểm Tinh Nhât Chỉ” cũng bị trực tiếp chấn vỡ vũ khí, nội thương không nhẹ.

- Chết đi!

Triệu Phong lại liên tục điểm ra vài quang điểm màu xanh, dù không phải là đòn sát thủ “Điểm Tinh Nhất Chi”, thế nhưng cũng đủ khiến Triệu Thiên Kiếm đã tổn thương lại càng thêm thương tổn, tràn đây nguy cơ, mắt thấy sắp bị mất mạng tại chỗ.

Bá Phong Quyền!

Vị Võ Giả tu vi lục trọng khác hét to một tiếng, từ sau tập kích đến cứu viện Triệu Thiên Kiếm.

Hai người tuyệt đối không ngờ tu vi của Triệu Phong đã đạt tới lục trọng, càng đáng sợ hơn chính là hắn đã học xong “Điểm Tinh Nhất Chỉ”.

Lúc này, nếu Triệu Phong muốn đánh chết Triệu Thiên Kiểm, tất sẽ chịu phải kích của người kia.

Chết!

Triệu Phong không ngờ lại không để ý đến công kích phía sau, lại lần nữa phát động “Điểm Tinh Nhât Chi”, thủ chỉ màu xanh nhạt lóe lên rồi biến mất, như lưu tinh trong bóng đêm rực rỡ huyễn lệ mê người.

Phụt...

Một chỉ trúng mục tiêu.

- A....

Thân hình Triệu Thiên Kiếm cứng đờ, chỗ lồng ngực bị xuyên thủng

một lỗ máu, tạng phủ bị nghiền nát.

Bịch...

Cường giả lục trọng võ đạo, không ngờ chết tại chỗ.

Tuy rằng “Điểm Tinh Nhất Chỉ” có uy lực ngạo thì cùng cấp, nhưng Triệu Phong cũng nhờ vào lực lượng hậu thuân của Thiết Bích Quyết mới có thể khiến uy lực của một chiêu này giống như hổ thêm cánh.

Bá Phong Quyền!

Gần như là cùng lúc, Võ Giả lục trọng võ đạo phía sau đánh ra một chưởng toàn lực tới trước người.

Phành...

Một quyền này, Triệu Phong muốn tránh cũng không được, việc duy nhất hắn có thể làm là điều chỉnh lưng, tránh thoát chỗ hiểm.

Phành...

Một quyền đánh trúng Triệu Phong, trên mặt Võ Giả trung niên hiện lên vẻ dữ tợn.

Trưởng lão áo bào xám của Thu gia ở đằng xa cũng lộ ra vẻ vui mừng, nếu có thể giết chết Triệu Phong, chết một mình Triệu Thiên Kiếm cũng không có gì đáng tiếc.

- Thiết Bích Chấn Sát!

Triệu Phong quát một tiếng chói tai, Võ Đạo Nội Kình toàn thân dung nhập vào trong áo nghĩa của Thiết Bích Quyết.

Toàn bộ thân hình của hắn trở nên cứng rắn giống như tường đồng vách sắt, còn bộc ra một luồng lực phản chấn mạnh mẽ.

Phành...

Võ Giả trung niên chỉ cảm thấy một luồng lực chấn động truyền đến, khí huyết sôi trào, hổ khẩu rỉ máu, một quyền vừa rồi phảng phất như đánh lên một bức tường sắt.

Bịch! Bịch! Bịch...

Hắn đau đớn rú lên một tiếng, thân hình liên tục thối lui vài bước, khiếp sợ biến sắc.

Chương 57: Điểm Tinh Chỉ tầng thứ 4

Thiết Bích Chấn Sát!

Dị biến này khiến cho Võ Giả trung niên và trưởng lão áo bào xám phía sau đều khiếp sợ biến sắc.

Thiết Bích Quyết có thể nói là tương đối nổi danh trong những võ học luyện thể cao cấp, Võ Giả bình thường tu luyện tới tầng thứ tư đã là rất hiếm rồi.

Thế nhưng Triệu Phong lại đột phá đến tầng thứ năm của Thiết Bích Quyết.

Thiết Bích Quyết tầng thứ năm không chỉ có lực lượng nhục thể và năng lực phòng ngự cường đại mà còn có khả năng phản chấn nhất định.

Nếu như trong quần ẩu, Triệu Phong phát động một chiêu này, có thể phản chấn trọng thương Võ Giả tứ trọng, ngũ trọng.

Võ Giả trung niên kia từ sau lưng tập kích, hoàn toàn không ngờ tới một chiêu này.

Hắn đánh một quyền lên người Triệu Phong, bị lực lượng cường đại chấn văng, trong tình huống cấp bách không kịp chuẩn bị, khí huyết sôi trào, chịu thụ thương nhẹ.

Điểm Tinh Nhất Chỉ!

Nhân lúc hắn còn đang thất thần, Triệu Phong không chút do dự, phát động một chỉ mạnh nhất.

Phụt phụt...

Thủ chỉ màu xanh nhạt liền xuyên thủng thân thể Võ Giả trung niên.

Bịch...

Lại một Võ Giả lục trọng võ đạo bỏ mình tại chỗ.

Ánh mắt trưởng lão áo bào xám đang ở phía sau áp trận đột nhiên co lại, trên mặt tràn đầy vẻ kinh ngạc và giật mình.

Phiêu Lăng Độ!

Triệu Phong không chút nghĩ ngợi, phát huy khinh thân thuật đến cực hạn chạy về phía cửa lớn của Triệu tộc.

Lúc này, hắn chỉ còn cách cửa lớn của Triệu tộc ba dặm.

Với tốc độ của hắn, chỉ trong giây lát là có thể đến nơi.

- Tiểu tử! Chạy đi đâu...

Lão giả áo xám quát lớn một tiếng, giống như một đạo u linh màu xám, tốc độ đuổi theo càng đáng sợ hơn.

Dựa vào sự cao minh của khinh thân võ học mà Triệu Phong đang tu luyện, tốc độ của hắn có thể nói đủ để ngạo thị thiếu niên cùng lứa ở thành Vũ Dương, thế nhưng địch nhân phía sau cũng không phải là Võ Giả, mà là Đại Sư “Phá Khí đoạn”.

Võ đạo chia làm chín trọng, mỗi ba trong lại phân làm một giai đoạn. Tứ trọng đến lục trọng thuộc về cấp độ Võ Giả “Uẩn Khí đoạn”. Thất trọng đến cửu trọng chính là cấp độ Đại Sư “Phá Khí đoạn”.

Một khi tấn chức Phá Khí đoạn lập tức được thể nhân tôn làm Đại Sư võ đạo.

Hai giai đoạn này, không phải chỉ đơn thuần là chênh lệch cảnh giới, khoảng cách giữa hai giai đoạn rất khổng lồ.

Triệu Phong phát huy Phiêu Lăng Độ đến cực hạn, nhưng vẫn cảm thấy tiếng xé gió sau lưng càng ngày càng gần.

Thật nhanh!

Triệu Phong đoán chừng tốc độ của đối phương còn nhanh gấp đôi mình.

Võ Giả một khi đột phá “Phá Khí đoạn”, xem như lột xác, Võ Đạo Nội Kình có thể phóng xuất ra ngoài cơ thể, uy năng không gì sánh nổi.

Hơn mười nhịp hô hấp qua đi, lão giả áo xám chỉ còn cách Triệu Phong mười trượng.

Triệu Phong hít sâu một hơi, liều mạng thúc dục Lăng Độ Khí Quyết, võ học khinh thân Phiêu Lăng Độ còn vượt qua cực hạn bình thường.

Dưới nguy cơ uy hiếp, tốc độ của Triệu Phong lại tăng trưởng thêm một bậc.

Phiêu Lăng Độ của hắn vẫn còn thiếu một chút hỏa hầu thì mới có

thể đạt tới cảnh giới đại thành!

- Kẻ này quyết không thể lưu!

Sâu trong lòng lão giả áo xám thoáng rùng mình, trên người Triệu Phong có tiềm lực đáng sợ, khiến cho hắn cảm thấy bất an.

Thiên tài như vậy nếu như còn ở trên đời, không đến mười năm sẽ trở thành nhân vật đáng sợ nhất thành Vũ Dương.

Triệu Phong chỉ còn cách cửa lớn của Triệu tộc hai dặm nữa mà thôi.

Nhưng đồng thời lão giả áo xám cũng đã đến sát bên người.

Sắp rồi! Sắp rồi...

- Tiểu bối, chết đi!

Lão giả áo xám bổ ra một chưởng, chưởng kình màu vàng giống như khí chưởng, mang theo một luồng sóng khí kinh phong quét mạnh đến mấy mét, đánh tới trước người Triệu Phong.

Với tư cách là cường giả cấp bậc Đại Sư, lão giả áo xám không cần áp sát cũng có thể cách không gây thương tổn cho người.

Phành...

Chưởng kình vô hình và sóng khí kình phong đánh trúng Triệu Phong

- Phiêu Lăng Hư Độ!

Khí huyết toàn thân Triệu Phong áp súc hết lần này đến lần khác, thân hình giữa không trung đột nhiên lăng không sinh lực.

Bịch!

Không ngờ hắn ở giữa hư không lại nhảy thêm lần nữa, mượn chưởng kình của đối phương bay ra xa hai chục mét, vượt xa cực hạn bình thường.

- Cái gì!

Một kích của lão giả áo xám đã thất bại.

Chạy!

Triệu Phong một bên chạy, một bên gào lên, ý đồ kinh động người ở ngoài.

- Chết đi! Hư không sinh lực... ta cũng biết!

Thân hình lão giả áo xám ở trong hư không nhảy lên, thậm chí liên tục hai lần hư không sinh lực.

Thân là trưởng lão của Thu gia, khinh thần võ học mà hắn tu luyện hiển nhiên là đỉnh cấp, mà hỏa hầu lại càng đạt tới đại thành.

Bịch! Bịch!

Triệu Phong cũng không phải đèn cạn dầu, vào thời khắc mấu chốt, hắn miễn cưỡng sinh lực hai lần trong hư không.

Nhưng dù vậy thì khoảng cách giữa hai người vẫn gần lại.

Hai đạo thân ảnh gần như đồng thời rơi xuống đất.

- Phách Vân Chưởng!

Lão giả áo xám bổ tới một chưởng, chưởng kình màu vàng phá không cắt tới, bốn phía môi lên sóng khí cuồng phong xoay tròn, áp lực khiến người khác hít thở không thông.

Chỉ vẻn vẹn chưởng kình này đã có thể giết chết cường giả ngũ trọng trong nháy mắt.

Phành...

Triệu Phong vận chuyển Thiết Bích Quyết và Võ Đạo Nội Kình ngạnh kháng, bị thương nhẹ, nếu đổi lại là Võ Giả cùng cấp, e rằng đã trọng thương, thậm chí mất đi lực chiến đấu.

Đại Sư thất trọng, Võ Đạo Nội Kinh cách không phát ra so với công kích bản thể đã suy yếu đi vài phần, dù sao thì lực lượng cũng đã rời khỏi cơ thể.

Nếu như đạt tới bát trọng võ đạo, uy lực của nội kình phá không gần như tiếp cận công kích bản thể.

Trong truyền thuyết, một vài cường giả cửu trọng võ đạo phát ra nội kình cách không uy lực thậm chí còn vượt qua công kích bản thể, uy thế to lớn, một chưởng có thể giết chết mười Võ Đồ, Võ Giả.

Cũng may là lão giả áo xám chỉ là Đại Sư thất trọng tại thành Vũ Dương này cũng rất khó tìm ra cường giả trên bát trọng.

Sau khi Triệu Phong ngạnh kháng chưởng kình, lại lần nữa mượn lực nhảy đi.

Đúng lúc này, lão giả áo xám đã hoàn toàn tiếp cận người, sóng khí

màu vàng giống như đám mây cuồn cuộn, bổ tới trước người Triệu Phong

- Phách Vân Khai Sơn!

Đây chính là Đại Sư võ đạo, là một kích chính diện không thể né tránh.

Nếu đổi lại là bất kỳ Võ Giả lục trọng nào trong thành Vũ Dương, e rằng đều khó may mắn thoát khỏi, dù không chết cũng mất nữa cái mạng.

Dưới áp lực chưa từng có, mắt trái của Triệu Phong liên được thúc dục đến cực hạn.

Động tác của trường lão áo bào xám trong tầm mắt của hắn liền trở nên chậm rãi, kể cả biến hóa khí huyết và nội kình trên người cũng hoàn toàn lọt vào mắt hắn.

Thậm chí ngay cả một tia nội thương rất nhỏ trên người lão giả áo xám cũng không tránh được mắt trái của hắn.

- Huyền Phong Chưởng!

Vào thời khắc mấu chốt, không ngờ Triệu Phong lại sử dụng chiêu thức cổ quái này.

Phành...

Trên người Triệu Phong đột nhiên phát ra một luồng ý cảnh đại thể như có như không.

Trong khoảnh khắc đó, không gian trong mắt trái của hắn đột nhiên

hiện ra một chưởng của thiếu nữ trẻ tuổi.

Bởi vì “học lõm” được ý cảnh đại thể đơn giản của Tân Vô Ngân, Triệu Phong lại lần nữa thi triển một chiêu của thiếu nữ trẻ tuổi kia so với trước đây thì càng có vài phần thần vận hơn.

Đây là chiêu thức gì!

Lão giả áo xám cảm thấy một chưởng của đối phương giống như dung nhập ý cảnh đại thế thiên thời địa lợi.

Huyền Phong Chưởng!

Thân hình Triệu Phong lăng không nhảy lên, khí tức màu xanh nhạt cuồn cuộn bên ngoài cơ thể cũng cấp tốc xoay tròn, ngưng tụ trong lòng bàn tay, tuân theo một quỹ tích vô cùng kỳ lạ, chậm rãi bổ ra.

Một chưởng này, phảng phất mượn khí thế của thiên địa tự nhiên, càng tăng thêm vài phần uy lực.

Phách Vâm Khai Sơn!

Huyền Phong Chưởng!

Hai luồng lực lượng mạnh mẽ va chạm vào nhau.

Cùng lúc đó, tại vị trí đó lưu lại một cái hố, lớp đất bị hất tung lên, luồng khí bụi bặm xoáy tròn.

Triệu Phong chỉ cảm thấy một luồng cự lực và Võ Đạo Nội Kình mạnh mẽ xông vào cơ thể, ngay cả “Thiết Bích Quyết” tầng thứ năm cũng không thể chính diện ngăn cản.

Đây là chênh lệch thực sự, nhưng cũng bởi vì tu vi của hai người quả thực quá khác biệt.

Ọc!

Triệu Phong thổ ra một búng máu, thân hình mượn lực nhảy đi.

- Làm sao có thể...

Thân hình trưởng lão áo bào xám cứng đờ, khóe miệng tràn ra một tia vết máu, sắc mặt tái nhợt khó coi.

Nếu giờ phút này có người thứ ba ở đây, nhất định sẽ giật mình biến sắc, Đại Sư thất trọng võ đạo, không ngờ lại bị thương khi quyết đấu với thiếu niên hậu bối.

Nếu bàn về uy lực công kích đơn thể, một chưởng vừa rồi của Triệu Phong không cách nào vượt qua “Điểm Tinh Nhât Chi”.

Nhưng một chưởng này ẩn chứa ý cảnh đại thể hơn nữa đẳng cấp võ học thậm chí còn vượt qua võ học đỉnh cấp.

Võ học cấp bậc này, tồn tại một loại áp chế.

Trên võ học đỉnh cấp, chính là võ học Thánh Phẩm, hai cấp bậc này chênh lệch một trời một vực.

Triệu Phong thi triển “Huyền Phong Chưởng”, trên phương diện ý cảnh huyền ảo, còn áp chế lão giả áo xám một bậc.

Đây chính là một trong những ưu thế.

Tiếp theo, Thiết Bích Quyết của Triệu Phong đã đột phá tầng năm,

khiến lực lượng của hắn so với lão giả áo xám càng mạnh mẽ hơn.

Đây chính là ưu thế thứ hai

Còn một ưu thế cuối cùng!

Đó chính là bởi vì lúc trước lão giả áo xám đã giao phong với Quảng Quân Vệ thần bí, trong người bị nội thương.

Mà trùng hợp là mắt trái của Triệu Phong đã nắm bắt được thương thể và sơ hở của hắn, chưởng kình cũng nhắm vào thương thế đó.

Cho nên...

Lão giả áo xám đối chiến một kích, tổn thương càng thêm thương tổn, chiến lực tổn hao quá nửa, nếu trong nửa canh giờ không điều dưỡng cứu chữa, càng có khả năng nguy hiểm đến tính mạng.

Triệu Phong liều mạng lưỡng bại câu thương kéo hắn xuống nước theo.

- Ha ha ha... Ngày sau gặp lại!

Triệu Phong cười dài một tiếng, thân hình giữa không trung lần thứ hai sinh lực, bay vọt về phía cửa lớn của Triệu tộc.

Sắc mặt lão giả áo xám tái nhợt, lúc trắng lúc xanh, thần sắc âm độc và không cam lòng, nhưng chỉ có thể nghiến răng nghiến lợi mà thôi.

Hết lần này đến lần khác, bởi thương thế quá nặng nên chiến lực bị hao tổn, chỉ có thể trơ mắt nhìn Triệu Phong bỏ chạy.

Triệu Phong nhảy một bước dài tiếp cận cửa lớn của Triệu tộc.

Mắt trái của hắn đã nhìn thấy lão giả áo xám rời đi dung nhập vào bóng đêm, càng lúc càng đi xa.

Phù...

Triệu Phong hít vào một hơi, lập tức ăn đan dược trị thương sau đó cấp tốc quay trở về nội tầng của Triệu tộc.

Trong đình viện nhà mình...

Triệu Phong khoanh chân ngồi xuống thúc dục nội kình hấp thu được lực, khôi phục thương thế.

- Lần thụ thương này cũng không nhẹ, không mất mười ngày nửa tháng thì không cách nào khỏi hẳn. Chẳng qua, vị trưởng lão Thu gia kia còn bị thương nặng hơn ta...

Triệu Phong lẩm bẩm nói một mình, trên mặt lộ ra vẻ mạo hiểm kích thích.

Có thể toàn thân trở ra từ trong tay Đại Sư võ đạo, còn đạt được kết quả lưỡng bại câu thương điều đó đã đủ để hắn tự ngạo rồi.

Thế nhưng trong lòng Triệu Phong biết rõ, sở dĩ tạo thành cục diện như vậy, chủ yếu bởi vì đối phương bị trọng thương, mà bản thân lại nhờ Huyên Phong Chưởng và năng lực của mắt trái đánh trúng chỗ hiểm.

Những ngày tiếp theo, Triệu Phong đóng cửa không ra toàn tâm dưỡng thương.

Lúc dưỡng thương, hắn không thể tu luyện các loại võ học như Thiết

Bích Quyết, Điểm Tinh Chi và Phiêu Lăng Độ.

Phần lớn thời gian của mình, Triệu Phong đều dùng trong việc lĩnh ngộ hai đoạn cảnh tượng trong không gian của mắt trái.

Hai đoạn cảnh tượng này, một là cảnh thiếu nữ trẻ tuổi trong hạp cốc của Huyết Mãng, cảnh tượng thứ hai là Tân Vô Ngân.

Chiêu thức ý cảnh của Tân Vô Ngân tương đối dễ dàng, lúc Triệu Phong ở Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao đã lĩnh ngộ được sáu bảy phần, lúc đánh nhau với lão giả áo xám, cũng phát huy được vài phần.

Hai ngày nay, hắn gần như đã lĩnh ngộ hoàn toàn chiêu thức ý cảnh của Tân Vô Ngân.

Sau đó, Triệu Phong lại bắt đầu lĩnh ngộ Huyền Phong Chưởng và Điểm Tinh Chỉ.

Mặc dù Huyền Phong Chưởng chỉ là một chiêu thức, nhưng độ khó lại vô cùng lớn, tiến triển hết sức chậm chạp.

Triệu Phong chỉ đành đem toàn bộ tinh lực dùng cho việc lĩnh ngộ Điểm Tinh Chỉ.

So với Huyền Phong Chưởng, Điểm Tinh Chỉ lại dễ dàng hơn rất nhiều.

Đặc biệt là sau khi Triệu Phong hoàn toàn lĩnh ngộ chiêu thức ý cảnh của Tân Vô Ngân. càng dễ dàng tìm hiểu Điểm Tinh Chỉ hơn.

Dần dần, lĩnh ngộ của Triệu Phong đối với Điểm Tinh Chi đã đạt tới tầng thứ tư.

Đương nhiên, đây chỉ là trên phương diện ý cảnh, còn hỏa hầu chính thức của Điểm Tinh Chỉ chỉ miễn cưỡng đạt tới tầng thứ ba đỉnh phong.

Mấy ngày đầu, hắn bị thương khá nặng không thể nào tu luyện được.

Đợi đến khi thương thể khôi phục bảy tám phần lúc đó Triệu Phong mới bắt đầu chính thức tu luyện.

Phụt phụt... phụt phụt phụt...

Đầu ngón tay của Triệu Phong lần lượt điểm ra, Võ Đạo Nội Kinh càng trở nên sắc bén ác liệt hơn.

Từ việc quan sát và học được phương pháp ngưng luyện nội kình từ trên người Tân Vô Ngân, việc sử dụng “Điểm Tinh Chỉ” của Triệu Phong lại tiến triển nhanh hơn.

Vù...

Đột nhiên, một đạo chỉ kình xanh nhạt từ đầu ngón tay Triệu Phong phun ra nuốt vào, phá toái hư không, bắn ra một mét có thừa.

Phụt...

Trên tường xuất hiện một cái lỗ nhỏ, rộng chừng ngón trỏ.

Phá Không Chỉ Kình đã thành!

Chương 58: Lệnh cấm túc

Phá Không Chỉ Kình, đã thành!

Trong lòng Triệu Phong kích động trên mặt hiện ra vẻ vui mừng.

Lúc này, nếu có những Võ Giả khác ở đây, nhất định sẽ khiếp sợ biến sắc: Võ Đạo Nội Kinh cách không công kích, chẳng lẽ thiếu niên tu vi nho nhỏ này đã đạt tới cấp bậc Đại Sư thất trọng võ đạo?

Mọi người đều biết, chỉ có Đại Sư “Phá Khí đoạn” từ thất trọng đến cửu trọng võ đạo mới có thể ngưng phát cách không nội kình.

Đây chính là ước mơ của mọi Võ Giả bình thường, nhưng lại là cấp độ còn lâu mới có thể chạm tới.

Thế nhưng...

Triệu Phong cũng không phải là Đại Sư võ đạo, tu vi của hắn chỉ mới đột phá lục trọng không lâu.

Tất cả đều nhờ việc đột phá“Điểm Tinh Chỉ” tầng thứ tư.

Điểm Tinh Chỉ tầng thứ tư có thể ngưng phát cách không chỉ kình, không cần đạt tới thất trọng võ đạo.

Đương nhiên, võ học đỉnh cấp này còn khó tu luyện hơn võ học cùng cấp mấy lần, ngay cả Triệu Vũ Tùng năm xưa cũng dừng lại ở tầng thứ ba.

Triệu Vũ Tùng từng phỏng đoán môn võ học Điểm Tinh Chỉ này thậm chí có thể là “võ học Bán Thánh Phẩm”.

Cho dù là một vài thiên tài nếu muốn tu luyện Điểm Tinh Chỉ tới tầng thứ tư thì tối thiểu cũng phải đạt tới cấp bậc thất trọng trở lên.

Bởi vậy, việc như Triệu Phong có thể ngưng phát cách không chỉ kình trước thất trọng gần như là mới nghe lần đầu.

Phá...

Ngón trỏ của Triệu Phong cách không đánh ra một chi, một đạo chỉ kình màu xanh nhạt phá không mà ra, đánh trúng cửa sổ cách ngoài hai thước.

Phụt...

Cửa sổ bị điểm phá, lưu lại một lỗ thủng nhỏ, uy lực còn lại của chỉ kình mang theo kình phong sắc bén ác liệt, phát ra tiếng vang bén nhọn.

Điểm Tinh Chỉ vừa mới đột phá tầng thứ tư, uy lực cũng không lớn, nhiều nhất chỉ tương đương với một nửa uy lực công kích bản thể của Triệu Phong.

Ngay cả như vậy, một chỉ cách không toàn lực của Triệu Phong cũng có thể “điểm sát” Võ Giả bình thường.

Hai ngày tiếp theo, Triệu Phong vẫn củng cố luyện tập Điểm Tinh Chỉ tầng thứ tư.

Trong đầu hắn lại tiến thêm một bước trong việc hoàn thiện lĩnh ngộ ý cảnh đại thể của Tân Vô Ngân và thiếu nữ trẻ tuổi.

Trong đó, ý cảnh đại thể trong phương pháp ngưng luyện nội kình của Tân Vô Ngân đã khiến Điểm Tinh Chỉ của Triệu Phong tiến bộ cực nhanh, thậm chí uy năng càng tăng mạnh.

Phụt! Phụt! Phụt...

Ngón trỏ Triệu Phong không ngừng điểm vào hư không, không ngờ liên tục phát ra vài đạo chỉ kình.

Hiện nay, chỉ kình cách không của hắn trong phạm vi hai mét đã tương đương với sáu bảy thành uy lực của công kích bản thể.

Nếu như vượt qua hai mét thì uy lực của chỉ kình sẽ giảm mạnh, thậm chí tiêu tán.

Nếu như Triệu Phong muốn thì lúc thi triển Điểm Tinh Chỉ, hầu như có thể dùng một chỉ “điểm sát” phần lớn Võ Giả dưới thất trọng.

Trong không gian trong mắt trái quầng sáng xanh nhạt hình xoắn ốc kéo dài đến sáu thước hai, nếu gặp lại lão giả áo xám, Triệu Phong tin rằng sẽ không chật vật như trước nữa.

Phù...

Triệu Phong đi ra khỏi phòng, không gian bên ngoài dường như mang theo một mùi hương thơm say đáy lòng người.

- Triệu Phong ca gần đây một mực bế quan, ắt hẳn đã có đột phá.

Triệu Vũ Phi mỉm cười, nhẹ nhàng bước đến.

- Sau Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao, quả thật lĩnh ngộ được một chút.

Triệu Phong mỉm cười che giấu.

Những ngày qua hắn bế quan không ra ngoài chủ yếu bởi vì dưỡng thương.

Đêm đó hắn đối chiến cùng Đại Sư thất trọng võ đạo, chính hắn cũng bị thương không nhẹ.

Triệu Vũ Phi nghe vậy, lập tức nổi lên hứng thú.

Với tư cách là hàng xóm, hai người vẫn thường xuyên chạm mặt, tất nhiên không thể thiếu một phen luận bàn.

Triệu Phong vẫn như cũ khống chế tu vi ở ngũ trọng võ đạo, trong quá trình so tài với Triệu Vũ Phi ngẫu nhiên phát huy một tia ý cảnh đại thế hoàn toàn dung hợp với thiên thời địa lợi tự nhiên.

Triệu Vũ Phi tiến triển thần tốc, không ngờ nàng cũng tu luyện một môn võ học đỉnh cấp.

Linh Phong Trảm!

Cánh tay ngọc của nàng hiển lộ ra từng tầng khí tức màu tím nhạt, Võ Đạo Nội Kình ngưng tụ như đao phong, bám vào bên ngoài thủ chưởng, trảm ra vô cùng linh dị biến ảo, uy lực mỗi trảm đều có thể dễ dàng chặt đứt đá tảng khối sắt, lực công kích mạnh mẽ kinh người.

- Linh Phong Trảm? Vũ Phi từ lúc nào đã luyện võ học đỉnh cấp?

Triệu Phong ngạc nhiên hỏi.

Linh Phong Trảm của Triệu Vũ Phi có uy năng huyền diệu, gần như không kém gì Điểm Tinh Chỉ của hắn.

Ưu thể của Linh Phong Trảm là ở chỗ sắc bén, tốc độ rất nhanh.

Mà Điểm Tinh Chi thìlại theo đuổi việc ngưng tụ công kích cực hạn, nếu đạt tới tầng thứ tư, không cần tu vi thất trọng cũng có thể phát động cách không chỉ kình.

- Hì hì Vũ Phi trở thành thiên tài Phong Vận trong Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao, làm vẻ vang gia tộc, đây chính là ban thưởng của cao tầng Triệu tộc.

Triệu Vũ Phi tràn đầy vui vẻ giải thích.

Còn có việc này?

Triệu Phong có chút ngạc nhiên, những ngày qua hắn đóng cửa không ra ngoài cũng không hiểu rõ những chuyện xảy ra bên ngoài.

- Chẳng lẽ Triệu Phong ca không được ban thưởng sao?

Lúc này đến lượt Triệu Vũ Phi cảm thấy kỳ quái -

Không có! Triệu Phong lắc đầu.

Theo lý thuyết, xếp hạng của hắn trong Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao còn trên cả Triệu Vũ Phi, thậm chí đồng hạng nhất, không có khả năng không được ban thưởng.

- Chuyện này, huynh có thể đi hỏi thăm trưởng bối trong tộc.

Trên mặt Triệu Vũ Phi tràn đầy thần sắc khó hiểu.

Trong lúc so tài với Triệu Vũ Phi, Triệu Phong còn biết được một tin tức kinh người khác.

Trong Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao, “Tân Vô Ngân” đồng hạng nhất với hắn từ sau khi rời khỏi Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao, lại đột nhiên bốc hơi khỏi nhân gian.

- Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao đã qua được mười ngày, Tân Vô Ngân chẳng lẽ lại đột nhiên biến mất, ngay cả một chút tăm hơi cũng không có?

Triệu Phong nhíu mày, cảm thấy chuyện này cũng không đơn giản như vậy.

Sau khi rời khỏi Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao, hắn đã rơi vào sự truy sát của trưởng lão Thu gia, cực kỳ nguy hiểm.

Chẳng lẽ Tân Vô Ngân cũng rơi vào sự đuổi giết...

Triệu Phong lắc đầu, những chuyện này, hắn không nghĩ ra được, hơn nữa, Tân Vô Ngân không quen không biết hắn, hai bên cũng không có giao tình gì.

Sau khi luận bàn xong, Triệu Phong và Triệu Vũ Phi cáo từ, đi ra khỏi nhà.

- Nếu như Triệu Vũ Phi được ban thưởng vậy thì ta cũng có mới đúng...

Triệu Phong thầm nghĩ trong lòng, rất có lòng tin.

Nói thế nào đi nữa thì hắn cũng đoạt được hạng nhất Hội Nghị Thiên

Tài Đỉnh Cao.

Hiện nay Tân Vô Ngân đã biến mất, hắn càng trở thành đệ nhất trong đám hậu bối thành Vũ Dương, địa vị không thể rung chuyển.

Chỉ trong chốc lát, Triệu Phong đã đi tới Huyền Vũ các, rất nhanh đã nhìn thấy Triệu Vũ Tùng.

- Triệu bá!

Trên mặt Triệu Phong hiện lên vẻ vui mừng, liền chào hỏi vị trưởng lão của Huyền Vũ các này.

- Ngươi tìm ta, hẳn là để hỏi thăm chuyện gia tộc khen thưởng ngươi phải không?

Trên mặt Triệu Vũ Tùng có chút mệt mỏi, không ngờ lại biết được ý đồ đến đây của Triệu Phong.

- Đúng là việc này.

Triệu Phong cũng không hề che giấu.

Triệu Vũ Tùng đánh giá hắn, ánh mắt càng lộ vẻ thưởng thức quan tâm:

- Ngươi có thể giành được hạng nhất trong Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao, thành tựu như vậy đã vượt xa dự liệu của ta rồi...

- Triệu bá quá khen, nếu không có Triệu bá chiếu cố thì ta cũng rất khó có thể bất phân thắng bại với Tân Vô Ngân.

Triệu Phong khiêm tốn nói.

- Không kiêu không nóng nảy, ngươi thật sự là một nhân tài có thể bồi dưỡng, mấy ngày trước... Lão phu đã xin chỉ thị của gia chủ, cố gắng để ngươi có thể tiến vào tầng thứ ba của Huyền Vũ các.

Triệu Vũ Tùng đang nói đột nhiên dừng lại.

Huyền Vũ các tầng thứ ba.

Trái tim Triệu Phong đột nhiên đập nhanh hơn.

Trong Triệu thị gia tộc, tầng thứ ba của Huyền Vũ các vẫn là một truyền thuyết, không truyền ra ngoài.

Tầng thứ hai của Huyền Vũ các đã có một vài võ học đỉnh cấp. Như vậy thì tầng thứ ba của Huyền Vũ các sẽ có võ học đẳng cấp gì?

Triệu Lân Long ngày trước cuồng ngạo trong Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao, hiển nhiên là có chỗ dựa, tám chín phần là có liên quan đến tầng thứ ba của Huyền Vũ các.

- Tầng thứ ba của Huyền Vũ các, mặc dù không có võ học Thánh Phẩm, nhưng lại có một vài tàn thức của Võ học Thánh Phẩm, để cung cấp cho thiên tài võ học tìm hiểu. Người không đủ tu vi ngộ tính cho dù có tiến vào tầng thứ ba của Huyền Vũ các cũng không có ý nghĩa gì. Trải qua một thời gian dài tầng thứ ba của Huyền Vũ các đều không mở ra. Chẳng qua, Triệu Lân Long lại là người đầu tiên đạt được một lần cơ hội dưới tu vi thất trọng mà có thể tiến vào tầng thứ ba.

Triệu Vũ Tùng kể lại.

Thì ra tầng thứ ba của Huyền Vũ các là như thế.

Triệu Phong chợt bừng tỉnh.

Triệu Lân Long ở trong võ học gia tộc giành được hạng nhất, thiên phú của hắn vượt qua mấy đời đệ tử Triệu tộc, mà bản thân hắn còn là nghĩa tử của gia chủ, vì vậy mới phá lệ tiến vào tầng thứ ba của Huyền Vũ các.

- Đa tạ Triệu bá đã tranh thủ cơ hội này cho ta.

Trên mặt Triệu Phong lộ ra vẻ cảm kích.

- Chi tiếc là lão hủ tuyệt đối không ngờ rằng gia chủ lại dùng lời lẽ nghiêm khắc để cự tuyệt.

Triệu Vũ Tùng lắc đầu thở dài nói.

Cự tuyệt?

Trong lòng Triệu Phong cảm thấy lạnh giá, cảm thấy rất không phục.

Triệu Lân Long chẳng qua chỉ giành được hạng nhất trong đám hậu bối, vậy mà lại được tiến vào tầng thứ ba của Huyền Vũ các.

Còn bản thân lại giành được hạng nhất thiên tài Phong Vân, vinh danh khắp thành Vũ Dương tại sao lại không thể tiến vào tầng thứ ba của Huyền Vũ các?

Chẳng lẽ chỉ bởi vì mình là đệ tử chi tộc, còn Triệu Lân Long lại là nghĩa tử của gia chủ?

- Vì sao gia chủ lại cự tuyệt?

Triệu Phong hít sâu một hơi, hắn cũng muốn nghe xem gia chủ có lý do gì.

- Ta lại hỏi ngươi, sau Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao, ngươi có từng gặp mặt Vũ Dương đệ nhất mỹ nữ “Thu Mộng Vũ” hay không?

Triệu Vũ Tùng trầm giọng hỏi, trên người phát ra một luồng áp bách cường đại.

Khí tức áp bách của thất trọng võ đạo giống như một tòa núi cao áp bách khiến khí huyết vận chuyển không thông.

- Quả thật có việc này.

Triệu Phong khẽ giật mình lập tức tỉnh ngộ.

Quan hệ giữa Triệu gia và Thu gia ở trong thành Vũ Dương vẫn luôn ở thế đối lập, bản thân mình nhận lời mời lén lút của Thu Mộng Vũ, với thân phận là một đệ tử chi tộc, quả thực rất dễ bị người khác nói ra nói vào.

- Thi thể của hai người Triệu Thiên Kiếm, trải qua phân tích là cùng chết bởi loại chỉ pháp Điểm Tinh Chi.

Hai mắt Triệu Vũ Tùng chăm chú nhìn hắn tiếp tục nói.

Điểm Tinh Chỉ?

Sắc mặt Triệu Phong vẫn không đổi làm ra vẻ kinh ngạc, nói:

- Chẳng lẽ gia tộc hoài nghi hai người này là do ta giết chết?

- Dù sao thì lão hủ cũng không tin, với tu vi ngũ trọng võ đạo của

ngươi, làm sao có thể giết được hai người bọn họ.

Triệu Vũ Tùng lắc đầu nói.

Quả thực, tu vi của hai người Triệu Thiên Kiểm đều đạt tới lục trọng thậm chí lục trọng đỉnh phong, thuộc về cường giả thế hệ trước của Triệu tộc, bản thân còn tu luyện võ học đỉnh cấp.

Chỉ cần là người có tư duy bình thường đều biết rõ hung thủ rất không có khả năng chính là Triệu Phong.

Đương nhiên, điều này chỉ dựa theo lẽ thường mà thôi...

Triệu Vũ Tùng e rằng tuyệt đối không ngờ hung thủ thật sự lại ở ngay trước mặt mình.

- Nhưng đã có người mật báo với gia chủ, sau khi ngươi rời khỏi Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao đã gặp riêng Thu Mộng Vũ. Mà trong đêm đó, hai người Triệu Thiên Kiêm lại bị chết gần cửa lớn của gia tộc. Con trai của Triệu Thiên Kiếm là Triệu Nhât Kiếm, còn có cả mấy vị cao tầng Triệu tộc đều hoài nghi ngươi câu kết với Thu gia, giết chết phụ thân Triệu Thiên Kiếm của hắn.

Triệu Vũ Tùng hít sâu một hơi ngữ khí trở nên ngưng trọng.

Thứ nhất, Triệu Phong và Thu Mộng Vũ lén gặp nhau, đây là sự thật.

Thứ hai, cha con Triệu Thiên Kiểm có thù với Triệu Phong mà Triệu Thiên Kiểm lại còn chết trong ngày Triệu Phong trở về.

Hai nguyên nhân này dẫn đến việc gia chủ và cao tầng của Triệu tộc hoài nghi Triệu Phong.

Cuối cùng, hắn chỉ là một đệ tử chi tộc.

Mặc dù trước mắt không có được chứng cớ, nhưng gia chủ và đám cao tầng lại dùng lý do này để cự tuyệt hắn tiến vào tầng thứ ba của Huyền Vũ các.

- Người mật báo đó là ai?

Lông mày Triệu Phong khẽ nhướng lên, trong lòng thầm suy tư.

Đêm đó cùng hắn xuống núi chỉ có đám người Triệu Lân Long, Triệu Vũ Phi, Triệu Hàn...

Trong đó, người thân thiết với gia chủ nhất chính là Triệu Lân Long.

Triệu Lân Long lúc ở Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao đã bị ánh hào quang của Triệu Phong che mờ, há có thể cam tâm?

- Cao tầng của gia tộc đã ra lệnh, trước khi chân tướng chưa được điều tra rõ ràng, ngươi không được rời khỏi địa bàn của Triệu tộc.

Triệu Vũ Tùng cảm thán một tiếng có chút bất đắc dĩ.

Cái gì!

Ánh mắt Triệu Phong co lại, trong lòng phát lạnh, hít sâu một hơi rồi nói:

- Đây là lệnh cấm tục mà gia tộc giành cho ta?

Chương 59: Khách quý tới từ quận thành

- Đây là lệnh cấm túc của gia tộc dành cho ta?

Triệu Phong giống như bị dội một chậu nước lạnh.

Hắn đoạt được hạng nhất thiên tài Phong Vân trong Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao, trở về tộc không nhận được đãi ngộ như anh hùng lại còn phải chịu lệnh cấm túc lạnh lùng vô tình này.

Hắn đương nhiên không phải kẻ ngu, người thực sự cấu kết với Thu gia không phải là mình, mà là hai người Triệu Thiên Kiếm.

Đêm đó hắn quay trở về Triệu tộc, gặp phải ám sát với thế trận trước sau giáp kích, hiển nhiên là âm mưu đã được sắp đặt từ trước.

Thu Mộng Vũ hẹn gặp hắn nhằm mục đích kéo dài thời gian, để bày ra bố cục này.

Một khi kế hoạch thành công, Triệu Phong sẽ chết ở gần trước cửa lớn của Triệu tộc, làm sao Triệu tộc có thể tra ra tung tích gì?

Huống chi, thiên tài đã chết, lại còn là một đệ tử chi tộc, cũng không có gì đáng giá để cao tầng Triệu tộc phải truy tìm hung phạm.

Bây giờ thì hay rồi ác nhân chính thức cẩu kết với Thu gia lại cáo trạng trước.

- Ngươi yên tâm!

Triệu Vũ Tùng trầm giọng nói:

-Ta nhất định sẽ tra ra manh mối trong chuyện này, chỉ cần lão phu vẫn còn, bọn họ không có bằng chứng... đừng mong làm gì được ngươi.

- Đa tạ Triệu bá đã chiếu cố.

Trong lòng Triệu Phong lúc này tràn ngập tôn kính và cảm kích đối với vị trưởng lão trước mặt mình.

Trên thực tế, nếu như hắn không có chỗ dựa là Triệu Vũ Tùng thì rất có khả năng hắn không chỉ đơn giản là bị lệnh cấm túc mà thôi.

Lệnh cấm túc?

Dù sao thì ta cũng không định ra ngoài! Xem các ngươi làm trò gì được?

Triệu Phong cười lạnh trong lòng, cũng khinh giải thích.

Hắn chỉ là một đệ tử chi tộc, cao tầng gia tộc vốn cũng không tín nhiệm hắn.

Nếu như hắn muốn giải thích chân tướng, như vậy thì tất sẽ bại lộ tu vi và thực lực thật sự của mình, dẫn đến hàng loạt vấn đề phiền toái.

Trở về nhà...

Triệu Phong tĩnh tâm tu luyện, thương thể trên cơ bản đã khỏi hẳn.

Tu vi đạt tới lục trọng võ đạo, thực lực của hắn đã gần đạt tới đỉnh

cao của thành Vũ Dương, chỉ có một số Đại Sư võ đạo mới có khả năng uy hiếp được hắn.

Ngoài những người đó ra, cho dù là một vài Võ Giả lớn tuổi hay trưởng bối trong gia tộc, Triệu Phong đều không để vào mắt.

- Cuối cùng sẽ có một ngày ta rời khỏi Triệu tộc, rời khỏi thành Vũ Dương, đi ra thế giới bên ngoài.

Trong lòng Triệu Phong từ lâu đã có nguyện vọng này, hắn cũng không có bao nhiêu lòng trung thành đối với Triệu tộc.

Từ ngày ở trong hạp cốc của Huyết Mãng, nhìn thấy mấy người trẻ tuổi thần bí kia, hắn càng thêm tò mò đối với thế giới bên ngoài.

Trong không gian của mắt trái, chiếu đi chiếu lại hình ảnh thiếu nữ trẻ tuổi đánh ra một chưởng huyền diệu vô tận.

Cho đến nay, Triệu Phong vẫn không thể nào lĩnh ngộ được tinh túy chân chính của một chưởng đó.

Thoáng chớp mắt, đã gần nửa tháng trôi qua.

Triệu Phong tính toán thời gian một chút, tuổi của mình vừa tròn mười bốn.

Những ngày này, hắn vô cùng khổ luyện.

Hai môn võ học cao cấp là Lăng Vi Bộ và Khô Mộc Tức Pháp đều lần lượt đạt tới cảnh giới hỏa hầu đỉnh phong, thậm chí sắp viên mãn.

Từ khi bắt đầu tìm hiểu ý cảnh đại thể của Tân Vô Ngân, trong không gian của mắt trái thậm chí là chiêu “Huyền Phong Chưởng” của thiếu

nữ trẻ tuổi Triệu Phong đối với việc lĩnh ngộ võ học cao cấp càng trở nên dễ dàng hơn.

Cũng giống như để Đại Sư võ đạo tu luyện võ học hạ cấp hay võ học trung cấp, hiển nhiên không tốn bao nhiều công sức.

Thậm chí ngay cả võ học đỉnh cấp như Điểm Tinh Chi, Triệu Phong cũng không cảm thấy quá khó khăn.

Lúc này, việc Điểm Tinh Chỉ đạt tới tầng thứ tư đỉnh phong cũng không còn xa xôi nữa.

Triệu Phong ngưng phát cách không chỉ kình lại càng thêm dễ dàng, thậm chí còn có thể khiêu chiến với thất trọng võ đạo, mặc dù phần thắng không lớn.

Ngay trong ngày Triệu Phong vừa tròn mười bốn tuổi, Triệu tộc lại nghênh đón một vị khách quý.

Triệu tộc, trong một tòa đại điện màu vàng rực rỡ, hội tụ những hạch tâm của gia tộc, bao gồm gia chủ Triệu Thiên Thương và ba vị trưởng lão của Triệu tộc.

Lúc này, hầu như toàn bộ những hạch tâm cao tầng nhất của Triệu tộc đều ở đây.

Ngoại trừ trưởng lão Triệu Vũ Tùng trấn thủ Huyền Vũ các là không thể trình diện ra, các trường lão khác đều có mặt ở đây.

- Triệu tộc ta có tài đức gì mà được “Diệp đại sư” đích thân tới hàn xá thế này?

Gia chủ Triệu Thiên Thương đứng giữa những nhân vật hạch tâm

trong gia tộc, có chút cảm giác được sủng ái mà lo sợ, ngẩng đầu nhìn lên thân ảnh đang ngồi trên vị trí thủ tọa của đại điện.

Trên vị trí thủ tọa của đại điện, thân ảnh đang ngồi không phải là gia chủ.

Mà là một nam từ mặc thanh sam vóc dáng cao ngất tuần tú, ước chừng ba mươi lăm ba mươi sáu tuôi trên người có một luông khítức nội liêm không phát.

Nhìn hắn chẳng khác gì một người bình thường còn chưa tấn chức võ đạo.

Thế nhưng nhất cử nhất động của hắn, thậm chí là mỗi lần hô hấp đều khiến cho mấy người trong cao tầng hạch tâm của Triệu tộc đều cảm thấy tâm thần bất an, như ngồi trên đống lửa.

Chỉ có Đại Sư thất trọng võ đạo trở lên mới có thể cảm nhận được tu vi đáng sợ của nam tử mặc thanh sam, tu vi của hắn hiển nhiên đã đạt tới cực hạn, tất cả khí tức lực lượng đều bị nội liễm kiềm chế.

- Ta nghe nói, hai tộc Triệu, Tân của thành Vũ Dương có xuất hiện thiên tài tư chất không tầm thường, đặc biệt phụng lệnh của “Quảng Quân Hầu” đến đây dò xét.

Vị “Diệp đại sư” kia có đôi mắt sáng rực, gần như hiện động thần quang, vừa chạm phải ánh mắt của hắn sẽ lập tức sinh ra một loại cảm giác vô lực như ánh nến tranh sáng với nhật nguyệt.

Lời này vừa dứt, gia chủ Triệu Thiên Thương ở giữa đám người liền cảm thấy tâm thần rung động, hít thở cũng lộ ra áp lực.

Quảng Quân Hầu!

Trên trán gia chủ Triệu Thiên Thương ứa ra mồ hôi lạnh, trong mắt mấy người khác cũng toát ra vẻ kính sợ, cúi mình.

Với tư cách là một trong những thế lực cầm đầu một thành nhỏ thuộc quản hạt của “quận Quảng Lăng”, bọn họ sao lại không biết uy danh của “Quảng Quân Hầu”?

Nên biết, thành Vũ Dương chẳng qua chỉ là một trong mười hai thành nhỏ thuộc quản hạt của quận Quảng Lăng mà thôi.

Về phần “Quảng Quân Hầu”, chuyện xưa của hắn chính là một truyền kỳ.

Quảng Quân Hầu là một trong bảy đại vương hầu của Tương Vân quốc, cả đời chinh chiến tám phương, tu vi đạt tới đỉnh cao, vũ lực thông thiên, ngạo thị thiên hạ.

Nghe đồn, hắn từng đơn thương độc mã đi ngang qua hai mươi vạn quân địch, liên tục chém giết mười tám tên Đại Sư thất trọng võ đạo trở lên, còn chém chết tướng soái cửu trọng võ đạo của địch quân.

Nghe đồn, trong một lần thú triều (*), Quảng Quận Hầu chém ra một đao kinh thiên, giết chết bốn năm con hung thú cao cấp. Thực lực của mỗi con hung thú cao cấp đều không kém gì Kiếm Xi Hổ hai cánh mà Triệu Phong đã từng gặp trong Hoành Vân Thiên Lâm.

Nghe đồn trước năm hắn 30 tuổi đã đạt tới cửu trọng võ đạo đỉnh phong.

Đã qua mấy chục năm rồi, thậm chí còn có lời đồn là Quảng Quân Hầu có thể đã đạt tới cảnh giới Võ Đạo Thánh Cảnh trong truyền thuyết.

Mặc kệ truyền thuyết là thật hay giả, nhưng không thể hoài nghi Quảng Quân Hầu chính là vũ lực mạnh nhất của quốc gia này, là một trong những Cự Đầu nắm quyền lực lớn nhất.

Trước mặt loại Cự Đầu như vậy, Triệu tộc là cái thứ “cỏn con” gì?

Ngày hôm nay.

Vị “Diệp đại sư” trước mặt chính là đại biểu cho danh nghĩa của vị Cự Đầu cao nhất quận Quảng Lăng đến Triệu thị gia tộc.

Nhất thời mấy người cao tầng hạch tâm của Triệu tộc đều hai mặt nhìn nhau, trong mắt lộ ra một tia sợ hãi thậm chí còn mừng rỡ như điên.

- Xin hỏi, Diệp đại sư đã nhìn trúng vị thiên tài nào trong Triệu tộc?

Gia chủ Triệu Thiên Thương lau khô mồ hôi trên trán, thần sắc vẫn khó coi như trước.

Không nói đến vị Quảng Quân Hầu truyền kỳ kia, chỉ riêng vị “Diệp đại sư” trước mắt cũng đã đạt tới tu vi cửu trọng võ đạo rồi, có thể nói hắn ta chính là phụ tá đăc lực của Quảng Quân Hầu.

Cửu trọng võ đạo, mỗi bước về sau càng khó mà đột phá tu vi.

Phóng mắt khắp toàn bộ thành Vũ Dương, tu vi cao nhất chính là thất trọng võ đạo, chỉ có một vài nhân vật cấp bậc tổ tông mới đạt tới bát trọng.

Với thực lực của "Diệp đại sư" trước mắt, nếu hắn muốn tiêu diệt một Đại Sư thất trọng võ đạo bình thường e rằng cũng không khác gì

giết mèo giết chó.

Có thể nói toàn bộ Triệu tộc ở trước mặt đối phương cũng không có bao nhiêu sức phản kháng.

- Theo Quảng Lăng phủ thăm dò được tin tức, hai tộc Triệu, Tân đều xuất hiện một thiên tài, tên cụ thể là gì thì không rõ. Chẳng qua, Diệp mỗ vừa đi Tân gia rồi kết quả rất là thất vọng...

Diệp đại sư nói đến đây, không khỏi lắc đầu.

Hiển nhiên, sau khi hắn đến Tân gia, lại tay không trở về.

Sau Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao, thiên tài mạnh nhất Tân gia là “Tân Vô Ngân” đã bốc hơi khỏi nhân gian.

Hiện nay đã gần một tháng trôi qua, nhưng thành Vũ Dương vẫn không nghe được tin tức gì của Tân Vô Ngân.

Ngoại trừ Tân Vô Ngân của Tân gia ra, cũng không còn thiên tài nào đặc biệt kinh diễm nữa, ít nhất là trong mắt loại cường giả cấp bậc như Diệp đại sư.

- Điều này... Nếu Diệp đại sư không biết tên của thiên tài đó, chúng ta cũng khó mà đoán được cụ thể người đó là ai.

Ánh mắt gia chủ Triệu Thiên Thương lóe lên.

Diệp đại sư lạnh nhạt nói:

- Chuyện này còn không phải quá đơn giản hay sao, gọi những thiếu niên thiên tài kiệt xuất nhất của Triệu tộc các ngươi ra đây.

Mấy người gia chủ Triệu Thiên Thương lại trao đổi ánh mắt với nhau.

Nếu bàn về thiên tài kiệt xuất nhất trong gia tộc thì cũng chỉ có Triệu Lân Long và Triệu Phong mà thôi.

Thế nhưng Triệu Phong vừa bị bọn hắn truyền xuống “lệnh cấm túc”, có hoài nghi cấu kết với thế lực đối địch, cho nên có phần lạnh nhạt.

- Ha ha, chẳng lẽ ngay cả Triệu tộc cũng không chọn ra được một thiên tài kiệt xuất nhất?

Diệp đại sư mỉm cười một tiếng, khí tức trên người mơ hồ lộ ra.

Thoáng chốc, mấy người gia chủ Triệu Thiên Thương lập tức rùng mình một cái, một luồng khí tức vô hình áp bách khiến bọn họ không thể thở nổi.

- Có... Có một người.

Triệu Thiên Thương vội nói:

- Trong đám thiếu niên hậu bối của bổn tộc, tu vi cao nhất là nghĩa tử “Triệu Lân Long” của ta. Chưa đến mười tám tuổi đã tấn chức lục trọng võ đạo, mấy ngày trước đây còn thoáng lĩnh ngộ được tàn thức của võ học Thánh Phẩm.

Triệu Lâm Long!

Mấy vị trưởng lão khác đều nhao nhao gật đầu phụ họa.

Hoàn toàn chính xác, luận tu vi thì Triệu Lân Long quả thật là đệ nhất nhân trong đám hậu bối của Triệu tộc.

Huống chi, những ngày qua, hắn còn thoáng lĩnh ngộ được áo nghĩa trong tàn chiêu của võ học Thánh Phẩm, điều này cho dù là một số Đại Sư có uy tín lâu năm cũng không làm được.

- Ô? Gọi hắn ra ta nhìn xem!

Trong mắt Diệp đại sư lộ ra một tia hứng thú.

- Người đâu, truyền gọi Triệu Lân Long!

Thanh âm vang dội truyền ra ngoài.

Chỉ trong chốc lát.

Triệu Lân Long mặc một thân áo bào màu vàng đi vào đại điện của gia tộc, nhìn thấy đám người gia chủ và trưởng lão.

Lúc này hắn mới phát hiện ra người đang ngồi ở vị trí thủ tọa trên đại điện không phải là gia chủ, trong lòng tràn ngập rung động vô cùng.

Hơn nữa nhìn tình hình thì đám nhân vật gia chủ và trưởng lão còn rất khúm núm và cung kính nam tử mặc thanh sam kia.

- Ủm, chưa đến mười tám tuổi đã tấn chức lục trọng võ đạo, xem như cũng bình thường.

Diệp đại sư hơi ngẩng đầu, trong mắt cũng không có gì kinh hỉ.

Xem như bình thường?

Trong lòng Triệu Lâm Long không phục, nhưng lại không dám phát tác.

Mấy vị nhân vật trọng yếu trong Triệu tộc cũng iủ ngạc, cảm giác thất bại mãnh liệt.

Nên biết, trong đám hậu bối ở thành Vũ Dương, trước mười tám tuổi mà có thể tấn chức lục trọng võ đạo cũng chỉ có một mình Triệu Lâm Long mà thôi.

Đương nhiên, bọn họ đều không biết rằng, Tân Vô Ngân và Triệu Phong cũng có tu vi lục trọng võ đạo, mà Tân Vô Ngân thậm chí còn đạt tới lục trọng đỉnh phong, tuổi của hai người còn nhỏ hơn cả Triệu Lân Long.

Triệu Lân Long đã mười bảy tuổi sắp đến mười tám tuổi.

Mà Triệu Phong thì vừa mới tròn mười bốn tuổi, dù chỉ là tu vi ngũ trọng thì tiềm lực thiên phú đều trên Triệu Lân Long.

- Ngươi biểu diễn một chút võ học của mình đi.

Diệp đại sư mặt không biểu tình nói.

- Vâng, Diệp đại sư.

Trong lòng Triệu Lân Long tràn ngập hưng phấn.

Từ trong ánh mắt của đám người nghĩa phụ, hắn mơ hồ hiểu đây chính là một cơ hội để thay đổi vận mệnh của mình.

Vân Toa Chi! Triệu

Lân Long quát lớn một tiếng thi triển chỉ pháp đỉnh cấp mà mình am hiểu nhất.

Đồng thời Bộ Ảnh Thân đạt tới đỉnh phong của hắn cũng theo đó mà phát động.

Một phen diễn luyện, Triệu Lân Long khí thế mười phần, mỗi một chỉ như xuyên thủng mây xanh, bộ pháp biến ảo như quỷ mị, liên tục hiện ra tàn ảnh.

- Tôt! Tôt!

Mấy vị nhân vật cấp bậc trưởng lão đều liên tục gật đầu, không khỏi tán thưởng.

Thế nhưng, Diệp đại sư đang ngồi trên vị trí thủ tọa vẫn giữ nguyên sắc mặt, vô kinh vô hỉ, không ai biết trong lòng của hắn đang nghĩ gì.

Chương 60: Truyền gọi Triệu Phong

Triệu Lân Long diễn luyện một phen, không thể nói là không đặc sắc.

Bỏ đi hào quang tu vi cao nhất trong đám hậu bối, mỗi một loại võ học mà hắn tu luyện, đám thiếu niên trong thành Vũ Dương đều chỉ có thể ngẩng đầu nhìn lên.

So với lúc còn ở Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao, cảnh giới hỏa hầu của "Vân Toa Chỉ" mà hắn tu luyện lại có tinh tiến, thân pháp hỏa hầu của "Bộ Anh Thân" cũng tiếp cận viên mãn.

Thì ra sau khi bị nhục ở Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao, Triệu Lân Long càng khổ tâm tu luyện, thậm chí còn xem Tân Vô Ngân và Triệu Phong là kẻ địch giả tưởng.

Dưới áp lực to lớn, thực lực của hắn tự nhiên có bước tiến bộ nhảy vọt, cho dù là một vài trưởng bối lục trọng lâu năm cũng chưa chắc là đối thủ của hắn.

- Không tệ!

Mấy người gia chủ Triệu Thiên Thương trao đổi ánh mắt với nhau, đều âm thầm gật đầu.

Trong mắt bọn họ, Triệu Lân Long với thân phận là hậu bối biểu hiện ra thực lực như vậy quả thật hiếm có.

Mấy người không khỏi chăm chú nhìn vẻ mặt của "Diệp đại sư".

Thế nhưng vẻ mặt của Diệp đại sư thủy chung không thay đổi, ít nhất là trong mắt không có chút kinh hỉ nào.

- Diệp đại sư, ngài cảm thấy như thế nào?

Triệu Thiên Thương không nhịn được dò hỏi.

Một khi nghĩa tử Triệu Lân Long được Quảng Lăng phủ nhìn trúng, ngày sau nhất định có thể được thăng chức rất nhanh.

Đến lúc đó, toàn bộ Triệu tộc đều được lợi, quét ngang toàn bộ thành Vũ Dương trở thành bá chủ mạnh nhất, chẳng qua cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Sau khi gia chủ mở miệng, trong mắt mấy vị trưởng lão cũng lộ ra sự chờ mong.

Trong ánh mắt của mấy người tràn ngập vẻ cấp bách.

- Bình thường thôi.

Diệp đại sư không mặn không nhạt nói

Bình thường thôi?

Ba chữ này giống như búa tại hung hăng nện lên mấy người Triệu Thiên Thương.

Làm sao có thể... Chỉ “bình thường thôi”?

Vài vị trưởng lão đều kinh hãi vô cùng hoảng sợ.

- Bình thường thôi?

Sắc mặt Triệu Lân Long đỏ bừng, sau đó trở nên tái mét.

Lúc này, trong lòng hắn đang dâng lên một ngọn lửa giận, đồng thời còn cảm thấy ủy khuất.

Thân là thiên tài có tu vi cao nhất thành Vũ Dương, đánh giá về hắn trong mắt đối phương cũng chỉ là “bình thường thôi”.

- Đúng rồi, Lân Long! Không phải ngươi đã thoáng lĩnh ngộ được tàn thức của võ học Thánh Phẩm hay sao?

Triệu Thiên Thương nhắc nhở.

Tàn thức của võ học Thánh Phẩm!

Đúng rồi! Không sai!

Ánh mắt của mấy vị trưởng lão ở đây đều sáng lên, liên tục gật đầu.

- Ha ha.

Diệp đại sư nhẹ nhàng cười, trong mắt cuối cùng cũng lộ ra một tia hứng thú.

- Vâng, nghĩa phụ.

Triệu Lân Long hít sâu một hơi, chậm rãi nhắm mắt lại.

Đột nhiên khí tức trên người hắn sinh ra biến hóa bất thường.

Thân thể tứ chi của hắn chậm rãi thả lỏng, Võ Đạo Nội Kình tuân

theo một phương thức đặc biệt, tràn ra ngoài.

Phù...

Quanh người Triệu Lân Long sinh ra một luồng kình phong, áo bào bay phất phới.

Giờ khắc này, trên người Triệu Lân Long đột nhiên có một loại khí tức cùng loại với của Tân Vô Ngân ngày trước, chẳng qua là ảm đạm hơn rất nhiều, còn không bằng một phần mười Tân Vô Ngân.

- Tùy Phong Thức!

Cánh tay của Triệu Lân Long vung lên, một luồng kình phong mãnh liệt chấn động, khiến áo bào rung động “phần phật” không thôi.

- Phần phật...

Một luồng vòng tròn sóng khí quét ngang ra mấy mét, tay áo vung lên phát ra tiếng vang dội giống như sóng dữ vô bờ.

Uy lực của một cái phất tay tùy ý này, e rằng có thể khiến một tấm bia đá vỡ nát, dưới thất trọng võ đạo, rất ít người có thể đón đỡ nó mà không bị thương.

-Tốt tốt!

Triệu Thiên Thương và mấy vị trưởng lão khác không khỏi vỗ tay tán thưởng.

Không phải là bọn họ làm ra vẻ, mà quả thực là hành động phát ra từ nội tâm.

Dù với tu vi Đại Sư võ đạo của bọn họ, cho dù có thể lĩnh ngộ tàn thức của võ học Thánh Phẩm, thì cũng không mạnh hơn Triệu Lân Long bao nhiêu.

Sau khi trầm trồ khen ngợi một phen, mấy vị nhân vật cấp bậc trưởng lão trong Triệu tộc đều nhìn về phía Diệp đại sư với ánh mắt tha thiết chờ mong

Lúc này, có lẽ không còn vấn đề gì nữa?

Khóe miệng Triệu Lân Long khẽ nhếch lên một nụ cười.

- Cái này của ngươi cũng gọi là lĩnh ngộ tàn thức của võ học Thánh Phẩm? Thậm chí uy lực còn không bằng võ học đỉnh cấp của ngươi! Ngươi ngay cả chút da lông bên ngoài của tàn thức võ học Thánh Phẩm cũng không học được, chỉ có cái vỏ ngoài mà thôi!

Thanh âm lạnh lùng vô tình vang lên trong đại điện.

Thoáng chốc.

Đại điện của Triệu tộc đột nhiên trở nên tĩnh mịch.

Đám người Triệu Thiên Thương, Triệu Lân Long giống như bị dội một chậu nước lạnh.

Điều này sao có thể?

Hô hấp của Triệu Lân Long trở nên gấp gáp, trong lòng cũng có chút không phục.

Thế nhưng nam tử mặc thanh sam ngồi trên vị trí thủ tọa của đại điện là cường giả cửu trọng võ đạo, vũ lực gần như tiếp cận cực hạn của

Tương Vân quốc rồi.

Cửu trọng võ đạo!

Cho dù mấy người có không phục nhiều hơn nữa thì cũng không có chút dũng khí phản kháng nào.

- Thiên tài của Triệu tộc mà ta muốn tìm không phải là hắn.

Diệp đại sư quả quyết nói

Ngày ấy, trong Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao, hai gã Quảng Quân Vệ mặc dù không biết tên của Triệu Phong và Tân Vô Ngân, thế nhưng đã miêu tả qua thiên phú và tiềm lực của bọn họ.

Thiên phú và tiềm lực của hai người đó, cho dù đặt ở quận Quảng Lăng cũng có cơ hội xếp vào năm hạng đầu.

Mà biểu hiện của Triệu Lân Long, đặt ở quận thành cao cấp thì ngay cả hai mươi hạng đầu cũng không tiến vào được.

- Thưa đại sư, tu vi của Triệu Lân Long đã là đệ nhất nhân trong đám hậu bối của Triệu tộc rồi.

Triệu Thiên Thương có chút bất đắc dĩ nói.

Lúc này, mấy vị trưởng lão đã mơ hồ hiểu ra, thiên tài mà Diệp đại sư muốn tìm rốt cuộc là người nào.

Người đó, chính là thiếu niên chi tộc luôn bị bọn họ lạnh nhạt.

Đây chính là sự thật mà Triệu Thiên Thương không muốn tiếp nhận nhất.

Trầm mặc trong giây lát.

- Như vậy thì các ngươi hãy cho gọi toàn bộ thiếu niên có tu vi đạt tới ngũ trọng trở lên tới đây.

Diệp đại sư lên tiếng nói, Triệu Thiên Thương vội vàng đồng ý, sau đó phái người phân phó xuống dưới.

Ba người Triệu Vũ Phi, Triệu Phong*, Triệu Hàn đều đi vào đại điện.

Trong Triệu thị gia tộc, thiếu niên tấn chức ngũ trọng võ đạo trở lên cũng chỉ có năm người, bao gồm: Triệu Lân Long, Triệu Phong, Triệu Vũ Phi, Triệu Phong*, Triệu Hàn.

Nhưng hôm nay, chỉ có bốn người.

Triệu Thiên Thương trầm giọng nói:

- Vị này chính là Diệp đại sư đến từ quận Quảng Lăng, các ngươi hãy biểu hiện thật tốt, nếu như được xem trọng có thể sẽ được "Quảng Lăng phủ" trọng dụng.

Vẻ mặt ba người Triệu Vũ Phi lập tức có chút biến ảo, trên mặt lộ ra vẻ chờ mong.

So với Quảng Lăng phủ, Triệu thị gia tộc chẳng qua chỉ là một thế lực nhỏ, chưa đủ nhắc tới.

Người diễn luyện đầu tiên là Triệu Hàn.

Sau khi hắn bước lên, trong cơ thể đột nhiên tuôn ra một luồng Võ Đạo Nội Kinh cường đại mà kỳ dị, luận cường độ và độ hùng hậu thì

hầu như không thua lục trọng võ đạo.

- Phụ thuộc vào ngoại lực, cưỡng ép đề thăng cảnh giới, chỉ là tiểu đạo mà thôi.

Diệp đại sư lắc đầu nói.

Triệu Hàn kết cục thất bại, biểu hiện của hắn trong mắt Diệp đại sư quả thật rất kém cỏi.

Một màn này khiến Triệu Lân Long hơi thở phào một hơi, thậm chí còn có chút đắc y.

Sau đó, đến lượt Triệu Phong* lên sân khấu.

Quá bình thường ngộ tính miễn cưỡng tạm được.

Lần này đánh giá cao hơn một chút.

Cuối cùng, đến lượt Triệu Vũ Phi lên sân.

Tuổi của Triệu Vũ Phi là nhỏ nhất trong mấy người, sau khi lên sân liền nhanh chóng thi triển ra võ học đỉnh cấp “Linh Phong Trảm”.

Dưới sự trợ giúp của Lăng Độ Khí Quyết, thân pháp, chiêu thức của nàng trở nên linh động phiêu dật, tràn ngập biến hóa.

Mà võ học luyện thể của nàng cũng không hề thua kém gì "Thiết Bích Quyết".

Mấy môn võ học này phối hợp với nhau, màn diễn luyện của Triệu Vũ Phi có một loại hàm súc thú vị đặc biệt.

Trên gương mặt thủy chung không thay đổi của Diệp đại sư cuối cùng cũng lộ ra một tia sáng mỉm cười gật đầu:

- Tạm được.

Tạm được!

Đây đã là đánh giá tốt nhất hiện nay.

Trên mặt Triệu Lân Long lập tức hiện ra vẻ khó coi.

Luận thực lực, tu vi, hắn hiển nhiên còn trên Triệu Vũ Phi một bậc.

Thế nhưng Triệu Vũ Phi mới chỉ mười bốn, mười lăm tuổi, tại phương diện tư chất tiềm lực đủ để lọt vào pháp nhãn của Diệp đại sư.

Thần sắc của mấy vị trưởng lão của Triệu tộc có chút kinh ngạc.

Bọn hắn không ngờ người mà Diệp đại sư chính thức nhìn trúng lại là Triệu Vũ Phi.

Chẳng qua ngẫm lại cũng đúng, Triệu Vũ Phi đến từ chi tộc, tài nguyên mà nàng tu luyện trước đây đều kém xa Triệu Lân Long.

Mặc dù dưới loại tình huống này, nhưng lúc bằng tuổi thì thành tựu của Triệu Vũ Phi còn vượt xa Triệu Lân Long.

- Nàng xem như còn tạm được, nhưng dường như cũng không phải là người trong tình bảo.

Diệp đại sư khẽ chau mày.

Không tốt!

Đám người Triệu Thiên Thương lập tức cảm thấy trái tim xiết chặt.

Một màn tiếp theo chính là chuyện mà bọn hắn không muốn xảy ra nhất.

- Thưa đại sư, trong bổn tộc vẫn còn một thiên tài có tư chất và thực lực còn trên cả Vũ Phi.

Triệu Vũ Phi mỉm cười đáp.

Từ khi tiến vào đại điện, trong lòng nàng vẫn cảm thấy nghi hoặc tại sao Triệu Phong lại không tới đây.

Trong mấy người ở đây, chỉ có nàng là không biết Triệu Phong bị gia tộc truyền xuống "lệnh cấm túc", bởi vì hiềm nghi câu kết với gia tộc đối địch.

Dưới loại tình huống này, mọi người rất ăn ý bỏ qua Triệu Phong.

- Ô, còn một người sao?

Sắc mặt Diệp đại sư hơi trầm xuống, đưa mắt nhìn lướt qua mấy người Triệu Thiên Thương.

Trong lòng đám người Triệu Thiên Thương run lên, bị ánh mắt của Diệp đại sư đảo qua giống như bị một lưỡi đao vô hình xẹt qua vậy.

- Thưa đại sư, tình huống là thế này... trong bổn tộc vẫn còn có một thiếu niên đạt yêu cầu, nhưng bởi vì bị hiềm nghi phản bội gia tộc...

- Câm miệng!

Trên mặt Diệp đại sư lộ vẻ tức giận, ngắt lời hắn, lạnh lùng nói:

- Người ta muốn là tên thiên tài đó, mặc kệ hắn có phải là phản đồ trong miệng các ngươi hay không!

Thanh âm trong trẻo vang vọng khắp đại điện, phảng phất như có một lực xuyên thấu đáng sợ.

Mấy vị trưởng lão đều sợ hãi run rẩy.

Đám người Triệu Lân Long chỉ cảm thấy toàn thân rét run, cảm giác như bị một trận gió đông thổi qua.

Chỉ một ý niệm tức giận đã mang đến cho bọn họ loại áp lực này.

Khó có thể tưởng tượng được cửu trọng võ đạo đứng ở độ cao như thế nào.

- Truyền Triệu Phong.

Trong lòng Triệu Thiên Thương cảm thấy vô lực, thốt ra mấy chữ.

Mấy vị trưởng lão đều cảm thấy thể xác và tinh thần mỏi mệt, âm thầm thở dài.

Triệu Lân Long cũng xiết chặt hai nắm tay, âm thầm cắn răng, vô cùng không cam lòng.

Chẳng lẽ đã ước định đệ nhất thiên tài Triệu tộc như hắn lại bị một kẻ đến từ chi tộc thay thế hay sao?

- Triệu Phong cũng chưa chắc sẽ bị nhìn trúng. Cho dù có thì đã

sao? Ta nhất định sẽ khiêm hăm mât sạch mặt mũi!

Ánh mắt Triệu Lân Long lóe lên, trên mặt tràn đầy phiền muộn và khó coi.

Nửa ngày sau.

Một thiếu niên thân hình rất tuấn tú, bước đi trầm ổn tiến vào đại điện.

- Hôm nay rốt cuộc là người nào đến Triệu tộc?

Trong lòng Triệu Phong có chút buồn bực.

Xem tình hình lúc này, có lẽ đám người gia chủ đều xem nam tử mặc thanh sam ngồi trên vị trí thủ tọa là người cầm đầu rồi.

Mắt trái của hắn thoáng mở ra, liền nhìn thấy sự phân bổ khí huyết và nội kình trên người nam tử mặc thanh sam.

Từng sợi kinh mạch khí huyết nội kình ngưng luyện giống như gân trâu, tụ mà không tán, thậm chí cũng không tiết ra chút khí tức nào.

Càng kinh khủng hơn chính là Võ Đạo Nội Kình trên thân người này đã đạt tới cực hạn của lượng và chất.

Nếu như nói Võ Đạo Nội Kình của Triệu Lân Long là một hồ lô nước lạnh, như vậy của gia chủ Triệu Thiên Thương chính là một thùng nước ấm, chênh lệch khá xa.

Thế nhưng nếu so sánh thì Võ Đạo Nội Kình của nam tử mặc thanh sam lại giống như một vạc nước thép!

Bất luận là chất lượng hay là số lượng, đều đạt tới đỉnh phong.

- Thật mạnh!

Trong lòng Triệu Phong run lên, rất nhanh thu liễm mắt trái lại.

Ngoại trừ thiếu nữ trẻ tuổi trong hạp cốc của Huyết Mãng ra, người trước mắt rất có thể chính là người mạnh nhất mà hắn gặp được lúc còn sống.

- Ngươi tên là gì?

Diệp đại sư mở miệng hỏi.

- Triệu Phong.

Thanh âm của thiếu niên rất vững vàng trấn định.

- Không tệ.

Trên mặt Diệp đại sư có chút hứng thú.

Mỗi hô hấp và cử chỉ của hắn đều sinh ra khí tức vô hình, vậy mà không ngờ thiếu niên trước mắt lại không xuất hiện chút khiếp ý và bối rối gì. Chẳng biết tại sao, thiếu niên trước mắt lại khiến hắn có cảm giác không thể nhìn thấu hoàn toàn.

Tu vi chính thức của Triệu Phong là lục trọng thể nhưng Khô Mộc Tức Pháp của hắn đã tu luyện đến cảnh giới viên mãn, dưới tình huống hắn tận lực thu liễm thì cho dù là Diệp đại sư cũng không thể dễ dàng nhìn thấu...

Chương 61: Triệu Lân Long khiêu chiến

Không tệ!

Ngay từ lần đầu tiên, Diệp đại sư đã đánh giá rất cao Triệu Phong trên khuôn mặt ngàn năm không đổi lại lộ ra chút chờ mong và hứng thú.

Dựa vào cái gì? Lửa giận trong lồng ngực của Triệu Lân Long lại trào lên, khó có thể áp chế.

Tu vi của hắn cao hơn một bậc, lúc trước khổ cực biểu hiện một phen, vậy mà đối phương lại không đếm xỉa đến, chỉ nói một câu "bình thường thôi".

Mà Triệu Phong thậm chí còn chưa làm gì vậy mà đã nhận được đánh giá tốt của Diệp đại sư.

- Triệu Phong, Vị này chính là Diệp đại sư đến từ quận Quảng Lăng, đại biểu cho Quảng Lăng phủ đến Triệu tộc chúng ta để lựa chọn một vị thiên tài. Ngươi hãy mau biểu hiện thật tốt; đây chính là cơ hội để ngươi "lập công chuộc tội".

Gia chủ Triệu Thiên Thương cố nặn ra vẻ tươi cười, thế nhưng thanh âm lại có chút cứng nhắc.

Lập công chuộc tội?

Trong lòng Triệu Phong thầm cười lạnh một tiếng, nhưng cũng không

giải thích.

- Bái kiến Diệp đại sư.

Triệu Phong cung kính hành lễ.

- Ừm.

Diệp đại sư khẽ gật đầu, ý bảo hắn diễn luyện.

Dưới ánh mắt chăm chú của toàn trường Triệu Phong khẽ hít một hơi, tâm tình trở nên bình ổn lại.

Dưới ánh mắt chăm chú của Đại Sư cửu trọng võ đạo và cơ hội để thay đổi vận mệnh, Triệu Phong rất nhanh liền tỉnh táo.

Tâm tính của hắn đã vượt xa thiếu niên bình thường, bất luận là Triệu Lân Long hay Triệu Vũ Phi đều không thể làm được.

Ngay cả chính bản thân Triệu Phong cũng không cảm giác được, trong mắt trái của hắn phát ra một luồng khí tức kỳ dị, rót vào trong huyết nhục toàn thân.

Mỗi lúc đến thời khắc mấu chốt, hắn đều có thể nhanh chóng ổn định tâm tình.

Trong mắt Diệp đại sư lộ ra một chút kinh ngạc hiếm thấy, mơ hồ ý thức được sự bất thường của thiếu niên trước mặt.

Viêm Cương quyền!

Triệu Phong đánh ra một quyền vô cùng đơn giản, thế nhưng, lại là quyền pháp mà mình quen thuộc nhất.

Quyền pháp cơ sở?

Trưởng lão ở đây cùng với một vài vị đệ tử thiên tài đều kinh ngạc.

Quyền pháp cơ sở của Triệu Phong đã sớm vượt qua cảnh giới viên mãn, bên trong khí thế của quyền pháp ẩn chứa khí thế Viêm Cương bộc phát, tràn ngập một loại linh động biến hóa, triệt để vượt qua gông cùm xiềng xích của chiêu thức ban đầu.

- Không tệ.

Diệp đại sư lại lần nữa gật đầu.

Triệu Phong tức thì tiếp tục vung quyền, trong lúc vô tình, hắn đã sáp nhập vài phần lĩnh ngộ ý cảnh đại thế vào trong.

Những ngày qua, hắn đã hoàn toàn hấp thu ý cảnh đại thể của Tân Vô Ngân, hơn nữa còn sáp nhập áo nghĩa bên ngoài của chiêu thức mà thiếu nữ trẻ tuổi thi triển.

Đương nhiên lần này hắn vẫn giữ lại, chỉ phát huy ba bổn phần.

Phù...

Triệu Phong đánh ra một quyền đơn giản, giống như bộc phát một đoàn hỏa cầu cương liệt, bên trong còn có Viêm Long gào thét.

Dường như tuân theo một loại quỹ tích kỳ diệu nào đó, trong nháy mắt đánh ra một quyền kia hắn đã phát huy toàn bộ lực lượng đêm mức tận cùng.

Chính diện ngưng mắt quan sát, một quyền vừa rồi tràn ngập tính

xung kích thị giác mãnh liệt.

Phảng phất như một quyền đơn giản đó lại có một loại thăng hoa và ý cảnh càng sâu sắc hơn.

- Quyền pháp cơ sở, có thể tu luyện tới loại trình độ này, thật là hiếm có.

Vài trưởng lão đều không khỏi gật đầu.

Đương nhiên, thật ra bọn họ cũng không có để trong lòng.

Dù có đặc biệt như thể nào đi nữa thì đây cũng chỉ là quyền pháp cơ sở, không thể nào đánh đông với võ học đình cấp trở lên.

Trong ánh mắt của Triệu Lân Long cũng lóe lên vẻ khinh thường.

- Tôt!

Thanh âm trong trẻo tràn ngập mừng rỡ vang vọng khắp toàn bộ đại điện.

Trong mắt Diệp đại sư lộ ra vài phần vui mừng.

Chữ “tốt” chính là được phát ra từ hắn.

Tôt?

Đám người Triệu Thiên Thương và Triệu Lân Long thiếu chút nữa là bị nghẹn chết.

Bộ dạng này thật giống như gặp phải quỷ.

Lúc trước, Diệp đại sư dùng những từ ngữ chê bai để đánh giá, khiến bọn họ hiểu rằng muốn đạt được một cái đánh giá tốt quả thực còn khó hơn lên trời.

- Quyền pháp cơ sở... làm sao có thể chứ!

Triệu Lân Long suýt chút nữa không nhịn được mà bộc phát tại chỗ.

Với cấp độ của bọn hắn, hiển nhiên không thể nào nhìn thấy “thứ” ẩn chứa bên trong quyền pháp của Triệu Phong.

- Ha ha ha... Xem ra thiên tài mà ta muốn tìm chính là ngươi rồi.

Diệp đại sư cười dài một tiếng, biểu đạt tâm tình chưa từng có.

- Đa tạ đại sư ưu ái.

Triệu Phong có chút kinh ngạc.

Hắn thật sự cũng không định dựa vào quyền pháp cơ sở mà có thể khiến đối phương vuốt mắt mà nhìn.

Vốn hắn chuẩn bị bắt đầu diễn luyện theo thứ tự thấp nhất, đầu tiên là quyền pháp cơ sở, thứ hai là Nộ Long Quyền, thứ ba là Điểm Tinh Chi.

Thế nhưng lúc thi triển quyền pháp cơ sở, Triệu Phong lại lĩnh ngộ được loại ý cảnh huyền diệu khó giải thích, vì vậy lại càng trở nên tự nhiên quen thuộc hơn.

- Trong mắt ta, ngươi mới thật sự là thiên tài.

Diệp đại sư mỉm cười, từ trên vị trí thủ tọa đi xuống.

Ngươi mới thật sự là thiên tài!

Lời này vừa nói ra, sắc mặt Triệu Lân Long liền trở nên âm trầm đến mức tận cùng.

Dựa vào cái gì?

Trong lòng hắn phát ra tiếng gào thét không cam tâm.

Triệu Phong bằng vào một bộ quyền pháp cơ sở lại nhận được đánh giá còn cao hơn hẳn, điều này sao có thể khiến hắn cam tâm được?

- Ta là Diệp Lăng Vân, về sau có lẽ chúng ta sẽ trở thành bằng hữu.

Diệp đại sư mỉm cười ấm áp, dường như rất khách khí đối với Triệu Phong.

Một màn này lại khiến cho đám người Triệu Thiên Thương mở rộng tầm mắt.

- Một vị Đại Sư cửu trọng võ đạo cao cao tại thượng tại sao lại tự hạ thân phận. kết giao bằng hữu với một thiếu niên nhỏ tuổi chứ?

Ngay cả chính bản thân Triệu Phong cũng không thể hiểu nổi.

Tất cả nguyên nhân trong đó, hắn chỉ có thể liên tưởng đến loại áo nghĩa ý cảnh đặc biệt từ trên người Tân Vô Ngân và thiếu nữ trẻ trung kia mà thôi.

Có thể xác định được, nếu như Tân Vô Ngân không phải đột nhiên biến mất, hắn tất nhiên cũng sẽ lọt vào pháp nhãn của Diệp đại sư.

- Diệp tiền bối như vậy quả thật khiến vãn bối cảm thấy được sủng ái mà lo sợ...

Triệu Phong có chút tâm thần bất định lên tiếng.

Hắn cũng không dám thật sự xem Diệp Lăng Vân là bằng hữu cùng lứa.

Như vậy cũng giống như con sâu cái kiến, vĩnh viễn không thể làm bạn với voi.

- Ha ha, Triệu Phong ngươi quá mức khiêm tốn rồi, chờ đến một ngày nào đó, ngươi sẽ hiểu, ngươi tuyệt đối có tư cách này.

Diệp Lăng Vân bật cười, khẽ lắc đầu.

Giờ phút này, ở trước mặt Triệu Phong, hắn hoàn toàn không có chút dáng vẻ cao cao tại thượng nào.

Một màn quỷ dị bất thường này khiến cho đám người Triệu Thiên Thương và Triệu Lân Long đều kinh ngạc khó hiểu.

Đặc biệt là Triệu Lân Long, trong lòng hắn rất không phục, rất không cam tâm.

Chỉ có Triệu Vũ Phi trong đôi mắt trong suốt ẩn chứa sự vui vẻ, dường như cảm thấy vui vẻ vì Triệu Phong, không quan tâm đến nguyên nhân tại sao.

- Triệu Phong ngươi có đồng ý gia nhập “Quảng Lăng phủ” hay không?

Diệp Lăng Vân mở miệng dò hỏi.

Có đồng ý hay không?

Giờ khắc này, mọi người trong đại điện đều ngừng hô hấp.

Có đồng ý hay không, đây không phải nói đùa.

Hơn nữa, thái độ của Diệp Lăng Vân cũng quá khách khí rồi, còn muốn trưng cầu ý kiến bản thân Triệu Phong.

Triệu Phong suy nghĩ một chút rồi đáp:

- Ta vốn đã muốn đi ra khỏi thành Vũ Dương, kiến thức thế giới rộng lớn bên ngoài, cho nên ta đồng ý.

Tiến vào Quảng Lăng phủ cũng không có xung đột gì với nguyện vọng và mục tiêu của hắn.

Quận Quảng Lăng, đẳng cấp quy mô vượt xa thành Vũ Dương, đối với Triệu tộc bây giờ mà nói nó chính là một thế giới rộng lớn hơn.

- Tốt, chỉ cần ngươi cố gắng, lại phát triển thêm một thời gian ngắn nữa, lúc đó sẽ có cơ hội được “Quảng Quân Hầu” đại nhân tự mình chỉ điểm.

Diệp Lăng Vân mỉm cười gật đầu.

Quảng Quân Hầu?

Trong lòng Triệu Phong thoáng rùng mình vội vàng nói cảm tạ.

Mặc dù vẫn luôn ở trong Triệu tộc thuộc thành Vũ Dương, thế nhưng hắn cũng đã từng nghe qua một vài truyền thuyết của Quảng Quân

Hầu.

Bởi vì Quảng Quân Hầu này là kẻ thống trị cao nhất trong khu vực vạn dặm này, vũ lực đạt tới đỉnh cao, gần như là Thần Thoại Vô Địch.

Kể cả thành Vũ Dương, Triệu thị gia tộc, đều lệ thuộc sự quản hạt của ông ta.

Nhân vật lớn như vậy, cao tầng Triệu tộc muốn đi nịnh nọt, cũng không có tư cách.

Lúc này, Triệu Phong lại cảm nhận được ánh mắt ghen ghét của đám người Triệu Lân Long, Triệu Hàn.

Có thể gia nhập Quảng Lăng phủ, ngày sau thậm chí còn có cơ hội được Quảng Quân Hầu chỉ điểm, đây là loại kỳ ngộ gì?

Một khi bước ra một bước, có thể khẳng định Triệu Phong đã thành công cá chép hóa rồng, giương cánh bay cao, tiến vào một cấp bậc mới.

Điều này sao có thể không khiến đám người Triệu Lân Long ghen ghét cho được?

Triệu Hàn và Triệu Phong* thì cũng thôi đi, bọn hắn tự biết chênh lệch giữa mình và Triệu Phong.

Ngày đó, biểu hiện của Triệu Phong ở Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao như thế nào, bọn hắn đều rõ như ban ngày.

Bởi vậy, bọn hắn ngay cả tư cách cạnh tranh cũng không có.

Thế nhưng, ở đây vẫn còn một người ngoại lệ.

Người đó chính là Triệu Lân Long!

Trong lòng Triệu Lân Long cực kỳ không cam lòng, cố gắng áp chế tiếng gào thét đố kỵ trong lòng.

Dựa vào cái gì? Vì sao? Luận tu vi, hắn là đệ nhất trong đám thiếu niên hậu bối của thành Vũ Dương. Luận võ học, hắn đã chạm đến tầng da lông bên ngoài của tàn thức võ học Thánh Phẩm.

Cho dù thật sự có chênh lệch, thì hắn cũng không cam tâm bị Triệu Phong dùng một môn quyền pháp cơ sở vô cùng đơn giản kia chèn ép danh tiếng.

- Ta không phục!

Lửa giận trong lòng của Triệu Lân Long giống như lũ quét qua đê, cuối cùng đã bộc phát.

Thoáng chốc, trong đại điện đột nhiên trở nên tĩnh mịch.

- Lân Long! Không thể!

Đám người Triệu Thiên Thương đều kinh hô ngăn cản.

Mặc dù bọn họ đều cảm thấy khó hiểu với lựa chọn của Diệp đại sư, thế nhưng đối phương dù sao cũng là người phát ngôn của Quảng Lăng phủ, thậm chí còn có thể đại biểu cho ý nguyện của Quảng Quân Hầu.

- Tại sao ngươi không phục?

Khóe miệng Diệp Lăng Vân nhếch lên một tia cười nhạo.

- Hãy cho ta một cơ hội, ta sẽ dùng thực lực của mình để chứng minh ta mạnh hơn hắn.

Cường giả vi tôn, chẳng lẽ đây không phải là đạo lý của thế giới này hay sao?

Trong mắt Triệu Lân Long lóe lên sự sắc bén, nhìn chằm chằm Triệu Phong, khí tức lục trọng võ đạo trên người bộc phát toàn diện.

Nếu như là Võ Giả tứ trọng ngũ trọng võ đạo bình thường, e rằng đã bị chấn nhiếp rồi.

Thế nhưng, Triệu Phong lại không bị ảnh hưởng chút nào, mặc dù dưới tình huống bảo lưu tu vi, thế nhưng, hắn cũng không sợ Triệu Lân Long chút nào.

- Hay cho một câu cường giả vi tôn! Ta cho ngươi một cơ hội, nếu ngươi có thể chiến thắng Triệu Phong sẽ có tư cách tiến vào Quảng Lăng phủ.

Diệp Lăng Vân kinh ngạc bật cười.

Sau đó, hắn nói với Triệu Phong:

- Vừa rồi ta chỉ chứng kiến ngươi thi triển quyền pháp cơ sở, bây giờ, vừa vặn ta cũng muốn mở mang kiến thức một chút võ học đẳng cấp cao hơn của ngươi.

- Vâng, tiền bối

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Trong đại điện.

Triệu Phong và Triệu Lân Long đứng xa xa giằng co.

Lại nói chuyện này cũng thật kỳ quái, từ khi gia nhập Triệu tộc đến nay, Triệu Phong và đệ nhất thiên tài của Triệu tộc vẫn chưa từng luận bàn lần nào.

Đây là lần đầu tiên hắn và Triệu Lân Long trực diện đối đầu.

- Triệu Phong! Ta sẽ dùng thực lực để chứng minh kẻ nào có tư cách tiến vào Quảng Lăng phủ hơn.

Khí huyết toàn thân Triệu Lân Long bỗng nhiên thiêu đốt, tinh khí thần trở nên cường đại mà trước đó chưa từng có, áo bào màu vàng chấn động phần phật, Võ Đạo Nội Kinh vận chuyển, kình phong vô hình tự động bài xích không khí xung quanh.

Đối mặt với một trận chiến này, vài tên thiên tài của Triệu tộc đều tràn ngập chờ mong.

Hai người quyết đấu, một là đệ nhất thiên tài của Triệu tộc hiện nay, một người khác chính là đệ nhất thiên tài của Triệu tộc trước kia.

Một là đệ nhất thiên tài trong đám hậu bối của thành Vũ Dương.

Một là người có tu vi cao nhất trong đám hậu bối của thành Vũ Dương.

Hai người lần đầu gặp nhau, lần đầu luận bàn chính diện giao phong.

Vân Toa Chi!

Triệu Lân Long quát lớn một tiếng, một ngón tay điểm ra, khí tức màu tím xanh lóe lên cực nhanh, có một loại khí thế như khinh thường phong vân.

Đồng thời dưới chân hắn cũng thi triển Bộ Ảnh Thân, tốc độ và bộ pháp đều nhanh vô cùng, tại chỗ lưu lại tàn ảnh quỷ mị, trong chớp mắt đã tiếp cận Triệu Phong.

Điểm Tinh Chi!

Hai loại chỉ pháp đỉnh cấp gặp nhau, dẫn động một luồng khí lưu kình phong cường đại bộc phát, áo bào và những sợi tóc đều tung bay phần phật.

Bịch! Bịch! Bịch...

Hai người đồng thời bước lui sau.

Triệu Lân Long lui buoς, khí huyết sôi trào, lục phủ ngũ tạng nhộn nhạo một hồi vô cùng khó chịu, gần như muốn thổ huyết.

Đồng thời ngón tay vừa cùng va chạm với Triệu Phong mơ hồ cảm thấy đau nhức.

Triệu Phong thì nhẹ nhàng bay lui sau vài bước, ổn định thân hình, lộ vẻ nhàn nhã như nước chảy mây trôi.

Một màn này liền khiến cho mấy người Triệu Thiên Thương cảm thấy chấn động.

- Điểm Tinh Chỉ!

- Điểm Tinh Chỉ đột phá tầng thứ ba, hắn còn nhỏ tuổi như vậy, làm sao có thể!

Mấy vị trưởng lão hiển nhiên biết sự mạnh mẽ và đáng sợ của Điểm Tinh Chỉ.

Trong số những võ học đỉnh cấp mà Huyền Vũ các của Triệu tộc cất giữ, Điểm Tinh Chỉ là loại võ học có uy lực lớn nhất, đủ để ngạo thị võ học cùng cấp.

Chi pháp đỉnh cấp uy lực tuyệt luân bực này, cao tầng của gia tộc cũng không phải không cân nhắc việc tu luyện, thế nhưng, không có một người nào tu luyện mà không gặp phải ngăn trở, cuối cùng đành từ bỏ.

Chương 62: Tầng thứ ba của Huyền Vũ các

Hai đại thiên tài mạnh mẽ đối đầu, kích thứ nhất rõ ràng cho thấy Triệu Phong chiếm thế thượng phong.

Trong tình huống thấp hơn một trọng cảnh giới, vẫn giành được ưu thế, rõ ràng điều này quả thực khiến đám người Triệu Thiên Thương kinh hãi.

- Triệu Phong chiếm được thế nhờ vào võ học luyện thể, hơn nữa Điểm Tinh Chỉ là chỉ pháp đỉnh cấp nổi danh, uy lực đủ để khinh thường võ học cùng cấp.

Triệu Thiên Thương thở dài một tiếng, cũng không che giấu vẻ kinh ngạc trên mặt.

Thanh âm của hắn cũng đủ để Triệu Lân Long nghe thấy, mong rằng Triệu Lân Long có thể hiểu được chỗ chênh lệch trong đó.

Cảnh giới Thiết Bích Quyết của Triệu Phong đã chính thức đạt tới tầng thứ năm, mạnh mẽ vượt qua tưởng tượng.

Đây là nguyên nhân mà hắn vẫn giữ lại lực lượng nhất định, thoạt nhìn chỉ là vừa tiến nửa bước vào tầng thứ năm của Thiết Bích Quyết.

Còn nữa, uy lực công kích của “Điểm Tinh Chi” quả thật còn hơn cả “Vân Toa Chi” của Triệu Lân Long.

- Ta không tin!

Triệu Lân Long gào thét trong lòng, Võ Đạo Nội Kình điên cuồng tuôn ra, ngưng tụ tại đầu ngón tay, phát ra tiếng rít gào như vân bạo (*), kinh tâm động phách.

(*) đám mây nổ tung.

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi đó, Triệu Lân Long đã tăng chiến lực của mình tới đỉnh phong.

Nếu đổi lại là bất kỳ thiên tài nào khác của thành Vũ Dương, e rằng đều không thể đối chiến với hắn.

- Điểm Tinh Tam Thức!

Thần quang trong mắt Triệu Phong trở nên sắc bén ác liệt, đầu ngón tay phun ra nuốt vào quang ngân màu xanh, càng lúc càng tập trung, thậm chí còn có xu thế phá không mà ra.

Vù vù...

Đầu ngón tay của hắn ở trong hư không xẹt qua từng đạo quang điểm màu xanh, giống như lưu tinh lóe lên rồi biến mất, trong tiếng rít gào sắc bén còn thoáng truyền đến tiếng nổ ầm.

Phụt! Phụt! Phụt...

Công kích của Triệu Phong đan thành một quỹ tích tinh điểm (*) hết sức quỷ dị, lần lượt đánh lui Triệu Lân Long.

(*) điểm sáng như ngôi sao

Ọc...

Giao phong tới chiêu thứ tám, Triệu Lân Long thổ ra một búng máu, sắc mặt hơi có vẻ tái nhợt.

Xem tình hình này thì Triệu Lân Long khó có thể kiên trì tới chiêu thứ mười, từ trong tay Triệu Phong.

- Đây quả đúng là một Tân Vô Ngân thứ hai.

Trong lòng Triệu Hàn và Triệu Phong* đều hoảng sợ, liếc mắt nhìn nhau.

Nhưng nghĩ lại thì ngày đó, trong Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao, Triệu Phong và Tân Vô Ngân cũng ngang tài cân sức.

Thậm chí đến chiêu thứ chín mươi chín, Tân Vô Ngân còn đột nhiên nhận thua.

Từ đó có thể thấy được sự cường đại của Triệu Phong chỉ trên Tân Vô Ngân chứ không dưới hắn.

- Tùy Phong Thức!

Lúc đến chiêu thứ chín, khí tức trên người Triệu Lân Long đột nhiên đại biến.

Phụt...

Tay áo của hắn vung lên, quanh người sinh ra vòng tròn sóng khí kình phong như sóng dữ vỗ bờ, mắt thường chỉ nhìn thấy một đạo tàn quang màu tím xanh, hung hăng quấn về phía Triệu Phong.

Đây là chiêu thức gì?

Trong lòng đám người Triệu Hàn, Triệu Phong* đều run lên, cảm giác được sự biến hóa sâu sắc của một chiều kia.

Ngay cả Triệu Phong vẫn luôn chiếm thượng phong cũng cảm thấy một tia áp lực.

- Chẳng lẽ đây chính là tàn thức của võ học Thánh Phẩm?

Triệu Phong thoáng giật mình trong lòng lại khôi phục bình tĩnh, chỉ lực của Điểm Tinh Chi ngưng tụ đêm trạng thái đỉnh phong.

Điểm Tinh Nhất Chi!

Chỉ thấy một đạo thủ chỉ màu xanh phát ra rít gào sắc bén và tiếng nổ đùng như sấm, phảng phất như một ngôi sao xẹt qua, đẹp đến chết người.

- Cái gì... Hắn đã luyện thành Điểm Tinh Nhất Chi!

- Điểm Tinh Nhất Chi! Đây chính là một trong những chiêu bài tuyệt kỹ của Điểm Tinh Chỉ, có thể tu luyện thành chiêu này, e rằng cũng không còn cách tầng thứ tư bao xa nữa.

Triệu Thiên Thương và mấy vị trưởng lão đều vô cùng rung động.

Trải qua một thời gian dài, Điểm Tinh Chỉ đã trở thành một trong những loại võ học đỉnh cấp khó tu luyện nhất của Triệu tộc, uy lực của nó cũng mạnh mẽ tuyệt luân, hầu như vô địch trong võ học cùng cấp.

Gần trăm năm qua, cũng không chỉ có một thiên tài hay nhân vật cao

tầng trong tộc thử tu luyện Điểm Tinh Chi.

Thế nhưng, kết quả của bọn họ đều giống nhau, hoặc là ngón tay tàn tật, hoặc là tiến độ chậm chạp, cuối cùng đều từ bỏ nó.

Bởi vì môn chỉ pháp này không chỉ khó mà còn có tính nguy hiểm rất lớn.

Những đời trước của Triệu tộc, từng có một vị trưởng lão đã nói rằng: Điểm Tinh Chỉ có uy lực của võ học Bán Thánh Phẩm, chỉ là tính nguy hiểm quá lớn.

Thế nhưng, trùng hợp là ở thế hệ này, lại có một thiếu niên đến từ chi tộc thành công tu thành Điểm Tinh Chi, có hi vọng bước vào tầng thứ tư.

Nói thì chậm mà diễn ra thì nhanh.

Phụt phụt...

Điểm Tinh Nhất Chi phá toái hư không, đâm thủng “Phong Biển Thức” của Triệu Lân Long.

Thân hình Triệu Lân Long run lên, tay áo bị nghiền nát, cả cánh tay cảm thấy tê rần.

- Ngươi thua rồi!

Đầu ngón tay của Triệu Phong khẽ điểm lên huyệt vị trên cánh tay của hắn, khiến thân trên của Triệu Lâm Long cứng ngắc vô lực.

Trong môn võ học Điểm Tinh Chỉ này có rất nhiều huyền ảo, trong đó còn bao hàm cả phương pháp điểm huyệt, đả huyệt.

Ta thua sao?

Sắc mặt Triệu Lân Long ngốc trệ, ánh mắt có chút tan rã.

Hắn không thể không lường trước việc bản thân sẽ thua trong tay Triệu Phong, thế nhưng, lại không nghĩ rằng chênh lệch giữa hai người lại lớn đêm mức này.

Ngẫm lại bản thân mình trước đây vẫn luôn “bỏ qua”, thậm chí là xem thường đối phương thì cảm thấy thật nực cười.

- Rất không tồi, chi pháp của ngươi đã đạt đến trình độ thu phát tự nhiên rồi.

Diệp Lăng Vân mỉm cười tán thưởng.

Trải qua trận chiến này, hắn càng vui mừng và hài lòng đối với biểu hiện của Triệu Phong.

Vượt cấp khiêu chiến, cho dù là ở trong quận thành thì cũng rất hiếm thấy.

Huống chi Triệu Phong còn thắng rất dễ dàng.

Đám người Triệu Thiên Thương nhìn nhau một cái, đều âm thầm thở dài.

Bọn hắn tự nhiên có thể nhìn ra “Điểm Tinh Nhất Chi” của Triệu Phong đã hạ thủ lưu tình, nếu không thì một chỉ vừa rồi ít nhất đã phế bỏ một cánh tay của Triệu Lân Long.

Một hồi quyết đấu của thiên tài đỉnh phong trong thành Vũ Dương

cuối cùng đã kết thúc.

Diệp Lăng Vân mỉm cười, dò xét Triệu Phong lại nhìn Triệu Vũ Phi một cái, tỏ vẻ rất hài lòng.

Chuyến đi này, mặc dù bỏ lỡ thiên tài của Tân gia, thế nhưng lại thu được hai thiên tài của Triệu tộc, xem như công đức viên mãn rồi.

Đặc biệt là Triệu Phong, biểu hiện của hắn còn vượt qua những gì Diệp Lăng Vân mong muốn.

- Hai người các ngươi hãy chuẩn bị ba ngày, sau đó theo ta đi đến quận Quảng Lăng.

Diệp Lăng Vân phân phó một tiếng.

Vụt...

Diệp Lăng Vân giống như một đạo ảo ảnh, lóe lên trong mắt mấy người, sau đó biến mất.

Một khắc sau, hắn đã biến mất khỏi cửa ra vào của đại điện.

Thật nhanh!

Triệu Phong trong tình huống không sử dụng mắt trái thì ngay cả bóng dáng đối phương cũng không nhìn thấy.

Nếu như Diệp Lăng Vân muốn ra tay, toàn bộ người trong đại điện, kể cả gia chủ và ba vị trưởng lão cộng lại, e rằng đều không có sức phản kháng.

- Đây là thực lực của cửu trọng võ đạo sao? Không biết Quảng Quân

Hầu uy chấn tám phương trong truyền thuyết sẽ cường đại đến tình trạng nào?

Tâm thần Triệu Phong rung động, không khỏi hít một hơi.

Trong đại điện, mọi người đều nhao nhao tản đi.

- Gia chủ, chỉ còn ba ngày nữa, ta có thể phải quay trở về trấn Thanh Diệp một chuyến.

Triệu Phong nhìn thẳng về phía Triệu Thiên Thương, nói.

Hiện nay, gia tộc vẫn hạ lệnh cấm túc hắn, không cho phép hắn rời khỏi Triệu tộc.

- Đi đi.

Triệu Thiên Thương thân là gia chủ, thế nhưng, trong lòng vẫn cảm thấy vô lực.

Hai chữ này gần như đã hao hết khí lực toàn thân của hắn.

Hiện nay, Triệu Phong gần như đã được xem là người của “Quảng Lăng phủ”, cho hắn một trăm cái lá gan thì hắn cũng không dám làm khó Triệu Phong.

- Chẳng qua, việc Triệu Thiên Kiếm đã chết có liên quan tới ngươi, hy vọng ngươi có thể có một câu trả lời thuyết phục. Từ tình huống vừa rồi ngươi thi triển “Điểm Tinh Nhật Chi”, xem ra đã có năng lực một mình giết chết Võ Giả cấp bậc như Triệu Thiên Kiếm rồi.

Trong mắt Triệu Thiên Thương đột nhiên lóe lên tinh mang.

Giờ khắc này.

Hắn chỉ muốn Triệu Phong có thể cho hắn một câu trả lời thuyết phục.

Cho dù đáp án cuối cùng là Triệu Phong cấu kết với Thu gia thì hắn cũng không thể làm gì được.

- Hai người Triệu Thiên Kiếm quả thật là do ta giết chết, thế nhưng, cũng không phải bởi vì câu kết với Thu gia.

Triệu Phong cười nhạt một tiếng đáp.

- Vậy thật sự là ngươi...

Trên mặt Triệu Thiện Thương lộ ra vẻ hoảng sợ.

Trước đây, bọn hắn nhiều nhất chỉ hoài nghi, thực sự cũng không quá tin tưởng việc Triệu Phong có thể lấy một chọi hai, thậm chí còn giết chết hai Võ Giả lục trọng như Triệu Thiên Kiếm.

- Còn một điều nữa, người thật sự cấu kết với Thu gia không phải là ta. Muốn biết đáp án, gia chủ nếu không ngại thì cứ kiểm tra chi tiết một mạch (*) của Triệu Thiên Kiếm...

(*) mỗi dòng tộc lớn đều chia ra nhiều mạch, gồm một mạch chính và rất nhiều mạch phụ.

Triệu Phong lưu lại một câu nói sau đó rời khỏi đại điện.

Chẳng lẽ...

Vẻ mặt Triệu Thiên Thương dường như đã ngộ ra điều gì đó.

Ngay trong ngày hôm đó, cao tầng của Triệu tộc đã xuất động nhân thủ, dùng thủ đoạn sấm sét, khống chế toàn bộ thành viên trong một mạch của Triệu Thiên Kiếm, kể cả Triệu Nhật Kiếm.

Vốn bản thân Triệu Nhất Kiểm cũng không biết tình hình chi tiết cụ thể.

Thế nhưng, trong một mạch của hắn quả thực đã tìm ra được manh mối và chứng cớ bọn hắn có lui tới với Thu gia.

Chân tướng rốt cuộc đã rõ.

Trải qua một phen này, khối u ác tính của Thu gia trong Triệu gia, cuối cùng đã bị nhổ bỏ.

Cao tầng của Triệu tộc cũng ý thức được việc đãi ngộ bất công của mình với Triệu Phong.

Nếu như là lúc bình thường thì cũng chẳng có gì.

Nhưng ngày nay đã không giống ngày xưa.

Triệu Phong đã được Quảng Lăng phủ chọn trúng, thành tựu tương lai không thể hạn lượng, thành bại ngày sau thậm chí còn liên quan đến vinh nhục hưng suy của Triệu tộc.

Vì thế, cao tầng của gia tộc mới cấp cho Triệu Phong các loại khen thưởng và tăng cường đãi ngộ.

Gia chủ và mấy vị trưởng lão còn ủy thác cho Triệu Vũ Tùng đến an ủi Triệu Phong

Trong cao tầng của Triệu tộc hiện nay, chỉ có duy nhất một mình Triệu Vũ Tùng là vẫn bao che, nâng đỡ Triệu Phong.

- Ha ha ha, thật sự khiến lòng người hả hê. Những lão già này, rốt cuộc cũng có ngày phải kinh ngạc.

Triệu Vũ Tùng chẳng những không đồng tình với cao tầng của gia tộc, ngược lại còn cười nhạo một phen.

Lúc trước, Triệu Phong chịu đãi ngộ bất công đã khiến Triệu Vũ Tùng cảm thấy không phục rồi.

Hiện nay, Triệu Phong lại cường thể quật khởi khiến cho hắn cảm thấy rất khuây khỏa và hả dạ.

- Đúng rồi cao tầng trong gia tộc đã quyết định sẽ mở ra tầng thứ ba của Huyền Vũ các, để ngươi vào đó lĩnh ngộ.

Triệu Vũ Tùng còn mang đến một tin tức khác.

Tầng thứ ba của Huyền Vũ các?

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một nụ cười.

Kết quả này cũng không nằm ngoài dự liệu của hắn.

Ngay trong ngày hôm sau, Triệu Vũ Tùng đã liên hợp với hai vị trưởng lão khác, mở tầng thứ ba của Huyền Vũ các ra.

Tầng thứ ba của Huyền Vũ các là một địa phương cực kỳ thần bí.

Một vị trưởng lão, không thể nào mở ra được tầng thứ ba.

Tộc quy cũng có quy định rằng nhất định phải được sự đồng ý của ba vị trưởng lão, liên thủ lại mới có thể mở ra được tầng thứ ba của Huyền Vũ các.

Tầng thứ ba của Huyền Vũ các có một cánh cửa đá màu xanh thẩm.

Ba vị Đại Sự võ đạo liên hợp quán chú Võ Đạo Nội Kình dung nhập vào trong cánh cửa đá màu xanh thẩm kia.

Ô... ô... ô... n... g...

Cánh cửa đá màu xanh khẽ run lên, phát ra tiếng vang, dường như tác động đến cơ quan nào đó bên trong.

Bỗng nhiên, cánh cửa đá mở ra.

Triệu Phong lập tức bước vào tầng thứ ba, sau đó tiến vào một gian phòng bằng đá trống trải.

Bốn phía vách đá đều khắc một vài đồ án kỳ quái rất sống động nhưng lại không trọn vẹn, có nhiều chỗ còn mơ hồ không rõ.

Dưới sự dung nhập nội kình cường đại của ba vị Đại Sư võ đạo, những đồ án kia phảng phất như sống lại, đưa mắt nhìn xuống liền phát hiện bức tượng hiện ra hình ảnh ảo cảnh.

Tùy Phong Thức! Tàn Phong Thức! Quyền Phong Thức! Liệt Phong Thức...

Mỗi một đoạn đồ án bên dưới hình ảnh đều viết tên một loại chiêu thức.

Nhưng bởi vì niên đại đã lâu cho nên hình ảnh hiện ra cũng không rõ

ràng lắm.

Triệu Phong mơ hồ cảm thấy, bằng vào lực lượng của Đại Sư võ đạo, dường như còn chưa đủ để hoàn toàn kích phát ra ý cảnh đại thế trên đồ án thạch bích này.

- Một loạt đồ án trong thạch bích này, hẳn là tạo thành một bộ võ học Thánh Phẩm nguyên vẹn. Chẳng qua hình ảnh trên thạch bích lại quá mơ hồ, hoặc không trọn vẹn, hơn nữa Võ Đạo Nội Kình không đủ để kích phát ra những ý cảnh chiêu thức trong đó.

Mắt trái của Triệu Phong nhanh chóng xẹt qua những đồ án này.

- Triệu Phong chúng ta nhiều nhất chỉ có thể duy trì ba mươi nhịp hô hấp mà thôi, có thể lĩnh ngộ được hay không thì phải dựa vào vận mệnh của ngươi rồi.

Thanh âm của Triệu Vũ Tùng từ ngoài cửa truyền vào.

Ba mươi nhịp hô hấp!

Tâm thần Triệu Phong thoáng run rẩy, lập tức cảm thấy gấp gáp.

Vụt...

Trong khoảnh khắc tiếp theo, mắt trái của hắn bị thúc dục đến mức tận cùng, tiến vào một giao diện siêu cấp thị giác.

Dưới tình huống mắt trái tập trung nhìn, hình ảnh trên thạch bích liền hiện ra hết sức nguyên vẹn và rõ ràng.

- Thu!

Triệu Phong khẽ thốt ra một chữ, từng đoạn ý cảnh hình ảnh hiện ra trên thạch bích đều bị hút vào trong không gian của mắt trái.

Những thứ này chính là đại biểu cho tàn thức của một chiêu võ học Thánh Phẩm.

Chương 63: Áo gấm về nhà

Không gian trong mắt trái xuất hiện một đoạn cảnh tượng đồ án rất sống động, đó chính là một vài loại diễn hóa của đồ án biểu hiện vài phần ý cảnh huyền ảo.

Hắn thu lấy cảnh tượng đồ án, tuy rằng có chút mơ hồ không trọn vẹn, cũng không thể tạo thành một chiêu võ học Thánh Phẩm nguyên vẹn, thế nhưng, áo nghĩa ẩn chứa trong đó còn hơn cả võ học đỉnh cấp bình thường

Tùy Phong Thức.

Triệu Phong nhìn thấy tên đại biểu cho tàn thức ở bên dưới đồ án.

Một thức này chính là tàn thức của võ học Thánh Phẩm mà Triệu Lân Long đã thi triển ra, chẳng qua hắn ta chỉ chạm được vào một ít da lông bên ngoài mà thôi.

Ngay sau đó, Triệu Phong lại mở ra mắt trái thu lấy biến ảo của đoạn đồ án thứ hai.

Biến ảo của đoạn đồ án thứ hai càng thêm phức tạp, loại ý cảnh trùng kích này càng mạnh mẽ hơn nhiều.

Thức thứ hai, Quyền Phong Thức!

Triệu Phong thành công thu lấy biển ảo ý cảnh của đoạn đồ án này vào trong không gian của mắt trái, trong đầu đột nhiên truyền tới một trận choáng váng.

Hình ảnh mà mắt trái thu vào càng phức tạp, càng cao thâm thì càng hao tổn nhiều Tinh Thần lực của hắn.

Thức thứ ba, Tàn Phong Thức!

Triệu Phong cắn răng chịu đựng, đem biến ảo của đoạn đồ án thứ ba trên thạch bích thu vào trong không gian trong mắt trái.

Thức thứ ba này so với hai thức trước còn phức tạp hơn, càng khó thu vào hơn.

Lúc này, trận choáng váng trong đầu càng ngày càng mãnh liệt hơn.

Trên trán Triệu Phong ứa ra mồ hôi lạnh, có cảm giác không còn chút sức lực nào.

Hắn muốn tập trung tinh lực để thu lấy đồ án “Liệt Phong Thức” của thức thứ tư, thế nhưng lại có chút lực bất tòng tâm.

Phù...

Hắn hít sâu một hơi, nhắm mắt lại, thúc dục Lăng Độ Khí Quyết, nắm bắt thời gian đó mà khôi phục tinh lực.

Bên ngoài cửa đá, Võ Đạo Nội Kình của ba vị trưởng lão Triệu tộc vẫn tiếp tục quán chú vào, tông cộng chỉ còn có thể duy trì ba mươi nhịp hô hấp.

Thời gian hắn lưu lại đây càng lúc càng ít.

Mười nhịp hô hấp... Mười lăm nhịp hô hấp... Hai mươi nhịp hô hấp...

Mắt thấy thời gian đã sắp đạt tới giới hạn cuối cùng.

Ba vị trưởng lão bên ngoài cửa đá đã dần có chút không thể chống đỡ nổi.

Hai mươi lăm nhịp hô hấp... Hai mươi sáu nhịp hô hấp... Hai mươi bảy nhịp hô hấp.

Hô hấp của Triệu Phong cũng dần trở nên dồn dập.

Lúc này, tinh thần mệt mỏi của hắn mới giảm bớt được một chút.

Chỉ còn lại ba nhịp hô hấp cuối cùng!

Liệt Phong Thức!

Triệu Phong đột nhiên mở mắt trái ra, bên ngoài đồng tử di động một luồng ánh sáng màu xanh, thu lấy ý cảnh của đoạn đồ án thứ tư.

Phù...

Khoảnh khắc tiếp theo, ý thức của hắn bị một màn viêm hỏa phong vân cuồng liệt bao phủ toàn thân, truyền đến cảm giác nóng bỏng khó chịu như bị thiêu đốt.

Trận gió mạnh này cuồng bạo trùng kích, phảng phất như có thể phá hủy hết tất cả, những nơi nào nó đi qua tất cả mọi thứ đều bị đốt cháy rụi nghiền nát....

- Đây là lực lượng mà Võ Giả có thể đạt tới hay sao?

Triệu Phong kinh hãi rung động, cảm thấy miệng lưỡi đắng khô, mồ hôi trên người phảng phất như bị bốc hơi.

Nhưng trong hiện thực, hắn lại không chịu bất kỳ thương tổn nào, chẳng qua là một loại cảnh tượng ý cảnh trùng kích mà thôi.

Vụt...

Cảnh tượng đại biểu cho đoạn đồ án thứ tư là “Liệt Phong Thức” cuối cùng đã bị thu vào không gian trong mắt trái.

Thành công!

Thể xác và tinh thần của Triệu Phong đều mệt mỏi, đặt mông ngồi bệt trên mặt đất.

Gần như cùng lúc đó, ba vị trưởng lão bên ngoài cửa đá cũng thu hồi Võ Đạo Nội Kình.

Ô... ô... ô... n... g...

Đồ án trên tường đá trong gian phòng lại khôi phục vẻ tĩnh mịch, trở nên u ám, không còn bất kỳ ý cảnh nào.

- Thế nào, lĩnh ngộ được không?

Lúc Triệu Phong đi ra khỏi tầng thứ ba, ba vị trưởng lão Triệu Vũ Tùng đều lên tiếng dò hỏi.

Lĩnh ngộ?

Triệu Phong khẽ giật mình, hắn tiến vào tầng thứ ba, quả thật là không lĩnh ngộ được gì.

- Đừng nản chí, nơi này chỉ lưu lại tàn thức của võ học Thánh Phẩm,

hết sức mơ hồ, thiên tài mỗi thời kỳ tiến vào tầng thứ ba, phần lớn đều không có thu hoạch.

Triệu Vũ Tùng mỉm cười an ủi.

Bọn họ cũng không cảm thấy kỳ quái vì Triệu Phong không lĩnh ngộ được gì.

- Không sai, cho dù miễn cưỡng lĩnh ngộ được một chút da lông, còn không bằng một môn võ học đỉnh cấp thật sự.

Một vị trưởng lão khác cũng gật đầu nói.

Trải qua một thời gian dài, tầng thứ ba của Huyền Vũ các vẫn không phổ biến ra ngoài chính bởi vì hai nguyên nhân:

Thứ nhất, mỗi lần mở ra cần phải tiêu hao nguyên khí của ba vị trưởng lão, cái giá phải trả rất lớn, hơn nữa chỉ có thể duy trì trong ba mươi nhịp hô hấp..

Thứ hai tàn thức của võ học Thánh Phẩm mơ hồ không rõ, một số nhân vật thiên tài cũng rất khó lĩnh ngộ được tinh túy từ trong những cảnh tượng mơ hồ trên thạch bích.

- Đã khiến mấy vị trưởng lão hao tâm tổn trí rồi.

Trên mặt Triệu Phong vẫn vui vẻ, không có chút thất vọng và nản chí.

Đúng vậy, trong ba mươi nhịp hô hấp vừa rồi quả thực hắn không lĩnh ngộ được gì.

Thế nhưng, hắn đã hoàn toàn thu lấy cảnh tượng của bốn đoạn đồ án trong đó vào trong không gian của mắt trái, trở thành đồ của riêng

mình.

Sau khi về nhà.

Triệu Phong nhắm mắt lại, đầu tiên là ngồi xuống khôi phục tinh lực.

Sau khi tinh thần sung túc, hắn bắt đầu tìm hiểu tàn thức của bốn chiêu võ học Thánh Phẩm trong đầu.

Cảnh tượng của bốn đoạn đồ án cũng không phải là chiêu thức võ học Thánh Phẩm nguyên vẹn, mà rất mơ hồ.

Cho nên, trong quá trình Triệu Phong lĩnh ngộ cũng gặp phải không ít ngăn trở.

Thức thứ nhất và thức thứ hai trong đó, độ khó không bằng chiêu “Huyền Phong Chưởng” của thiếu nữ trẻ tuổi.

Thế nhưng, thức thứ ba thì gần như sánh ngang với Huyền Phong Chưởng.

Thức thứ tư “Liệt Phong Thức” lại càng tràn ngập một loại ý cảnh hủy diệt tàn sát, uy lực mạnh mẽ đáng sợ, cho dù là tàn thức thì uy lực cũng kinh thế hãi tục, vượt qua cực hạn lực lượng của thân thể nhân loại.

Lĩnh ngộ một thời gian.

Triệu Phong thở dài một hơi, không khỏi lắc đầu.

Tàn thức của bốn chiêu võ học Thánh Phẩm này, chỉ có chiêu “Tùy Phong Thức” thứ nhất là hắn có thể tìm hiểu được đôi chút.

Thế nhưng, chỉ là một chiêu thức võ học Thánh Phẩm không trọn vẹn, cho dù có hoàn toàn lĩnh ngộ, khiến chỉnh thể thực lực tăng lên, nhưng còn xa mới bằng một bộ võ học đỉnh cấp nguyên vẹn.

Bởi vì chiêu “Tùy Phong Thức” thứ nhất chỉ dùng để phụ trợ, cũng không phải thuộc loại công kích.

Xét từ điểm ấy, Triệu Phong cũng không có cưỡng cầu lĩnh ngộ tàn thức của chiêu võ học Thánh Phẩm này.

Chẳng qua, hắn vẫn có một loại trực giác, đó là tàn thức của bốn loại võ học Thánh Phẩm này, trước mắt không có tác dụng lớn, nhưng tương lai, sẽ có một ngày phát huy được hiệu quả rất lớn.

Sáng sớm ngày hôm sau, Triệu Phong dựa theo kế hoạch lúc trước của mình, cùng cha mẹ trở lại trấn Thanh Diệp.

Hai ngày nữa hắn phải rời khỏi thành Vũ Dương, đi đến quận Quảng Lăng cách ngoài mấy ngàn dặm.

- Trong nháy mắt, ta đã ở Triệu thị gia tộc này hơn một năm rồi.

Triệu Phong không khỏi cảm khái.

Lúc vừa mới gia nhập Triệu thị gia tộc, hắn chẳng qua chỉ là Võ Đồ nhất trọng võ đạo.

Không đến một năm, hắn đột nhiên phát triển mạnh đạt tới cấp độ lục trọng võ đạo.

- Với tuổi và tu vi của ngươi bây giờ, trở về trấn Thanh Diệp cũng xem như áo gấm về nhà rồi.

Phụ thân Triệu Thiên Dương mỉm cười nói.

Đối với biểu hiện của con trai cha mẹ luôn cảm thấy vô cùng tự hào.

Triệu gia chi tộc của trấn Thanh Diệp có quy mô rất nhỏ, ước chừng hơn trăm nhân khẩu mà thôi.

Gia chủ chi tộc là Triệu Khai Nguyên là một Võ Giả tứ trọng võ đạo, tuổi đã lục tuần.

Ngoài ra, toàn bộ Triệu gia chi tộc, thanh niên và trung niên có tu vi cao nhất chỉ là Võ Đồ tam trọng võ đạo.

Nghe tin Triệu Phong trở về, gia chủ Triệu Khai Nguyên tự mình ra đón tiếp, vô cùng nồng nhiệt.

Nhớ ngày đó, Triệu Phong ở trấn Thanh Diệp cũng là đệ nhất thiên tài của Triệu gia chi tộc.

Ngày hôm nay, hắn thật sự không phụ lòng mong đợi của mọi người, áo gấm về nhà, được mọi người nhìn chăm chú, có cảm giác như anh hùng trở về.

Mấy người cùng đi với nhau, tiến vào một lầu các của chi tộc.

Phòng ốc kiến trúc nơi đây không thể so với Triệu thị gia tộc xa hoa khí phái, rất nhiều nơi đã lâu không được tu sửa, một số chỗ đã cũ nát không chịu nổi, có chút khó coi.

- Phong nhi, thành tựu được như ngày hôm nay, đã nằm ngoài dự đoán của chúng ta rồi.

Triệu Khai Nguyên không khỏi sụt sịt.

Chỉ trong một năm ngắn ngủi, Triệu Phong đã đạt tới tu vi ngũ trọng, cho dù là ở chi tộc cũng là đệ nhất nhân.

Tất cả mọi người ở đây quả thật đều không nghĩ tới chuyện này.

Dựa theo kinh nghiệm trước kia, mỗi lần đề cử thiếu niên đến Triệu thị gia tộc, phần lớn đều rất tầm thường vô vi, không lâu sau đã bị bổn tộc đuổi trở về.

Trên thực tế, lúc trước đề cử Triệu Phong đi thành Vũ Dương, Triệu Khai Nguyên và đám trưởng bối cũng không ôm bao nhiêu hi vọng.

Được biết chân tướng chuyện này, Triệu Phong cũng cảm thấy kinh ngạc.

Các trưởng bối ở trấn Thanh Diệp có cảm tình với mình, căn bản đều không nghĩ mình có thể nổi bật trong Triệu tộc, thậm chí còn chuẩn bị đón nhận tin “bị đuổi về chi tộc”.

Trong lúc mọi người đang đàm luận, thì bên ngoài cửa Triệu gia đột nhiên truyền tới một trận ồn ào.

Đột nhiên, ở xa truyền tới tiếng đánh nhau, còn kèm theo cả tiếng kêu thảm thiết.

Xảy ra chuyện gì?

Triệu Phong nhướng mày, mấy người đang nói chuyện trong phòng cũng bị cắt ngang.

- Bẩm gia chủ, người của Lưu gia lại đến gây phiền toái rồi.

Một thanh niên mặt mũi bầm dập của Triệu gia chi tộc từ bên ngoài xông vào nói.

- Có lý nào lại vậy!

Gia chủ Triệu Khai Nguyên đứng lên, trên mặt đầy vẻ tức giận.

- Lưu gia?

Trong mắt Triệu Phong đột nhiên lóe lên một tia sắc bén.

Hắn từ nhỏ xuất thân tại trấn Thanh Diệp, cho nên đã quen thuộc "Lưu gia" đến không thể quen thuộc hơn.

Gần vài chục năm qua, Lưu gia nhanh chóng quật khởi, thế lực khuếch trương cực nhanh, từ hai năm trước đã trở thành đệ nhất gia tộc của trần Thanh Diệp.

Mặc dù trấn Thanh Diệp còn xa mới có thể so sánh với thành Vũ Dương, thế nhưng, thế lực số một thị trấn cũng tuyệt đối không thể xem thường.

Triệu Phong còn nhớ rõ, một năm trước, lúc mình rời đi nghe đồn Lưu gia đã có hai ba vị cường giả ngũ trọng võ đạo.

- Gần một năm nay, Lưu gia nhanh chóng chiếm đoạt sản nghiệp của một vài thế lực gia tộc, bây giờ bọn hắn lại có chủ ý với một quặng mỏ mà Triệu gia ta dùng để duy trì kế sinh nhai, vọng tưởng bỏ ra ba ngàn lượng bạc để ép mua.

Ngữ khí của Triệu Khai Nguyên tràn đầy phẫn hận không phục, thế nhưng, trên gương mặt vẫn không giấu được nét u sầu.

- Ha ha, Lưu gia này thật to gan!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, đứng dậy, dẫn đầu đi ra ngoài.

- Phong nhi không được kích động, Thể lực của Lưu gia tuyệt đối không đơn giản như biểu hiện bên ngoài đầu. Gần một năm qua, Lưu gia đã xuất hiện một vị cường giả lục trọng...

Gia chủ Triệu Khai Nguyên kinh hô một tiếng vội vàng lên tiếng ngăn cản.

Thực lực của Triệu Phong tuy mạnh, thế nhưng chỉ đơn độc một mình làm sao có thể đối đầu với Lưu gia hiện nay đang thanh thế ngập trời chứ?

Lưu gia, đã có hơn mười vị cấp bậc Võ Giả.

Trong đó, có hai vị ngũ trọng võ đạo.

Đáng sợ nhất là những năm gần đây còn xuất hiện một vị cường giả lục trọng võ đạo, uy hiếp toàn bộ trấn Thanh Diệp, nhưng lại khiến các thế lực gia tộc khác chỉ giận mà không dám nói gì.

Nộ Long Quyền!

Tại cửa Triệu gia chi tộc, Triệu Phong dùng một quyền đánh bay một Võ Giả của Lưu gia.

- Tên này là Võ Giả ngũ trọng, mọi người cùng nhau xông lên.

Một Võ Giả cầm đầu Lưu gia kinh ngạc quát to.

Một nhóm người hung ác liếm miệng, đồng loạt xông lên, đánh về

phía Triệu Phong.

- Nhanh trợ giúp Phong nhi.

Triệu Khai Nguyên và Triệu Thiên Dương hoảng sợ nói.

Tình cảnh trở nên hỗn loạn.

- Đừng ai xông lên, để mình ta là đủ rồi.

Trong đám người đột nhiên truyền đến tiếng quát của Triệu Phong.

Phành phành phành...

Hắn phi người tung một cước, đá bay vài tên tay chân của Lưu gia.

Triệu Phong một mình đối mặt với sự vây công của đám người, vẫn bình tĩnh thong dong, phàm những tên tay chân của Lưu gia tiếp cận hắn đều ngã xuống đất, hết sức thê thảm, một số kẻ hung ác trong đó thậm chí còn bị gãy tay gãy chân.

Bắt giặc trước hết bắt vua!

Vị trí cũ của Triệu Phong lưu lại vài đạo tàn ảnh, rất nhanh đã đánh bại hai ba tên Võ Giả cầm đầu.

- A...

- Tha mạng! Công tử tha mạng!

Trước cửa của Triệu gia chi tộc, đám người Lưu gia người ngã ngựa đổ, bụi đất tung bay.

Mà Triệu gia chỉ có một người.

Thân ảnh thiếu niên kia đứng thẳng trong khung cảnh bụi bặm và tiếng kêu la hỗn loạn, càng lộ vẻ anh vĩ cao lớn.

- Ha ha ha.

Người của Triệu gia chi tộc phát ra từng trận cười dài trong lòng rất hả hê.

Đám Võ Giả, Võ Đồ của Lưu gia chật vật vô cùng, thảm bại trở về.

Triệu Phong lắc đầu, những người này chưa đủ khiến hắn để tâm.

- Lưu gia này, chỉ e vẫn không từ bỏ ý đồ, chúng ta phải đề phòng thế nào mới tốt đây?

Trên mặt gia chủ Triệu Khai Nguyên có chút lo lắng bất an.

Bất kể nói thế nào đi nữa thì Lưu gia vẫn là thế lực lớn nhất trấn Thanh Diệp, cường đại gấp mười lâm thế lực của Triệu gia chi tộc.

Đề phòng?

Triệu Phong có chút giật mình đột nhiên nói:

- Tại sao phải đề phòng? Tại sao chúng ta không trực tiếp tiêu diệt Lưu gia?

Chương 64: Ai là thợ săn

- Tại sao phải để phòng? Tại sao chúng ta không trực tiếp tiêu diệt Lưu gia?

Triệu Phong vừa nói ra lời này, liền khiến đám người Triệu gia chi tộc kinh ngạc giật mình.

Tiêu diệt Lưu gia?

Gia chủ Triệu Khai Nguyên là người cầu đầu các trường bối, trong mắt ông ta tràn ngập vẻ hoảng sợ, liên tục lắc đầu:

- Tuyệt đối không thể! Thế lực của Lưu gia vẫn luôn một tay che trời ở trấn Thanh Diệp, Triệu gia chúng ta thì thế đơn lực bạc...

Trong suy nghĩ của bọn họ, chỉ có thể nhẫn nhục và chịu đựng trước sự càn rỡ của Lưu gia, tối đa cũng chỉ có thể đề phòng.

Về phần chủ động xuất kích, việc này ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ đến, trừ phi ngại sống quá lâu.

- Chuyện này cứ giao cho ta đi!

Triệu Phong vừa nói xong thân hình nhoáng lên một cái, chỉ để lại một đạo tàn ảnh ở vị trí cũ.

Trong nháy mắt tiếp theo, hắn bay vọt lên một mái hiên phía đối diện, chỉ sau vài nhịp hô hấp đã không còn trông thấy bóng dáng đâu nữa.

Không tốt!

Đám người Triệu Khai Nguyên và Triệu Thiên Dương đều hô to không ổn.

Thể lực của Lưu gia tại trấn Thanh Diệp này cường đại đến mức nào, há chỉ một kẻ “tân tú” vừa xuất hiện là có thể lay chuyển được?

- Mau đuổi theo hắn!

Mấy người trong phòng liền nhao nhao kinh hô.

Thế nhưng, phóng mắt khắp toàn bộ Triệu gia chi tộc, thậm chí khắp toàn bộ trấn Thanh Diệp, có ai có thể thắng được Triệu Phong ở phương diện tốc độ chứ?

Triệu Khai Nguyên là người mạnh nhất Triệu gia chi tộc, thế nhưng, tốc độ còn xa mới bằng một nửa của Triệu Phong.

Triệu Phong thi triển Phiêu Lăng Độ, bay vọt qua phòng ốc nhà cửa và cây cối, chân gần như không chạm đất, chỉ cần gặp phải chổ trống là hắn lại mượn lực trong hư không.

Hiện nay, Phiêu Lăng Độ của hắn cơ bản đã gần đạt tới cảnh giới đại thành.

Chẳng biết tại sao, lúc đang thúc dục võ học khinh thân, Triệu Phong tự nhiên lại nghĩ đêm việc vận dụng ý cảnh áo nghĩa của “Tùy Phong Thức”.

“Tùy Phong Thức” chính là một thức dễ dàng nhất trong bốn tàn thức võ học Thánh Phẩm mà Triệu Phong lấy được từ Huyền Vũ các.

Giờ phút này, trong lúc hắn thi triển võ học khinh thân Phiêu Lăng Độ, Triệu Phong cũng tự nhiên dung nhập “Tùy Phong Thức” vào, thân hình hắn càng trở nên phiêu dật tự nhiên, phảng phất như hòa thành một thể cùng tiếng gió xung quanh.

Bịch! Bịch!

Triệu Phong cảm thấy thân thể mình càng trở nên nhẹ nhàng, lúc bay vọt trên không trung cũng càng trôi chảy hơn, mỗi lần ở giữa không trung đều có thể tùy ý thay đổi phương hướng.

Trong lúc vô tình, Phiêu Lăng Độ của hắn đã hoàn toàn đạt tới cảnh giới đại thành, tốc độ khinh thân đã tấn chức lên một cấp độ khác.

Chỉ trong chốc lát, tốc độ của Triệu Phong lại đề cao lần nữa.

Vụt...

Mắt thường chỉ có thể nhìn thấy một đạo tàn ảnh, phòng ốc cây cối lóe lên rồi biến mất, bị bỏ lại phía sau rất xa, nhanh đến không thể tưởng tượng nổi.

Trong lòng Triệu Phong mừng rỡ không thôi, không ngờ rằng “Tùy Phong Thức” thoạt nhìn không có uy lực gì lại có hiệu quả phụ trợ lớn như vậy.

Bởi vậy có thể thấy được ngày trước Triệu Lân Long lĩnh ngộ “Tùy Phong Thức”, nhưng lại sử dụng như võ học công kích, hoàn toàn đi sai đường.

Trấn Thanh Diệp, Lưu gia phủ đệ.

- Bẩm trưởng lão, Triệu gia đột nhiên xuất hiện một thiếu niên thiên

tài thực lực mạnh đến mức không thể chống đỡ, đánh tàn phế rất nhiều huynh đệ của chúng ta.

Một Võ Giả Lưu gia đầu tóc rối bời, có chút hồi hộp bất an nói.

- Hả? Ngay cả Triệu gia cũng dám động vào người của chúng ta?

Trong đại sảnh một vị trung niên hơi mập mặc áo bào hoa lệ, chậm rãi nói chuyện.

Trong lúc nói chuyện, trung niên hơi mập còn nhấp một ngụm trà, lộ vẻ không hề đếm xỉa đến chuyện này.

Tại trấn Thanh Diệp, Lưu gia chính là bá chủ không phải nghi ngờ, tác phong vẫn luôn mây mưa thất thường.

Mấy năm gần đây, người dám khiêu chiến quyền uy của hắn đều lần lượt bốc hơi khỏi nhân gian.

Thế lực của Triệu gia nhỏ bé, trong mắt Lưu gia, chẳng qua chỉ là một tiểu gia tộc, tiện tay là có thể diệt.

Nếu không phải cố kỵ trên Triệu gia còn có Triệu thị gia tộc, Lưu gia đã sớm thâu tóm bọn chúng rồi.

- Trưởng lão, ngài phải làm chủ cho chúng ta, Triệu gia dám làm như vậy, chính là không để gia chủ ngài vào mắt.

Mấy tên tay chân của Lưu gia đều đau khổ khẩn cầu.

- Các ngươi cứ truyền lại lời này, cho Triệu gia một ngày phải giao ra tên thiếu niên kia, nếu không tự gánh lấy hậu quả.

Thanh âm của trung niên mập mạp đột nhiên trở nên lạnh lùng nghiêm nghị, trong phòng lập tức xuất hiện áp lực nặng nề.

- Vâng vâng...

Mấy tên tay chân của Lưu gia đều lộ vẻ vui mừng, lập tức đồng ý.

- Đại sự không ổn rồi! Tên thiếu niên của Triệu gia đã giết tới phủ rồi!

Đúng lúc này, tại một nơi nào đó trong Lưu gia phủ đệ, bỗng truyền đến một hồi âm thanh hỗn loạn.

Bịch! Bịch!

Một đạo tàn ảnh xẹt qua Lưu phủ, giống như vào chốn không người, những nơi đạo tàn ảnh này đi qua đều không một ai có thể ngăn cản một chiêu.

- Bẩm trưởng lão! Bẩm gia chủ! Một tên thiếu niên của Triệu gia đã giết vào trong phủ, hiện đã tổn thương một hai chục người rồi.

Trong Lưu gia phủ đệ, khung cảnh bỗng trở nên hỗn loạn.

Đạo thân ảnh lóe lên như kinh hồng (*), mỗi lần hiện thân đều dễ dàng chế trụ một người tu luyện võ đạo.

(*) kinh hồng nhanh như cắt.

Trong chính đường đại sảnh của Lưu gia.

Gia chủ Lưu Quý Vinh và hai tên trường lão, cùng với sáu tên Võ Giả đều tập trung ở đây.

- Tốc độ của kẻ đó quá nhanh, cho dù là ngũ trọng võ đạo cũng kém xa.

Một vị trưởng lão gầy gò lên tiếng.

- Triệu gia chi tộc chưa từng xuất hiện thiên tài bực này, tuổi còn nhỏ mà tu vi ít nhất đã là ngũ trọng đỉnh phong.

Trưởng lão mập mạp không còn vẻ mặt nhẹ nhõm như trước, ngưng trọng nói.

Với tu vi ngũ trọng võ đạo của hai vị trưởng lão mà hầu như không thể nhìn thấy rõ thân ảnh của thiếu niên đó, chứ đừng nói chi đến việc đuổi giết.

Cũng may giờ phút này, trong phủ đệ đã khôi phục lại tĩnh lặng, không thấy thiên tài của Triệu gia ra tay nữa.

Ánh mắt của mọi người đều hướng về phía gia chủ Lưu Quý Vinh, bởi ở đây hắn là người có tu vi cao nhất.

Lưu Quý Vinh tuổi trạc lục tuần, tóc hoa râm, trên mặt vẫn duy trì nét trấn định, trầm giọng nói:

- Tại phương diện tốc độ, ta cũng không theo kịp hắn.

Điều này sao có thể?

Tất cả mọi người đều lạnh run người.

Nên biết, nửa năm trước Lưu Quý Vinh đã đột phá lục trọng, hiện vẫn là đệ nhất nhân của trần Thanh Diệp.

Nên xử lý chuyện này thế nào?

Mấy người cao tầng của Lưu gia đều bó tay chịu thua.

- Đương nhiên, nếu như hắn hiện thân trực diện, ta hoàn toàn nắm chắc chiến thắng.

Chỉ có gia chủ Lưu Quý Vinh là vẫn giữ sắc mặt trấn định, không có một tia kinh hoảng.

- Hừ! Tiểu tử kia nếu dám hiện thân ở chính đường đại sảnh ta sẽ khiến hắn có đi mà không có về.

Mọi người đều nhao nhao quát lên.

Giờ phút này, trong chính đường đại sảnh tập trung đến tám phần cao tầng hạch tâm của Lưu gia, thực lực đủ để nghiền nát tất cả thế lực trong trần Thanh Diệp.

Tên thiếu niên của Triệu gia nếu xâm nhập vào đây, cũng không khác gì chui đầu vào lưới.

Đây cũng chính là đối sách của Lưu Quý Vinh lấy tĩnh chế động.

- Ha ha, các ngươi đều tập trung một chỗ, như vậy là tốt nhất, đỡ tốn công ta hao tâm tổn trí.

Tiếng cười khẽ của một thiếu niên từ trên đỉnh phòng truyền đến.

Mọi người trong đại sảnh đều đồng loạt biến sắc.

Tên thiên tài của Triệu gia từ khi nào đã chạy lên đỉnh đầu của mọi người?

Phành...

Nóc nhà chấn động, gạch nói bị nghiền nát, một thiếu niên còn trẻ rơi xuống chính giữa đại sảnh.

Người đến, chính là Triệu Phong.

Nơi hắn dừng chân chính là tại trung tâm của đám cao tầng Lưu gia.

Việc này liền tạo thành cục diện vô cùng mạo hiểm, Triệu Phong đặt mình trong vòng vây của cao tầng cường giả Lưu gia, không khác gì "Khốn Thú Chi Đậu" (*). -□□□□

(*) Khốn thú chi đậu: ý nói đã lâm vào đường cùng rồi mà vẫn còn cố gắng vùng vẫy

- Ha ha ha... Thiên la địa võng không mời mà tới!

Gương mặt trưởng lão mập mạp đột nhiên đỏ bừng, hưng phấn cười lớn.

Trên khuôn mặt của Lưu Quý Vinh và trưởng lão gầy gò cũng lộ vẻ vui mừng.

Sáu tên Võ Giả khác cũng cực kỳ hưng phấn, âm thầm tụ lực, thúc dục Võ Đạo Nội Kinh.

- Thiếu niên, ngươi thật sự rất ưu tú, chẳng qua vẫn còn non lắm.

Trên mặt Lưu Quý Vinh tràn đầy đắc ý, bộ dạng như nắm chắc thắng lợi trong tay.

Nếu như Triệu Phong vẫn một mực không chính diện xuất chiến, với tốc độ khinh thân siêu quân nhất đẳng của hắn, bọn họ cũng không thể làm được gì.

Nhưng nào ngờ, Triệu Phong lại từ bỏ ưu thế này, trực diện đối đầu cùng với cao tầng Lưu gia.

Giờ phút này, đám người cao tầng của Lưu gia đều dùng ánh mắt như nhìn "kẻ ngu" để quan sát Triệu Phong, ở chính giữa đại sảnh, trên mặt tất cả đều không có hảo ý, có chút ngoan độc.

Triệu Phong khẽ giật mình, làm ra vẻ tỉnh ngộ.

- Xem ra các ngươi còn chưa biết rốt cuộc ai là con mồi, ai là thợ săn rồi.

Triệu Phong mỉm cười tự tin.

- Tiểu tử, còn không mau bó tay chịu trói.

Vài tên Võ Giả chậm rãi tiến lại gần, muốn lập tức ra tay.

Chỉ có gia chủ Lưu Quý Vinh là trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc.

Nhưng lúc này, Triệu Phong đã lọt vào vòng vây của đám người quả thật dễ dàng như bắt rùa trong hũ.

- Bắt lấy hắn!

Trưởng lão mập mạp quát lên một tiếng, cả đám Võ Giả đều đồng loạt ra tay.

Toái Thạch Chưởng!

Phi Vân Thôi!

Hồ Khiếu Quyền!

Đám Võ Giả vây công đánh ra các loại võ học ầm ầm đánh tới.

Triệu Phong lập tức đối mặt với công kích của sáu Võ Giả.

Lưu Quý Vinh và hai trưởng lão đều canh chừng những phương hướng mà Triệu Phong có thể bỏ trốn.

Thế nhưng, Triệu Phong ở trong vòng vây lại căn bản không có ý định chạy trốn.

Phành! Phành! Phành! Phành...

Công kích đồng loạt rơi lên người hắn.

Thiết Bích Chấn Sát!

Triệu Phong vẫn trầm ổn như bức tường sắt, sinh ra một luồng lực phản chấn vô hình, bá đạo cương liệt, đủ khiến kim thiết tan nát.

Rắc rắc rắc...

Bên tai không ngừng vang lên âm thanh xương cốt gãy nát.

Công kích của năm sáu tên Võ Giả gần như không phân biệt trước sau, đều rơi lên người Triệu Phong, thế nhưng, lại bị lực lượng phản chấn đáng sợ dội lại, khiến xương cốt đứt gãy, nặng thì thậm chí gãy tay gãy chân.

Bịch! Bịch! Bịch...

Năm sáu tên Võ Giả gào thét ngã xuống đất, cả đám đều bị trọng thương mất đi chiến lực.

Một màn này khiến cho Lưu Quý Vinh và hai tên trưởng lão vẫn chưa xuất thủ đều ngây ra như phỗng, đứng bất động tại chỗ.

Đợi đến khi phản ứng lại thì mấy người đều hít vào một ngụm khí lạnh, trên mặt tràn đầy hoảng sợ và rung động.

- Điều này... Điều này làm sao có thể?

Trưởng lão mập mạp hét thất thanh lên.

- Đến lượt các ngươi!

Triệu Phong dù bận vẫn ung dung nhìn về phía ba người Lưu Quý Vinh.

- Thiếu niên, chúng ta có chuyện gì thì từ từ nói.

Trên mặt Lưu Quý Vinh vẫn cố nặn ra vẻ tươi cười, thế nhưng, vẻ mặt còn khó coi hơn cả khóc.

Triệu Phong vừa rồi thể hiện ra thực lực đã vượt ngoài phạm vi nhận thức của bọn hắn.

Khó trách đối phương dám đơn thương độc mã giết vào đại bản doanh của Lưu gia.

Bây giờ, cho dù là Lưu Quý Vinh cũng không nắm chắc có thể đối phó với Triệu Phong.

- Cho các ngươi một ngày, toàn bộ cường giả cấp bậc Võ Giả của Lưu gia đều phải rút khỏi trấn Thanh Diệp. Bằng không thì Triệu mô sẽ phế bỏ tu vi của các ngươi.

Triệu Phong hờ hững nói.

Hắn từ nhỏ đã lớn lên ở trấn Thanh Diệp, rất hiểu rõ các loại thủ đoạn tàn nhẫn của Lưu gia.

Bởi vậy, Triệu Phong trừng phạt như vậy vẫn còn rất nhẹ.

- Vâng vâng vâng...

Lưu Quý Vinh lập tức đồng ý, đồng thời cũng liếc mắt nhìn hai người trưởng lão bên cạnh.

Dễ dàng đáp ứng như vậy sao?

Ngay lúc Triệu Phong tỏ ra kinh ngạc thì dị biển phát sinh.

Phá Vân Chưởng!

Võ Đạo Nội Kinh của Lưu Quý Vinh bỗng nhiên bộc phát, hắn phát động một quyền cao cấp hỏa hầu đỉnh phong, đánh thẳng về phía đỉnh đầu của Triệu Phong.

- Tiểu tử chết đi!

Trưởng lão mập mạp và gầy gò cũng từ hai phương hướng khác giáp công Triệu Phong.

Ở khoảng cách gần như vậy bỗng nhiên gặp phải sự phản công điên

cuồng của một Võ Giả lục trọng và hai cường giả ngũ trọng cho dù là Triệu Phong thì cũng cảm thấy có chút khó đề phòng.

- Thiếu niên, ngươi vẫn còn non lắm!

Lưu Quý Vinh nhe răng cười, kình phong của một chưởng đã áp bách đến đỉnh đầu của Triệu Phong.

- Ngu muội vô tri!

Triệu Phong lạnh lùng cười, tại vị trí cũ lưu lại một đạo tàn ảnh, giữa thế vây công của ba người không ngừng xuất hiện rất nhiều tàn ảnh.

Không tốt!

Công kích của ba người Lưu Quý Vinh đều thất bại, ngay cả chéo áo của Triệu Phong cũng không chạm được.

Vụt...

Khoảnh khắc tiếp theo, hư ảnh nhoáng lên.

Thân ảnh Triệu Phong lại lần nữa hiện ra giữa ba người, thế cục trước sau đều giống nhau như đúc, phảng phất như thời gian quay ngược trở lại.

Cái gì!

Ba người Lưu Quý Vinh đều khiếp sợ biến sắc, nhìn chằm chằm Triệu Phong ở gần trong gang tấc, thế nhưng, sau lưng đã ướt đẫm mồ hôi.

- Bộ pháp cao cấp... Cảnh giới viên mãn?

Lưu Quý Vinh khó khăn thốt lên vài câu khó hiểu.

Lúc này, bọn hắn rốt cuộc đã ý thức được sự đáng sợ của thiếu niên trước mắt.

Chương 65: Tả Thần Tiền Thuật

Sau khi lĩnh ngộ sơ bộ “Tùy Phong Thức”, Phiêu Lăng Độ của Triệu Phong chẳng những đột phá đến đại thành mà thân pháp Lăng Vi Bộ cũng đạt tới hòa hầu viên mãn.

Tu luyện bộ pháp cao cấp tới hỏa hầu viên mãn, phóng mắt khắp toàn bộ thành Vũ Dương, trong số đám hậu bối e rằng không tìm ra được một người, thậm chí là trong các thế hệ trước cũng gần như không thể tìm ra.

- Các ngươi đã không biết tốt xấu, vậy thì đừng trách Triệu mỗ hạ thủ vô tình.

Sắc mặt Triệu Phong đột nhiên trở nên lạnh lùng, trong mắt lộ ra sát cơ.

Vừa rồi ba người Lưu Quý Vinh hiển nhiên muốn dồn hắn vào chỗ chết, nếu thực lực của hắn không đủ, e rằng đã mất mạng ngay tại chỗ rồi.

Đúng như lời Lưu Quý Vinh vừa nói, Triệu Phong vẫn còn quá non, tâm tính không đủ tàn nhẫn.

Nhân từ với địch nhân chính là tàn nhẫn với chính mình.

- Phá Vân Chưởng, chết đi...

Lưu Quý Vinh giả vờ bổ một chưởng về phía Triệu Phong, thế

nhưng, thân hình lại lóe lên như chớp, nhắm hướng cửa lớn mà bỏ chạy.

Chạy mau!

Hai vị trưởng lão cùng kịp phản ứng, cả đám đều xảo trá như thỏ.

Đến tận lúc này, bọn hắn há còn không rõ chênh lệch giữa bản thân và Triệu Phong.

- Tất cả đứng lại!

Triệu Phong quát lạnh một tiếng, thân hình lăng không nhảy lên, ngón trỏ lóe lên ánh sáng màu xanh liên tục cách không điểm ra.

Phụt phụt phụt...

Trong hư không truyền đến tiếng rít gào sắc bén.

Ba đạo chỉ kình có thể dùng mắt thường nhìn thấy, hóa thành luồng khí màu xanh phá không lóe lên, nhằm thẳng mục tiêu.

- A...

Thân thể Lưu Quý Vinh cứng đờ, tại cổ xuất hiện một lỗ máu rộng bằng ngón trỏ, chỉ giãy dụa được một chút liên tuyệt khí bỏ mình.

Trước khi hắn chết, trên mặt vẫn giữ nguyên nét kinh ngạc khó hiểu.

Triệu Phong còn chưa đến gần, làm thế nào có thể xuyên thủng cổ hắn?

Thế nhưng, hai tên trưởng lão lại thấy rõ quá trình Triệu Phong xuất

thủ, ở chính giữa ngực bọn hắn đều xuất hiện một cái lỗ máu, trên mặt tràn đầy sợ hãi, bờ môi khẽ nhúc nhích, thế nhưng, lại không thốt ra được một chữ.

Bịch! Bịch!

Hai tên trưởng lão ngũ trọng đều ngã xuống đất bỏ mình.

Triệu Phong giết bọn hắn, căn bản không hề tiếp cận, chỉ bằng vào "cách không chỉ kình" của mình.

Bịch!

Lúc này, thân hình của Triệu Phong mới từ giữa không trung rơi xuống đất.

Ba người Lưu Quý Vinh bị "điểm sát" chỉ trong nháy mắt, hơn nữa còn hoàn thành khi Triệu Phong ở giữa không trung.

Cho dù đổi lại là Đại Sư thất trọng võ đạo cũng chưa chắc có thể làm được đơn giản như vậy.

Đây là nhờ Triệu Phong có sự trợ giúp của mắt trái, năng lực phản ứng độ nhạy bén và khả năng tính toán gấp mười lần người cùng cấp.

- Đại nhân tha mạng!

Thủ đoạn thiết huyết của Triệu Phong đã chấn trụ năm sáu tên Võ Giả trong đại sảnh, cả đám đều nằm rạp xuống đất, ngay cả tâm tư chạy trốn cũng không có.

Trong mắt bọn hắn, thủ đoạn của Triệu Phong chính là ngang với Đại

Sư võ đạo trong truyền thuyết.

Triệu Phong cũng không để ý đến bọn hắn, chậm rãi bước ra khỏi đại sảnh.

Lúc này, người của Triệu gia chi tộc khó khăn lắm mới tiến vào Lưu gia phủ đệ.

Lúc tiến vào chính đường đại sảnh của Lưu gia, đám người gia chủ Triệu Khai Nguyên đều nghẹn họng nhìn trân trối cảnh tượng trước mặt, trên mặt tràn đầy hoảng sợ, nhìn Triệu Phong một cái thật sâu.

- Tất cả thể lực các nhà của trấn Thanh Diệp, cứ xem đây làm gương!

Triệu Phong đứng trên nóc nhà, ánh mắt nhìn quanh phần lớn thành viên của Lưu gia, thanh âm lạnh lùng bình tĩnh vang vọng khắp toàn bộ Lưu gia.

Xem đây làm gương!

Đám người trong Lưu gia phủ đệ đều kinh hãi rung động, tự nhiên hiểu được ý tứ trong lời nói của thiếu niên kia.

Ngày sau, trong trấn Thanh Diệp, nếu còn thế lực nào dám không có mắt mà xúc phạm Triệu gia, thì sẽ có kết cục giống như Lưu gia.

Lưu gia mạnh mẽ như vậy còn rơi xuống kết cục này, huống chi là những thế lực nhỏ khác.

Triệu gia chi tộc xuất hiện một thiên tài đáng sợ như vậy, đủ khả năng chẩn nhiếp rất nhiều thế lực của trần Thanh Diệp.

Sau khi giải quyết phiền toái Lưu gia xong, những chuyện lặt vặt tiếp theo, Triệu Phong đều giao cho Triệu gia, còn mình thì thong dong rời đi.

Trấn Thanh Diệp chính là nơi hắn lớn lên từ nhỏ, Triệu Phong rất có cảm tình với nơi này, không thể dứt bỏ được.

Hiện nay, hắn đã có đủ thực lực, tất nhiên muốn dùng lực lượng mạnh mẽ của mình để bảo vệ bình an nơi đây.

Chí của hắn ở thế giới rộng lớn bên ngoài trấn Thanh Diệp và thành Vũ Dương đều không thể giữ chân được hắn.

Mấy canh giờ sau, Triệu Phong lại trở về Triệu thị gia tộc.

Ngày mai, hắn sẽ rời khỏi Triệu tộc, đi tới “quận Quảng Lăng”, bước vào một thế giới lớn hơn.

Trước khi xuất phát, Triệu Phong còn phải chuẩn bị những việc cuối cùng, thu xếp những thứ trọng yếu trong tay.

Trong đó, ba gốc dược liệu ngàn năm thu được từ hạp cốc của Huyết Mãng là Huyết Nhân Sâm, Huyết Linh Chi, Huyết Duẫn là Triệu Phong vẫn chưa phục dụng.

Ngoài ra còn có một cây Ngân Huyền Cung, Triệu Phong cũng chuẩn bị mang nó theo.

Chẳng qua, thật không ngờ chính là trước khi rời đi, cao tầng của Triệu tộc còn thông qua Triệu Vũ Tùng tặng hắn một cây bảo cung.

- Gia tộc cao tầng biết ngươi am hiểu tiễn thuật, đặc biệt khen thưởng ngươi một cây “Kim Lũ Cung”, uy lực của nó không tầm

thường, chính là một trong những bảo cung tương truyền qua các thời kỳ của Triệu tộc, chỉ có Đại Sư võ đạo mới có thể phát huy uy lực chính thức của nó.

Triệu Vũ Tùng trịnh trọng giao cho hắn một cái hộp gỗ.

Triệu Phong mở hộp gỗ ra, vừa nhìn liền thấy bên trong có một cây Kim cung nằm yên trong đó, hoa văn của nó rất cổ xưa, thân cung hơi nặng, đặc biệt là dây cung, giống như làm bằng tơ vàng, dưới ánh mặt trời lóe lên những tia vàng rực.

Hắn dùng tay nhẹ nhàng kéo dây cung bằng tơ vàng, lại cảm thấy lực cản không nhỏ, phải cố hết sức mới kéo được.

Nên biết, Thiết Bích Quyết của Triệu Phong đã đột phá tầng thứ năm, lực lượng thậm chí so với võ đạo thất trọng võ đạo còn lớn hơn.

Ô... ô... ô... n... g...

Dây cung nhẹ nhàng rung động mãnh liệt, kéo giãn mười phần.

Triệu Phong tin rằng phẩm cấp của cây “Kim Lũ Cung” này còn cao hơn Ngân Huyền Cung vài bậc, ngàn vàng khó mua, trị giá cũng cao gấp mười lần.

- Gia tộc từ lúc nào trở nên tốt bụng như vậy, tặng cả vũ khí đáng giá thế này.

Mặc dù ngoài miệng Triệu Phong nói vậy, thế nhưng trong lòng vẫn rất yêu thích cây cung này.

Có “Kim Lũ Cung” trợ giúp, nếu có đầy đủ ưu thế khoảng cách, hắn thậm chí có thể uy hiếp tính mạng của Đại Sư thất trọng võ đạo.

Cùng trong ngày hôm đó, Triệu Phong đứng trong Triệu tộc, sử dụng "Kim Lũ Cung" quen thuộc.

Đồng thời trong đầu hiện lên những kỹ xảo tiễn thuật của Liên Châu Lưu Tinh Tiễn, từ từ dung nhập chúng vào ý thức.

Với năng lực siêu cấp của mắt trái, Triệu Phong căn bản không để mắt đến những bí tịch tiên thuật thế tục.

Xét thấy điểm ấy, hắn lại tiến vào tầng thứ ba của Huyền Vũ các lần nữa, phá lệ học một vài bí tịch tiên thuật cao cấp.

- Chỉ khi dung hợp toàn bộ kỹ xảo áo nghĩa của những bí tịch tiễn thuật này thì mới có thể phát huy được bằng một nửa năng lực mắt trái của ta.

Triệu Phong có được ưu thế may mắn, cho nên những bí tịch tiễn thuật thế tục căn bản không thể sánh bằng.

Đương nhiên, muốn dung hợp rất nhiều bí tịch tiễn thuật cao siêu như vậy, Triệu Phong còn phải mất mấy ngày, đoán chừng lúc đêm quận Quảng Lăng là có thể hoàn thành.

Sáng sớm ngày hôm sau.

Trong đại điện của Triệu tộc.

Triệu Phong và Triệu Vũ Phi tới từ rất sớm hai người nhìn nhau mỉm cười, trong lòng cả hai đều cảm thấy vui mừng.

Trải qua võ hội ngoại tầng, võ hội tổng thi đấu và Hội Nghị Thiên Tài Đinh Cao, hai người đều lần lượt vượt qua tất cả, cuối cùng cũng

đứng trên đỉnh những thiên tài của thành Vũ Dương.

Chỉ trong chốc lát, đám người gia chủ Triệu Thiên Thương cũng nhao nhao đi đến.

ĐỐi với hai người Triệu Phong, gia chủ và trưởng lão đều rất khách khí.

Chuyến này đi quận Quảng Lăng, không ai có thể đoán trước được thành tựu của hai người sau này.

Với biểu hiện tiềm lực của hai người ngày sau rất có cơ hội vượt qua những thế hệ trước của Triệu tộc, dẫn Triệu tộc bước tới đỉnh cao huy hoàng.

Lại chờ thêm nửa ngày.

Vụt...

Một đạo tàn ảnh màu xanh dùng mắt thường khó có thể phân biệt được rơi lên nóc nhà của đại điện Triệu tộc, một nam tử anh vĩ mặc thanh sam xuất hiện.

Người đến chính là Diệp Lăng Vân đại sư, mấy người ở đây đều không thể nhìn rõ quỹ tích thân ảnh hắn xuất hiện.

- Triệu Phong, thời gian ba ngày đã tới, bây giờ hai người các ngươi hãy theo ta đến quận Quảng Lăng thôi.

Diệp Lăng Vân cười nói.

- Vâng!

Triệu Phong và Triệu Vũ Phi đồng thanh lên tiếng.

Nam tử đứng trước mặt là người có thực lực cực hạn, tiếp cận cường giả võ lực mạnh nhất của Tương Vân quốc, toàn bộ Triệu tộc ở trong mắt hắn đều không có khả năng phản kháng.

Vụt vụt...

Hai người theo Diệp Lăng Vân rời khỏi Triệu tộc, cưỡi trên một chiếc xe ngựa, một đường chạy về phía bắc.

Trước cửa lớn của Triệu tộc, dưới bóng râm của một gốc đại thụ.

- Như vậy cũng tốt... với tư chất và bí mật của Vũ Phi ta có thể mượn cơ hội này để tĩnh tâm một phen.

Mấy ngày tiếp theo, hai người Triệu Phong đều ngồi trong xe ngựa, hộ tống Diệp Lăng Vân xuất phát tiến về phía quận Quảng Lăng.

Quận Quảng Lăng cách thành Vũ Dương một đoạn lộ trình xa xôi, ngồi xe ngựa cũng phải mất bốn năm ngày.

Triệu Phong nhân cơ hội này, dung nhập những kỹ xảo áo nghĩa của bí tịch tiễn thuật, mong rằng có thể dung hợp lại, tạo thành một bộ tuyệt kỹ tiên thuật độc môn của mình.

Bởi vì loại bí kỹ tiễn thuật độc môn này là thành lập dựa trên cơ sở năng lực của mắt trái và những bí tịch khác, cho nên Triệu Phong đã đặt tên nó là “Tả Thân Tiên Thuật”.

Tả Thân, tức là chỉ mắt trái dung nhập với một con mắt cường đại của một thân linh viên cô nào đó.

Theo thời gian trôi qua, “Tả Thần Tiễn Thuật” trong đầu Triệu Phong cũng dần dần thành hình.

- “Tả Thần Tiễn Thuật” của ta phụ thuộc vào năng lực đặc biệt của mắt trái huyền ảo chân chính trong đó, e rằng còn vượt qua võ học đỉnh cấp.

Trong lòng Triệu Phong thầm đánh giá.

Loại bí tịch tiễn thuật vốn rất hiếm thấy, ít nhất là trong Huyền Vũ các của Triệu tộc sẽ không có một môn bí tịch tiến thuật đỉnh cấp nào.

Trên xe ngựa, Diệp Lăng Vân cũng dành phần lớn thời gian để ngồi xếp bằng tu luyện và tham ngộ.

Trong lòng Triệu Phong thầm than, đối phương đã đạt tới cửu trọng võ đạo mà vẫn khắc khổ tu luyện như vậy.

Nếu ngoại trừ Võ Đạo Thánh Cảnh trong truyền thuyết, cửu trọng chẳng lẽ còn không phải là đỉnh phong trong võ đạo thế tục hay sao?

Dường như cảm ứng được ánh mắt của Triệu Phong, Diệp Lăng Vân mở mắt ra, cười nói:

- Còn nửa ngày nữa là đến quận Quảng Lăng. Trước đó, nếu các ngươi có bất kỳ nghi vấn nào đều có thể hỏi ta.

Hỏi Đại Sư cửu trọng võ đạo?

Triệu Phong và Triệu Vũ Phi liếc nhìn nhau, trong mắt đều mang theo hưng phấn và chờ mong.

- Xin hỏi Diệp đại sư, Võ Đạo Thánh Cảnh trong truyền thuyết, rốt

cuộc là cảnh giới nào?

Triệu Phong dò hỏi

- Võ Đạo Thánh Cảnh là một lĩnh vực rộng lớn vượt qua cửu trọng võ đạo, ta còn chưa đạt tới cấp độ đó, không thể nào miêu tả kỹ càng. Thế nhưng theo sách cổ miêu tả thì khi bước vào Võ Đạo Thánh Cảnh nhân loại sẽ chính thức siêu thoát phàm tục, sinh mệnh cơ thể đều có bước nhảy vọt về chất. Ngươi có thể lý giải là vượt qua cực hạn thân thể nhân loại.

Diệp Lăng Vân đáp.

Siêu thoát phàm tục, vượt qua cực hạn thân thể nhân loại?

Trong đầu Triệu Phong không khỏi hiện lên cảnh tượng ý cảnh của chiêu tàn thức thứ tư “Liệt Phong Thức”, cuồng bạo ngang ngược, phá diệt thôn phệ tất cả, giống như thiên tai, đó hiển nhiên là lực lượng mà cực hạn thân thể nhân loại không thể đạt tới.

- Người có thể tấn chức Võ Giả, không có ai không phải là tông sư trong võ đạo, nhân vật như vậy, cho dù phóng mắt khắp toàn bộ Tương Vân quốc cũng chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Trong mắt Diệp Lăng Vân lộ ra một tia ước ao.

Sau đó, Triệu Phong và Triệu Vũ Phi lại lần lượt hỏi Diệp Lăng Vân một vài vấn đề.

- Bản chất của cửu trọng võ đạo, chính là tu luyện thân thể từ da thịt máu, cho đến gần cốt tạng phủ, không có thứ gì không trải qua tẩy luyện. Bởi vậy, nếu quá mức truy cầu sự cường đại của Võ Đạo Nội Kình chính là lẫn lộn đầu đuôi. Trước thất trọng võ đạo, các ngươi

phải củng cố thật tốt căn cơ thân thể, như vậy thì tương lai mới càng cơ hội đột phá Võ Đạo Thánh Cảnh.

Diệp Lăng Vân nhấn mạnh vào điểm này.

Triệu Phong tự nhiên hết lòng ghi nhớ, hắn mơ hồ cảm giác được, mục đích thật sự của cửu trọng võ đạo dường như không phải ở chỗ võ kỹ và giết địch.

- Sắp đến rồi.

Xe ngựa lắc lư đi về phía trước, đột nhiên tốc độ chậm lại.

Khoảnh khắc này, trong mắt bọn họ đột nhiên xuất hiện một điểm đen nho nhỏ.

Mắt trái của Triệu Phong ngưng tụ lại điểm đen ở phía xa, ở trong mắt hắn nhanh chóng phóng lớn, trong chốc lát đã biến thành một tòa thành lớn cao ngất hùng vĩ, quy mô so với thành Vũ Dương còn lớn gấp bốn gấp năm lần, giống như một cựu thú Man Hoang mở cái miệng lớn, nuốt gọn vô số xe ngựa và người đi đường vào trong khiến hắn nảy sinh một cảm giác áp bách hết sức mãnh liệt.

Chương 66: Quảng Lăng phủ

Cách xa đến hai mươi dặm, nhưng Triệu Phong vẫn có thể nhìn thấy rõ ràng toàn bộ quang cảnh quận Quảng Lăng.

Mà trong mắt những người khác, kể cả Diệp Lăng Vân cửu trọng võ đạo vẫn chỉ nhìn thấy quận Quảng Lăng là một chấm đen nhỏ, nhiều nhất là một đoàn đen nhỏ, không thể thấy rõ hình dáng.

Quầng sáng xanh nhạt hình xoắn ốc trong không gian của mắt trái đã kéo dài đến sáu thước bốn.

Điều này cũng kéo theo tu vi của Triệu Phong Chẳng biết tại sao, sau khi bước vào lục trọng võ đạo, Triệu Phong đột nhiên phát hiện tu vi của mình tiến triển trở nên hết sức chậm chạp, không giống các loại võ học khác, đều đột nhiên tăng mạnh.

Dựa theo cách nói của Diệp Lăng Vân, cửu trọng võ đạo chính là từng bước tiến gần đến cực hạn thân thể nhân loại, càng về sau thì tu vi tiến triển càng chậm.

Xe ngựa rất nhanh tiến vào quận thành phồn hoa.

Trên đường đi, ngựa xe như nước, dòng người đông nghịt.

Lúc này Triệu Phong mới phát hiện, tùy tiện một thiếu niên trong quận thành này, phần lớn đều tấn chức Võ Đồ võ đạo, thỉnh thoảng còn có thể nhìn thấy thân ảnh của Võ Giả trong đó.

Điều này quả thật không thể so với trấn Thanh Diệp, rất nhiều người

trưởng thành vẫn là người bình thường còn chưa thể bước vào cánh cửa võ đạo.

Kiến trúc bên trong quận thành và quy mô của phiên chợ đều vượt xa thành Vũ Dương, trên đường đi, Triệu Phong cũng được cơ hội mở mang kiến thức.

Xe ngựa tiến vào một chỗ sâu bên trong quận thành rốt cuộc cũng dừng lại trước một tòa phủ đệ xa hoa.

So với tòa phủ đệ trước mắt, phủ đệ của Triệu tộc chỉ giống như một cái kho củi cũ nát, không đáng nhắc tới.

Chỉ là cửa lớn phủ đệ mà đã có thể đồng thời dung nạp vài cỗ xe ngựa chạy ngang.

Càng kinh người hơn là tám tên thị vệ trước cửa phủ đệ đều có tu vi tứ trọng võ đạo trở lên.

- Võ Giả tứ trọng võ đạo ở đây chỉ có thể làm thị vệ thôi sao?

Trong mắt Triệu Phong thoáng xuất hiện một tia thất thần.

Hắn xuất thân từ một thị trấn nho nhỏ, từng bước tu luyện đến cảnh giới ngày hôm nay, tự nhiên biết muốn trở thành một Võ Giả thì phải trả giá gian khổ như thế nào.

Cho dù là ở thành Vũ Dương, bất kỳ một Võ Giả nào cũng đều là nhân vật đáng được tôn trọng và kính sợ.

- Nơi này chính là “Quảng Lăng phủ”, cũng là nơi quyền uy nhất khắp toàn bộ quận thành này. Đợi lát nữa ta sẽ chuyển các ngươi đến “Thiên Vệ Doanh”, nơi đó là nơi bồi dưỡng thiên tài trong phủ.

Diệp Lăng Vân nhắc nhở.

Quảng Lăng phủ! Thiên Vệ Doanh!

Triệu Phong và Triệu Vũ Phi đều tỏ vẻ tò mò.

Sau khi xe ngựa tiến vào Quảng Lăng phủ, liền nhìn thấy rất nhiều người, phần lớn đều là cấp bậc Võ Giả.

Trên quãng đường này, Triệu Phong đã nhìn thấy hai ba người Võ Giả thất trọng võ đạo.

Chỉ trong chốc lát, Diệp Lăng Vân đã đưa hai người đến một mảnh đất hoang gồ ghề ở sâu trong phủ.

Trong Quảng Lăng phủ xa hoa quý phái lại xuất hiện một mảnh đất hoang như vậy, rất là kỳ lạ, hơn nữa còn nằm ở sâu trong phủ nữa.

Trên mảnh đất hoang này có rất nhiều lều vải lộ thiên và một ít nhà gỗ.

Chỉ có ở nơi trung tâm mới có một tòa lầu các.

- Nơi này là cấm địa “Thiên Vệ Doanh” trong phủ, do Quảng Quân Hầu đại nhân tự mình thành lập, chú trọng bồi dưỡng một vài nhân vật thiên tài. Đồng thời nơi này cũng là hậu bị doanh của “Quảng Quân Vệ”.

Diệp Lăng Vân mang hai người vào trong.

Thiên Vệ Doanh?

Về sau chúng ta phải ở nơi quỷ quái này sao?

Triệu Phong nhìn qua mảnh đất hoang gồ ghề này, lại nhìn qua những gian lều vải và nhà gỗ ở xung quanh.

Loại hoàn cảnh này, thậm chí còn không bằng ở trấn Thanh Diệp, lại càng không phải bàn đến đại viện của Triệu tộc.

- Ha ha, Diệp đại sư, đây là hai thiên tài mà lần này ngươi mang đến sao?

Một người râu bạc đi tới từ hướng khác, phía sau còn có một thiếu niên mặc áo đen.

- Hồ đại sư.

Diệp Lăng Vân mỉm cười chào hỏi lão đầu râu bạc.

Trong lúc nói chuyện, ánh mắt lão đầu râu bạc thoáng nhìn qua Triệu Phong và Triệu Vũ Phi.

Hai người Triệu Phong lập tức có cảm giác như thân thể bị nhìn thấu toàn bộ.

Trong lòng hắn khẽ rùng mình, tu vi thực lực của lão đầu râu bạc trước mắt, e rằng không thua gì Diệp Lăng Vân.

Quảng Lăng phủ quả nhiên không đơn giản, đồng thời nhìn thấy hai vị Đại Sư võ đạo cửu trọng tỷ lệ này ở những nơi khác không biết nhỏ bé đến mức nào.

- Hắn là thiên tài mà ta tìm được ở thành Châu Lâm, tên là “Hoàng Kỳ”, mười lăm tuổi đã tu luyện tới lục trọng võ đạo.

Lão đầu râu bạc mỉm cười giới thiệu thiếu niên mặc áo đen phía sau, trong lời nói dường như có chút đắc ý.

Mười lăm tuổi đạt tới tu vi lục trọng cửu đạo, cho dù đặt ở trong quận thành cũng được xem là thiên phú không tầm thường.

Thiếu niên được gọi là Hoàng Kỳ đưa mắt nhìn Triệu Phong và Triệu Vũ Phi, chỉ khi lướt qua Triệu Vũ Phi thì mới hơi lộ ra một chút kinh diễm.

Lão đầu râu bạc và Diệp Lăng Vân đều là người phụ trách chuyển giao thiên tài.

Sau khi dẫn ba người tới Thiên Vệ Doanh hai vị Đại Sư lập tức dừng lại.

- Được rồi, Triệu Phong ta sẽ dẫn ngươi tới đây thôi. Hai tháng sau Quảng Quân Hầu sẽ xuất quan, đến lúc đó, ngươi phải biểu hiện thật tốt...

Diệp Lăng Vân dặn dò vài câu, sau đó nhẹ nhàng rời đi.

Thân là Đại Sư cửu trọng thời gian của hắn cũng cực kỳ quý giá.

Lão đầu râu bạc cũng nói với thiếu niên áo đen tên là Hoàng Kỳ:

- Quảng Quân Hầu đại nhân nổi tiếng ái tài, thu gom tất cả thiên tài dị sĩ khắp nơi, thực tế rất yêu quý thiếu niên thiên tài, ngươi phải nắm lấy cơ hội này để thay đổi vận mệnh.

- Vâng, Hồ đại sư.

Hoàng Kỳ hít sâu một hơi, sắc mặt trở nên trịnh trọng.

Phóng mắt khắp toàn bộ quốc gia này, Quảng Quân Hầu chính là thần thoại võ lực chí cao.

Mà Thiên Vệ Doanh trước mắt, chính là do ông ta xây dựng, tu luyện ở đây, không chỉ được Quảng Lăng phủ tài bồi, mà còn có cơ hội tiếp xúc với “Quảng Quân Hầu” trong truyền thuyết.

Hai người Triệu Phong và Hoàng Kỳ đi cùng nhau, tiến vào một mảnh đất hoang trong Thiên Vệ Doanh.

Trên đường đi bắt gặp rất nhiều thiếu niên cùng tuổi.

Tuổi của những thiếu niên này phần lớn là từ mười hai tuổi đến mười tám tuổi.

Trong đó, phần lớn là từ mười sáu tuổi trở xuống.

Nói cách khác, thiếu niên cùng tuổi với hai người là nhiều nhất.

- Mười hai tuổi tam trọng võ đạo...

Triệu Phong nghẹn họng nhìn trân trối.

Hai thiếu niên đi ngang qua bên cạnh hắn chỉ mới mười hai tuổi, thế nhưng tu vi đều đạt tới tam trọng võ đạo.

Phải biết rằng lúc Triệu Phong mười hai tuổi còn chưa bước chân vào cánh cửa võ đạo nữa.

Ngoài ra, một vài thiếu niên mười bốn mười lăm tuổi tu vi phần lớn đều từ tứ trọng trở lên, càng không thiếu ngũ trọng võ đạo, thậm chí

là lục trọng.

Một màn như vậy khiến cho Hoàng Kỳ vốn luôn cao ngạo cũng trở nên e dè, thần sắc ngưng trọng.

- Ba người này mới tới sao?

Một vài thiếu niên trong Thiên Vệ Doanh đều lộ vẻ hiếu kỳ, đánh giá ba người.

Đa số ánh mắt đều dừng lại trên người Triệu Vũ Phi.

Triệu Vũ Phi thiên sinh lệ chất, xinh đẹp kinh diễm, thanh nhã thoát tục, ở nơi nào cũng đều là tiêu điểm của mọi ánh mắt

- Mau nhìn, là một mỹ nữ thiên tài.

Trong Thiên Vệ Doanh thoáng chốc xuất hiện rất nhiều người.

Nhìn qua những khuôn mặt mới này, trong mắt một vài thiếu niên đều mang theo vẻ trêu ghẹo và suy tư.

Tiến vào Thiên Vệ Doanh, ba người Triệu Phong đều cảm thấy áp lực sâu sắc, hiển nhiên thiếu niên ở đây đều là thiên tài tinh anh đến từ khắp các nơi.

Ba người Triệu Phong tiến vào một tòa lầu các ở trung tâm Thiên Vệ Doanh.

- Chắc là nơi này.

Vừa vào Thiên Vệ Doanh, bọn họ phải tới đây báo danh.

Tiến vào lầu các, Triệu Phong bỗng phát hiện bên trong trống không không thấy bóng dáng một ai.

- Ba người các ngươi mới tới sao?

Một thanh âm lười biếng từ sau lưng truyền tới.

Cái gì!

Triệu Phong cảm thấy sau lưng lạnh buốt, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy sau lưng là một thanh niên mặc ngân y màu tôi thoạt nhìn có chút chất phác.

Ba người đều hoảng sợ, đối phương xuất hiện sau lưng bọn họ từ khi nào?

Triệu Phong rất nhanh liền phát hiện, trang phục mà người này mặc dường như có chút quen mắt.

Hắn đột nhiên nhớ tới, lúc ở Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao, hắn đã từng nhìn thấy một thân ảnh mặc trang phục như thế này, đó là người cùng giao thủ với trưởng lão của Thu gia, chỉ trong giây lát đã đánh vị trưởng lão Đại Sư thất trọng võ đạo đó thổ huyết.

- Ta là Tam Vệ, là người phụ trách của “Thiên Vệ Doanh”. Bắt đầu từ hôm nay, các ngươi sẽ là một trong những thành viên của “Thiên Vệ Doanh”, sau đây, ta sẽ tuyên bố quy tắc của nơi này...

Thanh niên chất phác rất kiệm lời, ngôn từ hết sức đơn giản.

Quy tắc của Thiên Vệ Doanh rất nghiêm khắc.

Thứ nhất, mỗi thành viên, một tháng chỉ có thể ra ngoài một lần.

Thứ hai, người khác nhau, đãi ngộ khác nhau.

Thứ ba, ở đây có thể đánh nhau, chỉ cần không xảy ra án mạng hoặc thương nặng gây ra tàn phế.

Trong đó, điều thứ nhất và điều thứ ba đều không khó lý giải.

Nhưng điều thứ hai có nghĩa là gì?

Ngay trong xế chiều hôm đó, Triệu Phong đã hiểu ý nghĩa của nó.

Toàn bộ Thiên Vệ Doanh, ngoại trừ tòa lầu các chính giữa, chỉ có mười cái nhà gỗ và mười mấy gian lều vải.

Ba người Triệu Phong vừa tới, mỗi người đều được phân một gian lều vải cũ nát, vừa vặn đủ cho một người ngủ, cuộc sống hàng ngày đều rất bất tiện.

- Chúng ta phải ngủ ở cái nơi rách nát này sao?

Trong mắt Hoàng Kỳ lộ ra sự phẫn nộ.

Một gian lều vải cũ nát, chỉ miễn cưỡng đủ che gió che mưa, muốn làm những chuyện khác đều rất không thuận tiện.

Nên nhớ hắn là đệ nhất thiên tài của thành Châu Lâm, không ngờ lại gặp phải đãi ngộ như vậy, không giận sao được?

Hàng lông mày của Triệu Phong cũng thoáng nhíu lại, hắn thì cũng bỏ đi, thế nhưng Triệu Vũ Phi ở bên cạnh là nữ nhi còn là một thiếu nữ tuyệt sắc xinh đẹp, ngày thường rất thích sạch sẽ.

Mà gian lều vải cũ nát này ngay cả thứ để che chắn và không gian riêng tư đều không đủ, càng không cần phải nói đến chuyện tắm rửa.

Triệu Vũ Phi khẽ cắn môi, đôi mắt dễ thương khẽ chớp động nhưng cũng không hề phàn nàn nhiều.

- Người mới tới, muốn vào trong nhà gỗ ở cũng đơn giản thôi, chỉ cần đánh bại chủ nhân của gian phòng gỗ đó là được.

Một thiếu niên gầy gò tu vi ngũ trọng mỉm cười đi tới, rất “thiện ý” nhắc nhở.

Sau khi được hắn nhắc nhở, ánh mắt của ba người Triệu Phong đều đồng loạt chuyển về phía mười gian nhà gỗ duy nhất trong khu đất hoang này.

Thế nhưng, những gian nhà gỗ này đều có đánh số, từ một đến mười.

Có thể đoán được, thiếu niên ở trong những gian nhà gỗ này nhất định là người nổi bật trong Thiên Vệ Doanh.

- Tốt tốt tốt! Chỉ cần đánh bại chủ nhân của gian nhà gỗ là ta có thể hưởng thụ đãi ngộ khác rồi.

Hoàng Kỳ xoa tay nói.

Tu vi lục trọng võ đạo, ở trong Thiên Vệ Doanh này cũng xem như khá cao, hơn nữa hắn còn là thiên tài của thành Châu Lâm, cho nên mười phần nắm chắc.

Đêm rất khuya.

Vài tên thị vệ của Quảng Lăng phủ đều đến đưa đồ ăn cho từng thiếu niên trong lều vải.

- Phỉ phỉ! Thứ đồ ăn gì đây, quả thực là đồ cho heo ăn.

Hoàng Kỳ chỉ nếm thử mấy ngụm, sau đó phun ra hết.

Quá khó ăn.

Triệu Phong nhai mấy ngụm cũng thiếu chút nữa phun ra ngoài.

Thì ra, những thị vệ này chỉ đưa tới cơm thừa rau mát, thậm chí còn có vài thức ăn đã phát thiu.

Chẳng qua ba người cũng rất nhanh chú ý tới những tên thị vệ bước về phía gian nhà gỗ, chén đĩa trong tay bọn họ đều là cơm ngon rượu nóng.

- Mẹ nó! Như vậy cũng được sao!

Hoàng Kỳ mắng lớn một tiếng đứng bật dậy.

Hiển nhiên, ở trong Thiên Vệ Doanh này, phàm là những thiếu niên ở trong những gian nhà gỗ đều được hưởng đãi ngộ đặc thù.

- Thiếu niên ở trong nhà gỗ được xưng là “Thập Thiên Vệ”. Thiếu niên bình thường chỉ ăn rau nát cơm thừa, còn bọn hắn thì ăn sơn trân hải vị, rượu ngon canh nóng còn có người hầu hạ. Thiếu niên bình thường thì mỗi tháng được cấp một nghìn lượng vài viên Uẩn Huyết Đan còn bọn hắn thì ít nhất cũng được một vạn lượng bạc, còn có các loại đãi ngộ như Linh Đan và thiên tài địa bảo. Nghe nói thiếu niên được trở thành “Thập Thiên Vệ” còn có cơ hội được Quảng Quân Hầu đại nhân chỉ điểm...

Vị thiếu niên gầy gò lúc trước, trên mặt lộ vẻ không phục, trần thuật lại đãi ngộ bất đồng giữa thiếu niên bình thường và Thập Thiên Vệ.

Cho đến lúc này, Triệu Phong rốt cuộc đã hiểu ý nghĩa của quy tắc thứ hai trong Thiên Vệ Doanh.

Người khác nhau, đãi ngộ khác nhau.

Ở đây, chỉ có thể dùng thực lực mới có thể giành được tôn nghiêm và đãi ngộ cho chính mình.

- Ta muốn khiêu chiến!

Hoàng Kỳ hét lớn một tiếng, một cước đá văng lều vải đi, tiện tay ném đi rau nát cơm thừa, chạy thẳng về phía gian nhà gỗ của Thập Thiên Vệ.

Chương 67: Thập Thiên Vệ

Hoàng Kỳ giận dữ rống lớn một tiếng, khiến cho Triệu Phong và Triệu Vũ Phi đều chú ý.

Hắn muốn làm gì? Triệu Phong và Triệu Vũ Phi đều liếc nhìn nhau.

Hai người nhìn thoáng qua Hoàng Kỳ đang chạy về phía mười gian nhà gỗ.

- Chậc chậc, có trò hay để xem rồi.

Trong những gian lều vải trên bãi đất hoang có một vài thiếu niên lộ ra vẻ mặt châm chọc.

- Mới đến ngày đầu tiên đã khiêu chiến “Thập Thiên Vệ”, quả thật can đảm.

- Tiểu tử này tu vi lục trọng võ đạo, cũng không phải là không có tư cách.

Một vài thiếu niên cười hì hì từ trong lều vải bước ra.

Ánh mắt Triệu Phong vội vàng quét qua một lượt, thiếu niên cùng tuổi với mình, tu vi cơ bản đều chừng tứ trọng, ngũ trọng.

Còn một số cá biệt hơi lớn tuổi hơn hắn một chút thì thậm chí còn đạt tới tu vi lục trọng.

Thiếu niên trong Thiên Vệ Doanh người có thiên phú tiềm lực kém

cỏi nhất cũng có thể sánh ngang với Triệu Lân Long của thành Vũ Dương.

Rất nhanh Hoàng Kỳ đã bước vào căn nhà gỗ thứ mười.

Thập Thiên Vệ cũng có xếp hạng xếp hạng tương ứng với số ghi trên từng gian nhà gỗ.

Cho dù đều là Thập Thiên Vệ, thế nhưng xếp hạng càng cao thì đãi ngộ càng tốt hơn, giữa mỗi hạng đều có chênh lệch nhất định.

Chỉ nhân của gian nhà gỗ thứ mười, chính là người xếp vị trí thứ mười trong Thập Thiên Vệ.

Hoàng Kỳ lần đầu tiên khiêu chiến, cũng không chọn người có xếp hạng cao, có thể thấy được hắn cũng cẩn thận và tự biết mình.

- Ha ha ha... Người nào dám khiêu chiến với Lý Quảng Phong ta.

Một tiếng cuồng tiếu từ trong gian nhà gỗ truyền ra.

“Két” một tiếng, cửa phòng mở ra một thiếu niên cởi trần, toàn thân chằng chịt vết thương bước ra.

Lý Quảng Phong xếp hạng thứ mười, chỉ mới tu vi ngũ trọng đỉnh phong, thế nhưng trên người đã có một luồng sát khí đáng sợ, ánh mắt hung ác, chỉ trừng mắt một cái đã khiến người bình thường run sợ.

- Nói khoác mà không biết ngượng, chỉ là tu vi ngũ trọng võ đạo cũng dám cuồng ngạo.

Hoàng Kỳ cười lạnh một tiếng nói.

Trên bãi đất hoang hai người đối đầu giằng co.

- Có cuồng ngạo hay không thì ngươi rất nhanh sẽ rõ.

Lý Quảng Phong nhe răng cười một tiếng, lấy ra một thanh loan đao đen nhánh cũ nát, phía trên có rất nhiều lô thủng cũng giống như vết thương đầy người của hắn.

- Bớt nói nhảm đi!

Thân hình Hoàng Kỳ nhoáng lên một cái, dưới chân triển khai một môn thân pháp cao cấp, không ngờ hỏa hầu của môn thân pháp này đã đạt tới cảnh giới đỉnh phong rồi.

Liễu Diệp Thập Tam Thổi!

Hoàng Kỳ quát một tiếng chói tai, thi triển một môn thối pháp cao cấp khác, đồng dạng cũng đạt tới hỏa hầu đỉnh phong.

Chỉ bằng vào hai môn võ học cao cấp đỉnh phong này đã đủ để hắn ngạo thị những thiếu niên cùng lứa rồi.

Liệt Thạch Đao Pháp!

Loan đao của Lý Quảng Phong bổ ra, tiếng rít nặng nề vang lên, Võ Đạo Nội Kình màu đỏ chớp động trên lưỡi đao, thế như sấm sét.

- Hỏa hầu cảnh giới của một đao kia không ngờ lại đạt tới cảnh giới viên mãn.

Hai môn võ học cao cấp, ngạnh va chạm cùng một chỗ.

Hoàng Kỳ kêu lên một tiếng trầm muộn, bị đẩy lui xa mấy trượng, trong mắt lộ ra một tia kinh hãi.

Võ học cao cấp... Cảnh giới viên mãn?

Trong lòng Hoàng Kỳ khiếp sợ, hô hấp trở nên gấp gáp, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Triệu Vũ Phi ở bên cạnh Triệu Phong trong đôi mắt đẹp cũng lộ vẻ kinh ngạc.

Liệt Thạch Phần Thi!

Đao thứ hai của Lý Quảng Phong bổ tới lưỡi đao bốc lên khí tức màu đỏ, càng phát tán sát khí nặng nề hơn, sự trùng kích tinh thần này đủ khiến cho Võ Giả bình thường cảm thấy kinh hãi bất an.

Điều Phi Vũ!

Hoàng Kỳ hoảng sợ, không ngờ lại thi triển một loại võ học khinh thân đỉnh cấp, thân hình lướt lên cao mấy trượng, may mắn tránh thoát một đao đáng sợ kia.

- Phi Thiên Liệt Thạch Trảm!

Thân hình Lý Quảng Phong nhảy lên cao, hét lớn như sấm, loan đao ở trong màn đêm xẹt qua một đạo đao mang màu máu, có khí thế bá đạo như phá núi trảm mây.

- Một chiêu này e rằng đã vượt khỏi cực hạn chiêu thức trong Liệt Thạch Đao Pháp rồi.

- Một đao thật đáng sợ.

Những thiếu niên ở bên cạnh quan chiến đều kinh hãi run lên.

Đao pháp của Lý Quảng Phong kết hợp với sát khí của bản thân lạnh lùng bá đạo, phảng phất có uy thế như phá sơn liệt địa.

Tường Vân Chưởng!

Trong thời khắc nguy cấp, Hoàng Kỳ cũng không dám che giấu nữa, đột nhiên sử dụng một loại chưởng pháp đỉnh cấp.

Một chưởng bổ ra, tiếng gió vang lên phần phật, có cảm giác như bài vân khai lãng (*).

(*) Rẽ mây tách sóng

Phành...

Hai luồng lực lượng cùng va chạm một chỗ, thân đao vang lên chấn động sóng khí cuốn ra tám hướng tại bãi đất hoang đột nhiên xuất hiện một cái hố.

Triệu Phong cuối cùng đã rõ, tại sao trên khối đất hoang này lại có nhiều hố như vậy.

Ọc...

Hoàng Kỳ ở giữa không trung thổ huyết, quần áo trên người vỡ tan lưu lại một đạo vết máu.

Một đao của Lý Quảng Phong thật sự đáng sợ, một đao này đã vượt qua cảnh giới viên mãn, ẩn chứa sát khí bên trong rất có khí thế thần cản giết thần, phật ngăn giêt phận hêt sức hung lệ.

Mặc dù chính diện đối chiến, thế nhưng Lý Quảng Phong lại không bị thương, sau khi hạ xuống thân hình chỉ khẽ lay động một chút.

- Ngươi không sao chứ.

Triệu Phong và Triệu Vũ Phi đều vội vàng đi qua đỡ lấy Hoàng Kỳ.

- Ta sao có thể thua...

Hoàng Kỳ bị thương cũng không nặng, thế nhưng trên mặt tràn đầy kinh ngạc và chán nản.

Thân là đệ nhất thiên tài của thành Châu Lâm, là cường giả lục trọng võ đạo, hắn sao có thể đánh không lại một thiếu niên ngũ trọng võ đạo.

Triệu Phong thân là người đứng ngoài xem, càng nhìn rõ tình huống hơn hẳn.

Thứ nhất, kinh nghiệm chiến đấu của Lý Quảng Phong vô cùng phong phú, thủ đoạn hung tàn cay độc, có thể nhìn thấy điều này từ những vết thương ở trên người hắn.

Thứ hai, hỏa hầu đao pháp của Lý Quảng Phong cực cao, có thể sáng tạo trên cả cảnh giới viên mãn.

Trên người Lý Quảng Phong có một luồng sát khí đáng sợ, khiến cho đao thể càng thêm hung mãnh, không biết trước đây thiếu niên này đã trải qua chuyện gì.

Có rất nhiều người có thể nhìn ra hai điểm này.

Thế nhưng, còn một điểm thứ ba mà một số người không thể nhìn ra.

Đó là thân thể của Lý Quảng Phong vô cùng kiên cố vững chắc, lực lượng lớn vô cùng, dù không tận lực tu luyện võ học luyện thể mà hầu như đã tương đương với tầng thứ tư của Thiết Bích Quyết rồi.

- Lợi hại.

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Hắn và Triệu Vũ Phi vẫn im lặng, trước tiên dìu Hoàng Kỳ rời khỏi.

- Tiểu từ mới tới, chút thực lực ấy của ngươi cũng dám khiêu chiến Thập Thiên Vệ?

- Hắc hắc, tu vi lục trọng ngay cả ba chiêu của Thập Thiên Vệ cũng không tiếp nổi, người mới lần này thật kém cỏi.

Bên cạnh truyền đến một vài thanh âm chế nhạo.

Ba người Triệu Phong chỉ vừa mới tham gia Thiên Vệ Doanh đều là “người mới”.

Trong lúc cười nhạo, không ít người cũng chú ý tới dáng vẻ xinh đẹp thanh nhã của Triệu Vũ Phi, ánh mắt lập tức sáng ngời.

- Ha ha ha! Tiểu mỹ nhân, nếu như cảm thấy lều vải ngủ không thoải mái thì Lý gia có thể cho ngươi vào nhà “ngủ cùng”.

Lý Quảng Phong cũng chú ý tới Triệu Vũ Phi, nhe răng cười một tiếng, trên mặt tràn đầy vẻ dâm dục.

Lời này vừa nói ra, liền khiến những thiếu niên xung quanh cười ha

hả.

Khuôn mặt Triệu Vũ Phi lạnh xuống trên mặt lộ vẻ tức giận, đôi bàn tay trắng như phấn siết chặt, lập tức muốn tiến lên khiêu chiến.

- Muội còn chưa phải là đối thủ của hắn!

Một cánh tay mạnh mẽ hữu lực bắt lấy cổ tay tinh mỹ như ngọc của nàng, Triệu Phong đã chặn nàng lại.

Mắt trái của hắn có thể phân tích vô cùng thấu triệt.

Luận tu vi, Triệu Vũ Phi và Lý Quảng Phong đều không phân cao thấp. Thế nhưng, luận tổng hợp hỏa hầu võ học, kinh nghiệm tác chiến và độ hung ác thì Lý Quảng Phong lại chiếm ưu thế.

Nếu Triệu Vũ Phi khiêu chiến Lý Quảng Phong, phần thắng không cao hơn bổn phần.

- Ta không tin!

Khuôn mặt Triệu Vũ Phi hơi đỏ lên, trong lòng sinh ra cảm giác khác lạ, mặc dù ngoài miệng không phục, thế nhưng cánh tay cũng không có giãy ra.

Chậc chậc, mao đầu tiểu tử này ở đầu ra, muốn làm hộ hoa sứ giả chắc?

Lý Quảng Phong liếm liếm đầu lưỡi, vẻ hung lệ trong mắt càng tăng trừng mắt nhìn Triệu Phong một cái, dường như có ý cảnh cáo.

- Chúng ta đi!

Triệu Phong mặc kệ hắn kéo tay Triệu Vũ Phi rời khỏi khu vực này.

- Muốn đi?

Lý Quảng Phong hóa thành một đạo tàn phong giống như thiểm điện chặn đường hai người.

Không ngờ rằng thân pháp cao cấp của hắn cũng gần đạt tới cảnh giới viên mãn.

Thanh âm Triệu Phong trở nên lạnh lùng, nói:

- Ngươi muốn động thủ sao?

- Ha ha ha... Chẳng lẽ ngươi không biết quy tắc của “Thiên Vệ Doanh”, không cấm đánh nhau, chỉ cần không tổn thương đến tính mạng và gây tàn phế là được.

Lý Quảng Phong ngửa đầu cười lớn.

Trong mắt một vài thiếu niên ở gần đó cũng lộ vẻ thương cảm.

Đúng vậy, Thiên Vệ Doanh không cấm đánh nhau, thậm chí còn khích lệ luận bàn tỷ thí, có thể nhìn thấy điều này từ vô số hố sâu trên bãi đất hoang này.

- Như vậy càng tốt.

Trong mắt Triệu Phong lóe lên lệ quang chợt mỉm cười với Triệu Vũ Phi:

- Muội chờ ở đây, ta sẽ đoạt cho muội một gian phòng.

Lời này vừa nói ra, Lý Quảng Phong và những thiếu niên ở xung quanh đều khẽ giật mình.

Sau đó phá ra cười đêm mức ngực gập vào bụng.

- Triệu Phong ca...

Triệu Vũ Phi có chút lo lắng, mặc dù biết rõ thực lực của Triệu Phong, thế nhưng tâm hồn thiếu nữ vẫn cảm thấy bất an.

Vụt...

Thiếu niên bên cạnh bỗng nhiên biến mất không thấy đâu nữa, trong bóng đêm chỉ thấy liên tiếp hư ảnh giao thoa khó phân rõ thật...

Chỉ trong nháy mắt, Triệu Phong đã lướt tới trước người Lý Quảng Phong.

Thân pháp thật nhanh!

Thiếu niên ở xung quanh đang quan chiến cũng cảm thấy trước mắt hoa lên.

- Bộ pháp cao cấp, cảnh giới viên mãn.

Lý Quảng Phong chấn động, vội vàng xuất toàn lực ứng phó.

Nên biết rằng bộ pháp của hắn cũng chỉ gần đạt tới cảnh giới viên mãn, còn chưa đạt tới cảnh giới viên mãn trọn vẹn.

Vụt Vụt...

Hai đạo thân pháp giao thoa, Lý Quảng Phong rõ ràng rơi xuống hạ

phong.

- Liệt Thạch Phần Thi!

Lý Quảng Phong bổ ngang một đao, sát khí kinh người, phát huy ưu thế đao pháp của mình.

Một đao vừa rồi đã bức lui Hoàng Kỳ tu vi lục trọng võ đạo, từ đó có thể thấy được uy lực của nó.

Mắt trái của Triệu Phong thu hình ảnh này vào trong phát hiện một đao của đối phương rót vào sát khí, dường như là một loại ý cảnh, nhưng lại có tác dụng tăng cường tinh thần, khiến cho uy thế của một đao kia càng hung ác, thậm chí còn có thể làm suy yếu tinh thần ý chí của địch nhân.

Loại sát khí này, bình thường chỉ đến từ những người đã giết chóc vô số người có thể đoán ra được, quá khứ của Lý Quảng Phong chắc chắn không tầm thường.

- Điểm Tinh Nhất Chi!

Triệu Phong quát lớn một tiếng, đem Điểm Tinh Chi tầng thứ ba phát huy đến hỏa hầu đỉnh phong, vận dụng chiêu bài tuyệt kỹ.

Vù...

Thủ chỉ màu xanh phát ra tiếng rít gào như tiếng sấm, vạch phá bầu trời đêm, đầu ngón tay ngưng tụ nội kình như châm bộc phát như sao trên trời, hung hăng điểm trúng loan đao của Lý Quảng Phong.

Keng...

Loan đao của Lý Quảng Phong nhoáng lên, hổ khẩu của hắn bị rách tả tơi, khóe miệng tràn ra một tia vết máu, thân hình liên tục thối lui, trên mặt tràn đầy vẻ sợ hãi.

Uy lực của Điểm Tinh Nhất Chỉ đáng sợ đến bực nào?

Huống chi Thiết Bích Quyết của bản thân Triệu Phong đã đạt tới tầng thứ năm, lực lượng cực mạnh, có thể nói là toàn diện áp chế đối phương.

Điểm Tinh Chi!

Chỉ pháp của Triệu Phong hóa thành từng đạo quỹ tích như lưu tinh, huyễn lệ vô cùng.

Lý Quảng Phong liên tục ngăn cản bốn năm chiêu, trên người có vài chỗ bị thương, nhưng vẫn cắn răng kiên trì không chịu nhận thua.

- Người này thật kiên cường.

Mặc dù Triệu Phong bội phục, thế nhưng sự hung ác và bá đạo của đối phương khiến hắn rất không thích, cho nên hạ thủ cũng không hề lưu tình.

Phụt phụt...

Thủ chỉ màu xanh lại lóe lên, điểm trúng huyệt vị trên cánh tay của Lý Quảng Phong.

Hít...

Lý Quảng Phong đau đớn gầm lên một tiếng, toàn bộ cánh tay run lên, loan đao thất thủ, bị Triệu Phong một cước đá rơi xuống đất.

Xoạt...

Đám thiếu niên ở xung quanh đều kinh ngạc chấn động.

- Lý Quảng Phong nhờ hung ác bá đạo mà nổi danh không ngờ lại bị một thiếu niên nhỏ tuổi hơn, nhưng tu vi tương đương dễ dàng đánh bại.

- Ngươi rất mạnh... Lần sau tái chiến, ta nhất định sẽ không thua ngươi.

Lý Quảng Phong từ trên mặt đất đứng dậy, quay về gian nhà gỗ lấy đồ đạc của mình, sau đó xoay người rời đi.

Cứ như vậy, hắn đã giao ra gian nhà gỗ của mình.

- Hắn thắng rồi...

Trên mặt Hoàng Kỳ tràn đầy rung động và kinh ngạc, nhìn thiếu niên gần mình trong gang tấc.

Ba người cùng nhau tiến vào Thiên Vệ Doanh, lúc vừa mới gặp nhau, hắn thậm chí còn không để Triệu Phong vào mắt.

Sau khi đánh bại Lý Quảng Phong, Triệu Phong có thể vào trong nhà gỗ để ở.

Gian nhà gỗ số mười đại biểu cho xếp hạng thứ mười trong “Thập Thiên Vệ”.

Lúc này, Triệu Phong đã rõ ràng cảm nhận được ánh mắt kiêng kỵ và kính sợ của những thiếu niên xung quanh.

Chương 68: Phong Ngâm Nguyệt

Sức chấn nhiếp của Thập Thiên Vệ, quả nhiên không nhỏ...

Triệu Phong khẽ gật đầu, đi vào gian nhà gỗ vốn thuộc về Lý Quảng Phong, phát hiện không gian bên trong cũng không lớn, chỉ có một cái giường lớn và một bộ bàn trà. Chẳng qua, so với lều vải cũ nát như kho củi ở bên ngoài thì nó đã là Vương Cung rồi.

Hắn suy nghĩ một chút, quyết định tạm thời tặng gian nhà gỗ này cho Triệu Vũ Phi ở, dù sao thì đối phương cũng là nữ nhi.

- Đây chính là gian phòng mà Triệu Phong ca thắng dựa vào thực lực của huynh, ta không thể ở, Vũ Phi sẽ dùng thực lực của mình để giành lấy đãi ngộ và quyền lợi cho mình...

Triệu Vũ Phi hơi cắn môi son, nói thế nào cũng không chịu đáp ứng.

Còn nữa, dựa theo quy tắc của Thiên Vệ Doanh chỉ có Thập Thiên Vệ mới có tư cách ở trong gian nhà gỗ.

Triệu Phong đành phải để cho Triệu Vũ Phi đem lều vải đến đặt bên cạnh nhà gỗ của mình, như vậy cũng có thể giúp chiếu cố lẫn nhau.

Hoàng Kỳ đến từ thành Châu Lâm cũng trở thành khách không mời mà tới, đem lều vải của mình đặt sát bên cạnh gian nhà gô của Triệu Phong...

- Mong Triệu huynh chiếu cố đôi chút...

Ngữ khí của Hoàng Kỳ trở nên rất khách khí thậm chí còn có chút nịnh nọt.

Quy tắc trong Thiên Vệ Doanh cho phép và khích lệ luận bàn chiến đấu, dùng thực lực vi tôn.

Bởi vậy, người có thực lực yếu, không có chỗ dựa, tất sẽ bị người khác khi dễ.

Triệu Phong cũng không phản đối, trở về phòng của mình ngồi xếp bằng bắt đầu tu luyện.

Từ khi đột phá lục trọng võ đạo, Triệu Phong rõ ràng cảm thấy tu vi của mình rõ ràng tiến triển chậm chạp hẳn đi.

Xa hơn một bước, chính là cấp bậc Đại Sư võ đạo, nếu đạt tới thì xem như bước vào một giai đoạn mới.

Ít nhất, tại thành Vũ Dương, Triệu Phong còn chưa nhìn thấy vị Đại Sư võ đạo nào có tuổi thấp hơn bốn mươi.

Hai canh giờ sau, Triệu Phong đem tâm thần dung nhập vào trong mắt trái, quầng sáng xanh nhạt hình xoắn ốc trong không gian đen kịt đã dừng lại tại sáu thước bốn.

- Dựa theo tốc độ này, không mất một năm thì ta khó mà đột phá được thất trọng.

Triệu Phong nghĩ ngợi một chút, sau đó lấy ra ba gốc dược liệu ngàn năm.

Đêm hôm đó, hắn ăn một gốc Thiên Niên Huyết Sâm.

Huyết Nhân Sâm ngàn năm cho dù là Đại Sư võ đạo sử dụng thì cũng có ích lợi nhất định.

Sau khi ăn vào Thiên Niên Huyết Sâm, Triệu Phong lại thúc dục Võ Đạo Nội Kình, hấp thu được lực, một tầng khí tức huyết sắc nhộn nhạo bên ngoài thân thể của hắn, trong phòng sinh ra từng đợt kình phong.

Cũng may Thiết Bích Quyết của Triệu Phong đã đột phá tầng năm, thân thể mạnh mẽ, cho nên dược lực của Thiên Niên Huyết Sâm trùng kích cũng không làm gì được hắn.

Mắt trái thần bí dung hợp, khiến thể chất và huyết mạch của hắn cũng được cải thiện, khả năng hấp thu được lực đã vượt qua thường nhân.

Hai canh giờ sau, Triệu Phong đã sơ bộ hấp thu được dược lực của Thiên Nhiên Huyết Sâm.

Quầng sáng xanh nhạt hình xoắn ốc trong đầu đã dài tới sáu thước bảy, đây còn là dưới tình huống còn chưa hấp thu toàn bộ dược lực.

- Nếu lại phục dụng một gốc dược liệu ngàn năm nữa, không biết liệu ta có thể đạt tới lục trọng đỉnh phong hay không?

Trong lòng Triệu Phong thoáng thở phào một hơi.

Thế nhưng cũng không nên liên tục phục dụng thiên địa linh tài như vậy, hắn tính toán rằng nên đợi mấy ngày nữa lại phục dụng gốc thứ hai.

Sáng ngày hôm sau, Triệu Phong cảm thấy tinh thần sảng khoái

bước ra khỏi gian nhà gỗ.

Rất nhanh đã có thị vệ nha hoàn của Quảng Lăng phủ đưa lên đồ ăn, hầu hạ vô cùng chu đáo.

Dựa theo quy tắc của Thiên Vệ Doanh, mỗi tháng Triệu Phong ít nhất được nhận một vạn ngân lượng bổng lộc, còn cấp cho vài viên Uẩn Huyết Đan, thậm chí là một số thiên tài địa bảo khác.

Vừa vặn hôm nay là cuối tháng cho nên Triệu Phong cũng được nhận bổng lộc, đan dược và những thiên địa linh tài đó.

Bổng lộc lên đến một vạn lượng, so với thiếu niên bình thường trong Thiên Vệ Doanh thì cao gấp mười lần.

Đây chính là bổng lộc của Thập Thiên Vệ xếp hạng thứ mười, nghe nói người xếp hạng thứ chín thì còn cao hơn một vạn lượng bạc.

Đan dược phát ra là vài viên Uẩn Huyết Đan, ngoài ra còn ban thường thiên địa linh tài là một Linh Chi năm trăm năm tuổi.

Thứ này đối với tu vi tiếp cận lục trọng đỉnh phong của Triệu Phong mà nói thì không có nhiều tác dụng lắm.

Sau một phen cân nhắc, hắn quyết định đem cho Triệu Vũ Phi một phần.

- Ha ha, tiểu tử mới tới nhanh giao ra một nửa bổng lộc và ban thưởng của ngươi cho ta.

Trong gian nhà gỗ cách đó không xa, có một thiếu niên áo trắng tướng mạo thanh tú đi ra.

Thiếu niên áo trắng này thoạt nhìn khá thanh tú, khó mà tin được lời vừa rồi là từ trong miệng hắn phát ra.

- Lục Tiểu Vân xếp thứ năm trong Thập Thiên Vệ.

- Mỗi tháng Lục Tiểu Vân đều cướp sạch của những thiếu niên thiên tài xếp hạng sau hắn.

Những thiếu niên xung quanh đều thấp giọng nghị luận.

Triệu Phong cũng thoáng thăm dò Lục Tiểu Vân đang thong dong bước tới.

Lục Tiểu Vân khoảng mười bốn mười lăm tuổi, không lớn hơn Triệu Phong bao nhiêu, nhưng một thân tu vi đã đạt tới lục trọng võ đạo đỉnh phong.

- Vậy thì phải xem ngươi có bản lãnh này hay không đã.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, đáp.

- Tiểu từ mới tới, đừng tưởng rằng đánh thắng Lý Quảng Phong thì có thể huênh hoang, Lý Quảng Phong gặp phải ta ngay cả ba chiêu cũng không qua được.

Lục Tiểu Vân không hề đếm xỉa gì đến Triệu Phong, ánh mắt thoáng lướt qua Triệu Phong cũng không thèm nhìn thẳng.

Thập Thiên Vệ, mỗi một xếp hạng đều có chênh lệch thực lực nhất định.

Hạng mười và hạng năm thì chênh lệch lại càng xa.

- Điều này có liên quan gì đến ta?

Triệu Phong cười nhạo một tiếng, quay người đi về phía khác.

Muốn đánh thì đánh không đánh thì cút.

- Cái gì?

Lục Tiểu Vân khẽ giật mình, thần sắc thoáng trầm xuống.

Thái độ của Triệu Phong gần như không để hắn vào mắt.

Xưa nay chỉ có hắn “bỏ qua” người khác, bây giờ lại gặp phải đãi ngộ này, lửa giận trong lòng đột nhiên bùng lên.

- Chạy đi đâu!

Thanh âm của Lục Tiểu Vân vừa dứt, thân ảnh đột nhiên lóe lên, biến mất không thấy đâu nữa.

Phù...

Triệu Phong chỉ cảm thấy một luồng kình phong từ bên cạnh ập tới, trong lòng thoáng giật mình:Thật nhanh!

Nháy mắt, Lục Tiểu Vân đã xuất hiện trước mặt Triệu Phong, tốc độ thân pháp bực này, hiển nhiên thân pháp đỉnh cấp đã đạt tới hỏa hầu đại thành.

Lăng Vi Bộ.

Tàn ảnh của Triệu Phong ở vị trí cũ liên tục giao thoa, tránh thoát được công kích của Lục Tiểu Vân.

- Quả thật có chút bản lãnh!

Lục Tiểu Vân có chút giật mình, thân pháp đỉnh cấp của hắn đã đạt tới hỏa hầu đại thành, thậm chí còn tiếp cận đỉnh phong, phóng mắt khắp toàn bộ Thập Thiên Vệ, ngoại trừ “Phong Ngâm Nguyệt” xếp hạng nhất ra, không còn người thứ hai có thể dễ dàng qua được hắn, nhiều nhất cũng chỉ có thể không phân cao thấp mà thôi.

Rất nhanh hắn đã phát hiện, bộ pháp cao cấp của Triệu Phong đã đạt tới cảnh giới viên mãn, hiệu quả uy lực chi trên chứ không dưới hắn.

Vụt! Vụt!

Hai đạo thân ảnh giao thoa tại chỗ, lui lui tới tới, mắt thường khó mà phân biệt được, người này cũng không thê làm gì được người kia.

Phích Lịch Quyền!

Lục Tiểu Vân đột nhiên thi triển một môn quyền pháp đỉnh cấp, uy lực hỏa hầu kinh người quyền pháp phát động thế đánh vang dội như sấm sét, uy lực tuyệt luân.

Điểm Tinh Chi!

Triệu Phong phát huy Điểm Tinh Chỉ đến tầng thứ ba đỉnh phong, lực lượng của Thiết Bích Quyết cũng phát huy tiếp cận tầng thứ năm.

Dù vậy, hắn vẫn không thể nào hoàn toàn phá giải công kích cuồng bạo của “Phích Lịch Quyên”.

Phành...

Phích Lịch Quyền của Lục Tiểu Vân nổ vang như sấm, uy thể càng ngày càng thịnh, hơn nữa tu vi lục trọng đỉnh phong còn chiếm được thượng phong.

Triệu Phong khống chế tu vi của mình tại cực hạn ngũ trọng đỉnh phong, thậm chí còn hạn chế những loại võ học khác, tự nhiên không thể chính diện đối kháng với đối phương.

Đúng lúc Triệu Phong đang cân nhắc có nên bại lộ một chút thực lực hay không thì một tiếng quát vang lên:

- Dừng tay!

Thanh âm mang theo uy áp bá đạo từ bên cạnh truyền đến.

Chủ nhân của thanh âm này là một thiếu niên đầu trọc trầm ổn lạnh lùng, có chút nghiêm nghị trên người mặc một áo bào màu bạc, dưới ánh mặt trời phát ra tia sáng lập lòe.

-Là "Lôi Tá", xếp hạng hai trong Thập Thiên vệ.

Những thiếu niên xung qu�n đều cảm thấy tim đập thình thịch, trên mặt lộ vẻ hoảng sợ.

Hai người đang giao phòng cũng tạm thời tách ra.

Triệu Phong rõ ràng nhìn thấy trong mắt Lục Tiểu Vân tràn ngập sợ hãi và kiêng kị.

Thiếu niên đầu trọc mặc ngân bào trước mắt, tu vi đạt tới cực hạn lục trọng đỉnh phong, thậm chí sắp chạm tới cấp độ thất trọng, khí tức trên người còn mạnh hơn Lục Tiểu Vân vài lần.

Hắn chính là Lôi Tá xếp hạng thứ hai trên Thập Thiên Vệ.

Đối mặt với Lôi Tá, Triệu Phong và Lục Tiểu Vân đều cảm thấy mình bị một luồng khí huyết bề trên áp bách.

- Lôi Tá, ngươi muốn ngăn cản trận chiến giữa chúng ta?

Lục Tiểu Vân nghi vẫn đặt câu hỏi.

- Không!

Lôi Tá lắc đầu, trầm giọng nói:

- Quản sự của Thiên Vệ Doanh ra lệnh, triệu tập Thập Thiên Vệ, có chuyện quan trọng cần thương lượng.

Triệu tập Thập Thiên Vệ?

Lục Tiểu Vân Triệu Phong thậm chí là những thiếu niên xung quanh đều cảm thấy kinh ngạc.

Trải qua một thời gian dài Thiên Vệ Doanh vẫn luôn chủ trương luận bàn đánh nhau, rất tự do, không thể nào quản thúc được những thiếu niên thiên tài này.

Nhưng lần này, Thiên Vệ Doanh triệu tập Thập Thiên Vệ, rốt cuộc là có chuyện gì muốn thương nghị?

Chỉ trong chốc lát...

Triệu Phong và Lục Tiểu Vân đi theo Lôi Tái tiến vào gian lầu các ở chính giữa bãi đất hoang.

Lúc tiến vào lầu các thì bên trong đã có mấy vị thiếu niên đang ngồi trong đó, toàn bộ đều là tu vi lục trọng thậm chí còn có lục trọng đỉnh phong.

Mấy người ở đây đều là thành viên của Thập Thiên Vệ.

Chỉ có Triệu Phong là một gương mặt xa lạ, mà tu vi chỉ mới ngũ trọng mà thôi.

- Tiểu tử này là ai?

Có hai thiếu niên dùng ánh mắt bài xích nhìn về phía Triệu Phong.

- Thành viên vừa tới Thiên Vệ Doanh, hắn thay thế Lý Quảng Phong rồi...

Lục Tiểu Vân mặt không biểu tình nói.

Đánh bại Lý Quảng Phong? Tiểu tử này cũng là thành viên của Thập Thiên Vệ?

Mấy vị thiếu niên ở đây lúc này mới thu lại vài phần khinh thường.

Thành viên của Thập Thiên Vệ đều ồn ào nói chuyện.

Rất nhanh chín tên thiếu niên, bao gồm cả Triệu Phong đã có mặt đông đủ, trong đó tu vi thực lực của Lôi Tá là mạnh nhất.

- Tại sao Phong Ngâm Nguyệt còn chưa tới?

- Cho dù hắn đánh đâu thắng đó thì cũng không thể vô lễ như vậy được.

Phong Ngâm Nguyệt chính là thiên tài xếp hạng nhất trong Thập Thiên Vệ.

Lúc mọi người còn đang kinh ngạc thảo luận thì có một vị thiếu niên tuấn mỹ từ bên ngoài lầu các bước vào, mái tóc màu bạc theo gió bay phất phới, gương mặt tuấn tú như đá cẩm thạch, thân hình hoàn mỹ, phát ra lực hấp dẫn trí mạng đối với người khác phái.

Vừa nhìn, Triệu Phong gần như còn tưởng rằng đây là một vị nữ tử.

Thế nhưng, trong khoảnh khắc khí tức từ trên người thiếu niên tuấn mỹ này phát ra, Triệu Phong liền cảm thấy một luồng áp lực to lớn, ngay cả hô hấp gần như cũng bị ngăn trở.

Mỗi cái giơ tay nhấc chân của thiếu niên tuấn mỹ này đều phát ra một luồng uy năng giống như khí trường vô hình, Võ Đạo Nội Kình trong cơ thể theo ý niệm mà phóng ra ngoài cơ thể, cách không diệt địch.

Hít...

Triệu Phong hít vào một ngụm lãnh khí trên mặt lộ vẻ hoảng sợ.

Khí tức trên người Phong Ngâm Nguyệt hiển nhiên không phải là cấp bậc Võ Giả, mà là Đại Sư thất trọng võ đạo.

Toàn bộ thiếu niên của Thập Thiên vệ đều lộ ra vẻ mặt kính sợ, kể cả Lục Tiểu Vân, hay thậm chí là Lôi Tá đều không dám nhìn thẳng ánh mắt của Phong Ngâm Nguyệt.

- Thật mạnh! Chưa đến mười sáu tuổi mà đã đột phá cảnh giới Đại Sư võ đạo.

Thất trọng võ đạo!

Theo tầm mắt và kinh nghiệm của hắn tại thành Vũ Dương trước đây, rất nhiều Võ Giả bình thường cả đời đều dừng lại tại lục trọng đỉnh phong, không thể nào vượt qua cửa ải cuối cùng, đột phá cấp bậc Đại Sư thất trọng võ đạo.

Cũng giống như những thiếu niên thiên tài trong Thập Thiên Vệ trước mặt mình, không ít người đã đạt tới lục trọng đỉnh phong, thế nhưng bọn hắn có thể sẽ phải dừng lại tại cảnh giới này vài chục năm, thậm chí không cách nào đột phá đến “Phá Khí đoạn”.

Bởi vậy, bình thường chỉ có thể nhìn thấy Đại Sư võ đạo phần lớn đều trên tứ tuần.

Mà ở Thiên Vệ Doanh không ngờ lại có thiên tài như vậy, chưa đến mười sáu tuổi đã tấn chức vào hàng ngũ Đại Sư võ đạo.

Thành tựu của Phong Ngâm Nguyệt, giống như hiện thân của vương giả, ánh mắt của nhàn nhạt của hắn lướt qua toàn trường, chỉ hơi dừng lại trước gương mặt xa lạ của Triệu Phong, thế nhưng cũng không hề để tâm.

Sau khi tấn chức Đại Sư võ đạo, bất luận Võ Giả cấp bậc nào trong mắt hắn cũng không khác gì con sâu cái kiến, thậm chí là những thiên tài cấp bậc như Lôi Tá và Lục Tiểu Vân cũng không lọt nổi vào mắt hắn.

Chương 69: Tiểu đội tiêu diệt phi đạo

Thập Thiên Vệ lần lượt xuất hiện, những tuyệt đỉnh thiên tài ở đây bắt đầu cuộc thảo luận.

- Lần này quản sự của Thiên Vệ Doanh triệu tập chúng ta, rốt cuộc là có chuyện gì?

- Nghe nói một tháng nữa Quảng Quân Hầu đại nhân sẽ xuất quan, không biết có liên quan gì đến việc này không?

Một vài thiếu niên thông minh lập tức có suy đoán.

Cho tới nay, Thiên Vệ Doanh vẫn là một tổ chức siêu nhiên, độc lập trong Quảng Lăng phủ, sự tồn tại của tổ chức này gồm hai mục đích: một là bồi dưỡng thiên tài có tiềm lực, hai là nguồn hậu bị để cung cấp “máu mới” cho “Quảng Quân Vệ”.

Người thành lập tổ chức này là vị “quản sự” cao nhất nơi này, chính là Quảng Quân Hầu.

- Tất cả mọi người đã đến đông đủ rồi.

Một thanh âm bình thản vang lên trong lầu các.

Vụt...

Đám thiếu niên đều cảm thấy hoa mắt, lúc này trên ghế thủ tọa đã xuất hiện một thanh niên chất phác.

- Bái kiến “Tam Vệ” đại nhân.

Những thiếu niên ở đây đều đồng loạt đứng dậy hành lễ, ngay cả Phong Ngâm Nguyệt cũng không ngoại lệ, trong mắt tràn ngập sự kính sợ.

Tam Vệ là một danh hiệu, đại biểu cho thanh niên chất phác này, cũng là một danh hiệu xếp hạng trong “Quảng Quân Vệ”.

Tất cả mọi người đều biết, dưới trướng Quảng Quân Hầu võ lực chỉ cường có mười tám đại cận vệ Quảng Quân Vệ.

Bọn họ đều ẩn trong chỗ tôi phụ trợ Quảng Quân Hâu, đi khắp nơi thi hành mệnh lệnh, tìm hiểu các loại tin tức.

Trong Quảng Quân Vệ, bất luận người nào cũng đều là Đại Sư võ đạo, cho dù xếp hạng cuối cùng trong Thập Bát Vệ thì thực lực cũng vượt xa Đại Sư võ đạo bình thường.

Ngày đó, trong Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao của thành Vũ Dương đã từng xuất hiện hai Quảng Quân Vệ, mà người xếp hạng mười bảy, chỉ trong một chiêu đã đánh cho trưởng lão của Thu gia thổ huyết.

“Tam Vệ” trước mặt chính là xếp hạng ba trong Thập Bát Vệ, thực lực sâu không lường được.

- Các ngươi nên biết, sau một tháng nữa thì Quảng Quân Hầu đại nhân sẽ xuất quan.

Thanh niên chất phác nói chuyện rất ngắn gọn, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

Biết! Đương nhiên là biết rồi!

Tất cả thiếu niên ở đây đều gật đầu liên tục, trong mắt lộ vẻ chờ mong.

Quảng Quân Hầu chính là nhân vật truyền kỳ, võ lực thông thiên của Tương Vân quốc, từ vài chục năm trước đã tung hoành vô địch khắp thiên, hạ uy danh của ông ta thậm chí còn truyền tới các nước láng giềng xung quanh.

- Ta tuyên bố một tin: Lần này Quảng Quân Hầu đại nhân xuất quan sẽ tuyển chọn đệ tử thân truyền, có lẽ sẽ cho một hoặc vài người trong số các ngươi.

Trong mắt thanh niên chất phác lộ ra một tia hâm mộ hiếm thấy.

Quảng Quân Hầu tuyển chọn đệ tử thân truyền?

Lời này vừa dứt, khuôn mặt đám thiếu niên ở đây lập tức đỏ bừng, hết sức kinh hãi kích động đến nổi máu dồn hết lên mặt.

Võ Giả bình thường chỉ cần gặp được Quảng Quân Hầu một lần cũng đã cảm thấy chết không nuối tiếc rồi

Nếu như có thể được Quảng Quân Hầu chỉ điểm, như vậy lại càng là ước mơ xa vời.

Mà có thể trở thành đệ tử thân truyền của Quảng Quân Hầu, cho dù có nằm mơ thì bọn họ cũng không dám nghĩ đến chuyện

này.

Bởi dù sao đi nữa. Quảng Quân Hầu cũng là nhân vật quyền uy, võ

thuật chí cường của mảnh quôc thô này, nghe đồn ông ta đã chạm đêm cấp bậc Võ Đạo Thánh Cảnh...

Trên mặt Triệu Phong cũng lộ ra vẻ hưng phấn, lần này đến Quảng Lăng phủ, xem ra hoàn toàn không phải sai lầm.

Ở đây, hắn có thể tiếp xúc với thiên tài tinh anh đến từ khắp các nơi, kết giao với những nhân vật võ đạo đỉnh phong bây giờ còn có cơ hội nhìn thấy Quảng Quân Hầu trong truyền thuyết.

- Chỉ còn một tháng nữa! Trong một tháng này, các ngươi phải chuẩn bị thật tốt. Vì thế, Thiên Vệ Doanh sẽ cung cấp cho các ngươi một cơ hội tốt để rèn luyện kinh nghiệm thực chiến.

Thanh niên chất phác nói xong lời cuối, khóe miệng khẽ mỉm cười.

Rèn luyện?

Rốt cuộc là rèn luyện cái gì?

Mọi người đều nghi hoặc trong lòng cũng tràn ngập chờ mong.

Trong Thiên Vệ Doanh, bọn hắn có rất nhiều cơ hội so tài chiến đấu, thế nhưng thực chiến chém giết thật sự thì lại quá ít.

- Trong khoảng thời gian gần đây, khu vực biên cảnh quận Quảng Lăng thường xuất hiện phỉ đạo bỏ trốn, mỗi kẻ đều có thực lực Võ Giả trở lên, vô cùng hung hãn, có tin đồn là trinh sát của “Phong Hòa quốc” láng giềng. Nhiệm vụ của các ngươi chính là tiêu diệt những tên đạo phỉ bỏ trốn này, bảo vệ sự an toàn cho những thôn trấn gần đó.

Thanh niên chất phác trần thuật lại mọi chuyện.

Đạo phỉ? Trinh sát của địch quốc?

Trên mặt những thiếu niên ở đây đều lộ vẻ nghi hoặc, thế nhưng trong mắt đại đa số người thì lại lóe lên vẻ hưng phấn muốn thử ngay.

- Xin hỏi Tam Vệ đại nhân, tại sao quận Quảng Lăng không phái quân đội và Võ Giả trực tiếp tiêu diệt những đạo phi này?

Lôi Tá vẫn trầm ổn đưa ra nghi vấn.

- Hỏi rất hay!

Thanh niên chất phác giải thích:

- Đám đạo phỉ này hết sức xảo trá đa đoan chạy tứ tán khắp nơi, tách ra riêng lẻ, chia thành tốp nhỏ, có một ít kẻ thậm chí còn cải trang thành thường dân, rất khó phát hiện được mục tiêu, hơn nữa hiệu suất cũng rất thấp... Bởi vậy, Quảng Lăng phủ mới đem cơ hội này giao cho những thiếu niên thiên tài các ngươi.

Nghe đến đây, Triệu Phong không khỏi tỉnh ngộ.

Quảng Lăng phủ giao nhiệm vụ này cho những thiếu niên thiên tài của Thiên Vệ Doanh, chính là muốn cho bọn hắn một cơ hội mài luyện thực chiến.

- Hy vọng thông qua lần thực chiến này, có thể kích phát được tiềm lực của các ngươi nhiều hơn. Quảng Lăng phủ đã treo giải thưởng cứ giết được một tên đạo phi tứ trọng võ đạo thì sẽ nhận được 1 điểm chiến công, giết được đạo phi ngũ trọng võ đạo sẽ nhận được 2 điểm chiến công... Giết được đạo phi thủ lĩnh thì có thể nhận được

20 điểm chiến công! Người có xếp hạng chiến công cao nhất sẽ được ban thưởng đặc biệt.

Thanh niên chất phác tiếp tục nói.

- Xin hỏi những chiến công đó có tác dụng gì?

Một thiếu niên dò hỏi.

- Nhận được chiến công có thể đến “Bảo Huyên điện” để đổi bí tịch võ đạo, thiên tài địa bảo, thậm chí cả thần binh lợi khí... Ví dụ như, 1 điểm chiến công có thể đổi được một Huyết Nhân Sâm năm trăm năm tuổi, 10 điểm chiến công có thể đổi được một quyển võ học đỉnh cấp, 50 điểm chiến công có thể đổi được một quyển võ học Bán Thánh Phẩm.

Thanh niên chất phác đáp.

Nghe tới câu cuối cùng, đám thiếu niên đều cảm thấy nhiệt huyết sôi trào, hưng phấn dị thường, cả đám đều xoa tay xoa chân.

Võ học đỉnh cấp! Võ học Bán Thánh Phẩm!

Những thiếu niên thiên tài ở đây, hoặc ít hoặc nhiều đều có một loại võ học đỉnh cấp, thế nhưng chỉ giới hạn trong một loại võ học công kích, thần pháp, tâm pháp,... mà thôi.

Bởi vậy, võ học đỉnh cấp rất có sức hấp dẫn với mỗi thiếu niên ở đây.

Về phần võ học Bán Thánh Phẩm thì lại càng không cần phải bàn.

Võ học Bán Thánh Phẩm, mặc dù không phải là võ học Thánh Phẩm chân chính, thế nhưng đẳng cấp còn vượt qua một bộ võ học đỉnh

cấp trọn vẹn.

Không gian trong mắt trái của Triệu Phong có tàn thức của võ học Thánh Phẩm, thế nhưng chỉ là chiêu thức không trọn vẹn, tính thực dụng còn không bằng một môn võ học đỉnh cấp, càng không thể nào so sánh với võ học Bán Thánh Phẩm.

Huống chi, chiến công lại còn có thể đổi được những thiên tài địa bảo và thần binh lợi khí khác, tác dụng rất lớn.

- Giết vài tên đạo phi là có thể nhận được điểm chiến công, mà điểm chiến công lại có thể đổi được những vật trân quý như vậy. Xem ra Quảng Lăng phủ đã quyết định muốn bồi dưỡng những thiếu niên thiên tài trong Thiên Vệ Doanh rồi.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Đối với nhiệm vụ tiêu diệt lần này, hắn hiển nhiên rất mong chờ.

Đặc biệt là dị năng mắt trái của hắn có thể tăng khả năng sinh tồn và tiêu diệt trong thực chiến này rất nhiều.

- Sau năm ngày nữa thì nhiệm vụ tiêu diệt đạo phỉ bắt đầu, các ngươi trước hết hãy chuẩn bị sẵn sàng đi!

Thanh niên chất phác lại thông báo một vài chi tiết khác, sau đó tuyên bố tan họp.

Sau khi tan họp, tin tức này cũng được truyền khắp toàn bộ Thiên Vệ Doanh.

Nhiệm vụ này nhằm vào toàn bộ Thiên Vệ Doanh, không chỉ giới hạn trong Thập Thiên Vệ.

Đương nhiên, nhiệm vụ tiêu diệt đạo phi của Thập Thiên Vệ chính là nhằm vào những nhân vật cấp thủ lĩnh.

Vài ngày tiếp theo, thành viên trong Thiên Vệ Doanh đều bắt đầu ghép thành từng tiểu đội nhỏ, cùng nhau thực hiện nhiệm vụ tiêu diệt đạo phi sau đó cùng phân chia lợi ích.

Tiểu đội có thực lực cường đại trong đó bao gồm tiểu đội của Lôi Tá, tiểu đội của Lục Tiểu Vân, mỗi đội đều có bảy tám người, tất cả thành viên đều cấp bậc Võ Giả.

Đương nhiên, cũng có những nhân vật hành hiệp một mình, ví dụ như “Phong Ngâm Nguyệt” xếp hạng nhất trong Thập Thiên Vệ.

Phong Ngâm Nguyệt chính là thiếu niên thiên tài duy nhất đạt tới Đại Sư võ đạo, thực lực mạnh mẽ, chiến lực của một mình hắn còn lớn hơn một tiểu đội.

Triệu Phong vừa tới Thiên Vệ Doanh có thể xem như là người mới, vì vậy liền tạo thành một đội với Triệu Vũ Phi và Hoàng Kỳ.

Ba người Triệu Phong hợp thành tiểu đội thực lực tự nhiên không thể so sánh với tiểu đội của Lôi Tá và Lục Tiểu Vân.

Chẳng qua, Triệu Phong vẫn có lòng tin là thu hoạch điểm chiến công của mình có thể đứng đầu trong danh sách.

Mấy ngày trước khi bắt đầu nhiệm vụ tiêu diệt đạo phi Triệu Phong luôn toàn lực bế quan tu luyện.

Sau khi hấp thu được lực của Thiên Niên Huyết Sâm, Triệu Phong lại phục dụng một gốc Thiên Niên Huyết Linh Chi.

Võ Đạo Nội Kình trong cơ thể Triệu Phong bành trướng mãnh liệt, số lượng gần như tăng gấp đôi, tu vi đạt tới đỉnh phong.

Quầng sáng xanh nhạt hình xoắn ốc trong không gian của mắt trái đã kéo dài đến sáu thước chín.

Lúc này Triệu Phong chỉ còn lại một gốc Thiên Niên Huyết Duẩn, thế nhưng hắn cũng không có tùy tiện phục dụng nó.

Thứ nhất là vì liên tục phục dụng thiên tài địa bảo sẽ khiến hiệu quả của nó suy giảm, huống chi hắn vẫn chưa hoàn toàn hấp thu dược lực của Thiên Niên Huyết Linh Chi.

Thứ hai hắn chỉ còn Thiên Niên Huyết Duẩn, Triệu Phong hy vọng rằng nếu dùng nó vào thời khắc mấu chốt thì có thể trùng kích thất trọng võ đạo, như vậy thì quả thật là không thể tốt hơn được nữa.

- Tu vi của ta bây giờ đã đạt tới lục trọng đỉnh phong, thế nhưng vẫn còn cách cực hạn lục trọng một khoảng lớn, thiếu chừng một hai phần hỏa hầu.

Trong lòng Triệu Phong thầm tính toán.

Cứ như thể, hắn càng lúc càng chờ mong nhiệm vụ tiêu diệt đạo phỉ.

Thông qua chém giết thực chiến, đặc biệt là chiến đấu sinh tử, có thể kích phát mạnh tiềm lực của bản thân.

Thời gian năm ngày trôi qua trong chớp mắt.

Điều đáng mừng là một ngày trước Triệu Vũ Phi đã nhất cử đột phá lục trọng, trong đó cũng có phân công lao của gốc Huyết Nhân Sâm

năm trăm năm tuổi và Uẩn Huyết Đan mà Triệu Phong cho nàng, thế nhưng chính tư chất thiên phú của bản thân Triệu Vũ Phi mới tạo nên tác dụng mấu chốt.

Sáng sớm hôm đó.

Những thiếu niên thiên tài trong Thiên Vệ Doanh chỉ cần là người có tu vi tứ trọng trở lên đều chia thành từng nhánh tiểu đội tách lẻ ra thành từng tốp nhỏ, ào ào rời khỏi Quảng Lăng phủ.

Ba người Triệu Phong Triệu Vũ Phi và Hoàng Kỳ hợp thành tiểu đội cũng nằm trong số đó.

- Triệu Phong ca, tu vi chính thức của huynh chẳng lẽ chỉ là ngũ trọng đỉnh phong?

Triệu Vũ Phi đột nhiên xuất ra nghi vấn.

Lúc còn ở Triệu tộc, Triệu Vũ Phi biết rất rõ tốc độ tiến bộ của Triệu Phong.

Bây giờ, chính nàng đã đột phá lục trọng Triệu Phong há có thể vẫn dừng lại ở ngũ trọng đỉnh phong?

Nghe vậy, trên mặt Hoàng Kỳ cũng lộ ra dị sắc.

- Không sai, đây không phải là tu vi chính thức của ta.

Triệu Phong cũng không giấu diếm, một luồng khí tức ngưng luyện lập tức từ trên người hắn tản ra.

Lục trọng đỉnh phong!

Hoàng Kỳ và Triệu Vũ Phi đều cảm thấy một tia áp lực.

Sau khi phát ra khí tức, Triệu Phong lại thúc dục Khô Mộc Tức Pháp cảnh giới viên mãn không chế ở cảnh giới vừa tiến vào lục trọng, duy trì cùng một cảnh giới giống như hai người Triệu Vũ Phi và Hoàng Kỳ.

Triệu Phong hiển lộ tu vi chính thức chính là muốn cho đồng đội của mình hiểu rõ đại khái về thực lực chân chính của mình, như vậy mới có thể tin tưởng phối hợp tốt hơn.

Bây giờ hắn đã ẩn đi một phần khí tức, như vậy có thể giấu đi vị trí chủ đạo của mình trong đội ngũ, có tác dụng xuất kỳ bất ý trong nhiệm vụ thực chiến này.

Năm ngày trôi qua, tất cả đã chuẩn bị sẵn sàng.

Ba người Triệu Phong rời khỏi quận Quảng Lăng đi mất mấy ngày, cuối cùng cũng đến khu vực biên cảnh của quận Quảng Lăng.

Nơi này là một khu vực phức tạp, giáp ranh với Hoành Vân Thiên Lâm, ở gần đó có rất nhiều dòng sông và dãy núi thậm chí còn có một vài thị trấn nhỏ.

Mà khu vực đó lại trùng hợp rất gần “Phong Hòa quốc” láng giềng, khó mà phân biệt được là đạo phi và trinh sát.

- Rời khỏi trấn này sẽ vào khu vực nguy hiểm có đạo phi và trinh sát.

Triệu Phong mở địa đồ ra, cùng thương nghị với Triệu Vũ Phi và Hoàng Kỳ.

- Ha ha, Vũ Phi cô nương, có hứng thú gia nhập đội ngũ của ta

không?

Một tiếng cười càn rỡ truyền tới.

Ba người Triệu Phong liếc mắt nhìn chỉ thấy Lục Tiểu Vân dẫn đầu tiểu đội bảy tám người “trùng hợp” đi ngang qua chỗ bọn hắn.

Chương 70: Trận đầu thắng lợi

Thanh âm của Lục Tiểu Vân khiến Triệu Phong nhíu mày, đây còn không phải là ngang nhiên thọc gậy bánh xe hay sao?

Đương nhiên, hắn không thểkhông thừa nhận rằng tiểu đội của Lục Tiểu Vân có thực lực rất mạnh mẽ.

Có ba bốn Võ Giả lục trọng võ đạo, tu vi thấp nhất cũng là ngũ trọng đỉnh phong, còn có hai tên Thập Thiên Vệ tọa trấn, một tên Thập Thiên Vệ khác bài danh thứ bảy, xếp hạng so với Triệu Phong còn cao hơn.

Trên mặt Lục Tiểu Vận đầy vẻ thân thiết, đánh giá gương mặt xinh đẹp thanh thuần của Triệu Vũ Phi cảm thấy hết sức kinh diễm.

Hiện nay, trong Thiên Vệ Doanh không thiếu niên thiên tài nào là không biết nữ hài thiên tài xinh đẹp như Triệu Vũ Phi.

- Ta đã có tiểu đội của mình rồi, đa tạ hảo ý của Lục huynh.

Thanh âm của Triệu Vũ Phi vẫn lạnh lùng bình thản, lập tức cự tuyệt thỉnh cầu của Lục Tiểu Vân.

Cự tuyệt?

Chẳng lẽ mỹ nữ không phải sinh ra để phụ thuộc cường giả hay sao?

Lục Tiểu Vân cảm thấy có chút ngoài dự liệu.

Bản thân hắn vốn trắng trẻo, hào hoa phong nhã, hơn nữa còn có tu vi thiên phú kinh người, có thiếu nữ cùng tuổi nào có thể cự tuyệt lời mời của hắn chứ?

- Với thực lực của tiểu đội ba người các ngươi, ở trong khu vực của khẩu loạn e rằng khó mà bảo toàn bản thân.

Lục Tiểu Vân nhàn nhạt nhìn Triệu Phong và Hoàng Kỳ, trên mặt đầy vẻ khinh thường.

- Làm phiền Lục huynh quan tâm rồi, đội ngũ nhỏ có phương pháp sinh tồn của đội ngũ nhỏ, đến lúc đó chúng ta cứ dùng "điểm chiến công" mà nói chuyện vậy.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

- So chiến công? Ha ha ha... Tiểu tử này dám khiêu chiến với chúng ta!

Một thiếu niên lục trọng đỉnh phong có hình xăm trên người cười đêm ngất ngưỡng, ngay cả nước mắt cũng chảy ra.

Thiếu niên có hình xăm này gọi là "Lý Tử Văn" xếp hạng thứ bảy trong Thập Thiên Vệ.

Ở trong Thiên Vệ Doanh vài ngày, Triệu Phong đã rõ như lòng bàn tay về những thiên tài trong Thập Thiên Vệ.

Xuất phát.

Triệu Phong cũng không để ý tới tiểu đội của Lục Tiểu Vân nữa, dẫn đầu Triệu Vũ Phi và Hoàng Kỳ đi thẳng đến khu vực khấu loạn.

Khi bọn hắn xuất phát, bọn hắn lại gặp tiểu đội do cường giả thiên tài Lôi Tá dẫn đầu.

Đội ngũ của Lôi Tá có thực lực càng mạnh hơn, có đến mười mấy người cũng có hai thành viên thuộc Thập Thiên Vệ.

Đối mặt với đội hình như vậy, Hoàng Kỳ trong tiểu đội có chút không cam lòng.

- Triệu huynh huynh thật sự nắm chắc có thể dẫn dắt chúng ta giành được công?

Hoàng Kỳ không nhịn được lên tiếng.

Dù sao thì luận nhân số, tiểu đội của Triệu Phong cũng chỉ có ba người, nếu vận khí không tốt gặp trên mười tên đạo phỉ như vậy sẽ rơi vào nguy cơ diệt đội.

- Yên tâm, đi theo ta thì chiến công sẽ không kém đâu.

Triệu Phong vẫn giữ vẻ mặt trấn định lại bổ sung:

– Nếu như ngươi không tin ta có thể gia nhập những tiểu đội khác.

Nhìn thấy bộ dáng bình tĩnh tự tin của Triệu Phong, trong lòng Hoàng Kỳ mới thả lỏng, chẳng qua vẫn có chút tâm thần bất định và hoài nghi.

Nửa canh giờ sau.

Ba người tiến nhập khu vực của phi khẩu.

Khu vực này rất hỗn loạn, địa thế phức tạp, Triệu Phong đi trước dẫn

đường, không hề quay đầu lại, vô cùng quyết đoán.

Triệu Vũ Phi và Hoàng Kỳ, thỉnh thoảng lấy địa đồ ra xem, kiểm tra đề phòng lạc đường.

Mà Triệu Phong thì căn bản không cần làm vậy, trong đầu của hắn hiện rõ từng chi tiết trên bản đồ, kết hợp với khả năng nhìn quét cự ly xa của “mắt trái”, hầu như có thể tạo thành một “địa đồ thực sự”.

- Triệu huynh, chúng ta đi đâu đây?

Hoàng Kỳ cầm địa đồ, trong đầu có chút choáng váng.

- Phía trước có một dòng sông nhỏ, chảy qua một sơn cốc rất nhiều rừng cây. Đạo phỉ ở khu vực này sinh sống khẳng định không thể thiếu thức ăn và nguồn nước...

Triệu Phong không hề suy nghĩ nói.

Chỉ trong chốc lát quả nhiên phía trước xuất hiện một dòng sông nhỏ, ở gần đó còn có rừng cây, ở xa hơn một chút thì hiện ra khu vực sơn cốc.

Hoàng Kỳ không khỏi líu lưỡi, không ngờ trí nhớ của Triệu Phong lại tốt như vậy, càng quan trọng hơn là đối phương còn đem địa đồ và hoàn cảnh thực tế dung hợp lại rất hoàn mỹ.

- Chúng ta mai phục ở đây, Hoàng Kỳ ngươi núp ở trong sông, Vũ Phi muội trốn ở đằng sau loạn thạch trước cửa vào hạp cốc.

Triệu Phong rất nhanh phân chia nhiệm vụ.

Triệu Vũ Phi cũng không hoài nghi gì, thân hình khẽ nhoáng lên một

cái đã ẩn nấp trong đám loạn thạch.

Hoàng Kỳ có chút chần chờ, thế nhưng vẫn nghe theo, nhảy vào trong nước sông.

Vụt...

Triệu Phong cũng nhảy lên, nấp trên một gốc đại thụ cạnh bờ sông, sau đó lấy ra “Kim Lũ Cung”, nhắm thẳng hướng hạp cốc.

Trên thực tế, mắt trái của hắn đã phát hiện có phần tử khả nghi từ phía hạp cốc đi tới.

Đợi nửa ngày sau.

Phía hạp cốc truyền đến bước chân nhè nhẹ, vài đại hán trang phục thường dân đi tới.

Vừa đi còn vừa cười lớn.

Có tổng cộng ba người, người cầm đầu là một đại hán mặt ngựa, tu vi đạt tới ngũ trọng đỉnh phong hai bên hắn là hai tên nông dân một béo một gầy, tu vi theo thứ tự là tứ trọng ngũ trọng.

Mấy người đi tới bờ sông ngồi xổm xuống lấy nước rửa mặt.

- Ra tay!

Triệu Phong đứng trên gốc đại thụ, dây cung chấn động, một đạo tiễn ảnh màu vàng như thiểm điện vạch phá vòm trời, xẹt qua hư không, tạo thành một đường vòng cung.

A...

Tên đại hán gầy gò bị một mũi tên xuyên qua vai “phịch” một tiếng, ngã xuống đất, cơ bản mất đi chiến lực.

- Có mai phục!

Đại hán mặt ngựa kinh hãi quát lên, vẻ mặt cảnh giới nhìn khắp bốn phía.

Xoạt.

Đúng lúc này, trong nước sông nhảy ra một thiếu niên mặc áo đen.

Tường Vân Chưởng!

Hoàng Kỳ tung ra một chưởng, từ bên cạnh đánh tới, đối chiến một kích với đại hán mặt ngựa.

Vừa ra tay thì hắn đã sử dụng chưởng pháp đỉnh cấp sở trường của mình.

Phành phành...

Đại hán mặt ngựa dưới tình huống vội vàng không kịp phòng bị, đối chiến một kích, khí huyết chấn động nhộn nhạo, bị thụ thương nhẹ.

Liễu Diệp Thập Tam Thổi!

Hoàng Kỳ thừa thắng truy kích, kết hợp với thối pháp cao cấp đỉnh phong lại lần nữa áp bách.

- Mã Tam, ta đến giúp ngươi.

Tên đại hán mập mạp ở bên cạnh cũng xuất kích.

Vù...

Đúng lúc này, lại một mũi tên phá không mà đến, bay sượt qua quần áo của tên đại hán mập mạp.

Nguy hiểm thật!

Tên đại hán mập mạp lăn một vòng miễn cưỡng tránh thoát một tiễn.

- Cần thận, trong chỗ tối có cung thủ.

Tên đại hám gay gò bị trúng tên trọng thương, đau nhức rên rỉ không thôi, mũi tên của Triệu Phong đã bắn trúng bộ vị yếu huyệt trên vai hắn, khiến hắn trong thời gian ngắn không thể sử dụng được sức lực.

- Ngươi trước hết rút lui trở về thông báo.

Đại hâm mặt ngựa miễn cưỡng chặn được một kích của Hoàng Kỳ, hét lớn với đại hán mập mạp.

- Mã Tam, ngươi hãy cẩn thận!

Tên đại hán mập mạp liền chạy về phía hạp cốc.

Chạy đi đâu!

Từ trong đám loạn thạch trước cửa vào hạp cốc đột nhiên có một thiếu nữ thanh nhã xinh đẹp nhảy ra hóa thành một đạo tàn ảnh màu tím, chặn đứng đường rút lui của đại hán mập mạp.

Nhất thời Hoàng Kỳ và Triệu Vũ Phi đều xông vào vòng chiến.

Đối thủ của Hoàng Kỳ là đại hán mặt ngựa, tu vi đạt tới ngũ trọng đỉnh phong, phong cách chiến đấu cay độc âm tàn, thủ đoạn tầng tầng lớp lớp.

Triệu Vũ Phi thì đối phó với đại hán mập mạp, nàng đã luyện qua một môn võ học luyện thể để phòng thân, đao thương khó tổn hại khí lực cũng rất lớn.

Triệu Phong thì đứng trong rừng cây, tay cầm Kim Lũ Cung vẫn không ra tay.

Sở dĩ hắn không ra tay là vì cân nhắc đến Triệu Vũ Phi Hoàng Kỳ đều khuyết thiếu kinh nghiệm thực chiến và chiến đấu sinh tử.

Hai tên đạo phi này rất giảo hoạt đa đoan, thủ đoạn hết sức cay độc, cho dù tu vi thấp hơn hai người Triệu Vũ Phi thì cũng không thua ngay.

Sau chừng mười chiêu.

Linh Phong Trảm!

Triệu Vũ Phi thi triển võ học đỉnh cấp, đánh ngã đại hán mập mạp.

Hoàng Kỳ thì đối mặt với đại hán mặt ngựa, có chút khó khăn hơn, đến chiêu thứ hai mươi mới khiến đối phương trọng thương, mất đi năng lực chiến đấu.

Bịch!

Lúc này Triệu Phong mới từ trong rừng cây nhẹ nhàng bước ra.

- Tại sao vừa rồi ngươi không ra tay.

Hoàng Kỳ có chút căm tức.

Triệu Phong chỉ bắn ra hai mũi tên đầu, sau đó không trợ giúp nữa, khiến bọn họ phải khổ đầu một phen.

- Đối phó với người có tu vi thấp hơn mình, còn mất nhiều thời gian như vậy mới chiến thắng được, các ngươi phải xem lại chính mình đi.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

- Ngươi...

Hoàng Kỳ muốn nói lại thôi, thế nhưng lại không thể nào phản bác được, vừa rồi để chiến thắng được đại hán mặt ngựa, hắn suýt nữa phải chịu thiệt, nếu không có tu vi và võ học chiếm ưu thế tuyệt đối thì e rằng người bại trận sẽ là hắn.

- Phong ca nói không sai, chúng ta thiếu khuyết kinh nghiệm thực chiến.

Triệu Vũ Phi gật đầu đồng ý, trên mặt cũng hiện nét suy tư.

Tiếp theo...

Triệu Phong bắt đầu tiến hành lục soát ba tên đạo phi quả nhiên tìm thấy thuốc mê, ám khí và độc dược trên người bọn chúng.

- Đại nhân tha mạng!

Tên đạo phỉ bị trúng tên quỳ xuống đất dập đầu.

Phụt...

Triệu Phong điểm một chỉ trúng cổ họng của hắn, dứt khoát loại bỏ.

- Tiếp theo, các ngươi hãy giải quyết phần của mình đi.

Triệu Phong nhìn Hoàng Kỳ và Triệu Vũ Phi rồi nói.

Hai người này từ nhỏ đều là thiên tài được gia tộc bảo hộ vô cùng tốt, căn bản chưa trải qua chiến đấu sinh tử chứ đừng nói đến việc giết người.

Hoàng Kỳ có chút không thích ứng, cắn răng đánh chết tên đạo phi mặt ngựa.

Nếu như không đánh chết được đạo phi thì hắn căn bản không lấy được chiến công.

Triệu Vũ Phi là một nữ nhi cũng là lần đầu tiên giết người, trong mắt có chút không đành lòng.

- Cô nương tha mạng!

Tên đạo phi mập mạp khóc cha gọi mẹ, khiến nàng càng khó hạ thủ.

Triệu Phong chỉ cười lạnh không nói.

Thiết Ưng Trảo!

Trong mắt tên đạo phỉ mập mạp lóe lên hàn quang, thân hình lao vọt tới trước người Triệu Vũ Phi, một trảo sắc bén nhắm thẳng tới cổ

họng của nàng.

Dị biến này khiến Triệu Vũ Phi khẽ biến sắc.

Cũng may nàng là thiên tài thực sự, thực lực võ học không tầm thường, trong thời khắc nguy hiểm này, thân thể mềm mại khẽ nhoáng lên, hiểm hóc tránh thoát được một kích của đạo phi mập mạp.

Linh Phong Trảm!

Triệu Vũ Phi đột nhiên trầm mặt, tay ngọc vung lên, lạnh lùng chém nát đầu tên đạo phi mập mạp.

Lần đầu tiên giết người, Hoàng Kỳ và Triệu Vũ Phi có chút cảm giác buồn nôn.

Chỉ có Triệu Phong là sắc mặt vẫn như thường.

Chính bản thân Triệu Phong cũng cảm thấy kinh ngạc, lần đầu tiên hắn giết người cũng không cảm thấy có phản ứng trái với lương tâm nào.

Lúc trước ở Hoành Vân Thiên Lâm, rơi vào vòng vây ám sát, Triệu Phong vô cùng tỉnh táo.

Nghĩ một hồi, Triệu Phong lại quy vào công lao của mắt trái thần bí, chính nó đã khiến bản thân mình trở nên vô cùng tỉnh táo.

Lần đầu giết địch, tiểu đội ba người đại công cáo thành.

Hoàng Kỳ và Triệu Vũ Phi đều ngộ ra rất nhiều thứ, có thể xem như phát triển một bước dài.

Cùng ngày hôm đó, ba người Triệu Phong lại tiếp tục ở vị trí gần đó mai phục, mỗi lần đều đổi một vị trí.

Cho đến tận buổi chiều thì ba người Triệu Phong lại tiêu diệt được thêm sáu bảy tên đạo phỉ, có bốn người tu vi ngũ trọng ba người tu vi tứ trọng.

Trải qua một phen chiến đấu, Hoàng Kỳ và Triệu Vũ Phi đều tiến bộ rất nhiều.

Khả năng phối hợp của tiểu đội cũng trở nên hết sức ăn ý.

Triệu Phong âm thầm gật đầu, lúc này mới xem như hài lòng.

- Tối nay, chúng ta sẽ đi vào trong hạp cốc. Theo ta phân tích thì trong này có thể có một cứ điểm của đạo phi, chúng ta giết mười tên đạo phỉ bên trong có thể vẫn còn dư nghiệt.

Triệu Phong lại bắt đầu phân chia nhiệm vụ.

Đầu tiên là tìm hiểu tin tức của địch nhân, nhiệm vụ này Triệu Phong tự mình chấp hành.

Triệu Phong có được năng lực mắt trái cường đại, không chỉ là Thần Tiễn Thủ trời sinh mà còn là một trinh sát đáng sợ.

Sau khi kết thúc thời gian uống cạn một chung trà, Triệu Phong đã quay lại.

- Đi!

Triệu Phong không nói hai lời, dẫn Hoàng Kỳ và Triệu Vũ Phi tiến vào

trong hạp cốc.

Trên đường đi Triệu Phong dặn dò vài câu, xuất phát từ khu vực ẩn nấp, tránh thoát được những ánh mắt của đạo phi trong hạp cốc.

Điều này khiến Hoàng Kỳ có ảo giác như: chẳng lẽ toàn bộ đạo phi trong hạp cốc đều chết sạch rồi?

Một lát sau.

Ba người Triệu Phong lại ẩn nấp sau một tảng đá lớn.

- Gian nhà gỗ phía trước và sơn động đằng sau đều có đạo phỉ.

Triệu Phong nói với hai người.

- Ha ha, mai phục sao? Lần này thực lực của đạo phi thế nào, có mấy người?

Hoàng Kỳ xoa tay xoa chân đoạn đường này mai phục nhiều lần đều thu được chiến thắng, cho nên thu được rất nhiều chiến công, lòng tin của hắn cũng tăng mạnh.

- Có một người lục trọng võ đạo đỉnh phong, hai người lục trọng võ đạo, ba người ngũ trọng võ đạo, năm người tứ trọng võ đạo... Tổng cộng mười một người.

Triệu Phong nói rất chi tiết.

Cái gì? Mười một người!

Hoàng Kỳ trợn mắt, khuôn mặt thoáng co giật, run giọng nói:

- Ngươi điên rồi sao? Đây là một ô của đạo phi, còn không nhanh chạy mau!

Chương 71: Hốt trọn ổ

- Ngươi điên rồi sao? Đây là một ổ đạo phi, còn không chạy mau!

Hoàng Kỳ thiếu chút nữa phát điên tại chỗ, trong mắt hắn lộ ra lửa giận và kinh hãi, hận không thể nguyền rủa cả nhà Triệu Phong.

Mười một tên đạo phỉ mạnh mẽ hung hãn, số lượng này tuyệt đối không phải là vài tên thiếu niên cùng cấp có thể so sánh.

Cho dù là ba tên đạo phi lục trọng cũng đủ khiến ba người bọn họ chịu thiệt rồi, huống chi còn có nhiều đạo phi tứ trọng ngũ trọng võ đạo như vậy.

- Triệu Phong ca, chuyện này không tầm thường đâu... huynh không phải đang nói đùa chứ?

Triệu Vũ Phi cũng rất hồi hộp, hôm nay đã giao thủ với đạo phỉ vài lần, nàng biết rất rõ thủ đoạn tàn nhẫn của bọn chúng.

- Không phải nói đùa.

Triệu Phong núp ở đằng sau tảng đá lớn, thu liễm khí tức của mình lại, nói với thần sắc trịnh trọng.

- Chạy mau! Mau rút lui, bây giờ vẫn còn kịp!

Hoàng Kỳ nóng vội như lửa đốt.

Lỡ như bị đạo phỉ phát hiện thì bọn hắn sẽ gặp phải vận mệnh khó

mà tưởng tượng nổi...

Vẻ mặt Triệu Vũ Phi có chút tái nhợt, dưới tình thế cấp bách cũng nắm chặt lấy tay hắn, kinh ngạc nói:

- Triệu Phong ca biết rõ nơi này là ổ của đạo phi tại sao còn dẫn bọn ta tới đây?

- Bình tĩnh đừng vội, mười một tên đạo phi này không ở cùng nhau. Các ngươi cứ dựa theo kế hoạch của ta, một mẻ hốt gọn bọn chúng...

Ngữ khí của Triệu Phong rất tỉnh táo.

- Ta không nghe ngươi đâu, ta muốn chạy...

Hoàng Kỳ kinh hãi lạnh run người.

Lúc này, ba người mượn kẽ hở của một tảng đá, có thể nhìn thấy thân ảnh của đạo phỉ ở những căn nhà gỗ gần đó.

.....

- Thạch ca! Mấy huynh đệ vừa rồi ra ngoài tìm hiểu và đi săn vẫn chưa trở về.

Thanh âm của một đạo phi cao vi lục trọng truyền đến.

- Hai canh giờ còn chưa trở về thì chắc chắn đã rơi vào bất hạnh rồi...

Bên trong nhà gỗ thanh âm trầm thấp của một nam tử trung niên.

- Lập tức phái người để phòng, ta hoài nghi địch nhân có thể theo manh mối đó mà mò đến tận đây.

Ba người Triệu Phong ẩn núp sau tảng đá có thể mơ hồ nghe thấy tiếng nói chuyện của đạo phỉ.

- Ha ha, chúng ta đã không còn đường lui nữa rồi, các ngươi hãy nghe kế hoạch của ta.

Triệu Phong mỉm cười.

Hoàng Kỳ nghiến răng nghiến lợi, hận Triệu Phong thấu xương.

Hiển nhiên, Triệu Phong đem bọn họ tới đây, hoàn toàn là có dự mưu.

- Ta nghe Triệu Phong ca.

Thời khắc nguy cấp này, trong mắt Triệu Vũ Phi lóe lên một tia dứt khoát, hoàn toàn tin tưởng Triệu Phong.

Không còn đường lui rồi!

Hoàng Kỳ cũng quyết định chuẩn bị đập nồi dìm thuyền (*).

Huống chi một cô nương như Triệu Vũ Phi còn không sợ, hắn lại càng không thể nửa đường bỏ cuộc như vậy.

(*) Sự tích Hạng Vũ đem quân vượt Hoàng Hà, sau khi đến nơi thì dìm đắm thuyền, đập vỡ nồi cơm, đốt lều trại, chỉ mang lương thực trong ba ngày để tỏ rõ sĩ tốt quyết tâm liều chết, không chịu quay về.

- Hai người các ngươi giết qua bên kia, nhanh chóng giải quyết đạo

phi tứ trọng ngũ trọng võ đạo, đừng có dây dưa với đạo phi lục trọng đặc biệt không thể chọi cứng với tên thủ lĩnh đạo phi trung niên có tu vi lục trọng đỉnh phong kia...

Triệu Phong nói rõ kế hoạch đồng thời phân phó nhiệm vụ cho hai người.

- Hai người chúng ta giết qua đó, vậy ngươi làm gì?

Hoàng Kỳ đột nhiên hỏi?

– Ta ở phía sau... trợ giúp các ngươi!

Triệu Phong cười quỷ dị.

Nói nhảm!

Hoàng Kỳ thiếu chút nữa không nhịn được mắng lớn, mình và Triệu Vũ Phi làm tiên phong giết địch, tên này thân là thủ lĩnh tiểu đội vậy mà lại vô sỉ núp ở phía sau?

Như vậy sao có thể được! Tuyệt đối không được!

Nếu tên thủ lĩnh tiểu đội Triệu Phong này thấy “gió trở ngược chiều”, bỏ trốn thì làm sao bây giờ?

- Được! Cứ quyết định như vậy đi.

Triệu Phong vừa nói xong, vỗ tay cái “bốp” một cái, đẩy Hoàng Kỳ ra ngoài.

A...

Hoàng Kỳ kinh hô một tiếng, người bay lên không trung bại lộ tung tích.

Giờ khắc này, trong lòng hắn lại đem mười tám đời tổ tông của Triệu Phong ra thăm hỏi một lần.

- Giết!

Hắn muốn trốn cũng không được, đành cùng Triệu Vũ Phi lao thẳng đến đạo phỉ ở gần căn nhà gỗ.

Người nào?

Đạo phi ở gần căn nhà gỗ rất nhanh phát hiện hai người, lập tức ngăn cản.

- Người đầu, địch tập kích...

Tiếng giết nổi lên khắp bốn phía.

Triệu Vũ Phi và Hoàng Kỳ lao thẳng đến những tên đạo phỉ lâu la tứ trọng, ngũ trọng võ đạo.

Dựa theo kế hoạch của Triệu Phong bọn hắn phải nhanh chóng chém giết những tên lâu la này, một khi bị dây dưa thì nhất định sẽ chết không phải nghi ngờ.

Trong loại hoàn cảnh này, hai người liền phát huy chiến lực vượt qua bình thường tiềm lực vô hình bùng phát...

A...

Vừa giao thủ, hai tên đạo phi tứ trọng và ngũ trọng võ đạo lập tức bị

đánh chết.

Vèo...

Cùng lúc đó, Triệu Phong đứng ở trên tảng đá lớn, dây cung run lên, một mũi tên nhọn phá nát hư không phát ra kình phong rít gào.

Phịch...

Một tên đạo phỉ ngũ trọng đỉnh phong hét lên rồi ngã gục.

Trùng hợp chính là một tiễn này còn vừa vặn phá giải thể trước sau giáp kích mà Triệu Vũ Phi sắp gặp phải.

- Tiểu bối vô tri, dám đến đánh lén, các ngươi đừng hòng trốn!

Trong nhà gỗ, một trung niên khôi ngô, khoác bên ngoài một lớp áo da thú, tay cầm một thanh đại đao màu vàng, dẫn đầu hai gã đạo phỉ lục trọng giết ra ngoài.

Hoàng Kỳ và Triệu Vũ Phi lập tức gặp phải áp lực.

Đặc biệt là đạo phi trung niên kia, khí thế trên người vô cùng đáng sợ, thực lực ít nhất năm trong năm hạng đầu của “Thập Thiên Vệ”, thậm chí còn có chiến lực trong ba hạng đầu.

Vù vù vù...

Ba mũi tiễn ảnh ầm ầm bắn đến, xẹt qua một đường vòng cung quỷ dị, phân biệt bắn về phía đạo phi trung niên và hai gã đạo phi lục trọng.

Keng...

Thủ lĩnh đạo phi trung niên một đao cản phá mũi tên phá không bay đến.

Mà hai tên đạo phi lục trọng ở bên cạnh hắn lại bị thất thế trên người lưu lại một đạo vết máu.

- Uy lực của Kim Lũ Cung này quả nhiên không tầm thường, vừa rồi ba mũi tên kia chỉ phát huy bảy tám phần thực lực, còn chưa có quán chú Võ Đạo Nội Kinh vào.

Triệu Phong mỉm cười.

Hắn đứng trên tảng đá lớn, từ trên cao nhìn xuống, mỗi lần kéo động dây cung một lần thì có thể nhanh chóng thu hoạch được tính mạng của một đạo phi bình thường,

Đồng thời Triệu Vũ Phi và Hoàng Kỳ cũng rơi vào vòng huyết chiến, có khả năng gặp phải sự vây công của mấy tên đạo phỉ, nguy cơ tràn ngập.

Còn may là có Triệu Phong ở phía xa trợ giúp, chưa đêm mức khiến bọn họ rơi vào tuyệt cảnh.

- Một nam một nữ này giao cho ngươi, ta đi giải quyết tên bắn trộm kia...

Thủ lĩnh đạo phi trung niên liền nhìn ra Triệu Phong chính là hạch tâm của ba người, có uy hiếp lớn nhất.

Hắn hét lớn một tiếng kim đao trong tay giống như đại bàng giương cánh, đánh về phía Triệu Phong đang đứng trên tảng đá lớn.

Triệu Phong không nhanh không chậm, liên tục bắn ra ba mũi tên phân biệt tấn công tên thủ lĩnh đạo phi trung niên và hai tên đạo phỉ tinh anh lục trọng.

Keng keng keng...

Ba tên đạo phi lục trọng hiểm hóc ngăn cản được công kích của Triệu Phong.

Như vậy cũng giành được chút thời gian cho hai người Triệu Vũ Phi thở dốc.

Trong lúc thủ lĩnh đạo phi lao đến trước mặt Triệu Phong chỉ còn lại bốn năm tên đạo phỉ sống sót.

Triệu Vũ Phi và Hoàng Kỳ liên thủ, đối kháng với bốn năm tên đạo phi thế cục vô cùng nguy hiểm.

Trảm Lãng Đao!

Đạo phi trung niên bổ ra một trảm như sấm sét, thân đao vang rực lóe lên như sóng lớn, tách mây rẽ sóng uy lực nghiễm nhiên đạt tới đỉnh phong mà Võ Giả lục trọng có thể đạt tới.

Cảnh giới đao pháp của đối phương đã gần đạt tới viên mãn, đẳng cấp võ học tiếp cận đỉnh cấp, cực kỳ đáng sợ.

Đây chính là Võ Giả lục trọng có thực lực đáng sợ nhất mà Triệu Phong từng gặp.

- Mở!

Kim Lũ Cung trong tay Triệu Phong vung lên, phát huy sức mạnh của

Thiết Bích Quyết.

Keng... Phành...

Trong khoảnh khắc kim quang bắn đầy trời đạo phi trung niên lập tức bị một luồng cự lực đẩy lui xa mấy trượng, kinh hãi không thôi.

Vừa rồi Kim Lũ Cung của Triệu Phong thoạt nhìn giống như tùy ý vung lên, thế nhưng không chỉ ẩn chứa lực lượng Thiết Bích Quyết mà còn mang theo một luồng khí thế không thể hình dung, phảng phất bản thân liên mạch với hoàn cảnh xung quanh vậy.

- Ha ha.

Triệu Phong nhẹ nhàng cười, thân hình nhảy lên cao mấy trượng, ở giữa không trung kéo động dây cung.

Vù...

Một bóng mũi tên phá không mà đi, đâm thủng lồng ngực của một tên đạo phỉ ở gần căn nhà gỗ.

Mũi tên này của hắn vừa vặn hóa giải nguy cơ của Triệu Vũ Phi và Hoàng Kỳ.

Triệu Phong bắn chết một người, hai người Triệu Vũ Phi chỉ còn phải đối phó với bốn tên đạo phỉ, trong đó còn bao gồm cả hai tên đạo phi lục trọng, vẫn còn rất nguy hiểm.

- Ủm, cũng không tệ lắm.

Triệu Phong cũng không định trợ giúp hai người, huống chi đạo phi trung niên sẽ không cho hắn cơ hội đó.

Điểm Tinh Chi!

Triệu Phong quát lớn một tiếng, thu hồi Kim Lũ Cung bắt đầu giáp lá cà với đạo phi trung niên.

Thực lực của đạo phi trung niên đã đạt tới lục trọng đỉnh phong, thủ đoạn vô cùng ác độc, cảnh giới của các loại võ học đã thuần thục.

Võ Giả lục trọng bình thường ở trước mặt đạo phi trung niên này, thậm chí còn không ngăn được một chiều.

Triệu Phong phát huy Điểm Tinh Chỉ đến tầng thứ ba đình phong vậy mà vẫn không làm gì được đối phương.

Chẳng qua, ưu thể của hắn cũng rất rõ ràng Thiết Bích Quyết tầng thứ năm, có lực lượng lớn vô cùng công kích va chạm còn có thể sinh ra lực phản chấn.

Công kích điên cuồng của đạo phi trung niên đều bị Triệu Phong đánh lui.

Thế nhưng, hắn vẫn không chạy trốn!

Hắn có kinh nghiệm tác chiến dày dạn, biết rõ nếu chạy trốn thì tỷ lệ sống sót càng thấp hơn.

Thứ nhất, là bởi vì Triệu Phong là một Thần Xạ Thủ đáng sợ, chạy trốn trước mặt đối phương quả là việc làm ngu xuẩn nhất.

Thứ hai tốc độ khinh thân của Triệu Phong còn nhanh hơn hắn.

Thủ lĩnh đạo phi trung niên thể sống chết đánh một trận, mặt khác

cũng hi vọng những huynh đệ bên kia có thể nhanh chóng giải quyết hai người Triệu Vũ Phi, tới đây trợ giúp mình.

Hai người Triệu Vũ Phi và Hoàng Kỳ quả thật chiến đấu rất gian khổ.

Hai người liên thủ, có thể miễn cưỡng ứng phó được hai tên lục trọng võ đạo cùng cấp, nhưng ở bên cạnh vẫn còn một Võ Giả tứ trọng và một Võ Giả ngũ trọng.

Chẳng qua, bọn họ dù sao cũng là thiên tài võ đạo, dưới tình huống nguy cơ áp bách, liền bộc phát ra tiềm lực kinh người, dần dần ổn định trận tuyến.

Rất nhanh, tên đạo phỉ tứ trọng kia liền bị Triệu Vũ Phi thuận tay đánh chết.

Bởi vậy, hai người chỉ còn phải đối mặt với hai tên đạo phi lục trọng đỉnh phong và một tên đạo phi ngũ trọng trong chớp mắt liền nhẹ nhõm hơn rất nhiều.

Hai người thở phào một hơi, khóe mắt thoáng liếc nhìn Triệu Phong không khỏi bắt đầu có chút kính nể.

Tên đạo phi trung niên hung hãn kinh người kia không ngờ lại bị Triệu Phong đánh cho chạy đông chạy tây, chật vật không chịu nổi, trên người để lại một vài vết thương.

Nếu đổi lại là một trong số bọn họ đối mặt với đạo phi trung niên kia, e rằng còn không kiên trì quá hai chục chiêu.

Điểm Tinh Nhất Chỉ!

Hỏa hầu chỉ pháp của Triệu Phong thậm chí đã chạm tới tầng bốn,

chỉ kình cực kỳ ngưng luyện gần như phun ra nuốt vào trên đầu ngón tay của hắn.

Phụt phụt...

Trên người đạo phi trung niên lưu lại một đạo vết máu.

Điều này càng kích phát hung tính của hắn, trong mắt tràn ngập tơ máu, liền bất chấp tất cả, không để ý đến thương thế phát động công kích càng hung ác hơn.

Đạo phỉ trung niên gần như dốc sức liều mạng, thậm chí còn quyết tâm cùng đồng quy vu tận với đối phương.

Quyết tâm và tâm tính bực này, cộng thêm thực lực cùng cấp, đủ khiến đối phương phải nhường bước lui binh.

Nhưng Triệu Phong không phải là thường nhân, mắt trái của hắn vừa mở ra, lập tức tỉnh táo vô cùng, không có chút dao động nào.

Lại thêm mười chiêu nữa, thương thế trên người trung niên đạo phi càng ngày càng nặng, bị Triệu Phong nắm lấy sơ hở, một cước quét ra.

Bịch...

Tên đạo phỉ ngã xuống đất, còn chưa đợi hắn giãy dụa thì một ngón tay đã đâm thủng tim hắn.

- Kẻ liều mạng quả thật có tài.

Tiếp đó, cuộc chiến của hai người Triệu Vũ Phi và Hoàng Kỳ cũng nhanh chóng kết thúc.

Bọn họ biết rõ Triệu Phong chắc chắn sẽ không hỗ trợ, cho nên đều phát động sát chiêu lôi đình đánh chết ba tên đạo phỉ cuối cùng.

Vù...

Mũi tên của Triệu Phong bắn chết một tên đạo phi lục trọng bỏ trốn.

Đến lúc này, cứ điểm của mười một tên đạo phi đã bị ba người nhổ sạch.

Phù...

Hoàng Kỳ và Triệu Vũ Phi thở phào một hơi, kiệt lực ngã xuống đất, liếc nhìn nhau, trong mắt lộ ra khiếp sợ và mừng rỡ.

Tiêu diệt mười một tên đạo phi!

Vốn nhiệm vụ tưởng chừng không thể hoàn thành vậy mà cuối cùng cũng làm được.

Ánh mắt của hai người hướng về phía Triệu Phong khó mà che giấu được sự kính phục và kinh ngạc.

Bởi vì, tất cả mọi chuyện đều do Triệu Phong bày ra.

Hơn nữa, trong chiến đấu, cục diện do Triệu Phong tạo ra đã phát huy tác dụng hết sức quan trọng.

Cùng lúc đó.

Đằng sau một khối nham thạch ngoài mấy trăm trượng, một thân ảnh âm u đứng yên tại chỗ, hít vào một ngụm khí lạnh, lẩm bẩm:

- Ba tên này không ngờ lại hốt trọn một đạo phỉ! Mười một đạo phỉ, có sáu người, kể cả thủ lĩnh đạo phỉ cấp bậc chuẩn Đại Sư đều bị thiếu niên Triệu Phong này giết chết...

Chương 72: Thủ lĩnh đạo phỉ

Một hồi kịch chiến hung hiểm qua đi, ba người đều nghỉ ngơi tại chỗ.

Triệu Vũ Phi và Hoàng Kỳ gần như kiệt lực, trên người có đôi chút thương thế.

Chỉ có Triệu Phong là không bị thương tổn gì, thoạt nhìn mặt không hồng, tim không đập mạnh.

Điều này khiến hai người Triệu Vũ Phi nhận thức được chênh lệch giữa mình và hắn, trong lòng càng ngày càng kính phục.

Càng khiển cho người ta sợ hãi chính là lúc Triệu Phong và đạo phi trung niên chiến đấu, vẻn vẹn chi phát huy tu vi lục trọng còn chưa phát huy toàn bộ tu vi.

Từ đó có thể thấy được tu vi của Triệu Phong ít nhất là cấp bậc chuẩn Đại Sư trở lên.

Ba người thu dọn chiến trường cũng phân chia chiến công.

Triệu Phong chém giết tiểu đầu mục đạo phi chứ không phải thủ lĩnh chính thức, thể nhưng với thực lực chuẩn Đại Sư của đối phương ít nhất cũng thu được năm điểm chiến công.

Trận kịch đấu này, đạo phi trực tiếp chết trong tay Triệu Phong tổng cộng có sáu người, ngoại trừ tên tiêu đầu mục đạo phi ra, còn có một tên lục trọng võ đạo.

Tính toán qua thì chiến công của Triệu Phong đã tăng thêm 14 điểm, cộng với mấy thêm bị tiêu diệt trước đó, tổng số điểm đã đạt trên 20.

Mà dựa theo quy tắc tiêu diệt lần này, mười điểm chiến công có thể đổi được một môn võ học đỉnh cấp.

Nửa canh giờ sau.

- Nơi này không nên ở lâu, chúng ta nhanh rời đi.

Triệu Phong với thân phận đội trưởng lập tức ra lệnh.

- Được.

Hoàng Kỳ và Triệu Vũ Phi vô cùng tin tưởng hắn, lập tức đồng ý.

Trải qua một phen chiến đấu vừa rồi bọn họ lại càng tin phục và tín nhiệm Triệu Phong hơn.

Vụt vụt vụt...

Ba người Triệu Phong tăng tốc nhanh chóng rời khỏi hạp cốc này. Sau khi ba người rời khỏi đó được hai canh giờ. Trong bóng đêm lại có ba đạo thân ảnh màu đen từ xa lao đến.

Ba đạo thân ảnh màu đen này dừng lại trước căn nhà gỗ.

- Bẩm thủ lĩnh, mười một người Thạch Bá Đao đã chết sạch, trong đó có hơn phân nửa bị chết bởi một tên Thần Tiễn Thủ.

Thanh âm của một bóng đen có chút lạnh lùng, không mang theo một tia tình cảm nào.

- Người nào dám đụng đến người của “Hoang Diệt Đạo Phỉ Đoàn” chúng ta?

Một thân ảnh cường tráng đứng ở trung tâm, chậm rãi giơ tay lên, một luồng khí kình vô hình tràn ngập khắp phạm vi mấy mét, áo bào bay phần phật.

Hai đạo bóng đen bên cạnh đều có thực lực không kém gì tiểu đầu mục trung niên lúc trước lập tức cảm thây một luông áp lực khiến bọn hắn hít thở không thông.

Phành...

Thân ảnh cao lớn cường trán vung bàn tay lên, khí kình điên cuồng gào thét, căn phòng ở trước mặt lập tức sụp đô, hóa thành một đông mảnh vụn.

Một chưởng đánh sập cả căn phòng mảnh vụn bay tán loạn, sóng khí vô hình tản ra hơn mười thước.

Trong khoảnh khắc đó, uy áp khí thể của thân ảnh trở nên cao lớn cường tráng, gần như sánh ngang với hung thú cao cấp.

- Hoang Vân đại nhân! Hai bóng đen thực lực chuẩn Đại Sư ở bên cạnh đều giật mình lạnh run.

- Tìm ra thủ phạm, ta muốn hắn phải trả giá gấp mười lần!

Thanh âm lạnh lẽo thô kệch vang vọng hòa vào tiếng gió núi trong bầu trời đêm.

...

Cùng thời khắc đó.

Trong khu vực khẩu loạn, một đám thiếu niên thiên tài thần bí, chia làm một đám đội ngũ, cùng chém giêt với đạo phi thu hoạch tính mạng.

Trong đám thiếu niên thiên tài của Thiên Vệ Doanh, mỗi người đều có tư chất tiềm lực vượt xa thường nhân gấp mấy lần, dưới loại hoàn cảnh này, tiến triển rất nhanh.

Đương nhiên, trong đợt chém giết này cũng không tránh được một ít thương vong.

Ngoại trừ thiếu niên Thiên Vệ Doanh ra còn có bảy tám thân ảnh mặc giáp bạc màu tối dung nhập vào khung cảnh ban đêm, làm công tác thống kê chiến công.

Trời tối mắt trái của Triệu Phong vẫn sáng rõ như đèn.

Chẳng qua, suy xét đến trận chém giết vào ban ngày, Triệu Vũ Phi và Hoàng Kỳ đã quá mệt mỏi cho nên hăn cũng không chủ động xuât kích nữa.

Ba người tìm một khu vực để ẩn núp và nghỉ ngơi, nếu gặp phải đạo phi đi riêng lẻ hoặc sô lượng không nhiêu thì lập tức ra tay thu hoạch.

Chẳng qua đêm nay cũng không xuất hiện đạo phi nào gần đó, Triệu Phong cũng mất đi hứng thú.

Ngày hôm sau.

- Tiểu đội của ba người Triệu Phong lại bắt đầu hành động tiến vào khu vực loạn khẩu, điều tra bốn phía.

- Ừm, xảy ra chuyện gì? Hôm nay bóng dáng của đạo phi càng lúc càng ít.

Triệu Phong đột nhiên phát hiện ra tình huống.

Thăm dò bốn phía mà cũng không giết được bao nhiêu đạo phi ngược lại còn gặp được những tiêu đội khác trong Thiên Vệ Doanh.

Hoàng Kỳ trầm tư nói:

- Nhất định là ngày hôm qua. Thiên Vệ Doanh đã chém giết rất nhiều đạo phi kinh động đến đám đạo phi của khu vực này, khiển bọn chúng cảnh giác, núp trong bóng tối không dám lỗ mãng xuất động.

Triệu Phong cảm thấy có đạo lý, khẽ gật đầu.

Nếu như những đạo phỉ kia trốn ở trên rừng sâu huyệt động cho dù hắn có mắt trái thì cũng khó mà phát hiện được.

- Như vậy thì chúng ta sẽ dò xét sâu vào trong khu vực khẩu loạn này.

Triệu Phong vẫn đi trước dẫn đường.

Khi thì hắn nhảy lên cây cối ở hai bên đường, mở mắt trái ra, quan sát thế cục bổn phía.

Đột nhiên.

Tại vị trí cách ngoài hơn mười dặm, có một luồng pháo hoa nhiều màu sắc rực rỡ bay lên, nhìn thấy rất rõ.

- Là tín hiệu mà những tiểu đội khác của Thiên Vệ Doanh xin giúp đỡ.

Triệu Vũ Phi hoảng sợ nói.

Nhanh nghĩ cách cứu viện!

Triệu Phong dẫn đầu xông lên, tiến đến vị trí kia.

Lúc thân hình hắn nhảy lên không trung hắn thúc dục mắt trái nhìn rõ tình hình ngoài mười dặm nhìn một lượt đại khái không khỏi cảm thầy hoảng sợ.

Gặp phải nguy cơ chính là tiểu đội của Lục Tiểu Vân.

Tiểu đội của Lục Tiểu Vân có bảy tám người, bị một đám đạo phi chừng mười lăm tên bao vây, chặn đường ở một khu vực thấp trũng ẩm ướt.

Bên phía đạo phi có hai tên thủ lĩnh mặc áo đen, thực lực tu vi đều đạt tới cấp bậc chuẩn Đại Sư.

Ngoài ra, trong đội ngũ đạo phi còn có ba gã lục trọng võ đạo, còn lại đều là tứ trọng, ngũ trọng võ đạo.

Giờ phút này, hai bên đã xông vào chém giết nhau, các thiếu niên thiên tài của tiểu đội Lục Tiêu Vân đã giết đến đỏ mặt, nhưng vẫn khó có thể thoát khỏi vòng vây.

Cũng may gần đó có một tiểu đội bốn năm người nhanh chóng chạy đến, tăng thêm vài phần hy vọng.

Vù Vù vù...

Nhưng đúng lúc này, ở trong khu rừng phụ cận lại xuất hiện ba bốn Cung Tiễn Thủ đạo phỉ phát động công kích về phía các thiêu niên thiên tài.

A...

Đã có thiếu niên thiên tài trúng tên bị thương.

Phích Lịch Quyền!

Lục Tiểu Vân đã phát huy quyền pháp đến hỏa hầu đinh phong thể nhưng chỉ đánh lui vài tên đạo phỉ trước mặt. Một tên thủ lĩnh trong đó thực lực đạt chuẩn Đại Sư, gắt gao bám lấy hắn.

- Thủ lĩnh! Lại có ba tiểu quỷ nữa đến.

Một Cung Tiễn Thủ ở trong rừng nói với hai tên thủ lĩnh mặc áo đen.

Ba người mới đến chính là tiểu đội của Triệu Phong.

Triệu Phong thông qua mắt trái quan sát, phân tích được lộ tuyến tốt nhất, không ngừng chạy nhảy trong rừng dần tiếp cận.

Lúc tiếp cận phạm vi trăm trượng thân hình tốc độ của Triệu Phong đột nhiên bạo tăng rút ra Kim Lũ Cung.

Vù Vù Vù vù...

Triệu Phong liên tục bắn tên, chuẩn xác không chút sai lệch, bắn chết Cung Tiễn Thủ trốn trong rừng hóa giải bớt một phần áp lực cho tiểu đội của Lục Tiểu Vân.

Giết!

Đám thiếu niên thiên tài lại lao vào chém giết với đám đạo phỉ.

Nhờ tiểu đội của Triệu Phong và một tiểu đội khác gia nhập mà bên phía Thiên Vệ Doanh dần thay đổi hoàn cảnh xấu, sĩ khí tăng vọt.

- Đám thiếu niên thiên tài có tư chất tiềm lực vượt qua thường nhân, càng đánh càng hăng, mắt thấy cán cân thắng lợi đã bắt đầu nghiêng về một phía.

- Một đám mao đầu tiểu tử, tất cả đứng lại cho ta! Một thanh âm lạnh lẽo thô kệch vang vọng trong khu rừng.

Vù...

Một đạo kình phong nặng nề gào thét, từ trong rừng truyền đến, khí tràng vô hình áp bách khiên cho phần lớn thiếu niên thiên tài ở đây đều kinh hãi đêm run người.

Chủ nhân của thanh âm đó là một đại hán cao lớn cường tráng, một thân áo choàng màu đen, vẻ mặt dữ tợn hung lệ, vừa nhìn đã cảm thây trái tim lạnh lẽo.

- Không hay rồi, là Đại Sư võ đạo!

Sắc mặt Lục Tiểu Vân tái nhợt, trái tim đập “thình thịch”.

Người đến là một đại hán chột mắt, hiển nhiên chính là thủ lĩnh chân chính của đoàn đạo phỉ gần đây.

- Tiểu quỷ! Chết đi... Đại hán lao tới, khí tràng vô hình và kình phong ép đến mức mọi người không thở nổi.

Phá Sơn Chưởng!

Một chưởng nổ vang phá nát hư không khí tức của quyền kinh màu vàng liền đánh thẳng vào đầu Lục Tiểu Vân.

- Mọi người nhanh cản lại!

Lục Tiểu Vân giật mình hét lên, liên thủ với thiếu niên có hình xăm tên là “Lý Tử Văn” ở bên cạnh đông loạt phát ra võ học đỉnh cấp lao tới nghênh chiến.

Phành phành phành...

Tiếng nổ kinh hồn vang lên, chấn nhiếp toàn trường sóng khí và kình phong cuốn xa hơn mười thước.

Ba bốn thiếu niên, bao gồm cả Lục Tiểu Vân và Lý Tử Văn trong đó đều bị một chưởng này đánh bay xa bảy tám mét.

Ọc ọc...

Lục Tiểu Vân và Lý Tử Văn đứng mũi chịu sào đều thổ huyết.

Hai người này đều là thành viên trong “Thập Thiên Vệ”, xếp hạng thứ năm và thứ bảy, thực lực đều đạt tới câp bậc chuẩn Đại Sư.

Dù vậy thì hai tên chuẩn Đại Sư liên thủ, cộng thêm sự hiệp trợ của mấy vị thiếu niên thiên tài khác mà vẫn không thể ngăn cản được một chiêu này.

- Triệu Phong, Lô Thành! Mau tới hỗ trợ!

Lục Tiểu Vân kinh hô, hét về phía Triệu Phong và một thủ lĩnh của

tiểu đội khác xin giúp đỡ.

Lần này Thập Thiện Vệ nhận nhiệm vụ tiêu diệt đạo phỉ chia làm rất nhiều tiểu đội, đầu lĩnh của mỗi tiểu đội đều là một trong “Thập Thiên Vệ”.

Lúc này, thêm Triệu Phong và Lô Thành nữa thì số lượng thiên tài cấp bậc Thập Thiên Vệ đã tăng lên đến bốn người.

Vù vù...

Triệu Phong rời đi thật xa, kéo động Kim Lũ Cung, dung nhập vào trong nội kình ngưng luyện của lục trọng võ đạo, uy lực của một tên này thậm chí có thể uy hiếp tính mạng của chuẩn Đại Sư.

Huyễn Phong Đao!

Thủ lĩnh của tiểu đội khác tên là Lô Thành cũng phát động đao pháp cao cấp viên mãn, từ sau chém tới.

Phích Lịch Quyền!

Lục Tiểu Vân cũng phát động công kích phản công, Lý Tử Văn ở bên cạnh hắn thì chém ra một kiếm sắc bén ác liệt.

Bốn đại thiên tài cùng kết hợp lại, lực lượng đủ để chống đỡ lại đại hán chột mắt.

- Từ đâu lại xuất hiện một đám thiên tài như vậy?

Đại hán chột mắt thoáng kinh ngạc, quát lớn một tiếng, quyền chưởng bộc phát, Võ Đạo Nội Kình cuồng bạo phá thể mà ra.

Phụt...

Một tiễn phá không mà Triệu Phong bắn ra lập tức bị đánh gãy thành vài đoạn.

Phành phành phành...

Công kích của đám người Lục Tiểu Vân cũng bị chặn lại, vài tên thiếu niên lại lần nữa bị đánh bay.

- Sức chiến đấu của thất trọng võ đạo thật mạnh mẽ!

Trong lòng Triệu Phong lập tức nghiêm túc.

Với thân phận là Đại Sư võ đạo, Võ Đạo Nội Kình trên người đổi phương có thể phóng thích ra ngoài cách không đả thương đối thủ, thậm chí còn có thể tạo thành công kích mang tính phạm vi.

Nếu như chỉ một người trong số bọn họ ngăn cản, có khả năng sẽ chết trong vòng một hai chiêu.

Lúc này, hai người Lục Tiểu Vân và Lý Tử Văn đều bị nội thương.

Nội kình của Đại Sư thất trọng võ đạo vô cùng ngưng luyện, giống như sẩm xét xuất ra khỏi cơ thể đã thương giết địch.

Nếu như chỉ là những Võ Giả bình thường, e rằng một quyền vừa đánh ra thì đã trực tiếp chêt sạch.

Chỉ có Triệu Phong là không cần cận thần, ở ngoài xa kéo động “Kim Lũ Cung”, mỗi lần công kích đêu nhằm vào chỗ hiểm của đại hán chột mắt, mặc dù sơ hở của đôi phương rất nhỏ.

Nhưng Triệu Phong toàn lực phát động Kim Lũ Cung vẫn mơ hồ tạo nên kiềm chế nhất định đối với đại hán chột mắt.

- Tiểu súc sinh! Xem ra người đã diệt sạch cứ điểm của ta ở hạp cốc chính là ngươi rồi...

Đại hán chột mắt đột nhiên quay người, trong mắt lóe lên sát cơ khiến lòng người kinh hãi.

- Là ta thì đã sao? Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

- Giết!

Đại hán chột mắt không để ý đến công kích của đám người Lục Tiểu Vân, trên mặt tràn đầy sát cơ, lao thẳng về phía Triệu Phong.

Triệu Phong giật mình, vội vàng phát huy Phiêu Lăng Độ đến hỏa hầu đại thành, tốc độ vượt qua toàn bộ thiếu niên thiên tài ở đây, nhanh chóng tháo chạy.

- Tiểu tử chạy đi đâu!

Thân hình của đại hán chột mắt vẫn ngày càng ép tới gần, hắn dù sao cũng là Đại Sư võ đạo, tốc độ còn trên Triệu Phong một bậc.

- Phá Sơn Chưởng...

Đại Sư thất trọng võ đạo đánh ra một chưởng như sập núi rách mây, Võ Đạo Nội Kình tuôn trào như sấm sét, cách không bao phủ lấy Triệu Phong.

Nếu đổi lại là Võ Giả bình thường, chỉ riêng một luồng Võ Đạo Nội Kình cách không này đã đủ để giết chết đối phương rồi.

Thế nhưng Triệu Phong nào phải Võ Giả lục trọng bình thường.

Huyền Phong Chưởng!

Thân hình Triệu Phong nhảy lên giữa không trung trong đầu đột nhiên hiện ra một chưởng huyền diệu của thiếu nữ trẻ tuổi kia, khẽ hít sâu một hơi, trong lòng bàn tay lượn lờ một luồng khí tức màu xanh nhạt, đột nhiên luồng khí tức xoay tròn mãnh liệt, tuân theo một quỹ tích vô cùng kỳ lạ, va chạm với một chưởng cách không của đại hán chột mắt.

Chương 73: Giết chết Đại Sư thất trọng

Bành...

Thân ảnh của Triệu Phong bị bao phủ trong dòng khí điên cuồng, bỗng nhiên mượn lực trong hư không nhảy vọt ra ngoài mấy trượng, thoát khỏi phạm vi đợt công kích thứ hai của đại hán chột mắt.

- Một chưởng này...

Thân hình của đại hán chột mắt thoáng khựng lại giữa không trung, cảm giác quyền kình của mình va chạm với một đoàn gió ốc, lực đạo bị chia tách ra, sau đó biến mất.

Ý cảnh của Huyền Phong Chưởng mà Triệu Phong tu luyện có áo nghĩa cực cao, cấp độ vượt xa võ học đỉnh cấp.

- Trước đây, Huyền Phong Chưởng của Triệu Phong chỉ lĩnh ngộ được một phần da lông, chẳng qua sau khi tìm hiểu tàn chiêu “Tùy Phong Thức” của võ học Thánh Phẩm, chẳng biết tại sao nó lại có chút tiến triển.

Nếu chỉ dựa vào uy lực đơn thuần. Huyền Phong Chưởng mạnh mẽ không hơn. Điểm Tinh Chỉ tầng thứ tư, thê nhưng nó lại có một loại áp chế của võ học đẳng cấp cao hơn.

Hơn nữa, Thiết Bích Quyết tầng thứ năm của Triệu Phong có lực lượng phòng ngự rất mạnh, lúc này mới có thể mượn lực bình yên thoát ra.

Biểu hiện của Triệu Phong cũng khiển cho một số thiên tài ở đây kinh ngạc.

Đối chiến một kích với Đại Sư thất trọng võ đạo mà vẫn toàn thân trở ra, đây là loại vinh dự đặc biệt gì?

- Tiểu bối ngươi trốn không thoát đâu, một chưởng vừa rồi của ta chỉ phát huy sáu thành uy lực mà thôi.

Thanh âm của thủ lĩnh độc nhãn giống như sấm rền từ phía sau truyền tới. Thế nhưng Triệu Phong không phải tác chiến một mình, mà còn có những thiên tài Thập Thiên Vệ khác tương trợ, rất nhanh đã kéo giãn được khoảng cách với tên thủ lĩnh độc nhãn, Kim Lũ Cung liên tục kéo động.

Vù Vù Vù...

Lần này Triệu Phong đã phát động “Tả Thần Tiễn Thuật” độc môn, mấy mũi tên nhọn bay đi với quỹ tích không thể tưởng tượng, di chuyển bất định, dường như đoán được hướng đi của thủ lĩnh độc nhãn.

Cái gì!

Tên thủ lĩnh độc nhãn phát hiện những mũi tên kia mang theo kình phong sắc bén, phá được nơi mà Võ Đạo Nội Kình của hắn phóng thích ra yếu nhược nhất.

Một mũi tên trong số đó bắn lên vai của hắn lưu lại một đạo vết máu.

Một màn này lại khiến cho các thiếu niên của Thập Thiên Vệ sĩ khí tăng mạnh, ý chí chiến đấu cũng sục sôi.

- Không ngờ tên này lại là một Thần Tiễn Thủ!

Đám người Lục Tiểu Vân đều đồng loạt phát động công kích mãnh liệt về phía thủ lĩnh độc nhãn.

Vụt vụt vụt.

Lúc này, từ phía xa lại có một đội thiếu niên thiên tài chạy tới, quy mô và thực lực của nó so với đội ngũ của Lục Tiêu Vân còn mạnh mẽ hơn.

- Là tiểu đội của Lôi Tá!

Mặc dù còn rất xa, nhưng vẫn có thể nhìn thấy một thiếu niên đầu trọc mặc áo bào màu bạc, đấy chính là Lôi Tá.

Thực lực của Lôi Tá xếp thứ hai trong Thập Thiên Vệ, tu vi chỉ còn thiếu nửa bước nữa là tiến nhập thất trọng võ đạo.

- Rut lui!

Tên thủ lĩnh độc nhãn quyết đoán truyền mệnh lệnh rút lui.

Nếu như không có tiểu đội của Lôi Tá, đám đạo phỉ bọn hẳn muốn đối phó với tiểu đội của Triệu Phong, Lục Tiêu Vân cũng có chút miên cưỡng. Huống chi lúc này lại xuất hiện đội ngũ của Lôi Tá càng mạnh mẽ hơn, như vậy thì lại càng không có phần thắng.

- Tiểu quỷ! Ta tùy thời sẽ đến lấy cái mạng nhỏ của ngươi!

Trước khi thủ lĩnh độc nhãn rời đi, sát cơ lạnh lùng từ một mắt bắn ra, hung hắng trừng măt nhìn Triệu Phong.

- Tùy thời phụng bồi!

Triệu Phong không chút nhượng bộ, mắt trái của hắn cũng hiện lên một tia ánh sáng màu xanh lạnh lẽo, cùng giằng co với tên thủ lĩnh độc nhãn. Thân hình thủ lĩnh độc nhãn hơi chẩn động, cảm giác tinh thần của mình phảng phất như bị một cơn gió lạnh quét trúng, không hiểu tại sao đột nhiên run lên.

Chẳng qua lúc khẩn cấp này, hắn cũng không rảnh mà suy nghĩ nhiều.

- Vừa rồi là cái gì?

Từ mắt trái của Triệu Phong truyền đến một tia cảm giác mệt mỏi, tinh thần hao tổn không ít.

Trong khoảnh khắc vừa rồi hắn cũng không biết mắt trái của mình thi triển lực lượng gì, nhưng vẫn cảm thấy tinh thần nhanh tróng hao hụt.

Chẳng qua hiệu quả cũng rất kinh người, hắn rõ ràng nhìn thấy tên thủ lĩnh độc nhãn trong khoảnh khắc đó đột nhiên kinh hoảng thất thần.

Chậm rãi nhắm mắt lại, Triệu Phong phát hiện quầng sáng xanh nhạt hình xoắn ốc trong không gian của măt trái đã kéo dài đên sáu thước chín chín, gần đạt tới bảy thước.

- Thật tốt quá!

Trên mặt Triệu Phong liền lộ ra vẻ vui mừng.

Vừa rồi liều mạng chiến đấu với tên thủ lĩnh độc nhãn đã kích phát tiềm lực của hắn, khiến tu vi tinh tiến, đạt tới cực hạn của lục trọng. Bây giờ, tu vi chính thức của hắn đã ngang với Lôi Tá, xếp hạng hai trong Thập Thiên Vệ.

- Haha ha... muốn đi thì nào có dễ dàng như vậy!

Tên thủ lĩnh độc nhãn vừa mới rút lui, tại khu rừng phía trước đột nhiên xuất hiện một thiêu niên tóc bạc tuấn mỹ.

Thiếu niên tuẩn mỹ đó thoạt nhìn giống như nữ tử, đứng thẳng trên ngọn cây, trên người phát ra một luồng uy năng khí tràng vô hình, kình phong cuốn bay những lá cây xung quanh.

- Phong Ngâm Nguyệt!

Những thiểu niên thiên tài của Thiên Vệ Doanh đều kinh hô. Đây chính là một thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi, cũng là một Đại Sư thất trọng võ đạo.

Thủ lĩnh độc nhãn và thiếu niên tuẩn mỹ giằng co lẫn nhau, lập tức trong lòng hắn dâng lên chấn động không tên, đồng thời cũng cảm thấy trong lòng hết sức vô lực.

Thất trọng võ đạo...

Năm xưa, lúc hắn hai mươi tám tuổi mới đột phá thất trọng võ đạo, đã được xem là kinh diễm một thời. trong lòng luôn tự ngạo. Thế nhưng sau khi nhìn thấy Phong Ngâm Nguyệt, tất cả sự kiêu ngạo và tự tin của hắn đều hóa thành mộng ảo.

Cùng so sánh với thiếu niên chưa tới mười sáu tuổi ở trước mặt, chút thành tựu của hắn liên trở nên mong manh, hoàn toàn không thể

chịu nổi một kích.

Những thiếu niên này, rốt cuộc có lai lịch gì?

Thủ lĩnh độc nhãn mơ hồ ý thức được có gì đó khác lạ.

Nếu như đồng thời xuất hiện một hai kẻ thiên tài như vậy thì cũng bỏ đi, có thể quy kết là ngâu nhiên. Thê nhưng đồng thời xuất hiện một nhóm lớn thiên tài như vậy, cho dù có ngốc nghếch cũng hiểu ra chút gì đó.

- Thiên Huyễn Thức!

Toàn thân Phong Ngâm Nguyệt hiện lên một tầng khí tức màu bạc lưu chuyển, giống như ánh sáng mặt trời chiếu rọi thân ảnh tuấn mỹ, phảng phât như là hư ảnh của một đạo huyễn nguyệt, rơi xuống trước mặt thủ lĩnh độc nhãn.

Thân pháp tốc độ bực này, khiến cho tên thủ lĩnh độc nhãn đã đột phá thất trọng võ đạo nhiều năm cũng phải kinh hãi biến sắc.

Bởi vì Phong Ngâm Nguyệt vừa thi triển một chiêu thức võ học Thánh Phẩm, mặc dù đó chỉ là một chút lĩnh ngộ da lông bên ngoài.

Phá Sơn Chưởng!

Hắn không hề bảo lưu, lập tức phát động quyền pháp đỉnh cấp, Võ Đạo Nội Kinh giống như sậm sét đánh ra, đối chiên với một kích của Phong Ngâm Nguyệt, tiêng nổ vang vọng như tiếng sấm.

Hai người cùng kêu lên một tiếng trầm muộn, thân hình tách ra.

- Nằm mơ mà chạy thoát!

Phong Ngâm Nguyệt thi triển tàn chiêu của võ học Thánh Phẩm, đuổi theo. Hai đạo thân ảnh một đuổi một chạy, đánh nhau không ngừng.

Trong số thiểu niên của Thiên Vệ Doanh, người có thể miễn cưỡng đuổi kịp chỉ có Lôi Tá và Triệu Phong.

- Nếu như có thể giết chết tên thủ lĩnh đạo phỉ này, ít nhất có thể nhận được 20 điểm chiến công.

Triệu Phong phát huy Phiêu Lăng Độ đến cực hạn, tu vi lục trọng đỉnh cao của hắn cũng bộc phát ra...

Lôi Tá xếp hạng thứ hai của Thập Thiên Vệ cũng từ hướng khác đuổi theo.

Rất nhanh vài đạo thân ảnh đã chạy đến cuối khu rừng, đám thiếu niên khác đều lực bất tòng tâm.

- Tên Triệu Phong kia rốt cuộc có lai lịch gì, thoạt nhìn thực lực không kém gì Lôi Tá.

Lục Tiểu Vân và Lý Tử Văn liếc nhìn nhau, trong mắt đều lộ ra vẻ kinh hãi

Trước khi xuất phát, bọn hắn đã từng chế nhạo tiểu đội của Triệu Phong, nhưng không ngờ rằng thực lực của đối phương lại mạnh mẽ như vậy.

Tại một nơi khác... Triệu Phong và Lôi Tá từ hai phương hướng đánh bọc về phía thủ lĩnh độc nhãn. Tên thủ lĩnh độc nhãn bị Phong Ngâm Nguyệt dây dưa, khó mà đào thoát được.

Phong Ngâm Nguyệt lĩnh ngộ được tàn thức của võ học Thánh Phẩm, còn là loại thiên về thân pháp, tôc độ thậm chí còn vượt qua cả thủ lĩnh độc nhãn.

- Tiểu bổi đừng ép người quá đáng!

Tên thủ lĩnh độc nhãn nổi giận, gầm lên một tiếng, không biết thi triển loại bí pháp gì. Võ Đạo Nội Kình đột nhiên tăng vọt, cuồng bạo kinh người.

Phá Sơn Vô Cực!

Thủ lĩnh độc nhãn bộc phát toàn bộ không giữ lại chút nào, đánh ra một chiêu mạnh mẽ, nội kình cuồng bạo như núi nổ tung sinh ra một tầng sóng nội kình mạnh mẽ, va chạm với Phong Ngâm Nguyệt.

Bành...

Thân hình Phong Ngâm Nguyệt chấn động, khóe miệng tràn ra máu tươi, giống như diều đứt dây, bay ra xa hơn mười trước lăn tròn trên đất.

Chết đi!

Thủ lĩnh độc nhãn cổ nén một búng máu trong cổ họng, lao thẳng về phía Phong Ngâm Nguyệt.

- Không tốt!

Một thân ảnh mặc giáp màu tối đang ẩn nấp trong khu rừng hô nhỏ một tiếng, chính là Quảng Quân Vệ núp trong bóng tôi.

Vù...

Đột nhiên âm thanh một mũi tên chấn động vang lên, một mũi tên bay tới với quỹ tích không thể tưởng tượng nổi phá rách nội kình hộ thể của tên thủ lĩnh độc nhãn, bắn vào giữa chân hắn.

- A...

Tên thủ lĩnh độc nhãn hét lên một tiếng, cảm thấy chân mình tê rần, thiếu chút nữa từ không trung ngã xuống. Mũi tên kia bắn trúng huyệt vị trên chân hắn, nếu không phải hắn có tu vi nội kình thâm hậu thì e răng một tên này đã khiến nửa thân dưới của hắn tê liệt tại chỗ rồi.

- Tiểu quỷ trời đánh!

Thủ lĩnh độc nhãn ở giữa không trung lăn một vòng lại lần nữa thúc dục nội kình cuồng bạo, sinh lực trong hư không lại phóng về nơi xa.

Một tiễn mà Triệu Phong vừa bắn hiển nhiên đã vận dụng “Tả Thần Tiễn Thuật”, không chỉ phá giải nguy cơ cho Phong Ngâm Nguyệt, mà còn khiến cho tên thủ lĩnh độc nhãn phải bối rối chạy trốn.

- Các ngươi cẩn thận!

Phong Ngâm Nguyệt nhàn nhạt liếc nhìn Triệu Phong và Lôi Tá, ngồi xếp bằng tại chỗ dưỡng thương

Chốc lát sau.

Giữa khu rừng chỉ còn lại Triệu Phong và Lôi Tá từ hai mặt đánh bọc tên thủ lĩnh độc nhãn. Thế nhưng tôc độ của tên thủ lĩnh độc nhãn quá nhanh, nội kình trong cơ thể hết sức cuồng bạo, khiến cho tốc độ vốn kinh người lại càng tăng thêm vài phần.

Mắt trái của hắn đã nhìn thấu tình huống trong cơ thể tên thủ lĩnh độc nhãn, dường như là thông qua một bí thuật nào đó cưỡng ép khiến cho nội kình trở nên cuồng bạo, gây tổn thương kinh mạch và tạng phủ.

- Đáng giận, tiểu tử này quả thực là âm hồn bất tán!

Thủ lĩnh độc nhãn nghiến răng nghiến lợi.

Tốc độ của hắn rất nhanh, đồng thời cũng rất quen thuộc địa hình nơi này, thế nhưng trong chốc lát vẫn không dứt khỏi Triệu Phong.

Ngược lại, Triệu Phong ngày càng tiếp cận hắn.

- Đã như vậy...

Trong mắt thủ lĩnh độc nhãn lóe lên lệ quang, hít sâu một hơi, khoanh chân ngồi xuống, khiến cho nội kình cuồng bạo trong cơ thể khôi phục lại bình tĩnh, sau đó nhanh chóng ăn vào một viên đan dược.

Hơn mười nhịp hô hấp sau, Triệu Phong đã xuất hiện ngoài hai ba trăm mét.

Vù...

Triệu Phong lại kéo động Kim Lũ Cung thi triển “Tả Thần Tiễn Thuật”.

Trong trận chiến ngày hôm nay, Tả Thần Tiễn Thuật quả thực phát huy hiệu quả không tưởng trong thực chiên, dùng tu vi lục trọng mà uy hiếp được Đại Sư thất trọng.

- Tiểu tử chết đi...

Thủ lĩnh độc nhãn cưỡng chê nén lại thương thê, một chường đánh gãy mũi tên, sau đó đánh về phía Triệu Phong

Vù vù vù...

Triệu Phong rất nhanh kéo động Kim Lũ Cung, một lần bắn ra ba tiễn, trong hư không phảng phất xẹt qua ba đạo sấm chớp.

Không chỉ như vậy, mỗi một mũi tên đều bay theo một quỹ tích, phương vị, thời gian khác nhau, đột phá nội kình hộ thê của thủ lĩnh độc nhãn.

- Chết đi!

Thủ lĩnh độc nhãn bổ ra một chưởng, đánh gãy một mũi tên, đồng thời nghiêng mình, miễn cưỡng tránh thoát mũi tên thứ hai của Triệu Phong, mắt thấy khoảng cách đã rất gần với Triệu Phong thì

Vù... Mũi tên còn lại đã bắn trúng một huyệt vị trên vai hắn, khiến thân người của hắn tê rần.

Trong mắt tên thủ lĩnh độc nhãn đột nhiên hiện vẻ dữ tợn, nở nụ cười chiến thắng

Chỉ cần có thể tiếp cận được Triệu Phong, trả giá à chuyện nhất định không tránh khỏi, nhưng hắn tin chăc có thể giết chết đối phương trong khoảnh khắc.

Điểm Tinh Nhất Chi!

Thiếu niên trong tầm mắt không lùi mà tiến, trên người còn phát ra một luồng khí tức nội kình vô cùng ngưng luyện.

Trong khoảnh khắc đó, tu vi của Triệu Phong đã đạt tới cực hạn lục trọng võ đạo, nội kình ngưng luyện hơn xa Võ Giả cùng cấp, bộc phát toàn bộ không hề bảo lưu.

Vù...

Khí tức màu xanh xoay tròn mãnh liệt, phun ra nuốt vào trên đầu ngón tay của Triệu Phong, giống như một đạo lưu tinh xẹt qua bầu trời đêm, phát ra ánh sáng chói lọi.

Đây hiển hiện là một kích vượt qua cực hạn của cường giả lục trọng, hỏa hầu của Điểm Tinh Chỉ đạt tới tầng thứ tư, thậm chí còn là tầng thứ tư đinh phong.

Tùy Phong Thức!

Thủ chỉ và thân pháp của Triệu Phong dung nhập vào trong gió, quỹ tích biến ảo huyền diệu khó lường với tốc độ không thể tưởng tượng nổi, ép tới trước mặt tên thủ lĩnh độc nhãn.

Thân thể tên thủ lĩnh độc nhãn vốn lung lay đột nhiên khôi phục lại trong khoảnh khắc, mới nhe răng cười một cái thì đột nhiên khựng lại, đồng tử lập tức co rút.

Phụt phụt...

Một đạo chỉ kình màu xanh xẹt qua hư không, bắn xa hơn hai thước, đánh thẳng chính giữa mi tâm của tên thủ lĩnh độc nhãn.

Phụt...

Thân hình tên thủ lĩnh độc nhãn cứng đờ, tại mi tâm xuất hiện một lỗ

máu, trong mắt lộ ra một tia kinh hoảng, sau đó thần quang trong mắt tan rã...

Chương 74: Sở Hứu Chiến Công

Phịch!

Tên thủ lĩnh độc nhãn từ giữa không trung rơi xuống, vừa rớt xuống đất liền khí tuyệt bỏ mạng.

Thân thể của Triệu Phong cũng rơi xuống đất gần như cùng một lúc.

Phù...

Hắn khẽ thở phào một hơi. Tia sáng xanh nhạt bên ngoài đồng từ nhanh chóng thu lại.

Vừa rồi giết chết tên thủ lĩnh độc nhãn, mắt trái của hắn đã phát huy đến cực hạn tàn chiêu Tùy Phong Thức của võ học Thánh Phẩm cũng được dung nhập vào trong một chỉ vừa rồi, khiến hỏa hầu cảnh giới của Điểm Tinh chỉ đạt tới tầng thứ tư đỉnh phong, uy lực của một chỉ cực hạn này hoàn toàn sánh ngang với công kích của Đại Sư thất trọng.

Đây hiển nhiên là một kích mạnh nhất của Triệu Phong.

Thủ lĩnh độc nhãn tuyệt đối không ngờ tới việc Điểm Tinh chỉ của Triệu Phong đã đột phá tầng thứ tư, có thể ngưng phát “cách không chỉ kình”, đây chính là do hắn khinh địch, hoặc có thể nói là Triệu Phong xuất kỳ bất ý.

Năng lực siêu cấp của mắt trái cũng nắm bắt được chỗ sơ hở của

thủ lĩnh độc nhãn, khiến cho Triệu Phong chiếm đủ ưu thế, một chỉ điểm trúng mi tâm của đối phương.

Sau khi giết chết tên thủ lĩnh độc nhãn, Triệu Phong ngồi xổm xuống kiểm tra vật phẩm trên người hắn.

Thủ lĩnh độc nhãn quả nhiên không hổ là Đại Sư thất trọng, trên người có ngân phiếu hai ba mươi vạn lượng, còn có hai bí tịch võ học cao cấp và một bí tịch võ học đỉnh cấp.

Ngoài ra, Triệu Phong còn lục soát được trên người của hắn một lọ "Hồi khí trị thương đan" trân quý, viên dược này có giá trị xa xỉ, không những có thể chữa thương mà còn có thể khôi phục nguyên khí nội kình.

Ồ...

Triệu Phong còn tìm thấy trong đống đồ vật của thủ lĩnh độc nhãn một phong thư

Vừa mở ra nhìn, nội dung bên trong dường như đều có liên quan đến những đại nhân vật của Phong Hỏa quốc.

- Ừm, giết chết thủ lĩnh độc nhãn, lại còn tra được tin tức chính xác là hắn cấu kết với nước láng giềng, khẳng định thu được không dưới 20 điểm chiến công.

Triệu Phong rất hài lòng, đem thi thể của thủ lĩnh độc nhãn lật lại.

Vụt...

Đúng lúc này, một thiếu niên đầu trọc mặc áo bào màu bạc từ một hướng khác chạy tới.

- Buông ra!

Thanh âm của Lôi Tá đột nhiên lạnh lùng nghiêm nghị, hét lớn một tiếng, ngăn cản hành động của Triệu Phong.

- Lôi huynh có gì chỉ giáo?

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

- Tên thủ lĩnh đạo phỉ đã đại thương nguyên khí, thể xác và tinh thần cùng kiệt, bị ngươi chiếm được tiện nghi, chiến công và thi thể này, Lôi mỗ cũng có một phần.

Vẻ mặt của Lôi Tá trở nên lạnh lùng, trong thanh âm có một loại uy nghiêm không thể chối từ.

Triệu Phong nghe xong lời này, trong lòng liền nổi lên lửa giận không tên, thì ra đối phương đến để đoạt chiến công.

- Lúc Triệu mỗ gặp tên thủ lĩnh đạo phỉ này, hắn ít nhất vần còn bảy tám phần chiến lực, sau đó lại còn liều mạng phản kích.

Triệu Phong đứng trước mặt thi thể của tên thủ lĩnh đạo phỉ, hắn đã phải đối mặt với nguy hiểm rất lớn, có thể nói là kinh tâm động phách, chiến công bực này, há có thể dâng tặng cho người khác?

- Ha ha ha... Tiểu tử họ Triệu kia, không ngờ ngươi lại tự đề cao bản thân như vậy. Hiện trường này không có dấu vết đánh nhau, tên thủ lĩnh độc nhãn rõ ràng bị một chỉ đánh chết, không hề có lực phản kháng. Hơn nữa trên người ngươi lại không có chút thương thế nào, Đại Sư võ đạo phản công, ngươi há có thể dễ dàng ứng phó vậy sao?

Lôi Tá liên tục cười lạnh, thần quang trong mắt lập lòe, mỗi câu mỗi chữ đều có đạo lý.

Quả thật chính xác, Triệu Phong đánh chết tên thủ lĩnh độc nhãn có quá nhiều điểm đáng ngờ.

Thứ nhất, thủ lĩnh độc nhãn bị một chỉ đánh chết, hiển nhiên không thể có nhiều phản kháng.

Thứ hai, Triệu Phong hầu như không bị thương, xung quanh cũng không có dấu vết đánh nhau.

Còn một điểm trọng yếu hơn cả chính là lúc Triệu Phong đánh chết tên thủ lĩnh độc nhãn, không hề có thiên tài nào khác ở đây.

Kể cả Lôi Tá, hắn cũng không tận mắt nhìn thấy quá trình Triệu Phong và tên thủ lĩnh độc nhãn giao phong.

Vù vù vù...

Lần lượt có một vài thiếu niên thiên tài đi tới nơi phát sinh tranh chấp.

Mọi người đều thấy Triệu Phong và Lôi Tá giằng co, không khỏi cảm thấy kỳ quái.

Đợi sau khi hỏi rõ nguyên nhân, một vài thiếu niên ở đây mới đồng loạt cười nhạo.

- Tiểu tử! Đừng có không phân biệt trắng đen, giết thủ lĩnh đạo phỉ, tiểu đội Lôi Tá chúng ta ít nhất cũng có một nửa công lao.

- Hừ! Chiếm tiện nghi cũng không phải là chuyện vẻ vang gì.

Tiểu đội của Lôi Tá hết sức hùng hổ dọa người.

Chỉ chốc lát sau, tiểu đội của Lục Tiểu Vân và Ly Tử Văn cũng đi tới hiện trường.

- Triệu Phong ca!

Triệu Vũ Phi và Hoàng Kỳ cũng đi tới bên cạnh Triệu Phong.

Thực lực của tiểu đội ba người của Triệu Phong, đối mặt với đội hình mạnh mẽ hơn mười người của Lôi Tá, dường như có chút thế đơn lực bạc.

- Tiểu tử họ Triệu kia, cho ngươi một cơ hội cuối cùng, đem thi thể của tên thủ lĩnh đạo phỉ và chiến lợi phẩm giao ra đây, đến lúc thống kê chiến công, bọn ta sẽ cho ngươi vài phần.

Ngữ khí của Lôi Tá lộ vẻ cường thế, trên người dâng lên một luồng áp bách vô hình.

- Không cần thương lượng.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, thái độ cũng rất ngang ngạnh.

- Rượu mời không uống, muốn uống rượu phạt!

Trong mắt Lôi Tá lóe lên lệ quang, chậm rãi đưa tay ra, muốn phát động tiểu đội mình công kích.

Đám thiên tài trên sân đều cảm thấy áp lực không thở nổi.

Vẻ mặt Lục Tiếu Vân có chút hả hê, đứng ở bên cạnh quan sát,

Hoàng Kỳ ở trong đội ngũ của Triệu Phong lập tức trán đổ mồ hôi lạnh, khẩn trương tới cực điểm.

Thực lực của tiểu đội Lôi Tá ở trong Thiên Vệ Doanh là vững mạnh nhất, cường giả thiên tài cấp bậc Thập Thiên Vệ cũng có tới hai người. Cho dù Triệu Phong có thể địch lại Lôi Tá, nhưng Hoàng Kỳ và Triệu Vũ Phi làm sao có thể chống lại hơn mười người?

Vụt...

Đúng lúc này, một thân ảnh tuấn mỹ chợt đi tới địa điểm phát sinh sự tình.

Một luồng uy năng khí tràng vô hình khiến cho tâm thần mọi người khẽ rung động.

Phong Ngâm Nguyệt!

Đám thiếu niên ở đây lập tức lộ ra vẻ mặt kính sợ, cho dù là Lôi Tá cũng lộ vẻ khách khí lấy lòng, tiến lên nghênh đón.

Trong đám thiên tài của Thiên vệ Doanh, Phong Ngâm Nguyệt ở trên đỉnh cao, thực lực ngạo thị quần hung, bao quát hết thảy.

Trải qua một trận đại chiến vừa rồi, sắc mặt Phong Ngâm Nguyệt hơi tái nhợt, hiển nhiên nguyên khí hao tổn rất nhiều, thương thế chưa lành.

Sau khi Phong Ngâm Nguyệt biết rõ nguyên nhân, mới lạnh nhạt nói:

- Trước khi thủ lĩnh độc nhãn chết, quả thật có trên tám thành chiến lực.

Ồ...

Mọi người tại đây đều kinh hô một tiếng, không thể tin nổi, trên mặt đầy vẻ kinh ngạc và nghi vấn, sau đó lại đồng loạt nhìn về phía Triệu Phong.

- Đương nhiên, nếu như không có ta, tên thủ lĩnh độc nhãn ở trạng thái toàn thịnh, cho dù các ngươi quần thế vây công cũng không có cơ hội giết chết hắn... Bởi vậy chiến công này, ta ít nhất phải có một nửa!

Phong Ngâm Nguyệt bỗng nhiên nói qua chuyện khác.

Ít nhất lấy một nửa!

Triệu Phong và Lôi Tá đều giật mình.

Phong Ngâm Nguyệt và thủ lĩnh độc nhãn liều mạng đến lưỡng bại câu thương, quả thật công lao không thể bỏ qua.

Bất luận là Triệu Phong hay là Lôi Tá đều không có gì để nói.

- Vậy còn một nửa còn lại?

Lôi Tá trưng cầu ý kiến.

- Cái này ta không quan tâm, huống chi chiến công đã có Quảng Quân vệ của Quảng Lăng phủ âm thầm tính toán và thống kê rồi.

Trong lời nói của Phong Ngâm Nguyệt dường như có một loại thái độ siêu nhiên, vượt qua tất cà.

Mọi người nghe vậy thì cũng gật đầu.

Trước khi xuất phát, mọi người đại khái đều biết có người ở trong bóng tối làm công tác thống kê chiến công.

Vụt...

Lúc này, một thân ảnh mặc giáp bạc màu tối từ trong khu rừng gần đó chạy tới, tốc độ so với tên thủ lĩnh đạo phỉ còn nhanh hơn một chút.

Quảng Quân vệ!

Chúng thiếu niên đều cảm thấy tâm thần chấn động

Tên Quảng Quân Vệ này có tu vi bát trọng võ đạo, trên người phát ra một luồng áp bách không thể hình dung

Ngay cả Phong Ngâm Nguyệt cũng lộ ra vẻ kiêng kỵ và kính sợ.

Quảng Quân Vệ chính là đội quân mà Quảng Quân Hầu tự mình thiết lập, thực lực của mỗi người đều hơn xa Đại Sư võ đạo bình thường

Ít nhất, cho đến lúc này, Phong Ngâm Nguyệt vẫn không phát hiện Quảng Quân Vệ ẩn núp ở chỗ nào trong bóng tối, từ đó có thể thấy được nông sâu ra sao.

- Giết chết thủ lĩnh đạo phỉ thất trọng võ đạo, chiến công 20 điểm, thu được chứng cớ thông đồng với địch, chiến công tăng thêm 10 điểm. Tổng cộng 30 điểm chiến công... Toàn bộ đều thuộc về Triệu Phong

Quảng Quân vệ lạnh lùng tuyên bố.

Cái gì!

Lời này vừa nói ra, đám thiếu niên ở đây đều khiếp sợ biến sắc, cả đám trợn mắt há hốc mồm

Điều này làm sao có thể...

Đám người Phong Ngâm Nguyệt, Lôi Tá, Lục Tiểu Vân đều lộ vẻ kinh ngạc và không phục.

Quảng Quân vệ phán xét như vậy cũng quá thiên vị cho Triệu Phong rồi.

- Thủ lĩnh đạo phỉ là do một mình Triệu Phong giết chết, trong một trăm nhịp hô hấp trước khi hắn chết, không có người khác phối hợp tham dự. Bằng chứng đạo phỉ câu kết vơi địch quốc cũng là do Triệu Phong thu được. Bởi vậy, 30 điểm chiến công này đều thuộc về hắn toàn bộ.

Quảng Quân Vệ giải thích.

Tuyên bố xong mọi người lập tức hiểu ra.

Quy tắc là quy tắc, trên người thủ lĩnh độc nhãn có thương tổn, thế nhưng tất cả đều là công lao của Phong Ngâm Nguyệt và những thiếu niên thiên tài khác.

Thế nhưng quá trình chính thức giết chết thủ lĩnh độc nhãn, chỉ có một mình Triệu Phong là hoàn thành.

Ánh mắt của Quảng Quân Vệ đột nhiên lộ vẻ sắc bén, trước khi đi còn nhìn Triệu Phong mà nói một câu:

- Làm tốt lắm!

Tất cả mọi thiếu niên ở đậy đều cảm thấy kinh ngạc và không phục, thế nhưng Quảng Quân Vệ đã phán quyết, bọn hắn cũng không thể nào làm trái

Cũng có một vài thiếu niên lộ vẻ trầm tư, ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong ngày càng kiêng kỵ hơn.

- Tên Quảng Quân Vệ kia khẳng định đã nhìn thấy toàn bộ quá trình ta giết chết tên thủ lĩnh đạo phỉ kia.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Chỉ có một chuyện ngoài dự liệu đó chính là tên Quảng Quân vệ kia lại phán 30 điểm chiến công đều thuộc về hắn.

Nên biết rằng 10 điểm chiến công có thể đổi được một bộ võ học đỉnh cấp, 50 điểm chiến công có thể đổi được một bộ võ học Bán Thánh Phẩm

Triệu Phong thoáng cái thu được 30 điểm chiến công, khiến cho rất nhiều thiếu niên ở đây đều hâm mộ và ghen ghét, rất không cam lòng.

Trong đó, Phong Ngâm Nguyệt và Lôi Tá là vẻ mặt âm trầm bất định nhất.

Triệu Phong cảm nhận được lãnh ý từ trên người Phong Ngâm Nguyệt, đồng thời cũng nhìn thấy ý cảnh cáo trong mắt Lôi Tá.

- Phong huynh, nghe nói người có nhiều chiến công nhất còn được nhận ban thưởng kèm theo, huynh dễ dàng bỏ qua như vậy sao?

Lôi Tá khẽ nói với Phong Ngâm Nguyệt.

Trước mắt, Triệu Phong giết chết thủ lĩnh đạo phỉ, chiến công đã vượt lên dẫn đầu, cho dù là Phong Ngâm Nguyệt hay Lôi Tá đều không thể đuổi kịp.

- Trước hết cứ để cho hắn đắc ý một hồi.

Sắc mặt Phong Ngâm Nguyệt khôi phục bình tĩnh, khiến cho người ta không nhìn ra trong lòng hắn đang nghĩ gì.

Sau khi trải qua một hồi phong ba, Triệu Phong đã chính thức “nổi tiếng” trong Thiên Vệ Doanh.

Có một vài thiếu niên không phục hắn, chỉ xì mũi coi thường, cho rằng hắn có vận khí tốt, chiếm được đại tiện nghi.

Nhưng, nhiệm vụ tiêu diệt đạo phỉ vẫn chưa kết thúc.

Từ những tên đạo phỉ tù binh tiết lộ, phi đoàn mà mọi người vừa tiêu diệt, gọi là “Hoang Diệt Đạo Phỉ Đoàn”.

Ở khu vực này vẫn còn sót lại rất nhiều đạo phỉ, trong đó, có thực lực mạnh nhất chính là “Tàn Lang đạo phỉ đoàn”, đồng dạng cũng có Đại Sư võ đạo tọa trấn.

Ba ngày sau...

Đám người tiểu đội của Thiên vệ Doanh đã đem toàn bộ đạo phỉ ở khu vực gần đó, giết đến quên trời đất.

Trong quá trình giết chóc, thực lực của đám thiếu niên thiên tài đột nhiên tăng mạnh, càng ngày càng tiến bộ.

Trong ngày hôm đó...

Vài tiểu đội tập kết lại cùng một chỗ, tấn công lên đại bản doanh của "Tàn Lang đạo phỉ đoàn" ở một vùng núi hẻo lánh.

Phụ trách tìm hiểu tin tức chính là Triệu Phong.

- Đám mao đầu tiểu tử kia, làm sao có thể tìm ra địa bàn của chúng ta?

Thủ lĩnh Tàn Lang giật này mình, khiếp sợ động dung.

Nên biết, cứ điểm của "Tàn Lang đạo phỉ đoàn" vô cùng bí hiểm, cho dù biết rõ vị trí đại khái thì với hoàn cảnh địa lý phúc tạp ở nơi đây cũng khó mà tìm được đến chỗ cần tới.

- Giết!

Đám tiểu đội của Thiên Vệ Doanh bắt đầu giết lên núi.

- Phân phó xuống dưới, tất cả huynh đệ tử đường sau rút lui!

Thủ lĩnh Tàn Lang nghĩ đến lai lịch thần bí của những thiếu niên thiên tài kia, nhanh chóng cho ra quyết định.

Rất nhanh, hai ba người trong đạo phỉ đoàn đã từ một con đường nhỏ sau núi rút đi.

- Giết...

Từ phía con đường nhỏ ở sau núi truyền đến tiếng hô giết.

Vù vù vù...

Hơn mười mũi tên nhọn từ sườn núi gần đó phóng tới.

Một thiếu niên trong đó, tay cầm Kim cung, trong khoảnh khắc đã bắn ra sáu bảy mũi tên, mỗi một tên đều xuyên thủng mục tiêu, đạo phỉ dưới chuẩn Đại Sư đều không thể may mắn thoát khỏi, chết ngay tại chỗ.

- Những tiểu quỷ này, tại sao lại biết rõ đường lui này.

Thủ lĩnh Tàn Lang không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh.

Hắn đưa mắt nhìn quét qua một lượt, lập tức chú ý thiếu niên tay cầm Kim cung, chỉ thấy trên mặt đối phương nở nụ cười quỷ dị, trong lòng không khỏi cảm thấy phát lạnh.

Chương 75: Người đội mũ rộng vành trong Hoành Vân Thiên Lâm

Thiếu niên tay nắm Kim cung kia chính là Triệu Phong.

Hai ngày trước, hắn nhờ vào tuyệt học khinh thân Phiêu Lăng Độ và siêu cấp thị lực của mắt trái thăm dò những tên đạo phỉ của Tàn Lang đạo phỉ đoàn, thậm chí còn đem những lộ tuyến ở gần đó ghi tạc vào trong đầu.

Hiện nay, phần lớn tiểu đội của Thiên Vệ Doanh vây công lên núi cũng là do hắn ở trong bóng tối âm thầm thúc đẩy.

Giờ phút này, thủ lĩnh Tàn Lang chạm phải ánh mắt của thiếu, niên cầm Kim cung kia, lập tức xuất hiện một loại trực giác rằng cục diện phía trước tất sẽ nguy cơ tứ phía, rất có thể là đối phương đã chuẩn bị chu đáo rồi.

- Tiểu bối để mạng lại...

Thủ lĩnh Tàn Lang phi thân đánh về phía Triệu Phong

Vụt...

Tốc độ của thủ lĩnh Tàn Lang đạt tới tình trạng đáng sợ, giữa ban ngày ban mặt mà để lại một đạo tàn ảnh màu xanh nhạt, mắt thường khó phân biệt nổi.

Luận tốc độ, hắn còn nhanh hơn tên thủ lĩnh độc nhãn lúc trước vài phần.

Vù vù vù vù...

Sắc mặt Triệu Phong vẫn bình tĩnh, thi triển Tà Thần Tiễn Thuật, âm thanh của ba bốn mũi tên phá không vang lên, bay đi với quỹ tích huyền diệu, có trên có dưới, có trước có sau, vừa vặn chặn đứng lộ tuyến của thủ lĩnh Tàn Lang.

- Tránh ra cho ta!

Thủ lĩnh Tàn Lang bất đắc dĩ, phát động một luồng nội kình hùng hậu màu xanh, giống như sóng gợn lượn lờ quanh người, tạo thành một tầng nội kình hộ thể.

Phụt phụt...

Vẫn có hai mũi tên nhọn đột phá nội kình hộ thể, mà một mũi tên trong số đó còn bắn xuyên chân của hắn, lập tức hắn cảm thấy dưới chân tê rần.

Thụ lĩnh Tàn Lang lập tức hoàng hốt, trên thế gian này sao lại có Thần Tiễn Thủ đáng sợ như thế?

- Người này giao cho ta!

Tại một vùng núi hẻo lánh khác, một thiếu niên tuấn mỹ phi thân nhảy lên.

Chính là Phong Ngâm Nguyệt.

- Tất cả mọi người, lui lại hết...

Thủ lĩnh Tàn Lang không dám dừng lại, liền phát động thân pháp cực hạn, nhằm hướng thâm sơn rừng hoang mà bay đi.

Vù vù vù...

Mấy mũi tên nhọn lại lần nữa phá không rít gào, chặn đứng đường đi của thủ lĩnh Tàn Lang, khiến cho hắn bị ép dừng lại.

- Ngăn hắn lại!

Đám người Lôi Tá, Phong Ngâm Nguyệt cũng từ những phương hướng khác nhau chặn lại.

Bốn đại thiếu niên thiên tài, liên hợp xuất thủ, nhất thời đánh cho thủ lĩnh Tàn Lang phải liên tục bại lui.

Trong đó, lấy Phong Ngâm Nguyệt cận chiến làm chủ lực, còn hai phe Lôi Tá và Lục Tiểu Vân thì kiềm chế.

Triệu Phong thì khống chế từ xa, dùng Tà Thần Tiễn Thuật phát động tiễn thuật công kích, đủ uy hiếp thất trọng võ đạo, lộ tuyến công kích quỷ thần khó lường, mỗi lần đều chặn đứng đường rút của thủ lĩnh Tàn Lang.

Thủ lĩnh Tàn Lang tức giận đến thổ huyết, trong mắt hắn, uy hiếp đến từ Triệu Phong, đặc biệt là tác dụng kiềm chế của đối phương, so với Phong Ngâm Nguyệt còn lớn hơn.

Phụt...

Trên người thủ lĩnh Tàn Lang rất nhanh liền bị thương, trong đó có mấy chỗ thương tổn đều đến từ tiễn thuật công kích cua Triệu

Phong.

Giây lát sau.

Triệu Phong đột nhiên thu hồi Kim cung, thân hình phóng tới, áp sát thủ lĩnh Tàn Lang.

- Đến rất hay!

Trong lòng thủ lĩnh Tàn Lang mừng rỡ, hắn đã sớm muốn đánh chết tên Thần Tiễn Thủ khó dây dưa như Triệu Phong, đáng tiếc là khinh thân võ học của đối phương quá tốt, mỗi lần đều chế trụ bước tiến của hắn, không cho hắn cơ hội cận thân.

Bây giờ thì hay rồi, không ngờ đối phương lại không biết tốt xấu mà cận thân vây công.

- Huyền Phong Chưởng!

Trong lòng bàn tay của Triệu Phong hiển động một tầng nội kình màu xanh, lượn lờ quanh người, tuân theo một loại quỹ tích tự nhiên kỳ lạ, phảng phất như một đoàn gió lốc, cũng va chạm với thủ lĩnh Tàn Lang.

Phành...

Sóng khí cường đại quét ra, thoáng chốc đã nuốt sạch mọi thứ trong phạm vi mấy trượng, Triệu Phong mượn lực nhảy ra xa hơn mười thước, lại rút ra Kim Lũ Cung

- Đã xảy ra chuyện gì?

Thân hình thủ lĩnh Tàn Lang hơi chấn động công kích của mình

không ngờ lại bị một chưởng huyền ảo kinh người của đối phương hỏa giải, lại còn chặn đứng bước tiến của hắn.

Trong giây lát thất thần, ba người Phong Ngâm Nguyệt lại cuồng bạo công kích, trước sau đều đánh lên người hắn.

Ọc...

Tên thủ lĩnh Tàn Lang thổ huyết tại chỗ, bị thương không nhẹ, lại càng hận Triệu Phong thấu xương, nhưng khiến hắn cảm thấy vô lực chính là bất luận đối phương viễn công hay cận thân đều cực ky khó chơi.

Vù vù vù...

Triệu Phong ở giữa không trung, Kim Lũ Cung liên tục phát động vài mũi tên, nhằm đúng lúc thủ lĩnh Tàn Lang bị thương.

Thủ lĩnh Tàn Lang muốn tránh cũng không được, ba mũi tên đều bắn trúng toàn bộ yếu huyệt.

Một mũi tên trong đó lại càng hiểm hóc đâm trúng bên cạnh trái tim, tiến vào nửa tấc.

- Bạo Vân Phá!

Thủ lĩnh Tàn Lang nổi giận gầm lên một tiếng, Võ Đạo Nội Kình như một đoàn mây bộc phát, khí sóng cuốn ra, đánh bay ba mũi tên, cũng chấn khai đám người Phong Ngâm Nguyệt ra xa mấy trượng

Sau đó, hắn mang theo thân thể dính đầy máu tươi, hóa thành một đạo tàn ảnh, bay về phía Hoành Vân Thiên Lâm.

- Đuổi!

Đám người Phong Ngâm Nguyệt tự nhiên không chịu buông tha. Thủ lĩnh Tàn Lang đã bị thương nặng chiến lực hao tổn rất nhiều, đây chính là cơ hội đoạt được chiến công hiếm có.

- Chỉ có giết người này thì chiến công mới có thể vượt qua Triệu Phong

Trong lòng ba người Phong Ngâm Nguyệt đều có tính toán.

Cho tới bây giờ, điểm chiến công của Triệu Phong đã vượt lên dẫn đầu, cơ hội duy nhất của bọn hắn chính là giết chết thủ lĩnh Tàn Lang.

Triệu Phong cũng thi triển Phiêu Lăng Độ đuổi theo.

Trong số đám thiếu niên ở đây, luận tốc độ thì Phong Ngâm Nguyệt là nhanh nhất, tiếp theo là Triệu Phong sau đó mới tới Lôi Tá và Lục Tiếu vân.

- Tên này rốt cuộc là kẻ biến thái nào, thực lực sao lại đáng sợ như vậy?

Lôi Tá và Lục Tiểu Vân liếc nhìn nhau, trong lòng có chút kinh hãi.

Chẳng qua, lúc này Triệu Phong cũng bại lộ khí tức tu vi đạt tới cực hạn lục trọng

Chỉ trong chốc lát, bốn tên thiếu niên thiên tài đã đuổi vào trong Hoành Vân Thiên Lâm trải dài vô tận.

Khu vực khấu loạn vốn giáp giới với Hoành Vân Thiên Lâm, cho nên

ba người cũng không cảm thấy kỳ quái.

Triệu Phong thì lại càng nắm rõ địa hình xung quanh như lòng bàn tay.

Bất kể tên thủ lĩnh Tàn Lang có chạy trốn như thế nào thì cũng không thoát khỏi bị mắt trái của Triệu Phong tập trung

Nghiễm nhiên, Triệu Phong liến trở thành kẻ dẫn đầu trong đám người, ngay cả Phong Ngâm Nguyệt có khi cũng phải tham khảo lộ tuyến truy đuổi của Triệu Phong

Nửa canh giờ sau, khu vực rừng cây phía trước đột nhiên trở nên âm u.

Hả?

Thân hình Triệu Phong thoáng khựng lại, mắt trái của hắn có thể nhìn thấu vài dặm, đột nhiên chứng kiến một cảnh tượng:

- Đại nhân cứu ta.

Thủ lĩnh Tàn Lang máu tươi chảy đầm đìa, bay đến bên một gốc cổ thụ che trời.

- Làm sao vậy? Ngươi hiện đã không còn dùng được nữa, lại còn làm bại lộ nơi trú ngụ của ta.

Trên một gốc cổ thụ che trời, một thân ảnh đội mũ rộng vành nói, thanh âm có chút khàn khàn.

Dưới cái mũ rộng vành, mơ hồ có thể thấy được một con mắt màu u lam, phát ra một luồng khí tức khiến người run sợ.

Phịch...

Thủ lĩnh Tàn Lang không thể chặn nổi áp bách của ánh mắt đó, trực tiếp quỳ trên mặt đất.

- Đại nhân tha mạng

Với tu vi thất trọng võ đạo của hắn, đối diện với thân ảnh thần bí đội mũ rộng vành này cũng không dậy nổi ý niệm phản kháng

- Ngươi đã mất đi giá trị lợi dụng rồi.

Thân ảnh đội mũ rộng vành vươn một tay lên, một vòng quang khí màu xám phát ra khí tức âm lãnh khiến máu thịt như đông cứng, quét thẳng về phía thủ lĩnh Tàn Lang.

- Không tốt...

Thủ lình Tàn Lang hoàng hốt, Võ Đạo Nội Kình trong cơ thể mãnh liệt dâng lên hộ thể.

Phụt...

Toàn thân hắn tuôn tràn ra Võ Đạo Nội Kình, nhưng chỉ trong giây lát, vòng quang khí màu xám kia đã đem thân thể của hắn hóa thành một bãi nước đen.

Chất lỏng màu đen này chảy xuống mơ hồ có thể nhìn thấy một bộ khô lâu hình người.

Thân ảnh đội mũ rộng vàng kia rốt cuộc là loại tồn tại gì, chỉ nhấc tay một cái đã giết chết Đại Sư thất trọng võ đạo kia, ngay cả thi cốt cũng

hóa thành nước đen.

Chuyện này thật sự quá kinh khủng.

Hơn nữa, đôi mắt màu u lam bên dưới chiếc mũ rộng vành kia phảng phất như đột nhiên liếc về phía hắn.

Triệu Phong cảm thấy toàn thân phát lạnh, cảm giác huyết dịch giống như ngưng kết lại, ngay cả hít thở cũng không thông

Gầm...

Khu vực xung quanh thân ảnh đội mũ rộng vành đột nhiên truyền đến chấn động lớn, kèm theo đó là mặt đất lắc lư.

Chỉ thấy hai ba con hung thú cao cấp khổng lồ xuất hiện bên cạnh người thân ảnh đội mũ rộng vành, sau đó lao về phía Triệu Phong

Ba con hung thú cao cấp này, thực lực của mỗi con đều không kém gì Kiếm Xỉ Hổ hai cánh mà trước đây Triệu Phong đã gặp, thực lực ít nhất từ bát trọng võ đạo trở lên.

Chạy mau!

Triệu Phong kinh hãi lạnh người, phi thân chạy thoát ra khỏi Hoành Vân Thiên Lâm.

Đám người Phong Ngâm Nguyệt cũng phát giác khí tức của vài hung thú cao cấp, lập tức vội vàng bỏ chạy thục mạng

- Tại sao lại đột nhiên xuất hiện hung thú cao cấp.

Thân ảnh của hai gã Quảng Quân Vệ hiện ra trong Hoành Vân Thiên

Lâm, nhanh chóng nghênh đón đám hung thú cao cấp.

Gầm...

Ba con hung thú cao cấp phát ra tiếng gầm dữ dội, lập tức bị hai tên Quảng Quân vệ đánh cho đầu rơi máu chảy.

Đại khái chừng mười nhịp hô hấp qua đi, ba con hung thú cao cấp "ầm ầm" ngã xuống đất bỏ mạng

- Đây là thực lực chân chính của Quảng Quân Vệ sao?

Mắt trái của Triệu Phong thấy rõ toàn bộ quá trình, không khỏi líu lưỡi.

Chém giết ba con hung thú cao cấp, trong hai tên Quảng Quân Vệ lại tách ra một người chạy đến vị trí mà thi thể của tên thủ lĩnh Tàn Lang đã biến thành nước đen.

- Rốt cuộc là lực lượng thế nào mới có thể biến một Đại Sư thất trọng võ đạo lập tức hóa thành một bãi nước?

Một màn này khiến cho tên Quảng Quân Vệ kia phải hít sâu một hơi.

Lúc hắn đến đây thì tên thần bí đội mũ rộng vành kia đã sớm không thấy bóng dáng đâu nữa.

Ba người Triệu Phong sau khi chạy ra khỏi Hoành Vân Thiên Lâm, đều thở phào một

Hơi.

- Không biết tên thủ lĩnh Tàn Lang còn sống hay đã chết rồi.

Lôi Tá và Lục Tiểu Vân đều không cam lòng.

Lúc này, một tên Quảng Quân Vệ đột nhiên phi thân đến sát bên cạnh mấy người.

- Tình huống có biến, nhiệm vụ tiêu diệt đạo phỉ lần này, đến đây là kết thúc.

Ngữ khí của Quảng Quân vệ có chút gấp gáp.

Tại sao lại như vậy?

Nhiệm vụ tiêu diệt đạo phỉ, tại sao lại dừng?

Đám người Phong Ngâm Nguyệt đều cảm thấy khó hiểu.

Theo bọn hắn biết, khu vực khấu loạn này vẫn còn rải rác một số đạo phỉ, thậm chí còn có trinh sát mật thám của nước láng giềng.

- Không nên hỏi! Lập tức trở về quận Quảng Lăng!

Thần sắc Quảng Quân vệ trở nên ngưng trọng

Chỉ có Triệu Phong là không nói, dường như đang suy nghĩ chuyện gì đó, chuyện này tất có liên quan đến thân ảnh thần bí đội mũ rộng vành kia

Thân ảnh đội mũ rộng vành đó nắm giữ lực lượng sợ rằng đã vượt qua khỏi cực hạn nhân thể, chỉ một cái nhấc tay đã biến một Đại Sư thất trọng võ đạo thành nước đen.

Trong ngày hôm đó.

Dưới sự chỉnh hợp của bảy tám tên Quảng Quân Vệ, những thiếu niên thiên tài của Thiên Vệ Doanh đều theo đường cũ trở về.

Sau khi rời khỏi khu vực khấu loạn, vài tên Quảng Quân Vệ mới thở phào một hơi.

Nhưng chẳng biết tại sao, Triệu Phong vẫn luôn cảm giác có một đôi mắt vô hình từ một nơi bí mật nào đó gần đây đang lạnh lùng nhìn chằm chằm đoàn người mình.

Trong không gian của mắt trái đột nhiên hiện lên con mắt âm lãnh màu u lam kia, vừa nhìn đã giật mình kinh hồn.

Mấy ngày sau, thiếu niên của Thiên vệ Doanh đã trở về quận Quảng Lăng.

Cho đến khi về tận quận Quảng Lăng thì loại cảm giác bất an như bị nhìn trộm mới biến mất.

Quận Quảng Lăng chính là địa bàn của “Quảng Quân Hầu” có võ lực thông thiên, ngay cả quỷ thần khắp nơi cũng phải kiêng kỵ vài phần.

Trong Thiên vệ Doanh, thanh niên chất phác bắt đầu làm công tác thống kê điểm số chiến công.

- Phong Ngâm Nguyệt, 45 điểm chiến công.

- Lôi Tá, 32 điểm chiến công.

Lục Tiểu Vân, 26 điểm chiến công.

Điểm chiến công của mỗi thiếu niên thiên tài trong Thập Thiên Vệ đều

lần lượt được tuyên bố.

Phần lớn điểm chiến công của Thập Thiên Vệ đều khoảng chừng trên dưới 20.

- Triệu Phong, điểm chiến công... 72 điểm.

Lúc đọc đến đây, đồng tử của thanh niên chất phác thoáng co rút lại, cảm thấy ngoài dự liệu.

Chẳng qua, người làm công tác thống kê chiến công là Quảng Quân Vệ, bản thân thanh niên chất phác là Tam Vệ trong Quảng Quân vệ, cho nên biết chắc việc tính toán không thể sai

72 điểm chiến công!

Đám thiếu niên đều hít vào một ngụm lãnh khí, điểm chiến công nấy quả thật là nắm trọn ưu thế vượt lên dẫn đầu. Phải biết rằng, điểm chiến công của một vài thiếu niên thậm chí còn không vượt qua 10.

- Hừ, nếu ta cũng có thể chiếm được tiện nghi, chém giết thủ lĩnh thất trọng, nói không chừng hạng nhất sẽ là của ta.

Rất nhiều thiếu niên trong Thiên Vệ Doanh đều cảm thấy không phục.

Rất nhanh, điểm chiến công đã được tuyên bố xong, trong tiểu đội Triệu Phong, Hoàng Kỳ và Triệu Vũ Phi cũng nhận được hơn 20 điểm chiến công, hầu như không thua đám người Lục Tiểu Vân.

Điều này khiến cho vẻ mặt của hai người Lục Tiểu Vân và Lý Tử Văn đều có chút khó coi.

Lúc xuất phát, bọn hắn còn từng cười nhạo năng lực sinh tồn của

tiểu đội Triệu Phong, bây giờ tình cảnh này quả thật không khác gì giáng cho bọn hắn một cái bạt tai

- Triệu Phong, với tư cách là điểm chiến công hạng nhất, ngươi được lựa chọn tăng thêm ban thưởng.

Thanh niên chất phác giữ lại một mình Triệu Phong.

Chương 76: Hai loại phương thức lựa chọn

Lựa chọn tăng thêm ban thưởng?

Hô hấp của Triệu Phong trở nên gấp gáp, hỏi:

- Xin hỏi Tam Vệ đại nhân, ta còn được ban thưởng gì thêm?

- Đây thật ra là một ban thưởng bổ sung Đối với người đạt được hạng nhất chiến công. Quảng Lăng phủ cho ngươi hai lựa chọn: Thứ nhất, điểm chiến công tăng lên đến 100. Thứ hai. Toàn bộ điểm chiến công biến thành 0. Đổi được một môn võ học Thánh Phẩm.

Thanh niên chất phác nói.

100 điểm chiến công... Cái gì! Võ học Thánh Phẩm?

Trái tim của Triệu Phong thoáng đập mạnh một cái.

Lựa chọn thứ nhất là 100 điểm chiến công, điều này khiến cho Triệu Phong càng nắm nhiều cơ hội lựa chọn.

Dù sao thì 10 điểm chiến công cũng có thể đổi được một môn võ học đỉnh cấp.

Nhưng khiến Triệu Phong rung động chính là lựa chọn thứ hai, có thể đổi được võ học Thánh Phẩm.

Quảng Lăng phủ quả thật nội tình hùng hậu, không đơn giản chút

nào, ngay cả võ học Thánh Phẩm mà cũng có thể lấy ra

- Đương nhiên, ta khuyên ngươi nên lựa chọn ban thưởng thứ nhất, điều này khiến ngươi có được rất nhiều sự lựa chọn, võ học Thánh Phẩm đối với những người dưới thất trọng võ đạo, quả thật còn hơi sớm, ngay cả một số cường giả cửu trọng võ đạo cũng không thể luyện thành võ học Thánh Phẩm.

Thanh niên chất phác đề nghị.

Triệu Phong lập tức rơi vào suy tư.

Thanh niên chất phác thân là cường giả xếp hạng ba trong Quảng Quân Vệ, thường xuyên ở bên cạnh Quảng Quân Hầu, tầm mắt và kiến thức của hắn tự nhiên không kém, lời của hắn nói nhất định có đạo lý.

Nếu như lựa chọn ban thưởng bổ sung thứ nhất, Triệu Phong có được 100 điểm chiến tích, có thể đổi được một môn võ học Bán Thánh Phẩm, lại còn đổi được một số võ học đỉnh cấp và thiên địa linh tài.

Mà lựa chọn thứ hai lại khiến toàn bộ điểm chiến công trở về 0, đổi được một môn võ học Thánh Phẩm.

Điều này nhất định có chút mạo hiểm, nếu lựa chọn võ học Thánh Phẩm, mà không thể luyện thành thì sẽ lãng phí vô ích.

Nếu xét theo lý trí thì lựa chọn thứ nhất tốt hơn, càng nhiều cơ hội lựa chọn hơn.

Thế nhưng võ học Thánh Phẩm chính là võ học trong truyền thuyết, thậm chí còn có cơ hội vượt qua cửu trọng võ đạo, trùng kích đến Võ

Đạo Thánh cảnh xa xôi không thể chạm tới, đây chính là mộng tưởng của vô số võ giả.

Phù...

Triệu Phong hít sâu một hơi, nhất thời cảm thấy không thể quyết định.

- Đúng rồi, ta quên mất một việc. Theo như quy tắc của Quảng Lăng phủ, dưới thất trọng võ đạo không thể lựa chọn võ học Thánh Phẩm. Ta có thể cho ngươi thời gian bảy ngày để quyết định.

Thanh niên chất phác đột nhiên bổ sung

Thất trọng võ đạo?

Triệu Phong trịnh trọng gật đầu, đã như vậy thì cứ để ông trời quyết định đi.

Trải qua ma luyện khi thực hiện nhiệm vụ tiêu diệt đạo phỉ, tu vi của hắn đã đạt tới cực hạn lục trọng các loại trạng thái đều đạt tới cực hạn lục trọng võ đạo.

Bảy ngày trôi qua.

Nếu như có thể đột phá thất trọng Triệu Phong sẽ lựa chọn loại ban thưởng thứ hai.

Nhưng nếu đột phá thất bại, hắn chỉ có thể lựa chọn ban thưởng thứ nhất.

Sau khi có quyết định, Triệu Phong nhanh chóng trở về căn nhà gỗ của mình.

Sau khi nhiệm vụ tiêu diệt đạo phỉ kết thúc, đám thiếu niên thiên tài đều đồng loạt tiến về phía “Bảo Huyền điện” để lựa chọn võ học, thiên tài địa bảo, hoặc là thần binh lợi khí

Chỉ có Triệu Phong là vẫn ở trong nhà gỗ bế quan không ra.

Xế chiều hôm đó, Triệu Vũ Phi và Hoàng Kỳ đã trở về.

Triệu Vũ Phi lựa chọn một môn thân pháp đỉnh cấp, còn đổi một vài thiên địa linh tài để phụ trợ tu luyện.

Những thiếu niên thiên tài còn lại cũng có thu hoạch rất lớn.

Phọng Ngâm Nguyệt xếp hạng nhất, Lôi Tá xếp hạng hai, phần lớn đều dùng điểm chiến công để đổi lấy thiên địa linh tài.

Trong đó, Lỏi Tá thậm chí còn đem toàn bộ điểm chiến công để đổi lấy thiên địa linh tài và đan dược trân quý.

- Ha ha ha... “Thiên Niên Hỏa Chu Thảo” hiếm thấy, còn có cả “Xích Huyết Trùng Khí Đan” nữa, ta đã dùng hết toàn bộ điểm chiến còng để đổi lấy, lần này nhất định phải thành công.

Lôi Tá ngồi xếp bằng trong căn nhà gỗ, mặt đỏ bừng, tràn đầy hưng phấn.

Thiên Niên Hỏa Chu Thảo, dược lực cương liệt bá đạo, so với Thiên Niên Huyết Sâm bình thường thì những vật này còn trân quý hơn nhiều.

Xích Huyết Trùng Khí Đan, dùng để cường hóa và tinh luyện Võ Đạo Nội Kình, có hiệu quá trợ giúp trùng kích thất trọng võ đạo.

Bắt đầu từ hôm nay, các thiếu niên thiên tài trong Thiên vệ Doanh đều đồng loạt bế quan tu luyện.

Đêm hôm đó, có một số thiếu niên thiên tài đã đột phá tu vi, tấn chức ngũ trọng hoặc lục trọng võ đạo.

Ngày thứ hai, ngày thứ ba... Một số thiếu niên khác cũng đồng loạt có đột phá hoặc tiến bộ.

Đặc biệt là vào ngày thứ ba, trong căn nhà gỗ của Lôi Tá cuộn trào một luồng khí tức cường đại, ở cách rất xa mà vẫn có thể cảm nhận được tiếng rít của từng đợt khí lưu.

Đám thiên tài trong Thiên vệ Doanh đều cảm thấy kinh hãi.

Tối ngày thứ ba, trong căn nhà gỗ của Lôi Tá truyền đến một luồng khí tức áp bách đáng sợ, dư âm của nội kình còn dần dần tản ra, khiến cho những người xung quanh hãi hùng khiếp vía, đây hiển nhiên là hiệu quả mà chỉ có Đại Sư thất trọng võ đạo mới có thể đạt tới.

- Trời đất... Lôi Tá đột phá rồi sao?

Một số thiếu niên thiên tài đều đồng loạt biến sắc.

Cùng lúc đó, trong Thiên Vệ Doanh, những thiếu niên trong mỗi căn nhà gỗ hay lều tranh đều có chút động tĩnh.

Ngày thứ tư, ngày thứ năm... Không ít thiếu niên thiên tài đã xuất quan.

Trong đó còn có cả Lôi Tá.

Lôi Tá vừa xuất quan, phần lớn thiếu niên của Thiên Vệ Doanh đều vây tới chúc mừng.

- Lôi huynh còn chưa đến mười bảy tuổi mà đã đột phá thất trọng võ đạo, quả thật là kỳ tài có một không hai

- Ha ha! Về sau rốt cuộc cũng không cần nhìn sắc mặt của Phong Ngâm Nguyệt nữa rồi.

Lôi Tá bước đi, cảm nhận được ánh mắt kính sợ của những thiên tài xung quanh.

Lúc này, Lục Tiểu Vân xếp hạng thứ năm cũng mỉm cười đi tới, nói:

- Chúc mừng Lôi huynh đã tấn chức vào hàng ngũ Đại Sư.

Tiến triển của Lục Tiểu Vân cũng không nhỏ, tu vi đã đạt tới cực hạn của lục trọng võ đạo, chỉ còn thiếu nửa bước nữa là có thể đột phá thất trọng

Sau khi khách sáo vài câu, Lục Tiểu Vân lại kéo Lôi Tá sang một bên, nói nhỏ vài câu.

Sau khi Lôi Tá nghe xong ánh mắt nhàn nhạt quét qua căn nhà gỗ thứ mười.

Đó chính là chỗ ở của Triệu Phong

Từ sau khi nhiệm vụ tiêu diệt đạo phỉ chấm dứt, Triệu Phong vẫn luôn ở trong căn nhà gỗ, không ra ngoài.

Mọi người cũng không biết hắn đã đổi cái gì.

Chỉ có Triệu Vũ Phi và Hoàng Kỳ là biết rõ Triệu Phong không tới Bảo Huyền điện để đổi vật phẩm.

Triệu Phong rốt cuộc đang làm gì?

Cho dù là bế quan, đi đổi lấy mấy thứ thiên địa linh bảo hay đan dược trân quý, không phải là càng dễ trùng kích đột phá hay sao?

Lúc này...

Triệu Phong nhắm mắt ngồi xếp bằng Võ Đạo Nội Kình trên người trở nên vô cùng ngưng luyện, chạy xuôi chạy ngược trong huyết nhục cốt cách.

Trong lúc hô hấp, khí tức trên người hắn phát ra lại càng mạnh mẽ hơn vài phần.

Mấy ngày trước, hắn đã ăn vào gốc Thiên Niên Huyết Duẩn cuối cùng, cảm giác tố chất thân thể và Võ Đạo Nội Kình đều có chút tinh tiến.

Thế nhưng Triệu Phong vẫn không thành công đột phá thất trọng

Hắn không thể so với Lôi Tá, bởi đối phương đã sớm đạt tới cực hạn lục trọng thậm chí còn nửa bước đạt tới thất trọng võ đạo.

Hiện tai, Triệu Phong cũng nửa bước đạt tới thất trọng võ đạo, chỉ là vẫn còn thiếu nửa phần hỏa hầu cuối cùng.

Mắt thấy sắp đến ngày cuối cùng...

- Hai ngày nữa nếu vẫn không thể đột phá thất trọng vậy thì không có

khả năng rồi.

Triệu Phong thở dài một hơi.

Thất trọng võ đạo chính là một cái hào rộng vượt qua nỏ là vượt qua một giai đoạn, một ranh giới khác.

Thế gian này có biết bao võ giả, cả đời đều dừng lại tại lục trọng đỉnh phong không thể nào vượt qua một bước đó.

Chỉ cần thành công bước thêm một bước, võ giả sẽ tấn chức Đại Sư võ đạo, đồng thời nhận được sự tôn kính.

- Triệu Phong! Đi ra tiếp nhận khiêu chiến!

Bên ngoài căn nhà gỗ truyền đến tiếng quát của một thiếu niên thiên tài.

Cái gì?

Triệu Phong đi ra khỏi căn nhà gỗ, phát hiện bên ngoài có một nhóm người.

Người khiêu chiến là một gã thiếu niên đã tấn chức lục trọng đỉnh phong

Trong Thiên vệ Doanh, Thập Thiên Vệ được hưởng đãi ngộ tốt hơn, những thiên tài khác chỉ cần có thực lực đủ mạnh thì sẽ phát ra khiêu chiến.

Được rồi, vậy thì hoạt động gân cốt thôi

Triệu Phong và tên thiếu niên lục trọng đỉnh phong kia giằng co.

Long Đằng Phi Thiên!

Thiếu niên kia vừa xuất thủ đã thi triển ra một môn thân pháp đỉnh cấp, phối hợp với một môn quyền pháp cao cấp hỏa hầu viên mãn, tấn công Triệu Phong

Triệu Phong vẫn đứng bất động tại chỗ, một tay để sau lưng, sau đó duỗi ra một ngón tay, nhẹ nhàng điểm về phía trước.

Ai da...

Thiếu niên kia kinh hãi hét lên một tiếng, đầu ngón tay của Triệu Phong cô đọng thành chỉ kình, không gì địch nổi, khiến khí huyết của hắn chấn động thiếu chút nữa là thổ huyết.

Chỉ mới một chiêu, Triệu Phong dùng một tay đã đánh đối phương bật ngược lại.

- Chỉ kình thật manh!

- Triệu Phong này cũng không giống như kẻ dựa vào vận khí mà chiếm tiện nghi trong lời đồn!

Một vài thiếu niên ở gần đó đều kinh ngạc không thôi.

Thực lực mà Triệu Phong biểu hiện ra, đủ để xếp vào năm hạng đầu của Thập Thiên vệ, thậm chí là ba hạng đầu.

- Ha ha, lợi hại lợi hại!

Lục Tiểu Vân cười nhẹ, từ phía xa đi tới.

Bên cạnh hắn còn có một thiếu niên đầu trọc, thân mặc áo bào, khí tức hùng hậu đáng sợ đi tới.

Ồ!

Triệu Phong khẽ giật mình, nhìn chằm chằm Lôi Tá, không ngờ đối phương đã tấn chức thất trọng võ đạo.

Chỉ mấy ngày không gặp, trong Thiên Vệ Doanh lại xuất hiện một vị thiên tài thất trọng

Lúc ánh mắt giao nhau, Triệu Phong liền cảm thấy nụ cười lạnh lẽo và ánh mắt tràn đầy địch ý của Lôi Tá.

Ngày trước, tại khu vực khấu loạn, Lôi Tá tranh công với Triệu Phong không thành, lại nảy sinh xích mích, trong lòng rất không thoải mái, vừa oán hận vừa không cam lòng.

- Nhị vị có gì chỉ giáo?

Triệu Phong cũng không hề sợ hãi.

Những ngày này đột phá không thành, trong lòng hắn có chút bực bội, luận bàn với người khác, vừa vặn có thể giúp mình phát tiết.

- Tiểu tự họ Triệu kia, trong nhiệm vụ tiêu diệt đạo phỉ lần này, chiến công của ngươi hạng nhất, rất uy phong Lôi mỗ bất tài, muốn lĩnh giáo một vài chiêu.

Trong mắt Lôi Tá lập lòe lệ mang

- Chậm đã! Giết gà sao lại dùng tới đao mổ trâu, cứ để ta chiếu cố hắn.

Thân hình Lục Tiểu Vân nhoáng một cái đã bước ra khiêu chiến.

- Ngươi không phải đối thủ của ta.

Triệu Phong lắc đầu nói.

Hiện nay hắn đã bước nửa bước vào cánh cửa Đại Sư võ đạo, thực lực chân chính hoàn toàn sánh ngang với Đại Sư võ đạo.

- Mấy ngày không gặp, từ khi nào ngươi trở nên cuồng ngạo như thế? Lục mỗ cũng muốn nhìn xem ngươi có bao nhiêu tiến bộ.

Lông mày của Lục Tiểu Vân nhướng lên, phát động võ học đỉnh cấp sở trường nhất là “Phích Lịch Quyền”, đánh thẳng về phía Triệu Phong bạo quyền kình khí kinh người.

- Phá!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, đầu ngón tay phun ra nuốt vào một đạo chỉ kình vô cùng ngưng luyện, giống như tia sáng màu xanh, phá nát hư không truyền đến tiếng nổ ầm ầm kinh tâm động phách.

- Cách không chỉ kình!

Đám thiếu niên thiên tài ở gần đó đều kinh hãi biến sắc.

Ngay cả Lôi Tá đã tấn chức thất trọng cũng không nhịn được mà động dung

Phụt phụt...

Chưởng kình Phích Lịch Quyền của Lục Tiểu Vân bị cách không chỉ

kình kia đâm thủng trước ngực lưu lại một lỗ máu, thân hình lảo đảo một cái, suýt nữa ngã quỵ.

- Cách không chỉ kình... Ngươi còn chưa đột phá thất trọng làm sao có thể?

Sắc mặt Lục Tiểu Vân tái nhợt, không thể nào tiếp nhận được sự thật này.

Chỉ trong một chiêu, Triệu Phong đã chiến thắng Lục Tiểu Vân.

Điểm Tinh chỉ hỏa hầu tầng thứ tư, cộng thêm tu vi của Triệu Phong hiện nay cùng với nội kình ngưng luyện đáng sợ, uy lực có thể sánh ngang với thất trọng võ đạo.

- Triệu Phong thực lực của ngươi đã vượt ngoài dự liệu của ta, vậy mà lại tu thành Phá Không Chỉ Kình trước khi đạt tới thất trọng võ đạo. Chẳng qua, trước mặt cường giả “Phá Khí đoạn” chính thức thì như vậy còn xa mới đủ.

Lôi Tá bình tĩnh tự tin, chậm rãi tiến tới.

Sau khi tấn chực thất trọng bất luận là số lượng hay chất lượng nội kình của hắn đều vượt xa võ giả “Uẩn Khí đoạn”, mỗi một cái giơ tay nhấc chân, đều phát ra một luồng khí tràng áp bách.

- Bớt nói nhảm đi, thích thì chiến!

Triệu Phong không chút sợ hãi.

- Tốt tốt tốt!

Lôi Tá không giận mà cười, vừa dứt lời thì trên người dâng lên một

luồng khí tức màu bạc, mang theo gợn sóng hình thành một luồng kình phong vô hình, quét ngang phạm vi bảy tám mét.

Uy thế bực này đủ để khiến cho những võ giả gần đó cảm thấy hít thở khó khăn, thân hình lung lay.

Tuyệt Phong Chưởng!

Khí tức thất trọng võ đạo của Lôi Tá bộc phát toàn diện, nội kình như sấm sét theo một chưởng bổ ra, mắt thường chỉ có thể nhìn thấy một đạo khí bạc cuốn ra, có hình dạng như một bàn tay, kình phong gào thét mãnh liệt, bao phủ toàn bộ thân hình của Triệu Phong

Điểm Tinh Nhất Chỉ!

Đầu ngón tay của Triệu Phỏng phun ra nuốt vào một tia chỉ kình màu xanh, giống như lưu tinh giữa bầu trời đêm, phá nát hư không cứng rắn va chạm với một chưởng thanh thế to lớn của Lôi Tá.

Phành... Rầm...

Hai luồng lực lượng va chạm vào nhau, tiếng nổ rít gào như sấm sét, sóng khí cuốn bụi bặm xung quanh ra xa mười mét, gần như bao phủ toàn bộ hai người bên trong.

Chương 77: Đột phá thất trọng, võ học Thánh Phẩm

Trong chớp mắt. Triệu Phong ngạnh đối một kích với Lôi Tá. Thế như sấm sét, sóng khí cuốn bụi đất bay cuồn cuộn

Dư âm còn lại của uy thế này khiến cho những thiếu niên ở gần đó đều nhao nhao né tránh.

Điểm Tinh chỉ!

Triệu Phong ở trong đám bụi bặm không lùi mà tiến, mắt trái của hắn có khả năng nhìn xuyên thấu rất mạnh, có thể nắm bắt được sự biến hóa của Võ Đạo Nội Kình và khí huyết trong phạm vi tầm nhìn.

Phụt! Phụt! Phụt...

Điểm Tinh chỉ của Triệu Phong có uy lực hỏa hầu đạt tới tầng bốn đỉnh phong, có thể nói là lô hỏa thuần thanh, trong khoảnh khắc có thể phát động hơn mười chỉ, cách không chỉ kình đánh ra, tiếng nổ ầm vang lên liên tục.

Mắt thường chỉ có thể nhìn thấy từng đạo thủ chỉ như ánh sao lóe lên rồi vụt tắt.

Mỗi một chỉ đều kinh hồn động phách, sắc bén uy lực, truy cầu lực công kích cực hạn.

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi, Triệu Phong và Lôi Tá bất phân thắng bại.

Ưu thế của Lôi Tá ở chỗ Võ Đạo Nội Kình tràn đầy, khí cuốn nuốt mây, uy thế cực lớn, còn có thể hình thành sóng công kích mang tính phạm vi.

Thất trọng võ đạo khiến cho tu vi nội kình của hắn càng thâm hậu hơn, nhưng bởi vì mới tiến vào thất trọng, cho nên việc vận dụng cách không nội kình của hắn vẫn không bằng được Triệu Phong.

Triệu Phong đã sớm tu thành cách không chỉ kình, lực công kích và số lượng vô cùng ngưng luyện, ngẫu nhiên xuất ra “Điểm Tinh Nhất Chỉ”, lực bộc phát có uy năng đủ để uy hiếp thất trọng võ đạo.

Luận tốc độ công kích, chỉ kình ngưng luyện của Triệu Phong phát ra cực nhanh, có thể công kích liên tục, nắm thế chủ động

Tuyệt Phong Phá Thiên!

Uy lực chưởng pháp của Lôi Tá đột nhiên bộc phát, Võ Đạo Nội Kình phát ra tiếng rít gào, kéo theo một luồng cương phong đánh đâu thắng đó, quét ngang vài mét trước người Triệu Phong

- Huyền Phong Chưởng!

Tâm thần Triệu Phong dung nhập một chưởng huyền diệu của thiếu nữ trẻ tuổi, sau đó bổ ra một chưởng.

Trải qua giết chóc ma luyện, cộng thêm mấy ngày gần đây tu luyện đều có tiến bộ, lúc này, hắn phát động Huyền Phong Chưởng đã tăng thêm vài phần uy năng linh tính.

Rầm rầm...

Hai luồng chưởng kình va chạm cùng một chỗ, thủ chưởng màu xanh của Triệu Phong phảng phất như một đoàn gió lốc có thể cắt xé thôn phệ hết tất cả, hóa giải một chiêu của Lôi Tá.

- Đó là chưởng pháp gì...

Lôi Tá chấn động, một chưởng vừa rồi đã là một trong những chiêu thức võ học công kích mạnh nhất của hắn.

Tùy Phong Thức!

Thân hình của Triệu Phong đột nhiên trở nên phiêu dật linh động, phảng phất đang nhảy múa trong gió, công kích liên tục chuyển đổi, khi thì Huyền Phong Chưởng, khi thì Điểm Tinh Chi.

Phanh phanh phanh...

Hai đạo thân ảnh lao vào nhau kịch chiến, đánh đến bụi đất tung bay, sóng khí cuồng quét.

Mười chiêu, hai mươi chiêu, ba mươi chiêu...

Võ Đạo Nội Kình của Triệu Phong càng ngày càng cuồng bạo ngưng luyện, lực lượng và uy năng của chưởng pháp, chỉ pháp không giảm mà còn tăng

Cùng Đại Sư võ đạo chính diện ngạnh đấu, càng kích phát tiềm lực trong cơ thể của Triệu Phong

Trong lúc vô tình, Điểm Tinh chỉ tầng thứ tư đỉnh phong của hắn đã trở nên vững vàng hơn.

Ngay cả Thiết Bích Quyết cũng dần đạt tới tầng thứ năm đỉnh phong

Trong chiến đấu, Thiết Bích Quyết gia tăng lực lượng và sức phòng ngự cho Triệu Phong rất nhiều, thậm chí có thể chống cự lại Võ Đạo Nội Kình của đối phương

Bởi vậy, hắn có thể đánh cùng với Đại Sư thất trọng võ đạo hồi lâu mà vẫn ở thế bất bại

Đại chiến qua trăm chiêu, hai người đều có chút thở dốc.

Triệu Phong cảm giác Võ Đạo Nội Kình trong cơ thể càng ngày càng ngưng luyện. Đột nhiên, một luồng xung lượng cuồng bạo chạy dọc trong cơ thể vận chuyển lực lượng nội kình càng mạnh mẽ hơn.

- Đây là...

Trong lòng Triệu Phong lập tức mừng rỡ, cảm giác tu vi của mình, đặc biệt là nội kình mơ hồ lại tinh tiến thêm một phần, sắp xuyên phá một tầng cuối cùng.

- Trận chiến hôm nay dừng ở đây!

Thân hình Triệu Phong nhoáng cái rời khỏi vòng chiến, quay trở về căn nhà gỗ.

Lôi Tá đại chiến một trận, không chiến được chút tiện nghi nào, ngược lại còn hết sức kinh ngạc, rốt cuộc cũng ý thức được cảnh giới của mình chưa vững chắc, trình độ vận dụng nội kình cũng không thể sánh bằng Triệu Phong.

Ở căn nhà gỗ phía xa xa, Phong Ngâm Nguyệt đã quan sát hết toàn bộ trận chiến.

- Phong ca, huynh thấy trận chiến của hai người này thế nào?

Một thiếu niên hỏi.

- Lôi Tá chỉ mới bước vào thất trọng, còn chưa đủ lọt vào mắt ta. Ngược lại, tên Triệu Phong kia nếu như đột phá thất trọng thì có lẽ có thể uy hiếp được ta.

Trên khuôn mặt tuấn mỹ của Phong Ngâm Nguyệt vẫn giữ nét bình thản.

Lúc này, khí tức trên người hắn dường như đã tiếp cận thất trọng đỉnh phong, xem ra sau nhiệm vụ tiêu diệt đạo phỉ vừa rồi, hắn cũng tiến bộ không nhỏ.

Bên trong căn nhà gỗ.

Triệu Phong ngồi xếp bằng, vận chuyển Võ Đạo Nội Kình trong cơ thể.

Trải qua trận chiến vừa rồi, Võ Đạo Nội Kình và tiềm năng thân thể của hắn đã bị kích phát rất lớn.

Giờ phút này, hắn thậm chí còn cảm nhận được nội kình sôi sục phát ra tiếng gào thét như sấm, nội kình di chuyển trong huyết nhục kinh mạch mạnh mẽ mười phần, mỗi lần vận hành, bất luận là số lượng hay cường độ đều tăng trưởng.

Sáng ngày hôm sau, Võ Đạo Nội Kình trong cơ thế hắn đột nhiên bắn ra ngoài cơ thể, nội kình tăng mạnh.

Tối hôm sau, Võ Đạo Nội Kình chạy khắp toàn thân Triệu Phong, từ trong ra ngoài, sinh sôi không ngừng, tuôn trào như sấm sét, sau đó

ngưng tụ mà không phát.

Triệu Phong trùng kích thất trọng không giống Lôi Tá, bởi Lôi Tá không cách nào khống chế được Võ Đạo Nội Kình tiết chế ra ngoài cơ thể.

Hắn đã có kinh nghiệm khống chế “phá không chỉ kình” của Điểm Tinh chỉ tầng thứ tư, khâu đột phá lại càng thêm thuận lợi, tràng cảnh cũng yên tĩnh hơn rất nhiều.

- Thành công rồi!

Triệu Phong hít sâu một hơi, mở lòng bàn tay ra, một đoàn khí tức như sóng phun ra nuốt vào, vờn quanh cánh tay, sau đó trở lại cơ thể

Giờ phút này, chỉ cần một ý niệm của hắn là Võ Đạo Nội Kình có thể bộc phát, quét ngang phạm vi vài mét, có thể trực tiếp đánh chết hoặc chấn bay võ giả bình thường.

Chỉ khi chính thức đột phá thất trọng thì Triệu Phong mới hiểu được sự cường đại của Đại Sư thất trọng

Triệu Phong đột phá thất trọng chỉ mất một ngày đã có thể hoàn toàn nắm giữ luồng lực lượng đó, cường độ ngưng luyện của nội kình còn vượt qua Lôi Tá

Nếu như thúc dục Điểm Tinh chỉ, Võ Đạo Nội Kình sẽ ngưng tụ như tinh điểm bộc phát, uy lực càng tăng thêm một tầng

Theo tu vi và thể chất tăng trưởng Thiết Bích Quyết của Triệu Phong đã hoàn toàn ổn định tại tầng thứ năm đỉnh phong.

Thiết Bích Quyết chia làm bảy tầng

Tầng thứ sáu khiến thể chất tăng mạnh thêm một bước, có thể mượn nội kình tạo thành thiết cương ở bên ngoài cơ thể, nội kình của thất trọng bát trọng võ đạo cũng khó mà đột phá được phòng ngự.

Dựa theo miêu tả trên bí tịch, nếu như đột phá thất trọng hoàn mỹ nhất thể thì dù bỏ vào lò lửa cũng không bị nung chảy.

Bây giờ Triệu Phong nghĩ lại, mơ hồ cảm thấy có chút không đúng bởi vì uy năng của cảnh giới đó đã hầu như tiếp cận với kim cương bất hoại, đã không còn là cực hạn mà thân thể nhân loại có thể đạt tới nữa rồi

Trừ phi là trước tầng thứ sáu và tầng thứ bảy vẫn còn thêm vài cấp độ nữa.

Ánh mắt Triệu Phong chớp động đột nhiên nghĩ đến ông nội của Triệu Vũ Phi, lão già cụt tay thần bí kia.

Lúc trước khi giao dịch võ học, hắn đã giữ lại Lăng Độ Khí Quyết, đối phương vốn là lão già thành tinh, cũng có thể động thủ động cước vào Thiết Bích Quyết lắm.

Nhưng hắn cũng không suy nghĩ quá nhiều đến những vấn đề này.

Sau khi đột phá thất trọng việc cấp bách hiện nay mà hắn muốn làm đó là lựa chọn ban thưởng

- Võ học Thánh Phẩm! Xem như ông trời đã quyết định rồi...

Trong lòng Triệu Phong thầm phấn khởi.

Hôm nay vừa vặn là ngày thứ bảy, hắn phải có câu trả lời thuyết phục cho “Tam Vệ”.

Tại tòa lầu các ở chính giữa bãi đất hoang...

- Ngươi đã quyết định, muốn lựa chọn võ học Thánh Phẩm?

Thanh niên chất phác nhìn chằm chằm Triệu Phong có chút kinh ngạc.

Không ngờ rằng chỉ trong bảy ngày ngắn ngủi này mà Triệu Phong đã đột phá thất trọng võ đạo, bước vào hàng ngũ Đại Sư võ đạo.

- Không sai!

Ngữ khí của Triệu Phong hết sức quả quyết.

- Tốt, ngươi đi theo ta.

Thanh niên chất phác cũng không nói nhiều, trực tiếp dẫn Triệu Phong tới Bảo Huyền điện.

Bảo Huyền điện chính là trọng địa của Quảng Lăng phủ.

Nơi này quanh năm đều có hai vị Đại Sư cửu trọng võ đạo tọa trấn, ngoài ra còn có mười hai Đại Sư, và hơn mười võ giả.

Muốn mở ra thông đạo tới võ học Thánh Phẩm trong Bảo Huyền điện, cần phải trải qua sự xét duyệt của hai vị Đại Sư cửu trọng, xác định phù hợp điều kiện.

- Mở lầu Thánh Phẩm?

Hai Đại Sư cửu trọng võ đạo đều kinh ngạc.

Trong Quảng Lăng phủ, muốn mở ra thông đạo võ học Thánh Phẩm, bình thường đều phải được sự đồng ý của Quảng Quân Hầu.

- Mở lầu Thánh Phẩm ra!

Thanh niên chất phác lấy ra một khối lệnh bài Ám Ngân Phiếm Kim.

Quảng Quân vương lệnh!

Hai vị Đại Sư cửu trọng lập tức biến sắc, liền đứng dậy hành lễ.

Quảng Quân vương lệnh đại biểu cho quyền uy chí cao của Quảng Quân Hầu, thấy lệnh bài như thây người.

Ngoài ra, thanh niên chất phác còn là cự đầu nằm trong ba hạng đầu của Quảng Quân Vệ, tu vi sâu không lường được, quanh năm thay thế Quảng Quân Hầu chưởng quản Thiên Vệ Doanh.

Giờ phút này, thấy hắn lấy ra Quảng Quân vương lệnh, có thể thấy được địa vị của hắn chỉ dưới mỗi Quảng Quân Hầu.

Hai vị Đại Sư cửu trọng đi trước dẫn đường, đi đến một tòa phòng ốc bằng kim loại.

Toàn bộ căn phòng đều một màu bạc, không có cửa sổ, chỉ có một cái cửa lớn màu đen.

Trong cánh cửa lớn màu đen có một cái lỗ khảm.

Thanh niên chất phác “Tam vệ” đi tới trước cánh cửa, đặt Quảng Quân vương lệnh vào lỗ khảm đó.

Ô... Ô... Ô.. M... G... Ầm...

Cửa lớn của lầu Thánh Phẩm từ từ mở ra, lộ diện không gian bên trong.

- Ngươi chỉ có thể lựa chọn một môn võ học Thánh Phẩm.

Thanh niên chất phác dẫn Triệu Phong vào trong, cánh cửa lớn màu đen từ từ đóng lại.

Trong phòng lại rơi vào bóng tối, hiện ra từng khối ngọc bài sáng lóng lánh, ước chừng có một hai chục cái.

Trên mỗi ngọc bài đều viết tên võ học.

Huyễn Phong Quyết, Hóa Huyết Thần Chưởng, Thiên La Ma Trảo, Thiên Cương Thủ, Ngân Bích Quyết...

- Mồi ngọc bài đại biểu cho một môn võ học Thánh Phẩm, sau khi lựa chọn xong, ngươi có thể mang về tìm hiểu trong bảy ngày rồi đem trả lại. Có luyện thành hay không thì phải xem ngộ tính và tạo hóa của ngươi thế nào.

Thanh niên chất phác trần thuật.

Triệu Phong đã rõ, những thứ ngọc bài này chỉ là một danh hiệu, bí tịch võ đạo chính thức là thứ khác.

Số lượng võ học Thánh Phẩm trong phòng này cũng không nhiều lắm, nhưng mỗi loại đều là võ học Thánh Phẩm, chỉ cần tu thành một loại thì đã có hy vọng vượt qua cửu trọng võ đạo rồi.

“Huyễn Phong Quyết”: Thân pháp biến hóa như gió, biến ảo thành vài đạo hư ảnh huyễn thân, thật giả khó phân. Cao nhất có thể huyễn hóa thành chín đạo huyễn thân, tạo thành ảo giác tinh thần. Đẳng cấp yêu cầu: Thất trọng võ đạo.

“Hóa Huyết Thần Chưởng”: Phối hợp với nội công độc môn, thúc dục chưởng pháp có thể hủ hóa huyết nhục của địch nhân, hung hiểm bá đạo, người đạt tới đại thành, mỗi chưởng đều có thể thiêu đốt huyết nhục của đối phương, thậm chí có thể trở thành Huyết Độc trí mạng, hóa địch nhân thành thây khô.

“Thiên La Ma Trảo”: Ma công cương mãnh phách tuyệt, mỗi một trảo có thể đánh tan nát kim thiết, tạo thành lực phá hoại đối với thân thể cốt cách, hủy hoại cơ năng Người tu luyện tới đỉnh phong thì đánh đâu thắng đó, nghiền nát vạn vật.

Triệu Phong nhìn lướt qua mấy môn, tâm thần không khỏi chấn động uy lực của võ học Thánh Phẩm quả nhiên đáng sợ.

So sánh với phần lớn võ học mà hắn tu luyện trước đây quả thật giống như trẻ nhỏ và ông già.

Hả?

Đột nhiên, Triệu Phong nhìn thấy dòng chữ “Ngân Bích Quyết” trên một ngọc bài.

- Ngân Bích Quyết?

Triệu Phong có chút kinh ngạc xen lẫn vui mừng, bản thân mình tu luyện Thiết Bích Quyết, nghe nói chính là đơn giản hóa từ võ học Thánh Phẩm “Ngân Bích Quyết”.

“Ngân Bích Quyết”: Rèn đúc căn cơ, là võ học luyện thể, người tu luyện có thể khiến thể chất và lực lượng tăng mạnh, lực phòng ngự như Kim Cương Ngân Bích, không gì phá nổi. Tu luyện tới viên mãn đỉnh phong, hoàn mỹ nhất thể cho dù bỏ vào hỏa lô cũng không thể luyện hóa, thân thể thoát phàm nhập thánh.

Xem miêu tả thì Ngân Bích Quyết này dường như có chút tượng tự với Thiết Bích Quyết, tuy nhiên uy năng thì mạnh hơn rất nhiều.

Đặc biệt là câu cuối cùng, hoàn mỹ nhân thể, cho dù bỏ vào hỏa lô cũng không thể luyện hóa, thân thể thoát phàm nhập thánh.

Thân thể thoát phàm nhập thánh! Đây là khái niệm gì?

Dựa theo lý giải của Triệu Phong, chỉ dựa vào khí lực thân thể thì có thể trực tiếp vượt qua cửu trọng võ đạo, tiến nhập Võ Đạo Thánh cảnh.

Như vậy cũng tốt, hiện nay Thiết Bích Quyết của Triệu Phong đã đạt tới tầng thứ năm đỉnh phong, chỉ dựa vào khí lực thân thể đã có thể chống lại công kích của võ giả ngũ trọng, lục trọng bình thường

Đồng dạng Ngân Bích Quyết có thể khiến thân thể thoát phàm nhập thánh, chỉ bằng vào thân thể đã có thể chống lại cường giả Thánh cảnh.

- Không hổ là võ học luyện thể Thánh Phẩm.

Triệu Phong hít sâu một hơi, ánh mắt chuyển qua ngọc bài khác.

Chương 78: Ngân Bích Quyết

Triệu Phong mơ hồ nhìn xuống, võ học Thánh Phẩm bên trong lầu Thánh Phẩm chỉ có chừng một hai chục môn phần lớn là loại công kích.

Trong đó. Võ học Thánh Phẩm loại luyện thể thì lại càng hiếm có như lông phượng sừng lân, tính cả Ngân Bích Quyết thì chỉ có hai môn.

- Võ học Thánh Phẩm loại công kích, loại thân pháp, khẳng định không dễ lĩnh ngộ.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Không gian trong mắt trái của hắn có một chiêu “Huyền Phong Chưởng” vô cùng huyền diệu của thiếu nữ trẻ tuổi, còn có bốn tàn thức Thánh Phẩm là: Tùy Phong Thức, Quyển Phong Thức, Tàn Phong Thức, Liệt Phong Thức.

Chỉ riêng những chiêu thức Thánh Phẩm này đã đủ Triệu Phong khó xơi rồi, trong thời gian ngắn khó mà lĩnh ngộ được.

Nghĩ tới đây, hắn dứt khoát gỡ xuống ngọc bài đại biểu cho “Ngân Bích Quyết”.

- Ngươi chọn Ngân Bích Quyết?

Thanh niên chất phác dường như có chút ngoài dự liệu.

Trước kia, hắn đã từng dẫn người khác tiến vào lầu Thánh Phẩm,

nhưng người khác đều ưu tiên xem trọng võ học loại công kích, uy lực tuyệt luân, ví dụ như “Hóa Huyết Thần Chưởng”, “Thiên La Ma Trảo”.

Quả thật, võ học Thánh Phẩm loại công kích bực này, cho dù chỉ nhập môn sơ thành cũng đủ ngạo thị cửu trọng võ đạo, khó gặp đối thủ. Thế nhưng người có thể chính thức học được những võ học Thánh Phẩm này đã ít lại càng thêm ít.

- Không sai.

Ánh mắt của Triệu Phong vô cùng kiên định.

Hắn lựa chọn võ học luyện thể này, tự nhiên đã cân nhắc kỹ.

- Theo lý thuyết thì võ học Thánh Phẩm loại luyện thể trước khi nhập môn thì khá dễ dàng. Chẳng qua tiến triển ở trung kỳ và hậu kỳ so với những võ học khác còn khó khăn hơn vài lần.

Thanh niên chất phác mỉm cười nói.

Đối với lựa chọn của Triệu Phong, hắn vẫn tán thành và thưởng thức.

Bất kể là Võ đồ, võ giả, hay là Đại Sư, thân thể căn cơ là trọng yếu nhất, căn nguyên của tinh khí thần, Võ Đạo Nội Kình đều nằm trong thân thể.

Chỉ có thân thể cường đại thì những phương diện khác mới càng có không gian để phát triển.

Sau khi xác định võ học, thanh niên chất phác mang tới một quyển sách chép tay, giao cho Triệu Phong

Triệu Phong vừa mở ra nhìn, liền thấy nội dung bên trong chính là Ngân Bích Quyết, có năm sáu phần tương tự với Thiết Bích Quyết mà trước đây mình tu luyện, thậm chí nội dung còn cao siêu huyền diệu hơn một chút.

- Mặc dù đây chỉ là bản bí tịch chép tay, thế nhưng ngươi chỉ được đem về tìm hiểu trong bảy ngày, sau đó phải trả lại. Võ học này không thể tiết lộ ra ngoài, nếu không dựa theo quy tắc của Quảng Lăng phủ, ngươi sẽ bị phế đi tu vi.

Thanh niên chất phác dặn dò.

- Hiểu rồi! Nhưng ta không cần mang bản sao bí tịch này về.

Triệu Phong thản nhiên nói.

Trong lúc nói chuyện, hắn nhìn chăm chú bàn sao bí tịch này, nhanh chóng lật qua từng trang

Vụt...

Trong chốc lát, nội dung hình vẽ và văn tự trên bản sạo bí tịch này đều được phục chế vào trong đại não của Triệu Phong phảng phất như bị khắc sâu trong óc, cả đời cũng khó quên.

Hơn mười nhịp hô hấp qua đi, Triệu Phong đem bản sao bí tịch trả lại cho thanh niên chất phác.

- Ngươi...

Thanh niên chất phác có chút thất thần.

- Ta đã nhớ rồi.

Triệu Phong mỉm cười.

Tên này là loại quái thai gì...

Trong mắt thanh niên chất phác đột nhiên lộ ra vẻ quái dị và khiếp sợ.

Thiên tài nhìn qua là không quên cũng không phải là chưa từng gặp, thế nhưng có thể ghi nhớ toàn bộ nội dung một cách chính xác trong khoảnh khắc như Triệu Phong thì lại là lần đầu tiên hắn thấy.

Dụ sao thì bận sao bí tịch này cũng có rất nhiều hình vẽ và chú thích phúc tạp, còn bao hàm rất nhiều khâu Quyết huyền ảo rối rắm, chỉ sai một chữ thì đã khác đi một trời một vực.

Cho nên cho dù là những thiên tài xem qua là nhớ cũng không dám lỗ mãng như vậy.

- Thật sự đã nhớ kỹ tất cả? Ha ha, tin rằng “Bắc sư đệ” nhất định sẽ hứng thú với hắn...

Thanh niên chất phác đưa mắt nhìn Triệu Phong rời đi, lẩm bẩm một mình, cuối cùng khẽ cười một tiếng.

Hắn cũng không hoài nghi việc Triệu Phong có thể nhớ kỹ nội dung bí tịch, bởi vì Võ giả trên thế gian này không có ai là có thể kháng cự được sức hấp dẫn của võ học Thánh Phẩm...

Rời khỏi lầu Thánh Phẩm của Bảo Huyền điện, Triệu Phong trở lại Thiên Vệ Doanh.

Vừa tới gần căn nhà gỗ, Triệu Vũ Phi và Hoàng Kỳ đều nhìn hắn với ánh mắt chờ mong.

- Triệu Phong ca, huynh đi “Bảo Huyền điện” đổi được cái gì?

Ánh mắt xinh đẹp của Triệu Vũ Phi khẽ nháy, rất hiếu kỳ.

Tất cả mọi người đều biết, Triệu Phong trong nhiệm vụ tiêu diệt đạo phỉ đạt được điểm chiến công cao nhất, thậm chí còn được ban thưởng bổ sung.

- Bí mật.

Triệu Phong mỉm cười thần bí, quay trở về căn nhà gỗ, hắn không muốn để cho quá nhiều người biết mình chiếm được võ học Thánh Phẩm.

Bên trong căn nhà gỗ.

Triệu Phong ngồi xếp bằng, nhắm mắt lại, trong đầu hiện lên nội dung của Ngân Bích Quyết, từng đoạn đồ văn (*) phức tạp không chụt thiếu sót hiện ra.

(*) hình vẽ và văn tự.

Hắn vừa tìm hiểu vừa dùng Thiết Bích Quyết để so sánh.

Thiết Bích Quyết quả nhiên chỉ là phiên bản đơn giản hóa của Ngân Bích Quyết...

Trong mắt Triệu Phong chớp động thần quang hưng phấn.

Càng như vậy thì tình huống càng có lợi cho hắn.

Bởi vì một môn võ học hoàn toàn mới, nếu muốn bắt đầu học từ đầu thì sẽ tương đối khó khăn, lãng phí rất nhiều thời gian và tinh lực, mà võ học Thánh Phẩm lại càng không phải bàn tới.

Nhưng nếu Triệu Phong tu luyện Ngân Bích Quyết, đã có cơ sở nhất định và kinh nghiệm vốn có, chắc chắn sẽ dễ dàng hơn nhiều

“Ngân Bích Quyết” tổng cộng chia làm mười một tầng.

Ba tầng trước cùng đại khái tương tự như Thiết Bích Quyết, đều lấy cường hóa và rèn luyện da thịt làm chủ, nhưng phương pháp và khẩu quyết lại càng tinh diệu hơn.

Tầng thứ tư đến tầng thứ sáu, cường hóa cốt cách, kinh mạch, rèn luyện từ ngoài vào trong, tăng cường thể chất, lực lượng và khả năng phòng ngự của võ giả, cơ bản đều nhất trí với Thiết Bích Quyết.

Tầng thứ bảy đến tầng thứ chín, cường hóa khí quan tạng phủ, kích phát tiềm năng nhân thể dung hợp với Võ Đạo Nội Kình, có thể hình thành “ngân cương khí tráo” bên ngoài cơ thể, ngang dọc trong thiên quân vạn mã, đối mặt với ngàn vạn Cung Tiễn Thủ vẫn có thể toàn thân trở ra

Tầng thứ mười: Tạng phủ, huyết nhục đều thoát thai hoán cốt, ngưng tụ “ngân cương chân lực”, đột phá Thánh cảnh.

Nhìn đến đây, tâm thần Triệu Phong không khỏi chấn động, tu luyện tới tầng thứ mười của Ngân Bích Quyết thì đã có thể bước vào Võ Đạo Thánh cảnh rồi.

Tầng mười một: Hoàn mỹ nhất thể, bỏ vào hỏa lô cũng không thể luyện hóa, Kim Cương bách luyện, thân thể khó diệt.

Nhìn thấy miêu tả cuối cùng, Triệu Phong đã ngừng hô hấp.

Lại so sánh với tầng thứ bảy của Thiết Bích Quyết trước đây: Hoàn mỹ nhất thể, bỏ vào hỏa lô cũng không thể luyện hóa

- Xem ra Thiết Bích Quyết mà lão giả cụt tay kia trao đổi khẳng định có vấn đề, ở giữa ít nhất thiếu ba cấp độ. Hơn nữa một môn võ học đỉnh cấp cũng không có khả năng tu luyện tới cấp độ Thánh cảnh.

Triệu Phong âm thầm phân tích.

Hắn thậm chí còn hoài nghi lão giả cụt tay có Ngân Bích Quyết, chỉ là không dám lấy ra mà thôi.

Tuy nhiên, những vấn đề hắn không nghĩ ra thì cũng lười truy cứu.

Trong ngày hôm đó, Triệu Phong bắt đầu tu luyện Ngân Bích Quyết.

Ba tầng trước của Ngân Bích Quyết, Triệu Phong chỉ mất ba canh giờ đã hoàn thành, cảm giác khí huyết toàn thân đều có lực, thoải mái dễ chịu không nói nên lời.

Đồng dạng là ba tầng trước, nhưng Ngân Bích Quyết cao minh hơn Thiết Bích Quyết rất nhiều.

Bắt đầu từ tầng thứ tư, chênh lệch giữa hai môn võ học luyện thế bắt đầu lớn hơn.

Tầng thứ tư đến tầng thứ sáu của Ngân Bích Quyết, tương ứng với tứ trọng đến lục trọng võ đạo, không giống Thiết Bích Quyết, dù với tu vi lực lượng thất trọng võ đạo cũng khó mà đột phá được tầng thứ sáu.

Tối ngày hôm sau.

Triệu Phong thuận lợi đột phá đến tầng thứ năm của Ngân Bích Quyết, tiến triển rốt cuộc cũng chậm lại.

Chẳng qua, Triệu Phong dù sao cũng có cơ sở của Thiết Bích Quyết, cho nên hai ba ngày sau, Ngân Bích Quyết đã đột phá đến tầng thứ sáu.

- Ngân Bích Quyết đột phá tầng thứ sáu, bây giờ, ta chỉ dựa vào lực lượng thân thể đã đủ quét ngang võ giả dưới thất trọng, thậm chí có thể đánh thương Đại Sư thất trọng

Ánh mắt Triệu Phong lập lòe thần quang, khóe miệng khẽ nhếch lên.

Thực lực của hắn bây giờ so với lúc mới đột phá thất trọng thì ít nhất tăng thêm một nửa.

Bởi vì, chiêu thức võ học, thậm chí võ Đạo Nội Kình đều thành lập dựa trên khí lực thân thể.

Sau khi đột phá tầng thứ sáu, việc tu luyện Ngân Bích Quyết trở nên hết sức chậm chạp, gần như đình trệ.

Triệu Phong biết rằng “vốn ban đầu” mà mình tu luyện Thiết Bích Quyết trước đó đã tiêu hao sạch rồi.

Tiếp theo, muốn đề thăng cảnh giới võ học Thánh Phẩm, toàn bộ phải dựa vào sự nỗ lực của chính mình.

Phù...

Triệu Phong khẽ thở ra một hơi, đi ra khỏi căn nhà gỗ, sau đó duỗi cái lưng mệt mỏi một chút.

Mấy ngày nay, hắn vẫn một mực khổ tu võ học Thánh Phẩm, dường như thể cục của Thiên Vệ Doanh đã có chút biến hóa.

Trước căn nhà gỗ, lều vải của Triệu Vũ Phi đã không còn, chỉ còn lại lều vải của Hoàng Kỳ.

- Hai ngày trước, Vũ Phi cô nương đã khiêu chiến Thập Thiên Vệ, tiến vào hạng năm của Thập Thiên Vệ. Mà tên Lục Tiêu Vân vốn hạng năm của Thập Thiên Vệ cũng tiến vào hạng ba. Ngoài ra, còn có hai thiếu niên thiên tài khác khiêu chiến, trở thành thành viên mới của Thập Thiên Vệ.

Hoàng Kỳ kể lại đại khái những chuyện xảy ra.

Nhiệm vụ tiêu diệt đạo phỉ của Thiên Vệ Doanh đã khiến bố cục của Thập Thiên Vệ phát sinh biến hóa không nhỏ.

Một số thiếu niên có tiềm lực thiên phú đột nhiên thực lực tăng mạnh, trở thành thành viên mới của Tháp Thiên Vệ.

Chẳng qua, những ngày này cũng không có người nào đến khiêu chiến Triệu Phong.

Bởi vì vài ngày trước, Triệu Phong đã đánh ngang tài ngang sức với Lôi Tá thất trọng võ đạo, được công nhận lọt vào thực lực ba hạng đầu của Thập Thiên vệ.

- Đúng rồi, ngươi phải cẩn thận một chút, Lôi Tá hiện nay đã xuất quan, nghe nói vẫn muốn tìm ngươi luận bàn lần nữa.

Hoàng Kỳ đột nhiên nhắc nhở.

Lôi Tá?

Triệu Phong cười nhạt một tiếng, cũng không để trong lòng.

Tu vi của hắn hiện tại vẫn giữ lại ở cực hạn lục trọng cho nên Hoàng Kỳ cũng không nhìn ra.

Tu luyện Kim Lũ Cung tới cảnh giới viên mãn, ngay cả giả chết còn có thể, càng không cần nói đến việc giấu đi khí tức tu vi.

Chốc lát sau.

Triệu Phong đã tìm thấy Triệu Vũ Phi ở căn nhà gỗ thứ năm

Hai người gặp nhau, tự nhiên không thể thiếu một phen luận bàn.

Triệu Vũ Phi quả nhiên tiến bộ không nhỏ, đồng thời tu luyện ba môn võ học đỉnh cấp, theo thứ tư là ba loại võ học công kích, thân pháp, luyện thể.

Khả năng lĩnh ngộ võ học và tăng trưởng tu vi của Triệu Vũ Phi còn vượt xa thường nhân.

Trong nhiệm vụ tiêu diệt đạo phỉ, trải qua một phen ma luyện thực chiến, tiềm lực được kích phát, tu vi hiện ngay đã gần như đạt tới lục trọng đỉnh phong.

Lúc hai người tỷ thí tại cửa vào của Thiên Vệ Doanh có hai thiếu niên mười lăm, mười sáu tuổi đi tới.

- Thiên Vệ Doanh lại có người mới tới?

Một số thiếu niên thiên tài có chút hiếu kỳ.

Hai thiếu niên này, một người bình thản, nói cười vui vẻ. Mà người còn lại thì trầm ngâm không nói lời nào.

- Sư tôn đại nhân chỉ còn nửa tháng nữa là xuất quan, không biết trong Thiên Vệ Doanh có hạt giống mới nào có thể được người nhìn trúng hay không.

Thiếu niên bình thản lên tiếng.

Thiếu niên trầm mặc nghe vậy, trên mặt có chút suy tư, cũng không trả lời.

Hai người sánh vai mà đi, bước đến gian nhà gỗ đại biểu cho Thập Thiên vệ.

- Lục sư đệ, chẳng lẽ ngươi không muốn chiếu cố người nổi bật trong “Thập Thiên Vệ”? Thiếu niên bình thản khẽ nói.

- Không cần đâu.

Thiếu niên trầm mặc rốt cuộc đã thốt lên ba chữ.

- Haizz... Ngươi quá thẳng tính rồi.

Thiếu niên bình thản thở dài, khóe miệng khẽ nhếch lên một nụ cười khẽ.

- Người nào! Dám vào Thiên Vệ Doanh này phát ngôn bừa bãi!

Lôi Tá ở trong căn nhà gỗ vừa vặn đi tới, thần sắc hết sức lạnh lẽo.

- Chậc chậc, thất trọng võ đạo, cũng tạm ổn.

Thiếu niên bình thản hơi lộ ra chút hứng thú.

- Ta ngược lại muốn xem xem ngươi có thực lực gì để kiêu ngạo.

Lôi Tá vốn nóng tính, đơn chưởng vung lên một cái, một luồng Võ Đạo Nội Kình hình vòng tròn cuốn lên một tầng sóng khí bụi bặm, đánh thẳng về phía hai tên Thiếu niên.

Nếu như là võ giả bình thường, chỉ dựa vào một kích này đã đủ đánh bay bọn họ.

Thế nhưng, hai tên thiếu niên vẫn đứng yên tại chỗ, áo bào tung bay phần phật, không hề di động chút nào.

- Cút!

Thiếu niên trầm mặc vẫn bất động, trên người tràn ra một tầng gợn sóng nội kình màu đồng cổ, xé nội kình mà Lôi Tá phóng ra ngoài thành từng mảnh nhỏ.

Phanh phành phành...

Cả người Lôi Tá bay ra ngoài, “Ầm” một tiếng, căn nhà gỗ sau lưng cũng sập xuống theo.

Chương 79: Siêu Cấp Thiên Tài Bắc Mặc

Ầm ầm!

Tiếng vang thật lớn. Kinh động đến rất nhiều thiếu niên thiên tài trong Thiên Vệ Doanh. Một số thiếu niên đang bế quan cũng bừng tỉnh, nhìn về phía xa

- Hai thiếu niên kia là ai, chỉ dùng một chiêu mà có thể đánh bay Lôi Tá

- Chẳng lẽ bọn họ không biết quy tắc của Thiên vệ Doanh hay sao mà dám phá hủy căn nhà gỗ ở đây?

Một đám thiếu niên đều đưa mắt nhìn, kinh hãi không ngớt.

Triệu Phong đang luận bàn với Triệu Vũ Phi cũng bị luồng thanh thế này kinh động.

Chỉ thấy căn nhà gỗ vốn thuộc về Lôi Tá đã sập đổ, vỡ vụn thành nhiều mảnh.

Bản thân Lôi Tá thì bị bụi đất và ván gỗ chôn vùi, kinh hãi hét lớn một tiếng, từ trong đám bụi đất nhảy ra

- Hai người các ngươi đám phá hủy phòng ốc của ta, không sợ Thiên Vệ Doanh sẽ trừng phạt sao?

Lôi Tá lau khô vết máu bên khóe miệng, trên bàn tay ngưng tụ Võ

Đạo Nội Kình càng mạnh hơn, khí lưu phát ra tung bay phần phật.

- Chúng ta không phải là thành viên của Thiên Vệ Doanh.

Thiếu niên trầm mặc nhếch miệng, bộ dạng như không liên quan gì đến mình.

Thiếu niên trầm mặc là người khởi xướng thì lại không nói một lời.

- Tuyệt Phong Phá Thiên!

Lôi Tá trong cơn giận dữ, bộc phát Võ Đạo Nội Kình đang ngưng tụ trong lòng bàn tay, tạo thành một đoàn lệ phong sắc bén, phát ra âm thanh gào rú, bắn thẳng về phía hai gã khách không mời mà đến.

Một chiêu này đã là một kích toàn lực đỉnh phong của thất trọng võ đạo như hắn có thể đánh ra, đủ để một lần giết chết vài võ giả.

- Để ta!

Thiếu niên bình thản nhẹ nhàng cười một cái, quanh người đột nhiên dâng lên một làn sóng khí màu trắng, bàn tay khẽ lật, một luồng chưởng lực vô hình hết sức quỷ dị xông tới, không ngờ lại sinh ra lực hút mạnh mẽ, khiến một chiêu nổi danh của Lôi Tá biến mất vô ảnh vô tung

- A...

Lôi Tá cảm giác thân thể mình bị khống chế nghiêng về phía trước, thần sắc kinh hãi, mãnh liệt vận khởi Võ Đạo Nội Kình, thi triển võ học khinh thân, nhảy lên không trung rút lui.

- Ha ha, xuống!

Thiếu niên bình thản lại trở tay một cái, Lôi Tá chỉ cảm thấy dưới chân phảng phất như bị một vòng xoáy vô hình kéo thân thể hắn xuống

Phịch...

Thân thể Lôi Tá rơi xuống lại bị thiếu niên bình thản đá một cước văng xa mấy mét.

- Haizz, xem ra Thiên Vệ Doanh cũng không có thiên tài nào rồi.

Thiếu niên bình thản lắc đầu nói.

- Ta đã nói từ trước rồi.

Thiếu niên trầm mặc tuy lời ít mà ý nhiều. Ngụ ý chính là, ta sớm đã nói không cần, ngươi không nên kéo ta tới đây...

Thiếu niên bình thản nghe vậy thì lập tức im lặng.

Một hồi chiến đấu kết thúc nhanh chóng

Hít...

Đám thiếu niên thiên tài trong Thiên vệ Doanh đều sợ hãi không thôi, cả đám hít vào một ngụm lãnh khí.

Lôi Tá xếp hạng hai trong Thập Thiên vệ, không ngờ chưa kịp giãy dụa thì đã thua.

- Võ học mà vừa rồi hắn thi triển, rõ ràng vượt qua võ học đỉnh cấp, chẳng lẽ là...

Triệu Phong có chút giật mình.

Hắn có thể xác định, chiêu thức võ học mà vừa rồi thiếu niên bình thản đã đánh bại Lôi Tá, ít nhất là cấp Bán Thánh Phẩm trở lên!

- Ai nói Thiên Vệ Doanh của ta không có ai?

Một thanh âm lạnh lùng vang lên, tiếp đó, một thân ảnh từ căn nhà gỗ bên cạnh bước ra.

Vụt...

Thân ảnh thiếu niên tóc bạc tuấn mỹ hiện ra giữa màn bụi đất.

- Phong Ngâm Nguyệt!

Phong Ngâm Nguyệt xếp hạng nhất trong Thập Thiên vệ, đã sớm tấn chức thất trọng võ đạo, thực lực còn mạnh hơn Lôi Tá nhiều.

Sau khi Lôi Tá tấn chức thất trọng đã từng đánh một trận với Phong Ngâm Nguyệt, kết quả là không địch lại mười chiêu của hắn.

- Hà? Dường như có một thiên tài.

Thiếu niên bình thản mỉm cười dò xét Phong Ngâm Nguyệt.

Phong Ngâm Nguyệt đứng yên tại chỗ, toàn thân hiện động một tầng khí tức ngân huyễn đang lưu chuyển, tay áo và mái tóc bạc bay phất phới.

Vụt...

Thân ảnh của hai tên thiếu niên lập tức rơi vào giằng co, một tiếng nổ vang lên, sóng khí xoay tròn, trên mặt đất chỉ lưu lại một đám vết nứt.

- Thiên Huyễn Thức!

Phong Ngâm Nguyệt thi triển tàn thức của võ học Thánh Phẩm, hư ảnh thân pháp như huyễn nguyệt, xen kẽ vào nhau, tốc độ cực kỳ đáng sợ.

- Phong Qua Thần Công!

Thiếu niên bình thản vẫn đứng yên tại chỗ, hai tay gộp lại, quanh người xuất hiện từng vòng sóng khí màu trắng lượn lở, phảng phất như gợn sóng trên mặt nước, ở trung tâm càng lúc càng nhiều.

Cái gì!

Phong Ngâm Nguyệt chỉ cảm thấy thân thể cứng đờ, giống như bị một luồng lực lượng vô hình lôi kéo.

- Đây rốt cuộc là công pháp gì, ngay cả tàn thức võ học Thánh Phẩm của ta cũng gần như không có sức hoàn thủ.

Thân pháp của Phong Ngâm Nguyệt mất đi hiệu lực, bị ép chỉ còn cách đối chiến với đối phương.

Phụt...

Hai tay của thiếu niên bình thản vung lên, kình phong bốn phía chấn động, sóng khí màu trắng dồn dập thay đổi, tạo thành từng đạo vết nứt, không ngừng trói buộc lấy Phong Ngâm Nguyệt.

- Huyễn Nguyệt Thiên Trảm!

Phong Ngâm Nguyệt quát lớn một tiếng, quang khí màu bạc quấn quanh cánh tay hiển động một chút hàn ý, hóa thành hư ảnh phong nhận, cùng giao phong với thiếu niên bình thản.

Hai luồng lực lượng giằng co, sóng khí bốn phía điên cuồng xoay tròn.

Cuối cùng, võ học nội kình của thiếu niên bình thản vẫn cao thâm hơn, có lẽ còn hơn võ học Bán Thánh Phẩm của Phong Ngâm Nguyệt.

Phành...

Thân thể Phong Ngâm Nguyệt bay ngược ra sau hơn bảy tám mét, quần áo có vài chỗ bị xé rách, sắc mặt tái nhợt, lẩm bẩm:

- Ngay cả võ học Bán Thánh Phẩm cũng không phải đối thủ, chẳng lẽ hắn tu luyện võ học Thánh Phẩm...

- Không tệ lắm, vậy mà có thể chống đỡ được một hai chục chiêu trong tay ta.

Trên mặt thiếu niên bình thản lộ ra thần sắc tán thưởng

Giờ phút này, khí tức quanh người hắn hoàn toàn triển lộ, khí tràng vô hình áp bách khiến cho Lôi Tá và Phong Ngâm Nguyệt đều cảm thấy khó thở.

- Bát trọng võ đạo...

Lôi Tá kinh ngạc đến không nói nên lời.

Tu vi của thiếu niên bình thản kia trên toàn bộ thiếu niên thiên tài của Thiên vệ Doanh, ngay cả Phong Ngâm Nguyệt cũng bị vượt qua

- Bát trọng võ đạo... Còn có một người bát trọng võ đạo đỉnh phong

Mắt trái Triệu Phong liếc nhìn một cái, kinh hãi đến giật mình.

Tu vi của thiếu niên trầm mặc kia lại còn đáng sợ hơn, đạt tới bát trọng đỉnh phong

Thật sự khó có thể tưởng tượng nổi trên thế gian này lại có thiên tài như vậy, chỉ mới mười lăm mười sáu tuổi mà tu vi đã tiếp cận cửu trọng võ đạo đỉnh phong

Dù sao thì trong mắt rất nhiều người, cửu trọng võ đạo đã là đỉnh cao rồi, Thánh cảnh chẳng qua chỉ là truyền thuyết mà thôi.

- Các ngươi là ai!

Ánh mắt Phong Ngâm Nguyệt đột nhiên ngưng tụ, vẻ mặt tràn đầy cảnh giác.

- Ta là Nam Cung Phàm, vị này chính là sư đệ của ta... Bắc Mặc.

Thiếu niên bình thản giới thiệu một lượt.

Nam Cung Phàm? Bắc Mặc?

Đám thiếu niên ở đây đều có chút kinh ngạc, dường như chưa từng nghe qua hai cái tên này.

Thế nhưng thiên tài lợi hại như vậy, còn ở trong Quảng Lăng phủ nữa, bọn họ làm sao có thể không biết?

- Nam Cung sư đệ, Bắc sư đệ, các ngươi tại sao lại rãnh rỗi tới đây?

Trong tòa lầu các chính giữa bãi đất hoang đột nhiên truyền tới một thanh âm

Còn không đợi mọi người kịp phản ứng thì một thanh niên chất phác đột nhiên xuất hiện giữa bãi đất trống rỗng tốc độ như ma quỷ.

Thanh niên chất phác này chính là Tam Vệ, là quản sự phụ trách Thiên Vệ Doanh này.

- Bái kiến sư huynh.

Nam Cung Phàm và Bắc Mặc đều đồng loạt hành lễ.

Sư huynh? Không ngờ Tam vệ lại là sư huynh của hai người này.

Đám người Lôi Tá đều trợn mắt nhìn, đem những lời cáo trạng sắp nói ra nuốt trở lại vào bụng

- Giới thiệu cho các ngươi, hai người này là đệ tử của Quảng Quân Hầu.

Thanh niên chất phác nhìn những thiếu niên của Thiên Vệ Doanh, sau đó nhẹ nhàng nói.

- Đồ đệ của Quảng Quân Hầu?

Trong lòng đám thiếu niên thiên tài ở đây đều dậy lên sóng lớn, nhìn về phía hai vị khách không mời mà đến này với thân sắc có kính phục, có hâm mộ, thậm chí còn có ghen ghét.

- Khó trách lại lợi hại như vậy, thì ra là đồ đệ của Quảng Quân Hầu.

Không ít thiên tài lại cảm thấy bình thường

- Nghe nói nửa tháng sau sư tôn sẽ xuất quan, có thể sẽ chọn lựa đệ tử trong Thiên vệ Doanh nên chúng ta đặc biệt tới quan sát một chút.

Nam Cung Phàm cười nói.

Thiếu niên trầm mặc tên là là Bắc Mặc đứng bên cạnh hắn thì dường như lại không hứng thú lắm.

- Bắc sư đệ, trong Thiên Vệ Doanh của ta lần này cũng có một hai thiên tài. Một người trong đó, thậm chí còn trên ngươi một bậc ở phương diện mà ngươi am hiểu.

Tam Vệ mỉm cười thần bí.

Lời này vừa nói rã, Nam Cung Phàm và Bắc Mặc lập tức lộ vẻ hứng thú.

- Ai?

Ánh mắt Bắc Mặc xoay chuyển, nhìn lướt qua những thiên tài đứng trên bãi đất hoang này.

Trong mắt hai người, thiên tài duy nhất trong Thiên Vệ Doanh có thể khiến bọn họ để mắt chỉ có Phong Ngâm Nguyệt mà thôi.

- Triệu Phong.

Khóe miệng thanh niên chất phác khẽ nhếch lên nụ cười, đưa mắt nhìn về phía Triệu Phong ở cách đó không xa

- Tam Vệ đại nhân tim ta có việc gì?

Triệu Phong cảm thấy có chút kỳ lạ, đi đến trước mặt mọi người.

Hắn?

Nam Cung Phàm và Bắc Mặc lập tức nhìn Triệu Phong với ánh mắt dò xét.

Đồng thời bị hai thiên tài tu vi bát trọng và bát trọng đỉnh phong nhìn chằm chằm, Triệu Phong cũng cảm thấy áp lực sâu sắc.

- Bắc sư đệ, thiên tư của ngươi rất tốt, đặc biệt là trí nhớ kinh người, có thể nói là xem qua là nhớ, ngay cả sư tôn cũng phải than thở. Chẳng qua, so với Triệu Phong thì khả năng này của ngươi vẫn không bằng.

Tam Vệ lạnh nhạt nói.

- Ha ha, thật sự có chuyện này ư?

Trên mặt Nam Cung Phàm cũng lộ vẻ hưng phấn.

Hai người này dường như cố tình muốn đả kích vị Bắc sư đệ của mình.

Đúng vậy, Bắc Mặc sư đệ có thiên phú thật sự biến thái, gần như đến mức khiến hai người vừa hâm mộ vừa ghen ghét.

Luận về các phương diện như thiên phú, ngộ tính, Bắc Mặc đều hơn xa hai người bọn họ.

Đến hôm nay, thanh niên chất phác rốt cuộc cũng đã phát hiện được một người tại phương diện trí nhớ có thể vượt qua Bắc Mặc, hơn nữa còn nằm trong Thiên Vệ Doanh mà hắn phụ trách, hắn tất nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này.

- Ta không tin.

Bắc Mặc nhàn nhạt nói ra ba chữ.

- Không thử làm sao biết?

Nam Cung Phàm có chút nôn nóng không thể chờ đợi, mặc dù hắn cũng không quá tin tưởng.

Rất nhanh, mấy người cùng nhau tiến vào tòa lầu các ở giữa bãi đất hoang.

Thanh niên chất phác không nói hai lời, lấy ra một quyển bí tịch võ đạo, đặt lên mặt bàn rồi nói:

- Đây là một bộ võ học Bán Thánh Phẩm, gọi là “Yên Ba Vô ảnh Bộ”.

Võ học Bán Thánh Phẩm?

Ánh mắt của Triệu Phong lập tức sáng lên.

- Hai người các ngươi đều chưa học qua môn võ học này, đúng không?

Tam Vệ đưa mắt nhìn Triệu Phong và Bắc Mặc.

- Không có!

Bắc Mặc và Triệu Phong đều lắc đầu.

- Quy tắc là thế này, hai người các ngươi hãy dùng tốc độ nhanh nhất, ghi nhớ kỹ nội dung bên trong môn võ học này.

Thanh niên chất phác nói.

- Ta trước.

Bắc Mặc cầm lấy cuốn sách, lật xem từng tờ.

Trong quá trình này, hắn tập trung tinh thần cáo độ, toàn thân phảng phất hóa thành một bức tượng, đôi mắt thâm thúy như vực sâu.

Ước chừng thời gian uống cạn nửa chung trà qua đi, Bắc Mặc đã xem xong quyển sách, lạnh nhạt nói:

- Các ngươi có thể tùy ý hỏi bất kỳ nội dung ở bất kỳ trang nào trong quyển sách này.

- Để ta.

Nam Cung Phàm đoạt lấy võ học Bán Thánh Phẩm “Yên Ba vô ảnh Bộ”, tùy ý chọn một chỗ, Bắc Mặc đều đọc thuộc làu, một chữ không sót.

Biểu hiện như vậy cũng khiến Triệu Phong có chút giật mình.

Từ sau khi dung nhập mắt trái cho đến nay, đây vẫn là lần đầu tiên hắn chính thức nhìn thấy thiên tài xem qua là nhớ, so với trong dự liệu của mình còn cường đại hơn nhiều.

- Triệu Phong, đến lượt ngươi.

Thiếu niên bình thản lại cười nói.

Triệu Phong gật đầu, tiếp nhận bí tịch “Yên Ba vô Ảnh Bộ”, mắt trái ngưng tụ, nhanh chóng lật qua quyển sách.

Vụt! Vụt! Vụt...

Ước chừng sau mười nhịp hô hấp, Triệu Phong đã trả lại bí tịch cho thanh niên chất phác,

Nói:

- Xong.

Nhanh vậy sao?

Bắc Mặc và Nam Cung Phàm đều có chút kinh ngạc và nghi vấn.

Hai người thay nhau chọn một nội dung trong bí tịch, Triệu Phong đều đọc không sót một chữ.

- Quá mạnh mẽ, trí nhớ của hắn thật sự vượt qua Bắc sư đệ.

Nam Cung Phàm cũng vô cùng hưng phấn, phảng phất như có thể đối chọi với Bắc Mặc sư đệ là một chuyện đại hỉ trong đời.

- Ta không tin!

Bắc Mặc thoáng nhìn qua thanh niên chất phác và Triệu Phong, hiển nhiên hoài nghi hai người hùn vốn lừa gạt mình.

Triệu Phong thì không sao, dù gì thì hắn cũng học được một môn võ

học Bán Thánh Phẩm, xem như chỉ có lời chứ không lỗ.

- Ngươi muốn chứng minh như thế nào?

Thành niên chất phác lại hỏi.

Vụt...

Bắc Mặc lấy ra từ trên người một quyền bí tịch võ đạo, lạnh nhạt nói:

- Võ học Bán Thánh Phẩm, “Quy Nguyên Khí Quyết”.

Chương 80: Chiếm đại tiện nghi

- Võ học Bán Thánh Phẩm, “Quy Nguyên Khí Quyết”!

Bắc Mặc đặt quyển bí tịch võ đạo này lên bàn.

Lại một võ học Bán Thánh Phẩm, còn là loại nội công tâm pháp.

Trái tim của Triệu Phong thoáng đập mạnh một cái, âm thầm mừng rỡ.

Mới đây, hắn không cần tốn bao nhiêu công sức đã thu được một môn bộ pháp Bán Thánh Phẩm, bây giờ lại có thêm một môn nội công tâm pháp Bán Thánh Phẩm

Hai loại võ học Bán Thánh Phẩm này vừa vặn hữu ích đối với Triệu Phong.

Phiêu Lăng Độ mà hắn tu luyện, chẳng qua chỉ là võ học cao cấp, cho dù có Lăng Độ Khí Quyết phụ trợ thì nhiều nhất cũng chỉ tương đương với võ học đỉnh cấp, còn xa mới bằng “Yên Ba Vô Ảnh Bộ” mà thanh niên chất phác vừa lấy ra.

Về phần nội công tâm pháp.

Phiêu Lăng Độ của Triệu Phong dưới tình huống phối hợp với Lăng Độ Khí Quyết thì mới có thể so sánh được với một môn võ học Bán Thánh Phẩm.

Mà Bắc Mặc không ngờ lại lấy ra Quy Nguyên Khí Quyết, vừa vặn là một môn nội công tâm pháp Bán Thánh Phẩm thích hợp với bản thân.

- Đây chính là bí tích ta lấy được khi giết chết một cường giả cửu trọng của nước láng giềng, thậm chí ngay cả chính ta cũng chưa từng đọc qua. Nếu như ngươi có thể trong thời gian ngắn ghi nhớ nó, ta sẽ thừa nhận ngươi thắng.

Bắc Mặc lạnh nhạt nói.

Giết chết cửu trọng võ đạo?

Triệu Phong nghe vậy cũng không nhịn được mà giật mình, thiếu niên trầm mặc trước mặt có thực lực đạt tới trình độ nào mà có thể giết chết cường giả cửu trọng?

Kỳ quái nhất là thanh niên chất phác Tam vệ và Nam Cung Phàm cũng không có nghi vấn gì đối với lời nói của Bắc Mặc.

Trong lúc vô tình, Triệu Phong còn nhìn thấy một tia ghen ghét và không cam lòng trong mắt Nam Cung Phàm.

Hiển nhiên, cho dù là sư huynh đệ đồng môn thì thanh niên chất phác và Nam Cung Phàm cũng cực kỳ hâm mộ và bất lực trước thiên phú biến thái của Bắc Mặc.

Bây giờ thật vất vả mới gặp được Triệu Phong có phương diện còn trên cả Bắc Mặc, hai người tự nhiên là cực kỳ vui mừng.

- Sao nào, ngươi dám không?

Khóe miệng Bắc Mặc khẽ nhếch lên, hắn không tin rằng trong quận

Quảng Lăng lại có thiếu niên nào ở phương diện trí nhớ có thể thắng được mình.

Trong lòng hắn vẫn tin rằng thanh niên chất phác và Triệu Phong nhất định là thông đồng với nhau, muốn lừa gạt và đả kích mình.

- Được.

Triệu Phong như mở cờ trong bụng đây đúng là cầu còn không được.

Có lẽ võ học Bán Thánh Phẩm đối với thanh niên chất phác và Bắc Mặc cũng không có gì đặc biệt trân quý, bởi dù sao hai người này cũng là đệ tử của Quảng Quân Hầu, ít nhất đều có thực lực cửu trọng

Nhưng đối với Triệu Phong mà nói thì đây chính là cách tăng cường thực lực của bản thân.

Dứt lời, hắn mở ra xem nội dung bên trong Quy Nguyên Khí Quyết.

Vụt! Vụt! Vụt...

Triệu Phong lật qua lật lại quyển bí tịch này thật nhanh, bên ngoài mắt trái hiện lên một tia sáng xanh nhạt, xen lẫn với khí tức nội kình của hắn.

Hơn mười nhịp hô hấp qua đi.

Phạch...

Triệu Phong đặt quyền bí tịch võ đạo này trở lại mặt bàn, khẽ thở ra một hơi, nói:

- Các ngươi cứ tùy tiện hỏi.

- Để ta

Trong mắt Bắc Mặc xẹt qua một tia hoài nghi, mở Quy Nguyên Khí Quyết ra, liên tục chọn nhiều chỗ.

Triệu Phong cũng không do dự, lập tức trả lời, không sai lấy một chữ.

- Ha ha, Bắc sư đệ! Lần này ngươi cũng không thể nghi ngờ nữa nha

Trên mặt Nam Cung Phàm tràn đầy ý cười, trong lòng thoải mái vô cùng.

- Bắc sư đệ cũng có lúc thua

Thanh niên chất phác đột nhiên nói vào trọng tâm câu chuyện, trên mặt tràn đầy cảm giác thành tựu, dù sao thì Triệu Phong cũng xuất thân từ Thiên Vệ Doanh mà hắn chưởng quản, có thể tranh cao thấp với Bắc Mặc cũng khiến trong lòng hắn âm thầm thoải mái.

Chẳng qua, người âm thầm thoải mái nhất lại chính là Triệu Phong

Không cần tốn nhiều công sức đã thu được hai môn võ học Bán Thánh Phẩm, đi đâu mà tìm được chuyện tốt như vậy chứ?

Chỉ có Bắc Mặc là sắc mặt có chút khó coi, trong mắt lóe lên một tia không vui.

Mọi người đều có thể nhìn ra Bắc Mặc đang rất không vui.

Mặc dù thiên tư và tu vi của hắn là cao nhất, nhưng cũng chỉ là một

thiếu niên không quá mười lăm mười sáu tuổi, vốn luôn được người khác ngưỡng mộ, có bao giờ gặp phải loại đả kích như vậy?

Triệu Phong thậm chí còn mơ hồ nhìn thấy tia sáng lạnh lẽo trong mắt hắn, trong lòng lập tức máy động

Có thể tưởng tượng được việc này đã để lại khúc mắc trong lòng Bắc Mặc.

- Được hai quyển võ học Bán Thánh Phẩm, nhưng lại đắc tội với một vị siêu cấp thiên tài đáng sợ, rốt cuộc có đáng giá hay không?

Triệu Phong hơi suy nghĩ sâu xa một chút.

Có được tất có mất, trên thế gian này cũng không có chỗ tốt nào mà không phải trả giá cả.

- Cho dù trí nhớ tốt thì cũng không đại biểu thiên tư ngộ tính tốt, ta đi trước.

Bắc Mặc mặt không biểu tình, một thân một mình rời đi.

Thanh niên chất phác và Nam Cung Phàm thì nhìn nhau mỉm cười, có thể nhìn thấy Bắc Mặc kinh ngạc như vậy là bọn hắn đã thoải mái vô cùng rồi

Triệu Phong một thân một mình quay trở về căn nhà gỗ.

Nhắm mắt lại, trong đầu hiện lên nội dung của hai bộ võ học Quy Nguyên Khí Quyết và Yên Ba Vô ảnh Bộ.

Khóe miệng của hắn không khỏi nhếch lên một nụ cười vui vẻ, bắt đầu tìm hiểu hai môn võ học này.

Đây là lần đầu tiên Triệu Phong tiếp xúc với võ học Bán Thánh Phẩm

Đầu tiên chính là nội công tám pháp Quy Nguyên Khí Quyết.

Nội công tâm pháp, trọng yếu ở chỗ tu luyện trong cơ thể, không cách nào chạm tới, cũng không thể dùng mắt thường nhìn.

Càng là nội công tâm pháp cao minh thì phương thức vận hành và áo nghĩa của nó lại càng phúc tạp.

Bởi vậy, tu luyện nội công tâm pháp cũng vô cùng mạo hiểm, chỉ cần có chút sai lầm thì rất có thể sẽ tẩu hỏa nhập ma.

Chẳng qua, đối với người có dị năng của mắt trái như Triệu Phong mà nói, mạo hiểm này quả thực rất thấp.

Giờ phút này, hắn mở ra năng lực của mắt trái, một tia khí tức kỳ dị ấm áp lập tức tản ra khắp toàn thân.

Triệu Phong có thể “nhìn thấy” khí huyết, kinh mạch, Võ Đạo Nội Kình đang vận chuyển trong cơ thể, thậm chí còn tiếp cận thế giới vi mô.

Loại năng lực này cũng sánh ngang với “nội thị” của tu hành võ đạo trong truyền thuyết, nhưng bình thường võ giả có năng lực nội thị, ít nhất đều là cửu trọng đỉnh phong trở lên.

Huống chi năng lực của Triệu Phong so với nội thị còn tỉ mỉ cẩn thận và mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Thời gian trôi đi, mấy canh giờ sau, Triệu Phong đã nhập môn Quy Nguyên Khí Quyết.

Một môn võ học Bán Thánh Phẩm lại dễ dàng nhập môn như vậy, nếu như Bắc Mặc có mặt ở đây thì nhất định cũng sẽ động dung.

Quy Nguyên Khí Quyết: Hội tụ tinh nguyên trong nhân thể, ngưng luyện ra nội kình Quảng nạp quy nhất, có thể dung hòa tuyệt đại đa số võ đạo. Tu luyện khí Quyết này, Võ Đạo Nội Kình sẽ trở nên cực kỳ hùng hậu, khả năng tích trữ nội kình so với cùng cấp còn nhiều hơn gấp đôi, trong lúc chiến đấu có thể đồng hóa một phần Võ Đạo Nội Kình của đối thủ, công thủ đều ổn thỏa

- Nội công tâm pháp thật cường đại.

Thanh âm của Triệu Phong mơ hồ có chút run rẩy.

Ưu thế của Quy Nguyên Khí Quyết ở chỗ quảng nạp dung hợp, nội kình hùng hậu, gấp đôi người cùng cấp, thậm chí trong lúc tác chiến còn có thể đồng hóa một phân nội kình của đối thủ.

Một ngày trôi qua

Trong cơ thể Triệu Phong ngưng luyện ra một đoàn “nội kình Quy Nguyên”, uy lực và cường độ của nó rõ ràng còn hơn Võ Đạo Nội Kình mà Lăng Độ Khí Quyết sinh ra

Khiến người khác vui mừng nhất chính là nội kình Quy Nguyên có thể đồng hóa các loại Võ Đạo Nội Kình khác.

Nội kình trong cơ thể Triệu Phong vốn là từ Lăng Độ Khí Quyết tu thành, bây giờ lập tức bị nuốt chửng, đồng hóa.

Thời gian trôi qua, “nội kình Quy Nguyên” dần trở nên lớn mạnh hơn.

Một ngày một đêm...

Toàn bộ Võ Đạo Nội Kình trong cơ thể Triệu Phong đã chuyển hóa thành “nội kình Quy Nguyên”, tất cả nội công tâm pháp cũng bị Quy Nguyên Khí Quyết thay thế.

Võ Đạo Nội Kình mới vẫn hiện ra một tầng ánh sáng màu xanh, linh dật nhanh nhậy mà không mất đi sự sắc bén ác liệt.

- “Nội kình Quy Nguyên” trong cơ thể ta phần lớn đều là nuốt chửng, đồng hóa nội kình của Lăng Độ Khí Quyết mà thành, bởi vậy vẫn giữ lại đặc tính vốn có...

Triệu Phong phát hiện ra điều này, ngược lại cảm thấy vui mừng vô cùng.

Bởi như vậy thì nội kình Quy Nguyên của hắn vẫn có thể sử dụng Phiêu Lăng Độ, có lẽ hiệu quả chỉ còn tám chín thành, nhưng lại có số lượng hùng hậu và đẳng cấp của nội kình Quy Nguyên bù đắp.

Sau khi luyện thành sơ bộ Quy Nguyên Khí Quyết, Triệu Phong cảm giác Võ Đạo Nội Kình của mình so với trước kia thì hùng hậu hơn rất nhiều, ít nhất là còn mạnh hơn Lôi Tá một nửa, mà đây chỉ mới luyện thành sơ bộ mà thôi.

Tiếp theo, hắn lại đi ra ngoài để luyện tập Yên Ba Vô Ảnh Bộ.

Bộ pháp Bán Thánh Phẩm này, có phong cách cũng khá tương tự với Lăng Vi Bộ mà trước đây Triệu Phong tu luyện.

Yên Ba Vô ảnh Bộ: Bộ pháp như khói nhẹ, đạp nước điểm sóng, như chim nhạn bay không để lại dấu vết. Tu luyện tới tiểu thành, bộ pháp vô thanh vô tức, vô ảnh vô tung, quỷ thần khó lường, khó mà phòng bị.

Bởi có sẵn Lãng Vi Bộ hỏa hầu viên mãn, cho nên Triệu Phong tu luyện Yên Ba Vô Ảnh Bộ nhập môn rất dễ dàng.

Chẳng qua, tiếp theo muốn đạt tới sơ thành, thậm chí tiểu thành thì cũng sẽ không dễ dàng như vậy.

Triệu Phong khổ luyện mấy ngày chỉ mới tiếp cận tiểu thành, lực cản không nhỏ.

Trong thời khắc khó khăn, tâm thần của hắn dung nhập với Tùy Phong Thức trong không gian của mắt trái.

Tùy Phong Thức là tàn thức của võ học Thánh Phẩm loại phụ trợ, ý cảnh kỳ lạ, rất có ích đối với các loại thân pháp.

Hiện nay, Triệu Phong đã lĩnh ngộ được hai ba phần của Tùy Phong Thức, khi kết hợp với Yên Ba Vô Anh Bộ thì lại có cảm ngộ mới.

Một lúc lâu sau...

Triệu Phong thu hồi tâm thần, trong mắt hiện lên một tia thấu triệt, lại bắt đầu tu luyện Yên Ba Vô Ảnh Bộ, kết quả là một đường thông suốt, nhẹ nhàng đột phá tiểu thành.

Sau khi đột phá tiểu thành, lĩnh ngộ bộ pháp vẫn không ngừng từng bước tăng lên, cho đến khi đạt tới cảnh giới đại thành thì mới chậm lại.

Lúc này, Tùy Phong Thức của Triệu Phong dưới tình huống hỗ trợ lẫn nhau đã lĩnh ngộ được năm sáu phần.

- Ừm, cũng không tệ lắm.

Triệu Phong đình chỉ tu luyện võ học.

Đến lúc này, mấy môn võ học mà hắn chủ tu có thể chia làm vài loại sau đây:

Võ học Thánh Phẩm: Ngân Bích Quyết

Võ học Bán Thánh Phẩm: Quy Nguyên Khí Quyết, Yên Ba vô Ảnh Bộ, Phiêu Lăng Độ.

Võ học đỉnh cấp: Điểm Tinh chỉ (uy lực không dưới võ học Bán Thánh Phẩm)

Ngoài ra, còn có Tà Thần Tiễn Thuật mà hắn khai sáng, không thể dùng lẽ thường để cân nhắc.

Trên cơ sở hiện tại, cùng với tu vi thất trọng võ đạo của Triệu Phong, sức chiến đấu thật sự vô cùng khả quan.

Thậm chí ngay cả Triệu Phong cũng không thể đánh giá được thực lực chính thức của mình mạnh đến mức nào.

- Nếu bây giờ ta trở lại thành Vũ Dương, cho dù phóng mắt khắp ba đại gia tộc, đoán chừng cũng không có người nào là đối thủ của ta.

Trong lòng Triệu Phong không khỏi cảm khái.

Đương nhiên, chí hướng của hắn hiện nay đã sớm không còn ở thành Vũ Dương nữa rồi.

Trong quận Quảng Lăng khổng lồ này, thiên tài đông đảo, trong đám cùng lứa với hắn, có không ít người còn mạnh hơn hắn.

Đặc biệt là Bắc Mặc, tu vi đạt tới bát trọng đỉnh phong, thậm chí còn có chiến lực giết chết cửu trọng võ đạo, thật sự vô cùng khủng bố.

Sống ở nơi này, Triệu Phong có thể cảm nhận được áp lực và cạnh tranh, dưới loại áp bách này, bản thân cũng kích phát được tiềm lực to lớn.

Sau khi xác định mấy môn võ học cơ bản, Triệu Phong đi ra khỏi căn nhà gỗ.

Trong Thiên Vệ Doanh, xếp hạng của Thập Thiên Vệ lại xảy ra đôi chút biến hóa.

- Mấy ngày nữa Quảng Quân Hầu sẽ xuất quan, đám thiên tài trong Thiên vệ Doanh đều muốn tranh đoạt xếp hạng của Thập Thiên Vệ.

Hoàng Kỳ nói đến đây, vẻ mặt có chút buồn bực.

Thiếu niên thiên tài trong Thiên Vệ Doanh thật sự quá nhiều, mỗi người đều có tư chất siêu quần.

Dưới loại áp lực cạnh tranh này, thực lực của đám thiếu niên thiên tài cũng đột nhiên tăng mạnh.

Hoàng Kỳ ở thành châu Lâm cũng được xem là đệ nhất thiên tài, thế nhưng, sau khi vào Thiên Vệ Doanh thì lại không thể chen chân vào trong Thập Thiên Vệ nổi.

- Hai ngày trước miễn cưỡng đánh bại tên xếp hạng thứ chín của Thập Thiên vệ, kết quá còn chưa giữ được một buổi thì lại bị đánh trở về vị trí cũ.

Hoàng Kỳ nói với vẻ mặt cay đắng.

Những ngày này, xếp hạng của Thập Thiên Vệ vẫn liên tục thay đổi.

Thế nhưng, xếp hạng của ba người vẫn không hề rung chuyển.

Ba người này, theo thứ tự là hạng nhất Phong Ngâm Nguyệt, hạng hai Lôi Tá và Triệu Phong hạng mười.

Mặc dù Triệu Phong xếp thứ mười, thế nhưng thực lực chân chính ít nhất lọt vào ba hạng đầu, cho nên cơ bản không có ai dám khiêu chiến với hắn, mà hầu như mọi người đều đỏ mắt nhằm vào tên hạng chín.

Bởi vậy, vị trí thứ chín vẫn liên tục thay đổi.

Ngay ngày hôm đó...

Thanh niên chất phác tuyên bố với mọi người:

- Quảng Quân Hầu đại nhân đã xuất quan, ba ngày sau sẽ đích thân tới Thiên Vệ Doanh.

Chương 81: Cạnh tranh kịch liệt

- Quảng Quân Hầu đại nhân đã xuất quan, ba ngày sau sẽ đích thân tới Thiên Vệ Doanh. Tin tức nặng ký này lập tức châm ngòi nổ trong Thiên Vệ Doanh.

Phần lớn thiếu niên thiên tài đều lộ ra thần sắc hưng phấn, vô cùng chờ mong, cả đám xoa tay xoa chân không ngừng.

Trong quận Quảng Lăng, Quảng Quân Hầu đại biểu cho võ lực và quyền lực chí cao vô thượng là nhân vật trong truyền thuyết được vô số võ giả kính sợ và ngưỡng mộ.

Lần này. Quảng Quân Hầu xuất quan sẽ tuyển nhận đệ tử thân truyền, rất có thể sẽ chọn ra một hai thiên tài trong Thiên Vệ Doanh này.

Tin tức này vừa truyền ra. Sự cạnh tranh giữa các thiếu niên thiên tài trong Thiên Vệ Doanh càng ngày càng trở nên khốc liệt hơn.

Đám thiếu niên thiên tài trong Thập Thiên Vệ cũng gặp phải nhiều khiêu chiến hơn bình thường

Thậm chí ngay cả những thiếu niên thiên tài trong Thập Thiên Vệ cũng triển khai khiêu chiến lẫn nhau, nỗ lực tất cả chỉ vì xếp hạng tốt hơn.

Không phải nghi ngờ, xếp hạng trong Thập Thiên Vệ càng cao thì càng có cơ hội được Quảng Quân Hầu chú ý hơn.

Phần lớn thiếu niên đều giống như phát điên, dốc sức liều mạng tu luyện, dốc sức liều mạng khiêu chiến, dù rằng chỉ để tranh thủ một chút cơ hội xa vời.

Hai ngày qua, ngay cả Triệu Phong cũng gặp phải khiêu chiến của một vài thiếu niên.

Triệu Phong thong dong ứng chiến, thi triển ra Điểm Tinh chỉ, chỉ kình ngưng phát cách không, ngạo thị toàn bộ đối thủ.

Đề giảm bớt phiền toái, Triệu Phong dứt khoát lộ ra tu vi thất trọng võ đạo của mình.

Hắn làm vậy là có hai mục đích.

Thứ nhất, tránh cho những thiếu niên này khiêu chiến lặp lại nhiều lần.

Nếu như tu vi đạt tới thất trọng, tấn chức Đại Sư võ đạo, sẽ đồng nghĩa với việc bước vào một hàng ngũ khác, cho những thiếu niên khác một trăm lá gan thì bọn họ cũng không dám tới khiêu chiến hắn.

Thứ hai, Triệu Phong biểu hiện ra tu vi tiềm lực càng cao thì đến lúc đó càng có nhiều cơ hội được Quảng Quân Hầu nhìn trúng hơn.

Đối với vị “chưởng khống giả” (*) trong truyền thuyết của quận Quảng Lăng, trong lòng Triệu Phong cũng tràn ngập kính ngưỡng.

(*) Người có quyền lực, nắm giữ tất cả mọi thứ.

- Trời đất! Triệu Phong cũng đột phá tới thất trọng võ đạo rồi!

- Thiên Vệ Doanh lại xuất hiện một siêu cấp thiên tài thất trọng võ đạo.

Tin tức Triệu Phong đột phá thất trọng võ đạo cũng làm nổi lên một hồi sóng to gió lớn trong Thiên Vệ Doanh.

Triệu Vũ Phi và Hoàng Kỳ đều cảm thấy giật mình, lập tức đến chúc mừng.

- Chúc mừng Triệu huynh, đột phá thất trọng võ đạo, tấn chức vào hàng ngũ Đại Sư võ đạo.

Trên mặt Hoàng Kỳ tràn đầy vẻ hâm mộ, đồng thời cũng có chút nịnh nọt.

Cửu trọng võ đạo, cứ ba trọng phân thành một giai đoạn, đại biểu cho: Võ đồ, Võ giả, Đại Sư.

Cứ qua mỗi giai đoạn thì địa vị và thân phận lại cách biệt như ngày với đêm.

Võ đồ chỉ là tầng chót dưới cũng trong võ đạo của người tu hành, nói đơn giản thì chỉ là học đồ mà thôi.

Võ giả trở thành Võ giả chính thức, có thực lực không tầm thường, mới nhận được địa vị và thân phận nhất định, được người khác tôn kính.

Mà tấn chức thành Đại Sư thất trọng võ đạo trở lên, căn bản được xếp vào hàng ngũ cực hạn Võ giả, là thượng lưu của Tương Vân quốc, được mọi người kính ngưỡng.

Một khi đột phá thất trọng, sẽ trở thành đối tượng mời chào của

Tương Vân quốc, hay mười ba nước xung quanh, thậm chí bất kỳ quốc gia hay thế lực lớn nào.

- Ta đã sớm biết Triệu Phong ca sẽ không thua kém gì Phong Ngâm Nguyệt và Lôi Tá mà

Trong ánh mắt trong suốt của Triệu Vũ Phi lấp lánh dị sắc, vô cùng vui vẻ.

Đối với việc Triệu Phong đột phá thất trọng, nàng rất dễ dàng tiếp nhận, cũng cao hứng vì hắn.

Từ ngoại tầng gia tộc, cho đến nội tầng gia tộc, sau đó dương danh thành Vũ Dương, Triệu Vũ Phi đã tận mắt chứng kiến Triệu Phong từng bước quật khởi và phát triển.

- Vũ Phi với thiên tư và tiềm lực của muội, việc đột phá thất trọng cũng không còn lâu nữa đâu.

Triệu Phong mỉm cười, mở mắt trái ra, quét qua người Triệu Vũ Phi.

Tu vi của Triệu Vũ Phi cũng đạt tới lục trọng đỉnh phong, xếp hàng thứ năm trong Thập Thiên Vệ, nhưng thực lực chân chính cũng gần bằng với ba đại cường giả thất trọng.

Thiên Vệ Doanh, tại tòa lầu các trung tâm...

- Trong Thiên vệ Doanh lần này quả thật xuất hiện vài thiên tài không tầm thường, có lẽ sẽ không khiến cho sư tôn đại nhân thất vọng đâu...

Thanh niên chất phác khẽ lẩm bẩm.

Mặc dù hắn ở trong tòa lầu các trung tâm, ít khi đi ra ngoài, thế nhưng vẫn có thể một tay khống chế toàn bộ tình huống trong Thiên Vệ Doanh này.

Sau khi biết Triệu Phong đột phá thất trọng, Phong Ngâm Nguyệt xếp hạng nhất và Lôi Tá xếp hạng hai cũng động dung.

Thời gian ba ngày càng lúc càng đến gần.

Thiên Vệ Doanh rơi vào bầu không khí vô cùng cấp bách.

Đặc biệt là xếp hạng “Thập Thiên Vệ” liên tục nhiều lần thay đổi.

Dưới áp lực lớn lao này, tiềm lực của đám thiếu niên bị đè nên mạnh đều phóng thích ra.

Vị trí thứ chín của Thiên Vệ Doanh hầu như cứ nữa canh giờ sẽ đổi một lần.

Duy chỉ có xếp hạng của ba đại thiên tài thất trọng võ đạo là không hề thay đổi, bọn họ dùng thực lực tuyệt đối để vươn lên dẫn đầu, khiến cho những thiếu niên khác chỉ có thể đứng sau lưng mà nhíu mày.

Triệu Phong ngược lại trở nên yên tĩnh, một hai ngày cuối cùng này, hắn muốn nắm chắc thời gian để tăng cường thực lực.

Trong đó, nội công tâm pháp chủ tu là Quy Nguyên Khí Quyết, mỗi ngày Triệu Phong đều không hề buông lỏng.

Nếu tu luyện nội công tâm pháp Bán Thánh Phẩm này thành công, số lượng Võ Đạo Nội Kình trong cơ thể sẽ đạt tới gấp đôi người cùng cấp.

Mà Triệu Phong chỉ mới tu luyện không lâu, thời gian có hạn, cho nên số lượng Võ Đạo Nội Kình chỉ nhiều hơn một nửa so với người cùng cấp, nhưng nếu so với thất trọng võ đạo đỉnh phong thì cũng không chiếm nhiều ưu thế lắm.

Ngoài ra, Điểm Tinh chỉ cũng là môn võ học mà Triệu Phong trọng điểm tu hành.

Chỉ pháp công kích này có uy năng rất mạnh mẽ, không kém gì võ học Bán Thánh Phẩm, huống chi Triệu Phong còn tu luyện Điểm Tinh chỉ tới tầng thứ tư đỉnh phong.

Trong ba ngày này, Điểm Tinh chỉ của Triệu Phong cuối cùng cũng nhất cử đột phá tới tầng thứ năm.

Điểm Tinh chỉ có tổng cộng bảy tầng tu luyện tới tầng thứ bảy thì hầu như có thể giết chết cửu trọng võ đạo.

Điểm Tinh chỉ tầng thứ năm khiến cho chỉ pháp của Triệu Phong lấp lánh như sao đầy trời sinh diệt không thôi, chỉ kình phá không giống như một tia sao chổi loại nhỏ. Huyễn lệ động lòng người.

Công kích cực hạn! Tốc độ cực hạn!

Đây chính là cảm thụ của Triệu Phong, hiện nay Điểm Tinh chỉ của hắn trong một nhịp hô hấp có thể điểm ra bảy tám chỉ, hơn nữa có thể cam đoan công kích của mỗi một chỉ đều có uy năng đủ sức uy hiếp thất trọng võ đạo cùng cấp.

Trong đó, chiêu bài tuyệt kỹ Điểm Tinh Nhất Chỉ có uy lực công kích hầu như vượt qua bát trọng võ đạo, đây còn là dưới tình huống hắn không xét đến nhân tố tu luyện võ học Thánh Phẩm “Ngân Bích

Quyết”.

- Ngày mai Quảng Quân Hầu đại nhân sẽ đích thân tới Thiên Vệ Doanh.

Tối ngày thứ ba, cạnh tranh trong Thiên Vệ Doanh càng trở nên gay cấn, kịch liệt.

Giữa lúc đêm khuya.

Hoàng Kỳ từng cũng chung tiểu đội với Triệu Phong rốt cuộc đã tiến vào hạng thứ chín, giữ vững xếp hạng này.

Lúc này, hai môn võ học đỉnh cấp của hắn đều đã đạt tới cảnh giới hỏa hầu tương đối cao, tu vi cũng đạt tới cực hạn lục trọng.

- Rốt cuộc đã trở về thứ hạng này.

Hoàng Kỳ thở phào một hơi, bắt đầu ổn định chiến công, tiếp tục khiêu chiến lên, tiến vào xếp hạng thứ tám.

Bởi vì vị trí thứ chín quả thật quá nguy hiểm, đối tượng khiêu chiến quá nhiều.

Với tu vi cực hạn lục trọng của Hoàng Kỳ cũng không quá khó khăn lắm mới có thể đứng vững ở hạng tám trong Thập Thiên Vệ, bởi vậy có thể thấy được sự cạnh tranh khốc liệt của những thiếu niên thiên tài trong Thiên Vệ Doanh là như thế nào.

- Triệu Phong, với thực lực của huynh, hoàn toàn có khiêu chiến ba hạng đầu mà...

Hoàng Kỳ kinh ngạc khó hiểu.

Thực lực của Triệu Phong thế nào, hắn biết rất rõ, lúc còn là lục trọng đỉnh phong đã có thực lực vượt qua chuẩn Đại Sư.

Sau nhiệm vụ tiêu diệt đạo phỉ, chiến công của Triệu Phong cũng rất cao, trở thành nhân tố tăng cường thực lực càng lớn hơn.

Huống chi hiện nay Triệu Phong đã đột phá thất trọng.

Càng đáng sợ hơn chính là trước khi Triệu Phong tấn chức thất trọng đã đại chiến trăm chiêu với Lôi Tá mà vẫn ở thế bất bại, kết quả ngang tay.

Hoàng Kỳ xác định thực của Triệu Phong hiện nay chắc chắn là số một số hai trong Thiên Vệ Doanh này.

Sở dĩ không phải chắc chắn ở vị trí thứ nhất là bởi vì hai ngày trước Phong Ngâm Nguyệt đã đột phá đến thất trọng đỉnh phong

Hiện nay, Phong Ngâm Nguyệt đã được công nhận là đệ nhất trong bảng xếp hạng thực lực của Thập Thiên Vệ.

Tiếp theo là Triệu Phong xếp hạng thứ hai.

Lôi Tá xếp hạng thứ ba

Đương nhiên, đây chỉ là xếp hạng thực lực, còn xếp hạng thực sự trong Thập Thiên Vệ thì Triệu Phong vẫn ở hạng thứ mười, hơn nữa còn là đối tượng mà các thiếu niên thiên tài khác không dám khiêu chiến.

- Dù sao thì ta cũng đã đột phá thất trọng xếp hạng trước sau cũng không có ý nghĩa nhiều

Triệu Phong mỉm cười nhẹ nhàng

Hoàng Kỳ không khỏi lộ ra thần sắc hâm mộ, với tiềm lực tu vi của Triệu Phong cơ hội được Quảng Quân Hầu vừa ý rất lớn, xếp hạng trước sau quá thật không ảnh hưởng nhiều lắm.

Có thể đột phá thất trọng võ đạo trước mười sáu tuổi, đây tuyệt đối là siêu cấp thiên tài, trong thị trấn nhỏ bình thường hơn trăm năm cũng chưa chắc có thể xuất hiện một người, mà trong quận thành cũng hết sức hiếm thấy.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Rốt cuộc vào rạng sáng ngày thứ ba, thanh niên chất phác mới đi ra từ trong lầu các, cao giọng tuyên bố:

- Tạm thời chấm dứt khiêu chiến, sáng ngày mai, thiếu niên trong Thập Thiên Vệ đều tập hợp trong lầu các. Đến lúc đó, Quảng Quân Hầu đại nhân sẽ đến và chỉ điểm các ngươi tu luyện

Lời này vừa nói ra, những thiếu niên thiên tài của Thập Thiên Vệ đều cảm thấy máu nóng nổi lên, điên cuồng hò hét.

Mà những thiếu niên không thể tiến vào hàng ngũ Thập Thiên Vệ thì thần sắc lại có chút lạc lõng.

- Ha ha ha... Rốt cuộc cũng có thể ngủ một giấc thật ngon rồi.

Hoàng Kỳ cười dài một tiếng.

Hiền nhiên thanh niên chất phác cũng đã cân nhắc đến trạng thái tinh thần của những thiếu niên trong Thập Thiên Vệ, muốn bọn họ gặp

mặt với Quảng Quân Hầu trong trạng thái tốt nhất.

- Ngày mai, mong rằng sẽ có một giấc mộng đẹp!

Trong lòng Triệu Phong cũng hết sức chờ mong

Từ sau khi dung hợp với con mắt thần bí, hắn liên tục phát triển, không ngừng quật khởi.

Sau khi tiến vào quận Quảng Lăng, hắn mới bước lên sân khấu, cũng tranh phong đọ sức với những thiên tài cực hạn, điều này cũng kích phát mạnh tiềm lực của hắn

Mà hiện nay, hắn đã có thể gặp mặt với cự đầu có võ lực thông thiên đứng đầu Tương Vân quốc.

Một đêm này, những thiếu niên thiên tài của Thập Thiên Vệ đều vô cùng hưng phấn, cảm nhận được mật ngọt, đắm chìm vào giấc mộng đẹp.

Sáng sớm hôm sau...

Thiếu niên thiên tài của Thập Thiên Vệ đã rời giường từ sớm, tinh thần vô cùng phấn chấn

Không cần thanh niên chất phác phải nhắc lại thì mười tên thiếu niên thiên tài đã lần lượt tiến vào tòa lầu các ở trung tâm bãi đất trống của Thiên Vệ Doanh.

Trong tòa lầu các ở trung tâm...

Thiếu niên thiên tài Thập Thiên Vệ chỉ trong nửa canh giờ đã đến đông đủ.

- Tốt lắm, các ngươi đều đến rất sớm.

Thanh niên chất phác kiểm tra lại những người trong danh sách.

Mấy ngày trước, danh sách và xếp hạng của Thiên Vệ Doanh liên tục thay đổi, khiến hắn cũng không thể kiểm tra chính xác được.

- Ừm, tổng cộng mười người. Phong Ngâm Nguyệt, Lôi Tá, Lục Tiểu Vân, Triệu Vũ Phi, Hoàng Kỳ, Lý Từ Văn, Triệu Phong

Thanh niên chất phác dựa theo xếp hạng đọc qua một lượt thứ tự.

Lúc đọc đến tên Triệu Phong ở vị trí cuối cùng, trong mắt của hắn có chút kinh ngạc.

Thần sắc của các thiếu niên thiên tài trong Thập Thiên Vệ cũng có chút cổ quái.

Thế nhưng không có người nào dám nghi ngờ thực lực của Triệu Phong tên của hắn vẫn luôn ở vị trí thứ mười, từ đầu đến cuối chưa từng thay đổi.

Cạch! Cạch! Cạch...

Đúng lúc này, bên ngoài lâu các đột nhiên truyền đến từng trận bước chân

Thiếu niên thiên tài của Thập Thiên Vệ ngồi trong lầu các đều lập tức ngừng hô hấp.

Cửa lớn còn chưa mở ra mà bên ngoài đã truyền đến một luồng áp lực đáng sợ, đám thiếu niên ở đây đều cảm thấy hô hấp khó khăn,

khí huyết toàn thân bị áp bách, cực kỳ khó chịu.

Tiếng bước chân kia, cứ mỗi lần vang lên, phảng phất như giẫm nát mọi tiếng lòng của đám người.

Dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, một vài thân ảnh từ bên ngoài lầu các đi vào...

Chương 82: Quảng Quân Hầu

Bịch! Bịch!

Dưới những tiếng bước chân kia, mười tên thiếu nên thiên tài đều cảm thấy trong lòng căng thẳng.

Chỉ có thanh niên chất phác Tam Vệ là vẫn giữ vẻ mặt không biểu tình ngồi yên tại chỗ.

Két...

Cửa lớn của lầu các mở ra, bên ngoài có ba đạo thân ảnh bước vào.

Người cầm đầu là một thanh niên anh vĩ mặc thanh sam, cao ngất tuấn tú, đôi mắt màu xanh rực sáng, trên người có một luồng khí tức nội liễm không phát, ánh mắt chạm tới người nào thì người đó liền cảm thấy chấn động như bị sét bổ trúng.

- Là ông ta...

Triệu Phong nhìn chằm chằm nam tử mặc thanh sam này, không ngờ lại nhận ra người đó.

Ồ!

Triệu Vũ Phi cũng có chút ngạc nhiên.

Nam tử mặc thanh sam cầm đầu chính là Diệp Lăng Vân mà ngày trước đã đích thân tới thành Vũ Dương. Sau khi tiến vào quận Quảng

Lăng, hơn một tháng qua, hai người Triệu Phong vẫn không gặp lại Diệp Lăng Vân.

Đằng sau Diệp Lăng Vân là hai tên thiếu niên, một thiếu niên bình thản vui vẻ và một thiếu niên trầm mặc khô khan.

Nam Cung Phàm! Bắc Mặc!

Hai người Phong Ngâm Nguyệt và Lôi Tá đều cảm thấy trái tim đập mạnh một cái.

Tại sao bọn họ cũng tới?

Tâm thần Triệu Phong thoáng lạnh đi, hắn đã từng gặp qua hai người Nam Cung Phàm và Bắc Mặc, tự nhiên biết rõ sự đáng sợ của hai siêu cấp thiên tài này.

Đặc biệt là Bắc Mặc, một thân tu vi đạt tới bát trọng đỉnh phong, thậm chí còn có kỷ lục giết chết cửu trọng võ đạo.

So sánh với hai thiếu niên siêu cấp thiên tài này, những thiếu niên thiên tài của Thập Thiên Vệ liền có chút ảm đạm

- Diệp sư huynh cũng tới sao?

Thanh niên chất phác mỉm cười đứng dậy, bái kiến Diệp Lăng Vân.

Hai bên chào hỏi lẫn nhau, sau đó phân trên dưới ngồi xuống.

Triệu Phong phát hiện, số ghế của Diệp Lăng Vân đại sư thậm chí còn trên cả thanh niên chất phác Tam Vệ.

- Diệp Lăng Vân đại sư cũng là đệ tử của Quảng Quân Hầu?

Triệu Phong âm thầm kinh ngạc.

Đúng lúc này, hắn phát hiện ánh mắt của Diệp Lăng Vân rơi xuống người mình, mỉm cười thiện ý.

Hiển nhiên, Diệp Lăng Vân cũng rất chờ mong đối với Triệu Phong.

- Mục đích sư tôn xuất quan lần này chính là để chọn ra một hai vị đệ tử thân truyền. Dù sao thì hai người chúng ta cũng không có hy vọng rồi.

Diệp Lăng Vân nói chuyện với thanh niên chất phác.

Đệ tử thân truyền?

Những thiếu niên thiên tài của Thập Thiên Vệ đều lộ vẻ nghi hoặc.

- Không cần kỳ quái ta và ba người Diệp đại sư, Nam Cung sư đệ đều là đệ tứ ký danh. Đệ tử thân truyền chính thức chỉ có một mình Bắc Mặc sư đệ mà thôi.

Thanh niên chất phác giải thích.

Đệ tử ký danh!

Trong lòng đám người Triệu Phong lập tức nổi lên kinh ngạc.

Thực lực của Diệp Lăng Vân và thanh niên chất phác ít nhất cũng là cửu trọng võ đạo, vậy mà chỉ là đệ tử ký danh của Quảng Quân Hầu thôi sao?

Với tu vi bát trọng võ đạo của Nam Cung Phàm, siêu cấp thiên tài

bực này mà cũng chỉ là đệ tứ ký danh của Quảng Quân Hầu sao?

Trong số những người ở đây, chỉ có Bắc Mặc là đệ tử thân truyền của Quảng Quân Hầu.

- Bắc Mặc này cũng lớn hơn ta một tuổi, tu vi đạt tới bát trọng đỉnh phong, thậm chí còn có năng lực giết chết cường giả cửu trọng, chỉ có siêu cấp thiên tài như vậy mới có tư cách trở thành đệ tử thân truyền của Quảng Quân Hầu...

Triệu Phong không khỏi hít sâu một hơi.

Với thực lực của Bắc Mặc, hoàn toàn có thể quét ngang Triệu thị gia tộc của hắn, toàn bộ thành Vũ Dương, e rằng không ai có thể là đối thủ của hắn.

Cho dù ở quận Quảng Lăng thì hắn cũng là một trong những cường giả cao cấp nhất dưới trướng Quảng Quân Hầu.

Mà cường giả cực hạn, siêu cấp thiên tài như vậy lại tranh phong với bọn họ trong cũng một thời đại.

Rất nhiều thiếu niên thiên tài ở đây, lúc chạm phải ánh mắt của Bắc Mặc, thần sắc lập tức trở nên ảm đạm

Nếu như là mười năm trước, với thiên phú và tiềm lực của Nam Cung Phàm và đám người Phong Ngâm Nguyệt, e rằng đã đủ để ngạo thị những thiếu niên thiên tài cũng thôi rồi.

Thế nhưng, sự tồn tại của siêu cấp thiên tài Bắc Mặc này đã định trước những thiên tài khác đều chỉ có thể trở thành nhân vật phụ.

Nhất thời, đám thiếu niên thiên tài đều nhìn về phía Bắc Mặc, trong

mắt lộ ra thần sắc hâm mộ, ghen ghét và bất lực.

- Bẩm Tam Vệ đại nhân, Chủ Thượng có phân phó, dẫn các thiếu niên của Thập Thiên Vệ tới “Linh Vũ điện”.

Một đạo thân ảnh đen tối giống như u linh xuất hiện, đứng trước cổng chính của tòa lầu các.

Người đến chính là một Quảng Quân Vệ, nửa quỳ trên mặt đất.

Quảng Quân Vệ có mười tám người, nhưng người xếp ba hạng đầu, không ai không phải là cường giả võ đạo đỉnh cao, đồng thời cũng là cự đầu thủ lĩnh trong Quảng Quân Vệ.

- Linh Vũ điện?

Diệp Lăng Vân và thanh niên chất phác liếc nhìn nhau, trên mặt đồng thời lộ ra một tia kinh dị.

Linh Vũ điện chính là trọng địa hạch tâm của Quảng Lăng phủ, cũng là nơi bản thân Quảng Quân Hầu tu luyện.

Ngày bình thường, Linh Vũ điện không cho phép bất kỳ kẻ nào tiến vào, cho dù là đệ tử ký danh của Quảng Quân Hầu, nếu không truyền gọi thì không thể tiến vào.

- Không ngờ sư tôn lại triệu kiến đám người các ngươi vào Linh Vũ điện, xem ra lần này đã quyết định rồi. Đối với các ngươi mà nói thì đây chính là một cơ hội lớn.

Thần sắc Diệp Lăng Vân trở nên ngưng trọng, lập tức đứng dậy, đi trước dẫn đường.

Thiếu niên thiên tài của Thập Thiên Vệ đều cảm nhận được bầu không khí bất thường.

Thế nhưng bọn hắn hiểu rằng, hôm nay rất có thể chính là cơ hội có thể thay đổi nhân sinh của bản thân.

- Ba năm trước, ta và Bắc Mặc sư đệ cũng tiến vào Linh Vũ điện. Kết quả, ta trở thành đệ tử ký danh của Quảng Quân Hầu, còn hắn thì trở thành đệ tử thân truyền của sư tôn...

Nam Cung Phàm hít sâu một hơi, còn âm thầm liếc nhìn Bắc Mặc ở bên cạnh.

Bắc Mặc vẫn trầm mặc, không nói lời nào.

Nhớ lại tình cảnh năm xưa cũng tiến vào Linh Vũ điện với Bắc Mặc, Nam Cung Phàm vẫn có chút thất thần.

Nhưng bắt đầu từ ngày hôm đó, vận mệnh của hắn và Bắc Mặc đã thay đổi hoàn toàn.

Một khi trở thành đệ tử của Quảng Quân Hầu, cho dù là đệ tử ký danh thì vẫn có ưu thế vượt xa con cháu của các đại gia tộc khác, có thể nói từ nay về sau đã vượt qua người bình thường.

Chỉ trong chốc lát.

Mọi người đã đi đến trước một tòa đại điện màu xám bạc cổ xưa trong cấm địa của Quảng Lăng phủ.

Tòa đại điện này có phong cách rất cổ xưa, phảng phất không có một bóng người, khiến người ta cảm thấy tĩnh mịch.

Bước vào đại điện, mọi người cũng không nhìn thấy thân ảnh nào.

Chỉ có Triệu Phong là mở ra mắt trái tới cực hạn, có thể cảm ứng được trong những nơi tối tăm hẻo lánh có thân ảnh ẩn núp, khoảng chừng ba bốn tên Quảng Quân vệ.

- Sư tôn, bọn họ tới rồi.

Diệp Lăng Vân đại sư đứng trước cửa một tòa đại điện, vẻ mặt cung kính nói.

- Tất cả vào đi.

Một âm thanh hùng hồn xa xăm từ một chỗ sâu trong cung điện truyền đến.

Thanh âm kia phảng phất như từ một đám mây xa xôi truyền tới, không có bất kỳ khí thế nào uy hiếp, nhưng lại khiến người khác có cảm giác giống như nhìn lên bầu trời xa xăm.

Thiếu niên thiên tài của Thập Thiên Vệ đều cảm thấy hô hấp gấp gáp, tâm thần căng thẳng, tràn đầy bất định và kính ngưỡng, mỗi một bước chân đều phảng phất tiến gần với thiên đường hơn.

Trong lòng Triệu Phong đột nhiên hưng phấn kỳ lạ, sâu trong mắt trái truyền đến từng tia ấm áp, truyền đi khắp xương cốt tứ chi.

Giờ khắc này, xuất phát từ một loại trực giác cẩn thận, hắn thậm chí cũng không dám sử dụng năng lực của mắt trái.

Bởi vì trước khi bước vào cung điện, mắt trái của hắn liền cảm thấy một luồng khí tức vô hình đến từ một tồn tại mạnh mẽ nào đó ở sâu trong đại điện chú ý, dường như nhất cử nhất động của nhóm người

mình đều không thể thoát khỏi sự khống chế của đối phương.

Thịch thịch thịch thịch...

Cả đám thiếu niên, tâm thần bất an tiến vào đại điện.

Ngay cả Nam Cung Phàm và Bắc Mặc thân là đệ tử của Quảng Quân Hầu cũng thay đổi vẻ mặt, trở nên nghiêm túc và trịnh trọng.

Trong đại điện trống trải, chỉ có một người ngồi xếp bằng trên bồ đoàn.

Nếu không phải là dùng mắt thường trông thấy tận mắt, mọi người thậm chí khó mà phát hiện ra trong đại điện lại có một người đang ngồi.

Trên bồ đoàn là một người trung niên mặc áo bào màu bạc thêu chỉ vàng đang ngồi xếp bằng, thân hình như đao gọt, ngũ quan đoan chính, toàn thân trên dưới đều không cảm nhận được một tia áp bách nào của võ giả.

Vừa nhìn qua, phảng phất như đây là một người bình thường còn chưa bước vào võ đạo.

Khó mà tưởng tượng nổi vị trung niên nhân trước mắt chính là Quảng Quân Hầu, võ lực thông thiên, là nhân vật truyền thuyết của Tương Vân quốc.

- Sư tôn, mười thiếu niên thiên tài Thập Thiên Vệ nổi bật xuất sắc nhất trong Thiên Vệ Doanh đều đã đến đông đủ.

Thanh niên chất phác Tam Vệ khom người nói.

- Tốt!

Quảng Quân Hầu chậm rãi gật đầu, mở mắt ra, nhẹ nhàng vung tay lên.

Trong khoảnh khắc ông ta mở mắt ra, mọi người đều nhìn thấy một đôi mắt đen nhánh thâm thúy, phảng phất như biển rộng vô tận, không thấy bờ bến.

Triệu Phong lại càng sinh ra một loại trùng kích thị giác mãnh liệt, động tác vung tay của Quảng Quân Hầu phảng phất như dung hòa vào trong hoàn cảnh, phát ra một loại đại thế khiến người khác hít thở không thông.

Cái khoát tay kia phảng phất như cái khoát tay của vương giả, ý bảo mọi người ngồi xuống.

Diệp Lăng Vân, Tam Vệ, Bắc Mặc, Nam Cung Phàm và đám đệ tử đều phân biệt ngồi trên những bồ đoàn gần Quảng Quân Hầu.

Đám thiếu niên thiên tài Thập Thiên Vệ đều ngồi theo thứ tự sắp xếp của mười cái bồ đoàn.

Số bồ đoàn chính là dựa theo xếp hạng Thập Thiên Vệ.

Phong Ngâm Nguyệt xếp hạng nhất, Lôi Tá xếp hạng hai, Lục Tiểu Vân xếp hạng ba,... Triệu Phong xếp hạng thứ mười.

Xếp hạng theo thứ tự như thế.

- Sư tôn, trong thế hệ này của Thiên Vệ Doanh, quả thật có vài vị thiên tài xuất sắc.

Thanh niên chất phác thấp giọng nói.

Quảng Quân Hầu vẻ mặt không đổi, đôi mắt đen kịt không chút rung động, lạnh nhạt quét nhìn những thiếu niên Thập Thiên Vệ.

A...

Trong khoảnh khắc đó, thiếu niên Thập Thiên Vệ lập tức cảm thấy tâm thần chấn động, giọng như bị lôi điện đánh trúng, Triệu Phong chỉ cảm thấy ánh mắt của Quảng Quân Hầu giống như một đạo tia chớp màu đen, lướt qua trong đầu mình, khiến hắn có cảm giác như đại não bị đoản mạch.

Gần như chỉ trong nháy mắt.

Quảng Quân Hầu vừa nhìn qua tình huống tu vi của thiếu niên Thập Thiên Vệ đã nắm rõ toàn bộ.

Triệu Phong càng có cảm giác như bị nhìn xuyên thấu thể xác và tinh thần.

Hắn có trực giác rằng cho dù Khô Mộc Tức Pháp của mình đã tu luyện tới cảnh giới viên mãn thì cũng không thể nào che giấu trước ánh mắt của Quảng Quân Hầu.

Cũng may lần này vì muốn biểu hiện thật tốt trước mặt Quảng Quân Hầu cho nên hắn cũng không giấu giếm tu vi.

- So với trước kia thì mạnh mẽ hơn, chỉ tiếc rằng trong các ngươi không có ai có tư cách trở thành đệ tử thân truyền của ta.

Trên mặt Quảng Quân Hầu không chút rung động dường như chỉ thuật lại một chuyện hết sức bình thường

Thế nhưng mắt trái của Triệu Phong dù không tận lực thúc dục thì vẫn có thể nhìn thấy một tia thất vọng lóe lên trong mắt Quảng Quân Hầu, sau đó biến mất.

Ầm...

Thiếu niên Thập Thiên Vệ cảm thấy tâm thần choảng váng có cảm giác như bị ném vào vực sâu băng lãnh.

Thanh âm của Quảng Quân Hầu đã biểu đạt rõ ràng trong những thiên tài cực hạn của Thập Thiên Vệ, không có người nào chính thức lọt vào mắt ông ta.

- Tại sao có thể như vậy!

Diệp Lăng Vân và thanh niên chất phác cũng đều giật mình, khó mà tin nổi.

Trong mắt bọn họ, thiếu niên thiên tài của Thiên Vệ Doanh lần này cho dù không biến thái như Bắc Mặc, nhưng cũng không hề thiếu người kinh tài tuyệt diễm.

Đặc biệt là Phong Ngâm Nguyệt và Triệu Phong tuổi đều rất nhỏ, nhưng đã có tu vi thất trọng võ đạo.

- Sư tôn, ngài không thử một chút, làm sao có thể xác định...

Diệp Lăng Vân cẩn thận nói, lúc ánh mắt quét qua Triệu Phong trên mặt rõ ràng còn mang theo vẻ mong đợi.

- Không sai, trong những thiên tài này, tu vi của Phong Ngâm Nguyệt đã đạt tới thất trọng đỉnh phong mà Triệu Phong tuổi nhỏ nhất đã có

tu vi thất trọng võ đạo, thực lực càng kinh người, tại phương diện trí nhớ còn trên cả Bắc Mặc sư đệ nữa.

Thanh niên chất phác cũng khuyên nhủ, vẻ mặt không đành lòng.

Dù sao thì những thiếu niên thiên niên này cũng đều là do hắn tự tay thao luyện, thật vất vả mới bồi dưỡng ra được.

Chương 83: Tư Chất Và Tiềm Năng

Trong đại điện, các thiếu niên thiên tài của Thập Thiên Vệ đều cảm thấy trong lòng khẩn trương, tâm thần bất định không thôi..

Kể cả Diệp Lăng Vân và Tam Vệ cũng lộ ra thần sắc hồi hộp.

Triệu Phong nhíu mày, hắn khó mà tin nổi với thiên phú và tư chất của Thập Thiên Vệ, từ trên xuống dưới, lại không có người nào chính thức được Quảng Quân Hầu coi trọng, ít nhất là không có tư cách trở thành đệ tử thân truyền.

- Cửu trọng võ đạo, thực chất là quá trình đúc thành căn cơ, thậm chí chỉ là một giai đoạn nhập môn ở giai đoạn này, tu vi và thực lực cũng không có nhiều ý nghĩa lắm. Cho dù thực lực có mạnh hơn đi nữa, nhưng nếu không thể nào vượt qua gông cùm xiềng xích này, thì cũng chẳng khác gì con sâu cái kiến, không đáng nhắc tới.

Thanh âm hùng hồn của Quảng Quân Hầu vang vọng trong đại điện, dù không tận lực phát ra bất kỳ loại khí thế nào, nhưng vẫn có ý vị như Vương Giả đứng trên đỉnh cao sừng sững, nhìn bao quát trời xanh.

Lời này vừa nói ra, những thiếu niên ở đây nghe được, có người hiểu có người không

Chỉ có rất ít thiếu niên là trở nên đăm chiêu, suy xét hàm nghĩa trong lời nói của Quảng Quân Hầu.

- Dựa theo cách nói của ông ta, toàn bộ cửu trọng võ đạo chỉ là một giai đoạn trụ cột... Mà ở giai đoạn trụ cột này, cho dù thực lực có cao hơn, nhưng nếu không vượt qua được cấp độ này thì cũng chỉ uổng công.

Triệu Phong dường như có chút lĩnh ngộ.

Hắn nhớ một tháng trước đã cũng nói chuyện với Diệp Lăng Vân đại sư.

Lúc đó, Diệp Lăng Vân đã từng nói: Bản chất của cửu trọng võ đạo, chính là tu luyện thân thể, từ da thịt máu cho đến gân cốt tạng phủ, không kinh mạch nào là không đả thông. Bởi vậy, nếu quá mức truy cầu Võ Đạo Nội Kình cường đại thì chính là làm lẫn lộn trước sau.

Khi đó, Triệu Phong vẫn một mực ghi nhớ, ý thức được mục đích thật sự của "cửu trọng võ đạo" dường như không phải chú trọng ở võ kỹ và giết địch.

Lần nói chuyện đó cùng với những lời mà Quảng Quân Hầu nói hôm nay, không hẹn mà hợp. Bởi dù sao thì Diệp Lăng Vân cũng là đệ tử ký danh của Quảng Quân Hầu.

- Vãn bối cả gan hỏi một câu, nếu như trước cửu trọng võ đạo, tu vi, thực lực đều không quan trọng như vậy thì cái gì mới thật sự có ý nghĩa?

Phong Ngâm Nguyệt đứng lên, cung kính hành lễ.

Lúc hắn nói ra lời này, sau lưng ứa ra mồ hôi lạnh ướt đẫm lưng áo.

Những thiếu niên Thập Thiên Vệ khác cũng âm thầm đổ mồ hôi thay hắn, hết sức bội phục dũng khí và đảm lượng của hắn.

Ngược lại trong mắt Diệp Lăng Vân và thanh niên chất phác lại lộ ra một tia tán thưởng.

Quảng Quân Hầu vẫn giữ thần sắc bình thản, dường như cũng có ấn tượng không tệ với Phong Ngâm Nguyệt, mỉm cười nói:

- Tại giai đoạn trụ cột, thực lực và võ lực đều chỉ là thứ yếu, quan trọng nhất chính là... Tương lai, một tương lai có thể tiến xa vô hạn.

Tương lai.

Một tương lai có thể tiến xa vô hạn!

Triệu Phong bừng tỉnh đại ngộ, cấp độ cự đầu như Quảng Quân Hầu, tầm mắt của đám người mình hoàn toàn không thể so sánh với tầm mắt của ông ta.

Nói cách khác, một Võ giả ở giai đoạn trụ cột, cho dù tu vi và thực lực có cao hơn đi nữa, nhưng nếu hắn không thể đột phá cấp độ Đại Sư thất trọng bản thân không có tiềm lực, vậy thì trong mắt cường giả cực hạn cũng không có quá nhiều giá trị để bồi dưỡng.

Nói cách khác, Quảng Quân Hầu chỉ liếc mắt nhìn một cái đã nhìn tiềm lực tương lai của các thiếu niên Thập Thiên Vệ.

Cho nên, Quảng Quân Hầu cũng không quá coi trọng tu vi và thực lực ở giai đoạn này.

Đương nhiên, người có tiềm lực tương lai, thực lực và tu vi khẳng định còn mạnh hơn người cùng cấp, đây chính là nguyên nhân tại sao ông ta lại tuyển chọn đệ tử trong Thập Thiên Vệ.

- Tuy nói là như vậy, nhưng khảo thí thì vẫn cần.

Quảng Quân Hầu vừa dứt lời, liền lấy ra một viên cầu tinh thể lớn bằng nắm tay.

Viên cầu tinh thể này sáng lấp lánh như thủy tinh, chất liệu rất đặc thù.

Đệ tử thân truyền Bắc Mặc tiếp nhận lấy viên cầu tinh thể, đi tới trước mặt đám thiếu niên thiên tài của Thập Thiên Vệ.

- Chính là thứ này!

Trái tìm trong lòng Nam Cung Phàm khẽ đập mạnh một cái.

Năm đó, lúc hắn và Bắc Mặc lần đầu tiến vào Linh Vũ điện, Quảng Quân Hầu đã từng lấy ra viên cầu tinh thể kỳ quái này.

Quảng Quân Hầu nói:

- Trên thế gian này có một loại kỳ vật, có thể nghiệm chứng căn cốt tư chất của Võ giả. Tương lai của các ngươi có bao nhiêu tiềm lực và hi vọng, dựa vào nó có thể đại khái xác định được chín phần.

Nghe vậy, đám thiếu niên ở đây đều lộ vẻ ngạc nhiên, trong lòng càng cảm thấy khó hiểu.

- Thế gian này có loại kỳ vật như thế này sao? Ngay cả người có tư chất tiềm lực cũng có thể nhận ra.

Triệu Phong có chút hứng thú.

Đúng lúc này, Bắc Mặc đem viên cầu tinh thể đưa cho Phong Ngâm

Nguyệt xếp hạng nhất.

- Nhắm mắt lại, đem toàn bộ tâm thần của ngươi tập trung vào viên cầu tinh thể trong tay, rót vào đó một chút Võ Đạo Nội Kình.

Quảng Quân Hầu phân phó.

- Vâng, Vương Hầu đại nhân.

Phong Ngâm Nguyệt hít sâu một hơi, tận lực khiến bản thân bình tĩnh lại, thu liễm tâm thần, toàn bộ lực chú ý đều tập trung lên viên cầu tinh thể, bàn tay khẽ rót vào một tia Võ Đạo Nội Kình.

Ô... Ô... Ô... N... G...

Bên trong viên cầu tinh thể hiện lên từng vòng tròn màu trắng.

Một vòng, hai vòng, ba vòng... Năm vòng!

Vòng sáng thứ năm lại trở thành màu xanh nhạt, hoàn toàn khác bốn vòng sáng màu trắng trước.

- Vượt qua được vòng thứ tư, nói rõ tiềm lực của ngươi có thể vượt qua phạm trù “phàm thể”, xem như thông qua, nhưng muốn trở thành đệ tử thân truyền của ta thì vẫn không đủ.

Quảng Quân Hầu bình luận.

Lời này vừa nói ra, thần sắc Phong Ngâm Nguyệt lập tức trở nên ảm đạm, tư chất tu vi của hắn vượt qua tất cả thiếu niên thiên tài trong Thiên Vệ Doanh, vậy mà trong mắt Quảng Quân Hầu, hắn chỉ miễn cưỡng được thông qua.

Phong Ngâm Nguyệt xếp hạng nhất còn như vậy, các thiếu niên thiên tài xếp hạng ở đằng sau không biết sẽ như thế nào, trái tim của đám thiếu niên lập tức nhảy lên tận cổ.

Rất nhanh, đến lượt Lôi Tá xếp hạng hai.

Lôi Tá tiếp nhận lấy viên cầu tinh thể, trong lòng bàn tay rịn ra mồ hôi, khẽ run rẩy, thật vất vả mới tập trung được tinh thần, rót Võ Đạo Nội Kình vào trong.

Bên trong viên cầu tinh thể sáng lên, sau đó từng vòng sáng màu trắng mới hiện lên.

Một vòng, hai vòng, ba vòng, bốn vòng...

Tại vị trí vòng thứ tư, vòng tròn màu trắng hoàn toàn dừng lại, không có xuất hiện vòng tròn thứ năm có màu sắc khác.

- Tư chất của ngươi đã đạt tới cực hạn của người bình thường nhưng so với tiêu chuẩn của ta thì vẫn chưa đủ.

Quảng Quân Hầu lắc đầu nói.

Tại sao có thể như vậy!

Sắc mặt Lôi Tá lập tức như tro tàn, giống như thất hồn lạc phách.

Hắn thầm so sánh, cảm thấy đánh giá của mình kém hơn Phong Ngâm Nguyệt rất nhiều.

Bởi Phong Ngâm Nguyệt ít nhất ở trong miệng Quảng Quân Hầu còn được đánh giá là “được thông qua”.

Ngay sau đó là Lục Tiểu Vân

- Đến lượt ta.

Lục Tiểu Vân đã sớm không còn bình thản như ngày thường lúc này thần sắc của hắn vô cùng ngưng trọng, toàn bộ tinh thần đều tập trung lên trên viên cầu tinh thể này.

Trên viên cầu tinh thể lóe lên ba vòng tròn bạch sắc. Cuối cùng cố gắng dâng lên thêm nửa xích, đạt tới ba vòng rưỡi.

Ba vòng rưỡi, so với bốn vòng của Lôi Tá thì còn chênh lệch nửa vòng

- Thượng đẳng trong “phàm thể” trong những người bình thường cũng được xem là thiên tài. Thế nhưng trong “thế giới võ lực chân chính” thì vẫn còn kém xa.

Quảng Quân Hầu tiếp tục lắc đầu.

Sau Phong Ngâm Nguyệt, hai người tiếp theo đều bị Quảng Quân Hầu đánh giá rất thấp, không đạt chỉ tiêu.

- Thiên phú của Lục Tiểu Vân và Lôi Tá, nếu đặt tại ba đại gia tộc của thành Vũ Dương, như vậy cũng trở thành thiên tài cực hạn, thế mà ở đây lại không đáng tiền chút nào.

Triệu Phong cũng khẽ chấn động, thầm nghĩ.

Trong lòng hắn cũng đang cân nhắc, “thế giới võ lực chân chính” trong miệng Quảng Quân Hầu rốt cuộc là cái gì?

Sau khi Lục Tiểu vân kết thúc, liền đến lượt Triệu Vũ Phi xếp hạng

bốn.

Hàng lông mi của Triệu Vũ Phi khẽ run rẩy, đôi mắt dễ thương nhắm lại, bàn tay trắng như ngọc nhẹ nhàng đặt lên viên cầu tinh thể, dung nhập tâm thần vào trong.

Ô... Ô... Ô... N... G

Bên trong viên cầu tinh thể hiện lên từng vòng sáng rực, thế nhưng cực kỳ không ổn định.

Một hồi chấn động xuất hiện, hai ba vòng, sau đó lên đến bốn năm vòng màu sắc có chút hỗn loạn, không phải là màu trắng bình thường hay là màu xanh như của Phong Ngâm Nguyệt.

Quảng Quân Hầu hơi lộ ra dị sắc, lâm vào trầm tư.

Loại tình huống của Triệu Vũ Phi hoàn toàn khác biệt với những thiếu niên thiên tài khác.

- Chẳng lẽ thể chất của Vũ Phi không giống người thường?

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Quảng Quân Hầu trầm tư sau nửa ngày, rốt cuộc cũng mở miệng, nói:

- Thể chất của ngươi rất đặc thù, thế nhưng có lẽ cũng không thua gì Phong Ngâm Nguyệt xếp hạng nhất.

Đạt được đánh giá như vậy, Triệu Vũ Phi không khỏi nhẹ nhàng thở phào một hơi.

Sau khi Triệu Vũ Phi kết thúc, lại đến lượt hạng năm, hạng sáu, hạng bảy...

Những thiếu niên thiên tài sau đó, tư chất tiềm lực còn lâu mới đạt tới tiêu chuẩn của Quảng Quân Hầu.

Chương 84: Phàm Thể, Linh Thể

Mọi người có mặt ở đây đều chú ý đến viên cầu tinh thể trong tay Triệu Phong.

Đặc biệt là vòng sáng màu trắng trong viên cầu tinh thể, không ngờ dưới tình huống đã dừng, lại đột nhiên tăng lên.

Biến hóa này khiến mọi người đều nhảy dựng lên.

Quảng Quân Hầu thoáng lộ ra dị sắc đem tuyên bố mà mình sắp nói ra nuốt xuống, biến hóa của Triệu Phong thiếu chút nữa đã khiến ông ta sai lầm.

Dù sao thì loại tình huống như vậy cũng rất hiếm thấy, đây là lần đầu tiên ông ta nhìn thấy chuyện lạ như vậy.

Chỉ có trong lòng Triệu Phong là biết rõ, nếu như tình huống bình thường thì tư chất của bản thân không có khả năng vượt qua hai vòng, thậm chí còn kém hơn tất cả toàn bộ thiên tài ở đây.

Dù sao thì trong Thiên Vệ Doanh này cũng thu nạp thiên tài tinh anh từ khắp tất cả các thành, mà phần lớn thiên tài ở đây đều hơn xa thiên tài của thành Vũ Dương.

Huống chi. Thập Thiên Vệ còn là những nhân tài kiệt xuất nhất trong Thiên Vệ Doanh, có thể nói là thiên tài trong thiên tài.

Hai vòng rưỡi... Ba vòng... Ba vòng rưỡi...

Mắt trái phát ra một luồng ấm áp, khiến quầng sáng bên trong viên cầu tinh thể đạt tới ba vòng rưỡi, hơn nữa vẫn còn tiếp tục kéo dài.

Ba vòng rưỡi... Bốn vòng... Bốn vòng rưỡi...

Rất nhiều người có mặt ở đây đều ngừng hô hấp.

Ngoại trừ Phong Ngâm Nguyệt và Triệu Vũ Phi có tư chất tốt nhất ra thì đạt tới bốn vòng rưỡi đã là loại nổi bật trọng Thập Thiên Vệ.

Dù sao thì tư chất của Phong Ngâm Nguyệt cũng dừng lại tại năm vòng

Triệu Phong ý thức được, năm vòng chính là một đường ranh giới.

Chẳng qua, sau khi quầng sáng đạt tới bốn vòng rưỡi thì tốc độ bắt đầu chậm lại, mắt trái gần như không còn phát ra tiếng “thịch thịch” nữa.

Bốn vòng rưỡi... Năm vòng!

Đây đã là cực hạn có thể đạt tới, sau khi Triệu Phong tập trung tinh lực.

Đương nhiên, loại tập trung tinh lực này cũng không đại biểu cho mắt trái mở ra năng lực

Bởi vì có Quảng Quân Hầu ở đây cho nên Triệu Phong cũng không dám mở ra mắt trái.

Triệu Phong có trực giác rằng nếu như mình mở mắt trái ra, vòng tròn của viên cầu tinh thể sẽ tiếp tục tăng lên.

- Vòng thứ năm như ẩn như hiện, so với Phong Ngâm Nguyệt thì hơi kém hơn nữa phần. Đây hẳn là Bán Linh Thể.

Quảng Quân Hầu khôi phục thần sắc như thường hơi trầm ngâm rồi nói.

Hiển nhiên biểu hiện tư chất của Triệu Phong rất gần với Phong Ngâm Nguyệt, nhưng vẫn không mang đến sự kinh hỉ nào cho Quảng Quân Hầu.

- Bán Linh Thể? Chẳng qua cũng chỉ vậy mà thôi.

Bắc Mặc thu hồi lại viên cầu tinh thể trong tay Triệu Phong trong mắt có chút thất vọng khẽ lắc đầu.

Hiền nhiên, tư chất của Triệu Phong còn thấp hơn so với hắn dự đoán.

Dù nói thế nào đi nữa thì đối phương cũng thắng mình tại phương diện trí nhớ, bởi vì có thể thắng được thiên tài như mình, cho nên Bắc Mặc cũng dự đoán Triệu Phong tương đối cao.

Sau khi Triệu Phong kiểm tra xong thiếu niên của Thập Thiên Vệ xem như đã hoàn tất kiểm tra, đại đa số thiếu niên đều có chút nản lòng thoái chí.

- Sư tôn, ngài tính lựa chọn bao nhiêu người?

Thanh niên chất phác dò hỏi.

- Những người này đều không đủ trở thành đệ tử thân truyền của ta Quảng Quân Hầu lắc đầu nói.

Cho đến hiện nay, người duy nhất khiến ông ta thỏa mãn và thu làm đệ tử thân truyền cũng chỉ có một mình Bắc Mặc.

Lời này vừa nói ra, trong lòng những thiếu niên thiên tài của Thập Thiên Vệ đều cảm thấy phiền muốn, cõi lòng cay đắng

- Chẳng qua, lần này thiên tài trong Thiên Vệ Doanh quá thật mạnh hơn trước kia không ít. Trong mười người này, vẫn có vài người có thể thu làm đệ tử ký danh.

Quảng Quân Hầu đột nhiên đổi giọng.

Đệ tứ ký danh?

Ánh mắt của đám người Phong Ngâm Nguyệt không khỏi sáng lên.

Mặc dù không có khả năng trở thành đệ tử thân truyền của Quảng Quân Hầu, thế nhưng cho dù là đệ tử ký danh thì cũng đã là nguyện vọng xa vời của vô số võ giả rồi.

Quảng Quân Hầu là nhân vật thần thoại của Tương vân quốc, có võ lực thông thiên, cho dù là một số Đại Sư võ đạo muốn gặp ông ta một lần để thỉnh giáo vài điều cũng không được.

Nếu như có thể trở thành đệ tử ký danh của Quảng Quân Hầu, thì việc thỉnh giáo cũng không còn là hy vọng xa vời nữa.

Huống chi, ngay cả Diệp Lăng Vân và thanh niên chất phác đều là cường giả võ đạo cực hạn, cũng chỉ là đệ tử ký danh của Quảng Quân Hầu mà thôi.

- Đệ tử ký danh? Sư tôn ngài muốn tuyển người nào?

Diệp Lăng Vân dò hỏi.

- Hai người này đều có tư chất “Linh thể”, trở thành đệ tử ký danh của ta cũng không có vấn đề gì.

Ánh mắt của Quảng Quân Hầu hướng về phía hai người Phong Ngâm Nguyệt và Triệu Vũ Phi.

- Triệu Phong kia thì sao? Tuổi của hắn nhỏ nhất, thế nhưng tu vi rất cao, trí nhớ còn hơn Bắc Mặc, trong thực chiến còn giành được hạng nhất...

Diệp Lăng Vân vội vàng nói.

Triệu Phong chính là thiên tài do đích thân hắn mang đến từ thành Vũ Dương, cho nên hắn vẫn tràn ngập chờ mong đối với vị thiếu niên này.

- Với tư chất Bán Linh thể của hắn thì có chút gượng ép...

Quảng Quân Hầu lộ ra chút suy tư.

Chẳng qua thấy hai vị đệ tử Diệp Lăng Vân và thanh niên chất phác đều rất tôn sùng Triệu Phong, cho nên ông ta không khỏi bật cười:

- Cũng được, xem như nhận thêm hắn. Một lần mà thu nhận ba đệ tử cũng đã phá vỡ kỷ lục của bổn Hầu rồi.

Tuyên bố cuối cùng Quảng Quân Hầu đưa ra khiến Diệp Lăng Vân và thanh niên chất phác thở phào một hơi, mỉm cười nhìn Triệu Phong.

Triệu Phong cũng nhìn về phía hai người với thần sắc cảm kích.

- Sư tôn, ngài thu hắn làm đồ đệ, ngày sau nhất định sẽ không hối hận

Diệp Lăng Vân nói rất tự tin.

- Hả?

Quảng Quân Hầu cũng từ chối cho ý kiến, ông ta không rõ Diệp Lăng Vân lấy đâu ra tự tin như vậy.

Diệp Lăng Vân cũng không giải thích, trong đầu hắn hồi tưởng lại ngày trước xem Triệu Phong diễn luyện trong đại điện của Triệu tộc, trên người phát ra ý cảnh mơ hồ, đây là điều mà phần lớn cường giả cửu trọng cũng không làm được. Huống chi lúc ấy Triệu Phong chỉ mới tu vi ngũ trọng võ đạo.

- Phong Ngâm Nguyệt, Triệu Vũ Phi, Triệu Phong, bắt đầu tư hôm nay, ba người các ngươi sẽ trở thành đệ tử ký danh của Quảng Quân Hầu đại nhân.

Thanh niên chất phác tuyên bố.

Ba người Phong Ngâm Nguyệt vội vàng hướng về phía Quảng Quân Hầu làm lễ bái sư.

- Chỉ là đệ tử ký danh mà thôi, các ngươi cũng không cần làm như chính thức làm gì.

Quảng Quân Hầu mỉm cười.

Ánh mắt của ông ta lướt qua ba người Triệu Phong cũng không dừng

lại, cuối cùng dùng lại trên người đệ tử thân truyền Bắc Mặc, lộ ra nụ cười chờ mong.

Mấy người Triệu Phong đều hiểu, đệ tử ký danh chỉ có thể ngẫu nhiên được sư tôn chỉ điểm, sẽ không nhận được truyền thừa y bát chính thức.

Có đôi lúc, đệ tử ký danh thậm chí còn không có danh nghĩa thầy trò, cũng không nhận được truyền thừa giữa thầy và trò.

Người mà Quảng Quân Hầu chính thức coi trọng chỉ có một mình đệ tử thân truyền Bắc Mặc, ông ta nhất định sẽ đem sở học cả đời độc truyền cho hắn.

Sau khi thu đồ đệ xong, bảy tên đệ tử còn lại của Thập Thiên vệ đều ra về.

Không lầu sau, trong đại điện chỉ còn lại Quảng Quân Hầu và mấy tên đệ tứ.

Trong đó, Diệp Lăng Vân và thanh niên chất phác đều có sự vụ, cho nên cũng lần lượt rời đi.

Bởi vậy, trong đại điện chỉ còn lại năm tên đệ tử Bắc Mặc, Nam Cung Phàm, Phong Ngâm Nguyệt, Triệu Vũ Phi và Triệu Phong.

- Hôm nay, ba người các ngươi đã trở thành đệ tử của ta, có vấn đề gì có thể hỏi.

Quảng Quân Hầu mở miệng nói.

Vấn đề?

Sắc mặt Phong Ngâm Nguyệt có chút kích động Triệu Phong và Triệu Vũ Phi cũng lộ vẻ quái dị.

Đối mặt với nhân vật truyền thuyết võ đạo đỉnh phong nhất của Tương Vân quốc, bọn họ tự nhiên có rất nhiều vấn đề muốn đưa ra.

- Xin hỏi sư tôn, Linh thể là gì?

Phong Ngâm Nguyệt là người nêu ra vấn đề đầu tiên.

Linh thể, Phàm thể.

Đây chính là những từ ngữ kỳ lạ mà trước khi khảo thí, Quảng Quân Hầu đã để cập đến.

- Trên đại lục này có mầy ngàn tỷ nhân khẩu, lúc sinh trời, trời cao đã quyết định tư chất và thể chất của mỗi người. Trong đó có 99% nhân loại đều là người bình thường thể chất cũng bình thường chúng ta gọi bọn họ là “Phàm thể”.

Trước tiên, Quảng Quân Hầu giải thích khái niệm về “Phàm thể”.

Triệu Phong nghe xong không khỏi hiểu ra vài điều.

Phần lớn người trên thế giới này đều có tư chất và thể chất bình thường bọn họ chính là “Phàm thể”.

Ví dụ như Triệu Phong nếu trước kia không dung nhập với mắt trái thần bí thì 100% hắn là Phàm thể.

Nhưng sau khi dung nhập với mắt trái thần bí, thể chất, huyết mạch,... Của hắn đều được cải tạo ngẫu nhiên, sau đó mới miễn cưỡng vượt qua Phàm thể, đạt tới tình trạng Bán Linh thể.

- Phàm thể chia làm: Hạ đẳng trung đẳng thượng đẳng cực hạn. Nói cách khác, trong những người bình thường tư chất và thể chất đều có chênh lệch. Giống như trong khảo thí vừa rồi, một vòng đại biểu cho hạ đẳng hai vòng đại biểu cho trung đẳng từ đó có thể suy ra, bốn vòng đại biểu cho cực hạn Phàm thể...

Quảng Quân Hầu tiếp tục giảng giải.

Những nội dung mà ông ta nói chính là những điều mà lần đầu Triệu Phong được nghe.

Bốn vòng đại biểu cho cực hạn Phàm thể, thì ra đó chính là thiên phú của Lôi Tá.

- Vượt qua bốn vòng đạt tới vòng thứ năm, đại biểu cho vượt qua thể chất cực hạn bình thường như vậy sẽ thuộc về phạm trù Linh thể. Khi Linh thể tu luyện sẽ chiếm ưu thế, tư chất vượt xa người bình thường Thiên tài như vậy, chỉ cần có danh sư chỉ điểm và cố gắng tu luyện, việc đột phá Võ Đạo Thánh cảnh trong tương lai chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Cuối cùng Quảng Quân Hầu đã giải thích xong khái niệm về “Phàm thể và Linh thể”.

Điều này đã khiến Triệu Phong mở mang rất nhiều kiến thức.

Theo hắn thì đệ nhất thiên tài của Triệu tộc là Triệu Lân Long nhiều lắm chỉ đạt tới ba vòng rưỡi, tư chất chỉ giữa thượng đẳng phàm thể và cực hạn Phàm thể.

Tiếp đó, Phong Ngâm Nguyệt và Triệu Vũ Phi lại lần lượt hỏi Quảng Quân Hầu vài vấn đề khác.

Trong đó, Triệu Vũ Phi hỏi:

- Xin hỏi sư tôn, trên Võ Đạo Thánh cảnh, liệu có còn cảnh giới cao hơn hay không?

Sau khi đưa ra vấn đề này, Triệu Phong cũng cảm thấy hứng thú.

Trước kia, lúc còn ở thành Vũ Dương, bọn họ chỉ biết cửu trọng võ đạo chính là cực hạn, còn Võ Đạo Thánh cảnh thì chỉ là truyền thuyết mà thôi.

Giờ phút này, đối diện với Quảng Quân Hầu, Triệu Phong đoán chừng tu vi của đối phương rất có thể đã đạt tới Võ Đạo Thánh cảnh.

Như vậy, liệu trên Võ Đạo Thánh cảnh có còn cảnh giới cao hơn hay không?

- Có!

Trong mắt Quảng Quân Hầu lóe lên tinh quang, trầm giọng nói:

- Thế nhưng đây cũng không phải là cấp bậc mà các ngươi có thể chạm tới...

Nghe vậy, đám người Triệu Phong đều động tâm.

Trên Võ Đạo Thánh cảnh còn có cảnh giới cao hơn, mà những cấp bậc đó, ngay cả Quảng Quân Hầu cũng giữ kín như bưng.

Một lát sau, đến lượt Triệu Phong nêu ra vấn đề.

- Tại giai đoạn cửu trọng võ đạo, cần chú trọng nhất điều gì?

Triệu Phong là người đầu tiên nếu ra vấn đề liên quan đến võ đạo.

- Thân thể là trọng yếu nhất, mục đích của cửu trọng võ đạo, chính là cường hóa huyết nhục, gân cốt, tạng phủ. Tác dụng chính thức của Võ Đạo Thánh cảnh không phải là dùng để giết địch, mà là cường hóa bản thân, ở điểm này, có rất nhiều Võ giả đã đi nhầm đường.

Quảng Quân Hầu cười nói.

Quả nhiên là thế.

Triệu Phong xem như đã có được câu trả lời khẳng định cho kết luận trước kia.

Hắn không khỏi cảm thấy may mắn là lúc trước tại lầu Thánh Phẩm, mình đã lựa chọn Ngân Bích Quyết.

- Xin hỏi sư tôn, ngài thu nạp thiên tài từ các nơi về đây, bồi dưỡng những thiếu niên thiên tài đó, vì mục đích gì?

Triệu Phong rốt cuộc cũng đưa ra nghi vấn từ tận đáy lòng mình.

Lúc vừa mới tiến vào Quảng Lăng phủ, hắn đã nghe nói Quảng Quân Hầu là người ái tài đặc biệt yêu thích những thiếu niên thiên tài, thường xuyên phái người đi khắp nơi tìm kiếm thiên tài.

Hắn và Triệu Vũ Phi chính là được Quảng Quân Hầu phát hiện ra, báo cáo cho Quảng Quân Hầu, sau đó Diệp Lăng Vân đại sư mới đích thân tới dẫn đi.

Vấn đề này của Triệu Phong khiến Quảng Quân Hầu khẽ giật mình, trong mắt thoáng hiện tinh quang.

Trong nháy mắt đó, toàn bộ đại điện dường như rơi vào trong một tầng khí tức áp bách vô hình.

Đám người Triệu Phong đều cảm nhận được uy áp không hình không chất này, tinh thần thoáng run rẩy bất an.

Rõ ràng Quảng Quân Hầu không làm gì, thậm chí ngay cả khí tức cũng không tiết ra, nhưng dưới loại áp lực tinh thần này, mọi người lại cảm thấy kinh hãi lạnh người.

Cũng may là khí tức này chỉ lóe lên rồi biến mất, thời gian rất ngắn ngủi.

Dù vậy thì mấy người Phong Ngâm Nguyệt cũng ứa ra mồ hôi lạnh đầy trán.

Chương 85: Tâm Nguyện Của Tông Sư Thánh Cảnh

- Triệu Phong! Vấn đề này của ngươi không hề liên quan gì đến việc tu hành. Sư tôn thu nạp thiên tài khắp nơi, tất nhiên là vì ái tài, chẳng lẽ ngươi cho rằng sư tôn có ý đồ gì?

Trên mặt Nam Cung Phàm hiện vẻ giận dữ, quát lớn một tiếng.

Vấn đề của Triệu Phong cũng khiến Bắc Mặc và Phong Ngâm Nguyệt nhíu mày.

Quả thật, vấn đề mà Triệu Phong đưa ra có chút cổ quái, tuy nhiên cũng không tính là chất vấn gây khó dễ, nhưng ít ra cũng không có liên quan gì đến việc tu hành.

Triệu Phong cũng lập tức ý thức được vấn đề này có chút lạc đề.

- Đây là lần đầu tiên có người nếu ra vấn đề này với bổn Hầu.

Thần sắc Quảng Quân Hầu khôi phục lại như thường, nhàn nhạt liếc nhìn Triệu Phong.

Với sự độ lượng của ông ta, tự nhiên sẽ không tức giận chút chuyện này, nếu không thì ông ta cũng khó có thể đạt tới được vị trí ngày hôm nay.

Sư tôn quả thật là khoan hồng độ lượng.

Đám người Nam Cung Phàm thở phào một hơi, Quảng Quân Hầu

cũng không có lên tiếng khiến trách Triệu Phong như trong dự liệu của mọi người.

Sau vấn đề mà Triệu Phong đề cập, mấy vị thiên tài trong cung điện cũng nảy sinh một chút hứng thú.

Mấy vị thiên tài như Nam Cung Phàm và Phong Ngâm Nguyệt đều là hậu bối có tư chất thông minh tuyệt đỉnh, việc Quảng Quân Hầu vơ vét thiên tài khắp nơi, sau đó bồi dưỡng, không thể nào là ái tài đơn thuần được, có lẽ còn có mục đích hay tính toán nào khác. Quảng Quân Hầu chậm rãi đứng dậy, chắp tay sau lưng, nhẹ nhàng thở dài, ánh mắt dần trở nên xa xăm, bên trong thâm thúy bao la, phảng phất như vượt qua thế giới rộng lớn, hồi tưởng lại một đoạn ký ức.

Suy nghĩ của ông ta trong khoảnh khắc đó đã bay xa, rơi vào dòng chảy năm tháng

Mắt trái của Triệu Phong rõ ràng nắm bắt được cảm tình biến hóa của Quảng Quân Hầu mà thường nhân khó có thể phát hiện.

Trong tiếng thở dài nhẹ nhàng kia, Triệu Phong đã nhìn thấy trong mắt ông ta có chút ảm đạm, bất đắc dĩ, hối hận, kiên cường, hồi tưởng và phức tạp.

Phảng phất như trong khoảnh khắc thở dài đó, Quảng Quân Hầu đã trải qua một lần nhân sinh luân hồi.

- Những năm nay, bổn Hầu đi khắp nơi tìm kiếm, bồi dưỡng thiếu niên thiên tài, tất cả mọi thứ chỉ vì một “tâm nguyện”. Đó chính một “tâm nguyện” mà bản thân không thể thực hiện được, chỉ có thể ký thác vào những thiên tài hậu bối đi hoàn thành.

Quảng Quân Hầu thở dài buồn bã vô cớ, chợt ánh mắt đảo qua mấy

vị thiên tài trong đại điện, đặc biệt là lúc rơi xuống Bắc Mặc, trong mắt ông ta lộ vẻ hi vọng và chờ mong

Một tâm nguyện?

Hoàn thành một tâm nguyện mà ngay cả Quảng Quân Hầu cũng không thể thực hiện?

Vài vị thiếu niên thiên tài trong đại điện đều nhìn lẫn nhau, trong lòng có một loại rung động không tên

Trong lòng mấy vị thiên tài, bao gồm cả Bắc Mặc đều nảy sinh lòng hiếu kỳ mãnh liệt.

Nên biết, Quảng Quân Hầu đã đứng ở đỉnh cao quyền lực và võ lực của Tương vân quốc, trong quốc gia này, cự đầu có địa vị sánh ngang với ông ta chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay.

Thậm chí trong mắt những người khác, Quảng Quân Hầu của Tương Vân quốc đã là thần thoại vô địch rồi.

Một nhân vật cự đầu như vậy mà cũng có chuyện ông ta không thể làm được, vậy còn ai có thể hoàn thành đây?

- Tâm nguyện của Quảng Quân Hầu, rốt cuộc là gì?

Trong lòng Triệu Phong lại càng hiếu kỳ, hắn thậm chí không tin rằng trên thế gian này lại còn có chuyện mà đối phương không thể làm được.

Hắn đoán chừng, Quảng Quân Hầu quá nửa đã là cường giả Võ Đạo Thánh cảnh, vượt qua Đại Sư, có thể nói là “Tông Sư võ đạo”.

Bởi vậy, đây có thể xem là tâm nguyện của một vị “Tông Sư Thánh cảnh”.

- Các ngươi lui xuống trước đi.

Quảng Quân Hầu thở dài một tiếng, sau đó phất phất tay, ngồi trở lại bồ đoàn, chỉ để lại một mình đệ tử thân truyền Bắc Mặc.

- Sư tôn yên tâm, đồ nhi sẽ cố gắng giúp ngài đạt thành tâm nguyện.

Bắc Mặc cung kính nói.

- Chỉ cần ngươi có phần tâm tư này thì sư tôn đã hài lòng rồi. Từ hôm nay trở đi, vi sư sẽ dốc lòng truyền thụ toàn bộ tuyệt học cho ngươi...

Quảng Quân Hầu mỉm cười trấn an.

Hôm nay, trong Linh Vũ điện có mười thiên tài, tất cả đều tham gia khảo thí tư chất.

Không phải nghi ngờ, biểu hiện của đám người Phong Ngâm Nguyệt đã vượt qua đám hậu bối phàm tục, quả không hổ đại danh thiên tài.

Thế nhưng so với đệ tử thân truyền Bắc Mặc thì tư chất của bọn họ cũng không có ý nghĩa gì.

Bên ngoài Linh Vũ điện.

Mấy vị đệ tử ký danh của Quảng Quân Hầu đều rời khỏi đại điện.

- Triệu sư đệ, lá gan của ngươi thật không nhỏ, không ngờ vừa rồi lại dám nếu ra vấn đề như vậy. Ngươi phải hiểu rằng một số Đại Sư

cửu trọng võ đạo đứng trước mặt sư tôn cũng phải nơm nớp lo sợ, thậm chí được sủng ái mà lo sợ.

Nam Cung Phàm dùng một loại ngữ khí sư huynh răn dạy sư đệ nói với Triệu Phong

Quả thật, hắn nhập môn sớm hơn Triệu Phong rất nhiều, bất luận tu vi hay bối cảnh đều hơn xa mấy người Triệu Phong

- Làm phiền sư huynh đã quan tâm.

Triệu Phong không mặn không nhạt đáp.

Hắn vừa trở thành đệ tử ký danh của Quảng Quân Hầu, mặc dù không muốn đắc tội với Nam Cung Phàm, thế nhưng cũng không có nghĩa là hắn sẽ e ngại đối phương

Biểu hiện của Triệu Phong khiến cho Nam Cung Phàm cảm thấy rất khó chịu, thế nhưng cũng không tiện phát tác, chỉ thầm ghi nhớ trong lòng.

Ngược lại Triệu Vũ Phi rất thông minh, chỉ mỉm cười nhẹ nhàng từ chỗ Nam Cung Phàm mà thăm dò được không ít tin tức.

Nam Cung Phàm nói:

- Ta nhắc nhở cho các ngươi biết, Băc Mặc sư đệ có tư chất kinh diễm siêu tuyệt, rất được sư tôn coi trọng. Bản thân hắn thoạt nhìn luôn trầm mặc, nhưng trên thực tế thì tâm khí rất cao ngạo, đều không để ai vào mắt, cho dù đối phương có địa vị còn cao hơn mình, cho nên các ngươi tốt nhất nên ít cũng hắn tranh cường háo thắng thì hơn.

Nghe hắn nói vậy, Triệu Phong cũng có chút đồng cảm.

Ngày trước trong Thiên Vệ Doanh, mình thắng Bắc Mặc tại phương diện trí nhớ, rõ ràng cảm thấy đối phương có chút không vui.

- Xin hỏi Nam Cung sư huynh, tư chất của Bắc Mặc mạnh như thế nào mà có thể khiến cho sư tôn coi trọng và thu làm đệ tử thân truyền?

Trong giọng nói của Phong Ngâm Nguyệt có chút không cam lòng.

Với thực lực của đệ nhất thiên tài Thiên Vệ Doanh như hắn, vậy mà lại không có tư cách trở thành đệ tử thân truyền của Quảng Quân Hầu, tự nhiên sẽ không cam lòng.

Phong Ngâm Nguyệt cũng là hạng người tâm cao khí ngạo, chuyện mà hắn không làm được thì cũng không tin có người có thể thực hiện, thậm chí là vượt qua mình.

- Ha ha, nếu các ngươi tận mắt nhìn thấy biểu hiện lúc Bắc Mặc sư đệ khảo thí, có lẽ cũng sẽ không hỏi như vậy.

Nam Cung Phàm cười nhạt một tiếng, đầy vẻ trào phúng, mơ hồ còn có chút ghen ghét và bất lực.

- Ngày trước Bắc Mặc sư huynh khảo thí đạt tới bao nhiêu vòng?

Triệu Vũ Phi tò mò hỏi.

Mấy người bọn họ lúc khảo thí đạt được năm vòng. Vậy mà chỉ có thể trở thành đệ tử ký danh của Quảng Quân Hầu

- Lúc ấy, kết quả khảo nghiệm của ta là năm vòng rưỡi...

Trên mặt Nam Cung Phàm lộ ra một tia hồi tưởng, tâm thần phảng phất như quay trở lại ba năm trước, lúc đó hắn và Bắc Mặc cũng nhau tiến vào Linh Vũ điện.

- Năm vòng rưỡi? Không ngờ còn vượt qua chúng ta.

Phong Ngâm Nguyệt lộ vẻ kinh ngạc kích động, chút không cam lòng còn sót lại lập tức hóa thành hư ảo.

Triệu Phong cũng hơi lộ ra dị sắc, tư chất của Nam Cung Phàm quả thật còn hơn cả thiếu niên thiên tài trong Thập Thiên Vệ, ngay cả Phong Ngâm Nguyệt cũng kém hơn.

- Thế nhưng so với Bắc Mặc sư đệ, biểu hiện của ta lúc khảo thí đã không còn ý nghĩa gì. Thành tích của Bắc Mặc sư đệ lúc khảo thí... Đạt tới tám vòng rưỡi!

Nam Cung Phàm hít sâu một hơi, trong mắt lộ ra một tia vô lực và không cam lòng, thậm chí còn có chút ghen ghét khó có thể che giấu.

Tám vòng rưỡi...

Phong Ngâm Nguyệt và Triệu Vũ Phi không khỏi trợn mắt há hốc mồm.

Triệu Phong cũng chấn động tám vòng rưỡi, đây quả thật là một tư chất thiên phú không thể tưởng tượng thậm chí có thể nói là biến thái.

Cũng khó trách Bắc Mặc có thể trở thành đệ tử thân truyền của Quảng Quân Hầu, nhận được sự coi trọng như vậy.

Giờ khắc này, những vị thiên tài ở đây cũng chính thức ý thức được chênh lệch giữa mình và Bắc Mặc.

Rời khỏi Linh Vũ điện, ba người Triệu Phong Phong Ngâm Nguyệt và Triệu Vũ Phi đều quay trở về Thiên Vệ Doanh.

Trong ngày hôm đó, bọn họ rời khỏi Thiên Vệ Doanh, dùng thân phận đệ tử ký danh của Quảng Quân Hầu, nhập trú trong Quảng Lăng phủ.

- Chúc mừng hai vị đã trở thành đệ tử của Quảng Quân Hầu, ngày sau rất nhanh sẽ thăng chức, lúc đó đừng quên Hoàng mỗ.

Vẻ mặt Hoàng Kỳ tràn đầy hâm mộ, trong giọng nói có chút thê lương.

Lúc này, trong lòng Hoàng Kỳ không khỏi thở dài, nhớ lại ngày trước, lúc mình gặp hai người Triệu Phong bản thân thậm chí còn không để hai người vào mắt.

Nhưng ngày hôm nay, dưới sự thúc đẩy của vận mệnh, mọi thứ đã chuyển hướng.

Triệu Phong và Triệu Vũ Phi đều lần lượt vượt qua mình, thành công trở thành môn hạ của Quảng Quân Hầu, cấp bậc đã vượt qua hắn

Sau khi chuẩn bị tốt mọi thứ trong Thiên Vệ Doanh, hai người Triệu Phong cũng tới tạm biệt thanh niên chất phác.

- Hai vị sư đệ, sư muội, sau này chúng ta đã cũng một sư môn, có nhu cầu gì có thể tới tìm ta.

Thanh niên chất phác mỉm cười nói.

- Xin hỏi tính danh của sư huynh?

Cho đến tận bây giờ, Triệu Phong vẫn không biết tính danh thật sự của thanh niên chất phác này.

- Thân là Quảng Quân Vệ, từ nay về sau chỉ còn lại danh hiệu “Tam Vệ”, đây chính là tính danh của ta. Các ngươi có thể gọi ta là Tam Vệ sư huynh.

Thanh niên chất phác vẫn thần bí như trước.

Hai người Triệu Phong có vẻ kinh ngạc, cũng đứng dậy cáo biệt thanh niên chất phác.

Trở thành đệ tử của Quảng Quân Hầu, từ nay về sau sẽ hưởng thụ đãi ngộ vượt xa phần lớn những người trong Quảng Lăng phủ.

Ngay trong ngày hôm đó.

Triệu Phong và Triệu Vũ Phi đều được phân vào ở trong một biệt viện lầu các độc lập trong Quảng Lăng phủ, từ biệt gian lều vải cũ nát và căn nhà gỗ sơ sài của Thiên Vệ Doanh.

Triệu Phong vào ở biệt viện lầu các, cửa ra vào còn có hai tên thị vệ, bọn họ đều có cấp bậc Võ giả.

- Bái kiến Triệu thiếu gia!

Hai tên thị vệ khom người nói.

- Bái kiến chủ nhân.

Triệu Phong thậm chí còn có bảy tám người hầu và nha hoàn, cả

đám đều rất cung kính với hắn.

Trong biệt viện có một hoa viên nhỏ, hương thơm lan tỏa, lầu các có ba tầng vô cũng xa hoa cao quý.

- Đãi ngộ như vậy so với trưởng lão của Triệu tộc còn hơn một bậc.

Triệu Phong thầm líu lưỡi.

Nửa năm trước, hắn vẫn chỉ là một tên Võ đồ, chưa từng nghĩ tới việc cường giả cấp bậc Võ giả cũng chỉ có thể trở thành gác cổng của mình.

Sau khi trở thành đệ tử của Quảng Quân Hầu, mỗi tháng hắn đều nhận được hai ba vạn lượng bạc, còn có thể hưởng thụ một vài tài nguyên tu luyện miễn phí, ví dụ như một số thiên tài địa bảo, đan dược và thuốc bột luyện thể thông thường...

Vào căn biệt viện mới, buổi tối, Triệu Phong tắm thật sạch, sau đó bắt đầu tu luyện.

Trong đó, Quy Nguyên Khí Quyết chính là bài học không thể thiếu mỗi đêm của hắn.

Vận hành vài chuyến Quy Nguyên Khí Quyết, Triệu Phong lại quay sang tu luyện Ngân Bích Quyết.

Ngân Bích Quyết là võ học Thánh Phẩm duy nhất của hắn, có thể tăng cường thực lực rất lớn.

Triệu Phong còn nhớ, lúc ban ngày, Quảng Quân Hầu đã từng nói:

- Mục đích của cửu trọng võ đạo chính là cường hóa huyết nhục, gân

cốt, tạng phủ. Tác dụng của Võ Đạo Nội Kình không phải dùng để giết địch, mà là để cường hóa bản thân, tại điểm này, có rất nhiều Võ giả đều lầm đường lạc lối.

Không khó để nhìn ra cửu trọng võ đạo chính là chú trọng đến căn cơ và thân thể.

Đây chính là lý do khiến Triệu Phong hạ quyết tâm, nhất định phải luyện thành Ngân Bích Quyết.

Một khi đột phá tầng thứ mười của Ngân Bích Quyết, thân thể sẽ thoát phàm nhập thánh, thậm chí không cần lo lắng vấn đề trùng kích Võ Đạo Thánh cảnh.

Mấy ngày tiếp theo, Triệu Phong đều chuyên tâm tu luyện Ngân Bích Quyết, dùng Quy Nguyên Khí Quyết phụ trợ, những võ học khác như "Điểm Tinh chỉ", "Yên Ba Vô Ảnh Bộ" đều chỉ là thứ yếu.

Chẳng qua, dù sao thì Ngân Bích Quyết cũng là võ học Thánh Phẩm, cho nên sau khi Triệu Phong đột phá lục trọng, tiến cấp đã trở nên vô cùng chậm chạp.

Hơn nữa, võ học luyện thể cần có thời gian và khổ tu, khó có thể mưu lợi, cần phải đi từng bước.

- Mượn ngoại vật như thiên tài địa thế và nước thuốc luyện thể có thể đẩy nhanh tốc độ tu luyện công pháp luyện thể.

Tâm tư Triệu Phong xoay chuyển.

Hắn bắt đầu kiểm kê tài vật trên người, phát hiện trong túi áo của mình vẫn còn ba bốn chục vạn lượng ngân phiếu.

Ừm? Nhiều vậy sao?

Triệu Phong có chút sững sờ, lập tức hiểu ra những ngân phiếu này đều là đoạt được trong nhiệm vụ tiêu diệt đạo phỉ, trong đó, lúc giết chết tên thủ lĩnh đạo phỉ thất trọng kiếm về được hai ba chục vạn lượng ngân phiếu.

Chương 86: Giao dịch trong quận thành

Lúc này, Triệu Phong tính ra mình đã có vài chục vạn ngân phiếu tài phú, cố nén hưng phấn trong lòng, rời khỏi đình viện lầu các của mình.

Hắn xuất thân từ chi tộc, cũng chưa từng có được lượng tài phú lớn như vậy.

Nhớ ngày trước, lúc còn ở Triệu thị gia tộc, tiền tiêu mỗi tháng của hắn chỉ có hai chục lượng mà thôi, muốn mua Huyết Nhân Sâm cấp thấp nhất cũng không đủ.

- Nhiều ngân lượng như vậy, có thể mua được rất nhiều dược phẩm và thiên địa linh tài trân quý để giúp ta tu luyện Ngân Bích Quyết...

Triệu Phong âm thầm tính toán.

Liên tục bước nhanh, chỉ trong chốc lát hắn đã rời khỏi Quảng Lăng phủ.

Bên ngoài phủ chính là quận Quảng Lăng phồn hoa rộng rãi.

Từ khi vào quận Quảng Lăng, Triệu Phong còn chưa ra ngoài đi dạo lần nào.

Quy mô của quận thành hơn xa thành Vũ Dương, lưu lượng người rất lớn, ngựa xe như nước, Võ giả ở đây đều rất chỉ là bình thường

Trong đó, Quảng Lăng phủ có thể xem là trung tâm của quận thành.

Triệu Phong cũng không cần tốn bao nhiêu công sức thì đã tìm được phiên chợ giao dịch phồn hoa nhất trong thành.

Từ xa, mắt trái của Triệu Phong đã nhìn thấy một tiệm thuốc lớn cách ngoài mấy trăm mét, trên tấm bảng viết ba chữ “Dược Hiên Các” thật lớn.

- Thế lực đằng sau Dược Hiên Các này quả thật thần thông quảng đại, không ngờ trong quận Quảng Lăng cũng có cửa hàng

Ánh mắt Triệu Phong sáng lên, vui vẻ đi tới.

Lúc còn ở thành Vũ Dương, Triệu Phong đã từng tới “Dược Hiên Các” mấy lần, rất tán thưởng chất lượng của tiệm bán thuốc này.

Dược Hiên Các ở quận thành có quy mô lớn gấp vài lần Dược Hiên Các ở thành Vũ Dương, chiếm diện tích một mẫu, phạm vi rất lớn, khách nhân vãng lai nổi liền không đứt.

- Tam Lâm Nguyệt Nha Thảo... Tuyết Bối Ngọc Tủy quý hiếm... Tục cốt đan... Nạp Khí đan... Gan của Thất Tuyệt Độc Xà...

Lúc Triệu Phong tiến vào bên trong Các thì liền thấy hoa mắt.

Dưới mỗi một loại tài liệu hay đan dược đều ghi chú tên và công hiệu của chúng

Vụt vụt...

Mắt trái của Triệu Phong bỗng nhiên mở ra, quét qua những cái tên và tài liệu dày đặc ở đây.

Trong chớp mắt, hắn đã thu toàn bộ tên, hình dạng và đặc tính của những tài liệu đó vào trong đầu.

Những tài liệu và đan dược ở đây đều vô cùng quái lạ, số lượng không dưới mấy ngàn loại, một số học đồ mới nhập môn, có thể phải mất vài năm mới nhớ được hết những thứ này.

Thế nhưng Triệu Phong chỉ mất vài nhịp hô hấp đã ghi nhớ toàn bộ.

Dựa trên cơ sở đó, hắn nhắm mắt lại, rất nhanh liền tra được những dược liệu hữu dụng đối với mình trong những loại tài liệu và đan dược ở đây.

- Vị khách quan này, ngài cần gì?

Một tiểu nhị học đồ khách khí hỏi.

Hiển nhiên, hắn đã phát hiện được khí tức trên người Triệu Phong có chút bất thường so với Võ giả bình thường thì mạnh mẽ hơn rất nhiều.

- Ừm.

Triệu Phong suy nghĩ một chút, sau đó nói:

- Ba gói “Luyện Cốt Cường Thân Tán”, ba viên “Ngưng Huyết Tôi Thể đan”, ba viên “Nạp Khí đan”, một viên “Cố Dương Tăng Nguyên đan”.

Hắn một hơi báo ra bốn loại dược phẩm.

Tên tiểu nhị học đồ lập tức run lên, hỏi:

- Ngài... Ngài xác định là cần những thứ này?

Lúc Triệu Phong đọc lên bốn cái tên này, một số dược sư ở gần đó đều nhướng mày.

- Luyện Cốt Cường Cân Tán chính là một trong những trân phẩm phụ trợ luyện thể cực hạn, một bao ít nhất phải ba vạn chín ngàn lượng bạc.

Một Võ giả ở gần đó nghẹn ngào thốt lên.

Thuốc bột trân phẩm xa xi như vậy mà Triệu Phong lại một hơi đòi ba gói.

Hơn nữa, những loại đan dược khác mà hắn gọi tên cũng đều vô cùng trân quý, người bình thường e rằng cả đời cũng khó kiếm được một viên.

- Tiểu bằng hữu, ngươi xác định không phải đang nói đùa chứ?

Một dược sư trung niên chậm rãi đi tới, trầm giọng nói.

Tu vi của dược sư này đã đạt tới lục trọng võ đạo, trên người mơ hồ phát ra khí tức, khiến cho những dược sư và khách nhân xung quanh đồng loạt ghé mắt liếc nhìn.

- Mục dược sư!

Mấy tên học đồ và dược sư ở gần đó đều lộ ra vẻ mặt tôn kính.

Ngay lập tức, động tĩnh bên này liền khiến cho rất nhiều người trong Dược Hiên Các chú

Ý.

- Nói đùa ư? Ta không có rảnh rỗi làm vậy.

Triệu Phong hơi sững sờ một chút, sau đó cười nhạt.

Mục dược sư chậm rãi bước tới, thần sắc bình thản mà nói:

- Tiểu bằng hữu, những thứ ngươi vừa nói đều là trân phẩm, giá cả cũng gần đến bốn mươi vạn lượng bạc. Ngươi xác định muốn mua?

Hiền nhiên là Mục dược sư này không tin Triệu Phong có nhiều ngân lượng như vậy, thậm chí còn cho rằng hắn chỉ là một hài tử không hiểu giá thị trường hoặc là cố tình gây sự.

Bốn mươi vạn lượng bạc!

Một vài khách nhân ở gần đó không khỏi sợ hãi mà hít vào một ngụm khí lạnh.

Bọn họ không ngờ rằng một thiếu niên chừng mười bốn tuổi, chỉ thuận miệng đọc ra vài thứ vật phẩm mà đã có giá tới bốn mươi vạn lượng bạc.

- Xác định.

Triệu Phong mặt không đổi sắc, nhìn thẳng Mục dược sư, cũng không nhượng bộ chút nào.

Cố tình gây sự!

Trong lòng Mục dược sư có chút không vui, trên mặt mơ hồ hiện vẻ

tức giận.

Bởi vì giá trị giao dịch cao như vậy, bình thường cần phải có nhân vật cao tầng của Dược Hiên Các xuất mã, cùng với khách quý giao dịch, đây không phải là chuyện đùa

Mặc dù không quát tháo một câu, thế nhưng khí tức áp bách của lục trọng võ đạo trên người Mục dược sư đột nhiên tràn ngập quanh người, khiến cho những Võ giả và Võ đồ ở gần đó đều cảm thấy khí huyết không thông, khó thở vô cùng.

- Các hạ cho rằng ta không có tư cách?

Thanh âm của Triệu Phong đột nhiên trở nên lạnh lẽo, trong cơ thể lưu chuyển một luồng nội kình như sấm sét, sản sinh một luồng khí tràng áp bách vô hình, áp bách phạm vi mấy trượng

Trong khoảnh khắc đó, không khí xung quanh phảng phất như bị đè nén, dược sư và khách nhân ở gân đó đều có cảm giác hít thở không thông phảng phất như bản thân bị cuốn vào cơn lốc, thân bất do kỷ (*).

(*) không làm chủ được bản thân.

Tâm thần Mục dược sư chấn động toàn thân cứng đờ, khí huyết nội kình toàn thân phảng phất như bị chặn đứng, ngay cả ý niệm phản kháng cũng không có.

Cũng may là loại khí tràng áp bách vô hình này chỉ diễn ra trong ngắn ngủi, không đền một nhịp hô hấp thì đã khôi phục bình thường

Chỉ có bảy tám người là rơi vào hoàn cảnh kỳ lạ vừa rồi, còn ở xa hơn thì đều không phát giác được điều gì.

- Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Một dược sư học đồ vẫn còn hồi hộp, không rõ tình huống xảy ra.

Sau lưng Mục dược sư ứa ra mổ hôi lạnh, hít sâu một hơi, run rẩy nói:

- Tại ha có mắt như mù, mời vị công tử này lên tầng khách quý ở lầu hai.

Dựa theo quy tắc của Dược Hiên Các, hạn ngạch giao dịch đạt tới trên hai mươi vạn đều là cấp bậc khách quý, có thể lên tầng hai đề nói chuyện với chấp sự trong Các.

Mục dược sư bỗng nhiên thay đổi khiến cho rất nhiều người ở đây đều cảm thấy kinh ngạc khó hiểu.

Thế nhưng cũng có một hai người cảm nhận được khí tức cường đại lóe lên rồi biến mất trên người Triệu Phong, không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, thần sắc trở nên ngưng trọng vô cùng.

- Đại... Đại Sư võ đạo...

Trong đó có một cường giả ngũ trọng là phát ra những từ tối nghĩa, lẩm bẩm một mình, trên mặt tràn đầy vẻ khiếp sợ.

Chẳng qua, thanh âm của hắn rất nhỏ, những người khác cũng không nghe thấy.

Những người biết rõ chân tướng đều cảm thấy rung động thất hồn lạc phách, phảng phất như bị đả kích nặng nề.

Mục dược sư nhìn Triệu Phong một cái thật sâu, sau đó đưa tay mời.

Sợ rằng lúc còn sống đây chính là Đại Sư võ đạo trẻ tuổi nhất mà hắn từng gặp.

Một khi đột phá thất trọng võ đạo, tức là đã trở thành cấp bậc Đại Sư, được phần lớn Võ giả, Võ Đô tôn kính và ngưỡng mộ.

Đại Sư võ đạo, cái tên này không chỉ đại biểu cho thực lực, mà còn đại biểu cho một loại thân phận cao thượng.

Thế nhưng thiếu niên trước mắt chỉ khoảng mười bốn tuổi mà thôi, mười bốn tuổi đã bước vào cấp bậc Đại Sư võ đạo, đây là tin tức khiến người khác kinh hãi tới mức nào?

- Không cần, hiện ta đang có việc gấp, trực tiếp giao dịch ở đây cũng được.

Triệu Phong lắc đầu cự tuyệt.

Ngay lập tức, Mục dược sư lại cảm thấy khó xử, khách nhân này quả thật là kỳ lạ hiếm thấy.

Thế nhưng hắn cũng không dám làm trái, chỉ có thể giao dịch trước mặt Triệu Phong

- “Luyện cốt Cường Cân Tán”, mỗi bao trị giá ba vạn chín ngàn lượng, ba bao mười một vạn bảy ngàn lượng. “Ngưng Huyết Tôi Thể Đan”, một viên ba vạn hai ngàn lượng, ba viên chín vạn sáu ngàn lượng. “Nạp Khí đan”, một viên bốn vạn bốn ngàn lượng, hai viên tám vạn tám ngàn lượng. “Cố Dương Tăng Nguyên Đan”, một viên tám vạn hai ngàn lượng... Tổng cộng là ba mươi tám vạn một ngàn lượng!

Mục dược sư báo ra tổng giá trị.

Ba mươi tám vạn một ngàn lượng!

Đây chính là cái giá khiến cho rất nhiều khách nhân và học đồ cảm thấy rung động tất cả đều hít vào một ngụm khi lạnh.

Phải biết rằng giết chết một hung thú bình thường toàn bộ linh kiện thu được cũng chỉ có giá hai ba vạn lượng bạc. Mà Võ giả bình thượng muốn giết chết hung thú thì phải xâm nhập vào sâu trong Hoành Vân Thiên Lâm, có thể gặp phải nguy hiểm tính mạng nếu gặp phải hung thú cao cấp, cho dù là cả đội ngũ thì cũng sẽ toàn quân bị diệt.

Cho dù là Đại Sư võ đạo cũng không dám xâm nhập vào Hoành Vân Thiên Lâm quá sâu, đối mặt với nguy hiểm không thể biết trước. Nhưng Triệu Phong dù sao cũng không phải là người bình thường hắn là một dị số.

- Đây là ngân phiếu.

Triệu Phong đem một chồng ngân phiếu đặt lên quầy.

- Số lượng không sai.

Mục dược sư xác định ngân phiếu là thật, bên trên có dấu chạm nổi đặc thù của “Liên minh mười ba nước” để đề phòng làm giả.

“Liên minh mười ba nước” chính là mười ba quốc gia liên minh lại với nhau, Tương Vân quốc và Phong Hóa quốc cũng nằm trong số đó.

Liên minh này còn được gọi là “Hoành Vân Thập Tam Quốc Liên Minh”.

Bởi vì mười ba quốc gia này đều bao quanh “Hoành Vân Thiên Lâm” khổng lồ, hoặc có thể nói là giáp giới với “Hoành Vân Thiên Lâm”.

Mười ba quốc gia này tạo thành một liên minh, sử dụng ngân phiếu chung xúc tiến thương mậu giao dịch với nhau.

Rất nhanh, Mục dược sư và mấy vị dược sư khác đã mang tới những dược phẩm mà Triệu Phong cần

Triệu Phong kiểm kê từng thứ xác nhận không sai.

Giao dịch thành công.

Triệu Phong hài lòng gật đầu, sau đó xoay người rời khỏi Dược Hiên Các.

- Thiếu niên nhỏ tuổi này không ngờ có thể xuất ra tiền tài nhiều như vậy.

Trong Dược Hiên Các, ánh mắt của một vài tên Võ giả đều lập lòe bất định.

Trong đó có hai người là sắc mặt âm lãnh, thậm chí còn bám đuôi Triệu Phong Bọn hắn cũng không biết tu vi chính thức của Triệu Phong

- Mục dược sư, vị tiểu khách nhân vừa rồi...

Một dược sư học đồ đã nhìn ra mánh khóe trong đó, có chút lo lắng nói.

- Ra khỏi Dược Hiên Các, an toàn của khách nhân đã không còn quan hệ gì với chúng tạ Hơn nữa bất luận là tu vi hay lai lịch của vị khách quý kia đều không đơn giản, tuyệt đối không phải là loại người có thể bị xúc phạm dễ dàng...

Mục dược sư cũng không hề lo lắng cho an nguy của Triệu Phong

Một thiếu niên mười bốn mười lăm tuổi có tu vi Đại Sư võ đạo, tuyệt đối không phải là người mà thế lực bình thường có thể bồi dưỡng nên, cho dù thật sự có thì cũng sẽ bị thế lực khổng lồ khác mời chào.

Triệu Phong vừa đi ra khỏi Dược Hiên Các liền cảm nhận được có nguời bám đuôi.

Hắn cười lạnh một tiếng, cũng không để tâm.

Thân là một trong những thành viên của Quảng Lăng phủ, với tư cách là đệ tử của Quảng Quân Hầu, trong phạm vi quản hạt của quận Quảng Lăng, hắn cơ bản có thể ngang dọc khắp nơi.

Bởi vì sư tôn của hắn chính là chúa tể chí cao vô thượng của khu vực này.

- Bái kiến thiếu gia.

Lúc Triệu Phong tiến vào trong Quảng Lăng phủ, một tên thủ lĩnh thị vệ có tu vi lục trọng võ đạo lập tức cung kính dẫn đầu hành lễ.

Tám tên thị vệ cấp bậc Võ giả, bao gồm cả thủ lĩnh thị vệ đều hết sức cung kính.

Mấy tên thị vệ có lẽ còn chưa rõ nội tình của Triệu Phong

Nhưng tên thủ lĩnh thị vệ thì lại là nhân vật hạ tầng của Quảng Lăng phủ, tin tức linh thông, biết rõ thân phận của Triệu Phong, cho nên trong lời nói cũng lộ ra vài phần nịnh nọt.

- Quảng Lăng phủ...

Hai tên Võ giả theo đuổi lập tức run lên.

Bịch bịch...

Bước chân của bọn hắn lập tức khựng lại, không rét mà run.

Đặc biệt là lúc thấy quá trình tên thủ lĩnh thị vệ cung kính hành lễ với Triệu Phong trong lòng bọn chúng lại càng sợ hãi, toàn thân phát lạnh...

Quảng Lăng phủ...

Nơi đây chính là tổ chức thống trị cao nhất của quận thành khổng lồ này, là nơi quản hạt mười hai thành lớn.

Mà trong Quảng Lăng phủ, người có thể được gọi là “thiếu gia”, tất nhiên có quan hệ mật thiết với “người trong truyền thuyết” kia...

Nghĩ tới đây, hai tên Võ giả âm thầm theo đuôi lập tức cảm thấy tâm thần rung động mồ hôi lạnh ứa ra, nghĩ lại mà sợ hãi không thôi.

Chỉ thiếu chút nữa là bọn hắn đã rơi vào cảnh cạn kiếp bất phục.

Chương 87: Khổ luyện

Quảng Lăng phủ.

Triệu Phong trở lại đình viện của mình, gọi nha hoàn đưa lên một thùng nước nóng trực tiếp đổ vào một bao “Luyện Cốt Cường cân tán”

Luyện Cốt Cường Cân Tán này so với Tôi Thể Phấn mà lúc trước Triệu Phong sử dụng thì còn cao cấp hơn nhiều lần, thuộc loại trân phẩm phụ trợ luyện thể cực hạn.

Tôi Thể Phấn, một bao chỉ có giá hai ngàn hai, mà Luyện cốt Cường Cân Tán thì một bao giá ba vạn chín ngàn lượng, giá trị của hai loại này chênh lệch nhau đến mười mấy lần.

- Nghe nói Luyện cốt Cường Cân Tán rất có hiệu quả phụ trợ đối với võ học luyện thể có thể nhanh chóng tu thành, không biết liệu có thể khiến “Ngân Bích Quyết” của ta tăng lên hay không

Triệu Phong liền ngâm mình vào trong nước thuốc nóng hổi này.

Nước thuốc nóng hổi này đủ khiến làn da của người bình thường bị phỏng thế nhưng đối với thân thể mạnh mẽ của Triệu Phong thì lại không thể tạo nên chút thương tổn nào.

Ọc ọc ọc...

Nước thuốc đột nhiên sôi sục, hiện ra bọt nước màu đỏ tím, giống như những đóa hoa tách ra, có vài phần huyễn lệ.

Triệu Phong chỉ cảm thấy một trận đau đớn bỏng rất từ bên ngoài thân truyền đến, tiến vào cơ thể, rót vào huyết nhục và gân cốt.

- Dược lực thật bá đạo!

Trên trán Triệu Phong chảy ra mồ hôi lạnh, vẻ mặt đau đớn, nhưng vẫn cố nén không phát ra tiếng rên

Dựa theo giới thiệu trên Luyện cốt Cường Cân Tán, cường giả thất trọng võ đạo bình thường một lần phải chia làm hai để sử dụng đây chính là loại chuyên dùng cho cường giả thất trọng võ đạo tu luyện võ học luyện thể.

Triệu Phong nghĩ rằng Ngân Bích Quyết là võ học luyện thể cường đại, một lần ngâm cả bao thuốc bột thì có lẽ phải rất nhẹ nhàng mới đúng

Thế nhưng hắn lại không ngờ, thân thể của mình được mắt trái cải tạo, cho nên khả năng hấp thu với dược lực bên ngoài rất mạnh.

Thịch thịch! Thịch thịch...

Triệu Phong cảm thấy từ mắt trái truyền tới một luồng hơi ấm, toàn thân phảng phất như biến thành một tấm mút, nhanh chóng hấp thu dược lực bên trong nước thuốc.

Hiệu suất và tốc độ hấp thu dược lực của Triệu Phong có lẽ phải gấp hai lần võ giả bình thường

Bởi vậy, dược lực mà hắn hấp thu được càng bá đạo thì lại càng thuần khiết.

Mấy canh giờ sau, Triệu Phong đã phải chịu đựng dày vò vô tận, loại đau khổ khắc cốt ghi tâm này lan rộng từ trong ra ngoài cơ thể.

Đổi lại là người bình thường thì e rằng đã ngắt đi rồi.

Thế nhưng trong đầu Triệu Phong vẫn duy trì một tia tỉnh táo, mắt trái của hắn phát ra khí tức thần bí, khiến cho tâm cảnh của hắn trở nên hết sức tỉnh táo.

Nửa ngày trời qua, Triệu Phong mới dần thích nghi được với loại đau đớn bỏng rát kịch liệt này.

Lúc này, hắn chậm rãi thúc đẩy Quy Nguyên Khí Quyết để phụ trợ hấp thu dược lực, khiến cho tất cả bộ vị khắp toàn thân đều hấp thu.

Nhờ Quy Nguyên Khí Quyết có tính dung hòa cho nên toàn thân Triệu Phong càng hấp thu dược lực với hiệu suất cao hơn.

Một ngày một đêm...

Triệu Phong đã triệt để hấp thu dược lực của một bao “Luyện cốt Cường Cân Tán”.

Thế nhưng luồng dược lực này vẫn còn thừa đọng lại trong cơ thể.

Triệu Phong phải mất ba ngày, chuyên tâm tu luyện Ngân Bích Quyết, khiến toàn bộ mạch lạc trong thân thể hấp thu triệt đề dược lực.

- Không hổ là trân phẩm phụ trợ luyện thể...

Triệu Phong đã cảm giác được sự tiến bộ hết sức rõ ràng của Ngân Bích Quyết.

Sau khi Ngân Bích Quyết bước vào tầng thứ sáu, tiến triển của Triệu Phong đã trở nên rất chậm chạp, hầu như là ngừng lại hoàn toàn.

Điều này cũng giống như những lời mà thanh niên chất phác đã từng nói: “Võ học luyện thể Thánh Phẩm, ở giai đoạn nhập môn thì dễ dàng hơn các loại khác. Chỉ có điều ở giai đoạn trung kỳ và hậu kỳ thì còn khó hơn vài lần.

Cũng may là thân thể Triệu Phong đã được mắt trái thần bí cải tạo, cho nên hiệu suất hấp thu dược lực vô cùng cao, khiến cho hắn tiến triển càng thêm nhanh chóng và vững chắc.

Sau khi sử dụng một bao Luyện cốt Cường Cân Tán, Triệu Phong bắt đầu suy xét đến những loại đan dược trân phẩm khác, bao gồm: Ba viên Ngưng Huyết Tôi Thể Đan, hai viên Nạp Khí đan, một viên Cố Dương Tăng Nguyên Đan.

Trong đó, Ngưng Huyết Tôi Thể Đan cũng là trân phẩm phụ trợ luyện thể, cường hóa khí lực cho võ giả.

Bởi vậy có thể thấy được, trong những trân phẩm mà Triệu Phong mua, phần lớn đều tập trung tại phương diện cường thân luyện thể.

Hắn nhớ kỹ Quảng Quân Hầu đã từng nói, cửu trọng võ đạo quan trọng nhất chính là thân thể.

Tiếp đó, tác dụng của Nạp Khí đan chỉ dùng để tăng cường Võ Đạo Nội Kình, đây chính là nhằm chuẩn bị cho võ học Bán Thánh Phẩm “Quy Nguyên Khí Quyết”.

Viên “Cố Dương Tăng Nguyên Đan” cuối cùng có giá tám vạn hai lượng bạc, có tác dụng tăng cường tu vi Đại Sư võ đạo, đặc biệt

thích hợp với những nam tử tu luyện võ học dương cương.

Thân thể, nội kình, tu vi.

Bốn loại trân phẩm mà Triệu Phong mua, chủ yếu nhằm vào ba loại trên, trong đó, cái đầu tiên chính là trọng điểm.

Ngay sau đó.

Triệu Phong lại phục dụng một viên “Ngưng Huyết Tôi Thể Đan”, viên thuốc này cũng có dược lực hết sức bá đạo, nhưng có thể khiến cho tố chất thân thể của võ giả tăng mạnh, cường hóa khí huyết. Tôi luyện thân thể.

Viên đan dược trân phẩm này cũng khiến Triệu Phong phải mất hai ba ngày mới có thể hoàn toàn hấp thu hết dược lực.

Tiêu hóa viên thuốc này xong, Triệu Phong cảm thấy tố chất thân thể và cường độ khí lực của mình đã tiến thêm một bước, cũng có hiệu quả rất lớn đối với việc tu luyện Ngân Bích Quyết.

Dựa theo trình tự, thứ cần phục dụng tiếp theo chính là Nạp Khí đan.

Dưới tình huống có tố chất thân thể đầy đủ làm trụ cột, lúc phục dụng Nạp Khí đan, vận chuyển Quy Nguyên Khí Quyết, Triệu Phong cảm giác được Võ Đạo Nội Kình của mình đột nhiên tăng mạnh, so với Ngân Bích Quyết còn tiến triển nhanh hơn

Điều này cũng khiến hắn thấm thía một điều rằng căn cơ có tầm quan trọng như thế nào.

Về phần viên “Cố Dương Tăng Nguyên Đan” cuối cùng và cũng là trân quý nhất thì Triệu Phong tạm thời vẫn chưa phục dụng

Trong nửa tháng tiếp theo, Triệu Phong vẫn chuyên tâm tu luyện võ học Thánh Phẩm “Ngân Bích Quyết”, sau đó mới là “Quy Nguyên Khí Quyết”.

Trong quãng thời gian đó, ba bao “Luyện cốt Cường Cân Tán”, ba viên “Ngưng Huyết Tôi Thể Đan” và hai viên “Nạp Khí đan” đã bị Triệu Phong phục dụng hết.

Lúc này, Ngân Bích Quyết của hắn đã đạt tới tầng thứ sáu đỉnh phong

Đạt đến cảnh giới này, toàn thân Triệu Phong đã hoàn toàn cứng rắn như kim cương ngân bích, nếu cố gắng thúc dục Ngân Bích Quyết thì bên ngoài thân sẽ mơ hồ lưu chuyển một tia ánh sáng màu bạc, giống như kim loại, không gì phá nổi.

- Nếu ta không sử dụng Võ Đạo Nội Kình, chỉ dựa vào khí lực và lực phòng ngự cuờng đại của Ngân Bích Quyết thì vẫn có thể đánh ngang với Đại Sư thất trọng bình thường

Triệu Phong thầm nghĩ.

Đây chính là tầng thứ sáu của Ngân Bích Quyết, nếu như đột phá tầng thứ bảy, chỉ dựa vào khí lực lực lượng thì cũng đủ quét ngang toàn bộ Đại Sư võ đạo, trừ phi đối phương cũng tu luyện võ học Thánh Phẩm.

Tiếp đó, Triệu Phong lại phục dụng viên “Cố Dương Tăng Nguyên Đan” cuối cùng.

Viên thuốc này có giá trị tám vạn lượng bạc, có thể củng cố tu vi, tăng cường tu vi cho thất trọng bát trọng võ đạo.

Triệu Phong giữ lại viên thuốc này sau cũng, chính là muốn dựa vào thân thể đã đúc thành căn cơ vừng chắc, có tác dụng hấp thu dược lực trọn vẹn, nhất cử đột phá tu vi.

Nhắm mắt lại, Triệu Phong nuốt xuống viên “Cố Dương Tăng Nguyên Đan”.

Trong không gian của mắt trái, quầng sáng xanh nhạt hình xoắn ốc đã kéo dài tới bảy thước hai rồi.

Sau khi tấn chức thất trọng tiến triển tu luyện của Triệu Phong đã trở nên vô cùng chậm chạp, mà dược vật trân phẩm lúc trước, chủ yếu có tác dụng rèn luyện thân thể cho nên tu vi cũng không có tiến bộ bao nhiêu.

Sau khi nuốt vào “Cố Dương Tăng Nguyên Đan”, Triệu Phong chỉ cảm thấy một luồng dược lực tràn đầy tan chảy vào trong người, tản mát ra một luồng khí Dương Liệt, đồng thôi khí tức này cũng rất ấm áp, không quá bá đạo.

Dược lực của viên thuốc này tan ra, sau đó bị tiêu hóa.

Triệu Phong mất trọn bảy tám ngày, liên tục thúc dục “Quy Nguyên Khí Quyết”, cảm thấy nội kình trong cơ thể càng hùng hậu và tinh thuần hơn, tinh, khí, thần cũng tăng trưởng rõ rệt.

Tám ngày sau...

Triệu Phong cơ bản đã hấp thu hết dược lực của viên thuốc này.

Lúc này, quầng sáng xanh nhạt hình xoắn ốc trong không gian của mắt trái đã kéo dài tới bảy thước sáu.

Một tháng gian khổ trôi qua, tu vi của Triệu Phong vẫn không tăng lên đến thất trọng đỉnh phong.

- Không ngờ võ giả sau khi đột phá thất trọng thì tiến triển lại chậm chạp như vậy, khó mà tưởng tượng nổi tu vi tiếp cận cửu trọng của Bắc Mặc là tu luyện thành như thế nào.

Trong lòng Triệu Phong thầm cảm khái.

Cũng may là hắn đã tu luyện Ngân Bích Quyết đến tầng thứ sáu đỉnh phong, căn cơ vững chắc, nên tin rằng không quá ba tháng nữa mình cũng sẽ đột phá bát trọng

Ngoài ra, Quy Nguyên Khí Quyết của Triệu Phong cũng đã đạt tới cảnh giới hỏa hầu nhất định, nhờ có Nạp Khí đan và cố Dương Tăng Nguyên Đan, Võ Đạo Nội Kình của hắn gần như gấp đôi người cùng cấp.

Phù...

Trong giây lát, Triệu Phong đã có thể điều động nội kình Quy Nguyên hùng hậu trong cơ thể, bất luận là cường độ hay số lượng đều vượt xa võ học đỉnh cấp.

Võ Đạo Nội Kình gấp đôi người cùng cấp, điều này chắc chắn sẽ khiến chiến lực của hắn tăng mạnh.

- Với thực lực của ta bây giờ, đối thủ thất trọng cũng không làm nên chuyện gì, cho dù khiêu chiến bát trọng võ đạo bình thường thì có lẽ cũng không vấn đề gì. Thế nhưng nếu gặp phải loại biến thái như Bắc Mặc, chắc chắn không có phần thắng rồi.

Triệu Phong thầm ước lượng thực lực của mình.

Thực lực của hắn bây giờ đủ để khiêu chiến với bát trọng võ đạo, thậm chí còn có cơ hội chiến thắng, thế nhưng đó là dưới tình huống bát trọng võ đạo bình thường

Những thiên tài như Bắc Mặc và Nam Cung Phàm, bọn họ thân là đệ tử của Quảng Quân Hầu, quá nửa đều tu luyện võ học Thánh Phẩm hoặc võ học Bán Thánh Phẩm, thực ra cũng có thể ngạo thị những người cùng cấp, thậm chí còn có thể khiêu chiến vượt cấp.

Như Bắc Mặc kia, hắn đã có thực lực đủ giết chết cửu trọng võ đạo, đây là loại thực lực khủng bố gì? Triệu Phong đoán chừng võ học Bán Thánh Phẩm bình thường còn chưa đủ khiến đối phương để ý.

Tu luyện suốt một tháng thực lực của Triệu Phong đột nhiên tăng mạnh, cuối cùng đã xuất quan.

Trong đình viện, một vị quản gia nói:

- Bẩm thiếu gia, trong khi ngài bế quan, Triệu Vũ Phi tiểu thư và Phong Ngâm Nguyệt công tử đều từng tới tìm ngài.

Hả?

Triệu Phong vừa hoạt động gân cốt vừa chậm rãi bước ra khỏi đình viện lầu các.

Dù sao thì chỗ ở của Triệu Vũ Phi và Phong Ngâm Nguyệt cũng không cách xa biệt viện của hắn lắm.

Chỉ chốc lát sau...

Ba thiếu niên Triệu Phong, Triệu Vũ Phi và Phong Ngâm Nguyệt đã gặp mặt nhau.

Ba người đều xuất thân từ Thiên vệ Doanh, so ra thì cũng khá là quen thuộc nhau.

- Triệu sư đệ, bế quan suốt một tháng dường như tu vi tiến triển không ít.

Phong Ngâm Nguyệt cười nhạt một tiếng, hơi hiếu kỳ.

- So với Phong sư huynh thì vẫn kém hơn một chút.

Triệu Phong phát hiện tu vi của Phong Ngâm Nguyệt hiện nay đã gần như đạt tới cực hạn thất trọng đỉnh phong quả không hổ là siêu cấp thiên tài mạnh nhất trong Thiên Vệ Doanh.

Tiến bộ của Triệu Vũ Phi cũng rất nhanh, đã đột phá đến thất trọng

Ngày đó, biểu hiện khảo thí trong Linh Vũ điện của Triệu Vũ Phi và Phong Ngâm Nguyệt đều cao hơn Triệu Phong

Hiện nay, ba thiếu niên gặp nhau, khó tránh khỏi thảo luận vài chiêu.

Triệu Phong cũng không cự tuyệt, lần lượt luận bàn với Triệu Vũ Phi và Phong Ngâm Nguyệt.

Kết quả là thực lực của Phong Ngâm Nguyệt và Triệu Phong đều không phân cao thấp, Triệu Vũ Phi thì vẫn kém hơn nửa bậc.

Trong quá trình luận bàn, Triệu Phong chỉ phát huy sáu bảy thành của Ngân Bích Quyết, thậm chí ngay cả những võ học còn lại như Điểm Tinh chỉ và Yên Ba Vô Anh Bộ đều giữ lại một chút.

Dù vậy thì Triệu Phong cũng giật mình trước thực lực của Phong Ngâm Nguyệt.

Tuy rằng hắn giữ lại thực lực, thế nhưng dường như đối phương cũng có che giấu, không xuất toàn lực.

Nhưng người thực sự giật mình lại chính là Phong Ngâm Nguyệt, chỉ mới một tháng không gặp mà Triệu Phong đã có thể bất phân thắng bại với mình.

Lúc tỷ thí, Triệu Phong cũng phát hiện Phong Ngâm Nguyệt và Triệu Vũ Phi đều tu luyện võ học Bán Thánh Phẩm.

- Thân là đệ tử ký danh của Quảng Quân Hầu, chúng ta có thể vào Bảo Huyền điện, tùy ý đọc qua võ học Bán Thánh Phẩm, tổng cộng có thể mang ra mười môn.

Phong Ngâm Nguyệt cười nói.

Tin tức này khiến Triệu Phong mừng rỡ không thôi, khó trách ngày đó, thanh niên chất phác và Bắc Mặc đều không để võ học Bán Thánh Phẩm vào mắt.

Với tư cách là đệ tử của Quảng Quân Hầu, ưu thế và đãi ngộ nhận được thực sự quá lớn.

Triệu Phong đã quyết định lúc nào rảnh rỗi sẽ đến Bảo Huyền điện một chuyến, đến lúc đó, năng lực mắt trái của hắn sẽ lại có thể phát huy tác dụng

- Đúng rồi, quên nói cho ngươi biết ruột chuyện. Ba ngày sau, Nam Cung Phàm sẽ mời những đồng môn sư huynh đệ chúng ta luận bàn

với nhau, trong đó còn có đệ tử thân truyền Bắc Mặc.

Phong Ngâm Nguyệt đột nhiên nói ra một tin tức động trời.

Chương 88: Sư môn luận bàn

Tin tức của Phong Ngâm Nguyệt khiến Triệu Phong rất chờ mong.

Từ khi bái Quảng Quân Hầu làm sư phụ trên danh nghĩa, những đồng môn sư huynh đệ vẫn chưa từng cũng nhau luận bàn.

Vẫn còn ba ngày nữa mới tới ngày mời của Nam Cung Phàm.

Trước đó. Triệu Phong liền muốn tới Bảo Huyền điện một chuyến.

Trong Bảo Huyền điện có một nơi chuyên cất chứa bí tịch võ học, gọi là “Tàng Thư Các”, nội dung bí tịch trong đó không chỉ giới hạn tại võ học, mà còn bao gồm rất nhiều loại như thiên văn, địa lý, lịch sử, dược lý,...

Rất nhiều thư tịch ở đây, nếu đặt ở bên ngoài sẽ trở thành điền tịch đã thất truyền mà mọi người đều tha thiết ước mơ.

Với thân phận là đệ tử ký danh của Quảng Quân Hầu, Triệu Phong có thể đọc qua toàn bộ nội dung trong Tàng Thư Các.

Triệu Phong đi đến chỗ “loại võ học”, đẳng cấp cao nhất của võ học ở đây chính là võ học Bán Thánh Phẩm.

Võ học Bán Thánh Phẩm đối với một số Đại Sư võ đạo, có hạn chế rất lớn, nếu không làm ra cống hiến lớn cho Quảng Lăng phủ thì sẽ không có tư cách đọc.

Nhưng Triệu Phong vẫn có thể tùy ý đọc và tham khảo những võ học

Bán Thánh Phẩm này, ngoài ra, chỉ có thể mang ra ngoài không quá mười bản.

Nhưng Triệu Phong căn bản không cần mang ra ngoài, chỉ cần mở mắt trái ra là có thể nhanh chóng đọc nhớ, mà hắn thì lại chuyên môn nhằm vào những võ học Bán Thánh Phẩm mà mình cảm thấy hứng thú.

Trước mắt, mấy môn võ học mà hắn chủ tu đều chỉ là võ học Bán Thánh Phẩm.

Cho dù là Điểm Tinh chỉ đẳng cấp thấp nhất thì cũng có uy lực không kém gì võ học Bán Thánh Phẩm.

Triệu Phong tham khảo những võ học Bán Thánh Phẩm này, phát hiện trong đó có Yên Ba Vô Ảnh Bộ và Quy Nguyên Khí Quyết mà ngày trước đã thu được từ Tam Vệ và Bắc Mặc. Những võ học Bán Thánh Phẩm ở đây đều thuộc loại thượng thừa.

Đặc biệt là Quy Nguyên Khí Quyết, uy lực và tính đặc thù của nó gần như đạt tới võ học Thánh Phẩm.

Ngoài ra, trong số những võ học Bán Thánh Phẩm ở đây, Phiêu Lăng Độ mà hắn tu luyện cũng thuộc loại nổi bật.

- Xem ra, ta dường như không cần phải lựa chọn sử dụng võ học Bán Thánh Phẩm mới.

Triệu Phong lập tức cho ra kết luận.

Dường như phù hợp với hắn nhất lúc này chỉ có Điểm Tinh chỉ mà thôi.

Nếu hắn tu luyện loại chỉ pháp này đến cảnh giới hỏa hầu cao thâm, sau đó phối hợp với “Tàn Phong Thức”, lại càng giống như hổ thêm cánh, huống hồ hắn cũng không muốn phí quá nhiều tinh lực để tìm hiếu loại võ học công kích mới.

Triệu Phong tình nguyện giữ lại những tinh lực đó để tìm hiểu bốn loại “Phong thức” được ghi nhớ trong mắt trái của mình, đó là: Tùy Phong Thức, Quyển Phong Thức, Tàn Phong Thức, Liệt Phong Thức.

Hiện nay, “Tùy Phong Thức” của Triệu Phong trên cơ bản đã lĩnh ngộ, bắt đầu thử qua “Quyển Phong Thức”.

Lần trước nhìn qua những loại võ học Thánh Phẩm trong lầu Thánh phẩm, Triệu Phong mơ hồ ý thức được “Tứ Phong Thức” của mình không phải là võ học Thánh Phẩm bình thường, dù chỉ là tàn thức thì cũng hết sức huyền ảo thâm diệu.

Trong không gian của mắt trái, Triệu Phong có thể mở ra rất nhiều đoạn hình ảnh đã ghi nhớ, bao gôm cả Tứ Phong Thức và Huyền Phong Chưởng.

Lúc Triệu Phong tìm hiểu, phát hiện Huyền Phong Chưởng và Tứ Phong Thức có thể hỗ trợ thúc đẩy lẫn nhau.

Trong “phân loại võ học”, Triệu Phong đã xem qua phần lớn võ học bí tịch ở đây, thu hết tất cả nội dung vào trong đầu, dùng để tăng thêm lý luận về võ học.

Sau đó...

Triệu Phong lại đến những phân loại bí tịch khác trong Tàng Thư Các.

Trong đó, địa lý và lịch sử đều khiến hắn cảm thấy hứng thú.

Bởi vì hắn xuất thân từ chi tộc thấp kém, cho nên Triệu Phong rất thiếu khuyết hiểu biết đối với đại lục này.

Trong phân loại bí tịch địa lý và lịch sứ, phần lớn đều chỉ giới hạn trong “Hoành Vân Thập Tam Quốc Liên Minh”.

- Hoành Vân Thiên Lâm thật khổng lồ, không ngờ lại bao quát hết khu vực mười ba nước...

Triệu Phong có chút giật mình.

Trong ghi chép, liên minh mười ba nước chính là một tổ chức liên minh, những quốc gia này liên hợp lại với nhau, cũng chống chọi với kẻ thù bên ngoài.

Rốt cuộc là địch nhân nào mà lại cần mười ba nước phải liên hợp để đối kháng?

Hô hấp của Triệu Phong trở nên gấp gáp, tiếp tục đọc qua những bí tịch địa lý, lịch sứ.

- Gần ngàn năm trước, liên minh mười ba nước đã cố gắng sinh tồn giữa “Hai đại cường quốc”. Hai đại cường quốc này là Thiên Phong Cường Quốc và Thiết Long Cường Quốc, hai cường quốc này luôn chém giết và đối kháng lẫn nhau. Nếu như có bất kỳ “cường quốc” nào chiến thắng thì liên minh mười ba nước sẽ gặp phải tai họa vong quốc...

Triệu Phong nhìn đến đây, liền cảm thấy kinh dị.

Trước đây, bản thân ở trấn Thanh Diệp, Triệu Phong vẫn cho rằng thành Vũ Dương rất lớn, quận thành đã là mục tiêu xa vời không thể chạm tới, mà Tương Vân quốc lại càng to lớn hơn.

Nhưng không ngờ rằng. Tương Vân quốc trong liên minh mười ba nước chỉ là vật lộn để sinh tồn giữa hai đại cường quốc.

Một khí thế cân bằng giữa hai đại cường quốc bị phá vỡ, liên minh mười ba nước hầu như sẽ không còn sức hoàn thủ.

- Hả? Bắc đại lục?

Triệu Phong lại chú ý tới vị trí địa lý trong thư tịch, hai đại cường quốc kia chẳng qua chỉ là hai trong số rất nhiều cường quốc của “Bắc đại lục”.

Trong Tàng Thư Các, những ghi chép và miêu tả địa lý chỉ kéo dài tới Bắc đại lục mà thôi.

Về phần Đại lục Thanh Hoa và những khu vực khác thì đều chỉ miêu tả sơ lược.

Mất cả buổi, Triệu Phong mới tiêu hóa được một ít kiến thức lịch sử và địa lý trong Tàng Thu Các, tầm mắt cũng trở nên rộng rãi khoáng đạt hơn.

Nhưng chẳng hiểu tại sao, hắn vẫn cảm giác rằng, nội dung mà Tàng Thư Các đề cập tới vẫn chỉ là một góc của tòa băng sơn trên thế giới này mà thôi.

Ba ngày trôi qua trong chớp mắt.

Sáng hôm nay, Phong Ngâm Nguyệt, Triệu Phong, Triệu Vũ Phi đều

cũng đi tới quý phủ của Nam Cung Phàm.

Đệ tử ký danh của Quảng Quân Hầu, thật ra có mười người.

Chẳng qua, đám hậu bối cũng chỉ có năm sáu người, trong đó bao gồm cả: Bắc Mặc, Nam Cung Phàm, Phong Ngâm Nguyệt, Triệu Phong và Triệu Vũ Phi.

Ngoài ra còn có một thiếu niên tên là “Dương Thanh Sơn”, khoảng mười sáu mười bảy tuổi, tu vi đạt tới bát trọng võ đạo.

- Ha ha! Nam Cung sư đệ, còn không mau giới thiệu cho ta những sư đệ, sư muội mới tới đi.

Thanh âm của Dương Thanh Sơn tràn đầy hào phóng, giọng nói rất lớn, hết sức nhiệt tình khi nhìn thấy mây người Triệu Phong vừa tới.

Nam Cung Phàm liền cảm thấy đau đầu, sau đó lần lượt giới thiệu ba người Triệu Phong cho Dương Thanh Sơn.

- Tiểu tử Bắc Mặc kia tại sao còn chưa tới? Không lẽ tên này đã tu luyện tới tẩu hỏa nhập ma rồi, ha ha ha...

Dương Thanh Sơn nhếch miệng cười ha hả.

Mấy vị đồng môn cũng lửa. Trên cơ bản đã tới đông đủ, chỉ còn lại Bắc Mặc là chưa tới. Lúc này, Dương Thanh Sơn đột nhiên thuận miệng nhắc tới.

Nam Cung Phàm cũng cảm thấy bất lực, thế nhưng thực lực của vị Dương sư huynh này e rằng chỉ mạnh chứ không yếu hơn mình.

- Đến rồi!

Dương Thanh Sơn thấp giọng hô lên.

Chỉ thấy bên ngoài đình viện có một thiếu niên trầm mặc bước vào, chính là Bắc Mặc.

- Bắc sư đệ, cuối cùng ngươi cũng tới, Nam Cung Phàm thở phào một hơi.

Bắc Mặc liếc nhìn mọi người một cái, sau đó khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tu luyện nội công.

Ba người Triệu Phong lập tức hai mặt nhìn nhau, Nam Cung Phàm và Dương Thanh Sơn thì ngược lại không hề oán trách.

Sau khi mấy vị đồng môn sư huynh đệ đến đông đủ, tất cả bắt đầu thảo luận hoặc biểu diễn một phen.

Trong đó, chủ yếu là Nam Cung Phàm và Dương Thanh Sơn thảo luận.

Ba người Triệu Phong chỉ ngẫu nhiên xen vào.

Về phần Bắc Mặc thì phảng phất như một khúc gỗ, từ đầu đến cuối vẫn chìm trong tu luyện.

Chỉ chốc lát sau, vài tên sư huynh đệ lại bắt đầu luận bàn.

- Ba vị sư đệ, sư muội mới tới, có ai ra chơi với ta không?

Dương Thanh Sơn mỉm cười vui vẻ, bộ dạng rất nhiệt tình.

- Ta!

Phong Ngâm Nguyệt bước ra, cũng đối chiến với Dương Thanh Sơn.

Dương Thanh Sơn đem tu vi của mình áp chế tại thất trọng đỉnh phong rồi cũng quyết đấu với Phong Ngâm Nguyệt.

Hai đạo thân ảnh ở bên trong đình viện không ngùng giao thoa và va chạm với nhau.

Sơn Nhạc Thức!

Dương Thanh Sơn đột nhiên thi triển một chiêu thức võ học Thánh Phẩm, bổ ra một chưởng, áp bách như núi cao đè xuống không khí xung quanh “ầm ầm” tách ra, chấn động như sóng gợn.

- Thiên Huyễn Thức!

Phong Ngâm Nguyệt cũng thi triển ra tàn thức của võ học Thánh Phẩm, hư ảnh thân pháp như huyễn nguyệt chồng chất lên nhau, thế nhưng dưới lực áp bách của Dương Thanh Sơn, thân thể của hắn vẫn bị kim hãm.

Giao phong khoảng hai chục chiêu thì Phong Ngâm Nguyệt đã thở gấp, mồ hôi tuôn rơi như mưa.

Đây còn là dưới tình huống Dương Thanh Sơn đã khống chế tu vi của mình.

Sau đó đến lượt Triệu Vũ Phi thượng tràng, cũng luận bàn với Dương Thanh Sơn.

Dương Thanh Sơn vẫn áp chế tu vi ngang với đối phương

Mà biểu hiện của Triệu Vũ Phi thì lại nằm ngoài dự liệu, dưới sự áp bách của Dương Thanh Sơn mà võ học thân pháp vẫn phát huy tiềm lực cực lớn.

Chẳng qua, sau hơn mười chiêu thì Triệu Vũ Phi cũng bị thua.

- Dương Thanh Sơn đã tu luyện môn võ học Bán Thánh Phẩm này nhiều năm, cảnh giới hỏa hầu cực cao, trong đó dường như còn có chiêu thức võ học Thánh Phẩm nguyên vẹn.

Triệu Phong đang quan chiến cũng nhìn thấy rõ nội tình trong đó.

Sau khi Phong Ngâm Nguyệt và Triệu Vũ Phi thua, Dương Thanh Sơn lại mỉm cười nhìn Triệu Phong

Đến lượt ta?

Triệu Phong đứng dậy.

- Ha ha, để ta!

Khóe miệng Nam Cung Phàm nhếch lên một nụ cười quỷ dị, thân hình nhoáng lên một cái, thay thế Dương Thanh Sơn.

Dương Thanh Sơn cảm thấy có chút kỳ quái, tại sao Nam Cung Phàm hết lần này tới lần khác lại muốn ra tay với Triệu Phong?

Tuy nhiên hắn cũng không cự tuyệt, liền nhường vị trí cho Nam Cung Phàm.

Trong lòng Triệu Phong thoáng cảm thấy lạnh lẽo, hắn biết rõ, lúc trước mình rời khỏi Linh Vũ điện, ngón từ của mình có chút chống đối Nam Cung Phàm, cho nên đối phương vẫn cảm thấy khó chịu với

hắn.

- Triệu Phong sư đệ, ngươi cứ yên tâm ra tay đi, tu vi của ta đã khống chế tại thất trọng cũng tương đương với ngươi.

Trên mặt Nam Cung Phàm đầy vẻ vui mừng, bộ dạng và giọng điệu giống như đang chỉ giáo sư đệ.

Vụt...

Triệu Phong cũng không nói nhảm, thân hình nhoáng lên một cái, vô thanh vô tức xuất hiện sau lưng Nam Cung Phàm.

Toàn bộ quá trình hầu như không nghe thấy chút âm thanh nào, người phản ứng chậm thì thâm chí còn không thể nhìn thấy bóng dáng của Triệu Phong

Thật nhanh!

Vẻ mặt của Phong Ngâm Nguyệt và Triệu Vũ Phi đều khẽ động

Triệu Phong vừa thi triển võ học Bán Thánh Phẩm “Yên Ba vô Ảnh Bộ”, lặng lẽ vô ảnh, khó lòng phòng bị.

Điểm Tinh chỉ!

Triệu Phong lập tức thúc dục Điểm Tinh chỉ tới tầng thứ tư đỉnh phong chỉ kình phun ra nuốt vào, một tia tinh quang xẹt qua, đâm thẳng tới trước người Nam Cung Phàm.

- Trình độ cũng không tệ lắm!

Nam Cung Phàm cười nhạt một tiếng, tay áo khẽ phất một cái, sóng

khí vô hình hóa thành cuồng phong “phù” một tiếng, càn quét sạch chỉ kình của Triệu Phong

Nhẹ nhõm vậy sao?

Trong lòng Triệu Phong lập tức trở nên ngưng trọng e rằng đối phương đã tu luyện một môn nội công tâm pháp Thánh Phẩm, mỗi cái giơ tay nhấc chân đã đủ đập tan Điểm Tinh chỉ mà mình ngưng tụ tới tận cũng.

Sau khi phá tan công kích, lòng bàn tay của Nam Cung Phàm nhẹ nhàng vỗ ra một cái, sóng khí màu trắng xoay tròn, từng đợt tràn về phía Triệu Phong

Lúc Triệu Phong muốn tránh thì đột nhiên phát hiện một luồng hấp lực khó hiểu chặn mình lại.

Nam Cung Phàm đứng ở vị trí trung tâm, giống như một cơn lốc, hút vào bụi đất và lá khô xung quanh, uy thế kinh người.

- Chậc chậc, công lực của “Qua Luân Thần Công” mà Nam Cung sư đệ tu luyện, dường như lại tinh tiến rồi.

Dương Thanh Sơn bật cười.

Điểm Tinh Nhất chỉ!

Triệu Phong không lùi mà tiến, mượn luồng hấp lực này để phát động chiêu bài tuyệt kỹ của Điểm Tinh chỉ.

Viu... Phụt...

Trong quá trình tiến công, đầu ngón tay của Triệu Phong liên tục

điểm ra, giống như tinh quang đầy trời, sinh diệt không ngừng.

Một số chỉ kình trong đó còn liên tục phá không, giống như lưu tinh quét qua, huyễn lệ động lòng người.

- Lực công kích tạm được, thế nhưng lại không có tác dụng nhiều đối với ta.

Nam Cung Phàm cười nhạt, đứng yên tại chỗ, hai tay liên tục vẽ ra.

Vù vù...

Từng đợt sóng khí màu trắng nhấp nhô liên tục, lục hút trên người Nam Cung Phàm càng lúc càng lớn, không ngừng xoay tròn.

Triệu Phong cảm thấy chỉ kình của mình như đá ném vào biển, vừa tiếp cận đối phương liền suy yếu, sau đó biến mất.

Hơn nữa, sau khi rơi vào khí tràng nội công của đối phương, hành động và công kích của hắn đều bị kìm hãm sâu sắc.

Mắt thấy Triệu Phong đã rơi vào thế bị động chỉ có thể chờ bị đánh.

Tùy Phong Thức!

Thân pháp và công kích của Triệu Phong đột nhiên dược dung nhập vào trong đó một loại ý cảnh kỳ lạ, không ngừng biến ảo bất định trong luồng lục hút của sóng khí màu trắng theo gió mà động hết sức tự nhiên.

Điểm Tinh Nhất chỉ!

Công kích của Triệu Phong cũng tràn ngập linh động và biên số, vờn

quanh người Nam Cung Phàm, mỗi lần tiến công đối phương đều phảng phất như mượn sức gió để trợ công.

- Tiểu tử này không ngờ có thể phá giải nội công Thánh Phẩm của ta!

Nam Cung Phàm rốt cuộc đã động dung.

Chương 89: Sư môn luận bàn (hạ)

Biểu hiện của Triệu Phong cũng khiến cho ba người Dương Thanh Sơn, Phong Ngâm Nguyệt và Triệu Vũ Phi giật mình.

- Tiểu tử này không đơn giản, không ngờ lại có thể thuận lợi phát động tấn công trong phạm vi khí tràng của “Qua Luân Thần Công” mà Nam Cung sư đệ thi triển

Trên mặt Dương Thanh Sơn lộ ra dị sắc, nhếch miệng cười, lộ vẻ hứng thú.

Tình cảnh hai người đang giao phong trên sân hết sức sống động thân hình Triệu Phong theo gió phiêu động “Điểm Tinh chỉ” giống như sao đầy trời lấp lánh, chỉ lực cách không phát ra tiếng rít gào như sẩm sét, không khác gì lưu tinh.

Tùy Phong Thức khiến cho thân pháp và công kích của Triệu Phong vượt qua gông cùm xiềng xích vốn có, lộ vẻ phiêu dật như gió, biến hóa vô cùng, tất cả động tác đều theo âm thanh của gió, hết sức tiêu sái nhẹ nhàng

“Qua Luân Thần Công” của Nam Cung Phàm chính là thông qua nội kình để dẫn động gió lốc, khí tràng vô hình thao túng nhưng lại bị “Tùy Phong Thức” của Triệu Phong phá giải, thậm chí còn thuận thế mượn sức đối phương

Trong chốc lát, không ngờ võ học Thánh Phẩm của Nam Cung Phàm lại không thể áp chế được Triệu Phong

Điều này khiến cho vẻ mặt của hắn có chút khó coi.

Thân là sư huynh đồng môn, hắn vốn định “chỉ giáo” Triệu Phong đôi chút, khiến đối phương mất mặt, nào ngờ đối phương lại khó chơi như vậy.

- Qua Luân Toàn Phong!

Nam Cung Phàm khẽ quát một tiếng, trong cơ thể phun trào một luồng nội kình chấn động cao tần, cơn lốc dưới sự thao túng của khí tràng đột nhiên trở nên cuồng bạo, dâng trào khắp bốn phương tám hướng.

Cơn lốc cuồng bạo này ẩn chứa nội kình chấn động xoay tròn, đủ để nghiền nát một gian phòng

Chiêu thức này thật đáng sợ!

Triệu Phong chỉ cảm thấy lồng ngực khó chịu, cơn lốc cuồng bạo xoay tròn này như muốn hung hăng xé rách thân thể mình, thậm chí còn mơ hồ xâm nhập vào tạng phủ

- Đây chính là uy lực của võ học Thánh Phẩm sao?

Mắt trái của Triệu Phong hơi nheo lại, lập tức hiểu ra không khí xung quanh chính là do nội kình chấn động tạo thành, trên cơ bản đã rõ nguyên lý chiêu thức của Nam Cung Phàm.

Ngân Bích Quyết của hắn đã tu luyện tới tầng sáu đỉnh phong dù gặp phải lực trùng kích của cơn lốc này thì cũng không chút sứt mẻ gì.

Nam Cung Phàm kinh hãi giật mình, cảm giác Triệu Phong giống như

kim cương ngân bích, khó mà rung chuyển nổi.

Ổ!

Mắt trái của Triệu Phong đã hiểu ra nguyên lý và áo nghĩa của chiêu thức mà Nam Cung Phàm thi triển, phát hiện nó có chút tương đồng với “Quyển Phong Thức” trong “Tứ Phong Thức”, tuy cách làm khác nhau, thế nhưng lại cho ra kết quả giống nhau đến kỳ diệu.

Ngay lập tức, hắn mở ra mắt trái, thu toàn bộ tình cảnh Nam Cung Phàm thi triển “Qua Luân Toàn Phong” vào trong không gian của mắt trái.

Vụt...

Trong không gian của mắt trái lập tức hiện ra rất nhiều đoạn hình ảnh, chính là quá trình mà Nam Cung Phàm thi triển ra chiêu thức võ học Thánh Phẩm “Qua Luân Toàn Phong”.

Tình cảnh diễn ra trong không gian của mắt trái hết sức chậm rãi, thậm chí chậm gấp mấy chục lần quá trình Nam Cung Phàm thi triển, có thể xem xét kỹ từng chi tiết từ nhiều góc độ.

Rất nhanh, áo nghĩa của một chiêu này và “Quyển Phong Thức” mà Triệu Phong từng lĩnh ngộ, đã được xác minh là có tương quan với nhau.

Theo tu vi của Triệu Phong tiến bộ, hiện nay cũng đã lĩnh ngộ được bốn năm phần của “Quyển Phong Thức”.

- Điểm Tinh Ngũ Thức!

Thân hình Triệu Phong theo gió mà động phát động một chỉ bén

nhọn, trong hư không sinh ra một điểm tinh quang màu xanh, liên tục chớp động phá không mà ra, rực rỡ đến mê người.

Đột nhiên, uy năng công kích của Điểm Tinh chỉ đã được nâng lên một cấp độ hoàn toàn mới.

- Điểm Tinh chỉ tầng thứ năm!

Phong Ngâm Nguyệt và Triệu Vũ Phi đang quan chiến lập tức kinh hãi biến sắc.

Điểm Tinh chỉ cũng tương đối có danh tiếng tại Tương Vân quốc, rất khó tu luyện, mà cũng cực kỳ nguy hiểm.

Điểm Tinh chỉ có bảy tầng sau khi đột phá tầng thứ tư, cho dù không đột phá thất trọng võ đạo thì vẫn có thể ngưng phát cách không chỉ kình.

Tu luyện tới tầng thứ năm trở lên thì công kích như sao rực rỡ đầy trời, không chỉ uy lực lớn mà tốc độ công kích cũng tăng mạnh.

Càng đáng sợ hơn chính là Triệu Phong dường như đã nhìn ra sơ hở trong chiêu thức “Qua Luân Toàn Phong” của Nam Cung Phàm, công kích cường thế tuyệt luân của Triệu Phong đã phá tan lỗ hổng từng bước ép sát.

- Tên này làm sao làm được...

Nam Cung Phàm rốt cuộc đã biến sắc, hai tay dồn dập vung lên, sóng khí màu trắng ở khắp sung quanh dồn dập bùng nổ, cơn lốc không ngừng phát ra chấn động nổ tung

Phành phành phành...

Chấn động giữa hai người tạo thành một cái hố có đường kính hai ba mét, khí lưu cuồng quét ra hơn mười trượng bụi đất tung bay, uy thế khiến người khác phải sợ hãi.

Tại thời khắc mấu chốt này, tu vi của Nam Cung Phàm đã tăng lên tới cực hạn thất trọng thậm chí đã vượt qua Triệu Phong

Phịch...

Thân hình Triệu Phong lướt qua, hạ xuống đất, lông tóc thương tổn đôi chút. Ngân Bích Quyết của hắn đã đạt tới tầng thứ sáu đỉnh phong hầu như có thể bỏ qua mọi công kích mà Nam Cung Phàm áp chế dưới bát trọng

Trái lại, Nam Cung Phàm dường như có chút chật vật, đứng yên tại chỗ, ánh mắt trở nên sắc bén, một vòng sóng khí vô hình màu trắng bao phủ khắp toàn thân, giống như lồng khí lưu chuyển cục nhanh.

- Đa tạ!

Triệu Phong mỉm cười giảo hoạt, thân hình lóe lên, vô thanh vô tức trở lại chỗ ngồi.

- Triệu sư đệ! Tại sao ngừng đánh, luận bàn giữa chúng ta còn chưa chấm dứt mà.

Nam Cung Phàm có chút tức giận.

- Nam Cung sư đệ, vừa rồi ngươi đã bộc phát tu vi vượt qua Triệu sư đệ rồi thân là sư huynh, ngươi chẳng lẽ muốn lấy manh hiếp yếu sao?

Thanh âm của Dương Thanh Sơn vang lên rất đúng lúc.

Luận bàn giữa hai người đã có kết quả rõ ràng nếu trong tình huống tu vi ngang nhau, Nam Cung Phàm không thể nào chiến thăng được Triệu Phong thậm chí còn chịu chút thiệt thòi.

- Đúng là ta đã khinh địch rồi lần sau sẽ “chính thức luận bàn” với Triệu sư đệ. Nam Cung Phàm có chút hậm hực trở lại chỗ ngồi.

Chính thức luận bàn?

Triệu Phong đột nhiên suy nghĩ ý tứ của bốn chữ này.

Nếu như chính thức luận bàn, hiển nhiên Nam Cung Phàm sẽ không hề giữ lại mà phát huy toàn bộ tu vi bát trọng võ đạo của mình.

Trong đình viện, mấy vị sư huynh đệ đồng môn cũng bàn luận với nhau lại hoàn toàn không biết rằng toàn bộ quá trình vừa rồi đã bị một vài ánh mắt âm thầm nhìn thấy.

Trên đỉnh một tòa lầu các. Có hai thân ảnh đang ngồi, một là nam tử mặc thanh sam, và một là thanh niên chất phác.

- Diệp sư huynh. Triệu Phong này so với dự đoán còn lợi hại hơn. E rằng Ngân Bích Quyết của hắn đã tu luyện tới tầng thứ sáu đỉnh phong, Điểm Tinh chỉ là võ học hung hiểm, khó luyện hết sức mà cũng bị hắn tu luyện tới tầng năm. Hơn nữa, dường như hắn còn nắm giữ áo nghĩa của một vài tàn thức võ học Thánh Phẩm cao thâm nào đó.

Thanh niên chất phác cảm thấy hơi ngoài dự liệu.

- Ngươi cũng không nghĩ xem là ai đã chọn thiên tài này?

Diệp Lăng Vân tự đắc nói.

Vừa rồi hai người đã quan sát toàn bộ quá trình Triệu Phong và Nam Cung Phàm luận bàn. Hiển nhiên biểu hiện của Triệu Phong đã khiến hai người cảm thấy kinh hỉ ngoài dự liệu.

- Ừm, quả là có năng lực, thiếu chút nữa thì bổn Hầu đã nhìn lầm rồi. Một âm thanh trầm thấp vang lên bên tai hai người.

- Đúng vậy.

Thanh niên chất phác và Diệp Lăng Vân vô thức gật đầu.

A... Không đúng...

Ngay lập tức, hai người liền cảm thấy kinh hoàng, thất thanh hô:

- Sư tôn!

Quay đầu nhìn lại thì không thấy bất kỳ thân ảnh nào.

Thế nhưng thanh âm của Quảng Quân Hầu đã vang lên bên tai bọn họ hết sức rõ ràng.

Hai người đưa mắt nhìn khắp bốn phía, rốt cuộc cũng nhìn thấy Quảng Quân Hầu đang khoanh chân ngồi trên một cành cây đại thụ cách ngoài mấy trăm mét, cả người ẩn trong tán lá cây.

Khi tức trên người Quảng Quân Hầu phảng phất như hòa làm một thể với đại thụ, không nhìn kỹ thì căn bản khó có thể phân biệt được.

Tin tức luận bàn giữa sư huynh đệ đồng môn lần này chẳng những

lọt vào vào tai Diệp Lăng Vân và Tam Vệ, mà ngay cả Quảng Quân Hầu cũng biết chuyện này.

Chẳng qua ngẫm lại thì cũng bình thường, Quảng Quân Hầu vốn là "chưởng khống giả" cao nhất trong Quảng Lăng phủ, bất kể chút gió thôi cỏ lay nào cũng khó mà thoát khỏi sự kiểm soát của ông ta.

Huống chi, đối tượng mà ông ta chú ý còn là những tên đệ tử mà ông ta coi trọng nhất.

- Sư tôn tại sao lại coi trọng lần luận bàn này như vậy?

Tam Vệ và Diệp Lăng Vân liếc nhìn nhau, trong mắt lộ ra kinh hãi.

Ánh mắt Quảng Quân Hầu lại rơi lên người Bắc Mặc.

Trong quá trình luận bàn giữa sư huynh đệ đồng môn, biểu hiện của bản thân cũng không thể xem nhẹ, Phong Ngâm Nguyệt và Triệu Vũ Phi vừa mới tới cũng biết điều này, cho nên đều phát ra tiềm lực không nhỏ.

Mà biểu hiện của Triệu Phong lại càng khiến mọi người giật mình.

Đương nhiên, người mà Quảng Quân Hầu quan tâm nhất vẫn là đệ tử thân truyền Bắc Mặc.

- Bắc Mặc, rất lâu rồi chúng ta không luận bàn. Dương Thanh Sơn đề nghị.

Luận thực lực, Dương Thanh Sơn so với Nam Cung Phàm còn hơn nửa bậc, mà tuổi cũng gần với Băc Mặc.

Đám người Triệu Phong cũng lộ ra ánh mắt hứng thú.

Bắc Mặc trong mắt bọn họ, có thể nói là siêu cấp thiên tài, siêu cấp biến thái.

- Đơn đả độc đấu thật không có ý nghĩa.

Bắc Mặc đứng dậy, nhưng cũng không tham chiến.

- Ý ngươi là...

Hàng lông mày của Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm đều nhướng lên.

Triệu Phong cũng mơ hồ ý thức được ý đồ của đối phương.

- Năm người các ngươi, cũng lên đi.

Thanh âm của Bắc Mặc rất vững vàng phảng phất như đang thuật lại một chuyện hết sức bình thường

Cái gì! Cũng tiến lên?

Mấy người ở đây, bất kể là Nam Cung Phàm, Dương Thanh Sơn hay là ba người Triệu Phong đều kinh hãi biến sắc.

Ngay lập tức, Nam Cung Phàm và Dương Thanh Sơn đều lộ vẻ tức giận.

- Thế nào, các ngươi không dám?

Bắc Mặc chậm rãi đi tới trước mặt năm người.

- Được!

Phong Ngâm Nguyệt đột nhiên trở nên lạnh lùng, gia nhập vòng chiến.

Ngay sau đó, Dương Thanh Sơn, Nam Cung Phàm một trước một sau, kẹp Bắc Mặc ở giữa.

Ba người Triệu Phong có tu vi tương đối thấp thì đứng ở ngoài rìa, khoảng cách hơi xa một chút.

Thoáng chốc, bầu không khí nơi đây liền trở nên áp lực.

Quyết đấu trong đình viện lập tức chia thành hai phe.

Một phe là một mình Bắc Mặc, tu vi bát trọng võ đạo cực hạn.

Một phe khác chính là năm người Dương Thanh Sơn, Nam Cung Phàm, Phọng Ngâm Nguyệt, Triệu Phong Triệu Vũ Phi, hai người tu vi bát trọng võ đạo, ba người thất trọng võ đạo.

Như vậy không phải là có chút quá ngông cuồng hay sao? Triệu Phong đột nhiên này sinh nghi hoặc.

Lúc này, Diệp Lăng Vân và Tam vệ ở trên đỉnh tòa lầu các cũng ngừng thở, tập trung tinh thần.

- Qua Luân Thần Công!

Nam Cung Phàm dẫn đầu phát động công kích, trong lòng bàn tay của hắn bắn ra một luồng sóng khi vô hình màu trắng tạo thành cơn lốc, ập về phía Bắc Mặc.

Phù...

Lập tức, một luồng lực hút đáng sợ liền bao trùm lên người Bắc Mặc, nếu đổi lại là cường giả bát trọng bình thường có thể sẽ cảm thấy thân hình lay động bát ổn.

Thế nhưng Bắc Mặc vẫn đứng yên tại chỗ, tay áo tung bay, không chút sứt mẻ.

Hai chân của hắn phảng phất như cắm rễ trên mặt đất.

- Sơn Nhạc Băng!

Dương Thanh Sơn hét lớn một tiếng, lăng không bổ ra một chưởng, chưởng kình trầm trọng như núi, chấn động cát bụi không khí, mang theo một luồng áp bách như núi cao đổ xuống đánh thẳng về phía Bắc Mặc.

Hắn và Nam Cung Phàm, một người chủ công áp bách, một người phụ trợ kiềm chế, phối hợp như thiên y vô phùng (*).

(*) áo trời không kẻ hở.

Cũng lúc đó, công kích của ba người Triệu Phong cũng từ bên cạnh ập tới.

Điểm Tinh chỉ!

Huyễn Nguyệt Liệt Thiên!

Thiên Diệp Lăng Vũ!

Công kích của Triệu Phong Phong Ngâm Nguyệt, Triệu Vũ Phi theo ba hướng mà tới, thanh thế kinh người.

Uy lực công kích của Triệu Phong yếu hơn bát trọng võ đạo, nhưng công kích của Phong Ngâm Nguyệt và Triệu Vũ Phi thì lại tiếp cận Đại Sư bát trọng

Trong khoảnh khắc, công kích của năm vị thiếu niên thiên tài liền bao phủ lấy Bắc Mặc, giống như cuồng phong sấm sét.

- Đến rất hay! Ba Văn Hoàn Diệt...

Bắc Mặc đứng yên tại chỗ, hai tay bỗng nhiên mở ra, một luồng nội kình như cơn sóng màu đồng cổ tràn ra, chấn động như tiếng sấm, không khác gì mấy trăm con liệt mã đang chạy nhanh, quét ngang bốn phía, duy ngã độc tôn!

Phành phành phành...

Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm đứng mũi chịu sào, nội kình công kích phá không bộc phát, trong nháy mắt liền bị chôn vùi. Hơn nữa luồng nội kình như sóng gợn màu đồng cổ hết sức bá đạo bễ nghễ còn trực tiếp đánh bay bọn hắn ra ngoài.

Ọc...

Nam Cung Phàm ở giữa không trung thổ huyết, cánh tay Dương Thanh Sơn thì chấn động đến run rẩy, sắc mặt tái mét, chịu chút nội thương

Phành phành phành...

Dư âm của luồng nội kình gợn sóng màu đồng cổ vẫn chấn động cương liệt, đánh tan công kích cách không của ba người Triệu Phong

Triệu Vũ Phi và Phong Ngâm Nguyệt lập tức rên lên một tiếng, cả người bay ra ngoài, không gì cản nổi.

Phù...

Dư âm vẫn càn quét khắp nơi, bụi bặm nổi lên cuồn cuộn, gần như bao phủ mọi người trong đình viện, đồng thời che đi chân tướng hiện trường.

Chương 90: Thú triều đột kích (Thượng)

Khục khục!

Trên đỉnh tòa lầu các, thanh niên chất phác và Diệp Lăng Vân cũng bị bụi bặm cuồn cuộn kia bao phủ.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, trên mặt đều lộ vẻ kinh hãi, ngưng mắt nhìn động tĩnh bên dưới màn bụi bặm.

Trận giao phong giữa sáu đại thiên tài dưới sân, uy thể quả thực to lớn, toàn toàn sánh ngang với trận giao phong giữa cường giả cửu trọng võ đạo.

Giờ khắc này, ngay cả Quảng Quân Hầu đang ngồi trên cành cây đại thụ phía xa cũng chăm chú nhìn khu vực bụi bặm, trên mặt hiện ra một tia vui mừng.

Tại trung tâm của màn bụi bặm.

Bắc Mặc đứng yên tại chỗ, hai chân cắm vào mặt đất nửa tấc, những cây cối, đá tảng xung quanh hắn đều bị chấn nát bấy, trong tầm mắt, tất cả mọi thứ đều trở nên hoang tàn.

Xung quanh hắn, những thiếu niên khác đều mặt xám như tro, chặt vật không chịu nổi.

Trong đó, Nam Cung Phàm và Dương Thanh Sơn chính diện đối kháng đều bị nội thương, khí sắc không tốt lắm.

Mà Triệu Vũ Phi và Phong Ngâm Nguyệt ở bên ngoài công kích cũng bị đánh bay, chịu chút thương tích nhẹ.

Nhưng chỉ có một người ngoại lệ.

Tại khu vực ngoài rìa, vẫn có một thiếu niên đứng vững, y phục của hắn bay phất phới, trên người không có bất kỳ vết thương nào, chẳng qua sắc mắt hết sức ngưng trọng, hô hấp trở nên gấp gáp.

- Thực lực người này, e rằng so với phần lớn cường giả cửu trọng võ đạo còn khủng bố hơn...

Lồng ngực của Triệu Phong phập phòng, nhìn chằm chằm Bắc Mặc đứng tại trung tâm màn bụi bặm.

Từ chi tộc tiến vào chính tộc, liên tục chiến đấu khắp các chiến trường từ thành Vũ Dương cho tới quận Quảng Lăng, Triệu Phong chưa tùng gặp phải thiên tài nào đáng sợ như vậy.

Có lẽ, chỉ có thiếu niên thần bí Tân vô Ngân mà mình từng giao phong là có thể đem ra so sánh mà thôi...

Bụi bặm tản đi, cục diện trên sân vô cùng bắt mắt.

Bắc Mặc đứng yên tại chỗ, mặt không biểu tình, lạnh nhạt nói:

- Một kích vừa rồi, ta chỉ phát động sáu thành thực lực mà thôi.

Sáu thành thực lực?

Mấy vị thiên tài ở đây lập tức chấn động muốn nói gì đó, nhưng ngay cả một câu cũng không thốt ra nổi.

Đây chính là thực lực chân chính của Bắc Mặc?

Khóe miệng Phong Ngâm Nguyệt hiện ra một tia cay đắng hắn đã chân chính ý thức được tại sao Bắc Mặc lại có thể trở thành đệ tử thân truyền duy nhất của Quảng Quân Hầu, mà nhóm người mình thì chỉ có thể trở thành đệ tử ký danh.

Hắn không ngờ rằng chênh lệch giữa đệ tử thân truyền và đệ tử ký danh lại lớn như vậy.

Cũng khó trách đối phương lại được Quảng Quân Hầu coi trọng

- Chỉ mới một tháng không gặp mà Bắc Mặc sư đệ đã trở nên mạnh mẽ như vậy, thực lực so với ta và ngươi cũng không xê xích bao nhiêu.

Diệp Lăng Vân khẽ thở dài, nói.

Trong đình viện lầu các, một đám thiếu niên đều á khẩu không nói nên lời.

Một mảnh tĩnh mịch...

Ở trên đại thụ, Quảng Quân Hầu với vẻ mặt vui mừng nhìn về phương xa, lẩm bẩm:

- Sắp rồi, thời cơ sắp đến rồi...

Nửa ngày sau...

Trong đình viện lại khôi phục như cũ.

- Haizz, Bắc Mặc sư đệ, chúng ta đã lĩnh giáo rồi.

Dương Thanh Sơn có chút bất đắc dĩ, thần sắc đầy vẻ chán chường.

Nam Cung Phàm cũng cảm thấy bất lực, trong mắt hiện lên vài tia ghen ghét và không cam lòng.

Triệu Phong và Triệu Vũ Phi thì ngược lại, cũng khá bình thường bởi vì tu vi của bọn họ còn kém xa Bắc Mặc.

- Triệu sư đệ.

Đột nhiên, Bắc Mặc lên tiếng, ánh mắt rơi lên người Triệu Phong

Ừm?

Triệu Phong khẽ giật mình, có chuyện gì vậy?

Ánh mắt của mấy vị thiếu niên thiên tài ở đây cũng rơi lên người hắn.

- Vừa rồi, một chỉ đó là do ngươi phát ra sao?

Bắc Mặc nhìn Triệu Phong chằm chằm, ống tay áo bay phất phơ.

Mọi người lập tức tập trung nhìn, chỉ thấy trên tay áo của Bắc Mặc có một lỗ nhỏ bằng ngón trỏ.

Đương nhiên, cái lỗ nhỏ này chỉ xuất hiện trên tay áo của Bắc Mặc, còn cánh tay của hắn thì vẫn trắng trẻo không tì vết.

Làm sao có thể?

Dù vậy thì mọi người trên sân cũng giật mình.

Lúc mọi người giao phong Bắc Mặc có thể nói là bễ nghễ vô củng, “Sóng khí” giống như lưới trời tuy thưa mà khó lọt, ngay cả công kích của Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm cũng không thể tới gần người Bắc Mặc được.

Trong ánh mắt mắt kinh ngạc của mọi người, Triệu Phong mỉm cười nói:

- Có lẽ là may mắn mà thôi.

May mắn?

Trong mắt Dương Thanh Sơn lộ ra nghi vấn, dường như trong số những người vây công Bắc Mặc, chỉ có Triệu Phong là không tổn thương lông tóc chút nào.

Không chỉ vậy, công kích của hắn lại có thể đánh trúng sơ hở trong công pháp của Bắc Mặc, khiến cho ống tay áo của Bắc Mặc lưu lại một lỗ nhỏ.

Nếu như có thể làm được một trong hai chuyện này, có lẽ còn có thể quy cho may mắn, nhưng nếu như làm được cả hai chuyện thì xác xuất may mắn quả thật bé nhỏ hết sức.

- Ồ?

Diệp Lăng Vân và Tam Vệ âm thầm quan chiến cũng cảm thấy giật mình.

Lúc trước giao phong quá hỗn loạn, cho nên bọn họ cũng không chú ý đến những chi tiết này.

Ngược lại Quảng Quân Hầu ở trên cành cây đại thụ phía xa thì lại quan sát rõ, trong mắt lóe lên tinh quang lẩm bẩm:

- Khả năng xem xét không thể tưởng tượng, dưới loại tình cảnh hỗn loạn như vậy mà vẫn có thể nắm bắt được sơ hở thoáng xuất hiện trên người Mặc nhi, dùng chỉ kình cách không đánh trúng mục tiêu.

Hoàn toàn nhìn ra chân tướng quá trình, ngoại trừ Triệu Phong và Bắc Mặc là người trong cuộc ra, thì chỉ có một mình Quảng Quân Hầu mà thôi

Nhưng đó là sau khi Quảng Quân Hầu phân tích mới nhận ra, lúc trước ông ta cũng không chú ý tới chi tiết này.

- May mắn sao?

Bắc Mặc cũng không truy cứu nữa, nhưng trong lòng hơi có chút không thoải mái.

Hắn dùng sức một mình chấn nhiếp năm vị thiên tài cực hạn, vốn có thể xem là “kết thúc hoàn mỹ”.

Chỉ tiếc rằng lại xuất hiện “dị số” Triệu Phong chẳng những đối phương không bị thương mà còn có thể lưu lại trên ống tay áo của hắn một lỗ thủng

Đây có thể nói là “vết nhơ” duy nhất.

Từ khi được Quảng Quân Hầu thu làm đệ tử thân truyền, hầu như hắn chưa từng thua người khác ở bất kỳ lĩnh vực nào.

Nhưng từ khi gặp được Triệu Phong kỷ lục đó đã bị phá.

Lúc trước là thua Triệu Phong ở phương diện trí nhớ, bây giờ lại bị hắn làm cho “kết thúc hoàn mỹ” lưu lại một vết nhơ.

Một hồi luận bàn hữu nghị giữa đồng môn xem như dừng lại tại đây.

Diệp Lăng Vân, Tam Vệ và Quảng Quân Hầu đứng sau quan sát một màn vừa rồi cũng lần lượt rời đi.

Trận luận bàn này đã khiến cho những đệ tử môn hạ của Quảng Quân Hầu thu hoạch rất lớn, tất cả đều vội vàng trở về bế quan tìm hiểu.

Trên đường trở về, trong đầu Triệu Phong vẫn hiển hiện một kích vô địch tràn đầy bễ nghễ của Bắc Mặc.

Thật sự quá mạnh mẽ!

Triệu Phong hoàn toàn không tìm ra phương pháp chính diện chống đỡ.

Hơn nữa, một kích bễ nghễ đó chẳng qua chỉ mới là sáu thành thực lực của Bắc Mặc.

Triệu Phong mở ra mắt trái, quan sát Bắc Mặc. Tu vi của đối phương đã tiếp cận cửu trọng võ đạo. Tu luyện Võ Đạo Nội Kình hết sức đặc thù, uy năng và đẳng cấp còn hơn cả Quy Nguyên Khí Quyết của mình.

Trải qua phân tích, hắn đã xác định Bắc Mặc ít nhất tu luyện hai ba môn võ học Thánh Phẩm.

Trong đó “Ba Văn” so với võ học Thánh Phẩm bình thường còn mạnh mẽ hơn vài phần.

Điều này khiến Triệu Phong ý thức được một điều, đó là trong võ học Thánh Phẩm cũng có phần chia cao thấp.

Rất nhanh, hắn liền nhớ đến phân chia đẳng cấp võ học Thánh Phẩm mà mình đã từng nhìn thấy trong Tàng Thư Các.

- Võ học Thánh Phẩm, chia làm hạ cấp, trung cấp, cao cấp và đỉnh cấp. Ngày trước, những võ học Thánh Phẩm mà ta nhìn thấy trong "lầu Thánh Phẩm", có lẽ đều chỉ là Thánh Phẩm hạ cấp.

Trong đầu Triệu Phong liền hiện ra một lượng lớn tin tức.

Hai ngày trước, hắn ở trong Tàng Thư Các đã "thu hoạch" được một lượng lớn học thức, lịch duyệt tăng mạnh, chăng qua vẫn có rất nhiều học thức mà hắn chưa tiêu hóa.

Sau khi trở về, Triệu Phong bắt đầu tìm hiểu những tâm đắc của trận so tài ngày hôm nay, thu được lợi ích không nhỏ.

Đặc biệt là "Tùy Phong Thức" trong "Tứ Phong Thức", hắn đã lĩnh ngộ được tinh túy trong đó.

Không chỉ vậy, "Quyển Phong Thức" của Triệu Phong cũng có bước đột phá lĩnh ngộ. Phù...

Triệu Phọng vận chuyển nội kình Quy Nguyên hai tay nhẹ nhàng vũ động, quanh người truyền đến tiếng xé gió, nội kình dẫn động kình phong xoay tròn, điên cuồng gào thét.

Điểm Tinh chỉ!

Triệu Phong điểm ra một chỉ, quanh người phát ra tiếng gió hú, một

chỉ vô cùng đơn giản lại bộc phát khí thế to lớn, phảng phất dẫn động kình phong bốn phía, tạo thành trùng kích mang tính phạm vi.

- Thì ra là vậy, “Tùy Phong Thức” có hiệu quả đối với thân pháp bộ pháp, mà “Quyển Phong Thức” thì lại có thể tăng cường uy lực và thanh thế của chiêu thức, thậm chí còn có thể tạo thành uy năng mang tính phạm vi.

Triệu Phong đột nhiên hiểu ra.

Tứ Phong Thúc, theo thứ tự là: Tùy Phong Thức, Quyển Phong Thức, Tàn Phong Thức, Liệt Phong Thức.

Thức sau so với thức trước càng thâm ảo hơn, uy lực cũng càng lớn hơn.

Trước mắt, Triệu Phong mới chỉ nắm giữ Tùy Phong Thức, còn Quyển Phong Thức cũng chỉ lĩnh ngộ được năm sáu phần.

Nếu như hắn đoán không sai thì Tàn Phong Thức và Liệt Phong Thức tiếp theo đều thuộc về chiêu thức công kích mạnh mẽ.

Vài ngày tiếp theo, Triệu Phong phần lớn dành trọn thời gian để lĩnh ngộ.

Một ngày nọ...

Triệu Phong từ trong lĩnh ngộ tỉnh lại, mở to mắt.

- Triệu công tử, Diệp Lăng Vân đại sư truyền đến tin tức, có lệnh triệu tập mọi người. Ngoài cửa truyền đến âm thanh vội vàng của người hầu.

Bình thường, nếu không có chuyện gì khẩn cấp thì người hầu sẽ không đến quấy rẩy hắn.

Còn lần này, dường như có chuyện gì đó không bình thường

Triệu Phong bước ra khỏi phòng đi tới địa điểm mà người hầu miêu tả.

Nơi tập trung chính là ở Thiên Vệ Doanh.

Chỉ trong chốc lát, Triệu Phong đã đi tới tòa lầu các chính giữa Thiên Vệ Doanh.

Lúc hắn đi tới, trong lầu các đã có không ít người đang ngồi.

Hai người cầm đầu chính là thanh niên chất phác và Diệp Lăng Vân.

Tiếp đó chính là đệ tử ký danh của Quảng Quân Hầu và mười tên thiếu niên thiên tài mới của “Thập Thiên Vệ”.

Một lát sau, Bắc Mặc và Dương Thanh Sơn cũng đã tới.

Tất cả mọi người đều tới đông đủ.

- Tam Vệ đại nhân, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Một thiếu niên hỏi.

Thanh niên chất phác nói:

- Lần này có chút liên quan tới nhiệm vụ tiêu diệt đạo phỉ lần trước.

Nhiệm vụ tiêu diệt đạo phỉ?

Triệu Phong lập tức giật mình, lần trước, tại khu vực khấu loạn, không phải những đạo phỉ kia đã bị diệt gần sạch hay sao?

Tất cả những thiếu niên ở đây cũng lộ vẻ nghi hoặc.

Triệu Phong thoáng nghĩ, nếu như chỉ đơn thuần là tiêu diệt đạo phỉ thì cũng không cần phải xuất động đệ tử của Quảng Quân Hầu, thậm chí ngay cả đệ tử thân truyền Bắc Mặc cũng tới.

- Chuyện là như vậy, ngay tại khu vực mà lần trước các ngươi làm nhiệm vụ tiêu diệt đạo phỉ, trong khu vực giáp ranh với Hoành Vân Thiên Lâm, đột nhiên có một lượng lớn hung thú và dã thú tập kích thôn trấn phụ cận, thậm chí còn hình thành quy mô “Thú triều”, mục đích tiến thẳng về phía quận Quảng Lăng.

Diệp Lăng Vân liền nói rõ nguyên nhân.

Thú triều?

Tất cả thiếu niên ở đây đều lập tức giật mình.

Khu vực khấu loạn làm sao có thể vô cớ phát sinh thú triều?

Triệu Phong không khỏi trầm tư, chợt nhớ tới tình cảnh ngày trước mình truy kích tên thủ lĩnh Tàn Lang trong Hoành Vân Thiên Lâm.

Lúc ấy, khi đuổi vào trong Hoành Vân Thiên Lâm, mắt trái của Triệu Phong đã nhìn thấy “người đội nón rộng vành” đáng sợ, thậm chí còn có những hung thú cao cấp đột nhiên vô cớ xuất hiện.

- Quy mô thú triều không phải chuyện đùa, có một lượng lớn hung thú cấp thấp, còn có một số hung thú cao cấp đã phá hủy rất nhiều

thôn trấn, thậm chí còn uy hiếp tới quận Quảng Lăng.

Thần sắc của Diệp Lăng Vân đột nhiên trở nên ngưng trọng.

Hung thú cao cấp?

Rất nhiều thiếu niên ở đây đều không khỏi run sợ.

Đối với những hung thú cao cấp khủng bố, không thiếu những tin đồn về chúng xuất hiện.

Thậm chí Triệu Phong đã từng tự mình trải nghiệm, lúc trước gặp phải “Song Dực Kiếm Xỉ Hổ”, “Huyết sắc Cự Mãng”, trong Hoành Vân Thiên Lâm, đó là loại tồn tại khủng bố gì? Mỗi một con đều có lực lượng hủy diệt một thôn trang, thậm chí còn có thể uy hiếp được thành nhỏ như thành Vũ Dương.

- Quận Quảng Lăng đã phái quân đội và võ giả ngăn cản, nhưng nhân thủ vẫn không đủ. Lần thú triều này cũng là một cơ hội tốt để các ngươi rèn luyện. Quảng Quân Hầu hạ lệnh, phái các ngươi đi trợ giúp phòng thủ.

Thanh niên chất phác đã nói rõ dụng ý.

Trợ giúp phòng thủ?

Đám thiếu niên nghe vậy, lập tức thở phào một hơi, không ít người còn lộ vẻ hưng phấn.

- Thông qua chiến đấu thực tế, có thể đề thăng thực lực và kích phát tiềm lực.

Tâm tính của Triệu Phong ngược lại rất lạc quan và tích cực.

Lúc mọi người ở đây đều đang nhao nhao nghị luận.

Tu... U... U...

Trên không trung quận Quảng Lăng, đột nhiên truyền tới một tiếng kêu bén nhọn, khiến mọi người kinh sợ.

- Tình huống thế nào rồi? Chẳng lẽ hung thú đã giết vào quận Quảng Lăng?

Trong lòng Triệu Phong máy động.

Mắt trái của hắn trong nháy mắt nhìn ra ngoái hai ba mươi dặm. Liền nhìn thấy một con chim màu vàng khổng lồ đang giương cánh bay lượn khí thế nuốt mây nhả khói, thanh thế hùng vĩ, so với Song Dực Kiếm Xỉ Hổ mà hắn từng nhìn thấy còn mạnh mẽ hơn nhiều lần.

Chương 91: Thú triều đột kích (hạ)

- Kétttttt!

Một đạo thanh âm bén nhọn lệ minh vang lên, khiến cho tất cả các nhân loại xa gần bên trong quận thành Quảng Lăng cũng đều khí huyết chấn động, hai tai đau nhức.

Phốc! Phốc!

Một vài nhân loại không có tu luyện võ đạo nhất thời choáng váng ngã xuống mặt đất.

Mắt trái Triệu Phong có được thị giác siêu cường, cách xa từ hai ba mươi dặm, hắn đã nhìn thấy rõ ràng hình dáng của đầu kim điểu khổng lồ kia.

Từ xa nhìn lại, đó là một đầu phi ưng kim sắc khổng lồ, cùng loại với Thiết Trác Ưng mà trước đây Triệu Phong ở trong Hoành Vân Thiên Lâm đã từng đụng phải. Nhưng thể tích của nó còn lớn hơn Thiết Trác Ưng rất nhiều, hai cánh dang ra, rộng chừng hơn mười thước.

- Không xong! Đó chính là Kim Trác Ưng Vương uy danh hiển hách trong Hoành Vân Thiên Lâm, được xưng là bá chủ thiên không!

Trong thành cũng có vài võ giả đã nhận ra được lai lịch của cự ưng kim sắc kia.

Kim Trác Ưng Vương, Hung thú cao cấp, thực lực ít nhất tương

đương với cường giả cửu trọng võ đạo của nhân loại.

Vù phốc…

Kim Trác Ưng Vương bay lướt qua bên trên tường thành một cái, tàn ảnh kim sắc nhất thời đảo quét qua.

- A a a…

Trong nháy mắt đã có bảy tám võ giả nhân loại bị đánh chết tươi, huyết nhục mơ hồ.

Trong số mấy võ giả nhân loại bị đánh chết kia, người có tu vi cao nhất đạt tới thất trọng võ đạo, căn bản không có chút lực phản kháng, thậm chí ngay cả quỹ tích phi hành của Kim Trác Ưng Vương cũng không thể nhìn thấy được.

Vù vù vù!

Đúng lúc này, trên bầu trời xa xa đột nhiên vọt tới một mảnh quang điểm kim sắc chằng chằng chịt chịt!

Cẩn thận quan sát lại, đám võ giả trên tường thành nhất thời không rét mà run, sắc mặt tái nhợt, giống như là bị hóa đá vậy!

Một mảnh quang điểm kim sắc chằng chằng chịt chịt kia, chính là hơn trăm ngàn đầu Kim Trác Ưng! Có lớn có nhỏ, thuần một sắc là Hung thú, thực lực thấp nhất cũng tương đương cấp bậc Võ giả của nhân loại!

- Nhanh phòng thủ!

- Thú Triều tập kích! Mau nhanh báo lại cho Quảng Lăng phủ biết!

Phụ cận bên ngoài quận Quảng Lăng nhất thời một mảnh hỗn loạn khủng hoảng, phảng phất như là lâm vào tận thế vậy.

o0o

Thiên Vệ Doanh, trong lầu các trung tâm.

Các thiếu niên thiên tài ở đây cũng mơ hồ nghe được thanh âm chim kêu bén nhọn chấn nhiếp tâm thần kia.

Nhưng mà bọn họ không có được thị giác siêu cường của Triệu Phong, không thể nhìn thấy được một màn kinh tâm động phách cách đó ba mươi dặm.

- Xem ra có Hung thú cao cấp cường đại giết đến Quận Quảng Lăng rồi!

Diệp Lăng Vân dường như có cảm ứng, liếc mắt nhìn ra bên ngoài Quận thành.

- Không cần nhiều lời! Bắt đầu từ bây giờ, các ngươi lập tức gia nhập phòng thủ, phụ trợ đối kháng Thú Triều! Chém giết Hung thú, đồng dạng cũng có điểm chiến công. Chém giết Hung thú bình thường, đạt được một điểm chiến công. Chém giết Hung thú cao cấp, đạt được hai mươi điểm chiến công…

Thanh niên chất phác phân phó.

Sau khi giải thích, sắp xếp cẩn thận, thanh niên chất phác cùng với Diệp Lăng Vân dẫn dắt chúng thiếu niên thiên tài đi ra ngoài Quận Quảng Lăng.

Đến khi đi tới gần tường thành, chúng thiếu niên nhất thời sợ hãi đến ngây người.

Phụ cận tường thành, trong tầm nhìn khắp nơi đều là chằng chằng chịt chịt đủ các loại dã thú, Hung thú. Trên trời, dưới đất không nơi nào là không có.

Chỉ là cấp bậc Hung thú, cũng đã có đến mấy ngàn đầu, còn đám dã thú bình thường khác, ít nhất cũng có hơn mười vạn đầu!

- Thật đáng sợ! Đám Hung thú này hoàn toàn có thể đồ sát cả Quận Quảng Lăng đấy!

Diệp Lăng Vân hít sâu một hơi.

Cũng may, các võ giả cùng quân đội của Quận Quảng Lăng hiện tại đã tới đây, trú đóng ở phụ cận của tường thành, không ngừng ngăn cản, đồ sát đám Hung thú, dã thú đến tấn công Quận thành.

Nhưng chân chính khó chơi nhất chính là đám Kim Trác Ưng ở trên không trung, cùng loại với Thiết Trác Ưng mà Triệu Phong từng gặp qua. Lông chim toàn thân của chúng cứng cỏi như kim loại, cung tiễn bình thường rất khó phá vỡ được tầng phòng ngự của chúng.

Có thể nói, Kim Trác Ưng chính là chủng loại tiến hóa cao cấp hơn của Thiết Trác Ưng.

Leng keng! Đinh đinh!

Mưa tên đầy trời của quân đội Quận Quảng Lăng rơi lên trên người của Kim Trác Ưng, phát ra thanh âm kim loại va chạm không ngớt.

Những tiễn thủ cấp bậc dưới Võ Giả, mũi tên bắn ra căn bản không

thể phá vỡ được phòng ngự của đám Kim Trác Ưng kia.

Vù…

Triệu Phong lấy ra Kim Lũ Cung, một mũi tên bắn ra, trên trời nhất thời rớt xuống hai đầu Kim Trác Ưng.

Nhất tiễn hạ song điêu!

Một ít các xạ thủ ở gần đó đều liếc mắt nhìn sang, phát hiện vị Thần tiễn thủ vừa mới lập công không ngờ chỉ là một gã thiếu niên mười ba, mười bốn tuổi, tất cả đều không khỏi giật mình.

- Mọi người nhanh chóng gia nhập chiến đấu! Cung tiễn thủ đối phó với phi cầm trên không trung, các võ giả khác cùng với quân đội phóng ra, nghênh chiến đám Hung thú, dã thú bên ngoài!

Tướng lãnh của quân đội Quận Quảng Lăng phát ra mệnh lệnh, chỉ huy chiến đấu.

Lực lượng của quân đội đối phó với dã thú bình thường xem như còn có thể…

Nhưng đối phó với Hung thú, còn cần phải dựa vào các cường giả, võ giả bên trong Quận thành.

- Mọi người, lên!

Đám thiếu niên Thiên Vệ Doanh đều gia nhập vào chiến đấu, phụ trợ Quận thành phòng thủ.

Thú Triều đột kích, chính là cơ hội rèn luyện thực chiến quý giá, có năng lực lập chiến công, đám thiếu niên thiên tài này tự nhiên khẩn

trương mà hưng phấn.

Đám đệ tử của Quảng Quân Hầu thật ra rất thong dong trấn định, thân ảnh không ngừng lóe lên, chém giết đám Hung thú, dã thú tiếp cận tường thành.

Đám người Nam Cung Phàm, Phong Ngâm Nguyệt, Triệu Vũ Phi tu vi cũng đều đạt tới thất trọng võ đạo trở lên. Mỗi một chiêu đánh ra đều có thể diệt sát hơn mười đầu dã thú, Hung thú bình thường đều là một chiêu trí mạng.

Nhưng mà số lượng Hung thú, dã thú vô cùng đông, trong đó Hung thú cao cấp không hề ít, theo chiến đấu kéo dài, chém giết càng lúc càng kịch liệt hơn.

Vèo vèo vèo!

Triệu Phong liên tục kéo động Kim Lũ Cung, mỗi một mũi tên bắn ra, thường xuyên bắn chết hai, thậm chí là ba đầu Hung thú phi cầm, tiễn thuật siêu tuyệt, khiến cho đám tiễn thủ gần đó cũng đều giật mình không thôi.

Có lẽ là bởi vì hắn bắn chết quá nhiều đồng loại phi cầm, cho nên trên bầu trời, một ít Hung thú phi cầm, hai mắt đều đỏ lên, điên cuồng đánh về phía Triệu Phong.

- Cẩn thận!

Đám võ giả tiễn thủ ở gần đó đều kinh hô thất thanh, nhắc nhở Triệu Phong.

- Mấy tên súc sinh này cũng biết báo thù à?

Triệu Phong cũng có chút kinh ngạc, nhưng lại không chút sợ hãi, mắt trái đột nhiên mở ra.

Điểm Tinh Chỉ!

Đầu ngón tay của Triệu Phong liên tục điểm ra, biến ảo thành một mảnh tinh quang đầy trời, cực kỳ tinh mỹ. Đám Hung thú phi cầm tiếp cận hắn, còn chưa kịp tiếp cận, đều rơi xuống bỏ mình cả.

Chẳng qua, cái này cũng dẫn phát sự chú ý của đám Hung thú rất cường đại trên không trung.

- Kétttt!

Đột nhiên, trên bầu trời chợt truyền đến thanh âm hú dài bén nhọn. Một đầu Kim Trác Ưng cao cấp mang theo khí thế tràn đầy, dẫn đầu hơn mười đầu Kim Trác Ưng bình thường đánh thẳng về phía Triệu Phong.

- Mau nhanh ngăn chúng lại!

Các võ giả ở phụ cận tường thành rất nhanh đều biến sắc.

Đặc biệt đầu Kim Trác Ưng cao cấp kia, thực lực có thể so sánh với bát trọng võ đạo, dẫn dắt theo một đám Kim Trác Ưng, một khi vọt tới bên trong thành, chắc chắn sẽ tạo thành thương vong thảm trọng.

Điểm Tinh Chỉ! Quyển Phong Thức!

Ánh mắt Triệu Phong đột nhiên sắc bén, điểm ra một mảnh chỉ kình thanh ngân đầy sao lung linh, cùng với một mảnh gió lốc bùng nổ, không ngờ lại sản sinh ra một lực trùng kích phạm vi lớn!

Phốc phốc phốc!

Nhất thời năm, sáu đầu Kim Trác Ưng liền rơi xuống mặt đất.

Khiến kẻ khác phải khiếp sợ chính là, gần như tại chỗ yếu hại nơi cổ họng của mỗi một đầu Kim Trác Ưng đều bị chỉ kình xuyên thủng, không thể tưởng tượng nổi độ chính xác kinh người ấy!

Phành…

Triệu Phong cùng đầu Kim Trác Ưng cao cấp kia mạnh mẽ đối kích với nhau. Thân hình không ngừng rung động, khí huyết nhộn nhạo.

Hai đạo thân ảnh rất nhanh tách ra.

Triệu Phong toàn thân trở ra, còn đầu Kim Trác Ưng cao cấp kia thì bị hất văng ra ngoài, bay trở về thiên không.

- Thực lực thiếu niên này thật mạnh! Tuổi còn nhỏ mà đã đạt tới thất trọng võ đạo!

Một vài võ giả đóng ở tường thành đều sợ hãi than thở không thôi.

Còn Triệu Phong thì lại kinh dị với thực lực của Kim Trác Ưng cao cấp kia, hoàn toàn so sánh được với đầu Song Dực Kiếm Xỉ Hổ lúc trước hắn gặp phải ở Hoành Vân Thiên Lâm! Thực lực tương đương với bát trọng võ đạo, thậm chí tiếp cận cửu trọng!

Bởi vì biểu hiện tiễn thuật xuất sắc, cho nên Triệu Phong tiếp tục cùng với một vài võ giả cung tiễn thủ trên tường thành phối hợp với nhau công kích.

Mấy tên cung tiễn thủ này, đối với tiễn thuật của Triệu Phong gần

như là bội phục sát đất.

Mỗi một mũi tên của Triệu Phong bắn ra, gần như không hề thất bại, phần lớn thời điểm đều là một tiễn bắn chết ít nhất hai đầu Hung thú phi cầm.

- Grào!

Bên ngoài cửa thành truyền đến thanh âm rống to kinh hồn. Sau Kim Trác Ưng Vương, lục tục xuất hiện năm sáu đầu Hung thú cao cấp có thể so sánh với cường giả cửu trọng võ đạo, hoặc xưng là Hung thú đỉnh phong thì thích hợp hơn.

Hung thú đỉnh phong, thực lực ít nhất cũng tương đương Đại Sư cửu trọng võ đạo nhân loại. Mỗi một lần phát động công kích, cũng có thể lấy đi hơn mười mạng người.

Mắt trái của Triệu Phong vừa nhìn thấy đầu Hung thú đỉnh phong này, liền lập tức vội vàng né tránh ra thật xa.

Hung thú đỉnh phong, thực lực tuyệt đối cao hơn không chỉ một cấp bậc so với Song Dực Kiếm Xỉ Hổ mà hắn gặp được trong Hoành Vân Thiên Lâm trước đây.

- Ba Văn Chấn Sát!

Giữa không trung chợt truyền đến một tiếng rống lớn. Thân ảnh một gã thiếu niên lao ra, đón đánh một đầu Hung thú đỉnh phong.

Rầm rầm! Phịch phịch!

Một gã thiếu niên nho nhỏ, thế nhưng lại cùng với một đầu Hung thú đỉnh phong đối kháng, hơn nữa còn chẳng phân biệt được cao thấp.

Đám võ giả ở phụ cận nhất thời trong lòng rung động.

Bắc Mặc!

Đám người Triệu Phong cũng nhìn thấy đạo thân ảnh quen thuộc kia. Lấy tu vi Bát trọng cực hạn đối kháng với Hung thú đỉnh phong!

Lực sát thương của Hung thú đỉnh phong thật sự là vô cùng đáng sợ, một khi lọt được vào bên trong thành, thì căn bản không thể nào chế ngự nổi!

Vù vù vù…

Đám cường giả cửu trọng võ đạo như Diệp Lăng Vân, thanh niên chất phác, toàn bộ đều bay vọt ra khỏi tường thành, hư không mượn lực, đón đánh mấy đầu Hung thú đỉnh phong kia.

Một trận chiến này, Quận Quảng Lăng đã xuất động tổng cộng năm sáu cường giả cửu trọng võ đạo, số lượng so với Hung thú đỉnh phong cơ bản là ngang hàng.

Nhưng mà đầu Kim Trác Ưng Vương ở trên không trung, bay vút tận trời cao, gần như không có đối thủ. Ngay cả cường giả cửu trọng võ đạo đỉnh phong cũng không thể nào đạt tới được độ cao của nó.

Cường giả cửu trọng võ đạo tuy mạnh, thế nhưng vẫn không thể nào siêu thoát được gông cùm xiềng xích của nhân thể, bay lên không trung bay lượn, càng khó cùng với Kim Trác Ưng Vương đại chiến trên không trung.

- Mấy con súc sinh này!

Đám cường giả võ đạo trên tường thành cảm thấy hết sức đau đầu và bất lực đối với Kim Trác Ưng trên bầu trời.

Nếu như là Hung thú bình thường, với thực lực của phần đông võ giả tại Quận Quảng Lăng, hoàn toàn có thể liên hợp giết chết.

Thế nhưng mà Kim Trác Ưng ở trên không trung bay lượn, tốc độ cực nhanh, cánh chim như kim thiết, lực phòng ngự kinh người.

Dưới sự dẫn dắt của Kim Trác Ưng Vương, trăm ngàn đầu Kim Trác Ưng xung quanh, thuần một sắc Hung thú, lui tới xuyên toa không ngừng trên tường thành.

- A a a…

Mỗi một lần xuyên toa, cũng đều sẽ mang theo tính mạng của đại lượng võ giả, binh lính bên trên tường thành.

- Triệu tập các Cung tiễn thủ trong thành, đối phó với mấy con phi cầm này…

Trên Quận Quảng Lăng, một gã trung niên mặt chữ điền mặc ngân khải giáp, đứng ở trên thành lâu, phát ra mệnh lệnh.

Trung niên ngân khải mặt chữ điền kia, chính là Đại Thống lĩnh của Quận Quảng Lăng, một thân tu vi đạt tới cửu trọng võ đạo đỉnh phong, chiến lực gần như vô địch nơi này.

Cách đây không lâu, vị Thống lĩnh ngân khải này đã từng chém chết một đầu Hung thú đỉnh phong, khiến cho sĩ khí bên phía Quận thành đại thịnh.

Nhưng mà, đối mặt với đầu Kim Trác Ưng Vương đang bay lượn

trên không trung, vị Thống lĩnh ngân khải này cũng có chút thúc thủ vô sách.

Kim Trác Ưng Vương, bất luận tốc độ hay phòng ngự cũng đều mạnh mẽ hơn so với cường giả cửu trọng võ đạo bình thường, hơn nữa lại còn rong ruổi trong không trung, căn bản không cùng hắn chính diện đối kháng.

- Hằng Thống lĩnh, nếu không giết chết Kim Trác Ưng Vương, phương diện phòng thủ của Quận thành sẽ khó có thể ứng phó, lâm vào bị động!

Cả người Diệp Lăng Vân toàn bộ đều là máu, bay xuống gần tường thành, thở gấp hào hển, nói.

Mới vừa rồi, Diệp Lăng Vân đã đánh chết một đầu Hung thú đỉnh phong, mà bản thân hắn cũng bị thương không nhẹ.

- Kétttt!

Đột nhiên, Kim Trác Ưng Vương chợt hóa thành một đạo nộ phong kim sắc, nhanh như tia chớp đánh thẳng về phía một vị cường giả nhân loại trên chiến trường.

Vị cường giả nhân loại nọ, chính là một vị cường giả cửu trọng võ đạo.

- Cẩn thận!

Đám người Thống lĩnh ngân khải, Diệp Lăng Vân ở đằng xa lớn tiếng nhắc nhở.

Gã cường giả cửu trọng võ đạo nhân loại kia đang cùng với một đầu

Hung thú đỉnh phong khác quần ẩu, chợt nghe thanh âm gió rít kéo tới, thầm nghĩ không xong.

Xuy! Phốc!

Kim Trác Ưng Vương vũ động kim trảo sắc bén, mang theo hàn mang phiếm động, một kích đã phá vỡ nội kình hộ thể của gã cường giả cửu trọng võ đạo kia.

- A!

Vị cường giả cửu trọng võ đạo nhân loại kia, kêu thảm một tiếng, dưới sự giáp công của hai đầu Hung thú đỉnh phong, thân thể bị xé thành mảnh nhỏ trong nháy mắt.

Nhìn thấy tình cảnh kia, Triệu Phong ở trên tường thành, lập tức cảm thấy trái tim nhất thời lạnh lẽo.

Súc sinh đáng chết!

Sắc mặt Thống lĩnh ngân khải cùng với Diệp Lăng Vân nhất thời đại biến, nghiến răng một cái.

- Hằng Thống lĩnh, bất luận phải trả bất cứ giá nào, nhất định phải giết chết đầu súc sinh này!

Trên mặt Diệp Lăng Vân nhất thời hiện lên một tia hàn khí lạnh lẽo.

Muốn bồi dưỡng một vị cường giả cửu trọng võ đạo nhân loại, độ khó khăn cực lớn. Một ít thành trì bình thường, mấy chục năm cũng khó sinh ra được một người.

- Nhất định cần phải dẫn dụ nó xuống gần mặt đất, sau đó mới mai

phục giết chết được!

Hằng Thống lĩnh lâm vào suy tư.

- Nhưng mà công kích của cung tiễn thủ bình thường, ngay cả cái bóng của nó cũng bắn không tới được, càng đừng nói gì đến việc phá vỡ phòng ngự của nó!

Một vị Đại Sư võ đạo ở bên cạnh, có chút chua xót, bất đắc dĩ nói.

- Truyền lệnh xuống, triệu tập tất cả những Thần tiễn thủ lợi hại nhất của Quận thành lên thành tường!

Thanh âm sát phạt lãnh lệ của Hằng Thống lĩnh nhất thời quanh quẩn mấy dặm xung quanh.

Chương 92: Tiễn thuật phát uy

- Truyền lệnh xuống, triệu tập tất cả những Thần tiễn thủ lợi hại nhất Quận thành tập trung lên tường thành!

Theo một tiếng ra lệnh của Hằng Thống lĩnh, một vài xạ thủ được công nhận là tiễn thuật cao siêu trên tường thành nhất thời được đề cử đi qua.

Chỉ chốc lát sau, bên cạnh Hằng Thống lĩnh đã tụ tập bảy tám gã Thần tiễn thủ, tu vi thấp nhất cũng là ngũ trọng, lục trọng võ đạo, người tu vi cao thậm chí còn đạt tới là thất trọng, bát trọng võ đạo.

Những người này ở trong Quận Quảng Lăng cũng đều là những Thần tiễn thủ vô cùng có danh tiếng, phần lớn đều là thanh niên, trung niên.

Nhưng duy nhất có một người ngoại lệ. Một gã Thần tiễn thủ trong đó chỉ là một thiếu niên chừng mười ba, mười bốn tuổi.

Triệu Phong tay cầm Kim Lũ Cung, vẻ mặt mơ hồ, ngạc nhiên đứng lẫn bên trong đám người.

Hắn cũng là mơ mơ hồ hồ bị đám cung tiễn thủ đang đứng gần đó đề cử đến nơi này, căn bản vẫn chưa hiểu được tình huống gì xảy ra.

- Các ngươi chỉ cần phát động tiễn thuật công kích, một phen hấp dẫn Kim Trác Ưng Vương xuống đến gần tường thành là được rồi…

Hằng Thống lĩnh nhanh chóng nói ra ý đồ của chính mình.

Kế hoạch rất đơn giản, lợi dụng tiễn thuật công kích, không ngừng công kích Kim Trác Ưng Vương, đem nó hấp dẫn đến vị trí mai phục, để cho các cường giả cửu trọng võ đạo liên thủ giết chết.

- Cái này… chỉ sợ…

Bảy tám gã Thần tiễn thủ trong đám người nhất thời hai mặt nhìn nhau, bộ dáng có chút chần chừ khó xử.

- Như thế nào? Các ngươi ngay cả một điểm nhỏ như vậy cũng làm không được à?

Sắc mặt Hằng Thống lĩnh hơi trầm xuống, cười lạnh một tiếng.

Trên trán đám Thần tiễn thủ ở đây, nhất thời toát ra mồ hôi lạnh.

- Bẩm Thống lĩnh, tốc độ của Kim Trác Ưng Vương quá nhanh, ở trong không trung bay lượn, mắt thường khó có thể nhìn thấy được. Hơn nữa, trong lúc nó phi hành còn dẫn động kình phong cường đại, tên chưa tiếp cận đã bị hất văng đi. Hơn nữa, lực phòng ngự của nó vô cùng đáng sợ, công kích của chúng ta, cho dù miễn cưỡng bắn trúng, cũng chỉ như gãi ngứa mà thôi!

Một gã Thần tiễn thủ trung niên, vẻ mặt bất đắc dĩ nói.

Tu vi của vị Thần tiễn thủ trung niên vừa mới lên tiếng này đã đạt tới thất trọng võ đạo.

Hắn vừa nói ra, mấy vị Thần tiễn thủ ở nơi này cũng đều gật đầu đồng ý phụ họa.

Mắt trái của Triệu Phong nhìn xa hơn người thường, càng thấy rõ

ràng hơn sự khó khăn của chuyện này.

Thứ nhất, Kim Trác Ưng Vương có tốc độ phi hành kinh người, hơn nữa lại mang theo kình phong cường đại, rất khó nhắm bắn chứ đừng nói là bắn trúng chỗ yếu hại.

Thứ hai, phòng ngự của Kim Trác Ưng Vương thập phần đáng sợ, cho dù chính diện đối kháng với công kích của cường giả bát trọng võ đạo cũng sẽ không bị thương.

Huống chi, đám cung tiễn thủ phải đứng trên mặt đất, phát động công kích tầm xa nữa!

Đương nhiên, còn có một điểm đáng sợ nhất khác nữa!

Vạn nhất, nếu vạn nhất thật sự làm bị thương đến Kim Trác Ưng Vương, cung tiễn thủ còn phải dẫn dắt nó tới khu vực mai phục nữa.

Cường giả thất trọng, bát trọng võ đạo bình thường gần như không thể nào chống đỡ nổi một kích của Kim Trác Ưng Vương, nhiệm vụ này có thể nói là cửu tử nhất sinh.

Bởi vậy, cân nhắc những chuyện này, các Thần tiễn thủ ở nơi này, gần như đều không có chút nắm chắc nào.

Đúng lúc này…

- A a a…

Kim Trác Ưng Vương biến thành một trận nộ phong, lại xẹt qua một vị trí nào đó bên trên tường thành, cướp đoạt đi hơn mười sinh mệnh nữa.

Vụt!

Sau khi giết chết mười mấy người, Kim Trác Ưng Vương rất nhanh đảo một vòng, giết thẳng về một phía khác.

- Mặc sư đệ cẩn thận!

Đám người Diệp Lăng Vân, Dương Thanh Sơn nhất thời kinh hô.

Lần này, đối tượng tấn công của Kim Trác Ưng Vương chính là Bắc Mặc.

Bắc Mặc đang ở bên ngoài tường thành, cùng với một đầu Hung thú đỉnh phong đại chiến, đột nhiên nghe được kình phong sau lưng tập kích.

- Linh Hạc Phi Vân!

Bắc Mặc thi triển một loại khinh thân thuật cực kỳ huyền diệu, thân thể giống hệt một đầu linh hạc, ở giữa không trung giương cánh lướt đi gần mấy chục thước, Võ Đạo Nội Kình điên cuồng gào thét như gió, liên tục mấy lần mượn lực trong hư không.

Cái này hiển nhiên là một môn võ học kinh thân Thánh phẩm!

- Kétttt!

Kim Trác Ưng Vương ngẩng đầu kêu dài một tiếng, ở giữa không trung, cùng Bắc Mặc giao phong một kích.

Phành!

Vừa mới cùng Kim Trác Ưng Vương giao phong một kích, khí huyết

toàn thân Bắc Mặc dâng trào, nặng nề hạ thân xuống mặt đất, bị một ít vết thương nhẹ, nhưng cuối cùng cũng tránh thoát một kiếp.

Tập kích không thành, Kim Trác Ưng Vương lại một lần nữa quay lại không trung, tiếp tục lao xuống, tìm kiếm mục tiêu kế tiếp của mình.

Hiển nhiên, nó chính là bá chủ thiên không của toàn bộ mảnh chiến trường này, hoành hành tàn sát bừa bãi không chút cố kỵ.

- Con tiểu súc sinh này, nếu như Bắc Mặc sư đệ có mệnh hệ gì…

Toàn thân Diệp Lăng Vân đổ ra một tầng mồ hôi lạnh.

Hắn lại quay trở về trên tường thành, cùng Hằng Thống lĩnh thương nghị đối sách.

Vèo vèo vèo!

Lúc này, mấy vị Thần tiễn thủ kiệt xuất nhất đều tiến hành phát động công kích tầm xa đối với Kim Trác Ưng Vương.

Keng keng!

Mấy mũi lợi tiễn có chút miễn cưỡng đâm trúng cánh chim của Kim Trác Ưng Vương, nhưng chỉ phát ra vài đốm lửa nhỏ.

Hoàn toàn không phá được tầng phòng ngự của Kim Trác Ưng Vương!

Mấy tên Thần tiễn thủ vừa mới ra tay, sắc mặt có chút khó coi.

- Trừ phi có thể đâm trúng chỗ yếu hại! Nhưng mà chuyện này lại quá mức khó khăn rồi!

Mấy gã Thần tiễn thủ đều lắc đầu.

Keng keng keng!

Liên tục vài mũi lợi tiễn cho dù bắn trúng Kim Trác Ưng Vương, nhưng cũng đều không thể nào phá vỡ được tầng cánh chim cứng cỏi như kim loại bên ngoài thân thể của nó.

Lại thất bại rồi!

Mấy tên Thần tiễn thủ này, vài lần vô công trở về, khóe miệng có chút cay đắng.

Triệu Phong cũng vũ động Kim Lũ Cung, mấy lần thử công kích, nhưng tình huống cũng đồng dạng. Những mũi tên mà hắn bắn ra, vừa mới tiếp cận Kim Trác Ưng Vương, dưới luồng kình phong cường đại, lập tức bị hất văng đi hết, căn bản là không thể nào phá vỡ được tầng phòng ngự của đối phương.

- Kétttt!

Kim Trác Ưng Vương đột nhiên từ trên không trung lao xuống, còn dẫn theo mấy chục đầu Hung thú, giết thẳng về phía mấy vị Thần tiễn thủ ở gần tường thành.

- A a a…

Sắc mặt mấy gã Thần tiễn thủ nhất thời tái nhợt, cật lực trốn tránh. Nhưng mà vẫn có hai người đương trường ngã xuống.

Phiêu Lăng Độ!

Triệu Phong cơ bản là đã đoán ra trước được mọi chuyện, thi triển khinh thân thuật, vũ động Kim Lũ Cung. Ba một tiếng, giết chết hai đầu Hung thú Sơ cấp, chấn khai một đầu Kim Trác Ưng cao cấp khác.

So sánh với vẻ bối rối của các cung tiễn thủ khác, biểu hiện của Triệu Phong rõ ràng bình tĩnh hơn rất nhiều.

- Hửm?

Lúc này, Hằng Thống lĩnh chợt chú ý tới Triệu Phong. Không nghĩ tới gã Thần tiễn thủ thiếu niên này lại có phần định lực mạnh mẽ như vậy.

- Triệu sư đệ, ngươi cũng am hiểu tiễn thuật sao?

Diệp Lăng Vân cũng phát hiện ra Triệu Phong, sắc mặt khẽ biến.

- Ừm! Có lẽ ta có thể thử xem sao!

Triệu Phong gật đầu lên tiếng trả lời, thân hình chợt lóe lên, đi đến trước mặt Diệp Lăng Vân.

- Triệu công tử, ngươi xác định có thể?

Sắc mặt Hằng Thống lĩnh trở nên ngưng trọng, cặp lông mày khẽ nhíu.

Nếu như Triệu Phong là Thần tiễn thủ bình thường, hắn sẽ không ngại cho Triệu Phong đi thử.

Nhưng mà vị thiếu niên trước mắt này, lại là đệ tử của Quảng Quân Hầu, nếu như có chút sơ xuất nào, trách nhiệm này hắn gánh không

nổi.

- Nếu như chỉ là dẫn dụ nó xuống đây thì vấn đề không lớn!

Triệu Phong nói xong, liền gỡ xuống Kim Lũ Cung, dùng hành động thực tế để chứng minh.

- Phù!

Hắn khẽ hít sâu một hơi, ánh mắt chợt phiếm động một tầng ánh sáng xanh nhạt. Kim Trác Ưng Vương trong tầm mắt của hắn, tốc độ chợt trở nên vô cùng chậm rãi.

Vụt!

Dưới tầm nhìn thị giác siêu cấp của mình, Triệu Phong có thể nhìn thấy được rõ ràng biến hóa cơ thể, cốt cách và khí huyết trong cơ thể của Kim Trác Ưng Vương, thậm chí còn có thể đoán trước được phương hướng phi hành tiếp theo của nó.

Hắn đứng tại chỗ đó, mắt trái tập trung Kim Trác Ưng Vương, đứng một lúc vẫn không bắn ra một mũi tên nào.

- Quả nhiên không đơn giản!

Hằng Thống lĩnh cùng Diệp Lăng Vân khẽ liếc mắt nhìn nhau một cái.

Bọn họ cũng có thể cảm nhận được một luồng khí tức ngưng mà không phát trên người của Triệu Phong. Luồng khí tức sắc bén phá không kia, đang không ngừng dâng cao lên.

Ánh mắt của gã thiếu niên kia sáng ngời lợi hại, gần như khiến cho

bọn họ không dám nhìn thẳng.

- Kétttt!

Đột nhiên Kim Trác Ưng Vương khẽ xoay người một cái, hướng về phía một bên bay đi.

Vèo vèo vèo!

Triệu Phong căn bản không cần suy nghĩ quá nhiều, Kim Lũ Cung liên tục kéo động, trong hư không liên hồi vang lên những thanh âm dây cung xé gió, chấn kinh tâm linh.

Trong nháy mắt kia, trước sau ba mũi tên phá không bắn ra, xếp hàng thành một đạo đường cong vô cùng quỷ dị, bắn thẳng về phía hư không.

Khẽ nhìn một chút, ba mũi tên kia cũng không hề bay về phía Kim Trác Ưng Vương trên không trung, nhưng mà hướng đi của ba mũi tên lại chặn đứng đường bay của nó!

Trên không trung của tường thành đột nhiên xuất hiện một màn vô cùng quỷ dị. Ba mũi lợi tiễn kim sắc đi theo đường vòng cung, cùng với nộ ảnh kim sắc do Kim Trác Ưng Vương biến thành, cùng va chạm.

Đúng vậy! Là va chạm!

Bất luận là ba mũi lợi tiễn kim sắc hay là Kim Trác Ưng Vương, cũng đều phi hành theo đường cong, bắt đầu từ hai cái quỹ đạo vốn dĩ không giống nhau, nhưng cuối cùng lại giao nhau tại một chỗ.

Vù vù…

Tiễn ảnh kim sắc ngưng đọng ra một đạo khí tức xanh nhạt cực kỳ ngưng luyện, đột phá tầng kình phong xung quanh thân thể Kim Trác Ưng Vương, cực kỳ chuẩn xác đâm thẳng lên trên ánh mắt của nó.

Một màn này khiến cho đám Thần tiễn thủ bên dưới phải kinh hô một trận.

Thân là Thần tiễn thủ, thị lực của bọn họ cũng đều vượt xa thường nhân.

- Như thế nào có thể?

Một gã Thần tiễn thủ thất trọng võ đạo, đồng tử nhất thời co rút. Hắn không thể tin nổi, Triệu Phong như thế nào có thể chuẩn xác đến mức độ này. Dưới sự ảnh hưởng của tốc độ cao cùng kình phong mạnh mẽ như vậy, đem công kích của tiễn thuật bắn trúng chỗ yếu hại nhất của Kim Trác Ưng Vương.

Đinh!

Lợi tiễn kim sắc đâm trúng vào mắt phải của Kim Trác Ưng Vương, lại bị mí mắt ngăn trở, lóe lên một tầng đốm lửa.

Thật đáng tiếc!

Đám Thần tiễn thủ trên tường thành không khỏi tiếc hận.

Hóa ra, Kim Trác Ưng Vương vào thời khắc quan trọng, đã kịp nhắm mắt lại!

Thân là Hung thú đỉnh phong, bá chủ thiên không, phản ứng của nó qua thật là phi thường nhanh chóng.

Lúc này, khóe miệng Triệu Phong chợt nhếch lên một tia tiếu ý.

Vù vù!

Hai mũi lợi tiễn còn lại thuận theo quỹ tích của mũi tên đầu tiên, mang theo nội kình cùng cuồng phong bén nhọn ngưng luyện, trước sau đâm trúng vào mí mắt phải của Kim Trác Ưng Vương.

Bởi vì mũi tên đầu tiên đã cắt qua tầng cuồng phong quanh thân thể Kim Trác Ưng Vương, hai mũi tên còn lại, đột phá thuận lợi hơn rất nhiều.

Đinh…

Mũi tên thứ hai miễn cưỡng phá vỡ được mí mắt phải của Kim Trác Ưng Vương, máu tươi nhất thời trào ra.

Phốc!

Mũi tên thứ ba, đâm trúng vào vết thương cũ, cường thế đâm thẳng vào tròng mắt phải của Kim Trác Ưng Vương!

Liên tục ba mũi tên, giống như một đường cong chỉnh thể, một mạch liền nhau, trước sau đâm trúng vào một điểm duy nhất.

Hai mũi tên đầu tiên chỉ là lót đường, mũi tên cuối cùng mới thật sự là đòn sát thủ!

Một màn tiễn thuật kinh diễm đến như vậy, khiến cho tất cả các tiễn thủ ở trên thành lâu cũng đều trợn mắt há miệng, thần sắc rung động.

- Két két…

Trên bầu trời truyền đến thanh âm kêu gào thê lương điếc tai. Kim Trác Ưng Vương bị đâm trúng mắt phải, máu tươi chảy ra đầm đìa, mang theo lửa giận vô cùng, đánh thẳng về phía thủ phạm Triệu Phong đang đứng trên tường thành.

- Chuẩn bị mai phục!

Triệu Phong sớm đã dự liệu sẵn, thi triển Phiêu Lăng Độ, nhanh chóng chạy tới khu vực mai phục nguy hiểm kia.

Đến lúc này, đám người trên tường thành, kể cả Hằng Thống lĩnh, Diệp Lăng Vân cùng với đám Thần tiễn thủ mới từ trong khiếp sợ mà thanh tỉnh trở lại.

- Mai phục!

- Chuẩn bị ra tay!

Hai vị cường giả cửu trọng võ đạo Hằng Thống lĩnh, Diệp Lăng Vân, còn có mấy vị cường giả bát trọng võ đạo đỉnh phong ẩn khắp bốn phía xung quanh âm thầm súc tích lực lượng.

- Két!

Kim Trác Ưng Vương nhanh như tia chớp lao thẳng xuống gần mặt đất, mang theo lửa giận ngập trời, lao thẳng về phía Triệu Phong.

Triệu Phong chỉ cảm thấy một luồng nguy cơ hàn ý mãnh liệt bao phủ toàn thân, biết rõ chính mình đã bị Kim Trác Ưng Vương tập trung.

Yên Ba Vô Ảnh Bộ!

Thân hình hắn đột nhiên nhoáng lên, trong lúc vô thanh vô tức đã dung nhập vào trong dòng người trên tường thành.

Kim Trác Ưng Vương bổ nhào xuống gần tường thành, gần như đã mất dấu thân ảnh của Triệu Phong, chỉ có thể xác định vị trí một cách đại khái mà thôi. Triệu Phong thi triển Yên Ba Vô Ảnh Bộ, vô hình vô ảnh, ở trong đám người biến mất vô ảnh vô tung.

Đúng lúc này, Hằng Thống lĩnh cùng với Diệp Lăng Vân đang mai phục ở gần đó đồng thời ra tay.

Phá Vân Thiên Sát!

Lăng Trì Thiết Cát!

Hai vị cường giả cửu trọng võ đạo đỉnh phong, một đao một chưởng bộc phát ra lực lượng khủng bố khiến người ta sợ hãi. Dư ba khí kình quét ngang phạm vi hơn mười lăm thước, áp bách cả một mảnh khu vực thành lâu.

Rầm phốc phốc!

Kim Trác Ưng Vương đã mất đi lý trí, bất ngờ không kịp đề phòng, thừa nhận công kích tuyệt mệnh của hai vị cường giả cửu trọng võ đạo!

Diệp Lăng Vân thi triển chính là một môn võ học Thánh phẩm. Một chưởng kia phảng phất như hóa thành phong đao, trong khoảnh khắc liền chém ra một mảnh hư ảnh phong mang lãnh liệt, phá vỡ tầng phòng ngự cường đại bên ngoài Kim Trác Ưng Vương, chém ra bảy tám đạo vết máu sâu tận xương cốt.

Đao pháp của Hằng Thống lĩnh tuy chỉ là một loại võ học Bán Thánh phẩm, nhưng hỏa hậu lại tiếp cận cảnh giới viên mãn, so với công kích của Diệp Lăng Vân chỉ mạnh hơn chứ không kém hơn.

Phụt…

Một đao chém xuống tràn ngập sát ý hàn khí kia, gần như chém rụng đầu của Kim Trác Ưng Vương!

Rầm rầm rầm rầm!

Ngay sau đó, đám võ giả thất trọng võ đạo, bát trọng ở bốn phía đều toàn lực ra tay, một phen đem Kim Trác Ưng Vương đánh cho thất điên bát đảo.

- Két!

Kim Trác Ưng Vương giống như nỏ mạnh hết đà, rống lớn một tiếng, ôm theo oán hận hận, liều mạng một tia khí lực cuối cùng, đánh thẳng về phía gã thiếu niên cầm Kim cung đang đứng bên trong đám người.

Chương 93: Lại hiềm nghi cướp công?

- Cẩn thận!

- Triệu sư đệ!

Từ khu vực mai phục trên tường thành truyền đến một trận thanh âm kinh hô.

Lúc này, ai cũng đều nhìn ra được, Kim Trác Ưng Vương dưới sự hợp công vây giết của các cường giả, nhiều nhất cũng chỉ có thể kéo dài thêm một hai hơi thở nữa, sẽ chết tại đương trường.

Nhưng mà trước khi chết, ánh mắt Kim Trác Ưng Vương đỏ bừng, hướng về phía gã thủ phạm Triệu Phong, phát động một kích tuyệt mệnh.

Hiển nhiên, nó nhớ rõ ràng gã đầu sỏ tội ác Triệu Phong này, trước khi chết cũng muốn cùng với kẻ thù đồng quy vu tận.

- Không xong!

Triệu Phong cảm nhận được một cỗ nguy cơ mãnh liệt, dưới cảm giác sát ý áp bách mãnh liệt của Hung thú đỉnh phong, khí huyết toàn thân gần như ngưng trệ lại.

Dưới thời khắc nguy cơ lâm đầu, mắt trái của hắn liền mở ra cực hạn, một tia khí tức ấm áp kỳ dị nhất thời lan tỏa khắp toàn thân.

Tâm cảnh của hắn vẫn như trước, vô cùng bình tĩnh, ánh mắt càng lúc càng lợi hại hơn, phảng phất như có lực xuyên thấu vượt xa bình thường vậy.

Phốc! Vụt!

Tốc độ của Kim Trác Ưng Vương thật sự vô cùng khủng bố, trong nháy mắt chợt lóe lên, đã đánh trúng Triệu Phong.

Tốc độ cùng phản xạ kia, căn bản vượt xa phản ứng cực hạn của võ giả bình thường, cho dù có thể nhìn thấy rõ ràng động tác, cũng khó có thể trốn tránh thành công.

Phụt…

Tại chỗ thân ảnh Triệu Phong đang đứng, trong khoảnh khắc liền bị tập kích trúng. Thành lâu ở gần đó chỉ nghe rầm một tiếng, liền xuất hiện một cái lỗ thủng cực lớn.

Ngay tại thời điểm mọi người nghĩ rằng Triệu Phong đã bị giết chết…

Tùy Phong Thức! Yên Ba Vô Ảnh Bộ!

Thân hình một gã thiếu niên giống như gió thổi, ẩn hiện bất định, nhảy thẳng lên trên đỉnh đầu của Kim Trác Ưng Vương.

- Cái gì?

Đám cường giả ở khu vực mai phục kia giống như là gặp quỷ vậy. Trái tim sớm đã nhảy lên tới cổ họng, lúc này giống như nhìn thấy một chuyện hết sức nghiêm trọng, không hiểu nổi, hoàn toàn không thể nào chấp nhận loại thay đổi chỉ trong chớp mắt như vậy.

- Thân pháp quả thật cao minh!

Trong mắt Diệp Lăng Vân chợt lóe lên một tia kinh hỉ. Vừa rồi chỉ trong một cái chớp mắt kia, hắn đã nhìn thấy thân hình Triệu Phong theo gió chợt lóe lên, tận lực thúc giục Yên Ba Vô Ảnh Bộ, tránh thoát khỏi sự tấn công của Kim Trác Ưng Vương, nhanh chóng nhảy lên trên đỉnh đầu của đối phương.

- Ngay cả ta thiếu chút nữa cũng bị lừa rồi!

Trong lòng Hằng Thống lĩnh cũng nhảy dựng lên.

Hóa ra, trong chớp mắt vừa rồi, Triệu Phong một phen đem tinh túy áo nghĩa của Tùy Phong Thức hoàn mỹ dung nhập vào trong võ học Thánh phẩm Yên Ba Vô Ảnh Bộ, tránh thoát khỏi tập kích của Kim Trác Ưng Vương.

Tùy Phong Thức dung hợp với Yên Ba Vô Ảnh Bộ, hiệu quả uy lực của nó hoàn toàn có thể sánh ngang với thân pháp Thánh phẩm chân chính.

Đương nhiên, có thể thành công trốn tránh và nhảy lên trên đỉnh đầu của đối phương như thế, sự hỗ trợ của mắt trái thần bí cùng với năng lực dự đoán cũng phát huy tác dụng thật lớn.

Giờ phút này, Triệu Phong chỉ cảm thấy khí huyết hoàn thân phảng phất như đang bị thiêu đốt, tinh khí thần cường thịnh tới mức trước giờ chưa từng có.

Trong không gian của mắt trái, quầng sáng xanh nhạt hình xoắn ốc kia đã kéo dài quá bảy thước tám.

Không đúng!

Tại sao hắn lại nhảy lên trên đầu của Kim Trác Ưng Vương chứ?

Lúc này, đám người gần đó không khỏi kinh hô lên một trận.

Triệu Phong đã tránh thoát khỏi công kích, thế nhưng điểm dừng chân của hắn lại không đúng, gần như là đang đứng ở trên miệng hổ.

Quyển Phong Thức! Huyền Phong Chưởng!

Trong mắt Triệu Phong chợt lóe lên lệ mang, lòng bàn tay chớp động một đoàn thanh quang sắc bén, luân chuyển phun ra nuốt vào, phong mang càng ngày càng thịnh, tuần hoàn với một loại phương thức huyền diệu tự nhiên, hung hăng đánh thẳng xuống đầu của Kim Trác Ưng Vương.

Một khắc đó, trên người của hắn dường như hiện lên một luồng nộ phong thổi quét. Một chưởng bổ ra, lệ phong giống như đao cuốn, điên cuồn loạn khiếu.

Phụt…

Huyền Phong Chưởng của hắn, nhằm thẳng vào vết chém trên đầu của Kim Trác Ưng Vương.

Chỗ vết chém này, chính là do lúc trước Hằng Thống lĩnh chém ra một đao đã lưu lại, gần như sắp chặt đứt đầu của Kim Trác Ưng Vương.

Giờ phút này, một chiêu đáng sợ nhất của Triệu Phong, đó chính là Huyền Phong Chưởng đã dung hợp với Quyển Phong Thức, đánh thẳng vào chỗ yếu hại này.

Phụt phụt phụt…

Chỗ vết máu trên đầu của Kim Trác Ưng Vương phun trào ra từng đạo vòi máu đáng sợ kinh người. Miệng vết thương cũ lại mở rộng thêm một khoảng lớn, phảng phất như bị một thanh đao luân chuyển xẹt qua, đập vào mắt hết sức kinh tâm động phách.

Phành…

Đầu lâu của Kim Trác Ưng Vương nhất thời vỡ nứt ra bốn năm phần. Thân thể khổng lồ ngã ầm ầm xuống mặt đất. Phần tường thành nơi nó ngã xuống trực tiếp sụp đổ một mảnh, dẫn động nên một trận khói bụi mịt mù.

Phốc!

Thân hình Triệu Phong lượn vòng một cái, nhảy thẳng lên không trung, trong lòng bàn tay vẫn còn dính một đám vết máu của Kim Trác Ưng Vương.

Một lên một xuống, phảng phất như thể hiện rõ ràng sinh tử thắng bại của Triệu Phong cùng Kim Trác Ưng Vương!

Thanh âm vang vọng, bụi mù chấn động, khu vực thành lâu này nhất thời biến thành tiêu điểm trên chiến trường.

- Kim Trác Ưng Vương bị đánh chết rồi!

- Gã thiếu niên kia là ai? Không ngờ có thể tận tay giết chết Kim Trác Ưng Vương?

Trên chiến trường nhất thời oanh động một trận.

Triệu Phong lập tức trở thành tiêu điểm của mọi người.

- Triệu sư đệ, làm tốt lắm!

Diệp Lăng Vân cùng với thanh niên chất phác ở xa xa đều lớn tiếng trầm trồ khen ngợi.

Hằng Thống lĩnh cũng từ trong khiếp sợ mà khôi phục lại, cười rộ nói:

- Ha ha ha… Làm tốt lắm! Giết chết Kim Trác Ưng Vương, ngươi lập được đại công rồi! Chẳng qua, thời điểm cuối cùng, ngươi dường như có ý đồ muốn cướp công thì phải?

Cướp công?

Triệu Phong khẽ rùng mình một cái. Hết thảy những gì hắn làm vừa rồi, đều là do mắt trái hiểu rõ toàn cục, làm ra hành động có lợi nhất mà thôi.

Thời điểm đó, cùng với trốn tránh hay bỏ chạy trối chết, thật đúng là không an toàn bằng bổ xuống một kích.

Chẳng qua, ở trong mắt mọi người, Triệu Phong hoàn toàn chính là điên cuồng mạo hiểm, không chỉ có không bỏ trốn, mà còn dám cướp công nữa!

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, diệt sát được Kim Trác Ưng Vương, biểu hiện của Triệu Phong lập tức đại phóng thần uy.

Nếu không có tiễn thuật siêu tuyệt của Triệu Phong, căn bản là không có khả năng dẫn dụ Kim Trác Ưng Vương xuống mặt đất.

Cuối cùng, kẻ đích thân xuống tay đánh chết Kim Trác Ưng Vương, cũng chính là Triệu Phong.

Cả quá trình này, có thể nói là đầu đuôi hô ứng, thủ đoạn như thần!

- Giết chết Kim Trác Ưng Vương, đám phi cầm còn lại cũng dễ đối phó hơn rồi!

Trên mặt Hằng Thống lĩnh lộ rõ ý cười, rất tán thưởng Triệu Phong.

Mất đi Kim Trác Ưng Vương, đám Hung thú phi cầm trên bầu trời giống như một nắm cát rời mà thôi.

Về phần Thú Triều trên mặt đất gần đó, với nội tình hùng hậu của lực lượng Quận Quảng Lăng, thời gian càng kéo dài thì ưu thế sẽ càng lớn hơn mà thôi.

Triệu Phong ở lại hậu phương, ngồi đả tọa điều tức.

Đám người Diệp Lăng Vân nghĩ rằng hắn đã tiêu hao nguyên khí, bị thương.

Nhưng thật ra, Triệu Phong vốn tu luyện Quy Nguyên Nội Kình, nội kình thập phần hùng hậu, tương đương gấp đôi võ giả cùng cấp. Hơn nữa hắn cũng chẳng hề bị chút thương tổn nào cả.

- Tùy Phong Thức, Quyển Phong Thức, Huyền Phong Chưởng…

Trong không gian mắt trái của Triệu Phong, cảnh tượng ý cảnh của ba đoạn chiêu thức kia không ngừng hiện lên, lần lượt thay đổi.

Trong đó, Tùy Phong Thức hoàn toàn dung nhập vào trong thân pháp của Triệu Phong.

Hiện tại, thức thứ hai là Quyển Phong Thức lại càng thâm ảo tinh túy hơn, cũng đã dung nhập vào trong công kích cùng chưởng pháp của hắn.

Trong lúc bất tri bất giác, lĩnh ngộ của hắn đối với Quyển Phong Thức đã đạt tới bảy tám phần.

Thậm chí, dưới sự đối chiếu xác minh của áo nghĩa hai thức Tùy Phong Thức, Quyển Phong Thức, Huyền Phong Chưởng của hắn cũng có những bước đột phá rất lớn, lĩnh ngộ được sáu bảy phần tinh túy trong đó.

Cũng có nghĩa là Huyền Phong Chưởng của Triệu Phong hiện nay đã giống được sáu bảy phần thần vận của thiếu nữ trẻ tuổi ngày đó.

Một chiêu vừa rồi, hắn đã đem Quyển Phong Thức dung nhập vào trong Huyền Phong Chưởng, càng gia tăng thêm uy lực của Huyền Phong Chưởng.

- Tiểu tử này lại nhặt được tiện nghi!

o0o

Phong Ngâm Nguyệt đang ở một chỗ khác trên chiến trường, kinh ngạc liến nhìn về phía Triệu Phong.

Lần trước trong nhiệm vụ diệt phỉ, Triệu Phong cũng đã từng cướp công, chém giết Thủ lĩnh của đạo phỉ.

Mà lần này thì lại càng thêm càn rỡ hơn. Trước mắt của trăm ngàn người, dưới mí mắt của các cường giả bát trọng, cửu trọng võ đạo, Triệu Phong cuối cùng dùng một chưởng đánh chết Kim Trác Ưng

Vương, cướp đi công lao của mọi người.

Ở trong mắt của rất nhiều người tại đây, hành vi của Triệu Phong lại một lần nữa trở thành hành vi cướp công!

o0o

- Gia hỏa này không ngờ lại may mắn giết chết được Hung thú đỉnh phong!

Bắc Mặc ở xa xa, khuôn mặt cũng có chút run rẩy nhàn nhạt.

Từ khi khai chiến bắt đầu đến giờ, Bắc Mặc không ngừng cùng chiến đấu với các Hung thú đỉnh phong, thậm chí còn lọt vào tập kích của Kim Trác Ưng Vương, mệt sống mệt chết, vô cùng mạo hiểm, còn không thể đánh chết được đầu Hung thú đỉnh phong nào cả.

Nhưng lại không ngờ vị Triệu sư đệ mới vừa tới này, lại vô tình nhặt được một cái tiện nghi lớn đến như vậy.

- Giết! Giết!

Sĩ khí bên phía Quận Quảng Lăng nhất thời tăng vọt, quân đội cùng với võ giả một phen đem Thú Triều lần lượt đánh lui.

Phốc!

Tìm hiểu được một lát, Triệu Phong chậm rãi đứng dậy.

Vừa rồi, Quyển Phong Thức và Huyền Phong Chưởng của hắn lại có được những đột phá mới.

Không chỉ có như thế, hắn còn cảm giác được tu vi bản thân đã tiếp

cận thất trọng võ đạo đỉnh phong.

Ánh mắt của Triệu Phong đảo quét xuống tầng tầng lớp lớp Thú Triều đông nghẹt ở bên dưới, cảm giác có cái gì đó không đúng.

- Không đúng? Có cái gì không đúng?

Rất nhanh, hắn liền tìm được nguyên nhân.

- Công kích của đám Hung thú này, dường như như rất có tổ chức, đều là do Hung thú đỉnh phong dẫn dắt theo những Hung thú, dã thú đồng loại, phát động công kích!

Triệu Phong chỉ trong nháy mắt đã nhìn ra manh mối.

Không chỉ mình hắn nhìn ra điều đó, đám cường giả cao tầng của Quận Quảng Lăng cũng đều nhận thấy được điểm kỳ quái trong này.

- Chẳng lẽ lần Thú Triều này, là có kẻ phía sau màn bày ra?

Đám người Diệp Lăng Vân, Hằng Thống lĩnh, trong lòng nhất thời dâng lên nghi vấn.

Trên chiến trường, Kim Lũ Cung của Triệu Phong lại một lần nữa phát huy, nhiều lần đánh chết Hung thú, thậm chí còn mấy lần đánh chết Hung thú cao cấp nữa.

Dần dần, hắn đã trở thành tâm điểm chú ý của hầu hết các cường giả ở trên tường thành. Mỗi một lần dây cung của hắn chấn vang, không trung đều sẽ rơi xuống vài đầu Hung thú.

Tả Thần Tiễn Thuật của Triệu Phong ở trong Thú Triều cũng đã chân chính được ma luyện.

Tiễn thuật siêu tuyệt của hắn, khiến cho đám tiễn thủ, Thần tiễn thủ ở trên thành lâu bội phục cùng ngưỡng mộ vô cùng.

- Triệu đại nhân, ta có thể bái ngươi làm sư phụ hay không?

Một ít cung tiễn thủ trẻ tuổi đều hưng phấn sùng bái.

Triệu Phong có chút không biết nói gì, nhìn lên đám Hung thú phi cầm trên không trung. Lúc này bọn chúng đã không còn nhiều uy hiếp nữa, liền thu hồi lại cung tiễn, giết thẳng về phía đám Thú Triều ở ngoại thành.

Điểm Tinh Chỉ! Huyền Phong Chưởng!

Thân hình Triệu Phong theo gió mà động, trong lúc vô thanh vô tức không ngừng đánh bại đám Hung thú.

Rầm rầm!

Mỗi một lần hắn công kích, đều nhằm vào chỗ sơ hở của Hung thú. Những nơi hắn đi qua, Hung thú, dã thú đều ngã xuống đất mà chết.

- Gã thiếu niên này thật đáng sợ!

- Hắn không chỉ có tiễn thuật siêu tuyệt, mà chiến đấu cận thân cũng kinh người như vậy!

Một ít võ giả và cung tiễn thủ vẫn để ý Triệu Phong, lại sợ hãi than thở một trận.

Dưới tình huống bình thường, những người am hiểu tiễn thuật bình thường khác, đặt biệt là Thần tiễn thủ, phần lớn đều không am hiểu

tác chiến cận thân.

Nhưng mà Triệu Phong này lại hoàn toàn là một tên quái thai. Chẳng những tiễn thuật kinh diễm tuyệt hảo, cận thân tác chiến cũng mạnh mẽ vô cùng. Những Hung thú cùng cấp, gần như đều không thể đón đỡ được một hai chiêu của hắn.

- Tiềm lực của Triệu Phong này, tuyệt đối không thua kém Bắc Mặc! Nhưng đáng tiếc, hắn cũng chỉ là đệ tử ký danh của sư tôn, không có khả năng nhận được truyền thừa y bát của sư tôn!

Diệp Lăng Vân ở đằng xa chú ý đến biểu hiện của Triệu Phong, có chút tiếc nuối lắc lắc đầu.

o0o

Sau khi chém giết thật lâu sau.

Triệu Phong đột nhiên cảm nhận được một luồng khí tức âm hàn quen thuộc, dường như như đang bị thứ gì đó rất đáng sợ chú ý đến.

Soạt!

Hắn mở ra mắt trái, thị giác nhìn xuyên thấu đến điểm cuối của Thú Triều, xuyên qua mấy chục dặm, dừng lại ở trên lưng một đầu phi điểu màu đen ở xa xa. Trên lưng của đầu phi điểu này đang có một thân ảnh đội nón rộng vành ngồi trên đó.

Bên dưới cái nón rộng vành, một cặp ánh mắt u lam dày đặc đập vào mắt khiến Triệu Phong kinh hồn táng đảm.

- Là hắn!

Trong lòng Triệu Phong nhảy dựng lên. Cái thân ảnh đội nón rộng vành kia chính là tồn tại đáng sợ lúc trước hắn từng gặp phải trong Hoành Vân Thiên Lâm.

- Grào!

Đúng lúc này, trong Thú Triều bên ngoài Quận thành đột nhiên truyền đến thanh âm rít gào kinh hồn. Một luồng khí tức so với Kim Trác Ưng Vương càng đáng sợ hơn rất nhiều tiếp cận tới Quận Quảng Lăng.

Thanh âm gào rống kinh hồn kia khiến cho hơn mười vạn Hung thú, dã thú bên ngoài Quận Quảng Lăng nhất thời hoảng sợ run rẩy một trận.

Thời khắc này, đám Hung thú đỉnh phong mạnh mẽ vô song cũng xuất hiện một khoảnh khắc cứng đờ, trong mắt lộ ra vẻ sợ hãi, kính sợ xuất phát từ tận linh hồn, huyết mạch.

Đám võ giả nhân loại đóng ở trên tường thành chỉ cảm thấy toàn thân chấn động một trận.

- Chuyện gì xảy ra?

Triệu Phong cũng cảm thấy khí huyết toàn thân mơ hồ rung động bất an, chỗ mắt trái cũng truyền đến cảm giác ba động dồn dập.

- Cái này là khí tức gì? Thực lực còn siêu việt hơn cả Hung thú đỉnh phong nữa!

Thanh âm của đám người Diệp Lăng Vân, Hằng Thống lĩnh, thanh niên chất phác, cũng đều run rẩy không ngừng.

Một luồng khí tức kinh khủng khiến kẻ khác hít thở không thông đập thẳng tới mặt, khiến cho hơn mười vạn Hung thú, dã thú đều phải phủ phục run sợ, giống như là đang triều bái Vương giả vậy.

Chương 94: Hung thú vương cấp

Chiến trường đang giao phong kịch liệt, theo một tiếng gào rống kinh hồn động phách kia, song phương nhân loại, Thú Triều cũng đều lâm vào một mảnh tĩnh mịch ngắn ngủi.

Đặc biệt là bên phía Thú Triều, bất luận là phi cầm trên bầu trời hay là Hung thú, dã thú trên mặt đất, cả đám đều phủ phục run sợ, giống như đang triều bái Vương giả của mình.

Đột nhiên xa xa, trong đám Thú Triều chằng chằng chịt chịt, chợt tách ra một con đường thông đạo dài.

- Rốt cuộc là tồn tại gì, khiến cho ngay cả Hung thú đỉnh phong cũng phải thần phục sợ hãi…

Trên thành lâu, phần đông những võ giả nhân loại cũng đều sợ hãi, nhìn chăm chú vào cái thông đạo đột nhiên tách ra trong Thú Triều kia.

Nhãn lực của Triệu Phong cực kỳ mạnh mẽ, cách một khoảng thật xa đã nhìn thấy một đầu Hung thú dạng chó toàn thân một màu màu xích hắc (*), đang chậm rãi từ phía xa xa áp bách mà tới.

(*) Màu đỏ pha với màu đen

Đầu Hung thú dạng chó màu xích hắc kia, thể tích tương đương với một đầu dã lang thảo nguyên, chiều dài ước chừng một thước rưỡi. Một đám Hung thú, dã thú ở bên cạnh nó nhìn qua có vẻ nhỏ bé hơn

rất nhiều.

- Chó à?

Trong lòng Triệu Phong cảm thấy buồn cười, nhưng lại không dám mở miệng cười.

Mỗi một bước đầu quái cẩu màu xích hắc kia đi tới, trong cơ thể đều bùng phát ra một luồng khí tức kinh hãi tâm linh.

Ánh mắt của Triệu Phong chạm vào ánh mắt của quái cẩu màu xích hắc, chỉ thấy bên trong thuần một màu xích hắc, phảng phất như đang thiêu đốt một đoàn hắc viêm vậy, làm cho người ta cảm nhận được một luồng cảm giác áp bách truyền thẳng vào linh hồn huyết nhục.

Loại đả kích thị giác mạnh mẽ này, khiến cho tâm linh Triệu Phong cũng phải chấn động. Mắt trái của hắn nhất thời nhảy lên thình thịch, càng rung động dồn dập hơn, cũng không biết là hưng phấn hay là sợ hãi nữa.

Thời điểm khi mà quái cẩu màu xích hắc kia tiếp cận thành lâu, đám võ giả nhân loại cũng đều cảm thấy tâm thần run sợ mãnh liệt.

Luồng khí tức áp bách tràn ngập trong hư không kia không ngừng đè ép khiến cho tâm linh huyết nhục của bọn họ cũng phải sợ hãi, khiến cho võ giả nhân loại cũng phải hô hấp khó khăn, thậm chí ngay cả Võ Đạo Nội Kình trong cơ thể cũng không ngừng hỗn loạn chấn động không thôi.

- Cái này… chẳng lẽ chính là Hung thú vương cấp trong truyền thuyết?

Hằng Thống lĩnh hít một ngụm khí lạnh, trong mắt lóe lên một tia hoảng sợ cực độ.

Có thể nhìn ra được, tu vi của đầu quái cẩu màu xích hắc này đã vượt qua cửu trọng võ đạo đỉnh phong, cơ bản chính là một trong những kẻ mạnh nhất trên chiến trường!

Hung thú vương cấp!

Phần đông đám võ giả ở nơi này, trong đầu đều kêu “ong” một tiếng, sắc mặt một ít người gần như tái nhợt.

Truyền thuyết về Hung thú vương cấp, đám người ở đây ai nấy đều biết vô cùng rõ ràng.

Hung thú bình thường chia làm hạ cấp, cao cấp và đỉnh phong. Hạ cấp đối ứng với cấp bậc Võ Giả, cao cấp đối ứng với cấp bậc Đại Sư, mà đỉnh phong thì lại tương đương với thực lực cửu trọng võ đạo đỉnh phong!

Nhưng mà Hung thú đỉnh phong lại cũng không phải là đỉnh cao chân chính!

Bên trên Hung thú đỉnh phong còn có một tồn tại đáng sợ hơn trong truyền thuyết, Hung thú vương cấp!

Hung thú vương cấp, nghe tên đã biết ý nghĩa, chính là Vương giả trong các Hung thú. Bất luận là Hung thú cao cấp hay là Hung thú hạ cấp, cũng đều phải cúi đầu xưng thần.

Đó chính là cơn ác mộng khủng bố đã siêu việt qua Hung thú đỉnh phong, thậm chí còn siêu việt phạm trù cửu trọng võ đạo đỉnh phong!

Trong đầu Triệu Phong không khỏi hiện lên nội dung tương quan từng đọc được trong Tàng Thư Các. Bên trong cũng có ghi lại một số thứ liên quan tới Hung thú vương cấp.

Hung thú vương cấp hoàn toàn có thể thống lĩnh tất cả Hung thú, dã thú trong Hoành Vân Thiên Lâm!

Một khi Hung thú vương cấp xâm nhập vào địa bàn của nhân loại, sẽ mang đến tính phá hoại cấp độ tai họa! Thành trì bình thường có thể trong khoảnh khắc bị hủy diệt hoàn toàn.

Trong những điển tịch ghi chép, thậm chí còn có một truyền thuyết, đã từng có một đầu Hung thú vương cấp dẫn dắt theo đại quân Thú Triều hoàn toàn tiêu diệt cả một quốc gia nữa!

- Hung thú vương cấp, chính là tồn tại khủng bố trong truyền thuyết có khả năng tiêu diệt cả một quốc gia!

Ở trên thành lâu của Quận Quảng Lăng, vẻ mặt đám võ giả tràn ngập sợ hãi, thanh âm run rẩy.

Mặt trời dần hạ xuống phía Tây.

Dưới tiếng gầm nhẹ cung nghênh của hơn mười vạn Hung thú, dã thú, đầu Hắc Cẩu là Hung thú vương cấp kia cũng chậm rãi tiến tới gần thành lâu.

Hung thú vương cấp Hắc Cẩu kia cũng không có phát động công kích, mà chỉ ngẩng đầu lên, cặp mắt âm u lạnh lẽo đảo quét qua đám người trên thành lâu.

Đám cường giả cửu trọng võ đạo trên thành lâu như Hằng Thống lĩnh, Diệp Lăng Vân, trong lòng như bị sét đánh, thân hình chợt run

lên một cách khó hiểu, hô hấp cũng cảm thấy áp lực.

Chỉ thoáng đảo mắt qua một chút, đầu Hung thú vương cấp này đã xác định được những mục tiêu thực lực mạnh nhất trên thành lâu.

- Mau mau ngăn cản nó!

- Mau truyền tin cho chủ thượng!

Trên tòa tháp cao phụ cận thành lâu chợt xuất hiện một đạo thân ảnh tối tăm.

Vụt vụt

Mấy đạo thân ảnh màu tối kia nhất thời bay vút đến thành lâu.

- Lão đại, lão nhị, lão tứ…

Thanh niên chất phác Tam Vệ kinh hô một tiếng.

Giờ phút này, bốn Vệ đầu tiên của Quảng Quân Vệ đều đã xuất hiện.

Trong đó khí tức trên người của Nhất Vệ đã đạt tới tình trạng vô cùng khủng bố, khiến cho ngay cả cường giả cửu trọng võ đạo bình thường cũng phải chấn động.

- Cường giả Bán Bộ Thánh Cảnh!

Ánh mắt Diệp Lăng Vân thoáng đảo qua, hít mạnh một ngụm khí lạnh.

Tu vi của Nhất Vệ đã vượt qua cường giả cửu trọng võ đạo đỉnh phong, bước nửa bước vào Võ Đạo Thánh Cảnh!

- Lên!

Mấy đạo thân ảnh màu tối kia, chỉ thoáng lóe lên mấy lần, đã đáp xuống trên thành lâu, cùng với Hung thú vương cấp kia giằng co.

Nhất Vệ, Nhị Vệ, Tam Vệ, Tứ Vệ!

Bốn vệ mạnh nhất trong Quảng Quân Vệ đứng thành hình vòng cung, ngăn cản bước tiến của Hung thú vương cấp.

- Cường giả cửu trọng võ đạo, chuẩn bị hỗ trợ!

Sắc mặt Hằng Thống lĩnh ngưng trọng, hạ mệnh lệnh.

Hắn hiểu rằng, chỉ bằng vào thực lực của bốn Vệ, chỉ sợ khó có thể chống cự nổi được Hung thú vương cấp có lực lượng diệt quốc trong truyền thuyết.

Vụt vụt!

Rất nhanh đã có thêm mấy vị cường giả cửu trọng võ đạo hiện thân khắp bốn phía.

Trên thành lâu, một ít cung tiễn thủ cũng cảm thấy tâm thần căng thẳng, kéo động dây cung.

Triệu Phong đứng ở đằng xa, cũng kéo căng Kim Lũ Cung.

- Grào!

Hung thú vương cấp Xích Hắc Quái Cẩu, ánh mắt lãnh liệt, phảng phất như là có tâm tình giống như nhân loại vậy, khinh thường liếc

mắt về phía đám cường giả nhân loại trên tường thành.

- Thiên La Tử Võng!

Bốn vị Quảng Quân Vệ cường đại vô cùng, biến ảo thành một phiến tàn ảnh màu tối mơ hồ, tay cầm đoản nhận. Phong mang màu bạc lóe lên, ánh đao khí kình đan vào nhau, tạo thành một mảnh lưới đao không hề có chút khe hở, đem Hung thú vương cấp bao phủ ở trong đó.

Một chiêu Thiên La Tử Võng này chính là do bốn Vệ của Quảng Quân Vệ liên thủ phát động, uy lực hoàn toàn vượt qua võ học Thánh phẩm bình thường. Đao phong hàn mang như thủy ngân đan xen, không hề có một tia đường sống, bao phủ cả một mảnh khu vực, trảm tận giết tuyệt.

Đứng ở đằng xa, trong lòng Triệu Phong cũng phát lạnh. Nếu như lâm vào trong Thiên La Tử Võng này, chính mình cho dù có mắt trái thần bí, cũng không thể nào tìm ra được sơ hở đột phá.

Cường giả cửu trọng võ đạo bình thường, nếu như lâm vào Thiên La Tử Võng, chỉ cần một cái chớp mắt, sẽ bị đánh cho tan nát!

Một chiêu do bốn Vệ liên thủ phát động, suốt mười mấy năm qua, chưa bao giờ có bất luận kẻ nào đào thoát ra được.

Hôm nay, một chiêu tử vong tuyệt sát này, lại hạ xuống trên người của Hung thú vương cấp.

Phụt phụt phụt phụt…

Quanh thân Xích Hắc Cẩu Vương bị chằng chằng chịt chịt những đạo đao phong khí kình đánh trúng. Trên mặt đất xuất hiện một cái hố

thật lớn, căn bản là không có đường sống đào thoát nào cả.

- Grào!

Trên người Xích Hắc Cẩu Vương chợt dâng lên một tầng khí diễm màu đen. Một luồng khí tức khủng bố bao trùm hết thảy mọi sinh linh đột nhiên lan tràn ra bốn phía xung quanh!

Vụt!

Hung thú vương cấp vung lên lợi trảo, ở trên hư không xẹt qua một đạo điện quang màu đen mơ hồ, dài đến mấy trượng, dẫn động nên cuồng phong khí lãng khắp bốn phương tám hướng, khói đen cuồn cuộn lan tràn.

Chỉ đơn giản một cú vung trảo, lại giống như môn võ kỹ cao thâm nào đó, càng giống như một đạo sấm sét màu đen rạch nát không gian vậy.

Răng rắc!

Thiên La Tử Võng có thể đánh chết cường giả cửu trọng võ đạo trong khoảnh khắc, chỉ nháy mắt đã bị phá tan!

Leng keng! Leng keng!

Vũ khí trong tay Nhị Vệ và Tứ Vệ đồng thời gãy rời. Khóe miệng hai người cũng rướm máu.

Nhất Vệ và Tam Vệ, thân thể cứng đờ, sắc mặt tái nhợt.

Trên tường thành, mắt trái của Triệu Phong đã nhìn thấy rõ ràng một trảo giống hệt như một kích sấm sét của Hung thú vương cấp, tâm

thần nhất thời chấn động.

Bởi vì ở trong mắt hắn, một trảo của Hung thú vương cấp, phảng phất như là một loại chiến kỹ cao thâm nào đó.

Hung thú cũng biết dùng võ kỹ?

Đây chính là ảo giác của Triệu Phong. Một kích kia của đối phương, hơi có chút cảm giác cùng loại với một chưởng kia của thiếu nữ trẻ tuổi trong hạp cốc Huyết Mãng lúc trước.

Phụt…

Hung thú vương cấp giơ chân đập mạnh một cái xuống mặt đất. Một tầng khí diễm màu xích hắc cuộn sóng di động đột nhiên lóe lên lúc sáng lúc tối, chấn động tràn ra. Mặt đất xung quanh gần đó nhất thời bị bong tróc ra từng mảnh lớn, khói bụi cuồn cuộn, giống như gợn sóng không ngừng lan tràn ra bốn phương tám hướng.

- Mau tránh ra!

Nhất Vệ hô to một tiếng, thanh đoản nhận trong tay vẽ ra mấy đạo đao mang, đón nhận luồng khí diễm màu đen kia.

Mà mấy Vệ còn lại, cũng đều theo sát phía sau.

Phá Vân Thiên Sát!

Lăng Trì Thiết Cát!

…

Công kích của mấy vị cường giả cửu trọng võ đạo như Diệp Lăng

Vân và Hằng Thống lĩnh cũng đều đánh tới, yểm trợ cho bốn vị Quảng Quân Vệ.

Thế nhưng, đạo gợn sóng diễm khí màu đen do Hung thú vương cấp phát động, phát ra một luồng uy năng cực hạn siêu việt cửu trọng võ đạo bình thường. Còn chưa kịp tiếp cận, làn da, huyết nhục mọi người đã truyền đến một trận cảm giác thiêu đốt mãnh liệt.

- A!

Một vị cường giả cửu trọng võ đạo hét lên, quần áo trên người bị thiêu cháy, không ngừng lăn lộn trên mặt đất.

Vị cường giả cửu trọng võ đạo kia thúc giục Võ Đạo Nội Kình hùng hồn, nhưng lại không thể ngăn cản được cỗ hắc diễm kia lan tràn, rất nhanh liền hóa thành một bộ thi thể cháy đen.

Không chỉ có như thế, Tam Vệ, Tứ Vệ trong số bốn Vệ cũng bị luồng gợn sóng viêm khí màu xích hắc kia dính lên trên người.

- Đừng động vào ta! Các ngươi mau chạy đi!

Tứ Vệ không ngừng rít gào, toàn thân bị thiêu đốt, không thể nào ngăn cản nổi, thúc giục Võ Đạo Nội Kình cả đời, ở trong không trung sản sinh ra một tiếng nổ mạnh, đánh thẳng lên trên người của đầu Hung thú vương cấp.

Răng rắc!

Hung thú vương cấp vung chân lên, một chiêu đánh cho thân thể của Tứ Vệ đánh vỡ ra thành năm sáu mảnh. Dư uy của vụ nổ kia căn bản không làm tổn thương nó được chút nào.

- Tam Vệ!

Mấy người khác nhất thời kinh hô.

Tam Vệ, cũng chính là thanh niên chất phác, trên cánh tay hắn lúc này cũng dính phải một tầng viêm khí màu xích hắc.

Răng rắc!

Thanh niên chất phác cắn răng một cái, đem cánh tay của mình chặt xuống, tránh được một kiếp.

- Mọi người mau mau lui lại!

Đám người Nhất Vệ cùng Hằng Thống lĩnh đều đồng loạt kinh hô một trận.

Triệu Phong đứng ở trên thành lâu quan sát, đều rung động không thôi.

Vừa rồi hắn cũng kéo động Kim Lũ Cung, một lần bắn ra mấy mũi tên, nhưng còn chưa tiếp cận được thân thể Hung thú vương cấp, đã bị thiêu đốt thành tro bụi.

- Trốn! Mọi người lui lại!

Hơn mười gã cường giả cửu trọng võ đạo căn bản không thể nào địch lại hai kích tùy tiện của Hung thú vương cấp, sau khi bị giết mấy người, liền hốt hoảng bỏ chạy.

- Chênh lệch thật sự quá lớn!

Đám đệ tử của Quảng Quân Hầu như Bắc Mặc, Nam Cung Phàm

đều kinh ngạc không thôi, đồng loạt lui lại, cùng với Hung thú vương cấp cách ra một khoảng nhất định.

- Grào!

Hung thú vương cấp gào lớn một tiếng, phía sau lại có thêm mấy đầu Hung thú đỉnh phong đứng song song thành một hàng sau lưng nó.

- Nó đang triệu tập thủ hạ, chuẩn bị phát động tổng tiến công!

Trong lòng Triệu Phong nhất thời kinh hãi, phảng phất như nhìn thấy tình hình đại tai nạn bị hủy diệt sau đó của Quận Quảng Lăng.

Cơn ác mộng truyền thuyết cả một quốc gia bị Hung thú vương cấp hủy diệt, chẳng lẽ sắp sửa lặp lại ở Tương Vân quốc hay sao?

Ngay tại thời khắc vô số những võ giả của Quận Quảng Lăng tuyệt vọng, phía sau đột nhiên truyền tới thanh âm phá không.

- Súc sinh từ đâu tới, dám đến hoành hành địa bàn của bổn Hầu!

Một thanh âm hùng hồn đột nhiên từ trong không trung truyền tới.

Vù vù!

Mọi người chỉ nhìn thấy một đạo tàn quang màu bạc xẹt qua không trung, không thể nhìn thấy rõ ràng được.

- Đó là…

Mắt trái của Triệu Phong thúc giục đến cực hạn, tốc độ phản ứng nhanh hơn bình thường gấp chục lần, nhìn thấy được một người trung niên mặc kim văn ngân bào, toàn thân bùng nổ một tầng quang

khí màu bạc kinh người, giống hệt như Thần nhân, ở trên không trung lăng không hư độ (*).

(*) lướt qua trong hư không

Ngắn ngủi chỉ trong chốc lát, người nọ đã ở trên không trung lăng không hư độ hơn hai trăm thước.

Loại thủ đoạn này, gần như cùng cấp với việc đằng vân phi thiên, hoàn toàn vượt qua phạm trù võ học khinh thân bình thường.

- Là bay lượn hay sao? Đây là trình độ mà nhân loại có thể đạt tới được ư?

Trong lòng Triệu Phong kinh hoàng, liền nhận ra thân phận của người tới.

Đúng là Quảng Quân Hầu!

Vị trung niên thần võ một thân kim văn ngân bào kia, tung bay đến trên đỉnh đầu của Hung thú vương cấp, hư không đứng yên, dưới khí lưu cường đại, thân thể không ngờ lại phiêu phù ở trên không trung, không hề rơi xuống.

- Huyễn Diệt Chân Ba Trảm!

Quảng Quân Hầu khẽ vung tay lên, ngân phong quang khí huyễn lệ tận trời.

Chỉ trong chốc lát, một đạo tiếng nổ chấn vang như lôi đình sấm sét chợt cắt qua chân trời, mắt thường chỉ nhìn thấy một đạo quang trảm màu bạc kéo dài đến bảy tám thước, bên ngoài vờn quanh một tầng gợn sóng màu bạc sắc bén, chấn động cao tần, hung hăng đánh

thẳng xuống khu vực của Hung thú vương cấp đang đứng.

- Grào!

Trong mắt Hung thú vương cấp lộ ra một tia bất an, lợi trảo chém ra một đạo sóng khí hắc diễm giống hệt cuộn sóng mãnh liệt, cùng với quang trảm màu bạc ngạnh kháng cùng một chỗ.

Phành! Phành! Phành!

Một trận cuồng phong khí lãng cuồng bạo phóng vọt lên không trung, quét ngang phạm vi hơn hai mươi thước. Trên mặt đất tại chỗ lưu lại một cái động khẩu thật lớn, khói đen bốc lên nóng hổi.

Mà mấy đầu Hung thú đỉnh phong ở xung quanh Hung thú vương cấp kia, không ngừng kêu lên thảm thiết, trong khoảnh khắc đã bị đánh thành từng mảnh nhỏ, cháy đen không còn hình dạng…

Chương 95: Kẻ che mặt thần bí tái hiện

- Quảng Quân Hầu đại nhân!

- Vương hầu đại nhân!

Trên tường thành truyền đến vô số thanh âm kinh hô.

Gần mười vị cường giả cửu trọng võ đạo bọn Diệp Lăng Vân, Hằng Thống lĩnh, Tam vệ đang chật vật tránh lui cũng đều lộ ra vẻ kinh hỉ, như trút được gánh nặng.

Phụ cận tường thành, mọi người cũng đều nhìn về phía vị trung niên kim văn ngân bào đang phiêu phù trên đám khí lãng bụi mù kia, vẻ mặt đều lộ ra vẻ sùng kính, hướng tới cùng kích động.

Vị nam tử kia, giống như Võ Thần hàng thế, toàn thân vờn quanh một tầng quang khí ngân sắc, trong lúc chấn động cao tần, hình thành nên một mảnh ngân ba sắc bén, trong lúc điện quang hỏa thạch, đã cùng với Hung thú Vương cấp giao phong một kích.

Dư ba uy năng cường đại do hai người giao phong, chỉ trong khoảnh khắc đã đánh chết mấy đầu Hung thú Đỉnh phong ở gần đó, khiến cho toàn trường rung động.

- Grào!

Trên người Hung thú Vương cấp Xích Hắc Cẩu Vương xuất hiện mấy đạo vết máu, khí diễm hắc sắc trên người không ngừng co rút

lại, thấp giọng rít gào, giương mắt nhìn chằm chằm Quảng Quân Hầu, trong mắt nộ hỏa mãnh liệt, nhưng cũng có mấy phần kiêng kỵ.

- Thật tốt quá! Quảng Quân Hầu đại nhân hàng lâm, nhất định có thể giết chết Hung thú Vương cấp!

Đám võ giả nhân loại ở trên tường thành vốn đã lâm vào trong tuyệt vọng, lúc này trong mắt chợt lộ ra vẻ hy vọng cùng ký thác mãnh liệt, cả đám phát ra thanh âm hoan hô nhiệt liệt.

Ở trong mắt bọn họ, Quảng Quân Hầu chẳng khác nào Thần minh, cái thế vô địch, bễ nghễ thiên hạ.

Triệu Phong đứng trên tường thành, cũng khẽ thở ra một hơi.

Nói thật, vừa rồi ở thời khắc nguy cấp nhất, hắn thậm chí đã chuẩn bị sẵn sàng việc chạy trốn, mắt trái thần bí đã phân tích ra con đường trốn chạy tốt nhất rồi.

Dù sao thực lực của Hung thú Vương cấp quá mức khủng bố, hoàn toàn siêu việt cường giả cửu trọng võ đạo đỉnh phong. Cường giả cửu trọng võ đạo bình thường, ở trước mặt của nó căn bản yếu ớt như trẻ con, chứ đừng nói gì đến những người chưa đạt tới cửu trọng võ đạo.

Lúc này, mắt trái của Triệu Phong khẽ mở ra, quan sát hư thật của Quảng Quân Hầu cùng với Hung thú Vương cấp.

Không hề nghi ngờ, lực lượng của Quảng Quân Hầu cùng với Hung thú Vương cấp đã hoàn toàn vượt qua cấp bậc của cường giả cửu trọng võ đạo bình thường, đạt tới Võ Đạo Thánh Cảnh trong truyền thuyết.

Vù vụt!

Y bào của Quảng Quân Hầu rung động phần phật, thân hình ở giữa không trung chậm rãi hạ xuống. Bụi bặm bốn phía nhanh chóng tiêu tán đi, hình thành nên một cỗ khí lãng xoắn ốc, lan tràn ra bốn phương tám hướng.

- Tu vi của Quảng Quân Hầu siêu việt cường giả cửu trọng võ đạo bình thường, mượn dùng lực lượng cường đại, thôi động khí lưu, không ngừng lại có thể phiêu phù ở giữa không trung như vậy!

Mắt trái của Triệu Phong mở ra, hiểu rõ biến hóa khí lưu cùng khí tức quanh thân thể của Quảng Quân Hầu, liền đưa ra một cái kết luận.

Phi hành, chính là nguyện vọng mà nhân loại bình thường nằm mơ cũng không thể nào đạt được.

Tuy rằng cường giả Võ Đạo Thánh Cảnh vẫn không thể nào chân chính hoàn toàn phi hành được, nhưng mà loại uy năng lực lượng cấp bậc này, đủ khiến cho cường giả cửu trọng võ đạo cũng phải ngưỡng mộ.

- Súc sinh, nơi này là thế giới nhân loại, mau mau trở về Hoành Vân Thiên Lâm!

Quảng Quân Hầu ngạo nghễ đứng tại chỗ, thanh âm hùng hồn không ngừng vang vọng quanh quẩn cả Quận thành.

Dưới uy áp vô hình của Võ Đạo Thánh Cảnh, ngàn vạn đám Hung thú, dã thú ở xung quanh tường thành đều phủ phục run rẩy, hoảng sợ không thôi.

Nếu như không có Hung thú Vương cấp ở đây, chúng nó đã sớm

hoảng sợ bỏ chạy đi hết rồi.

Phần đông các võ giả trên tường thành cũng đều cảm nhận được cỗ uy áp mạnh mẽ vô hình kia, sự áp bách đến từ mặt tinh thần, xuyên thấu thẳng vào linh hồn, sau đó lại truyền tới huyết nhục toàn thân, khiến cho kẻ khác hít thở không thông.

Phanh phanh! Phanh phanh!

Mắt trái của Triệu Phong liên tiếp lóe lên, tựa hồ như cảm nhận được một cỗ áp lực nào đó, phát ra một tia ấm áp kỳ dị, rót vào trong huyết nhục cùng tứ chi bách hài.

Trong không gian mắt trái, một đoàn quang hoàn xoắn ốc màu xanh nhạt chậm rãi lan tràn, vốn dĩ từ bảy thước tám, liên tục phun ra nuốt vào, cơ hồ tiếp cận bảy thước chín.

Biến hóa này, khiến cho Triệu Phong kinh ngạc không thôi.

Từ khi dung nhập với mắt trái thần bí, Triệu Phong lần lượt cảm thụ được tiềm lực phát triển cùng khả năng nghịch thiên của nó.

Giờ phút này, dưới sự áp lực từ bên ngoài, gần như là trực tiếp áp bách vào tiềm lực của mắt trái, khiến cho nó trợ giúp cường hóa huyết mạch, thậm chí gia tăng tu vi nữa.

Triệu Phong có một loại trực giác, tư chất hiện tại của chính mình, đã dần dần vượt qua cấp bậc Bán Linh thể.

Thời điểm khi hắn còn chần chờ kinh ngạc, cuộc chiến dưới trường thành đã một lần nữa bộc phát.

- Ngao ô!

Hung thú Vương cấp giơ lên lợi trảo, giống như lôi đình hắc điện cắt qua hư không, bộ dáng điên cuồng bễ nghễ, công kích vượt qua hai ba mươi thước, phá hủy hết thảy mọi thứ xung quanh, ngay cả mặt đất bên dưới cũng là một mảnh cháy đen.

Cái uy thế cùng với lực phá hoại này, khiến cho da đầu của Triệu Phong đang đứng trên tường thành cũng phải rung lên, kinh tâm táng đảm.

Nếu như thật sự để cho Hung thú Vương cấp sát tiến vào Quảng Lăng Quận, hậu quả căn bản không thể nào tưởng tượng nổi.

- Thập Tự Chân Ba Trảm!

Cánh tay của Quảng Quân Hầu lóe lên một tầng ngân ba sắc bén, ngưng tụ tới mức tận cùng, trong khoảnh khắc vung lên, họa xuất ra một đạo thập tự quang trảm tràn ngập ngân quang chói mắt, hơn nữa không ngừng vặn vẹo liên hồi, kéo theo một mảnh khí kình phong cùng khí ba sắc bén đến tận xương tủy. Một luồng phong quyển cuồn cuộn mãnh liệt, đem công kích của Hung thú Vương cấp hoàn toàn đánh tan.

Phốc oanh!

Mặt đất một lần nữa chấn động, khói bụi gió lốc nổi lên bốn phía.

Khoảnh khắc kế tiếp, hai đạo thân ảnh nháy mắt biến mất không thấy đâu nữa.

Bang bang oanh!

Quảng Quân Hầu cùng với Hung thú Vương cấp hiện thân giữa

không trung, rất nhanh giao phong. Thanh âm kia rung động khí huyết toàn thân, khí lưu cuồng bạo khủng bố, trực tiếp xé nát thân thể đám Hung thú, phi cầm ở gần đó.

Hai đạo thân ảnh này, so sánh với đám Hung thú khổng lồ ở gần đó thì nhỏ bé hơn rất nhiều.

Nhưng mà trên người của hai người, lại bộc phát ra một cỗ lực lượng khủng bố tuyệt luân, khiến cho đám Hung thú cao giai khổng lồ không ngừng run rẩy.

Đám võ giả trên tường thành cơ hồ hô hấp ngừng lại, kinh ngạc rung động không thôi.

Nhưng mà đại đa số các võ giả cũng đều không thể nhìn thấy rõ ràng được quá trình giao phong của cấp bậc Thánh Cảnh.

Nhưng Triệu Phong thông qua mắt trái, lại nhìn thấy thật rõ ràng.

- Lực lượng, tốc độ, lực phá hoại… không thể tưởng tượng nổi, đây lại là trình độ mà nhân loại có thể đạt được hay sao?

Triệu Phong hít sâu một hơi, đúng là bởi vì hắn nhìn thấy được rõ ràng, cũng càng hiểu rõ thêm được lực lượng của Tông Sư Thánh Cảnh!

Tại Liên minh Hoành Vân Thập Tam Quốc, Tông Sư Thánh Cảnh cơ hồ siêu việt hoàn toàn quyền lực thế tục. Năng lực mà bọn họ nắm giữ trong tay đủ để ảnh hưởng đến vận mệnh của cả một quốc gia.

Bởi vậy, cho dù là một vị Quốc quân, khi nhìn thấy Tông Sư Thánh Cảnh, cũng đều tôn kính khách khí, không dám có nửa điểm khinh nhờn.

Quảng Quân Hầu chính là nhân vật thuộc cấp bậc này, nắm giữ lực lượng bao trùm bên trên cả quyền lực quốc gia thế tục! Ở trong cảnh nội Tương Vân quốc, hiển nhiên chính là thần thoại võ lực tối cao.

Giao phong của cấp bậc Thánh Cảnh vô cùng ngắn ngủi, nhưng chỉ trong thời gian nửa khắc lại đã giao phong với nhau hơn mười chiêu.

Trong thanh âm nổ tung liên hồi, Hung thú Vương cấp phát ra một đạo tê rống thê lương. Vết thương trên người chằng chịt, không ngừng liên tục tru rống. Tầng khí diễm hắc sắc bên ngoài thân thể đã co rút lại cực mỏng.

Trái lại Quảng Quân Hầu, trên người vờn quanh một tầng quang khí ngân sắc sáng ngời. Tay áo ngân bào tung bay, ánh mắt lạnh lẽo bễ nghễ, nhìn chằm chằm về phía Hung thú Vương cấp.

- Quảng Quân Hầu cơ hồ không hề bị thương! Đều là cường giả cấp bậc Thánh Cảnh, áo nghĩa kỹ xảo mà ông ta nắm giữ còn cao hơn Hung thú Vương cấp một bậc!

Triệu Phong hô hấp dồn dập, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào hai người đang giằng co giao phong ngoài tường thành.

- Ngao ô!

Trong mắt Hung thú Vương cấp lộ ra một tia kiêng kỵ sợ hãi, thân hình chợt lùi về phía sau, xoay người chạy trốn.

Hành động của nó khiến cho phần đông Hung thú, dã thú ở phụ cận Quảng Lăng Quận thành nhất thời hỗn loạn một trận.

- Muốn trốn sao?

Quảng Quân Hầu cười lạnh một tiếng, cánh tay vung lên. Một đạo quang trảm ngân sắc dài bảy tám thước nhất thời lóe lên. Phong quang huyễn lệ lạnh như băng lao tới, ở trên người của Hung thú Vương cấp lưu lại một đạo vết máu sâu đến tận xương cốt.

Vù vù vù!

Hai đạo tàn quang hư ảnh không ngừng xuyên qua trong Thú Triều, khi thì ở trên mặt đất, khi thì phóng tới giữa không trung.

- Ha ha ha… đám súc sinh này đã bị đánh bại rồi! Mọi người mau đuổi theo!

- Vật phẩm, tài liệu trên người Hung thú cao giai, toàn bộ đều rất đáng giá a!

Đám võ giả ở trên tường thành Quảng Lăng Quận thành nhất thời hưng phấn rống to, sĩ khí đại trướng, dẫn đầu chém giết ra khỏi tường thành.

- Nam Cung Phàm, Triệu Phong, Phong Ngâm Nguyệt… chúng ta cùng nhau đuổi theo, nhìn xem sư tôn như thế nào chém chết Hung thú Vương cấp!

Vẻ mặt Dương Thanh Sơn tràn ngập kích động, nói.

Mà ở một bên khác, Bắc Mặc thân là đệ tử thân truyền của Quảng Quân Hầu, đã theo sát sư phụ, truy kích thẳng ra ngoài.

- Toàn quân truy sát!

Hằng Thống lĩnh phát ra mệnh lệnh, chỉ huy đám võ giả cùng quân

đội ở trên tường thành cùng truy sát về phía Thú Triều đang chạy trốn.

- Được!

Triệu Phong khẽ gật đầu, cùng với mấy vị sư huynh đệ đồng môn, giết thẳng về phía phương hướng mà Hung thú Vương cấp đã chạy trốn.

Đối với giao phong của cường giả Thánh Cảnh, Triệu Phong cũng cảm thấy vô cùng hứng thú.

Mắt trái của hắn đứng ở khoảng cách xa, cũng có thể nhìn thấy được quá trình giao phong giữa Quảng Quân Hầu cùng với Hung thú Vương cấp.

o0o

Nháy mắt đã đuổi theo được mấy chục dặm.

Quảng Quân Hầu cùng với Hung thú Vương cấp đều dừng lại ở gần một mảnh rừng rậm.

Hung thú Vương cấp, toàn thân là vết thương chằng chịt, máu chảy đầm đìa, bị thương gần như trí mạng, nằm rạp xuống mặt đất run rẩy không ngừng.

Thân hình Quảng Quân Hầu đứng thẳng bất động tại chỗ, nhưng lại không hề động.

- Hửm? Tình huống gì vậy?

Triệu Phong có chút kinh dị khó hiểu.

Giờ phút này, Bắc Mặc có tốc độ nhanh nhất, cũng cách Quảng Quân Hầu đến hơn bảy tám dặm, căn bản không nhìn thấy rõ tình hình ở xa xa.

Nhưng mà Triệu Phong ở cách đó hơn mười dặm, thông qua mắt trái thần bí, phát hiện ra tình huống dị thường: Hung thú Vương cấp cũng không phải đang phủ phục dưới chân của Quảng Quân Hầu!

Lúc này nó chính là đang đưa lưng về phía Quảng Quân Hầu, hơn nữa còn đang lâm vào một mảnh run sợ cực độ.

Khiến kẻ khác khó hiểu hơn nữa chính là, đối mặt với tình huống như vậy, Quảng Quân Hầu không ngờ lại vẫn không có ra tay.

- Kẻ nào?

Sắc mặt Quảng Quân Hầu ngưng trọng, trên người bộc phát ra một cỗ uy thế tinh thần cực kỳ đáng sợ, đám lá rụng phiêu lãng bốn phía xung quanh, trong khoảnh khắc ngưng đọng.

- Hắc hắc hắc… không ngờ trong quận Quảng Lăng lại có được một vị cường giả Thoát Phàm Cảnh!

Bên trên không trung của thâm lâm, trên lưng một đầu phi điểu hắc sắc, một thân ảnh đội nón rộng vành đang đả tọa trên đó.

Dưới cái nón rộng vành kia, cặp mắt lạnh như băng phiếm động quang mang u lam sắc thần bí, giương mắt nhìn chằm chằm vào Quảng Quân Hầu bên dưới, cười hắc hắc quái dị.

- Là hắn!

Triệu Phong đứng cách đó hơn mười dặm, trong lòng nhất thời chấn động.

Thời điểm đó khi diệt phỉ, ở Hoành Vân Thiên Lâm, Triệu Phong từng gặp qua nhân vật đáng sợ này.

Lần này Thú Triều đột kích, Triệu Phong mơ hồ có một loại trực giác, hơn phân nửa chính là do người này đứng sau thao tác.

- Các hạ thao khống Yêu thú, tập kích thành trì nhân loại, là vì nguyên nhân gì? Chẳng lẽ các hạ không sợ Pháp quy của Liên minh Thập Tam Tông chế tài hay sao?

Ánh mắt Quảng Quân Hầu đột nhiên trở nên sắc bén, trong mắt lóe lên tinh quang, không chút nhượng bộ.

Vút!

Đầu phi điểu hắc sắc trên không trung vung lên hai cánh, một tầng âm phong hắc sắc nhất thời tập kích thẳng xuống bên dưới.

Sắc mặt Quảng Quân Hầu khẽ biến, thân hình nhoáng lên, vội lui về phía sau mấy chục trượng.

Nhất thời, khu vực mười trượng xung quanh hắn đứng, mặt cỏ đột nhiên lõm xuống hơn chục thước.

Mà đầu Hung thú Vương cấp Xích Hắc Cẩu Vương kia chỉ kịp thét thảm lên một tiếng thì thân thể đã vỡ nát, tuyệt mệnh tại đương trường.

- Hít!

Triệu Phong đang đứng ở xa xa, nhìn thấy một màn này, không khỏi hít thật sâu một ngụm lãnh khí.

Đầu phi điểu hắc sắc mà thân ảnh đội nón rộng vành kia đang ngồi, thực lực so với Xích Hắc Cẩu Vương lúc trước còn cường đại hơn không chỉ gấp đôi!

Đương nhiên, mắt trái của hắn chỉ có thể nhìn thấy được tình hình từ xa, nhưng lại không nghe được đối thoại cụ thể giữa Quảng Quân Hầu cùng với thân ảnh đội nón rộng vành.

Theo đối thoại không ngừng kéo dài, sắc mặt Quảng Quân Hầu mấy lần biến ảo, ánh mắt nhìn về phía thân ảnh đội nón rộng vành kia cũng càng ngày càng kiêng kỵ và ngưng trọng hơn.

- Hắc hắc hắc… Liên minh Thập Tam Tông bình thường sinh tử vinh nhục cộng chung, hôm nay chơi đùa một hồi như vậy, cũng đã đủ rồi…

Cuối cùng, cặp mắt u lam thần bí của thân ảnh đội nón rộng vành kia nhàn nhạt đảo quét qua Bắc Mặc đang ở đằng xa chạy tới, cưỡi trên phi điểu hắc sắc, hóa thành một đạo điện quang màu đen, bay vút lên thiên không.

Đợi đến khi Bắc Mặc chạy tới, thì thân ảnh đội nón rộng vành thần bí cùng với phi điểu hắc sắc kia đã hóa thành một đạo hắc điểm, dung nhập ở phía chân trời.

- Sư tôn, vừa rồi đã xảy ra chuyện gì? Người kia là ai?

Lúc Bắc Mặc đuổi tới nơi, kinh ngạc khó hiểu, nhìn về hướng thân ảnh đội nón rộng vành kia biến mất.

Quảng Quân Hầu đứng lặng tại chỗ, thật lâu sau đó mới thở dài một hơi:

- Hoành Vân Thập Tam Quốc, nguy cơ ẩn hiện, đại loạn sắp xảy ra! Tương Vân Quốc thân là thành viên trong đó, căn bản không thể tránh khỏi… Chẳng qua, đối với các ngươi mà nói, đây chính là một lần kỳ ngộ!

Dứt lời, ánh mắt hắn mang theo vẻ chờ mong, nhìn về phía đám đệ tử ở phía sau đang lũ lượt chạy tới.

Một lần kỳ ngộ?

Đám người Triệu Phong, Dương Thanh Sơn, Phong Ngâm Nguyệt vừa mới chạy tới, nghe được câu này, cũng đều kinh ngạc không thôi.

Chương 96: Một góc băng sơn

Xung quanh mảnh đất lõm xuống cả chục thước kia, thi thể của Hung thú Vương cấp tan nát, máu tươi loang lỗ, không còn hình dạng ban đầu.

Quảng Quân Hầu khoanh tay đứng đó, đứng bên cạnh cái hố sâu thật lớn, trong mắt lộ ra một tia quang mang kỳ dị, nhìn về phía sáu gã đệ tử thiếu niên của mình.

Bắc Mặc, Dương Thanh Sơn, Nam Cung Phàm, Phong Ngâm Nguyệt, Triệu Phong, Triệu Vũ Phi. Sáu gã thiếu niên này, đều là những tồn tại tuyệt đỉnh trong vô số những thiếu niên thiên tài của Quảng Lăng Quận thành.

Đương nhiên, sự chú ý cùng với chờ mong của Quảng Quân Hầu phần lớn cũng đều đặt lên trên người của đệ tử thân truyền Bắc Mặc.

- Một lần kỳ ngộ?

Ánh mắt của Triệu Phong khẽ lóe lên một chút, trong lòng cân nhắc những lời nói vừa rồi của Quảng Quân Hầu.

Trên đường đến đây, Triệu Phong rõ ràng nhìn thấy được chi tiết trao đổi giữa Quảng Quân Hầu cùng với gã trung niên đội nón rộng vành, kể cả từng động tác vẻ mặt của bọn họ, nhưng mà đáng tiếc là không nghe được đối thoại của hai người.

- Xin hỏi sư tôn, kỳ ngộ theo lời ngài nói là cái gì?

Phong Ngâm Nguyệt mở miệng hỏi, trên mặt khó có thể che giấu được sự nghi hoặc, tò mò mãnh liệt.

Thời điểm còn ở Thiên Vệ Doanh, có thể trở thành đệ tử của Quảng Quân Hầu, đối với hắn mà nói, chính là một lần đại kỳ ngộ cùng với cơ hội thay đổi vận mệnh của đời người.

Lời vừa nhắc tới, đám người Dương Thanh Sơn, Nam Cung Phàm cũng đều mang theo vẻ mặt tò mò và bức thiết.

- Lần kỳ ngộ này, cũng có quan hệ đến cái tâm nguyện mà cả đời của vi sư cũng muốn hoàn thành…

Quảng Quân Hầu nhẹ nhàng thở dài, trong ánh mắt thâm thúy dần dần phiêu lãng, nhìn về một phương hướng xa xôi, trên mặt xuất hiện một tia ôm ấp tình cảm phức tạp bao gồm cả hồi niệm, hối hận, mong đợi đủ loại.

Bản thân là Vương hầu cao nhất của toàn bộ Quảng Lăng Quận thành, nhân vật thần thoại võ lực thông thiên của toàn bộ Tương Vân quốc, Quảng Quân Hầu luôn luôn đứng ở đỉnh cao, cao cao tại thượng, người khác có bao giờ nhìn thấy qua trong mắt hắn xuất hiện tình tự ba động Hung liệt như thế này?

Loại tình tự biến hóa giống như thế này, ngày đó lúc Triệu Phong còn ở Linh Võ Điện, cũng từng bắt gặp qua một lần.

Nhưng lúc ấy, tình tự biến hóa của Quảng Quân Hầu chợt lóe lên rồi biến mất, chỉ có hắn là có nhãn lực siêu cường mới có thể bắt lấy một cái chớp mắt đó mà thôi.

Ngày hôm đó, Triệu Phong đã từng đưa ra nghi vấn, Quảng Quân Hầu không ngừng vơ vét những thiếu niên thiên tài khắp mọi nơi, là

có mục đích gì?

Đáp án mà Quảng Quân Hầu đưa ra chính là, hết thảy mọi thứ, cũng chỉ vì một cái tâm nguyện!

Tâm nguyện?

Tâm nguyện của Quảng Quân Hầu rốt cuộc là cái gì? Một cái tâm nguyện mà ngay cả hắn cũng không thể nào hoàn thành, lại chỉ có thể ký thác lên đám hậu bối thiên tài đi hoàn thành?

Phốc! Phốc! Phốc!

Đúng lúc này, gần đó có một đám võ giả không ngừng chạy tới, bao gồm cả đám người Diệp Lăng Vân, Hằng Thống lĩnh cùng với đám Quảng Quân Vệ.

Quảng Quân Hầu chậm rãi giơ tay lên, để cho bọn họ tạm thời thoái lui.

Đám cường giả đỉnh cao Diệp Lăng Vân, Hằng Thống lĩnh thoáng chút nghi hoặc, nhưng cũng không chút do dự, lập tức rời đi.

Tình hình một màn này, khiến cho đám thiếu niên thiên tài bọn Triệu Phong mơ hồ ý thức được, kế tiếp Quảng Quân Hầu có chuyện gì quan trọng muốn nói với mọi người.

- Vừa rồi kẻ đội nón rộng vành thần bí kia, các ngươi có từng gặp qua chưa?

Quảng Quân Hầu tựa như muốn thay đổi đề tài vậy.

- Đã từng gặp qua! Lần trước ở trong Hoành Vân Thiên Lâm, đệ tử

đã từng…

Triệu Phong lập tức đáp lời.

Trong mấy gã thiếu niên ở đây, kẻ chân chính nhìn thấy gã đội nón rộng vành thần bí kia, cũng chỉ có Triệu Phong cùng với Bắc Mặc.

Trong đó Triệu Phong thì từng gặp qua hai lần.

- A?

Quảng Quân Hầu có chút ngoài ý muốn liếc mắt nhìn về phía Triệu Phong, hỏi:

- Ngươi cảm thấy thực lực của hắn như thế nào?

- Rất mạnh!

Triệu Phong hồi tưởng lại quá trình hai lần nhìn thấy gã đội nón rộng vành thần bí kia ra tay, trong lòng không rét mà run.

Quảng Quân Hầu khẽ cười nói:

- Như vậy ngươi cho rằng, thực lực của hắn, so với vi sư, ai mạnh ai yếu?

- Cái này…

Triệu Phong khẽ rùng mình, không nghĩ tới vị sư phụ thực lực uy hiếp bốn phương Tương Vân quốc này, lại đưa ra câu hỏi như thế nào.

Dưới tinh thần uy áp cường đại của Tông Sư Thánh Cảnh tập trung,

Triệu Phong có chút cứng ngắc nói:

- Nếu chỉ dựa vào cảm giác, đệ tử cho rằng, đối phương ít nhất không thua kém sư tôn, có thể còn cao hơn sư tôn một chút…

Có được mắt trái thần bí, sự phán đoán của Triệu Phong đối với thực lực vô cùng nhạy cảm, chính xác.

Hắn vừa mới trả lời, cũng là có sự bảo thủ cùng uyển chuyển nhất định.

- Triệu Phong, ngươi vừa nói gì đó? Dám xem thường sư tôn, đề cao thực lực địch nhân sao?

Nam Cung Phàm lập tức lớn tiếng quát mắng khiển trách.

Ba người Bắc Mặc, Dương Thanh Sơn, Phong Ngâm Nguyệt, cặp lông mày cũng nhíu lại.

Hiển nhiên, bọn họ cũng không hài lòng đối với câu trả lời của Triệu Phong.

Ở Tương Vân quốc, Quảng Quân Hầu chính là đại diện cho quyền uy cùng với vũ lực đỉnh phong. Ở trong lòng ngàn ngàn vạn vạn võ giả, hắn chính là một thần thoại vô địch.

Thân là đệ tử của Quảng Quân Hầu, như thế nào lại có thể có một câu trả lời không chút tự tin như vậy chứ?

Trong số mấy người này, chỉ có Triệu Vũ Phi mới đối với lời nói của Triệu Phong tin tưởng không chút nghi ngờ. Cái này chính là một loại tín niệm mà ngay cả chính bản thân nàng cũng không thể nào hiểu nổi.

Câu trả lời của Triệu Phong, khiến cho sắc mặt Quảng Quân Hầu lộ vẻ kinh ngạc, không khỏi nhìn hắn thêm mấy lần nữa.

Đây chính là lần đầu tiên kể từ khi Triệu Phong trở thành đệ tử của Quảng Quân Hầu tới nay, Quảng Quân Hầu mới nghiêm túc xem xét kỹ hắn như vậy.

Đám người Nam Cung Phàm âm thầm giật mình. Sư tôn không hề có chút biểu hiện gì phẫn nộ, ngược lại càng trọng thị Triệu Phong hơn.

- Ngươi cứ nói thật! Nói chính xác phán đoán thật sự của ngươi!

Quảng Quân Hầu gắt gao nhìn chằm chằm hắn.

Triệu Phong cảm thấy một cỗ áp lực nặng nề, hồi tưởng lại vài lần tình hình lúc Quảng Quân Hầu cùng với kẻ đội nón rộng vành thần bí trao đổi với nhau.

Một lát sau, hắn hít sâu một hơi, ngữ khí khẳng định nói:

- Thực lực của kẻ đội mũ rộng vành thần bí, thật sự mạnh hơn sư tôn!

- Cái gì?

Đám người Nam Cung Phàm, Dương Thanh Sơn, thần sắc nhất thời đại biến, ngay cả Bắc Mặc cũng vì câu nói đó mà động dung.

Triệu Phong này, lá gan thật lớn!

- Đương nhiên, cái này chính là cảm giác của đệ tử!

Triệu Phong cảm nhận thấy ánh mắt căm thù bất mãn của đám người Nam Cung Phàm, lại cố tình bổ sung thêm một câu.

- Hắn nói rất đúng! Thực lực của kẻ này, quả thật là cao hơn ta một bậc!

Thanh âm ổn trọng của Quảng Quân Hầu truyền đến, trong ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong ẩn chứa một tia ngoài ý muốn cùng với tán thưởng.

- Điều này sao có thể? Thế gian này còn có người nào, thực lực có thể cao hơn sư tôn một bậc chứ?

Nam Cung Phàm có chút không thể nào tin tưởng nổi.

Trên mặt đám người Dương Thanh Sơn, Phong Ngâm Nguyệt cũng có cùng loại biểu tình.

Sau khi bái nhập làm môn hạ của Quảng Quân Hầu, ở trong mắt bọn họ, sư tôn chính là vị Vương hầu vô địch không ai có thể so sánh được, chính là đứng ở đỉnh phong của phiến quốc thổ này!

- Chẳng những như thế, người nọ có thể khống chế đầu Hung thú Vương cấp kia, xuất lĩnh vô số những Hung thú cao giai, vô số dã thú tấn công Quảng Lăng Quận thành… Dưới tình huống như vậy, cho dù là sư tôn, cũng không có khả năng nghịch chuyển tai nạn đại hủy diệt của Quảng Lăng Quận thành được…

Quảng Quân Hầu hít sâu một hơi, vẻ mặt nghiêm túc, nói.

Khống chế một đầu Hung thú Vương cấp?

Bọn người Bắc Mặc, tâm thần nhất thời rung động, khó có thể tưởng

tượng nổi cảnh tượng đó như thế nào.

- Trận Thú Triều đáng sợ này, cùng với đầu Hung thú Vương cấp kia, quả nhiên là do người này đứng phía sau thao tác…

Trong đầu Triệu Phong lại hiện lên hình ảnh cặp mắt u lam sắc thần bí của thân ảnh đội nón rộng vành kia.

- Sư tôn! Thế gian như thế nào lại có thể có một nhân vật đáng sợ đến như vậy? Hơn nữa, vì sao hắn lại không tiếp tục công kích quận Quảng Lăng nữa?

Dương Thanh Sơn đồng dạng cũng có bộ dáng không thể nào tin nổi.

Sáu gã thiếu niên thiên tài, ánh mắt cũng đều nhất tề nhìn lên trên người của Quảng Quân Hầu.

- Ha hả… thế giới mà các ngươi nhận biết, chỉ là một góc nhỏ của tòa băng sơn mà thôi! Võ Đạo Thánh Cảnh, chẳng qua chỉ là mới bắt đầu mà thôi! Cho dù cường đại như người đó, cũng không dám vi phạm Pháp quy của Liên minh Thập Tam Tông!

Quảng Quân Hầu lạnh nhạt cười.

Võ Đạo Thánh Cảnh, chẳng qua chỉ là mới bắt đầu?

Sáu thiếu niên thiên tài bọn Bắc Mặc cũng đều trố mắt cứng lưỡi.

Hiện tại, Quảng Quân Hầu có thể nói là từng chữ kinh tâm, mọi người đại khái chỉ có thể hiểu được một chút ít trong đó mà thôi!

Nhưng thời khắc này, Triệu Phong lại cảm thấy nhiệt huyết sôi trào,

trong lòng chấn động.

Đột nhiên, trong lòng hắn chợt nhớ tới ba người thiếu nữ trẻ tuổi mà hắn từng gặp qua trong hạp cốc Huyết Mãng ngày đó.

Mà ba người đó ai nấy đều rất trẻ tuổi, tùy tiện chọn ra một người cũng đều có thể trực tiếp miễu sát một đầu Thanh Nhãn Cự Lang thực lực trên Võ Đạo Bát trọng! Hơn nữa nhìn tình hình lúc đó, hai người còn lại đối với Thanh Nhãn Cự Lang căn bản không thèm đặt vào trong mắt, mà thiếu nữ trẻ tuổi ra tay, rõ ràng là không có kinh nghiệm thực chiến gì cả.

So với thực lực của ba người này, Bắc Mặc cũng còn phải thua kém mấy phần.

Từ ngày đó trở đi, Triệu Phong mới hiểu được thế giới này vô cùng quảng đại, còn có rất nhiều tồn tại mà chính mình không biết, không thể tiếp xúc tới…

- Ở trong mắt các ngươi, Võ Đạo Thánh Cảnh chính là đỉnh phong trong truyền thuyết! Quốc quân, Vương hầu của Tương Vân Quốc chưởng quản toàn bộ lãnh thổ quốc gia khổng lồ rộng lớn đến mấy vạn dặm này! Hoành Vân Thập Tam Quốc, hai đại Cường quốc, cũng chính là những quốc gia cường đại đỉnh phong nhất thế gian! Nhưng hết thảy những cái này, cũng đều không phải chân tướng thật sự!

Trong khẩu khí của Quảng Quân Hầu có chút ý tứ tự giễu nhàn nhạt.

Nhưng mà những lời hắn vừa nói ra, chính là suy nghĩ trong lòng đại đa số các võ giả.

Đúng vậy, đây chính là nhãn giới cùng với nhận tri của Triệu Phong khi hắn còn ở Thanh Diệp Trấn, Vũ Dương Thành.

- Ở Hoành Vân Thập Tam Quốc, chúa tể chân chính cũng không phải là Quốc quân, Vương hầu, cũng không phải là Tông Sư Thánh Cảnh cao cao tại thượng, lại càng không phải là những Đại Gia tộc truyền thừa lâu đời. Chúa tể chân chính thật sự, chính là mười ba cái tông phái thực lực bao trùm hết thảy mọi thế tục!

Quảng Quân Hầu nói đến đây, thần quang trong mắt trở nên vô cùng sắc bén, phảng phất như có thể chém chết người ta vậy.

Mười ba tông phái?

Sáu gã thiếu niên thiên tài bọn Triệu Phong không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Tông phái!

Mười ba tông phái!

Thế lực siêu nhiên bao trùm hết thảy thế tục!

Vì sao trước đây, chính mình cũng chưa từng bao giờ nghe nói qua?

Đặc biệt là Triệu Phong, xuất thân từ một cái tiểu Gia tộc tại trấn Thanh Diệp.

Lúc đầu ở trong mắt hắn, Vũ Dương Thành chính là một phiến thành thị phồn hoa, thiên tài cường giả như mây, khiến kẻ khác phải hướng tới. Loại thế lực giống như Triệu Tộc vậy, chính là một đại thế lực to lớn nhất phương.

Theo tu vi Võ đạo càng ngày tăng lên, tầm mắt của hắn cũng dần dần tăng lên. Đến khi tiến vào Quận thành cấp bậc cao hơn, hiểu biết

được về Hoành Vân Liên minh Thập Tam Quốc, cũng biết đến được hai đại Cường quốc mạnh mẽ gấp trăm lần so với Tương Vân Quốc.

Đặc biệt là hai đại Cường quốc kia, tùy tiện chọn ra một cái nào đó, phất tay một cái liền có thể tiêu diệt được Tương Vân Quốc, thậm chí có thể hoàn toàn hủy diệt Thập Tam Quốc nữa.

Những quốc gia như Tương Vân quốc trong Liên minh Thập Tam Quốc, phải liên hợp lại, mới có thể cực kỳ khó khăn sinh tồn ở kẽ hở giữa hai đại Cường quốc này.

Nhưng mà hết thảy những cái này, cũng không phải là chân tướng!

- Sư tôn, mười ba cái tông phái kia, rốt cuộc là cường đại đến thế nào? Thậm chí ngay cả một quốc gia khổng lồ như vậy, cũng do bọn họ làm chúa tể?

Nam Cung Phàm có chút không thể tin nổi, nói.

- Mấy cái tông phái này, nắm giữ con đường tu luyện Chân đế của sinh mệnh! Mỗi một tông phái chính là mấy ngàn mấy vạn người, hơn nữa lại nắm giữ trong tay vận mệnh thương sinh của một quốc gia một phương! Nếu hỏi những tông phái này mạnh mẽ như thế nào… Năm xưa, vi sư chính là một Đệ tử Ngoại môn của Hiểu Nguyệt Tông, căn bản chưa đủ để đặt chân vào trung tâm nội tầng!

Quảng Quân Hầu thấp giọng thở dài.

Đệ tử Ngoại môn?

Thần sắc đám người Bắc Mặc nhất thời đại biến, kinh hãi, cả đám ngây ngẩn tại đương trường.

Dương Thanh Sơn cùng Nam Cung Phàm liên tục lắc đầu, hoàn toàn không dám tin tưởng cái này là sự thật.

- Cường đại như Quảng Quân Hầu, không ngờ lại chỉ là một Đệ tử Ngoại môn trong một tông phái, cũng giống như thân phận của ta ở Triệu Tộc năm xưa, chỉ là một đệ tử ngoại tầng, nhỏ bé đến không đáng nói tới…

Trong lòng Triệu Phong nhấc lên một trận sóng to gió lớn.

Không cần nghi ngờ một tông phái mạnh mẽ đến thế nào, chỉ dựa vào việc Quảng Quân Hầu chỉ là một Đệ tử Ngoại môn bình thường của tông phái liền có thể nhận ra được.

Sau khi biết được chân tướng, sáu gã thiếu niên thiên tài ở nơi này, liền có một loại cảm giác thất hồn lạc phách.

Một chút thành tựu của bọn họ, đặt ở trong Quảng Lăng Quận thành, đã phi thường tài giỏi, thế nhưng khi so sánh với người của tông phái, lại nhỏ bé như con kiến.

Ở trong mắt của tông phái, cửu trọng võ đạo, quốc gia thế tục cũng đều giống như con kiến dưới chân mình mà thôi.

Hai thứ này căn bản không nằm chung một cấp bậc, tựa như là nhân loại sẽ không bao giờ cùng xuất hiện cùng với một con kiến vậy.

- Tông phái quản lý trực tiếp Tương Vân Quốc tên là Hiểu Nguyệt Tông, thế lực của nó hoàn toàn bao trùm qua quốc gia thế tục! Trong đó một ít tồn tại đứng đầu, hoàn toàn ở cấp bậc rất cao trong cảnh giới Võ Đạo Thánh Cảnh, nắm giữ thực lực huyền diệu vô cùng, uy chấn thiên địa tám phương…

Quảng Quân Hầu nói đến đây, trong mắt lộ ra thần sắc kính sợ cùng với sùng bái.

Chương 97: Đệ nhất chiến công

Hiểu Nguyệt Tông…

Đây đúng là tông phái mà năm xưa Quảng Quân Hầu từng học nghệ. Khi đó, hắn chính là một Đệ tử Ngoại môn của Hiểu Nguyệt Tông!

Khi đề cập tới Hiểu Nguyệt Tông, cùng với thực lực chí cao vô thượng của tông môn… Quảng Quân Hầu chính là kính phục xuất phát từ tận nội tâm, thanh âm nhẹ nhàng run rẩy, khó có thể ức chế nổi sự kích động trong nội tâm mình.

Có thể tưởng tượng được, sự tồn tại siêu nhiên của tông môn kia, bao trùm thế tục quốc gia, nắm giữ trong tay lực lượng siêu phàm đến thế nào? Thậm chí ngay cả tâm nguyện cả đời của Quảng Quân Hầu, cũng có chút quan hệ trong đó.

- Tâm nguyện của sư tôn, cùng với kỳ ngộ của chúng ta, có khi nào cũng có quan hệ cùng với đám tông môn siêu nhiên hết thảy thế tục này hay không?

Trong thanh âm của Nam Cung Phàm lộ ra một tia hưng phấn mơ hồ.

Hiểu biết đến sự tồn tại của tông môn, lúc đầu bọn họ cũng có chút rung động, khó có thể chấp nhận nổi, nhưng sau đó trong lòng cũng nảy sinh sự chờ mong cùng ngưỡng mộ.

- Có lẽ, ta sẽ có cơ hội tiếp xúc với thế giới rộng lớn vô biên kia…

Trong đầu của Triệu Phong hiện lên một màn ngày đó ở trong hạp cốc Huyết Mãng, thực lực của ba người thiếu nữ trẻ tuổi kia.

Trong lòng bọn họ vô cùng chờ mong cùng hưng phấn, một chút cũng không thua kém đám người bọn Nam Cung Phàm.

- Ngày xưa vi sư xuất thân từ Hiểu Nguyệt Tông, bởi vì đến ba mươi tuổi cũng không thể đột phá được Võ Đạo Thánh Cảnh, mất đi tư cách tiến vào Nội môn của Hiểu Nguyệt Tông, liền tự động rời đi, đại diện tông môn trú nhập quốc gia thế tục, quản lý một vài sự vụ rườm ra. Cũng chính vì vậy, vi sư vẫn còn thường xuyên cùng với tông môn liên hệ.

Quảng Quân Hầu nói tới nơi đây, thanh âm cũng có chút ngưng lại, cuối cùng nói ra một cái tin tức trọng đại:

- Theo như ta biết, Khảo hạch Nhập môn năm năm một lần của Hiểu Nguyệt Tông, vào hai tháng sau sẽ bắt đầu!

Khảo hạch Nhập môn?

Sáu gã thiếu niên thiên tài ở nơi này, ánh mắt đều sáng ngời lên.

Đám người Bắc Mặc, Dương Thanh Sơn cũng đều khó có thể áp chế sự kích động cùng chờ mong trên mặt mình.

Khảo hạch Nhập môn, năm năm một lần, vào hai tháng sau!

- Khảo hạch Nhập môn của Hiểu Nguyệt Tông chính là nhằm vào cả Tương Vân Quốc, thậm chí ngay cả một số quốc gia lân cận cũng có thể tham gia. Đến lúc đó, những thiếu niên thiên tài tham gia khảo hạch sẽ đến từ khắp cả nước, bao gồm ở các Quận thành khác,

thậm chí là cả một số Gia tộc lánh đời nữa. Trong đó có một số thế lực Gia tộc cửu viễn thậm chí có cả nội tình thực lực vượt qua cả Quảng Lăng Phủ ta nữa! Đến lúc đó, thiên tài các nơi hội tụ, cạnh tranh vô cùng kịch liệt. Vi sư dốc hết toàn lực, miễn cưỡng có thể đề cử mấy cái danh ngạch tham gia Khảo hạch Nhập môn!

Quảng Quân Hầu đại khái thuyết minh tình huống của Khảo hạch Nhập môn.

- Thiên tài tinh anh khắp các nơi trong cả nước, cạnh tranh gia nhập Hiểu Nguyệt Tông…

Đám người Triệu Phong có một loại cảm giác nhiệt huyết sôi trào.

Thậm chí ngay cả trên người của Bắc Mặc, cũng dâng lên một cỗ chiến ý.

Ở Quảng Lăng Quận thành, trong các thiếu niên cùng lứa, thực lực thiên phú của hắn đã đứng ở một điểm cao không thể nào vượt qua nổi, có thể nói là cô độc vô địch, thập phần tịch liêu.

Nhưng nếu như có thể gia nhập vào Hiểu Nguyệt Tông, liền có thể cùng với những thiên tài tuyệt đỉnh này tranh đua một trận, đấu tranh một phen.

- Thời gian hai tháng nữa, Khảo hạch Nhập môn sẽ bắt đầu! Trong tay vi sư có ba cái danh ngạch đề cử, các ngươi cần phải nắm chắc cơ hội mới được!

Quảng Quân Hầu có chút thâm ý cùng chờ mong, liếc nhìn sáu gã đệ tử thiếu niên trước mặt mình.

Ba cái danh ngạch?

Đám người Triệu Phong, trong lòng thầm rùng mình một cái.

Cho dù là cùng trong một sư môn, bọn họ cũng cần phải cạnh tranh.

Đương nhiên, đệ tử của Quảng Quân Hầu có rất nhiều, không chỉ là sáu người bọn họ, nhưng mà Khảo hạch Nhập môn của Hiểu Nguyệt Tông, do hạn định số tuổi, chỉ nhằm vào các thiên tài thiếu niên mà thôi.

Về phần buổi nói chuyện này, Quảng Quân Hầu căn bản không có để cho bọn người Diệp Lăng Vân cùng nghe.

Độ tuổi của đám người Diệp Lăng Vân cơ bản cũng đã hơn ba mươi tuổi cả rồi, mà quy tắc của Hiểu Nguyệt Tông, trước ba mươi tuổi không thể đột phá Võ Đạo Thánh Cảnh, sẽ mất đi tư cách tiến vào Nội môn, nhất định không thể đạt được những cấp bậc quá cao được.

Cũng chính là nói, sáu gã thiếu niên thiên tài bọn Triệu Phong, cần phải cạnh tranh ba cái danh ngạch trong tay của Quảng Quân Hầu.

- Thú Triều đã chấm dứt, các ngươi mau quay về Quảng Lăng Phủ, luận chiến công nhận phần thưởng đi!

Quảng Quân Hầu nói xong, thân hình nhoáng lên, tại chỗ biến mất không thấy đâu nữa.

Phốc sưu!

Mọi người chỉ nhìn thấy một đạo tàn ảnh ngân sắc hoành lược hư không, trong khoảnh khắc đã biến mất trong tầm mắt của mọi người rồi.

- Sư tôn có lệnh, dẫn các người đi Linh Võ Điện, luận công nhận thưởng!

Thân hình Diệp Lăng Vân lóe lên, đi tới trước mặt sáu người.

Đám người Triệu Phong gật đầu đồng ý, cùng với Diệp sư huynh phản hồi trở về Quảng Lăng Phủ.

Trên đường trở về, Phong Ngâm Nguyệt giống như là có tâm sự, hai tay nắm chặt, trong mắt lóe lên thần quang, liếc nhìn về phía ba người Bắc Mặc, Dương Thanh Sơn, Nam Cung Phàm.

Danh ngạch trúng cử trong tay của Quảng Quân Hầu, chỉ có ba cái, trong đó thiên phú thực lực của ba người Bắc Mặc, Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm là cao nhất, tu vi toàn bộ cũng đều đã ngoài Võ Đạo Bát trọng.

So sánh một chút, thực lực của ba người Phong Ngâm Nguyệt, Triệu Phong, Triệu Vũ Phỉ lại có chút không đủ nhìn.

- Ba cái danh ngạch, ta dốc hết toàn lực, hẳn là có thể đoạt được một cái!

Trong lòng Triệu Phong thầm tính toán một chút.

Sau khi trải qua Thú Triều, thực lực của hắn cũng có chút tăng lên. Quang hoàn xoắc ốc xanh nhạt trong không gian mắt trái của hắn đã mở rộng ra tới hơn bảy thước tám, thậm chí còn tiếp cận bảy thước chín.

Nếu muốn đánh bại Bắc Mặc, hắn căn bản không có phần thắng. Dù sao đối phương cũng có được thực lực chiến thắng được Võ Đạo

Cửu trọng.

Chẳng qua nếu so với hai người Dương Thanh Sơn, Nam Cung Phàm, Triệu Phong phân biệt có sáu, bảy thành nắm chắc.

Huống chi, hiện tại khoảng cách tới Khảo hạch Nhập môn của Hiểu Nguyệt Tông, vẫn còn thời gian hai tháng, Triệu Phong còn có không gian tiến bộ rất lớn.

o0o

Sáu người thi triển võ học khinh thân, một đường phóng đi, không bao lâu đã trở về tới Quảng Lăng Phủ.

Linh Võ Điện…

- Sư tôn đang chờ ở bên trong!

Diệp Lăng Vân đã đứng ở trước đại môn.

Tu vi của hắn chính là cửu trọng võ đạo đỉnh phong, tốc độ chính là nhanh nhất.

Người thứ hai đến nơi chính là Bắc Mặc, đã tiến vào trong đại điện.

Tiếp theo là ba người Dương Thanh Sơn, Nam Cung Phàm, Triệu Phong.

Đối với tốc độ cùng với khí mạch kéo dài mà Triệu Phong thể hiện ra, hai người Dương Thanh Sơn, Nam Cung Phàm cũng thoáng có chút kinh ngạc.

Chỉ trong chốc lát, sáu gã đệ tử do Bắc Mặc cầm đầu đều tề tụ trong

Linh Võ Điện.

Quảng Quân Hầu ngồi ở trên bồ đoàn, ánh mắt thoáng đảo qua sáu gã đệ tử.

Hai bên trái phải của ông ta, phân biệt là Diệp Lăng Vân và Nhất vệ đang đứng.

Diệp Lăng Vân, tất cả mọi người đều rất quen thuộc.

Mà Nhất vệ lại chính là Đầu lĩnh thần bí thực lực cực mạnh trong Quảng Quân Vệ, tu vi đạt tới Bán Bộ Thánh Cảnh, so với Tam vê còn cường đại hơn một bậc.

Bởi vì trong lúc Tam vệ đối kháng với Hung thú Vương cấp, đã bị thương nặng, chặt đứt một cánh tay, cho nên vị trí này tạm thời do Nhất vệ thay thế.

- Công tác thống kê chiến công như thế nào rồi?

Quảng Quân Hầu trầm giọng hỏi.

- Bẩm sư tôn, căn cứ theo công tác thống kê âm thầm của Quảng Quân Vệ cùng với các Phụ vệ, chiến công của sáu vị sư đệ cũng đã được liệt kê đầy đủ!

Nhất vệ khom người lấy ra một bản danh sách.

Quảng Quân Hầu cũng không có nhận lấy bản danh sách kia, lạnh nhạt nói:

- Ngươi đọc đi!

- Vâng!

Nhất vệ thu hồi bản danh sách lại, dựa theo ghi chép trên đó, đọc lớn:

- Hạng nhất! Triệu Phong! Chiến công 465 điểm!

- Hạng nhì! Bắc Mặc! Chiến công 403 điểm!

- Từ từ!

Thần sắc Quảng Quân Hầu bỗng nhiên khẽ biến, quay sang nhìn Nhất vệ:

- Chiến công hạng nhất, không phải là Bắc Mặc sao?

Trên thực tế, khi công báo ra chiến công hạng nhất, đám thiên tài còn lại ở nơi này, cũng đều cảm thấy không thể tin nổi.

Hạng nhất, như thế nào lại không phải là Bắc Mặc chứ?

Thậm chí ngay cả Quảng Quân Hầu, cũng cảm thấy nghi ngờ.

Lúc này, trong Linh Võ Điện lâm vào tĩnh mịch, đám người Dương Thanh Sơn, Nam Cung Phàm đều hai mặt nhìn nhau.

Sắc mặt của Bắc Mặc có chút khó nhìn, hai tay nắm chặt lại, trong lòng không ngừng kêu gào:

- Cái này không có khả năng! Ta không tin!

- Bẩm sư tôn! Triệu Phong ở trong Thú Triều từng hiệp trợ giết chết Kim Trác Ưng Vương trên không trung không ai làm gì được, hạ lập

được công lao cực lớn!

Diệp Lăng Vân thấp giọng nhắc nhở, nói.

- Giết chết Kim Trác Ưng Vương, được bao nhiêu điểm chiến công?

Quảng Quân Hầu hỏi.

Nhất vệ xem lại danh sách, đáp:

- Giết chết Hung thú Cao giai bình thường, đạt được 20 đến 60 điểm chiến công! Nhưng mà thực lực của Kim Trác Ưng Vương đạt tới Võ Đạo Cửu trọng đỉnh phong, rất khó đánh chết, trong các Hung thú Đỉnh phong, lực uy hiếp cùng với độ khó khăn đánh chết là lớn nhất. Bởi vậy, giết chết nó sẽ có được một trăm điểm chiến công!

100 điểm chiến công?

Đám người bọn Bắc Mặc nhất thời động dung biến sắc.

- Cho dù may mắn giết chết Kim Trác Ưng Vương, điểm chiến công của hắn cũng nhiều đến mức bất thường! Ngươi nói lại một chút điểm chiến công của những người còn lại đi!

Sắc mặt Quảng Quân Hầu bình tĩnh, nói.

- Dương Thanh Sơn, 195 điểm chiến công! Nam Cung Phàm, 181 điểm chiến công!

Nhất vệ lại báo ra điểm chiến công của những người còn lại.

Hiển nhiên, ngoại trừ Bắc Mặc ra, điểm chiến công của những người khác, cũng không ai đạt tới được 200 điểm.

Cho dù trừ bỏ 100 điểm chiến công do giết chết Kim Trác Ưng Vương của Triệu Phong, thì hắn vẫn còn lại 365 điểm, so với Bắc Mặc thực lực mạnh nhất, cũng chỉ kém có mấy chục điểm mà thôi, hơn xa Dương Thanh Sơn cùng với Nam Cung Phàm.

Dựa theo lối suy nghĩ bình thường, điểm chiến công của Triệu Phong hẳn chỉ nên chừng 100 điểm mà thôi.

Nhưng mà cuối cùng điểm chiến công của hắn lại đạt tới 465 điểm, tuyệt đối là đệ nhất.

- Chuyện này không có khả năng!

Dương Thanh Sơn cùng Nam Cung Phàm, cũng nhất tề lắc đầu.

Bắc Mặc thì lại cười lạnh không nói lời nào. Hắn tin tưởng rằng sư tôn sẽ vì chính mình mà đòi lại công đạo.

- Có thể nào có sơ sót gì hay không?

Cặp mày Quảng Quân Hầu khẽ nhíu lại.

Dưới tình huống bình thường, đối với năng lực chấp hành của đám người Quảng Quân Vệ, hắn căn bản không chút nghi ngờ.

Nhưng lần này thật sự đã vượt quá sự dự đoán của tất cả mọi người.

- Bẩm sư tôn, tuyệt đối không chút sai lầm! Cho dù có chút sai sót, cũng là nhỏ nhất!

Nhất vệ trảm đinh chặt sắt nói.

Dứt lời, hắn mở ra bản danh sách, đem những ghi chép bên trong đọc ra rõ ràng:

- Tiễn thuật của Triệu Phong siêu tuyệt, chỉ dùng cung tiễn, liền bắn chết được bảy tám mươi đầu Hung thú phi cầm, chia đều mỗi đầu hai điểm rưỡi chiến công, vẻn vẹn chỉ cái này thôi đã vượt qua hai trăm điểm chiến công rồi. Hơn nữa đánh chết Kim Trác Ưng Vương, liền đạt tới hơn ba trăm điểm chiến công…

Nhất vệ đọc lại rõ ràng các chi tiết chiến công ghi trên danh sách.

Nguồn gốc của những chiến công này, cũng đều có thuyết minh rõ ràng.

- A? Tiễn thuật siêu tuyệt?

Quảng Quân Hầu có chút ngoài ý muốn, lại liếc mắt nhìn Triệu Phong thêm một cái.

- Về điểm này, ta, còn có Hằng Thống lĩnh cùng với những Thần tiễn thủ khác trên tường thành cũng đều có thể làm chứng!

Diệp Lăng Vân bổ sung nói.

- Ừm! Điểm này hẳn là không thành vấn đề!

Quảng Quân Hầu cũng không có hoài nghi.

Kế tiếp là một trăm mấy chục điểm chiến công còn lại của Triệu Phong.

Sau khi bắn chết đám Hung thú phi cầm, một nửa thời gian còn lại

của hắn, không ngờ lại đủ để hắn đạt được một trăm mấy chục điểm chiến công.

Phải biết rằng, Dương Thanh Sơn cùng với Nam Cung Phàm, trong khoảng thời gian gấp đôi thời gian đó của hắn, chiến công đoạt được, cũng chỉ chừng một trăm mấy chục điểm mà thôi.

Mà tu vi của hai người, ai cũng đều cao hơn Triệu Phong nhiều.

- Ta không tin!

Nam Cung Phàm lắc đầu, tỏ vẻ nghi ngờ.

- Ý thức chiến đấu của Triệu Phong thật sự rất mạnh! Trong chiến đấu cận thân, mỗi lần ra tay đều nhanh chóng phát hiện sơ hở, đánh trúng chỗ yếu hại của Hung thú. Bất luận tốc độ hay là hiệu suất, cũng đều gấp đôi người cùng cấp! Phương diện này, thậm chí những tinh anh trong Quảng Quân Vệ bình thường cũng đều không bằng… Hắn chính là chiến sĩ cùng với sát thủ trời sinh!

Lúc nói đến cuối cùng, ánh mắt Nhất vệ có chút phức tạp liếc nhìn về phía Triệu Phong.

Diệp Lăng Vân nở nụ cười sáng lạn:

- Lần trước trong nhiệm vụ diệt phỉ của Thiên Vệ Doanh, Triệu Phong cũng chỉ bằng vào thực lực Võ Đạo Lục trọng, đoạt được chiến công hạng nhất!

Đến tận lúc này, nguồn phát ra của tổng cộng 465 điểm chiến công của Triệu Phong, liền thuận lý thành chương được giải thích rõ ràng.

Quảng Quân Hầu cũng không còn hoài nghi nữa, trong ánh mắt nhìn

về phía Triệu Phong, mang theo một tia kinh hỉ:

- Không nghĩ tới trong môn hạ của bản hầu, lại có bậc kỳ tài như thế này! Tiễn thuật cùng cận chiến cũng đồng thời đăng lâm hóa cảnh!

Đối với Quảng Quân Vệ do chính mình bồi dưỡng ra, năng lực chấp hành của bọn họ, hắn vẫn là phi thường rõ ràng, căn bản khó có sơ hở được.

- Tiểu tử này rốt cuộc là loại quái thai gì vậy?

Bắc Mặc nắm chặt hai nắm tay, trong lòng tràn ngập sự không cam lòng cùng với không phục Hung liệt.

Với tư chất tuyệt thế thiên tài của hắn, thực lực của đệ tử thân truyền của Quảng Quân Hầu, như thế nào lại thất bại trước một gã đệ tử ký danh mà tu vi còn thấp hơn chính mình đến hai bậc?

Còn lại ba người Dương Thanh Sơn, Nam Cung Phàm, Phong Ngâm Nguyệt, vẻ mặt ngây ra, ánh mắt quái dị nhìn chằm chằm Triệu Phong.

Chỉ có Triệu Vũ Phỉ, vẻ mặt khẽ mỉm cười, đối với chuyện này căn bản không chút ngoài ý muốn.

Sau khi lĩnh xong chiến công, sáu gã thiếu niên thiên tài đều rời đi.

Trong Linh Võ Điện chỉ còn lại có Quảng Quân Hầu, Nhất vệ cùng Diệp Lăng Vân.

- Các ngươi còn chuyện gì muốn nói?

Quảng Quân Hầu hỏi.

Nhất vệ hít sâu một hơi, nói:

- Bẩm sư tôn, điểm chiến công chân chính của Triệu Phong, không phải 465, mà là 565! Xuất phát từ một vài lo lắng, ta đã che giấu lại 100 điểm chiến công của hắn!

Chương 98: Ngân cương khí tráo

- Bẩm sư tôn, điểm chiến công chân chính của Triệu Phong, không phải 465, mà là 565! Xuất phát từ một vài lo lắng, ta đã che giấu lại 100 điểm chiến công của hắn!

Nhất vệ nói ra tin tức kinh người.

- Ngươi nói thật sao?

Trong mắt Quảng Quân Hầu chợt lóe tinh quang, vẻ mặt động dung. Một cỗ tinh thần áp bách vô hình khiến cho Nhất vệ cùng với Diệp Lăng Vân áp lực bất an.

- Hoàn toàn là thật!

Nhất vệ không chút do dự, nói:

- Triệu sư đệ bất luận là viễn trình bắn chết phi cầm, hay là cận thân đánh chết Hung thú, những chiến công thu hoạch này, hoàn toàn đều vượt qua những báo cáo vừa rồi!

Lời ấy vừa nói ra, Quảng Quân Hầu cùng Diệp Lăng Vân khẽ liếc mắt nhìn nhau, cũng có chút kinh hỉ.

- Ý thức chiến đấu của Triệu sư đệ có thiên phú siêu nhân nhất đẳng! Nếu như phải đánh giá, bỏ đi sự chênh lệch về mặt tu vi, ngay cả đệ tử cũng than thở không bằng được!

Trong thanh âm của Nhất vệ cũng có một chút chua xót.

Thân là cường giả Bán Bộ Thánh Cảnh, Đệ nhất Đầu lĩnh của Quảng Quân Vệ, phân lượng lời nói của hắn, tự nhiên là không thể xem nhẹ.

Nhất vệ đối với thiên phú chiến đấu của Triệu Phong, cũng phải tự thẹn không bằng, ít nhất ở thời điểm cùng giai, hắn cũng không đạt tới trình độ của Triệu Phong hiện tại.

- Sư tôn, đệ tử đã từng nói qua với ngài, thu Triệu Phong làm đồ đệ, ngày sau tuyệt đối sẽ không hối hận!

Vẻ mặt Diệp Lăng Vân mang theo ý cười, cảm giác có chút khuây khỏa.

Hắn từ trước đến giờ cũng đều có chút chờ mong đối với Triệu Phong, mà đối phương cũng chưa từng bao giờ khiến cho hắn thất vọng, thậm chí còn vượt qua cả sự phán đoán của hắn nữa.

Quảng Quân Hầu rất nhanh nhớ lại, tại thời điểm thí nghiệm thiên phú thể chất, hắn vốn còn có chút do dự, không biết có nên thu Triệu Phong làm đồ đệ hay không.

Dù sao, ngay lúc đó, tư chất của Triệu Phong chính là Bán Linh thể, thập phần miễn cưỡng.

Cũng may Diệp Lăng Vân đưa ra đề cử, hắn mới nhận gã đệ tử ký danh Triệu Phong này.

Hôm nay nhìn lại, quyết định vào lúc đó, quả thật là không sai lầm.

- Triệu Phong quả thật không tệ! Phương diện chiến đấu siêu nhân nhất đẳng, gần như là hoàn mỹ!

Thanh âm Quảng Quân Hầu có chút khẽ chuyển, thoáng có chút tiếc nuối, nói:

- Chỉ tiếc, thiên phú của hắn là Bán Linh thể, hạn chế tiềm lực phát triển trong tương lai, khó có thể đuổi kịp thiên tài Linh thể chân chính! Tâm nguyện của vi sư, trong phần đông các đệ tử, cũng chỉ có mỗi mình Bắc Mặc là có cơ hội đạt thành…

Trong lời nói, thần tình của Quảng Quân Hầu cũng mang theo sự tiếc hận vô cùng.

Rất hiển nhiên, bất chấp biểu hiện của Triệu Phong có kinh tài tuyệt diễm, siêu nhân nhất đẳng đến thế nào, nhưng mà Quảng Quân Hầu cũng vẫn không chân chính xem trọng hắn.

Đối với kết luận của Quảng Quân Hầu, Nhất vệ im lặng không nói tiếng nào, tựa hồ như là cam chịu vậy.

Diệp Lăng Vân vốn định phản bác, nhưng lại vô lực phản bác.

Quả thật, biểu hiện của Triệu Phong mặc dù đã vượt quá dự đoán, nhưng mà mọi người chưa từng nghĩ tới việc hắn có thể thay thế được Bắc Mặc, càng nói gì đến siêu việt hắn?

o0o

Sau khi rời khỏi Linh Võ Điện, vẻ mặt Triệu Phong mừng rỡ, mang theo một đống chiến công, đi thẳng đến Bảo Huyền Điện.

Còn lại mấy vị đồng môn sư huynh, ba người bọn Nam Cung Phàm, Dương Thanh Sơn, Phong Ngâm Nguyệt hoặc là ghen tỵ hoặc là hâm mộ, trong lòng cũng đều không chút thoải mái.

Sắc mặt của Bắc Mặc chính là khó coi nhất.

Từ nhỏ cho đến lớn, hắn chính là thiên tài siêu cấp trong mắt thế nhân. Trong số đám người cùng lứa tuổi, cho tới bây giờ cũng đều chưa từng có tình huống có kẻ nào đó siêu việt chính mình.

Lúc còn ở trong thôn trang đã là như vậy, lúc trong tiểu thành đã là như vậy, đến khi vào Quận thành cũng không ngoại lệ.

Nhưng mà, từ sau khi gặp mặt Triệu Phong, cái lịch sử này, lần lượt bị hắn phá vỡ!

- Triệu Phong, ngươi thật sự không đơn giản! Nếu như có đảm lượng, chúng ta đi tông phái, tranh đua cao thấp!

Trên khuôn mặt cũ kỹ chất phác của Bắc Mặc, cực kỳ hiếm thấy lóe lên hồng quang, trong mắt toát ra chiến ý Hung liệt.

Đây là… Bắc Mặc chủ động khiêu chiến?

Nam Cung Phàm cùng với Dương Thanh Sơn đều kinh ngạc không thôi.

Bọn họ cho tới bây giờ cũng đều chưa từng nhìn thấy qua cảnh Bắc Mặc chủ động khiêu chiến qua những thiếu niên cùng thế hệ, bởi vì những thiên tài cùng thế hệ với hắn, cũng đều bị bỏ qua rất xa, không hề có chút uy hiếp nào đối với hắn cả.

- Được!

Triệu Phong lập tức đáp ứng, thần sắc trịnh trọng.

Nói thật, đối mặt với một siêu cấp thiên tài giống như Bắc Mặc vậy, hắn cũng cảm giác được áp lực sâu sắc.

Chẳng qua như vậy cũng tốt, mặc kệ thắng bại, cũng có thể áp bách thật lớn tiềm lực của bản thân mình.

o0o

Cáo biệt Bắc Mặc, Triệu Phong mang theo hơn bốn trăm điểm chiến công, đi vào trong Bảo Huyền Điện.

Bằng vào điểm chiến công, hắn có thể tại Bảo Huyền Điện đổi lấy bí tịch võ học, thiên địa linh tài, đan dược, thần binh lợi khí cùng với các loại tài nguyên trân quý khác.

- Trong tay ta có nhiều điểm cống hiến như vậy, cần phải phân phố như thế nào đây?

Triệu Phong lâm vào trầm tư.

Bí tịch võ học?

Triệu Phong cảm giác được chính mình hẳn không thiếu bí tịch võ học. Hắn chủ tu Ngân Bích Quyết cùng với Quy Nguyên Khí Quyết, một cái chính là Thánh phẩm, một cái khác là tiếp cận Thánh phẩm.

Còn các môn khác như là Phiêu Lăng Độ, Yên Ba Vô Ảnh Bộ, mượn dùng áo nghĩa của Tùy Phong Thức có thể tăng thêm cấp bậc chúng lên cảnh giới Thánh phẩm.

Như thế xem ra, cấp bậc thấp nhất tựa hồ cũng chỉ còn lại có Điểm Tinh Chỉ mà thôi.

- Điểm Tinh Chỉ chính là môn võ học nổi bậc trong số những võ học đỉnh cấp, cơ hồ có thể xếp vào Bán Thánh phẩm, lại gia tăng thêm Quyển Phong Thức, có thể vượt qua võ học Bán Thánh phẩm bình thường. Nếu như ta đem nó tu luyện lên đến Thất trọng viên mãn, cho dù gặp phải võ học Thánh phẩm, cũng có thể đè ép một trận. Dù sao võ học Thánh phẩm cũng rất khó có thể tu luyện lên đến cảnh giới đỉnh cao.

Trong lòng Triệu Phong bắt đầu tính toán phân tích.

Cuối cùng, hắn rốt cuộc quyết định, vẫn là không thay đổi tu luyện môn võ học công kích khác.

Bởi vì, bằng vào chiến công, hắn nhiều nhất chỉ có thể hoán đổi một môn võ học Bán Thánh phẩm, không thể nào đổi được võ học Thánh phẩm.

Vì thế, Triệu Phong quyết định không thay đổi bí tịch võ học.

Trọng điểm của hắn, đặt ở phương diện thiên địa linh tài cùng đan dược.

Trong số các công pháp chủ tu, Ngân Bích Quyết có cấp bậc cao nhất, hơn nữa chín trọng Võ Đạo chú trọng nhất chính là căn cơ thân thể!

Triệu Phong vẫn còn nhớ rõ ràng ngôn luận của Quảng Quân Hầu cùng với Diệp Lăng Vân.

- Một khi đã là như thế, vậy không bằng đi theo con đường cực đoan… một phen đặt trọng điểm toàn bộ đặt trên võ học luyện thể!

Trong mắt Triệu Phong chợt lóe lên lệ quang, quyết định đặt cược

toàn bộ vào một ván quyết định.

Lập tức hắn tiến vào Thiên Dược Các trong Bảo Huyền Điện.

Trong Thiên Dược Các có cất chứa rất nhiều đan dược, dược phẩm cùng với một số loại thiên địa linh tài.

Mục tiêu của Triệu Phong chủ yếu là các loại đan dược, dược vật phụ trợ luyện thể.

- Hàn Tuyết Thối Thể Đan! Mượn dùng hàn lực cường đại, rèn luyện khí lực, chính là một trong những loại đan dược thối thể đứng đầu dành cho cửu trọng võ đạo, tu vi thấp hơn Võ Đạo Bát trọng cẩn thận sử dụng.

- Liệt Dương Luyện Cốt Đan! Dùng hỏa lực viêm dương đáng sợ nung khô khí lực cốt cách, chính là Thánh đan luyện thể đỉnh cấp, phối hợp với Hàn Tuyết Thối Thể Đan, có công hiệu gần như gấp đôi…

- Bảo Kim Thối Thể Phấn! Vương giả trong đan dược luyện thể, dược lực vô cùng bá đạo, có thể phá phá hủy cốt cách, sau đó trọng tố lại, cứng cỏi như kim thiết. Võ Đạo Bát trọng sử dụng, có một nửa tỷ lệ bị tàn phế!

Rất nhanh, Triệu Phong liền xác định được ba loại đan dược trân phẩm luyện thể cao cấp nhất.

Trong đó, một viên Hàn Tuyết Thối Thể Đan, tiêu hao của hắn 120 điểm chiến công.

Một khỏa Liệt Dương Luyện Cốt Đan, tiêu hao của hắn 110 điểm chiến công.

Cuối cùng một viên Bảo Kim Thối Thể Phấn, tiêu hao của hắn 170 điểm chiến công.

Chỉ vẻn vẹn ba loại đan dược này, liền tiêu hao của hắn tròn 400 điểm chiến công rồi.

Cần phải biết rằng, một môn võ học đỉnh cấp, chỉ cần 10 điểm chiến công là có thể đổi được. Võ học Bán Thánh phẩm cũng bất quá chỉ cần 50 điểm mà thôi.

Còn lại mấy chục điểm chiến công, Triệu Phong dùng để đổi lấy một vài loại tài nguyên luyện thể cấp bậc thấp hơn một chút. Nhưng ít nhất so với các thứ Luyện Cốt Cường Cân Tán lúc trước mua được ở Dược Hiên Các đều cao cấp hơn một chút.

Bởi vì ba loại đan dược Hàn Huyết Thối Thể Đan kia, dược lực thật sự vô cùng bá đạo, Triệu Phong cũng cần phải có một chút vật dẫn nhất định.

Ngay cùng ngày, Triệu Phong một phen đem tất cả những điểm chiến công của mình hoàn toàn tiêu hao sạch sẽ.

Mấy trăm điểm chiến công này, cơ hồ một phen đem những loại trân phẩm luyện thể bên trong Bảo Huyền Điện đổi lấy hơn phân nữa.

Ở Quảng Lăng Phủ, không phải ai ai cũng đều có thể dễ dàng tìm được điểm chiến công. Cho dù là có, thì cũng là rất hạn chế.

Chẳng qua, thân là đệ tử của Quảng Quân Hầu, tỷ lệ trao đổi của hắn cũng được khấu trừ không ít.

Ví dụ như, những người khác muốn đổi một viên Hàn Tuyết Thối Thể

Đan cần phải tiêu hao 170 điểm chiến công, mà Triệu Phong thì chỉ cần 120 điểm là được rồi.

Mà những loại trân phẩm đỉnh cấp như thế này, rất nhiều võ giả Võ Đạo Thất trọng, Bát trọng, cho dù có đủ điểm chiến công đi chăng nữa, cũng chưa chắc đã có tư cách đổi.

Rời khỏi Bảo Huyền Điện, Triệu Phong quay trở về đình viện của chính mình, bắt đầu bế quan tu luyện.

Thời gian một tháng kế tiếp, hắn một lòng khổ tu Ngân Bích Quyết.

Trong sáu bảy ngày đầu tiên, hắn sử dụng một vài loại tài nguyên luyện thể cấp bậc hơi thấp một chút, ít nhất cũng tương đương với loại Luyện Cốt Cường Cân Tán kia, thích hợp cho những võ giả cấp bậc Võ Đạo Thất trọng trở xuống.

Triệu Phong đổi lấy đan dược luyện thể cũng tương đối có chú ý, phân biệt đổi lấy các loại đan dược có thuộc tính dược lực bất đồng nhau.

Ví dụ như Hàn Tuyết Thối Thể Đan, thuộc tính băng hàn, Liệt Dương Luyện Cốt Đan, thuộc tính viêm dương, mà Bảo Kim Thối Thể Phấn, thuộc tính lại là kim thạch…

Như vậy gần nhất, kết hợp các loại thuộc tính bất đồng nhau, liền tránh cho dược lực trùng hợp, sản sinh việc tương xung tương khắc, nhằm đạt được dược hiệu lớn nhất.

Bảy ngày qua đi, Ngân Bích Quyết của Triệu Phong nước dâng thuyền lên, vừa lúc đột phá lên tới Thất trọng.

Nhưng mà đến đây cũng đã tiêu hao hết tất cả những tài nguyên

luyện thể đẳng cấp thấp.

- Hiện tại, ta không sử dụng nội kình, chỉ bằng lực lượng nhục thể, có thể áp chế cường giả thất trọng võ đạo bình thường.

Triệu Phong trong lúc giơ tay nhấc chân, cũng đều có thể cảm nhận được trong cốt cách huyết nhục tràn ngập sức bật dẻo dai.

Hiện tại một quyền của hắn, có thể oanh sát bất cứ võ giả nào dưới thất trọng võ đạo, cho dù là võ giả cùng cấp mạnh mẽ ngạnh kháng, cũng sẽ bị phản chấn mà trọng thương.

Kế tiếp, Triệu Phong chỉ còn lại có ba loại đan dược trân phẩm đỉnh phong nhất Hàn Tuyết Thối Thể Đan, Liệt Dương Luyện Cốt Đan, Bảo Kim Thối Thể Phấn.

Dựa theo trình tự, hắn đầu tiên ăn vào khỏa Hàn Tuyết Thối Thể Đan kia.

Sau khi phục dụng đan dược này, một cỗ hàn lực cực kỳ đáng sợ bao phủ toàn thân của Triệu Phong.

Ba ngày ba đêm, toàn thân hắn đông cứng lại, cơ hồ không thể nhúc nhích nổi.

Tính nguy hiểm trong đó, khó có thể tưởng tượng hết được.

- Khó trách đan dược này có nói rõ, tu vi thấp hơn Võ Đạo Bát trọng cần phải cẩn thận sử dụng.

Triệu Phong mãi ba ngày ba đêm sau mới hóa giải được nguy cơ này.

Dược lực của Hàn Tuyết Thối Thể Đan này chỉ mới tiêu hóa được phân nửa, Triệu Phong đã rõ ràng cảm nhận được Ngân Bích Quyết đột phá cực nhanh, ít nhất cũng bằng với hắn khổ tu luyện thể suốt nửa năm trời.

Dược lực của đan dược này còn chưa kết thúc, Triệu Phong lại ăn vào Liệt Dương Luyện Cốt Đan.

Hai loại đan dược sử dụng phối hợp, có thể nói là phát huy được băng hỏa song trọng thiên, khiến cho thân thể thừa nhận sự dày dò vô tận. Nhưng hiệu quả dược lực có thể nói là làm ít lời nhiều.

Triệu Phong một phen đem Ngân Bích Quyết cùng với Quy Nguyên Khí Quyết kích phát đến tận cùng, điên cuồng dẫn đạo, hấp thu cỗ dược lực kia, chỉ cảm thấy tiến độ luyện thể một ngày tiến cả ngàn dặm.

Phanh phanh! Phanh phanh!

Từ chỗ mắt trái truyền ra thanh âm nhảy lên dồn dập. Một tia cảm giác ấm áp kỳ dị nhất thời trải rộng toàn thân.

Có mắt trái thần bí dung nhập, cải thiện thể chất, tốc độ cùng với hiệu suất hấp thu dược lực hoàn toàn viễn siêu bình thường.

Bảy tám ngày qua đi, hai loại đan dược một hàn một viêm này cơ bản đã tiêu hóa hết.

Vù!

Triệu Phong phun dài ra một hơi, chậm rãi đứng dậy, cảm giác gân cốt xa thịt toàn thân càng trở nên mạnh mẽ cứng cỏi hơn.

Sự cường đại của khí lực thân thể theo da thịt cốt cách dần dần xâm nhập vào tạng phủ.

Sự cường đại của tạng phủ, khiến cho tố chất thân thể gia tăng lên cực lớn, có thể gánh vác được càng nhiều những khí tức nội kình cường đại hơn vận chuyển.

- Tác dụng của căn cơ thân thể, quả nhiên là không giống bình thường! Ta cũng không có cố tình tu luyện Quy Nguyên Khí Quyết, nhưng lại cảm giác được nội kình cùng tu vi cũng tăng lên.

Trong lòng Triệu Phong tràn ngập cảm khái.

Lúc này, tu vi của hắn đã hoàn toàn đạt tới Võ Đạo Thất trọng đỉnh phong, thậm chí Võ Đạo Thất trọng cực hạn, chỉ kém Võ Đạo Bát trọng có nửa bước mà thôi.

Đồng thời, Ngân Bích Quyết của Triệu Phong đã dưới sự rèn luyện của hai loại đan dược hàn viêm cực phẩm, cũng đạt tới Thất trọng đỉnh phong.

Ngân Bích Quyết đột phá Thất trọng, cường hóa khí quan tạng phủ, kích phát thêm càng nhiều tiềm năng của nhân thể.

- Hống!

Triệu Phong quát lớn một tiếng, đem Quy Nguyên khí kình dung nhập vào trong pháp quyết của Ngân Bích Quyết.

Ông!

Chỉ trong khoảnh khắc, bên ngoài thân thể của hắn hiện lên một tầng hào quang khí nửa trong suốt, sản sinh ra một cỗ khí tức áp bách

cực kỳ nặng nề, đủ khiến cho những võ giả bình thường kinh tâm táng đảm.

Ngân cương khí tráo, ngưng kết thành công!

Chương 99: Yến hội khánh công

Sau khi tu luyện thành công ngân cương khí tráo, có thể ở bên ngoài thân thể hình thành nên một tầng phòng ngự bao phủ toàn thân. Lực phòng ngự của nó cực mạnh, có thể xuyên qua thiên quân vạn mã, đối mặt với vạn tiễn xuyên tim, cũng có thể thong dong trở ra.

Đạt tới cấp bậc này, cơ hồ có thể không thèm để ý đến chiến thuật biển người ở trình độ bình thường.

Đương nhiên, mặt dùng lực phòng ngự của ngân cương khí tráo mạnh mẽ, hoàn mỹ khó phá, nhưng mà vẫn có khuyết điểm trí mạng.

Đó chính là tiêu hao nội kình rất lớn!

Cường giả thất trọng võ đạo bình thường, tu luyện Ngân Bích Quyết, ngân cương khí tráo lâu nhất cũng chỉ có thể kéo dài hơn mười hơi thở. Chỉ có ở những thời khắc nguy hiểm mấu chốt nhất, mới có thể sử dụng.

Chẳng qua, tu vi của Triệu Phong đã đạt tới Võ Đạo Thất trọng cực hạn, hơn nữa tu luyện Quy Nguyên Khí Quyết, số lượng nội kình trong cơ thể gần như gấp đôi người cùng giai.

Bởi vậy, ngân cương khí tráo của hắn có thể càng kéo dài hơn một chút, duy trì chừng hai ba mươi hơi thở cũng không thành vấn đề.

- Ngân Bích Quyết đạt tới thất trọng đỉnh phong, hiện tại ta chỉ bằng vào lực lượng nhục thể đã có thể khiêu chiến bát trọng võ đạo. Dưới

tình huống ngưng kết ngân cương khí tráo, cửu trọng võ đạo trong thời gian ngắn cũng không dễ dàng tổn thương được ta.

Triệu Phong thoáng đánh giá một chút thực lực của chính mình.

Hiện tại dưới cửu trọng võ đạo, hắn quả thật là hiếm gặp đối thủ, trừ phi là loại cấp bậc như Bắc Mặc, một phen đem mấy loại võ học Thánh Phẩm tu luyện đến cảnh giới không thấp.

Trong mấy ngày kế tiếp, Triệu Phong toàn lực củng cố Ngân Bích Quyết, hấp thu những dược lực còn dư lại bên trong cơ thể, để cho thân thể có một giai đoạn thích ứng nhất định.

Ngân Bích Quyết thân là võ học luyện thể Thánh phẩm, có đủ các loại kỹ xảo huyền diệu, đều là những pháp quyết tu luyện căn cứ vào thân thể mà vận dụng.

Bốn năm ngày sau, dược lực trong toàn thân Triệu Phong đã hoàn toàn hấp thu hết, đối với Ngân Bích Quyết cũng càng có sự lý giải sâu sắc hơn.

Lúc này, Ngân Bích Quyết của hắn đã đạt tới Thất trọng đỉnh phong, tiếp cận Bát trọng.

- Nếu như hiện tại sử dụng Bảo Kim Thối Thể Phấn, chỉ cần có thể chống đỡ được dược lực, Ngân Bích Quyết nhất định có thể đột phá được bát trọng!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên bất định.

Sau khi cân nhắc thật lâu, hắn cũng không có làm như vậy.

Thứ nhất, dược lực của Bảo Kim Thối Thể Phấn vô cùng bá đạo,

cường giả bát trọng võ đạo luyện thể sử dụng có đến một nửa tỷ lệ bị tàn phế!

Mà dược lực của thứ này, so với Hàn Tuyết Thối Thể Đan, Liệt Dương Luyện Cốt Đan còn cao hơn nửa bậc. Hiện tại Triệu Phong sử dụng nó, tính nguy hiểm cũng rất lớn.

Thứ hai, cứ luôn mượn dùng ngoại vật để luyện thể, trong cơ thể tích tụ quá nhiều dược tính, cũng không đạt được hiệu quả tốt nhất.

Bởi vậy, Triệu Phong cũng không có ngay lập tức sử dụng Bảo Kim Thối Thể Phấn, mà chỉ bằng vào lực lượng bản thân, thong thả tu luyện.

Trong khoảng thời gian kế tiếp, hắn toàn lực tu luyện Ngân Bích Quyết.

Đồng thời trong lúc tu luyện, trong không gian mắt trái của Triệu Phong cũng còn có thể lĩnh ngộ Tứ Phong Thức cùng Huyền Phong Chưởng.

Sau khi trải qua Thú Triều, tiềm lực của Triệu Phong lại một lần nữa áp bức. Bất luận là Tứ Phong Thức hay là Huyền Phong Chưởng, cũng đều có tiến triển rất lớn.

Thời gian dần dần trôi qua, thức thứ hai Tứ Phong Thức, Quyển Phong Thức, Triệu Phong đã lĩnh ngộ đến mười thành.

Quyển Phong Thức, có thể gia tăng thêm uy thế, sản sinh ra lực công kích phạm vi lớn, đối với công kích rõ ràng có khả năng phụ gia.

Triệu Phong một phen đem Quyển Phong Thức dung nhập vào Điểm Tinh Chỉ, có thể so sánh với võ học công kích Thánh phẩm.

Nếu một phen đem Quyển Phong Thức dung nhập vào Huyền Phong Chưởng, uy năng huyền diệu, cố gắng một chút còn có thể thắng được võ học Thánh phẩm bình thường.

Kế tiếp, Triệu Phong bắt đầu lĩnh ngộ thức thứ ba Tứ Phong Thức, Tàn Phong Thức!

Tàn Phong Thức chính là tàn thức Thánh phẩm loại công kích, độ huyền ảo khó khăn có thể so sánh với Huyền Phong Chưởng. Triệu Phong tiến hành lĩnh ngộ nó, mặc dù không khó khăn lắm, nhưng cũng không dễ dàng, từ từ chậm rãi tiến bộ.

Mấy ngày sau, lĩnh ngộ của Triệu Phong đối với Tàn Phong Thức đã đạt tới ba bốn phần, rốt cuộc gặp phải bình cảnh, liền đình chỉ lĩnh ngộ.

Hắn nhắm mắt lại, phát hiện trong những chiêu thức Thánh phẩm trong đầu mình, đã lĩnh ngộ được hơn phân nửa.

Huyền Phong Chưởng, cơ bản lĩnh ngộ.

Tứ Phong Thức, lĩnh ngộ đến thức thứ ba.

So sánh lại, tu luyện lĩnh ngộ Điểm Tinh Chỉ sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Triệu Phong chỉ thoáng tu luyện thên một chút, Điểm Tinh Chỉ đã đột phá đến Lục trọng, cách cảnh giới Thất trọng cao nhất, chỉ còn kém có một tầng.

Lĩnh ngộ những chiêu thức áo nghĩa này, Triệu Phong cũng đều là nước dâng thuyền lên. Cái này phần lớn là nhờ vào tác dụng của

mắt trái thần bí, có thể gia tăng lên tinh thần lực, ngộ tính cùng với lực phân tích rất lớn.

- Khảo hạch Nhập môn của Hiểu Nguyệt Tông vẫn còn lại hơn một tháng, Ngân Bích Quyết của ta chỉ còn kém nửa phần hỏa hầu, vẫn chưa thể đột phá đến bát trọng!

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm.

Giai đoạn hiện tại, hắn xem trọng nhất chính là võ học luyện thể, tu vi thật ra là thứ yếu.

Chỉ cần có thể đem căn cơ thân thể gia tăng lên, những tu luyện khác cũng đều là làm ít ăn nhiều, nước dâng thuyền lên.

Cho nên, Triệu Phong cũng không cố tình gia tăng thêm tu vi, bằng không mà nói, hiện tại hắn hơn phân nửa là đã đột phá Võ Đạo Bát trọng rồi.

Chỉ là tu luyện võ học luyện thể, càng về phía sau, càng là chậm chạp gian khổ hơn.

Triệu Phong thở dài ra một hơi, đi ra khỏi lầu các, đến hoa viên hít thở không khí, để cho thân thể thả lỏng một chút.

Liên tục tập trung tu luyện, hiệu suất cũng không quá cao.

Có đôi khi, lúc thích hợp thì thả lỏng một chút, ngược lại càng có lợi cho tu luyện cùng đột phá bình cảnh.

- Triệu công tử, mấy ngày trước, Bắc Mặc công tử phái người tới để lại tin tức, mời ngài đi tham gia yến hội khánh công!

Người hầu cung kính nói.

Bắc Mặc? Yến hội khánh công?

Triệu Phong cảm thấy kỳ quái. Từ lúc nào đột nhiên lại nhảy ra một cái yến hội khánh công?

Người hầu cung kính đáp:

- Mấy ngày trước, Bắc Mặc công tử lấy độ tuổi không đến mười sáu tuổi, đột phá Võ Đạo Cửu trọng, chấn động Quảng Lăng Phủ! Vương hầu đại nhân quyết định tổ chức cho hắn một cái yến hội khánh công!

Võ đạo chín trọng!

Triệu Phong nhất thời rùng mình một cái.

***

Đoạn sau là bản dịch thiếu nên mình lấy đỡ convert chèn vào, có nhiều chỗ hơi khó hiểu ráng nha:P

Không khó tưởng tượng, tại thú triều về sau, Bắc Mặc cũng lấy được rất lớn tiến bộ, luôn cố gắng cho giỏi hơn, đột phá Cửu trọng.

Dùng mười sáu tuổi không đến tuổi thọ, đột phá võ đạo Cửu trọng, cái này phóng tầm mắt nhìn toàn bộ Quảng Lăng quận thành, thậm chí to như vậy Tương Vân nước, đều là mới nghe lần đầu, tối thiểu nhất tại gần nhất hai mươi năm là như thế.

Muốn biết rõ, bao nhiêu võ giả, suốt đời đều không thể đột phá thất

trọng.

Võ đạo thất trọng về sau, tiến giai càng phát ra khó khăn chậm chạp, tượng Triệu tộc một ít trưởng lão, khả năng suốt đời đều dừng lại tại thất trọng.

"Mười sáu tuổi không đến võ đạo Cửu trọng a..... Cùng Bắc Mặc đồng thời thay thiên tài, thật sự là bất hạnh a...."

Triệu Phong trong nội tâm cảm khái.

Tại bình thường niên đại, cùng loại Nam Cung Phàm, Phong Ngâm Nguyệt cấp bậc thiên tài, đều là cùng thay nhân tài kiệt xuất.

Thế nhưng là gặp được Bắc Mặc, còn lại thiên tài ánh sáng chói lọi, đều bị che dấu.

Triệu Phong hỏi: "Lễ Chúc Mừng, từ lúc nào cử hành?"

"Ngay tại trời tối ngày mai."

Người hầu khom người đáp.

Triệu Phong nhẹ gật đầu, trong nội tâm lại không nhỏ áp lực.

Dùng trước mắt tình hình xem, hắn và Bắc Mặc ở giữa chênh lệch, không có gần hơn quá nhiều.

Tuy nhiên hắn một mực ở đột nhiên tăng mạnh, nhưng thân là siêu cấp thiên tài Bắc Mặc, cũng sẽ không dừng lại không tiến.

Trở lại gian phòng.

Triệu Phong tâm tình vững vàng, tiếp tục tu luyện " Ngân Bích Quyết ".

Tại siêu cấp thiên tài dưới áp lực, hắn trước nay chưa có dụng tâm, thần bí mắt trái chỗ, truyền đến "Thẳng thắn" nhảy lên âm thanh.

Mắt trái chỗ truyền đến một tia kỳ dị khí tức, dung nhập toàn thân huyết nhục, thậm chí rót vào đến tạng phủ.

Một tia dòng điện tê dại cảm giác, nương theo " Ngân Bích Quyết " vận chuyển, trải rộng toàn thân.

Triệu Phong tâm thần chấn động, toàn thân truyền đến rất nhỏ ô...ô...ô...n...g thanh âm, kinh hỉ phía dưới, đem hết toàn lực vận chuyển " Ngân Bích Quyết ".

Một ngày một đêm sau.

Triệu Phong toàn thân cao thấp, bài xuất một tầng nhạt hắc sắc dịch nhờn.

Hô!

Toàn thân hắn lỗ chân lông huyệt vị thư giãn, toàn bộ chỗ không có nhẹ nhàng vui vẻ, toàn thân Tinh Khí Thần, đột phá một cái gông cùm xiềng xích, đạt tới hoàn toàn mới cấp độ.

Lúc này, hắn hô hấp, khí lực trong phóng xuất ra vô hình khí tức áp bách, đó là nguồn gốc từ bản thân lực lượng.

"" Ngân Bích Quyết " Đệ Bát Tầng, vậy mà dưới loại tình huống này đột phá."

Triệu Phong thở dài một hơi, khuôn mặt hưng phấn, kinh hỉ.

Dựa theo tình huống bình thường, hắn Ngân Bích Quyết muốn đột phá, ít thì nửa tháng, nhiều thì mấy tháng cũng có thể.

Có lẽ là bởi vì Bắc Mặc áp bách, lại để cho thần bí mắt trái lực lượng tiến thêm một bước mở ra, Triệu Phong huyết mạch tiềm lực, cũng rất nhiều lớn kích phát.

Hiện tại Triệu Phong có tự tin, võ đạo Cửu trọng phía dưới, chính mình Vô Địch Thủ, dù là đối mặt bình thường võ đạo Cửu trọng, cũng ứng với có thể chống lại một... hai....

Két..!

Triệu Phong nhẹ nhõm mỉm cười, ra khỏi phòng.

Ngoài phòng, một mảnh đen kịt, trăng sáng sao thưa.

"Thiếu chút nữa quên! Bắc Mặc Lễ Chúc Mừng, ngay tại đêm nay..."

Triệu Phong trong lòng hơi nhảy.

Nhìn thời gian, Lễ Chúc Mừng có lẽ tổ chức một đoạn thời gian.

Đằng!

Triệu Phong thân hình bay vọt, thẳng đến Lễ Chúc Mừng địa điểm.

Tinh không trong bóng đêm, một vòng trăng tròn giắt vòm trời, lại để cho bốn phía tinh thần, ảm đạm vô quang.

Cái này nhất tinh không dấu hiệu, tựa hồ chiêu kỳ Bắc Mặc chói mắt

ánh sáng chói lọi, che dấu chúng tinh thiên tài.

Lễ Chúc Mừng địa điểm, ngay tại Linh Vũ Điện, chỉ giới hạn ở Quảng Lăng phủ cái vòng nhỏ hẹp người.

Bước vào đại điện, Triệu Phong phát hiện Lễ Chúc Mừng, đã chuẩn bị kết thúc.

Lễ Chúc Mừng trong đại điện, Quảng Quân Hầu cùng hắn một đám đệ tử đều tại trận, còn có số ít một ít tâm phúc.

"Triệu sư đệ, Mặc sư đệ Lễ Chúc Mừng, làm sao ngươi hiện tại mới đến?"

Nam Cung Phàm nhíu mày.

"Bái kiến Sư tôn! Chúc mừng Mặc sư đệ!"

Triệu Phong không để ý đến Nam Cung Phàm, đi đến đi trước, tiên kiến qua Quảng Quân Hầu, lại chúc mừng Bắc Mặc.

Bắc Mặc khí tức trên thân, so dĩ vãng càng thâm thúy, toàn thân võ đạo nội kình, ngưng luyện đến một cái cực hạn, quả nhiên đột phá Cửu trọng.

So sánh với đột phá Cửu trọng trước, thực lực của hắn, tăng lên gấp đôi.

Triệu Phong mắt trái, hiểu rõ phân tích xuống, cho ra kết luận, Bắc Mặc thực lực chân chính, tiếp cận nửa bước Thánh cảnh.

Nói cách khác, Bắc Mặc thực lực, đã siêu việt Diệp Lăng Vân, Tam Vệ đám người, Thánh cảnh phía dưới, khó gặp gỡ đối thủ.

Đối với Triệu Phong muộn, Quảng Quân Hầu cùng Bắc Mặc, đều không có để ở trong lòng.

Lễ Chúc Mừng lên, Quảng Quân Hầu cùng Bắc Mặc, một sư một đồ chính là nhân vật chính, trở thành chúng mục tiêu điểm, bị vô số quầng sáng bao phủ, vinh quang vô hạn.

Quảng Quân Hầu trên mặt vui vẻ, trong mắt ân cần, chờ mong, đều ký thác vào Bắc Mặc trên người.

So sánh dưới, còn lại Ký Danh Đệ Tử, như là Nam Cung Phàm, Triệu Phong, Dương Thanh Sơn đám người, cũng chỉ là phối hợp diễn, như là lá xanh phụ trợ hoa tươi.

"Còn một tháng nữa, 'Hiểu Nguyệt tông' nhập môn khảo hạch, muốn bắt đầu. Đệ tử nhất định sẽ hoàn thành Sư tôn tâm nguyện."

Bắc Mặc lời thề son sắt nói, hắn có thể cảm nhận được Sư tôn yêu mến cùng tâm nguyện ký thác.

"Ngươi là vi sư suốt đời đệ tử kiệt xuất nhất, tiến vào tông phái về sau, tin tưởng ngươi có thể đi xa hơn."

Quảng Quân Hầu mỉm cười gật đầu.

Lễ Chúc Mừng đã đến khâu cuối cùng, trong đại điện chỉ còn lại có Quảng Quân Hầu cùng hắn sáu gã đệ tử, liền Diệp Lăng Vân đám người, đều lui xuống.

Triệu Phong ý thức được, Quảng Quân Hầu có lẽ có lời gì sẽ đối các đệ tử nói.

"Các ngươi cũng biết, 'Hiểu Nguyệt tông' nhập môn khảo hạch, còn một tháng nữa, làm sư trong tay chỉ có ba cái danh ngạch (slot). Mười ngày về sau, vi sư sẽ căn cứ thực lực của các ngươi, tiềm lực các tổng hợp nhân tố, sàng lọc tuyển chọn ba người."

Quảng Quân Hầu trực tiếp tiến vào chính đề.

Lời vừa nói ra, Bắc Mặc bên ngoài mặt khác mấy người, tâm thần rùng mình.

Dù cho cùng chỗ một cái sư môn, sư huynh đệ, vẫn đang muốn cạnh tranh ba cái danh ngạch (slot).

Sáu người, tranh đoạt ba cái danh ngạch (slot)!

Trong đó, Bắc Mặc một cái danh ngạch (slot), không hề hoài nghi, không thể dao động.

Nói cách khác, Dương Thanh Sơn, Nam Cung Phàm, Phong Ngâm Nguyệt, Triệu Phong, Triệu Vũ Phỉ năm người, muốn tranh thủ còn dư lại hai cái danh ngạch (slot).

Chương 100: Khách không mời mà đến

Lúc ra khỏi Linh Võ Điện, mấy vị đồng môn sư huynh đệ cũng đều trầm mặc không nói lời nào.

Sau khi sư môn tuyên bố số danh ngạch, bọn họ đã không còn là quan hệ sư huynh đệ đơn thuần nữa, mà giữa mọi người chỉ có cạnh tranh cùng xung đột ích lợi mà thôi.

- Chỉ có thời gian mười ngày…

Hai tay Phong Ngâm Nguyệt nắm chặt, nhẹ nhàng run rẩy, khẽ liếc mắt nhìn hai người Nam Cung Phàm, Dương Thanh Sơn bên cạnh.

Nam Cung Phàm cùng Dương Thanh Sơn, tu vi phân biệt là Võ Đạo Bát trọng và Bát trọng đỉnh phong. Nếu như không có gì ngoài ý muốn, hai cái danh ngạch còn lại, hẳn là thuộc về bọn họ.

Mà ba người bọn Phong Ngâm Nguyệt, Triệu Phong, Triệu Vũ Phi, tu vi cũng chỉ dừng lại ở thất trọng võ đạo đỉnh phong mà thôi.

Vẻ mặt Triệu Phong bình tĩnh, đối với việc tranh đoạt danh ngạch, hắn hoàn toàn tự tin, ngược lại có chút lo lắng cho Triệu Vũ Phỉ.

Triệu Vũ Phi ở bên cạnh, trong mắt đẹp lộ ra một tia ảm đạm, ánh mắt thoáng liếc nhìn về phía hắn, bộ dáng tựa hồ có chút không muốn.

Triệu Phong xác định nàng đã muốn từ bỏ, trong lòng có chút tiếc

nuối, âm thầm thở dài một hơi.

Thông qua mắt trái phân tích, hắn đối với thực lực của Triệu Vũ Phỉ có sự đánh giá nhất định, nếu đặt giữa Phong Ngâm Nguyệt cùng với Nam Cung Phàm, cơ hội tranh đoạt danh ngạch căn bản là nhỏ lại càng nhỏ.

- Triệu Phong, ngươi có nhớ rõ ước định giữa hai chúng ta hay không? Tiến vào tông muôn, tranh đua hơn thua! Chỉ mong, ngươi còn có cơ hội đó…

Ánh mắt Bắc Mặc lạnh nhạt đảo qua Triệu Phong, toát ra một tia trào phúng nhàn nhạt.

Hiển nhiên, hắn đối với tình huống Triệu Phong tranh đoạt danh ngạch, cũng không chút nào lạc quan.

Thứ nhất, thiên tư, tu vi của Triệu Phong so với Dương Thanh Sơn, Nam Cung Phàm cũng đều còn có chút chênh lệch.

Thứ hai, lấy tư chất Bán Linh thể của hắn, có thể thuận lợi thông qua Khảo hạch Tông môn hay không, cũng là một vấn đề.

Bởi vậy, hy vọng Triệu Phong cuối cùng tiến vào trong tông môn, cùng với hắn tranh đua hơn thua, căn bản rất là xa vời.

- Nhất định sẽ có ngày đó!

Thanh âm của Triệu Phong trấn định hữu lực, rất nhanh cáo từ rời đi, lưu lại hai người Nam Cung Phàm, Dương Thanh Sơn hai mặt nhìn nhau.

- Tiểu tử này tự tin như vậy, là có át chủ bài gì, có thể tranh giành

danh ngạch của bọn ta?

Nam Cung Phàm khẽ cười nhạt một tiếng.

Nhưng thật ra Dương Thanh Sơn, vẻ mặt lại có chút ngưng trọng, bộ dáng như có gì suy nghĩ nhìn theo bóng dáng của Triệu Phong.

Sáu gã thiếu niên thiên tài sau khi phản hồi trở về, cũng bắt đầu bế quan khổ luyện.

Thời gian mười ngày cuối cùng, Phong Ngâm Nguyệt, Triệu Phong, Triệu Vũ Phỉ cũng đều nắm chặt thời gian cần tu khổ luyện, tranh thủ giai đoạn cuối cùng nhằm đạt được đột phá.

Hai người Nam Cung Phàm, Dương Thanh Sơn cũng không dám khinh thường, lợi dụng thời gian mười ngày cuối cùng, củng cố tu luyện, gia tăng thực lực.

Mà người nhẹ nhàng nhất tự nhiên chính là Bắc Mặc.

Hắn một chút áp lực cũng đều không có! Danh ngạch trúng cử, tiến vào tông môn, cơ hồ không chút nào lo lắng.

Nhưng mà hắn cũng không thoải mái được mấy ngày.

Chẳng bao lâu sau, Quảng Quân Hầu truyền triệu hắn tới, dùng thân phận cường giả Tông Sư Thánh Cảnh, tự mình thúc giục, chỉ đạo hắn tu luyện. Bậc đãi ngộ như thế này, đám người bọn Triệu Phong căn bản không có cơ hội hưởng thụ.

Bởi vậy, trong thời gian mười ngày này, sáu gã thiếu niên thiên tài cũng đều dưới áp lực nặng nề, đạt được đột phá, tiến bộ.

Thời điểm ở ngày thứ năm, Triệu Phong nước dâng thuyền lên, đột phá Võ Đạo Bát trọng.

Hắn thậm chí cũng không có cố gắng đột phá, mà cứ như vậy nhẹ nhàng dễ dàng đạt tới Võ Đạo Bát trọng.

Trọng điểm của Triệu Phong, vẫn chính là Ngân Bích Quyết, khổ tu cần cù không biết mệt mỏi, ngược lại một phen đem tu vi đặt ở thứ yếu.

Đến ngày thứ bảy, Phong Ngâm Nguyệt cùng Triệu Vũ Phỉ ở trong cùng một ngày đột phá Võ Đạo Bát trọng.

Thời gian mười ngày chớp mắt đã qua.

Buổi sáng ngày hôm đó, sáu gã thiếu niên thiên tài quay trở lại Linh Võ Điện.

o0o

Linh Võ Điện, trên diễn võ trường dài rộng vượt qua trăm trượng.

Quảng Quân Hầu khoanh tay đứng đó, trái phải phân biệt là Diệp Lăng Vân cùng với Tam vệ cụt tay cùng đứng.

Sáu gã thiên tài do Bắc Mặc cầm đầu, đứng thành hình chữ nhất, chờ đợi sư tôn lên tiếng.

- Không tệ!

Ánh mắt của Quảng Quân Hầu đảo qua sáu gã đệ tử, bộ dạng vừa lòng gật đầu.

Hiện tại, sáu gã đệ tử, tu vi toàn bộ đều đột phá Võ Đạo Bát trọng.

Trong đó Bắc Mặc, ổn định ở Võ Đạo Cửu trọng.

Dương Thanh Sơn cùng Nam Cung Phàm, cũng đều đạt tới Võ Đạo Bát trọng đỉnh phong, mà Dương Thanh Sơn thì lại đạt tới Võ Đạo Bát trọng cực hạn.

Phong Ngâm Nguyệt, Triệu Phong, Triệu Vũ Phỉ cũng đều là mới không bao lâu đột phá lên Võ Đạo Bát trọng.

Có thể nói, bất cứ một ai trong sáu người này, cũng đều ngạo thị một Quận thành bình thường, đặt trong cả Tương Vân Quốc, cũng đều thiên tư tuyệt đỉnh.

- Sư tôn, ba cái danh ngạch, ngài đã xác định chưa?

Diệp Lăng Vân có chút chờ đợi, nói.

- Cơ bản đã xác định rồi! Ta đem ba cái danh ngạch này, phân biệt cấp cho Bắc Mặc, Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm!

Quảng Quân Hầu trầm giọng nói.

Lời ấy vừa ra, sắc mặt ba người Phong Ngâm Nguyệt, Triệu Phong, Triệu Vũ Phỉ nhất thời biến đổi.

Trái lại hai người Dương Thanh Sơn cùng Nam Cung Phàm, vẻ mặt tràn ngập vui mừng.

Thần tình của Triệu Phong lại có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới Quảng Quân Hầu lại dễ dàng khinh suất như vậy mà đưa ra quyết định.

Hắn vốn tưởng rằng, giữa các đồng môn sư huynh đệ, còn cần có một phen tỷ thí, mới có thể xác định ra danh ngạch.

- Sư tôn, chẳng lẽ không cấp cho ba vị sư đệ khác một cái cơ hội sao?

Diệp Lăng Vân cũng cảm thấy ngoài ý muốn.

Tam vệ đã mất đi một cánh tay, cặp mày cũng khẽ nhíu lại. Cái này không giống với tác phong làm việc của sư tôn a.

Quảng Quân Hầu khẽ cười nhạt, vừa mới mở miệng định nói gì đó, sắc mặt đột nhiên đại biến.

- Kẻ nào?

Quảng Quân Hầu đột nhiên quát lớn một tiếng, thanh âm hùng hồn sâu xa quanh quẩn khắp cả diễn võ trường cùng với đại điện gần đó.

Đồng thời, ánh mắt của hắn cũng nhìn chằm chằm về phía một cái hoa viên ở bên cạnh diễn võ trường.

- Ha hả… Từ sư thúc, đã lâu không gặp!

Một đạo thanh âm thản nhiên trào phúng của một nam tử trẻ tuổi từ trong hoa viên truyền đến.

Phốc!

Một gã thanh niên thân mặc thanh sam hoa văn giống như một đầu chuồn chuồn, nhẹ nhàng băng xuyên qua hoa lá cây cảnh trong hoa viên, đáp xuống trên diễn võ trường.

Gã thanh niên này ước chừng hai mươi bảy, hai mươi tám tuổi, mày kiếm mắt tinh, bộ dạng anh tuấn siêu phàm, trên người phát ra một cỗ khí tức kỳ dị không thể nào nắm bắt.

Hắn khí định thần nhàn, chậm rãi nhàn nhã thong thả bước đi, cười dài dò xét Quảng Quân Hầu, lại liếc mắt nhìn về phía Bắc Mặc một cái.

Vừa nhìn thấy người này xuất hiện, thân hình Quảng Quân Hầu chấn động, sắc mặt ngưng trọng, tựa hồ có chút kiêng kỵ.

- Trên người kẻ này mặc…

Trong lòng Triệu Phong vừa động, giương mắt nhìn bộ quần áo trên người thanh niên thần bí kia.

Đó là một bộ quần áo chế thức thanh sam hoa văn, ngay lần đầu tiên nhìn thấy, hắn đã cảm thấy có chút quen mắt.

Rất nhanh, trong đầu hắn liền hiện lên hình ảnh ba người bọn thiếu nữ trẻ tuổi trong hạp cốc Huyết Mãng ngày đó.

Trang phục của thanh niên thần bí trước mặt này, cùng với ba người bọn thiếu nữ trẻ tuổi giống nhau như đúc.

- Tiểu tử phương nào, không ngờ lại dám xông vào trọng địa Quảng Lăng Phủ!

Diệp Lăng Vân quát lớn một tiếng, trên người dâng lên một cỗ khí tức nội kình cường đại, liền chuẩn bị ra tay.

Soạt soạt!

Cơ hồ đồng thời, hai gã Quảng Quân Vệ trong Linh Võ Điện, cùng với Tam vệ cụt tay ở bên cạnh của Quảng Quân Hầu bay nhanh về phía gã thanh niên thần bí kia.

- Dừng tay!

Thanh âm kinh hãi của Quảng Quân Hầu đột nhiên vang vọng bên tai của đám người Diệp Lăng Vân.

Tam vệ cụt tay đang định ra tay, lập tức ngừng phắt lại thân hình. Đối với lời nói của sư tôn, hắn tin tưởng không chút nghi ngờ.

Nhưng mà, hai gã Quảng Quân Vệ còn lại thì lại không kịp dừng tay, công kích cơ hồ lập tức rơi xuống trên người của thanh niên thần bí.

Phốc! Phốc!

Một đạo thanh quang lãnh liệt trong suốt như trăng non đột nhiên từ trên người thanh niên thần bí bắn ra, lướt thẳng qua trên người của hai gã Quảng Quân Vệ.

Phốc!

Hai gã Quảng Quân Vệ thực lực tiếp cận cửu trọng võ đạo, thân hình cứng đờ, cổ họng nứt ra một vệt máu dài, phốc một tiếng rơi xuống mặt đất.

Chỉ trong một cái chớp mắt, hai gã Quảng Quân Vệ đã bỏ mình!

Đám người bọn Diệp Lăng Vân, Bắc Mặc, Dương Thanh Sơn thậm chí còn không nhìn thấy được động tác ra tay của thanh niên thần bí nữa.

Triệu Phong bởi vì không có đúng lúc mở ra mắt trái, cho nên cũng chỉ có thể nhìn thấy một đạo tàn ảnh mơ hồ mà thôi.

- Thập Tam vệ! Thập Tứ vệ!

Tam vệ cụt một tay, sắc mặt huyết hồng, giương mắt nhìn chằm chằm thi thể của hai gã huynh đệ thân thiết.

Tất cả mọi người tại hiện trường đều hít mạnh một ngụm lãnh khí, hoảng sợ nhìn chằm chằm gã thanh niên thần bí kia.

- Toàn bộ lui ra cho ta!

Quảng Quân Hầu thanh sắc câu lệ, phất tay ý bảo mọi người thối lui.

Sáu gã đệ tử bọn Bắc Mặc chỉ thoáng do dự một chút, vội vàng rời khỏi diễn võ trường.

Diệp Lăng Vân cùng với Tam vệ cụt một tay, đứng cách đó không xa, lặng lẽ quan sát.

Trong diễn võ trường, chỉ còn lại có Quảng Quân Hầu cùng với thanh niên thần bí.

Mọi người đều ngừng cả hô hấp, ánh mắt của ai nấy cũng đều nhìn chằm chằm lên trên người thanh niên thần bí anh tuấn siêu phàm kia.

Người này là ai? Vì sao ngay cả sư tôn cũng phải kiêng kỵ hắn như vậy?

Sáu gã đệ tử bọn Bắc Mặc, trong lòng nghi ngờ thật sâu.

Chỉ có Triệu Phong đối với sự tồn tại của thanh niên thần bí mới có sự hiểu biết nhất định.

- Tuyền Thần sư điệt, ngươi làm vậy là có ý gì?

Ánh mắt Quảng Quân Hầu lẫm lẫm bức nhân, nhìn chằm chằm về phía thanh niên anh tuấn đối diện.

- Ta đây chính là thay sư tôn tới đây, ân cần thăm hỏi một chút Từ Nhiên sư thúc! Nghe nói gần đây lão nhân gia ngài có thu nạp được một đám thiên tài vĩ đại, đặc biệt đến đây xem xét một chút!

Tuyền Thần không một chút tôn kính, nói.

Từ đầu tới cuối, hắn vẫn là bộ dáng nhẹ nhàng thoải mái, thong dong nhàn nhã.

Từ Nhiên sư thúc?

Trong lòng Triệu Phong thoáng chút khẽ động. Mãi đến lúc này hắn mới biết rõ ràng danh tính thật sự của Quảng Quân Hầu.

- Làm phiền hắn đa tâm rồi! Ta thân là Phó Chấp sự Ngoại Vụ Đường của Hiểu Nguyệt Tông, nhập trú quốc gia thế tục, ổn định hòa bình địa vực, có quyền vì tông phái đều cử mấy danh ngạch! Vị sư tôn kia của ngươi, từ khi nào có tư cách nhúng tay vào chuyện tình của ta chứ?

Quảng Quân Hầu lạnh lùng cười.

Trong lời nói, hai người đối chọi giằng co, không chút cảm tình nào.

Đám người bọn Triệu Phong mơ hồ cảm giác được, Quảng Quân

Hầu cùng với Tuyền Thần trước mặt, cùng với gã sư phụ gì đó sau lưng kẻ này, quan hệ rõ ràng là không chút tốt đẹp.

- Ha hả… sư tôn lão nhân gia ngài, từ lúc nửa năm trước đã đột phá được Chân Linh Cảnh, trở thành vị Trưởng lão tân nhậm duy nhất trong mười năm gần đâu của Hiểu Nguyệt Tông. Ta thay mặt lão nhân gia ngài tới đây điều tra một chút, sư thúc có gì dị nghị?

Tuyền Thần thản nhiên cười nói.

Chân Linh Cảnh!

Trong lòng Quảng Quân Hầu chấn động:

- Không ngờ hắn đã đột phá Chân Linh Cảnh… Làm sao có thể nhanh như vậy?

Trong lúc nhất thời, Quảng Quân Hầu có chút không thể nói nên lời, tựa hồ khó có thể tiếp nhận được sự thật này.

- Ngươi tên là Bắc Mặc à?

Ánh mắt Tuyền Thần khẽ chuyển, có chút hứng thú dò xét Bắc Mặc.

Phốc!

Tàn ảnh lóe lên, Bắc Mặc chỉ cảm thấy có một đạo kình phong đánh úp lại.

Nhưng mà, còn không đợi hắn kịp phản ứng, trên vai đã xuất hiện thêm một cái bàn tay nặng nề ngàn cân đè xuống.

- Buông ra…

Sắc mặt Bắc Mặc đỏ bừng, nghĩ muốn vận lực giãy ra, nhưng lại phát hiện Võ Đạo Nội Kình toàn thân đã bị phong bế, thân thể khó có thể nhúc nhích.

- Dừng tay!

Quảng Quân Hầu từ xa phóng vọt tới, trên cánh tay ngưng tụ một cỗ ngân ba sắc bén vờn quanh chấn động.

Phốc xuy!

Một kích toàn lực của Tông Sư Thánh Cảnh, giống như một đạo thất luyện ngân luyện sắc bén, chém thẳng về phía Tuyền Thần.

Tuyền Thần lạnh nhạt cười, một phen quẳng Bắc Mặc sang một bên, giơ tay lên, một mảnh ngân quang hàn nguyệt ở trên hư không đan thành một đạo quang võng kỳ dị, cùng với một kích lôi đình của Quảng Quân Hầu mạnh mẽ ngạnh kháng cùng một chỗ.

Ầm!

Khí lãng phong ba xuyên thấu cốt tủy lan tràn quét ngang hết thảy, một đám lầu các ở xung quanh trong khoảnh khắc liền sụp đổ.

Tại địa phương hai người giao phong nhau, lưu lại một cái hố lớn đường kính lên tới mấy trượng.

Soạt soạt!

Hai đạo thân ảnh dưới tác dung của cỗ khí lưu cường đại, không ngờ lại có thể ngắn ngủi phiêu phù trên không trung, dùng tốc độ mắt thường không thể nhìn thấy rõ mà giao phong.

Phanh! Băng! Oanh!

Đám cường giả võ đạo ở nơi này, chỉ nhìn thấy được bóng ảnh ở trên hư không, trên mặt đất không ngừng chớp động, thời thời khắc khắc đều truyền đến thanh âm nổ vang kinh người, khí lãng cuồng quay.

- Đây chính là giao phong của cường giả Thánh Cảnh…

Mắt trái của Triệu Phong có thể nhìn thấy rõ ràng quá trình hai người giao phong, nhưng lúc nào cũng chú ý kéo dài khoảng cách với hai người, để tránh bị dư ba đánh trúng.

Bồng! Ba!

Đến thời khắc nào đó, giữa không trung đột nhiên truyền đến một đạo thanh âm nổ vang đinh tai nhức óc. Hai đạo thân ảnh giữa trong khí lưu mạnh mẽ lan tràn mà hạ xuống mặt đất.

- Sư thúc, mấy năm không gặp, tu vi của người cũng chẳng gia tăng thêm bao nhiêu a!

Tuyền Thần hạ xuống mặt đất, khoanh tay đứng đó, vẻ mặt mang theo tiếu ý, nói.

- Ngươi…

Khóe miệng Quảng Quân Hầu trào ra một tia vết máu, sắc mặt tái nhợt, đứng ngay tại chỗ, thân hình không ngừng run rẩy.

Chương 101: Phản bội

Một màn này liền khiến cho mọi người trong Linh Vũ điện khiếp sợ ngẩn người, cả đám đều không biết phải làm gì.

Có ai ngờ được, Quảng Quân Hầu có võ lực thông thiên tại Tương Vân quốc lại bị một kẻ hậu bối trẻ tuổi dễ dàng đánh bại chứ?

- Sư tôn!

Đám người Diệp Lăng Vân kinh hô một tiếng, nhảy đến bên cạnh Quảng Quân Hầu.

Tất cả đều trợn mắt nhìn Tuyền Thần, không thể che giấu được nội tâm sợ hãi.

- Không ai trong các ngươi được ra tay cả!

Quảng Quân Hầu ổn định thân hình, hét lên với đám đệ tử ở đây.

Ông ta một đơn độc đứng thẳng, thân hình có chút lảo đảo, miễn cưỡng đứng tại chỗ.

Trong lòng Triệu Phong đột nhiên cảm thấy xúc động, nhìn qua thân ảnh kiên nghị đơn độc đối phó với cường địch của Quảng Quân Hầu.

Nếu như không có Quảng Quân Hầu, đám cường giả võ đạo ở trước mặt Tuyền Thần chỉ có vận mệnh bị tàn sát mà thôi.

- Từ sư thúc, ta cũng không phải là loại cuồng sát nhân đâu.

Tuyền Thần thoải mái cười, ánh mắt lướt qua đám người Quảng Quân Hầu, cuối cùng dừng lại trên người Bắc Mặc.

Vụt...

Thân ảnh của hắn nhoáng lên, chỉ trong giây lát đã tới trước mặt Bắc Mặc.

- Ngươi muốn làm gì...

Bắc Mặc siết chặt tay, phát hiện nội kình trong người vẫn bị phong cấm.

Tuyền Thần chỉ đứng trước mặt hắn, tựa cười mà không phải cười, cũng không hề ra tay.

- Bắc Mặc sư đệ, ngươi là đệ tử thân truyền của Từ Nhiên sư thúc, nên biết hệ thống tu hành của tông môn Thế Giới, cửu trọng võ đạo chỉ là trụ cột nhập môn, Võ Đạo Thánh cảnh mới chính là bước khởi đầu.

Thanh âm của Tuyền Thần rất ôn hòa.

Mọi người ở đây, bao gồm cả Triệu Phong và Diệp Lăng Vân đều sững sờ, không rõ dụng ý của Tuyền Thần.

- Ta biết!

Bắc Mặc âm thầm trùng kích bế môn trong cơ thể, mặt không đổi sắc nói:

- Cửu trọng võ đạo, trong tông môn Thế Giới được gọi là “Cố Thể

cảnh", bổn ý chính là củng cố thân thể, chú trọng căn cơ. Trên cố thể cảnh còn có thoát phàm cảnh và Chân Linh cảnh. Trong đó, thoát phàm cảnh chính là Võ Đạo Thánh cảnh trong truyền thuyết của thế tục, siêu phàm nhập thánh, thoát ly phạm trù người bình thường...

Cố Thể cảnh, thoát phàm cảnh, Chân Linh cảnh...

Miêu tả của Bắc Mặc khiến đám người Triệu Phong, Phong Ngâm Nguyệt không khỏi bị cuốn hút.

Không ngờ rằng cửu trọng võ đạo ở tông môn Thế Giới lại chỉ là cảnh giới nhập môn, dùng để cường thân, làm vững chắc căn cơ trụ cột.

- Tông môn Thế giới, mênh mông rộng lớn, tu vi của sư tôn ngươi từ trước tới nay vẫn dừng lại tại Nhị Trọng Thiên của thoát phàm cảnh, ở trong tông môn chăng qua chỉ là một tên tiểu lâu la.

Tuyền Thần bật cười trào phúng.

Một tiểu lâu la?

Mọi người đều sững sờ, sau đó giận tới tím mặt.

- Đừng có vũ nhục sư tôn của ta!

Đám người Diệp Lăng Vân và Dương Thanh Sơn đều gào lên tức giận.

Tuyền Thần vẫn đứng yên tại chỗ, bật cười thản nhiên, cũng lười đáp lại.

Chỉ một mình hắn đối mặt với một vị Tông Sư Thánh cảnh và gần

mười vị cường giả võ đạo của quận Quảng Lăng, thế nhưng vẫn nắm thế chủ đạo.

Bên phía Quảng Quân Hầu cũng không có ai dám hành động thiếu suy nghĩ.

- Đây chính là thực lực! Nắm giữ lực lượng trong tay, cho dù ngươi có đối mặt với toàn bộ người của quận thành cũng không cần phải sợ hãi.

Trong lòng Triệu Phong rung động, đồng thời cũng cảm thấy vô cùng bất lực.

Thanh niên trước mắt, có đủ lực lượng để giẫm nát toàn bộ cường giả của Quảng Lăng phủ dưới chân, bằng sức một mình.

- Xem đi, sư tôn của ngươi cũng không phủ nhận. Hắn chỉ là một tên lâu la trong tông môn, thiên tài như ngươi lại bái kẻ kia làm thầy, như vậy không phải lãng phí hay sao?

Tuyền Thần chậm rãi nói.

Khuôn mặt Bắc Mặc đỏ bừng, trải qua một phen trùng kích cấm cố trong cơ thể, nhưng vẫn nhiều lần thất bại.

- Ngươi rốt cuộc muốn như thế nào?

Toàn thân Bắc Mặc vô lực, cuối cùng cũng từ bỏ.

Hắn không thể không thừa nhận rằng thanh niên trước mắt có lực lượng còn siêu việt hơn sư tôn. Càng khó có thể tưởng tượng nổi chính là sư tôn của đối phương đã vượt qua thoát phàm cảnh, đạt tới Chân Linh cảnh càng cao hơn, có thực lực không tưởng.

- Sư tôn của ta chính là cao nhân Chân Linh cảnh, còn là trưởng lão của Hiểu Nguyệt Tông, thân phận địa vị cao thượng. Lão nhân gia người nắm giữ vô thượng đại năng tu hành huyền diệu, bao quát muôn dân trăm họ trong thiên hạ, đây mới chính là cao nhân của tông môn Thế Giới.

Thanh âm của Tuyền Thần dần dần sôi trào, trong mắt lộ ra vài tia cuồng nhiệt và sùng bái.

Chân Linh cảnh.

Đây chính là cấp độ mà ngay cả Quảng Quân Hầu cũng phải cúi mình triều bái.

Lời nói của Tuyền Thần khiến Quảng Quân Hầu không thể phản bác, thần sắc trở nên ảm đạm vô cùng.

Có lẽ, lời nói của Tuyền Thần chính là sự thật, chính là chân lý.

Nhất thời, không khí ở đây liền rơi vào tĩnh mịch trong thời gian ngắn ngủi.

Ánh mắt Quảng Quân Hầu chớp động, cuối cùng thở dài một hơi, nói:

- Bắc Mặc, tự ngươi quyết định đi.

- Ha ha ha... Từ sư thúc! Không ngờ ngươi cũng phối hợp như vậy, chính ngươi cũng cho rằng mình không xứng làm sư tôn của Bắc Mặc hay sao?

Tuyền Thần cười dài một tiếng, trong mắt có vài phần tự đắc, còn có

một loại cảm giác ưu việt.

Dứt lời, hắn mỉm cười nhìn Bắc Mặc rồi nói:

- Sư tôn của ta là “Hải Vân chân nhân” đã cân nhắc thu ngươi làm đệ tử, ngươi có bằng lòng bái sư hay không?

Bái sư? Chuyện này...

Trên mặt Bắc Mặc lộ ra vẻ chần chừ và dao động.

- Nếu như ngươi đáp ứng, bái làm môn hạ của trưởng lão, bây giờ sẽ được tiến vào tông phái, trực tiếp trở thành nội môn đệ tử, không cần chịu giày vò ở ngoại môn. Như vậy thì ngay từ đầu, ngươi đã có một khởi điểm rất cao rồi, ngày sau có hi vọng tiến vào sân khấu của tông môn Thế Giới, cũng tranh tài với những chân long thiên tài của đại lục, đuổi theo dấu chân Vương giả truyền kỳ, thăm dò di tích của Viễn Cổ đại năng...

Trong thanh âm của Tuyền Thần tràn ngập dụ hoặc, vạch ra một thế giới mênh mông vô hạn.

Đám người Triệu Phong ở cách đó không xa cũng cảm thấy tâm thần bị khống chế.

Tông môn Thế Giới chính thức, sân khấu đại lục chính thức, rốt cuộc là như thế nào?

Lúc còn ở thành Vũ Dương, Triệu Phong đã tràn ngập hiếu kỳ và chờ mong đối với thế giới bên ngoài.

- Tông môn Thế Giới nắm giữ ý nghĩa thực sự của sinh mạng tu hành, nếu như ngươi chịu bái làm môn hạ của trưởng lão, lúc đó mới

có khởi điểm rất cao và tương lai vô hạn.

Thanh âm của Tuyền Thần dần trầm xuống.

Hắn cũng không ra tay với Bắc Mặc, chỉ mỉm cười nói chuyện ôn hòa, phác họa ra một thế giới tràn ngập đặc sắc và hấp dẫn.

Giờ phút này, Bắc Mặc phải làm ra lựa chọn, hoặc là trở thành đệ tử của một tên lâu la trong tông môn, hoặc là đi theo cường giả trưởng lão trong tông môn Thế Giới.

- Ha ha, có lẽ ngươi đã biết, sư tôn của ngươi lúc trước đã kết thù với “Vân Hải chân nhân”. Nếu như đệ tử của hắn tiến vào tông môn, ta cam đoan sẽ không có được thành tựu nào lớn đâu.

Tuyền Thần đang nói chuyện ôn hòa, đột nhiên lộ ra một tia âm lãnh.

Mấy người Triệu Phong không khỏi rùng mình một cái.

Không khó tưởng tượng ra, sư tôn của Tuyền Thần đã kết thù với Quảng Quân Hầu từ lâu, mâu thuẫn không thể hóa giải.

Nếu như đệ tử của Quảng Quân Hầu tiến vào Hiểu Nguyệt Tông, rất có thể bị chèn ép, biểu hiện càng nổi bật thì lực cản và chèn ép sẽ càng lớn.

Cho dù thiên tư của Bắc Mặc có cao hơn nữa, nhưng khi mới tiến vào Hiểu Nguyệt Tông thì hắn cũng chỉ là một đứa trẻ còn nông nổi mà thôi, trong mắt trưởng lão của tông môn, hắn giống như con sâu cái kiến, muốn chèn ép không cho hắn phát triển, quả thật quá dễ dàng.

Nghe đến đây, trên trán Bắc Mặc ứa ra mồ hôi lạnh, trong đồng tử lộ

ra sợ hãi từ tận nội tâm

- Ngươi quyết định thế nào?

Tuyền Thần nhẹ nhàng vươn tay ra điểm một cái, xóa bỏ cấm chế Võ Đạo Nội Kình của Bắc Mặc.

Trên mặt Bắc Mặc đầy vẻ giằng co, khi thì nhìn về phía Quảng Quân Hầu đang chán chường, khi thì nhìn Tuyền Thần đang mỉm cười ôn hòa trước mắt.

Đám người Dương Thanh Sơn vốn định lớn tiếng mắng chửi, thế nhưng lại bị Quảng Quân Hầu cản lại.

Thật lâu sau, Bắc Mặc dùng vẻ mặt không biểu tình nói:

- Ta đồng ý đi theo “Vân Hải chân nhân”.

Sau khi làm ta quyết định này, hắn lại khôi phục vẻ trầm mặc như cũ, chịu đựng những lời mắng chửi của đám người Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm.

- Tốt tốt! Chim khôn biết chọn cây mà đậu! Vài năm sau, ngươi nhất định sẽ cảm thấy may mắn vì lựa chọn ngày hôm nay.

Trong nụ cười của Tuyền Thần lộ ra vẻ hài lòng.

Sau đó, thân hình hắn lại lóe lên, đối diện với Quảng Quân Hầu.

- Từ Nhiên sư thúc, ta thay trưởng lão của tông môn mang đi thiên tài đã tự nguyện này, lão nhân gia ngài sẽ không cự tuyệt chứ?

Tuyền Thần mỉm cười nhìn Quảng Quân Hầu.

Trong mắt hắn có vài phần giễu cợt, rất khoan khoái khi nhìn thấy vẻ mặt chán chường và bất lực của Quảng Quân Hầu.

- Đi đi.

Vẻ mặt Quảng Quân Hầu giống như tro tàn, ánh mắt ảm đạm, cả người phảng phất như già đi hai chục tuổi, vô lực phất phất tay, cũng không có liếc nhìn Bắc Mặc lấy một cái.

Giờ khắc này, trong mắt đám người Triệu Phong ở cạnh đó đều có chút không đành lòng.

Bọn họ biết rất rõ, Quảng Quân Hầu đã gửi gắm và chờ mong, thậm chí yêu thương Bắc Mặc như thế nào.

Giờ phút này, một siêu cấp thiên tài như vậy bị cừu gia cướp đi trước mặt, làm sao có thể không cực kỳ bi ai?

Triệu Phong dường như đã cảm nhận được nội tâm đang nhỏ máu và run rẩy của Quảng Quân Hầu.

- Từ Nhiên! Sư tôn bảo ta thuật lại một câu: Cả đời này, ngươi nhất định sẽ bị ông ấy giẫm nát dưới chân, vĩnh viễn không thể đứng dậy. Nữ nhân bị ông ấy cướp đi, đệ tử ưu tú nhất cũng trở thành sính lễ.

Trước khi Tuyền Thần rời đi, lạnh lùng bỏ lại một câu.

Ọc...

Quảng Quân Hầu tức giận đến phát run, thổ ta một ngụm máu, thiếu chút nữa ngất đi.

- Cả đời này, ngươi nhất định sẽ bị ông ấy giẫm nát dưới chân, vĩnh viễn không thể đứng dậy. Nữ nhân bị ông ấy cướp đi, đệ tử ưu tú nhất cũng trở thành sính lễ.

Những lời này không ngừng vang vọng trong diễn võ trường vài lần.

Đám người Triệu Phong cảm thấy đáy lòng lạnh lẽo, khó có thể tưởng tượng nổi ngày xưa, Quảng Quân Hầu ở trong tông môn đã phải chịu đựng khuất nhục như thế nào.

Có thể tưởng tượng được, Quảng Quân Hầu liên tục bị "người kia" đánh bại, thậm chí ngay cả nữ nhân mình rất yêu mến cũng bị đối phương cướp đi.

Quảng Quân Hầu trăm cay ngàn đắng muốn bồi dưỡng một tuyệt đỉnh thiên tài, muốn để tương lai có một ngày đánh bại "người kia", nhưng không ngờ, tên đệ tử mà mình dồn hết vô số tâm huyết cũng bị đối phương cướp đi.

- Đây quả thật là một ván cờ không cân xứng, tên "Vân Hải chân nhân" kia cố tình muốn đùa bỡn sư tôn.

Trong lòng Triệu Phong bùng lên tức giận và không cam lòng mãnh liệt.

Hắn chẳng qua chỉ là một đệ tử ký danh của Quảng Quân Hầu, không có tình cảm sâu đậm gì.

Thế nhưng, giờ phút này, trong lòng hắn lại sinh ra xúc động mãnh liệt, nếu như có thể, hắn nhất định phải đòi lại công đạo cho lão nhân đáng thương này, cho vị sư tôn tiện nghi của mình.

Đám người Diệp Lăng Vân, Dương Thanh Sơn, Nam Cung Phàm

đều tràn ngập bi phẫn và lửa giận, mắng chửi thầy trò Vân Hải chân nhân và Bắc Mặc vong nghĩa bội tín.

- Các ngươi không nên trách Bắc Mặc.

Quảng Quân Hầu cười khổ một tiếng.

- Sư tôn, tại sao đến bây giờ ngài vẫn còn bảo vệ cho tên súc sinh kia?

Nam Cung Phàm không phục nói.

Quảng Quân Hầu hít sâu một hơi, cảm thán:

- Mặc nhi rất thông minh, cũng rất lý trí. Với tư chất và tiềm lực của hắn, nếu như không chịu khuất phục thì rất có thể sẽ bị Tuyền Thần phế bỏ tu vi ngay tại chỗ. Bình thường, thiên tài như vậy, sau khi tiến vào tông môn sẽ rất nhanh bị nhân vật cao tầng nào đó trong tông môn thu làm đệ tử, đây chính là tình cảnh mà Vân Hải chân nhân tuyệt đối không muốn nhìn thấy.

Nghe xong phân tích của Quảng Quân Hầu, mấy người Triệu Phong liền bừng tỉnh đại ngộ.

Bắc Mặc một là không có đường lui, hai là chim khôn biết chọn cây mà đậu.

Một hồi phong ba qua đi, Quảng Quân Hầu trở nên già nua vô lực, nhìn vài tên đệ tử còn lại, cười nói:

- Mặc dù Bắc Mặc rời đi, thế nhưng ba danh ngạch vẫn sẽ không thay đổi.

Bắc Mặc rời đi, sức cạnh tranh giữa ba danh ngạch đã nhỏ hơn đôi chút.

Chuyện này đối với mấy người mà nói, vừa là tin vui mà cũng vừa là tin buồn.

- Tư chất thiên phú của các ngươi thua xa Bắc Mặc, tiến vào tông môn, chỉ cần biểu hiện không quá nổi bật thì Vân Hải chân nhân cũng sẽ không tự hạ thấp thân phận mà làm khó dễ các ngươi. Đương nhiên, người bên dưới khi dễ hay làm khó thì chắc chắn là không thể thiếu...

Thanh âm của Quảng Quân Hầu có chút cay đắng, lộ vẻ hữu khí mà vô lực.

Đối với những tên đệ tử còn lại, ông ta cũng không ôm hi vọng gì, chẳng qua là cố hết sức làm tận chức trách và trở thành một tấm gương sáng mà thôi.

Chương 102: Rời đi và lựa chọn

Tại diễn võ trường, vài tên đệ tử thoáng chốc đều lâm vào trầm mặc.

Triệu Phong từ trong mắt Quảng Quân Hầu nhìn thấy một tia hi vọng cuối cùng bị chôn vùi.

Vị Vương hầu phong vân có vũ lực thông thiên của Tương Vân quốc phảng phất như bị già đi mấy chục tuổi.

Triệu Phong biết, việc Bắc Mặc bị đoạt đi đã khiến hy vọng duy nhất mà Quảng Quân Hầu ký thác tan vỡ. Về phần những tên đệ tử còn lại, hiển nhiên Quảng Quân Hầu cũng không ôm hi vọng gì.

Giờ phút này, vài tên đệ tử bắt đầu chìm vào suy tư và lựa chọn.

Lựa chọn tiếp theo, có thể ảnh hưởng tới vận mệnh cả đời.

Cơ hội tiến vào tông môn Thế Giới, đối với bất kỳ thiên tài võ đạo nào "có chí hướng" đều là một chuyện hết sức chờ mong.

Nhưng vấn đề đặt ra trước mặt bọn họ chính là nếu như tiến vào tông môn, rất có thể bị gây khó dễ, thậm chí là bị chèn ép.

Không khó để tưởng tượng, đây chính là một khó khăn lớn so với đệ tử của các tông môn khác, con đường khiêu chiến lại càng gian nan hơn.

Không biết tại sao, Triệu Phong ngược lại nổi lên một trận hùng tâm

khó hiểu, trong lòng mơ hồ có một luồng hỏa diễm thiêu đốt.

Mắt trái của hắn hiện lên một tầng ánh sáng xanh nhạt, phảng phất như một đoàn hỏa tinh.

- Con đường phía trước có khó hơn nữa thì ta cũng nguyện ý thử một lần! Tên súc sinh Bắc Mặc kia, ta nhất định sẽ khiến hắn mất sạch mặt mũi!

Dương Thanh Sơn cắn răng một cái, căm phẫn nói.

Lựa chọn dứt khoát của hắn khiến Triệu Phong có chút xúc động, xem ra không phải chỉ có bản thân mình là không khuất phục.

Trong mấy vị sư huynh đệ, Dương Thanh Sơn là người nóng tính và chân thành nhất, cũng rất trung thành với sư tôn.

- Ta cũng sẽ không từ bỏ! Khảo hạch nhập môn của Hiểu Nguyệt Tông, phải năm năm mới có một lần.

Nam Cung Phàm suy tư một lát, rất nhanh liền đáp ứng.

“Cánh cửa” mênh mông bày ra trước mặt, nhưng đối với phần lớn võ giả, thậm chí ngay cả cơ hội bước vào cũng không có.

Bình thường thì cứ năm năm mới khảo hạch nhập môn một lần, thậm chí là mười năm mới có một lần.

Một khi bỏ qua cơ hội này thì rất có thể sẽ phải nuối tiếc suốt đời.

- Cơ hội lần này, tuyệt đối không thể bỏ qua.

Phong Ngâm Nguyệt cũng gật đầu tán thành.

Cuối cùng đến lượt Triệu Phong:

- Ta đã đáp ứng lời hẹn với Bắc Mặc, nhất định sẽ không thất ước.

Đám người Nam Cung Phàm thoáng giật mình, rất nhanh liền nhớ tới ước định giữa Triệu Phong và Bắc Mặc, đó là: Sau khi tới tông môn sẽ tranh tài cao thấp.

Đối với việc này, mọi người chỉ cười nhạt, cũng không cho là đúng.

Quảng Quân Hầu nhìn lời nói và việc làm của mấy tên đệ tử trước mắt, trong lòng không khỏi âm thầm thở dài.

Trong mắt ông ta, những thiếu niên này chẳng qua chỉ là bốc đồng và không khuất phục mà thôi.

Quảng Quân Hầu cũng không quá lạc quan vào tương lai, nhưng cũng không muốn đả kích lòng tin và sự tự tin của mấy tên đệ tử này.

- Tiếp theo, các ngươi sẽ chuẩn bị tranh đoạt ba cái danh ngạch này.

Quảng Quân Hầu mặt không biểu tình nói.

Lúc trước còn Bắc Mặc, sáu người phải tranh thủ ba cái danh ngạch.

Nhưng bây giờ, năm người tranh thủ ba cái danh ngạch, so ra thì cạnh tranh đã nhỏ hơn. Ừm... Không đúng!

Triệu Phong đưa mắt nhìn qua mấy vị đồng môn sư huynh, thần sắc bỗng nhiên biến đổi.

Mấy vị thiếu niên thiên tài của Quảng Quân Hầu, ngoại trừ Bắc Mặc

ra, chỉ còn lại: Dương Thanh Sơn, Nam Cung Phàm, Phong Ngâm Nguyệt, Triệu Phong

Còn thiếu một người nữa!

- Vũ Phi muội đâu rồi?

Triệu Phong kinh hãi.

Mọi người ở đây lúc này mới ý thức được, vẫn còn thiếu một vị sư muội đồng môn.

Bởi vì lúc trước diễn ra trận đại chiến cấp độ Tông Sư Thánh cảnh, tình hình quá hỗn loạn cho nên diễn võ trường hết sức lộn xộn, lại thêm nhận phải đả kích tâm lý nặng nề, cho nên trong thời gian ngắn, mọi người cũng không phát giác ra đã thiếu mất một người.

- Nhanh phái người điều tra! Kiểm tra xem gian phòng bị sụp đổ phía bên kia!

Quảng Quân Hầu lập tức phân phó.

Diệp Lăng Vân và Tam Vệ lập tức phân phó những thị vệ và Quảng Quân Hầu triển khai tìm kiếm.

Đám người Triệu Phong cũng phối hợp tìm kiếm khắp xung quanh.

Lúc Quảng Quân Hầu và Tuyền Thần đại chiến, uy danh kinh người, toàn bộ phòng ốc đều sụp đổ, trên mặt đất còn lưu lại mấy cái hố lớn.

Triệu Vũ Phi có khả năng đã bị trận đại chiến đó ảnh hưởng.

Mọi người đồng tâm hiệp lực, đem những phế tích xung quanh dọn đi

sạch sẽ.

- Không có! Hoàn toàn không có một bóng người!

- Ít nhất là khu vực chiến đấu không hề có bất kỳ manh mối nào.

Tìm kiếm hồi lâu, mọi người vẫn không tìm thấy bóng dáng của Triệu Vũ Phi đâu cả. Quảng Quân Hầu trầm ngâm nói:

- Lúc vi sư và Tuyền Thần chiến đấu, đã tận lực tránh đám người các ngươi, không thể lan đến gần bất kỳ kẻ nào khác được.

Cho dù Triệu Vũ Phi có bỏ mạng thì ít nhất cũng phải lưu lại thi thể.

Nhưng tình huống trước mắt lại hết sức cổ quái, xung quanh diễn võ trường đều không tìm thấy bóng dáng Triệu Vũ Phi.

- Bỗng nhiên biến mất? Làm sao có thể!

Hô hấp của Triệu Phong thoáng trở nên gấp gáp, vẻ mặt lo lắng nói.

- Mở rộng phạm vi tìm kiếm!

Quảng Quân Hầu ra lệnh.

Chỉ trong chốc lát, Diệp Lăng Vân đã dẫn đầu mấy trăm thị vệ tinh nhuệ, lấy Linh Vũ điện làm hạch tâm, mở rộng phạm vi tìm kiếm.

Kết quả, trong Linh Vũ điện không hề có bóng dáng một người.

Vì tìm kiếm Triệu Vũ Phi mà Quảng Lăng phủ đã điều động hơn ngàn nhân mã.

- Một người còn sống sờ sờ, không có khả năng bỗng nhiên biến mất như vậy được!

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Bịch...

Thân hình của hắn nhảy lên một cây đại thụ khá cao, sau đó lại nhảy lên tòa tháp lâu cao nhất trong Quảng Lăng phủ.

- Triệu sư đệ làm sao vậy?

Người bên dưới đều cảm thấy nghi hoặc.

Diệp Lăng Vân và Phong Ngâm Nguyệt thì lại biết tình huống đại khái.

- Triệu Phong và Triệu Vũ Phi đều đến từ cũng một gia tộc, quan hệ vẫn rất tốt.

Diệp Lăng Vân nói với Quảng Quân Hầu.

Giờ phút này.

Chỉ thấy Triệu Phong đứng trên tòa tháp cao, hít sâu một hơi, ánh mắt trở nên sắc bén lợi hại, chậm rãi đảo qua toàn bộ Quảng Lăng phủ.

Thị lực của hắn siêu cường, rất nhanh đã nhìn rõ đại khái Quảng Lăng phủ một lượt.

Mười nhịp hô hấp sau.

Mắt trái của Triệu Phong đã mở rộng phạm vi ra bên ngoài phủ.

Một lúc sau...

Trái tìm hắn đột nhiên đập mạnh, tại một con đường hơi hẻo lánh cách Quảng Lăng phủ mười dặm.

Trong tầm mắt của hắn đã xuất hiện một thân hình xinh đẹp quen thuộc.

Tại con đường hẻo lánh ấy, một lão giả cụt tay và một thiếu nữ xinh đẹp thuần khiết đứng cũng nhau.

- Ông nội, tại sao người lại dẫn ta đi?

Trong đôi mắt trong suốt của Triệu Vũ Phi có chút không nỡ, lại quay đầu nhìn về phía Quảng Lăng phủ.

Lão giả cụt tay thở dài, trầm giọng nói:

- Thứ nhất, Quảng Quân Hầu không phát hiện ra tư chất tiềm lực thực sự của ngươi. Thứ hai, gia gia không biết hắn lại kết thù với cao nhân “Chân Linh cảnh”, bởi vậy, Hiểu Nguyệt Tông khẳng định không thích hợp với ngươi.

- Thế nhưng Triệu Phong ca...

Trong lòng Triệu Vũ Phi vẫn còn lo lắng cho người nào đó.

- Ngươi yên tâm, với tư chất của hắn, còn chưa đủ để lọt vào pháp nhãn của “Chân Linh cảnh”. Có đôi khi, tư chất thấp cũng không phải là chuyện xấu.

Lão giả cụt tay có chút tự giễu nói.

Triệu Vũ Phi tự nhiên hiểu được ý tứ của ông nội, nhưng nàng vẫn luôn cảm thấy, Triệu Phong không chỉ đơn giản là Bán Linh Thể mà thôi.

Hai người nói xong, lại tiếp tục rời khỏi quận Quảng Lăng.

Bọn họ không biết rằng hành tung của hai người đã bị Triệu Phong ở trong Quảng Lăng phủ nhìn thấy tận mắt.

Triệu Phong có thể nhìn thấy rõ lão giả cụt tay và Triệu Vũ Phi, thế nhưng lại không nghe được đối thoại của họ.

Tuy nhiên, biết được Triệu Vũ Phi vẫn bình yên vô sự thì Triệu Phong đã có thể thở phào rồi.

- Mà thôi, mỗi người đều có con đường của mình.

Triệu Phong vốn định đuổi theo, nhưng cuối cùng vẫn bỏ qua.

Dù sao thì Triệu Vũ Phi cũng không phải bị ép mang đi.

Người mang nàng đi chính là lão giả cụt tay kia, lúc còn ở Triệu tộc, Triệu Phong sớm đã cảm giác ông nội của Triệu Vũ Phi không hề đơn giản.

Lão giả cụt tay kia, không ngờ có thể thần không biết quỷ không hay mang Triệu Vũ Phi rời đi trong lúc hỗn loạn như vậy.

Sau khi xác định được an nguy của Triệu Vũ Phi, Triệu Phong lại quay trở về Linh Vũ điện.

Trong ngày hôm đó, Quảng Lăng phủ đã mở rộng phạm vi tìm kiếm lên khắp toàn bộ quận thành.

Cuối cùng đã tìm được một ít manh mối về Triệu Vũ Phi, nghe nói là nàng đã cũng rời đi với một lão giả cụt tay.

- Lão giả cụt tay kia chính là ông nội của Vũ Phi, lúc trước còn ở Triệu tộc cũng là một người rất thần bí.

Triệu Phong “giải thích” rất hợp lý.

Sau khi xác định tin tức, mọi người cũng dừng tìm kiếm.

Quảng Quân Hầu cũng không suy nghĩ nhiều, ngay cả đệ tử thân truyền của ông ta còn bị cướp đi, cho dù có mất thêm một đệ tử ký danh thì cũng không cảm thấy lạc lõng hơn bao nhiêu.

Chẳng qua, ông ta vẫn muốn làm một người tận chức trách và trở thành tấm gương sáng cho đệ tử noi theo.

- Hiện tại, bốn người các ngươi sẽ cạnh tranh ba danh ngạch.

Ánh mắt của Quảng Quân Hầu nhàn nhạt quét qua bốn người ở đây.

Trong số đám đệ tử, thiên phú của Dương Thanh Sơn là tốt nhất, nhưng so với Bắc Mặc thì lại chênh lệch rất lớn.

Tiếp đó chính là Nam Cung Phàm và Phong Ngâm Nguyệt, cuối cùng mới là Triệu Phong.

Ban đầu, xác định người nhận được danh ngạch là: Dương Thanh Sơn, Nam Cung Phàm, Phong Ngâm Nguyệt.

Quảng Quân Hầu đã xác định sơ bộ danh ngạch này dựa trên cơ sở thiên phú của mỗi người, bởi vì trong thế giới tông môn, thiên phú mới chính là thứ quyết định ngày sau có thể tiến xa bao nhiêu.

Đương nhiên, Triệu Phong chỉ có một lần cơ hội khiêu chiến.

Lúc trước, khi Bắc Mặc vẫn còn ở đây, Quảng Quân Hầu cũng cho phép khiêu chiến, chẳng qua là còn chưa kịp bắt đầu thì đã bị vị khách không mời là Tuyền Thần phá ngang.

- Ta khiêu chiến Nam Cung Phàm.

Triệu Phong nhanh chóng lựa chọn.

Trong mấy vị sư huynh, người hắn không thích nhất chính là Nam Cung Phàm, cho nên bây giờ cũng không cần khách khí.

- Ngươi khiêu chiến ta?

Nam Cung Phàm cảm thấy có chút ngoài dự liệu.

Trong ba người, Nam Cung Phàm và Dương Thanh Sơn đều có tu vi bát trọng đỉnh phong, tu vi thực lực rõ ràng còn trên Triệu Phong một bậc.

Bọn họ vốn cho rằng, Triệu Phong sẽ khiêu chiến với Phong Ngâm Nguyệt, như vậy phần thắng sẽ lớn hơn.

Trong lòng Phong Ngâm Nguyệt thoáng thở phào một hơi, trái tim đập mạnh, hắn còn kiêng kỵ Triệu Phong hơn Nam Cung Phàm nhiều.

- Bắt đầu.

Diệp Lăng Vân tuyên bố.

Cuộc chiến tranh giành danh ngạch bắt đầu, Quảng Quân Hầu và Diệp Lăng Vân đều có mặt.

Diệp Lăng Vân thì hào hứng bừng bừng, nhìn Triệu Phong với ánh mắt chờ mong.

Quảng Quân Hầu lại không mấy hứng thú, thần sắc vẫn ảm đạm

Chẳng qua, mọi người cũng có thể hiểu được, Quảng Quân Hầu vừa mất đi đệ tử mình yêu mến nhất, lúc này nhất định là đang rất chán nản.

- Triệu sư đệ, hôm nay chúng ta có thể đường đường chính chính đại chiến một trận rồi.

Khóe miệng Nam Cung Phàm nhếch lên nụ cười, trong lòng thầm nghĩ, lần này nhất định phải giáo huấn Triệu Phong này một phen thật tốt mới được.

Lần trước tỷ thí, hắn đem tu vi áp chế ngang bằng với Triệu Phong, kết quả bị thua, mất sạch mặt mũi.

Lần này là chiến đấu đường đường chính chính, cho nên hắn không cần áp chế tu vi nữa.

Qua Luân Thần Công!

Hai tay áo của Nam Cung Phàm nhẹ nhàng vỗ ra, một luồng sóng khí màu trắng rất kỳ lạ xoay tròn, sau đó tràn ra khắp bốn phương tám hướng, bao trùm lấy Triệu Phong.

Phù...

Trong chốc lát, bụi đất xung quanh liền bị kình phong cường đại dẫn dắt đến phạm vi sóng khí của Nam Cung Phàm.

Nếu như là Đại Sư võ đạo bình thường, chỉ e thân hình khó mà giữ được ổn định, bị Nam Cung Phàm thừa cơ hạ thủ.

Cho dù là cường giả cửu trọng đối mặt với loại khí trạng lực hút này cũng có phần hoảng hốt, không cẩn thận thì thậm chí còn té nhào.

Đây chính là uy lực của nội công Thánh Phẩm.

Thế nhưng, thiếu niên đối diện với Nam Cung Phàm lại không phải bình thường, thân thể hắn nặng tựa ngàn cân, hai chân phảng phất như cắm rễ vào đất, không hề có chút động tĩnh gì.

Vẫn không nhúc nhích!

Qua Luân Thần Công là nội công Thánh Phẩm, vậy mà lại không thể lay chuyển được Triệu Phong chút nào.

Đây còn là dưới tình huống tu vi của Nam Cung Phàm cao hơn.

Ba người Diệp Lăng Vân, Dương Thanh Sơn, Phong Ngâm Nguyệt đều cảm thấy giật mình.

Chỉ có Quảng Quân Hầu là thần sắc vẫn giữ được bình tĩnh, trong mắt thoáng lóe lên một tia dị sắc, thế nhưng, bởi vì lúc này ông ta đã nản lòng thoái chí nên cũng không có đặc biệt biểu hiện ra.

Quyển Phong Thức! Tinh chỉ!

Triệu Phong bỗng nhiên cách không điểm ra một chi, đem Quyển Phong Thức dung nhập vào trong Tinh chỉ tầng thứ sáu.

Vù...

Trong giây lát, chỉ kình phát ra tiếng rít sắc bén chói tai, phá vỡ bầu trời đêm, một đạo ánh sáng màu xanh, phảng phất như lưu tinh, phát ra tiếng nổ như sấm lao về phía Nam Cung Phàm, thanh thế khủng khiếp làm dậy nên một trận phong bạo.

Trong nháy mắt một chỉ này xuất hiện, mọi người lập tức giật mình.

Chỉ lực thật mạnh!

Diệp Lăng Vân không hề nghi ngờ, lực lượng của một chỉ này thậm chí đủ để uy hiếp cả cường giả cửu trọng

Dương Thanh Sơn, Phong Ngâm Nguyệt lại càng sinh ra cảm giác không thể chống cự.

Phụt...

Một chỉ trực diện này khiến trái tim của Nam Cung Phàm run lên, trơ mắt nhìn khí tràng lực hút mà Qua Luân Thần Công tạo ra bị một chỉ của đối phương xé rách...

Chương 103: Xác định danh ngạch

Một chỉ này của Triệu Phong chấn nhiếp toàn trường, khiến cho mọi người ở đây vô cùng giật mình.

Những thiếu niên khác thì cảm thấy rung động khó tả, sinh ra một loại ý niệm không thể phản kháng

Dương Thanh Sơn thậm chí còn có ảo giác như “Bắc Mặc lại xuất hiện”.

Mà ngay cả Quảng Quân Hầu vốn thần sắc ảm đạm cũng có chút sáng ngời hơn, sau đó lại khôi phục bình tĩnh, lẳng lặng chú ý.

Phụt phụt...

Một chỉ của Triệu Phong cường lực phá vỡ Qua Luân Thần Công của Nam Cung Phàm, khiến cho đối phương liên tục thối lui.

Chỉ một chiêu này, Triệu Phong đã thể hiện ưu thế rõ ràng, thậm chí lực áp đối thủ.

Qua Luân Phong Biến!

Nam Cung Phàm trong lúc kinh sợ cấp bách, lại lần nữa thúc dục nội công tâm pháp Thánh Phẩm, đem thân pháp dung nhập vào thế gió, tạm thời không đối chiến với Triệu Phong

Bởi vì hắn phát hiện công kích của Triệu Phong thật sự quá mạnh

mẽ.

Tinh chỉ tu luyện tới tầng thứ sáu, chỉ còn thiếu một bước nữa là sẽ đạt tới tầng thứ bảy, cảnh giới cao nhất.

Nói cách khác, uy lực mà Triệu Phong phát ra có thể so với võ học công kích Bán Thánh Phẩm, tu luyện tới tình trạng tiếp cận viên mãn.

Mà đáng sợ nhất là Triệu Phong đã dung nhập Quyển Phong Thức vào trong Tinh chỉ, khiến cho áo nghĩa ý cảnh của tàn thức võ học Thánh Phẩm này lại tăng thêm một bậc.

Cho nên, một kích vừa rồi của Triệu Phong không phải nghi ngờ đã giành toàn thắng.

- Vừa rồi ta chỉ dung nhập năm sáu phần áo nghĩa của Quyển Phong Thức vào, không ngờ lại đạt tới uy lực như thế.

Bản thân Triệu Phong cũng có chút giật mình.

Trận giao phong vẫn tiếp tục, Nam Cung Phàm thi triển thân pháp, mượn thế gió của “Qua Luân Phong Biến” cho nên tốc độ cực nhanh, tiến thối hết sức tự nhiên.

- Thực lực của người này trở nên khủng bố như vậy từ khi nào, so với Dương Thanh Sơn còn lợi hại hơn nhiều.

Nam Cung Phàm còn chưa kịp hồi thần, muốn tìm hiểu một chút hư thật của Triệu Phong.

Nếu một chỉ vừa rồi chính là tuyệt chiêu sát thủ bộc phát của Triệu Phong, hắn ngược lại vẫn có thể ứng phó.

Nhưng nếu một chỉ đó là công kích tiêu chuẩn bình thường thì hắn quả thật không thể tin nổi.

Tùy Phong Thức! Yên Ba Vô Ảnh Bộ!

Bộ pháp dưới chân Triệu Phong đột nhiên biến đổi, thân hình thoáng cái đã biến mất không thấy đâu nữa.

Vô thanh vô tức, hắn mượn thế gió xung quanh, phát huy võ học Bán Thánh Phẩm “Yên Ba Vô Anh Bộ” đến tình trạng đáng sợ.

Nam Cung Phàm ở trong khí tràng kình phong, Triệu Phong vẫn có thể mượn thế gió của đối phương, phát huy tác dụng của thân pháp đến tận cũng.

Nam Cung Phàm lập tức sợ tới cực độ, hầu như không nắm rõ quỹ tích thân pháp của Triệu Phong như thế nào.

Quyển Phong Thức! Tinh chỉ!

Thanh âm của chỉ kình phá không nổ đùng đùng, bỗng nhiên từ bên cạnh đánh tới, uy lực không kém lần đầu chút nào, thậm chí còn mạnh hơn.

Trong lòng Nam Cung Phàm phát lạnh, thúc dục nội công tâm pháp Thánh Phẩm, tay áo vung lên, miễn cưỡng tiếp được một kích của Triệu Phong.

Hai luồng lực lượng cũng va chạm một chỗ, sóng khí kình phong cường đại bắn ra hơn mười thước, mặt đất dưới chân bong ra từng mảng.

Vù...

Nam Cung Phàm cảm thấy cánh tay đau đớn, tay áo đã bị chỉ kình của Triệu Phong đâm thủng, trên cánh tay trắng nõn lưu lại một đạo vết máu.

Giao phong chừng hai ba chiêu, Nam Cung Phàm đã bị thương nhẹ.

Những chiêu tiếp theo, bất luận là tốc độ thân pháp hay lực đạo công kích của Triệu Phong đều hơn xa hắn.

Nam Cung Phàm bị ép tới không thở nổi, dốc hết tất cả vốn liếng mà vẫn bị Triệu Phong đánh cho thương tích đầy mình.

Ngược lại công kích của hắn căn bản không đả thương được Triệu Phong chút nào.

- Qua Luân Phong Thứ!

Nam Cung Phàm trong lúc nguy cấp lập tức phát động một kích mạnh nhất, sóng khí màu trắng xoay tròn như mũi khoan đâm về phía Triệu Phong, uy lực công kích đủ có thể uy hiếp tới cửu trọng võ đạo.

Ngân Cương khí tráo!

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, bên ngoài cơ thể hiện lên một tầng ngân khí quang tráo mờ nhạt. “Keng” một tiếng, đón đỡ một kích mạnh nhất của Nam Cung Phàm.

Kết quả...

Triệu Phong không chút sứt mẻ, Ngân Cương khí tráo bên ngoài cơ thể cũng không tổn hại chút nào.

Nói cách khác, một chiêu công kích mạnh nhất của Nam Cung Phàm cũng không thể phá được phòng ngự của Triệu Phong.

- Lực phòng ngự thật kinh người! Trừ phi Bắc Mặc sư đệ ở đây, bằng không, cho dù mấy người chúng ta có quần công thì trong thời gian ngắn cũng không thể xé rách phòng ngự của hắn được.

Dương Thanh Sơn sợ hãi thán phục không ngớt, nhìn Triệu Phong với ánh mắt khó tin.

- Võ học Thánh Phẩm “Ngân Bích Quyết”, không ngờ ngươi đã tu luyện tới loại cảnh giới này.

Diệp Lăng Vân kinh hỉ vô cùng.

Không thể không thừa nhận, mặc dù hắn rất chờ mong sự phát triển của Triệu Phong, thế nhưng biểu hiện của đối phương hiện nay đã vượt qua mong muốn của hắn.

- Rất tốt!

Quảng Quân Hầu vẫn luôn ảm đạm trầm mặc, đột nhiên lên tiếng, trong mắt lóe lên một tia kinh hỉ.

Với tầm cỡ như Quảng Quân Hầu, tự nhiên có thể nhìn ra chiêu thức của Triệu Phong đã dung nhập ý cảnh của võ học Thánh Phẩm.

Trên thực tế, không phải tất cả võ học Thánh Phẩm đều ẩn chứa ý cảnh, thế nhưng những võ học Thánh Phẩm ẩn chứa ý cảnh thì lại rất khó lĩnh ngộ, mà tu luyện thì lại càng khó hơn.

Trước mắt đột nhiên xuất hiện một thiên tài, có thể thành công lĩnh

ngộ được ý cảnh của võ học Thánh Phẩm, dung nhập vào trong chiêu thức của mình.

Không cần phán quyết, trận chiến này, Triệu Phong xem như chiến thắng.

Toàn bộ quá trình luận bàn không quá mười chiêu.

Nhất thời, Nam Cung Phàm trở nên thất hồn lạc phách, thừa nhận đả kích cực lớn.

Hắn không tin là mình lại bại bởi một thiếu niên mà bất luận là tuổi, tu vi hay thiên phú đều thấp hơn mình.

Nhưng sự thật là vậy, hắn không chấp nhận cũng phải chấp nhận.

- Đừng nản chí, cho dù là Bắc Mặc cũng có một số phương diện còn không bằng Triệu Phong.

Dương Thanh Sơn thấp giọng an ủi.

Hắn vừa nói vậy, trong lòng Nam Cung Phàm cũng đã bình tĩnh và chấp nhận được một ít.

Không sai, cho dù là siêu cấp thiên tài như Bắc Mặc cũng đã nhiều lần kinh ngạc bởi biểu hiện của Triệu Phong

So trí nhớ, Bắc Mặc thua Triệu Phong.

Lần trước, trong khi luận bàn giữa đồng môn, công kích của Triệu Phong đã xuyên thủng ống tay áo của Bắc Mặc, phá vỡ “chiến thắng hoàn mỹ” của đối phương

Trong lần thực chiến Thú triều, chiến công của Bắc Mặc cũng thua Triệu Phong.

Đến cuối cùng, Bắc Mặc thậm chí còn để nghị “ước định” với Triệu Phong, muốn phân tài cao thấp trong tông môn.

Triệu Phong cũng ứng chiến mà không hề do dự.

- Không sai! Tên này là một kẻ biến thái, còn may là thiên phú của hắn cũng không cao.

Nghĩ tới điều này, cuối cùng trong lòng Nam Cung Phàm cũng thăng bằng lại.

Lời nói của Dương Thanh Sơn cũng khiến cho những người khác phải suy nghĩ sâu xa.

Luận tư chất, Triệu Phong không thể nghi ngờ là kém xa Bắc Mặc. Thậm chí còn kém hơn đám người Nam Cung Phàm.

Thế nhưng, dưới tình huống như vậy, Triệu Phong tại một số phương diện vẫn khiến cho Bắc Mặc phải kinh ngạc.

Nghĩ tới đây, Diệp Lăng Vân và Quảng Quân Hầu đều liếc nhìn nhau.

Trong đôi mắt ảm đạm của Quảng Quân Hầu dường như hiện lên một tia hi vọng, nhưng sau đó lại rất nhanh bị dập tắt. Lắc đầu thở dài.

Hiển nhiên, ông ta không cho rằng Triệu Phong có thể thực sự thay thế Bắc Mặc.

Đã từng trải qua cuộc sống trong tông môn, Quảng Quân Hầu biết

tác dụng của tư chất đối với việc xúc tiến cảnh giới tu hành có tác dụng như thế nào.

Sau khi chiến thắng Nam Cung Phàm, không phải bàn cãi, Triệu Phong đã chiếm được một danh ngạch.

Thậm chí, những người ở đây cũng công nhận rằng thực lực của hắn là mạnh nhất, so với Dương Thanh Sơn còn mạnh hơn.

Mắt trái của Triệu Phong cũng nhìn thấy thần sắc biến hóa của Quảng Quân Hầu, mặc dù biểu hiện của mình khiến sư tôn kinh hỉ, nhưng vẫn không thay thế được tư chất tuyệt đỉnh của Bắc Mặc.

Sau khi Nam Cung Phàm thua, hắn vẫn còn cơ hội khiêu chiến.

- Ta khiêu chiến Phong Ngâm Nguyệt.

Nam Cung Phàm vẫn duy trì vẻ bình thản của mình.

Hắn thừa nhận mình không đánh lại Nam Cung Phàm, mà bản thân cũng thường xuyên giao thủ với Dương Thanh Sơn, kết quả vẫn luôn là thua nhiều thắng ít.

Bởi vậy, hắn chỉ nắm chắc có thể thắng được Phong Ngâm Nguyệt mà thôi.

Bất luận là tu vi, tư chất hay là cảnh giới võ học, hắn đều hơn Phong Ngâm Nguyệt nửa bậc.

Rất nhanh, trên diễn võ trường lại bắt đầu một hồi chiến đấu.

Nam Cung Phàm đại chiến với Phong Ngâm Nguyệt bốn năm mươi hiệp mới có thể phân được thắng bại.

Phong Ngâm Nguyệt gần như liều mạng, phát huy toàn bộ sở trường, dưới đủ loại tình thế xấu mà vẫn có thể kiên trì tới năm mươi chiêu.

Chẳng qua, cuối cùng Phong Ngâm Nguyệt vẫn thua Nam Cung Phàm.

Chênh lệch giữa hai người quả thật khó mà dùng nhân tổ khác để bù đắp.

- Tốt rồi, ba danh ngạch đã được xác định. Phong Ngâm Nguyệt, ngươi cũng không nên nản chí, dù cho không thể tiến vào tông môn, nhưng tương lai ngươi vẫn có hi vọng trở thành người nối nghiệp của ta.

Thanh âm của Quảng Quân Hầu rất bình thản, còn có chút vui vẻ.

Bất kể nói thế nào đi nữa thì lần khiêu chiến tranh giành danh ngạch này cũng đã khiến ông ta cảm thấy kinh hỉ.

Sau khi xác định danh ngạch, ba người Triệu Phong, Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm sẽ tham gia khảo hạch tông môn vào hai mươi ngày sau.

Những tên đệ tử đều lần lượt rời đi.

- Triệu Phong, ngươi ở lại đây.

Quảng Quân Hầu chỉ lưu lại một mình hắn.

Trong Linh Vũ điện, tại một gian thư phòng.

Chỉ còn lại hai thầy trò Triệu Phong.

- Vi sư họ Từ, tên Nhiên. Trước kia tiến vào Hiểu Nguyệt Tông, tiếc rằng trước năm ba mươi tuổi không thể đột phá “Thoát Phàm cảnh”, sau đó liền ở lại “Ngoại Vụ đường” của tông môn, phụ trách ngoại vụ thế tục của khu vực quận Quảng Lăng...

Quảng Quân Hầu nói sơ qua về thân thế của mình, giọng điệu rất nhẹ nhàng.

Triệu Phong biết Quảng Quân Hầu dù đã bước chân vào thoát phàm cảnh, cũng tức là Võ Đạo Thánh cảnh, thế nhưng vẫn không thể tiến vào hạch tâm của tông môn.

Trước kia, Quảng Quân Hầu tiến vào tông môn, đã kết ân oán với một thiếu niên có thiên tư cao tuyệt.

Tên thiếu niên thiên tài đó đã nhiều lần thắng ông ta, làm nhục ông ta, thậm chí còn cướp đi nữ nhân mà ông ta yêu mến.

Đối với việc này, Quảng Quân Hầu vẫn luôn canh cánh trong lòng, nhưng bất kể cố gắng như thế nào thì vẫn không thể đuổi kịp thiếu niên thiên tài ấy, ngược lại khoảng cách ngày càng xa hơn.

Quảng Quân Hầu không cam lòng từ bỏ, sau khi bước vào thế tục, ông ta đã lợi dụng quyền thế của mình, thu nạp thiếu niên thiên tài từ khắp nơi.

-... Nếu như ta không thể nào hoàn tự mình hoàn thành “tâm nguyện” này, vậy đành phải ký thác cho những thiên tài hậu bối. Bởi vì, lão phu cuối cùng cũng sẽ già, tương lai sẽ là thiên hạ của những người trẻ tuổi. Nếu như đệ tử của ta có thể thắng được “người kia”, vậy thì ít nhất cũng giúp ta hả giận.

Quảng Quân Hầu đem toàn bộ tiền căn hậu quả nói ra.

Triệu Phong biết rõ, tên thiếu niên thiên tài đã từng kết oán với sư tôn ngày xưa, chính là “Vân Hải chân nhân” của Hiểu Nguyệt Tông.

- Sư tôn, tại sao chỉ lưu lại một mình ta, còn đề cập tới những chuyện này?

Triệu Phong chợt hỏi.

- Bởi vì ta nhìn thấy rất nhiều kinh hỉ từ trên người ngươi, ngươi có thể thắng được Bắc Mặc tại rất nhiều phương diện. Có lẽ, ngươi có một thành cơ hội, tương lai đủ sức liều mạng với Bắc Mặc.

Quảng Quân Hầu cười nói.

Có lẽ có một thành hi vọng?

Trong lòng Triệu Phong cảm thấy không đúng.

Mặc dù thiên tư Bắc Mặc cực cao, khiến hắn cảm thấy áp lực không nhỏ, thế nhưng tuyệt đối không phải chỉ có một thành hi vọng mà thôi.

- Nếu như không nhìn lầm thì Ngân Bích Quyết của ngươi đã đột phá tầng thứ tám, điều này thật khiến người khác phải kinh ngạc. Tại phương diện luyện thể, ngươi còn mạnh mẽ hơn cả Bắc Mặc. Sau khi tiến vào “Hiểu Nguyệt Tông”, nếu ngươi có thể học được “Cửu chuyển Kim Bích Quyết” đẳng cấp cao hơn, và thuận lợi tu thành, vậy thì hi vọng sẽ tăng lên rất nhiều...

Trong mắt Quảng Quân Hầu lóe lên ánh sáng kỳ vọng.

Cửu Chuyển Kim Bích Quyết?

Triệu Phong không khỏi líu lưỡi, nghe tên thôi đã biết Cửu Chuyển Kim Bích Quyết này mới chính là bản cuối cùng của Ngân Bích Quyết.

Ngân Bích Quyết đã là võ học Thánh Phẩm, uy lực hết sức cường đại, vậy thì bản cuối cùng là “Cửu Chuyển Kim Bích Quyết” sẽ đạt tới tình trạng gì?

- Đương nhiên, để có được Cửu Chuyển Kim Bích Quyết cũng hết sức khó khăn. Đây chính là võ học tương đối có danh tiếng của Hiểu Nguyệt Tông, đệ tử nội tầng bình thường cũng không thể tu luyện.

Quảng Quân Hầu lại lắc đầu.

Nghe ông ta nói vậy, Triệu Phong liền biết muốn thu được môn võ học này cũng vô cùng khó khăn.

Chẳng qua, hiện giờ hắn đã chính thức động tâm với môn võ học này, đến lúc đó cho dù phải trả bất cứ giá nào, dù trộm hay đoạt cũng phải thu nó về tay.

- Sư tôn, viên cầu tinh thể mà lần trước khảo thí thiên phú tư chất, có thể cho đồ nhi thử lại một lần nữa hay không?

Triệu Phong đột nhiên đưa ra một thỉnh cầu.

Lần trước, lúc dùng viên cầu tinh thể kia để khảo thí, thành tích của Triệu Phong chỉ là bốn vòng rưỡi, tư chất Bán Linh Thể.

Chương 104: Tư chất thực sự

Thỉnh cầu của Triệu Phong khiết Quảng Quân Hầu hơi sững sờ, sau đó lắc đầu cười đáp:

- Thể chất thiên phú, mỗi người vừa ra đời đã quyết định, hậu thiên khó có thể cải biến được. Trừ phi có thể chất cực kỳ đặc thù...

Chẳng qua, dưới ánh mắt bức thiết chờ mong của đệ tử, Quảng Quân Hầu cũng không tiện cự tuyệt, vì vậy vẫn lấy ra một viên cầu tinh thể đặc thù từ trong thư phòng.

Lần trước, Triệu Phong khảo khí là tư chất Bán Linh Thể, Quảng Quân Hầu có chút thất vọng, cho nên lần này cũng không ôm nhiều hi vọng lắm, xem như “nghiệm chứng” lại lần nữa.

Thiên phú thể chất của người bình thường, phần lớn đều là Phàm thể, phàm thể chia làm bốn cấp bậc: Hạ đẳng, trung đẳng, thượng đẳng, cực hạn.

Bán Linh Thể đã vượt qua phàm thể, đối với đa số mọi người mà nói thì đây đã là tư chất ưu dị rồi.

Thế nhưng, so với thiên tài thực sự thì Bán Linh Thể căn bản còn chưa đủ lọt vào mắt.

Triệu Phong tiếp nhận viên cầu tinh thể, hít sâu một hơi, tập trung tinh lực, đồng thời rót vào đó một ít Võ Đạo Nội Kình.

Ô... Ô... Ô... N... G

Bên trong viên cầu tinh thể hiện lên từng quầng sáng màu trắng.

Một vòng... Một vòng rưỡi... Hai vòng... Hai vòng rưỡi...

Cho đến khi đạt tới hai vòng thì tốc độ bắt đầu chậm lại.

Lúc đạt tới hai vòng thì quầng sáng gần như dừng hẳn.

Trong lòng Triệu Phong vẫn vui vẻ như thường.

Lần trước, lúc hắn khảo khí, hắn đã dốc hết toàn lực, nhưng quầng sáng chỉ kéo dài đến một vòng rưỡi thì đã xuất hiện loại tình huống gần như dừng hẳn.

Cũng tình huống như vậy, nhưng hiện nay Triệu Phong đã tăng thêm một vòng.

Thịch thịch! Thịch thịch!

Lúc tâm thần tập trung đến cực hạn, từ không gian trong mắt trái đột nhiên truyền tới chấn động.

Vòng sáng vốn dừng lại tại hai vòng rưỡi lại nhanh chóng tăng lên...

Tư chất thiên phú vốn nhằm vào toàn bộ thân thể.

Vừa rồi chỉ đạt tới hai vòng rưỡi, đó là bởi vì thân thể Triệu Phong chưa bao gồm mắt trái thần bí.

Hiện nay, “tư chất” của mắt trái cũng được tính vào, cho nên thành tích hoàn toàn bất đồng.

Hai vòng rưỡi... Ba vòng... Ba vòng rưỡi... Bốn vòng!

Chỉ trong nháy mắt, quầng sáng màu trắng đã đạt tới tư chất cực hạn "Phàm thể", nhưng thế tiến vẫn không ngừng.

Giờ khắc này, ngay cả Quảng Quân Hầu cũng tập trung chú ý tình huống, vẻ mặt đầy trông đợi.

Bốn vòng... Bốn vòng rưỡi... Năm vòng... Năm vòng rưỡi!

Viên cầu tinh thể biểu hiện thành tích hoàn toàn vượt qua lần trước, tăng thêm tới một vòng.

Lúc trước khảo thí, Triệu Phong chỉ miễn cưỡng gần đạt tới năm vòng, màu sắc như ẩn như hiện, bởi vậy tư chất là Bán Linh Thể.

Nếu như hoàn toàn ổn định tại năm vòng, sẽ là Linh thể chân chính, đại biểu cho thiên phú "hạ đẳng Linh thể".

Mà thành tích của Triệu Phong đạt tới năm vòng rưỡi, đứng giữa hạ đẳng Linh thể và trung đẳng Linh thể.

Thành tích tư chất như vậy đã vượt qua Phong Ngâm Nguyệt, sánh ngang với Nam Cung Phàm.

- Không thể tưởng tượng nổi! Lần khảo khí thành tích này, ngươi mạnh hơn lần trước nhiều. Loại tình huống này, cho dù ở trong tông môn cũng cực kỳ hiếm thấy, xem ra ngươi là người có "thể chất dị loại" trong truyền thuyết.

Trên mặt Quảng Quân Hầu tràn đầy kinh hỉ, thậm chí còn vô cùng mừng rỡ.

Từ sau khi Bắc Mặc bị đoạt đi, ánh mắt của ông ta vẫn luôn ảm đạm, nhưng bây giờ đã thực sự xuất hiện hy vọng rồi.

- Xin hỏi sư tôn, “thể chất dị loại” là cái gì?

Triệu Phong dò hỏi.

- “Thể chất dị loại” là dùng để chỉ một vài thể chất đặc thù, vượt qua bình thường, nếu dùng phương thức khảo thí bình thường sẽ xuất hiện tính không ổn định, không thể xác định tình huống chính xác, cũng khó có thể kiểm tra được thành tích chính thức. Ngày xưa, trong tông môn Thế Giới cũng từng xuất hiện một thiếu niên có “thể chất dị loại”, lúc đầu kiểm tra thì cũng chỉ là hạ đẳng Linh thể, nhưng thành tựu cuối cùng của hắn so với một vài thượng đẳng Linh thể còn cao hơn nhiều.

Quảng Quân Hầu giải thích một phen.

Thì ra là vậy.

Triệu Phong đại khái đã hiểu được ngọn nguồn của “thể chất dị loại”.

Nhưng hắn hiểu rằng, tư chất thiên phú của mình là đến từ mắt trái thần bí sau khi dung hợp, chính nó đã liên tục cải tạo thân thể hắn.

- Trước khi mắt trái dung hợp, tư chất của ta không có khả năng vượt qua trung đẳng Phàm thể, thậm chí rất có thể còn là hạ đẳng Phàm thể.

Trong lòng Triệu Phong đột nhiên thông suốt.

Trước khi dung hợp mắt trái, tư chất của hắn rất bình thường, đừng nói là so với những thiên tài như Bắc Mặc và Nam Cung Phàm, cho

dù so với đám người Triệu Lân Long trong Triệu tộc thì hắn cũng không phải là thiên tài.

Xác định thiên phú thực sự của Triệu Phong xong, trên mặt Quảng Quân Hầu tràn đầy mừng rỡ và chờ mong.

Thể chất dị loại, việc khảo thí thiên phú rất không ổn định, cũng không thể chính xác.

Có lẽ thiên phú thực sự của Triệu Phong so với khảo thí còn cao hơn.

Bất kể nói thế nào đi nữa, thiên phú thực tế của Triệu Phong có lẽ còn cao nữa, thành tựu và tiềm lực tương lai rất lớn.

- Ngươi thử lại vài lần nữa xem.

Trong mắt Quảng Quân Hầu tràn ngập hi vọng, lại đề nghị.

- Được!

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Hắn tập trung tinh thần, lại thử lần nữa.

Nhưng kết quả khảo thí vẫn giống như trước, năm vòng rưỡi.

- Năm vòng rưỡi, vẫn còn thua Bắc Mặc rất nhiều. Lúc trước hắn khảo khí, tư chất thiên phú tiếp cận tám vòng rưỡi. Nên biết rằng, tám vòng đã là cực hạn Linh thể rồi.

Quảng Quân Hầu cảm khái nói.

Thành tích khảo thí của viên cầu tinh thể như sau: Từ một tới bốn vòng đại biểu cho bốn cấp độ của Phàm thể.

Từ năm tới tám vòng, đại biểu cho bốn cấp độ của Linh thể: Hạ đẳng, trung đẳng, thượng đẳng, cực phẩm.

Thế nhưng, thành tích của Bắc Mặc lại tiếp cận tám vòng rưỡi.

- Chẳng lẽ trên Linh thể còn có thiên phú cao hơn?

Triệu Phong đột nhiên nảy sinh một loại trực giác.

- Đúng vậy! Bắc Mặc chỉ còn thiếu nửa bước nữa là có thể đạt tới Địa Linh thể, Thiên Linh thể trong truyền thuyết.

Quảng Quân Hầu hít sâu một hơi, sau đó nói.

Địa Linh thể, Thiên Linh thể.

Trong lòng Triệu Phong chấn động, cảm giác của mình quả nhiên không sai.

- Chẳng qua, hai loại Linh thể đó đã gần như tuyệt tích trên đại lục này. Ít nhất, trong một trăm năm qua, Tương Vân quốc không hề xuất hiện loại tư chất tuyệt đỉnh này. Thiên phú của Bắc Mặc chỉ còn kém nửa bước nữa là đạt tới Địa Linh thể, từ đó có thể thấy được tư chất tiềm lực của hắn cao tới mức nào.

Quảng Quân Hầu thở dài, thần sắc lại có chút ảm đạm.

Chẳng qua, lúc ánh mắt ông ta rơi lên người Triệu Phong, trên mặt Quảng Quân Hầu lại xuất hiện hy vọng.

Dù sao thì Triệu Phong cũng là “thể chất dị loại” vô cùng hiếm thấy, nếu luận trình độ quí hiếm thì gần như có thể so sánh với Địa Linh thể.

- Khảo hạch tông môn chỉ còn hai mươi ngày nữa. Trong thời gian đó. Nếu ngươi có vấn đề hay nhu cầu gì thì cứ nói ra.

Quảng Quân Hầu nói với Triệu Phong

Triệu Phong biết. Quảng Quân Hầu đã ký thác hy vọng cuối cùng lên người mình, nhất định sẽ tận lực thỏa mãn mọi yêu cầu của mình.

Phản ứng đầu tiên của hắn, hiển nhiên là muốn tìm hiểu nhiều loại võ học Thánh Phẩm khác.

Thế nhưng Quảng Quân Hầu lại nói với hắn rằng: Trước khi đạt tới thoát phàm cảnh, tốt nhất chỉ nên chủ tu từ một tới hai loại võ học Thánh Phẩm.

Triệu Phong hiện nay chủ tu Ngân Bích Quyết, những môn võ học Bán Thánh Phẩm đều dung hợp “Tứ Phong thức” vào, ít nhất có thể so với võ học Thánh Phẩm.

Nếu như lại tu luyện những võ học Thánh Phẩm khác, nhất định sẽ lãng phí rất nhiều tinh lực.

- Nếu như ngươi có thể tu luyện Ngân Bích Quyết tới tầng thứ mười, thân thể thoát phàm nhập thánh, đến lúc đó, ngươi sẽ đối mặt với rất nhiều loại công pháp trong tông môn, ngươi sẽ càng có nhiều lựa chọn hơn, không chỉ dừng lại tại một vài võ học Thánh Phẩm trong Quảng Lăng phủ.

Quảng Quân Hầu cười nói.

Lầu Thánh Phẩm của Quảng Lăng phủ, tuyệt đối không thể so sánh với công pháp mênh mông của tông môn.

Bây giờ lựa chọn vẫn còn quá sớm, sẽ hạn chế tương lai của Triệu Phong.

Triệu Phong nghe xong liền đồng ý.

Lúc trước hắn lựa chọn Ngân Bích Quyết, sau đó dốc toàn lực tu luyện cũng bởi vì cửu trọng võ đạo chú trọng căn cơ thân thể.

Mà sự thật đã chứng mình, lựa chọn của hắn hoàn toàn chính xác.

- Xin hỏi sư tôn, trong tông môn Thế Giới, cảnh giới tu luyện cụ thể phân chia thế nào?

Triệu Phong đề xuất một nghi vấn.

- Trong tông môn Thế Giới, cấp bậc tu luyện gồm: Chín trọng thoát phàm cảnh, bảy trọng thiên thoát phàm cảnh, ba cảnh thiên Chân Linh cảnh.

Quảng Quân Hầu nói sơ qua hệ thống tu luyện.

Cố Thể cảnh... Thoát phàm cảnh... Chân Linh cảnh...

Đối với hệ thống này, Triệu Phong đã nắm vững sơ bộ sau khi gặp phải cường giả trong tông môn.

Cố Thể cảnh: Chính là chín trọng võ đạo, bản chất là củng cố căn cơ, thân thể.

Thoát Phàm cảnh: Chia làm bảy trọng thiên, cũng là Võ Đạo Thánh cảnh trong miệng võ giả thế tục.

Chân Linh cảnh: Chia làm ba cảnh thiên, Vân Hải chân nhân, trưởng lão của Hiểu Nguyệt Tông chính là cấp bậc này.

Trước khi về, Quảng Quân Hầu còn giao cho Triệu Phong viên cầu tinh thể chuyên dùng để khảo thí

- Sau khi trở về, lúc rảnh rỗi thì ngươi hãy thử lại lần nữa, thiên phú của “thể chất dị loại” rất khó có thể xác định.

Quảng Quân Hầu nói với vẻ chờ mong.

Hiển nhiên, ông ta hi vọng rằng “thể chất dị loại” của Triệu Phong sẽ càng có tiềm lực hơn.

Triệu Phong mang viên cầu tinh thể trở về đình viện của mình.

Đóng cửa lại, Triệu Phong hít sâu một hơi rồi lấy viên cầu tinh thể ra, tập trung tinh thần, sau đó rót Võ Đạo Nội Kình vào.

Một vòng... Hai vòng... Ba vòng... Bốn vòng...

Thịch thịch! Thịch thịch!

Mắt trái liên tục nhảy lên, quầng sáng màu trắng bên trong viên cầu tinh thể liền kéo dài tới năm vòng rưỡi.

Đúng lúc này...

Trong mắt trái của Triệu Phong hiện lên một tia sáng xanh nhạt, ánh mắt trở nên cực kỳ sắc bén.

Lúc khảo thí, Triệu Phong đã thúc dục mắt trái...

Ô... Ô... Ô... N... G

Viên cầu tinh thể đột nhiên sáng rực, bắt đầu từ năm vòng rưỡi tăng lên...

Năm vòng rưỡi... Sáu vòng... Sáu vòng rưỡi... Bảy vòng...

Trong lòng Triệu Phong kinh hoàng, lại nhìn quầng sáng bên trong viên cầu tinh thể đang không ngừng tăng lên.

Cho đến khi đạt tới bảy vòng rưỡi thì tốc độ tăng lên mới dần chậm lại.

Nhưng thành tích cuối cùng mà viên cầu tinh thể hiện ra cũng đạt tới hơn tám vòng.

Tám vòng rưỡi, như ẩn như hiện!

Lúc này, lực lượng trong mắt trái của Triệu Phong cũng đã mở ra đến cực hạn.

- Không ngờ tiềm lực của mắt trái lại lớn như vậy!

Triệu Phong có chút giật mình.

Nếu như toàn lực thúc dục mắt trái, tư chất của Triệu Phong hoàn toàn có thể sánh ngang Bắc Mặc.

Mà dưới tình huống bình thường, hắn lại kém hơn Bắc Mặc rất nhiều.

Nhưng mắt trái còn có thể mang tới cho Triệu Phong nhiều lợi ích và ưu thế khác.

Triệu Phong cảm giác rằng, năng lực của mắt trái phảng phất có vô hạn không gian tăng trưởng tiềm lực.

Trong tương lại, có lẽ mắt trái còn có thể sinh ra những năng lực mới.

Còn hai mươi ngày nữa là bắt đầu khảo hạch tông môn, trong thời gian tiếp theo, Triệu Phong vẫn chủ tu Ngân Bích Quyết, khiến cho căn cơ thân thể ở giai đoạn cố thể cảnh càng trở nên thâm hậu.

Ba ngày sau...

Triệu Phong quyết định sử dụng “Bảo Kim Tôi Thể Phấn”.

“Bảo Kim Tôi Thể Phấn” này cực kỳ bá đạo, thậm chí có thể xem là vương giả trong thuốc bột luyện thể ở giai đoạn cửu trọng võ đạo.

Dựa theo hướng dẫn, Triệu Phong đem Bảo Kim Tôi Thể Phấn đổ vào trong thùng nước sôi.

Lúc thân thể ngâm trong nước thuốc, Triệu Phong cảm thấy cốt cách toàn thân giống như vỡ nát ra, hết sức đau đớn, quả thực là sống không bằng chết.

Khó trách, trong chú thích sử dụng Bảo Kim Tôi Thể Phấn có nói: Nếu bát trọng võ đạo sử dụng sẽ có nguy cơ tàn phế.

Cũng may Triệu Phong tu luyện võ học luyện thể Thánh Phẩm “Ngân Bích Quyết”, lực phòng ngự của thân thể rất mạnh, ngược lại có thể

thuận lợi tiếp nhận luồng dược lực bá đạo này.

Thịch thịch! Thịch thịch!

Mắt trái liên tục nhảy lên, hiệu suất hấp thu dược lực của Triệu Phong cực cao, điều này cũng mang đến cho hắn thống khổ cực lớn.

Trọn vẹn ba ngày ba đêm, Triệu Phong trên cơ bản đã hấp thu hết dược lực của “Bảo Kim Tôi Thể Phấn”.

Những ngày tiếp theo, hắn dành thời gian để hấp thu dược lực còn sót lại và bảo dưỡng thân thể.

Sử dụng hết “Bảo Kim Tôi Thể Phấn”, thân thể của hắn đã xuất hiện rất nhiều thương tích, cần phải nghỉ dưỡng vài ngày mới khôi phục hoàn toàn.

Nhưng dược hiệu cũng vượt qua tưởng tượng của hắn, Ngân Bích Quyết của Triệu Phong đột nhiên tăng mạnh, giống như nhảy vọt, hỏa hầu ở tầng thứ tám tăng lên một bước dài.

- Nếu cho ta một bao dược phấn nữa, có lẽ có thể tu luyện Ngân Bích Quyết tới tầng thứ tám đỉnh phong.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Có nhu cầu ở phương diện này, phải quyết định tìm sư tôn Quảng Quân Hầu hỗ trợ.

Mà lúc này, cũng chỉ còn mười ngày nữa là tới ngày khảo hạch tông môn.

Chương 105: Thiên nguyệt sơn

Sau khi Triệu Phong xuất quan, trước hết liền đi tìm sư tôn Quảng Quân Hầu.

Hắn từ trong miệng người khác thu được tin tức. Hai ngày trước sư tôn đã từng triệu kiến mình, nói rằng sau khi xuất quan hãy tới Linh Vũ điện.

Linh Vũ điện, trong một gian thư phòng.

- Mấy ngày nay, kết quả trắc thí như thế nào?

Trong mắt Quảng Quân Hầu lộ vẻ chờ mong Hắn vẫn xem Triệu Phong là "thân thể dị loại", thiên phú thực sự luôn trong trạng thái không ổn định.

- Thấp nhất là Bán Linh Thể, cao nhất lên tới sáu vòng, trung đẳng Linh thể. Triệu Phong vẫn che giấu bớt một chút.

- Trung đẳng Linh thể? Tư chất này, cho dù ở trong tông môn cũng có thể xem là trung lưu.

Quảng Quân Hầu nghe xong, không quá kinh hỉ, nhưng cũng không quá thất vọng, cảm xúc nằm giữa hai trạng thái đó.

Dù sao thi thể chất dị loại cũng rất đặc thù, thiên phú thực tế của Triệu Phong hẳn là còn mạnh hơn cả trung đẳng Linh thể. Sau khi biết được "Đáp án", Quảng Quân Hầu vẫn luôn miệng nhắc nhở Triệu Phong, nhất định phải giấu giếm chuyện "thể chất biến dị", tránh

lập lại vết xe đổ của Bắc Mặc.

Cách ngày khảo hạch tông môn chỉ còn mười ngày. Quảng Quân Hầu tìm Triệu Phong, ngoại trừ xác định thiên phú “thể chất dị loại” của hắn ra, còn có hai mục đích. Mục đích thứ nhất chính là chỉ điểm Triệu Phong tu luyện.

Triệu Phong cũng không e ngại, liền đem toàn bộ những võ học mà mình am hiểu như Ngân Bích Quyết, Điểm Tinh chỉ, Yên Ba Vô Anh Bộ, Phiêu Lăng Độ, lần lượt thi triển.

Trong quá trình diễn luyện, hắn còn dung nhập vào trong đó ý cảnh của “Tứ Phong thức”. Quảng Quân Hầu liên tiếp gật đầu, ngẫu nhiên chỉ điểm một vài sơ hở nhỏ nhặt. Đối với những võ học mà Triệu Phong vừa diễn luyện, Quảng Quân Hầu quả thực rất hài lòng, thậm chí còn hài lòng hơn cả Bắc Mặc. Triệu Phong tu luyện các loại võ học này đều rất thuần thục, sau khi dung nhập “Tứ Phong thức” thì lại càng như hổ thêm cánh. Cho dù là Quảng Quân Hầu cũng không thể tìm ra sơ hở và thiếu sót rõ ràng

- Quả không tệ! “Tứ Phong thức” của ngươi ẩn chứa ý cảnh kỳ diệu, hắn là không phải “võ học Phàm cấp” bình thường. Quảng Quân Hầu mỉm cười tán thưởng.

- Võ học Phàm phẩm?

Triệu Phong hơi sửng sốt.

Quảng Quân Hầu giải thích:

- Trong thế tục, võ học bình thường gồm: Cơ sở, hạ cấp, trung cấp, cao cấp, những cấp bậc này căn bản “không nhập lưu, cũng không nhập phẩm” (*). “Võ học Thánh Phẩm” trong mắt thế nhân, chỉ miễn

cưỡng “nhập phẩm” trong tông môn, gọi là Phàm cấp. Trong truyền thuyết, trên Phàm cấp còn có Linh cấp, Địa cấp, Thiên cấp.

(*) Không được chỗ đứng, không có cấp bậc.

Trong tông mônThế Giới, võ học Thánh Phẩm mới miễn cưỡng nhập lưu, gọi là “Phàm cấp”, ở nơi này, cấp bậc công pháp được chia làm Phàm, Linh, Địa, Thiên. Trong đó, hai loại phẩm cấp Thiên, Địa đều là loại công pháp đã thất truyền trên đại lục.

Hiểu được điều này, Triệu Phong càng ý thức được sự nhỏ bé của mình và sự rộng lớn bao la của tông môn Thế Giới.

- Chỉ còn mười ngày nữa là sẽ bắt đầu khảo hạch tông môn, ta muốn nói rõ một vài chi tiết và đạo sinh tồn cho ngươi.

Quảng Quân Hầu nghiêm mặt nói, đây cũng chính là mục đích thứ hai mà Quảng Quân Hầu tìm hắn.

Triệu Phong lập tức lắng nghe. Dù sao thì Quảng Quân Hầu cũng đã từng sống trong tông môn, đại khái nắm rất rõ tình huống trong tông môn. Vì vậy Quảng Quân Hầu mới cường điệu nói thành “đạo sinh tồn”.

- Sau khi tiến vào tông môn, mục tiêu đầu tiên của ngươi chính là phải nhanh chóng trở thành “Nội môn đệ tử”. Bởi vì ngoại môn đệ tử căn bản không được tông môn xem trọng và bồi dưỡng, có đôi khi chết một hai ngoại môn đệ tử thì cao tầng của tông môn cũng sẽ không truy cứu.

Nghe đến đấy, trong lòng Triệu Phong bỗng dưng phát lạnh.

- Chỉ có trở thành nội môn đệ tử, mới được tông môn xem trọng và

bồi dưỡng, bảo hộ. Lúc đó, cho dù là “Vân Hải chân nhân” cũng sẽ không dễ dàng động vào ngươi. Ánh mắt Quảng Quân Hầu đột nhiên lóe lên.

Mục tiêu đầu tiên: Nội môn đệ tử.

Triệu Phong nhớ thật kỹ điều này, bởi vì chỉ khi trở thành nội môn đệ tử của tông môn thì cuộc sống của hắn mới có thể yên ổn.

- Đương nhiên, khi trở thành nội môn đệ tử, nếu biểu hiện của ngươi quá mức xuất sắc thì “Vân Hải chân nhân” thân là trưởng lão của tông môn, nhất định sẽ tìm cách đả kích ngươi, thậm chí thầm mưu hại, cũng không phải chuyện khó khăn gì. Bởi vậy, mục tiêu thứ hai của ngươi đó là cần tìm một chỗ dựa trong tông môn, cụ thể là được một cường giả cấp bậc trưởng lão che chở. Đến lúc đó, Vân Hải chân nhân muốn động vào ngươi lại càng gian nan hơn.

Khóe miệng Quảng Quân Hầu khẽ nhếch lên một nụ cười.

Mục tiêu thứ hai: Tìm chỗ dựa.

Sau khi tiến vào tông môn, Triệu Phong đã nắm rõ hai mục tiêu. Đặc biệt là mục tiêu thứ nhất, chính là căn bản để hắn có thể sống sót.

Sau khi nói rõ mọi chuyện, Quảng Quân Hầu quyết định cấp cho Triệu Phong một ít tài nguyên để trợ giúp việc tu luyện.

- Trong lần Thú triều trước, điểm cống hiến thực tế của ngươi đã bị “Nhất vệ” giấu bớt 100 điểm. Lần này, vi sư cho ngươi 300 điểm cống hiến, mười ngày cuối cùng này, ngươi không thể lơ là việc tu luyện.

Quảng Quân Hầu cười nói.

Ba trăm điểm cổng hiến đủ để Triệu Phong làm rất nhiều việc. Điếm cổng hiến này có thể đổi được rất nhiều linh đan và dược liệu, cho dù đổi thêm một túi “Bảo Kim Tôi Thể Phấn” cũng không có vấn đề.

Triệu Phong vui vẻ, liền cảm ơn rồi cáo từ. Ngày đó, hắn vội vàng đến Bảo Huyền điện đổi linh đan dược phẩm dùng để luyện thể. Kết quả phát hiện một bao “Bảo Kim Tôi Thể Phấn” mà lần trước hắn đổi đã là bao cuối cùng. Triệu Phong rơi vào đường cùng, đành phải đổi những linh đan dược liệu khác có tác dụng phụ trợ luyện thể. Sau lần trao đổi đó, trân phẩm luyện thể trong Bảo Huyền điện gần như đã bị đổi sạch.

Sau khi Triệu Phong trở về lập tức bế quan, dùng 300 điểm cổng hiến này để đổi lấy linh đan trân dược trợ giúp tu luyện Ngân Bích Quyết.

Bảy ngày sau, Ngân Bích Quyết của Triệu Phong đã đạt tới hỏa hầu đỉnh phong. Lúc đó lực lượng và năng lực phòng ngự của nhục thể đã đạt tới trình độ đáng sợ, cho dù không sử dụng Võ Đạo Nội Kình, chỉ bâng lực lượng và lực phòng ngự của nhục thể cũng có thể đánh ngang tay với cường giả cửu trọng.

- Thực lực của hiện nay cũng không kém hơn Bắc Mặc trước khi rời đi bao nhiêu.

Lòng tin của Triệu Phong liền tăng lên rất nhiều.

Hắn tin rằng, cho dù ở quận Quảng Lăng cũng không có bao nhiêu người có thể là đối thủ của mình, thậm chí có thể nói là dưới Thánh cảnh khó có thể gặp được đối thủ.

Lúc này, chỉ còn ba ngày nữa là tới thời hạn khảo hạch tông môn.

Quảng Quân Hầu rốt cuộc cũng triệu tập ba tên đệ tử: Triệu Phong, Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm

Ánh mắt của Triệu Phong đảo qua Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm, lập tức phát hiện được, mấy ngày qua, tu vi của hai người cũng không tiến triển bao nhiêu, nhưng khí tức trên người lại trở nên sắc bén và thâm hậu hơn.

- Sư tôn, bây giờ xuất phát sao?

Nam Cung Phàm kinh ngạc hỏi.

- Hôm nay khởi hành!

Quảng Quân Hầu quyết đoán nói:

- Thiên Nguyệt sơn cách nơi này vài nghìn dặm, chúng ta cũng không dư dả bao nhiêu thời gian.

Mấy người nghe vậy, liền rùng mình một cái. Ngay trong ngày hôn đó, bốn thầy trò liền thi triển võ học khinh thân, ban ngày lên đường, buổi tối nghỉ ngơi mấy canh giờ, một ngày có thể đi được hơn hai ngàn dặm, so với ngựa chạy ngàn dặm còn nhanh hơn rất nhiều.

Một ngày một đêm...

Ba người lúc này đã đi tới một dãy núi có mây mù lượn lờ...

Bịch bịch bịch...

Mấy người phi thân trên vách núi hiểm trở, nhảy qua một vực sâu rộng chừng hai thước, vô cùng nguy hiểm. Cũng may là khinh thân võ học của mấy người đều không tệ, có thể lăng không hư độ được.

- Đến rồi!

Quảng Quân Hầu dừng lại, nhìn về phía dãy núi hùng vĩ bị sương mù che phủ dày đặc trước mặt.

Dưới ánh trăng đêm, dãy núi này hiển lộ hàn quang vô cùng kỳ dị, khiến người khác có cảm giác áp bách đến từ thiên địa vũ trụ khôn cùng. Đây chính là “Thiên Nguyệt sơn” mà Quảng Quân Hầu miêu tả, ba người Triệu Phong vừa nhìn liền cảm thấy hoảng sợ.

Xung quanh Thiên Nguyệt sơn đều là vực sâu không đáy, ít nhất cũng sâu mấy chục trượng, thậm chí sâu vài dặm, vừa nhìn đã sợ. Cường giả cửu trọng võ đạo hiển nhiên không thể vượt qua đoạn vực sâu này để tiến vào “Hiểu Nguyệt Tông”, cho dù là cường giả thoát phàm cảnh cũng phải cân nhắc thật kỹ.

- Bên kia có cửa vào.

Quảng Quân Hầu dẫn theo ba tên đệ tử đi về phía trước.

Chạy hơn mười dặm, giữa vực sâu xuất hiện một vách núi màu đen, giống như tảng đá hình chữ “U”, vách núi màu đen này đối diện với “Thiên Nguyệt sơn”.

Tới cửa vào sơn đạo, phía trước đột nhiên xuất hiện một đám người, có khoảng chừng hơn trăm người. Trong đám người, phần lớn đều là thiếu niên mười tám tuổi, thiên phú tu vi cực cao, được trưởng bối dẫn dắt, đứng trước cửa vào sơn đạo.

- Ồ! Quảng Quân Hầu, ngươi cũng tới đây sao?

Trong đám người có một lão giả tóc bạc, vừa nhìn thấy Quảng Quân

Hầu liền chào hỏi.

Phía sau lão giả tóc bạc kia còn có ba thiếu niên, gồm hai nam một nữ. Hai thiếu niên trong đó có tu vi thất trọng võ đạo, một trong số đó là một cô nương mặc váy hoa, khoảng chừng mười bốn mười lăm tuổi đã đạt tới tu vi bát trọng võ đạo.

- Ha ha, Thương Thiết Hầu, đã lâu không gặp.

Quảng Quân Hầu mỉm cười đáp lại.

Thì ra, lão giả tóc bạc này chính là “Thương Thiết Hầu” ở quận bên cạnh, địa vị trong Tương Vân quốc cũng tương đương với Quảng Quân Hầu. Hai đại vương hầu này đều xuất thân từ Hiểu Nguyệt Tông, sau này nhập vào thế tục, cho nên cả hai đều biết nhau.

Trong lúc nói chuyện, những thiếu niên thiên tài phía sau hai vị “lão nhân” đều bắt đầu đánh giá lẫn nhau. Rất rõ ràng, những thiên tài mà Quảng Quân Hầu dẫn tới đều có thực lực cao hơn một bậc.

- Đây là “Liễu Nguyệt Nhi”, cháu gái của ta.

Thương Thiết hầu giới thiệu cô gái mặc váy hoa sau lưng mình.

Liễu Nguyệt Nhi chỉ khoảng mười bốn mười lăm tuổi, xấp xỉ Triệu Phong, nhưng lại có tu vi bát trọng võ đạo, tư chất quả thực không tệ. Ít nhất là so với đám đồng lứa, tu vi của Nam Cung Phàm và Dương Thanh Sơn đều kém xa nàng

Tại cửa vào sơn đạo có rất nhiều thiếu niên, khoảng chừng gần trăm người, tu vi phần lớn đều ngoài thất trọng võ đạo. Mặc dù có một số thiếu niên thậm chí còn dưới thất trọng võ đạo, nhưng độ tuổi chỉ mới mười hai mười ba mà thôi. Nhìn những thiếu niên thiên tài mười hai

mười ba tuổi đã đạt tới tu vi lục trọng võ đạo, Triệu Phong không khỏi cảm khái. Lúc trước, khi mình còn ở trấn Thanh Diệp, thậm chí là lúc ở Triệu tộc thì mình vẫn hết sức nhỏ bé, quả là ếch ngôi đáy giếng.

Những thiếu niên thiên tài này đến từ khắp các thế lực, thông qua mọi phương pháp, được đề cử tới "Hiểu Nguyệt Tông". Có một số là đến từ Vương Hầu của quận thành, ví dụ như mấy người thầy trò Triệu Phong. Có một số thì đến từ một vài đại gia tộc nổi danh hoặc gia tộc ẩn thế, có danh ngạch nhất định. Còn có một số thì đến từ Vương thất của Tương Vân quốc.

- Các ngươi xem, công chúa "Vân Hương Mộng" của Tương Vân quốc kìa! Trong đám thiếu niên, có người thấp giọng nói.

Ánh mắt của Triệu Phong nhìn về phía những thiếu niên thiên tài của Vương thất, trong đó có một cô gái yếu điệu mỹ lệ, khoảng chừng mười lăm mười sáu tuổi, khí chất tao nhã cao quý, bề ngoài cũng khá tinh xảo. Tu vi của công chúa Vân Hương Mộng đã đạt tới bát trọng đỉnh phong, tương đương với đám người Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm. Ngoài ra, trong đám người đó còn có một số thiên tài tuyệt đỉnh. Thế nhưng, Triệu Phong vẫn chưa phát hiện được người nào có thể sánh ngang với Bắc Mặc. Trong đám người đó, cũng có một vị thiên tài cửu trọng võ đạo, chăng qua đối phương cũng đã mười bảy mười tám tuổi, lớn hơn Bắc Mặc rất nhiều.

- Quảng Quân Hầu, trong ba người này, người nào là Bắc Mặc?

Trong mắt Thương Thiết Hầu lộ ra ý cười, đánh giá ba người Triệu Phong.

Nhắc tới Bắc Mặc, vẻ mặt Quảng Quân Hầu có chút khó coi, cũng không giải thích gì, Thương Thiết Hầu có thể nhìn ra được, trong ba thiếu niên này, Triệu Phong là người cầm đầu. Cháu gái "Liễu Nguyệt

Nhi cũng hứng thú nhìn Triệu Phong.

Tuổi của Triệu Phong xấp xỉ nàng, tu vi của hai người cũng tương đương nhau, có thể nói là kỳ phùng địch thủ. Chẳng qua ánh mắt của Triệu Phong lạnh nhạt đảo qua toàn trường, cũng không có hứng thú liếc nhìn ba người Liễu Nguyệt Nhi lấy một cái.

Một màn này khiến cho đôi mi thanh tú của Liễu Nguyệt Nhi thoáng cau lại, có chút tức giận.

Chương 106: Vào núi

Sắc mặt Triệu Phong thoáng thay đổi trong thời gian rất ngắn, vừa lúc bị ánh mắt của Liễu Nguyệt Nhi nhìn thấy vẻ mặt đạm bạc, giống như không để những thiên tài khác vào mắt vậy.

Cho dù ánh mắt lướt qua thiên tài cửu trọng võ đạo thì vẫn có chút khinh thường

Hừ!

Đôi mi thanh tú của Liễu Nguyệt Nhi khẽ nhăn lại, khẽ hừ một tiếng, trong đôi mắt đẹp chớp động không chút nào che giấu vẻ không vui.

Nhóm thiên tài ở đây đều rất nhỏ tuổi, bất kỳ người nào cũng có thể lực riêng của mình, đều là thiên chi kiêu tử, mười phần tự tin, chưa từng chịu thua ai bao giờ.

Triệu Phong phát hiện ánh mắt căm ghét bất mãn của Liễu Nguyệt Nhi thì mới ý thức được “sự thất thố” của mình vừa rồi.

Lần này tiến vào tông môn, tận sâu trong thâm tâm của mình, hắn chỉ xem một mình Bắc Mặc là đối thủ thực sự, còn những người khác, quả thật hắn đều không để vào mắt.

- Quảng Quân Hầu, đệ tử này của ngươi có thiên phú thế nào, là cấp bậc Linh thể gì?

Trong lời nói của Thương Thiết Hầu mang theo ý dò xét.

Đối tượng mà lão muốn hỏi thăm chính là Triệu Phong.

Lời này vừa nói ra, khóe miệng Nam Cung Phàm không khỏi hiện lên một tia giễu cợt.

Quảng Quân Hầu ngẩn ra, sau đó lắc đầu nói:

- Chỉ là một tên đệ tử có thiên phú rất bình thường.

Đối với tư chất của Triệu Phong, Quảng Quân Hầu cũng không muốn bình luận nhiều.

Chẳng qua, việc này lại càng khiến Thương Thiết Hầu và Liễu Nguyệt Nhi tò mò.

- Hừ, ta không tin là thiên phú của hắn có thể thắng được ta.

Trên khuôn mặt đẹp của Liễu Nguyệt Nhi xuất hiện một tia tự tin siêu nhiên.

Trời tối khuya...

Tại lối vào núi, thiên tài từ khắp nơi nhỏ giọng đàm luận, bàn cãi xôn xao.

Bởi vì khảo hạch tông môn phải chờ tới sáng ngày mai, cho nên tất cả mọi người đều đứng chờ ở sơn môn bên ngoài.

Đêm vẫn còn dài, phải chờ thêm mấy canh giờ nữa.

Thỉnh thoảng, lại có một hai thiếu niên nói chuyện không hợp, lại xảy ra tình huống giương cung bạt kiếm.

- Tiêu Vẫn! Đừng vội càn rỡ, ngươi tưởng rằng tấn chức cửu trọng võ đạo là có thể khinh thường ta sao?

Cách đó không xa đột nhiên truyền tới thanh âm tranh chấp.

Mọi người đều đưa mắt nhìn, liền thấy một vị thiếu niên áo đen tu vi cửu trọng võ đạo đang tranh chấp với vài vị thiếu niên thiên tài khác.

Thiếu niên áo đen kia chính là “Tiêu Vẫn”, là siêu cấp thiên tài cửu trọng võ đạo duy nhất ở đây.

- Một đám ô hợp!

Tiêu Vẫn đối mặt với đám thiếu niên tu vi thất trọng, bát trọng, ánh mắt vẫn bễ nghễ lạnh lùng.

Khí tức cửu trọng võ đạo đột nhiên bùng phát, tạo thành một luồng khí tràng áp bách cường đại.

Ngay lập tức, mấy tên thiếu niên đang giằng co liền cảm thấy khí thuyết ngưng trệ, hô hấp không thoải mái.

- Sợ cái gì, chúng ta cũng lên!

Hai tên thiếu niên trong đám người có tu vi bát trọng võ đạo chia làm hai hướng, đánh về phía Tiêu Vẫn.

Nhất thời, ba tên thiếu niên liền lao vào quần chiến.

Phàm là thiếu niên ở nơi này, mỗi người đều tu luyện võ học cao minh, cho dù tu vi cùng cấp cũng khó gặp được đối thủ.

Hai tên thiếu niên bát trọng kia liên hợp lại, thực lực đủ chống lại cửu

trọng võ đạo bình thường, không thể xem thường.

Thế nhưng, “Tiêu Vẫn” kia cũng không phải kẻ ăn chay, hắn tu luyện một môn thân pháp Thánh Phẩm và một môn võ học công kích Thánh Phẩm, chỉ sau vài hiệp đã đánh cho hai tên thiếu niên kia không có lực hoàn thủ.

- Thực lực của Tiêu Vẫn đã tiếp cận với Bắc Mặc trước khi rời đi rồi.

Trong lòng Triệu Phong thầm ước lượng.

Bắc Mặc đã rời đi được hai mươi ngày, khi đó thực lực chỉ bằng được “Nửa bước Thánh Cánh”.

Hiện nay, hắn đã gia nhập tông môn, trở thành đệ tử của trưởng lão, cũng không biết sẽ gặp được cơ duyên gì?

- Tiêu Vẫn này xuất thân từ gia tộc ẩn đời lánh thế lớn nhất của Tương Vân quốc, đó là “Tiêu gia”. Truyền thừa của gia tộc này đã hơn ngàn năm, nội tình thực lực so với một quận thành còn lớn hơn rất nhiều.

Quảng Quân Hầu thấp giọng nói.

Đây là lần đầu tiên Triệu Phong nghe nói trong Tương Vân quốc còn có thể lực cường đại như vậy, thậm chí còn mạnh hơn cả quận Quảng Lăng.

Nhưng chỉ e là đại gia tộc ẩn đời lánh thế như vậy cũng phải bố trí trăm phương ngàn kế mới có thể đem thiên tài trong gia tộc gia nhập tông môn, để tiến vào tông môn Thế Giới mênh mông rộng lớn kia.

Phịch! Phịch!

Rất nhanh, Tiêu Vẫn đã đánh gục hai tên thiếu niên bát trọng.

- Ha ha ha... Lần khảo hạch tông môn này, hạng nhất đã thuộc về ta rồi!

Tiêu Vẫn cười dài một tiếng.

Tranh đoạt hạng nhất?

Hắn vừa nói ra lời này, lập tức khiến một vài thiếu niên đứng đầu ở đây lộ vẻ căm ghét, bao gồm cả những thiên tài như Liễu Nguyệt Nhi và công chúa Vân Hương Mông cũng ghé mắt liếc nhìn.

Khảo hạch nhập môn của Hiểu Nguyệt Tông, tổng cộng có ba quan.

Mỗi một quan đều có cao thủ của tông môn đánh giá cho điểm.

Cuối cùng, tổng kết thành tích của cả ba quan để phân thành một xếp hạng.

Ví dụ như, Hiểu Nguyệt Tông chỉ chiêu thu hai mươi tên đệ tử, như vậy thì cũng chỉ thu nhận những thiên tài có xếp hạng trước hai mươi mà thôi.

Tương ứng, xếp hạng càng cao thì ưu thế tiến vào tông môn lại càng lớn, rất có thể được một cao tầng nào đó trong tông môn xem trọng và trọng dụng

Những chi tiết này, Quảng Quân Hầu đã từng nói qua với ba người Triệu Phong.

Bây giờ, mục tiêu của Tiêu Vẫn chính là nhằm vào hạng nhất, khiến

cho rất nhiều người đều không phục.

Dĩ nhiên, cũng không có ai đi khiêu chiến Tiêu Vẫn.

Bởi vì nếu luận tu vi thì Tiêu Vẫn quả thực xếp thứ nhất, thực lực đoán chừng cũng là thứ nhất, không người nào có thể rung chuyển.

Nhưng vấn đề là khảo hạch nhập môn của tông môn là khảo nghiệm thiên phú, thực lực, ngộ tính và những phương diện khác.

Trong đó, thiên phú chiếm tỷ lệ cao nhất, đạt tới sáu thành.

Nói cách khác, thực lực mạnh nhất cũng không có nghĩa là ngươi có thể đoạt được hạng nhất.

- Hừ! Thiên phú mới là vương đạo trong khảo hạch của tông môn.

- Không sai! Thực lực có cao thì đã sao, nếu thiên phú không đủ thì sớm muốn sẽ bị vượt xa thôi.

Một ít thiếu niên thiên tài ở đây đều không phục, thế nhưng cũng không có ai đứng ra khiêu chiến.

Trong khảo hạch nhập môn, rất chú ý tới thành tích tổng hợp, trong đó hơi thiên về phía thiên phú và thể chất.

Đối với sự náo loạn của đám tiểu bối bọn hắn, những cường giả của thế hệ trước đều chỉ cười nhạt, cũng không quá để tâm

- Tiêu Vẫn, Vân Hương Mộng, Liễu Nguyệt Nhi, Khổng Nguyên Hạo...

Ánh mắt của Triệu Phong lập tức lưu ý đến một vài thiếu niên thiên

tài.

Trong đó, tu vi của Tiêu Vẫn chính là cao nhất.

Tiếp đó là Vân Hương Mộng, Liễu Nguyệt Nhi, không những xinh đẹp mà thiên phú cũng là siêu nhân nhất đẳng.

Cuối cùng, còn có một tên “Khổng Nguyên Hạo”.

Sở dĩ Triệu Phong chú ý tới người này là bởi vì đối phương chỉ mới mười ba mười bốn tuổi, so với mình còn nhỏ hơn. Vậy mà đối phương đã có tu vi bát trọng võ đạo.

Khổng Nguyên Hạo là một thiếu niên rất trắng trẻo, hơi lùn hơn các thiếu niên khác một chút.

Triệu Phong đã cảm nhận được một chút khí tức tương tự như Bắc Mặc từ trên người của thiếu niên nhỏ tuổi này.

Dường như cảm ứng được ánh mắt của Triệu Phong, Khổng Nguyên Hạo đột nhiên đưa mắt liếc nhìn, hai người bốn mắt giao nhau.

Ánh mắt của Khổng Nguyên Hạo chớp động, mỉm cười với hắn một cái, bộ dạng cực kỳ ngây thơ.

Thời gian dần trôi qua.

Mấy canh giờ sau, từ chân trời phía xa đã lộ ra một tia sáng mông lung.

Thời khắc ánh bình mình xuất hiện, mọi người đã nhìn thấy mặt trời mọc, ánh sáng mờ nhạt, chiếu rọi tới sương mù trong “Thiên Nguyệt sơn” phía đối diện, phản xạ ra một tầng mây bạc lộng lẫy mê ly.

Mặt trời nhô lên, lúc này đã có thể mơ hồ nhìn thấy hình dáng của Thiên Nguyệt sơn.

Bốn phía xung quanh dãy núi có không ít sương mù cổ quái, dùng mắt thường thật khó mà thấy rõ tình huống trong núi.

Nhưng Triệu Phong là một ngoại lệ, mắt trái của hắn co rút lại, ánh mắt lập tức trở nên sắc bén, phảng phất như có lực xuyên thấu vô cùng, liền nhìn thấy rõ tình huống trong màn sương mù.

Trong lúc mơ hồ, Triệu Phong nhìn thấy đằng sau một màn sương mù ngăn cách, có dòng suối nhỏ, trên núi còn có hồ, thậm chí bình nguyên đất đai, trên đó trông không ít dược liệu và cây cảnh đủ hình đủ dáng

Trên dãy núi xanh tươi tốt này, rất nhiều lầu các đền đài mọc lên san sát, mà ngay tại trung ương càng lộ vẻ xa hoa khí phái.

Thúc dục mắt trái đến cực hạn, Triệu Phong liền nhìn thấy một ngôi đền màu xanh đang trôi lơ lửng giữa không trung, bốn phía vờn quanh một tầng điện quang màu xanh lá, thô chừng ngón tay. Cảnh sắc huyền bí, hùng vĩ, phát ra một luồng khí tức hoang vu cổ lão...

- Đây là cái gì? Không ngờ cả một tòa đại điện lại trôi lơ lửng giữa không trung, xung quanh còn có điện quang uốn lượn.

Tâm thần Triệu Phong lập tức chấn động.

Cảnh vật trong tông môn Thế Giới cũng tràn đầy một loại bổ cục và ý cảnh kỳ lạ, không giống như đất nước bên ngoài.

Đặc biệt là tòa đại điện đang trôi nổi kia, còn có màn điện quang đang

nhảy múa uốn lượn bên ngoài lại càng khiến người ta có cảm giác như rơi vào thần thoại.

Chẳng qua, hắn cũng không hỏi thăm những người khác.

Bởi vì tòa đại điện đó cách khá xa, lại đặt mình trong màn sương mù, bị một luồng lực lượng thần bí nào đó cách trở, ở ngoài sơn môn, cho dù là cường giả thoát phàm cảnh cũng không thể nhìn thấu.

Vù...

Một đạo bạch quang lóe lên, đột nhiên hiện lên ở một vách núi khác.

Mắt trái của Triệu Phong liền thấy xuất hiện một sơn đạo quanh co, một khối cửa đá nặng nghìn cân xuất hiện rất nhiều bạch quang, đan xen với màn sương mù, chậm rãi nâng lên.

- Sơn môn mở ra rồi!

Không biết là người nào trong đám thiếu niên hô lên, xung quanh lập tức trở nên sôi nổi. Vù vù vù...

Một vài thân ảnh liền nhảy vào sơn đạo quanh co hình chữ “U” này.

- Khảo hạch nhập môn sắp bắt đầu rồi.

Quảng Quân Hầu nhắc nhở ba tên đệ tử, sau đó dẫn đầu phía trước.

Khi đi đến sơn đạo quanh co trải đầy đá xanh, mọi người đã đi tới trước mặt khối cửa đá nặng nghìn cân kia.

Cửa đá này chính là đại môn của Hiểu Nguyệt Tông

Tại lối vào sơn môn có bốn thanh niên trấn thủ, trên người phát ra một luồng khí tức cường đại khiến người khác giật mình sợ hãi, thậm chí đủ khiến cường giả cửu trọng võ đạo bất an.

Mắt trái của Triệu Phong mở ra, liền phát hiện thực lực của bốn thanh niên này không hề thấp hơn cường giả như Quảng Quân Hầu.

Quảng Quân Hầu có tu vi thoát phàm cảnh nhị trọng thiên, mà bốn thanh niên thủ vệ kia cũng mạnh tương đương như vậy.

Nếu đặt ở đất nước bên ngoài, bọn họ cũng là những nhân vật cự đầu có võ lực thông thiên, tuy nhiên, ở trong tông môn thì bọn họ chẳng qua cũng chỉ là thủ vệ mà thôi.

Những cường giả thế hệ trước như Quảng Quân Hầu rối rít lấy ra một khối lệnh bài đặc thù từ trên người, lần lượt thông hành.

- Bái kiến Khâu chấp sự!

Tại cửa vào sơn môn, lại xuất hiện một đội thành viên của tông môn, thậm chí còn có mười mấy người phát ra một luồng khí tức áp bách khiến người khác không thể hít thở bình thường

Những thành viên trong tông môn này, toàn thân đều mặc một bộ thanh sam có hoa văn, đều là cường giả thoát phàm cảnh, cũng chính là cường giả Thánh cảnh cao cao tại thượng của ngoại giới.

Người cầm đầu là một trung niên mập mạp, tất cả mọi người thấy ông ta đều cung kính hành lễ một câu “Khâu chấp sự”.

- Bái kiến Khâu chấp sự!

Đám người Quảng Quân Hầu vội vàng tiến lên, hết mực hành lễ

cung kính.

Các thiếu niên thiên tài bên dưới cũng không dám xem thường, liền hành lễ theo.

Triệu Phong cảm giác khí tức trên người “Khâu chấp sự” này thâm sâu không thấy đáy, không hề tiết lộ ra ngoài.

Mắt trái của hắn khẽ mở ra, liền cảm thấy một luồng lực lượng mênh mông trong cơ thể đối phương, khiến cho khí huyết của hắn run lên, mắt trái không ngừng nhảy lên, tâm thần bất an.

- Thực lực của “Khâu chấp sự” này, e rằng so với sư tôn còn mạnh mẽ hơn nhiều lần, trong chớp mắt đã có thể giết sạch cường giả Thánh cảnh bình thường.

Trong lòng Triệu Phong run rẩy, trong khoảnh khắc mắt trái mở ra, hắn liền cho ra kết luận, cũng không dám nhìn nhiều, sợ rằng đối phương sẽ phát hiện.

- Mọi người, đi theo ta.

Ánh mắt của Khâu chấp sự nhàn nhạt nhìn thoáng qua mọi người ở đây, kiểu dáng lạnh lùng như đang quét mắt nhìn một đám kiến hôi.

Chỉ chốc lát sau, cả nhóm người đã đi tới trước mặt một bệ đá cao lớn.

Trên thạch đài có một tinh thể hình trụ cao gần mười thước, đường kính chừng nửa thước, dưới ánh mặt trời lóe lên tinh quang vô cùng rực rỡ.

- Cửa thứ nhất “Thiên Linh trụ”, mọi người hãy nhận lấy mã số bài.

Khâu chấp sự phân phó cho người bên dưới, để cho mỗi trưởng bối mang theo thiếu niên tiến lên ghi danh và ghi chép tin tức cơ bản của riêng mình, sau đó nhận mã số bài tương ứng.

- Triệu Phong, số 49.

- Dương Thanh Sơn, số 50.

Lúc nhận lấy mã số bài, Triệu Phong phát hiện xung quanh thạch đài có không ít thành viên của tông môn tới xem náo nhiệt.

Trong đó có một thanh niên anh tuấn mặc thanh sam là vẻ mặt rất hứng khởi, cười dài nhìn Quảng Quân Hầu, nói:

- Từ Nhiên sư thúc, chúng ta lại gặp mặt rồi.

Hai người Dương Thanh Sơn vừa nhìn, lập tức lộ ra ánh mắt căm thù và đề phòng.

Thanh niên anh tuấn này chính là vị khách không mời mà đến, lần trước đã xông vào Quảng Lăng phủ, cướp đi Bắc Mặc, tên là Tuyền Thần.

Chương 107: Linh thể dị loại chính thức

Tuyền Thần xuất hiện, lại khiến máy người Triệu Phong hơi có vẻ bất an Quảng Quân Hầu bình tĩnh nói:

- Đừng lo lắng, hắn chăng qua chỉ là một tên đệ tử thoát phàm cảnh tam trọng thiên mà thôi, trong tông môn chỉ có địa vị thấp, còn chưa có tư cách can thiệp vào khảo hạch của các ngươi.

Trên thạch đài, Khâu chấp sự khống chế toàn cục, ánh mắt quét nhìn những thành viên đang xem náo nhiệt của tông môn, ánh mắt hơi lóe lên.

Những thành viên đến xem náo nhiệt liền cảm thấy tâm thần run lên, như bị sét đánh, mặt lộ vẻ kính sợ, ào ào kéo giãn khoảng cách, giữ yên lặng.

Tuyền Thần cũng không ngoại lệ, cũng không dám làm trái ý của Khâu chấp sự.

Trong Hiểu Nguyệt Tông, cấp bậc của chấp sự đã ở tầng giữa của tông môn, không chỉ nắm thực quyền trong tay mà còn có thực lực đủ để ngạo thị phần lớn cường giả thoát phàm cảnh.

- Cửa thứ nhất “Linh Thiên Trụ” chủ yếu là để khảo khí thiên phú của các ngươi. Có thấy tinh thể hình trụ kia không? Nó là thứ chuyên dùng để khảo thí thể chất thiên phú của Hiểu Nguyệt Tông.

Quảng Quân Hầu giới thiệu.

Ba người Triệu Phong lập tức nhìn về phía tinh thể hình trụ cao tới mười thước trên thạch đài, vật này cũng giống như tinh thể hình câu mà lúc trước bọn họ khảo thí, chẳng qua là cấp độ cao hơn rất nhiều mà thôi.

Một lát sau...

Các thiếu niên thiên tài ở đây, lần lượt tiếp nhận mã số bài, đồng thời kê khai thông tin cá nhân đơn giản.

- Cửa thứ nhất “Linh Thiên Trụ” bắt đầu, Trương Quân Thành số 1.

Một tên đệ tử tông môn cao giọng hô lên.

Trên thạch đá, chỉ có Khâu chấp sự ngồi ở trên ghế, còn mấy người thủ hạ thì phụ trách duy trì trật tự, hướng dẫn khảo thí.

Rất nhanh. Trương Quân Thành số 1 bước lên thạch đài, đi tới trước mặt “Linh Thiên Trụ”.

Phương thức khảo thí cũng giống như của đám người Triệu Phong lúc trước, tập trung tinh thần, sau đó rót nội kình của mình vào.

Ô... Ô... Ô... N... G

Linh Thiên Trụ xuất hiện một tầng hào quang màu trắng, bên trên xuất hiện một tinh quang dài “bốn trượng”.

Toàn bộ Linh Thiên Trụ cao đến mười trượng.

Ánh sáng lóe lên từ 1-4 trượng, đại biểu tư chất phàm thể hạ đẳng, trung đẳng, thượng đẳng, cực hạn.

Khảo thí của thiếu niên kia là bốn trượng, đại biểu tư chất phàm thể cực hạn.

- Chỉ là phàm thể mà cũng vọng tưởng bước vào tông môn Thế Giới, đuổi khỏi sơn môn!

Tiếng hét uy nghiêm vang lên, quanh quẩn xung quanh thạch đài.

Thiếu niên tham gia khảo thí lập tức thất hồn lạc phách, vừa bước xuống khỏi thạch đài đã bị đệ tử tông môn đuổi ra ngoài.

Tình huống này không khỏi khiến cho đám người Triệu Phong hai mặt nhìn nhau.

Nên biết, thiên tài cỡ như Triệu Lân Long, tư chất đại khái đã là phàm thể hạ đẳng, còn kém rất xa phàm thể cực hạn.

Với thiên phú như vậy, không ngờ vừa mới cửa khảo thí thứ nhất đã bị đuổi ra.

Trên thực tế, không phải tất cả đệ tử trước khi tham gia khảo khí đều có tinh thể hình cầu như của Quảng Quân Hầu, có thể giúp bọn họ khảo thí tư chất từ trước.

Ngay sau đó, lại có một số thiên tài lên thạch đài khảo thí.

Thiếu niên thứ hai, kháo sát được thành tích ánh sáng dâng lên năm trượng, đại biểu Linh thể hạ đẳng.

- Linh thể hạ đẳng, thông qua. Cửa thứ nhất, được hai điểm.

Dựa theo quy tắc khảo khí, chỉ cần ánh sáng vượt qua bốn trượng là

đạt yêu cầu, không đến mức bị đuổi ra ngoài.

Bốn trượng rưỡi thì đạt được 1 điểm, đại biểu Bán Linh Thể.

Năm trượng thì được 2 điểm, đại biểu Linh thể hạ đẳng.

Năm trượng rưỡi, được 3 điểm, ở giữa Linh thể hạ đẳng và Linh thể trung đẳng.

Với cách tính đó, đạt được bảy trượng là Linh thể thượng đẳng, cửa thứ nhất có thể được 6 điểm.

Sáu điểm, trình độ như vậy, xem như đủ điểm.

Nếu như dựa theo thiên phú của Bắc Mặc, cửa thứ nhất có thể đạt tới 10 điểm, đủ điểm vượt qua, trực tiếp được tông môn chọn vào.

Cửa thứ nhất là quan trọng nhất, quyết định vận mệnh của mỗi thiếu niên.

- Số 27, Tiêu Vẫn!

Đệ tử tông môn lại hô lớn.

Những thiếu niên ở dưới sân đều đồng loạt ghé mắt liếc nhìn thiên tài Tiêu Vẫn, cũng đồng thời là người duy nhất đạt tới tu vi cửu trọng.

Tiêu Vẫn bước vào thạch đài, tu vi cửu trọng võ đạo, thậm chí cũng khiến cho “Khâu chấp sự” chú ý.

Trên Linh Thiên Trụ sáng lên tới sáu trượng rưỡi, ánh sáng rực rỡ, cách vài dặm cũng có thể nhìn thấy.

Sáu trượng rưỡi!

Một vài thiếu niên ở bên dưới đều kinh hãi thán phục không ngớt.

- Sáu trượng rưỡi, thông qua. Cửa thứ nhất, được 5 điểm.

Thành tích tại cửa thứ nhất của Tiêu Vẫn đã gần đủ điểm.

Trên nguyên tắc thì sáu điểm mới xem như đủ điểm.

Nếu như cửa đầu tiên, Tiêu Vẫn có thể thu được 6 điểm, vậy thì hắn có thể sẽ bị tông môn trực tiếp tuyển chọn, chẳng qua hắn vẫn thiếu một chút.

Khảo thí vẫn tiếp tục tiến hành.

Ba thiếu niên tiếp theo chỉ được 1 điểm, đều bị loại ở cửa thứ nhất.

- Số 33, Vân Hương Mộng!

Lúc này, đột nhiên ánh mắt của những thiếu niên dưới đài lập tức bị một thiếu nữ cao quy ưu nhã hấp dẫn.

Lần này, người lên đài chính là công chúa của Tương Vân quốc, Vân Hương Mộng.

Ô... Ô... Ô... N... G

Trên Linh Thiên Trụ sáng lên đến sáu trượng.

Tư chất của Vân Hương Mộng không tầm thường, đạt tới Linh thể trung đẳng.

Trên thực tế, thành tích khảo sát của phần đông các thiên tài đều thấp hơn sáu trượng.

Vân Hương Mộng có tư sắc thượng đẳng, lại còn là công chúa một nước, hơn nữa tư chất cũng là Linh thể trung đẳng, từ đó có thể thấy được thành tựu tương lai của nàng.

Triệu Phong không khỏi âm thầm gật đầu, mấy người mà lúc trước hắn chú ý đều có tư chất không tệ.

- Số 41, Liễu Nguyệt Nhi!

Một thiếu nữ mặc váy hoa, dáng vẻ xinh đẹp, nhẹ nhàng nhảy lên thạch đài.

Triệu Phong có chút hứng thú dò xét Liễu Nguyệt Nhi.

Trước cửa sơn môn, Liễu Nguyệt Nhi đã từng bất mãn với hắn, mà nàng lại vô cùng tự tin vào bản thân, không biết nàng có thiên phú gì đây.

Ô... Ô... Ô... N... G

Bên trên Linh Thiên Trụ bắn ra ánh sáng rực rỡ chói mắt, từng quầng sáng phun ra nuốt vào, trong phương viên mười dặm đều có thể nhìn thấy rõ ràng.

Trời đất!

Những thiếu niên ở dưới đài đều đồng loạt biến sắc.

Ánh sáng trên tinh thể hình trụ đã kéo dài đến hơn bảy trượng.

Bảy trượng!

Một vài thiếu niên lập tức cảm thấy hồi hộp.

- Không tệ! Linh thể thượng đẳng! Hơn bảy trượng, đây chính là thành tích dư điểm vượt qua cửa thứ nhất, số 41, Liễu Nguyệt Nhi, ngươi không cần tham gia cửa tiếp theo nữa, trực tiếp được tông môn tuyển chọn.

Ánh mắt Khâu chấp sự sáng lên, lần đầu tiên lên tiếng.

Linh thể thượng đẳng!

Đây đã là thành tích khảo thí tốt nhất cho đến hiện tại.

- Thương Thiết Hầu, không ngờ cháu gái của ông lạo có thiên phú như thế.

Thần sắc của Quảng Quân Hầu cũng nang động.

- Ha ha, đúng vậy đệ tử “Triệu Phong” của ngươi hắn cũng sẽ không kém hơn Nguyệt Nhi đâu.

Thương Thiết Hầu vuốt râu cười.

Bởi vì tuổi của Triệu Phong cũng tương đồng với Liễu Nguyệt Nhi, thậm chí còn hơi nhỏ hơn, nhưng tu vi của hai người lại không chênh lệch nhiều lắm.

Vì vậy, Thương Thiết Hầu phỏng đoán rằng có lẽ tư chất của Triệu Phong cũng không kém Liễu Nguyệt Nhi quá nhiều.

Quảng Quân Hầu cười ngượng ngùng, cũng không trả lời.

Sau khi Liễu Nguyệt Nhi khảo nghiệm xong, không còn người nào có thể vượt qua, phần lớn mọi người đều là tư chất dưới Linh thể trung đẳng

- Số 49, Triệu Phong!

Thanh âm đệ tử của tông môn lại vang lên, vang vọng khắp thạch đài.

Đến lượt Triệu Phong rồi...

Ánh mắt của hai người Quảng Quân Hầu và Thương Thiết Hầu đều đồng loạt hướng về phía Triệu Phong.

Liễu Nguyệt Nhi ở cách đó không xa cũng lộ ra ánh mắt khiêu khích.

Trước mắt, tư chất thiên phú của Liễu Nguyệt Nhi là cao nhất, không ai có thể vượt qua.

Triệu Phong trấn định tự nhiên, có chút lạnh nhạt nhìn Liễu Nguyệt Nhi, sau đó đặt tay lên tinh thể hình trụ.

Liễu Nguyệt Nhi và Thương Thiết Hầu đều giật mình.

Từ biểu hiện của Triệu Phong, bọn họ dường như nhận thấy hắn chẳng thèm quan tâm tới biểu lộ của Liễu Nguyệt Nhi, dường như cũng không thèm để nàng vào mắt.

- Tức chết ta mất! Xem ngươi rốt cuộc có tư chất gì!

Liễu Nguyệt Nhi tức giận nói.

Nhưng chẳng biết tại sao, lúc nhìn thấy vẻ “khinh thường” tự nhiên mà trấn định của Triệu Phong, trong lòng nàng lại có chút sốt ruột.

Chẳng lẽ thiên phú của hắn thật sự vượt qua ta?

Bước lên thạch đài, Triệu Phong đặt tay lên “Linh Thiên Trụ”.

Ô... Ô... Ô... N... G

Ánh sáng trên Linh Thiên Trụ nhanh chóng dâng lên hai trượng rưỡi, hơi dừng lại một chút rồi lại nhanh chóng tăng lên, đạt tới năm trượng

Lúc ánh sáng đạt tới năm trượng, mơ hồ có dấu hiệu ngừng lại.

Triệu Phong cảm thấy mắt trái nhảy lên, nhưng hắn vẫn không mở mắt trái ra, nếu không thì ánh sáng bên trên tinh thể hình tròn kia nhất định sẽ kéo dài tới tám trượng, khiến người khác giật mình kinh hãi mất.

Những ngày qua, Triệu Phong liên tục tìm hiểu tinh thể hình cầu của mình, cũng có khả năng khống chế được thành tích thiên phú nhất định.

- Năm trượng, Linh thể hạ đẳng, thông qua! Đạt được 3 điểm.

Thành tích của cửa thứ nhất xem như tuyên bố xong.

Thiên phú của Triệu Phong cũng khá bình thường, chỉ là Linh thể hạ đẳng, không hề có chút thu hút nào.

- Chỉ là Linh thể hạ đẳng? Hì hì...

Liễu Nguyệt Nhi đi tới trước mặt Triệu Phong cười nhạo một phen.

Đồng thời, nàng và Thương Thiết Hầu đều an tâm thở phào một hơi.

Hai ông cháu này đều bị bộ dạng của Triệu Phong lúc trước hù đến phát hoảng.

Sau khi Triệu Phong xuống đài, ánh mắt có chút suy tư, nhàn nhạt liếc nhìn Liễu Nguyệt Nhi.

- Tiểu tử thúi này, không ngờ lại cố làm ra vẻ.

Liễu Nguyệt Nhi giận tới phát run, lúc này mới ý thức được hai người mình vừa bị Triệu Phong đùa bỡn một phen.

Thương Thiết Hầu cũng im lặng, lúc trước Quảng Quân Hầu vẫn một mực không lên tiếng, khiến lão còn cho rằng Triệu Phong thực sự có thiên phú kinh diễm gì đó.

Trong chỗ tối, Tuyền Thần đang quan sát khảo thí, khóe miệng nhếch lên một nụ cười khinh thường nói:

- Linh thể hạ đẳng? Người như vậy cho dù gia nhập tông phái, nếu không có kỳ ngộ hoặc cao tầng bồi dưỡng thì căn bản còn không xếp vào nổi tầng chót trong tông môn.

Đối với biểu hiện thiên phú của Triệu Phong Tuyền Thần căn bản không để vào mắt, càng đừng nói tới sư tôn của hắn là trưởng lão của tông môn.

Khảo thí vẫn tiếp tục, biểu hiện của Triệu Phong rất bình thường không có gì đặc biệt, cũng không khiến bao nhiêu người chú ý.

Quảng Quân Hầu cũng thở phào một hơi, dựa theo kế hoạch lúc trước thì bước đầu tiên, Triệu Phong đã biểu hiện rất “thành công”.

Tiếp theo là Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm, cả hai đều có thành tích lần lượt là sáu trượng và năm trượng rưỡi.

Triệu Phong không ngờ rằng Dương Thanh Sơn cũng có tư chất Linh thể trung đẳng mà tư chất của Nam Cung Phàm thì lại nằm giữa Linh thể hạ đẳng và Linh thể trung đẳng.

- Linh thể trung đẳng? Thiên phú này cũng không tệ, chẳng qua muốn tạo thành uy hiếp cho sư môn thì rất khó có khả năng, ừm, nên chú ý tới “Dương Thanh Sơn” này một chút...

Tuyền Thần đối với biểu hiện của Dương Thanh Sơn cũng có chút chú ý, thế nhưng vẫn hết sức bình thản.

Ngay lập tức, khảo thí dần chuẩn bị kết thúc.

- Số 72, Khổng Nguyên Hạo!

Cái tên khảo thí lần này lập tức khiến Triệu Phong chú ý.

Một thiếu niên chừng mười ba mười bốn tuổi, làn da trắng nõn, khuôn mặt như đứa trẻ ngây thơ, trèo lên đài.

Tuổi của hắn còn nhỏ hơn Triệu Phong nhưng lại có tu vi bát trọng võ đạo.

Tư chất tiềm lực như vậy không khỏi khiến Khâu chấp sự chú ý.

Khổng Nguyên Hạo có chút thấp thỏm lo lắng, đặt tay lên trên Linh Thiên Trụ.

Ô... Ô... Ô... N... G

Trên Linh Thiên Trụ dâng lên quầng sáng hai ba trượng sau đó dừng lại ở một trượng.

Hả?

Mọi người ở đây đều có chút ngoài dự liệu.

Tất cả mọi người đều đánh giá thiên phú của Khổng Nguyên Hạo rất cao, bởi dù sao thì tu vi của hắn cũng rất cao trong khi còn rất nhỏ tuổi.

Ông ông...

Ánh sáng trên Linh Thiên Trụ phập phòng lên xuống có xu thế không ổn định.

Đột nhiên, ánh sáng từ hai ba trượng lại kéo dài lên tới năm trượng sau đó lại rơi xuống hai trượng

Thật quỷ dị!

Một màn này không khỏi khiến Triệu Phong nhớ tới tình hình khảo thí của Triệu Vũ Phi ngày trước, so ra thì lần đó cũng có chút hỗn loạn.

Chẳng qua thì lần này khảo thí, Linh Thiên Trụ có cấp độ rất cao.

Quầng sáng trên Linh Thiên Trụ có lúc nhảy lên tới sáu trượng thậm chí gần bảy trượng

Trời đất!

Chuyện gì xảy ra vậy?

Một số người ở dưới đài đều kinh hô thất sắc.

- Loại tình huống này... Chẳng lẽ lại là “Linh thể dị loại” hiếm thấy hay sao?

Khâu chấp sự bật thốt.

Vù... Ô... Ô... Ô... N... G...

Đột nhiên, trên Linh Thiên Trụ bộc phát ra ngàn vạn hào quang quầng sáng của tinh thể hình trụ đột nhiên kéo dài tới tám trượng cảnh giới bực này đã đủ kinh động phương viên mười dặm quanh dãy núi.

Tám trượng!

Toàn trước đều trợn mắt há hốc mồm.

Tuyền Thần âm thầm quan sát cũng suýt nữa rớt cằm, lẩm bẩm:

- Thiên phú này, gần như có thể so với của Bắc Mặc!

Lại một siêu cấp thiên tài!

-... Đây mới thực sự là “Linh thể dị loại”.

Triệu Phong dần bình tĩnh lại, Quảng Quân Hầu ở bên cạnh cũng lộ ra ánh mắt mơ hồ.

Chương 108: Cơ quan đạo

Thành tích khảo sát của Khổng Nguyên Hạo khiến cho Triệu Phong cảm thấy xấu hổ. Đồng thời cũng bị biểu lộ của Quảng Quân Hầu ở bên cạnh làm cho chột dạ trong lòng.

Đây mới thực sự là Linh thể dị loại!

Còn Linh thể dị loại của Triệu Phong chỉ là “hàng giả”.

Chẳng qua, bởi vì cấp bậc có hạn nên Quảng Quân Hầu cũng không rõ nguyên nhân trong đó, dù sao thì Linh thể dị loại cũng thật sự quá hiếm gặp. Có lẽ, tư chất Linh thể dị loại của Không Nguyên Hạo còn mạnh hơn cả Triệu Phong một chút, cho nên biểu hiện cũng quái dị hơn.

Lúc này, mọi người có mặt tại đây, bao gồm cả Khâu chấp sự và một số cường giả của tông môn đều cảm thấy kinh hãi động dung.

Ánh sáng bắn ra từ trên Linh Thiên Trụ khiến cho phong vân biến động, thanh thế kinh người, gần như kinh động một nửa Thiên Nguyệt sơn.

- Linh thể dị loại, ít nhất có thể sánh ngang với Linh thể cực phẩm, vượt qua cửa thứ nhất, điểm thành tích tối đa, trực tiếp được tông môn tuyển chọn.

Tên đệ tử tông môn tên là Vạn Lâm kịp thời phản ứng, cao giọng tuyên bố.

Sau Liễu Nguyệt Nhi, Khổng Nguyên Hạo đã giành được thành tích cao hơn, cũng trúng tuyển của tông môn ở cửa thứ nhất.

Khổng Nguyên Hạo bước xuống khỏi thạch đài, liền bị rất nhiều thành viên của tông môn ở bên cạnh nhìn chăm chú với ánh mắt hâm mộ hoặc ghen tỵ.

- Thiên tài như hắn, rất nhanh sẽ được những nhân vật cao tầng của tông môn thu làm Đệ tử.

Quảng Quân Hầu cảm thán nói.

Vù...

Một tiếng xé gió vang lên, từ một đỉnh núi cách ngoài mấy dặm truyền tới, trong thiên địa bắt đầu dâng lên một luồng khí lưu khiến trời đất dậy sóng, uy thế vô hình từ trên trời cao ập xuống

- Đây là...

Mọi người ở đây đều thấy trong lòng run lên, cảm nhận được một luồng áp lực che trời lấp đất ập xuống, mà bản thân thì như con kiến hôi chống lại tai nạn tư nhiên, hết sức nhỏ bé.

Chỉ thấy phía xa có một bóng người màu vàng, chân đạp hư không, lướt gió bay tới.

Bóng người màu vàng này giống như chúa tể trong trời đất, mỗi bước chân của đối phương, đều bộc phát một luồng uy áp vô tận.

Dưới luồng uy áp này, ngay cả cường giả Võ Đạo Thánh cảnh cũng sợ hết hồn vía, khí huyết ngưng trệ, cử động cũng cực kỳ khó khăn.

Mắt trái của Triệu Phong xuyên thúng không gian mấy dặm, nhìn thấy rõ một nam tử mặc áo bào màu vàng, dáng vẻ thần võ bễ nghễ, toàn thân vờn quanh một luồng ánh sáng màu vàng, dưới khí lưu cường đại, trực tiếp phá không phi hành.

Phá không phi hành!

Tâm thần của Triệu Phong rung động, dưới uy thế lớn như vậy, hắn cảm thấy khí huyết toàn thân đều run rẩy, cảm nhận được một luồng khí tức uy áp đến từ linh hồn.

Từ khi bước chân vào võ đạo tới nay. Triệu Phong còn chưa nghĩ tới việc võ giả tu hành có thể đạt tới trình độ thực sự phi hành, đây chính là mơ ước của toàn bộ nhân loại, là lực lượng chỉ tồn tại trong truyền thuyết.

Cho dù là sư tôn Quảng Quân Hầu, ngày trước cũng chỉ có thể lăng không trong không trung chừng hai trăm thước, hoặc là trôi nổi giữa không trung chừng mấy nhịp hô hấp, thế nhưng vẫn không thể tính là phi hành thực sự.

- Bái kiến Tiết trưởng lão!

Vạn Lâm kinh hô một tiếng, trên trán ứa ra mồ hôi, một mực cung kính hành lễ với nam tử mặc áo bào vàng trên không trung.

“Rầm” một tiếng, tất cả mọi thành viên trong tông môn ở bên dưới đều đồng loạt cũng nhau hành lễ.

Trưởng lão áo bào vàng đứng vững vàng trong luồng khí lưu vờn quanh người, giống như thần linh, đảo mắt nhìn qua mỗi một thanh niên bên dưới.

Tuyền Thần ở cách đó không xa, lúc náy sắc mặt hắn đã tái nhợt, thân thể mơ hồ có chút run rẩy.

Nam tử trước mắt là Trương lão quyền cao chức trộng trong tông môn, thậm chí so với sư tôn Vân Hải chân nhân của hắn còn có tuổi đời già hơn.

Vụt...

Ánh sáng kim sắc chợt lóe lên, trưởng lão mặc áo bào vàng hạ xuống trước mặt Khổng Nguyên Hạo.

- Ha ha ha... Linh thể dị loại! Tiết mồ mấy năm gần đây đang muốn thu một tên đệ tử, lần này xem như vận khí cũng không tệ!

Tiết trưởng lão đánh giá từ trên xuống dưới Khổng Nguyên Hạo một chút, trên mặt tràn đầy vui mừng.

- Khâu chấp sự! Ngươi có đồng ý bái vị trưởng lão này làm thầy hay không? Dựa theo quy tắc của tông môn, chỉ cần bái làm môn hạ của trưởng lão thì có thể lập tức trở thành đệ tử nội môn.

Khâu chấp sự ở một bên nhắc nhở.

Dưới ánh mắt hâm mộ của mọi người, vẻ mặt Khổng Nguyên Hạo đỏ bừng, khẩn trương gật đầu nói:

- Đệ tử đồng ý.

Tiết trưởng lão cười dài một tiếng, nắm lấy cánh tay của thiếu niên nhỏ tuổi, biến thành một đạo ánh sáng màu vàng, chỉ trong chớp mắt đã phi độn tới dãy núi phía xa.

Sau khúc nhạc đệm này, cửa thứ nhất “Linh Thiên Trụ” chuẩn bị kết thúc.

Trong đầu Triệu Phong hiện lại thời khắc lúc Trương lão tông môn xuất hiện, bay trong hư không như thần linh phủ xuống uy thế, khiến bốn phương kinh sợ, hồi lâu vẫn không thể bình tĩnh.

- Đây chính là cao nhân “Chân Linh tam cảnh thiên”, bọn họ có được năng lực “phi không trong thời gian ngắn ngủi”, nắm giữ đủ loại đại năng ngoài sức tưởng tượng, sớm đã không còn là sinh linh bình thường nữa rồi...

Quảng Quân Hầu cảm khái nói, trong mắt lộ ra kính sợ và chờ mong.

Thế nhưng ánh mắt của Quảng Quân Hầu rất nhanh liền trở nên ảm đạm, ông ta hiểu rằng mình không có duyên với Chân Linh cảnh.

Dưới Chân Linh cảnh, còn có bảy trọng thiên của thoát phàm cảnh.

Cái gọi là bảy trọng thiên, tức là bảy lần vượt qua, bảy lần lột xác, cuối cùng biến thành một sinh linh cao hơn, tức là cấp bậc Chân Linh cảnh.

Trình độ như thế nào thì cơ bản đã nói qua, Chân Linh cảnh chính là từ nhân loại bình thường, tiến hóa thành cấp bậc Chân Linh, mạnh mẽ hơn. Cho nên, chuyện mà một số nhân loại không thể làm được hoặc không thể đuổi kịp thì Chân Linh cảnh lại dễ dàng làm được.

Chỉ trong chốc lát, khảo nghiệm của cửa thứ nhất là “Linh Thiên Trụ” đã kết thúc.

Tổng cộng có bốn mươi năm mươi thiếu niên thông qua cửa thứ nhất, thu được từ 1-5 điểm thành tích.

Khảo nghiệm có tổng cộng ba cửa.

Cửa thứ nhất là Linh Thiên Trụ, tối đa có sáu điểm, một khi đạt điểm tối đa thì sẽ trực tiếp được tông môn tuyển chọn.

- Hai cửa tiếp theo, chính là “Cơ quan đạo” và “Cửu Đồ trận”, các ngươi chỉ còn hai lần cơ hội nữa, nhất định phải nắm thật chắc.

Quảng Quân Hầu nói với ba người Triệu Phong.

Ông ta đặc biệt nhắc nhở Triệu Phong.

Cửa thứ nhất là Linh Thiên Trụ, Triệu Phong chỉ thu được hai điểm.

Phần tiếp theo, điểm tối đa là hai, nếu như thành tích quá thấp, xếp hạng bét, vậy nói không chừng sẽ bị đào thải khỏi khảo hạch.

- Ta hiểu rồi.

Triệu Phong cũng thầm nắm chắc đối với cửa thứ hai sắp tới.

- Cửa thứ hai là “Cơ quan đạo”, các ngươi hãy đi theo ta.

Khâu chấp sự dẫn mọi người đi tới một cái khe sâu rộng chừng ba trượng

Hai bên con đường dẫn vào khe sau đều là đá núi, hai mặt đều bị người ta đục khoét thành huyệt động có khoảng chừng một hai chục cái động cao gần mười trượng.

Đây chính là “cơ quan đạo” sao?

Lúc Triệu Phong đưa mắt nhìn vác con đường đen ngòm ở sâu trong hạp cốc. Liền cảm thấy hai bên vách đá trong sơn động tản mát ra một luồng khí tức nguy hiểm bị chèn ép.

- Quy tắc của cửa thứ hai như sau: Tiến vào “cơ quan đạo”, chém giết “cơ quan thú”. Thực lực của cơ quan thú cũng tương đương với tu vi của các ngươi. Giết chết hai con thì được một điểm. Giết được bốn con trở lên thì sẽ được hai điểm.

Khâu chấp sự tuyên bố quy tắc.

Trên thực tế. Triệu Phong đã sớm nghe được quy tắc của cửa thứ hai từ miệng của Quảng Quân Hầu rồi.

- Số 3, Ngô Húc.

Ở giữa khe sâu có một thành viên trong tông môn hô lớn.

Vụt!

Một thiếu niên thất trọng võ đạo nhảy lên, bước vào cơ quan đạo.

Ầm...

Tại cửa động của vách núi có một con cơ quan thú bằng hắc thiết đi ra, hình dáng tương tự với nhân loại, tay cầm một cây kích dài, quét ngang về phía thiếu niên.

Phành phành phành...

Thiếu niên và cơ quan thú đối chiến một kích, lập tức biến sắc, thân hình lui nhanh.

Thực lực của cơ quan thú này có thể so với thất trọng võ đạo, thế nhưng lực lượng và năng lực phòng ngự thì còn mạnh hơn thất trọng bình thường nhiều, hơn nữa còn có trường kích trong tay, càng giống như hổ thêm cánh.

Nói cách khác, thực lực của cơ quan thú đã tương đương với thực lực của võ giả tinh anh cùng cấp.

Thiếu niên ra sức một phen, mồ hôi ướt đẫm, lúc này mới đánh ngã được cơ quan thú.

Phành... Phành...

Hắn vừa mới bước thêm mấy bước thì trong sơn động ở gần đó lại có hai cơ quan thú bước ra.

Không tốt!

Sắc mặt thiếu niên đại biến, cũng đối phó với hai con cơ quan thú, hắn phải cố hết sức mình.

Theo thời gian trôi qua, trong sơn động phía trước lại có vài con cơ quan thú bước ra.

Một số cơ quan đạo ở đây đều có tốc độ không nhanh, thiếu niên thi triển võ học khinh thân mới miễn cưỡng giết được một con cơ quan đạo, rốt cuộc cũng hết sức.

- Giết được hai con cơ quan thú, đạt được 1 điểm.

Thành viên trong tông môn tuyên bố thành tích kết quả.

Sau đó, những thiếu niên lại tiếp tục xông vào “cơ quan đạo”, cũng

chiến đấu với cơ quan thú.

Phần lớn thiếu niên ở đây chỉ miễn cưỡng giết được một vài con cơ quan thú, muốn giết được bốn con trở lên thì khó khăn vô cùng.

- Năng lực phòng ngự của cơ quan thú vô cùng mạnh, so với đối thủ cùng cấp còn khó chơi hơn.

Mắt trái của Triệu Phong liền nhìn thấy rõ tình huống.

Cho dù là cửu trọng võ đạo như “Tiêu Vẫn”, khi xông vào cơ quan, gặp phải nhiều cơ quan thú đều có tu vi cửu trọng võ đạo thì cũng cảm nhận được áp lực sâu sắc.

Tu vi càng cao thì lại càng xuất hiện cơ quan thú lợi hại.

Tu vi của Tiêu Vẫn khá cao, cho nên gặp phải rất nhiều cơ quan thú đều là cấp bậc cửu trọng.

Cuối cùng, hắn miễn cưỡng giết chết ba con cơ quan thú cửu trọng, nhận được một điểm rưỡi.

Những thiếu niên tham gia kháo nghiệm, rất ít người có thể thu được hai điểm.

Hai điểm, chính là điểm tối đa của cửa thứ hai.

Thế nhưng, muốn đạt được điểm tối đa lại dễ vậy sao? Phải chém giết bốn tinh anh cùng cấp trở lên, có đôi khi còn đồng thời gặp phải mấy cơ quan thú.

- Số 49, Triệu Phong

Thanh âm đệ tử của tông môn lại vang lên.

Quảng Quân Hầu dặn dò:

- Điểm của ngươi ở cửa thứ nhất khá thấp, cửa thứ hai phải tranh thủ được điểm tối đa.

Khảo hạch của tông môn chủ yếu chi coi trọng thiên phú.

Vì vậy, ở cửa thứ hai và cửa thứ ba, những đệ tử trong tông môn, bao gồm cả Tuyền Thần đều đã rời khỏi đây.

Trong mắt bọn họ, thiên phú quyết định thành tựu tương lai, hai cửa tiếp theo cũng không có nhiều ý nghĩa.

Vụt...

Thân hình Triệu Phong nhảy lên, tiến vào cơ quan đạo.

Phành...

Trong sơn động ở gần đó, rất nhanh xuất hiện một con cơ quan thú.

Điểm Tinh chỉ! Tùy Phong Thức!

Thân hình Triệu Phong nhoáng lên một cái, nhanh chóng áp sát cơ quan thú, bởi vì dung hợp với Tùy Phong Thức, cho nên thân thể hắn vừa đảo một cái, tự nhiên tránh thoát được một kích hung mãnh của cơ quan thú.

Phụt...

Ánh sáng xanh nhạt phun ra nuốt vào trên đầu ngón tay, vừa lúc

điểm lên các đốt ngón tay trên cánh tay của cơ quan thú.

Phành...

Vũ khí trong tay của cơ quan thú lập tức bị đánh rơi.

Động tác nhanh nhẹn chính xác như vậy khiến mọi người tại đây không khỏi giật mình. Phụt phụt phụt...

Sau đó, Điểm Tinh chỉ của Triệu Phong liên tục xuất ra giống như bầu trời đầy sao.

Chỉ trong vài hô hấp, các đốt ngón tay, cánh tay, bắp đùi của cơ quan thú đều bị Triệu Phong tháo xuống, cả người ầm ầm ngã ra đất.

- Chỉ pháp rất chính xác, còn có ý cảnh thân pháp cao siêu, dễ dàng đùa bỡn cơ quan thú.

Thương Thiết Hầu sợ hãi than, không khỏi nhìn Triệu Phong bằng ánh mắt khác xưa.

Chỉ pháp của Triệu Phong, bất luận là công kích, tốc độ hay chính xác đều đạt tới một trình độ không thể tưởng tượng nổi.

Phành phành...

Trong sơn động ở gần đó, rất nhanh lại xuất hiện hai con cơ quan thú.

Điểm Tinh chỉ! Tùy Phong Thức! Yên Ba Vô Ảnh Bộ!

Thân hình Triệu Phong lóe lên như quy mị, không một tiếng động đã xuyên qua hai con cơ quan thú trước mặt.

Ầm...

Sau vài nhịp hô hấp, một con cơ quan thú trong đó đã bị Triệu Phong “chia thành tám khúc”.

Triệu Phong vừa giải quyết xong một con cơ quan thú thì trong sơn động gần đó lại có ba con cơ quan thú lục tục bước ra.

Tổng cộng có bốn con cơ quan thú, đồng thời áp sát Triệu Phong.

Công bằng mà nói, Triệu Phong đang đối mặt với bốn con cơ quan thú có thực lực cửu trọng, mà lực lượng và khả năng phòng ngự của đám cơ quan thú này đều hết sức kinh người.

Dưới tình huống như vậy, gần như không có mấy thiếu niên có thể vượt qua được bài kiểm tra.

Điểm Tinh Nhất chỉ! Quyển Phong Thức!

Trong mắt Triệu Phong lóe lên lệ mang, trong khoảnh khắc ngón trỏ điểm ra, khí bạo nổ vang, một chỉ màu bạc phảng phất như kình phong khí diễm cuốn về phía trước, uy lực và phạm vi đồng loạt tăng mạnh.

Quyển Phong Thức có thể tăng cường uy lực và phạm vi của công kích.

Phành...

Một chỉ của Triệu Phong đã đâm xuyên trái tim của cơ quan thú, khiến nó ngã “ầm” xuống đất.

Khó có thể tưởng tượng nổi, uy lực của một chỉ vừa rồi đã đạt tới trình độ gì.

Nên biết rằng lực phòng ngự của cơ quan thú còn mạnh hơn đối thủ cùng cấp, gần như sánh ngang với cường giả cửu trọng.

Phụt phụt phụt...

Triệu Phong lăng không điểm ra ba chỉ thật nhanh, chỉ lực như kình phong nổ vang, càn quét một trận dữ dội, mỗi một chỉ điểm ra, đều dễ dàng xuyên qua thân thể cơ quan thú, truyền đến một tiếng nổ lớn.

Phành phành phành...

Ba cơ quan thú còn lại đều bị một chỉ của Triệu Phong đánh chết, cả đám ngã nhào trên mặt đất.

Chỉ trong chốc lát, Triệu Phong đã giải quyết tổng cộng năm con cơ quan thú, khiến một đám thiếu niên thiên tài ở xung quanh đều ngây dại.

Chương 109: Huyễn ngư đồ

Tại cửa thứ hai, biểu hiện của Triệu Phong có nói là vô cùng kinh diễm, tạo thành sự đối lập rõ ràng với biểu hiện vô cùng bình thường của cửa thứ nhất.

Ngay cả đám người Khâu chấp sự cũng nhìn Triệu Phong nhiều hơn vài lần

- Giết được năm con cơ quan thú, đạt hai điểm.

Đệ tử tông môn liền tuyên bố Triệu Phong được điểm thành tích tối đa.

Cửa thứ hai này, chỉ cần giết chết bốn con cơ quan thú là có thể nhận được điểm tối đa.

Mà ở cửa ải này, người có thể nhận được điểm tối đa cũng không phải là không có, tuy nhiên số lượng lại cực ít, càng không có khả năng giống như Triệu Phong, chỉ một chiêu đã giết chết cơ quan thú.

- Thực lực thật mạnh, chỉ lực mà cuối cùng hắn bộc phát, mỗi một chỉ đều có thể đánh trọng thương cường giả cửu trọng bình thường

Trên mặt Tiêu Vẫn lộ vẻ kinh dị, đánh giá Triệu Phong mấy lượt.

Trong số những thiếu niên tham gia khảo hạch, tu vi của người cao nhất là cửu trọng võ đạo.

Thực lực mà Triệu Phong biểu hiện ra khiến Tiêu Vẫn kinh hãi động

dung, tự thấy bản thân cũng không nắm chắc thắng được Triệu Phong.

Cửa thứ hai là cơ quan đạo vẫn tiếp tục tiến hành.

Biểu hiện của Triệu Phong hiển nhiên không tầm thường, thế nhưng Khâu chấp sự và những thành viên trong tông môn cũng không để ở trong lòng.

Khảo hạch nhập môn tông môn, chú trọng nhất là ở cửa thứ nhất, bởi vì nó trực tiếp chiếm tới sáu điểm.

Ở cửa ải này, những gì Triệu Phong biểu hiện ra chỉ có thể nói rõ là chiến lực của hắn rất mạnh, nhưng tối đa cũng chỉ nhận được hai điểm.

- Lực chiến đấu có mạnh hơn nữa mà thiên phú không tốt thì ngày sau cũng sẽ bị chúng ta gạt qua một bên.

Đôi mắt phượng của công chúa Vân Hương Mộng nhẹ nhàng đảo qua Triệu Phong, cũng không để trong lòng.

Triệu Phong mơ hồ phát hiện, biểu hiện của mình ở cửa thứ hai này cũng không được tông môn coi trọng lắm.

Ngay cả một vài thiếu niên thiên tài cũng từ chối bình phẩm về lực chiến đấu siêu cường của hắn.

Những người này dường như đã nhận định là thiên phú của Triệu Phong rất bình thường, ngày sau nhất định sẽ không có bao nhiêu tiềm lực và thành tựu.

Chẳng qua, điều này cũng rất hợp ý Triệu Phong, hắn vừa vào tông

môn, cũng không muốn gây sự chú ý với người khác.

Quảng Quân Hầu gật đầu với hắn, xem ra việc Triệu Phong biểu hiện mạnh hơn một chút ở cửa thứ hai cũng không có vấn đề gì.

Không bao lâu, cửa thứ hai đã kết thúc.

Triệu Phong tính một chút, cửa thứ nhất và cửa thứ hai của mình đều được hai điểm, tổng cộng là bốn điểm.

- Cửa thứ ba tiếp theo là “Cửu Đồ trận”.

Khâu chấp sự dẫn đám người vào bên trong một tòa tháp cổ xưa ở gần đó.

Lúc này, trưởng bối chịu trách nhiệm hướng dẫn cũng bị ngăn tại ngoài cửa. Ngay cả đám đệ tử tham gia khảo hạch cũng lần lượt bước vào.

- Cửa ải này, thật thần bí.

Triệu Phong lẩm bẩm một mình.

Cửa thứ ba là “Cửu Đồ trận”, thiếu niên thiên tài sẽ lần lượt tham gia khảo hạch, một người đi vào, lại có một người đi ra.

Phần lớn thiên tài khi đi ra khỏi lâu tháp đều chau mày, hoặc phiền não chán chường.

- Cửa thứ ba này, ngươi phải cố gắng giữ tỉnh táo, vi sư thấy ngày thường ngươi học tập lĩnh ngộ phi phàm, hẳn cửa ải này sẽ không có vấn đề gì.

Quảng Quân Hầu thấp giọng nói.

Triệu Phong khẽ gật đầu, bởi vì sau khi dung nhập với mắt trái thần bí, khả năng lĩnh ngộ, phân tích, phản ứng và các phương diện khác của hắn đối với sự vật đều có năng lực vượt xa thường nhân.

Qua một lúc lâu, rốt cuộc cũng tới phiên Triệu Phong.

- Số 49, Triệu Phong!

Thanh âm của cường giả tông môn ở bên trong tòa tháp lâu vang lên, Triệu Phong cũng bước vào trong

Trong lâu tháp này, không gian trông rỗng, thậm chí chỉ có rất ít thành viên nào của tông môn.

- Lên trên lầu đi.

Tại cầu thang, có hai tên thành viên của tông môn.

Trong lòng Triệu Phong nảy sinh nghi vấn, bước chân lên cầu thang, đi lên tầng hai.

Đi lên tầng hai, Triệu Phong phát hiện vách tường phía đối diện có một bức tranh khổng lồ.

Cảnh tượng trong bức tranh này vô cùng kỳ diệu, có cảm giác như mọi thứ trong đó đang “động”.

Định thần nhìn kỹ thì bên trong bức tranh hiện ra đủ loại cảnh tượng.

Triệu Phong thất kinh, trong bức họa này nhất định có gì đó cổ quái.

Khụ!

Một thanh âm cắt đứt sự sững sờ và trì hoãn của Triệu Phong.

Hai bên của bức tranh có hai lão giả đang ngồi, một lão giả áo bào trắng, một lão giả mặt đỏ.

Khâu chấp sự thì đứng ở gần cầu thang, vẻ mặt có chút câu nệ.

Trên lầu hai, Khâu chấp sự chỉ đứng ở một bên, cũng không ngồi xuống.

Triệu Phong lập tức ý thức được sự bất thường của hai lão giả và bức tranh kia.

- Cửu Đồ trận, “Huyễn Ngư Đồ”, hiện!

Lão giả áo bào trắng vỗ một chưởng lên cảnh tượng trong bức tranh trên vách tường, liên tục biến ảo.

Triệu Phong phát hiện cảnh tượng trong bức tranh đột nhiên trở nên phức tạp, màu sắc và đường nét liên tục thay đổi biến hóa, từ một loại diễn hóa đến chín loại.

Huyễn Ngư Đồ có chín loại biến hóa.

- Huyễn Ngư Đồ này, có chín loại biến hóa, càng về sau sẽ càng phức tạp. Nội dung khảo hạch là: Bắt đầu từ loại biến hóa thứ nhất, trong mỗi một loại biến hóa có bao nhiêu con cá, hơn nữa phải nói ra màu sắc của bọn chúng

Lão giả áo bào trắng liền ra đề mục.

Đếm số lượng cá, còn phải kể ra màu sắc?

Triệu Phong gật đầu đồng ý.

Rất nhanh, Triệu Phong bắt đầu quan sát loại biến hóa thứ nhất.

Loại biến hóa thứ nhất tương đối đơn giản, nơi mà đồ án biến ảo, đường nét và màu sắc không thay đổi nhiều lắm.

- Tổng cộng có ba con cá, một con màu đen, hai con màu xanh lá.

Triệu Phong đáp.

Vẻ mặt lão giả áo bào trắng không chút thay đổi, lại thúc dục biến hóa thứ hai của trận đồ.

Triệu Phong nhìn một chút, cảm thấy biến hóa của loại trận đồ thứ hai này dường như hơi phức tạp một chút, thế nhưng vẫn không thoát khỏi ánh mắt nhạy cảm của hắn.

- Năm con cá, một con màu đen, hai con màu đỏ, hai con màu trắng.

Triệu Phong trả lời rất nhanh.

Ồ?

Lão giả áo bào trắng và lão giả mặt đỏ hơi lộ vẻ kinh dị.

Cửa thứ ba là Cửu Đồ trận, thông qua biến hóa thứ nhất là có thể nhận được nửa điểm, thông qua biến hóa thứ hai là có thể nhận được một điểm.

Các thiếu niên trước, phần lớn đều chỉ có thu được một điểm, tuy

nhiên cũng mất rất nhiều thời gian để suy nghĩ.

Tốc độ trả lời của Triệu Phong còn nhanh hơn rất nhiều những thiếu niên khác.

Rất nhanh, loại biến hóa thứ ba của Huyễn Ngư Đồ lại hiện ra.

- Tám con cá, hai con màu đen, hai con màu trắng, ba con màu đỏ...

Triệu Phong rất dễ dàng đọc ra đáp án.

Hai vị lão giả không khỏi liếc mắt nhìn nhau, âm thầm đánh giá Triệu Phong.

Huyễn Ngư Đồ đạt tới loại biến hóa thứ ba, huyền diệu trong đó quả thật không thể giải thích, thật giả khó phân.

Cho dù là một vài cường giả thoát phàm cảnh, khi gặp phải loại biến hóa thứ ba thì cũng phải suy tư trong chốc lát.

Vậy mà Triệu Phong chỉ trong thời gian ngắn ngủi đã cho ra đáp án.

Rất nhanh.

Biến hóa của đồ án đã đạt tới loại thứ tư.

- Mười ba con cá, năm con màu lam, ba con màu vàng...

Triệu Phong hơi ngừng lại một chút, sau đó đọc ra đáp án.

Một hơi đã tới loại biến hóa thứ tư...

Lão giả áo bào trắng và lão giả mặt đỏ liếc nhìn nhau, trong mắt lộ ra

vẻ kinh ngạc.

Dựa theo quy tắc, đạt tới loại biến hóa thứ tư thì đã nhận được điểm tối đa.

Chẳng qua...

- Tiếp tục.

Lão giả áo bào trắng lại vỗ một chưởng lên trận đồ. Ô... Ô... Ô... N... G

Loại biến hóa thứ năm hết sức phức tạp, các loại cảnh tượng nhanh chóng diễn hóa, Triệu Phong phảng phất thấy trong nước có một vài con cá đang chơi đùa, lần lượt bơi đi, thỉnh thoảng lại bơi tới trước mắt mình.

Loại biến hóa thứ năm này, chỉ cần bỏ qua bất kỳ một chi tiết nào thì đáp án cuối cùng đều sẽ trật đi ngàn dặm.

Suy nghĩ trong chốc lát, Triệu Phong đáp:

- Hai mươi bảy con cá, bảy con màu trắng, sáu con màu cam...

Hai lão giả thần sắc biến đổi, ánh mắt nhìn Triệu Phong có chút nồng nhiệt và vui mừng.

Ngay sau đó, lão giả áo bào trắng lại mở ra loại biến hóa thứ sáu của trận đồ.

Loại thứ sáu của trận đồ, cảnh tượng trong bức tranh rất sống động, diễn dịch vạn biến, vô cùng chân thật, gần như khiến Triệu Phong rơi vào trong ảo cảnh.

Lúc này, ánh mắt của Triệu Phong đột nhiên trở nên sắc bén, nhìn trận đồ một lượt, sau đó nói ra đáp án:

- Bốn mươi tám con cá, chín con màu tím, mười hai con màu đen...

Không phải nghi ngờ, đáp án lần này lại đúng, hơn nữa cũng không mất quá nhiều thời gian.

Thần sắc trên mặt hai lão giả có chút khiếp sợ, nhìn nhau một cái, sau đó thu liễm thần sắc lại.

Triệu Phong mơ hồ ý thức được điều gì đó, theo lý thuyết, sau loại biến hóa thứ tư thì tất cả những trận đồ tiếp theo đều nằm ngoài phạm vi bình thường, trừ phi ngộ tính cực cao, bản lĩnh thông thiên mới có thể theo dõi được.

Lão giả áo bào trắng hít sâu một hơi, mở ra trận đồ thứ bảy.

Trận đồ thứ bảy lại càng khó khăn hơn, Triệu Phong phải thúc dục mắt trái toàn lực mới có thể quan sát được hư thật.

Lần này, hắn đột nhiên suy tư một hồi, sau đó trả lời một đáp án sai.

Phù...

Lúc này lão giả áo bào trắng và lão giả mặt đỏ mới thở phào nhẹ nhõm.

Nếu như Triệu Phong còn có thể tiếp tục trả lời, vậy thì quả thật là siêu cấp yêu nghiệt phi nhân loại rồi.

Song, bọn họ nào biết rằng, ở trận đồ thứ bảy vừa rồi, Triệu Phong

đã cố ý đọc đáp án sai.

- Lão hủ là Phó đường chủ của “Thảo Mộc Đường” trong tông môn, thiếu niên, nhỏ tuổi, ngươi có đồng ý gia nhập vào Thảo Mộc Đường, bái ta làm thầy hay không?

Lão giả mặt đỏ khẽ mỉm cười.

Phó đường chủ? Bái sư?

Triệu Phong không khỏi sửng sốt.

- Quan lão đầu, ngươi có ý gì đây, đoạt đệ tử của ta? Chẳng lẽ ngươi không nhìn ra tiểu tử này am hiểu lĩnh ngộ trận pháp, thích hợp gia nhập “Tông Vụ Đường” hơn sao?

Lão giả áo bào trắng có chút tức giận.

Cũng không biết tại sao hai lão giá này lại tranh chấp với nhau, không ai nhường ai.

Một màn này khiến cho Khâu chấp sự đứng cách đó không xa, lộ vẻ kinh ngạc.

Hắn không ngờ rằng thiếu niên có tư chất bình thường này lại khiến hai vị Phó đường chủ tranh giành nhau.

Trong Hiểu Nguyệt Tông, có rất nhiều cơ cấu, ví dụ như Chấp Pháp Đường, Thảo Mộc Đường, Tông Vụ Đường, Trung Xu Đường,...

Trong đó, Thảo Mộc Đường chịu trách nhiệm luyện đan, trông trọt, trị liệu hậu cần.

Trong Thảo Mộc Đường, nếu chỉ xét riêng về luyện đan thì Quan lão đầu là nổi tiếng nhất, ông ta cũng chính là một trong những Luyện Đan Sư kiệt xuất nhất của “Đường”.

Tương ứng, “Tông Vụ Đường” chịu trách nhiệm xử lý các loại sự vụ trong tông môn, trong đó còn bao gôm duy trì và quản lý trận pháp của sơn môn.

Lão giả áo bào trắng kia chính là một Trận Pháp Sư phi phàm trong tông môn, ngay cả Cửu Đồ trận cũng là do ông ta và một vài Trận Pháp Sư khác liên thủ tạo ra.

Cửu Đồ trận đã được xây dựng mấy chục năm, nhưng đây là lần đầu tiên có người chỉ một hơi đã đi tới loại biến hóa thứ bảy.

- Thiếu niên, ngươi muốn bái ai làm thầy?

Lão giả áo bào trắng tha thiết nói.

- Thiếu niên! Có lẽ ngươi còn chưa biết rõ, địa vị của Luyện Đan Sư trong tông môn Thế Giới hết sức cao thượng...

Lão giả mặt đỏ cũng không chịu thua.

Một Trận Pháp Sư, một Luyện Đan Sư, tu vi và địa vị đều trên cả Khâu chấp sự.

Hai vị Phó đường chủ đều muốn thu Triệu Phong làm đệ tử.

Mặc dù Triệu Phong tiến vào tông môn rất cần chỗ dựa, thế nhưng ai mà biết được hai cái chỗ dựa này có đáng tin hay không? Nếu chăng may bị Vân Hải chân nhân nói một câu, rất có thể sẽ khiến hai vị Phó đường chủ này phải khúm núm một phen.

Dựa theo phương án mà Quảng Quân Hầu đã đặt ra cho hắn, đầu tiên, muốn trở thành đệ tử nội môn thì phải tìm một người làm chỗ dựa, ít nhất cũng phải là cấp bậc trưởng lão.

- Đa tạ hảo ý của hai vị tiền bổi, thế nhưng vãn bổi chỉ mới vừa gia nhập tông môn, một lòng tu hành, không hề biết gì về luyện đan và trận pháp, chỉ muốn trước hết gia nhập tông môn, trở thành đệ tử nội môn, còn lại không muốn lo nghĩ nhiều.

Triệu Phong uyển chuyển cự tuyệt, đồng thời nói rõ chí hướng của mình.

Lão giả áo bào trắng và lão giả mặt đỏ liếc mắt nhìn nhau, hơi có chút thất vọng.

Thế nhưng ánh mắt của hai người đều khẽ lóe lên, dường như cũng không định từ bỏ dễ dàng như vậy.

Dù sao thì Triệu Phong cũng không hoàn toàn cự tuyệt, hết thảy chỉ cần đợi hắn trở thành đệ tử nội môn là không còn gì phải lo nghĩ nữa rồi.

Hai vị lão giả, mặc dù đều là Phó đường chủ, thế nhưng còn chưa có tư cách trực tiếp khiến Triệu Phong trở thành đệ tử nội môn.

Đã như vậy, trước tiên cứ quan sát một thời gian xem sao đã...

Rất nhanh, Triệu Phong đã vượt qua cửa thứ ba, lại là hai điểm, điểm tối đa.

Trước khi đi, Triệu Phong còn nói ra một thỉnh cầu của mình, đó là muốn xem hoàn toàn biến hóa thứ tám và thứ chín của Huyễn Ngư

Đồ.

Triệu Phong cảm thấy Huyễn Ngư Đồ này ẩn chứa rất nhiều ý cảnh huyền ảo, so với “Tứ Phong thức” còn phức tạp hơn.

Hai vị Phó đường chủ tất nhiên sẽ không cự tuyệt.

Triệu Phong mở mắt trái ra, đem hình ảnh diễn hóa của hai loại đồ án cuối cùng thu vào trong không gian của mắt trái.

Lúc này, trong không gian của mắt trái, lại xuất hiện hình ảnh chín loại biến hóa của Huyễn Ngư Đồ.

Chương 110: Mạnh hiếp yếu

Chín loại biến hóa của Huyễn Ngư Đồ. Diễn hóa một mạch lưu loát, lần lượt được cất giữ trong không gian của mắt trái.

Triệu Phong cảm thấy trong những diễn hóa này có ẩn chứa thứ gì đó rất huyền diệu, so với Tứ Phong thức của mình còn thâm ảo hơn nhiều.

Nếu như có thể tìm hiểu và phá giải “Huyễn Ngư Đồ”, có lẽ sẽ thu được kết quả không tưởng

- Ha ha, nếu như ngươi có thể hiểu thông được chín loại biến hóa của “Huyễn Ngư Đồ”, e rằng hai người chúng ta cũng không có tư cách để làm sư tôn của ngươi rồi.

Lão giả áo bào trắng cười nhạt một tiếng.

Qua một hồi nói chuyện, Triệu Phong đã biết lão giả áo bào trắng họ Trương này là một người rất am hiểu về trận pháp. Còn lão giả mặt đỏ họ Quan lại là một vị Luyện Đan Sư cao minh.

Triệu Phong tạm thời gọi bọn họ là “Trương lão đầu” và “Quan lão đầu”.

Rời khỏi lầu các, Triệu Phong liền phát hiện ánh mắt của Khâu chấp sự đã trở nên khác thường, cảm giác như nhìn hắn với ánh mắt khác xưa.

Trước đây, lấy cấp bậc của Khâu chấp sự, cho dù là đám người

Quảng Quân Hầu, ở trong mắt hắn cũng chỉ như con kiến hôi, luôn khinh thường.

Nhưng trải qua cửa thứ ba vừa rồi. Khâu chấp sự đã thực sự chú ý tới Triệu Phong, dù sao thì người này cũng nhận được sự xem trọng của hai vị Phó đường chủ, không thể khinh thị.

- Quan lão đầu, tại sao ngươi cứ phải tranh giành với ta chứ? Chẳng lẽ ngươi không nhìn ra được tiểu tử này là một thiên tài trận pháp hay sao?

Trương lão đầu có chút tức giận.

Một tiểu tử ở cố thể cảnh, chỉ trong thời gian ngắn, mà có thể một lượt phân tích đến loại biến hóa thứ bảy của "Huyễn Ngư Đồ", việc này cho dù là một ít Trận Pháp Sư thoát phàm cảnh cũng chưa chắc có thể làm được.

- Sai rồi! Trương lão đầu, chẳng lẽ ngươi không phát hiện ra năng lực thấu triệt cường đại của tiểu tử này hay sao, hắn có thể nắm rõ chính xác sự vật trong tay, đạt tới trình độ bất khả tư nghị. Đây chính là thứ mà một Luyện Đan Sư thực sự cần phải nắm chắc trong tay.

Quan lão đầu phản bác.

Lời này vừa nói ra, hai lão đầu lại cãi nhau ầm ĩ.

Khâu chấp sự kinh ngạc, không ngờ một thiếu niên có thiên phú bình thường lại trở thành "cái bánh ngọt", bị hai vị Phó đường chủ tranh đoạt.

Đối với hai vị "Phó đường chủ" này, trong lòng hắn vô cùng tôn kính, không chỉ vị bọn họ đã đạt tới tu vi "Nửa bước Chân Linh cảnh", mà

lĩnh vực bọn họ am hiểu cũng đã tạo nên cống hiến rất lớn cho tông môn, thân phận vượt xa hắn, địa vị rất gần với trưởng lão của tông môn.

Ra khỏi tòa lâu tháp phong cách cổ xưa, Triệu Phong cũng thầy trò Dương Thanh Sơn, Nam Cung Phàm đứng nói chuyện với nhau.

Sau khi biết Triệu Phong đạt được điểm tuyệt đối, Quảng Quân Hầu liền lộ vẻ vui mừng.

Khảo nghiệm của cửa thứ ba vẫn còn đang tiến hành.

Cho đến lúc mặt trời lặn, các đệ tử đã kiểm tra hoàn tất.

Đến lúc này, khảo hạch của tông môn cuối cùng cũng kết thúc.

Hiểu Nguyệt Tông dựa theo điểm số của mọi người, bắt đầu sàng lọc, chọn ra những thiếu niên thiên tài.

- Lần khảo hạch này, trong các ngươi có hai mươi người trúng tuyển.

Khâu chấp sự nói.

Hai mươi người?

Đám thiếu niên thiên tài ở đây lập tức lộ ra vẻ thấp thỏm bất an.

- Thứ nhất, Tiêu Vẫn, tám điểm. Thứ hai, Vân Hương Mộng, bảy điểm rưỡi. Thứ ba... Một tên đệ tử tông môn bắt đầu tuyên bố thành tích.

- Thứ mười, Triệu Phong, sáu điểm!

Lúc đến cái vị trí thứ mười, Triệu Phong đã nghe được tên của mình.

Mặc dù hai cửa sau của Triệu Phong đều thu được điểm tuyệt đối, nhưng bởi vì điểm của cửa thứ nhất quá mức “bình thường”, cho nên cuối cùng cũng không có được thứ hạng cao.

Ngay cả Dương Thanh Sơn còn có xếp hạng cao hơn hắn, đứng ở vị trí thứ sáu.

Nam Cung Phàm cũng tiến vào danh sách trước hai mươi người, xếp vị trí thứ mười bảy.

Ba sư huynh đệ đều thành công tiến vào tông môn.

Quảng Quân Hầu liền cảm thấy vui vẻ, không khỏi cảm thấy tự hào.

Lần khảo hạch tông môn này, có rất nhiều thiên tài được trưởng bối dắt đến.

Nhưng có thể được như ông ta lại cực kỳ hiếm thấy, bởi vì những thiên tài mà ông dẫn theo đều trúng tuyển toàn bộ.

- Quảng Quân Hầu, ba người đệ tử này của ngươi cũng “rất khá” đấy.

Thương Thiết Hầu cười ha ha một tiếng.

Quảng Quân Hầu tự nhiên có thể nghe ra ý châm chọc trong lời nói của hắn.

Mặc dù ba đệ tử của ông ta đều thành công thông qua khảo hạch, thế nhưng thiên phú cũng không cao, nhất định không thể nào vượt quá tầng dưới chót của tông môn.

Nếu so sánh thì cháu gái của Thương Thiết Hầu là “Liễu Nguyệt Nhi” lại có thiên phú Linh thể thượng đẳng, chỉ trong cửa thứ nhất đã trực tiếp trúng tuyển, ngày sau sẽ có không gian trưởng thành rất lớn.

Chỉ chốc lát sau, danh sách những người trúng tuyển khảo hạch tông môn đã được tuyên bố xong

Khảo hạch nhập môn của Hiểu Nguyệt Tông lần này tổng cộng thu được hai mươi hai đệ tử, trong đó có không ít đệ tử kinh tài tuyệt diễm.

Ví dụ như Khổng Nguyên Hạo, có được “Linh thể dị loại” cường đại, trực tiếp được trưởng lão của tông môn thu làm đệ tử.

Ngoài ra, ba người Liễu Nguyệt Nhi, Tiêu Vẫn và Vân Hương Mộng cũng đều có tư chất phi phàm

Trong ngày hôm đó...

Tổng cộng có hai mươi mốt thiếu niên trở thành đệ tử ngoại môn mới của Hiểu Nguyệt Tông, tới “Ngoại Môn Đường” của tông môn để ghi danh.

Khâu chấp sự chính là chấp sự bên dưới quản hạt “Ngoại Môn đường”, an bài tốt chỗ ở và dặn dò môn quy cho những đệ tử ngoại môn này.

Bước trên đường núi quanh co khúc khuỷu, đám thiếu niên thiên tài đều hết sức hưng phấn mong đợi, theo Khâu chấp sự tới địa bàn của ngoại môn.

- Trời đất, tòa đại điện này...

Đột nhiên, một thiếu niên kinh hãi hét lên một tiếng, chỉ thấy đẳng xa là một tòa tháp đền màu xanh đậm chìm trong mây mù.

Tòa tháp đền màu xanh đậm này huyền bí hùng vĩ, trôi lơ lửng trong mây mù, bốn phía vờn quanh một tầng điện mang màu xanh lá thô cỡ ngón tay, phát ra khí tức hoang vu cổ lão.

Các thiếu niên nhìn thấy một màn này, trong lòng lập tức rung động, phảng phất như lọt vào thời đại thượng cổ trong thần thoại.

Trên thực tế, ngay từ lúc ở ngoài sơn môn, mắt trái của Triệu Phong đã nhìn thấy tòa cổ điện huyền bí này, lúc ấy hắn cũng rung động vô cùng.

Bây giờ tiến vào tông môn, Triệu Phong đã có thể nhìn nó một cách "thực sự".

- Đây chính là "Phù Loan Điện", di chỉ thượng cổ, cũng là căn cơ truyền thừa của Hiểu Nguyệt Tông, là cấm địa của tông môn, người nào xông vào sẽ bị giết không tha.

Thanh âm của Khâu chấp sự hết sức đạm mạc, chỉ đơn giản nói qua, cũng không nói cụ thể lắm.

Đám thiếu niên thiên tài đều cố gắng kìm chế sự khiếp sợ và tò mò trong lòng, càng lúc càng cảm thấy tòa "Phù Loan Điện" kia rất thần bí.

Ánh mắt của Triệu Phong rất lợi hại, vừa nhìn vào "Phù Loan Điện", hắn liền cảm nhận được một luồng khí tức tang thương cổ lão, ở sâu trong mắt trái không khỏi nhảy lên vài cái "thình thịch".

Dọc theo đường đi, sự thần kỳ bên trong tông môn đã khiến cho đám thiếu niên thiên tài được mở rộng tầm mắt.

Đêm đã về khuya, cuối cùng Khâu chấp sự cũng dẫn hai mươi mốt tên đệ tử ngoại môn tới “Ngoại Môn Đường”, an bài chỗ ở cho bọn họ.

Trước đó, ba người Triệu Phong và sư tôn Quảng Quân Hầu đã cáo biệt nhau.

Trước khi Quảng Quân Hầu rời đi, ông ta còn nhìn Triệu Phong một cái thật sâu, sau đó buồn bã bỏ đi.

Nhìn bóng lưng cô độc dần dần đi xa, trong lòng Triệu Phong không khỏi cảm thấy xúc động.

- Sau khi tiến vào Thế giới tông môn, ta không chỉ muốn hoàn thành tâm nguyện của sư tôn mà còn phải trở thành phong vân, bước lên đỉnh cao của thế giới này.

Triệu Phong siết chặt hai nắm tay, trong lòng dường như có một ngọn lửa nhiệt huyết hào hùng mơ hồ thiêu đốt.

Thế giới tông môn mênh mông rộng lớn khiến hắn rất chờ mong, nơi cường giả xuất hiện như mây này kích thích hắn rất lớn.

Dựa theo quy tắc của “Hiểu Nguyệt Tông”, đệ tử ngoại môn mới, sau khi tiến vào tông môn, sau mấy ngày làm quen sẽ được an bài “chức vụ” nhất định.

Tiến vào tông môn, được hướng thụ tài nguyên và đãi ngộ rất cao, đồng thời cũng phải thực hiện nghĩa vụ.

Về những việc này, Quảng Quân Hầu đã sớm đề cập với ba người.

Chức vụ mà tông môn an bài, có tốt có xấu.

Một vài chức vụ kém, ví dụ như thợ đào mỏ, sai vặt, đun nước, bón phân...

Thậm chí còn có một số chức vụ nguy hiểm, ví dụ như đi hái thuốc ở vách núi nguy hiểm, ra ngoài săn giết thú dữ, thăm dò những di tích vô danh,...

- Ba ngày sau, tông môn sẽ an bài chức vụ, lúc đó e rằng tên Tuyền Thần kia sẽ gây không ít khó khăn cho chúng ta.

Nam Cung Phàm và Dương Thanh Sơn có chút lo lắng.

Bình tới tướng ngăn, nước tới đất chặn.

Triệu Phong rất trấn định, cũng không e ngại bất kỳ sự khiêu chiến nào.

Ba ngày này, đệ tử ngoại môn mới vào sẽ được vào ở trong “Ngoại Môn Đường”, mỗi người đều có một căn nhà gỗ.

Không tới mấy canh giờ, đệ tử ngoại môn mới vào đã phát sinh xung đột với những đệ tử ngoại môn cũ.

Bên ngoài truyền tới từng trận tiếng đánh nhau, còn có cả tiếng la hét thất thanh.

Triệu Phong bước ra khỏi nhà gồ liền phát hiện có hai ba đệ tử ngoại môn mới tới bị đánh gục trên mặt đất, trên người dày đặc vết thương, thở hổn hển không ngừng.

- Tiểu tử mới tới, đàng hoàng một chút cho ta, bảo ngươi giặt quần áo, đun nước cho ta đã là nể mặt ngươi lắm rồi đấy.

Một nam tử có vết sẹo, hai mắt lạnh lùng, không có chút hảo ý nào, đưa mắt nhìn những căn nhà gỗ của đệ tử mới vào.

- “Trần Phong”, hắn xếp hạng 28 trong ngoại môn, kẻ này vẫn thường xuyên cố tình ức hiếp người mới.

Một vài đệ tử ngoại môn cũ chụm đầu nói chuyện.

Trong Hiểu Nguyệt Tông, đệ tử ngoại môn có một bảng xếp hạng.

Trần Phong này xếp hạng 28, tu vi đạt tới cửu trọng đỉnh phong.

Triệu Phong thầm đánh giá, cảm thấy thực lực của đối phương cũng tương đương với Diệp Lăng Vân, hoặc là mạnh hơn một chút.

Trong đám đệ tử ngoại môn mới vào, ngay cả Tiêu Vẫn có tu vi cao nhất cũng không dám khiêu chiến với Trần Phong.

Dưới sự “uy hiếp” của Trần Phong, mấy tên đệ tử ngoại môn tuy không cam lòng nhưng vẫn phải đi nấu nước và giặt quần áo cho hắn.

- Chậc chậc, nghe nói trong đám đệ tử mới tới có hai cô nàng vóc dáng không tệ, một người trong đó còn là “công chúa” gì gì đó.

Trần Phong liếm liếm môi, nói.

Rất nhanh, hắn liền chậm rãi đi tới nơi ở của công chúa Vân Hương Mộng.

Kẹt...

Vân Hương Mộng mở cửa phòng, mặt như phủ một lóp băng, lạnh lùng nói:

- Ngươi dám động vào ta?

Trần Phong ngượng ngùng cười một tiếng, trong lòng có chút kiêng kỳ, cũng không dám trêu chọc Vân Hương Mộng.

Vân Hương Mộng chính là công chúa của Tương Vân quốc, có ngàn vạn quan hệ với cao tầng của Hiểu Nguyệt Tông.

Ngoài ra, Tiêu Vẫn đến từ đệ nhất gia tộc ẩn thế lánh đời của Tương Vân quốc cũng có quan hệ sâu xa với tông môn.

Cho dù là Liễu Nguyệt Nhi không có chỗ dựa vững chắc, nhưng bởi vì nàng có tư chất Linh thể thượng đẳng, cho nên ở trong ngoại môn cũng nhận được đãi ngộ rất cao, ngay cả thái độ của chấp sự đối với nàng cũng không tệ lắm.

Người mới tới có thiên phú cao, không gian trưởng thành trong tương lai rất lớn, Trần Phong cũng phải suy nghĩ cẩn thận.

- Tên Trần Phong này chính là một kẻ chuyên bắt nạt người yếu.

Đệ tử mới nhập môn liền ghi hận trong lòng.

Ba người Tiêu Vẫn, Vân Hương Mộng và Liễu Nguyệt Nhi thì Trần Phong không dám chọc, thế nhưng lại không chút kiêng kỵ gì với những người mới khác.

Triệu Phong lạnh lùng quan sát tất cả, nhưng cũng không nhúng tay vào.

Tối hôm đó, đám người Triệu Phong cuối cùng cũng vào ở trong "Ngoại Môn Đường".

Dù đêm đã khuya, nhưng những thiếu niên này vẫn hưng phấn đến mức không ngủ được.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, tu luyện Ngân Bích Quyết và Quy Nguyên Khí Quyết, trong đầu lại lĩnh ngộ "Tứ Phong thức".

Cho đến hôm nay, "Tứ Phong thức" của Triệu Phong chỉ mới lĩnh ngộ được hơn phân nửa, lĩnh ngộ được bảy tám phần của thức thứ ba "Tàn Phong Thức".

Hắn thậm chí đã thử qua thức thứ tư "Liệt Phong Thức", uy năng và ý cảnh của một thức này vô cùng cường đại, Triệu Phong chỉ cảm nhận thôi cũng đã cảm thấy đáng sợ.

Tàn Phong Thức theo đuổi phương thức cắt xé cực hạn của kình phong, công kích nhằm vào đơn thể.

Mà Liệt Phong Thức thì lại theo đuổi phương thức tàn sát hủy diệt, thiêu đốt vạn vật, hết sức cuồng bạo.

Sáng sớm ngày hôm sau, Triệu Phong từ trạng thái ngồi tỉnh lại, duỗi cái lưng có chút mệt mỏi của mình rồi bước ra khỏi phòng.

- Tiểu tử! Đem tất của ta đi giặt đi.

Một âm thanh bá đạo truyền tới.

Triệu Phong vừa nhìn liền thấy người tới là Trần Phong xếp hạng 28 của ngoại môn.

Trần Phong lạnh lùng nói, có một loại bá đạo không cho phép chối từ.

Hắn ném một đôi tất thôi và giày tới trước cửa Triệu Phong, sau đó xoay người rời đi, dường như đang thử Triệu Phong

Trên thực tế, lúc Trần Phong khi dễ người mới tới đều thăm dò lai lịch của đối phương.

Ví dụ như Triệu Phong, hắn chỉ có tư chất bình thường, tu vi cũng không cao, cho nên Trần Phong căn bản không lo lắng đối phương sẽ trả thù mình trong tương lai.

- Kẻ này muốn thử ta sao?

Sắc mặt Triệu Phong trầm xuống, phất tay một cái, một luồng kình phong cường đại quét tới, đem tất và giày của Trân Phong chấn thành mảnh vụn.

Một màn này khiến cho Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm vừa mới rời giường nhìn thấy, lập tức biến sắc.

Chương 111: Tám đại cảnh giới

Hành động của Triệu Phong, không chỉ khiến cho Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm lo lắng mà ngay cả một số đệ tử mới tới cũng thầm đổ mồ hôi một phen.

Trần Phong ném tất bẩn tới trước cửa của Triệu Phong rồi bỏ đi, cũng không nhìn thấy hành động của đối phương

Lúc này Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm mới thở phào một hơi.

Triệu Phong một mình đi ra khỏi chỗ ở của đệ tử ngoại môn, tới những khu vực khác của Ngoại Môn Đường tham quan một chút.

Mấy ngày nữa, Tông môn sẽ phân phối chức vụ cho đệ tử mới.

Triệu Phong trước hết muốn quen thuộc với hoàn cảnh của Tông môn, đặc biệt là Ngoại Môn Đường.

Không lâu sau, Triệu Phong đã đi tới Tàng Thư Các của Ngoại Môn Đường.

Tàng Thư Các này là một phần của Ngoại Môn Đường, luôn mở cửa cho các đệ tử ngoại môn.

Triệu Phong xem qua một số bí tịch công pháp võ học thì không khỏi giật mình.

- Trong Tàng Thư Các của ngoại môn, không ngờ ngay cả công pháp võ học Bán Thánh Phẩm và một số võ học Thánh Phẩm cũng đều mở cửa cho đệ tử ngoại môn.

Triệu Phong có chút khó tin.

Tại thế giới bên ngoài Tông môn, võ học Bán Thánh Phẩm đối với phần lớn võ giả mà nói đều là những thứ dù mong muốn cũng không thể tiếp xúc.

Võ học Thánh Phẩm lại càng là tồn tại trong truyền thuyết, rất khó tiếp xúc.

Dĩ nhiên, trong Tông môn thì võ học Thánh Phẩm còn được gọi là "công pháp Phàm phẩm".

Phàm, Linh, Địa, Thiên.

Đây chính là phân chia công pháp trong thế giới Tông môn.

Võ học và một loại công pháp.

Võ đạo, chẳng qua chỉ là một loại tu hành.

Cho nên, tu hành trong thế giới Tông môn không phải chỉ có võ đạo, ở đây dùng "công pháp" để gọi chung, bao gồm tất cả con đường tu hành trong đó.

- Võ đạo chỉ là một phương thức tu hành của thế giới Tông môn, công pháp chia làm bốn phẩm cấp: Phàm, Linh, Địa, Thiên. Mỗi một phẩm cấp lại chia làm hạ cấp, trung cấp, thượng cấp, đỉnh cấp.

Triệu Phong cũng biết đôi chút về những thường thức này.

Ngân Bích Quyết mà hắn tu luyện, thuộc loại công pháp Phàm phẩm hạ cấp, dù là hạ cấp nhưng nó cũng rất nổi bật.

Triệu Phong ở trong Tàng Thư Các, lật xem một lượt, liền phát hiện những công pháp Phàm phẩm này cũng chỉ là “thứ phẩm” (*), phần lớn đều không bằng Ngân Bích Quyết của mình.

(*) Hàng loại hai, không phải hạng xịn.

Nhớ tới lúc trước Quảng Quân Hầu đã từng nói với hắn, sau khi trở thành đệ tử nội môn, sẽ được tiếp xúc những võ học cao cấp hơn, cho nên bây giờ tiếp xúc với những võ học này vẫn còn quá sớm

Cuối cùng, Triệu Phong chỉ hời hợt nhìn qua những vật có liên quan tới võ học trong Tàng Thư Các.

Trọng điểm của hắn không phải là những thứ này.

Tiếp đó, Triệu Phong bắt đầu lật xem những điển tịch có liên quan tới thế giới Tông môn, muốn bù đắp những thường thức còn thiếu khuyết của mình

Trong đó có một bản điển tịch có giới thiệu về lịch sử khởi nguyên của Tông môn trên đại lục này.

Triệu Phong cũng không quá hứng thú đối với những điều này.

Nhưng trong còn đó có một đoạn văn tự, miêu tả hệ thống tu luyện truyền từ thượng cổ tới ngày nay.

- Tu hành đại đạo, chia làm tám đại cảnh giới như sau: Cố Thể Cảnh, Thoát Phàm Cảnh, Chân Linh cảnh, Đan Nguyên cảnh, Hư Thần

cảnh, Huyền Quang cảnh, Thiên Giai Thần Vị.

Lúc Triệu Phong thấy những nội dung này, trong lòng lập tức chấn động.

Đây là lần đầu tiên hắn nghe nói rằng đằng sau “Chân Linh cảnh tam thiên” còn có một không gian rộng lớn như vậy.

Chẳng qua, theo như trong sách miêu tá thì trên Đại lục Thanh Hoa này, tầng thứ trên Chân Linh cảnh đã gần như tuyệt tích, Cho nên, cảnh giới trên “Chân Linh cảnh tam thiên” cực kỳ ít được nhắc tới.

Đồng thời.

Cảnh giới cuối cùng của tám đại cảnh giới này là “Thiên Giai Thần Vị”, rốt cuộc có tồn tại hay không thì vẫn còn là một nghi vấn.

Liên tục đọc vài bộ sách có nội dung liên quan, Triệu Phong đã hiểu rõ hơn về thế giới Tông môn và vị trí của Đại lục Thanh Hoa.

Ở trong Tàng Thư Các hồi lâu, cuối cùng Triệu Phong cũng quay về nơi ở.

Lúc Triệu Phong trở về phòng thì liền nghe được tiếng rên đau đớn ở căn nhà gỗ bên cạnh.

- Dương sư huynh! Nam Cung sư huynh!

Triệu Phong biến sắc, đi ra khỏi gian phòng của mình.

Sau đó, hắn nhìn thấy Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm mặt mũi sưng vù đứng ở trong căn phòng bên cạnh.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Khuôn mặt Triệu Phong thoáng co giật.

Thấy hai vị sư huynh bị đánh thành như vậy, trong lòng hắn không khỏi trầm xuống.

- Là tên súc sinh Trần Phong kia! Hắn tìm tới tận cửa rồi tính sổ, ta và Dương sư huynh liên thủ mà cũng không phải là đối thủ của hắn.

Nam Cung Phàm nghiến răng nghiến lợi nói.

Nực cười!

Triệu Phong biết được tiền căn hậu quả, lập tức nổi giận đùng đùng.

Chuyện này, chính là do hắn làm liên lụy tới Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm.

Đầu đuôi câu chuyện là vậy, hai canh giờ sau, Trần Phong quay trở lại, phát hiện Triệu Phong không có ở đây, chẳng những không hoàn thành “nhiệm vụ” của mình mà còn tiêu hủy đôi tất của hắn, khiến hắn liền tức giận đến mức phát tác ngay tại chỗ.

Chẳng qua lúc đó Triệu Phong không có ở đây, vì vậy cho nên Trần Phong mới đem lửa giận phát tiết lên người Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm.

Mặc dù Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm liên thủ với nhau, thế nhưng vẫn bị Trần Phong đánh cho sưng vù mặt mũi, không hề có lực phản kháng

Triệu Phong không thể không thừa nhận là mình đã đánh giá thấp

thực lực của Trần Phong.

Phải biết rằng, Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm liên thủ đủ để áp chế cả cường giả cửu trọng bình thường.

Thế mà Trần Phong vẫn có thể dễ dàng thu thập hai người, từ đó có thể thấy được thực lực chân chính của đối phương còn trên cả Diệp Lăng Vân sư huynh.

- Trần Phong đi đâu rồi?

Ánh mắt của Triệu Phong dò xét xung quanh, quyết định báo thù cho hai vị sư huynh.

Vù...

Hắn nhảy lên nóc phòng, ánh mắt đột nhiên trở nên sắc bén, mắt trái mở ra, quét nhìn khắp bốn phía.

Giây lát sau.

Ánh mắt của Triệu Phong đã dừng lại tại một hình ảnh ở trên vách núi cách ngoài vài dặm

Trong một ngôi đình có ba bốn thân ảnh.

Trong đó có hai người mà Triệu Phong đặc biệt quen thuộc, một người là Tuyền Thần, còn một người khác chính là Trần Phong

Ngoài ra, còn có thân ảnh của hai đệ tử ngoại môn nữa.

- Ừm, Trần Phong, ngươi làm không tệ, sau này, các ngươi phải khiến cho những tiểu tử đó sống không được yên ổn, rõ chưa.

Tuyền Thần mỉm cười vui vẻ, nói.

Thân là đệ tử nội môn, mấy người Trần Phong ở trong đình đều hết sức khúm núm và vô cùng cung kính với hắn.

Dù cách xa mấy dặm, Triệu Phong không nghe được bọn họ nói gì với nhau, thế nhưng hắn cũng đại khái đoán được vài phần.

Đúng như Quảng Quân Hầu phỏng đoán, ba người Triệu Phong sau khi tiến vào Tông môn, cho dù "Vân Hải chân nhân" không làm khó dễ bọn họ thì vẫn sẽ bị người bên dưới khi dễ, khẳng định không thể thiếu phiền toái...

- Tốt! Rất tốt!

Triệu Phong hít sâu một hơi, ánh mắt liền trở nên lạnh lẽo.

Trong lòng mơ hồ bùng phát một ngọn lửa giận, hắn trở lại gian phòng của mình, khoanh chân ngồi xuống, lại bắt đầu tìm hiểu "Tứ Phong thức" và "Điểm Tinh chỉ".

Hiện nay, Ngân Bích Quyết của Triệu Phong rất khó đột phá, đường tắt duy nhất để nhanh chóng tăng cường thực lực chính là "Tứ Phong thức" và "Điểm Tinh chỉ".

Trong đó, Tứ Phong thức của Triệu Phong đã bắt đầu thông thuộc thức thứ ba, chuyển qua thức thứ tư.

Dưới cơn lửa giận thiêu đốt, Triệu Phong đã có lĩnh ngộ với thức thứ tư là "Liệt Phong Thức", thực lực lại có tiến triển mới.

Thức thứ tư "Liệt Phong Thức" chính là một loại tâm cảnh cuồng bạo

muốn tàn phá hủy diệt, cho nên Triệu Phong đang tức giận cũng vô tình thôi phát loại tâm cảnh này.

Ngoài ra, cảnh giới hỏa hầu của Điểm Tinh chỉ cũng dần dần tiếp cận tầng thứ bảy, cũng chính là cảnh giới tối cao của môn võ học này.

Tối hôm đó...

Trần Phong lại lần nữa tìm tới tận cửa.

- Tiểu tử mới tới, chuyện ban ngày chúng ta còn chưa giải quyết xong đâu.

Một thanh âm bá đạo cậy mạnh từ ngoài cửa truyền vào.

Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm ở cách vách phòng cũng thầm rùng mình. Tới rất tốt!

Trong tiếng quát gọi của Trần Phong, Triệu Phong mở cửa phòng, chậm rãi đi ra.

Lúc này, những đệ tử mới nhập môn ở gần đó, bao gồm đám người Tiêu Vẫn, Vân Hương Mộng, Liễu Nguyệt Nhi cũng đều đi ra ngoài quan sát.

- Một tên nhãi nhép.

Triệu Phong từng bước tiến tới gần Trần Phong, ánh mắt trở nên sắc bén, lập lòe hàn quang.

Trên người hắn ẩn hiện sát cơ và lửa giận, một luồng khí tức hủy diệt cuồng bạo lan tràn khắp xung quanh.

Đây chính là một chút ý cảnh của “Liệt Phong Thức”, chẳng qua là Triệu Phong vẫn chưa thể nắm giữ trọn vẹn một thức này.

Trong lòng Trần Phong không khỏi giật mình, cảm thấy có gì đó không đúng, một tiểu tử Cố Thể Cảnh bát trọng làm sao có thể tạo thành áp lực cho mình được?

- Khai Sơn Thức!

Trần Phong vung tay lên, thi triển một môn công pháp Phàm phẩm hạ cấp, cũng tương đương với võ học Thánh Phẩm trong truyền thuyết bên ngoài.

Chỉ là một thức mở đầu mà trên người Trần Phong đã phát ra một luồng khí thế phảng phất như có thể khai sơn liệt địa.

Điểm Tinh chỉ! Quyển Phong Thức!

Triệu Phong điểm ra một chi, chỉ kình như lưu tinh màu xanh lá, phá vỡ bầu trời đêm, nổ đùng một tiếng, phảng phất như xuất hiện cuồng phong.

Phành...

Giữa hai người lập tức phát ra tiếng va chạm nặng nề.

Lần giao phong thứ nhất, Trần Phong và Triệu Phong đều đồng loạt thối lui.

Trần Phong thất kinh, không ngờ một thiếu niên bát trọng lại có trình độ ngang ngửa với mình.

Những đệ tử ngoại môn cả mới lẫn cũ đang ở xung quanh quan sát

cuộc chiến cũng cảm thấy kinh ngạc.

Điểm Tinh Nhất Chỉ!

Ngay sau đó, chỉ pháp của Triệu Phong liền lóe lên như sao, phá vỡ bầu trời đêm, rực rỡ như mộng

Phụt phụt phụt...

Trong hư không liên tục phát ra tiếng nổ, chỉ quang rực rỡ nổi đuôi nhau.

Mạnh như Trần Phong, có tu vi cửu trọng đỉnh phong cũng phải liên tiếp bại lui trước đợt công kích như cuồng phong bạo vũ náy.

Chỉ trong giây lát, ý phục trên người hắn đã xuất hiện rất nhiều lỗ thúng nhỏ bằng đầu ngón tay, bị thương nhẹ.

Khai Sơn Tích Địa!

Trần Phong đột nhiên hét lớn một tiếng, phát động một chiêu mạnh mẽ chưa từng có từ trước tới nay, một chưởng bổ ra, mặt đất dưới chân mơ hồ chấn động

Đấy là bởi vì còn ở Tông môn, vật liệu dưới mặt đất vô cùng cứng rắn, thậm chí còn hơn cả sắt. Nếu như ở bên ngoài thì mặt đất đã nứt vỡ rồi.

Điểm Tinh chỉ! Tàn Phong Thức!

Chỉ kình cách không của Triệu Phong đột nhiên lóe sáng rực rỡ, hiển lộ một điểm hàn mang sắc bén, giống như gió đông rét lạnh thôi qua.

Tàn Phong Thức, đây chính là thức thứ ba trong Tứ Phong thức, thiên về công kích! Phụt...

Nội kình mà Trần Phong phóng ra ngoài liền bị chỉ kình như đao phong cắt vỡ, trên lồng ngực lưu lại một đạo vết máu, sâu hơn nửa tấc, dường như muốn đâm thẳng vào tim.

Phịch...

Trần Phong đặt mông ngồi xuống đất, bị hù dọa đến mức sắc mặt tái nhợt.

Một chiêu công kích vừa rồi của Triệu Phong thật sự quá sắc bén, chỉ sai lệch một chút thôi thì cái mạng nhỏ của hắn đã không còn rồi.

Hít...

Những đệ tử ngoại môn ở xung quanh quan chiến liền hít vào một ngụm khí lạnh.

- Thật không ngờ uy lực của Tàn Phong Thức lại cường đại như vậy, dưới tình huống dung hợp vào Điểm Tinh chỉ, gần như vượt xa công pháp “Phàm phẩm hạ cấp”.

Triệu Phong cũng cảm thấy ngoài dự liệu.

Ý cảnh của Tàn Phong Thức phảng phất như đao phong giữa trời đông giá rét, tàn nhẫn, sắc bén, khiến uy lực của Điểm Tinh chỉ lại tăng lên một cấp bậc hoàn toàn mới.

Thức thứ ba “Tàn Phong Thức” đã lợi hại như thế, khó có thể tưởng tượng được thức thứ tư “Liệt Phong Thức” sẽ kinh khủng như thế nào.

- Cút!

Triệu Phong một cước đá bay Trần Phong.

Trong lòng hắn rất khinh bỉ loại chó săn chuyên lấy mạnh hiếp yếu này.

- Vâng vâng!

Sắc mặt Trần Phong tái nhợt, giống như được đại xá, vội vàng thôi lui.

Trải qua một trận đánh này, những đệ tử ngoại môn ở xung quanh cũng kiêng kỵ Triệu Phong hơn.

Những đệ tử mới nhập môn thì lại cảm thấy vô cùng sảng khoái.

Trong đó, Tiêu Vẫn và Vân Hương Mộng thì đều liếc mắt nhìn nhau, trên mặt đầy vẻ bất an.

- Triệu sư đệ, nhờ có ngươi mà chúng ta mới được hả giận một phen.

Dương Thanh Sơn cảm kích nói.

- Triệu sư đệ, ngươi cũng nên cẩn thận, nghe nói mỗi đệ tử ngoại môn xếp hạng trước hai mươi đều có tu vi “Nửa bước Cố Thể Cảnh” đấy.

Nam Cung Phàm nhắc nhớ.

Nửa bước Cố Thể Cảnh cũng chính là nửa bước Thánh cảnh trong

quốc gia thế tục, thực lực cũng tương đương với “Nhất vệ”.

Triệu Phong gật đầu, dưới áp lực như vậy, hắn càng có thể kích phát được nhiều tiềm lực hơn.

Chỉ cần đối thủ không chân chính bước vào Cố Thể Cảnh thì hắn ít nhất cũng có sức liều mạng.

Chẳng qua mọi chuyện cũng rất kỳ quái, hai ngày tiếp theo, Ngoại Môn Đường vẫn an tĩnh như cũ.

Mấy người Triệu Phong cũng không còn bị quây rầy nữa.

Nhân cơ hội đó, Triệu Phong liền nắm chặt thời gian để tu luyện và lĩnh ngộ, Điểm Tinh chỉ nhất cử đột phá tới cảnh giới cao nhất là tầng thứ bảy.

Đồng thời, thức thứ ba “Tàn Phong Thức” trong Tứ Phong thức của Triệu Phong cũng lĩnh ngộ thành công, thực lực tăng trưởng trên diện rộng.

Chương 112: Phân công chức vụ

Hoàn toàn lĩnh ngộ Điểm Tinh chỉ và Tàn Phong Thức tới cảnh giới viên mãn, Triệu Phong đã có lòng tin có thể ứng phó được mọi phiền toái ở ngoại môn này.

Trong đó, Điểm Tinh chỉ dù đặt ở quốc gia bên ngoài cũng là loại võ học công kích đứng đầu, một khi tu luyện tới tầng thứ bảy cao nhất, cơ bản là có thể tung hoành khắp cửu trọng võ đạo, khó có đối thủ.

Mà Tàn Phong Thức ở trong Tứ Phong thức cũng thuộc loại chiêu thức công kích, cho dù có sử dụng một mình thức này thì cũng không hề thua kém gì võ học Bán Thánh Phẩm

Triệu Phong đem ý cảnh của Tàn Phong Thức dung nhập vào trong Điểm Tinh chỉ, theo đuổi lực công kích cực hạn, uy năng không chỉ tăng lên một cấp bậc.

Hai cảnh giới viên mãn cùng lĩnh ngộ và dung hợp, gần như vượt qua công pháp Phàm phẩm hạ cấp, uy lực tiếp cận Phàm phẩm trung cấp.

Nên biết rằng, Ngân Bích Quyết mà Triệu Phong tu luyện chẳng qua chỉ mới là công pháp nổi bật trong Phàm phẩm hạ cấp mà thôi.

Theo những gì mà Triệu Phong biết thì trong đệ tử ngoại môn, phần lớn mọi người chỉ tu luyện một hai môn công pháp Phàm phẩm hạ cấp, nhưng người có thể tu luyện tới cảnh giới đại thành cũng hiếm như lông phượng sừng lân.

Về phần công pháp Phàm phẩm trung cấp, e rằng cũng chỉ có đệ tử nội môn của Hiểu Nguyệt Tông mới có tư cách tiếp xúc.

Hơn nữa, nếu không đột phá “Thoát Phàm Cảnh”, cho dù có công pháp Phàm phẩm trung cấp thì cũng không thể luyện tới đại thành.

- Chỉ còn lại “Liệt Phong Thức” mạnh nhất và thâm ảo nhất, là mới nhập môn mà thôi.

Triệu Phong lẩm bẩm.

- Liệt Phong Thức chính là một thức cường đại nhất trong Tứ Phong thức, nếu như có thể lĩnh ngộ sáu bảy phần thì khiêu chiến với cường giả Thoát Phàm Cảnh cũng không phải là không có khả năng.

Hắn duỗi cái lưng mệt mỏi của mình một cái, từ trong phòng đi ra, tới gặp Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm ở phòng bên cạnh.

Từ sau ngày Triệu Phong đánh Trần Phong một trận, ba người liền trở nên an nhàn, cũng không bị quấy rầy nữa.

Lúc này, ba sư huynh đệ gặp nhau, Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm vẫn có chút lo lắng.

- Ngày mai Tông môn sẽ công bố phân công chức vụ cho những đệ tử mới.

Dương Thanh Sơn nói.

Ba người đều biết, chức vụ mà Tông môn phân công, chắc chắn có tốt có xấu.

- Bây giờ chúng ta ở trong ngoại môn, nếu như ngay cả chút phiền toái nhỏ này cũng không giải quyết được thì làm sao có thể tranh phong với Bắc Mặc? Thậm chí là đối mặt với cấp bậc trưởng lão Tông môn như “Vân Hải chân nhân”.

Triệu Phong lại không hề sợ hãi chút nào.

Hiện nay, mục tiêu tiếp theo của hắn chính là trở thành “đệ tử nội môn”.

Nội môn mới chính là nơi những thiên tài thực sự tập trung.

Những thiên tài mạnh mẽ như Bắc Mặc, Khổng Nguyên Hạo đều đã sớm tiến vào nội môn, còn bái làm môn hạ của trưởng lão Tông môn.

- Không sai, nếu như ngay cả những “tiểu lâu la” của ngoại môn cũng không thể ứng phó được, vậy thì chúng ta ngay cả tư cách xách giày cho Bắc Mặc cũng không có.

Hai người Nam Cung Phàm gật đầu, lại khôi phục lòng tin và ý chí chiến đấu.

Trong lúc ba người nói chuyện, tại chỗ ở của đệ tử ngoại môn, bầu không khí đột nhiên trở nên tĩnh mịch.

- Hắn tới rồi!

Một vài người thấp giọng nói, trên mặt đầy vẻ kinh hoảng.

Ai tới?

Ba người Triệu Phong cũng phát hiện bầu không khí trở nên rất quỷ dị.

- Hầu Viên, kẻ xếp hạng thứ tư của ngoại môn, không phải là hắn đã có một biệt viện riêng rồi hay sao mà còn chạy tới đây?

Trông mắt một vài đệ tử ngoại môn cũ đều lộ ra vẻ kính sợ và kiêng kỵ.

Ánh mắt của mọi người đều dừng lại trước cửa ra vào chỗ ở.

Lúc này, ở gần lối ra vào có ba người đang đi tới.

Trong đó có một thân ảnh cao lớn, thân trên ở trần, lộ ra da thịt cuồn cuộn rắn chắc, toàn thân như đồng, không cần cố tình lộ ra khí tức thì khí tức cường đại phát ra trong lúc vô tình cũng đủ làm kinh sợ hung thú và võ giá nhân loại.

Thân ảnh này giống như tháp sắt, mỗi bước hắn bước ra đều khiến mặt đất mơ hồ run rẩy, những đệ tử ngoại môn ở gần đó cũng cảm thấy tâm thần của mình run lên.

Hắn chính là đệ tử xếp hạng thứ tư của ngoại môn, Hầu Viên!

- Lực lượng khí lực thật mạnh, chỉ bằng vào thân thể thì hắn đã có thể áp bách cường giả cửu trọng bình thường rồi.

Mắt trái của Triệu Phong liền cảm nhận được huyết nhục cốt cách của đối phương, tâm thần không khỏi rung động.

Chỉ riêng tại thành tựu luyện thể, Hầu Viên so với tầng thứ tám Ngân Bích Quyết hỏa hầu đỉnh phong mà hắn tu luyện còn cao hơn nửa bậc.

Triệu Phong có thể khẳng định, đối phương chắc chắn cũng tu luyện

một công pháp luyện thể nào đó không hề kém gì Ngân Bích Quyết.

Càng đáng sợ hơn chính là tu vi của người này đã đạt tới “Nửa bước Thoát Phàm Cảnh”.

Nghe nói, những đệ tử ngoại môn xếp hạng trước hai mươi đều có tu vi “Nửa bước Thoát Phàm Cảnh”, cấp bậc ít nhất tương đương với “Nhất vệ”.

Tu vi “Nửa bước Thoát Phàm Cảnh”, lại cộng thêm một luồng khí tức lực lượng của cố thể Cảnh cửu trọng, khó có thể tưởng tượng nổi sự kinh khủng của người này.

Thịch thịch... Thịch thịch...

Theo tiếng bước chân của Hầu Viên, không ít đệ tử ngoại môn ở gần đó đều cảm thấy không rét mà run.

Người đứng gần hắn thậm chí còn cảm thấy hít thở không thông, da đầu tê dại, khí huyết bị ngăn cản.

- Thực lực thật mạnh! Ngoại trừ sư tôn ra, chưa từng có người nào có thể mang tới cho ta áp lực lớn như vậy.

Dương Thanh Sơn hít sâu một hơi, liếc nhìn Nam Cung Phàm, khó mà che giấu được vẻ kinh hãi trên mặt.

Bọn họ đã xác định được, thực lực của Hầu Viên còn trên cả Nhất vệ, so với võ giả “Nửa bước Thánh cảnh” bình thường còn mạnh mẽ hơn nhiều.

Ồ?

Ánh mắt của Triệu Phong đảo qua hai ngời bên cạnh Triệu Phong, liền nhận ra một người, người đó chính là Trần Phong bị hắn đánh bại cách đây mấy ngày.

Ngoại trà Trần Phong ra, bên phía tay phải của Hầu Viên còn có một thiếu niên tóc ngắn có khí tức sắc bén.

Tu vi của thiếu niên tóc ngắn này cũng đạt tới “Nửa bước Thoát Phàm Cảnh”.

- Quy Phong Vân, xếp hạng thứ mười ba của ngoại môn, tại sao hắn cũng tới đây? Đệ tử xếp vào hai mươi hạng đầu của ngoại môn đều là tinh anh “Nội môn dự khuyết”, không phải mỗi người đều có biệt viện hay sao?

Ánh mắt của mọi người đều chuyển lên người vị thiếu niên tóc ngắn.

Ba người tới đây, Hầu Viên xếp hạng thứ tư của ngoại môn, khiến mọi người vừa thấy đã sợ hãi.

Tiếp đó là Quy Phong Vân, tu vi “Nửa bước Thoát Phàm Cảnh”, xếp hạng mười ba ngoại môn.

Yếu nhất là Trần Phong, xếp hạng hai mươi tám của ngoại môn, tu vi Cố Thể Cảnh cửu trọng đỉnh phong.

Trần Phong cười một tiếng âm lãnh ánh mắt quét về phía ba người Triệu Phong

Ánh mắt của Hầu Viên và Quy Phong Vàn cũng xoay chuyển, dừng lại trên thân ba người Triệu Phong, Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm.

Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm đều cảm thấy tâm thần run lên, thân thể cứng đờ, hô hấp trở nên gấp gáp.

Luồng áp lực tâm lý vô hình kia khiến bọn họ cảm thấy vô cùng lo sợ bất an.

Chỉ có Triệu Phong là thần sắc vẫn như thường, thậm chí có thể coi là trấn định.

- Trần Phong, ngươi thật vô dụng, ngay cả ba tiểu mao đầu cũng không xử lý nổi.

Quy Phong Vân lắc đầu nói.

Trần Phong ngượng ngùng cười một tiếng, hết mực cung kính với hai vị đệ tử “nội môn dự khuyết” này.

Ở Hiểu Nguyệt Tông, hai mươi đệ tử tinh anh hàng đầu của ngoại môn đều là “nội môn dự khuyết”, được bồi dưỡng và hướng thụ đãi ngộ vượt xa những đệ tử ngoại môn bình thường khác.

Nhưng Trần Phong biết rõ thực lực của hai người trước mắt, đừng nói là Hầu Viên xếp hạng thứ tư, cho dù là Quy Phong Vân thì hắn cũng không cầm cự quá ba chiêu.

- Bây giờ không cần vội, tránh cho những người khác chê cười chúng ta khi dễ người mới, đợi phân công chức vụ xong sẽ từ từ sửa trị bọn chúng.

Thanh âm của Hầu Viên trầm đục, thậm chí còn lười liếc nhìn ba người Triệu Phong thêm chút nữa.

Quy Phong Vân cũng có chút hứng thú liếc nhìn ba người Triệu

Phong.

Ba tên thiếu niên kia, tu vi đều chưa đột phá cửu trọng, một người trong đó thậm chí có thể đánh bại Trần Phong có tu vi cửu trọng đỉnh phong, điều này không khỏi khiến hắn có chút cảm giác ngoài dự liệu.

Ba người Hầu Viên chậm rãi bước đi, khi tới gần chỗ ở của ba người Triệu Phong, từ trên cao nhìn xuống đánh giá một phen, sau đó mới rời đi.

Phù...

Lúc này, những đệ tử ngoại môn ở gần đó mới thở phào một hơi.

Đối với đệ tử “nội môn dự khuyết”, trong lòng bọn họ vô cùng kính sợ, thậm chí có chút sợ hãi.

Đặc biệt là “Hầu Viên”, nghe nói hắn đã từng khiêu chiến với một đệ tử nội môn có tu vi “Thoát Phàm Cảnh”.

Một ngày yên bình rất nhanh trôi qua.

Sáng ngày hôm sau.

Tông môn bắt đầu phân công chức vụ cho những đệ tử mới vào.

- Đệ tử mới tới, toàn bộ bước ra ngoài.

Một vị phó chấp sự của “Ngoại Môn Đường” triệu tập mọi người, vẻ mặt hết sức uy nghiêm.

Phân công chức vụ!

Đệ tử mới nhập môn đều cảm thấy hơi căng thẳng, nhanh chóng bước ra khỏi phòng.

Chỉ trong chốc lát...

Hai mươi mốt đệ tử, bao gồm cả Tiêu Vẫn, Vân Hương Mộng và Liễu Nguyệt Nhi đều tập trung tại bãi đất trống.

Triệu Phong phát hiện tu vi của Tiêu Vẫn đã đạt tới cửu trọng đỉnh phong.

Còn tu vi của Vân Hương Mộng và Liễu Nguyệt Nhi cũng đạt tới cực hạn bát trọng, sắp tấn chức cửu trọng

- Tu vi của ba người này tại sao lại tăng nhanh như vậy.

Triệu Phong có chút kinh ngạc.

Trong đó, Liễu Nguyệt Nhi có thiên phú cao nhất, tiến bộ nhanh như vậy còn có thể hiểu được.

Thế nhưng Vân Hương Mộng và Tiêu Vẫn chỉ là Linh thể trung đẳng và Linh thể thượng đẳng, so ra thì không thể chênh lệch Dương Thanh Sơn quá nhiều như vậy.

Mắt trái của Triệu Phong có giác quan rất mạnh, lập tức phát hiện trên người Vân Hương Mộng và Tiêu Vẫn đều có khí tức của rất nhiều thiên địa linh bảo và đan dược.

Hắn đột nhiên hiểu ra, thân thế của hai người này bất phàm, một là công chúa cao quý của Tương Vân quốc, còn một là đệ tử của đệ nhất đại tộc ẩn thế, có rất nhiều quan hệ với nội bộ của Hiểu Nguyệt

Tông

- Hừ.

Ánh mắt xinh đẹp của Liễu Nguyệt Nhi xoay chuyển, đột nhiên đối mắt với Triệu Phong, dường như trong ánh mắt của nàng có chút khiêu khích và chế nhạo.

Trước khi khảo hạch Tông môn, Liễu Nguyệt Nhi đã từng có vẻ mặt bễ nghễ và khinh thường như vậy với Triệu Phong.

Trong quá trình khảo nghiệm thiên phú, Triệu Phong biểu hiện “ra vẻ cao thâm” đã khiến nàng và ông nội Thương Thiết Hầu của nàng đều cảm thấy kinh hãi.

Cuối cùng thì nàng mới phát hiện mình đã bị Triệu Phong trêu chọc, người này chẳng qua chỉ “cố làm ra vẻ” mà thôi, cuối cùng cũng chỉ là Linh thể hạ đẳng, ở trong Tông môn thì địa vị cũng kém xa nàng.

Đối diện với ánh mắt của Liễu Nguyệt Nhi, Triệu Phong trợn mắt một cái, bộ dạng “hồn nhiên vô tư” như không biết gì.

- Người này tư chất cũng bình thường, vậy mà lại chẳng biết xấu hổ, coi trời bằng vung.

Liễu Nguyệt Nhi tức giận tới mức dậm chân, khuôn mặt đỏ bừng.

Trong suy nghĩ của nàng, đối phương chính là ếch ngồi đáy giếng, không đáng để tâm Nhưng mỗi khi nhớ tới biểu hiện trước kia của Triệu Phong, trong lòng nàng lại dâng lên cảm giác tức giận và ủy khuất.

- Tiếp theo, ta sẽ bắt đầu tuyên bố chức vụ phân công cho các

ngươi.

Vị phó chấp sự kia dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn khắp bốn phía.

Bầu không khí trên sân nhất thời trở nên tĩnh lặng.

Thực lực và địa vị của phó chấp sự mặc dù không bằng chính chấp sự, thế nhưng vẫn vượt xa phần lớn đệ tử nội môn.

Hả?

Mắt trái của Triệu Phong đột nhiên nhìn ra hơn ngoài vạn dặm, sau đó dừng lại trên một căn phòng.

Trên nóc nhà của căn phòng có ba người đang ngồi.

Ba người này chính là Hầu Viên và Quy Phong Vân đã từng gặp qua lúc trước, ở giữa chính là một nam tử anh tuấn mặc áo bào xanh có hoa văn, chính là Tuyền Thần.

- Ha ha, tiếp theo mới chính là chuyện thú vị. Vương phó chấp sự và sư tôn của ta lúc trước có chút giao tình, chỉ cần ta ám hiệu một chút, nhất định hắn sẽ không để cho những người này được phân công cho chức vụ gì tốt đâu.

Tuyền Thần thản nhiên nói, giống như một người ngoài cuộc đang xem trò vui.

Đúng lúc đó.

Phó chấp sự bắt đầu lần lượt tuyên bố phân công chức vụ.

Công chúa Vân Hương Mộng được phân tới Thảo Mộc Đường, trực

tiếp đi theo một trưởng bối Luyện Đan Sư trong Tông môn, vừa học vừa làm.

Điều này khiến cho mọi người đều hâm mộ vô cùng.

Ngay sau đó, Tiêu Vẫn và Liễu Nguyệt Nhi cũng nhận được chức vụ không tệ.

Tất cả những điều này đều nằm trong dự đoán của mọi người.

Sau ba người này, những người khác cũng không có nhận được chức vụ may mắn như vậy, tuy nhiên vẫn có tốt có xấu.

Rốt cuộc, các chức vụ cũng được phân công cho đám người Triệu Phong:

- Dương Thanh Sơn, đảm đương công nông, tới dược điền Bắc Sơn, nhiệm vụ gánh phân, bón phân, tưới nước, mỗi ngày phải hoàn thành năm mẫu.

- Nam Cung Phàm, đảm đương công nhân bốc vác, tới phế tích của Thảo Mộc Đường, vận chuyển các loại phế liệu xuống núi, mỗi ngày phải hoàn thành năm vạn cân phế liệu.

Nghe đến đó, những đệ tử còn lại liền cảm thấy trong lòng run lên, có chút thương hại nhìn về phía ba người Triệu Phong

Triệu Phong cũng có chút đồng cảm với hai vị sư huynh, tuy nhiên kết quả này cũng không phải ngoài dự liệu.

- Ừm, phân công nhiệm vụ tới đây là chấm dứt. Phó chấp sự thu hồi cuốn sách nhỏ trong tay.

Chương 113: Khiêu chiến đệ tử nội môn dự khuyết

Chức vụ của đệ tử mới nhập môn. Căn ban đều phân công xuống cho từng người, có người vui có người vui.

Mà người được phân công cho làm chuyện tốt thì cũng rất ít.

Nhưng mọi người cũng không có lựa chọn nào khác, làm đệ tử ngoại môn, hơn nữa còn là người mới, bọn họ không phải nghi ngờ chính là những người có địa vị thấp nhất.

Trong đó, xui xẻo nhất chính là Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm, bọn họ đều phải làm những công việc bản nhất và cay đắng nhất, công việc được phân công cũng rất lớn, dưới tình huống như vậy, bọn họ cũng khó mà dư ra được thời gian để tu luyện.

Tuyên bố xong nhiệm vụ, vị phó chấp sự cũng thu hồi cuốn sách trong tay, chuẩn bị rời đi.

A?

Triệu Phong sửng sốt, đứng yên tại chỗ, ngạc nhiên vô cùng.

Tất cả mọi người đều có nhiệm vụ, tại sao mình lại không có?

Bất luận Vân Hương Mộng, Tiêu Vẫn, hay là Dương Thanh Sơn, Nam Cung Phàm cũng đều được phân nhiệm vụ, dù là nhiệm vụ tốt hay xấu.

Thế nhưng, vị phó chấp sự kia từ đầu tới cuối lại không đề cập tới Triệu Phong.

- Đợi đã! Chấp sự đại nhân!

Triệu Phong hô lên, gọi Vương phó chấp sự.

- Có chuyện gì? Ta chỉ phụ trách tuyên bố chức vụ, công việc cụ thể đều do những người khác chịu trách nhiệm.

Trên mặt Vương phó chấp sự có chút không vui, ánh mắt hờ hững lướt qua Triệu Phong.

Xung quanh lập tức trở nên yên tĩnh.

Một luồng uy áp tinh thần vô hình, như ẩn như hiện vờn quanh bốn phía.

Mọi người ở đây lập tức cảm thấy hô hấp gấp gáp, tâm thần không khỏi bất an, lúc này mới thực sự ý thức được người đứng đối diện chính là phó chấp sự của thế giới Tông môn.

Dĩ nhiên, cũng có một số người nhìn Triệu Phong với ánh mắt hả hê.

Trong đó bao gồm cả Liễu Nguyệt Nhi, chẳng qua trong lòng nàng cũng âm thầm đổ mồ hôi thay Triệu Phong một phen.

- Xin hỏi Vương phó chấp sự, tại sao vừa rồi không có tuyên bố chức vụ của ta?

Triệu Phong cẩn thận nói, trên mặt đầy vẻ cung kính.

Hắn biết rõ, thực lực của Vương phó chấp sự trước mặt so với sư

tôn Quảng Quân Hầu còn cường đại hơn gấp mấy lần.

Làm phó chấp sự, tu vi của đối phương ít nhất phải trên Thoát Phàm Cảnh ngũ trọng, cho dù là đệ tử nội môn cũng không dám lỗ mãng đắc tội với hắn.

Triệu Phong vừa nói ra lời này, những người ở đây cũng sửng sốt, trên mặt lộ vẻ nghi vấn.

Tất cả mọi người đều được phân công chức vụ, tại sao Triệu Phong lại không có?

- Ngươi tên gì?

Vương phó chấp sự mặt không thay đổi hỏi.

- Triệu Phong.

Thiếu niên đứng dưới nắng sớm gió nhẹ, không kiêu ngạo cũng không siểm nịnh.

Triệu Phong tiến vào Tông môn, không để lại bất kỳ nhược điểm nào, hắn cũng không tin đối phương có thể làm gì được hắn.

- Ngươi chính là Triệu Phong?

Vương phó chấp sự lộ ra một tia kinh ngạc, nhất thời trở nên khác thường, dùng một ánh mắt hoàn toàn mới mà đánh giá hắn.

Uy áp tinh thần vô hình tràn khắp bốn phía đột nhiên biến mất hoàn toàn.

Người tâm tư cẩn thận sẽ phát hiện thần thái của Vương phó chấp

sự trở nên hòa ái hơn một ít, dường như có chút coi trọng Triệu Phong.

- Chính là vãn bối.

Triệu Phong đáp, không ngờ rằng Vương phó chấp sự lại biết mình.

- Khụ khụ, bởi vì một vài nguyên nhân đặc thù cho nên tạm thời chưa chọn được chức vụ cho ngươi.

Trên mặt Vương phó chấp sự cố nặn ra vẻ tươi cười.

A?

Vẻ mặt của một vài đệ tử ở bên dưới lập tức trở nên cổ quái, tại sao Vương phó chấp sự lại đột nhiên trở nên khách khí như vậy?

Tất có chuyện khác thường xảy ra.

Ánh mắt Triệu Phong hơi lóe lên.

Chẳng qua, Vương phó chấp sự cũng không nói gì thêm, liền xoay người rời đi.

Làm phó chấp sự, thân phận của hắn không tầm thường chỉ phụ trách tuyên bố nhiệm vụ, những chi tiết cụ thể khác thì không cần hắn lo.

Tiêu Vẫn và công chúa Vân Hương Mộng có chút kinh dị đánh giá Triệu Phong.

Ở cửa khảo hạch thứ hai, thực lực mà Triệu Phong biểu hiện ra đã khiến bọn họ giật mình, thế nhưng cũng không để trong lòng, bởi dù

sao đi nữa thì tư chất của Triệu Phong cũng quá bình thường.

Mà lần này chỉ có một mình Triệu Phong là chưa xác định được chức vụ, chuyện này tuyệt đối không đơn giản.

Liễu Nguyệt Nhi cũng có chút căm tức, vốn muốn nhìn Triệu Phong mất sạch thể diện, nào ngờ đối phương lại được phó chấp sự coi trọng hơn nữa còn được đãi ngộ đặc thù.

Ngay cả hai vị sư huynh của Triệu Phong là Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm cũng vô cùng khó hiểu, trong đầu đầy nghi vấn.

Triệu Phong lắc đầu, tỏ vẻ mình cũng không hiểu rõ lắm.

Tổng cộng có hai mươi mốt đệ tử ngoại môn, ngoại trừ Triệu Phong ra, hai mươi khác đều đến nơi được phân công để nhận việc.

Ngày hôm đó, Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm cũng đi tới báo cáo với người phụ trách chức vụ của mình.

- Bực mình! Không ngờ ta lại cùng chỗ với tên súc sinh Trần Phong mặc dù đều ở khu phế tích của Thảo Mộc Đường. Thế nhưng cuộc sống của hắn lại thoải mái hơn ta rất nhiều...

Sắc mặt Nam Cung Phàm tái mét.

- Chỗ dược điền của ta vừa vặn do tên Quy Phong Vân trông coi, quản lý mười mấy nông công, nhưng phần việc của ta thì nặng nhất.

Vẻ mặt của Dương Thanh Sơn cũng rất khó coi.

Triệu Phong nghe xong sắc mặt cũng hơi đổi.

Trần Phong Quy Phong Vân, còn có một tên Hầu Viên càng mạnh hơn.

Ba người này hiển nhiên là cá mè một lửa với Tuyền Thần.

Ngày hôm đó, Nam Cung Phàm và Dương Thanh Sơn đều tới khu vực của mình thực hiện nghĩa vụ mà Tông môn giao cho.

Tiến vào Tông môn, trong mắt người bên ngoài thì đây là điều rất vẻ vang không khác gì cá chép vượt Long Môn.

Thế nhưng có ai biết, địa vị của đệ tử ngoại môn trong Tông môn chỉ là hàng chót, phần lớn chỉ làm việc vặt trong Tông môn, không nhận được bồi dưỡng thực sự.

Triệu Phong đột nhiên nhớ tới sư tôn Quảng Quân Hầu đã từng nói:

- Sau khi tiến vào Tông môn, mục tiêu thứ nhất của ngươi chính là phải nhanh chóng trở thành “đệ tử nội môn”. Bơi vì đệ tử ngoại môn, căn bản không được Tông môn xem trọng và bồi dưỡng, có đôi khi chết một hai đệ tử ngoại môn thì cao tầng của Tông môn cũng sẽ không truy cứu.

- Chỉ có trở thành đệ tử nội môn mới được Tông môn xem là trọng điểm để bồi dưỡng và bảo vệ. Lúc đó, cho dù là “Vân Hải chân nhân” cũng không dễ dàng động tới ngươi.

Địa vị của đệ tử ngoại môn trong Tông môn chính là con kiến, mặc cho người khác đùa bỡn, cho dù bị đùa giỡn tới chết thì cao tầng của Tông môn cũng sẽ không truy cứu.

Chỉ có trở thành đệ tử nội môn thì mới có thể xem như bước vào vòng tròn (*) của Tông môn.

(*) ý là thực sự gia nhập

Bởi vì không được phân công nhiệm vụ. Cho nên Triệu Phong muốn đi quan sát công việc của hai vị sư huynh.

Dương Thanh Sơn thì lui tới ao phân, giếng nước, đồng ruộng, chăm sóc vài mẫu ruộng, công việc vừa bẩn lại vừa mệt.

Mà nhiệm vụ của những đệ tử ngoại môn cùng chức vụ khác thì lại dễ dàng hơn rất nhiều.

- Người mới, nhanh lên một chút cho ta, nếu đêm nay còn chưa xong việc thì bổng lộc của ngươi trong Tông môn sẽ bị khấu trừ.

Một âm thanh lạnh lẽo như băng từ một gian phòng gần đó truyền tới.

Triệu Phong vừa nhìn liền thấy Quy Phong Vân đang lạnh lùng thúc giục Dương Thanh Sơn.

Trong lòng Dương Thanh Sơn tràn đầy một bụng lửa giận, thế nhưng chỉ có thể ẩn nhẫn.

Mồi một đệ tử ngoại môn ở trong Tông môn đều được phát cho bổng lộc nhất định.

Ví dụ như ba người Triệu Phong, mỗi tháng được một nguyên tinh thạch thứ phẩm, còn có một số linh đan của Tông môn.

Nguyên tinh thạch, vừa nghe tên đã biết nó là kết tinh của nguyên khí thiên địa, ẩn chứa lực lượng thuần túy, thuận lợi rất nhiều đối với tu hành.

Nguyên tinh thạch chân chính có giá trị liên thành, có thể thúc đẩy tu hành, ngay cả cường giả Thoát Phàm Cảnh cũng không có, quả thực chỉ có thể ước ao mà thôi.

Nguyên tinh thạch chia làm: Hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm, cực phẩm.

Chẳng qua, thân là đệ tử ngoại môn, bọn họ không thể có được nguyên tinh thạch chân chính, nếu không, mượn lực lượng của nó thì nhất định có thể tăng trường tu vi, nhanh chóng đột phá Thoát Phàm Cảnh.

Chẳng qua, cho dù là “nguyên tinh thạch thứ phẩm” thì cũng đã vượt qua phần lớn tài nguyên trong các quốc gia bên ngoài rồi.

Tiếp đó, “linh đan” mà Tông môn phát ra, lại càng là tiên đan thánh dược ở thế giới bên ngoài.

Đem linh đan cấp thấp nhất so với Hàn Tuyết Thực Thể Đan và Liệt Dương Luyện cốt Đan mà Triệu Phong từng sử dụng thì nó còn cao hơn một tầng

Dương Thanh Sơn giận mà không dám nói, đành phải bất đắc dĩ làm việc.

Thứ nhất, Quy Phong Vân này chính là quản sự giám sát dược điền này, nếu như lên tiếng chống đối thì đối phương sẽ áp dụng trừng phạt với hắn.

Thứ hai, khấu trừ bổng lộc, đây chính là điều mà Dương Thanh Sơn không chấp nhận nổi.

Ít nhất thì trước mắt, Dương Thanh Sơn không hề có sức phản kháng.

Nhìn đến đây, Triệu Phong có chút không đành lòng, muốn giúp đỡ sư huynh một chút.

- Ngươi đứng lại cho ta! Nhiệm vụ của hắn phải do chính hắn làm, người khác không được hỗ trợ.

Quy Phong Vân lạnh lùng đi tới.

- Ngoại Môn Đường cũng không có quy tắc này. Ngược lại, theo quy tắc thì lúc người nào có việc bận có thể xin phép người khác thay thế. Ta không tin Quy sư huynh có thể không tu luyện mà dành thời gian mỗi ngày trông coi nơi này.

Triệu Phong bình tĩnh nói, không nhượng bộ chút nào.

- Cút! Mảnh đồng ruộng này là do ta trông coi, người ngoài không được nhúng tay vào.

Quy Phong Vân không nhịn được mắng.

Hắn căn bản không nói đạo lý.

Giảng đạo lý, đó là dưới tình huống cấp bậc tương đồng, cũng phải xem đối phương có tư cách đó hay không.

Trong mắt hắn, mấy người Triệu Phong mới tới đây chỉ là tiểu nhân vật mặc hắn đùa giỡn.

- Triệu sư đệ, hảo ý của ngươi ta đã hiểu. Ngươi cứ đi đi.

Dương Thanh Sơn vội vàng khuyên Triệu Phong rời đi, không ngừng nháy mắt.

- Quy Phong Vân, ta nghe nói ngoại môn có danh sách hai mươi đệ tử “nội môn dự khuyết”, ngươi chính là một trong số đó.

Triệu Phong cũng không rời đi, khóe miệng khẽ nhếch lên, mỉm cười.

- Không sai, ngươi muốn gì?

Quy Phong Vân hất mặt nói, có cảm giác mình rất ưu việt.

Thân là đệ tử nội môn dự khuyết, thân phận và đãi ngộ của hắn đều hơn xa những đệ tử ngoại môn khác.

Tại một phương diện nào đó, đệ tử nội môn dự khuyết chính là đệ tử nội môn.

Bọn họ được Tông môn tài bồi ở một mức độ nhất định, một khi đột phá Thoát Phàm Cảnh thì tùy thời có thể “biến thành chính thức”.

- Dựa theo quy tắc của Tông môn, ta có thể khiêu chiến với ngươi. Nếu như chiến thắng thì có thể thay thế tư cách “đệ tử nội môn dự khuyết” của ngươi.

Trên người Triệu Phong đột nhiên bùng lên một trận chiến ý.

Khiêu chiến!

Khiêu chiến đệ tử nội môn dự khuyết!

Xung đột bên này lập tức khiến cho một vài đệ tử ngoại môn ở gần đó chú ý.

- Triệu sư đệ, không nên vọng động!

Dương Thanh Sơn biến sắc.

Trong ngoại môn, hai mươi đệ tử nội môn dự khuyết, tuyệt đối đều là người nổi bật trong ngoại môn.

Mà mỗi một đệ tử nội môn dự khuyết đều có tu vi đạt tới “Nửa bước Thoát Phàm Cảnh”.

Quy Phong Vân xếp hạng mười ba, thực lực ít nhất tương đương với “Nhất vệ”, thậm chí còn mạnh hơn.

- Ha ha ha... Quy mỗ bội phục dũng khí của ngươi! Dựa theo quy tắc của Tông môn, khiêu chiến với “đệ tử nội môn dự khuyết”, cần phải xin phép với Ngoại Môn Đường, ba ngày sau sẽ chính thức khiêu chiến. Trước ba ngày đó, Quy mỗ sẽ không làm khó dễ bằng hữu của ngươi, nhưng nếu ngươi thất bại, hắn sẽ sống không bằng con chó, bởi vì hắn chính là thủ hạ của ta.

Quy Phong Vân cười một tiếng, cuối cùng còn chỉ chỉ Dương Thanh Sơn.

Ngụ ý rất rõ, Triệu Phong phải suy nghĩ cho kỹ, bởi vận mệnh của sư huynh hắn đang nằm trong tay mình.

- Được! Ba ngày sau gặp lại.

Triệu Phong cáo biệt sư huynh, sau đó đi Thảo Mộc Đường, xem tình huống của Nam Cung Phàm sư huynh.

Nam Cung Phàm chịu trách nhiệm vận chuyển phế liệu luyện đan.

Trong Thảo Mộc Đường này, quanh năm suốt tháng đều luyện đan, phế liệu chồng chất như núi.

Bình thường, phải một núi tài liệu mới có thể luyện ra mười mấy viên linh đan, cho nên phế liệu rất nhiều.

Cái gọi là luyện đan, chính là ngưng luyện các loại thảo mộc, thu lấy thiên địa linh năng trong tinh hoa, còn phần phế liệu thì chiếm tới 99%.

Tình huống của Nam Cung Phàm cũng không tốt hơn Dương Thanh Sơn chút nào, bởi vì hắn ở cùng chỗ với Trần Phong, sinh hoạt cũng không giống người khác, vừa cay đắng vừa mệt mỏi.

Thấy Triệu Phong tới đây. Trần Phong có chút thu liễm, trên mặt hiện vẻ kiêng kỵ.

Hôm đó, Triệu Phong cường thế đánh bại hắn, việc này đã lưu lại một bóng ma trong lòng Trần Phong.

- Chờ đến lúc ta trở thành “đệ tử nội môn dự khuyết”, những kẻ khác muốn khi dễ hai vị sư huynh cũng phải suy nghĩ cẩn thận một phen.

Triệu Phong nghĩ tới đây, liền trở lại Ngoại Môn Đường.

Vừa trở về, hắn lập tức tới Ngoại Môn Đường xin phép khiêu chiến với Quy Phong Vân xếp hạng mười ba.

Đêm hôm đó, một vào đệ tử ngoại môn cũng nhận được tin tức này.

Xin phép khiêu chiến của Triệu Phong đã được phê chuẩn!

- Ha ha, đã lâu lắm rồi không có người khiêu chiến đệ tử nội môn dự khuyết rồi, người mới tới quả nhiên là nghé con không sợ hổ.

Rất nhiều người đều chế giễu Triệu Phong một phen.

Chương 114: Thảo mộc đường

Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm kéo lê thân hình mệt mỏi trở về chỗ ở trong Ngoại Môn Đường.

- Triệu sư đệ phát ra khiêu chiến với đệ tử “nội môn dự khuyết”?

Lúc Nam Cung Phàm biết được tin tức này cũng rất kinh ngạc.

Dương Thanh Sơn thở dài, có chút áy náy, lại càng lo lắng hơn.

Lo lắng cho Triệu Phong, đồng thời cũng lo lắng cho tương lai của đám người mình.

- Triệu sư đệ, lúc ban ngày, ngươi thật sự quá vọng động rồi, ta biết là ngươi muốn tốt cho ta...

Hai người Dương Thanh Sơn tìm thấy Triệu Phong, liền mở miệng nói.

Đối với việc khiêu chiến của Triệu Phong, hai người cũng không quá lạc quan.

- Triệu sư đệ, ta biết lực chiến đấu của ngươi rất mạnh, nhưng nếu như ngươi muốn khiêu chiến với Quy Phong Vân thì ít nhất cũng phải đợi đột phá cửu trọng đã, như vậy phần thắng sẽ lớn hơn. Huống chi, số lần khiêu chiến đệ tử nội môn dự khuyết cũng bị hạn chế nghiêm khắc, nửa năm mới có một lần cơ hội.

Nam Cung Phàm cũng nhịn không được mà oán giận.

Lấy tu vi Cố Thể Cảnh bát trọng khiêu chiến với nửa bước Thoát Phàm Cảnh, nếu đổi lại là bất kỳ người nào khác cũng sẽ không quá lạc quan mà coi trọng Triệu Phong

Trong mắt Nam Cung Phàm, Triệu Phong làm vậy không khác gì lãng phí một cơ hội khiêu chiến.

Nếu như lần này Triệu Phong khiêu chiến thất bại, lần sau muốn khiêu chiến thì phải chờ nửa năm.

Trong mắt những đệ tử ngoại môn khác, hành động của Triệu Phong quả thật là lấy trừng chọi đá, hoàn toàn không biết trời cao đất dày.

- Ha ha, cũng tốt, ba ngày sau là chúng ta có thể kiến thức được thực lực của “đệ tử nội môn dự khuyết” rồi.

Tiêu Vẫn mỉm cười, nói với công chúa Vân Hương Mộng.

Sau khi tiến vào Hiểu Nguyệt Tông, tu vi của Tiêu Vẫn đã đạt tới cửu trọng đỉnh phong, hắn cũng đang cân nhắc việc có nên khiêu chiến với đệ tử nội môn dự khuyết hay không

Ít nhất thì trước mắt hắn cũng không nắm chắc lắm.

Hành động lỗ mãng của Triệu Phong vừa vặn trở thành “viên đá dò đường” cho hắn, Tiêu Vẫn tự nhiên cảm thấy rất cao hứng.

Trong phòng.

Triệu Phong cũng không để ý đến cách nhìn của người khác, thế nhưng vẫn muốn giải thích một chút với hai vị sư huynh.

- Mục tiêu của ta là đệ tử nội môn, nếu như ngay cả những đệ tử ngoại môn này cũng không thu thập được thì có tư cách gì tiến thân vào thế giới Tông môn rộng lớn kia.

Trong thanh âm của Triệu Phong mơ hồ lộ ra một sự tự tin mãnh liệt.

Nam Cung Phàm và Dương Thanh Sơn hai mặt nhìn nhau.

Tư chất của Triệu Phong không bằng bọn họ, thế nhưng “dã tâm” lại lớn hơn bọn họ rất nhiều, nghe ý tứ của hắn thì dường như muốn dẫm nát toàn bộ ngoại môn này dưới chân thì mới bằng lòng bỏ qua vậy.

Sáng ngày hôm sau.

Vương phó chấp sự đã tuyên bố phân công chức vụ vào ngày hôm qua lại tới chỗ ở của đệ tử ngoại môn.

- Bái kiến chấp sự!

Những đệ tử ngoại môn ở gần đó đều hết mực cung kính hành lễ.

Cấp bậc chấp sự so với một vài đệ tử nội môn bình thường còn cao hơn một tầng.

Vương phó chấp sự nhàn nhạt gật đầu, đi thẳng tới chỗ ở của Triệu Phong.

Những đệ tử ngoại môn ở gần đó đều đưa mắt nhìn, chỉ thấy Triệu Phong chậm rãi đi ra khỏi phòng

- Triệu Phong, chức vụ của ngươi đã được phân công rồi, trước hết hãy theo ta tới đại điện của Ngoại Môn Đường.

Trên mặt Vương phó chấp sự tràn đầy nụ cười ôn hòa nói.

- Làm phiền Vương chấp sự rồi.

Triệu Phong cung kính nói, sau đó đi theo Vương phó chấp sự.

Một màn này khiến cho những đệ tử nội môn đều nghi ngờ không thể giải thích được.

Nếu như là chức vụ bình thường thì Vương phó chấp sự có thể trực tiếp tuyên bố là được.

Thế nhưng tình huống của Triệu Phong lại có chút cổ quái, lần đầu tiên thì không tuyên bố chức vụ của hắn, lần thứ hai thì lại dẫn hắn tới đại điện của Ngoại Môn Đường, đây là nơi ở của những đại nhân vật trong ngoại môn.

Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm đều liếc mắt nhìn nhau, không khỏi lo lắng thay cho Triệu Phong.

Ba người bọn họ là đệ tử của Quảng Quân Hầu, lúc còn chưa vào Hiểu Nguyệt Tông thì đã kết thù hận với cao nhân cấp bậc trưởng lão, chặng đường tiếp theo nhất định sẽ gian khổ hơn người khác rất nhiều lần.

Đi một hồi lâu...

Vương phó chấp sự đã dẫn Triệu Phong tới địa điện của Ngoại Môn Đường.

Nơi này là nơi trọng yếu của ngoại môn, chuyên trông coi các sự vật bên ngoài.

Nghe nói, Đường chủ của Ngoại Môn Đường chính là trưởng lão của Tông môn, cũng là cao nhân Chân Linh cảnh.

Cao nhân Chân Linh cảnh chính là cao tầng đỉnh phong trong Hiểu Nguyệt Tông, không khác gì thần long thấy đầu không thấy đuôi, hàng năm đều bế quan tu luyện, nào có rảnh rỗi để quản lý những thứ sự vụ có nhiều hạn chế này?

Vì vậy, ngày thường, mọi chuyện từ lớn tới nhỏ đều không đến lượt Đường chủ đại nhân phải quản.

Nhân vật nắm quyền lực thực sự chính là Phó đường chủ.

Dùng suy nghĩ đó để loại suy, trong các Đường khác của Hiểu Nguyệt Tông, người xử lý sự vụ thực sự cũng là một vài Phó đường chủ khác.

- Triệu Phong, ngươi đã tới rồi, mấy vị Phó đường chủ đang chờ trong đó.

Khâu chấp sự lúc trước đã xuất hiện trong khảo hạch nhập môn cũng đứng ở cửa vào đại điện.

Khâu chấp sự và Vương phó chấp sự đều thuộc Ngoại Môn Đường, hai người cũng quen biết nhau tương đối.

Vương phó chấp sự đã biết được tình huống đại khái của Triệu Phong tại vòng khảo hạch thứ ba.

Cho nên, Vương phó chấp sự vẫn luôn giữ thái độ cẩn thận với Triệu Phong, sẽ không dễ dàng đắc tội hắn.

Sau khi Triệu Phong nhìn thấy Khâu chấp sự, lập tức tiến vào một tòa Trắc Điện.

Trong Trắc Điện truyền tới một luồng khí tức chấn động vô cùng mạnh mẽ, so với bất kỳ đệ tử Tông môn hay chấp sự nào mà Triệu Phong từng gặp qua cũng đều mạnh mẽ hơn.

Trong ba luồng khí tức này có hai luồng khá quen thuộc, lần lượt phát ra từ trên người một lão giả áo bào trắng và một lão giả mặt đỏ.

Hai vị lão giả này, Triệu Phong đều nhận ra, là Trương lão đầu và Quan lão đầu đã gặp phải lúc vượt qua cửa thứ ba của khảo hạch nhập môn.

Hai người này cũng là Phó đường chủ trong Tông môn, thân phận cao thượng.

Ngoài ra, trong đại điện còn có một trung niên mặc huyền y, sắc mặt uy nghiêm, khí tức không thua kém gì hai vị lão giả này.

Triệu Phong đoán chừng, người này hẳn là Phó đường chủ của Ngoại Môn Đường.

- Bái kiến ba vị Phó đường chủ.

Triệu Phong không dám chậm trễ.

Hắn chẳng qua chỉ là một nhân vật nhỏ bé như con kiến hôi ở dưới tầng chót, mà bất kỳ ai trong ba người trước mắt này lại đều năm giữ thực quyền trong Hiểu Nguyệt Tông, thực lực càng sâu không lường được.

Thấy Triệu Phong đi vào, ánh mắt của Trương lão đầu và Quan lão

đầu đều sáng lên, trên mặt có vài phần thân thiết.

- Ha ha, hắn chính là Triệu Phong?

Phó đường chủ mặc huyền y thoáng nhìn qua Triệu Phong có chút tò mò.

Thân là Phó đường chủ của Ngoại Môn Đường, hắn tự nhiên biết lai lịch và thông tin của Triệu Phong rõ ràng như lòng bàn tay.

Hắn biết tư chất của Triệu Phong chỉ là Linh thể hạ đẳng theo lý thuyết thì rất khó có thể được nhân vật cấp bậc Phó đường chủ chú ý.

Lần này, việc phân công chức vụ cho đệ tử ngoại môn cũng vậy.

Hai vị Phó đường chủ Trương lão đầu và Quan lão đầu đều muốn Triệu Phong được điều đến làm thủ hạ của mình.

Mà Phó đường chủ mặc huyền y dĩ nhiên sẽ không ngần ngại điều đi một đệ tử ngoại môn có tư chất bình thường như vậy, thậm chí còn có thể thuận nước đây thuyền.

Nhưng vấn đề là hai vị Phó đường chủ có tư lịch lâu đời này đều muốn tranh đoạt tên đệ tử ngoại môn Triệu Phong hơn nữa cũng không ai nhường ai.

Rốt cuộc điều cho ai đây? Chuyện này quả thật là một vấn đề làm hao tâm tổn trí.

Dưới tình huống như vậy, Phó đường chủ mặc huyền y mới cho gọi Triệu Phong tới đây để cùng nhau thương thảo.

Không lâu sau, Triệu Phong liền hiểu ra tiền căn hậu quả, trong lòng không khỏi cảm thấy vừa vui vừa buồn.

- Triệu Phong ngươi thấy thế nào? Gia nhập vào Thảo Mộc Đường của ta, đi theo lão phu luyện đan, ngày sau bảo đảm thành tựu của ngươi sẽ không tệ đâu.

Quan lão đầu tha thiết nói.

Luyện Đan Sư chính là một nghề nghiệp rất có thực quyền.

Triệu Phong biết rõ, phần lớn linh đan trong Tông môn đều có xuất xứ từ Thảo Mộc Đường.

Nếu như hắn có thể trở thành đệ tử của Quan lão đầu, số lượng linh đan cung ứng cho hắn hiển nhiên sẽ có chút ưu thế hơn so với người khác.

Phải biết rằng một khi đan dược đạt tới cấp bậc “linh đan”. Dược hiệu của mỗi viên đều cao hơn một tầng so với đan dược có đẳng cấp cao nhất trong thế tục.

- Phì! Thiên phú của tên tiểu tử này rõ ràng rất thích hợp với trận pháp. Triệu Phong! Chỉ cần ngươi đồng ý đi theo lão phu, mỗi tháng ngươi sẽ được thêm mười khối nguyên tinh thạch thứ phẩm. Hơn nữa, trong Tông Vụ Đường của ta có một “Quy Nguyên trận” rất kỳ lạ, bao phủ đầm Thiên Diệp, trong đầm đều là linh dịch hơn ngàn năm, có hiệu quả lột xác thân thể, xúc tiến rất lớn đối với việc tu luyện của ngươi...

Trương lão đầu cũng không chút nhượng bộ, liền đề nghị lợi ích càng hấp dẫn hơn.

Triệu Phong vừa nghe lập tức cảm thấy động tâm

Dựa theo bổng lộc của đệ tử ngoại môn như hắn, mỗi tháng chỉ phát ra một khối nguyên tinh thạch thứ phẩm đã có thể thúc đẩy việc tu luyện rất lớn.

Mà Trương lão đầu lại trực tiếp cho hắn bổng lộc gấp mười.

Không chỉ vậy, trận pháp kỳ diệu bao phủ đầm Thiên Diệp, dường như còn có tác dụng xúc tiến thân thể lột xác và luyện thể.

Sau một phen tranh chấp, hai vị Phó đường chủ lại chửi ầm lên.

Phó đường chủ mặc huyền y không khỏi kinh ngạc, trầm ngâm nói:

- Bản thân ta có một phương pháp có thể giải quyết.

Phương pháp gì?

Hai lão đầu đều ngừng tranh chấp, đồng thời nhìn về phía Phó đường chủ mặc huyền y.

- Không bằng như vậy đi, mâu thuẫn của các ngươi là bởi vì Triệu Phong rất thích hợp luyện đan và luyện trận, đúng không?

Phó đường chủ mặc huyền y cười nói.

- Đúng.

- Không sai.

Hai lão giả đều gật đầu đồng ý.

- Như vậy thì đơn giản thôi, để cho Triệu Phong ở bên hai lão học tập một tháng. Đến lúc đó, so sánh một chút xem rốt cuộc hắn am hiểu phương diện nào hơn, cuối cùng sẽ định đoạt, như vậy chẳng phải là xong rồi sao?

Phó đường chủ mặc huyền y cười nói.

Trương lão đầu và Quan lão đầu nghe xong, hơi suy tư một chút, cuối cùng cũng gật đầu.

Cho tới bây giờ, dường như chỉ có biện pháp nảy mới có thể quyết định được quyền sở hữu Triệu Phong

Việc tiếp theo chỉ còn lại một vấn đề, đó là Triệu Phong muốn nhậm chức nơi nào trước.

- Trước hết ta sẽ ở cùng Quan lão đầu trong Thảo Mộc Đường một khoảng thời gian.

Triệu Phong liền nói ra đáp án.

Sở dĩ lựa chọn Thảo Mộc Đường là bởi vì hai vị sư huynh của hắn đều được phân công nhiệm vụ có chút liên hệ với Thảo Mộc Đường.

Trong đó, Dương Thanh Sơn ở dược điền là nông công, còn Nam Cung Phàm thì làm công nhân bốc vác ở khu phế tích của Thảo Mộc Đường.

Nếu như nhậm chức ở Thảo Mộc Đường, hắn có thể chiếu cố được hai vị sư huynh của mình.

Mà cuộc tranh chấp tới đây cũng xem như kết thúc.

Trải qua thương nghị giữa hai lão đầu, cuối cùng quyết định Triệu Phong sẽ học tập ở Thảo Mộc Đường mười ngày, sau đó lại tới Tông Vụ Đường, theo học Trương lão đầu.

Cứ như vậy, chức vụ của Triệu Phong liền được phân công xong

Buổi sáng hôm đó, hắn lại đi theo Quan lão đầu, tiến vào Thảo Mộc Đường nhậm chức.

Dọc theo đường đi, Quan lão đầu bắt đầu nhồi nhét vào đầu Triệu Phong đủ loại chỗ tốt của Luyện Đan Sư, nếu đi theo ông ta thì sẽ có bao nhiêu tiền đồ,...

Triệu Phong tự nhiên là không ngừng đồng ý.

- Bái kiến Phó đường chủ.

- Bái kiến Quan lão.

Sau khi tiến vào Thảo Mộc Đường, dọc trên đường đi có rất nhiều người đều khom mình hành lễ.

Triệu Phong có thể thấy được những người này tôn kính Quan lão đầu, xuất phát từ nội tâm.

Trong những người này, cũng không thiếu đệ tử nội môn và Luyện Đan Sư.

- Tiểu tử kia tại sao lại đi cùng với Quan lão đầu?

Lúc đi ngang qua một sườn núi cao, tại bên dưới khu phế tích hoang vu, một tên đệ tử ngoại môn liên hét lên thất thanh.

Tên đệ tử ngoại môn đó chính là Trần Phong trước đây đã từng bị Triệu Phong đánh bại.

- Tiểu tử kia không phải là dược đồng mà Quan lão đầu mới thu hay sao sao?

- Không thể nào! Quan lão lựa chọn dược đồng rất nghiêm khắc, lần trước ngay cả một tên đệ tử nội môn cũng bị ông ta đuổi đi.

Đệ tử xung quanh đều thấp giọng nghị luận.

Nhưng tình huống tiếp theo lại càng khiến mọi người ngạc nhiên hơn, Quan lão đầu dẫn Triệu Phong đi thẳng tới trọng địa của Thảo Mộc Đường, bộ dạng như rất coi trọng Triệu Phong trên đường không ngừng giải thích và dặn dò.

Rất nhanh, Quan lão đầu đã dẫn Triệu Phong tới trọng địa của Thảo Mộc Đường.

Nơi này có một mùi thuốc nồng đậm, ở đây có thể thỉnh thoảng nhìn thấy Luyện Đan Sư hoặc Dược Sư.

- Triệu Phong?

Ảm thanh kinh ngạc của một thiếu nữ truyền đến.

Triệu Phong đua mắt nhìn, người vừa lên tiếng chính là công chúa của Tương Vân quốc, Vân Hương Mộng.

Vân Hương Mộng đang giúp một vị mỹ phụ Luyện Đan Sư chuẩn bị tài liệu luyện đan.

- Quan lão.

Mỹ phụ Luyện Đan Sư kia vừa nhìn thấy Quan lão đầu, liền mỉm cười làm lễ ra mắt.

- Vân Dao đan sư, đây chính là cháu gái mà ngươi từng nhắc tới sao?

Quan lão đầu cười nói.

Hai bên đều biết nhau, chỉ hơi chút giới thiệu thì Triệu Phong liền biết Luyện Đan Sư tên là Vân Dao này chính là cô cô của Vân Hương Mộng.

- Quan lão, tên đệ tử mới vào này chẳng lẽ là dược đồng mới của ngài?

Vân Dao đan sư tò mò nhìn Triệu Phong hỏi.

- Đây chính là thiên tài luyện đan mà ta vất vả lắm mới đoạt được từ tay Trương lão đầu. Quan lão đầu bật cười, dường như rất có cảm giác thành tựu.

Chương 115: Thiên tài luyện đan (thượng)

Thiên tài luyện đan? Hắn...

Vân Hương Mộng thoáng ngẩn ra, trong đôi mắt phượng tràn đầy kinh ngạc và chất vấn.

Nàng chưa từng nghĩ tới việc tên thiến niên Linh thể bình thường chưa từng lọt vào mắt mình lại trở thành “thiên tài luyện đan” trong miệng Quan lão đầu.

Hơn nữa, nghe ý tứ của Quan lão đầu thì dường như vì tranh đoạt Triệu Phong mà ông ta còn xảy ra tranh chấp với một vị Phó đường chủ khác.

Vân Dao đan sư nghe vậy thì có chút kinh ngạc, đôi mắt đẹp rơi lên người Triệu Phong, bắt đầu đánh giá hắn bằng ánh mắt hoàn toàn khác.

Ở lĩnh vực luyện đan, Vân Dao đan sư thừa nhận rằng Quan lão là người đứng đầu Tông môn, kiến thức của ông ta cũng hết sức uyên bác.

Nhưng nàng lại không cảm thấy Triệu Phong có chỗ gì đặc biệt, nếu như nói hắn tuổi tác nhỏ, vậy thì cũng không có gì lạ, một vài Luyện Đan Sư trong thế giới Tông môn, từ lúc nhỏ đã bắt đầu học tập dược lý rồi.

Hơn nữa, nhìn thấy vẻ mặt của công chúa Vân Hương Mộng, Vân

Dao đan sư liền không khỏi hoài nghi ánh mắt của Quan lão.

- Triệu sư điệt, lúc trước ngươi từng học qua luyện đan hay dược lý sao?

Vân Dao đan sư không khỏi dò xét.

Luyện đan cũng tương tự như tu hành võ học, cũng cần phải có căn cơ và học thức nhất định.

- Chưa bao giờ học qua, cũng không biết gì.

Triệu Phong cũng không hề giấu giếm, mà tình huống này, Quan lão và Trương lão cũng đều biết rõ.

Trên thực tế, hắn cũng có chút kỳ quái, không hiểu tại sao lúc khảo hạch cửa thứ ba, cả Trương lão và Quan lão đều đồng thời coi trọng hắn?

Cũng không biết gì?

Hai người Vân Dao đan sư và Vân Hương Mộng đều khiếp sợ thất sắc, không thể tin nổi.

Một thiếu niên không biết chút nào về căn cơ dược lý đan đạo, thế mà lại được Luyện Đan Sư đứng đầu Hiểu Nguyệt Tông coi trọng, còn cùng tranh đoạt với một vị Trận Pháp Sư hàng đầu khác.

Trong lòng Vân Hương Mộng nhất thời dậy sóng, có chút không phục.

Ít nhất, nàng không cho rằng mình kém hơn Triệu Phong.

Vân Dao cũng bất bình thay cho công chúa Tương Vân quốc, vị công chúa này là cháu gái nhỏ của nàng, từ nhỏ đã học qua đan đạo dược lý, tất cả đều bởi vì chuẩn bị cho ngày này.

Không ngờ rằng, Vân Dao đan sư lại không nhịn được, gọi Quan lão đầu qua một bên nói chuyện.

- Quan lão, đây là cháu gái của ta, là công chúa của Tương Vân quốc, xuất thân cao quý, từ nhỏ đã học qua đan đạo dược lý, bất luận là tư chất hay tu vi cũng đều hơn xa tên tiểu bối Triệu Phong kia...

Vân Dao mỉm cười, trong lòng mười phần tự tin, đề cử với Quan lão.

Trong suy nghĩ của nàng, cháu gái là công chúa của mình, há có chỗ nào không bằng Triệu Phong chứ?

Bàn về xuất thân, Vân Hương Mộng là công chúa, so với bất kỳ đệ tử nào mới nhập môn cũng đều cao quý hơn.

Bàn về thiên tư, căn cơ đan đạo dược lý, Vân Hương Mộng không mất bao nhiêu công sức cũng thắng được Triệu Phong

- Ha ha, Vân Dao đan sư, ngươi đang chất vấn ánh mắt nhìn người của ta sao? Lão phu ở Tông môn này, có gần trăm năm kinh nghiệm sóng gió, có loại thiên tài nào mà chưa từng gặp qua?

Quan lão thản nhiên cười, có chút xem thường.

Cho dù không bàn về tu vi và địa vị, chỉ riêng tuổi và lịch duyệt thì ông ta đã nhiều gấp mấy lần Vân Dao.

Vân Dao nhất thời á khẩu không trả lời được.

Quả thật, nàng vì cháu gái của mình mà không ngừng suy tính, nhất thời sốt ruột cho nên đã đánh giá thấp lịch duyệt và nhãn giới của vị Quan lão này.

Gần trăm năm qua, Quan lão đã thấy quá nhiều sóng gió thăng trầm, cũng nhìn thấy vô số thiên tài quật khởi hoặc vẫn lạc.

Có lẽ trên người Triệu Phong này thật sự có gì đó không bình thường.

Mặc dù nghĩ vậy, thế nhưng trong lòng Vân Dao vẫn có chút không phục.

Nàng muốn nhìn xem trên người Triệu Phong rốt cuộc có chỗ nào đặc biệt.

- Như vậy đi, Triệu Phong, ngươi vừa mới tới Thảo Mộc Đường, trước hết hãy làm quen hoàn cảnh ở đây. Mấy ngày sau ngươi hãy đọc thuộc “Luyện Đan sơ kiến giải” và “Đan hỏa tâm quyết” này, có thể lĩnh ngộ vài điều trong đó là tốt nhất. Ngoài ra, ngươi đi theo Vân Dao đan sư học tập cơ sở đan đạo dược lý, có rất nhiều bộ sách liên quan tới lĩnh vực này...

Quan lão rất nhanh liền phân công nhiệm vụ cho Triệu Phong.

Triệu Phong nhận lấy “Luyện Đan sơ kiến giải” và “Đan hỏa tâm quyết”, sau đó gật đầu nhìn Quan lão rời đi.

- Hai ngày này, Quan lão có một lò linh đan trọng yếu phải luyện chế, ta có thể giải đáp cho ngươi một ít thường thức về đan đạo dược lý.

Vân Dao cười nói, cũng không dám chậm trễ với Triệu Phong.

Cứ như vậy, Triệu Phong và công chúa Vân Hương Mộng đều đi theo Vân Dao học tập.

- Hắn ngay cả trụ cột căn bản về dược lý cũng không có, làm sao có thể lĩnh ngộ được “Luyện Đan sơ kiến giải”? Đặc biệt là “Đan hỏa tâm quyết”, thậm chí ngay cả ta còn cảm thấy nó tối nghĩa nữa.

Công chúa Vân Hương Mộng bĩu môi, có chút khinh thường.

Triệu Phong vẻ mặt vô tội, bất đắc dĩ lắc đầu, dù sao thì cũng không phải mình chủ động muốn tới đây học luyện đan.

Vân Hương Mộng lại càng tức giận hơn, một tiểu tử bình thường, tại sao lại may mắn như vậy?

- Hương Mộng, đừng vô lễ.

Vân Dao khiển trách.

Nàng lại xin lỗi Triệu Phong:

- Tn cột dược lý đan đạo rất lộn xộn, đầu tiên ngươi phải nhớ kỹ thuộc tính của các loại tài liệu dược tính, trên cơ sở đó, ngươi mới có thể ngưng luyện ra tinh hoa của chúng Trong Hiểu Nguyệt Tông chúng ta, mỗi Luyện Đan Sư, lúc nhập môn đều phải thường xuyên đọc sách, thậm chí còn phải nhét dưới lưng quyền “Thảo Mộc Vạn Linh Đồ Giám”.

Vân Hương Mộng ở bên cạnh nghe thấy, không khỏi giật mình, thầm nghĩ: Thảo Mộc Vạn Linh Đồ Giám, dễ thuộc vậy sao?

Trên quyển sách này ghi chép đủ loại tài liệu luyện đan thiên kỳ bách

quái trên thế giới này, phải đến hàng vạn loại.

Luyện Đan Sư bình thường, có mười năm kinh nghiệm cũng chỉ có thể nhớ được đại khái.

Cho dù là công chúa Vân Hương Mộng cũng không thuộc “Thảo Mộc Vạn Linh Đồ Giám”, chỉ nhớ kỹ hai ba ngàn loại tài liệu thường gặp và thuộc tính dược lý của chúng mà thôi.

Cô cô đề nghị Triệu Phong xem “Thảo Mộc Vạn Linh Đồ Giám” là có dụng ý gì?

Trong đầu Vân Hương Mộng lóe lên linh quang, rất nhanh đã hiểu ra.

Khóe miệng nàng không khỏi nhếch lên nụ cười, đợi tiểu tử kia nhìn thấy “Thảo Mộc Vạn Linh Đồ Giám”, nhất định sẽ bị những tài liệu dược lý và thuộc tính lộn xộn kia làm cho nản chí, biết khó mà lui.

- Đa tạ tiền bối nhắc nhớ.

Triệu Phong cũng không nghi ngờ gì.

Vụt! Vụt! Vụt...

Triệu Phong đầu tiên lật xem thật nhanh “Luyện Đan sơ kiến giải” và “Đan hỏa tâm quyết”.

Chỉ trong chốc lát. Nội dung của hai bộ sách này đã khắc sâu trong đầu Triệu Phong.

Trong đó, hắn đã hiểu được đại khái “Luyện Đan sơ kiến giải”, bởi vì các hình ảnh liên quan đều khắc sâu trong đầu, cho nên cũng dễ hiểu hơn. Huống chi, năng lực lĩnh ngộ và phân tích của Triệu Phong hiện

nay so với những thiên tài cùng lứa còn mạnh hơn rất nhiều.

Tuy nhiên “Đan hỏa tâm quyết” kia thì Triệu Phong lại cảm thấy có chút khó khăn, đại khái khó ngang ngửa với một môn công pháp Phàm phẩm hạ cấp.

Chẳng qua, chủ yếu là bởi vì Triệu Phong thiếu khuyết thường thức về dược lý đan đạo mà thôi.

- Xem ra Vân Dao nói cũng không sai.

Triệu Phong lại đi tìm đọc “Thảo Mộc Vạn Linh Đồ Giám”.

Quyển sách này ở trong Hiểu Nguyệt Tông cũng tương đối trân quý, đệ tử ngoại môn bình thường khăng định không có tư cách lật xem.

Chẳng qua, có sự hỗ trợ của Vân Dao đan sư cho nên việc này cũng không có gì khó khăn.

Triệu Phong rất nhanh đã nhìn thấy “Thảo Mộc Vạn Linh Đồ Giám”, ngay lập tức hắn liền ngẩn ra.

Quyển sách này có số trang dày như một chiếc xe.

Trên trang sách có một lượng lớn hình vẽ và thông tin, bao gồm các loại tài liệu dược lý và thuộc tính của mỗi loại tài liệu, thiên kỳ bách quái, lộn xộn vô cùng.

Nhìn thấy vẻ mặt ngây dại đờ dẫn của Triệu Phong, Vân Hương Mộng âm thầm cười lạnh một tiếng.

Vụt! Vụt! Vụt...

Triệu Phong không nói hai lời, lật xem thật nhanh “Thảo Mộc Vạn Linh Đồ Giám”.

Hành động này khiến cho hai cô cháu Vân Dao đều kinh ngạc không thôi.

- Triệu Phong sư diệt, không nên quá nóng lòng, thiên tài bình thường không mất năm năm thì cũng không thể hiểu được quyển sách này đâu.

Vân Dao cảm thấy có chút buồn cười.

Triệu Phong cũng không để ý tới các nàng vẫn lật xem thật nhanh, giống như chỉ hận không thể đem “Thảo Mộc Vạn Linh Đồ Giám” nuốt gọn vào bụng vậy.

Thấy bộ dạng “nóng lòng” này của Triệu Phong Vân Dao và Vân Hương Mộng nhìn nhau cười, trong mắt có chút khinh thường

Nửa canh giờ sau.

Phù...

Triệu Phong thở phào một hơi, đem Thảo Mộc Vạn Linh Đồ Giám trả lại, trong mắt vẫn còn hiện lên một tia hưng phấn kích động

Sau khi xem xong “Thảo Mộc Vạn Linh Đồ Giám”, kiến thức của Triệu Phong đã tăng mạnh, đồng thời hắn cũng hiểu rõ một vài tài liệu thiên kỳ bách quái trong quyển sách đó.

Trong truyền thuyết có một vài thiên địa linh vật, có hiệu lực gần như đạt tới trình độ nghịch thiên.

Ví dụ như “Huyền Thiên Linh Căn” mà Triệu Phong đã nhìn thấy, nó có thể khiến cho Linh thể của một người bình thượng trực tiếp tăng lên tới Linh thể cực hạn, thậm chí là đột phá tới cấp bậc Thiên Địa Linh thể.

Còn có những loại linh vật thiên địa kỳ quái khác, ví dụ như “Thiên Trầm Thảo”, có thể khiến người khác ngủ say ngàn năm, thân thể không chết không thay đổi. Hoặc là “Thượng Cổ thần huyết” thần kỳ, có thể khiến cho nhân loại quay trở về cổ xưa, trở thành chủng tộc thượng cổ, thậm chí có được huyết mạch lực lượng của thần linh, diễn biến ra ba đầu sáu tay, bất tử thân...

Tóm lại, Thảo Mộc Vạn Linh Đồ Giám đã giúp Triệu Phong tiếp xúc với một thế giới mênh mông đặc sắc hơn, cho nên hắn cảm giác bản thân mình ở trong Tông môn, dường như vẫn chỉ là một góc nhỏ của võ đài lớn trong thế giới này mà thôi.

- Đa tạ Vân tiền bối đã giúp ta nhận biết được một thế giới rộng lớn và đặc sắc như vậy.

Trên mặt Triệu Phong vẫn còn đỏ bừng, kích động trả lại sách.

Vẻ mặt của Vân Dao có chút cổ quái, không ngờ Triệu Phong sớm trả lại Thảo Mộc Vạn Linh Đồ Giám cho nàng như vậy.

- Ngươi không xem thêm một chút nữa sao?

Vân Dao cho rằng hắn biết khó mà lui, thế nhưng nhìn vẻ mặt của đối phương thì dường như không phải.

- Nhìn một lần là đủ rồi.

Triệu Phong cười, cũng không giải thích gì thêm.

Dù sao thì một Luyện Đan Sư bình thường muốn nhớ kỹ “Thảo Mộc Vạn Linh Đồ Giám” cũng phải mất ít nhất mười mấy năm

Hai ngày tiếp theo.

Triệu Phong nhanh chóng phân tích nội dung của “Thảo Mộc Vạn Linh Đồ Giám”, nghiên cứu cách vận dụng những tài liệu dược lý và phương pháp luyện đan.

Tại phương diện cơ sở, hắn lại tìm hiểu “Luyện Đan sơ kiến giải”, phát hiện nguyên lý cũng khá đơn giản.

Về phần “Đan hỏa tâm quyết” khó khăn hơn thì Triệu Phong cũng tìm hiểu đại khái đôi chút, sở dĩ không thể hiểu rõ hoàn toàn là bởi vì tâm quyết của môn này có liên quan tới vận dụng thực tế tại phương diện luyện đan.

Qua hai ngày nữa, Triệu Phong lại thông qua Vân Dao, thu được một ít bộ sách có liên quan tới thường thức luyện đan, nhất nhất ghi nhớ trong đầu, sau đó nhanh chóng phân tích.

Gặp phải vấn đề gì thì Triệu Phong lại tới hỏi Vân Dao.

Lúc đầu thì Vân Dao còn có chút khinh thường nhưng về sau thì càng lúc càng giật mình động dung hơn, Triệu Phong thỉnh thoảng đề cập tới vài vấn đề rất có chiều sâu, hoàn toàn không giống một người mới chỉ tiếp xúc với luyện đan, thậm chí còn hơn xa một học đồ đã nhập môn nhiều năm

Tại phương diện học tập lĩnh ngộ, Triệu Phong giống như một khối bọt biển, nhanh chóng hấp thu tất cả những giọt nước tri thức xung quanh.

Thời gian trôi qua không hề hay biết.

Một ngày kia, Triệu Phong đột nhiên nhớ tới một chuyện.

- Không tốt! Hôm nay chính là ngày ta khiêu chiến với “Quy Phong Vân”.

Sắc mặt Triệu Phong thoáng trở nên căng thẳng

Lúc này, Triệu Phong mới tới gặp Vân Dao và Quan lão để xin phép.

- Khiêu chiến đệ tử nội môn dự khuyết?

Vân Dao thì kinh ngạc không thôi, liền đưa mắt dò hỏi Vân Hương Mộng.

Công chúa Vân Hương Mộng khẽ gật đầu, nàng cũng biết đôi chút về chuyện này.

- Quả thực là bậy bạ! Tư chất của ngươi tại phương diện tu hành rất bình thường, còn không bằng đặt trọn vẹn trái tim lên việc luyện đan.

Quan lão có bộ dạng như hận không thể rèn sắt thành thép.

Triệu Phong chỉ là một đệ tử có tư chất bình thường mới nhập môn, nhưng lại đi khiêu chiến với đệ tử nội môn dự khuyết, cho nên cũng không có người nào coi trọng hắn.

Quan lão thầm nghĩ, tương lai Triệu Phong sẽ trở thành đệ tử của mình, vì vậy cũng không muốn hắn ra ngoài bêu xấu mặt mũi mình.

- Thứ nhất, trận khiêu chiến này, vãn bối có lòng tin. Thứ hai, mấy

ngày qua, những thứ mà tiền bối muốn ta học cũng đã học hết rồi.

Triệu Phong cũng không hề nhượng bộ.

Ngươi có lòng tin?

Quan lão thiếu chút nữa tức giận đến mức râu dựng ngược, ánh mắt chợt lóe, cười híp mắt, nói:

- Ngươi vừa nói, những thứ mà ta dặn ngươi học đều thuộc hết rồi?

- Không sai.

Triệu Phong tự tin mười phần.

- Nói khoác mà không biết ngượng!

Quan lão hừ lạnh một tiếng, hiển nhiên là không tin, nói:

- Ta hỏi vài vấn đề, nếu như ngươi có thể đáp đúng sẽ được phép ra ngoài, cuộc khiêu chiến này, không có bất kỳ ai có thể ngăn cản được ngươi.

Chương 116: Thiên tài luyện đan (hạ)

- Được, một lời đã định.

Triệu Phong và Quan lão đầu tranh chấp trong giây lát liền đạt thành ước định.

Vân Dao và công chúa Vân Hương Mộng ở bên cạnh nhìn thấy cũng âm thầm đổ mồ hôi lạnh thay Triệu Phong.

Quan lão đầu làm Phó đường chủ của Thảo Mộc Đường, còn là Luyện Đan Sư đứng đầu Tông môn, thân phận địa vị cũng không thua kém gì trưởng lão.

Ngày thường, những đệ tử nội môn và các chấp sự, có ai không cung kính với ông ta chứ?

- Lão phu tự nhiên sẽ không nuốt lời, Vân Dao đan sư và công chúa Vân Hương Mộng có thể làm chứng.

Quan lão đầu cười một tiếng, ngược lại khá là vui vẻ.

Trong mắt ông ta, Triệu Phong chẳng qua có chút tự đại mà thôi, nhân cơ hội này mà sửa trị hắn một chút, lại còn có thể ngăn hắn đi khiêu chiến với người ta, đây có thể nói là một tiễn hạ hai chim.

Tiếp đó, Vân Dao đan sư và công chúa Vân Hương Mộng liền trở thành người làm chứng.

Quan lão đầu bắt đầu hỏi Triệu Phong những vấn đề có liên quan tới "Luyện Đan sơ kiến giải" và "Đan hỏa tâm quyết".

Trọng điểm chủ yếu nằm trong "Luyện Đan sơ kiến giải", bởi vì "Đan hỏa tâm quyết" đối với người mới vẫn quá mức thâm thúy, cho nên Quan lão đầu cũng không muốn gây khó khăn cho Triệu Phong.

Trên thực tế, lúc Quan lão đầu khai báo hai bộ sách này, hoàn toàn cũng không có ý định cho hắn học hết, mục đích của ông ta là muốn hắn làm quen và hiểu rõ trước đôi chút.

Lúc này, chỉ mới qua hai ba ngày, Triệu Phong lại nói rằng mình đã học xong căn bản, dĩ nhiên Quan lão đầu sẽ không tin rồi.

Hừ! Thiên tài mà ông ta từng gặp qua nhiều như cá dưới sông, những kẻ đó tự cho mình là siêu phàm, nhưng phần lớn chỉ lĩnh ngộ được da lông bên ngoài và những vấn đề dễ hiểu nhất.

- Vấn đề thứ nhất, cái gì gọi là luyện đan?

Nội môn dự khuyết bắt đầu từ vấn đề dễ dàng nhất.

- Cái gọi là luyện đan, tức là ngưng luyện ra tinh hoa từ vạn vật vạn linh, ngưng kết thành một loại hình thái đan dược mà chúng ta thường thấy, hoặc là một hình thức khác. Đặc điểm trong đó là ở chữ "luyện", thuật luyện đan trên thế gian gân như không thiếu thiếu sự trợ giúp của đan hỏa...

Triệu Phong nhẹ nhàng nói, không chỉ trả lời vấn đề của Quan lão đầu mà còn có thể suy một ra ba.

Vấn đề thứ nhất rất đơn giản, cho nên Triệu Phong có thể trả lời được cũng không khiến mọi người cảm thấy ngoài dự liệu.

Ngay sau đó là vấn đề thứ hai, Quan lão đầu liền gia tăng độ khó.

- Ngươi hãy nói qua một chút về cách lựa chọn và phối hợp tài liệu luyện đan đi.

Quan lão đầu lẳng lặng nhìn hắn.

- Trong thiên địa, vạn vật đều có thuộc tính riêng của mình, tài liệu có thuộc tính bất đồng thì ẩn chứa thiên địa tinh hoa bất đồng. Thậm chí một số linh vật còn ẩn chứa thuộc tính hỗn hợp, còn có một số có đặc tính độc nhất, khi dung hợp thì cực kỳ phức tạp, nhưng có thể tuân theo một vài quy luật đại khái như sau...

Triệu Phong trả lời rất dứt khoát, trong đầu hiện lên một lượng tin tức khổng lồ.

- Trong luyện đan, làm sao để trích dẫn đan hỏa, làm sao để khống chế đan hỏa, trong quá trình điều chỉnh lửa, cần phải chú ý điều gì.

Quan lão đầu lại tăng thêm độ khó.

Đối với một người mới mà nói, hỏi họ vấn đề về phương diện “Đan hỏa” và “khống lửa”, dường như có chút hà khắc.

- Ha ha, trước Chân Linh cảnh, Luyện Đan Sư còn chưa thể nào tu luyện ra đan hỏa của mình, vì vậy cần trích dẫn đan hỏa từ ngoại giới, những loại đan hỏa này có thể dùng một số cách để có được, ví dụ như dùng Hắc Vân than cao cấp có thể thiêu đốt tạo thành ngọn lửa luyện đan, chẳng qua phẩm chất cũng không cao. Một số tinh thể thuộc tính hỏa cũng có thể sinh ra Đan hỏa có phẩm chất tương đối cao...

Triệu Phong vẫn đáp rất trôi chảy, một hơi nói hơn ngàn chữ.

Lần này, Quan lão đầu đã có chút kinh ngạc, trong mắt tràn đầy vui mừng.

Vân Dao đan sư cũng ngạc nhiên, nàng biết rõ Triệu Phong chỉ là một người mới biết về luyện đan mà thôi.

Những vấn đề về sau, Quan lão đầu đều đề cập tới những vấn đề có chút thâm ảo.

Thế nhưng những loại vấn đề liên quan tới thường thức thì lại không làm khó được Triệu Phong

Đến lúc này, vấn đề mà Quan lão đầu hỏi đã từ “Luyện Đan sơ kiến giải” chuyển sang “Đan hỏa tâm quyết”.

“Đan hỏa tâm quyết” khá thâm ảo phức tạp, chỉ cần không hiểu dược lý của tài liệu thì chắc chắn sẽ sai lầm.

Song, những vấn đề trong “Đan hỏa tâm quyết” mà Quan lão đầu hỏi đều không làm khó được Triệu Phong

Trên mặt Vân Dao đan sư liền lộ vẻ khiếp sợ.

Công chúa Vân Hương Mộng thì ngây dại hẳn, có một số vấn đề trong “Đan hỏa tâm quyết” mà cho dù là một người từ nhỏ đã quen thuộc với dược lý như nàng cũng không thể hoàn toàn trả lời được.

Cuối cùng...

Trên trán Quan lão đầu đã bắt đầu ứa ra mồ hôi lạnh.

Lúc này, ông ta không biết là nên buồn bực hay vui mừng nữa.

Sự thật đã chứng mình, Triệu Phong quả thật đã học xong nội dung của “Luyện Đan sơ kiến giải” và “Đan hỏa tâm quyết”.

Khả năng lý giải biến thái như vậy, gần như đã trở thành yêu nghiệt rồi.

- Vấn đề cuối cùng.

Quan lão đầu hít sâu một hơi, trịnh trọng nói:

- Ngươi đã lĩnh ngộ căn bản của “Luyện Đan sơ kiến giải” và “Đan hỏa tâm quyết”, như vậy ta sẽ để ngươi phân tích nguyên lý phối hợp tài liệu của “Tuyết Linh Đan”. Viên thuốc này, trong “Luyện Đan sơ kiến giải” và “Đan hỏa tâm quyết” đều có nhắc tới, thậm chí ngay cả tài liệu và cách điều chế cũng có.

Nguyên lý phối hợp tài liệu?

Vân Dao đan sư không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Vấn đề này gần như là vấn đề cực kỳ quan trọng trong luyện đan.

Không ít Luyện Đan Sư cao minh nắm trong tay “cách điều chế” độc môn, trong đó đều có nhắc đến dược lý, thuộc tính, và đặc tính dung hợp phối chế của tài liệu.

Mặc dù Tuyết Linh Đan chẳng qua chỉ là một loại “linh đan” tương đối đơn giản, cách điều chế cũng không quá phức tạp, thế nhưng đối với một người vừa mới bước vào dược đạo mà nói thì vấn đề này lại hết sức khó khăn.

Một người mới nhập môn luyện đan, thậm chí ngay cả những thuộc tính và quy luật phối chế những loại tài liệu còn không nắm vững, chứ đừng nói đến nguyên lý phối hợp tài liệu trong thực tế.

Sau khi hỏi vấn đề này, Triệu Phong liền chìm vào trong suy tư.

Trong lòng Quan lão đầu âm thầm thở dài, mình ra cho hắn cái vấn đề này có phải là hơi độc ác một chút hay không?

Người có thể trả lời vấn đề này thành công, cũng chẳng khác gì Luyện Đan Sư chính thức.

- Băng Tuyết Liên ngàn năm có thuộc tính thiên về hàn, ẩn chứa tinh hoa của thiên địa băng tuyết, là tài liệu chính quan trọng nhất của "Tuyết Lính Đan". Tủy não và huyết tủy của Tiêm Mao Linh Hầu có thuộc tính dung hợp, thiên về huyết tính dương cương, khi dung hợp sẽ có linh tính nhất định, dùng để trung hòa với Bâng Tuyết Liên ngàn năm, đây là vị thuốc quan trọng thứ hai. Tam Nha Thúy Diệp có đặc tính thanh não an thần, dung hợp với hai tài liệu đầu tiên có thể tăng thêm hiệu quả an thần...

Triệu Phong một hơi nói rõ nguyên lý và cách phối hợp của tổng cộng ba mươi bốn loại tài liệu.

Sau khi hắn phân tích xong toàn bộ, Quan lão đầu và Vân Dao đan sư đều nghẹn họng nhìn hắn trân trối, không nói nên lời.

Công chúa Vân Hương Mộng thì cảm thấy trái tim run rẩy, không thể tin nổi, thiếu niên trước mắt chỉ mới học tập dược lý đan đạo mấy ngày, thế nhưng không ngờ đã vượt qua cả mình

Một lúc lâu sau...

Quan lão đầu thở dài một hơi, nhìn Triệu Phong một cái thật sâu rồi nói:

- Đáp rất tốt! Vấn đề này đã nằm ngoài phạm vi chúng ta ước định.

Triệu Phong làm sao không biết vấn đề cuối cùng đã nằm ngoài phạm vị ước định giữa hai người.

Dụng ý của Quan lão đầu là muốn ép Triệu Phong phải thu mình, khiêm tốn, nhưng không ngờ thiên phú luyện đan của Triệu Phong lại đạt tới trình độ biến thái như vậy.

- Mấy ngày trước ngươi vẫn không biết gì về dược lý luyện đan, làm sao có thể nhanh chóng giải đáp được thành phân điều chế và nguyên lý phối hợp tài liệu của “Tuyết Linh Đan”, thậm chí còn phân tích rõ ràng như vậy?

Vân Dao đan sư liền nói ra nghi vấn, hoặc có thể xem như chất vấn.

Nàng hoài nghi trước kia Triệu Phong đã từng học qua dược lý đan đạo.

- Ha ha, chuyện này còn phải cảm tạ Vân Dao tiền bối, nếu không có quyển “Thảo Mộc Vạn Linh Đồ Giám” của ngài thì e răng ta cũng không trả lời được vấn đề cuối cùng.

Triệu Phong nhẹ nhàng cười một tiếng.

Thảo Mộc Vạn Linh Đồ Giám?

Quan lão đầu ngẩn ra, sau đó hỏi Vân Dao rốt cuộc xảy ra chuyện gì.

Vân Dao rùng mình, vội vàng kể lại một lượt việc mình đề cử Triệu

Phong đọc “Thảo Mộc Vạn Linh Đồ Giám”.

Vốn nàng đề cử quyển sách này là muốn Triệu Phong biết khó mà lui, người bình thường không mất mười mấy năm thì khó mà nhớ kỹ và lĩnh ngộ được nội dung trong sách

Mà nội dung trong sách chính là căn bản của bất kỳ Luyện Đan Sư nào.

Với người có lịch duyệt và kinh nghiệm sống như Quan lão đầu, làm sao lại không rõ ý đồ của Vân Dao?

- Hừ! Cho dù ngươi có đọc qua “Thảo Mộc Vạn Linh Đồ Giám” thì đã sao? Nội dung trong sách đó có thể tính bằng đơn vị hàng nghìn, chẳng lẽ ngươi chỉ đọc vài lần là nhớ được thành phần tài liệu của “Tuyết Linh Đan”?

Công chúa Vân Hương Mộng cười lạnh một tiếng.

Nàng hoài nghi Triệu Phong này chắc chắn có vấn đề.

- Ta không chỉ nhớ thành phần tài liệu của “Tuyết Linh Đan”, mà ta đã ghi tạc toàn bộ nội dung dược lý trong quyển sách đó vào trong đầu rồi.

Triệu Phong có chút giễu cợt đáp.

Ghi nhớ cả quyển sách?

Vân Dao và Vân Hương Mộng đều lập tức chấn động tâm thần.

- Ngươi nói là ngươi đã nhớ toàn bộ “Thảo Mộc Vạn Linh Đồ Giám”, nhớ hết...

Quan lão đầu cũng đứng bật dậy, không thể kìm chế nổi hưng phấn.

Với gần trăm năm lịch duyệt nhân sinh như óng ta, đã gặp qua rất nhiều thiên tài, tự nhiên cũng biết loại thiên tài “đã nhìn qua là không quên” như Triệu Phong

Ví dụ như Bắc Mặc, đây chính là siêu cấp thiên tài, cũng có năng lực nhìn qua là không quên.

Chẳng qua, nếu chỉ riêng phương diện trí nhớ thì cho dù là Bắc Mặc cũng phải thua Triệu Phong.

Sự cường đại của Triệu Phong cũng không phải có thể dùng những từ như “trí nhớ tốt” và “đã nhìn qua là không quên” để hình dung mà hắn có năng lực trực tiếp “phục chế”.

Đừng nói là những đồ hình và văn tự này, cho dù là một cảnh tượng phức tạp hay chiêu thức võ học cao siêu huyền ảo thì hắn cũng có thể trực tiếp “thu lấy”.

- Không sai, chẳng qua là “nhìn qua thì không quên” mà thôi.

Triệu Phong thoải mái nói.

Trình độ “đã nhìn qua là không quên” cũng quá bình thường hắn căn bản không để vào mắt.

Những lời này lập tức khiến ba người rung động sau đó chìm vào im lặng.

“Nhìn qua là không quên”, nói thì dễ, nhưng loại năng lực này lại có thể khiến cho một thiên tài chỉ trong mấy ngày ngắn ngủi là bằng với

người khác phải chăm chỉ khổ luyện mấy năm.

Huống chi Triệu Phong có thể đem cả “Thảo Mộc Vạn Linh Đồ Giám” học thuộc, mà người khác phải mất mấy năm mới có thể từ từ ghi nhớ và lĩnh ngộ.

Vì muốn nghiệm chứng sự thật này, ba người Quan lão đầu, Vân Dao và Vân Hương Mộng đều thay nhau xuất trận, “tra hỏi” Triệu Phong từng nội dung trong sách

Ba người hỏi không hề có quy luật, không ngừng nêu ra vấn đề liên quan tới dược lý, từ loại thường gặp cho đến loại hiếm thấy, đều không bỏ sót thứ nào.

Thế nhưng cuối cùng cũng không có câu hỏi nào là không bị Triệu Phong trả lời chính xác hoàn mỹ.

Chuyện này quả thật quá đả kích người khác!

Ba người im lặng nhìn nhau, đặc biệt là Vân Hương Mộng và Vân Dao, cả hai đều có vẻ chán chường.

Trong lòng Quan lão đầu cũng hưng phấn vô cùng.

Ngày đó, tại cửa khảo hạch thứ ba, ông ta đã nhìn ra ngộ tính siêu nhân của Triệu Phong hắn có thể nắm rõ chuẩn xác từng chi tiết động thái trong lòng bàn tay, đây chính là việc mà bất kỳ thiên tài luyện đan nào cũng phải rèn luyện hàng ngày.

Không nghĩ rằng thiên phú của Triệu Phong ở phương diện luyện đan so với dự liệu còn kinh khủng gấp mấy lần.

- Quan tiền bối, bây giờ ngài sẽ không ngăn cản ta đi khiêu chiến

phải không?

Triệu Phong cười hắc hắc hỏi.

Mặt Quan lão đầu lập tức đen lại, gương mặt thoáng co giật, trực tiếp phất tay:

- Đi đi, không gặp phải va vấp trắc trở, ngươi sẽ không biết trời cao đất dày là gì.

Đối với tên chuẩn đệ tử này, Quan lão đầu gần như là bó tay không có biện pháp.

Trong lòng ông ta rất mong chờ tên đệ tử nội môn dự khuyết bị khiêu chiến sẽ hung hăng dạy dỗ tên thiếu niên nhỏ tuổi này một phen, để cho hắn thực sự “trưởng thành”.

- Hì hì, vậy ta cũng đi xem một chút.

Vân Hương Mộng hứng thú nói.

- Đi đi.

Vân Dao đan sư phất phất tay.

Cứ như vậy, Triệu Phong và công chúa Vàn Hương Mộng đều cùng nhau rời khỏi Thảo Mộc Đường, đi thẳng tới Ngoại Môn Đường.

Tại Ngoại Môn Đường, một trận đấu mang “ý nghĩa chân chính” từ lúc Triệu Phong bắt đầu gia nhập tông môn đang chờ đợi hắn.

Chương 117: Bắt đầu khiêu chiến

Trên đường trở về. Công chúa Vân Hương Mộng cùng đồng hành với Triệu Phong

Dọc đường đi. Vân Hương Mộng rất vui vẻ nhiệt tình, thái độ so với trước kia giống như hai người hoàn toàn khác, ngôn từ nói chuyện với Triệu Phong cũng trở nên khách khí và thân thiết hơn rất nhiều.

Trong lòng Triệu Phong cảm thấy kỳ quái, nhàn nhạt liếc nhìn công chúa của Tương Vân quốc ở trước mặt.

Từ lúc khảo hạch Tông môn cho tới khi tiến vào ngoại môn, vị công chúa Tương Vân quốc này vẫn luôn dùng gương mặt xinh đẹp và thân phận cao quý, khí chất ưu nhã của mình khiến cho những đệ tử ngoại môn khác đều cảm thấy tự ti mặc cảm, bộ dạng như cự tuyệt người ngoài ngàn dặm

Trước đây, lúc Triệu Phong vẫn là thiếu niên tư chất bình thường thì công chúa Tương Vân quốc này thậm chí còn không thèm liếc mắt nhìn hắn.

Nhưng ngày nay đã không còn giống ngày xưa nữa.

Mới cách đây không lâu, Vân Hương Mộng đã mơ hồ ý thức được thiếu niên trước mắt có lẽ chính là nhân vật thiên tài mà cả đời mình cũng không thể vượt qua được.

Trong giây lát, nàng dường như đã đoán trước được sự quật khởi kỳ

tích của một thiên tài luyện đan, trở thành một “tân tinh” rực rỡ trong giới luyện đan.

Thân là công chúa Tương Vân quốc, con mắt nhìn người của Vân Hương Mộng đã vượt xa những đệ tử ngoại môn khác.

Nàng dĩ nhiên hiểu được, một Luyện Đan Sư kiệt xuất hàng đầu có tác dụng lớn đến mức nào đối với Tông môn.

Một Tông môn có nhiều Luyện Đan Sư ưu dị, có thể luyện chế ra rất nhiều linh đan có chất lượng tốt, khiến cho toàn bộ thực lực của Tông môn tăng lên, tác dụng thúc đẩy không phải bàn cãi.

Nếu như có thể mượn hơi vị thiên tài luyện đan trước mặt, tương lai sẽ có tác dụng lớn đến mức không tưởng đối với Vương thất của Tương Vân quốc.

Chẳng qua...

Triệu Phong vẫn luôn giữ thái độ ôn hòa đối với việc Vân Hương Mộng cố ý thân thiết và dựa hơi.

Mặc dù hắn không có hảo cảm gì với Vân Hương Mộng, thế nhưng cũng không muốn đắc tội với nàng

Dù sao thì Tương Vân quốc cũng là quốc gia của hắn, thậm chí còn là cố hương.

Vân Hương Mộng âm thầm thở dài, biết rằng lúc trước mình đã tạo thành ấn tượng không tốt cho Triệu Phong, khiến hắn cũng không muốn thân thiết với mình.

Dĩ nhiên, nàng cũng sẽ không dễ dàng từ bỏ, đây là một “ngôi sao”

đầy tiềm năng, tương lai sẽ có tác dụng rất lớn đối với Tông môn và Vương thất của Tương Vân quốc.

Không lâu sau...

Hai người Triệu Phong đã trở về Ngoại Môn Đường.

Rất nhiều người cũng biết hôm nay là ngày mà đệ tử mới tới là Triệu Phong sẽ khiêu chiến với nội môn dự khuyết Quy Phong Vân.

Không ít đệ tử ngoại môn đều bỏ công việc trong tay mình để chạy tới xem cuộc chiến.

Lúc này, thấy Triệu Phong và Vân Hương Mộng cùng sánh vai đi tới, rất nhiều đệ tử ngoại môn, đặc biệt là đệ tử mới tới, đều lộ vẻ kinh dị.

- Triệu Phong từ lúc nào lại thân thiết với công chúa Tương Vân quốc như vậy?

Một ít đệ tử ngoại môn còn tặc lưỡi cảm thấy kỳ quái, dường như không thể tin nổi.

Trong khoảng thời gian tiến vào Tông môn, mọi người cũng đã quen thuộc với tính cách lạnh lùng và thân phận cao quý của Vân Hương Mộng, ngoại trừ Tiêu Vẫn và Liễu Nguyệt Nhi ra, nàng không còn để mắt tới bất kỳ đệ tử ngoại môn nào khác.

Chỉ trong chốc lát, Triệu Phong đã đi tới đài khiêu chiến chuyên dụng của Ngoại Môn Đường.

Đài khiêu chiến này ở rất gần nơi ơ của đệ tử nội môn dự khuyết.

Những đệ tử nội môn dự khuyết đều có biệt viện lầu các riêng,

hướng thụ sự đã ngộ và tài bồi ưu việt mà Tông môn dành cho.

Một khi trở thành đệ tử nội môn dự khuyết, căn bản không cần phải làm gì, cũng tương đối tự do, không giống như đệ tử ngoại môn bình thường khác, căn bản là bị Tông môn cưỡng ép phải lao động và làm việc vặt.

Đài khiêu chiến là do đá tảng màu đen đặc thù tạo thành, Triệu Phong mở mắt trái ra, liền “nhìn thấy” những tảng đá này còn cứng rắn hơn sắt rất nhiều lần, ngay cả Đại Sư võ đạo cũng khó làm nó hư tổn được.

Mỗi khi có người khiêu chiến đệ tử nội môn dự khuyết, xung quanh nơi này sẽ rất náo nhiệt.

Triệu Phong cũng nhìn thấy một vài thân ảnh quen thuộc như Tiêu Vẫn, Liễu Nguyệt Nhi và Trần Phong... Thậm chí còn có hai vị sư huynh Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm đang vội vàng chạy tới.

Không lâu sau, người bị khiêu chiến là Quy Phong Vân cũng đã tới.

Hôm nay, người phụ trách trận khiêu chiến này chính là Khâu chấp sự.

Mọi người đều nhận ra Khâu chấp sự, bởi vì lúc bọn họ nhập môn, ông ta chính là người phụ trách khảo hạch.

Chẳng qua, điều bất ngờ chính là hôm nay dường như không chỉ có một người khiêu chiến đệ tử nội môn dự khuyết.

- Trận đầu, “Vương Dương” khiêu chiến với đệ tử nội môn dự khuyết “Hạ Vân Đông”.

Thanh âm của Khâu chấp sự tràn ngập một luồng uy nghiêm áp bách tinh thần, vang vọng khắp phương viên vài dặm.

Tràng diện náo động nhốn nháo rất nhanh liền an tĩnh lại.

Vụt! Vụt!

Hai thân ảnh phát ra khí tức cường đại đều nhảy lên đài khiêu chiến.

Hai thanh niên trên đài đứng xa xa gườm nhau.

Một người là Hạ Vân Đông, xếp hạng hai mươi trong nội môn dự khuyết bảng, còn người khiêu chiến chính là Vương Dương.

Hai người này đều có tu vi “Nửa bước Thoát Phàm Cảnh”, Võ Đạo Nội Kình mãnh liệt như sấm sét vờn quanh ngoài thân, kình phong bốn phía nổi lên phần phật, một luồng khí tràng vô hình áp bách tràn ra, so với “Nhất vệ” của Quảng Lăng phủ cũng không thua kém bao nhiêu.

- Đây là trận chiến cấp bậc “Nửa bước Thánh cảnh”.

Tâm thần Triệu Phong thoáng rung động

Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm đứng ở bên cạnh hắn cũng tập trung tinh thần, chú ý trận đấu.

Vụt! Vụt!

Thân hình trên đài thoáng lay động, hai đạo tàn ảnh trên mặt đất nhanh chóng nhảy lên không trung, chiêu thức va chạm, phát ra tiếng nô lớn, sóng khí kình phong điên cuồng tràn ra.

Giao phong giữa “Nửa bước Thoát Phàm Cảnh”, nếu bát trọng Cố Thể Cảnh bình thường đến gần chỉ e sẽ bị nghiền épthành mảnh vụn.

Hai đại cường giả đều sử dụng vài môn vũ kỳ và công pháp Phàm phẩm hạ cấp, cũng tương đương với võ học Thánh Phẩm trong truyền thuyết của quốc gia bên ngoài.

Kiếm Trảm Phong Vân!

Trường kiếm trong tay đệ tử nội môn dự khuyết Hạ Vân Đông đâm ra một đoản kiếm phong mãnh liệt, tiếng xé gió xông lên tận trời, một luồng dư âm của kiếm phong lạnh tới thấu xương, giống như mũi đao vô hình bao phủ lấy người khiêu chiến.

Nhất thời, tiếng xé gió vang lên chấn động màng nhĩ một vài đệ tử ngoại môn có tu vi thấp kém đều cảm thấy khí huyết nhộn nhạo, cực kỳ khó chịu.

- Đây là lực lượng mà cấp bậc cố Thể Cảnh co thể đạt tới sao?

- Nửa bước Thoát Phàm Cảnh, so với cửu trọng Cố Thể Cảnh còn mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Đệ tử ngoại môn đang ở dưới đài quan chiến đều cảm thấy tâm thần rung động, trong lòng nảy sinh kính sợ đối với nửa bước Thoát Phàm Cảnh và đệ tử nội môn dự khuyết.

Trong ngoại môn của Hiểu Nguyệt Tông đệ tử nội môn dự khuyết tuyệt đối đều là những nhân tài kiệt xuất có chiến lực phi thường

Đệ tử ngoại môn bình thường muốn khiêu chiến đệ tử nội môn dự

khuyết, ít nhất phải có tu vi nửa bước Thoát Phàm Cảnh.

Dĩ nhiên, trong đó cũng có không ít trường hợp đặc biệt, chỉ dùng tu vi cửu trọng võ đạo đỉnh phong mà vẫn khiêu chiến thành công.

Chẳng qua là gần hai năm nay, đệ tử nội môn dự khuyết căn bản đều có tu vi nửa bước Thoát Phàm Cảnh.

Trên đài, trận giao phong giữa hai cường giả nửa bước Thoát Phàm Cảnh, rõ ràng cũng có sự chênh lệch.

Hạ Vân Đông thân là đệ tử nội môn dự khuyết, từ đầu tới cuối vẫn nắm giữ quyền chủ động mỗi một kiếm chiêu đều kèm theo một luồng phong băng bén nhọn thấu xương, đối thủ căn bản không thể đến gần người hắn dược.

Sau khi đại chiến bốn năm mươi hiệp, đệ tử nội môn dự khuyết Hạ Vân Đông cuối cùng cũng dễ dàng chiến thắng đánh bại người khiêu chiến là Vương Dương.

Độ chú ý của trận chiến này cũng không tính là cao.

Thắng bại sớm đã nắm trong dự liệu.

Chẳng qua, nhìn thấy trận chiến này, những đệ tử ngoại môn mới tới cũng hiểu được sâu sắc thực lực của đệ tử nội môn dự khuyết.

Đặc biệt là Tiêu Vẫn trước đây vẫn muốn khiêu chiến đệ tử nội môn dự khuyết. Lúc này, hô hấp của hắn có chút gấp gáp, sắc mặt hơi tái nhợt, thầm cảm thấy may mắn vì sự cẩn thận của mình.

Nếu để cho hắn đối mặt với Hạ Vân Đông e rằng ngay cả mười chiêu cũng không cầm cự nổi chứ đừng nói là đối chiến. Cho dù là đối

chiến với người khiêu chiến là Vương Dương thì hắn cũng không có phần thắng.

- Quá mạnh mẽ, thậm chí ngay cả Bắc Mặc trước khi rời đi cũng không có thực lực như

Vậy.

Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm đều âm thầm lo lắng cho Triệu Phong.

Hạ Vân Đông kia chẳng qua chỉ mới xếp hạng hai mươi trong đệ tử nội môn dự khuyết, khó mà tưởng tượng nổi Quy Phong Vân xếp hạng mười ba sẽ đạt tới trình độ kinh khủng bực nào.

Nghĩ tới đây, tia hy vọng cuối cùng mà hai người Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm dành cho Triệu Phong liền bị dập tắt hoàn toàn.

Trận khiêu chiến đấu tiên đã kết thúc.

Tiếp theo, chính là trận khiêu chiến thứ hai, được nhiều người “mong đợi” nhất.

Trận khiêu chiến đấu tiên, thực lực giữa hai bên tương đối ngang nhau, đều là đệ tử ngoại môn cũ, mọi người cũng khá quen thuộc cho nên cũng không quá hấp dẫn.

Nhưng trận tiếp theo lại khá đặc biệt, người khiêu chiến chỉ là một người mới, còn là tu vi bát trọng Cố Thể Cảnh.

Khiêu chiến với thực lực chênh lệch như vậy, trong mười năm qua ở ngoại môn cũng chưa từng xuất hiện.

Thay vì nói là mọi người tới xem chiến đấu còn không bằng nói là tới nhìn tên “thiếu niên vô tri” trở thành trò cười như thế nào.

- Trận thứ hai, Triệu Phong khiêu chiến đệ tử nội môn dự khuyết Quy Phong Vân.

Khâu chấp sự tuyên bố.

Tiếng nói vừa dứt, dưới đài liền xôn xao, có không ít người còn huýt sáo, cười lớn.

- Yên lặng!

Khâu chấp sự hừ lạnh một tiếng, áp lực tinh thần vô hình giống như núi cao ép xuống, đám đệ tử ngoại môn ở gần đó lập tức cảm thấy tâm thần chấn động

Thoát Phàm Cảnh thất trọng thiên đối với Cố Thể Cảnh giống như một tòa núi cao không thể chạm tới, đám đệ tử ngoại môn đang đắc ý vênh váo ở dưới đài quả thật không khác gì những con kiến hôi.

Toàn trường lập tức rơi vào tĩnh mịch.

Đám đệ tử ngoại môn đều câm như hến, ngay lập tức hiểu được sâu sắc cấp bậc sâm nghiêm trong thế giới Tông môn.

Ánh mắt của mọi người lập tức tập trung vào hai nhân vật chính của ngày hôm nay. Quy Phong Vân và Triệu Phong cũng đồng thời bước lên đài khiêu chiến.

Trong đó, Quy Phong Vân, người cũng nhu tên, xếp hạng mười ba trong đệ tử nội môn dự khuyết, có thể nói là nhân vật phong vân của ngoại môn.

Uy vọng và danh khí của hắn còn cao hơn cả Hạ Vân Đông.

Xếp hạng trong đệ tử nội môn dự khuyết, tu vi giữa mỗi người cũng không quá chênh lệch.

Thế nhưng hạng mười ba so với hạng hai mươi thì chênh lệch tới bảy bậc, chênh lệch như vậy tuyệt đối không thể xem thường

Sau khi nhìn thấy thực lực của Hạ Vân Đông, ngay cả Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm cũng mất hoàn toàn lòng tin đối với Triệu Phong

- Tiểu tử họ Triệu kia, Quy mỗ rất bội phục dũng khí của ngươi, không ngờ lại có can đảm dám khiêu chiến.

Quy Phong Vân nhàn nhã đứng trên đài, bộ dạng thoải mái không chút để tâm

Không ai cho rằng lời này của hắn là sai!

Trước mặt cường giả nửa bước Thoát Phàm Cảnh, một tiểu tử bát trọng Cố Thể Cảnh e rằng chỉ bị đối phương phất tay một cái là bị giải quyết rồi.

Hơn nữa, tu vi của Triệu Phong thậm chí còn chưa đạt tới bát trọng đỉnh phong.

- Triệu sư đệ...

Dương Thanh Sơn siết chặt hai nắm đấm, cả người run rẩy, vẻ mặt áy náy, nhưng lại càng có cảm giác bất lực hơn.

Triệu Phong là vì hắn cho nên mới khiêu chiến với Quy Phong Vân.

Lúc này, mắt thấy Triệu sư đệ sắp trở thành trò cười trước mặt vô số người, trong lòng hắn liền cảm thấy hối hận và tự trách bản thân.

Nam Cung Phàm thì ảm đạm cúi đầu, thường ngày hắn cũng có thành kiến với Triệu Phong, thế nhưng lúc này tất cả đều biến thành mây khói, nghĩ lại chỉ cảm thấy buồn cười.

Bên dưới đài, đám đệ tử mới nhập môn như Tiêu Vẫn thì đều lộ ánh mắt thương hại, thần sắc như đang giễu cợt.

Liễu Nguyệt Nhi ngày thường có chút “va chạm xích mích” với Triệu Phong cũng có chút không đành lòng.

- Có lẽ chỉ có như vậy thì hắn mới cam tâm bước vào “chính đạo”, toàn tâm toàn ý với đan đạo.

Vân Hương Mộng thầm nghĩ.

Trên đài khiêu chiến.

- Lần này quả thật có chút khó khăn...

Triệu Phong dù bận vẫn ung dung, đổi đầu trực diện với đối thủ cường đại nhất từ trước tới nay.

Giờ khắc này, hắn dường như cảm nhận được áp lực thực sự, khí huyết và Võ Đạo Nội Kình trong cơ thể vận chuyển nhanh hơn, mơ hồ kích phát ra càng nhiều tiềm lực hơn.

- Tiểu tử, nếu không thì vậy đi, ta sẽ chấp ngươi một tay, nếu ngươi có thể chiến thắng, cho dù...

Quy Phong Vân bộ dạng cợt nhả, có chút hài hước nói.

Tùy Phong Thức! Yên Ba Vô Ảnh Bộ!

Hư ảnh thoáng hiện, Triệu Phong đã biến mất khói tầm mắt của Quy Phong Vân.

Thanh âm của Quy Phong Vân đột nhiên ngưng bặt, trong lòng lập tức cảm thấy một luồng khí lạnh dâng lên, kình phong từ sau lưng ập tới.

Dưới sân lập tức xôn xao, phần lớn mọi người thậm chí còn không nhìn thấy rõ thân ảnh của Triệu Phong.

Vô thanh vô tức, biến mất vô ảnh vô tung, giống như mây khói.

Yên Ba Vô Ảnh Bộ của Triệu Phong chẳng biết đã tu thành cảnh giới viên mãn từ lúc nào, lúc này dung nhập với Tùy Phong Thúc đã đạt tới một cấp bậc chưa từng có.

Chương 118: Lập uy (thượng)

Trên đài hay dưới đài đều bị tình cảnh này làm cho kinh biến, dẫn tới một cú sốc trong lòng.

Không ai ngờ rằng Triệu Phong lại đột nhiên xuất thủ, một thiếu niên bát trọng Cố Thể Cảnh mà lại có thể biểu hiện ra thân pháp huyền diệu và tốc độ kinh người như vậy.

Bản thân Yên Ba Vô Ảnh Bộ chỉ là một bộ võ học Bán Thánh Phẩm, nhưng Triệu Phong đã tu luyện nó tới cảnh giới viên mãn.

Cho dù ở ngoại môn của Hiểu Nguyệt Tông, cũng có rất ít người có thể tu luyện võ học Phàm phẩm tới viên mãn.

Huống chi, sau khi dung hợp với “Tùy Phong Thức”, bộ pháp Bán Phàm phẩm này lại tăng thêm nửa cấp nữa.

Ngay cả Quy Phong Vân cũng giật mình, lời còn chưa nói xong thì Triệu Phong đã tới sát sau lưng.

Điểm Tinh chỉ!

Đầu ngón tay của Triệu Phong phun ra nuốt vào một luồng chỉ quang, kình phong rít gào, phảng phất như xung quanh đột nhiên sinh ra một cơn lốc vô hình, bao phủ toàn thân Quy Phong Vân.

- Phong Luân Phá Thể!

Quy Phong Vân kinh hãi quát một tiếng, trong cơ thể bắn ra một

luồng nội kình màu lam xoay tròn với tốc độ cao, giống như bánh xe gió, phá thể mà ra, kèm theo đó là một luồng lực lượng bá đạo không gì địch nổi, mạnh mẽ bành trướng, tạo thành một vòng tròn xoay quanh người.

Rầm rầm rầm...

Tiếng nổ trầm muộn không ngừng vang lên, kèm theo đó là một trận sóng khí vỡ tan, kinh hồn động phách

Người đang quan chiến dưới sân cũng ngừng thở, tập trung ánh mắt quan sát.

Trong dư âm khí kình vỡ tan, một thân hình vững chãi như Thái Sơn, uy nghiêm như bá chủ chấn nhiếp thiên hạ.

Thịch thịch...

Thân hình của một thiếu niên khác bị cuốn bay lên không trung, bị chấn bay xa vài chục trượng sau đó nhẹ nhàng rơi xuống đất.

- Nội kình thật đáng sợ!

Triệu Phong vừa hạ xuống đất liền cảm thấy khí huyết trong cơ thể sôi trào, trong mắt lộ ra một tia kinh hãi.

Mặc dù một chỉ vừa rồi, Điểm Tinh chỉ và Quyển Phong Thức của hắn đều có giữ lại, không xuất toàn lực, thế nhưng thực lực mà Quy Phong Vân biểu hiện ra cũng vượt xa dự đoán của hắn.

Võ Đạo Nội Kình của nửa bước Thoát Phàm Cảnh so với cửu trọng võ đạo bình thường còn mạnh mẽ hơn nhiều, hơn nữa càng thêm ngưng luyện, có thể nói là áp súc vô cùng.

Bất luận là số lượng hay độ cô đọng thì nửa bước Thoát Phàm Cảnh đều vượt xa cửu trọng Cố Thể Cảnh bình thường.

Huống chi, Triệu Phong chỉ mới tu vi bát trọng Cố Thể Cảnh, nếu không phải Ngân Bích Quyết của hắn đã tu luyện tới tầng thứ tám đỉnh phong, lực phòng ngự tương đối mạnh thì vừa rồi đã bị chấn nội thương rồi.

Trên đài khiêu chiến.

Quy Phong Vân vẫn đứng vững vàng tại chỗ, lũ lũ bất động, ngạo nghễ cười lạnh:

- Tiểu tử họ Triệu kia, ngươi so với tưởng tượng của ta thì mạnh hơn chút xíu. Nhưng nếu ngươi chỉ có chút thực lực đó, e rằng ngay cả tư cách xách giày cho ta cũng không có!

Triệu Phong đứng cách ngoài vài chục trượng, hô hấp có chút dồn dập, khẽ nheo mắt lại...

Phù...

Phần lớn đệ tử ngoại môn ở dưới đài đều thở phào một hơi, trên mặt tràn đầy hồi hộp.

Lượt giao phong vừa rồi chỉ diễn ra trong nháy mắt, thật sự quá nhanh.

Tốc độ thân pháp của Triệu Phong đã nắm ngoài tưởng tượng của mọi người, hoàn toàn đạt tới trình độ nửa bước Thoát Phàm Cảnh, thậm chí lại càng huyền diệu hơn.

Trong mắt đám người Tiêu Vẫn và Vân Hương Mộng cũng lộ ra vẻ ngoài dự đoán.

Có lẽ, việc Triệu Phong dám khiêu chiến Quy Phong Vân cũng không phải hoàn toàn là không có chút nội tình nào.

Mọi người vừa mới thở phào một hơi thì tình huống trên đài lại biến hóa.

Cuồng Phong Ảnh Thân! Phong Luân Cổn Vân!

Một luồng nội kình bạo ngược xoay tròn với tốc độ cao, biến thành cơn lốc, dẫn động một trận kình phong cuồng bạo, giống như xếp thành một hàng, chỉ trong nháy mắt đã ập về phía Triệu Phong

Trong khoảnh khắc đó, mọi người gần như không thể nhìn thấy được thân ảnh của Quy Phong Vân.

Hắn đã đem thân pháp Phàm phẩm “Cuồng Phong Ảnh Thân” dung nhập vào trong công pháp chủ tu là “Phong Luân Biến”.

Hai loại công pháp Phàm phẩm hạ cấp hỗ trợ lẫn nhau, bất luận là tốc độ thân pháp hay uy năng công kích đều được bù đắp, gần như đạt tới cực hạn Cố Thể Cảnh.

- Thân pháp dung hợp hoàn mỹ với công kích, Quy Phong Vân này quả thật có tiền vốn để cuồng vọng!

Một ít đệ tử ngoại môn ở dưới sân đều kinh hãi hét lên.

Thân pháp vô ảnh và công kích cuồng bạo ập đến, thân hình Triệu Phong giống như lá khô bay lượn, hết sức nhỏ bé, trong nháy mắt đã bị cơn lốc bao phủ.

Ngân Bích Trấn Giang!

Thân ảnh Triệu Phong đột nhiên lóe lên ánh sáng màu bạc, khí thế như sông lớn cuồng bạo trùng kích, lại vững vàng như tường đồng vách sắt.

Đợt đổi phiên công kích đầu tiên, Quy Phong Vân cũng không có phá vỡ được phòng ngự của Triệu Phong, dường như nội tình của đối phương còn mạnh hơn hắn tưởng tượng nhiều.

Bản thân Ngân Bích Quyết là công pháp nổi bật trong Phàm phẩm hạ cấp, mà Triệu Phong lại tu luyện “Quy Nguyên Khí Quyết”, cho nên nội công của hắn cũng hùng hậu gấp đôi người cùng cấp.

Không những thế, Quy Nguyên Khí Quyết của hắn còn có năng lực đồng hóa các loại nội kình khác ở một mức độ nhất định.

Dĩ nhiên, chênh lệch giữa tu vi của hai người vẫn khó có thể bù đắp.

Triệu Phong chỉ phòng ngự đơn thuần, sớm muộn gì cũng sẽ bị công kích và thân pháp đáng sợ của Quy Phong Vân ép vào tuyệt cảnh.

Phong Luân cổn Vân!

Một chiêu này của Quy Phong Vân chỉ mới thi triển được một nửa thì thân hình Triệu Phong đã khẽ rung chuyển.

Ngân Cương Khí Tráo!

Bên ngoài thân thể Triệu Phong hiện lên một tầng hào quang màu bạc mờ mờ, phát ra một luồng khí tức áp bách nặng nề.

Trong từng trận tiếng vang trầm muộn, Ngân Cương Khí Tráo bắt đầu rung động nhộn nhạo, có khuynh hướng không ôn định, thế nhưng vẫn thành công tiếp được “Phong Luân Cổn Vân” của Quy Phong Vân.

Một chiêu này đã là công kích chủ động của Quy Phong Vân, thế nhưng vẫn không đánh ngã hoặc áp chế Triệu Phong dễ dàng như dự liệu.

Tùy Phong Thức! Quyển Phong Thức! Điểm Tinh Nhất Chỉ!

Thân hình Triệu Phong chợt động, trong nháy mắt phát động phản kích, đồng thời vận dụng hai loại áo nghĩa của Tùy Phong Thức và Quyển Phong Thức.

Tùy Phong Thức là muốn mượn thế gió để chống lại thân pháp cuồng bạo của Quy Phong Vân.

Còn Quyển Phong Thức lần này đã phát huy tới bảy tám phần áo nghĩa, so với lần trước thì nhiều hơn hai thành.

Song, đáng sợ nhất chính là “Điểm Tinh Nhất Chỉ”.

Triệu Phong đã phát huy “Điểm Tinh chỉ” tầng thứ bảy tới cảnh giới cao nhất.

Một chỉ phá không trong nháy mắt, tiếng rít gào chói tai vang lên, giống như sao băng, dung nhập với áo nghĩa của Quyển Phong Thức, có xu thế “xé rách phong bạo”, uy năng tăng cường trên diện rộng

Phành...

Một chỉ của Triệu Phong trực tiếp xé rách nội kình phòng hộ xoay quanh người Quy Phong Vân như bánh xe gió, khiến đối phương thất sắc. Liền gầm lên một tiếng rồi phi thân rút lui.

Từ khi giao phong tới nay, đây là lần đầu tiên Triệu Phong ép Quy Phong Vân phải lui về.

- Quy Phong Vân bị đánh lui rồi!

Biến hóa như vậy cũng kinh động phần lớn đệ tử ngoại môn.

Trong lúc Quy Phong Vân rút lui đã mạnh mẽ vận chuyển Phong Luân nội kình, cố gắng thay đổi cục diện.

Thế nhưng, hành động này cũng khiến cho tốc độ của hắn chậm lại, lộ ra một vài sơ hở.

Mắt trái của Triệu Phong nhạy cảm bực nào? Hắn lập tức thúc dục Điểm Tinh chỉ cảnh giới viên mãn, chỉ quang nổ đùng, liên tiếp phát ra từng đợt sao băng, rực rỡ kinh hồn.

Giờ khắc này, bất luận là công kích hay tốc độ, Điểm Tinh chỉ đều đạt tới cực hạn trước nay chưa từng có.

Điểm Tinh chỉ ở trong Tương Vân quốc cũng là loại chỉ pháp nổi bật nhất, uy lực có thể so với công pháp Bán Phàm phẩm, người tu luyện tới tầng thứ bảy, trên cơ bản có thể bễ nghễ toàn bộ cửu trọng võ đạo.

Mặc dù nó chỉ giới hạn ở quốc gia bên ngoài, không thích hợp với Tông môn, thế nhưng vẫn không thể bàn cãi uy lực của loại chỉ pháp này.

Huống chi Triệu Phong còn đem “Quyển Phong Thức” dung nhập vào Điểm Tinh chỉ hết sức hoàn mỹ, uy lực đã đạt tới một cảnh giới hoàn toàn mới.

Quyển Phong Thức! Điểm Tinh chỉ!

Triệu Phong thừa thắng truy kích, đánh trúng sơ hở của Quy Phong Vân.

Trong lúc truy kích, Triệu Phong đã phát huy áo nghĩa của Quyển Phong Thức tới mười thành, công kích của Điểm Tinh chỉ càng trở nên mãnh liệt hơn.

- Tiểu tử này vẫn còn dư lực...

Quy Phong Vân kinh sợ, chẳng những không thể thay đổi cục diện mà còn bị rơi vào trạng thái bị áp chế.

Lúc trước bị công kích mạnh mẽ của Triệu Phong đánh lui, dù không cam lòng nhưng hắn vẫn rút lui, nghĩ rằng có thể bằng vào tu vi cường đại của mình mà nhanh chóng thay đổi cục diện.

Kết quả nắm ngoài tưởng tượng, công kích của Triệu Phong lại trở nên mãnh liệt hơn, đồng thời còn nắm bắt được những sơ hở cực nhỏ trên người hắn.

Phành! Phành! Phành...

Trên đài, thân hình Quy Phong Vân liên tục thối lui, dường như có chút chật vật, bị công kích của Triệu Phong hoàn toàn áp chế.

Một màn này khiến cho phần đông đệ tử ngoại môn ở dưới đài đều trợn mắt há hốc mồm.

- Xảy ra chuyện gì vậy! Quy Phong Vân mà cũng bị áp chế?

Mọi người nhìn Quy Phong Vân liên tục thối lui, nghẹn ngào thốt lên.

Không chỉ có đệ tử ngoại môn là kinh ngạc, ngay cả Khâu chấp sự là trọng tài phụ trách cũng lộ vẻ kinh dị.

Những đệ tử ngoại môn mới tới như đám người Tiêu Vẫn, Vân Hương Mộng, Liễu Nguyệt Nhi thì đều ngây người, giống như hóa đá.

Dĩ nhiên, Quy Phong Vân là đệ tử nội môn dự khuyết, thực lực còn xếp hạng mười ba, nội tình tuyệt đối không chỉ đơn giản như vậy, chắc chắn sẽ không để một thiếu niên bát trọng Cố Thể Cảnh dễ dàng áp chế.

- Phong Luân Bạo!

Thân thể Quy Phong Vân đột nhiên bùng lên một luồng khí kình mạnh mẽ, điên cuồng xoay tròn áp súc, trong nháy mắt bộc phát ra.

Phành...

Một tiếng nổ lớn vang lên, bộc phát trên đài khiêu chiến, sóng khí cuồng bạo giống như cơn lốc bao phủ phương viên một hai chục thước.

Tầng đá đen còn cứng rắn gấp máy lần sắt bình thường của đài khiêu chiến lưu lại một cái hố nông, xung quanh cũng có chút gồ ghề.

Hai đạo thân ảnh dưới luồng nội kinh đáng sợ kia bộc phát, lập tức bị tách ra.

Vụt!

Thân hình Triệu Phong ở giữa không trung lộn vài vòng, khí huyết sôi trào, rơi xuống mặt đất.

Ở cách đó không xa.

Thân hình của Quy Phong Vân vững vàng đứng yên trên mặt đất, lồng ngực khẽ phập phòng, trên quần áo có vài chỗ bị thủng, có chút chật vật.

Hắn vốn cho rằng, trận chiến này sẽ khiến kẻ khiêu chiến trở thành trò cười, nào ngờ lại khó khăn và thảm liệt đến như vậy, đây là điều mà hắn ngàn vạn lần không nghĩ tới.

- Lực chiến đấu của tiểu tử này không ngờ lại kinh khủng như vậy!

- Nhìn tình huống hiện nay thì Quy Phong Vân chẳng những không chiếm được thượng phong mà còn bị thiệt thòi không ít.

Mọi người ở dưới đài lại rối rít nghị luận.

Không đúng!

Một đệ tử nửa bước Thoát Phàm Cảnh trầm giọng nói:

- Trong tình huống đối chiến mãnh liệt như vậy, cho dù thân pháp và công kích của Triệu Phong có mạnh mẽ hơn nữa thì cũng không thể chống lại nửa bước Thoát Phàm Cảnh mà không bị thương, trừ phi...

Người nói chuyện chính là Hạ Vân Đông, đệ tử nội môn dự khuyết bị khiêu chiến ở trận đầu.

Hắn vừa lên tiếng, mọi người cũng nhận ra điều này.

- Trừ phi... Lực phòng ngự cơ thể của Triệu Phong đã đạt tới mức có thể chống lại cửu trọng võ đạo.

Vương Dương khiêu chiến ở trận đầu tiên cũng trầm ngâm nói.

- Nhất định là vậy! Công pháp luyện thể mà hắn chủ tu là Phàm phẩm, cảnh giới e rằng đã gần đạt tới tình trạng như “Hầu Viên” xếp hạng thứ tư, điều này giúp cho hắn có đủ căn cơ nội tình để liên tục ngạnh kháng với nửa bước Thoát Phàm Cảnh mà không bị thương...

Hạ Vân Đông quả quyết nói.

Lời nói của hai cường giả nửa bước Thoát Phàm Cảnh đã hé lộ một ít nội tình thực lực của Triệu Phong

Bình thường, công pháp luyện thể càng luyện về hậu kỳ thì lại càng khó khăn, tu luyện thân thể tới mức có thể chống lại cửu trọng võ đạo, quả thật cực kỳ hiếm thấy.

Trong hai mươi hạng đầu của ngoại môn, cũng không quá ba người có thể làm được.

Trong đó, Hầu Viên xếp hạng thứ tư là mạnh nhất, có thể bằng vào lực lượng cơ thể mà áp chế được cường giả cửu trọng, chống lại cửu trọng đỉnh phong.

- Tiểu tử họ Triệu kia, đến đây là chấm dứt rồi! Vừa rồi ta chỉ phát huy bảy thành nội công mà thôi, tiếp theo, chờ đợi ngươi sẽ là báo thù đau đớn đến mức sống không bằng chết!

Sắc mặt Quy Phong Vân lóe lên một tia âm hiểm, trên người phát ra một luồng nội kình mạnh hơn, kình phong xung quanh nổi lên phần phật, từng trận gió bắt đầu thôi mạnh, luồng khí tức này thậm chí đã tiếp cận cấp bậc “Thoát Phàm Cảnh”.

Thần sắc của Triệu Phong cũng trở nên ngưng trọng.

Tất cả mọi người đều hiểu được, Quy Phong Vân đã muốn ra tay thực sự rồi.

- Phong Luân Phân Thủy Chưởng!

Trong lòng bàn tay của Quy Phong Vân xuất hiện một luồng nội kình màu lam, áp súc ngưng tụ tới cực điểm, xoay tròn tốc độ cao, truyền đến tiếng rít gào mãnh liệt, trong nháy mắt bổ ra một chưởng, trong không khí liên vang lên những âm thanh “rắc rắc” kỳ dị.

Mọi người chỉ thấy phảng phất như có một bàn tay xé gió cắt sông, không gì cản nổi, khí thế đủ tách cả một dòng sông, rẽ cả mây trời.

- Trời đất, không ngờ hắn đã học xong chiêu này. Nếu như không tu luyện “Phong Luân Khí Quyết” tới cảnh giới cao nhất là tầng thứ mười thì tuyệt đối không thể nắm giữ được chiêu thức này.

Hạ Vân Đông xếp hạng thứ hai mươi liền kinh hãi biến sắc.

Chương 119: Lập uy (hạ)

Phong Luân Phân Thủy Chưởng!

Một chiêu này của Quy Phong Vân đã chấn kinh toàn trường, triển lộ ra thực lực và nội tình cường đại của đệ tử ngoại môn xếp hạng mười ba.

Dưới một chưởng phong sát mạnh mẽ chưa từng có. Triệu Phong cảm giác lồng ngực nôn nao khó chịu, phảng phất như bị một luồng áp lực mãnh liệt đè nén, cảm thấy bức bối giống như trước khi “bão” đến.

Điểm Tinh Nhất Chỉ! Quyển Phong Thức!

Triệu Phong đè nén lực lượng toàn thân, đem áo nghĩa của Điểm Tinh chỉ và Quyển Phong Thức phát huy tới cực hạn đỉnh phong, lực lượng nội tình của Ngân Bích Quyết cũng bộc phát toàn bộ, không hề bảo lưu nữa.

Trong phút chốc, chỉ kình rít gào như sấm, xuyên thủng hư không, tiếng nổ đùng vang lên không ngớt, ngược gió mà tới.

Phành phành phành...

Một chưởng và một chỉ gặp nhau dưới sức gió khổng lồ, hai luồng lực lượng đan vào nhau, cũng không xuất hiện tràng cảnh nổ vang

Mọi người chỉ thấy hai người trên đài bất động, yên tĩnh tới đáng sợ.

Tình cảnh này chỉ kéo dài nửa nhịp hô hấp, sau đó, âm thanh phá nước cắt sông chém ngang hư không vang lên, vẽ ra một đạo rãnh nứt dài.

Bịch bịch...

Thân hình Triệu Phong bị đẩy lui tới vài chục trượng, vẻ mặt trở nên trắng bệch, tới lúc dừng lại mới khôi phục bình thường.

Vừa rồi, trong nháy mắt giao phong, hắn gần như đã hộc máu tại chỗ.

Hắn không ngờ rằng công pháp Phàm phẩm đã gần đạt tới hỏa hầu viên mãn đỉnh phong ở trong tay nửa bước Thoát Phàm Cảnh lại có thể đạt tới uy năng bực này.

Triệu Phong hít sâu một hơi, cho dù hôm nay có thể chiến thắng thì cũng không thể phủ nhận trận chiến này là một trận chiến vô cùng thảm liệt.

Giao phong đến thời khắc này, hắn và Quy Phong Vân đều bị nội thương, trên áo có vài chỗ bị rách.

Bất luận là “Phong Luân Bạo” lúc trước hay là “Phong Luân Phân Thủy Chưởng” bây giờ cũng đều là chiêu thức có uy năng vô cùng lớn.

Phong Luân Phân Thủy Chưởng!

Quy Phong Vân thùa thắng truy kích, một chiêu này của hắn có thể thi triển kéo dài, đem lực lượng Phong Luân nội kình không ngừng sinh sôi quán chú trong lòng bàn tay.

Tàn Phong Thức! Điểm Tinh chỉ!

Phong cách công kích của Triệu Phong đột nhiên biến đổi, chỉ kình phá không mơ hồ hiện ra một đường vòng cung kinh hiểm, hiển lộ hàn quang và phong mang đáng sợ.

Tàn Phong Thức chính là thức thứ ba trong “Tứ Phong thức”, thiên về công kích!

Ngày đó, lúc Điểm Tinh chỉ của Triệu Phong còn chưa tu luyện tới tầng thứ bảy, Tàn Phong Thức cũng chưa được lĩnh ngộ hoàn toàn đã có thể dễ dàng đánh bại Trần Phong.

Hôm nay, Tàn Phong Thức và Điểm Tinh chỉ đã đạt tới viên mãn, sinh ra công kích đủ để tạo thành uy hiếp cho nửa bước Thoát Phàm Cảnh cực hạn.

Phụt phụt phụt...

Công kích của Triệu Phong vô cùng sắc bén, giống như đao phong sắc nhọn, phá toái hư không, cùng triển khai so kẻ với “Phong Luân Phân Thủy Chưởng”.

Vù...

Điểm Tinh chỉ sau khi được dung hợp Tàn Phong Thức vào, thỉnh thoảng phá vỡ “Phong Luân Phân Thủy Chưởng” của Quy Phong Vân.

Quy Phong Vân cũng hết sức kinh hãi, liền phát động công kích mạnh hơn.

Nếu chỉ xét riêng về công kích thì Điểm Tinh chỉ sau khi dung hợp

Tàn Phong Thức thậm chí còn vượt qua “Phong Luân Phân Thủy Chưởng” của hắn.

Nhưng “Phong Luân Phân Thủy Chưởng” là một chiêu thức thi triển kéo dài, tuy rằng công kích trong nháy mắt không bằng Điểm Tinh chỉ, thế nhưng uy lực kéo dài lại mạnh mẽ hơn một tầng, hơn nữa còn là công phòng nhất thể, cộng thêm ưu thế tu vi của Quy Phong Vân, ưu thế liền hiện lộ rõ ràng

Phụt phụt phụt...

Công kích của Triệu Phong, thỉnh thoảng có thể phá vỡ “Phong Luân Phân Thủy Chưởng”, thế nhưng vẫn không cách nào chân chính phá giải được một chiêu này.

Một chiêu này của Quy Phong Vân có nội kình cường đại của nửa bước Thoát Phàm Cảnh làm hậu thuẫn, uy lực kéo dài kinh người.

Nếu như nói công kích của Triệu Phong giống như tên rời khỏi cung, trong nháy mắt bộc phát uy lực cực mạnh.

Vậy thì chiêu thức của Quy Phong Vân chính là một cái cưa, không ngừng cắt xé.

Triệu Phong phát động Tùy Phong Thức, Tàn Phong Thức và Điểm Tinh chỉ đối kháng với Quy Phong Vân, cũng chỉ có thể duy trì kết quả bất bại, khó có thể giành được ưu thế áp đảo.

Một mặt khác.

Trên trán Quy Phong Vân lại ứa ra mồ hôi lạnh, “Phong Luân Phân Thủy Chưởng” này chính là đòn sát thủ mạnh nhất của hắn, lại còn có thể khắc chế được Điểm Tinh chỉ của Triệu Phong

Hắn không phải không có chiêu thức mạnh mẽ khác, thế nhưng đối mặt với công kích đơn thể cường đại như Điểm Tinh chỉ, có dùng chiêu khác thì cũng không hữu ích hơn bao nhiêu.

Duy nhất chỉ có “Phong Luân Phân Thủy Chưởng” là công thủ nhiều mặt, uy lực kéo dài rất mạnh mẽ, gần như không có cơ sở.

Nhìn hai người trên đài lâm vào giằng co, đệ tử ngoại môn ở dưới đài cũng kinh hãi không thôi.

Bất luận là thắng hay bại thì trận chiến này cũng đã gây được sự chú ý rất lớn.

Triệu Phong biểu hiện ra thực lực siêu cường, khiến rất nhiều đệ tử ngoại môn đều kinh sợ.

Hạ Vân Đông và Vương Dương ở trận khiêu chiến đấu tiên cũng thoáng nhìn nhau, trong lòng đều tràn đầy khiếp sợ.

Nếu đổi lại là bất kỳ người nào trong bọn họ đối mặt với Triệu Phong, e rằng kết quả chỉ có thất bại mà thôi.

Đặc biệt là công kích đơn thể như Tàn Phong Thức và Điểm Tinh chỉ của Triệu Phong, hoàn toàn có thể xếp vào mười hạng đầu của ngoại môn.

Dưới tình huống đó, Triệu Phong và Quy Phong Vân đều ngang tài cân sức.

Rốt cuộc ai thắng ai thua phải xem bên nào bến bỉ hơn.

- Chiêu thức của hai người này đều tiêu hao rất lớn. Chẳng qua Quy

Phong Vân có tu vi nửa bước Thoát Phàm Cảnh, cuối cùng nhất định có thể chiến thắng.

Vương Dương phân tích.

Những đệ tử ngoại môn ở đây cũng nghị luận, phần lớn đều có khuynh hướng nghiêng về Quy Phong Vân.

- Tại sao nội kình của kẻ này lại hùng hậu như thế?

Quy Phong Vân ở trên đài cũng không quá lạc quan, vô cùng kinh hãi.

Nếu đổi lại là thiếu niên bát trọng bình thường, thi triển chiêu thức kinh người như vậy, hân phải nhanh chóng kiệt sức mới đúng

Triệu Phong tu luyện “Quy Nguyên Khí Quyết”, nội kình gấp đôi so với người cùng cấp, đồng thời “Ngân Bích Quyết” cũng mang đến cho hắn nội tình càng thâm hậu.

Dựa theo phân tích của mắt trái, Triệu Phong đoán rằng nếu cứ tiếp tục kéo dài như vậy thì thắng bại chỉ 5:5 mà thôi.

Bởi vậy có thể thấy được Quy Phong Vân leo lên xếp hạng thứ mười ba là bằng vào thực lực chân chính của hắn, điều này cũng nằm ngoài dự đoán của Triệu Phong.

Nếu như hắn khiêu chiến đệ tử nội môn dự khuyết xếp hạng thấp, ví dụ như Hạ Vân Đông thì cơ bản có thể dễ dàng chiến thắng.

Nhưng xếp hạng mười ba và xếp hạng hai mươi lại chênh lệch thực lực không nhỏ.

Đối mặt với kết quả năm thắng năm bại. Triệu Phong cũng không cam lòng.

Trong lúc chiến đấu, ánh mắt của hắn đảo qua thật nhanh Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm ở dưới đài.

Hai người Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm đều khiếp sợ đến mức ngây dại, hồi hộp mở to mắt quan sát.

Hai người ngoại trừ khiếp sợ ra còn có chút xấu hổ.

Thân là sư huynh, bọn họ từ trước tới nay vẫn coi thường sư đệ của mình.

Lấy thực lực mà Triệu Phong biểu hiện ra, hoàn toàn có tư cách khiêu chiến đệ tử nội môn dự khuyết.

- Triệu Phong này rốt cuộc là loại quái thai gì, không ngờ tại phương diện chiến đấu lại kinh khủng như vậy...

Công chúa Vân Hương Mộng cũng hít một ngụm khí lạnh.

Lúc này nàng mới ý thức được Triệu Phong ở phương diện võ học và chiến đấu hoàn toàn không thua kém gì phương diện luyện đan.

Hai người trên đài đều lâm vào khổ chiến.

Trong lòng Quy Phong Vân âm thầm kêu khổ, sau cuộc chiến này, cho dù hắn có giành chiến thắng thì cũng mất sạch thể diện.

Vạn nhất nếu như đánh ngang tay, hắn còn đâu thể diện gặp người khác.

Mắt trái của Triệu Phong châm rãi mở ra, phân tích ưu khuyết của hai bên địch ta.

- Có đôi khi, công kích mạnh mẽ cũng không có nghĩa là có thể chiến thắng. Chiêu thức bắt đồng, phong cách và đặc tính cũng bất đồng, có thể khắc chế lẫn nhau.

Triệu Phong dường như ngộ ra.

Lúc này, trong mắt trái của Triệu Phong đột nhiên hiện lên một tầng ánh sáng xanh nhạt.

- Kết thúc rồi!

Thân hình Triệu Phong đột nhiên nhảy lên không trung, từ trên cao ép xuống, chiêu thức công kích đột nhiên thay đổi.

Huyền Phong Chưởng! Quyển Phong Thức!

Lòng bàn tay của Triệu Phong ngưng tụ một đoàn gió màu xanh nhạt rất sắc bén, cấp tốc xoay tròn, kình phong ở xung quanh cũng không ngừng ngưng tụ.

Một chiêu này của hắn thoạt nhìn thì chậm chạp, nhưng thực ra lại nhanh chóng vô cùng, giống như dung hòa với thiên thời địa lợi, không chỉ lực lượng cá nhãn mà phảng phất trong đó còn kèm theo ý cảnh đại thế.

Ô... Ô... Ô... N... G

Trong nháy mắt Triệu Phong bổ ra một chiêu, đoàn ánh sáng màu xanh trong lòng bàn tay cũng phun ra nuốt vào. Phong mang càng ngày càng thịnh, kình phong bốn phía phát ra cuồng bạo giống như

lốc xoáy giữa lòng sông, cắn nuốt hết tất cả mọi thứ.

- Chiêu này...

Khâu chấp sự chú trì trận đầu lập tức khẽ biến sắc.

Huyền Phong Chưởng mà Triệu Phong thi triển chính là học được từ thiếu nữ trẻ tuổi mà hắn từng nhìn thấy trong hạp cốc của Huyết Mãng

Hiện nay, hắn đã lĩnh ngộ được tinh túy của chiêu thức này, hơn nữa còn đem Quyển Phong Thức dung nhập vào trong đó.

Tại sao không dung hợp với thức thứ ba Tàn Phong Thức? Bởi vì Triệu Phong hiểu rằng ý cảnh và phong cách của Quyển Phong Thức thích hợp với Huyền Phong Chưởng hơn, cũng dễ dàng dung nhập hơn.

Ngoài ra, sau khi dung hợp hai thức này, uy lực lập tức vượt xa công kích kéo dài, vừa vặn ứng phó với đòn sát thủ của Quy Phong Vân.

Phong Luân Phân Thủy Chưởng!

Huyền Phong Chưởng! Quyến Phong Thức!

Hai luồng chưởng lực có phong cách tương đồng, xoay tròn tốc độ cao, cùng đan vào nhau.

Trong khoảnh khắc đó, tảng đá đen nhánh đặc thù dưới chân liền bị nghiền thành một đám bụi màu đen, mà dám bụi bặm này cũng bao phủ phạm vi mười trượng xung quanh.

Trong cơn lốc “bụi đen” cuồn cuộn này, bánh xe gió và cơn lốc cùng

va chạm vào nhau.

Lúc đầu, Huyền Phong Chưởng của Triệu Phong nhẹ nhàng chấn động, sau đó không ngừng cắt, cắn xé và nuốt chửng, uy lực càng ngày càng thịnh.

- Cái gì! Đây là chiêu thức cổ quái nào.

Sắc mặt Quy Phong Vân đại biến, cảm thấy hô hấp khó khăn, phảng phất như đặt mình vào trung tâm dòng xoáy nước, khó có thể chạy trốn.

Phành...

Tầng kình khí phòng ngự xung quanh người Quý Phong Vân bị phá vỡ, trái tim lập tức đập “thình thịch”.

Khoảnh khắc tiếp theo, chiêu thức “Phong Luân Phân Thủy Chưởng” của Quy Phong Vân chỉ trong nháy mắt đã bị giải thể, phảng phất như bị đao cắt vụn rồi nuốt chừng, cảm giác đau đớn lan truyền từ cánh tay đến toàn thân.

- A...

Quý Phong Vân kêu thám một tiếng, thân thể đầm đìa máu tươi, bị đánh bay ra ngoài.

Mọi người chỉ thấy toàn thân Quy Phong Vân từ trên xuống dưới lưu lại hơn trăm đạo vết máu, vừa nhìn đã thất kinh.

Mặt của Quy Phong Vân cũng lưu lại hơn mười đạo vết máu, dung mạo gần như bị hủy. Chiêu thức thật đáng sợ!

Đệ tử ngoại môn toàn trường đều cảm thấy lông tóc dựng ngược, hít vào một ngụm khí lạnh.

Mặc dù một chiêu này cũng không khiến Quy Phong Vân bị trọng thương chỉ lưu lại một ít ngoại thương nhưng những đạo vết máu này vẫn khiến mọi người không rét mà run.

- Chiêu này dường như có chút giống “Thiên Phong Thần Quyết” của bổn Tông...

Trên mặt Khâu chấp sự lộ vẻ kinh dị, lẩm bẩm một mình.

Trên đài tỷ võ.

Hai người đứng cách xa nhau...

Quý Phong Vàn trúng phải một chiêu vừa rồi, mặc dù đã thua nhưng cũng không trọng thương vẫn còn chiến lực.

Huyền Phong Chưởng! Quyển Phong Thức!

Triệu Phong hít sâu một hơi, trong lòng bàn tay xuất hiện một luồng ánh sáng xanh phun ra nuốt vào, kình phong nổi lên bốn phía, bén nhọn thâu xương, khiến cho người trên đài hay dưới đài đều cảm thấy tâm thần run rẩy, lộ vẻ sợ hãi.

- Ta nhận thua!

Quý Phong Vân ràng mình một cái, trăm đạo vết máu trên khắp toàn thân truyền tới cảm giác đau nhói, cảnh báo cho hắn biết sự kinh khủng của một chiêu vừa rồi.

Nếu như Triệu Phong dùng chiêu này với uy lực lớn hơn, toàn thân

của hắn sẽ giống như bị lăng trì, không khác gì “thiên đao vạn quả”. (*)

(*) chém ngàn vạn nhát đao

Nhận thua rồi!

Mọi người dưới đài đều cảm thấy tâm thần chấn động không ngờ Quy Phong Vân lại lựa chọn như vậy.

Chỉ thấy dung mạo Quy Phong Vân đã gần như bị hủy, trên người xuất hiện trăm đạo vết máu thì mọi người đã sợ hãi, không nhịn được thoáng rùng mình một cái.

- Trận khiêu chiến này, Triệu Phong thắng! Triệu Phong sau khi thắng sẽ trở thành đệ tử nội môn dự khuyết, thay thế kẻ bị thua...

Âm thanh uy nghiêm mà đạm mạc của Khâu chấp sự vang vọng khắp toàn trường

Lúc này, phần lớn đệ tử ngoại môn mới hồi thần lại, tuy nhiên trong lòng vẫn còn sợ hãi.

Triệu Phong đứng trên đài khiêu chiến, ánh mắt lạnh lùng quét nhìn mọi người bên dưới.

A...

Đám đệ tử ngoại môn do Trần Phong cầm đầu liền cảm thấy hai chân nhũn ra, gần như bị dọa vỡ mặt.

Hôm nay Triệu Phong khiêu chiến Quy Phong Vân, thứ nhất là muốn đứng vững ở ngoại môn, thứ hai là muốn lập uy.

Giờ phút này, xem ra hiệu quả còn tốt hơn so với dự liệu, những đệ tử ngoại môn kia khi chạm phải ánh mắt của hắn đều cảm thấy sợ hãi

Quy Phong Vân toàn thân đẫm máu, gần như bị hủy dung chính là một mình chứng sống rõ ràng nhất.

Chương 120: Tẩy tủy đan

Trên một tòa lâu các cách đài khiêu chiến mấy trăm trượng.

- Đáng giận! Đệ tử Quảng Quân Hầu không ngờ lại lập uy ở ngoại môn. Sao có thể phát sinh chuyện như vậy chứ?

Gương mặt Tuyền Thần đầy vẻ không cam lòng, vỗ tay một cái, tòa lầu các đột nhiên run rẩy mãnh liệt, thiếu chút nữa sụp đổ.

Bên cạnh hắn là Hầu Viên, đệ tử xếp hạng thứ tư trong ngoại môn.

Hai người từ xa đã quan sát toàn bộ trận chiến giữa Triệu Phong và Quy Phong Vân.

Vốn còn cho rằng đây sẽ là một “trò hay”, nào ngờ cuối cùng lại nhìn thấy một màn như vậy

Trận khiêu chiến này cũng gây sự chú ý không nhỏ.

Một thiếu niên mới nhập môn, dùng tu vi bát trọng Cố Thể Cảnh, khiêu chiến thành công Quy Phong Vân xếp hạng mười ba ngoại môn, trở thành đệ tử nội môn dự khuyết duy nhất có tu vi dưới cửu trọng

- Tiểu tử này so với ta dự liệu còn mạnh hơn nhiều, chẳng qua là nếu gặp ta thì hắn cũng không cầm cự quá mười chiêu.

Ánh mắt Hầu Viên hờ hững lạnh lùng nhìn Triệu Phong đang lập uy đằng xa.

Tuyền Thần cũng không hoài nghi lời nói của hắn, trong hai mươi hạng đầu của đệ tử ngoại môn, chỉ có mười tên xếp hàng cuối là nằm trong phạm trù nửa bước Thoát Phàm Cảnh “bình thường”.

Sau khi tiến vào mười hạng đầu, dần dần sẽ thoát ly khỏi phạm trù “bình thường”.

Đặc biệt là những đệ tử ngoại môn xếp hạng hàng đầu, tất cả đều là nhân vật cự đầu, mỗi người đều có thực lực khiêu chiến Thoát Phàm Cảnh chính thức.

Ví dụ như Hầu Viên, hắn đã từng khiêu chiến với cường giả nhất trọng Thoát Phàm Cảnh.

Mà theo lời đồn, tên xếp hạng nhất ngoại môn chính là một kẻ biến thái, có thể lấy tu vi nửa bước Thoát Phàm Cảnh, trực tiếp chiến thắng cường giả “Thoát Phàm Cảnh”.

Vụt...

Chẳng biết từ lúc nào, đã có một đạo thân ảnh xuất hiện sau lưng hai người.

- Vương phó chấp sự!

Tuyền Thần và Hầu Viên đều khom mình hành lễ.

Đạt tới cấp bậc chấp sự, ở bên trong Tông môn ít nhất cũng có tu vi Thoát Phàm Cảnh ngoài ngũ trọng cho dù là phó chấp sự đi nữa.

Đương nhiên, những nhân vật trú ẩn thế tục, chấp sự quốc gia như Quảng Quân Hầu, tất cả đều chỉ là nhân vật lâu la trong Tông môn,

tự nhiên không có chút cân lượng nào, chỉ cần đạt tới tu vi Thoát Phàm Cảnh là có thể đảm nhiệm.

- Triệu Phong này quả thực khiến người khác rất bất ngờ.

Trên mặt Vương phó chấp sự có chút ngoài dự liệu, khóe miệng vẫn treo nụ cười nhạt.

Trong Tông môn, nhất là Ngoại Môn Đường, đã rất lâu rồi hắn chưa từng nhìn thấy người có thiên phú chiến đấu như vậy.

- Vương phó chấp sự, ngài nên biết rằng kẻ này lúc trước chính là đệ tử của Quảng Quân Hầu “Từ Nhiên”, lúc trước tại sao lại an bài nhiệm vụ “như vậy”?

Tuyền Thần có chút oán trách.

Lúc trước, vị Vương phó chấp sự này đã từng có giao tình với sư tôn Vân Hải chân nhân. Chẳng qua sau khi Vân Hải chân nhân gia nhập cao tầng Tông môn thì quan hệ giữa hai người mới có chút bất hòa.

- Triệu Phong chẳng qua chỉ là một kẻ có Linh thể hạ đẳng mặc dù chiến lực mạnh, nhưng thành tựu ngày sau cũng rất hạn chế. Chẳng lẽ hắn có thể uy hiếp được những đệ tử nội môn như các ngươi, thậm chí là uy hiếp trưởng lão Tông môn cao cao tại thượng? Nếu vì tiểu nhân vật này mà đồng thời đắc tội với hai vị Phó đường chủ, đó mới chính là được không bằng mất! Cho dù là sư tôn Vân Hải chân nhân của ngươi cũng phải suy xét cẩn thận.

Vương phó chấp sự từ chối giải thích.

- Hai vị Phó đường chủ? Người mà ngài nói đến là...

Sắc mặt Tuyền Thần hơi đổi.

Hắn đương nhiên biết rõ, Vương phó chấp sự nói rất có đạo lý, chiến lực của Triệu Phong mạnh, thế nhưng thành tựu nhất định có hạn.

Như vậy cũng giống như Quảng Quân Hầu năm xưa, lúc trước cũng là cự đầu xếp hạng hàng đầu trong ngoại môn, thậm chí còn có thể tranh đoạt đệ nhất với Vân Hải chân nhân.

Lúc đó, chiến lực của Quảng Quân Hầu không thể nói là yếu, nhưng cuối cùng chẳng qua cũng chỉ là nhân vật lâu la trong Tông môn.

Vương phó chấp sự cũng không giấu giếm, kể lại đầu đuôi chuyện Triệu Phong được hai vị Phó đường chủ đồng thời nhìn trúng

- Triệu Phong này... Không ngờ lại được Quan lão và Trương lão nhìn trúng

Tuyền Thần trợn mắt há hốc mồm, lập tức có chút chán chường bất lực.

Thân là đệ tử nội môn, hắn tự nhiên biết rõ địa vị của hai vị Phó đường chủ này trong Tông môn.

Hai lão giả này, lần lượt là hai Luyện Đan Sư và Trận Pháp Sư đạt tới trình độ cao nhất trong Tông môn, làm ra rất nhiều cống hiến, lịch duyệt so với sư môn Vân Hải chân nhân của hắn còn lâu đời hơn.

Nếu bàn về phân lượng, Quan lão và Trương lão đều là nhân vật tiếp cận cấp bậc Trưởng lão, nếu như hai người cùng đứng về một phía, cho dù là nhân vật cấp trưởng lão cũng phải suy xét cẩn thận.

Còn một điều quan trọng nhất...

Đó là Tuyền Thần ra tay đàn áp mấy người đệ tử của Quảng Quân Hầu cũng không được sư tôn “Vân Hải chân nhân” trực tiếp bày mưu tính kế.

Vân Hải chân nhân thân là trưởng lão của Tông môn, thân phận cao thượng tu vi Chân Linh cảnh, chúng sinh dưới tầm mắt ông ta giống như con sâu cái kiến, căn bản khinh thường hạ thấp thân phận, cũng không quá mức làm khó những con sâu cái kiến tu vi thấp kém này. Cho nên, hắn ta vẫn luôn mắt nhắm mắt mở bỏ qua hành vi của Tuyền Thần, xem như là “ngẩm đồng ý”.

Không có nhân vật cấp trưởng lão toàn lực ủng hộ, Tuyền Thần tự nhiên sẽ không dám đi xúc phạm hai vị Phó đường chủ.

Đương nhiên, Tuyền Thần tuyệt đối sẽ không dễ dàng bỏ qua. Tuy hắn không dám đụng vào đối phương thế nhưng âm thầm hành hạ những con sâu cái kiến ở ngoại môn lại là chuyện hết sức dễ dàng

Sau khi khiêu chiến kết thúc, Triệu Phong thở phào một hơi, thân hình có chút mệt mỏi, đi đến trước mặt hai vị sư huynh.

- Chúc mừng Triệu sư đệ! Nhanh như vậy đã trở thành đệ tử nội môn dự khuyết, quả thật khiến chúng ta vô cùng ngưỡng mộ.

Công chúa Vân Hương Mộng mỉm cười, là người đầu tiên bước tới chúc mừng.

Đồng thời, nàng cũng dùng một ánh mắt hoàn toàn mới để dò xét thiếu niên vừa lập uy ngoại môn này.

- Triệu sư đệ quả thật đã vì những kẻ như chúng ta mà xả giận một phen!

- Trận chiến vừa rồi thực sự rất đặc sắc, không ngờ Triệu sư đệ lại sáng tạo một kỳ tích mới.

Một vài đệ tử mới nhập môn đều đồng loạt chúc mừng Triệu Phong những lời “vỗ mông ngựa” vang lên không ngớt.

Trong lần khảo hạch nhập môn Hiểu Nguyệt Tông tổng cộng tuyển chọn hai mươi đệ tử, ngoại trừ Không Nguyên Hạo có tư chất tuyệt đỉnh ra, chỉ có hai mươi mốt người là tiến vào ngoại môn. (*)

(*) Ngoài hai mươi người ra còn có Liễu Nguyệt Nhi là được chọn trực tiếp.

Mà trong hai mươi mốt người này, Triệu Phong lại là người đầu tiên tiến vào danh sách đệ tử nội môn dự khuyết.

Đương nhiên trong đám người ở đây cũng có rất nhiều người không phục.

- Linh thể hạ đẳng, cho dù thực lực có mạnh hơn nữa thì đã sao? Ngay cả cửu trọng Cố Thể Cảnh còn không đạt tới nổi. Không lâu nữa cùng sẽ bị chúng ta đuổi kịp và vượt qua thôi.

Tiêu Vẫn có tu vi cao nhất trong đám người mới nhập môn, đứng ở đẳng xa nghiến răng, hắn cũng chỉ mới hồi phục bình tĩnh sau chấn kinh vừa rồi.

Nói thật, vừa rồi biểu hiện của Triệu Phong ở trên đài khiêu chiến đã khiến hắn bị chấn trụ, lúc này vẫn cảm thấy sởn hết gai ốc.

Không thể không thừa nhận, Triệu Phong đã lập uy tại ngoại môn thành công.

Có thể đoán được, quãng thời gian tiếp theo, chắc chắn sẽ không có mấy người trong ngoại môn dám dễ dàng xúc phạm hắn.

- Hừ! Lại để hắn thành công rồi.

Liễu Nguyệt Nhi hừ nhẹ một tiếng, thần sắc có chút tức giận, thế nhưng từ đáy lòng mình, nàng vẫn cảm thấy vui mừng, cảm xúc trộn lẫn hết sức kỳ lạ.

Đứng từ góc độ đệ tử ngoại môn, việc Triệu Phong "chuyển bại thành thắng, lấy yếu thắng mạnh" đã khiến bọn họ được xả giận một phen.

Đợi mọi người tản ra, Triệu Phong mới tới chào hỏi hai vị sư huynh.

Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm đều nhìn về phía người sư đệ của mình với ánh mắt phức tạp, trong lòng ngoại trừ áy náy còn có chút cảm kích.

- Quy Phong Vân bị thua, có lẽ sẽ không dám dễ dàng làm khó sư huynh nữa.

Triệu Phong mỉm cười nói với Dương Thanh Sơn.

Sau khi trở thành "đệ tử nội môn dự khuyết", Triệu Phong đã chuyển khỏi nơi ở của đệ tử ngoại môn bình thường.

Trong ngoại môn, đệ tử nội môn dự khuyết được hưởng thụ đãi ngộ đặc biệt, có biệt viện lầu các riêng, được nhận tài nguyên từ Tông môn nhiều hơn những đệ tử ngoại môn bình thường

Ví dụ như, đệ tử ngoại môn bình thường, mỗi tháng chỉ được nhận bổng lộc là một khối nguyên tinh thạch thứ phẩm và một viên linh đan

cấp thấp.

Nhưng khi trở thành đệ tử nội môn dự khuyết, sẽ được hướng thụ đãi ngộ gấp ba lần, ngoài ra còn có những đặc quyền khác.

Thu xếp xong xuôi, Triệu Phong lại quay trở về Thảo Mộc Đường.

Lúc này, Quan lão đang bận rộn với việc luyện đan, liền để cho một dược đồng hồi âm.

- Quan lão nói, huynh được nghỉ ngơi một ngày.

Vị dược đồng nói.

Nghỉ ngơi?

Triệu Phong có chút ngoài dự liệu, chợt nghĩ, nhất định là Quan lão cho rằng mình khiêu chiến thất bại, thậm chí là bị thương không nhẹ, cho nên mới cho phép mình nghỉ ngơi ngày hôm nay.

- Quan lão còn dặn ta giao cho huynh những thứ này.

Dược đồng đưa cho hắn vài thứ.

- Huyết Liệu Đan... Tục cốt Cao? Còn có cả Hiểu Nguyệt Diệt Đả Tán?

Vẻ mặt Triệu Phong có chút cổ quái.

Có lẽ Quan lão cho rằng lúc hắn ở trên đài khiêu chiến đã bị đối phương đánh cho thể thảm vô cùng.

Huyết Liệu Đan và Tục cốt Cao đều là những đan dược trân quý, nếu

đặt ở quốc gia bên ngoài thì chúng cũng là những thứ ngàn vàng khó mua.

Trong đó, Huyết Liệu Đan chuyên trị nội thương, chỉ cần không phải là trọng thương cực nặng thì có thể khôi phục nhanh chóng

Tục cốt Đan chuyên trị xương cốt bị đứt gãy, nhanh chóng khép liền vết thương.

- Còn có một viên Tẩy Tủy Đan.

Dược đồng có chút hâm mộ giao viên đan dược cho Triệu Phong.

Tẩy Tủy Đan?

Triệu Phong vừa nghe tới đây liền nhảy dựng.

Hắn tất nhiên đã nghe nói về sự thần kỳ của viên thuốc này.

Tẩy Tủy Đan có thể tẩy tủy phạt cốt, cải thiện thể chất con người, dược hiệu hết sức thần

Kỳ.

Viên thuốc này cũng không phải chuyên dùng để tôi luyện thân thể, nhưng nó lại có thể khiến cho tố chất tổng hợp của võ giả tăng mạnh.

Trước kia Triệu Phong đã từng nghe nói “Tẩy Tủy Đan” có thể giúp cửu trọng võ đạo trùng kích Thánh cảnh, tác dụng thúc đẩy khá lớn.

Nhận lấy viên Tẩy Tủy Đan, nội tâm của Triệu Phong có chút kích động, không ngờ Quan lão lại cam lòng giao một viên linh đan trân quý như vậy cho mình.

Cho dù là đệ tử nội môn dự khuyết cũng rất khó nhận được một viên Tẩy Tủy Đan.

Đặc biệt là đệ tử nửa bước Thoát Phàm Cảnh, nếu như phục dụng Tẩy Tủy Đan để cải thiện thể chất thì sẽ có rất nhiều hy vọng trùng kích Thoát Phàm Cảnh.

Ngay trong ngày hôm đó.

Triệu Phong trở về biệt viện dành riêng cho đệ tử nội môn dự khuyết, lập tức phục dụng Tẩy Tủy Đan.

Dược lực của Tẩy Tủy Đan tương đối ôn hòa, có thể chậm rãi tẩy rửa huyết nhục cốt cách và lục phủ ngũ tạng...

Toàn bộ quá trình giống như một “nồi súp”, được lửa mạnh chậm rãi hầm cách thủy.

Đương nhiên, đây chỉ là đối với Triệu Phong đã đạt tới Ngân Bích Quyết tầng thứ tám đỉnh phong mà thôi.

Triệu Phong tu luyện công pháp Phàm phẩm hạ cấp, khí lực thân thể vô cùng mạnh mẽ, có thể chịu được một lượng lớn dược tính bá đạo.

Nếu người bình thường sử dụng Tẩy Tủy Đan, dược tính cũng không thể nói là ôn hòa được.

Triệu Phong đồng thời vận chuyển “Quy Nguyên Khí Quyết” và “Ngân Bích Quyết” để hấp thu dược lực, thu được hiệu quả luyện thể càng lớn.

Dược lực phóng thích nhanh hơn, một tia dòng nước ấm lan ra khắp người, mang theo một chút cảm giác tê dại.

Hắn tập trung tinh thần, cảm thấy từ chỗ mắt trái của mình truyền đến tiếng nhảy “thình thịch”.

Thịch thịch! Thịch thịch! Thịch thịch...

Mắt trái nhảy lên càng lúc càng mạnh, đồng thời tản mát ra một luồng ấm áp kỳ dị, trải khắp toàn thân, dung hợp cùng với dược lực của Tây Tủy Đan.

- Mắt trái thần bí quả nhiên có tác dụng cải thiện thân thể.

Triệu Phong càng thêm chắc chắn suy đoán trước kia của mình.

Lúc còn ở Triệu tộc, tất cả phương diện tư chất và ngộ tính của hắn đều rất bình thường.

Nhưng sau khi dung hợp với mắt trái thần bí, tất cả đã dần dần thay đổi.

Thân thể vốn bình thường cũng trở nên lột xác.

Nếu như mắt trái này đến từ một đại thần cổ xưa nào đó, nó há có thể dung nạp vào một cái thân xác tâm thường?

Đương nhiên...

Trước khi nó khôi phục trạng thái đỉnh phong nhất định sẽ cải thiện hoàn cảnh của người mà nó gửi gắm, để tương lai sau này có thể trở lại làm chúa tể thiên địa.

Thịch thịch! Thịch thịch...

Triệu Phong cảm giác mắt trái của mình phát ra một luồng khí tức càng cường liệt hơn so với trước kia, dược lực của Tẩy Tủy Đan đã mạnh hơn gấp mấy lần so với ban đầu.

Gần nửa canh giờ sau...

Toàn thân Triệu Phong bắt đầu bài xuất ra một tầng dịch nhờn.

Trong không gian của mắt trái, quầng sáng xanh nhạt hình xoắn ốc đã kéo dài tới tám thước năm.

Triệu Phong cảm giác toàn bộ tinh khi thản của mình đều tăng lên, toàn thân có cảm giác như đang thoát thai hoán cốt.

Lúc này, dược lực của Tẩy Tủy Đan chỉ mới tiêu hóa được một phần tư, nhưng hiệu quả đã gần tương đương với người khác tiêu hóa nửa viên Tẩy Tủy Đan.

Chương 121: Ngân Bích tầng chín

P.s: Chương này bản dịch bị thiếu, đọc đỡ bản convert nha.

Bởi vì mắt trái cái này dị số, Triệu Phong phục dụng Tẩy Tủy Đan hiệu quả, vượt qua tưởng tượng thì tốt hơn.

Người bình thường phục dụng Tẩy Tủy Đan, tối đa bài xuất một lần tạp chất dịch nhờn, mà Triệu Phong trọn vẹn bài xuất ba lượt!

Triệu Phong xác định, thần bí mắt trái cùng Tẩy Tủy Đan giống như, có thể thay đổi tạo thân thể, nhưng người phía trước là quanh năm suốt tháng chậm chạp quá trình.

Giờ phút này, thần bí mắt trái năng lực này, cùng Tẩy Tủy Đan hiệu quả dung hợp, chẳng những sâu sắc phóng thích dược lực, còn lại để cho thân thể cải tạo, lột xác hiệu quả, vượt qua dược lực cực hạn.

Thân thể ba lượt bài xuất tạp chất dịch nhờn, lần thứ nhất nhất đậm đặc nhất thối, đằng sau hai lần, theo thứ tự trở thành nhạt đi một tí.

Lần thứ hai bài xuất tạp chất thời điểm, Triệu Phong cảm giác mình 《 Ngân Bích bí quyết 》, đạt tới tám tầng đỉnh phong cực hạn, cơ hồ bước vào chín tầng cánh cửa.

Thân thể tố chất chỉnh thể tăng lên, vi Luyện Thể tu hành, cung cấp hùng hậu nội tình cùng động lực nguồn gốc.

Mượn nhờ lần này cơ hội, Triệu Phong toàn lực tu luyện 《 Ngân

Bích bí quyết 》, đem dược lực lớn nhất hóa lợi dụng.

Rốt cục, tại lần thứ ba bài xuất dịch nhờn thời điểm, Triệu Phong 《 Ngân Bích bí quyết 》, đột phá đến tầng thứ 9!

Triệu Phong mừng rỡ không thôi, 《 Ngân Bích bí quyết 》 đột phá chín tầng, so trong tưởng tượng phải nhanh không ít.

Tại đây không hổ là tông môn, các loại tài nguyên cùng kỳ ngộ, đều viễn siêu bên ngoài quốc gia.

Một cái phó Đường chủ, tùy ý đưa tặng một khỏa đan dược, làm hắn sinh ra thoát thai hoán cốt hiệu quả.

Luyện Thể loại công pháp, càng là đến đằng sau, tiến giai càng là chậm chạp. 《 Ngân Bích bí quyết 》 đến tầng thứ 8 về sau, tiến giai so với bình thường Phàm cấp công pháp, muốn khó khăn vài lần.

Đây cũng là vì cái gì, phần đông ngoại môn đệ tử, có rất ít người, lựa chọn Luyện Thể công pháp với tư cách chủ tu.

"Hiện tại toàn bộ ngoại môn, Luyện Thể công pháp có thể cùng ta sánh vai đấy, chỉ có Hầu Viên."

Triệu Phong khóe miệng nổi lên vui vẻ, tin tưởng tăng nhiều.

Đồng thời, hắn cũng chờ mong 《 Ngân Bích bí quyết 》 đằng sau hai tầng.

《 Ngân Bích bí quyết 》 cùng sở hữu mười một tầng.

Đột phá tầng thứ 10, có thể thân thể đi đến thánh cảnh, đạt tới Thoát Phàm Cảnh cấp độ.

Tầng thứ mười một: hoàn mỹ nhất thể, đi đến Hỏa Lô không thay đổi; Kim Cương bách luyện, thân thể khó diệt.

Triệu Phong hiện tại đột phá tầng thứ 9, chỉ bằng vào ** lực lượng, tựu so với bình thường Cố Thể cửu trọng hiếu thắng.

Theo huyết nhục, cốt cách, đến kinh mạch, tạng phủ, Triệu Phong do bên ngoài đến nội cường đại, thân thể cơ năng, viễn siêu người bình thường, xa hơn thắng cùng giai.

Triệu Phong nhắm mắt lại, mắt trái trong không gian, màu xanh nhạt đinh ốc quầng sáng, kéo dài đến tám thước tám, chín.

Mượn nhờ Tẩy Tủy Đan, tu vi của hắn, cơ bản đạt đến Cố Thể Cảnh bát trọng đỉnh phong.

Hô!

Ngồi xếp bằng củng cố hai canh giờ về sau, Triệu Phong chậm rãi đứng dậy, thở dài một hơi.

Biệt viện bên ngoài, mặt trời đã bay lên.

Triệu Phong đứng dậy, tiến về trước Thảo Mộc Đường.

Giữa đường xá, hắn tận lực đi Dương Thanh Sơn cùng Nam Cung Phàm làm việc địa phương.

Dương Thanh Sơn đang tại bón phân, đổ vào, sống so trước kia dễ dàng một ít.

"Triệu sư đệ, từ khi ngươi lập uy ngoại môn về sau, những...này

ngoại môn đệ tử, khí diễm thu liễm nhiều hơn."

Dương Thanh Sơn cười nói.

Cho dù Dương Thanh Sơn mỗi ngày không thể thiếu một phen mệt nhọc, nhưng ít ra không ai dám mắng to, khi dễ hắn.

Triệu Phong nhẹ gật đầu, lại đi Nam Cung Phàm làm việc địa phương.

"Hắn đến rồi..."

Trần Phong Viễn nhìn từ xa đến Triệu Phong, đánh một cái giật mình.

Tự từ ngày đó Triệu Phong chiến bại Quý Phong Vân, trở thành dự khuyết nội môn đệ tử, Trần Phong trong nội tâm đối với hắn tràn ngập sợ hãi.

Triệu Phong cố ý đi tới, cùng Nam Cung Phàm nói hai câu.

"May mắn mà có Triệu sư đệ, ta hiện tại làm việc mặc dù mệt mỏi, nhưng không người nào dám cho ta làm khó dễ."

Nam Cung Phàm vẻ mặt cảm kích, thò tay vỗ vỗ Triệu Phong bả vai.

Bái kiến hai vị sư huynh về sau, Triệu Phong nhẹ nhàng thở ra.

Chỉ chốc lát, hắn tại Thảo Mộc Đường, gặp được Quan lão.

"Ngày hôm qua trở về, cảm giác như thế nào?"

Quan lão đầu cười mỉm mà nói.

Triệu Phong sững sờ, vội vàng đáp: "Hồi trở lại Quan lão, cái kia khỏa 'Tẩy Tủy Đan' hiệu quả thật tốt quá."

Dứt lời, hắn phát ra từ nội tâm, một phen cảm tạ.

Tẩy Tủy Đan giá trị rất cao, đối với Thoát Phàm Cảnh trở xuống đích võ giả mà nói, cơ hồ là tha thiết ước mơ.

"Cái gì Tẩy Tủy Đan! Ta là hỏi ngươi ngày hôm qua khiêu chiến dự khuyết nội môn đệ tử cảm thụ."

Quan lão lật ra một cái liếc mắt.

Với tư cách tông môn ở bên trong đạt trình độ cao nhất Luyện Đan Sư, Tẩy Tủy Đan cái gì đấy, đối với Quan lão mà nói, không đáng giá nhắc tới.

À?

Triệu Phong lập tức tỉnh ngộ, nguyên lai Quan lão đầu còn không biết mình chiến thắng sự tình.

"Dự khuyết nội môn đệ tử, thực lực so trong dự liệu muốn mạnh hơn nhiều, vãn bối dù là chủ quan một điểm, tiếp theo bại trận..."

Triệu Phong so sánh uyển chuyển mà nói.

"Ân... Ân..."

Quan lão liên tục gật đầu, nhưng là nghe phía sau, đột nhiên biến đổi: "Đợi một chút! Lời này của ngươi có ý tứ gì... Chẳng lẽ ngươi không có bại?"

"Về việc này, Vân Hương Mộng cùng khác ngoại môn đệ tử, có thể làm chứng cho ta."

Triệu Phong mỉm cười.

Vân Hương Mộng mặc dù biết chân tướng, cũng không dám đem tin tức này, truyền đạt Quan lão.

Dù sao Quan lão nguyên vốn muốn mượn việc này, gõ thoáng một phát Triệu Phong, lại để cho hắn va chạm vấp phải trắc trở, đem tâm tư đặt ở luyện đan bên trên.

Quan lão đầu còn thật không tin, đem Vân Hương Mộng tìm tới.

Tại phó Đường chủ hùng hổ dọa người dưới ánh mắt, Vân Hương Mộng yếu ớt mà nói: "Ngày hôm qua khiêu chiến, đích thật là Triệu sư đệ thắng hiểm, đánh bại dự khuyết đệ tử Quý Phong Vân."

Thắng hiểm?

Quan lão đầu trong nội tâm cuối cùng dễ chịu đi một tí, nhưng hắn y nguyên rất là ngoài ý muốn.

Dự khuyết nội môn đệ tử thực lực, hắn thập phần tinh tường, từng cái, đều có nửa bước Thoát Phàm Cảnh tu vị.

"Cái kia dự khuyết nội môn đệ tử, xếp hàng thứ mấy?"

Quan lão đầu tùy ý hỏi câu.

"Bài danh mười ba."

Vân Hương Mộng cẩn thận từng li từng tí nói, sợ bị Quan lão đầu lửa

giận bao phủ.

"Cái gì! Bài danh mười ba!"

Quan lão đầu vẻ mặt kinh ngạc, cái cằm đều nhanh đến rơi xuống rồi, như là xem kỹ quái vật giống như, chằm chằm vào Triệu Phong xem.

Nếu như chiến thắng chỉ là bài danh thứ hai mươi dự khuyết nội môn đệ tử, này còn có thể quy công tại may mắn, có thể Triệu Phong đánh bại đối thủ, bài danh mười ba.

Biết được chân tướng, Quan lão đầu nửa vui nửa buồn.

Tại chuyện này lên, Quan lão đầu kinh ngạc rồi, không hề nhiều xoắn xuýt.

Kế tiếp, hắn cho Triệu Phong khai báo một ít nhiệm vụ.

Lần này, Quan lão đầu lại cho Triệu Phong một ít luyện đan trụ cột sách vở.

Những sách này tịch, tuy nhiên cũng là luyện đan trụ cột, nhưng liên quan đến chiều sâu, so phía trước 《luyện đan sơ giải》 muốn khó nhiều hơn, mỗi một bản đều không thua 《đan hỏa tâm quyết》.

Trừ đó ra, Quan lão đầu còn phê chuẩn, cho phép Triệu Phong quan sát chính mình luyện đan.

Một ít Luyện Đan Sư, phần lớn là có độc môn thủ pháp, ngoại trừ đệ tử cùng dược đồng, cơ bản không cho ngoại nhân đứng ngoài quan sát.

Huống chi là Quan lão đầu loại này tông môn ở bên trong đỉnh cấp Luyện Đan Sư.

Quan lão đầu làm như vậy, cơ hồ là đem Triệu Phong coi như đệ tử y hệt đãi ngộ.

Vân Dao đan sư vì hướng Quan lão đầu lấy lòng, cũng cho phép Triệu Phong đứng ngoài quan sát nàng luyện đan.

"Cũng tốt, ta gần đây vài loại tông môn phó thác trọng yếu đan dược, thoát thân không ra..."

Quan lão đầu nhẹ gật đầu, xem như thừa Vân Dao đan sư một cái nhân tình.

Cứ như vậy, Triệu Phong bắt đầu chính thức giao thiệp với luyện đan một đạo.

Kế tiếp mấy ngày, ban ngày Thời Gian, hắn phần lớn là tại quan sát luyện đan thủ pháp cùng quá trình.

Vân Dao đan sư luyện chế đan dược, tương đối đơn giản một ít.

Một phương diện, nàng luyện đan kỹ nghệ, không bằng Quan lão đầu.

Khác một phương diện, nàng gần đây đã ở dạy bảo Vân Hương Mộng công chúa.

Này cũng tiện nghi Triệu Phong, mỗi ngày cùng Vân Hương Mộng hỗn [lăn lộn] cùng một chỗ, học tập luyện đan thực tế kỹ xảo, có đôi khi còn có thể lò luyện đan trước nếm thử một hai.

Vân Dao luyện đan thời điểm, ngẫu nhiên còn làm một ít giải thích.

Học tập thời điểm, Vân Hương Mộng thường xuyên vấn đề.

Triệu Phong đại bộ phận Thời Gian, bảo trì trầm mặc, rất ít hỏi thăm.

Vân Dao cũng tại âm thầm chú ý Triệu Phong.

Nàng phát hiện, dưới mình đoán, khống hỏa, khai lò đợi thời khắc mấu chốt, Triệu Phong thần sắc hơi chú ý.

Triệu Phong vấn đề tuy ít, lại mỗi lần đánh trúng chỗ hiểm.

Lúc ban ngày, Triệu Phong quan sát Vân Dao luyện đan, cũng thỉnh thoảng đi xem đã Quan lão đầu luyện đan.

Quan lão đầu luyện đan, thủ pháp so sánh phức tạp một ít, lại để cho người thấy hoa mắt.

Nhưng lại phức tạp luyện đan thủ pháp, tại Triệu Phong mắt trái hiểu rõ xuống, đều không hề bí mật đáng nói.

Nếu mà so sánh, Triệu Phong ưa xem Vân Dao luyện đan, quá trình đơn giản, dễ hiểu Dịch Học —— tự nhiên tương đối hắn mà nói.

Triệu Phong ban ngày học luyện đan, buổi tối cũng không có buông tu luyện.

Trường kỳ xen lẫn trong phòng luyện đan, vận khí tốt có thể hỗn [lăn lộn] đến một lượng khỏa cấp thấp linh đan, đối với Cố Thể Cảnh người tu hành mà nói, cái kia đều là khó có thể yêu cầu xa vời đấy.

Bốn năm ngày sau.

Vân Dao bắt đầu khảo cứu Vân Hương Mộng, Triệu Phong học tập tiến độ.

Tại vấn đề ở bên trong, Vân Hương Mộng đại đa số vấn đề, cũng có thể đáp ra, còn có chút nan đề không có hiểu thấu đáo.

Triệu Phong căn bản là biết đều bị đáp.

Vân Dao trong nội tâm âm thầm thở dài, không phải không thừa nhận, Triệu Phong tại luyện đan phương diện thiên phú, hơn xa qua Vân Hương Mộng.

Bởi vì nàng truyền thụ cho những vật này, Vân Hương Mộng học được càng lâu, Triệu Phong còn muộn vài ngày.

Đương nhiên, cái này cũng không có thể nói Vân Hương Mộng luyện đan thiên phú không được.

Trên thực tế, Vân Hương Mộng luyện đan thiên phú, so Vân Dao bái kiến đại đa số Luyện Đan Sư đều hiếu thắng, hơn nữa chăm học, hiểu được nghiên cứu.

"Cô cô! Triệu Phong thằng này 'Đã gặp qua là không quên được " luận học tập năng lực, ta làm sao có thể so ra mà vượt hắn? Nếu quả thật chính luyện nhấc đan ra, hắn chưa hẳn so ra mà vượt ta."

Vân Hương Mộng cuối cùng có chút không phục.

Vân Dao nghe xong, cảm giác có chút đạo lý.

Triệu Phong đã gặp qua là không quên được, thiên phú dị bẩm, ít nhất trên lý luận học tập, Vân Hương Mộng không có khả năng so ra

mà vượt, coi như là chính mình, cũng không thể đuổi kịp.

Ngày hôm sau, phòng luyện đan nội.

"Hôm nay, ta ý định cho các ngươi nếm thử thực tế luyện đan, hoàn hoàn chỉnh chỉnh luyện chế một lò đan dược, luyện đan trong quá trình, ta không nhúng tay vào, cũng sẽ không có bất luận cái gì nhắc nhở."

Vân Dao đối với hai người nói.

"Các ngươi muốn luyện chế đan dược, là ngoại môn quốc gia so sánh thông thường 'Uẩn Huyết Đan " cho dù luyện phế đi, cũng không quá đáng là mấy vị cấp thấp tài liệu, cho nên các ngươi có thể yên tâm người can đảm nếm thử."

Nghe xong thực tế luyện đan, Triệu Phong lập tức có chút kích động.

Lần này luyện chế "Uẩn Huyết Đan", từng là Triệu tộc võ hội ban thưởng, viên thuốc này có thể gia tăng võ giả khí huyết tu vị, nhưng là đối với Cố Thể thất trọng đã ngoài, không có hiệu quả gì.

Đặt ở tông môn ở bên trong, loại đan dược này, hoàn toàn không đáng một đồng, dùng để cho đệ tử luyện tập.

Triệu Phong không khỏi không cảm khái, bất đồng thế giới, từng người khởi điểm kém quá lớn.

Dùng loại này đẩy, cùng chỗ tông môn, ngoại môn cùng nội môn, từng người khởi điểm chênh lệch cũng thật lớn.

Điều này không khỏi làm Triệu Phong nghĩ đến Bắc Mặc, lỗ Nguyên Hạo, bọn hắn trực tiếp tiến vào nội môn, lạy tại trưởng lão môn hạ, ở

vào rất cao khởi điểm, hiện tại không biết có gì kỳ ngộ cùng tiến triển.

Phòng luyện đan nội.

Vân Dao đem tài liệu cất kỹ, lại để cho hai gã "Luyện đan học đồ", thực tế nếm thử.

"Vân sư tỷ tới trước đi."

Triệu Phong khoát tay áo.

Vân Hương Mộng vẻ mặt cẩn thận, bắt đầu sửa sang lại tài liệu, hạ đoán, xảy ra hoả hoạn, khống hỏa.

Luyện đan mấu chốt ở chỗ "Khống hỏa", hỏa hầu hoặc cao hoặc thấp, đều muốn ảnh hưởng luyện đan thực tế hiệu quả.

Phốc!

Khống hỏa trong lúc, lò đan ở dưới ngọn lửa, đột nhiên dập tắt, chợt lò luyện đan "Ông" một tiếng, nhẹ khẽ chấn động.

"Ah!"

Vân Hương Mộng kinh hô một tiếng, hoa dung thất sắc, vừa định cứu giúp, lò đan ứa ra khói xanh, truyền đến một cỗ mùi vị khác thường.

Thật giống như nói láo hương vị...

Triệu Phong không khỏi mỉm cười cười một tiếng, tựa hồ nhìn ra trong đó mánh khóe.

Vân Hương Mộng có chút thẹn quá hoá giận, khuôn mặt hiện hồng:

"Cười cái gì! Có bản lĩnh ngươi luyện một lò nhìn xem."

Chương 122: Đan thành

- Hương Mộng, đừng có vô lễ! Tự ngươi không thể luyện đan tốt, có liên quan gì tới người khác chứ?

Vân Dao đan sư lập tức trách cứ.

Lời nói của Vân Hương Mộng vừa ra khỏi miệng, liền ý thức được "bệnh công chúa" trước kia lại tái phát.

Trong thế giới Tông môn này, thân phận công chúa của nàng cũng không có nhiều tác dụng. Phụ vương và cô đều không ngừng khuyên bảo nàng, đừng có vì những tính xấu của mình mà đắc tội với cường giả trong Tông môn.

Triệu Phong trước mắt chính là "chuẩn đệ tử" mà Quan lão và Trương lão đang cạnh tranh đoạt lấy. Bất luận là thân phận hay tiềm lực tương lai đều không phải là đổi tượng mà Luyện Đan Sư bình thường có thể đắc tội.

Có lẽ bởi vì gần đây ở cùng Triệu Phong một thời gian dài đã quen thuộc, lại thấy đối phương hiền lành cho nên nàng dường như đã quên mất điều này.

- Không sao, tính cách của Vân sư tỷ là vậy mà.

Triệu Phong cười nhạt một tiếng, căn bản không hề để trong lòng.

Điều mà hắn quan tâm chính là luyện đan.

Từ khi bước vào Thảo Mộc Đường, Triệu Phong đã dần có hứng thú với việc luyện đan.

Loại “hứng thú” này, chính là bởi sự hấp dẫn của linh đan.

Triệu Phong nghĩ rằng, nếu như mình có thể trở thành Luyện Đan Sư, về sau có thể “tự cung tự cấp”, cần đan dược gì thì tự luyện chế lấy, một là có thể trợ giúp tu luyện, hai là có thể tiết kiệm chi tiêu.

Huống chi, Luyện Đan Sư trong thế giới Tông môn cũng là một chức nghiệp rất nổi tiếng.

- Triệu sư điệt, vừa rồi trong quá trình Hương Mộng luyện đan đã xảy ra sai lầm, ngươi có nhìn ra không?

Vân Dao cố ý kiểm tra Triệu Phong một phen.

Triệu Phọng cũng không sợ đả kích Vân Hương Mộng, dứt khoát nói:

- Thứ nhất, đây là lần đầu tiên nàng luyện đan nên đã cẩn thận quá mức, quá thật là nhát như chuột, để lửa hơi nhỏ, nhiệt độ không đủ. Thứ hai, lúc nàng khống chế lửa, rõ ràng đã có vài chỗ sai lầm, lại thêm lửa cháy nhỏ, nên Đan hỏa trực tiếp bị dập tắt. Đương nhiên, đây chỉ là những sai lầm rõ ràng trong đó, còn mấy sai lầm nhỏ thì ta cũng không muốn nhắc đến làm gì.

Vân Hương Mộng nghe xong thì tức đến mức gương mặt run rẩy, nhưng lại không tiện phát tác, nếu đổi lại là người khác thì e rằng đã sớm bị nàng một cước đạp bay rồi.

Thân là công chúa của một nước, nàng chưa từng bị người khác đả kích ở trước mặt mà không hề lưu tình như vậy.

- Ừm, cơ bản đã nói trúng vấn đề mấu chốt rồi.

Vân Dao đan sư mỉm cười gật đầu, rất tán thưởng.

Vân Hương Mộng không phục cũng không được, đành phải nhìn.

Đôi mắt của nàng chợt lóe lên, nỏ nụ cười lúm đồng tiền, cười nói:

- Hương Mộng tay chân vụng về, khiến Triệu sư đệ chê cười rồi, như vậy thì mời “Triệu đan sư” chỉ điểm đôi chút.

- Ba chữ “Triệu đan sư” quả thật không dám nhận.

Trong lòng Triệu Phong thầm rùng mình, Vân Hương Mộng hiển nhiên đang chàm chọc mình, thủ đoạn càng lợi hại hơn.

Lần đầu luyện đan, bất kỳ học đồ luyện đan nào cũng khó mà luyện thành đan dược được.

Vân Hương Mộng thất bại, bây giờ đến lượt Triệu Phong thử.

Trong đầu hắn hiện lên hình ảnh quá trình luyện chế “Uẩn Huyết Đan” của Vân Dao đan sư vào ngày hôm qua.

Một ít giai đoạn như: Bỏ vật liệu vào, môi lửa, khống chế lửa, khai lò,... Mấy ngày qua Triệu Phong cũng đã có cơ hội thử qua.

Thế nhưng đây chỉ là thử tay nghề mà thôi.

Muốn hoàn thạch một mạch tất cả những khâu này thì lại là một khảo nghiệm không nhỏ.

Trong rất nhiều giai đoạn, trọng yếu nhất chính là “khống chế lửa”,

mất rất nhiều thời gian, chỉ cần trong quá trình xảy ra chút sai lầm là có thể ảnh hưởng tới toàn cục.

Bước đầu tiên, bỏ vật liệu vào.

Mắt trái của Triệu Phong chậm rãi mở ra, lựa chọn sử dụng một phần trong đống tài liệu trước mặt.

Cho dù là tài liệu giống nhau thì cũng có ưu khuyết tốt xấu, thậm chí tài liệu bị ẩm và độ tuổi của chúng cũng có thể ảnh hưởng tới kết quả.

Triệu Phong lựa chọn ra một phần tài liệu thích hợp nhất.

Những động tác này rơi vào trong mắt Vân Dao đan sư, nàng không khỏi gật đầu tán thưởng.

Chỉ trong bước bỏ nguyên liệu đầu tiên, Triệu Phong đã xuất sắc hơn Vân Hương Mộng.

Lựa chọn tài liệu xong, Triệu Phong đem tất cả bỏ vào lò luyện đan theo một trình tự nhất định.

Thậm chí ngay cả cách xếp đặt vị trí tài liệu cũng rất chú tâm

Nhiệt độ của lò đan cũng không đồng đều, có nơi nhiệt độ cao, có nơi nhiệt độ thấp.

Đến lúc này, bước đầu tiên là “bỏ tài liệu vào” đã hoàn thành.

Triệu Phong gần như cẩn thận tỉ mỉ tới từng chi tiết, cho dù là trình tự thì cũng không hề khác biệt, trong đầu hắn vẫn còn lưu lại hình ảnh Vân Dao đan sư làm mẫu lúc trước.

Bước thứ hai, môi lửa.

Mồi lửa, thoạt nhìn thì đơn giản, nhưng thật ra cũng rất quan trọng.

Loại lửa có lớn có nhỏ, nhiệt độ cũng không thể xảy ra bất kỳ sai lầm nào.

Cũng may để luyện chế loại đan dược cấp thấp như “Uẩn Huyết Đan” thì cũng không yêu cầu loại lửa tốt.

Triệu Phong bỏ một ít than đen vào, sau đó từng ngọn lửa đỏ thẫm bùng lên, dần dần bốc cháy.

Tiếp theo chính là bước quan trọng nhất: Khống chế lửa.

Triệu Phong tập trung tinh thần, mắt trái mở ra, thúc dục Võ Đạo Nội Kình, ngón tay nhẹ nhàng xoay chuyển, dùng cách không nội kình, điều khiển ngọn lửa.

Nếu muốn trở thành một Luyện Đan Sư, ít nhất phải đạt tới thất trọng Cố Thể Cảnh, cho dù là học đồ luyện đan đi nữa.

Dùng cách không nội kình để điều khiển lửa, loại thủ pháp này chính là thấp nhất trong thuật luyện đan. Dưới thất trọng Cố Thể Cảnh, ngay cả cách không nội kình còn không có, lấy gì mà khống chế lửa?

Năng lực khống chế lửa của Triệu Phong rất mạnh, chỉ thấy một tia hỏa diễm được phân bố đều dưới lò luyện đan.

Thời gian dần trôi qua, trong lò luyện đan dã truyền đến một mùi thuốc nhàn nhạt.

Triệu Phong ngẫu nhiên bỏ vào một ít than đen, sau đó lại khống chế ngọn lửa.

Cho dù lúc trước hắn rất ít khi “khống chế lửa”, thế nhưng lần này thực tế, mọi chuyện lại hết sức suôn sẻ.

Tất cả là nhờ mắt trái và khả năng khống chế nội kình của bản thân hết sức cường đại.

Trọn vẹn hai canh giờ trôi qua, Triệu Phong vẫn nhẹ nhàng “khống chế lửa” như thường.

Việc này khiến Vân Hương Mộng không khỏi động dung, không ngờ rằng Triệu Phong lại có nội kình hùng hậu như vậy.

Nếu đổi lại là nàng, bây giờ có lẽ đã liệt lực rồi.

- Mỗi một tia lửa đều được phân bố chính xác vô cùng, khả năng khống chế hỏa diễm đã đạt tới tình trạng cực hạn.

Trong lòng Vân Dao không khỏi sợ hãi thán phục.

Năng lực khống chế lửa như vậy, gần như có thể so với một vài Luyện Đan Sư.

Lúc này, Vân Dao không thể không bội phục ánh mắt của Quan lão. Triệu Phong quá thật là kỳ tài luyện đan.

Đan đạo yêu cầu rất cao. Phải nắm bắt chính xác. Cẩn thận chi tiết, mà trên thực tế thì nó biểu hiện tại phương điện khống chế lửa.

Hai canh giờ qua đi. Nội kình của Triệu Phong mới chậm rãi thu liễm, ngọn lửa bên dưới lò luyện đan dần trở nên ảm đạm.

Trên lò luyện đan vẫn còn nóng, mùi thuốc bốc lên càng ngày càng rõ.

Triệu Phong hít vào một hơi. Quả nhiên là mùi vị Uẩn Huyết Đan mà mình quen thuộc, bởi vì viên đan dược này mới ra lò cho nên mùi hương còn đậm hơn gấp mấy chục lần.

Chờ một lát. Triệu Phong một chỉ cách không điểm ra.

Phành...

Trên lò luyện đan nóng hồi đột nhiên bắn ra mười viên đan dược màu đỏ.

Đây chính là khâu “khai lò” cuối cùng.

Lúc khai lò, cần phải nắm bắt tinh chuẩn, nếu như khai mở sớm. Dịch đan có thể còn chưa cứng và cô đọng lại thành thành đan.

Nếu như khai lò quá muộn, trạng thái cổ định của đan dược sẽ bành trướng quá mức, khiến lò phát nổ, có một số tình huống, lực lượng ẩn chứa trong đan dược quá mức mạnh mẽ, sẽ sinh ra nổ lớn, ảnh hưởng tới toàn bộ phòng luyện đan, tạo thành tai nạn...

Vụt...

Triệu Phong vung tay áo lên, vươn tay ra chộp lấy, nắm hơn mười viên Uẩn Huyết Đan trong tay.

- Cho ta xem tỷ lệ thành phẩm nào.

Vân Dao cười nói.

Tỷ lệ thành phẩm?

Triệu Phong sững sờ, rất nhanh nhớ tới thường thức trong luyện đan.

Mỗi một lò luyện đan được luyện chế đều có tỷ lệ thành công, ví dụ như trong mười viên đan dược, có năm viên thành phẩm, còn lại hoặc là phế đan hoặc là thứ phẩm.

Triệu Phong giao toàn bộ đan dược cho Vân Dao.

- Không phải tất cả đan dược luyện ra đều là thứ phẩm và phế đan chứ?

Vân Hương Mộng bật cười nói.

Lúc này, nàng đột nhiên phát hiện trên gương mặt của cô cô Vân Dao trở nên ngưng trọng, trong mắt tràn đầy khiếp sợ.

- Mười ba viên Uẩn Huyết Đan, một viên chất lượng hoàn mỹ, bốn viên tốt, sáu viên bình thường, còn có hai viên thứ phẩm loại “Thiên”, nhưng tất cả đều sử dụng được.

Vân Dao nói xong lời cuối, không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, nói:

- Nếu như yêu cầu không quá hà khắc thì đây đã là tỷ lệ thành phẩm 100% rồi.

Tỷ lệ thành phẩm 100%!

Vân Hương Mộng lập tức chấn kinh, gương mặt tái nhợt, dường như bị kinh hãi quá độ.

Sau đó, Vận Dao và Vân Hương Mộng đều dùng ánh mắt quái dị nhìn Triệu Phong một cách dò xét, thần sắc vô cùng phức tạp.

- Đây thật sự là lần đầu tiên ngươi luyện đan?

Vẻ kinh nghi trên mặt Vân Dao vẫn chưa biến mất.

- Đúng vậy.

Trong lòng Triệu Phong có chút chột dạ, hắn cũng không ngờ rằng năng lực khống chế cường đại của mình lại tạo thành “hậu quả” như vậy.

Sau khi nhận được câu trả lời, Vân Dao và Vân Hương Mộng phảng phất như bị đả kích, cả hai đều thất hồn lạc phách.

- Mười ba viên Uẩn Huyết Đan này là do ngươi luyện chế, tặng cho ngươi vậy.

Vân Dao đem đan dược luyện chế thành trả lại cho Triệu Phong.

Sau đó... Cũng không còn sau đó nữa rồi.

Triệu Phong không hiểu tại sao bị đuổi ra khỏi cửa, trong phòng luyện đan chỉ còn lại Vân Dao và Vân Hương Mộng.

- Cô cô, tại sao người không kết giao với hắn?

- Thiên tài như vậy, ta không kết giao nổi. Lần đầu tiên luyện đan đã đạt tới tỷ lệ thành phẩm 100%, đây chính là kỳ tích trong giới luyện đan.

Vân Dao thở dài sâu kín.

Điều này sao có thể?

Vân Hương Mộng nghe vậy, lập tức im bặt không nói nên lời.

- Chuyện này, ngươi tạm thời giữ bí mật. Trước mắt, việc ngươi cần làm chính là không được đắc tội với hắn, cố gắng kết thân với hắn, nhưng cũng đừng làm quá mức...

Vân Dao phân phó.

Sau khi Triệu Phong rời khỏi phòng luyện đan, không khỏi suy tư.

- Thì ra là vậy, cho dù là Luyện Đan Sư ưu dị, ngoại trừ đan dược đạt tiêu chuẩn luyện chế mà mình đặt ra thì bên dưới còn có rất nhiều đan dược cấp thấp, bình thường khó mà bảo đảm được xác xuất thành công 100%, cho dù là đại sư luyện đan đi nữa.

Triệu Phong ý thức được việc lần đầu tiên mình luyện đan đã đạt tới xác xuất 100%, quá thật có chút kinh thế hãi tục.

Lần đầu luyện đan, tự nhiên sẽ không xuất hiện tiêu chuẩn luyện chế thấp nhất, dưới loại tình huống đó, đạt tới xác xuất 100% quả thực là không thể tưởng tượng nổi.

Vài ngày tiếp theo, Triệu Phong đã nhàn nhã hơn rất nhiều.

Nhiệm vụ mà Quan lão giao cho hắn, trên cơ bản đều đã hoàn thành.

Ban ngày, hắn ngẫu nhiên đọc một ít thư tịch đan đạo dược lý, buổi tối thì toàn lực tu luyện.

Trọng điểm của Triệu Phong vẫn là Ngân Bích Quyết.

Thế nhưng, sau khi Ngân Bích Quyết đột phá tầng chín, tiến triển càng lúc càng chậm, dưới tình huống bình thường, không mất vài năm, đoán chừng Triệu Phong khó mà đột phá nổi tầng thứ mười.

Triệu Phong chỉ có thể chờ mong có một ngày Quan lão sẽ Ban thưởng cho mình vài loại linh đan, hoặc là gặp được kỳ ngộ nào đó. Bằng không thì sau này mình sẽ tự luyện chế vài viên linh đan...

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Thoáng chốc, Triệu Phong đã ở trong Tông môn nửa tháng.

Nửa tháng này, những đệ tử mới nhập môn đều có tiến triển.

Trong đó, ba người Tiêu Vẫn, Vân Hương Mộng và Liễu Nguyệt Nhi là có tiến bộ nhanh nhất.

Nghe nói Tiêu Vẫn đã đạt tới trình độ nửa bước Thánh cảnh.

Hai người Liễu Nguyệt Nhi và Vân Hương Mộng đều lần lượt đạt tới tu vi bát trọng, cửu trọng đỉnh phong.

Tốc độ như vậy, nếu đặt ở ngoài quốc gia thì quá thật là kỳ tích, nhưng nếu đặt trong Tông môn thì chỉ có thể xem là nhanh mà thôi. Bởi vì dù sao thì cửu trọng võ đạo ở trong thế giới Tông môn cũng chỉ là giai đoạn nhập môn.

Vân Hương Mộng thì không tính làm gì, Triệu Phong biết rõ nàng có một cô cô là Luyện Đan Sư, cho dù đan dược cỡ như Tây Tủy Đan thì ít nhất cũng phải phục dụng hơn bốn năm loại.

Về phần Liễu Nguyệt Nhi thì hiện đã không còn nhìn thấy tung ảnh của nàng trong ngoại môn nữa rồi.

Nghe người ta nói, Liễu Nguyệt Nhi được một vị trưởng lão khác vừa xuất quan của Tông môn nhìn trúng, nổi tiếp Bắc Mặc và Khổng Nguyên Hạo, bái hạ trưởng lão đó, trở thành đệ tử nội môn.

Hai vị sư huynh của Triệu Phong: Dương Thanh Sơn thành công đột phá cửu trọng, Nam Cung Phàm cũng tiến bộ, trở thành nửa bước cửu trọng.

Nói một cách tương đối thì tu vi tiến triển của Triệu Phong không chậm cũng không nhanh.

Chương 123: Đại điện giao dịch

Nửa tháng trôi qua, Triệu Phong tấn chức cửu trọng Cố Thể Cảnh, cơ bản là hắn không cố gắng hết sức tu luyện, nếu không thì ít nhất phải là cửu trọng đỉnh phong.

Mục tiêu đầu tiên của hắn là tầng thứ mười Ngân Bích Quyết, tu vi mới là cái tiếp theo.

Chẳng qua, những ngày qua hắn ở trong phòng luyện đan của Thảo Mộc Đường, ngẫu nhiên luyện được vài viên đan dược cũng không phải dễ gặm, muốn tiến cấp đều rất khó khăn.

- Cạnh tranh trong Tông môn thật đáng sợ, đệ tử ngoại môn kém cỏi nhất cho dù đặt ở bất kỳ nơi nào bên ngoài cũng là tuyệt đỉnh thiên tài.

Triệu Phong đã cảm nhận được sự cạnh tranh kịch liệt của ngoại môn.

Ngoại môn đã như vậy, khó mà tưởng tượng nổi hạch tâm nội môn, nơi mà đệ tử tinh anh của Tông môn hội tụ sẽ có quang cảnh như thế nào.

Cho tới nay, đám người Bắc Mặc, Khổng Nguyên Hạo và Liễu Nguyệt Nhi đều lần lượt tiến vào nội môn.

Triệu Phong biết rõ, tiến nhập nội môn thì ưu thế lại càng lớn hơn.

Tiến vào nội môn có thể được ưu tiên học tập những công pháp đẳng cấp cao, còn có thể nhận được tài nguyên và đãi ngộ ưu thế hơn.

Dù biết rõ những điều này, thế nhưng Triệu Phong vẫn không từ bỏ ước nguyện ban đầu của mình.

Thân thể là căn bản của tu hành, cửu trọng Cố Thể Cảnh chính là giai đoạn nhập môn, hắn nhất định phải rèn luyện vững chắc căn cơ, để tương lai càng có nội tình thâm hậu hơn.

Thân thể thoát phàm nhập thánh, đây chính là mục tiêu của hắn.

Triệu Phong tính toán thời gian một chút, phát hiện thời gian mười ngày ở cùng với Quan lão sắp đến kỳ hạn cuối rồi.

Dựa theo ước định lúc trước, hắn phải ở cùng Quan lão và Trương lão trong mười ngày.

Ở Thảo Mộc Đường mười ngày qua, đan đạo của Triệu Phong có thể xem như đã nhập môn, thậm chí còn có thể tự mình luyện đan.

Quan lão rất hài lòng về hắn, mỗi lần nhắc tới hắn đều cười đến không ngậm miệng được.

Ngày cuối cùng.

Một mình Quan lão gặp Triệu Phong.

- Thiên phú của ngươi tại phương diện luyện đan có thể nói là rất kinh diễm, chỉ trong thời gian ngắn nhập môn đã có thể tự luyện đan. Có thể đoán trước tương lai sau này của ngươi đích thì là một ngôi sao kỳ tích trong giới luyện đan.

Trong mắt Quan lão lập lòe cảm xúc phức tạp, nhìn chằm chằm Triệu Phong, dường như đang ký thác một loại tình cảm nào đó.

Trước khi đi, Quan lão còn trịnh trọng giao cho Triệu Phong một bản "Đan Điển Thánh Quyển".

- Trong quyển sách này, ngoại trừ học thức luyện đan thâm ảo ra còn có những chú thích của ta và vài vị cao thủ luyện đao lưu lại.

Sau khi Quan lão giao "Đan Điển Thánh Quyển" cho Triệu Phong, khẽ thở dài một hơi, giống như trút bỏ được gánh nặng nào đó.

Cầm điển tịch này trong tay, Triệu Phong cảm thấy cánh tay nặng trịch.

Ngoại trừ "Đan Điển Thánh Quyển" ra, Quan lão còn đúng hẹn tặng cho Triệu Phong mười khối nguyên tinh thạch thứ phẩm và một lò luyện đan cũ kỹ.

Lò luyện đan này chính là lò mà từ trước đày rất lâu, Quan lão đã sử dụng, vẫn luôn giữ lại làm kỷ niệm, thế nhưng bây giờ lại giao cho Triệu Phong

Lúc rời khỏi Thảo Mộc Đường, Triệu Phong có cảm giác rất kỳ quái.

- Tại sao Quan lão không đề cập đến việc thu ta làm đồ đệ? Liệu có phải là ông ta muốn quyết thắng thua với Trương lão tới cùng hay không?

Trong lòng Triệu Phong cảm thấy nghi hoặc, thế nhưng cũng không nghĩ nhiều.

Trở lại biệt viện lầu các, Triệu Phong lại chuẩn bị thu xếp tài nguyên trong tay.

Cho tới bây giờ, ngoại trừ lò luyện đan và một ít đan được mà Quan lão tặng cho thì tài phú của hắn ở trong Tông môn cũng chỉ có mười khối nguyên tinh thạch thứ phẩm mà thôi.

Nguyên tinh thạch chính là đơn vị tiền để giao dịch trong thế giới Tông môn.

Ngân lượng trong quốc gia thế tục ở Thế giới Tông môn, căn bản không có giá trị gì.

Triệu Phong còn mơ hồ nghe nói, một trăm vạn ngân lượng có thể đổi được một khối nguyên tinh thạch thứ phẩm.

Vì muốn thử nghiệm tác dụng của “nguyên tinh thạch”, Triệu Phong liền quyết định đi tới đại điện giao dịch của Hiểu Nguyệt Tông.

Trọng đại điện giao dịch của Tông môn, chỉ hạn chế giao dịch giữa thành viên trong nội bộ “Hiểu Nguyệt Tông”, không có mở cửa với bên ngoài.

Khoảnh khắc vừa bước vào đại điện giao dịch, tâm thần Triệu Phong thoáng rung động, có chút lo lắng bất an.

Thân ảnh lui tới trong đại điện, cơ bản đều là đệ tử Tông môn cấp bậc “Thoát Phàm Cảnh thất trọng thiên”, thậm chí còn có một vài chấp sự, Phó đường chủ nữa.

Những thân ảnh Thoát Phàm Cạnh này, bất kỳ là người nào, chỉ cần tùy ý phát ra khí tức đều có thể khiến hô hấp và khí huyết của Triệu Phong bị áp bách.

Thấy một màn này, Triệu Phong mới ý thức rõ hơn bản thân mình đang ở dưới tầng chót của Tông môn, nhỏ bé giống như con sâu cái kiến.

Trong đại điện giao dịch, có rất nhiều quầy hàng

Mỗi quầy hàng đều có người bán, cái bàn đá trước người sắp xếp một vài vật phẩm, có thần binh lợi khí, có tài liệu đan dược, còn có bí tịch công pháp, tất nhiên cũng có một số thứ mà Triệu Phong không biết là gì.

Triệu Phong nhìn lướt qua một chút, liền phát hiện võ học Bán Thánh phẩm chỉ đáng giá nữa khối nguyên tinh thạch thứ phẩm mà thôi.

Trọng đại điện giao dịch, trên cơ bản không có võ học Bán Phàm phẩm, cho dù có thì cũng đều là những loại đặc biệt.

Võ học Phàm phẩm thì lại bán tương đối nhiều.

Trong đó, Phàm phẩm hạ cấp có giá từ mười viên đến hai mươi khối nguyên tinh thạch thứ phẩm.

Đạt tới Phàm phẩm trung cấp thì giá cả lại tăng gấp mấy chục lần, thậm chí hơn trăm lần, ít nhất cũng phải mấy trăm khối nguyên tinh thạch thứ phẩm.

Triệu Phong không khỏi lắc đầu, sau đó phát hiện viên “Tẩy Tủy Đan” mà mình đã từng phục dụng không ngờ lại có gia năm khối nguyên tinh thạch thứ phẩm.

Trong đại điện giao dịch này, phàm là linh đan đều bán được rất đắt.

Trong Tông môn, tu vi là mấu chốt nhất, vì vậy, linh đan tự nhiên là thứ lợi khí phụ trợ tu luyện tốt nhất rồi.

Trong đại điện giao dịch, một vài loại linh đan trân quý cũng cạnh tranh lẫn nhau.

Trong đại điện giao dịch này, căn bản không có ai chú ý đến một đệ tử ngoại môn như Triệu Phong

Cho dù đi tới mấy quầy hàng bên cạnh thì người bán cũng không thèm nhìn hắn lấy một cái.

- Không ngờ linh đan ở trong Tông môn lại đáng giá như vậy, khó trách địa vị của Luyện Đan Sư đều rất cao.

Trong lòng hắn cũng âm thầm cân nhắc.

Thời gian trôi qua, mạch suy nghĩ trong lòng Triệu Phong đã hình thành một “đại kế phát tài”.

Với thiên phú tại phương diện luyện đan của mình, Triệu Phong chỉ cần nghiên cứu thêm một chút thì sẽ luyện chế ra đan dược không tệ, ít nhất là có thể thu được một ít nguyên tinh thạch.

Hiện nay, hạn chế lớn nhất của hắn có lẽ là mười khối nguyên tinh thạch thứ phẩm.

Triệu Phong đi dạo trong đại điện giao dịch thật lâu, dùng một khối nguyên tinh thạch thứ phẩm để mua một lượng “Hắc Vân than” vừa đủ.

“Hắc Vân than” chính là nguồn tạo đan hỏa cấp thấp nhất, giá cả lại rẻ, chỉ có thể luyện chế một vài đan dược cấp thấp, có rất nhiều loại

“linh đan” nhân phẩm đều không thể luyện chế được.

Đan dược và linh đan khác nhau.

Linh đan có cấp độ rất cao, linh đan nhân phẩm ít nhất cũng phải tương đương với cấp bậc ngoài Thoát Phàm Cảnh.

Nhưng nguyên tinh thạch thứ phẩm của Triệu Phong có hạn, mua được Hắc Vân than đã là không tệ rồi.

Tiếp đó, hắn lại bắt đầu mua sắm những tài liệu luyện đan cần thiết.

Còn lại chín khối nguyên tinh thạch, Triệu Phong gần như dùng hết toàn bộ để mua tài liệu luyện đan.

- Trước mắt, hai loại linh đan thích hợp để ta luyện chế nhất chính là Tẩy Tủy Đan và Hiểu Nguyệt Hồi Khí Đan.

Tài liệu mà Triệu Phong lựa chọn đều tương ứng với mục tiêu.

Tẩy Tủy Đan: Cái này không cần phải nói nhiều, Triệu Phong đã từng phục dụng qua, cho dù không bán được thì hắn cũng có thể sử dụng

Hiểu Nguyệt Hồi Khí Đan: Luyện Đan Sư trong Hiểu Nguyệt Tông phối chế một loại Hồi Khí Đan độc môn, có thể nhanh chóng khôi phục lực lượng nguyên khí của người tu hành, áp dụng cho đệ tử Nửa bước Thoát Phàm Cảnh và trước tam trọng Thoát Phàm Cảnh.

Hai loại đan dược này đều có cấp bậc “ngụy linh đan”, không tính là “chân linh đan”, thế nhưng vẫn vượt qua loại đan dược trong thế tục.

Sở dĩ Triệu Phong lựa chọn lại loại đan dược này là vì hai nguyên nhân:

Thứ nhất, hai loại ngụy linh đan này không quá khó luyện chế, tài liệu cũng rẻ.

Thứ hai, bởi vì tu vi và điều kiện luyện đan có hạn, cho nên hai viên ngụy linh đan này gần như đã là cực hạn mà Triệu Phong có thể luyện được.

Chân linh đan bình thường có yêu cầu rất lớn đối với loại lửa, thậm chí còn cần cả tu vi Thoát Phàm Cảnh.

Bây giờ toàn bộ nguyên tinh thạch đã tiêu hao sạch, tài liệu luyện chế đan dược mà Triệu Phong cần đã tập trung đầy đủ.

Chỉ còn thiếu mấy loại tài liệu phụ trợ, giá cả cũng khá rẻ, Triệu Phong có thể tìm thấy dễ dàng ở Thảo Mộc Đường, hoặc là thông qua Vân Hương Mộng

Sau khi tiêu xài hết nguyên tinh thạch, Triệu Phong tuy còn lưu luyến nhưng vẫn rời khỏi đại điện giao dịch.

Trong đại điện giao dịch có qua nhiều công pháp, tài liệu, linh đan cao cấp hấp dẫn hắn.

Sau khi đi ra khỏi đại điện giao dịch, loại cảm giác áp bách nặng nề trên người cũng biến mất quá nửa.

- Triệu sư đệ!

Một thanh âm thiếu niên có chút quen thuộc từ trong dòng người truyền đến.

Thân hình Triệu Phong cứng đờ.

Trong dòng người, xuất hiện một “thiếu niên trầm mặc”, trên người khoác một bộ thanh sam có hoa văn, đứng ở giữa đường, nhìn mình với ánh mắt kinh ngạc.

Thanh sam có hoa văn, đây chính là ký hiệu của đệ tử nội môn trong Hiểu Nguyệt Tông Đệ tử ngoại môn bình thường chỉ có thể mặc áo bào màu xanh.

- Mặc sư huynh!

Tâm tình của Triệu Phong rất nhanh khôi phục lại bình thường mắt trái mở ra, trước hết dò xét vị Mặc sư huynh này một phen.

Bắc Mặc.

Lúc trước, hắn đã là siêu cấp thiên tài mà sư tôn Quảng Quân Hầu đã kỳ thác toàn bộ tâm huyết nguyện vọng.

Thông qua mắt trái, Triệu Phong phát hiện tu vi của Bắc Mặc đã tiếp cận sư tôn Quảng Quân Hầu.

Tu vi của Quảng Quân Hầu là Thoát Phàm Cảnh nhị trọng thiên.

Nói cách khác, tu vi của Bắc Mặc ít nhất phải là Thoát Phàm Cảnh nhất trọng thiên đỉnh phong có lẽ chỉ còn nửa bước nữa là tiến nhập nhị trọng đuổi kịp sư tôn trước kia của hắn.

Khó có thể tưởng tượng được, chỉ hơn một tháng ngắn ngủi mà tu vi của Bắc Mặc đã nhảy vọt đến bực này.

Nhưng nghĩ đến tư chất của Bắc Mặc đã tiếp cận hai loại “Thiên, Địa” Lính thể trong truyền thuyết, còn được trưởng lão Tông môn tài

bồi thì mọi chuyện lại rất hợp lý.

- Triệu sư đệ, chúng ta cuối cùng cũng gặp nhau trong Tông môn, nhưng chênh lệch giữa ngươi và ta vẫn như trước.

Thần sắc của Bắc Mặc vẫn trầm mặc im lặng như xưa, không có chút gợn sóng nào.

Triệu Phong cũng không hề yếu thế, nhìn thẳng hắn rồi nói:

- Bắt đầu như thế nào không quan trọng, quan trọng là cuối cùng ai có thể đứng cao hơn.

Bắc Mặc rung động, dường như đang lĩnh ngộ hàm nghĩa trong câu nói của Triệu Phong, sau đó thản nhiên cười, có chút tự giễu.

Có lẽ hắn cho rằng, nói chuyện tương lai lý tưởng với một kẻ thiên phú “Bán Linh thể” thật quá nực cười.

- Nếu ngươi đã tiến vào Tông môn ước định của chúng ta lúc trước vẫn có hiệu lực.

Bắc Mặc nói xong, lắc đầu bỏ đi, đi về phía đại điện giao dịch.

- Ngày đó sẽ không còn xa đâu.

Triệu Phong cũng rời đi, trở về Ngoại Môn Đường.

Gặp gỡ Bắc Mặc chỉ là một chuyện nhỏ xen vào mà thôi, tối đa chỉ khiến Triệu Phong biết được trong Tông môn còn có một mục tiêu khác.

Trở lại Ngoại Môn Đường, Triệu Phong lại tới Thảo Mộc Đường, lấy

vài thứ tài liệu phụ trợ từ chỗ Vân Hương Mộng.

Đến lúc này, toàn bộ tài liệu lớn nhỏ cần thiết để luyện Tẩy Tủy Đan và Hiểu Nguyệt Hồi Khí Đan đã tập hợp đầy đủ.

- Ngươi muốn bắt đầu luyện đan?

Vân Hương Mộng có chút kinh ngạc.

Thế nhưng, nàng lập tức phát hiện câu hỏi của mình đúng là nhảm nhí, cách đây mấy ngày, Triệu Phong đã có thể tự mình luyện đan được rồi.

Trở về biệt viện...

Triệu Phong đóng kỹ các cửa, đem lò luyện đan treo lên, đồng thời phân loại thật kỹ các loại tài liệu.

Hắn không khỏi hít sâu một hơi, bước tiếp theo chính là mấu chốt để hắn phát triển trong Tông môn.

Nếu bước này đi tốt, lợi ích sẽ đột nhiên tăng mạnh.

Nếu như thất bại thì phải đợi mười ngày nữa mới có lại mười khối nguyên tinh thạch thứ phẩm.

Bước đầu tiên, bỏ nguyên liệu vào.

Triệu Phong mở ra mắt trái, tiến vào một giao diện siêu cấp thị giác.

Trong những lần luyện đan trước đây, Triệu Phong đều chưa từng mở ra toàn bộ thực lực của mắt trái.

Điều này cũng có nghĩa là khả năng nắm bắt mọi thứ của Triệu Phong sẽ đạt tới một tình trạng mới.

Bởi vì, hắn không cho phép sai lầm bất cứ chi tiết nào, hết sức cẩn thận.

Bước bỏ nguyên liệu vào đã hoàn thành thành công.

Tiếp đó là bước thứ hai, môi lửa.

Một bước này, hắn đã từng thử rất nhiều lần, lần nào cũng hoàn mỹ đại thành.

Sau đó là bước thứ ba, khống chế lửa, bước này là bước quan trọng nhất, chính thức ảnh hưởng tới thành bại.

Hắn chưa từng nhìn thấy Luyện Đan Sư luyện chế Tẩy Tủy Đan và Hiểu Nguyệt Hồi Khí Đan bao giờ, tất cả những gì hắn biết chỉ gói gọn trong lý luận mà thôi.

Phừng...

Mầm lửa sáng lên, dần lan tràn rạ, mở rộng lò luyện đan nhẹ nhàng vang lên tiếng “tách tách”, dưới ánh sáng của ngọn lửa, bên trên lò luyện đan cổ xưa hiện lên những hoa văn hình vẽ hung thú thượng cổ...

Chương 124: Cảnh giới siêu viên mãn

Mồi lửa thành công!

Tiến vào giai đoạn khống chế lửa.

Lúc này, Triệu Phong đột nhiên trở nên kích động và khẩn trương.

Cũng may hắn đã mở ra lực lượng của mắt trái, tiến vào trong giao diện thị giác siêu cấp, mặc dù lò lửa trắng rất nóng, thế nhưng tâm tình của hắn vẫn vững vàng tỉnh táo.

Lực lượng của mắt trái khiến khả năng khống chế trở nên nhạy cảm. Chính xác và ổn định hơn.

Bởi vậy, mặc dù khâu “khống chế lửa” là phức tạp nhất, nhưng Triệu Phong lại không xuất hiện bất kỳ chi tiết sai lầm nào, trừ phi có chỗ nào mà chính bản thân hắn vẫn không hiểu thấu.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Một canh giờ, hai canh giờ, ba canh giờ...

Đây không phải lần đầu Triệu Phong luyện đan, nhưng không ngờ thời gian lần này lại kéo dài như vậy.

Lúc trước, trọng phòng luyện đan của Thảo Mộc Đường, hắn đều chỉ luyện chế một vài đan dược cấp thấp, chỉ dùng cho thế tục, nhưng ở Tông môn này, tất cá đều không có tác dụng.

Lần này Tẩy Tủy Đan mà hắn luyện chế đã đạt tới cấp bậc Bán linh đan, đây chính là đan được có đẳng cấp cao nhất mà hắn luyện chế sau khi tiếp xúc với đan đạo.

Bốn canh giờ qua đi, khâu khống chế lửa đã đi vào giai đoạn cuối cùng.

Trên trán Triệu Phong xuất hiện mồ hôi hột, thời gian cần thiết để luyện chế Bán linh đan so với những đan dược mà lúc trước hắn tu luyện thì lâu hơn rất nhiều.

Nên biết, bốn canh giờ gần như đã là cực hạn nội kình để hắn có thể khống chế lửa.

Cho tới năm canh giờ, khâu khống chế lửa đã hoàn thành.

Triệu Phong gần như kiệt sức, vô lực ngồi xuống đất, ngưng tụ một chút Quy Nguyên nội kình còn lại, cách không vỗ ra một cái.

Phành...

Lò đan dược mở ra, từ bên trong bay ra bốn năm viên đan dược lớn bằng đầu ngón cái.

Triệu Phong khẽ vươn tay, thu lấy năm viên Tẩy Tủy Đan vào trong tay.

Mỗi lần luyện đan xuất hiện bao nhiên viên đều có liên quan đến số lượng tài liệu bỏ vào. Tài liệu mà Triệu Phong bỏ vào, tối đa chỉ có thể luyện chế được năm viên.

Bây giờ, vấn đề mấu chốt chính là xác xuất thành phẩm.

- Một viên tốt, một viên bình thường... Ba viên còn lại, một phế đan, hai viên phẩm chất kém.

Triệu Phong quét mắt qua một lượt, liền nắm rõ xác xuất thành phẩm.

Xác xuất thành phẩm là 40%.

Nên biết lúc trước, khi hắn ở trong phòng luyện đan thử tay nghề, phần lớn xác xuất đều là 100%, ít nhất cũng là 80%.

Đương nhiên, Triệu Phong biết rằng, xác xuất thành phẩm của việc luyện đan có liên quan tới đẳng cấp đan dược, tu vi và kỹ nghệ của kẻ luyện chế.

Nếu như để Luyện Đan Sư cấp bậc như Quan lão ra tay, xác xuất thành phẩm của Tẩy Tủy Đan chắc chắn sẽ là 100%. Bởi vì đẳng cấp của Tây Tủy Đan đối với ông ta mà nói quá thật quá thấp, chưa đáng nhắc tới.

Đồng dạng, Tẩy Tủy Đan đối với tụ vi cửu trọng cố Thể Cánh của Triệu Phong mà nói lại là chăng khác gì “khiêu chiến vượt cấp”.

Dựa theo lẽ thường, muốn luyện chế Bán linh đan, cần phải có tu vi Nửa bước Thoát Phàm Cảnh thì mới có đủ điều kiện.

Triệu Phong ỷ vào Quy Nguyên Khí Quyết của mình có nội kình hùng hậu, hơn nữa lại có khả năng nắm bắt chính xác, ít lãng phí lực lượng, mới dám làm trái thường thức.

Có thể thấy được, chỉ bằng vào điểm này cũng đủ khiến cho những Luyện Đan Sư trong Thảo Mộc Đường kia phải sợ hãi thán phục rồi.

- Hai viên Tẩy Tủy Đan, giá trị mười khối nguyên tinh thạch thứ phẩm.

Triệu Phong tính toán một chút, ánh mắt liền sáng lên.

Cho dù xác xuất thành phẩm của đan dược không cao, thế nhưng hắn vẫn “lợi nhuận”.

Bởi vì chỗ tài liệu để luyện chế mấy viên Tẩy Tủy Đan này, đại khái tốn chừng bốn khối nguyên tinh thạch thứ phẩm.

Chỗ tài liệu còn lại là dùng để luyện chế “Hiểu Nguyệt Hồi Khí Đan”.

Triệu Phong cũng không tùy tiện ra tay, một là hắn cho rằng xác xuất thành phẩm hơi thấp, hai là hắn cảm giác kinh nghiệm và kỹ nghệ của mình tại phương diện luyện đan còn chưa đủ.

Trong ngày hôm đó, hắn lấy Đan Điển Thánh Quyển mà trước khi đi, Quan lão đã đưa cho hắn ra xem.

Triệu Phong không nói hai lời, liền khắc sâu toàn bộ nội dung của Đan Điển Thánh Quyển vào trong đầu.

Sau đó, hắn mới bắt đầu chậm rãi thể ngộ...

Trong quá trình thể ngộ, Triệu Phong tiếp xúc với nội dung luyện đan tương đối sâu, những chú thích trong quyển sách này cũng khiến cho kinh nghiệm của Triệu Phong tăng lên rất nhiều.

Triệu Phong thể ngộ một lượt toàn bộ Đan Điển Thánh Quyển, lập tức thu được rất nhiều cảm ngộ.

Hắn không khỏi cảm khái, nếu như mình sớm thể ngộ Đan Điển Thánh Quyển, vừa rồi luyện chế Tẩy Tủy Đan chắc chắn sẽ tốt hơn, cũng sẽ không mạo hiểm như vậy.

Cho đến tận khuya, Triệu Phong mới thu hồi Đan Điển Thánh Quyển.

Bắt đầu từ ngày mai, hắn phải đến Tông Vụ Đường để đi theo Trương lão học trận pháp.

Trước đó, Triệu Phong nhắm mắt lại, bắt đầu thể ngộ “Huyễn Ngư Đồ” mà mình đã gác lại trong đầu từ rất lâu.

Huyễn Ngư Đồ là thứ mà Triệu Phong thu được từ của thứ ba trong lúc khảo hạch nhập môn.

Trước đây, Triệu Phong cũng không lĩnh ngộ “Huyễn Ngư Đồ” nhiều lắm.

Một là vì trọng điểm của hắn chính là “Tứ Phong thức”, hai là hắn cảm thấy “Huyễn Ngư Đồ” này mặc dù áo nghĩa cao thâm, nhưng dường như có quan hệ với trận pháp, không quan hệ tới võ đạo bao nhiêu.

Đêm nay có thời gian rảnh rồi tìm hiểu, Triệu Phong phát hiện “Huyễn Ngư Đồ” cũng không phải đơn giản như mình tưởng tượng.

Quả thật là vậy, áo nghĩa biến hóa bên trong “Huyễn Ngư Đồ” có liên quan với trận pháp.

Thế nhưng, sau khi Triệu Phong cảm ngộ một phen, liền phát hiện một ít biến hóa trong đó, phảng phất như tất cả đều tuân theo một quy luật tự nhiên trong thiên địa.

Số cá thay đổi, màu sắc đan xen, nước biển gợn sóng, ánh nắng trái xuống,...

Đủ loại cảnh vật biến hóa, khiến cho người ta cảm thấy giống như áo giác hư thật bất định, đủ loại hình ánh giả dối, lừa gạt con mắt thế nhân.

Lần trước Triệu Phong có thể đếm được số cá và màu sắc của chúng, đều nhờ năng lực của mắt trái.

Mắt trái của hắn phảng phất như có một loại năng lực trời sinh, có thể "bài trừ" hình ảnh giả dối, độ chính xác và độ nhạy bén thông suốt cực kỳ mạnh mẽ, cho nên Triệu Phong mới có thể thành công một hơi tiến thẳng tới biến hóa thứ bảy của Huyễn NgưĐồ.

Thế nhưng, có thể đếm rõ số cá cũng không có nghĩa là Triệu Phong có thể lĩnh ngộ được ý cảnh thật sự trong đó, chỉ chứng minh rằng hắn không bị "ảo giác" mà trận đồ biến hóa ra lừa gạt mà thôi.

- Biến hóa, biến số, hư thật, ảo giác...

Triệu Phong từ trong Huyễn Ngư Đồ ngộ ra chút gì đó.

Đêm về khuya, hắn đã cơ bản lĩnh ngộ được ý cảnh ẩn chứa trong hai loại biến hóa đầu tiên của Huyễn Ngư Đồ.

Hắn phát hiện, ý cảnh của "Huyễn Ngư Đồ" hoàn toàn có thể ứng dụng trên võ học, khiến cho công kích, bộ pháp, và tất cả động tác của hắn đều tràn ngập biến số, hư thật khó định, thậm chí còn có thể sinh ra "ảo giác" trong mắt địch nhân.

- Lợi hại!

Triệu Phong thử qua đôi chút, liền cảm thấy những sở học như Điểm Tinh chỉ. Yên Ba Vô Anh Bộ và các loại chiêu thức khác đều phảng phất có sức sống, biến số vô cùng, không còn câu nệ trong chiêu thức nguyên bản nữa.

Chỉ thử qua một phen, Điểm Tinh chỉ và Yên Ba Vô Ảnh Bộ của Triệu Phong đều vượt qua gông cùm xiềng xích vốn có của võ học, tràn ngập một loại biến hóa linh tính, đạt tới cảnh giới "siêu viên mãn".

Cái gọi là "cảnh giới siêu viên mãn", đó là chỉ trình độ của nó đã vượt qua gông cùm xiềng xích vốn có của công pháp, đạt tới cảnh giới cực cao, giống như người sáng tạo ra công pháp còn cao hơn.

Sáng ngày hôm sau, Triệu Phong rời giường, tới Tông Vụ Đường báo danh.

Tông Vụ Đường là một cơ cấu tương đối phức tạp, chưởng quản toàn bộ trận pháp trong Tông môn, kể cá một số việc lặt vặt hậu cần trong đó.

Trong Tông Vụ Đường, Triệu Phong nhìn thấy một "người quen", chính là "Tiêu Vẫn" đến từ gia tộc ẩn thế lánh đời số một Tương Vân quốc.

Lúc Tiêu Vẫn vừa mới tiến vào sơn môn, tu vi đã là cửu trọng cố Thể Cảnh, hoàn toàn vượt qua tất cả những nhân vật mới nhập môn khác.

Hiện tại hơn nửa tháng trôi qua, Tiêu Vẫn đã đạt tới cấp độ nửa bước Thoát Phàm Cảnh, vẫn dẫn đầu như cũ.

Triệu Phong biết, Tiêu Vẫn đến từ gia tộc ẩn thế lánh đời số một của bổn quốc, chắc chắn có quan hệ trong Tông môn, hơn nữa tư chất

cũng không tệ, các loại ưu thế đều hơn xa những người mới nhập môn khác.

- Triệu sư đệ gần đây rất thoái mái, được Quan lão coi trọng, lại được công chúa Vân Hương Mộng ưu ái, quả thật khiến người ta hâm mộ đó!

Tiêu Vẫn chủ động bắt chuyện, trong giọng nói có chút vị chưa ghen ghét.

Triệu Phong nhạy cảm nhìn thấy trong mắt hắn có một tia ghen ghét và không phục.

Lúc vừa mới tiến vào Tông môn, Tiêu Vẫn cũng tương đối gần gũi với Vân Hương Mộng

Hai người này hiển nhiên chính là trai tài gái sắc, một người đến từ gia tộc ẩn thế lánh đời số một bổn quốc, mà người còn lại cũng chính là công chúa của bổn quốc.

Nhưng kể từ khi Triệu Phong lập uy trong ngoại môn, trở thành đệ tử nội môn dự khuyết, còn được Quan lão trọng dụng công chúa Vân Hương Mộng càng ngày càng gân gũi với hắn hơn, thậm chí còn gần gũi hơn cả Tiêu Vẫn.

- Nếu nói ở sống ở ngoại môn thoái mái thì cũng không thể bằng được Tiêu sư huynh, có lẽ không bao lâu nữa thì huynh sẽ có thể tiến vào nội môn rồi.

Triệu Phong khiêm tốn, câu nói tiếp theo cũng nhằm mục đích thăm dò.

Lợi nói của hắn vừa vặn chạm trúng “chỗ ngứa” trong lòng đối

phương Tiêu Vẫn liền âm thầm cảm thấy tự đắc.

- Ha ha, xem như nhận hảo ý của ngươi. Chẳng qua, trước khi tiến vào nội môn, Tiêu mỗ cũng muốn “chiếu cố” những kẻ nổi bật trong hàng ngũ “đệ tử nội môn dự khuyết”. Triệu sư đệ ngươi xếp hạng mười ba cũng là đối tượng mà ta rất muốn giao thủ đấy.

Tiêu Vẫn khẽ cười một tiếng, sau khi nói xong liền rời đi.

Khiêu chiến ta sao?

Triệu Phong âm thầm lắc đầu, cũng không có để việc này trong lòng.

Mặc dù hắn biết rõ, mấy ngày trước Tiêu Vẫn đã tiến vào hàng ngũ đệ tử nội môn dự khuyết, còn xếp hạng mười sáu.

Tu vi đột phá cửu trọng Ngân Bích Quyết đột phá tầng thứ chín, thực lực tổng thể của Triệu Phong e rằng không chỉ tăng một lần, hơn nữa còn có sự trợ giúp của Huyễn Ngư Đồ, Triệu Phong đã không còn cùng một cấp độ với mười ngày trước nữa.

Tiến vào khu vực trọng địa của Tông Vụ Đường, Triệu Phong liền bắt gặp vị Phó đường chủ Trương lão.

- Vãn bối Triệu Phong bái kiến Trương tiền bối.

Triệu Phong không dám lãnh đạm

Bất luận là Quan lão hay là Trương lão, người nào cũng đều là cao nhân của Tông môn, cấp bậc không biết cao hơn hắn bao nhiêu lần.

Trương lão mặc một bộ đồ trắng mỉm cười đánh giá Triệu Phong

- Ở đây có vài cuốn sách, “Trận Pháp Nhập Môn”, “Cơ sở Tứ Thập Cửu Trận Sơ Giải”, “Kiếm Trận Thập Nhị Pháp”...

Trương lão vung tay lên, ném cho Triệu Phong bảy tám quyển sách.

Đợi sau khi Triệu Phong tiếp nhận lấy những quyển sách này, Trương lão cười nói:

- Bây giờ ngươi hãy ghi nhớ đi.

Triệu Phong sững sờ, ghi nhớ bây giờ?

Thế nhưng điều này cũng không làm khó được hắn, thời gian uống cạn nửa chung trà trôi qua, hắn đã ghi nhớ toàn bộ những quyển sách này.

- Đã nhìn qua là không quên, quả nhiên là vậy!

Trương lão bày ra bộ dạng “quả nhiên không ngoài dự liệu”.

Ông ta làm sao biết mình có năng lực nhìn qua là không quên, chẳng lẽ Quan lão đã nói cho ông ta biết?

Trong ánh mắt tràn đầy nghi vấn và mê hoặc của Triệu Phong, Trương lão mỉm cười nói:

- Năng lực “nhìn qua là không quên” của ngươi, lão hủ tự nhiên đã nhận ra lúc lần đầu gặp mặt. Biến hóa của Huyễn Ngư Đồ vô cùng phức tạp, càng về sau thì biến hóa càng nhiều, một lần tới mấy chục con cá, màu sắc phức tạp. Ngươi có thể trong thời gian ngắn như vậy thành công qua cửa, không có trí nhớ siêu cường thì không thể nào hoàn thành nổi.

Triệu Phong nghe vậy thì không thể không bội phục.

- Không có gì kỳ quái, cũng không phải chỉ có mình ngươi là có năng lực đã nhìn qua là không quên.

Trương lão lạnh nhạt nói.

- Chẳng lẽ... Trương lão tiền bối ngài...

Triệu Phong cảm thấy có chút ngoài dự liệu.

- Đúng vậy, đây chính là thiên phú trời sinh của ta, sách bình thường, chỉ cần xem hai ba lượt là có thể ghi nhớ. Chẳng qua so với ngươi thì vẫn kém rất xa.

Trương lão vốn có chút tự đắc, sau đó lại cay đắng lắc đầu.

Thế gian này có không ít thiên tài thiên phú dị bẩm, “đã nhìn qua là không quên” chính là một loại năng lực trong đó.

Thế nhưng bất luận là Bắc Mặc hay là Trương lão trước mặt đều có năng lực này, nhưng nếu so với Triệu Phong thì vẫn chênh lệch quá nhiều.

Cùng trong ngày hôm đó, Trương lão chỉ dẫn và giảng giải cho Triệu Phong một vài lý luận trụ cột cùng với phương hướng đại khái tại phương diện trận pháp.

Triệu Phong cảm thấy thu được lợi ích không nhỏ, trận pháp so với luyện đan càng phức tạp hơn, lý luận cũng mênh mông rộng lớn vô cùng.

Trước khi đi.

Trương lão còn mỉm cười có chút hàm súc, nói:

- Chỉ cần ngươi có thể trong bảy ngày lĩnh ngộ được bảy bộ sách "Trận Pháp Nhập Môn" mà ta vừa đưa cho ngươi, lão phu sẽ cho phép ngươi sử dụng "Quy Nguyên trận" ở dưới "đầm Thiên Diệp" của bổn Tông Linh dịch bên trong đầm này có hiệu quả lột xác thân thể, hơn nữa cũng rất có ích cho việc luyện thể.

Chương 125: Điên cuồng khiêu chiến

Đầm Thiên Diệp?

Triệu Phong nghe thấy thế, lồng ngực nhất thời đập nhanh hơn.

Gia nhập Tông môn một đoạn thời gian, hắn đối với những nơi thần bí bên trong Hiểu Nguyệt Tông, ví dụ như Phù Loan Điện, Lũ Không Lâu, Đầm Thiên Diệp… đều từng nghe qua không ít.

Trong đó, Phù Loan Điện chính là căn cơ cao nhất của Hiểu Nguyệt Tông, là di tích truyền thừa từ tận thời Thượng Cổ, chính là thần bí nhất. Cho dù là đương kim Tông chủ cùng với các vị Trưởng lão, cũng không nhất định có thể thăm dò hết thảy bí mật của nó.

Về phần Đầm Thiên Diệp, tuy rằng không thể so sánh được với Phù Loan Điện cùng với Lũ Không Lâu, nhưng cũng là một địa điểm thần bí cùng kỳ diệu của Tông môn.

Bản thân Đầm Thiên Diệp chính là một nơi phúc duyên kỳ cảnh bên trong Tông môn. Cái đầm này tự thành vận mệnh, tiên thiên có tác dụng hội tụ nguyên khí tinh hoa của thiên địa. Về sau, các cường giả cao nhân của Hiểu Nguyệt Tông liên hợp lại, bày bố ra Quy Nguyên Trận, kéo dài trăm ngàn năm, khiến cho nước bên trong Đầm Thiên Diệp này có được linh tính nhất định, đối với thân thể của những kẻ tu luyện có tác dụng hỗ trợ rất tốt.

Nếu như Triệu Phong có thể đi vào Đầm Thiên Diệp, cái này có tác dụng rất lớn đối với việc Ngân Bích Quyết của hắn đột phá tầng thứ

mười, bước vào Thoát Phàm Cảnh.

- Trương tiền bối, ta nghe nói, Đầm Thiên Diệp này cũng chỉ có Đệ tử nội môn mới có cơ hội tiến vào sử dụng mà?

Triệu Phong kinh nghi bất định, hỏi.

- Ha ha… Đầm Thiên Diệp này, chính là trọng địa Tông môn, cũng không phải tùy tiện Đệ tử nội môn nào cũng có đặc quyền sử dụng! Lão hủ thân là Phó Đường chủ Tông Vụ Đường, vừa lúc chưởng quản cái đầm này! Nếu như ngươi ở trong Trận pháp cũng có biểu hiện thập phần kinh diễm, ví dụ như là trong vòng thời gian bảy ngày, lĩnh ngộ được mấy quyển sách kia, chính là kinh tài tuyệt thế! Đến lúc đó, ngoại lệ cho ngươi cơ hội tiến vào Đầm Thiên Diệp, cũng xem như là có thể ăn nói được!

Trương lão đầu cười gian giải thích.

Triệu Phong nhất thời tỉnh ngộ.

Dựa theo nguyên tắc, hắn chỉ là một Đệ tử ngoại môn, căn bản không có khả năng tiến vào Đầm Thiên Diệp.

Chẳng qua, cho dù là ở trong Tông môn, cũng có một vài người có thể hưởng thụ đặc quyền!

Ví dụ như Trương lão đầu, thân là Phó Đường chủ Tông Vũ Đường, vừa lúc chưởng quản Đầm Thiên Diệp, hắn có thể cấp cho Triệu Phong một cái cửa sau đặc biệt.

Đương nhiên, Triệu Phong cũng phải biểu hiện ra một thiên phú Trận pháp siêu nhân nhất đẳng, mới có tư cách để Trương lão đầu danh chính ngôn thuận cấp cho hắn cơ hội sử dụng đặc quyền này!

Từ biệt Trương lão, trong đầu Triệu Phong liền hiện lên bảy bản sách Trận Pháp Nhập Môn kia.

Mấy bộ sách kia, từ cơ bản đến nâng cao. Quyển thứ nhất Trận Pháp Nhập Môn chính là đơn giản nhất, nghe tên biết ý nghĩa, chính là những thường thức nhập môn của Trận pháp.

Trận Pháp Nhập Môn, trên cơ bản cũng không cần phải lĩnh ngộ nhiều lắm! Chỉ cần đem nó ghi nhớ cẩn thận, cơ bản liền có thể học được bảy tám phần rồi.

Khi Triệu Phong quay trở lại nơi ở, quyển thứ nhất Trận Pháp Nhập Môn đã hoàn toàn lĩnh ngộ xong.

Kế tiếp đến bản thứ hai, Cơ Sở Tứ Thập Cửu Trận Sơ Giải, có thể hiểu biết một vài loại Trận pháp trụ cột thông thường. Đối với những kẻ mới học tập mà nói, cũng là có độ khó khăn nhất định.

- Nếu đổi lại một người bình thường khác, không mất hai, ba năm, cũng khó có thể nắm giữ được bảy quyển sách này! Cho dù là một vài thiên tài, cũng cần phải mất thời gian mấy tháng trời!

Triệu Phong bắt đầu từ quyển thứ hai trở đi, đã cảm nhận được độ khó khăn nhất định, trong lòng không khỏi sinh ra nghi hoặc.

Ở một trình độ nào đó mà nói, Trương lão đem bảy quyển sách Trận pháp này cấp cho hắn, chính là một loại gây khó dễ!

Cho dù đối với những thiên tài bình thường mà nói, cũng là chuyện không thể nào hoàn thành được!

Triệu Phong không nghĩ ra, cũng không tiếp tục đào sâu suy nghĩ

nữa, dốc toàn lực tìm hiểu phá giải những quyển sách này.

Quyển sách thứ hai, Cơ Sở Tứ Thập Cửu Trận Sơ Giải, cũng không làm khó được Triệu Phong. Hắn phỏng chừng buổi tối ngày hôm đó, đã hoàn toàn nắm giữ được.

Trong lúc lĩnh ngộ, Triệu Phong phát hiện ra một tình huống.

Cái Huyễn Ngư Đồ trước kia hắn tìm hiểu, cùng với những Trận pháp này, có chỗ liên hệ nhất định, phảng phất như nhất mạch tương thừa, tương hỗ lẫn nhau.

Cũng chính là nói, hắn đồng thời lĩnh ngộ Huyễn Ngư Đồ cùng với những bộ sách Trận pháp này, có thể xúc tiến lẫn nhau, gia tăng thêm tốc độ lĩnh ngộ.

Trong mắt Triệu Phong lóe ra một tia hưng phấn, hận không thể một hơi đem nội dung của cả bảy quyển sách toàn bộ hiểu rõ hết.

Nhưng mà, buổi chiều hôm đó, một tin tức truyền tới một phen cắt ngang quá trình học tập của hắn.

- Đệ tử nội môn Dự khuyết Triệu Phong! Ba ngày sau, Đệ tử nội môn Dự khuyết bài danh thứ mười sáu Tiêu Vẫn sẽ tiến hành khiêu chiến với ngươi!

Ngoại Môn Đường phái người tới truyền đạt tin tức.

Bên khiêu chiến: Tiêu Vẫn, Đệ tử nội môn Dự khuyết bài danh thứ mười sáu!

Bên bị khiêu chiến: Triệu Phong, Đệ tử nội môn Dự khuyết bài danh thứ mười ba!

- Tiêu Vẫn này, thật sự khiêu chiến ta?

Triệu Phong liếc sơ qua thư thông báo, sau đó ném sang một bên, căn bản không thèm đặt vào trong mắt.

Nhưng mà, hắn chưa kịp làm gì khác, thì Công chúa Vân Hương Mộng đã tới thăm.

- Ngươi cần phải cẩn thận Tiêu Vẫn! Hắn vốn dĩ tu luyện công pháp gia truyền Tiêu gia, Thái Dương Đao Pháp, chính là một bản mô phỏng của công pháp Phàm phẩm trung cấp Thái Dương Quyết của Hiểu Nguyệt Tông ta! Sau khi tiến vào Tông môn, hắn hao phí không ít Nguyên tinh thạch, thông qua các quan hệ đồng tộc trong Tông môn, đạt được đầy đủ bản Thái Dương Quyết! Sau khi đạt được môn công pháp này, tu vi thực lực của hắn tăng lên một đoạn lớn, cộng thêm tu vi Nửa bước Thoát Phàm Cảnh, cơ hồ có thực lực tranh đua mười hạng đầu trong bảng Đệ tử nội môn Dự khuyết!

Sắc mặt Vân Hương Mộng ngưng trọng, nói.

Công pháp Phàm phẩm trung cấp?

Triệu Phong nghe vậy, cũng có chút động dung.

Công pháp Phàm phẩm, tương đương với Võ học Thánh phẩm theo như các quốc gia thế tục định nghĩa, chia làm Hạ cấp, Trung cấp, Cao cấp và Đỉnh phong.

Công pháp Phàm phẩm thuộc bốn cấp này, chênh lệch nhau thật lớn.

Giữa mỗi một cấp trong này, cơ hồ chênh lệch nhau một trời một vực.

Công pháp Phàm phẩm Đỉnh phong, cơ bản chính là chiêu bài vàng thành danh của Hiểu Nguyệt Tông, cấp bậc cực cao, uy lực thâm sâu khó lường.

Nếu muốn hỏi công pháp Phàm phẩm trung cấp cường đại đến thế nào, vậy thì không thể không nhắc tới Ba Văn Đại Pháp của Bắc Mặc.

Ngày đó ở Quảng Lăng Phủ, khi sư môn luận bàn, Bắc Mặc lấy tu vi Bát trọng Thoát Phàm Cảnh cực hạn đối mặt với một đám Đại Sư Thất trọng, Bát trọng Thoát Phàm Cảnh là Dương Thanh Sơn, Nam Cung Phàm, Triệu Phong… một chiêu đánh bay toàn bộ, đó là tràng cảnh bễ nghễ cỡ nào!

Cần phải biết là, khi đó Dương Thanh Sơn, Nam Cung Phàm cùng với Triệu Phong cũng đều tu luyện Võ học Phàm phẩm, mặc dù có chênh lệch tu vi, nhưng hơn kém nhau cũng không phải là quá lớn.

Về sau khi tiến vào Tông môn, Triệu Phong cũng dần dần hiểu được, Ba Văn Đại Pháp của Bắc Mặc, hẳn là cấp bậc công pháp Phàm phẩm trung cấp.

Mà lần này, người khiêu chiến Triệu Phong phải đối mặt, cũng đồng dạng chính là tu luyện công pháp Phàm phẩm trung cấp, tu vi lại đạt tới Nửa bước Thoát Phàm Cảnh!

- Công pháp Phàm phẩm trung cấp, đối với cấp bậc dưới Thoát Phàm Cảnh mà nói, độ khó hẳn là rất lớn? Tiêu Vẫn kia chỉ vừa mới tìm được Thái Dương Quyết, hỏa hầu hẳn sẽ không cao lắm!

Triệu Phong trầm ngâm nói, trên người có một cỗ tự tin mạnh mẽ.

Trừ phi Tiêu Vẫn có thể cường đại như Bắc Mặc, không chỉ có thiên tư cường đại, ngộ tính cũng cực kỳ cao nữa.

Nhìn thấy phản ứng lúc này của Triệu Phong, Vân Hương Mộng cũng cảm thấy có chút kinh ngạc. Xét về tình lý, dù sao biểu hiện trong mấy ngày này của Triệu Phong cũng đã vượt qua nhận biết của nàng.

- Còn có một chuyện nữa!

Vân Hương Mộng thoáng chút chần chừ, nói.

- Chuyện gì, nói đi!

Triệu Phong trực tiếp nói.

- Tình hình là vầy… hai vị sư huynh kia của ngươi, tình huống gần đây, cũng không được lạc quan cho lắm, Triệu sư đệ có biết hay không?

Vân Hương Mộng cẩn cẩn thận thận nói.

- Hai vị sư huynh của ta? Bọn họ thế nào rồi?

Sắc mặt Triệu Phong khẽ biến.

o0o

Ngay sau đó, Triệu Phong cùng Vân Hương Mộng chạy tới địa phương quần cư của đám Đệ tử ngoại môn.

Cái địa phương này, đều là nơi ở của các Đệ tử ngoại môn bình thường, trước kia Triệu Phong cũng đã từng ở đây.

Triệu Phong đi tới trước căn phòng của Dương Thanh Sơn, cánh cửa vừa mở ra, liền nhìn thấy một khuôn mặt tiều tụy gầy yếu vô cùng.

Dương Thanh Sơn vừa nhìn thấy Triệu Phong, đầu tiên là ngây người ra, sau đó vẻ mặt lộ vẻ hổ thẹn, muốn nói gì đó, lại ho ra một búng máu, sắc mặt tái nhợt.

- Dương sư huynh!

Triệu Phong vội vàng đỡ lấy Dương Thanh Sơn, cho hắn ăn vào một viên Huyết Liệu Đan mà hắn lấy được từ Thảo Mộc Đường.

Sau khi Dương Thanh Sơn ăn vào Huyết Liệu Đan, sắc mặt có chút chuyển biến tốt hơn.

Sau đó Nam Cung Phàm ở căn phòng kế bên cũng nghe tin mà đi qua.

Mặt mũi Nam Cung Phàm sưng phù xanh mét, cái chịu phải đều là ngoại thương, còn Dương Thanh Sơn thì bị nội thương không nhẹ.

Một phen hỏi thăm cẩn thận, Triệu Phong mới biết được, trong năm sáu ngày gần đây, hai vị sư huynh gặp phải sự ức hiếp của một đám Đệ tử nội môn Dự khuyết do Hầu Viên cầm đầu.

- Mấy tên này, bình thường không có việc gì liền chạy đến tìm chúng ta gây sự. Thời điểm chúng ta làm việc, cố tình tới quấy rối…

Sắc mặt Nam Cung Phàm gần như muốn khóc.

Không bao lâu, Triệu Phong liền thăm dò ra được nguyên nhân sự

tình.

Ngày đó hắn ở trên Luận võ đài đánh bại Quý Phong Vân, ở Ngoại môn lập uy, mấy sư huynh đệ nhất thời yên ổn được mấy ngày.

Nhưng mà ngày vui ngắn chẳng tày gang. Bốn năm ngày trước, Hầu Viên, bài danh thứ tư Ngoại môn cùng với hai huynh đệ Hồng gia, lần lượt bài danh thứ tám, thứ chín liền nghĩ ra đủ các loại phương pháp để gây hấn, khi nhục, quấy rối bọn họ.

Chính vì vậy trong thời gian mấy ngày gần đây, Dương Thanh Sơn cùng với Nam Cung Phàm mới bị tra tấn đến mức không thể tu luyện, không thể công tác.

Hầu Viên cũng chỉ là ngẫu nhiên xuất hiện trấn áp hai người, mà chân chính ra tay chính là hai huynh đệ Hồng gia.

Huynh đệ Hồng gia này là một cặp huynh đệ song sinh, ca ca tên Hồng Tam, đệ đệ tên Hồng Tứ.

Hai huynh đệ song sinh này, thiên phú thực lực cơ bản tương đương nhau, bài danh trường kỳ ổn định ở vị trí Đệ tử nội môn Dự khuyết thứ tám cùng với thứ chín.

- Vì sao các người không sớm nói cho ta biết chứ?

Triệu Phong cố nén tức giận, hỏi.

Nghe thấy vậy, vẻ mặt Nam Cung Phàm cùng Dương Thanh Sơn có chút chua xót.

- Chúng ta sợ quấy rầy sư đệ tu luyện, vốn định nhẫn nhịn một chút, cố gắng chịu đựng qua mấy ngày này…

Nam Cung Phàm cúi đầu, không dám nhìn thẳng Triệu Phong.

- Xem ra, ta nhất thiết phải nghĩ ra một phương pháp mệt mỏi một lần, thoải mái vĩnh viễn mới được!

Ánh mắt Triệu Phong lãnh lệ, chậm rãi đứng lên.

Sắc mặt Nam Cung Phàm cùng Dương Thanh Sơn nhất thời đại biến:

- Triệu sư đệ, ngươi ngàn vạn lần không được làm ẩu a! Cách đây mấy ngày, Hầu Viên đã khiêu chiến thành công, chiếm được vị trí thứ ba của bảng Đệ tử nội môn Dự khuyết!

Thứ ba Đệ tử nội môn Dự khuyết?

Cái này hiển nhiên chính là một trong những vị trí bá chủ cự đầu của hàng ngũ Đệ tử ngoại môn, cách Đệ tử nội môn cũng chỉ còn kém một đường ngăn cách nhỏ nữa mà thôi!

Trên mặt Vân Hương Mộng cũng mang theo vẻ lo lắng, vội vàng khuyên can, lo sợ Triệu Phong sẽ làm ra chuyện xúc động nào đó.

- Yên tâm! Đây vốn chính là mục tiêu trước khi tiến vào Nội môn của ta!

Thanh âm của Triệu Phong trấn định hữu lực.

Vân Hương Mộng phát hiện ra ánh mắt của hắn cực kỳ bình tĩnh, cũng không hề có bất cứ dấu hiệu xúc động nào cả.

Còn nữa, từ khi vào Tông môn cho tới bây giờ, Vân Hương Mộng

cũng chưa từng bao giờ nhìn thấy qua Triệu Phong từng xúc động qua, phảng phất hắn chính là chúa tể nắm giữ hết thảy mọi thứ trong tay mình vậy.

Phốc!

Thân hình Triệu Phong nhảy lên, phóng thẳng đến một phương hướng nào đó.

- Triệu sư đệ! Ngươi đi đâu vậy?

Ba người còn lại vội vàng đuổi theo phía sau.

- Đi đại điện Ngoại Môn Đường!

Trong thanh âm của Triệu Phong lộ ra vẻ lạnh lùng sát phạt.

o0o

Chạy đi chốc lát, Triệu Phong đã đi tới đại điện Ngoại Môn Đường.

Ngoại Môn Đường, chuyên môn phụ trách mọi chuyện ở Ngoại môn của tông phái, phụ trách điều khiển, quản lý, cùng phân phối các Đệ tử ngoại môn.

- Cũng đã tối rồi, ngươi tới nơi này làm gì?

Một vị lão giả Thoát Phàm Cảnh, cặp mày khẽ nhíu lại, hỏi.

- Khiêu chiến Đệ tử nội môn Dự khuyết!

Triệu Phong nói.

- Báo ra thứ tự đệ tử muốn khiêu chiến!

Ánh mắt lão giả Thoát Phàm Cảnh khẽ chuyển, nhìn kỹ lại Triệu Phong, dường như như cũng có chút quen biết.

- Khiêu chiến bài danh thứ chín, Hồng Tứ!

- Khiêu chiến bài danh thứ tám, Hồng Tam!

- Khiêu chiến bài danh thứ ba, Hầu Viên!

Một cái thanh âm sát phạt, quả quyết, lạnh như băng từ vị cửa vào đại điện truyền tới.

- Cái gì?

Tròng mắt lão giả Thoát Phàm Cảnh liền trừng lớn, mở miệng khiển trách:

- Nào có quy củ như vậy? Làm gì có ai một lần khiêu chiến nhiều người như vậy chứ?

Cũng đồng thời trong lúc đó, ba người Vân Hương Mộng, Nam Cung Phàm, Dương Thanh Sơn cũng từ phía sau đuổi tới, nghe vậy, sắc mặt ba người đều đại biến.

Cái này thật sự là quá điên cuồng rồi…

- Triệu sư đệ!

Bọn họ nhất thời kinh hô, lại phát hiện ra Triệu Phong đứng sừng sững tại chỗ, vẻ mặt lạnh lùng, căn bản không hề có chút gì chứng tỏ đã mất đi lý trí cả.

Đồng thời khiêu chiến ba người bài danh thứ chín, thứ tám, thứ ba… Loại hành động này, đủ để chấn động cả Ngoại môn.

- Không được! Cái này không phù hợp với nguyên tắc!

Lão giả Thoát Phàm Cảnh lập tức lắc đầu.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, không hề nhúc nhích, dường như có chút không cam lòng.

Hắn một lần khiêu chiến cả ba người, tự nhiên là nghĩ muốn bớt chút phiền toái. Nếu thật sự không được, chỉ đành phải khiêu chiến từng người, từng người một.

Ngay tại thời điểm mà Triệu Phong chuẩn bị từ bỏ…

- Chấp nhận thỉnh cầu của hắn!

Một đạo thanh âm hờ hững từ chỗ sâu trong đại điện vang lên, có một loại cảm giác bá đạo cao cao tại thượng.

Chương 126: Tiêu vẫn phẫn nộ

- Chấp nhận thỉnh cầu của hắn!

Thanh âm lạnh lùng vang vọng, giống như là từ trên thiên không truyền xuống, còn kèm theo một cỗ tinh thần uy áp ngưng kết nặng nề trong hư không.

Trong phạm vi mấy trăm trượng, vô số sinh linh rung sợ, toàn trường thoáng chốc lâm vào tĩnh mịch.

Triệu Phong cảm giác được thanh âm này có chút quen tai. Vừa mới ngẩng đầu nhìn lên, giữa không trung chợt truyền đến từng trận từng trận liệt phong. Một trung niên huyền y đang phiêu phù ở trên đó, đúng chính là vị Phó Đường chủ huyền y lần trước hắn đã từng nhìn thấy.

- Phó Đường chủ!

Vị lão giả Thoát Phàm Cảnh kia nhất thời rung lên, lập tức liền gật đầu:

- Bái kiến Phó Đường chủ! Tiểu nhân lập tức thông qua thỉnh cầu khiêu chiến của Triệu Phong!

Phốc!

Trung niên huyền y kia liếc mắt nhìn Triệu Phong một cái, ở giữa không trung lưu lại một đạo tàn ảnh, biến mất không thấy đâu nữa.

Triệu Phong biết rõ ràng, Phó Đường chủ trong Tông môn, luận tu vi thực lực, đều tiếp cận Chân Linh Cảnh, cấp bậc thực lực cực cao.

- Triệu Phong, ba ngày sau, ngươi sẽ đồng thời khiêu chiến ba Đệ tử nội môn Dự khuyết, bài danh thứ ba, thứ tám và thứ chín! Ừm! Ngoài ra, ngươi còn phải tiếp nhận sự khiêu chiến của đệ tử bài danh thứ mười sáu, Tiêu Vẫn nữa!

Vị lão giả Thoát Phàm Cảnh kia nói đến phía sau, vẻ mặt càng lúc càng cổ quái hơn.

Cái này cũng chính là nói, Triệu Phong vào ba ngày sau, sẽ phải tham gia bốn tràng chiến đấu. Trong đó một trận đấu với người bài danh thấp hơn hắn, mà ba người còn lại, thì bài danh đều cao hơn hắn.

Đặc biệt là Hầu Viên bài danh thứ ba, hiển nhiên chính là nhân vật cấp đầu lĩnh trong Ngoại môn.

- Vãn bối biết rõ!

Triệu Phong xoay người rời khỏi Ngoại Môn Đường, lưu lại đám người Dương Thanh Sơn với vẻ mặt kinh hãi khiếp sợ không nói nên lời phía sau.

Dương Thanh Sơn cùng Nam Cung Phàm cũng đều hoảng sợ thất sắc, nhất thời không nói nên lời, hiển nhiên là bị hành động điên cuồng của vị Triệu sư đệ này khiến cho sợ đến ngây người.

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Vân Hương Mộng cũng tràn ngập vẻ kinh hãi, sau nửa ngày mới khôi phục lại bình thường.

Phốc!

Thân hình Triệu Phong nhảy lên mấy cái, nhẹ dường nhưng mao, rất nhanh trở về chỗ ở của chính mình.

Tại chỗ cũng chỉ còn lại có Vân Hương Mộng cùng với hai người Dương Thanh Sơn hai mặt nhìn nhau, trong mắt cũng lộ ra vẻ kinh nghi bất định, hô hấp gấp gáp.

Dương Thanh Sơn vừa mới chuẩn bị đuổi theo, đã bị Nam Cung Phàm ngăn lại:

- Thời gian ba ngày này, Triệu sư đệ chắc chắn sẽ bế quan gia tăng thực lực! Chúng ta không nên quấy rầy hắn nữa!

Chuyện tình cho tới bây giờ, ai cũng không thể ngăn cản Triệu Phong được nữa!

o0o

Ngay đêm hôm đó, tin tức Triệu Phong điên cuồng khiêu chiến đã lan tràn ra khắp cả Ngoại môn.

Đồng thời khiêu chiến cả ba gã Đệ tử nội môn Dự khuyết, mỗi một người kẻ nào cũng bài danh trước mười trong Ngoại môn, trong đó có bài danh thứ ba cực mạnh nữa.

Tin tức này, nhất thời khiến cho Ngoại môn Hiểu Nguyệt Tông oanh động một trận.

Cơ hồ tất cả Đệ tử ngoại môn cũng đều biết được tin tức này.

Không ít Đệ tử ngoại môn cũng đều chạy tới tìm Dương Thanh Sơn cùng Nam Cung Phàm hỏi thăm.

Hai người Dương Thanh Sơn âm thầm kêu khổ, trong lòng không ngừng nơm nớp lo sợ, lúc nào cũng lo lắng bất an.

Dù sao nguyên nhân Triệu Phong tiến hành khiêu chiến, là chính vì hai người bọn họ.

Thời gian ba ngày, phần đông các Đệ tử ngoại môn cũng đều náo động không thôi, ngoài sáng trong tối cũng đều bàn tán về chuyện này.

o0o

Trong một gian đình viện cá nhân ở Ngoại môn.

- Trận khiêu chiến vào ba ngày sau… Tiêu Vẫn ta sẽ đánh cho ngươi thất bại thảm hại, không có khả năng tiếp tục chiến đấu nữa!

Hai nắm tay Tiêu Vẫn nắm chặt lại, trong mắt lộ ra chiến ý mãnh liệt, bên ngoài thân thể phiếm động một tầng hồng quang mơ hồ, bốn phía một mảnh nóng bỏng, nhiệt độ xung quanh chợt tăng lên không ít.

Ánh mắt của hắn lạng lùng nhìn chằm chằm về phía vị trí đình viện thứ mười ba.

Đó chính là chỗ ở của Triệu Phong!

Tiêu Vẫn bài danh thứ mười sáu trong bảng Đệ tử nội môn Dự khuyết, vị trí cách bài danh thứ mười ba chỉ cách nhau có hai cái đình viện.

o0o

Đêm đen gió thổi, thời gian giữa khuya…

Trên một đình viện ở trên sườn núi xa xa có bốn thân ảnh đang đứng đó.

Trong đó có một gã thanh niên anh tuấn, trên người mặc thanh sam hoa văn, hiển nhiên có thân phận Đệ tử nội môn.

- Tuyền Thần sư huynh!

Ba người còn lại do Hầu Viên cầm đầu, cung kính nói.

Tuyền Thần khoanh tay đứng đó, khóe miệng nhếch lên một tia cười lạnh:

- Ta thật ra đã xem nhẹ lá gan của tiểu tử Triệu Phong rồi, dám nhiều lần đối nghịch với ta như vậy?

- Tuyền sư huynh yên tâm! Hắn tuyệt đối không qua được một cửa của ta đâu!

Hầu Viên nhàn nhạt nói.

- Hắc hắc… tiểu tử này cùng lúc tham gia bốn trận khiêu chiến, trận đầu còn gặp phải Tiêu Vẫn, đủ khiến hắn tiêu hao không ít. Sau đó lại gặp phải hai huynh đệ chúng ta, hắn không chết cũng phải lột một lớp da!

Hai huynh đệ Hồng gia đắc ý cười tự mãn.

Tuyền Thần khẽ gật đầu, ánh mắt đảo qua Hầu Viên cùng hai huynh đệ Hồng gia, trong lòng đại khái nắm chắc.

Triệu Phong lần này khiêu chiến, tuyệt đối chính là lấy trứng chọi đá, không tự lượng sức.

Đồng thời khiêu chiến với ba người trong bảng Đệ tử nội môn Dự khuyết, hắn căn bản chính là gặp phải một hồi xa luân chiến!

Nhưng mà trong này cũng có một điểm đáng ngờ.

Vì cái gì Triệu Phong lại đồng thời khiêu chiến cả ba người? Cùng ngày hôm đó hắn còn gặp phải sự khiêu chiến của Tiêu Vẫn nữa!

Bốn trận khiêu chiến, toàn bộ tập trung trong một ngày!

Chẳng lẽ Triệu Phong này ngu ngốc như vậy sao? Hắn làm như vậy, là có mục đích gì?

Điểm nghi hoặc ấy, chỉ chợt lóe lên trong lòng mấy người, sau đó liền biến mất.

Một khi bọn họ đã phán Triệu Phong hình phạt tử hình, như vậy trong quá trình này có như thế nào đi chăng nữa, cũng không còn quan trọng nữa!

o0o

Thời gian cực nhanh, ba ngày rất nhanh sẽ tới.

Trong mấy ngày này, không ai đến quấy rầy Triệu Phong cả.

Mà Triệu Phong cũng ở trong đình viện của mình, không hề đi ra nửa bước.

Tất cả mọi người tin tưởng, Triệu Phong hẳn là đang nắm chắc khoảng thời gian cuối cùng, bế quan tu luyện, lâm trận mài kiếm!

Nhưng mà trên thực tế, mấy ngày này, phần lớn thời gian Triệu Phong cũng đều dùng để tìm hiểu Huyễn Ngư Đồ cùng với bảy quyển sách Trận pháp kia.

Triệu Phong muốn nhanh chóng thấu hiểu được bảy quyển Trận pháp mà Trương lão cấp cho, sau đó tiến vào trọng địa Tông môn là Đầm Thiên Diệp, khiến cho tu vi luyện thể của chính mình có thể tiến bộ thêm.

Dùng thân thể Thoát Phàm nhập Thánh Cảnh, đây chính là mục tiêu hiện tại của Triệu Phong trên phương diện tu hành võ đạo.

Vì thế, hắn cũng ăn vào một viên Tẩy Tủy Đan do chính mình luyện chế.

Tẩy Tủy Đan đối với sinh linh dưới Thoát Phàm Cảnh căn bản có lợi ích thật lớn, có thể xúc tiến thân thể lột xác, chỉnh thể tăng lên tố chất nhân thể của một người.

Nhưng mà do là lần thứ hai dùng Tẩy Tủy Đan, cho nên dược hiệu so với lần đầu tiên đã bị giảm bớt hơn một nửa.

Chẳng quả bởi vì tính đặc thù của mắt trái thần bí đối với việc cải tạo thân thể của Triệu Phong khá tốt, cho nên cho dù chỉ có một nửa dược hiệu, nhưng cũng không thua kém gì hiệu quả của một người bình thường lần đầu tiên sử dụng.

Sau khi dùng Tẩy Tủy Đan, Triệu Phong vận chuyển Ngân Bích Quyết cùng với Quy Nguyên Khí Quyết, cảm giác toàn bộ huyết nhục, xương cốt, tạng phủ cả cơ thể đều sản sinh ra cơ năng sức

sống mạnh mẽ, thân thể lột xác gia tăng thêm một bước nữa.

Thân thể tố chất gia tăng trên diện rộng, đối với sự tiến triển của Ngân Bích Quyết có tác dụng thật lớn, tạo thành nội tình càng sâu đậm hơn cho Triệu Phong.

Thậm chí hắn cảm giác được Quy Nguyên nội kình tinh luyện ra, so với dĩ vãng càng thêm hùng hậu, cường đại hơn.

Thời điểm ngày thứ ba bắt đầu, Triệu Phong xác định được Quy Nguyên nội kình mơ hồ đã vượt qua hỏa hậu cao nhất, số lượng cùng cường độ ngưng luyện của nội kình đã vượt qua cấp bậc cao nhất.

Cũng chính là nói, Quy Nguyên nội kình của Triệu Phong so với cảnh giới đỉnh phong viên mãn của môn công pháp này còn cao hơn một bậc nữa.

Bởi vậy, trình độ nội kình hùng hậu của Triệu Phong, ít nhất cũng bằng được cường giả Bán Bộ Thoát Phàm Cảnh bình thường.

Duy nhất tiếc nuối chính là, Ngân Bích Quyết cũng không thể trong khoảng thời gian ngắn gia tăng thêm trên diện rộng, cách Cửu trọng đỉnh phong còn có khoảng cách nhất định.

Chẳng qua Triệu Phong hiểu được, cơ năng sức sống thân thể chính mình đã gia tăng lên trên diện rộng, lực đột phá sau khi luyện thể sẽ càng thêm cường đại hơn.

Bởi vậy, Ngân Bích Quyết một khi đạt tới Cửu trọng đỉnh phong, đối với hắn mà nói, không có chút lực cản nào, trong vòng mười ngày có thể nước dâng thuyền lên mà đạt tới.

Về phần một viên Tẩy Tủy Đan còn lại, Triệu Phong chuẩn bị giao dịch ra ngoài, thu hồi lại tiền vốn.

Hắn dùng năm khối Nguyên tinh thạch Thứ phẩm mua vật liệu cần thiết, luyện chế ra được hai viên Tẩy Tủy Đan, chính mình đã dùng một viên, còn lại một viên, cũng có giá trị năm khối Nguyên tinh thạch Thứ phẩm!

o0o

Buổi sáng ngày hôm nay, Triệu Phong đi ra khỏi đình viện, nhẹ nhàng hít một ngụm không khí trong lành, không kềm chế được khẽ vặn vẹo người mấy cái.

- Hửm?

Triệu Phong vừa mới đi ra khỏi cửa phòng, đã phát hiện bên cạnh đình viện của chính mình có một đám Đệ tử ngoại môn đang tụ tập nhìn sang.

- Triệu Phong đi ra chưa?

- Hôm nay đã tới ngày khiêu chiến rồi, hắn đừng nói sẽ làm rùa rụt cổ trốn luôn trong đó chứ?

Mấy tên Đệ tử ngoại môn này, đều là đám người e sợ thiên hạ không loạn kia.

Xem náo nhiệt thì ai lại không thích, huống chi lại là tràng cảnh khiêu chiến chấn động cả Ngoại môn như thế này.

Thân là đương sự, Triệu Phong liền trở thành tiêu điểm của cả Ngoại môn.

Mấy ngày này, cái tên của hắn không biết đã xuất hiện bao nhiêu lần trong các cuộc bàn tán của đám Đệ tử ngoại môn.

- Triệu sư đệ!

Vân Hương Mộng cùng với hai người bọn Dương Thanh Sơn rất nhanh chạy tới.

Lúc mới bắt đầu, hai người Dương Thanh Sơn cùng với Nam Cung Phàm còn có chút phẫn nộ nhàn nhạt, trách cứ Triệu Phong hành động quá mức xúc động.

- Xuất phát đi!

Ánh mắt Triệu Phong bình tĩnh, lộ ra một loại sắc bén khiến cho người ta không dám nhìn thẳng.

Mấy người bọn Dương Thanh Sơn, trong lòng thoáng rung lên. Triệu sư đệ giờ khắc này, khiến cho người ta có một loại cảm giác phong mang như bảo kiếm vừa rút ra khỏi vỏ, đó là một loại sắc bén như xuyên thủng hết thảy mọi thứ vậy!

Bọn họ dường như ý thức được, chính mình chưa từng bao giờ nhìn thấy được vị Triệu sư đệ này.

Lúc trước trong các sư huynh đệ đồng môn, bọn họ cảm giác kẻ đáng sợ nhất chính là Bắc Mặc!

Nhưng mà chỗ cường đại của Bắc Mặc, cả hai người cơ hồ đều biết rõ ràng chi tiết.

Mà vị Triệu sư đệ trước mắt này, từ Quảng Lăng Phủ đến Hiểu

Nguyệt Tông, mãi cho đến giờ vẫn luôn cấp cho người ta loại cảm giác không thể nào nhìn thấu được, phảng phất như vĩnh viễn không nhìn thấy được điểm cuối cùng của hắn vậy.

Không bao lâu sau, Triệu Phong dưới sự vây quanh của phần đông đám Đệ tử ngoại môn, đi tới Luận võ đài chuyên dụng của đám Đệ tử nội môn Dự khuyết.

Xung quanh Luận võ đài đã có sẵn một đám đông lớn hội tụ ở đây.

Ngoại môn chính là cơ cấu có nhân số nhiều nhất của cả Hiểu Nguyệt Tông.

Một đám lớn các đệ tử độ tuổi từ mười tuổi cho đến ba mươi tuổi, đủ các độ tuổi, cỡ chừng mấy trăm người, toàn bộ cũng đều là Đệ tử ngoại môn.

Mà xung quanh Luận võ đài ngày hôm nay, thế nhưng lại có đến ba, bốn trăm người đang hội tụ ở chỗ này, cơ hồ đã gần hai phần ba lượng Đệ tử ngoại môn của Hiểu Nguyệt Tông rồi.

Ánh mắt Triệu Phong đảo quét qua đám người đông nghẹt, rất nhanh liền nhìn thấy được Tiêu Vẫn.

Thân là người khiêu chiến, ngày hôm nay Tiêu Vẫn đến đây khá sớm.

Ngay sau đó, Hầu Viên cùng với hai huynh đệ Hồng gia cũng cùng nhau xuất hiện.

Ba người này toàn bộ đều là cường giả Bán Bộ Thoát Phàm Cảnh, khí tức phát ra trên người khiến cho những Đệ tử ngoại môn xung quanh đều cảm thấy áp lực bất an.

Đặc biệt là Hầu Viên, bài danh thứ ba Đệ tử ngoại môn, cơ hồ là đầu lĩnh bá chủ, những nơi ánh mắt hắn đảo quét qua, mọi người giống như là bị sét đánh vậy, đều toàn bộ né tránh ra.

Đối với nội tình của Hầu Viên, Triệu Phong cũng biết được một chút. Ánh mắt hắn khẽ chuyển, rơi xuống trên người hai huynh đệ Hồng gia.

Hai huynh đệ Hồng gia, Hồng Tam cùng Hồng Tứ, là một cặp anh em song sinh, bộ dáng giống nhau như đúc, đều là tóc ngắn màu xám, thân hình khôi ngô cân xứng, trong lúc bước đi, bên trong thân thể cốt cách đều ẩn chứa một cỗ sức bật mạnh mẽ, nhưng cũng không mất đi tính linh hoạt nhanh nhẹn.

- Trận khiêu chiến giữa các Đệ tử nội môn Dự khuyết ngày hôm nay, do ta chủ trì!

Khâu Chấp sự chậm rãi đi tới. Tinh thần uy áp của cường giả Thoát Phàm Thất trọng giống như một tòa núi cao nghiền ép, khiến cho đám Đệ tử ngoại môn ở đây kinh hãi, làm cho bọn họ ý thức được sự thật là chính mình đang ở tầng dưới chót của Tông môn.

Toàn trường rất nhanh yên tĩnh lại.

Ngày khiêu chiến hôm nay, còn có mấy vị Chấp sự cùng với Phó Chấp sự của Ngoại Môn Đường cũng đến xem. Trên mặt ai nấy đều mang theo vẻ hứng thú nồng đậm.

- Trận đầu, Tiêu Vẫn bài danh thứ mười sáu, khiêu chiến Triệu Phong bài danh thứ mười ba!

Thanh âm đạm mạc của Khâu Chấp sự quanh quẩn toàn trường.

Phốc!

Lời vừa dứt, thân hình Tiêu Vẫn nhảy lên, giống như một đạo hỏa ảnh, rơi xuống trên Luận võ đài.

Triệu Phong không nhanh không chậm, bước nhẹ vài bước đã đi lên Luận võ đài.

Trận đầu, Tiêu Vẫn khiêu chiến Triệu Phong!

Đám Đệ tử ngoại môn mới nhập môn đợt này, nhất thời có chút hưng phấn.

Tiêu Vẫn cùng Triệu Phong cũng đều là các Đệ tử ngoại môn vừa mới tiến vào Hiểu Nguyệt Tông đợt này.

Trong đó, tu vi của Tiêu Vẫn mãi cho đến lúc này vẫn là cao nhất trong đám, mà Triệu Phong, thì lại bằng vào chiến lực siêu cường mà nổi tiếng trong hàng các đệ tử mới nhập môn.

- Triệu Phong, ngươi đã tiếp nhận sự khiêu chiến của ta, lại còn dám đồng thời khiêu chiến ba người bọn Hầu Viên nữa! Hiển nhiên là không hề đặt ta vào trong mắt!

Trong lòng Tiêu Vẫn âm thầm oán giận.

Trong đồng tử của hắn lóe lên hồng quang lan tràn, thiêu đốt lửa giận cùng với chiến ý mãnh liệt. Dưới sự thông động của công pháp Phàm cấp Trung giai Thái Dương Quyết, một tầng khí tức hỏa diễm vờn quanh toàn trường, khí tràng cực nóng của liệt hỏa cuồng bạo nháy mắt bùng nổ, làm cả người hắn nhìn qua giống hệt như Liệt Hỏa Chiến Thần vậy!

Chương 127: Nhẹ nhàng ứng chiến

Trong nháy mắt đó, lực lượng toàn thân cùng chiến ý của Tiêu Vẫn phảng phất như đột nhiên bùng nổ, tăng lên đến cực điểm.

Nửa bước Thoát Phàm Cảnh, cộng thêm Thái Dương Quyết Phàm phẩm trung cấp, khiến cho khí thế của hắn trong khoảnh khắc áp bách toàn trường, nắm giữ quyền chủ động, bất cứ lúc nào cũng có thể phát động công kích cuồng bạo như liệt hỏa đối với Triệu Phong.

- Một đệ tử vừa mới gia nhập Tông môn, làm thế nào lại có được công pháp Phàm phẩm trung cấp chứ?

Đám Đệ tử ngoại môn đứng gần Luận võ đài nhất thời đều động dung, kinh tâm động phách không thôi.

- Cho dù trong số các Đệ tử nội môn Dự khuyết, ngoại trừ Lâm Phàm bài danh thứ nhất ra, cũng chưa từng nghe qua có người nào có thể tu luyện võ học Phàm phẩm trung cấp cả!

Có được công pháp Phàm phẩm trung cấp cũng đồng nghĩa nghĩa với Tiêu Vẫn có ưu thế lớn hơn những cường giả Nửa bước Thoát Phàm Cảnh khác rất nhiều.

- Không xong! Không ngờ đối thủ đầu tiên của Triệu sư đệ đã khó giải quyết như vậy rồi!

Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm liếc mắt nhìn nhau một cái, thần sắc ngưng trọng.

Tất cả mọi người đều biết, ngày hôm nay Triệu Phong sẽ gặp phải bốn trận chiến đấu, hơn nữa đối thủ không một ai là đèn cạn dầu cả, thậm chí kẻ sau còn đáng sợ hơn kẻ trước!

Bởi vậy, chuyện mà mọi người quan tâm cũng không phải là Triệu Phong có thể giành được thắng lợi hay không, mà là hắn rốt cuộc có thể kiên trì đến trận khiêu chiến thứ mấy mà thôi!

Nhìn tình huống hiện tại, thì Tiêu Vẫn, đối thủ khiêu chiến đầu tiên, đã có thực lực mạnh mẽ ngoài sức tưởng tượng của mọi người rồi.

- Hắc hắc… có lẽ chúng ta cũng không có cơ hội lên sân khấu rồi!

Huynh đệ Hồng gia cười quái dị một tiếng.

o0o

Trên Luận võ đài.

Thần sắc Triệu Phong bình tĩnh, dò xét đối thủ đầu tiên của mình.

Ngày hôm nay hắn có đến bốn tràng chiến đấu, bởi vậy, trận đầu tiên, hắn không thể kéo dài thời gian, nhất định phải tốc chiến tốc thắng.

Không chỉ như vậy, mà ba trận đầu tiên, cũng cần phải giải quyết xong trong thời gian ngắn nhất.

Đối thủ đáng sợ chân chính chỉ có mình Hầu Viên, Triệu Phong nhất thiết phải cam đoan bảo lưu tốt chiến lực của mình.

- Triệu Phong, trận khiêu chiến đầu tiên chính là điểm dừng chân cuối

cùng của ngươi!

Trong đồng tử của Tiêu Vẫn lộ ra hồng quang sắc bén, Thái Dương nội kình bắt đầu khởi động, ngưng tụ xuống hai nắm tay cùng hai chân.

Phốc! Vù!

Tàn ảnh hồng sắc lóe lên, một đạo khí tức cương liệt như thiêu đốt tất cả mọi thứ nhất thời tràn ngập xung quanh bốn phía Triệu Phong.

- Cường độ và tốc độ ngưng phát nội kình thật mạnh!

Triệu Phong phảng phất như lọt vào trong lò lửa vậy, làn da nóng rát. Hắn thậm chí còn chưa kịp ra tay, Thái Dương nội kình của đối phương đã ngưng tụ xong, đồng thời phát động ra một kích tuyệt cường.

Phốc! Rầm! Rầm!

Quyền kình mang theo hỏa ảnh nóng cháy, cương mãnh bạo lực, giống như núi lửa bùng nổ vậy, oanh kích thẳng lên trên người của Triệu Phong.

Tùy Phong Thức! Yên Ba Vô Ảnh Bộ!

Tại chỗ thân ảnh lóe lên, thân ảnh của Triệu Phong khi thì vô hình vô ảnh, khi thì ảo ảnh xuyên thấu, dưới từng luồng áp bách của Thái Dương nội kình, giống như một con cá chạch vậy, không ngừng luồn lách.

Hư ảnh cùng hồng quang lần lượt thay đổi. Mọi người dưới Luận võ đài căn bản là không thể nào nhìn thấy rõ ràng.

Phần lớn mọi người cơ bản là xem náo nhiệt, không thể nhìn thấy được chân tướng.

Nhưng mà, một ít đệ tử Thoát Phàm Cửu trọng đỉnh phong, hoặc là Nửa bước Thoát Phàm Cảnh, sắc mặt nhất thời trở nên ngưng trọng.

Bọn họ vẫn có thể nhìn thấy rõ ràng cảnh Tiêu Vẫn xuất thủ, nhưng lại không thể nhìn thấy rõ được thân phá của Triệu Phong!

Từ sau khi tìm hiểu Huyễn Ngư Đồ, Yên Ba Vô Ảnh Bộ của Triệu Phong đã tu luyện đến cảnh giới Siêu viên mãn!

Trong ánh mắt của mọi người, thân hình của Triệu Phong thật thật giả giả, hư ảo không chừng, tràn ngập những biến hóa vô cùng tận.

Công kích của Tiêu Vẫn tuy mạnh, gần như đạt tới đỉnh phong của Nửa bước Thoát Phàm Cảnh, nhưng lại căn bản không chạm nổi góc áo của Triệu Phong!

Tốc độ thân pháp của hắn mặc dù cũng không tầm thường, nhưng căn bản không thể nhìn ra được hư thật của thân pháp Triệu Phong, lần lượt bị ảo giác lừa gạt.

- Trong thân pháp này, tựa hồ có loại biến hóa áo nghĩa giống như Trận pháp, chẳng lẽ là…

Khâu Chấp sự giương mắt nhìn chằm chằm những hư ảnh biến ảo của Triệu Phong trên Luận võ đài, trong mắt lộ ra một tia kinh ngạc.

Hai người trên đài, giao phong một lúc lâu, công kích của Thái Dương Quyết của Tiêu Vẫn, uy lực đạt tới mức độ khiến cho người ta cũng phải sợ hãi, nhưng lại lần lượt đánh hụt, căn bản không đụng

tới được đối thủ.

Mà lực công kích của hắn, lại khiến cho mười người bài danh đứng đầu trong bảng Đệ tử nội môn Dự khuyết cũng phải giật mình.

Mà ngay cả Triệu Phong cũng không dám cùng hắn chính diện chống đỡ! Thứ nhất là do công pháp Phàm phẩm trung cấp, uy lực quá mức mạnh mẽ, cho dù hỏa hầu của Tiêu Vẫn không cao thì vẫn không tầm thường, thứ hai là do Triệu Phong phải bảo tồn thực lực, ứng phó với những trận khiêu chiến tiếp theo.

Thái Dương Tam Trọng Kích!

Toàn thân Tiêu Vẫn hồng quang cuồn cuộn, Thái Dương nội kình ngưng tụ ra quyền kình hồng sắc, giống như hỏa vân bùng nổ, ba tầng lần lượt chồng lại, hình thành nên tầng xung kích trên phạm vi lớn.

Sóng khí xích hồng sắc nóng bỏng, mang theo cảm giác thiêu đốt nóng rực lan tràn ra bốn phương tám hướng!

Chỉ luận uy lực của một chiêu này thôi, đã vượt qua Quý Phong Vân, kẻ vốn bài danh thứ mười ba trên bảng Đệ tử nội môn Dự khuyết rồi, khó trách Tiêu Vẫn lại tự tin khiêu chiến Triệu Phong như vậy!

- Phá!

Thân ảnh hư ảo bất định của Triệu Phong ở xung quanh thân thể Tiêu Vẫn liên tục lóe lên, biến hóa đa đoan.

Lúc này, hắn rốt cuộc cũng ra tay!

Phốc! Phốc! Phốc!

Ngón trỏ của Triệu Phong hư thật bất định, cách không điểm nhanh ra mấy cái. Mấy đạo Điểm Tinh Chỉ thay đổi không chừng, hoặc là vòng cung hoặc là thẳng tắp, dùng một quỹ tích không thể nào tin nổi nhằm thẳng về phía Tiêu Vẫn, kích phá khí tràng Thái Dương nội kình xung quanh thân thể hắn.

Tiêu Vẫn nhất thời biến sắc, vẻ mặt trở nên tái nhợt. Bởi vì công kích chỉ kình của Triệu Phong hoàn toàn vượt qua lẽ thường, các loại quỹ tích liên tục thay đổi, lại tràn ngập một loại linh tính, thật giả hư ảo khó phân biệt được.

Hắn chỉ cảm thấy thanh âm chỉ kình nổ tung không ngừng vang lên, liền dùng tai mình ý đồ muốn phân biệt rõ ràng quỹ tích của chúng.

Nhưng mà Điểm Tinh Chỉ dung nhập vào áo nghĩa của Huyễn Ngư Đồ, gần như trở thành một môn võ học công kích tầm xa hoàn toàn mới, uy lực gia tăng cực lớn, lại càng tràn ngập biến hóa, khiến cho người ta cảm thấy đủ các loại biểu hiện sai lầm.

Những gì ánh mắt nhìn thấy hoặc là lỗ tai nghe được, chưa chắc đã là thật sự.

Bởi vì ánh mắt, lỗ tai của người ta, có khi cũng sẽ lừa gạt người, bị những biểu hiện sai lầm lừa gạt.

Phốc xuy!

Một đạo chỉ kình đâm trúng vào bả vai của Tiêu Vẫn, lưu lại một đạo vệt máu sâu hoắm.

Thân hình Tiêu Vẫn rung lên.

Ngay sau đó là đạo thứ hai, thứ ba…

Tiêu Vẫn hoàn toàn lâm vào bị động, điên cuồng vận chuyển Thái Dương Quyết, ý đồ muốn mãnh kích Triệu Phong.

Nhưng mà hắn ngay cả cái chéo áo của Triệu Phong cũng không thể nào đụng đến nổi.

Thân pháp cùng công kích của Triệu Phong huyền ảo khó lường, biến hóa đa đoan, hoàn toàn vượt qua sự phán đoán của Tiêu Vẫn.

Chỉ trong chốc lát, trên người Tiêu Vẫn đã lưu lại bảy tám đạo vết máu, thân hình chật vật, tóc tai hỗn loạn, sắc mặt tái nhợt, không ngừng thở gấp phì phò.

- Nhận thua đi!

Hai đạo hư ảnh hư ảo ở trước mặt Tiêu Vẫn nhập lại với nhau, hiện ra chân thân của Triệu Phong.

Tiêu Vẫn nguyên khí đại giảm, bị thương không nhẹ, nếu không phải Triệu Phong hạ thủ lưu tình, hắn sớm đã ngất xỉu tại đương trường luôn rồi.

Nhưng mà, từ đầu trận chiến đến giờ, hắn ngay cả một cái góc áo của Triệu Phong cũng không thể nào sờ tới được, trong lòng nộ hỏa dâng tràn, gần như đã hoàn toàn mất đi lý trí.

Thái Dương Phá Lãng!

Hai bàn tay phiếm hồng của Tiêu Vẫn chợt xẹt qua một đạo khí kình đỏ rực, bổ trúng thân ảnh Triệu Phong gần sát trước mặt hắn.

Một màn này khiến cho đám người Dương Thanh Sơn bên dưới chợt kinh hô thất sắc, thầm nghĩ Triệu sư đệ quá mức khinh suất rồi.

Phốc lạp!

Thân ảnh Triệu Phong chợt tan biến, phảng phất như hoàn toàn tiêu vong vậy.

Tiêu Vẫn thầm nghĩ không xong, nhưng còn chưa đợi hắn kịp phản ứng, một đạo chỉ kình bén nhọn chợt từ sau lưng bắn thẳng qua bả vai của hắn.

Uy lực của đạo chỉ kình này ngưng tụ đến mức tận cùng, giống như một đạo tia sáng bùng nổ, xuyên thẳng vào thân thể của hắn.

Thân thể Tiêu Vẫn cứng đờ, kêu lên một tiếng, sắc mặt trắng bệch. Hắn miễn cưỡng quay đầu lại, nhìn thấy ánh mắt Triệu Phong lạnh lẽo như băng, phảng phất như xuyên thấu cả tâm linh của hắn:

- Nếu như đây là chiến đấu sinh tử, hiện tại ngươi đã chết mấy lần rồi!

Nghe xong lời ấy, thân hình Tiêu Vẫn chấn động, sắc mặt lúc xanh lúc trắng.

Phốc!

Ngay sau đó hắn bị Triệu Phong một cước đá văng đối phương xuống khỏi Luận võ đài.

Xôn xao!

Đám Đệ tử ngoại môn bên dưới nhất thời kinh hô một trận. Đại đa số

mọi người đều dùng ánh mắt không thể nào tin nổi nhìn về phía gã thiếu niên đang đứng trên đài.

Trận chiến đấu thứ nhất, đối với Triệu Phong mà nói, căn bản là nhẹ nhàng ứng chiến!

Từ đầu tới cuối, Tiêu Vẫn cũng đều không thể nào đụng đến nổi góc áo của Triệu Phong, bị Triệu Phong đùa giỡn trong tay.

Dùng câu nói kia của Triệu Phong, nếu như đây là chiến đấu sinh tử, Tiêu Vẫn đã bị hắn diệt sát mấy lần rồi.

Tu vi cao thì thế nào, lực công kích cường đại thì thế nào? Ở trong thực chiến căn bản không chịu nổi một kích! Đây chính là điển hình của tu vi cao, chiến lực thấp!

- Trận thứ nhất, Tiêu Vẫn khiêu chiến thất bại!

Khâu Chấp sự lớn tiếng tuyên bố.

Sau khi Tiêu Vẫn bị thua, hai huynh đệ Hồng gia nhất thời thu hồi lại sự khinh thị, thần sắc nhất thời trở nên ngưng trọng.

Một trận chiến vừa rồi, thực lực mà Tiêu Vẫn biểu hiện ra gần như có thể chen vào trong mười hạng đầu của Ngoại môn.

Mà nhân vật cấp bậc tinh anh Ngoại môn như thế này, không ngờ lại bị Triệu Phong dùng phương thức gần như là đùa giỡn mà chiến thắng!

Có thể nhìn thấy rõ ràng, thực lực của Triệu Phong so với hai người bọn họ còn cao hơn một bậc!

- Trận chiến thứ hai, Triệu Phong bài danh thứ mười ba, khiêu chiến Hồng Tứ bài danh thứ chín!

Trận khiêu chiến thứ hai, bên khiêu chiến lại biến thành Triệu Phong.

Soạt!

Thân hình Hồng Tứ khôi ngô cân xứng, giống như một đầu báo đốm, phóng thẳng lên trên Luận võ đài.

Mắt trái của Triệu Phong khẽ mở lớn ra một chút. Hắn phát hiện ra động tác thân pháp của Hồng Tứ vô cùng linh hoạt, trong cốt cách huyết nhục cũng đều bộc phát ra một cỗ lực lượng vô cùng mạnh mẽ.

- Thân pháp linh hoạt, tạo nghệ luyện thể không tầm thường, thân thể cường đại! Cộng với tu vi Nửa bước Thoát Phàm Cảnh…

Hắn đã có sự đánh giá đại khái nhất định thực lực của Hồng Tứ.

Ít nhất trong phương diện thân pháp cùng với lực lượng nhục thể, Hồng Tứ tuyệt đối mạnh hơn Tiêu Vẫn một bậc.

Thiết Lê Tí Quyền!

Thân hình Hồng Tứ lóe lên, linh hoạt phóng đến trước mặt Triệu Phong, thân pháp quỷ dị. Một chiêu công kích này cũng đại khai đại hợp, cánh tay giống như thanh thiết côn nặng vạn cân, công kích bao trùm cả một phạm vi lớn.

Phốc xuy!

Mặt đất Luận võ đài bằng hắc nham cứng rắn cũng bị đánh ra một

khe rãnh lớn sâu đến gần hai thước, mảnh đá chấn văng tán loạn.

Thiết Lê Tí Quyền của Hồng Tứ bá đạo uy phách, quét ngang hết thảy mọi thứ. Trong phạm vi chiến đấu của hai người không ngừng xuất hiện những khe rãnh sâu đến kinh người, cuồng phong loạn thạch bắn văng tứ tung.

Triệu Phong lập tức thi triển ra Yên Ba Vô Ảnh Bộ, ở giữa những khe hở công kích của Hồng Tứ không ngừng biến ảo, thật giả khó phân.

Nhưng mà, cho dù thân pháp của Hồng Tứ linh hoạt đến đâu, ý thức chiến đấu so với Tiêu Vẫn mạnh mẽ hơn nhiều, cũng căn bản không thể truy kích kịp quỹ tích thân pháp của Triệu Phong.

Điểm Tinh Nhất Chỉ!

Bỗng đột nhiên, một đạo chỉ kình bén nhọn bạo vang, ở trong những khe hở công kích của Hồng Tứ, dùng phương thức cong vẹo quái dị, mạnh mẽ kích phá tầng phòng ngự nội kình của Hồng Tứ!

Phốc xuy!

Ở trên đùi của Hồng Tứ đột nhiên xuất hiện một đạo vết máu, nhất thời khiến cho động tác của hắn chậm lại không ít.

Một kích này của Triệu Phong có thể đắc thủ, chính là nhờ lợi dụng mắt trái bắt lấy khoảnh khắc sơ hở trên người của Hồng Tứ.

Mà việc Hồng Tứ trúng chiêu, đại đa số mọi người đều không thể nhìn thấy rõ ràng. Những người có thể nhìn thấy điểm mê hoặc trong này, đã ít lại càng thêm ít.

Sau khi trên đùi bị thương, thân pháp của Hồng Tứ nhất thời chậm

lại, sau đó liền nhiều lần lại bị Điểm Tinh Chỉ của Triệu Phong đánh trúng, trên người lưu lại hơn mười đạo vết máu, cuối cùng cũng bị Triệu Phong một cước đá văng xuống khỏi Luận võ đài.

Bịch!

Hồng Tứ bị đá khỏi trận chiến, hận đến mức nghiến răng ken két. Nếu không phải lúc mới bắt đầu sơ xẩy, bị Triệu Phong đánh bị thương đùi, hắn cũng sẽ không thua một cách oan uổng như vậy.

- Lão tam, tiểu tử này rất cổ quái, ngươi cần phải cẩn thận!

Hồng Tứ khẽ nói nhỏ với Hồng Tam sắp sửa lên sân đấu.

Thực lực của ca ca Hồng Tam còn cao hơn hắn một chút, tâm tình cũng vững vàng hơn.

- Hồng Tam, ngươi không nhất thiết phải chiến thắng tiểu tử này, kéo dài với hắn thêm một đoạn thời gian, tiêu hao càng nhiều thể lực của hắn càng tốt!

Một thanh âm đột nhiên vang lên bên tai của hắn.

Hồng Tam nghe vậy, khẽ gật đầu một cái, không nhanh không chậm bước lên trên Luận võ đài.

Triệu Phong lại một lần nữa dò xét đối thủ thứ ba của mình.

Khí tức bề ngoài của Hồng Tam so với đệ đệ của hắn thì ổn trọng hơn rất nhiều, dùng từ ngữ “tứ bình bát ổn” để hình dung là thỏa đáng nhất.

Thiết Ưng Thần Trảo!

Thân pháp của Hồng Tam lúc tiến lúc lùi, nhanh nhẹn linh hoạt, công kích trên tay thì lại sắc bén vô cùng, một trảo đánh ra, giống như sấm chớp đánh xuống vậy.

Ba!

Một trảo sấm chớp kia, hoàn toàn đủ để trong khoảnh khắc xuyên thấu qua tấm thép dày đến mấy tấc. Trong hư không chỉ nhìn thấy một đạo chỉ ngân phong mang lóe lên, truyền đến thanh âm bén nhọn kinh hồn.

Yên Ba Vô Ảnh Bộ!

Thân ảnh Triệu Phong hư thật thoáng hiện, tránh thoát khỏi một trảo đáng sợ của Hồng Tam.

Sau đó, thân ảnh hai người lần lượt thay đổi, ngươi lui ta tiến…

Triệu Phong phát hiện ra, Hồng Tam căn bản là không hề tùy tiện ra tay, mà là toàn tâm ứng chiến, không một chút qua loa nào, không một chút khinh địch nào.

Vẻ mặt Hồng Tam trầm ổn, ánh mắt nhạy bén, lạnh lùng giương mắt nhìn Triệu Phong:

- Tiểu tử họ Triệu kia, Hồng mỗ thừa nhận ngươi mạnh hơn ta một bậc, nhưng mà muốn từ trong tay ta thoải mái thắng lợi, cũng không dễ dàng như vậy đâu!

Một trận chiến này, mục đích của hắn chỉ là tiêu hao thể lực của Triệu Phong, vẻn vẹn như vậy mà thôi.

Chương 128: Đấu với hầu viên

Đối mặt với đối thủ thứ ba là Hồng Tam, Triệu Phong chợt cảm nhận được một tia lực cản và áp lực.

Thực lực của Hồng Tam so với Tiêu Vẫn cùng Hồng Tứ trước đó, mặc dù cũng cao hơn một chút, nhưng đây cũng không phải là nhân tố chủ yếu.

Chân chính khó chơi chính là, tâm tính đối phương thật sự quá vững vàng!

Đầu tiên, hắn thừa nhận mình không bằng Triệu Phong!

Bởi vì có điều kiện tiên quyết này, cho nên hắn tự nhiên không hề khinh địch, phát huy ra 100% lực lượng mà đối kháng với Triệu Phong.

Tiếp theo, Hồng Tam không cầu thắng lợi!

Mục đích duy nhất của hắn chính là bám trụ Triệu Phong, tiêu hao thể lực cùng nguyên khí của đối phương!

Dưới tình huống không cầu thắng lợi như vậy, Hồng Tam chỉ cầu ổn trọng, không cầu tốc chiến tốc thắng, khống chế sơ hở và sai lầm của bản thân ở mức thấp nhất.

Thân pháp của Triệu Phong tuy rằng huyền diệu vô cùng, nhưng Hồng Tam lại lấy tĩnh chế động, cầu ổn không cầu thắng, không tùy tiện công kích. Rất nhiều lần hắn xuất thủ cũng đều là đánh loạn,

nhằm thăm dò vị trí chân chính của Triệu Phong.

- Tuy rằng hắn cầu ổn không cầu thắng, nhưng chỉ thêm mấy chục chiêu nữa, ta liền có thể chiến thắng! Chẳng qua…

Thân hình Triệu Phong nhoáng lên, lại hiện thân ngay trước mặt của Hồng Tam.

Đối mặt với Hồng Tam vững vàng bình tĩnh, Triệu Phong quyết định thay đổi sách lược.

So với việc mưu tính thắng lợi, cần phải tiêu hao mấy chục chiêu, còn không bằng xuất ra thực lực chân chính, đạt được thắng lợi mang tính áp đảo!

Triệu Phong khẽ hít nhẹ một hơi, trên thân phát ra một cỗ khí tức sắc bén bức người, Quy Nguyên nội kình mênh mông trong cơ thể nhất thời dâng trào mãnh liệt.

Một khắc kia, khí tức toàn thân của Triệu Phong gần như là gia tăng lên thêm một cấp bậc.

Hồng Tam nhất thời biến sắc.

Mà Hầu Viên ở dưới đài, ánh mắt cũng thoáng ngưng trọng lại.

Rất nhiều người đều cả kinh. Không ngờ trong hai trận chiến đấu trước Triệu Phong vẫn còn giữ lại thực lực.

Điều này cũng có nghĩa là trận chiến cùng với Tiêu Vẫn và Hồng Tứ, cũng không khiến cho Triệu Phong có bất cứ tiêu hao nào cả.

- Làm sao có thể? Lượng nội kình dự trữ này, gần như so với ta còn

nhiều hơn…

Tiêu Vẫn giương mắt nhìn chằm chằm Triệu Phong ở trên Luận võ đài càng ngày càng cường đại, trên khuôn mặt tái nhợt càng toát ra cảm giác thất bại nặng nề.

Điểm Tinh Nhất Chỉ!

Triệu Phong lúc này không hề giữ lại, thi triển ra Điểm Tinh Chỉ cảnh giới siêu viên mãn. Mặc dù không có dung nhập vào Tứ Phong Thức, nhưng mà những chỉ kình phát ra vẫn rực rỡ huyền ảo giống như bầu trời đầy sao, tràn ngập rung động tâm linh.

Phốc! Phốc! Phốc!

Từng đạo chỉ kình Dương Thanh Sơn không ngừng nổ vang mãnh liệt, giống như một đàn châu chấu không ngừng tập kích về phía Hồng Tam.

Sắc mặt Hồng Tam tái nhợt, thúc giục nội kình hùng hồn của Nửa bước Thoát Phàm Cảnh, quanh thân thậm chí còn hình thành nên một tầng khí tráo nội kình, đồng thời song chưởng đột nhiên vung lên.

Thái Nhạc Vô Cực!

Hồng Tam vung lên song chưởng, cả người dâng lên một cỗ khí tức ổn trọng như thái sơn, cảm giác áp bách của lực lượng uy năng vô hạn, khí cuốn gió chuyển trầm mặc hùng hậu, liên miên không ngừng tập kích thẳng về phía Triệu Phong.

Phốc phốc! Phanh phanh!

Khoảng không giữa hai người nhất thời bùng nổ sóng khí, tràn ngập mảnh đá vụn tung bay tán loạn.

Đến lúc này, hiển nhiên là một màn so đấu nội công ngoại phóng của hai người.

Nhưng chỉ kéo dài chừng vài giây, thân hình khôi ngô của Hồng Tam chợt trở nên cứng đờ, liên tục lùi nhanh về phía sau.

Trong khi toàn lực tranh phong, hắn vẫn không tránh khỏi lưu lại sơ hở, bị chỉ kình Điểm Tinh Chỉ của Triệu Phong đánh trúng.

Khóe miệng của Triệu Phong nhếch lên một tia tiếu ý. Hắn không tin, dưới tình huống toàn lực giao tranh, đối phương còn có thể giữ vững tình huống một giọt nước cũng không lọt như trước.

Có đôi khi, một khi đã tính toán mưu lợi không được, dùng phương thức trực tiếp mãnh liệt nhất, ngược lại liền hữu hiệu.

Thực lực của Triệu Phong căn bản mạnh hơn đối phương một bậc, dùng lực đối lực, nhất thời liền mở ra một cái lỗ hổng.

Điểm Tinh Nhất Chỉ! Quyển Phong Thức!

Triệu Phong thừa cơ truy kích, lúc này đây dung nhập thêm Quyển Phong Thức vào, khiến cho uy lực của Điểm Tinh Chỉ tăng lên đến một cấp bậc hoàn toàn mới.

Vù phốc! Phốc phốc! Vù…

Những đạo Điểm Tinh Chỉ kia mang theo từng thanh âm gió rít mạnh mẽ. Từng đạo từng đạo như sao băng bạo liệt bùng nổ. Uy năng công kích của chúng thậm chí vượt qua khỏi cực hạn của cấp bậc Cố

Thể Cảnh!

Đám Đệ tử ngoại môn ở dưới nhìn lên cũng chỉ có thể trừng mắt há miệng mà thôi.

Khoảnh khắc này, không ai là không thừa nhận, Triệu Phong ít nhất có được thực lực ổn định ở năm hạng đầu Ngoại môn, thậm chí khiêu chiến ba hạng đầu cũng hoàn toàn có tư cách!

- Ọc!

Hồng Tam chỉ kiên trì được mấy chiêu, liền phun ra một búng máu, trên người mang theo mấy lỗ máu sâu hoắm, kêu rên thảm thiết một tiếng, bay ra khỏi Luận võ đài.

- Thua rồi!

Vẻ mặt Hồng Tam chua xót. Hắn dốc hết toàn lực, cầu ổn không cầu thắng, “tứ bình bát ổn”, một giọt nước cũng không lọt, thế nhưng cuối cùng vẫn như cũ bị thua.

Dựa theo sách lược, hắn muốn kéo dài thời gian, nhằm tiêu hao thể lực của Triệu Phong.

Nhưng lại không ngờ rằng, Triệu Phong phát động ra lực lượng tuyệt cường, trong khoảng thời gian ngắn đã đánh bại hắn!

- Ta đã cố hết sức rồi!

Hồng Tam bất đắc dĩ liếc mắt nhìn Hầu Viên.

Sắc mặt Hầu Viên hờ hững, trấn định như núi, truyền âm nói:

- Ngươi đã bức bách được Triệu Phong sử dụng toàn lực! Hắn cũng không phải là hoàn toàn không có chút tiêu hao nào!

Sau khi Triệu Phong liên tiếp chiến thắng ba trận, dưới Luận võ đài liền dẫn phát nên một hồi đại chấn động.

Hôm nay trước khi khiêu chiến diễn ra, ai cũng không thể đoán trước được, Triệu Phong lại có thể mạnh mẽ như vậy, dùng thủ đoạn lôi đình mà đánh bại một hơi ba đối thủ.

Dựa theo thế cục trước mắt mà xét, Triệu Phong đánh bại xong ba đối thủ, cũng vẫn còn vô cùng thoải mái, không chút tiêu hao, không hề khổ chiến.

Sau khi khiêu chiến thắng lợi, Triệu Phong liền hiển nhiên thay thế vị trí của Hồng Tam.

- Trận chiến thứ tư, Triệu Phong bài danh thứ tám khiêu chiến Hầu Viên bài danh thứ ba!

Trong ánh mắt của Khâu Chấp sự cũng phiến động quang mang chờ mong.

Sau khi chiến thắng liên tiếp ba trận, Triệu Phong có thể chiến thắng luôn được một trận khiêu chiến cuối cùng hay không?

Tất cả mọi người đều biết, Hầu Viên mới chính là đối thủ lớn nhất của Triệu Phong hôm nay.

Bài danh thứ ba Ngoại môn, cái này gần như chính là địa vị bá chủ tại Ngoại môn. Thực lực của Hầu Viên đã uy chấn tại Ngoại môn nhiều năm, thậm chí có thực lực khiêu chiến cường giả Thoát Phàm Cảnh chân chính nữa.

Từ một trình độ nào đó mà nói, thực lực của Hầu Viên hiện tại đã thoát ly khỏi cấp bậc cửu trọng Cố Thể Cảnh rồi.

- Triệu Phong, ở trước mặt ta, ngươi căn bản không có cơ hội!

Thân hình Hầu Viên cao lớn như kim cương, nặng nề đáp mạnh xuống đất, khiến cho Luận võ đài mơ hồ cũng phải chấn động.

Trên mặt đất bằng đá hắc nham tinh khiết cứng rắn, không ngờ cũng hiện ra một tầng vết rách dày đặc như mạng nhện vậy.

Gần như chỉ một cái hạ mình xuống đất, đã thể hiện ra thực lực siêu việt Nửa bước Thoát Phàm Cảnh bình thường của Hầu Viên.

Phốc xuy!

Bộ quần áo trên người Hầu Viên nhất thời rách ra, lộ ra một bộ làn da cổ đồng cứng rắn như cương thiết, toàn thân giống như kim chúc chú tạo vậy, khí tức trong thân thể huyết nhục phát ra kinh hãi sinh linh, đủ để so sánh với Hung thú Đỉnh cấp!

- Hít!

Phần đông những Đệ tử ngoại môn ở xung quanh Luận võ đài cũng đều hít mạnh một ngụm lãnh khí, trong mắt lộ ra vẻ kinh hãi nồng đậm.

- Khí tức gần như tiếp cận Hung thú Vương cấp!

Trong lòng Triệu Phong nhất thời rùng mình một cái.

So sánh với nửa tháng trước, thực lực của Hầu Viên hiển nhiên cũng

tăng lên không ít, khó trách có thể chiến thắng được bài danh thứ ba trước đây.

Mắt trái của Triệu Phong không khó để nhìn ra được khí lực thân thể của Hầu Viên, đã đạt tới cực hạn của Cố Thể Cảnh, tiếp cận cấp bậc thân thể nhập Thánh Cảnh rồi!

Bất luận là Triệu Phong hay là Hầu Viên, cũng đều lấy công pháp luyện thể làm chuyên tu.

Mục tiêu của hai người cũng đều giống nhau, tu luyện thân thể đến cảnh giới thoát phàm nhập thánh!

Nhưng mà so sánh nhau, tạo nghệ hỏa hậu của Hầu Viên ở phương diện này còn cao hơn Triệu Phong một chút.

Dù sao thì Hầu Viên nhập môn sớm hơn, từ nhỏ đã tu tập công pháp luyện thể, có kinh nghiệm tu luyện nhiều hơn Triệu Phong đến mười mấy năm.

Nếu như có thể tiến thêm nửa bước nữa, hắn liền có thể trở thành Đệ tử ngoại môn đầu tiên trong mấy trăm năm gần đây của Hiểu Nguyệt Tông, dùng thân thể nhập Thánh Cảnh!

Rầm rầm!

Mỗi khi Hầu Viên bước về phía Triệu Phong thêm một bước, một cỗ lực lượng nguyên thủy dã man trùng kích thẳng tới, khiến cho người bên dưới cũng cảm thấy một cỗ áp lực nặng nề.

Tiểu Kim Cương Quyền!

Nắm tay của Hầu Viên phảng phất như to ra thêm một vòng, xung

quanh nắm tay toát ra một tầng ánh sáng kim sắc, ở trong tầm mắt không ngừng phóng lớn, có một loại ảo giác có thể tràn ngập cả thế giới vậy!

Mắt trái của Triệu Phong thoáng chốc co rút lại, sắc mặt trở nên ngưng trọng.

Bồng oanh!

Ngay khoảnh khắc đánh ra một quyền, thân thể cùng với nắm tay của Hầu Viên đã phóng tới trước mặt Triệu Phong.

Sự bùng nổ của lực lượng nhục thể, nội kình hùng hậu làm trụ cột, khiến cho tốc độ của Hầu Viên vượt xa huynh đệ Hồng gia lúc trước.

Đám Đệ tử ngoại môn toàn trường nhất thời trợn mắt nhìn.

Uy lực một quyền kia của Hầu Viên hoàn toàn có thể trong khoảnh khắc đánh chết một gã cửu trọng Cố Thể Cảnh! Cực kỳ cuồng bạo!

Ngân Bích Khai Sơn!

Triệu Phong trong khoảnh khắc điện quang hỏa thạch, lực lượng và nội kình đã súc tích tốt cũng đột ngột bùng nổ.

Quyền cùng quyền mạnh mẽ đối kháng, tràn ngập dã tính bạo lực, dùng loại phương thức không chút kỹ xảo cùng nhau oanh kích mục tiêu.

Đám Đệ tử ngoại môn ở nơi này chỉ nghe oanh một tiếng nổ lớn, màng tai ong ong, khí huyết bốc lên, gần như trong khoảnh khắc đó đã hoàn toàn mất đi thính giác.

Phốc phốc phốc!

Triệu Phong cùng Hầu Viên đồng thời liên tục lùi về phía sau! Ở trên mặt đất không ngừng đạp ra những vết nứt lan tràn.

Triệu Phong lùi về sau chín bước mới ổn định lại được thân hình, sắc mặt lại vẫn như cũ vô cùng bình tĩnh.

Mà Hầu Viên thì lại lui về phía sau tám bước, thân thể thoáng run rẩy đôi chút, trong mắt lộ ra một tia kinh hãi.

Một lần giao kích này, kết quả không ngờ lại là nửa cân tám lạng!

Nhưng mà một màn này, khiến cho đám Đệ tử ngoại môn dưới đài cũng phải kinh hãi kêu lên, cả một đám tràn ngập ngoài ý muốn.

- Triệu Phong này cùng Hầu Viên chính diện đối kháng… không ngờ lại không rơi xuống hạ phong!

- Tên này không ngờ cũng là chủ tu luyện thể, hơn nữa lại có thể cùng Hầu Viên đối kháng!

Bốn phía xung quanh Luận võ đài nhất thời oanh động một trận.

Không ai dự đoán được tình huống lại xảy ra như vậy.

Mà kẻ kinh hãi nhất toàn trường lại chính là Hầu Viên. Hắn một thân công pháp luyện thể đã đạt tới cảnh giới như vậy, tự nhiên biết được chỗ khó khăn trong đó.

Nhưng không thể tưởng tượng nổi, gã thiếu niên chỉ mới mười bốn mười lăm tuổi trước mắt này, lại có được tạo nghệ luyện thể không kém hắn bao nhiêu!

Phải biết rằng, độ tuổi hiện tại của hắn đã là hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi rồi, so với Triệu Phong còn lớn hơn mười tuổi!

Nếu đến ba mươi tuổi, không thể đột phá Thoát Phàm Cảnh, hắn sẽ bị Tông môn vứt bỏ!

- Tạo nghệ luyện thể của người này, quả thật còn cao hơn ta một chút!

Sắc mặt Triệu Phong trầm tĩnh như nước, lực lượng mắt trái cũng chậm rãi mở ra.

Ngân Bích Quyết mà hắn tu luyện, gia tăng lực lượng thể chất, chú trọng phòng ngự luyện thân.

Công pháp luyện thể của Hầu Viên, so ra cũng không kém gì Ngân Bích Quyết, nhưng mà hỏa hầu thì cao hơn Triệu Phong một chút.

- Triệu Phong, không ngờ ngươi cũng là chủ tu luyện thể, hơn nữa cảnh giới hỏa hậu thậm chí không thua kém ta bao nhiêu! Nhưng mà ngày hôm nay, ngươi chắc chắn phải thua không thể nghi ngờ!

Sắc mặt Hầu Viên lạnh lùng, cơ thể cả người giống như kim chúc sắc thép chú luyện, chậm rãi phập phồng, khí tức tản mát ra càng lúc càng đáng sợ hơn.

Mắt trái của Triệu Phong tập trung lại, phát hiện ra nội kình cùng với công pháp luyện thể của Hầu Viên hoàn mỹ dung nhập vào trong huyết nhục cốt cách của hắn.

Rắc! Rắc!

Xương cốt toàn thân Hầu Viên phát ra một trận thanh âm giòn vang, tản mát ra khí tức càng kinh tâm động phách.

Trong lòng Triệu Phong nhảy dựng lên, thậm chí có một loại ảo giác như đối mặt với Hung thú Vương cấp vậy!

Cũng không biết được tạo nghệ luyện thể của Hầu Viên đã đạt tới mức độ như thế nào, đem nội kình và huyết nhục cốt cách toàn thân dung hợp lại hoàn mỹ, tạo thành một chỉnh thể duy nhất.

- Kim Đồng Chú Thể!

Khí tức trên người của Hầu Viên nhất thời tăng lên thêm nửa cấp bậc, bên ngoài lưu chuyển một tầng ánh sáng kim sắc, giống hệt như một pho kim tượng vậy.

Sau khi thi triển ra tuyệt kỹ Kim Đồng Chú Thể, Hầu Viên liền có được thực lực có thể khiêu chiến cường giả nhất trọng Thoát Phàm Cảnh!

Tiểu Kim Cương Quyền!

Trong thanh âm bạo vang kinh hồn, quyền ảnh kim sắc cắt ngang hư không, nhanh như tia chớp bao phủ lấy Triệu Phong.

Tốc độ xuất quyền căn bản cực nhanh. Nếu dưới tình huống bình thường, Triệu Phong căn bản là không kịp phản ứng.

Giờ phút này, mắt trái của Triệu Phong cũng toàn lực mở ra, vận chuyển Quy Nguyên Khí Quyết cùng với Ngân Bích Quyết, ngăn cản một quyền lôi đình vô địch của Hầu Viên.

Oanh phanh!

Thân thể của Triệu Phong bị chấn văng, bay ra chừng mấy chục trượng, khí huyết toàn thân nhất thời bốc lên.

Nếu không phải hắn tu luyện Ngân Bích Quyết, am hiểu phòng ngự, thì một quyền vừa rồi đã đủ khiến cho hắn hộc máu.

- Rớt xuống cho ta!

Hầu Viên đã một phen bức Triệu Phong lùi tới mép của Luận võ đài.

Chỉ cần đẩy Triệu Phong rời khỏi mép của Luận võ đài, liền tính là Triệu Phong thua.

Soạt!

Thân hình của Triệu Phong bị một quyền đánh tan nát!

Lần này đây, Hầu Viên đã đánh hụt!

Tùy Phong Thức! Yên Ba Vô Ảnh Bộ!

Triệu Phong một phen đem thân pháp của mình phát huy lên đến cảnh giới Siêu viên mãn, áo nghĩa của Tùy Phong Thức hoàn toàn dung nhập vào thân pháp.

Nhất thời, thân pháp của Triệu Phong đã đạt tới trình độ đăng phong tạo cực, ý cảnh cao thâm, biến hóa siêu đẳng.

Áo nghĩa của Huyễn Ngư Đồ, từng chút một hiển hiện ra trong bộ pháp, thân pháp của Triệu Phong càng ngày càng giống như cá gặp nước.

Mà thân pháp của Hầu Viên, tương đối mà nói, còn kém hơn đến mấy cấp bậc.

Rất nhiều lần hắn đều bị thân pháp của Triệu Phong lừa gạt, công kích thất bại.

Mà lúc này, Triệu Phong cũng mở ra mắt trái, âm thầm quan sát nguyên lý tuyệt kỹ Kim Đồng Chú Thể của Hầu Viên…

Chương 129: Quét ngang ngoại môn

Kim Đồng Chú Thể!

Đây chính là tuyệt học cao nhất trong công pháp luyện thể của Hầu Viên, một khi thi triển ra, sẽ khiến cho lực lượng cùng phòng ngự của toàn thân gia tăng lên đến một cấp bậc hoàn toàn mới.

Vừa rồi Triệu Phong mới cứng rắn ngạnh kháng một kích, trực tiếp bị đánh bay, thiếu chút nữa bị thương.

Lúc này, Triệu Phong mở ra mắt trái, quan sát nguyên lý cùng với sơ hở của một chiêu này.

Dưới sự quan sát của thị giác siêu cấp, bên ngoài thân thể của Hầu Viên hiện lên một tầng tơ ánh sáng màu xích kim, giống như một tầng quang võng (*), không ngừng chuyển đổi, dung nhập vào khắp các nơi trên thân thể.

(*) Lưới ánh sáng

- Thuật luyện thể và Võ Đạo Nội Kình hoàn mỹ dung hợp, nếu bước thêm nửa bước nữa, thân thể sẽ nhập Thánh Cảnh!

Trong lòng Triệu Phong thầm tính toán.

Khó trách có lời đồn đãi, một vài cự đầu bài danh phía trước trong bảng Đệ tử nội môn Dự khuyết có thực lực khiêu chiến Thoát Phàm Cảnh chân chính!

Công pháp luyện thể chính là phương thức tu hành đơn giản nguyên thủy nhất, chú ý lấy lực áp người, dùng mãnh lực phá vạn xảo!

Bởi vậy sơ hở của công pháp luyện thể, so với các công pháp bình thường khác thì nhỏ hơn rất nhiều.

Mặc dù Triệu Phong đã mở ra mắt trái, nhưng gần như vẫn không nhìn thấy được sơ hở rõ ràng của Kim Đồng Chú Thể.

Tuy rằng hắn đại khái có thể nhìn thấy được nguyên lý của Kim Đồng Chú Thể, nhưng mà võ học luyện thể mà hai người tu luyện, phong cách lưu phái hoàn toàn khác nhau rất xa, cũng không có khả năng trong thời gian ngắn áp dụng được lên người của mình.

- Tiểu tử, để xem ngươi có thể chạy đến lúc nào?

Thanh âm như hồng chung của Hầu Viên vang lên, công kích chậm lại, cố gắng bắt giữ thân ảnh của Triệu Phong, cũng không tùy tiện công kích nữa.

Thân pháp của Triệu Phong sau khi dung nhập vào áo nghĩa của Huyễn Ngư Đồ, biến hóa thật lớn, càng dễ dàng áp dụng cho thế cục hỗn loạn.

Động tác và công kích của đối thủ càng nhiều, càng sẽ dễ dàng bị biểu hiện sai lầm của thân pháp mà hắn thi triển lừa dối.

Nếu như địch nhân bình tĩnh, thận trọng cầu ổn, lấy tĩnh chế động, tác dụng áo nghĩa của Huyễn Ngư Đồ sẽ giảm bớt đi khá nhiều.

Trong khoảng thời gian ngắn, Hầu Viên dường như lâm vào bị động, ít nhất trước khi tìm được quy luật rõ ràng trong thân pháp của Triệu

Phong, hắn sẽ không dễ dàng lãng phí khí lực không công.

Địch bất động, ta liền động!

Điểm Tinh Chỉ!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, phát động Điểm Tinh Chỉ cảnh giới Siêu viên mãn. Trong lúc nhất thời, chỉ kình phá không liên miên bất tận bắn thẳng về phía Hầu Viên.

Leng keng đinh!

Bên ngoài thân thể như cổ đồng của Hầu Viên chấn lên từng trận đốm lửa. Đám chỉ kình sắc bén kia không ngờ cũng không thể phá vỡ nổi tầng phòng ngự của hắn.

- Ha ha… Đây là công kích của ngươi à?

Lực phòng ngự thật mạnh!

Trong lòng Triệu Phong thoáng nhảy dựng lên. Kim Đồng Chú Thể khiến cho nội kình cùng với thuật luyện thể của Hầu Viên dung hợp hoàn mỹ với nhau, mang đến lực phòng ngự siêu cường, so với ngân cương khí tráo của hắn còn mạnh hơn một chút.

- Tiểu Kim Cương Quyền!

Hầu Viên quát lớn một tiếng, rốt cuộc đã nhìn thấu được thân hình của Triệu Phong, một quyền dã man cuồng bạo mạnh mẽ oanh đến.

Không khí bốn phía xung quanh Triệu Phong trong khoảnh khắc bị xé rách ra. Nắm đấm của Hầu Viên còn chưa tới nơi, thì sức gió cường đại đã có thể áp bách cường giả Cố Thể Cảnh Cửu trọng bình

thường rồi!

Ngân cương khí tráo!

Triệu Phong một phen đem Quy Nguyên nội kình thúc giục lên đến cực hạn, phát động bí kỹ phòng ngự của Ngân Bích Quyết. Bên ngoài thân thể hắn hiện lên một tầng hào quang ngân sắc bán trong suốt mông lung.

Oanh! Thình thịch!

Một quyền trúng ngay mục tiêu! Tầng hào quang ngân sắc kia nhộn nhạo lên một trận, sau đó trở nên ảm đạm dần.

Triệu Phong thừa nhận tầng lực lượng bá đạo vô cực kia. Trên người phảng phất như có một ngọn núi lớn đụng trúng vậy! Hô hấp nhất thời trở nên gấp gáp! Dưới loại áp lực như thế này, Quy Nguyên Khí Quyết cũng phát động lên đến cấp bậc vượt qua đỉnh phong viên mãn, khiến cho ngân cương khí tráo càng dày thêm một chút.

Răng rắc!

Dưới lực lượng một quyền đủ so sánh với cấp bậc Thoát Phàm Cảnh kia, ngân cương khí tráo cuối cùng cũng vỡ tan, nhưng mà Triệu Phong đã trước một bước mượn dùng lực phản chấn, bay ngược về phía sau mấy chục trượng, phát động ra Yên Ba Vô Ảnh Bộ, thân hình nhoáng lên, lại sinh ra vài đạo thân ảnh, toàn thân trở ra.

Phịch phịch!

Hầu Viên sau khi thừa nhận lực phản chấn bởi vì ngân cương khí tráo vỡ tan, lui về phía sau mấy bước, trên mặt lần đầu tiên toát ra vẻ

ngưng trọng.

Từ khi giao phong đến hiện tại, lực lượng, thân pháp, Võ Đạo Nội Kình mà Triệu Phong thể hiện ra, hoàn toàn vượt qua dự đoán của hắn, hiển nhiên là đối thủ có thể tranh đua hơn thua với hắn.

Đặc biệt là trên phương diện thân pháp, Hầu Viên không thể không thừa nhận, bản thân căn bản không bằng Triệu Phong.

Triệu Phong lĩnh ngộ Huyễn Ngư Đồ, có tác dụng hỗ trợ cực lớn đối với thân pháp, huống chi Yên Ba Vô Ảnh Bộ cũng đã đạt tới cảnh giới Siêu viên mãn.

Hơn nữa nội kình trụ cột cực kỳ hùng hậu mà Quy Nguyên Khí Quyết cung cấp cho Triệu Phong kéo dài liên miên không dứt, có thể so sánh với Nửa bước Thoát Phàm Cảnh.

Nếu như so đấu tiêu hao, như vậy Triệu Phong gần như đứng ở thế bất bại.

Mà đây cũng chính là chỗ khiến cho Hầu Viên lo lắng.

Nhưng mà ngoài dự đoán của mọi người chính là, Triệu Phong căn bản không có ý định so đấu tiêu hao, mục tiêu của hắn cũng không phải là muốn đánh một trận ngang tay.

Điểm Tinh Chỉ! Quyển Phong Thức!

Tiểu Kim Cương Quyền!

Ngân Bích Khai Sơn!

…

Trên Luận võ đài, hai đạo thân ảnh khi thì hợp lại, khi thì tách ra…

Trong đó, Triệu Phong mãi vẫn luôn đứng ở phía chủ động công kích, mà Hầu Viên thì lại nằm trong trạng thái bị động phản kích.

Đám Đệ tử ngoại môn dưới đài ai nấy cũng đều kinh ngạc không thôi.

- Không ngờ Triệu Phong này lại có được thực lực tương đương với Hầu Viên!

- Hừ! Hắn chẳng qua là dựa vào thân pháp lợi hại, cùng Hầu Viên quần đấu. Nếu như lấy cứng chọi cứng, hắn vốn không phải là đối thủ của Hầu Viên!

- Thân pháp cũng là một phần của thực lực! Phương diện này, hắn gần như có thể ngạo thị cả Ngoại môn!

Mặc kệ như thế nào, mọi người đối với thực lực chân chính của Triệu Phong cũng cảm thấy không thể nào tin nổi.

Ánh mắt cũng tất cả mọi người đều không chớp lấy một cái, nhìn chằm chằm vào hai người trên đài.

Trong đó phần lớn đều là quan sát thân pháp của Triệu Phong, ý cảnh cao thâm, biến hóa vô cùng, mỗi một lần bước ra cũng đều vượt ngoài dự đoán của chúng nhân.

Hầu Viên mười lần công kích, nhiều nhất cũng chỉ có hai ba lần là có thể chân chính đánh trúng mục tiêu, có đôi khi cũng là nhờ vào vận khí.

Chỉ thấy giao phong giữa hai người đã lâm vào giằng co, trôi qua hơn bốn năm chục hiệp vẫn chưa phân biệt được thắng bại.

Quyển Phong Thức! Huyền Phong Chưởng!

Đột nhiên, Triệu Phong lăng không nhảy lên một cái, phong cách công kích chợt thay đổi, trong lòng bàn tay ngưng tụ ra một đoàn ánh sáng sắc bén, luân chuyển phun ra nuốt vào, phong mang càng ngày càng thịnh, xung quanh có phong quyển vờn quanh.

Một chưởng kia nhìn qua như thong thả, nhưng kỳ thật nhanh vô cùng, càng giống như là không hẹn mà cùng hợp với thiên thời địa lợi chung quanh, phảng phất còn mượn dùng uy thế của hoàn cảnh tự nhiên, giống như là luồng lốc xoáy trung tâm sông hồ, thôn phệ hết thảy vạn vật vậy.

- Là chiêu đó!

Đám người Quý Phong Vân ở dưới đài nhất thời chấn động, gần như ngừng cả hô hấp.

Một chiêu mà Triệu Phong đang thi triển, uy lực cường đại chưa từng có, đúng là chiêu Huyền Phong Chưởng mà ngày trước hắn dùng để chiến thắng Quý Phong Vân.

So sánh với ngày đó, uy lực một chiêu hôm nay thể hiện ra, gần như gia tăng gấp đôi!

Kim Cương Trụ Thiên!

Sắc mặt Hầu Viên trở nên ngưng trọng, thi triển ra công phòng nhất thể, hai tay cong lại thành hình vòm tròn, che lại ở trước người, mãnh lực từ bên trong cơ thể bùng phát ra, phảng phất như muốn

kéo sập cả một mảnh thiên địa vậy.

Hai chiêu thức gần như tuyệt cường, ở giữa không trung va chạm một chỗ với nhau. Lực phong mang xé rách sắc bén bùng phát, thanh âm leng keng đinh đinh phát ra liên miên không ngừng.

Hai người, một người cắm rễ xuống mặt đất, một người phiêu phù giữa không trung, phảng phất như hòa hợp thành một tòa điêu khắc chỉnh thể. Một cỗ khí lạnh tràn ngập bụi bặm bạo ngược vô cùng, phun ra nuốt vào lan tràn ra bốn phương tám hướng, khiến cho những người dưới Luận võ đài gần như không nhìn thấy rõ ràng tình hình trong đó.

Kéo dài một lúc chừng mấy hơi thở…

Phanh, oanh một tiếng, hai đạo thân ảnh nhất thời tách ra.

Phốc phốc phốc!

Một đạo thân ảnh cao lớn như kim cương, trong thanh âm kêu rên không ngừng lùi về phía sau.

Mà thân cảnh còn lại, phiêu phù một vòng trong không trung, từ từ đáp xuống đất.

Bụi bặm dần dần tan đi, mọi người nhất thời chăm chú nhìn lên hai người trên Luận võ đài.

Bộ dáng Triệu Phong vẫn như cũ, chỉ là quần áo trên người có thêm vài chỗ xốc xếch.

Về phần Hầu Viên, trên người xuất hiện hơn mười đạo vết máu, chẳng qua thoạt nhìn, chỉ là một chút ngoại thương da thịt mà thôi.

Cho dù là như thế, nhưng mọi người cũng không khỏi hít mạnh một ngụm khí lạnh.

Từ trước đến nay, chưa từng có ai nhìn thấy qua Hầu Viên bị chật vật đến như vậy.

- Có lẽ, hắn có thể chính là đệ nhất nhân mới của cả Ngoại môn!

Một thanh âm nam tử trong trẻo nhưng lạnh lùng đột nhiên vang lên bên cạnh Luận võ đài.

Rất nhiều người ở đây nghe thấy thanh âm kia, thân thể nhất thời cứng đờ lại một cái.

Đặc biệt đám người trong bảng Đệ tử nội môn Dự khuyết như Quý Phong Vân, huynh đệ Hồng gia, cũng đều quay lại nhìn về phía người vừa mới lên tiếng.

Đám người xung quanh vô cùng ăn ý chừa ra một đường trống, để cho một gã thanh niên trầm ổn cứng cỏi từ ngoài thong thả đi vào.

Gã thanh niên này, diện mạo bình thường, sắc mặt bình tĩnh, lại khiến cho đám Đệ tử ngoại môn ở nơi này cực kỳ kính sợ.

- Bài danh đứng đầu Ngoại môn, Lâm Phàm!

- Ngay cả hắn cũng bị kinh động sao? Nghe nói Lâm Phàm từng đạt kỷ lục chiến thắng cả Đệ tử nội môn Thoát Phàm Cảnh mà?

Lâm Phàm vừa hiện thân, khiến cho xung quanh Luận võ đài dấy lên một trận sóng gió.

Đệ nhất Ngoại môn?

Đám người Tiêu Vẫn, Vân Hương Mộng, Dương Thanh Sơn đều đồng loạt đều nhìn về phía nhân vật vẫn nghe đồn đại trong truyền thuyết kia.

Từ khi tiến vào Ngoại môn cho tới nay, bọn họ không chỉ một lần nghe người ta nhắc qua những chuyện có liên quan đến Đệ nhất nhân Ngoại môn Lâm Phàm này.

Nghe nói tư chất của Lâm Phàm rất bình thường, thậm chí chỉ là Bán Linh thể, lúc trước có thể tiến nhập vào Tông môn được cũng có chút may mắn và miễn cưỡng.

Nhưng mà chỉ bằng vào tư chất tầm thường như vậy, người này thông qua cố gắng không ngừng, đã đi lên ngai vàng Đệ nhất nhân Ngoại môn!

- Lâm Phàm, ngươi đang nói tới Triệu Phong ư? Hắn có thể trở thành Đệ nhất nhân ngoại môn?

- Chẳng lẽ ngay cả ngươi cũng tự nhận không phải là đối thủ của Triệu Phong?

Một vài Đệ tử nội môn Dự khuyết nhịn không được, hỏi.

- Đầu tiên, thân pháp của hắn không phải nghi ngờ chính là đệ nhất Ngoại môn, ngay cả ta cũng tự thấy không bằng!

Lâm Phàm nói đến đây, thoáng ngừng lại một chút.

Một vài Đệ tử nội môn Dự khuyết ở nơi này liên tiếp gật đầu. Đối với thân pháp của Triệu Phong, bọn họ căn bản không có lời gì để nói.

- Kế đó, lực phòng ngự của Hầu Viên hiện tại chính là đệ nhất ngoại môn! Mà đánh nhau đến lúc này, Triệu Phong vẫn chưa hề bị thương, Hầu Viên thì đã bị thương, cho dù chỉ là bị thương nhẹ mà thôi!

Lâm Phàm lại cười nói.

Vân Hương Mộng âm thầm dò xét vị Đệ nhất nhân Ngoại môn này, phát hiện các phương diện của đối phương, nhìn như thế nào cũng khiến cho người ta có một loại cảm giác vô cùng bình thường.

Lâm Phàm tiếp tục phân tích:

- Như vậy có nghĩa là, Triệu Phong ở các phương diện công kích, phòng ngự, tốc độ thân pháp, đều đạt tới đỉnh phong nhất định. Tổng hợp lại thực lực khẳng định là cao hơn Hầu Viên! Mà lực phòng ngự của Hầu Viên, chính là đệ nhất Ngoại môn! Nếu như Triệu Phong có thể chiến thắng được hắn, như vậy sẽ lập tức trở thành Đệ nhất nhân mới của Ngoại môn!

Mọi người vừa nghe, cũng cảm giác có chút đạo lý.

Dù sao thì bài danh thứ hai trong bảng Đệ tử nội môn Dự khuyết, cũng chỉ là đánh ngang tay với Hầu Viên mà thôi.

Đúng lúc này, thế cục trên Luận võ đài lại biến đổi.

Điểm Tinh Nhất Chỉ! Tàn Phong Thức!

Triệu Phong đột nhiên đem thức thứ ba của Tứ Phong Thức, Tàn Phong Thức, dung nhập vào trong công kích.

Áo nghĩa của Tàn Phong Thức so với Quyển Phong Thức càng mạnh hơn một bậc.

Mà hiện tại, bất luận là tu vi hay là nhục thể của Triệu Phong, thậm chí là Điểm Tinh Chỉ, cũng đều hơn xa trước đây.

Phốc xuy!

Một đạo chỉ kình phong mang nhanh như lôi điện cắt qua không khí, ngưng luyện phun ra nuốt vào, phong mang lập lòe lóe lên.

Đạo chỉ kình kia của Triệu Phong, phảng phất như là hóa thành đao phong bén nhọn, cắt qua phần thắt lưng của Hầu Viên, máu tươi nhất thời phun ra!

- Làm sao có thể?

Thân hình Hầu Viên nhất thời cứng đờ, nhìn xuống đạo vết máu đập vào mắt hết sức kinh tâm động phách bên hông của mình.

Hắn căn bản không thể tưởng tượng nổi, lực phòng ngự cường đại của chính mình lại bị đối phương dễ dàng phá vỡ như vậy!

Xuy!

Lại một đạo chỉ kình mỏng manh như ngân tuyến từ trước mặt hắn xẹt qua một cái.

Ngay khoảnh khắc Hầu Viên sửng sốt, trên cổ hắn đã lưu lại một đạo vết máu nhợt nhạt.

Lông tóc toàn thân của hắn gần như dựng thẳng lên, trên trán toát ra một tầng mồ hôi lạnh, có cảm giác giống như vừa mới đi ngang qua

Quỷ môn quan một vòng vậy.

Một chỉ thứ hai kia, hiển nhiên là đã hạ thủ lưu tình, nếu không nhất định đã có thể cắt đứt cổ họng của hắn rồi.

- Quả nhiên là như thế!

Thân ảnh Triệu Phong liền xuất hiện trước mặt Hầu Viên, ánh mắt lóe lên quang mang.

Không phải nghi ngờ, Điểm Tinh Chỉ dung hợp Tàn Phong Thức, chính là công kích đơn thể cực mạnh nhất hiện tại của Triệu Phong. Dù sao thì Liệt Phong Thức của hắn cũng chỉ mới lĩnh ngộ được chừng hai ba phần mà thôi.

Huyền Phong Chưởng dung nhập Quyển Phong Thức, uy lực gia tăng lên rất lớn, nhưng công kích trong khoảnh khắc, lại không bằng với Tàn Phong Thức, không thích hợp để đối phó với Hầu Viên.

Tàn Phong Thức, giống như là tàn phong, tạo thành những vết cắt sắc bén như đao phong vậy, chuyên khắc chế công pháp luyện thể, ưu thế trong việc cắt rách, thích hợp để đối phó với những đối thủ có lực phòng ngự mạnh mẽ.

- Ta thua rồi!

Đến tận nửa ngày sau thì Hầu Viên mới kịp phản ứng lại, nhưng cũng không thể không chấp nhận cái sự thật này. Có đánh tiếp nữa, cũng không có ý nghĩa gì cả!

Bởi vì Triệu Phong nắm giữ Tàn Phong Thức, dung hợp vào Điểm Tinh Chỉ, có thể trong khoảnh khắc xé rách lực phòng ngự mà trước giờ hắn vẫn luôn rất tự hào!

Chương 130: Đệ nhất ngoại môn

- Bên khiêu chiến, Triệu Phong, chiến thắng!

Thanh âm của Khâu Chấp sự vang vọng toàn trường, khiến cho đám Đệ tử ngoại môn giống như từ trong mộng tỉnh lại.

Không ngờ Hầu Viên lại chiến bại!

Phần đông đám Đệ tử ngoại môn, trên mặt đều lộ ra vẻ kinh nghi bất định, cảm giác mọi chuyện xảy ra quá nhanh!

Đặc biệt lúc cuối cùng, công kích của Triệu Phong bằng vào sự sắc bén mạnh mẽ, thoải mái phá vỡ lực phòng ngự đệ nhất Ngoại môn của Hầu Viên!

Thân pháp căn bản không thể so sánh được với Triệu Phong, phòng ngự cực mạnh lại bị đối phương thoải mái đánh tan, Hầu Viên làm gì còn tự tin mà tiếp tục chiến đấu?

Một màn giao phong cuối cùng, thậm chí khiến cho ngay cả Lâm Phàm, bài danh đứng đầu Ngoại môn cũng phải giật mình động dung.

- Công kích thật cường đại! Đã có thể uy hiếp được cường giả cấp bậc nhất trọng Thoát Phàm Cảnh!

Trong lòng Lâm Phàm thầm kinh ngạc, dò xét cẩn thận Triệu Phong, đang đứng trên Luận võ đài, cũng chính là kẻ khiến cho toàn bộ

Ngoại môn cũng phải kinh sợ.

Khiêu chiến Đệ tử nội môn Dự khuyết, chiến tích bốn trận chiến thắng liên tiếp, đây chính là chuyện chưa từng phát sinh qua trong trăm năm gần đây tại Hiểu Nguyệt Tông.

Dù sao đi nữa, dựa theo nguyên tắc thì Triệu Phong cũng không được phép liên tục khiêu chiến mấy người cùng một lúc như thế này.

Các Đệ tử ngoại môn ở nơi này, bao gồm cả Đệ tử nội môn Dự khuyết, trong ánh mắt nhìn lên Triệu Phong trên Luận võ đài, đều mang theo thần sắc hoảng sợ lẫn kiêng kỵ.

- Triệu Phong này có thể chiến thắng được Hầu Viên, thì Giang Ngọc Yên bài danh thứ hai khẳng định cũng không phải là đối thủ của hắn!

- Thực lực hiện tại của hắn, có lẽ đã không thua kém Lâm Phàm, bài danh thứ nhất Ngoại môn rồi!

Tất cả mọi người ở đây đều mang theo vẻ kinh nghi bất định, thấp giọng thảo luận một hồi.

Hai ngươi hạng đầu của Ngoại môn đều được tính là Đệ tử nội môn Dự khuyết.

Mà Lâm Phàm bài danh đệ nhất Ngoại môn, lấy thực lực tuyệt đối ngạo thị quần hùng, từng có kỷ lục chiến thắng cả cường giả Thoát Phàm Cảnh.

Tiếp theo bài danh thứ hai Giang Ngọc Yên và bài danh thứ ba Hầu Viên, thực lực chênh lệch nhau không nhiều, nhưng ngay cả Giang Ngọc Yên cũng chưa chắc có thể phá vỡ được tầng phòng ngự của Hầu Viên.

Mà Triệu Phong lại chiến thắng được Hầu Viên, hơn nữa lại còn rất thoải mái dễ dàng như vậy, có thể tưởng tượng, thực lực của hắn so với bài danh thứ hai còn mạnh hơn.

- Ta không phải đối thủ của hắn!

Trong đám đông, một thiếu nữ trẻ tuổi nhìn Triệu Phong đang đứng trên Luận võ đài, trầm ngâm nói.

Nàng chính là bài danh thứ hai của Ngoại môn, Giang Ngọc Yên!

Quan sát cẩn thận quá trình chiến đấu giữa Triệu Phong cùng với Hầu Viên, Giang Ngọc Yên trải qua cân nhắc cẩn thận, liền cho ra kết luận này, mặc dù trong lòng nàng cũng có chút bất đắc dĩ.

Luân thân pháp, Triệu Phong tuyệt đối là đệ nhất Ngoại môn.

Luận công kích, hắn có thể thoải mái phá vỡ phòng ngự của Hầu Viên, có lẽ cũng là đệ nhất Ngoại môn.

Tiếp theo, luận phòng ngự, lực lượng nhục thể, Triệu Phong gần như tương đương với Hầu Viên.

Đây tuyệt đối chính là một “tân tú” có thực lực tổng hợp cường đại đến mức biến thái vừa mới xuất hiện tại Ngoại môn!

Giang Ngọc Yên suy nghĩ đến đây, trong lòng cũng có chút sợ hãi.

Nàng không có được thân thể phòng ngự cường đại như Hầu Viên, nếu như đối mặt với Triệu Phong, có lẽ nàng sẽ bị thua thảm hại hơn nhiều.

Chẳng qua, Giang Ngọc Yên và Hầu Viên đều tin rằng, ở trong Ngoại môn, vẫn còn có một người nữa, khẳng định là có cơ hội chiến thắng Triệu Phong!

Người đó chính là Lâm Phàm, bài danh đệ nhất Ngoại môn!

- Ngươi chính là Triệu Phong? Thật cường đại! Bắt đầu từ giờ trở đi, ngươi chính là Đệ nhất nhân mới của Ngoại môn!

Thế nhưng, không ngờ lúc này Lâm Phàm lại cười nói.

Lời này vừa dứt, toàn trường nhất thời ồ lên một trận.

Đây là tình huống gì đây chứ?

Trong lòng tất cả mọi người đều nảy sinh nghi ngờ.

Đối với thực lực của Lâm Phàm, tất cả mọi người cũng đều tin phục không chút nghi ngờ.

Nhưng chẳng lẽ ngay cả Đệ nhất nhân Ngoại môn Lâm Phàm cũng tự nhận không bằng được Triệu Phong?

- Lâm Phàm, còn chưa có tỷ thí, ngươi làm sao có thể đem danh hiệu Đệ nhất nhân Ngoại môn tặng luôn cho hắn chứ?

Hầu Viên và Giang Ngọc Yên cũng đều có chút không cam lòng.

Bọn họ biết rất rõ ràng thực lực của Triệu Phong, thậm chí ngay cả cường giả Thoát Phàm Cảnh cũng từng chiến thắng qua, thực lực hẳn là phải cường đại hơn Triệu Phong chứ?

Triệu Phong nghe thấy vậy, cũng cảm giác kinh ngạc một trận, mắt

trái đảo qua Lâm Phàm, nhất thời hiểu ra.

- Ha ha ha… Ta đã không phải là Đệ tử ngoại môn nữa rồi! Vào hai ngày trước đây, ta ở trong sơn cốc, đã đột phá lên Thoát Phàm Cảnh! Ngay ngày hôm nay, ta sẽ đi Thiên Xu Đường báo tin, trở thành Đệ tử nội môn!

Lâm Phàm cười dài một tiếng, trên người đột nhiên bộc phát ra một luồng tinh thần áp bách, khiến cho phần đông các Đệ tử ngoại môn ở nơi này lập tức cảm thấy huyết khí ngưng đọng lại.

Toàn trường nhất thời khiếp sợ cái tin tức nóng hổi này.

Đột phá Thoát Phàm Cảnh, trở thành Đệ tử nội môn!

Đây chính là nguyện vọng của tất cả các Đệ tử ngoại môn!

Lâm Phàm ở trong Ngoại môn phấn đấu nhiều năm, rốt cuộc cũng đã thực hiện được mục tiêu này.

Mọi người nhất thời tỉnh ngộ, liền nhao nhao chúc mừng Lâm Phàm.

Triệu Phong cũng mỉm cười chúc mừng hắn. Đối với Lâm Phàm, kẻ từng có duyên gặp qua một lần này, hắn cũng có một chút hảo cảm.

- Triệu Phong, tin tưởng rằng không mất mấy năm nữa, chúng ta sẽ có thể gặp lại tại Nội môn!

Lâm Phàm cũng mỉm cười đáp lại, có sự đánh giá và chờ mong rất cao đối với Triệu Phong.

- Chỉ mong như thế!

Triệu Phong rất khiêm tốn, nói.

Lâm Phàm cũng không ở lại bao lâu, rất nhanh liền rời khỏi Luận võ đài, lưu lại một đám Đệ tử ngoại môn trong lòng không ngừng hâm mộ và ghen tỵ.

Sau khi Lâm Phàm đi rồi, Triệu Phong lại trở thành tiêu điểm của mọi người.

- Hiện tại Lâm Phàm đã trở thành Đệ tử nội môn, Triệu Phong chẳng phải sẽ trở thành Đệ nhất nhân Ngoại môn sao?

Mọi người khẽ rùng mình một cái, càng thêm hoảng sợ, kiêng kỵ nhìn về phía Triệu Phong.

Đặc biệt là đám người Hầu Viên, huynh đệ Hồng gia, Quý Phong Vân, trong lòng nơm nớp lo sợ.

Lâm Phàm đã trở thành Đệ tử nội môn, Triệu Phong tất nhiên sẽ trở thành Đệ nhất nhân Ngoại môn!

Đối với cái kết quả này, Triệu Phong cũng có chút ngoài dự liệu.

Trận khiêu chiến ngày hôm nay, không cần phải nói, hắn đã quét ngang toàn bộ Ngoại môn, vấn đỉnh đệ nhất!

Chiến thắng liên tiếp bốn Đệ tử nội môn Dự khuyết, khuất phục bài danh thứ hai Giang Ngọc Yên, mà bài danh đệ nhất Lâm Phàm cũng đã tấn chức thành Đệ tử nội môn!

Phốc!

Thân hình Triệu Phong lóe lên, trên mặt mang nụ cười nhàn nhạt, đi

tới trước mặt Dương Thanh Sơn cùng với Nam Cung Phàm.

Vẻ mặt Dương Thanh Sơn cùng Nam Cung Phàm tràn ngập kích động, hoàn toàn không biết nói gì, trong lòng không biết là đang hổ thẹn, cảm kích hay là cao hứng.

Mà công chúa Vân Hương Mộng bên cạnh đó thì trong ánh mắt tràn ngập vẻ phức tạp, nhìn đánh giá gã thiếu niên không ngừng mang đến cho mình sự kinh hỉ và mất mát này.

Không nhìn thì thôi, càng dò xét, nàng càng cảm giác không thể nào nhìn thấu nổi Triệu Phong.

Sau khi Lâm Phàm rời đi, bên trong hai mươi cái danh ngạch Đệ tử nội môn Dự khuyết liền trống ra một vị trí, trong Ngoại môn tất sẽ có một hồi tranh đoạt náo nhiệt.

Dựa theo quy tắc, bài danh của Triệu Phong sẽ từ thứ ba nhảy lên đến thứ hai.

Chẳng qua lúc này, đột nhiên nhìn thấy Giang Ngọc Yên bài danh thứ hai đến bên cạnh Khâu Chấp sự nói nhanh mấy câu gì đó.

Khâu Chấp sự khẽ gật đầu một cái, sau đó gọi Triệu Phong đi tới.

- Giang Ngọc Yên chủ động nhận thua với ngươi! Bổn Chấp sự cũng đã chấp thuận rồi! Bắt đầu từ bây giờ trở đi, ngươi chính là Đệ nhất nhân trong Đệ tử nội môn Dự khuyết. Trong hàng Đệ tử ngoại môn, ngươi sẽ nhận được những đãi ngộ hưởng thụ tốt nhất!

Khâu Chấp sự lại cười nói.

- Chủ động nhận thua?

Triệu Phong kinh ngạc liếc mắt nhìn về phía Giang Ngọc Yên.

- Triệu Phong, bây giờ ta không phải là đối thủ của ngươi! Nhưng không bao lâu nữa, ta sẽ đoạt lại vị trí chân chính thuộc về ta!

Giang Ngọc Yên lạnh lùng lưu lại một câu, sau đó xoay người rời đi.

o0o

Cứ như vậy, Triệu Phong liền danh chính ngôn thuận trở thành Đệ nhất nhân Đệ tử nội môn Dự khuyết!

Cùng ngày hôm đó, hắn liền dọn đến gian biệt viện mới thuộc về hắn.

Đãi ngộ của Đệ nhất Đệ tử nội môn Dự khuyết căn bản vượt xa người bình thường.

Ví dụ như, mỗi tháng Triệu Phong có thể đạt được mười khối Nguyên tinh thạch thứ phẩm, cái này chính là tương đương với bổng lộc của một Đệ tử nội môn bình thường. Các loại tài nguyên được hưởng dụng mỗi tháng cũng cao hơn các Đệ tử nội môn Dự khuyết bình thường khác.

- Triệu Phong, ta nghe nói hạng nhất Đệ tử nội môn Dự khuyết, sau khi xếp hạng ổn định được ba ngày, liền có thể đi Tông môn lựa chọn một môn công pháp Phàm phẩm trung cấp! Trừ phi trong ba ngày này lại có người khiêu chiến với ngươi!

Ngay sau đó công chúa Vân Hương Mộng lại đến bái phỏng hắn.

Công pháp Phàm phẩm trung cấp?

Triệu Phong nghe vậy, trong lòng chợt động, có chút kinh hỉ ngoài ý muốn.

Đối với uy lực của công pháp Phàm phẩm trung cấp, Triệu Phong đã được thể ngộ đầy đủ.

Trước kia khi Bắc Mặc vẫn còn là sư huynh đệ đồng môn, Ba Văn Đại Pháp mà hắn tu luyện chính là công pháp Phàm phẩm trung cấp, ở trong trận luận bàn sư môn kia, hắn một mình liền chiến thắng cả năm người còn lại!

Ngày hôm nay khi hắn giao chiến với Tiêu Vẫn, Thái Dương Quyết mà Tiêu Vẫn tu luyện, cảnh giới hỏa hầu mặc dù không quá cao, nhưng mà đã có uy lực lớn đến như vậy, có được thực lực tiến vào mười hạng đầu Ngoại môn.

Nhưng mà ở trong Tông môn, công pháp Phàm phẩm trung cấp căn bản là không hề mở ra cho Đệ tử ngoại môn!

Bình thường chỉ khi nào trở thành Đệ tử nội môn, mới có cơ hội lựa chọn công pháp Phàm phẩm trung cấp mà thôi!

Phàm phẩm trung cấp và Phàm phẩm hạ cấp, tuy rằng chỉ hơn kém nhau một cấp, nhưng lại có sự chênh lệch một trời một vực, khoảng cách so với chênh lệch một Trọng trong Thoát Phàm Cảnh còn lớn hơn rất nhiều.

- Ba ngày sau, nếu như không có gì ngoài ý muốn, ta liền có thể nhận được một môn công pháp Phàm phẩm trung cấp!

Trong lòng Triệu Phong có chút vui vẻ cùng chờ mong.

Đương nhiên, hắn cũng sẽ không quên đi sự hấp dẫn của Đầm Thiên

Diệp. Đó chính là điểm mấu chốt để thực hiện mục tiêu thân thể thoát phàm nhập thánh của hắn!

Cho nên mỗi ngày Triệu Phong cũng hao phí không ít thời gian, học tập phá giải bảy bộ sách Trận pháp mà Trương lão cấp cho.

Phương diện tu luyện, hắn lấy Ngân Bích Quyết làm chủ tu, thỉnh thoảng cũng tìm hiểu một chút thức cuối cùng của Tàn Phong Thức, Liệt Phong Thức.

Bởi vì từng sử dụng qua hai viên Tẩy Tủy Đan, nên cơ năng thể xác của Triệu Phong đã gia tăng thêm rất nhiều, cảm giác tu luyện Ngân Bích Quyết tiến triển cực nhanh.

Phỏng chừng không đầy mười ngày nữa, Ngân Bích Quyết của Triệu Phong liền có thể đột phá đến tầng thứ chín đỉnh phong.

Mặc dù bận bịu việc tu luyện, nhưng Triệu Phong ngẫu nhiên vẫn đi chiếu cố công tác của hai vị sư huynh của mình.

Hiện tại trong Ngoại môn, những nơi Triệu Phong đi qua, phần đông các Đệ tử ngoại môn đều cực kỳ kính phục, cung kính chào hỏi với hắn.

- Chào Triệu sư huynh!

Ngay cả một vài Đệ tử ngoại môn độ tuổi cao hơn hắn nhiều, cũng đều cung cung kính kính chào hỏi hắn.

Hiện nay Triệu Phong đã trở thành Đệ nhất nhân Ngoại môn, một phen đem cả Ngoại môn dẫm nát dưới chân. Cái mục tiêu này so với tính toán ban đầu của hắn còn sớm hơn không ít.

Có được Đệ nhất nhân Ngoại môn là Triệu Phong che chở, cuộc sống hằng ngày của hai người Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm trôi qua đều phi thường thoải mái, mà công việc hằng ngày cũng trở nên dễ dàng, nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

- Triệu sư đệ, hiện tại ở Ngoại môn, làm gì còn có người nào dám trêu chọc chúng ta nữa?

Dương Thanh Sơn cười híp mắt, nói.

Mà Nam Cung Phàm thì lại có chút sầu lo:

- Triệu sư đệ, biểu hiện của ngươi trong đoạn thời gian này, có phải hơi quá nổi bật hay không? Vạn nhất khiến cho Vân Hải Chân Nhân kia chú ý tới, vậy thì…

- Thân ở Ngoại môn, cho dù thực lực của ta có cường thịnh đến mức nào đi nữa, cũng sẽ không khiến cho Vân Hải Chân Nhân chú ý! Trừ phi một ngày nào đó, ta trở thành Đệ tử nội môn, như vậy mới có thể lọt vào tầm mắt của hắn.

Vẻ mặt Triệu Phong đầy tự tin, nói.

Hắn tin rằng, bây giờ Vân Hải Chân Nhân còn chưa chú ý tới mình, thậm chí có thể còn không biết đến sự tồn tại của mình nữa.

Bởi vì tư chất của hắn chính là Linh thể hạ cấp, ngay cả đám đệ tử ở tầng chót Tông môn như Tuyền Thần cũng không nhất thiết sẽ để ý tới chính mình.

Trong Thế giới Tông môn, tư chất của đệ tử chính là thứ mà họ xem trọng nhất, thực lực chỉ là cái thứ hai, tối thiểu ở giai đoạn đầu chính là như thế!

Một gã đệ tử chưa đạt tới Thoát Phàm Cảnh, cho dù thực lực có cường thịnh hơn nữa thì cũng chỉ là một con kiến ở giai đoạn nhập môn mà thôi, không đáng để mắt tới.

o0o

Thời gian ba ngày nháy mắt liền trôi qua.

Địa vị Đệ nhất nhân Ngoại môn của Triệu Phong căn bản không có bất cứ người nào khiêu chiến.

Giang Ngọc Yên bài danh thứ hai và Hầu Viên bài danh thứ ba, trong thời gian ngắn cũng tự thấy mình không thể nào chống lại được Triệu Phong.

Ngay lập tức, Triệu Phong liền đưa ra thỉnh cầu với Ngoại Môn Đường, muốn nhận được công pháp Phàm phẩm trung cấp.

Thỉnh cầu này, cần phải được sự xét duyệt cẩn thận của Ngoại Môn Đường, ví dụ như là tra xét xem có kẻ nào cố tình nhường vị trí Đệ nhất nhân này cho hắn hay không?

Chẳng qua, thực lực đệ nhất Ngoại môn của Triệu Phong, căn bản chính là danh chính ngôn thuận, không ai có thể lay động.

Ngày đó một lần chiến thắng bốn trận liên tiếp, đã chấn động toàn bộ Ngoại Môn Đường, ngay cả các Chấp sự của Ngoại Môn Đường cũng đều tận mắt chứng kiến.

Quan trọng hơn nữa chính là, ngoại lệ được một lần khiêu chiến nhiều người của hắn, chính là do Phó Đường chủ đặc biệt cho phép. Lần thỉnh cầu này, cũng rất thuận lợi được thông qua.

- Đây là Lũ Không Lệnh, giới hạn sử dụng một lần duy nhất! Cầm lệnh bài này trong tay, ngươi có thể tiến nhập vào Thánh địa công pháp võ học của Tông môn, Lũ Không Lâu!

Khâu Chấp sự giao cho Triệu Phong một cái lệnh bài bằng đồng xanh.

Lũ Không Lâu?

Triệu Phong thoáng giật mình một cái. Từ khi tiến vào Tông môn tới nay, hắn cũng đã từng nhiều lần nghe qua về Lũ Không Lâu.

- Lũ Không Lâu hoàn toàn khác biệt với các lầu các võ học của những quốc gia tục thế khác. Nó chính là nơi truyền thừa căn bản nhất của Tông môn. Trên nguyên tắc mà nói, một gã Đệ tử nội môn bình thường, trước khi đạt được tu vi tứ trọng Thoát Phàm Cảnh, cả đời chỉ có thể có được một lần tiến vào Lũ Không Lâu!

Khâu Chấp sự mang theo ý tứ hàm súc sâu xa nhìn về phía Triệu Phong.

Chương 131: Lựa chọn cực đoan

Triệu Phong nghe thấy thế, trong lòng không khỏi kinh hỉ, tự nhiên là hiểu được hàm ý bên trong lời nói của Khâu Chấp sự.

Trên nguyên tắc, thì Đệ tử nội môn bình thường chỉ có thể có một lần cơ hội tiến vào Lũ Không Lâu!

Nhưng mà Triệu Phong hiện tại còn chưa phải là Đệ tử nội môn, chỉ là một Đệ tử ngoại môn, đã không bị sự hạn chế này.

Cũng chính là nói, lúc hắn còn chưa tiến vào Nội môn, liền so với các Đệ tử nội môn bình thường, trước tiên tìm được một lần cơ hội tiến vào nơi truyền thừa Lũ Không Lâu!

Nếu như Triệu Phong có thể tiến vào Nội môn, sẽ có cơ hội lần thứ hai tiến vào Lũ Không Lâu lần nữa!

Ưu thế tuyệt vời đến như vậy, khiến cho Triệu Phong cảm thấy không thể nào tin nổi.

- Đây là một quy củ do Tổ sư khai sơn của bản tông lập ra năm xưa! Đệ tử đứng đầu Ngoại môn mới có được đặc quyền này!

Khâu Chấp sự khẽ cười, nói.

Tổ sư khai sơn?

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ, vị Tổ sư Hiểu Nguyệt Tông kia

cũng để lại cho những đệ tử tư chất không cao một vài đường sinh cơ quý giá.

Dù sao thì trong Thế giới Tông môn đều xem trọng tư chất, phàm là những Đệ tử ngoại môn, phần lớn tư chất cũng không tính là rất cao.

Trong kỳ Khảo hạch Nhập môn lúc trước, Khổng Nguyên Hạo có tư chất Linh thể dị loại, Liễu Nguyệt Nhi tư chất Linh thể Thượng đẳng, trước sau đều nhận được sự xem trọng của cao tầng Tông môn, trực tiếp tiến vào Nội môn!

o0o

Cáo biệt Khâu Chấp sự, Triệu Phong cầm trong tay Lũ Không Lệnh, đi thẳng tới trọng địa Tông môn Lũ Không Lâu.

Lũ Không Lâu chính là Cấm địa truyền thừa của Hiểu Nguyệt Tông, bình thường ngay cả Đệ tử nội môn và Chấp sự cũng không có khả năng tiến vào.

Còn cách xa vài dặm, Triệu Phong đã nhìn thấy một tòa lâu tháp bán trong suốt đứng sừng sững bên cạnh vách núi đá đen. Dưới ánh mặt trời chiếu rọi, phiếm động một tầng quang hoa huyễn lệ rực rỡ.

Mắt trái của Triệu Phong đảo qua, hoàn toàn không nhìn ra được chất liệt của Lũ Không Lâu, nhưng có thể xác định, chất liệu cấu tạo của tòa lâu này không phải tầm thường.

Tại lối vào của Lũ Không Lâu có hai hàng thủ vệ đứng đó, mỗi người ít nhất cũng đều có tu vi tam trọng Thoát Phàm Cảnh.

Tu vi của mỗi một tên thủ vệ đều cao hơn so với Quảng Quân Hầu!

- Trọng địa Tông môn, mau mau rời đi!

Một gã thủ vệ cao giọng quát lớn một tiếng. Tinh thần uy áp vô hình giống như một tòa núi lớn ép xuống khiến cho hô hấp của Triệu Phong cũng phải ngưng lại.

Mà mấy tên thủ vệ còn lại, trên mặt cũng toát ra vẻ khinh thường nồng đậm.

Nhìn trang phục của Triệu Phong, cũng chỉ là một tên Đệ tử ngoại môn, mới có tu vi cửu trọng Cố Thể Cảnh, ở trong mắt bọn họ, căn bản chỉ là một con kiến mà thôi.

Soạt!

Triệu Phong liền lấy ra Lũ Không Lệnh.

Vừa nhìn thấy cái lệnh bài, gã thủ vệ vừa rồi lớn tiếng khiển trách, sắc mặt nhất thời ngưng lại.

- Xin mời!

Một đám thủ vệ nhìn theo thân ảnh Triệu Phong tiến vào trong Lũ Không Lâu, thần sắc cũng đều có chút thay đổi.

- Hoàn toàn nhìn không ra, tiểu tử này không ngờ lại chính là Đệ nhất nhân Ngoại môn!

Vẻ mặt mấy người đều tràn ngập vẻ kinh ngạc.

o0o

Sau khi tiến vào Lũ Không Lâu, Triệu Phong có một loại cảm giác

không gian xoay chuyển đảo lộn, bên trong tràn ngập một mảnh quang hoa chớp động, màu sắc sặc sỡ.

Hắn gần đây vẫn tu tập Trận pháp, có thể cảm nhận được tồn tại của Trận pháp bên trong Lũ Không Lâu.

Loại lực lượng Trận pháp này vô hình vô chất, lại ở bên trong Lũ Không Lâu duy trì hơn cả ngàn năm, có thể ảnh hưởng đến cả một phương thiên địa nhỏ này.

Còn không đợi hắn mở ra mắt trái, dò xét những trận pháp bên trong Lũ Không Lâu, một đạo thanh âm già nua đã vang lên trong đầu hắn:

- Giao ra Lũ Không Lệnh của ngươi!

Phốc! Soạt!

Lũ Không Lệnh trong tay Triệu Phong đột nhiên rời tay bay đi.

- Lũ Không Lệnh Đồng cấp! Có thể lựa chọn một môn công pháp Phàm phẩm trung cấp!

Thanh âm kia vừa mới dứt, lực lượng Trận pháp ba động, một mảnh quang hà màu sắc rực rỡ chớp động, trước mặt hắn liền xuất hiện một cái cầu thang bằng ánh sáng.

Triệu Phong bước chân lên cầu thang ánh sáng kia, tiến vào trong một thế giới tràn ngập sương mù mờ mịt.

Trong sương mù, phiêu phù lơ lửng không biết bao nhiêu cái ngọc bài. Mỗi một cái ngọc bài đều có đồ án hoa văn hoàn toàn bất đồng nhau, bên trên ngọc bài đều ghi rõ ràng tên của công pháp, giới thiệu đặc tính cùng với yêu cầu tu luyện của môn công pháp đó.

- Hồi Long Chưởng… Bá Vương Quyền… Vô Phong Quyết… Liệt Hỏa Kiếm Pháp…

Mắt trái của Triệu Phong khẽ đảo qua, tên cùng với tường thuật tóm lược của hơn trăm ngàn môn công pháp nhất thời dung nhập vào trong đầu của hắn.

Chỉ trong chốc lát, Triệu Phong liền rút ra được một cái quy luật đại khái.

Phần đông các công pháp, cũng đều có thể tu luyện tối đa lên đến cấp bậc Thoát Phàm Tứ trọng mới chấm dứt.

Bình thường đột phá lên tứ trọng Thoát Phàm Cảnh, chính là điểm cuối cùng của một môn công pháp Phàm phẩm trung cấp, mà tương đối cao hơn cũng chính là ngũ trọng Thoát Phàm Cảnh.

Võ học Phàm phẩm hạ cấp, bình thường có thể đột phá lên đến Thoát Phàm Cảnh.

Võ học Phàm phẩm trung cấp, có thể áp dụng lên đến tối đa tứ trọng Thoát Phàm Cảnh.

Võ học Phàm phẩm thượng cấp, có thể áp dụng lên đến tối đa thất trọng Thoát Phàm Cảnh, một vài bộ võ học cao cấp hơn còn có thể đột phá lên đến Chân Linh Cảnh.

Võ học Phàm phẩm đỉnh phong, hoàn toàn có thể tu luyện lên đến Chân Linh Cảnh, uy năng vô cùng cường đại.

Cho nên, võ học Phàm phẩm đỉnh phong mới chân chính là võ học trân quý của Hiểu Nguyệt Tông.

Về phần võ học Linh cấp cao hơn, thì lại là tuyệt học trấn sơn của Tông môn, không phải cấp bậc Trưởng lão căn bản không có tư cách tu luyện, dưới Chân Linh Cảnh khó có thể tìm hiểu.

- Trong vòng nửa canh giờ, ngươi cần phải chọn ra một môn công pháp. Chỉ cần cầm lấy ngọc bài, tâm thần dung nhập vào, liền có thể lĩnh ngộ được nội dung công pháp bên trong!

Thanh âm già nua kia dường như phát hiện ra Triệu Phong không hiểu rõ ràng lắm quy tắc bên trong Lũ Không Lâu.

- Vâng, tiền bối!

Trong lòng Triệu Phong thoáng có chút cổ quái. Thanh âm già nua kia, làm sao có thể vang lên trong đầu của mình?

Tại thế tục, truyền âm bình thường chẳng qua đều là vang lên bên tai mà thôi. Nhưng nghĩ đến nơi này chính là thế giới Tông môn, hết thảy đều không thể cân nhắc theo lẽ thường, hắn liền bình tĩnh trở lại.

Chỉ trong chốc lát, Triệu Phong thông qua mắt trái đảo quét, một phen đem tường thuật tóm lượt của mấy trăm mấy ngàn loại công pháp đang phiêu phù bên trong sương mù thống nhất nhìn qua một lần. Những đặc tính của chúng cũng đều ghi tạc vào trong đầu mình.

Cái này hoàn toàn là nhờ vào mắt trái thần bí của hắn. Những đệ tử bình thường khác, rất khó có thể một phen đem tường thuật tóm lượt của mấy trăm mấy ngàn loại công pháp trong thời gian ngắn toàn bộ nhìn qua hết như vậy.

Sau khi đảo quét qua một vòng, Triệu Phong rất nhanh liền loại trừ ra

một vài loại công pháp hạn chế tu vi tu luyện, ví dụ như những công pháp ít nhất phải có tu vi Thoát Phàm Cảnh mới có khả năng tu luyện.

Ngay sau đó, hắn trải qua phân tích, sàng lọc ra một vài loại công pháp có uy lực lớn một chút, huyền ảo thâm sâu một chút.

Như vậy gần nhất, trong đầu của Triệu Phong liền chỉ còn lại chừng hai trăm loại công pháp tinh phẩm thích hợp với chính mình nhất.

Những môn công pháp tinh phẩm này, ở trong các công pháp Phàm phẩm trung cấp, cũng đều là không tệ cả.

Chỉ tiếc, Triệu Phong nhiều nhất cũng chỉ có thể lựa chọn một môn mà thôi.

Sau khi suy tư thật lâu, Triệu Phong quyết định lựa chọn một môn công pháp chuyên về công kích.

- Hồi Long Chưởng! Chưởng pháp mang theo thanh âm long khiếu, có thể đánh nát cự thạch. Đạt tới cảnh giới đại thành, có thể kèm theo long ảnh, hoàn toàn uy hiếp đối thủ cùng cấp! Đối với chân lực yêu cầu khá cao!

- Thất Tuyệt Chỉ! Chia ra làm bảy tầng cả thảy! Bảy môn tuyệt học chỉ kình cao thâm, luận công kích đơn thể có uy lực cực lớn! Yêu cầu cực cao đối với việc nắm giữ, ngưng luyện chân lực trong cơ thể!

- Liệt Hỏa Kiếm Pháp! Kiếm pháp cương liệt như hỏa diễm! Tu luyện đến cảnh giới đại thành, mỗi một kiếm đánh ra có thể dẫn động liệt hỏa. Dưới Thoát Phàm Tứ trọng, căn bản là vô địch!

- …

Triệu Phong đặc biệt chú ý kỹ các môn công pháp loại công kích, uy lực phải lớn một chút. Uy năng sản sinh đặc biệt vượt quá lực lượng tự nhiên bình thường.

Ví dụ như môn Liệt Hỏa Kiếm Pháp kia, kiếm pháp có khả năng dẫn động quang hoa liệt hỏa, cái này năng lực con người bình thường sao có thể làm được?

Đương nhiên, hiện tại Triệu Phong cũng không nghĩ đến việc lựa chọn tu luyện một loại vũ khí khác. Dù sao thì mắt trái của hắn cũng thích hợp sử dụng cung tên hơn cả, công kích viễn trình hoàn mỹ vô địch.

Hắn tận lực không lựa chọn các loại vũ khí công kích tầm gần. Mượn vào ngoại vật, chung quy cũng có cực hạn, vạn nhất vũ khí bị tổn hại, thực lực cũng giảm xuống thật lớn.

Huống chi khi đạt tới cấp bậc Thoát Phàm Cảnh, cách không công kích căn bản dễ dàng như ăn cơm uống nước, ưu thế khoảng cách của vũ khí cũng sẽ không đặc biệt rõ ràng nữa.

Sau khi cẩn thận cân nhắc hồi lâu, rốt cuộc cũng có những môn công pháp bất đồng xuất hiện trong đầu của Triệu Phong.

- Phong Lôi Chưởng! Chưởng pháp có uy lực của phong lôi, mượn gió dẫn lôi thế! Chưởng pháp đạt đến cảnh giới viên mãn, có thể dẫn động lôi điện trợ uy! Nhưng có lẽ bởi vì công pháp không được trọn vẹn, gần như chưa từng có người nào tu luyện đến cảnh giới viên mãn!

- Chú thích: Môn công pháp này có chút không được minh bạch, tính nguy hiểm rất lớn. Trong lịch sử, người tu luyện môn công pháp này

tới viên mãn, đã bị lôi điện oanh kích thành tro bụi!

- Không nên khinh suất tu luyện!

Lời chú thích cuối cùng, dường như là mới được ghi thêm vào không bao lâu, chữ viết tương đối còn mới.

- Phong Lôi Chưởng! Chọn ngươi vậy!

Triệu Phong cố tình chọn một môn công pháp tu luyện gian nan, nguy hiểm một chút.

Trước kia từng tu luyện qua Điểm Tinh Chỉ, khiến cho Triệu Phong hiểu được, càng làm một công pháp hung hiểm, uy lực sẽ càng lớn.

Phong Lôi Chưởng cũng là như thế. Các đệ tử trong Hiểu Nguyệt Tông, khẳng định là sẽ không dám tu luyện. Còn nữa, ai cũng không nghĩ tới đem cơ hội quý giá tiến vào Lũ Không Lâu mà đặt lên trên một môn công pháp phiêu lưu chưa từng có người tu luyện đến viên mãn này.

Nhưng mà Triệu Phong lại dám làm như vậy!

Thứ nhất, hắn so với Đệ tử nội môn bình thường có hơn một lần cơ hội tiến vào Lũ Không Lâu.

Thứ hai, môn công pháp mà người khác không dám tu luyện, hoặc là không thể luyện thành, càng thuyết minh rõ ràng tính cường hãn của môn công pháp này.

Triệu Phong từng đọc qua một vài điển tịch của Thế giới Tông môn, ghi chép lại những vị Đại năng truyền kỳ, bình thường đều là những người lựa chọn những con đường hoàn toàn khác với người bình

thường, cuối cùng đều đứng ở đỉnh cao của thế giới!

Nếu như Triệu Phong cũng lựa chọn một môn công pháp mà người khác cũng có thể dễ dàng tu luyện thành công, như vậy cùng với loại người bình thường kia có gì khác nhau đâu?

- Ngươi xác định lựa chọn Phong Lôi Chưởng à? Bổn tọa nhắc nhở ngươi, môn công pháp này vô cùng hung hiểm, độ khó khăn khi tu luyện so với một vài môn công pháp Phàm phẩm thượng cấp còn lớn hơn!

Thanh âm già nua đột nhiên vang lên.

- Xác định!

Triệu Phong quả quyết nói.

Loại ngữ khí quyết đoán mạnh mẽ như vậy, khiến cho thanh âm già nua kia cũng thoáng ngưng đọng lại.

Hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy có người lựa chọn một môn công pháp có tính nguy hiểm cao như thế, hơn nữa ngữ khí còn quyết đoán đến như vậy.

Loại người này, chỉ có thể dùng từ cuồng vọng để mà hình dung.

- Ha ha… kẻ tu luyện Phong Lôi Chưởng, bình thường sẽ có hai kết quả! Kết quả đầu tiên, tuyệt đại đa số mọi người đều không thể tu luyện đến cảnh giới viên mãn, giữa chừng có khả năng gân mạch đứt đoạn, tu vi phế hết, hoặc là bán thân bất toại! Kết quả thứ hai, những thiên tài có ngộ tính cực kỳ cao, tu luyện thành công, sẽ bị lôi điện đánh chết! Mà kết quả thứ hai, chính là kết quả khiến cho người khác phải tiếc hận nhất!

Thanh âm già nua nói đến đây, nhẹ nhàng cười một cái, không nói tiếp nữa.

Hai cái kết quả, hoặc là tu luyện không đến cảnh giới cao nhất, hoặc là cuối cùng bị lôi điện đánh chết!

Đổi lại một người nào khác, cũng đều sẽ cảm thấy sợ hãi, ít nhất cũng phải suy nghĩ cẩn thận lại một chút.

Nhưng mà, Triệu Phong lại hoàn toàn không để ý đến thanh âm già nua, giơ tay bắt lấy tấm ngọc bài Phong Lôi Chưởng, đem tâm thần dung nhập vào trong đó.

Ô…ô…ô…n…g!

Tấm ngọc bài chợt sáng lên một trận quang mang mông lung. Ý thức của Triệu Phong liền tiến vào một thế giới tràn ngập phong lôi mãnh liệt.

Đây là một đoạn cảnh tượng, một đạo nhân ảnh đang ở giữa không gian phong lôi giao hội mãnh liệt kia, thi triển một môn chưởng pháp.

Bộ chưởng pháp này, uy thế càng lúc càng cường đại. Đến lúc cuối cùng, dẫn phát nên phong lôi cộng minh, dẫn động uy lực lôi điện, trực tiếp đem một ngọn núi cao cả ngàn trượng đánh tan thành bình địa.

- Uy lực thật cường đại!

Mắt trái của Triệu Phong theo bản năng, một phen đem cảnh tượng này thu thập vào trong đầu hắn.

Ngay sau đó, nội dung pháp quyết liên quan đến Phong Lôi Chưởng đột nhiên từ ngọc bài hiện lên, từng chút từng chút rót vào trong đầu của Triệu Phong.

Bên trong tầng sương mù của tấm ngọc bài, đột nhiên có một cỗ lực lượng Trận pháp kỳ dị, đem một đoạn ký ức tin tức thông qua tấm ngọc bài truyền tải vào trong đầu của Triệu Phong.

Một màn cảnh tượng có quan hệ đến đoạn nhân ảnh luyện chưởng kia, người bình thường chỉ có một lần cơ hội duy nhất nhìn thấy.

Mà Triệu Phong, thì lại thông qua mắt trái thần bí, trực tiếp sao chép màn hình ảnh đó vào trong không gian mắt trái, về sau có thể tùy tiện mở ra tìm hiểu.

Nội dung pháp quyết của Phong Lôi Chưởng, dưới lực lượng của trận pháp thúc giục, chậm rãi dung nhập vào trong đầu của kẻ tu luyện.

Triệu Phong trong khoảnh khắc liền hoàn toàn ghi nhớ rõ ràng. Thời gian còn lại, hắn thông qua mắt trái, dò xét phiến sương mù trong Lũ Không Lâu cùng với phần đông các ngọc bài còn lại trong này.

Khu vực sương mù trong này, bản thân đã bị lực lượng Trận pháp cường đại bao phủ, duy trì ngàn năm không tan đi.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ, có thể nào phá giải được Trận pháp này, hoặc là có thể tìm được một ít sơ hở của Trận pháp này hay không?

Nghĩ đến đây, hắn mở ra mắt trái, trong đồng tử phiếm động một tầng thanh quang, nghiên cứu cẩn thận Trận pháp bốn phía.

Dưới thị lực siêu cấp của mắt trái, trong đám sương mù bốn phía đột nhiên hiện ra những đường cong cùng với đồ văn của Trận pháp, sau đó xuất hiện một kết cấu không gian lập thể phức tạp.

Soát!

Triệu Phong mở ra mắt trái, rõ ràng một phen đem kết cấu của Triệu Phong bên trong Lũ Không Lâu hoàn toàn thu hết vào trong không gian của mắt trái.

- Trước tiên cứ lưu lại kết cấu của Trận pháp đã, về sau rảnh rỗi lại nghiên cứu sau!

Trong lòng Triệu Phong âm thầm tính toán.

Kéo dài thêm một lúc nữa, tấm ngọc bài trước mặt Triệu Phong đột nhiên quang mang ảm đạm xuống, sau đó những tấm ngọc bài trong khu vực sương mù xung quanh chỗ hắn đứng cũng đồng thời thu liễm lại quang hoa của mình.

Cứ như vậy, Triệu Phong mang theo tin tức công pháp Phong Lôi Chưởng, mang theo kết cấu trận pháp bên trong khu vực sương mù, rời khỏi Lũ Không Lâu.

Trước khi rời đi, hắn dường như nghe thấy thanh âm già nua kia lại nhắc nhở:

- Công pháp bên trong Lũ Không Lâu truyền thừa đã lâu, bác đại tinh thâm, không thể ngoại truyền! Nếu không, dựa theo tông quy, phế bỏ tu vi, đuổi khỏi Tông môn! Nhớ kỹ! Nhớ kỹ!

Chương 132: Phong lôi chưởng

Triệu Phong căn bản không hề để ý đến cái thanh âm kia, nhanh chóng rời khỏi Lũ Không Lâu.

Ngay sau khi hắn xoay người rời đi, bên trong một tòa lầu các bí mật của Lũ Không Lâu đột nhiên truyền đến một tiếng cười có chút phẫn nộ:

- Giỏi cho tên tiểu tử cuồng vọng! Dám không thèm để ý đến lời nói của bổn tọa!

Từ sau khi tiến vào Lũ Không Lâu, Triệu Phong cơ bản là không hề để ý chút nào đến thanh âm già nua kia.

Cho nên lời nhắc nhở cùng cảnh báo của thanh âm kia, hắn cũng không hề đặt ở trong lòng, chỉ là dựa vào bản ý của chính mình là làm việc thôi.

Trong suy nghĩ của Triệu Phong, thanh âm kia cũng chỉ là một trình tự lưu lại, dựa theo những gì người khác sắp xếp mà nói thôi, chỉ cần mình không vi phạm quy tắc là được.

Suy nghĩ của hắn mặc dù là không sai, nhưng mà hắn không biết rằng thanh âm đó chính là đại biểu cho một vị đại nhân vật bên trong Hiểu Nguyệt Tông, cho dù là những Đệ tử nội môn, khi tiến vào Lũ Không Lâu, nghe được cái thanh âm kia cũng phi thường sợ hãi, cung kính vô cùng.

- Đại Trưởng lão, tiểu tử kia chỉ là một tên Đệ tử ngoại môn, vô tri ngu muội, cần gì phải so đo với hắn cơ chứ?

Trong căn lầu các bí mật, một vị lão giả gương mặt đầy nếp nhăn bật cười thú vị.

Vị lão giả này mới chính là Trưởng lão phụ trách Lũ Không Lâu, chẳng qua ngày hôm nay, Đại Trưởng lão theo lệ đi kiểm tra một lượt Lũ Không Lâu, phát hiện Triệu Phong động vào môn công pháp cấm kỵ, liền lên tiếng nhắc nhở, nào ngờ người ta căn bản không thèm để ý gì đến lời mình nói!

- Hả? Đệ tử ngoại môn à? Nếu ta nhớ không lầm, chỉ có Đệ nhất nhân của Đệ tử ngoại môn mới có tư cách tiến vào Lũ Không Lâu…

Thanh âm của Đại Trưởng lão thoáng có một tia ngoài ý muốn.

Tổ sư khai sơn của Hiểu Nguyệt Tông năm đó lập ra cái quy tắc này, vẫn luôn duy trì kéo dài đến tận hiện nay.

Đại Trưởng lão cũng biết rõ quy củ này có dụng ý gì.

Con đường tu hành, những người có thiên phú sẽ có tiền đồ cao xa hơn, bởi vậy thế giới Tông môn đối với tư chất những đệ tử nhập môn đặc biệt xem trọng.

Nhưng chuyện thế gian không gì là tuyệt đối, tư chất không phải là nhân tố duy nhất. Tổ sư khai sơn lập ra cái quy củ này, chính là để bù lại sơ sót này!

o0o

Quay trở lại biệt viện của mình tại Ngoại môn, Triệu Phong bắt đầu

lĩnh ngộ bộ Phong Lôi Chưởng trong đầu của mình.

Phong Lôi Chưởng thuộc loại công pháp công kích, chú trọng vào khí thế ý cảnh. Nó cũng không phải là công pháp chủ tu, nhưng lại có thể áp dụng tối đa lên đến cảnh giới Thoát Phàm Lục trọng!

Chỉ luận riêng điểm này, liền đã viễn siêu các công pháp Phàm phẩm trung cấp khác rồi.

Triệu Phong chú ý đến miêu tả của môn công pháp này, chính là thuộc loại tàn thiên công pháp Thượng Cổ!

Công pháp Thượng Cổ cùng với phân cấp công pháp hiện tại có khả năng bất đồng. Đạo thanh âm già nua kia từng nói, độ khó khăn khi tu luyện Phong Lôi Chưởng so với một số môn công pháp Phàm phẩm thượng cấp còn cao hơn một chút.

Cho nên Triệu Phong phân tích, phẩm chất thật sự của môn chưởng pháp này, có lẽ không chỉ đơn giản là Phàm phẩm trung cấp như vậy…

Khẽ nhắm mắt lại, Triệu Phong bắt đầu tìm hiểu một chút đoạn cảnh tượng xuất hiện trong không gian mắt trái của mình. Một đạo thân ảnh nhỏ bé, ở dưới bầu trời tràn ngập phong lôi giao tế, diễn luyện một bộ chưởng pháp, dẫn động phong vân lôi điện, uy thế càng lúc càng lớn, cuối cùng dẫn phát phong lôi cộng minh, giống hệt thiên nhân vậy!

- Thật lợi hại!

Mỗi lần Triệu Phong tìm hiểu Phong Lôi Chưởng, cũng đều có cảm xúc mãnh liệt.

Kết hợp với tâm pháp của Phong Lôi Chưởng, Triệu Phong tìm hiểu, gần như có thể chạm đến được ý cảnh cùng với nguyên lý của công pháp.

Phong Lôi Chưởng cơ bản chia làm sáu tầng:

Tầng thứ nhất, nhập môn, hiểu được phong thế!

Tầng thứ hai, sơ thành, chưởng pháp mang theo thế phong lôi, tạm có quy mô.

Tầng thứ ba, tiểu thành, chưởng phong mang theo tiếng sấm, uy lực đại tăng, dưới tứ trọng Thoát Phàm Cảnh, cùng cấp căn bản khó gặp đối thủ.

Tầng thứ tư, đại thành, chưởng kình mang theo lôi minh lãnh liệt, trong phạm vi uy lực, có thể khiến cho đối thủ tê dại, không thể nhúc nhích.

Tầng thứ năm, đỉnh phong, lấy phong dẫn lôi, trong chưởng kình có thể sản sinh ra điện quang, lôi hưởng oanh minh, lực phá hoại kinh người.

Tầng thứ sáu, viên mãn, phong lôi cộng vũ, dưới thời tiết mưa gió, có tỷ lệ nhất định có thể dẫn động lôi điện cửu tiêu. Một khi thành công, có thể trong khoảnh khắc oanh sát tồn tại dưới Chân Linh Cảnh, ngay cả Chân Linh Cảnh bình thường cũng phải né tránh phong mang.

Tầng thứ sáu, bề ngoài thì mặc dù tương ứng với cường giả lục trọng Thoát Phàm Cảnh, chẳng qua là có tỷ lệ nhất định có thể dẫn động lôi điện cửu tiêu, nắm giữ lực lượng siêu tự nhiên vô cùng cường đại, uy lực gia tăng gấp mấy chục lần.

- Tầng thứ sáu quả thật quá mức kinh khủng rồi! Một khi dẫn động lôi điện cửu tiêu, trực tiếp miễu sát tồn tại dưới Chân Linh Cảnh, mà ngay cả Chân Linh Cảnh cũng phải né tránh phong mang!

Tâm thần Triệu Phong cũng phải mơ hồ run rẩy.

Chân chính tiếp xúc với môn công pháp này, hắn có thể xác định, Phong Lôi Chưởng khẳng định không phải là võ học Phàm phẩm trung cấp như đánh giá!

Đương nhiên, mặc dù tầng thứ sáu rất biến thái, uy lực gia tăng mấy chục lần, nhưng tính nguy hiểm cũng cực kỳ cao. Chỉ cần có chút vô ý, thì lôi điện cửu tiêu kia sẽ phản ngược, đem kẻ dẫn động nó oanh kích thành tro bụi.

Người sáng tạo ra môn công pháp này, quả thật chính là kẻ điên!

Mà những kẻ tu luyện nó, cũng là điên cuồng cực đoan!

Chẳng qua, Triệu Phong lại lựa chọn nó, cũng sẽ không hối hận, mà bắt đầu dốc lòng tu luyện.

Tầng thứ nhất, nhập môn, hiểu được phong thế!

Bản chất của Phong Lôi Chưởng, kỳ thật tu luyện chính là phong thế, cuối cùng mới lấy phong dẫn lôi.

Phong, mới chính là trụ cột của nó!

Về điểm này, Triệu Phong căn bản có căn cơ nhất định.

Lúc trước hắn tu luyện Tứ Phong Thức, ba thức đầu tiên Tùy Phong

Thức, Quyển Phong Thức, Tàn Phong Thức đều thuần túy chính là ý cảnh của phong!

Chỉ có thức thứ tư Liệt Phong Thức mới là lấy phong sinh hỏa, lực phá hoại cũng gia tăng lên đến một trình tự hoàn toàn mới.

Có trụ cột của Tứ Phong Thức làm mẫu, Triệu Phong tu luyện Tầng thứ nhất nhập môn của Phong Lôi Chưởng căn bản là làm ít công to.

Chỉ mất thời gian nửa ngày trời, Phong Lôi Chưởng của Triệu Phong đã thành công nhập môn, bắt đầu tu luyện sang Tầng thứ hai.

- Chậc chậc! Xem ra ta đã lựa chọn không sai! Môn công pháp này vô cùng thích hợp với ta!

Triệu Phong không nghĩ tới sẽ thuận lợi như vậy.

Dựa theo lời nói của thanh âm già nua kia, độ khó khăn của Phong Lôi Chưởng so với công pháp Phàm phẩm thượng cấp còn lớn hơn một chút.

Người bình thường muốn luyện thành Tầng thứ nhất, hiểu được ý cảnh phong thế, nhanh thì một hai tháng, chậm thì mấy năm cũng có khả năng, cái này cần nhờ vào ngộ tính từng người.

Nhưng riêng Triệu Phong lại có Tứ Phong Thức làm trụ cột, bản thân năng lực học tập lại kinh người, nhẹ nhàng thoải mái mà tu luyện thành công.

Kế tiếp đến Tầng thứ hai, Triệu Phong mới cảm thấy có một chút độ khó khăn cùng với lực cản.

Tầng thứ hai, chưởng pháp mang theo thế phong lôi.

Về phong, Triệu Phong có được sự lĩnh ngộ sâu sắc, nhưng đối với lôi, hắn căn bản là không có trụ cột gì đáng nói.

Hắn không khỏi nhắm mắt lại, tìm hiểu đoạn cảnh tượng trong không gian mắt trái kia. Cảnh tượng phong lôi giao tế, cùng với uy thế chưởng pháp của thân ảnh kia.

Có đoạn cảnh tượng này, khiến cho Triệu Phong có thể tìm hiểu được về lôi, tầng thứ hai cũng có thể thuận lợi tu luyện.

Đại khái hai ngày sau đó, Tầng thứ hai Phong Lôi Chưởng, Triệu Phong cơ bản đã tu luyện thành công, nghĩ muốn lĩnh ngộ Tầng thứ ba, trong thời gian ngắn căn bản không có khả năng được.

Hắn đành dành thời gian còn thừa lại, toàn bộ dùng để tìm hiểu bảy quyển sách Trận pháp mà Trương lão cấp cho.

Hiện tại bảy quyển sách Trận pháp này, chỉ còn lại có một quyển cuối cùng là hắn chưa tìm hiểu xong.

Một quyển cuối cùng này, độ khó khăn chính là lớn nhất. Triệu Phong kết hợp áo nghĩa của Huyễn Ngư Đồ vào trong đó, mới có thể lĩnh ngộ được tinh túy ở trong đó.

Rốt cuộc một ngày này, Triệu Phong một phen đem cả bảy quyển sách Trận pháp hoàn toàn lĩnh ngộ xong, ít nhất trên cơ bản đã học được, có thể hiểu và vận dụng thành thạo.

Lúc này hắn mới giật mình phát hiện, bảy ngày ước định cùng với Trương lão, vừa lúc cũng là ngày cuối cùng!

- Nguy hiểm thật!

Triệu Phong khẽ thở dài ra một hơi.

Bởi vì giữa đường phân tâm tu luyện Phong Lôi Chưởng, khiến cho bảy ngày ước định cùng với Trương lão suýt chút nữa là biến thành công toi rồi.

Ở giai đoạn trước mắt, thân thể Thoát Phàm nhập Thánh Cảnh mới là chuyện tình quan trọng nhất của Triệu Phong.

Một đường chạy vội, Triệu Phong đi vào Tông Vụ Đường, liền gặp được Trương lão.

- Bảy quyển Trận pháp kia, ngươi đã học xong chưa?

Trương lão cười tủm tỉm hỏi.

- Đã học xong rồi!

Triệu Phong thoáng có chút thở hổn hển, nói.

Kế tiếp, Trương lão thô sơ giản lược đưa ra mười lăm câu hỏi kiểm tra.

Đối với mỗi quyển sách Trận pháp, hắn cũng đưa ra hai câu hỏi, đều là một sâu sắc một đơn giản.

Mà một cái vấn đề cuối cùng, lại phải lĩnh ngộ cặn kỹ nội dung của hết thảy bảy quyển sách, mới có thể trả lời được. Triệu Phong thúc giục mắt trái, ở trong không gian trong mắt trái, thôi diễn lặp đi lặp lại đến mấy lần, mới có thể trả lời được.

Đợi khi Triệu Phong trả lời hoàn tất, Trương lão mới thở dài một hơi,

trên mặt mang theo cảm giác thất bại thật lớn. Ánh mắt lão giống như đang nhìn quái vật vậy, giương mắt nhìn Triệu Phong.

- Trước kia ngươi thật sự chưa từng tiếp xúc qua với Trận pháp?

Thanh âm Trương lão có chút phẫn nộ cùng không cam lòng, hỏi.

- Huyễn Ngư Đồ có tính hay không?

Triệu Phong cười hắc hắc. Câu hỏi đồng dạng như vậy, Quan lão cũng đã từng hỏi qua hắn.

Sắc mặt Trương lão thoáng run rẩy một chút. Nhớ lại hắn năm đó, cũng chính là loại thiên tài nhìn qua một lần không quên, ở trong Trận pháp căn bản cũng có thành tựu không tệ, ở Liên minh Thập Tam Tông cũng có danh tiếng không nhỏ. Nhưng mà so sánh với thiên phú Trận pháp của Triệu Phong mà nói, hắn cảm giác chính mình căn bản không là cái gì cả.

- Về mặt trụ cột Trận pháp, ngươi đã học được không sai biệt lắm, thậm chí còn có những lý luận sâu sắc của riêng mình nữa! Bắt đầu từ ngày hôm nay, ngươi đến Tông Vụ Đường, hỗ trợ giữ gìn những Trận pháp trong Tông môn! Đương nhiên, cũng là bao gồm cả Quy Nguyên Trận bao phủ trên Đầm Thiên Diệp nữa…

Vẻ mặt Trương lão không chút biểu tình, nói.

o0o

Bắt đầu từ ngày đó, Triệu Phong bắt đầu thực tiến tiếp xúc Trận pháp.

Bên trong Hiểu Nguyệt Tông có bố trí rất nhiều các loại Trận pháp, đủ

các loại Trận pháp to có, nhỏ có, gần như bao phủ cả sơn môn.

Những cái Trận pháp này, theo thời gian trôi qua, lực lượng Trận pháp sẽ dần dần yếu đi, hoặc là xuất hiện sơ hở, cần có người tu bổ, chữa trị.

Triệu Phong liền đi theo Trương lão hoặc là các thành viên Chấp sự khác bên trong Tông Vụ Đường, đi tới đi lui giữa các Trận pháp các nơi.

- Hóa ra đám sương mù bên ngoài Tông môn ngày đó nhìn thấy, cũng là do lực lượng Trận pháp bên trong Tông môn tạo thành! Phù Loan Điện thần bí kia có thể phiêu phù ở giữa không trung, cùng phong vũ lôi điện cộng hưởng, là bởi vì có thêm Trận pháp Thượng Cổ càng cường đại hơn!

Trong lòng Triệu Phong cũng hiểu ra được rất nhiều điều.

Trong thế giới Tông môn có rất nhiều kỳ tích đều là do các chức nghiệp phụ trợ như là Luyện đan sư, Trận pháp sư, Cơ quan sư sáng lập ra.

o0o

Ngày hôm nay, Triệu Phong nhận được mệnh lệnh của Trương lão, đến trọng địa Tông môn Đầm Thiên Diệp tiến hành thị sát.

Thân là thành viên cấp dưới của Tông Vụ Đường, là trợ thủ trực tiếp của Trương lão, lần này Triệu Phong là tới để tìm hiểu những lỗ hổng trong Quy Nguyên Trận của Đầm Thiên Diệp.

Nếu không xảy ra vấn đề gì quá lớn, ngày hôm nay Triệu Phong có thể tiến vào Đầm Thiên Diệp, mượn dùng linh dịch bên trong đó, gia

tăng lên Ngân Bích Quyết của chính mình.

Nghĩ đến dạo gần đây, Ngân Bích Quyết đã dần dần đạt tới Cửu trọng đỉnh phong, trong lòng Triệu Phong không khỏi tâm động.

Mắt trái của Triệu Phong mở ra, phiếm động một tầng quang trạch trong suốt, nhìn xuyên thấy qua Trận pháp, nhìn thấy cái đầm nước phiếm động một tầng xanh biếc trong suốt trong Đầm Thiên Diệp, theo bản năng nuốt xuống một ngụm nước bọt.

Nhưng mà Triệu Phong cũng không có vọng động.

Đầu tiên, hắn cần phải theo lệ thường đi kiểm tra một chút Quy Nguyên Trận, nhìn xem Trận pháp này có xuất hiện sơ hở gì hay không?

Cái Quy Nguyên Trận này, khổng lồ huyền bí, vốn là do mấy vị Đại năng Chân Linh Cảnh cùng với một đám Trận pháp sư liên thủ bố trí ra.

Nhưng mà Triệu Phong sớm đã nhớ kỹ trận đồ, cộng với nhãn lực siêu cường của hắn, công tác vốn cần phải có mấy vị Trận pháp sư mới có thể hoàn thành, thì hắn chỉ cần một mình, đã có thể dễ dễ dàng dàng hoàn tất được.

Trong mấy ngày này, Triệu Phong ở trong Tông môn phát hiện ra rất nhiều điểm sơ hở, lỗ hổng của rất nhiều Trận pháp, tại Tông Vụ Đường lập được công lớn, nhận được sự tán thưởng vô cùng của Trương lão.

- Ừm! Có tổng cộng hai chỗ sơ hở, mười ba phân đoạn yếu nhược cần tu bổ!

Triệu Phong khẽ gật đầu, yên lặng ghi nhớ, đợi lúc trở về báo cáo lại cho Trương lão.

Khoảng chừng thời gian một chén trà, hắn đã hoàn thành xong nhiệm vụ của mình.

Sau đó, Triệu Phong khẽ liếm nhẹ đầu lưỡi, lấy ra lệnh bài, chuẩn bị mở ra Trận pháp, tiến vào trong Đầm Thiên Diệp.

Chẳng qua hắn chợt suy nghĩ lại, dùng lệnh bài mở ra Đầm Thiên Diệp, động tĩnh có chút lớn. Hắn hiện tại chỉ là Đệ tử ngoại môn, vốn không có tư cách tiến nhập Đầm Thiên Diệp.

Triệu Phong quyết định bớt gây chú ý một chút, thân hình hoáng lên, theo một chỗ sơ hở của Trận pháp, lén chui vào trong Đầm Thiên Diệp.

Phốc!

Thân thể của Triệu Phong ngâm vào trong đầm nước. Hắn có thể cảm giác được bên trong dòng nước xanh biếc trong suốt kia ẩn chứa một cỗ lực lượng lạnh lẽo kỳ dị, lan truyền ra khắp toàn thân của hắn.

Hắn thoáng nhắm mắt lại, để cho toàn thân chìm sâu vào bên trong đầm nước.

Phanh! Phanh! Phanh! Phanh!

Triệu Phong chỉ cảm giác được ở chỗ mắt trái của hắn liên tiếp nhảy lên. Cỗ lực lượng lạnh lẽo kỳ dị kia bị thân thể huyết nhục nhanh chóng hấp thu, khiến cho toàn thân cũng cảm giác sảng khoái vô cùng.

- Ừm! Hiệu quả này tuy rằng không cường đại như Tẩy Tủy Đan, nhưng được cái duy trì lâu dài…

Triệu Phong cảm giác được thân thể của chính mình đang đang nước trong đầm súc tích nuôi dưỡng, càng lúc càng trở nên mạnh mẽ hơn.

Trong lúc bất tri bất giác, hắn gần như là ngủ say ở bên trong đầm nước, tiến vào trạng thái Khô Mộc Tức Pháp, giống như chết giả…

Dưới loại trạng thái này, toàn bộ thân thể hoàn toàn thả lỏng, hiệu suất hấp thu lực lượng kỳ dị bên trong đầm nước chính là cao nhất.

Chương 133: Hàn đàm hương diễm

Hiểu Nguyệt Tông, trên sườn núi tràn ngập mây mù, mơ hồ có thể nhìn thấy được một tòa lầu các bích thanh sắc, bốn phía Linh thảo cổ mộc, thiên kỳ bách quái, vô số chim chóc, đồng tước đều kết đoàn đi lại khắp nơi.

- Đi đi!

Sắc mặt Tuyền Thần âm trầm, vung tay lên. Kình phong gào thét, một phen đem đám chim chóc, đồng tước kia đuổi đi hết.

Mấy ngày nay, tâm tình của hắn phi thường không tốt.

Từ lúc Triệu Phong xưng bá tại Ngoại môn, hắn nghĩ muốn chèn ép mấy tên đệ tử của Quảng Quân Hầu đột nhiên trở nên khó khăn hơn rất nhiều, thậm chí còn có chút thúc thủ vô sách nữa.

Luận thực lực, Triệu Phong tại Ngoại môn xưng bá, bễ nghễ vô địch tại Ngoại môn.

Luận chỗ dựa vững chắc, Triệu Phong nhận được sự ưu ái của hai vị Phó Đường chủ, khiến cho hắn rất khó trực tiếp nhúng tay vào.

Ngay cả mấy Đệ tử ngoại môn vừa mới nhập môn mà hắn cũng không giải quyết nổi, điều này khiến cho hắn ở trước mặt các đồng môn vô cùng mất mặt.

Nhị sư huynh cùng Đại sư huynh đã không ít lần chê cười hắn rồi.

Giẫm lên con đường trải đầy đá vụn, tiến vào trong lầu các bích thanh sắc, Tuyền Thần thu liễm lại cảm xúc, sắc mặt trở nên cẩn thận hơn.

- Tuyền sư huynh, Trưởng lão đã xuất quan, đang ở bên trong ngắm hoa!

Trước cửa hoa viên, một đồng tử thủ vệ mỉm cười, nói.

Tuyền Thần khẽ gật đầu, hít sâu một hơi, tiến vào hoa viên.

Bên trong hoa viên, bách hoa cùng nở, khoe sắc rực sỡ, hương khí hợp lòng người.

Bên trong đám bách hoa khoe sắc kia, đang có một nam tử thân hình cao gầy tuấn mỹ yên lặng đứng đó, nhìn qua bộ dáng chỉ chừng hai mươi mấy tuổi.

Không ai ngờ nổi, nam tử trẻ tuổi trước mắt này, chính là Trưởng lão trẻ tuổi nhất của Hiểu Nguyệt Tông hiện tại, Vân Hải Chân Nhân!

Cường giả Chân Linh Cảnh có được thọ nguyên hai ba trăm năm, viễn siêu phàm tục. Vân Hải Chân Nhân tấn cấp Chân Linh Cảnh khá sớm, lại giỏi về dưỡng sinh, độ tuổi tương đương với Quảng Quân Hầu, nhưng lại có được dung mạo thanh xuân của thanh niên.

Vân Hải Chân Nhân một thân áo trắng, không nhiễm một hạt bụi, không có một nếp nhăn, khoanh tay đứng đó.

Tuyền Thần biết, sư tôn yêu thích sạch sẽ, cho nên lúc bước đi đặc biệt cẩn thận, còn cách chừng một trượng đã không dám tới gần nữa.

- Sư tôn, có vài chuyện quan hệ đến những đệ tử của Từ Nhiên, đệ tử muốn bẩm báo lại với ngài một chút!

Tuyền Thần cung kính nói.

- Từ Nhiên? Chút chuyện nhỏ đó, ngươi cho rằng nhất thiết phải bẩm báo với ta sao?

Thanh âm của Vân Hải Chân Nhân tuy rằng êm ái hòa nhã, nhưng lại có một loại lạnh lùng như là đang nhìn xuống một con kiến không đáng để mắt tới vậy.

Sắc mặt Tuyền Thần nhất thời co quắp lại, trong lòng bất an, liên tục nói:

- Đều là do đệ tử vô năng, ngay cả mấy Đệ tử ngoại môn cũng không thể thu thập được!

Dứt lời, hắn cũng không dám lại mở miệng nữa.

Sư tôn vốn không hề đem mấy tên đệ tử của Quảng Quân Hầu đặt vào trong mắt, nếu như hắn lại mở miệng nói thêm, nhất định sẽ khiến cho sư tôn phẫn nộ.

- Nói đi!

Vân Hải Chân Nhân khẽ nhíu mày.

- Từ Nhiên có ba tên đệ tử đã gia nhập Ngoại môn! Dương Thanh Sơn là Linh thể Trung đẳng, Nam Cung Phàm là Linh thể khoảng chừng giữa Hạ đẳng và Trung đẳng. Còn lại một tên là Triệu Phong, người này chẳng qua chỉ là Linh thể Hạ đẳng, nhưng lại vô cùng khó

chơi…

Tuyền Thần trước mơ hồ nhắc tới, sau đó đặt trọng điểm nói cặn kẽ về Triệu Phong.

Lúc mới bắt đầu, Vân Hải Chân Nhân căn bản không chút động dung, mãi cho đến lúc Tuyền Thần đề cập tới việc Triệu Phong đồng thời nhận được sự ưu ái của hai vị Phó Đường chủ, ở phương diện luyện đan cùng Trận pháp đều có thiên phú không tầm thường, sắc mặt hắn mới khẽ chút biến đổi.

Về phần thân phận là Đệ nhất nhân Ngoại môn của Triệu Phong, Vân Hải Chân Nhân căn bản là không thèm để ý tới chút nào.

Sau khi nghe xong, Vân Hải Chân Nhân thoáng trầm ngâm một chút, sau đó cười nói:

- Ha ha… tên tiểu tử Triệu Phong này, có tạo nghệ thiên phú ở phương diện luyện đan cùng Trận pháp, đối với Hiểu Nguyệt Tông ta chính là chuyện tốt…

- A!

Tuyền Thần không khỏi ngẩn ngơ.

Nhưng mà suy nghĩ lại, luyện đan cùng Trận pháp, ở thế giới Tông môn, cũng chỉ thuộc loại con đường phụ trợ mà thôi, bình thường cũng không có sức chiến đấu gì đáng nói.

Đặc biệt Triệu Phong lại là Linh thể Hạ đẳng, đã định sẵn trên phương diện tu vi khó có thể tiến xa được.

- Chuyện này, ngươi tạm thời không cần phải để ý tới, vi sư tự có

định liệu! Mấy tháng nữa, Thí luyện Phù Loan năm năm một lần của Hiểu Nguyệt Tông sẽ lại bắt đầu. Lần trước ngươi vì thực lực chưa đủ nên đã lỡ dịp, lần này cần phải nắm chắc cơ hội!

Vân Hải Chân Nhân lạnh nhạt nói.

- Vâng ạ!

Trong lòng Tuyền Thần thoáng rùng mình một cái. Thí luyện Phù Loan chính là một lần cơ hội thay đổi vận mệnh của đệ tử Hiểu Nguyệt Tông.

Thí luyện Phù Loan này, cùng với Phù Loan Điện thần bí nhất của Hiểu Nguyệt Tông có quan hệ chặt chẽ. Trước giờ những người tham gia thí luyện trở ra, cũng đều có được những kỳ ngộ không nhỏ.

So sánh với Thí luyện Phù Loan, chuyện tình quan hệ với các đệ tử của Quảng Quân Hầu, tự nhiên không đáng nhắc tới.

Trong lòng mang theo chiến ý dâng trào, lúc rời khỏi hoa viên, Tuyền Thần mơ hồ nghe được thanh âm của sư tôn:

- Gọi Bắc Mặc đến đây!

Bắc Mặc!

Trong lòng Tuyền Thần chợt động, trên mặt không khỏi dâng lên một tia ghen tỵ cùng bất đắc dĩ.

Từ sau khi Bắc Mặc tiến vào Tông môn, sư tôn một phen đem phần lớn tài nguyên cùng tâm huyết dốc hết lên trên người của hắn, còn những sư huynh đệ còn lại, đều có chút lạnh nhạt cùng vắng vẻ…

o0o

Hiểu Nguyệt Tông, trong Đầm Thiên Diệp.

Toàn thân Triệu Phong thả lỏng, chìm sâu xuống đầm nước, ngay cả hô hấp cũng tiến vào trạng thái quy tức luôn.

Mắt trái của hắn không ngừng liên tiếp nhảy lên, lực lượng huyết mạch kỳ dị không ngừng truyền đi khắp toàn thân, cùng với lực lượng thanh lương trong đầm nước đan xen cùng một chỗ với nhau.

Mấy ngày nay, Triệu Phong dùng Tẩy Tủy Đan, thân thể lột xác, cơ năng đại tăng, Ngân Bích Quyết dần dần đạt tới Cửu trọng đỉnh phong.

Hiện tại, tạo nghệ luyện thể của hắn cơ bản tương đương với Hầu Viên, không phân biệt được cao thấp.

Nhưng mà mục tiêu của Triệu Phong tự nhiên cũng không cực hạn ở chỗ này.

Tạo nghệ luyện thể, nếu muốn thân thể Thoát Phàm nhập Thánh Cảnh, cần phải có lực thôi động cực lớn mới được.

Ở bên trong Đầm Thiên Diệp, thân thể hắn hấp thu lực lượng kỳ dị, huyết nhục cốt cách toàn thân cũng đạt được sự xúc tiến cải tạo nhất định.

Triệu Phong còn phát hiện ra, hấp thu lực lượng trong nước của Đầm Thiên Diệp, Quy Nguyên nội kình ngưng tụ tại chỗ đan điền, chất lượng cũng trở nên cao hơn rất nhiều, cũng càng ngưng luyện hơn so với trước đây.

- Xem ra, Đầm Thiên Diệp không chỉ có thể xúc tiến thân thể lột xác, mà còn có thể tiến hành xúc tiến đối với nội kình, chân lực nữa…

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Nội kình, chính là lực lượng do cấp bậc Cố Thể Cảnh tinh luyện ra.

Chân lực thì lại là lực lượng rất cao do cấp bậc Thoát Phàm Cảnh ngưng tụ ra, so với nội kình bình thường thì cường đại gấp chục lần.

Chỉ cần Ngân Bích Quyết của Triệu Phong đột phá tầng thứ mười, liền có thể ngưng tụ ra Ngân Cương chân lực.

Thời gian rất nhanh trôi qua, lúc này đã tiến vào ban đêm rồi.

Triệu Phong cảm giác được thân thể trong lúc bất tri bất giác đã có sự tiến triển cực lớn, so với dược hiệu của một viên Tẩy Tủy Đan còn phải mạnh mẽ hơn

Dược hiệu Tẩy Tủy Đan tuy mạnh, nhưng thời gian duy trì lại không dài như vậy, cũng không giống như nước trong Đầm Thiên Diệp, có hiệu quả thần kỳ như vậy.

Vào ban đêm, Triệu Phong phát hiện ra Quy Nguyên Trận ở bốn phía xung quanh Đầm Thiên Diệp, dưới ánh trăng chiếu rọi, phát sinh một sự biến hóa nào đó, khiến cho nước trong đầm phiếm động một tầng quang mang oánh nhuận như ánh trăng vậy.

Lực lượng thần bí cùng với thuộc tính trong Đầm Thiên Diệp cũng bắt đầu biến hóa theo…

- Tòa Quy Nguyên Trận này, quả thật thần kỳ, sau này khi tiến vào

Nội môn, bản thân ta miễn cưỡng cũng có thể bố trí một cái Quy Nguyên Trận thu nhỏ…

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Đương nhiên, chỗ thần bí của Đầm Thiên Diệp này, Quy Nguyên Trận chỉ là phụ trợ thêm mà thôi, nguyên nhân chân chính là bởi vì chung quanh cái đầm nước này tự thành một cái cách cục Trận pháp thiên nhiên, trải qua vô số năm, khiến cho nước trong đầm có hiệu quả hấp thu tinh hoa nguyên khí thiên địa, sản sinh ra biến hóa thần kỳ.

Vào lúc giữa đêm, lực lượng linh dịch thần kỳ trong Đầm Thiên Diệp sẽ sản sinh biến hóa, đối với sự xúc tiến thân thể sẽ có tác dụng còn lớn hơn ban ngày rất nhiều.

Triệu Phong vẫn như trước bảo trì trạng thái như hôn mê, chìm vào trong đầm nước.

Theo như hắn đánh giá, sau này ngâm mình trong Đầm Thiên Diệp thêm vài lần, Ngân Bích Quyết hẳn có thể đột phá lên Thập trọng.

Đúng lúc này, gần chỗ Trận pháp xung quanh Đầm Thiên Diệp chợt truyền đến thanh âm dị động, phi thường nhỏ.

Soạt soạt!

Hai cái thân ảnh yểu điệu xinh đẹp từ một chỗ sơ hở của Trận pháp tiến vào bên trong Đầm Thiên Diệp.

Chỗ Trận pháp sơ hở này, vừa lúc chính là chỗ là Triệu Phong lợi dụng để tiến vào lúc trước.

- Viên sư tỷ, có thể nào bị người ta phát hiện không?

Sau đó đột nhiên vang lên một thanh âm nhẹ nhàng dễ nghe, mang theo chút ý khiếp sợ của một nàng thiếu nữ.

- Ha hả… Chỗ sơ hở này, là do vị sư huynh của Tông Vụ Đường lén nói cho ta biết. Hơn nữa ngày hôm nay Đầm Thiên Diệp cũng không có mở ra cho người khác vào!

Một thanh âm thiếu nữ tinh nghịch nhẹ nhàng cười khẽ.

Nữ tử vừa mới lên tiếng sau kia, độ tuổi lớn hơn một chút, khoảng chừng hai mươi mấy tuổi, dáng người cao gầy, thân hình lả lướt, da thịt trắng mịn, mềm mại ôn nhu.

Mà nàng thiếu nữ ở bên cạnh nàng ta, hơi nhỏ hơn một chút, ước chừng mười sáu, mười bảy tuổi, cặp mắt trong sáng thanh thuần, dung nhan tinh xảo như bạch ngọc, trên mặt lại mang theo vài nét ngây ngô cùng rụt rè sợ hãi.

Hai nàng mỹ nữ một lớn một nhỏ cùng tiến vào Đầm Thiên Diệp, đảo mắt nhìn bốn phía xung quanh.

Cả Đầm Thiên Diệp hoàn toàn trống rỗng, gần như không hề có một tia gợn sóng nào, làm gì có thân ảnh của ai?

- Ta đã nói rồi, không có ai cả!

Viên sư tỷ hơi có chút đắc ý, nói.

- Ừm!

Nàng thiếu nữ ngây ngô trong sáng kia khẽ gật đầu một cái, nhưng

mà bộ dạng vẫn như cũ có chút bất an. Có lẽ đối với loại chuyện rõ ràng là lén lút này, nàng ta vẫn có chút mâu thuẫn.

Sau khi xác định xung quanh không có người nào, hai nàng nữ nhân cởi quần áo trên người xuống, lộ ra thân thể băng thanh ngọc khiết, cùng nhảy vào trong đầm nước, bắt đầu vui vẻ tắm rửa, nhưng cũng không dám đi quá xa bờ.

Cũng đồng thời trong lúc này, Triệu Phong đang chìm sâu dưới đầm nước hơn mấy chục trượng, đã cảm nhận được một tia dị động trên mặt đầm.

Bởi vì có Trận pháp bảo hộ, cho nên nước trong Đầm Thiên Diệp bình thường đều vô cùng tĩnh lặng.

Nhưng mà giờ phút này, đầm nước lại gợn động, dường như như có người ngoài tới.

Triệu Phong từ trong trạng thái quy tức khôi phục trở lại, mắt trái nhìn về phía hướng gợn động truyền tới kia.

Ở trong đầm nước, cách xa chừng mấy chục trượng, nhưng mắt trái của hắn vẫn như trước có lực xuyên thấu cực kỳ mạnh mẽ.

Kế tiếp, một màn hương diễm đập thẳng vào mắt hắn, khiến cho khuôn mặt Triệu Phong không kìm được liền đỏ ửng lên, tim cũng chợt đập nhanh hơn.

Dù sao, hắn cũng vẫn là một gã thiếu niên mười bốn, mười lăm tuổi, làm gì có kinh nghiệm nào trong phương diện này.

Phốc oa!

Triệu Phong hơi thoáng sơ xẩy một cái, bị nước đầm đẩy lên, trồi hẳn lên trên mặt nước.

- Kẻ nào?

Viên sư tỷ kia quát lớn một tiếng, ngọc thủ vỗ mạnh, sóng nước tung bay, dâng lên đến chừng hơn mười thước, hoàn toàn che kín lại khu vực của mình.

Soạt soạt soạt!

Hai đạo thân thể mềm mại tuyệt mỹ, dưới sự yểm trợ của sóng nước, bơi trở lại bên bờ đầm nước.

Đến khi sóng nước hạ xuống, Triệu Phong mới nhìn thấy trên bờ đầm nước có hai nữ Đệ tử nội môn. Một người thân thể cao gầy tuyệt mỹ, tư thế oai hùng hiên ngang, mà người còn lại thì tinh khiết thanh tú, xinh đẹp mềm mại động lòng người, khuôn mặt đỏ bừng.

Bất luận đặt ở bất kỳ địa phương nào, tư sắc của hai nữ nhân này cũng thuộc loại tuyệt đỉnh, không thua kém gì đệ nhất mỹ nữ Vũ Dương Thành, nhưng mà cỗ khí chất linh vận trên người bọn họ lại càng cao hơn một bậc.

- Tên bại hoại phương nào, không ngờ lại làm loại việc hạ lưu vô sỉ như vậy!

Viên sư tỷ miễn cưỡng dùng quần áo của mình che trước thân thể xinh đẹp, vẻ mặt lạnh lẽo, trừng mắt nhìn chằm chằm Triệu Phong.

Oanh!

Một cỗ tinh thần uy áp cực kỳ cường đại, giống như một tòa cự sơn

khổng lồ ép tới, khiến cho Triệu Phong căn bản khó có thể thở dốc.

Tu vi của vị Viên sư tỷ này so với Tuyền Thần tu vi tam trong Thoát Phàm Cảnh còn khủng bố hơn rất nhiều.

Mà nàng thiếu nữ thanh thuần xinh đẹp còn lại, thì xấu hổ xen lẫn tức giận, nấp ở sau người của Viên sư tỷ, trong ánh mắt lộ ra cũng mang theo địch ý nhàn nhạt.

- Hai vị sư tỷ, không nên hiểu lầm… ta chỉ là trùng hợp ở trong này tu luyện mà thôi!

Sắc mặt Triệu Phong đỏ lên, thanh âm cũng có chút gấp gáp.

Loại sự tình như thế này, cũng khiến cho hắn không kịp ứng phó.

Vị Viên sư tỷ kia cũng có chút kinh ngạc. Nhìn gã thiếu niên trước mắt này, cũng chỉ chừng mười bốn, mười lăm tuổi, bộ dáng ngây ngô khờ dại, cùng với loại bại hoại hạ lưu vô sỉ như mình tưởng tượng hoàn toàn không có chút liên hệ nào.

- Nhắm mắt, xoay người lại! Không được nhìn lén!

Viên sư tỷ quát lạnh, nói.

Dưới tinh thần uy áp cường đại của nàng ta, Triệu Phong rất nhanh tĩnh lặng lại, vẻ đỏ ửng trên mặt rút đi, ngoan ngoãn xoay người lại, nhắm chặt hai mắt.

Hắn tự nhiên hiểu rõ, đối diện hai nữ nhân này, chính mình ngay một chút lực phản kháng cũng đều không có.

Phía sau lưng, Triệu Phong mơ hồ nghe được thanh âm hai nữ nhân

đang sửa sang lại quần áo.

- Quay lại đây!

Viên sư tỷ đứng bên cạnh đầm nước, hàn ý trong thanh âm vẫn không tiêu tan.

Vẻ mặt Triệu Phong không chút biểu tình, xoay người lại, lúc này mới hoàn toàn nhìn thấy rõ ràng dung mạo của hai nữ nhân.

Viên sư tỷ đứng ở phía trước, phía sau còn có một nàng thiếu nữ thanh thuần ngây ngô, tràn ngập xấu hổ, vẫn núp ở sau lưng Viên sư tỷ, chỉ lộ ra có nửa bên mặt.

- Hừ! Tuổi vẫn còn nhỏ, lại đi học làm những chuyện xấu xa bại hoại, nhìn lén thiếu nữ người ta tắm rửa! Ngày hôm nay nếu như ngươi không giải thích rõ ràng, tuyệt đối sẽ không thiếu một trận đau khổ thân xác!

Thần tình Viên sư tỷ băng lạnh, tràn ngập sát khí, quyết định trước tiên cứ hù dọa tên thiếu niên nhỏ tuổi này cái đã.

Nhưng mà, nàng lại phát hiện ra gã thiếu niên đang đứng trong đầm nước kia, vẻ mặt có chút quái dị, ngơ ngác nhìn chằm chằm chính mình.

Viên sư tỷ nhất thời buồn bực. Tuổi còn nhỏ, lại có tâm tình háo sắc như vậy rồi!

Nhưng mà, nàng rất nhanh phát hiện ra, người mà Triệu Phong nhìn không phải là chính mình, mà là sư muội ở sau lưng mình!

- Là ngươi!

Triệu Phong kinh hô một tiếng, giương mắt nhìn nàng thiếu nữ thanh thuần, vẻ mặt vẫn còn nét ngây ngô cùng rụt rè xấu hổ đang núp sau lưng Viên sư tỷ kia

Chương 134: Nhiễm tiểu uyển

- Là ngươi!

Triệu Phong kinh ngạc hô to, giương mắt nhìn chằm chằm nàng thiếu nữ thanh thuần, rụt rè xấu hổ đang núp sau lưng Viên sư tỷ, động tác vẻ mặt đầy khoa trương, ánh mắt nhìn chằm chằm, không chớp lấy một cái.

Bộ dáng hắn khiếp sợ quái dị, vẻ mặt dại ra, giống như nhìn thấy nàng tình nhân trong mộng đã chờ đợi vô số ngày đêm, hiện tại rốt cuộc đã hiện thân vậy.

Bộ dáng này của hắn, đập vào mắt của Viên sư tỷ, tự nhiên chính là tâm hồn háo sắc rồi! Trong lòng nàng càng thêm buồn bực:

- Hóa ra người mà tiểu tử này say mê, cũng không phải là lão nương, mà là sư muội phía sau!

Giờ phút này, trong lòng Triệu Phong chân chính nhấc lên một trận sóng gió, nhưng phần lớn vẫn là kinh hỉ. Nàng thiếu nữ phía sau lưng Viên sư tỷ kia, khuôn mặt thanh thuần xinh đẹp kia, đối với hắn cực kỳ quen thuộc.

Đã biết bao nhiêu lần, cái bóng hình xinh đẹp kia, đã ở trong đầu hắn xuất hiện trăm ngàn lần, chỉ vì lĩnh ngộ một chiêu Huyền Phong Chưởng kia.

Hóa ra, nàng thiếu nữ thanh thuần xinh đẹp kia, chính là nàng thiếu nữ trẻ tuổi ngày đó đã xuất hiện tại Hạp cốc Huyết Mãng!

Thân ảnh, hình dáng của một người, ở trong đầu xuất hiện qua trăm ngàn lần, đợi đến lúc rốt cuộc có một ngày chính diện gặp lại, loại kinh hỉ cùng với rung động trong đó tuyệt đối khó có thể hình dung.

Cho dù là Triệu Phong, cũng khó tránh khỏi có sự thất thố.

- Nhiễm sư muội, ngươi quen biết hắn à?

Viên sư tỷ liếc mắt nhìn nàng thiếu nữ sau lưng mình, trong mắt mang theo vài tia nghi ngờ, còn có một loại hưng phấn như đào móc ra được bí mật thâm cung bí sử…

Chẳng lẽ Nhiễm sư muội ở dưới mí mắt của chính mình, lại cùng với nam nhân của nàng ta cấu kết hay sao? Loại bí mật thâm cung bí sử như vậy, bản thân mình là khuê hữu thân cận nhất của nàng, như thế nào lại có khả thể không biết được?

- Ta… ta không biết hắn!

Sắc mặt Nhiễm sư muội đỏ ửng lên, ánh mắt khẽ chớp chớp e lệ, cẩn thận quan sát kỹ Triệu Phong một cái, sau đó mới mê mang lắc lắc đầu.

Nhìn bộ dáng ủy khuất vô tội của nàng, Viên sư tỷ rất nhanh xác định, Nhiễm sư muội không quen biết Triệu Phong.

Bởi vì nàng biết rõ, Nhiễm sư muội thiên chân vô tà (*), căn bản không biết nói dối, từ trước đến giờ chưa từng lừa dối mình. (*) ngây thơ trong sáng

Còn nữa, nhìn tu vi của Triệu Phong, hẳn chỉ là một gã Đệ tử Ngoại môn, cùng với Đệ tử Nội môn bọn họ căn bản không thể có bất cứ

quan hệ gì cả.

- Tiểu tử kia, đừng có tự tác đa tình nữa! Ngươi nhất định là thầm thương trộm nhớ Nhiễm sư muội! Nhưng mà loại hành vi vô sỉ hạ lưu này của ngươi, căn bản không thể nào tha thứ được!

Viên sư tỷ bắt đầu chính nghĩa nghiêm nghị thuyết giáo.

Chẳng qua, khi mà nàng nhìn thấy ánh mắt dần dần ảm đạm của Triệu Phong, tựa hồ như có chút bộ dáng mất mác, trong lòng ngược lại sinh ra cảm giác đồng tình nhàn nhạt.

Bất cứ nữ tử nào, cũng đều thiên tính có tình thương của mẹ! Bộ dáng Triệu Phong chỉ chừng mười bốn, mười lăm tuổi, so với nàng thì nhỏ hơn rất nhiều, tu vi cũng thấp hơn nàng, Viên sư tỷ chính là một phen xem hắn như là một tiểu quỷ nghịch ngợm cần được nàng răn đe một chút mà thôi.

Nếu không, đổi lại là một gã nam tử nào khác, có lẽ đã gặp phải sự tra tấn dã man của nàng rồi.

Triệu Phong khôi phục lại bình tĩnh. Hắn biết, đối phương căn bản không có khả năng quen biết chính mình.

Nhưng sâu trong đáy lòng, hắn vẫn là không thể kìm chế được sự kinh hãi.

Nhớ ngày đó, ở trong Hạp cốc Huyết Mãng, lúc nhìn thấy ba người bọn thiếu nữ trẻ tuổi kia, khiến cho hắn rung động đến thế nào, mới khiến cho hắn biết được thế giới rộng lớn đến thế nào.

Hiện tại, hắn đã tiến vào thế giới tông môn, lại được gặp lại nàng thiếu nữ thần bí năm xưa, sự kích động, phấn chấn trong lòng căn

bản không thể nào miêu tả hết.

- Xin hỏi cô nương tên họ là gì?

Triệu Phong vẫn là không nhịn được, muốn hỏi rõ tên họ của Nhiễm sư muội, căn bản không thèm để ý đến Viên sư tỷ kia.

Viên sư tỷ lại càng thêm buồn bực. Lúc này nàng đột nhiên phát hiện, gã thiếu niên trước mặt kia, lại trở nên bình tĩnh cùng trầm ổn, độ tuổi phảng phất như đã gia tăng thêm mấy tuổi…

Bởi vì sự trầm ổn cùng bình tĩnh này, cũng không phải là một thiếu niên cùng tuổi có thể có được.

- Ta…

Sắc mặt Nhiễm sư muội chợt đỏ lên, vừa mới chuẩn bị trả lời, lại bị Viên sư tỷ ngăn lại.

- Nhiễm sư muội, tiểu tử này căn bản không có chút ý tốt nào với ngươi! Vừa rồi hành vi trơ trẽn nấp trong Đầm Thiên Diệp rình lén chúng ta tắm rửa, chính là minh chứng tốt nhất!

Viên sư tỷ một phen kéo Nhiễm sư muội ra sau lưng mình, lạnh lùng nhìn chằm chằm Triệu Phong.

Xét thấy Triệu Phong liên tiếp không thèm để ý đến chính mình, Viên sư tỷ quyết định ra tay giáo huấn hắn một phen.

Nhưng mà, còn chưa đợi nàng lên tiếng, ánh mắt Triệu Phong đã lóe lên sắc bén, lãnh đạm nói:

- Vị sư tỷ này, ta nhớ rõ ngày hôm nay Đầm Thiên Diệp không hề mở

ra cho người ngoài vào! Các người như thế nào lẻn được vào đây? Nếu như không thể giải thích rõ ràng, Triệu mỗ sẽ bẩm báo lên Tông Vụ Đường!

Lời ấy vừa nói ra, sắc mặt hai nữ nhất thời đại biến.

Đặc biệt là Nhiễm sư muội, nhất thời càng có vẻ co quắp bất an hơn.

Đầm Thiên Diệp, chính là trọng địa tông môn, không có tông môn cho phép, cho dù là Đệ tử Nội môn cũng không thể tùy tiện tiến vào.

- Vậy còn ngươi, vì sao lại có thể vào trong này?

Viên sư tỷ mặc dù đã đuối lý, nhưng mà thái độ vẫn như cũ cường ngạnh.

Soạt!

Triệu Phong lấy từ trong túi áo ra một cái lệnh bài, ánh mắt sắc bén, giương mắt nhìn Viên sư tỷ.

- Tông Vụ Lệnh!

Viên sư tỷ thất sắc, dưới ánh mắt nhìn chằm chằm của thiếu niên kia, trong lòng rốt cuộc cũng có chút chột dạ.

Nàng mơ hồ ý thức được, gã thiếu niên trước mắt này, thân phận hẳn không tầm thường, bằng không như thế nào lại có được Tông Vụ Lệnh, đồng thời tiến vào Đầm Thiên Diệp.

- Triệu mỗ phụng mệnh lệnh của Trương lão, Phó Đường chủ Tông Vụ Đường đến Đầm Thiên Diệp thị sát, vừa lúc phát hiện mấy chỗ sơ hở cùng điểm yếu nhược của Trận pháp. Không ngờ hôm nay còn có

người không có phận sự lén đi vào Đầm Thiên Diệp! Các người có biết tội hay không?

Nói đến cuối cùng, thanh âm của Triệu Phong lạnh lẽo, mạnh mẽ sắc bén.

Dưới sự thúc giục của mắt trái, hai mắt hắn lóe lên lợi hại, có một loại lực lượng xuyên thấu thần bí, phảng phất như có thể nhìn thấu hết thảy tất cả bí mật của đối phương.

Viên sư tỷ thoáng rùng mình. Hai nữ nhân liếc mắt nhìn nhau, đều nhìn thấy sự chột dạ trong mắt đối phương.

Triệu Phong tiến vào Đầm Thiên Diệp, xem như có lý do chính đáng.

Mà hai nàng các người, hoàn toàn là thông qua chỗ sơ hở của Trận pháp, trà trộn vào Đầm Thiên Diệp tắm lén!

Chỉ trong khoảnh khắc, Triệu Phong liền nắm giữ quyền chủ động. Lúc trước bị xem là tên bại hoại, bị người chất vấn, lúc này đã xoay ngược lại, trở thành kẻ thẩm vấn.

Tông Vụ Lệnh nắm ở trong tay hắn, chỉ cần lấy ra, liền có thể kích khởi Trận pháp xung quanh Đầm Thiên Diệp, kinh động các thành viên của Tông Vụ Đường ở gần đó.

- Hừ! Vậy còn ngươi nấp bên trong Đầm Thiên Diệp, rình xem chúng ta tắm rửa… như vậy thì tính thế nào đây?

Viên sư tỷ không có khả năng dễ dàng nhận thua như vậy.

Nàng nói thế nào cũng là có uy danh địa vị rất cao trong Đệ tử Nội môn, như thế lại lại có khả năng bị bại bởi một tên tiểu tử Ngoại môn

được?

- Rình xem? Rốt cuộc là ai đến trước, ai đến sau?

Ánh mắt Triệu Phong lão luyện sắc bén, nắm chắc điểm mấu chốt trong đó.

Giờ khắc này, nhìn hắn làm gì còn bộ dáng thiếu niên nhỏ tuổi đơn thuần trước kia nữa?

- Ngươi…

Viên sư tỷ nhất thời không nói nên lời.

Quả thật, Triệu Phong so với các nàng còn tới trước rất lâu, hơn nữa các nàng vốn là ở Nội môn, lén chạy tới đây, căn bản không có bất cứ người nào biết được cả.

- Triệu sư huynh, là chúng ta không đúng! Ngươi ngàn vạn lần đừng truy cứu nha…

Cặp mắt Nhiễm sư muội đỏ ửng lên, hơi nước mông lung, bộ dáng khiếp sợ rụt rè, cầu xin nói.

Nhìn bộ dáng đáng thương vô tội kia của nàng, Triệu Phong tự nhiên không tiện tiếp tục làm khó dễ nữa.

Lúc này, Viên sư tỷ cũng rất hiếm thấy mà bảo trì trầm mặc. Có lẽ nàng cũng hiểu được, nhược điểm của chính mình đang nằm ở trong tay đối phương.

- Thôi được! Nể mặt mũi của Nhiễm sư muội, ta sẽ không truy cứu chuyện này nữa!

Triệu Phong yên lặng thu hồi lệnh bài.

Viên sư tỷ nhất thời lộ ra biểu tình quả nhiên là thế:

- Tiểu tử, xem như ngươi thức thời! Chẳng qua, chỉ bằng vào thân phận Đệ tử Ngoại môn của ngươi, muốn theo đuổi Nhiễm sư muội, căn bản không đáng nhắc tới a!

Khuôn mặt Nhiễm sư muội đỏ bừng như máu, cúi thấp đầu xuống, chỉ là thỉnh thoảng lén liếc mắt nhìn Triệu Phong một cái, căn bản không nói lời nào.

- Các ngươi còn không mau đi đi? Nếu như để các Chấp sự khác của Tông Vụ Đường phát hiện, ta cũng không bảo vệ được các ngươi nữa đâu!

Vẻ mặt Triệu Phong không chút biểu tình, lại một lần nữa ngâm mình xuống Đầm Thiên Diệp.

Nhìn thấy hắn phản ứng như vậy, Viên sư tỷ cũng có chút thất vọng.

Thầm nghĩ trở lại, nàng cũng không khỏi có chút đồng tình đối với Triệu Phong. Đối phương chỉ là một gã Đệ tử Ngoại môn hèn mọn, có lẽ cả đời cũng không có khả năng tiến vào Nội môn được.

Nhiễm sư muội trước kia chưa từng quen biết hắn, như vậy đã nói rõ gã thiếu niên nhỏ tuổi này chỉ là đơn phương thầm thương trộm nhớ mà thôi!

- Sư muội, chúng ta đi thôi!

Viên sư tỷ khẽ hít sâu một hơi, nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Nhiễm sư

muội, hướng bên ngoài Trận pháp mà đi nhanh tới.

Nhìn theo hai nữ nhân rời đi, Triệu Phong cũng khẽ thở dài một hơi, đưa tay lau đi đám mồ hôi lạnh trên trán.

Với thực lực của vị Viên sư tỷ kia, nghĩ muốn giáo huấn hắn, căn bản chỉ cần lật tay mấy cái là được. Cho dù là Quảng Quân Hầu, cũng có khả năng không phải là đối thủ của nàng ta.

Ngay khoảnh khắc hai nàng rời khỏi Trận pháp, đột nhiên truyền đến một đạo thanh âm thanh thuần, có chút rụt rè nhàn nhạt:

- Ta tên là Nhiễm Tiểu Uyển! Cám ơn ngươi!

Triệu Phong khẽ rùng mình một cái, chỉ nhìn thấy muột khuôn mặt nhỏ nhắn thanh thuần ngây ngô, ngoái đầu lại, nhìn hắn cười một cái, sau đó mang theo vẻ mặt xấu hổ, rất nhanh tránh khỏi ánh mắt của hắn.

Nhiễm Tiểu Uyển?

Ừm! Cái tên thật êm tai a!

Chẳng qua, Triệu Phong lại lẩm bẩm, nói:

- Nên nói lời cảm ơn, tựa hồ phải là ta mới đúng!

Trong không gian mắt trái, một chiêu Huyền Phong Chưởng kia, từng rất nhiều lần trợ giúp Triệu Phong không ít.

Trong quá trình diễn luyện tìm hiểu Huyền Phong Chưởng, Triệu Phong đã hoàn toàn nhớ kỹ hình dáng của nàng thiếu nữ trẻ tuổi kia, cũng từng rất nhiều lần nghĩ muốn cảm tạ đối phương.

Hôm nay gặp lại Nhiễm Tiểu Uyển, Triệu Phong cảm thấy có chút áy náy nhàn nhạt, giống như là thiếu đối phương một cái nhân tình vậy.

o0o

Sau khi hai nữ nhân rời đi, Triệu Phong lại một lần nữa chìm xuống dưới Đầm Thiên Diệp, yên lặng tu luyện Ngân Bích Quyết, hấp thu lực lượng thần bí trong đầm nước.

Mãi cho đến sáng sớm hôm sau, Triệu Phong mới rời đi, một phen đem những sơ hở cùng các chỗ yếu nhược của Quy Nguyên Trận Đầm Thiên Diệp báo lại cho Tông Vụ Đường.

Quay trở lại biệt viện tại Ngoại môn, Triệu Phong lại tiếp tục tu luyện, củng cố lại thành quả tối ngày hôm qua.

Đến chiều ngày hôm đó, Triệu Phong phát hiện Ngân Bích Quyết của chính mình chỉ còn kém nửa bước nữa là có thể đột phá Thập tầng.

Lực lượng nhục thể hiện tại của hắn đã tương đương với Bán Bộ Thoát Phàm Cảnh.

Chỉ bằng vào lực lượng nhục thể, hắn hoàn toàn có thể lực áp một cường giả Bán Bộ Thoát Phàm Cảnh bình thường.

- Hiện tại thực lực của ta, hẳn là có thể khiêu chiến được cường giả nhất trọng Thoát Phàm Cảnh rồi!

Triệu Phong khẽ mỉm cười.

Chính là, nghĩ muốn đột phá gông cùm xiềng xích tầng thứ mười của Ngân Bích Quyết, bước nửa bước cuối cùng, vẫn như trước, không

dễ chút nào.

Cũng may, Triệu Phong hoàn toàn không hề nóng lòng.

Theo hắn tính toán, trong vòng nửa tháng nữa tiến vào Nội môn, hẳn là hoàn hảo nhất.

Trước khi tiến vào Nội môn, hắn còn muốn ở tại Ngoại môn tích súc thêm một chút thực lực nữa.

- Nếu như hiện tại tiến vào Nội môn, ta sẽ phải cùng với đám Đệ tử Nội môn bọn Tuyền Thần trực diện đối kháng, cũng sẽ tiến vào trong tầm mắt của Vân Hải Chân Nhân…

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Một khi đã như thế, hắn hiện tại không cần phải gấp gáp tiến vào Nội môn, còn không bằng lợi dụng ưu thế hiện có, tích lũy thêm một chút thực lực nữa.

Tính toán lại thời gian, Triệu Phong phát hiện ra thời hạn mười ngày chính mình ở bên Tông Vụ Đường, hiện tại đã đến lúc kết thúc rồi.

Bởi vì Trương lão cùng Quan lão tranh chấp với nhau, cho nên Triệu Phong trước sau đều ngây người tại Thảo Mộc Đường cùng Tông Vụ Đường mỗi nơi đều là mười ngày.

Mà điểm này, hiện tại Triệu Phong đã làm được rồi.

Trước mắt, liền phải nhìn xem Trương lão cùng Quan lão sẽ phân cao thấp như thế nào.

Nhưng kỳ quái chính là, mấy ngày tiếp theo, Quan lão cùng Trương

lão cũng đều không tìm đến Triệu Phong.

Triệu Phong nhất thời rãnh rỗi vô cùng. Hắn tu luyện Ngân Bích Quyết, tìm hiểu Phong Lôi Chưởng, có lúc thì chạy vào Đầm Thiên Diệp ngâm người một đêm. Có thể nói là hoạt động phong phú, từ khắp các phương diện đều gia tăng thêm thực lực của chính mình.

Nhưng hắn cũng không rảnh rỗi được bao lâu. Mấy ngày sau, Triệu Phong liền nhận được sự khiêu chiến từ bọn người Tiêu Vẫn, Giang Ngọc Yên.

Bình thường khi khiêu chiến các Đệ tử Nội môn Dự khuyết, mỗi lần chỉ có thể khiêu chiến một người, một khi thất bại, trong vòng nửa năm tới sẽ không được tiếp tục khiêu chiến nữa.

Nhưng cái này chỉ là quy củ nhằm vào các Đệ tử Ngoại môn bình thường muốn tiến vào danh sách Đệ tử Nội môn Dự khuyết, còn đối với những người đã nằm trong bảng mà nói, thì cũng không có sự hạn chế này.

Tất cả mọi người đều biết, Đệ nhất Ngoại môn có được đặc quyền cực lớn.

Đặc biệt là Tiêu Vẫn, hắn chính là vô cùng chờ mong, nghĩ muốn trước khi trở thành Đệ tử Nội môn, được tiến vào Lũ Không Lâu một lần.

Trên thực tế, lấy tư cách tiếp cận Linh thể Thượng đẳng của hắn, cùng với bối cảnh của Tiêu gia trong tông môn, hắn hoàn toàn có thể giống như đám người Liễu Nguyệt Nhi, Khổng Nguyên Hạo vậy, trực tiếp tiến thẳng vào Nội môn rồi.

Sở dĩ hắn lưu lại tại Ngoại môn, mục đích duy nhất trong đó chính là

muốn đạt được Đệ nhất Ngoại môn.

Hiện tại, tu vi của Tiêu Vẫn đã đạt tới Nửa bước Thoát Phàm Cảnh cực hạn, chỉ thêm một chút nữa thôi, liền có thể đột phá Thoát Phàm Cảnh.

Ba ngày sau đó, Triệu Phong đúng hẹn ứng chiến với Tiêu Vẫn và Giang Ngọc Yên.

Tiêu Vẫn hiện tại đã tiến vào bài danh thứ ba trong bảng Đệ tử Nội môn Dự khuyết, công pháp Phàm ohẩm trung cấp Thái Dương Quyết, hỏa hầu cũng có tiến bộ rất lớn, gấp đến không đợi được, liền chạy đi khiêu chiến Triệu Phong.

Nhưng mà, kết quả vẫn như trước, Triệu Phong thậm chí còn không cần thi triển tuyệt học Phong Lôi Chưởng mới đạt được, chỉ bằng vào lực lượng cường đại của Ngân Bích Quyết hỗ trợ, thi triển Điểm Tinh Chỉ cùng Tứ Phong Thức, đã thoải mái toàn thắng.

Giang Ngọc Yên cũng không tốt hơn được bao nhiêu, chỉ kiên trì được hơn mười chiêu, liền bại trong tay Triệu Phong.

- Thực lực của hắn hiện tại, hoàn toàn vượt qua Đệ nhất nhân Ngoại môn tiền nhiệm Lâm Phàm rồi!

Giang Ngọc Yên lúc này mới đành ảm đạm từ bỏ mục tiêu.

Địa vị Đệ nhất nhân Ngoại môn của Triệu Phong, đến lúc này đã là không thể lay động được nữa.

Chương 135: Thoát phàm bước vào thánh cảnh

Tiêu Vẫn và Giang Ngọc Yên lần lượt khiêu chiến thất bại. Triệu Phong ở trong ngoại môn liền có cảm giác cô tịch.

Lúc này, hắn cảm giác “Ngân Bích Quyết” của mình đã đạt tới cực hạn tầng thứ mười. Ít thì chừng năm sáu ngày, nhiều thì mười ngày nửa tháng nữa, có lẽ sẽ đột phá.

Trong không gian của mắt trái, quầng sáng xanh nhạt hình xoắn ốc cũng kéo đài tới chín thước chín, tốc độ xoay tròn gần như đạt tới cực hạn nào đó.

Triệu Phong âm thầm lưu tâm, hắn không biết sau khi đột phá chính thước chín thì mắt trái thần bí sẽ có thay đổi gì.

Sau khi khiêu chiến xong, Triệu Phong cũng không nhàn rỗi, lại nghênh tiếp hai vị “khách không mời mà đến” trong biệt viện của mình.

- Quan lão, Trương lão, tại sao các ngài lại tới đây?

Triệu Phong có cảm giác như được sủng ái là lo sợ.

Một biệt viện nho nhỏ ở ngoại môn lại đồng thời nghênh đón hai vị Phó đường chủ quang lâm.

Hắn vội vàng tiếp đón “nhị lão” nhập tọa, trong lòng thầm nghĩ, không biết có phải “nhị lão” đã muốn phân “thắng bại” rồi hay không?

Không ngờ Trương lão và Quan lão lại yên tĩnh một cách kỳ lạ, cả hai đều không tranh chấp, chỉ nhìn chăm chằm Triệu Phong có chút thở dài tiếc nuối.

- Nhị lão làm sao vậy?

Triệu Phong đã cảm thấy tình huống dị thường

Theo lý thu vết, với tư chất kinh diễm của hắn, Trương lão và Quan lão hẳn không thể từ bỏ mới đúng

- Triệu Phong vấn đề liên quan tới chuyện bái sư, chúng ta đã thương nghị rồi, hơn nữa cũng đã có quyết định.

Quan lão trịnh trọng nói.

Đã có quyết định?

Tâm thần Triệu Phong thoáng rùng mình, âm thầm kêu khổ, nói thật, mặc dù hắn có hứng thú nhất định với luyện đan và trận pháp, thế nhưng đây lại không phải con đường mà hắn chính thức hướng tới.

Trương lão ho nhẹ một tiếng, nói:

- Là thế này, trải qua nghiên cứu thảo luận, chúng ta cảm thấy, với tư chất của ngươi, làm đệ tử của chúng ta thì quá thiệt thòi cho ngươi rồi.

A...

Triệu Phong giật mình, nhìn về phía nhị lão với ánh mắt khó tin.

Trương lão và Quan lão nhìn nhau cười, cảm thấy như được cỡi bỏ gánh nặng thở phào một hơi.

- Triệu Phong có lẽ ngươi sẽ cảm thấy kinh ngạc, nhưng sự thật đúng là như thế, từ khi lão phu xuất đạo đến nay, chưa từng nhìn thấy qua thiên tài luyện đan nào kinh diễm siêu tuyệt như ngươi. Với năng lực của lão phu, tối đa chỉ có thể dạy cho ngươi một hai năm, sau đó sẽ không còn gì để truyền thụ nữa.

Quan lão lắc đầu, thở dài bất đắc dĩ.

- Đúng vậy! Với cấp độ của chúng ta, còn chưa đủ khả năng làm lão sư của ngươi. Ta có thể đề cử ngươi tới gặp đại sư trận pháp "Công Thừa Thanh Dương" của "Thiên Phong Cường Quốc", nếu như bái hạ bọn họ, lúc đó thì mới có thể phát huy tiềm lực thực sự của ngươi.

Thế giới Tông môn có chút cay đắng và bất đắc dĩ.

Ngay lập tức, Quan lão cũng đề cử cho Triệu Phong một vị đại sư luyện đan của "Thiết Long Cường Quốc".

Với tạo nghệ của nhị lão, chỉ có thể xem là Luyện Đan Sư, Trận Pháp Sư kiệt xuất, thế nhưng còn chưa thể coi là đại sư chính thức được.

Chính thức đạt được danh hiệu "đại sư", đó là tại một lĩnh vực nào đó, kỹ nghệ đã đạt tới trình độ đăng phong tạo cực.

Triệu Phong biết rõ, Thiên Phong Cường Quốc và Thiết Long Cường Quốc là quốc gia còn còn mạnh mẽ hơn Tương Vân quốc gấp mười lần, thế lực Tông môn ở đó cũng vượt xa Hiểu Nguyệt Tông không biết gấp bao nhiêu lần.

- Đa tạ hảo ý của hai vị lão sư, nhưng chí của ta không ở luyện đan, cũng không ở trận pháp, chẳng qua có chút hứng thú, lúc nhàn rỗi mới nghiên cứu đôi chút mà thôi.

Triệu Phong hít sâu một hơi lần lượt cúi người vái nhị lão.

Thời khắc này, hắn đã chính thức thổ lộ suy nghĩ trong lòng.

- Ngươi gọi chúng ta là lão sư?

Quan lão có chút kích động.

Vẻ mặt của Trương lão cũng tràn ngập vui mừng.

Cho dù Triệu Phong không chính thức bái hạ bọn họ làm thầy, ngay cả chí hướng cũng không ở luyện đan và trận pháp, thế nhưng, một tiếng “lão sư” cũng xem như có danh phận thầy trò, biểu đạt sự tôn kính và cảm tạ của hắn đối với bọn họ.

Đến sau này, bất kể Triệu Phong có bái hạ ai làm thầy, có thành tựu cao bao nhiêu, thậm chí có thể trở thành nhất đại tông sư, hắn sẽ vẫn gọi hai người này là lão sư, ít nhất cũng có quan hệ vừa là thầy vừa là bạn.

Mà trong mắt nhị lão, cho dù Triệu Phong không cố gắng chuyên tâm thì ngày sau cũng sẽ trở thành đại sư luyện đan hoặc là đại sư trận pháp, thậm chí trở thành đại sư của hai lĩnh vực luyện đan, trận pháp cũng không phải là không thể.

Cho nên, Triệu Phong gọi một tiếng “lão sư” này, giống như vang lên trong tâm khảm hai người, thật sự khiến bọn họ vui mừng và thỏa mãn.

Tiếp đó, Triệu Phong bắt đầu bị hai vị lão sư thay nhau khuyên bảo, có thể nói là khuyên bảo tận tình.

- Nhị lão khích lệ Triệu Phong nên đi “chính đồ” (*), cho dù là đồng thời học tập luyện đan và trận pháp cũng không phải là không được.

(*) con đường chính đạo, con đường thích hợp với bản thân, con đường đúng đắn.

Thế nhưng Triệu Phong cuối cùng vẫn cự tuyệt, vẫn quyết định xem võ đạo là mục tiêu tu hành cuối cùng, luyện đan hay trận pháp chỉ thuận tiện tìm hiểu đôi chút mà thôi.

- Nếu như ngươi một lòng với võ đạo, như vậy thì tuyệt đối không thể bỏ qua “Phù Loan Thí Luyện” sẽ diễn ra vào mấy tháng sau.

Quan lão đột nhiên nói sang chuyện khác.

Phú Loan Thí Luyện?

Triệu Phong lập tức liên tưởng tới “Phù Loan Điện” thần bí nhất Hiểu Nguyệt Tông, mắt trái của hắn đã nhìn thấy tòa điện tháp lơ lửng trên không trung, xung quanh tràn đầy điện quang mang, giống như bản thân lọt vào thế giới thần thoại vậy.

- Trong Hiểu Nguyệt Tông này, mỗi năm sẽ tiến hành “Phù Loan Thí Luyện” một lần, điều này đối với đệ tử Tông môn mà nói cũng là một cơ duyên lớn, cũng là cơ hội để thay đổi nhân sinh. Nếu như ngươi không thể tiến vào nội môn, hoặc không có duyên tham gia “Phù Loan Thí Luyện”, điều đó nói rõ ngươi chưa có đủ cơ duyên trên con đường tu hành võ đạo.

Trương lão cười nói.

Triệu Phong không khỏi suy ngẫm lời của nhị lão.

Hắn mơ hồ ý thức được, “Phù Loan Thí Luyện” chính là một kỳ ngộ trọng đại đối với đệ tử trong Tông môn.

Nhưng cho dù là đệ tử Tông môn thì cũng có rất ít người được tham gia lần thí luyện này.

Sau đó, Triệu Phong lại thăm dò được rất nhiều điều có liên quan tới “Phù Loan Thí Luyện” từ nhị lão.

Đầu tiên, Phù Loan Thí Luyện chính là một lần kỳ ngộ, người thí luyện bước vào “Phù Loan Điện” truyền thừa từ Thượng cổ, từ đó đạt được một vài chỗ tốt, trở thành trợ lực mạnh mẽ trên con đường tu luyện.

Tiếp đó, đệ tử vượt quan “Phù Loan Thí Luyện”, chỉ cần có biểu hiện nổi bật, thành tựu về sau sẽ rất lớn, dễ dàng nhận được sự xem trọng của cao tầng Tông môn, cũng trở thành đệ tử hạch tâm.

Trong Hiểu Nguyệt Tông này, cao nhân Chân Linh cảnh từ xưa tới nay đều thể hiện sự ưu dị của mình trong “Phù Loan Thí Luyện”.

Ví dụ như Vân Hải chân nhân, chính là người đã biểu hiện kinh diễm trong Phù Loan Thí Luyện, trở thành kỳ tích suốt trăm năm qua.

Ý tứ của nhị lão đã rất rõ rồi. Nếu như Triệu Phong không có duyên tham gia “Phù Loan Thí Luyện”, điều này nói rõ hắn chưa có đủ cơ duyên trên con đường tu hành võ đạo, thành tựu sau này cũng có hạn, lúc đó còn không bằng quay lại học luyện đan và trận pháp.

Trong thế giới Tông môn, có một số trưởng bối cao nhân đều rất chú

trọng vào “cơ duyên”, cho nên nhị lão mới nói như vậy.

Cho dù là Triệu Phong, cũng không thể bỏ qua loại “cơ duyên” hư vô mờ mịt này.

Nếu không có mắt trái thần bí, hắn cũng không có khả năng đi tới chặng đường ngày hôm nay.

- Ha ha, nếu như ta có thể thuận lợi tham gia “Phù Loan Thí Luyện”, nhị lão sẽ không ngăn cản ta tu hành võ đạo nữa?

Triệu Phong mỉm cười.

Nhị lão nghe xong liền cười ha ha, đồng loạt lắc đầu, cảm thấy chuyện này không có khả năng

- Phù Loan Thí Luyện chỉ còn hai ba tháng nữa sẽ diễn ra, ngươi có thể vào được nội môn hay không vẫn còn là một ẩn số. Còn nữa, “Phù Loan Thí Luyện” khóa trước, toàn bộ Hiểu Nguyệt Tông chỉ có vài danh ngạch, bình thường tu vi không đạt tới tam trọng Thoát Phàm Cảnh thì khó mà đoạt được danh ngạch đó.

Quan lão giải thích.

Trương lão cũng nói:

- Nếu như ngươi thật sự có thể tham gia “Phù Loan Thí Luyện”, chúng ta sẽ không nói gì nữa.

- Được! Một lời đã định.

Triệu Phong và nhị lão liền đạt thành ước định.

Nội dung của ước định là: Nếu như Triệu Phong có thể thuận lợi tham gia “Phù Loan Thí Luyện”, bọn họ sẽ không khuyên hắn từ bỏ võ đạo nữa.

Còn nếu Triệu Phong không thể tham gia “Phù Loan Thí Luyện”, hắn sẽ cân nhắc lại lời đề nghị của nhị lão.

Sau khi có ước định này, nhị lão đều niềm nỡ cười lớn, tự tin mười phần, lần lượt rời khỏi chỗ ở của Triệu Phong.

- Phù Loan Thí Luyện, thật sự thần kỳ như vậy sao, không biết sẽ cạnh tranh kịch liệt thế nào?

Triệu Phong đưa mắt nhìn bộ dạng nhị lão rời đi tràn đầy tự tin thì không khỏi tự hỏi.

Sau khi tạm thời giải quyết được vấn đề liên quan tới nhị lão, Triệu Phong ở ngoại môn cũng không còn gì phải lo lắng nữa, liền chuyên tâm tu luyện.

Trước khi tiến vào nội môn, Triệu Phong muốn dùng tất cả biện pháp, tăng mạnh thực lực.

- Phong Lôi Chưởng, Ngân Bích Quyết, Liệt Phong Thức, Huyễn Ngư Đồ... Tất cả đều là những phương hướng mà Triệu Phong trọng điểm tu hành.

Ba ngày sau.

Đệ tử ngoại môn “Tiêu Vẫn” thành công đột phá Thoát Phàm Cảnh, tiến vào nội môn.

Dựa theo quy tắc của Tông môn, chỉ cần trước 30 tuổi đột phá Thoát

Phàm Cảnh sẽ tự động thoát ly khỏi ngoại môn, không thể tham gia khiêu chiến đệ tử nội môn dự khuyết nữa.

Tiêu Vẫn cũng rất bất đắc dĩ, với thiên phú và bối cảnh của hẳn, nếu như không phải vì muốn tranh đoạt hạng nhất ngoại môn thì đã sớm tiến vào nội môn từ lâu rồi.

Lại vài ngày trôi qua...

Đệ tử ngoại môn Vân Hương Mộng cũng thành công đột phá Thoát Phàm Cảnh, tiến vào nội môn.

Tiêu Vẫn và Vân Hương Mộng đều là đệ tử có tư chất và bối cảnh không tầm thường trong hàng ngũ đệ tử ngoại môn.

Trước khi Vân Hương Mộng rời đi còn cố tình tới bái phỏng Triệu Phong, mỉm cười nói:

- Triệu đại đan sư, tiểu nữ tử sẽ ở nội môn chờ ngài!

- Nhất định.

Câu trả lời của Triệu Phong lời của Triệu Phong liền khiến Hương Mộng âm thầm kinh ngạc

Khởi điểm, thiên phú, tu vi bối cảnh,.. Của Tiêu Vẫn và Vân Hương Mộng đều trên Triệu Phong.

Vân Hương Mộng thấy Triệu Phong chưa đột phá Thoát Phàm Cảnh liền cho rằng hắn bị tư chất hạn chế.

Nàng làm sao biết được, Triệu Phọng vẫn luồn truy cầu “thân thể thoát phàm bước vào Thánh cảnh”, khó hơn bình thường gấp nhiều

lần, bằng không thì Triệu Phong đã đột phá Thoát Phàm Cảnh, thậm chí còn sớm hơn cả Tiêu Vẫn.

Trong mấy ngày Vân Hương Mộng và Tiêu Vẫn đột phá, Phong Lôi Chưởng của Triệu Phong rốt cuộc cũng đột phá đến tầng thứ ba, đạt tới cảnh giới tiểu thành.

Hai ngày tiếp theo, “Liệt Phong Thức” của Triệu Phong cũng đã lĩnh ngộ được bảy tám phần, uy năng vượt qua ba thức trước, thậm chí mạnh gấp mấy lần uy lực của Tàn Phong Thức.

Lúc Triệu Phong âm thầm tích súc lực lượng, ở trong ngoại môn cũng xuất hiện nhiều tin đồn.

- Vài người trong hàng ngũ đệ tử mới nhập môn có thiên phú tốt nhất đều đã tiến vào nội môn, quá thật khiến người khác hâm mộ.

- Tên Triệu Phong kia mặc dù ổn định ở vị trí đệ nhất ngoại môn, nhưng tiếc rằng tư chất có hạn, so ra thì vẫn kém xa những thiên chi kiêu tử đó.

Triệu Phong tĩnh tâm tu luyện, tích lũy nội tình thực lực, cũng không quan tâm tới lời đàm tiểu của ngoại nhân.

Lúc rãnh rỗi, hắn lại đến đầm Thiên Diệp, có khi thì luyện chế Bán linh đan như “Tẩy Tủy Đan”, “Hiểu Nguyệt Hồi Khí Đan”, phần lớn đều là thông qua Thảo Mộc Đường mà bán ra ngoài, thu về một chút nguyên tinh thạch lợi nhuận.

Ngoài ra, Triệu Phong còn tặng cho hai vị sư huynh Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm một viên Tẩy Tủy Đan.

- Triệu sư đệ, tại sao ngươi không giữ lại Tẩy Tủy Đan này cho mình

để trùng kích Thoát Phàm Cảnh?

Hai người Dương Thanh Sơn nhận lấy Tẩy Tủy Đan, vừa cảm kích vừa hổ thẹn.

- Không dùng được nữa rồi.

Triệu Phong mỉm cười đáp.

Vốn hắn cũng đã lưu lại vài viên Tẩy Tủy Đan để dùng làm đồ dự phòng.

Thế nhưng...

Đêm đó, tại chỗ ở của mình, Triệu Phong đang khoanh chân ngồi, cũng không cố gắng tu luyện.

Còn thân thể của hắn thì lại chậm rãi vận chuyển “Ngân Bích Quyết”.

Ô... Ô... Ô... N... G

Một tia khí vân màu bạc từ trong cơ thể huyết nhục cốt cách sản sinh, phát ra một luồng áp bách đáng sợ, vượt xa Võ Đạo Nội Kình.

- Ngân Cương chân lực, rốt cuộc cũng ngưng tụ thành công rồi.

Trong lúc Triệu Phong hô hấp, bên trong khí lực huyết nhục tản mát ra một loại áp bách sánh ngang với Hung thú Vương cấp, khiến cho những đệ tử nội môn dự khuyết ở gần đó đều hãi hùng khiếp vía.

Lúc này, nhất cử nhất động của Triệu Phong đều tản ra khí tức áp bách có thể sánh ngang với Võ Đạo Thánh cảnh.

Bởi vì dùng thân thể bước vào Thánh cảnh, cho nên chân lực bao trùm tất cả vị trí huyết nhục toàn thân. Nếu như tu hành võ đạo bình thường, chân lực sẽ ngưng luyện vô số lần trong đan điển, lượng biến mà sinh (*).

(*) chuyển từ số lượng thành chất lượng.

Trong khoảnh khắc thân thể thoát phàm bước vào Thánh cảnh, Triệu Phong cảm thấy mắt trái của mình đột nhiên nhảy lên dồn dập.

Thịch thịch! Thịch thịch...

Trong không gian của mắt trái, quầng sáng xanh nhạt hình xoắn ốc đã kéo dài tới cực hạn chín thước chín, sau đó bỗng nhiên dừng lại, đình chỉ việc vận chuyển.

Ô... Ô... Ô... N... G

Quầng sáng xanh nhạt hình xoắn ốc trong không gian của mắt trái đột nhiên vặn vẹo, sinh ra dị biến mà không ai biết trước.

Chương 136: Mắt thần thức tỉnh (thượng)

Trong không gian của mắt trái Triện Phong lần đầu tiên xuất hiện dị tượng như vậy. Quầng sáng xanh nhạt hình xoắn ốc kéo dài tơi cực hạn chín thước chín, không tiếp tục kéo dài nữa. Mà vặn vẹo thành một đoàn, không ngừng tụ lại.

Triệu Phong kêu thảm một tiếng, bưng lấy mắt trái, “phịch” một tiếng, ngã lăn ra trên mặt đất.

Đau đớn kịch liệt từ sâu trong mắt trái truyền tới, đâm thẳng vào tận cốt tủy, linh hồn.

Nhất thời, toàn thân Triệu Phong liền đổ mồ hôi nhỏ giọt.

Luồng đau nhức kịch liệt này kéo dài suốt nửa canh giờ thì mới dần hòa hoãn lại.

Triệu Phong lại tập trung tinh thần, phát hiện không gian trong mắt trái đột nhiên xuất hiện một đoàn ánh sáng xanh ngoài nông trong sâu.

Màu xanh này không giống màu xanh nhạt lúc trước, nó là một màu xanh thuần khiết, vô cùng rõ ràng.

Mà bên trong đoàn ánh sáng màu xanh này đang chậm rãi thay đổi, cũng không biết là thai nghén thứ gì.

Lúc Triệu Phong buông tay ra thì lòng bàn tay dính vài vết máu, dọa

cho hắn nhảy dựng lên.

Sau khi lấy gương xem xét thì hắn mới phát hiện ở sâu trong mắt trái xuất hiện một vòng sáng màu xanh, toàn bộ con mắt và mái tóc đều biến thành màu xanh đen.

- Ngàn vạn lần đừng quá kỳ dị...

Trong lòng Triệu Phong âm thầm cầu nguyện.

Hắn không thể nào khống chế được sự biến hóa của mắt trái, chỉ có thể khoanh chân ngồi, sau đó vận chuyển Ngân Cương chân lực trong cơ thể.

Chân lực chính là lực lượng vượt qua cấp độ nội kình, chân lực của hắn hiện nay có thể bóp chết một võ giả sử dụng Võ Đạo Nội Kình hộ thân, từ đó có thể thấy được sự mạnh mẽ của chân lực.

Triệu Phong chậm rãi vận chuyển chân lực trong cơ thể, đồng thời cũng lưu ý tới Quy Nguyên nội kình trong đan điền.

Quy nguyên nội kình đã bị ngưng luyện tới cực hạn, đạt tới trạng thái nửa nội kình, nửa chân lực.

Nội kình là một đám khí tức như có như không.

Mà chân lực lại là một loại khí hoàn toàn tồn tại, có hào quang đặc biệt chớp động, mắt trái có thể nhìn thấy rõ ràng.

Lúc này, Quy Nguyên nội kình trong đan điền của Triệu Phong đã hiện ra trạng thái nửa chân lực, chân lực được chuyển hóa thành cũng ngày càng nhiều hơn.

Triệu Phong biết, sau khi thân thể thoát phàm nhập thánh, tố chất thân thể tổng hợp sẽ tăng mạnh, nội kình vốn đã ngưng luyện tới cực hạn cũng chuyển đổi nhanh hơn.

Vì muốn đẩy nhanh tốc độ chuyển đổi của Quy Nguyên nội kình, cho nên Triệu Phong mới đem vài tia Ngân Cương chân lực dung nhập vào trong.

Nếu như là Võ Đạo Nội Kình bình thường, gặp phải tình huống này, quá nửa sẽ tán loạn hoặc bị chôn vùi.

Thế nhưng Quy Nguyên nội kình có tính dung hợp rất mạnh, hơn nữa phần lớn đã chuyển hóa thành nửa chân lực, cho nên ngược lại có thể dần dần hấp thu một tia Ngân Cương chân lực này.

Trong lúc vô tình, Quy Nguyên nội kình trong đạn điền của Triệu Phong không ngừng tinh luyện, cường đột chất lượng càng trở nên tinh thuần hơn.

Mất cả đêm thì Quy Nguyên nội kình trong đan điền của Triệu Phong đã giảm bớt thêm một nửa, toàn bộ chuyển hóa thành Quy Nguyên chân lực.

Kết quả là, trong cơ thể Triệu Phong đã có hai luồng chân lực.

Một luồng đến từ Ngân Cương chân lực, vốn từ luyện thể thuật, còn một luồng là Quy Nguyên chân lực của Quy Nguyên Khí Quyết.

Bất luận là luyện thể thuật hay nội công của Triệu Phong, tất cả đều đã đồng loạt bước chân vào Thoát Phàm Cảnh.

Loại tình huống này cực kỳ hiếm thấy, gần như khiến cho chân lực của hắn gấp đôi so với người vừa mới bước vào nhất trọng Thoát

Phàm C ánh.

- Xem ra ta cần một môn nội công mới rồi.

Triệu Phong thầm nghĩ.

Bởi vì Quy Nguyên Khí Quyết chỉ là võ học bán Thánh Phẩm, có thể đột phá tới Thoát Phàm Cảnh đã là rất may mắn rồi, không thể tiếp tục tăng lên nữa.

Mà Ngân Bích Quyết lại là luyện thể thuật Phàm phẩm, tầng thứ mười không phải là trọng điểm, còn có tầng mười một cao hơn.

Triệu Phong đoán chừng, muốn Ngân Bích Quyết đột phá tầng mười một, đạt tới cảnh giới “hoàn mỹ nhất thể, bỏ vào lò lửa cũng không thể luyện hóa”, e rằng trong thời gian ngắn vẫn khó đạt thành.

Huống chi, Cửu Chuyển Kim Bích Quyết có đẳng cấp cao hơn cũng còn xa mới với tới.

Sáng sớm ngày hôm sau, Triệu Phong lấy gương đồng ra quan sát, lập tức giật mình hoảng sợ.

Nhãn cầu trong mắt trái của hắn đã hoàn toàn biến thành màu xanh, đồng tử là một màu xanh thâm thúy, thoạt nhìn như “ma vật”.

Không những thế...

Ngay cả mái tóc màu đen của hắn cũng biến thành màu xanh.

- Đây... Ta sẽ không biến thành quái vật chứ?

Triệu Phong đột nhiên cảm thấy không rét mà run.

Tóc biến thành màu xanh thì vẫn có thể miễn cưỡng chấp nhận, dù sao thì thế giới loài người vẫn có rất nhiều màu tóc, thậm chí còn có tình huống nhuộm tóc nữa.

Chẳng qua đồng tử màu xanh thì lại có chút kinh dị.

Trong lòng Triệu Phong lặng lẽ cầu nguyện, hy vọng con mắt có thể khôi phục màu sắc ban đầu.

Thế nhưng, lúc này mắt trái đang ở giai đoạn “dị biến”, bất kể hắn cố thử nghiệm thế nào thì vẫn không thể biến nó trở về màu nguyên bản.

Thấy vậy, Triệu Phong liền dứt khoát lấy một mảnh vải màu đen che kín mắt trái.

- Cuối cùng cũng tốt hơn một chút...

Triệu Phong lấy gương ra xem, hình dáng độc nhãn của mình lại càng tăng thêm vài phần sắc bén ác liệt như hung thần, còn mái tóc màu xanh lại khiến hắn càng trở nên linh dật tiêu sái.

Nếu như không lấy mánh vải màu đen xuống, hình tượng của Triệu Phong vẫn có thể miễn cưỡng chấp nhận.

Thịch thịch! Thịch thịch...

Triệu Phong cảm thấy chỗ mắt trái của mình vẫn liên tục nhảy lên.

Đoản ánh sáng màu xanh trong không gian của mắt trái dường như đang thai nghén thứ gì đó.

Trực giác mách bảo với Triệu Phong rằng, mắt trái vẫn còn tiếp tục phát sinh dị biến không thể đoán trước, đến lúc đó, không ai biết rằng mình liệu có biến thành “ma vật” gì đó hay không, nói không chừng còn bị Tông môn tru sát.

- Không được! Ta không thể ngồi đây chờ chết, phải tìm một nơi yên tĩnh nhất.

Triệu Phong hạ quyết tâm, nhanh chóng rời khỏi đình viện của mình.

Trên đường đi, tốc độ của hắn rất nhanh, không người nào kịp phản ứng.

- Khí tức thật đáng sợ, Triệu Phong này đã đột phá Thoát Phàm Cảnh rồi sao?

- Tóc của hắn biến thành màu xanh rồi, còn là “độc nhãn long” nữa, có cần phải hung tàn như vậy không?

Những đệ tử ngoại môn ở gần đó lập tức tránh xa, mỗi người đều cảm nhận được loại khí tức đáng sợ này.

Trên thực tế, lúc tối hôm qua Triệu Phong đột phá Thoát Phàm Cảnh thì khí tức áp bách cường đại của hắn đã khiến cho một vài đệ tử nội môn dự khuyết mơ hồ biết rõ đáp án.

- Thân thể thoát phàm nhập thánh... Làm sao hắn làm được?

Hầu Viên cũng chạy tới, nhìn thấy khí lực cường đại chưa từng có của Triệu Phong, tâm thần thoáng run lên.

Lúc này, Triệu Phong chỉ bằng vào lực lượng thân thể của mình đã có thể chống lại nhất trọng Thoát Phàm Cảnh, không thể náo đánh

giá được thực lực tổng hợp của hắn.

Thân hình Triệu Phong nhảy lên cao biến mất tại khu vực sơn cốc không người của Hiểu Nguyệt Tông.

Thật lâu sau, Triệu Phong tìm được một sơn động để ẩn núp.

Vì phòng ngừa bị người khác theo dõi, hắn kéo miếng vải đen xuống, quét qua phương viên mười dặm xung quanh, cũng không phát hiện người nào khả nghi.

Triệu Phong thở phào một hơi, nằm trong sơn động cảm nhận đau nhức từ mắt trái truyền tới, chờ đợi phát sinh biến hóa.

Nửa canh giờ sau.

Thịch! Thịch! Thịch...

Tốc độ nhảy đến từ mắt trái càng trở nên dồn dập hơn.

Trong không gian của mắt trái, đoàn ánh sáng màu xanh đột nhiên lõm vào trong, biến thành một điểm xoáy thâm thúy, bắt đầu xoay tròn.

Đoàn ánh sáng màu xanh trong sâu ngoài cạn, lại từ từ xoay tròn từ ngoài vào trong.

Đột nhiên, đoàn ánh sáng màu xanh phảng phất như biến thành một vòng xoáy nhỏ.

- A...

Trong mắt trái của Triệu Phong chảy ra một dòng máu, phát ra tiếng

gào rú thảm thiết, thân thể không ngừng lăn lộn.

Còn may đây là huyệt động trong núi hoang, nếu như ở trong Tông môn thì có lẽ đã kinh động một đám người rồi.

Triệu Phong cảm giác mắt trái của mình giống như một cái động không đáy, nhanh chóng rút đi tinh khí huyết của mình.

Nếu như quá trình này còn tiếp tục thêm ba mươi nhịp hô hấp nữa thì cũng đủ lấy mạng hắn rồi.

Cũng may, loại cảm giác này chỉ giằng co trong mười nhịp hô hấp, tuy nhiên như vậy cũng thiếu chút nữa đã lấy đi nửa cái mạng của hắn.

Cuối cùng...

Biến hóa trong không gian của mắt trái đã dần ổn định.

Trung tâm của không gian đen kịt đột nhiên xuất hiện một cái “vực sâu nhỏ” màu xanh, đường kính chừng một xích, kéo dài từ ngoài vào trong, càng lúc càng sâu, chậm rãi xoay

Càng gần trung tâm của “vực sâu nhỏ” này thì lại càng thâm thúy, hoàn toàn không thể nhìn thấy đáy.

Ý thức của Triệu Phong cần nhận chạm vào “vực sâu”, cảm nhận được một luồng khí tức bao la bát ngát từ cổ chí kim.

Ngay sau đó, một dòng chất lòng màu xanh nhạt gần như không thể nhìn thấy từ nhãn cầu mắt trái bài tiết ra, dung nhập vào trong huyết nhục thân thể của Triệu Phong, phân tán đến tạng phủ, tứ chi bách hài.

Dòng chất lòng màu xanh nhạt từ khóe mắt hắn tràn ra, rất nhanh dung nhập vào trong làn da và huyết nhục của Triệu Phong.

- Đây... Chẳng lẽ là huyết dịch?

Triệu Phong cảm thấy huyết dịch toàn thân đang sôi trào, giống như một loại huyết mạch truyền thừa đang mơ hồ run rẩy.

Đó là một loại cảm giác không thể nào hình dung, Triệu Phong có thể khẳng định, thân thể của mình đã phát sinh một loại lột xác nào đó, loại lột xác này còn mạnh hơn so với đột phá Thoát Phàm Cảnh.

Vài nhịp hô hấp tiếp theo, mắt trái của hắn đã dừng bài tiết chất lòng màu xanh nhạt.

Trong lòng Triệu Phong thoáng thả lỏng, cảm thấy đau đớn kịch liệt và nhịp đập từ mắt trái truyền đến đã dần giảm bớt.

Trong không gian của mắt trái, “vực sâu” đã ổn định, bán kình chừng một xích, từ bên ngoài vào trong đang chậm chạp xoay tròn.

- Xong rồi sao?

Triệu Phong lẩm bẩm

Thế nhưng, trực giác mách bảo với hắn rằng, mọi chuyện không đơn giản như vậy.

Hắn vô thức muốn mở mắt trái ra.

Thế nhưng, hắn phát hiện, mí mắt trái trở nên vô cùng nặng nề, phải hao hết khí lực thì mới có thể mở được mắt trái một chút.

Triệu Phong bỗng nhiên xuất hiện một loại áo giác vỏ cùng kỳ quái, phảng phất như con mắt này không thuộc về mình nữa, cũng không chịu sự khống chế của mình.

Triệu Phong có chút nóng vội, hắn cũng không muốn mình sẽ biến thành “độc nhãn long”, càng không muốn mất đi mắt trái thần bí.

Mở ra!

Mở ra cho ta!

Triệu Phong sử dụng khí lực toàn thân, nhưng mí mắt chỉ dao động đôi chút.

Về sau, hắn đã toàn lực thúc dục Ngân Bích Quyết, điều động tất cả tiềm lực bên trong mỗi một tấc huyết nhục cốt cách.

Ô... Ô... Ô... N... G

Trong huyết nhục dao động từng tia thanh huyết nhàn nhạt, Triệu Phong cảm giác toàn thân đột nhiên xuất hiện một luồng trợ lực vô danh, tất cả phương diện tinh, khí, thần đều tăng lên.

Thậm chí ngay cả Ngân Cương chân lực, Quy Nguyên chân lực cũng được tăng cường.

Từ trên xuống dưới cơ thể phát ra một luồng uy thế, vượt qua hạn chế vốn có của thể xác.

Một khắc này, Triệu Phong rõ ràng hoài nghi bản thân có còn là ngươi hay không? Ít nhất thì huyết mạch và thể chất của mình đã không còn giống với nhân loại nữa.

- Mở... Mở ra cho ta!

Triệu Phong hét lớn một tiếng, tia thanh huyết nhàn nhạt trong người đột nhiên kích phát, lập tức cảm thấy mắt trái cuối cùng cũng vững vàng mở ra.

Quá trình mở mắt kéo dài một nhịp hô hấp.

Trong nháy mắt đồng tử thâm thúy nặng nề mở ra một khe hở, Triệu Phong lập tức cảm thấy đỉnh núi và thiên địa phảng phất đang run rẩy.

- Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Triệu Phong cũng không biết mình đang run rẩy dao động hay là do không gian ngoại giới đang run rẩy.

Chẳng qua, hắn vẫn cố gắng trợn mắt, hắn sợ rằng nếu không mở mắt ra thì sau này sẽ không còn cơ hội đó nữa.

Mắt trái của hắn, cứ mở ra thêm một phần thì lại càng cảm thấy đỉnh núi và thiên địa run rẩy mạnh hơn.

Loại cảm giác run rẩy này dường như đến từ không gian của bản thân.

Bởi vì, Triệu Phong nhìn thấy đệ tử Tông môn ở trên ngọn núi phía xa lại không phát giác ra điều gì.

Chẳng lẽ đây chỉ là ảo giác của mình?

Triệu Phong cũng không biết rằng, trong lúc hắn mở ra mắt trái, tất

cả tồn tại vượt qua Chân Linh cảnh ở trên Thiên Nguyệt Sơn, đều cảm thấy thể xác và tinh thần run rẩy một cách khó hiểu.

Trong một tòa lâu các màu xanh bích...

- Ọc...

Một mỹ nam tử thân mặc áo trắng, không nhiễm bụi trần đột nhiên thổ ra một búng máu, từ trong bế quan bừng tỉnh.

- Xảy ra chuyện gì?

Sắc mặt Vân Hải chân nhân tái nhợt, thể xác và tinh thần đều không ngừng run rẩy dao động, đó là một loại hành vi không tự chủ đến từ chỗ sâu trong linh hồn huyết mạch.

Cùng lúc đó...

Đại lục Thanh Hoa, cả một khu vực mênh mông rộng lớn, từ gần đến xa, phàm là tồn tại vượt qua Thoát Phàm Cảnh, tất cả đều cảm thấy linh hồn huyết mạch phát sinh run rẩy một cách kỳ lạ.

Tụ vi càng cao thì loại cảm xúc này lại càng mãnh liệt. Đặc biệt là những cao nhân thâm sâu bế quan, tất cả đều bị cắt ngang, thổ huyết tại chỗ.

Cho đến một lúc sau, loại cảm giác run rẩy này mới biến mất khỏi hư không.

Đây cũng chính là lúc mắt trái của Triệu Phong mở ra hoàn toàn.

Phành...

Triệu Phong cảm thấy trong đầu chấn động, đồng tử màu xanh thâm thúy của mắt trái đột nhiên bắn ra một luồng xạ tuyến lúc sáng rỡ lúc âm u, khiến thần ma tránh xa.

Luồng xạ tuyến lúc sáng rỡ lúc âm u này phảng phất như một tia thần quang, xuyên thủng vách núi, xuyên thủng Hiểu Nguyệt Tông, xông thẳng tận mây trắng trên trời, thậm chí là ngân hà mênh mộng, tranh sáng với vạt vật trong vũ trụ.

Triệu Phong không thể nào hình dung được sự cường đại của luồng xạ tuyến lúc sáng rỡ lúc âm u đó, nhưng lại có ảo giác như nó có thể xuyên thủng vạn vật trong thiên địa.

Chương 137: Mắt thần thức tỉnh (hạ)

Luồng xạ tuyến vừa sáng rỡ vừa âm u kia giống như một tia “thần quang” từ trong mắt Triệu Phong bắn ra, nháy mắt đã xuyên thủng núi sông đại địa. Xuyên qua cửu thiên ngân hà, thần ma đều phải tránh lui.

Thế nhưng, phần lớn thành viên của Tông môn trên Thiên Nguyệt Sơn lại đều không nhìn thấy “thần quang” này.

Chỉ có tồn tại ngoài Chân Linh cảnh mới cảm giác được trong hư không mơ hồ chuyển động, giống như đang gặp ảo giác.

Trên Đại lục Thanh Hoa, rất ít người có thể vượt qua không gian để cảm ứng được dị tượng trên bầu trời.

Bắc đại lục.

Tại một sơn cốc rộng lớn. Trong tòa cổ điện hùng vĩ khổng lồ.

Oành...

Sâu bên trong cọ điện, một khối bia cổ tang thương cổ xưa chừng trăm trượng phát ra tiếng chấn động ầm ầm.

Tấm bia đá này truyền thừa từ thượng cổ, cường giả Chân Linh cảnh cũng khó làm hư hại được, thế nhưng lúc này nó lại xuất hiện một vết nứt.

- Không tốt! Thiên Nguyên Cổ Bia bị nứt rồi!

- Tấm bia tự nhiên vô cớ nứt ra. Chẳng lẽ xuất hiện kiếp số?

Xung quanh cổ điện lập tức náo loạn.

Vù...

Một đạo ánh sáng cầu vồng rực rỡ từ trong mây xanh bay đến. Hạ xuống trước mặt “Thiên Nguyên cổ Bia”.

- Tôn chủ. Rốt cuộc vừa rồi đã xảy ra chuyện gì?

Hơn mười luồng khí tức cường đại xuyên phá sương mù, phi tốc tới trước mặt tầm bia cổ.

Trước mặt Thiên Nguyên cổ Bia, một thân ảnh mặc áo bào tím y hệt Thần Ma chậm rãi vươn một tay ra. Bạch quang lấp lánh liền dung nhập vào trong cổ bia.

Ô... Ô... Ô... N... G

Thiên Nguyên cổ Bia nhẹ nhàng rung động, bên ngoài hiện ra một vài văn tự cổ quái.

Những vãn tự này vô cùng phức tạp, không ngừng biến ảo.

Khuôn mặt của thân ảnh mặc áo bào tím y hệt Thần Ma có chút vặn vẹo. Dường như đang cố hết sức.

Một luồng uy năng mênh mông tràn ngập khắp mảnh thiên địa này.

Khí tức của hơn mười cao nhân Chân Linh cảnh trong Tông môn

đứng gần đó lập tức run sợ bất an. Vô cùng kính phục nhìn vị “Tôn chủ” bao quát thiên địa kia.

Thời gian trôi qua. Cao nhân trong Tông môn chạy đến càng ngày càng nhiều.

Tôn chủ đứng trước tấm bia đá phảng phất như chúa tể thiên địa, áp bách người khác không thở nổi.

- Thiên Nguyên cổ Bia vỡ tan, rốt cuộc là điềm báo gì? Ngay cả Tôn chủ tu vi Đan Nguyên Cánh vẫn luôn không quản thế sự cũng không kìm được phải xuất quan.

- Trên đại lục không ngờ vẫn còn Vô Thượng Tôn Giả tu vi Đan Nguyên cảnh

Cao nhân dưới Chân Linh cảnh nhìn nhau, dùng thần niệm trao đổi.

Thật lâu sau. Mọi người mới nhìn thấy “Tôn chủ” chậm rãi hạ tay xuống.

- Văn tự viết trên Thần Bia. Chỉ có thể nhận biết được hai chữ.

Tôn chủ chậm rãi nói.

- Hai chữ gì?

Đám cao nhân đều vội vàng hỏi.

Đột nhiên, Tôn chủ đưa mắt hướng lên trời, mơ hồ nhìn thấy một “con mắt” đang lạnh lùng nhìn xuống dưới.

- Mắt thần.

Tôn chủ thốt ra hai chữ tối nghĩa, khóe miệng tràn ra một vệt máu tươi.

Trong không gian bao la, tại một nơi xa xôi khác.

Trên một mảnh “Hoàng Thổ” hùng vĩ trang nghiêm.

Grào...

Hư ảnh long khí Cửu Long gào thét, lui tới tuần tra quanh một tòa hoàng cung khổng lồ từ cổ chí kim, tiếng long ngâm chấn vang không ngừng.

Trên hoàng cung có một tầng ngũ sắc hình long khí không ngừng vặn vẹo quay cuồng.

Một vị “Hoàng giả” vô cùng to lớn ngạo nghễ xuất hiện, quanh người dập dờn hào quang long khí, xông thẳng tận cửu thiên.

- Đây là loại dấu hiệu gì?

Hoàng giả chí tôn lạnh lùng nhìn vòm trời phía xa xa, uy nghiêm mênh mông cuồn cuộn, hiệu lệnh cả vùng “Hoàng Thổ”.

Thế nhưng, giữa vòm trời xanh bao la, mây trắng cuồn cuộn, long khí không ngừng bị đẩy tan ra.

- Từ khi thành lập Vương triều đến nay, chưa từng có dị tượng như vậy, chẳng lẽ trời giáng dị số?

Một lão giả tóc bạc, mặt đầy nếp nhăn, tay cầm một thanh quái trượng hắc xà, ngẩng đầu nhìn trời cao.

- Ở phương nào?

Thanh âm uy nghiêm của vương giả chí tôn vang vọng khắp thiên địa, chấn nhiếp sinh linh vạn tộc.

- Có thể là ở một vương triều gần đây.

Lão giả không chắc chắn đáp.

Lúc này, trên Vương triều “Hoàng Thổ” này, vô số cao nhân cường giả cũng ngẩng đầu nhìn dị tượng trên không trung.

Dưới sự thôi động của từng đám mây cuồn cuộn, long khí của Vương triều cuối cùng cũng bị gạt ra.

Tồn tại bí ẩn vô hình này không ngờ lại tranh phong với Cửu Long chi khí của Vương

Thời gian dần trôi qua, trên tầng mây xanh hiện ra một “con mắt”, phát ra ánh sáng màu xanh dao động kỳ dị, bên trong là một mảnh hỗn độn, lạnh lùng nhìn bao quát hiên địa.

- Đây là dị loại gì?

Phần lớn cường giả đại năng của Vương triều “Hoàng Thổ” đều nhao nhao kinh hô.

- Mắt thần, đó chính là mắt thần từ trước tới nay chưa từng xuất hiện.

- Dường như không có bất kỳ loại truyền thừa nào trong “Bát Đại Thần Mâu” có thể tạo ra dị tượng kinh thiên như vậy.

Rất nhiều đại năng trên Hoàng Thổ khổng lồ đều nhao nhao nghị luận, vô cùng hỗn loạn.

Chỉ có Hoàng giả chí tôn và lão giả tóc bạc tay cầm quái trượng đầu rắn là vẫn trầm mặc không nói, lẳng lặng nhìn “con mắt” trên vòm trời.

Thật lâu sau.

Lão giả tóc bạc vung quái trượng đầu rắn lên hư không, chín đầu đại xà vô hình xông thẳng lên trời, thế nhưng còn chưa kịp đến gần “con mắt” thì đã biến thành bụi rồi tán đi.

- Thương Thiên Khai Nhãn!

Lão giả hú lên một tiếng, lập tức “con mắt” dần dần biến mất không thấy đâu nữa.

Trong một vùng biển sương mù mờ mịt, một tòa lâu thuyền Hắc Cương trôi nổi trên không trung, hết sức bá đạo.

Lâu thuyền Hắc Cương này vô cũng khổng lồ, phần lớn sinh linh bên dưới đều hoàn toàn bị chìm trong một màn bóng tối.

Lúc này, rất nhiều sinh linh đang phủ phục triều bái một hình bóng hư vô mờ mịt, tình cảnh như gặp phải vương giả.

Xung quanh vương giả kia không có chút ánh sáng nào, giống như hấp thu hết tất cả vật chất.

Hình bóng vương giả đó đứng ở đầu mũi thuyền, nhìn về phía biển sương mù vô tận xa xa, đột nhiên vung tay gạt đám sương mù.

Ô... Ô... Ô... N... G

Phía xa biển sương mù đột nhiên chấn động, phảng phất như bầu trời nổ tung.

Bỗng nhiên, một “con mắt” như ẩn như hiện lơ lửng trên bầu trời vùng biển sương mù.

Ngoại trừ bóng hình vương giả ra, các sinh linh khác đều cảm thấy thể xác và tinh thần run rẩy, bất an bạo động.

Bóng hình vương giả mở ra đôi mắt đen kịt như hai vòng xoáy, lạnh lùng nhìn “con mắt” trên không trung.

Thật lâu sau, “con mắt” mới chậm rãi biến mất khỏi phía chân trời, phảng phất như chỉ đi ngang qua đây ngắm phong cảnh vậy.

- Truyền thừa “Bát Đại Thần Mâu”, trên thế gian này dường như lại xuất hiện thêm một loại, “cửu vi số chi cực”, điều này có nghĩa gì? Chẳng lẽ, thế cục truyền thừa của “Bát Đại Thần Mâu” sẽ bị phá vỡ...

(*) số 9 là con số cuối cùng (theo quan niệm thì số 9 là con số cuối cùng trong dãy số 0-9, tượng trưng cho vĩnh cửu trường tồn,

Hai con mắt của hình bóng vương giả giống hệt hai vòng xoáy đen kịt, chậm rãi thu nhỏ lại.

Sau đó, thiên địa lại chìm vào bóng tối mờ mịt.

Trong khoảnh khắc mắt trái mở ra. Triệu Phong cũng không biết rằng hắn đã tạo thành ảnh hưởng gì cho thế giới này.

Hắn chỉ có thể xác định được, một ít lực lượng chính thức trong mắt trái thần bí đang dần “thức tinh”.

Vừa rồi, lúc mở mắt ra, dường như còn có một tia lực lượng Thượng cổ từ trong mắt trái của hắn bắn ra ngoài.

Triệu Phong không khỏi có chút tiếc hận, hắn có thể cảm nhận được sự cường đại của tia lực lượng Thượng cổ đó. Chẳng qua dường như mình không thể khống chế được cho nên mới thoát ly ra ngoài.

- Vĩnh hằng bị nghiền nát, Thái cổ thì Thần vẫn (chết), hóa thành trăm triệu tro bụi... Kéo đài thần lực chí cường “huyết mạch đồng tử” của ta, chúa tể thiên thu, khống chế vạn cổ...

Trong đầu mơ hồ vang lên một thanh âm nào đó.

Triệu Phong không khỏi đưa tay vuốt vuốt mắt trái, sau khi xảy ra dị biến, không thể nghi ngờ nó đã trở nên cường đại hơn, phảng phất như một sinh linh sống lại.

Hắn thử nhắm mắt lại. Sau đó mở mắt ra.

Lần này không còn phát sinh luồng xạ tuyến vừa sáng rỡ vừa âm u vô cùng thần bí như vừa rồi nữa.

Chẳng qua, nếu Triệu Phong toàn lực thúc dục mắt trái thì sẽ lập tức cảm nhận được lực lượng thần bí của “huyết dịch màu xanh” ẩn tàng trong cơ thể.

Trước mắt hắn còn chưa rõ chi tiết về luồng lực lượng này, cũng như phương pháp vận dụng nó, tuy nhiên, có thể khẳng định một điều là nó có thể khiến mình trở nên cường đại hơn, vượt qua hạn chế cực hạn của thể xác nhân loại.

Sau khi xác định mọi thứ đều đã khôi phục lại như thường. Triệu Phong mới cẩn thận bước ra khỏi sơn động.

Hắn lấy ra tấm gương rồi soi một lần nữa.

Tóc. Vẫn là màu xanh.

Đồng tử cũng biến thành màu xanh, lộ ra một vài tia sáng, rất đẹp mắt.

Đồng tử xanh và tóc xanh khiến cho thân hình vốn thanh tú của Triệu Phong liền tăng thêm ba phân quỷ dị, bảy phần linh dật tiêu sái.

- Không được!

Triệu Phong vẫn lo lắng rằng mình sẽ trở thành dị loại trong Tông môn.

Tiếp đó, hắn dồn hết tất cả vốn liếng, thử thay đổi đồng tử đã biến thành màu xanh.

Cho đến nhiều năm sau, khi bước vào một thế giới càng rộng lớn và mênh mông hơn, Triệu Phong nghĩ đến tâm lý thấp thỏm ngày hôm nay thì không khỏi cảm thấy buồn cười vì sự vô tri của mình ngày đó.

Nửa ngày sau, Triệu Phong mới miễn cưỡng tìm được một phương pháp.

Hắn điều khiển “huyết dịch màu xanh”, khiến cho luồng lực lượng thần bí này dung nhập vào mắt trái.

Một tầng huyết dịch màu xanh rót vào không gian trong mắt trái, sau

đó bao phủ và ngăn cách “vực sâu” màu xanh trong đó.

Thoáng chốc, “vực sâu” màu xanh trong không gian đen kịt đã bị “che kín”, khiến toàn bộ không gian đều chìm vào bóng tối.

Triệu Phong lấy gương ra soi thì mới phát hiện lúc này đồng tử đã khôi phục màu đen, trở nên ảm đạm không còn phát sáng nữa.

Nhưng cũng chính vì vậy mà mắt trái của hắn đã bị “mù”, hoàn toàn mất đi thị lực.

Thì ra, thông qua vận dụng huyết dịch màu xanh, Triệu Phong có thể ngăn cách mắt trái, khiến cho đồng tử khôi phục bình thường.

Nhưng liên tục vận dụng “huyết dịch màu xanh” cũng tiêu hao tinh lực của Triệu Phong, một ngày tối đa chỉ duy trì được hai canh giờ, bằng không sẽ kiệt sức.

- Cứ xem như đây là một cách đi.

Triệu Phong nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Tiếp đó, hắn bắt đầu thử vận dụng nàng lực cua mắt trái.

Không phải hoài nghi, sau khi bước vào Chân Linh cảnh, các phương diện năng lực của mắt trái đã có bước nhảy vọt về chất.

Đầu tiên.

Thị lực, khả năng nhìn xuyên thấu, phản ứng,... Của Triệu Phong đã tăng mạnh.

Ví dụ như nhãn lực, chỉ cần trong tầm mắt không có vật gì ngăn cản

là Triệu Phong có thể nhìn thấy vật thể ngoài trăm dặm.

Hơn nữa, Triệu Phong còn phát hiện mắt trái của mình phảng phất như có một loại năng lực nhìn xuyên thấu mạnh mẽ.

Ví dụ như tảng đá ở bên cạnh, ánh mắt của có thể xuyên qua vài xích, nhìn thấy cấu tạo bên trong tầng đá.

- Quả thật không thể tin nổi, ánh mắt của mình có thể xuyên qua cả đá tảng.

Triệu Phong cũng cảm thấy bản thân giống như một “dị loại”.

Thế nhưng, hắn cảm giác rằng, mắt trái không phải là thứ duy nhất thực sự thay đổi.

Đúng lúc này, một con chim từ ngoài sơn cốc bay tới, lướt qua đỉnh đầu Triệu Phong.

Ừm?

Mắt trái của Triệu Phong co rút lại, sắc bén như điện, lạnh lùng nhìn con chim đang bay trên không trung.

Trong khoảnh khắc đó, trong mắt của hắn phát ra một luồng tinh thần uy hiếp, ngưng tụ thành đường thẳng, khóa chặt con chim đang bay trên bầu trời.

Chiếp chiếp...

Con chim kêu lên một tiếng, hoảng sợ mất hồn, mất thăng bằng giữa không trung, rơi thẳng xuống đất, biến thành thịt vụn.

Cũng không phải là mắt trái của Triệu Phong giết chết con chim đang bay, mà là một luồng tinh thần trùng kích không thể hình dung đã khiến con chim rơi vào hỗn loạn, không thể khống chế thân thể, cứ như vậy bị rơi chết.

- Giết người vô hình, nếu như trong lúc chiến đấu sử dụng một chiêu này, khiến cho đối thủ thất thần thì cũng đủ quyết định sinh tử rồi.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Triệu Phong thử nghiệm năng lực mới của mắt trái, cảm thấy tinh thần có chút mệt mỏi.

Có một vài năng lực mà hắn còn chưa chính thức nắm giữ, đặc biệt là “Tinh Thần Công Kích” vừa rồi.

Mặt trời rất nhanh đã lặn xuống núi...

Triệu Phong vội vàng dùng một tấm vải che khuất mắt trái, sau đó phi thân trở về Ngoại Môn Đường.

Bịch! Bịch! Bịch...

Thân hình lướt qua trên không trung, một hơi có thể bay qua hơn mười trượng, vách núi bình thường căn bản không thể làm khó hắn.

Triệu Phong thử vận dụng toàn bộ chân lực của mình, vũ động không khí xung quanh, thậm chí có thể lơ lửng giữa không trung trong vài nhịp hô hấp, sau đó mới chậm rãi rơi xuống.

Tấn chức cấp độ “Thoát Phàm Cảnh”, có thể lăng không bay qua một đoạn dài, hoặc lơ lửng giữa không trung trong vài nhịp hô hấp, chưa thể gọi là phi hành chính thức được.

Nếu là cao nhân tiên cảnh thật sự, việc phi hành hơn mười dặm cũng hoàn toàn không có vấn đề.

Trở lại Ngoại Môn Đường, Triệu Phong trước hết tới gặp Khâu chấp sự, xin phép tiến vào nội môn.

Dựa theo quy tắc của Tông môn, trước ba mươi tuổi mà đột phá Thoát Phàm Cảnh thì có thể trở thành một đệ tử nội môn.

- Ta sẽ báo cáo việc này lên trên, nếu như không có gì ngoài dự liệu thì ngày mai ngươi có thể tới “Trung Xu Đường” báo danh.

Vẻ mặt Khâu chấp sự vẫn bình thản như cũ, chẳng qua khi nhìn thấy bộ dạng “độc nhãn tóc xanh” của Triệu Phong thì hơi lộ ra chút quái dị thế nhưng cũng không hỏi nhiều.

Chương 138: Bắt đầu truyền kỳ

Rời khỏi đại điện Ngoại Môn Đường, Triệu Phong thở phào một hơi. Cũng may bộ dạng “độc nhãn tóc xanh” của hắn cũng không khiến cho cường giả của Tông môn lưu ý.

Thế giới Tông môn này có đủ loại quái sự, nhìn mãi cũng thành quen.

Bước nhanh trên đường. Triệu Phong đ đến Tông Vụ Đường.

Lần này hắn tới Tông Vụ Đường là vì một chuyện khác.

Trong Tông Vụ Đường, hắn quen biết một vài Trận Pháp Sư. Kể cả một vài thành viên hậu cần. Không lâu sau, hắn đã tìm được một học đồ luyện khí.

Trong Tông Vụ Đường, ngoài Trận Pháp Sư ra còn có Luyện Khí Sư, phụ trách một vài sự vụ hậu cần.

Đương nhiên, Triệu Phong không phải đến đây để luyện chế vũ khí, với thân phận địa vị của hắn hiện nay, còn chưa có khả năng mời được Luyện Khí Sư trong Tông môn chế tạo cho mình một món thần binh lợi khí

- Triệu sư đệ, tìm ta có việc gì vậy?

Vị học đồ luyện khí này không cần giới thiệu vẫn có thể nhận ra Triệu Phong.

Vài ngày trước, Triệu Phong ở trong Tông Vụ Đường, theo Trương lão học tập, bảo quản trận pháp của Tông môn, danh xưng “thiên tài” của hắn ở trong bổn Đường cũng có chút tiếng vang.

Triệu Phong không biết rằng, cho dù hắn ở bất kỳ nơi nào trong Ngoại Môn Đường, Thảo Mộc Đường và Tông Vụ Đường cũng đều không phải là hạng người vô danh.

Trong Ngoại Môn Đường, hắn là đệ nhất nhân ngoại môn, chỉ mới mười bốn mười lăm tuổi đã xưng bá đệ nhất, địa vị không thể lung lay.

Còn ở trong Thảo Mộc Đường và Tông Vụ Đường thì “danh tiếng thiên tài” của Triệu Phong cũng là nhờ hai vị Phó đường chủ tranh nhận hắn làm đệ tử truyền ra ngoài.

- Có thể chế tạo cho ta một cái bịt mắt hay không?

Triệu Phong đưa tay chỉ vào tấm vài che mắt trái của mình.

- Bịt mắt?

Học đồ luyện khí này khẽ giật mình, hắn vốn còn cho rằng Triệu Phong sẽ tìm hắn để chế tạo một món thần binh lợi khí, không ngờ lại yêu cầu chuyện này.

Chẳng qua, việc chế tạo một cái bịt mắt đối với Luyện Khí Sư trong thế giới Tông môn mà nói cũng không phải là chuyện khó gì, cho dù đó là học đồ luyện khí đi nữa.

Triệu Phong chậm rãi gỡ miếng vải xuống, thúc dục huyết dịch màu xanh trong cơ thể, ngăn cách “vực sâu” trong không gian của mắt trái.

Lúc Triệu Phong gỡ mảnh vải xuống, học đồ luyện khí kia liền giật mình, đó là một con mắt tối tăm ảm đạm, vừa nhìn đã khiến người ta khiếp sợ.

Hắn rốt cuộc đã “hiểu”, tại sao Triệu Phong lại phải chế tạo bịt mắt, trong lòng cũng có chút đồng tình.

- Triệu sư đệ, ngươi cứ yên tâm, ta sẽ dùng hết khả năng của mình, chế tạo cho ngươi một cái bịt mắt thích hợp nhất.

Học đồ luyện khí này lấy dụng cụ do đạc, sau đó lấy thêm một ít tài liệu, bắt đầu công việc bận rộn.

Dựa theo ước định, ngày mai Triệu Phong sẽ tới lấy bịt mắt.

Triệu Phong còn lưu lại hai khối nguyên tinh thạch thứ phẩm, sau đó trở về Ngoại Môn Đường.

Lúc trời tối, Triệu Phong nhắm mắt lại, nghiên cứu năng lực của mắt trái và “huyết dịch màu xanh” trong cơ thể.

“Vực sâu” trong không gian của mắt trái có đường kính một xích, từ trong ra ngoài đều không ngừng xoay tròn, tận sâu bên trong cực kỳ thâm thúy.

Khi ý thức chạm đến, Triệu Phong liền cảm nhận được một luồng khí tức xa xưa vĩnh hằng.

Sau một phen nghiên cứu, hắn liền phát hiện một vài năng lực của mắt trái:

Thứ nhất, thị lực siêu cường, có thể nhìn gần, có thể nhìn xa, có thể

co rút, có thể phóng đại vật thể trong tầm mắt, lại càng có “lực nhìn xuyên thấu” nhất định.

Thứ hai, năng lực phản ứng, năng lực phân tích, năng lực nắm bắt,... Cường đại.

Thứ bạ, năng lực “phục chế”, so với năng lực “đã nhìn qua là không quên” còn cao cấp hơn, có thể đem hình ảnh và ý cảnh của chiêu thức thu vào trong không gian của mắt trái.

Thứ tư, tinh thần công kích.

Đương nhiên, đây cũng chỉ là những năng lực chủ yếu mà Triệu Phong phân loại được.

Ngoài ra, trong mắt trái còn có một vài năng lực mơ hồ, ví dụ như trong thời khắc nguy cấp, Triệu Phong sẽ trở nên vô cùng tỉnh táo, bất tri bất giác cải thiện thể chất huyết mạch,...

Tấn chức Thoát Phàm Cảnh, mắt trái của Triệu Phong đã trở nên cường đại hơn rất nhiều, xuất hiện thêm hai loại năng lực hiếm có là “nhìn xuyên thấu” và “tinh thần công kích”.

Đặc biệt là “tinh thần công kích”, Triệu Phong còn chưa nắm vững.

Loại năng lực này có thể vượt qua cực hạn thể chất, vận dụng ở phương diện tinh thần.

Triệu Phong đã từng gặp qua năng lực cùng loại như vậy trong điển tịch của Tông môn.

Ví dụ như người thần bí đội mũ rộng vành xuất hiện trong Hoành Vân Thiên Lâm, có thể khống chế Hung thú Vương cấp, còn dẫn dắt đại

quân Thú triều, dễ dàng tiêu diệt một thành

Đây cũng chính là vận dụng lực lượng “tinh thần lĩnh vực”, đã không còn nằm trong phạm trù “Võ học” nữa rồi.

Trực giác nói với Triệu Phong rằng, “tinh thần lĩnh vực” còn có thể vận dụng được nhiều hơn, dường như đây mới là thực lực chính thức sau khi mắt trái thức tỉnh...

Sau khi xác định mắt trái ổn định, Triệu Phong lại bắt đầu thôi động chân lực trong cơ thể.

Hiện nay, trong cơ thể của hắn có hai luồng chân lực.

Một loại là Ngân Bích Quyết, thân thể thoát phàm nhập thánh, trong huyết nhục cốt cách ẩn chứa “Ngân Cương chân lực”.

Luồng chân lực này rất đặc thù, sản sinh tử trong khí lực huyết nhục, sau đó chậm rãi dung nhập vào trong đan điền.

Nhưng vấn đề là, trong đan điền còn có một luồng “Quy Nguyên chân lực”.

Tình huống như Triệu Phong là cực kỳ hiếm thấy, thậm chí trong một trăm năm qua ở Hiểu Nguyệt Tông cũng chưa từng xuất hiện một người.

Thứ nhất bởi vì có cực ít người có thể tu luyện “luyện thể thuật” tới Thoát Phàm Cảnh.

Luyện thể thuật tu hành rất chậm, cần thiên phú, nghị lực, tài nguyên,... Huống chi luyện thể cũng không phải là trọng điểm của Hiểu Nguyệt Tông.

Thứ hai, đồng thời đột phá nội công và luyện thể thuật tới Thoát Phàm Cảnh.

Chính bởi vì vậy cho nên trong cơ thể Triệu Phong mới có hai luồng chân lực, số lượng chân lực dự trữ trong người hắn khi vừa bước vào Thoát Phàm Cảnh, thậm chí còn gấp đôi người cùng cấp.

Luyện thể thuật ngưng luyện chân lực, lấy đan điền làm hạch tâm.

Nếu là người bình thường, e rằng không có khả năng, chỉ có thể vứt bỏ một loại chân lực.

Nhưng mà trùng hợp là Triệu Phong lại tu luyện Quy Nguyên nội kình, có tính dung hòa mạnh mẽ, hơn nữa nội kình cũng rất nhiều, thích hợp “dùng lượng thủ thắng”. (*)

(*) nhiều nội kình, thích hợp những trận chiến kéo dài, đối phương sẽ cạn kiệt nội kình

Dựa theo lẽ thường, Quy Nguyên nội kình không thể nào tu luyện tới Thoát Phàm Cảnh chứ đừng nói là ngưng tụ ra chân lực.

Thế nhưng.

Triệu Phong lại một lần nữa phá vỡ thường thức.

Quy Nguyên nội kình của hắn có hoa hẩu vượt qua cảnh giới viên mãn. Bất luận là công pháp gì, một khi vượt qua cảnh giới viên mãn, lập tức có thể siêu việt hạn chế vốn có.

- Bởi vậy, ta chẳng những không cầu từ bỏ một loại chân lực mà còn có thể dung hợp lại, khiến chúng lớn mạnh.

Trong mắt Triệu Phong lóe lên tinh mang.

Dựa theo một vài lý luận công pháp trong mắt trái của mình, Triệu Phong bắt đầu suy tính.

Một lát sau, Triệu Phong đã cho ra một két luận kinh hỉ:

- Một khi hai luồng chân lực hoàn toàn dung hợp, lớn mạnh, ta có thể trong thời gian ngắn tu luyện tới “Nhất trọng thiên” đỉnh phong, nếu có nội công tâm pháp mới thì “Nhị trọng thiên” cũng sẽ không còn xa vời nữa.

Thoát Phàm Cảnh thất trọng thiên, tên như ý nghĩa, có bảy trọng cảnh giới, giống như bảy “khoảng cách” lớn.

Mỗi một trọng đều là một lần lột xác, chênh lệch rất lớn, vượt xa những cảnh giới nhỏ như cửu trọng võ đạo.

Bởi vậy, cảnh giới trong Thoát Phàm Cảnh thất trọng thiên lại càng khó đột phá hơn.

Rất nhiều cường giả Thoát Phàm Cảnh, cả đời chỉ có thể dừng lại ở Nhất trọng thiên, Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, khó tiến thêm được nữa.

Ví dụ như Quảng Quân Hầu, ông ta chính là loại này.

Tại sao Quảng Quân Hầu lại coi trọng thể chất thiên phú như vậy? Bởi vì ông ta biết rằng, Thoát Phàm Cảnh thất trọng thiên rất khó đột phá, mỗi lần tấn chức đều là một lần thân thể lột xác! Nếu thiên phú thể chất không đủ, cho dù có may mắn đột phá Thoát Phàm Cảnh thì cũng khó có thể tiếp tục tấn chức lột xác, nhất định vô duyên với

“Chân Linh cảnh”.

Sau khi tiến vào Tông môn, Triệu Phong dùng mắt mình cảm nhận, lại càng hiểu được cách nghĩ của sư tôn Từ Nhiên, khó trách ông ta lại coi trọng Bắc Mặc như vậy.

Nếu so sánh, lúc đầu Triệu Phong chẳng qua chỉ là một Bán Linh Thể, được Quảng Quân Hầu thu làm đệ tử đã là có vài phần may mắn rồi.

- Nhân sinh... Kỳ ngộ...

Triệu Phong đã có tin tưởng kỳ ngộ.

Nếu như không phải thông qua Quảng Quân Hầu, có lẽ suốt đời hắn cũng khó có thể chạm tới thế giới Tông môn, ít nhất cũng phải mất thêm năm năm.

Tiếp đó, hắn lại gặp những kỳ ngộ hoàn toàn mới, tính khiêu chiến càng lớn hơn.

Nếu như không ngoài dự liệu thì ngày mai Triệu Phong sẽ tiến vào nội môn.

Nội môn, nơi đó mới là địa phương thiên tài của Tông môn tập trung.

Bắc Mặc, Tuyền Thần, Khảng Nguyên Hạo, Liễu Nguyệt Nhi, Nhiễm Tiểu Uyển... Phần lớn thiên tài, kê cả một số thiên tài kinh diễm mà Triệu Phong không biết đều ở trong đó.

Mấy ngày trước, Tiêu Vẫn và Vân Hương Mộng cũng lần lượt tiến nhập nội môn.

Chuyện Triệu Phong tiến vào nội môn, có thể nói là ván đã đóng thuyền.

Thế nhưng, hắn vẫn còn phải tranh đoạt kỳ ngộ càng lớn hơn... Đó là Phù Loan Thí Luyện.

Mặc dù Triệu Phong không biết nhiều về Phù Loan Thí Luyện, nhưng hắn biết rằng đây chính là một kỳ ngộ lớn lao đối với toàn bộ người của Hiểu Nguyệt Tông.

Quan trọng là... Đây chính là "ước định" giữa hắn và hai vị lão sư Trương lão, Quan lão.

Phù Loan Thí Luyện, cứ năm năm mới tổ chức một lần.

Nếu như Triệu Phong không thể nào tham gia, nói rõ là hắn không đủ cơ duyên trên con đường tu hành võ đạo, như vậy còn không bằng tiến thân vào đan đạo, trận pháp, tương lai nhất định sẽ trở thành nhất đại tông sư.

Lúc đêm đã về khuya.

Triệu Phong vẫn tu luyện.

Hai luồng chân lực trong cơ thể đang dung hợp, đây là một quá trình tương đối chậm chạp.

Triệu Phong đoán chừng, dựa theo tu luyện thông thường, phải mất một tháng nữa thì hai luồng chân lực mới có thể dung hội, lúc đó mình sẽ đạt tới "Nhất trọng thiên" đỉnh phong.

Mà đệ tử nội môn bình thường, muốn đạt tới trình độ này, cần ít nhất một hai năm.

Đương nhiên, nếu như có linh đan cường đại hỗ trợ, bất luận là Triệu Phong hay là đệ tử nội môn khác cũng đều có thể giảm bớt rất nhiều thời gian.

Trong quá trình dung hợp chân lực, Triệu Phong bắt đầu nghiệm lại sở học của mình:

Ngân Bích Quyết: Cảnh giới tầng thứ mười, thân thể thoát phàm nhập thánh. Chỉ bằng vào lực lượng cơ thể đã có thể chống lại nhất trọng Thoát Phàm Cảnh bình thường.

Phong Lôi Chưởng: Tầng thứ ba, tương đương cảnh giới tiểu thành, chưởng pháp kèm theo lôi minh, uy năng kinh người.

Triệu Phong biết, cho dù đệ tử ngoại môn thì cũng có rất ít người có thể tu luyện công pháp Phàm phẩm trung cấp tới cảnh giới tiểu thành.

Tứ Phong thức: Ba thức đầu đã lĩnh ngộ viên mãn, thức thứ tư là Liệt Phong Thức đã lĩnh ngộ được bảy tám phần.

Uy năng và lực phá hoại của thức thứ tư “Liệt Phong Thức” còn hơn xa ba thức trước.

Cho dù Triệu Phong chỉ sử dụng một thức này thì vẫn mạnh hơn so với Điểm Tinh chỉ dung hợp với Quyển Phong Thức.

Huyễn Ngư Đồ: Lĩnh ngộ tới loại biến hóa thứ năm.

Mặc dù Huyễn Ngư Đồ không có uy lực công kích, thế nhưng lại có tác dụng hỗ trợ rất lớn đối với trận pháp và thân pháp.

Ví dụ như cũng là một loại thân pháp, cũng là một loại công kích, nhưng nếu Triệu Phong dung nhập áo nghĩa của “Huyễn Ngư Đồ” vào trong chiêu thức, như vậy có thể khiến thật giả lẫn lộn, lừa gạt đối thủ, hư thật khó định.

Tinh túy của Huyễn Ngư Đồ ở một chữ “Huyễn”, ở phương diện này, Triệu Phong khó khăn lắm mới bước vào cánh cửa nhập môn.

Trước mắt.

Triệu Phong chỉ tu hành vài loại công pháp hoặc chiêu thức ý cảnh.

Về phần những công pháp Phàm phẩm hạ cấp trở xuống, Triệu Phong đã tu luyện toàn bộ tới cảnh giới siêu viên mãn, tiềm lực có hạn, sau khi tiến vào nội môn, đoán chừng cũng không dùng được nữa.

Nói cách khác, công pháp tu hành trước mắt của Triệu Phong chỉ có hai loại: Đó là Ngân Bích Quyết và Phong Lôi Chưởng.

Trong đó, Ngân Bích Quyết đạt tới tầng thứ mười, mà tầng thứ mười một mới là cảnh giới cao nhất, sau khi đột phá Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh thì có lẽ cũng không thể dùng được nữa.

Bình thường, đây chính là giới hạn cao nhất đối với công pháp Phàm phẩm hạ cấp.

Ngược lại, Phong Lôi Chưởng có thể áp dụng tới Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, so với công pháp Phàm phẩm trung cấp bình thường thì mạnh hơn rất nhiều.

Sáng sớm ngày hôm sau, Triệu Phong rời giường, tới Tông Vụ Đường.

- Triệu sư đệ, không phụ sự nhờ vả của ngươi, ta đã luyện chế xong bịt mắt mà ngươi ngươi cần đây.

Học đồ luyện khí lấy ra một cái bịt mắt bằng kim loại, lớn chừng bản tay con nít.

Bịt mắt kim loại này chế tác rất tốt, toàn thân là ánh sáng màu bạc nhàn nhạt, sờ lên có cảm giác bóng loáng lạnh băng.

- Bởi vì bịt mắt này được thiết kế rất đặc biệt, cho nên có thể đặt trực tiếp trên mắt, có thể ngăn cản được công kích của Nhất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Dưới sự giải thích của học đồ, Triệu Phong đem bịt mắt đặt lên mắt mình.

Một cảm giác lạnh lẽo như băng truyền đến, mắt trái của Triệu Phong liền được che giấu triệt để.

- Không tệ!

Triệu Phong thỏa mãn gật đầu.

Trong làn gió sớm, mái tóc xanh trên đầu hắn có chút dao động, kết hợp với bịt mắt màu bạc, dung hợp thành một chỉnh thể, có ba phần tà dị, bảy phần linh dật.

Chương 139: Tấn chức nội môn

Khoảnh khắc đeo bịt mắt lên. Năng lực mắt trái của Triệu Phong đã bị “che” đi. Nhưng hắn vẫn rất tự tin, thậm chí còn yên tâm hơi

Thân thể của hắn đã được mắt trái thần bí cải tạo, cho dù dưới tình huống bình thường thì sự phản ứng của Triệu Phong vẫn nhanh hơn những người cùng cấp.

Trong những lần luận bàn trước kia. Hắn đều cố gắng không sử dụng mắt trái, chỉ có thời khắc nguy hiểm hoặc mấu chốt thì mới toàn lực sử dụng nó.

- Nếu như che đi mắt trái, thực lực chân chính của ta ít nhất sẽ giảm đi một nửa.

Trong lòng Triệu Phong thầm tính.

Giảm đi một nửa thực lực, vừa nghe thì có chút khoa trương, nhưng chỉ có Triệu Phong là biết rõ, sau khi mắt trái dị biến, năng lực đã không còn giống ngày xưa nữa.

Mỗi lần ý thực của hắn chạm vào “vực sâu” trong không gian của mắt trái, hắn đều cảm nhận được một luồng khí tức hoang xưa đáng sợ.

Mắt trái đã trở thành lực lượng cấm kỵ trên người Triệu Phong.

Có thể nói rằng, nếu như Triệu Phong sử dụng huyết dịch màu xanh và mắt trái thì ít nhất thực lực cũng tăng lên gấp bội.

Đây chính là một lá bài tẩy, là một đòn sát thủ.

Không đến thời khắc nguy cơ mấu chốt, không thể dễ dàng sử dụng.

Sau khi mắt trái dị biến, một khi phát động sẽ xuất hiện “đặc tính”, rất có thể sẽ khiến cường giả của Tông môn chú ý. Lúc đó thì bí mật của Triệu Phong cũng sẽ bị phơi bày ra ánh sáng.

Rời khỏi Tông Vụ Đường. Triệu Phong lại quay trở về Ngoại Môn Đường, chờ đợi tin

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra thì hôm nay Triệu Phong có thể tới Trung Xu Đường báo danh, chính thức tiến vào nội môn.

Ở Ngoại Môn Đường có rất nhiều đệ tử đều biết tin tức Triệu Phong đột phá Thoát Phàm Cảnh.

- Tư chất của Triệu Phong này chỉ thuộc loại bình thường, nhưng thực lực lại mạnh tới đáng sợ. Không ngờ bây giờ đã đột phá Thoát Phàm Cảnh.

Mọi người đều rất kinh hãi trước tin tức này.

Mặc dù ở ngoại môn. Triệu Phong đã vững vàng ở vị trí thứ nhất, thậm chí xưng bá vô địch thì vẫn không thể khuất phục được mọi người.

Trong mắt một số đệ tử. Tư chất Linh thể hạ đẳng của Triệu Phong, chỉ có thể xếp vào hàng ngũ đệ tử thấp kém, tầng chót trong Tông môn mà thôi.

Mặc dù trước kia Tiêu Vẫn không đánh lại Triệu Phong, nhưng bởi vì

hắn đã tiến vào nội môn cho nên cũng không hề để Triệu Phong vào mắt.

- Hắc hắc. Các ngươi còn chưa biết rõ nội tình rồi. Nghe nói Triệu Phong được hai vị Phó đường chủ chiếu cố, thậm chí còn nhận được đan dược ban thưởng của Quan lão nữa...

- Thì ra là thế! Có cao nhân trong Tông môn đỡ đầu. Đổi lại là ta thì e rằng ít nhất cũng đột phá Thoát Phàm Cảnh rồi.

Rất nhiều người trong ngoại môn đều nghị luận về Triệu Phong.

Bởi tư chất của Triệu Phong quá bình thường, nhưng tuổi của hắn vẫn còn nhỏ, có thực lực hết sức cường đại, tiến cấp cũng rất nhanh.

Mà đối với những nghị luận này, Triệu Phong đều tỏ vẻ hờ hững, giống như không nghe thấy.

Việc mà hắn phải làm bây giờ chính là chờ đợi.

Rốt cuộc, vào xế chiều hôm đó. Khâu chấp sự đã truyền tin tức cho Triệu Phong.

- Triệu Phong! Chúc mừng ngươi đã trở thành đệ tử nội môn, bây giờ ngươi có thể tới “Trung Xu Đường” báo danh, đợi lượt kiểm tra cuối cùng.

Khâu chấp sự cười nói.

Lúc Tông môn bắt đầu khảo hạch,, Bởi vì Triệu Phong nhận được sự ưu ái của hai vị Phó đường chủ cho nên Khâu chấp sự vẫn luôn chú ý tới hắn.

Sau đó, những biểu hiện của Triệu Phong ở Ngoại Môn Đường, Thảo Mộc Đường và Thảo Mộc Đường cũng khiến Khâu chấp sự âm thầm lưu ý.

Với tư chất và tuổi tác của Triệu Phong, đạt được thành tựu như vậy thì quả thật không thể tưởng tượng nổi.

- Làm phiền chấp sự rồi!

Triệu Phong vui vẻ nói, liên tục cảm tạ.

Trước khi rời khỏi Ngoại Môn Đường, Triệu Phong còn cáo biệt hai vị sư huynh Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm.

Cũng có không ít đệ tử ngoại môn vẫn sợ hãi Triệu Phong.

- Tên sát tinh này cuối cùng cũng chịu đi rồi...

Đám đệ nội môn dự khuyết tử như Hầu Viên, Giang Ngọc Yên đều thở phào một hơi, trong lòng mừng thâm.

Chỉ khi Triệu Phong tiến vào nội môn thì hắn mới có cơ hội tranh đoạt hạng nhất.

Điều đáng mừng chính là Triệu Phong đột phá Thoát Phàm Cảnh so với dự liệu của bọn họ còn sớm hơn.

Thế nhưng vẻ mặt của bọn họ cũng có chút ảm đạm, Bởi Triệu Phong còn nhỏ tuổi, hơn nữa chỉ mới vào ngoại môn được một tháng đã giành được vị trí đệ nhất, sau đó thuận lợi tiến vào nội môn.

Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm thì lại cảm thấy mừng rỡ tự hào, trong lòng đồng thời cũng có chút chưa xót.

Nhớ lại ngày trước, lúc còn ở Quảng Lăng phủ, Triệu Phong rõ ràng vẫn kém hơn bọn họ, thế nhưng bây giờ đã dẫn đầu tiến vào nội môn, bỏ xa hai người.

Đương nhiên, Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm cũng tiến triển không tệ, cả hai đều đã bước vào cửu trọng võ đạo.

Dưới sự trợ giúp của Tẩy Tủy Đạn, hai người đã tấn chức cửu trọng đỉnh phong, việc đột phá Thoát Phàm Cảnh cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi. Nhất là Dương Thanh Sơn, hắn có tư chất Linh thể trung đẳng, nếu thuận lợi thì chỉ trong một năm là có cơ hội tiến vào nội môn rồi.

Rời khỏi Ngoại Môn Đường, Triệu Phong nhanh chóng đi về phía Trung Xu Đường, bước đi càng lúc càng nhanh.

Trung Xu Đường chính là vòng hạch tâm của Tông môn, càng tới gần thì Triệu Phong càng cảm nhận được thiên địa nguyên khí dày đặc xung quanh, áp bách vô hình cũng lớn hơn nhiều so với nơi khác.

Phần lớn những người đi vào Trung Xu Đường đều là cường giả cấp độ Thoát Phàm Cảnh.

Cùng lúc đó.

Một luồng khí tức tang thương cổ xưa cũng tiếp cận Triệu Phong, khiến mắt trái của hắn hơi nhảy lên.

Vừa ngẩng đầu lên liền nhìn thấy một tòa cung điện màu xanh đậm đang trôi nổi trong mây mù, bốn phía là điện mang màu xanh thô to bằng ngón cái, hùng vĩ huyền bí, bên trong phát ra một luồng khí tức

hoang vu từ cổ chí kim.

Cung điện thần bí này lơ lửng trên không trung, điên mang và mây mù uốn lượn xung quanh, giống như đắm chìm trong khí tức “thế giới thần thoại”.

Thân ở Tông môn, mỗi lần nhìn thấy Phù Loan Điện, tâm linh Triệu Phong đều cảm thấy rung động.

Giờ khắc này.

Khoảng cách giữa Triệu Phong và Phù Loan Điện càng lúc càng gần.

Bởi vì Phù Loan Điện ở trên đầu Trung Xu Đường.

Thu hồi ánh mắt, Triệu Phong bước nhanh vào đại điện của Trung Xu Đường, tới chỗ báo danh.

- Ngươi đi theo ta, mỗi đệ tử nội môn đều phải được Phó đường chủ tự mình xác nhận.

Một Phó chấp sự đã chuẩn bị từ sớm, liền đi trước dẫn đường.

Trong Hiểu Nguyệt Tông, mỗi khi xuất hiện một đệ tử nội môn thì đều phải báo cáo với cao tầng.

Muốn trở thành đệ tử nội môn thì ít nhất cần phải có nhân vật cấp bậc Phó đường chủ xác nhận.

Không lâu sau. Triệu Phong đã tiến vào một tòa đại điện sâm nghiêm.

Vừa bước vào đại điện. Triệu Phong liền cảm nhận được một luồng áp lực đập vào mặt. Uy áp tinh thần vô hình ngưng kết bao phủ phạm

vi trăm trượng.

- Vị này chính là Lý đường chủ.

Phó chấp sự thấp giọng nhắc nhở.

- Bái kiến Lý đường chủ.

Triệu Phong lập tức biểu lộ sự cung kính, hành lễ với trung niên râu cá trê đang ngồi ở vị trí thủ tọa trong đại điện.

Vị này là Lý đường chủ, thực ra cũng chỉ là Phó đường chủ trong Tông môn, Bởi vì Đường chủ chính thức đều do trưởng lão kiêm nhiệm, không ai không phải là cao nhân Chân Linh cảnh, mà những người đó nào có nhàn rỗi đi khảo sát đám đệ tử.

Lý đường chủ mặt lạnh như sắt, trong ánh mắt sắc bén lộ ra hàn quang, quan sát Triệu Phong từ trên xuống dưới.

Triệu Phong cảm thấy trên người như bị một ngọn núi lớn đè ép, uy năng to lớn ngưng kết phủ xuống, chỉ cần có chút sai lầm thì hắn sẽ bị đè ép đến tan xương nát thịt.

Tòa núi lớn này cũng lộ ra tu vi Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh của Lý đường chủ, thậm chí tu vi chỉ còn đạt tới nửa bước Chân Linh cảnh.

- Triệu Phong, mười bốn tuổi, tư chất linh thể hạ đẳng, nhập môn được một tháng, từ bát trọng võ đạo tấn chức Thoát Phàm Cảnh, đồng thời cũng là đệ nhất nhân trong đám đệ tử ngoại môn...

Lý đường chủ nhìn qua cuốn sách nhỏ trong tay, lẩm bẩm đọc.

Khi biết được tuổi tác, tư chất và thành tựu tu vi của Triệu Phong, Lý đường chủ không khỏi có chút kinh ngạc.

Mười bốn tuổi đột phá Thoát Phàm Cảnh cũng không phải là chuyện lạ trong Tông môn.

Thế nhưng nếu đối phương chỉ là Linh thể hạ đẳng, cũng không có bối cảnh đặc thù thì quả thực có chút không bình thường

- Gỡ bịt mắt của ngươi xuống

Lý đường chủ lạnh lùng nói.

Triệu Phong thông qua mắt trái, âm thầm điều động huyết dịch màu xanh trong cơ thể, dồn về không gian của mắt trái, hoàn toàn ngăn cách “vực sâu”.

Sau đó, hắn chậm rãi gỡ bịt mắt xuống

Lúc bịt mắt bị gỡ xuống chỉ thấy bên trong là một con mắt hoàn toàn ảm đạm vô quang

Lý đường chủ lập tức khẽ giật mình, trong mắt mơ hồ lộ ra một tia thương xót.

Một thiếu niên mười bốn tuổi, trong quá trình tu hành võ đạo lại bị mù một mắt, quả thực khiến người khác tiếc hận.

Lý đường chủ thở dài, phất phất tay, để Triệu Phong bịt mắt lại.

Sau đó, Lý đường chủ tùy ý hỏi Triệu Phong vài vấn đề, cũng không đặc biệt gây khó dễ.

Những vấn đề này đều nhằm vào lai lịch, tu luyện và tư tưởng chí hướng của Triệu Phong

Triệu Phong trả lời hết sức cẩn thận, thân phận và lai lịch của hắn đều rất dễ bị tra ra.

- Từ chỗ Trương lão, ta cũng biết một chuyện của ngươi.

Lý đường chủ khẽ gật đầu, đã xác định Triệu Phong không phải là nội ứng của Tông môn khác phải tới.

Thứ nhất, tuổi của Triệu Phong còn rất nhỏ, lai lịch cũng trong sạch.

Thứ hai, hắn là do Quảng Quân Hầu đề cử đến.

Ngoài ra, Triệu Phong còn được hai vị Phó đường chủ yêu thích, cho nên lòng nghi ngờ của Lý đường chủ cũng giảm đi quá nửa.

Thông qua “thẩm vấn”, Triệu Phong lại nhận được một lệnh bài thân phận mới, đại biểu cho thân phận đệ tử nội môn của hẳn.

- Từ hôm nay trở đi, ngươi chính là đệ tử nội môn chính thức.

Phó chấp sự của Trung Xu Đường lập tức au bài chỗ ở cho Triệu Phong.

Với tư cách là đệ tử nội môn, đãi ngộ của Triệu Phong rất cao, có biệt viện độc lập, mỗi ngày đều có nha hoàn và người làm hầu hạ.

Bổng lộc của đệ tử nội môn là mười khối nguyên tinh thạch thứ phẩm mỗi tháng, cứ cách hai ba tháng lại được cấp cho ít nhất là một viên linh đan chính thức.

Cấp bậc của Linh đan chính thức không phải nghi ngờ đều trên Tẩy Tủy Đan, giá trị cao không chỉ gấp mười lần.

Trong ngày hôm đó, Triệu Phong được mặc vào “thanh sam hoa văn”, sau lưng còn thêu một vầng trăng khuyết, chế tác hết sức tinh tế cẩn thận.

Triệu Phong liền phát hiện, trong thế giới Tông môn này, mỗi cành hoa ngọn cỏ đều không đơn giản.

Ngay cả quần áo của đệ tử nội môn, tài liệu chế tác cũng rất đặc thù, đông ấm hè mát, công kích của võ giả cửu trọng võ đạo cũng không dễ dàng khiến nó hư tổn.

Bất luận là Bắc Mặc, Nhiễm Tiểu Uyển, hay Tuyền Thần, cũng đều mặc loại trang phục này.

Mới tới nội môn, trước hết Triệu Phong phải hiểu được quy tắc của nơi này.

Những quy tắc quan trọng thì phó chấp sự đã nói qua với hẳn.

Đệ tử nội môn đều có tuổi không quá ba mươi. Một khi vượt qua ba mươi sẽ không còn là đệ tử nữa, lúc đó sẽ được phân công cho một chức vụ tương ứng.

Hơn nữa, đệ tử nội môn cũng có xếp hạng

Toàn bộ Hiểu Nguyệt Tông này, đệ tử nội môn có hơn trăm người, nhưng chỉ có người trong mười hạng đầu mới có thể gọi là “đệ tử chân truyền”.

Đệ tử chân truyền có thực lực kinh người, không ai không phải tu vi

Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh trở lên, phần lớn đều là môn hạ của trưởng lão trong Tông môn, thậm chí của Tông chủ.

Ngoài ra, đệ tử chân truyền hạng nhất còn được tôn làm “Thủ tịch đại đệ tử”, lực áp quần hùng.

“Thủ tịch đại đệ tử” của Hiểu Nguyệt Tông tu vi đáng sợ, đạt tới Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, trong Liên minh mười ba tông cũng có chút danh tiếng.

- Đệ tử chân truyền... Thủ tịch đại đệ tử...

Trong lòng Triệu Phong dần dần xuất hiện một mục tiêu.

Bất kể là tu vi hay địa vị, đám người Bắc Mặc, Tuyền Thần đều kém xa đệ tử chân truyền.

Ngược lại, “Viên sư tỷ” mà Triệu Phong gặp trong đầm Thiên Diệp ngày trước cũng có tu vi đạt tới Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, có thể xem là đệ tử chân truyền.

Nghĩ đến Viên sư tỷ, Triệu Phong không khỏi giật mình, lại nghĩ tới “Nhiễm Tiểu Uyển”, đó là thiếu nữ mà hắn rất có hảo cảm và biết ơn, ngày sau có cơ hội thì tốt nhất nên báo đáp lại đôi chút.

Ra khỏi biệt viện, Triệu Phong muốn tìm hiểu tình huống của “hàng xóm” xung quanh.

Kết quả lập tức phát hiện, đám người Tiêu Vẫn, Vân Hương Mộng và “Lâm Phàm” là đệ nhất ngoại môn trước kia đều ở rất gần chỗ mình.

Những người này đều xuất thân từ ngoại môn, cho nên chỗ ở cũng không quá xa nhau.

- Triệu Phong!

Tiêu Vẫn há hốc miệng, vô cùng kinh ngạc và thất thố, vẻ mặt hết sức quái dị.

Hắn tuyệt đối không ngờ rằng Triệu Phong lại nhanh chóng tiến vào nội môn như vậy.

Lúc ở ngoại môn, hắn vẫn không chịu khuất phục Triệu Phong, càng hận đối phương vì đã chiếm đoạt vị trí đệ nhất ngoại môn.

Cuối cùng, hắn dẫn đầu tiến vào nội môn, vốn có chút đắc chí, chẳng ngờ không đến mấy ngày thì Triệu Phong cũng tiến nhập nội môn.

- Triệu... Triệu sư đệ!

Vân Hương Mộng và Lâm Phàm lần lượt đi tới, lúc nhìn thấy Triệu Phong thì vẻ mặt cũng vô cùng đặc sắc, giống như gặp quỷ vậy.

Chương 140: Hội nghị nội môn

- Cái gì! Tiểu tử kia tiến nhập nội môn rồi?

Lúc Tuyền Thần nhận được tin tức cũng trợn mắt há hốc mồm, tâm tình vốn an bình trầm tĩnh lập tức bị phá vỡ.

Tin tức này cũng là mới từ Trung Xu Đường truyền tới.

Cách đó không lâu. Triệu Phong đã thông qua xác nhận của Phó đường chủ của Trung Xu Đường, chính thức trở thành đệ tử nội môn.

Tất cả diễn ra quá nhanh!

Sau khi Triệu Phong đột phá Thoát Phàm Cảnh, ngày hôm sau liền báo cáo, ngày thứ ba thì tiến vào nội môn.

Cho nên khi Tuyền Thần nhận được tin tức này, hoàn toàn không chấp nhận nổi, lại càng không thể nào tĩnh tâm tu luyện được.

Phải biết rằng, một tháng trước thì đối phương vẫn chỉ là một con sâu cái kiến với tu vi bát trọng Cố Thể Cảnh.

Nếu như Triệu Phong có thiên phú cao, bái làm môn hạ của trưởng lão thì cũng bình thường, ví dụ như Bắc Mặc, gần đây vừa trùng kích Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Nhưng vấn đề là Triệu Phong chẳng qua chỉ có tư chất Linh thể hạ đẳng, hơn nữa tuổi cũng quá nhỏ.

Cho dù là Tuyền Thần lúc mười bốn mười lăm tuổi thì tu vi cũng chỉ mới cửu trọng cố thể Cánh đỉnh phong mà thôi.

- Không được! Nhất định phải báo tin tức này cho sư tôn.

Tuyền Thần đứng ngồi không yên, lập tức tiến về phía phủ đệ của sư tôn Vân Hải chân nhân.

- Lúc trước trưởng lão bị thương trong khi tu luyện, hiện đang bế quan chữa thương.

Đồng tử thủ vệ nói.

Bị thương?

Tuyền Thần có chút ngạc nhiên, theo như hắn biết, vào ngày hôm trước, trong Tông môn cũng có không ít vị trưởng lão đều bị thương.

Mấy vị trưởng lão của Tông môn đều bị thương trong cùng một ngày, vừa nghe thì quả thật cảm thấy khó mà tưởng tượng nổi.

Nhưng sự thật là như vậy!

Triệu Phong tấn chức Thoát Phàm Cảnh vào hai ngày trước, mà ngày hôm đó mấy vị trưởng lão đang bế quan của Tông môn cũng đồng thời thổ huyết trọng thương.

Không ai biết rằng trong chuyện này có điều gì cổ quái.

Thấy sư tôn bế quan dưỡng thương, Tuyền Thần đành phải liên hệ với mấy vị sư huynh đệ khác.

Vân Hải chân nhân có bốn vị đệ tử thân truyền.

Trong đó, Bắc Mặc là đệ tử đệ tử, cũng là người có thiên phú cao nhất.

Tuyền Thần là đệ tam đệ tử, tu vi Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Trên Tuyền Thần còn có hai vị sư huynh.

Đại sư huynh “ô Lạp” là lớn tuổi nhất, có tu vi Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, tuổi đã ngoài ba mươi, thoát ly khỏi hàng ngũ đệ tử, trở thành Phó chấp sự trong Tông môn.

Nhị sư huynh “Nguyên Trí” có tư chất Linh thể thượng đẳng, chưa đến hai mươi tuổi đã có tu vi Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, chính là đệ tử chân truyền trong Tông môn.

Ngay trong ngày hôm đó, mấy vị đệ tử của Vân Hải chân nhân đã tập trung lại một chỗ.

Đại sư huynh “ô Lạp” đang chấp hành nhiệm vụ bên ngoài Tông môn, chưa trở về, Bởi vậy chỉ có ba sư huynh đệ:

Nhị sư huynh, Nguyên Trí.

Tam sư huynh, Tuyền Thần.

Tứ sư đệ, Bắc Mặc.

- Huynh nói... Hắn đã trở thành đệ tử nội môn?

Vẻ mặt của Bắc Mặc tràn đầy kinh ngạc ngoài dự liệu.

Ngày xưa hắn và Triệu Phong đều là đệ tử của Quảng Quân Hầu, cho nên hắn hoàn toàn nắm rõ thiên phú của mấy vị sư huynh đệ như lòng bàn tay.

Ngoài hắn ra, người có thiên phú cao nhất chính là Dương Thanh Sơn.

Hắn vốn đã đoán rằng, người đầu nên tiến vào nội môn hẳn phải là Dương Thanh Sơn. Thế nhưng Dương Thanh Sơn ở trong Tông môn không hề có bối cảnh hay chỗ dựa, theo đạo lý thì ít nhất phải mất một năm nữa mới có cơ hội trở thành đệ tử nội môn.

- Chắc chắn 100%, tiểu tử này thật quá tà môn...

Lúc Tuyền Thần nhắc đến Triệu Phong, trong lòng không khỏi có chút oán hận.

Lúc ở ngoại môn, hắn đã nhiều lần ra tay chèn ép đám đệ tử của Quảng Quân Hầu, thế nhưng đều bị Triệu Phong hóa giải, Bởi vậy lần nào cũng cảm thấy kinh ngạc.

- Bắc sư đệ, ngươi nói tên Triệu sư đệ này rốt cuộc có chỗ nào đặc biệt?

Nhị sư huynh “Nguyên Trí” nheo mắt cười, chợt hỏi.

Với tư cách là đệ tử chân truyền, một kẻ vừa tiến vào nội môn còn chưa đủ khiến Nguyên Trí để vào mắt, chẳng qua là có chút hứng thú mà thôi.

- Kẻ này...

Vừa nhắc tới vị “Triệu sư đệ” này, Bắc Mặc liền nhướng mày.

Bởi vì...

Cho dù là Bắc Mặc, lúc còn ở Quảng Lăng phủ cũng đã từng chịu thiệt trong tay Triệu Phong.

Ví dụ như so đấu trí nhớ, Bắc Mặc thua Triệu Phong, lúc so điểm chiến công trong đợt thú triều hắn cũng thua Triệu Phong.

Đương nhiên, với tâm tính cao ngạo của Bắc Mặc, tự nhiên hắn sẽ không đề cập tới những chuyện cũ này.

- Tư chất của hắn rất bình thường, nhưng có thiên phú dị bẩm, trí nhớ siêu nhân, dường như có chút năng khiếu ở phương diện luyện thể, sức chiến đấu cũng rất mạnh...

Bắc Mặc mặt không biểu tình, tự nhận là mình đã đánh giá hết sức "khách quan".

- Ha ha...

Nhị sư huynh Nguyên Trí nhẹ nhàng cười, nói:

- Lúc kẻ này ở ngoại môn, có lẽ chúng ta còn không tiện nhúng tay vào, nhưng bây giờ hắn đã tiến vào nội môn, muốn thu thập hắn thì quả thật hết sức dễ dàng.

Đúng vậy!

Ánh mắt Tuyền Thần lập tức sáng lên.

Ngoại môn và nội môn là hai vòng tròn luẩn quẩn, bình thường đều không thể can thiệp lẫn nhau.

Bây giờ Triệu Phong đã từ ngoại môn tiến vào nội môn, sống cùng “một vòng tròn” với bọn hắn.

- Chút việc nhỏ này cần gì báo cáo với sư tôn, mấy sư huynh đệ chúng ta cũng đủ tiện tay đùa bỡn hắn rồi.

Nguyên Trí mỉm cười, nụ cười có chút âm lãnh.

- Chẳng lẽ Nhị sư huynh đã có kế sách?

Tuyền Thần nghe vậy không khỏi mở cờ trong bụng.

Vị nhị sư huynh này của hắn là đệ tử chân truyền, vô cùng túc trí đa mưu, người đắc tội với hẳn, không có ai là không bị trẩy da tróc vẩy.

Tại Trung Xu Đường, nội môn.

Triệu Phong và ba người Tiêu Vẫn, Vân Hương Mộng, Lâm Phàm đang ngồi trong một căn phòng.

Cho đến lúc này, sự kinh hãi trong lòng ba người vẫn chưa triệt để lắng xuống.

Triệu Phong đem lại cho bọn họ sự trùng kích quá lớn, chỉ mới mười bốn tuổi đã xưng bá đệ nhất ngoại môn, trong vòng một tháng từ ngoại môn tiến vào nội môn.

Ngay cả Lâm Phàm vốn là đệ nhất ngoại môn trước kia cũng cảm thấy có chút khó tin.

Lúc trước hắn đã quan sát trận tỷ thí của Triệu Phong, khi đó hắn còn nói rằng:

- Triệu Phong, tin rằng không đến vài năm nữa thì chúng ta sẽ sẽ gặp lại nhau ở nội môn.

Thế nhưng... Không cần vài năm...

Lúc đó, Lâm Phàm còn cho rằng, với tư chất Linh thể hạ đẳng của Triệu Phong, ít nhất cũng phải mất hai ba năm mới có thể tiến vào nội môn.

Bây giờ nghĩ lại thì Lâm Phàm vẫn cảm thấy chột dạ.

Tiêu Vẫn và Vân Hượng Mộng sau khi tiếp nhận sự thật thì trong lòng lại cảm thấy có chút bất lực. Vẻ mặt tràn đầy thất bại

- Nếu như mọi người đã cùng nhau tiến vào nội môn thì hy vọng về sau có thể chiếu cố lẫn nhau đôi chút.

Lâm Phàm cười ha ha. Khiến bầu không khí trong phòng khôi phục lại bình thường.

Triệu Phong tiến vào nội môn trễ hơn mấy người này một chút, cho nên tất nhiên muốn thỉnh giáo bọn họ vài điều.

Đối với việc này, mấy người Lâm Phàm cũng vui lòng chỉ giáo.

- Chúng ta vừa mới gia nhập nội môn. Tu vi thấp kém, hành sự phải cẩn thận, không thể dễ dàng đắc tội những đệ tử nội môn khác, nhất là “đệ tử chân truyền”...

Lâm Phàm cảm khái nói.

Đặc biệt là khi đề cập tới “đệ tử chân truyền”, những người còn lại

cũng tràn ngập kính sợ.

Đệ tử chân truyền có tu vi ít nhất là Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, xếp vào mười hạng đầu đệ tử nội môn, cả đám đều có thực lực mạnh mẽ, bối cảnh thâm hậu, không thể đắc tội được.

- Trong nội môn hiện nay rất yên bình, nghe nói là có rất nhiều đệ tử đang chuẩn bị cho đợt “Phù Loan Thí Luyện” vào ba tháng sau.

Vân Hương Mộng thở dài sâu kín, mang theo vẻ tiếc hận và không cam lòng.

Phù Loan Thí Luyện chính là một lần đại kỳ ngộ của Hiểu Nguyệt Tông, cứ năm năm diễn ra một lần, rất nhiều đệ tử nội môn đều muốn tranh thủ lần kỳ ngộ này.

- Muốn cạnh tranh kỳ ngộ “Phù Loan Thí Luyện” thì quá thật quá khó khăn.

Tiêu Vẫn cũng lắc đầu nói.

Dựa theo kinh nghiệm trước kia. Không có tu vi Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh thì rất khó có thể tranh đoạt cơ hội thí luyện.

Cũng may. Triệu Phong nghe nói là những đệ tử đã tham gia “Phù Loan Thí Luyện” lần trước sẽ không được tham gia lại thì lập tức cảm thấy yên tâm.

Dựa theo quy tắc của Phù Loan Điện, người tiến vào thí luyện không thể quá hai mươi lăm tuổi và chỉ được vào một lần.

Cho nên, phần lớn đệ tử cường đại trong nội môn đều không thể tiếp tục tham gia thí luyện nữa.

Dù vậy thì cạnh tranh “Phù Loan Thí Luyện” vẫn tàn khốc như trước.

Ba người Tiêu Vẫn vừa mới gia nhập nội môn, cơ bản cũng không ôm hy vọng gì.

Có lẽ, chỉ có đám thiên tài tư chất tuyệt đỉnh như Bắc Mặc, Khổng Nguyên Hạo, được trưởng lão của Tông môn bồi dưỡng mới có hy vọng tham gia Phù Loan Thí Luyện, cho dù bọn họ cũng là đệ tử mới nhập môn.

Cuối cùng, Lâm Phàm còn nhắc nhở Triệu Phong:

- Sau khi gia nhập nội môn, ngươi còn có một lần cơ hội tiến vào “Lũ Không Lâu.

Hai người đều từng là đệ nhất nhân của ngoại môn, tự nhiên hiểu được ưu thế trong đó.

Lũ Không Lâu?

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, không gian trong mắt trái của hắn vẫn còn ghi nhớ kết cấu trận pháp của Lũ Không Lâu.

Bên trong Lũ Không Lâu, những ngọc bài công pháp đều trôi lơ lửng trong sương mù, bị trận pháp huyền diệu bao phủ.

Nếu như có thể phá giải trận pháp đó, lúc tiến vào Lũ Không Lâu, có lẽ có thể chọn lựa được rất nhiều công pháp, thậm chí còn có cơ hội lựa chọn các loại công pháp cao cấp khác.

Ý tưởng này thật sự quá mê người.

Phải biết rằng, công pháp bên trong Lũ Không Lâu đều là tinh phẩm, trong đó thậm chí còn có công pháp Phàm phẩm thượng cấp, đỉnh cấp...

Đương nhiên, Triệu Phong cũng không nắm chắc là mình có thể phá giải được trận pháp đó.

Trận pháp trong Lũ Không Lâu quá mức tham ảo phức tạp, cho dù Triệu Phong có thể may mắn phá giải thì cũng không nắm chắc là trong quá trình phá giải có kinh động đến những trưởng lão đang tọa trán trong Lũ Không Lâu hay không.

Chẳng qua, trận pháp càng khổng lồ và phức tạp lại càng dễ dàng xuất hiện lỗ hổng.

Triệu Phong cũng không cần phá giải trận pháp, nếu như hắn có thể tìm được lỗ hổng của trận pháp thì vẫn có cơ hội...

Tối hôm đó, Triệu Phong bắt đầu thử phá giải “kết cấu trận pháp” trong không gian của mắt trái.

Kết cấu của trận pháp này vô cùng huyền ảo phức tạp, cho dù là mắt trái của Triệu Phong sau khi biến dị thì vẫn cảm thấy quá sức, tuy nhiên thử nghiệm một hồi cũng có chút tiến

Nếu như để Trương lão của Tông Vụ Đường biết được chuyện này, nhất định ông ta sẽ giật mình chết khiếp.

Phải biết rằng, trận pháp trong Lũ Không Lâu là truyền thừa từ xa xưa, cho dù là Trận Pháp Sư đỉnh cao trong Tông môn cũng chỉ nắm giữ hai phần mười mà thôi.

Triệu Phong là một người mới nửa đường bước vào trận pháp đạo,

thế nhưng lại có thể bắt tay phân tích kết cấu trận pháp của Lũ Không Lâu.

Càng khó có thể tin nổi chính là Triệu Phong chỉ mới đi vào Lũ Không Lâu một lần, vậy mà đã có thể “phác họa” được kết cấu trận pháp trong đó.

- Hiện tại hai luồng chân lực trong cơ thể ta đang chờ dung hợp, đợi đến lúc đạt tới Nhất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong thì mới chính thức cần nội công tâm pháp, đến lúc đó lại tiến vào Lũ Không Lâu cũng không muộn.

Triệu Phong hạ quyết tâm.

Mấy ngày tiếp theo, Triệu Phong đều cố gắng dung hợp chân lực, đồng thời tìm hiểu và phá giải “kết cấu trận pháp” bên trong Lũ Không Lâu.

Mới vào nội môn, hắn không biết Vân Hải chân nhân và đám người Tuyền Thần sẽ đối phó với mình như thế nào, cho nên trước tiên muốn yên lặng theo dõi kỳ biến.

Nhưng Triệu Phong cũng không thể trốn mãi trong phòng được.

Vào ngày thứ bảy...

Keng...

Tiếng chuông xa xăm vang vọng khắp nội môn Trung Xu Đường, réo rất không ngừng.

- Hội nghị nội môn, đây chính là hội nghị rất trọng đại.

Đám người Tiêu Vẫn đều cảm thấy hưng phấn.

Vân Hương Mộng và Lâm Phàm cũng đi ra khỏi biệt viện của mình.

Bốn người Triệu Phong cùng đi với nhau, tiến về phía quảng trường Trung Xu Đường.

Tại quảng trường Trung Xu Đường, xuất hiện một vài đệ tử nội môn, tu vi không phải nghi ngờ đều là Thoát Phàm Cảnh, phần lớn là từ Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh trở lên.

Đám người Triệu Phong đều mới tới, cho nên cũng khá “bắt mắt”, ánh mắt của những đệ tử nội môn khác quét qua, có chút khinh thường.

Hừ!

Trong đám đệ tử nội môn có một thanh niên mũi ưng, nở nụ cười âm lệ, nhàn nhạt quét nhìn mấy người Triệu Phong.

- Xem ra lần này không thể tránh khỏi rồi.

Lâm Phàm bất đắc dĩ nói.

Triệu Phong hết sức ngạc nhiên, không khỏi nhìn về phía thanh niên mũi ưng kia.

Vân Hương Mộng lập tức thấp giọng giải thích:

- Tên thanh niên mũi ưng kia tên là Từ Chấp, tu vi Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, hắn có một đệ đệ ở ngoại môn, vì gã ta quá ngang ngược càn rỡ nên đã từng bị Lâm Phàm giáo huấn.

Bởi vậy, lúc Lâm Phàm vừa mới gia nhập nội môn đã bị Từ Chấp tìm tới cửa, muốn báo thù rửa hận cho đệ đệ của hẳn.

Lần đầu, Lâm Phàm đã bằng vào cơ trí của mình mà tránh thoát được một trận chiến.

Nhưng hôm nay chính là hội nghị nội môn, tất cả đệ tử nội môn đều phải tham gia, muốn tránh cũng không tránh khỏi.

Chương 141: Phong lôi sơ hiển uy

Lúc Vân Hương Mộng và Triệu Phong đang tháp giọng trao đổi thì thanh niên mũi ưng “Từ Chấp” đã chậm rãi bước đến, ánh mắt âm lãnh nhìn chằm chằm Lâm Phàm.

- Mấy người các ngươi, cút ngay cho ta.

Lông mày Từ Chấp khẽ nhướng lên. Lạnh lùng quét nhìn ba người Triệu Phong, trên mặt đầy ý cảnh cáo.

Mục tiêu của hắn là Lâm Phàm, nếu như những tiểu tử khác không thức thời thì hắn cũng không ngại thu thập luôn một thể.

Sau lưng Từ Chấp có hai tên đệ tử nội môn tu vi Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đi theo, trên mặt bọn chúng đầy vẻ đăm chiêu.

Ba người này đều là tu vi Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, tu vi tương đương với Quảng Quân Hầu.

- Triệu sư đệ, Tiêu sư đệ, Vân sư muội... Chuyện của Lâm mỗ, Lâm mỗ sẽ tự mình giải quyết.

Lâm Phàm một mình đứng ra ngoài, không muốn liên lụy đến ba người Triệu Phong.

Tiêu Vẫn thở phào một hơi, vội vàng kéo giãn khoảng cách, hắn sợ rằng sẽ bị Lâm Phàm làm liên lụy. Ba người Từ Chấp đều là tu vi Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, tiến vào nội môn đã lâu, tuyệt đối

không phải là người mà mình có thể trêu chọc.

Triệu Phong cũng bị Vân Hương Mộng kéo sang một bên.

- Trong nội môn, cho phép “luận bàn” ở mức độ bình thường, nhưng nơi này là quảng trường hội nghị, trước mặt mọi người, bọn hắn cũng sẽ không ra tay quá nặng đâu.

Vân Hương Mộng thấp giọng giải thích.

Hiển nhiên, Tiêu Vẫn và Vân Hương Mộng đều không muốn nhúng tay vào ân oán giữa Lâm Phàm và Từ Chấp, chỉ đứng bên cạnh nhìn.

Mặc dù bọn họ cộ quan hệ quen biết với Lâm Phàm, thế nhưng giao tình cũng không sâu, hiển nhiên không muốn vì hắn mà đắc tội với những đệ tử nội môn cũ kia rồi.

- Ha ha ha... Lâm Phàm! Không ai đám giúp ngươi đâu!

Ba người Từ Chấp cất tiếng cười to, cực kỳ càn rỡ.

Bọn hắn rất hưởng thụ tư thái thần phục của đám đệ tử mới vào nội môn, cũng rất hài lòng với sự “sợ hãi” và “thức thời” của ba người Triệu Phong.

Trong lòng Lâm Phàm phát lạnh, mặc dù hắn cũng đã sớm chuẩn bị tâm lý, thế nhưng vẫn cảm giác cô lập chưa từng có.

Trên quảng trường rất nhanh tán ra một khối đất trống, một vài đệ tử nội môn ở gần đó đều hứng thú quan sát.

Giờ phút này, cũng có một ít đệ tử đi tới quảng trường, nhưng không

có ai nhúng tay vào.

- Lâm Phàm, hôm nay hãy để ta lĩnh giáo một chút thực lực “đệ nhất ngoại môn” của ngươi đi.

Trên người Từ Chấp dâng lên một luồng áp bách tinh thần cường đại, khí tức chân lực của Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bộc phát khí thế kinh người, tiếng gió xung quanh đột nhiên rít gào.

Bảy trọng thiên của Thoát Phàm Cảnh, mỗi một trọng thiên đều là một bước nhảy vọt, cường độ chân lực của Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh còn cao hơn Nhất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh một bậc.

Dưới tình huống chính diện giằng co, hô hấp của Lâm Phàm cũng có chút khó khăn, tâm thần phải thừa nhận áp bách vô hình.

Thế nhưng hắn dù sao cũng là đệ nhất nhân của ngoại môn trước kia, thực lực mạnh hơn hẳn Nhất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cùng cấp, hiển nhiên sẽ không ngồi chờ chết.

Kinh Vũ Đao!

Cánh tay Lâm Phàm lướt qua, một đạo ánh đao tuyết trắng hiện lên, giống như bông tuyết giữa ngày đông, đồng thời cũng giống như lông vũ trắng tinh khiết, lấp lánh tung bay.

Ánh đao kia kỳ quái như tia chớp cầu vồng, lại như lông vũ trắng tuyết.

Nộ Hà Tam Kiếm Thức!

Bảo kiếm của Từ Chấp rút ra khỏi vỏ, hóa thành một vòng ánh sáng

phun ra nuốt vào, chắn trước người mình, khí thế to lớn, tràn ngập biến hóa linh động.

Đinh đinh đinh...

Ánh đao và kiếm khí đan vào cùng nhau, va chạm kịch liệt, sóng khí của vòng ánh sáng bảo vệ lần lượt vỡ tan, tạo thành từng đạo sóng xung kích.

Giao phong cấp bậc Thoát Phàm Cảnh, uy năng và thanh thế vượt xa Cố Thể Cảnh.

Dư âm giao phong của hai người có thể diệt sát cường giả cửu trọng võ đạo.

- Lâm Phàm này thật sự có tài, đao pháp Phàm phẩm trung cấp đã đạt tới hỏa hầu không tầm thường.

- Tu vi Nhất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, có thể chống đỡ được Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, không hổ là đệ nhất ngoại môn.

Người đang quan chiến không khỏi có chút giật mình.

Thực lực mà Lâm Phàm biểu hiện ra đã vượt qua tưởng tượng của mọi người, giao phong hơn mười chiêu với Từ Chấp tu vi Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh mà vẫn không rơi xuống hạ phong.

- Không hổ là đệ nhất ngoại môn trước kia.

Lúc trước Triệu Phong đã từng nghe nói Lâm Phàm có thể dùng tu vi nửa bước Thoát Phàm Cảnh mà chiến thắng cường giả Thoát Phàm Cảnh, bây giờ xem ra quá thật không phải lời đồn.

Mười chiêu... Hai mươi chiêu...

Sắc mặt Từ Chấp trở nên ngưng trọng, hít sâu một hơi, trong cơ thể tràn ra một luồng chân lực càng mạnh hơn, bảo kiếm trong tay rung động, kiếm quang như sông, càng phát ra mãnh liệt.

Mọi người chỉ cảm thấy bảo kiếm trong tay Từ Chấp tản mát ra uy năng đáng sợ, hào quang kiếm khí càng tăng thêm vài phần uy lực, phiêu hốt và chính xác.

Bên ngoài bảo kiếm di động một vài hoa văn phong cách cổ xưa, tinh quang rực rỡ.

Đinh đinh đinh...

Trên thanh đao tuyết trắng của Lâm Phàm liền bắn ra một trận tia lửa, xuất hiện một lỗ thủng lớn.

- Không ngờ đây lại là bảo kiếm thần binh Phàm cấp.

- Đúng vậy! Thần binh “Tấn Nguyệt Kiếm” Phàm cấp, nó là một trong những thần binh mà Luyện Khí Sư “Lý Tấn Nguyệt” của bổn môn chế tạo, tổng cộng chỉ có ba mươi sáu thanh.

Phàm cấp thần binh xuất hiện, khiến cho trận luận bàn xuất hiện thay đổi ngoài dự liệu.

Một khi Từ Chấp phát động lực lượng của “Tấn Nguyệt Kiếm”, uy lực của kiếm pháp sẽ tăng thêm vài lần.

Chỉ trong vài hiệp, bảo đao trong tay Lâm Phàm đã xuất hiện vài lỗ thủng, trên người cũng lưu lại vài đạo vết máu.

- Thế gian này có rất nhiều thần binh kỳ vật, chia làm Phàm cấp, Linh cấp, Địa cấp, Thiên cấp. Mỗi cấp lại chia làm hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm, cực phẩm, phân loại khá giống công pháp. Trên đại lúc này, thần binh bảo khí trên Linh cấp gần như đã thất truyền...

Trong đầu Triệu Phong liền hiện ra những nội dung liên quan.

Hắn đã xem qua không ít thư tịch trong Tông môn, những kiến thức đó đều khắc sâu trong đầu.

Mỗi một kiện thần binh kỳ vật đều ẩn chứa uy lực siêu phàm thoát tục, thần binh Linh cấp trong truyền thuyết thậm chí còn có uy lực hủy thiên diệt địa.

Nghe nói, Hiểu Nguyệt Tông có một kiện thần binh Linh cấp, thế nhưng lại sử dụng nó làm trấn sơn chi bảo.

Cho dù là thần binh Phàm cấp thấp kém nhất cũng có lực lượng hết sức thần kỳ.

Triệu Phong rõ ràng phát hiện thực lực của Từ Chấp đã tăng thêm bốn năm thành, ít nhất ba thành trong đó là đến từ “Tấn Nguyệt Kiếm”, mặt khác, hai thành còn lại là đến từ chân lực từ trong cơ thể hắn bộc phát.

Chỉ trong chốc lát, Lâm Phàm liên tục chật vật bại lui, trên người lưu lại một đạo vết thương chảy máu đầm đìa.

- Chậc chậc... Thực lực hạng nhất của ngoại môn cũng chẳng có gì.

Từ Chấp cầm thần binh trong tay nắm chắc thắng lợi, cố ý không lập tức chiến thắng, vẫn tiếp tục trêu đùa tra tấn Lâm Phàm.

Hơn nữa. Hắn ra tay rất có chừng mực. Cho tới bây giờ. Lâm Phàm cũng chỉ bị chật vật và tổn thương đa thịt bên ngoài mà thôi.

- Thắng bại đã phân, dừng tay đi!

Triệu Phong đứng ở bên cạnh rốt cuộc cũng chen vào.

Chiến đấu đến lúc này, Lâm Phàm cũng đã nhận thua, nhưng Từ Chấp lại cười lạnh nói:

- Trừ phi hắn quỳ xuống đất tạ tội trước mặt đệ đệ của ta, bằng không sẽ không chỉ là hôm nay, mà còn có lần sau!

Vù!

Triệu Phong hóa thành một đạo tàn ảnh, từ trong đám người lướt tới, đánh về phía sau lưng Từ Chấp.

- Tiểu tử đừng tay!

Hai tên đồng bọn Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh của Từ Chấp kinh hô một tiếng, hoàn toàn không kịp phản ứng.

Tốc độ của Triệu Phong quá nhanh, giống như là ảo ảnh, khó phân thực hư.

Phong Lôi Chưởng Vũ Hoàng.

Thiếu niên độc nhãn tóc xanh xuất hiện sau lưng Từ Chấp, phát động một chưởng như sẩm sét, nộ phong cuồn cuộn, kèm theo đó là tiếng nổ rền vang

Từ Chấp chỉ cảm thấy lỗ tai mình như bị sét đánh, khí huyết sôi trào,

miễn cưỡng quay người nghênh tiếp một chưởng kia.

Phành...

Tiếng sấm nổ vang một chưởng bá đạo bễ nghễ, phảng phất như lôi điện vạch phá phong vân, uy năng và sức gió đáng sợ liền khiến tâm thần của những người xung quanh chấn động

Một chưởng thật đáng sợ!

Gần đó chỉ có vài người là thấy rõ một chưởng này.

Phành...

Thân hình Từ Chấp bay ra ngoài, quần áo vỡ tan, có vài chỗ cháy đen.

- Ngươi... Ngươi dám đánh lén ta!

Sắc mặt Từ Chấp tái nhợt, thanh âm run rẩy.

- Là ngươi đánh lén!

Triệu Phong vòng hai tay trước ngực, vẻ mặt lạnh lùng cường thế.

Từ Chấp vừa muốn vận chân lực thì lập tức thổ huyết tại chỗ.

Một chưởng vừa rồi của Triệu Phong đã khiến hắn trọng thương bây giờ trực tiếp tức đến thổ huyết.

- Một chưởng đó thật đáng sợ, không biết là công pháp gì?

Những đệ tử nội môn đang đứng gần đó quan chiến, lúc này mới

phản ứng kịp, trên mặt đầy vẻ hồi hộp.

Mặc dù Triệu Phong đánh lén, thế nhưng ai cũng thấy được đó là một chưởng có uy lực cực kỳ đáng sợ.

- Phong Lôi Chưởng! Nhất định là Phong Lôi Chưởng! Tên này điên rồi, không ngờ dám tu luyện loại công pháp cấm kỵ này.

Rất nhanh liền có một tên đệ tử Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh kinh hô một tiếng

Phong Lôi Chưởng!

Một vài đệ tử nội môn trên quảng trường đều đồng loạt biến sắc, ào ào nghị luận.

- Trước kia, người tu luyện Phong Lôi Chưởng, không có ai là người bình thường, cho dù không phải là cực đoan (*) thì cũng là kẻ điên!

(*) hoang tưởng, tâm lý không bình thường

- Mấy năm trước, có một tên điên tu luyện Phong Lôi Chưởng, sau đó đồng quy vu tận với một tên có tu vi cao hơn mình hai trọng thiên.

Thoáng chốc, ánh mắt của những người xưng quanh nhìn về phía Triệu Phong liền lộ vẻ kiêng kỵ và cảnh giác, giống như trước mặt là một quả bom hẹn giờ vậy.

Theo như lời bọn hắn nói, người tu luyện Phong Lôi Chưởng, cho dù không phải điên thì cũng là cực đoan.

Loại người này... Không thể trêu chọc.

Có một câu như thế này: Mềm sợ cứng, cứng sợ ngang, ngang sợ liều mạng.

Mà người tu luyện Phong Lôi Chưởng, không ai không phải là kẻ điên cực đoan, so với đám liêu mạng còn khó chơi hơn.

Bởi vì Phong Lôi Chưởng là một môn công pháp hung hiểm, cho dù may mắn tu luyện tới cảnh giới cao nhất thì phần lớn cũng bị sét đánh chết.

Mọi người lại dò xét Triệu Phong, thấy bộ dạng “độc nhãn tóc xanh” thì không khỏi rùng mình một cái, càng thêm xác định kẻ này là một tên cực đoan hoặc phần tử khủng bố.

- Tiểu tử này... Không ngớ dám tập kích ta!

Sắc mặt Từ Chấp tái nhợt, trọng thương mất đi chiến lực, chỉ còn lại hai tên đồng bạn đều là Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Thế nhưng, hai tên đồng bạn của hắn, nhất thời cũng không dám ra tay.

Một cơn gió thôi qua, mái tóc xanh của Triệu Phong bay phất phới, trong con mắt còn lại tràn ngập lạnh lùng, còn mơ hồ lộ ra một tia trào phúng, nhìn bao quát Từ Chấp dưới đất và hai tên đồng bạn của hắn.

Đối với hai tên đệ tử Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh này, hắn không hề cảm thấy sợ hãi chút nào, thậm chí còn có chút hưng phấn, không khỏi liếm môi.

Tinh cảnh này rơi vào mắt mọi người, bọn họ không khỏi cảm thấy Triệu Phong có thêm vài phần tà dị và dữ tợn.

- Triệu Phong này... Không phải là kẻ điên chứ?

Vân Hương Mộng và Tiêu Vẫn liếc nhìn nhau.

Trên thực tế, trong lòng Triệu Phong đang rất hưng phấn:

- Uy lực của Phong Lôi Chưởng quả nhiên mạnh mẽ!

Đúng lúc hai bên giằng co, không khí áp lực lên tới đỉnh điểm thì từ xa truyền đến một tiếng hô:

- Đệ tử chân truyền rồi!

Bầu không khí lập tức thả lỏng, mọi người nhao nhao nhìn về phía xa, chỉ thấy mấy vị đệ tử Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đều đang đi về phía bên này.

Đệ tử chân truyền ở trong nội môn, thậm chí là Tông môn, đều có địa vị không tầm thường, đặc quyền mà bọn họ hưởng thụ, có thể sánh ngang những người cấp bậc chấp sự.

Sau lưng mỗi một vị đệ tử chân truyền, trên cơ bản đều có nhân vật cao tầng trong Tông môn tài bồi, bình thường đều là môn hạ đệ tử của Trưởng lão.

- Tiểu tử! Ngươi dám đánh lén ta, lần sau nhất định ta sẽ khiến cho ngươi sống không bằng chết!

Từ Chấp gầm nhẹ một tiếng, miễn cưỡng đứng dậy.

Hai tên đồng bạn của hắn cũng trợn mắt nhìn.

Thế nhưng, ba người Từ Chấp lại phát hiện Triệu Phong đang nhìn chằm chằm về một hướng khác, căn bản không thèm liếc nhìn bọn hẳn.

Hả?

Ánh mắt của Triệu Phong rơi lên người một đệ tử chân truyền.

Trang phục của đệ tử chân truyền hoàn toàn khác so với đệ tử nội môn, bọn họ thậm chí có thể không cân mặc trang phục tiêu chuẩn của nội môn.

Vị đệ tử chân truyền kia là một mỹ nữ cao gầy, trên người nàng mặc trang phục màu trắng, tư thế hiên ngang, có một vẻ đẹp rất khác biệt.

Viên sư tỷ?

Triệu Phong liền cảm thấy nôn nao, rất nhanh đã nhìn thấy thiếu nữ ngây thơ trẻ tuổi bên cạnh Viên sư tỷ, đó là Nhiễm Tiểu Uyển.

Lúc một đại một tiểu mỹ nữ đi ra, lập tức hấp dẫn phần lớn ánh mắt của đệ tử.

Nhiễm Tiểu Uyển vừa mới nhìn thấy Triệu Phong “độc nhãn tóc xanh” thì lập tức kinh ngạc thất sắc, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, ánh mắt có chút né tránh, giống như bị bộ dạng tà dị kia hù dọa vậy.

- Tiểu tử này lăn lộn vào nội môn từ bao giờ vậy?

Viên sư tỷ liền cảm thấy kinh ngạc, nghĩ đến lần trước mình bị Triệu Phong “rình trộm”, còn gặp tình cảnh bị “đe dọa”, vẻ mặt lập tức trầm xuồng.

Chương 142: Đệ tử chân truyền

Triệu Phong lập tức im lặng. Viên sư tỷ nảy không ngờ lại thật sự là “đệ tử chân truyền” của Hiểu Nguyệt Tông. Tu vi cũng cao đến đáng sợ.

Lúc còn chưa tiến vào nội môn đã đắc tội với "một vị đệ tử chân truyền, Triệu Phong ngẫm lại liền cảm thấy phiền muộn, không khỏi thở dài.

Lúc này, vẻ mặt của Viên sư tỷ cũng tràn đầy sương lạnh, dẫn Nhiễm Tiểu Uyển đi thẳng về phía hắn.

- Viên sư tỷ? Nàng ta muốn làm gì vậy?

Những đệ tử nội môn ở gần đó đều nhìn thấy sắc mặt bất thiện của Viên sư tỷ, trong lòng liền run lên, vội vàng nhường ra một con đường.

Ở trong nội môn, thân phận của đệ tử chân truyền vẫn luôn khiến những đệ tử bình thường phải kính sợ.

Huống chi Viên sư tỷ này nổi danh là khó dây vào, ngay cả một vài đệ tử chân truyền cũng phải né tránh nàng ba phần.

Thật sự là sợ gặp cái gì thì sẽ gặp cái đó.

Mắt thấy Viên sư tỷ bộ dạng dọa người, đột nhiên đi thẳng về phía mấy người Triệu Phong.

Một màn này liền khiến cho mấy người Tiêu Vẫn và Vân Hương Mộng đều sợ đến ngây người.

Vừa mới gia nhập nội môn, bọn họ còn chưa đứng vững chân, chỉ cầu có thể tự bảo vệ mình, ngay cả đệ tử nội môn bình thường cũng không dám trêu chọc, huống gì là đệ tử chân truyền mà bọn họ không thể với tới?

- Tiểu tử vô sỉ! Ngươi cho rằng thay đổi bộ dạng và trang phục thì ta không nhận ra ngươi sao?

Viên sư tỷ cười lạnh một tiếng.

Một vài đệ tử nội môn ở xung quanh đều không khỏi kinh ngạc.

Triệu Phong này hình như chỉ là một nhân vật mới gia nhập nội môn, làm sao lại đắc tội với Viên sư tỷ rồi?

Đám người Từ Chấp đều lộ vẻ hả hê, Viên sư tỷ ở trong nội môn này chính là một bạo chúa bá đạo, không ai dám trêu chọc nàng.

Ba người Lâm Phàm cũng không khỏi đổ mồ hôi lạnh thay cho Triệu Phong.

- Ta vẫn là ta, chưa bao giờ che giấu hay trốn tránh.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, không hề nhượng bộ.

Ánh mắt hắn xoay chuyển, có chút vui vẻ nháy mắt với “Nhiễm Tiểu Uyển”, xem như chào hỏi.

Nhiễm Tiểu Uyển không kịp chuẩn bị, có chút bối rối, khuôn mặt khẽ

đỏ lên, ánh mắt có chút né tránh, sau đó e lệ đáp lễ với hắn.

- Hừ! Ngươi còn dám có chủ ý với Nhiễm sư muội!

Lửa giận của Viên sư tỷ bốc lên, áp bách tinh thần vô hình phảng phất như một tòa núi lớn, từ trên trời ép xuống.

Đệ tử nội môn ở xung quanh đều cảm thấy tâm thần bất an, tránh né không kịp.

Trong bảy trọng thiên của Thoát Phàm Cảnh, Tứ trọng thiên chính là một đường ranh giới ở giữa.

Dưới Tứ trọng thiên đều là Thoát Phàm Cảnh cấp thấp, trên Tứ trọng thiên mới là tinh anh trong Thoát Phàm Cảnh.

Hô hấp của Triệu Phong thoáng trì trệ, huyết dịch màu xanh thần bí trong cơ thể dưới sự điều khiển của mắt trái, chậm rãi lưu chuyển, áp lực liên giảm mạnh.

Viên sư tỷ không khỏi hô lên một tiếng kinh ngạc.

Dưới áp bách tinh thần của Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thiếu niên kia vẫn đứng yên tại chỗ, mái tóc xanh phiêu dật và một con mắt sắc bén, cảm giác có vài phần lạnh lùng và tà dị.

- Viên sư tỷ, đừng gây khó dễ cho hắn...

Nhiễm Tiểu Uyển có chút không đành lòng, kéo kéo tay Viên sư tỷ.

- Không được! Hắn phải xin lỗi!

Viên sư tỷ cường ngạnh nói.

Ngày đó, tại đầm Thiên Diệp, thiệt thòi trong tay Triệu Phong đã khiến trong lòng nàng tích tụ một cơn lửa giận.

Nếu như Triệu Phong chỉ là một đệ tử ngoại môn bình thường, không ở cùng một “vòng tròn”, mắt không thấy thì tâm không vướng bận, xem như cho qua.

Nhưng trùng hợp là Triệu Phong lại tiến nhập nội môn, về sau sẽ có nhiều cơ hội gặp mặt, nếu sự tình ngày trước truyền ra ngoài, nàng há còn mặt mũi mà tồn tại nữa?

- Hắc hắc, chuyện gì đây, Triệu Phong vừa mới gia nhập nội môn mà đã đắc tội với Viên sư tỷ rồi.

Một tiếng cười khẽ từ bên cạnh quảng trường truyền tới.

Người nói chuyện chính là Tuyền Thần, thế nhưng hắn cũng không dám lớn tiếng.

Nguyên Trí và Bắc Mặc ở bên cạnh hắn cũng lộ vẻ kinh ngạc.

- Nguyên Trí! Lại một đệ tử chân truyền nữa đã tới!

- Bắc Mặc kia cũng không đơn giản đâu, nghe nói hắn là đệ tử có thiên phú cao nhất trong nội môn.

Mọi người đều xôn xao nghị luận.

Người trên quảng trường càng ngày càng nhiều.

Tình huống Triệu Phong và Viên sư tỷ giằng co cũng trở thành tiêu điểm gây chú ý.

Thấy người vây xem càng ngày càng nhiều, Triệu Phong không khỏi thở dài một hơi.

Hắn chỉ là một nhân vật mới tiến vào nội môn, Viên sư tỷ kia lẽ ra không nên khi dễ một tiêu sư đệ trước mặt bao người mới đúng.

- Ha ha, Viên sư tỷ, khi dễ một tiểu sư đệ mới vào, dường như cũng không giống tác phong của tỷ đâu.

Một thanh âm nam tử mười phần dương cương từ phía bên kia của quảng trường vang lên.

- Đệ tử chân truyền, Dương Càn!

Trong đám người lập tức phát ra tiếng xôn xao, một số nữ đệ tử vừa nhìn thấy đệ tử chân truyền đó, lập tức tràn ngập vẻ vui mừng và sùng bái.

Người đến là một thiếu niên áo trắng, khoảng mười bảy mười tám tuổi, hình dáng hoàn mỹ như đá cẩm thạch điêu khắc thành, chẳng những tuấn mỹ siêu phàm mà còn phát ra mị lực dương cương mười phân.

Nếu đổi lại là đệ tử nội môn bình thường, chưa chắc đã dám nhúng tay vào chuyện của Viên sư tỷ, thế nhưng người này lại không hề sợ hãi chút nào.

- Dương Càn, đệ tử chân truyền xếp hạng thứ hai, tu vi Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, chính là lựa chọn hàng đầu cho chức vị "Thủ tịch đệ tử" tiếp theo.

Trong đầu Triệu Phong liền hiện ra tin tức liên quan đến người này.

Đến nội môn đã được mấy ngày, hắn cũng từ chỗ ba người Vân Hương Mộng mà biết được đại khái thế cục trong nội môn này.

Hạch tâm của nội môn hiển nhiên là mười đại đệ tử chân truyền.

Thế nhưng, bất luận là đệ tử bình thường hay đệ tử chân truyền đều bị số tuổi hạn chế, đó chính là lúc ba mươi tuổi.

Một khi vượt qua ba mươi tuổi, đệ tử chân truyền cũng được, Thủ tịch đệ tử cũng chẳng khá hơn, tất cả đều phải thoát ly khỏi hàng ngũ đệ tử, được phân công vào những chức vụ khác trong Tông môn.

Nghe nói, “Thủ tịch đệ tử” lần này cũng sắp “đến lúc” rồi.

Đến lúc đó.

Bất luận là Dương Càn hay là Viên sư tỷ cũng đều tư cách tranh đoạt hạng nhất đệ tử chân truyền, có khả năng trở thành Thủ tịch đệ tử.

Chẳng qua, nếu luận tu vi thì Viên sư tỷ vẫn kém Dương Càn nửa bậc, bởi nàng chỉ mới tu vi Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong mà thôi.

Người có tư cách cạnh tranh với Dương Càn, chính là “Trần Tinh Duệ” xếp hạng thứ ba, cũng đồng dạng là tu vi Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

- Dương Càn! Đừng tưởng rằng đã tấn chức Ngũ trọng thiên thì ta sẽ sợ ngươi, chức vị Thủ tịch đệ tử kia còn chưa biết hươu chết vẻ tay ai đâu.

Viên sư tỷ cười lạnh một tiếng, không chịu nhượng bộ.

Từ khi Dương Càn đến. Áp lực trên người Triệu Phong liền giảm nhiều, lực chú ý của mọi người cũng bị hai đại đệ tử chân truyền này hấp dẫn.

Nhân cơ hội đó, Triệu Phong và ba người Lâm Phàm lập tức chuẩn bị thừa cơ chuồn khỏi cái đống lộn xộn này.

- Ngươi tên là gì?

Dương Càn đột nhiên quay người lại, nhìn về phía Triệu Phong.

- Triệu Phong, bái kiến Dương sư huynh.

Triệu Phong có chút nao nao.

Dương Càn khẽ gật đầu, sau đó nghiêm nghị nói:

- Triệu Phong phải không, ta khuyên ngươi một câu, tốt nhất nên quý trọng tính mạng, tránh xa “Phong Lôi Chưởng” ra.

Dứt lời, hắn liền quay người rời đi, sau đó còn thở dài một hơi.

Quý trọng tính mạng, tránh xa “Phong Lôi Chưởng”.

Triệu Phong ngạc nhiên, tại sao Dương Càn lại vô cớ nhắc nhở mình?

Ở đây có rất nhiều đệ tử chân truyền cũng biết chỗ cấm kỵ đáng sợ của Phong Lôi Chưởng.

- Phong Lôi Chưởng?

Sắc mặt của Viên sư tỷ bỗng nhiên biến đổi, nhìn chằm chằm Triệu Phong, thần sắc vô cùng phức tạp, rất lâu sau mới nói:

- Trước kia Dương Càn có một sư huynh đã từng tu luyện Phong Lôi Chưởng, chẳng qua sau đó...

Dứt lời, Viên sư tỷ cũng không nói gì thêm.

Câu nói tiếp theo, không cần nàng nói thì cũng biết.

Sư huynh của Dương Càn, nhất định đã gặp phải tao ngộ bất hạnh khi tu luyện Phong Lôi Chưởng rồi.

Cũng khó trách Dương Càn lại nhắc nhở Triệu Phong như vậy.

Triệu Phong cũng không để ý tới Viên sư tỷ, thấy nàng không làm khó mình nữa thì liền quay người rời đi.

Con đường của mình đi, không thể giống con đường của người khác được.

Triệu Phong đã nghiên cứu rất kỳ Phong Lôi Chưởng, sau khi mắt trái thần bí biến dị, năng lực tăng mạnh, hắn càng hiểu rõ những khâu mấu chốt bên trong công pháp này, bất luận là nguy cơ hay lỗ hổng nào, hắn cũng đều nắm chắc trong tay.

Tìm hiểu trong quá trình tu luyện, Triệu Phong liền phát hiện Phong Lôi Chưởng có chút thô sơ, dường như người tu luyện vừa sáng tạo không lâu, còn chưa chính thức hoàn thiện.

Bởi vậy, trong lòng hắn đã chuẩn bị kỳ lưỡng, ý định sẽ hoàn thiện “Phong Lôi Chưởng”, tu bổ những lỗ hổng và thiếu sót chưa hoàn thiện trong đó như tu bổ lỗ hổng của trận pháp.

Nhưng độ khó và độ hung hiểm rất khó lường trước, cũng không thể so sánh với việc tu bô trận pháp.

Tu bổ trận pháp còn có thể dựa trên trận đồ và kết cấu trận pháp để tham chiếu, thế nhưng, hoàn thiện Phong Lôi Chưởng thì lại không có những thứ đó để tham chiếu.

- Tiểu tử họ Triệu kia, nếu ngươi cố ý tu luyện Phong Lôi Chưởng để theo đuổi Nhiễm sư muội, vậy thì ngay cả một chút cơ hội cũng không có đâu.

Viên sư tỷ lạnh lùng nói, trong thanh âm có vài phần thương cảm.

Lời này vừa nói ra, Nhiễm Tiểu Uyển ở bên cạnh lập tức đỏ bừng mặt, bất mãn giật ống tay áo của sư tỷ.

Triệu Phong từ chổi cho ý kiến, giống như không hề nghe thấy, mái tóc màu xanh theo gió lay động, trong con mắt còn lại vẫn bình tĩnh vô cùng.

- Quả nhiên là một người điên!

Viên sư tỷ lắc đầu nói.

Sự thật đã chứng mình, người tu luyện Phong Lôi Chưởng, không có ai là người bình thường cả.

Trên quảng trường ngày càng tụ tập nhiều đệ tử nội môn.

Mười đại đệ tử chân truyền đều lần lượt tập trung, chín vị đã có mặt, chỉ có Thủ tịch đệ tử xếp hạng nhất là vẫn chưa trình diện mà thôi.

Ánh mắt của Triệu Phong xuyên qua đám người. Liền nhìn thấy Liễu Nguyệt Nhi và Khổng Nguyên Hạo.

Khổng Nguyên Hạo và Liễu Nguyệt Nhi đều lần lượt tiến vào nội môn, được cao nhân trong Tông môn thu làm đệ tử.

- Tên này cũng tiến vào nội môn

Lúc Liễu Nguyệt Nhi nhìn thấy Triệu Phong, trong mắt không giấu nổi sự kinh ngạc.

Trong đám người, Triệu Phong còn nhìn thấy cả Tuyền Thần và Bắc Mặc.

Lúc ánh mắt của hắn và Tuyền Thần chạm nhau, đối phương liền nỡ một nụ cười âm lãnh.

Bắc Mặc đứng cùng trận doanh với hắn, vẻ mặt vẫn trầm mặc vô tình, dường như không quá quan tâm đến tất cả mọi thứ xung quanh.

- Thế nào, Bắc sư đệ, không tới chào hỏi sư đệ trước kia của ngươi sao?

Nguyên Trí mỉm cười, ngữ khí có vài phần thăm dò.

Bắc Mặc hừ lạnh một tiếng, nói:

- Ta và hắn đã có ước định, sau khi tiến vào Tông môn, sớm muộn gì cũng sẽ phân cao thấp với nhau.

Mấy ngày trước, Bắc Mặc đã đột phá Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, vì vậy cho nên mười phần tin tưởng bản thân.

Không lâu sau...

Trên quảng trường đã tụ tập phần lớn đệ tử nội môn, ngoại trừ rất ít người đã ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, chưa trở về kịp ra thì nhân số cơ bản đã đông đủ.

- Lần này “hội nghị nội môn”, chủ yếu là muốn thông báo hai chuyện...

Một thanh âm to rõ vang vọng quanh quảng trường.

Người chủ trì hội nghị nội môn, chính là Lý phó đường chủ của Trung Xu Đường.

Trên sân lập tức an tĩnh, mạnh như đệ tử chân truyền cũng không dám làm trái.

- Chuyện thứ nhất, có liên quan đến việc lựa chọn “Thù tịch đệ tử”. Mọi người có lẽ đều biết, lần này Thủ tịch đệ tử Lý Hoành Lượng đã sắp tròn 30 tuổi, chỉ còn mấy tháng nữa là sẽ lựa chọn một vị “Thủ tịch đệ tử” mới từ trong thập đại đệ tử chân truyền...

Lý phó đường chủ lãnh đạm nói.

Có liên quan tới việc lựa chọn và cạnh tranh “Thủ tịch đệ tử”, tất cả mọi người đều biết đôi chút, cho nên bên dưới cũng không quá xôn xao.

Dù sao thì cũng chỉ có một vài đệ tử chân truyền là có thể cạnh tranh Thủ tịch đệ tử mà thôi.

Triệu Phong cũng biết việc này không có liên quan gì nhiều đến nhóm người mình.

Bất kỳ đệ tự chân truyền nào cũng đều có tu vi ít nhất là Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, vượt xa cấp độ của bọn hắn.

- Chuyện thứ hai có liên quan tới “Phù Loan Thí Luyện”.

Lý phó đường chủ vừa dứt lời, trên sân lập tức oanh động.

Phần lớn đệ tử đều cảm thấy hưng phấn, vô cùng chờ mong.

Ngược lại, những đệ tử chân truyền, đặc biệt là người hơi lớn tuổi thì lại không có phản ứng gì.

Phù Loan Thí Luyện cứ năm năm diễn ra một lần, một vài người có tư lịch sâu dày đều đã từng tham gia.

- Phù Loan Thí Luyện sẽ tiến hành vào ba tháng sau. Cũng giống như lần trước, lần này Phù Loan Thí Luyện chỉ có mười danh ngạch, nửa tháng trước khi thí luyện sẽ xác định danh ngạch.

Lý phó đường chủ tuyên bố.

Phù Loan Thí Luyện, năm năm diễn ra một lần, nhưng chỉ có mười danh ngạch.

Nghe đến đây, Tuyền Thần cũng không kìm chế nổi hưng phấn.

- Lần trước Phù Loan Thí Luyện, ta chỉ mới mười ba tuổi, tu vi tiếp cận tạm trọng Thoát Phàm Cảnh, lúc đó cường giả như mây, cho nên sư tôn mới khích lệ ta đợi lần tiếp theo sẽ tranh đoạt hạng nhất thí luyện.

Trong mắt Dương Càn lộ ra chiến ý và tự tin mạnh mẽ.

Bất luận là “Phù Loan Thí Luyện” hay là “Thu tịch đệ tử” đều sẽ bắt đầu vào mấy tháng nữa.

Có thể đoán trước được, thời gian tiếp theo trong Hiểu Nguyệt Tông sẽ không còn bình yên nữa...

Chương 143: Thiên phong thần quyết

Thụ tịch đệ tử, Phù Loan Thí Luyện hai tin tức này lập tức khiến phần lớn đệ tử nội môn cảm thấy phấn chấn.

Lý phó đường chủ cũng có chút vui lòng gật đầu.

Đứng trong hàng ngũ đệ tử nội môn, Triệu Phong liền cảm thấy áp lực, hắn mới gia nhập nội môn, tu vi chẳng qua chỉ là Nhất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, có thể nói là xếp hàng chót.

Chẳng qua hắn vẫn tự tin mười phần, chỉ có hắn là biết rõ, mắt trái ở dưới bịt mắt và huyết dịch màu xanh ở trong cơ thể dung nhập vào huyết nhục khí tức, là đáng sợ đến mức nào.

Từ khi đột phá Thoát Phàm Cảnh, mắt trái và thân thể của Triệu Phong đột nhiên phát sinh dị biến và tiến bộ vượt bậc.

Cho tới bây giờ, Triệu Phong còn chưa thử xem uy năng sau khi mắt trái và thân thể biến dị sẽ trở nên như thế nào.

Ngoài hai chuyện mà Lý phó đường chủ đã nói, ông ta còn đề cập đến những chuyện nhỏ vạm vặt, ví dụ nhắc nhở vị đệ tử nội môn nào không hoàn thành “nhiệm vụ của Tông môn”.

Triệu Phong biết, thân là đệ tử nội môn, phần lớn thời gian đều tự do, hưởng thụ tài nguyên và đãi ngộ của Tông môn.

Thế nhưng, dựa theo quy tắc của Tông môn, cứ hai tháng tháng, mỗi

một đệ tử nội môn đều phải hoàn thành một nhiệm vụ của Tông môn, đây chính là điều bắt buộc.

Có một vài đệ tử nội môn còn ước gì hoàn thành nhiều nhiệm vụ của Tông môn một chút, lúc đó sẽ thu hoạch được rất nhiều điểm tích lũy cống hiến.

Điểm tích lũy cống hiến này cũng giống như điểm chiến công trong Quảng Lăng phủ, có thể đổi được công pháp, thần binh lợi khí và linh đan trong trong Tông môn.

Trong Hiểu Nguyệt Tông, ngoại trừ nhiệm vụ bắt buộc mà đệ tử nội môn phải hoàn thành ra, còn có thể chủ động lựa chọn một vài nhiệm vụ tự do để thu hoạch điểm tích lũy.

Nếu như đủ điểm tích lũy, thậm chí còn có thể tiến vào “Lũ Không Lâu” lần nữa.

Thanh thần binh Phàm phẩm “Tấn Nguyệt Kiếm” trong tay Từ Chấp cũng chính là dùng điểm tích lũy cống hiến mà mua được với giá ưu đãi.

Cho nên, không có bất kỳ đệ tử nội môn nào lại ngại trong tay có nhiều điểm tích lũy, tất cả đều tích cực hoàn thành nhiệm vụ của Tông môn, thậm chí chỉ cần có thời gian rảnh là có thể tiếp nhận thêm nhiệm vụ.

- Đợi đến khi tu vi của ta ổn định, lúc đó cũng sẽ đi tiếp nhận vài cái nhiệm vụ của Tông môn.

Trong lòng Triệu Phong thầm tính toán.

Nhớ lúc còn ở Quảng Lăng phủ, điểm chiến công của hắn vẫn luôn

đứng đầu.

Đó chính là vì năng lực của mắt trái có tác dụng rất lớn trong thực chiến.

Nửa canh giờ sau, hội nghị nội môn cuối cùng cũng kết thúc.

Phần lớn đệ tử nội môn đều lần lượt tản đi.

Những đệ tử nội môn này đều có “Vòng tròn” của mình.

Ví dụ như ba người Tuyền Thần, Bắc Mặc, Nguyên Trí, bọn họ chính là một vòng.

Bốn người Triệu Phong, Tiêu Vẫn, Vân Hương Mộng và Lâm Phàm mới vào nội môn, trước mắt cũng có thể xem là một vòng, chiếu ứng lẫn nhau.

Trên mặt Lâm Phàm tràn đầy cảm kích, nói:

- Vừa rồi may nhờ có Triệu sư đệ ra tay...

Vân Hương Mộng và Tiêu Vẫn thì lại có chút chột dạ.

Lúc Lâm Phàm bị khi nhục, bọn họ đều đứng ở bên ngoài quan sát, căn bản không hề nhúng tay vào.

Tiêu Vẫn âm thầm tức giận, ý định tránh xa đám Triệu Phong và Lâm Phàm.

Thứ nhất, Triệu Phong và Lâm Phàm đều đắc tội cường giả trong nội môn của Tông môn.

Nhất là Triệu Phong, dường như còn đắc tội với cả đệ tử chân truyền.

Thứ hai, tư chất của hai người Triệu Phong đều quá bình thường, kết giao với bọn họ cũng không có chỗ tốt gì.

Tiêu Vẫn cười lạnh một tiếng, chỉ ước có thể sớm phủi sạch quan hệ với hai người, tránh bị liên lụy.

Nhìn bộ dáng Tiêu Vẫn phất tay áo rời đi, Triệu Phong và Lâm Phàm không khỏi liếc mắt nhìn nhau, sau đó khẽ lắc đầu.

- Triệu Phong có tiềm lực cực cao tại phương diện đan đạo, tài năng kinh diễm siêu tuyệt, nhưng không ngờ lại chọn tu luyện Phong Lôi Chưởng...

Vân Hương Mộng thầm thở dài một tiếng, âm thầm tiếc hận.

Nàng cũng không nói gì thêm, lặng lẽ rời đi.

Với thân phận là công chúa của Tương Vân quốc, Vân Hương Mộng vốn vẫn muốn đầu từ vào một người có tiềm lực như Triệu Phong.

Chỉ tiếc rằng, võ đạo mà Triệu Phong lựa chọn lại là Phong Lôi Chưởng, vốn đi theo con đường quá mức cực đoan, nhất định tương lai sẽ chết non.

Vân Hương Mộng lập tức quyết định chọn một đệ tử có tiềm lực khác, không thể ôm hy vọng quá lớn đối với Triệu Phong.

Sau khi cáo biệt Lâm Phàm, Triệu Phong cũng quay về chỗ ở.

Việc cấp bách hiện nay đó chính là hắn cần phải dung hợp hai luồng

chân lực trong thể nội, tăng cường tu vi của mình.

Quy Nguyên chân lực và Ngân Cương chân lực đều dung hợp vào trong đan điền.

Chỉ thoáng một cái đã trôi qua nửa tháng.

Hai luồng chân lực trong cơ thể Triệu Phong, cuối cùng cũng dung hợp thành một thể.

Sau khi dung hợp chân lực, Triệu Phong liền lấy Ngân Cương chân lực làm chủ đạo, bởi vì sau khi Quy Nguyên nội kình đột phá cấp bậc Thánh cảnh, liền không có tâm pháp để tiếp tục tu luyện nữa.

Đương nhiên, Ngân Cương chân lực vừa mới sinh ra đời cũng có một chút đặc tính của Quy Nguyên chân lực, tính dung hợp rất mạnh, số lượng dự trữ cũng khá lớn.

- Tốc độ dung hợp dường như còn nhanh hơn dự đoán đội chút, tu vi của ta lúc này cơ bản đã đạt tới Nhất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong rồi.

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Lúc chân lực dung hợp, hắn ngẫu nhiên đến “đầm Thiên Diệp”, lại tiến thêm một bước trong việc xúc tiến tu luyện khí lực.

Sau khi tiến vào nội môn, còn chưa đến một tháng đã từ Nhất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đề thăng thói Nhất trọng thiên đỉnh phong, tốc độ này có thể nói là cực nhanh.

Cho dù là so với một số thiên tài có tư chất đỉnh cấp, được trưởng lão tài bồi cũng không hề thua kém.

Sau khi tu vi đạt tới Nhất trọng thiên đỉnh phong, Triệu Phong còn một mục tiêu quan trọng nữa, đó chính là lựa chọn một môn nội công tâm pháp.

Hắn cũng không lập tức đi Lũ Không Lâu.

Trong không gian của mắt trái.

Một hình vẽ kết cấu trận pháp khổng lồ phức tạp hiện ra vô số chú giải...

Trong quá trình dung hợp chân lực, Triệu Phong cũng không từ bỏ việc phá giải và phân tích “kết cấu trận pháp” của Lũ Không Lâu.

Đến hôm nay, hình vẽ của kết cấu trận pháp này đã được hắn phân tích toàn bộ một lượt, tuy nhiên vẫn khó có thể nắm giữ triệt để.

Dù sao thì trận pháp bện trong Lũ Không Lâu cũng là Thượng cổ kỳ trận, ngay cả Trận Pháp Sư có trình độ cao nhất trong Tông môn cũng chỉ có thể lĩnh ngộ được hai phần mười.

Chẳng qua, Triệu Phong cũng có ưu thế của mình, đó là thông qua mắt trái, hắn có thể ghi nhớ toàn bộ “kết cấu trận pháp” trong Lũ Không Lâu, từ đó diễn luyện và phân tích nhiều lần.

Cho nên, hắn cũng đã lĩnh ngộ được bay tám phần mười trận pháp của Lũ Không Lâu, vượt qua mọi Trận Pháp Sư trong Tông môn.

Những ngày tiếp theo, Triệu Phong vẫn toàn lực phân tích, phá giải trận pháp.

Cuối cùng, hắn rút ra được m

Hạn nắm chắc bảy thành có thể phá giải được trận pháp trong Lũ Không Lâu, nhưng lại rất mất thời gian và tốn công sức, hơn nữa, lúc phá giải, muốn không kinh động tới trưởng lão tọa trấn Lũ Không Lâu lại vô cùng khó khăn.

Việc duy nhất có thể làm được, đó chính là thông qua lỗ hổng của trận pháp, đánh liều xem có thể may mắn "nhặt được đồ rơi" trong Lũ Không Lâu hay không.

Muốn "nhặt đồ rơi", nhất định phải có vận khí, nếu như vận khí không tốt thì cũng chỉ "nhặt được" công pháp không tốt.

Nhưng "nhặt đồ" cũng có ưu điểm của nó, đó là sẽ không tác động đến trận pháp, không kinh động tới trưởng lão trong Lũ Không Lâu.

Mấy ngày sau.

Triệu Phong rời khỏi chỗ ở, đi thẳng tới Lũ Không Lâu.

Lần thứ hai tới Lũ Không Lâu, Triệu Phong liền lấy ra lệnh bài của đệ tử nội môn.

Bằng vào lệnh bài này, hạn có thể vào bên trong Lũ Không Lâu để lựa chọn một môn công pháp Phàm phẩm trung cấp.

Rất nhanh, hắn đã tiến vào khu vực sương mù lượn lờ, phần lớn ngọc bài đều trôi nổi trên không trung.

Triệu Phong hít sâu một hơi, chậm rãi kéo bịt mắt xuống một chút, chỉ để lộ một kẽ hở nhỏ.

Đồng tử màu xanh lộ ra đằng sau kẽ hở đó, phát ra một tia ánh sáng

lạnh thấu xương, nhanh chóng lan tỏa ra khắp sương mù xung quanh.

Dưới sự quan sát của mắt trái, lực lượng trận pháp bên trong sương mù liền hiện rõ một hình vẽ kết cấu trận pháp nguyên vẹn.

- Thật tốt quá, sau khi mắt trái dị biến, năng lực đã tăng mạnh, có thể thấy được càng nhiều sơ hở của trận pháp hơn...

Trái tim của Triệu Phong thoáng đập mạnh, không khỏi mừng rỡ.

Chỉ thấy hắn nghiêng người qua một phía, sau đó bước ra vài bước, đột nhiên vung tay ra bắt vào khoảng không bên trái một cái.

Vụt...

Rất nhanh, một ngọc bài màu bạc có chút chấn động liền xuất hiện trong mắt trái của hắn.

Đây cũng chính là ngọc bài mà hắn thu được khi lợi dụng lỗ hổng của trận pháp.

Ngọc bài này vốn không thể xuất hiện ở khu vực này, thế nhưng thông qua lỗ hổng của trận pháp, hắn lại có thể thu được.

- Ừm? Ngọc bài màu bạc?

Triệu Phong có chút vui vẻ.

Trong Lũ Không Lâu, ngọc bài bình thường đều là màu đồng.

Ngọc bài màu bạc đại biểu cho công pháp Phàm phẩm thượng cấp.

Triệu Phong dứt khoát dùng mắt trái quét qua, phát hiện đây là một môn đao pháp Phàm phẩm thượng cấp.

Hắn thở dài, liền tập trung mắt trái, nhanh chóng thu lấy tâm pháp và nội dung bên trong.

Một lát sau.

Khu vực lỗ hổng của trận pháp chớp động một tia sáng màu bạc.

Sau khi Triệu Phong dùng mắt trái thu lấy nội dung, lại bỏ ngọc bài trở về chỗ cũ, sau đó tiếp tục bước đi trong trận pháp.

Kết quả, lần thứ hai hắn liền thu được một môn thân pháp Phàm phẩm thượng cấp.

Trên phương diện thân pháp, Triệu Phong vẫn dùng “Huyễn Ngư Đồ” để chủ công, chẳng qua dùng thân pháp Phàm phẩm thượng cấp này để làm căn cơ tham khảo thì cũng không tệ.

Thế nhưng, thứ mà Triệu Phong thực sự đang cần lại chính là nội công tâm pháp.

Lần thứ ba Triệu Phong đang chuẩn bị bắt lấy công pháp thì mắt trái đột nhiên cấp tốc nhảy lên, liền cảm thấy một luồng uy áp tinh thần tiếp cận, lập tức dừng lại động tác.

Đúng lúc đó, một luồng lực lượng tinh thần mơ ảo kỳ dị quét qua.

- Đây chính là quan sát bằng “Linh thức” của cường giả Chân Linh cảnh.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Linh thức chính là ý thức tỉnh thần của người tu hành, là một loại lực lượng thần bí có thể xuất ra bên ngoài cơ thể.

Bình thường, chỉ có cường giả ngoài Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh thì mới có thể hình thành “Linh thức” để phóng ra ngoài. Dưới Tứ trọng thiên, trừ phi tu luyện công pháp đặc thù thì mới có thể làm được.

Vừa rồi, luồng Linh thức quét qua hắn chính là do một trưởng lão của Lũ Không Lâu đang tùy ý kiểm tra.

Chờ một lật sau, khi xác định không còn gì dị thường thì Triệu Phong mới tiếp tục hành động, lại thu lấy một cái ngọc bài khác.

- Thiên Phong Thần Quyết: Nội công tâm pháp Phàm phẩm thượng cấp, thuộc loại thượng thừa trong những công pháp cùng cấp, công pháp này có thể khiến tốc độ ngưng tụ chân lực nhanh hơn, có tác dụng gia trì đối với thân pháp. Tu luyện đến tiểu thành, chân lực sẽ như phong nhận, chém sắt như chém bùn, luyện đến đại thành, chân lực có thể cắt đứt thần binh dưới Phàm phẩm...

Triệu Phong xem qua bản tóm tắt của công pháp thì lập tức mừng rỡ.

Hắn xác định môn nội công tâm pháp này khẳng định rất thích hợp với mình.

Thứ nhất, thiên hướng mà công pháp này vận dụng chính là “Phong”, hắn lại vừa vặn có “Tứ Phong thức” làm trụ cột.

Thứ hai, công pháp này có tốc độ ngưng tụ chân lực rất nhanh, uy lực vô cùng lớn, là loại thượng thừa trong công pháp Phàm phẩm thượng cấp.

Phải biết rằng, đệ tử nội môn bình thường đều chỉ có thể tu luyện Phàm phẩm trung cấp.

Thế nhưng, Thiên Phong Thần Quyết chẳng những là công pháp Phàm phẩm thượng cấp, mà còn là loại nhất đẳng, thượng thừa.

Hơn nữa, công pháp thiên hướng thuộc tính “Phong” và thuộc tính “Hòa”, phần lớn đều truy cầu tốc độ và uy lực.

Bởi vậy, Triệu Phong chỉ cần không lộ ra “đặc tính” rõ ràng của công pháp thì người khác cũng khó có thể phát giác ra được.

- Chính là nó!

Triệu Phong đã xác định môn “Thiên Phong Thần Quyết” này sẽ là công pháp chủ tu của mình.

Tiếp đó, Triệu Phong cũng không tiếp tục lợi dụng lỗ hổng để tìm kiếm công pháp mới nữa.

Bởi vì thứ nhất là thời gian có hạn, thứ hai là còn gặp phải nguy hiểm nhất định, nếu như bị Linh thức của trưởng lão “Lũ Không Lâu” vô tình phát hiện, vậy thì mọi chuyện sẽ rất không ổn.

Đã đạt được mục đích cho nên Triệu Phong cũng không quá để tâm việc chọn lựa công pháp, loại nào tốt thì lấy.

Thời gian còn lại, Triệu Phong vẫn tìm kiếm công pháp trong đám công pháp Phàm phẩm trung cấp, sau đó tìm được một môn nội công gọi là “Thiên Phong Khí Quyết”.

- Ha ha, Thiên Phong Khí Quyết chính là phiên bản đơn giản hóa của

Thiên Phong Thần Quyết.

Triệu Phong hài lòng gật đầu.

Nếu như lựa chọn công pháp này, vậy thì việc hắn tu luyện “Thiên Phong Thần Quyết” sẽ càng được che giấu kỳ hơn.

Sau khi chọn Thiên Phong Khí Quyết, những ngọc bài khác trong sương mù cũng đồng loạt bị thu lại.

Đồng thời, tin tức hắn lựa chọn môn công pháp này cũng được Lũ Không Lâu ghi chép lại.

Bên trong một nơi bí ẩn của Lũ Không Lâu.

- Triệu Phong, lựa chọn Thiên Phong Khí Quyết, ồ... Hắn chính là kẻ mà lần trước đã chọn “Phong Lôi Chưởng”?

Một lão giả thấp giọng lẩm bẩm.

Lúc này Triệu Phong đã rời khỏi Lũ Không Lâu, trong đầu đã ghi nhớ vài môn công pháp Phàm phẩm thượng cấp, kể cả công pháp Phàm phẩm trung cấp “Thiên Phong Khí Quyết” duy nhất, nhưng quan trọng nhất đương nhiên vẫn là “Thiên Phong Thần Quyết”.

Sau khi trở về...

Triệu Phong đại khái đọc lướt qua “Thiên Phong Thần Quyết”, lập tức phát hiện bên trong công pháp này còn bao gồm một vài chiêu thức ý cảnh công kích bằng chân lực.

- Ổ!

Hắn ồ lên một tiếng, liền phát hiện trong “Thiên Phong Khí Quyết” này dường như có gì đó mà hắn rất quen thuộc.

Chương 144: Nhiệm vụ không đơn giản

Đọc lướt qua “Thiên Phong Thần Quyết”, đặc biệt là một vài chiêu thức ý cảnh trong đó lại càng khiến Triệu Phong có cảm giác như đã từng quen biết.

Triệu Phong cẩn thận suy ngẫm lại, môn nội công này dường như có khuynh hướng vận dụng thuộc tính “Phong”, trên phương diện ý cảnh có rất nhiều điểm chung với “Tứ Phong thức”, và “Huyền Phong Chưởng” của mình.

Thậm chí ngay cả Phong Lôi Chưởng cũng dựa vào Phong để lĩnh ngộ, lấy Phong dẫn Lôi.

Cho nên, nếu chỉ nhìn lướt qua một lần, Triệu Phong đã có chút lĩnh ngộ đối với Thiên Phong Thần Quyết, trình độ lĩnh ngộ của hắn hiện nay đã đạt tới hai phần mười.

Nếu như để những người khác trong Tông môn biết được, nhất định sẽ hoảng sợ vô cùng.

Công pháp Phàm phẩm, mỗi một cấp đều là một đường ranh giới.

Phàm phẩm hạ cấp đã là công pháp Thánh Phẩm mà ngoại giới tha thiết ước mơ, thậm chí cả đời không thể đạt được.

Nhưng đối với đệ tử nội môn mà nói, công pháp Phàm phẩm hạ cấp chỉ có chút khó khăn, chỉ cần có thời gian thì sớm muộn gì cũng có thể tu luyện tới viên mãn.

Nhưng đến công pháp “Phàm phẩm trung cấp” thì độ khó và uy lực của nó đều tăng lên gấp bội.

Đối với công pháp Phàm phẩm trung cấp, đệ tử nội môn bình thường chỉ có một bộ, rất ít người có trên hai bộ, mà phần lớn đều rất khó mà tu luyện tới trên cảnh giới tiểu thành.

Về phần công pháp “Phàm phẩm thượng cấp”, cho dù phóng mắt khắp toàn bộ Hiểu Nguyệt Tông thì cũng chỉ có một hai trăm bộ, mười phần trân quý.

Đệ tử Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh trở xuống, cho dù có được công pháp Phàm phẩm thượng cấp thì cũng khó có thể lĩnh ngộ được.

Bởi vậy, chỉ có rất ít đệ tử chân truyền có thiên tư tuyệt đỉnh, ngộ tính hơn người, được trưởng bối truyền thụ thì mới có thể tu luyện công pháp Phàm phẩm thượng cấp.

Triệu Phong chỉ mới nhìn qua “Thiên Phong Thần Quyết” một lần đã có thể lĩnh ngộ được một hai phần, đây quá thật là điều khiến người ta sợ hãi.

Đây là bởi vì có hai nguyên nhân chủ yếu:

- Thứ nhất, sau khi mắt trái dị biến, phương diện tinh thần lĩnh ngộ đã bước vào một cấp độ cao khác.

Thứ hai, Triệu Phong tu luyện rất nhiều công pháp có chiêu thức ý cảnh cùng loại với “Thiên Phong Thần Quyết”.

Cùng trong ngày hôm đó, Triệu Phong bắt đầu tu luyện Thiên Phong

Thận Quyết, đồng thời cũng chiếu cố một ít tới phiên bản đơn giản hóa là Thiên Phong Khí Quyết.

Tông môn có quy định là công pháp trong Lũ Không Lâu không thể truyền ra ngoài, nếu không sẽ hủy bỏ tu vi.

Triệu Phong dùng thủ đoạn không đường hoàng thu hoạch Thiên Phong Thần Quyết, lại không được sự cho phép của Tông môn hay do trưởng bối truyền thụ.

Cho dù đây cũng không phải là “truyền cộng pháp ra ngoài”, thế nhưng nếu thực sự bại lộ “Thiên Phong Thân Quyết” thì vẫn rất có thể sẽ gặp phải phiền phức lớn.

Bởi vậy, phiên bản “Thiên Phong Khí Quyết” đơn giản hóa có thể che giấu rất tốt.

Nửa ngày sau...

Triệu Phong đã nhập môn “Thiên Phong Thần Quyết”, chân lực trong cơ thể trở nên phiêu dật linh động, lại không mất đi sự sắc bén ác liệt, ngoài ra tốc độ vận chuyển cũng cực nhanh.

Hai ngày sau...

Chân lực trong cơ thể hắn đã hoàn toàn chuyển hóa thành “Thiên Phong chân lực”.

Triệu Phong thử qua một lần, liền phát hiện Thiên Phong chân lực có tốc độ ngưng tụ rất nhanh, ẩn chứa sự sắc bén giống như “Tàn Phong Thức”, hơn nữa lại càng thêm phân thâm ảo.

Càng đi sâu tìm hiểu, Triệu Phong lại càng kinh ngạc.

Thiên Phong Thần Quyết hoàn toàn giống hệt với ba thức trước của "Tứ Phong thức", còn bao hàm cả ý cảnh áo nghĩa của Huyền Phong Chưởng.

Phong cách chân lực cũng có chỗ tương tự với "Lăng Độ Khí Quyết" mà trước đây hắn tu luyện, có tác dụng gia trì đối với khinh thân thuật, hơn nữa còn ẩn chứa lực cắt hết sức sắc bén.

- Ồ!

Triệu Phong đột nhiên phát hiện bên trong Thiên Phong Thần Quyết có một chiêu rất giống với Huyền Phong Chưởng mà mình tu luyện.

Mặc dù Thiên Phong Thần Quyết là công pháp nội công, thế nhưng cũng có chiêu thức công kích và ý cảnh.

Một chiêu "Toàn Phong Thức" trong đó cũng rất giống với Huyền Phong Chưởng mà hắn lĩnh ngộ được.

Thậm chí ngay cả trong phiên bản đơn giản hóa là "Thiên Phong Khí Quyết" cũng có một chiêu gọi là "Đao Toàn Chưởng".

- Không biết Nhiễm Tiểu Uyển tu luyện Thiên Phong Thần Quyết hay là Thiên Phong Khí Quyết nhỉ?

Trong mắt Triệu Phong lộ vẻ suy tư, chợt nhớ đến một chiêu lúc trước.

Tuổi của Nhiễm Tiểu Uyển còn rất trẻ, thế mà đã có tu vi tiếp cận Tam trọng thiên, nếu như nàng tu luyện "Thiên Phong Thần Quyết", vậy thì thân phận và bối cảnh của nàng quá thật không đơn giản.

Cũng không nghĩ nhiều về những chuyện này, Triệu Phong lại vận hành “Thiên Phong chân lực” một lần nữa, càng đi sâu tu luyện, hắn càng cảm nhận được uy lực của công pháp Phàm phẩm thượng cấp này.

Có “Thiên Phong Thần Quyết” làm cơ sở, có lẽ uy lực của “Phong Lôi Chưởng” mà hắn tu luyện sẽ tăng trên diện rộng.

Mấy ngày trôi qua, tu vi của Triệu Phong đã vững vàng tại Nhất trọng thiên đỉnh phong.

Hắn chủ tu nội công tâm pháp Thiên Phong Thần Quyết, lại có công kích là Phong Lội Chưởng, tin răng dưới Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, không người nào có thể uy hiếp mình.

Phù...

Triệu Phong liên tục tu luyện mấy ngày, xương cốt có chút cứng ngắc, vì vậy liền ra khỏi phòng vận động

Đứng trước cửa, Triệu Phong chợt nhìn thấy một phong thư đặc thù dán trên cửa.

Trên phong thư có một kỳ hiệu hình trăng khuyết.

Triệu Phong liền nhận ra đây chính là “phong thư nhiệm vụ” của Tông môn.

Trong Hiểu Nguyệt Tông cứ hai tháng một lần, mỗi đệ tử nội môn đều phải hoàn thành một “nhiệm vụ Tông môn”.

Hoàn thành nhiệm vụ có thể thu hoạch điểm tích lũy cống hiến, Ban thưởng nguyên tinh thạch. Nếu như nhiệm vụ thất bại, sẽ bị khấu trừ

một số điểm tích lũy nhất định, nếu như nhiều lần nhiệm vụ thất bại, thậm chí còn có thể bị trục xuất ra khỏi nội môn.

- Nhiệm vụ Tông môn...

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, mở phong thư ra.

Bình thường Tông môn sẽ phân công nhiệm vụ dựa trên tu vi của đệ tử, sẽ không xuất hiện tình huống đệ tử cấp thấp lại tiếp nhận nhiệm vụ cấp cao.

Một vài nhiệm vụ có độ khó quá lớn, thậm chí còn cần mấy người hợp thành tiểu đội, cùng hành động với nhau.

Triệu Phong lần đầu nhận được nhiệm vụ Tông môn, cho nên rất hưng phấn và chờ mong

- Mục tiêu của nhiệm vụ: Điều tra nguồn gốc ôn dịch của Hình gia trang tìm ra nguyên nhân cái chết của Trang chủ “Hình Trình”. Giết chết hung thủ sẽ có Ban thưởng thêm.

Trên phong thư nói rất đơn giản về mục tiêu của nhiệm vụ.

Bối cảnh của nhiệm vụ cũng được miêu tả sơ bộ.

Triệu Phong cũng biết đôi chút về “Hình gia trang”, đó là một thế lực gia tộc ẩn thế trong Tương Vân quốc.

Nghe nói Trang chủ của Hình gia trang đã đạt tới tu vi Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, tương đương với Quảng Quân Hầu.

Tổng hợp thực lực của toàn bộ Hình gia trang cũng tương xứng với Quảng Lăng phủ.

Mấy tháng gần đây, Hình gia trang bị ôn dịch quỷ dị bao trùm, Trang chủ “Hình Trình” tử vong ly kỳ, hai vị Thiếu trang chủ đều vi tranh đoạt vị trí Trang chủ mà chém giết lẫn nhau.

Trên phong thư còn có phân tích tình báo: Nghe đồn có người tu hành của nước khác gây sóng gió trong Hình gia trang, nếu như phát hiện không thể đối phó với địch nhân có thể tạm thời rút lui, cầu viện Tông môn.

Độ khó của nhiệm vụ: Cấp hai rưỡi, có thể tăng lên cấp ba.

Nhiệm vụ Tông môn bình thường chia làm bảy cấp.

Nhiệm vụ cấp một: Đệ tử Nhất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh có thể đảm nhiệm.

Nhiệm vụ cấp bảy tương ứng với Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, cần có cấp bậc chấp sự tinh anh, thậm chí là Phó đường chủ ra tay.

Cấp hai rưỡi, cần phải là đệ tử có tu vi Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, hoặc là có nhiều đệ tử Nhị trọng thiên mới có thể chấp hành.

- Độ khó nhiệm vụ tới cấp hai rưỡi, đây chỉ e không phải là nhiệm vụ mà một nhân vật mới gia nhập nội môn có thể tiếp nhận được.

Trong mắt Triệu Phong chợt lóe lên tinh quang.

Quả nhiên.

Triệu Phong phát hiện bên dưới phong thư có ghi chú là nhiệm vụ lần này sẽ do nhiều người cùng chấp hành.

Đây là một nhiệm vụ đoàn đội, có năm thành viên, theo thứ tự là: Hoàng Vân, Từ Chấp, Tiêu Vẫn, Triệu Phong, Lâm Phàm.

Đội trưởng: Hoàng Vân.

Tu vi Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong.

Đội phó: Từ Chấp.

Tu vi Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Nhìn thấy danh sách đoàn đội này, Triệu Phong liền nhướng mày, chợt có một loại dự cám kỳ quái là nhiệm vụ lần này e rằng sẽ không đơn giản.

Bề ngoài thì nhiệm vụ lần này sẽ do hai vị đệ tử Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh có uy tín lâu năm dẫn đội, còn ba người Triệu Phong thì đều là tinh anh trong đám đệ tử Nhất trọng thiên.

Đặc biệt là Triệu Phong và Lâm Phàm, cả hai đều từng là đệ nhất nhân của ngoại môn.

Tổ hợp như vậy tiếp nhận một nhiệm vụ cấp hai rưỡi cũng rất phù hợp.

Nhưng nếu như chú tâm thì sẽ thấy Từ Chấp nhất định có ân oán mâu thuẫn với hai người Triệu Phong và Lâm Phàm.

Về phần Tiêu Vẫn, quan hệ giữa hắn và hai người Triệu Phong, Lâm Phàm có thể nói là đã hoàn toàn vỡ tan rời.

Cuối cùng, đội trưởng “Hoàng Vân” có tu vi cao nhất lại là người không hề có quen biết gì với Triệu Phong.

Ban thưởng nhiệm vụ: Hoàn thành điều tra, Ban thưởng một trăm nguyên tinh thạch thứ phẩm, 100 điểm tích lũy cống hiến. Giết chết hung thủ, có thể thường thêm 200 nguyên tinh thạch thứ phẩm và 200 điểm tích lũy cống hiến.

- Ban thưởng và thù lao của nhiệm vụ cũng rất phong phú.

Triệu Phong âm thầm cười lạnh.

- Triệu sư đệ.

Đúng lúc này, Lâm Phàm chợt tới bái phỏng.

Trong tay Lâm Phàm cũng cầm phong thư nhiệm vụ, vẻ mặt ngưng trọng, đi thẳng vào vấn đề:

- Triệu sư đệ, ngươi có ý kiến gì đối với nhiệm vụ lần này không?

- Nhiệm vụ lần này e rằng sẽ không thuận lợi đâu, nếu như chỉ có hai người ta và Lâm sư huynh, có lẽ sẽ nắm chắc hơn đôi chút.

Triệu Phong chợt mỉm cười thâm ý.

Lâm Phàm không khỏi kinh ngạc, khẩu khí của Triệu Phong thật lớn, thế nhưng ngụ ý cũng rất rõ ràng

Tổng thực lực của đoàn đội xem như không tệ, thế nhưng thành viên nội bộ lại có mâu thuẫn ân oán, khiến cho đoàn đội khó có thể thống nhất hiệp lực được.

Bởi vậy. Triệu Phong mới nói như thế.

Tuy rằng nhiệm vụ này rất khó, nhưng Triệu Phong tình nguyện một mình tiếp nhận, cho dù có thêm Lâm Phàm thì ít nhất cũng có thể toàn lực phối hợp, không có trở ngại gì.

- Hoàng Vân kia có địa vị như thế nào?

Triệu Phong dò hỏi.

Hoàng Vân chính là thủ lĩnh của đoàn đội lần này.

- Thực lực của người này trong đám Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, có thể xếp vào trước ba, có chút liên hệ với đệ tử chân truyền "Nguyên Trí".

Lâm Phàm đáp.

Nguyên Trí? Đệ tử thứ hai của Vân Hải chân nhân... Sư huynh của Bắc Mặc?

Triệu Phong thầm rùng mình, trực giác của bản thân quả nhiên không sai.

Nếu như không lầm thì hơn phân nửa là do Vân Hải chân nhân hoặc đệ tử của hắn đã động tay động chân vào nhiệm vụ của Tông môn rồi.

Bởi vậy, nhiệm vụ lần này lại càng không đơn giản, thậm chí còn có thể nguy hiểm tới tính mạng

Hoàng Vân là người lĩnh đội, cũng xem như là người của Vân Hải chân nhân, đồng thời cũng là tinh anh trong hàng ngũ Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Phó lĩnh đội “Từ Chấp” có mâu thuẫn xung đột với Triệu Phong và Lâm Phàm.

Kẻ cuối cũng là Tiêu Vẫn, e rằng đối phương cũng đã cấu kết với hai kẻ kia rồi.

Trong nhiệm vụ lần này, Triệu Phong và Lâm Phàm quả thực đang đứng vào thế yếu.

Triệu Phong âm thầm hổ thẹn, nhiệm vụ lần này chính là muốn nhắm vào mình, còn Lâm Phàm thì chẳng qua chỉ là thuận tiện mà thôi...

Thời gian bắt đầu nhiệm vụ là ba ngày sau.

Vì vậy, Triệu Phong cũng làm một vài công tác chuẩn bị trong Tông môn.

Tại phương diện vũ khí, hắn vẫn lựa chọn “Kim Lũ Cung”.

Kim Lũ Cung vốn chính là bảo vật gia truyền của Triệu tộc, Triệu Phong đã đem tới chỗ học đồ luyện khí của Tông Vụ Đường để kiểm tra, đại khái chỉ có thể xem là thần binh Bán Phàm phẩm, hơi kém đôi chút so với “Tấn Nguyệt Kiếm” của Từ Chấp.

Chẳng qua, với thực lực của Triệu Phong hiện nay, phát động Kim Lũ Cung giết chết Nhất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cũng không phải là vấn đề, thậm chí còn có thể uy hiếp được Nhị trọng thiên.

Ngoài ra, Triệu Phong cũng đã chuẩn bị tốt đan dược trị thương, hồi phục nguyên khí, giải độc,...

Vì nhiệm vụ lần này, Triệu Phong đã chuẩn bị rất tỉ mỉ, thậm chí còn chuẩn bị nhiều lần.

Trong dự đoán của Triệu Phong, hắn đã lường trước tình huống xấu nhất.

Kết quả tệ nhất là nhiệm vụ lần này nhằm vào hắn, rất có thể sẽ nguy hiểm đến tính mạng...

Tình huống hiện nay chính là bè phái của Vân Hải chân nhân sắp đặt một nhiệm vụ nhằm để chèn ép Triệu Phong, hạn chế sự phát triển của hắn.

Ba ngày sau...

Năm người chấp hành nhiệm vụ liên quan tới “Hình gia trang” đã trình diện đông đủ.

Hoàng Vân lĩnh đội, vẻ mặt không biểu tình, thần sắc có chút lạnh lùng.

- Trong nhiệm vụ lần này, hai người các ngươi phải thành thật một chút! Nếu như trong khi chấp hành nhiệm vụ, có sơ hở gì sẽ hỏi tội các ngươi!

Phó lĩnh đội Từ Chấp lạnh lùng nhìn Triệu Phong và Lâm Phàm, sau đó cảnh cáo.

Tất cả những chuyện này đều nghiệm chứng cho suy đoán của hai người Triệu Phong.

Cùng lúc đó...

Tại một dốc cao ngoài vài dặm, có hai người đang đứng quan sát.

- Nguyện Trí sư huynh, lần nhiệm vụ này, có lẽ tiểu tiểu tử kia sẽ lành ít dữ nhiều. Nếu như giết chết hắn, phải chăng là quá tiện nghi rối...

Tuyền Thần dường như có chút không cam lòng.

Chương 145: Triệu phong biến mất

Mấy ngày sau...

Tiểu đội Hiểu Nguyệt Tông ra ngoài chấp hành nhiệm vụ gồm có Hoàng Vân, Từ Chấp, Tiêu Vẫn, Triệu Phong, Lâm Phàm, rốt cuộc cũng đến địa điểm mục tiêu.

Hình gia trang.

Đây chính là một tòa sơn trang ẩn thế lánh đời, rất ít lui tới với quốc gia bên ngoài.

Người bình thường không có khả năng tìm ra Hình gia trang, thế nhưng, “Hiểu Nguyệt Tông” với tư cách là Tông môn siêu nhiên khống chế Tương Vân quốc, không có thể lực nào trong cảnh nội có thể thoát khỏi tầm mắt của nó.

Năm người đứng trên một sơn cốc cách xa gia trang chừng một hai dặm, nhìn bao quát toàn bộ sơn trang phía dưới.

Toàn bộ Hình gia trang có diện tích hơn mười dặm, tĩnh lặng tới đáng sợ, gần như không nghe thấy bất kỳ âm thanh gì.

Vô tình, khu vực này phảng phất như đã hóa thành Vô Gian Quy Vực vậy.

Năm người đều cám nhận được một luồng khí tức quỷ dị, không khỏi có chút dao động.

Theo tin tình báo được biết: Hình gia trang bị một loại ôn dịch kỳ quái bao phủ, người trong trang đã chết quá nửa.

Ngoài ra, Trang chủ “Hình Trình” vốn là cường giả cấp bậc Thánh cảnh như Quảng Quân Hầu cũng đã bỏ mạng không lý do.

- Triệu Phong, Lâm Phàm, hai các ngươi hãy đi tìm hiểu sơ qua về hình huống của sơn trang đi!

Lĩnh đội Hoàng Vân chợt phân phó.

Trong tiểu đội năm người, Hoàng Vân là lĩnh đội, đồng thời cũng là kẻ có tu vi cao nhất trong tiểu đội.

Đoạn đường này, tất cả những chuyện phiền toái đều bị Hoàng Vân phân phó cho Triệu Phong và Lâm Phàm có tu vi thấp nhất.

Trong mắt Từ Chấp lóe lên một tia cay độc, nhìn chằm chằm về phía hai người Triệu Phong ở đẳng xa.

Triệu Phong và Lâm Phàm tách ra làm hai hướng, tiến về phía sơn trang.

Bịch!

Thân hình Triệu Phong bay lên lên mái nhà của sơn trang, sau đó từ trên cao nhìn bao quát xuống dưới.

Hắn khẽ kéo bịt mắt ra, mắt trái lộ ra dưới một kẽ hở nhỏ, đồng tử màu xanh đột nhiên lóe sáng, quét nhìn khắp toàn bộ Hình gia trang.

Vù...

Trong nháy mắt, Triệu Phong đã ghi rõ toàn bộ “bản đồ địa hình” của sơn trang vào trong đầu.

Từ đó, hắn đã nắm rõ địa hình của Hình gia trang, đặc biệt là quy mô lãnh thổ, thậm chí so với một số người sống ở đây còn nắm rõ hơn vài phân.

Theo như tin tình báo trong nhiệm vụ đã đề cập đến, ôn dịch trong sơn trang có thể uy hiếp tới tính mạng của võ giá dưới thất trọng cố Thể Cánh, còn trên thất trọng thì lực uy hiếp liền giảm mạnh. Với tư cách là cường giả Thoát Phàm Cảnh, ôn dịch tự nhiên bình thường hiển nhiên sẽ không ảnh hưởng tới bọn hắn.

Bởi vậy động tác của Triệu Phong không hề có nửa phần do dự, thân hình lập tức tiến sâu vào sơn trang

Trên thực tế, sau khi dùng mắt trái quét qua một lượt, tình hình trong sơn trang đã bị Triệu Phong nắm rõ như lòng bàn tay.

Bây giờ hắn chẳng qua chỉ làm bộ qua loa trước mặt Hoàng Vân và Từ Chấp mà thôi.

Triệu Phong ngẫu nhiên nhìn thấy một vài người có tu vi trên dưới thất trọng võ đạo đang hấp hối, ánh mắt thất thần ảm đạm, có vẻ như đang bệnh nguy kịch.

Mắt trái của Triệu Phong quét qua, liền phát hiện trong cơ thể người trúng ôn dịch có một tia khí tức màu tím nhạt, hòa tan vào bên trong khí huyết tạng phủ con người, dân dân ăn mòn sinh cơ.

Một đường xâm nhập, Triệu Phong đã tiếp cận hạch tâm của sơn trang, chỗ đó là một tòa phủ đệ chiếm diện tích hơn mười mẫu, chính

là phù của Trang chủ.

Trong phủ của Trang chủ vẫn còn không ít người sông.

Trong phủ có không ít cường giả tu vi đã ngoài thất trọng võ đạo, mắt trái của Triệu Phong lập tức nhạy bén phát hiện một lão giả duy nhất có tu vi Thoát Phàm Cảnh.

- Nếu như đoán không sai thì người này hẳn là quản gia của Hình gia trang, là người ủy thác nhiệm vụ lần này.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Chỉ trong chốc lát, Lâm Phàm đã từ phía khác chạy tới, cùng đàm luận với quản gia của Hình gia trang.

- Lão phu họ Lý, quản gia của sơn trang, bái kiến hai vị cao nhân của Tông môn.

Sau khi lão quản gia biết được ý đồ của hai người mới đến, nhất thời lệ tràn đầy mắt.

Sau đó, lão quản gia bắt đầu kể lại từ đầu đến cuối quá trình ôn dịch phát triển, kể cả tình huống Trang chủ tử vong.

Ôn dịch bắt đầu vào nửa năm trước, bất tri bất giác đã xâm nhập vào sơn trang, hiện nay đã bao trùm toàn bộ Hình gia trang. May mận là Hình gia trang ở khu vực núi hoang rừng hoang cho nên ôn dịch cũng không lan tràn đến khu vực khác.

Trang chủ Hình Trình đã chết cách đây một tháng.

- Lúc đó là vào ban đêm, Trang chủ một mình đi ra ngoài, chiến đấu

với một người trong rừng cây cách phủ đệ vài dặm, động tĩnh không nhỏ. Chờ đến khi chúng ta đuổi tới thì Trang chủ đã bỏ mình...

Lý quản gia vẻ mặt hồi tưởng, kể rõ mọi chuyện đã xảy ra.

Nói xong lời cuối cùng, ông ta quy phịch xuống đất, khóc lóc:

- Cầu nhị vị cao nhân của Tông môn hỗ trợ tra rõ nguồn gốc ôn dịch, đồng thời truy nã hung thủ!

Triệu Phong vừa nghe xong, không khỏi lâm vào trầm tư.

Từ biểu hiện bên ngoài thì dường như việc Trang chủ chết và lúc ôn dịch bộc phát đều cùng một thời điểm.

Độc thủ đằng sau hẳn là một người hoặc một thế lực nào đó.

Có thể tạo ra ôn dịch đáng sợ như vậy, thậm chí còn có thể giết chết cường giả Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, người xuất thủ rất có thể là người tu hành của Tông môn nước khác.

Bởi vì bổn quốc chưa từng xuất hiện loại ôn dịch này, ngược lại đã từng nghe nói ở những quốc gia xung quanh.

Những điều này không hẹn mà hợp với phân tích tình báo.

Như vậy bây giờ chỉ còn điểm khó hiểu đó là tại sao hung thủ phải nhằm vào Hình gia trang và Trang chủ?

Triệu Phong lập tức nghĩ đến hai chữ: Báo thù!

Không lâu sau...

Ba người Hoàng Vân cùng đi vào phủ đệ trong sơn trang.

Lâm Phàm liền báo cáo hết tất cả tình huống cho hắn.

- Tới chỗ khu rừng phát sinh chiến đấu!

Trong mắt Hoàng Vân chợt lóe lên tinh quang.

Khu rừng cây đó chính là nơi mà Trang chủ và hung thủ chiến đấu.

Trong rừng cây, dấu vết chiến đấu cũng không bị xóa bỏ, hiển nhiên là do cố gắng giữ lại.

Triệu Phong đứng trong rừng cây, có cảm giác rất cổ quái, không khỏi nhướng mày.

Hắn kéo bịt mắt ra một chút, sau đó mắt trái nhanh chóng quét qua rừng cây, không hề lên tiếng.

Ánh mắt Hoàng Vân lóe lên, bắt đầu phân tích:

- Xem tình hình thì trận chiến này rất kinh tâm động phách, thực lực của hung thủ kia có lẽ tương đương với Trang chủ, cũng là Nhị trọng thiên đỉnh phong.

- Hoàng sư huynh nói không sai.

Từ Chấp và Tiêu Vẫn lập tức phụ họa.

Suốt cả chặng đường, Từ Chấp và Tiêu Vẫn vẫn xem Hoàng Vân là người cầm đầu.

Triệu Phong và Lâm Phàm thì tạm thời không có quyền lên tiếng.

Sau đó, Hoàng Vân lại kiểm tra thi thể của Trang chủ.

Thi thể của Trang chủ đã hạ táng vào nửa tháng trước, bây giờ lại bị đào lên mở nắp quan tài, tự nhiên bị hai vị Thiếu trang chủ phản đối".

Từ Chấp lạnh lùng trừng mắt một cái, áp bách tinh thần của Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh liền khiến cho sắc mặt của hai vị Thiếu trang chủ tái nhợt, lập tức phủ phục sát đất.

Hai vị Thiếu trang chủ chẳng qua chỉ mới tu vi cửu trọng Cố Thể Cảnh, há có sức để phản kháng?

Rất nhanh, đám người Triệu Phong liền ngửi thấy mùi thi thể thôi rữa của Trang chủ.

Phần vai và ngực của thi thể có vài chỗ xương cốt gãy vụn, những bộ vị khác cũng có không ít vết trảo.

Đào thi thể lên, mấy người cũng không tìm ra manh mối gì, bởi dù sao đi nữa thì hình thể và khuôn mặt của Trang chủ đã không còn nhìn thấy rõ nữa.

Chỉ có Triệu Phong là ánh mặt khẽ sáng lên, không nói gì, cho dù hắn có đưa ra bất kỳ dị nghị nào thì cũng khó mà được tiếp thu.

Cùng trong ngày hôm đó, năm người tìm tòi hồi lâu trong sơn trang, nhưng vẫn không có

- Đêm nay chúng ta sẽ ở lại phủ Trang chủ. Triệu Phong, Lâm Phàm, các ngươi phụ trách tuần tra buổi tối.

Hoàng Vân lạnh nhạt phân phó.

Hắn là lĩnh đội, trên nguyên tắc thì những thành viên khác đều phải nghe hắn phân phó.

Thậm chí, lĩnh đội còn có quyền lực nhất định đối với việc tiến hành phân phối ban thưởng nhiệm vụ.

Triệu Phong và Lâm Phàm liếc mắt nhìn nhau, rốt cuộc cũng phải "gác đêm" ở trong phủ đệ.

- Triệu sư đệ, ngươi có phát hiện gì về ôn dịch của Hình gia trang và hung thủ hay không?

Lâm Phàm truyền âm hỏi.

- Không có.

Triệu Phong cười cười.

Triệu Phong cảm thấy Triệu Phong dường như đã phát hiện gì đó. Trong mấy người bọn họ, chỉ có thiếu niên độc nhãn tóc xanh này là khiến hắn có cảm giác nhìn không thấu mà thôi.

Vù...

Trong gió đêm, một đạo bóng đen quy mị từ một nơi hẻo lánh bên ngoài phủ đệ xuất hiện, vừa lóe lên đã biến mất.

- Người nào!

Lâm Phàm kinh hô một tiếng, kinh động đến ba người Hoàng Vân trong phủ đệ.

Kể cả quản gia và hai vị Thiếu trang chủ đang ngũ say cũng tỉnh lại.

- Ta vừa phát hiện một bóng đen chạy trốn về hướng kia.

Lâm Phàm vội nói.

Bóng đen?

Hoàng Vân vừa nghe xong thì ánh mắt liền sáng lên, nếu như có thể bắt được hung thủ, vậy thì sẽ được nhận thêm ban thưởng.

- Tìm!

Thân hình hắn nhảy lên, giống như một đạo tàn ánh màu xanh, lướt trên không trung chừng một hai trăm mét.

Tiêu Vẫn và Lâm Phàm gần như không nhìn thấy rõ thân ảnh của Hoàng Vân.

Hoàng Vân là người nổi bật trong hàng ngũ Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh của nội môn, thực lực quả nhiên không tầm thường

Dưới sự dẫn dắt của Hoàng Vân, mọi người đều đồng loạt đuổi theo.

Rất nhanh, Hoàng Vân đã nhìn thấy một đạo bóng đen quỷ dị xuất hiện trước mặt, tốc độ thậm chí không chậm hơn mình chút nào.

- Chạy đi đâu!

Hoàng Vân quát lạnh một tiếng, toàn thân lóe lên một tầng chân lực đỏ thẫm, dẫn động kình phong cuồng bạo giống như một trận lốc xoáy, dần dần tiếp cận đối phương

- Khặc khặc khặc...

Bóng đen quy mị phát ra một tràng cười quái dị, sau đó chui vào rừng cây.

Rừng cây kia chính là nơi mà ban ngày bọn họ đã đi qua, cũng chính là nơi mà Trang chủ Hình gia trang đã chết.

Hoàng Vân đứng trong rừng cây, mặt lộ vẻ cảnh giác, cũng không lập tức tiến vào.

Mấy người chạy tới sau cũng không dám vọng động.

- Lâm Phàm, Triệu Phong các ngươi tiến vào rừng cây dò xét, chúng ta ở phía sau chiếu ứng.

Hoàng Vân xoay chuyển ánh mắt, hờ hững hạ lệnh.

Lâm Phàm vừa nghe liền nổi giận, không ngờ tên Hoàng Vân này lại muốn dùng hai người mình làm pháo hôi.

- Có đi không? Chẳng lẽ các ngươi dám vi phạm mệnh lệnh của lĩnh đội?

Từ Chấp ở bên cạnh quát lạnh.

Tiêu Vẫn nở nụ cười nhạo, cũng không lên tiếng.

Trước mặt khu rừng.

Tiểu đội năm người thoáng trở nên căng thẳng

- Như vậy đi, để ta đi trước dẫn đường.

Triệu Phong không mặn không nhạt nói.

Lời này vừa nói ra, mọi người ở đây đều sững sờ.

Nếu là người bình thường thì đều hiểu được bóng đen thần bí kia đang cố tình dẫn dụ mọi người vào khu rừng kia, chắc chắn là có ý đồ nào đó.

Huống chi, Trang chủ chính là chết trong khu rừng này.

- Chư vị còn tiếp tục do dự thì manh mối hung thủ sẽ bị cắt đứt.

Triệu Phong nhếch miệng cười.

Mái tóc xanh của hắn phiêu động trong gió đêm, trong một con mắt lộ vẻ bình tĩnh đến kỳ lạ, có chút quỷ dị thần bí.

- Tốt!

Hoàng Vân và Từ Chấp liếc nhìn nhau, gật đầu đồng ý.

Lâm Phàm muốn nói gì đó, nhưng thấy Triệu Phong mỉm cười ra hiệu, lập tức nuốt lời vừa tới bên miệng xuống.

Bịch... Vù...

Thân hình Triệu Phong thoáng cái đã hóa thành một đạo tàn ánh vô thanh vô tức, ảo ánh trùng điệp tiến vào rừng cây.

- Ồ? Thân pháp của tiểu tử này quá thật không tệ!

Hoàng Vân ở đằng sau thoáng lộ một tia kinh dị, vội vàng đuổi theo

sau.

Triệu Phong đi trước dẫn đường, bốn người đằng sau đều bảo trì khoảng cách nhất định, bám đuổi sát nút.

Mấy người đều đã đạt tới Thoát Phàm Cảnh, có năng lực nhìn vào ban đêm nhất định, thế nhưng, trong rừng cây tối tăm này, tầm mắt cũng không thể rõ ràng như ban ngày được.

- Ở bên kia!

Triệu Phong đột nhiên nhìn thấy một đạo bóng đen quy mị, vội vàng gia tốc đuổi theo.

- Đừng để hắn chạy thoát!

Hoàng Vân mơ hồ nhìn thấy một cái bóng đen, lập tức mở cờ trong bụng

Vù...

Mọi người chỉ thấy tốc độ của Triệu Phong chợt nhanh hơn, sau đó liền cảm thấy hoa mắt, không biết hắn đã dung nhập vào đêm tối từ lúc nào.

- Triệu sư đệ!

- Triệu sư đệ, ngươi đâu rồi?

Mấy người hét lên, trong bóng đêm tĩnh mịch không hề có tiếng đáp trả.

Phảng phất như Triệu Phong đã bị bóng đêm nuốt chừng.

- Chẳng lẽ Triệu Phong đã gặp phải bất hạnh?

Từ Chấp thầm rùng mình, nửa vui nửa buồn.

Bốn người tìm kiếm ở xung quanh, nhưng tìm cả buổi vẫn không thấy bóng dáng của Triệu Phong.

- Chỉ trách đám các ngươi quá sợ chết! Triệu sư đệ mới mười bốn tuổi, các ngươi lại để hắn xung phong.

Lâm Phàm đột nhiên tức giận, có chút không cam lòng.

Mặc dù nói vậy, nhưng Lâm Phàm vẫn cảm thấy việc Triệu Phong biến mất có chút bất thường

- Hoàng lĩnh đội, khu rừng này thật quỷ dị, hay là chúng ta rút lui đã, đợi trời sáng rồi quay lại.

Tiêu Vẫn đột nhiên đề nghị.

Hoàng Vân và Từ Chấp nghe vậy đều đồng loạt gật đầu.

- Ha ha ha... Muốn chạy sao? Một kẻ cũng đừng hòng thoát!

Một tiếng cười quái dị quanh quẩn trong rừng cây.

Oành...

Khu rừng đột nhiên chấn động mãnh liệt, có cảm giác như trời đất sụp đổ.

Không tốt!

Trái tim của bốn người chợt thắt lại, vẻ mặt tái nhợt.

Chương 146: Phản kích lôi đình

Trong tầm nhìn, khu rừng trước mặt bốn người đột nhiên lắc lư mãnh liệt, phảng phất như có quái vật khổng lồ từ dưới lòng đất chui lên.

- Mọi người cẩn thận! E rằng ở đây có trận pháp mai phục!

Hoàng Vân miễn cưỡng trấn định tâm thần, thế nhưng trong lòng bàn tay lại toát đầy mồ hôi lạnh.

Dưới tình huống nguy hiểm không rõ, mọi người đều dựa lưng thành một vòng tròn, cảnh giác nhìn khắp bốn phía.

Mặc dù rừng cây vẫn còn lắc lư, thế nhưng bốn người đã dần dần khôi phục tỉnh táo.

- Rừng cây không hề lắc lư, đây là ảo giác của trận pháp.

Ánh mắt Từ Chấp rất nhạy bén.

Thân là đệ tử nội môn, Hoàng Vân và Từ Chấp đều từng nhiều lần ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, lịch duyệt cũng tương đối nhiều.

Trong trận pháp có một nhánh “Ào trận”, có thể mê hoặc giác quan của sinh linh, tạo thành đủ loại ảo giác.

Dù biết rõ điều này, thế nhưng bộn người cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ. Bởi vì bọn họ đều không nghiên cứu gì về trận pháp.

Trong tiểu đội, chỉ có duy nhất một mình Triệu Phong là am hiểu trận pháp, thế nhưng lúc hắn xung phong thì đã biến mất một cách quỷ dị rồi.

- Đám tiểu bối kia! Khu rừng này chính là nơi các ngươi táng thân.

Một thanh âm khàn khàn mơ hồ từ trong rừng cây vang lên.

Ngay sau đó, ảo giác rừng cây lắc lư đột nhiên khôi phục bình thường.

Đập vào mắt mọi người là một khu rừng yên tĩnh, mỗi cành cây hay ngọn cò đều không hề thay đổi, tình huống vừa rồi thật ra chỉ là ảo giác mà thôi.

Thế nhưng, còn không đợi mọi người kịp thở phào thì từng đạo “tơ Tử Huyết” (*) dày đặc chằng chịt đã đan kín cả khu vực rừng cây.

(*) Màu tím đỏ.

Tơ Tử Huyết này ẩn chứa lực lượng quỷ dị, khiến người khác không rét mà run, vừa giống như gợn sóng trong mặt nước, lại vừa giống như mạng nhện, bao phủ kín phạm vị trăm trượng.

Thậm chí ngay cả mặt đất cũng xuất hiện từng đạo tơ màu tím nhạt.

- Thân thể của ta, cả chân lực nữa...

Tiêu Vẫn cảm giác cơ năng của thân thể dần bị ăn mòn và phá hoại, ngay cả chân lực trong người cũng bị áp chế.

- Không tốt, chúng ta lâm vào độc trận rồi!

Sắc mặt Từ Chấp đột nhiên đại biến.

Thì ra, ảo trận vừa rồi chỉ là để mê hoặc tâm thần, sát chiêu thực sự chính là độc trận này.

- Mọi người mau chóng phá vòng vây, thoát ra khỏi khu rừng này.

Hoàng Vân hét lớn một tiếng, bên ngoài cơ thể xuất hiện một tầng chân lực dày nửa tấc, giống như một đoàn xích diễm liệt phong, dẫn đầu xông trận, thân hình nhảy vọt lên không trung, ý đồ muốn thoát khỏi trận pháp.

Ba người Từ Chấp, Tiêu Vẫn và Lâm Phàm cũng đồng loạt phát động công pháp Phàm phẩm, uy lực tuyệt luân.

Oành...

Trên đỉnh đầu mọi người đột nhiên hiện ra một đoàn gió màu tím nhạt cực lớn, xoay tròn rồi nổ vang giữa không trung, bộc phát hàn phong mãnh liệt, khiến cho khu vực không trung liền bị cấm chế.

Bịch! Bịch! Bịch...

Thân hình của mấy người vừa mới thoát ly được vài thước thì đã bị sức gió cường đại ép rơi xuống.

Hàn phong và độc lực bốn phía giống như sóng lớn đánh vào, vĩnh viễn không dừng lại, hết lượt này tới lượt khác ập tới.

- Tiểu bối vô tri, tiến vào “Tuyệt Phong Huyễn Độc trận” rồi, các ngươi có chạy đằng trời.

Trong trận pháp, đột nhiên xuất hiện một người khô gầy mặc áo đen, tiếng cười nhạo âm lãnh có chút tự đắc ý.

Người áo đen chậm rãi đi tới, trên người dâng lên một tầng sóng khí màu tím đen đáng sợ, áp bách tinh thần, âm tà từ trên trời ép xuống, khiến cho khí lưu xung quanh đột nhiên đông cứng.

Bốn người ở đây liền cảm thấy tâm thần run lên.

Tiêu Vẫn có tu vi nội tình khá thấp cho nên sắc mặt liền trở nên tái nhợt, gần như hít thở không thông.

- Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh! Ngươi là người nào?

Sắc mặt Hoàng Vân đột biến, trên trán ứa ra mồ hôi lạnh.

Nhiệm vụ lần này có thể từ cấp hai rưỡi tăng lên cấp ba, không ngờ lúc này đã trở thành sự thật.

Nếu như dưới tình huống bình thường, cho dù đối mặt với Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đi nữa, với thực lực của tiểu đội bọn họ thì vẫn có thể hoàn toàn chống lại, thậm chí còn có khả năng chiến thắng, nhưng giờ phút này thân hãm trong “Tuyệt Phong Huyễn Độc trận”, tình huống cực kỳ không ổn.

- Hình Trang chủ! Tại sao lại là ngươi?

Tiêu Vẫn nghẹn ngào nhìn người khô gầy mặc áo đen, vẻ mặt tràn đầy kinh hãi.

Cái gì! Hình Trang chủ?

Đám người Hoàng Vân cũng kinh hô thất sắc.

Bọn họ cũng không hề nghi ngờ lời nói của Tiêu Vẫn.

Bởi vì Tiêu Vẫn xuất thân từ đệ nhất gia tộc ẩn thế, trước kia có chút lui tới với Hình gia trang.

Mấy năm trước, Tiêu Vẫn cũng đã từng nhìn thấy bộ dạng của Hình trang chủ, cho dù lúc này hình thể và khuôn mặt của Hình trang chủ đã thay đổi rất nhiều, dữ tợn xấu xí y hệt cương thi vậy.

- Đúng vậy, ta chính là Hình Trình! Hôm nay chính là ngày giỗ của các ngươi, trước đây đã có vài nhóm người táng thân trong Hình gia trang. Thực lực của bọn chúng quá yếu, các ngươi là đám người mạnh nhất, cũng sắp trở thành tế phẩm cuối cùng rồi.

Hình trang chủ nhe răng cười, gương mặt có chút cứng ngắc, trên mặt đều là màu tím.

Hiển nhiên, thân thể của Hình trang chủ đã không còn là nhân loại bình thường nữa rồi.

- Hình trang chủ! Ngươi dám tu luyện ma công tà đạo, hôm nay chúng ta sẽ liên thủ giết chết ngươi!

Hoàng Vân quát lạnh một tiếng, trong tay xuất hiện một thanh đại đao màu tím nhạt, đao vung lên kéo theo một luồng đao khí lạnh lẽo, từng trận gió sắc bén cuốn ra xa mấy trượng.

Đại đao trong tay hắn chính là thần binh Phàm cấp hạ phẩm, với thực lực Nhị trọng thiên tinh anh của hắn, thậm chí đủ sức để khiêu chiến với Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

- Keng... Phành...

Hàn quang màu tím lóe lên, Hình trang chủ dùng một trảo chấn Hoàng Vân bay ra xa mấy trượng.

Làm sao có thể?

Khí huyết Hoàng Vân nhộn nhạo, thiếu chút nữa là thổ huyết, “Thanh Nguyệt Đao” trong tay hắn vốn là thần binh Phàm cấp, sắc bén bá đạo, thế nhưng đối phương lại có thể tay không đối chiến, thậm chí còn đánh hắn thối lui trọng thương.

Trong khoảnh khắc tiếp theo.

Từ Chấp tay cầm “Tấn Nguyệt Kiếm”, cùng với Tiêu Vẫn, Lâm Phàm liên thủ, công kích cuồng bạo hủy diệt đều rơi lên người Hình trang chủ.

Phụt phụt phành...

Sóng khí màu tím đen trên người Hình trang chủ uốn lượn như độc xà, trong lúc đối chiến với công kích của ba người lại không hề bị tổn thương gì.

Cho dù là Từ Chấp tu vi Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, lại có thêm thần binh “Tấn Nguyệt Kiếm”, nhưng tối đa chỉ lưu lại trên người Hình trang chủ một vệt máu thật nhỏ.

- Thân thể của hắn đã bị “Thi Luyện chi pháp” luyện chế qua, lực phòng ngự rất mạnh, trừ phi đâm trúng chỗ hiểm mới có tác dụng.

Sắc mặt Từ Chấp hoảng sợ, nhìn chằm chằm thân thể của Hình trang chủ.

Đối phương giống như một hoạt tử nhân (xác sống), làn da toàn thân không hề có một tia huyết sắc, cứng rắn như sắt, phòng ngự kinh người.

- Mặc dù lực lượng của độc trận “Tuyệt Phong Huyễn Độc trận” không thể nào diệt sát cường giả Thoạt Phàm Cảnh, nhưng lại có thể hao tổn sinh cơ trong người các ngươi, thậm chí còn hạn chế thực lực kẻ địch, không quá nửa canh giờ nữa là thực lực của các ngươi sẽ giảm quá nửa.

Hình trang chủ cười dữ tợn nói.

Vừa nghe vậy, sắc mặt của bốn người liền trở nên khó coi, lòng nóng như lửa đốt.

Thân trong độc trận, thực lực của bọn họ đều bị hạn chế nhất định.

Càng kéo dài thời gian thì bọn họ lại càng bất lợi.

Thế nhưng thực lực của Hình trang chủ quá mức kinh người, lực phòng ngự vượt xa Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường.

Cũng may Hình trang chủ cũng có chỗ thiếu hụt, mặc dù tốc độ nhanh, nhưng thân thể đã bị “thi luyện”, cho nên độc tác cũng không linh hoạt, bốn người liên thủ vẫn có thể miễn cưỡng ứng phó, dưới tình huống vây công, tạm thời áp chế đối phương.

Oành oành...

Đúng lúc này, rừng cây lại chấn động mãnh liệt, lắc lư dữ dội, khiến tâm thần của bốn người thoáng bối rối.

Trong “Tuyệt Phong Huyễn Độc trận” này ẩn chứa ảo trận, có thể

quấy nhiễu tâm thần.

- Trang chủ! Trận pháp đã hoàn toàn mở ra, không có chút sơ hở nào, tuy nhiên vẫn có một tiểu tử may mắn trốn thoát.

Hai đạo thân hình áo đen đột nhiên tiến vào trong trận pháp, sau đó truyền âm.

Hai đạo thân hình kia, khí tức đều đạt tới Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, so với khí tức cùng cấp còn đáng sợ hơn nhiều.

- Tiểu tử kia muốn trở về Hiểu Nguyệt Tông cũng phải mất mấy ngày, không cần lo lắng. Hai vị phó trang chủ, theo ta bắt giết mấy tên đệ tử nội môn này!

Hình trang chủ thét dài một tiếng, thế công càng phát ra hung mãnh.

Hình trang chủ và hai vị phó trang chủ hình thành thế trận tam giác, lại mượn chỗ dựa của trận pháp, bắt đầu vây giết bốn người Hoàng Vân.

- Ta ngăn cản Hình trang chủ, các ngươi nghĩ cách tiêu diệt hai tên phó trang chủ kia.

Hoàng Vân truyền âm nói.

Trong tiểu đội, thực lực của hắn là mạnh nhất, trong hàng ngũ Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh ở nội môn cũng thuộc loại nổi bật, thực lực xếp hàng đầu, thậm chí còn có lần khiêu chiến Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Hắn thúc dục thần binh “Thanh Nguyệt Đao”, trong thời gian ngắn có thể miễn cưỡng cầm chân Hình trang chủ, nhưng không thể chính

diện đối chiến.

Bên phía khác.

Ba người Từ Chấp, Tiêu Vẫn, Lâm Phàm lại đang đổi kháng với hai vị phó trang chủ.

Keng...

Một đao của Lâm Phàm chém lên người một phó trang chủ, tia lửa bắn khắp nơi, nhưng lại không tạo thành thương tổn có tính thực chất cho đối phương, ngược lại còn bị chấn lùi mấy bước.

Hai người hắn và Tiêu Vẫn phải khó khăn lắm mới cản được một vị phó trang chủ, thậm chí còn tràn ngập nguy cơ.

Bởi vì công kích của bọn hắn đều rất khó phá được thân thể đã trải qua “thi luyện” của hai tên phó trang chủ này.

Từ Chấp có tu vi Nhị trọng thiên, tay cầm Tấn Nguyệt Kiếm cũng không thắng nổi một vị phó trang chủ khác, chỉ xem như cân sức ngang tài.

Nguy cơ chính thức là ở phía của Hoàng Vân.

Hình trang chủ mà hắn đang đối mặt, thật sự quá mạnh mẽ, chỉ cần không cẩn thận sẽ bị móng vuốt sắc bén ẩn chứa thi độc đánh trúng, cho dù không chết cũng mất nửa cái mạng.

- Chẳng lẽ trời muốn diệt ta...

Hoàng Vân chỉ cảm thấy sinh cơ trong người bị lực lượng của độc trận ăn mòn, chân lực vận chuyển càng ngày càng không như ý.

Tình huống của ba người so với hắn lại càng tồi tệ hơn, một bên vừa phải chiến đấu, một bên còn phải áp chế độc lực đang ăn mòn cơ thể.

Ọc...

Hoàng Vân và Hình trang chủ đối chiến một kích, thổ huyết rút lui, vẻ mặt trắng bệch như tờ giấy.

Lĩnh đội Hoàng Vân bị thương, gần như có thể đoán được cơn ác mộng tiểu đội thi hành nhiệm vụ sẽ bị “diệt đoàn”.

Trong lòng Hoàng Vân cảm thấy đắng chát.

Lúc đầu, hắn còn không để nhiệm vụ này trong lòng, mục tiêu duy nhất của hắn là “đùa chết” Triệu Phong và Lâm Phàm.

Thế nhưng, không ngờ độ khó khăn lại nắm ngoài tưởng tượng, vượt quá cấp ba, thậm chí còn có chút tiếp cận cấp bốn.

Bây giờ nghĩ lại, Hoàng Vân không khỏi cảm thấy như bị tính kế. Có lẽ, hắn chỉ là một con cờ mà Nguyên Trí và Tuyền Thần lợi dụng, tiện tay là có thể vứt bỏ.

- Nếu như Triệu Phong vẫn còn, với thực lực của Phong Lôi Chưởng mà hắn tu luyện, ít nhất có thể so với Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh. Hơn nữa, nghe nói hắn còn là thiên tài trận pháp.

Trong lòng Từ Chấp cũng có chút hối hận và tiếc nuối.

Hắn tham gia nhiệm vụ này, vốn có ý định trả thù Triệu Phong và Lâm Phàm, nào đoán được sẽ gặp phải kết cục như vậy.

Trong lòng Lâm Phàm cảm thấy tuyệt vọng, đột nhiên nhớ tới trước khi đi, Triệu Phong đã từng nói với hạn một câu:

- Nhiệm vụ lần này e rằng sẽ không quá thuận lợi, nếu như chỉ có hai người ta và sư huynh thì có lẽ sẽ nắm chắc hơn một chút.

Thử nghĩ mà xem, một tiểu đội đã rạn nứt thì làm sao có thể một lòng chấp hành nhiệm vụ?

Nếu như...

Ngay tự đầu, toàn bộ tiểu đội đều nhất trí đoàn kết, cho dù không thể hoàn thành nhiệm vụ thì ít nhất cũng có cơ hội toàn thân trở ra.

Keng keng...

Trong âm thanh kim loại đối chiến, Lâm Phàm bị đánh bay xuống đất, một trong hai tên phó trang chủ nhe răng cười, ngạnh kháng công kích của Tiêu Vẫn, sau đó đánh về phía Lâm Phàm.

Vù...

Ngay lập tức, bộ móng vuốt sắc bén của tên phó trang chủ kia liền đánh đến trước mặt Lâm Phàm, hắn thậm chí còn có thể nhìn thấy rõ độc quang màu tím trên móng vuốt của đối phương.

Mạng của ta xong rồi...

Trong lòng Lâm Phàm thầm thở dài một hơi.

Vù...

Một đạo tiễn quang sắc bén kèm theo kình phong lạnh thấu xương bắn tới, chỉ trong chớp mắt đã vạch phá tơ máu màu tím nhạt ở xung quanh, bắn tới người tên phó trang chủ.

Phụt...

Con mắt của tên phó trang chủ liền bị mũi tên đâm thủng, phát ra tiếng kêu thê lương thảm thiết.

Hắn dù sao cũng không phải là “Cương thi” thực sự, chẳng qua là thân thể trải qua luyện chế đặc thù cho nên toàn thân mới cứng rắn như sắt, nhưng vẫn có chỗ hiếm, ví dụ như con mắt chẳng hạn.

- Triệu sư đệ!

Lâm Phàm nhìn về phía thân ảnh trên một cây đại thụ cách ngoài trăm trượng.

Vù...

Thế nhưng, còn không đợi hắn kịp phản ứng thì đạo mũi tên thứ hai, kèm theo chân lực vô cùng sắc bén đã sỏ xuyên cổ họng của tên phó trang chủ đó.

- Bịch!

Tên phó trang chủ khí tuyệt bỏ mình, mắt và cổ họng là hai chỗ hiểm, bị tên nhọn ẩn chứa lực đạo đáng sợ xuyên thủng, xoắn nát cơ nhục.

Mạnh như Hình trang chủ cũng chấn động đến đờ người.

Tất cả mọi người đều nhìn về phía thiếu niên trên ngọn cây ngoài trăm trượng, mái tóc xanh bay phất phới giữa làn gió đêm, trong một

con mắt tràn ngập lạnh lùng, vừa tà dị vừa linh động.

Chương 147: Ngăn cơn sóng dữ

- Triệu sư đệ!

- Triệu Phong!

Tiểu đội bốn người, thân hãm tuyệt cảnh liền lộ vẻ mừng rỡ.

Triệu Phong ở trên đỉnh cây đại thụ. Dù cách xa trăm trượng vẫn dùng “Kim Lũ Cung” bắn ra hai mũi tên. Giết chết một vị phó trang chủ.

Bớt một vị phó trang chủ. Bốn người Hoàng Vân đã được giải vây thành công, trong giây lát không lo bị uy hiếp sinh mạng.

- Tiểu tử! Không phải ngươi đã chạy thoát rồi ư, làm sao ngươi có thể đột phá đám thủ hạ mà ta bố trí cảnh giới?

Hình trang chủ đã kịp thời phản ứng. Âm trầm nhìn Triệu Phong đứng ở phía xa.

Bốn người Hoàng Vân cũng lộ vẻ nghi hoặc.

Lúc trước, Triệu Phong xâm nhập vào rừng cây, truy kích địch nhân, sau đó đột nhiên biến mất, quả thực rất quỷ dị.

- Cảnh giới? Chỉ bằng vào mấy tên gà mờ học đồ trận pháp bọn chúng hay sao?

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, đưa tay ra sau lưng lấy một cái túi rồi quăng về phía

Lóc... Cóc... Lóc... Cóc...

Trong bao vái có ba cái đầu lâu chảy máu đầm đìa rơi ra.

- Con ta!

Hình trang chủ giận dữ bi phẫn, ánh mắt băng lãnh nhìn chằm chằm Triệu Phong, lộ ra hàn ý lạnh thấu xương.

Mấy người Hoàng Vân khi nhìn thấy ba cái đầu người này cũng cảm thấy có chút quen mắt.

Một người trong đó chính là quản gia của Hình gia trang, mà hai người còn lại chính là Thiếu trang chủ.

- Không có ai chủ trì, cái trận pháp gà mờ dựa vào một ít nguyên tinh thạch để vận chuyển này cũng không thể duy trì được bao lâu nữa, rất nhanh sẽ giải thể thôi.

Triệu Phong vô cùng tỉnh táo, kể lại một chuyện chân thực.

Thật tốt quá!

Đám người Hoàng Vân đều vô cùng vui mừng.

Một khi trận pháp bị sụp đổ, bọn hắn cũng sẽ không còn bất kỳ ràng buộc nào nữa, hoàn toàn có cơ hội chuyển bại thành thắng.

- Triệu Phong này quá thật là thiên tài trận pháp, chỉ tiện tay xuất thủ đã có thể ngăn cơn sóng dữ.

Mấy người Tiêu Vẫn liếc mắt nhìn nhau một cái, không thể không bội phục.

Thì ra, trong lúc Triệu Phong “biến mất”, hắn đã tìm ra biện pháp, âm thầm phá hỏng “Tuyệt Phong Huyễn Độc trận”, sau đó vào thời khắc mấu chốt bắn chết một tên phó trang chủ, giải thoát nguy cơ toàn đội.

Có thể nói, Triệu Phong đã cứu được cả tiểu đội, cứu đám người bọn hắn một mạng.

Từ Chấp và Tiêu Vẫn trước kia có chút mâu thuẫn với Triệu Phong, đột nhiên cảm thấy tâm tình phức tạp, có chút hổ thẹn.

- Tiểu súc sinh! Giết con của ta, Hình Trình ta nhất định phải bầm thây ngươi thành vạn đoạn.

Hình trang chủ bàng hoàng, rống lớn một tiếng, hóa thành một đạo bóng tối, đánh về phía Triệu Phong cách ngoài trăm trượng.

Không tốt!

Nhanh ngăn hắn lại!

Từ Chấp, Tiêu Vẫn và Lâm Phàm đều biến sắc, toàn lực ra tay ngăn cản.

Đứng từ góc độ đoàn đội, Triệu Phong có thân phận là “Thần Tiễn thủ” và “thiên tài trận pháp”, có tác dụng rất lớn, tuyệt đối không thể để địch nhân tiếp cận.

Hình trang chủ này cũng không phải bị cừu hận che mờ lý trí, mà bởi vì chính bản thân hắn cũng rất rõ điều này.

Tiễn thuật của Triệu Phong thật sự đáng sợ, nếu để hắn đứng ở khoảng cách xa thì nhất định sẽ tạo thành áp chế viễn trình chí mạng.

Phành phành phành...

Công kích của ba người Từ Chấp, Lâm Phàm, Tiêu Vẫn đều đánh lên người Hình trang chủ, thế nhưng khó có thể tạo thành tổn thương mang tính thực chất.

Hình trang chủ vốn là cường giả Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, lại trải qua luyện chế "phương pháp Thi Luyện", thân thể đã vượt qua phạm trù nhân loại, lực phòng ngự thực tế vô cùng đáng sợ.

Trong tiểu đội, người có thể chính thức kiềm chế Hình trang chủ cũng chỉ có một mình lĩnh đội Hoàng Vân.

- Hoàng Vân! Ngăn hắn lại!

Lâm Phàm gấp giọng hô lên.

Tốc độ thân pháp của Hoàng Vân đều rất cao minh, thận là tinh anh Nhị trọng thiên, cộng thêm thần binh Phàm cấp trong tay, thậm chí còn có thể khiêu chiến với Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Đinh...

Một đao của Hoàng Vân chém trúng Hình trang chủ, giả vỡ bị chấn khai, chẳng những không thể ngăn trở mà còn rút lui vài chục bước, trong mắt lóe lên một tia âm lãnh.

Tại sao có thể làm vậy?

Trên mặt Lâm Phàm tràn đầy phẫn hận nhìn về phía Hoàng Vân, ngay cả Từ Chấp và Tiêu Vẫn cũng chợt lộ vẻ suy tư.

- Đắc tội với đệ tử chân truyền, có ân oán với trưởng lão trong Tông môn, ngươi cũng đừng nên trách ta...

Vẻ mặt của Hoàng Vân hết sức lạnh lùng.

Thân ở trong Tông môn, hắn biết rất rõ quy luật mạnh được yếu thua.

Cho dù biết rõ Nguyên Trí và Tuyền Thần đang lợi dụng mình, thế nhưng Hoàng Vân vẫn tình nguyện lựa chọn dựa vào “cường giả”.

Nguyên Trí là đệ tử chân truyền, sau lưng có trưởng lão Tông môn, mà Triệu Phong chẳng qua chỉ là một con sâu cái kiến Nhất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, lại không hề có bất kỳ bối cảnh nào.

Vĩnh viễn đứng về phía cường giả, bất kể đúng sai.

Đây chính là điều tâm đắc của Hoàng Vân sau khi đặt chân vào Tông môn nhiều năm qua. Nếu đặt Triệu Phong và đệ tử chân truyền lên cùng một bàn cân để lựa chọn, vậy thì hắn tình nguyện trở thành “quân cờ” cho người ta sai khiến.

Cho nên...

Vào thời khắc mấu chốt, Hoàng Vân cũng không toàn lực ngăn cản “Hình trang chủ”, thậm chí còn cố ý nhường đối phương.

- Ha ha...

Triệu Phong đứng trên đỉnh ngọn cây, nở nụ cười quỷ dị.

Vụt...

Thân thể của hắn hóa thành một đạo tàn ảnh, sau đó bỗng nhiên xuất hiện nhiều hư ảnh thực huyễn bất định, chợt dung nhập vào bóng đêm.

Sau khi lĩnh ngộ Huyễn Ngư Đồ, lại dùng thân pháp Phàm phẩm thượng cấp làm căn cơ, thân pháp của Triệu Phong hiện nay đã đạt tới cấp độ “huyền diệu nhập huyễn”.

Cái gì?

Tâm thần Hình trạng chủ khẽ chấn động, hắn không biết Triệu Phong vừa thi triển loại thân pháp nào, chỉ thấy trước mắt đột nhiên xuất hiện vài đạo thân ảnh hư ảo, thật giả khó phân.

Hắn căn bản không biết nên đuổi theo “tên nào”, chỉ có thể trơ mắt nhìn “đám Triệu Phong” đào thoát.

- Đó là thân pháp gì?

Mấy người trong tiểu đội đều hai mặt nhìn nhau.

Tâm thần Hoàng Vân phát lạnh, hắn đã nhìn thấy ánh mắt băng lãnh và thất vọng của Triệu Phong trước khi rời đi.

Tại thời khắc mấu chốt, Triệu Phong cứu vãn tính mạng của mọi người trong tiểu đội, khiến cho Tiêu Vẫn, Từ Chấp có thể tạm thời quên đi hiềm khích lúc trước, nhưng lại không thể nào dao động sát cơ của Hoàng Vân đối với hắn.

Lúc này Triệu Phọng biến mất, Hình trang chủ đột nhiên mất đi mục tiêu, hai mắt chợt trở nên đỏ bừng, bắt đầu phát động công kích điên

cuồng với bốn người Hoàng Vân.

Lực lượng của “Tuyệt Phong Huyễn Độc trận” trong thời gian ngắn cũng không thể sụp đổ.

Mà Hình trang chủ lại thí mạng phảng công, khiến cho mấy người Hoàng Vân liền trở tay không kịp.

- Triệu Phong! Ngươi dám lâm trận bỏ chạy? Đợi sau khi hoàn thành nhiệm vụ, Hoàng mỗ sẽ tấu rõ ràng lên Trưởng lão, trục xuất ngươi ra khỏi Tông môn.

Hoàng Vân trong lúc chiến đấu, cố gắng thúc dục chân lực, đồng thời lớn tiếng uy hiếp.

Sau khi giết chết một tên phó trang chủ, bốn người Hoàng Vân vẫn có thể miễn cưỡng chống đỡ.

Thời gian dần trôi qua, trận pháp dần sụp đổ, bọn hẳn ít nhất đang đứng ở thế bất bại.

Thế nhưng...

Thời gian dần dần trôi qua. Lực lượng bên trong “Tuyệt Phong Huyễn Độc trận” vẫn không hề tiêu tán.

Cơ năng thân thể của bốn người trong tiểu đội ngày càng bị độc lực tàn phá, chân lực càng lúc càng suy yếu.

- Xảy ra chuyện gì? Tại sao lực lượng của trận pháp còn chưa tiêu tán?

Hô hấp của Hoàng Vân trở nên dồn dập, trên trán ứa ra mồ hội lạnh,

bị Hình trang chủ liên tục ép tới, khiến cho tình cảnh của hắn trở nên vô cùng nguy hiểm.

Bởi vì hắn là lĩnh đội, có thực lực mạnh nhất. Cho nên phần lớn “hỏa lực” của Hình trang chủ đều nhằm vào hắn.

Sâu trong rừng cây, một thân ảnh thiếu niên thầm lẩm bẩm.

Thời gian uổng cạn nửa chén trà qua đi.

Lĩnh đội Hoàng Vân đã bị thương không nhẹ, lực lượng suy kiệt, chỉ còn lại sáu bảy thành chiến lực bình thường trên người đã có vài chỗ bị thương

Ba người Từ Chấp cũng gặp phải nguy cơ, tuy nhiên lại không đáng lo ngại.

Vù vù vù...

Sâu trong rừng cây, ngẫu nhiên bắn ra một mũi tên, vào thời khắc mấu chốt hóa giải nguy cơ cho mấy người Lâm Phàm.

- Thì ra là Triệu sư đệ đang núp trong bóng tối trợ giúp chúng ta.

Trên mặt Lâm Phàm liền lộ vẻ cám kích và mừng rỡ.

Tiêu Vẫn và Từ Chấp cũng được trợ giúp mấy lần, biến nguy thành an, cho nên cả hai đều rất cảm kích Triệu Phong.

Chỉ có Hoàng Vân là vẻ mặt tràn đầy phiền muộn, không ngừng gào thét giận dữ.

Trong mấy người, chỉ có hắn là không được Triệu Phong trợ giúp.

Dù hắn gặp phải nguy cơ sinh tử thì Triệu Phong ở trong chỗ tối cũng không hề có ý xuất thủ giải vây.

- Triệu Phong! Ngươi là tiểu tử vô sỉ, muốn bức chết ta sao? Lúc Hoàng mỗ trở lại Tông môn, nhất định sẽ bẩm báo ngươi tại Chấp Pháp Đường!

Hoàng Vân giận dữ hét.

Chấp Pháp Đường!

Nghe thấy ba chữ này, mấy người Tiêu Vẫn liền cảm thấy tâm thần run rẩy.

Trong Hiểu Nguyệt Tông chia thành một số Đường, trong đó, quyền lực của Chấp Pháp Đường là lớn nhất, nắm giữ luật pháp sinh tử, là ác mộng đối với những người vi phạm quy tắc Tông môn.

- Haizz, Hoàng sư huynh nói lời này là sai rồi, Triệu mỗ cũng đang dốc hết toàn lực, nhưng chỉ có thể bảo toàn cho bạ người. Cũng giống như Hoàng sư huynh vừa rồi không thể ngăn cản Hình trang chủ đuổi giết ta vậy đó.

Triệu Phong nhạt nhẽo đáp lời.

Lời này vừa nói ra, vẻ mặt Hoàng Vân lập tức cứng lại.

Vừa rồi hắn cố ý nhường Hình trang chủ, không cứu viện Triệu Phong, bây giờ đối phương cũng cố tình không cứu viện hắn.

Lấy đạo của người, dùng trên thân người. (*)

(*) Tương tự gậy ông đập lưng ông.

Hoàng Vân á khẩu không trả lời được, nhất thời vừa lo lắng vừa tức giận, chỉ hận không thể bầm thây Triệu Phong thành vạn đoạn.

Một mặt khác, trong lòng Hình trang chủ thì lại mừng thầm, may là tiểu đội Tông môn này cũng không toàn tâm hiệp lực, bằng không thì quả thật rất khó ứng phó...

Trong lúc hắn đang suy nghĩ như vậy thì đột nhiên xảy ra dị biến.

Vù vù vù...

Vài đạo mũi tên chân lực lạnh lẽo vạch phá bầu trời đêm bắn thẳng về phía Hình trang chủ và phó trang chủ.

Phụt...

Chân của tên phó trang chủ kia liền bị trừng lên, thân hình lảo đảo, trừng phải trọng kích của mấy người Từ Chấp.

Uy lực tiễn thuật của Triệu Phong mạnh mẽ vượt qua tưởng tượng, bộ vị mà hắn bắn trừng chính là đốt xương.

Vù...

Một mũi tên trong đó, gần như xẹt qua mí mắt của Hình trang chủ, dọa hắn đổ một thân mồ hôi lạnh.

Tại thời khắc mấu chốt, Triệu Phong lại lần nữa phát động phản kích sắc bén ác liệt, đánh cho địch quân trở thay không kịp.

Vụt...

Một hư ánh biến ảo bất định từ không trung ép xuống.

Phong Lôi Chưởng!

Trang chủ và phó trang chủ chỉ cảm thấy bên tai vang lên tiếng sấm, tâm thần rung động.

Ầm... Ầm...

Một chưởng phát ra tiếng gió và sấm sét, đánh lên người phó trang chủ.

Tên phó trang chủ kia bị thương ở chân, hành động bất lợi, lập tức bị "Phong Lôi Chưởng" đánh trúng đầu.

Rắc...

Phó trang chủ ngay cả hét thảm cũng không kịp thì đầu lâu đã bị đánh vỡ thành nhiều mảnh, tử vong tại chỗ.

Lúc hắn ngã xuống đất bỏ mình, mọi người trên sân còn mơ hồ cảm thấy bên tai nổ vang tiếng sấm.

Một chưởng giết chết phó trang chủ, uy năng đáng sợ kia khiến cho Hình trang chủ vốn là người có tu vi cao nhất cũng phải động dung.

Phụt...

Cùng lúc đó, tơ máu màu tím nhạt đang bao phủ xung quanh đột nhiên bong ra từng mảng, đoàn gió cực lớn trên đỉnh đầu lập tức sụp đổ giải thể.

- Trận pháp phá rồi! Mọi người cùng nhau liên thủ bắt giết tên Trang chủ kia!

Hoàng Vân khẽ thở phào một hơi, trong lòng cảm thấy phấn khởi, cao giọng quát.

Tiểu đội năm người liền cảm thấy chiến ý tăng vọt, sau đó lao thẳng về phía Hình trang chủ.

Chạy!

Trong lòng Hình trang chủ hoảng loạn, tự biết là mình không còn khả năng xoay chuyển cục diện nữa.

Không có sự ước thúc của trận pháp, lực lượng của tiểu đội năm người sẽ càng ngày càng mạnh hơn.

Thân là cường giả Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, tốc độ của Hình trang chủ cực kỳ nhanh, ở đây e rằng cũng chỉ có Triệu Phong và Hoàng Vân là có thể đuổi theo mà thôi.

Hoàng Vân âm thầm cả kinh, không ngờ một tiểu tử Nhất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh như Triệu Phong lại có tốc độ thân pháp sánh ngang với mình.

Phải biết rằng, thân pháp của hắn ở trong đám đệ tử nội môn cùng cấp, cũng thuộc loại số một số hai, thậm chí tiếp cận đệ tử Tam trọng thiên.

Vụt...

Khoảnh khắc thân ảnh của Hình trang chủ nhoáng lên, đột nhiên biến mất khỏi sườn núi trước mặt.

Mọi người khẽ giật mình, trơ mắt nhìn mục tiêu bỏ chạy càng ngày càng xa.

- Nơi này có trận pháp che giấu, bên trong quá nửa là nơi chứa đựng bí mật của Hình trang chủ.

Hoàng Vân đi tới trước sườn núi, ánh mắt lóe sáng, có vài phần phấn khởi kích động.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, đột nhiên thông suốt.

Trong tình báo đã nêu rõ, tu vi của Hình trang chủ vốn chỉ là Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, cũng giống như Quảng Quân Hầu, nhiều năm qua vẫn không cách nào đột phá.

Thế nhưng, hắn làm sao có thể đột phá Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh trong thời gian ngắn ngủi, lại còn tu luyện một môn công pháp đáng sợ như vậy?

Ôn độc bao phủ toàn bộ sơn trang này, rốt cuộc từ đâu mà đến?

Hoàng Vân phỏng đoán rằng, bí mật chắc chắn ẩn chứa trong trận pháp này, rất có thể nó là một “truyền thừa tà đạo”, thậm chí bên trong còn có di chỉ thượng cổ hay là một động thiên khác.

Tất cả đáp án đều bày ra trước mắt.

- Triệu sư đệ, chỉ cần ngươi chịu ra tay phá trận, vậy thì ta có thể phân cho ngươi ba phần lợi ích.

Hoàng Vân cố nặn ra vẻ tươi cười, truyền âm với thiếu niên độc nhãn tóc xanh ở bên cạnh.

Chương 148: Xích nguyệt ma quật (thượng)

Trong tiểu đội năm người, chỉ có một mình Triệu Phong là hiểu về trận pháp, thấm chí còn có danh tiếng “thiên tài trận pháp” trong Tông Vụ Đường.

Lúc này, đối mặt với “truyền thừa tà đạo được trận pháp kia yểm hộ, ánh mắt của bốn người đều tha thiết nhìn về phía hắn.

Mặc dù Hoàng Vân là lĩnh đội, nhưng lúc trước thường chèn ép lừa gạt Triệu Phong, tình cảnh ngươi chết ta sống, bây giờ lại đổi thành một khuôn mặt nịnh nọt tươi cười.

- Nếu như cầu viện Tông môn, vậy thì sẽ không chiếm được chỗ tốt trong “thuyền thừa tà đạo”.

Trong lòng Hoàng Vân cũng có tính toán của riêng mình.

Bây giờ chỉ có cách lợi dụng Triệu Phong để phá trận, sau đó tiến vào khu vực truyền thừa tà đạo, thứ nhất là có thể hoàn thành nhiệm vụ, thứ hai là sẽ có cơ hội lấy được chỗ tốt trong truyền thừa.

Về phần lợi ích mà vừa rồi đã hứa, Hoàng Vân chỉ âm thầm cười lạnh, lần này hắn lĩnh đội chấp hành nhiệm vụ, mục đích thực sự chính là dồn Triệu Phong và chỗ chết. Nếu như trong khi xâm nhập “truyền thừa”, có thể thuận tiện giết chết Triệu Phong, vậy thì đó quá thật là một tiễn trúng ba con chim.

Triệu Phong đứng trên dốc núi, nheo mắt lại, cũng không lên tiếng.

- Triệu sư đệ, nghe nói ngươi là thiên tài trận pháp ở trong Tông Vụ Đường, không biết có thể phá vỡ trận pháp này không?

Hoàng Vân nở nụ cười tươi rói, trong lời nói tràn ngập sự lấy lòng.

Mấy người Từ Chấp đều nhìn về phía Triệu Phong với ánh mắt mong chờ.

- Đừng có lôi kéo làm quen với ta!

Thanh âm của Triệu Phong hết sức lạnh lùng, giống như đang cảnh tỉnh, khiến cho sắc mặt Hoàng Vân biến đổi, lúc xanh lúc đỏ.

Thế nhưng dưới kỳ ngộ và lợi ích trước mắt, hắn cũng không thể phát tác.

- Hoàng sư huynh, Triệu sư đệ đang phá trận, chúng ta đừng quấy rầy hắn.

Từ Chấp nhìn vẻ mặt chuyên chú của Triệu Phong liền kéo Hoàng Vân qua một bên.

Trọng lòng Hoàng Vân có chút phiền muộn, lửa giận mơ hồ thiêu đốt, đành phải theo lời Từ Chấp mà “xuống thang”.

Triệu Phong đứng trước mặt sườn núi, trên mặt hiện lên một tia trào phúng căn bản không để trong lòng lợi ích mà Hoàng Vân đem ra dụ dỗ.

Nhìn trận pháp đang được che giấu trước mắt, khóe miệng hắn không khỏi nhếch lên một đường cong.

Tại phương diện tạo nghệ trận pháp, Triệu Phong hiển nhiên cao minh hơn học đồ bình thường rất nhiều, thế nhưng vẫn có sự chênh lệch nhất định với Trận Pháp Sư có uy tín lâu năm.

Nếu như muốn Triệu Phong bố trí vài cái trận pháp, cho dù thúc ngựa thì hắn cũng không đuổi kịp những lão Trận Pháp Sư khác.

Thế nhưng...

Nếu chỉ xét ở phương diện "phá trận", vậy thì Triệu Phong lại có lòng tin rất lớn.

Nhờ vào mắt trái thần bí, ngay cả một vài trận pháp thâm ảo khổng lồ trong Tông môn cũng bị hắn nhìn qua một lượt là có thể thấy hết.

Ví dụ như "Quy Nguyên trận" của đầm Thiên Diệp, Triệu Phong vẫn có thể tìm ra một vài sơ hở trong đó.

Ngay cả trận pháp cường đại bố trí bên trong "Lũ Không Lâu", truyền thừa đã lâu, vẫn bị Triệu Phong tìm ra lỗ hổng, sau đó thu được một vài môn công pháp Phàm phẩm thượng cấp.

Chẳng qua, bây giờ Triệu Phong cũng không thể biểu hiện quá dễ dàng được.

- Ảo trận ở đây, chỉ e đã có từ rất lâu rồi, quá thật bất thường.

Triệu Phong ra vẻ trầm ngâm, nhẹ nhàng thở dài, vẻ mặt "chuyên tâm", chú ý nhìn về phía trước.

Mấy người Hoàng Vân ở sau lưng hắn cũng không dám thở mạnh một cái, sợ rằng sẽ quấy rẩy hắn.

Thật lâu sau.

Triệu Phong kéo bịt mắt xuống, chỉ để lộ một kẽ hở nhỏ, sau đó lấy ra “Kim Lũ Cung”, cách không bắn ra mấy mũi tên.

Kim tiễn phát ra âm thanh sắc nhọn, kèm theo chân lực cường đại, đâm về phía huyễn trận trước mặt.

Thế nhưng, sau khi mũi tên biến mất, ảo trận ở trước mặt lại không hề biến hóa.

- Triệu sư đệ, rốt cuộc có làm được không?

Hoàng Vân có chút lo lắng.

Triệu Phong không để ý đến hắn, lạnh lùng đứng yên tại chỗ.

Đợi một lát sau, chỗ sườn núi phía trước đột nhiên xuất hiện một trận lắc lư quỷ dị.

Oành...

Giữa không trung, vòng ánh sáng bảo vệ màu xích huyết ở sườn núi trước mắt, đột nhiên biến mất trong hư không.

Trong bụi bặm cuồn cuộn, xuất hiện một cái miệng quật.

Đất đá bên trong động quật có màu đỏ hết sức quỷ dị, khí tức âm trầm, khiến người khác cảm thấy tâm thần bất an.

Mọi người đều nhìn chằm chằm vào cửa động quật, sắc mặt hưng phấn, ngay cả nhịp tim cũng đập nhanh hơn.

- Phá trận thành công rồi!

Triệu Phong khẽ thở ra một hơi, sau đó đột nhiên nói:

- Hoàng sư huynh! Ngươi còn đứng ngây ra đó làm gì? Chẳng lẽ lại muốn sư đệ Nhất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh này thay ngươi xông trận?

Khuôn mặt Hoàng Vân khẽ đỏ lên, có chút do dự nói:

- Không biết trong động quật còn có trận pháp cơ quan nào không?

- Ha ha, tên Hình trang chủ kia vốn chỉ là Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, vô tình lọt vào lỗ hổng của trận pháp cho nên mới có thể bình yên tiến vào động quật, nhận được kỳ ngộ truyền thừa, chẳng lẽ sư huynh không có lòng tin với bản thân?

Triệu Phong nhẹ nhàng cười.

Hoàng Vân này xảo trá âm tàn, thế nhưng lại nhát như chuột.

- Nếu sư huynh đã không dám, vậy thì để ta lên trước đi.

Vẻ mặt Từ Chấp tràn ngập mong đợi, bộ dạng rục rịch muốn thử.

- Chậm đã! Để ta đi!

Hoàng Vân mỉm cười tự tin, sau đó dẫn đầu xông trận, xâm nhập vào trong động quật.

- Đám người Tiêu Vẫn đều kinh ngạc, không ngờ Hoàng Vân này lại trở mặt nhanh như

Vậy.

Triệu Phong cười thầm, Hoàng Vân này rõ ràng là lo lắng kỳ ngộ sẽ bị đám người Từ Chấp nhanh chân giành trước.

Bởi vì tu vi của Từ Chấp cũng tiếp cận với hắn.

Đồng thời, Hoàng Vân cũng không xem nhẹ Triệu Phong, tên thiếu niên Nhất trọng thiên này có lẽ càng đáng sợ hơn. Dù sao thì người tu luyện “Phong Lôi Chưởng” đều không có ai là người bình thường.

Đoạn phía trước của động quật hơi hẹp, chỉ có thể dung nạp một người đi vào.

Đi được hơn mười trượng thì con đường phía trước đã dần rộng hơn.

Triệu Phong cũng chú ý tới một vài chi tiết, động quật này rõ ràng có dấu vết con người mở ra.

Càng xâm nhập vào sâu trong động quật, một luồng khí tức huyết tinh âm lãnh càng phát ra rõ ràng hơn.

Luồng khí tức kia khiến trái tim của Hoàng Vân đập nhanh hơn, âm thầm mừng rỡ.

Phỏng đoán không sai, quả nhiên trong động quật có truyền thừa tà đạo.

Chỉ có Triệu Phong là nhíu mày, mắt trái của hắn đột nhiên nhảy lên nhanh hơn, tâm thần hơi có chút bất an.

Dựa theo phân tích của hắn, xác xuất trong động quật có truyền thừa

tà đạo là rất lớn, thế nhưng cũng có một loại khả năng khác...

Sau khi xâm nhập hơn trăm trượng, vách đá bên trong động quật đã gần như biến thành màu xích huyết.

Từ Chấp nhìn về phía trước, đột nhiên kinh hô một tiếng.

Phía trước động quật đột nhiên rộng mở sáng sủa, hiện ra một quảng trường do đá tảng màu xích huyết cấu tạo thành.

Trên quảng trường có một tòa thạch điêu huyết sắc cao tới mười trượng, phát ra khí tức năm tháng xa xưa.

Tòa thạch điêu huyết sắc này khắc hình một Chư Thiên ma đầu lạnh lùng bễ nghễ, đầu tóc đỏ rực, giữa mi tâm có một vòng xích nguyệt, hai con ngươi cũng lập lòe ánh sáng màu đỏ, thân thể cao lớn như Ma Thần.

Sau lưng ma đầu này có một đôi huyết dực rộng đến vài chục trường, có khí thế che khuất bầu trời.

Đối mặt với pho tượng “Xích Nguyệt ma đầu”, tâm thần Triệu Phong khẽ động.

Nghĩ đến mái tóc xanh và đồng tử màu xanh của mình, không hiểu tại sao hắn lại có cảm giác “cộng minh”.

Lúc năm người đối mặt với tòa thạch điêu huyết sắc, trong tâm linh đột nhiên sinh ra rung động mãnh liệt, thậm chí còn có cảm giác muốn phủ phục triều bái.

- Chẳng lẽ đây là...

Tiêu Vẫn nhìn chằm chằm vào Xích Nguyệt ma đầu, sắc mặt hoảng sợ, vô cùng kinh hãi.

Triệu Phong rõ ràng nhìn thấy lỗ chân lông khắp toàn thân Tiêu Vẫn đang đổ mồ hôi lạnh ào ào.

- Xích Nguyệt Ma Giáo!

Hoàng Vân thốt ra một chữ, thanh âm run rẩy, cũng không biết là đang sợ hãi hay hưng phấn.

Xích Nguyệt Ma Giáo!

Trong lòng Triệu Phong chấn động, bỗng nhiên nhớ lại một vài tin tức liên quan ở trong đầu.

Mấy trăm năm trước, trên Đại lục Thanh Hoa, từng xuất hiện một thế lực siêu cấp khổng lồ, gọi là “Xích Nguyệt Ma Giáo”.

Giáo chủ của “Xích Nguyệt Ma Giáo” vốn là một bí ẩn, nghe nói hắn đã từng đạt được một truyền thừa nào đó của Viễn cổ, chiếm được kỳ ngộ, tu thành ma công cái thế, một thân đại năng thần thông bao trùm vô số cường giả trên đại lục.

Xích Nguyệt giáo chủ sáng lập Ma giáo, nhất thời trở nên huy hoàng, tại thời điểm đó, trên đại lục gần như không có bất kỳ thế lực nào có thể ngăn cản. Đừng nói là Tông môn như Hiểu Nguyệt Tông, cho dù là hàng loạt Tông môn siêu cấp của Bắc đại lục ở trước mặt đại quân Ma giáo cũng không hề có sức phản kháng.

Lúc Ma giáo đạt tới đỉnh điểm cường thịnh đã gần như quét ngang đại lục.

Khi đó, toàn bộ thế lực Tông môn trên đại lục đều gặp phải nguy cơ rất lớn, sau đó mười Đại Tông môn liên thủ lại, tạo thành một “liên minh”, thống lĩnh thế lực của toàn bộ đại lục mới có thể miễn cưỡng tiêu diệt Xích Nguyệt Ma Giáo.

Về phần Xích Nguyệt giáo chủ, cuối cùng còn sống hay đã chết thì vẫn là một bí ẩn.

Có người nói rằng, Xích Nguyệt giáo chủ đã vẫn lạc, nhưng vẫn có người nói hắn bị phong ấn ở một nơi cấm kỵ nào đó, còn có người nói hắn đã đoạt xá trọng sinh, chờ đợi cơ hội trong tương lai có thể Đông Sơn tái khởi.

Tóm lại, Xích Nguyệt Ma Giáo là một cấm kỵ của đại lục này, là công địch của tất cả Tông môn và toàn thể nhân loại.

Chỉ thiếu chút nữa thì nó đã chính thức thống nhất đại lục. Đây chính là chuyện mà vạn năm qua chưa từng phát sinh.

Lúc này, đột nhiên biết được bí quật này có liên hệ với Xích Nguyệt Ma Giáo, mấy người ở đây liền cảm thấy không rét mà run, giống như bước vào quỷ môn quan.

- Đây có lẽ là một cứ điểm nhỏ mà ngày xưa “Xích Nguyệt Ma Giáo” đã lưu lại. Ma giáo bị diệt sạch, ở đây có lẽ đã không còn dư nghiệt Ma giáo nữa, bằng không thì Hình trang chủ cũng khó mà toàn thân trở ra.

Hoàng Vân hít sâu một hơi, miễn cưỡng ép bản thân tỉnh táo lại.

Năm người thoáng thương nghị một chút, sau đó quyết định xâm nhập vào trong.

Dù sao thì Hình trang chủ vẫn có thể toàn thân trở ra khỏi cứ điểm này, lại còn chiếm được kỳ ngộ, có thể thấy được trong bí quật này có lẽ không còn gì uy hiếp nữa.

Nói cách khác, nếu như nơi này có dư nghiệt của Ma giáo, cho dù là một tiểu lâu la thì mấy người ở đây cũng không thể chống đỡ được.

Bước vào quảng trường, phía trước đột nhiên xuất hiện ba con đường màu máu.

Trong ba huyết đạo này, đường chính giữa là lớn nhất.

- Huyệt đạo ở giữa có dấu chân, có lẽ Hình trang chủ đã vào đó. Chúng ta mau nghĩ cách giết hắn để hoàn thành nhiệm vụ, đừng lo nghĩ những chuyện khác nữa.

Từ Chấp vừa đề nghị liền nhận được sự tán thành của mọi người.

Năm người trực tiếp đi thẳng vào trong huyết đạo ở giữa.

Càng xâm nhập vào sâu bên trong, mùi huyết tinh bên trong càng lúc càng rõ ràng.

Đám người Hoàng Vân liền cảm thấy căng thẳng, cảnh giác dò xét khắp bốn phía.

Cuối cùng cũng đi tới điểm cuối của huyết đạo.

Phía trước xuất hiện một vách đá huyết sắc, bên dưới có một cái huyết trì gần như khô cạn.

Bên trong huyết tri, có một “thi thể huyết sắc”, đang lặng lẽ nằm yên bên trong, toàn thân “bộ thi thể” hiện động những đường vân màu

bạc, xung quanh còn có rất nhiều thứ lộn xộn.

- Đại nhân... Không ngờ bọn hắn đã xông vào rồi, điều này làm sao có thể?

Hình trang chủ ngồi bên cạnh huyết trì, hoảng sợ thất sắc nhìn qua tiểu đội năm người.

Hiển nhiên, hắn tuyệt đối không ngờ rằng tiểu đội năm người kia lại có thể thông qua trận pháp, xâm nhập vào cứ điểm tạm thời mà Xích Nguyệt Ma Giáo lưu lại.

Đại nhân?

Chẳng lẽ ở đây còn có người thứ hai?

Trái tim của năm người Triệu Phong đột nhiên đập “thình thịch” một cái.

Nếu như trong động quật này thực sự có dư nghiệt của Xích Nguyệt Ma Giáo, bọn hắn quả thật không có sức phản kháng.

Theo ánh mắt của Hình trang chủ, lực chú ý của tiều đội năm người cũng dừng lại trên “huyết thi ngân văn” kia.

Ồ ồ...

Một ít huyết dịch, hoặc có thể nói là máu tươi còn sót lại bên trong huyết trì, phát ra từng trận rung động nhỏ.

Tâm thần Triệu Phong đột nhiên nhảy dựng.

Trong khoảnh khắc tiếp đó, một luồng khí tức huyết tinh khủng bổ

nhiếp hồn và áp bách tinh thần vô hình tràn ra, gần như khiến người khác phải thổ huyết.

Bịch bịch...

Tiêu Vẫn và Lâm Phàm đều không chịu được loại áp bách này, liền trực tiếp nửa quy trên mặt đất.

Huyết dịch màu xanh trong cơ thể Triệu Phong cũng có chút rung động, kháng cự lại luồng áp bách huyết mạch linh hồn này.

- Tiểu bối vô tri, xâm nhập vào di chỉ của Ma giáo, quấy rầy bổn tọa tĩnh tu, hôm nay vừa vặn đem các ngươi huyết tế, khôi phục thương thế ngày xưa...

Thanh âm sâm lãnh vô cùng kinh dị, vang vọng khắp thạch quật.

“Huyết thi ngân văn” bên trong huyết tri, chậm rãi đứng lên, trong hai tròng mắt lộ ra một luồng Xích Nguyệt Huyết Quang kinh hồn.

Không thể nào tưởng tượng được, một bộ huyết thi đã chết từ lâu vẫn có thể “còn sống” mà đứng lên.

Đám người Hoàng Vân ở trong áp bách sợ hãi vô tận, toàn thân không ngừng run rẩy.

Chương 149: Xích nguyệt ma quật (trung)

“Huyết Thi Ngân Văn” chậm rãi đứng dậy từ trong huyết trì khô cạn, giống như người chết sống lại, kèm theo đó là một luồng thi khí âm lãnh đáng sợ, uy áp tinh thần vô hình tràn ngập khắp xung quanh vách đá của huyết trì.

Oành oành...

Toàn bộ vách núi huyết sắc và động quật đều phảng phất như đang lắc lư trước lực lượng tà đạo kinh thiên, cảm giác như địa chấn vậy.

Đám người Hoàng Vân lâm vào sợ hãi vô tận, hít thở không thông, sắc mặt tái nhợt, ngay cả ý niệm chống cự cũng không có.

- Đại nhân tha mạng!

Hoàng Vân là người đầu tiên bị sợ hãi cực độ dọa cho chảy nước tiểu, “phịch” một tiếng, chủ động quỳ trên mặt đất.

- Hoàng Vân! Ngươi thân là lĩnh đội, vậy mà lại sợ chết, thần phục dư nghiệt của Ma giáo?

Bốn người Từ Chấp liền cảm thấy sỉ nhục, trái tim trở nên lạnh lẽo.

Với tư cách là lĩnh đội, vậy mà lại đầu hàng địch nhân, sự gắn kết giữa tiểu đội lập tức sụp đổ.

Dưới sự mắng chửi của mấy người, Hoàng Vân vẫn làm như không

nghe thấy, quỳ trên mặt đất, cầu xin “Huyết Thi Ngân Văn” tha mạng.

Vĩnh viễn đứng về phía cường giả, đây chính là chân lý để Hoàng Vân có thể sinh tồn trong Tông môn, không có con đường lựa chọn thứ hai.

Đối với uy danh của “Xích Nguyệt Ma Giáo” vào mấy trăm năm trước, Hoàng Vân cũng từng nghe qua.

Trong Ma giáo, cho dù là một tiểu lâu la cũng đủ để diệt sạch đám đệ tử bình thường trong tiểu Tông môn như bọn hắn rồi.

Huống chi, uy lực và khí thế của “Huyết Thi Ngân Văn” trước mặt cường đại như vậy, còn dám tự xưng là “bổn tọa”, tuyệt đối không phải là lâu la trong Ma giáo, chỉ e cũng là nhân vật cao tầng của Ma giáo.

Ma giáo ngày nữa, bất kỳ một cao tầng nào cũng đều là ma đầu cự phách chấn nhiếp một phương, có thể dễ dàng tiêu diệt một tông phải như Hiểu Nguyệt Tông.

- Ha ha ha... Đám tiểu bối kia, vị đại nhân này chính là “Huyết Cương Đà” hộ pháp, một trong 108 đà của Xích Nguyệt Ma Giáo. Các ngươi nhanh thúc thủ chịu trói, như vậy có lẽ vẫn còn một con đường sống.

Trên mặt Hình trang chủ đầy vẻ dữ tợn đắc ý, từ trong góc xuất hiện.

- Hoàng Vân bái kiến hộ pháp đại nhân, xin nguyện làm chó ngựa cho đại nhân sai khiến.

Trên mặt Hoàng Vân lộ vẻ vui mừng, cuống quít dập đầu, biểu đạt sự trưng tâm.

Nghe đồn, Xích Nguyệt Ma Giáo có “Mười hai đường”, “108 phân đà”, thế lực vô biên, thẩm thấu khắp mọi nơi, gần như thống cả đại lục.

Trong 108 phân đà, bất kỳ thế lực của phân đà nào cũng có thể nhẹ nhàng tiêu diệt liên minh Hoành Vân Thập Tam Tông, cho dù có thêm vào thế lực của hai đại cường quốc thì cũng không cách nào địch nổi.

Bởi vậy có thể thấy được một phân đà của Xích Nguyệt Ma Giáo có lực lượng đáng sợ như thế nào.

Mà Huyết Thi Ngân Văn trước mắt, không ngờ lại chính là hộ pháp của “Huyết Cương phân đà”, địa vị gần ngang với Đà chủ, từ đó có thể thấy được thân phận của hắn, nếu đặt ở mấy trăm năm trước, cho dù là Tông chủ của Hiểu Nguyệt Tông thì e rằng cũng phải cung kính với hắn.

- Nên làm gì bây giờ?

Trong lòng Từ Chấp cảm thấy bối rối, vô thức nhìn về phía Triệu Phong ở bên cạnh.

Hắn cũng không biết tại sao mình lại hỏi ý kiến của thiếu niên độc nhãn tóc xanh này.

Từ khi bắt đầu chấp hành nhiệm vụ đến nay, đấu óc tỉnh táo và khả năng khống chế cục diện của Triệu Phong vẫn khiến mọi người phải bội phục. Chính nhờ có hắn mà tiểu đội mới có thể sống sót đến ngày hôm nay, thậm chí là xâm nhập vào Xích Nguyệt Ma Quật.

Trong năm người ở đây, cũng chỉ có Triệu Phong là có thể miễn cưỡng duy trì tỉnh táo.

Trong không gian của mắt trái.

“Vực sâu” màu xanh phát ra một luồng khí tức lặng lẽ xa xưa, dung hợp với huyết dịch màu xanh nhạt trong cơ thể, hóa giải áp bách tinh thần bên ngoài thành vô hình.

Vụt...

Triệu Phong đột nhiên khẽ vươn tay, đập lên bả vai của Lâm Phàm ở bên cạnh.

Tâm thần Lâm Phàm chấn động, chỉ cặm thấy một luồng chân lực linh dật sắc bén, khơi thông khí huyết bị đè nén của mình, tâm thần run rẩy cũng dần thả lỏng.

Hắn lộ ra một tia cảm kích, miễn cưỡng đứng lên, ngăn cản áp bách tinh thần này.

Từ vực sâu vô tận đi ra, Lâm Phàm liền cảm thấy mình đã chiến thắng sợ hãi nội tâm, vượt qua tâm ma của bản thân.

- Bắt đầu!

Từ Chấp bắt chước làm theo, đưa tay vỗ lên người Tiêu Vẫn một cái, sau đó cũng từ trên mặt đất đứng dậy.

Tiêu Vẫn và Lâm Phàm thành công đứng lên, đối mặt với Huyết Thi Ngân Văn ở trong huyết trì khô cạn, vẫn có cảm giác thở không nổi.

Tuy nhiên, tiểu đội của năm người, cuối cùng cũng khôi phục một phần chiến lực, chỉ còn lại người lĩnh đội là Hoàng Vân là vẫn phủ phục trên mặt đất, không dám đứng dậy.

- Mấy tên tiểu bối các ngươi, còn không mau thần phục hộ pháp đại nhân, chẳng lẽ các ngươi đều chán sống rồi?

Hình trang chủ thấy mấy người đứng lên, kinh hãi rống lớn.

A...

Huyết Thi Ngân Văn há miệng, thanh âm có chút nặng nề trầm thấp, khiến mọi người kinh hãi tới lạnh mình.

- Trong năm người các ngươi, chỉ có hai người có thể toàn mạng, trở thành nô bộc của bổn tọa. Những người còn lại đều phải trở thành vật hy sinh bị huyết tế.

Âm thanh lạnh lẽo trầm thấp của Huyết Thi Ngân Văn, vang vọng khắp bốn phía vách đá.

Sắc mặt của tiểu đội năm người lập tức biến đổi.

Đặc biệt là Hoàng Vân, trong mắt hắn thoáng hiện một tia sát cơ, âm thầm thúc dục chân lực.

- Ha ha, Hoàng Vân lĩnh đội, cho dù ngươi giết chết ba người trong chúng ta, cuối cùng cũng chỉ còn lại hai người, e rằng cũng khó mà thoát khỏi vận mệnh bị huyết tế.

Thanh âm trào phúng của Triệu Phong vang lên.

Thân hình Hoàng Vân đang quy trên mặt đất không khỏi cứng đờ, không biết là bởi vì đã bị Triệu Phong nhìn thấu động cơ hay là tâm thần đang dao động nữa.

- Đúng vậy! Ma đầu này chỉ muốn chia rẽ thực lực của chúng ta mà thôi, mọi người đứng mắc lừa.

Lâm Phàm hô lớn một tiếng.

Trước tình cảnh nguy cơ sinh tử, chỉ có Triệu Phong là vẫn còn tỉnh táo, không bị lời nói của Huyết Thi Ngân Văn ảnh hưởng.

- Bổn tọa vừa thức tỉnh không lâu, vừa vặn thiếu khuyết người, các ngươi lại dám nghi ngờ lời nói của ta... Chăng lẽ nghĩ rằng ta không dám giết sạch các ngươi?

Thanh âm của Huyết Thi Ngân Văn càng trở nên lạnh lẽo như băng, lộ ra sát cơ trí mạng.

Thể xác và tinh thần của mọi người đều rét lạnh, không hề hoài nghi thực lực và sát ý của Huyết Thi Ngân Vân chút nào.

Dao động trong lòng Hoàng Vân rất nhanh đã được ổn định, thầm nghĩ: Nếu như thần phục thì có lẽ vẫn còn một đường hi vọng, nếu như phản kháng, vậy thì thật sự hết hi vọng.

- Hộ pháp đại nhân! Nếu ngươi thật sự có năng lực, tại sao không phất tay bắt gọn hay diệt sát chúng ta? Cần gì phải tốn nhiều công sức như vậy?

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, đột nhiên nói”

Lời này vừa nói ra, bầu không khí ở đây lập tức cứng lại.

Từ Chấp, Lâm Phàm, Tiêu Vẫn đều là người cơ linh, sau khi nghe Triệu Phong nhắc nhở, lập tức hiểu ra.

Không phải nghi ngờ.

Huyết Thi Ngân Văn lúc này nhất định đang suy yếu, nếu không cũng sẽ không cần huyết tế để khôi phục thương thế.

Nếu như Huyết Thi Ngân Văn nắm giữ lực lượng tuyệt đối, hoàn toàn có thể phất tay một cái để diệt sát hoặc bắt giữ mấy người, sau đó dùng “phương pháp huyết tế” để khôi phục thương thế.

- Ngươi...

Huyết Thi Ngân Văn khẽ giật mình, sắc mặt bỗng nhiên trở nên lạnh lẽo, nói:

- Ngươi cho rằng ta không có năng lực làm vậy?

Vừa mới nói xong lời này, khí tức tinh thần huyết tinh âm lãnh liền ập tới, cuồng phong gào thét, phảng phất núi đá dao động lắc lư.

- Ha ha, chỉ là uy hiếp trên phương diện tinh thần mà thôi, hộ pháp đại nhân, chẳng lẽ ngươi chỉ có cái vỏ ngoài, còn thân thể thì đã không còn bao nhiêu lực lượng nữa?

Ánh mắt của Triệu Phong rất lợi hại, vẫn thản nhiên nói.

Sau khi đột phá Thoát Phàm Cảnh, mắt trái đã phát sinh dị biến, nắm giữ một loại lực lượng không rõ ở phương diện tinh thần.

Huyết Thi Ngân Văn kia chính thức phát động tinh thần uy hiếp, chẳng qua mạnh hơn Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh một chút, Triệu Phong lập tức nhạy cảm phát hiện đối phương đang suy yếu.

Vừa rồi uy thế đáng sợ của Huyết Thi Ngân Văn giống như khiến núi

đá lắc lư, tình cảnh kinh thiên động địa, dường như cũng chỉ là vận dụng “tinh thần ảo thuật” mà thôi.

Chỉ tiếc rằng Triệu Phong có mắt trái thần bí, dường như có được khả năng miễn dịch với một vài loại ảo thuật và ảo trận.

- Nhất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh... Làm sao có thể?

Huyết Thi Ngân Văn không thể tin nổi, cuối cùng trong mắt cũng hiện lên một tia bối rối.

Vốn theo kế hoạch của hắn, dùng tinh thần uy hiếp đe dọa một phen, đủ dọa mất sạch chiến lực của mấy người. Sau đó lại lời dụng lời nói phân hóa, chỉ chừa lại hai người còn sống để bọn họ tự giết lẫn nhau, cuối cùng bản thân làm ngư ông hưởng lợi.

Thế nhưng Huyết Thi Ngân Văn lại hoàn toàn không ngờ đến việc xuất hiện một “dị số” như Triệu Phong

- Ha ha ha! Thì ra tên này chỉ có cái vỏ ngoài mà thôi!

Từ Chấp cười lớn một tiếng.

Mấy người lập tức thở phào một hơi, chợt tỉnh ngộ.

Bọn họ có thể trở thành đệ tử nội môn, cũng không phải là loại ngu xuẩn, thậm chí còn rất thông minh.

Thế nhưng cũng chỉ có Triệu Phong ở trong loại tuyệt cảnh như vậy mà vẫn giữ được tỉnh táo.

Bây giờ có thể xác định được một điều, đó là Huyết Thi Ngân Văn vừa “thức tỉnh” không lâu, thân bị thương nặng lực lượng rất có hạn.

Ít nhất thì hắn cũng không có thực lực mang tính áp đảo.

Bởi vậy, đội năm người bọn họ vẫn còn hi vọng phản kháng

Ngoại trừ Hoàng Vân là vẫn kinh nghi bất định (*) và do dự ra, bốn người còn lại, trên thân đều dâng tràn chiến ý.

(*) vừa kinh ngạc vừa nghi ngờ

Triệu Phong lộ vẻ vui mừng, khẽ thở phào một hơi.

Chỉ bằng vào lực lượng của một mình hắn, e rằng không thể nào chống lại Huyết Thi Ngân Văn và Hình trang chủ, thế nhưng nếu như có thể ngưng tụ lực lượng của tiểu đội, vậy thì phần thắng sẽ tăng lên rất nhiều.

- Tiểu bối vô tri! Các ngươi đã từ bỏ cơ hội cuối cùng, vậy bổn tọa sẽ diệt tuyệt các ngươi!

Hai tròng mắt của Huyết Thi Ngân Văn đột nhiên chớp động ánh sáng xích huyết lạnh lẽo, toàn thân dao động một tầng thi khí máu tư huyết, trong hư không cũng ngưng kết một luồng áp bách kinh hồn động phách.

Thân hình Huyết Thi Ngân Văn nhoáng lên một cái, lao thẳng về phía tiểu đội năm người, mà Hình trang chủ cũng theo sát phía sau hắn.

Soạt!

Hoàng Vân sợ hãi, lăn trên mặt đất một vòng lăn tới bên cạnh tiểu đội, ý đồ hợp sức với bốn người còn lại.

Thế nhưng hắn đã đánh giá sai tốc độ và thực lực Huyết Thi Ngân Văn, Bởi vì đối phương còn mạnh hơn Hình trang chủ nhiều, đã tiếp cận Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Vù...

Móng vuốt sắc bén màu bạc của Huyết Thi Ngân Văn xẹt qua vai Hoàng Vân.

- A...

Hoàng Vân kêu thảm một tiếng, một cánh tay rơi xuống đồng thời một luồng thi độc âm lãnh có tính ăn mòn cũng xâm nhập vào cơ thể.

- Cứu ta!

Hoàng Vân gào lớn một tiếng, nhìn đám người Triệu Phong cầu cứu.

Bốn người hít một hơi khí lạnh, không nghĩ rằng lúc “Huyết Thi Ngân Văn” đang suy yếu mà vẫn còn thực lực đáng sợ như vậy.

- Ta đi cứu Hoàng Vân, kiềm chế “huyết thi”, các ngươi hãy nghĩ biện pháp tiêu diệt Hình trang chủ.

Triệu Phong kéo ra Kim Lũ Cung sau đó truyền âm với ba người.

Ba người Từ Chấp liếc nhìn Triệu Phong một cái thật sâu, sau đó đánh về phía Hình trang chủ, phát động công kích tuyệt mạng

Sách lược của Triệu Phong cũng không khó đoán ra, trước hết tập trung hỏa lực tiêu diệt Hình trang chủ, sau đó sẽ cùng nhau quần ẩu huyết thi.

Thế nhưng trước đó, cần phải có người chế trụ “huyết thi” có thực lực mạnh nhất, đó chính là điểm mấu chốt.

Thế nhưng Triệu Phong thật sự có thể chế trụ được huyết thi sao?

Vù vù vù vù...

Vài mũi tên nhọn màu vàng kèm theo chân lực chấn động mãnh liệt, bắn về phía Huyết Thi Ngân Văn như thiểm điện.

Đinh đinh đinh...

Mũi tên màu vàng lệ bất hư phát (*), bắn trúng Huyết Thi Ngân Văn, tia lửa bắn ra khắp

Nơi.

(*) bắn không bao giờ hụt.

Huyết Thi Ngân Văn chỉ hơi bị ngăn trở một chút, nhưng mấy mũi tên kia ngay cả phòng ngự của hắn cũng không phá nổi.

Tâm thần Triệu Phong thoáng run rẩy, lúc lực lượng của Huyết Thi Ngân Văn ở trạng thái đỉnh phong tuyệt đối rất khổng lồ, mặc dù giờ phút này cực kỳ suy yếu, thế nhưng vẫn vô cùng cường đại, cơ bản có xem nhẹ công kích từ Chân Linh cảnh trở xuống.

- Cứu ta...

Hoàng Vân mất đi một cánh tay, lại mượn công kích của Triệu Phong yểm hộ, liền tránh thoát khỏi Huyết Thi Ngân Văn.

- Hoàng Vân! Nếu ngươi một lòng chạy trốn thì chắc chắn phải chết

không thể nghi ngờ, không bằng hãy liên thủ với ta!

Triệu Phong liên tục kéo động Kim Lũ Cung truyền âm với Hoàng Vân.

Hoàng Vân dù sao cũng là tinh anh Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong lại có cả thần binh Phàm cấp, có thể khiêu chiến Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, nếu như phối hợp với Triệu Phong có lẽ vẫn có thể cầm chân đối phương một lúc.

Nhưng Hoàng Vân từ lúc bị công kích của Huyết Thi Ngân Văn uy hiếp đã bị dọa tới vỡ mặt, nào dám liều mạng lập tức điên cuồng chạy về phía động quật.

Vụt...

Ánh sáng màu tử huyết lóe lên, thân thể Hoảng Vân liền bị Huyết Thi Ngân Văn xé thành hai nửa, tiếng hét thảm đột nhiên im bặt.

Trong lòng Triệu Phong phát lạnh, thầm than: Hoàng Vân này quả nhiên không đáng tin cậy.

Chương 150: Xích nguyệt ma quật (hạ)

Triệu Phong vốn cũng không để tâm đến việc sống chết của Hoàng Vân, chẳng qua người này quá thật khiến hắn quá thất vọng, ngay ca dũng khí liều chết đánh cược một lần cũng không có.

Nếu không, chỉ cần kéo dài một lát thì Hình trang chủ đã bị ba người Lâm Phàm giết chết, sau đó mọi người lại quần công huyết thi, phần thắng có ít nhất sáu thành.

Thật sự ứng với một câu nói: Không sợ đối thủ như thần, chỉ sợ đồng đội ngu như heo.

Lúc này chỉ còn lại một mình Triệu Phong phải đối mặt với Huyết Thi Ngân Văn.

-... Đến lượt ngươi ngay thôi!

Huyết Thi Ngân Văn đứng trong vũng máu, liếm liếm môi, nở nụ cười dữ tợn, bên ngoài thân thể lưu động một tầng huyết quang quỷ dị, tạo thành một vòng tuần hoàn cùng với huyết dịch dưới chân.

Phía cuối động quật.

Ba người Từ Chấp, Tiêu Vẫn, Lâm Phàm đang bức Hình trang chủ đến tuyệt cảnh.

Lúc Hình trang chủ còn ở rừng cây đã bị mọi người vây công khiến trọng thương, bây giờ lại bị ba người điên cuồng vây công, liên tục

trọng thương, đã là nó mạnh hết đà.

Đột nhiên, ba người Từ Chấp nghe thấy tiếng hét thảm thiết của Hoàng Vân.

Vừa liếc mắt nhìn liền thấy Hoàng Vân đã bị chia thành hai mảnh thi thể, ngã trong vũng máu.

Mấy người lập tức cảm thấy trong lòng phát lạnh.

- Không tốt! Triệu sư đệ...

Lâm Phàm không khỏi lo lắng cho Triệu Phong.

Nhưng bên phía ba người cũng đang vào thời khắc mấu chốt, tùy thời đều có thể giết chết Hình trang chủ.

Hình trang chủ bị bức vào tình cảnh cực kỳ nguy hiểm, thế nhưng vẫn giữ chặt không buông, ngạnh kháng công kích của ba người.

Lâm Phàm biết rõ, nếu vẫn tiếp tục kéo dài thời gian thì Triệu Phong sẽ bị “Hộ pháp đại nhân” giết chết, lúc đó thế cục chắc chắn sẽ thay đổi.

Người thực sự gặp phải nguy cơ mấu chốt vẫn là Triệu Phong.

Một mình đối mặt với Huyết Thi Ngân Văn, Triệu Phong liệu có thể ngăn cản được một chiêu nửa thức hay không?

- Khặc khặc khặc...

Huyết Thi Ngân Văn đứng trong vũng máu, tiếng cười âm trầm kinh hồn vang vọng khắp bốn phía.

Triệu Phong vẫn bất động, kéo “Kim Lũ Cung” ra, cười lạnh nói:

- Ngươi cho rằng ta sẽ để ngươi thực hiện hay sao?

Vừa dứt lời.

Hắn đột nhiên kéo động Kim Lũ Cung trên tay, hiện ra một luồng chân lực sắc bén lấp lánh, độ sắc bén vượt xa những cấp độ trước đây.

Đây chính là chân lực của Thiên Phong Thần Quyết.

Vù vù vù...

Ba mũi kim tiễn lóe lên ánh sáng màu xanh, tạo thành một hình tam giác, đâm về phía Huyết Thi Ngân Văn như thiểm điện.

Một mũi tên trong đó có tốc độ càng nhanh hơn, bỗng nhiên đâm về phía mắt của Huyết Thi Ngân Văn.

Huyết Thi Ngân Văn lại càng hoảng sợ, vội vàng nhấm mắt lại.

Đinh đinh đinh...

Ba mũi tên cực kỳ bén nhọn ác liệt đâm trúng Huyết Thi Ngân Văn, tia lửa văng đầy trời.

Huyết Thi Ngân Văn không chút thương tổn nào.

Việc này cũng không nằm ngoài dự đoán của Triệu Phong.

- Tiểu tử đáng hận...

Huyết Thi Ngân Văn kinh sợ, thân hình rút lui vài bước.

Thì ra, mục đích thực sự của Triệu Phong chính là hai mũi tên còn lại lần lượt đâm trúng khớp xương đâu gối của Huyết Thi Ngân Văn.

Hai mũi tên này ẩn chứa uy lực đặc biệt sắc bén, có thể uy hiếp được Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, khiến cho Huyết Thí Ngân Văn phải tạm thời rút lui.

Bởi vậy, Huyết Thi Ngân Văn đã đi ra khỏi vũng máu thi thể của Hoàng Vân.

Huyết quang đang tuần hoàn lưu chuyển trên người Huyết Thi Ngân Văn, bỗng nhiên biến mất.

Phương pháp huyết tế đã bị Triệu Phong làm gián đoạn.

Thì ra, Huyết Thi Ngân Văn vẫn đứng yên tại chỗ, mục đích thật sự là dùng bí thuật đặc thù để hấp thu máu huyết trong thi thể Hoàng Vân lưu lại, chữa trị thương thế, khôi phục càng nhiều thực lực.

Nếu đổi lại là người bình thường, máu của bọn hắn không hề có tác dụng gì với Huyết Thi Ngân Văn. Thế nhưng, Hoàng Vân chính là võ giả Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đinh phọng, đã trải qua một lần lột xác khi “thoát phàm”, máu trong cơ thể ẩn chứa lực lượng không hề đơn giản.

- Chân lực của Thiên Phong Thần Quyết quả nhiên không tầm thường.

Triệu Phong thầm nghĩ, lại kéo động Kim Lũ Cung, phát động công kích sắc bén ác liệt với Huyết Thi Ngân Văn.

Đinh đinh đinh...

Huyết Thi Ngân Văn ngạnh kháng toàn bộ công kích, sau đó nhanh chóng đánh về phía Triệu Phong.

Vù...

Triệu Phong nhanh chóng thu hồi Kim Lũ Cung, thân hình huyễn hóa thành mấy đạo tàn ảnh, tản ra khắp nhiều phương hướng.

- Tiểu bối vô tri!

Huyết Thi Ngân Văn bật cười trào phúng, nhìn chuẩn chân thân của Triệu Phong, sau đó truy kích theo.

Trong lòng Triệu Phong thoáng run sợ, rất nhanh đã biết, mặc dù Huyết Thi Ngân Văn mất đi lực lượng, nhưng trình độ cảnh giới vẫn còn, không thể nào bị thân pháp của mình mê hoặc được.

Vù...

Vài đạo huyễn biến hư ánh biến mất, chân thân của Triệu Phong hiện động ánh sáng xanh trong suốt, tiếng gió vang lên, tốc độ bỗng nhiên tăng thêm một cấp.

Huyết Thi Ngân Văn bổ hụt một chưởng, đánh nát đá tảng, từng viên đá nhỏ ào ào rớt xuống.

Tốc độ của Triệu Phong tăng lên tới trình độ đáng sợ, thân pháp linh hoạt như cá, huyễn biến nhiều góc độ.

Toàn lực thúc dục Thiên Phong Thần Quyết, dưới tác dụng kỳ dị của

chân lực, thân pháp và tốc độ của hắn đã đạt tới một trình độ mới.

Huống chi, thân pháp khinh công của Triệu Phong là tham khảo thân pháp Phàm phẩm thượng cấp, dùng Huyễn Ngư Đồ làm hạch tâm áo nghĩa mà thi triển.

Nhất thời, tốc độ thân pháp của Triệu Phong đã có thể sánh ngang với Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong.

Huyết Thi Ngân Văn mấy lần công kích đều thất bại, gào thét phát ra uy áp tinh thần cường đại, thậm chí tạo thành ảnh hưởng ảo thuật.

Nếu đổi lại là những người khác, cho dù đã ngoài Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, không cách nào may mắn thoát khỏi.

Đáng tiếc hắn lại gặp phải Triệu Phong, gần như có thể tránh được loại ảnh hưởng ảo thuật tinh thần này.

- Hộ pháp đại nhân, xem ra ngươi thức tỉnh còn chưa lâu, thân thể có chút cứng ngắc. Mặc dù phòng ngự thân thể rất mạnh, nhưng lực lượng trong cơ thể khẳng định không phải là vô hạn nhỉ?

Trong lúc thân hình Triệu Phong huyễn động, chợt thản nhiên cười.

Dựa theo kế hoạch của hắn, chỉ cần Hình trang chủ bị ba người Từ Chấp diệt sát, sau đó mọi người lại vây công, nhất định có thể làm đối phương hao tổn tới chết.

- Đã không làm được gì ngươi, vậy thì ta sẽ giết chết ba kẻ kia trước.

Trong mắt Huyết Thi Ngân Văn hiện lên một tia xảo trá âm hiểm, đột nhiên đánh về phía ba người Từ Chấp.

Không tốt!

Thần sắc Triệu Phong đại biến, địch nhân mà hắn đang phải đối mặt dù sao vẫn là một lão quái vật đã sống mấy trăm năm, ngày xưa còn là nhân vật tầng trung của Xích Nguyệt Ma Giáo, há có thể dễ dàng đối phó?

Ngay lập tức, Huyết Thi Ngân Văn phát ra uy áp tinh thần ngập trời, vách đá bốn phía chợt lắc dư dao động, sau đó lao thẳng về phía ba Từ Chấp.

Ba người Từ Chấp cảm thấy tâm thản run rẩy, Hình trang chủ đang rơi vào tuyệt cảnh, đột nhiên bắt được một đường sinh cơ, mạnh mẽ thúc dục chân lực, hóa thành một đạo thân ảnh huyết sắc, chạy về phía động quật.

Triệu Phong chỉ có hai lựa chọn:

Một. Chặn giết Hình trang chủ.

Hai, nghĩ cách cứu viện ba người Lâm Phàm.

Trong lúc ý niệm xoay chuyển, Triệu Phong đã làm ra lựa chọn thứ hai, thân hình vừa nhoáng lên, lập tức đuổi theo Huyết Thi Ngân Văn.

Phong Lôi Chưởng!

Tiếng lôi minh nổ vang rít gào, bao phủ cả một khu vực, khiến tâm thần của ba người Từ Chấp chấn động thoát ly khỏi ảnh hưởng ảo giác do uy áp tinh thần tạo thành.

Phành phành...

Triệu Phong và Huyết Thi Ngân Văn đối chiến một kích.

Sau khi tiếng lôi chấn nổ vang lên, thân hình hai người bỗng nhiên tách ra.

Thân hình Triệu Phong bay thẳng ra ngoài, bàn tay tê dại, gần như muốn thổ huyết tại chỗ. Lực lượng và công kích của Huyết Thi Ngân Văn quá thật khiến người khác sợ hãi, uy năng đã tiếp cận Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

- Lôi chi lực quá yếu ớt...

Huyết Thi Ngân Văn đứng yên tại chỗ, ngưng mắt nhìn một trận thiểm điện màu đen nho nhỏ quấn quanh bàn tay, rất nhanh bị huyết quang tràn ra bao phủ.

Triệu Phong cảm thấy có chút ngoài ý muốn, dưới sự thúc dục chân lực của Thiên Phong Thần Quyết, Phong Lôi Chưởng có thể bộc phát một lực lượng vô cùng đáng sợ.

Bởi dù sao trụ cột của Phong Lôi Chưởng cũng là lực lượng và ý cảnh của Phong. Mà Thiên Phong Thân Quyết, không phải nghi ngờ chính là thứ nổi bật trong đó, trực tiếp bao gồm ý cảnh của ba thức đầu trong Tứ Phong thức và Huyền Phong Chưởng.

- Triệu sư đệ, bốn người chúng ta hãy liên thủ đánh chết kẻ này đi.

Từ Chấp huy động Tấn Nguyệt Kiếm trong tay, từ phía sau giáp công Huyết Thi Ngân Văn.

Triệu Phong thúc dục “Phong Lôi Chưởng”, chính diện đánh với Huyết Thi Ngân Văn.

Thực lực của Lâm Phàm và Tiêu Vẫn tương đối yếu kém, cho nên ở bên cạnh kìm chế, cũng không dám đến quá gần.

- Mấy con sâu cái kiến cũng vọng tưởng đánh chết bổn tọa!

Huyết Thi Ngân Văn không giận mà cười, móng vuốt sắc bén vung lên, một mảnh ánh sáng tử huyết giống như từng đạo móc câu sắc bén xuyên thủng khu vực vài chục trượng xung quanh.

Phành phành phành phành...

Dưới sự vây công của bốn người, Huyết Thi Ngân Văn vẫn thong dong đối mặt, thậm chí còn chiếm thượng phong.

Vù vù vù...

Đao kiếm của Lâm Phàm và Tiêu Vẫn đánh lên người đối phương, lập tức rạn nứt, thậm chí xuất hiện lỗ thủng.

Chỉ có thần binh Phàm cấp của Từ Chấp là vẫn hoàn hảo không hao tổn gì, thế nhưng mấy lần đối chiến với Huyết Thi Ngân Văn, thần binh trong tay hắn cũng suýt nữa bị đánh rời khỏi tay.

Ọc...

Sau một phen đối chiến, Từ Chấp đột nhiên thổ huyết trọng thương.

Triệu Phong cũng không tốt hơn bao nhiêu, tạng phụ và kinh mạch đều thụ thương nhẹ, có được kết quả như vậy cũng là nhờ có Ngân Bích Quyết bảo vệ.

Công kích của hắn dù mạnh, thậm chí có thể uy hiếp Tam trọng Thoát Phàm Cảnh, Phong Lôi Chưởng còn có thể mơ hồ khắc chế

đối phương, thế nhưng vẫn không đủ sức chính diện ngạnh kháng Huyết Thi Ngân Văn.

Lúc này, ngoại trừ Triệu Phong ra, ba người còn lại đều đã bị thương không nhẹ.

Sau mấy lần giao phong, Huyết Thi Ngân Văn đã dần phát hiện, Triệu Phong thực sự rất quỷ dị và khó chơi, tất cả các phương diện đều khắc chế mình.

Vì vậy hắn dứt khoát chuyển dời “hỏa lực” lên trên thân ba người Từ Chấp.

Keng... Rắc rắc...

Trường đao của Lâm Phàm bị Huyết Thi Ngân Văn đánh gãy, thổ huyết bay ra ngoài.

Tiêu Vẫn cũng bị một đạo ánh sáng tử huyết quét qua, thân thể bay ra ngoài, trên vai xuất hiện một rãnh máu dài hơn cả thước.

Chiến lực chân chính của hai người này có thể so với Nhị trọng Thoát Phàm Cảnh, thế nhưng không ngờ chỉ trong nháy mắt đã bị đánh bay.

Sắc mặt Triệu Phong lập tức trở nên ngưng trọng, hôm nay muốn chiến thắng Huyết Thi Ngân Văn thì quả thực vô cùng khó khăn.

Bởi vì ba người Từ Chấp không có khả năng giống như hắn, ở phương diện công kích, tốc độ, thân pháp và phòng ngự đều đạt tới cấp bậc cực cao, thậm chí còn có thể miễn dịch ảnh hưởng uy hiếp tinh thần của Huyết Thi Ngân Văn.

- Toàn bộ các ngươi lui lại, ta sẽ cầm chân hắn!

Triệu Phong liền dứt khoát làm ra quyết định.

- Triệu sư đệ, ngươi cũng phải cẩn thận!

Ba người Lâm Phàm kéo theo một thân mệt mỏi, rút ra khỏi bên ngoài động quật.

Bọn hắn cũng biết rằng chỉ có Triệu Phong mới có thể kiềm chế được Huyết Thi Ngân Văn đôi chút, nhóm người của mình chỉ có thể làm vướng tay vướng chân hắn mà thôi.

Phong Lôi Chưởng! Liệt Phong Thức!

Lúc ba người Lâm Phàm lui lại, Triệu Phong đột nhiên phát động công kích mạnh nhất, phòng ngừa Huyết Thi Ngân Văn tiếp tục truy kích.

Nào ngờ Huyết Thi Ngân Văn cũng không ngăn trở, khóe miệng chợt nhếch lên một nụ cười tà:

- Chậm rồi, hôm nay, các ngươi đều phải lưu lại đây.

Triệu Phong khẽ giật mình, phát giác có gì đó không đúng

Bịch!

Vừa chạy ra được hơn mười trượng thì toàn thân Tiêu Vẫn đã đông cứng, vô lực té nhào trên mặt đất.

- Tiêu sư đệ!

Từ Chấp và Lâm Phàm nâng Tiêu Vẫn dậy, chỉ phát hiện trên mi tâm của hắn xuất hiên một đường cong màu tím đen, toàn thân huyết nhục có chút cứng ngắc.

- Tất cả các ngươi đều đã trúng “Thi độc” của ta, cho dù bổn tọa không ra tay thì các ngươi cũng sẽ chết hết.

Huyết Thi Ngân Văn cười tà một tiếng, cũng không hề ra tay.

Ngay sau đó, đến lượt thân thể Lâm Phàm lạnh cứng, ngã xuống mặt đất.

Thân thể Từ Chấp lung lay muốn đổ, chỉ có thể miễn cưỡng quay đầu liếc nhìn Triệu Phong sau đó cũng ngã xuống đất.

- Thi độc? Chúng ta trúng thi độc từ lúc nào?

Trong lòng Triệu Phong thầm lạnh lẽo, hắn cũng cảm nhận được trong khí huyết trầm ổn của mình có một luồng lực lượng âm hàn quỷ dị đang ngưng kết khí huyết, sau đó lan tràn tới tạng phủ.

- Thi độc này của bổn tọa có thể khiến cho khí huyết của địch nhân trong lúc chiến đấu sôi trào, sau đó luồng lực lượng này sẽ nhanh chóng lan tràn khắp toàn thân, trong vòng ba ngày sẽ biến thành “hoạt tử nhân”. (*)

(*) Người chết cử động xác sống.

Huyết Thi Ngân Văn liếm liếm đầu lưỡi, nở nụ cười u ám.

Hoạt tử nhân?

Triệu Phong không khỏi rùng mình một cái, hiển nhiên hiểu điều này

có nghĩa là gì.

Lúc này, ba người Từ Chấp đã nhắm mắt hôn mê.

Có lẽ trải qua một phen chiến đấu luân phiên, bọn họ đã quá mức mệt mỏi, cũng có lẽ thi độc đang uy hiếp tính mạng của bọn họ.

- Ồ! Ngươi chỉ là một Tiểu tử Nhất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thế nhưng năng lực kháng “thi độc” dường như còn mạnh hơn bọn hắn.

Huyết Thi Ngân Văn nói với vẻ ngạc nhiên ngoài dự liệu.

Triệu Phong vẫn hoàn hảo đứng yên tại chỗ, không chút tổn hao.

Chương 151: Huyết mạch chi lực

Một nhịp hô hấp... Hai nhịp hô hấp... Ba nhịp hô hấp...

Triệu Phong bình tĩnh đứng yên tại chỗ cũng không xảy ra tình huống nào dị thường.

Huyết Thi Ngân Văn đợi đến mười nhịp hô hấp, thấy Triệu Phong vẫn bình yên vô sự, khí sắc trên mặt lại càng hồng nhuận hơn.

Làm sao có thể?

Huyết Thi Ngân Văn lần đầu lộ ra một tia kinh hãi, sau mấy trăm năm ngủ say, cho dù thi độc của mình đã bị suy yếu cực độ, thế nhưng dùng để đối phó với người tu hành võ đạo dưới Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh trở xuống thì phải dễ dàng như trở bàn tay mới đúng

Thế nhưng Triệu Phong vẫn hoàn hảo không chút tổn hao gì, đứng yên tại chỗ.

Trên thực tế, lúc lực lượng của thi độc lan tràn, huyết dịch màu xanh thần bí trong cơ thể Triệu Phong đã dễ dàng thanh trừ nó.

Về phần thời gian còn lại thì Triệu Phong thúc dục chân lực để chữa trị những vết thương nhẹ trong cơ thể, khiến cho khí huyết trong cơ thể càng thêm thông suốt hơn.

- Thi độc này cũng chẳng có gì.

Triệu Phong cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, thi độc cường đại như vậy mà gặp phải huyết dịch màu xanh trong người thì lại chẳng khác gì băng tuyết gặp mặt trời.

- Tiểu quỷ này rốt cuộc là loại quái thai gì?

Đồng tử Huyết Thi Ngân Văn co rút lại, vẻ mặt thâm trầm biến ào.

Chẳng qua, hắn cuối cùng vẫn là một lão quái vật đã sống mấy trăm năm, rất nhanh nở nụ cười âm trầm, nói:

- Tiểu tử, cho dù ngươi có thể khắc chế thi độc, nhưng chỉ dựa vào một mình ngươi thì liệu có thể chống đỡ được bao lâu trong tay bổn tọa?

Qua trận chiến vừa rồi, Kết quả đã quá rõ ràng

Cho dù tiểu đội năm người vẫn còn hoàn hảo, không tổn thất thì cũng không thể chiến thắng được Huyết Thi Ngân Văn.

- Vậy thì thử xem...

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm, mặt không biểu tình, chậm rãi gỡ bịt mắt xuống

Bịt mắt?

Lúc này Huyết Thi Ngân Văn mới chính thức chú ý, Triệu Phong từ đầu đến cuối vẫn dùng một mắt để chiến đấu với mình.

Sau khi gỡ bịt mắt xuống lập tức lộ ra một đồng tử màu xanh, bên trong vô cùng thâm thúy, phảng phất như một vực sâu không đáy...

- Con mắt này...

Tâm thần Huyết Thi Ngân Văn đột nhiên nhảy dựng lên, gắt gao nhìn chằm chằm con mắt của Triệu Phong phảng phất như bị một vực sâu không đáy hấp dẫn.

Trong hư không

Một đôi mắt xích huyết “va chạm” với một con mắt màu xanh.

Uy lực tinh thần vô hình làn tràn khắp hư không

Huyết Thi Ngân Văn cảm giác mắt trái của đối phương giống như một thanh đao nhọn tinh thần vô hình, phát ra một luồng khí tức thâm sâu cổ xưa, diệt sát hết toàn bộ ảnh hưởng tinh thần do mình phát ra.

Nói cách khác.

Mặc dù Huyết Thi Ngân Văn chiếm được ưu thế nhất định tại phương diện tinh thần, thế nhưng ở trước mắt lại không hề có ưu thế gì đáng kể, thậm chí còn có thể bị khắc chế.

Cường đại! Lực lượng đặc biệt...

Trong lòng Triệu Phong phấn chấn, sau khi mắt trái dị biến, lực lượng đã tăng lên, đây là lần đầu tiên nó lộ ra trước mặt người khác, phô bày ra lực lượng thật sự của hắn.

Giờ khắc này, mắt trái đã dẫn dắt hắn vào một giao diện siêu cấp thị giác càng mạnh mẽ hơn.

Trong hư không, gió, bụi, ánh sáng kể cả nguyên khí và những phân

tử lực lượng nhỏ bé nhất cũng bị mắt trái của Triệu Phong nhìn rõ. Hơn nữa chỉ cần nhìn một lần là thấy hết.

Thậm chí...

Mắt trái của Triệu Phong còn có thể nhìn xuyên thấu thân thể của Huyết Thi Ngân Văn, nhìn thấy tạng phủ và khí quan bên trong.

Mắt trái lợi hại đến mức có nhìn xuyên qua cả đá tảng.

Tùy ý quệt nhìn một lượt, Triệu Phong liền phát hiện trong thạch bích và huyết trì ở đây có không ít đồ vật "đáng giá", trong đó bao gồm cả quần áo, chiếc nhẫn màu máu và những thứ đồ đạc cất giấu trên người Huyết Thi Ngân Văn.

Loại cảm giác này, phảng phất như chúa tể thế gian có thể quan sát hết tất cả.

Huyết Thi Ngân Văn đứng đối diện Triệu Phong đột nhiên rùng mình một cái.

Chẳng biết tại sao, hắn đột nhiên nhớ tới "Xích Nguyệt giáo chủ" mấy trăm năm trước, vị Chí Tôn Ma Đạo đỉnh phong trên đại lục.

Cho dù hắn là hộ pháp của phân đà, thế nhưng cũng chỉ có duyên gặp mặt Giáo chủ một lần, từ đó về sau, vĩnh viễn không thể nào quên được đôi "ma đồng tử" giống như Vĩnh Hằng Xích Nguyệt (*) kia.

(*) Trắng đỏ vĩnh hằng

Giờ khắc này.

Khi chạm trán với “con mắt” đó, đáy lòng hắn đột nhiên nổi lên tâm tình kỳ lạ.

Phong Lôi Chưởng!

Triệu Phong chậm rãi bước tới, chưởng lực phát rạ lôi minh cuồng bạo nổ vang càng ngưng luyện, càng tinh chuẩn, góc độ càng hiểm độc, dồn thẳng về phía ngực trái của Huyết Thi Ngân Văn.

- Hắn... Hắn làm sao biết được vị trí trọng thương của ta...

Trong lòng Huyết Thi Ngân Văn chấn động

Cùng một chiêu thức, cùng một loại chân lực, cùng sử dụng trên một thân thể, thế nhưng uy lực trước và sau lại hoàn toàn bất đồng.

Triệu Phong cảm giác như mình đã dung nhập vào một phương diện tinh thần kỳ dị, sử dụng chiêu thức lực lượng như trước lại có thể phát huy được lực sát thương càng lớn hơn, mức độ uy hiếp địch nhân cũng tăng lên gấp bội.

Vị trí và góc độ mà hắn công kích chính là nơi Huyết Thi Ngân Văn bị thương vị trí khiến hành động của đối phương trở nên bất lợi.

Phành phành phành...

Triệu Phong và Huyết Thi Ngân Văn lại lần nữa giao phong quyền trảo đối chiến.

Lần này, chưởng lực Phong Lôi Chưởng của Triệu Phong lại đánh ra theo lộ tuyến đặc thù, dồn thẳng vào vị trí tạng phủ bị thương nặng nhất của Huyết Thi Ngân Văn.

Bịch bịch...

Hai đạo thân hình nhanh chóng tách ra.

Dưới sự chênh lệch của thực lực, Triệu Phong lại thôi lui như trước, khí huyết nhộn nhạo.

Vẻ mặt Huyết Thi Ngân Văn thì lập tức đại biến, thân thể có chút cứng ngắc, dường như đã chịu thiệt thòi lớn.

Liệt Phong Thức!

Triệu Phong thúc dục Thiên Phong Thần Quyết, cả người hoàn toàn bị một đoàn gió bão viêm liệt bao phủ, đây rõ ràng là chiêu thức áo nghĩa của “phong thế”, nhưng lại có thể bộc phát ra sóng nhiệt hủy diệt giống như liệt hòa.

Trong khoảnh khắc đó, nhiệt độ xung quanh đột nhiên tăng lên, không khí dường như bị áp súc đến cực hạn, lập tức bộc phát ra lực lượng cuồng bạo phá hủy tất cả.

Uy lực của Liệt Phong Thức, gần như có thể so sánh với Phong Lôi Chưởng, ưu thế ở chỗ ý cảnh hỏa hầu mà Triệu Phong phát ra càng thâm sâu hơn, dùng nội công phong hệ của “Thiên Phong Thần Quyết” phát động uy lực đạt tới mức đáng sợ, đủ để uy hiếp rất nhiều cường giả Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Phành phành...

Tiếng nổ bạo chấn càng cường hãn hơn, sóng khí cuốn ra vài chục trượng những tảng đá ở xung quanh mơ hồ rung chuyển.

Thân hình Triệu Phong và Huyết Thi Ngàn Văn lại lần nữa tách ra.

- Tiểu tử, cút cho ta, lưu lại đám tiểu tử này để ta huyết tế, ta sẽ tha cho ngươi một mạng.

Huyết Thi Ngân Văn hít sâu một hơi, vẻ mặt trở nên khó coi, rốt cuộc cũng nhượng bộ.

Sau mấy trăm năm ngủ say, lực lượng khô kiệt, không bằng một phần hai mươi lúc đỉnh phong hơn nữa việc trọng thương khiến hắn thật sự vô lực khi dây dưa với Triệu Phong.

- Cút ra khỏi huyết động! Lưu lại chiếc nhẫn trong tay ngươi, thêm cái bao trong ngực nữa, ta tha cho ngươi một mạng.

Mắt trái của Triệu Phong phát ra ánh sáng màu xanh dao động kịch liệt, không chúng nhượng bộ.

- Chiếc nhẫn? Cái bao? Ngươi muốn chết rồi!

Huyết Thi Ngân Văn lập tức khẽ giật mình, chợt thở hổn hển, nổi giận gầm lên một tiếng, huyết quang toàn thân phảng phất như bị thiêu đốt, trong lòng bàn tay hiện động một tầng sóng lửa tử huyết.

Trong lòng Triệu Phong khẽ run, nhìn chằm chằm vào sóng lửa tử huyết trên tay Huyết Thi Ngân Văn.

Nghe nói, khi đạt tới cấp bậc Chân Linh cảnh có thể ngưng luyện ra bổn mạng chân hỏa, đây chính là tinh túy mà nguyên khí trong cơ thể thăng hoa tạo thành.

Đương nhiên, lực lượng của Huyết Thi Ngân Văn đã khô kiệt, trọng thương chưa lành, không có khả năng ngưng tụ thành bổn mạng chân hỏa, thế nhưng lực lượng mà hắn bày ra lúc này chính là do

cường hoành thiêu đốt chút tinh nguyên còn sót lại trong cơ thể.

- Chết đi cho ta!

Huyết Thi Ngân Văn cười dữ tợn, hóa thành một đạo tàn ảnh, móng vuốt sắc bén huy động một ngọn lửa màu tím, hóa thành một vòng ánh sáng bảo vệ ập về phía Triệu Phong.

Lực lượng đáng sợ này khiến trái tim của Triệu Phong bỗng nhiên đập mạnh, sinh ra một loại cảm giác hít thở không thông.

Liệt Phong Thức!

Triệu Phong quát lớn một tiếng, một tầng huyết dịch màu xanh từ trong cơ thể tuôn ra, dung nhập vào trong Thiên Phong chân lực.

Chỉ trong chớp mắt, sâu trong cơ thể hắn bộc phát ra một luồng lực lượng mạnh mẽ, vượt qua gông cùm xiềng xích vốn có. Tinh, khí, thần tăng trên diện rộng.

Vốn Thiên Phong chân lực đã ở một tầng thứ khá cao, nhưng lúc này nó lại tăng mạnh thêm một cấp nữa, giống như kỳ tích, một chưởng đánh ra phảng phất có thể nhìn thấy Phong diễm (*) màu xanh hủy diệt tàn phá hết tất cả, diệt sát thiên địa vạn vặt, thiêu đốt cuồng bạo không ngừng nghỉ.

(*) gió và lửa trộn lại

Phụt... Phành...

Vòng ánh sáng bảo vệ do ngọn lửa màu tím tạo thành đang bao bọc lấy móng vuốt sắc bén của Huyết Thi Ngân Văn, đột nhiên kịch liệt chấn động chỉ duy trì được nửa nhịp hô hấp thì đã bị tan rã.

Bịch! Bịch! Bịch!

Thân hình Huyết Thi Ngân Văn liên tục rút lui, nhìn chằm chằm tầng sóng ánh sáng màu xanh đang vờn quanh người Triệu Phong lập tức sợ hãi thất sắc, hú lên một tiếng:

- Huyết mạch Thượng cổ...

Phành...

Ánh lửa màu xanh đột nhiên bộc phát, đánh bay hắn ra ngoài, hung hăng nện lên vách đá màu máu ở phía đối diện.

Ngay lập tức, vách đá màu máu liền khẽ lắc lư.

Huyết Thi Ngân Văn bị vết thương cũ tái phát, lập tức thổ huyết tại chỗ, thân thể lún sâu vào trong vách đá, vẻ mặt kinh hãi nhìn chằm chằm Triệu Phong lẩm bẩm:

- Huyết mạch Thượng cổ, đồng tử màu xanh... Đây rốt cuộc là truyền thừa lực lượng của chủng tộc Thượng cổ nào? Trên Đại lục Thanh Hoa chưa từng xuất hiện loại khí tức huyết mạch Thượng cổ nào thuần túy thâm sâu như vậy...

Huyết mạch Thượng cổ?

Triệu Phong phát hiện tầng xong màu xanh bao phủ khắp toàn thân mình đang chậm rãi dung nhập vào trong cơ thể.

- Loại lực lượng này gọi là huyết mạch Thượng cổ sao?

Thòng qua mắt trái, hắn có thể dễ dàng khống chế được luồng lực

lượng thần bí này.

Vừa rồi phát động luồng lực lượng nay, dung nhập vào trong Liệt Phong Thức và Thiên Phong Thần Quyết, không ngờ lại bộc phát ra lực lượng đáng sợ như thế.

Triệu Phong có thể xác định, một kích nặng nề vừa rồi nhất định đã khiến vết thương cũ của Huyết Thi Ngân Văn tái phát.

Hiện tại, hắn chỉ cần bảo tồn thể lực là có thể đứng ở thế bất bại, chiếm quyền chủ đạo.

- Tiểu bối vô tri, xem ra ngươi còn chưa hiểu trên người mình có bảo tàng gì. Huyết mạch Thượng cổ, đó chính là một loại sức mạnh trong huyết mạch truyền thừa, là một loại lực lượng cường đại xa xưa nhất.

Huyết Thi Ngán Văn có chút chật vật, miễn cưỡng chui từ trong vách đá ra ngoài.

- Lực lượng huyết mạch... Tại sao trong Tông môn chỉ đề cập tới tư chất Linh thể, lại chưa từng đề cập tới “Huyết mạch truyền thừa?

Triệu Phong vừa mừng rỡ vừa khó hiểu, khẽ lẩm bẩm

- Huyết mạch truyền thừa trân quý cổ xưa. Cho dù là huyết mạch truyền thừa cấp thấp nhất thì cũng có thể sánh ngang với Linh thể cực phẩm, hơn nữa, trước khi lực lượng huyết mạch thức tỉnh thì gần như không có thủ đoạn nào đáng kể.

Huyết Thi Ngân Văn bặt cười trào phúng.

Thì ra là vậy.

Vẻ mặt Triệu Phong trở nên lạnh lùng, chậm rãi ngưng tụ chân lực, thúc dục huyết dịch màu xanh, chuẩn bị tụ lực để tiến công Huyết Thi Ngân Văn.

- Tiểu tử! Dừng tay! Cho dù ngươi có toàn lực thúc dục lực lượng huyết mạch thì tối đa cũng chỉ có thể đồng quy vu tận với ta mà thôi.

Trong mắt Huyết Thi Ngân Văn thoáng hiện một tia tàn nhẫn.

Dù sao thì ngày xưa hắn cũng là cự đầu một phương của Xích Nguyệt Ma Giáo, có thể nói là lạc đà gầy vẫn hơn ngựa béo.

Nếu như Triệu Phong ép hắn đến đường cùng, rất có khả năng làm ra hành động “chó cùng rứt giậu”.

- Thương thế của ngươi rất nghiêm trọng tốc độ thân pháp lại không bằng ta, nếu như tiếp tục kéo dài, tỷ lệ tử vọng còn lớn hơn ta. Hơn nữa, nơi này lại nằm trong phạm vi thế lực của Hiểu Nguyệt Tông chúng ta.

Ánh mắt của Triệu Phong hết sức nhạy bén.

Huyết Thi Ngân Văn khẽ giật mình, tức đến nghiến răng nghiến lợi, nếu như Triệu Phong dùng loại lực lượng này để tiếp tục dây dưa, quá thật có thể làm hắn tiêu hao đến chết.

- Tiểu tử, rốt cuộc ngươi muốn thế nào?

Huyết Thi Ngân Văn thở hổn hển.

- Lưu lại chiếc nhẫn và bao đồ vật trong người ngươi.

Mắt trái của Triệu Phong lợi hại như đao, dường như có thể hiểu rõ tất cả bí mật trên người Huyết Thi Ngân Văn.

Mắt trái của hắn có thể phán đoán được tất cả những thứ đáng giá trên người Huyết Thi Ngân Văn và trong động quật này.

- Những vật khác còn có thể, nhưng cái giới chỉ này chính là tín vật của hộ pháp phán đà trong “Xích Nguyệt Ma Giáo”, cho dù ngươi có cầm đi thì cũng không có tác dụng thậm chí còn dẫn tới họa sát thân.

Huyết Thi Ngân Văn cố gắng nén cơn giận trong lồng ngực xuống.

Chua bao giờ hắn lại bị một con sâu cái kiến tu vi Nhất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bức bách đến mức này.

Nhưng nghĩ đi nghĩ lại, đối phương may mắn ẩn chứa huyết mạch Thượng cổ, được trời cao chiêu cố, tương lai nhất định sẽ trở thành một đấng kiêu hùng thì hắn mới bình tĩnh lại.

Triệu Phong thầm nghĩ, trước khi mình có được ưu thế tuyệt đối thì tốt nhất không nên bức bách đối phương quá mức, vì vậy liền gật đầu đồng ý.

Rất nhanh, Huyết Thi Ngân Văn đã lấy ra một cái bao trong người, bên trong là vài viên huyết hoàn óng ánh, còn có một bản vẽ da thú và một thanh kiếm gãy màu máu.

Lúc giao ra những vật này, trên mặt Huyết Thi Ngân Văn rõ ràng có chút đau lòng và không cam tâm.

Chương 152: Đại công cáo thành

Triệu Phong nhìn qua những thứ chiến lợi phẩm trước mắt, bao gồm huyết hoàn, bản vẽ da thú, thanh kiếm gãy huyết sắc. Thế nhưng cũng không có lập tức thả “Huyết Thi Ngân Văn” đi.

Huyết Thi Ngân Văn là lão quái đã sống máy trăm năm, tự nhiên hiểu ý của Triệu Phong.

- Mấy viên “Huyết Tinh hoàn” này được luyện từ máu huyết của trăm tên nhân loại thất trọng Cố Thể Cảnh trở lên và tinh huyết của bốn nhân loại Thoát Phàm Cảnh, lại dùng hơn mười loại được liệu trân quý phụ trợ, sau đó tinh luyện mà thành. Phục dụng viên thuốc này, người tu hành dưới Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh sẽ có tác dụng xúc tiến nhất định. Đồng thời viên Huyết Tinh hoàn này còn có thể giải trừ thi độc trong người những tên đồng môn của ngươi.

Huyết Thi Ngân Văn giải thích.

Triệu Phong vừa nhìn liền số “Huyết Tinh hoàn” trong tay vừa vặn đủ bốn viên, không thể tưởng tượng nổi là nó được làm từ hơn trăm mạng người, nghĩ lại cũng đủ cảm thấy trái tim lạnh băng, người trong Ma đạo quả nhiên tàn nhẫn máu tanh.

- Tại sao ngươi không phục dụng những viên “Huyết Tinh hoàn” này để khôi phục thực lực.

Trên mặt Triệu Phong chợt lộ vẻ nghi vấn.

Huyết Thi Ngân Văn cười khổ nói:

- Mấy viên “Huyết Tinh hoàn” này chỉ có tác dụng đối với dưới Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, bổn tọa còn thiếu một ít tài liệu tinh huyết nữa là có thể hợp luyện thành “Huyết Ngọc hoàn” cao cấp hơn, nhưng bây giờ xem ra đã tiện nghi cho các ngươi rồi.

Nghe vậy, Triệu Phong liền đưa những viên “Huyết Tinh hoàn” này lên mũi ngửi thử có chút khinh bỉ nói:

- Phương pháp luyện chế mấy viên “Huyết Tinh hoàn” này thật quá thô sơ. Huyết Tinh hoàn này mặc dù có thể khiến tu vi của người khác tăng lên trong thời gian ngắn, nhưng đồng thời cũng khiến cho thân thể lưu lại một vài tác dụng phụ.

Tại phương diện đan đạo dược lý, Triệu Phong cũng có đôi chút kiến thức.

Hắn chỉ cần ngửi qua những viên “Huyết Tinh hoàn” này là có thể phân biệt được đại khái.

Huyết Thi Ngân Văn sững sờ, không ngờ tiểu tử khó dây dưa trước mặt lại còn hiểu về luyện đan dược lý, thậm chí còn châm chọc thủ pháp luyện đan của mình.

- Tiểu bối vô tri! Bổn tọa không có bất kỳ đạo cụ luyện khí nào, chỉ có thể lăng không luyện chế tinh huyết thành mấy viên “Huyết Tinh hoàn” này, như vậy đã là thủ đoạn siêu phàm rồi.

Huyết Thi Ngân Văn gần như phát điên, bị một tiểu bối châm chọc, làm sao có thể chịu nổi, huống chi đây còn là lĩnh vực luyện đan mà hắn rất am hiểu.

Không có lò luyện đan, vậy mà có thể luyện chế ra đan dược?

Triệu Phong không khỏi trở nên nghiêm túc, bắt đầu có chút kính nể, đồng thời ngạc nhiên nhìn Huyết Thi Ngân Văn một cái.

- “Bản vẽ da thú” này chính là một địa đồ không trọn vẹn, có liên quan đến một “bảo tàng truyền thừa” thần bí nào đó, bổn tọa nghiên cứu đã mấy chục năm vẫn không hề có tiến triển, cho ngươi cũng không sao.

Huyết Thi Ngân Văn tiếp tục nói.

Triệu Phong vừa nhìn liền tấm da thú này quả nhiên là một địa đồ không trọn vẹn, thủ pháp vẽ hình vô cùng kỳ lạ, giống như mê cung, rất khó thăm dò hư thật trong đó.

Vụt...

Mắt trái của hắn đột nhiên lóe lên ánh sáng màu xanh, thu lấy nội dung bên trong “bản vẽ da thú”.

Cuối cùng, chính là thanh kiếm gãy huyết sắc còn lại.

Vừa chạm vào thanh kiếm gãy huyết sắc này, Triệu Phong liền cảm thấy toàn thân rét lạnh, giống như ngửi một mùi huyết tinh giết chóc vô tận xộc thẳng vào linh hồn, thiếu chút nữa khiến tâm thần của hắn thất thủ.

Vào thời khắc mấu chốt, “vực sâu” màu xanh trong không gian của mắt trái đột nhiên phát ra một luồng khí tức thâm sâu xa xưa. Ngân cách luồng khí tức đáng sợ này.

- Khí tức huyết sát thật đáng sợ.

Trong lòng Triệu Phong vẫn còn sợ hai không thể không đánh giá lại phẩm cấp của thanh kiếm gãy huyết sắc này một lần nữa.

Huyết Thi Ngân Văn đứng ở phía đối diện có chút hậm hực thất vọng, không ngờ tiểu bối Nhất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh này lại có thể chịu được sự trùng kích của khí tức thần binh Linh cấp.

- Đậy chính là một thanh thần binh Linh cấp bị tổn hại, lúc còn nguyên vẹn đã tiếp cận “Linh cấp thượng phẩm”, cho dù là bây giờ thì vẫn có thể so với thần binh “Linh cấp hạ phẩm”, dưới Chân Linh cảnh tuyệt đối không thể thúc dục được.

Huyết Thi Ngân Văn nhìn qua thanh kiếm gãy huyết sắc, có chút hậm hực không cam lòng.

Thần binh Linh cấp? Tiếp cận Linh cấp thượng phẩm?

Triệu Phong biết được phẩm cấp của thanh kiếm gãy huyết sắc này thì lập tức tâm thần đại chấn.

Theo như hắn biết, trong Hiểu Nguyệt Tông có thần binh Linh cấp tọa trấn, gần như là trấn sơn chi bảo, hơn nữa đẳng cấp có thể chỉ là Linh cấp hạ phẩm.

Thần binh trong thế gian này chia làm Phàm cấp, Linh cấp, Địa cấp, Thiên cấp.

Thần binh Linh cấp, căn bản đã là đẳng cấp cao nhất của Đại lục, có uy năng siêu phàm, kinh thiên động địa.

“Tấn Nguyệt Kiếm” của Từ Chấp chẳng qua chỉ là Phàm cấp hạ phẩm, thế mà đã có thể tăng thêm vài phần chiến lực, vậy thì uy lực

của thần binh Linh cấp còn mạnh mẽ hơn gấp mười gấp trăm lần.

Kim Lũ Cung của Triệu Phong chỉ có thể xem là thần binh Bán Phàm cấp.

Trong Thế giới Tông môn hiện nay, thần binh Phàm cấp hạ phẩm là chủ yếu, trung phẩm trở lên cực kỳ hiếm, không cái nào không phải là truyền thừa trên mấy trăm năm, có tiền cũng không mua được.

- Đáng tiếc cho một thần binh Linh cấp...

Triệu Phong có chút tiếc nuối, thế nhưng trong lòng cũng không có chút tham lam hay vui mừng nào.

Đẳng cấp của thần binh Linh cấp vượt quá xa cấp độ của bản thân, có thể nói là không thể sử dụng được.

Cho dù miễn cưỡng thúc dục được thần binh Linh cấp thì e rằng lực lượng của bản thân hắn cũng bị rút sạch.

Huống chi thanh kiếm gãy huyết sắc này quỷ dị vô cùng, chỉ cần không cẩn thận thì rất có thể sẽ cắn trả ý thức của người sử dụng.

Nếu như có thể, Triệu Phong tình nguyện sử dụng một kiện thần binh Phàm cấp trung phẩm hoặc thậm chí Phàm cấp hạ phẩm còn hơn.

Sau khi thu về những thứ “chiến lợi phẩm” này, Triệu Phong liền theo sát Huyết Thi Ngân Văn rời đi.

Lúc Huyết Thi Ngân Văn đi qua bên cạnh ba người Lâm Phàm, mắt trái của Triệu Phong đột nhiên lóe lên ánh sáng màu xanh sắc bén, phảng phất như có thể xuyên thủng vạn vật trên thế gian.

Huyết Thi Ngân Văn nghĩ tới huyết mạch truyền thừa vô cùng đáng sợ trên người đối phương, nếu như bản thân có bất kỳ dị động gì, e rằng sẽ bị đối phương sớm cảm ứng được.

Vết thương cũ trên người hắn đã tái phát, trở nên cực kỳ suy yếu, cũng rất sợ bị Triệu Phong “dây dưa tới chết”, bởi vậy cho nên cũng không dám có bất kỳ tâm tư nào.

Triệu Phong nhìn chằm chằm Huyết Thi Ngân Văn cho đến khi hắn đi ra khỏi cửa động quật.

- Tiểu bối, trận pháp bên ngoài là do ngươi phá sao?

Huyết Thi Ngân Văn dò xét ảo trận bị tàn phá ở bên ngoài, đột nhiên hỏi.

- Không sai. Ngươi còn lời gì muốn nói sao"

Đối mặt với Huyết Thi Ngân Văn, Triệu Phong cảm thấy áp lực không nhỏ. Cũng không dám xem thường.

Dù sao thì đối phương cũng là lão quái vật đã sống mấy trăm năm. Thân là dư nghiệt hộ pháp của Xích Nguyệt ma giáo, vào thời kỳ đỉnh phong, chỉ một ý niệm của hắn cũng có thể giết chết mình trong nháy mắt rồi.

- Tiểu quỷ, với tư chất huyết mạch của ngươi, lại ở trong một Tông môn nhỏ thì quá thật phí của trời. Nếu có hứng thú. Bổn tọa thành tâm muốn thu ngươi vào “Xích Nguyệt ma giáo”. Tin rằng không lâu nữa, ma giáo sẽ Đông Sơn tái khởi, quét ngang đại lục này...

- Không bàn nữa. Không tiễn!

Triệu Phong trực tiếp ngắt lời của Huyết Thi Ngân Văn.

Huyết Thi Ngân Văn cũng chẳng nói gì thêm, hóa thành một đạo hư ảnh huyết sắc. Nhảy ra khỏi động quật, dung nhập vào trong bóng đêm.

- Khặc khặc khặc... Tiểu tử họ Triệu kia, bổn tọa nhớ kỹ ngươi rồi.

Trước khi đi. Một tiếng cười giả tạo chợt quanh quẩn khắp Ma Quật.

Triệu Phong khẽ biến sắc, nhưng cũng đoán được Huyết Thi Ngân Văn này nhất định sẽ tìm một nơi để ẩn nấp. Trong thời gian ngắn sẽ không lộ diện. Bởi dù sao đi nữa thì nơi này cũng là phạm vi thế lực của Hiểu Nguyệt Tông, một khi bị phát hiện là dư nghiệt của ma giáo, hắn chắc chắn sẽ bị liên minh mười ba Tông liên thủ tiêu diệt.

Triệu Phong theo đường cũ trở lại sâu bên trong động quật, đi tới trước mặt ba người Lâm Phàm.

Ba người Lâm Phàm luân phiên chiến đấu, cực kỳ mỏi mệt, đã trọng thương còn trúng phải thi độc, tất cả đều hôn mê.

Triệu Phong nâng mấy người dậy, cho nằm dựa vào vách tường.

- Triệu sư đệ, tên huyết thi kia đi đâu rồi?

Không ngờ Lâm Phàm lại là người đầu tiên thức tỉnh.

Lúc này, Triệu Phong đã mang bịt mắt lên, trở lại bộ dạng độc nhãn mắt xanh như trước.

- Trong lúc huyết thi chiến đấu, vết thương cũ tái phát nên đã vội vàng đào tẩu rồi.

Triệu Phong chỉ kể sơ qua về những chuyện phát sinh sau đó.

Lâm Phàm liếc nhìn hắn một cái thâm ý, cũng không hỏi nhiều.

Hắn nhớ trước khi mình hôn mê đã mơ hồ nhìn thấy thiếu niên độc nhãn tóc xanh này gỡ bịt mắt của mình xuống, sau đó giằng co với Huyết Thi Ngân Văn.

Thậm chí, trong lúc mê man thì hắn vẫn cảm nhận được tiếng vang dữ dội ở bên ngoài.

Xung quanh huyết trì rõ ràng có dấu vết giao phong kịch liệt.

Lâm Phàm biết, trận chiến sau khi mình hôn mê, nhất định không phải đơn giản như trong tưởng tượng.

Không lâu sau, Tiêu Vẫn và Từ Chấp cũng lần lượt thức tỉnh.

Tốc độ thức tỉnh có liên quan đến ý thức của mỗi người, trong ba người, ý thức của Lâm Phàm là mạnh nhất.

Sau khi tỉnh dậy, thân thể của ba người vẫn lạnh lẽo như cũ, vô cùng suy yếu, thi độc trong cơ thể lan tràn càng lúc càng sâu.

Mấy người đều thử phục dụng Giải Độc Đan của Tông môn, thế nhưng không có hiệu quả chút nào.

Nếu như trong ba ngày không tìm phương pháp giải độc, bọn họ nhất định sẽ biến thành “hoạt tử nhân”, thậm chí thực sự biến thành cương thi cũng không chừng.

- Bây giờ cầu cứu Tông môn, e rằng không kịp, từ đây trở về Thiên

Nguyệt Sơn, ít nhất cũng phải mất mấy ngày, huống chi trên người chúng ta trúng thi độc, khó mà hành động được...

Ba người rơi vào tuyệt vọng vô tận và sợ hãi.

- Triệu sư đệ! Nếu như trong ba ngày không tìm biện pháp giải cứu, ngươi hãy giết chúng ta đi!

Lâm Phàm cắn răng nói.

Một khi thi độc phát tác vào sâu tận xương tủy thì sẽ biến thành hoạt tử nhân, đến lúc đó sẽ mất đi toàn bộ linh trí, không phân biệt được địch ta.

- Triệu sư đệ, tại sao ngươi lại không trúng độc?

Từ Chấp khó hiểu hỏi.

- Có lẽ thể chất của ta đặc biệt.

Triệu Phong lấy ra ba khối “Huyết Tinh hoàn đưa ra cho ba người.

- Đây là?

Lúc ba người tiếp nhận Huyết Tinh hoàn, vẻ mặt có chút do dự.

- Đây là đồ vật mà Huyết Cương Đà hộ pháp đánh rơi lúc đào tẩu, ta đã phân tích qua dược lý trong đó, có thành phần từ huyết nhục kinh mạch, thậm chí còn có thể tăng tu vi trong thời gian ngắn.

Triệu Phong giải thích một phen.

Nghe vậy, Từ Chấp và Tiêu Vẫn liền có chút do dự, đan dược mà

Huyết Cương Đà hộ pháp lưu lại, há có thể tùy tiện phục dụng?

- Ta tin tưởng Triệu sư đệ! Dù sao thì cũng chết, còn không bằng thử xem sao.

Lâm Phàm dứt khoát nuốt vào một viên “Huyết Tinh hoàn”.

Chốc lát sau, một luồng huyết nguyên tinh thuần dâng trào, từ trên người Lâm Phàm phát ra.

- Huyết hoàn này quả nhiên hữu hiệu! Không chỉ có thể hóa giải thi độc mà còn có thể thúc đẩy cơ năng và chân lực của ta.

Lâm Phàm mừng rỡ nói.

Từ Chấp và Tiêu Vẫn chấn động, vội vàng nuốt vào “Huyết Tinh hoàn”, quả nhiên là có thể giải được thi độc.

- Huyết Tinh hoàn này e rằng so với những linh đan như Tẩy Tủy Đan còn mạnh mẽ hơn nhiều.

Triệu Phong lặng lẽ ăn vào một viên Huyết Tinh hoàn cuối cùng.

Hắn hiểu biết khá rõ về dược tính của Huyết Tinh hoàn, mặc dù có thể tăng tu vi trong thời gian ngắn, nhưng cũng tạo thành những tác dụng phụ đối với thân thể, khiến cho căn cơ bất ổn, không nên phục dụng quá nhiều.

Huống chi, Huyết Thi Ngân Văn luyện chế viên thuốc này mà không có lò luyện đan, phẩm chất của đan dược cũng không tốt, hàm chứa lượng độc tố không nhỏ.

Vì vậy cho nên Triệu Phong mới hào phóng cho ba người Huyết Tinh

hoàn để bọn họ hóa giải thi độc.

Mấy người Từ Chấp có chút cảm kích Triệu Phong, những ân oán xung đột và hiềm khích trước kia cũng đã tiêu tan rồi.

Nửa ngày sau...

Mấy người đã hóa giải toàn bộ thi độc, dược lực của Huyết Tinh hoàn rất mạnh mẽ, kích phát sâu sắc cơ năng thân thể.

Triệu Phong đoán chừng, không đến mấy ngày nữa, bản thân sẽ đột phá Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

- Độ khó của nhiệm vụ lần này e rằng sẽ tăng lên đến cấp bốn, hơn nữa còn phát hiện được cứ điểm của Xích Nguyệt ma giáo, xem như chúng ta đã lập được đại công rồi.

Tiêu Vẫn hưng phấn nói, dường như có thể đoán được kết quả Tông môn sẽ ban thưởng trọng hậu.

Sau cơn mưa trời lại sáng, mọi người đều thoải mái cười lớn, không ai cảm thấy buồn bã đối với cái chết của lĩnh đội Hoàng Vân.

- Nếu muốn hoàn thành nhiệm vụ này viên mãn, tốt nhất là hãy bắt “Hình trang chủ”.

Lâm Phàm đề nghị.

- Chuyện này rất đơn giản.

Triệu Phong mười phần tin tưởng, hắn đoán Hình trang chủ đã trọng thương chí mạng, khó có thể trốn đi xa được.

Dứt lời, hắn nhanh chóng rời khỏi động quật.

Nửa canh giờ sau.

Triệu Phong mang theo Hình trang chủ đã hấp hối trở về động quật.

Một màn này khiến cho ba người Lâm Phàm đều trợn mắt há hốc mồm.

Như vậy thì quá nhanh rồi!

Mấy người không thể nào tưởng tượng được thủ đoạn truy tung của Triệu Phong.

Mà trên thực tế, lúc Triệu Phong vừa tiến vào Hình sơn trang, mắt trái của hắn đã ghi nhớ hết toàn bộ địa hình của sơn trang vào trong đầu.

Hắn căn cứ theo dấu chân Hình trang chủ bỏ trốn, chỉ cần dùng mắt trái nhìn dấu vết để lại là tìm ra đối phương, còn lợi hại hơn bát kỳ thủ đoạn truy tung nào.

Chương 153: Chất vấn

Hình trang chủ bị bắt giữ, nhiệm vụ lần này trải qua bao khó khăn trắc trở cuối cùng cũng kết thúc.

Tiếp đó mấy người bắt đầu thẩm vấn Hình trang chủ.

Hình trang chủ đang hấp hối, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, cực kỳ suy yếu.

Hắn nhìn về phía Triệu Phong, trong ánh mắt không thể che giấu được sự sợ hãi trong lòng.

Sau khi may mắn thoát ra khỏi Xích Nguyệt động quật. Hình trạng chủ đã nhờ vào việc quen thuộc địa hình sơn trang mà tranh chóng tìm được một địa điểm để ẩn núp và dưỡng thương.

Hình trang chủ tin rằng, ngoại trừ mình ra thì gần như không ai có thể biết được địa điểm ẩn núp này.

Huống chi trong chỗ ẩn thân của hắn còn có bẫy rập và cơ quan, đảm bảo không hề có chút sơ hở nào. Cho dù có người đuổi theo thì cũng sẽ sớm biết trước.

Thế nhưng, trước mặt thiếu niên độc nhãn tóc xanh vừa lạnh lùng vừa tà dị kia, những biện pháp đó chỉ là thùng rỗng kêu to mà thôi.

Triệu Phong gần như không làm kinh động bất kỳ cơ quan bẫy rập nào, lặng lẽ không chút tiếng động, tiến vào nơi ẩn thân của hắn.

Hình trang chủ cảm ứng được nguy cơ, lúc vừa phát hiện Triệu Phong thì lập tức xuất hiện.

Với tu vi Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh của hắn, cho dù đang bị trọng thương, thực lực hao tổn thì đối phó với một tiểu bối Nhất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh vẫn quá dễ dàng.

Thế nhưng, ngoài dự liệu chính là trước mặt thiếu niên tóc xanh này, hắn gần như không chống đỡ được mấy chiêu thì đã bị đối phương bắt giữ.

Bị một thiếu niên Nhất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh chính diện bắt giữ, bây giờ nghĩ lại, trong lòng hắn vẫn vô cùng khiếp sợ và giật mình.

Dưới những câu hỏi mà mấy người đưa ra, Hình trang chủ đều đáp hết, thậm chí còn kể lại đầu đuôi câu chuyện.

Sự tình xảy ra vào mấy tháng trước.

Lúc đó Hình gia trang vẫn cô lập và lặng lẽ như trước, Trang chủ Hình Trình vẫn là tu vi Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, không thể nào đột phá được bình cảnh.

Vào một hôm, Hình trang chủ đuổi giết một hung thú đỉnh cấp đang gây nguy hại cho sơn trang thì tình cờ phát hiện được ảo trận che giấu cứ điểm của Xích Nguyệt ma giáo.

Hình trang chủ cũng tinh thông đôi chút về trận pháp, từ đó về sau không ngừng hao tâm tổn trí tìm hiểu, cuối cùng thông qua sơ hở của ảo trận mà tiến vào trong động quật.

- Lúc đó ta vừa mừng rỡ vừa thấp thỏm không yên, sau khi tiến vào

động quật, không ngờ lại bắt gặp Hộ pháp “Huyết Cương Đà” của Xích Nguyệt ma giáo. Khi ấy, Hộ pháp Huyết Cương Đà vô cùng yếu ớt, chỉ vừa mới thức tỉnh, còn chưa phải là đối thủ của Hình mỗ. Nhưng người này lại vô cùng xảo trá, dùng bảo tàng và bí mật trọng đại dẫn dụ, khiến cho Hình mỗ bị mắc lừa.

Nói đến đây, Hình trang chủ không khỏi thở dài một hơi, trên mặt tràn đầy vẻ tiếc hận.

Câu chuyện tiếp theo, Triệu Phong cơ bản có thể đoán được.

Hình trang chủ không cần thận trúng phải “thi độc” bị Hộ pháp Huyết Cương Đà áp chế.

Từ đó về sau, Hình trang chủ phải nghe theo sự điều khiển của Hộ pháp Huyết Cương Đà, một phần là vì bảo vệ tính mạng, một phần khác là vì tăng cường tu vi của mình.

Chỉ trong vài tháng ngắn ngủi, Hình trang chủ đã đột phá bình cảnh, tấn chức Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, từ đó lại càng khâm phục Hộ pháp Huyết Cương Đà hơn, thậm chí còn có lòng gia nhập Xích Nguyệt ma giáo.

- Ôn dịch trong sơn trang từ đâu mà có, rát cuộc có ý đồ gì?

Từ Chấp chất vấn.

Hình trang chủ vẻ mặt cay đắng nói.

- Ôn dịch là dựa theo ý của Hộ pháp đại nhân mà truyền bá ra, mục đích là cung cấp máu huyết để luyện chế “Huyết Tinh hoàn”, sau đó hợp luyện thành “Huyết Ngọc hoàn” cao cấp hơn. Lấy ôn dịch làm mảnh lới, dẫn dụ những cường giả Thoát Phàm Cảnh khác của

Tương Vân quốc đến đây. Dựa theo kế hoạch sẽ một mẻ hốt gọn các ngươi, “Huyết Ngọc hoàn” cũng sẽ hợp luyện thành công. Đến lúc đó, thương thế của Hộ pháp đại nhân sẽ thuyên giảm một hai pha, thực lực tăng lên tới Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, khi đó sẽ rời khỏi động quật, đi tìm di chỉ khác của ma giáo...

Sau khi biết được chân tướng cuối cùng, trong lòng bốn người ở đây liền phát lạnh, thầm đổ mồ hôi một phen.

Nhiệm vụ Hình gia trang, không ngờ lại là một miếng mồi nhử đáng sợ, chuyên nhằm vào đệ tử chấp hành nhiệm vụ Tông môn.

Cuối cùng, độ nguy hiểm của nhiệm vụ lần này rất lớn, ít nhất cũng trên cấp bốn, thậm chí ngay cả Nguyên Trí và Tuyền Thần đã âm mưu từ trước cũng không dự liệu được.

Triệu Phong phân tích, trong nhiệm vụ lần này, dường như tình báo đã che giấu bớt tính nguy hiểm của nhiệm vụ.

Trước bọn hạn đã có rất nhiều cường giả Thoát Phàm Cảnh của Tương Vận quốc tới viện trợ, tất cả đều thần bí mất tích, chân tướng thực sự là dùng để luyện chế “Huyết Tinh hoàn”.

Tính nguy hiểm của nhiệm vụ thực ra còn lớn hơn so với tưởng tượng, ít nhất là lớn hơn nhiệm vụ cấp ba.

Nguyên Trí và Tuyền Thần đã che giấu đi những yếu tố này, lợi dụng thủ hạ là lĩnh đội Hoàng Vân, đồng thời cố ý sắp xếp hai người có ân oán với Triệu Phong là Từ Chấp và Tiêu Vẫn trong đội.

Có thể đoán được, ba người Hoàng Vân, Từ Chấp và Tiêu Vẫn trong quá trình chấp hành nhiệm vụ sẽ chèn ép và trả thù Triệu Phong, thậm chí còn ném đá xuống giếng.

Trong đó, Hoàng Vân trực tiếp nghe theo lời đệ tử chân truyền Nguyên Trí, mục đích là muốn tìm cơ hội diệt trừ Triệu Phong.

Lâm Phàm rất không may, bị liên lụy, cho nên cũng được phân vào nhiệm vụ này.

Mấy người ở đây đều không phải người ngu, sau khi kể rõ tiền căn hậu quả, chân tướng dần dần nổi lên khỏi mặt nước.

May mắn chính là trong lúc chấp hành nhiệm vụ, Triệu Phong vẫn khống chế được đại cục, tìm cách tránh né “nội đấu”, nhiều lần ngăn cơn sóng giữ, cuối cùng dẫn dắt mọi người lập được nhiều đại công.

- Lâm Phàm, Tiêu Vẫn, hai người các ngươi mau trở về Thiên Nguyệt Sơn báo tin cho cao tầng của Tông môn. Ta và Triệu sư đệ tạm thời sẽ trấn thủ động quật này và giam giữ tù binh.

Phó lĩnh đội Từ Chấp lên tiếng.

Hắn và Triệu Phong đã thương nghị cho nên mới ra quyết định này.

Sau khi Hoàng Vân chết đi, Triệu Phong đã trở thành hạch tâm linh hồn trong đội ngũ, mọi người vừa cảm kích lại vừa thần phục hắn.

Bởi thực lực của Lâm Phàm và Tiêu Vẫn đều tương đối thấp, cho nên mới để bọn họ làm chân chạy trở về Hiểu Nguyệt Tông báo tin.

Thực lực của Triệu Phong và Từ Chấp mạnh hơn một chút, cho nên lưu lại tọa trấn cứ điểm của Xích Nguyệt ma giáo, đồng thời trông giữ tù binh.

Trong thời gian chờ đợi, Triệu Phong và Từ Chấp lại kiểm tra trong

động quật, tìm được một số nguyên tinh thạch và thiên tài địa bảo.

Mắt trái của Triệu Phong có thể nhìn xuyên cả đá tảng, lại rất nhạy cảm với nguyên khí thiên địa, cho nên đã tìm được không ít đồ tốt.

- Tổng cộng phát hiện một 23 khối nguyên tinh thạch hạ phẩm, 98 loại thiên địa tài bảo, hơn trăm mảnh tàn phiến thần binh Phàm cấp...

Hai người Triệu Phong liền phân loại những chiến lợi phẩm này.

Những chiến lợi phẩm này quả thực rất khả quan.

Nguyên tinh thạch đạt tới hạ phẩm, mỗi một khối đều tương đương với 100 khối nguyên tinh thạch thứ phẩm.

23 khối nguyên tinh thạch cũng tương đương với 2300 nguyên tinh thạch thứ phẩm.

Những thiên địa tài bảo và tàn phiến thần binh Phàm cấp còn lại cũng có giá trị xa xỉ, dựa theo giá thị trường thì ít nhất cũng trên trăm khối nguyên tinh thạch, cũng tương đương với hơn vạn khối nguyên tinh thạch thứ phẩm.

- Ha ha ha! Triệu sư đệ, lần này chúng ta phát tài rồi!

Từ Chấp quá đỗi vui mừng hét lên.

Những chiến lợi phẩm này đối với tiểu đội bốn người mà nói, có thể xem như là một khối tài sản kếch xù.

Phải biết rằng, bổng lộc mỗi tháng của đệ tử nội môn bình thường đều chỉ có mười khối nguyên tinh thạch thứ phẩm.

Cho dù là chia theo bình quân thì Triệu Phong đoán chừng mình ít nhất cũng có thể nhận được 30 khối nguyên tinh thạch hạ phẩm, đây chính là nguyên tinh thạch ẩn chứa thiên địa tinh phách, rất tinh thuần và hùng hậu, có ích rất lớn đối với việc tu luyện.

Đối với những chiến lợi phẩm này, Triệu Phong cũng không quá lo lắng.

Điều khiến hắn thực sự cảm thấy khó giải quyết chính là thanh kiếm gãy huyết sắc Linh cấp kia.

Thần binh Linh cấp có giá trị không thể tưởng tượng nổi, cho dù là ở trong Tông môn cũng là trấn sơn chi bảo.

Thanh kiếm gãy huyết sắc này giữ lại trong tay cũng không hề có tác dụng, ngược lại còn là một củ khoai lang nóng phỏng tay.

Triệu Phong đang suy nghĩ nên làm thế nào để lợi ích hóa “thanh kiếm gãy huyết sắc” này một cách tốt nhất.

Mấy ngày sau, Tiêu Vẫn và Lâm Phàm đã trở về Tông môn, đồng thời đem tin tức và cứ điểm Xích Nguyệt ma giáo, báo lên cao tầng Tông môn.

Chuyện này lập tức khiến Hiểu Nguyệt Tông chấn động.

Xích Nguyệt ma giáo vào một trăm năm trước là một thế lực to lớn, gần như quét ngang cả đại lục, uy danh của nó chấn nhiếp toàn bộ Thế giới Tông môn, tất cả mọi người đều kiêng kỵ và sợ hãi khi nhắc tới nó.

Hiểu Nguyệt Tông chẳng qua chỉ là một tiểu tông phái “bất nhập lưu” trên Đại lục Thanh Hoa, đứng trước mặt loại cự phách này, quả thật

nhỏ bé như con sâu cái kiến.

(*) không được xếp hạng, không có chỗ đứng

Hiện nay, phát hiện được một tiểu cứ điểm của Xích Nguyệt ma giáo trong phạm vi thế lực của Hiểu Nguyệt Tông, chuyện này há có thể không khiến mọi người kinh hãi?

Ngay trong ngày nhận được tin tức này, mấy vị trưởng lão của Hiểu Nguyệt Tông đã dẫn theo một đám đệ tử tinh nhuệ, tiến thẳng tới Hình gia trang.

Hai người Triệu Phong ở trong Xích Nguyệt Ma Quật, trấn thủ bốn năm ngày, cũng không phát hiện chuyện gì dị thường

Tối ngày hôm đó, nhân mã của Hiểu Nguyệt Tông đã tới kịp.

Dù khoáng cách khá xa, nhưng Triệu Phong vẫn cảm nhận được ba luồng uy áp tinh thần to lớn, khiến nguyên khí thiên địa chấn động bao trùm cả Xích Nguyệt động quật.

- Bái kiến Trưởng lão!

Triệu Phong và Từ Chấp vội vàng đứng dậy hành lễ.

Ba người vừa đến đều là cao nhân Chân Linh cảnh.

Một người trong đó là một lão giả tóc bạc, mặc trường bào cổ tùng khí tức linh dật tuyệt trần, phảng phất như thần tiên, toàn thân vờn quanh một tầng gió xanh, nhu hòa sáng ngời, rất nhanh thu liễm.

Trong ba cường giả Chân Linh cảnh, khí tức của người này là cường thịnh nhất.

Nhìn người này, tâm thần Từ Chấp đột nhiên run lên, lắp bắp:

- Đại... Đại Trưởng lão!

Đại trưởng lão ở trong Tông môn có địa vị tối cao, nói đơn giản một chút thì người này chính là “đệ nhất Trưởng lão”.

Trong Hiểu Nguyệt Tông địa vị của Đại trưởng lão thậm chí có thể sánh ngang với Tông chủ.

Bên tay trái của Đại trưởng lão là một nam tử mặc áo bào màu vàng bễ nghễ như một vị võ thần, toàn thân vờn quanh một tầng ánh sáng màu vàng

Người này khiến Triệu Phong cảm thấy rất quen mắt, liền nhớ ra, lúc mình khảo sát tư chất ở sơn môn, vị Tiết trưởng lão mặc áo bào vàng này đã từng xuất hiện.

Tiết trưởng lão này chính là sư tôn của “Khổng Nguyên Hạo” có tư chất Linh thể dị loại.

Bên tay phải là một nam tử tuấn mỹ cao gầy, một thân áo trắng không nhiễm bụi trần.

Vừa nhìn vị trưởng lão tuấn mỹ mặc áo bào trắng này, mắt trái của Triệu Phong đột nhiên nhảy lên.

Vị trưởng lão Chân Linh cảnh trẻ tuổi nhất trong Hiểu Nguyệt Tông thân phận của đối phương lập tức lộ ra.

Vân Hải chân nhân!

Tâm thần Triệu Phong thầm run sợ, sau khi hít sâu một hơi, liền ép bản thân trấn định lại.

Hắn đã lường trước việc sẽ có ngày chạm mặt “Vân Hải chân nhân”, chẳng qua không ngờ lại sớm như vậy.

Đại Trưởng lão, Tiết Trưởng lão, Vân Hải chân nhân.

Ba đại Trưởng lão, dẫn đầu nhân mã tinh nhuệ, tiến quân thần tốc, lập tức xâm nhập Xích Nguyệt động quật.

Trong đám người, Triệu Phong còn một vài thân ảnh quen thuộc, ví dụ như Nguyên Trí, Tuyền Thần.

- Sư tôn!

Nguyên Trí và Tuyền Thần đi tới bên cạnh Vân Hải chân nhân.

Đệ tử Tông môn liền khống chế toàn bộ Xích Nguyệt động quật, sau đó dần dần mở rộng phạm vi điêu tra.

Hình trang chủ bị dẫn độ tới, trong lòng vô cùng run sợ, ba đại cường giả Chân Linh cảnh bắt đầu đặt câu hỏi.

Trước mặt cao nhân Chân Linh cảnh, Hình trang chủ gần như không thể nói dối được chút nào, đều trả lời mọi câu hỏi hết sức chi tiết.

Triệu Phong, Từ Chấp, Tiêu Vẫn, Lâm Phàm là những người tham gia nhiệm vụ, đồng thời còn khai quật được Xích Nguyệt động quật, cho nên cũng không thể thiếu được một phen “hỏi thăm”.

Trong đó, Triệu Phong lại càng là đối tượng được truy hỏi trọng điểm.

Thứ nhất, Triệu Phong là người phá vỡ được ảo trận che giấu lối vào.

Thứ hai, Triệu Phong là người duy nhất tận mắt nhìn “Huyết Thi Ngân Văn” đào tẩu.

Thứ ba, toàn bộ quá trình và chi tiết nhiệm vụ, chỉ có hắn là rõ nhất.

Nói cách khác, chuyện người ta nhìn, Triệu Phong cũng nhìn, mà những chuyện người ta không nhìn, hắn lại nhìn.

Đặc biệt là lúc cuối, khi những người còn lại đều ngất đi, chỉ có một mình Triệu Phong là đối kháng với Huyết Thi Ngân Văn.

Triệu Phong trần thuật như sau: Huyết Thi Ngân Văn vào thời khắc mấu chốt, đột nhiên vết thương cũ tái phát, bị mình may mắn đánh lui.

- Triệu Phong! Tu vi của ngươi trong tiểu đội là thấp nhất, tại sao chỉ có mình ngươi là kiên trì tới cuối cùng? Tại sao ngươi có thể ngăn cản được thi độc? Dựa vào cái gì mà công lao của ngươi lại lớn nhất, thậm chí còn khống chế được cục diện? Hơn nữa, sau cuộc chiến, tất cả mọi người đều trọng thương, chỉ có ngươi là bị thương nhẹ?

Nguyên Trí ở sau lưng Vân Hải chân nhân lạnh lùng cười một tiếng, bộ dạng hùng hổ dọa người, uy áp tinh thần cường đại như một tòa núi lớn ép tới.

Lần này vừa nói ra, trong mắt ba vị trưởng lão đều lóe lên tinh quang.

Đúng vậy! Trên người Triệu Phong qua thật có rất nhiều điểm đáng

ngờ!

Dưới ánh mắt chăm chú của mọi người. Triệu Phong vẫn bình tĩnh, lạnh nhạt nói một câu:

- Nguyên nhân rất đơn giản...

Chương 154: Mạnh nhất

- Nguyên nhân rất đơn giản...

Dưới sự chất vấn của đệ tử chân truyền Nguyên Trí và sự quan sát của ba đại Trưởng lão. Ngữ khí của Triệu Phong vẫn bình tĩnh nhẹ nhàng như trước.

Mọi người ở đây đều có chút ngoài dự liệu, trong ba đại Trưởng lão. Đại trưởng lão và Tiết trưởng lão mặc áo bào màu vàng đều không khỏi lộ ra một tia hứng thú.

Nhiều năm qua. Có rất ít đệ tử cấp thấp có thể trấn định tự nhiên như vậy trước mặt trưởng lão Chân Linh cảnh.

Dưới ánh mắt sáng rực như bó đuốc và áp bách tinh thần nghiêm túc của ba đại Trưởng lão, mọi lời nói dối trước mặt bọn họ đều phảng phất như băng tuyết gặp lửa mạnh.

- Triệu Phong, trên người ngươi có rất nhiều điểm đáng ngờ, nếu có giấu điếm bất kỳ điều gì thì cũng khó mà thoát khỏi ánh mắt của chúng ta.

Vân Hải chân nhân một thân áo bào trắng, tuấn mỹ dị thường, ánh mắt sắc bén. Mặt không biểu tình, nhưng trên người lại phát ra một luồng uy áp sâm nghiêm to lớn.

Quả thực...

Trên người Triệu Phong có rất nhiều điểm đáng ngờ. Hắn chỉ có tu vi

Nhất trọng thiên Chân Linh cảnh, thế nhưng lại là người thoải mái nhất trong quá trình làm nhiệm vụ. Đồng thời cũng là người đánh lui Hộ pháp Huyết Cương Đà.

Ở đây chỉ có mình hắn là trải qua toàn bộ quá trình, không hề để sót bất kỳ một chi tiết nào.

Lúc này, trong động quật vô cùng yên tĩnh, dường như ngay cả không khí cũng bị khí tức của ba đại cường giả Chân Linh cảnh làm cho đông cứng.

Tất cả mọi người đều đang chờ Triệu Phong nói ra đáp án.

Tuyền Thần ở sau lưng Vân Hải chân nhân lộ vẻ hả hê. Triệu Phong này xuất thân hèn mọn, dưới sự chất vấn của trưởng lão và đệ tử chân truyền, chỉ cần có chút sai lầm thì đều có thể rơi vào tình cảnh vạn kiếp bất phục.

- Tại sao lúc đối kháng với huyết thi, chỉ có ta là có thể kiên trì đến cuối cùng? Tại sao chỉ có ta là kháng cự được thi độc? Tại sao công lao của ta lớn nhất, từ đầu tới cuối vẫn khống chế cục diện? Tại sao tất cả mọi người đều trọng thương, chỉ có ta là hơi trầy xước nhẹ... Tất cả những điêu này, chỉ có một đáp án.

Thanh âm của Triệu Phong vang vọng như tiếng ngọc rơi, trung khí mười phần, dương cương hữu lực.

Mọi người đều sững sờ, có chút không theo kịp tiết tấu của hắn. Mấy người Lâm Phàm đều có cảm giác không thể thở dốc kịp.

- Bởi vì trong tiểu đội này... Ta là mạnh nhất!

Ánh mắt Triệu Phong chớp động lợi hại, chỉ bằng mấy chữ đơn giản

nhất đã biểu đạt thay cho câu trả lời.

Nguyên nhân tại sao? Bởi vì ta mạnh nhất!

Vì sao ta có thể kiên trì tới đến cuối cùng? Bởi vì ta mạnh nhất!

Vì sao chỉ có ta là có thể ngăn cản được thi độc? Bởi vì ta mạnh nhất!

Tất cả vấn đề chỉ dùng năm chữ là có thể giải quyết được dễ dàng... Bởi vì ta mạnh nhất.

Triệu Phong mười phần nắm chắc, cho dù mình thể giải thích được những điểm đáng ngờ đó thì đối phương khăng định sẽ dựa trên cơ sở đó để phát huy thành vô số vấn đề gây khó dễ, dưới ánh mắt của ba trưởng lão Chân Linh cảnh, chỉ cần không cần thận một chút thì sẽ lộ ra điểm đáng ngờ, thậm chí bại lộ bí mật mắt trái của mình.

Bởi vì ta mạnh nhất!

Sau khi mọi người nói ra đáp án ngắn gọn này, tất cả mọi người ở đây đều cảm thấy tâm thần chấn động.

Đặc biệt là thần sắc ba người Từ Chấp, Lâm Phàm, Tiêu Vẫn, đều trở nên phức tạp, nghĩ đến đủ loại biểu hiện của Triệu Phong trong lúc chấp hành nhiệm vụ. Lập tức cảm thấy không có gì để phản bác, ngược lại càng nghĩ lại càng tâm phục.

Triệu Phong từ đầu đến cuối đều có thể khống chế cục diện, không chỉ bởi vì hắn luôn tỉnh táo, suy nghĩ thông suốt, mà còn bởi một nguyên nhân trọng yếu khác... Đó là thực lực mạnh mẽ.

Thực lực mới là trụ cột trong Thế giới Tông môn này.

Thực lực có thể đại biểu cho tất cả.

Cho nên, Triệu Phong mới trả lời như thế.

- Nói khoác không biết ngượng!

Vân Hải chân nhân hừ lạnh một tiếng.

- Ha ha ha...

Nguyên Trí và Tuyền Thần nhìn nhau cười ha hả.

Vẻ mặt Đại trưởng lão và Tiết trưởng lão cũng lộ ra dị sắc, không ngờ Triệu Phong lại dùng phương thức ngắn gọn này để trả lời vấn đề.

Nhìn biểu lộ của ba người Lâm Phàm và Hình trang chủ ở cách đó không xa, Đại trưởng lão cũng không khó nhìn ra, có lẽ chân tướng thực sự là như vậy.

Nếu như thực lực của Triệu Phong ở trong tiểu đội này là mạnh nhất, vậy thì tất cả điểm đáng ngờ đều bị xóa sạch.

Lúc này, ba đại trưởng lão đều nhìn nhau, trao đổi ánh mắt.

Đạt tới cấp độ như bọn họ, thông qua linh thức là có thể trao đổi xong.

Cuối cùng, chỉ có Tuyền Thần là từ trong mấy người đứng ra, chủ động “xin giết giặc.

- Triệu Phong, nghe nói lúc cuối cùng, chỉ có một mình ngươi kiềm

chế Hộ pháp Huyết Cương Đà, có việc này không?

Tuyền Thần tự tin nói.

- Đúng vậy.

Triệu Phong biết việc Tuyền Thần có thể đứng ra chất vấn, chính là bởi vì hắn đã nhận được sự ngầm đồng ý của ba đại Trưởng lão.

Tiếp theo, hẳn sẽ là tiết mục nghiệm chứng thực lực chân chính của mình.

- Hộ pháp Huyết Cương Đà có thực lực như thế nào?

Tuyền Thần tiếp tục nói.

- Thực lực tiếp cận Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thế nhưng xét đến việc đối phương trọng thương và tứ chi cứng nhắc không linh hoạt, ít nhất cũng tương đương Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong.

Triệu Phong bình tĩnh nói.

Mọi người đều không hề dị nghị gì đối với phân tích của hắn.

Bình thường, thận thể trải qua thí luyện, các phương diện như lực lượng công kích, thậm chí tốc độ đều có thể rất mạnh, thế nhưng tính linh hoạt lại bị suy giảm. Dù sao thì người thí luyện cũng không phải là sinh linh trọn vẹn, thậm chí cũng không có công pháp hoàn mỹ chính thức.

Nhưng trên thực tế, Triệu Phong đã tận lực hạ thấp thực lực của Hộ pháp Huyết Cương Đà xuống một chút. Bởi vì Hộ pháp Huyết Cương

Đà có thể phóng thích thi độc thần bí, dưới Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, gần như không thể nào ngăn cản, hơn nữa, vào thời khắc cuối cùng, Hộ pháp Huyết Cương Đà đã bộc phát lực lượng gần như vượt qua cấp độ Tam trọng thiên Chân Linh cảnh.

- Tam trọng thiên đỉnh phong? Ha ha, vậy thì tốt lắm. Tu vi của Tuyền mỗ vừa vặn là Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong. Nếu như ngươi có thể kiềm chế Hộ pháp Huyết Cương Đà trong giây lát, như vậy thì chỉ cần có thể kiên trì được mười chiêu không bại trong tay Tuyền mỗ, mọi người sẽ thừa nhận thực lực của ngươi.

Ánh mắt của Tuyền Thần đột nhiên lóe lên.

Trong lời nói của hắn lộ ra một sự tự tin vô cùng mạnh mẽ.

Trước kia, hắn đã từng xâm nhập vào quận Quảng Lăng, dẫm nát toàn bộ cường giả trong Quảng Lăng phủ dưới chân, thậm chí còn đánh bại sư tôn Quảng Quân Hầu trước mặt đám người Triệu Phong.

Bây giờ đối diện với đệ tử của bại tướng dưới tay, mà đối phương còn là một tiểu quỷ có tu vi thấp hơn mình hai trọng thiên, Tuyền Thần lại càng không để Triệu Phong vào mắt.

- Lời của ngươi có thể đại biểu cho mọi người, thậm chí có thể đại biểu cho trưởng lão sao?

Triệu Phong cười lạnh, dường như khinh thường ra tay.

- Có thể!

Vân Hải chân nhân kiệm lời như vàng thanh âm lạnh lẽo đến thấu xương tủy.

Đại trưởng lão và Tiết trưởng lão cũng khẽ gật đầu.

Hiển nhiên, bọn họ đã có cùng một ước định.

Tu vi của Tuyền Thần vừa vặn là Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong, thực lực cũng tương đương với Hộ pháp Huyết Cương Đà. Rất thích hợp để “nghiệm chứng” Triệu Phong.

- Tốt, vậy bắt đầu thôi.

Thân hình Triệu Phong nhoáng lên một cái. Nhảy tới bên cạnh huyết trì, lạnh nhạt nói:

- Nơi này chính là nơi mà ta và Huyết Cương Đà đánh nhau.

Địa hình ở chỗ cũ, những nhân tố khác cũng vừa vặn phù hợp với tình hình lúc đó.

Lúc này, mọi người ở trên sân xem náo nhiệt càng lúc càng nhiều.

Trong đó còn có Trương lão của Tông Vụ Đường, ông ta có chút lo lắng nhìn về phía Triệu Phong.

- Triệu sư đệ, chiêu thứ nhất, bắt đầu...

Tuyền Thần vừa dứt lời, bàn tay vẽ lên không trung một cái, một đạo ánh sáng Hàn Nguyệt dài vài thước bắn về phía Triệu Phong như thiểm điện.

Đạo ánh sáng Hàn Nguyệt này giống như đao phong băng nhận, công kích còn chưa đến mà hàn khí lạnh thấu xương đã tản ra khắp nơi.

Ba người Từ Chấp ở cách đó khá xa cũng cảm thấy rùng mình một cách khó hiểu.

- Tuyền Thần sư huynh thi triển công pháp Phàm phẩm thượng cấp Hàn Nguyệt Quyết, một kích Hàn Nguyệt Quang Ngân này, cho dù là ta cũng không thể ngăn cản nổi.

Hô hấp của Từ Chấp trở nên gấp gáp, dường như đang thử thay thay mình vào vị trí của Triệu Phong.

Hàn Nguyệt Quyết! Công pháp Phàm phẩm thượng cấp!

Tuyền Thần vừa ra tay đã thi triển công kích mạnh mẽ, dưới Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, gần như không có khả năng ngăn cản được.

- Huyễn Ngư Hóa Thân!

Triệu Phong linh động giống như một con huyễn ngư, mắt thường không thể phân tích được lộ tuyến biến ảo của nó, cảm giác nó gân trong gang tấc, nhưng trên thực tế lại cách biệt rất xa.

Trong khoảnh khắc thân pháp khẽ động, tinh quang trong mắt ba vị trưởng lão liền lóe lên.

Phụt phụt...

Hàn Nguyệt Quang Ngân xẹt qua cách người Triệu Phong một thước, một kích thất bại.

Mà Triệu Phong dường như vẫn đang đứng yên tại chỗ.

- Thân pháp thật cao minh!

Mọi người đều kinh hô, không ít người còn trầm trồ khen ngợi.

- Không ngờ tiểu tử này đã lĩnh ngộ “Huyễn Ngư Đồ” đến cấp độ như vậy, vừa rồi, hắn đã sử dụng nguyên lý giống như ánh sáng chiết xạ trong nước, khoảnh cách nhìn bằng mắt thường và khoáng cách thực tế có chênh lệch nhất định...

Vẻ mặt Trương lão tràn đầy kinh ngạc.

Ở đây chỉ có ông ta là nhận ra lai lịch thân pháp của Triệu Phong.

Vù vù vù...

Tuyền Thần một tay vung lên, vài đạo Hàn Nguyệt Quang Ngân bay theo nhiều đường vòng cung quỷ dị, chém về phía Triệu Phong.

Thân hình Triệu Phong linh động như cá, phát huy thân pháp mà mình lĩnh ngộ được tới cực hạn, Thiên Phong chân lực trong cơ thể ẩn mà không phát.

Ba chiêu đầu tiên đều bị Triệu Phong nhẹ nhàng tránh được.

Điều này sao có thể?

Tuyền Thần lộ ra một tia kinh hãi, hắn không thể tin nổi, vài tháng trước tiểu tử này vẫn còn là một con sâu cái kiến tu vi bát trọng cổ Thể Cảnh, không ngờ bây giờ đã phát triển đến mức có thể đối kháng với mình đôi chút.

- Đừng vội đắc ý! Vừa rồi ta chỉ phát huy sáu phần thực lực mà thôi.

Tuyền Thần vừa nói xong, thân hình liền nhoáng lên một cái, phảng phất hóa thành ánh trăng, nhanh chóng tiếp cận Triệu Phong, lòng bàn tay xuất hiện Nguyệt Nhận Ba Văn, không ngừng dao động.

Thiên Phong Khí Quyết! Phá Phong Chưởng!

Thân pháp Triệu Phong vẫn linh động như cá, lại thúc dục chiêu thức bên trong Thiên Phong Khí Quyết.

Thiên Phong Khí Quyết chính là phiên bản đơn giản hóa của Thiên Phong Thần Quyết, Triệu Phong vừa thi triển ra, cảnh giới hỏa hầu đạt tới tình trạng lô hỏa thuần thanh, so ra cũng không hề thua kém Phàm phẩm thượng cấp “Hàn Nguyệt Quyết” cảnh giới vốn không cao của Tuyền Thần.

Phụt...

Triệu Phong như cá xuyên qua kẽ hở của san hô, dùng cảnh giới chân lực và chiêu thức công kích cực cao của Thiên Phong Khí Quyết, dễ dàng ứng phó được một vài công kích của Tuyền Thần.

Bốn chiêu... Năm chiêu... Sáu chiêu...

Chỉ trong giây lát, mười chiêu đã trôi qua quá nửa.

Thân pháp và chân lực của Triệu Phong càng phát ra càng trôi chảy sắc bén, tu vi khí tức đạt tới Nhất trọng thiên cực hạn.

- Thân pháp của tiểu tử này thật cổ quái, dường như có chút dấu vết của trận pháp trong đó.

Đại trưởng lão nhíu mày, tạm thời không nhìn ra lai lịch thân pháp của Triệu Phong.

- Đại Trưởng lão.

Trương lão vẻ mặt cung kính đi tới trước mặt Đại Trưởng lão, thấp giọng nói vài câu.

- Thì ra là thế, không ngờ tiểu tử này lại có ngộ tính cao như vậy, dung hợp cả trận pháp vào trong tu hành võ đạo.

Đại trưởng lão khẽ gật đầu mỉm cười, dùng linh thức truyền âm nói:

- Trương sư điệt yên tâm, lão hủ sẽ theo lẽ công bằng xử lý, tuyệt đối không thiên vị bất kỳ kẻ nào.

Nghe Đại trưởng lão nói những lời này, Trương lão lập tức yên lòng, thầm nghĩ:

- Triệu Phong à, ta tối đa chỉ có thể giúp ngươi tới đây thôi, tiếp theo, phải xem ngươi có thể tiếp tục sáng tạo kỳ tích hay không.

- Triệu Phong, áo nghĩa thân pháp của ngươi quả thực cao minh, nhưng theo bổn trưởng lão được biết, tuy rằng thực lực của Hộ pháp Huyết Cương Đà đã bị hạn chế, nhưng cảnh giới chính thức ít nhất cũng là Chân Linh cảnh, làm sao có thể bị thân pháp của ngươi mê hoặc được?

Vân Hải chân nhân đột nhiên nói chen vào.

Dựa theo ước định ban đầu, Triệu Phong chỉ cần kiên trì qua mười chiêu không bại trong tay Tuyền Thần mà thôi, không hề để cập tới thủ đoạn.

Triệu Phong có thể liều mạng, cũng có thể lựa chọn dây dưa không

ngạnh kháng.

Mà ý tứ của Vân Hải chân nhân lúc này, dường như có ý ép Triệu Phong đi ngạnh kháng, hiển nhiên là có chút làm khó dễ. Bởi vì mặc dù Huyết Cương Đà có thể khám phá được ý cảnh thân pháp của Triệu Phong, nhưng tính linh hoạt lại có hạn, thực ra cũng không làm gì được Triệu Phong.

Đại trưởng lão khẽ nhíu mày, trên mặt lộ dị sắc, Vân Hải chân nhân tại sao lại muốn làm khó dễ Triệu Phong?

Lúc này, Triệu Phong và Tuyền Thần đã giao phong đến chiêu thứ bảy, chỉ còn lại ba chiêu cuối cùng.

- Sẽ như trưởng lão mong muốn!

Thanh âm của Triệu Phong rất lạnh nhạt, Thiên Phong chân lực lập tức được thúc dục đến cực hạn.

Phong Lôi Chưởng!

Tiếng chưởng kình nổ vang như lôi minh, thanh thế cực lớn.

Ầm ầm ầm...

Triệu Phong thành công đối chiến với Tuyền Thần, sau một kích này, thân hình hai người nhanh chóng thối lui.

Một màn này liền khiến mọi người trên sân đều khẽ giật mình.

- Cơ hội tốt để tiến cấp là đây!

Triệu Phong chỉ cảm thấy khí huyết chân lực trong cơ thể hàm súc,

mơ họ có dấu hiệu đột phá điểm cực hạn, dược lực còn sót lại do mấy ngày trước phục dụng “Huyết Tinh hoàn”, liền được hấp thu tiêu hóa.

Chương 155: Công lao lớn, phần thưởng lớn

Lập tức, mười chiêu ước định đã tới chiêu thứ tám.

Chỉ còn hai chiêu cuối cùng.

Phần lớn người đang quan sát tại nơi này đều ngừng hô hấp hết sức chăm chú.

Ba người Từ Chấp cũng cảm thấy tâm thần chấn động, cho dù là trong quá trình thực hiện nhiệm vụ, bọn họ cũng chưa từng qua thực lực chân chính của Triệu Phong, không ngờ hắn lại mạnh mẽ đến như vậy.

Vân Hải chân nhân một thân áo trắng tuấn mỹ, trên mặt cũng lần đầu tiên lộ ra một tia ngưng trọng.

Tàn Nguyệt Chi Nhận!

Tuyền Thần hít sâu một hơi, trong mắt bắn ra thần quang, chân lực toàn thân ngưng tụ đến mức cực hạn, lập tức ngưng hiện ra một thanh nguyệt khí liêm đao hình vòng cung, dài hơn một trượng.

Trong nháy mắt đó, không khí xung quanh liền kịch liệt run rẩy, bên ngoài nguyệt khí liêm đao dày đặc hàn khí, phong mang lập lòe, phảng phất như một thanh “tử vong chi nhận”, chém hết toàn bộ tất cả sinh linh muốn cản đường.

Một chiêu này, hiển nhiên chính là đòn công kích sát thủ của Tuyền

Thần, bình thường chỉ trong khi làm nhiệm vụ, gặp phải cường giả cùng cấp và muốn dồn đối phương vào tử địa thì hắn mới sử dụng chiêu này.

- Tới rất hay!

Triệu Phong hét lớn một tiếng, đem Phong Lôi Chưởng thúc dục đến cực hạn, nhất thời, gió bắt đầu dẫn phát lôi minh, tiếng vang ầm ầm không ngớt.

Phong Lôi Yên Diệt!

Triệu Phong đánh ra một chưởng lôi đình, lôi minh và phong mang rít gào, vặn vẹo cùng một chỗ, bên trong chưởng lực kình phong có lôi điện chớp động, sinh ra lực tàn phá hủy diệt rất mạnh.

Phành phành phành...

Không gian giữa hai người lại sinh ra tiếng nổ vang như bị bạo liệt.

Lúc này, chân lực của Triệu Phong gần như đã vượt qua cực hạn Nhất trọng thiên, uy lực của Phong Lôi Chưởng lại càng tăng lên.

Bịch bịch...

Thân hình Triệu Phong liền lui lại mấy bước, Tuyền Thần thì đứng yên tại chỗ, “Hàn Nguyệt Chi Nhận” trên tay đã không còn nguyên vẹn, sau đó nhanh chóng ngưng tụ lại.

Thoạt nhìn, Tuyền Thần hơi chiếm thượng phong, bởi dù sao thì tu vi của hắn cũng cao hơn hai trọng, lại còn thi triển công pháp Phàm phẩm thượng cấp.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ, uy lực của Phong Lôi Chưởng không hề thua kém công pháp Phàm phẩm thượng cấp, thậm chí thanh thế còn đáng sợ hơn, thế nhưng bị tu vi của mình hạn chế, chỉ có thể thi triển Thiên Phong Khí Quyết" bị "giáng cấp" mà thôi.

Thiên Phong Khí Quyết chính là phiên bản đơn giản hóa của Thiên Phong Thần Quyết mà hắn chủ tu, cho dù hỏa hầu có đạt tới lô hỏa thuần thanh, cảnh giới rất cao, nhưng uy năng vẫn còn hơi kém.

Dù vậy, biểu hiện của Triệu Phong vẫn khiến mọi người ở đây đều phải rung động.

Ba đại trưởng lão hai mặt nhìn nhau, vượt hai cấp khiêu chiến, đây quả là điều khó có thể tưởng tượng nổi.

- Phong Lôi Chưởng không hổ là công pháp cấm kỵ, kẻ này thậm chí còn tu luyện tới tầng thứ ba, ngộ tính bực này quả thực kinh người, chỉ tiếc là...

Tiết trưởng lão có chút tiếc hận mà nói.

- Phong Lôi Chưởng? Hắn chính là tên tiểu tử mà lần trước đã đến Lũ Không Lâu?

Trên mặt Đại trưởng lão lộ ra dị sắc, bất giác hừ lạnh một tiếng.

Lần trước ở Lũ Không Lâu, thái độ của Triệu Phong rất "kiêu căng", gần như bỏ ngoài tai lời nhắc nhở của ông ta, cố chấp lựa chọn Phong Lôi Chưởng.

Chẳng qua ngẫm lại thì người tu luyện Phong Lôi Chưởng, không có ai là người bình thường cả, cho nên Đại trưởng lão cũng không quá để chuyện này trong lòng.

Chỉ còn lại một chiêu cuối cùng!

Một vài đệ tử xung quanh đều kinh hô một tiếng.

Hai người trên sân, đứng xa xa giằng co,

Tuyền Thần âm thầm kêu khổ, lúc này hắn mới phát hiện, ước hẹn mười chiêu dường như có chút ngông cuồng, thế nhưng hắn đã không còn đường lui nữa rồi.

Bán Nguyệt Chi Nhận!

Trên mặt Tuyền Thần lộ vẻ ngoan độc tàn nhẫn, trên cánh tay lại lần nữa khôi phục Tàn Nguyệt Chi Nhận, thậm chí lực lượng còn mạnh hơn trước, dưới sự vận chuyển kinh người của chân lực, gân xanh toàn thân đều nổi lên.

Chỉ trong giây lát, uy lực của Tàn Nguyệt Chi Nhận gần như đã tăng lên gấp đôi.

Triệu Phong cũng cảm nhận được nguy cơ lớn lao, lực công kích của "Bán Nguyệt Chi Nhận" vượt qua cực hạn mà bản thân có thể thừa nhận, trừ phi mình thi triển ra lực lượng huyết mạch truyền thừa.

- Không tốt! Một chiêu này nếu không cẩn thận sẽ gây ra tai nạn chết người!

Tiết trưởng lão biến sắc, lực lượng Chân Linh trong cơ thể chậm rãi khởi động.

- Tiết Trưởng lão, lúc Triệu Phong đối mặt với Hộ pháp Huyết Cương Đà, cũng là trong tình huống chém giết sinh tử, chỉ e so với bây giờ

còn nguy hiểm gấp mấy lần.

Thanh âm nhàn nhạt của Vân Hải chân nhân đột nhiên vang lên trong đầu Tiết Trưởng lão.

Tiết trưởng lão hơi sững sờ, kinh ngạc nhìn về phía trưởng lão trẻ tuổi nhất trong gần ngàn năm qua của Hiểu Nguyệt Tông.

Trong giây lát ông ta sững sờ, giao phong trên sân đã trở nên hết sức căng thẳng. Cho dù là Tiết trưởng lão thì cũng không kịp ra tay nữa.

Đại trưởng lão nhắm hai mắt lại, cũng không hề có ý ra tay.

Dưới áp lực chưa từng có, chân lực trong cơ thể Triệu Phong được thúc dục đến cực hạn, tốc độ càng lúc càng nhanh.

Cơ năng thân thể của hắn phát ra sinh mệnh lực cường đại, nghiền ép ra tiềm lực lớn lao.

Oành...

Triệu Phong chấn động toàn thân, tính mạng cơ thể phát ra vô hạn tiềm năng, phảng phất như có một bước nhảy vọt về chất, loại cảm giác này giống như được lực lượng huyết mạch gia trì vậy.

Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, đã thành công đột phá rồi.

Thoát Phàm Cảnh có bảy trọng thiên, mỗi một trọng thiên đều là một lần thân thể lột xác, trải qua bảy lần lột xác sẽ đạt tới cấp độ “Chân Linh” vượt qua sinh linh bình thường.

Phong Lôi Cuồng Long!

Triệu Phong hét lớn một tiếng, vượt cấp thi triển một chiêu đáng sợ trong “Phong Lôi Chưởng”.

Bây giờ hắn đã đột phá Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, sinh mạng cơ thể bộc phát tiềm năng cường đại, dù vậy thì vẫn phải miễn cưỡng vượt cấp thi triển, bởi vì theo lý thuyết thì một chiêu này cần phải có tu vi Tứ trọng thiên.

Rít...

Trong nháy mắt chưởng lực của Triệu Phong đánh ra, một trận gió lốc màu xanh uốn éo giống như một đầu “Xà Long”, lôi minh cuồn cuộn, mơ hồ có thể nhìn một vài tia điện quang, khí thế như cuồng long, hủy diệt hết tất cả.

Ầm ầm...

Vách núi lắc lư dữ dội, tầng đất đá dưới mặt đất bong thành từng mảng, đậy chính là cứ điểm của Xích Nguyệt ma giáo, được xây dựng bằng chất liệu vô cùng cứng rắn, nếu đổi lại là khu vực bình thường thì e rằng đã bị nổ thành một cái hố lớn rồi.

Một khắc này chính là thời khắc “Bán Nguyệt Chi Nhận” và “Phong Lôi Cuồng Long” đọ lực với nhau.

Nửa nhịp hô hấp sau...

Bán Nguyệt Chi Nhận đứt gãy thành từng khúc, Phong Lôi Cuồng Long cũng chia năm xẻ bảy.

Hai đạo thân hình đồng thời bạo lui mấy trượng, thoát ly khỏi khu vực bị lực lượng khổng lồ cắn trá.

Lực lượng cắn trả này hình thành một trận gió lốc hỗn loạn, bao phủ khắp toàn trường, uy năng của nó thậm chí đủ để xé nát Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường.

Không tốt!

Vẻ mặt Tuyền Thần có chút bối rối, thần sắc của Triệu Phong không hề thay đổi, cũng không có ra tay.

- Trấn!

Tiết trưởng lão há miệng phun ra một luồng lực lượng Chân Linh vô hình, từ hư không hàng lâm. Trận gió lốc bên dưới lập tức tan biến.

Sóng dư âm chân lực trên sân cũng nát bấy trong khoảnh khắc, tiêu biến trong hư không.

Trưởng lão Chân Linh cảnh há miệng phun ra một cái, lập tức chấn nhiếp cơn lốc khủng bố cắn trá.

Điều này khiến Triệu Phong chính thức cảm nhận được cấp độ lực lượng của Chân Linh cảnh, đối phương đã thoát ly khỏi phạm trù nhân loại bình thường tấn chức “Chân Linh”.

Hai người Triệu Phong và Tuyền Thần sau khi ước chiến đều thương tổn đôi chút, nhưng cũng không có gì trí mạng

Sắc mặt của Tuyền Thần hết sức âm trầm, vô cũng không cam lòng, ngay cả Quảng Quân Hầu cũng bị mình dẫm nát dưới chân, vậy mà lại bị đệ tử của đối phương nhiều lần khiến cho kinh ngạc và nhục nhã.

Mấy lần trước đều là gián tiếp dùng thực lực chèn ép, thất bại thì cũng bỏ đi.

Nhưng lần này là hắn trực tiếp ra tay, cuối cùng thậm chí còn thi triển "Bán Nguyệt Chi Nhận", thế mà lại không làm gì được đối phương.

Khiến cho Tuyền Thần cảm thấy phiền muộn nhất chính là dưới sự áp bách của mình, không ngờ đối phương lại được thúc đây tiến bộ, nhất cử đột phá Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Thoát Phàm Cảnh có bảy trọng thiên, mỗi một trọng thiên đều là một đường ngăn cách, rất nhiều người cả đời đều chỉ dừng lại ở một bình cảnh nào đó, ví dụ như Quảng Quân Hầu chẳng hạn.

Thế nhưng, trong hoàn cảnh sinh tử, hoặc dưới áp lực lớn lao, người ta vẫn có thể thành công đột phá.

- Mười chiêu đã qua, đa tạ!

Triệu Phong nhàn nhạt nói.

Trong mười chiêu này, hắn thật sự có thể chống lại Tuyền Thần, nhưng tu vi của đối phương khá cao, chân lực lại thâm hậu, nếu không sử dụng át chủ bài khác mà vẫn tiếp tục giằng co thì quả thật không lạc quan lắm.

Sau khi Tuyền Thần kiểm tra xong, ba vị trưởng lão lại trao đổi ý kiến với nhau.

Cuối cùng, Đại trưởng lão lên tiếng:

- Triệu Phong, trong tiểu đội lần này, ngươi quá thật có thực lực "mạnh nhất". Trong quá trình làm nhiệm vụ, lại biểu hiện ra sự cơ trí

tỉnh táo, giảm bớt thương vong của đội ngũ, rất đáng để biểu dương.

Tiếp đó, ba đại trưởng lão đều đồng ý khen thưởng

Khen thưởng được chia làm hai phần, phần đầu tiên là nhiệm vụ, thứ hai là phát hiện Xích Nguyệt ma giáo, bình an rút lui, báo cáo cho Tông môn.

Tại phương diện nhiệm vụ, mức độ nguy hiểm của nhiệm vụ lần này đã tăng lên tới cấp bốn.

Cho nên, phần thường của tiểu đội đã tăng từ 100 nguyên tinh thạch thứ phẩm và 100 điểm tích lũy, lên tới 2000 nguyên tinh thạch thứ phẩm và 2000 điểm tích lũy.

Bởi Triệu Phong có biểu hiện ưu dị, cho nên lại được ban thưởng thêm một ngàn điểm tích lũy cống hiến.

Nói cách khác, Triệu Phong được chia 500 nguyên tinh thạch thứ phẩm, và tổng cộng 1500 điểm tích lũy.

Điểm tích lũy có tác dụng rất lớn trong Tông môn, có thể dùng để hoán đổi công pháp, thần binh, linh đan, hoặc là dùng để mua sắm đồ được chiết khấu.

Nếu có đủ điểm tích lũy, thậm chí còn có thể đề nghị một vài yêu cầu với Tông môn, ví dụ như để trưởng lão chỉ điểm mình tu luyện.

Tóm lại, có điểm cống hiến trong Tông môn, gần như là không gì không làm được.

- Ha ha! Đạt được nhiều nguyên tinh thạch thứ phẩm và điểm tích lũy như vậy, thực lực của chúng ta nhất định sẽ tăng mạnh.

Ba người Từ Chấp kích động không thôi.

Ngoại trừ những ban thưởng của nhiệm vụ Tông môn ra, bọn họ còn có rất nhiều chiến lợi phẩm và thu hoạch phong phú trong Xích Nguyệt động quật, nếu xử lý xong, ban thưởng lại càng nhiều hơn.

Bên phía Triệu Phọng thì được ban thưởng đại công, còn bên phía Tuyền Thần và Nguyên Trí thì vẻ mặt tối tăm, phiền muộn tới cực hạn.

Một lần làm nhiệm vụ mà nhận được nhiều nguyên tinh thạch như vậy, đặc biệt là điểm tích lũy của Triệu Phong còn đạt tới 15 00, cho dù là đệ tử chân truyền cũng có chút hâm mộ.

- Triệu Phong ư? Tên Từ Nhiên kia không ngờ vẫn còn một vị đệ tử như vậy, cho dù thiên phú không cao, nhưng tiềm lực tương lai lại không nhỏ chút nào.

Lúc ánh mắt của Vân Hải chân nhân xẹt qua người Triệu Phong, chợt lộ ra một tia lãnh ý

Giác quan của Triệu Phong vô cùng linh mẫn, mơ hồ cảm nhận được lãnh ý và sự căm thù của cao nhân Chân Linh cảnh.

Chẳng qua hiện nay, Vân Hải chân nhân vẫn chưa nảy sinh sát ý thực sự với hắn, thế nhưng nhất định là đối phương đã lưu ý và đề phòng.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, rất nhanh làm ra một quyết định.

- Ba vị Trưởng lão, tiểu nhân còn có một chuyện muốn báo cáo.

Triệu Phong đột nhiên hành lễ với ba vị Trưởng lão.

Tuy là nói vậy, nhưng ánh mắt của hắn lại nhìn chằm chằm Đại Trưởng lão.

Bởi vì bất luận là thân phận hay là trực giác, hắn đều cho rằng Đại trưởng lão này là người có thực lực mạnh nhất trong ba người.

- Ổ?

Đại trưởng lão ra hiệu cho hắn nói.

Triệu Phong cũng không nói gì, thận trọng lấy từ trên người ra một bao vải dầu.

Mở bao ra, bên trong lập tức xuất hiện hai kiện vật phẩm, theo thứ tự là bản vẽ da thú, thanh kiếm gãy huyết sắc.

- Trong lúc vãn bối truy kích Huyết Cương Đà, trên người đối phương đã rơi xuống những vật này, hiện tại xin dâng lên Trưởng lão.

Triệu Phong trịnh trọng đặt hai vật lên mặt đất.

Hai vật này, vừa nhìn cũng đã cảm thấy không bình thường rồi.

Đặc biệt là thanh kiếm gãy huyết sắc kia, không ngờ lại phát ra một luồng khí tức linh tính mờ mịt, khiến cho sắc mặt của ba vị trưởng lão đều biến đổi.

- Thần binh Linh cấp!

Tiếng hô hấp và tiếng tim đập của ba vị trưởng lão đều trở nên dồn

dập.

Đại trưởng lão đưa tay chạm vào thanh kiếm gãy huyết sắc, tâm thần vừa chạm vào liền cảm nhận được một luồng sát ý huyết tinh giết chóc đáng sợ ập đến.

Ông ta nhướng mày, lòng bàn tay bắn ra một luồng chân lực mênh mông, chấn nhiếp luồng khí tức trong thanh kiếm gãy huyết sắc xuống.

- Đây chỉ e chính là “Huyết Nguyệt Phệ Linh Kiếm”, nổi danh vào mấy trăm năm trước, phẩm cấp tiếp cận Linh cấp thượng phẩm. Cho dù bây giờ đã bị giáng cấp thì vẫn có thể so với thần binh Linh cấp hạ phẩm.

Đại trưởng lão khẽ nói.

Huyết Nguyệt Phệ Linh Kiếm!

Trong mắt Tiết trưởng lão và Vân Hải chân nhân đều lộ ra một tia động tâm và chờ mong

Cho dù là thân phận như bọn họ thì cũng không có được một kiện thần binh Linh cấp chính thức nào.

- Về phần tấm bản đồ da thú này, dựa vào chữ viết và hình vẽ thì hẳn chính là một trong bốn đại truyền thừa của đại lục, địa đồ “Xích Nguyệt truyền thừa”. Bản đồ này, xuất phát từ “Xích Nguyệt giáo chủ” đã uy chấn đại lục vô địch thủ vào mấy trăm năm trước. Tổng cộng có 108 phần, truyền lưu khắp nơi trên thế gian, mấy trăm năm qua đã có rất nhiều người nghiên cứu về nó.

Thanh âm của Đại trưởng lão hơi trầm thấp, ánh mắt sâu xa.

Xích Nguyệt truyền thừa!

Sắc mặt của hai vị trưởng lão lại biến đổi.

Với cấp độ của bọn họ, tự nhiên biết rõ “Xích Nguyệt truyền thừa” đại biểu cho cái gì.

Chương 156: Xích nguyệt tàn đồ

Mấy trăm năm trước, một thế lực siêu cấp khổng lồ đã quật khởi trong tay một nhân vật truyền kỳ, chỉ trong vài chục năm ngắn ngủi, quét ngang toàn bộ đại lục.

Vào thời khắc huy hoàng nhất, thế lực khổng lồ đó đã gần quét ngang đại lục, nhất thống thiên hạ. Mười đại Tông môn mạnh nhất đại lục lúc bấy giờ cũng phải liên thủ mà đối kháng.

Vào thời đại đó, nhân vật truyền kỳ của Xích Nguyệt ma giáo, chính là Xích Nguyệt giáo chủ.

Cho dù Xích Nguyệt giáo chủ là thủ lĩnh tà giáo, thế nhưng kỳ tích mà hắn sáng lập vẫn vô cùng kinh thiên động địa, khiến cho toàn bộ cường giả thời đại đó, vừa kính lại vừa sợ.

Về sau, vẫn có không ít người sùng bái kính nể “Ma Giáo Chí Tôn” đó.

Sự hâm mộ hết sức cuồng nhiệt, nếu hình dung hắn là “trước chưa từng có, sau này cũng không” thì có lẽ có chút khoa trương thế nhưng thành tựu của Xích Nguyệt giáo chủ quả thật chấn nhiếp cổ kim, vạn năm sau cũng khó mà xuất hiện được người như vậy.

Đặc biệt là một ít người trong lòng có tà ma, vậy thì địa vị của Xích Nguyệt giáo chủ quả thật không khác gì thần linh.

Đương nhiên, bất kỳ một tuyệt thế cường giả nào sinh ra đời. Cũng

không phải chỉ bằng vào tư chất là có thể đạt được, còn một thứ không thể thiếu, đó chính là “kỳ ngộ”.

Xích Nguyệt giáo chủ cũng không phải là Thiên. Địa Linh Thể trong truyền thuyết, thậm chí theo một số ghi chép không chính xác thì tư chất của hắn chẳng qua chỉ là Linh Thể trung đẳng mà thôi.

Thành tựu của hắn là một kỳ ngộ ngẫu nhiên vào thời niên thiếu.

... Đó chính là Xích Nguyệt truyền thừa.

Xích Nguyệt truyền thừa khiến cho Xích Nguyệt giáo chủ có thể “nghịch thiên cải mệnh”, bước ra một bước làm nhân sinh chuyển hướng.

Đó cũng là nhân tố trọng yếu nhất giúp hắn có thể sáng lập nên Xích Nguyệt ma giáo, thành tựu vô thượng sự nghiệp.

Xích Nguyệt truyền thừa là một trong bốn đại truyền thừa của đại lục, xếp hàng thứ ba, rất bí mật, thế gian không có bao nhiêu người biết, người thực sự đạt được kỳ ngộ này, dường như chỉ có một mình Xích Nguyệt giáo chủ mà thôi.

Nghe đồn. Trước khi ma giáo bị diệt. Xích Nguyệt giáo chủ đã đem bí mật liên quan đến “Xích Nguyệt truyền thừa” chép lên một tấm bản đồ, gọi nó là “Xích Nguyệt địa đồ”.

Chỉ khi đạt được tấm địa đồ này, phá giải bí mật trong đó thì mới có thể đạt được “Xích Nguyệt truyền thừa” trong bốn đại truyền thừa của đại lục.

Chẳng qua, Xích Nguyệt địa đồ đã bị Xích Nguyệt giáo chủ chia thành 108 mảnh, phân tán khắp nơi trên đại lục.

Trên đại lục có rất nhiều người đã thu được tàn đồ của “Xích Nguyệt địa đồ”, kể cả một số bản chép tay, đồ phục chế,...

Cho đến nay, còn chưa có ai có thể tập trung đủ 108 mảnh tàn đồ đang phân tán khắp đại lục lại một chỗ.

Bởi vì, tàn đồ chính thức hiện thế chỉ mới được bảy tám chục mảnh, hơn mấy chục mảnh còn lại thì vẫn chưa hiện thế.

Xích Nguyệt địa đồ ẩn chứa Huyền cơ vô cùng, cho dụ chỉ thiếu một phần tàn đồ cũng khó có thể mở ra Xích Nguyệt truyền thừa, huống chi là thiếu tới hơn mười mảnh.

Mấy trăm năm trôi qua, hứng thú của mọi người đối với nó đã không còn nhiều như trước nữa.

Đương nhiên, nếu như có một bán chính phẩm Xích Nguyệt tàn đồ, vậy thì vẫn rất có giá trị sưu tầm.

Từ khí tức chất liệu của Xích Nguyệt tàn đồ trước mắt, có lẽ nó là chính phẩm.

Chỉ bằng vào tầm Xích Nguyệt tàn đồ chính phẩm này, nó đã có giá trị hơn xa thanh thần binh Linh cấp vừa rồi.

Sau khi biết được giá trị thực sự của tầm tàn đồ này, Triệu Phong cũng cảm thấy ngoài dự liệu, tuy nhiên hắn không hề hối hận chút nào.

Thứ nhất, chỉ một tấm tàn đồ thì ý nghĩa không lớn.

Thứ hai, mặc dù tàn đồ có giá trị cao nhưng dựa vào một tên đệ tử

tầng chót trong Tông môn như Triệu Phong thì khó mà phát huy được lợi ích của nó, không chừng còn dẫn tới họa sát thân.

Điểm thứ hai cũng không khác nguyên nhân mà Triệu Phong từ bỏ thần binh Linh cấp lắm.

- Triệu Phong, hai kiện vật phẩm mà ngươi dâng lên đều là trân bảo hiếm có, Tông môn nhất định sẽ trọng thưởng ngươi, nếu ngươi có yêu cầu nguyện vọng gì thì đều có thể nói ra.

Đại trưởng lão vui mừng nói

Lời này vừa nói ra, chúng đệ tử ở đây đều lập tức lộ ra thần sắc hâm mộ cực độ.

Lần này, Triệu Phong đã lập được công lao quá lớn.

Thần binh Linh cấp, cho dù đặt ở tiểu Tông môn cũng là trấn sơn chi bảo, có lực uy hiếp nhất định.

Mà chính phẩm của Xích Nguyệt tàn đồ, còn giá trị hơn kiện thần binh Linh cấp bình thường rất nhiều.

Tiết trưởng lão kinh ngạc hỏi:

- Trên nguyên tắc, tiểu đội chấp hành nhiệm vụ có thể thu hoạch chiến lợi phẩm, tất cả đều thuộc về sở hữu cá nhân. Tại sao Triệu Phong ngươi lại không giữ làm của riêng, ngược lại cống hiến cho Tông môn?

- Thần binh Linh cấp không phải là thứ mà đệ tử có thể khống chế, trước đó, ta cũng không biết gì về lai lịch của nó. Đệ tử nghĩ rằng, hai vật này có lẽ sẽ có tác dụng đối với Tông môn.

Triệu Phong đáp.

Nghe lời này, Tiết trưởng lão và Đại trưởng lão đều gật đầu tán thưởng.

Hai người trao đổi ánh mắt với nhau, truyền âm:

- Triệu Phong này rất biết chừng mực, có thể khống chế được lòng tham, tâm trí không tệ.

Nếu đổi lại là đệ tử bình thường, đạt được thần binh Linh cấp, quá nửa sẽ không khống chế được tham niệm trong lòng mình, cuối cùng sẽ không cầm nổi củ khoai lang phỏng tay này, dẫn tới họa sát thân.

- Hơn nữa, công lao của những chiến lợi phẩm này cũng không phải thuộc về một mình đệ tử, mỗi người trong tiểu đội đều có một phần công lao.

Triệu Phong tiếp tục nói.

Mấy người Lâm Phàm vừa nghe vậy, lập tức lộ vẻ cảm kích.

Tuy nhiên, mọi người đều biết rằng công lao chủ yếu đều thuộc về Triệu Phong, đó cũng chính là dụng ý khi hắn một mình giao ra hai vật này.

Tuyền Thần ở bên cạnh thì sắc mặt đã tái mét, trong mắt tràn ngập tơ máu, thiếu chút nữa hô hấp không đều.

Triệu Phong lập được nhiều công lớn như vậy, quả thực là một lần kỳ ngộ, một lần tiến bộ nhảy vọt, thậm chí ngay cả đệ tử chân truyền cũng phải đỏ mắt thèm thuồng

Trong mắt Vân Hải chân nhân khi nhìn Triệu Phong chợt lóe lên một tia hàn ý, sau đó nhanh chóng thu lại.

Bất luận là thực lực, tiềm lực, tâm trí hay cách đối nhân xử thế của Triệu Phong đều không có chỗ nào để bắt bẻ.

Bây giờ, Triệu Phong lập nhiều công lớn như thế, mọi người đều biết cao tầng Tông môn nhất định sẽ ban thưởng cho hắn trọng hậu. Bằng không ngày sau, những đệ tử khác khai quật được kỳ ngộ nào đó, há chịu giao ra cho Tông môn?

- Triệu Phong chúng ta quyết định ban thưởng cho ngươi 200 khối nguyên tinh thạch hạ phẩm, năm vạn điểm tích lũy cống hiến. Mỗi thành viên trong tiểu đội của ngươi, mỗi người được thường 50 khối nguyên tinh thạch hạ phẩm, tám ngàn điểm tích lũy cống hiến. Ngoài ra, xét lần này ngươi đã lập được công lao lớn, Tong môn đặc biệt cho phép ngươi được đề cử một nguyện vọng

Đại trưởng lão mỉm cười tuyên bố.

Sau khi tuyên bố ban thưởng xong, mọi người trên sân lập tức xôn xao náo động

- 200 khối nguyên tinh thạch hạ phẩm, chỗ này tương đương với hai vạn nguyên tinh thạch thứ phẩm rồi. Cả đời ta cũng chưa từng kiếm được nhiều nguyên tinh thạch như vậy bao giờ.

Một vài đệ tử đều lộ vẻ hâm mộ và ghen ghét.

Hai vạn nguyên tinh thạch thứ phẩm!

Số lượng này thậm chí đủ khiến cho đệ tử chân truyền phải đỏ mắt,

ngay cả một vài chấp sự. Phó đường chủ cũng cực kỳ hâm mộ.

Đệ tử chân truyền, một tháng bổng lộc cũng chỉ được 100 khối nguyên tinh thạch thứ phẩm, tương đương với một khối nguyên tinh thạch hạ phẩm mà thôi, thu nhập chính thức đều dựa vào trưởng bối giúp đỡ, hoặc ra ngoài chấp hành nhiệm vụ.

Ngoài ra, năm vạn điểm tích lũy cống hiến cũng là một con số “tài phú” rất khổng lồ.

Phải biết rằng mỗi lần tiến vào Lũ Không Lâu phải mất 5000 điểm cống hiến.

3000 điểm cống hiến có thể mua được một thanh thần binh Phàm cấp hạ phẩm chỉ bằng nửa giá.

Có được những nguyên tinh thạch và điểm tích lũy cống hiến này. Mấy người Triệu Phong có thể tăng mạnh thực lực của mình.

Ba người Lâm Phàm đều lộ ra thần sắc cuồng hỉ kích động bọn họ chẳng qua là ké theo hào quang của Triệu Phong có được thu hoạch như hiện nay, hoàn toàn là ngoài dự liệu.

Đại trưởng lão nhìn thần sắc của những người này, chợt mỉm cười.

Trên thực tế. Những ban thưởng này hoàn toàn không có ý nghĩa gì đối với thần binh Linh cấp và Xích Nguyệt tàn đồ.

Thực ra, Đại trưởng lão cũng không phải không cân nhắc đến việc ban thưởng thêm, thế nhưng làm vậy cũng chưa hẳn là tốt. Tài phú lớn, nói không chừng sẽ đem lại rắc rối cho bốn người Triệu Phong

Bởi vậy. Ông ta mới ban thưởng điểm tích lũy cống hiến vượt xa ban

thưởng nguyên tinh thạch.

- 200 nguyên tinh thạch hạ phẩm. 5 vạn điểm tích lũy cống hiến, những thứ này đối với đệ tử bình thường trong Tông môn cũng đủ xài thoái mái hơn mười năm rồi.

Triệu Phong cơ bản đã hài lòng.

Đương nhiên, khen thưởng lớn nhất đối với Triệu Phong vẫn là "nguyện vọng" đặc biệt.

Chỉ cần hợp lý là Triệu Phong có thể đề xuất một yêu cầu, nếu không quá phận thì Tông môn đều sẽ đáp ứng.

Nguyện vọng này. Rốt cuộc nên nói gì đây?

Trong lòng Triệu Phong rất nhanh đã xuất hiện hai suy nghĩ:

Thứ nhất, thu "Cửu Chuyển Kim Bích Quyết" tới tay.

Nghe đồn, công pháp luyện thể này là công pháp luyện thể Phàm phẩm cực phẩm, ngay cả đệ tử chân truyền cũng không có tư cách tiếp xúc.

Thứ hai, bái trưởng lão làm sư phụ, thậm chí trở thành đệ tử của Tông chủ.

Tin rằng, bằng vào công lao mà Triệu Phong đã đóng góp, dù là yêu cầu nào trong hai yêu cầu này cũng đều nằm trong phạm vi Tông môn có thể chấp nhận.

- Triệu Phong, ngươi đã nghĩ xong nguyện vọng đó chưa. Đương nhiên, ngươi cũng không cần phải gấp gáp, có thể từ từ suy nghĩ,

sau khi trở về, bất cứ lúc nào cũng có thể để xuất với Tông môn.

Đại trưởng lão cười nói.

- Nghĩ kỹ rồi.

Ánh mắt Triệu Phong chợt lộ ra vẻ kiên định và dứt khoát.

Trong lúc tâm niệm xoay chuyển. Hắn đã làm ra quyết định.

- Ồ? Nói xem nào!

Ba vị trưởng lão đều nhìn về phía Triệu Phong.

- Triệu Phong, tốt nhất ngươi không nên đưa ra yêu cầu nào quá phận.

Vân Hải chân nhân cố gắng tạo áp lực cho Triệu Phong.

Lúc này, Vân Hải chân nhân đã mơ hồ cảm nhận được tiềm lực tương lai của Triệu Phong.

Nếu như là người khác thì cũng bỏ đi, nhưng người này lại là đệ tử của Quảng Quân Hầu. Đây là điều mà hắn tuyệt đối không muốn chứng kiến.

- Đệ tử ở trong Tông môn. Không có người chỉ giáo, hy vọng có thể bái Đại trưởng lão làm sư phụ.

Thanh âm của Triệu Phong rất kiên định và hữu lực.

Bái sư?

Ba vị trưởng lão đều sững sờ.

Vân Hải chân nhân là người đầu tiên kịp phản ứng. Chợt quát lạnh một tiếng:

- Triệu Phong, thân phận của Đại trưởng lão cao thượng, há có thể tùy ý thu đồ đệ? Cho dù là Linh Thể thượng đẳng thì cũng không có tư cách bái Đại trưởng lão làm sư phụ.

Vừa mới nói xong, đột nhiên có một luồng uy áp Chân Linh như có như không truyền đến linh hồn huyết nhục của Triệu Phong.

Ngụ ý của hắn rất rõ, cho dù là Linh Thể thượng đẳng cũng không có tư cách bái Đại trưởng lão làm sư phụ. Huống chi là một Linh Thể hạ đẳng như ngươi?

Thân thể Triệu Phong đột nhiên cứng đờ, cảm giác rét lạnh, khí huyết ngưng trệ, phảng phất như trước mặt mình là một người khổng lồ vậy.

Đạt tới cấp độ Chân Linh cảnh, đã không còn là nhân loại bình thường nữa, mà trở thành sinh linh bậc cao, so với người bình thường khác, quả thật không khác gì người khổng lồ và con sâu cái kiến.

Lúc này, Đại trưởng lão và Tiết trưởng lão cũng không hề có chút phán đối hay ý kiến gì.

Trong lòng Triệu Phong thầm cảm thấy nghi hoặc:

- Rốt cuộc có vấn đề gì?

Theo lý thuyết, với công lao mà hắn lập được, yêu cầu được bái Đại

trưởng lão làm sư phụ cũng không tính là quá phận mới đúng

Việc hắn bái Đại trưởng lão làm sư phụ, chính là dựa theo đối sách mà lúc trước hắn đã thương nghị với Quảng Quân Hầu. Đó là sau khi tiến vào Tông môn, trở thành đệ tử nội môn, cần tìm một trưởng lão làm chỗ dựa, lúc đó mới có thể giảm thấp sự uy hiếp của Vân Hải chân nhân đến mức tối thiểu.

Lúc này, bầu không khí giữa mấy người chợt lâm vào trầm mặc trong giây lát.

Đại trưởng lão cũng không hề mở miệng.

- Tư chất không phải là thứ duy nhất để quyết định, bằng không thì Tông môn cũng sẽ không thiết lập những đặc quyền đối với đệ tử ngoại môn. Nếu Đại trưởng lão đồng ý thu ta làm đồ đệ, vài năm sau nhất định sẽ không hối hận.

Triệu Phong vẫn trấn định như cũ, trong lời nói lộ ra một sự tự tin cường đại.

Hắn thân mang huyết mạch Thượng cổ, so với bất kỳ tư chất Linh Thể cực phẩm nào cũng chỉ mạnh hơn chứ không yếu.

Ngay cả Hộ pháp Huyết Cương Đà cũng cảm thấy kinh hãi vì huyết mạch của hắn, từ đó có thể được nó lợi hại như thế nào.

- Ha ha, Triệu Phong! Đại trưởng lão sẽ không thu ngươi làm đồ đệ đâu. Nếu như ngươi không phản đối thì bái hạ bổn tọa cũng được.

Trưởng lão mặc áo bào vàng nhẹ nhàng cười, phá vỡ bầu không khí nặng nề trên sân.

Triệu Phong không khỏi ngạc nhiên, không ngờ Đại trưởng lão lại có bí mật gì đó khó nói.

Chẳng qua, chỉ cần có thể bái hạ bất kỳ trưởng lão nào làm sư phụ thì cũng đã đạt được mục tiêu rồi, không nhất thiết cứ phải bái hạ Đại trưởng lão làm sư phụ.

- Triệu Phong, tiềm lực và ý chí của ngươi không tệ, bổn tọa nguyện ý thu ngươi làm đồ đệ.

Vân Hải chân nhân mỉm cười rạng rỡ, đột nhiên lên tiếng.

A...

Một màn này không chỉ khiến cho Triệu Phong giật mình, ngay cả Tuyền Thần và Nguyên Trí ở sau lưng Vân Hải chân nhàn cũng trọn mắt há hốc mồm.

Chương 157: Mục tiêu đạt thành

Nhất thời, có đồng thời hai vị trưởng lão đồng ý thu Triệu Phong làm đồ đệ.

Nhưng người mà Triệu Phong lựa chọn lại chính là Đại trưởng lão.

Đại trưởng lão vẫn đứng yên tại chỗ, một mực im lặng không đáp.

Triệu Phong không hiểu rõ nội tình bên trong, đột nhiên Vân Hải chân nhân đứng ra thì cũng cảm thấy trở tay không kịp.

Nếu như chỉ một mình Tiết trưởng lão thu hắn làm đồ đệ thì cũng bỏ đi, nhưng bây giờ lại đột nhiên xuất hiện thêm Vân Hải chân nhân, sự tình đã trở nên có chút phiền toái rồi.

Trong mắt Vân Hải chân nhân có chút thâm ý, trên mặt thì vẫn giữ nét vui mừng.

Tâm thần Triệu Phong thoáng rùng mình, hơi suy nghĩ một chút đã hiểu.

Vân Hải chân nhân làm vậy là cho hắn một cơ hội để “quy hàng”, giống như Bắc Mặc, bái hạ Vân Hải chân nhân.

Nếu như vậy thì hắn cũng không cần phải tốn nhiều công sức mà vẫn có thể chà đạp Quảng Quân Hầu thêm lần nữa. Nếu sư tôn Từ Nhiên biết được việc này, e rằng sẽ tức giận đến mức thổ huyết.

Đồng thời.

Đây cũng là một loại thủ đoạn cường ngạnh, bức Triệu Phong phải làm ra lựa chọn.

Nếu như Triệu Phong lựa chọn Tiết Trưởng lão, thì sẽ không còn đường quay đầu nữa, sau này sẽ triệt để trở thành cừu gia, lúc đó Vân Hải chân nhân sẽ tận lực chèn ép, nghĩ biện pháp giải quyết hắn

- Ha ha, Vân Hải sư đệ, ngươi cảm thấy hứng thú với Triệu Phong sao? Nếu như ngươi muốn, ta sẽ tặng tên đệ tử này cho ngươi.

Tiết trưởng lão hơi ngẩn ra, chợt bật cười ha hả.

Triệu Phong thầm nghĩ không ổn

Cục điện hiện nay lại càng bất lợi với hắn hơn!

Lúc này, hắn đã hoàn toàn phân tích thấu triệt sự tình.

Thứ nhất, Đại trưởng lão bởi vì một nguyên nhân nào đó mà không muốn thu đồ đệ.

Thứ hai, Tiết trưởng lão không có thành tâm.

Thứ ba, Vân Hải chân nhân trong lòng có quỷ.

Mấu chốt chính là điểm thứ hai.

Việc Tiết trưởng lão muốn thu đồ đệ, chẳng qua chỉ là muốn hòa hoãn bầu không khí mà thôi, đồng thời giúp Đại trưởng lão có thể xuống đài, không làm thất tín với người khác.

Vân Hải chân nhân vừa muốn thu Triệu Phong làm đồ đệ thì Tiết trưởng lão liền không chút do dự đáp ứng.

Cho nên, Tiết trưởng lão cũng không có lòng thành, không đáng tin cậy, từ việc ông ta thu Khổng Nguyên Hạo làm đồ đệ, có thể thấy được ông ta rất coi trọng tư chất.

- Nếu như bái làm môn hạ của Tiết Trưởng lão, sau này đối địch với Vân Hải chân nhân, chưa chắc sẽ được ông ta che chở, nói không chừng ông ta còn thông đồng với Vân Hải chân nhân để bán đứng ta.

Triệu Phong nhanh chóng rút ra kết luận.

Tiết trưởng lão không thành tâm, không đáng tin cậy, ông ta chỉ muốn nịnh nọt Đại trưởng lão mà thôi.

Nếu bái Vân Hải chân nhân làm sư phụ, vậy thì cũng không khác gì đem dê vào miệng cọp, càng vi phạm nguyên tắc làm người của Triệu Phong.

Suy nghĩ trong đầu Triệu Phong nhanh chóng vận chuyển, sau đó rút ra kết luận.

Bái hai người này làm sư phụ, còn không bằng đổi lại lời thỉnh cầu.

Ngược lại, Đại trưởng lão không dễ dàng thu đồ đệ, không tùy ý hứa hẹn, loại người này, khi hành sự nhất định sẽ tận tâm tận lực, một khi được tán thành, có thể làm chỗ dựa rất tốt, thậm chí còn được che chở.

Chỉ tiếc...

Triệu Phong thầm thở dài, rất nhanh làm ra quyết định.

Hắn không chọn Tiết trưởng lão hay Vân Hải chân nhân, mà quyết định thay đổi thỉnh cầu.

Lựa chọn này khiến cho mọi người ở đây đều rất kinh ngạc khó hiểu.

Bái làm môn hạ của Trưởng lão đây là vinh hạnh bực nào? Quả thật không khác gì có một tòa núi lớn sau lưng làm chỗ dựa.

Ba người Từ Chấp đều lộ vẻ tiếc hận giống như chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

Đáng tiếc, bọn họ không phải là Triệu Phong không có quyền lựa chọn.

Trong mắt Đại trưởng lão lóe lên dị quang, rốt cuộc cũng mở miệng nói:

- Nếu như ngươi từ bỏ thỉnh cầu này, vậy không khác gì lão hủ nuốt lời. Nhưng bổn trưởng lão đã từng phát thệ, kiếp này sẽ không thu nhận bất kỳ đệ tử nào nữa.

Nghe đến đây, Triệu Phong cuối cùng cũng giải đáp được nghi hoặc trong lòng.

Khó trách, lúc hắn đưa ra yêu cầu bái sư, Đại trưởng lão lại một mực trầm mặc, hiển nhiên là đợi Tiết trưởng lão và Vân Hải chân nhân giải vây cho mình.

Nhưng người tính không bằng trời tính, không ngờ Triệu Phong lại đồng thời cự tuyệt Tiết trưởng lão và Vân Hải chân nhân, thà rằng đổi lại thỉnh cầu.

Nói cách khác, bất kể Đại trưởng lão đáp ứng hay không đáp ứng, cuối cùng cũng sẽ trở thành người nuốt lời.

- Nếu ngươi bái làm môn hạ của ta, cần phải đáp ứng một yêu cầu.

Đại trưởng lão tiếp tục nói.

- Yêu cầu gì?

Triệu Phong không ngờ sự tình lại chuyển biến lần nữa.

- Từ bỏ Phong... Lôi... Chưởng!

Đại trưởng lão gần như là đọc từng chữ.

Triệu Phong không khỏi cảm thấy ngoài dự liệu.

Tại sao Đại trưởng lão lại bảo mình từ bỏ Phong Lôi Chưởng?

Tại sao ông ta lại thề rằng kiếp này sẽ không thu bất kỳ đệ tử nào nữa?

Đột nhiên...

Trong đầu Triệu Phong vang lên một đoạn âm thanh:

- Trước kia Dương Càn có một vị sư huynh, hắn ta đã tu luyện Phong Lôi Chưởng, chẳng qua về sau...

Đây là nguyên văn lời của Viên sư tỷ.

Ngày đó, trong hội nghị nội môn, Dương Càn đã từng nhắc nhở Triệu Phong: Hãy quý trọng tính mạng của mình, tránh xa Phong Lôi

Chưởng

Chẳng lẽ, Dương Càn chính là đệ tử của Đại Trưởng lão? Còn vị sư huynh của hắn, bởi vì tu luyện Phong Lôi Chưởng cho nên đã bất hạnh bỏ mình?

- Đại Trưởng lão, ngài là sư tôn của Dương Càn?

Triệu Phong cẩn thận hỏi.

Dương Càn chính là kỳ tài ngút trời, xếp hạng thứ hai trong mười đại đệ tử chân truyền.

Triệu Phong vừa mới lên tiếng thì xung quanh đã xuất hiện những cái gật đầu xác nhận.

Đại trưởng lão trầm mặc, ánh mắt có chút ảm đạm.

Triệu Phong từ trong mắt ông ta, nhìn được một tia bi thương và tiếc nuối.

Có thể đoán được, vị sư huynh của Dương Càn trước kia tu luyện Phong Lôi Chưởng hiển nhiên là một vị thiên tài tuyệt đỉnh, cuối cùng cũng chết non vì bộ công pháp này.

- Triệu Phong trở thành đệ tử thân truyền của Đại Trưởng lão, từ bỏ một môn công pháp thì có làm sao?

Lúc này, Trương lão của Tông Vụ Đường đã nhịn không được nữa, liền lên tiếng nhắc nhở.

Trên danh nghĩa, ông ta là lão sư của Triệu Phong

- Từ bỏ Phong Lôi Chưởng?

Trong mắt Triệu Phong chợt hiện lên thần sắc dứt khoát.

Ý chí của hắn, há có thể bị lời nói của người khác dao động?

Phong Lôi Chưởng chính là sự lựa chọn của Triệu Phong tuyệt đối chưa từng hối hận.

Trong quá trình tu luyện, Triệu Phong thông qua mắt trái của mình đã hiểu rõ từng giai đoạn của công pháp này, có thể nắm giữ bất kỳ nguy cơ hay lỗ hổng nào trong bộ công pháp này.

Hắn đã từng phân tích qua, Phong Lôi Chưởng này vẫn còn có chút đơn sơ, hắn là người sáng tạo nó còn chưa kịp hoàn thiện.

Bởi vậy, Triệu Phong không chỉ tu luyện môn công pháp này mà còn nghĩ cách hoàn thiện, cái tiến nó, trong không gian mắt trái của hắn đã mô phỏng và suy diễn nó rất nhiều lần...

- Ngươi nhất định không muốn làm vậy: Quá giống, lúc đó Thần nhi cũng giống như ngươi. Hơn nữa hắn cũng từng nói qua lời này... Nếu không thu hắn làm đồ đệ, ngày sau nhất định sẽ hối hận.

Thần sắc của Đại trưởng lão trở nên phức tạp. Nhìn chằm chằm Triệu Phong, phảng phất như bắt gặp một người trùng hợp trong ký ức.

- Hồi bẩm Đại Trưởng lão! Lời hắn đã từng nói qua, ta cũng có thể nói được. Chuyện hắn không làm được, vậy hãy để ta hoàn thành nó.

Thần sắc Triệu Phong hết sức trấn định, lộ ra một sự tự tin cường

đại.

- Cuồng vọng!

- Nói khoác không biết ngượng!

Hắn vừa nói ra lời này, không ít người xung quanh đều lên tiếng chê bai.

Ngay cả hai vị trưởng lão cũng khẽ nhíu mày một cái.

Có một số người còn lo lắng, không biết Triệu Phong có bị lửa giận của Đại trưởng lão bao phủ hay không.

Thế nhưng Triệu Phong lại không lo lắng chút nào.

Bởi vì lúc này, hắn đã trở thành “vật thay thế” cho tên đệ tử yêu trong trí nhớ của Đại Trưởng lão.

- Ngươi và hắn cũng có chỗ khác nhau.

Đại trưởng lão quan sát thật kỳ Triệu Phong, ngược lại mỉm cười.

Trong lòng Triệu Phong khẽ động chẳng lẽ Đại trưởng lão đã nhìn ra mình đang lợi dụng sơ hở tình cảm của ông ta?

- Ngươi và hắn đều tự tin, thậm chí là cuồng ngạo. Nhưng có một điểm bất đồng đó chính là ngươi rất tỉnh táo.

Đại trưởng lão nhìn chằm chằm Triệu Phong hồi lâu.

Tinh táo?

Đây chính là tâm tính mạnh mẽ mà Triệu Phong có được sau khi dung hợp với mắt trái thần bí.

Cho dù hắn có vốn liếng hùng hậu, thành tựu lại cao, nhưng cũng sẽ không thực sự cuồng ngạo tự phụ, quên đi chính mình.

Vẻ cuồng ngạo mà hắn biểu hiện ra lúc trước, chẳng qua chỉ là một loại thủ đoạn để có thể giành được chỗ đứng trong Tông môn, đồng thời hóa giải khốn cảnh, còn bây giờ là để đạt được mục đích.

Triệu Phong đối diện với ánh mắt của Đại Trưởng lão, cũng không hề e ngại hay né tránh.

Trên mặt Đại trưởng lão có chút đắn do, thay đổi không ngừng.

Thật lâu sau, ông ta mới thở dài một hơi, nói:

- Nếu như ngươi đã không muốn từ bỏ Phong Lôi Chưởng vậy bổn trưởng lão chỉ có thể thu ngươi làm “đệ tử ký danh”, đương nhiên, ngươi cũng có thể bái làm môn hạ của các trưởng lão khác, thậm chí thay đổi thỉnh cầu. Tóm lại, lão hủ sẽ cố hết sức.

Cố hết sức.

Triệu Phong đã hiểu rõ lập trường của Đại Trưởng lão.

Đệ tử yêu mến nhất của ông ta vì tu luyện Phong Lôi Chưởng mà tao ngộ bất hạnh, từ đó về sau không thu đồ đệ nữa.

Thế nhưng Triệu Phong lại đề xuất một nguyện vọng đó là bái ông ta làm sư phụ, điều này cũng không tính là thỉnh cầu vô lý.

Đại trưởng lão nhượng bộ như vậy, đó là vì muốn Triệu Phong từ bỏ

Phong Lôi Chưởng khi đó thì mới bằng lòng thu hắn làm đồ đệ. Bằng không ông ta sao có thể nhẫn tâm nhìn một vị đệ tử chết bởi cùng một tình huống được.

Chẳng qua, vấn đề lại xuất hiện, đó là Triệu Phong rất giống tên đệ tử mà trước đây ông ta thu nhận, không bao giờ chịu thay đổi quyết định của mình.

Sau một phen đắn do, Đại trưởng lão chỉ có thể hứa hẹn thu nhận Triệu Phong làm đệ tử ký danh, đây thực sự đã là cố hết sức rồi.

Đệ tử ký danh và đệ tử thân truyền có sự khác biệt rất lớn.

Đệ tử ký danh chỉ có danh nghĩa thầy trò, nhưng sư phụ có thể không truyền thừa cho y bát chính thức, cho dù đệ tử ký danh có phạm phải tội ác ngập trời thì cũng không hề có quan hệ gì tới sư tôn.

- Đệ tử bái kiến sư tôn.

Triệu Phong không hề do dự, trực tiếp bái sư, vừa muốn hành đại lễ thì lại bị Đại trưởng lão ngăn cản:

- Chỉ là đệ tử ký danh mà thôi, không cần nghi thức long trọng như vậy.

Đại trưởng lão cũng không muốn ký thác lên người Triệu Phong quá nhiều cảm tình, bởi vì đối phương tu luyện Phong Lôi Chưởng cũng đồng nghĩa với việc trở thành một quả bom hẹn giờ.

Triệu Phong mỉm cười, cũng không thèm để tâm.

Hắn bái Đại trưởng lão làm sư phụ, không ngoài việc tìm một chỗ

dựa!

Trong mắt hắn, làm đệ tử ký danh của Đại trưởng lão còn tốt hơn là đệ tử thân truyền của Tiết Trưởng lão.

Thứ nhất, thân phận địa vị của Đại trưởng lão cao thường rất hiếm khi thu nhận đệ tử, cho dù là đệ tử ký danh thì người khác cũng không dám dễ dàng gây sự.

Thứ hai, Đại trưởng lão là người trọng tình cảm, cho dụ là đệ tử ký danh thì cũng sẽ không làm ngơ Triệu Phong ít nhất thì che chõ cũng không vấn đề gì.

Sau khi thành công bái sư, Triệu Phong rõ ràng nhận được rất nhiều ánh mắt hâm mộ của những đệ tử xung quanh.

Mặc dù chỉ trở thành đệ tử ký danh của Đại Trưởng lão, nhưng như vậy cũng đủ khiến rất nhiều người ước ao rồi.

Thân phận đệ tử ký danh của Triệu Phong có trọng lượng rất lớn.

Đại trưởng lão không dễ dàng thu nhận đệ tử, ngoại trừ Dương Càn ra, cũng chỉ có mình đệ tử ký danh là Triệu Phong Không giống những trưởng lão khác, thu tới vài đệ tử thân truyền, ngoài ra còn có rất nhiều đệ tử ký danh.

Huống chi, địa vị của Đại trưởng lão trong Tông môn, còn vượt xa trưởng lão bình thường ngay cả Tông chủ cũng kính sợ ông ta ba phần.

- Không ngờ lại để tiểu tử này thành công...

Vân Hải chân nhân thoáng sững sờ, chợt nhíu mày, dường như cảm

thấy có vài phần khó giải quyết.

Địa vị của Đại trưởng lão ở trong Tông môn quá đặc thù, bao trùm trên toàn bộ các trưởng lão khác.

Mặc dù Triệu Phong chỉ là đệ tử ký danh của Đại Trưởng lão, nhưng đãi ngộ của hắn cũng không phải tầm thường không hề thua kém so với đệ tử thân truyền của các trưởng lão khác.

Lúc này.

Trong lòng Triệu Phong vững tin, dựa theo sách lược của sư tôn Từ Nhiên, mục tiêu thứ hai của hắn trong Tông môn đã đạt thành.

Mục tiêu thứ nhất: Trở thành đệ tử nội môn.

Mục tiêu thứ hai: Tìm một chỗ dựa.

Hắn đã tìm được một “chỗ dựa” còn cường đại hơn bình thường rất nhiều.

Từ thần sắc kiêng kỵ và căm hận trong mắt hai người Tuyền Thần và Nguyên Trí, Triệu Phong có thể được điều đó.

Mấy ngày tiếp theo, Hiểu Nguyệt Tông lấy Hình gia trang làm trung tâm, bắt đầu điều tra phương viên nghìn dặm xung quanh, truy tìm tung tích của “Hộ pháp Huyết Cương Đà”, thế nhưng lại không hề có tiến triển gì.

Hộ pháp Huyết Cương Đà, thương thế cực nặng theo lý thuyết thì không thể trốn thoát phương viên mấy trăm dặm. Nhưng Hiểu Nguyệt Tông đã phải hết cao thủ, thậm chí ngay cả trưởng lão cũng tham dự điều tra, thế nhưng vẫn không tìm được bóng dáng “dư

nghiệt ma giáo”.

Cao tầng Hiểu Nguyệt Tông không biết rằng nếu để Triệu Phong xuất động chỉ cần phát ra năng lực của mắt trái, tiến hành truy tung thì ít nhất vẫn còn năm sáu thành hy vọng

Chỉ tiếc, mục tiêu của Triệu Phong cơ bản đã thực hiện xong việc tiếp theo là phải ẩn mình, tiêu hóa những lợi ích đạt được, sau đó dốc lòng tu luyện, để thăng thực lực của bản thân lên.

Chương 158: Cửu chuyển kim bích

Liên tiếp nửa tháng. Hiểu Nguyệt Tông triển khai tìm kiếm tại phụ cận Hình gia trang, nhưng vẫn không tìm được bóng dáng của dư nghiệt Mạ giáo.

Phạm vi điều tra càng lúc càng rộng hy vọng cũng càng ngày càng nhỏ bé.

Cuối cùng, ba đại trưởng lão cũng lần lượt phản hồi, hơn nửa cường giả trong Tông môn cũng bị rút về.

Triệu Phong cũng theo đại đội nhân mã này quay về Hiểu Nguyệt Tông.

Ngày thứ ba sau khi tinh anh của Tông môn rút về.

Tại một chỗ sâu trong Hình gia trang, dưới một mảnh đất la liệt mộ hoang, truyền đến âm thanh “phốc phốc”, hết sức quỷ dị.

Nếu như từ trên cao nhìn xuống, nhìn xuyên qua tầng đất thì sẽ phát hiện một màn rất quỷ dị:

Phần lớn huyết dịch của các thi thể trong Hình gia trang đều rót vào trong đất. Sau đó tuân theo một tuyến đường quỷ dị, tập trung tại một điểm. Những thi thể này đều là người bản địa của Hình gia trang, chết trong ôn dịch, dù bị hỏa táng, nhưng huyết dịch trong thi thể đều đã rót vào trong thổ nhưỡng từ sớm.

Thân là gia tộc lánh đời ẩn thế. Tu vi của người trường thành trọng Hình gia trang đều ngoài nhị trọng Cố Thể Cảnh, không ít võ giả đã ngoài tứ trọng Cố Thể Cảnh.

Những người này trúng phải ôn độc. Huyết dịch lưu lại dưới đất. Dưới sự dẫn dắt của lực lượng kỳ quái, bắt đầu rót vào trong tầng đất. Tập trung tại một điểm.

- Khặc khặc khặc... Nơi nguy hiểm nhất chính là nơi an toàn nhất. “Huyết ôn Tụ Tinh đại trận” đã bố trí xong từ mấy tháng trước, việc bị Tông môn điều tra cũng nằm trong dự liệu của bổn tọa rồi.

Một Huyết Thi Ngân Văn toàn thân vậy máu. Từ dưới lòng đất chui lên.

Thân là Hộ pháp của Xích Nguyệt ma giáo. Huyết Cương Đà đã sống mấy trăm năm, sớm đã thoát ly phạm trù sinh mệnh nhân thể, chuyển hóa thành trạng thái “Bán Tử Nhân”. Bởi vậy, tuổi thọ của hắn cũng không kém gì Chân Linh cảnh cùng cấp. Thậm chí còn nhiều hơn...

Lần này xuất hiện, khí tức trên người Huyết Thi Ngân Văn rõ ràng càng cường hoành hơn rất nhiêu, khôi phục đến Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thương thế cũng đã khôi phục được vài phần.

- Chỉ tiếc là không thể hợp luyện “Huyết Ngọc Đan” thành công. Tiểu tử họ Triệu kia. Một ngày nào đó. Chúng ta sẽ gặp lại nhau.

Hộ pháp Huyết Cương Đà nở nụ cười quỷ dị, liếm liếm môi.

Trong kế hoạch của hắn, sớm đã dự liệu được chuyện Hiểu Nguyệt Tông sẽ điều tra, “dị số” duy nhất chính là Triệu Phong.

Nghĩ đến việc mình đường đường là Hộ pháp Huyết Cương Đà, vậy

mà lại bị một tiểu quỷ “xảo trá” chơi một võ, hắn càng nghĩ lại càng phẫn hận.

Thế nhưng Hộ pháp Huyết Cương Đà cũng không biết rằng, vừa rồi hắn đã “dạo một vòng” dưới quỷ môn quan một lượt.

Sau khi Triệu Phong lập nhiều đại công đã trở nên thu mình, trong quá trình điều tra vẫn che giấu mắt trái, không hề sử dụng.

Nếu không, chỉ cần Triệu Phong mở ra mắt trái toàn lực, điều tra một lượt trong sơn trang, lúc đó cũng không khó nhìn ra Huyết Cương Đà dung nhập dưới tầng đất của “Huyết Ôn Tụ Tinh đại trận”.

Mấy ngày sau.

Nhân mã tinh nhuệ của Hiểu Nguyệt Tông đã quay trở về Thiên Nguyệt Sơn.

Rời đi thật xa, Triệu Phong liền nhìn Phù Loan Điện hùng vĩ đang lơ lửng trên bầu trời, xung quanh chập chờn điện mang, phát ra khí tức cổ hoang xa xưa.

- Chỉ còn hai tháng nữa là bắt đầu Phù Loan Thí Luyện rồi.

Một vài đệ tử đều nhìn tòa cung điện màu xanh đậm trên đỉnh đầu, thần sắc vừa chờ mong vừa lo lắng.

Thời hạn Phù Loan Thí Luyện đã dần tới gần.

Phần lớn đệ tử đều muốn thay đổi vận mệnh của mình, tranh đoạt kỳ ngộ, âm thầm tụ lực, ý chí chiến đấu rực cháy mạnh mẽ..

Trong đám đệ tử của Tông môn, phần lớn đều không có bối cảnh, mà

Phù Loan Thí Luyện không phải nghi ngờ chính là một kỳ ngộ tương đối công bằng, nếu như có thể nắm chắc tốt, vậy thì nhất định có thể thay đổi vận mệnh và tiền đồ của mình.

- Phù Loan Thí Luyện, năm năm một lần, nhất định phải nắm chắc.

Trong lòng Triệu Phong quyết tâm, không gì có thể dao động.

Năm năm khảo hạch Tông môn một lần, năm năm lại diễn ra Phù Loan Thí Luyện một lần, bất luận là bỏ qua kỳ ngộ hay một giai đoạn nào, hắn đều phải dừng lại chờ đợi vài năm nữa.

Đối với Triệu Phong, thời gian năm năm thật quá dài.

Từ khi dung nhập với mắt trái thần bí, hắn một đường quật khởi. Phát triển trong Triệu tộc vài tháng, sau đó may mắn tiến vào Quảng Lăng phủ. Cuối cùng lại được bồi dưỡng trong Quảng Lãng phủ mấy tháng, tiếp tục nhận lấy kỳ ngộ, tiến vào Tông môn.

Tiềm tu trong Tông môn mấy tháng, hắn đã đạt được trình độ cao như bây giờ.

Một năm trước, lúc còn ở Triệu tộc, hắn vẫn chỉ là một thiếu niên mười ba mười bốn tuổi, thậm chí không tới mười bốn tuổi.

Một năm sau, hắn đã có chỗ đứng tại Tông môn, chẳng qua cũng chỉ mới hơn mười bốn tuổi, còn chưa tới mười lăm tuổi.

Vận mệnh của con người, chính là dần dần thay đổi từ trong kỳ ngộ.

Nếu không, Triệu Phong cũng khó có thể trong thời gian một năm ngắn ngủi, từ nhất trọng võ đạo, đạt tới Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh như bây giờ.

Tốc độ tấn chức bực này, cũng không chậm, đủ để so sánh với những thiên tài tuyệt đỉnh trong Thế giới Tông môn.

Trở lại nội môn.

Triệu Phong cáo biệt ba người Lâm Phàm.

Trước khi Lâm Phàm rời đi, chợt chân thành nói:

- Triệu sư đệ, trong nhiệm vụ lần này, ngươi không chỉ cứu mạng ta mà còn giúp ta đạt được kỳ ngộ. Đại ân đại đức này, Lâm mỗ sẽ ghi nhớ trong lòng, chắc chắn có ngày hồi báo.

Đưa mắt nhìn bóng lưng Lâm Phàm rời đi, Triệu Phong chợt rơi vào suy tư.

Trong Tông môn này, thế lực của hắn đơn bạc, gần như không có bằng hữu đáng tin. Hai vị sư huynh Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm, trước mắt rất khó có thể phát triển.

Ngược lại, Lâm Phàm này có ý chí cứng cỏi, là người đầu tiên tỉnh dậy sau khi trúng phải thi độc, còn mạnh hơn cả Tiêu Vẫn và Từ Chấp.

Trong quá trình chấp hành nhiệm vụ. Hai người phối hợp với nhau hết sức ăn ý. Trong rừng cây, lúc Triệu Phong thần bí “mất tích”, chỉ có Lâm Phàm là bất bình vì hắn, thậm chí còn chất vấn đám người Hoàng Vân.

Lâm Phàm cũng không biết rằng, chỉ một suy nghĩ của Triệu Phong lúc này đã thay đổi vận mệnh của hắn trong tương lai.

Chớp mắt một cái, đã nửa tháng trôi qua.

Sau sự kiến phát hiện Xích Nguyệt động quật, Hiểu Nguyệt Tông cũng dần dần yên tĩnh lại.

Tin tức này được truyền tới những tông phái khác trong liên minh mười ba tông, tất cả đại Tông môn đều liên hệ với nhau, thương nghị đối sách.

Những chuyện này cũng không có liên quan gì tới Triệu Phong.

Sau khi trở về Tông môn, hắn vận dụng số nguyên tinh thạch và điểm tích lũy cống hiến trong tay, mua một ít tài liệu luyện chế linh đan.

Bước đầu tiên, hắn cần phải tăng cường tu vi luyện thể.

Sau khi Ngân Bích Quyết đột phá tầng thứ mười, tiến độ trở nên vô cùng chậm chạp, giống như ốc sên.

Tầng thứ mười một đã là cảnh giới cao nhất của Ngân Bích Quyết: Cho dù bỏ vào hỏa lô cũng không thể luyện hóa, hoàn mỹ nhất thể.

Dựa theo miêu tả trong công pháp đạt tới cảnh giới cao nhất, chỉ bằng lực lượng nhục thể gần như có thể chống lại bất kỳ Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh nào.

Bởi vậy, khoáng cách giữa tầng thứ mười và tầng thứ mười một quả thật không nhỏ.

Triệu Phong vốn cho rằng, bỏ ra 200 khối nguyên tinh thạch thứ phẩm là có thể đạt được mục tiêu, kết quả là bỏ ra đến gần 1000 khối nguyên tinh thạch thứ phẩm để mua tài liệu và linh đan phụ trợ luyện thể mà vẫn không đạt được mục tiêu.

Hơn nửa tháng trôi qua, hắn đã tiêu hao gần nghìn nguyên tinh thạch thứ phẩm, hơn một ngàn điểm tích lũy cống hiến, Ngân Bích Quyết của Triệu Phong mới đạt tới tầng thứ mười đỉnh phong, mơ hồ đột phá bình cảnh cuối cùng.

Chỉ còn chênh lệch nửa bước nữa là đột phá tầng thứ mười một.

Triệu Phong thở dài, không ngờ mình có lực lượng huyết mạch và nhiều linh đan, tài liệu phụ trợ như vậy mà tiến triển luyện thể vẫn còn quá chậm chạp.

Trong Thế giới Tông môn, người chủ tu luyện thể vốn rất ít, có thể được con đường này gian nan như thế nào.

Hơn nữa, tốc độ tiến cấp Thoát Phàm Cảnh của Triệu Phong như vậy đã là nhanh lắm rồi.

Thoát Phàm Cảnh có bảy trọng thiên, mỗi lần tấn chức thêm một tầng, sinh mệnh đều xảy ra một lần lột xác nhỏ, không hề dễ dàng.

- Trong tay ta vẫn còn hai vạn hai ngàn khối nguyên tinh thạch thứ phẩm, tiêu hao thêm 500 khối nữa, có lẽ sẽ thành công.

Triệu Phong thầm phân tích.

Lần trước chấp hành nhiệm vụ, thu hoạch của hắn rất phong phú, nhưng nguyên tinh thạch trong tay vẫn phải có kế hoạch sử dụng thích hợp.

Đặc biệt là sắp đến thời hạn diễn ra Phù Loan Thí Luyện, mỗi giây mỗi phút đều vô cùng quan trọng.

Nếu như mình mua tài liệu luyện đan, có thể tiết kiệm được rất nhiều thành phẩm, nhưng thời gian của Triệu Phong bây giờ rất quý giá, không thể lãng phí được.

Phù Loan Thí Luyện mới thật sự là đại kỳ ngộ, dù lãng phí chút nguyên tinh thạch này, hắn cũng không hối hận.

Lại vài ngày nữa trôi qua...

Ngân Bích Quyết của Triệu Phong cuối cùng cũng đột phá tầng thứ mười một.

Vì đạt được mục tiêu này, hắn tổng cộng đã hao tốn gần 2000 khối nguyên tinh thạch thứ phẩm, tương đương với 20 khối nguyên tinh thạch hạ phẩm.

Đương nhiên, trả một cái giá lớn như vậy, thực lực của Triệu Phong cũng tăng lên hết sức khủng bố.

- Bỏ vào hỏa lô cũng không thể luyện hóa, hoàn mỹ nhất thể.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, thúc dục bí quyết luyện thể, toàn thân hiện động một tầng ánh sáng màu bạc, giống như một tòa “kim đồng Phật Đà”, phát ra áp bách nặng nề như đồng thiết.

Hiện nay, lực lượng nhục thể của hắn đã đủ chống lại một số Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường rồi.

Lực phòng ngự của hắn lại càng đáng sợ hơn, cho dù có tiến vào hỏa lô thì trong thời gian ngắn vẫn có thể hoàn hảo không tổn hao gì.

Luyện thể thuật tiến bộ, nội công của Triệu Phong cũng có bước tiến không nhỏ.

Môn công pháp Phàm phẩm thượng cấp Thiên Phong Thần Quyết mà Triệu Phong tu luyện cũng đã đạt tới tầng thứ tư, cảnh giới cao nhất là sáu tầng.

Tu luyện bộ tâm pháp này, cấp độ càng cao thì chân lực phát ra càng tinh thuần.

Đạt tới tầng thứ tư, độ tinh thuần của chân lực có thể sánh ngang với Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, chỉ thua kém ở cường độ và số lượng mà thôi.

Tu vi của Triệu Phong chẳng qua chỉ là Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, độ tinh thuần của chân lực có thể sánh ngang vợi Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, đây quả là điều khiến người khác khó mà tưởng tượng nổi.

Một tháng này, Thiên Phong Thần Quyết và Ngân Bích Quyết đều có tiến bộ, chỉ có Phong Lôi Chưởng là ngược lại tiến triển khá chậm.

Phong Lôi Chưởng chia làm sáu tầng.

Triệu Phong dừng lại tại tầng thứ ba “Dẫn Động Lôi Minh”, cảnh giới tiểu thành. Muốn bước vào tầng thứ tư “Lôi Minh Đại Tác” thì vẫn còn kém nửa bước cuối cùng.

- Một khi bước vào tầng thứ tư, trong lôi minh có thể dẫn động điện mang, có thể khiến thân thể của đối thủ cứng đờ, chẳng những uy lực mạnh mà còn có thể khống chế đối thủ.

Triệu Phong có chút chờ mong đối với cảnh giới này.

Chẳng qua, bắt đầu từ tầng thứ tư của Phong Lôi Chưởng trở đi, sẽ

là từ Phong chuyển Lôi.

Đối với lĩnh ngộ Lôi chi lực, Triệu Phong chỉ mới nhập môn, tiến độ rất chậm chạp.

Còn một nguyên nhân khác, đó là môn công pháp “Phong Lôi Chưởng” này có chút đơn sơ, Triệu Phong một bên tụ luyện, một bên mô phỏng diễn luyện trong không gian của mắt trái, tiến hành hoàn thiện, cần thận mười phần.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, chỉ còn một tháng cuối cũng là sẽ diễn ra Phù Loan Thí Luyện.

Triệu Phong cảm giác luyện thể, tu vi, võ học của mình đều đã đạt tới bình cảnh.

- Ngân Bích Quyết đã tu luyện tới đỉnh phong, không biết có thể thu được môn “Cửu Chuyển Kim Bích Quyết” kia tới tay hay không?

Tâm niệm trong lòng Triệu Phong xoay chuyển.

Theo hắn được biết, Cửu Chuyển Kim Bích Quyết chính là công pháp Phàm phẩm đỉnh cấp, ở trong Tông môn cũng vô cùng trân quý.

Công pháp Phàm phẩm đỉnh cấp, toàn bộ Tông môn cũng chỉ có hơn mười bộ.

Trong tay Triệu Phong còn gần năm vạn điểm tích lũy cống hiến, mà để lựa chọn một môn công pháp Phàm phẩm trung cấp thì cần phải có 5000 điểm tích lũy cống hiến.

Cân nhắc một phen, Triệu Phong quyết định đi tìm Đại trưởng lão để

hỏi thăm.

Trên danh nghĩa, hiện nay Đại trưởng lão chính là sư tôn của hắn.

Thế nhưng, từ sau khi trở lại Tông môn, vị sư tôn quyền cao chức trọng này vẫn không hề chỉ điểm Triệu Phong, thậm chí cũng không hỏi qua hắn.

Bình thường, cho dù có việc thì Đại trưởng lão cũng báo sư huynh "Dương Càn" đến phân phó cho Triệu Phong.

Hôm nay, Đại trượng lão đang chỉ điểm cho đệ tử Dương Càn tu luyện, cho nên Triệu Phong vừa cầu kiến, liền được thông qua.

- Ngươi nói Cửu Chuyển Kim Bích Quyết?

Đại trưởng lão nhíu mày.

- Triệu sư đệ, Cửu Chuyển Kim Bích Quyết là công pháp Phàm phẩm đỉnh cấp, ngươi đòi hỏi như vậy không phải quá cao hay sao?

Dương Càn mỉm cười một tiếng, không khỏi lắc đầu, vị tiểu sư đệ của mình quá nóng vội rồi, công pháp Phàm phẩm đỉnh cấp này, ngay cả hắn là đệ tử thân truyền của Đại trưởng lão còn không có tư cách tu luyện nữa là Triệu Phong.

Chương 159: Đại trưởng lão chỉ điểm

Nhìn thấy phản ứng của Đại trưởng lão và Dương Kiền như vậy, Triệu Phong vội vàng bổ sung:

- Ý của đệ tử là, muốn lấy điểm tích lũy cống hiến, đổi lấy công pháp Phàm phẩm đỉnh cấp!

Trong Tông môn, đối với việc sử dụng điểm cống hiến đổi lấy công pháp Phàm phẩm trung cấp cũng có ghi lại rõ ràng, nhưng mà công pháp từ Phàm phẩm thượng cấp trở lên, thì lại không hề có văn bản rõ ràng quy định.

- Muốn đổi lấy công pháp Phàm phẩm đỉnh cấp, điểm cống hiến Tông môn của ngươi không đủ! Mà cho dù ngươi có đủ điểm tích lũy, thì cũng không thể đổi được!

Đại trưởng lão lắc đầu nói.

Triệu Phong không khỏi sửng sốt.

Dương Kiền mỉm cười giải đáp:

- Muốn đổi công pháp Phàm phẩm đỉnh cấp, không chỉ cần phải có hai mươi vạn điểm cống hiến, còn cần phải có tu vi từ Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh trở lên!

Hai mươi vạn điểm tích lũy! Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh!

Trong lòng Triệu Phong chợt lạnh đi, biết chuyện này đã hoàn toàn không có hy vọng nữa rồi.

Hai cái điều kiện này, hắn hay cả một cái cũng không đạt tới, hơn nữa còn kém rất xa nữa.

Hắn như thế nào cũng không ngờ muốn trao đổi công pháp Phàm phẩm đỉnh cấp, lại có yêu cầu cao như vậy.

- Triệu sư đệ, công pháp Phàm phẩm đỉnh cấp, cấp bậc rất cao, không phải ai cũng có thể tiếp xúc được! Đặc biệt bộ Cửu Chuyển Kim Bích Quyết này, độ khó khăn còn cao hơn rất nhiều. Cho dù là cấp bậc Trưởng lão, cũng rất khó có thể tu luyện đến cảnh giới cao nhất!

Dương Kiền nói đến đây, cũng hít mạnh một ngụm khí lạnh.

Cái ý nghĩ xằng bậy kia của Triệu Phong, dùng từ mong ước cao xa cũng không đủ để hình dung. Thân ở trong Tông môn, Dương Kiền từ trước đến nay cũng chưa bao giờ nghe nói qua, có đệ tử Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh nào, lại đi thỉnh cầu đổi công pháp Phàm phẩm đỉnh cấp cả.

Ở trong Hiểu Nguyệt Tông, bình thường chỉ có các Trưởng lão, mới có khả năng tu luyện được các môn công pháp Phàm phẩm đỉnh cấp.

Về phần công pháp Linh cấp đẳng cấp cao hơn nữa, đó tuyệt đối chính là tuyệt học trấn môn, Trưởng lão cũng không nhất định có khả năng lĩnh ngộ được.

- Vì sao ngươi lại muốn lựa chọn môn Cửu Chuyển Kim Bích Quyết? Con đường luyện thể, tu hành gian nan nhất! Ngươi đã đột phá khỏi

Cố Thể Cảnh, tấn chức Thoát Phàm Cảnh, căn cơ đã thành, sao không một phen dốc thêm càng nhiều tinh lực ở lĩnh vực mà ngươi am hiểu nhất? Ví dụ như là lực lượng tinh thần vượt xa thường nhân của ngươi chẳng hạn.

Ánh mắt Đại trưởng lão lóe lên, giương mắt nhìn Triệu Phong.

Triệu Phong nghe xong, nhất thời lâm vào trầm mặc, cân nhắc lời nói của Đại trưởng lão.

Hắn đột nhiên nghĩ thấy, những lời Đại trưởng lão nói rất có đạo lý.

Vì cái gì nhất định phải lựa chọn con đường luyện thể gian nan kia? Vì sao phải lựa chọn Cửu Chuyển Kim Bích Quyết gần như khó có thể luyện thành?

Ở cấp bậc Võ Đạo Cửu trọng, thân thể chính là căn cơ lớn nhất, lúc ấy Triệu Phong một lòng luyện thể, dùng thân thể Thoát Phàm nhập Thánh Cảnh, quả thật đã tạo nên trụ cột thân thể thật tốt.

Nhưng mà vấn đề chính là, hiện tại hắn đã tấn chức Thoát Phàm Cảnh, thoát ly khỏi giai đoạn nhập môn, không nhất định cần phải chăm chăm lựa chọn con đường luyện thể, lựa chọn Cửu Chuyển Kim Bích Quyết.

Ngoài ra, ánh mắt Đại trưởng lão rất lão luyện, có thể nhìn ra được lực lượng tinh thần của Triệu Phong vượt qua người bình thường. Luồng lực lượng kia chính là đến từ mắt trái thần bí, căn nguyên chính là từ “vực sâu” màu xanh ở trong không gian của mắt trái.

Hiện tại Triệu Phong cũng chỉ có thể đơn giản thi triển ra “tinh thần công kích”, căn bản là vẫn chưa khai mở được một góc nhỏ tiềm lực của bảo tàng này.

Suy tư một lát, trong lòng Triệu Phong quyết định.

- Ngươi suy nghĩ thế nào rồi?

Đại trưởng lão khẽ nheo mắt lại, hỏi.

- Sư tôn nói rất có lý, ta không nên chấp nhất đi theo con đường luyện thể! Có lẽ đây không phải là lộ tuyến tu hành tốt nhất của ta!

Triệu Phong gật đầu thụ giáo.

Mặc dù hắn có được lực lượng huyết mạch, nhưng tại thời điểm tu hành luyện thể, cũng vẫn có một chút cảm giác không được như ý, thông thuận cho lắm.

Nhìn thấy Triệu Phong dễ dàng thấu hiểu như vậy, trong lòng Đại trưởng lão cũng có chút bất ngờ, thầm nghĩ:

- Tiểu tử này thấu hiểu đạo lý vô cùng, không giống loại người chân chính quật cường phản nghịch! Nhưng vì cái gì hắn nhất quyết không chịu từ bỏ tu luyện Phong Lôi Chưởng?

- Chỉ tiếc cho Ngân Bích Quyết đã tu luyện đến cảnh giới viên mãn!

Triệu Phong hít một ngụm khí, có chút tiếc hận, nói.

Hắn khẽ vận chuyển khí huyết, bên ngoài thân thể đột nhiên phiếm động một tầng ánh sáng màu bạc, cả người giống hệt một pho tượng thủy tinh sáng bóng vậy.

Đây chính là biểu hiệu của Ngân Bích Quyết đã tu luyện đến cảnh giới tầng thứ mười một đỉnh phong.

Bỏ vào hỏa lô không thể luyện hóa, thân thể hoàn mỹ nhất!

- Cái gì?

Đại trưởng lão và Dương Kiền đồng thời biến sắc.

Bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới, luyệt thể thuật của Triệu Phong lại có thể tu luyện đến cảnh giới như thế này! Chỉ bằng vào lực lượng nhục thể, liền có thể so sánh với cường giả Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh!

- Không ngờ luyện thể thuật của Triệu sư đệ lại đạt đến cảnh giới như thế! Hoàn toàn có cơ hội tranh đoạt danh ngạch Phù Loan Thí Luyện rồi!

Dương Kiền có chút bất ngờ, nói.

Có thể tu luyện một môn luyện thể thuật Phàm cấp lên đến cảnh giới cao nhất, phóng mắt khắp toàn bộ Tông môn, không phải là không có, nhưng mà con số đó cực nhỏ, giống như lông phượng, sừng lân vậy. Nhưng nhỏ tuổi như Triệu Phong nà đạt tới, thì căn bản là chưa từng có người thứ hai.

Ai nói hắn không am hiểu luyện thể?

Cặp mày của Đại trưởng lão có chút kích thích, khẽ nhướng lên một chút.

Đồng thời ông ta cũng thập phần bội phục trước việc quyết đoán "cầm hay bỏ" của Triệu Phong.

Đổi lại là một người bình thường khác, khi luyện thể thuật đạt đến

cảnh giới như thế này, sao có thể dễ dàng bỏ qua được.

Thậm chí trong lòng Đại trưởng lão cũng có chút tiếc hận. Triệu Phong ở phương diện luyện thể có lẽ cũng có thiên phú không tầm thường.

Nghĩ tới đây, Đại trưởng lão khẽ cười, nói:

- Cũng không phải hoàn toàn không có cơ hội! Ta có thể chỉ cho ngươi một con đường, cho dù tu vi cùng với điểm cống hiến không đủ, cũng có thể đạt được Cửu Chuyển Kim Bích Quyết, thậm chí còn có các công pháp Phàm phẩm đỉnh cấp khác nữa!

- Xin sư tôn chỉ bảo!

Trong lòng Triệu Phong chợt động.

- Phù Loan Thí Luyện!

Đại trưởng lão nhấn mạnh từng chữ một.

- Phù Loan Thí Luyện?

Triệu Phong và Dương Kiền khẽ liếc mắt nhìn nhau.

- Phù Loan Thí Luyện đối với các ngươi và Tông môn, cũng đều là một lần kỳ ngộ lớn! Chỉ cần có đủ năng lực, ở trong Phù Loan Thí Luyện, có thể tìm được công pháp Phàm phẩm đỉnh cấp, thậm chí còn có thể đạt được công pháp Linh cấp, Thần binh Linh cấp nữa!

Đại trưởng lão mỉm cười, nói.

Hai người Triệu Phong nhất thời trừng mắt há miệng.

Bên trong cái Phù Loan Điện này, rốt cuộc có những bí mật gì, ngay cả công pháp Linh cấp cũng có?

- Nếu như ngươi có thể ở trong Phù Loan Điện tìm được công pháp Phàm phẩm đỉnh cấp, cùng Tông môn giao dịch Cửu Chuyển Kim Bích Quyết, khẳng định không thành vấn đề!

Đại trưởng lão giải thích.

- Hóa ra là như vậy!

Triệu Phong nhất thời tỉnh ngộ. Những kỳ ngộ bên trong Phù Loan Thí Luyện, ngay cả các Trưởng lão của Tông môn cũng đều cực kỳ chờ mong. Tòa cung điện thần bí này, cực kỳ hạn chế người tiến nhập vào, những người mà độ tuổi và tu vi vượt quá quy định, toàn bộ đều không thể tiến vào.

Còn có một điểm quan trọng nữa! Nếu như ngươi có thiên phú rất cao ở trên một phương diện nào đó, bên trong Phù Loan Điện, cũng rất có khả năng có kỳ ngộ nhận được truyền thừa tương ứng với thiên phú của mình!

Đại trưởng lão vuốt râu mỉm cười.

Nghe đến đây, trong lòng Triệu Phong liền chấn động. Mà Đệ tử Chân truyền Dương Kiền ở bên cạnh, cũng lộ ra vài tia chờ mong nhàn nhạt.

Đến lúc này Triệu Phong mới hiểu được, vì cái gì mà trên dưới Tông môn lại xem trọng Phù Loan Thí Luyện như vậy.

- Đa tạ sư tôn chỉ điểm, đệ tử cáo lui trước!

Triệu Phong cũng không có lưu lại lâu, rất nhanh cáo từ rời đi.

Ở lại, chỉ còn có Đại trưởng lão và Dương Kiền.

- Bằng biểu hiện của hắn tại Xích Nguyệt động quật, cộng với tạo nghệ luyện thể vừa mới thể hiện, tham gia Phù Loan Thí Luyện hẳn không thành vấn đề!

Đại trưởng lão nhàn nhạt nói.

- Sư tôn, nếu như hắn có thể tiến vào Thí luyện, ta có cần phải trợ giúp hắn không?

Dương Kiền đột nhiên hỏi.

Hắn cũng không rõ ràng cho lắm, sư tôn đối với gã đệ tử ký danh này, rốt cuộc là có cái nhìn như thế nào.

- Không cần đâu!

Vẻ mặt Đại trưởng lão cương quyết, nói:

- Phù Loan Thí Luyện đối với ngươi chính là một kỳ ngộ cực kỳ quan trọng, cả đời duy nhất chỉ có một lần mà thôi! Lần này trong các đệ tử tham gia Thí luyện, thực lực của ngươi là mạnh nhất, nhất định phải nắm chắc cơ hội cho tốt!

- Đệ tử hiểu được!

Trong lòng Dương Kiền thoáng rùng mình một cái. Xem ra ở trong lòng sư tôn, phân lượng của mình rất nặng! Một gã đệ tử ký danh căn bản là không thể nào sánh được!

Huống chi, một kẻ kiên trì tu luyện Phong Lôi Chưởng, sinh tử chưa biết, sư tôn không có khả năng đầu nhập quá nhiều tình cảm vào hắn được.

Giương mắt nhìn theo bóng lưng Dương Kiền rời đi, ánh mắt Đại trưởng lão trở nên sâu xa, lẩm bẩm:

- Triệu Phong này, không ngờ lại quyết đoán như thế, có thể dứt khoát từ bỏ theo đuổi con đường luyện thể đã đạt được thành tựu rất cao, xác định lại phương hướng có lợi nhất đối với chính mình! Tâm trí hắn bình tĩnh, cứng cỏi, không giống như hạng người cuồng vọng ngang bướng… Nhưng nếu là như vậy, vì sao hắn lại cố tình muốn tu luyện Phong Lôi Chưởng chứ?

o0o

Sau khi rời khỏi phủ đệ của Đại trưởng lão, trong lòng Triệu Phong trở nên thông suốt. Sau khi tấn chức Thoát Phàm Cảnh, hắn đã thoát ly giai đoạn nhập môn, đặt được một trụ cột vô cùng vững chắc.

Hiện tại, hắn không cần phải cố gắng theo đuổi con đường luyện thể nữa.

Lại một lần nữa thay đổi góc độ mà phân tích, con đường nào thích hợp nhất với chính mình và cần phải đi theo con đường nào… đây mới là sự lựa chọn lý trí nhất.

Một khi Cửu Chuyển Kim Bích Quyết đã khó đạt được như vậy, mình hoàn toàn không nhất thiết phải cưỡng cầu.

- Con đường luyện thể, tiến bộ chậm chạp, tiêu hao đại lượng tài nguyên, sẽ liên lụy rất nhiều đến sự tiến triển tu vi của ta!

Triệu Phong càng nghĩ càng thấy thông suốt.

Ngoài ra, Đại trưởng lão đã nói rõ, Triệu Phong có được lực lượng tinh thần vượt qua thường nhân rất nhiều.

Ngay cả ngoại nhân cũng có thể nhìn ra được điều này, chẳng lẽ Triệu Phong hắn lại có thể bỏ qua cái bảo tàng vô cùng tận này hay sao?

o0o

Khoảng thời gian tiếp theo sau đó, Triệu Phong bắt đầu toàn lực chuẩn bị cho Phù Loan Thí Luyện, cùng với cuộc tranh đoạt danh ngạch trước khi diễn ra Thí luyện nữa.

Phù Loan Thí Luyện, chỉ có mười danh ngạch, cạnh tranh tất nhiên là vô cùng kịch liệt. Những kẻ tham gia báo danh, đại đa số đều là Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thậm chí còn có các Đệ tử chân truyền khác đăng ký tham gia nữa.

Chẳng những Triệu Phong đang tích cực chuẩn bị cho Phù Loan Thí Luyện, mà phần đông các Đệ tử Nội môn cũng đều cố gắng tu luyện.

Lâm Phàm ở biệt viện bên cạnh, ngẫu nhiên cũng đi tìm Triệu Phong để tiến hành luận bàn.

Lần trước, sau khi nhiệm vụ Hình Gia trang kết thúc, Lâm Phàm thu hoạch vô cùng phong phú. Một tháng trước, hắn đã đột phá lên Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thực lực tiến triển cực nhanh.

Mấy ngày trước đây, Lâm Phàm trong lúc luận bàn, đã dễ dàng đánh bại đối thủ cũ là Từ Chấp!

Phải biết rằng, nửa tháng trước, Từ Chấp đã đột phá lên Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, vậy mà không ngờ lại không phải là đối thủ của Lâm Phàm.

Thiên phú của Lâm Phàm không cao, cũng giống như Triệu Phong, tuy nhiên ý chí cứng cỏi, chiến lực cường hãn, có thể khiêu chiến vượt cấp được.

Lúc này Triệu Phong và Lâm Phàm đang ở trong đình viện của chính mình, tiến hành luận bàn giao phong.

Nghịch Lãng Đao Quyết!

Lâm Phàm tay cầm một thanh hậu bối đao phong cách cổ xưa, trong lúc chém ra, khí thế như trường hồng, giống như như chém sông phá sóng vậy, khiến cho người ta có một loại cảm giác hít thở không thông.

- Đao pháp Phàm phẩm thượng cấp, không ngờ ngươi lại lĩnh ngộ nhanh như vậy!

Triệu Phong nhẹ nhàng cười, thúc giục Phong Lôi Chưởng. Một trận phong lôi chấn vang, một phen đẩy lui Lâm Phàm về phía sau.

Lâm Phàm không chỉ tu luyện đao pháp Phàm phẩm thượng cấp, mà vũ khí trong tay hắn, cũng đã đổi thành một thanh Thần binh Phàm cấp hạ phẩm.

Triệu Phong sử dụng ra bảy thành thực lực, giao phong hai mươi chiêu, mới chật vật lắm thắng được Lâm Phàm nửa chiêu.

Phải biết rằng, cường giả Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cùng cấp

bình thường, căn bản là không đỡ được mấy chiêu trong tay của Triệu Phong, cho dù hắn chỉ có sử dụng bảy thành thực lực đi nữa.

- Toàn bộ cũng nhờ Triệu sư đệ truyền thụ cho ta bộ công pháp Phàm phẩm thượng cấp kia… Dù vậy, ta cũng hoàn toàn không phải là đối thủ của Triệu sư đệ!

Lâm Phàm phi thường cảm kích, đồng thời cũng có chút cay đắng.

Mặc dù sau khi hoàn thành nhiệm vụ, hắn đạt được đại lượng Nguyên tinh thạch cùng với điểm cống hiến Tông môn, nhưng mà muốn đổi lấy công pháp Phàm phẩm thượng cấp thì vẫn không đủ.

Triệu Phong cảm thấy Lâm Phàm đáng để kết giao, liền đem bộ Nghịch Lãng Đao Quyết mà mình thu được từ lỗ hổng của trận pháp trong Lũ Không Lâu, cấp cho hắn tu luyện.

Mấy người này trong đợt nhiệm vụ vừa rồi, thu hoạch phong phú, cho dù có tu luyện công pháp Phàm phẩm thượng cấp, cũng sẽ không khiến cho người khác chú ý tới.

- Triệu sư đệ, thực lực của ngươi hiện tại chỉ e đã tiếp cận Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh! Tranh đoạt danh ngạch khẳng định là không thành vấn đề! Nhưng tại sao ngươi không kiếm một thanh Thần binh thích hợp, đề thăng thêm thực lực?

Lâm Phàm đề nghị.

- Thần binh?

Trong lòng Triệu Phong chợt động. Thanh Kim Lũ Cung của hắn, bây giờ đã hoàn toàn không đủ dùng nữa rồi.

Tham gia Phù Loan Thí Luyện, toàn bộ đều dựa vào thực lực, kiếm một thanh Thần binh tốt một chút, quả thật có thể tăng lên thực lực tổng hợp của mình.

Nghĩ đến đây, hắn liền đi một chuyến tới Tông Vụ Đường.

o0o

Trong Tông Vụ Đường, Triệu Phong đến gặp Trương lão, trực tiếp nói rõ ý đồ đến đây.

- Ta có thể giảm cho ngươi 20% giá tiền!

Trương lão nở nụ cười ấm áp.

Giảm 20%?

Triệu Phong nhất thời mừng rỡ. Mức chiết khấu này, hiển nhiên chính là đặc cách cho riêng hắn, người bình thường khẳng định là không có cơ hội có được!

Rất nhanh, Trương lão đã dẫn Triệu Phong đi đến đại điện Thần binh.

Bên trong Tông Vụ Đường, hội tu không biết bao nhiêu Luyện khí sư tài năng, cũng có khu vực chuyên môn tiến hành giao dịch vật phẩm, xem như nơi giao dịch chuyên dùng của nhân viên công vụ của tông phái, cũng có thể dùng điểm cống hiến Tông môn để tiến hành trao đổi.

Bên trong đại điện sắp xếp một loạt các loại Thần binh lợi khí, ánh sáng rực rỡ khắp bốn phía, phong quang, độn quang, tinh lượng… cùng nhau chiếu sáng lập lòe, khiến cho Triệu Phong nhìn vào cũng

hoa mắt chóng mặt.

Chương 160: La hầu cung

Bên trong đại điện Thần binh sắp xếp đầy các loại vũ khí cường đại, phát ra quang mang sáng chói, giống hệt như Tàng bảo thất vậy, bảo vật đặt khắp nơi.

Bất cứ một gã đệ tử tông môn nào tiến vào đây giao dịch, tâm trạng cũng sẽ tràn ngập rung động, cực kỳ hưng phấn.

Nhưng mà giá cả của những món vũ khí Thần binh ở trong này, lại không tiện nghi chút nào! Tùy tiện chọn ra một món Thần binh nào đó, giá cả ít nhất cũng đã là mấy ngàn nguyên tinh thạch thứ phẩm, mà đây chỉ mới là vũ khí Phàm cấp hạ phẩm mà thôi!

Nếu là Thần binh Phàm cấp trung phẩm, đụng vào thứ nào cũng là hơn mấy vạn nguyên tinh thạch.

Quan hệ giữ Trương lão và Triệu Phong cũng không tầm thường, trực tiếp dẫn hắn đến Tàng bảo thất, chứa đựng những món Thần binh cao cấp nhất.

Bên trong Tàng bảo thất này, mỗi một món ít nhất cũng là Thần binh Phàm cấp hạ phẩm, hơn nữa còn là tinh phẩm trong những món cùng đẳng cấp.

- Hắc Phong Đao, có thể tăng phúc hai thành cường độ chân lực, đề cao tốc độ xuất đao ba thành, khi chém phát ra sát khí hắc phong, có thể tăng phú ý cảnh đao thế! Thần binh Phàm cấp hạ phẩm, giá trị: 6600 Nguyên tinh thạch thứ phẩm!

- Lưu Vũ Kiếm: Kiếm nhẹ tựa hồng mao, chém sắt như chém bùn, gia tăng ba thành chân lực, ba thành tốc độ xuất kiếm, đề cao ba thành kiếm khí cách không ngưng luyện! Giá cả: 5800 Nguyên tinh thạch thứ phẩm.

- Hồng Viêm Kiếm: dùng Hỏa Viêm Xích tinh luyện ra, phụ gia vào công kích hỏa viêm, phối hợp với công pháp loại viêm cương, ít nhất có thể gia tăng lên bốn thành lực công kích. Giá cả: 5500 Nguyên tinh thạch thứ phẩm!

- …

Triệu Phong vừa đi, vừa quan sát, vừa nghe Trương lão lần lượt giới thiệu từng món, từng món vũ khí Thần binh trong này.

Mỗi một món Thần binh Phàm cấp hạ phẩm trong Tàng bảo thất so với các loại vũ khí cùng giai thì giá cả còn cao hơn mấy thành, nhưng thuộc tính uy lực căn bản những món vũ khí cùng giai khác đều không thể so sánh được.

Đặc biệt là thanh Hắc Phong Đao kia, đồng thời có đến ba loại thuộc tính tăng phúc, nhưng mà giá cả lại cũng cao lên đến hơn sáu ngàn Nguyên tinh thạch, cơ hồ là gấp đôi giá cả một kiện Thần binh cùng giai bình thường.

- Mỗi một kiện vũ khí đặt ở trong này, về chất liệu, độ tinh xảo, uy lực… cũng đều cao hơn cùng giai rất nhiều! Đương nhiên, giá cả của nó cũng đắt hơn không ít!

Trương lão khẽ mỉm cười, nói.

Ông ta hứa hẹn giảm giá cho Triệu Phong hai mươi phần trăm, đã là một ưu đãi căn bản không thể tưởng tượng rồi. Cho dù là Đệ tử chân

truyền bình thường cũng chưa chắc được hưởng thụ ưu đãi này. Chỉ có cấp bậc Trưởng lão mới có thể có được mức chiết khấu này.

Triệu Phong thoáng gật đầu, ánh mắt đảo qua nhìn các loại vũ khí Thần binh bên trong Tàng bảo thất. Đủ các loại vũ khí: Đao, kiếm, roi, phủ, kích, thương, cung tiễn, quyền sáo… bất cứ loại vũ khí nào gần như cũng có đủ.

Trong đó, đại đa số các món Thần binh đều là đao cùng kiếm là chủ lưu. Đao chính là Bá giả trong binh khí, còn kiếm chính là Vương giả trong binh khí!

Hai loại vũ khí này tương đối đại chúng, lại cũng dễ dàng nhập môn tu tập.

Chỉ tiếc, Triệu Phong đối với đao, kiếm này tạm thời không có bao nhiêu hứng thú. Hai loại vũ khí này căn bản không thể phát huy được sở trường của hắn.

Tương đối mà nói, cung là loại vũ khí tầm xa, lại chính là loại vũ khí thích hợp nhất đối với hắn.

Triệu Phong lại chú ý quan sát Thần binh loại cung tiễn, phát hiện ra vũ khí cung tiễn bên trong Tàng bảo thất rất ít.

- Thiên Ưng Cung: Tầm bắn xa nhất đạt tới hai dặm, có khả năng hỗ trợ gia tăng tầm nhìn thêm một dặm. Uy lực mạnh nhất có thể bắn xuyên qua bốn lớp giáp, phá vỡ được tầng phòng ngự chân lực của Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh! Giá cả: 3600 Nguyên tinh thạch thứ phẩm!

Triệu Phong thuật tay cầm lấy chuôi cung này lên quan sát một chút, thuộc tính uy lực cũng không tệ.

Trên thân cung có điêu khắc Trận pháp đặc thù, có hiệu quả gia tăng thêm tầm nhìn cho người cầm nó. Chẳng qua thuộc tính này đối với Triệu Phong căn bản không có tác dụng gì.

Nếu không có vật gì cản trở, mắt trái của hắn có thể nhìn thấy rõ ràng vật thể xa hơn trăm dặm, mà mắt phải so với người bình thường cũng mạnh mẽ hơn nhiều, có thể nhìn thấy một con ruồi bay cách đó mấy dặm.

- Thiết Cương Cung: Lực bắn cực mạnh! Uy lực mạnh nhất có thể bắn xuyên qua năm tầng áo giáp. Yêu cầu lực cánh tay thật mạnh, đòi hỏi thị lực cũng khá cao…

Giá cả của chuôi cung này khá thấp, chỉ cần 2900 Nguyên tinh thạch thứ phẩm là được.

Triệu Phong lại lướt qua mấy chuôi cung nữa, phát hiện ra Thần binh loại cung tiễn, giá cả so với các món Thần binh cùng đẳng cấp khác thì thấp hơn hai, ba thành.

- Thần binh loại cung tiễn dù sao cũng là loại vũ khí bất nhập lưu. Đặt ở trong này, có khả năng mấy năm cũng không bán đi được một hai thanh.

Trương lão cười nói.

Triệu Phong thầm nghĩ:

- Cái này đối với mình mà nói lại là chuyện tốt.

Nhưng mà nghĩ kỹ lại, Thần binh loại cung cần phải phối hợp với mũi tên nữa. Mà mũi tên thì tương đương với vật phẩm bán tiêu hao!

- Ta có hai trăm Nguyên tinh thạch hạ phẩm, mua Thần binh Phàm cấp trung phẩm hẳn là cũng dư dả rồi!

Triệu Phong nghĩ đến đây, một phen đem lực chú ý đặt trên các loại Thần binh Phàm cấp trung phẩm.

Thần binh Phàm cấp trung phẩm, giá cả cao hơn cả một cấp bậc. Giống như là loại hình đao kiếm bày biện trong đại điện bình thường là bốn, năm vạn Nguyên tinh thạch thứ phẩm, còn ở trong Tàng bảo thất này, thì phổ biến đều là bảy, tám vạn Nguyên tinh thạch thứ phẩm!

Nhưng mà tương ứng với giá tiền, Thần binh Phàm cấp trung phẩm, uy lực thuộc tính cũng đều rất mạnh.

Ví dụ như một thanh kiếm Triệu Phong nhìn thấy, có thể một phen gia tăng cường độ thực lực của một cường giả Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đề cao lên gấp đôi, thậm chí so với Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh còn mạnh hơn một chút.

Có được món Thần binh như vậy, vượt cấp giết địch cũng là chuyện dễ như trở bàn tay.

- La Hầu Cung: Tốc độ cao nhất có thể vượt qua tốc độ âm thanh! Có hiệu quả giả tăng thị lực, lực tay cùng với cường độ chân lực! Uy lực thấp nhất có thể bắn xuyên ba lớp áo giáp, cao nhất có thể bắn chết cường giả Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh! Chuôi cung này phối hợp với La Hầu Tiễn, uy lực gia tăng lên gấp đôi, tốc độ gia tăng lên gấp đôi! Căn cứ vào tinh thần của chủ nhân, tập trung vào điểm yếu hại của địch nhân. Sau khi công kích thất bại, vẫn có thể tự chủ truy kích địch nhân thêm một đoạn khoảng cách! Chỉ riêng thân cung đã là cấp bậc Phàm cấp trung phẩm Đỉnh phong! Phối hợp với La Hầu

Tiễn, tiếp cận Phàm cấp thượng phẩm! Giá cả của thân cung: tám vạn Nguyên tinh thạch thứ phẩm! Trọn bộ cung tiễn: mười lăm vạn Nguyên tinh thạch thứ phẩm!

Khi Triệu Phong nhìn thấy chuôi cung này, tâm thần đột nhiên bị hấp dẫn một cách khó hiểu.

Chuôi cung này, thật sự quá mạnh mẽ rồi!

Bất luận là tốc độ hay là uy lực, cũng đều đạt tới một mức cực hạn!

Không hỗ là Thần binh Phàm cấp trung phẩm, uy lực cùng với thuộc tính cũng đều vượt quá tưởng tượng.

Triệu Phong gỡ xuống chuôi tiểu cung cổ quái màu xanh nhạt phiếm hồng treo trên tường, cảm giác chất liệu thân cung không phải kim loại, không phải gỗ mộc, thập phần đặc thù.

Chuôi cung này, so với cung tiễn bình thường còn nhỏ hơn một chút, so với nỏ tiễn thì chỉ lớn hơn một chút mà thôi.

- Tốc độ công kích so với âm thanh còn nhanh hơn! Uy lực cao nhất có thể miễu sát cường giả Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh! Phối hợp với La Hầu Tiễn, uy lực tất cả thuộc tính cơ hồ cũng gia tăng thêm gấp đôi! Thậm chí có thể bắn ra một mũi tên có khả năng tập trung địch nhân, truy kích thêm một đoạn khoảng cách nữa!

Triệu Phong khẽ nhắc lại các thuộc tính của chuôi cung nàêu thích không muốn rời tay.

Nhưng mà, giá cả trọn bộ cung tiễn này, cũng cao đến mức khủng bố, đạt tới mười lăm vạn Nguyên tinh thạch thứ phẩm!

Quá đắt!

Triệu Phong hít sâu một hơi.

- Ngươi thích chuôi La Hầu Cung này rồi à?

Trương lão cười dài, nói.

- Đáng tiếc là nó mắc quá! Cái này vẫn may nó là cung tiễn, nếu đổi lại là loại Thần binh khác, giá cả chỉ sợ phải tới hai mươi vạn Nguyên tinh thạch!

Triệu Phong lắc lắc đầu.

- Dựa theo quy định của tông môn, nếu như ngươi chấp nhận tiêu hao năm vạn điểm cống hiến, Thần binh Phàm cấp trung phẩm có thể giảm cho năm mươi phần trăm giá bán! Lão hủ lại cho giảm cho ngươi thêm hai mươi phần trăm nữa, cuối cùng chỉ còn lại ba mươi phần trăm giá niêm yết mà thôi!

Trương lão lại cười nói.

Chỉ có ba mươi phần trăm giá niêm yết?

Trong lòng Triệu Phong chợt động. Như vậy mà nói, giá cả cuối cùng hắn phải trả, cũng chỉ chừng 45000 Nguyên tinh thạch thứ phẩm mà thôi!

Nếu như chỉ mua mỗi chuôi cung, giá cả chỉ là 24000 Nguyên tinh thạch thứ phẩm!

- Trên nguyên tắc, bộ cung tiễn này cần phải bán ra trọn bộ! Nếu như ngươi chỉ mua trước thân cung, như vậy cần phải trong vòng thời

gian ba năm, một phen đem ba mũi La Hầu Tiễn cùng mua đi luôn, lão hủ mới có thể làm người bảo đảm cho ngươi, mở ra một cái trường hợp đặc biệt!

Trương lão cười ha hả, nói.

Dù sao hắn cũng là lão sư trên danh nghĩa của Triệu Phong, ở các phương diện cũng nên tạo chút thuận lợi cho Triệu Phong mới đúng.

Triệu Phong thầm nghĩ một chút. La Hầu Cung này, cho dù mình không có được La Hầu Tiễn nguyên bộ với nó, chính mình nhiều nhất cũng chỉ có thể phát huy được hai, ba thành uy lực mà thôi.

Thần binh Phàm cấp trung phẩm bình thường, cần phải có tu vi ít nhất Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh mới có thể phát huy ra uy lực lớn nhất.

Chẳng qua, mặc dù là chỉ có ba mươi phần trăm giá cả niêm yết, một mình La Hầu Cung cũng cần phải có 24000 Nguyên tinh thạch thứ phẩm.

Mà trên tay Triệu Phong hiện tại chỉ có hơn hai vạn Nguyên tinh thạch mà thôi!

- Lão sư, không bằng như vầy! Bốn ngàn Nguyên tinh thạch thứ phẩm còn lại, trước cho ta ghi nợ đi! Đợi sau khi ta tiến vào Phù Loan Thí Luyện, với thực lực của ta, lấy mấy món Thần binh, công pháp cũng không phải là vấn đề gì lớn. Đến lúc đó trả lại Nguyên tinh thạch cũng không muộn!

Triệu Phong đề nghị.

- Cũng được!

Trương lão ở trong Xích Nguyệt động quật đã từng chứng kiến qua thực lực của Triệu Phong, tự nghĩ hắn hoàn toàn có đủ năng lực tiến vào Phù Loan Điện.

- Ta nhắc nhở ngươi một chút! Trong Phù Loan Điện mặc dù kỳ ngộ rất nhiều, nhưng mà ngươi cho rằng trong đó khắp nơi trên mặt đất đều là vàng bạc châu báu, chờ ngươi vào đó lụm đi à? Các đệ tử tham gia Thí luyện những lần trước, chỉ có rất ít người mới có thể đạt được kỳ ngộ. Trong vòng trăm năm qua, ngoại trừ Vân Hải Chân Nhân ra, chưa từng nghe nói qua có ai đạt được đại kỳ ngộ cả! Cho dù là Vân Hải Trưởng lão, cũng chỉ đạt được có hai kiện Thần binh Phàm cấp cực phẩm mà thôi! Đó đã là thành tích tốt nhất trong vòng trăm năm qua của Phù Loan Thí Luyện rồi…

Trương lão cẩn thận căn dặn.

Đối với việc Triệu Phong thiếu nợ lại bốn ngàn Nguyên tinh thạch thứ phẩm, Trương lão căn bản là không chút lo lắng. Cho dù không có bất cứ kỳ ngộ gì trong Phù Loan Thí Luyện, chỉ riêng một thân bản lĩnh luyện đan cùng Trận pháp của Triệu Phong, muốn kiếm về chút Nguyên tinh thạch này cũng chỉ là thời gian lâu hay mau mà thôi.

- Đa tạ lão sư!

Triệu Phong gỡ xuống La Hầu Cung, trong lòng dâng lên một tia cảm kích.

Trong Hiểu Nguyệt Tông này, cũng chỉ có hai vị Phó Đường chủ là đối với hắn thật tình chiếu cố mà thôi.

Vù vù vù!

Ba đạo mũi tên màu đỏ sậm lóe lên hư ảo, giống hệt như có linh tính vậy, bay ngược trở lại bên La Hầu Cung.

Triệu Phong nhất thời cả kinh một trận. Chẳng lẽ chuôi cung này thật sự có linh tính sao?

Hắn vừa rồi chẳng qua chỉ là theo bản năng dung nhập vào cung tên một tia chân lực, không ngờ ba mũi La Hầu Tiễn này lại tự động quay trở lại thân cung!

Nếu như phối hợp La Hầu Tiễn, phát ra công kích, cho dù địch nhân trốn tránh đến đâu, nó cũng có thể xoay chuyển quỹ tích mà đuổi theo.

- Cặp cung tiễn này, chính là làm bằng Tử Mẫu Liên Tâm Thiết! Cách xa nhau mấy dặm, nó cũng có thể tự động khiến cho La Hầu Tiễn quay về vị trí cũ! Bình thường chỉ có các loại cung tiễn Phàm cấp thượng phẩm trở lên mới có loại công năng này.

Trương lão giải thích.

- Lần sau, ta nhất định sẽ đến mua bằng được ba mũi La Hầu Tiễn này!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Hiện tại hắn chỉ có thể mang La Hầu Cung đi mà thôi.

Lại mất thêm mấy trăm Nguyên tinh thạch thứ phẩm, mua một bó tên chất lượng tốt một chút, sau đó Triệu Phong mới rời khỏi Tông Vụ Đường.

o0o

Trên đường trở về, Triệu Phong cố tình đi ngang qua khiêu chiến đài Chân Võ chuyên dụng của Nội môn, nghe được một trận đánh nhau kịch liệt. Đám đệ tử đứng bốn phía bên dưới không ngừng hò reo cổ vũ.

- Khiêu chiến Đệ tử chân truyền! Trong một hai năm gần đây chưa từng nhìn thấy được trận chiến nào phấn khích như vậy a!

- Người khiêu chiến là Tuyền Thần! Hắn vào nửa tháng trước đã tấn cấp lên Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, quả thật là có tư cách này!

Trên đài khiêu chiến, hai gã đệ tử Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đang quần chiến với nhau, khí thế như trường hồng, ngươi tiến ta lui mãnh liệt.

Mà một người trong đó, đúng chính là Tuyền Thần!

Thời điểm khi Triệu Phong đi đến, chiến đấu đã đến lúc kết thúc.

- Tàn Nguyệt Phi Nhận!

Tuyền Thần vung lên song chưởng, đồng thời bắn ra ba, bốn đạo hồ quang ngân sắc, gào thét mà ra. Bốn phía gió lạnh như đao cắt, đem gã Đệ tử chân truyền Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh ở đối diện đánh cho chật vật không chịu nổi, trên người đã có hơn mười đạo vết máu.

Lúc trước khi ở Xích Nguyệt động quật, lúc giao thủ cùng với Triệu Phong, Tuyền Thần chỉ là phát động một đạo Tàn Nguyệt Chi Nhận. Mà một chiêu Tàn Nguyệt Phi Nhận lần này, lại một hơi phát động đến bốn, năm đạo.

- Ta nhận thua!

Gã Đệ tử chân truyền chủ động nhận thua, thở dài ra một hơi, nói:

- Tuyền sư huynh, không ngờ ngươi lại cùng lúc tu luyện hai môn công pháp Phàm phẩm thượng cấp! Mà Hàn Nguyệt Quyết lại tu luyện đến tầng thứ tư nữa!

Hàn Nguyệt Quyết của Tuyền Thần cùng Thiên Phong Thần Quyết của Triệu Phong chính là công pháp thuộc cùng một cấp bậc.

Thiên Phong Thần Quyết của Triệu Phong cũng là tu luyện đến Tứ trọng, cũng không phân biệt cao thấp so với Tuyền Thần. Chẳng qua tu vi của Tuyền Thần cao hơn, nghiên cứu tu luyện nhiều năm, dưới cảnh giới hỏa hậu ngang nhau, uy lực tự nhiên là vượt xa Thoát Phàm Nhị trọng như Triệu Phong.

- Tuyền Thần này, tiến bộ cũng không tầm thường a! So với thời điểm ở trong Động quật Xích Nguyệt, thực lực cơ hồ mạnh hơn không chỉ gấp đôi!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Sau khi Tuyền Thần thắng lợi, liền thành công trở thành Đệ tử chân truyền, bài danh trong mười hạng đầu của Nội môn.

Cộng thêm Nhị sư huynh Nguyên Trí của hắn, trong số mười Đệ tử chân truyền của Nội môn, đã có hai người thuộc nhất mạch Vân Hải Chân Nhân.

- Nghe nói lần này Tuyền sư huynh chuẩn bị tham gia Phù Loan Thí Luyện! Sau khi trở thành Đệ tử chân truyền, không cần phải cạnh tranh, trực tiếp đạt được một cái danh ngạch!

Một vài Đệ tử Nội môn đồng thời với việc hâm mộ, trong lòng cũng không khỏi lo lắng.

- Đệ tử chân truyền? Tuyền Thần cũng muốn tham gia Phù Loan Thí Luyện?

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhíu lại, trong mắt chợt lóe lên quang mang lãnh liệt.

o0o

Trong nháy mắt, đã hơn mười ngày trôi qua.

Phù Loan Thí Luyện, chỉ còn lại mười ngày cuối cùng nữa là sẽ bắt đầu.

Ngoại trừ các Đệ tử chân truyền, tất cả những người muốn tham gia Thí luyện cũng đều phải tiến hành cạnh tranh danh ngạch.

Lần này, trong số những người tham gia Phù Loan Thí Luyện có tổng cộng ba Đệ tử chân truyền.

Bởi vậy, số lượng danh ngạch chân chính có thể cạnh tranh, cũng chỉ còn lại có bảy.

Chương 161: Đại hội tranh đoạt phù loan (thượng)

Trời vừa tờ mờ sáng, trên quảng trường Trung Xu Đường, lần lượt có vô số thân ảnh lục tục kéo tới. Có một số là Đệ tử nội môn, một số là các thành viên khác của Hiểu Nguyệt Tông.

Ngày hôm nay cũng không phải là tập hội của Nội môn. Những người kéo tới đây càng ngày càng nhiều hơn.

Ánh mắt từ trên đại điện Trung Xu Đường nhìn thẳng về phía thiên không, ở trong tầng mây mù trên không, đang có một tòa cung điện màu xanh lam nhàn nhạt đang huyền phù trên đó, hùng vĩ huyền bí, bên ngoài vờn quanh điện mang cùng mưa gió, phát ra một luồng khí tức xa xưa.

Trong đám người, Triệu Phong và Lâm Phàm cũng chạy tới.

Trong đó ánh mắt Triệu Phong giương mắt nhìn chằm chằm Phù Loan Điện. Hắn phát hiện ra đám điện mang kỳ quái xung quanh bốn phía Phù Loan Điện, so với mấy tháng trước, khí tức càng cường thịnh hơn.

Ngày hôm nay chính là một Đại hội Tranh đoạt diễn ra ngay trước Phù Loan Thí Luyện, vẫn được mọi người gọi là Đại hội Tranh đoạt Phù Loan!

Phù Loan Thí Luyện cứ mỗi năm năm sẽ mở ra một lần, đối với toàn bộ Tông môn mà nói cũng là một đại kỳ ngộ.

Đồng dạng, Đại hội Tranh đoạt Phù Loan cũng là năm năm diễn ra một lần. Mượn lần cơ hội Đại hội Tranh đoạt này, một ít cao tầng, Trưởng lão của Tông môn cũng sẽ hiện thân, kiểm duyệt một chút tình huống các đệ tử tinh anh trong Tông môn.

- Triệu sư đệ, Lâm sư đệ, các ngươi cũng đến báo danh Đại hội Tranh đoạt à?

Từ Chấp mỉm cười đi tới.

Từ sau lần cùng tham gia nhiệm vụ Hình Gia trang lúc trước, Từ Chấp cùng với hai người Triệu Phong đã giải tỏa hiểu lầm trước đây, biến địch thành bạn.

- Đúng vậy! Với thực lực của Triệu sư đệ, khẳng định có thể tham gia được Phù Loan Thí Luyện! Còn ta vẫn có chút không nắm chắc!

Lâm Phàm cười nói.

- Triệu sư đệ khẳng định là không thành vấn đề!

Từ Chấp cảm khái gật đầu.

Bởi vì từng cùng nhau tham gia nhiệm vụ, nên Từ Chấp đối với thực lực của Triệu Phong cũng là phi thường hiểu biết.

Thời điểm rãnh rối, ba người cũng từng luận bàn lẫn nhau mấy lần.

Trong đó thực lực Triệu Phong là mạnh nhất, kế tiếp là Lâm Phàm, cuối cùng mới đến Từ Chấp.

Từ Chấp bình thường cũng không có cơ hội giao thủ cùng với Triệu Phong, nhưng mà mỗi lần kẻ vô cùng thoải mái chiến thắng hắn như

Lâm Phàm đề cập đến Triệu Phong, cũng đều nói mình cảm thấy vô lực khi đối chiến với Triệu Phong!

Trao đổi giữa ba người, vừa lúc khiến cho Công chúa Vân Hương Mộng đứng gần đó nghe được.

- Tham gia Phù Loan Thí Luyện? Nghe khẩu khí của Từ Chấp và Lâm Phàm, thì Triệu Phong hoàn toàn xác định vững chắc có thể đoạt được một cái danh ngạch?

Ánh mắt Vân Hương Mộng khẽ chuyển, nhìn về phía Triệu Phong.

Đến lúc này nàng mới ý thức được, từ sau khi tiến vào Nội môn, bản thân nàng càng ngày càng ít chú ý Triệu Phong hơn.

Về phần sự kiện Xích Nguyệt động quật cực kỳ oanh động lần trước, nàng cũng không có tự mình tham gia, cho nên cũng chỉ nghĩ là do Triệu Phong có vận khí tốt mà thôi.

Lần này tổ chức Đại hội Tranh đoạt Phù Loan, Vân Hương Mộng chỉ có tu vi Nhất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, cho nên cũng không có tiến hành báo danh, cũng chỉ đến xem cho biết kiến thức một lần mà thôi.

o0o

Trên quảng trường, dòng người hội tụ càng lúc càng nhiều hơn.

Các Đệ tử nội môn, Đệ tử chân truyền lần lượt xuất hiện.

Nửa canh giờ sau, gần như toàn bộ các Đệ tử nội môn cũng đều đã chạy tới. Thậm chí ngay cả một vài Đệ tử Ngoại môn cũng nghe tin tức chạy đến quan sát. Dưới loại sự kiện đại quy mô như thế này,

Tông môn cũng mở một mắt nhắm một mắt, cho phép bọn họ được tiến vào khu vực Nội môn để gia tăng kiến thức.

- Triệu sư đệ, cố lên!

Dương Thanh Sơn cùng với Nam Cung Phàm ở trong đám Đệ tử Ngoại môn không ngừng lớn tiếng cổ động cho Triệu Phong.

Triệu Phong mỉm cười gật đầu, đáp lễ hai vị sư huynh.

- Triệu sư đệ, đến bên này!

Một đạo thanh âm thập phần dương cương đột nhiên từ một bên trong đám người truyền đến.

- Là Đệ tử chân truyền Dương Kiền!

- Dương Kiền! Bài danh thứ hai trong Đệ tử chân truyền, là nhân tuyển tranh đoạt Thủ tịch Đại Đệ tử chân truyền!

Trong đám người nhất thời dâng lên một trận xôn xao.

Dương Kiền một thân bạch y, hình thể toàn thân hoàn mỹ như cẩm thạch điêu khắc nên, trong vẻ anh tuấn lộ ra mị lực thập phần cương mãnh.

Thân là nhân vật phong vân trong Nội môn, nhất cử nhất động của Dương Kiền cũng khiến rất nhiều người để ý đến.

Một vài nữ đệ tử đều nhìn chăm chú vào thân ảnh tuấn vĩ kia, sắc mặt phiếm hồng, thậm chí hai mắt còn lóe sáng nữa.

- Dương sư huynh!

Triệu Phong khẽ chào một tiếng, tiến về phía bên cạnh Dương Kiền.

Trên danh nghĩa mà nói, cả hai người đều cùng là môn hạ của Đại Trưởng lão, xem như sư huynh đệ đồng môn.

Bản thân Dương Kiền là người chính trực, ghét ác như cừu, ngày thường đối với Triệu Phong tuy không tính là nhiệt tình, nhưng ít ra cũng không hề làm khó dễ, nên chiếu cố thì cũng chiếu cố, xem như làm tận chức trách của một vị sư huynh, khiến cho người ta không thể bắt bẻ gì được.

- Tên kia là ai? Không ngờ lại có thể đi chung chỗ với Dương sư huynh?

Không ít người cũng cảm thấy giật mình.

Cũng có không ít người biết được tin tức, thấp giọng nói cho người bên cạnh mình.

Nhất thời, Triệu Phong liền biến thành tâm điểm của vô số ánh mắt.

Tạo hình độc nhãn tóc xanh của Triệu Phong khiến cho rất nhiều người đều phải chú ý tới.

Bộ dạng hắn thong dong tự nhiên, cùng Dương Kiền sóng vai đi cùng một chỗ.

Dương Kiền cố ý một phen đưa Triệu Phong đi chào hỏi một vòng các Đệ tử chân truyền của Tông môn.

Trong các Đệ tử chân truyền, Triệu Phong tương đối quen thuộc với mấy người Viên sư tỷ, Tuyền Thần, Nguyên Trí.

- Người này, không ngờ lại bái làm môn hạ của Đại Trưởng lão!

Viên sư tỷ có chút không thiện cảm nhìn Triệu Phong.

Nàng vẫn như trước đứng cùng chỗ với Nhiễm Tiểu Uyển. Bộ dạng Nhiễm Tiểu Uyển vẫn như cũ, thuần khiết vô cùng, hơi chút rụt rè e thẹn, khẽ gật đầu chào Triệu Phong một cái.

Biết được chuyện Triệu Phong cũng tham gia Đại hội Tranh đoạt Phù Loan, Viên sư tỷ mở miệng trêu chọc:

- Nhiễm sư muội, nếu trên Đại hội Tranh đoạt gặp phải tên tiểu tử này, không cần phải khách khí, hảo hảo giáo huấn hắn một trận cho tỷ!

- Không nhất định có thể gặp nhau!

Khuôn mặt Nhiễm Tiểu Uyển đỏ bừng lên, khẽ liếc trộm nhìn Triệu Phong một cái, thanh âm như muỗi kêu.

Đại hội Tranh đoạt Phù Loan, tiến hành quy tắc Bảy trận chiến!

Cái gọi là Bảy trận chiến, tức là mỗi người chỉ đánh tối đa bảy trận chiến mà thôi. Người thắng đáng với người thắng, kẻ thua đánh với kẻ thua!

Tham gia Đại hội Tranh đoạt có tổng cộng mấy chục người, mỗi người chỉ đánh bảy trận chiến, cơ hội gặp nhau cũng không tính là cao, nhưng cũng không quá thấp.

Ngoài ra, Bảy trận chiến này còn có một cái quy tắc nữa, đó là người nào giành chiến thắng được bốn trận, thì trực tiếp trúng tuyển, không

cần phải đấu tiếp nữa.

Bởi vì người thắng đánh với người thắng, càng là người thắng lợi, đối thủ kế tiếp, cũng sẽ càng cường đại hơn, trở ngại cũng càng lúc càng lớn hơn.

Nếu như có thể chiến thắng liên tiếp bốn tràng, khẳng định là có thực lực chen vào mười danh ngạch.

o0o

Nửa canh giờ sau, một ít cao tầng trong Tông môn cũng lần lượt xuất hiện.

Tại trung tâm Quảng trường Thiên Xu Đường, nổi lên một cái Trận pháp đài dài rộng chừng trăm trượng.

Cái Trận pháp đài này, có lực lượng Trận pháp thêm vào, mà người phụ trách thiết lập nó, chính là Trương lão của Tông Vụ Đường.

Vù vù vù!

Trong dãy núi xa xa, mây mù chớp động, tiếng gió phần vật, thiên địa nguyên khí ba động mãnh liệt.

Ngay sau đó, uy áp chân linh phô thiên cái địa đột nhiên từ mấy phương hướng truyền đến.

- Bái kiến các vị Trưởng lão!

Đầu tiên đến nơi chính là Tiết Trưởng lão và Vân Hải Chân Nhân.

Sau khi Tiết Trưởng lão cùng Vân Hải Chân Nhân nhập tọa, lại một

luồng khí tức càng cường đại hơn thẳng hướng mà tới, so với Trưởng lão bình thường còn mạnh hơn một bậc.

- Đại Trưởng lão!

Mọi người đều lập tức hành lễ, ngay cả hai vị Trưởng lão cũng đứng lên chào đón.

Ngay sau đó, Tông chủ cùng với một vị Trưởng lão khác cũng xuất hiện.

- Bái kiến Tông chủ, bái kiến Lục Nguyệt Mỗ Mỗ!

Bên dưới, các đệ tử, Chấp sự, Đường chủ cũng đều cung kính hành lễ.

Hai vị cường giả Chân Linh Cảnh mới đến, không ngờ đều là nữ nhân!

Trong đó, một người chính là một mỹ nữ cung trang xuất trần tuyệt mỹ, thanh lịch cao quý, mỹ mâu như nước, thần thái bình thản điềm tĩnh, lại lộ ra một luồng khí tức đoan trang, thánh khiết, khiến cho người khác không dám khinh nhờn.

Nàng chính là Hiểu Nguyệt Tông chủ!

Đều là cường giả Chân Linh Cảnh, khí tức của Hiểu Nguyệt Tông chủ so với các Trưởng lão như Vân Hải Chân Nhân thì cường đại hơn rất nhiều.

Bên cạnh Hiểu Nguyệt Tông chủ, còn có một vị lão bà đầu tóc bạc phơ, trên người toát ra một luồng khí tức thảo dược nồng đậm.

- Đường chủ Thảo Mộc Đường, Lục Nguyệt Mỗ Mỗ!

Triệu Phong cũng biết được một chút thân phận của người này.

Lục Nguyệt Mỗ Mỗ thân là đệ nhất Luyện đan sư của Tông môn, bất luận tu vi hay là tạo nghệ luyện đan cũng đều cường đại hơn Quan lão mấy bậc.

Tông chủ, Đại Trưởng lão, ba vị Trưởng lão toàn bộ cũng đều nhập tọa.

Ở sau lưng của bọn họ, chính là đám đệ tử thân truyền của chính mình.

Phía sau lưng của Hiểu Nguyệt Tông chủ có hai nữ đệ tử, chính là Viên sư tỷ cùng với Nhiễm Tiểu Uyển.

- Nhiễm Tiểu Uyển, không ngờ lại là đệ tử thân truyền của Tông chủ…

Triệu Phong cảm thấy giật mình.

Khó trách Nhiễm Tiểu Uyển mặc dù tuổi còn nhỏ như vậy, nhưng tu vi lại đạt tới Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong. Công pháp nàng tu luyện, chỉ e chính là Thiên Phong Thần Quyết!

Phía sau lưng Tiết Trưởng lão, trong mấy thân ảnh đệ tử, có một gã thiếu niên khuôn mặt trắng noãn như thiếu nữ.

Hắn chính là kẻ có Linh thể Biến dị, Khổng Nguyên Hạo!

Tu vi của Khổng Nguyên Hạo hiện tại đã đạt tới Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong. Tư chất cấp bậc như thế này, gần như

không hề thua kém Bắc Mặc!

Sau lưng Vân Hải Chân Nhân, chính là thân ảnh của ba người Bắc Mặc, Nguyên Trí, Tuyền Thần.

Về phần sau lưng của Lục Nguyệt Mỗ Mỗ, có một nàng thiếu nữ thanh thuần tú lệ, nhìn qua quả thật rất quen mắt.

- Liễu Nguyệt Nhi!

Triệu Phong thoáng có chút giật mình, không nghĩ tới Liễu Nguyệt Nhi lại bái làm môn hạ của Đường chủ Thảo Mộc Đường.

Tu vi của Liễu Nguyệt Nhi cũng đã đạt tới Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong. Dựa vào tư chất Linh thể Thượng đẳng của nàng ta, cộng thêm sự tài bồi của đệ nhất Luyện đan sư Tông môn là Lục Nguyệt Mỗ Mỗ, ưu thế thật sự là rất lớn.

Mà Triệu Phong đứng sau lưng của Đại Trưởng lão, đồng dạng cũng khiến cho Liễu Nguyệt Nhi cảm thấy kinh ngạc.

Đại Trưởng lão cùng với Tông chủ, xem như là hai nhân vật có địa vị cao nhất trong Hiểu Nguyệt Tông.

- Vì cái gì luôn không thoát khỏi được người này…

Cặp mày thanh tú của Liễu Nguyệt Nhi thoáng nhíu lại, có chút phiền não khó hiểu.

Nàng cùng với Triệu Phong, phân biệt chính là hậu bối của Thương Thiết Hầu cùng với Quảng Quân Hầu.

Khi vừa mới tiến vào sơn môn, Liễu Nguyệt Nhi liền âm thầm so kè

hơn thua với Triệu Phong, thế nhưng lại lần lượt gặp phải sự kinh ngạc không nhỏ.

Hiện tại, nàng đã bái Lục Nguyệt Mỗ Mỗ làm môn hạ, cứ tưởng đã bỏ xa được Triệu Phong, nào ngờ Triệu Phong lại bái Đại Trưởng lão làm môn hạ, phảng phất như nàng luôn vĩnh viễn bị đối phương vượt trên một bậc!

Mà điều buồn bực nhất chính là, tư chất của đối phương, chẳng qua chỉ là Linh thể Hạ đẳng mà thôi!

- Thú vị! Đại hội Tranh đoạt Phù Loan lần này, không ngờ lại gặp nhiều người quen như vậy!

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một nụ cười nhàn nhạt.

Ánh mắt hắn xẹt qua đám thân ảnh quen thuộc, Bắc Mặc, Nhiễm Tiểu Uyển, Liễu Nguyệt Nhi, Khổng Nguyên Hạo, Tiêu Vẫn…

Tất cả những người này, hiện tại đều tới tham gia Đại hội Tranh đoạt Phù Loan lần này.

- Đại hội Tranh đoạt Phù Loan năm năm một lần, hiện tại bắt đầu!

Lý Phó Đường chủ của Trung Xu Đường quát lớn một tiếng, thanh âm uy nghiêm như hồng chung đại cổ.

Toàn trường nhất thời yên tĩnh lại.

Quy tắc của trận đấu, vẫn như trước là Bảy trận chiến như những năm trước.

Mỗi một người dự thi cũng đều có thẻ bài ghi lại họ tên của chính

mình, đi lên rút thăm lựa chọn đối thủ.

Sau khi Triệu Phong bốc thăm xong, quay trở lại sau lưng của Đại Trưởng lão.

- Triệu sư đệ, Đại hội Tranh đoạt lần này, thực lực mạnh nhất hẳn là Bắc Mặc cùng với Nhiễm Tiểu Uyển! Chỉ cần không gặp phải hai người bọn họ, ngươi muốn giành được bốn trận thắng liên tiếp, hẳn cũng không thành vấn đề!

Dương Kiền phân tích nói.

Bắc Mặc ở trong đám đệ tử mới nhập môn, luận về thực lực tổng hợp như tư chất, ngộ tính, tu vi… tuyệt đối là xuất sắc nhất.

Đến hiện tại, hắn đã đột phá Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thành tựu này mơ hồ có xu thế còn siêu việt sư tôn Vân Hải Chân Nhân của hắn.

Mà Nhiễm Tiểu Uyển, thân là đệ tử thân truyền của Hiểu Nguyệt Tông chủ, tu vi đạt tới Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong, càng thêm không thể nào xem thường được.

- Hai người này… ta cũng đều quen biết a!

Trên mặt Triệu Phong lộ ra một tia cổ quái.

Đại hội Tranh đoạt rất nhanh liền bắt đầu.

Ô…ô…ô…n…g!

Trên Trận pháp đài, đột nhiên sáng lên một tầng gợn sóng bạch sắc trong suốt. Trên đài đã có hai gã đệ tử đứng sẵn, bắt đầu giao

phong.

Mà một người trong đó, chính là Tiêu Vẫn.

Từ sau nhiệm vụ Hình Gia trang, Tiêu Vẫn lợi dụng những kỳ ngộ đạt được, tiềm tu khổ luyện, đã đột phá lên Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh!

Mà lần này, đối thủ của hắn là một đệ tử Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong.

Giao phong chừng hai mươi chiêu, Tiêu Vẫn bị đánh thua, ảm đạm xuống đài.

Người thắng sẽ được thăng cấp vào vòng tiếp theo, cùng với người thắng ở trận khác giao phong.

Các trận đấu nhanh chóng được tiến hành liên tục.

Các đệ tử cường đại như Bắc Mặc, Nhiễm Tiểu Uyển, Khổng Nguyên Hạo… cũng lần lượt xuất thủ.

Thời điểm trận đấu thứ tám, Bắc Mặc cường thế xuất hiện.

- Bắc Minh Thiên Thủy!

Bốn phía xung quanh thân thể Bắc Mặc dâng lên một tầng chân lực màu lam nhạt, giống như thủy lưu gợn sóng, không ngừng ba động, hóa thành hình dạng lốc xoáy, giống như một cái thác nước nhỏ, lan tràn ra ngoài đến gần mấy trượng.

- Chuyện gì xảy ra?

Đối thủ của hắn đột nhiên có một loại cảm giác hít thở không thông, khuôn mặt trướng lên đến mức đỏ bừng.

- Ọc!

Gã đệ tử Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong kia nhất thời phun ra một ngụm máu.

Tầng vòng xoáy gợn sóng màu lam nhạy kia phốc một tiếng, được Bắc Mặc thu hồi lại. Nếu không mà nói, một chiêu vừa rồi kia, hoàn toàn đủ có thể một phen đem đối phương trực tiếp áp bách cho đến chết.

- Thật mạnh!

Đại đa số đám người dự thi ở nơi này, trên mặt nhất thời lộ ra vẻ kinh hãi. Ngay cả một vài Đệ tử chân truyền cũng nhất thời động dung biến sắc.

Chương 162: Đại hội tranh đoạt phù loan (trung)

Không ít người ở nơi này cũng không hoàn toàn hiểu được, Bắc Mặc đã làm cách nào để chiến thắng được đối thủ!

Bởi vì nhìn qua, công kích của Bắc Mặc dường như còn chưa có đánh trúng đối thủ!

- Chỉ bằng lực công kích của chiêu thức ý cảnh, đã đem đối phương áp bách đến mức hộc máu. Bắc Mặc này đã không phải là Bắc Mặc như lúc ở Quảng Lăng Phủ lúc trước nữa rồi!

Sắc mặt Triệu Phong ngưng trọng.

Sự cường đại của Bắc Mặc không phải chỉ có tư chất tiếp cận Địa Linh thể của hắn, mà còn có ngộ tính tuyệt hảo nữa.

- Hắn tu luyện chính là Bắc Minh Thiên Thủy! Môn công pháp này, lúc trước là do Vân Hải Chân Nhân ở trong Phù Loan Điện lấy được đem ra! Là môn công pháp Phàm phẩm thượng cấp, từ trước đến nay chưa từng có người nào có thể luyện thành!

Đại Trưởng lão chậm rãi mở miệng nói.

- Bắc Minh Thiên Thủy!

Triệu Phong mơ hồ cảm giác được, môn công pháp mà Bắc Mặc tu luyện kia, chỉ sợ không hề đơn giản! Liền giống như môn công pháp Phong Lôi Chưởng của chính mình vậy! Vừa rồi Đại Trưởng lão nói

những lời kia, không biết là đang ám chỉ hay là đang nhắc nhở Triệu Phong…

Một chiêu thắng địch, Bắc Mặc lần đầu tiên xuất hiện, nhất thời sự cường thế đã xâm nhập vào lòng người.

Chỉ bằng vào ý cảnh cùng với lực áp bách của chiêu thức, đã khiến cho đối thủ bị thương hộc máu, quả thật không thể tưởng tượng nổi thực lực của hắn!

- Bắc sư đệ quả nhiên lợi hại! Không ngờ đã luyện thành Bắc Minh Thiên Thủy! Xem ra lần Đại hội Tranh đoạt này, cũng không còn gì phải lo lắng nữa!

Tuyền Thần sợ hãi than thở một tiếng, trong mắt toát ra một tia ghen tỵ và vô lực. Nhìn xu thế như thế này, chuyện Bắc Mặc siêu việt hắn cùng với Nguyên Trí chỉ sợ là chuyện tình sớm hay muộn mà thôi!

Sau khi Bắc Mặc xuất hiện, Nhiễm Tiểu Uyển, Khổng Nguyên Hạo cùng với Liễu Nguyệt Nhi cũng đều thể hiện ra thực lực không tầm thường.

Nhiễm Tiểu Uyển một chiêu đánh bại đối thủ Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong!

Vận khí của Khổng Nguyên Hạo thì kém một chút, gặp phải đối thủ là một gã Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, tu vi so với hắn còn cao hơn một chút.

Giao phong với nhau chừng mười chiêu, cuối cùng Khổng Nguyên Hạo cũng thoải mái đánh bại được đối thủ.

- Mặc dù trong lần Đại hội Tranh đoạt khóa trước, tu vi Tam trọng

thiên Thoát Phàm Cảnh trở lên mới có cơ hội, nhưng mà đệ tử các Trưởng lão trong thông môn thì lại không thể cân nhắc theo lẽ thường được!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Ví dụ như Khổng Nguyên Hạo kia tư chất ngộ tính cực cao, tu luyện một môn công pháp Phàm phẩm thượng cấp cùng với hai môn công pháp Phàm phẩm trung cấp, ba cái phối hợp, nhất thời bộc phát ra lực lượng cực kỳ cường đại.

Mà Đệ tử Nội môn bình thường, nhiều nhất chỉ có thể tu luyện được một hai môn công pháp Phàm phẩm trung cấp, Phàm phẩm thượng cấp căn bản là không thể nào chạm tới được.

Bởi vậy, Triệu Phong đánh giá thực lực hiện tại của Khổng Nguyên Hạo cơ bản chính là Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong!

Bản thân mình có tu vi Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong, chiến lực thực tế thì lại ước chừng cao hơn một cấp.

Về phần Bắc Mặc và Nhiễm Tiểu Uyển, thực lực chân chính ít nhất cũng có thể so sánh được với cường giả Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

- Trận thứ mười hai, Triệu Phong đối chiến La Hải Cường!

Thanh âm Lý Phó Đường chủ vang lên.

Thân thể Triệu Phong lóe lên mấy cái, phiêu nhiên nhảy lên trên Trận pháp đài.

Mà đối thủ của hắn, thì lại là một gã đệ tử Tam trọng thiên Thoát

Phàm Cảnh.

Lần Đại hội Tranh đoạt lần này, báo danh có tổng cộng bốn mươi mấy người, trong đó đạt tới Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh chỉ chừng một phần ba mà thôi.

Cho nên, trận chiến đầu tiên đã gặp phải Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, chính là thuộc loại vận khí tương đối tệ một chút.

Triệu Phong một đầu tóc xanh theo gió phiêu đãng, trong con mắt độc nhãn phiếm động một tầng ánh sáng bình tĩnh và sắc bén.

- Xem ra, ngươi chính là cái tên điên tu luyện Phong Lôi Chưởng kia!

La Hải Cường liếm liếm môi, thân thể căng thẳng, lại âm thầm tích súc chân lực, không dám có một tia khinh thường nào cả.

Tên điên tu luyện Phong Lôi Chưởng?

Thân ảnh bắt mắt của Triệu Phong nhất thời khiến cho phần đông các thành viên tông môn chú ý.

- Phong Khởi Lôi Minh!

Vẻ mặt Triệu Phong không chút biểu tình, rất nhanh bổ ra một chưởng, một đầu tóc xanh giống như thác nước tung tóe phấp phới.

Chỉ trong khoảnh khắc, cuồng phong bạo liệt, kình phong điên đảo, sản sinh ra một thanh âm lôi minh mạnh mẽ, phảng phất như là có một đoàn lôi điện vần vũ, oanh kích thẳng tới.

- A!

Thân hình La Hải Cường cứng ngắc, hô hấp khó khăn, phảng phất như bị phong vũ lôi điện cuồng bạo mãnh liệt hoàn toàn bao phủ vậy, kinh ngạc run rẩy không thôi.

- Thất Tuyệt Chỉ!

Hoàn hảo là chân lực toàn thân của hắn đã sớm ngưng tụ tới cực điểm, đầu ngón tay bắn ra mấy đạo quang ngân lóe sáng như tử điện chập chờn, uy lực của nó hoàn toàn có thể xuyên thấu một tấm thép dày chừng mấy tấc!

Phốc xuy!

Chỉ kình của hắn vừa mới xuất ra, đã bị khí tức cuồng bạo của Phong Khởi Lôi Minh hoàn toàn thôn phệ sạch sẽ.

Một thanh âm nổ vang phát ra, La Hải Cường nhất thời bị đánh văng đi, hộc máu rơi xuống.

- Ngươi rất mạnh!

Sắc mặt La Hải Cường tái nhợt, lập tức trực tiếp nhận thua.

Toàn trường nổi lên một trận kinh đào hải lãng.

Không ít người đều sợ hãi than thở uy lực đáng sợ của Phong Lôi Chưởng.

- Vượt cấp khiêu chiến, một chiêu thắng lợi! Đây chính là uy lực của Phong Lôi Chưởng sao?

Dương Càn nhất thời động dung.

- Sự nắm giữ lực lượng của hắn đối với Phong Lôi Chưởng rõ ràng còn mạnh hơn Thần nhi rất nhiều! Ý cảnh chiêu thức cũng thành thục mạnh mẽ hơn không ít!

Trong ánh mắt của Đại Trưởng lão hiện ra một tia tinh quang.

Trước kia Đại Trưởng lão từng có một gã đệ tử, tên là Trương Thần, chính là sư huynh của Dương Càn, cũng tu luyện Phong Lôi Chưởng, chỉ là sau đó gặp phải bất hạnh…

Sau khi Triệu Phong giành được thắng lợi, quay trở lại bên cạnh Đại Trưởng lão, chờ đợi vòng chiến đấu tiếp theo.

Không bao lâu sau, toàn bộ những đệ tử ở đây cũng đã hoàn thành xong các trận đấu vòng đầu tiên.

Trong đó Lâm Phàm cũng biểu hiện ra thực lực không chút tầm thường, thoải mái đánh bại một gã đệ tử Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong.

- Triệu Phong cùng Lâm Phàm kia, không ngờ cũng đều thoải mái thông qua trận đấu đầu tiên!

Tiêu Vẫn đứng bên dưới sân đấu, trong lòng có một loại cảm giác không cam lòng và mất mát.

Lần này hắn tham gia Đại hội Tranh đoạt Phù Loan, chủ yếu là thử thời vận mà thôi, chẳng qua không ngờ rằng, ngay trận đấu đầu tiên đã thất bại rồi.

Mỗi một trận thua, danh ngạch của Phù Loan Thí Luyện cũng sẽ càng xa vời hắn hơn.

Sau khi nghỉ ngơi nửa canh giờ…

Đợt trận đấu vòng thứ hai lập tức bắt đầu.

Dựa theo quy tắc của trận đấu, người thắng sẽ đối chiến với người thắng, tổng cộng đánh tối đa bảy trận chiến. Có thể thắng lợi liên tiếp bốn trường, sẽ trực tiếp trúng cử thí luyện.

Trên thực tế, dựa theo kinh nghiệm các lần trước đây, cực kỳ ít có người nào có thể chiến thắng được liên tiếp bốn trận chiến. Bởi vì càng thắng liên tiếp, những đối thủ về sau sẽ càng đáng sợ hơn.

Những đối thủ có thể chiến thắng liên tiếp, không một kẻ nào là đèn cạn dầu cả.

Trận thi đấu thứ hai, Tiêu Vẫn lại vẫn như cũ bị thua, gần như gấp đến phát điên.

Vận khí của Lâm Phàm đợt này cũng không được tốt lắm, gặp phải đối thủ không ngờ là một cường giả Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh!

- Lần này Lâm Phàm khẳng định là phải bị thua rồi!

Trong lòng Tiêu Vẫn thầm nghĩ như vậy. Mà Vân Hương Mộng đứng ở bên cạnh của hắn cũng khẽ mỉm cười.

Nhưng mà, kết quả hoàn toàn vượt qua ngoài dự đoán.

Lâm Phàm cùng với đối thủ đại chiến với nhau chừng năm mươi chiêu, cuối cùng thắng hiểm được một chiêu!

- Người này không ngờ có được công pháp Phàm phẩm thượng cấp,

cộng thêm Thần binh Phàm cấp, thực lực trở nên đáng sợ như thế!

Tiêu Vẫn phảng phất như bị hất một chậu nước lạnh.

Đồng dạng là tham gia cùng một nhiệm vụ, cùng đạt được kỳ ngộ, mà sự trưởng thành của Lâm Phàm hoàn toàn vượt xa hắn.

Sự khác biệt lớn nhất chính là, Lâm Phàm đạt được công pháp Phàm phẩm thượng cấp!

Theo lý thuyết, với số điểm cống hiến của Tiêu Vẫn và Lâm Phàm, còn không đủ có khả năng tìm được công pháp Phàm phẩm thượng cấp, huống chi trong tay còn có Thần binh Phàm cấp nữa.

- Gần đây, Lâm Phàm cùng Triệu Phong đi lại khá thân thiết!

Trong cặp mắt của Vân Hương Mộng hiện lên một tia hối hận nhàn nhạt, đại khái cũng đoán được sự thật.

Lần trước trong lúc chấp hành nhiệm vụ, phần thưởng của Triệu Phong hoàn toàn vượt xa những người khác, muốn kiếm lấy mấy món Thần binh hoàn toàn không hề khó khăn.

Lâm Phàm chỉ có khả năng đạt được sự trợ giúp của Triệu Phong, mới có được sự tiến triển như vậy.

Trong đợt trận đấu vòng thứ hai, Bắc Mặc, Nhiễm Tiểu Uyển vẫn như trước không hề lay động, cũng đều là thoải mái một chiêu đánh bại đối thủ.

- Bắc Mặc, Nhiễm Tiểu Uyển, chỉ sợ chính là hai người mạnh nhất trong đám người dự thi, cho dù là Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong, cũng không có khả năng đỡ được ba chiêu của bọn họ.

- Thực lực của Triệu Phong cũng không hề yếu! Khí thế uy lực của Phong Lôi Chưởng không hề thua kém hai người bọn Bắc Mặc!

Mọi người dưới tràng nhất thời nghị luận không ngừng.

Đến hiện tại mà nói, Bắc Mặc, Nhiễm Tiểu Uyển, Triệu Phong đều lấy thực lực cực kỳ cường đại, trực tiếp nghiền nát đối thủ.

Trong đó Bắc Mặc biểu hiện là kinh người nhất. Vừa rồi gặp phải một gã đối thủ Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong, cũng vẫn là một chiêu thắng lợi.

- Cho dù là cường giả Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, cũng không nhất định sẽ là đối thủ của hắn!

Một vài Đệ tử Nội môn, trong lòng nhất thời sinh ra sự kiêng kỵ cùng với sợ hãi đối với Bắc Mặc.

Phần đông những người tham gia dự thi cũng đều không muốn gặp phải Bắc Mặc.

Không bao lâu sau, đợt trận đấu thứ hai cũng đã kết thúc.

Giờ phút này, những người bảo trì hai trận thắng liên tiếp còn không đến mười người.

Với hình thức quy tắc của trận đấu, nếu như không có thực lực tuyệt cường, căn bản rất khó đạt được thắng lợi liên tiếp.

Rất nhanh đã tới vòng chiến đấu thứ ba!

Những đệ tử chiến thắng liên tiếp hai trận, lúc này cũng đã cảm giác

được có chút khó khăn.

Vòng thứ ba, Lâm Phàm liền gặp phải một đối thủ khá mạnh, Liễu Nguyệt Nhi!

Tu vi của Liễu Nguyệt Nhi so với hắn cao hơn một chút, mà cấp bậc công pháp võ học nàng tu luyện cũng cao hơn hắn một bậc.

Nhưng sau khi chiến đấu chừng hai mươi chiêu, Liễu Nguyệt Nhi dần dần rơi xuống hạ phong.

Dù sao, luận năng lực thực chiến, nàng vẫn không thể sánh bằng Lâm Phàm.

Ô…ô…ô…n…g!

Lúc này, trong tay của nàng đột nhiên xuất hiện một thanh nhuyễn kiếm bằng ngọc, bên trên thân kiếm phiếm động một tầng hoa văn sáng ngời, tốc độ cùng uy lực xuất kiếm nhất thời gia tăng trên diện rộng.

Chỉ ngắn ngủi trong khoảnh khắc, lực công kích của Liễu Nguyệt Nhi gần như tăng vọt lên gần gấp đôi.

- Thần binh Phàm cấp trung phẩm!

Không ít người đang quan chiến bên dưới nhất thời kinh hô thất thanh.

- Ta nhận thua!

Lâm Phàm trực tiếp nhận thua, đối chiến lâu thêm, còn không bằng bảo tồn thể lực, nhằm đối phó với trận chiến tiếp theo.

- Triệu Phong đối chiến Khổng Nguyên Hạo!

Ở vòng thứ ba, Triệu Phong đồng dạng cũng gặp phải đối thủ cường đại.

Khổng Nguyên Hạo chính là kẻ có Linh thể Biến dị vừa mới tiến vào trong sư môn lần này.

Ngay khi vừa mới nhập môn, hắn đã bị Tiết Trưởng lão thu làm môn hạ, dốc lòng bồi dưỡng.

Với thành tựu trước mắt mà nói, Khổng Nguyên Hạo gần tiếp cận với Bắc Mặc! Dù sao Bắc Mặc vẫn tiến vào tông môn sớm hơn Khổng Nguyên Hạo một tháng, mà khởi điểm ban đầu cũng cao hơn một chút.

Một trận chiến đấu này, đều khiến cho tất cả mọi người đều tràn ngập chờ mong.

Môn đồ của các Trưởng lão trên trận đối chiến. Một trận đấu này, tương đối khiến cho người ta chú ý tới.

Nhưng mà, trận chiến đấu kịch liệt mọi người chờ mong kia, cũng không có phát sinh.

- Ngân Bích Quyết!

Khí huyết trong cơ thể Triệu Phong vận chuyển lên, toàn thân phiếm động một tầng quang trạch ngân sắc, toàn bộ thân thể lóe sáng lập lòe như thủy tinh, phát ra một tia áp lực bức nhân.

- Tạo nghệ luyện thể của người này, không ngờ đã đạt tới cảnh giới

như thế này!

Tất cả mọi người dưới đài đều giật mình.

Tiết Trưởng lão đang xem cuộc chiến trên đài, cặp mày nhất thời nhảy dựng lên, chợt quay sang liếc mắt nhìn Đại Trưởng lão một cái, lắc đầu hít một ngụm khẩu khí.

- Phong Lôi Chưởng!

Dưới tình hình như vậy, Triệu Phong nhất thời thúc giục Phong Lôi Chưởng, nhanh như tia chớp phóng thẳng đến trước người Khổng Nguyên Hạo.

Phành phành! Phành phành!

Triệu Phong dùng xu thế lôi đình, đè Khổng Nguyên Hạo ra không ngừng oanh kích.

Chiêu đầu tiên, Khổng Nguyên Hạo bị đẩy lui, khí huyết bốc lên.

Chiêu thứ hai, tầng phòng ngự chân lực liền bị đánh vỡ.

Chiêu thứ ba, hắn hộc máu bại lui!

- Thua rồi! Nhưng mà ta còn chưa có cơ hội sử dụng Thần binh Phàm phẩm trung cấp!

Khổng Nguyên Hạo có chút buồn bực, nói.

Thế công của Triệu Phong phi thường mạnh mẽ, dồn dập. Khổng Nguyên Hạo còn chưa kịp sử dụng Thần binh Phàm phẩm trung cấp, nếu không thì hươu chết về tay ai còn chưa biết được, ít nhất cũng

không bị thảm bại như vậy.

Kết quả các trận đấu vòng thứ ba, dần dần đi đến kết thúc.

Đến trước mắt mà nói, số người còn bảo trì chiến thắng liên tiếp, chỉ còn là lông phượng sừng lân.

Triệu Phong nhìn lại một chút, chỉ còn lại có bốn người bảo trì chiến thắng liên tiếp.

Phân biệt chính là Bắc Mặc, Nhiễm Tiểu Uyển, Triệu Phong, Liễu Nguyệt Nhi, mà những người còn lại, ít nhất cũng đã thất bại một trận.

Mà người giống như Lâm Phàm vậy, hai thắng một bại, chiến tích đã được tính là không tệ rồi. Rất nhiều người đều là hai bại một thắng, thậm chí còn có kẻ cả ba trận đều thua nữa. Ví dụ như là đám đệ tử Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh như Tiêu Vẫn vậy.

- Sắp sửa tới vòng thứ tư rồi!

Triệu Phong mơ hồ sinh ra một tia chờ mong nhàn nhạt.

Những người đạt được bốn trận thắng liên tiếp, chỉ còn có bốn người.

Cũng chính là nói, hắn chỉ có một phần ba cơ hội sẽ gặp phải một trong số ba người Bắc Mặc, Nhiễm Tiểu Uyển, Liễu Nguyệt Nhi.

Nếu như gặp phải Liễu Nguyệt Nhi, Triệu Phong cũng không có bất cứ áp lực nào cả.

Nếu như gặp phải Bắc Mặc cùng với Nhiễm Tiểu Uyển, như vậy thì

có chút khó giải quyết rồi.

Bất luận là Bắc Mặc hay là Nhiễm Tiểu Uyển, lực chiến đấu chân chính của bọn họ cũng đều có thể so sánh được với Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Mọi người nghỉ ngơi nửa canh giờ, sau đó tiến hành rút thăm chọn đối thủ.

Vòng chiến đấu thứ tư rốt cuộc cũng bắt đầu.

Vòng chiến đấu này, mặc dù không phải là vòng thi đấu cuối cùng, nhưng cũng là vòng đấu cực kỳ quan trọng.

Triệu Phong nhịn không được, liếc mắt nhìn thẻ bài đối thủ trong mắt mình. Đối thủ của hắn cũng không phải là Liễu Nguyệt Nhi! Nhất thời không khỏi lắc lắc đầu, hít một ngụm không khí.

Chương 163: Đại hội tranh đoạt phù loan (hạ)

Các trận đấu vòng thứ tư nhất thời khiến cho tất cả mọi người chú ý.

Một vòng trận đấu này, sẽ quyết định xem trong những người chiến thắng thắng ở các vòng trước, ai sẽ đạt được bốn trận thắng liên tiếp! Những người thắng lợi sẽ trực tiếp đạt được danh ngạch Phù Loan Thí Luyện!

Tham gia vào cuộc tranh đoạt này có tổng cộng bốn người: Bắc Mặc, Nhiễm Tiểu Uyển, Triệu Phong, Liễu Nguyệt Nhi!

Mà bốn người này, cũng chính là đại biểu cho cao tầng Tông môn ở phía sau.

Bắc Mặc, đại biểu cho Vân Hải Chân Nhân!

Sau lưng của Nhiễm Tiểu Uyển chính là Hiểu Nguyệt Tông chủ!

Triệu Phong, đại biểu cho Đại Trưởng lão!

Sau lưng của Liễu Nguyệt Nhi, thì lại chính là Lục Nguyệt Mỗ Mỗ!

Bởi vậy trong cuộc đua bốn trận thắng liên tiếp này, không chỉ là trận đấu quan trọng nhất, mà còn là gián tiếp so kè giữa các nhân vật cao tầng trong Tông môn.

- Triệu sư đệ! Trận chiến này, ngươi phải khiến cho sư môn vẻ vang một trận! Nếu như đối thủ là Liễu Nguyệt Nhi, phần thắng của ngươi

sẽ lớn hơn một chút!

Dương Kiền mỉm cười vỗ vỗ bả vai của Triệu Phong.

- Liễu Nguyệt Nhi?

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ:

- Đáng tiếc lại không phải!

Đại hội Tranh đoạt Phù Loan lần này, vốn là rút thăm quyết định đối thủ. Trong mấy trận lần trước, Triệu Phong cũng đều gặp phải những đối thủ không quen biết.

Mà ở trận chiến vòng thứ tư này, bất cứ kẻ nào trong ba gã đối thủ, hắn cũng đều khá quen thuộc.

Bất luận là Bắc Mặc hay là Nhiễm Tiểu Uyển, cũng đều là nhân vật khó đối phó chân chính.

Nếu như Triệu Phong không sử dụng đến mắt trái và lực lượng huyết mạch, hắn căn bản không có một chút phần thắng nào cả.

Hắn quả thật là có thể khiêu chiến vượt cấp, nhưng mà đối thủ của hắn cũng có năng lực này, hơn nữa tu vi cũng đều cao hơn hắn một bậc.

- Nhiễm sư muội, đối thủ của ngươi là ai? Chỉ cần không gặp phải Bắc Mặc, vậy thì sẽ không có vấn đề gì…

Viên sư tỷ có chút tò mò nhìn về phía Nhiễm Tiểu Uyển.

Đối thủ trong những tràng đấu trước đây, Viên sư tỷ căn bản không

thèm để ý tới.

Nhưng mà trận đấu vòng thứ tư này quan trọng như vậy, mỗi một đối thủ cũng đều thập phần cường đại.

- Là… là hắn…

Cặp mày thanh tú của Nhiễm Tiểu Uyển khẽ nhíu lại, trong ánh mắt lộ ra một tia ưu sầu nhàn nhạt, tựa hồ bộ dáng vô cùng ủy khuất vậy.

- Hắn? Hắn là kẻ nào?

Viên sư tỷ đưa mắt nhìn theo ánh mắt của sư muội, đúng chính là gã thiếu niên tóc xanh độc nhãn kia.

- Hì hì… Cái này không phải là rất đúng dịp hay sao? Nhiễm sư muội, ngươi nhất định phải giúp sư tỷ giáo huấn tên tiểu tử vô sỉ này a!

Viên sư tỷ không chút lo lắng, còn vui vẻ nói.

Nàng sớm ước gì Nhiễm Tiểu Uyển có thể gặp được Triệu Phong, để sư muội thay chính mình giáo huấn tên tiểu tử kia.

- Nhưng mà…

Nhiễm Tiểu Uyển muốn nói gì lại thôi, cặp mày không ngừng run rẩy nhàn nhạt, bàn tay nhỏ bé nắm chặt lại.

Đúng vào lúc này, ánh mắt Triệu Phong chợt quét đến, sắc mặt Nhiễm Tiểu Uyển nhất thời đỏ bừng, con mắt lảng tránh không dám nhìn tới, tựa hồ có chút sợ hãi.

- Nhiễm sư muội, ngươi nhất định phải dốc hết dũng khí, không nên

bị bề ngoài của hắn hù dọa! Với thực lực của muội, chiến thắng hắn khẳng định là không thành vấn đề!

Viên sư tỷ không ngừng cổ động cho sư muội.

- A? Đối thủ của Tiểu Uyển chính là cái tên đệ tử tu luyện Phong Lôi Chưởng kia hay sao?

Một đạo thanh âm nữ tử thanh nhu dễ nghe nhẹ nhàng truyền đến, có một loại cảm giác ấm áp như mưa xuân phủ khắp đại địa.

Người vừa lên tiếng, đúng chính là Hiểu Nguyệt Tông chủ. Ngọc dung đoan trang tuyệt mỹ của nàng khiến cho người ta có một loại cảm giác cao quý không dám khi nhục.

- Sư tôn, đúng là tên tiểu tử kia!

Viên sư tỷ cung kính nói.

Nghe vậy, cặp mày Hiểu Nguyệt Tông chủ thoáng có chút nhíu lại, khẽ lẩm bẩm:

- Tiểu Uyển gặp phải hắn, có lẽ so với gặp phải Bắc Mặc, tình huống còn tồi tệ hơn một chút!

- Làm sao có khả năng?

Vẻ mặt Viên sư tỷ kinh ngạc, trong lòng ngàn vạn lần không thể tin nổi.

- Cái này chỉ là trực giác của ta mà thôi! Có lẽ là bởi vì hắn tu luyện Phong Lôi Chưởng a!

Hiểu Nguyệt Tông chủ cười lạnh một tiếng, khôi phục lại bộ dáng như ban đầu.

Trận đấu vòng thứ tư, đến lúc bắt đầu.

Lâm Phàm, Khổng Nguyên Hạo cũng đều thuận lợi trảm tướng quá quan.

Mà Tiêu Vẫn, đã là bốn trận chiến bại liên tiếp. Hắn mặt ủ mày chau, không còn chút tâm lý chiến đấu nữa.

Cuối cùng, vào thời khắc tiếp đó, trận đấu xuất hiện một tràng đại chiến đấu, trên trường nhất thời truyền xuống một trận thanh âm hò hét.

Song phương của tràng đối chiến này chính là Bắc Mặc cùng với Liễu Nguyệt Nhi.

Liễu Nguyệt Nhi khẽ cắn môi một cái. Ngay vừa lúc mở màn, liền quyết đoán phát động lực lượng Thần binh Phàm cấp trung phẩm.

Hồ Nguyệt Kiếm Quyết!

Thanh nhuyễn kiếm ngọc chất trong tay của nàng biến ảo ra một dòng kiếm hà thê lãnh, điện quang lập lè, phát ra từng đạo kiếm khí, giống như một vầng khuyết nguyệt sắc bén vô ngần!

Trên thanh Thần binh nhuyễn kiếm, phiếm động một tầng hoa văn tinh lượng kỳ dị sáng ngời. Tốc độ uy lực xuất kiếm nhất thời gia tăng trên diện rộng.

Phối hợp với Thần binh Phàm cấp trung phẩm, công kích của Liễu Nguyệt Nhi đủ để chiến thắng được cường giả Thoát Phàm Tam

trọng đỉnh phong, còn có thể tạo thành đả kích trí mạng nữa.

Nhưng mà, đối thủ của nàng cũng không phải là cường giả Thoát Phàm Tam trọng bình thường.

- Bắc Minh Thiên Thủy! Mạc Thủy Kiếm!

Vẻ mặt Bắc Mặc trầm mặc, hai bàn tay lại múa may dị thường linh hoạt, phát ra một tầng chân lực màu lam nhạt giống như thủy lưu gợn sóng, không ngừng xuyên qua dồn dập, hội tụ lại thành một thanh kiếm ảnh trong suốt gợn sóng dài một trượng, chiều rộng ước chừng vài thước.

Phốc! Xuy! Xuy!

Kiếm ảnh gợn sóng, dưới thực lực quanh co gợn sóng thôi động, hình thành nên lực trùng kích phạm vi cực lớn, cùng với kiếm chiêu của Liễu Nguyệt Nhi va chạm một chỗ với nhau.

Sau khi liên tiếp giao phong mấy lần, Liễu Nguyệt Nhi lui nhanh về phía sau mấy bước, bộ dạng thoáng có chút gấp gáp.

Bắc Mặc đứng yên tại chỗ, thong dong không chút gấp gáp.

Đây là lần đầu tiên từ lúc giao phong đến nay, Bắc Mặc không phải một chiêu chiến thắng.

Dù sao thì Liễu Nguyệt Nhi cũng sử dụng Hồ Nguyệt Kiếm Quyết và lực lượng Thần binh, uy lực công kích lần này, gần như có thể so sánh với cường giả Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh!

Bắc Mặc vẫn như cũ tĩnh lặng như giếng nước, hai tay nhẹ nhàng thôi động, phát động lên một trận công kích khí thế áp bách.

Phốc! Oanh!

Không gian giữa hai người phát ra quang hoa huyễn lệ, thủy ảnh miên mang.

Kiên trì được chừng mười chiêu, Liễu Nguyệt Nhi đã thở hổn hển, căn bản không thể địch lại được nữa.

- Công kích của ngươi, gần như có thể uy hiếp được cường giả Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh! Đáng tiếc, tu vi của ngươi không đủ, sử dụng lực lượng Thần binh Phàm cấp trung phẩm, căn bản không thể chống đỡ được bao lâu!

Bắc Mặc đứng nguyên tại chỗ, nói một chút liền trúng ngay điểm yếu hại.

Sắc mặt Liễu Nguyệt Nhi tái nhợt, đối mặt với một đối thủ mà đủ các phương diện thực lực, ngộ tính, tâm trí đều vô cùng cường đại như Bắc Mặc, nàng căn bản là không có chút cơ hội nào cả.

- Ta nhận thua!

Liễu Nguyệt Nhi khẽ cắn môi, thu hồi thanh Thần binh nhuyễn kiếm.

- Bắc Mặc! Bắc Mặc!

Sau khi chiến thắng liên tiếp bốn trận, nhân khí của Bắc Mặc nhất thời tăng vọt.

Một ít cao tầng bên trong Tông môn, âm thầm gật đầu, tựa hồ như nhìn thấy được tiền cảnh một ngôi sao thế hệ mới hoành không xuất thế trong tương lai vậy.

- Đáng tiếc! Lần Đại hội Tranh đoạt Phù Loan này, cũng không có cùng đối thủ chân chính gặp nhau!

Khi Bắc Mặc đi xuống dưới đài, trong con mắt tĩnh lặng như nước, nhìn về một phương hướng nào đó, phát ra một cỗ tinh thần chiến ý mãnh liệt.

Mọi người nhất thời giật mình, đều liếc mắt nhìn sang.

Đối tượng mà Bắc Mặc phát ra tinh thần chiến ý, chính là gã thiếu niên đứng sau lưng của Đại Trưởng lão.

Đó là gã thiếu niên độc nhãn tóc xanh, khiến cho người ta có một loại cảm giác tà dị lạnh lùng.

- Lại là người này! Ngay cả Bắc Mặc cũng muốn cùng hắn nhất quyết thắng bại!

- Tuy rằng Triệu sư đệ tu luyện chính là Phong Lôi Chưởng, nhưng cũng chưa chắc đã có thể là đối thủ của Bắc Mặc!

Mọi người nhất thời nghị luận.

Có thể lường trước được, với thực lực của hai người, tương lai chắc chắn sẽ tranh đoạt vị trí Đệ tử chân truyền, đến lúc đó sớm muộn gì cũng sẽ đụng độ với nhau.

Vẻ mặt Triệu Phong không một chút biểu tình, đứng nguyên tại chỗ, lại nhớ tới lời ước định lúc trước cùng với Bắc Mặc:

- Sau khi tiến vào Tông môn, tranh đua thắng bại!

Tranh đua thắng bại!

Một trận chiến xảy ra giữa Triệu Phong cùng với Bắc Mặc, căn bản càng ngày càng gần hơn.

o0o

Những trận đấu còn lại của vòng thứ tư vẫn tiếp tục diễn ra.

- Triệu Phong đấu với Nhiễm Tiểu Uyển!

Thanh âm vừa dứt, toàn trường liền nhấc lên một mảnh kinh hô.

Lại là một trận chiến tranh đấu bốn tràng thắng liên tiếp!

Triệu Phong vaf Nhiễm Tiểu Uyển đều đã đạt được ba trận chiến liên tiếp, trong đó bất cứ một ai giành được thắng lợi, cũng đều sẽ trực tiếp đạt được danh ngạch thí luyện.

- Nhiễm sư muội! Chúng ta rốt cuộc cũng gặp nhau rồi!

Triệu Phong khẽ mỉm cười, nói.

Dưới đài, Viên sư tỷ khẽ cắn nhẹ môi, hô lớn:

- Sư muội, không cần nương tay!

- Ưm! Ta sẽ không nương tay!

Nhiễm Tiểu Uyển ngưng tụ Thiên Phong chân lực trong cơ thể, khẽ nâng nhẹ khuôn mặt có chút phiếm hồng của mình lên, cặp mắt trong sáng như thủy tinh, cố gắng nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong, không có chút nửa phần thoái nhượng.

Nàng thiếu nữ vẫn còn có vài phần ngây ngô, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tinh khiết vô tà lại có vài phần cố tình giả bộ kiên định cùng cường thế.

Trong lòng Triệu Phong có chút buồn cười, nắm giữ được một tia tâm tình bồn chồn không yên trong nội tâm của Nhiễm Tiểu Uyển.

- Thiên Phong Hóa Ảnh!

Thân thể nhỏ nhắn xinh đẹp của Nhiễm Tiểu Uyển khẽ động, phảng phất như hóa thành một luồng gió nhẹ, lóe lên rồi biến mất.

- Thiên Phong Hóa Ảnh!

Thân hình của Triệu Phong cũng vô cùng quỷ dị khẽ động, ý cảnh cùng động tác gần như là giống với Nhiễm Tiểu Uyển như đúc.

- Chuyện gì xảy ra?

Những người đang xem cuộc chiến bên dưới đều kinh hô lên một tiếng.

Thân pháp, động tác, thậm chí là ý cảnh của Triệu Phong cùng với Nhiễm Tiểu Uyển gần như là giống nhau như đúc.

- Trảm Phong Thức!

- Trảm Phong Thức!

Hai người đồng thời giơ chưởng bổ xuống, chỉ thấy một đạo phong mang xanh nhạt sắc bén lóe lên, giống như hai đạo đao trảm cắt ngang qua không khí, chém đứt hết thảy mọi gông cùm xiềng xích

thế gian.

- Cái này…

Nhiễm Tiểu Uyển có chút kinh ngạc thất sắc, ánh mắt chợt lóe sáng chớp động, có chút kỳ quái nhìn về phía Triệu Phong.

- Toàn Phong Thức!

Thân hình Triệu Phong đột nhiên phóng vọt thẳng lên, tóc xanh phấp phới, tuần hoàn theo một quỹ tích tự nhiên vô cùng huyền diệu, lòng bàn tay dâng lên một đoàn gió thanh sắc luân chuyển mãnh liệt, đánh thẳng về phía Nhiễm Tiểu Uyển.

Một chiêu Toàn Phong Thức này, đúng là một chiêu Huyền Phong Chưởng mà ngày đó Triệu Phong đã học lén được ở trong Hạp cốc Huyết Mãng kia.

Ở trong Thiên Phong Thần Quyết, một chiêu này vốn có tên là Toàn Phong Thức!

- Toàn Phong Thức!

Nhiễm Tiểu Uyển cũng quát nhẹ một tiếng, thân thể nhỏ nhắn xinh đẹp nhảy lên, bay vọt tới giữa không trung, dùng ra chiêu thức đồng dạng, cùng với Triệu Phong mạnh mẽ ngạnh kháng cùng một chỗ.

Nhìn về phía động tác cùng thân ảnh quen thuộc kia, Triệu Phong đột nhiên có một loại cảm giác thân thiết vô cùng.

Cái động tác cùng thân ảnh đồng dạng này, đã từng ở trong không gian mắt trái của hắn lặp đi lặp lại mấy trăm mấy ngàn lần.

Thời khắc này, ở trong hiện thực, tự mình đối mặt với chiêu thức này, ánh mắt của Triệu Phong trong khoảnh khắc chợt dại ra một chút.

Bồng! Oanh!

Đạo phong đoàn khí nhận cường đại của Nhiễm Tiểu Uyển nháy mắt đánh xuống, một phen chấn cho Triệu Phong bay vọt đi.

Thiên Phong Thần Quyết mà hai người tu luyện, cảnh giới hỏa hầu thì không phân biệt cao thấp, nhưng mà tu vi của Triệu Phong so với Nhiễm Tiểu Uyển còn thấp hơn một bậc.

Hơn nữa, trong một khắc vừa rồi, tâm thần của Triệu Phong xuất hiện một chút khe hở trong khoảnh khắc.

- Tiểu tử này ngay cả nội công tâm pháp cũng giống hệt như là Nhiễm sư muội! Hắn rốt cuộc là có ý đồ gì chứ? Phi! Tiểu tử này trong lúc chiến đấu, lại còn háo sắc thành tính, giương mắt nhìn chằm chằm Nhiễm sư muội nữa!

Viên sư tỷ đứng dưới đài, không ngừng dậm chân bực tức.

Còn ánh mắt của Hiểu Nguyệt Tông chủ thì không ngừng đảo quét qua hai người trên đài, bộ dáng có chút suy ngẫm.

Trong mắt Đại Trưởng lão cũng lộ ra một tia cổ quái.

- Ta nhận thua!

Triệu Phong đột nhiên cười nói, từ trên Trận pháp đài nhảy xuống đất.

- A!

Một màn này, khiến cho mọi người ở toàn trường hoàn toàn vượt ngoài dự kiến.

Mãi cho đến hiện tại, Triệu Phong luôn cấp cho bọn họ một loại cảm giác là bình tĩnh, vô tình, cường thế, thậm chí còn là một kẻ điên có chút cực đoan nữa.

Không nghĩ tới vào thời khắc này, hắn lại chủ động nhận thua như vậy!

- Ngươi… ngươi vẫn còn chưa có thua…

Lúc này Nhiễm Tiểu Uyển mới phản ứng lại, đỏ mặt nói.

o0o

Một trận chiến vạn người chờ mong, cuối cùng liền qua loa như vậy mà chấm dứt.

- Triệu sư đệ, ngươi như thế nào có thể qua loa đùa bỡn như vậy? Thắng bại của bản thân ngươi, chính là quan hệ đến thể diện của sư tôn a!

Dương Kiền có chút bất mãn, nói.

Mặc dù Nhiễm Tiểu Uyển thể hiện ra thực lực không tầm thường, nhưng mà Dương Kiền hiển nhiên biết được, Triệu Phong khẳng định là có lực liều mạng.

- Chỉ cần có thể tham gia Phù Loan Thí Luyện là được rồi! Cho dù có đạt được Quán quân của Đại hội Tranh đoạt, mà trong thí luyện lại

không có chút thu hoạch nào, cũng là uổng công mà thôi!

Triệu Phong cũng chẳng thèm để ý, tùy tiện nói.

Sở dĩ hắn nhận thua, chủ yếu là có ba điểm.

Thứ nhất, thực lực Nhiễm Tiểu Uyển không hề tầm thường, hắn không sử dụng đến mắt trái cùng với lực lượng huyết mạch, muốn thắng lợi, cũng có khó khăn nhất định.

Thứ hai, cho dù bại lộ thực lực, đạt được bốn trận thắng liên tiếp, cũng không có bất cứ ưu đãi gì, cố sống cố chết liều mạng, cũng không có thêm phần thưởng!

Đương nhiên, còn có một điều kiện quan trọng nữa, hắn đối với Nhiễm Tiểu Uyển có một loại cảm tình đặc thù, cuối cùng vẫn là nghĩ thấy thiếu nợ đối phương một cái nhân tình không nhỏ.

o0o

Ở bên kia…

- Hắn… như thế nào đột nhiên lại nhận thua như vậy?

Nhiễm Tiểu Uyển có chút mê mang bất định.

- Triệu Phong này lại giảo hoạt như vậy, không ngờ lại không thèm dốc sức đánh nhau với sư muội! Ừm! Còn có một khả năng, có lẽ hắn thật tình thích sư muội! Nếu không, như thế nào lại bỏ qua cái vinh quang đặc thù chiến thắng bốn trận liên tiếp?

Viên sư tỷ có chút oán hận nói. Mà câu nói phía sau, lại khiến cho sắc mặt Nhiễm Tiểu Uyển trở nên đỏ bừng, cúi đầu thấp xuống, khóe

mắt thì lại len lén liếc nhìn về phía gã thiếu niên tóc xanh đang bình tĩnh đứng cách đó không xa.

Lời nói, hành động cùng vẻ mặt của cả hai người đều không tránh thoát khỏi ánh mắt của Hiểu Nguyệt Tông chủ ở bên cạnh! Trong lòng nàng không biết suy nghĩ điều gì, cặp mày khẽ nhíu lại.

Chương 164: Phù loan điện

Sau khi Triệu Phong bị thua, cuộc đua bốn trận thắng liên tiếp liền chính thức chấm dứt.

Mặc dù rất nhiều người có chút nghi ngờ trận chiến bại của Triệu Phong, nhưng mà một khi bản thân Triệu Phong đã nhận thua rồi, những người khác cũng không thể nào lên tiếng được.

Đại hội Tranh đoạt Phù Loan sau khi trải qua bốn vòng chiến, đã dần dần đi vào hồi kết.

Bắc Mặc cùng Nhiễm Tiểu Uyển liên tiếp chiến thắng bốn trận, trực tiếp đạt được tư cách thí luyện, không cần tiếp tục tham gia chiến đấu nữa.

Mà những đệ tử còn lại, đều thông qua bài danh cuối cùng của các trận chiến, quyết định các danh ngạch còn dư lại không bao nhiêu kia.

Danh ngạch tham gia thí luyện lần này, ba Đệ tử chân truyền tham gia, mỗi người đã được cấp thẳng cho một danh ngạch.

Tiếp theo, Bắc Mặc cùng Nhiễm Tiểu Uyển thông qua bốn trận thắng liên tiếp, chiếm đi hai cái danh ngạch nữa.

Cũng chính là nói, đám người còn lại chỉ còn có năm cái danh ngạch mà thôi.

- Triệu sư đệ, vừa rồi ngươi không dốc hết toàn lực, bỏ mất một cơ

hội quý giá! Nếu như lại tiếp tục không dụng tâm nữa, lần thí luyện này có khả năng vô duyên với ngươi rồi!

Dương Kiền thân là sư huynh, không thể không lên tiếng nhắc nhở Triệu Phong.

- Sư huynh yên tâm!

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Ba vòng trận chiến kế tiếp, Triệu Phong cần phải cam đoan không thua bất cứ trận nào nữa, như vậy mới có khả năng mười phần đạt được danh ngạch.

Nhưng mà tình hình đã hoàn toàn nắm trong tay Triệu Phong.

Ngoại trừ Bắc Mặc và Nhiễm Tiểu Uyển ra, những người khác căn bản không có ai có thể chống lại được hắn.

Trận đấu vòng thứ năm, Triệu Phong vẫn như cũ một chiêu thắng lợi, đối thủ là một đệ tử tu vi Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong.

Giờ phút này, thực lực cường đại mà hắn thể hiện ra, lại làm cho toàn trường kinh ngạc một trận.

Trận đấu vòng thứ sáu, đối thủ của Triệu Phong không ngờ lại là Lâm Phàm.

- Ta nhận thua!

Lâm Phàm không muốn tiêu hao thực lực ở trên người Triệu Phong, nên trực tiếp nhận thua.

Trận đấu vòng thứ bảy.

Đối thủ là Liễu Nguyệt Nhi, tính uy hiếp gần như tương đương với Bắc Mặc cùng với Nhiễm Tiểu Uyển.

Mọi người vốn tưởng rằng, sẽ lại có một tràng chiến đấu phấn khích nữa.

Nhưng không ngờ, Triệu Phong dùng công kích lôi đình, chỉ mất có ba chiêu, liền đánh bại Liễu Nguyệt Nhi.

Hoàn toàn nhẹ nhàng thong dong, Triệu Phong giành được cả sáu trận thắng lợi, trong các đệ tử còn lại, bài danh đệ nhất.

- Thực lực của Triệu Phong này, hoàn toàn không thua kém Bắc Mặc và Nhiễm sư muội! Trận chiến vừa rồi, hắn quả thật là đã nhường nhịn Nhiễm sư muội…

Ánh mắt Viên sư tỷ lóe lên, giương mắt nhìn Nhiễm Tiểu Uyển.

- Ta… ta cũng không biết nữa…

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Nhiễm Tiểu Uyển đỏ bừng bừng, e thẹn bất an lắc đầu, trong cặp mắt hiện lên chút hơi nước, dường như đã chịu sự ủy khuất gì thật lớn vậy.

- Chuyện này không quan hệ gì tới Tiểu Uyển! Triệu Phong nhận thua, cũng tránh cho khỏi xảy ra một trận đại chiến thảm thiết!

Hiểu Nguyệt Tông chủ cực kỳ hợp thời lên tiếng.

Lúc này, trận đấu đã sắp đi đến kết cuộc.

Danh ngạch của Phù Loan Thí Luyện cơ bản là đã được xác định.

Lần này, trong Đại hội Tranh đoạt, chỉ có bảy người đứng đầu mới có cơ hội tham gia Phù Loan Thí Luyện.

Bảy danh ngạch này, phân biệt là Bắc Mặc, Nhiễm Tiểu Uyển, Triệu Phong, Liễu Nguyệt Nhi, Khổng Nguyên Hạo, Lâm Phàm và Trần Duyệt.

Ngoại trừ người đệ tử Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong cuối cùng tên Trần Duyệt ra, những người còn lại, Triệu Phong cũng đều tương đối quen thuộc.

Ba gã Đệ tử chân truyền, bảy gã Đệ tử nội môn tổng cộng mười người sẽ tham gia vào Phù Loan Thí Luyện diễn ra vào mười ngày sau.

- Dương Kiền, Tuyền Thần, Lục Hổ, Bắc Mặc, Nhiễm Tiểu Uyển, Triệu Phong, Liễu Nguyệt Nhi, Khổng Nguyên Hạo, Lâm Phàm, Trần Duyệt! Mười người các ngươi, sẽ có được cơ hội tham gia Phù Loan Thí Luyện năm năm một lần!

Thanh âm hùng hồn vang vọng không ngừng quanh quẩn trên quảng trường Trung Xu Điện.

Đại hội Tranh đoạt Phù Loan đến đây chính thức chấm dứt.

Đại hội Tranh đoạt Phù Loan, cũng chỉ nhằm để xác định danh ngạch, mà kỳ ngộ chân chính, thì lại là Phù Loan Thí Luyện!

- Mười ngày sau, mười người các ngươi sẽ tập hợp ở nơi này!

Thanh âm du dương hòa nhã của Hiểu Nguyệt Tông chủ vang lên, quanh quẩn khắp toàn trường.

Lời nói vừa dứt, khí tức cường đại của năm vị cường giả Chân Linh Cảnh nhất thời phá không mà đi.

o0o

Đám người dần dần tản đi. Rất nhiều người thất bại trong tranh đoạt danh ngạch, ánh mắt đều vô cùng ảm đạm.

- Không ngờ ta lại có cơ hội tham gia Phù Loan Thí Luyện!

Lâm Phàm có cảm giác giống như đang trong giấc mộng.

Mặc dù ngày xưa hắn từng là Đệ nhất nhân Ngoại môn, nhưng mà tiến vào Nội môn thời gian vẫn còn ngắn ngủi, trên thực tế vốn dĩ không có hy vọng xa vời có thể tham gia vào Phù Loan Thí Luyện.

Nhưng mà, gã thiếu niên tóc xanh ở bên cạnh, trong lúc vô tình hữu ý, đã cải biến vận mệnh của hắn.

Thông qua nhiệm vụ Hình gia trang, Lâm Phàm đạt được một lần đại kỳ ngộ, nhờ vào bước đệm này, hắn mới có thể nhanh chóng đột phá Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh như vậy.

Ngay sau đó, Triệu Phong lại tặng cho hắn công pháp Phàm phẩm thượng cấp, giúp hắn bù lại sự chênh lệch về mặt công pháp so với các đệ tử Trưởng lão trong Tông môn.

Hơn nữa, cộng với thực lực và cố gắng của chính bản thân Lâm Phàm, hắn mới có thể có được cơ hội lần này.

Lâm Phàm khẽ hít sâu một hơi, cũng không nói bất cứ lời nói cảm kích dư thừa nào, chỉ yên lặng nhớ kỹ phần ân tình này.

o0o

Triệu Phong và Lâm Phàm một đường quay về chỗ ở của mình.

Xa xa, còn có hai người sóng vai mà đi, chính là Tiêu Vẫn và Công chúa Vân Hương Mộng.

Trong mắt Tiêu Vẫn lộ ra vẻ không cam lòng mãnh liệt, trong lòng lại cực độ mất cân bằng.

Hắn hoàn toàn quên mất, ban đầu ngay cả chính hắn cũng đã biết chắc mình không có cơ hội đạt được tư cách thí luyện. Nhưng lúc này lại trơ mắt nhìn thấy hai người bọn Triệu Phong mà trước đây mình từng ganh đua cao thấp, song song đạt được tư cách thí luyện, nói thế nào đi nữa cũng không thể bình tĩnh được.

Mà Công chúa Vân Hương Mộng thì lại thở dài sâu kín, trong lòng tràn ngập hối hận, nhưng cũng tự biết mọi chuyện đã muộn rồi.

Nếu như nàng từ đầu đến cuối vẫn luôn bảo trì quan hệ thân thiết với Triệu Phong, nói không chừng hiện tại chính mình đã thay thế vị trí của Lâm Phàm rồi.

o0o

Sau khi trở về chỗ ở, Triệu Phong và Lâm Phàm đều bế quan miễn tiếp khách, toàn tâm toàn ý chuẩn bị cho Phù Loan Thí Luyện sắp tới.

Đến ngày thứ năm, Đại trưởng lão cùng lúc gọi Dương Kiền và Triệu Phong đến nói chuyện.

Triệu Phong biết, Đại trưởng lão gọi hai người mình đến, khẳng định là có quan hệ đến chuyện Phù Loan Thí Luyện.

Phù Loan Thí Luyện của Hiểu Nguyệt Tông, mỗi năm năm lại tổ chức một lần, đã từng trải qua rất nhiều lần rồi.

Không chỉ có Vân Hải Chân Nhân, thậm chí ngay cả Đại trưởng lão, mấy chục năm trước đây cũng đã từng tham gia qua rồi.

Cường giả Chân Linh Cảnh tuổi thọ rất lớn, phần nhiều đều đạt tới hơn ba trăm tuổi, một vài người còn lâu hơn nữa.

Đại trưởng lão đã hơn một trăm tuổi, tất nhiên là hiểu biết rất nhiều về Phù Loan Thí Luyện.

- Các kỳ Phù Loan Thí Luyện trước đây, nội dung cụ thể đều không giống nhau! Nhưng mà có một quy tắc vĩnh viễn không thay đổi, đó là ở trong thí luyện thời gian càng dài, sẽ được Phù Loan Điện xét cho thành tích càng cao! Đồng thời ở trong thí luyện sinh tồn càng lâu, kỳ ngộ đạt được cũng sẽ càng lớn hơn nhiều…

Đại trưởng lão nói tóm lược một cách đơn giản.

Sau khi Triệu Phong nghe xong, nhất thời có chút suy nghĩ:

- Có thể nào xem như chính là so đấu thời gian sinh tồn hay không? Nếu như ở trong thí luyện kiên trì thời gian càng lâu, thành tích cuối cùng sẽ càng cao?

- Đúng vậy! Đây chính là so sánh thời gian sinh tồn! Ai có thể ở trong thí luyện kiên trì càng lâu, kẻ đó sẽ chính là người chiến thắng cuối cùng!

Đại trưởng lão lộ ra một tia tán thưởng.

- Đương nhiên, ở trên con đường thí luyện, các ngươi cũng sẽ có thể gặp được sự hấp dẫn của một số kỳ ngộ! Những kỳ ngộ này, thường xuyên kèm theo nguy hiểm nhất định! Nếu như có chút vô ý, sẽ lập tức bị đá ra khỏi thí luyện! Tất cả phải dựa vào năng lực nắm bắt cơ hội của chính các ngươi!

Đại trưởng lão lại bổ sung thêm một câu.

Có quan hệ đến Phù Loan Thí Luyện, Đại trưởng lão cũng không giảng giải nhiều lắm. Rất nhiều sự tình cũng đều là dựa vào thực lực, tiếp theo mới dựa vào ngộ tính.

Sau khi cáo biệt Đại trưởng lão, Triệu Phong lại quay về chỗ ở.

Hắn một phen đem những tình huống liên quan nói lại cho Lâm Phàm.

Còn bốn năm ngày cuối cùng, Triệu Phong vẫn dốc lòng tu luyện công pháp. Bởi vì Ngân Bích Quyết đã đạt tới tầng thứ mười một, cho nên tu vi tăng lên rất nhanh.

Trong lúc bất tri bất giác, tu vi của hắn đã gần tiếp cận Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong.

o0o

Trong chớp mắt, năm ngày cuối cùng đã trôi qua.

Sáng sớm ngày hôm đó, trời còn chưa sáng hẳn, mười gã đệ tử đã sớm tập hợp trước Trung Xu Điện.

Mười người này, cũng chính là mười gã đệ tử tinh anh Nội môn có danh ngạch tham gia Phù Loan Thí Luyện.

Triệu Phong quét mắt nhìn lại, mười gã đệ tử này đều lấy ba gã Đệ tử chân truyền làm trung tâm.

Ba gã Đệ tử chân truyền là Dương Kiền, Tuyền Thần cùng Lục Hổ.

Dương Kiền, bài danh thứ hai trong hàng Đệ tử chân truyền, tu vi Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, chính là nhân tuyển đứng đầu có thể tranh đoạt vị trí Thủ tịch Đại đệ tử!

Lục Hổ, bài danh thứ bảy trong hàng Đệ tử chân truyền, tu vi Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, am hiểu luyện thể.

Tuyền Thần, bài danh thứ mười trong hàng Đệ tử chân truyền, tu vi Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, là Đệ tử chân truyền vừa mới tấn chức.

Mà người có thực lực mạnh nhất, không thể nghi ngờ gì chính là Dương Kiền.

Trong Tông môn có rất nhiều cao tầng, bao gồm cả Đại trưởng lão trong đó, đều kỳ vọng vào Dương Kiền rất cao.

Thậm chí còn có người phỏng đoán, thành tích của Dương Kiền ở trong thí luyện, có khả năng sẽ đuổi kịp thành tích của Vân Hải Chân Nhân, cao nhất trong vòng trăm năm trở lại đây của Hiểu Nguyệt Tông.

Tiếp theo là Bắc Mặc, mặc dù cũng không có xếp vào hàng ngũ Đệ tử chân truyền, thế nhưng hắn cũng nhận được sự xem trọng của

không ít cao tầng trong Tông môn.

Đứng trong đám người, Lâm Phàm có chút lo lắng không yên. Những đối thủ cùng tham gia thí luyện đợt này, gần như ai nấy cũng đều mạnh hơn so với chính mình.

- Triệu sư đệ, vị Dương sư huynh kia của ngươi, ở trong thí luyện này, có khi nào sẽ chiếu cố ngươi một chút không?

Lâm Phàm truyền âm hỏi.

- Sẽ không đâu!

Triệu Phong dứt khoát lắc đầu.

Phù Loan Thí Luyện, đối với mỗi một đệ tử mà nói, đều là kỳ ngộ duy nhất trong cả cuộc đời.

Mỗi một người có cơ hội tiến vào thí luyện, đều sẽ dốc hết toàn lực mà tranh thủ cơ hội.

Một khi tiến vào thí luyện, Dương Kiền sẽ tranh thủ mọi khả năng giành được thành tích cao nhất, hơn phân nửa sẽ không có thời gian để mà chiếu cố Triệu Phong.

Theo như lời Đại trưởng lão nói, trong thí luyện, kỳ ngộ lớn, đồng thời tính nguy hiểm cũng rất cao, chỉ thoáng có chút vô ý, cho dù tu vi cao tới Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, cũng chưa chắc bình yên vô sự.

- Tại sao ngươi không lo lắng chút nào vậy?

Lâm Phàm nhìn bộ dáng trấn định tự nhiên của Triệu Phong, không

khỏi có chút bội phục.

Triệu Phong thoáng mỉm cười một tiếng, cũng không có trả lời.

Sau khi hiểu được bản chất của Phù Loan Thí Luyện này, hắn ngược lại không hề lo lắng gì.

Có sự trợ giúp của mắt trái thần bí, trong thực chiến, hắn có được năng lực quan sát tình thế cực kỳ cường đại, khả năng sinh tồn rất cao.

- So sánh thời gian sinh tồn hay sao?

Trong lòng Triệu Phong khẽ cười lạnh, từ chỗ mắt trái truyền ra một tia khí tức nóng bỏng, dường như có chút rục rịch muốn động.

Vù vù vù!

Mấy luồng khí tức Chân Linh Cảnh vô cùng cường đại phá không mà đến, phiêu phù trên không trung của Trung Xu Điện.

Mọi người đều ngẩng đầu nhìn lên không trung.

Chỉ thấy Tông chủ, Đại trưởng lão cùng với ba vị Trưởng lão khác đang phiêu phù đối diện với Phù Loan Điện.

Xoèn xoẹt!

Bốn phía xung quanh Phù Loan Điện vờn quanh một mảnh điện quang màu xanh, huyền phù bên trong phong vũ lôi điện trên bầu trời, khiến cho người ta có một loại cảm giác như đặt mình vào thế giới Thần thoại vậy.

Triệu Phong nhạy cảm phát hiện ra, lực lượng điện mang bốn phía xung quanh Phù Loan Điện đã cường thịnh gần như đến cực hạn, lực lượng ẩn chứa trong đó dường như đã đạt tới trạng thái bão hòa.

- Mở ra!

Đại trưởng lão quát lớn một tiếng, lòng bàn tay phát ra một luồng Chân Linh lực mênh mông. Mắt thường chỉ nhìn thấy một đạo ánh sáng màu xanh dài như dòng sông, phun trào mà ra, rót thẳng vào trong Phù Loan Điện.

Nháy mắt sau đó, Tông chủ cùng với ba vị Trưởng lão khác đều đồng loạt ra tay, lực lượng Chân Linh cường hoành, chấn động phong vân, khí chuyển sơn hà lần lượt dung nhập vào Phù Loan Điện.

Năm đại cường giả Chân Linh Cảnh nhất tề ra tay, khiến cho Phù Loan Điện thần bí ầm ầm chấn động, điện mang bốn phía càng phát ra dày đặc hơn.

Cuối cùng, tất cả điện mang đều đan xen vào một chỗ, dưới sự dẫn nhập của năm vị cường giả Chân Linh Cảnh, dung nhập thẳng vào trong bản thể của cổ điện màu xanh nhạt.

Oanh oanh!

Mọi người chỉ cảm thấy hư không bốn phía của Phù Loan Điện mơ hồ chấn động.

Triệu Phong âm thầm thúc giục mắt trái, bắt giữ được một tầng gợn sóng trong suốt, lấy Phù Loan Điện làm trung tâm dung nhập vào không gian bốn phía xung quanh.

Mắt trái của hắn, khi mở ra liền có thể xuyên thấu qua bịt mắt, nhìn

thấy được những vật thể bên ngoài, chẳng qua năng lực cũng bị giảm xuống một mức độ nhất định.

Nhưng mà Triệu Phong vẫn có thể nhìn ra được, năm vị cường giả Chân Linh Cảnh này mượn dùng Trận pháp Thượng Cổ của bản thân Phù Loan Điện, mới có thể khai mở ra được tòa cổ điện thần bí này.

Nếu không, chỉ bằng vào đám điện mang bốn phía xung quanh cổ điện kia, cũng đủ diệt sát được các cường giả Chân Linh Cảnh kia rồi.

Kéo dài trong chốc lát, ngay chính diện của Phù Loan Điện đột nhiên oanh lên một tiếng, mở ra một phiến đại môn. Bên trong hoàn toàn là một mảnh trắng xóa, ngay cả mắt trái của Triệu Phong cũng không thể nhìn thấu vào được trong đó.

- Phù Loan Điện mở ra rồi!

Mọi người nhất thời cảm thấy hưng phấn.

Tại lối vào cánh cửa trắng xóa của Phù Loan Điện, đột nhiên hiện ra một dãy bậc thang màu xanh nhàn nhạt.

Năm đại cường giả Chân Linh Cảnh đứng ở trên bậc thang màu xanh, ý bảo mọi người ở dưới đi lên.

Vù vù vù!

Mười gã đệ tử tinh anh thân là cường giả Thoát Phàm Cảnh, nhất thời thúc giục chân lực, lăng không hư độ, phóng vọt lên trên bậc thang của Phù Loan Điện.

Đứng ở trên bậc thang, Triệu Phong liền cảm nhận được một luồng khí tức cổ lão xa xưa, mà lối vào đại điện lúc này đã là một màn trắng xóa.

Chương 165: Hắc kim cự quái

Trên bậc thang lối vào Phù Loan Điện, trong mười đệ tử tinh nhuệ, từng người từng người đứng đó.

Tông chủ cùng với bốn vị Trưởng lão, vừa mới dốc sức mở ra Phù Loan Điện, khí tức nhìn qua có chút suy yếu.

Năm cường giả Chân Linh Cảnh ngồi xếp bằng điều tức, tọa trấn ở trên bậc thang lối vào.

Trong lúc điều tức, ánh mắt của bọn họ đồng dạng cũng rơi lên trên người mười gã đệ tử tinh nhuệ, trong ánh mắt đều biểu lộ mấy phần chờ mong.

Hiểu Nguyệt Tông chủ vẫn như cũ đoan trang thánh khiết, khẽ mỉm cười gật đầu một cái với Nhiễm Tiểu Uyển, mang theo một tia cổ vũ nhàn nhạt.

Sắc mặt Đại Trưởng lão bình thản, nhìn về phía Dương Kiền và Triệu Phong, đặc biệt đối với Dương Kiền, trong ánh mắt tràn ngập vẻ chờ mong.

Ba vị Trưởng lão còn lại, Tiết Trưởng lão, Vân Hải Chân Nhân, Lục Nguyệt Mỗ Mỗ cũng đều nhìn về phía vị đệ tử đại biểu của chính mình tham gia Phù Loan Thí Luyện lần này.

Triệu Phong mơ hồ nhận thấy được, lần Phù Loan Thí Luyện này, thực chất chính là một lần so đấu thế lực cùng với đệ tử của các vị Trưởng lão bên trong tông môn.

Trong đám người này, Tuyền Thần, một trong ba Đệ tử chân truyền, trong ánh mắt chợt lóe lên lệ mang, lạnh lùng liếc nhìn về phía Triệu Phong.

Từ sau khi nhiệm vụ Hình Gia trang chấm dứt, Triệu Phong bái làm môn hạ của Đại Trưởng lão, trong lòng Tuyền Thần mãi cũng không thể nào tiêu tan đi ngụm ác khí trong lòng kia.

Ngày hôm nay, hắn rốt cuộc cũng đợi được đến cơ hội lần này… Phù Loan Thí Luyện!

Phù Loan Thí Luyện, kỳ ngộ cùng tồn tại với hung hiểm.

Trong các kỳ thí luyện trước đây, cũng thường xuyên xảy ra tình huống thương vong chân chính.

Quan trọng hơn nữa chính là, các cường giả Chân Linh Cảnh bên ngoài Phù Loan Điện căn bản cũng không thể nào dò xét được tình cảnh phát sinh bên trong thí luyện.

Ô…ô…ô…n…g!

Lối vào của Phù Loan Điện đột nhiên lóe lên một trận lôi điện.

Cái lối vào trắng xóa kia, đột nhiên xuất hiện một cái cửa ánh sáng màu xanh dài rộng cỡ chừng hơn mười trượng.

Sau khi xuất hiện chừng mấy hơi thở, cửa ánh sáng màu xanh liền ổn định trở lại.

- Lối vào đã ổn định rồi! Sau khi tiến vào đủ mười người, lối vào sẽ tự động đóng lại, thí luyện chính thức bắt đầu!

Đại Trưởng lão nhắc nhở nói.

Vụt! Vụt!

Mọi người lĩnh ngộ, đều thi triển ra thân pháp, hóa thành từng đạo hư ảnh, tàn ảnh, phóng vọt vào trong cửa ánh sáng màu xanh.

o0o

Vụt!

Ngay khoảnh khắc bay xuyên qua cửa ánh sáng màu xanh, Triệu Phong chỉ cảm thấy một cỗ cảm giác tê dại lan truyền khắp toàn thân.

Ngay sau đó, mọi người liền hiện thân ở trong một mảnh không gian có chút u ám, dưới chân là một con đường thuần màu hắc kim, độ rộng chừng mười trượng.

Dọc hai bên con đường hắc kim này, chính là vực sâu vô tận, bên dưới không ngừng bốc lên từng trận cương phong mãnh liệt, uy lực đủ có thể phân kim toái thiết, uy hiếp cường giả Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Trong phiến không gian u ám như vậy, cho dù là mọi người đều đã đạt tới Thoát Phàm Cảnh, thân thể trải qua lột xác, có năng lực nhìn xuyên bóng tối nhất định, nhưng tầm nhìn cũng có những hạn chế nhất định.

Nhưng có một người ngoại lệ, đó chính là Triệu Phong!

Trong không gian u ám này, ảnh hưởng đối với hắn chính là cực nhỏ.

- Vì sao không thể cử động được?

Mười gã đệ tử tinh nhuệ, thân thể hoàn toàn tê dại cứng ngắc, cảm giác không thể khống chế được thân thể.

Vù vù vù!

Bên trong không gian u ám đột nhiên xuất hiện một chút quang điểm, hóa thành mười tấm lệnh bài cổ phác có chút trong suốt, phốc một tiếng liền dung nhập vào trong thân thể mọi người.

Đồng thời, trong đầu mọi người chợt vang lên một trận thanh âm cứng nhắc:

- Phù Loan Thí Luyện chính thức bắt đầu! Phù Loan Lệnh đã dung nhập vào thân thể các ngươi, sẽ dùng để tính toán thành tích thí luyện về sau!

Đối với những cái này, trước khi mọi người tiến vào Phù Loan Điện, đã được trưởng bối thông báo tình hình.

- Quy tắc của thí luyện, thời gian kiên trì càng lâu, thành tích càng tốt! Thứ tự thông quan cùng với biểu hiện trên đường, cũng đều sẽ ảnh hưởng đến thành tích thí luyện! Thành tích thí luyện sẽ quyết định phần thưởng cuối cùng!

Thanh âm máy móc cứng nhắc kia phảng phất như là một cái quy tắc được sắp đặt trước.

Lúc này, Triệu Phong cảm giác được cảm giác tê dại lan truyền toàn thân kia đang dần dần biến mất. Thân thể đã có thể cử động rồi!

- Cửa thứ nhất, Thâm Uyên Tử Vong Lộ! Thời gian ba ngày!

Thanh âm đông cứng kia nói xong một câu cuối cùng, liền biến mất không thấy nữa.

Mọi người đều đứng trên con đường hắc kim, nhất thời có chút chẳng biết làm sao.

Con đường hắc kim, chất liệu cứng rắn, có một loại cảm xúc lạnh lẽo nhàn ngạt. Với thực lực của mọi người, căn bản khó có thể làm nó hư tổn chút nào.

Dọc hai bên con đường là vực sâu vô tận, cương phong không ngừng gào thét, lại tùy thời biến hóa bất định, cơ hồ là không có quy luật nào cả.

Triệu Phong âm thầm phân tích. Nếu như kích động nhảy vào trong vực sâu, ngoại trừ ba Đệ tử chân truyền có thể chống cự được trong khoảng thời gian ngắn, những người còn lại chỉ sợ sẽ bị cương phong thổi nát thành phấn vụn.

Địa phương an toàn duy nhất, chỉ có con đường hắc kim này thôi!

Đột nhiên chẳng biết vì sao, sống lưng Triệu Phong phát lạnh, cảm nhận được một cỗ nguy cơ vô hình từ phía sau truyền đến.

Rầm! Rầm! Rầm!

Từ phía sau, trong bóng tối của con đường hắc kim chợt truyền đến tiếng vang kinh tâm động phách, đồng thời cũng truyền đến một cỗ khí tức áp lực mạnh kinh khủng!

- Đó là cái gì?

Cả đám đệ tử thí luyện, bao gồm cả ba Đệ tử chân truyền trong đó cũng đều quay đầu nhìn về phía sau, nhưng cũng chỉ có thể nhìn thấy một bóng dáng mơ hồ chuyển động mà thôi.

- Ông trời ơi!

Triệu Phong vừa nhìn về phía sau, tâm thần nhất thời chấn động, lộ ra một tia hoảng sợ vô cùng.

- Đi!

Triệu Phong không nói hay lời, khẽ truyền âm cho Lâm Phàm, sau đó hướng về phía trước của con đường hắc kim mà phóng chạy đi.

Lâm Phàm căn bản không chút nào hoài nghi, lập tức nghe theo lời Triệu Phong, trực tiếp bỏ chạy.

Đám người Tuyền Thần, trên mặt cũng lộ ra một tia nghi hoặc, nhưng thanh âm bước chân nặng nề từ phía sau truyền đến kia, lại càng ngày càng gần hơn.

Cỗ khí tức khủng bố vô hình kia, khiến cho tất cả bọn họ cảm thấy hô hấp khó khăn, khí huyết ngưng trệ.

Trong đám người còn lại, lại có thêm hai ba người, dựa vào trực giác, cũng làm theo Triệu Phong, hướng về phía trước phóng chạy.

Rầm! Rầm!

Trong bóng tối vô tận phía sau, đột nhiên đi ra một đầu cự quái toàn thân một màu hắc kim, chiều cao gần mười trượng, hai tròng mắt ẩn hiện một đạo u quang, tựa hồ đang mở mắt ra, quang mang cũng theo đó càng ngày càng thịnh hơn.

Phía sau lưng Hắc Kim Cự Quái còn dang rộng một cặp cánh kim chúc, toàn thân vờn quang một tầng quang lưu xanh nhạt, bao phủ một phạm vi chừng mười trượng xung quanh.

- Đó là loại quái vật gì?

Trong lòng mọi người nhất thời rung động.

- Mọi người chạy mau! Khí tức của đầu Hắc Kim Cự Quái này, có thể so sánh với cường giả Chân Linh Cảnh!

Dương Kiền kinh hô một tiếng.

Cho dù cường đại như hắn, tu đã đạt tới Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, nhưng mà đối mặt với cấp bậc Chân Linh Cảnh, vẫn như cũ không chút năng lực hoàn thủ!

Bất luận kẻ nào ở nơi này, đối mặt với Hắc Kim Cự Quái, căn bản chỉ có duy nhất một kết quả: bị miễu sát!

Về điểm này, Dương Kiền căn bản không chút hoài nghi, mà Triệu Phong lại càng không chút nghi ngờ.

Thị lực của Triệu Phong chính là tốt nhất, đầu tiên liền nhìn thấy rõ ràng hư thật của Hắc Kim Cự Quái, bởi vậy liền không chút do dự bỏ chạy!

Chạy thẳng về phía trước!

Căn bản không có đường lui!

Phía sau là Hắc Kim Cự Quái hoàn toàn có có thể miễu sát mọi

người, hai bên là vực sâu với từng trận cương phong gào thét, chỉ có duy nhất một đường sống mà thôi!

Vù vù vù!

Tốc độ của ba Đệ tử chân truyền chính là nhanh nhất, thúc giục chân lực, chỉ trong chớp mắt đã chạy thẳng về phía trước, một phen bỏ qua luôn cả Triệu Phong cùng với Lâm Phàm.

Sắc mặt Lâm Phàm đại biến, lại không thể làm gì được.

Trong số mười đệ tử tham gia thí luyện, ba Đệ tử chân truyền là có tu vi nội tình thâm hậu nhất.

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng bước chân nặng nề ở phía sau vẫn không ngừng dồn dập đều đều vang lên.

Thoạt nhìn, Hắc Kim Cự Quái chính là bước đi từng bước, nhưng tốc độ cũng tuyệt đối không chậm, mỗi một bước đi tới, cũng đều vượt qua khoảng cách chừng mười thước.

Tiếng bước chân nặng nề, khí tức khủng bố có thể so sánh với Chân Linh Cảnh, khiến cho mọi người nhất thời kinh tâm động phách, nội tâm lan tràn sự sợ hãi.

- Một khi bị đầu quái vật này đuổi kịp, tất cả mọi người đều sẽ bị miễu sát!

Tuyền Thần nhất thời kinh hoảng không thôi. Trong tình thế tuyệt cảnh như thế này, hắn làm gì còn tâm trí để mà tính kế Triệu Phong nữa?

Tuyệt cảnh! Tử vong tuyệt cảnh!

Thần kinh mọi người nhất thời căng thẳng, toàn lực phóng chạy.

- Triệu sư đệ, tại sao ngươi không chạy nhanh lên?

Lâm Phàm và Triệu Phong sóng vai phóng chạy, chợt phát hiện tốc độ của Triệu Phong vẫn giữ đều đều, không nhanh không chậm.

Ánh mắt Triệu Phong sắc bén, sắc mặt bình tĩnh, nhìn về phía sau, thấp giọng nói:

- Huynh không có nghe hay sao? Cửa thứ nhất, Thâm Uyên Tử Vong Lộ, có thời gian ba ngày!

Lâm Phàm thoáng rùng mình một cái, sắc mặt chợt đại biến, hít thật mạnh một ngụm khí lạnh.

- Huynh có thể duy trì tốc độ cao nhất suốt thời gian ba ngày không?

Sắc mặt Triệu Phong bình tĩnh, nói.

- Không thể! Nếu duy trì tốc độ cao nhất, ta nhiều nhất chỉ có thể kiên trì được hai canh giờ mà thôi!

Lâm Phàm lắc đầu.

Nếu như thi triển thuật khinh thân với tốc độ cao nhất, tốc độ của Thoát Phàm Cảnh hoàn toàn có thể đạt tới tốc độ cực nhanh, gấp mấy lần một con tuấn mã toàn lực phóng đi.

Nhưng mà, duy trì tốc độ cao nhất phóng chạy, tiêu hao cũng rất lớn.

Nhưng mà ở cửa thứ nhất, lại có tới thời gian ba ngày!

- Phù Loan Thí Luyện sẽ không thật sự phái ra một đầu quái vận Chân Linh Cảnh chân chính đi đuổi giết chúng ta! Nếu không, huynh cho rằng chúng ta thật sự có cơ hội chạy trốn hay sao?

Triệu Phong tiếp tục hỏi.

- Không có cơ hội!

Lâm Phàm không chút do dự trả lời.

Đối mặt với cường giả Chân Linh Cảnh, mọi người căn bản là không có lực phản kháng.

Nếu như mười người đứng cùng một chỗ, cường giả Chân Linh Cảnh chỉ cần một chiêu là có thể miễu sát toàn bộ.

- Hắc Kim Cự Quái ở phía sau, tốc độ vẻn vẹn chỉ là tiếp cận cường giả Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường mà thôi! Chúng ta chỉ cần bảo trì tốc độ nhanh hơn nó một chút, không bị đuổi theo kịp là được! Tiết kiệm lại thể lực, kiên trì suốt ba ngày, mới chính là biện pháp tốt nhất thông qua cửa thứ nhất!

Triệu Phong nhàn nhạt nói ra đáp án.

Thị lực của hắn tốt nhất, đối với tốc độ của Hắc Kim Cự Quái có thể đánh giá rõ ràng. Lại liên tưởng đến hạn chế ở cửa thứ nhất, liền có thể đưa ra sự phỏng đoán này.

Các phương diện của Hắc Kim Cự Quái này, cũng đều có thể so sánh với Chân Linh Cảnh, chỉ có một hạn chế duy nhất, đó chính là

tốc độ!

Tốc độ chỉ tiếp cận Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, cái này so với tốc độ của bất cứ người tham gia thí luyện nào, cũng đều chậm hơn một chút.

- Hóa ra là như vậy!

Lâm Phàm vội vàng khống chế tốc độ, nhằm để tiết kiệm thể lực. Đồng thời hắn cũng không khỏi cảm thấy kính phục đối với gã thiếu niên còn nhỏ hơn mình rất nhiều này.

Sự bình tĩnh, phân tích thấu đáo mọi chi tiết của Triệu Phong, đã đạt tới mức độ căn bản không thể tưởng tượng nổi.

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng bước chân nặng nề ở phía sau lưng cũng dần dần nhỏ đi.

Hai người Triệu Phong bảo trì tốc độ di chuyển chỉ nhanh hơn một chút so với Hắc Kim Cự Quái, theo thời gian trôi qua, cho dù tốc độ chỉ nhanh hơn một chút, thì khoảng cách cũng sẽ dần dần được kéo dài ra.

o0o

Mấy canh giờ sau đó…

Vù! Vù!

Trên con đường hắc kim phía trước, Khổng Nguyên Hạo cùng với Liễu Nguyệt Nhi đang ngồi tại chỗ điều tức.

Dùng tốc độ nhanh như vậy phóng chạy, bọn họ tiêu hao thể lực rất lớn.

- Hai người các ngươi chạy chậm như vậy, không ngờ lại không có bị Hắc Kim Cự Quái đuổi kịp?

Trong ánh mắt mỏi mệt của Liễu Nguyệt Nhi hiện lên vẻ giật mình, nói.

- Ha ha… tốc độ của chúng ta chỉ cần nhanh hơn so với đầu Hắc Kim Cự Quái kia một chút mà thôi, như vậy đã đủ rồi! Ừm! Không bao lâu nữa, cái tên to con kia sẽ đuổi tới đây đó!

Triệu Phong khẽ mỉm cười.

Thoáng tạm dừng một chút, hắn lại cùng Lâm Phàm sóng vai chạy đi, bảo trì tốc độ không nhanh không chậm, phảng phất là đang ngắm cảnh ven đường vậy.

- Vậy cũng được sao?

Liễu Nguyệt Nhi cùng với Khổng Nguyên Hạo liếc mắt nhìn nhau, bộ dáng có chút không tin.

Nhưng mà chỉ mấy hơi thở sau, phía sau đột nhiên truyền đến tiếng bước chân nặng nề đòi mạng quen thuộc.

- Chạy mau!

Hai người lại gặp lại thân ảnh khổng lồ từ trong bóng tối phía sau xuất hiện, lại cảm nhận được khí tức khủng bố khiến khí huyết toàn thân ngưng trệ kia.

o0o

Cửa thứ nhất thí luyện, Thâm Uyên Tử Vong Lộ, thời hạn là ba ngày.

Thời gian nửa ngày trôi qua…

Đám đệ tử thí luyện phóng chạy trối chết về phía trước, không mất bao nhiêu thời gian, thể lực và nguyên khí đã tiêu hao cực lớn.

Tuy rằng tất cả mọi người cũng đều mang theo Linh đan, linh dịch có khả năng bổ sung nguyên khí cùng thể lực, nhưng sự hao tổn về mặt thân thể, tinh nguyên, lại không thể hoàn toàn khôi phục được.

Còn nữa, các loại Linh đan, linh dịch có khả năng khôi phục thân thể, trong khoảng thời gian ngắn thì có hiệu quả không tệ, nhưng nếu sử dụng dài lâu thì cũng không phải biện pháp tốt.

Triệu Phong và Lâm Phàm chính là người nhanh nhất phát hiện ra quy luật của Hắc Kim Cự Quái, khống chế tốt tốc độ và thể lực của mình, dùng mức tiêu hao nhỏ nhất đổi lấy hiệu quả lớn nhất.

Những đệ tử còn lại, toàn lực phóng chạy đi một hồi, dừng lại nghỉ ngơi, kết quả vừa mới khôi phục được chút tinh lực, thì đầu Hắc Kim Cự Quái phía sau lại đuổi theo tới nơi.

Đương nhiên, mọi người cũng đều không phải là kẻ ngốc, dần dần phát hiện ra quy luật của Hắc Kim Cự Quái, liền có được sách lược tương ứng.

o0o

Thâm Uyên Tử Vong Lộ, ngày thứ hai…

Một vài đệ tử thí luyện đã cảm thấy mệt mỏi.

Dù sao Hắc Kim Cự Quái cũng chẳng biết mệt mỏi, mà mọi người đều là thân thể huyết nhục, cần phải nghỉ ngơi và bổ sung.

Trong khoảng thời gian này, Triệu Phong phát hiện ra trong vực sâu hai bên con đường hắc kim, cảnh tượng đã có chút biến hóa.

Ở giữa không trung của vực sâu u ám, thỉnh thoảng lại xuất hiện một ít tảng đá lớn trôi nổi giữa không trung, ở trong các trận cương phong phiêu phù, cũng không có rơi xuống.

Lúc mới bắt đầu, Triệu Phong còn không nhìn rõ, mãi về lúc sau, hắn phát hiện trên một tảng đá lớn trôi nổi kia, có một căn nhà gỗ có chút tồn tại, bên trong đang đặt một bộ hài cốt.

Bộ hài cốt bên trong căn nhà gỗ kia, niên đại tồn tại hẳn đã rất lâu, toàn thân phát ra một tia quang mang yếu ớt, bên cạnh còn đặt một vài vật vụn vặt: Một đống Nguyên tinh thạch, một thanh kiếm tổn hại, một khối ngọc bội, cùng vài quyển sách cổ…

Ba Đệ tử chân truyền chạy phía trước đang dừng chân ở nơi này, quan sát căn nhà gỗ kia.

Chương 166: Hấp dẫn trí mạng

Triệu Phong nhìn ra được, căn nhà gỗ này cách nơi đây ước chừng hơn trăm trượng, ở giữa chính là vực sâu không đáy.

Dưới tình huống bình thường, với tu vi Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh trở lên, mặc dù không thể chân chính phi hành, nhưng mà lăng không hư độ chừng trăm trượng, vấn đề cũng không quá lớn.

Nhưng mà trên không trung của vực sâu này cương phong mãnh liệt, tu vi Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường chỉ sợ không thể kiên trì được mấy cái hô hấp, sẽ bị xé tan thành phấn vụn.

Giờ phút này, ba Đệ tử chân truyền đứng ở bên cạnh con đường hắc kim, cũng không có vội vàng ra tay.

Mắt trái của Triệu Phong dưới bịt mắt khẽ co rút lại, trong khoảnh khắc kéo ra khoảng cách chừng trăm trượng, quan sát bộ hài cốt kia, cùng với các vật dụng quanh đó.

- Bộ hài cốt này thời gian tồn tại đã rất lâu, lại phiếm động một tầng quang mang, tu vi khi còn sống chỉ sợ không dưới Chân Linh Cảnh!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Không chỉ mình hắn nhìn ra điểm ấy, ngay cả ba Đệ tử chân truyền cũng đều nhìn ra được.

Di vật của một cường giả cấp bậc Chân Linh Cảnh lưu lại, có thể bảo

trì nhiều năm như vậy mà không hư hao, khẳng định không phải vật tầm thường.

Thanh kiếm tổn hại, ngọc bội, sách cổ…

Những vật phẩm này, chất liệu cũng đều cực kỳ đặc thù, cũng giống như bộ hài cốt, đều không chút hư hao.

- Nếu như có được những vật phẩm bên cạnh bộ hài cốt kia, cho dù không thể xông quan được, cũng không thiệt thòi! Bộ thi hài xa xưa như vậy, vật phẩm lưu lại tuyệt đối có thể là công pháp Linh phẩm, Thần binh Linh cấp…

Ánh mắt Tuyền Thần lóe lên, khó có thể che giấu được sự tham lam.

Mọi người đều vô cùng chờ mong đối với những vật phẩm lưu lại bên cạnh bộ thi hài kia.

Mắt trái của Triệu Phong nhìn thấy rõ ràng, đồng thời phân tích cẩn thận, đưa ra kết luận.

Thanh kiếm tổn hại kia, hẳn là Thần binh Linh cấp tổn hại, cho dù đã mất đi linh tính, nhưng vẫn có thể so sánh với Thần binh Phàm cấp đỉnh phong!

Khối ngọc bội, chất liệu bóng loáng, trong suốt oánh nhuận, trên mặt tựa hồ lưu chuyển cỗ lực lượng kỳ dị. Đây là dị bảo kỳ vật, giá trị cho dù kém với Thần binh Linh cấp, cũng không kém hơn bao nhiêu.

Về phần mấy bộ sách cổ kia, lại không thể nào phán đoán ra được, nhưng dựa vào tu vi của bộ hài cốt khi còn sống, công pháp ghi lại bên trong ít nhất cũng là Phàm cấp Đỉnh phong trở lên.

Nếu như có thể đạt được những thứ này, có khả năng thu hoạch còn cao hơn so với Quán quân Thí luyện nữa.

Ngay cả Triệu Phong, trong lòng cũng cực kỳ mong muốn.

Nhưng ánh mắt thoáng lóe lên, Triệu Phong hít một hơi thật sâu, cuối cùng nói:

- Đi thôi!

Lâm Phàm không chút trì hoãn, theo sau Triệu Phong rời đi.

Sau khi tiến vào thí luyện, Lâm Phàm hết thảy đều nghe theo Triệu Phong.

- Quả thật, cho dù có được tu vi Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đi nữa, cũng không có nắm chắc có thể bay đến căn nhà gỗ đối diện, sau đó toàn thân trở ra!

Trong lòng Lâm Phàm cẩn thận ngẫm nghĩ.

Cho dù là Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, xác suất thành công không vượt quá hai thành!

Dương Kiền có tu vi cao nhất, khả năng cũng chỉ có ba bốn thành cơ hội, đó là còn phải xem cương phong có biến hóa hay không, nếu cương phong trở nên cường thịnh, ngay cả hắn cũng không có cơ hội nào!

- Mục tiêu của ta chính là Quán quân Thí luyện, tranh thủ vượt qua thành tích thí luyện mấy chục năm trước của Vân Hải Chân Nhân!

Ánh mắt Dương Kiền trở nên kiên định, không hề lưu lại, phóng

người rời đi.

Ngay sau đó hai Đệ tử chân truyền Tuyền Thần cùng Lục Hổ cũng thở dài rời đi.

Đại bộ phận các đệ tử đối với kỳ ngộ trước mắt này, cũng đều thoáng chần chừ một chút, sau đó đều gian nan rời đi.

Thân là đệ tử tinh anh, mọi người chung quy vẫn có thể bảo trì lý trí, khắc chế dục niệm.

Bởi vì muốn đạt được cái kỳ ngộ này, xác suất cực thấp, dưới Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, căn bản là không có cơ hội.

Sau đó, dọc theo đường đi, trong vực sâu hai bên đường, liên tục xuất hiện những tảng đá lớn phiêu phù giữa không trung, trên đó cũng đều xuất hiện một vài kỳ ngộ.

Một lúc nào đó, trong vực sâu đối diện đột nhiên xuất hiện một cái lâm viên, nguyên khí nồng đậm, mắt thường cũng đều có thể nhìn ra được những thiên tài địa bảo trong đó!

- Linh Hương Quả, có thể xúc tiến thân thể lột xác! Dưới Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, mỗi khi ăn một quả, đều có thể xúc tiến lột xác một lần, trực tiếp tăng lên cảnh giới một Trọng!

Liễu Nguyệt Nhi nhận ra một loại Linh quả, kinh hô một tiếng.

- Nguyệt Long Nha, trong truyền thuyết có thể khiến cho nhân thể dị biến, có được lực lượng chín trâu hai hổ, thậm chí còn có tỷ lệ nhất định có được năng lực đặc thù của chủng tộc Thượng Cổ!

Triệu Phong giương mắt nhìn lâm viên đối diện, cước bộ thoáng

dừng lại, không khỏi hít sâu một hơi.

Hấp dẫn thật sự quá lớn a!

Trong lâm viên này, có thật nhiều những thiên địa kỳ vật, có được năng lực thay đổi vận mệnh nhân sinh, cũng giống như là mắt trái thần bí vậy, có thể thay đổi vận mệnh của Triệu Phong.

Triệu Phong thậm chí còn phát hiện ra một ít vật có thể luyện chế ra Linh đan có thể gia tăng tư chất Linh thể nữa! Đây căn bản chính là vật nghịch thiên cải mệnh a!

Sự hấp dẫn bên trong lâm viên kia, căn bản hơn xa những lần kỳ ngộ trước đây.

Nếu như có thể đi vào lâm viên, hoàn toàn có thể thay đổi được vận mệnh nhân sinh, thậm chí tương lai đột phá Chân Linh Cảnh cũng đều không chút khó khăn.

- Linh Hương Quả! Xích Long Quả!

Một gã đệ tử Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong, hai mắt lóe ra quang mang tham lam, thốt lên.

Người này tên là Trần Duyệt, trong lần thí luyện này, là người duy nhất Triệu Phong không quen thuộc.

Phốc!

Trần Duyệt quát lớn một tiếng, thúc giục chân lực, quanh thân quanh quẩn một vòng phong lãng hồng sắc, lăng không nhảy ra, ở bên trong vực sâu lăng không hư độ một khoảng.

Vù!

Cương phong trên không vực sâu thoáng di động một chút, khuôn mặt Trần Duyệt cũng theo đó mà đỏ bừng lên.

Hắn liều mạng dốc sức, ở giữa không trung phi độ được chừng hai mươi trượng, chân lực quanh thân liền bị đánh tan tành!

- A!

Trần Duyệt thê lương hét thảm một tiếng, rơi thẳng xuống vực sâu, thân ảnh biến mất không thấy đâu nữa.

Một màn này nhất thời kinh động một đám đệ tử thí luyện còn lại.

- Với tu vi Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong của Trần Duyệt, cũng chỉ có thể phi độ chừng hai mươi trượng, thậm chí không đạt tới được một phần năm khoảng cách nữa!

Triệu Phong sắc mặt ngưng trọng.

Tu vi của hắn so với Trần Duyệt còn thấp hơn một chút, chân lực không có khả năng hùng hậu hơn đối phương được!

- Đi thôi!

Lục Hổ, một trong ba Đệ tử chân truyền lắc lắc đầu, xoay người rời đi.

Vốn dĩ tu vi Lục Hổ đạt tới Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, tạo nghệ luyện thể không tầm thường, định liều mạng một phen.

Nhưng mà nhìn thấy kết cục của Trần Duyệt, Lục Hổ xác định chính

mình nhiều nhất cũng chỉ kiên trì được chừng bốn năm chục trượng, cũng đồng dạng sẽ rơi xuống vực sâu!

- Tiếp tục đi thôi!

Mọi người hít một ngụm khẩu khí, thu hồi tham niệm trong lòng, vội vàng chạy đi.

Rầm! Rầm! Rầm!

Ở phía sau, Hắc Kim Cự Quái vẫn không biết mệt mỏi truy kích mọi người. Nó căn bản không cần nghỉ ngơi, không cần bổ sung.

Mặc dù tốc độ mọi người cực nhanh, nhưng cũng có lúc cần phải nghỉ ngơi bổ sung, bởi vậy cũng không thể nào hoàn toàn vứt bỏ được nó.

Chỉ có ba thành cơ hội!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, giương mắt nhìn về phía lâm viên đối diện, cuối cùng vẫn lựa chọn buông tha.

Phù Loan Thí Luyện, chặng đường phía sau còn rất dài, sau này khẳng định còn có nhiều cơ hội kỳ ngộ nữa!

Một cửa thứ nhất này, cũng không chỉ là con đường tử vong, mà còn là con đường tràn đầy hấp dẫn nữa.

o0o

Phù Loan Điện, bậc thang lối vào!

Ô…ô…ô…n…g!

Cửa ánh sáng màu xanh chợt lóe lên, bên trong xuất hiện một đạo quang đoàn màu xanh.

- Nhanh như vậy?

Các cường giả Chân Linh Cảnh Trưởng lão, Tông chủ trấn thủ ở nơi này đều giật mình không nhỏ.

Đạo ánh sáng tắt dần, hiện ra thân ảnh một người, chính là Trần Duyệt!

- Bên trong rốt cuộc xảy ra tình huống gì? Vì sao ngươi lại ra nhanh như vậy?

Tiết Trưởng lão trầm giọng hỏi.

Trần Duyệt mặt như tro tàn, vẻ mặt xấu hổ, một phen đem sự tình trải qua nói lại một lần.

- Ngươi thân là Đệ tử nội môn, vì sao lại không chống đỡ nổi một chút hấp dẫn như thế này chứ?

Lục Nguyệt Mỗ Mỗ bộ dáng hận rèn sắt không thành thép, nói.

- Cũng không thể hoàn toàn trách hắn! Độ khó lần thí luyện này tựa hồ còn cao hơn so với những lần trước đây! Không ngờ để cho bọn họ gặp phải sự đuổi giết của cường giả Chân Linh Cảnh! Sự hấp dẫn trên đường lại cũng hấp dẫn lớn đến như vậy!

Hiểu Nguyệt Tông chủ dung nhan đoan trang, thanh âm hòa nhã lên tiếng.

- Khó khăn càng lớn, phần thưởng cuối cùng cũng càng lớn! Đáng tiếc tiểu tử này, ngay cả cửa đầu tiên cũng không thể thông qua, không có chút phần thưởng nào! Hoàn hảo đây là nơi thí luyện Chính đạo, bằng không, nếu là thí luyện Ma đạo, hắn sao có thể còn sống đi ra nữa?

Đại Trưởng lão khẽ mỉm cười.

Đối với việc Trần Duyệt thất bại, mấy vị Trưởng lão cũng không có phản ứng gì quá lớn.

Dù sao, đệ tử bọn họ vẫn còn ở trong, vẫn chưa bị đá ra khỏi thí luyện!

o0o

Chớp mắt, mọi người ở trong thí luyện đã qua được hơn hai ngày trời.

Rầm! Rầm!

Sự đuổi giết của đầu Hắc Kim Cự Quái phía sau mãi không chấm dứt, cho dù tốc độ của nó cũng không nhanh lắm.

Đại bộ phận các đệ tử đều cố sống cố chết phóng chạy, toàn bộ đều dựa vào đan dược và nghị lực mới có thể kiên trì được tới bây giờ.

Mà người nhẹ nhàng nhất, chính là Dương Kiền!

Tu vi Dương Kiền cao nhất, tốc độ vượt qua Hắc Kim Cự Quái rất nhiều.

Cho dù là Tuyền Thần, cũng hơi có chút cố hết sức!

Những đệ tử dưới Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh còn lại, gần như là phải dốc hết tiềm lực, thập phần gian nan, mới có thể chống lại sự đuổi giết của Hắc Kim Cự Quái.

Mọi người cuối cùng mới hiểu ra được, Thâm Uyên Tử Vong Lộ ở cửa thứ nhất, bản chất chính là bị đuổi giết suốt ba ngày ba đêm, trên đường còn có vô số những hấp dẫn, phân hóa tâm thần ý chí của người thí luyện!

Còn lại nửa ngày cuối cùng, mọi người đều cố gắng kiên trì!

Dương Kiền xa xa dẫn đầu, thúc giục chân lực, vì mọi người cổ động.

Việc hắn có thể làm, cũng chỉ vẻn vẹn là như thế.

Một khi Hắc Kim Cự Quái đuổi theo kịp, cho dù là hắn, cũng sẽ bị miễu sát, căn bản không chút lực chống cự.

Ánh mắt Dương Kiền rơi xuống trên người Triệu Phong, vị sư đệ duy nhất của chính mình.

Hô hấp của Triệu Phong hơi có chút dồn dập, sắc mặt bình thản, không ngờ còn thoải mái hơn rất nhiều người khác.

Ngay cả Lâm Phàm ở bên cạnh hắn, cũng mồ hôi đổ ròng ròng, dựa vào một cỗ ý chí, dốc hết toàn lực phóng chạy.

Dương Kiền cảm thấy có chút ngoài ý muốn. Hai người Triệu Phong, tu vi thấp nhất trong đám người, không ngờ lại có thể kiên trì đến bây giờ.

Đặc biệt là Triệu Phong, so với những người khác thì thoải mái hơn rất nhiều.

Cửa thứ nhất, chỉ còn lại nửa ngày nữ là có thể thông quan.

Lúc này, những kỳ ngộ hấp dẫn ở hai bên vực sâu, khoảng cách cũng càng ngày càng gần hơn.

Lúc trước, những kỳ ngộ này cách con đường hắc kim chừng hơn trăm trượng, hiện tại giảm bớt rất nhiều, nhiều nhất chỉ là bảy tám chục trượng, thậm chí còn có năm sáu chục trượng nữa.

Nhưng mà trải qua hai ngày không ngừng trốn chết, tuyệt đại đa số mọi người, thể lực dần dần đã chống đỡ hết nổi nữa.

Hơn nữa, những kỳ ngộ xuất hiện về sau, mặc dù độ khó khăn cũng giảm xuống, nhưng những bảo vật xuất hiện, giá trị cũng theo đó mà giảm xuống.

- Kỳ ngộ càng lớn, phiêu lưu càng lớn, bây giờ kỳ ngộ giảm xuống, tính phiêu lưu cũng giảm xuống thấp hơn!

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Trong quá trình trốn chết, mắt trái của hắn cũng không quên dò xét những kỳ ngộ thỉnh thoảng xuất hiện bên đường, phân tích xác suất thành công của những kỳ ngộ này.

Nhưng mà, đại đa số những kỳ ngộ này, xác suất thành công thấp hơn năm thành, hơn nữa sự hấp dẫn của kỳ ngộ ở phía sau, cũng không còn lớn như phía trước nữa.

Một lúc nào đó, cảnh tượng trong vực sâu đối diện đột nhiên biến

đổi. Ở một tảng đá cách đó chừng hai ba mươi trượng, đột nhiên xuất hiện một tòa cổ đình bộ dáng cổ xưa, đường kính ước chừng năm sáu trượng.

Trong cổ đình truyền đến tiếng đàn tỳ bà thanh thoát, đang có một nàng mỹ nữ tuyệt sắc khuynh thành phong cách cổ phác ngồi ngay giữa cổ đình gảy đàn.

Mỹ nữ này, làn da nõn nà, cặp mày thanh tú, suối tóc đen dài, mắt phượng mày cong, xinh đẹp như tiên thiên, hơn nữa lại có vẻ mị hoặc vô cùng tận, khiến cho người ta thất hồn lạc phách.

Một màn quỷ dị như thế, khiến cho các đệ tử thí luyện đều âm thầm sinh ra cảnh giới.

Nhưng ánh mắt vừa mới tiếp xúc với mỹ nữ tuyệt sắc kia, mọi người nhất thời rung động. Một loại cảm giác kinh diễm trước giờ chưa từng có nhất thời đánh mạnh vào thân thể và linh hồn, không thể nào kềm chế được.

Kỳ ngộ này, chỉ cách đây chừng hai ba mươi trượng, mà độ mạnh yếu của cương phong cũng tương đối nhỏ một chút.

Trong lòng mọi người chợt động.

Trong đó, mấy người Tuyền Thần, Lục Hổ, Khổng Nguyên Hạo là ánh mắt không ngừng toát ra vẻ say mê nồng đậm.

Mà cổ quái hơn nữa chính là, ngay cả Liễu Nguyệt Nhi, Nhiễm Tiểu Uyển, thần sắc cũng có chút dại ra nhìn về phía đối diện.

Trong tiếng đàn du dương kia, gần như không có ai có thể hoàn toàn chống đỡ được mị lực của tiên tử cổ phác tuyệt sắc kia.

Trong đám người, chỉ có mỗi mình Triệu Phong là hoàn toàn không chút ảnh hưởng. Ánh mắt lóe sáng nhìn về phía đối diện.

Đầu tiên kịp phản ứng trở lại là Dương Kiền.

Tiếp theo là đến Lâm Phàm, ánh mắt hắn kiên định, cắn răng định thân.

Triệu Phong lộ ra vẻ tán thưởng. Không ngờ định lực của Lâm Phàm này so với Đệ tử chân truyền như Tuyền Thần còn mạnh hơn một chút.

- A!

Dương Kiền hét lớn một tiếng, thanh âm như sấm động lôi minh, khiến cho mọi người giật mình tỉnh lại.

- Dương sư huynh, chỉ có hai ba mươi trượng, chúng ta có cần thử hay không?

Tuyền Thần lên tiếng đề nghị. Nàng tiên tử cổ phác trong cổ đình kia, thật sự là quá đẹp, quá mức mị hoặc rồi.

- Hai ba mươi trượng, trước mắt mà nói, chính là khoảng cách gần nhất…

Ánh mắt Triệu Phong khẽ nheo lại, đánh giá chút tình hình trong cổ đình, cùng với xác suất thành công.

Chương 167: Trữ vật thủ trạc

Tử Vong Thâm Uyên Lộ.

Trong không gian u ám, đối diện vực sâu với cương phong gào thét, tiên tử cổ phác xuất trần tuyệt mỹ kia, chân thành ẩn tình, vuốt nhẹ tỳ bà, truyền đến tiếng đàn du dương êm tai.

Tiên tử cổ phác xinh đẹp đến mức khiến người khác hít thở không thông, lay động phàm trần, dung nhan như ngọc không tỳ vết, phảng phất như là trang sức hoa văn hoàn mỹ nhất, nhưng lại có cảm giác xinh đẹp mông lung, giữa làn môi, khóe mắt đều có vẻ kinh diễm khiến người ta hấp dẫn trí mạng!

Bất luận ở trong mắt kẻ nào, nàng ta đều có hình tượng hoàn mỹ nhất!

Mặc dù Dương Càn đã có lời cảnh tỉnh, nhưng đám người Tuyền Thần vẫn như cũ hồn bất phụ thể, không hề nguyện ý buông tha lần kỳ ngộ này.

- Quả thật là đẹp! Nhưng cũng rất quỷ dị!

Vẻ mặt Lâm Phàm lóe lên, nghĩ đến sự thất thần vừa rồi của mình, mặt không khỏi đỏ lên.

Ánh mắt khẽ chuyển, hắn phát hiện sắc mặt Triệu Phong vẫn bình tĩnh như cũ, không hề có nửa điểm ảnh hưởng nào cả.

Dường như từ đầu đến cuối, Triệu Phong cũng không chút nào dị

thường cả.

Lâm Phàm không khỏi bội phục, hắn không rõ Triệu Phong là định lực siêu cường, hay là tâm lý giới tính có vấn đề, hoặc là ở phương diện nam nữ tình cảm, còn chưa hiểu thông.

- Câm miệng cho ta!

Dương Càn hít sâu một hơi, tận lực ép bản thân không nhìn mỹ nữ tuyệt sắc đối diện, lạnh lùng đảo qua mấy người Tuyền Thần:

- Người này xuất hiện ở trong tuyệt cảnh, tuyệt không giống người bình thường! Chẳng lẽ các người đã trúng chiêu rồi?

Mọi người nghe vậy, phần lớn liền tỉnh ngộ ra.

Phù Loan Điện tách biệt với bên ngoài, mỗi năm năm mới mở ra một lần. Mà bên trong tuyệt cảnh thí luyện lại xuất hiện một mỹ nữ tuyệt sắc, điều này cực kỳ không bình thường, vô cùng quỷ dị.

Mọi người nhất thời toát mồ hôi lạnh, không dám nhìn về phía mỹ nữ tuyệt sắc kia nữa.

Đương nhiên, chỉ có Triệu Phong là ngoại lệ. Hắn cười dài, nhìn chằm chằm nàng mỹ nữ đối diện.

- Liễu sư tỷ, vừa rồi ngươi nhìn cái gì?

Triệu Phong thoáng nhìn về phía Liễu Nguyệt Nhi.

- Ta...

Sắc mặt Liễu Nguyệt Nhi hơi chút đỏ lên, trong lòng thoáng chột dạ.

Cảnh tượng bên trong đình kia, đối với mỗi người, đều là nhìn hình tượng hoàn mỹ nhất trong cảm nhận của chính mình.

Nam nhân nhìn là mỹ nữ, như vậy nữ nhân nhìn chính là tuấn nam!

- Kỳ ngộ ở nơi này mặc dù nhìn qua cách đây khá gần, nhưng ta khuyên mọi người nên từ bỏ! Cửa thứ nhất sắp vượt qua rồi, dựa theo kinh nghiệm những lần trước, chỉ cần có thể xông qua cửa đầu tiên, cuối cùng ít nhiều cũng sẽ có phần thường!

Dương Càn nói với mọi người.

Dứt lời, hắn cũng không quay đầu lại, hóa thành một đạo tử quang, phóng chạy tiếp về phía trước.

- Căn cổ đình kia, hẳn là có tinh thần huyễn lực cực mạnh! Vừa rồi chúng ta cũng đều đã bị trúng chiêu! Nếu như trên đường phi độ, bị tinh thần huyễn lực ảnh hưởng, chỉ sợ...

Sắc mặt Bắc Mặc lạnh lùng, quyết đoán rời đi.

Mọi người có chút không nỡ, nhưng cũng biết căn cổ đình đối diện rất đáng sợ, đành phải từ bỏ, tiếp tục lên đường.

Ngay cả Tuyền Thần cũng khẽ cắn răng một cái, ánh mắt không nỡ rời khỏi trên người mỹ nữ tuyệt sắc.

- Triệu sư đệ?

Lâm Phàm đột nhiên phát hiện, Triệu Phong vẫn đứng yên tại chỗ, không có ý tứ rời đi.

- Huynh đi trước đi, bảo trì tốc độ bình thường, thông qua cửa thứ nhất!

Ngữ khí Triệu Phong bình thản, nói.

Lâm Phàm thoáng giật mình, nhưng đối với lời nói của Triệu Phong cũng không chút nghi ngờ, rất nhanh rời đi.

Tại chỗ chỉ còn lại mỗi mình Triệu Phong.

- Triệu sư huynh...

Một thanh âm dịu dàng e thẹn đột nhiên từ phía trước truyền đến.

Triệu Phong quay đấu nhìn lại. Là Nhiễm Tiểu Uyển! Nàng đang có chút lo lắng nhắc nhở hắn.

- Ta không sao, muội đi trước đi!

Triệu Phong khẽ mỉm cười, liếc mắt nhìn nàng một cái, sau đó thu hồi lại ánh mắt, bình tĩnh nhìn về phía trước.

Hai bàn tay Nhiễm Tiểu Uyển khẽ nắm chặt lại, ánh mắt run rẩy, muốn nói lại thôi, dường như đang lo lắng Triệu Phong sẽ bị mỹ nữ tuyệt sắc trong cổ đình hấp dẫn.

Hơn nữa nhìn bộ dáng của Triệu Phong, dường như như không hề để ý đến sự nhắc nhở của nàng.

Phốc!

Thân hình Triệu Phong đột nhiên phóng vọt lên, giống như một con cá, hướng về phía cổ đình đối diện, không ngừng lăng không hư độ

mà đi.

- Không nên!

Nhiễm Tiểu Uyển kinh hô một tiếng, mặt mày thất sắc.

Mỗi kỳ ngộ trên con đường hắc kim đều cùng tồn tại với nguy hiểm. Cảnh tượng trong cổ đình đối diện lại vô cùng quỷ dị, mọi người nhìn không ra được, nên cũng không dám thử.

Vù vù!

Trên không trung vực sâu, cương phong mãnh liệt nhất thời càn quét, đủ để phân kim phá thạch, từng đợt từng đợt không ngừng trùng kích Triệu Phong.

- Trời ơi! Triệu sư đệ trúng chiêu rồi...

Phụ cận vẫn còn có vài gã đệ tử, ở trong phạm vi tầm nhìn, có thể nhìn hành động điên cuồng của Triệu Phong.

Ngoại trừ Nhiễm Tiểu Uyển, còn có ba người Lục Hổ, Liễu Nguyệt Nhi, Khổng Nguyên Hạo.

- Thân pháp thật cao minh!

Lục Hổ là một trong ba đệ tử chân truyền, vẻ mặt lộ ra nét kinh dị.

Trên người Triệu Phong vờn quanh một tầng sóng khí màu xanh, cả người phảng phất như dung nhập trong gió, lại giống như con cá, không ngừng xuyên thấu giữa những khe hở, tránh thoát khỏi lực cản cường đại, mượn lực phóng qua.

Trong chớp mắt, Triệu Phong đã phi độ vài chục trượng

Đúng lúc này, trong cổ đình chợt xảy ra dị biến.

Nàng nữ tử tuyệt mỹ kia, chân thành đứng dậy, hướng về phía Triệu Phong thán nhiên cười nhạt.

Trong khoảnh khắc đó, sắc đẹp của nàng liền đại phóng kinh tâm động phách, khiến cho bọn người Lục Hổ đã rời đi chừng trầm trượng cũng khó có thể kềm chế được.

Thử nghĩ một chút, Triệu Phong đang ở giữa đám cương phong kia, đột nhiên nhìn tình huống này, sẽ gặp phải kết quả như thế nào?

Đây đúng chính là tình huống không xong nhất mà trước khi rời đi, Bắc Mặc đã từng phỏng đoán.

- Ha ha, rất đẹp!

Triệu Phong đang ở giữa không trung cười nhạt một tiếng, tiếp tục phi độ giữa đám cương phong không ngờ không chút ảnh hưởng.

Mỹ nữ cổ phác trong cổ đình thoáng kinh ngạc một cái, không nghĩ tới một gã tiểu tử còn chưa tới Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, lại có thể chống đỡ tinh thần huyễn lực của mình.

Phốc!

Thân hình của Triệu Phong phiêu nhiên rơi xuống trong cổ đình.

Một màn như thế, khiến cho đám người Lục Hổ ở gần đó đều giật mình.

- Tướng công!

Mỹ nữ cổ phác lộ ra nụ cười vô cùng quyến rũ, thâm tình chân thành, hai bàn tay thì lại bắt đầu cỡi bỏ y phục, váy dài tụt xuống lộ ra làn da trắng noãn như bạch ngọc...

Mỹ nữ tuyệt sắc, ở trước mắt chân thành thoát y, hoàn toàn hiển lộ thân thể thần tiên hoàn mỹ...

Đây là loại khoảnh khắc mị hoặc chấn động lòng người đến thế nào?

- Cút!

Trong mắt Triệu Phong chợt lóe lên một tia lãnh quang phi thân bay lại, đá ra một cước.

Mỹ nữ tuyệt sắc đang cỡi bỏ y phục, phốc một tiếng đã bị Triệu Phong đá bay, văng vào trong cột đình.

- Ngươi...

Sắc mặt mỹ nữ cổ phác tái nhợt, phun ra một ngụm máu.

- A?

Một màn này. Khiến cho những người ở trên con đường hắc kim cũng trừng mắt há miệng. Triệu Phong này quả thật là rất hung mãnh.

Vù!

Mỹ nữ cổ điển đột nhiên hóa thành một đám khói tím.

Trước mắt mọi người chợt hoa lên, chỉ nhìn một con hồ ly màu tím đang bị nhốt trong một cái lông sắt trong cổ đình, cả người run rẩy.

Cổ đình, tỳ bà, hồ ly bị nhốt!

Một màn này, khiến cho mọi người đều cảm thấy quỷ dị.

- Hóa ra là một đầu Huyễn Hồ! Đây chính là Yêu thú, siêu việt cấp độ hung thú!

Lục Hổ hô nhỏ, nói.

Trong thế tục, hung thú chính là loại sinh linh đáng sợ nhất.

Nhưng mà hung thú, lại chỉ có hung tính chứ không có linh tính, chẳng qua nhận được chút nguyên khí thiên địa ảnh hưởng, biến dị mà sinh. Phần lớn là trong cơ thể có một chút huyết mạch Yêu thú khá loãng.

Mà Yêu thú chân chính, có được linh trí rất cao, còn có được huyết mạch chủng tộc Thượng Cổ, hoàn toàn vượt qua hung thú, thậm chí bản thân còn có thể tu luyện nữa.

Tại quận Quảng Lăng từng xuất hiện qua hung thú Vương cấp, trên thực tế chính là Yêu thú cấp thấp nhất, thực lực tương đương Thoát Phàm Cảnh.

Trên Đại lục Thanh Hoa, có một vài Yêu thú cực kỳ cường đại, có được năng lực nghiêng trời lệch đất, dẫn dắt đại quân hung thú, tiêu diệt cả mấy quốc gia cũng dễ như trở bàn tay. Đương nhiên, thế giới Yêu thú cũng có cấp bậc hệ thống đàng hoàng, duy trì sự cân bằng với thế lực Tông môn suốt mấy ngàn vạn năm qua.

- Cảnh giới của đầu Huyễn Hồ này chỉ sợ đã đạt tới Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh rồi!

Ánh mắt Lục Hổ lóe lên, lộ rõ vẻ kiêng kỵ.

Thoát Phàm Ngũ trọng, tu vi này đã hoàn toàn tương đồng với Dương Càn, người có tu vi cao nhất trong thí luyện lần này.

Nhưng Huyễn Hồ lại am hiểu tinh thần huyễn thuật, cho dù là Dương Càn, cũng không thể hoàn toàn ngăn cản được tinh thần huyễn thuật này, ở thời điểm vượt qua vực sâu, vẫn có khả năng trúng chiêu.

- Tiểu tử, ta muốn giết ngươi!

Huyễn Hồ đứng ở trong lồng sắt, cắn răng nghiến lợi nói.

Nếu không phải đang bị nhốt trong lồng sắt, với năng lực của nó, hoàn toàn có thể giết chết một tên nhân loại còn chưa đạt tới Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Triệu Phong căn bản không thèm để ý tới nó, đi tới cái bàn đá ở giữa cổ đình.

Trên bàn đá, ngoại trừ đàn tỳ bà, còn có một mâm trái cây, một bình rượu, một cái vòng

Triệu Phong cầm lấy một quả trái cây, phân tích dược tính của nó.

- Đúng vậy! Hẳn là Tử Linh Quả, có thể nuôi dưỡng thân thể, khôi phục tinh lực!

Triệu Phong một phen đem gần chục quả trái cây trong đĩa thu hồi toàn bộ.

Về phần bầu rượu kia, Triệu Phong ngửi mùi một chút, nhất thời vẻ mặt đại hỉ:

- Đây là một loại Linh tửu cấp thấp! Có tác dụng xúc tiến và bổ sung nguyên khí đối với Thoát Phàm Cảnh!

Ừng ực!

Triệu Phong khẽ hớp nhẹ một ngụm nhỏ Linh tửu, chỉ cảm thấy chân lực trong cơ thể không ngừng khởi động, tinh thần và thể lực nhanh chóng khôi phục lại.

Toàn bộ những mệt mỏi trong hai ngày trốn chạy này, nhất thời không cánh mà bay, hơn nữa tinh thần sung túc, thậm chí tu vi mơ hồ còn có chút dấu hiệu tăng lên nữa.

Cuối cùng, trên bàn đá còn lại chỉ có một cái vòng tay.

Triệu Phong vừa cầm lấy xem xét, nhất thời ha ha cười lớn:

- Không ngờ lại là trữ vật thủ trạc! Loại đạo cụ trữ vật như thế này, cấp bậc thấp nhất cũng tương đương Thần binh Phàm cấp thượng phẩm.

Cái vòng tay này, thuộc loại đạo cụ trữ vật, so với tất cả những thứ còn lại trên bàn đá cộng lại còn cao hơn một chút.

- Cái gì? Trữ vật thủ trạc?

Đám người Lục Hổ trên con đường hắc kim nhất thời khiếp sợ thất sắc.

- Trữ vật thủ trạc cấp bậc thấp nhất, cũng là tương đương với Thần binh Phàm cấp thượng phẩm a...

Thanh âm Lục Hổ hơi có chút run rẩy, trong mắt mơ hồ lộ ra vẻ tham lam.

Đạo cụ hoặc là Thần binh Phàm cấp thượng phẩm, thứ này giá trị không cái nào dưới trăm vạn Nguyên tinh thạch thứ phẩm, ít nhất cũng phải có một vạn Nguyên tinh thạch hạ phẩm rồi!

Huống chi loại đạo cũ trữ vật này lại cực kỳ hiếm.

Triệu Phong cầm trữ vật thủ trạc lên, tâm thần dung nhập vào trong đó, cảm nhận được một cái không gian ước chừng một lập phương bên trong.

Vụt! Vụt!

Mấy trái Tử Linh Quả cùng bầu rượu trong tay hắn liền biến mất không đâu, đã bỏ vào trong không gian bên trong trữ vật thủ trạc!

- Đạo cụ loại trữ vật này, quả nhiên thần kỳ!

Triệu Phong vô cùng vui vẻ, nói.

Hắn không khỏi cảm thấy may mắn, sau khi tiến vào Tông môn, chính mình đã đọc qua rất nhiều kiến thức về các loại kỳ vật trên thế gian, đối với các loại thường thức trong thế giới Tông môn căn bản không hề thiếu khuyết.

Cuối cùng, ánh mắt Triệu Phong chợt lóe lên, một phen đem luôn cái đàn tỳ bà trên bàn kia cũng thu hồi vào trong trữ vật thủ trạc.

Cái đàn tỳ bà kia, đồng dạng cũng là Thần binh Phàm cấp trung phẩm, lúc Triệu Phong còn ở trên con đường hắc kim đối diện, mắt trái đã nhìn ra được.

Nhưng mà Thần binh loại đàn như thế này, đối với hắn căn bản là vô dụng, cũng không có chút hứng thú. Nhưng thật ra hắn có thể cầm đến Tông Vụ Đường đổi lấy một lượng Nguyên tinh thạch khả quan, một phần trả lại nợ nần cho Trương lão, hơn nữa nếu có dư thì còn có thể mua về La Hầu Tiễn nữa.

- Tiểu tử, đừng vội càn rỡ!

Huyễn Hồ bên trong lồng sắt không ngừng kêu gào, đối với thái độ không thèm để ý của Triệu Phong vô cùng phẫn hận.

Nó không ngừng liên tiếp phát động tinh thần huyễn thuật với Triệu Phong.

Nhưng mà, Triệu Phong đối với tinh thần huyễn thuật lại có lực miễn dịch siêu cường, căn bản không hề bị ảnh hưởng.

Ngay thời điểm nhìn thấy cổ đình, Triệu Phong liền liếc mắt nhìn ra được chân thân của mỹ nữ cổ phác kia, cho nên căn bản không hề bị ảnh hưởng.

Phốc!

Thân hình Triệu Phong như người cá, lại phi độ xuyên qua tầng cương phong trên vực sâu, chỉ mấy cái hô hấp, đã quay trở lại con đường hắc kim.

Trên con đường hắc kim, vẻ mặt Nhiễm Tiểu Uyển kinh ngạc, cái miệng nhỏ nhắn không thể khép lại.

- Triệu sư đệ, thu hoạch của ngươi không nhỏ! Có câu gọi là người thì có phần, ngươi sẽ không độc chiếm hết thảy tất cả bảo vật đó chứ?

Lục Hổ cười hắc hắc, không chút nào che giấu sự tham lam trên mặt.

Trong cơ thể hắn ngưng tụ một cỗ chân lực cường đại, thân thể cứng rắn như kim loại đồng thiết nhất thời phát ra một cỗ khí lực tuyệt cường, cỗ khí tức ập bách kia so với cường giả Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường còn mạnh hơn nhiều.

Lục Hổ thân là một trong ba đệ tử chân truyền tham gia thí luyện, bản thân còn am hiểu luyện thể, thực lực so với Tuyền Thần còn mạnh hơn một chút.

- Ngươi dám ra tay với ta?

Ánh mắt Triệu Phong lóe ra một tia lạnh lùng, mái tóc xanh không gió chợt động.

Chương 168: Một cước đá bay

Trên con đường hắc kim. Triện Phong cùng với Đệ tử chân truyền Lục Hổ đứng đối diện với nhau.

Mà Nhiễm Tiểu Uyển đứng một bên sắc mặt khẽ biến, thân hình chợt lóe lên, đứng ở bên cạnh Triệu Phong.

Khổng Nguyên Hạo dường như không phản ứng kịp. Chân tay có chút luống cuống đứng yên tại chỗ.

Không khí nhất thời có vẻ áp lực.

Sắc mặt Lục Hổ đại biến, đột nhiên nhớ tới, Triệu Phong ở trong Tông môn, sau lưng có Đại trưởng lão làm chỗ dựa cực kỳ vững chắc!

Huống chi, vào thời khắc quan trọng này, Nhiễm Tiểu Uyển lại đứng ở bên phía Triệu Phong.

Nhiễm Tiểu Uyển lại chính là đệ tử thân truyền của Hiểu Nguyệt Tông chủ, thực lực tương đương với Bắc Mặc!

Khóe miệng Triệu Phong khẽ nhếch lên, xác định Lục Hổ chỉ muốn may mắn phân một chén canh, cũng không dám thực sự ra tay.

- Triệu sư huynh, ta cũng giúp ngươi!

Trên khuôn mặt non nớt như búp bê của Khổng Nguyên Hạo nhếch lên nụ cười, có vẻ ngây thơ chất phác.

Nhất thời, Nhiễm Tiểu Uyển và Khổng Nguyên Hạo đều đứng về phía Triệu Phong.

Dưới loại cục diện này, cho dù sau lưng ba người Triệu Phong không có chỗ dựa vững chắc nào, Lục Hổ cũng phải suy nghĩ cẩn thận.

- Giao Trữ vật Thủ trạc ra!

Sắc mặt Lục Hổ âm tình bất định, đột nhiên cắn răng một cái, chân khí trong cơ thể trở nên cường thịnh, lao thẳng tới ba người bọn Triệu Phong.

- Hắn muốn làm gì?

Triệu Phong trong lòng máy động, không nghĩ tới tại dưới loại thế cục như thế này, Lục Hô còn dám động thủ.

- Không đúng! Dường như có vấn đề!

Triệu Phong đột nhiên nghĩ đến cái gì, khóe mắt liếc nhìn về phía cổ đình đối diện.

Chỉ đầu Huyễn Hồ bên trong lồng sắt kia, hai mắt phiếm động một tầng tử quang trong suốt, khóe miệng nhếch lên một tia nụ cười trào phúng tràn ngập nhân tính hóa...

Trong mắt Lục Hổ đều là sự tham lam, hoàn toàn che mờ lý trí.

Trong lòng hắn vốn dĩ đã có tham niệm, lại bị Huyễn Hồ thi triển tinh thần huyễn thuật, thoải mái đem tham niệm của hắn phóng đại lên gấp chục lần.

- Không ngờ quên mất con hồ ly tinh này!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ biến, chỉ có thể trước hết ngăn cản Lục Hổ rồi nói sau.

Tu vi của Lục Hổ đạt tới Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, tạo nghệ luyện thể cũng không tầm thường, so với Triệu Phong còn mạnh hơn một chút.

Phong Lôi Yên Diệt!

Triệu Phong không chút do dự liền xuất thủ. Thiên Phong Thần Quyết và Ngân Bích Quyết thúc giục lên tới tận cùng, miễn cưỡng ngăn chặn Lục Hổ đang điên cuồng công kích.

Phành!

Cứng rắn ngạnh kháng một kích, thân thể Triệu Phong lập tức lui về phía sau mấy bước.

Không sử dụng tới mắt trái và lực lượng huyết mạch, hắn toàn lực xuất thủ, đối kháng với Lục Hô lại thoáng rơi xuống hạ phong.

- Triệu sư huynh, giao ra Trữ vật Thủ trạc!

Bên cạnh Triệu Phong chợt truyền đến một thanh âm thiếu niên lạnh lùng.

- Cái gì?

Triệu Phong chỉ cảm thấy kình phong đánh úp lại, phía sau có người đánh tới, sắc mặt đại biến.

Người vừa ra tay, chính là Khổng Nguyên Hạo!

- Ha ha ha...

Lục Hổ cười điên cuồng một tiếng, công kích càng thêm mãnh liệt.

Mắt Triệu Phong đã gặp phải giáp công trước sau, nếu không phát động át chủ bài, căn bản là không thể ứng phó nổi nguy cơ.

- Dừng tay!

Nhiễm Tiểu Uyển quát lớn một tiếng, bóng hình xinh đẹp lóe lên, chặn lại Khổng Nguyên Hạo.

Phành!

Khổng Nguyên Hạo bị Nhiễm Tiểu Uyển một chiêu đẩy lui.

Triệu Phong không khỏi toát một trận mồ hôi lạnh. May mắn là Nhiễm Tiểu Uyển cũng không có bị huyễn thuật của Huyễn Hồ ảnh hưởng. Phải biết rằng, thực lực của Nhiễm Tiểu Uyển tuyệt đối tương đồng với Bắc Mặc, có thể so sánh với Tứ trọng thiên Thoát Phàm Canh!

Nếu gặp phải ba người vây công cho dù hắn thi triển lực lượng huyết mạch, cũng chỉ có nước bỏ chạy mà thôi.

Huyễn thuật của Huyễn Hồ, sở dĩ có thể thành công ảnh hưởng đến Lục Hổ và Khổng Nguyên Hạo, là bởi vì trong lòng bọn họ có tham niệm, tiếp theo là do vấn đề ý chí của mỗi người.

Mà Nhiễm Tiểu Uyển, trong lòng không có tham niệm gì, tự nhiên sẽ không vì vậy mà ra tay với Triệu Phong.

Nhiễm Tiểu Uyển thành công áp chế Khổng Nguyên Hạo, khiến cục diện không đến mức hoàn toàn không xong.

Chẳng qua, Triệu Phong muốn chính diện chiến thắng được đệ tử chân truyền Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, quả thật rất khó, có thể duy trì bất bại đã là rất không tệ rồi.

- Chỉ có thể như vậy...

Trong lòng Triệu Phong âm thầm có tính toán.

Vụt!

Thân hình Triệu Phong nhoáng lên, tại chỗ lưu lại một đạo hư ảnh.

Thân hình hắn như người cá, linh động biến hóa hư huyễn, dưới thế công của Lục Hổ nhanh chóng rõ ràng lùi về phía sau.

Luận tạo nghệ luyện thể, phương diện tu vi, Triệu Phong tuyệt đối kém Lục Hổ.

Nhưng mà so sánh thân pháp, Triệu Phong lại rất cao minh.

Lục Họ bị tham niệm che mờ lý trí, không có phát hiện Triệu Phong đang trong lúc lui lại, cũng đồng thời tiếp cận Nhiễm Tiểu Uyển và Khổng Nguyên Hạo.

- Trước giải quyết ngươi!

Tốc độ Triệu Phong tăng vọt, biến ảo ra vài đạo tàn ảnh, từ trong phạm vi công kích của Lục Hổ biến mất.

Khoảnh khắc tiếp theo, hắn đã nhảy tới bên cạnh Khổng Nguyên

Hạo.

Khổng Nguyên Hạo vốn đã bị Nhiễm Tiểu Uyển áp chế, chợt gặp phải Triệu Phong tập kích, bất ngờ không kịp phòng thủ.

Phong Lôi Chưởng!

Triệu Phong bổ ra một chưởng, cuồng phong nộ hổng, phong lôi chấn vang.

- Ọc!

Khổng Nguyên Hạo miễn cưỡng ngăn trở được một chưởng kia, nhất thời hộc máu bạo lui, mắt thân hình đã thôi lui đến bên cạnh vực sâu.

- Lăn xuống đi!

Triệu Phong một cước đá bay Khổng Nguyên Hạo vào trong vực sâu cương phong gào thét.

- A!

Khổng Nguyên Hạo kêu thám một tiếng, mất hút ở trong vực sâu.

- Triệu sư huynh, ngươi giết hắn rồi!

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Nhiễm Tiểu Uyển tái nhợt, có chút chẳng biết làm sao.

Chiến lược của Triệu Phong chính là, nhanh chóng giải quyết Khổng Nguyên Hạo có thực lực yếu hơn, sau đó mới liên thủ Nhiễm Tiểu Uyển, đối phó Lục Hổ!

- Hắn ý chí bạc nhược, bị Huyễn Hồ ảnh hưởng tâm trí, trước hết đá hắn ra khỏi thí luyện rồi tính sau!

Trên mặt Triệu Phong không hề có chút nào hổ thẹn.

Khổng Nguyên Hạo kia thoạt nhìn khuôn mặt như búp bê, không ngờ lại âm hiểm như vậy, có ý đồ với Trữ vật Thủ trạc trong tay hắn.

Phù Loan Điện, bậc thang lối vào.

Năm vị Tông chủ và Trưởng lão, khoanh chân tọa trấn.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Cửa ánh sáng màu xanh đột nhiên sáng ngời, bay ra một đạo nhân ảnh.

- Nhanh như vậy, lại bị loại một người nữa!

Trong lòng Vân Hải Chân Nhân nhảy dựng, ngưng thần nhìn lại, hơi thở ra một hơi.

- Nguyên Hạo!

Tiết trưởng lão quát khẽ một tiếng, nhìn Khổng Nguyên Hạo sắc mặt tái nhợt, trong lòng kinh hãi không thôi.

Bọn người Đại Trưởng lão, hai mặt nhìn nhau.

Người bị đá ra khỏi thí luyện, là đệ tử Tiết Trưởng lão, Khổng Nguyên Hạo, có được tư chất Linh thể Biến dị.

- Nguyên Hạo, chuyện gì xảy ra? Sao ngươi nhanh như vậy đã ra rồi?

Tiết trưởng lão trầm giọng hỏi.

- Là Triệu Phong! Hắn độc chiếm bảo vật, đá ta xuống vực sâu!

Khuôn mặt Khổng Nguyên Hạo trưởng lên đến mức đỏ bừng, phẫn hận không cam lòng nói.

Mãi đến lúc này, tinh thần hắn vẫn bị Huyễn Hồ ảnh hưởng, còn chưa có hoàn toàn ổn định trở lại.

- Sao lại có chuyện như thế được? Triệu Phong này, không ngờ lại ra tay với đồng môn sư đệ!

Tiết trưởng lão thốt nhiên giận dữ.

Phù Loan Thí Luyện, năm năm một lần. Mỗi một đệ tử cũng chỉ có một lần cơ hội.

Khổng Nguyên Hạo tự chất tuyệt hảo, độ tuổi thậm chí còn nhỏ hơn Triệu Phong một chút, tiềm lực tương lai rất lớn, nếu Phù Loan Thí Luyện lần này thuận lợi, ngày sau tất sẽ đại tiến phi phàm.

Thế nhưng, hy vọng này lại bị một tên có Linh thể hạ đẳng khiến cho tan biến!

- Trong chuyện này, có phải là có chút hiểu lầm gì không?

Đại trưởng lão trầm ngâm nói.

Hắn biết, Triệu Phong biểu hiện nhìn giống như tự phụ cuồng ngạo,

trên thực tế tâm tình rất lãnh tĩnh.

- Triệu Phong kia tu luyện Phong Lôi Chưởng, tâm tính có lẽ thiên hướng cực đoan, không thể lấy lẽ thường mà cân nhắc được!

Khóe miệng Vân Hải Chân Nhân nhếch lên một nụ cười nhàn nhạt.

Lời này vừa nói ra, Hiểu Nguyệt Tông chủ, Lục Nguyệt Mỗ Mỗ, Tiết trưởng lão đều gật đầu.

- Đợi thí luyện chấm dứt, sẽ tìm hắn đối chất! Đại trưởng lão yên tâm. Chuyện này sẽ giao cho Chấp Pháp Đường, theo lẽ công bằng xử lý!

Tiết trưởng lão hít sâu một hơi, áp chế nộ hỏa trong lòng xuống.

Nếu không phải vì sư phụ của Triệu Phong là Đại Trưởng lão, hắn đã sớm bạo phát rồi.

Ô... Ô... N... G! Phốc phốc!

Trong cửa ánh sáng màu xanh, lại bắn ra một đạo thân ảnh.

- Nhanh như vậy?

Năm vị cường giả Chân Linh cảnh nhất thời kinh ngạc động dung.

Lúc này mới trôi qua bao lâu. Tại sao lại có thêm một người bị loại?

Các vị trưởng lão ngưng thần nhìn lại. Người bị loại lần này, không ngờ lại là đệ tử chân truyền Lục Hổ!

- Trong thí luyện rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Thậm chí ngay cả đệ

tử chân truyền cũng nhanh bị loại như vậy?

Sắc mặt bọn người Tông chủ ngưng trọng.

- Lục sư điệt, tại sao ngươi lại bị loại nhanh như vậy?

Hiểu Nguyệt Tông chủ hỏi.

Đối với Lục Hổ, mọi người cũng rất quen thuộc, ngoài thân phận đệ tử chân truyền, hắn còn là đệ tử của trưởng lão Chấp Pháp Đường!

Ở trong Tông môn, địa vị của Chấp pháp trưởng lão gần như sánh ngang với Tông chủ và Đại Trưởng lão, trong tay nắm đại quyền sinh sát Chấp pháp của Tông môn.

- Là Triệu Phong! Hắn độc chiếm bảo vật, đá ta xuống vực sâu!

Lục Hổ nghiến răng nghiến lợi nói.

Hắn và Khổng Nguyên Hạo đều giống nhau, vừa mới đi ra, còn chưa hoàn toàn thoát ly tinh thần ảnh hưởng của Huyễn Hồ.

- Lại là Triệu Phong!

Năm vị trưởng lão và Tông chủ, trong vẻ kinh ngạc còn mang theo sự phẫn nộ.

Phù Loan Thí Luyện, đây là một lần đại kỳ ngộ, không chỉ đối với các đệ tử, mà còn đối với cả Tông môn.

Bây giờ thì tốt rồi, Triệu Phong chỉ trong thời gian nữa chén trà, đã lần lượt đem một gã đệ tử Linh thể Biến dị và một gã đệ tử chân truyền, trực tiếp đá ra khỏi thí luyện!

Hơn nữa thủ đoạn cũng giống nhau, đều là đá đối thủ xuống vực.

- Triệu Phong này, thật sự đáng giận!

Vài vị trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, mơ hồ có chút tức giận.

- Lấy thực lực của ngươi, làm sao có khả năng bị Triệu Phong đánh bại được?

Đại trưởng lão bắt được điểm đáng ngờ.

Trong số ba đệ tử chân truyền tiến vào thí luyện, thực lực của Lục Hổ gần với Dương Càn nhất.

- Đây là bởi vì... Nhiễm sư muội!

Lục Hổ oán hận nói.

- Chuyện này, có liên quan gì tới Tiểu Uyển chứ?

Đôi mi thanh tú của Hiểu Nguyệt Tông chủ khẽ nhướng lên.

Ở trong mắt nàng, Nhiễm Tiểu Uyển mãi vẫn luôn luôn là đứa nhỏ ôn nhu ngoan ngoãn.

- Nhiễm sư muội trợ giúp cái tên côn đồ Triệu Phong kia, nếu không, đệ tử cũng sẽ không bị thua, bị đá xuống vực sâu!

Lục Hổ rống lên một tiếng, hai tay nắm chặt.

- Điều này sao có khả năng?

Tông chủ và bốn Đại trưởng lão đều giật mình động dung.

Quả thật, thực lực Nhiễm Tiểu Uyển và Bắc Mặc cùng một cấp độ, đối kháng với Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cũng không có vấn đề! Nếu nàng và Triệu Phong liên thủ, liền có khả năng đánh bại được Lục Hổ!

Nhưng Nhiễm Tiểu Uyển tại sao lại đi trợ giúp Triệu Phong?

- Chẳng lẽ là...

Hiểu Nguyệt Tông chủ đột nhiên nhớ tới tình hình tại Đại hội Tranh đoạt Danh ngạch, khi đó, Triệu Phong từng cố ý nhường nhịn, chấp nhận bị Nhiễm Tiểu Uyển đánh bại.

Lại liên tưởng đến cuộc đối thoại cùng với vẻ mặt của Viên sư tỷ và Nhiễm Tiểu Uyển...

Vẻ mặt của Hiểu Nguyệt Tông chủ khiến mấy người khác đều nhất thời có sự phán đoán, rất nhanh liên liên tưởng đến một màn kia tại Đại hội Tranh đoạt Danh ngạch lúc trước.

- Triệu Phong này, không ngờ lại khiến đứa nhỏ hồn nhiên khả ái như Tiểu Uyển trở nên hư hỏng mất rồi...

Vẻ mặt Hiểu Nguyệt Tông chủ tràn ngập sương lạnh, trên khuôn mặt luôn đoan trang thánh khiết chợt hiện lên vài tia lửa giận.

Nhất thời, mấy vị trưởng lão đều kinh ngạc, không biết nói gì.

Cuối cùng, mấy người đạt thành ý kiến nhất trí: Triệu Phong này, nhất định phải nghiêm trị.

Trên con đường hắc kim...

Thình thịch!

Triệu Phong một cước đá bay Lục Hổ, lau đi mồ hôi trên trán:

- Lục Hổ này, thật đúng là không phải khó chơi bình thường! May mắn là có Nhiễm sư muội kềm chế, nếu không muốn chiến thắng hắn, quả thật cực kỳ khó khăn!

- Bọn... Bọn họ đều bị...

Ánh mắt Nhiễm Tiểu Uyển đỏ lên, mang theo tiếng khóc nức nở, nói.

Vừa rồi nàng ra tay, chỉ hảo tâm muốn giúp đỡ Triệu Phong, sợ hắn bị khi dễ, nào ngờ rằng Khổng Nguyên Hạo và Lục Hổ cũng đều bị Triệu Phong đá thẳng xuống vực sâu!

Trong lòng Triệu Phong bi ai, nhiều ít còn có chút hổ thẹn.

Chuyện này, hắn cũng là gián tiếp lợi dụng Nhiễm Tiểu Uyển, một phen kéo nữ tử đơn thuần này cùng xuống nước.

- Yên tâm đi! Trọng vực sâu này có Trận pháp kỳ quái, sau khi rơi xuống cũng sẽ không chết đi, chỉ là bị truyền tổng ra ngoài! Bọn họ bị đá ra khỏi thí luyện mà thôi!

Triệu Phong an ủi nói.

Có được mắt trái cường đại, hắn đối với hoàn cảnh, khả năng nắm giữ cục diện vô cùng mạnh mẽ, tự nhiên biết rất rõ ràng.

Phốc!

Thân hình Triệu Phong lóe lên, lại lăng không phi độ, đi vào cổ đình đối diện.

- Ngươi muốn làm gì?

Huyễn Hồ bên trong lồng sắt kinh hô, hét lên giận dữ.

- Làm gì? Đều là do tên đầu sỏ nhà ngươi gây chuyện!

Triệu Phong không thèm quan tâm đến tinh thần công kích của Huyễn Hồ, giơ chân lên, hung hăng đá tới.

Thình thịch!

Sau Khổng Nguyên Hạo và Lục Hổ, lại có một đầu Yêu thú bị Triệu Phong đá xuống vực.

Chương 169: Mê thất biên bức động

Sau khi đạp Huyễn Hồ vào vực sâu, trong lòng Triệu Phong mơ hồ sinh ra một loại khoái cảm, giống như phát nghiện.

Nhưng hắn hiểu rằng việc mình đá Khổng Nguyên Hạo và Lục Hổ ra ngoài, đã khiến cho ấn tượng của những trưởng lão trấn thủ ngoài Phù Loan Điện đối với mình trở nên rất tÃ¶i tệ.

Sau lưng Khổng Nguyên Hạo và Lục Hổ đều có trưởng lão tọa tấn.

Cũng may là Triệu Phong đã thành công kéo Nhiễm Tiểu Uyển cùng xuống nước, đến lúc cần thiết vẫn có được nhân chứng.

- Trong Thế giới Tông môn này, tất cả đều phải dựa vào thực lực, chờ khi ta giành được thành tích ngạo thị quần hùng để xem những trưởng lão kia có thể làm gì được ta?

Thân hình Triệu Phong nhảy lên. Lăng không hư độ. Trở lại con đường Hắc Kim.

Hai lần lăng không hư độ và chống cự cương phong cho dù đổi lại là đệ tử chân truyền Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cũng sẽ cảm thấy kiệt sức.

Cũng may là Trữ vật Thủ trạc trong tay Triệu Phong có linh tửu cấp thấp, lúc trước uống vào một ngụm, khiến tinh lực trở nên dõi dào, ngay cả tu vi cũng có chút tinh tiến.

Đột nhiên, sau lưng truyền đến tiếng bước chân nặng nề, khí tức đáng sợ từ trong bóng tối truyền đến.

- Không tốt rồi, chạy mau!

Mắt trái của Triệu Phong nhìn một cự quái có hai cánh bằng hắc thiết, vội vàng kéo Nhiễm Tiểu Uyển bỏ chạy.

Hai người gấp rút chạy, cuối cùng cũng thoát được Hắc Thiết Cự Quái, ở cửa thứ nhất, bọn họ chỉ cần trì hoãn một chút là rất có thể sẽ bị bóng ma tử vong bao phủ.

Sau khi an toàn thoát khỏi.

Nhiễm Tiểu Uyển buồn rầu không vui, trong mắt có chút hơi nước mông lung.

- Nhiễm sư muội, muội làm sao vậy?

Triệu Phong ngạc nhiên hỏi.

- Đều tại ta hại đám người Lục sư huynh. Sư tỷ nói đúng, ngươi không phải người tốt!

Nhiễm Tiểu Uyển khóc nức nỡ, cũng không để ý đến Triệu Phong nữa, hóa thành một đạo phong ảnh nhẹ nhàng, bỏ đi xa.

Triệu Phong lắc đầu, cũng không đuổi theo nữa, bảo trì tốc độ nhất định, tiếp tục đi về phía trước.

Nửa ngày sau.

Con đường Hắc Kim dường như đã đến điểm cuối.

Phần cuối con đường Hắc Kim có một đại môn màu xanh cổ xưa.

Trước cổng chính có năm sáu người đang khoanh chân ngồi điều dưỡng, trong đó có cả Dương Càn và Bắc Mặc.

Một đường đi vội, bị đuổi giết suốt ba ngày ba đêm, bất luận là đệ tử nào cũng không thể không cảm thấy mệt mỏi.

- Triệu sư đệ, cuối cùng ngươi cũng tới rồi.

Lâm Phàm thở phào một hơi.

Lúc đến đây, hắn vẫn lo lắng cho Triệu Phong.

Bây giờ Triệu Phong bình yên trở về, vậy nói rõ hắn đã thành công chiếm được kỳ

- Huynh trước hết hãy ăn Tử Linh quả này vào đi.

Triệu Phong đưa cho hắn một quả trái cây.

Lâm Phàm ăn vào linh quả, lập tức cảm thấy tinh lực dõi dào, nguyên khí cũng khôi phục, thậm chí còn cảm giác tu vi có chút tăng trường.

Triệu Phong dọc đường đã uổng linh tửu cấp thấp, còn ăn cả Tử Linh quả, cho nên trạng thái lại càng tốt hơn, thậm chí tu vi cũng đạt tới Nhị trọng thiên đỉnh phong.

- Phù Loan Thí Luyện, quả thật vô số kỳ ngộ, vốn ta muốn đạt tới Nhị trọng thiên đỉnh phong thì còn phải mất cả tháng, bây giờ chỉ mới ba ngày đã đạt tới rồi.

Trong lòng Triệu Phong âm thầm mừng rỡ.

Ánh mắt của hắn lóe lên, nhìn Nhiễm Tiểu Uyển đang ngồi điều tức phía xa, cũng cho nàng một quả Tử Linh quả.

Động tác của Triệu Phong lập tức bị những người còn lại phát hiện.

- Triệu sư đệ, xem ra ngươi đã chiêm được kỳ ngộ, không chỉ có linh quả mà ngay cả Trữ Vật Thủ trạc cũng thu vào tay.

Tuyền Thần khẽ nói, ánh mắt chăm chú nhìn vào vòng tay của Triệu Phong.

Lời nói của hắn lập tức khiến những người còn lại chú ý.

Ngay cả ánh mắt của Dương Càn khi nhìn về phía Triệu Phong cũng lóe lên.

- Vận khí tốt một chút mà thôi.

Triệu Phong cũng không có ý định che dấu, hắn sử dụng Trữ vật Thủ trạc này rất thuận tiện.

Bây giờ không có sự ảnh hưởng của Huyễn Hồ, cho dù những người ở đây có tham niệm thì cũng sẽ không ra tay.

Đợi thêm một lát nữa.

Bịch! Bịch...

Trong bóng tối phía xa, đột nhiên truyền tới âm thanh kinh khủng.

Hắc Thiết Cự Quái đến rồi!

Trong lòng mọi người cả kinh.

Thế nhưng, đại môn màu xanh cổ xưa ở phía sau vẫn chưa mở ra.

Đúng lúc này.

Trong đầu mọi người đột nhiên vang lên một thanh âm:

- Cửa thứ nhất, “Vực Sâu Tử Vong Lộ” kéo dài ba ngày, người thành công quá quan, đạt được 30 điểm thí luyện.

Oành...

Ngay sau đó, đại môn màu xanh cổ xưa mở ra, Hắc Thiết Cự Quái sau lưng bỗng nhiên giống như hóa đá, không nhúc nhích nữa.

- Lục sư huynh và Khổng sư đệ đâu? Bọn họ không vượt qua được cửa thứ nhất sao?

Ánh mắt Dương Càn đảo qua đám người, có chút kinh dị.

Khổng Nguyên Hạo thì cũng thôi đi, nhưng Lục Hổ chính là đệ tử chân truyền, trong hàng ngũ đệ tử tham gia thí luyện, thực lực hắn cũng tiếp cận với Dương Càn.

- Lục sư huynh và Khổng sư đệ trúng phải huyễn thuật của Huyễn Hồ, đã rơi xuống vực sâu rồi.

Triệu Phong giải thích.

Dương Càn và Tuyền Thần liếc nhìn nhau, trong mắt có chút nghi hoặc.

Nhất là Tuyền Thần, hắn cười lạnh hỏi:

- Hai vị sư huynh đệ đều rơi vào vực sâu, chỉ mình ngươi đạt được bảo vật, toàn thân trở ra sao?

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, mặc kệ hắn nói.

Thái độ như thế khiến cho Tuyền Thần tức giận vô cùng, tên Triệu Phong này thật kiêu ngạo! Tiến vào Tông môn chưa được bao lâu đã dám làm ngơ với mình.

Nhớ ngày trước, lúc hắn xâm nhập vào Quảng Lăng phủ, đánh bại Quảng Quân Hầu, mang Bắc Mặc đi, hắn căn bản không hề chú ý đến con sâu cái kiến này.

Lúc đó, đối phương vẫn chỉ là một con sâu cái kiến, phát triển đến ngày hôm nay, mặc dù vẫn còn chênh lệch với hắn đôi chút, nhưng có thể xác định một điều là Triệu Phong sẽ không quy phục hắn.

- Những chuyện này, chờ thí luyện chấm dứt rồi nói. Bây giờ mọi người hãy toàn lực quá quan, kỳ ngộ Phù Loan Thí Luyện, không có lần thứ hai đâu.

Dương Càn nhìn Triệu Phong một cái thật sâu, đột nhiên chấm dứt chủ đề.

Vụt! Vụt! Vụt...

Thanh âm nhắc nhở vang lên trong đầu mọi người, sau đó mọi người đều lần lượt tiến vào đại môn.

- Cửa thứ hai, Mê Thất Biên Bức Động. Yêu cầu: Trong năm ngày,

sống sót thoát khỏi động dơi này. Thời gian càng sớm thì càng đạt được điểm cao.

Một khắc sau, mọi người đều tiến vào một động quật âm u rộng lớn.

Trong động quật có chút lờ mờ, bên trong mơ hồ có tiếng dơi thét truyền tới.

Thân ở trong động dơi này, bảy tên đệ tử tham gia thí luyện đều cảm thấy một luồng khí tức âm lãnh, thể xác và tinh thần đều có chút bất an.

- Mọi người hãy cần trọng, động dơi này có gì đó rất nguy hiểm, e rằng còn nguy hiểm hơn cả cửa thứ nhất.

Dương Càn đi trước dẫn đường, đột nhiêu nhắc nhở.

Mắt trái của Triệu Phong dưới bịt mắt quét qua một vòng, quan sát hoàn cảnh xung quanh.

Mắt trái quét qua, tất cả những nguy hiểm tiềm tàng đều lần lượt phơi bày ra trước mắt hắn.

- Cửa thứ hai gọi là “Mê Thất Biên Bức Động”...

Triệu Phong đột nhiên chú ý tới hai chữ “mê thất”.

Hắn phỏng đoán rằng, địa hình trong cửa thứ hai này chắc chắn rất phức tạp. Hơn nữa còn ẩn tàng rất nhiều nguy cơ.

Dương Càn có tu vi cao nhất, giác quan cường đại. Khứu giác cũng ngửi một mùi nguy hiểm trong động dơi này.

- Theo sát ta, không được cách xa quá một trượng.

Triệu Phong nói với Lâm Phàm.

Lâm Phàm gật đầu, hắn cũng cảm nhận được khí tức nguy hiểm của cửa thứ hai.

Nhóm bảy người hợp thành một tiểu đội, đi vào sâu trong động dơi.

Kết quả. Còn chưa đi quá mười trượng thì phía trước đã xuất hiện nhánh rẽ.

Nhánh rẽ. Phải đi thế nào đây?

Dương Càn lập tức có chút đau đầu. Xem tình huống này, có lẽ muốn đi ra khỏi động dơi sẽ rất khó khăn.

Triệu Phong khẽ nhếch lên một nụ cười.

Trong đầu của hắn hiện lên một cái “địa đồ” giả tưởng, ghi nhớ kỹ đoạn đường vừa đi qua.

“Địa đồ” giả tưởng này giống hệt địa đồ thực tế. Ngay cả cấu trúc hình dạng đường đi hay kết cấu vách đá đều không khác biệt chút nào.

Phàm là thực cảnh bị mắt trái của Triệu Phong quét qua. Tất cả đều bị ghi nhớ vào trong đầu.

Khu vực chưa đi qua thì vẫn là “bóng đêm”, đại biểu cho khu vực chưa thăm dò.

Có năng lực như vậy, cho dù có là mê cung lớn hơn thì Triệu Phong

vẫn có thể phá giải.

Cho nên, hắn không hề lo lắng chút nào. Tán bộ trên đường giống như đang ngắm cảnh.

- Triệu sư đệ này thật thần bí. Giống như Phù Loan Thí Luyện là hậu hoa viên của nhà hắn vậy.

Lâm Phàm ngoại trừ thán phục và sợ hãi thì cũng chỉ có thể im lặng.

Đối mặt với phân nhánh phía trước. Dương Càn chợt đề nghị:

- Không bằng như vậy đi. Ta và Tuyền Thần sư đệ, sẽ phân thành hai tiểu đội, cùng lúc đi hai đường. Trên đường đi sẽ lưu lại một vài ký hiệu.

Không ai phản đối đề nghị của hắn.

Dương Càn và Tuyền Thần chính là hai đệ tử chân truyền còn sót lại, cả hai đều có tư cách dẫn đội.

Trải qua thương nghị, ba người Dương Càn, Bắc Mặc, Liễu Nguyệt Nhi một đội.

Bốn người Tuyền Thần, Triệu Phong, Lâm Phàm, Nhiễm Tiểu Uyển một đội.

Triệu Phong cũng không có ý kiến gì, chỉ thấy tia âm lãnh trong mắt Tuyền Thần ngày càng đậm.

Hai đội ngũ liền tách ra, tiến vào khu vực nhánh rẽ, gió lạnh trong động quật gào thét, tiếng dơi kêu sắc bén, từ trong nhánh rẽ bay ra ngoài.

Thị lực siêu cấp của Triệu Phong nhìn rõ từng con dơi đen, trên người chúng có chút huyết văn quỷ dị, ngay cả con mắt cũng đỏ rực.

Những con Hắc Huyết biên bức này đều phát ra tiếng rít khiến tâm thần người khác cảm thấy bất an.

Còn chưa tiến vào lối đi thì đã hơn mười con Hắc Huyết biên bức xông thẳng đến đám người Triệu Phong.

Những con Hắc Huyết biên bức này, phần lớn thực lực chỉ trong tầm Nhất trọng thiên, Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh mà thời.

Trong mười con Hắc Huyết biên bức này, có một con là thủ lĩnh, thực lực tương đương Tam trọng thiên, nó phát ra sóng âm sắc bén đáng sợ, khiến tâm thần người khác lay động.

Khí huyết của Lâm Phàm sôi trào, miễn cưỡng kháng trụ, trường đao trong tay vung lên, chém rụng một con Hắc Huyết biên bức.

Triệu Phong liên tiếp đánh ra hai chưởng, giết chết vài con Hắc Huyết biên bức.

Một lát sau, dưới sự liên thủ của mấy người, những con Hắc Huyết biên bức còn lại, hầu như đều bị giết chết.

Thế nhưng, con biên bức thủ lĩnh Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh vẫn chưa chết, nó rít lên một tiếng, bay lên không trung, sắp đào thoát thành công.

Một mũi tiễn ảnh giống như tia chớp lóe lên, tốc độ nhanh đến kinh người, đâm trúng bụng con biên bức thủ lĩnh.

Phạch...

Thi thể con biên bức thủ lĩnh lập tức rơi xuống đất.

Mấy người liếc mắt nhìn, chỉ Triệu Phong chậm rãi thu hồi “La Hầu cung”.

Uy lực của La Hầu cung quá không khiến Triệu Phong thất vọng, chỉ rót vào một ít chân lực đã có thể đánh chết con biên bức thủ lĩnh.

Con biên bức thủ lĩnh này có tốc độ cực nhanh, nếu như dùng Kim Lũ Cung, uy lực đủ giết chết nó hay không còn chưa nói, chỉ riêng tốc độ xạ kích cũng khó mà đuổi kịp mục tiêu, rất có thể sẽ bị con biên bức thủ lĩnh tránh thoát.

Thành công giết sạch một ổ dơi, mọi người lại chia làm hai đội, đi về phía trước thăm dò.

Càng đi sâu, “địa đồ giả tưởng” trong đầu Triệu Phong lại càng mở rộng.

Nhưng đồng thời với việc “địa đồ” mở rộng thì khu vực “bóng đêm” cũng càng lúc càng lớn.

Triệu Phong có chút ngưng trọng, xem ra Mê Thất Biên Bức Động này còn lớn hắn tưởng tượng.

Đi không lâu thì trong động quật âm u lại xuất hiện vài con dơi, chủ yếu vẫn là Nhất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, rải rác vài con Nhị trọng thiên.

- Cửa thứ hai này yêu cầu trong năm ngày phải thoát ra khỏi động dơi. Thật không biết trong hoàn cảnh gặp nhiều quái vật như vậy, mọi

người có mệt chết hay không đây.

Trong lòng Triệu Phong thầm phân tích.

Chỉ trong nửa canh giờ ngắn ngủi, đội ngũ bốn người do Tuyền Thần dẫn đầu đã gặp phải tổng cộng gần trăm con dơi tập kích.

- Mọi người dừng lại nghỉ ngơi một chút.

Vẻ mặt Tuyền Thần có chút mệt mỏi, khoanh chân ngồi xuống.

Nhóm bốn người tạm thời dừng lại tại chỗ để điều tức.

Ba người Triệu Phong, Lâm Phàm, Nhiễm Tiểu Uyển thì còn tốt, phục dụng Tử Linh quả xong, nguyên khí trong cơ thể rất nhanh đã khôi phục, tinh lực sung mãn.

Dược lực còn sót lại của Tử Linh quả này, đoán chừng vẫn có thể duy trì một hai ngày nữa.

Rít...

Trong động quật lờ mờ, đột nhiên có một hư ảnh nhỏ như dây thừng lao ra, phảng phất như hòa thành một thể với hoàn cảnh xung quanh.

- Thứ gì?

Tuyền Thần cảm thấy bên hông đau nhói, dường như bị thứ gì đó cắn trúng.

Vụt...

Bóng dáng một con độc xà màu xám lóe lên, tránh thoát chân lực

phản chấn của Tuyền Thần, chỉ trong chớp mắt đã biến mất.

- Không tốt! Đây là yêu xà ẩn chứa kịch độc...

Tuyền Thần đau đớn rên lên một tiếng, vị trí bị cắn biến thành tím sậm, chậm rãi lan ra, toàn thân run lên.

Nhất thời, trán của hắn đồ ra mồ hôi lạnh, thống khổ vô cùng.

Lâm Phàm và Nhiễm Tiểu Uyển đều cảm thấy không rét mà run.

- Là con rắn này sao?

Triệu Phong giống cười mà không phải cười, hai ngón tay bắt lấy một con độc xà màu tối đang liên tục giãy dụa.

Chương 170: Tinh thần công kích

Con độc xà màu xám kia dài chừng ba thước to hơn ngón cái một chút, lúc này đang giãy dụa trên tay Triệu Phong, mỗi lần giãy dụa đều phát ra lực lượng cường đại, luồng lực lượng này đủ để giết chết cả người tu hành Nhất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Nhưng hai ngón tay của Triệu Phong giống như kìm sắt, vừa vặn ấn vào đoạn bảy tấc, khiến nó vùng vẫy giãy chết đều không có tác dụng.

- Còn không mau giết chết nó... Không tốt rồi! Độc trên người ta.

Sắc mặt Tuyền Thần tái nhợt, ngồi xếp bằng tại chỗ, bắt đầu vận công bức độc.

Lâm Phàm và Nhiễm Tiểu Uyển đều nhìn về phía Triệu Phong với vẻ mặt cổ quái.

Con độc xà mậu xám kia vô thanh vô tức, lại dung hòa với hoàn cảnh, rất khó nhìn, ngay cả Tuyền Thần cũng bị trúng chiêu.

Cho dù Tuyền Thần có chút chủ quan, cộng thêm thân thể mệt mỏi nên mới trúng chiêu, nhưng từ đó vẫn có thể được chỗ đáng sợ của con rắn này.

Mà Triệu Phong lại giống như đã sớm đề phòng, bắt con rắn này rất nhẹ nhàng.

Lâm Phàm thậm chí còn hoài nghi là Triệu Phong đã sớm phát hiện con độc xà này, nhưng vẫn cố ý không nhắc nhở Tuyển Thần.

- Ha ha, không ngờ lại là “Hôi Ảnh Ám Xà”, con rắn này thuộc loại yêu thú, ẩn chứa kịch độc, có hiệu quả tê liệt. Trong vòng nửa canh giờ, độc lực sẽ lan khắp toàn thân, người trúng độc cho dù là cường giả Thoát Phàm Cảnh cũng sẽ từ từ mất đi khống chế đối với thân thể, sau đó dần dần chết đi...

Triệu Phong mỉm cười thuyết mình.

Nghe xong lời này, vẻ mặt Tuyền Thần liền giống như tro tàn, sau khi ăn vào một viên linh đan giải độc, lại phát hiện không có hiệu quả.

Động tác của Triệu Phong rất nhẹ nhàng, bóp chết “Hôi Ảnh Ám Xà”, sau đó móc ra túi mặt rắn, rồi nuốt vào bụng.

Túi mặt rắn rất đắng, nhưng sau khi nuốt vào cơ thể thì lập tức biến thành một luồng khí tức nóng bỏng kỳ dị, lan tràn khắp toàn thân, có cảm giác rất ấm áp dễ chịu.

- Mật của rắn này ẩn chứa lực lượng kỳ lạ, có thể cường hóa khí lực, ngưng luyện chân lực. Trong Phù Loan Thí Luyện này, quả thật khắp nơi đều là bảo tàng mà...

Triệu Phong liếm liếm môi, bộ dạng rất hưởng thụ.

Thân là thiên tài luyện đan được Tông môn công nhận, hắn tự nhiên hiểu rất rõ về dược lý độc tính.

- Triệu sư đệ, ngươi là thiên tài luyện đan, khẳng định biết rõ phương pháp giải độc.

Tuyền Thần miễn cưỡng cố nặn ra vẻ tươi cười.

- Không có thuốc nào chữa được.

Triệu Phong lắc đầu, ánh mắt nhìn về phía Tuyền Thần giống như nhìn người chết.

Hắn không quan tâm đến những lời thỉnh cầu hay mắng chửi của Tuyền Thần, thoải mái đi dạo xung quanh.

Một lát sau...

- Chạy đi đâu!

Thân hình Triệu Phong nhoáng lên một cái, nhanh chóng bắt được một Hôi Ảnh Ám Xà.

Bắt chước lúc trước, Triệu Phong lại lấy ra túi mặt rắn, trực tiếp ăn vào.

Mật của Hôi Ảnh Ám Xà quả thật có thể cường hóa khí lực, ngưng luyện chân lực, vừa vặn có thể khiến cảnh giới của Triệu Phong vững chắc, giúp cho hắn sau này có thể trùng kích Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Lâm Phàm và Nhiễm Tiểu Uyển nhìn bộ dạng của hắn, vẻ mặt hoàn toàn kinh ngạc ngây người.

Hôi Ảnh Ám Xà này rất am hiểu ẩn nấp, lại còn có thể hòa làm một thể với hoàn cảnh.

Triệu Phong lại bắt giết một con rắn khác.

Hồi lâu sau, độc rắn trên người Tuyền Thần đã dần dần hóa giải, trở nên khởi sắc.

- Ngươi dám gạt ta!

Tuyền Thần thở hổn hển, tu vi Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh của hắn hoàn toàn có thể hóa giải được độc rắn này.

Những lời Triệu Phong vừa nói, chẳng qua chỉ là hù dọa hắn mà thôi.

- Ta không có lừa ngươi, độc rắn này không uy hiếp trí mạng với cường giả Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, không cần giải dược.

Triệu Phong vui vẻ nói.

Thật ra, muốn hóa giải Hôi Ảnh Ám Xà, vô cùng đơn giản, không cần giải dược. Chỉ cần tu vi Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh là đủ, nếu như khiến cho chân lực và khí huyết toàn thân sôi trào là có thể hóa giải độc rắn này.

Những điều này, Triệu Phong chỉ truyền âm cho Lâm Phàm và Nhiễm Tiểu Uyển.

Trong những thí luyện giả tiến vào động dơi này, dường như chỉ có mình Triệu Phong là hiểu rõ dược lý.

Đương nhiên, cũng còn một người nữa hiểu biết dược lý. Đó chính là Liễu Nguyệt Nhi, sư tôn của nàng là Lục Nguyệt Mỗ Mỗ, là Luyện Đan Sư đệ nhất bổn Tông. Liễu Nguyệt Nhi bái bà ta làm môn hạ, không biết đã học được bao nhiêu.

- Xuất phát!

Vẻ mặt Tuyền Thần có chút khó coi, muốn phát tác nhưng lại không được.

Trong hoàn cảnh này, Triệu Phong giống như cá gặp nước, càng thích hợp cho hắn sinh tồn.

Nhìn tình huống hiện nay thì Lâm Phàm và Nhiễm Tiểu Uyển dường như rất nghe lời Triệu Phong.

Một ngày một đêm trôi qua, bốn người vẫn thăm dò trong Mê Thất Biên Bức Động phức tạp.

Trên đường đi, thường thì cứ cách một đoạn sẽ gặp phải sự tập kích của đám Hắc Huyết biên bức.

Ngoài ra, trong động dơi còn có một ít yêu thú nguy hiểm, ví dụ như Hôi Ảnh Ám Xà, thậm chí có cả nhện độc, cự mãng...

Lần nào Triệu Phong cũng khống chế nguy hiểm trước một bước, hắn cũng không đề tỉnh mọi người, chỉ ngẫu nhiên giúp đỡ Lâm Phàm và Nhiễm Tiểu Uyển một chút.

Tuyền Thần chịu đủ thiệt thòi, thể xác và tinh thần đều cảm thấy mệt mỏi.

Ngược lại, ba người Triệu Phong đều không chịu chút tổn thương nào, thậm chí là như cá gặp nước.

Trên đường đi, Triệu Phong đã giết không ít Hôi Ảnh Ám Xà, đồng thời nuốt hết mặt rắn của chúng.

Bất giác, chân lực và khí lực của hắn đã ngưng luyện tới mức tận cùng, đủ điều kiện để trùng kích Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Cho nên, hắn dứt khoát đem vài túi mặt rắn chia cho Lâm Phàm ăn.

Lâm Phàm đã ăn qua linh quả, bây giờ lại phục dụng thêm túi mặt rắn, tu vi dần đạt tới Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong.

- Tên Triệu Phong này thật sự quả tà môn...

Trong lòng Tuyền Thần có chút sợ hãi.

Trong hoàn cảnh này, hắn chẳng những không thể tính toán được Triệu Phong, ngược lại mỗi lần gặp phải nguy hiểm, hắn luôn bị thiệt thòi.

Cũng may, bằng vào tu vi cường đại Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh của hắn, nguy hiểm bình thường đều là “hữu kinh vô hiểm”, miễn cưỡng vượt qua.

Tuyền Thần âm thầm hạ quyết tâm, tách rời khỏi đám người Triệu Phong. Đoạn đường này, người thua thiệt luôn là mình, như vậy thì quá “trùng hợp” rồi.

Hắn cảm giác, từ đầu tới cuối, mình đều bị Triệu Phong tính toán.

- Đường này, lần trước đã đi rồi.

Triệu Phong đột nhiên lên tiếng, chỉ vào một khúc rẽ bên cạnh.

Một đường này, Triệu Phong vẫn không ngừng hoàn thiện địa đồ giả tưởng trong đầu.

Trước mắt, hắn còn chưa đi hết động dơi này.

Nhưng Triệu Phong phân tích rằng, mình chỉ mới đi được một phần ba chặng đường, phải mất thêm một ngày nữa thì mới có thể tìm được đường ra.

- Triệu sư đệ, trí nhớ và phản ứng của ngươi đều không tầm thường. Không bằng ngươi đi trước dẫn đường đi, thế nào?

Tuyền Thần ra vẻ hào phóng nói:

- Được!

Triệu Phong lập tức đáp ứng.

Trong đầu hắn có “địa đồ”, nếu hắn dẫn đường thì có thể thăm dò được những khu vực chưa đi qua, càng có lợi cho việc tìm đường ra.

Kết quả, tuyến đường mà Triệu Phong lựa chọn đều có xác xuất gặp phải Hắc Huyết biên bức rất cao.

Càng đi về phía trước, số lượng Hắc Huyết biên bức càng lúc càng nhiều.

Triệu Phong mơ hồ cảm thấy bất an, chẳng lẽ khu vực chưa thăm dò phía trước lại là một cái sào huyệt của Hắc huyết biên bức.

Trong lúc hắn đang trầm tư thì khu vực phía trước đột nhiên truyền tới tiếng dơi sắc bén.

Sưu sưu sưu...

Tiếng xé gió từ khe nứt của động quật không ngừng vang lên.

Lui lại!

Triệu Phong biến sắc.

Thân hình hắn vừa động thì phía trước đột nhiên truyền tới tiếng kêu sắc bén khiến tâm thần chấn động, trong sóng âm cao tầng có một luồng lực lượng trùng kích tinh thần.

Mọi người đều cảm thấy khí huyết sôi trào, tâm thần đau đớn, màng nhĩ nhức nhối.

Trong tai và mũi của Lâm Phàm thậm chí còn rỉ ra máu tươi.

Trong nháy mắt tiếp theo, Hắc Huyết biên bức chẳng chịt đến hơn trăm con lao thẳng về phía bốn người.

Cầm đầu là Biên Bức Vương, hai cánh của nó sải ra đến hai ba trượng, cả người đều là hoa văn đỏ sậm, lúc bay cuốn theo bụi đất và kình phong.

Biên Bức Vương này phát ra tiếng “xì xì” sắc bén, khiến cho tâm thần mấy người trở nên hỗn loạn, không thể khống chế được khí huyết chân lực.

Hơn nữa, trong đám Hắc Huyết biên bức dày đặc này, có một số con thậm chí còn đạt tới Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Cấp độ của Biên Bức Vương, e rằng đã tiếp cận Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Nhìn qua đám Hắc Huyết biên bức rậm rạp chằng chịt kia, da đầu của Triệu Phong đột nhiên run lên, cũng may là sóng âm công kích của Biên Bức Vương không thể tạo thành ảnh hưởng đối với tinh thần của hắn.

Bốn người bị bao vây, chiến đấu hết sức kịch liệt.

Vào thời khắc nguy cơ, mọi người đều đồng loạt phát động chiêu thức công kích có tính phạm vi.

Phong Lôi Chưởng!

Triệu Phong bổ ra một chưởng, Phong Lôi bay múa, tiếng gào thét điếc tai, mỗi một chưởng đều đánh chết vài con Hắc Huyết biên bức.

Nghịch Lãng Đao Quyết!

Trường đao trong tay Lâm Phàm nhanh chóng chém xuống, từng đạo sóng đao sóng khí lập tức bao phủ đám Hắc Huyết biên bức ở xung quanh.

Tu vi của Tuyền Thần là cao nhất, liên thủ với Nhiễm Tiểu Uyển, chiến đấu cùng với Biên Bức Vương.

Biên Bức Vương phát ra tiếng “xì xì”, sóng âm chói tai, trùng kích tinh thần.

Tuyền Thần và Nhiễm Tiểu Uyển liên thủ, trong thời gian ngắn cũng không rơi xuống hạ phong.

Mà đám Hắc Huyết biên bức ở xung quanh càng ngày càng nhiều hơn, mỗi một con đều có tu vi ít nhất là Nhất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh trở lên.

- Phá cho ta!

Tuyền Thần đột nhiên rút ra một thanh trường kiếm cổ đồng ở bên

hông, chém ra một đạo bán nguyệt dài vài trượng, kiếm khí màu bạc cường đại, giống như gió cuốn, khuếch tán ra xung quanh.

Một kiếm này bổ xuống, chém chết hơn mười con Hắc Huyết biên bức, mà trên người Biên Bức Vương cũng lưu lại một rãnh máu sâu thấy xương.

Uy thế của một kiếm đáng sợ này thậm chí còn bức lui cả Biên Bức Vương.

- Thần binh Phàm cấp trung phẩm.

Triệu Phong thầm giật mình.

Cùng là thần binh Phàm cấp trung phẩm, nhưng trong tay Tuyền Thần có tu vi Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh thì lại bộc phát ra uy lực khủng bố tuyệt luân, còn mạnh mẽ hơn Liễu Nguyệt Nhi vài lần.

- Cơ hội tốt! Giết chết Biên Bức Vương.

Ánh mắt Triệu Phong sáng lên.

- Trốn!

Nào ngờ, Tuyền Thần lại đột nhiên xoay người, hung hăng chém ra một kiếm, sau đó nhằm vào một khúc rẽ mà bỏ chạy.

Chạy trốn?

Hành vi của Tuyền Thần khiến cho Triệu Phong có chút ngoài dự liệu, nếu như Tuyền Thần và Nhiễm Tiêu Uyên kiên trì thêm một chút nữa thì hoàn toàn có thể đánh chết Biên Bức Vương rồi.

Nhưng Triệu Phong không biết rằng Tuyền Thần vẫn luôn muốn tách khỏi đám người Triệu Phong.

- Tản ra trốn!

Đối diện với số lượng đàn biên bức đông nghịt trước mặt, Triệu Phong lập tức ra quyết định.

Gần đó, vừa vặn có vài đường rẽ.

Tuyền Thần lựa chọn một cái.

Nhiễm Tiểu Uyển cũng lựa chọn một cái.

Lâm Phàm vẫn ghi nhớ lời của Triệu Phong không rời xa hắn quá hai trượng vì vậy, hai người đều lựa chọn một đường.

- Tuyền Thần và Nhiễm Tiểu Uyển đều là đệ tử mà trưởng lão và Tông chủ ký thác kỳ vọng chắc hẳn trên người nắm rất nhiều bài tẩy.

Trong lòng Triệu Phong lóe lên một suy nghĩ, cũng không để ý đến Nhiễm Tiểu Uyển nữa, lập tức dẫn theo Lâm Phàm rời đi.

Đàn biên bức nhanh chóng chia làm ba đường.

Mà con Biên Bức Vương bị thương lúc trước thì dẫn theo một đàn truy đuổi Tuyền Thần.

Hai con Hắc Huyết biên bức Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh khác dẫn đầu một đám biên bức đuổi theo Nhiễm Tiểu Uyển.

Triệu Phong và Lâm Phàm thì xui xẻo hơn.

Tổng cộng có bốn con biên bức thủ lĩnh Tam trọng Thoát Phàm Cảnh dẫn đầu một đám Hắc Huyết biên bức đuổi theo hai người.

Hiển nhiên, bởi vì bên này nhân số nhiều cho nên số lượng biên bức đuổi giết bọn hắn cũng nhiều hơn một chút.

- Thật xui xẻo!

Hai người Triệu Phong vừa chạy một vòng trong sơn động thì lập tức phát hiện đằng trước là góc chết.

Đám Hắc Huyết biên bức đuổi giết bọn hắn có số lượng rất đông, chừng bảy tám chục con, biên bức thủ lĩnh thì có bốn con.

- Triệu sư đệ, ngươi mặc kệ ta, một mình phá vây ra ngoài đi.

Lâm Phàm biết rõ, thực lực Triệu Phong rất mạnh, chỉ cần không dụng phải Biên Bức Vương thì vẫn có thể một thân một mình thong dong rời đi.

- Không có cơ hội rồi.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, lắc đầu.

Chỉ bảy tám chục con Hắc Huyết biên bức phát ra sóng âm hỗn loạn, chấn động vách núi, bốn con biên bức thủ lĩnh Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cũng phát ra sóng âm công kích, hòa cùng một chỗ, tạo thành một luồng tinh thần trùng kích vô hình cường đại, bao phủ lấy hai người.

Sóng âm trùng kích chồng lên nhau như vậy, cho dù là cường giả Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cũng khó có thể ngăn cản được.

Phù phù...

Thất khiếu của Lâm Phàm chảy máu, lập tức hôn mê.

- Cũng tốt.

Triệu Phong đứng tại trung tâm sóng âm trùng kích, thúc dục chân lực đóng chặt hai lỗ tai, lực lượng trùng kích tinh thần đáng sợ này không hề có chút ảnh hưởng nào đối với hắn.

Trong không gian mặt trái, “vực sâu” màu xanh có đường kính hai thước chín liên tục xoay tròn, hấp thu tinh thần công kích.

Triệu Phong chậm rãi gỡ bịt mắt xuống, mái tóc xanh không gió tự lay động.

- Tinh thần công kích...

Một đồng tử màu xanh vô cùng sắc bén, giống như “hắc ám ma đồng” mở ra trong bóng đêm, phát ra một luồng khí tức Viễn cổ kinh hãi thế tục.

Chương 171: Hoành hành bễ nghễ

Bên trong hang động tối năm, chằng chằng chịt chịt vô số Hắc Huyết biên bức, kêu gào chít chít, phát ra sóng âm phô thiên cái địa, trùng điệp lại thành tinh thần trùng kích đáng sợ. Vách đá bốn phía chấn động không ngừng, đất cát đổ rào rào.

Cho dù là các Đệ tử chân truyền Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, dưới tình huống như thế này, cũng chỉ có thể ôm hận mà chết thôi!

Ở trung tâm đám dơi kia, một thân ảnh tóc xanh không ngừng tung bay, giống như là một vị Vương giả vậy, bất động như núi, đám tinh thần trùng kích đầy trời kia, giống như là đá rơi vào biển rộng, biến mất không thấy đâu.

Khí tức của thân ảnh tóc xanh kia đột nhiên tăng vọt lên cả một cấp bậc, trong mắt trái bộc phát ra một luồng hư quang trong suốt màu xanh vô cùng lợi hại, phát ra hình dạng từng vòng sóng gợn lớn, hoành phát tứ phương.

Chỉ trong chốc lát, đám dơi dày đặc xung quanh, trong mắt lộ ra thần sắc sợ hãi cực độ, cặp cánh dang rộng trong không trung không ngừng run rẩy.

Đám Hắc Huyết biên bức gần trong gang tấc kia, phảng phất như là bị hóa đá, toàn thân ngưng lại giữa không trung.

Bịch bịch bịch…

Một vài con dơi nhỏ bé yếu nhược, trực tiếp ở giữa không trung rơi thẳng xuống, mắt mũi rỉ máu, ở trên mặt đất khẽ giãy dụa vài cái rồi chết luôn.

Đại bộ phận Hắc Huyết biên bức ở trong không trung run rẩy, không dám tiếp cận Triệu Phong nữa.

Duy nhất có thể miễn cưỡng chống lại, cũng chỉ có bốn đầu biên bức thủ lĩnh Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh mà thôi!

Chúng nó có thể miễn cưỡng chống lại, chính là nhờ vào một chút sóng âm tinh thần nhàn nhạt vừa phát ra.

Triệu Phong thúc dục mắt trái, từ đồng tử trong mắt trái phát ra ánh sánh xanh lưu chuyển không thôi.

Trong không gian mắt trái, cái vực sâu màu xanh kia kéo dài ra hai thước chín, trở thành nguồn suối không ngừng cung cấp lực lượng tinh thần cho Triệu Phong.

Triệu Phong có thể cảm nhận được nguồn suối tinh thần lực cường đại ẩn chứa bên trong vực sâu màu xanh kia.

Nhưng hắn chỉ có thể điều động được một bộ phận lực lượng rất ít trong đó, lại không có kỹ xảo vận dụng chân chính nào cả.

Cho dù là như thế, nhưng mà tinh thần công kích từ trong mắt trái phát ra, cũng có thể kinh sợ phần đông đám Hắc Huyết biên bức kia.

- Mấy con dơi này, trời sinh có được một loại năng lực vận dụng tinh thần sóng âm đặc thù!

Mắt trái của Triệu Phong càng trở nên mạnh mẽ rực rỡ hơn.

Nháy mắt tiếp theo, thân thể của một đầu biên bức thủ lĩnh trong tầm nhìn của hắn dần dần nhạt đi, lộ ra tạng phủ, huyết quản, yêu lực… trong thân thể.

Nhìn xuyên thấu thân thể của đầu biên bức thủ lĩnh, Triệu Phong liền phát hiện ra một nguồn suối tinh thần lực trong đó, màu sắc đỏ chói, lớn chừng một hạt gạo.

Đây chính là năng lực tinh thần siêu việt thân thể, người bình thường căn bản không cảm ứng được.

Nhưng mà mắt trái của Triệu Phong lại có thể rõ ràng bắt giữ được cỗ suối nguồn tinh thần này, cùng với phương pháp vận dụng, so với vực sâu màu xanh của chính mình còn kém quá xa.

- Lực lượng tinh thần chính là dùng loại tần suất đặc thù như sóng âm mà phát ra!

Trong đầu của Triệu Phong hình thành nên một sơ đồ tần suất.

Nguyên lý vận dụng tinh thần sóng âm của Hắc Huyết biên bức rất nhanh đã bị hắn dùng phương thức đồ hình, phục chế bên trong không gian của mắt trái hắn.

Mặc dù cấu tạo thân thể của biên bức bất đồng với nhân loại, nhưng mà nguyên lý lĩnh vực tinh thần cũng giống nhau.

- Hô!

Triệu Phong thúc giục chân lực, há miệng hô lớn. Một vòng sóng âm hình tròn cực lớn, trong nháy mắt lan tràn, phát ra một tầng tinh thần trùng kích.

Bịch bịch bịch…

Đại lượng Hắc Huyết biên bức bốn phía từ giữa không trung rơi xuống, thất khiếu rỉ máu.

Đám Hắc Huyết biên bức cấp bậc dưới Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, không một con nào có thể chống lại luồng tinh thần sóng âm công kích này.

- Đợt sóng âm công kích này, ẩn chứa chân lực ba động, lại thêm tinh thần trùng kích thêm vào, hình thành nên đả kích phạm vi lớn, đối với mấy con dơi này quả nhiên hữu hiệu!

Trên mặt Triệu Phong lộ ra một tia vui mừng.

Đám dơi từ giữa không trung rơi xuống, tạng phủ huyết quản đều bị đánh cho rách tả tơi, tinh thần trùng kích phá hủy đi linh trí, không chết cũng biến thành tàn phế.

Mỗi một đạo tinh thần sóng âm phóng ra, liền có ít nhất mười con dơi lịch phịch rơi xuống.

- Hô!

Đến khi Triệu Phong há miệng phát ra chừng năm sáu lần, đám dơi liền hoảng sợ bỏ chạy bốn phía, lưu lại tại chỗ mấy chục con dơi rơi xuống đất không còn nhúc nhích.

Thậm chí ngay cả bốn đầu Hắc Huyết biên bức cấp bậc Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh kia đều sợ hãi phóng chạy.

- Chạy đi đâu?

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, nhanh chóng lấy ra La Hầu Cung.

Mắt trái chớp động ánh sánh xanh, Triệu Phong thi triển ra Tả Thần Tiễn Thuật, uy lực tăng lên rất nhiều.

Vù vù vù…

Mấy đạo mũi tên mang theo quang mang màu xanh nồng đậm, vẽ ra một đạo quỹ tích không thể nào tin nổi, dùng tốc độ cực kỳ khủng bố, xỏ xuyên qua bốn đầu Hắc Huyết biên bức cấp bậc Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Tốc độ công kích của La Hầu Cung cực kỳ nhanh, ít nhất có thể siêu việt vận tốc âm thanh, chẳng qua Triệu Phong chỉ có thể phát huy được mấy thành uy lực của nó mà thôi.

Cho dù là như thế, nhưng đám Hắc Huyết biên bức này cũng không có chút đường sống nào cả.

Đợi đến khi Triệu Phong thu hồi lại La Hầu Cung, đám Hắc Huyết biên bức xung quanh, đã chạy trốn không còn một bóng.

Triệu Phong lắc lắc đầu, đeo bịt mắt trở lại.

Vừa rồi hắn nghiên cứu ra được tinh thần sóng âm công kích này, là dựa vào thanh âm phát ra, cho dù có đeo đồ bịt mắt, cũng không ảnh hưởng bao nhiêu.

Thông qua lần chiến đấu này, Triệu Phong mơ hồ đạt đến bước khởi đầu của lĩnh vực tinh thần. Trực giác nói cho hắn biết, loại vận dụng tinh thần này, dường như còn chưa có đào móc ra lực lượng chân chính của vực sâu bên trong mắt trái.

o0o

- Chuyện gì xảy ra? Đám dơi ở phụ cận xung quanh, đang lủi trốn khắp nơi, giống như thần trí bất minh vậy…

Một nàng thiếu nữ thanh lệ, bộ dáng chật vật đi đến gần chỗ hang động của Triệu Phong, vẻ mặt hồi hộp.

Thiếu nữ thanh lệ này, chính là Liễu Nguyệt Nhi lúc trước đã tách ra.

Đội ngũ của nàng, mới lúc nãy không lâu đã gặp phải một đám Hắc Huyết biên bức, sau đó Dương Kiền liền dẫn đi Biên Bức Vương thực lực cực mạnh và phần lớn Hắc Huyết biên bức, những người còn lại thì chia nhau chạy trốn.

Liễu Nguyệt Nhi rất không dễ dàng mới thoát khỏi đám dơi đuổi giết, không ngờ lại gặp phải một đàn dơi công kích, số lượng này đủ tạo thành uy hiếp trí mạng đối với nàng.

Cũng may là đám dơi này dường như là đang cực kỳ sợ hãi, thần trí không rõ ràng, giống như đám ruồi bọ không đầu, không ngừng chạy loạn khắp nơi.

Lại đi tiếp thêm vài chục trượng nữa, Liễu Nguyệt Nhi nhìn xuống thi thể một con dơi ở dưới chân mình, vẫn chưa hoàn toàn chết hẳn, thần trí có chút bất minh, thất khiếu đổ máu, vẫn còn đang không ngừng giãy dụa.

Trong lòng Liễu Nguyệt Nhi chấn động. Trong đám đệ tử thí luyện, chưa từng xuất hiện qua người nào khủng bố như vậy, bằng vào thủ đoạn vô hình, chấn sát một lượng lớn Hắc Huyết biên bức.

Đám dơi bị thương vong nằm trên mặt đất, trên người không nhìn thấy bất cứ vết thương rõ ràng nào cả, kinh mạch tạng phủ đều bị chấn nát, những con còn sống đều là thần trí không rõ ràng, không còn ý thức.

- Liễu sư tỷ!

Một cái thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng từ góc khuất hang động phía trước truyền tới.

- Là ngươi… Triệu sư đệ!

Liễu Nguyệt Nhi bị dọa nhảy dựng, đợi nhìn thấy rõ ràng thân ảnh của đối phương, mới thở dài ra một hơi.

Triệu Phong khoanh chân ngồi trên mặt đất, dường như như đang điều tức, nhưng mà dựa theo linh lực ba động trên người hắn, lại giống như là đang tu luyện.

Ở bên cạnh Triệu Phong, Lâm Phàm sớm đã thức tỉnh, đang dưỡng thương.

- Mấy con dơi này, đều là ngươi…

Liễu Nguyệt Nhi cẩn cẩn thận thận hỏi.

Bốn phía xung quanh Triệu Phong không hề ít thi thể đám Hắc Huyết biên bức.

Gần đó còn có ba bốn đầu Biên Bức Vương bị mũi tên xuyên qua nơi yếu hại.

Triệu Phong không có trả lời, tiếp tục tiến hành tu luyện, Thiên Phong

chân lực trong cơ thể thúc giục lên đến tận cùng.

Nội công tâm pháp mà hắn tu luyện, cảnh giới rất cao, độ tinh khiết của chân lực có thể so sánh với Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Về phương diện tố chất thân thể, Ngân Bích Quyết đã tu luyện đến cảnh giới cao nhất, sau khi tiến vào thí luyện, uống Linh tửu, ăn Linh quả, hơn nữa ăn vào mật của Hôi Ảnh Độc Xà, các phương diện tố chất thân thể đều nâng cao, đạt tới cực hạn của Thoát Phàm Nhị trọng Đỉnh phong.

Trong lúc nguy cơ, Triệu Phong chiến thắng Hắc Huyết biên bức, áp bức tiềm lực tiến thêm một bước, nửa bước chân tiến vào Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Hiện tại, Triệu Phong khoanh chân ngồi đó, thúc giục Thiên Phong Thần Quyết, chân lực trong cơ thể không ngừng ngưng luyện tăng lên, bất luận cường độ hay là số lượng cũng vững vàng tiến bộ.

Vì gia tốc đột phá, Triệu Phong cứ mỗi một canh giờ lại uống thêm một hớp nhỏ Linh tửu cấp thấp.

Lực lượng của loại Linh tửu cấp thấp kia, đối với cường giả dưới Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh có khả năng xúc tiến rất lớn, trong giai đoạn đột phá cũng phát huy tác dụng không nhỏ.

Lâm Phàm ngồi ở một bên bảo hộ, nhìn về phía gã thiếu niên tóc xanh bên cạnh mình, thần sắc có chút phức tạp.

Sau khi hôn mê, Lâm Phàm cũng không biết sau đó đã xảy ra chuyện gì.

Đợi đến khi hắn tỉnh lại, Triệu Phong lông tóc không tổn thương, bốn

phía đều là thi thể của đám Hắc Huyết biên bức.

Một màn này, cùng với tình hình lúc trước trong Xích Nguyệt động quật dường như có chút tương tự?

Triệu Phong cũng không có xuất phát ngay lập tức, mà vẫn củng cố gia tăng tu vi.

Nửa ngày sau…

Triệu Phong mới đột phá đến Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, trên người phả ra một luồng khí tức thanh thoát nhẹ nhàng.

Thoát Phàm Cảnh có bảy trọng thiên, mỗi khi gia tăng thêm một Trọng, quá trình sinh mệnh lột xác có chênh lệch rất lớn, cảnh giới thấp hơn sẽ bị cảnh giới cao hơn áp chế.

Đây là sự chênh lệch về trình tự sinh mệnh!

Giờ phút này, hai người Lâm Phàm đứng bên cạnh Triệu Phong thừa nhận một luồng áp lực kỳ lạ, tinh thần khí khuyết cảm thấy bất an.

Thần sắc của Liễu Nguyệt Nhi có chút phức tạp.

Đến lúc này, Triệu Phong đã hoàn toàn siêu việt nàng rồi.

Bất kể là Lâm Phàm hay Liễu Nguyệt Nhi, tu vi đều đạt tới Nhị trọng thiên đỉnh phong, thế nhưng vẫn chưa đủ điều kiện đánh sâu vào Tam trọng.

- Được rồi! Có thể xuất phát!

Triệu Phong chậm rãi đứng dậy, ánh mắt sắc bén, khí tức tản ra, trực

tiếp dẫn đường ở phía trước.

Lâm Phàm theo sát Triệu Phong, không rời xa quá một trượng.

- Tại sao lại đi nhanh vậy?

Liễu Nguyệt Nhi có chút giật mình.

Tình hình của Triệu Phong hiện tại, quả thật là một đường thẳng tiến, hoành hành không cố kỵ!

Cho dù là tiểu đội lúc trước do Dương Kiền dẫn dắt, trong quá trình thăm dò, bước đi cũng vô cùng cẩn thận, lo lắng gặp phải các loại nguy hiểm này nọ…

- Ngươi có thể đi theo ta, cũng có thể tự đi riêng.

Triệu Phong mặc kệ dị nghị của nàng.

Liễu Nguyệt Nhi khẽ cắn răng một cái, thoáng do dự một chút, nhưng cuối cùng vẫn đi theo Triệu Phong.

Trong đầu Triệu Phong có một tấm địa đồ rất lớn, vô cùng phức tạp, vẫn đang trong quá trình không ngừng hoàn thiện…

Hắn đi nhanh như vậy, chính là vì muốn nhanh chóng hoàn thiện thêm tấm bản đồ này, lúc đó mới có thể thoát ra khỏi đống hang động quanh co như mê cung này.

Đi không bao lâu, phía trước lại xuất hiện một đám Hắc Huyết biên bức, ước chừng gần mười con.

Đám dơi này, đủ để tạo thành uy hiếp nhất định đối với ba người bọn

họ.

Vẻ mặt Lâm Phàm và Liễu Nguyệt Nhi đều trở nên ngưng trọng.

Hô!

Triệu Phong há miệng hô lớn, đám dơi phía trước đột nhiên hoảng sợ rít lên, sau đó phốc phốc không ngừng rơi xuống, phần thì chết, phần thì trốn.

- Ông trời ơi!

Liễu Nguyệt Nhi cùng với Lâm Phàm liếc mắt nhìn nhau, thần tình hoảng sợ, hô hấp khó khăn.

Cũng không thấy Triệu Phong có bất cứ động tác gì, há miệng hô lên, đám dơi này liền rơi xuống một mảnh lớn, mấy con còn lại hoảng sợ trốn mất.

Sau khi thăng cấp Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, cái vực sâu màu xanh trong không gian mắt trái của Triệu Phong đã kéo dài đến ba thước, nguồn suối tinh thần càng thêm cường đại hơn.

Từ đó về sau, Triệu Phong ở trong động Hắc Huyết biên bức một đường hoành hành bễ nghễ.

Những con Hắc Huyết biên bức này bị tinh thần sóng âm khắc chế, đến một đám chết một đám, phần lớn đều là hoảng hốt bỏ chạy khắp nơi.

Có một lần, có hơn cả trăm đầu Hắc Huyết biên bức kéo tới, dẫn đầu là một con Biên Bức Vương cấp bậc Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Kết quả Triệu Phong phát động tinh thần sóng âm, chấn sát phần đông Hắc Huyết biên bức, ngay cả Biên Bức Vương cũng bị La Hầu Cung bắn chết.

Trong số phần đông người thí luyện, duy nhất mình Triệu Phong có khả năng đánh vỡ chiến thuật “biển dơi” của Hắc Huyết biên bức.

Khinh thường chiến thuật “biển dơi”!

Nguồn suối tinh thần của Triệu Phong cường đại hùng hậu, huống chi còn có Linh tửu bổ sung nữa.

Liễu Nguyệt Nhi và Lâm Phàm cực kỳ kinh hãi, chỉ có thể chết lặng.

Nhất thời, Triệu Phong ở trong động dơi, hoành hành vô địch, một đường bễ nghễ, giống hệt như một vị Ma Chủ trong bóng đêm!

Thời gian dần dần trôi qua, bản đồ trong đầu hắn càng ngày càng hoàn thiện.

Cuối cùng, Triệu Phong rốt cuộc cũng phân tích ra một con đường vượt qua, cũng là con đường đi đến trung tâm của động dơi.

o0o

Ngày thứ ba tiến vào cửa thứ hai.

Phía trước đột nhiên xuất hiện một lối vào sào huyệt cực kỳ rộng lớn, bên trong một mảnh tối đen, giống như là một cái miệng máu của một đầu cự thú khổng lồ.

Bốn người Dương Kiền, Tuyền Thần, Bắc Mặc, Nhiễm Tiểu Uyển lúc

này cũng đang đứng ở lối vào của sào huyệt, bên cạnh có thi thể của rất nhiều Hắc Huyết biên bức.

- Các ngươi đã tới rồi! Phía trước chính là đại bản doanh của Hắc Huyết biên bức, bên trong có không ít những thiên tài địa bảo đã tuyệt tích rồi…

Dương Kiền nhìn thấy ba người Triệu Phong, cũng cảm thấy có chút ngoài dự liệu.

Hắn vốn tưởng rằng đám người Triệu Phong ở bên trong động dơi rất khó có thể toàn thân trở ra, đặc biệt là Lâm Phàm và Liễu Nguyệt Nhi, tu vi thật sự rất thấp.

Nhưng mà nhìn tình hình này, bộ dáng của ba người dường như như rất nhẹ nhàng.

Lâm Phàm và Liễu Nguyệt Nhi, giống như là hai vị hộ vệ đứng ở hai bên trái phải của Triệu Phong.

Chương 172: Huyết tẩy

Tổng cộng bảy đệ tử tiến hành thí luyện, ở trước lối vào của ổ Hắc Huyết biên bức tập hợp lại.

Nằm ngoài dự đoán của mọi người chính là, độ khó khăn của cửa thứ hai rõ ràng rất lớn, nhưng mà bảy người tiến vào động dơi, không có một người nào bị loại, càng không có tình huống bỏ mình.

Cổ quái nhất chính là, ba người Triệu Phong tưởng như thực lực yếu nhất, bộ dáng lại vô cùng nhẹ nhàng, trên mặt không có lấy nửa điểm mỏi mệt, ngược lại tinh lực vô cùng sung túc.

- Triệu sư đệ… ngươi đột phá rồi?

Dương Kiền phát hiện khí tức trên người Triệu Phong đã biến hóa.

Triệu Phong vừa mới đột phá không bao lâu, khí tức phóng đãng, không hề có ý thu liễm.

Sắc mặt Bắc Mặc và Tuyền Thần khẽ biến, liếc mắt nhìn lại.

Thần sắc hai người cũng có vẻ phức tạp, trong lòng sinh ra một tia áp lực khó hiểu.

Đặc biệt là Bắc Mặc, sự chênh lệch tu vi giữa hắn cùng với Triệu Phong lúc này gần như có thể bỏ qua.

Trên người Bắc Mặc mơ hồ xuất hiện chiến ý. Tu vi Triệu Phong và hắn xấp xỉ nhau, như vậy cũng tốt, có thể công bằng đánh một trận.

Đối với thực lực của chính mình, Bắc Mặc có rất tự tin. Ngày đó trong cuộc thi đấu tranh đoạt, hắn căn bản chưa xuất ra toàn lực.

- Nhất định không thể để hắn sống sót rời khỏi Phù Loan Điện…

Vẻ mặt Tuyền Thần đầy âm lãnh, lộ rõ sự kiêng kỵ.

Hắn có một loại trực giác, nếu như không nhanh chóng giải quyết Triệu Phong, uy hiếp trong tương lai tuyệt đối không thể lường trước được.

- Trong tràng thí luyện này, kỳ ngộ không ít, tấn chức cũng rất dễ dàng!

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Phù Loan Thí Luyện, những người kiên trì cho đến lúc này, ít nhiều cũng có chút tiến bộ, cũng không chỉ mình Triệu Phong đạt được kỳ ngộ.

Nhưng mà Triệu Phong tuyệt đối là tiến bộ nhanh nhất, tiếp theo là Bắc Mặc, Lâm Phàm.

- Được! Lấy thực lực bảy người chúng ta liên thủ, thật sự có thể xông vào sào huyệt Hắc Huyết biên bức này! Ta có dự cảm, đả thông được phân đoạn này, đi ra khỏi động dơi sẽ càng dễ dàng hơn!

Dương Kiền bắt đầu phân phối kế hoạch.

Theo như Triệu Phong biết, đám dơi bên trong sào huyệt Hắc Huyết biên bức này, số lượng cực đông, đại khái có hơn một ngàn đầu, ít nhất cũng có tu vi Thoát Phàm Nhất trọng.

Bắc Mặc nói với mọi người:

- Theo như ta tìm hiểu, trong sào huyệt Hắc Huyết biên bức, có một đầu Biên Bức Hoàng, tu vi đạt tới Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh. Ngoài ra còn có sáu đầu Biên Bức Vương, tu vi khoảng chừng Tứ trọng thiên, Ngũ trọng thiên. Cũng may, sào huyệt này vô cùng rộng lớn, mấy đầu Biên Bức Vương này phân bố ở các nơi khác nhau.

Mấy người Triệu Phong nghe thấy vậy, cũng cảm thấy có chút lo lắng.

Mấy tin tức này là do lúc trước Bắc Mặc tiến vào sào huyệt tìm hiểu được. Mặc dù lúc đó nhờ có Dương Kiền hấp dẫn đi lực chú ý của một vài đầu Hắc Huyết biên bức cường đại, nhưng vẫn có thể thấy được thực lực hắn mạnh mẽ thế nào.

Tổng thể mà nói, thực lực của đám Hắc Huyết biên bức này, bất luận là số lượng hay là chất lượng cũng đều mạnh hơn đám người thí luyện bọn họ.

Đối mặt với chiến thuật biển dơi, mạnh mẽ như Dương Kiền, cũng phải xoay đầu bỏ trốn, không dám dây dưa.

Một ít kẻ thực lực thấp, chỉ sợ ngay cả năng lực bảo vệ mình cũng đều không có.

- Đánh bừa khẳng định là không được! Chúng ta phải nhân lúc Biên Bức Hoàng chưa xuất hiện, hợp lực giết chết vài đầu Biên Bức Vương. Nếu như thuận lợi, có thể chiếm lấy một vài trân tài dị bảo. Nếu như không thuận lợi, chúng ta giết ra một đường máu. Tình huống xấu nhất, mọi người chia ra bỏ chạy, sống chết do mệnh…

Dương Kiền phân phó kế hoạch.

Kế hoạch đơn giản là ba trường hợp.

Trường hợp thứ nhất, tình huống lý tưởng nhất, có thể đoạt được một vài trân tài dị bảo, nắm chắc kỳ ngộ.

Trường hợp thứ hai, hợp lực giết ra một đường máu, chỉ cầu tự bảo vệ mình thông qua.

Trường hợp thứ ba, lâm vào tuyệt cảnh, ai cũng không giúp được ai, dựa vào thực lực mà tự lo thân mình.

Sau khi Dương Kiền đem kế hoạch nói xong, trong lòng âm thầm thở dài. Theo như hắn phân tích, xác suất xảy ra trường hợp thứ nhất, căn bản một thành cũng không có. Loại tình huống thứ ba xảy ra tuyệt đối là cao nhất.

Bởi vì trong sào huyệt của Hắc Huyết biên bức, số lượng Hắc Huyết biên bức cực kỳ đông, Biên Bức Vương thực lực mạnh mẽ cũng không ít, chỉ cần có chút sơ xuất, liền có thể lâm vào tuyệt cảnh.

- Kế hoạch này không tệ! Nhưng không biết Dương sư huynh đối kháng với đầu Biên Bức Hoàng kia, có mấy thành nắm chắc?

Triệu Phong hỏi.

Tu vi của Biên Bức Hoàng đạt tới tình trạng khủng bố Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, có thể so với một vài Chấp sự bên trong các tông môn.

- Phần thắng không lớn, nhưng tình huống tệ hại nhất, cũng có thể chống cự được một lát.

Dương Kiền thoáng suy tư một chút, đưa ra một đáp án.

Triệu Phong nghe thấy vậy, thoáng có chút ngoài dự liệu. Thực lực của Dương Kiền so với những gì hắn đoán còn mạnh hơn một chút.

Mọi người lại thương nghị thêm một hồi, tu dưỡng cẩn thận, chuẩn bị xuất phát.

- Dương sư huynh, ngươi còn tính sót một khả năng!

Triệu Phong khẽ cười nhạt, nói.

- Là khả năng nào?

Dương Kiền giật mình. Hắn cho là đã tính đến tất cả mọi khả năng có thể xảy ra rồi.

- Huyết tẩy sào huyệt Hắc Huyết biên bức!

Môi Triệu Phong khẽ mấp máy, mấy chữ này lại là truyền âm cho Dương Kiền.

Trong mắt Dương Kiền thoáng lóe lên tinh quang, lộ ra một tia hoảng sợ, chợt lắc đầu cười khổ:

- Triệu sư đệ, ngươi cũng biết nói giỡn quá đi!

Kế tiếp sau đó, Dương Kiền cũng không thèm để ý Triệu Phong nữa, dẫn đầu đội ngũ, giết vào sào huyệt Hắc Huyết biên bức.

Một hàng bảy người, thấp nhất cũng có chiến lực ngoài Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thậm chí đại bộ phận mọi người đều có thực

lực ngoài Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Cho nên, khi mọi người hợp lực tiến vào hang dơi, đám dơi bay tán loạn rải rác khắp nơi, căn bản là không có sức uy hiếp, nháy mắt bị thoải mái chém giết.

- Mọi người bảo trì tốc độ, nếu như gặp phải Biên Bức Vương, hợp lực giết chết!

Dương Kiền phân phó xuống.

Mọi người một đường xâm nhập, rất nhanh liền gặp một đàn dơi với quy mô khoảng chừng gần trăm con, trong đó còn có một đầu Biên Bức Vương, tu vi tiếp cận Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Phiên Vân Chưởng!

Dương Kiền đánh ra một chưởng, chưởng lực mênh mông giống hệt như một bàn tay khổng lồ, chụp thẳng vào trong biển mây, trong nháy mắt liền diệt sát hơn năm sáu đầu Hắc Huyết biên bức.

Vừa mới giao thủ, đầu Biên Bức Vương kia đã bị Dương Kiền đẩy lui về phía sau.

Triệu Phong không khỏi động dung. Lúc này mới biết thực lực của sư huynh so với những gì mình tưởng tượng còn mạnh hơn rất nhiều, không hổ là Đệ nhị Đệ tử chân truyền, thậm chí còn có khả năng tranh đoạt chức vị Thủ tịch Đệ tử!

Xoẹt!

Một đạo quang mang nhanh như tia chớp, vẽ ra một đạo đường cong quỷ dị, đâm thẳng vào cổ họng của Biên Bức Vương.

Rầm!

Thi thể khổng lồ của Biên Bức Vương nhất thời rơi thẳng xuống mặt đất.

Dương Kiền thoáng có chút ngoài dự liệu, hơi chút kinh ngạc liếc mắt nhìn về phía Triệu Phong ở phía sau.

Thanh La Hầu Cung trong tay Triệu Phong vốn có uy lực rất mạnh, toàn lực phát động có thể tạo thành uy hiếp trí mạng cho cường giả Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, huống chi là đánh lén.

Sau khi Biên Bức Vương bị diệt sát xong, đám dơi còn lại hoảng sợ bay loạn bốn phía, bị mọi người giết chết gần hơn phân nửa.

- Triệu sư đệ, tiễn thuật của ngươi rất mạnh, phối hợp với ta giết thêm vài đầu Biên Bức Vương nữa, đến lúc đó các trân tài thiên địa trong hang dơi có thể chia thêm cho ngươi một phần.

Dương Kiền cười nói.

- Được thôi!

Triệu Phong khẽ gật đầu. Mục tiêu của hắn không chỉ vẻn vẹn là cướp đoạt thêm một phần trân tài thiên địa.

Mọi người tiếp tục thẳng tiến, không bao lâu, lại xuất hiện thêm một đầu Biên Bức Vương nữa, dẫn theo một đoàn dơi lớn, số lượng lên đến gần hai trăm, trong đó cũng có một đám dơi vừa rồi chạy trốn đi.

Cấp bậc của đầu Biên Bức Vương này đạt tới Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, Dương Kiền trong thời gian ngắn cũng chỉ có thể chiếm

được thượng phong, chứ không có cách nào giết nổi nó.

- Bắc Minh Thiên Thủy, Trọng Lãng Trảm!

Bắc Mặc quát nhẹ một tiếng, thân hình ở trên hư không hóa thành một đạo tàn ảnh, hội tụ trên khoảng không của con dơi. Một tầng chưởng sóng gợn sóng hùng hậu giống như một thanh trọng đao vạn cân, trảm thẳng lên trên người Biên Bức Vương.

Ầm ầm!

Biên Bức Vương dưới sự liên thủ đánh lén của Bắc Mặc và Dương Kiền, nhất thời bị đập rơi xuống mặt đất.

Mọi người nhất thời kinh ngạc, không nghĩ tới thực lực Bắc Mặc lại mạnh mẽ như vậy.

Triệu Phong âm thầm phân tích. Bắc Minh Thiên Thủy mà Bắc Mặc tu luyện, uy lực căn bản không thua Phong Lôi Chưởng của chính mình, thậm chí cấp bậc còn cao hơn một chút.

Ngay sau đó, dưới sự liên thủ của mấy người, một phen đem đầu Biên Bức Vương này giải quyết.

- Thật thuận lợi! Sau đầu Biên Bức Vương, nhanh như vậy đã bị chúng ta giải quyết hai đầu rồi! Chỉ cần giải quyết thêm hai đầu nữa, hết thảy liền dễ dàng rồi!

Dương Kiền lại cười nói.

- Không đúng!

Sắc mặt Triệu Phong đột nhiên biến đổi:

- Đám dơi này, vì sao không bỏ chạy?

Ngay tiếp sau đó, một thanh âm tê minh kinh hồn động phách vang lên, chấn động vách núi, cùng với cuồng phong mãnh liệt lan tràn. Một đầu Biên Bức Hoàng khổng lồ, cặp cánh dang rộng đến chừng bốn năm trượng từ chỗ sâu bên trong sào huyệt bay ra.

Chỉ một thoáng, đám Hắc Huyết biên bức ở phụ cận liền sợ run đáp lại, sĩ khí đại trướng.

- Không xong! Nhanh như vậy đã kinh động đến Biên Bức Hoàng!

Dương Kiền khẽ hít sâu một hơi, thân hình phóng vọt lên, rút ra một thanh trường đao cổ màu vàng, dốc sức trảm mạnh một cái. Một đạo đao mang kim sắc cao tới mấy trượng phá không mà ra, giống như là một đám mây hình tròn vỡ tan, hình thành vô số đạo đao khí thật nhỏ, chém đứt đầu hơn mười con Hắc Huyết biên bức, cũng đem Biên Bức Hoàng hoàn toàn bao phủ.

Thanh trường đao cổ kim trong tay của Dương Kiền đồng dạng là Thần binh Phàm cấp trung phẩm, uy lực ở trong tay của hắn khiến cho người ta cực kỳ sợ hãi, có thể uy hiếp được cường giả Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

- Két két…

Biên Bức Hoàng phát ra thanh âm tê minh rung trời, mặc dù bị một đám đao mang khủng bố bao phủ, thế nhưng lại không bị bất cứ thương tổn nào cả.

Vù vù vù!

Dưới thanh âm tê minh gào rống của Biên Bức Hoàng, mấy trăm đầu Hắc Huyết biên bức từ bốn phương tám hướng hội tụ lại.

Ngoài ra, bốn đầu Biên Bức Vương ở xung quanh cũng phóng tới, đem mọi người hoàn toàn vây quanh.

- Đã bị bao vây rồi!

Sắc mặt mọi người đại biến, cái tuyệt cảnh mà Dương Kiền tính toán lúc trước, cuối cùng cũng đã xuất hiện.

Tình huống so với trong tưởng tượng còn đáng sợ hơn nữa. Khắp bốn phương tám hướng, nơi nơi đều là Hắc Huyết biên bức, ước chừng có mấy trăm đầu, tương đương với mấy trăm cường giả Thoát Phàm Cảnh cấp thấp đồng loạt công kích.

Sóng âm đầy trời, toàn bộ công kích vào một khu vực nhỏ, một đám người ở đây, ngoại trừ Dương Kiền ra, những người còn lại cơ hồ là một bước khó đi.

Đám sóng âm vô hình kia ẩn chứa tinh thần trùng kích, quấy nhiễu thần trí.

- Chậc chậc! Đám dơi này số lượng thật lớn, thật dày đặc!

Vẻ mặt Triệu Phong lộ ra ý cười nhàn nhạt.

Đám người Tuyền Thần đang cật lực chiến đấu xung quanh không khỏi liếc mắt nhìn lại. Bọn họ không khỏi trợn trừng mắt. Dưới loại tuyệt cảnh như thế này, ngươi còn có thể cười được hay sao?

- Hô!

Triệu Phong há miệng hô lên. Tinh thần sóng âm vô hình phát ra theo dạng sóng, lan tràn ra bốn phía xung quanh.

Phịch! Phịch! Phịch!

Một đám Hắc Huyết biên bức lớn nhất thời từ giữa không trung rơi xuống.

Trong nháy mắt, số Hắc Huyết biên bức rơi xuống đã có hơn hai ba mươi đầu.

Trước mặt Triệu Phong nhất thời hiện ra một mảnh chân không trống rỗng.

Kỳ quái nhất chính là, sóng âm tinh thần mà hắn phát ra, đối với đám dơi có hiệu quả chấn sát, nhưng mà đối với mấy người phụ cận, chẳng những không có chút tổn hại nào cả, mà mơ hồ còn có thể triệt tiêu bớt một bộ phận tinh thần trùng kích đến từ đám Hắc Huyết biên bức.

- Hô!

- Hô!

- Hô!

Triệu Phong há miệng không ngừng hô lớn, từng đám từng đám Hắc Huyết biên bức từ giữa không trung rơi thẳng xuống, còn có một bộ phận sợ hãi phóng chạy bốn phía xung quanh.

Một màn này, khiến cho những người còn lại rung động không thôi.

Tinh thần sóng âm do Triệu Phong phát ra, phảng phất có thể khắc

chế được đám Hắc Huyết biên bức này, mạnh mẽ như Biên Bức Vương, sau khi tiếp cận Triệu Phong, tốc độ cũng nhất thời giảm mạnh, vẻ mặt phi thường hoảng sợ.

Trên thực tế, loại tinh thần sóng âm của Triệu Phong này, căn cứ theo kết cấu thân thể của Hắc Huyết biên bức, tiến hành cải thiện công kích. Ở tần suất công kích riêng, thương tổn đối với Hắc Huyết biên bức chính là đạt tới mức lớn nhất.

Kết cấu của nhân thể và của Hắc Huyết biên bức, đặc biệt là phương diện thính lực, có sự chênh lệch thật lớn.

Cho nên, đám người thí luyện ở xung quanh căn bản không cảm giác được cái gì bất thường.

Vù!

La Hầu Cung trong tay của Triệu Phong kéo mạnh một cái, tiễn ảnh giống như điện mang lóe lên, xỏ xuyên qua một đầu Biên Bức Vương cấp bậc Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Mấy người xung quanh, cặp mắt nhất thời trợn trừng.

Dường như như Triệu Phong này, chính là sát thủ của Hắc Huyết biên bức. Bất luận là tinh thần sóng âm, hay là tiễn thuật cũng đều khắc chế phi thường gắt gao đám Hắc Huyết biên bức này.

- Triệu sư đệ, thật tốt a!

Dương Kiền đang cật lực đối kháng với Biên Bức Hoàng, nhất thời kinh hỉ la lớn.

- Hô! Hô! Hô!

Triệu Phong không ngừng phát động tinh thần sóng âm. Cỗ lực lượng vô hình kia giống như ba đào hải lãng, một tầng lại một tầng lan tràn bốn phương tám hướng, chấn sát dọa lui một đám Hắc Huyết biên bức lớn.

Trong không gian mắt trái, tiểu vực sâu màu xanh không ngừng luân chuyển liên hồi, cung cấp cho Triệu Phong suối nguồn tinh thần vô cùng cường đại.

Chỉ ngắn ngủi trong thời gian mười hơi thở, số lượng mà đám dơi bị Triệu Phong chấn sát, dọa lui đã tăng lên đến hơn hai trăm đầu.

Đám Hắc Huyết biên bức bị kinh sợ thối lui này, thần trí đều đã bị thương, cho dù là Biên Bức Vương kêu gọi trở về, cũng đều không có chút phản ứng.

Ánh mắt mọi người nhìn về phía Triệu Phong nhất thời lộ ra vài phần kinh hãi.

Thậm chí ngay cả ba đầu Biên Bức Vương còn sót lại, cũng dùng ánh mắt kinh hoảng nhìn về phía Triệu Phong, không dám tiến tới gần.

- Mọi người yểm trợ ta, huyết tẩy động Hắc Huyết biên bức!

Thanh âm của Triệu Phong tràn ngập sát khí, khiến cho trong lòng mấy người xung quanh phát lạnh, lại có chút chiến ý dâng trào.

Chương 173: Thu được toàn thắng

Sát ý trên người Triệu Phong cực kỳ đáng sợ, sóng âm tinh thần liên tục phát động, đám Hắc Huyết biên bức ở bên cạnh hoặc là rơi xuống, hoặc là hoảng sợ bỏ chạy hết cả.

Thế cục trước mắt, Biên Bức Hoàng cực mạnh đang bị Dương Kiền gắt gao chế trụ. Cuộc chiến của hai người có thanh thế mênh mông cuồn cuộn, các đệ tử thí luyện và các con dơi khác căn bản không thể đến gần.

Sáu đầu Biên Bức Vương ở bên trong sào huyệt thì đã bị chém giết ba đầu, ba đầu còn lại cũng không dễ dàng tiếp cận.

Về phần đám Hắc Huyết biên bức đông nghẹt kia, thì căn bản không dám tiếp cận sáu người bọn Triệu Phong, chỉ cần đến gần, đều là rơi xuống đất, không biết sống chết.

Đây chính là nói, chiến thuật “biển dơi”, ưu thế lớn nhất của đám Hắc Huyết biên bức, đã bị Triệu Phong hoàn toàn đánh tan.

Tình hình trước mắt, bên phía đám đệ tử thí luyện, căn bản không bị tổn thương nhân số.

Tình thế có thể nói là tốt đẹp nhất.

- Diệt sát thêm hai Biên Bức Vương nữa, chúng ta có thể vây công Biên Bức Hoàng!

Triệu Phong đề nghị.

Liên tục phát động sóng âm tinh thần, tâm thần của hắn cũng có chút mệt mỏi, nhân cơ hội hớp một ngụm Linh tửu, nhanh chóng khôi phục tinh thần thể lực.

Sau khi thương nghị, mọi người quyết định để Bắc Mặc, Tuyền Thần xuất chiến, những người còn lại yểm trợ Triệu Phong, tiến hành trợ giúp từ xa.

Ba! Ba!

Triệu Phong phát ra hai đạo sóng âm tinh thần, hiệp trợ hai người Bắc Mặc tấn công một đầu Biên Bức Vương gần nhất.

Cho dù là Biên Bức Vương, cũng sẽ bị sóng âm tinh thần của Triệu Phong ảnh hưởng không ít. Bắc Mặc vừa mới ra tay, liền đánh trọng thương một đầu Biên Bức Vương.

Triệu Phong khi thì phát ra sóng âm, khi thì bắn La Hầu Cung, đám dơi phụ cận hoặc là rơi xuống hoặc là bỏ trốn hết.

Không lâu sau, ba đầu Biên Bức Vương thì một đầu đã chết, hai đầu còn lại bị trọng thương.

Triệu Phong thầm nghĩ đại cục đã định, hai đầu Biên Bức Vương còn lại đã bị thương nặng, uy hiếp không lớn.

Đúng lúc này, Triệu Phong đột nhiên nghe thấy một thanh âm bén nhọn vang lên. Thân ảnh khổng lồ của Biên Bức Hoàng đột nhiên hung hăng vượt qua Dương Kiền, sát khí khủng bố lao thẳng về phía chính mình.

- Không xong!

Triệu Phong chỉ cảm thấy một cỗ nguy cơ trí mạng ập tới.

Biên Bức Hoàng thân là Yêu thú, đã đạt đến cấp bậc Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thân có linh trí, phát hiện ra tác dụng thật lớn của Triệu Phong trong đám người thí luyện.

Vài lần nó muốn đột phá tiêu diệt Triệu Phong, đều bị Dương Kiền gắt gao chế trụ lại.

Mắt thấy con dân của chính mình dần dần bị diệt sát hết, Biên Bức Hoàng điên cuồng không thèm để ý hậu quả, ngạnh kháng công kích của Dương Kiền, đánh thẳng về phía Triệu Phong.

- Triệu sư đệ cẩn thận!

Dương Kiền từ phía sau đuổi theo, kinh hô.

Tuy thực lực Triệu Phong khá mạnh, nhưng đối mặt với Biên Bức Hoàng cấp bậc Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, rất có thể sẽ bị miễu sát.

- Hô!

Triệu Phong hít sâu một hơi, thúc giục chân lực toàn thân, lại âm thầm vận chuyển huyết mạch xanh nhạt trong cơ thể, phát động một đạo sóng âm tinh thần ngưng tụ cực mạnh.

Đạo sóng âm tinh thần này ngưng tụ đến mức tận cùng, Triệu Phong dốc hết toàn lực của mình, thậm chí ngay cả lực lượng huyết mạch cũng âm thầm thúc giục lên.

Vù!

Đạo sóng âm tinh thần ngưng tụ vô hình này căn bản siêu việt vật chất, gần như là trong khoảnh khắc đã đánh trúng vào Biên Bức Hoàng.

Mạnh mẽ như Biên Bức Hoàng, không ngờ thân hình ở giữa không trung cũng xuất hiện khoảnh khắc ngừng trệ ngắn ngủi.

Trong lòng Triệu Phong thất kinh. Đạo sóng âm tinh thần ngưng tụ mà chính mình phát động chính là nhắm vào kết cấu thân thể của Hắc Huyết biên bức, uy lực cực mạnh, phỏng chừng có thể miễu sát một đầu Hắc Huyết biên bức Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, không ngờ không thể khiến đối phương bị thương!

Biên Bức Hoàng căn bản chỉ bị ngăn trở thời gian nửa hơi thở, tinh thần thoáng chút mê muội, sau đó càng thêm điên cuồng đánh về phía Triệu Phong.

Nhưng mà, thời gian nửa hơi thở, cũng để để làm rất nhiều chuyện!

Thân hình Triệu Phong như cơn gió, nhanh chóng lùi về phía sau mấy trượng.

Soạt!

Dương Kiền phóng chạy theo phía sau, thúc giục trường đao cổ kim, dốc hết toàn lực, không chút lưu tình trảm thẳng lên trên người Biên Bức Hoàng.

Trên người Biên Bức Hoàng nhất thời vỡ ra một đạo vết máu.

Soạt!

Triệu Phong trong quá trình lẫn trốn, đồng thời lắp lên La Hầu Cung một mũi tên, quán chú chân lực, lại âm thầm quán chú lực lượng huyết mạch!

Ngay khoảnh khắc lực lượng huyết mạch quán chú vào, Triệu Phong cảm giác được La Hầu Cung chấn động nhẹ, từ thân cung truyền đến một cỗ cảm giác ấm áp. Một tiễn kia giống như cầu vồng thanh sắc, kéo theo một thanh âm chói tai, đạt tới tốc độ bán âm thanh đáng sợ.

Véo!

Một tiễn này, vừa lúc đâm thẳng vào trong vết máu mà Dương Kiền chém lên trên người Biên Bức Hoàng!

Triệu Phong hiểu được, công kích của chính mình căn bản khó có thể chính diện phá vỡ được phòng ngự của Biên Bức Hoàng. Mà một tiễn này, ở ngay chỗ bị thương của Biên Bức Hoàng, đem lực phá hoại mở rộng thêm một tầng nữa.

- Tuyền Thần, Bắc Mặc, hiệp trợ ta!

Dương Kiền nhập chung đám hai người Bắc Mặc, cùng nhau vây công Biên Bức Hoàng.

Tuyền Thần cố gắng áp chế cảm giác khó chịu trong lòng mình, tay cầm chặt binh khí, cùng Bắc Mặc hỗ trợ Dương Kiền.

Nếu như là chính diện đối kháng, Bắc Mặc cùng với Tuyền Thần cũng có thể bị Biên Bức Hoàng đồng thời miễu sát. Nhưng mà chủ lực lại là Dương Kiền, hai người chỉ là ở một bên phụ trợ kềm chế Biên Bức Hoàng mà thôi.

- Hô!

Triệu Phong nhanh chóng phóng ngược trở về, toàn lực phát động ra một đạo sóng âm tinh thần ngưng tụ, mạnh mẽ quấy nhiễu Biên Bức Hoàng.

Cho dù là Biên Bức Hoàng, cũng không thể không thèm để ý đạo sóng âm tinh thần ngưng tụ của Triệu Phong, nhất thời lâm vào tình cảnh quẫn bách.

Triệu Phong bảo trì khoảng cách ở xa xa, thỉnh thoảng lại phóng ra một tiễn, gần như là trăm tên như một, toàn bộ đều bắn trúng vị trí vết thương của Biên Bức Hoàng.

Biên Bức Hoàng gào thét thê lương, bị đánh cho liên tục rút lui, thương thế dần dần nặng lên.

Tình thế tuyệt vọng, Biên Bức Hoàng gần như nổi điên, ý đồ phá vây, lại bị mọi người hợp lực vây khốn.

Trong đó Triệu Phong phát huy tác dụng lớn nhất. Mỗi khi tới thời khắc mấu chốt, lại có một đạo sóng âm tinh thần đánh thẳng lên trên người Biên Bức Hoàng.

Rốt cuộc khoảng chừng thời gian một tách trà, Biên Bức Hoàng ôm hận mà chết, thân thể rơi thẳng xuống mặt đất.

Cuối cùng cũng giết chết Biên Bức Hoàng, mọi người đều thở dài một hơi.

Đám Hắc Huyết biên bức còn lại đều bỏ chạy tán loạn, cho dù một vài đầu có lao tới, cũng đều bị sóng âm tinh thần của Triệu Phong

đánh lui.

Lúc này, đám Hắc Huyết biên bức trong hang dơi đã bị giết chết mấy trăm đầu, trong đó ít nhất ba phần tư đều là công lao của Triệu Phong.

Thu được toàn thắng (2)

- Triệu sư đệ, lần này ngươi lập công lớn! Nếu không có ngươi, không biết còn được mấy người có thể sống sót xông qua! Đợi sau khi thí luyện kết thúc, ta nhất định sẽ báo lên Tông môn!

Trên mặt Dương Kiền mang theo vẻ vui mừng.

Phải biết rằng, độ khó của cửa thứ hai lớn hơn cửa thứ nhất rất nhiều. Dựa theo tình huống bình thường, một cửa này sẽ có thương vong hơn phân nửa, những người có thể xông qua được, bình thường không quá ba người.

Nhưng mà Triệu Phong này lại là một cái dị số, hoàn toàn phá vỡ chiến thuật biển dơi của đám Hắc Huyết biên bức, đem thương vong hạ xuống bằng không!

Sau khi giết chết Biên Bức Hoàng, mọi người đi sâu vào trong sào huyệt Hắc Huyết biên bức.

Ở sâu bên trong hang dơi, quả thật có không ít những thiên địa trân tài, mọi người đều ra tay thu thập.

Triệu Phong âm thầm mở ra mắt trái, đảo quét các chi tiết bên trong hang dơi.

Hắn không dễ dàng ra tay, mỗi một khi ra tay, nhất định có thể lấy

được thứ tốt nhất.

Đi được một lúc, trong hang dơi đột nhiên xuất hiện một vách tường huyết sắc. Nham thạch bốn phía toàn bộ đều là thuần huyết sắc.

- Tốt quá! Là Xích Huyết Quả! Là loại Linh quả có thể cường hóa thân thể, xúc tiến lột xác!

Tuyền Thần nhìn thấy một Linh quả sinh trưởng ở góc của vách đá.

Phốc!

Đột nhiên một đạo thân ảnh phóng vượt qua hắn, đem quả Xích Huyết Quả kia hái mất.

- Triệu sư đệ, quả Xích Huyết Quả này là do ta phát hiện trước mà!

Sắc mặt Tuyền Thần âm trầm, quát lạnh một tiếng.

- Nếu như ngươi phát hiện trước, tại sao lại bị ta hái đi trước?

Triệu Phong cười nhạt một tiếng.

Mắt trái của hắn nhìn quét bốn phía, đối với các loại trân tài linh vật nắm rõ trong tay, cực kỳ chính xác. Nhưng cho dù là như thế, hắn cũng không thể thu gom hết thảy mọi thứ, chỉ có thể lựa chọn những thứ tốt nhất trong đó.

- Không nên tranh giành! Triệu sư đệ lập công lớn, nên có quyền ưu tiên. Huống chi Xích Huyết Quả ở đây cũng không chỉ có một quả!

Dương Kiền lên tiếng.

Tuyền Thần cực kỳ nghẹn khuất, nhưng cũng không thể làm gì được, chỉ có thể đi tìm những trân tài linh vật khác.

Xích Huyết Quả thuộc loại thiên địa linh vật, là một loại Linh quả, ẩn chứa tinh hoa thái dương thiên địa, đồng thời còn dung nhập huyết lực sinh linh thuần túy, đối với thân thể có tác dụng cải thiện thật lớn.

Tu vi dưới Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, dùng một quả Xích Huyết Quả, thân thể chậm rãi lột xác, có cơ hội rất lớn tấn chức một Trọng.

Xung quanh thạch bích huyết sắc này, đại khái có năm sáu quả Xích Huyết Quả.

Triệu Phong đoạt được hai quả, đám Xích Huyết Quả còn lại, Dương Kiền đoạt được một quả, Bắc Mặc đoạt được một quả, Nhiễm Tiểu Uyển đoạt được một quả.

- Hửm?

Ánh mắt Triệu Phong khẽ chuyển, đột nhiên nhìn xuống một góc bên dưới của thạch bích.

Nơi này có một loại Linh quả màu bạc nhàn nhạt sinh trưởng, toàn thân phát ra khí tức lạnh như băng.

- Hàn Âm Quả! Linh quả có dược tính tương phản với Xích Huyết Quả!

Thân hình Triệu Phong nhướng lên, hướng về phía kia phóng vọt đi.

Nhưng đồng thời, đám người Dương Kiền, Bắc Mặc cũng phản ứng cực nhanh, đồng thời phóng về phía đám Hàn Âm Quả kia.

Kết quả tổng cộng năm quả Hàn Âm Quả, Triệu Phong đoạt được hai quả, ba quả còn lại, hai người Dương Kiền, Bắc Mặc mỗi người đoạt được một quả, mà quả cuối cùng, chính là bị Lâm Phàm đoạt được.

Lâm Phàm từ đầu đến cuối đều đi bên cạnh Triệu Phong, bởi vậy có thể dính chút ánh sáng. Lâm Phàm phát hiện một cái quy luật, chỉ cần Triệu Phong ra tay, nhất định sẽ có nhiều thứ tốt gần bên.

Chẳng những hắn phát hiện điều này, mà đám người Dương Kiền đồng dạng cũng nghĩ như vậy.

- Các người đều bu bên cạnh ta làm gì?

Triệu Phong thình lình nói.

Mấy người còn lại cười cười xấu hổ, dãn ra khoảng cách với Triệu Phong.

Từ đó về sau Triệu Phong liền giảm bớt số lần ra tay, trừ phi là đạt tới cấp bậc thiên địa linh vật hắn mới động thủ.

Hắn cũng biết được, không thể độc chiếm quá nhiều thiên địa linh vật, nếu không sẽ khiến cho người khác nảy sinh tham niệm không đáng có.

Thiên địa trân tài trong hang dơi, số lượng vốn dĩ có rất nhiều, nhưng cấp bậc linh vật thì chỉ một phần mười mà thôi. Một khi đạt tới cấp bậc thiên địa linh vật, cũng đều ẩn chứa tinh hoa nguyên khí thiên địa rất mạnh, có thể nói là nhận được ân sủng của thiên địa.

Triệu Phong đơn giản tính toán, chính mình đã đoạt được cỡ chừng mười loại thiên địa linh vật khác nhau, trong đó đám Linh quả như

Xích Huyết Quả cùng Hàn Âm Quả có tác dụng cao nhất. Một vài loại thiên tài địa bảo khác, cũng chỉ có thể dùng luyện đan, trực tiếp sử dụng thì hiệu quả không tốt lắm.

Ước chừng nửa ngày sau, đám trân tài linh vật trong sào huyệt Hắc Huyết biên bức gần như bị cướp đoạt sạch sẽ.

Lập tức có mấy người trực tiếp sử dụng thiên địa linh vật, bổ sung nguyên khí tiêu hao trong cơ thể, lại tiến thêm một bước củng cố gia tăng tu vi.

Ví dụ như Bắc Mặc, hắn trực tiếp sử dụng luôn Hàn Âm Quả. Loại thuộc tính của Hàn Âm Quả đối với Bắc Minh Thiên Thủy của hắn có tác dụng bổ trợ rất mạnh.

Triệu Phong căn bản không quan tâm quá nhiều. Công pháp hắn tu luyện, cả hai loại Linh quả đều có thể dùng, cũng không nảy sinh xung đột đối với chân lực trong cơ thể.

Nhưng mà hắn chỉ vừa mới đột phá không lâu, căn cơ còn chưa ổn định, không cần tiếp tục sử dụng thiên địa trân tài để gia tăng tu vi quá sớm.

Lâm Phàm thì ăn một quả Hàn Âm Quả, ngồi tại chỗ khoanh chân tu luyện.

Hai canh giờ sau, Dương Kiền là người đầu tiên xuất phát. Hắn muốn tranh thủ hạng đầu tiên của cửa thứ hai, nhằm thu hoạch càng nhiều hơn điểm thưởng thí luyện.

Những người còn lại cũng lần lượt rời đi.

Triệu Phong và Lâm Phàm, vẫn cùng nhau hành động.

Lâm Phàm sau khi ăn Hàn Âm Quả, tu vi dần dần đạt tới Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cực hạn, thực lực trong cơ thể phát ra một tia hàn lực nhàn nhạt, tùy ý phát ra một đao, hàn khí lãnh liệt, uy lực tăng mạnh.

Những người còn lại như bọn người Tuyền Thần, Nhiễm Tiểu Uyển, Liễu Nguyệt Nhi cũng đều có tiến bộ nhất định.

Quá trình thí luyện, mạo hiểm liên tục, chính là quá trình áp bức tiềm lực, sau đó lại sử dụng thiên địa linh tài, gia tăng thêm cơ hội phát triển.

- Triệu sư đệ, vì sao ngươi không tranh đoạt vị trí hạng nhất?

Lâm Phàm đột nhiên hỏi.

Lúc bắt đầu cửa thứ hai, đã từng nói rõ, thời gian xông quan càng ngắn, điểm thí luyện đạt được sẽ càng cao hơn.

- Ta không định tranh đoạt cái này!

Triệu Phong lắc đầu.

- Vậy Triệu sư đệ ngươi…

- Thời điểm thí luyện bắt đầu, quy tắc có nói tới: Thứ tự xông quan cùng với biểu hiện trên đường xông quan, cũng đều ảnh hưởng đến thành tích thí luyện!

Triệu Phong khẽ cười, nói.

- Thứ tự xông quan cùng với biểu hiện trên đường xông quan… biểu

hiện trên đường…

Ánh mắt Lâm Phàm sáng ngời, rốt cuộc cũng hiểu được điểm mấu chốt.

Chương 174: Thiên cảnh đảo

Quy tắc của Phù Loan Thí Luyện chính là thời gian kiên trì càng dài, thành tích càng tốt. Thứ tự kết quả xông quan cùng với biểu hiện trên đường cũng đều sẽ ảnh hưởng đến thành tích thí luyện.

Thành tích thí luyện, sẽ quyết định phần thưởng cuối cùng của Phù Loan Điện.

Ngoại trừ ba người Lục Hổ bị loại ngay từ cửa thứ nhất, bảy người còn lại, xông qua cửa thứ nhất, mỗi người đều có được ít nhất ba mươi điểm thí luyện.

Nhưng mỗi một đệ tử thí luyện có thể kiên trì cho đến bây giờ, mỗi người ít nhiều đều có chút kỳ ngộ, trên đường đều có biểu hiện riêng.

Những cái biểu hiện trên đường này, cũng đều sẽ ảnh hưởng đến thành tích thí luyện.

Đương nhiên, điểm thí luyện mà các đệ tử thí luyện đạt được khi xông quan sẽ được công bố ngay tại chỗ, còn những thành tích còn lại, sẽ được giấu kín.

Bên trong cơ thể của mỗi một đệ tử thí luyện, cũng đều dung nhập một cái Phù Loan Lệnh.

Ngay cả Triệu Phong cũng không cảm ứng được sự tồn tại của cái Phù Loan Lệnh này, nhưng mà mỗi khi hắn giết chết được một địch nhân, bằng vào cảm quan cường đại của mắt trái,, vẫn mơ hồ nắm bắt được một tia chấn động mờ mịt kỳ dị.

Hắn không biết bản thân đạt được bao nhiêu điểm thí luyện ẩn giấu, nhưng ngẫm lại lúc trước diệt sát nhiều Hắc Huyết Biên Bức như vậy, hẳn sẽ không quá ít.

Đoạn đường còn lại tiếp theo, Triệu Phong chậm rãi nhàn nhã thăm dò khắp nơi. Tấm bản đồ mơ hồ trong đầu càng ngày càng rõ ràng chi tiết hơn.

Chi tiết của bản đồ mặc dù vẫn còn một vài khu vực hắc ám, nhưng mà Triệu Phong vẫn có thể dựa vào phân tích những nơi khác mà dự đoán ra được phần lớn các nơi.

- Thí luyện cửa thứ hai chỉ còn chừng ba ngày thời gian nữa thôi.

Triệu Phong cũng không tiếp tục trì hoãn nữa, mặc dù hắn biết, bên trong động dơi vẫn còn có một vài kỳ ngộ chưa được khai quật.

Ở cửa thứ hai, vận khí của Triệu Phong cũng không tính quá tốt. Ngoại trừ hang dơi ra, những địa phương khác hắn cũng không gặp phải kỳ ngộ gì quá tốt.

Nhưng nghe nói Dương Kiền và Bắc Mặc, trong quá trình xông quan, ở trong một góc nào đó của hang dơi, tìm được khu vực bí ẩn, một phen mạo hiểm chém giết, tìm được vài loại thiên địa linh vật nào đó.

Hai canh giờ sau đó, con đường phía trước của hang động dần dần hiện ra một tia sáng nhàn nhạt.

Mặt đất dưới chân, nham thạch phát sinh biến hóa, dần dần hóa thành loại đất đá cổ màu xanh.

Ánh sáng nhàn nhạt phía trước dần dần sáng tỏ hơn.

Hai người Triệu Phong nhìn thấy một cái lối ra. Đó chính là một cái đại môn màu xanh, đang mở rộng.

Đi vào đại môn màu xanh, trong đầu hắn truyền đến thanh âm một người:

- Xông qua cửa thứ hai, đạt được năm mươi điểm thí luyện! Năm ngày sau khi cửa thứ hai kết thúc, sẽ mở ra cửa thứ ba!

Bên trong đại môn là một cái đền màu xanh. Nguyên khí thiên địa bên trong đền cực kỳ nồng đậm, cao gấp mấy lần Thiên Nguyệt Sơn.

Thời điểm hai người Triệu Phong đi vào, phía trước đã có sẵn ba người, phân biệt chính là Dương Kiền, Bắc Mặc và Tuyền Thần.

Ba người đang khoanh chân ngồi, tiêu hóa những kỳ ngộ đạt được ở cửa thứ hai.

Trong đó Bắc Mặc chính là tiến triển nhanh nhất, khí tức tu vi đã tiếp cận Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Kỳ ngộ của Dương Kiền tuy rằng cũng không tệ, nhưng mà bảy Trọng của Thoát Phàm Cảnh, càng về phía sau, tiến giai càng ngày càng khó hơn.

Đạt tới cảnh giới như hắn hiện nay, mỗi khi tiến thêm một bước, cũng đều phải trả giá bằng vô số cố gắng.

Cho dù là như thế, khí tức tu vi của Dương Kiền cũng đã đạt tới Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong. Nếu về sau đạt được kỳ ngộ thuận lợi, sau khi thí luyện liền có cơ hội tiến sâu vào Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Lại qua thêm nửa ngày, Liễu Nguyệt Nhi và Nhiễm Tiểu Uyển đồng thời xuyên qua đại môn, tiến vào đền.

Theo như Triệu Phong biết, những người đến sau cũng đều không có điểm thưởng thí luyện cộng thêm.

Ở cửa thứ hai, tốc độ của Dương Kiền nhanh nhất, cộng thêm được ba mươi điểm thưởng thí luyện. Bắc Mặc và Tuyền Thần mỗi người cộng thêm được hai mươi điểm thưởng thí luyện.

Phải biết rằng riêng điểm thí luyện khi xông quan cửa thứ nhất cũng chỉ có ba mươi điểm thí luyện mà thôi.

Điểm thí luyện đạt được, tạm thời giữ lại, sau khi thí luyện kết thúc, sẽ có tác dụng rất lớn.

Thời gian từng chút từng chút một trôi qua. Mọi người ai nấy cũng đều tranh thủ từng chút một thời gian cuối cùng, khôi phục tinh lực, thậm chí gia tăng thực lực.

Bốn người Triệu Phong, Bắc Mặc, Nhiễm Tiểu Uyển, Lâm Phàm ở trong thí luyện đều có tiến bộ rất lớn. Đặc biệt là Triệu Phong, ngay cả khi chưa xông quan, cũng đã tấn chức một bậc.

Ngoài ra, Nhiễm Tiểu Uyển và Lâm Phàm gần như đã đạt tới điểm tới hạn đánh sâu vào cấp bậc tiếp theo.

Rốt cuộc tại thời điểm nào đó, trong đầu mọi người đột nhiên vang lên một thanh âm:

- Phù Loan Thí Luyện tiến vào cửa thứ ba, Thiên Cảnh Đảo! Một cửa này, kỳ ngộ nhiều nhất, không có hạn chế thời gian. Thời gian sinh

tồn càng dài, thành tích càng tốt! Đồng thời, đây chính là cửa cuối cùng của Phù Loan Thí Luyện. Chú ý: Ở cửa cuối cùng này, sau mười ngày đầu tiên, đệ tử thí luyện sẽ gặp phải Hắc Thiết Cự Quái Chân Linh Cảnh đuổi giết. Thời gian càng dài, mức độ đuổi giết sẽ càng gia tăng thêm!

Thanh âm vừa dứt, ở một bên của đại điện đột nhiên mở ra một cánh cửa ánh sáng tinh nhuận trong suốt.

Triệu Phong theo bản năng mở ra mắt trái, liếc mắt nhìn vào, trên mặt lộ ra dị sắc.

Hắn đối với trận pháp cũng có hiểu biết nhất định, thông qua mắt trái, miễn cưỡng có thể phán đoán ra được loại hình trận pháp ẩn chứa trong cửa ánh sáng kia.

- Một cửa cuối cùng, chúng ta có thể sẽ không ở cùng một chỗ. Tiếp theo phải dựa vào chính huynh rồi!

Triệu Phong truyền âm nói với Lâm Phàm.

Lâm Phàm cảm kích nói:

- Có thể đi đến được bước này, toàn bộ đều nhờ vào Triệu sư đệ! Một cửa cuối cùng, ta sẽ toàn lực đánh một trận!

Triệu Phong khẽ gật đầu. Nhìn vào khí tức của Lâm Phàm, đã đầy đủ điều kiện đánh sâu vào Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh. Nếu trong cửa tiếp theo có thể tấn chức, với ý chí thực lực của hắn, không khó đạt được thành tích tốt.

Soạt! Soạt! Soạt!

Bảy gã đệ tử thí luyện lần lượt tiến vào cửa ánh sáng, thân ảnh trong khoảnh khắc liền biến mất.

o0o

Thiên Cảnh Đảo, cửa thí luyện cuối cùng.

Thân thể Lâm Phàm hạ xuống, rơi xuống phía trước một mảnh sơn cốc. Cảm giác được nguyên khí thiên địa xung quanh, quả thật vô cùng nồng đậm, lại vô cùng tinh khiết.

- Nguyên khí thiên địa thật tinh khiết! Ở nơi này tu luyện, hiệu quả chỉ sợ còn gấp chục lần so với trên Thiên Nguyệt Sơn!

Sắc mặt Lâm Phàm lộ vẻ mừng rỡ.

Sau đó ánh mắt hắn mới đảo quét bốn phía, không thấy một bóng người, cũng không nhìn thấy Triệu Phong đâu cả.

- Triệu sư đệ liệu sự như thần! Sau khi tiến vào cửa thứ ba, mọi người đều bị truyền tống đến những nơi khác nhau của Thiên Cảnh Đảo!

Lâm Phàm không khỏi hít sâu một hơi, trong lòng càng thêm kính phục vị Triệu sư đệ kia. Còn chưa tiến vào cửa thứ ba, Triệu Phong đã đoán đúng một vài tình huống.

Thiên Cảnh Đảo (2)

Hóa ra trước khi Triệu Phong tiến vào cửa ánh sáng, mắt trái của hắn đã nhìn ra những loại hình trận pháp ẩn chứa trong đó, thuộc về loại trận pháp truyền tống thâm ảo phức tạp nhất. Loại trận pháp này, chính là có tác dụng vận dụng đối với không gian. Nếu như không có

trận đồ tương ứng, những Trận Pháp Sư đời sau cũng không thể nào bố trí ra nổi.

Lâm Phàm ngẩng đầu lên, phát hiện trên thiên không ngẫu nhiên xuất hiện một vài đầu Yêu thú phi cầm bay lượn. Mỗi một đầu đều là tồn tại siêu việt Hung thú đỉnh phong bình thường.

Yêu thú có thể hấp thu nguyên khí thiên địa, có thể tự động tu luyện, trong cơ thể có ẩn chứa một chút huyết mạch Viễn Cổ.

Dù sao thì, mười ngày đầu trên Thiên Cảnh Đảo cũng sẽ không gặp phải Hắc Thiết Cự Quái đuổi giết, nhưng mà bản thân ở trong này cũng tồn tại rất nhiều nguy cơ, hung hiểm.

- Nguyên khí thiên địa ở trong này rất thích hợp cho ta thăng cấp!

Lâm Phàm quyết định chủ ý, tìm đến một góc bí mật, khoanh chân ngồi xuống.

Với thực lực đạt tới điểm giới hạn của hắn hiện nay mà nói, mượn dùng hoàn cảnh ở nơi này để mà tiến giai, khẳng định là vô cùng thích hợp.

o0o

Cách chỗ Lâm Phàm mấy chục dặm, phía trước một mảnh lâm viên cổ mộc.

- Vận khí lần này quả thật quá tốt! Vừa mới truyền tống vào, đã gặp được Di tích Cổ Viên!

Lúc này Bắc Mặc đang đứng trước cửa lâm viên, có thể cảm thụ được nguyên khí thiên địa vô cùng nồng đậm, cùng với hương thơm

của một ít Linh quả và khí tức chấn động vô cùng cường đại.

Cảm nhận được một vài khí tức nồng đậm từ trong Di tích Cổ Viên toát ra, khiến cho hắn lúc này đã đạt tới Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong cũng cảm thấy kinh hỉ vô cùng.

Cái này cũng gián tiếp chứng minh được sự tồn tại thật sự của Di tích Cổ Viên theo như lời sư phụ hắn nói trước khi vào, cùng với những kỳ ngộ lớn lao bên trong đó.

Đương nhiên, kỳ ngộ và hung hiểm, vẫn thường đi đôi với nhau.

Bắc Mặc tự nhiên là hiểu được điều này. Hắn hít sâu một hơi, ánh mắt sắc bén, lộ ra một tia ý chí đập nồi dìm thuyền (*), thân thể lách vào một khe hở, kích động tiến vào trong Di tích Cổ Viên. (*) quyết tâm đánh tới cùng bởi vì không còn đường lui nữa

- Nếu không sớm xuống tay, đợi đến khi cái Di tích Cổ Viên này bị người khác phát hiện…

Thân hình Bắc Mặc biến mất bên trong lâm viên, không thấy tung tích.

Hắn thật sự không biết, khu vực Thiên Cảnh Đảo này rất lớn, kỳ ngộ rất nhiều. Những người khác chưa chắc đã rảnh rỗi mà đi tới tranh đoạt kỳ ngộ của hắn.

Nhưng nói một cách tương đối thì vận khí của hắn vẫn rất tốt, vừa mới truyền tống vào, đã gặp được kỳ ngộ lớn như vậy.

Bảy gã đệ tử thí luyện, phân biệt được truyền tống đến các nơi khác nhau trên Thiên Cảnh Đảo.

Vận khí của Lâm Phàm xem như bình thường.

Vận khí của Bắc Mặc xem như vô cùng tốt.

Ngoài ra, còn có một vài kẻ vận khí tương đối kém một chút.

Ví dụ như là Dương Kiền, vừa mới truyền tống vào, bên cạnh liền có một đám Yêu thú Thanh Ban Lang. Bản thân thực lực của đám Yêu thú này đều đã ngoài Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, so với đám Hắc Huyết biên bức ở cửa thứ hai còn cao hơn một cấp.

Dương Kiền vô cùng chật vật, trải qua một phen kịch đấu cùng trốn chết, mới thoát khỏi nguy cơ.

- Thiếu chút nữa bị đầu Thanh Lang Vương kia cuốn lấy! Một khi bị đàn sói này bao vây, hậu quả tuyệt đối không thể chịu nổi!

Trong lòng Dương Kiền vẫn cảm thấy sợ hãi.

Tu vi của Thanh Lang Vương gần như tiếp cận Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, so với Biên Bức Hoàng lúc trước còng cao hơn một bậc.

Sau khi tránh được đuổi giết, thân hình Dương Kiền đột nhiên dừng lại, nhìn về phía cánh rừng rậm xa xa. Nơi đó có một tòa lâu tháp cao chừng trăm trượng.

- Tòa lâu tháp cao như vậy, khẳng định không đơn giản, chính là…

Dương Kiền không ngừng tính toán thiệt hơn. Bởi vì tòa lâu tháp kia nằm sâu giữa rừng rậm, bên trong rừng truyền đến từng trận thanh âm Yêu thú gào rống. Trong đó có một vài khí tức thậm chí khiến cho hắn cảm thấy nguy hiểm.

Hắn cũng không có vận khí tốt như Bắc Mặc vậy, trực tiếp được truyền tống đến bên cạnh Di tích Cổ Viên.

o0o

Cũng đồng thời trong lúc này, các đệ tử thí luyện truyền tống đến các nơi trên Thiên Cảnh Đảo, phần lớn đều có những phát hiện. Một vài người rất nhanh đã phát hiện ra kỳ ngộ của chính mình.

Trên đỉnh của một ngọn núi cao mấy ngàn thước, đang có một thiếu niên đứng đó.

Thiếu niên một đầu tóc xanh, đồng tử mắt trái lộ ra màu xanh thâm thúy lợi hại, khiến cho người ta có một loại cảm giác khí tức tà dị mà phiêu dật vô cùng.

- Rốt cuộc cũng tới đây! Khu vực một cửa cuối cùng này quả thật không nhỏ! Mắt trái của ta cũng không nhìn thấy điểm cuối! Phạm vi ước tính ít nhất cũng bốn năm trăm dặm!

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm.

Hắn thậm chí còn hoài nghi, nơi này có còn ở bên trong phạm vi Thiên Nguyệt Sơn, có còn trong phạm vi Tương Vân Quốc hay không.

Những bí ẩn này, với cấp bậc hiện tại của hắn, căn bản không thể nào biết được. Cho dù là những Trưởng lão trong Tông môn, cũng không nhất định có thể biết được đáp án chính xác.

Dù sao thì Phù Loan Điện này cũng là được truyền thừa xa xưa từ thời kỳ Thượng Cổ!

Ở thời đại đó, cường giả Đan Nguyên Cảnh trên cảnh giới Chân Linh Cảnh, thậm chí vương giả đại đế Hư Thần Cảnh cao hơn cũng từng xuất hiện. Những vị Đại năng cái thế này có được khả năng nghịch thiên cải mệnh, một bước ngàn dặm, thân thể bất diệt, xuyên thấu không gian, tích huyết trọng sinh… chẳng khác nào là Thần linh cả.

Đương nhiên, trừ phi là Tứ Đại Truyền Thừa của đại lục, ví dụ như là Xích Nguyệt Truyền Thừa, bằng không cũng khó có thể tiếp xúc được những y bát chân chính của các vị Đại năng kia lưu lại.

Triệu Phong tiến vào Thiên Cảnh Đảo đến nay đã được mấy canh giờ rồi.

Thời điểm mới vừa đi vào, hắn liền mở mắt trái ra quan sát, mơ hồ nhìn thấy được mấy địa phương có kỳ ngộ.

Chính vì vậy, hắn đang đứng trước một sự lựa chọn, lựa chọn những kỳ ngộ của mình!

Bởi vậy, hắn mới cố gắng đi lên trên đỉnh của ngọn núi này. Bởi vì đứng càng cao, tầm nhìn sẽ càng xa hơn!

Đứng ở đỉnh núi, Triệu Phong mở ra mắt trái, không có bất cứ chướng ngại vật gì, có thể nhìn thấy rất xa.

Hắn thậm chí có thể nhìn thấy rõ ràng chi tiết mọi vật cách ngoài trăm dặm!

Trong đó ở phía Đông, Triệu Phong nhìn thấy trong một mảnh rừng rậm, có một tòa tháp cao đứng sừng sững.

Theo như hắn đánh giá, chỗ này có kỳ ngộ không nhỏ, nhưng trong

rừng rậm có đông đảo Yêu thú mạnh mẽ. Trong đó có không ít Yêu thú Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thậm chí còn có cả Yêu Thú Vương Chân Linh Cảnh nữa.

Mà ở vị trí Tây Nam, ở trung tâm một mảnh sơn cốc có một khu lâm viên thần bí, bên trong tựa hồ có một tòa phủ đệ, trên không chớp động quang mang sáng rọi.

- Bên kia chỉ sợ là một cái cổ viên truyền thừa!

Trong lòng Triệu Phong khẽ nhảy lên.

Từ khí tức và cảnh tượng bên trong Di tích Cổ Viên mà xét thì kỳ ngộ trong đó không nhỏ chút nào.

Đáng tiếc, trong khu vực sơn cốc phụ cận Di tích Cổ Viên có đông đảo Yêu thú, trên không trung, các loại Yêu thú phi cầm cũng rất nhiều, so với tòa tháp cao kia càng nguy hiểm hơn.

Còn nữa, cái Di tích Cổ Viên kia cách chỗ hắn quá xa, giữa đường còn có những nguy cơ không nhỏ nữa.

Triệu Phong lắc lắc đầu, mắt trái phiếm động ánh sáng xanh, tiếp tục tìm kiếm các nơi khác…

Chương 175: Ý đồ Của triệu phong

Phù Loan Điện, trên bậc thang lối vào…

Tông chủ và các vị Trưởng lão ngồi xếp bằng cả ngày nơi đó, nhắm mắt tu luyện, không nói lời nào.

Chỉ trong chớp mắt, thí luyện đã trải qua tám ngày. Cửa thứ nhất và cửa thứ hai lần lượt chấm dứt.

Một ngày này, Đại Trưởng lão chợt mở mắt ra, chậm rãi nói:

- Dựa theo kinh nghiệm thí luyện trước đây, ngày thứ năm thứ sáu, sẽ có không ít người bị loại mới đúng!

Phù Loan Thí Luyện đến ngày thứ năm, thứ sáu, xem như là trung kỳ của thí luyện. Giai đoạn này, nguy hiểm và chém giết là không thể thiếu.

Trước đây, khi đến giai đoạn này, sẽ có một số người bị loại, thậm chí bị chết.

Mà lần này, đã trôi qua tám ngày, thế nhưng vẫn không có thêm người nào bị loại.

- Quả thật kỳ quái! Dựa theo độ khó của cửa thứ nhất, chém giết của cửa thứ hai, hẳn là phải hung hiểm rất nhiều so với những kỳ trước đây chứ?

Trong ánh mắt của Lục Nguyệt Mỗ Mỗ có vài tia lo lắng.

Liễu Nguyệt Nhi, đệ tử của bà ta, trong số bảy đệ tử thí luyện còn lại, thực lực tương đối thấp một chút.

- Chỉ có hai khả năng!

Vân Hải Chân Nhân một thân áo trắng, thân hình tuấn mỹ đột nhiên mở miệng nói.

- Là khả năng gì?

Mấy người còn lại đều nhìn về phía vị Trưởng lão trẻ tuổi nhất, có tiềm lực nhất của Hiểu Nguyệt Tông.

Thành tích của Vân Hải Chân Nhân trong Phù Loan Thí Luyện trước đây chính là tốt nhất trong mấy chục năm, thậm chí cả trăm năm gần đây.

Kỷ lục của hắn, cho đến nay vẫn chưa ai có thể vượt qua được.

Lĩnh hội đối với Phù Loan Điện, hắn là kẻ có quyền lên tiếng nhất.

- Khả năng thứ nhất, chính là tỷ lệ tử vong cực cao! Một ít nguyên nhân tử vong, thậm chí ngay cả bản thân kẻ quản lý Phù Loan Điện cũng không thể khống chế, cho nên, chúng ta không nhìn thấy được đệ tử bị loại!

Vân Hải Chân Nhân trầm giọng nói.

Các vị Trưởng lão nghe như vậy, sắc mặt khẽ biến, trong lòng không khỏi có chút lo lắng.

Đúng vậy, thí luyện lần này, độ khó không nhỏ. Từ việc cửa thứ nhất đã bị Hắc Thiết Cự Quái Chân Linh Cảnh đuổi giết, liền có thể thấy được điều đó.

- Khả năng thứ hai, tỷ lệ thông quan cực cao! Bởi vì ảnh hưởng bởi một nhân tố nào đó, khiến cho không ai bị loại, không ai tử vong!

Khi nói đến khả năng thứ hai, Vân Hải Chân Nhân khẽ lắc đầu thở nhẹ một hơi.

Mấy người ở đây cũng hiểu được, khả năng thứ hai, e rằng tỷ lệ có chút thấp.

Không ai bị loại, không ai tử vong, tỷ lệ thông quan trăm phần trăm, cái này có thể xảy ra không?

Trong các thí luyện trước đây, gần như không tìm thấy tình huống cùng loại.

- Chỉ mong là khả năng thứ hai! Nếu quả thật là như vậy, đó chính là ngày Hiểu Nguyệt Tông ta quật khởi!

Hiểu Nguyệt Tông chủ khẽ thở dài một cái.

Năm vị cao nhân Chân Linh Cảnh, chỉ sợ không thể nào đoán ra được, một cái dị số nho nhỏ, một con bướm nhỏ vỗ cánh, lại có thể dẫn phát nên một cơn lốc xoáy thôn thiên phệ địa…

Huống chi là cái thí luyện nho nhỏ này!

o0o

Phù Loan Thí Luyện, Thiên Cảnh Đảo…

Gã thiếu niên đứng trên đỉnh núi, một đầu tóc xanh đón gió tung bay, đồng tử thanh sắc lưu chuyển quang mang trong suốt, phảng phất như có khí thế xuyên thấu cả thế giới.

Đã hai canh giờ nữa trôi qua…

Triệu Phong mãi vẫn đứng yên tại chỗ, phân tích tình huống thực địa trong phạm vi trăm dặm xung quanh.

Dần dần, một tấm bản đồ thực địa Thiên Cảnh Đảo đã xuất hiện trong óc của hắn.

Trên cái bản đồ này, không chỉ có những con sông, sơn mạch, rừng cây… này nọ còn có một vài đánh dấu lớn khác.

Những cái đánh dấu này, một vài cái là những địa phương có kỳ ngộ, một vài cái là khu vực có nguy hiểm.

Ví dụ như tại một điểm đánh dấu nào đó, có vẽ hình một đầu Tam Thủ Liệt Diễm Sư hình dáng dữ tợn. Đây là một đầu Yêu Thú Vương bên trong một mảnh sâm lâm, đạt tới tu vi Chân Linh Cảnh khủng bố.

- Bắc Mặc thật sự là vận khí phân chó! Nhanh như vậy đã đi vào Di tích Cổ Viên! Chỉ sợ hắn là được trực tiếp truyền tống vào Di tích Cổ Viên, hoặc là lối vào của nó…

Triệu Phong không khỏi bĩu môi một cái.

Nhưng hắn cũng không thể không thừa nhận, vận khí cũng là một loại thực lực. Thường thường một vài vị Đại năng truyền kỳ, nhân sinh đều có số mệnh vô cùng tốt. Ví dụ như vị Xích Nguyệt Giáo chủ kia, có thể tiến nhập vào Xích Nguyệt Truyền Thừa, một trong Tứ Đại

Truyền Thừa của đại lục.

Ngoại trừ Bắc Mặc, Triệu Phong còn tìm được tung tích của Dương Kiền.

Mục tiêu của Dương Kiền, chính là tòa tháp cao trong phiến rừng rậm nguy hiểm kia.

Trong phiến rừng rậm kia, có đông đảo Yêu thú, thậm chí còn có cả Yêu Thú Vương Chân Linh Cảnh nữa, Triệu Phong không khỏi cảm thấy lo lắng cho Dương Kiền.

Cũng may, vận khí của Dương Kiền cũng không phải là kém đến cực điểm, cũng không có tiếp cận địa bàn của Yêu Thú Vương.

Trong phạm vi phụ cận, hai điểm kỳ ngộ tốt đều đã bị Bắc Mặc và Dương Kiền chiếm trước, hoặc là chuẩn bị phá giải.

Đặc biệt là cái Di tích Cổ Viên kia, phỏng chừng chính là kỳ ngộ tốt nhất trong phạm vi trăm dặm gần đây, tiếp theo chính là tòa tháp cao.

Trong đầu Triệu Phong thậm chí còn nảy sinh ý niệm, chém giết Bắc Mặc, cướp đoạt kỳ ngộ của hắn.

Nhưng suy nghĩ cẩn thận lại, hắn quyết định từ bỏ ý định đó.

Thứ nhất, thực lực Bắc Mặc cũng không thể xem thường, lại chiếm trước tiên cơ. Triệu Phong muốn tiến vào trong Di tích Cổ Viên kia, còn phải xông qua khu vực nguy hiểm khá lớn, đó là khu vực so với phiến rừng rậm xung quanh tòa tháp cao còn hung hiểm hơn nhiều.

Thứ hai, Triệu Phong thầm nghĩ, lòng dạ của chính mình càng phải rộng lớn hơn một chút, tầm nhìn cần phải xa hơn một chút.

Nghĩ đến đây, khóe miệng hắn chợt nhếch lên một tia tiếu ý, trong đầu xuất hiện một ý tưởng cực đoan.

- Cửa thứ ba, còn có mười ngày tương đối an toàn, ta trước tiên không vội tìm kiếm kỳ ngộ, mà thăm dò cẩn thận toàn bộ Thiên Cảnh Đảo này một phen!

Trong lòng Triệu Phong suy nghĩ như vậy.

Các đệ tử thí luyện khác, khi tiến vào cửa này, đối mặt với nhiều di tích truyền thừa từ thời Thượng Cổ như vậy, hơn phân nửa là kiềm chế không được, chiếm trước tiên cơ.

Còn nữa, chỉ cần qua mười ngày đầu tiên, các đệ tử thí luyện sẽ gặp phải sự đuổi giết của Hắc Thiết Cự Quái Chân Linh Cảnh. Có thể đoán trước được, đến lúc đó sự đuổi giết gặp phải khẳng định là sẽ không đơn giản như là cửa thứ nhất vậy.

Nhưng ý nghĩ của Triệu Phong lại bất đồng với những người khác.

Tuy rằng hắn phát hiện ra không ít những địa phương tồn tại kỳ ngộ, nhưng mà hắn vẫn chưa định lập tức ra tay.

- Một phen đem bản đồ địa hình cùng với phân bố kỳ ngộ của cả Thiên Cảnh Đảo, toàn bộ nắm ở trong tay mình!

Trong mắt Triệu Phong chợt lóe tinh quang, có vài phần ý nghĩ điên cuồng.

Nắm trong tay hết thảy mọi thứ trong này, đem lực lượng của mắt trái mình phát huy lên đến cực hạn!

Phốc!

Thân hình Triệu Phong nhảy lên, hướng phía dưới chân núi phóng đi.

Nửa ngày sau, Triệu Phong chạy đi thăm dò những khu vực càng xa xôi hơn.

Hắn thật muốn nhìn xem, Thiên Cảnh Đảo này đến cùng lớn bao nhiêu.

Ý đồ của Triệu Phong (2)

Dọc theo đường đi, mắt trái của Triệu Phong không ngừng đảo quét những phạm vi lớn. Mỗi khi trước tiên phát hiện nguy cơ, rất nhiều thời điểm đều là lựa chọn đi vòng qua.

Có chút thời điểm, vì để tiết kiệm thời gian, trực tiếp xông vào luôn.

Cũng may hắn đã học xong Tinh Thần Âm Ba Thuật, có thể trực tiếp kinh sợ một vài đàn Yêu thú thực lực không quá mạnh.

Mỗi khi hành tẩu quãng đường chừng trăm dặm, Triệu Phong sẽ lại tìm một địa phương địa thế khá cao, từ trên nhìn xuống, ghi nhớ hình dáng địa hình gần đó, đánh dấu lại những địa điểm kỳ ngộ cùng nguy hiểm.

Cho dù có được mắt trái, nhưng có mấy lần Triệu Phong cũng gặp phải nguy hiểm.

Trên Thiên Cảnh Đảo này, có một vài Yêu thú đặc thù, am hiểu ẩn nấp, không dễ dàng phát hiện ra. Hoặc là một vài khu vực có tính nguy hiểm đặc thù nào đó.

Ví dụ như, Triệu Phong ở phụ cận một bãi cỏ lớn, thoáng chút không cẩn thận, bị một loại dây mây yêu hóa phát động tập kích. May mắn hắn phản ứng nhanh, nhanh chóng tìm đúng phương hướng, phát động lực lượng huyết mạch, mới cực kỳ chật vật chạy thoát ra ngoài.

Từ đó về sau, trên đường đi tới, Triệu Phong đều là đặc biệt cẩn thận.

Càng kinh tâm động phách hơn chính là một lần khác.

Lúc ấy, Triệu Phong đang đứng trên một cái đồi đá khá cao, mắt trái cẩn thận đảo qua, mới phát hiện cái tòa gọi là đồi núi này, không ngờ lại là một đầu Thạch quái cực kỳ khổng lồ đang ngủ say.

Đầu Thạch quái này, có thể nói khổng lồ vô cùng, lớn cỡ như một tòa nhà mấy tầng, so với đầu Hắc Thiết Cự Quái gặp phải ở cửa thứ nhất không chỉ lớn hơn gấp mười lần.

Lực lượng huyết mạch của Triệu Phong, cảm nhận được khí tức của đầu Sơn Khâu Thạch Quái khổng lồ dưới chân kia, thể xác và tinh thần đều run sợ.

Hắn có thể khẳng định, lực lượng khi mà đầu Sơn Khâu Thạch Quái này thức tỉnh, có thể trong khoảnh khắc miễu sát một cao nhân Chân Linh Cảnh bình thường.

Mà đây gần như chỉ là một bộ phận nguy cơ che giấu ở trong đó.

Dọc theo đường đi kế tiếp, Triệu Phong phát hiện ra đủ các loại sự vật thiên kỳ bách quái.

- Thời đại Thượng Cổ, rốt cuộc là có bộ dáng gì, không ngờ lại có

nhiều tồn tại đáng sợ như vậêu thú, đồi núi, thực vật… đều có năng lực khác nhau. Trong hết thảy mọi sự vật, cũng đều có khả năng tồn tại huyền cơ.

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Ước chừng mất một ngày rưỡi, Triệu Phong mới đi đến điểm cuối của Thiên Cảnh Đảo.

Điểm cuối của Thiên Cảnh Đảo chính là một mảnh hải dương xanh ngắt một màu, nhìn không thấy giới hạn.

Triệu Phong giản lược thăm dò một chút, phát hiện số lượng Yêu thú trong hải dương này, số lượng ước chừng gấp trăm gấp ngàn lần trên đất liền, lại càng khủng bố hơn rất nhiều.

Nếu như xâm nhập vào lĩnh vực hải dương, cho dù hắn có được mắt trái, cũng khó có cơ hội sinh tồn.

Triệu Phong tính toán một chút, từ điểm xuất phát, đi đến điểm cuối của Thiên Cảnh Đảo, ước chừng xa khoảng hai ba trăm dặm.

Hắn lại phản hồi theo đường cũ. Bởi vì quen thuộc địa hình, tốc độ phản hồi của Triệu Phong rất nhanh, đi vòng qua những địa điểm có chút nguy hiểm.

Quay trở lại sườn núi lúc trước, Triệu Phong phân biệt hướng về phía ba hướng còn lại mà thăm dò.

o0o

Vài ngày sau, vẻ mặt Triệu Phong mỏi mệt, quay trở lại sườn núi.

Tổng cộng mất bốn năm ngày, Triệu Phong cơ bản đã thăm dò rõ ràng hết toàn bộ chi tiết của Thiên Cảnh Đảo.

Hiện tại, hắn nắm rõ địa hình của Thiên Cảnh Đảo như lòng bàn tay. Nơi nào có nguy hiểm, nơi nào có kỳ ngộ, thậm chí ngay cả sự phân bố của một vài đàn Yêu thú trên đảo cũng vạn phần rõ ràng.

- Trước mắt thăm dò được, những địa điểm có được kỳ ngộ, tổng cộng có 139 chỗ. Trong đó, những kỳ ngộ lớn một chút, có thể so sáng ngang bằng với Di tích Cổ Viên, có bốn năm chỗ, không một chỗ nào không có nguy hiểm cực lớn cả!

Trong lòng Triệu Phong thầm nói.

Đương nhiên, những tồn tại nguy hiểm, cũng không chỗ nào không có.

Trong đó có hơn hai trăm khu vực nguy hiểm, một khi Triệu Phong đi lạc vào trong đó, hơn phân nửa là có đi không có về.

Những tồn tại có thể khoảnh khắc miễu sát hắn, có không dưới bốn năm mươi loại, cái này là chỉ những cái hắn có thể thăm dò được mà thôi.

Tổng cộng năm ngày, Triệu Phong phát hiện được rất nhiều kỳ ngộ, thế nhưng lại cũng không hề ra tay qua lần nào.

Nhưng mà hắn cũng không có hối hận.

- Còn có năm ngày, ít nhất trong năm ngày này, sẽ không gặp phải sự đuổi giết của cấp bậc Chân Linh Cảnh.

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Kế tiếp, những chỗ hắn hướng đi, cũng đều là điểm quan trọng.

o0o

Phốc!

Thân hình Triệu Phong nhảy lên, hướng về phía tòa tháp cao trong rừng rậm mà đi đến.

Tòa tháp cao trong rừng rậm chính là khu vực mà Dương Kiền thăm dò. Theo như Triệu Phong biết, Dương Kiền thật ra có thể may mắn tiến nhập vào tòa tháp cao thần bí, có lẽ bản thân hắn có một chút át chủ bài không ai biết.

Mục tiêu của Triệu Phong, tự nhiên không phải là tòa tháp cao.

Ở phụ cận khu rừng rậm kia, có một con sông uốn lượn chảy qua, gần như chảy xuyên qua hơn phân nửa tòa Thiên Cảnh Đảo.

Nước của con sông kia, lạnh lẽo vô cùng, bên trong con sông cùng với khu vực phụ cận, không hề tồn tại khí tức của Yêu thú.

Tóm lại, con sông này, phi thường cổ quái.

Triệu Phong đứng trên sườn núi nhìn về phía xa xa, từng phát hiện ra một màn cực kỳ quỷ dị. Toàn bộ con sông một màu xanh lam ngăn nắp kia, giống như long, giống như xà, hùng vĩ thẳng tắp.

Hơn nữa, khu vực phụ cận con sông này, không hề có dấu vết của bất cứ Yêu thú nào cả. Triệu Phong quyết định tới đó thăm dò một chút.

- Con sông này, cứ gọi nó là Long Xà Băng Hà đi!

Triệu Phong đặt cho con sông một cái tên hình tượng.

Hắn từ phía hạ du của Long Xà Băng Hà, đi về phía thượng du thăm dò, mắt trái liên tục mở ra quan sát.

Khi tiếp cận băng hà, hắn cảm nhận được một cỗ hàn năng cực kỳ đáng sợ.

Chỗ nước sông càng sâu, cỗ hàn năng kia càng cường đại hơn nhiều.

Dọc theo đường đi, tựa hồ không có phát hiện gì cả, nháy mắt đã thấy đi đến điểm cuối.

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhíu lại. Trực giác nói cho hắn biết, Long Xà Băng Hà này, khẳng định không đơn giản, nó nhất định là có bí tân cùng lịch sử của mình.

Khi đi đến cuối cùng, phần thượng nguồn của Long Xà Băng Hà này tương liên cùng với một ngọn thác núi cao.

Bên dưới thác nước, có một cái hàn đàm.

Cái hàn đàm này không lớn, đường kính chừng mười trượng, cũng lạnh băng đáng sợ. Đây là một loại khí tức rét lạnh khiến cho linh hồn cũng phải cảm thấy lạnh lẽo.

- Xem ra chính là ở trong này rồi…

Triệu Phong đứng ở trước hàn đàm.

Đột nhiên, từ hai chân của hắn, một luồng hàn ý nhất thời xâm nhập vào, lan tràn toàn thân hắn, xâm nhập cốt tủy.

Ông!

Trong không gian mắt trái, tiểu vực sâu thanh sắc nhất thời luân chuyển cực nhanh. Huyết dịch màu xanh trong cơ thể, nhất thời sôi trào lên, đem luồng hàn ý kia nhất thời xua tan đi.

Chương 176: Tinh thể thần bí

Sắc mặt Triệu Phong nhất thời ngưng lại. Trong hàn đàm này có loại lực lượng gì, không ngờ lại khiến cho mắt trái cảnh giới, cùng với lực lượng huyết mạch trong cơ thể phải tự động hộ thể.

Hắn tin tưởng, cho dù là Yêu thú cấp bậc Ngũ trọng thiên, Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, cũng sẽ phải tránh xa nơi này.

Trong hàn đàm, luồng hàn ý ảnh hưởng đến linh hồn kia, đủ để cho cấp bậc Chân Linh Cảnh cũng phải cảm thấy bất an.

- Nơi này chính là ngọn nguồn rồi!

Triệu Phong có một loại trực giác. Nếu như muốn thăm dò bí mật của Long Xà Băng Hà, như vậy trong này chính là trọng điểm.

Những khu vực khác, hắn dùng mắt trái điều tra qua, không hề có chỗ nào đặc biệt cả.

Kế tiếp, trọng điểm chính là cái hàn đàm trước mặt này.

Mắt trái của Triệu Phong, chỉ có thể xuyên thấu được xuống hai ba trượng của hàn đàm mà thôi. Nếu là loại nước sông bình thường, hắn cơ hồ có thể nhìn xuyên thấu được hơn mười trượng. Nhưng mà nước của hàn đàm này, thập phần đặc thù, ẩn chứa hàn năng không thể tin nổi.

Tóm lại, muốn dùng mắt trái nhìn thấy đáy, căn bản không thể thực hiện được.

- Muốn thăm dò bí mật của Long Xà Băng Hà, chỉ có thể xâm nhập vào hàn đàm thử một lần! Rốt cuộc có đáng giá hay không?

Tâm niệm Triệu Phong khẽ chuyển.

Nếu đổi lại là một đệ tử thí luyện nào khác, tuyệt đối sẽ không thử.

Bởi vì bên trong hàn đàm ẩn chứa hàn lực, thật sự phi thường cường đại. Những sinh linh cấp bậc Thoát Phàm Cảnh bình thường, cho dù nhảy vào trong hàn đàm, phỏng chừng cũng không qua được một hơi thở, sẽ bị đông cứng đến chết.

- Ngân Bích Quyết của ta đạt tới cảnh giới cao nhất, bỏ vào lò lửa không cháy, sự chống cự đối với hàn lực, so với Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường còn mạnh hơn. Ngoài ra, lực lượng huyết mạch của ta, dường như có sức chống cự nhất định đối với hàn đàm này!

Triệu Phong suy tư một lát, cuối cùng cắn răng một cái, quyết định đặt cược một lần.

Trực giác nói cho hắn biết, Long Xà Băng Hà này, rất là thần bí, có một luồng khí tức xa xưa, khiến cho mắt trái sinh ra cảm ứng.

Còn nữa, bản thân hắn có không ít ưu thế, có thể thử một lần. Cơ hội toàn thân trở ra, vẫn là khá lớn.

Ùm!

Thân hình Triệu Phong nhảy xuống, cả người như cá, tiến thẳng vào hàn đàm.

Trong khoảnh khắc, một luồng hàn ý bao phủ toàn thân, xuyên thấu cốt cách.

Đổi lại kẻ cùng cấp khác, chỉ sợ tứ chi đã nhanh chóng tê cứng, không lập tức trở lại trên bờ, sẽ hoàn toàn táng thân trong hàn đàm.

Nhưng Triệu Phong tu luyện Ngân Bích Quyết, thân thể vô cùng cường đại.

Trong chớp mắt, hắn liền thúc giục chân lực hộ thể, xung quanh thân thể phiếm động một tầng quang mang màu trắng sữa.

Ở trong hàn đàm, Triệu Phong mở to mắt trái, xâm nhập xuống từng chút một.

Một trượng… Hai trượng… Ba trượng…

Mới ba trượng, Triệu Phong liền chống đỡ không được nữa, cũng may huyết dịch màu xanh trong cơ thể nhanh chóng sôi trào lên, một luồng khí tức ấm áp nhất thời bao vây toàn thân.

Lực lượng huyết mạch đối với hàn lực của hàn đàm có sức chống cự mạnh mẽ, so với Ngân Bích Quyết còn có tác dụng lớn hơn nhiều.

Bốn trượng… Năm trượng… Sáu trượng…

Càng không ngừng xâm nhập sâu xuống, luồng hàn ý kia cũng càng đáng sợ hơn.

Trong hàn ý, còn ẩn chứa một cỗ lực lượng có khả năng ăn mòn ý thức linh hồn. Cũng may tiểu vực sâu màu xanh bên trong không gian mắt trái hắn, có sức chống cự đối với hàn ý linh hồn cũng là rất

mạnh.

Cái này còn may là hắn. Đổi lại một đệ tử thí luyện khác, cho dù là Dương Kiền, kẻ mạnh nhất, phỏng chừng cũng khó có thể xâm nhập xuống dưới ba trượng.

Mà Triệu Phong, đã xâm nhập xuống đến sáu trượng.

Sáu trượng, cũng rất nhanh đã đến cực hạn của Triệu Phong rồi.

Hắn cắn chặt hàm răng, tiếp tục đi xuống.

Sáu trượng… Bảy trượng… Tám trượng!

- Không được rồi!

Triệu Phong cảm giác thân thể như đông cứng lại, thậm chí muốn quay trở lại trên bờ, cũng lực bất tòng tâm.

- Lên!

Triệu Phong hét lớn một tiếng, lực lượng huyết mạch và chân lực trong cơ thể gần như bốc cháy lên.

Rầm!

Triệu Phong từ bên trong hàn đàm, giống như người cá nhanh chóng nhảy thẳng lên, trở lại trên bờ.

- Thật sự là quá mạo hiểm!

Trong lòng Triệu Phong vẫn còn đôi chút khiếp sợ.

Đương nhiên, lần này xâm nhập hàn đàm, cũng không phải không có thu hoạch.

Trước khi Triệu Phong phản hồi, mắt trái ngưng tụ, nhìn thấy được khu vực đáy hồ bên dưới chừng hơn mười trượng, có một viên tinh thể u lam sắc, giống như một giọt nước mắt, thể tích lớn chừng cỡ quả dưa hấu.

- Tinh thể u lam sắc kia, rốt cuộc là có lai lịch gì?

Mắt trái của Triệu Phong, chỉ thoáng liếc nhìn nó một cái, liền cảm giác được một luồng hàn ý đáng sợ ập đến.

Hoàn hảo là hắn dùng mắt trái, nếu như dùng ánh mắt bình thường, luồng hàn ý băng phách này, chỉ sợ sẽ thuận tiện bao phủ toàn thân hắn.

Trực giác nói cho Triệu Phong biết, cái tinh thể u lam sắc kia, chỉ sợ không phải là thứ chính mình có thể đụng đến được, chứ đừng nói là lấy được nó.

Thứ đồ này, có thể so với Thần binh Linh cấp bình thường còn khó giải quyết hơn nhiều.

Nhưng Triệu Phong vẫn luôn có chút không cam lòng, quyết định đi xuống lần nữa, tìm hiểu cặn kẽ hết thảy.

Trước khi xuống lần nữa, hắn trước tiên dùng một quả Xích Huyết Quả.

Xích Huyết Quả, dược tính cương liệt, ẩn chứa huyết lực thái dương thiên địa.

Sau khi Triệu Phong ăn vào, cảm giác trong cơ thể phảng phất như thiêu đốt một đoàn hỏa diễm khủng bố. Hết thảy chân lực và lực lượng huyết mạch toàn thân đều giống như thiêu đốt sôi trào lên vậy.

Hắn dùng cái giá là tiêu hao một quả Xích Huyết Quả, nhằm để đối kháng với hàn lực trong hàn đàm.

Ùm!

Lần này tiến vào trong hàn đàm, Triệu Phong cảm giác được hàn lực giảm mạnh, rất nhẹ nhàng đã lặn xuống đến tám trượng.

Thân thể của hắn, không thời khắc nào mà không sôi trào lực lượng thái dương và lực lượng huyết mạch.

Cái này ít nhiều là nhờ có Xích Huyết Quả, nếu không Triệu Phong căn bản không thể nào đi xuống sâu như vậy được.

Khi xuống đến vị trí tám trượng, khoảng cách giữa Triệu Phong và tinh thể u lam sắc kia, chỉ còn lại ba trượng cuối cùng.

Tinh thể u lam sắc kia phiếm động một tầng lam văn trong suốt, giống như một đóa băng liên nở rộ, ở trong nước mộng ảo côi lệ. Ánh mắt nhìn tới, khiến cho người ta cảm thấy một luồng hàn ý đâm thẳng vào trong linh hồn.

Triệu Phong chỉ có thể dùng mắt trái quan sát nó.

Tám trượng… Chín trượng…

Triệu Phong cảm giác được mỗi khi xâm nhập xuống một bước, hàn ý lại gia tăng gấp chục lần.

Cuối cùng, hắn đành dừng lại ở chín trượng chí, cách tinh thể u lam sắc kia chỉ cỡ chừng một trượng mà thôi.

Giờ phút này, chỉ sợ chỉ cần Triệu Phong xâm nhập xuống thêm một thước nữa, hàn lực sẽ gia tăng thêm mấy chục lần, trực tiếp đem hắn đóng băng luôn.

Quan sát tầm gần, Triệu Phong phát hiện, tinh thể u lam sắc này dường như cũng không phải là thể rắn chân chính, biểu hiện bề ngoài có chút gợn sóng, càng giống như một giọt nước mắt.

- Đáng tiếc… Chẳng lẽ thật không có biện pháp?

Triệu Phong biết không có cơ hội, trừ phi hắn muốn chết.

Tinh thể thần bí (2)

Rầm!

Thân hình hướng lên trên bơi đi. Trước khi đi, Triệu Phong đột nhiên sinh ra một kế sách.

Hắn lấy ra một sợi chỉ bạc mỏng manh như tơ tằm.

Loại chỉ bạc này, rất nhỏ, là dùng hàn thiết luyện chế mà thành, cũng là thuộc tính hàn băng, có thể so với chất liệu Bán Thần binh, trong hoàn cảnh này sử dụng chính là thích hợp nhất.

Tâm niệm Triệu Phong chợt động, lấy ra La Hầu Cung, dùng một sợi chỉ bạc, quấn quanh trên thân cung.

Ngoài ra, hắn từ bên trong bao tên lấy ra một mũi tên màu xanh hoàn hảo tinh mỹ.

Một đầu khác của sợi chỉ bạc thì buộc lên trên mũi tên.

Nếu như, mũi tên sau khi bắn ra ngoài, dùng sợi chỉ bạc gắn liền trong thân cung, hoàn toàn có thể thu hồi nó lại.

- Ha hả, nhìn thử xem sao!

Triệu Phong cười khẽ một cái. Hắn phát hiện khỏa tinh thể u lam sắc kia, cũng không phải hoàn toàn là thể rắn, rất có thể thử một lần.

Chợt hắn thúc giục chân lực, vận chuyển lực lượng huyết mạch, nhắm ngay vào vị trí của tinh thể u lam sắc, hung hăng bắn ra một mũi tên.

Vì phòng ngừa ngoài ý muốn, Triệu Phong sau khi bắn một tiễn ra ngoài, cảm giác trúng mục tiêu rồi, thân thể nhanh chóng nhảy thẳng ra bên ngoài mà phóng lên.

Phốc!

Mũi tên ám màu xanh, phiếm động chân lực cùng với lực lượng huyết mạch, dùng tốc độ có thể so sánh với tốc độ bán âm, bắn thẳng về phía tinh thể u lam sắc.

Nhưng mà, tốc độ của mũi tên này càng ngày càng chậm lại, cuối cùng đông lại thành một thanh băng tiễn, miễn cưỡng tiếp cận được tầng gợn sóng xung quanh tinh thể u lam sắc.

Gợn sóng u lam sắc kia, kỳ thật cũng là một bộ phận bên ngoài của tinh thể u lam sắc kia.

Soạt phốc!

Một đạo thanh âm kỳ dị từ dưới đáy hàn đàm truyền đến, đó chính là thanh âm xuyên thấu linh hồn.

Triệu Phong thoáng rùng mình một cái, cảm thấy một cỗ nguy cơ trí mạng truyền đến, nhanh chóng phóng thẳng lên trên bờ.

Trong nháy mắt, từ trên La Hầu Cung truyền đến một luồng hàn ý đáng sợ.

- Không xong!

Triệu Phong cảm giác được thân thể cương cứng tê rần, lập tức dùng sức một phen quẳng La Hầu Cung thẳng ra xa.

Soạt!

Thân thể hắn phóng vọt lên mấy trượng, ở giữa không trung lăng không hư độ, một hơi bay thẳng lên trên trăm trượng, mới đáp xuống mặt đất.

Cách xa hàn đàm trăm trượng, Triệu Phong vẫn còn cảm nhận được một luồng hàn ý kinh hồn.

o0o

Phụ cận rừng rậm, bên trong một tòa tháp cao.

- Chuyện gì xảy ra? Sao đột nhiên trở nên lạnh lẽo như thế?

Dương Kiền đang ở trên tầng thứ chín của tòa tháp, đột nhiên cảm thấy một luồng hàn ý lạnh lẽo.

Người chịu ảnh hưởng không chỉ có mỗi mình Dương Kiền.

Toàn bộ các đệ tử thí luyện ở xung quanh như đám người Bắc Mặc, đều cảm nhận được một luồng hàn ý đáng sợ dâng lên.

Một luồng hàn ý tuyệt cường, lấy nguồn suối của Long Xà Băng Hà làm trung tâm, nhanh chóng tràn ngập Thiên Cảnh Đảo.

Nhiệt độ của toàn bộ Thiên Cảnh Đảo này, chợt hạ xuống thật nhanh.

Chỉ trong khoảnh khắc vài hơi thở, nhiệt độ của Thiên Cảnh Đảo đã hạ xuống tới hơn mười độ.

Kế tiếp thêm mười mấy hô hấp nữa, nhiệt độ lại còn tiếp tục giảm xuống thật nhanh.

Lấy xu thế như vậy kéo dài tiếp, cả Thiên Cảnh Đảo có khả năng sẽ biến thành một tòa băng đảo.

o0o

Phía trước hàn đàm.

- Ta kháo!

Ngay trong khoảnh khắc Triệu Phong đáp xuống mặt đất, cảm giác lạnh như băng thấu xương truyền tới, hai chân cơ hồ tê dại luôn.

Toàn thân hắn toàn là nước, cách nguồn suối càng gần, thừa nhận hàn năng tự nhiên là cực mạnh. Cũng may, cỗ hàn lực kia bùng nổ chỉ là trong nháy mắt, tiếp theo liền trở nên ổn định trở lại.

Ánh mắt của Triệu Phong cũng không hề rời khỏi hàn đàm. La Hầu

Cung của hắn từ giữa không trung rơi xuống đất, kéo theo một sợi chỉ bạc phiếm lam sắc. Mà mũi tên ở đầu kia sợi dây, thì đã sớm đông lạnh thành băng vụn.

Một đầu còn lại của sợi chỉ bạc, phiếm động một tầng gợn sóng u lam sắc.

Tầng gợn sóng u lam sắc kia, chính là xuất phát từ tinh thể u lam sắc bên dưới đáy hàn đàm.

Rắc rắc…

Lực lượng của tầng gợn sóng u lam sắc men theo sự chỉ bạc phiếm lam sắc, lan tràn lên đến La Hầu Cung.

Sợi chỉ bạc kia sở dĩ không có nhanh chóng vỡ vụn, là có quan hệ với thuộc tính hàn băng của bản thân nó. Sau khi tiến vào chỗ sâu bên trong hàn đàm, chất liệu của nó cũng đã bị hàn băng thay đổi.

Không bao lâu sau, tầng gợn sóng u lam sắc kia biến mất. Cỗ lực lượng này thông qua sợi chỉ bạc, gia nhập vào La Hầu Cung.

Bên trên thân cung của La Hầu Cung, xuất hiện một cái đồ án kỳ quái. Cái đồ án kia, có hình gợn sóng, giống như một đóa băng liên.

Phốc xuy!

Ngay sau đó, sợi chỉ bạc nháy mắt vỡ tan thành băng vụn.

Triệu Phong bị dọa nhảy dựng lên, ngưng mắt nhìn lại, phát hiện La Hầu Cung cũng không có hư hao. Dù sao đây cũng là Thần binh Phàm cấp trung phẩm, phối hợp với mũi tên tương ứng, cơ hồ tương ứng với Phàm cấp thượng phẩm.

La Hầu Cung lẳng lặng nằm tại chỗ, không chút cử động.

Triệu Phong cảm giác được hàn năng dần dần tiêu tán, sau khi trở nên bình ổn lại, mới lặng lẽ đi tới phía trước La Hầu Cung.

Đưa tay cẩn thận sờ nhẹ một cái, từ trên La Hầu Cung truyền đến cảm giác mát lạnh thấu xương. Cũng may nó chỉ là đảo quanh trên thân cung, cũng không có xâm nhập thân thể.

- Cung không bị hỏng là tốt rồi!

Triệu Phong thở dài một hơi, cẩn thận dò xét La Hầu Cung, phát hiện cây cung này dường như bị lực lượng của tinh thể u lam sắc cải tạo, ngoại trừ phát ra từng tia hàn năng nhàn nhạt, khí tức chất liệu của thân cung sản sinh ra biến hóa không thể phát hiện ra.

Lực lượng của tinh thể u lam sắc kia, thật sự rất khủng bố, một tia lực lượng dư uy tiết lộ ra ngoài, liền khiến cho nhiệt độ của toàn bộ Thiên Cảnh Đảo giảm xuống đến mười mấy độ.

Hắn vừa lấy ra mũi tên trong bao tên, sắc mặt đột nhiên đại biến.

Những mũi tên trong bao tên, toàn bộ phiếm động một tầng lam quang, dường như tại thời điểm xâm nhập hàn đàm, đã bị hàn lực ảnh hưởng tới.

Soàn soạt!

Triệu Phong kéo ra La Hầu Cung, mũi tên phiếm động u lam sắc trong tay, phá không mà đi, mang theo một cỗ hàn khí lạnh lẽo, bắn trúng vào một thân cây xa xa.

Phanh! Phốc!

Mũi tên nhất thời đâm thẳng vào trong đại thụ.

Trên Thiên Cảnh Đảo, mỗi một nhành cây ngọn cỏ cũng đều không đơn giản. Nếu như cây cỏ bên ngoài Thiên Cảnh Đảo, khẳng định sẽ bị xuyên thấu qua luôn.

- Uy lực, dường như như không có quá nhiều biến hóa?

Triệu Phong có chút thất vọng, chẳng lẽ trực giác chính mình đã sai rồi sao?

Mũi tên kia chẳng những không có uy lực gì quá mạnh, mà còn vỡ vụn ra từng khúc nhỏ. Xem ra, sau khi hấp thụ xong hàn năng cường đại, chất liệu liền trở nên giòn hơn.

Nhưng mà, chỉ trong nháy mắt sau đó.

Rắc rắc…

Gốc đại thụ bị bắn trúng kia, bên ngoài thân thể ngưng kết một tầng sương lạnh, càng ngày càng dày, cuối cùng ngưng kết thành một tầng bông tuyết.

Chỉ trong hai nhịp hô hấp, gốc đại thụ cao chừng mười thước, đã bị bông tuyết bao trùm, giống như một tòa băng điêu tinh xảo vậy, dưới ánh dương quang, rực rỡ sinh huy.

- Đóng băng…

Triệu Phong nhất thời hoảng sợ, hút mạnh một ngụm khí lạnh.

Chương 177: Thị trấn thần bí (1)

Triệu Phong hít một ngụm khí lạnh. Hắn thật không ngờ uy năng của La Hầu Cung lại xảy ra dị biến như thế này.

Mặc dù uy lực cũng không có tăng lên, thế nhưng lại biến hóa thuộc tính ẩn chứa trong đó!

Trên thân La Hầu Cung xuất hiện một cái đồ án phiếm lam sắc, giống như một đóa băng liên nở rộ. Những mũi tên trong bao, cũng phiếm động một tầng lam quang.

Một bộ phận căn nguyên lực lượng ẩn chứa bên trong tinh thể thần bí kia, đã thông qua hàn ti, tiến nhập vào trong thân cung.

Những mũi tên trong bao, vào thời điểm Triệu Phong xâm nhập hàn đàm, tiếp cận tinh thể u lam sắc, cũng đã gián tiếp bị thay đổi, cũng hấp thu được một bộ phận hàn năng.

Chẳng qua, mũi tên vừa rồi bắn ra, đã gãy vụn thành từng mảnh nhỏ, tựa hồ chính là tiêu hao phẩm một lần duy nhất.

Triệu Phong suy nghĩ một lát, tìm một nhánh cây bình thường bên cạnh, thông qua La Hầu Cung bắn ra.

Phốc!

Khi nhánh cây bắn ra ngoài, mang theo một cỗ khí lưu lạnh lẽo. Sau khi bắn trúng đích, nó liền vỡ vụn ra từng khúc. Thế nhưng ở trên

mục tiêu cũng chỉ ngưng tụ ra một tầng sương lạnh, không có hiệu quả đóng băng.

- Xem ra, chỉ có những mũi tên đã qua cải tạo, mới có thể phát huy ra uy lực hàn năng lớn nhất.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Nếu nói như vậy, hơn mười mũi tên còn lại trong bao, đều vô cùng trân quý.

Những mũi lam tiễn này, phối hợp với La Hầu Cung, mới có thể phát huy ra uy lực đóng băng cường đại.

Dựa theo uy lực vừa rồi mà xét, tu vi dưới Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, bị một mũi tên bắn trúng, sẽ trực tiếp bị đóng băng đến chết.

Tu vi Thoát Phàm Tứ, Ngũ trọng trở lên, cần phải trong thời gian nửa khắc thoát khỏi đóng băng, mới có khả năng bảo mệnh, thậm chí có thể phá vỡ sự đóng băng, nhưng là phải trả một giá thật lớn.

Cho dù là tu vi Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, cho dù không bị đóng băng, nhưng cũng bị lực đóng băng cường đại ảnh hưởng đến tốc độ di chuyển.

Loại hiệu quả hàn năng này, có thể nói là phi thường biến thái.

Điều tiếc nuối duy nhất chính là, những mũi lam tiễn còn lại này, đều là tiêu hao phẩm, chỉ sử dụng được một lần duy nhất!

Triệu Phong phân tích, những mũi lam tiễn này, nếu như đem ra bên ngoài, gặp phải nhiệt độ ấm áp bên ngoài, rất có thể sẽ bị hư hỏng

mất.

Rắc rắc…

Hàn năng từ bên trong hàn đàm tiết ra ngoài, vẫn còn đang không ngừng lan tràn ra.

Triệu Phong đứng ở bên cạnh, thân thể không kềm được run lên một cái. Lực lượng huyết mạch trong cơ thể hắn hữu hạn, mà thái dương huyết lực của hai quả Xích Huyết Quả bây giờ cũng sớm tiêu hao hết rồi.

- Đi thôi!

Triệu Phong có chút không cam lòng liếc mắt nhìn hàn đàm. Nhưng lý trí nói cho hắn biết, loại bảo vật này, không phải bằng vào cấp bậc hiện tại của hắn là có thể đạt được.

Cái này cũng giống như lúc trước tìm được Thần binh Phàm cấp Huyết Nguyệt Phệ Linh Kiếm vậy, Triệu Phong căn bản không có khả năng giữ nó trong tay.

Nếu như muốn đạt được khỏa tinh thể thần bí kia, trừ phi Triệu Phong đạt đến cảnh giới Chân Linh Cảnh, đây là với điều kiện hắn có được lực lượng huyết mạch mạnh mẽ mới được. Đổi lại cường giả Chân Linh Cảnh bình thường khác, chưa chắc đã có thể thành công.

Ngẫm nghĩ cẩn thận, Triệu Phong cảm thấy thu hoạch của chính mình kỳ thật cũng không nhỏ.

La Hầu Cung được hàn lực căn nguyên của tinh thể thần bí kia cải tạo, uy lực ít nhất tăng thêm nửa cấp bậc.

Những mũi lam tiễn tiêu hao một lần này, cũng giúp cho Triệu Phong có thêm mấy phần át chủ bài.

Thậm chí Triệu Phong còn cảm giác được thể chất của chính mình cũng bị hàn năng ảnh hưởng, có chút gia tăng lên, sức chống cự đối với hàn lực khẳng định còn gia tăng không ít.

Sau khi rời khỏi hàm đàm, Triệu Phong nhanh chóng bay vọt về phía Đông Nam.

Dọc theo đường đi, hàn khí lan tràn khắp nơi, nhiệt độ khí hậu không ngừng giảm xuống.

Khối tinh thể thần bí trong hàn đàm kia, hiển nhiên chính là một cái cấm kỵ của Thiên Cảnh Đảo!

Triệu Phong vô tình xúc động đến nó, thế nhưng lại trực tiếp ảnh hưởng đến hoàn cảnh khí hậu của cả Thiên Cảnh Đảo.

Nhiệt độ đột nhiên giảm xuống mạnh như vậy, rất nhiều đàn Yêu thí bình thường vốn sinh hoạt trên Thiên Cảnh Đảo, lúc này cũng đều quay trở về hang ổ. Thậm chí một vài Yêu thú nhỏ yếu, còn trực tiếp tử vong nữa.

Chỉ có bộ phận những Yêu thú cường đại một chút, mới không bị ảnh hưởng.

Trong vô hình, điều này làm giảm thấp độ khó khăn của các đệ tử thí luyện. Khả năng lâm vào sự vây công của Yêu thú cũng bị giảm xuống rất nhiều.

Triệu Phong thật không biết, một chút hành động vô tình của chính mình, lại ảnh hưởng đến toàn bộ Phù Loan Thí Luyện!

o0o

Ba canh giờ sau đó…

Trong tầm mắt Triệu Phong xuất hiện một cái sơn cốc.

Mấy canh giờ trước, nó vẫn là một cái sơn cốc, hiện tại trên cơ bản đã biến thành một cái băng cốc.

Vốn trong tấm bảng đồ của Triệu Phong, xung quanh nơi này có vài đàn Yêu thú cường đại, hiện tại bởi vì khí hậu chợt biến hóa, khiến cho rất nhiều Yêu thú quay trở vào hang động tránh rét.

Lực cản của Triệu Phong giảm xuống rất nhiều.

Dựa theo hiểu biết của hắn, tòa sơn cốc này đã bị một lực lượng huyễn trận cường đại che lấp lại, phạm vi bao phủ rất lớn, bên trong hẳn là có chút kỳ quái gì đó.

Luận về quy mô lớn nhỏ, trong này hẳn có thể so sánh được với Di tích Cổ Viên, nhưng tính bí mật thì cao hơn rất nhiều.

Triệu Phong không biết bên trong sơn cốc này có cái gì, là phúc hay họa, rất khó đoán trước.

- Một khi đã bị lực lượng huyễn trận che đậy, như vậy trong này hơn phân nửa là có bí mật gì đó!

Triệu Phong phóng vọt lên trên đỉnh núi của sơn cốc, từ trên nhìn xuống.

Từ góc độ của hắn nhìn xuống, bên trong sơn cốc, hoàn toàn là một

mảnh chân không, phía dưới chính là vực sâu thăm thẳm không thấy đáy, mây mù lượn lờ.

Trong mơ hồ, từ trong vực sâu mây mù kia truyền đến thanh âm mãnh thú gầm rú, khí tức cường đại, thậm chí so với Chân Linh Cảnh còn cường đại hơn, khiến cho người ta kinh tâm táng đảm.

Nhưng mà Triệu Phong thân là Trận Pháp Sư, đối với tinh thần huyễn lực gần như có được lực miễn dịch nhất định. Hắn mở ra mắt trái, quan sát cẩn thận bên dưới, cảm nhận được một tia lực lượng trận pháp nhàn nhạt.

- Hửm?

Cho dù là toàn lực mở ra mắt trái, Triệu Phong cũng nhìn không thấu được tòa trận pháp này, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy được một số bóng dáng nhàn nhạt bên dưới vực sâu.

Tóm lại, bên dưới cũng không phải là vực sâu nào cả, cũng không có Yêu Thú Vương đáng sợ gì cả.

Soạt!

Thân hình Triệu Phong nhảy xuống, căn bản không thèm để ý đến ảnh hưởng của huyễn trận, hướng về phía trong hạp cốc bay xuống.

Thời điểm đáp xuống, hắn phảng phất như có một loại ảo giác, thân thể đang rơi thẳng xuống một vực sâu không đáy, bên dưới chính là một đầu Yêu thú to lớn khủng bố, đang mở to cái miệng máu, chờ đợi chính mình là một cơn ác mộng khủng khiếp.

Nhưng hắn biết, tất cả những cái này đều là ảo giác do huyễn trận mang đến.

Trong này dù sao cũng là di tích lưu lại từ thời Thượng Cổ, cho dù hắn có được mắt trái thần bí, nhưng cũng không thể hoàn toàn miễn dịch được.

Thị trấn thần bí (2)

Ở trong hư không nhảy lên, phi độ vài lần, thân hình Triệu Phong nhẹ nhàng rơi xuống mặt đất.

Lúc này, hắn phát hiện chính mình đang đứng bên trong một thị trấn nhỏ vô cùng phồn hoa, náo nhiệt.

Trong thị trấn, có rất nhiều người bình thường không ngừng lui tới, nam nữ, già trẻ… ăn mặc phong cách cổ xưa, tựa hồ là thuộc về thời kỳ vô cùng xa xưa trước đây.

Kiến trúc của toàn bộ thị trấn, cũng đều có một loại khí tức năm tháng cổ xưa.

- Giò cháo quẩy, một tiền hai miếng đây!

- Kẹo hồ lô, một tiền một xâu đây!

- …

Những thanh âm rao hàng mời mọc không ngừng thay nhau vang lên.

Triệu Phong đứng giữa phố chợ, có một loại cảm giác không nói rõ nên lời, phảng phất như thị trấn phố xá sầm uất hoàn toàn ngăn cách với thế giới bên ngoài này, hoàn toàn không chút liên hệ với Phù Loan Thí Luyện.

Nhưng Triệu Phong cũng không cho rằng, cái thị trấn này đặt ở trong Thiên Cảnh Đảo, lại không có chút ý nghĩa gì cả.

- Nhìn như chân thật, nhưng hết thảy trong này, toàn bộ đều là lực lượng huyễn trận cả.

Trong lòng Triệu Phong thở dài.

Lực lượng huyễn trận bên trong sơn cốc cực kỳ cường đại, vô cùng chân thật.

Cho dù là mắt trái của Triệu Phong, cũng không thể nào hoàn toàn nhìn thấu được nó.

Hắn không thể tưởng tượng, lực lượng của huyễn trận lại có thể mô phỏng được quá nhiều chi tiết của cả một thị trấn khổng lồ như vậy.

Ở trong này, có thể nhìn thấy rõ ràng một anh tiểu thương đang rao hàng, có thể nhìn thấy những nghệ nhân đang biểu diễn tạp kỹ, thậm chí còn có thể bắt gặp những tên côn đồ thu phí bảo hộ nữa…

Hết thảy những cái này đều phi thường chân thật.

Nếu không phải có được mắt trái thần bí, Triệu Phong căn bản là khó có thể phát hiện ra, hết thảy mọi thứ trong này đều là hư ảo.

Đồng thời trong lúc này, trong đầu Triệu Phong vẫn luôn vận chuyển, phân tích…

Cái thị trấn này tồn tại, rốt cuộc là có ý nghĩa gì?

Trước lúc Phù Loan Thí Luyện bắt đầu, Đại Trưởng lão đã từng đề

cập qua một ít nhân tố trong thí luyện.

Một ít kỳ ngộ trong thí luyện, thật sự không nhất định là phải do chém giết mới có thể đạt được.

Trên thực tế, thân là truyền thừa Chính đạo, một ít kỳ ngộ trong thí luyện, có một chút là kiểm tra những nhân tố khác, ví dụ như ý chí, tâm trí, thậm chí là nhân phẩm của một người.

Chỉ có phù hợp với những điều kiện nhất định, mới có thể đạt được kỳ ngộ.

- Những đệ tử thí luyện bình thường, căn bản là khó phân biệt được thật giả trong này. Một khi đã như thế, ta cứ xem nó là chân thật đi…

Trong đầu Triệu Phong rất nhanh nảy ra một ý nghĩ.

Hắn muốn từ trong cái chợ này, thu được một vài tin tức hữu dụng nào đó.

Chỉ là, số lượng tin tức trong ảo cảnh này, quả thật quá mức khổng lồ.

Triệu Phong lang thang không mục đích khắp nơi trong thị trấn nhỏ, quan sát mọi thứ.

Mãi đến một lúc nào đó, Triệu Phong đột nhiên nghe được thanh âm rống giận của một gã thiếu niên:

- Mấy tên ác đồ các ngươi, mau buông mẹ ta ra…

Cái thanh âm kia vang lên trong tai của hắn đặc biệt rõ ràng, cùng với các thanh âm ồn ào khác trong cái chợ hoàn toàn tách bạch hẳn ra.

Điều này nếu không phải do Triệu Phong có được mắt trái, hắn tuyệt đối không thể nào nhận biết được.

- Đây chính là thanh âm trong ảo cảnh cố tình để cho đệ tử thí luyện nghe được sao?

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một nụ cười nhàn nhạt.

Liếc mắt nhìn lại, hắn phát hiện ra một căn nhà nhỏ hơi chút cũ nát.

Một phụ nhân dung mạo thanh lệ, đang bị ba tên lưu manh nhe răng nhếch miệng lôi kéo.

- Buông mẹ ta ra!

Một gã thiếu niên mặc bố y cũ nát đang cật lực cùng một tên lưu manh quần ẩu lẫn nhau.

Thình thịch!

Gã thiếu niên bị tên lưu manh tát một phát văng ra ngoài, khóe miệng chảy ra tia máu.

- Hừ! Cha của ngươi thiếu nợ sòng bạc ba ngàn lượng bạc, căn nhà rách nát này gán nợ được một ngàn lượng, còn lại hai ngàn lượng, thôi thì gán lên người bà mẹ xinh đẹp này của ngươi đi! Để nàng đi Y Hồng Viện tiếp khách, tuyệt đối sẽ kiếm được tiền nhanh hơn rất nhiều…

Một tên lưu manh cười nhạo, nói.

Nhìn đến đây, Triệu Phong đại khái đã hiểu được tình huống.

Cho dù ở trong hiện thực, gặp phải tình huống thế này, hắn vừa nhìn ngứa mắt, cũng sẽ không chút do dự mà ra tay.

Huống chi, cái này rất có thể chính là một phần kiểm tra trong thí luyện.

Quan trọng chính là, đây chính là thí luyện truyền thừa Chính đạo, trừ bạo an dân, vốn chính là phẩm đức nên có.

- Mấy người các ngươi, mau cút đi cho ta!

Triệu Phong nhanh chóng xông đến, một cước đá bay một tên lưu manh.

Hai tên lưu manh còn lại, liền lập tức gầm lên, lao tới.

Tu vi của Triệu Phong là từ cấp bậc Võ Đồ từng bước một tăng lên, cho dù không cần sử dụng chân lực, cũng có thể dễ dàng đánh bại hai gã lưu manh.

Ba gã lưu manh, toàn bộ đều bị Triệu Phong một cước đá bay, trong thời gian ngắn cũng khó mà đứng dậy nổi.

- Đa tạ ân công cứu giúp!

Nàng phụ nhân thanh lệ kia cùng với gã thiếu niên vô cùng cảm kích.

Đồng thời, Triệu Phong từ trên mặt của phụ nhân thanh lệ, nhìn thấy vài phần lo lắng.

- Tiểu huynh đệ, ngươi tên là gì?

Triệu Phong hỏi.

- Ta tên là Lý Loan! Đại ca, vừa rồi huynh quá lợi hại a!

Thiếu niên mang theo vẻ mặt sùng bái, nói.

- Lý Loan… Phù Loan Thí Luyện…

Trong lòng Triệu Phong thầm nói. Hắn nhìn gã thiếu niên trước mặt, không khỏi có chút liên tưởng.

Mặc kệ là vì để chứng minh phán đoán của mình, hay là vì làm người tốt thì làm đến cùng, trong thời gian nửa ngày kế tiếp, Triệu Phong giúp cả nhà Lý Loan giải quyết hết những phiền phức.

Tất cả đám lưu manh trong thị trấn, đều bị Triệu Phong dùng võ lực khuất phục.

Vì để một lần mệt nhọc cả đời sung sướng, Triệu Phong dùng giấy bút viết ra một vài môn công pháp võ học, từ võ học trụ cột đến võ học cao cấp, truyền thụ cho Lý Loan.

Nhưng mà, sau khi làm những cái này, Triệu Phong cũng không có tìm thấy được kỳ ngộ như trong tưởng tượng.

Hắn thầm cảm thấy buồn bực. Chẳng lẽ chính mình vô duyên với kỳ ngộ nơi này sao?

Triệu Phong cứ mãi nghĩ thấy, thị trấn này không có đơn giản như vậy.

Nhưng mà thời gian của hắn hữu hạn, sau khi ở lại thị trấn một ngày, hắn liền quyết định rời đi.

Hắn phát hiện ra được rất nhiều điểm kỳ ngộ trong thí luyện, cuối cùng cũng không thể đứng hoài ở chỗ này không.

Ngày hôm sau, Triệu Phong nói lời cáo từ với cả nhà Lý Loan.

- Triệu đại ca, cảm tạ huynh đã trợ giúp một nhà chúng ta! Đây là thanh tiểu đao mà ta yêu thích nhất, hiện tại ta tặng nó cho huynh!

Lý Loan đưa cho Triệu Phong một vật.

Ánh mắt Triệu Phong sáng ngời. Cái gọi là tiểu đao này, chính là một khối sắt nhỏ cũ nát, bên trên có một tầng tế văn thanh sắc, giống như là một tầng lưới điện vậy.

Tiếp nhận khối sắt nhỏ, Triệu Phong cảm nhận được một tia khí tức khiến cho tâm thần cảm thấy tê dại nhàn nhạt.

Đem tâm thần dung nhập vào khối sắt, hắn nắm bắt được một màn cảnh tượng. Lôi điện thanh sắc cuồn cuộn không ngừng quanh quẩn trên không trung. Lực lôi điện cuồn cuộn mênh mông chiếu rọi thiên địa, ầm ầm đánh xuống, một phen đem cả một ngọn núi san phẳng thành đất bằng.

Đồng thời, trong đầu hắn hiện lên một tia tin tức:

- Phù Loan Điện Ấn!

Chương 178: Liên thủ

Phù Loan Điện Ấn!

Sau khi Triệu Phong rời khỏi thị trấn, vẫn luôn một mực cầm trong tay mảnh sắt nhỏ này.

Nếu luận chất liệu, khối sắt nhỏ này rất bình thường, nhưng mà trong đó lại ẩn chứa một cỗ ý cảnh khó có thể tưởng tượng nổi.

Cỗ ý cảnh này mặc dù rất ngắn ngủi, nhưng mà chỗ cao thâm huyền diệu của nó, hoàn toàn vượt qua cấp bậc của Triệu Phong!

- Phù Loan Điện Ấn này, chỉ sợ với lực lĩnh ngộ của ta, cũng chỉ có thể chạm đến một chút bề ngoài mà thôi. Cái này phải có Phong Lôi Chưởng làm được trụ cột mới được!

Triệu Phong lâm vào trầm tư.

Từ sau khi dung nhập mắt trái thần bí, năng lực lĩnh ngộ học tập của Triệu Phong có thể nói là cực kỳ biến thái, so với tuyệt đại đa số các thiên tài còn mạnh mẽ hơn nhiều.

Nhưng mà giờ phút này, hắn có được căn cơ của Phong Lôi Chưởng, nhiều nhất cũng chỉ có thể chạm đến một chút bề ngoài mà thôi.

Hơn nữa, hắn cảm giác được một ít khí tức bên trong Phù Loan Điện Ấn này, có vài chỗ tương đồng với Phong Lôi Chưởng.

Nhưng mà ý cảnh uy năng của Phù Loan Điện Ấn so với Phong Lôi Chưởng mạnh hơn không chỉ gấp trăm lần.

Phong Lôi Chưởng chính là dẫn động phong lôi, mà Phù Loan Điện Ấn thì lại là thủ đoạn trực tiếp chưởng khống lôi điện thiên địa.

Giữa hai cái này, có mối liên hệ gì hay không?

Triệu Phong mơ hồ nhớ rõ ràng, Phong Lôi Chưởng chính là công pháp truyền thừa từ thời Thượng Cổ, nhưng dường như có chút không được trọn vẹn.

Đồng thời, trong Tông môn cũng có một vài công pháp cường đại, uy lực vượt hẳn cùng cấp. Có một vài thứ đều là tìm được từ trong Phù Loan Điện này. Ví dụ như Bắc Minh Thiên Thủy của Bắc Mặc, chính là do Vân Hải Chân Nhân năm đó đạt được từ trong Phù Loan Điện.

- Xem ra, cái Phù Loan Điện Ấn ta tìm được này, cũng không chỉ là do biểu hiện trừ bạo an dân của ta ở trong thị trấn mà thôi!

Trong lòng Triệu Phong thầm than.

Phù Loan Điện Ấn và Phong Lôi Chưởng mà Triệu Phong tu luyện, có chút quan hệ sâu xa.

Hắn mở ra lực lượng mắt trái, phục chế lại cảnh tượng ý cảnh bên trong Phù Loan Điện Ấn.

Nhưng mà đoạn cảnh tượng ý cảnh này, cấp bậc uy năng cực cao, hắn hao hết lực lượng tinh thần, mệt mỏi cùng cực, mới miễn cưỡng thành công.

Triệu Phong làm như vậy, là vì phòng ngừa vạn nhất. Như vậy hắn

mới có thể hoàn toàn biến chúng thành của mình.

Cái Phù Loan Điện Ấn này, trong thời gian ngắn hắn cũng không thể tìm hiểu được rõ ràng, ai mà biết được sau khi thí luyện có bị Tông môn tịch thu hay không.

Dựa theo ước định mỗi lần thí luyện, những bảo vật tìm được, dựa theo tỷ lệ nhất định, phải lấy ra cống hiến cho Tông môn, đổi lại, Tông môn sẽ ban cho một ít điểm cống hiến Tông môn để đền bù.

Đem Phù Loan Điện Ấn thu hồi lại, Triệu Phong hướng một phía khác mà phóng đi.

Ở trong đầu của hắn có được địa hình của toàn bộ Thiên Cảnh Đảo, những địa điểm có thể có được kỳ ngộ, toàn bộ sớm đã được hắn đánh dấu cẩn thận.

Mục tiêu tiếp theo thì lại có chút xa xôi.

Những mục tiêu mà Triệu Phong lựa chọn, đều đã trải qua phân tích cẩn thận, cho rằng có điểm đặc thù nào đó, hoặc là có quy mô khá lớn.

Kết quả, mục tiêu đầu tiên, dẫn phát hoàn cảnh toàn bộ Thiên Cảnh Đảo kịch biến. Đó hoàn toàn là một cái cấm kỵ. Kỳ ngộ trong đó, vốn không phải là thứ hắn có thể đạt được.

Mà cái mục tiêu thứ hai, tìm được Phù Loan Điện Ấn, Triệu Phong vẫn còn chưa thể nghiên cứu ra hết.

Kế tiếp là mục tiêu thứ ba, theo như Triệu Phong đánh giá, hẳn là có chút cùng loại với Di tích Cổ Viên của Bắc Mặc.

Trên đường đi, khi đi ngang qua một mảnh đất khá yên tĩnh, Triệu Phong đột nhiên cảm nhận được một tia thực lực chấn động quen thuộc.

- Là Lâm sư huynh!

Mắt trái của Triệu Phong xuyên thấu bốn năm dặm, nhìn thấy một cái thân ảnh quen thuộc, đúng là Lâm Phàm.

Lực lượng chấn động trên người Lâm Phàm tương đối mãnh liệt, dường như là mới vừa đột phá Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh không bao lâu.

Triệu Phong đem đai bịt mắt mang lại cẩn thận, sau đó chạm mặt Lâm Phàm.

- Triệu sư đệ, không nghĩ là chúng ta có thể gặp lại ở nơi này!

Lâm Phàm có chút mwngf rowx.

Triệu Phong khẽ trầm ngâm, sau đó chỉ cho Lâm Phàm một con đường:

- Đi về phía Tây Bắc, khoảng chừng năm mươi dặm, có một tòa sơn cốc bị huyễn trận bao phủ! Huynh có thể tới đó thử vận khí xem sao…

Phiến sơn cốc mà hắn nói tới, chính là địa phương hắn vừa mới đi qua.

Triệu Phong thầm nghĩ, đoạn ảo cảnh kia mình đã từng đi qua, Lâm Phàm có thể đến một lần nữa hay không?

- Đương nhiên, có thể thành công hay không, cũng không nhất định! Ở phía nam của cái sơn cốc kia, đi tiếp chừng hơn mười dặm, có một tòa Thần miếu bí mật, huynh cũng có thể đến đó thử xem!

Triệu Phong lại chỉ cho Lâm Phàm một điểm kỳ ngộ khác.

Lâm Phàm vừa mới đột phá không bao lâu, cảm thấy có chút ngoài dự liệu:

- Triệu sư đệ, ngươi dường như rất hiểu biết đối với nơi này thì phải?

- Vô nghĩa! Ta bỏ ra mấy ngày, chuyên điều tra tất cả tình huống của Thiên Cảnh Đảo. Phạm vi hai trăm dặm xung quanh nơi này, cơ bản đều đã thăm dò cẩn thận rồi, lúc này mới bắt đầu ra tay…

Triệu Phong khẽ bĩu môi một cái, nửa thật nửa giả nói.

Lâm Phàm nghe vậy, không khỏi bội phục.

Những người khác tiến vào Thiên Cảnh Đảo, gặp được kỳ ngộ, đâu chịu dễ dàng buông tha. Mà Triệu Phong lại bỏ ra năm ngày đầu tiên, căn bản là không có xuống tay, trước thăm dò xong tình huống rồi mới tính sau.

Cái này gọi là biết người biết ta, bách chiến bách thắng!

Ngay từ hành động đầu tiên, ánh mắt của Triệu Phong, so với tất cả các đệ tử thí luyện đều xa rộng hơn một bậc.

Cáo biệt Lâm Phàm, Triệu Phong tiếp tục đi tới mục tiêu thứ ba.

- Cửa thứ ba Phù Loan Thí Luyện đã trôi qua sáu ngày rồi, chỉ còn lại ba, bốn ngày nữa!

Triệu Phong rảo bước nhanh hơn.

Địa điểm mục tiêu thứ ba hơi có chút xa xôi, cũng may bởi vì hoàn cảnh khí hậu của Thiên Cảnh Đảo kịch biến, khiến cho một số ít đàn Yêu thú không còn lởn vởn nữa, nên giảm bớt lực cản trê n đường đi của Triệu Phong.

Nửa ngày sau, Triệu Phong đi vào một vùng thảo nguyên.

Dựa theo tình huống bình thường, trên không trung vùng thảo nguyên này có một đàn Yêu thú phi cầm, thực lực mỗi đầu Yêu thú so với Hắc Huyết biên bức ở cửa thứ hai càng đáng sợ hơn rất nhiều lần.

Bởi vì hoàn cảnh khí hậu biến đổi, khiến cho toàn bộ Thiên Cảnh Đảo biến thành băng đảo. Những Yêu thú phi cầm này chỉ còn lại lác đác vài con.

Triệu Phong gia tăng tốc độ, lại xuyên qua một mảnh đất tràn ngập hoa thơm cỏ lạ.

- Vốn dĩ nơi này có một đàn Yêu thú ong độc số lượng cực kỳ đáng sợ, thực lực thấp nhất tương đương Bán Bộ Thoát Phàm Cảnh, đại bộ phận đạt tới Nhất trọng, Nhị trọng Thoát Phàm Cảnh, số lượng lên đến ngàn vạn. Nếu như vận khí không tốt, sẽ bị mấy vạn ong đọc bao vây…

Trong lòng Triệu Phong cảm khái.

Mà hiện tại, đàn ong độc này, đại bộ phận cũng đều đã ẩn nấp, nhằm thích ứng với hàn ôn mới xảy ra.

Hàn ôn trên Thiên Cảnh Đảo này, đối với Nhất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cũng có ảnh hưởng thật lớn. Chỉ có những ai có tu vi Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh trở lên, mới có thể một giảm ảnh hưởng của hàn năng xuống thấp nhất.

Liên thủ (2)

- Rốt cuộc cũng tới rồi!

Triệu Phong thở dài ra một hơi, nhìn về phía một tòa cổ bảo phía trước.

Trong cổ bảo truyền đến một cỗ khí tức Viễn Cổ nồng đậm. Trên tòa thành, mỗi một viên gạch, một viên ngói, cũng đều lắng đọng dấu vết của năm tháng.

Luận quy mô, tòa cổ bảo này và Di tích Cổ Viên mà Bắc Mặc tiến vào không phân biệt cao thấp, nhưng mảnh đất hung hiểm xung quanh, sau khi bị băng tuyết bao trùm, nguy cơ giảm mạnh.

Sau khi Triệu Phong đi vào cổ bảo, nhất thời cẩn thận hơn hẳn.

Bản thân tòa cổ bảo này, cũng tồn tại một ít hoàn cảnh hung hiểm.

Ví dụ như, con sông đào hộ thành ở phía trước tòa thành, là một con sông với dòng nước màu xam tro nhàn nhạt, truyền đến một cỗ khí tức khiến cho Triệu Phong cũng phải tim đập nhanh.

Hắn quẳng thử một mảnh nhỏ Thần binh vào trong đó, nước sông truyền đến thanh âm xuy xuy quỷ dị, sau đó mảnh Thần binh kia rất nhanh bị hòa tan mất…

Mảnh vỡ Thần binh, bởi vì mất đi trận văn và linh tính, mặc dù khả

năng chống cự ngoại lực giảm thấp, nhưng mà Thoát Phàm Cảnh bình thường cũng không dễ dàng phá hủy được.

Cả cổ bảo vô cùng yên tĩnh, cực kỳ quỷ dị, làm cho người ta có một loại cảm giác âm u tối tăm.

Triệu Phong ở phụ cận thành lâu tìm tòi một hồi, sắc mặt có chút biến đổi.

- Nơi này có dấu vết người tới!

Trong lòng hắn khẽ rùng mình một cái.

Như vậy, đơn giản xảy ra hai loại khả năng. Thứ nhất chính là tồn tại đáng sợ không biết nào đó trong Thiên Cảnh Đảo, thứ hai chính là một đệ tử thí luyện nào đó đến đây trước.

Triệu Phong cho rằng, khả năng thứ hai cao hơn một chút.

Phốc! Phốc! Thình thịch!

Đúng lúc này, ở chỗ sâu bên trong tòa thành truyền đến một trận tiếng động đánh nhau.

Mắt trái Triệu Phong mở ra, phát hiện nguồn gốc thanh âm là từ một tòa phủ đệ xa hoa ở trung tâm tòa thành.

Đợi sau khi thấy rõ, Triệu Phong lộ ra một tia kinh ngạc.

- Thật xui xẻo! Không dễ dàng mới tiến vào khu trung tâm, không ngờ lại chọc phải mấy tên này!

Thân hình chật vật của Tuyền Thần rất nhanh từ bên trong tòa phủ

đệ xa hoa kia chạy ra.

Ngay sau đó, từ trong phủ đệ có hai gã hắc giáp nhân đuổi theo, toàn thân mặc hắc giáp, trên người không hề có bất cứ khí tức sinh mệnh nào cả.

Mắt trái của Triệu Phong nhìn xuyên thấu lớp vỏ bên ngoài, có thể nhìn ra được hắc giáp nhân này là do các cơ quan máy móc cấu thành, ở trung tâm nhất có một viên trung tâm năng lượng.

Nhìn tình hình, thực lực của hai hắc giáp nhân cũng tiếp cận Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, nếu không cũng sẽ không truy đuổi khiến cho Tuyền Thần chật vật như vậy.

- Triệu sư đệ, mau tới đây hỗ trợ!

Ánh mắt Tuyền Thần sáng lên, nhìn về phía Triệu Phong ở cửa thành phụ cận.

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhíu lại, theo bản năng sờ mũi tên trong bao, lại đột nhiên dừng lại:

- Mấy mũi lam tiễn này, có hiệu quả đóng băng, nhưng lại là tiêu hao phẩm chỉ dùng một lần! Vì Tuyền Thần mà lãng phí lam tiễn, khẳng định không đáng!

- Tuyền sư huynh, cung tiễn của ta, chỉ sợ bắn không xuyên được tên hắc giáp nhân này!

Thân hình Triệu Phong nhoáng lên, lăng không hư độ đến trên cửa thành.

Trong lòng Tuyền Thần thầm mắng. Triệu Phong này quả nhiên sẽ

không trợ giúp mình.

Cũng may, hai tên hắc giáp nhân kia, sau khi đuổi theo chừng trăm trượng, lại quay trở về phủ đệ.

Dường như trấn thủ tòa phủ đệ mới là sứ mệnh của bọn chúng, cho dù có đem những chỗ khác của tòa thành đảo lộn đến lật trời, chúng nó cũng sẽ không quản tới.

- Triệu sư đệ, ngươi tới vừa đúng lúc! Cái tòa thành này thật quá tà môn, ta vừa mới tìm đến khu vực trung tâm, lại đụng phải phiền toái. Không bằng ngươi và ta liên thủ, đoạt được ích lợi, chia nhau năm năm?

Trên mặt Tuyền Thần lộ ra ý cười, khóe mắt hiện lên một tia âm lãnh.

- Được!

Triệu Phong gật đầu.

Từ sau khi tiến vào Tông môn, hắn và Tuyền Thần vẫn ở thế cả hai không đội trời chung.

Trong dĩ vãng, hắn ở trong mắt của Tuyền Thần, căn bản chỉ là con kiến hôi. Nhưng hiện tại, Triệu Phong đã phát triển đến trình độ căn bản không cần e ngại đối phương.

Trong hoàn cảnh không biết như thế này, Tuyền Thần càng muốn lợi dụng Triệu Phong. Nếu như có cơ hội, liền dồn hắn vào chỗ chết.

Tâm tư của Triệu Phong cũng không khác bao nhiêu.

Hắn tiến vào tòa thành tương đối muộn, liên thủ với Tuyền Thần, có

thể đi thẳng vào trung tâm nhanh nhất. Nếu như có cơ hội, thuận tiện tiễn đối phương một đoạn luôn…

Trong lòng hai người đều mang thâm ý, ngoài mặt không nói gì, cùng hướng về phía trung tâm của tòa phủ đệ cổ bảo mà đi tới.

- Tuyền sư huynh, ngươi tiến vào cổ bảo hẳn cũng được một hai ngày rồi, thu hoạch khẳng định không ít nhỉ?

Triệu Phong mỉm cười nhìn bao phục phình to trên người của Tuyền Thần.

Những thứ bên trong cái bao phục kia, mắt trái của Triệu Phong hoàn toàn có thể nhìn xuyên thấu rõ ràng, quả thật rất có giá trị.

Đương nhiên, những món tốt này so sánh với thứ mà Triệu Phong tìm được là Trữ vật Thủ trạc và Phù Loan Điện Ấn mà nói, tự nhiên không đáng nhắc tới.

- Đâu có! Đâu có! Ta chỉ vừa mới đột phá được vào trung tâm của tòa thành mà thôi. Tiếp thêm ba ngày nữa, tất cả mọi người đều sẽ bị đuổi giết, đến lúc đó e rằng không còn cơ hội nữa!

Tuyền Thần ở phía trước dẫn đường, hai người rất nhanh tiến vào phủ đệ.

Phụ cận lối vào phủ đệ, có một vài dấu vết đánh nhau kịch liệt.

Tuyền Thần vào đến nơi này đã hai ba ngày trời rồi, từ bên ngoài đánh giết ra được một con đường an toàn đi vào.

- Trong phủ đệ này, địa phương có giá trị nhất chính là một cái tàng bảo thất, bên trong có rất nhiều kỳ trân dị bảo. Đáng tiếc lại có lực

lượng thủ vệ cường đại. Những tên thủ vệ này, thực lực đều từ Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đến Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh…

Tuyền Thần giải thích.

Thân hình Triệu Phong nhẹ nhàng nhảy lên trên một tòa kiến trúc thật cao, trước dùng mắt trái đảo quét địa hình của toàn tòa phủ đệ.

Nhất thời, kiến trúc địa hình của phủ đệ và một vài tình huống phân bố thủ vệ đều bị Triệu Phong thăm dò rõ ràng.

Khi Tuyền Thần đi đằng trước dẫn đường, tuy rằng hắn cũng chỉ ra một vài đoạn đường nguy hiểm, thế nhưng vẫn cố ý che giấu, giữ lại một vài đoạn nguy hiểm không nói ra.

Trong lòng Triệu Phong cười lạnh, đi theo Tuyền Thần, né qua những khu vực nguy hiểm thể hiện rõ ràng bên ngoài, rốt cuộc cũng tiến vào một tòa đại điện.

Trong đại điện phân bố một vài Hắc giáp vệ và Ngân giáp vệ.

Thực lực của Hắc giáp vệ bình thường là Tứ trọng, Ngũ trọng Thoát Phàm Cảnh. Số lượng Ngân giáp vệ cực nhỏ, đạt tới tu vi Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh trở lên.

Cho dù là mạnh mẽ như Dương Kiền, thì cũng khó mà đột phá qua nơi này.

Khó trách Tuyền Thần và Triệu Phong ở thế không đội trời chung, lại chấp nhận cho đối phương nhập bọn.

- Triệu sư đệ, bên kia chính là tàng bảo thất!

Tuyền Thần giơ tay, chỉ về phía một gian phòng nhỏ tràn ngập khí tức cổ xưa, bên trong mơ hồ tiết ra một vài đạo khí tức chấn động nguyên khí của linh vật.

Chương 179: Ngươi gian ta trá

Triệu Phong dò xét một chút tàng bảo thất mà Tuyền Thần vừa chỉ.

Ngay khi vừa mới tiến nhập phủ đệ, mắt trái của hắn ở trên cao nhìn xuống, nắm rõ ràng hình dáng địa hình khu vực trong lòng bàn tay, thậm chí cả sự phân bố của các thủ vệ trong này.

Có thể khẳng định một điều, trong này quả thật chính là trung tâm của phủ đệ, lực lượng phòng vệ cực mạnh.

Tuyền Thần từ bên ngoài của phủ đệ, một đường chém giết đến nơi này, tìm tòi suối hai ba ngày, đám thủ vệ bị tiêu diệt, ít nhất cũng đến mấy chục đầu, mới miễn cưỡng đả thông được đến nơi này.

Triệu Phong biết rõ, cả tòa phủ đệ này, số lượng thủ vệ có đến mấy trăm người, Tuyền Thần có thể đi đến được bước này, quả thật không tệ.

Vì thế, Tuyền Thần tất nhiên đã phải trả một cái giá thật lớn. Tuy nói rằng sau khi hắn tiến vào trong thí luyện, tu vi thực lực đại tăng, tiếp cận Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong.

Với tâm tính của Tuyền Thần, sao lại để cho thành quả tìm được của chính mình bị người khác gặt hái?

Bởi vậy, Tuyền Thần hứa hẹn phân chia lợi ích năm năm, thật sự là không có khả năng.

o0o

Triệu Phong sắp xếp suy nghĩ lại rõ ràng. Đi theo Tuyền Thần, quả thật hắn giảm bớt được không ít phiền toái, có thể trực tiếp đi đến trung tâm phủ đệ.

Gian tàng bảo thất trước mắt này, diện tích so với phòng khách của nhà bình thường còn lớn hơn một chút.

Những tia khí tức linh vận từ bên trong toát ra, đủ để cho bất cứ một đệ tử thí luyện nào cũng phải tâm động.

- Chỉ bằng vào khí tức lộ ra bên ngoài, so với Thần binh Linh cấp bình thường còn mạnh hơn một chút!

Cảm quan của Triệu Phong so với Tuyền Thần còn nhạy cảm hơn nhiều, trước kia hắn cũng đã từng gặp qua Thần binh Linh cấp.

Thần binh Linh cấp trên đại lục hiện tại đã vô cùng quý hiếm, những tông phái bình thường có được một hai kiện, cũng đều là trấn sơn chi bảo.

Huống chi, đây chỉ là khí tức còn sót lại từ trong tàng bảo thất tiết lộ ra ngoài, chỉ sợ không đến một phần trăm khí tức chân chính.

- Triệu sư đệ, không bằng như vậy đi. Hai người chúng ta chia nhau ra hành động. Một người hấp dẫn đại bộ phận thủ vệ, người còn lại tiến vào tàng bảo thất đánh cắp bảo bối!

Trên mặt Tuyền Thần lộ ra một một tia cười nhạt.

- Đánh cắp? Tuyền sư huynh, đừng có nói lời khó nghe như vậy! Chủ nhân chân chính của tòa phủ đệ này cũng không biết đã chết bao nhiêu năm trời rồi. Chúng ta là quang minh chính đại lấy đi a!

Triệu Phong nhếch mũi lên một cái.

- Đúng! Chính là lấy đi!

Tuyền Thần nở nụ cười thật miễn cưỡng, cố gắng đè nén lửa giận trong lòng mình. Không ngờ, tên tiểu tử kiến hôi này lại dám chính diện thuyết giáo cả mình!

Kế tiếp, hai người bắt đầu thương nghị phân công, ai đi hấp dẫn hỏa lực, ai đi lấy trân bảo.

Triệu Phong thoáng trầm ngâm một chút, mắt trái đảo quét khắp cả tàng bảo thất, nhìn thấy được một đám trận văn nhàn nhạt.

Mắt trái của hắn, miễn cưỡng có thể xuyên thấu qua vách tường, nhìn thấy một chút quang cảnh bên trong.

- Triệu sư đệ, công pháp khinh thân của ngươi không tệ, phụ trách hấp dẫn thủ vệ, vấn đề không lớn. Đương nhiên, nếu như ngươi lo lắng, cũng có thể do sư huynh ta đi hấp dẫn thủ vệ.

Bộ dáng Tuyền Thần cực kỳ hào phóng, dường như Triệu Phong có lựa chọn thế nào đi chăng nữa, hắn cũng sẽ không phản đối.

Nếu đổi lại là người bình thường, hơn phân nữa sẽ lựa chọn cái sau, muốn đích thân đi vào tàng bảo thất, như vậy mới yên tâm hơn.

- Được! Ta đi hấp dẫn thủ vệ!

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

- Hửm?

Tuyền Thần ít nhiều có chút ngoài dự tính.

Trong lòng hắn cười lạnh. Mặc kệ là lựa chọn cái gì, thì ngươi cũng đều là quân cờ chịu chết cả!

Thứ nhất, Triệu Phong vừa mới vào phủ đệ, đối với địa hình cùng với những bẫy ngầm nguy hiểm, cũng không quá quen thuộc. Nếu như hắn lựa chọn hấp dẫn thủ vệ, hiển nhiên sẽ có càng nhiều nguy hiểm bao phủ, tuyệt đối là cửu tử nhất sinh.

Thứ hai, nếu như lựa chọn tiến vào tàng bảo thất, sau khi Tuyền Thần kinh động thủ vệ, liền một phen bỏ mặc Triệu Phong ở lại, càng ngày càng nhiều thủ vệ tiến tới, cũng sẽ khiến cho tàng bảo thất trở thành tuyệt cảnh.

Cho nên, Tuyền Thần sớm đã có ý định, mặc kệ ngươi lựa chọn cách nào, Triệu Phong cũng đều sẽ là quân cờ chịu chết.

o0o

Bên cạnh tàng bảo thất, đại khái có hai, ba mươi tên thủ vệ, thực lực từ Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đến Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Hấp dẫn đi đám thủ vệ này, rõ ràng là một công việc vô cùng nguy hiểm.

Dựa theo kế hoạch, Triệu Phong ít nhất cũng phải hấp dẫn đi mười mấy thủ vệ bên ngoài tàng bảo thất.

Bồng!

Triệu Phong cách không đánh ra một quyền, chưởng lực phi thường cường đại, hung hăng đánh thẳng lên trên tàng bảo thất. Cả căn phòng rung chuyển lên một trận.

Tàng bảo thất có trân pháp cố thủ, ngay khoảnh khắc bị đánh trúng, sáng lên một tầng quang thải, hấp dẫn sự chú ý của rất nhiều thủ vệ phụ cận.

Soạt soạt!

Thân hình Triệu Phong nhảy lên, hấp dẫn sự chú ý của một phần mười thủ vệ, nhanh chóng hướng phía ngoài phủ đệ chạy tới.

Đám thủ vệ truy kích này, Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh có chừng mười tên, Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh có bốn tên, Ngân giáp vệ Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cũng có một tên.

- Triệu sư đệ, làm tốt lắm!

Trong lòng Tuyền Thần vô cùng sung sướng, trong mắt xẹt qua một tia mừng thầm và âm lãnh.

Bị nhiều thủ vệ như vậy truy kích, trong đám đệ tử thí luyện, có lẽ chỉ có Dương Kiền mới có thể toàn thân trở ra, nếu đổi lại là hắn hoặc là Bắc Mặc, cũng đều thập phần nguy hiểm.

Huống chi, theo như hắn biết, Triệu Phong vừa mới tiến vào trong phủ đệ, e rằng cũng không biết gì về địa hình và những nguy hiểm tiềm ẩn trong đó.

Thân hình Triệu Phong giống như tàn phong hư ảnh, Thiên Phong chân lực thúc giục đến cực hạn, tốc độ so với một vài cường giả Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh còn nhanh hơn nhiều.

Bởi vì Thiên Phong Thần Quyết của hắn đạt tới cảnh giới hỏa hầu tương đối cao, tiếp cận Tứ trọng đỉnh phong, độ tinh khiết của chân lực còn mạnh hơn Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường.

Huống chi về mặt thân pháp và tốc độ, Triệu Phong lấy Huyễn Ngư Đồ làm trung tâm, dung hợp không ít thân pháp và công pháp khinh thân.

Một khi toàn lực thi triển, Triệu Phong còn nhanh hơn Tuyền Thần một chút.

Còn nữa, những tên thủ vệ này, đều là thân mặc trọng giáp, phòng ngự công kích mạnh mẽ, nhưng tốc độ và sự linh hoạt lại không được.

Triệu Phong lợi dụng thân pháp và tính linh hoạt, một phen đem những tên thủ vệ này hấp dẫn ra ngoài. Trải qua mấy vòng truy đuổi, ngay cả thủ vệ Ngũ, Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, trong thời gian ngắn cũng không thể nào tiếp cận được.

Mắt trái của hắn, hiểu rõ hết thảy mọi thứ xung quanh, thậm chí còn xuyên thấu qua vách tường, nắm bắt một ít nguy hiểm tiềm ẩn trong đó.

Việc nắm bắt địa hình trong phủ đệ, hắn còn thấu triệt hơn Tuyền Thần một tầng.

Không lâu sau, Triệu Phong một phen đem những tên thủ vệ này hấp dẫn đến gần lối vào phủ đệ.

Lúc này, còn có thể đuổi kịp theo hắn, ngoại trừ một tên Ngân giáp vệ cực mạnh, cũng chỉ còn lại bốn tên thủ vệ cấp bậc Ngũ trọng thiên

Thoát Phàm Cảnh mà thôi.

Chỉ có Ngân giáp vệ, tốc độ miễn cưỡng có thể thắng được Triệu Phong một chút, nhưng tính linh hoạt lại thấp hơn.

Ngươi gian ta trá (2)

Mắt trái của Triệu Phong có thể nhìn thấy rõ ràng được sự lưu động năng lượng trong cơ thể của Ngân giáp vệ, phán đoán ra quỹ tích vận động và phương hướng công kích của nó.

Rất nhiều lần, Triệu Phong đều hữu kinh vô hiểm tránh thoát khỏi công kích của Ngân giáp vệ. Nếu như bị đánh trúng, cho dù Ngân Bích Quyết của hắn có đạt tới viên mãn, công pháp có cường hãn đến đâu đi nữa, nhất định không chết cũng sẽ bị thương nặng.

Nhưng mà Triệu Phong có được mắt trái thần bí, thủy chung vẫn luôn nắm giữ cục diện trong tay.

Sau khi chạy ra khỏi phủ đệ, địa hình bằng phẳng trống trải, Triệu Phong khó có thể lợi dụng địa hình linh hoạt né tránh Ngân giáp vệ được nữa.

Mắt thấy khoảng cách giữ Ngân giáp vệ và Triệu Phong càng ngày càng thu hẹp dần.

Một khi bị hắn đuổi kịp, cộng thêm bốn tên Hắc giáp vệ tu vi Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đánh lên, Triệu Phong nhất định sẽ cửu tử nhất sinh.

Vù!

Bên ngoài thân thể Triệu Phong nổi lên một tầng ánh sáng xanh nhạt,

tản mát ra một luồng khí tức cường đại đến từ linh hồn.

Chỉ trong nháy mắt, các phương diện tinh, khí, thần của Triệu Phong đều đồng loạt tăng vọt.

Lực lượng huyết mạch, chính là một loại lực lượng mà ngay cả Triệu Phong cũng không thể hoàn toàn nắm giữ.

Nhưng tác dụng của nó, cường đại mà rõ ràng. Đồng dạng một quyền, Triệu Phong vốn có thể đánh ra ba, bốn ngàn cân lực lượng, nếu dung nhập vào lực lượng huyết mạch, hắn có thể đột phá gông cùm lực lượng, phát huy ra đến sáu, bảy ngàn cân lực lượng.

Giờ phút này, tốc độ của Triệu Phong trong khoảnh khắc đã sản sinh ra sự bùng nổ kinh người.

Phốc phốc!

Triệu Phong phi thân nhảy lên, tốc độ cơ hồ tăng vọt gấp mấy lần, thậm chí còn vượt qua cả Ngân giáp vệ có tốc độ vốn cao hơn hắn một chút.

Tuy rằng Ngân giáp vệ là cấp bậc Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, nhưng mà tốc độ chân chính, so với Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường chỉ nhanh hơn một chút mà thôi.

Trong chớp mắt, Triệu Phong hư không lăng độ qua mấy chục trượng. Đang ở giữa không trung, hắn nhanh chóng lấy ra La Hầu Cung, gắn lên một thanh lam tiễn.

Đang ở giữa không trung, mắt trái của hắn nhìn về phía gian phòng xa xa, quan sát tình huống Tuyền Thần bên kia.

Sau khi Tuyền Thần tiến vào tàng bảo thất, động phải trận pháp, lọt vào sự đuổi giết của gần mười tên thủ vệ xung quanh.

Trong tàng bảo thất, không gian tương đối nhỏ hẹp, số thủ vệ có thể đi vào cũng có hạn.

Tuyền Thần thập phần thông minh, một phen đem mấy tên thủ vệ chặn lại ở lối vào, vừa chiến đấu, vừa nghĩ cách thu hoạch bảo vật trong tàng bảo thất.

Các loại kỳ trân dị bảo bên trong tàng bảo các, phát ra bảo khí linh vận tinh thuần cổ xưa, khiến cho người ta động tâm không thôi.

Bồng!

Tuyền Thần cách không đánh ra một chưởng, ý đồ thu lấy bảo vật, lại bị một tầng quang thải bạch sắc chấn khai, thiếu chút nữa là bị chấn thương.

- Xui xẻo! Bảo vật trong tàng bảo thất đều có trận pháp bảo vệ!

Vẻ mặt Tuyền Thần âm lãnh, thử qua vài lần, đều bị lực lượng trận pháp hạn chế, trong thời gian ngắn căn bản không thể nào công phá được.

Cũng may là sau khi hắn tiến vào thí luyện, tu vi thực lực tăng cao, tay cầm Thần binh Phàm cấp trung phẩm, có thể thoải mái chém giết một đầu Hắc giáp vệ cấp bậc Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

- Cái tên ngu ngốc Triệu Phong kia, dẫn đi nhiều thủ vệ như vậy, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Tuyền Thần nghĩ đến kết cục của Triệu Phong, trong lòng dễ chịu

hơn một chút.

o0o

Đồng thời, đúng lúc này, bên ngoài phủ đệ.

Vèo!

Một đạo tiễn ảnh phiếm lam sắc mạnh mẽ phá không mà đi. Nhiệt độ bốn phía xung quanh chợt giảm xuống, lạnh lẽo đáng sợ.

Ngay trong chớp mắt khởi động La Hầu Cung, đóa ấn ký như băng liên trên thân cung đột nhiên sáng ngời lên.

Tiễn ảnh phiếm lam sắc sau khi bắn ra khỏi dây dung, dưới hàn năng cường đại, đã biến thành một thanh băng tiễn trong suốt.

Đinh!

Băng tiễn bắn trúng Ngân giáp vệ, nháy mắt vỡ vụn ra. Băng vụn u lam sắc và sương mù nhất thời lan tràn ra khắp bốn phía.

Với thực lực trước mắt của Triệu Phong, cung tiễn do La Hầu Cung phát ra, còn chưa thể chính diện công phá được phòng ngự của Ngân giáp vệ. Huống chi những tên thủ vệ này, bản thân còn sở trường phòng ngự.

Ngân giáp vệ bình yên không việc gì, hung hãn đánh về phía Triệu Phong.

Nhưng mà, hắn vừa mới cử động, thân hình đột nhiên cứng ngắc lại, động tác chợt chậm dần, toàn thân ngưng kết nên một tầng băng sương.

Một cỗ hàn năng đáng sợ lấy hắn làm trung tâm, lan tràn ra bốn năm trượng xung quanh.

Rắc rắc rắc!

Mấy tên Hắc giáp vệ ở phía sau, sau khi tiến vào phạm vi hàn năng, bên trên thân thể đột nhiên ngưng kết ra một tầng băng sương.

Chỉ trong một nhịp hô hấp, bốn tên Hắc giáp vệ thực lực Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, nhất thời ngưng kết thành băng điêu.

Chỉ có tên Ngân giáp vệ, mới miễn cưỡng có thể chống đỡ hàn năng.

Nhất thời, Ngân giáp vệ và bốn tên Hắc giáp vệ, đã bị một mũi tên của Triệu Phong khiến cho mất đi sức chiến đấu.

Hiệu quả như thế, hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của Triệu Phong.

Hắn mở mắt trái ra, phát hiện ra một tia hàn lực vô hình, đang không ngừng lan tràn bên trong các linh kiện máy móc của đám giáp vệ, rất nhanh thẩm thấu đến suối nguồn sinh lực tại trung tâm.

Những tên giáp vệ này cũng không hề có sinh mệnh, bên trong ẩn chứa rất nhiều những linh kiện tinh tế, một khi chúng bị đóng băng, sẽ ảnh hưởng đến việc truyền lực.

Hiện tại xem ra, bốn tên Hắc giáp vệ gần như đã bị đóng băng, nhất thời nửa khắc căn bản không thể đột phá.

Nhưng còn tên Ngân giáp vệ kia, vẫn còn đang không ngừng chậm rãi giãy dụa, mặc dù có thể phá vỡ lớp băng bên ngoài, nhưng trong

thời gian ngắn, tốc độ hành động cũng sẽ bị hạn chế thật lớn.

- Trở về thôi!

Triệu Phong không để ý đến mấy tên giáp vệ này nữa, phi thân quay trở về phủ đệ.

o0o

Ở trung tâm phủ đệ, Tuyền Thần đang ở trong tàng bảo thất, đang cùng với mấy tên giáp vệ giằng co.

Cũng may, mấy tên giáp vệ này cũng không có linh trí quá cao, nếu không, bọn chúng kêu gọi đám giáp vệ của toàn bộ phủ đệ tới, đạt tới mấy trăm, thì trừ phi là Chân Linh Cảnh đến, bằng không tuyệt đối không có cơ hội nào.

Triệu Phong lặng yên bay tới một cái nóc nhà phụ cận tàng bảo thất, đứng ở trên cao xem kịch vui.

Lúc này Triệu Phong mới phát hiện ra, một vài tên hắc giáp lúc trước đuổi theo hắn không kịp, lúc này cũng đã quay trở lại xung quanh tàng bảo thất.

Tổng cộng có hai ba mươi tên giáp vệ, đang tầng tầng vây quanh tàng bảo thất.

- Tên tiểu tử Triệu Phong kia, hẳn đã bị xử lý xong rồi sao?

Sắc mặt Tuyền Thần biến đổi, thanh Thần binh trong tay thúc giục đến tận cùng, chém mạnh một cái. Hai tên Hắc giáp vệ ở trước cửa bị chém thành hai đoạn.

- Chạy thôi!

Hắn phóng nhanh ra cửa, hướng bên ngoài phủ đệ mà chạy đi.

Nhưng mà, hắn vừa mới chạy đến lối vào phủ đệ, một tên Ngân giáp vệ toàn thân hàn khí dày đặc đã mạnh mẽ đánh tới.

- A!

Tuyền Thần nhìn về phía tên Ngân giáp vệ toàn thân bao phủ băng sương này, trong lòng chợt rùng mình một cái.

- Ha ha…

Thời điểm khi Tuyền Thần bị đám giáp vệ điên cuồng đuổi giết, một đạo tàn ảnh khẽ cười nhạt, vô thanh vô tức lẻn vào tàng bảo thất.

Lúc này, xung quanh đó không hề có một tên giáp vệ nào cả.

Chương 180: Tòa núi băng nhỏ

Đạo tàn ảnh kia, chính là Triệu Phong!

Kế hoạch của hắn, đúng là thành công ngoài mức tưởng tượng. Một đám giáp vệ đuổi giết hắn không thành công, toàn bộ đã quay trở về tàng bảo thất.

Tuyền Thần không dám lưu lại, hốt hoảng bỏ chạy, lại hấp dẫn đi hỏa lực của tất cả các giáp vệ ở phụ cận tàng bảo thất, thậm chí còn gặp phải tuyệt cảnh trước sau giáp kích.

Triệu Phong sớm đã phát hiện, phần lớn các bảo bối và cổ vật quý hiếm bên trong tàng bảo thất đều có trận pháp bảo vệ, trong thời gian ngắn khó có thể phá vỡ.

Bởi vậy, hắn mới lựa chọn hấp dẫn thủ vệ, để Tuyền Thần gặp rủi ro, cuối cùng để Tuyền Thần hấp dẫn đi toàn bộ hỏa lực còn lại.

Nhờ có mắt trái thần bí, khiến cho Triệu Phong nắm chắc trong tay hết thảy tất cả nhân tố.

Mặc kệ là chiến trường hay là thương trường, không có cái gì quan trọng hơn so với tin tức.

Mà Triệu Phong lại nắm giữ trong tay nhiều tin tức hơn so với bất cứ người nào. Biết người biết ta, bách chiến bách thắng.

Sau khi đi vào tàng bảo thất, ánh mắt Triệu Phong có chút ngẩn ngơ,

trong lòng nhất thời trở nên phấn khởi.

Các kỳ trân bảo vật bên trong tàng bảo thất, số lượng cực nhiều. Có một chút là Thần binh, có một chút là vật cất chứa đặc thù, ví dụ như thi họa, bản đồ, châu báu, áo giáp hoặc là những loại đạo cụ kỳ quái không biết tên.

Nhưng mà mắt trái của Triệu Phong, lại giống như hỏa nhãn kim tinh, phát hiện bất cứ vật phẩm gì cất chứa trong tàng bảo thất, chất liệu cũng đều không tầm thường.

Phàm là Thần binh đặt trong tàng bảo thất, gần như đều là cấp bậc Linh cấp trở lên.

Có thể đặt chung một chỗ với Thần binh Linh cấp, những vật phẩm cất chứa trong này sao có thể đơn giản chứ?

Tất cả những vật cất chứa trong tàng bảo thất này đều có giá trị Thần binh Linh cấp trở lên, như vậy há có thể không khiến cho người ta đỏ mắt?

- Chỉ là…

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhíu lại. Hắn phát hiện ra mỗi một vật phẩm trong các ngăn cất chứa này, đều có trận pháp cường đại bảo vệ!

Lực lượng của những cái trận pháp này, thập phần cường đại, cấp bậc chỉ sợ không dưới Chân Linh Cảnh, thậm chí còn cao hơn.

Duy nhất đáng mừng chính là, thời gian trận pháp tồn tại quá xa xôi, uy năng đã bị xói mòn đi hơn phân nửa.

Có một số ít trận pháp phòng ngự trong các ngăn cất chứa, thậm chí còn có chút sơ hở nữa.

Đương nhiên, sơ hở của những trận pháp này, người bình thường không dễ dàng nhìn ra. Chỉ có những kẻ am hiểu trận pháp, hoặc là giống như Triệu Phong, có được mắt trái thần bí, mới có thể nhìn ra được.

- Lực lượng trận pháp của mỗi một ngăn cất chứa đều vô cùng cường đại, có được năng lực tự chữa trị nhất định. Lấy cường độ công kích của Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, kéo dài hai ba ngày mới có thể phá vỡ được một cái.

Triệu Phong âm thầm phân tích.

Vì để xác minh kết luận của mình, hắn ngưng tụ một chưởng, đánh mạnh về phía một ngăn cất chứa.

Bồng!

Ngăn cất chứa sáng lên một tầng quanh thải bạch sắc, đem Triệu Phong chấn khai. Cũng may hắn có chuẩn bị trước, mượn lực thối lui.

Lấy cường độ công kích của Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, cũng chỉ khiến cho vòng sáng bảo hộ của ngăn cất chứa kia ảm đạm đi một chút mà thôi.

Nhưng chỉ một nhịp hô hấp sau, chỗ ảm đạm kia lại khôi phục nguyên trạng.

- Quả thật cần phải có thời gian ba ngày! Cái này là những ngăn cất chứa có sơ hở, nếu đổi lại là cái không có sơ hở, phỏng chừng cần

phải mất đến mười ngày. Nếu như có thể hợp tác với Dương Kiền, hoặc là có thêm minh hữu khác thì tốt rồi.

Triệu Phong âm thầm thở dài.

Nếu như có minh hữu tốt, có thể đẩy nhanh tốc độ lên.

Chỉ tiếc, Tuyền Thần bên ngoài kia, sinh tử không rõ, hơn nữa hoàn toàn không tin tưởng được.

Về phần đám người Dương Kiền, Lâm Phàm, có thể đều đang ở trong kỳ ngộ của mình gặp phải phiền toái, hơn nữa khoảng cách khá xa xôi.

Không có cách nào, Triệu Phong chỉ có thể có một lựa chọn, tự mình cố gắng!

Như vậy cũng có lợi, chiến lợi phẩm, tự mình giữ lấy cho chính mình!

Kế tiếp, Triệu Phong cần phải lựa chọn mục tiêu để hạ thủ.

Các bảo vật trong tàng bảo thất thật sự rất nhiều, có Thần binh cũng có các loại hộ giáp, đạo cụ trang sức Linh cấ,...

Các tàng bảo thất này, đại khái có mấy trăm ngăn cất chứa, trong đó có một vài ngăn cất chứa hoàn toàn là trống rỗng.

Triệu Phong đoán, các ngăn cất chứa trống rỗng, có thể là do các đệ tử thí luyện của các đợt trước xâm nhập lấy đi.

Có thể xông vào tàng bảo thất, lại tìm được bảo vật, đó tuyệt đối không phải là đệ tử bình thường.

Tổng cộng mấy trăm ngăn cất chứa, chỉ một phần mười trong số đó, trận pháp có một chút sơ hở, cũng chính là nói có tới mấy chục ngăn cất chứa có thể lựa chọn.

Ánh mắt Triệu Phong đảo mắt một vòng, cuối cùng xác định được một mục tiêu.

Đây là một cái áo choàng có chút rách rưới, hình dạng bán trong suốt. Vừa nhìn qua, liền thấy giống hệt như một đạo âm ảnh vậy.

Tập trung nhìn nó một chút, mắt trái Triệu Phong khẽ nhảy lên, lực lượng huyết mạch trong cơ thể có một loại cảm giác thân thiết nhàn nhạt.

Cái áo choàng rách rưới kia, phát ra một cỗ khí tức cổ phác vô cùng.

Luận cường độ khí tức, nó không đạt tới được Linh cấp, thậm chí ngay cả Phàm cấp thượng phẩm cũng không bằng, có chút tương tự La Hầu Cung sau khi được cải tiến.

Một kiện áo choàng như vậy, nhìn như cấp bậc không cao, vì cái gì lại đặt trong tàng bảo thất này, đặt cùng chỗ với các vật phẩm đạo cụ cấp bậc Linh cấp trở lên này?

Triệu Phong xác định, cái áo choàng này không đơn giản, hoặc là có giá trị cất chứa rất cao.

- Cho dù tìm được Thần binh Linh cấp, đối với ta cũng vô dụng, sau khi thí luyện kết thúc, hơn phân nửa sẽ phải nộp cho tông môn… còn không bằng chọn nó!

Triệu Phong nhất thời quyết định.

Thần binh Linh cấp, cấp bậc rất cao, đối với hắn mà nói, quá mức xa xôi.

Tương truyền, có một loại Thần binh cấp Truyền thừa, cấp bậc ít nhất từ Linh cấp trở lên, có thể không cần quan tâm đến tu vi của người sử dụng. Nó căn cứ theo tu vi của người sử dụng mà phát huy ra năng lực tương ứng. Cũng chính là nói, người sử dụng mạnh đến đâu, thì nó sẽ phát huy ra bấy nhiêu lực lượng, mãi cho đến khi đạt tới cực hạn của Thần binh.

Chỉ tiếc Thần binh cấp Truyền thừa này quá mức hiếm thấy, mỗi một kiện đều là bảo vật cách thế. Trong mười kiện Thần binh cùng cấp, cũng chưa chắc có thể sinh ra một kiện cấp Truyền thừa.

Rầm! Rầm! Rầm!

Triệu Phong không nhanh không chậm, từng chưởng từng chưởng đánh về phía ngăn cất chứa.

Cái mà hắn đang thi triển ra, chính là Phong Lôi Chưởng!

Thừa dịp này, tiến hành tập luyện, hoàn thiện bộ công pháp này luôn!

Mỗi lần đánh ra một chưởng, trong đầu của Triệu Phong cũng đồng thời điều tiết, hoàn thiện chưởng pháp này.

Tần suất công kích, Triệu Phong vẫn luôn bảo trì ở tiết tấu đánh ra một chưởng, nghỉ ngơi một lần hô hấp, như vậy có thể kéo dài thêm thời gian công kích.

_____Tòa núi băng nhỏ (2)

Qua một lát, Triệu Phong nghe được tiếng bước chân truyền đến.

Hẳn là đám thủ vệ đã quay trở lại.

Đám thủ vệ này không phải kẻ ngốc, nếu như phát hiện dị thường, khẳng định sẽ tiến vào điều tra.

- Nếu như có thể bố trí một cái Cách Âm Trận thì tốt quá!

Triệu Phong dừng lại, lâm vào suy tư.

Cách Âm Trận là một loại trận pháp tương đối trụ cột, cũng không khó bố trí.

Thế nhưng vấn đề là, ở đây Triệu Phong lại không đủ vật liệu cần thiết.

Đây chính là khuyết điểm lớn nhất của Trận Pháp Sư. Nếu như không có đủ vật liệu bố trí trận pháp, gần như không thể làm được cái gì.

Đương nhiên, nếu như Trận pháp sư trước đó có thể chuẩn bị tốt trận pháp, liền có thể thoải mái tàn sát một đám người có lực lượng mạnh hơn mình tới mấy cấp bậc.

Triệu Phong lục lọi một chút trữ vật thủ trạc của mình. Từ khi tìm được cái vòng tay này, những vật dụng của hắn toàn bộ đều ném vào trong này.

- Đáng tiếc! Còn thiếu hai loại vật liệu!

Triệu Phong lắc lắc đầu. Hắn đã dốc hết kiến thức, tìm kiếm các phương pháp thay thế, cuối cùng vẫn còn thiếu hai loại vật liệu.

Đúng lúc này, Triệu Phong chợt nghe được một trận dị vang rất nhỏ.

Ở xa xa, một thân ảnh đột nhiên phá không mà đến, lặng yên đáp xuống nóc nhà đối diện tàng bảo thất.

- Triệu Phong, ngươi quả nhiên còn chưa chết!

Tuyền Thần đứng ở nóc nhà, trong thanh âm lộ ra vài phần kinh ngạc, phẫn hận.

Động tác Triệu Phong dừng lại, cặp mày khẽ nhíu, liếc về phía Tuyền Thần đang nhìn chằm chằm mình.

Cẩn thận dò xét, trên người Tuyền Thần có mấy vết thương nhẹ, đầu tóc hỗn loạn, quần áo rách vỡ mấy chỗ, bộ dáng giống như vừa bị cưỡng gian vậy. Ánh mắt hắn u oán phẫn hận, hận không thể một phen rút gân lột da Triệu Phong.

Soạt!

Thân hình Tuyền Thần nhoáng lên, sát khí hôi hổi đánh về phía tàng bảo thất.

Mục tiêu của hắn cũng không phải là kỳ trân dị bảo trong tàng bảo thất, mà là Triệu Phong!

Trước hết giết chết Triệu Phong, sau đó mới tính tới bảo vật.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, đứng chặn ở lối vào tàng bảo thất, thúc giục Phong Lôi Chưởng, hung hăng đánh ra.

Tàn Nguyệt Phi Nhận!

Thanh Thần binh trường kiếm trong tay Tuyền Thần đột nhiên vũ động, bốn năm đạo đao mang điện quang, phong mang lạnh lẽo, từ

mấy góc độ khác nhau tập trung về phía Triệu Phong.

Bồng!

Triệu Phong đánh ra một chưởng mãnh liệt, phong lôi âm vang, lại bị đạo đao mang lãnh liệt cường đại bá đạo này bức lui mấy bước.

Tuyền Thần nắm trong tay Thần binh, thực lực tăng lên một cấp bậc, huống chi bản thân tu vi còn cao hơn Triệu Phong một chút. Hàn Nguyệt Quyết mà hắn tu luyện cũng đã đạt tới tầng thứ tư.

- Trước lấy mạng chó của ngươi!

Mắt Tuyền Thần lộ ra lãnh mang, quyết định phải diệt trừ Triệu Phong trước.

Bây giờ chỉ e sẽ là cơ hội cuối cùng của mình!

Phong Lôi Yên Diệt!

Triệu Phong một phen đem chân lực và chưởng pháp thúc giục đến cực hạn. Tiếng lôi minh trong chưởng pháp so với lúc trước còn mạnh mẽ hơn mấy phần.

Chẳng qua Tuyền Thần có được Thần binh Phàm cấp trung phẩm, thế công càng mãnh liệt hơn, vẫn tiếp tục giết tới.

Dưới tình thế cấp bách, Triệu Phong âm thầm thúc giục bộ phận lực lượng huyết mạch, pha trộn bên trong chân lực, cũng không tính là rõ ràng.

Thế nhưng ngay sau đó, uy lực chưởng pháp của hắn liền đại tăng.

Ầm ầm!

Thanh âm lôi minh càng ngày càng lớn.

Triệu Phong cảm giác được Phong Lôi Chưởng của chính mình đã đạt tới một cấp bậc viên mãn nào đó, phát ra càng thông thuận hơn, ý cảnh như muốn phá tan một gông cùm xiềng xích nào đó.

Cũng trong lúc này, một chút áo nghĩa cơ bản bên trong Phù Loan Điện Ấn cũng theo đó mà rót vào trong lĩnh ngộ của hắn.

Phong Lôi Cuồng Long!

Triệu Phong thét dài một tiếng, ngay trong khoảnh khắc chưởng lực đánh ra, phong vũ thanh sắc lưu động thành một đầu Xà long. Trong thanh âm lôi minh chấn động, có thể nhìn thấy một đạo điện quang nhanh chóng vũ động, phảng phất như một đầu Lôi long vậy.

- Cái gì? Lực lượng lôi điện!

Tuyền Thần kinh hãi thất sắc. Ngay khoảnh khắc Thần binh giao phong, hắn liền bị một cỗ lực lượng bá đạo bễ nghễ lan tràn tới, thân thể tê dại một trận.

Phong Lôi Chưởng tầng thứ tư, phát ra lôi minh chấn động, có thể sản sinh ra hiệu quả sét đánh tê dại nhất định.

Nhưng mà, sau khi Triệu Phong dung nhập thêm áo nghĩa trụ cột của Phù Loan Điện Ấn, bên trong chưởng kình lập tức sản sinh ra những tia điện quang mắt thường có thể nhìn thấy được, đem công pháp ban đầu tiến hành hoàn thiện cải tiến thêm một bước, uy năng hoàn toàn bất đồng so với trước đây.

Rầm rầm rầm!

Triệu Phong liên tiếp đánh ra vài chưởng, một phen đem Tuyền Thần bức ra khỏi tàng bảo thất.

Cũng đúng lúc đó, đám Hắc giáp vệ xung quanh nghe được thanh âm, nhất thời chạy tới.

Trong lòng Tuyền Thần kinh hãi, chỉ đành tạm lánh phong mang, oán hận nói:

- Ta không tin ngươi có thể ở mãi trong này, không đi ra ngoài!

- Ha ha… chạy đi đâu?

Triệu Phong lấy ra La Hầu Cung, đặt một mũi lam tiễn lên, hướng về phía cửa vào, bắn ra một tiễn.

Vèo!

Một thanh băng tiễn lam sắc phá không mà ra, mang theo một cỗ hàn năng đáng sợ, bắn thẳng về phía Tuyền Thần.

Tuyền Thần biết tiễn thuật Triệu Phong đáng sợ, gần như trong nháy mắt liền hình thành nên một tầng chân lực phòng hộ, thân thể lăn tròn trên mặt đất.

Xuy!

Băng tiễn bay sát qua bả vai của hắn, đâm trúng một tên giáp vệ bên cạnh.

Trên vai Tuyền Thần cũng không có vết máu, nhưng một cỗ hàn ý

trực tiếp lan tràn ra xung quanh, toàn thân trong khoảnh khắc ngưng kết nên một tầng băng sương.

Răng rắc!

Hàn năng do thanh băng tiễn phát ra, lan tràn ra phạm vi mấy trượng xung quanh.

Chỉ trong hai cái hô hấp, Tuyền Thần cùng với bốn năm tên giáp vệ xung quanh, toàn bộ đều bị đóng băng lại, ngăn trở ở phía trước lối vào tàng bảo thất.

Nhìn về phía mấy pho băng điêu sinh động như thật kia, mắt trái Triệu Phong xuyên thủng tầng băng, nhìn thấy chân lực trong cơ thể Triệu Phong đang không ngừng vận chuyện, ý đồ muốn phá vỡ lớp băng. Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một tia cười lạnh, lại mở ra La Hầu Cung.

Vèo!

Lại thêm một thanh băng tiễn lam sắc bắn trúng vào đống băng điêu ở chỗ lối vào. Lực lượng của thanh băng tiễn nháy mắt đem đám giáp vệ vừa mới chạy tới kia cùng đóng băng lại một chỗ.

Ngắn ngủi trong mấy lần hô hấp, trước lối vào tàng bảo thất đã có thêm hơn mười tòa băng điêu, cùng nhau tạo thành một tòa núi băng nhỏ, hoàn toàn ngăn chặn lối vào tàng bảo thất.

- Ha ha… Thật hay quá! Quả nhiên là nhất tiễn song điêu mà!

Triệu Phong không khỏi cười to một trận.

Tòa núi băng nhỏ ở trước lối vào tàng bảo thất này, trở thành vật cản

thật lớn, khiến cho đám giáp vệ xung quanh không thể nào tiếp cận được.

Một khi tiếp cận, chúng nó sẽ cùng nhau bị đóng băng luôn!

Hàn năng của hai thanh băng tiễn phát ra, tuyệt đối không tầm thường.

Mắt trái của Triệu Phong nhìn xuyên thấu tầng băng, nhìn thấy chân lực, khí huyết, sinh mệnh lực… trong cơ thể Tuyền Thần đang không ngừng đóng băng lại!

Chương 181: Đuổi giết bắt đầu

Hơn mười tòa băng điêu hình người sinh động như thật đóng băng lại cùng một chỗ, hình thành nên một tòa tiểu băng sơn hàn khí lạnh thấu xương.

Mà trong đó, Tuyền Thần thân lâm vào tuyệt cảnh, chính là đang ở trung tâm của tầng băng dày đặc.

Triệu Phong có thể nhìn ra, toàn thân Tuyền Thần bị hàn năng ngưng kết, nhanh thì nửa ngày, chậm thì hai ngày, nhất định sẽ tử vong. Với tu vi không đến Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh của Tuyền Thần, rất khó có thể phá giải uy lực đóng băng của hai thanh băng tiễn lam sắc. Trừ phi đổi lại là Dương Kiền, mới có năng lực phá băng mà ra.

- Lực công kích của băng tiễn, tuy rằng không gia tăng về lực lượng, nhưng hiệu quả thuộc tính phụ trợ, lại vượt quá tưởng tượng!

Triệu Phong mỉm cười gật đầu.

Thế cục trước mắt, vô cùng có lợi cho Triệu Phong.

Tòa tiểu băng sơn vừa lúc đem lối vào của tàng bảo thất đóng băng lại, trở thành một bức tường phòng hộ cường đại.

Triệu Phong cũng không cần phải bố trí Cách Âm Trận nữa, có thể không chút nào cố kỵ ở trong tàng bảo thất phá trận.

Thân thể nhoáng lên, Triệu Phong đi tới trước ngăn cất chứa lúc trước.

Cái áo choàng rách rưới bên trong ngăn cất chứa kia hình dáng nửa trong suốt, giống như âm ảnh vậy, phát ra khí tức thần bí, phong cách cổ xưa, khiến cho người ta động tâm không thôi.

Trải qua một hồi trì hoãn, lực lượng trận pháp bao phủ bên ngoài trận pháp đã được hồi phục lại như lúc ban đầu. Triệu Phong lại phải công kích lại từ đầu.

Bồng!

Triệu Phong đánh ra một chưởng, điện quang lôi minh vừa hiện, ngăn cất chứa khẽ nhoáng lên, quang thải bạch sắc nhộn nhạo, lực lượng trận pháp nháy mắt ảm đạm đi một trận.

Sau khi lĩnh ngộ được một tia áo nghĩa bề ngoài của Phù Loan Điện Ấn, Phong Lôi Chưởng của Triệu Phong đã gia tăng thêm một tầng, đạt tới cảnh giới đại thành.

Phong Lôi Chưởng tầng thứ năm, cảnh giới đại thành chính là một cái giới tuyến, vượt qua được nó, uy lực sẽ gia tăng lên rất nhiều.

Cấp bậc này, thanh âm lôi minh phát ra mãnh liệt, trong phạm vi uy lực, có thể khiến cho đối thủ tê dại.

Muốn đạt tới được cấp bậc này, cần phải lĩnh ngộ một tia áo nghĩa lôi lực!

Nếu như không có kỳ ngộ Phù Loan Điện Ấn, Triệu Phong muốn tu luyện Phong Lôi Chưởng đến cảnh giới như hiện tại, chỉ sợ còn phải mất một đoạn thời gian nghiên cứu và lĩnh ngộ.

Ầm ầm ầm!

Tần suất công kích của Triệu Phong cũng không quá cao, cũng không có phát huy ra toàn lực, nhưng uy lực của mỗi một kích đều vượt qua Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

- Uy lực của Phong Lôi Chưởng Ngũ trọng quả thật không tầm thường, dung nhập một chút áo nghĩa của Phù Loan Điện Ấn, lại như hổ thêm cánh!

Triệu Phong có thể cảm thụ được uy lực của mỗi một chưởng phát ra.

Mỗi một chưởng đều ẩn chứa điện mang lôi minh, có thể làm đối thủ tê dại. Những đối thủ thực lực kém một chút, bị trúng một chưởng của Triệu Phong, có thể khiến toàn thân đối phương tê dại, không thể nhúc nhích.

Mỗi một lần công kích, trong đầu Triệu Phong không ngừng cải tiến, hoàn thiện Phong Lôi Chưởng.

Bản thân Phong Lôi Chưởng là một môn công pháp còn thô ráp, người sáng tạo ra môn công pháp này vẫn còn chưa kịp hoàn thiện nó.

Triệu Phong một mực nghĩ cách hoàn thiện nó, nhưng tiến độ bình thường. Giờ phút này có được ý cảnh áo nghĩa cấp bậc cực cao của Phù Loan Điện Ấn làm tham khảo, tiến độ hoàn thiện có thể nói là đột tiến cực nhanh.

Đồng thời trong lúc hoàn thiện, tính nguy hiểm của Phong Lôi Chưởng cũng giảm xuống rất nhiều, uy lực ngược lại gia tăng trên diện rộng.

Cũng chính là nói, đồng dạng là Phong Lôi Chưởng tầng thứ năm, nhưng sau khi trải qua Triệu Phong hoàn thiện, uy lực của nó so với những kẻ tu luyện trước đây còn mạnh hơn rất nhiều.

Vừa rồi khi chiến đấu, hắn đã dùng Phong Lôi Chưởng chính diện đánh lui Tuyền Thần.

Phải biết rằng, tu vi Tuyền Thần tiếp cận Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong, tay cầm Thần binh Phàm cấp trung phẩm, cảnh giới công pháp cũng không tầm thường.

Dưới tình huống như vậy, hắn vẫn bị Triệu Phong chính diện đánh lui, từ đó có thể thấy được uy lực của Phong Lôi Chưởng mạnh như thế nào.

Nếu như Triệu Phong toàn lực phát huy lực lượng huyết mạch, thậm chí rất có thể một chưởng đánh chết Tuyền Thần!

Ầm! Ầm! Ầm!

Công kích của Triệu Phong theo một tiết tấu không nhanh không chậm. Mỗi một lần công kích, lực lượng của trận pháp đều thoáng ảm đạm đi một chút.

Đồng thời, bản thân trận pháp kia cũng tự động chữa trị, chống lại sự phá hoại của Triệu Phong. Nhưng tổng thể mà nói, lực lượng trận pháp đang không ngừng suy yếu đi.

Triệu Phong trong lúc công kích, không ngừng hoàn thiện Phong Lôi Chưởng, khiến cho tính nguy hiểm của nó càng ngày càng giảm xuống, uy lực càng ngày càng tăng lên.

Đương nhiên, thể lực của hắn cũng có hạn.

Cứ cách nửa canh giờ, Triệu Phong lại ngừng lại nghỉ ngơi một lúc. Cách hai canh giờ một lần, hắn dùng một viên Linh đan, hoặc là uống một hớp nhỏ Linh tửu cấp thấp.

Trong nháy mắt, ba ngày đã trôi qua.

Răng rắc!

Một chưởng mang theo lôi minh đánh thẳng lên trên trận pháp. Mảnh quang thải bạch sắc kia nháy mắt vỡ tan ra.

Sắc mặt Triệu Phong có chút vui vẻ, nhanh chóng lấy cái áo choàng rách rưới kia ra khỏi ngăn cất chứa.

Tuy rằng đã phá vỡ trận pháp, nhưng dựa theo hiểu biết của Triệu Phong, hệ thống trận pháp này vẫn còn, vẫn có thể chậm rãi chữa trị lại, một lần nữa bảo hộ ngăn cất chứa.

Triệu Phong dò xét một chút cái áo choàng u ám, khẽ rót chút chân lực vào, cẩn thận nghiên cứu.

Dưới tình huống rót vào một chút chân lực, cái áo choàng cũng không có biến hóa quá lớn, nhưng dường như càng trở nên trong suốt hơn nhiều.

Triệu Phong mặc áo choàng lên trên người, quán nhập thêm càng nhiều chân lực, lại dung nhập thêm một chút lực lượng huyết mạch, liền cảm thấy cái áo choàng càng trở nên trong suốt hơn.

Rồi đột nhiên, một tia khí tức mịt mờ vô hình chợt vờn quanh toàn thân Triệu Phong.

Toàn thân Triệu Phong trở nên nhẹ nhàng, có loại ảo giác như là hóa thân thành không khí vậy.

Hắn thông qua mắt trái quan sát, phát hiện ra ánh sáng chiếu tới khu vực chính mình, đã trở nên vặn vẹo một cách kỳ dị, ảnh hưởng đến tầm nhìn.

- Ẩn thân?

Trong mắt Triệu Phong chợt lóe lên tinh quang, thốt ra hai chữ.

Ở trong mắt các sinh linh khác, Triệu Phong liền giống như không khí trong suốt vậy.

Hắn không nghĩ tới, công năng của cái áo choàng này lại kỳ dị đến như vậy.

Ngoài ra, khi khẽ lưu chuyển áo choàng một chút, thân thể Triệu Phong liền nhẹ như lá rụng, giống như có một cỗ lực lượng kỳ lạ phụ trợ thêm vậy.

Vụt!

Một đạo tàn ảnh quỷ mị ở trong tàng bảo thất chợt lóe lên, bay ra mấy trượng.

Triệu Phong cảm giác được tốc độ di chuyển của mình tăng lên nhiều, thân pháp so với trước kia càng thêm thoải mái, linh hoạt hơn.

Trải qua một phen nghiên cứu, Triệu Phong đại khái hiểu được, cái áo choàng này có công năng gia tốc và ẩn thân.

Nhưng chẳng biết tại sao, nếu như chỉ rót vào chân lực thì cái áo

choàng này không có hiệu quả gì rõ rệt cả, chỉ có rót vào lực lượng huyết mạch, mới có thể phát huy ra hiệu quả chân chính của nó.

Đuổi giết bắt đầu (2)

- Có lẽ bởi vì cái áo choàng này đã có chút hư hại!

Triệu Phong cũng không quá để ý.

Hắn thoáng tính toán một chút thời gian. Qua thêm mấy canh giờ nữa, kỳ hạn mười ngày đầu tiên của cửa thứ ba sẽ đến. Đến lúc đó, tất cả các đệ tử thí luyện đều sẽ gặp phải sự đuổi giết của Hắc Thiết Cự Quái. Đối mặt với công kích của Chân Linh Cảnh, không ai có thể chính diện ngăn cản cả.

Triệu Phong liếc mắt một vòng tàng bảo thất, than nhẹ một tiếng, bước ra ngoài.

Tòa tiểu băng sơn ở lối vào, hàn lực đã giảm xuống rất nhiều.

Triệu Phong liếc mắt nhìn lại, sắc mặt đại biến.

Phong Lôi Chưởng!

Triệu Phong toàn lực đánh ra một chưởng, thanh âm lôi minh mãnh liệt, điện quang lóe lên, đánh thẳng lên tòa băng sơn.

Răng rắc!

Tòa tiểu băng sơn vỡ vụn ra bốn năm phần. Đám giáp vệ bị đóng băng nhất thời vỡ vụn ra mấy phần.

Nhưng mà ở trung tâm tòa tiểu băng sơn, lại hoàn toàn trống rỗng.

Thân ảnh của Tuyền Thần, đã không thấy tung tích!

- Phù Loan Thí Luyện này, quả nhiên là thí luyện của Chính đạo, không khỏi quá mức nhân từ rồi! Một khi kẻ thí luyện lâm vào thời khắc sắp tử vong, Phù Loan Lệnh ẩn giấu bên trong cơ thể sẽ đem kẻ thí luyện truyền tống ra ngoài.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, liền phân tích ra một chút nguyên nhân kết quả.

Trong cơ thể của mỗi một thí luyện giả đều dung nhập một cái Phù Loan Lệnh.

Như vậy, muốn giết chết một đệ tử thí luyện, trừ phi là có thực lực hoàn toàn áp đảo, có thể miễu sát, khiến cho Phù Loan Lệnh không kịp khởi động truyền tống mới có thể.

Trong mấy ngày này, Triệu Phong không ngừng công kích trận pháp, trong đầu không ngừng hoàn thiện Phong Lôi Chưởng, lực chú ý đối với ngoại giới giảm xuống, quả thật không biết Tuyền Thần mất tích từ lúc nào.

- Chẳng sao cả! Tuyền Thần kia chẳng qua chỉ là một tên lâu la mà thôi, với thực lực hiện tại của ta, giết hắn không khó!

Thân hình Triệu Phong nhoáng lên, hướng về phía ngoài phủ đệ đi tới.

Vù!

Áo choàng sau lưng rung lên, một cỗ lực lượng kỳ dị mờ mịt nhất thời bao phủ toàn thân hắn.

Trong phút chốc, khí tức của Triệu Phong trở nên mờ mịt, giống như một đạo âm ảnh trong suốt.

Đại bộ phận thủ vệ trong phủ đệ gần như đều không cảm ứng thấy sự tồn tại của Triệu Phong.

Cái áo choàng cũ nát kia, có thể khiến cho Triệu Phong ẩn thân, nếu di động cực nhanh, chỉ có thể nhìn thấy một đạo âm ảnh mà thôi.

Nhất thời, tốc độ của Triệu Phong có thể so sánh với Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường.

Quan trọng hơn chính là, khi kích hoạt lực lượng của áo choàng, chỉ lúc bắt đầu mới cần có lực lượng huyết mạch để khởi động, sau đó thì chỉ cần dùng chân lực duy trì là có thể tiếp tục sử dụng tiếp.

- Ha hả… vậy thì gọi nó là Âm Ảnh Phi Phong đi!

Trong lòng Triệu Phong vui vẻ, giống như đi vào chỗ không người, thong dong rời khỏi phủ đệ.

Vừa mới ly khai khỏi khu vực tòa thành, Triệu Phong đột nhiên cảm thấy một luồng áp lực kỳ quái khó hiểu ập tới, phảng phất như là bị một tồn tại đáng sợ chú ý tới vậy.

Cũng trong nháy mắt này, tất cả các đệ tử thí luyện ở các nơi khác nhau trên Thiên Cảnh Đảo như Dương Kiền, Bắc Mặc, Nhiễm Tiểu Uyển… cũng đồng thời cảm nhận được một cỗ nguy cơ áp bách giống hệt như vậy.

Luồng áp lực đột nhiên xuất hiện này, khiến cho trong lòng các đệ tử nhất thời máy động.

- Quá trình đuổi giết sắp bắt đầu rồi sao?

Triệu Phong âm thầm nói. Hắn dùng mắt trái đảo quét bốn phía xung quanh.

Ngay lúc này, cách hắn chừng mười trượng, đột nhiên truyền đến một luồng chấn động mờ mịt. Một luồng khí tức khủng bố đột nhiên sinh ra, áp bách khiến cho hắn gần như không thở nổi.

Ô…ô…ô…n…g!

Một cái cửa ánh sáng phát ra bạch quang rực rỡ đột nhiên xuất hiện cách hắn chừng mười trượng, từ bên trong đi ra một cái thân ảnh khổng lồ mơ hồ.

Cẩn thận nhìn lại, lập tức nhận ra đó là một đầu cự quái bằng kim loại, sau lưng có một cặp cánh lớn, cao chừng một tòa nhà ba tầng, hai tròng mắt ẩn chứa thanh quang, toàn thân bao phủ một tầng quang lưu màu xanh. Khí tức mạnh mẽ như cuồng phong hải lãng, lan tràn khắp bốn phía xung quanh.

- Chạy!

Sắc mặt Triệu Phong đại biến, hướng về phía xa xa bay nhanh đi.

Đầu Hắc Thiết Cự Quái kia rít gào một tiếng chấn động linh hồn, khiến cho Triệu Phong sợ hãi không thôi.

Vù vù!

Hắc Thiết Cự Quái vũ động cặp cánh sau lưng, mang theo một trận cuồng phong u lam sắc, bay thẳng lên không, hướng về phía Triệu

Phong đuổi theo.

Đuổi giết!

Đuổi giết đến từ Hắc Thiết Cự Quái cấp bậc Chân Linh Cảnh!

Triệu Phong thừa nhận một luồng áp lực khủng bố đến nỗi hít thở không thông, lông tóc toàn thân dựng đứng, hóa thành một đạo hư ảnh, hướng phía xa chạy đi.

Cũng may, tốc độ ban đầu của Hắc Thiết Cự Quái cũng không tính là nhanh, chỉ tương đương với Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, so với cửa đầu tiên, chỉ nhanh hơn một chút mà thôi.

- Còn may là tốc độ của nó cũng không quá nhanh!

Triệu Phong khẽ thở ra một hơi.

Nếu như tốc độ của Hắc Thiết Cự Quái quá nhanh, cho dù là bất kỳ đệ tử thí luyện nào đi nữa, chỉ sợ cũng không thể kiên trì được nửa ngày!

Thân là Chân Linh Cảnh, thực lực của Hắc Thiết Cự Quái tất nhiên so với đệ tử thí luyện hùng hậu hơn mấy chục lần, liên tục truy đuổi suốt mấy tháng cũng không thành vấn đề.

Chẳng mất bao lâu, Triệu Phong đã bỏ rơi được Hắc Thiết Cự Quái.

Nhưng hắn chỉ cần dừng lại một chút, Hắc Thiết Cự Quái rất nhanh liền có thể đuổi kịp.

Càng đáng sợ hơn chính là, Triệu Phong mơ hồ cảm thấy tốc độ của Hắc Thiết Cự Quái càng ngày càng gia tăng thêm một chút.

- Một cửa cuối cùng, thời gian càng dài, sự đuổi giết gặp phải sẽ càng gia tăng thêm. Cũng có nghĩa là, tốc độ cuối cùng mà Hắc Thiết Cự Quái có thể đạt tới, rất có thể là cấp bậc Chân Linh Cảnh chân chính!

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Kỳ ngộ trên Thiên Cảnh Đảo rất nhiều, nhưng thí luyện cũng sẽ không để mặc cho ngươi không ngừng đào móc bảo tàng mà không gặp chút áp lực nào!

o0o

Cũng đồng thời trong lúc này, tất cả các đệ tử còn lại trên Thiên Cảnh Đảo, cũng đều bị đuổi giết.

Trong Di tích Cổ Viên…

- Cuối cùng đuổi giết cũng tới! Đáng tiếc…

Thân hình Bắc Mặc từ trong một tòa phủ đệ xanh biếc nhảy ra, ở trong đám hoa viên và cây cảnh xung quanh bỏ chạy.

Sau lưng hắn, một đầu Hắc Thiết Cự Quái cũng đuổi theo không rời. Chỉ riêng khí tức từ trên người Hắc Thiết Cự Quái phát ra, cũng đã đủ kinh sợ thối lui đám Yêu thú ở phụ cận.

Bắc Mặc giờ phút này, khí tức toàn thân cường đại chưa từng có. Hai ngày trước, hắn vừa mới đột phá được Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, nhưng vẫn như cũ chỉ có cách bỏ chạy về phía đồng hoang mà thôi.

o0o

Trong tòa tháp cao giữa rừng rậm.

Dương Kiền, đã bước nửa chân vào Thoát Phàm Lục trọng, lúc này cũng chỉ có thể lựa chọn trốn chết.

Gặp phải Chân Linh Cảnh, mặc kệ là Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh hay là Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, chính diện đối kháng cũng chỉ có thể bị miễu sát, không chút trì hoãn!

Toàn bộ Thiên Cảnh Đảo, các đệ tử thí luyện đều lâm vào tuyệt cảnh trốn chết như vậy.

- Ở trong thí luyện, thời gian sinh tồn càng dài, thành tích cuối cùng sẽ càng tốt!

Quá trình thí luyện cuối cùng, chỉ vừa mới bắt đầu mà thôi!

Chương 182: Ý tưởng khác người

Phù Loan Điện, bậc thang lối vào…

Tông chủ cùng các vị Trưởng lão ngồi xếp bằng tại chỗ, trầm mặc không nói gì.

Trong chớp mắt, Phù Loan Thí Luyện đã qua ngày thứ mười tám. Kể từ ngày thứ tám trở đi, trong thí luyện cũng không có thêm bất cứ người nào bị loại nữa.

- Ngày mười tám, hiện tại hẳn là đến giai đoạn cuối cùng rồi!

Đại Trưởng lão chậm rãi mở miệng.

Năm cường giả Chân Linh Cảnh, trên mặt mỗi người đều hết sức ngưng trọng.

Trong mắt Lục Nguyệt Mỗ Mỗ và Hiểu Nguyệt Tông chủ đều mang theo vẻ lo lắng nhàn nhạt.

Dựa theo kinh nghiệm lúc trước, cho dù là lần có thành tích tốt nhất, đến giai đoạn này, ít nhất cũng phải có phân nửa người bị loại. Rất nhiều thời điểm, chỉ còn lại có hai, ba người.

Mà lần này, còn dư lại bảy tên đệ tử, thế nhưng lại không có người nào bị loại nữa.

- Hiển nhiên đã có nhân tố gì đó, gây ảnh hưởng lớn đến thí luyện!

Có lẽ là kết quả tốt nhất, cũng có lẽ là kết quả tệ nhất!

Giọng nói Vân Hải Chân Nhân không một chút gợn sóng.

- Chỉ cần Phù Loan Điện còn chưa có đóng cửa, chứng minh bên trong vẫn còn có người sống sót!

Tiết Trưởng lão than nhẹ một hơi.

Khổng Nguyên Hạo, đệ tử của hắn đã bị loại khỏi thí luyện, đối với thí luyện hiện tại đã không còn bất cứ chờ mong gì nữa.

Duy nhất khiến cho hắn nhớ mãi không quên chính là Triệu Phong, tên đầu sỏ tội ác khiến cho đệ tử của chính mình bị loại.

Đúng lúc này…

Ô…ô…ô…n…g!

Tại lối vào, cửa ánh sáng màu xanh chợt lóe lên.

Ánh mắt năm vị cường giả Chân Linh Cảnh sáng ngờ lên, lộ ra một tia mừng rỡ.

Cuối cùng cũng có người ra rồi!

Trong tầm nhìn, một thân ảnh đang run cầm cập chợt hiện ra chỗ bậc thang.

- Thần nhi?

Thanh âm Vân Hải Chân Nhân chợt vang lên.

Người bị loại trước mắt, chính là đệ tử của hắn, Tuyền Thần.

Trên người Tuyền Thần không có bất cứ vết thương nào, chỉ là không ngừng run rẩy, trên người phát ra từng cỗ hàn ý dày đặc.

- Sư phụ!

Tuyền Thần lệ nóng ngưng tròng, phốc một tiếng, thân thể lạnh lẽo ngã xuống mặt đất.

- Để đó cho ta!

Lục Nguyệt Mỗ Mỗ vung tay lên, một cỗ chân lực xanh biếc hòa nhã ôn nhuận dung nhập vào trong cơ thể Tuyền Thần.

Một lúc sau, hàn lực trong cơ thể Tuyền Thần đã bị hóa giải.

- Hàn lực thật thuần khiết! Dường như còn có khí tức của một loại huyết mạch Thượng Cổ! May mắn là luồng lực lượng này khá yếu…

Lục Nguyệt Mỗ Mỗ sợ hãi than thở.

- Thần nhi, ngươi gặp phải tình huống gì, sao lại trở nên như thế này?

Vân Hải Chân Nhân dò hỏi.

Trong mắt Tuyền Thần tràn ngập oán hận, cắn răng nghiến lợi:

- Là do Triệu Phong!

Triệu Phong?

Mấy vị Trưởng lão nhất thời hai mặt nhìn nhau. Chuyện này liên quan gì tới Triệu Phong?

- Đệ tử thật khó khăn mới tìm được trung tâm của một tòa cổ bảo, Triệu Phong kia giữa chừng chạy tới, đệ tử đành phải cùng hắn liên thủ. Thế nhưng chẳng ngờ, người này cực kỳ vô sỉ, ở sau lưng đâm lén ta một đao!

Hai tròng mắt Tuyền Thần gần như phun lửa, bộ dáng thống hận quyết tuyệt như vậy, giống như muốn giết chết Triệu Phong ngay tại chỗ.

Lại là tên Triệu Phong kia!

Các vị Trưởng lão đều vô cùng tức giận.

- Triệu Phong này… rốt cuộc muốn hãm hại bao nhiêu người, mới cam tâm bằng lòng?

Tiết Trưởng lão đột nhiên phẫn nộ hét lên, uy áp chân linh cường đại lan tràn khắp nơi, khiến cho Tuyền Thần cũng phải run bắn lên một cái, trong lòng cũng buồn bực:

- Chẳng lẽ Triệu Phong này còn trêu chọc kẻ khác nữa sao?

Mấy vị Trưởng lão ở nơi này, bao gồm cả Hiểu Nguyệt Tông chủ cũng đều rất phẫn nộ.

Trong tông môn chưa từng xuất hiện qua loại đệ tử bại hoại như vậy.

Chỉ có Đại Trưởng lão, cặp mày khẽ nhíu lại, thần sắc vẫn bình tĩnh như cũ:

- Những cái ân oán này, đợi sau khi thí luyện kết thúc rồi hãy điều tra! Nhiệm vụ trước mắt, cần phải biết rõ tình huống trong thí luyện đã!

Ánh mắt của mấy người Tông chủ cũng đều nhìn về phía Tuyền Thần.

Hiện tại mọi người đều bức thiết muốn biết tình huống của những người khác trong Phù Loan Thí Luyện.

Tuyền Thần lập tức một phen đem những gì trong thí luyện nói qua một lần.

Đương nhiên, hắn còn đem những biểu hiện có liên quan đến Triệu Phong miêu tả lại vô cùng ác liệt. Ví dụ như đồng môn bị trúng xà độc, Triệu Phong thấy chết không cứu, lại còn mở miệng trào phúng. Ngoài ra, tên đệ tử vô sỉ này ra tay đoạt Xích Huyết Quả của mình…

Mỗi khi Tuyền Thần đề cập đến hành vi ác liệt của Triệu Phong, những vị Trưởng lão ở đây đều nhíu chặt cặp mày lại.

Đối với công lao của Triệu Phong, Tuyền Thần căn bản không đề cập tới một chữ.

- Bảy người các ngươi, không ngờ toàn bộ lại có thể thông qua cửa thứ hai, đây quả thật là chuyện không thể nào tin nổi!

Năm vị cường giả Chân Linh Cảnh cũng đều thở ra một hơi.

Xác định cả bảy đệ tử tham gia thí luyện đều tiến vào cửa thứ ba, các Trưởng lão cũng vô cùng vui mừng.

Về phần vì cái gì có thể bình yên xông qua cửa thứ hai, Tuyền Thần giải thích chính là mọi người đoàn kết.

- Theo như miêu tả của ngươi, cửa thứ hai vạn phần mạo hiểm, cho dù có đoàn kết nhất trí, các ngươi cũng không thể nào không có chút thương vong, không ai bị loại, toàn bộ thông quan được! Khẳng định là còn có nguyên nhân khác!

Ánh mắt Đại Trưởng lão lóe lên, nắm lấy một điểm mấu chốt.

Các vị Trưởng lão còn lại cũng khẽ gật đầu. Đối với Phù Loan Thí Luyện, hiểu biết của bọn họ đều sâu sắc hơn các đệ tử rất nhiều.

- Có lẽ còn có nguyên nhân khác… Tên đệ tử vô sỉ Triệu Phong kia, chẳng biết đạt được vận khí phân chó gì, lĩnh ngộ được một loại Tinh Thần Âm Ba Thuật, có thể khắc chế đám Hắc Huyết Biên Bức kia…

Tuyền Thần nói năng quanh co hàm hồ, không nói rõ ràng.

Tinh Thần Âm Ba Thuật?

Trong mắt Đại Trưởng lão chợt lóe tinh quang, cùng Hiểu Nguyệt Tông chủ liếc mắt nhìn nhau một cái.

Lấy sự lão luyện và kinh nghiệm xử thế của bọn họ, như thế nào nhìn không ra việc phiến diện trong trần thuật của Tuyền Thần.

- Đúng rồi! Thần nhi, ngươi trong thí luyện có thu hoạch gì? Phần thưởng cuối cùng như thế nào?

Vân Hải Chân Nhân mỉm cười, dời đi đề tài.

Mấy vị Trưởng lão nghe vậy, cũng lộ ra hứng thú.

Tuyền Thần dù sao cũng là người xông qua cửa thứ ba, hẳn là cũng sẽ có chút thu hoạch kỳ ngộ.

- Thành tích thí luyện của đệ tử là 150 điểm. Cuối cùng đổi được một môn công pháp Phàm phẩm thượng cấp, ngoài ra còn đạt được một ít thiên địa trân tài cùng với mấy món đạo cụ Thần binh…

Tuyền Thần một phen đem những thu hoạch của chính mình đưa ra.

Công pháp Phàm phẩm thượng cấp là đổi được lúc cuối cùng.

Những thu hoạch khác như thiên địa linh vật, Thần binh, đạo cụ cũng đều không tệ.

Đương nhiên, hắn không tìm được Thần binh, vật phẩm cấp bậc Phàm phẩm thượng cấp trở lên. Những thiên địa linh vật có giá trị, có thể dùng được cũng chỉ có mấy cái.

- 150 điểm thí luyện, thành tích này cũng không tệ! Có thể cống hiến cho tông môn một môn công pháp Phàm phẩm thượng cấp, công hiến của ngươi cũng không nhỏ!

Hiểu Nguyệt Tông chủ tán dương.

Ý tưởng khác người (2)

Công pháp Phàm phẩm thượng cấp, trong cả tông môn cũng không có nhiều lắm.

Có thêm một môn công pháp Phàm phẩm thượng cấp, vô hình trung cũng gia tăng thêm thực lực nội tình của tông môn.

- 150 điểm thí luyện, ở trong các khóa thí luyện trước, thành tích

cũng là trung thượng!

Đại Trưởng lão mỉm cười gật đầu.

Đối với các đệ tử còn lại trong thí luyện, các Trưởng lão đều tràn ngập chờ mong.

Tổng cộng có bảy người kiên trì đến cuối cùng, cho dù phóng mắt so sánh trong một trăm năm gần nhất, cũng là lần đầu tiên.

Tuyền Thần có thể có được thu hoạch như thế, các đệ tử còn lại trong thí luyện, thu hoạch kỳ ngộ chỉ sợ sẽ còn lớn hơn nữa.

- Thí luyện đã đến ngày mười tám rồi! Trong mười kỳ Phù Loan Thí Luyện gần nhất, có thể kiên trì hơn một tháng, dường như cũng chỉ có mình Vân Hải sư đệ!

Lục Nguyệt Mỗ Mỗ mỉm cười, thần tình rạng rỡ.

Vân Hải Chân Nhân chính là người đã phá vỡ kỷ lục của Phù Loan Thí Luyện trong thời gian gần trăm năm qua. Trong mười kỳ thí luyện gần nhất, chỉ có mình hắn là có thể kiên trì hơn một tháng mà thôi. Đây chính là thành tích rất tốt.

Nhưng mà, kỳ thí luyện lần này, lại mạnh mẽ vượt qua tưởng tượng, có lẽ sẽ có cơ hội phá vỡ kỷ lục do Vân Hải Chân Nhân lập ra trước đây.

Rất đáng chờ mong!

Thần sắc các vị Trưởng lão cũng đều vô cùng hưng phấn.

Lần này, thành tích cao nhất có thể đạt tới bao nhiêu? Có thể phá vỡ

được kỷ lục của Vân Hải Chân Nhân hay không?

Ngay cả Vân Hải Chân Nhân, vẻ mặt cũng vô cùng chờ mong, thầm nghĩ:

- Bắc Mặc, ngươi cũng không nên để ta thất vọng a!

o0o

Phù Loan Thí Luyện, Thiên Cảnh Đảo…

Trong chớp mắt, một ngày thời gian trôi qua.

Thân hình Triệu Phong vững vàng bay vút qua một ngọn băng sơn.

Hắn phát huy ra một nửa tốc độ phi hành, một phen thoải mái bỏ rơi Hắc Thiết Cự Quái một khoảng khá xa.

- Tốc độ của cự quái này, dường như càng ngày càng nhanh hơn a!

Thân hình Triệu Phong dừng lại, có một chút áp lực.

Dựa theo đánh giá của hắn, đến ngày thứ năm của quá trình đuổi giết, tốc độ của Hắc Thiết Cự Quái có thể sẽ tăng lên đến cấp bậc Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Một khi tốc độ đạt tới cấp bậc Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, cho dù là Dương Càn, thực lực mạnh nhất trong thí luyện lần này, cũng đều là cửu tử nhất sinh.

Bởi vì Hắc Thiết Cự Quái đã đạt tới Chân Linh Cảnh, khí mạch rộng rãi, sẽ không xuất hiện tình huống kiệt lực, hoặc là cần nghỉ ngơi.

Mà các đệ tử thí luyện cũng cần phải nghỉ ngơi, bổ sung nguyên khí.

Cũng chính là nói, tốc độ của Hắc Thiết Cự Quái đạt tới Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, đây căn bản chính là một đường giới tuyến thật lớn.

Huống chi, trong các đệ tử tham gia thí luyện, có mấy người, tu vi cũng không có đạt tới Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, căn bản không thể kiên trì đến ngày thứ năm.

Ngày đầu tiên… ngày thứ hai… ngày thứ ba…

Các đệ tử thí luyện trên Thiên Cảnh Đảo, áp lực càng ngày càng lớn.

Hắc Thiết Cự Quái chẳng biết mệt mỏi, không cần khôi phục, tốc độ không ngừng tăng lên.

Đến ngày thứ ba, Liễu Nguyệt Nhi và Lâm Phàm đều có chút quá sức.

Tu vi của hai người này đều là Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, tốc độ của Hắc Thiết Cự Quái so với bọn họ cũng không chậm hơn bao nhiêu.

Về phần mấy người còn lại, Bắc Mặc và Nhiễm Tiểu Uyển cũng đều đã tấn chức Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh. Mà Dương Càn là mạnh nhất, đã bước nửa bước vào Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Lần thí luyện này, thành tích vượt quá tưởng tượng, cũng đã áp bức ra tiềm lực của phần đông đệ tử tham gia thí luyện.

- Nếu tình huống này vẫn tiếp tục, đợi đến ngày thứ bảy, tốc độ của

Hắc Thiết Cự Quái khẳng định sẽ vượt qua ta!

Cặp mày Triệu Phong chợt nhíu chặt.

Hắn ý thức được, bị động chạy trốn, cuối cùng cũng khó tránh khỏi bị đuổi giết.

Đột nhiên, trong đầu hắn chợt xuất hiện một ý tưởng khác người.

So với bị đuổi giết, vì sao không một phen chủ động đem địch nhân tiêu diệt?

Đổi lại một người khác, đối mặt với sự đuổi giết của cường giả Chân Linh Cảnh, trong đầu chỉ có một lựa chọn, bỏ chạy!

Bởi vì chính diện đối kháng Chân Linh Cảnh, căn bản chỉ có con đường chết!

Nhưng mà, chạy trốn chung quy cũng là bị động. Huống chi, tốc độ của Hắc Thiết Cự Quái kia sẽ càng ngày càng nhanh hơn, sớm muộn cũng sẽ bắt được hắn.

- Xử lý Hắc Thiết Cự Quái!

Trong lòng Triệu Phong chợt nảy sinh một ý niệm đáng sợ.

So với bị động chạy trốn, còn không bằng một phen đem nguy cơ này hoàn toàn bóp chết.

Vù vù vù!

Ngay lúc này, thân ảnh cao lớn của Hắc Thiết Cự Quái đột nhiên vũ động cặp cánh, từ phía xa xa tiếp cận.

Chỉ bằng vào khí tức uy áp, cũng đủ khiến cho Triệu Phong gần như không thể thở nổi.

Triệu Phong nhanh chóng suy nghĩ, thầm tính:

- Trên Thiên Cảnh Đảo này, có một vài tồn tại cực kỳ nguy hiểm, cho dù là Chân Linh Cảnh, nếu không cẩn thận thì cũng có thể ôm hận mà chết!

Nghĩ như vậy, hắn đột nhiên thay đổi phương hướng.

Mục tiêu mới: Long Xà Băng Hà!

Tốc độ Triệu Phong gia tăng lên nhiều, thậm chí âm thầm thúc giục Âm Ảnh Phi Phong, hướng về phía hàn đàm, nơi ẩn chứa tinh thể u lam sắc phía trước mà phóng đi.

Âm Ảnh Phi Phong của hắn tuy rằng có thể ẩn thân, nhưng hiển nhiên không có khả năng qua mắt được cường giả Chân Linh Cảnh.

Huống chi, trong cơ thể hắn còn có Phù Loan Lệnh, bị Hắc Thiết Cự Quái tập trung, cho dù chạy nhanh đến mấy, cũng không thể thoát khỏi.

Hai canh giờ sau…

Phía trước xuất hiện một cái tiểu đàm phát ra hàn ý dày đặc.

Nước bên trong hàn đàm phát ra quang mang u lam kỳ dị, bốn phía xung quanh toàn bộ là băng thiên tuyết địa.

Triệu Phong đi tới bên cạnh hàn đàm, hàn ý phát ra mạnh mẽ đến

mức như muốn ngưng kết khí huyết sinh mệnh của hắn.

Hắn thúc giục lực lượng huyết mạch của mình, lấy ra La Hầu Cung, liền cảm thấy hàn ý giảm mạnh gần phân nửa.

Một bộ phận hàn ý được lực lượng huyết mạch chống đỡ, một bộ phận khác, thì được La Hầu Cung hấp thu đi. Ấn ký u lam sắc trên thân cung giống như đóa băng liên nở rộ, giờ phút này phát ra quang mang trong suốt màu lam sáng rực.

Triệu Phong đứng bên cạnh hàn đàm, lẳng lặng chờ đợi. Hắn hít sâu một hơi, liếc mắt nhìn hàn đàm.

Chỉ có hắn biết rõ, ở trong hàn đàm có một thứ cấm kỵ tồn tại. Lần trước vô tình xúc phạm, khiến cho cả Thiên Cảnh Đảo biến thành băng thiên tuyết địa, đây là loại lực lượng đáng sợ đến cỡ nào.

Xa xa, khí tức khủng bố của Hắc Thiết Cự Quái càng ngày càng gần.

Càng ngày càng gần hơn…

Hắc Thiết Cự Quái rít gào dữ tợn, chớp mắt đã tiến vào tầm nhìn.

Triệu Phong một đầu tóc xanh không ngừng phất phới trong băng thiên tuyết địa, Âm Ảnh Phi Phong sau lưng theo gió tung bay, phát ra khí tức thần bí cổ xưa…

Chương 183: Quả trứng thần bí

Giờ phút này, Triệu Phong dừng lại, đối diện với đầu Hắc Thiết Cự Quái khủng bố vô cùng, đối mặt với tồn tại vô địch cấp bậc Chân Linh Cảnh.

Đây là một ý tưởng mà không có bất cứ một đệ tử thí luyện nào dám tưởng tượng tới!

Đối kháng với Hắc Thiết Cự Quái?

Không hề trì hoãn, bất cứ một gã đệ tử thí luyện nào, cũng chỉ có duy nhất một kết quả là bị miễu sát.

Lấy tu vi Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh của Triệu Phong, tự nhiên cũng sẽ không ngoại lệ.

Vẻ mặt của hắn hết sức bình tĩnh, mắt trái mở ra đến tận cùng, trong đồng tử thanh sắc phát ra quang mang lợi hại, phảng phất như có thể xuyên thủng cả tâm linh vậy.

Bằng vào thị giác siêu cấp của mình, Triệu Phong nắm trong tay hết thảy mọi hoàn cảnh nhân tố xung quanh thân thể mình, nguyên khí thiên địa, bụi bặm, ánh sáng, nhịp đập hơi thở…

Từng động tác của Hắc Thiết Cự Quái, thậm chí ngay cả xu hướng động tác tiếp theo, cũng đều hoàn toàn nằm trong tay của Triệu Phong.

Tuy rằng tốc độ của Hắc Thiết Cự Quái không nhanh, nhưng Triệu Phong hiểu được, một khi bị tiếp cận, với cường độ và phạm vi công kích của đối phương, chính mình khó có khả năng ngăn cản một kích.

Sự chênh lệch cấp bậc của Thoát Phàm Cảnh cùng với Chân Linh Cảnh căn bản chính là một trời một vực.

Cho dù là thực lực Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong, đối diện với Chân Linh Cảnh cũng chẳng khác gì một con kiến hơi lớn một chút mà thôi.

Vèo!

Hắc Thiết Cự Quái chấn động hai cánh, quanh thân vờn quanh một tầng thanh lưu màu xanh, mang theo một trận cuồng phong cường đại, dùng khí thế bễ nghễ nghiền áp hết thảy mọi thứ, đánh thẳng về phía Triệu Phong.

Mắt trái của Triệu Phong nhanh chóng tính toán. Hắn tính toán tốc độ của Hắc Thiết Cự Quái và phạm vi công kích của nó.

Trong chớp mắt, Hắc Thiết Cự Quái đã tiếp cận Triệu Phong trong phạm vi mười trượng.

Phạm vi mười trượng, đã tiến vào phạm vi công kích của Hắc Thiết Cự Quái.

Nhất thời, Triệu Phong liền cảm thấy một luồng áp lực khiến hắn hít thở không thông, khí huyết chân lực toàn thân phảng phất như là bị trấn áp vậy.

Đổi lại là một Nhị trọng thiên, Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình

thường, chỉ e ngay cả chân lực cũng không thể thúc giục nổi nữa.

Ngay tại thời khắc nguy cơ như thế này, Triệu Phong quát lớn một tiếng, lực lượng huyết mạch trong cơ thể sôi trào lên, dung nhập vào tầng phòng ngự bên ngoài thân thể.

Vù vù!

Trong khoảnh khắc, Âm Ảnh Phi Phong sau lưng Triệu Phong rung lên, thân thể trở nên nhẹ như lông hồng, phảng phất như một âm ảnh trong suốt, hướng về phía khoảng không của hàn đàm mà phóng đi.

Ầm ầm!

Cuồng phong mạnh mẽ và quang lưu màu xanh oanh kích thẳng lên vị trí lúc trước của Triệu Phong. Tầng băng vỡ tan, nước bên trong hàn đàm nhất thời văng bắn khắp nơi.

Nước bên trong hàn đàm kia lạnh lẽo vô cùng, một bộ phận rơi xuống trên người Hắc Thiết Cự Quái, nhất thời khiến cho tốc độ của nó hơi chậm lại một chút.

Nhưng mà, Hắc Thiết Cự Quái đã đạt tới Chân Linh Cảnh, quang lưu màu xanh xung quanh thân thể lóe lên, liền hóa giải ảnh hưởng từ bên ngoài.

Mục tiêu của nó chỉ có một, đuổi giết Triệu Phong!

Ùm!

Thân thể của Triệu Phong đột nhiên rơi thẳng vào trong hàn đàm, lặn thẳng xuống dưới.

Hắc Thiết Cự Quái không một chút do dự, thân hình lao thẳng vào trong hàn đàm. Hàn ý đáng sợ trong nháy mắt ập tới, khiến cho bên ngoài hắn ngưng tụ một tầng băng dày.

- Ha ha ha…

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, thân thể đang rơi vào trong hàn đàm đột nhiên xuất hiện một tầng huyết dịch xanh nhạt, lực lượng huyết mạch bùng nổ, Âm Ảnh Phi Phong bùng phát ra một cỗ lực lượng thôi động cường đại.

Ào ào!

Chỉ trong chớp mắt, Triệu Phong từ trong hàn đàm đã phóng trở lại không trung.

Tốc độ! Đây chính là ưu thế mà Triệu Phong hơn xa Hắc Thiết Cự Quái.

Trong khoảnh khắc vừa rồi, hắn toàn lực bùng phát lực lượng huyết mạch, mượn dùng Âm Ảnh Phi Phong, tốc độ của hắn đạt đến cấp bậc Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, mặc dù chỉ là trong một khoảnh khắc ngắn ngủi mà thôi.

Mà trong lúc này, Hắc Thiết Cự Quái sau khi rơi vào trong hàn đàm, vẫn chưa kịp đi lên.

Thứ nhất, tốc độ của nó có hạn. Thứ hai, thân thể của nó quá khổng lồ, cỗ hàn ý khủng bố ở sâu bên trong hàn đàm xâm nhập vào cơ thể hắn càng nhiều hơn.

Mặc dù là như thế, nhưng với thực lực của Hắc Thiết Cự Quái, vẫn có thể dễ dàng thong dong hóa giải.

- Hôn mê vĩnh viễn luôn đi!

Triệu Phong hít sâu một hơi, phiêu phù trong không trung, lấy ra La Hầu Cung, thêm vào lực lượng huyết mạch, trên thân cung phát ra một cỗ ba động thực lực cường đại. Đồ án băng liên lam sắc kia nở rộ ra quang trạch sáng ngời.

Vù! Vù! Vù!

Ba mũi băng tiễn lam sắc dùng phương thức liên tiếp nhau, hóa thành một đạo cầu vồng băng lam sắc, mang theo quang lưu hàn khí đáng sợ, tiến thẳng vào hàn đàm.

Sau khi tiến vào hàn đàm, uy lực của băng tiễn lam sắc nhất thời gia tăng trên diện rộng.

Bởi vì lực lượng hàn năng của lam tiễn và La Hầu Cung chính là đến từ hàn đàm!

Ở trong hàn đàm, uy lực của băng tiễn lam sắc thậm chí tăng vọt lên gấp đôi!

Triệu Phong toàn lực phát động lực lượng huyết mạch, khiến cho lực công kích của băng tiễn gia tăng thêm gấp đôi.

Cộng thêm ba mũi tên mà hắn bắn ra, so với một mũi tên thì càng cường đại hơn nhiều.

Dưới đủ loại nhân tố và ưu thế, băng tiễn do Triệu Phong bắn ra ngoài, uy năng đã gia tăng lên tới một trình độ không thể nào tin nổi.

Ba mũi băng tiễn bắn ra, thành công đột phá tầng phòng ngự của

Hắc Thiết Cự Quái. Thanh thứ nhất gãy, thanh thứ hai đâm thẳng vào Hắc Thiết Cự Quái, thanh thứ ba trực tiếp vỡ vụn trên vết thương. Hàn năng đáng sợ liền trong khoảnh khắc đó bao phủ toàn bộ Hắc Thiết Cự Quái.

Lớp băng sương bên ngoài thân thể Hắc Thiết Cự Quái dùng tốc độ mắt thường có thể thấy được không ngừng ngưng kết lại, lại hiện ra một tầng bông tuyết.

Ở trong hàn đàm, hiệu quả đóng băng của băng tiễn gia tăng lên gấp hai lần, huống chi là ba mũi băng tiễn.

Thân thể của Hắc Thiết Cự Quái nhất thời chìm sâu xuống đáy nước.

Đây chính là lúc bắt đầu cơn ác mộng, cũng quyết định sự hôn mê vĩnh cữu của hắn luôn.

Bởi vì, ở ngay dưới chân của hắn ba trượng, chính là vị trí của tinh thể u lam sắc.

Triệu Phong đã sớm tính toán tốt điểm dừng chân, một phen dẫn dụ Hắc Thiết Cự Quái tiến tới vị trí của tinh thể u lam sắc.

Tinh thể u lam sắc khủng bố như thế nào, Triệu Phong là người lĩnh hội rõ ràng nhất. Một tia ba động nguyên lực của nó, liền khiến cho khí hậu của toàn bộ Thiên Cảnh Đảo khổng lồ biến hóa.

Nó ở Thiên Cảnh Đảo, chính là một cái tồn tại cấm kỵ!

Thân thể của Hắc Thiết Cự Quái càng lớn, lực đóng băng càng cường đại hơn.

Khi nó tiếp cận tinh thể u lam sắc trong phạm vi vài thước, một tia

gợn sóng lam sắc nhất thời lan tràn ra.

Rắc rắc rắc!

Hắc Thiết Cự Quái còn đang giãy dụa, thân thể nhất thời cứng ngắc lại, lực lượng cường đại trong cơ thể trong khoảnh khắc liền bị đóng băng lại.

Đồng thời Triệu Phong cũng cảm nhận được một cỗ hàn năng ba động khủng bố cực kỳ quen thuộc.

Quả trứng thần bí (2)

Triệu Phong một phen đem lực lượng huyết mạch cùng với Âm Ảnh Phi Phong thúc giục đến cực hạn, hóa thành một đạo âm ảnh bán trong suốt, lăng không hư độ, hướng về phía địa phương phía xa mà bỏ chạy.

Triệu Phong vừa ly khai khỏi không trung hàn đàm, một luồng khí tức hàn năng chấn động tâm linh nhất thời lan tỏa ra khắp nơi xung quanh.

Trong không khí chỉ thấy một tầng hàn khí u lam sắc, lấy hàn đàm làm trung tâm, trong khoảnh khắc liền lan tỏa ra trăm trượng xung quanh.

Triệu Phong đã phi hành lên đến không trung cao trên trăm thước, vẫn như cũ cảm nhận được hàn năng khủng bố đó, thân thể khẽ rùng mình một cái.

Cũng may là hắn có được lực lượng huyết mạch, cộng thêm đồ án băng liên trên La Hầu Cung, có thể hấp thu đi một bộ phận hàn năng.

Có Âm Ảnh Phi Phong trợ giúp, Triệu Phong có thể phi hành trên không trung thêm một đoạn xa nữa. Một hơi phi hành đến hơn hai dặm, hắn mới hạ xuống mặt đất.

Phi hành một hai dặm, cái này gần như có thể so sánh với Chân Linh Cảnh rồi. Nếu không có Âm Ảnh Phi Phong và lực lượng huyết mạch hỗ trợ, Triệu Phong tuyệt đối không thể làm được điều này.

Sau khi thoát ly khỏi hiểm cảnh, Triệu Phong thở dài ra một hơi, nhìn về phía hàn đàm.

Trong hàn đàm, một mảnh tĩnh mịch.

Triệu Phong có thể đoán được, Hắc Thiết Cự Quái đã bị hàn năng cấm kỵ trong hàn đàm đóng băng lại, vĩnh viễn hôn mê.

Cùng lúc đó, hoàn cảnh khí hậu của toàn bộ Thiên Cảnh Đảo lại chuyển biến xấu thêm một lần nữa.

Khoảnh khắc vừa rồi đã khiến cho nhiệt độ của toàn bộ Thiên Cảnh Đảo giảm xuống mấy chục độ, dùng từ tích thủy thành băng cũng không đủ để hình dung.

Hàn năng như thế, ít nhất phải đạt tới Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh trở lên mới có thể miễn cưỡng chống cự được.

Chỉ có Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh trở lên, mới có thể thích ứng được.

- Tại sao nhiệt độ lại giảm rồi?

Cách đó chừng trăm dặm, Bắc Mặc đang bị Hắc Thiết Cự Quái đuổi giết chợt lộ ra một tia cổ quái.

Cặp mày Bắc Mặc khẽ nhíu lại, loại tình hình và cảm thụ này, trong mười ngày trước hắn đã từng cảm nhận qua một lần.

Hắn có một loại trực giác, cái này không phải là biến hóa của bản thân Thiên Cảnh Đảo, mà là bởi vì một nhân tố nào đó.

Thân là kẻ có tư chất tiếp cận Địa Linh thể cường đại, hắn đối với sự biến hóa chấn động của nguyên khí thiên địa có sự nhạy cảm hơn xa thường nhân.

Các đệ tử thí luyện đang bị đuổi giết khác, bao gồm cả Dương Kiền, cũng đều cảm nhận được hoàn cảnh khí hậu đang chuyển biến xấu hơn một chút.

Lâm Phàm và Liễu Nguyệt Nhi có tu vi tương đối thấp, càng phải cố gắng hết sức mới duy trì nổi.

Nhưng mà đồng thời, nhiệt độ giảm xuống thấp như vậy, tuyệt đại đa số Yêu thú trên Thiên Cảnh Đảo hoặc là bị diệt vong, hoặc là co đầu rút cổ trong sào huyệt tránh rét.

Không ai có thể dự đoán được, tại thời khắc này, có một tồn tại cực kỳ yêu nghiệt, trực tiếp khiến cho Hắc Thiết Cự Quái có thực lực vô địch, lâm vào hôn mê vĩnh viễn.

- Ha ha… Ta trực tiếp một phen bóp chết nguy hiểm, một cửa cuối cùng của thí luyện này, còn làm khó được ta nữa sao?

Triệu Phong thong dong cười nhạt.

Đã không còn Hắc Thiết Cự Quái đuổi giết, toàn thân hắn thả lỏng, lại quay trở về tòa thành lúc trước.

Trung tâm tòa phủ đệ, tàng bảo thất.

Triệu Phong có Âm Ảnh Phi Phong hỗ trợ, quen thuộc địa hình, giống như đi vào chốn không người vậy.

Tàng bảo thất, đứng trước mấy trăm ngăn cất chứa, đối diện phần lớn kỳ trân dị bảo, Triệu Phong muốn lựa chọn mục tiêu thứ hai của mình.

- Lần này, có nên lấy một thanh Thần binh hay không?

Triệu Phong nở nụ cười thích chí.

Thần binh bên trong tàng bảo thất này, số lượng không hề ít, phần lớn đều là Thần binh Linh cấp, cho dù đặt ở Hiểu Nguyệt Tông cũng là trấn sơn chi bảo.

Suy nghĩ một lúc, Triệu Phong vẫn quyết định từ bỏ.

Thần binh Linh cấp, đối với thực lực hắn hiện tại mà nói, vẫn còn có chút xa xôi.

Cho dù có lấy được Thần binh Linh cấp, hơn phân nửa đều phải nộp lên cho tông môn. Lưu lại trong tay, cũng chỉ là củ khoai lang phỏng tay, sẽ dẫn đến họa sát thân mà thôi.

Theo như Triệu Phong biết, rất nhiều cường giả Chân Linh Cảnh, trên tay cũng đều không có được một kiện Thần binh Linh cấp. Hắn chỉ là một đệ tử Thoát Phàm Cảnh, nếu như nắm giữ Thần binh Linh cấp, vậy còn không phải là muốn chết hay sao?

Bởi vậy, Triệu Phong quyết định từ bỏ, tìm kiếm một mục tiêu khác.

- Hửm? Đây là cái gì?

Ánh mắt Triệu Phong dừng lại trước một ngăn cất chứa có diện tích khá lớn.

Trong ngăn tủ có đặt một vài linh kiện kim chúc, phần đầu, cánh tay, áo giáp… toàn bộ đều là kim sắc.

Trong đầu Triệu Phong mô phỏng một chút, nhất thời hình thành nên một tên Kim giáp vệ, đại khái giống Hắc giáp vệ và Ngân giáp vệ trong phủ đệ, nhưng mà chất liệu, bề ngoài càng tinh mỹ hơn một chút.

- Thực lực Kim giáp vệ này như thế nào nhỉ? Nếu như lắp ráp thành công, có thể nào làm việc cho ta không?

Triệu Phong suy tư nói.

Trong đầu hắn kiến thức uyên bác, đối với lai lịch mấy tên giáp vệ này có chút phán đoán.

Ở thời Thượng Cổ có rất nhiều những vật kỳ quái, có một lại đồ vật gọi là khôi lỗi. Đám giáp vệ bên trong phủ đệ này, hẳn chính là các khôi lỗi máy móc.

Khôi lỗi máy móc, thông qua các trận pháp đặc thù và trung tâm năng lượng tạo thành, phối hợp với vật liệu cao cấp, luyện chế ra một loại khôi lỗi để người ta khống chế.

- Một khi đã là khôi lỗi, tất nhiên sẽ không có trí tuệ linh hoạt, chỉ cần có trung tâm năng lượng, sẽ có thể bị người ta khống chế!

Triệu Phong suy nghĩ một hồi, cuối cùng lắc đầu, quyết đoán từ bỏ.

Khôi lỗi máy móc, chung quy cũng chỉ là ngoại vật!

Triệu Phong áp chế sự hấp dẫn mượn dùng ngoại lực xuống. Mặc dù theo như hắn phân tích, thực lực của Kim giáp vệ kia, ít nhất cũng đạt tới Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thậm chí chưa biết chừng còn có thể đạt tới Chân Linh Cảnh nữa.

Đảo mắt tìm tòi một chút, Triệu Phong lại xác định được một mục tiêu khác.

Đó là một quả trứng kỳ quái, toàn thân màu xám, bề mặt không nhiễm một chút bụi bặm, lớn chừng một nắm tay. Bên ngoài vỏ trứng có một tầng hoa văn kỳ quái bao phủ.

Triệu Phong mở ra mắt trái, thế nhưng cũng không thể nào nhìu thấu được quả trứng kia.

Càng không thể tin nổi chính là, hắn mơ hồ nắm bắt được một tia khí tức sinh mệnh yếu ớt bên trong quả trứng kia.

Còn có khí tức sinh mệnh?

Nếu không phải có mắt trái, Triệu Phong cơ bản là không dám tin điều này.

Lịch sử tồn tại của Phù Loan Điện vô cùng xa xưa, từ khi Hiểu Nguyệt Tông phát hiện ra nó, thì tòa điện này ít nhất đã có lịch sử cả vạn năm rồi.

Ít nhất một vạn năm, mà trong quả trứng này, không ngờ lại còn có khí tức sinh mệnh, quả thật mà cứng cỏi quá mức tưởng tượng a!

- Ừm! Cứ thử xem sao! Dù sao trước mắt ta cũng không có bị đuổi giết, trận pháp trong ngăn cất chứa này tuy rằng không có sơ hở rõ ràng, nhưng với thực lực hiện tại của ta, sáu bảy ngày hẳn là có thể giải quyết…

Triệu Phong lẩm bẩm.

Chương 184: Ba người cuối cùng

Ầm ầm ầm!

Triệu Phong thúc giục Phong Lôi Chưởng, mỗi một chưởng đánh ra, điện quang lóe sáng, lôi minh mãnh liệt, công kích không ngừng rơi xuống trên ngăn cất chứa.

Cái ngăn cất chứa này, trận pháp không có sơ hở rõ ràng, năng lực tự động hồi phục tương đối mạnh mẽ.

Quả trứng màu xám ở bên trong ngăn cất chứa, dưới từng trận công kích mạnh mẽ, không ngờ không chút hư hao nào cả.

Lúc bắt đầu, Triệu Phong còn có chút cẩn thận, trải qua công kích và quan sát, hắn phát hiện quả trứng này cực kỳ cứng rắn, so với trong tưởng tượng còn mạnh hơn rất nhiều. Nếu như là loại trứng Yêu thú bình thường, dưới dư âm cuồng bạo của Phong Lôi Chưởng công kích, có thể đã bị đánh vỡ nát rồi.

Nhưng mà đây lại là một quả trứng đã tồn tại hơn vạn năm, lại vẫn còn khí tức sinh mệnh, rõ ràng không thể so sánh với loại trứng Yêu thú bình thường được.

Lối vào tàng bảo thất vẫn còn mấy tòa băng điêu hình người sinh động như thật ngăn chặn lối vào.

Lúc này không có bất cứ ngoại lực gì quấy nhiễu Triệu Phong cả.

Uy hiếp lớn nhất sớm đã bị hắn một tay bóp chết, hiện tại có thể không chút nào cố kỵ mà thu hoạch chiến quả.

Toàn bộ Phù Loan Thí Luyện, e rằng chỉ có mỗi mình Triệu Phong là có thể nhẹ nhàng thảnh thơi như vậy.

Các đệ tử thí luyện khác, đều bị Hắc Thiết Cự Quái đuổi giết đến bủn rủn chân tay, không ngừng chạy loạn, nào có rảnh rỗi đi tìm kỳ ngộ như vậy.

Đến ngày thứ tư của quá trình đuổi giết, ngày hai mươi hai của thí luyện, đã có người chống đỡ không nổi nữa.

Lúc này, tốc độ của Hắc Thiết Cự Quái đã đạt tới cấp bậc Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Lâm Phàm và Liễu Nguyệt Nhi đồng dạng cũng có thực lực Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, nhất thời lâm vào nguy cơ, mệt đến mức không thở nổi nữa.

Đối diện loại đuổi giết cực độ như thế này, công pháp khinh thân của bọn họ đều bị áp bức đến mức tận cùng, tốc độ có thể so sánh với Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường.

Nhưng mà, mặc kệ tốc độ bọn họ có gia tăng đến đâu, sự tiêu hao thể lực vẫn không thể nào tránh khỏi.

Hắc Thiết Cự Quái căn bản không cần nghỉ ngơi, chẳng biết mệt mỏi. Với cấp bậc Chân Linh Cảnh, chúng nó sử dụng tốc độ thấp như vậy phi hành, căn bản là không chút tiêu hao nào.

Cấp bậc Chân Linh Cảnh, có thể trong quá trình phi hành, hấp thu lấy nguyên khí thiên địa ở bên ngoài, bổ sung cho sự tiêu hao của mình.

Thoát Phàm Cảnh thì ngược lại, tuy rằng đã tiến nhập Thánh cảnh, nhưng cũng chỉ khi tu luyện nhập định, mới có thể câu thông nguyên khí thiên địa ngoại giới, cải tạo thân hình, ngưng luyện chân lực.

Cấp bậc cảnh giới giữa hai người chênh lệch rất xa.

Vào ngày thứ tư, Liễu Nguyệt Nhi và Lâm Phàm đều lần lượt bị loại.

Trong nháy mắt bị Hắc Thiết Cự Quái công kích, quang màu xanh nhất thời bao phủ toàn thân.

Gương mặt Lâm Phàm lúc này đã đỏ bừng, hô hấp hít thở không thông, chân lực và khí huyết toàn thân phảng phất như đọng lại, gần như không thể nào nhúc nhích.

- Kiên trì đến đây, đã là cực hạn của ta rồi!

Lâm Phàm nhắm mắt lại.

Trên thực tế, có thể đi đến được bước này, đã là thành tích vượt qua tưởng tượng. Đặt trong các kỳ thí luyện trước, cũng đã là thành tích rất cao rồi.

Chẳng biết vì sao, ngay một khắc sinh tử, trong đầu Lâm Phàm chợt hiện lên một cái thân ảnh. Đó là một gã thiếu niên tà dị tóc xanh phiêu dật, từ lúc tiến vào thí luyện đến giờ, vẫn luôn trấn định bình tĩnh.

- Chẳng biết tình hình của hắn hiện tại thế nào?

Trong lòng Lâm Phàm thầm nói.

Ô…ô…ô…n…g!

Phù Loan Lệnh trong cơ thể hắn phát ra tiếng vang kỳ dị. Một tầng ánh sáng xanh trong suốt bao phủ khắp toàn thân Lâm Phàm.

Ngay sau đó, Lâm Phàm biến mất. Đầu Hắc Thiết Cự Quái đang đuổi giết hắn, cũng bước vào cửa ánh sáng rồi biến mất.

o0o

Phù Loan Điện, bậc thang lối vào.

Liễu Nguyệt Nhi và Lâm Phàm lần lượt từ trong Phù Loan Điện bước ra.

- Nguyệt nhi!

Sắc mặt Lục Nguyệt Mỗ Mỗ mừng rỡ, nhìn thấy Liễu Nguyệt Nhi bình yên không việc gì, khẽ thở ra một hơi.

Liễu Nguyệt Nhi và Lâm Phàm cũng có thể kiên trì tới hai mươi hai ngày, thành tích tốt hơn Tuyền Thần nhiều.

Đầu tiên là Liễu Nguyệt Nhi, thành tích thí luyện là 178 điểm, mà Tuyền Thần chỉ có 150 điểm thí luyện mà thôi.

- Thành tích thí luyện 178 điểm, đây đã là thành tích không tệ rồi, tiếp cận Quán quân của những kỳ trước!

Lục Nguyệt Mỗ Mỗ tán thưởng không thôi.

Dù sao ở trong hàng ngũ đệ tử thí luyện, tu vi của Liễu Nguyệt Nhi cũng tương đối thấp một chút.

Thu hoạch của Liễu Nguyệt Nhi và Tuyền Thần không chênh lệch quá nhiều. Tu vi của nàng thấp hơn một chút, ở phương diện khám phá kỳ ngộ lại không bằng Tuyền Thần.

Lâm Phàm so với Liễu Nguyệt Nhi thì kiên trì nhiều hơn nửa canh giờ. Khi bị loại, tu vi của hắn đã tiếp cận Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong.

- Lâm Phàm, thành tích thí luyện của ngươi được bao nhiêu?

Lục Nguyệt Mỗ Mỗ mỉm cười hỏi.

Trong đám đệ tử thí luyện lần này, địa vị của Lâm Phàm là thấp nhất. Các đệ tử thí luyện khác, sau lưng cũng đều có cường giả cấp Trưởng lão của Tông môn chống lưng.

- 326 điểm thí luyện!

Lâm Phàm cẩn cẩn thận thận báo ra thành tích của bản thân.

- Cái gì?

Lời này vừa nói ra, mấy vị Trưởng lão ở đây đều đồng thời động dung thất sắc.

- 326 điểm thí luyện… Ngươi không có nói chơi đó chứ?

Vân Hải Chân Nhân gắt gao nhìn chằm chằm Lâm Phàm, uy áp chân linh cường đại khiến cho hô hấp Lâm Phàm ngưng trệ.

326 điểm thí luyện, thành tích này vượt xa vị trí Quán quân của kỳ thí luyện trước!

Trong dĩ vãng, những đệ tử thiên tài kiên trì nhiều ngày hơn Lâm Phàm, cũng đều không có được thành tích cao như vậy.

- Đệ tử cũng không dám nói dối, quả thật là 326 điểm thí luyện!

Lâm Phàm hít sâu một hơi.

Ngay sau đó Lâm Phàm liệt kê ra chi tiết thành tích thí luyện của mình.

Cửa đầu tiên, 20 điểm thí luyện.

Cửa thứ hai, 30 điểm thí luyện.

Cửa thứ ba, trong quá trình đuổi giết, kiên trì được bốn ngày, thưởng cho 40 điểm thí luyện.

Ngoài ra, tổng hợp biểu hiện trong quá trình thí luyện: 236 điểm thí luyện.

Tổng cộng: 326 điểm thí luyện.

- Làm sao có thể? Thành tích tổng hợp biểu hiện của ngươi, làm sao lại nhiều đến như vậy?

Liễu Nguyệt Nhi không thể nào tin nổi, nói.

Thành tích biểu hiện tổng hợp của nàng còn không được tới 90 điểm, Lâm Phàm không ngờ lại có tổng điểm hơn nàng gần gấp đôi.

Nhưng mà Lâm Phàm quả thật nói không sai, chiến tích của hắn so với Liễu Nguyệt Nhi, Tuyền Thần còn cao hơn nhiều.

Lâm Phàm đồng dạng cũng tìm được Thần binh Phàm cấp thượng phẩm, đồng thời đổi lấy công pháp Phàm phẩm đỉnh phong, nhưng thu hoạch tại những phương diện khác, so với Liễu Nguyệt Nhi còn nhiều hơn rất nhiều.

- Công pháp Phàm phẩm đỉnh phong!

Các vị Trưởng lão đồng thời hít nhẹ một hơi, hoàn toàn tin tưởng vào những gì Lâm Phàm nói.

Ba người cuối cùng (2)

Trên đại lục, công pháp Linh cấp gần như không quá số ngón trên một bàn tay, cho dù là cường giả Chân Linh Cảnh, cũng chưa chắc đã có tu luyện.

Nói như vậy, giá trị của công pháp Phàm phẩm đỉnh phong liền trở nên đặc biệt cao.

- Lâm Phàm, ngươi tìm được cho Tông môn một môn công pháp Phàm phẩm đỉnh phong, làm ra cống hiến thật lớn. Ngươi đem môn công pháp này hiến cho Tông môn, bình thường có thể không ràng buộc tu luyện lĩnh ngộ. Tông môn sẽ thưởng cho ngươi nhiều điểm tích lũy cống hiến, còn có sự đền bù ở những phương diện khác nữa…

Công pháp một khi đã đạt tới Phàm phẩm thượng cấp trở lên, trang giấy bình thường đã khó có thể chịu tải được những áo nghĩa ẩn chứa trong đó. Bình thường là đem khẩu quyết, ý cảnh cùng và cảnh tượng của công pháp dung nhập vào trong một vật phẩm nào đó.

Công pháp Phàm phẩm đỉnh phong mà Lâm Phàm tìm được, cũng là như vậy.

Hắn đem công pháp hiến cho Tông môn, có thể sử dụng lĩnh ngộ không ràng buộc, còn có thể đổi được đại lượng điểm cống hiến.

Trong Phù Loan Thí Luyện, những chiến lợi phẩm tương đối trân quý, hiến cho Tông môn, còn có thể đạt được sự bồi thường thật lớn.

Lâm Phàm không chút nào oán hận, bởi vì Phù Loan Điện chính là thuộc về Tông môn, không có Trưởng lão Chân Linh Cảnh ra tay, căn bản là không thể mở ra.

- Lâm Phàm, thành tích thí luyện của ngươi, vì sao lại cao hơn nhiều so với Nguyệt nhi vậy?

Lục Nguyệt Mỗ Mỗ dò hỏi.

- Đó là bởi vì…

Lâm Phàm nhất thời nhớ lại.

Trong cửa thứ ba thí luyện, hắn may mắn gặp được Triệu Phong, từng được Triệu Phong chỉ điểm cho một chút.

Hắn quả thật đi tới cái sơn cốc kia, ở trong một cái thôn trấn kỳ quái, đã gặp được một chút kỳ ngộ.

Cuối cùng, hắn tìm được một cái Phù Loan Ấn.

Cái Phù Loan Ấn này cũng không có chỗ nào đặc thù cả, nhưng mà cuối cùng thời điểm khi đổi điểm thưởng, lại có thể đổi được đến 100 điểm thí luyện.

Bởi vậy, Lâm Phàm so với các đệ tử thí luyện khác, có được ưu thế

cao hơn 100 điểm thí luyện.

- Đệ tử vô hình rơi vào trong một sơn cốc, ở trong một cái trấn nhỏ…

Lâm Phàm cũng rất thông minh, không hề đề cập gì tới Triệu Phong.

Chuyện này căn bản là rất kỳ quái, liên quan đến bí mật của Triệu Phong, Triệu Phong chẳng qua là chia sẻ cho Lâm Phàm mà thôi. Không được sự đồng ý của Triệu Phong, hắn sẽ không nói cho người khác biết.

- Ngươi tư chất mặc dù bình thường, nhưng kỳ ngộ không tệ, cần khắc khổ tu luyện, tương lai sau này cũng không kém a!

Hiểu Nguyệt Tông chủ mỉm cười, khích lệ một phen.

Sau khi Liễu Nguyệt Nhi và Lâm Phàm bị loại, trong Phù Loan Thí Luyện cũng chỉ còn lại có bốn người: Dương Kiền, Bắc Mặc, Nhiễm Tiểu Uyển, Triệu Phong.

- Trong mười lần thí luyện gần nhất, Vân Hải sư đệ có thành tích tốt nhất, đạt được hơn 400 điểm thí luyện. Lần này có hy vọng thật lớn phá vỡ kỷ lục của Vân Hải sư đệ a!

Trong mắt Hiểu Nguyệt Tông chủ và các vị Trưởng lão đều tràn ngập sự chờ mong.

Còn lại bốn tên đệ tử thí luyện, sau lưng đại biểu cho Tông chủ, Đại Trưởng lão, Vân Hải Chân Nhân.

Nhất là Đại Trưởng lão, cả hai đệ tử đều còn ở trong thí luyện, chưa có bị loại.

Dương Kiền có tu vi cao nhất, cũng là môn hạ của Đại Trưởng lão.

Đương nhiên, còn có Triệu Phong tu vi thấp nhất nữa, cũng đều là đệ tử của Đại Trưởng lão.

- Đại Trưởng lão, lần này Dương Kiền thật sự có cơ hội phá vỡ kỷ lục a!

Lục Nguyệt Mỗ Mỗ hơi khen tặng, nói.

- Hy vọng là vậy!

Đại Trưởng lão bất động thanh sắc, nhưng trong lòng cũng là tràn ngập chờ mong.

Nhìn tình huống trước mắt, Dương Kiền là kẻ có hy vọng đạt được đệ nhất, thậm chí phá vỡ kỷ lục cả trăm năm của Vân Hải Chân Nhân.

Về phần Triệu Phong tu vi thấp nhất, là tên đệ tử có ấn tượng tồi tệ nhất trong cảm nhận của các vị Trưởng lão, thì lại hoàn toàn bị mọi người bỏ qua.

Đại Trưởng lão cũng là có chút ngoài dự liệu. Tên tiểu tử kia không ngờ còn có thể kiên trì đến bây giờ.

Ở đây chỉ có một người là có cái nhìn hoàn toàn bất đồng.

Đó chính là Lâm Phàm!

Lâm Phàm có một loại trực giác kỳ quái. Thành tích thí luyện của Triệu sư đệ, khẳng định sẽ rất cao.

Cái này ngoại trừ là trực giác, còn có một nguyên nhân khác.

Hắn nhớ rõ ràng, lúc tiến vào cửa cuối cùng, chỉ có mình Triệu Phong là không bị rất nhiều kỳ ngộ hấp dẫn, không có lập tức hành động, mà là một phen đem tất cả chi tiết của Thiên Cảnh Đảo thăm dò rõ ràng.

Tâm tính này, tầm nhìn này, ý chí dã tâm này, đã cao hơn các đệ tử thí luyện khác rất nhiều.

o0o

Phù Loan Thí Luyện, thời gian từng chút một trôi qua.

Đuổi giết ngày thứ năm, ngày thứ 23 thí luyện, không người nào bị loại.

Đuổi giết ngày thứ sáu, vẫn không người nào bị loại.

Lúc này, tốc độ của Hắc Thiết Cự Quái đã tăng lên đến cấp bậc Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, cái này đã vượt qua tu vi bình quân của các đệ tử thí luyện.

Sau khi Hắc Thiết Cự Quái đạt tới tốc độ này, rốt cuộc cũng không gia tăng thêm nữa.

Ba người Dương Kiền, Bắc Mặc, Nhiễm Tiểu Uyển, ở trong thí luyện cũng đều có được những kỳ ngộ không nhỏ, đều có biện pháp bổ sung sự tiêu hao chân lực và nguyên khí.

Trong đó, tu vi của Nhiễm Tiểu Uyển tiếp cận Tứ trọng thiên Thoát

Phàm Cảnh đỉnh phong.

Nhưng mà đầu Hắc Thiết Cự Quái truy kích sau lưng nàng lại chẳng biết mệt mỏi, không cần nghỉ ngơi, đang từng chút một tiếp cận.

Đuổi giết ngày thứ bảy, Nhiễm Tiểu Uyển đạt tới cực hạn.

Cuối cùng, nàng bị Hắc Thiết Cự Quái đánh trúng một cái, bị quang lưu thanh sắc bao phủ, thân ảnh biến mất khỏi nơi thí luyện.

Vận khí của nàng cũng chỉ có thể tính là bình thường.

o0o

Nhiễm Tiểu Uyển xuất hiện ở lối vào Phù Loan Điện.

- Tiểu Uyển!

Hiểu Nguyệt Tông chủ hô nhỏ một tiếng, khẽ thở ra một hơi.

Thành tích thí luyện của Nhiễm Tiểu Uyển là 335, cao hơn một chút so với Lâm Phàm.

- Không tệ! Không tệ! 335 điểm thí luyện, thành tích này so với Quán quân mấy lần trước còn cao hơn một chút!

Đại Trưởng lão lại cười nói.

Phù Loan Thí Luyện lần này, quả thật là cao nhất trong lịch sử, thành tích của người thứ tư so với Quán quân trước đây còn cao hơn một chút.

Khó có thể tưởng tượng được, ba hạng đầu tiên, sẽ có thành tích

như thế nào.

- Trong thí luyện, còn lại ba người, Dương Kiền, Bắc Mặc, còn có… Triệu Phong kia nữa!

Khi Hiểu Nguyệt Tông chủ đề cập tới Triệu Phong, cặp mày khẽ nhíu lại.

Đối với Triệu Phong, mấy vị Trưởng lão ở đây, bao gồm cả Tông chủ, cũng đều không có ấn tượng tốt.

Đặc biệt là trong mắt Tiết Trưởng lão và Vân Hải Chân Nhân, ấn tượng về Triệu Phong lại cực kỳ tồi tệ.

Thế nhưng không ngờ vận khí của tiểu tử này lại tốt đến mức không thể tin nổi, không ngờ lại tiến vào ba hạng đầu!

Chương 185: Chuyển biến xấu

Thí luyện Phù Loan, giai đoạn đuổi giết cuối cùng. Sự đuổi giết của Chân Linh Cảnh vĩnh viễn bất tận. Cường đại như Dương Kiền, tu vi đạt tới Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong, thậm chí đã bước nửa bước vào Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, mà cũng cảm thấy phải cố hết sức mới được.

Đuổi giết tới ngày thứ tám của cửa thứ ba, ngày thứ 26 thí luyện.

Hô hấp của Dương Kiền trở nên gấp gáp, trên trán chảy mồ hôi nhễ nhại. Hắc Thiết Cự Quái đang đuổi giết sau lưng, tốc độ đối với hắn mà nói, căn bản không tính là quá nhanh.

Nhưng mà liên tục bị đuổi giết bảy tám ngày, Dương Kiền căn bản cũng không chịu đựng nổi.

Trước khi bị đuổi giết, hắn có chuẩn bị một số Linh đan dùng để bổ sung nguyên khí, thể lực, hiện tại phục dụng chúng, hiệu quả càng ngày càng kém.

Kiên trì cho đến bây giờ, cũng không phải là vấn đề thể lực và tiêu hao nữa, mà sinh mệnh lực cũng đã bắt đầu hao mòn, đây chính là thứ khó bổ sung nhất.

- Tu vi của ta cao nhất, hiện tại trong toàn bộ Thiên Cảnh Đảo, có lẽ đã không còn người nào nữa!

Trong lòng Dương Kiền thầm nghĩ.

Lúc này, tốc độ của Hắc Thiết Cự Quái so với Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường cũng nhanh hơn một chút, xem như là Tuyền Thần, Bắc Mặc có tu vi Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, có lẽ cũng đều đã bị loại rồi.

Nhưng Dương Kiền cũng không cam lòng.

Đến bây giờ chỉ mới ngày 26 thí luyện mà thôi, còn chưa tới một tháng.

Trước thí luyện, hắn từng nghe sư tôn nói qua, thành tích tốt nhất trong trăm năm qua chính là Vân Hải Chân Nhân, chỉ có mình hắn ở trong thí luyện mới có thể kiên trì được hơn một tháng mà thôi.

- Một tháng! Chỉ có thể kiên trì hơn một tháng, ta mới có cơ hội phá vỡ kỷ lục!

Dương Kiền nghiến răng nghiến lợi.

Tuy hắn ý chí kiên định, nhưng sinh mệnh lực lại chậm rãi xói mòn, chống cự không được bao lâu nữa.

Vèo!

Đúng lúc đó, Dương Kiền đột nhiên nhìn thấy một đạo nhân ảnh.

- Là ai?

Trong lòng Dương Kiền nhất thời chấn động.

Thí luyện kéo dài đến bây giờ, ngoại trừ mình ra, còn có người khác nữa sao?

Cẩn thận nhìn lại, đó là một gã thiếu niên thần sắc chất phác, nhìn rất quen mắt.

Thiếu niên kia tu vi không cao, nhưng tốc độ lại cực nhanh, trước ngực còn đeo một cái bích hồ lô. Càng kỳ quái hơn chính là, trên người hắn mặc một kiện Lục Kim Thiền Y, sau lưng mọc ra một cặp cánh lớn, mỗi một lần chấn động đều tạo ra một luồng chấn động, cả người phảng phất như đang tung bay giữa không trung, khi thì rơi xuống đất, khi thì nhảy lên cao.

- Bắc Mặc!

Dương Kiền mở to hai mắt nhìn.

Người vừa đến đúng là Bắc Mặc. Vận khí của hắn ở trong các đệ tử thí luyện chính là tốt nhất. Ngay từ đầu, hắn liền được truyền tống đến cửa vào của Di tích Cổ Viên.

Ở bên trong Di tích Cổ Viên, hắn thu hoạch rất xa xỉ, tuyệt đối là kỳ ngộ lớn.

Bộ Lục Kim Thiền Y trên người của Bắc Mặc cũng không biết là loại bảo y gì, chỉ cần dung nhập vào chút chân lực, cả người liền có thể bay lượn giữa không trung, giống như là châu chấu vậy, không ngừng nhảy lên nhảy xuống cực xa.

Luận tốc độ, Bắc Mặc có thể dễ dàng so sánh với Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, nhưng cũng chẳng mất bao nhiêu sức lực.

- Dương sư huynh!

Sắc mặt Bắc Mặc không chút biểu tình, liếc mắt nhìn Dương Kiền một cái, sau đó nhẹ nhàng đảo người rời đi.

Một màn này, khiến cho trong lòng Dương Kiền giật mình.

Trong thí luyện, rõ ràng còn có người khác nữa, càng khiến cho hắn không cách nào tiếp nhận nổi chính là, đối phương so với hắn còn nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

Hiện tại đừng nói là đánh vỡ kỷ lục trăm năm của Vân Hải Chân Nhân, muốn đạt được chức Quán quân kỳ thí luyện này, cũng là cực kỳ gian nan.

- Chuyện đã đến như vậy, chỉ còn lại một biện pháp thôi!

Dương Kiền hít sâu một hơi, thân hình đột nhiên khẽ chuyển, đem Hắc Thiết Cự Quái dẫn về phía tòa tháp cao giữa rừng rậm.

Đối với khu rừng kia, Dương Kiền tương đối quen thuộc. Tòa tháp cao mà hắn đạt được kỳ ngộ, chính là ở trung tâm phiến rừng rậm kia.

Bên trong cánh rừng rậm đó có rất nhiều đàn Yêu thú cường đại, trong đó còn có những Yêu Thú Vương có thể so sánh với Chân Linh Cảnh nữa.

Trong lòng Dương Kiền nảy sinh ra một đối sách. Đó chính là đem Hắc Thiết Cự Quái dẫn dụ tới gần một Yêu Thú Vương nào đó, để cho hai cường giả Chân Linh Cảnh này giao phong với nhau.

Nhưng mà hắn cũng không dám thử.

Bởi vì Yêu Thú Vương chính là cường giả Chân Linh Cảnh chân chính, bất luận công kích, tốc độ cũng đều không có hạn chế.

Một khi bị Yêu Thú Vương nhắm trúng, Dương Kiền ngay cả chạy trốn cũng không thể, sẽ trực tiếp bị miễu sát.

Huống chi, đầu Yêu Thú Vương kia chính là Vương của một bầy Yêu thú đông đảo, xung quanh có đại lượng thủ hạ cấp bậc Ngũ trọng thiên, Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thậm chí là Thất trọng thiên.

Cũng may, bởi vì hoàn cảnh khí hậu trên Thiên Cảnh Đảo đột nhiên giảm xuống thấp, đại đa số thủ hạ của Yêu Thú Vương đám thì chết, đám thì ngủ đông hết.

Trong vô hình, độ khó thực hiện của kế hoạch mà Dương Kiền đã suy tính liền giảm xuống khá nhiều.

Không lâu sau, Dương Kiền đã dẫn dụ Hắc Thiết Cự Quái tới khu vực của Yêu Thú Vương.

Giờ phút này, hắn hít sâu một hơi, tinh thần căng như dây đàn.

Một khi có bất cứ một chút sai lầm nào, hắn đều có thể bỏ mạng.

Tính nguy hiểm của Yêu Thú Vương, so với Hắc Thiết Cự Quái còn lớn hơn nhiều.

Ngay cả Triệu Phong cũng biết tòa tháp cao trong rừng rậm có Yêu Thú Vương, thậm chí biết đến sự tồn tại của các Chân Linh Cảnh khác, nhưng cũng không dám sử dụng phương pháp này.

Bởi vì tính nguy hiểm cao hơn rất nhiều!

- Rống!

Trong khu rừng rậm chợt truyền đến tiếng gào thét kinh thiên. Một

đầu Tam Thủ Liệt Diễm Sư dữ tợn lao về phía bên này.

Đầu Liệt Diễm Sư này có tổng cộng ba cái đầu, toàn thân thiêu đốt hỏa diễm, phát ra khí tức cực kỳ kinh người, khiến cho nguyên khí thiên địa cũng phải chấn động. Còn chưa đến gần, Dương Kiền đã cảm nhận được một trận cảm giác nóng bỏng.

- Nhanh như vậy đã bị phát hiện rồi!

Dương Kiền giật mình.

Còn cách xa đến mấy dặm, Tam Thủ Liệt Diễm Sư đã cảm ứng được sự hiện hữu của hắn.

Nhưng trên thực tế, Yêu Thú Vương chính là bị khí tức Chân Linh Cảnh của Hắc Thiết Cự Quái kinh động. Các Yêu thú xung quanh đó sớm đã bị dọa chạy mất rồi.

Lúc này, Dương Kiền đột nhiên tiến tới gần Hắc Thiết Cự Quái.

Đây là một hành vi cực độ nguy hiểm, sẽ khiến cho Dương Kiền đồng thời lâm vào sự giáp công của Hắc Thiết Cự Quái và Yêu Thú Vương.

Bất quá, Dương Kiền minh bạch, nếu như so sánh, thì tốc độ Hắc Thiết Cự Quái chậm hơn, tính nguy hiểm cũng nhỏ hơn.

Rất nhanh, Tam Thủ Liệt Diễm Sư đã đuổi tới, trước tiên tiến hành thị uy với Hắc Thiết Cự Quái.

Hắc Thiết Cự Quái căn bản mà mặc kệ, chỉ là đuổi giết Dương Kiền.

Yêu Thú Vương giận dữ. Với tư cách là Vương của phiến rừng rậm

này, kẻ xâm nhập ngoại lai không ngờ lại dám mặc kệ sự hiện hữu của chính mình.

Về phần con kiến hôi Dương Kiền kia, nó trực tiếp không thèm để ý đến.

Chuyển biến xấu (2)

Kế tiếp, Dương Kiền gần như là lâm vào tuyệt cảnh. Hắn không ngừng quẹo phải quẹo trái bỏ chạy, Hắc Thiết Cự Quái thì truy sát không ngừng.

Mà Yêu Thú Vương thì lại đuổi theo Hắc Thiết Cự Quái.

Lực phòng ngự của Hắc Thiết Cự Quái vô cùng cường đại, thừa nhận mấy lần công kích của Yêu Thú Vương, nhưng cũng không bị thương quá nặng.

Nộ Diễm Phần Thiên!

Yêu Thú Vương phát động tuyệt chiêu. Liệt diễm tam sắc phô thiên cái địa từ trong ba cái đầu phun ra, đan xen lại với nhau, hình thành nên sóng lửa hủy diệt ba màu chói mắt, từ giữa không trung lao thẳng xuống Hắc Thiết Cự Quái.

Ầm!

Một tiếng chấn động cực mạnh, trên mặt đất chỉ còn lại một cái hố cực lớn, ước chừng nửa cái sân lớn, phát ra từng luồng khói nhàn nhạt.

Dương Kiền cách cái hố lớn kia chừng một dặm, nhưng vẫn bị sóng khí cường đại ảnh hưởng đến, thậm chí còn bị thương nhẹ.

Cũng may, hắn cũng không có uổng công mạo hiểm. Hắc Thiết Cự Quái một cánh rơi rụng, một chân gãy đôi, bị Yêu Thú Vương giải quyết chỉ là vấn đề sớm muộn mà thôi.

Dương Kiền không dám chần chờ nữa, lập tức chạy trốn ra khỏi khu rừng, để tránh cho sau khi Yêu Thú Vương tiêu diệt xong Hắc Thiết Cự Quái, lại truy sát chính mình.

Nếu như đối thủ là Chân Linh Cảnh chân chính, lại không có bất cứ hạn chế nào cả, bất cứ một đệ tử thí luyện nào cũng đều khó có khả năng kiên trì.

Hai ngày kế tiếp, Dương Kiền triệt để thoát khỏi bị đuổi giết. Hắn tranh thủ thời gian này, chậm rãi khôi phục lại thể lực, sinh mệnh lực.

- Lần này mạo hiểm, ngược lại cũng đáng giá, trực tiếp giết chết Hắc Thiết Cự Quái!

Dương Kiền thở phào một hơi, trong mắt lộ ra hưng phấn cùng tự hào.

Hắn cũng không biết, phương pháp này, chính mình cũng không là người đầu tiên sử dụng.

Nếu như để cho hắn biết, bên trong thí luyện còn có người khác, tại mấy ngày trước đã giết chết Hắc Thiết Cự Quái, hơn nữa so với hắn còn dễ dàng hơn nhiều, không biết Dương Kiền sẽ có cảm tưởng gì.

Hơn nữa, Dương Kiền cũng không cao hứng được quá lâu, hết ngày thứ hai, nguy cơ lại đến!

Đuổi giết ngày thứ 11, ngày 29 thí luyện.

Ô…ô…ô…n…g!

Cách hắn chừng mười trượng, đột nhiên xuất hiện một cái cửa ánh sáng màu trắng. Từ trong đó lại đi ra một đạo thân ảnh mơ hồ thật lớn.

- Cái gì?

Thân hình Dương Kiền cứng ngắc, nhất thời kinh hãi thất sắc:

- Sao lại ra một tên nữa? Chạy!

Dương Kiền dứt khoát quyết đoán, không đợi Hắc Thiết Cự Quái đi ra, liền lập tức chạy trốn trước.

Lần này đầu Hắc Thiết Cự Quái từ trong quan môn đi ra, khí tức so với đầu Hắc Thiết Cự Quái lần trước giống nhau như đúc, hơn nữa tốc độ ngay từ ban đầu đã trực tiếp đạt tới cấp bậc Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh!

o0o

Trong phủ đệ, tàng bảo thất!

Rầm! Rầm! Rầm!

Triệu Phong thúc giục Phong Lôi Chưởng, không nhanh không chậm công kích.

Trận pháp của ngăn cất chứa đã ảm đạm hơn phân nửa.

- Thêm hai ngày nữa, trận pháp này sẽ bị phá!

Vẻ mặt Triệu Phong trở nên vui vẻ, nhìn qua quả trứng màu xám trong tủ cất chứa.

Trong lòng hắn suy đoán, bên trong quả trứng này sẽ có loại dị chủng quý hiếm gì, có thể nào là loại linh thú trân cầm truyền thuyết nào đó của thời Thượng Cổ hay không?

Trong điển tịch của tông môn có ghi lại, có một ít cường giả, dưới cơ duyên xảo hợp, đạt được một vài Yêu thú mới sinh, hoặc là trứng Yêu thú, thu dưỡng làm tọa kỵ, hoặc là biến thành Linh sủng Yêu thú.

Một vài Linh thú có được sức chiến đấu cực kỳ cường đại, thậm chí còn có thể độc bá nhất phương nữa.

Nghe nói trong Hiểu Nguyệt Tông có nuôi dưỡng một đầu Yêu thú Kim Thương Cự Ưng, có thể chuyên chở nhiều người phi hành. Luận sức chiến đấu, đủ để diệt sát những cường giả Lục trọng thiên, Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường.

- Hửm?

Đột nhiên, động tác Triệu Phong nhất thời dừng lại. Một luồng khí tức áp bách tâm linh đáng sợ truyền đến, phảng phất như đang bị cái gì đó tập trung vào.

Cái cảm giác này, rất quen thuộc!

Ô…ô…ô…n…g!

Bên ngoài tàng bảo thất đột nhiên xuất hiện một cái cửa ánh sáng màu trắng, từ trong đó xuất hiện một thân hình mơ hồ cực lớn.

- Cái gì? Còn nữa?

Trong lòng Triệu Phong chấn động.

Tính toán thời gian, khoảng cách so với lần đuổi giết trước, đã qua mười ngày.

Mười ngày! Đây là một tin tức quan trọng!

Cửa thứ ba thí luyện, dường như cứ cách mười ngày, sẽ gia tăng thêm một tên Hắc Thiết Cự Quái đuổi giết.

Hiện tại, đã tiến vào cái mười ngày thứ ba.

Tuy rằng Triệu Phong đã giải quyết được một đầu Hắc Thiết Cự Quái, nhưng mà thí luyện về sau, sự cường đại của việc đuổi giết sẽ càng lúc càng lớn, hiển nhiên sẽ không đơn giản như vậy!

Rầm! Rầm!

Tàng bảo thất chấn động nhẹ một cái, công kích của Hắc Thiết Cự Quái rơi thẳng xuống trận pháp.

Hình thể của Hắc Thiết Cự Quái quá lớn, tương đương với tầng lầu ba tầng, không có cách nào đi vào tàng bảo thất được. Nhưng một kích tùy tiện của nó, lại khiến cho đống băng điêu ở gần cửa vào vỡ nát.

Vẻn vẹn một chút sóng khí còn sót lại, trùng kích vào tàng bảo thất, gần như khiến cho Triệu Phong bị thổ huyết.

Một khi bị nó đánh vào tàng bảo thất, Triệu Phong chỉ có kết quả là bị miễu sát mà thôi.

- Trốn thôi!

Mắt trái Triệu Phong khống chế cục diện, trước khi dư âm sóng khí chưa biến mất, hắn đã hóa thành một đạo âm ảnh trong suốt, nhảy ra khỏi tàng bảo thất.

Vù!

Đạo âm ảnh kia ở giữa không trung xẹt ra một tia thanh sắc nhàn nhạt. Hiển nhiên là Triệu Phong đã đem lực lượng huyết mạch thiêu đốt đến cực điểm.

Ngắn ngủi trong chớp mắt!

Tốc độ Triệu Phong bộc phát ra, thậm chí đã vượt qua Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thoáng một cái bay thẳng đến nóc nhà đối diện với tàng bảo thất.

Rốt cuộc cũng thoát ly hiểm cảnh!

- Cường độ đuổi giết không ngờ lại lớn như vậy! Tên này vừa mới đi ra, tốc độ liền có thể so với Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh rồi!

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Hắn không chút do dự, lặp lại một lần nữa, đem Hắc Thiết Cự Quái dẫn tới vị trí của hàn đàm xa xa.

o0o

Hai canh giờ sau, nhiệt độ toàn bộ Thiên Cảnh Đảo lại một lần nữa giảm xuống, đạt tới tình trạng khiến cho Tứ trọng thiên Thoát Phàm

Cảnh cũng khó có thể chịu nổi.

- Chuyện gì xảy ra? Nhiệt độ lại hạ xuống!

Cách đó chừng trăm dặm, sắc mặt Bắc Mặc trở nên ngưng trọng.

Sau lưng Bắc Mặc có hai đầu Hắc Thiết Cự Quái đuổi theo không ngừng, hơn nữa lại từ những góc độ khác nhau chặn giết, cực kỳ nguy hiểm.

Cùng lúc đó, Triệu Phong rời khỏi hàn đàm, quay đầu nhìn trở lại một cái, nhàn nhạt nói:

- Đóng băng hai đầu Hắc Thiết Cự Quái, đã là cực hạn rồi…

Khu vực cấm kỵ bên trong hàn đàm, phụ cận tinh thể u lam sắc đã bị hai tòa tiểu băng sơn giống hệt Hắc Thiết Cự Quái chiếm giữ. Nếu như lại hẫn dẫn Hắc Thiết Cự Quái tới, không cách nào chạm đến được lực lượng bản nguyên của tinh thể u lam sắc, chưa chắc có thể thành công.

Huống chi, lúc này nhiệt độ trên Thiên Cảnh Đảo cực thấp, ngay cả Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cũng chưa chắc có thể chịu đựng nổi, nếu như lại giảm xuống một lần nữa…

Triệu Phong cũng không suy nghĩ thêm nữa, hỏa tốc phản hồi tàng bảo thất.

Giải quyết xong đầu Hắc Thiết Cự Quái thứ hai, hắn còn có thời gian mười ngày, đủ thời gian lấy ra quả trứng thần bí kia.

Chương 186: Triệu phong đã chết?

Trong phủ đệ, tàng bảo thất…

Lúc Triệu Phong quay trở lại, trận pháp bảo vệ của ngăn cất chứa lại tự động hồi phục trở lại mấy phần.

Quả trứng màu xám thần bí kia lẳng lặng nằm ở trong ngăn tủ, không chút sứt mẻ, lắng đọng khí tức tuế nguyệt không biết bao nhiêu năm.

Vạn năm tuế nguyệt, từ đó đến nay, ở trong quả trứng màu xám thần bí kia vẫn còn lưu trữ lại một tia khí tức tính mạng yếu ớt.

- Lần này phải mất của ta thời gian năm ngày!

Triệu Phong hít một hơi thật sâu, ánh mắt phi thường lợi hại, quan sát cẩn thận quả trứng kia, nhìn thấu bản nguyên của nó.

Trong tàng bảo thất này, mỗi một kiện vật phẩm cất chứa, đều không phải thứ tầm thường. Một ít Thần binh cất chứa, cơ bản đều là cấp bậc Linh cấp trở lên, giá trị liên thành.

Quả trứng đã sống trên vạn năm này, cất giữ rất tốt, đến cùng bên trong là loại dị chủng hiếm quý gì?

Đủ loại dấu hiệu đều cho thấy quả trứng thần bí này bất phàm.

Ầm! Ầm!

Triệu Phong thúc giục Phong Lôi Chưởng, phát động công kích về phía trận pháp bảo vệ của ngăn cất chứa, tiết tấu không nhanh không chậm.

Dựa theo tính toán của hắn, còn cần mất năm ngày mới có thể phá vỡ được trận pháp. Bởi vì lúc nãy bị trì hoãn khá lâu, nên trận pháp tự động hồi phục lại rất nhiều, một khi không tiếp tục công kích nữa, tốc độ hồi phục của nó sẽ càng lúc càng nhanh hơn.

Trên Thiên Cảnh Đảo, trong ba người còn lại cuối cùng, Triệu Phong tuyệt đối là người thoải mái nhất.

Giờ phút này, bất luận là Dương Kiền hay là Bắc Mặc, cũng đều thừa nhận sự đuổi giết bất tận, một khắc cũng không có thời gian thở dốc.

Trong đó, Bắc Mặc càng lọt vào sự đuổi giết của hai đầu Hắc Thiết Cự Quái. Thân ảnh của hắn không ngừng bay loạn khắp các nơi trên Thiên Cảnh Đảo, vô cùng bận rộn.

Cho dù là dưới loại tình huống này, sắc mặt của Bắc Mặc vẫn vô cùng lãnh đạm, không một chút kinh hoảng.

Trước ngực Bắc Mặc đeo một cái bích hồ lô kỳ quái, mặc trên người bộ Kim Lục Thiền Y kỳ dị, sau lưng dang rộng một cặp cánh trong suốt, thân hình như một con chuồn chuồn, không ngừng xuyên qua các hoàn cảnh phức tạp.

Tại thời điểm thể lực tiêu hao hết, Bắc Mặc sẽ gỡ xuống bích hồ lô, nhẹ nhàng nhấp khẽ một ngụm linh dịch trong đó.

- Bích Thiên Linh Dịch này quả thật thần kỳ, có thể bổ sung sinh mệnh lực, tẩm bổ cơ năng tính mạng cơ thể!

Khóe miệng Bắc Mặc nhếch lên một đường cong nhẹ, hoàn toàn lộ rõ vẻ tự tin bình tĩnh.

Bích Thiên Linh Dịch là một loại Linh dịch hiếm thấy trong truyền thuyết, chỉ cần bị tổn thương, còn lại một hơi thở, uống vào một ngụm Linh dịch này, có thể trong khoảnh khắc liền khỏe mạnh trở lại.

Loại Linh dịch này cũng không phải là Linh đan bình thường, nó có thể bổ sung sinh mệnh lực bản nguyên nhất.

Bắc Mặc cứ cách mỗi nửa ngày lại hớp một ngụm nhỏ Linh dịch, tinh lực dồi dào, sức sống mạnh mẽ.

Nếu so sánh thì người bị bức bách nhất trong ba người chính là Dương Kiền!

Triệu Phong chính là thoải mái nhất, sau khi giết chết xong đầu Hắc Thiết Cự Quái thứ hai, bình yên ở trên đảo đào móc bảo vật.

Tiếp theo là Bắc Mặc, ít nhất có thể thong dong ứng phó đuổi giết.

Mà Dương Kiền, chân lực, tinh thần, sinh mệnh lực… đủ các loại yếu tố đều gần như đã khô kiệt.

Đầu Hắc Thiết Cự Quái thứ hai, vừa mới hiện thân liền có được tốc độ có thể so sánh với Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh. Trải qua thêm hai ngày, tốc độ cơ bản có thể so sánh với Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

o0o

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Đuổi giết ngày thứ mười ba, ngày 31 thí luyện…

- Có lẽ đã vượt qua một tháng…

Ý thức của Dương Kiền đã gần như mơ hồ, các phương diện tinh thần, thể lực đều đạt tới cực hạn, sinh mệnh lực lại càng tiêu hao mạnh mẽ.

Hắn cố tình chạy tới khu rừng có tòa tháp cao, lặp lại chiêu cũ một lần nữa, nhưng lại thất bại mà chết.

Đầu Yêu Thú Vương kia, sau khi diệt sát đầu Hắc Thiết Cự Quái đầu tiên, bản thân cũng bị thương, nguyên khí hao tổn, không biết trốn đến nơi nào để chữa thương, bỏ mặc Dương Kiền với đầu Hắc Thiết Cự Quái thứ hai.

Không qua được bao lâu, Dương Kiền bị đuổi kịp, trúng một chưởng, bị truyền tống rời khỏi thí luyện.

o0o

Phù Loan Điện, ngày thứ 32 thí luyện.

Ô…ô…ô…n…g!

Cửa ánh sáng màu xanh lại lóe lên, một thân ảnh mệt mỏi xuất hiện trên bậc thang lối vào.

- Kiền nhi!

Đại Trưởng lão hô nhỏ một tiếng, tại chỗ lưu lại một đạo hư ảnh nhàn nhạt, chân thân thì đã xuất hiện trước mặt Dương Kiền. Một luồng lực chân linh nhu hòa khổng lồ liền dung nhập vào thân thể Dương

Kiền.

Cấp độ Chân Linh Cảnh trải qua bảy lần thoát phàm lột xác, đã trở thành tính mạng cấp Chân Linh, chân lực trong cơ thể đã trong quá trình lột xác, có được sức sống linh tính hóa mục nát thành thần kỳ.

Chính là vì thế, cho nên thọ nguyên của Chân Linh Cảnh mới có thể đạt tới 300 năm. Điều này đối với người bình thường mà nói, chính là cấp độ không thể nào tưởng tượng nổi.

- Hắn chỉ là do sinh mệnh lực tiêu hao quá nhiều mà thôi!

Lục Nguyệt Mỗ Mỗ đưa ra một khỏa Linh đan giá trị xa xỉ.

Một lát sau, trên mặt Dương Kiền khôi phục vài phần huyết sắc, gắng sức nói:

- Sư tôn, ta giữ vững được bao nhiêu ngày vậy?

Mấy ngày cuối cùng, ý thức của hắn đã vô cùng mơ hồ, cuối cùng bị loại như thế nào, hắn cũng không biết rõ ràng lắm.

- 32 ngày! Thời gian ngươi kiên trì trong thí luyện, chỉ kém một ngày so với Vân Hải Chân Nhân năm đó!

Đại Trưởng lão mỉm cười, nói.

Trong Phù Loan Thí Luyện, kiên trì được trên một tháng, phóng mắt trong trăm năm gần nhất, ngoại trừ Vân Hải Chân Nhân ra, đã tìm không thấy người thứ hai.

Nghe thấy vậy, trong lòng Dương Kiền đột nhiên tiếc nuối không biết bao nhiêu mà kể.

Hắn cuối cùng cũng không thể phá vỡ được kỷ lục của Vân Hải Chân Nhân.

Đồng dạng là kiên trì được hơn một tháng, nhưng số ngày của Vân Hải Chân Nhân lại nhiều hơn hắn, cho dù chỉ nhiều hơn một ngày, nhưng cũng đã mạnh hơn hắn rồi.

- Đúng rồi! Kiền nhi, thành tích cuối cùng và kỳ ngộ của ngươi như thế nào?

Thần sắc của Đại Trưởng lão cũng có một chút chờ mong.

Bản chất của Phù Loan Thí Luyện chính là xem đạt được bao nhiêu kỳ ngộ.

Thành tích thí luyện càng tốt, đại biểu cho kỳ ngộ đạt được càng lớn.

- Đồ nhi tổng cộng đạt được 457 điểm thí luyện!

Lúc Dương Kiền nói ra thành tích này, trên mặt cũng vô cùng tự hào.

Tông chủ và mấy vị Trưởng lão cũng đều liên tiếp gật đầu, trên mặt đầy vẻ tán thưởng.

Dương Kiền không hỗ là người có thực lực đứng đầu trong các đệ tử thí luyện. Thành tích của hắn vượt xa những lần Quán quân trước đây.

Trên phương diện thu hoạch kỳ ngộ, Dương Kiền đã nhận được một kiện Thần binh Phàm cấp cực phẩm, ngoài ra, các loại công pháp, bí tịch, thiên linh kỳ vật này nọ, cũng đều nhiều hơn đám người Lâm Phàm một chút.

- Thần binh Phàm cấp cực phẩm! Không tệ! Không tệ! Thực lực của bổn tông lại tăng cường thêm vài phần!

- Phóng mắt trong mười kỳ thí luyện gần đây, ngoại trừ Vân Hải sư đệ ra, không có bất cứ người nào đạt được Thần binh Phàm cấp cực phẩm cả!

Mấy vị Trưởng lão đối với điều này đều vô cùng kinh hỉ.

Triệu Phong đã chết? (2)

Trong Hiểu Nguyệt Tông, bình thường chỉ có nhân vật cấp Trưởng lão mới có được Thần binh Phàm cấp cực phẩm, uy lực của nó rất gần với Thần binh Linh cấp.

Dương Kiền đạt được Thần binh Phàm cấp cực phẩm, bản thân khó có thể phát huy được uy lực chân chính, đem hiến cho tông môn, lập được đại công, còn có được đền bù tổn thất nhất định…

- Biểu hiện của Kiền nhi khiến cho mọi người đều rất vui mừng! Thành tích như thế này, trong trăm năm gần đây, cũng chỉ kém có mỗi mình Vân Hải sư đệ mà thôi!

Tiết trưởng lão lại cười nói.

Trong lòng Dương Kiền lại cảm thấy mất mác nhiều hơn.

Số ngày kiên trì và thành tích thí luyện của hắn cũng chỉ là gần với Vân Hải Chân Nhân, không thể nào phá vỡ được kỷ lục trong trăm năm gần đây.

- Ta nhớ rồi! Bắc sư đệ, dường như vẫn còn đang tiến hành thí

luyện…

Dương Kiền không quá khẳng định, nói.

Nhắc tới Bắc Mặc, hắn cảm thấy vô cùng bất đắc dĩ.

Tên siêu cấp thiên tài này, vận khí bên trong thí luyện không phải tốt bình thường, quả thật là đại khí vận trên người.

Tại cửa thứ ba, Dương Kiền bị truyền tống đến bên cạnh một đám Yêu thú, phải chém giết một phen, cực kỳ không may.

Mà Bắc Mặc thì lại trực tiếp truyền tống đến cửa vào Di tích Cổ Viên, đạt được đại kỳ ngộ, tu vi thực lực tăng vọt, lại đạt được mấy món trân bảo.

Vì thế cho nên, Bắc Mặc gặp phải hai đầu Hắc Thiết Cự Quái đuổi giết, vẫn có thể dễ dàng ứng phó.

Cho dù là Triệu Phong, cũng không có được vận khí tốt như trực tiếp truyền tống đến trước mặt đại kỳ ngộ.

Phù Loan Thí Luyện, cái so đấu chính là thực lực, đồng thời cũng là so đấu nhân phẩm và vận khí.

Ở trước mặt kỳ ngộ, vận khí thậm chí còn quan trọng hơn so với thực lực. Huống chi là loại siêu cấp thiên tài mà vận khí và thực lực đều rất tốt như Bắc Mặc.

- A? Tình huống của Bắc Mặc bây giờ như thế nào?

Vẻ mặt Vân Hải Chân Nhân đầy hứng thú, hơi có vẻ chờ mong.

Dương Kiền cũng không có giấu diếm, đem tình huống đại khái của Bắc Mặc thoáng nói qua một lượt.

Sau khi nghe xong, năm vị cường giả Chân Linh Cảnh đều hai mặt nhìn nhau, không nghĩ tới Bắc Mặc lại mạnh mẽ như vậy, đồng thời gặp phải hai đầu Hắc Thiết Cự Quái, lại còn có thể ứng phó dễ dàng như vậy.

- Bắc Mặc sư điệt chỉ sợ là thân mang đại khí vận, nếu không cũng sẽ không có được kỳ ngộ như vậy! Có lẽ phần số mệnh này, cũng sẽ thúc đẩy Hiểu Nguyệt Tông chúng ta quật khởi!

Cặp mày Hiểu Nguyệt Tông chủ nhướng lên, lộ ra vẻ vui mừng cùng mong đợi rõ ràng.

Dựa theo cục diện hiện tại mà xét thì thành tích thí luyện của Bắc Mặc tất nhiên là sẽ vượt qua Vân Hải Chân Nhân, phá vỡ kỷ lục trăm năm qua.

- Vân Hải sư đệ, chúc mừng ngươi, thu được một thiên tài có số mệnh và tư chất tuyệt hảo!

Đám người Tiết Trưởng lão đều hướng Vân Hải Chân Nhân chúc mừng.

Phóng mắt khắp lịch sử đại lục, những vị Đại năng truyền kỳ kia, không người nào mà không mang trên người đại khí vận.

Thậm chí, giới tu luyện đã từng có câu nói như vầy, có thể không có tư chất tuyệt hảo, nhưng không thể không có số mệnh tốt!

Vị Xích Nguyệt Giáo chủ một đời chấn nhiếp cổ kim kia, tư chất bình thường, nhưng trên người có đại khí vận, đạt được Xích Nguyệt

Truyền Thừa, một trong Tứ Đại Truyền Thừa của đại lục. So sánh với Tứ Đại Truyền Thừa thần bí của đại lục, Phù Loan Thí Luyện cũng không có được ý nghĩa như vậy, chênh lệch như đom đóm so với ánh trăng.

Bởi vậy có thể thấy được tầm quan trọng của số mệnh.

Không nghi ngờ gì, Bắc Mặc chính là người có được số mệnh như vậy, hắn dường như chẳng những có số mệnh trên người, mà tư chất cũng là siêu phàm tuyệt đỉnh.

- Không đúng! Bên trong thí luyện, ngoại trừ Bắc Mặc ra, dường như còn có một người!

Vân Hải Chân Nhân đột nhiên mở miệng nói.

Đại Trưởng lão chau mày, lâm vào suy tư.

Còn có một người!

Mấy vị Trưởng lão cũng khẽ giật mình, cẩn thận ngẫm lại, ngoại trừ những đệ tử thí luyện đã bị đá ra ngoài, ngoại trừ Bắc Mặc ra, quả thật vẫn còn một người.

- Là tên tiểu tử kia!

Cặp mày Tiết Trưởng lão nhăn tít lại.

- Còn có một người?

Trong lòng Dương Kiền chấn động, sắc mặt có chút khó coi:

- Trưởng lão là nói, ngoại trừ Bắc Mặc ra, còn có một người vẫn

chưa bị loại?

Biết được tin tức này, trong lòng hắn lập tức nổi lên sóng to gió lớn.

Chẳng lẽ bên trong thí luyện, ngoại trừ Bắc Mặc, vẫn còn có một người siêu việt chính mình?

Bắc Mặc thì cũng thôi đi, thân là thiên tài siêu cấp, lại thân mang đại khí vận, hắn thua cũng chỉ bất đắc dĩ.

- Kiền nhi, tại cửa thứ ba, ngươi có phát hiện tung tích của Triệu Phong hay không?

Đại Trưởng lão trịnh trọng hỏi.

Trong lòng hắn có một loại dự cảm bất hảo.

- Triệu sư đệ?

Trong lòng Dương Kiền nao nao, không nghĩ tới người đó lại là Triệu Phong. Hắn trầm ngâm nói:

- Từ sau khi tiến vào cửa thứ ba, đệ tử không còn phát hiện tung tích của Triệu sư đệ!

Lời vừa nói ra, sắc mặt Đại Trưởng lão khẽ biến, chẳng lẽ…

Trong mắt Tiết Trưởng lão nhìn có chút hả hê. Khóe miệng Vân Hải Chân Nhân thì hơi nhếch lên một nụ cười trào phúng, bộ dạng như đang suy tư.

Đám người Lục Nguyệt Mỗ Mỗ cũng đều lộ vẻ ra chiều suy ngẫm.

Trong Phù Loan Thí Luyện, ngoại trừ qua cửa và bị loại, còn có một loại tình huống thứ ba, đó chính là tử vong!

Chân chính tử vong!

Phù Loan Thí Luyện, tuy nói là địa phương thí luyện của chính đạo, nhưng cũng không thể hoàn toàn cam đoan tính mạng cho những đệ tử tham gia thí luyện.

Phù Loan Thí Luyện các đợt trước, cũng xuất hiện tình huống thương vong, mặc dù tương đối ít, nhưng mà vẫn có.

Không lâu sau, Đại Trưởng lão kêu đám người đã bị loại trước đó như Tuyền Thần, Lâm Phàm, Nhiễm Tiểu Uyển… đến.

- Trước khi ta bắt đầu bị đuổi giết, từng gặp qua Triệu sư đệ!

Lâm Phàm đáp.

Nhiễm Tiểu Uyển và Liễu Nguyệt Nhi cũng trả lời như thế.

Dường như sau khi bắt đầu bị đuổi giết, Triệu Phong liền mất tích, một chút tung tích cũng không có.

Mấy người trả lời, cơ bản là nhất trí.

Hơn nữa cuối cùng, ngay cả Dương Kiền cũng đều không có phát hiện tung tích Triệu Phong. Chân tướng sự tình, dường như như đã xuất hiện rõ ràng rồi.

Đại Trưởng lão hít sâu một hơi, nhắm mắt lại, không nói một lời.

Đại đa số mọi người trong này, cũng chỉ có thể mặc niệm cho Triệu

Phong, trong đó cặp mắt Nhiễm Tiểu Uyển khẽ đỏ lên, vẻ mặt không đành lòng.

Chỉ có một mình Lâm Phàm, mặt lộ vẻ cổ quái, nghĩ đến vẻ bình tĩnh và thong dong trấn định trước giờ của Triệu Phong, cùng với tư thái khống chế hết thảy mọi thứ, hắn cảm giác sự tình không đơn giản như vậy.

o0o

Phù Loan Thí Luyện, ngày thứ 33 thí luyện.

Trong tòa phủ đệ, tàng bảo thất.

Rắc rắc…

Vầng sáng bảo vệ bạch sắc ảm đạm đến cùng cực, lúc này đã hoàn toàn vỡ vụn.

Trận pháp của ngăn cất chứa, rốt cuộc đã bị phá vỡ.

Chương 187: Hải dương đằng mạn

Quả trứng màu xám lớn chừng một nắm tay, toàn thân trơn bóng, không chút nào bắt mắt. Hoa văn bên ngoài lộ ra phong cách cổ xưa kỳ lạ, nhìn như đơn giản, nhưng lại như ẩn chứa một loại ý chí đại đạo nào đó.

Triệu Phong đưa tay chạm vào quả trứng màu xám, cảm giác như chạm vào một hòn đá không hề có tính mạng vậy.

Nhưng nếu ổn định lại tâm thầm, đem mắt trái mở ra, phảng phất như nắm một trái tim đang đập thình thịch vậy.

Sau khi nghiên cứu nửa ngày, Triệu Phong cũng không có bất cứ đầu mối gì.

Hắn thử rót vào một chút chân lực, quả trứng màu xám không hề có bất cứ phản ứng gì.

Triệu Phong thậm chí còn phát hiện, vỏ ngoài của quả trứng màu xám này có sức miễn dịch cực kỳ cường đại đối với chân lực.

Hắn đột nhiên nhớ lại trong một ít sách cổ có ghi lại, loại thuật pháp dùng máu nhỏ vào làm môi giới thi triển ra Huyết khế, cùng tính mạng dị chủng ký kết mối quan hệ nào đó.

Chỉ là phương pháp Huyết khế trong truyền thuyết này, Triệu Phong căn bản không biết cách sử dụng nó.

Hắn suy nghĩ một chút, cắn nhẹ đầu ngón tay, nhỏ mấy giọt máu tươi xuống quả trứng kỳ quái kia.

Quả trứng vẫn như cũ không có bất cứ động tĩnh gì. Nhưng Triệu Phong cảm giác được máu của mình có thể khiến cho hoa văn bên ngoài vỏ trứng lộ ra vẻ tươi đẹp hơn nhiều.

Mắt trái khẽ ngưng lại, đem tầm mắt phóng đại lên gấp trăm lần, Triệu Phong nhìn thấy trên bề mặt vỏ trứng xuất hiện phản ứng nhàn nhạt, lớp huyết dịch không ngừng chớp động.

- Chẳng lẽ máu của ta lại không đáng tiền như vậy sao?

Triệu Phong nhìn thấy rõ ràng, bên trong đám máu của mình, chỉ có một phần ngàn tinh hoa nhất, là bị lớp vỏ ngoài của quả trứng hấp thu. Cuối cùng linh quang trong đầu hắn chợt lóe, quyết định dùng lực lượng huyết mạch của mình thử một lần.

Theo như Hộ pháp Huyết Cương Đà từng nói, trong thể nội Triệu Phong có truyền thừa huyết mạch Thượng Cổ cực kỳ hiếm có. Cỗ lực lượng này lại khiến cho dư nghiệt Xích Nguyệt Ma Giáo cực kỳ kiêng kỵ. Lúc này đây, Triệu Phong cẩn thận thúc giục lực lượng huyết mạch, chỉ thấy một luồng huyết dịch màu xanh nhạt giống như là tơ mỏng không ngừng dung nhập vào trong quả trứng màu xám kia.

Trực tiếp dung nhập, cực kỳ thông suốt.

Triệu Phong mừng rỡ!

Thế nhưng, còn không đợi hắn chân chính vui sướng, một khắc sau liền phát sinh dị biến, lại khiến cho sắc mặt hắn đại biến.

Ào ào ào…

Huyết dịch xanh nhạt bên trong thể nội nhanh chóng xói mòn, phảng phất như tiến nhập vào một cái động không đáy vậy.

Quả trứng màu xám kia phảng phất như là một hài nhi vừa mới sinh ra vậy, theo bản năng hút thỏa thích chất dinh dưỡng.

Ngắn ngủi trong hai nhịp hô hấp, lực lượng huyết mạch vốn không nhiều lắm trong thân thể của Triệu Phong đã bị hút lấy hơn phân nửa.

Lực lượng huyết mạch chính là do mắt trái Triệu Phong xảy ra dị biến và trong thể nội sinh ra một chút tinh hoa, so với tinh huyết bình thường còn đáng giá hơn nhiều.

Bỗng nhiên bị hấp thu nhiều lực lượng huyết mạch như vậy, Triệu Phong có một loại cảm giác suy yếu trống rỗng.

- Ngừng! Ngừng lại cho ta!

Triệu Phong thúc giục mắt trái, vực sâu màu xanh nhỏ trong không gian đen kịt bắt đầu nhanh chóng xoay tròn.

Lực lượng huyết mạch dù sao cũng là ở trong mắt trái, do Triệu Phong khống chế. Dưới sự khống chế cường đại, lập tức chặt đứt mối liên hệ cùng với quả trứng xám kia.

- Hô!

Triệu Phong vô lực ngồi xuống dưới đất, sắc mặt hơi có chút tái nhợt, tinh thần cũng có chút uể oải.

Mặc dù hắn kịp thời chặt đứt liên hệ, nhưng mà hơn phân nửa lực lượng huyết mạch trong thể nội vẫn đang bị quả trứng màu xám không ngừng hấp thu vào.

Hoa văn bên ngoài quả trứng màu xám không ngừng lưu chuyển một đám huyết vân, màu sắc tươi mới.

Thình thịch! Thình thịch!

Triệu Phong nghe được một hồi thanh âm tim đập nhè nhẹ đến từ chỗ sâu bên trong quả trứng xám kia, khi có khi không, từ yếu đến mạnh, dường như có một sinh mệnh mới nào đó vừa mới xuất hiện.

Chờ đợi thật lâu, quả trứng màu xám kia cũng không có động tính gì quá lớn, chỉ là khí tức sinh mệnh đang không ngừng trở nên mạnh mẽ.

Triệu Phong khoanh chân ngồi xuống, uống một hớp Linh tửu cấp thấp, trực tiếp nuốt vào một đám thiên tài địa bảo. Rất nhanh sau đó, một luồng nhiệt lưu đột nhiên xuất hiện trong thể nội hắn.

Vì để khôi phục lại lực lượng huyết mạch, Triệu Phong có thể nói là chấp nhận “xuất huyết” rất nhiều.

- Còn có năm ngày, độ mạnh của đuổi giết thí luyện sẽ tăng cường thêm một bước nữa!

Trong lòng Triệu Phong trở nên gấp gáp.

Dựa theo quy luật, mỗi khi trôi qua mười ngày, độ mạnh của đuổi giết cũng sẽ gia tăng lên thêm một cấp bậc nữa.

Triệu Phong thu hoạch quả trứng xám, mất thời gian năm ngày, vẫn

còn thừa lại năm ngày thời gian để chuẩn bị.

Nhưng mà, tốc độ khôi phục lực lượng huyết mạch so với trong tưởng tượng của Triệu Phong còn chậm hơn.

Cho dù hắn phục dụng một đống thiên tài địa bảo, chân lực trong cơ thể gần như bành trướng, nhưng lực lượng huyết mạch khôi phục lại thập phần chậm chạp.

Vì thế cho nên, tu vi của Triệu Phong bất tri bất giác tăng lên đến Thoát Phàm Tam trọng đỉnh phong.

Trong lúc đang dưỡng bệnh điều tức, Triệu Phong không chú ý tới quả trứng màu xám bên cạnh người mình.

Tầng huyết vân bên ngoài vỏ trứng màu xám kia, dần dần thu hồi lại, hiện ra một tầng vết nứt thật nhỏ bé, mắt thường khó phân biệt nổi…

Dưới tình huống bình thường, những cái dị thường này, khó tránh khỏi ánh mắt của Triệu Phong.

Bất quá, lúc này hắn đang toàn lực khôi phục lực lượng huyết mạch, tâm tư cũng không đặt trên quả trứng xám kia.

Thời gian ba ngày, thoáng nháy mắt đã trôi qua.

Tinh khí thần của Triệu Phong tăng lên đến đỉnh phong, lực lượng huyết mạch cũng khôi phục được bảy tám phần.

- Còn hai ngày nữa là kỳ đuổi giết mới sẽ bắt đầu một lần nữa!

Triệu Phong đem quả trứng thu hồi vào bên trong trữ vật thủ trạc, cũng không để ý đến những vết nứt rạn nhỏ bé bên ngoài vỏ trứng

màu xám.

Sự việc cấp bách, Triệu Phong muốn trước khi vòng đuổi giết tiếp theo bắt đầu, chuẩn bị sẵn sàng mọi thứ.

Hai canh giờ sau, Triệu Phong đi tới đầu nguồn của Long Xà Băng Hà, hàn đàm!

Xung quanh hàn đàm, hàn khí lạnh như băng phô thiên cái địa, những luồng gió trong không khí giống như những lưỡi đao lãnh liệt cắt lên trên người, phát ra hàn ý rét lạnh thấu xương.

Lần này Triệu Phong tới đây, là vì để khảo sát tình huống hàn đàm, xem liệu có thể tiếp tục làm lại trò cũ hay không?

Sau một lúc lâu, Triệu Phong lắc đầu, có kết luận giống như lần trước.

Thứ nhất, khu vực mà hàn năng bổn nguyên của tinh thể u lam sắc có thể bao phủ, đã bị hai đầu Hắc Thiết Cự Quái trước đây chiếm cứ rồi.

Thứ hai, nếu như lại tác động đến tinh thể u lam sắc, nhiệt độ của Thiên Cảnh Đảo lại chuyển biến xấu thêm một lần nữa, cho dù là Tứ trọng thiên, Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cũng khó có thể chống cự nổi.

Phương pháp đồng dạng, căn bản không thể sử dụng được nữa.

- Cần phải tìm ra một phương pháp mới!

Triệu Phong âm thầm nói.

Rất nhanh, hắn liền nghĩ tới Yêu Thú Vương trong khu rừng có tòa tháp cao.

- Yêu Thú Vương cấp bậc Chân Linh Cảnh mới có thể chống lại được Hắc Thiết Cự Quái. Phối hợp với băng tiễn của ta, có thể khiến cho Hắc Thiết Cự Quái tử vong, chẳng qua rất nguy hiểm…

Hải dương đằng mạn (2)

Triệu Phong tiến vào khu rừng có tòa tháp.

Nhưng mà, tìm kiếm suốt mấy canh giờ, Triệu Phong cũng không nhìn thấy tung tích Yêu Thú Vương.

Ở một chỗ trong rừng rậm, Triệu Phong nhìn thấy một cái hố lớn khổng lồ, đang phát ra từng luồng khói nhàn nhạt, hiển nhiên nơi đây đã từng có một hồi đại chiến.

- Phương pháp này, đã có người sử dụng qua! Rất có thể là Dương sư huynh! Yêu Thú Vương thân là tồn tại Chân Linh Cảnh, có linh trí rất cao. Biện pháp đồng dạng rất khó có thể thành công lần thứ hai!

Triệu Phong đành phải từ bỏ phương án này.

Hắn quyết đoán rời khỏi khu rừng, đi tới bên cạnh một mảnh hải dương đằng mạn khổng lồ.

Mảnh hải dương đằng mạn này, ở trên Thiên Cảnh Đảo cũng thuộc về một mảnh cấm khu.

Lần trước Triệu Phong chỉ là tiến vào biên giới của nó, thiếu chút nữa là bỏ mạng rồi.

- Nếu như ta đoán không sai, ở trung tâm hải dương đằng mạn này có một đầu Đằng Mạn Vương thực lực thâm bất khả trắc. Khí tức dường như hòa hợp thành một thể với toàn bộ hải dương đằng mạn này.

Triệu Phong đứng ở đằng xa, mở ra mắt trái, quan sát thật lâu, sau đó đưa ra một kết luận.

Nếu như hắn suy đoán đúng, toàn bộ hải dương đằng mạn này đều là một bộ phận của Đằng Mạn Vương, như vậy phiến khu vực này, tuyệt đối là một trong những tồn tại kinh khủng nhất toàn bộ Thiên Cảnh Đảo.

Sở dĩ nói là một trong, bởi vì Triệu Phong đã từng nhìn thấy qua những tồn tại kinh khủng hơn.

Lúc tiến hành thăm dò Thiên Cảnh Đảo, Triệu Phong từng phát hiện qua một cái "đồi". Cái đồi khổng lồ kia, về bản chất chính là một sinh vật cực kỳ khổng lồ, quanh năm ngủ say, chính là đầu Sơn Khâu Cự Quái kia.

Nếu như tên Sơn Khâu Cự Quái kia thức tỉnh, Triệu Phong sẽ không cách nào đánh giá được thực lực chân chính của nó. Nhưng dựa vào hình thể cùng với khí tức khổng lồ vô tận của nó, đập chết một gã Chân Linh Cảnh bình thường, có lẽ so với bóp chết một con kiến cũng không khác nhau bao nhiêu.

Không phải vạn bất đắc dĩ, Triệu Phong cũng sẽ không đi trêu chọc tên Sơn Khâu Cự Quái thần bí kia.

Bởi vậy, hắn lựa chọn hải dương đằng mạn. Đối với nơi này, hắn đã từng tự mình trải qua một lần, tương đối quen thuộc hơn một chút.

Thời gian một ngày tiếp theo, Triệu Phong ngồi xếp bằng ở phụ cận hải dương đằng mạn, thông qua mắt trái quan sát, khống chế mọi nhân tố hoàn cảnh xung quanh đó.

Lúc này, toàn bộ Thiên Cảnh Đảo chỉ còn lại có hai người, Triệu Phong cùng Bắc Mặc.

Tầm mắt trái Triệu Phong cực kỳ xa xôi, vài lần nhìn thấy được Bắc Mặc.

Bắc Mặc trong lúc hoảng sợ trốn chết, cũng không hề phát hiện ra Triệu Phong.

- Cái tên này, vận khí cũng thật quá tốt! Không biết mặc trên người bảo y gì, còn có cái bích hồ lô kia nữa…

Triệu Phong âm thầm líu lưỡi.

Bắc Mặc đồng thời thừa nhận sự đuổi giết của hai tên Hắc Thiết Cự Quái, không ngờ lại có thể kiên trì đến bây giờ.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, vòng đuổi giết thứ ba càng ngày càng tới gần.

Bất luận là Triệu Phong hay là Bắc Mặc, cũng đều đã chuẩn bị xong tâm lý.

Ngày thứ 38 thí luyện.

Ô…ô…ô…n…g! Ô…ô…ô…n…g!

Quang môn bạch sắc lập lòe, xuất hiện hai bên trái phải của Triệu Phong, thân hình khổng lồ mơ hồ phát ra uy áp khủng bố, lại khiến

cho sinh linh xung quanh khí huyết ngưng trệ, kinh hãi rùng mình.

- Cái gì? Lần này không chỉ một đầu!

Triệu Phong cảm nhận được hai luồng khí tức khiến cho hắn kinh hãi.

Trong nháy mắt tiếp theo, hai bên trái phải cách hắn chừng mười trượng, đồng thời xuất hiện hai đầu Hắc Thiết Cự Quái.

Vừa mới hiện thân, hai đầu Hắc Thiết Cự Quái đã có tốc độ tiếp cận Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh!

- Trốn!

Triệu Phong thúc giục lực lượng huyết mạch, Âm Ảnh Phi Phong dẫn động một tầng khí lưu ám thanh sắc kỳ dị, toàn thân hóa thành một đạo âm ảnh, ở giữa không trung xẹt qua một đạo tơ máu xanh nhạt, hướng về phía trên không hải dương đằng mạn bay đi.

Sách lược tác chiến ở trong đầu Triệu Phong không ngừng diễn luyện trăm ngàn lần, đầy đủ ứng đối mọi tình huống xấu có thể xảy ra.

Điểm khác biệt là ở chỗ, lần này Triệu Phong phải đối phó với hai đầu Hắc Thiết Cự Quái.

Vù vù!

Hai đầu Hắc Thiết Cự Quái huy động cặp cánh, cát bay đá chạy, thanh thế khiến cho người ta phải sợ hãi, tả hữu giáp công, đánh về phía Triệu Phong.

Triệu Phong một đầu tóc xanh tung bay, mắt trái nhìn rõ ràng hải dương đằng mạn bên dưới, thân hình linh hoạt như cá bơi, xuyên thẳng qua khe hở giữa các sợi đằng mạn, trong lúc ngẫu nhiên phát động lực lượng huyết mạch, thi triển Liệt Phong Thức, phá hủy một bộ phận đằng mạn, mở ra thông đạo.

Trong lúc thăm dò Thiên Cảnh Đảo, Triệu Phong đã từng đi qua nơi này một lần, phát hiện ra loại đằng mạn này đối với chưởng lực Lôi hệ của Phong Lôi Chưởng có sức chống cự nhất định.

Ngược lại Liệt Phong Thức lại có thể khắc chế những sợi đằng mạn này.

Triệu Phong đem thân pháp Huyễn Ngư Đồ phát huy lên đến cực hạn, mượn nhờ sự khống chế hoàn cảnh của mắt trái, đối phó với hải dương đằng mạn phô thiên cái địa xung quanh, ngược lại “hữu kinh vô hiểm”.

Nhưng Hắc Thiết Cự Quái đuổi giết phía sau, hình thể khổng lồ, độ linh hoạt và tốc độ đều không bằng được Triệu Phong.

Hai đầu Hắc Thiết Cự Quái rất nhanh bị vô số sợi đằng mạn quấn quanh. Bất quá bọn chúng thân là cường giả Chân Linh Cảnh, cường hoành công kích, lập tức đánh rách tả tơi hàng trăm hàng ngàn sợi đằng mạn.

Triệu Phong cũng không có trông cậy vào những sợi đằng mạn bình thường này mà đối phó với Hắc Thiết Cự Quái.

Mục tiêu của hắn chính là đem Hắc Thiết Cự Quái hấp dẫn đến khu trung tâm.

Kế hoạch rất thuận lợi!

Hắc Thiết Cự Quái rất nhanh đi vào trung tâm của hải dương đằng mạn.

Vù vù vù!

Triệu Phong lấy ra La Hầu Cung, bắn ra ba bốn mũi băng tiễn lam sắc, phân biệt nổ tung trên người hai đầu Hắc Thiết Cự Quái, hàn năng lan tràn ra bốn phía xung quanh.

Băng tiễn công kích không hề tổn thương Hắc Thiết Cự Quái một chút nào, lại khiến cho thân thể bọn chúng trong thời khắc mấu chốt đông cứng lại, động tác chậm chạp.

Rào rào rào!

Ngay trung tâm hải dương đằng mạn, chợt truyền đến thanh âm gào rú như lệ phong trầm thấp. Hơn mười sợi đằng mạn màu xám thô nhám như thùng nước, với khí thế sét đánh từ trên không trung lao xuống, chấn nhiếp tâm hồn.

- Phù!

Triệu Phong có một loại cảm giác hít thở không thông. Hải dương đằng mạn khổng lồ kia phảng phất như là một đầu sinh vật cực kỳ khổng lồ. Hơn mười sợi đằng mạn thô nhám như thùng nước kia, mỗi một sợi đều có năng lực công kích của Chân Linh Cảnh.

Còn may là hắn đã có chuẩn bị, sớm lui lại trước.

Trên thực tế, công kích của Đằng Mạn Vương cũng chỉ là nhằm vào hai đầu Hắc Thiết Cự Quái có sức uy hiếp đối với nó mà thôi.

Đến lúc Triệu Phong lui về phía sau hơn nửa dặm, hai đầu Hắc Thiết Cự Quái cũng bị chôn vùi vào chỗ sâu bên trong hải dương đằng mạn, rốt cuộc cũng không nhìn thấy bóng dáng nữa.

- Phù!

Trong lòng Triệu Phong vẫn còn đang sợ hãi, thở ra một ngụm khí lạnh.

Nhưng mà, tâm thần của hắn còn chưa ổn định lại, đột nhiên cảm giác được chỗ cổ tay mình có chút dị động, dường như bị cái gì đó trói buộc vậy.

- Là cái gì?

Triệu Phong nhất thời hoảng sợ, trên trán toát ra mồ hôi lạnh. Tập trung nhìn lại, ngọn nguồn của dị động, chính là đến từ Trữ vật Thủ trạc trên cổ tay mình, bên trong dường như đang có dị vật gì cử động…

Chương 188: Tiểu tặc miêu gian xảo

Trong lòng Triệu Phong kinh nghi bất định, lực chú ý bị Trữ vật Thủ trạc hấp dẫn.

Trong trữ vật thủ trạc có không gian ước chừng một thước vuông, chất đống một đám chiến lợi phẩm, toàn bộ đều là thu hoạch trong thí luyện của Triệu Phong.

Cảm giác dị động chính là đến từ cái đạo cụ không gian này.

Tâm thần dung nhập vào trong đó, Triệu Phong phát hiện ra một đống thiên tài địa bảo có chút chớp động nhè nhẹ, trong đó một gốc Linh thảo đã bị cắn nuốt mất một nửa.

Kẻ đang không ngừng ăn uống, chính là một con mèo nhỏ màu xám, toàn thân lông xù, bộ dáng giống như vừa mới sinh ra, độ lớn chỉ cỡ một bàn tay, một cặp mắt đen láy như hai viên hắc bảo thạch không ngừng quay tròn loạn chuyển.

Con mèo nhỏ tham ăn kia dường như nhận thấy được Triệu Phong đang nhìn mình, động tác cắn nuốt thiên tài địa bảo nhất thời cứng đờ lại.

Triệu Phong đầu tiên là rùng mình một cái, chợt phát hiện ra đống thiên tài địa bảo chất đống bên trong, số lượng không ngờ lại thiếu đi một nửa.

- Con tặc miêu từ đâu tới, không ngờ lại ăn mất một nửa thiên tài địa

bảo của ta!

Triệu Phong nhất thời giận dữ.

Những món linh tài quý hiếm này, đều là do hắn thiên tân vạn khổ trong quá trình thí luyện cướp đoạt được, hiện tại không ngờ lại bị mất đi hơn phân nửa, khiến cho Triệu Phong bình thường vẫn luôn bình tĩnh hờ hững, lúc này cũng nhịn không được nổi giận.

Ùng ục! Ùng ục!

Vẻ mặt “tiểu hôi miêu” tràn ngập hèn mọn và khinh thường, ôm lấy vò rượu thể tích so với chính mình còn lớn hơn nhiều, bộ dáng vô cùng hưởng thụ mà uống.

- Này! Cái này là Linh tửu của ta!

Triệu Phong kinh hô một tiếng, tâm niệm nhất động, lấy hồ lô Linh tửu ra.

Chẳng ngờ được, đầu tiểu hôi miêu kia cầm lấy bầu rượu không buông, từ trong không gian trữ vật đi ra theo chung luôn.

- Meo meo meo meo!

Tiểu hôi miêu kia ôm chặt bầu rượu không chịu buông, vẫn không ngừng uống rượu, bộ dáng say mê vô cùng.

- Con Tiểu tặc miêu này, từ đâu chui ra vậy? Chẳng lẽ…

Triệu Phong đầu tiên kinh ngạc một chút, sau đó đại khái liền hiểu được lai lịch của tiểu hôi miêu.

Tại một góc của không gian trữ vật, nơi đặt quả trứng màu xám lúc trước, hiện tại chỉ còn lại có một ít vỏ trứng vỡ vụn.

Không cần phải nói, con Tiểu tặc miêu này chính là thứ bên trong quả trứng kia chui qua.

Nhưng mà, Triệu Phong cho tới bây giờ cũng chưa từng nghe nói qua, loại động vật có vú như mèo lại có thể do quả trứng ấp nở ra như vậy.

Càng không thể tin nổi chính là, đầu tiểu tặc miêu vừa mới sinh ra này, còn có được trí tuệ siêu phàm như vậy, vẻ mặt động tác nhân tính hóa kia, hoàn toàn giống như một con cáo già.

Không chỉ như thế, một lần ăn vào nhiều linh tài quý hiếm như thế, Tiểu tặc miêu căn bản không có chút việc gì cả, chỉ là cái bụng hơi phình lên một chút mà thôi.

Ùng ục! Ùng ục!

Thời điểm khi Triệu Phong còn đang chần chờ, đám Linh tửu còn lại bên trong bầu rượu toàn bộ đều đã bị Tiểu tặc miêu uống sạch.

- Cái này… cái này rốt cuộc là thứ quái thai gì vậy?

Triệu Phong âm thầm líu lưỡi.

Cho dù đổi lại là cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, một lần ăn nhiều thiên tài địa bảo như vậy, uống hết hơn phân nửa bầu Linh tửu cấp thấp, cũng sẽ bị nguyên lực thiên địa khủng bố khiến cho nổ tung.

Nhưng mà đầu Tiểu tặc miêu này, căn bản là không có việc gì, chỉ ợ

ra một hơi rượu nồng, còn có bộ dáng chưa đã thèm nhìn về phía Triệu Phong.

- Hừ! Tiểu tặc miêu, ăn nhiều tài liệu quý trọng như vậy, có phải là nên cấp một câu công đạo hay không?

Triệu Phong đưa tay nhéo cái lỗ tai của Tiểu tặc miêu, định hảo hảo giáo huấn một trận.

- Meo meo meo meo!

Tiểu tặc miêu linh mẫn chợt lóe lên, tránh thoát khỏi tay của Triệu Phong.

- Hửm?

Triệu Phong nhất thời giật mình động dung. Vừa rồi tuy hắn tùy tiện chụp một cái, nhưng khoảng cách gần như vậy, cho dù là cường giả Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường cũng khó có thể tránh thoát.

Con Tiểu tặc miêu kia, chẳng những tránh né thoải mái, trên mặt còn mang theo vẻ châm biếm nhàn nhạt nữa.

Bị một đầu Tiểu tặc miêu cười nhạo?

Triệu Phong kinh ngạc không nói nên lời, lại càng cảm thấy tò mò đối với lai lịch của đầu Tiểu tặc miêu này hơn.

Hắn chưa bao giờ nghe nói qua loại Linh sủng dị chủng như thế này, vừa mới sinh ra đã có được linh trí cao giống như vậy, cắn nuốt thiên tài địa bảo giống như ăn cơm hàng ngày vậy.

Soạt!

Tiểu tặc miêu nhẹ nhàng nhảy lên, nhảy lên trên cánh tay của Triệu Phong, miêu trảo khẽ quào nhẹ về phía Trữ vật Thủ trạc của hắn.

Triệu Phong đầu tiên là nghi hoặc, sau đó chợt hiểu ra.

Phốc!

Tiểu tặc miêu từ trong vòng tay lấy ra một trái Linh quả, đưa lên miệng nhai sồn sột.

Như vậy cũng được?

Triệu Phong cũng không biết nói gì. Đồ trong trữ vật thủ trạc của mình, con Tiểu tặc miêu này cũng có thể ăn cắp được?

Hắn vừa mới chuẩn bị ra tay, Tiểu tặc miêu đã xoay mình một cái trên không trung, rơi xuống mấy trượng, đồng thời trong lúc ăn Linh quả, khóe miệng còn mang theo vẻ hèn mọn và khinh thường.

- Ăn đồ của ta, còn khinh bỉ ta nữa!

Trong lòng Triệu Phong nghẹn khuất một cơn nộ hỏa.

Nhưng hắn cũng không dám xem thường vọng động, rất nhanh bình tĩnh trở lại. Tính linh hoạt của đầu Tiểu tặc miêu này, ngay cả hắn cũng không thể làm gì được.

Nếu tùy tiện hành động, để cho nó trốn thoát, như vậy thì được không bằng mất.

Phải biết rằng, hiện tại giữa Triệu Phong và Tiểu tặc miêu cũng

không hề có bất cứ loại Huyết khế nào ước thúc, giữa hai cái cũng không có bất luận quan hệ nào cả.

Hơn nữa, nhìn vẻ mặt, động tác của Tiểu tặc miêu, đối với vị chủ tử Triệu Phong khiến cho nó thức tỉnh kia, cũng không có bất cứ kính ý nào cả.

Sau khi ăn xong Linh quả, Tiểu tặc miêu lại còn nhe răng nhếch miệng nhìn Triệu Phong cười đểu, bảy phần khinh thường, ba phần hèn mọn.

- Meo meo meo meo!

Tiểu tặc miêu quơ quơ miêu trảo, tựa hồ như muốn chào tạm biệt, sau đó xoay người bỏ chạy.

Muốn chạy?

Triệu Phong cười lạnh một tiếng. Ăn của ta biết bao nhiêu thứ, sau đó vỗ mông muốn đi sao?

Vì để đạt được quả trứng này, hắn ở trong thí luyện đã chậm trễ thời gian hơn mười ngày, há có thể để cho nó muốn đi thì đi sao?

Soạt! Soạt!

Tiểu tặc miêu linh hoạt đa đoan, trong lúc trốn chạy ở phía trước, thỉnh thoảng còn quay đầu nhìn lại, nhe răng nhếch miệng cười, vẻ mặt phần lớn đều là khinh thường.

Triệu Phong phảng phất có thể nghe hiểu lời nó nói:

- Chỉ dựa vào một tên nhỏ bé như ngươi, cũng dám làm chủ nhân

của ta?

Linh trí của đầu Tiểu tặc miêu này, không phải là cao bình thường, không ngờ lại biết được ý đồ của Triệu Phong.

Một khi đã như thế, vậy thì càng không thể cho ngươi bỏ chạy.

Triệu Phong hít sâu một hơi, chậm rãi gỡ xuống đai bịt mắt. Trên đồng tử màu xanh phát ra ánh sáng phiếm động lợi hại, một luồng lực lượng tinh thần chấn động tâm hồn nhất thời lan tràn ra.

Luận tốc độ, Triệu Phong so với Tiểu tặc miêu còn nhanh hơn nhiều.

Nhưng mà so sánh tính linh hoạt, Tiểu tặc miêu chỉ lớn chừng một bàn tay, Triệu Phong tương đương một người khổng lồ, có vẻ quá vụng về.

Tiểu tặc miêu gian xảo (2)

Bởi vậy, Triệu Phong xuất ra đòn sát thủ, lực lượng mắt trái toàn bộ khai hỏa, nắm rõ ràng hết thảy mọi động tác trên người của Tiểu tặc miêu.

Đồng thời, mắt trái của hắn cũng đồng dạng phát ra lực lượng uy hiếp tinh thần mạnh mẽ, nhằm kềm chế tinh thần của Tiểu tặc miêu.

Triệu Phong không có sử dụng đến Tinh Thần Âm Ba Thuật, là do lo lắng sẽ làm bị thương Tiểu tặc miêu này. Dù sao đối phương thoạt nhìn cũng chỉ vừa mới sinh ra không bao lâu.

- Meo meo meo meo!

Thân hình Tiểu tặc miêu linh hoạt nhanh nhẹn, bỗng nhiên cứng đờ

lại. Nó quay đầu nhìn lại về phía Triệu Phong, bên trong ánh mắt đen láy như hai viên hắc bảo thạch lộ ra một tia hoảng sợ nồng đậm.

Cặp đồng tử đen láy như hắc bảo thạch giương mắt nhìn chằm chằm vào cặp mắt màu xanh giống như vực sâu của Triệu Phong, vẻ khủng hoảng không ngừng lan tràn, chợt thân mèo đột nhiên run bắn lên.

- Hửm?

Triệu Phong nhất thời cảm thấy ngoài dự liệu. Với tính tình kiệt ngạo bất tuân của Tiểu tặc miêu, hẳn sẽ không nhanh chóng thần phục như vậy mới đúng.

Trực giác nói cho hắn biến, Tiểu tặc miêu cũng không chịu phải sự uy hiếp thực chất gì cả, thứ nó chân chính sợ hãi chính là mắt trái của mình.

- Meo meo meo meo!

Cặp mắt của Tiểu tặc miêu không chút chuyển động, nhìn chằm chằm vào mắt trái của Triệu Phong, vẻ hoảng sợ dần dần tiêu tán, còn lại chỉ là một gương mặt lộ rõ vẻ nịnh nọt!

Triệu Phong nhất thời cảm thấy cổ quái, một phen đem đồ bịt mắt kéo lên, che lại mắt trái của mình.

Soạt!

Thân hình Tiểu tặc miêu nhảy lên, chủ động nhảy lên trên vai của Triệu Phong.

- Meo meo meo meo!

Tiểu tặc miêu mang theo vẻ ân cần nồng đậm, vươn hai chân trước nhỏ bé của mình ra, không ngừng đấm lưng cho chủ nhân.

Thái độ trước sau hoàn toàn chuyển biến một trăm tám chục độ!

- Như vậy cũng được sao?

Khóe mắt Triệu Phong thoáng run rẩy một trận. Linh trí của đầu Tiểu tặc miêu này, so với Yêu Thú Vương bình thường còn mạnh hơn mấy bậc, hoàn toàn là một con cáo già.

- Tiểu tặc miêu, nếu như ngươi còn dám ăn vụng thiên tài địa bảo của ta nữa, xem ta sẽ trừng phạt ngươi như thế nào!

Triệu Phong xách lỗ tai của Tiểu tặc miêu lên, hung hăng cảnh cáo một trận.

- Meo meo meo meo!

Tiểu tặc miêu thể hiện ra bộ dáng phi thường đáng thương, lập tức gật gật đầu, không ngừng cam đoan với Triệu Phong.

Nó rõ ràng cũng không nói cái gì, Triệu Phong lại có thể hiểu ra được ý tứ động tác trên mặt của nó.

- Tạm thời tin ngươi một lần!

Triệu Phong buông tay ra, Tiểu tặc miêu lăn lông lốc một hồi, phóng vọt lên trên vai của hắn, bộ dáng một nhúm lông xù nhỏ, giống hệt một tiểu sủng vật đáng yêu.

- Meo meo meo meo!

Tiểu tặc miêu đột nhiên nhìn về phía một phương hướng nào đó, đứng trên vai Triệu Phong không ngừng nhảy nhót.

- Hửm?

Triệu Phong quay người nhìn lại, liền thấy đằng xa đang bay đến một gã thiếu niên chất phác, trên người mặc Lục Kim Thiền Y, trước ngực đeo một cái bích hồ lô.

- Bắc Mặc?

Triệu Phong phát hiện vẻ mặt đối phương vô cùng chật vật, sắc mặt tái nhợt, thần sắc có chút gấp gáp.

Ở phía sau Bắc Mặc chừng vài dặm, tổng cộng có bốn đầu Hắc Thiết Cự Quái, đang truy sát mãi không buông tha.

Bốn đầu Hắc Thiết Cự Quái không phải theo cùng một con đường, mà là theo những góc độ không giống nhau, làm thành xu thế bao vây hình bán nguyệt.

- Triệu sư đệ!

Bắc Mặc ở giữa không trung, nhìn thấy Triệu Phong, lập tức hướng về phía Triệu Phong chạy tới.

Nhất thời bốn đầu Hắc Thiết Cự Quái mang theo khí thế ào ạt phóng tới. Uy áp cường đại phát ra, khiến cho cả một khu vực gần đó đều phải cảm thấy áp lực nặng nề.

- Bắc sư huynh, có gì chỉ bảo?

Vẻ mặt Triệu Phong bình tĩnh thản nhiên, căn bản không chút lo lắng.

Bởi vì hắn biết, Hắc Thiết Cự Quái sẽ chỉ tập trung đối phó với mục tiêu đã dung nhập Phù Loan Lệnh, sẽ không công kích kẻ khác.

- Meo meo meo meo!

Tiểu tặc miêu trên vai Triệu Phong, hai tay trước chống nạnh, đối với uy thế cường đại của Hắc Thiết Cự Quái xem như là không cảm thấy gì.

Triệu Phong càng ngạc nhiên hơn. Bốn đầu Hắc Thiết Cự Quái kia chính là cấp bậc Chân Linh Cảnh, Tiểu tặc miêu này không ngờ lại bình tĩnh giống mình như vậy!

- Triệu sư đệ, vì sao ngươi không bị truy sát?

Bắc Mặc không ngừng thở gấp, vẻ mặt khiếp sợ khó hiểu, nhìn về phía một mèo một người phía trước.

Triệu Phong thoáng có chút chần chờ, có nên nói phương pháp cho Bắc Mặc biết hay không?

Còn chưa đợi hắn mở miệng.

- Meo meo meo meo!

Tiểu tặc miêu khoa tay múa chân, giơ chân mèo chỉ về phía khu vực trung tâm của hải dương đằng mạn.

Giỏi cho tên Tiểu tặc miêu nhà ngươi, ăn cây táo rào cây sung!

Trên trán Triệu Phong toát ra một tia hắc tuyến, bàn tay rất nhanh

nhéo cái lỗ tai của Tiểu tặc miêu!

- Ha hả… Triệu sư đệ, cảm ơn ngươi nhiều! Con mèo nhỏ này thật là đáng yêu!

Bắc Mặc mỉm cười vui vẻ, hướng về phía khu vực trung tâm của hải dương đằng mạn mà lao đi.

Bằng vào trí tuệ của hắn, không khó đoán ra được phương pháp vận dụng của Triệu Phong.

Vù vù vù vù!

Bốn đầu Hắc Thiết Cự Quái kéo theo thanh thế mạnh mẽ đuổi sát theo sau Bắc Mặc.

Triệu Phong vừa mới chuẩn bị giáo huấn Tiểu tặc miêu, thì dị biến chợt nổi lên.

Gào!

Trong hải dương đằng mạn, đột nhiên truyền đến một thanh âm tê rống trầm thấp kinh hồn. Khí tức đáng sợ này so với đầu Yêu Thú Vương bên trong tòa tháp ở khu rừng rậm kia còn cường đại hơn một bậc.

- A!

Bắc Mặc thét lớn một tiếng, bị một luồng hấp lực kéo thẳng xuống, thân hình lảo đảo một cái, rơi thẳng vào hải dương đằng mạn.

Chỉ trong nháy mắt, Bắc Mặc liền bị vô số đằng mạn chôn vùi mất.

Một màn này khiến cho Triệu Phong kinh hãi không thôi:

- Cả hải dương đằng mạn này đều là một bộ phận của Đằng Mạn Vương. Chỉ là trước đây hắn khinh thường không chịu ra tay, chỉ công kích theo bản năng. Nhưng vì cái gì mà hắn lại ra tay với Bắc Mặc?

Triệu Phong quan sát cẩn thận, phát hiện ra trong đám hải dương đằng mạn kia, có một sợi đằng mạn đang một phen gỡ xuống bích hồ lô trước ngực của Bắc Mặc, mang vào trong khu vực trung tâm nhất của hải dương đằng mạn.

Hóa ra là như thế!

Đằng Mạn Vương chính là xem trọng cái bích hồ lô trước mặt của Bắc Mặc!

- Meo meo meo meo!

Tiểu tặc miêu khoa chân múa tay, lộ ra nụ cười tràn ngập vẻ giả dối.

Con mẹ nó!

Tiểu tặc miêu này không ngờ lại biết đào hố chôn Bắc Mặc!

Biểu tình của Triệu Phong vô cùng phấn khích, giương mắt nhìn về phía Tiểu tặc miêu với vẻ cổ quái.

Đồng thời trong lúc này, khu vực hải dương đằng mạn.

- Con Tiểu tặc miêu này, không ngờ lại…

Trên khuôn mặt chất phác vạn năm không thay đổi của Bắc Mặc chợt

lộ ra một tia phẫn hận.

Vô số sợi đằng mạn đem Bắc Mặc quấn quanh lại, không ngừng hấp thu tinh huyết.

Ô…ô…ô…n…g!

Phù Loan Lệnh trong thân thể hắn phát ra một tầng quang mang trong suốt, bao phủ toàn thân hắn.

Trong khoảnh khắc đó, Bắc Mặc liền biến mất.

Hắn như thế nào cũng không nghĩ tới, chính mình lại bằng vào phương thức như thế này mà bị loại, bị một con mèo nhỏ đào hố chôn, nói ra cũng thật là mất mặt.

- Meo meo meo meo!

Trước khi biến mất, bên tai Bắc Mặc mơ hồ truyền đến thanh âm cười nhạo đắc ý của Tiểu tặc miêu.

Chương 189: Phá vỡ kỷ lục ngàn năm

Phù Loan Điện, ngày 38 thí luyện.

Ô…ô…ô…n…g!

Bậc thang lối vào, cửa ánh sáng màu xanh chợt lóe lên, hiện ra một gã thiếu niên sắc mặt chất phác. Sắc mặt gã thiếu niên có chút khó coi, không biết là do thân thể suy yếu, hay là do tâm tình không tốt.

- Mặc nhi!

- Bắc sư đệ!

Đám người Vân Hải Chân Nhân và Tuyền Thần đều lên tiếng, mang theo vẻ kinh hỉ. Đám người ở đây, bao gồm tất cả các Trưởng lão Chân Linh Cảnh cũng đều đồng loạt nhìn về phía Bắc Mặc.

Giờ phút này, Bắc Mặc giống như là thiên chi kiêu tử, được đám người giống như chúng tinh ủng nguyệt đưa đến trước mặt các Trưởng lão.

- Ở trong thí luyện kiên trì được 38 ngày, thành tích này, đã vượt qua Vân Hải sư đệ năm đó! Quả thật là danh sư xuất cao đồ mà!

Lục Nguyệt Mỗ Mỗ và Tiết Trưởng lão ít nhiều cũng có chút hâm mộ, không khỏi cảm khái.

Trong vòng trăm năm qua, Hiểu Nguyệt Tông đã xuất hiện một Vân

Hải Chân Nhân phi thường kiệt xuất.

Mà Bắc Mặc đệ tử của hắn, tư chất số mệnh càng thêm vượt trội, ở trong Phù Loan Thí Luyện không ngờ lại phá vỡ được kỷ lục của sư phụ Vân Hải Chân Nhân.

- Phù Loan Thí Luyện, ở giai đoạn hậu kỳ, mỗi khi kiên trì thêm một ngày, đều là một lần đột phá cực hạn, từng bước gian nan…

Trên khuôn mặt đoan trang của Hiểu Nguyệt Tông chủ nở rộ nụ cười rạng rỡ, lời nói vui mừng phát ra từ tận nội tâm.

Cho dù Bắc Mặc không phải là đệ tử môn hạ của nàng, nhưng mà trong Tông môn có thể xuất hiện một tuyệt đỉnh thiên tài như vậy, có thể nói là khiến lòng người kinh hỉ.

Thế nhưng, thân là tiêu điểm của mọi người, trên mặt Bắc Mặc vậy mà chẳng hề có chút vui mừng gì, vẻ mặt thậm chí còn vô cùng khó coi.

Nhưng mọi người cũng đều không chú ý đến, Bắc Mặc từ trước đến giờ vẫn luôn là biểu tình chất phác như vậy.

- Mặc nhi, thành tích thí luyện của ngươi là bao nhiêu?

Câu hỏi của Vân Hải Chân Nhân nhất thời kích phát lòng hiếu kỳ của mọi người.

Bắc Mặc không phải nghi ngờ chính là đệ nhất nhân của lần thí luyện này, đã phá vỡ kỷ lục trăm năm qua, thậm chí ngay cả Dương Kiền, thủ tịch đệ tử chân truyền cũng bị hắn hoàn toàn giẫm lên luôn!

- 928 điểm thí luyện!

Sắc mặt Bắc Mặc không một chút biểu tình.

928 điểm thí luyện!

Lời nói vừa dứt, toàn trường nhất thời ồ lên.

Thậm chí ngay cả Vân Hải Chân Nhân cũng có chút giật mình. Như thế nào lại có thành tích cao đến như vậy?

Thành tích của Bắc Mặc, thiếu chút nữa liền đạt tới 1000 điểm, thật khiến cho kẻ khác phải kinh hãi không thôi.

- Năm đó Vân Hải sư đệ kiên trì được 34 ngày, thành tích cũng không đến 600 điểm!

Mấy vị Trưởng lão đều hai mặt nhìn nhau.

Bắc Mặc chẳng những kiên trì số ngày lâu hơn, thành tích cũng là cực kỳ khủng bố.

- Thành tích này, hẳn là đã phá vỡ kỷ lục ngàn năm qua của Phù Loan Điện a!

Đại Trưởng lão cũng không nhịn được mà động dung, vô cùng hiếm thấy.

Phá vỡ kỷ lục ngàn năm qua!

Mọi người nhất thời kinh hãi vô cùng, khó có thể tin nổi nhìn về phía vị thiên chi kiêu tử vừa mới sáng lập nên kỳ tích kia.

Thật sự là quá mạnh mẽ rồi. Chẳng những đạt được Quán quân thí

luyện, siêu việt Vân Hải Chân Nhân, lại còn đánh vỡ kỷ lục ngàn năm qua của Phù Loan Thí Luyện nữa.

Đám người bên cạnh chính mắt chứng kiến kỳ tích, cũng cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

Không blâu sau, chiến lợi phẩm của Bắc Mặc dần dần hiện ra, so với Dương Kiền lúc trước còn hùng hậu hơn rất nhiều.

Công pháp Phàm phẩm đỉnh phong tìm được đến hai món.

Thần binh Phàm phẩm đỉnh cấp cũng đạt tới ba món.

Thiên tài địa bảo cùng với đạo cụ dị bảo tổng cộng có đến hơn trăm món, trong đó giá trị có thể so với Thần binh có đến mấy chục món.

Càng phấn chấn hơn chính là, Bắc Mặc còn đạt được một môn công pháp Linh cấp!

Công pháp Linh cấp!

Nếu đặt ở Hiểu Nguyệt Tông, tuyệt đối là tuyệt học trấn sơn, cho dù là Trưởng lão cũng không nhất định có cơ hội tu luyện thành công.

Phải biết rằng công pháp Linh cấp trên đại lục này, số lượng cực kỳ thưa thớt, gần như đã thất truyền.

Có thêm một môn công pháp Linh cấp, vô hình sẽ gia tăng thêm nội tình thực lực của Tông môn.

Những người chung quanh hưng phấn, kinh hỉ, rung động, mà Bắc Mặc thân là diễn viên chính, lại không hề có nửa điểm vui sướng và tự hào, sắc mặt càng ngày càng khó coi.

- Mặc nhi, ngươi không những là Quán quân thí luyện, lại còn đánh vỡ kỷ lục của vi sư, sáng tạo ra kỷ lục mới trong ngàn năm, vi sư và Tông môn đều kiêu ngạo vì ngươi a!

Vân Hải Chân Nhân mỉm cười tán thưởng, vẻ mặt vui mừng.

Có thể trở thành sư phụ của một thiên tài như vậy, bản thân chính là một loại vinh quang.

- Sư tôn!

Bắc Mặc rốt cuộc chủ động mở miệng, trong thanh âm mang theo một tia hổ thẹn nhàn nhạt.

- Mặc nhi, ngươi làm sao vậy?

- Mặc sư điệt, ngươi có ẩn tình gì khó nói, hoặc là có yêu cầu gì, cũng có thể nói ra!

Tông chủ và các Trưởng lão cũng đều khó hiểu nhìn về phía Bắc Mặc.

Sắc mặt Bắc Mặc rõ ràng có chút không bình thường.

- Bẩm sư tôn, Tông chủ cùng các vị Trưởng lão nói, có lẽ đệ tử đã phá vỡ kỷ lục ngàn năm qua, nhưng mà chức Quán quân lần này, cũng không phải là của ta!

Bắc Mặc hít sâu một hơi, vẻ mặt chua xót.

- Cái gì? Đây là ý tứ gì?

Tất cả mọi người ở đây đều có chút nghi hoặc, căn bản không hiểu được hắn nói gì.

Bắc Mặc rõ ràng đã phá vỡ kỷ lục ngàn năm qua, như thế nào lại không phải là Quán quân lần thí luyện này?

Đại Trưởng lão lâm vào suy tư.

Đột nhiên hắn nhìn về phía lối vào Phù Loan Điện, sắc mặt khẽ biến:

- Không đúng! Phù Loan Thí Luyện vẫn còn chưa có chấm dứt!

Tông chủ cùng vài vị Trưởng lão, đều nhìn về phía Phù Loan Điện.

Quả nhiên Phù Loan Điện vẫn còn chưa có đóng cửa, thí luyện vẫn như trước còn đang tiếp tục tiến hành.

Dựa theo kinh nghiệm trước đây, khi thí luyện chấm dứt, Phù Loan Điện cũng sẽ đóng cửa luôn.

Cái này là có ý nghĩa gì?

Mọi người lâm vào trầm tư. Dựa theo biểu tình cùng với lời nói và hành động của Bắc Mặc sau khi đi ra, chân tướng dần dần xuất hiện.

Nhưng mà, đối với chân tướng dần xuất hiện này, đại đa số mọi người đều không dám tin tưởng vào điều đó.

Vẫn còn có một người!

Một người gần như đã bị xem nhẹ, lúc này lại trở thành tiêu điểm của các vị Trưởng lão.

- Chỉ còn lại có Triệu sư đệ, chẳng lẽ… Cái này không có khả năng!

Các đệ tử thí luyện như Dương Kiền, Tuyền Thần suy luận ra kết quả, cũng đều không dám tin tưởng.

Đặc biệt là Dương Kiền, hoàn toàn không thể chấp nhận sự thật này!

Triệu Phong là sư đệ của hắn, cân lượng của đối phương, hắn như thế nào không biết rõ ràng chứ?

Một gã đệ tử Linh thể hạ đẳng, trong hàng ngũ đệ tử thí luyện, tu vi hạng nhất đếm ngược từ dưới lên, như thế nào có thể siêu việt thành tích đệ nhất ngàn năm qua?

Toàn trường một mảnh hỗn loạn, tất cả mọi người đều không tin vào kết quả này.

- Im lặng!

Thanh âm trầm thấp uy nghiêm của Đại Trưởng lão nhất thời khiến toàn trường lâm vào tĩnh mịch.

Mấy vị Trưởng lão đều hai mặt nhìn nhau.

Trong đó sắc mặt Tiết Trưởng lão và Vân Hải Chân Nhân đều là âm tình bất định.

- Mặc nhi, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Vân Hải Chân Nhân trầm giọng hỏi.

Phá vỡ kỷ lục ngàn năm (2)

Các Trưởng lão mơ hồ ý thức được, tình thế phát triển đã nằm ngoài đánh giá của tất cả mọi người.

Dường như ngay từ khi thí luyện bắt đầu, đã có một cỗ lực lượng vô hình dẫn dắt, thôi động toàn bộ thế cục thí luyện, khiến cho liên tục xảy ra ngoài ý muốn, đủ các loại sự kiện ly kỳ cổ quái, cũng thể hiện rõ ràng sự bất thường của thí luyện lần này.

Đủ các loại chuyện tình bất thường đều tập trung ở lần này.

Đầu tiên là ở cửa thứ nhất, ba người bọn Lục Hổ nhanh chóng bị loại, sau đó là cửa thứ hai không có thương vong, toàn bộ thông quan.

Kế tiếp là cửa thứ ba, thành tích luôn có những biến chuyển khả quan cùng với ngoài dự đoán của mọi người.

Mà lần này đây, Bắc Mặc, kẻ đã phá vỡ kỷ lục ngàn năm qua, đồng thời với việc sáng tạo kỳ tích, lại một lần nữa khiến cho thế cục biến chuyển.

Bắc Mặc còn không phải Quán quân!

Tóm lại, lần thí luyện này, thật sự là rất tà môn!

Giờ phút này, ánh mắt của mọi người cũng đều dừng lại ở trên người của Bắc Mặc.

Chỉ sợ hắn chính là người duy nhất ở đây biết rõ chân tướng!

- Trước khi bị loại, ta đã nhìn thấy Triệu sư đệ!

Bắc Mặc rốt cuộc cũng mở miệng. Nghĩ đến tình cảnh cuối cùng bị

con Tiểu tặc miêu lừa dối, uất ức bị loại, trong lòng hắn dâng lên một cỗ phẫn hận khó có thể phát tiết.

Triệu sư đệ! Triệu Phong!

Mọi người cho dù đã có sự chuẩn bị, thế nhưng vẫn như cũ hít một hơi thật sâu, kinh hãi thất sắc.

- Tại sao có thể là hắn?

Đám người Dương Kiền, Tuyền Thần đều thất hồn lạc phách, căn bản khó có thể chấp nhận nổi.

Nếu là siêu cấp thiên tài như Bắc Mặc đạt được Quán quân, bọn họ còn có thể chấp nhận, nhiều nhất cũng chỉ là tiếc nuối và bất đắc dĩ.

Nhưng nếu đổi lại là Triệu Phong, bọn họ tuyệt đối không thể nào chấp nhận được.

- Bắc Mặc sư điệt, ngươi đem quá trình kể lại một lần đi!

Cặp mắt Hiểu Nguyệt Tông chủ khẽ chớp động.

Bắc Mặc ngẫm nghĩ một chút, bắt đầu giảng thuật lại.

- Vốn dĩ đệ tử còn có thể miễn cưỡng kiên trì thêm một vài ngày nữa, không nghĩ tới đúng lúc này lại gặp phải Triệu sư đệ! Kỳ quái nhất chính là, hắn không ngờ lại không có bị Hắc Thiết Cự Quái đuổi giết!

Nói đến đây, cặp mày Bắc Mặc nhất thời nhíu chặt.

Không bị Hắc Thiết Cự Quái đuổi giết? Điều này sao có thể?

Các đệ tử từng tham gia qua thí luyện đều kinh hãi thất sắc, đồng loạt lắc đầu.

- Đệ tử cũng cảm thấy vô cùng kỳ quái, vì thế mới hỏi Triệu sư đệ. Kết quả, hắn cùng với con mèo nhỏ giảo hoạt của hắn, một phen lừa ta vào trong hải dương đằng mạn kia. Đằng Mạn Vương kia liền chỉ trong một cái ý niệm, thiếu chút nữa là giết chết ta luôn! Thậm chí ngay cả Bích Thiên Linh Dịch trân quý nhất cũng bị nó lấy đi mất!

Bắc Mặc nói đến đây, thanh âm dừng lại, hai tay nắm chặt, có chút run rẩy nhàn nhạt.

Trong mắt hắn lộ ra vẻ khuất nhục và phẫn hận, trong lòng thầm nghĩ:

- Triệu Phong a Triệu Phong, ngươi một phen lừa gạt ta thê thảm, giữa hai chúng ta, căn bản không còn bất cứ đường sống nào nữa!

- Con mèo giảo hoạt?

Vân Hải Chân Nhân nắm được điểm mấu chốt.

- Hình như là một đầu Linh sủng do Triệu sư đệ tìm được trong thí luyện. Con mèo này âm hiểm giảo hoạt cực kỳ… Bằng không, thành tích của đệ tử còn có thể tốt hơn nữa!

Bắc Mặc nghĩ đến sự gian trá giảo hoạt của đầu Tiểu tặc miêu kia, hận đến mức nghiến răng trèo trẹo.

Hắn cuối cùng cũng không thể nói là bị một con mèo nhỏ gài bẫy, liền đem bút sổ sách này cùng đổ hết lên trên người của Triệu Phong.

- Triệu Phong này, thật sự đáng giận! Chuyên làm chuyện hại người lợi mình! Đầu tiên là một phen đá Khổng Nguyên Hạo, Lục Hổ ra khỏi thí luyện, tiếp theo lại hãm hại Tuyền Thần sư điệt, hiện tại thậm chí ngay cả Bắc Mặc sư điệt cũng đều bị hắn gài bẫy luôn!

Tiết Trưởng lão nhất thời phẫn hận hét lên.

Lời ấy vừa nói ra, các đệ tử tham gia thí luyện, lấy Tuyền Thần cầm đầu, đều lộ ra vẻ phẫn hận, nhất trí công khai lên án Triệu Phong.

Cẩn thận ngẫm lại, từ khi thí luyện bắt đầu đến nay, những người bị Triệu Phong trong thí luyện đá ra, có tổng cộng bốn người, tiếp cận phân nửa nhân số tham gia thí luyện.

Đầu tiên là Khổng Nguyên Ngô và Lục Hổ bị Triệu Phong đá rơi xuống vực sâu.

Tiếp theo là Tuyền Thần bị Triệu Phong đóng băng, trước tiên bị loại.

Cuối cùng là Bắc Mặc, kẻ đã phá vỡ kỷ lục ngàn năm qua, không ngờ cũng là bị hắn gài bẫy hãm hại.

- Không ngờ cũng không chỉ có một mình ta!

Bắc Mặc nhìn thấy mọi người công khai lên án Triệu Phong, ngoài mặt liền bày ra bộ dáng phẫn hận vô cùng, trong lòng thì lại vạn phần cổ quái. Hóa ra người bị hại cũng không phải chỉ một mình bản thân.

Nếu nói như vậy thì trong lòng hắn lại dễ chịu hơn một chút.

Lục Nguyệt Mỗ Mỗ nhíu mày, nói:

- Hiểu Nguyệt Tông ta thân là tông phái Chính đạo, không ngờ lại

xuất hiện một tên đệ tử có phẩm cách tồi tệ như vậy!

- Đúng vậy! Triệu Phong người này quả thật là loại người đại gian đại ác! Thậm chí ngay cả Linh sủng mà hắn thu phục, cũng giả dối âm hiểm như vậy. Cái gọi là “vật tụ theo loài” chẳng qua cũng chỉ như thế!

Vân Hải Chân Nhân lạnh lùng nói.

Trong lòng hắn cũng không thể bình tĩnh được nữa:

- Từ Nhiên a Từ Nhiên, tại sao ngươi lại có vận khí tốt như vậy, không ngờ lại thu nhận được hai gã đệ tử tuyệt đỉnh như thế?

- Tông chủ, Đại Trưởng lão, kẻ này nhất định phải nghiêm trị!

Tiết Trưởng lão bộ dáng chính khí lẫm liệt nói.

Đại Trưởng lão và Hiểu Nguyệt Tông chủ liếc mắt nhìn nhau một cái.

- Chuyện này có lẽ cũng không đơn giản như vậy, đợi sau khi Triệu Phong đi ra rồi tính!

Thanh âm Đại Trưởng lão nhàn nhạt vang lên.

Các vị Trưởng lão còn lại cho dù có dị nghị, cũng chỉ có thể âm thầm nuốt xuống mà thôi.

- Các vị Trưởng lão, không nên hành động hấp tấp. Mặc kệ nói thế nào, Triệu Phong có thể làm được đến bước này, cũng xem như một thiên tài! Người bình thường, làm sao có thể làm được như vậy? Trọng điểm của chúng ta không phải là trừng trị hắn như thế nào, mà là làm thế nào để trợ giúp hắn cải tà quy chính, phục vụ cho Tông

môn!

Cặp mày Hiểu Nguyệt Tông chủ nhíu chặt, có chút đau đầu. Nàng thở dài sâu kín, truyền âm cho các vị Trưởng lão.

Thân là một vị Tông chủ nữ lưu, trong lòng nàng ít nhiều cũng có thiện niệm. Còn nữa. Nàng thập phần đau đầu, thân là Tông chủ nhiều năm như vậy, còn chưa bao giờ gặp qua một lần thí luyện ly kỳ khúc chiết như vậy, quả thật có thể nói là kỳ quái.

- Tông chủ nói cũng có đạo lý nhất định! Chẳng qua, hết thảy cũng phải đợi khi tên tiểu tử kia đi ra rồi nói sau!

Thần sắc Lục Nguyệt Mỗ Mỗ cũng dịu đi không ít.

Cho dù là Chân Linh Cảnh cũng không thể nào mạnh mẽ tiến vào Phù Loan Điện.

Một đám Trưởng lão cũng không còn cách nào khác, chỉ có thể tiếp tục chờ đợi mà thôi.

Đại Trưởng lão và Hiểu Nguyệt Tông chủ thì lại âm thầm có chút chờ mong. Một lần thí luyện ly kỳ khúc chiết nhất từ cổ chí kim, gã đệ tử phẩm cách tồi tệ nhất, cuối cùng sẽ sáng tạo ra thành tích như thế nào?

Chương 190: Thí luyện kết thúc (1)

Thiên Cảnh Đảo…

Toàn bộ thí luyện, hiện tại chỉ còn lại có mỗi mình Triệu Phong.

Có thể đi đến một bước này, trong vòng ngàn năm qua, không có người nào có thể làm được.

Phụ cận hải dương đằng mạn, Triệu Phong quan sát thật lâu, xác định Bắc Mặc đã chân chính bị loại.

Hắn âm thầm thở dài một hơi. Bắc Mặc, cái tên đối thủ cường đại nhất, số mệnh lớn nhất của hắn, lại bị phương thức như thế này loại ra khỏi thí luyện…

Mà kẻ khởi xướng việc này, con Tiểu tặc miêu màu xám kia, lúc này tròng mắt của nó đang loạn chuyển, bộ dáng thảnh thơi tự đắc, cũng có vài phần xảo trá.

- Được rồi! Ngươi thành thật ở yên đó cho ta!

Triệu Phong lườm Tiểu tặc miêu một cái.

Hắn hầu như có thể đoán trước được, sau khi Bắc Mặc bị loại ra, sẽ ở trước mặt các Trưởng lão hung hăng cáo trạng mình một phen.

Mặc dù Bắc Mặc trời sinh tính tình chất phác cao ngạo, nhưng mà bị lừa gạt đến nước này, làm sao có thể dễ dàng bỏ qua như vậy?

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu gật đầu liên hồi, tỏ vẻ mình sẽ không làm gì xằng bậy, ngồi yên trên bả vai Triệu Phong, ngáp dài một cái.

Mấy canh giờ sau, Triệu Phong quay trở lại phủ đệ, tàng bảo thất.

- Còn không đến thời gian mười ngày nữa!

Ánh mắt Triệu Phong đảo quét đám ngăn cất chứa phong phú vô hạn kia.

Trên thực tế, trên Thiên Cảnh Đảo cũng không thiếu những địa phương có kỳ ngộ, ví dụ như Di tích Cổ Viên mà Bắc Mặc đã đi qua, hay là tòa tháp cao nơi Dương Càn đã đi qua.

Nhưng cuối cùng Triệu Phong vẫn lựa chọn nơi này.

Thứ nhất, những vật cất chứa ở nơi này đều là trân phẩm, thứ hai, tính mạo hiểm thấp, dị bảo rất ổn định.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu không ngừng chạy loạn bốn phía trong tàng bảo thất, cặp mắt đen láy như hắc bảo thạch không ngừng chớp động sáng bóng.

Rất nhanh, Triệu Phong liền xác định được mục tiêu mới. Đó là một khối phác ngọc kỳ quái, thoạt nhìn thì rất bình thường, không có gì đặc biệt.

Nhưng mắt trái của hắn miễn cưỡng có thể cảm ứng được trên khối

phác ngọc kia có một tia lực lượng ôn nhuận, tóm lại khiến cho hắn vừa nhìn liền cảm thấy vô cùng thoải mái.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu hoa tay múa chân vui sướng, nhìn trúng một cái đồng tiền cổ xưa rỉ sét, bộ dáng có chút sặc sỡ, giật dây Triệu Phong ra tay.

Triệu Phong bĩu môi xem thường. Cái đồng tiền cổ này, nhìn đi nhìn lại cũng chỉ giống như một kiện vật sưu tập thuần túy mà thôi, mặc dù chất liệu đặc thù, thế nhưng lại không có bất cứ khí tức lực lượng nào cả.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu có chút lo lắng, đưa chân chỉ vào đồng tiền cổ kia, tỏ vẻ vật ấy vô cùng quan trọng.

- Đừng làm loạn lên nữa!

Triệu Phong không thèm để ý gì đến nó, thúc giục Phong Lôi Chưởng, công kích ngăn cất chứa có khối phác ngọc kia.

Tiểu tặc miêu cúi đầu ủ rũ, bộ dáng có chút phẫn nộ, bất đắc dĩ.

Thế nhưng mà chủ nhân hiển nhiên là sẽ không nghe lời nó.

- Meo meo!

Thân hình nhỏ bé của Tiểu tặc miêu nhảy lên, phóng đến phía trước ngăn cất chứa có đồng tiền cổ kia.

Soạt! Soạt!

Tiểu tặc miêu không ngừng huy động móng vuốt, dùng sức công kích ngăn cất chứa, bộ dáng phi thường chăm chú.

Kết quả là, một người một mèo, ở trong tàng bảo thất, không ngừng công kích mục tiêu của riêng mình.

Nếu như hai người đồng lòng phối hợp, hoàn toàn có thể đạt được hiệu suất rất cao, thế nhưng mà một người một mèo này, hiểm nhiên là không có ý tứ đoàn kết hợp tác gì cả, mỗi người đều có ý định của riêng mình.

Nháy mắt, thời gian sáu, bảy ngày trôi qua.

Răng rắc!

Triệu Phong một chưởng bổ xuống trận pháp, sắc mặt lộ ra nụ cười đắc thắng.

Mà Tiểu tặc miêu ở bên kia, lực lượng trận pháp mới phá vỡ được chừng ba phần năm mà thôi.

Ngay cả như vậy, Triệu Phong cũng có chút động dung.

Muốn phá được trận pháp của bất cứ một ngăn cất chứa nào trong tàng bảo thất, ít nhất cũng cần phải có lực công kích Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, nếu không với tốc độ tự động hồi phục của trận pháp, liền vượt quá độ phá hoại do công kích mang lại.

Triệu Phong nghiên cứu một chút khối phác ngọc trong tay mình, thoạt nhìn không có gì đặc biệt. Nhưng khi hắn đem khối ngọc đặt trong lòng bàn tay, liền cảm thấy một luồng khí tức ôn nhuận mát mẽ

lan truyền khắp toàn thân, giống như được tắm trong gió xuân vậy.

Trong lúc bất tri bất giác, sự mỏi mệt trên người Triệu Phong giảm đi hẳn, ngay cả một chút vết thương nhẹ trước đây, hiện tại cũng đã hoàn toàn khôi phục.

- Khối phác ngọc này, dường như có hiệu quả trị liệu nhất định!

Triệu Phong tấm tắc than kỳ lạ.

Nhưng Tiểu tặc miêu ở một bên, sắc mặt lại lộ ra vẻ khinh thường.

Mắt thấy cách vòng đuổi giết tiếp theo chỉ còn lại chừng hai ba ngày nữa.

Triệu Phong thở dài, đi qua trợ giúp Tiểu tặc miêu một tay.

Con mèo này lai lịch bí ẩn, tựa hồ trời sinh đã có kiến thức bất phàm. Đồ vật mà nó nhìn trúng, có lẽ thật sự không tầm thường.

Rầm! Rầm! Rầm!

Một người một mèo đồng thời công kích ngăn cất chứa đồng tiền cổ.

Hai ngày sau, răng rắc một tiếng, trận pháp liền bị nghiền nát.

- Động thủ!

Triệu Phong nhanh tay lẹ mắt, bắt lấy đồng tiền cổ.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu còn nhanh hơn hắn, phốc một cái liền nhảy luôn vào

ngăn cất chứa, bất chấp có thể bị Triệu Phong công kích, đem đồng tiền cổ bắt vào trong tay.

Triệu Phong mặc dù đã đoán trước, nhưng vẫn là bất đắc dĩ, chủ yếu hắn sợ làm bị thương Tiểu tặc miêu.

Tiểu tặc miêu cảnh giác nhìn Triệu Phong một cái, giống như Triệu Phong sẽ cướp đồ của mình, sau đó thì đem đồng tiền cổ nuốt vào trong bụng.

Triệu Phong trừng mắt nhìn nó một cái. Tiểu tặc miêu này, cũng không phải tham tiền bình thường.

Chỉ là hắn có chút nghi hoặc. Cái đồng tiền cổ này, mắt trái của mình đã quan sát qua, ngoại trừ chất liệu đặc thù, còn lại cũng không có chỗ nào đặc biệt cả.

Những việc này, cũng không cần phải suy nghĩ nhiều. Trước mắt quan trọng nhất chính là như thế nào đối phó với vòng đuổi giết tiếp theo.

Triệu Phong phân tích, vòng đuổi giết tiếp theo, số lượng Hắc Thiết Cự Quái rất có thể sẽ gia tăng lên tới ba hoặc bốn đầu. Tốc độ lúc ban đầu, ít nhất có thể so sánh với Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Nếu là vậy, cần phải ứng phó như thế nào đây?

Yêu Thú Vương bình thường, căn bản là không đủ sức. Hắc Thiết Cự Quái chỉ là tốc độ bị hạn chế, luận công kích và phòng ngự, đoán chừng so với Yêu Thú Vương bình thường còn mạnh hơn một bậc.

Đồng thời gặp phải bốn đầu Hắc Thiết Cự Quái, phóng mắt khắp

toàn bộ Thiên Cảnh Đảo, hầu như không có bất cứ Yêu Thú Vương nào có thể ứng phó nổi.

- Dường như chỉ có Đằng Mạn Vương và Sơn Khâu Cự Quái là có thể ứng phó thôi!

Triệu Phong âm thầm nói.

Đội hình ba, bốn đầu Hắc Thiết Cự Quái, thật sự quá mức kinh khủng. Ngoại trừ mấy tồn tại cấm kỵ trên Thiên Cảnh Đảo ra, hầu như không có gì có thể chế ước được chúng.

Triệu Phong trước tiên vẫn là đi đến bên cạnh hải dương đằng mạn, tiến hành khảo sát.

Hải dương đằng mạn nhìn qua tựa hồ đã khôi phục yên tĩnh, nhưng Triệu Phong vẫn cảm nhận được một tia uy hiếp mơ hồ.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu lắc đầu, ý bảo Triệu Phong đừng thử.

- Tạm thời tin tưởng ngươi một lần!

Triệu Phong mang theo Tiểu tặc miêu ly khai.

_____Thí luyện kết thúc (2)

Một người một mèo vừa mới ly khai, từ trong hải dương đằng mạn chợt hiện ra một tầng sóng gợn thật lớn, khí thế cuồng bạo làm cho người ta phải sợ hãi. Từng trận gào thét trầm thấp khiến người ta kinh hãi lạnh người.

Mấy canh giờ sau, Triệu Phong đi vào một mảnh đồi núi.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu nhìn chằm chằm xuống mảnh đồi núi dưới chân, dường như đang suy ngẫm.

Triệu Phong âm thầm bội phục. Tầm mắt và nhận thức của Tiểu tặc miêu này, quả thật không phải bình thường.

Hắn không khỏi hoài nghi, con mèo này đến cùng có phải là mới vừa sinh ra hay không?

Về chuyện này thì có hai điểm đáng ngờ.

Thứ nhất, mèo là động vật có vú, từ trước đến nay cũng chưa từng thấy nở ra từ trong quả trứng bao giờ.

Thứ hai, cho dù là mới được sinh ra, cũng không có khả năng vừa mới ra đời liền có được tầm mắt và nhận thức như vậy. Thôn phệ một đám thiên tài địa bảo lại giống như ăn đồ ăn vặt vậy.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Vòng công kích thứ ba rất nhanh đã đến.

Đột nhiên, khí tức áp bách quen thuộc từ bốn phía truyền đến.

Ô…ô…ô…n….g! Ô…ô…ô…n…g! Ô…ô…ô…n….g! Ô…ô…ô…n…g!

Bốn phía xung quanh Triệu Phong lần lượt xuất hiện bốn cái cửa ánh sáng màu trắng rực rỡ.

Bốn cái thân ảnh khổng lồ từ bên trong cửa ánh sáng chậm rãi bước ra.

Thoáng chốc, bốn luồng khí tức uy áp Chân Linh Cảnh khủng bố đập vào mặt mà tới, đủ khiến cho những Thoát Phàm Cảnh bình thường phải lập tức thổ huyết.

Triệu Phong đem lực lượng huyết mạch thúc giục lên đến cực hạn, Âm Ảnh Phi Phong cũng tiến vào trạng thái hoạt động cao nhất.

Bốn đầu Hắc Thiết Cự Quái vừa mới ra, tốc độ lập tức đạt tới cấp bậc Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, hung hãn đánh về phía Triệu Phong, phát động ra công kích kinh thiên động địa.

Bốn vị Chân Linh Cảnh liên thủ công kích, đủ để phá hủy một tòa núi nhỏ.

Véo!

Thân hình Triệu Phong giống như một đạo âm ảnh, kéo theo một đạo tia máu xanh nhạt, hướng về phía không trung bay lên mấy trượng.

Trong nháy mắt, hắn toàn lực vận chuyển chân lực toàn thân, kích khởi lực lượng huyết mạch, mượn dùng năng lực của Âm Ảnh Phi Phong, lập tức bộc phát ra tốc độ nhanh nhất, thậm chí vượt qua cả Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh. Mặc dù chỉ là trong một khắc ngắn ngủi, nhưng cái giá phải trả là cực lớn. Một khắc này cũng đã tiêu hao của hắn một phần năm lực lượng huyết mạch!

Rầm rầm rầm rầm!

Đồi núi dưới chân nhất thời lắc lư dữ dội, đá vụn tung bay, bụi mù cuồn cuộn, phạm vi bao phủ cả một dặm xung quanh.

Khó có thể tưởng tượng, uy lực công kích của bốn cường giả Chân Linh Cảnh lại đạt đến mức độ cỡ nào, hầu như có thể phá hủy một cái lâu đài nhỏ.

- Kế hoạch thành công!

Gánh nặng trong lòng Triệu Phong nhất thời được giải khai. Hắn chính là muốn mượn nhờ lực công kích của bốn đầu Hắc Thiết Cự Quái nhằm trung chuyển Sơn Khâu Cự Quái khổng lồ dưới chân mình.

Thừa dịp này, hắn dốc sức liều mạng bay thẳng lên không trung, cũng nhanh chóng kéo động La Hầu Cung.

Vù vù vù vù…

Liên tiếp tám mũi băng tiễn phá không mà đi. Ở trên người mỗi đầu Hắc Thiết Cự Quái đều nổ tung hai mũi băng tiễn. Hàn ý lập tức lan tràn, mặc dù không thể đóng băng được chúng, nhưng đủ để khiến tốc độ của chúng giảm xuống.

Lúc này, Triệu Phong đã bay lên đến độ cao hơn trăm thước, vượt ra khỏi khu vực bụi mù bao phủ cuồn cuộn bên dưới.

- Grào!

Một đạo thanh âm hùng hậu trầm thấp từ bên trong đồi núi truyền đến.

Đạo thanh âm kia giống như là chuông lớn vậy, khiến đại địa lắc lư, sơn băng địa liệt, phong vân cuồn cuộn, giữa không trung thậm chí hiện ra một đạo tia chớp khủng bố nữa.

- Trời ạ!

Triệu Phong nhất thời kinh hồn táng đảm. Đây rốt cuộc là cấp độ lực lượng gì? Chỉ là vừa mới thức tỉnh, rống lên một tiếng, liền khiến cho sơn băng địa liệt, phong vân chấn động!

Tiếp theo, lại xuất hiện một màn đáng sợ hơn.

Bụi mù dâng lên trong phạm vi vài dặm, dưới một cỗ lực lượng vô hình lôi kéo, không ngừng nhao nhao rơi xuống hết.

Trong nháy mắt, toàn bộ cảnh tượng hoàn toàn rõ ràng.

Cái này là loại thủ đoạn đến mức nào, chỉ trong một cái chớp mắt, liền khiến cho bụi mù trong phạm vi vài dặm phải rơi hết xuống đất.

Ầm ầm!

Cái đồi núi trọc khổng lồ bên dưới đột nhiên chấn động mãnh liệt, phảng phất như một đầu cự quái khổng lồ nào đó vừa mới thức tỉnh.

Có lẽ, “cái này” chính là Sơn Khâu Cự Quái trong miệng của Triệu Phong.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Bốn đầu Hắc Thiết Cự Quái cao lớn bễ nghễ kia nhất thời nhao nhao rơi xuống đất, thân thể lăn thẳng vào bên trong đồi núi, mãi cũng không thể nào nhúc nhích nổi.

- Đây đến cùng là lực lượng gì, khiến cho ngay cả cường giả Chân Linh Cảnh cũng không có sức hoàn thủ?

Triệu Phong hít một hơi khí lạnh.

Răng rắc! Răng rắc!

Thân thể của bốn đầu Hắc Thiết Cự Quái, đột nhiên vỡ vụn ra.

Triệu Phong nhất thời có cảm giác hít thở không thông, dốc sức liều mạng thúc giục lực lượng huyết mạch, tiếp tục hướng về phía không trung cao hơn không ngừng bay đi.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu nhảy người lên một cái, đã chui luôn vào trữ vật thủ trạc.

Ầm!

Một luồng hấp lực kinh khủng đột nhiên bao phủ lên trên thân thể của Triệu Phong.

- Ọc!

Triệu Phong trực tiếp thổ huyết, cảm giác được thân thể như muốn nổ tung ra vậy. Hắn dường như nhìn thấy kết cục của chính mình giống như đám Hắc Thiết Cự Quái vậy, thịt nát xương tan.

Mặc dù hắn cách Sơn Khâu Cự Quái rất xa, lực đạo đã giảm xuống không đầy một phần mười, thế nhưng mà vẫn không có cách nào may mắn thoát khỏi được.

Thời khắc nguy cơ, Triệu Phong cơ hồ thúc giục hết thảy mọi loại lực lượng, chân lực, lực lượng huyết mạch trong cơ thể, ngay cả vực

sâu màu xanh trong đầu cũng nhanh chóng xoay tròn.

Thế nhưng mà, hết thảy mọi thứ đều không có tác dụng!

Đối diện với lực lượng tuyệt đối, hết thảy mọi thứ kỹ xảo đều không chút tác dụng!

Bỗng nhiên, Triệu Phong có chút ngộ ra. Cơ sở thực lực của chính mình chung quy vẫn là không đủ, cho dù có tính toán vận dụng thế nào, cuối cùng cũng có hạn.

Phốc!

Phù Loan Lệnh trong cơ thể của hắn đột nhiên chấn động, một tầng thanh mang trong suốt đem thân hình Triệu Phong hoàn toàn bao phủ lại.

Soạt!

Đệ tử thí luyện cuối cùng, cũng biến mất khỏi Thiên Cảnh Đảo.

Cái đồi núi khổng lồ kia, trải qua một hồi chấn động mãnh liệt, hình thành nên một đầu Sơn Khâu Cự Quái cao lớn hơn trăm trượng, giống như một cự nhân khai thiên tích địa vậy.

- Huyết mạch Thượng Cổ thuần túy đến như vậy! Còn có con mèo nhỏ kia, không ngờ lại là…

Bên trong con mắt vàng óng sâu thẳm của Sơn Khâu Cự Quái chợt lóe lên tinh quang.

Một lúc sau, hắn thở dài một tiếng, trong một mảnh phong vân cuồn cuộn, thân hình hắn dần dần nằm trở lại mặt đất, lại hóa thành một

ngọn đồi núi khổng lồ.

o0o

Lúc này Triệu Phong đã hiện thân trong một mảnh không gian màu trắng rực rỡ. Đập vào mắt là một mảnh sáng ngời.

Tập trung nhìn lại, đây là một tòa cung điện do một loại tinh thạch bạch sắc cấu tạo thành.

Soạt soạt!

Phù Loan Lệnh trong cơ thể Triệu Phong bay ra, kể cả Phù Loan Điện Ấn kia cũng tự động bay ra, phiêu phù trước mặt hắn.

- Thành tích qua cửa: 720 điểm. Thành tích biểu hiện: 1350 điểm. Đạt được Phù Loan Điện Ấn, cộng thêm điểm thưởng 500 điểm thí luyện. Điểm thí luyện tổng cộng cuối cùng: 2570 điểm. Thí luyện giả, thành tích của ngươi đột phá 1000 điểm, sẽ nhận được phần thưởng cao nhất của Phù Loan Điện!

Một thanh âm chợt vang lên trong đầu Triệu Phong.

Chương 191: Phần thưởng thí luyện

- Điểm thí luyện tổng cộng cuối cùng: 2570 điểm. Thí luyện giả, thành tích của ngươi đột phá 1000 điểm, sẽ nhận được phần thưởng cao nhất của Phù Loan Điện!

Triệu Phong đứng ở bên trong cung điện màu trắng, sắc mặt tái nhợt, đưa tay lên lau đi vết máu chảy ra nơi khóe miệng.

Trước khi bị loại, thần uy khủng bố của Sơn Khâu Cự Quái rõ ràng hiển hiện trước mắt, khiến cho hắn rung động không thôi.

Đối diện với cấp bậc lực lượng như vậy, ngay cả cường giả Chân Linh Cảnh cũng trở nên vô cùng nhỏ bé.

- Hửm?

Đột nhiên trong cung điện màu trắng, từng đợt từng đợt quang mang màu trắng sáng lạn chiếu xạ lên trên người Triệu Phong. Một luồng nước ấm lan tỏa khắp toàn thân, khiến cho thương thế của hắn lành lại rất nhanh.

Cỗ lực lượng ôn nhuận này, có điểm giống như lực lượng ở trên khối phác ngọc mà Triệu Phong tìm được ở trong tàng bảo thất lúc trước, có được hiệu quả chữa thương nhất định.

- Thành tích thí luyện 2570 điểm, đây dường như là điểm số rất cao! Đạt được phần thưởng cao nhất?

Triệu Phong có chút nghi hoặc đi tới, cân nhắc lời của thanh âm vừa rồi.

Hắn là người cuối cùng bị loại, thành tích thí luyện khẳng định là đệ nhất.

Nhưng bởi vì là người cuối cùng bị loại, nên hắn không biết thành tích của các đệ tử thí luyện trước đây, căn bản không thể nào so sánh được.

- Thí luyện giả, thành tích vượt quá 1000 điểm, bình thường trong một ngàn năm mới xuất hiện một lần. Mà thành tích của ngươi, đã phá vỡ kỷ lục cao nhất trong vòng một vạn năm qua của Phù Loan Điện. Về phần một vạn năm trước, không hề có ghi chép lưu lại.

Một quang ảnh nam tử cao lớn vĩ ngạn đột nhiên hiện ra.

Quang ảnh nam tử này hoàn toàn do quang mang màu trắng sáng lạn tạo thành, chỉ là một cái hư ảnh, lại dường như có trí tuệ nhất định.

Triệu Phong quan sát cẩn thận, phát hiện ra khuôn mặt của nam tử này nhìn qua có chút quen mắt.

Hắn đột nhiên nhớ tới gã thiếu niên tên Lý Loan ở trong cái sơn cốc ảo ảnh lúc trước.

- Ngươi là Lý Loan?

Triệu Phong không khỏi bật thốt lên.

Bởi vì hình dáng bên ngoài của hai người quá giống nhau, khác nhau ở chỗ, tướng mạo, khí chất của nam tử này càng thành thục hơn một

chút.

- Ha hả… Ta tên là Lý Phù Loan! Kẻ mà ngươi từng nhìn thấy, chính là một ý niệm thể lâm thời hình thành của ta, có được một bộ phận ý thức của bản tôn!

Quang ảnh nam tử mỉm cười giải thích.

Triệu Phong nhất thời líu lưỡi. Quang ảnh nam tử này mặc dù không phải là sinh mệnh và thực thể, nhưng lại có ý thức trí tuệ của riêng mình.

- Meo meo meo meo!

Đúng lúc này, Tiểu tặc miêu từ bên trong trữ vật thủ trạc nhảy ra, đứng ở trên vai của Triệu Phong, tò mò dò xét quang ảnh nam tử.

Quang ảnh nam tử nhìn thấy Tiểu tặc miêu, trong mắt xẹt qua một tia kinh dị, nhưng cũng không nói gì.

- Thí luyện giả, thành tích thí luyện của ngươi vượt qua một ngàn, hưởng thụ được phần thưởng như sau. Thứ nhất, lấy điểm thí luyện đổi lấy công pháp, Thần binh, bảo vật… Thứ hai, trong khả năng và phạm vi nhất định, ngươi có thể yêu cầu ta làm một việc nào đó. Điều kiện tiên quyết chính là ta có thể làm được. Đương nhiên, hoàn thành yêu cần, cần tiêu hao của ngươi điểm thí luyện tương ứng. Thứ ba, miễn phí cấp cho ngươi một cái truyền thừa phù hợp với công pháp tu luyện của ngươi.

Quang ảnh nam tử nói.

Tổng cộng ba cái phần thưởng?

Triệu Phong nhất thời lâm vào suy tư.

Dựa theo hiểu biết của hắn đối với Phù Loan Điện, thí luyện giả bình thường, nhiều nhất cũng chỉ có phần thưởng đầu tiên, chính là dùng điểm thí luyện đổi lấy vật phẩm.

Phần thưởng thứ hai, đưa ra một yêu cầu nguyện vọng, căn bản là chưa từng nghe nói qua.

Về phần cái phần thưởng thứ ba, chính là mơ hồ nghe Đại Trưởng lão từng đề cập qua. Ở trong thí luyện có cơ hội nhất định có thể nhận được truyền thừa thích hợp với mình.

- Ưu thế lớn nhất chính là phần thưởng thứ hai, có thể đưa ra một nguyện vọng nào đó, phạm vi và tính linh hoạt chính là lớn nhất.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Nhưng đầu tiên, Triệu Phong phải biết được phương thức đổi điểm thí luyện tương ứng trước.

Trên Phù Loan Lệnh phiêu phù trước mặt hắn rất nhanh hiện lên những tin tức tương ứng.

Đầu tiên chính là chi tiết điểm thí luyện mà Triệu Phong đã đạt được.

Xông qua cửa đầu tiên, đạt được 20 điểm thí luyện.

Xông qua cửa thứ hai, đạt được 30 điểm thí luyện.

Đến cửa thứ ba, thì lại tính toán dựa theo thời hạn kiên trì. Bắt đầu từ thời điểm từ khi bị Hắc Thiết Cự Quái đuổi giết, sẽ tính điểm thí luyện.

Mười ngày đuổi giết vòng thứ nhất, kiên trì được thêm một ngày, gia tăng thêm 10 điểm thí luyện.

Như vậy, tổng điểm vòng đuổi giết thứ nhất là 100 điểm thí luyện.

Chỉ có ba người Triệu Phong, Bắc Mặc, Dương Kiền là đạt được trọn vẹn số điểm.

Mười ngày của vòng đuổi giết thứ hai, kiên trì thêm được một ngày, sẽ gia tăng thêm 20 điểm thí luyện.

Như vậy, tổng điểm vòng đuổi giết thứ hai là 200 điểm thí luyện.

Làm được điều này, chỉ có hai người Triệu Phong và Bắc Mặc.

Theo phương thức này mà tính, vòng đuổi giết thứ ba, tổng điểm thí luyện là 300 điểm. Chỉ có một mình Triệu Phong có thể đạt được.

Vòng đuổi giết thứ tư, Triệu Phong vừa mới tiến vào ngày đầu tiên, đã bị Sơn Khâu Cự Quái đánh văng ra khỏi thí luyện, đạt được 40 điểm thí luyện.

Bởi vậy, tổng điểm thành tích xông quan của Triệu Phong qua ba cửa thí luyện là 720 điểm.

- Thành tích biểu hiện của ta thật sự hơi nhiều một chút, không ngờ lại có tới 1350 điểm thí luyện.

Triệu Phong xem xét xuống bên dưới.

Hóa ra, mỗi khi giết chết một đầu Hắc Thiết Cự Quái, cho dù là trực tiếp hay gián tiếp, cũng đều thưởng thêm vào thành tích biểu hiện

100 điểm thí luyện.

Triệu Phong tổng cộng gián tiếp giết chết tám đầu Hắc Thiết Cự Quái, đạt được 800 điểm thí luyện.

- Bắc Mặc một đầu Hắc Thiết Cự Quái cũng chưa từng giết, như vậy sẽ kém ta 800 điểm thí luyện. Hơn nữa, thời gian hắn kiên trì ngắn hơn so với ta mấy ngày, ít nhất cũng thua kém ta hơn một ngàn điểm thí luyện!

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một nụ cười nhàn nhạt.

Cũng chính là nói, các đệ tử thí luyện còn lại, thành tích tốt nhất, ít nhất cũng chênh lệch so với hắn hơn một ngàn điểm thí luyện. Sau đó, Triệu Phong bắt đầu hỏi thăm tình huống đổi điểm thưởng.

- Công pháp Phàm phẩm thượng cấp, 80 điểm thí luyện đổi một môn. Thần binh Phàm cấp cực phẩm, 100 điểm thí luyện đổi một món. Vật phẩm đổi được xuất hiện ngẫu nhiên, không thể lựa chọn.

- Công pháp Linh phẩm sơ cấp, 400 điểm thí luyện đổi một môn. Thần binh Linh cấp hạ phẩm, 500 điểm thí luyện đổi một món…

Cấp bậc mà Triệu Phong chú ý vẫn còn tương đối cao.

Trong Phù Loan Điện, hạn mức cao nhất có thể đổi được chính là công pháp Linh phẩm trung cấp hoặc là Thần binh Linh cấp trung phẩm, phân biệt cần 1500 điểm thí luyện và 2000 điểm thí luyện.

Triệu Phong tự nhiên sẽ không ăn no rảnh rỗi, đi đổi lấy những vật phẩm cao như vậy.

Suy tư một lát, Triệu Phong liền đưa ra quyết định:

- Trước tiên cấp cho ta môn truyền thừa tương thích công pháp miễn phí đi!

Đây chính là phần thưởng thứ ba mà hắn nhận được, những thí luyện giả bình thường phỏng chừng không có ưu thế này, thế nhưng, Bắc Mặc quả thật có cơ hội này.

Phần thưởng thí luyện (2)

- Được!

Thanh âm quang ảnh nam tử vừa dứt, một tầng hư quang màu trắng trong suốt giống như một luồng nước rất nhanh rót vào trong thân thể của Triệu Phong.

Đây là một luồng khí tức thần bí, không hề có địch ý, ngược lại vô cùng ôn hòa thân thiết, thẩm thấu vào máu huyết, cốt cách, thậm chí cả tinh thần của hắn.

Chẳng qua, khi luồng khí tức kia tiếp cận với vực sâu nhỏ màu xanh trong mắt trái của hắn, thì giống như đá vào biển rộng vậy, biến mất không thấy đâu nữa.

- Thật xin lỗi! Ta không có cách nào xác định được môn truyền thừa thích hợp nhất đối với ngươi! Con đường thích hợp nhất của ngươi, hẳn là lĩnh vực tinh thần, tầng cấp cao hơn nữa, chính là phương diện linh hồn. Ví dụ như con đường tinh thần huyễn thuật, Phật môn Thiện pháp, lưu phái thôi toán thiên cơ, thậm chí là nhất mạch quỷ thi tà tu cũng đều thích hợp!

- Tại sao lại không thể nào xác định được?

Triệu Phong có chút buồn vực. Giải thích của Lý Phù Loan và Đại Trưởng lão dường như có chút tương đồng.

- Phù Loan Điện thuộc loại truyền thừa Chính đạo, lĩnh vực tinh thần tương đối thuộc bàng môn tả đạo, thậm chí là tà môn. Huống chi, ngươi còn có huyết mạch Thượng Cổ tương ứng, lại càng không dễ dàng xác định được. Nhưng mà, xét thấy ngươi có duyên phận với Phù Loan Điện Ấn, bản thân lại tu luyện một chút trụ cột công pháp Lôi Điện, ta có thể đem "Điện Chi Truyền Thừa" cao nhất của Phù Loan Điện cấp cho ngươi!

Quang ảnh nam tử nhàn nhạt nói.

- Vậy cũng được!

Triệu Phong khẽ gật đầu một cái. Một khi đã có thể lấy được "Điện Chi Truyền Thừa" cấp bậc cao nhất của Phù Loan Điện, ít nhất cũng không tính thiệt thòi.

Ầm ầm!

Một dòng tin tức khổng lồ cường đại nhất thời dung nhập vào trong đầu Triệu Phong. Cả cung điện màu trắng cũng đồng thời phát ra quang hoa chói mắt.

Một lúc lâu sau đó, ở chỗ sâu bên trong đầu Triệu Phong chợt hiện lên một tòa lầu tháp cao ba tầng.

Trong tầng một tòa lâu tháp, có duy nhất một cảnh tượng, cũng tương tự với Phù Loan Điện Ấn, nhưng cảnh tượng càng lâu dài hơn, cũng đầy đủ hơn. Trong cảnh tượng không ngừng có áo nghĩa xuất hiện, cũng có tâm pháp giảng giải và vận dụng của "Điện Chi Truyền Thừa".

Còn tầng thứ hai và tầng thứ ba của lâu tháp, hiện tại vẫn còn là một mảnh u ám, không thể nào tiến vào.

- Điện Chi Truyền Thừa hiện tại đã phong ấn vào trong đầu của ngươi. Ở cấp bậc Thoát Phàm Cảnh, ngươi nhiều nhất chỉ có thể tìm hiểu được tầng thứ nhất. Tầng thứ hai, cần cảnh giới Chân Linh Cảnh. Còn tầng thứ ba, ít nhất cần phải đạt tới Chân Linh Tam Cảnh "Chân Chủ Cấp", mới có thể tìm hiểu được. Nếu như ngươi có thể lĩnh ngộ được toàn bộ áo nghĩa của Điện Chi Truyền Thừa, đạt tới đỉnh phong đại lục cũng không phải chuyện gì khó khăn!

Quang ảnh nam tử nói.

- Cái Điện Chi Truyền Thừa này, quả nhiên là cường hãn. Chân Linh Tam cảnh, chia làm Chân Nhân Cấp, Chân Huyền Cấp, Chân Chủ Cấp. Các Trưởng lão của Hiểu Nguyệt Tông phỏng chừng chưa có bất cứ người nào đột phá được Chân Linh Nhị Cảnh "Chân Huyền Cấp" cả!

Trong lòng Triệu Phong nhất thời phấn chấn.

Điện Chi Truyền Thừa đề cập đến việc vận dụng áo nghĩa Lôi Điện, bao quát đủ các loại phương diện như công kích, thân pháp, nội công, bí thuật…

Cái gọi là truyền thừa, tự nhiên là có hệ thống nhất mạch riêng.

Chẳng qua, Điện Chi Truyền Thừa thâm thúy như biển, vẻn vẹn một tầng thứ nhất, Triệu Phong nhiều nhất cũng chỉ có thể chạm đến một chút ít da lông bên ngoài mà thôi.

Nếu như có thể hoàn toàn nắm giữ trong tay tầng thứ nhất, phỏng

chừng “Chân Nhân Cấp” bình thường cũng không phải là đối thủ của hắn.

Sau khi truyền thừa kết thúc, mục tiêu của Triệu Phong đặt ở trên phần thưởng thứ hai, hướng Lý Phù Loan đưa ra một yêu cầu cùng nguyện vọng nào đó.

- Yêu cầu thứ nhất, ta muốn biết được lai lịch của con mèo nhỏ này, hơn nữa còn muốn cùng nó ký kết khế ước Linh sủng trong truyền thuyết.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Lai lịch Tiểu tặc miêu kỳ quái này rất thần bí, giữa Triệu Phong và nó căn bản không có bất cứ cái gì ước thúc cả. Đợi sau khi thí luyện kết thúc, con mèo này bất cứ lúc nào cũng có thể bỏ chạy mất.

- Meo meo meo meo!

Tiểu tặc miêu đứng ở trên vai Triệu Phong, múa may hai móng, tỏ vẻ bất mãn.

- Thật xin lỗi! Lai lịch của con mèo nhỏ này, ngay cả ta cũng không biết rõ. Huyết mạch truyền thừa của nó thật đặc thù! Còn về phần có thể ký kết khế ước Huyết khế hay không, vậy thì phải xem ý niệm phản kháng trong đầu của nó, cùng với cường độ huyết mạch của ngươi mới được!

Quang ảnh nam tử liếc mắt nhìn Tiểu tặc miêu, thoáng lắc đầu.

- Hãy nói cho ta biết phương pháp, sau đó hỗ trợ ta, gia tăng xác suất thành công!

Triệu Phong nguyện ý thử một lần.

Quang ảnh nam tử khẽ gật đầu:

- Cái này sẽ tiêu hao của ngươi 200 điểm thí luyện. Đây là cái giá thấp nhất!

Sau đó quang ảnh nam tử một phen đem phương pháp ký kết Huyết khế Linh sủng nói cho Triệu Phong biết.

Quang ảnh nam tử đứng ở giữa, Triệu Phong cùng với Tiểu tặc miêu phân biệt đứng ở hai bên.

Dựa theo yêu cầu, trên người của cả hai phân biệt xuất ra vài giọt tinh huyết. Quang ảnh nam tử khoa tay một cái, đám tinh huyết ở giữa không trung hình thành nên một cái đồ án huyết sắc kỳ dị.

Tiểu tặc miêu khẽ bĩu môi một cái, thế nhưng cũng không hề phản ứng. Có lẽ nó hiểu được trước mặt Lý Phù Loan, nó có phản kháng cũng vô dụng.

Đồ án huyết sắc hình thành ở giữa Triệu Phong và Tiểu tặc miêu. Quang ảnh nam tử khẽ vẽ ra một pháp quyết kỳ dị nào đó. Một tia chấn động thần bí từ bên trong đồ án lan tràn vào bên trong thể nội của hai người.

Rất nhanh, trong lòng Triệu Phong sinh ra một tia cảm ứng kỳ quái, có thể cảm ứng được một hình ảnh khác, chính là Tiểu tặc miêu.

- Không ngờ lại thành công!

Quang ảnh Lý Phù Loan ít nhiều cũng có chút ngoài dự liệu, hơi có chút thâm ý liếc nhìn Tiểu tặc miêu một cái.

Hiển nhiên trước đó hắn cũng không quá xem trọng Triệu Phong cho lắm.

Ký kết xong Huyết khế, lấy Triệu Phong làm chính, Tiểu tặc miêu chính thức trở thành Linh sủng của Triệu Phong, chịu sự chế ước của Triệu Phong.

Triệu Phong cũng có chút ngoài dự liệu. Khi ký kết khế ước Linh sủng Huyết khế, Tiểu tặc miêu dường như không có bất cứ phản ứng gì, ngược lại còn giống như cười chế nhạo nữa.

- Yêu cầu thứ hai, lai lịch của Âm Ảnh Phi Phong trên người của ta! Nó còn có khả năng tu bổ lại hay không? Muốn tu bổ thì phải cần có những vật liệu gì? Chữa trị như thế nào?

Triệu Phong rất nhanh đưa ra nguyện vọng thứ hai.

- Đây là một kiện bảo vật Thượng Cổ, tương đương một loại Thần binh phụ trợ cấp bậc Truyền thừa! Hiệu quả chủ yếu là đề cao thân pháp, ẩn nấp khí tức. Bởi vì là bảo vật cấp Truyền thừa, nên những hiệu dụng cao cấp hơn cần do tự ngươi đi nghiên cứu. Tương đối mà nói, giá trị của nó so với Thần binh Linh cấp bình thường còn cao hơn gấp chục lần!

Lý Phù Loan mỉm cười giải đáp.

Triệu Phong tìm được đáp án, thập phần vừa lòng.

Thần binh cấp Truyền thừa, cho dù cấp bậc có đạt tới Linh cấp đi chăng nữa, Thoát Phàm Cảnh cũng có thể sử dụng, bản thân người sử dụng có lực lượng bao nhiêu, có thể phát huy được bấy nhiêu uy năng.

Nói hình tượng một chút, Thần binh cấp Truyền thừa có thể không ngừng phát triển cùng với chủ nhân, giá trị tự nhiên không phải Thần binh cùng cấp có thể so sánh được.

Chương 192: Một đám ngu xuẩn

Theo như Triệu Phong biết, trong lần thí luyện này, dường như chỉ có mỗi mình Bắc Mặc, vận khí tốt nhất, là có thể đạt được một kiện bảo vật cấp Truyền thừa, chính là kiện Lục Kim Thiền Y thần bí kia.

- Thần binh cấp Truyền thừa, yêu cầu đối với tu vi không cao lắm, nhưng có được hai chữ Truyền thừa, thì lại hạn định chỉ có một số ít người có thể tiếp tục truyền thừa!

Lý Phù Loan bổ sung, nói.

Triệu Phong có chút đồng cảm. Ví dụ như kiện Âm Ảnh Phi Phong này, nếu như không phải mình có được lực lượng huyết mạch, căn bản là không thể kích phát được tác dụng của nó.

Không có điều kiện tương ứng, cho dù có là cường giả Chân Linh Cảnh tìm được bảo vật Truyền thừa, cũng không có được bao nhiêu tác dụng.

Sau đó Lý Phù Loan lại nói cho Triệu Phong biết phương pháp tu bổ lại áo choàng.

- Muốn tu bổ được cái áo choàng này, ít nhất cần phải có Luyện Khí Sư cấp bậc Đại sư ra tay! Hơn nữa, tu vi của Luyện Khí Sư ít nhất cũng phải đạt tới Chân Linh Cảnh mới được. Tiếp nữa, còn có một vài vật liệu quan trọng, hiện nay đã gần như tuyệt tích. Ở chỗ này của ta phần lớn có thể đổi cho ngươi được, nhưng mà điểm thí luyện tiêu hao so với bình thường còn cao hơn một chút!

Quang ảnh Lý Phù Loan nói.

- Tổng cộng cần đổi bao nhiêu điểm thí luyện?

Triệu Phong hỏi.

- Trả lời câu hỏi của ngươi cần 200 điểm thí luyện! Đổi lấy những vật liệu này, cần 500 điểm thí luyện! Tổng cộng 700 điểm thí luyện!

Quang ảnh nam tử đáp.

- Được! Ta đổi!

Triệu Phong không có gì do dự.

Một kiện bảo vật cấp Truyền thừa, đặc biệt lại là loại có tính bí mật như thế này, giá trị đối với bản thân so với một kiện Thần binh Linh cấp còn cao hơn nhiều.

Phải biết rằng, đổi một kiện Thần binh Linh cấp, chẳng qua cũng chỉ là năm trăm điểm thí luyện mà thôi.

Nhưng mà Thần binh Linh cấp đối với Triệu Phong cũng không có bất cứ tác dụng gì. Sau khi rời khỏi nơi này, chỉ có thể hiến cho Tông môn, đổi lấy một vài bồi thường.

- Ngươi còn có 1670 điểm thí luyện!

- Đổi một kiện Thần binh Linh cấp hạ phẩm! Hai môn công pháp Linh phẩm hạ cấp! Bốn công pháp Phàm phẩm đỉnh cấp! Tám công pháp Phàm phẩm thượng cấp…

Sắc mặt Triệu Phong không chút biểu tình, nói ra liên tiếp những vật phẩm cần đổi.

Những vật phẩm mà hắn đổi, phần lớn đều là công pháp, chẳng qua muốn tượng trưng một chút mới đổi lấy một kiện Thần binh Linh cấp, nhằm tính một chút mánh lới.

Những cái công pháp này đều là vật dẫn tin tức, bao hàm những cảnh tượng đặc thù, ẩn chứa áo nghĩa cường đại.

Triệu Phong mở mắt trái qua, một phen đem những tin tức công pháp này, toàn bộ thu vào trong không gian mắt trái của mình.

Đến lúc đó, có đem những công pháp này hiến cho Tông môn, hắn cũng không đau lòng chút nào.

o0o

Hiểu Nguyệt Tông.

Thí luyện đã tiến hành đến ngày 48.

Đại đa số các đệ tử thí luyện trong vòng một tháng đều bị loại hết cả.

Từ sau khi Bắc Mặc phá vỡ kỷ lục ngàn năm qua, bên ngoài Phù Loan Điện liền im lặng trở lại.

Lối vào Phù Loan Điện, năm cường giả Chân Linh Cảnh vẫn như cũ tọa trấn nơi đó.

Mấy ngày gần đây, bên trong Nội môn Hiểu Nguyệt Tông nhất thời phong khởi vân dũng.

Những đệ tử tham gia thí luyện lần này, sau khi đạt được thành tích từ Phù Loan Điện, đều có nhiều đột phá, thực lực đại tăng.

Biến hóa lớn nhất chính là thứ tự Đệ tử chân truyền.

Trong mấy ngày gần đây, bài danh Đệ tử chân truyền phát sinh những biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Đầu tiên là Dương Kiền, đột phá được Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, vừa mới đoạt được vị trí Thủ tịch Đại đệ tử.

Thủ tịch Đại đệ tử trước đây, sắp đạt đến độ tuổi 30 giới hạn cao nhất, thoát ly hàng ngũ đệ tử. Dù sao, một cái Tông môn cũng sẽ không bao giờ bồi dưỡng hậu bối một cách không ngừng không nghỉ. Sau khi đạt tới độ tuổi nhất định, Tông môn sẽ chuyển sang một bộ phận khác để cống hiến.

Nhưng mà Dương Kiền cũng không đợi đối phương rời đi, liền trực tiếp đánh bại Thủ tịch Đại đệ tử cũ, vốn cũng là thực lực Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Ngoại trừ Dương Kiền, đám người Bắc Mặc, Tuyền Thần, Nhiễm Tiểu Uyển cũng đều có biểu hiện bất phàm.

Nhất là Bắc Mặc, nghe nói ở trong thí luyện tìm được truyền thừa thần bí, sau khi đi ra, tu vi vững chắc ở cảnh giới Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong.

Ba ngày trước, Bắc Mặc chiến thắng Trần Tinh Duệ, bài danh thứ hai trong Đệ tử chân truyền, cướp lấy vị trí thứ hai Đệ tử chân truyền!

Lần khiêu chiến này, Bắc Mặc cực kỳ cường thế, vượt cấp chiến thắng được Đệ tử chân truyền tu vi Ngũ trọng thiên Thoát Phàm

Cảnh.

Mặt khác, Tuyền Thần và Nhiễm Tiểu Uyển cũng phân biệt chiếm giữ hai vị trí thứ năm, thứ sáu Đệ tử chân truyền.

Thậm chí Lâm Phàm và Liễu Nguyệt Nhi, tu vi cũng đạt tới được Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong, có được thực lực khiêu chiến Đệ tử chân truyền, đang âm thầm tích súc lực lượng.

Tuy nói rằng những lần thí luyện khóa trước qua đi, vị trí của các Đệ tử chân truyền ít nhiều cũng sẽ xảy ra dao động, nhưng mà tình huống giống như lần này, cả mười Đệ tử chân truyền gần như đều bị các đệ tử tham gia thí luyện lật đổ, lại cực kỳ hiếm thấy.

Huống chi, Triệu Phong, Quán quân thí luyện chân chính, kẻ điên tu luyện Phong Lôi Chưởng, chiến lực kinh người kia, đến bây giờ vẫn còn chưa có đi ra.

Có thể đoán trước được, vị trí của mười Đệ tử chân truyền, trong thời gian một tháng kế tiếp, vẫn có thể sẽ phát sinh thêm một bước rung chuyển nữa.

Mà hết thảy những cái này, cũng đều rơi vào trong mắt của cao tầng Tông môn.

Tông chủ cùng với các vị Trưởng lão cũng đều rất là vui mừng. Sự cạnh tranh kịch liệt giữa các Đệ tử nội môn cũng có thể thôi động các đệ tử toàn Tông môn cùng tiến bộ.

o0o

Phù Loan Điện, bậc thang lối vào.

Mặc dù Tông chủ cùng với các vị Trưởng lão ngồi ở đây, nhưng cũng có thể quan sát được những cạnh tranh phong vân giữa các Đệ tử nội môn bên dưới.

- Lần Phù Loan Thí Luyện này, nhất định là đỉnh cao nhất trong ngàn năm qua. Các đệ tử thí luyện lần này, có lẽ sẽ có hy vọng một phen đưa Hiểu Nguyệt Tông đẩy lên đến thời kỳ thiên thu cường thịnh!

Trong cặp mắt Hiểu Nguyệt Tông chủ lóe lên quang mang kỳ dị.

Các vị Trưởng lão cũng đều khẽ gật đầu, trong lòng tràn ngập hy vọng đối với các đệ tử Tông môn.

- Ngàn năm qua, Hiểu Nguyệt Tông ta ở trong Liên minh Thập Tam Tông vẫn luôn bài danh từ dưới đếm lên, không phải đệ nhất đếm ngược thì cũng là đệ nhị đếm ngược! Sự kiện Liên minh mười năm một lần, nửa năm sau sẽ bắt đầu, hy vọng những đệ tử thí luyện lần này, có thể ở trên sân khấu lớn triển lộ thân thủ!

Hiểu Nguyệt Tông chủ mặc dù là thuộc giới nữ lưu, thế nhưng trong lời nói cũng không hề mất đi chí khí hào hùng.

- Sự kiện Liên minh mà Tông chủ nói tới, thiên tài như mây, đây đúng là cơ hội xúc tiến bọn họ, giúp bọn họ gia tăng nhãn giới và lịch duyệt! Chẳng qua, trước Sự kiện Liên minh, còn có Tiểu hội Tam tông giữa chúng ta cùng với Lăng Nguyệt Tông và Ngân Nguyệt Tông nữa, đây cũng là việc cấp bách a!

Đại Trưởng lão mỉm cười, nói.

Nhắc tới Tiểu hội Tam tông, sắc mặt các vị Trưởng lão cũng đều khẽ biến, dường như tương đối quan tâm hơn một chút.

Một đám ngu xuẩn (2)

Tiểu hội Tam tông, phân biệt là đại biểu cho ba tông phái: Lăng Nguyệt Tông, Ngân Nguyệt Tông và Hiểu Nguyệt Tông.

Nếu như lưu ý, sẽ phát hiện ra trong tên của cả ba tông phái cũng đều có một chữ Nguyệt.

Hóa ra, thật lâu trước đây, Hiểu Nguyệt Tông cùng với hai Tông môn khác kia, đều thuộc về một đại phái duy nhất.

Chính là về sau, bởi vì đủ các loại nguyên nhân, khiến cho đại phái kia bị phân liệt ra thành ba cái tiểu tông, cũng chính là Lăng Nguyệt Tông, Ngân Nguyệt Tông, Hiểu Nguyệt Tông hiện tại.

Mãi cho đến bây giờ, giữa ba Tông môn vẫn còn duy trì mối liên hệ sâu xa.

Địa bàn ba Tông môn ở cạnh nhau, hơn nữa quan hệ sâu xa thâm hậu, rất nhiều thời điểm cũng đều sẽ hình thành đồng minh, cùng đối kháng kẻ thù bên ngoài.

Đương nhiên, mặc dù là kết minh, nhưng giữa ba Tông môn vẫn âm thầm có những va chạm, cạnh tranh nhất định.

Tiểu hội Tam tông cách mỗi năm năm tổ chức một lần này, chính là thời khắc đánh giá thực lực của ba Tông môn.

- Nửa tháng trước, Lăng Nguyệt Tông liền phát ra thiệp mời, định sẽ tổ chức Tiểu hội Tam tông vào một tháng sau! Lần này đây, bản tông nhất định sẽ cấp cho bọn họ một cái kinh hỉ!

Hiểu Nguyệt Tông chủ thản nhiên cười, tràn đầy tự tin, nói.

Trước kia, mỗi khi nhắc tới Tiểu hội Tam tông, bất luận là Hiểu Nguyệt Tông chủ hay là các vị Trưởng lão, cũng đều phải lắc đầu không thôi.

Bởi vì hai tông phái khác trong Tam tông, ở trong Liên minh Thập Tam Tông, phân biệt bài danh thứ tư và thứ bảy, thực lực so với Hiểu Nguyệt Tông còn cường đại hơn một chút.

Mỗi lần tổ chức Tiểu hội Tam tông, thất thế vẫn là Hiểu Nguyệt Tông. Hiểu Nguyệt Tông chủ cùng với các Trưởng lão, sắc mặt đều không thể nào tốt đẹp cho được.

- Chỉ mong lần này có thể mang đến một chút kinh hỉ, xoay chuyển bại cục trong dĩ vãng. Bằng không, thật là không còn mặt mũi nào đi gặp đám lão bất tử kia!

Vài vị Trưởng lão nhìn nhau cười.

Tại thời điểm các vị Trưởng lão trong lòng đang mơ màng…

Ô…ô…ô…n…g!

Trên bậc thang lối vào, cửa ánh sáng màu xanh chợt lóe lên.

Một thân ảnh tóc xanh vũ động đột nhiên hiện ra trước bậc thang lối vào.

- Rốt cuộc cũng đi ra rồi!

Triệu Phong thở dài ra một hơi, sắc mặt có chút suy yếu.

Cách đó không lâu, hắn mở ra mắt trái, phục chế lại nhiều công pháp

cấp bậc cao như vậy, tâm thần cũng tiêu hao rất lớn.

Thân ảnh đột nhiên xuất hiện kia khiến cho năm cường giả Chân Linh Cảnh nhất thời không phản ứng kịp, sắc mặt thoáng biến đổi một chút.

Quang mang tiêu tán đi.

Triệu Phong phát hiện Tông chủ cùng với bốn vị Trưởng lão, cả mười cặp mắt đều đang gắt gao nhìn chằm chằm mình.

- Tiểu bối âm hiểm, ngươi cuối cùng cũng đi ra rồi, còn không mau quỳ xuống nhận lỗi!

Tiết Trưởng lão vẻ mặt âm trầm, lửa giận không ngừng thiêu đốt trong lồng ngực, là kẻ đầu tiên phát tiết.

- Triệu Phong, ngươi có biết tội hay không?

Vân Hải Chân Nhân cũng quát lạnh một tiếng, trong mắt tràn ngập lãnh ý.

Lục Nguyệt Mỗ Mỗ cặp mày nhíu chặt, ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong cũng không có nhiều thiện ý cho lắm.

Mấy cỗ khí tức Chân Linh Cảnh cường hoành nhất thời áp bách một mảnh hư không, khiến cho Triệu Phong sinh ra một loại cảm giác hít thở không thông.

Đột nhiên đúng lúc này…

Ầm!

Phù Loan Điện chợt lóe lên một cái, quang điện thanh sắc bốn phía xung quanh chợt ảm đạm xuống một chút, dẫn tới phong quyển vân động.

Ngay sau đó, một cỗ điện mang mạnh mẽ đem tất cả mọi người ở đây đẩy ra ngoài.

- Phù Loan Điện sắp đóng lại rồi!

Đại Trưởng lão hô nhỏ một tiếng, đưa tay ôm lấy Triệu Phong, nhảy xuống cái quảng trường lớn đối diện Phù Loan Điện.

Vù vù vù…

Hiểu Nguyệt Tông chủ cùng với các vị Trưởng lão cũng đều đáp xuống trên quảng trường.

Động tĩnh của Phù Loan Điện dẫn phát nguyên khí thiên địa rung động, một cỗ khí tức áp bách vô hình lan tỏa khắp phạm vi mấy chục dặm xung quanh.

Trong Tông môn, phần lớn các đệ tử đều bị kinh động tới.

- Phù Loan Điện đóng cửa, tên kia sắp sửa đi ra rồi sao?

- Hừ! Tên tiểu tử họ Triệu kia, chuẩn bị đón nhận sự phẫn nộ của mọi người đi!

Trong Nội môn, đám đệ tử Dương Kiền, Bắc Mặc, Tuyền Thần đều có phản ứng không giống nhau.

Tại một chỗ nào đó trong Tông môn, trong một tòa đại điện sâm nghiêm.

- Thí luyện đã chấm dứt, tên tiểu tử kia đừng mong tránh khỏi trừng phạt của Tông môn!

Một đạo thanh âm lạnh lùng tràn ngập tức giận vang vọng khắp đại điện, chợt một cỗ khí tức xông thiên xẹt qua hư không.

Chỉ ngắn ngủi trong chốc lát, cao thấp Tông môn đều giống như là nổ tung lên vậy.

Phần đông các thân ảnh đều chạy tới quảng trường đối diện Phù Loan Điện.

Trong đó đám người Tuyền Thần, Lục Hổ, Khổng Nguyên Hạo đều mang theo vẻ mặt ủy khuất, công khai lên án Triệu Phong.

- Triệu Phong, cái tên âm hiểm tiểu nhân nhà ngươi, trong thí luyện lại mưu hại sư huynh, đánh cắp thành quả thắng lợi của ta…

Tuyền Thần thần tình lo lắng phẫn nộ, hận không thể lập tức ra tay đánh chết Triệu Phong.

- Tên tiểu tử họ Triệu kia, trong thí luyện, ngươi dám một phen đá ta xuống vực sâu, cắt đứt cơ duyên kỳ ngộ của ta! Sư tôn của ta chính là Chấp pháp Trưởng lão, nhất định sẽ không tha cho ngươi!

Lục Hổ oán giận gầm lên. Nếu không phải có các Trưởng lão ở nơi này, chỉ sợ hắn sớm đã xông lên đánh nhau với Triệu Phong rồi.

- Hu hu… Triệu sư huynh! Không nghĩ tới ngươi lại là người như thế! Phù Loan Thí Luyện cả đời chỉ có một lần cơ hội duy nhất, nếu không phải ngươi một phen đá ta xuống vực sâu, có lẽ ta đã có thể giống như Bắc Mặc sư huynh bây giờ, đạt được truyền thừa!

Trên khuôn mặt búp bê ngây thơ tràn đầy vẻ vô tội của Khổng Nguyên Hạo lúc này cũng lệ nóng doanh tròng, nói.

- Hừ! Không nghĩ tới trong Tông môn lại xuất hiện loại đệ tử bại hoại như thế này!

Một vài nữ đệ tử nhìn thấy tình cảnh như thế này, trong lòng không khỏi sinh ra đồng tình, nhất trí công khai lên án Triệu Phong.

- Meo meo meo meo!

Một con mèo xám nhỏ lớn cỡ chừng một bàn tay, nhảy lên trên vai của Triệu Phong, cặp mắt tròn xoe long lanh đen nháy không ngừng đảo loạn nhìn đám người.

- Con mèo nhỏ thật đáng yêu a!

Ánh mắt một ít nữ đệ tử nhất thời sáng ngời.

- Chính là con mèo này! Nó thông đồng Triệu Phong lừa gạt ta!

Bắc Mặc nhìn thấy Tiểu tặc miêu, lửa giận nhất thời dâng trào.

Trong lúc nhất thời, tràng cảnh trở thành một mảnh hỗn loạn, khiển trách, công khai lên án liên miên không ngừng.

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhíu lại. Những người này không ngờ lại kết phường nhằm tính toán lên đầu mình.

Thân là Quán quân thí luyện, có thể nào tùy ý để bọn họ bôi nhọ như vậy.

Không được, nhất định phải chèn ép bộ dáng đường hoàng bệ vệ của bọn chúng mới được!

- Một đám ngu xuẩn!

Triệu Phong quát lạnh một tiếng, thanh âm như lôi minh chấn động.

- Cái gì?

Đám đệ tử đang phẫn nộ công khai lên án kia nhất thời ngừng trệ, sắc mặt toàn bộ ngây dại.

Hiển nhiên bọn chúng không đoán được, tên khốn thân là thủ phạm kia, đứng trước mặt đám đông mọi người, lại còn dám kiêu ngạo như vậy.

- Không cần viện đủ các loại lý do hòng che giấu đi sự vô năng của các ngươi! Nếu như thực lực của các ngươi thật sự mạnh mẽ, như vậy kẻ đoạt được Quán quân thí luyện cũng không phải là ta nữa rồi!

Triệu Phong ngạo nghễ đứng ở nơi đó, một đầu tóc xanh phấp phới, ánh mắt lợi hại như điện, lạnh lùng đảo mắt quét qua tất cả mọi người.

Trong lòng hắn cười lạnh. Từ cổ chí kim, lịch sử vĩnh viễn đều là do người thắng viết.

Ai là Quán quân thí luyện?

Là ta!

Không phải là một đám tên hề nhảy nhót các ngươi!

- Ngươi… ngươi…

Nhất thời, toàn bộ đám đệ tử đang kịch liệt công khai lên án kia, sắc mặt như tro tàn, dáng vẻ bệ vệ chính khí lẫm nhiên trước đây toàn bộ mất hết, nhất thời không thể mở miệng nói gì.

Chương 193: Uy thế của đại trưởng lão

Lúc nên lớn tiếng thì lớn tiếng, lúc nên ra tay thì ra tay!

Triệu Phong vừa mới đi ra khỏi Phù Loan Điện, liền bị đám người này vu hãm bôi nhọ, làm sao có thể dễ dàng tha thứ được?

Dưới loại thế cục như thế này, giải thích cái gì, giảng đạo lý cái gì, cũng đều là trăm miệng khó cãi.

Chỉ có xuất ra vẻ cường thế và khí phách mạnh mẽ dị thường, mới có thể chấn trụ toàn trường được.

Triệu Phong đã thành công. Hắn dùng thái độ cuồng ngạo miệt thị cùng cực lập tức chấn nhiếp toàn trường!

Hiển nhiên những người này, căn bản không có khả năng phản đối được.

Ai có thực lực, kẻ đó đạt được Quán quân!

Triệu Phong đoạt được Quán quân thí luyện, đứng ở một điểm cao cực kỳ vinh quang, quả thật là có tư cách này.

Chính là câu nói thắng làm vua, thua làm giặc, lịch sử chưa bao giờ do những kẻ yếu viết ra cả!

Hiểu Nguyệt Tông chủ và các vị Trưởng lão hai mặt nhìn nhau. Không ngờ đối diện với vạn chúng chú mục, mà Triệu Phong vẫn còn

cuồng ngạo mạnh mẽ như thế.

Nhưng nghĩ đến kẻ này đã đạt được vị trí Quán quân thí luyện, hơn nữa lại là kẻ điên cực đoan tu luyện Phong Lôi Chưởng, nếu như không có loại tâm tính và hành vi như thế này, ngược lại mới không bình thường.

- Triệu Phong, đừng vội làm càn!

Sắc mặt Tiết Trưởng lão và Vân Hải Chân Nhân nhất thời trầm xuống, khí chân linh vờn quanh toàn thân, uy áp cường đại lan tỏa khắp không gian.

Muốn diệt sát một tên đệ tử như Triệu Phong vậy, cũng chỉ cần một tia ý niệm của bọn họ mà thôi.

Nhưng bọn hắn không dám.

Thứ nhất, Triệu Phong chính là Quán quân thí luyện.

Thứ hai, sau lưng Triệu Phong chính là Đại Trưởng lão.

Bọn họ phát động chân linh uy áp, thầm nghĩ muốn chèn ép một chút dáng vẻ cuồng vọng kiêu ngạo hiện tại của Triệu Phong mà thôi.

Thế nhưng, kết quả lại khiến cho bọn họ thất vọng rồi.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, tóc xanh bay phấp phới, ánh mắt cực độ lạnh lùng, căn bản không chút cử động.

Trải qua quá trình ma luyện trong thí luyện, những uy áp Chân Linh Cảnh mà Triệu Phong thừa nhận qua căn bản không phải là số ít.

Huống chi còn có Sơn Khâu Cự Quái có thực lực khủng bố nhất, chỉ trong chớp mắt liền tiêu diệt luôn bốn đầu Hắc Thiết Cự Quái cấp bậc Chân Linh Cảnh, uy áp khí thế khi đó, so với hai vị Trưởng lão trước mắt cường đại hơn không biết bao nhiêu lần.

Trong không gian mắt trái của Triệu Phong, tiểu vực sâu màu xanh luân chuyển, lực lượng huyết mạch trải rộng toàn thân, đem ảnh hưởng của uy áp hạ xuống mức thấp nhất.

- Meo meo meo meo!

Chẳng những Triệu Phong không bị ảnh hưởng gì, mà Tiểu tặc miêu lại còn nhe răng nhếch miệng, vẻ mặt cười nhạo nhìn về phía hai người Vân Hải Chân Nhân.

- Hửm? Con mèo xám này không đơn giản, chẳng lẽ chính là con mèo nhỏ đã đào hố lừa gạt Bắc Mặc kia hay sao?

Ánh mắt Vân Hải Chân Nhân sáng ngời.

Với cấp bậc cường giả Chân Linh Cảnh ở nơi này, sao lại không nhìn ra được sự đặc thù của Tiểu tặc miêu? Chỉ bằng vào phần trí tuệ linh động này, đã biết nó không phải là Linh thú bình thường có thể so sánh được.

Quan trọng nhất chính là, con mèo này không ngờ lại có thể không quan tâm tới uy áp của Chân Linh Cảnh, điều này nói rõ tư chất của bản thân nó cực cao, hoặc là có được truyền thừa huyết mạch cực kỳ cường đại.

Ví dụ những loại trân cầm dị thú như Kỳ Lân, Chân Long, Đại Bằng… trong truyền thuyết, cho dù ở thời kỳ còn non, bản thân cũng đã có được áp chế cấp bậc nhất định, đủ có thể uy hiếp các loại Yêu thú

bình thường.

Nghĩ như vậy, trong mắt Vân Hải Chân Nhân chợt lóe lên chút tinh quang.

- Mọi người đừng vội hấp tấp! Dù sao Triệu sư điệt cũng là Quán quân thí luyện lần này, sự tình trọng đại. Về sau, Tông môn nhất định sẽ cấp cho các ngươi một câu trả lời thuyết phục.

Thanh âm của Hiểu Nguyệt Tông chủ trong trẻo nhưng lạnh lùng, lộ ra uy nghiêm của nhất tông chi chủ.

Mấy vị Trưởng lão ở đây nhất thời đạt thành nhất trí. Việc quan trọng trước mắt chính là thăm dò thu hoạch và kỳ ngộ của Triệu Phong.

Phải biết rằng, thời gian Triệu Phong ở lại trong thí luyện so với kẻ phá vỡ kỷ lục ngàn năm qua là Bắc Mặc còn dài hơn gần mười ngày.

Đám đệ tử đang công khai lên án như bọn người Tuyền Thần, Bắc Mặc cũng đều trầm mặc lại.

Bất kệ bọn họ có công khai lên án mạnh mẽ đến thế nào, thì Triệu Phong vẫn là người đoạt được Quán quân thí luyện, vinh quang đặc thù này, căn bản cũng không thể lay động được.

Chỉ thấy đám người Tông chủ đã dẫn Triệu Phong đi về phía Trung Xu Điện rồi.

Nhìn bộ dáng này, các sự kiện tồi tệ có quan hệ với Triệu Phong, thật rất có thể sẽ bị cao tầng Tông môn áp chế xuống.

Trên mặt đám người Tuyền Thần, Lục Hổ đều mang theo vẻ không cam lòng cực độ.

Đúng lúc này, một luồng uy áp chân linh vô cùng mạnh mẽ từ trong dãy núi phương xa truyền đến.

- Tiểu bối Triệu Phong, đừng vội càn rỡ! Quốc có quốc pháp, tông có Tông quy! Có bản Trưởng lão ở đây, cho dù ngươi công lớn đến đâu, cũng đừng mong tránh khỏi Tông quy xử trí!

Một cái thanh âm uy nghiêm mạnh mẽ, như lôi đình nổ vang, khiến cho bước chân của mấy vị Trưởng lão cũng nhất thời phải ngừng lại.

Thanh âm vừa dứt, một lão giả thanh sam tay cầm quyền trượng đã xuất hiện trên không Trung Xu Điện.

- Chấp pháp Trưởng lão!

Một vài đệ tử kinh hô thất sắc, đều cúi đầu hành lễ, vẻ mặt đầy sự kính sợ.

Chấp pháp Trưởng lão ở trong số các vị Trưởng lão Tông môn chính là người cực kỳ đặc thù, tay nắm đại quyền sinh sát, chưởng quản pháp quy Tông môn.

Cho dù Tông chủ có vi phạm Tông quy, Chấp pháp Trưởng lão cũng có tư cách đứng ra, đưa ra dị nghị.

Hơn nữa, trong tay Chấp pháp Trưởng lão nắm giữ một kiện Thần binh Linh cấp, thực lực mạnh hơn những Trưởng lão bình thường.

- Thật tốt qua! Sư tôn ra tay rồi! Chấp pháp Trưởng lão muốn trừng phạt đệ tử, cho dù là Tông chủ cũng không thể làm trái.

Trên mặt Lục Hổ lộ ra vẻ mừng rỡ như điên.

Đám người Tuyền Thần nhất thời chuyển buồn thành vui, trong lòng có chút cảm giác hả hê khi người khác gặp họa.

Nhìn thấy Chấp pháp Trưởng lão hiện thân, trong cặp mắt của Hiểu Nguyệt Tông chủ nhất thời hiện ra một tia sầu lo nhàn nhạt.

Nếu Chấp pháp Trưởng lão một lòng muốn truy cứu Triệu Phong, nàng cũng không thể che chở được cho hắn.

Ánh mắt của Tông chủ không khỏi liếc về phía Đại Trưởng lão, mang theo một tia trưng cầu.

Cái này cũng không phải bởi vì Đại Trưởng lão là sư phụ của Triệu Phong, mà bởi vì địa vị siêu nhiên của Đại Trưởng lão trong Tông môn.

- Chấp pháp Trưởng lão, ngươi cũng đi theo chúng ta đi! Cùng chúng ta chứng kiến bản kỷ lục cao nhất trong vạn năm qua của Phù Loan Thí Luyện!

Ngữ khí Đại Trưởng lão bình tĩnh, nhìn giống như mời, nhưng lại giống như là đang phân phó vậy.

Giờ phút này, các vị Trưởng lão khác cũng đều trầm mặc một cách kỳ lạ.

Ở trong tràng cảnh như thế này, Đại Trưởng lão đã phát huy ra tác dụng phi thường trọng yếu.

- Được! Bản Trưởng lão cũng muốn xem qua một chút.

Chấp pháp Trưởng lão hiển nhiên vô cùng kiêng kỵ Đại Trưởng lão.

Đại Trưởng lão, một chữ Đại này gần như bao trùm qua tất cả các Trưởng lão trong Tông môn, đứng đầu các vị Trưởng lão.

Tiết Trưởng lão và Vân Hải Chân Nhân đều liếc mắt nhìn nhau, trong lòng thầm than:

- Chẳng lẽ Đại Trưởng lão định ra tay che chở cho gã đệ tử ký danh này?

Uy thế của Đại Trưởng lão (2)

Vốn dĩ Chấp pháp Trưởng lão định chuẩn bị trực tiếp bắt giữ Triệu Phong, thậm chí tuyên bố hắn phạm tội, chấp hành Tông quy xử lý.

Thế nhưng mà cho dù là Chấp pháp Trưởng lão, cũng không thể không cấp cho Đại Trưởng lão một phần mặt mũi.

Triệu Phong nhìn thấy một màn này rõ ràng, trong lòng không khỏi cảm thấy may mắn, bản thân lúc trước đã lựa chọn vô cùng chính xác.

Ngày đó ở Xích Nguyệt Ma Quật, hắn thà tình nguyệt làm đệ tử ký danh của Đại Trưởng lão, chứ cũng không làm đệ tử thân truyền của các vị Trưởng lão khác.

Đại Trưởng lão địa vị như vậy, căn bản không dễ dàng thu nhận đệ tử, chỉ là khi thu nhận đệ tử rồi, cho dù là đệ tử ký danh đi chăng nữa, cũng đều sẽ phụ trách che chở cẩn thận.

Lúc trước Đại Trưởng lão không muốn thu nhận Triệu Phong làm đệ tử, chính là bởi vì trước kia đã từng có một vị ái đồ, bởi vì tu luyện Phong Lôi Chưởng mà gặp phải bất hạnh. Đại Trưởng lão bề ngoài

biểu hiện mặc dù đạm mạc, nhưng chỉ khi nào nhận được sự tán thành của ông ta, như vậy liền nhận được sự chiếu cố chân chính.

Đại Trưởng lão dẫn đầu đám người, tiến vào Trung Xu Điện, thậm chí còn đi trước cả Hiểu Nguyệt Tông chủ nữa, nghiễm nhiên đứng ở vị trí người chủ đạo nhất.

Tông chủ và Chấp pháp Trưởng lão cũng đều đi theo sau ông ta.

Mấy vị Trưởng lão đều liếc mắt nhìn nhau, dường như muốn phán đoán dụng ý của Đại Trưởng lão.

Giờ phút này, Đại Trưởng lão đã biểu hiện ra quá mức cường thế rồi.

Sắc mặt Chấp pháp Trưởng lão khẽ biến, thần sắc có chút ngưng trọng.

- Đây chính là Đại Trưởng lão, không hổ là sư tôn của ta! Đủ cường thế! Đủ khí phách!

Trong lòng Triệu Phong có chút rung động.

Không khí toàn trường, tất cả đều bởi vì Đại Trưởng lão mà động.

Hắn thậm chí còn cảm giác được vài vị Trưởng lão bình thường, ngay cả thở mạnh một cái cũng không dám.

Rốt cuộc Triệu Phong cũng ý thức được, địa vị của Đại Trưởng lão ở trong Tông môn so với trong tưởng tượng còn cao hơn nhiều.

Ở ngoài mặt, Tông chủ ở trong Tông môn chính là có quyền lực địa vị cao nhất, nhưng mà trên thực tế, dường như không phải như thế.

Giờ phút này, Đại Trưởng lão đi ở trước nhất, không ai tỏ vẻ không phục, thậm chí cả một đám còn trở nên vô cùng cẩn thận nữa.

- Triệu sư đệ, vào đi thôi!

Dương Kiền nhắc nhở Triệu Phong một tiếng. Thần sắc của hắn có chút phức tạp. Không nghĩ tới sư tôn lại chân chính ra tay, che chở cho gã đệ tử ký danh này.

Đối với uy thế mà Đại Trưởng lão thể hiện ra lúc này, Dương Kiền cũng không kỳ quái chút nào.

Hết thảy những thứ này, căn bản đều là bởi vì một nguyên nhân, Đại Trưởng lão ở trong Tông môn có thực lực cực mạnh!

Thực lực, chính là bao trùm hết thảy!

Ở trong giới tu luyện, mặc kệ là Chính đạo hay là Ma đạo, cũng chẳng thoát khỏi cái định luật này.

Bởi vì Đại Trưởng lão có được thực lực cực mạnh bao trùm toàn bộ Tông môn, cho nên sự cường thế của ông ta lúc này, ngay cả Chấp pháp Trưởng lão cũng đều phải tránh lui vài phần.

Trong lòng Dương Kiền cười lạnh:

- Ngày thường sư tôn hòa nhã dễ gần, mấy tên Trưởng lão này chẳng biết tốt xấu. Bây giờ mới hiểu được, trong Tông môn này, rốt cuộc ai mới là kẻ lớn nhất!

Chỉ trong chốc lát, một đám Trưởng lão đã tiến vào trong Trung Xu Điện.

Lý Phó Đường chủ của Trung Xu Đường nhất thời kinh ngạc khiếp đảm. Đây là chuyện gì xảy ra, vì sao các vị Trưởng lão cũng đều đến cả đây, không khí dường như có chút không đúng a!

Trong đại điện, ngoại trừ các vị Trưởng lão, các đệ tử tham gia thí luyện lần này, cũng ngầm được đồng ý đi vào.

- Triệu sư điệt, thí luyện lần này, thành tích của ngươi được bao nhiêu?

Trong cặp mắt của Hiểu Nguyệt Tông chủ lộ ra một tia chờ mong.

- Hơn một ngàn điểm!

Triệu Phong bộ dạng tùy ý nói.

Hơn một ngàn điểm?

Các đệ tử thí luyện ở đây cũng đều hút một ngụm khí lạnh.

- Thành tích không ngờ lại vượt qua một ngàn điểm! Ngay cả Bắc Mặc sư đệ cũng chỉ mới có hơn chín trăm điểm!

- Lần này chỉ sợ thật sự phá vỡ kỷ lục trong vòng một vạn năm a!

Trong đại điện xuất hiện một hồi oanh động ngắn ngủi.

- Ha ha… hóa ra Bắc Mặc cũng chỉ mới có hơn chín trăm điểm!

Triệu Phong âm thầm cười lạnh.

- Hơn một ngàn? Rốt cuộc là hơn một ngàn bao nhiêu?

Đại Trưởng lão trừng mắt nhìn Triệu Phong một cái.

- 1588 điểm thí luyện!

Triệu Phong cố ý báo thấp đi gần một ngàn điểm. Bởi vì có một chút điểm thí luyện hắn dùng để thực hiện yêu cầu nguyện vọng của mình.

Mặc dù là như thế, nhưng cái thành tích này cũng đã đạt tới độ cao khiến cho tất cả các đệ tử thí luyện đều phải ngước nhìn.

- Hơn 1500 điểm, cái này đã là kỷ lục cao nhất trong hơn một vạn năm qua!

Đại Trưởng lão thập phần hài lòng, trên mặt lộ ra hồng quang.

Sau đó Triệu Phong một phen đem thu hoạch của chính mình nhất nhất lấy ra.

- Thần binh Linh cấp!

Đầu tiên là một thanh bảo đao Linh cấp khiến cho ánh mắt các Trưởng lão sáng ngời, trong lòng tâm động không thôi.

Sau đó Triệu Phong lại lấy ra hai môn công pháp Linh phẩm, so với Bắc Mặc còn nhiều hơn một môn.

Công pháp Linh cấp, ở trong Hiểu Nguyệt Tông đó chính là cấp bậc tuyệt học trấn sơn. Một lần xuất hiện hai môn, đúng là đủ khiến mọi người phải kinh hỉ.

Tiếp theo còn có bốn môn công pháp Phàm phẩm đỉnh phong, ở trong Tông môn, bình thường cũng chỉ có Trưởng lão cùng với các vị

Đường chủ mới có tư cách tu luyện.

Triệu Phong căn bản rất rộng rãi, một phen đem bảo đao Linh cấp và tất cả các bí tịch công pháp toàn bộ cống hiến cho Tông môn.

Ngoài ra còn có một đống lớn thiên tài địa bảo, một vài thứ có giá trị cực kỳ xa xỉ, hoặc là những thứ Triệu Phong không dùng được, toàn bộ hắn đều dâng lên hết.

Trên thực tế, những môn công pháp quý giá nhất kia, toàn bộ đều đã bị Triệu Phong thu lấy vào trong không gian mắt trái của mình rồi.

- Con mèo trên người của ngươi, dường như cũng không tầm thường!

Ánh mắt của Vân Hải Chân Nhân khẽ chuyển.

- Meo meo meo meo!

Tiểu tặc miêu quay lại nhìn về phía Vân Hải Chân Nhân, nhe răng nhếch miệng, thần tình đầy vẻ khinh bỉ và cười nhạo.

- Ha ha ha…

Nhìn thấy Vân Hải Chân Nhân bị xem thường, các vị Trưởng lão nhất thời cười to.

Nhưng mà Vân Hải Chân Nhân cũng không chút phẫn nộ, giương mắt nhìn Triệu Phong, nói:

- Con mèo này, ngươi muốn bao nhiêu Linh thạch, hoặc là muốn thiên tài địa bảo gì cũng được, ta muốn đổi lấy nó!

- Không đổi được! Tiểu tặc miêu đã ký kết Huyết khế Linh sủng với ta rồi!

Triệu Phong quyết đoán lắc đầu.

Hắn cũng âm thầm líu lưỡi. Ánh mắt của Vân Hải Chân Nhân này thật đúng là độc ác, không ngờ lại xem trọng Tiểu tặc miêu như vậy.

- Phong nhi, thành tích của ngươi ở trong Phù Loan Thí Luyện có thể nói là phá vỡ hết thảy mọi kỷ lục cao nhất từ cổ chí kim, ngươi có tìm được truyền thừa tương ứng hay không?

Vẻ mặt Đại Trưởng lão vô cùng thân thiết, hỏi.

Triệu Phong nghe thấy vậy, trong lòng liền cảm thấy có chút lo lắng. Những Trưởng lão khác cũng đều quan tâm xem thu hoạch của chính mình, có thể mang đến bao nhiêu lợi ích cho Tông môn.

Mà chỉ có truyền thừa mới là thứ có tác dụng lớn nhất đối với thí luyện giả, những cái khác chẳng qua chỉ là ngoại vật mà thôi.

Sau khi hỏi vấn đề này, các vị Trưởng lão cùng với các đệ tử ở đây, ai nấy cũng đều vô cùng tò mò.

Đặc biệt là Bắc Mặc, hắn chính là người duy nhất trong các đệ tử ở đây nhận được truyền thừa từ trong thí luyện.

- Không có!

Triệu Phong vô cùng đơn giản đưa ra một cái đáp án, khiến cho tất cả mọi người trong đại điện đều cảm thấy cực kỳ ngoài dự liệu.

Chương 194: Triệu phong nhận tội

- Không có?

Trong đại điện, trên từ Tông chủ đến các Trưởng lão, dưới đến các Chấp sự, các đệ tử, trên mặt cũng đều mang theo kinh ngạc và nghi ngờ.

Triệu Phong đoạt được Quán quân thí luyện, phá vỡ hết thảy kỷ lục trong vạn năm qua, không ngờ lại không nhận được truyền thừa tương ứng?

Bắc Mặc bài danh thứ hai trong thí luyện, thành tích còn không vượt quá một ngàn, lại đạt được truyền thừa, Triệu Phong tại sao lại không có?

- Có nhận được truyền thừa hay không, cũng có quan hệ tới cơ duyên từng người!

Trên mặt Hiểu Nguyệt Tông chủ toát lên vẻ thất vọng nhàn nhạt.

Triệu Phong có thể ở trong thí luyện phá vỡ kỷ lục vạn năm qua, quả thật là thiên tài, cái này tất nhiên có bản lĩnh và thủ đoạn của hắn. Nếu như hắn có thể đạt được truyền thừa, bù lại sự thiếu sót về mặt tư chất, tương lai rất có hy vọng trở thành nhất đại thiên kiêu của Hiểu Nguyệt Tông.

Chỉ tiếc, tuy là Triệu Phong đã phá vỡ kỷ lục vạn năm, nhưng mà cũng không có tìm được thứ quan trọng nhất đối với chính mình.

Đồng thời, câu trả lời của Triệu Phong cũng khiến cho không ít người trong này khẽ thở ra một hơi.

- Không nhận được truyền thừa, cho dù ngươi may mắn đoạt được Quán quân thí luyện thì như thế nào chứ? Tương lai cuối cùng cũng vẫn là thủ hạ bại tướng của ta!

Khóe miệng Bắc Mặc nhếch lên một nụ cười trào phúng, bình tĩnh tự tin.

Triệu Phong tư chất bình thường, nếu như đạt được truyền thừa, có lẽ sẽ hình thành nên uy hiếp nhất định đối với hắn. Đáng tiếc, kẻ này ngay cả một chút uy hiếp căn bản cũng không tạo thành nổi.

- Hoàn hảo…

Vân Hải Chân Nhân cũng khẽ thở ra một hơi.

Tư chất Triệu Phong mặc dù không cao, nhưng tiềm lực và thủ đoạn thể hiện ra lúc này quả thật rất đáng sợ. Nếu như hắn lại đạt được truyền thừa, tương lai uy hiếp mình khẳng định là vô cùng lớn.

Cũng may, tên tiểu tử này cũng không có nhận được truyền thừa, bằng vào Bắc Mặc liền có thể thoải mái chèn ép hắn.

Thậm chí ngay cả Khổng Nguyên Hạo, trong mắt cũng lộ ra sự khinh miệt:

- Không có nhận được truyền thừa, chỉ bằng vào tư chất Linh thể hạ đẳng của ngươi, sớm hay muộn gì cũng sẽ bị ta vượt qua. Cuối cùng có một ngày, ta sẽ đường đường chính chính đánh bại ngươi, đòi lại mối hận ngày hôm nay!

Nhất thời, trong lòng các Trưởng lão và các đệ tử đều nảy sinh sự khinh thị đối với Triệu Phong.

Ít nhất ở trong đám người đối địch như Vân Hải Chân Nhân, Triệu Phong nhiều nhất chỉ là kiêu ngạo nhất thời, căn bản khó thành châu báu.

Hết thảy những biến hóa này đều lọt vào trong mắt của Triệu Phong, trong lòng hắn cười lạnh.

Đây đúng là kết quả mà hắn mong muốn.

Lúc nên lớn tiếng thì lớn tiếng, lúc nên hạ thấp mình thì nhất định phải ẩn nhẫn.

Hắn từ trong thí luyện đi ra, đoạt được Quán quân, phá vỡ kỷ lục vạn năm qua, quá mức chói mắt, điều này khiến cho phần đông những kẻ đối địch cảm thấy báo động, cảm giác bị uy hiếp thật lớn.

Cái này đối với bản thân Triệu Phong đang trong giai đoạn trưởng thành mà nói, vô cùng bất lợi.

Trên đại lục, đã từng có không biết bao nhiêu thiên tài chói mắt, nhưng lại chỉ có thể lóe lên một chút quang huy ngắn ngủi mà thôi?

Những thiên tài này quá mức chói mắt, hiển lộ phong mang, liền chết trong nội đấu, hoặc là bị kẻ địch ám sát, bất hạnh chết non.

Cho dù là những thiên tài tư chất Thiên Linh thể cao nhất trong truyền thuyết, tại thời điểm chưa trưởng thành, chưa trở thành tuyệt thế cường giả, cũng rất có thể bị một tên A Miêu, A Cẩu nào đó, bóp chết từ trong nôi.

Nếu để cho đám người Vân Hải Chân Nhân biết được mình đã đạt được Điện Chi Truyền Thừa cao nhất của Phù Loan Điện, tất sẽ mang đến cho những người này áp lực và uy hiếp trí mạng. Như thế bọn họ chắc chắn sẽ không từ thủ đoạn, không để ý đến hậu quả, lập tức đem Triệu Phong bóp chết từ trong nôi.

Cho nên, Triệu Phong liền che giấu truyền thừa!

Một gã đệ tử tư chất bình thường, lại không nhận được bất cứ truyền thừa nào, tính nguy hiểm trong tương lai cũng sẽ giảm xuống thấp nhất.

Một ít đệ tử cùng thế hệ với hắn ở đây, cũng bởi vì vậy mà sản sinh khinh thị đối với hắn.

Chẳng qua, lời nói của Triệu Phong tuy là có thể dễ dàng lừa gạt các đệ tử, nhưng lại không dễ dàng lừa gạt các Trưởng lão như vậy.

Ánh mắt của Tiết Trưởng lão và Vân Hải Chân Nhân đồng thời lóe lên, bộ dáng bán tín bán nghi.

Một người đã phá vỡ kỷ lục vạn năm qua của Phù Loan Điện, tại sao lại không nhận được truyền thừa? Chuyện này quả thật là có chút kỳ quái, chẳng lẽ trong này lại có ẩn tình gì?

- Triệu Phong, ta nhớ rõ trong Phù Loan Thí Luyện, thành tích đạt tới một cái giới hạn nào đó, thí luyện sẽ thưởng cho người đó một cái truyền thừa tương ứng mà?

Ngữ khí Tiết Trưởng lão mang theo vẻ nghi hoặc. Hiển nhiên hắn cũng không thể xác định được.

Dù sao, những người có thể đạt tới được cái giới hạn thành tích kia, trong những năm tháng trong lịch sử, cũng đều là phượng mao lân giác, rất nhiều chuyện cũng chỉ nghe nói tới mà thôi.

Sắc mặt Vân Hải Chân Nhân cũng lộ ra vẻ nghi hoặc, mơ hồ cảm giác được có cái gì đó không đúng. xem chương mới tại tunghoanh(.)com

- Lấy thành tích thí luyện của ta, tự nhiên là vượt xa điều kiện đạt được truyền thừa!

Triệu Phong cười ngạo nghễ.

Lời này vừa nói ra, đám người Bắc Mặc, Tuyền Thần đều biến sắc. Chẳng lẽ Triệu Phong thật sự đạt được truyền thừa, vừa rồi chẳng qua là dối gạt người mà thôi?

- Chỉ tiếc, bên trong Phù Loan Điện không tìm thấy được truyền thừa nào thích hợp với ta cả! Thiên phú của ta là lĩnh vực tinh thần!

Thần tình Triệu Phong đầy vẻ tiếc nuối.

- Lĩnh vực tinh thần?

Mấy vị Trưởng lão hai mặt nhìn nhau, trao đổi ánh mắt.

Lấy cấp bậc của bọn họ, tự nhiên không khó nhìn ra tinh thần lực của Triệu Phong vượt xa thường nhân, điều này khiến cho khi hắn đối kháng với uy áp Chân Linh Cảnh cũng không cần phải cố quá sức cũng có thể làm được.

Điểm này, Đại Trưởng lão trước đó cũng đã nhìn ra rồi.

- Lĩnh vực tinh thần, bình thường đều là một loại bàng môn tả đạo, hoặc là con đường tà đạo. Phù Loan Điện chính là truyền thừa Chính đạo, không có khả năng có truyền thừa ở phương diện này!

Hiểu Nguyệt Tông chủ sâu kín thở dài, nhất thời tin lời Triệu Phong nói.

Chuyện Triệu Phong có thiên phú về lĩnh vực tinh thần, các Trưởng lão ở đây cũng đều biết rõ, một vài đệ tử tham gia thí luyện cũng đều tự mình chứng kiến.

Ở cửa thí luyện thứ hai, Triệu Phong phát động Tinh Thần Âm Ba Thuật, làm tan rã chiến thuật biển dơi trong sào huyệt Hắc Huyết biên bức, đây chính là nhân tố mấu chốt khiến cho cửa thứ hai không có thương vong, toàn bộ thông quan.

- Triệu Phong, xét thấy ngươi có biểu hiện nổi trội xuất xắc trong Phù Loan Thí Luyện, cùng với cống hiến lớn lao cho Tông môn, bản Tông thưởng cho ngươi năm mươi vạn điểm cống hiến. Đồng thời các công pháp bên trong Lũ Không Lâu, ngươi có thể tùy ý đọc. Ngoài ra, Tông môn đối với những bảo vật mà ngươi cống hiến, sẽ có những bồi thường nhất định!

Hiểu Nguyệt Tông chủ tuyên bố.

Năm mươi vạn điểm cống hiến!

Các thành viên Tông môn ở nơi này toàn bộ đều kinh ngạc động dung.

Một vài cao tầng sinh hoạt bên trong Tông môn mấy chục năm trời, căn bản cũng không có được nhiều điểm cống hiến đến như vậy, ngay cả một phần mười nó thôi cũng không phải ai cũng có được.

Có nhiều điểm cống hiến như vậy, ở trong Tông môn, còn có chuyện gì không thể làm được nữa đây?

Triệu Phong nhận tội (2)

- Được rồi! Khen thưởng đã chấm dứt, kế tiếp là đến phần trừng phạt! Công lao và trừng phạt, không thể lẫn lộn với nhau được!

Chấp pháp Trưởng lão chậm rãi đứng dậy, đi ra nói.

- Đúng vậy! Triệu Phong quả thật cống hiến rất lớn cho Tông môn, nhưng mà hành vi làm người của hắn, cùng với các hành động tội lỗi của hắn trong thí luyện, cần phải tính toán rõ ràng!

Tiết Trưởng lão tán thành, nói.

- Triệu Phong đồng thời đoạt được chức Quán quân, cũng tổn hại đến ích lợi và tiền đồ của người khác!

Vân Hải Chân Nhân cũng lạnh lùng nói.

Hai vị Trưởng lão đều mạnh mẽ ủng hộ Chấp pháp Trưởng lão.

Biến chuyển nhanh như vậy, khiến cho Hiểu Nguyệt Tông chủ không kịp trở tay.

Trong đó Lục Nguyệt Mỗ Mỗ thì bảo trì trung lập, ai cũng không giúp, Đại Trưởng lão thì nhắm mắt lại, không khí trong trường có chút áp lực.

Rất hiển nhiên, đây là kết quả mà ba vị Trưởng lão đã thông đồng trước với nhau.

Do Chấp pháp Trưởng lão phát động, hai vị Trưởng lão ủng hộ, cho dù là Đại Trưởng lão cũng khó có thể bác bỏ.

Dù sao ở Hiểu Nguyệt Tông còn không có bất cứ người nào có thể chân chính làm được chuyện một tay che trời.

- Vậy Chấp pháp Trưởng lão muốn trừng phạt thế nào?

Sắc mặt Đại Trưởng lão rất nhanh bình tĩnh trở lại.

- Thăng đường đối chất, theo lẽ công bằng xử lý! Dưới ánh mắt vạn người chú mục, sẽ không oan uổng người tốt, cũng sẽ không bỏ sót người xấu nào! Tin tưởng rằng các vị sẽ không phản đối chứ?

Chấp pháp Trưởng lão đạm mạc nói.

- Đúng vậy! Đồng ý với lời của Chấp pháp Trưởng lão!

- Triệu Phong kẻ này âm hiểm giả dối, làm hại đồng môn, cần phải luận tội, trục xuất Tông môn!

- Hắn đạt được Quán quân thí luyện, cũng là bằng vào hành vi hại người lợi mình mới có thể đạt được! Loại tiểu nhân nham hiểm như thế này, nhất định phải nghiêm trị!

Đám đệ tử thí luyện bị Triệu Phong đá loại, lấy Tuyền Thần và Lục Hổ cầm đầu, đều nhao nhao tán thành.

Dưới loại cục diện như thế này, cho dù là Tông chủ hay là Đại Trưởng lão, cũng đều rất khó có thể xoay chuyển tình thế.

- Nếu thật sự có thể theo lẽ công bằng xử lý, ta cũng không còn lời

nào để nói!

Đại Trưởng lão lạnh nhạt nói.

- Được! Vậy chúng ta sẽ thăng đường đối chất! Triệu Phong, ngươi có gì dị nghị không?

Chấp pháp Trưởng lão khẽ gật đầu.

- Không có!

Triệu Phong một bộ dáng chẳng thèm quan tâm, nói.

- Ta hỏi ngươi trước! Ở cửa đầu tiên, ngươi vì cái gì lại xuống tay với Lục Hổ và Khổng Nguyên Hạo, đá bọn họ xuống vực sâu?

Chấp pháp Trưởng lão lạnh lùng hỏi.

Lời nói vừa dứt, Lục Hổ cùng Khổng Nguyên Hạo lập tức đứng ra, kể lể lại sự oan khuất của chính mình, là như thế nào bị Triệu Phong hãm hại.

- Tiểu tử này, trong mắt không có huynh trưởng, một phen đem ta thân là Đệ tử chân truyền đá xuống vực sâu, chôn vùi luôn tiền đồ của đệ tử…

Thanh âm của Lục Hổ tràn ngập thù hận, nói.

- Hắn muốn độc chiếm bảo vật, sợ hãi ta tranh đoạt, đã ra tay trước đem ta đá xuống vực sâu, khiến đệ tử vô duyên với thí luyện!

Khổng Nguyên Hạo thì khóc lóc thảm thiết, nói.

Hai người bôi đen sự thật, biểu hiện oan khuất đầm đìa tận cùng, khiến cho những người không biết tình hình cảm thấy đồng tình không thôi, đều lên tiếng khiển trách Triệu Phong.

- Triệu Phong, ngươi giải thích như thế nào?

Chấp pháp Trưởng lão chất vấn.

- Hai người này, ý chí yếu đuối, bị Huyễn Hồ khống chế tâm trí, thật sự là vô năng! Đệ tử cho rằng, loại người như vậy, nếu tiến vào thí luyện, cũng chỉ sẽ làm liên lụy đến người khác mà thôi. Bởi vì vậy, ta mới đá bọn họ ra khỏi thí luyện.

Vẻ mặt Triệu Phong không chút biểu tình, nói.

- Triệu Phong! Đừng vội vũ nhục người khác!

Khổng Nguyên Hạo và Lục Hổ nhất thời thần tình phẫn nộ.

Trong lòng Triệu Phong thì lại cười lạnh. Các ngươi nghĩ rằng ta sẽ biện giải cho cái gọi là chân tướng kia sao?

Những người này muốn trừng trị hắn, trước đó tất nhiên là đã thông đồng tốt với nhau, có các loại biện pháp để mà ứng phó với hắn.

Nghe xong lời biện giải của Triệu Phong, tất cả mọi người ở đây đều kinh ngạc không nói gì.

Không ngờ lại bởi vì đối phương vô năng mà đá bọn họ ra khỏi thí luyện.

- Đáng giận! Người này cũng quá mức “mục hạ vô nhân” (*) rồi! (*) Dưới mắt không có người khác

Không ít người phẫn nộ khiển trách.

Lục Hổ và Khổng Nguyên Hạo thì vẻ mặt bi phẫn. Dưới trường hợp như thế này rồi, lại còn bị Triệu Phong không chút nào cố kỵ kinh miệt như vậy.

Chấp pháp Trưởng lão cũng có chút sửng sốt. Các loại phương pháp ứng phó chuẩn bị sẵn trước đây, lúc này đều hoàn toàn thất bại.

- Giỏi cho Triệu Phong ngươi, không ngờ lại cuồng ngạo như thế! Như vậy ta hỏi ngươi, ở cửa thứ hai, vì sao ngươi lại ra tay với Tuyền Thần sư điệt?

Chấp pháp Trưởng lão quát lạnh, hỏi.

- Bẩm Tông chủ cùng các vị Trưởng lão, đệ tử rất không dễ dàng mới đột phá được đến chỗ trung tâm của tòa phủ đệ, thế nhưng Triệu Phong kia giữa đường nhảy ra, đánh cắp thành quả thắng lợi của ta…

Tuyền Thần cắn răng nghiến lợi nói.

- Triệu Phong, ngươi giải thích như thế nào?

Lời nói vừa dứt, Triệu Phong đã cười nhạo, nói:

- Tuyền sư huynh vô năng, không thể đột phá được phủ đệ, muốn cùng đệ tử hợp tác, nhưng đệ tử nghĩ thấy hắn thành sự không có, bại sự có thừa, làm cản trở đệ tử, nên mới đá hắn ra khỏi thí luyện!

Vô năng? Cản trở?

Tất cả mọi người ở đây đều cảm thấy cực kỳ ngoài dự liệu. Những cái cớ mà Triệu Phong đưa ra, cũng đều quá mức cường thế rồi.

- Triệu Phong! Đừng vội ngậm máu phun người!

Tuyền Thần nhất thời giận dữ. Chính mình từ lúc nào lại gây cản trở cho hắn chứ?

Triệu Phong cái này hoàn toàn không phải là đang biện giải, mà hoàn toàn là đang vũ nhục người khác.

- Giỏi cho tên Triệu Phong ngươi! Bản Trưởng lão chấp pháp nhiều năm, chưa từng bao giờ gặp qua một tên cuồng vọng tự đại như ngươi! Vậy ta hỏi ngươi, ở một cửa cuối cùng, ngươi vì cái gì lại lừa gạt Bắc Mặc, khiến cho hắn trước tiên bị loại?

Chấp pháp Trưởng lão cười lạnh nói.

- Chính là con mèo nhỏ này, thông đồng với Triệu Phong lừa ta! Chẳng lẽ Triệu sư đệ cũng cho rằng ta thật sự vô năng sao?

Bắc Mặc giương mắt nhìn Tiểu tặc miêu, cười lạnh nói.

Sự cường đại của Bắc Mặc căn bản là không thể nghi ngờ, tư chất và vận khí đều cực kỳ cường đại.

Mọi người đều thầm nghĩ, ngươi hẳn là không thể lại dùng cái lý do vô năng cùng với cản trở để mà ứng phó chứ?

- Bắc sư huynh đương nhiên là có thực lực, nhưng trí lực của hắn thật sự quá thấp! Ngay cả lời nói của một con mèo nhỏ mà cũng tin nữa! Một người như vậy, cho dù có thực lực, nhưng không biết suy nghĩ, bị loại còn trách được ai?

Triệu Phong khẽ bĩu môi, nói.

- Ngươi nói ta trí lực thấp?

Nộ hỏa trong lòng Bắc Mặc nhất thời đã bị đốt cháy lên đỉnh điểm.

- Meo meo meo meo!

Tiểu tặc miêu ở trên vai Triệu Phong không ngừng khoa tay múa chân, gật đầu liên hồi, tỏ vẻ đồng ý.

- Ngươi… các ngươi…

Bắc Mặc tức giận đến muốn hộc máu.

Triệu Phong này rõ ràng đâu phải là đang biện giải, mà hoàn toàn là đang vũ nhục người khác.

- Giỏi cho tên tiểu tử cuồng vọng!

Chấp pháp Trưởng lão cũng gần như là nổ tung. Triệu Phong này hoàn toàn không làm theo lẽ thường gì cả, khiến cho hết thảy mọi bố cục của hắn đều thất bại.

Lập tức Triệu Phong hướng về phía Tông chủ, Đại Trưởng lão hành lễ:

- Những người này, hoặc là vô năng, hoặc là trí lực thấp, vì suy nghĩ đại cục cho cả thí luyện, đệ tử xuất phát từ thiện tâm, mới đem bọn họ đá ra khỏi thí luyện! Đệ tử nguyện ý gánh vác cái tội cuồng vọng này!

Cái tội này… ta nhận a!

Chương 195: Xử phạt triệu phong

- Những người này, hoặc là vô năng, hoặc là trí lực thấp, vì suy nghĩ đại cục cho cả thí luyện, đệ tử xuất phát từ thiện tâm, mới đem bọn họ đá ra khỏi thí luyện! Đệ tử nguyện ý gánh vác cái tội cuồng vọng này!

Trong phút chốc, toàn bộ đại điện trở nên tĩnh mịch, cho dù là một cây kim rơi xuống đất cũng có thể nghe thấy rõ ràng. Tất cả mọi người cũng đều kinh ngạc dại ra. Sắc mặt các vị Trưởng lão thì lại cực kỳ phấn khích, cả đám trừng mắt há miệng ngay tại chỗ.

Đám người do Chấp pháp Trưởng lão cầm đầu, bao gồm cả bốn tên Tuyền Thần, Khổng Nguyên Hạo, Bắc Mặc, Lục Hổ thân là người bị hại, sắc mặt cũng đều đen như gan heo, tức giận đến cả người run rẩy.

Cái này căn bản không phải là đang nhận tội, mà rõ ràng là đang vũ nhục người khác.

Trong lời nói của Triệu Phong, hoàn toàn là đả thương người khác, đâm thẳng vào điểm yếu nội tâm của bọn họ.

Nếu không phải là vô năng, tại sao lại bị Huyễn Hồ khống chế tâm trí?

Nếu không phải là trí lực thấp, tại sao lại tin lời của một con mèo con?

Cái này vốn chính là sự sỉ nhục cực lớn trong lòng bọn họ.

Triệu Phong căn bản là chẳng thèm giải thích, mà là đứng trước mặt đám đông, hung hăng tát lên mặt bọn chúng một trận.

Cho dù là đám người Tuyền Thần có chiến thắng, thế nhưng trên người bọn họ chỉ sợ cũng sẽ phải gắn lên mấy cái mác vô năng, cản trở người khác, trí lực thấp…

Kẻ đầu tiên phản ứng trở lại chính là Chấp pháp Trưởng lão.

- Tiểu tử cuồng vọng, biết sai không sửa, chấp mê bất ngộ, mục hạ vô nhân, hại người lợi mình, ngươi…

Chấp pháp Trưởng lão đột nhiên dừng lại. Bởi vì, hắn đã ý thức được, dường như có gì đó không đúng.

- Đệ tử nguyện ý gánh vác cái tội cuồng vọng, chính là biết sai không sửa, chấp mê bất ngộ, mục hạ vô nhân, hại người lợi mình hay sao?

Tóc xanh trên đầu Triệu Phong không gió mà động, khóe miệng nhếch lên một tia cười nhạo nhàn nhạt.

Đám người Chấp pháp Trưởng lão vừa mới chuẩn bị lên tiếng, Đại Trưởng lão đột nhiên chen ngang:

- Được rồi! Chân tướng sự tình đã thể hiện rõ ràng, hơn nữa bản thân Triệu Phong cũng đã nhận tội rồi!

- Nhưng mà…

Sắc mặt Chấp pháp Trưởng lão ngốc trệ.

- Chấp pháp Trưởng lão, chính ngươi cũng đã nói, Triệu Phong đơn giản chính là cuồng vọng tự phụ, hại người lợi mình, nhưng cũng không có bổn ý muốn làm tổn tại đến các đệ tử đồng môn khác. Huống hồ, những lời hắn nói cũng không phải hoàn toàn không có đạo lý!

Đại Trưởng lão nhàn nhạt nói.

Sắc mặt của Vân Hải Chân Nhân và Tiết Trưởng lão đồng dạng dại ra, một trận không nói gì.

Bản thân Triệu Phong cũng đã nhận tội rồi, thừa nhận hắn đã làm, còn muốn như thế nào nữa?

Kết quả là, hắn chẳng qua là chỉ gánh cái tội danh hại người lợi mình, cuồng vọng tự đại mà thôi!

Nhưng mà, cái này thậm chí cũng không tính là cái tội danh gì, mà chỉ là một loại tính cách mà thôi. Trong giới tu luyện, những kẻ cuồng vọng tự phụ, hại người lợi mình, trong số một ngàn người thì đã có tám chín trăm người chính là như vậy rồi.

Duy nhất có thể truy cứu chính là hại người lợi mình, khiến cho hắn chịu chút tổn thất mà thôi.

- Như vậy đi! Triệu Phong quả thật đã khiến cho những đệ tử khác gặp phải tổn thất, Tông môn có thể khấu trừ của hắn bốn mươi vạn điểm cống hiến, nhằm trấn an bốn đệ tử bị hại!

Đại Trưởng lão đề nghị.

- Cái này cũng không tệ! Bốn mươi vạn điểm cống hiến, thậm chí tương đương công lao của một vị Đường chủ phấn đấu gần trăm

năm trong Tông môn rồi! Lấy công đền tội là đủ rồi! Còn nữa, cũng có thể an ủi phần nào cho các đệ tử bị hại!

Hiểu Nguyệt Tông chủ mỉm cười tán thành.

- Bốn mươi vạn điểm cống hiến, quả thật là rất nhiều rồi! Dĩ vãng cũng đã từng có trường hợp dùng điểm cống hiến để đền bù cho hành vi phạm tội!

Lục Nguyệt Mỗ Mỗ vốn luôn trung lập, lúc này không ngờ cũng mở miệng.

- Cái này…

Chấp pháp Trưởng lão cực kỳ bất đắc dĩ, liếc mắt nhìn về phía Tiết Trưởng lão cùng Vân Hải Chân Nhân.

Cả ba vị Trưởng lão, cũng thúc thủ vô sách.

Ngoài mặt mà nói, thì Tông môn đã xử trí Triệu Phong quả thật vô cùng mạnh mẽ rồi.

Bốn mươi vạn điểm cống hiến, đây chính là một khoảng cống hiến Tông môn cực kỳ khổng lồ. Nếu như nghi ngờ điều này, cũng chính là nghi ngờ vào uy tín của bản thân Tông môn.

Nhưng mà, đối với Triệu Phong mà nói, khấu trừ của hắn bốn mươi vạn điểm cống hiến, hắn vẫn còn lại mười vạn điểm!

Điểm cống hiến đạt tới một mức độ nào đó, về mặt ý nghĩa đã không còn lớn nữa.

Sau Phù Loan Thí Luyện, Triệu Phong nhận được một khoản bồi

thường cực kỳ khổng lồ, hơn nữa còn có được quyền được tùy ý ra vào Lũ Không Lâu nữa.

Bản thân hắn lại tìm được Điện Chi Truyền Thừa cường đại nhất của Phù Loan Điện, trong giai đoạn này, nhu cầu đối với công pháp cũng đã giảm xuống đến mức thấp nhất.

Không thiếu tiền, không thiếu công pháp, cũng chẳng hề thiếu tài nguyên tu luyện.

Khấu trừ bốn mươi vạn điểm cống hiến, đối với Triệu Phong mà nói, căn bản không có chút ảnh hưởng gì.

- Triệu sư điệt, ngươi có dị nghị gì không?

Hiểu Nguyệt Tông chủ hỏi.

- Khấu trừ điểm cống hiến? Đệ tử không có bất cứ dị nghị nào cả! Nhưng mà nếu đem những điểm cống hiến này cấp cho những đệ tử vô năng hoặc là trí lực thấp, như vậy không bằng trực tiếp để cho Tông môn tịch thu cho rồi!

Triệu Phong chợt đề nghị.

Lời này vừa nói ra, đám người Tuyền Thần nhất thời phẫn hận cùng cực, thần tình xấu hổ xen lẫn giận dữ.

Ngày hôm nay cho dù bọn họ có chấp nhận những điểm cống hiến này, thì sự vũ nhục gặp phải, cũng sẽ khiến cho cả đời khó quên, thậm chí còn lưu lại ám ảnh trong tâm tính nữa, trừ phi có thể tìm lại được tôn nghiêm, đem sỉ nhục hôm nay hoàn trả lại.

Đặc biệt đối với Bắc Mặc mà nói, tư chất và vận khí của hắn tuyệt đối

là siêu cấp thiên tài, bài danh thứ hai thí luyện, vốn còn có được hai mươi vạn điểm thưởng cống hiến. Càng là như thế, thì tôn nghiêm bị giẫm lên một cách đầy vũ nhục như vậy, đối với hắn mà nói lại càng thêm trí mạng.

- Được rồi! Mọi việc đến đây chấm dứt!

Đại Trưởng lão trừng mắt nhìn Triệu Phong một cái, ý bảo hắn không cần được tiện nghi lại còn khoe mẽ nữa.

Cục diện đã phát triển đến bước này rồi, Triệu Phong đã là người thắng lớn nhất. Hắn chẳng những không bị trừng phạt gì, lại còn ở trước mặt vạn người, hung hăng càn quấy một trận, đem đám người Bắc Mặc đặt vào trong hoàn cảnh vô cùng nhục nhã.

Triệu Phong mỉm cười ngượng ngùng, thản nhiên trở lại sau lưng sư tôn.

Kế tiếp, Trưởng lão Tông môn tuyên cáo sự trừng phạt cùng với phần thưởng dành cho Triệu Phong cho toàn bộ đệ tử bên dưới.

Rốt cuộc, một hồi khởi binh vấn tội âm mưu đã lâu, liền tan thành tro bụi.

Những ân oán mâu thuẫn bên trong Phù Loan Thí Luyện, tạm thời được bình ổn lại.

o0o

Lúc đi ra khỏi đại điện, đám người Bắc Mặc, Tuyền Thần đều cực kỳ khuất nhục, bị phẫn cùng cực.

Sau khi mọi người tản đi…

- Ngươi đi theo ta!

Đại Trưởng lão nói với Triệu Phong.

Xử phạt Triệu Phong (2)

Một lát sau, Triệu Phong đã đi tới phủ đệ của Đại Trưởng lão.

Đây là một gian phòng phong cách cổ xưa, lịch sự tao nhã, yên bình tĩnh lặng, bốn phía cũng không có ai ở cả.

Triệu Phong có chút kinh ngạc. Đây là nơi ở hằng ngày của sư tôn sao?

Bình thường rất ít người được phép đi vào trong này.

- Nói đi, ngươi ở trong Phù Loan Điện đạt được truyền thừa gì?

Đại Trưởng lão lạnh nhạt cười.

Triệu Phong rùng mình một cái. Đại Trưởng lão như thế nào lại đoán được?

- Ha ha… hiểu biết đối với Phù Loan Điện, vi sư so với bất cứ kẻ nào cũng đều sâu sắc hơn. Thành tích thí luyện của ngươi cao như vậy, không có khả năng không nhận được truyền thừa nào cả. Quan trọng chính là, ngươi ngoại trừ lĩnh vực tinh thần ra, những phương diện khác cũng đều rất có thiên phú, muốn kiếm được một truyền thừa nào đó thích hợp với ngươi, căn bản không chút khó khăn nào!

Ngữ khí Đại Trưởng lão vô cùng chắc chắn.

- Sư tôn quả nhiên là ánh mắt như đuốc! Ta quả thật có đạt được truyền thừa!

Triệu Phong chậm rãi nâng bàn tay phải lên.

Chỉ thấy ở trong lòng bàn tay của hắn hiện ra một tia điện văn nhỏ bé, phảng phất như hòa hợp nhất thể với huyết nhục của Triệu Phong.

- Đây là… Điện Chi Truyền Thừa!

Đại Trưởng lão đột nhiên hút một ngụm lãnh khí, trong mắt lộ ra vẻ kinh hỉ nồng đậm.

Hắn chính là Trưởng lão có tư lịch sâu nhất, thực lực mạnh nhất trong Hiểu Nguyệt Tông, hiểu biết đối với Phù Loan Điện cũng là sâu sắc nhất, nháy liền liền có thể đoán ra được lai lịch truyền thừa của Triệu Phong.

- Có cái truyền thừa này, Phong Lôi Chưởng của ta nhất định sẽ hoàn thiện thêm một bước thật lớn. Sư tôn, ngài còn phản đối ta tu luyện Phong Lôi Chưởng nữa không?

Triệu Phong có chút cười, nói.

Đại Trưởng lão rùng mình một cái, ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong có chút phức tạp.

Triệu Phong đạt được Điện Chi Truyền Thừa, tuyệt đối có tư cách tu luyện Phong Lôi Chưởng, hơn nữa còn có vốn liếng để cuồng ngạo.

- Nếu không phải bởi vì tu luyện Phong Lôi Chưởng, đệ tử chưa chắc đã có thể đạt được Điện Chi Truyền Thừa này, đây chính là nguyên

nhân của cơ duyên! Hơn nữa đệ tử đoán rằng, truyền thừa mà Bắc Mặc nhận được, hơn phân nửa là có quan hệ với việc hắn tu luyện Bắc Minh Thiên Thủy!

Triệu Phong tiếp tục nói.

- Cơ duyên, nhân quả, quả nhiên là thứ khó đoán được nhất thế gian!

Đại Trưởng lão cười khổ lắc lắc đầu.

Ai có thể đoán trước được, Triệu Phong tu luyện Phong Lôi Chưởng lai là cơ duyên khiến cho hắn nhận được Điện Chi Truyền Thừa mạnh nhất của Phù Loan Điện?

Cái sơn cốc ảo ảnh mà Triệu Phong từng đi qua kia, hắn cũng đã để cho Lâm Phàm đi qua. Nhưng mà cái Lâm Phàm tìm được cũng chỉ là một cái Phù Loan Ấn bình thường, cũng không phải là Phù Loan Điện Ấn, đây chính là cơ duyên!

- Phong nhi, ngươi tìm được Điện Chi Truyền Thừa, vi sư đã không còn gì nhiều có thể truyền thụ cho ngươi nữa! Một tháng sau, ta sẽ đề cử ngươi đi tham gia Tiểu hội Tam tông! Trước thời điểm này, ngươi ít nhất phải tiến vào năm hạng đầu trong Đệ tử Chân truyền!

Vẻ mặt Đại Trưởng lão tràn ngập vẻ vui mừng.

Bản thân ông ta tuy có một thân tuyệt học, nhưng so sánh với Điện Chi Truyền Thừa thì căn bản không đáng nhắc tới.

Càng khiến cho ông ta an tâm hơn chính là, Triệu Phong thoạt nhìn dường như rất cuồng vọng tự đại, nhưng thực chất tính tình bình tĩnh, tâm tư cẩn mật, thủ đoạn mạnh mẽ, sát phạt quyết đoán, tuyệt

không có tâm tính nhân từ.

Loại tâm tính này, chính là thích hợp nhất để lăn lộn trong giới tu luyện.

Trong ánh mắt của Đại Trưởng lão, những đệ tử còn lại, ví dụ như đám người Dương Kiền, Bắc Mặc, Khổng Nguyên Hạo vẫn còn chưa có chân chính thoát ly khỏi sự non nớt của thiếu niên, về mặt thủ đoạn, tâm tính, đều kém xa so với Triệu Phong.

- Tiểu hội Tam tông là cái gì?

Không ngờ Triệu Phong lại ngạc nhiên hỏi.

Sắc mặt Đại Trưởng lão khẽ biến. Triệu Phong không ngờ lại chẳng chút nào đề cập đến việc tiến vào năm hạng đầu Đệ tử Chân truyền, tựa hồ căn bản không tính tới chuyện khó khăn vậy, có thể thấy được hắn hoàn toàn nắm chắc chuyện này.

- Tiểu hội Tam tông, chính là một lần hội nghị luận bàn do ba tông phái Lăng Nguyệt Tông, Ngân Nguyệt Tông, Hiểu Nguyệt Tông tiến hành tổ chức, mỗi năm năm diễn ra một lần. Trong dĩ vãng, Hiểu Nguyệt Tông ở trong Tiểu hội vẫn luôn bài danh cuối cùng. Bởi vì hai Tông môn Lăng Nguyệt Tông, Ngân Nguyệt Tông ở trong Liên minh Thập Tam Tông bài danh cũng đều khá cao.

Đại Trưởng lão đơn giản đề cập qua một chút, sau đó lại giải thích mối quan hệ sâu xa giữa ba Tông môn.

Sau khi Triệu Phong nghe xong, không khỏi cảm khái, nói:

- Hóa ra Hiểu Nguyệt Tông ở trong Liên minh Thập Tam Tông lại yếu đến như vậy!

- Thúi lắm! Thập Tam Tông cũng chỉ thuộc loại tiểu tông phái, cấp bậc đại khái chỉ là một vài tiêu chuẩn bình thường mà thôi. Cái bài danh này, chỉ là tương đối mà thôi! Nếu chân chính xảy ra chuyện, Hiểu Nguyệt Tông căn bản cũng không sợ kẻ nào!

Đại Trưởng lão tức giận mắng một câu.

- Cái này… mấy cái tông phái này, là căn cứ vào cái gì để phân chia cấp bậc?

Triệu Phong đột nhiên nảy sinh hứng thú đối với các thế lực cấu thành giới tu luyện đại lục.

Rất rõ ràng, Hiểu Nguyệt Tông mà hắn đang đứng, chỉ là một góc nhỏ của tòa băng sơn mà thôi.

- Theo truyền thừa cổ xưa để lại, thì thế lực tông phái được phân chia theo năm cấp bậc. Từ Nhất tinh đến Ngũ tinh. Nhất tinh thấp nhất, Ngũ tinh cao nhất. Chênh lệch mỗi một Tinh, thực lực đều kém hơn cả chục, cả trăm lần!

- Vậy Hiểu Nguyệt Tông là Tông phái mấy Tinh?

Triệu Phong hỏi.

Mấy Tinh?

Sắc mặt Đại Trưởng lão đỏ lên, đột nhiên cười nói:

- Chúng ta hay là đổi đề tài khác đi?

Vẻ mặt Triệu Phong cổ quái, cũng không tiếp tục hỏi nữa.

Tiểu hội Tam tông lần này vừa lúc là một cơ hội, có thể đi ra khỏi Hiểu Nguyệt Tông, gặp gỡ những cường giả thiên tài cùng với các thế lực khác của giới tu luyện.

- Tiểu hội Tam tông tuy rằng chỉ là tiểu hội giữa ba Tông môn, nhưng mà số lượng thiên tài đông đúc. Chỉ nói Lăng Nguyệt Tông, nghe nói lần này có xuất hiện một đệ tử có thể chất biến dị thiên tài, có thể so sánh với tư chất Địa Linh thể, thiên phú so với Bắc Mặc còn cao hơn một chút!

Đại Trưởng lão nghiêm túc nói.

Địa Linh thể?

Triệu Phong phi thường động dung. Đây chính là tư chất thiên phú cực cao trong truyền thuyết.

Thiên phú cao nhất từng xuất hiện tại Hiểu Nguyệt Tông hình như là Bắc Mặc, cũng chỉ là tiếp cận Địa Linh thể mà thôi.

Mà vị thiên tài của Lăng Nguyệt Tông kia, lai là thể chất biến dị, không ngờ so với Khổng Nguyên Hạo còn cao hơn một cấp bậc, có thể so sánh với tư chất Địa Linh thể trong truyền thuyết.

- Đúng rồi! Thí luyện lần này, ngươi cống hiến cho Tông môn rất lớn, còn có sự tình hoặc là yêu cầu gì, có thể nói ra.

Đại Trưởng lão cười tủm tỉm nói.

Triệu Phong suy tư một lát, thấp giọng nói:

- Đợi sau khi giải quyết xong mọi việc, đệ tử muốn về nhà một

chuyến, sau đó mới đi tham gia Tiểu hội Tam tông!

Chương 196: Điện chi truyền thừa

Lần Phù Loan Thí Luyện này sau khi diễn ra 48 ngày, liền tuyên cáo chấm dứt viên mãn.

Trải qua một hồi này, cái tên Triệu Phong liền oanh động khắp cao thấp Hiểu Nguyệt Tông.

Hắn không phải là Đệ tử chân truyền, nhưng lại trở thành một trong những đệ tử phong vân của Nội môn.

Đồng thời những tin đồn về bản tính cuồng vọng tự đại, âm hiểm giả dối của hắn cũng nhanh chóng lan tràn khắp nơi.

Nghe đồn, có mấy vị Đệ tử chân truyền cũng chịu thiệt thòi trong tay của hắn.

Mà tầng phong ba này cũng còn chưa kết thúc.

Ngay ngày hôm sau, Đại Trưởng lão đã tuyên bố, thu nhận Triệu Phong làm đệ tử thân truyền.

Cái tin tức này, nhất thời lại oanh động cao thấp tông môn, đặc biệt khiến cho một ít cao tầng Hiểu Nguyệt Tông chấn động.

Đại Trưởng lão không phải nghi ngờ chính là Trưởng lão có tư lịch lâu đời nhất, thực lực mạnh nhất cả Hiểu Nguyệt Tông, Triệu Phong trở thành đệ tử chính thức của hắn, nghiễm nhiên liền trở thành một trong những đệ tử khó chọc vào nhất của Hiểu Nguyệt Tông.

Đối với điều này, những kẻ đối địch với Triệu Phong quả thật vô cùng kiêng kỵ, vừa hận vừa sợ.

Ngày thứ hai sau khi thí luyện chấm dứt, Triệu Phong đi một chuyến đến Tông Vụ Đường, không chỉ đem tất cả Nguyên tinh thạch còn thiếu nợ đợt trước trả lại, còn mua luôn ba mũi La Hầu Tiễn cùng bộ với La Hầu Cung.

Trương lão nhìn thấy Triệu Phong đến, trong lòng cảm khái không thôi.

Mấy ngày trước, nhị lão và Triệu Phong đã có ước định, cá cược xem Triệu Phong có thể tham gia Phù Loan Thí Luyện hay không.

Nào ngờ đến hiện tại, Triệu Phong chẳng những đã tham gia thí luyện, hơn nữa còn đạt được Quán quân, lại còn phá vỡ kỷ lục vạn năm qua nữa.

Sau khi Triệu Phong mua xong La Hầu Tiễn, liền gấp gáp lập tức đi thử nghiệm.

La Hầu Tiễn, vốn bản thân cấp độ và chất liệu đã tương đương với Thần binh Phàm cấp trung phẩm, phối hợp với La Hầu Cung, có thể phát huy ra uy lực cực mạnh.

Vèo!

Triệu Phong nhẹ nhàng buông dây cung, một đạo cầu vồng màu xanh phá không mà đi, mắt thường khó có thể nhìn thấy được.

- Hửm? La Hầu Cung từ khi nào lại có được thuộc tính hàn năng cường đại như vậy?

Trương lão có chút ngẩn ngơ.

Vừa rồi một tiễn Triệu Phong bắn ra, rõ ràng ẩn chứa một cỗ hàn năng cực kỳ cường đại.

Vèo!

La Hầu Cung sau khi bắn ra ngoài, lúc này đã tự động quay trở lại.

Triệu Phong hài lòng gật gật đầu một cái, một phen đem dị biến của La Hầu Cung kể lại cho Trương lão nghe.

Trên thân của La Hầu Cung đã có thêm một cái ấn ký băng liên u lam sắc rõ ràng.

Trương lão thử chạm vào ấn ký, thân cung lạnh lẽo như băng, một cỗ hàn ý lạnh lẽo mơ hồ vờn quanh, mà chất liệu của cây cung cũng sản sinh những biến hóa không rõ ràng.

- Ngươi không hỗ là Quán quân của kỳ Phù Loan Thí Luyện lần này! Uy năng của La Hầu Cung hiện tại chỉ sợ không hề thua kém Thần binh Phàm cấp thượng phẩm bao nhiêu! Đặc biệt thuộc tính hàn năng ẩn chứa trong đó, so với một vài Thần binh Phàm cấp thượng phẩm còn quý hiếm hơn rất nhiều.

Trương lão cảm khái nói.

Triệu Phong thì lại có chút tiếc nuối. Những thanh băng tiễn hắn tìm được trong thí luyện, cũng đều tiêu hao hết cả rồi. Những thanh băng tiễn này, phối hợp với La Hầu Cung sẽ có thêm hiệu quả đóng băng.

Đương nhiên, nếu luận về uy lực, thì vẫn là La Hầu Tiễn phối hợp với

La Hầu Cung mạnh mẽ hơn.

Triệu Phong thoáng đánh giá, chính mình toàn lực phát động La Hầu Cung, đủ để tạo thành uy hiếp trí mạng đối với những cường giả Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

- Đồng thời sử dụng La Hầu Cung, La Hầu Tiễn, chân lực tiêu hao thật sự rất lớn, gần như gấp đôi so với trước đây!

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhăn lại. Phàm có lợi tất có hại.

Sau đó Triệu Phong lại hỏi thăm Trương lão về sự tình khác. Biện pháp để tu bổ Âm Ảnh Phi Phong!

Âm Ảnh Phi Phong, có thể nói chính là kiện bảo vật trân quý nhất trên người của Triệu Phong, tương đối có giá trị, còn cao hơn gấp chục lần Thần binh Linh cấp bình thường.

Thần binh Linh cấp bình thường, yêu cầu đối với tu vi cũng rất cao, Thoát Phàm Cảnh căn bản là không thể nào thi triển ra được.

Mà loại bảo vật cấp Truyền thừa, có thể phát triển cùng với chủ nhân, như vậy sẽ trân quý đến mức nào?

Ở trong Phù Loan Điện, Triệu Phong từ chỗ của Lý Phù Loan đổi lấy đại bộ phận các vật liệu quan trọng để tu bổ Âm Ảnh Phi Phong, thế nhưng vẫn còn thiếu một chút vật liệu.

Ngoài ra còn có một điều kiện cực kỳ trọng yếu!

- Ngươi nói là, Luyện Khí Sư cấp Đại sư, lại còn phải là cường giả Chân Linh Cảnh?

Trương lão hỏi.

- Đúng vậy!

Triệu Phong gật đầu.

- Cái này có chút phiền toái, cũng không phải là khó khăn bình thường. Phóng mắt khắp Liên minh Thập Tam Tông, căn bản không có một ai là Luyện Khí Sư cấp Đại sư cả!

Trương lão cười khổ nói.

Không có?

Triệu Phong nhất thời cảm thấy ngoài ý muốn. Không nghĩ tới Hoành Vân Thập Tam Quốc rộng lớn như vậy, không ngờ lại không có nổi một vị Luyện Khí Sư cấp Đại sư!

- Nếu như thật sự muốn tìm thì tại Cường quốc Thiết Long cách Thập Tam Tông gần nhất, có một vị Luyện Khí Sư cấp Đại sư, tên là Nghiêm Dã! Chỉ là, Luyện Khí Sư cấp Đại sư, đặt ở Bắc Đại lục, thân phận cũng là cực kỳ cao quý. Cường giả Chân Linh Cảnh bình thường cũng chưa chắc đã có thể thỉnh động, huống chi là loại tiểu phái như Hiểu Nguyệt Tông này!

Trương lão lắc đầu nói.

Chuyện này rất khó, còn không phải khó khăn bình thường a!

Triệu Phong cũng có chút líu lưỡi, không ngờ Luyện Khí Sư cấp Đại sư lại hiếm quý và có địa vị cao như vậy.

Nghe ý tứ của Trương lão, lấy danh nghĩa Hiểu Nguyệt Tông đi thỉnh

người, người ta căn bản không thèm liếc mắt nhìn lấy một cái.

Hoành Vân Thập Tam Quốc, ở khu vực phụ cận, bản thân nằm trong thế yếu, chỉ là một đám tông phái nằm ở kẽ hở giữa hai đại quốc là Cường quốc Thiết Long và Cường quốc Thiên Phong mà thôi.

Hai đại Cường quốc này đều là tồn tại cự phách, thế lực tông phái sau lưng căn bản là siêu cấp tông phái.

Nhiều năm nay, giữa hai đại Cường quốc này, chiến loạn không ngừng, thắng bại chân chính lại là đến từ các đại phái chúa tể đứng sau lưng hai Cường quốc.

Một khi trong hai Cường quốc Thiết Long và Cường quốc Thiên Phong có bất cứ một quốc gia nào giành được thắng lợi, chỉ xuất ra một chút dư lực, cũng liền có thể quét ngang cả Thập Tam Quốc.

- Vị Nghiêm Dã đại sự kia, chính là đến từ một đại phái sau lưng Cường quốc Thiết Long, thậm chí còn có một chút quan hệ với Thiên Nguyên Tông, một trong Thập Đại Tông Phái Đại lục! Thiên Nguyên Tông căn bản chính là thế lực đỉnh phong cao nhất đại lục, chỉ một ý niệm thôi liền có thể quyết định sinh tử tồn vong của đại đa số các tiểu tông phái.

Sắc mặt Trương lão ngưng trọng, hiển nhiên là muốn khuyên Triệu Phong nên từ bỏ cái ý niệm kia trong đầu.

Cường quốc, Bắc Đại lục, Thập Đại Tông Phái…

Trong lòng Triệu Phong phấn chấn. Giới tu luyện rộng lớn như biển, hoàn toàn vượt khỏi sự tưởng tượng của bản thân.

Ở Đại lục Thanh Hoa, Thập Đại Tông Phái chính là sừng sững trên

đỉnh phong, nắm trong tay vận mệnh của sinh linh.

Năm đó, Xích Nguyệt Ma Giáo chấn động cổ kim, cũng đều bị Thập Đại Tông Phái liên thủ lại tiêu diệt!

- Lão sư yên tâm, bây giờ vẫn còn chưa tới bước cuối cùng. Nhưng mà đệ tử tin tưởng rằng, chỉ cần có đầy đủ ích lợi, cho dù là Luyện khí Đại sư, cũng sẽ phải từ bỏ sự cao ngạo của hắn.

Triệu Phong tự tin mười phần.

Điện Chi Truyền Thừa (2)

Cáo biệt Trương lão, Triệu Phong cũng thuận tiện đi gặp Quan lão.

Ở Hiểu Nguyệt Tông, hai vị lão sư này vẫn luôn có rất nhiều chiếu cố đối với Triệu Phong, hắn tuyệt đối sẽ không bao giờ quên.

Từ trong thí luyện đi ra, trên tay Triệu Phong có rất nhiều các loại thiên địa trân tài, đem tặng cho hai vị lão sư một ít, nhằm hồi đáp lại một chút ân tình.

Cuối cùng, Triệu Phong lại đi tới Ngoại môn một chuyến.

Tại Ngoại môn, đám thành viên Chấp sự đối với Triệu Phong vô cùng cung kính.

Một đám Đệ tử ngoại môn ở đây, khi nhìn thấy Triệu Phong, căn bản ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Trong khoảng thời gian gần đây, hung danh của Triệu Phong đã lan truyền vô cùng nhanh chóng dưới tầng chót của tông môn. Nghe nói, thậm chí một vài Đệ tử chân truyền cũng đều bị hắn dẫm nát dưới

chân, quả thật chính là một tên “ác thiếu” kiêu ngạo vô cùng.

Triệu Phong đến đây là muốn thăm hỏi hai vị sư huynh.

- Triệu sư đệ, không nghĩ tới ngươi có thể đạt được thành tựu như vậy! Đoạt được Quán quân thí luyện, bái làm môn hạ Đại Trưởng lão!

Nhìn thấy Triệu Phong, hai người Dương Thanh Sơn căn bản là không thể nào tưởng tượng nổi. Hiển nhiên bọn họ đã nghe nói qua thành tựu và sự tích của Triệu Phong.

Triệu Phong cười nói:

- Hai vị sư huynh ở Ngoại môn có bị kẻ nào khi dễ hay không?

- Không có! Bọn họ nào dám?

- Hiện tại ngay cả Đệ tử nội môn nghe được thanh danh của sư đệ ngươi đều vô cùng sợ hãi, còn có ai dám trêu chọc chúng ta nữa?

Triệu Phong cũng nghe ra được, hai vị sư huynh ở trong Ngoại môn cũng xem như không tệ, cũng tiến vào hai mươi hạng đầu trong đệ tử dự khuyết của Ngoại môn, trong đó, Dương Thanh Sơn còn sắp sửa đột phá Thoát Phàm Cảnh.

Trước khi rời đi, Triệu Phong lưu lại cho hai vị sư huynh một ít Linh đan, cũng đủ để cho bọn họ thoải mái đột phá Thoát Phàm Cảnh.

Trong vòng mấy ngày sau đó, Triệu Phong một phen đem những chuyện vụn vặt nhất nhất xử lý hết.

Trong đó, những thứ mà tông môn tiến hành bồi thường đối với

mình, đại bộ phận đều đã được đưa tới.

Những bồi thường này cũng có nhiều hình thức khác nhau.

Thứ nhất, bồi thường Nguyên tinh thạch, đây chính là trực tiếp nhất.

Triệu Phong tổng cộng đạt được tám ngàn Nguyên tinh thạch hạ phẩm, tương đương với tám mươi vạn Nguyên tinh thạch thứ phẩm.

Số lượng này tuy là khổng lồ, nhưng so sánh với Thần binh Linh cấp, công pháp Linh cấp mà nói thì căn bản không đáng nhắc tới.

Thứ hai, bồi thường về tài nguyên tu luyện.

Triệu Phong ở trong tông môn, hạn ngạch điều động tài nguyên tu luyện, có thể so sánh với Đường chủ bình thường.

Số vật liệu mà mỗi tháng hắn có thể điều động, cũng đủ để cho những đệ tử bình thường chi tiêu trong mấy năm trời.

Thứ tư, tùy tiện có thể ra vào Lũ Không Điện, có thể tùy tiện xem những công pháp từ Phàm cấp trở xuống,.

Thứ tư…

Đủ các loại đãi ngộ bồi thường, tổng cộng có đến mười cái hạng mục.

Mà một cái trong đó, còn có trực tiếp phân phối cho Triệu Phong một cái phủ đệ nhỏ.

Triệu Phong có chút không biết nói gì. Bây giờ cũng không phải là thời điểm hưởng thụ và huênh hoang.

Hắn vẫn như cũ ở lại chỗ cũ trong nội môn.

Một đoạn thời gian tiếp theo sau đó, Triệu Phong thập phần ít giao tiếp, mãi vẫn luôn đóng cửa bế quan, cự tuyệt gặp khách.

Ở sau bên trong đầu Triệu Phong, tòa cổ lâu ba tầng đại biểu cho Điện Chi Truyền Thừa xuất hiện trong ý thức của hắn.

Triệu Phong bắt đầu toàn lực tìm hiểu tầng thứ nhất Điện Chi Truyền Thừa, cho dù chỉ có thể chạm đến một chút da lông bên ngoài cũng không ngại.

Có được cái truyền thừa cường đại này, những công pháp khác của Triệu Phong toàn bộ đều trở nên ảm đạm thất sắc.

Bước đầu tiên, hắn vẫn là lấy việc hoàn thiện Phong Lôi Chưởng làm chính, tiến hành đối chiếu cùng với Điện Chi Truyền Thừa.

Phong Lôi Chưởng trải qua quá trình hoàn thiện, liền tương đương với công pháp nhập môn của Điện Chi Truyền Thừa.

Liên tục nhiều ngày, trong đầu Triệu Phong nhiều lần hiện lên cảnh tượng của Điện Chi Truyền Thừa, nhỏ thì là một đám điện quang dày đặc, lớn thì là từng đạo lôi đình giáng xuống.

Điện Chi Truyền Thừa cùng với lôi điện có quan hệ không nhỏ.

Với lực lĩnh ngộ của Triệu Phong, giai đoạn hiện tại vẫn như cũ chỉ có thể cảm ngộ được một chút biểu hiện da lông bên ngoài mà thôi.

Cũng may, mục đích giai đoạn hiện tại của hắn cũng chỉ là hoàn thiện, tu bổ Phong Lôi Chưởng, đem nó chuyển thành công pháp

tương ứng với Điện Chi Truyền Thừa.

Nhiều ngày sau, Phong Lôi Chưởng của Triệu Phong đã tu luyện đến tầng thứ tư đỉnh phong.

Đồng dạng là tầng thứ tư, nhưng Phong Lôi Chưởng hiện tại, uy lực so với lúc trước cường đại hơn gấp đôi.

- Điện Chi Truyền Thừa, không hỗ là truyền thừa mạnh nhất của Phù Loan Điện! Hiện tại Phong Lôi Chưởng trải qua sự hoàn thiện của ta, tính nguy hiểm giảm xuống tới thấp nhất, uy lực tăng lên gấp bội, so với một ít công pháp Phàm phẩm thượng cấp còn cường đại hơn nhiều!

Trong lòng Triệu Phong kinh hỉ.

Có được Điện Chi Truyền Thừa, hết thảy những công pháp khác, dưới Linh cấp cũng đều không đáng nhắc tới, nhiều nhất cũng chỉ có thể dùng để phụ trợ cùng tham khảo mà thôi.

Tổng cộng thời gian mười ngày, Triệu Phong đã lĩnh ngộ ra được một tia Điện Chi Áo Nghĩa, hơn nữa còn đem nó dung nhập vào trong thân pháp!

Dung nhập Điện Chi Áo Nghĩa, tốc độ của Triệu Phong nhanh như sét đánh, khoảnh khắc bùng nổ ra tốc độ cực nhanh, sau đó lại phối hợp với Huyễn Ngư Đồ, tạo thành biến hóa thật mạnh.

- Tốc độ của thân pháp càng ngày càng hoàn mỹ hơn!

Triệu Phong thập phần vừa lòng.

Sau đó, Triệu Phong liền đem Điện Chi Áo Nghĩa dung nhập vào

trong nội công. Thiên Phong chân lực ban đầu của hắn, lúc này đã vờn quanh một tia điện quang lấp lánh, uy lực gia tăng rất nhiều, tốc độ ngưng phát gia tăng lên gấp bội.

Lấy Điện Chi Áo Nghĩa làm trung tâm, hệ thống công pháp của Triệu Phong bước đầu đã hoàn thành.

Kế tiếp, Triệu Phong bắt đầu toàn lực bế quan, đánh sâu vào Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Lúc tiến hành Phù Loan Thí Luyện, tu vi của Triệu Phong dưới đủ loại kỳ ngộ, đã đạt tới Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong.

Cấp bậc tu vi này, ở trong hàng Đệ tử nội môn, cũng đã xếp vào hàng trung thượng, đã là không tầm thường rồi.

Nhưng mà Triệu Phong hiểu được, so sánh với Đệ tử chân truyền, cùng với Tiểu hội Tam tông, chút tu vi này, căn bản là không đủ nhìn.

Triệu Phong ở trong thí luyện một phen ma luyện, hiện tại đã nắm trong tay đại lượng thiên tài địa bảo quý hiếm, Linh đan thần dược, tài nguyên cao cấp, Nguyên tinh thạch… toàn bộ đều không thiếu.

Năm ngày sau, Triệu Phong đã chính thức đột phá Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, khí tức cường đại, dẫn động khiến cho nguyên khí thiên địa trong phạm vi nhỏ xung quanh không ngừng rung động liên tục.

Đám người Lâm Phàm, Vân Hương Mộng ở gần cạnh hắn nhất thời sinh ra cảm ứng, giật mình không thôi.

- Không hổ là Triệu sư đệ, chung quy vẫn nhanh hơn ta một bước!

Lâm Phàm vẫn còn đang đánh sâu vào Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, không khỏi cười khổ lắc đầu.

Chương 197: Khiêu chiến chân truyền

Trong bảy trọng thiên của Thoát Phàm Cảnh, Tứ trọng thiên nghiễm nhiên chính là một đại ranh giới.

Triệu Phong cảm giác được một ít huyệt khiếu trên đỉnh đầu của mình và khả năng cảm ứng, câu thông nguyên khí thiên địa cũng trở nên mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Lúc này mặc dù Triệu Phong vẫn còn chưa thể trực tiếp thu lấy nguyên khí thiên địa, nhưng mà thời điểm tĩnh tọa tu luyện, chân lực trong cơ thể cùng với nguyên khí thiên địa câu thông với nhau đã gia tăng lên cả một cấp bậc lớn. Bên trong chân lực tinh luyện thậm chí còn ẩn chứa một chút thuộc tính nữa.

Đạt tới cấp bậc này, võ giả đã bước vào cảnh giới Tiên Thiên trong truyền thuyết.

- Võ giả bước vào Thoát Phàm Cảnh, không còn đơn giản là võ giả bình thường nữa, mà là tiến hành lột xác sinh mệnh, bước lên con đường Tu luyện giả Đại đạo đỉnh cao!

Trong lòng Triệu Phong sinh ra vài tia thấu hiểu.

Trong giới tu luyện, võ giả chính là một loại phương thức tu hành, được xưng là kẻ tu luyện võ giả.

Ngoại trừ võ giả ra, còn có những con đường tu hành khác nữa!

Ví dụ như tên Hộ pháp Huyết Cương Đà kia, một phen đem chính mình tu luyện thành một loại sinh mệnh như cương thi vậy, thuộc loại Thi đạo. Mà trước kia kẻ thần bí đội nón rơm ở trong Hoành Vân Thiên Lâm kia, khống chế đại quân Mãnh thú cùng Yêu thú, công kích Nghiễm Lăng Thành, cũng chính là một lưu phái thần bí nào đó.

Trong thế giới tu luyện, các loại phương thức tu luyện thiên hình vạn trạng.

Trong đó Tu luyện giả Võ giả chính là phổ biến nhất, yêu cầu nhập môn thấp nhất, nhưng cũng là khó đạt đỉnh cao nhất.

Sau khi đột phá Tứ trọng, Triệu Phong tiếp tục tĩnh tu, củng cố tu vi suốt hai ngày.

Cùng lúc đó, hắn cũng cần củng cố cảnh giới.

Đồng thời trong đó, hắn cũng sửa sang một chút rất nhiều những công pháp đã thu lấy vào trong không gian trong mắt trái mình.

Trong đó đại đa số đều là công pháp Phàm cấp, thậm chí còn có cả công pháp Linh cấp nữa!

Những công pháp này, Triệu Phong bước đầu đã đọc lướt qua một phần, gia tăng thêm một chút nhãn giới.

Nhưng trung tâm nhất của hắn, vẫn là Điện Chi Truyền Thừa.

Cái gọi là truyền thừa này, tự nhiên bao hàm hết thảy tổng hợp các loại bản lĩnh nhất mạch, trong đó có cả công kích, phòng ngự, thân pháp, các loại bí thuật vận dụng này nọ.

Cho nên, Triệu Phong căn bản không cần phải tập trung tu luyện các

môn công pháp khác.

o0o

Hai ngày sau…

- Phù!

Triệu Phong nhẹ nhàng thở ra một hơi, đứng dậy rời khỏi đình viện.

Đúng lúc này, hắn chợt cảm nhận được một tia nguyên khí thiên địa chấn động rất nhỏ, đến từ đình viện phụ cận.

- Lâm Phàm cũng đột phá?

Triệu Phong nhìn về một phía nào đó.

Sau khi đột phá Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, sự cảm ứng câu thông giữa Tu luyện giả và nguyên khí thiên địa rõ ràng tăng cường rất nhiều. Ngay trong một khắc đột phá kia lại càng rõ ràng hơn.

Lâm Phàm vừa mới đột phá, không ít những Đệ tử nội môn xung quanh đều tiến đến chúc mừng.

Trong đó có cả đám người Công chúa Vân Hương Mộng, Từ Chấp, Tiêu Vẫn.

Đệ tử nội môn, một khi tu vi đột phá Tứ trọng thiên, liền có hy vọng trở thành Đệ tử chân truyền, đứng hàng đầu trong các đệ tử.

Lâm Phàm bình thường nhân duyên không tệ, lại đã ở trong Tông môn một thời gian dài, những đệ tử tiến đến chúc mừng số lượng quả thật không ít.

Triệu Phong thản nhiên cười, chậm rãi đi vào đình viện của Lâm Phàm.

o0o

Trong đại sảnh…

- Chúc mừng Lâm sư huynh, đột phá Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, muốn đạt tới địa vị Đệ tử chân truyền, cũng không còn xa lắm!

- Lâm sư huynh thật sự là nhân trung long phụng, sau này phi thẳng cửu thiên cũng không nên quên đi các huynh đệ từng cùng hoạn nạn với nhau a!

Tổng cộng gần hơn mười tên Đệ tử nội môn, ngôn ngữ cung kính, cũng không thiếu người vuốt mông ngựa.

Trong đám người, mấy người Công chúa Vân Hương Mộng, Tiêu Vẫn, Từ Chấp, sắc mặt có chút phức tạp.

Vân Hương Mộng và Tiêu Vẫn, trước kia cũng không quá mức xem trọng Lâm Phàm, dù sao tư chất của Lâm Phàm cũng vô cùng bình thường.

Nhưng không nghĩ tới, kỳ ngộ trong một kỳ Phù Loan Thí Luyện, lại khiến cho hắn cá chép vượt long môn, liền tiến vào những người đứng đầu Nội môn.

Lâm Phàm có chút bất đắc dĩ, nhất nhất ứng phó những người đến bái phòng cũng vuốt mông ngựa xung quanh.

Hắn vốn mới vừa đột phá Tứ trọng thiên, đáng ra cần phải củng cố

cảnh giới, nhưng không nghĩ tới những người này không hẹn mà cùng nhau chạy đến bái phỏng.

- Thời điểm Triệu sư đệ đột phá, sao không thấy các người chạy đến quấy rầy hắn đi?

Trong lòng Lâm Phàm cười lạnh.

Hai ngày trước, Triệu Phong đã sớm đột phá Tứ trọng thiên, lúc ấy lại không có bất cứ kẻ nào dám chạy tới quấy rầy hắn, cho dù là Thủ tịch Đại đệ tử Dương Kiền, cũng chỉ tới liếc mắt nhìn một cái, sau đó không vào mà đi thẳng luôn.

Trong Nội môn hiện tại, Triệu Phong căn bản chính là một cái tồn tại như là đại sát tinh vậy. Bản thân hắn chính là kẻ điên tu luyện Phong Lôi Chưởng, cực kỳ kiêu ngạo cuồng vọng, ngay cả các Đệ tử chân truyền cũng đều ăn thiệt thòi trong tay hắn.

Ngày đó ở trong Trung Xu Điện, Triệu Phong ở trước mặt mọi người, trước mặt Tông chủ cùng các vị Trưởng lão, trực tiếp vũ nhục một đám đệ tử tham gia thí luyện. Lúc đó một đám Đệ tử nội môn cũng đều tận mắt chứng kiến.

Thế nhưng cuối cùng, trong Tông môn cũng chẳng có người nào trừng phạt hắn cả!

Ở trong Nội môn, Thủ tịch Đại đệ tử chính là sư huynh của Triệu Phong!

Phóng mắt khắp Tông môn, sư phụ của Triệu Phong chính là Đại Trưởng lão, người được sự tôn trọng của tất cả mọi người.

Nghĩ đến Triệu Phong, tâm tình Lâm Phàm nhất thời phức tạp. Cảm

kích, tôn kính, tò mò…

- Lâm sư huynh!

Một cái thanh âm quen thuộc đột nhiên từ bên ngoài đại sảnh truyền đến.

Phủ đệ Lâm Phàm, lại có thêm một người bái phỏng.

Một vài người vốn không để ý đến, nhưng khi nhìn thấy thân ảnh kẻ mới đến xuất hiện, trong lòng nhất thời rung lên.

Người tới là một gã thiếu niên tóc xanh độc nhãn, ngay khi bước chân vào cửa, liền mang đến cho người ta một loại cảm giác rung động thị giác đặc biệt.

Sắc mặt Vân Hương Mộng và Tiêu Vẫn nhất thời biến đổi.

- Triệu sư đệ!

Vẻ mặt Lâm Phàm kinh hỉ, vội vàng đứng dậy cung ngênh.

- Triệu Phong!

Trong đại sảnh, sắc mặt mọi người đều đại biến, không khí nhất thời ngưng trệ.

Những Đệ tử nội môn ở đây, nhất thời trở nên cẩn thận hẳn lên, thế nhưng cũng không dám chậm trễ, ai nấy cũng đều tươi cười chào hỏi với Triệu Phong.

- Ưm!

Sắc mặt Triệu Phong bình thản, khẽ gật nhẹ đầu, hướng về những người từng giao tiếp qua nhất nhất chào đón một hồi.

Một vài Đệ tử nội môn cảm thấy giật mình. Vị Triệu sư đệ này, tướng mạo nhìn qua thì ác liệt, nhưng mà ngôn ngữ không lạnh không nóng, cũng không đáng sợ giống như trong tin đồn thường nói.

Triệu Phong cũng chỉ cần gật đầu đáp lại, bọn họ liền có cảm giác được thương phát sợ!

Nghe đồn rằng, vị Triệu sư đệ này vô cùng hung tàn, ở trong thí luyện cuồng ngạo tự phụ, một phen đem những Đệ tử chân truyền nhìn không vừa mắt toàn bộ đá hết ra khỏi thí luyện.

- Triệu sư đệ ở trong thí luyện thật đúng là uy phong, nhìn thấy ai khó chịu, liền đá người đó ra khỏi thí luyện…

- Từ khi Hiểu Nguyệt Tông khai tông cho tới nay, chỉ sợ không có người thứ hai nào có thể so sánh được với Triệu sư đệ, phá vỡ kỷ lục vạn năm qua của Phù Loan Thí Luyện!

- …

Mấy tên Đệ tử nội môn này, vẻ mặt sùng bái, đều tiến lên vuốt mông ngựa.

Khiêu chiến Chân truyền (2)

Trong số đó còn có mấy gã Đệ tử nội môn đều có ám chỉ, về sau nguyện ý sẽ đi theo Triệu Phong lăn lộn.

Nếu như muốn hỏi, hiện tại trong Nội môn Hiểu Nguyệt Tông, ai là kẻ khó chọc nhất, đó khẳng định chính là Triệu Phong!

Nếu sau này có thể đi theo Triệu Phong lăn lộn, về sau ở trong hàng ngũ đệ tử Tông môn, đó chẳng phải là tuyệt đối quét ngang hay sao?

Thần sắc Triệu Phong cổ quái, lắc lắc đầu. Hắn cũng không có ý định thu tiểu đệ.

- Triệu sư đệ, ngươi đã đột phá Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh rồi, cảnh giới đã ổn định rồi, có dự định sẽ khiêu chiến Đệ tử chân truyền hay không?

Lâm Phàm đột nhiên tò mò hỏi.

Khiêu chiến Đệ tử chân truyền?

Sắc mặt của một vài Đệ tử nội môn ở đây, nhất thời căng thẳng.

Đệ tử chân truyền, đó chính là những đệ tử trung tâm nhất của Tông môn, ở trong Nội môn, căn bản hoàn toàn khác biệt với các Đệ tử nội môn bình thường.

- Huynh không nói, ta thiếu chút nữa đã quên mất việc này rồi!

Triệu Phong nhất thời nhíu nhíu cặp mày.

Hắn đột nhiên nhớ tới, chính mình đã từng đáp ứng với Đại Trưởng lão, cần phải tiến vào năm hàng đầu Đệ tử chân truyền, mới có thể tham gia Tiểu hội Tam tông.

Chỉ khi nào hắn tiến vào năm người đứng đầu, Đại Trưởng lão mới có thể đề danh, để cho Triệu Phong tham gia vào Tiểu hội Tam tông.

Đây chính là yêu cầu thấp nhất!

Dù sao thì tham gia Tiểu hội Tam tông chính là đại biểu cho cả Hiểu Nguyệt Tông!

Vừa nghe nói Triệu Phong thật sự muốn đi khiêu chiến Đệ tử chân truyền, một vài Đệ tử nội môn ở nơi này nhất thời cực kỳ hưng phấn.

Trong khoảng thời gian gần đây, bài danh của Đệ tử chân truyền quả thật liên tiếp thay đổi.

Nguyên nhân của chuyện này chính là bởi vì Phù Loan Thí Luyện.

Phù Loan Thí Luyện lần này, hoàn toàn vượt xa trước đây, những đệ tử tham gia thí luyện, không ai mà không gia tăng tu vi thực lực cực lớn.

Bốn người Dương Kiền, Bắc Mặc, Tuyền Thần, Nhiễm Tiểu Uyển ở nửa tháng trước đây vừa mới phá vỡ bài danh của mười đại Đệ tử chân truyền.

Dương Kiền tuyệt đối mạnh nhất, trở thành Thủ tịch Đại đệ tử.

Bắc Mặc thì đạt tới Đệ tử chân truyền thứ hai.

Tuyền Thần, Nhiễm Tiểu Uyển thì phân biệt là thứ năm, thứ sáu.

Mấy ngày trước, Liễu Nguyệt Nhi sau khi đột phá Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh thành công, cũng đã tiến vào trong mười hạng đầu Đệ tử chân truyền.

Toàn bộ Nội môn bởi vì đám đệ tử thí luyện kia xuất quan, đều lần lượt sinh ra những đợt chấn động thật lớn.

Biết được những cái tin tức này, Triệu Phong cũng không khỏi phải líu lưỡi.

Hắn cũng không ý thức được rằng, chính mình lại trở thành con bướm vỗ cánh!

Nếu không có hắn, cửa thứ hai thí luyện cũng sẽ không xuất hiện tình huống toàn bộ thông quan. Nếu không phải bởi vì hắn, cửa thứ ba cũng sẽ không làm cho Thiên Cảnh Đảo biến thành băng thiên tuyết địa…

- Đúng vậy! Trong mấy chục năm gần đây, Nội môn chưa bao giờ xuất hiện những cạnh tranh kịch liệt như vậy!

Lâm Phàm cảm khái nói.

Cho đến bây giờ, các đệ tử thí luyện đều đã xuất quan, hơn nữa cũng đều đã từng xuất thủ qua.

Dựa theo lẽ thường, bài danh của Đệ tử chân truyền hẳn là sẽ nhanh chóng trở nên ổn định lại.

Nhưng mà rất nhiều đệ tử đều ý thức được, bài danh của Đệ tử chân truyền vẫn còn chưa thể ổn định được!

Đây là bởi vì vẫn còn có một gã điên, cho đến giờ vẫn mãi chưa có ra tay.

Người kia, chính là Triệu Phong!

Triệu Phong, kẻ đạt được Quán quân thí luyện lần này, phá vỡ kỷ lục vạn năm qua, vẫn còn chưa có ra tay.

Mà hiện tại, hắn đang đứng ở trước mặt đám người bọn họ, tuyên bố sẽ khiêu chiến Đệ tử chân truyền!

Chính bởi vì như thế, một ít Đệ tử nội môn ở nơi này đều trở nên vô cùng hưng phấn.

Nếu như Triệu Phong ra tay, sẽ khiến cho bài danh Đệ tử chân truyền trở nên chấn động như thế nào?

Nhưng mà vẫn có một vài người không thèm để ý đến.

Bọn họ cho rằng, Triệu Phong có thể đạt được Quán quân thí luyện, nguyên nhân chính là do may mắn. Huống chi, hắn trong thí luyện cũng không đạt được bất kỳ truyền thừa nào cả, cái này so với những Đệ tử chân truyền nổi danh đã lâu, nội tình sẽ kém hơn rất nhiều.

- Triệu sư đệ!

Bên ngoài đình viện đột nhiên truyền đến thanh âm một nam tử mười phần dương cương.

Một luồng khí tức cường đại, bức bách mà đến.

Đám Đệ tử nội môn ở trong này liền có một loại cảm giác áp bách không thể thở nổi.

Đến khi mọi người thấy được người tới, nhất thời rung động thất sắc:

- Dương Kiền!

Thân là Thủ tịch Đại đệ tử, Dương Kiền không thể nghi ngờ chính là nhân vật lĩnh quân trong đồng lứa, đại biểu cho đệ nhất nhân tân tú

của Nội môn.

Thủ tịch Đại đệ tử, đệ tử Đại Trưởng lão, loại nhân vật phong vân như vậy đến đây khiến cho mọi người đều có loại cảm giác thụ sủng nhược kinh.

Nhưng mà mọi người cũng sẽ không cho rằng, Dương Kiền xuất hiện ở nơi này, là bởi vì muốn thăm mấy Đệ tử nội môn nhỏ bé bọn họ. Cho dù là Lâm Phàm cũng đều không có tư cách này!

- Dương sư huynh!

Triệu Phong đi ra đại sảnh.

- Triệu sư đệ, sư tôn bảo ta thông tri cho ngươi, sau khi xuất quan, nhanh chóng tiến vào năm hạng đầu Đệ tử chân truyền!

Dương Kiền nói rõ ý đồ mình đến.

Dưới tình huống bình thường, Dương Kiền cũng rất hiếm khi đến tìm Triệu Phong.

Cả hai người tuy cùng là môn hạ của Đại Trưởng lão, nhưng quan hệ chỉ có thể là bình thường, không tốt không xấu.

Dương Kiền làm người, quá mức nghiêm nghị chính trực, cho dù hắn chán ghét Triệu Phong, nhưng mà thân làm sư huynh, nếu như Triệu Phong gặp phải uất ức gì, hắn tuyệt đối sẽ không khoanh tay không hỏi đến.

Mà biểu hiện của vị sư đệ này, thì lại lần lượt nằm ngoài dự đoán của hắn.

Đặc biệt lần Phù Loan Thí Luyện này, sư đệ đoạt được Quán quân, khiến cho trong lòng của hắn cũng có chút không thoải mái, thậm chí còn có chút ghen tỵ nữa.

- Làm phiền Dương sư huynh chuyển cáo sư tôn, ta đã tiến vào năm hạng đầu của Đệ tử chân truyền rồi, nói lão nhân gia ngài không cần quá lo lắng!

Triệu Phong lại cười nói.

Hắn hiểu được, sư tôn tất nhiên là chuẩn bị đề danh cho mình tham gia Tiểu hội Tam tông, có ý thúc giục. Mà hiện tại mấy ngày này hắn lại có chút quên mất việc này.

Dương Kiền nghe vậy, cặp mày khẽ nhíu lại:

- Triệu sư đệ này, quả thật là quá mức tự tin cuồng ngạo! Vẫn còn chưa có ra tay, lại bảo mình chuyển cáo là hắn đã thành công rồi!

Cái này không phải là muốn ta lừa gạt sư trưởng hay sao?

Không được! Ta nhất định phải nói lại với sư tôn, Triệu sư đệ làm người thật quá mức cuồng ngạo, phải chỉnh sửa một trận mới được.

- Yên tâm đi! Ta sẽ đem nguyên lời của ngươi chuyển đạt lại cho sư tôn!

Dương Kiền khẽ cười nhạt, xoay người rời đi.

Trong lòng hắn nghĩ như vậy, cũng nhất định là sẽ làm như vậy, nhất định phải chỉnh trị vị sư đệ này một trận.

- Dương Kiền này, không ngờ lại không chịu cấp mặt mũi chút nào!

Không được! Ta cần phải tiến vào năm hạng đầu trước khi hắn gặp được sư tôn mới được!

Sắc mặt Triệu Phong chợt căng thẳng.

Ầm!

Trong hư không mơ hồ truyền đến một đạo lôi minh nhàn nhạt, tại chỗ cũng chỉ còn lại một đạo tàn ảnh của Triệu Phong.

Đây là thân pháp gì đây chứ?

Mọi người ở đây đều hít mạnh một ngụm khí lạnh.

Chương 198: Dùng miệng lưỡi đánh bại ngươi!

Hiểu Nguyệt Tông.

Trên đỉnh núi, trong một tòa lâm viên bốn phía tràn ngập hương hoa.

Vù! Vù! Phanh!

Một gã thiếu niên bộ dáng chất phác cùng với hai gã thanh niên đối chiến với nhau.

Trong lúc nhất thời, cuồng phong nổi lên bốn phía, từng đạo sóng khí mạnh mẽ ở trong không trung đối kích lẫn nhau, phát ra từng luồng dư âm sóng khí, đủ để phân kim toái thạch.

Gã thiếu niên chất phác kia, không ngờ lại lấy một địch hai. Quanh thân hắn chập chờn một tầng thủy văn gợn sóng ám lam sắc. Mỗi một cái giơ tay nhấc chân, cũng đều toát ra từng cỗ gợn sóng ám lam sắc. Áp lực từ trên người hắn truyền ra cực kỳ đáng sợ, đủ khiến cho những cường giả Thoát Phàm Cảnh bình thường phải hộc máu.

- Minh Thủy Truyền Thừa, không hổ là một trong những truyền thừa mạnh nhất của Phù Loan Điện!

Vân Hải Chân Nhân ngồi xếp bằng trên bãi đá gần đó, vẻ mặt đầy khen ngợi.

Gã thiếu niên chất phác kia, chính là Bắc Mặc. Mà hai gã thanh niên còn lại, phân biệt là Tuyền Thần và Nguyên Trí, đều là đệ tử môn hạ

Vân Hải Chân Nhân.

Tuyền Thần, tu vi Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong, bài danh thứ năm Đệ tử chân truyền, Tam đệ tử của Vân Hải Chân Nhân.

Nguyên Trí, tu vi Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, bài danh thứ ba Đệ tử chân truyền, Nhị đệ tử Vân Hải Chân Nhân.

Mà giờ phút này, Tuyền Thần cùng với Nguyên Trí liên thủ, cũng không thể chiến thắng nổi vị Bắc sư đệ ít tuổi nhất này.

Một thân tu vi của Bắc Mặc đã đạt tới Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cực hạn, khí tức hùng hậu, cương nhu hỗn hợp, lực chiến hai vị sư huynh không ngờ vẫn có thể thong dong tự nhiên.

Tuyền Thần và Nguyên Trí đều vô cùng kinh ngạc, rung động. Sau khi Phù Loan Thí Luyện kết thúc, thực lực của Bắc Mặc gia tăng lên không chỉ một cấp bậc.

Hai người liên thủ công kích, uy năng thực lực cường đại, đủ để đánh bại dễ dàng cường giả Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường, thế nhưng không ngờ ngay cả phòng ngự của Bắc Mặc cũng không thể phá được.

Xung quanh thân thể Bắc Mặc phảng phất như có một dòng suối không đáy, đem tất cả công kích đều giống như đá quẳng vào biển rộng vậy.

- Minh Thủy Khai Sơn!

Hai tay Bắc Mặc huy vũ, một tầng sóng gợn ám lam sắc đột nhiên tăng vọt, phảng phất như một cự vật khổng lồ. Một cỗ lực lượng

mạnh mẽ như núi phát ra, nháy mắt đem hai vị sư huynh đẩy lui mấy trượng.

Nguyên Trí phiêu nhiên lui về phía sau hơn chục bước mới có thể đáp xuống mặt đất.

Còn Tuyền Thần thì bị đánh bay ra ngoài, khí huyết dâng trào, thiếu chút nữa thì bị hộc máu.

- Đa tạ!

Lấy thực lực liên thủ của thứ ba và thứ năm Đệ tử chân truyền, không ngờ vẫn không thể địch lại Bắc Mặc!

- Không tệ! Không tệ! Mặc nhi, ngươi tiến bộ thật nhanh! Hai năm sau, trong số đám hậu bối mới của Hiểu Nguyệt Tông, chỉ sợ không có người nào có thể chống lại ngươi nữa rồi!

Vân Hải Chân Nhân khen ngợi nói.

Nguyên Trí cùng Tuyền Thần đứng ở một bên, vẻ mặt kinh hãi không thôi.

Trong lòng Tuyền Thần oán hận mà vô lực. Sở dĩ Bắc Mặc trở nên cường đại như vậy, chủ yếu là ở trong thí luyện tìm được truyền thừa.

Mỗi lần nghĩ đến đây, hắn đều cực kỳ căm hận Triệu Phong. Nếu như không có tên gia hỏa này, có lẽ chính mình cũng có thể đạt được truyền thừa.

- Mặc nhi, tầm mắt của ngươi không nên chỉ vẻn vẹn dừng lại bên trong Tông môn. Tiểu hội Tam tông nửa tháng sau, chính là thời điểm

ngươi đại triển thân thủ! Đến lúc đó, ngươi cần phải giúp vi sư nở mày nở mặt a!

Vân Hải Chân Nhân lại cười nói.

Tiểu hội Tam tông?

Tuyền Thần và Nguyên Trí khẽ liếc mắt nhìn nhau, trong lòng cũng có chút bất an. Với thực lực của Triệu Phong, tham gia Tiểu hội Tam tông khẳng định là không thành vấn đề, nhưng mà hai người bọn hắn vẫn còn có chút thiếu hụt!

Đúng lúc này…

- Không xong rồi! Trưởng lão, ngoài cửa có người tới nháo sự!

Một tên người hầu vội vàng chạy vào.

Tuyền Thần lớn tiếng khiển trách:

- Người nào dám ở trước phủ đệ Trưởng lão nháo sự?

- Là Triệu Phong, đệ tử của Đại Trưởng lão! Hắn dắt theo một đám người, đi khắp nơi tìm kiếm Tuyền sư huynh, cuối cùng đã tìm đến nơi này!

Gã người hầu bối rối nói.

Nguyên Trí cười ha hả:

- Tuyền sư đệ, hóa ra Triệu Phong kia là tới tìm ngươi gây phiền toái a!

Triệu Phong cho dù có cuồng vọng tới đâu, cũng chỉ là một gã đệ tử, làm sao dám tới tìm Trưởng lão nháo sự.

- Người này, khẳng định là muốn khiêu chiến vị trí Đệ tử chân truyền của ta!

Sắc mặt Tuyền Thần âm lãnh, trong lòng đã có chút lo lắng. Đối với thực lực của Triệu Phong, hắn tràn đầy kiêng kỵ.

- Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Vân Hải Chân Nhân mở miệng hỏi.

- Nghe nói Triệu Phong kia vừa mới xuất quan, liền muốn khiêu chiến Đệ tử chân truyền. Hắn đầu tiên là đi tìm Tuyền sư huynh, kết quả Tuyền sư huynh không có ở nhà, sau đó hắn đi tìm Nguyên Trí sư huynh, cũng không gặp được. Kế tiếp hắn lại đi tìm Bắc sư đệ…

- Được rồi! Ta hiểu rồi! Kết quả cuối cùng hắn chạy đến chỗ của bản Trưởng lão!

Vân Hải Chân Nhân trầm giọng nói.

- Trưởng… Trưởng lão sáng suốt!

Người hầu run giọng nói.

Nhất thời, không khí trong lâm viên trở nên tràn ngập áp lực.

Ba sư huynh đệ Nguyên Trí, sắc mặt đều cực kỳ khó coi.

Cái tên Triệu Phong kia, đều là lựa chọn đệ tử của Vân Hải Chân Nhân mà chạy đi khiêu chiến.

Chẳng lẽ hắn nghĩ rằng, Vân Hải Chân Nhân và đệ tử của hắn đều là quả hồng mềm hay sao?

- Cái tên cuồng ngạo tự đại này!

Thần tình Tuyền Thần tràn ngập phẫn nộ, nhưng trong lòng thì lại mừng thầm. Nếu như chỉ một mình hắn, chỉ sợ còn không địch lại nổi cái tên sát tinh kia. Nhưng mà hiện tại, ba sư huynh đệ cũng đều đang ở cùng một chỗ!

- Hừ! Triệu Phong, ngày hôm nay xem như ngươi xui xẻo rồi!

- Ba người các ngươi cũng xuống dưới đi! Không nên làm mất mặt của vi sư!

Vân Hải Chân Nhân phất phất tay.

Mặc dù hắn đối với chuyện Triệu Phong chuyên môn chọn đệ tử của chính mình mà xuống tay cũng cảm thấy vô cùng chán ghét, nhưng mà thân là cường giả Chân Linh Cảnh, hắn tự nhiên cũng sẽ không tự hạ thân phận, nhúng tay vào ân oán của kẻ hậu bối.

Huống chi, sau lưng Triệu Phong, chính là Đại Trưởng lão!

Bất luận là hắn hay là Đại Trưởng lão, cũng đều không dễ dàng nhúng tay vào cạnh tranh giữa các đệ tử với nhau.

- Đi! Đi ra ngoài!

Ba sư huynh đệ mang theo nộ hỏa bừng bừng tiêu sái đi ra trước phủ đệ Trưởng lão.

Trong lòng Nguyên Trí cảm thấy cổ quái, phát giác oán hận của hai vị sư đệ đối với Triệu Phong cũng không phải là mạnh mẽ bình thường.

o0o

Bên ngoài phủ đệ quả nhiên đang có một đám người.

Kẻ cầm đầu, chính là Triệu Phong.

- Hóa ra mấy người các ngươi cũng đều trốn cả trong này!

Triệu Phong nhàn nhạt nói.

Hắn sau khi xuất quan, muốn khiêu chiến Đệ tử chân truyền, tự nhiên là ưu tiên tìm kiếm những đệ tử của Vân Hải Chân Nhân mà xuống tay.

Nhưng tà môn chính là, tìm Tuyền Thần, không có ở nhà. Tìm Nguyên Trí, cũng không có ở nhà! Tìm Bắc Mặc, cũng không có ở nhà luôn!

Cuối cùng sau khi nghe ngóng một phen, mấy sư huynh đệ này không ngờ đều đang tụ tập ở trong phủ đệ của Vân Hải Chân Nhân.

Dùng miệng lưỡi đánh bại ngươi! (2)

- Cái gì mà trốn chứ?

Mấy sư huynh đệ Tuyền Thần nhất thời nộ hỏa trong lòng hoàn toàn bị kích khởi lên.

Mấy sư huynh đệ bọn họ chính là bị sư tôn kêu đi luận bàn tham khảo, thế nhưng hiện tại Triệu Phong nói vậy, những người không

biết nội tình lại thật sự cho rằng bọn họ là bởi vì sợ Triệu Phong, nên trốn tránh không chịu xuất hiện.

- Chiến!

Triệu Phong chỉ để lại một chữ, sau đó xoay người bước đi, phương hướng là Luận võ đài.

Hắn căn bản không cần lo lắng đối thủ không đến. Hiện tại cũng đã náo đến trước cửa phủ đệ Trưởng lão rồi, mấy người này không có khả năng không chiến.

o0o

Một lát sau, Trung Xu Đường, Luận võ đài.

Nơi này chính là địa phương chuyên môn dành cho các Đệ tử nội môn đến luận bàn.

Thân hình Triệu Phong nhảy lên, phiêu nhiên rơi xuống trên Luận võ đài.

Trên Luận võ đài đang có hai gã Đệ tử nội môn có chút thù oán, đến đây chiến đấu.

- A!

Hai người nhìn thấy một gã thiếu niên độc nhãn tóc xanh bộ dáng lạnh lùng đột nhiên nhảy lên. Khí tức Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cường đại toát ra, khiến cho hai người bọn họ sợ hãi tới mức lập tức nhảy xuống khỏi Luận võ đài.

Rất nhanh sau đó, lại có thêm mấy đạo khí tức mạnh mẽ từ Tứ trọng

thiên Thoát Phàm Cảnh trở nên đáp xuống trước Luận võ đài.

Ba sư huynh đệ Tuyền Thần liếc nhìn lẫn nhau, dường như muốn thương nghị xem ai ra tay trước.

Trong đó Tuyền Thần có chút lo lắng, không cám chủ động tiến lên chiến đấu.

- Như vậy đi! Ba người các ngươi cùng lên cũng được!

Vẻ mặt Triệu Phong tràn ngập vẻ tự tin.

- Câm miệng!

- Đừng vội càn rỡ!

Bắc Mặc và Tuyền Thần đồng thời gầm lên.

Đương nhiên, Triệu Phong không phải thật sự muốn lấy một đối ba. Hắn cũng chưa cuồng vọng đến mức độ như vậy.

Cho dù hắn nguyện ý, nhưng ba sư huynh đệ Bắc Mặc cũng sẽ không đồng ý.

- Tuyền sư đệ, ngươi lên trước đi, thăm dò một chút thực lực của hắn!

Nguyên Trí thấp giọng phân phó.

- Được!

Tuyền Thần mặc dù trong lòng không muốn, nhưng cũng phải đáp ứng.

Trên Luận võ đài, Triệu Phong và Tuyền Thần xa xa đứng đối diện nhau.

Xung quanh đã có không ít những Đệ tử nội môn nghe tin tức mà chạy đến xem.

Hai người nhìn chằm chằm lẫn nhau, thần sắc đều có chút phức tạp.

Đặc biệt là Tuyền Thần. Ngày đó khi hắn đi tới Quảng Lăng Phủ, bộ dáng oai phong bệ vệ đến thế nào.

Triệu Phong khi đó, hắn căn bản là chẳng đáng để liếc mắt nhìn tới, thậm chí cũng chẳng có chút ấn tượng nào cả.

Thế nhưng mà đến lúc này, đứng trên Luận võ đài của Tông môn, da đầu của Tuyền Thần lại run lên, có một loại kiêng kỵ và sợ hãi nồng đậm.

Lúc ở trong Phù Loan Thí Luyện, Tuyền Thần và Triệu Phong cũng không phải chưa từng giao phong qua.

Lúc ấy Tuyền Thần cũng chẳng hề chiếm được nửa điểm tiện nghi, cuối cùng còn bị đối phương đá ra khỏi thí luyện nữa.

- Chậc chậc… Tuyền sư huynh, có muốn ta nhường cho mấy chiêu không?

Ánh mắt của Triệu Phong nhạy cảm đến thế nào, liền bắt giữ được một tia do dự trong ánh mắt Tuyền Thần, không nhìn thấy bất cứ một chút chiến ý nào cả.

- Câm miệng! Đừng có dùng miệng lưỡi mà ngông cuồng!

Tuyền Thần kinh hãi quát lạnh một tiếng, tay cầm Thần binh trường kiếm, quán nhập chân lực, một đạo hàn nguyệt quang trảm hẹp dài phá không đánh về phía Triệu Phong.

Trên bề mặt đá hắc nham cứng rắn của Luận võ đài cũng xuất hiện mấy vết nứt vỡ nhàn nhạt. Đây chính là loại đá đặc biệt của giới tu luyện, độ cứng có thể so sánh với Thần binh hạ phẩm a!

- Lực công kích thật mạnh!

Đám đệ tử dưới đài líu lưỡi không thôi.

Thanh thần binh trong tay Tuyền Thần chính là Phàm giai trung phẩm, bản thân công pháp tu vi cũng đủ cao, phát ra uy lực kinh người. Vừa rồi trong phủ đệ Trưởng lão, khi hắn cùng Bắc Mặc đối chiến, căn bản cũng không có sử dụng Thần binh.

- Ha hả… ngươi tin không, ta chỉ bằng vào miệng lưỡi lợi hại, liền có thể thắng ngươi!

Triệu Phong nhẹ nhàng cười khẽ.

Vèo!

Thân hình hắn nhanh như điện xẹt, trong khoảnh khắc đã biến mất tại chỗ, tránh thoát khỏi công kích.

- Đừng vội cuồng vọng! Có bản lĩnh thì ngươi đừng động thủ!

Công kích của Tuyền Thần không trúng, quát lớn một tiếng.

- Được! Vậy cho các ngươi mở rộng tầm nhìn!

Hai tay Triệu Phong chắp sau lưng, đột nhiên hít mạnh một ngụm khí.

- Hô!

Hắn há miệng hô một tiếng. Một chuỗi tinh thần âm ba vô hình trong suốt mạnh mẽ phát ra, nằm thẳng về phía Tuyền Thần.

Những nơi tinh thần âm ba lan tràn tới, giống như thanh âm lôi minh cuồn cuộn.

Oanh!

Tuyền Thần giống như là bị sét đánh vậy, thân thể nhoáng lên, cả người khí huyết dâng trào.

Chỉ một cái hô vừa rồi, thiếu chút nữa khiến cho hắn bị hộc máu!

Tinh thần âm ba của Triệu Phong chính là đem công kích tinh thần phụ gia vào bên trong âm ba chấn động, một cái tấn công thẳng vào tâm thần linh hồn, một cái dùng âm ba chấn động cao tần, công kích thẳng vào khí huyết thân thể đối thủ.

Sau khi đạt được Điện Chi Truyền Thừa, tất cả các công pháp của Triệu Phong cũng đều lấy nó làm trung tâm.

Liền thậm chí cái Tinh Thần Âm Ba Thuật này, cũng giống như lôi minh ầm vang, uy lực viễn siêu trước đây.

Hơn nữa, bản thân Tuyền Thần cũng không phải là hạng người tâm trí cứng cỏi, so với đám người Bắc Mặc, Lâm Phàm thì kém hơn rất nhiều.

Cho nên, chỉ một kích tinh thần âm ba đầu tiên, đã khiến cho Tuyền Thần thiếu chút nữa hộc máu, thân hình lảo đảo.

- Hô! Hô!

Triệu Phong liên tục phát ra hai đạo tinh thần âm ba nữa.

- Oa!

Tuyền Thần lập tức phun ra một búng máu, sắc mặt trắng bệch.

Phương diện tinh thần chính là sở đoản của hắn. Huống chi Tinh Thần Âm Ba Thuật của Triệu Phong so với thời điểm thí luyện còn cường đại hơn rất nhiều, sau khi dung nhập một tia áo nghĩa của Điện Chi Truyền Thừa, lại như hổ thêm cánh.

- Làm sao có thể?

- Triệu sư đệ quả thật không hề động thủ, chỉ mở miệng hô lớn, đã khiến cho Tuyền Thần sư huynh phải hộc máu rồi!

Mọi người trong trường đều kinh hãi không thôi.

- Tuyền sư đệ, dùng chân lực bảo vệ màng tai cùng các bộ vị yếu hại!

Nguyên Trí nhắc nhở nói.

Hắn nhìn ra được, Tinh Thần Âm Ba Thuật của Triệu Phong chính là lấy thanh âm làm môi giới.

- Ý chí không kiên định, cho dù có dùng chân lực hộ thể, cũng chỉ có thể giảm bớt một hai thành thương tổn mà thôi!

Triệu Phong thản nhiên nói.

Tinh Thần Âm Ba Thuật chủ yếu khó phòng chính là ở phương diện tinh thần, khiến cho người ta tâm phiền ý loạn, ý thức thất thủ. Dưới tình huống này, như thế nào có thể toàn lực phòng ngự?

Nếu như là loại người có ý chí kiên định như bàn thạch, tu vi đối phương lại không quá thấp, thì Tinh Thần Âm Ba Thuật của Triệu Phong, lực sát thương ít nhất cũng giảm hơn phân nửa.

Đáng tiếc, Tuyền Thần lại không phải. Ở sâu trong tâm linh của hắn, đối với Triệu Phong lại có điểm sợ hãi.

- Hô! Hô! Hô!

Triệu Phong lại hô lên vài đạo công kích Tinh Thần Âm Ba Thuật.

Phốc!

Tuyền Thần thất khiếu chảy máu, lâm vào hôn mê.

- Quá yếu!

Triệu Phong lắc lắc đầu. Nhưng suy nghĩ trở lại, chính mình ở lĩnh vực tinh thần, quả thật là có thiên phú tuyệt cường. Thậm chí ngay cả trong Phù Loan Điện cũng đều không có được truyền thừa nào thích hợp nhất với mình.

Điện Chi Truyền Thừa, chẳng qua cũng chỉ là lựa chọn thay thế mà thôi.

Chương 199: Sơ chiến giao phong

- Tuyền sư đệ!

Mắt thấy Triệu Phong mở miệng nói chuyện, còn Tuyền Thần thì phốc một tiếng ngã xuống mặt đất, toàn trường nhất thời ồ lên một mảnh.

Không ít người đều hút một ngụm khí lạnh, vô cùng kinh hãi.

Giờ khắc này, thứ mà Triệu Phong mang đến cho bọn hắn không chỉ là sự cường đại, còn có sự quỷ dị sâu không thể lường nổi nữa.

- Thật đáng sợ! Thật sự không động thủ, chỉ bằng miệng thôi đã có thể chiến thắng Tuyền sư huynh rồi!

Điều này sao có thể? Tuyền sư huynh chính là bài danh thứ năm Đệ tử Chân truyền a!

Các Đệ tử nội môn nhất thời kinh hãi vô cùng, lại cũng nghi hoặc không dứt.

Một vài người thậm chí còn hoài nghi, cái này có phải là một vở kịch đã định sẵn từ trước hay không?

- Đây chính là thực lực của Triệu sư đệ sao?

Lâm Phàm kinh ngạc động dung.

Đám người Vân Hương Mộng, Tiêu Vẫn ở một bên cũng đều ngây dại ở đương trường, thoáng như giấc mộng.

Ngày đó, tất cả mọi người là cùng nhau tiến vào Hiểu Nguyệt Tông, thế nhưng ngắn ngủi trong thời gian nửa năm, đối phương không ngờ lại trưởng thành đến mức độ như thế này.

Đặc biệt Công chúa Vân Hương Mộng, trong lòng vạn phần hối hận.

Từ sau khi Triệu Phong lựa chọn con đường võ đạo, lựa chọn Phong Lôi Chưởng, nàng cơ bản đã từ bỏ việc kết giao và đầu tư tiềm lực lên người Triệu Phong. Nhưng mà nàng không ngờ, chỉ ngắn ngủi trong thời gian mấy tháng, đối phương đã bái làm môn hạ Đại Trưởng lão, hơn nữa đoạt được Quán quân thí luyện, phá vỡ kỷ lục cả vạn năm qua.

Sau khi chiến thắng Tuyền Thần xong, Triệu Phong đã bài danh thứ năm Đệ tử Chân truyền!

Cái này chính là đã đạt được mục tiêu đề ra trước đó.

Chẳng qua, hôm nay ba sư huynh đệ Tuyền Thần cũng có mặt ở chỗ này, khẳng định không có khả năng cứ như vậy mà kết thúc.

- Tiếp theo!

Thanh âm Triệu Phong truyền đến. Hắn âm thầm quyết định chủ ý.

Lúc này, Nguyên Trí đã đỡ Tuyền Thần đi xuống khỏi Luận võ đài, dùng chân lực đả thông kinh mạch. Tuyền Thần sau khi tỉnh lại cũng sẽ không gặp phải vấn đề gì.

- Để cho ta lên!

Bắc Mặc chuẩn bị động thủ.

- Để ta lên trước!

Nguyên Trí ngăn Bắc Mặc lại.

Trong lòng hắn thầm nghĩ, thực lực của Triệu Phong ít nhất cùng cấp bậc với Bắc Mặc, hơn nữa còn càng thêm quỷ dị khó lường. Chính mình đi lên trước, ít nhất có thể thăm dò thêm được một chút sâu cạn của Triệu Phong.

Hắn suy tính như thế này, cũng không hề để ý đến vinh nhục thắng bại của chính mình nữa, mà là nhằm vào toàn bộ đại cục.

Thực lực Bắc Mặc cực mạnh, lưu lại đến cuối cùng, phần thắng cũng sẽ lớn hơn một chút.

o0o

Trên Luận võ đài, Triệu Phong và Nguyên Trí đứng đối mặt nhau.

Tu vi của Nguyên Trí đạt tới Thoát Phàm Ngũ trọng, bất luận tâm trí hay thực lực, cũng đều hơn xa Tuyền Thần.

Sau khi hắn lên sân đấu, cũng không có tùy tiện ra tay ngay.

- Hô!

Triệu Phong mở miệng hô lớn, một đạo tinh thần âm ba cực mạnh đánh thẳng về phía Nguyên Trí.

Nguyên Trí cười lạnh một tiếng, chân lực trong khoảnh khắc hộ thể,

đặc biệt nhằm vào các bộ vị yếu hại như màng tai.

Đồng thời, tâm trí hắn kiên định lão luyện, cũng không phải Tuyền Thần có thể so sánh được.

Hơn nữa, tu vi của hắn so với Triệu Phong còn cao hơn một chút, Tinh Thần Âm Ba Thuật kia đánh trúng hắn, mức thương tổn giảm xuống tới bảy tám thành, căn bản không có chút hiệu quả gì.

Triệu Phong cũng không hề cảm thấy ngoài dự liệu, chỉ là muốn thử một chút mà thôi.

Bảo tàng tiềm lực lớn nhất của hắn chính là lĩnh vực tinh thần, nhưng dù sao cũng chưa có tìm được truyền thừa cùng công pháp tương ứng.

Thiên Du Bộ!

Thân hình Nguyên Trí chợt động, tốc độ thoạt nhìn thì chậm rãi, thế nhưng lại ẩn chứa một loại ý cảnh lấy chậm thắng nhanh.

Vèo!

Thân hình Triệu Phong như điện, bắn mạnh một cái, rõ ràng nhanh hơn Nguyên Trí một bậc. Nhưng Nguyên Trí vốn là lấy chậm thắng nhanh, không chút cố kỵ.

Phong Lôi Chưởng!

Triệu Phong không chút chậm trễ, thi triển ra công pháp cực mạnh, chưởng phong ầm ầm thổi quét, lôi minh lãnh liệt, một tia điện quang không ngừng vờn quanh trong phong quyển.

Ầm ầm một tiếng, hai người mạnh mẽ đối kích với nhau.

Thân hình Nguyên Trí cứng đờ, sắc mặt khẽ biến, chợt lùi về sau mấy bước.

Cùng Triệu Phong cứng rắn đối kích một cái, toàn thân Nguyên Trí truyền đến một cỗ cảm giác tê dại mãnh liệt như bị lôi điện đánh trúng vậy.

Hơn nữa uy lực Phong Lôi Chưởng của Triệu Phong cực mạnh, vượt quá tưởng tượng.

Mỗi khi cứng rắn ngạnh kháng một kích, thân thể Nguyên Trí cũng đều tê dại một trận. Chưởng lực cuồng bạo kia cũng chấn cho hắn khí huyết dâng trào một lần.

Cái này còn may là hắn, nếu đổi lại là Tuyền Thần, chỉ sợ không tiếp qua được chưởng thứ ba đã thất bại.

Dưới Luận võ đài, trên mặt Bắc Mặc hiện lên một tia ngưng trọng. Thực lực của Triệu Phong so với tưởng tượng còn mạnh hơn rất nhiều.

Phong Lôi Cuồng Long!

Trong khoảnh khắc chưởng lực Triệu Phong đánh ra, phong quyển thanh sắc cùng điện quang đan xen vào nhau hình thành nên một đầu Lôi long khí thế ào ạt. Trong nháy mắt, thanh âm lôi minh cuồng phong cuồn cuộn, khí thế của một chưởng cuồng long kia, tựa hồ như tàn sát bừa bãi hết thảy mọi thứ.

Thân thể Nguyên Trí tê dại, khó có thể trốn tránh được, hô hấp gần như nghẹn lại, chỉ đành phải thúc giục toàn lực, đánh ra một chưởng.

Chấn Nguyên Ba!

Thực lực chưởng tâm của Nguyên Trí ngưng tụ thành một cái khí đoàn bạch sắc, mạnh mẽ bạo liệt sản sinh ra một đạo quang lãng chấn động mạnh mẽ, cùng với Lôi long phong quyển kia đan xen cùng một chỗ với nhau.

Ầm!

Trong khoảnh khắc giao phong, ánh sáng điện quang bùng nổ mãnh liệt, thân ảnh của hai người hoàn toàn bị kình phong khí lãng bao phủ, nhìn không ra thân ảnh.

Nhưng một thân ảnh trong đó vẫn sừng sững bất động, tóc xanh phiêu dật, lạnh lùng như Ma Thần.

Mà một thân ảnh khác thì liên tục lùi về phía sau.

- Như thế nào có thể cường đại như vậy? Cỗ uy lực này, đủ để diệt sát cường giả Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường!

Trên người Nguyên Trí lưu lại vài chỗ cháy đen bốc khói.

Xuy!

Đột nhiên một thân ảnh bao phủ bởi điện quang dày đặc, ở trong phong lôi yểm trợ, trong khoảnh khắc đã nhảy tới trước người của Nguyên Trí.

Đây là bộ pháp gì? Sao có thể nhanh đến như vậy?

Tâm thần Nguyên Trí chấn động, muốn nhảy tránh đã không kịp nữa,

bị Triệu Phong một chưởng đánh bay.

- Oa!

Nguyên Trí ở giữa không trung hộc máu, bay ra khỏi Luận võ đài.

Chỉ ngắn ngủi không tới mười chiêu, Nguyên Trí thực lực Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đã thua!

Luận võ đài phát ra oanh động như vậy, những người quan chiến bên dưới cũng không phải chỉ có Đệ tử nội môn, mà còn có những thành viên khác của Tông môn nữa.

- Tiếp theo!

Thanh âm của Triệu Phong lại một lần nữa vang lên.

Triệu Phong đánh bại Nguyên Trí, ngoại trừ lực lượng huyết mạch và mắt trái, hắn cơ bản đã sử dụng hơn chín thành lực lượng của mình.

Sau khi chiến thắng Nguyên Trí, bài danh Triệu Phong trong Đệ tử Chân truyền đã là thứ ba!

- Thực lực thật là khủng khiếp! Uy lực của Phong Lôi Chưởng không ngờ lại mạnh mẽ như vậy! Ngay cả ta cũng phải động tâm!

- Triệu Phong này, chẳng lẽ là sẽ quét ngang tất cả đệ tử môn hạ của Vân Hải Chân Nhân sao?

Lúc này mọi người dưới đài đều đang nghị luận.

_____Sơ chiến giao phong (2)

Trong số những người quan chiến, thậm chí còn có Lý Phó Đường chủ của Trung Xu Đường.

- Đường chủ, uy lực của Phong Lôi Chưởng, tại sao lại mạnh như vậy?

Một vị Chấp sự kinh nghi bất định, hỏi.

- Phong Lôi Chưởng này, rõ ràng là đã trải qua hoàn thiện, ẩn chứa một chút Lôi Điện Áo Nghĩa, càng tinh khiết hơn. Khó trách Đại Trưởng lão lại có thể thu Triệu Phong làm đệ tử thân truyền, xem ra đây chính là nguyên nhân!

Trong mắt Lý Phó Đường chủ chợt lóe tinh quang.

- Hóa ra là như vậy! Nếu không phải nguyên nhân này, Đại Trưởng lão cũng sẽ không thu một đệ tử thân truyền tu luyện Phong Lôi Chưởng!

Gã Chấp sự kia tỉnh ngộ.

- Có thể hoàn thiện công pháp cùng ý cảnh của Phong Lôi Chưởng, ngộ tính của Triệu Phong này cũng không phải mạnh mẽ bình thường! Cái này có thể nào quan hệ tới thí luyện hay không?

Lý Phó Đường chủ khẽ lẩm bẩm.

Lúc này trên Luận võ đài chỉ còn lại có một mình Triệu Phong.

- Ngươi trước nghỉ ngơi một hồi, chúng ta công bằng đấu một trận!

Vẻ mặt Bắc Mặc vẫn như cũ chất phác lạnh lùng.

Hắn nhìn ra được, Triệu Phong sau khi chiến thắng hai người Nguyên Trí, Tuyền Thần, nhiều ít cũng có chút tiêu hao.

Triệu Phong hiểu Bắc Mặc muốn đường đường chính chính cùng mình đấu một trận công bằng, không muốn chiếm tiện nghi gì cả.

Một màn như thế, khiến cho mọi người đang quan chiến xung quanh cũng phải giật mình.

Sự tự tin mà Bắc Mặc thể hiện ra, khiến cho mọi người càng thêm chờ mong trận chiến tiếp theo.

Một lát sau, tinh khí thần của Triệu Phong khôi phục đỉnh phong, lạnh nhạt nói:

- Được rồi, Bắc Mặc! Trận chiến giữa hai chúng ta, từ lúc nhập môn đến nay đã có ước định rồi!

- Đúng vậy! Một trận chiến này, ước định đã lâu. Ngươi so với tưởng tượng của ta còn mạnh hơn rất nhiều, hoàn toàn có tư cách làm đối thủ của ta.

Bắc Mặc đi lên Luận võ đài.

Nghe nói lời này, dưới đài đều ồ lên một trận.

Một vài người chẳng biết nội tình, kinh nghi khó hiểu:

- Giữa Bắc Mặc và Triệu Phong rốt cuộc có quan hệ như thế nào?

Nội tình trong này, chỉ có Nguyên Trí và Tuyền Thần là biết rõ ràng.

Cũng đồng thời trong lúc này, trên đỉnh núi, trong một tòa lầu cao…

- Từ Nhiên a Từ Nhiên! Ngươi tài gì đức gì, lại có thể đồng thời thu nhận hai môn hạ kinh tài tuyệt diễm như thế?

Vân Hải Chân Nhân thấp giọng nói.

o0o

Trên Luận võ đài, Triệu Phong và Bắc Mặc đối diện với nhau. Sắc mặt hai người ngưng trọng, đều không hề có một tia ý niệm khinh địch.

Bắc Minh Thủy Ảnh!

Thân hình Bắc Mặc nhoáng lên. Một chuỗi thủy ảnh gợn sóng nhất thời lóe lên trên đài.

Trong phút chốc, chân thân của hắn và thủy ảnh gợn sóng lần lượt thay đổi, dung hợp, thật giả khó phân. xem chương mới tại tunghoanh(.)com

Dưới tình huống không xuất ra mắt trái, Triệu Phong không ngờ cũng không phân biệt được thật giả!

- Thân pháp thật cao minh!

Triệu Phong âm thầm bội phục.

Bắc Mặc không hỗ là siêu cấp thiên tài tìm được truyền thừa trong thí luyện.

Huyễn Ngư Vô Ảnh Bộ!

Thân hình Triệu Phong chợt lóe lên, hư ảnh liên hồi, hư hư thật thật, đủ các loại biểu hiện ảo tượng mê hoặc cảm quan của đối thủ.

Nhất thời, liên tiếp những hư ảnh, tàn ảnh xuất hiện trùng trùng điệp điệp bên trên Luận võ đài, khiến người xem hoa mắt hỗn loạn.

Huyễn Ngư Vô Ảnh Bộ, là một loại thân pháp do Triệu Phong lấy áo nghĩa của Huyễn Ngư Đồ làm trung tâm, dung hợp nhiều loại áo nghĩa công pháp thân pháp, góp nhặt lại sáng tạo ra.

Trên thực tế, loại thân pháp này vẫn còn là sơ cấp. Cao cấp hơn, sẽ có tên là Huyễn Ngư Điện Quang Bộ!

Chỉ là lĩnh ngộ của Triệu Phong về Điện Chi Truyền Thừa vẫn còn chưa đủ, Huyễn Ngư Điện Quang Bộ vẫn còn chưa thể hoàn thiện thành hệ thống, chỉ là thời điểm đánh bại Nguyên Trí, thoáng sử dụng qua một chút mà thôi.

Triệu Phong không thể quá mức bại lộ những thứ liên quan đến Điện Chi Truyền Thừa, nhiều nhất chỉ có thể mượn Phong Lôi Chưởng để ngụy trang, ngẫu nhiên phát huy một phần.

Bắc Minh Tứ Trọng Lãng!

Sóng gợn ám lam sắc giống như một tòa núi cự đại, trong nháy mắt áp bách mà đến. Khiến cho mấy vạn cân sức nước đánh mạnh tới, đó là loại lực lượng cường đại đến thế nào?

Phong Lôi Yên Diệt!

Phong quyển và điện quang trong chưởng tâm Triệu Phong lần lượt thay đổi, vặn vẹo cùng một chỗ, sản sinh ra lực lượng thôn phệ, hủy diệt thuần túy.

Hai luồng lực lượng mạnh mẽ tuyệt đối chính diện oanh kích cùng một chỗ với nhau.

Ầm ầm ầm!

Khí lãng sóng gợn cường đại cùng với điện quang phong quyển oanh tạc trong phạm vi hơn mười trượng. Loại uy năng khủng bố này, thậm chí đã đạt tới cấp bậc Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh!

- Uy lực thật mạnh mẽ!

Dưới đài, thậm chí một vài vị Chấp sự cũng đều cảm thấy động dung.

Ngoại trừ Thủ tịch Đại đệ tử, trong Nội môn chỉ sợ không có bất luận kẻ nào có thể chống lại hai tên biến thái này được.

Phong Lôi Cuồng Long!

Minh Thủy Khai Sơn!

Những chiêu thức càng mạnh mẽ cường đại hơn va chạm cùng một chỗ, phát ra khí lãng cực kỳ cuồng bạo. Hai đạo thân hình hư hư thật thật, liên tục lần lượt thay đổi.

Một lúc nào đó, hai đạo thân ảnh không ngừng bay vút lên trăm thước thiên không, liên tục oanh kích nhau hơn mười lần.

Trên mặt Triệu Phong hiện ra vài phần dữ tợn, tóc xanh cuồng vũ, Phong Lôi Chưởng đã phát động đến tầng thứ tư đỉnh phong, thậm chí còn dung nhập vào đó vài tia Điện Chi Áo Nghĩa nữa.

Nhưng mà, lực phòng ngự của Bắc Mặc lại vượt qua tưởng tượng, tầng gợn sóng ám lam sắc như nước lay động, một phen đem uy năng công kích hấp thu đi với mức độ lớn nhất.

Mạnh mẽ như Triệu Phong, không ngờ lại không thể hoàn toàn phá vỡ được phòng ngự của Bắc Mặc, có thể thấy được sự biến thái của hắn.

- Truyền thừa có liên quan đến nước, giỏi về phòng thủ, lấy nhu khắc cương…

Triệu Phong phỏng chừng chính mình không sử dụng lực lượng huyết mạch cũng khó có thể đạt được ưu thế áp đảo.

Đương nhiên, Bắc Mặc cũng không ngừng chịu khổ sở. Mỗi một lần ngạnh kháng với Triệu Phong, toàn thân hắn đều sinh ra một tia tê dại, tiếp tục chống đỡ xuống, cũng chịu khổ không ít.

Cuộc chiến giữa hai người càng ngày càng thảm liệt hơn.

Thực lực của hai người cũng không ngừng tiêu hao.

Hơn trăm chiêu qua đi, hai người đều thở dốc hổn hển, miễn cưỡng đứng tại chỗ.

Từ đầu tới cuối, Triệu Phong căn bản là đè Bắc Mặc ra đánh, nhưng cũng không có cách nào chính diện phá vỡ được phòng ngự của Bắc Mặc.

- Đây chính là kết quả tốt nhất rồi!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

- Được rồi! Trận chiến này, xem như ngang tay mà chấm dứt!

Lý Phó Đường chủ hiện thân, ngăn cản cuộc chiến tiếp tục.

Cả hai người giao phong đều là thiên tài tuyệt đỉnh của Nội môn, cũng không thể để ai xảy ra bất kỳ sơ xuất gì.

- Ngang tay!

Nguyên Trí cũng thở ra một hơi. Nếu như Triệu Phong lại thắng, như vậy tương đương với việc quét ngang đệ tử môn hạ của Vân Hải Chân Nhân rồi.

Bắc Mặc chậm rãi đi xuống Luận võ đài, liếc mắt nhìn Triệu Phong thật sâu, sau đó cùng hai vị sư huynh rời đi.

- Tên kia, công kích thật mạn!

Vừa khuất khỏi tầm mắt mọi người, thân hình Bắc Mặc run lên, khóe miệng trào ra một tia máu. Cho dù phòng ngự của hắn mạnh mẽ, thừa nhận công kích điên cuồng như vậy của Triệu Phong, cũng có chút chịu không nổi.

Chương 200: Cường đại chưa từng có

Sau khi chiến đấu chấm dứt, Triệu Phong gần như là không thể di động nổi nữa. Cơ thể toàn thân cứng ngắc, chân lực trong cơ thể trống rỗng.

- Công kích so với phòng ngự, tiêu hao lớn hơn nhiều. Huống chi tu vi của Bắc Mặc đã đạt tới Thoát Phàm Tứ trọng cực hạn, chân lực so với ta còn hùng hậu hơn.

Sắc mặt Triệu Phong ngưng trọng.

Một trận chiến này, tuyệt đối là trận chiến thảm liệt nhất của hắn của hắn từ khi tiến vào Hiểu Nguyệt Tông cho tới nay.

Trong các trận chiến đấu luận bàn trước kia, còn chưa có người nào có thể đánh ngang tay với hắn cả.

- Không hỗ là Bắc Mặc, thiên tài hậu bối mới nổi cường đại nhất Hiểu Nguyệt Tông hiện tại.

Trong lòng Triệu Phong thầm than.

Nếu như lại tiếp tục kéo dài, chân lực của hắn hao hết, xem ra chỉ có cách nhận thua mà thôi.

Đương nhiên, từ đầu tới cuối, Triệu Phong cũng không hề sử dụng đến lực lượng huyết mạch, hơn nữa vận dụng đối với Điện Chi Truyền Thừa cũng vô cùng hữu hạn.

Nếu như hắn sử dụng lực lượng huyết mạch, như vậy thắng bại không cần phải nói tới nữa.

Nhưng mà Triệu Phong thà rằng thua cũng sẽ không làm như vậy!

Đánh thành ngang tay, chính là đối sách tốt nhất mà trước đó Triệu Phong đã tính toán kỹ, xem như là một loại lựa chọn ít thu hút ánh mắt nhất.

Nhưng không nghĩ tới, Bắc Mặc so với trong tưởng tượng của hắn còn đáng sợ hơn nhiều, chỉ cần có một chút sơ xẩy, hắn cũng có thể thất bại!

- Triệu sư điệt!

Lý Phó Đường chủ khẽ mỉm cười, từ xa đi tới.

Ánh mắt hắn lão luyện, có thể nhìn ra được chân lực của Triệu Phong cơ bản đã tiêu hao hết.

- Lý Đường chủ!

Triệu Phong mỉm cười chào hỏi. Vị Lý Phó Đường chủ này có quan hệ không tệ với Trương lão, Quan lão. Lúc hắn vừa mới tiến vào Nội môn, xem như ít nhiều có chiếu cố cho hắn.

- Triệu sư điệt, Phong Lôi Chưởng mà ngươi tu luyện, dường như đã được cải thiện rồi phải không?

Lý Phó Đường chủ tò mò nói.

Phong Lôi Chưởng do Triệu Phong thi triển ra, rõ ràng so với công

pháp nguyên bản thì tinh tế thuần hậu hơn một chút, mà uy lực cũng lớn hơn nhiều.

- Đúng vậy! Phong Lôi Chưởng đã được ta cải thiện, ở sáu tầng đầu tiên căn bản là không có bất cứ nguy hiểm nào cả.

Triệu Phong cũng không có giấu diếm.

- Như vậy cũng có nghĩa là tu luyện đến cảnh giới cao nhất, vẫn sẽ có nguy hiểm?

Lý Phó Đường chủ có chút thất vọng.

Tới cấp bậc của hắn, trừ phi Phong Lôi Chưởng có thể tu luyện đến tầng thứ sáu cao nhất, mới có thể chân chính khiến cho hắn động tâm.

Triệu Phong trầm ngâm nói:

- Dù sao cảnh giới cao nhất vẫn có tỷ lệ nhất định dẫn hạ lôi đình trên cửu tiêu, có thể trong khoảnh khắc oanh sát tồn tại dưới Chân Linh Cảnh. Chân Linh Cảnh bình thường cũng phải né tránh vài phần. Uy lực cường đại như vậy, không có khả năng không có bất kỳ phiêu lưu mạo hiểm gì!

Lý Phó Đường chủ nghe vậy, cũng khẽ gật đầu.

Uy lực biến thái như vậy, tính phiêu lưu quả thật không thể tránh khỏi được.

Chỗ dụ hoặc lớn nhất của Phong Lôi Chưởng chính là ở chỗ này. Cho dù là cường giả Bán Bộ Chân Linh Cảnh cũng đều phải động tâm.

Kỳ thật còn có một chút Triệu Phong không có nói ra!

Phong Lôi Chưởng sau khi trải qua hắn hoàn thiện thêm một bước, ngoại trừ sáu tầng ban đầu, còn gia tăng thêm tầng thứ bảy nữa.

Sáu tầng sau khi đã hoàn thiện, mặc dù không thể dẫn động lôi đình cửu tiêu, nhưng lại có thể câu thông lực lượng lôi đình trong thiên địa, khiến cho uy lực tăng vọt. Mặc dù uy lực không thể so sánh với lôi đình cửu tiêu chân chính, nhưng tính nguy hiểm cũng giảm xuống thấp nhất.

Mà Phong Lôi Chưởng tầng thứ bảy mới sáng tạo ra kia, chính là một loại phương pháp vận dụng đối với Điện Chi Áo Nghĩa, một khi thành công, liền có thể tùy ý chưởng khống lực lượng lôi đình, đối kháng với cường giả Chân Linh Cảnh cũng không phải là hy vọng xa vời.

Nhưng mà đến hiện tại, Phong Lôi Chưởng tầng thứ bảy mới sáng tạo vẫn còn đang trong giai đoạn hình thành trong tư tưởng Triệu Phong, vẫn chưa chính thức tạo thành hệ thống.

- Đúng rồi! Lý Đường chủ, ta còn có một chuyện muốn nhờ ngài hỗ trợ!

Triệu Phong đột nhiên nghĩ đến một chuyện.

- Triệu sư điệt có chuyện gì cần làm?

Lý Phó Đường chủ cực kỳ khách khí, một phen dẫn Triệu Phong đi vào trong Trung Xu Điện, cẩn thận hỏi han. Những đệ tử bình thường căn bản là không có được đãi ngộ này.

- Chủ yếu là có hai chuyện. Chuyện thứ nhất, ta muốn tuyên bố một Nhiệm vụ Tông môn!

Triệu Phong lấy ra giấy bút, viết xuống tên một ít loại vật liệu.

Những vật liệu này, đều là những thứ còn thiếu để tu bổ Âm Ảnh Phi Phong.

Mặc dù bản thân Triệu Phong cũng có thể đi sưu tập vật liệu, nhưng mà hiện tại hắn tài lực hùng hậu, loại hoạt động lãng phí thời gian và nhân lực như thế này, hoàn toàn có thể nhờ người khác làm thay.

Trong Tông môn, rất nhiều nhân vật cao tầng mỗi khi muốn tìm kiếm một ít vật phẩm, vật liệu nào đó, cũng đều sẽ tuyên bố nhiệm vụ, hoặc là phái đệ tử của mình đi chạy việc.

Mà Triệu Phong thì lựa chọn phương thức tuyên bố nhiệm vụ.

Lý Phó Đường chủ cầm lấy danh sách, liếc mắt một cái, động dung nói:

- Giá trị của những vật liệu này, cũng không phải là con số nhỏ đâu!

- Ta biết! Dự tính ít nhất cũng phải mấy chục vạn Nguyên tinh thạch thứ phẩm!

Triệu Phong quả thật không thèm để ý.

Những Nguyên tinh thạch hạ phẩm mà Tông môn bồi thường cho hắn ước chừng tám ngàn khối, tương đương với tám mươi vạn Nguyên tinh thạch thứ phẩm.

Ở tầng cấp đệ tử trong Tông môn, chủ yếu lưu thông Nguyên tinh

thạch thứ phẩm.

Một ít nhân vật cao tầng, mới có thể sử dụng Nguyên tinh thạch hạ phẩm, một khối tương đương với một trăm Nguyên tinh thạch thứ phẩm.

- Được! Một khi ngươi đã không thiếu Nguyên tinh thạch, vậy nhiệm vụ này, ta có thể giúp ngươi tuyên bố!

Lý Phó Đường chủ dứt khoát nói.

Tuyên bố nhiệm vụ, Triệu Phong cần phải tiêu hao một ít Nguyên tinh thạch và điểm cống hiến, đây chính là tiền thuê trả cho người hoàn thành nhiệm vụ. Chẳng ai muốn đi tiếp nhận một nhiệm vụ không có bất cứ thu hoạch nào cả.

Kế tiếp, Triệu Phong đề cập chuyện thứ hai, hắn muốn về nhà một chuyến.

- Thời gian nửa tháng?

Cặp mày Lý Phó Đường chủ khẽ nhíu lại. Thời gian này dường như hơi lâu.

Đại đa số các tông phái, quản thúc đệ tử tương đối nghiêm khắc. Đệ tử bình thường một năm có thể xin về nhà hai, ba ngày đã không tệ lắm rồi, nhưng nửa tháng thì lại có chút dài.

- Đệ tử tính như thế này, sẽ tiếp nhận một nhiệm vụ Tông môn nào đó ở phụ cận quận Quảng Lăng, sau đó thuận tiện ghé về nhà một chuyến.

Triệu Phong đã sớm nghĩ ra phương pháp.

Muốn xin về nhà nửa tháng, thời gian quả thật có chút lâu.

Nhưng mà nếu như lấy danh nghĩa tiếp nhận nhiệm vụ đi ra ngoài, thời gian hạn chế sẽ khác đi.

- Quận Quảng Lăng? Phụ cận nơi này quả thật cũng có một nhiệm vụ, nhưng mà cấp bậc hơi cao, đạt tới cấp năm!

Lý Phó Đường chủ hơi trưng cầu ý Triệu Phong.

Nhiệm vụ cấp năm, bình thường cần phải có cấp bậc Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh ra tay.

Triệu Phong nhìn một chút tình hg môn ngoại cảnh nào đó. ình cụ thể cùng với yêu cầu của nhiệm vụ, chính là đi tới một khu vực sâu bên trong Hoành Vân Thiên Lâm tìm hiểu tung tích của một thế lực Tôn

Cường đại chưa từng có (2)

Cái gọi là ngoại cảnh, chính là chỉ khu vực không thuộc lãnh thổ của bổn quốc.

Cái phạm vi này, nếu như mở rộng thêm một chút nữa, thậm chí có thể không phải là thế lực thuộc Liên minh Thập Tam Tông nữa.

Dù sao lãnh thổ đại lục cũng quá lớn, vẻ vẹn Bắc Đại lục thôi, thế lực tông phái đã có đến hơn ngàn vạn rồi, ai biết được là thế lực Tông môn ngoại cảnh nào chạy tới đây chứ?

Yêu cầu của nhiệm vụ là tìm hiểu lai lịch của thế lực Tông môn này, đánh giá chiến lực, tốt nhất có thể thăm dò được ý đồ của bọn họ.

- Không thành vấn đề! Tìm hiểu tình báo chính là sở trường của ta!

Triệu Phong tự tin chắc chắc, tiếp nhận nhiệm vụ.

Có được mắt trái thần bí, hắn chính là trinh sát trời sinh ưu tú nhất.

Huống chi, hiện tại Triệu Phong đã tìm được một kiện bảo vật Truyền thừa, Âm Ảnh Phi Phong!

Âm Ảnh Phi Phong có thể ẩn nấp khí tức, thậm chí là ẩn thân, càng thích hợp để tìm hiểu tình báo.

Sau khi tiếp nhận nhiệm vụ, Triệu Phong cáo từ Lý Phó Đường chủ, sau đó đi tới phủ đệ Trưởng lão, tìm Đại Trưởng lão.

o0o

Đại Trưởng lão và Dương Kiền cũng đều có mặt ở đây.

Cách đó không lâu, Dương Kiền vừa mới báo cáo lại cho Đại Trưởng lão nghe những gì Triệu Phong đã nhờ hắn chuyển lời.

- Triệu Phong, mục tiêu mà ta giao cho ngươi, đã hoàn thành hay chưa?

Đại Trưởng lão cười dài, nói.

- Đã hoàn thành rồi!

Triệu Phong một phen đem quá trình mình khiêu chiến Đệ tử Chân truyền đại khái nói qua một lần.

Nghe vậy, Dương Kiền liền giật mình động dung.

Không ngờ chỉ mới một lúc không lâu như vậy, mà Triệu Phong đã khiêu chiến xong ba gã Đệ tử chân truyền, thiếu chút nữa là quét ngang luôn đệ tử môn hạ của Vân Hải Chân Nhân!

- Triệu Phong, có phải ngươi có cừu oán gì với Vân Hải Chân Nhân không?

Đại Trưởng lão hơi chút kinh ngạc.

- Bẩm sư tôn, quả thật có một chút ân oán!

Triệu Phong một phen đem những chuyện quan hệ tới Quảng Quân Hầu Từ Nhiên đơn giản nói qua một lượt.

Việc này, cũng không tính là đại bí mật gì.

Triệu Phong đã sớm muốn nói lại cho Đại Trưởng lão biết chuyện này, như vậy có thể dễ dàng che chở cho Quảng Quân Hầu ở ngoài Tông môn.

- Hóa ra là như vậy! Việc này năm đó, vi sư cũng thoáng có nghe qua! Khi đó Vân Hải Chân Nhân tuổi trẻ khí thịnh, đại triển phong mang, đã đắc tội không ít người. Nhưng mà vi sư hy vọng ngươi phải lấy đại cục Tông môn làm trọng, không nên đem cừu hận và mâu thuẫn gia tăng đến mức không thể cứu vãn nổi!

Đại Trưởng lão trịnh trọng nói.

- Sư tôn yên tâm, ta cũng không phải là tới đây tầm thù! Mục tiêu của đệ tử chỉ có một, chính là siêu việt Vân Hải Chân Nhân, đánh bại hắn, giúp lão sư Từ Nhiên xả một hồi tức khí. Chỉ vẻn vẹn như vậy mà thôi.

Triệu Phong trực tiếp nói rõ mục tiêu của chính mình.

Đại Trưởng lão trầm ngâm nói:

- Nếu chỉ vẻn vẹn là như vậy, vi sư tự nhiên sẽ không phản đối!

Trong lòng ông ta thậm chí còn có chút vui mừng. Gã đệ tử mà mình mới thu nhận này, rất trọng ân tình! Điểm này khiến ông ta rất thưởng thức.

Nếu Triệu Phong thật sự có thể trưởng thành đến mức độ đó, ông ta cao hứng còn không kịp nữa.

- Đệ tử lo lắng chính là, Vân Hải Chân Nhân có thể nào sẽ không để mặc cho đệ tử trưởng thành, càng rất có thể sẽ liên lụy đến lão sư Từ Nhiên cùng với những người khác?

Triệu Phong cũng nói ra sự lo lắng của chính mình.

- Ngươi yên tâm! Có vi sư ở đây, Vân Hải Chân Nhân còn không dám trực tiếp xuống tay với ngươi hoặc là những người bên cạnh ngươi! Đây vốn chính là cấm kỵ của Tông môn!

Trong mắt Đại Trưởng lão chợt lóe tinh quang.

- Chẳng qua, sự cạnh tranh giữa các hậu bối, vi sư cũng sẽ không nhúng tay vào!

Đại Trưởng lão bổ sung, nói.

Triệu Phong gật đầu. Đây chính là vấn đề nguyên tắc. Nhân vật cấp bậc Trưởng lão, sẽ không dễ dàng nhúng tay vào ân oán của hậu

bối.

Cũng giống như ngày hôm nay vậy, Triệu Phong khiêu chiến ba đệ tử môn hạ của Vân Hải Chân Nhân, thiếu chút nữa quét ngang đám môn hạ này, nhưng Vân Hải Chân Nhân tuyệt đối không thể nào ra tay can thiệp được, cũng chỉ có thể ngậm đắng nuốt cay trong lòng mà thôi.

Có sự cam đoan của Đại Trưởng lão, Vân Hải Chân Nhân căn bản không thể nào xuống tay với Triệu Phong cùng với những người bên cạnh hắn được.

Nếu nói như vậy, Triệu Phong căn bản không còn bất cứ ưu lo nào nữa.

- Mục tiêu của Vân Hải Chân Nhân chính là lợi dụng Bắc Mặc để mà chế hành ta! Nhưng mà hắn làm sao ngờ được, luận thực lực chân chính, Bắc Mặc vốn không phải là đối thủ của ta!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Hắn không đánh bại Bắc Mặc chính là có ý này, về sau sẽ xem Bắc Mặc như đá mài dao, lấy chiến nuôi chiến!

Đồng thời trong quá trình Triệu Phong trưởng thành, Bắc Mặc cũng sẽ nhanh chóng trưởng thành theo.

Hơn nữa cả hai người cũng đều có được truyền thừa trong Phù Loan Điện.

Hòn đá mài dao tốt như vậy, có năng lực đạt tới mục đích chế hành ngược lại Vân Hải Chân Nhân, như thế nào có thể không cần chứ?

Trước khi rời đi, Đại Trưởng lão còn nhắc nhở:

- Nửa tháng sau, Tiểu hội Tam tông sẽ bắt đầu, ngươi cần phải trở về đúng hạn!

Hiện tại Triệu Phong đã bài danh trong ba hạng đầu Đệ tử Chân truyền, cùng Bắc Mặc song song đứng thứ hai, tham gia Tiểu hội Tam tông, căn bản không có bất cứ trở lực nào nữa.

o0o

Cáo biệt Đại Trưởng lão, Triệu Phong quay trở về chỗ ở của chính mình, sửa sang một chút vật phẩm, đặt vào trong trữ vật thủ trạc của mình.

Ngày hôm sau, Triệu Phong một mình một người rời khỏi Hiểu Nguyệt Tông.

Trước khi rời Tông môn, hắn phát hiện Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm cũng lần lượt đột phá Thoát Phàm Cảnh, đi tới Trung Xu Đường báo cáo, sắp sửa trở thành Đệ tử nội môn.

Triệu Phong âm thầm gật đầu. Trở thành Đệ tử nội môn, đồng nghĩa với trở thành đối tượng trọng điểm bồi dưỡng của Tông môn, không còn là một con chuột qua đường tùy tiện có thể bóp chết nữa.

o0o

Mấy ngày sau khi Triệu Phong rời đi…

Cao tầng Hiểu Nguyệt Tông, Tông chủ cùng với các vị Trưởng lão lại tụ hội một lần.

- Lăng Nguyệt Tông lại phát thiệp mời đến đây. Lần này Tiểu hội Tam tông, mỗi một Tông môn chỉ có ba danh ngạch tham gia mà thôi!

Cặp mày Hiểu Nguyệt Tông chủ khẽ nhướng lên, nói.

- Trước giờ đều có bốn đến năm người, năm nay không ngờ lại ít như vậy!

Vân Hải Chân Nhân có chút kinh ngạc.

- Nghe nói lần này thực lực của các thiên tài Lăng Nguyệt Tông và Ngân Nguyệt Tông đều cực kỳ cường đại. Cả hai đại tông phái phân biệt đều có một người ở trong thí luyện đạt được truyền thừa!

Hiểu Nguyệt Tông chủ tiếp tục nói.

Sắc mặt mấy vị Trưởng lão nhất thời ngưng trọng lên.

Không ngờ Lăng Nguyệt Tông và Ngân Nguyệt Tông, cũng có đệ tử đạt được truyền thừa.

Trong dĩ vãng, ba tông phái này, trong thời gian trăm năm mới xuất hiện một hai đệ tử đạt được truyền thừa, hơn nữa truyền thừa mà bọn họ đạt được cũng không nhất định mạnh mẽ.

Mà lần này, cả ba tông phái cũng đều có một người đạt được truyền thừa, cạnh tranh không phải là lớn bình thường!

Chương 201: Hội nghị đỉnh cao của triệu tộc

Thành Vũ Dương, ánh chiều tà dần ngả xuống, không ít gia đình trong thành đã thắp đèn lên, không ít cửa tiệm đều dọn dẹp. Đóng cửa, rời khỏi thành. Trong dòng người ở cửa thành có một thiếu niên tóc xanh phiêu dật tà dị, sau lưng là một cái áo choàng ngược gió tung bay, lúc này hắn đang chậm rãi tiến vào nội thành.

Nếu như vào ban ngày, bộ dạng và trang phục của thiếu niên này chắc chắn sẽ thu hút sự chú ý của người khác, thậm chí nảy sinh cảnh giác.

Nhưng lúc này, màn đêm đã buông xuống, thân ảnh của thiếu niên dường như có chút mờ nhạt, không được rõ ràng lắm.

- Một năm qua, thành Vũ Dương cũng không thay đổi bao nhiêu.

Triệu Phong lẩm bẩm nói.

Trong thành Vũ Dương này, không có bao nhiêu người nhận ra hắn.

So với một năm trước, thân hình của Triệu Phong đã trở nên cao lớn hơn nhiều, bất luận là trang phục hay khí chất đều giống như hai người khác nhau.

Lúc đến gần địa bàn của Triệu tộc, dòng người đột nhiên tăng lên rõ rệt.

- Trước cửa Triệu tộc, tại sao lại xuất hiện nhiều người không có

phận sự như vậy?

Triệu Phong hơi lộ ra dị sắc.

Lúc trước, Triệu tộc là một trong ba đại gia tộc của thành Vũ Dương, trước cửa Triệu tộc vẫn luôn rất yên tĩnh.

Những người này, phần lớn đều là thiếu niên.

- “Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao” lần này dường như không sôi nổi bằng lần trước, hai vị tuyệt đỉnh thiên tài là Tân Vô Ngân và Triệu Phong đều đã lần lượt rời khỏi thành Vũ Dương rồi.

- Hai vị đó đều là nhân vật trong truyền thuyết rồi. Lần Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao này là do “Triệu Lân Long”, đệ nhất thiên tài của Triệu gia khởi xướng. Hiện nay, e rằng phóng mắt khắp toàn thành Vũ Dương cũng không còn người nào có thể chống lại Triệu Lân Long nữa.

- Cái này cũng khó nói lắm, tu vi chiến lực của thiên tài mới nổi trong Tân gia là “Tân Phi”, những năm gần đây cũng dần dần đề cao, không hề thua kém gì Triệu Lân Long.

Tại cửa Triệu tộc, phần đông trong dòng người này đều đến vì “Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao”.

Chẳng qua, người có thể tiến vào Triệu tộc để xem Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao thì lại rất ít.

Một vài người nghĩ rằng có thể may mắn trà trộn vào Triệu tộc, quan sát Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao này.

Thế nhưng, phần lớn những người đó đều thất bại.

Chỉ có một số rất ít người có khinh thân thuật cao minh là mới có thể thành công lẻn vào, bởi dù sao đi nữa thì Triệu tộc cũng không phải là cấm địa hoàng cung.

- Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao?

Triệu Phong nhớ rằng, mỗi năm đều tổ chức Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao một lần, mà bây giờ chính là thời điểm này.

Ngoài ra, người tổ chức Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao sẽ luân phiên trong ba đại gia tộc.

Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao lần trước, biểu hiện của thiên tài Triệu tộc vô cùng rực rỡ, ba người Triệu Phong, Triệu Lân Long, Triệu Vũ Phi đều được xếp vào thiên tài Phong Vân.

Lúc này, tại hậu sơn của Triệu tộc, đèn đuốc sáng trưng, có vài cái đình để ngồi quan chiến. Hai thiếu niên đứng ở bên bờ hồ giao chiến với nhau, đao phong kình khí giao thoa.

Những người đang quan chiến ở gần đó, thỉnh thoảng lại phát ra tiếng hò hét.

Thiên tài tham dự Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao, ít nhất đều có tu vi tứ trọng võ đạo, lúc chiến đấu bắt đầu thì thanh thế cũng không nhỏ.

Ở đây còn có mấy vị trưởng lão cao tầng của ba đại gia tộc, tu vi đạt tới thất trọng võ đạo.

Trong một cái đình xếp ở trước tiên, có vải thiên tài của Triệu tộc đang ngồi, đám người Triệu Lân Long, Triệu Phong*, Triệu Cầm, Triệu Hàn đều ở trong số đó.

(*) Triệu Phong* khác Triệu Phong nhé mọi người

- Lân Long ca, lần Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao này, e rằng không còn người nào có thể tranh giành với huynh rồi.

Triệu Cầm mỉm cười nói.

- Tân Phi của Tân gia và Thu Mộng Vũ của Thu gia đều có thực lực mạnh hơn năm ngoái rất nhiều, đặc biệt là Tân Phi, cho dù còn chưa đột phá lục trọng võ đạo, thế nhưng sức chiến đấu cũng rất mạnh mẽ.

Triệu Lân Long ngồi ở vị trí trung tâm, thần sắc và khí chất đã thành thục hơn trước kia rất nhiều.

Trải qua lần Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh cao năm ngoài và nhiều phen ma luyện đả kích, tính cách của Triệu Lân Long đã trở nên trầm ổn nội liễm hơn.

Lúc trận luận bàn chấm dứt, hắn sẽ bình luận một chút, mỗi lần đều nói trúng chỗ trọng yếu, khiến cho mọi người trong sân đều có chút bội phục.

Theo thời gian trôi qua, những trận giao phong trong Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao, càng ngày càng trở nên đặc sắc.

Về sau, hai vị thiên tài Phong Vân là Triệu Lân Long và Thu Mộng Vũ cũng lần lượt bước lên đài.

Thiên tài Phong Vân vừa ra tay, những thiên tài bình thường đều nhao nhao thối lui, không thể địch lại.

Nhưng có một người ngoại lệ, đó chính là Tân Phi, thiếu niên có vết sẹo trên mặt của Tân gia.

Đao pháp của Tân Phi sắc bén cay độc, có đủ phong cách độc đáo, thậm chí còn tu luyện một môn đao pháp cao cấp đến cảnh giới viên mãn.

Dưới tay hắn, cơ bản không có người địch lại.

- Tại sao ta có cảm giác như Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao lần này lại không có chút thú vị nào cả?

Triệu Phong* và mấy người Triệu Cầm liếc mắt nhìn nhau.

- Thiên tài Phong Vân lần trước, có năm vị, nhưng ba vị trong đó đều lần lượt rời đi. Lần Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao này, chắc chắn không thể so với lần trước rồi.

Triệu Cầm thở dài, phàm là người đã từng tham gia Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao đều có cùng loại cảm giác ấy. Lần này tổ chức Hội Nghị Thiện Tài Đỉnh Cao, không chỉ thiên tài tuyệt đỉnh rất ít, mà trong quá trình cũng không hề có bất ngờ hay chuyển hướng.

Như lần Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao trước, liên tiếp xảy ra chuyện bất ngờ, tình huống liên tục chuyển hướng, phấn khích biết bao nhiêu?

Mà lần Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao này, chỉ có vài người như Triệu Lân Long, Thu Mộng Vũ và Tân Phi là thu hút được sự chú ý.

Trong đó, thiên tài Phong Vân có uy tín lâu năm là Triệu Lân Long và Thu Mộng Vũ, lần trước nằm trong xếp hạng, đều tương đối thấp. Rốt cục, Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh cao, đã được đây lên đến cao trào,

ba đại thiên tài Triệu Lân Long, Thu Mộng Vũ, Tân Phi đều bắt đầu đấu võ theo thứ tự.

Lần này, có tư cách xếp vào thiên tài Phong Vân chỉ có ba người này. Thực lực của những người khác không cùng một cấp bậc với bọn họ.

Bắt đầu là Thu Mộng Vũ và Tân Phi giao thủ.

Người trước là đệ nhất mỹ nữ thành Vũ Dương, gần đây tu vi đã đột phá đến lục trọng võ đạo.

Tu vi của Tân Phi chỉ mới đạt tới ngũ trọng võ đạo đỉnh phong, nhưng chiến lực lại hết sức kinh người, mỗi một đao chém ra đều mang theo phong cách riêng, phảng phất như từng trải qua tuế nguyệt phong sương vậy.

- Tân Phi này dường như đã bị ảnh hưởng bởi tên “Tân Vô Ngân” kia, trong đao pháp có một thứ gì đó rất đặc biệt.

Triệu Phong* nhíu mày lại, chợt lâm vào suy tư, nhưng lại không nghĩ ra.

Với cấp bậc của hắn, còn chưa đạt tới cấp độ ý cảnh”, cho dù chỉ là da lông bên ngoài đi.

Ý cảnh là thứ đã chạm tới cấp bậc Võ Đạo Thánh cảnh, là nhân tố quan trọng nhất để tu luyện võ học Thánh Phẩm.

Năm đó, trên người Tân Vô Ngân và Triệu Phong đều có loại “ý cảnh” này.

Trảm Vân Phá!

Tân Phi quát lạnh một tiếng, thân đao ẩn hiện khí kình phun ra nuốt vào, phảng phất như một đạo cầu vồng, đem trời cao trảm phá.

Phụt phụt...

Nội kình hộ thể của Thu Mộng Vũ bị nghiền nát, một mái tóc xanh liền bị chém đứt.

Hiển nhiên, một đao vừa rồi của Tân Phi vẫn còn lưu thủ.

Chẳng ai ngờ được là Tân Phi lại chiến thắng Thu Mộng Vũ nhanh như vậy.

Tiếp theo là trận quyết chiến cuối cùng, đây là trận giao phong giữa Tân Phi và Triệu Lân Long.

Chiến đấu của hai người hết sức đặc sắc kịch liệt, hai đạo thân ảnh đan xen vào nhau.

Đến cuối cùng, hai người đều nhảy lên mặt hồ, chân giẫm sóng nước, tiếp tục giao phong.

Mọi người nhìn cảnh này mà líu lưỡi, tiếng hò hét không ngừng vang lên.

Meo meo...

Trong đình của Triệu tộc đột nhiên truyền đến tiếng mèo kêu kỳ quái, Ừm?

Đám người Triệu Phong* đang cực kỳ chăm chú, lập tức cảm thấy khác thường, vừa quay đầu nhìn thì vẻ mặt lập tức đại biến: Người

nào?

Trong đình của Triệu tộc, chẳng biết từ lúc nào lại xuất hiện một vị thiếu niên độc nhãn, tóc xanh phiêu dật, trên vai của hắn còn có một con mèo nhỏ màu xám lớn chừng bàn tay.

Người này vô thanh vô tức xuất hiện sau lưng mấy người.

Nếu như không phải con mèo nhỏ kia lên tiếng, bọn họ căn bản không thể cảm nhận được.

- Triệu Phong*, Triệu Cầm, mới qua một năm mà các ngươi đã không nhận ra ta rồi sao? Thiếu niên tóc xanh khẽ cười một tiếng.

- Ngươi... Ngươi là Triệu Phong!

Mấy người Triệu Phong* đều kinh hãi thất sắc, rốt cuộc cũng nhận ra được đối phương.

Trong đình của Triệu tộc lập tức dẫn phát một trận dị động, thậm chí kinh động cả những người đang quan chiến xung quanh.

Rất nhanh, rất nhiều người đều nhận ra thiếu niên độc nhãn có mái tóc xanh tà dị kia.

- Tại sao Triệu Phọng lại biến thành như vậy, không những mù một con mắt, mà tóc cũng biến thành màu xanh rồi?

Mọi người đều kinh ngạc vô cùng.

Đúng lúc này...

Trận chiến trên mặt hồ, rốt cuộc cũng phân ra thắng bại, Triệu Lân

Long đối chiến một kích với Tân Phi, lập tức thổ huyết rút lui.

Trong đó, trên vai Triệu Lân Long liền lộ ra một đạo vết máu sâu xương, thoáng rơi vào trong hồ.

- Đa tạ!

Tân Phi nhẹ nhàng nhảy trở lại bên hồ, dùng ánh mắt vương giả Phong Vân, bễ nghễ quét qua toàn trường.

Thần sắc Triệu Lân Long ảm đạm, ướt sũng trở lại đình của Triệu tộc.

- Ngươi...

Đột nhiên, ánh mắt của Triệu Lân Long chợt dừng lại trên người thiếu niên tóc xanh.

- Triệu Phong! Không ngờ ngươi lại xuất hiện!

Trong mắt Tân Phi lóe lên tinh quang, trên người phát ra chiến ý hừng hực.

Phần đông ánh mắt toàn trường đều tập trung trên người thiếu niên tóc xanh kia.

- Không ngờ hắn đã trở về rồi.

Một số cao tầng trong Triệu tộc đều không nhịn được mà nghẹn ngào.

Trong đình.

Vẻ mặt của Triệu Lân Long hết sức phức tạp, thanh âm có vẻ khàn khàn:

- Triệu Phong, ngươi trở lại rất đúng lúc, hãy vì Triệu tộc ta mà giành vị trí thứ nhất.

- Triệu Phong, Tân mỗ vừa vặn thiếu một đối thủ chân chính đây.

Tân Phi chiến ý hừng hực, hướng Triệu Phong phát ra lời khiêu chiến.

- Không cần, ta chỉ tiện đường ghé qua đây xem mà thôi.

Triệu Phong mỉm cười, trực tiếp cự tuyệt đối chiến.

Đến cấp độ như hắn, lại tới tham gia Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh cao, vậy há chẳng phải là lấy lớn hiếp nhỏ hay sao? Mặc dù tuổi của Triệu Phong còn nhỏ hơn rất nhiều người ở đây.

Cự chiến?

Mọi người phản ứng rất nhanh, chỉ có Triệu Lân Long là phát hiện khí tức trên người Triệu Phong trở nên vô cùng thâm bất khả trắc, chỉ e là thực lực đã vượt xa bản thân, cho nên mới khinh thường đối chiến.

Tân Phi vừa định lên tiếng thì đột nhiên xuất hiện vài đạo thân ảnh.

- Ha ha ha... Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao của thành Vũ Dương cũng chẳng có gì đặc biệt!

Thân ảnh của ba tên thiếu niên nhẹ nhàng đáp xuống sân Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao. Một thiếu niên áo đen trong số đó có khí thế vô

cùng cường thịnh, đạt tới tu vi lục trọng võ đạo đỉnh phong, hai vị thiếu niên bên cạnh hắn cũng đạt tới lục trọng.

- Người nào!

Mọi người trên sân đều kinh hô một tiếng.

- Không tốt! Ba người này là thiên tài của “Thành Phong Lâm”. Người cầm đầu kia chính là “Vũ Thiên Hóa”, nghe nói hắn đi khiêu chiến khắp những thành nhỏ gần đây, trong đám hậu bối có thể nói là vô địch.

Triệu Lân Long hô lên một tiếng.

Nửa tháng trước, hắn đã từng giao thủ với Vũ Thiên Hóa, kết quả chỉ trong mười chiêu đã bị đối phương đánh bại.

Vũ Thiên Hóa!

Một ít thiếu niên thiên tài ở đây cũng đều mơ hồ nghe qua về cái tên này.

- Thành Vũ Dương, các ngươi hãy phái ra thiên tài mạnh nhất của các ngươi để đánh với ta.

Ánh mắt Vũ Thiên Hóa bễ nghễ lạnh lùng, quét ngang toàn trường.

Tân Phi cười lạnh một tiếng, tiến lên nghênh chiến.

Vũ Thiên Hóa nở nụ cười khinh thường, song chưởng thúc dục, một luồng hắc quang phá thể mà ra, tản mát một luồng khí tức tàn sát giết chóc bá đạo.

- Ồ!

Triệu Phong phát hiện, trong công pháp của Vũ Thiên Hóa kia dường như có chút phong thái của Ma môn tà phái.

Theo hắn suy đoán thì người này hẳn tu luyện một môn công pháp võ học Bán Thánh Phẩm không hoàn chỉnh của Ma môn tà phái.

Phành...

Hai người vừa mới giao phong vài chiêu thì Tân Phi đã bị một chưởng đánh bay, rơi xuống đất thổ huyết.

- Làm sao có thể! Ngươi không phải lục trọng võ đạo!

Sắc mặt Tân Phi tái nhợt, vẻ mặt hết sức kinh hãi.

- Ha ha ha... Đúng vậy! Xem như ngươi tinh mắt.

Vũ Thiên Hóa cuồng tiểu một tiếng, một luồng nội kình màu đen bỗng nhiên xông thẳng ra ngoài, tạo thành khí tràng kỳ dị.

Thất trọng võ đạo!

Tâm thần mọi người đều rung động, liền cảm thấy một luồng áp lực khiến bọn họ hít thở không thông. Ngay cả mấy trưởng lão đang ngồi trên ghế quan chiến cũng đều kinh hãi động dung. Từ biểu hiện thực lực của kẻ này, cho dù có là trưởng lão của Triệu tộc cũng chưa chắc là đối thủ.

- Thiên tài của thành Vũ Dương, còn ai có thể chiến một trận hay không? Nếu không có, vậy thì ba thiên tài mạnh nhất của các ngươi cùng lên đi.

Ba người Vũ Thiên Hóa đứng ngay giữa sân, cất tiếng cười lớn.

Nhất thời, đám thiên tài của ba tộc trong thành Vũ Dương đều lộ vẻ khó coi, nổi giận dùng dùng.

Mấy kẻ này, hôm nay là đến để đập phá quán, muốn đem toàn bộ thiên tài của thành Vũ Dương dẫm nát dưới chân một lần.

Chương 202: Tung tích của triệu vũ phi

Tiểu tử này thật quỷ dị!

Vũ Thiên Hóa thầm nghĩ không ổn, lúc Triệu Phong xuất thủ, có một loại ý cảnh không thể hình dung, cho dù có thể nhìn thay rõ động tác cũng không thể né tránh được.

Loại cấp độ như vậy, Vũ Thiên Hóa chỉ cảm nhận được từ trên người lão sư của hắn, chẳng lẽ tiểu tử này đã đạt tới cấp độ Võ Đạo Thánh cảnh?

Trong lòng hắn thoáng giật mình hoảng sợ, điên cuồng vận nội kinh phóng ra ngoài hộ thể.

Thế nhưng, Ma Đạo nội kình của hắn lại không thể cản trở Triệu Phong được chút nào.

Trên người đối phương lưu chuyển một tia ánh sáng màu xanh, sáng ngời rực rỡ, nội kình của đối phương mạnh hơn một bậc, ép tới mức nội kình khắp toàn thân hắn không nhúc nhích nổi.

Không tốt!

Đây là chân lực!

Chân lực chỉ có cường giả Thánh cảnh mới có được!

- Dừng tay!

Vũ Thiên Hóa quát lớn một tiếng.

- Vì sao?

Chân của Triệu Phong dừng lại trước ngực hắn, vẻ mặt tựa cười mà không phải cười.

- Vừa rồi ngươi còn chưa đếm hết mười... Ngươi nói không giữ lời!

Vũ Thiên Hóa đã bắt đầu nói năng lộn xộn.

Phành...

Triệu Phong một cước đạp bay hắn vào trong hồ nước, cười lạnh nói:

- Ta đếm tơi mười là dưới trường hợp các ngươi ngoan ngoãn phối hợp. Nếu đã không muốn, vậy thì hôm nay ta sẽ khiến các ngươi hối hận cả đời.

Chỉ trong giây lát, ba người Vũ Thiên Hóa đã bị đạp bay vào trong hồ.

Trong sân Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao, thiên tài của ba tộc đều trợn mắt há hốc mồm.

Đại Sư thất trọng võ đạo, không ngờ lại bị Triệu Phong xử lý đơn giãn như vậy, chỉ bằng một cước đã đá bay.

Đám trưởng lão ở phía sau cũng kinh hãi tới líu lưỡi.

- Người đâu, vớt bọn chúng lên.

Triệu Phong liền phân phó.

Rất nhanh đã có thiếu niên vớt ba tên ướt sũng trở lại trên bờ.

Ba người Vũ Thiên Hóa, mỗi người đều trúng phải một cước của Triệu Phong, tứ chi đau nhức vô lực, gần như cả khí lực để bước đi cũng không có.

- Ba người các ngươi dám can đảm tới địa bàn của Triệu tộc đập phá quán, bây giờ Triệu mỗ cho các ngươi một cơ hội cuối cùng, mau quỳ xuống đất tạ tội.

Triệu Phong nhìn ba người, lạnh nhạt nói.

- Không có khả năng!

Vũ Thiên Hóa cười lạnh một tiếng, nói:

- Sư tôn của ta chính là cường giả Thánh cảnh, ngươi dạm động vào một sợi lông của ta thì Triệu tộc ở Tương Vân quốc này sẽ không có một ngày sống yên ổn.

Hắn thừa nhận mình không phải là đối thủ của Triệu Phong, nhưng muốn hắn quỳ xuống tạ tội, như vậy thì tuyệt đối không có khả năng.

Cường giả Thánh cảnh!

Vẻ mặt của một vài trưởng bối trong ba tộc đều lập tức đại biến.

- Ha ha! Khẩu khí thật lớn? Xem ra ngươi còn chưa biết rõ chúa tể của Tương Vân quốc này là ai rồi.

Triệu Phong cười khẽ một tiếng.

Vũ Thiên Hóa vừa nghe vậy, trong lòng chợt rùng mình, chẳng lẽ Triệu Phong kia cũng chạm tới “cấp bậc” đó rồi?

- Nếu ngươi đã cương quyết bướng bỉnh, đừng trách ta phế bỏ tu vi của ngươi.

Triệu Phong vung một chưởng lên, đánh tới Vũ Thiên Hóa.

Rắc rắc...

Kinh mạch trong cơ thể Vũ Thiên Hóa lập tức đứt gãy thành từng khúc, sau đó nội kình lập tức bị xóa bỏ sạch sẽ.

- Đừng! Ta...

Vũ Thiên Hóa hét thảm một tiếng, muốn xin tha đã không kịp nữa.

Triệu Phong chỉ dùng một tia chân lực đã xóa sạch toàn bộ nội kình của hắn, thậm chí phá hủy cả kinh mạch và đan điền.

Chỉ trong chớp mắt, Vũ Thiên Hóa đã trở thành một tên phế nhân.

Mọi người ở đây đều cảm thấy lạnh cả người, lạnh tới tận xương tủy.

Đệ nhất mỹ nữ của thành Vũ Dương là Thu Mộng Vũ cũng cảm thấy trái tim run lên, nàng đột nhiên nhớ tới tình cảnh năm xưa mình dùng mỹ nhân kế dụ hoặc Triệu Phong.

Lúc này, trong lòng nàng cực kỳ hoảng sợ.

- Tha mạng! Đại nhân tha mạng chúng ta chịu thua, chúng ta sẽ dập

đầu tạ tội với Triệu gia.

Hai người khác bị dọa đến vãi ra quần, lập tức dập đầu tạ tội.

- Cút hết cho ta! Cho hai người các ngươi một cơ hội, nếu như còn làm trái...

- Vâng vâng!

Hai tên thiếu niên lục trọng võ đạo liền mang theo Vũ Thiên Hóa chạy ra khỏi Triệu tộc.

Cho đến khi rời khỏi địa bàn của Triệu tộc, hàm răng của Vũ Thiên Hóa đã cắn nát bờ môi, lúc này mới oán hận mở miệng hét lên:

- Triệu Phong! Ngươi cứ chờ đó! Lão sư của ta nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi đâu...

Trước khi rời đi, ba người vẫn không dám mở miệng nói chuyện.

Vũ Thiên Hóa thì lại càng lo lắng, chỉ e vừa mới mở miệng sẽ có cớ cho Triệu Phong giết người.

Hậu sơn Triệu tộc.

Biến cố xảy ra trong Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao, cuối cùng cũng bị Triệu Phong nhất cử bình định.

Trong Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao, thiên tài từ khắp nơi của thành Vũ Dương đều dùng ánh mắt sùng bái kính sợ nhìn về phía thiếu niên truyền kỳ trong sân Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao.

Hội Nghị Đỉnh Cao, xem như kết thúc.

Triệu Phong cũng không tham gia Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao, nhưng hắn vừa xuất hiện, lập tức khiến chỏ toàn bộ thiên tài đều phải ảm đạm thất sắc.

Đêm đó...

Trong đại điện của Triệu tộc, Gia chủ và mấy vị trưởng lão đều bày tiệc rượu mời Triệu Phong.

Trong tiệc rượu.

Đám người Triệu Lân Long may mắn được tham gia, nhìn Triệu Phong được Gia chủ và mấy vị trưởng lão lấy long, hết mực kính sợ thì trong lòng rất phức tạp.

Lời nói và hành vi của Gia chủ Triệu Thương Thiên có chút câu nệ, thấp thôm không yên. Nghĩ đến năm xưa, mình đãi ngộ không công bằng với Triệu Phong tâm thần Triệu Thương Thiên lại càng bất an.

Với thực lực và cấp bậc của Triệu Phong hiện nay, nếu muốn đối phó với Triệu gia chi chủ như hắn ta còn không phải quá dễ dàng hay sao?

Cũng may, trong gia tộc, trưởng lão Triệu Vũ Tùng có quan hệ không tệ với Triệu Phong vẫn cười nói bình thường.

Năm đó Triệu Vũ Tùng đã “khai quật” được Triệu Phong trong võ hội gia tộc, vô cùng thường thức, từ đó về sau đã nhiều lần tương trợ.

Ân tình năm xưa, Triệu Phong tự nhiên sẽ không quên, cũng âm thầm lưu lại cho Triệu Vũ Tùng vài viên Tẩy Tủy Đan, còn có một số công pháp Bán Phàm phẩm và Phàm phẩm đỉnh cấp.

Những vật này, vẫn chưa là gì đối với Triệu Phong nhưng đối với người ở bên ngoài Thế giới Tông môn thì nó lại là báu vật vô giá.

Triệu Vũ Tùng vui mừng cảm kích, thầm cảm thấy may mắn vì ánh mắt của mình năm xưa.

- Sau lưng tên Vũ Thiên Hóa kia, nghe nói có một vị cao nhân Thánh cảnh, Phong nhi phế bỏ tu vi của kẻ này, e rằng...

Gia chủ và mấy vị trưởng lão đều cảm thấy bất an và lo lắng.

- Cao nhân Thánh cảnh sao? Ta ngược lại muốn lĩnh giáo một phen.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

Với cấp bậc của đám người Gia chủ, hiển nhiên còn chưa biết trên Tương Vân quốc này có một thế lực bao trùm lên tất cả.

Kết thúc buổi tiệc rượu, Triệu Phong đột nhiên nhớ tới một chuyện.

- Ngươi hỏi Triệu Vũ Phi?

Gia chủ và mấy vị trưởng lão liếc nhìn nhau, trên mặt không khỏi lộ ra nụ cười vui vẻ.

Chương 203: Thì ra là chân chạy việc

Triệu Phong chỉ tùy tiện hỏi, không ngờ cao tầng của Triệu tộc lại thật sự biết tung tích của Triệu Vũ Phi.

Năm đó ở Quảng Lăng phủ, đệ tử Tông môn Tuyền Thần đã đại chiến với Quảng Quân Hầu một trận.

Tràng diện lúc đó rất hỗn loạn, sau đó, Triệu Vũ Phi cũng mất tích.

Nhưng Triệu Phong đã dùng mắt trái của mình nhìn bao quát cả thành Quảng Lăng, xác định Triệu Vũ Phi đã được lão nhân cụt tay là gia gia của nàng mang đi, cho nên cũng không có truy cứu nữa.

Gia chủ Triệu Thương Thiên nói:

- Nếu ngươi tới sớm nửa tháng là có thể gặp được Vũ Phi rồi.

Nửa tháng trước?

Triệu Phong có chút kinh ngạc, nói vậy là Triệu Vũ Phi đã trở về sao?

- Lúc Vũ Phi muội trở lại, mọi người đều giật mình, nàng giống hệt như tiên tử nhân gian, phong độ tư thái của nàng còn ép trên Vũ Dương đệ nhất mỹ nữ “Thu Mộng Vũ” một bậc.

Triệu Lân Long trong đám hậu bối chợt lên tiếng, cảm khái không thôi.

Nghĩ đến tràng diện lúc đó, tất cả mọi người đều cảm thấy rung động, ngay cả Gia chủ và mấy vị trưởng lão cũng lộ vẻ kính sợ.

- Ồ? Lúc ấy Vũ Phi đã làm chuyện kinh thế hãi tục gì sao?

Triệu Phong tò mò hỏi.

Gia chủ Triệu Thương Thiên vội vàng kể rõ chuyện đã xảy ra.

Chuyện xảy ra cách đây nửa tháng.

Lúc Triệu Vũ Phi trở lại Triệu tộc, trên thực tế cũng chỉ thuận tiện ghé ngang qua một lát mà thôi.

Lúc Triệu Vũ Phi trở về thành Vũ Dương, dung nhan tuyệt mỹ, thanh nhàn như tiên của nàng đã rung động phàm trần.

Một năm trước, tư sắc của nàng vốn không hề kém hơn Vũ Dương đệ nhất mỹ nữ “Thu Mộng Vũ”, mà một năm trôi qua, nàng càng thoát thai hoán cốt, giống như tiên tử.

Lúc ấy, công tử của Tân gia ham luyến sắc đẹp của Vũ Phi, nên đã bị nàng hung hăng giáo huấn một trận. Từ đó về sau, hai trưởng lão của hai nhà Thu, Tân đều tới bái phỏng, muốn cầu hôn, kết quả đều bị Vũ Phi dễ dàng đánh bại, khuất phục ba tộc.

Triệu Vũ Tùng sợ hãi than.

Nửa tháng trước, biểu hiện của Triệu Vũ Phi quá thật quá mức kinh người.

Đương nhiên, những chuyện này chỉ có một số người là biết rõ.

Sau khi sự kiện đó qua đi, Thu gia và Tân gia lại càng giữ khoảng cách với Triệu gia hơn.

- Thì ra là thế.

Sau khi Triệu Phong nghe xong, trong lòng đã có suy đoán.

Chỉ khi tấn chức Thoát Phàm Cảnh mới có thể khiến cho thân thể thoát thai hoán cốt, huống chi Triệu Vũ Phi đang vào thời kỳ thiếu nữ mười tám.

Nếu như đoán không sai, rất có thể Triệu Vũ Phi đã gia nhập những Tông môn khác, dù sao thì trong phạm vi Hoành Vân Thiên Lâm cũng bao trùm mười ba quốc gia, có đến mười ba Tông môn.

Hai ngày tiếp theo, Triệu Phong tạm thời ở lại Triệu gia, làm bạn với cha mẹ, đồng thời chỉ điểm một chút võ học cho đám người Triệu Lân Long, Triệu Phong*.

Ngay cả Gia chủ và mấy vị trưởng lão cũng đều khiêm tốn tới thỉnh giáo Triệu Phong.

Triệu Phong cũng sẵn lòng chỉ giáo, bởi dù sao năm xưa mình cũng lớn lên ở nơi này.

Vào ngày thứ ba.

Triệu tộc đã truyền tới một tin tức không tốt.

- Lão sư thần bí của Vũ Thiên Hóa, cũng chính là cao nhân Thánh cảnh ẩn thế kia đã tới thành Vũ Dương rồi.

Gia chủ Triệu Thương Thiên, vẻ mặt kinh hoảng chạy tới.

Triệu Phong lạnh nhạt nói:

- Có gì mà hốt hoảng, có chuyện gì cứ để hắn tìm đến đây.

Thế lực bao trùm khắp Tương Vân quốc chính là Hiểu Nguyệt Tông.

Đối với Triệu Phong, đây là địa bàn của mình, cho dù tu vi của đối phương có cao hơn thì đối phương cũng phải suy nghĩ cẩn thận.

Huống chi, theo Triệu Phong suy đoán từ công pháp mà Vũ Thiên Hóa tu luyện thì đối phương hẳn cũng không thể là loại cao minh được.

Ngày thứ tư.

Cao tầng của Triệu tộc lại truyền tới tin tức:

- Vị lão sư thần bí của Vũ Thiên Hóa được hai nhà Thu, Tân xem như khách quý.

Tin tức này khiến cho đám người Gia chủ lại càng thêm lo lắng.

Nửa tháng trước, Triệu Vũ Phi quay lại, đã chấn nhiếp hai nhà Thu, Tân, khiến hai tộc mất sạch mặt mũi.

Hôm nay, hai tộc tìm được cơ hội, liền bám víu lấy cao nhân Thánh cảnh ẩn thế.

- Ha ha, hai nhà Thu, Tân này thật không biết tốt xấu. Muốn bị xóa bỏ khỏi thành Vũ Dương hay sao?

Triệu Phong lộ ra nụ cười lạnh lùng.

Trong mắt gia tộc thế tục bình thường, cường giả Thánh cảnh, căn bản chính là tồn tại vô địch trong truyền thuyết, cho nên cả hai tộc đều rất có lòng tin.

Nhưng hai tộc này làm sao biết được, trong Thế giới Tông môn, Võ Đạo Thánh cảnh chẳng qua chỉ mới là bắt đầu mà thôi.

Lúc trời tối.

- Đại sự không tốt rồi! Cao thủ trưởng lão của hai tộc Thu, Tân và vị cao nhân Thánh cảnh ẩn thế kia đều tới Triệu tộc bái phỏng, khí thế rất hung hăng.

Cao tầng Triệu tộc lại kinh hoảng một phen.

- Gặp khách!

Triệu Phong hơi hợt thốt ra hai chữ.

Trong đại điện của Triệu tộc.

Gia chủ giống như đứng trên đống lửa, ngồi trên đống than, mấy vị trưởng lão cũng thấp thôm bất an, cố gắng trấn định.

- Gia chủ.

Triệu Phong đột nhiên lên tiếng.

- Phong nhi, có gì chỉ giáo?

Triệu Thương Thiên khách khí nói.

- Các người có từng nghĩ rằng, trong thành Vũ Dương này, chỉ cần một đại tộc là Triệu tộc là đủ hay không?

Triệu Phong cười nhạt nói.

- Cái gì! Ý của ngươi là...

Gia chủ và mấy vị trưởng lão đều lập tức hoảng sợ thất sắc.

Khẩu khí của Triệu Phong cũng quá lớn rồi, muốn Triệu tộc xưng bá ư?

- Hai tộc Thu, Tân có nội tình sâu dày, đặc biệt là Tân giạ, có chút quan hệ sâu xa với đại tộc trong Hoàng Đô. Huống chi, Quảng Lăng phủ và cao tầng của Tương Vân quốc cũng không muốn xuất hiện tình huống một đại tộc chiếm độc quyền một khu vực.

Triệu Vũ Tùng lắc đầu thở dài.

Bất luận Triệu tộc có thực lực này hay không, cho dù có thì cũng gặp phải lực cản rất lớn.

Triệu Phong mỉm cười, không hề lên tiếng.

Đúng lúc này, bên ngoài đại điện truyền tới tiếng bước chân, một luồng khí tức mãnh liệt ép thẳng tới.

- Kẻ làm thương tổn đồ nhi của ta, nhanh chóng quỳ xuống chịu chết đi.

Một âm thanh cứng cáp hữu lực vang vọng khắp trong điện.

Một khắc sau, khí tức uy hiếp của Thoát Phàm Cảnh, thông triệt

nguyên khí thiên địa từ trên trời ép xuống.

Ầm!

Gia chủ và đám trưởng lão trong đại điện giống như gặp phải trọng kích, tâm thần run lên, hô hấp không thông.

Chỉ cao tầng của hai nhà Tân, Thu đều vây quanh một vị lão giả có lông mi trắng, ngang ngược tiến vào đại điện.

- Ai là Triệu Phong?

Lão già lông mi trắng nhìn chung quanh đại điện.

Rất nhanh, ánh mắt của hắn liền rơi xuống trên người Triệu Phong, đây là kẻ từ đầu tới cuối vẫn trấn định tự nhiên, thần sắc tựa cười mà không phải cười.

- Ngươi là...

Lão giả lông mi trắng nhìn Triệu Phong, sắc mặt khẽ biến.

Với cấp độ của hắn, tự nhiên có thể nhìn ra khí tức Thoát Phàm Cảnh trên người Triệu Phong, thậm chí e rằng tu vi của đối thủ còn cao hơn mình.

- Ha ha, chỉ là Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh mà cũng đám tới tìm ta gây phiền toái. Triệu Phong bật cười lắc đầu.

Vẻ mặt lão giả lông mi trắng lập tức đại biến, chân lực trong thể nội mãnh liệt bành trướng quát lớn:

- Tiêu tử! Nơi này là địa bàn của Hiểu Nguyệt Tông ngươi dám cả

gan ở đây giương oai?

Hiểu Nguyệt Tông?

Triệu Phong nghe vậy liền ngẩn ra.

- Tiểu tử, sợ rồi sao. Lão phu cũng không muốn làm khó ngươi, chịu nhận lỗi thì xem như bỏ qua việc này.

Trên mặt lão giả lông mi trắng chợt lộ ra vẻ ngạo nghễ, cường hãn mười phần.

Cho dù đối phương là người trong Thế giới Tông môn, nhưng nơi này là địa bàn của Hiểu Nguyệt Tông nếu như tu vi của đối phương không cao thì nhất định cũng phải cần thận suy xét.

Hai nhà Thu, Tân nghe vậy, lập tức biến sắc, tại sao lại dễ dàng buông tha cho tiểu tử kia như vậy?

Lão giả lông mi trắng lạnh lùng liếc nhìn bọn hắn một cái, thầm nghĩ tu vi của tiểu tử trước mắt rất có khả năng còn trên cả mình, hiện tại bản thân hắn chẳng khác gì tên đã cài lên dây, cho nên mới cần tìm một cái cơ hội để xuống đài.

Vũ Thiên Hóa kia chỉ là một tên đệ tử bình thường mà hắn tiện tay thu nhận, dùng làm chân chạy việc mà thôi, có cũng được, không có cũng chăng sao. Nếu vì hắn mà giao thủ với một cao nhân Thánh cảnh thì quả thật được không bằng mất.

- Ha ha, Hiểu Nguyệt Tông? Xem tuổi tác của ngươi đã già như vậy, lại ở bên ngoài bôn ba, có lẽ chỉ là chân chạy vặt của Ngoại Vụ Đường mà thôi.

Triệu Phong thản nhiên cười.

Sắc mặt lão giả lông mi trắng đại biến, không ngờ lại bị Triệu Phong nhìn thấu thân phận.

Đúng vậy.

Hắn cũng giống như Quảng Quân Hầu, đều làm việc cho Ngoại Vụ Đường, bị Tông môn phân công ra ngoài làm việc.

Thành viên của Tông môn đều như vậy, khi tiềm lực tu vi không đủ đều bị Tông môn phái ra ngoài.

Những người như Quảng Quân Hầu, Thương Thiết Hầu, đều là nhân vật tại tầng ngoài cùng của Tông môn.

- Chẳng lẽ ngươi cũng thế...

Trên trán lão giả lông mi trắng lập tức toát ra mồ hôi lạnh.

Vụt... Keng...

Triệu Phong xuất ra lệnh bài chất ngọc, ném thẳng xuống đất, lạnh lùng nhìn lão giả lông mi trắng, không nói một lời.

Trên lệnh bài chất ngọc kia, có khắc một chữ “Chân” vô cùng rõ ràng.

Đệ tử chân truyền!

Lão già lông mi trắng lập tức hoảng sợ thất sắc, vẻ mặt tái nhợt, kinh hoàng nói:

- Tiểu nhân có mắt không tròng, không nhìn Thái Sơn.

Dứt lời, hắn cung kính nhặt lệnh bài dưới đất lên, dâng đến tận tay Triệu Phong, vẻ mặt đầy khiêm cung.

Thân là thành viên của Ngoại Vụ Đường, lúc lão giả lông mi trắng còn là đệ tử, vẫn luôn dừng chân tại ngoại môn, đến năm 30 tuổi vẫn chưa đột phá Thoát Phàm Cảnh.

Hàng ngũ "đệ tử chân truyền" trong nội môn đối với hắn mà nói lại càng là tồn tại không thể với tới.

Mặc dù lão giả lông mi trắng chỉ ở tầng ngoài cùng Tông môn, thế nhưng vẫn biết rõ một số chuyện trong Tông môn. Đệ tử chân truyền trong nội môn, bình thường đều có cao tầng Tông môn làm chỗ dựa, ví dụ như cấp bậc trưởng lão chẳng hạn.

Người như vậy, đối với một kẻ ở tầng chót của Tông môn như hắn mà nói, quả không khác gì "thái gia gia".

Tình huống này, lập tức khiến cho ba gia tộc thành Vũ Dương đều khiếp sợ, ngốc trệ.

- Đây... Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Hai tộc Thu, Tân đều thất kinh.

Mà cao tầng của Triệu tộc khi nhìn về phía Triệu Phong thì thần sắc lại càng tràn ngập kinh hãi và mừng rỡ.

Không ngờ, cao nhân ẩn thế dẫn đầu cao tầng của hai tộc đến tận cửa hỏi tội, cuối cùng lại gặp phải tình huống như vậy.

Cái gọi là cao nhân ẩn thế kia cuối cùng vẫn phải cúi đầu nhận tội với

Triệu Phong.

- Phế bỏ hết tu vi của những kẻ này. Bắt đầu từ hôm nay, thành Vũ Dương này chỉ có một đại tộc là Triệu tộc.

Triệu Phong lập tức phân phó.

Hai tộc Thu, Tân này, cấp cho thể diện lại không biết, nửa tháng trước, Triệu Vũ Phi đã từng ra tay chấn nhiếp một phen, không ngờ đám người này vẫn không biết tốt xấu.

- Vâng vâng...

Lão giả lông mi trắng lộ ra vẻ mặt lấy lòng, không sợ hãi mà còn lấy làm mừng rỡ, đây đúng là cơ hội tốt để mình “lấy công chuộc tội”.

Tiếp đó, một màn kinh người lại xuất hiện, lão giả lông mi trắng ra tay như sét đánh, đánh gục toàn bộ cao tầng của hai tộc Thu, Tân, sau đó lần lượt phế bỏ tu vi từng người.

Tràng diện như thế này cũng khiến cho cao tầng của Triệu tộc phải hít một ngụm khí lạnh.

Bọn họ cuối cùng cũng kiến thức được thực lực siêu phàm của cao nhân Thánh cảnh.

Cao nhân như vậy lại phải khúm núm với Triệu Phong, thậm chí cam nguyện làm tay sai vặt.

Ngay trong đêm hôm đó.

Hai tộc Thu, Tân đã bị xóa tên khỏi thành Vũ Dương.

Cao tầng của hai tộc, quá nửa cường giả đều bị phế bỏ tu vi, cho dù có dừng chân tại thành Vũ Dương cũng khó mà chống lại được Triệu tộc.

Sau đó, Thu gia rời khỏi thành Vũ Dương, nghe nói là tới nương tựa đại tộc ở đô thành.

Còn Tân gia thì trực tiếp thần phục Triệu tộc.

Chỉ trong vòng một đêm.

Thế cục của toàn bộ thành Vũ Dương đã phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Lão giả lông mi trắng và Triệu Phong cũng rất thản nhiên với những chuyện này.

Thế lực thịnh suy trong thế tục, trong mắt bọn họ chẳng khác gì con kiến.

- Ngươi thân là truyền nhân của chính phái, tại sao lại truyền thụ công pháp Ma Đạo cho đệ tử của mình, mặc dù đây cũng chỉ là công pháp Bán Phàm phẩm thô sơ.

Triệu Phong có chút không để tâm, hỏi.

Lão giả lông mi trắng kinh hoàng nói:

- Công pháp Ma Đạo kia chính là do tiểu nhân tìm được ở chỗ hẻo lánh trong Hoành Vân Thiên Lâm. Nghe nói gần đây ở đó có xuất hiện bóng dáng của “Tông phái bên ngoài”.

- Tông phái bên ngoài? Nói vậy, ngươi là kẻ làm nhiệm vụ thu thập

thông tin?

Triệu Phong ngạc nhiên hỏi.

- Đúng vậy, manh mối về “Tông phái bên ngoài” này chính là do tiểu nhân phát hiện ra trước. Quảng Quân Hầu ở gần đây phụ trách tra xét, thế nhưng những người phái ra đều không có ai trở về.

Lão giả lông mi trắng vội giải thích.

Không ngờ lại trùng hợp như vậy?

Triệu Phong có chút ngoài dự liệu, không ngờ trong nhiệm vụ thu thập thông tin này, sư tôn Quảng Quân Hầu cũng có tham dự.

- Theo ta được biệt, cấp bậc nhiệm vụ này cao tới cấp năm. Ngài... Chỉ một mình ngài tới chấp hành nhiệm vụ thôi sao?

Chương 204: Cổ tháp trong rừng

- Đúng vậy, chỉ có một mình ta.

Triệu Phong liếc mắt nhìn lão già lông mi trắng đại khái đã đoán được suy nghĩ trong lòng hắn.

Trong Hiểu Nguyệt Tông, bình thường nhiệm vụ cấp năm đều cần tu vi đã ngoài Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, mới có thể tiếp nhận.

Triệu Phong chỉ đơn độc một mình, hiển nhiên tu vi còn chưa đạt tới yêu cầu.

- Trong Tông phái ngoại cảnh đã xuất hiện thân ảnh cấp bậc Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, tuy rằng, chúng ta sẽ không chiến đấu trực diện, thế nhưng nhiệm vụ lân này cũng vô cùng nguy hiểm, có khả nàng còn tăng lên tới cấp sáu.

Lão giả lông mi trắng bô sung, dường như muốn để Triệu Phong biết khó mà lui.

Hắn vốn cho rằng nhiệm vụ “Tông phái ngoại cảnh” này rất được Tông môn xem trọng, ít nhất sẽ phái hai vị tu vi đã ngoài Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đến đây, thậm chí là cường giả đã ngoài Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Nhưng nào ngờ, nhiệm vụ lần này lại chỉ phái ra một tên đệ tử hậu bối.

- Tông môn đã đồng ý giao nhiệm vụ này cho ta, tự nhiên có đạo lý của nó.

Trong giọng nói của Triệu Phong tràn ngập tự tin, lực lượng mười phần, khiến cho lão già lông mi trắng thoáng ngạc nhiên.

Hắn vốn cho rằng, dựa theo lẽ thường thì Tông môn sẽ không cho phép người có tu vi thấp nhận nhiệm vụ cấp bậc này, huống chi đây còn là nhiệm vụ mẫn cảm mang tính nguy hiểm?

Thế mà không ngờ Tông môn đã phê chuẩn rồi! Chính hắn cũng cảm thấy rất kỳ quái.

Lão già lông mi trắng không nhịn được liếc nhìn Triệu Phong thêm vài cái, thiếu niên này còn rất trẻ tuổi, thế nhưng ngôn từ hành vi lại vô cùng lãnh tĩnh, cộng thêm sự quyết đoán ngoan độc biểu hiện ra lúc trước, tuyệt đối không phải đệ tử bình thường có thể so sánh.

- Nhiệm vụ lần này, nhất định phải hoàn thành trong mười ngày.

Triệu Phong tiếp tục nói.

- Mười ngày? Chuyện này e rằng hơi khó. Manh mối của “Tông phái ngoại cảnh” nằm ở sâu trong Hoành Vân Thiên Lâm, khu vực đó rất rộng lớn phức tạp, muốn tìm ra tung tích của bọn chúng cũng không khác gì mò kim đáy biển.

Lão giả lông mi trắng khó xử nói.

- Mười ngày sau, Tiểu Hội Tam Tông sẽ bắt đầu, cho nên...

Triệu Phong dứt khoát nói.

Đồng thời, hắn cũng rất tự tin, nói về tìm hiểu tình báo, hắn tuyệt đối tự nhận là lĩnh vực mình am hiểu nhất.

Có được năng lực như thần linh của mắt trái, hắn quả thật là vô địch trinh sát.

- Tiểu Hội Tam Tông?

Lão già lông mi trắng bắt đầu trở nên nghiêm túc, đồng thời ánh mắt khi nhìn về phía Triệu Phong cũng tràn ngập kính nể, không giống với lúc trước.

Hắn tự nhiên biết, việc tham dự Tiểu Hội Tam Tông có ý nghĩa như thế nào.

Điều này nói rõ, cho dù Triệu Phong ở trong hàng ngũ đệ tử chân truyền thì hắn cũng có được thực lực hàng đầu.

Sau đó, hai người bắt đầu thương thảo tình huống nhiệm vụ.

Lão giả lông mi trắng lấy ra địa đồ, đề cập đến manh mối liên quan tới “Tông phái ngoại cảnh”, đồng thời đánh dấu một số chỗ.

Ừm?

Triệu Phong nhìn địa hình trên tấm bản đồ này, không khỏi cảm thấy có chút quen mắt.

Bỗng nhiên.

Trong đầu hắn chợt xuất hiện một tấm “Địa đồ” khác.

Lúc ở Quảng Lăng phủ, tới Hoành Vân Thiên Lâm chấp hành nhiệm

vụ tiêu diệt đạo phi, hắn đã từng nhìn khu vực này.

Lần nhiệm vụ đó, cuối cùng vì sự xuất hiện của người thần bí đội mũ rộng vành cho nên mới đột ngột chấm dứt.

Không lâu sau, người thần bí đội mũ rộng vành lại điều khiển hung thú Vương cấp, suất lĩnh đại quân hung thú công kích thành Quảng Lăng.

Còn lần này.

Phương hướng manh mối nhiệm vụ cũng bắt đầu từ khu vực đó.

- Trong hai chuyện này, phải chăng có chút liên hệ.

Triệu Phong chau mày, thoáng rơi vào trầm tư.

Thực lực của nam người thần bí đội mũ rộng vành kia, Triệu Phong cũng không thể đánh giá được, bởi dù sao thì lúc đó cấp bậc của mình vẫn có hạn.

Nhưng lúc đó, bằng vào trực giác của mình, Triệu Phong đã cảm thấy đối phương còn mạnh hơn cả Quảng Quân Hầu.

Khiến hắn có ấn tượng sâu nhất chính là đôi mắt u lam của người thần bí đội mũ rộng vành đó, vừa nhìn đã cảm thấy chấn nhiếp tâm hồn.

- Ngươi tên gì?

Triệu Phong đột nhiên hỏi một câu.

- Lão phu là Bạch Vân Lai, tên hiệu là “Bạch Mi”, ngài có thể gọi ta là

“Bạch Mi lão đầu”.

Lão giả lông mi trắng xấu hổ cười.

Đến lúc này, Triệu Phong mới bắt đầu chú ý tới tính danh của hắn, đây cũng là vì cấp bậc của hắn quá thấp.

- Bạch Mi lão đầu, nhiệm vụ lần này, một mình ta chấp hành là đủ rồi.

Triệu Phong phân phó.

- Thế nhưng...

Trên mặt Bạch Mi lão đầu có chút bất ngờ ngoài dự liệu, Triệu Phong một mình chấp hành nhiệm vụ bậc này, lại còn không cần mình hiệp trợ?

- Ngươi đi đi, khu vực này, trước kia ta đã đi qua rồi.

Triệu Phong có chút không kiên nhẫn, phất phất tay.

- Vâng vâng...

Bạch Mi lão đầu cũng không dám làm trái, thân hình nhoáng lên một cái, biến mất ngay lập tức.

Đưa mắt nhìn thân ảnh Bạch Mi lão đầu rời đi, khóe miệng chợt nhếch lên nụ cười.

Ngay trong đêm đó.

Bạch Mi lão đầu và Triệu Phong đều lần lượt biến mất, không bóng dáng đâu nữa.

Trong đêm khuya.

Thân hình Bạch Mi lão đầu tung bay như quỷ mị, rất nhanh đã rời khỏi thành Vũ Dương.

- Hừ! Tiểu tử này không biết là tự đại hay khôn khéo, không ngờ lại không cần ta hiệp trợ.

Bạch Mi lão đầu thầm nói, thân ảnh dung nhập vào bóng đêm, hướng về một phía trong Hoành Vân Thiên Lâm mà bay đi.

Sau khi tiến vào Hoành Vân Thiên Lâm, tốc độ của Bạch Mi lão đầu cũng không hề giảm, một đường thẳng tiến, dường như rất quen thuộc địa hình nơi này.

Hắn cũng không biết rằng, sau lưng hắn có một đạo âm ảnh đang dung nhập trong bóng đêm.

Vù...

Âm Ảnh Phi Phong tung bay, hiện ra một thân ảnh mờ nhạt, tóc xanh phiêu dật.

- Quả nhiên là vậy.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

Mắt trái của hắn xuyên thấu phạm vi trăm trượng, có thể nhìn rõ ràng chân lực, khí huyết hình thành trên người Bạch Mi lão đầu.

Thậm chí, Triệu Phong còn có thể nhìn xuyên thấu tạng phủ.

Sau khi đột phá Thoát Phàm Cảnh, mắt trái dị biến của Triệu Phong càng tăng mạnh, khả năng cũng tăng lên từng ngày.

Đường kính của vực sâu nhỏ trong không gian mắt trái đã của Triệu Phong đã đạt tới hơn bốn thước, không ngừng xoay tròn.

Nếu như nhìn kỳ, sẽ phát hiện chân lực ở sâu trong đan điền của Bạch Mi lão đầu có một tia xích hắc (*), khí huyết tạng phủ trong cơ thể cũng khác biệt lớn so với người tu hành trong chính phái.

(*) màu đen pha đỏ.

- Tu luyện công pháp Ma Đạo, thân lại trúng dị độc. Không ngờ có thể che dấu được sâu như vậy.

Triệu Phong rất nhanh đã nắm rõ tình huống của Bạch Mi lão đầu.

Dưới Chân Linh cảnh, không có bất kỳ người nào có thể giấu giếm được ánh mắt của Triệu Phong. Đương nhiên, đó là dưới tình huống hắn tận lực thúc dục mắt trái.

Dưới tình huống bình thường, hắn sẽ không làm những chuyện nhàm chán như vậy.

Nhưng nhiệm vụ lần này, không phải là bình thường, Triệu Phong cho rằng, việc Vũ Thiên Hóa tu luyện ma công hết sức kỳ quái, xuất phát từ sự cần thận cho nên hắn mới nhìn trộm chi tiết của Bạch Mi, kết quả lại khiến cho hắn giật mình không thôi.

Kết quả đã rõ, Bạch Mi đã bán đứng Hiểu Nguyệt Tông.

Vì vậy...

Triệu Phong mới tương kế tựu kế, bỏ mặc Bạch Mi rời đi, còn mình thì truy tung theo.

Với tu vi của hắn, cộng thêm Âm Ảnh Phi Phong che giấu, muốn đuổi theo một tên lâu la của Tông môn, còn không phải là quá dễ dàng hay sao?

Triệu Phong cũng phát hiện, áo choàng này vào ban đêm có khả năng ẩn nấp nhất định, khiến cho hắn dung nhập vào đêm tối càng thuận lợi hơn.

Tiến vào chỗ sâu trong Hoành Vân Thiên Lâm, tốc độ của Bạch Mi lão đầu đột nhiên tăng lên vài phân.

Chỉ thấy luồng chân lực xích hắc trong cơ thể hắn xuất ra, khí tức toàn thân đột nhiên thăng lên một bậc, tốc độ tăng mạnh.

Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong!

Trong mắt Triệu Phong lóe lên tinh quang, chẳng qua như vậy cũng tốt, tốc độ của đối phương nhanh lên, có thể giúp mình tiết kiệm thời gian.

Hai ba canh giờ sau.

Bạch Mi lão đầu xuyên qua một nhánh sông, Ừm?

Ánh mắt Triệu Phong sáng lên, trước kia mình đã từng tới nhánh sông này rồi.

Lần đó, trong lúc chấp hành nhiệm vụ, sau khi xuyên qua nhánh sông này, hắn đã gặp được người thần bí đội mũ rộng vành.

- Xem ra manh mối ở ngay đây, lúc ấy, tại sao người thần bí đội mũ rộng vành lại ngăn cản chúng ta. Sau đó còn điều khiển đại quân hung thú tiến công thành Quảng Lăng.

Triệu Phong mơ hồ ý thức được, trong đó nhất định có vấn đề.

Sau khi xuyên qua dòng sông, tốc độ của Bạch Mi lão đầu đã hơi chậm lại, thần sắc trở nên kiêng dè.

Đoạn đường tiếp theo tương đối nguy hiểm.

Phụ cận liên tục xuất hiện hung thú cao cấp, thậm chí có một số khu vực còn xuất hiện hung thú vương cấp, hoặc Yêu thú.

Hung thú vượt qua đỉnh cấp, chính là cấp bậc Yêu thú. Ví dụ như Huyễn Hồ mà Triệu Phong đã gặp trong thí luyện, có thể ảnh hưởng tới tâm trí của đệ tử chân truyền. Yêu Thú Vương trên Thiên cảnh đảo như Mạn Đằng Vương, ít nhất cũng là tồn tại cấp bậc Chân Linh cảnh.

Chẳng qua, mắt trái của Triệu Phong có thể nhìn rõ vạn vật, lại phối hợp với Ảm Ánh Phi Phong, so với Bạch Mi lão đầu “thuộc đường” lại càng thoải mái hơn.

Đột nhiên!

Thân hình Bạch Mi dừng lại!

Vù vù!

Tại khu rừng trước mặt đột nhiên xuất hiện hai đạo bóng đen, khí tức đạt tới Tứ trọng thiên, Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

- Bạch Mi, tại sao ngươi lại trở về rồi?

Một bóng đen trong đó phát ra âm thanh lạnh lẽo, có chút cảnh giác.

- Tạ tới báo tin tức, Hiểu Nguyệt Tông đã phái ra một đệ tử chân truyền có thực lực không tầm thường, e rằng sẽ truy tung tới đây.

Bạch Mi nói.

- Tại sao ngươi không dẫn dụ hắn tới đây?

Một bóng đen khác nói.

- Tiểu tử kia rất tự phụ, muốn một mình ra tay.

Bạch Mi cười nhạo nói.

- Tốt! Ngươi về trước đi, nếu có thể khống chế một đệ tử chân truyền, vậy thì cũng không tệ.

Hai đạo bóng đen rất nhanh biến mất trong bóng đêm.

Bạch Mi cũng không dám nán lại, vội vàng quay trở về.

Triệu Phong thầm nghĩ, xem ra không nên động thủ với Bạch Mi, để tránh đánh rắn động cỏ.

Hai đạo bóng đen này dường như rất am hiểu ẩn núp, dung nhập vào trong bóng đêm, dùng mắt thường rất khó nhìn.

Nhưng mắt trái của Triệu Phong cường đại đến mức nào? Ngay lập tức nắm bắt được một một đạo bóng đen đang tiến sâu vào trong rừng.

- Ha ha, thành công.

Triệu Phong mượn sự yểm hộ của Âm Ảnh Phi Phong, vội vàng đuổi theo.

Bóng đen kia lại hoàn toàn không cảm ứng được Triệu Phong.

Cũng không biết Triệu Phong đã theo sát sau lưng hắn.

Truy tung vẫn tiếp tục.

Trên đường đi, đạo hắc ảnh kia không ngừng lướt qua một vài thân ảnh khác.

Càng xâm nhập vào sâu, càng bắt gặp được những khí tức đáng sợ.

Một khắc sau...

Trong khu rừng tối tăm phía trước đột nhiên xuất hiện một tòa cổ tháp u ám, được huyễn trận bao bọc.

Nếu không phải mắt trái của Triệu Phong có thể nhìn xuyên thấu huyễn trận thì e rằng cũng không nhìn ra được tòa cổ tháp đó.

- Dừng lại!

Trên một gốc đại thụ phía trước cổ tháp, có một người đội mũ rộng vành, ẩn bên dưới cái mũ là một cặp mắt u lam.

- Là hắn!

Trái tim Triệu Phong thoáng đập mạnh một cái!

Người trên đại thụ chính là người thần bí đội mũ rộng vành mà hắn đã nhìn hai lần. Bóng đen kia báo cáo tin tức cho người thần bí đội mũ rộng vành, sau đó quay người rời đi.

Người đội mũ rộng vành đứng trên gốc đại thụ, đôi mắt u lam nhìn khắp bốn phía.

Triệu Phong chỉ cảm thấy một luồng sóng tinh thần vô hình chấn động, quét qua bốn

Hắn vô thức thúc dục lực lượng huyết mạch, phát huy hiệu quả ẩn thân của Ảm Ánh Phi Phong đến cực hạn.

Ngay lập tức, thân hình của Triệu Phong chợt vặn vẹo như bóng ma, trở thành không khí trong suốt.

Không phát giác ra điều gì dị thường, người thần bí đội mũ rộng vành khẽ gật đầu, vẫn đứng yên trên gốc đại thụ, không có động tĩnh gì.

- Hắn không tiến vào cổ tháp? Hoặc là, tin tức liên quan đến một tên đệ tử chân truyền không đủ để hắn tiến vào báo cáo.

Triệu Phong nhướng mày, thầm nghĩ.

Nhưng người thần bí đội mũ rộng vành vẫn bất động, Triệu Phọng cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, người này mang đến cho hắn một loại nguy hiểm kỳ lạ.

Hắn đã thúc dục mắt trái, muốn nhìn rõ hư thật của người đội mũ rộng vành, Ừm?

Người thần bí đội mũ rộng vành dường như có cảm ứng, đột nhiên

đứng thẳng lên, đôi đồng tửu lam chợt nhìn về phía Triệu Phong.

Triệu Phong chấn động, lập tức thu hồi năng lực nhìn xuyên thấu của mắt trái.

Đối phương rõ ràng còn chưa đạt tới Chân Linh cảnh, tại sao có thể cảm ứng được mình dùng mắt trái nhìn trộm?

Triệu Phong lại cảm nhận được luồng sóng tinh thần cường đại dao động mơ hồ, lần lượt tập trung tại vị trí xung quanh mình.

- Người đội mũ rộng vành này, dường như rất am hiểu lĩnh vực tinh thần, hơn nữa ánh mắt của hắn cũng không giống người thường.

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Hắn xác định, mình đã gặp được một đối thủ có năng lực tương tự rồi, hơn nữa đối phương lại càng am hiểu về lĩnh vực tinh thần, thậm chí còn có thể khống chế Yêu thú, dẫn đâu đại quân hung thú.

Giờ phút này, chính là một hồi đọ sức vô hình!

Chương 205: Cổ tháp kinh hồn

Đôi đồng tử kinh hồn màu u lam của người đội mũ rộng vành quét qua phạm vi mà Triệu Phong ẩn thân.

Từng tia tinh thần chấn động, giong như mạng nhện trải ra, mịt mờ mà cường đại, quỷ thần khó lường.

Đột nhiên, tâm thần Triệu Phong khẽ chấn động, cảm giác mặt đất dưới chân như bị nghiền nát sụp đổ, biến thành vực sâu vô tận, giữa không trung, vô số viên hỏa cầu cháy hừng hực, gào thét nện về phía mình, mỗi một viên cầu đều nặng tới mười mấy vạn cân.

Lực phá hoại và số lượng như vậy, có thể nói là cấp bậc tai nạn, mạnh như Chân Linh cảnh cũng cảm thấy cực kỳ nguy hiểm.

Trong thời khắc sinh tử, mắt trái của Triệu Phong đột nhiên hiện lên một tầng ánh sáng màu xanh sắc bén, trong không gian của mắt trái, vực sâu nhỏ màu xanh, xoay tròn rất nhanh.

Phù!

Triệu Phong hít sâu một hơi, ảo giác trước mắt lập tức tan vỡ, trên sống lưng ứa đầy mồ hôi lạnh.

Không ngờ tinh thần huyễn thuật của người đội mũ rộng vành kia lại cường hãn đến như vậy, gần như khiến Triệu Phong bỏ chạy.

Phải biết rằng, trong thí luyện lúc trước, ngay cả tinh thần huyễn thuật của Huyễn Hồ cũng không thể ảnh hưởng tới Triệu Phong.

- Không! Đây không chỉ là huyễn thuật, trong đó còn ẩn chứa một loại tinh thần công kích. Nếu như ta không dùng mắt trái hóa giải, tất sẽ trọng thương tinh thần, cái này so với thân thể bị thương còn nghiêm trọng và đáng sợ hơn rất nhiều...

Triệu Phong âm thầm phân tích đòn tấn công vừa rồi của người đội mũ rộng vành.

Khả năng vận dụng của đối phương tại phương diện lĩnh vực tinh thần quả thật thần diệu cao siêu, huyễn thuật tạo thành tinh thần công kích, giống như thực chất.

Giờ phút này, Triệu Phọng đã có nhận thức rõ ràng về thực lực của người đội mũ rộng vành, tu vi của hắn ta ít nhất đạt tới Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, còn ở phương diện tinh thần thì cũng sánh ngang với Chân Linh cảnh.

- Chẳng lẽ là ảo giác?

Người đội mũ rộng vành đứng trên gốc đại thụ trước mặt cổ tháp, có chút nghi hoặc.

Hắn rất tin vào cảm ứng và trực giác của mình, bởi đây là lĩnh vực tinh thần mà hắn rất có thiên phú.

Thế nhưng, hắn đã phát động huyễn thuật công kích phạm vi vừa rồi, thế nhưng lại không có bất kỳ phản ứng nào.

Cho dù là cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh gặp phải huyễn thuật công kích của hắn cũng sẽ bị thương, thậm chí lộ ra sơ hở.

- Người đội mũ rộng vành còn chưa thể xác định được là ta đang ẩn nấp ở đây.

Triệu Phong hơi thở phào một hơi.

Ảm Ánh Phi Phong không hổ là bảo vật loại Truyền Thừa, trong bóng tối có hiệu quả ẩn thân gấp bội, khiến cho thân hình của hắn hoàn toàn dung nhập vào đêm tối.

Meo meo!

Vào đúng thời khắc mấu chốt này, đột nhiên một còn mèo màu xám nhảy lên gốc cây đại thụ đối diện.

Cái gì!

Trái tim Triệu Phong đập “thình thịch” một tiếng, mắng thầm, con Tiểu Tặc Miêu nhà ngươi, lúc nào không đi ra, lại đi ra vào lúc này?

Tiểu Tặc Miêu nhe rằng cười cười, đứng ở trên gốc đại thụ, đối diện với người đội mũ rộng vành.

- Ồ! Mèo có thể ẩn thân? Đây là loại hình Yêu thú gì?

Trên mặt người đội mũ rộng vành chợt lộ dị sắc.

Bịch...

Thân hình Tiểu Tặc Miêu dung nhập vào bóng tối, biến mất không đâu nữa. Hít!

Tiểu Tặc Miêu cũng biết ẩn nấp?

Triệu Phong hoàn toàn chấn kinh, nhưng nghĩ lại thì dù sao mèo cũng là loài động vật sở trường hành động vào ban đêm, huống chi là loại Tiểu Tặc Miêu có chủng tộc bí ẩn, lai lịch thần bí này.

Tiểu Tặc Miêu lại xuất hiện trên một gốc đại thụ khác, nằm trên một đường thẳng với gốc đại thụ của người đội mũ rộng vành, cách chừng mười trượng.

- Con mèo này thật thú vị, có lẽ trong cơ thể có huyết mạch đặc thù gì đấy...

Người đội mũ rộng vành chợt động tâm, muốn bắt con mèo nhỏ biết ẩn thân này.

Tiểu Tặc Miêu cười mờ ám, trong miệng nhả ra một đồng tiền cổ.

Đồng tiền cổ kia bị Tiểu Tặc Miêu ném lên giữa không trung, không ngừng xoay tròn, rơi xuống lòng bàn tay, giống hệt một tên tiểu thần côn (*).

(*) lừa đảo

- Đây không phải là bảo vật mà Tiểu Tặc Miêu đã độc chiếm trong thí luyện hay sao?

Triệu Phong lập tức nhìn chằm chằm đồng tiền cổ.

Người đội mũ rộng vành khẽ giật mình, dường như không rõ dụng ý của Tiểu Tặc Miêu, thế nhưng hắn có thể nhìn vẻ mặt hả hê của Tiểu Tặc Miêu.

Không được!

Hắn đột nhiên hô nhỏ một tiếng, nhìn về phía sau.

Chiu... Vèo...

Một đạo mây hồng ngút trời từ trong một phía khác của cổ tháp bốc lên. Chỉ trong chốc lát, nguyện khí thiên địa đột nhiên chấn động, uy áp Thoát Phàm Cảnh đè ép phạm vi vài dặm, khiến vô số sinh linh đều kinh hãi run rẩy.

Khí tức Chân Linh cảnh!

Người đội mũ rộng vành đã chẳng còn tâm trí mà để ý đến Tiểu Tặc Miêu cổ quái nữa, khí tức Chân Linh cảnh này đã xông đến tận vị trí của hắn.

Tiểu Tặc Miêu nuốt đồng tiền cổ vào bụng, ngồi trên tàng cây, bộ dạng như “cách sơn quan hổ đấu”.

(*) Đứng bên kia núi xem hổ đánh nhau

Đạo mây hồng kia nhanh chóng dừng lại, trôi nổi giữa không trung, hiện ra một vị lão giả áo bào hồng và một thiếu niên tóc đỏ mười bảy mười tám tuổi.

- Sư tôn! Bọn hắn ở đây! Đồ nhi chính là bị bọn hắn ám toán ở chỗ này!

Hô hấp của thiếu niên tóc đỏ có phần gấp gáp, đồng thời vươn tay chỉ về phía người đội mũ rộng vành.

Người đội mũ rộng vành cười lạnh một tiếng, trong đôi mắt u lam đột nhiên tràn ra một làn sóng gợn trong suốt lạnh lẽo, lan tỏa khắp nơi.

Lão giả áo bào hồng nhướng mày lên, ngược lại vẫn có thể ứng phó, thế nhưng thiếu niên tóc đỏ ở bên cạnh lại hét thảm một tiếng.

- Hoành nhi!

Lão giả áo bào hồng vội vàng bảo vệ thiếu niên, Chân Linh khí cường đại hóa thành cơn lốc màu đỏ, xếp thành một dãy hình quạt, ập thẳng về phía người đội mũ rộng vành.

Chỉ trong thoáng chốc, khu vực hình quạt có phạm vi đường kính vài chục trượng đã hóa thành một mảnh tro tàn.

Người đội mũ rộng vành kinh hoảng, liên tục rút lui, hiển nhiên không thể nào chống lại Chân Linh cảnh, cho dù hắn có đạt tới Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong thì cũng khó mà thoát chết được.

Ọc!

Người đội mũ rộng vành thổ ra một búng máu, thân hình lui gấp về phía sau huyễn trận bao bọc cổ tháp.

- Hừ! Thì ra là người của “Cổ U Điện”, đều là thành viên của liên minh Thập Tam Tông, tại sao ngươi lại xuống tay với Hoành nhi?

Lão giả áo bào hồng cho thiếu niên ăn một viên linh đan, sau đó lại đuổi vào cổ tháp.

Xem tình hình thì thế lực trong cổ tháp, không chỉ ra tay với người của Hiểu Nguyệt Tông, mà ngay cả những thế lực Tông môn xung quanh, cũng bị xâm nhập.

Tu vi của thiếu niên tóc đỏ kia đã đạt tới Ngũ trọng thiện Thoát Phàm Cảnh, thật không tầm thường, cho dù đặt ở Hiểu Nguyệt Tông, Ít

nhất cũng xếp vào hạng thứ năm trong đệ tử chân truyền.

Nhân lúc hỗn loạn này, Triệu Phong nhảy lên một chỗ trên cao, bay vọt tới một gốc cổ thụ trên trăm trượng ở gần đó.

Đứng trên đỉnh cổ thụ, Triệu Phong mở ra mắt trái, nhìn xuyên qua huyễn trận, quan sát tình hình bên trong cổ tháp.

Sau khi lão giả áo bào hồng giết vào cổ tháp, lập tức rơi vào phục kích, thế nhưng hắn thân là cao nhân Chân Linh cảnh, bằng vào thực lực mạnh mẽ của mình đã nhanh chóng giết chết năm sáu người.

Những người bị giết chết đều là Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh trở lên, thế nhưng toàn bộ đều bị giết chết trong nháy mắt, không một người có thể phản kháng

- Đây là thực lực của Chân Linh cảnh?

Triệu Phong âm thầm líu lưỡi.

- Chậc chậc, không hổ là trưởng lão Chân Linh cảnh của “Ngân Nguyệt Tông”, chẳng lẽ ngươi không nhìn ra là trên thân người này đã bị trúng “Khống Tâm Chủng” hay sao?

Người đội mũ rộng vành cười tà một tiếng.

- Cái gì! Khống Tâm Chủng?

Sắc mặt lão già áo bào hồng đột nhiên đại biến.

Phổc!

Một thanh đoản đao thần binh liền đâm vào ngực lão giả áo bào hồng

Người xuất thủ chính là thiếu niên tóc đỏ đứng gần trong gang tấc.

- Hoành nhi... Ngươi...

Lão giả áo bào hồng cực kỳ bi thương một luồng chân lực chấn bay thiếu niên ra ngoài.

Chợt, lão giả áo bào hồng nổi giận gầm lên một tiếng:

- Hôm nay ta nhất định phải diệt sạch bọn ngươi, chỉ cần giết chết người thi triển “Khống Tâm Chủng”, Hoành nhi sẽ có thể khôi phục tự do.

Trên gốc cổ thụ, vẻ mặt Triệu Phong dường như chợt nghĩ tới điều gì đó.

Lão giả áo bào hồng thuộc về Ngân Nguyệt Tông cũng là một trong ba tông tham gia “Tiểu Hội Tam Tông”, đặt song song với “Lăng Nguyệt Tông” và “Hiểu Nguyệt Tông”.

Mà người đội mũ rộng vành lại là người của “Cổ U Điện”, dường như cũng là một phần của liên minh Thập Tam Tông.

Đúng lúc này, cục diện trong cổ tháp lại biến đổi.

- Khặc khặc...

Một Huyết Thi Ngân Văn, từ một gian điện đường nằm sâu trong cổ tháp đi ra.

Huyết Thi Ngân Văn này phát ra một luồng thi khí âm lãnh kinh người, trong hai tròng mắt bắn ra huyết quang đỏ thẫm, khí tức còn

cường đại hơn người đội mũ rộng vành một bậc.

- Không ngờ lại là hắn! Hộ pháp Huyết Cương Đà!

Triệu Phong ở từ xa quan sát, trái tim đập mạnh một cái.

Huyết Thi Ngân Văn này, hắn đã từng gặp qua, lần trước trong Xích Nguyệt động quật, một phen đánh cuộc mạo hiểm với đối phương hắn cũng chỉ thắng hiểm nửa phần.

Lúc đó, Hộ pháp Huyết Cương Đà đã suy yếu tới cực điểm, vừa mới thức tỉnh, cơ bản là không có sức mạnh nào. Mặc dù vậy thì đám người Triệu Phong cũng suýt chút nữa toàn quân bị diệt.

Đến hôm nay, Hộ pháp Huyết Cương Đà ít nhất đã khôi phục lại tu vi Nửa bước Thoát Phàm Cảnh, sức mạnh thân thể lại càng kinh khủng đáng sợ.

Chỉ hắn ngạnh kháng công kích của lão giả áo bào hồng cận thân chiến đấu. Thân thể của Hộ pháp Huyết Cương Đà, vô cùng cứng rắn, thậm chí có thể ngân cản được công kích của Chân Linh cảnh.

Mà người đội mũ rộng vành lại ở phía xa thi triển tinh thần công kích, tiến hành quấy nhiễu địch thủ.

- Dù hai người liên thủ thì cũng rất khó có thể chiến thắng cao nhân Chân Linh cảnh.

Trong lòng Triệu Phong thoáng phân tích.

Trên thực tế, hai người Hộ pháp Huyết Cương Đà cũng không có ý định chiến thắng lão già áo bào hồng bọn hắn vừa đánh vừa lui, liên tục làm tiêu hao thể lực của đối phương.

Người đội mũ rộng vành thì liên tục làm tiêu hao lão giả áo bào hồng ở phương diện tinh thần.

Chỉ trong chốc lát, hai người Hộ pháp Huyết Cương Đà và người đội mũ rộng vành đã lui về sâu trong điện đường âm u.

Lão giả áo bào hồng và thiếu niên cũng lần lượt xông vào cung điện.

Tình huống quỷ dị chợt xuất hiện.

Mấy người vừa tiến vào cung điện, toàn bộ phạm vi cổ tháp đều lâm vào tĩnh mịch, không còn bất cứ động tĩnh gì.

Phảng phất như lão giả áo bào hồng và thiếu niên kia đã bị “cự thú” nuốt chửng”.

Triệu Phong mơ hồ cảm nhận được một luồng uy áp tinh thần kinh hồn khổng lồ từ trong cung điện tràn ra.

Rất nhanh.

Lão già áo bào hồng và thiếu niên, vẻ mặt không biểu tình, đi ra khỏi đại điện, phá không rời đi.

Phảng phất như chưa từng xảy ra chuyện gì.

- Thật là quỷ dị!

Triệu Phong sợ đến vỡ mặt.

Hắn hít sâu một hơi, thúc dục mắt trái đến cực hạn.

Chỉ trong khoảnh khắc, ánh mắt của hắn đã xuyên qua lối vào cung điện sâu thẳm, mơ hồ nhìn tình huống bên trọng Trong cung điện, trên thân của người đội mũ rộng vành và Hộ pháp Huyết Cương Đà đều có chút thương thế. Đặc biệt là Hộ pháp Huyết Cương Đà, hắn thừa nhận công kích mãnh liệt của cường giả Chân Linh cảnh, thể cốt tổn thương mệt mỏi đến rã rời. Còn may người đó là hắn, nếu đổi lại là Nửa bước Chân Linh cảnh bình thường e rằng đã chết từ lâu rồi.

Tại trung tâm cung điện có một cái bồ đoàn, bên trên là một bộ khô lâu không có chút sinh cơ nào đang ngồi.

Thế nhưng trong hốc mắt của bộ khô lâu lại lóe lên hai luồng ánh sáng thâm thúy màu đỏ sậm.

Triệu Phong theo bản năng không dám dùng mắt trái nhìn trộm bộ khô lâu đó.

Phù...

Hai luồng ánh sáng màu đỏ sậm trong hốc mắt của bộ khô lâu, càng ngày càng mờ, có cảm giác như đang suy yếu.

- Đại nhân không hổ là một trong mười hai Đại đường chủ của Xích Nguyệt ma giáo, cho dù đang ở trạng thái hư nhược mà vẫn có thể khống chế một vị cao nhân Chân Linh cảnh.

Trong mắt người đội mũ rộng vành chợt lộ ra kính sợ sâu sắc.

Bên trong bộ khô lâu truyền tới một thanh âm thần bí:

- Chẳng qua chỉ là Chân Linh Nhất Cảnh Thiên “Chân Nhân cấp” mà thôi, loại tiểu nhân vật này, không biết ngày xưa ta đã giết chết bao

nhiêu rồi. Lần này có thể thành công, cũng nhờ một phần các ngươi đã làm tiêu hao hắn. Bây giờ, bổn tọa cần phải tĩnh dưỡng nửa tháng.

- Đường chủ đại nhân, cứ điểm ở nơi này, e rằng không an toàn rồi. Chúng ta xâm nhập quá nhanh, có lẽ đã khiến liên minh Thập Tam Tông cảnh giác.

Trên mặt Hộ pháp Huyết Cương Đà chợt lộ vẻ lo lắng.

- Nói có lý, nhưng trước đây...

Trong hốc mắt âm u của bộ khô lâu đột nhiên bắn ra một luồng ánh sáng đỏ đậm

Không được!

Triệu Phong đứng trên đỉnh gốc cổ thụ, chỉ cảm thấy tâm thần đau xót, phảng phất như trúng phải thứ gì cực kỳ buồn nôn, vô cũng không thoải mái.

- Vô u, ngươi đi bắt tên tiểu quỷ ở ngoài kia đi, bổn tọa đã để lại “U Hồn ấn ký” trên người hắn, bây giờ ngươi chỉ cần cảm ứng là thừa sức đuổi giết hắn.

Bộ khô lâu thần bí phân phó.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đột nhiên lùi gấp, trở lại Trữ vật Thủ trạc.

- Nhiệm vụ đã hoàn thành, đi!

Ảm Ánh Phi Phong ở sau lưng Triệu Phong rung lên, giống như một đạo hư ảnh dung nhập vào cảnh sắc ban đêm, vừa lóe lên một cái đã biến mất.

- Tiểu quỷ, ngươi trốn không thoát đâu.

Người đội mũ rộng vành bay ra khỏi cổ tháp, đôi mắt u lam lạnh lẽo tập trung lên người Triệu Phong.

Chương 206: Khống tâm đại pháp

Triệu Phong thúc đục lực lượng huyết mạch, mượn sự yểm hộ của Âm Ảnh Phi Phong, dung nhập vào trong bóng đêm.

Giờ khắc này, hắn thậm chí còn dung nhập cả Điện Chi Áo Nghĩa, phát huy tốc độ đến cực hạn, siêu việt một vài Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Tốc độ, ẩn nấp, khả năng khống chế địa hình của mắt trái, ba ưu thế này kết hợp lại, Triệu Phong có đủ tự tin để cắt đuôi một tên Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Thế nhưng, Triệu Phong phát hiện, bất luận mình trốn tránh hay ẩn thân như thế nào thì người đội mũ rộng vành vẫn có thể đuổi theo vô cùng chính xác.

Hắn mơ hồ ý thức được, chuyện này nhất định có liên quan tới cảm giác buồn nôn trên người mình.

Bộ khô lâu kia không biết đã thi triển bí thuật âm hiểm gì với mình, cảm giác buồn nôn này giống như âm hồn bất tán, lần đầu tiên khiến Triệu Phong có cảm giác bất đắc dĩ.

Tại phương diện lĩnh vực tinh thần, hắn cũng không tinh thông lắm, muốn hóa giải bí thuật của đối phương trong thời gian ngắn, hiển nhiên là rất không thực tế.

- Xem ra không thể trốn được rồi...

Triệu Phong cũng không mất đi tỉnh táo, nhanh chóng phân tích ưu thế địch ta.

Trong lúc ý niệm xoay chuyển, Triệu Phong kinh hỉ, phát hiện: Bản thân mình hoàn toàn có cơ hội nghịch tập (*), giết chết người đội mũ rộng vành.

(*) phản kích bất ngờ

Thứ nhất, người đội mũ rộng vành đã bị thương và tiêu hao không nhỏ khi chiến đấu với cường giả Chân Linh cảnh.

Thứ hai, Triệu Phong có khả năng chống cự rất mạnh đối với tinh thần công kích.

Thứ ba, có lẽ người đội mũ rộng vành không am hiểu chiến đấu cận thân.

Đặc biệt là điểm thứ ba, đây chính là điểm khiến cho Triệu Phong được hi vọng rất lớn.

Người đội mũ rộng vành am hiểu về tinh thần khống chế, đây là lĩnh vực mà hắn am hiểu, nhưng ở phương diện cận thân thì dường như cũng không am hiểu lắm.

Trước khi chiến đấu với Chân Linh cảnh, người đội mũ rộng vành đã giữ một khoảng cách khá xa, không dám tiếp cận.

Không ngờ Triệu Phong dưới loại tình huống gần như là tuyệt cảnh mà vẫn có thể tỉnh táo phân tích và làm ra lựa chọn như vậy.

Nếu đổi lại là người khác, đối mặt với người đội mũ rộng vành có tu

vi Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh hết sức quỷ dị thì e rằng ngay cả ý niệm phản kháng cũng không có.

Rất nhanh.

Triệu Phong đã chế định ra sách lược, cố ý thả chậm tốc độ lại một chút, giả vỡ biểu hiện thể lực sắp cạn kiệt.

Dù sao thì tu vi của hắn cũng chỉ mới là Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, không có khả năng duy trì tốc độ khủng khiếp như vậy trong thời gian dài.

Lúc người đội mũ rộng vành tiếp cận phạm vi mười trường thì Âm Ảnh Phi Phong sau lưng đột nhiên rung lên, trong bóng đêm xuất hiện vài đạo hư ảnh chồng lên nhau.

Vù vù...

Trong hư không mơ hồ thoáng hiện một tia điện, Triệu Phong đột nhiên bộc phát tốc độ đáng sợ, nghịch tập người đội mũ rộng vành.

Người đội mũ rộng vành vốn đang truy đuổi Triệu Phong, bởi vậy cho nên tốc độ nhanh đến kinh người, thậm chí còn vượt qua Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Đột biến như vậy khiến cho người đội mũ rộng vành cảm thấy kinh ngạc ngoài dự liệu, không ngờ đối phương còn dám phản kích.

Vù vù...

Triệu Phong tập kích cấp tốc trong khoảng cách gần, huyết mạch lực lượng và chân lực trong thể nội ngưng tụ đến cực hạn, phảng phát còn nghe âm thanh lôi điện.

Đây chính là một kích mạnh nhất của Triệu Phong, không hề bảo lưu, cho dù là Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cũng. Có thể bị thương, thậm chí bị đánh lén mà chết.

Thế nhưng trên mặt người đội mũ rộng vành lại không có chút sợ hãi nào, khóe miệng khẽ nhếch lên nụ cười trào phúng, trong đôi mắt u lam tản mát ra sóng tinh thần lạnh lẽo thấu xương.

- Ha ha, cho dù tốc độ có nhanh hơn nữa cũng há có thể vượt qua tốc độ tinh thần?

Triệu Phong bỗng cứng đờ, mặc dù chỉ còn cách người đội mũ rộng vành chừng một trượng, nhưng lại không thể tiến thêm nửa bước.

Hai người giống như hai tòa thạch điêu, đứng đối diện nhau.

Triệu Phong chỉ cảm thấy một luồng tinh thần rét lạnh có tính xâm thực đang xâm nhập vào tinh thần trong đầu mình.

Ngăn chặn ý thức tâm thần của người khác, khiến đối phương hỗn loạn mất phương hướng, lúc đó làm sao còn có thể khống chế được thân thể?

Triệu Phong cắn răng một cái, kiệt lực thúc dục mắt trái đối kháng.

- Tên này, không ngờ trong thể nội lại có tinh thần nguyên cường đại như thế, tinh thần công kích dưới Chân Linh cảnh, gần như miễn dịch hoàn toàn.

Người đội mũ rộng vành lại càng giật mình hơn.

Tinh thần công kích của hắn mạnh như thế nào, chính hắn là người

rõ ràng nhất, cấp bậc Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, cơ bản không có mấy người có thể ngăn cản.

Lúc trước, trong chiến đấu, hắn thậm chí còn có thể tiến hành quấy nhiễu cao nhân Chân Linh cảnh.

- Hừ! Tiểu tử này không ngờ lại được trời cao chiếu cố, có thiên phú tinh thần khủng bố như vậy, nếu để cho hắn học được bí thuật tinh thần, cho dù ta có huyết mạch truyền thừa đặc thù thì chỉ e cũng sẽ bị hắn vượt qua dễ dàng.

Trong lòng người đội mũ rộng vành chợt này sinh ghen ghét, sát ý càng cường liệt.

Thiên tài có lĩnh vực tinh thần như vậy, nhất định phải loại bỏ!

Hiển nhiên, người đội mũ rộng vành cũng cảm thấy khiếp sợ thiên phú của Triệu Phong. Tinh thần nguyên cường đại thuần túy như vậy, gần như miễn dịch hoàn toàn tinh thần công kích và huyễn thuật, quả là thiên phú biến thái, nếu đổi lại là bất kỳ người nào tu luyện bí thuật tinh thần thì e rằng cũng đều ghen ghét tới đỏ mắt, muốn đến bóp chết hắn.

Loại người này tồn tại, chính là khắc tinh của bọn hắn.

Sát chiêu tinh thần đến từ người đội mũ rộng vành, càng ngày càng mạnh.

Triệu Phong cảm giác ý thức sắp sụp đổ, vào thời khắc mấu chốt, hắn điên cuồng thúc dục mắt trái, dứt khoát đem ý thức trốn vào trong không gian của mắt trái.

Tinh thần công kích của người đội mũ rộng vành cũng thuận thế mà

tiến vào không gian của mắt trái.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Trong không gian mắt trái, vực sâu nhỏ màu xanh nhanh chóng xoay tròn, một luồng hấp lực không thể hình dung trong tối tăm chợt hình thành tại phương diện linh hồn.

- A! Không tốt! Đó là...

Người đội mũ rộng vành cực kỳ hoảng sợ, hô to một tiếng, hắn chỉ cảm thấy lực lượng tinh thần và ý thức của mình bị một luồng lực lượng không thể hình dung lôi kéo.

Lực lượng tinh thần của hắn nhanh chóng xói mòn, thậm chí ngay cả linh hồn cũng bị rút đi.

A...

Người đội mũ rộng vành kiệt lực ngăn cản, giống như châu chấu đá xe.

Cuối cùng, hắn cắn răng một cái. Quyết liều mạng, cho dù có bị cắn trả bị thương hay tinh thần phân liệt cũng phải cắt đứt mối liên hệ với luồng lực lượng tối tâm này.

Nhưng đúng lúc đó, dị biến phát sinh.

Phụt phụt!

Người đội mũ rộng vành đột nhiên cảm thấy đau đớn, máu tươi phun tung tóe. Hét thảm một tiếng, hồn rời khỏi xác.

“Bịch” một tiếng, người đội mũ rộng vành lập tức ngã xuống đất bỏ mạng

Cổ họng của hắn bị đâm thủng một lỗ nhỏ.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu ở trên thân người đội mũ rộng vành nhảy xuống chạy về phía Triệu Phong

Triệu Phong thầm đổ mồ hôi một phen, không ngờ vào thời khắc mấu chốt, Tiểu Tặc Miêu lại một kích đánh lén người đội mũ rộng vành thành công.

Tiểu Tặc Miêu này cũng không phải là loại cơ linh bình thường

- Ừm? Nó đang làm gì vậy?

Ánh mắt của Triệu Phong chợt ngưng tụ, phát hiện Tiểu Tặc Miêu đang vơ vét “chiến lợi phẩm” trên thân người đội mũ rộng vành.

Khuôn mặt lộ ra bên dưới chiếc mũ rộng vành là một người thanh niên, sắc mặt tái nhợt không còn chút máu, trước khi chết còn lộ ra vẻ sợ hãi cực độ và không cam lòng.

Chỉ trong giây lát, Tiểu Tặc Miêu đã vơ vét sạch những vật có giá trị trên thân người đội mũ rộng vành, thiếu chút nữa là bới cả đồ lót của đối phương ra xem.

Triệu Phong nhìn mà trợn mắt há hốc mồm.

Trong đó có một đống nguyên tinh thạch, toàn bộ đều là hạ phẩm, có hơn mười khối, đều bị Tiểu Tặc Miêu chiếm làm của riêng, sau đó ăn

từng khối một.

Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu sớm đã có hiệp nghị, đồ vật trong Trữ vật Thủ trạc của mình không được ăn.

Nhưng bây giờ, Tiểu Tặc Miêu vơ vét chiến lợi phẩm của mình, Triệu Phong cũng không thể làm được gì.

Tiểu Tặc Miêu duỗi ra hai móng vuốt, khoa tay múa chân với Triệu Phong vài cái.

- Được được! Chia 5:5 vậy.

Triệu Phong hiểu ý của nó, Tiểu Tặc Miêu này còn tinh ranh hơn cả hồ ly tinh, cũng không phải là loại tham tiền bình thường

Chỉ trong chốc lát, Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu đã chia chiến lợi phẩm xong. Trong chiến lợi phẩm có một cuốn sách da cũ kỹ và một vài công pháp bí tịch.

“Khống Tâm Đại Pháp”: Bí thuật tinh thần độc môn của Cổ U Điện, sở trường điều khiển tâm linh, tu luyện đến đại thành có thể khống chế vô số sinh linh trong thiên địa...

Triệu Phong rót tâm thần vào trong, lập tức cảm nhận được một luồng tinh thần khổng lồ.

Hắn không chút do dự, mắt trái quét qua, đem toàn bộ tin tức trong đó phục chế thành của mình.

Về phần những cuốn sách khác, hình như là công pháp bí thuật của Cổ U Điện, thế nhưng đều không cao thâm bằng Khống Tâm Đại Pháp.

Triệu Phong vui mừng không thôi, cuối cùng cũng tìm được phương pháp tu luyện phương diện lĩnh vực tinh thần mà mình am hiểu nhất.

Đúng lúc này, Triệu Phong dường như cảm ứng được cái gì đó, chợt phát hiện trong cổ tháp xuất hiện một đạo thân ảnh.

Vù...

Hắn không chút do dự, Âm Ảnh Phị Phong sau lưng chấn động giống như bóng ma dung nhập vào hoàn cảnh ban đêm, sau đó biến mất không đâu nữa.

Một lát sau.

Hộ pháp Huyết Cương Đà dẫn theo mấy tên thủ hạ kia đuổi tới hiện trường.

- Đem thi thể kia trở về, tiểu tử đó cứ giao cho ta.

Hộ pháp Huyết Cương Đà lập tức đuổi theo hướng Triệu Phong bỏ chạy.

Thế nhưng hắn bị thương quá nặng cũng không quá quen thuộc cảm ứng “U Hồn ấn ký”, cho nên rất nhanh đã mất dấu bóng dáng của Triệu Phong

Trong cung điện tĩnh mịch.

- Đường chủ đại nhân, khí tức của tiểu tự kia, ta thấy rất quen thuộc, chính là một tên đệ tử của Hiểu Nguyệt Tông trên người có huyết mạch Thượng Cổ thuần túy.

Vẻ mặt của Hộ pháp Huyết Cương Đả vô cùng cung kính, nói.

- Không chỉ có huyết mạch Thượng cổ, hắn còn có tinh thần nguyên vô cùng cường đại, thiên phú tinh thần so với Vô u còn cáo hơn gấp mười lần.

Trong bộ khô lâu truyền tới âm thạnh suy yếu mà trống rỗng.

- Điều này sao có thể?

Hộ pháp Huyết Cương Đà hiển nhiên có chút khiếp sợ.

Vô u chính là thiên tài tu luyện bí thuật tinh thần trăm năm khó gặp a...

- Thiên tài như vậy, nếu như có thể để cho “Ám u Đường” sử dụng còn lo gì không thể chấn hưng Thánh giáo chúng ta. Cũng may là trên người hắn đã lưu “U Hồn ấn ký”, trong ba năm sẽ không tiêu tán.

Trong thanh âm của bộ khô lâu lộ ra vài tia hưng phấn và chờ mong

- Đường chủ, tiểu tử kia không dễ gia nhập Thánh giáo đâu, lần trước ta đã phát ra lời mời với hắn, còn bị hắn chơi lén một võ.

Nghĩ đến chuyện lần trước, Hộ pháp Huyết Cương Đà vẫn còn chút canh cánh trong lòng.

- Chỉ cần có đủ lợi ích thì tất cả đều có thể.

Ánh sáng lửa hồng trong hốc mắt âm u của bộ khô lâu dần trở nên ảm đạm, cuối cùng nói:

- Lập tức rút khỏi nơi này, đi “Thiết Long Cường Quốc”, hội hợp với

hai phân đà khác, chuyện liên minh Thập Tam Tông bên này cũng chang có gì đáng lo.

Ba ngày sau...

Trên một cái tổ chim trong Hoành Vân Thiên Lâm.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu vui sướng nhảy lên nhánh cây, nhổ ra một đồng tiền cổ, sau đó ném lên trên đầu tung hứng.

Triệu Phong mở to mắt, một đám sóng tinh thần chấn động mịt mờ, lúc ẩn lúc hiện trên người.

Nếu như chú ý sẽ phát hiện khí tức trên người hắn có chút biến hóa, trở nên quỷ dị hơn. Mấy ngày hôm nay, Triệu Phong vẫn một mực tìm hiểu bí thuật thư tịch của người đội mũ rộng vành. Bây giờ, hắn đã hiểu sơ sơ về bí thuật tinh thần này, thậm chí đã bước một chân nhập môn.

Sau khi nhập môn, Triệu Phong mới hiểu được, tinh thần nguyên trong không gian của mắt trái cường đại thần bí như thế nào.

Chẳng qua, trước mắt thì Triệu Phong chỉ có thể vận dụng một phần nhỏ của luồng tinh thần nguyên này, phần lớn đều nằm ở trạng thái bị động thậm chí là trạng thái nửa phong ấn, không phải vào thời khắc mấu chốt thì không thể nào kích phát.

Dù vậy thì thiên phú của Triệu Phong ở phương diện này cũng là độc nhất vô nhị.

Vụt...

Đúng lúc này, một đạo thân ảnh từ một hướng khác của khu rừng bay vọt đến.

Cùng lúc đó, đồng tiền cổ của Tiểu Tặc Miêu lại rơi xuống lòng bàn tay nó.

- Ừm?

Triệu Phong tập trung nhìn lại, liền phát hiện người đang đến chính là Bạch Mi lão đầu.

Hừ!

Thân hình Triệu Phong nhảy dựng lên, bay xuống gốc đại thụ đối diện.

- A! Là ngươi...

Bạch Mi lão đầu thất kinh.

Quỳ xuống!

Trong phương diện tinh thần của Triệu Phong, đột nhiên phát ra hai chữ.

Chỉ trong chốc lát, không khí xung quanh phảng phất như đông cứng lại, chỉ có áo choàng và mái tóc xanh của Triệu Phong là vẫn linh dật phiêu động.

Bạch Mi lão đầu bị một luồng lực lượng tinh thần cường đại tràn vào trong đầu, ý thức lập tức mất đi phương hướng.

Tiếp đó, hắn không thể ý thức được suy nghĩ và hành động của bản thân nữa.

- Sau đây, ta hỏi một câu, ngươi đáp một câu.

Triệu Phong từ trên cao nhìn xuống, giống như chúa tể thế gian.

- Vâng!

Bạch Mi lão đầu bày ra vẻ mặt cung kính, giống như đang triều bái đế vương vậy.

Giờ khắc này, tâm linh của hắn đã bị Triệu Phong ảnh hưởng, thậm chí điều khiển, bây giờ muốn hắn tự sát cũng không vấn đề gì.

Chương 207: Không giải quyết được gì

Đây là lần đầu tiên Triệu Phong thi triển bí thuật tinh thần, hơn nữa còn là vừa nhập môn, không ngờ so với tưởng tượng còn thuận lợi hơn.

Đại trưởng lão và Lý Phù Loan đều nói đúng, thiên phú tiềm lực thực sự của Triệu Phong chính là ở lĩnh vực tinh thần.

Hai ba ngày này, nhập môn bí thuật tinh thần, thậm chí lĩnh ngộ sơ bộ bí quyết và bí thuật của Khống Tâm Đại Pháp. Nếu như người đội mũ rộng vành vẫn còn sống có lẽ có thể đập đầu vào khối đậu hũ mà chết được rồi.

Nếu bộ khô lâu thần bí biết được chuyện này, chỉ e sẽ không rút lui sớm như vậy, thậm chí cho dù phải trả giá đắt cũng phải bắt cho bằng được Triệu Phong.

Giờ phút này, trong rừng cây.

Triệu Phong và Bạch Mi lão đầu, một hỏi một trả lời.

- Tại sao ngươi lại phản bội Hiểu Nguyệt Tông?

- Tiểu nhân bị bọn hắn áp chế, chỉ là bất đắc dĩ mà thôi.

Bạch Mi lão đầu vẻ mặt vừa kính sợ vừa kinh hoàng trả lời.

Triệu Phong nhượng mày, tình huống thực tế e rằng sẽ không đơn

giản như vậy, chẳng những Bạch Mi lão đầu bị áp chế, mà tâm linh cũng chịu ảnh hưởng rất mạnh, nảy sinh kính sợ và thần phục đối với tồn tại bên trong cổ tháp.

Bí thuật tinh thần của Khống Tâm Đại Pháp rất huyền diệu, có thể ảnh hưởng, thậm chí là điều khiển tâm linh của người khác.

Triệu Phong tu luyện còn chưa sâu, cho nên tạo nghệ cũng không thể sánh bằng người đội mũ rộng vành được.

- Thế lực này đến cùng có địa vị gì? Cổ U Điện và Xích Nguyệt ma giáo rốt cuộc có quan hệ gì?

- Tiểu nhân chỉ làm việc cho bọn họ, cũng không biết lai lịch thực sự của đám người này, lại càng không biết về sự tôn tại của Xích Nguyệt ma giáo...

Bạch Mi lão đầu có chút mê mang nói.

Triệu Phong có chút ngoài dự liệu, xem ra Bạch Mi lão đầu chỉ là một chân chạy việc, còn chưa thể tiến vào vòng tròn hạch tâm, cho nên có lẽ còn không hiểu rõ nội tình bằng mình.

Sau khi hỏi dò một phen, Triệu Phong đã xác nhận phỏng đoán của mình.

Bạch Mi lão đầu chỉ là một thành viên vòng ngoài, bị thế lực của Xích Nguyệt ma giáo xâm nhập, khống chế, thậm chí hắn chỉ là một môi nhử hoặc là một con cờ.

Theo như hắn biết, thế lực của Xích Nguyệt ma giáo đã xâm nhập nhất định vào thế lực của liên minh Thập Tam Tông, thế nhưng phần lớn đều chỉ dừng lại tại vòng ngoài.

Nửa ngày sau...

Quảng Lăng phủ, trong một gian thư phòng.

- Thật không ngờ chỉ trong thời gian ngắn ngủi, chưa đến nửa năm mà ngươi đã trở thành đệ tử chân truyền, còn có thể bái làm môn hạ của Đại Trưởng lão.

Quảng Quân Hầu có chút cảm khái, trong mắt tràn đầy kinh hỉ và ngoài dự liệu.

Lúc đưa Triệu Phong đến Thiên Nguyệt Sơn, ông ta cũng chưa từng nghĩ rằng sẽ có cảnh tượng tốt đẹp như vậy.

Lúc đó, Quảng Quân Hầu chỉ cho rằng, xác xuất thành công của Triệu Phong còn không đến năm thành, nhưng như vậy cũng xem như là có hy vọng không nhỏ rồi.

Cách đây nửa năm, Triệu Phong đã trở thành đệ tử chân truyền, còn có thể tham gia Tiểu Hội Tam Tông, nghiễm nhiên trở thành nhất đại thiên kiêu trong Tông môn.

Trong thư phòng, ngoại trừ Triệu Phong ra còn có Bạch Mi đứng ở bên cạnh, vẻ mặt của hắn tràn đầy kính sợ.

Triệu Phong nói đơn giản một lượt về những chuyện liên quan đến nhiệm vụ lần này.

Sau khi Quảng Quân Hầu nghe xong liền khiếp sợ vô cùng, không phải bởi vì thực lực của Triệu Phong mà đó là bởi vì thế lực bành trướng của Xích Nguyệt ma giáo.

- Không ngờ trong Tương Vãn quốc lại xuất hiện nhân vật cấp đà chủ của Xích Nguyệt ma giáo.

Trái tim của Quảng Quân Hầu đập mạnh, có chút bất an nói

Cho tới bây giờ, Triệu Phong cũng không biết thân phận thực sự của bộ khô lâu trong tòa cổ tháp, mặc dù hắn có mắt trái, nhưng chỉ có thể nhìn chứ không nghe được cuộc trò chuyện của đối phương

Ngày xưa, thế lực của Xích Nguyệt ma giáo ngập trời, sở hữu 108 phân đà, bố trí khắp nơi trên đại lục. Bất luận là thế lực của một phân đà nào cũng có thể hùng bá một phương đủ sức chấn nhiếp liên minh Thập Tam Tông

Bởi vậy, Triệu Phong rất khó có thể liên tưởng tới cấp bậc cao siêu như Đường chủ.

- Sư tôn, Cổ U Điện là Tông môn như thế nào?

Triệu Phong đột nhiên tò mò hỏi.

Thần sắc của Quảng Quân Hầu trở nên ngưng trọng đáp:

- Cổ U Điện ở trong liên minh Thập Tam Tông xếp hạng thứ hai, là Tông môn thần bí nhất trong liên minh Thập Tam Tông Tông đà của môn phái này nằm sâu trong Hoành Vân Thiên Lâm. Cho đến nay, ngoại giới hầu như không thể biết được vị trí cụ thể tổng đà của Cổ U Điện.

- Thần bí vậy sao?

Triệu Phong không khỏi líu lưỡi.

Một Tông môn có thể ẩn giấu sâu đến trình độ này, mà tổng đà lại nằm sâu trong Hoành Vân Thiên Làm, quả thật không đơn giản.

- Cổ U Điện am hiểu bí thuật tinh thần, tuy chỉ là Tông phái bàng môn tả đạo, thế nhưng ở phương diện truyền thừa của đệ tử thì lại cực kỳ hà khắc, mọi thời đại chỉ có vài người đệ tử. Tông số thành viên trong Cổ U Điện, đoán chừng không đến trăm người, thậm chí còn ít hơn...

Quảng Quân Hầu giải thích một phen.

Triệu Phong không khỏi suy tư, thiên phú tinh thần cực kỳ hiếm, không hề thua kém gì Linh thể cực phẩm như Bắc Mặc, yêu câu rất lớn đối với nhập môn, thành viên rất ít, truyền thừa cũng cực hiếm, chỉ có thể đi tìm những tinh anh.

- Nhưng ngươi cũng đừng coi thường Cổ U Điện này, cho dù thành viên của Tông môn này cực ít, thế nhưng thực lực tông hợp có thể xếp vào hàng thứ hai trong liên minh Thập Tam Tông, tự đó có thể thực lực của nó mạnh mẽ như thế nào. Ngày đó, người đội mũ rộng vành thần bí kia có thể điều khiển đại quân hung thú công kích thành Quảng Lăng, hắn hẳn là một thành viên của Cổ U Điện.

Quảng Quân Hầu bổ sung, trong ngôn từ tràn ngập ngưng trọng, hiển nhiên cực kỳ kiêng kỵ Tông môn này.

Đối với chuyện của người đội mũ rộng vành, Triệu Phong chỉ cười chứ không nói gì thêm.

Nếu như để Quảng Quân Hầu biết được người đội mũ rộng vành kinh khủng đó đã bị mình tiêu diệt, không biết ông ta sẽ có cảm tưởng gì.

Thế nhưng sự thần bí của Cổ U Điện lại khiến Triệu Phong sinh ra cảm giác mơ hồ, không thể phỏng đoán.

Hắn cảm giác rằng giữa Cổ U Điện và Xích Nguyệt ma giáo nhất định có mối quan hệ đặc thù nào đó.

Theo lý thuyết, Tông môn thần bí như vậy, lại am hiểu khống chế tinh thần, không có năng đơn giản là bị xâm nhập khống chế. Nếu không thì e rằng liên minh Thập Tam Tông đã toàn quân bị diệt, bị Xích Nguyệt ma giáo xâm nhập toàn bộ rồi.

Luận độ khó xâm nhập thì e rằng Cổ U Điện chính là một Tông môn khó xâm nhập nhất.

Đương nhiên, những điều này chỉ là do Triệu Phong phân tích, không có chứng cớ và sự thật cho nên cũng không thể nào kết luận được.

Nếu như hận tự ý bịa đặt, với thực lực khủng bố xếp hàng thứ hai của Cổ U Điện, e rằng dư sức mang đến uy hiếp và áp lực cho Hiểu Nguyệt Tông rồi.

- Sư tôn, kỳ hạn bắt đầu Tiểu Hội Tam Tông đã sắp đến rồi, đệ tử không thể ở lại đây lâu, phải cáo từ rồi.

Triệu Phong cũng không có ý định nán lại

Tiểu Hội Tam Tông là việc cấp bách, cho dù hắn không gấp thì Đại trưởng lão cũng sẽ thúc giục hắn.

- Được được! Tiểu Hội Tam Tông! Vi sư đã hoàn toàn đánh giá thấp thực lực của ngươi

Thần sắc của Quảng Quân Hầu khó có thể che giấu sự hưng phấn

và kích động

Tiểu Hội Tam Tông đối với đệ tử ngoại môn như ông ta năm xưa mà nói cũng là chuyện trong truyền thuyết.

- Phong nhi, ngươi có thể tham gia “Tiểu Hội Tam Tông”, vậy tiếp theo nhất định có thể đại biểu cho Hiểu Nguyệt Tông tham gia “Liên minh thịnh hội” Theo vi sư được biết, Tiểu Hội Tam Tông chỉ là cuộc đọ sức âm thầm giữa ba Tông môn. “Liên minh thịnh hội” kia mới là sân khấu thực sự trong Thế giới Tông môn, là cuộc đọ sức giữa những thiên tài tuyệt đỉnh, cho dù là Bắc Mặc ở trong loại thịnh hội như vậy cũng không được xem là thiên phú cao nhất.

Trên mặt Quảng Quân Hầu không khỏi có vài phần ký thác hi vọng

Tiểu Hội Tam Tông Liên minh thịnh hội, đều là những sân khấu và mảnh trời mà ông ta hướng đến. Chỉ tiếc rằng tư chất tiềm lực có hạn, cho nên cũng không thể đạt thành nguyện vọng này.

- Sư tôn yên tâm, đệ tử sẽ đoạt lại tất cả vinh quang

Khi hắn rời đi, Bạch Mi cũng giống như người hầu, theo sát sau hắn.

Ánh mắt Quảng Quân Hầu xoay chuyển, đột nhiên phát hiện trên bàn có một cái túi, vừa mở ra xem thì lập tức nhìn trong đó có vài bình linh đan và một số công pháp trên Phàm phẩm hạ cấp, thậm chí còn có hại kiện thần binh Phẩm cấp trung phẩm.

Những thứ này khiến khóe mắt của Quảng Quân Hầu có chút phiếm hồng không biết là vui mừng hay cảm động

Lúc trời tối...

- Bẩm đại nhân! Có một người thần bí lưu lại một vật ở trước lối ra vào, bên trên có nhắn lại là giao cho đại nhân.

Một tên Quảng Quân Vệ khom người giao ra một cái hộp sắt.

Quảng Quân Hầu mở ra xem, chỉ bên trong có một số linh đan và công pháp, tuy rằng số lượng và giá trị đều không bằng Triệu Phong thế nhưng cũng rất có tâm ý.

Dưới đáy hộp sắt lưu lại một tờ giấy, viết: “Đến một này nào đó, ta nhất định sẽ thay sư tôn lấy đầu Vân Hải chân nhân.” Bên dưới kỳ chữ: “Bắc Mặc.”.

Quảng Quân Hầu hít một ngụm khí lạnh, chợt thần sắc biến đổi, chân lực trong lòng bàn tay chấn động tờ giấy kia lập tức hóa thành bột mịn.

- Phong nhi... Mặc nhi... Có thể thu được hai ngươi làm đồ đệ, cho dụ vi sư có chết cũng không hối tiếc! Chết cũng không tiếc! Vân Hải, bất kể ngươi mưu kế, tính toán, phong quang cả đời như thế nào, nhưng xem ra cơ duyên vẫn kém ta. Ngươi thua rồi! Triệt để thua rồi!

Nước mắt Quảng Quân Hầu tuôn trào đầy mặt, thần sắc cuồng hỉ giống như phát điên.

Hiểu Nguyệt Tông.

Tiểu Hội Tam Tông chỉ còn lại ba ngày cuối cùng.

Một ngày sau, Triệu Phong đúng hạn trở về, báo cáo lại nhiệm vụ cho Lý phó đường chủ, đồng thời kể rõ việc Bạch Mi phản bội.

- Gần nửa năm nay, liên minh Thập Tam Tông đều truyền đến tin tức

bị Xích Nguyệt ma giáo xâm nhập. Nhưng cả trăm năm qua, Xích Nguyệt ma giáo vẫn luôn mưu đồ Đông Sơn tái khởi, thế nhưng đều bị Đại tông phái của Bắc đại lục bóp chết. Tông phái nhỏ như chúng ta chỉ cần nghiêm khắc quản chế thành viên trong Tông môn là được rồi...

Lý phó đường chủ cũng không quá kinh ngạc đối với kết quả nhiệm vụ lần này.

Triệu Phong cũng có chút ngoài dự liệu, nhân vật mà lần này xuất hiện, rất có thể là cấp bậc Đà chủ a?

- Ngươi cũng nói rằng chỉ có khả năng mà thôi. Chuyện này ta nhất định sẽ báo lên Tông môn, nhưng có thể khẳng định một điều rằng, vì sự xuất hiện của ngươi, cứ điểm bí mật của Xích Nguyệt ma giáo chắc chắn đã chuyển đi rồi.

Lý phó đường chủ lắc đầu, vẻ mặt nắm chắc.

Triệu Phong và Lý phó đường chủ đến lúc này vẫn không biết rằng bộ khô lâu kia cũng không phải là nhân vật cấp bậc Đà chủ, mà là Đường chủ, cấp bậc cực cao.

Trong truyền thuyết, Xích Nguyệt ma giáo có tổng cộng 12 Đường, 108 phân Đà.

Đạt tới cấp bậc Đường chủ, vậy tuyệt đối là cự đầu cao tầng của Xích Nguyệt ma giáo, đủ đứng trên đỉnh cao của Bắc đại lục, việc diệt một Tông phái nho nhỏ, chỉ là trò đùa.

Cũng may là địa vị của liên minh Thập Tam Tông còn chưa đủ cân lượng lọt vào mắt đối phương, đây chẳng qua chỉ là khu vực biên giới, không hề quan trọng.

Triệu Phong thầm nghĩ, đám cao tầng trong Tông môn các ngươi còn không để ý, một tiểu đệ tử như ta có lo lắng thì được cái rắm gì.

Thế nhưng hắn vẫn báo cáo chuyện này cho Đại Trưởng lão.

- Ngươi nói là... Một vị trưởng lão của Ngân Nguyệt Tông, rất có thể đã bị Xích Nguyệt ma giáo xâm nhập, điều khiển?

Đại trưởng lão nghe vậy cũng chỉ bán tín bán nghi, nếu quả thật có tồn tại khủng bố như vậy, Triệu Phong e rằng cũng không có khả năng toàn thân trở ra.

Ngày hôm đó...

Hiểu Nguyệt Tông phái ra hai vị trưởng lão và vài người tinh nhuệ nòng cốt, đến tận nơi điều tra.

Kết quả, mặt địa cổ tháp kia đã trở thành một khu phế tích.

Việc này, xem ra cũng không thể giải quyết được gì rồi.

Trọng tâm của Hiểu Nguyệt Tông trước mắt chính là Tiểu Hội Tam Tông, đến lúc đó, cao tầng của ba Tông sẽ thương thảo đại sự, kể cả việc đối phó với uy hiếp đến từ địch thủ ngoài tầm như Xích Nguyệt ma giáo.

Triệu Phong thở phào một hơi nhẹ nhõm, mặc kệ Thế giới Tông môn này có loạn như thế nào thì hắn vẫn phải cố gắng tăng cường thực lực, có chỗ đứng mới là căn bản để sinh tồn.

Thoáng chốc...

Ba ngày đã trôi qua...

Triệu Phong lại có tiến triển ở phương diện bí thuật tinh thần.

Giờ phút này, hắn đang khống chế một con chim sẻ bay lượn dưới chân núi. Lại dùng mắt trái phụ trở, dù cách rất xa, nhưng Triệu Phong vẫn có thể khống chế con chim sẻ này.

Phụt...

Khi con chim sẻ bay đến gần Phù Loan Điện, lập tức bị điện mang gần đó hóa thành tro

Tâm thần Triệu Phong chấn động, có cảm giác như bị điện giật, trong mắt chợt lộ ra một tia mình ngộ, tự mình thể nghiệm, khiến cho hắn càng nắm rõ sự thật và cảm ngộ đối với “Điện Chi Áo Nghĩa”.

Hắn mở tay ra, trong lòng bàn tay ẩn hiện điện vân, thỉnh thoảng truyền tới âm thanh “xẹt xẹt”, đầu ngón tay hiện động một tầng hồ quang điện nhàn nhạt.

Kể từ đó, hắn đã hoàn toàn nhập môn tầng thứ nhất của Điện Chi Áo Nghĩa, lĩnh ngộ xong tầng thứ nhất.

- Triệu sư đệ, sư tôn cho gọi. Ngày hôm nay sẽ xuất phát tới Tiểu Hội Tam Tông

Bên ngoài đình viện chợt vang lên thanh âm của Dương Càn.

Chương 208: Hành trình

- Được!

Triệu Phong đi ra khỏi đình viện, hội hợp với sư huynh Dương Càn.

Nửa tháng không gặp, khí tức trên người Dương Càn đã cường thịnh thêm vài phần, tu vi Lục trọng thiên càng thêm vững chắc, địa vị Thủ tịch đại đệ tử gần như không thể rung chuyển.

Dương Càn cũng đánh giá Triệu Phong một phen, mặc dù tu vi của đối phương không tăng lên, nhưng khí tức lại càng trở nên thâm thúy quỷ dị, ngay cả hắn cũng có cảm giác không thể nhìn thấu.

Hắn cũng không dám coi thường vị tiểu sư đệ này, từ sau lần thí luyện, Triệu Phong rất được Đại trưởng lão coi trọng, thực lực bản thân cũng mạnh đến không tưởng tượng nổi, vài ngày trước, thiếu chút nữa đã quét ngang toàn bộ đệ tử môn hạ của Vân Hải chân nhân.

Chỉ trong chốc lát, hai người Triệu Phong đã gặp Đại Trưởng lão.

- Phong nhi, gần đây khí tức trên người ngươi dường như có chút cổ quái.

Đại trưởng lão nheo mắt nói.

- Bẩm sư tôn, lần trước chấp hành nhiệm vụ, đệ tử đã nhận được truyền thừa tu luyện bí thuật tinh thần, trên người cũng nhiễm thứ gì đó rất đáng ghét. Chẳng qua đệ tử tin rằng, không lâu nữa là có thể

hóa giải được nó.

Triệu Phong cũng không giấu giếm những chi tiết này.

Lần trước, mình nhìn trộm cổ tháp thần bí, trúng phải bí thuật của bộ khô lâu thần bí, cho nên trên người vẫn luôn có cảm giác buôn nôn đáng ghét, giống như âm hôn bất tán.

Đến tận hôm nay, loại cảm giác này vẫn không biến mất.

Mặc dù Triệu Phong đã dùng mắt trái điều tra, cũng phát hiện được một số dấu hiệu, thế nhưng vẫn không có cách nào hóa giải.

Triệu Phong cũng không biết rằng, bộ khô lâu này chính là Đường chủ, đã thi triển “U Hồn ấn ký” trên người hắn. Dựa theo lẽ thường, trong ba năm sẽ không bị tiêu tán.

Đương nhiên, nếu như Triệu Phong có thể tu hành truyền thừa bí thuật tinh thần này tới đỉnh cao, có thể sau này sẽ tự động hóa giải.

- Để ta xem nào!

Đại trưởng lão triển khai linh thức, kiểm tra khắp toàn thân Triệu Phong.

Triệu Phong cũng không phán kháng, chỉ thúc dục lực lượng huyết mạch, ngăn cách không gian trống rỗng của mắt trái.

Lực lượng huyết mạch và khí huyết chân lực trộn lẫn vào nhau, không chủ động bại lộ thì rất khó có thể phát giác. Hơn nữa, Triệu Phong cũng không lo lắng Đại trưởng lão có thể phát hiện lực lượng huyết mạch trên người mình, cùng lắm chỉ có thể liên hệ tới phương diện thiên phú tinh thần mà thôi.

- Thứ này có chút giống ấn ký tinh thần, nhưng lại càng huyền diệu cao thâm hơn, xem ra ngươi đã bị người nào đó thi triển ấn ký lên người rồi.

Đại trưởng lão lẩm bẩm.

Thế nhưng, cường đại như Đại trưởng lão cũng không thể hóa giải thứ quỷ dị vô hình này.

- Cảnh giới của người ra tay, chỉ e bí thuật tinh thần đã đạt tới cấp bậc “Chân Chủ cấp”, vi sư không am hiểu lĩnh vực này. Có lẽ người của Cổ U Điện sẽ có biện pháp giải quyết, thế nhưng đám người này cũng không dễ dàng bàn chuyện đâu.

Đại trưởng lão nhíu mày, dường như cảm thấy khó giải quyết.

- Chân Chủ cấp? Thật đáng sợ! Trong liên minh Thập Tam Tông, dường như mấy trăm năm rồi cũng chưa từng xuất hiện cường giả cấp độ này.

Dương Càn lập tức kinh hãi thất sắc.

Chân Linh Tam Cảnh Thiên, chia làm ba cấp độ: Chân Nhân cấp, Chân Huyền cấp, Chân Chủ cấp.

Trước mắt, trong số trưởng lão của Hiểu Nguyệt Tông còn chưa có tồn tại Chân Huyền cấp, chứ đừng nói là cấp bậc “Chân Chủ cấp” đáng sợ kia.

Chân Chủ cấp, cho dù đặt ở Bắc đại lục cũng là tồn tại đỉnh phong, được tôn xưng là “Chân Chủ”.

Triệu Phong cũng cảm thấy động dung, Đại trưởng lão mạnh nhất bổn tông, chẳng qua cũng chỉ là Chân Nhân cấp đỉnh phong, những trưởng lão khác, phần lớn đều là Chân Nhân Cấp tiểu thành hoặc đại thành.

- Phong nhi, ngươi cũng phải cẩn thận an nguy của bản thân, vi sư không biết ý đồ của người xuất thủ. Nhưng sau Liên minh thịnh hội, ta sẽ mời cường giả của Cổ U Điện ra tay.

Đại trưởng lão thở dài một tiếng.

- Sư tôn yên tâm, ta tin rằng tự mình cũng có thể giải quyết được mà không cần tìm “Cổ U Điện”.

Triệu Phong bình tĩnh nói.

Thế nhưng, rõ ràng Đại trưởng lão và Dương Càn đều không quá tin tưởng lời hắn nói.

Chân Chủ cấp chính là tồn tại đỉnh phong của đại lục, không ai không phải là đại năng phiên vân phúc vũ (*), là chúa tể dại lục, nắm giữ vận mệnh vô số sinh linh.

(*) hô mưa gọi gió, lật tay làm mây úp tay làm mưa.

Chênh lệch giữa Chân Nhân cấp và Chân Chủ cấp giống như Nhất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh và Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, là một khoảng cách cực lớn.

Nửa canh giờ sau.

Đại trưởng lão dẫn đầu hai ngươi đi tới quảng trường ở Phù Loan Điện.

Vân Hải chân nhân và Bắc Mặc cũng đến nơi.

Ngoài ra, Lục Nguyệt Mồ Mồ cũng cùng xuất phát, bà ta phụ trách hậu cần, tinh thông luyện đan và ý đạo.

Ba vị trưởng lão và ba tên đệ tử chân truyền đều cùng trình diện.

- Ừm?

Lúc ánh mắt Triệu Phong rơi lên người Bắc Mặc, thần sắc chợt thay đổi, nửa tháng không gặp, không ngờ tên này đã thành công đột phá tới Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Lần trước tỷ thí, Bắc Mặc chẳng qua chỉ mới Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cực hạn mà thôi.

Tu vi tiến triển như vậy, có thể xem là đứng đầu Tông môn, không hổ là siêu cấp thiên tài có thiên phú cao nhất Hiểu Nguyệt Tông.

Triệu Phong cũng không biết rằng, sau khi trải qua Phù Loan Thí Luyện, bản thân hắn thiếu chút nữa quét ngang toàn bộ môn hạ của Vân Hải chân nhân, cho nên Bắc Mặc đã điên cuồng tu luyện.

Trong cùng một thời đại, tranh phong giữa thiên tài chính là cạnh tranh lẫn nhau, sáng tạo kỳ tích.

Nếu như không có Triệu Phong, có lẽ Bắc Mặc cũng không thể ép ra được tiềm lực lớn như vậy. Đồng dạng, nếu như không có Bắc Mặc, Triệu Phong có lẽ cũng không thể đạt tới thành tựu ngày hôm nay.

Thậm chí ngay cả “Thủ tịch đại đệ tử” Dương Càn cũng có chút động dung, cảm thấy áp lực sâu sắc, dù sao thì Bắc Mặc cũng đạt được

truyền thừa, tu vi tấn chức Ngũ trọng thiên, có uy hiếp nhất định với vị trí “Thủ tịch đại đệ tử” của hắn.

Bởi vậy, đội hình của Hiểu Nguyệt Tông khi tham gia “Tiểu Hội Tam Tông”, cơ bản tạo thành:

Dương Càn, Thủ tịch đại đệ tử, tu vi Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Bắc Mặc, đệ tử chân truyền, tu vi Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Triệu Phong, đệ tử chân truyền, tu vi Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

- Chuẩn bị xuất phát.

Đại trưởng lão vung tay lên, từ xa xa chợt truyền tới tiếng Ưng kêu vang dội.

Chỉ một đầu Phi Ưng kim sắc cực lớn từ dãy núi phía xa, phá không mà tới, dẫn động một trận gió kim sắc, khí thế khiến người khác phải sợ hãi.

- Đây là “Kim Thương Cự Ưng”, phi cầm Linh sủng tọa trấn sơn môn ư?

Triệu Phong bắt đầu đánh giá.

Kim Thương Cự Ưng mở rộng hai cánh, dài chừng bảy tám trượng, cái bóng của nó đủ bao trùm một hoa viên nhỏ, chịu tải được mươi người cũng không phải là nói chơi.

Luận lực chiến đấu, Kim Thương Cự Ưng có thể so với Thất trọng

thiên Thoát Phàm Cảnh, nếu như luận tộc độ phi hành đơn thuần, đoán chừng Chân Linh cảnh bình thường cũng phải kém vài phần. Dù sao thì Chân Linh cảnh bình thường cũng chỉ có thể phi hành trong khoảng cách gần, không thể nào phi hành trường kỳ được.

Đại trưởng lão dẫn đầu mọi người, bước lên lưng Kim Thương Cự Ưng.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đột nhiên xuất hiện, tròng mắt xoay tròn, hiếu kỳ dò xét khắp bốn phía.

Lúc Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu bước lên lưng chim ưng, Kim Thương Cự Ưng khổng lồ đột nhiên lộ ra một tia sợ hãi, run rẩy.

- Ừm?

Đại trưởng lão và Vân Hải chân nhân đều phát hiện được chỗ dị thường.

Đại trưởng lão dường như có chút suy ngẫm, đưa tay trấn an Kim Thương Cự Ưng, giúp nó vượt qua cơn sợ hãi, khôi phục vẻ bình thường.

Ánh mắt Vân Hải chân nhân khi nhìn về phía Tiểu Tặc Miêu càng thêm nóng rực.

Trong thân thể Kim Thương Cự Ưng có huyết mạch Viễn cổ hiếm có, phẩm cấp không tầm thường, trong phần lớn Linh sủng của Hiểu Nguyệt Tông cũng được xếp vào hàng đầu, chiến lực tuyệt đối mạnh nhất.

Linh sủng quý hiếm cường đại như vậy mà không ngờ vẫn sinh ra sợ hãi với Tiểu Tặc Miêu.

Đương nhiên, Vân Hải chân nhân còn chưa ý thức được, Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu đều cùng bước lên một lúc, rốt cuộc Kim Thương Cự Ưng sợ hãi một trong hai người hay là cả hai người thì vẫn rất khó nói.

Thế nhưng Vân Hải chân nhân hiển nhiên sẽ không để ý đến nhân tổ "nho nhỏ" như Triệu Phong.

- Meo meo!

Con ngươi của Tiểu Tặc Miêu đảo một vòng, chợt lăng không xoay người một cái, nhảy lên vai Vân Hải chân nhân.

Ổ?

Đám người Triệu Phong đều hoàn toàn ngây ngẩn.

Vân Hải chân nhân cũng rất kinh ngạc, trên mặt chợt lộ ra thần sắc kinh hỉ, thầm nghĩ, hẳn là Tiêu Tặc Miêu này cũng biết đạo lý "Chim khôn biết chọn cành mà đậu".

Vù vù...

Kim Thương Cự Ưng mở rộng hai cánh, dẫn động một trận gió kim sắc, giống như một đạo cầu vồng, bay về phía chân trời.

- Thật nhanh!

Triệu Phong chợt sinh lòng cảm khái, đứng trên lưng chim ưng, nhìn bao quát núi sông đại địa bên dưới, tâm huyết bành trướng, lộ vẻ

kích động khó hiểu.

Một năm trước, lúc thân còn ở Triệu tộc, hắn chưa từng nghĩ sẽ trải qua hành trình tráng lệ như vậy trong Tông môn.

Một ngày nào đó, ta sẽ dùng lực lượng của mình, rong ruổi khắp mảnh địa lục thần kỳ này.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu ngồi trên vai Vân Hải chân nhân, bộ dạng cả hai đều rất vui sướng.

Vân Hải chân nhân cảm thấy mừng thầm, nếu như có quan hệ tốt với Tiểu Tặc Miêu này, sau đó lại giao dịch một cái giá tốt với Triệu Phong, e rằng đối phương cũng sẽ không cự tuyệt.

Triệu Phong cũng không quá để tâm, Tiểu Tặc Miêu có tầm mắt rất cao, không có khả năng sẽ hài lòng Vân Hải chân nhân, đoán chừng nó đang có chủ ý xấu xa nào đó.

Vân Hải chân nhân rất mừng rỡ, đem linh đan cho Tiểu Tặc Miêu ăn, kết quả đều bị nó nuốt sạch.

Meo meo!

Sau khi Tiểu Tặc Miêu ăn no, thỏa mãn gật đầu một cái, sau đó lại nhảy trở lại lên vai Triệu Phong, lộ ra một nụ cười đều.

Nụ cười trên mặt Vân Hải chân nhân lập tức cứng lại, không ngờ Tiểu Tặc Miêu này chỉ tới ăn uống rồi bỏ đi.

Một lát sau, Vân Hải chân nhân chợt biến sắc, thò tay sở bên hông

rồi hét lên:

- Ngọc bội của ta!

- Xảy ra chuyện gì vậy Vân Hải sư đệ?

Đại trưởng lão và Lục Nguyệt Mỗ Mỗ đều liếc mắt nhìn.

- Ta vốn có một khối “Ngọc Tâm Bội”, có hiệu quả ngưng thần trấn tâm ma, giá trị xa xỉ, đột nhiên không đâu nữa. Đúng rồi! Nhất định là do con Tiểu Tặc Miêu kia, chỉ có nó là vừa rồi đã tiếp cận ta.

Ánh mắt Vân Hải chân nhân thoáng trầm xuống, đưa tay chỉ vào Tiểu Tặc Miêu.

Điều này sao có thể?

Mọi người trên lưng chim ưng đều cảm thấy hoang đường. Tiểu Tặc Miêu này thoạt nhìn nhỏ yếu như vậy, cùng lắm chỉ lớn bằng bàn tay, làm sao có thể lấy trộm ngọc bội của trưởng lão được?

Hơn nữa, với thực lực Chân Linh cảnh của Vân Hải chân nhân, tại sao lúc bị trộm lại không cảm ứng được chút nào?

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đứng trên vai Triệu Phong, liên tục lắc đầu, bộ dạng ủy khuất, khóe mắt còn có chút ướt át, lập tức khiến mọi người đồng tình.

Thế nhưng hai thầy trò Vân Hải chân nhân lại quyết không tin.

- Nhất định là do tặc miêu này làm!

Bắc Mặc bình tĩnh trấn định nói, hắn là người hiểu rõ nhất sự xảo trá của tặc miêu này. Triệu Phong bất đắc dĩ lắc đầu, nói:

- Vân Hải Trưởng lão, nếu không tin có thể soát người, kiểm tra Trữ vật Thủ trạc của ta! Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu lắc đầu, vung hai móng vuốt lên, biểu thị kháng nghị.

- Hừ hừ, quả nhiên.

Vân Hải chân nhân bước về phía Triệu Phong.

- Ách... Vân Hải tiền bối à, ý của Tiểu Tặc Miêu là nếu ngài lục soát không có thì phải làm sao đây? Như vậy còn không phải là vũ nhục "miêu cách" của nó hay sao?

Triệu Phong có chút hữu khí vô lực nói, đành phải hồ trợ "phiên dịch" một phen.

Dù sao thì Tiểu Tặc Miêu cũng đã kỳ kết huyết khế Linh sủng với hắn, cho nên cả hai đều tâm ý tương thông.

- Cái này...

Vận Hải chân nhân có chút khó xử, dù sao thì Triệu Phong cũng là đệ tử của Đại Trưởng lão, nếu mình không có bằng chừng lại lục soát thân thể của hắn thì có chút không ổn. Nếu lục soát có thì cũng bỏ đi, nhưng nếu không tìm, vậy chẳng phải là công khai khi dễ đệ tử của Đại trưởng lão ngay trước mặt ông ta hay sao?

- Như vậy đi, nếu lục soát cộ, vậy con mèo này sẽ thuộc về ta, mặc kệ bổn trưởng lão xử trí. Nếu như tìm không thấy, bổn trưởng lão sẽ

dâng tặng 100 khối nguyên tinh thạch hạ phẩm làm lương thực cho con mèo này.

Vân Hải chân nhân nói.

100 khối nguyên tinh thạch hạ phẩm?

Vẻ mặt của mọi người ở đây đều có chút biến đổi, số lượng nguyên tinh thạch này tương đương với một vạn nguyên tinh thạch thứ phẩm, không phải là con số nhỏ.

- Được rồi.

Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu liếc nhìn nhau, đồng loạt gật đầu.

Một lát sau...

Vân Hải chân nhân với bộ mặt hậm hực, giao ra 100 khối nguyên tinh thạch hạ phẩm, thần sắc trở nên âm trầm, đứng qua một bên.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu lộ ra thần sắc như người giành chiến thắng, quơ quơ trảo trước mặt Triệu Phong.

- Được được! Chúng ta chia 5:5.

Triệu Phong có chút bất đắc dĩ nói.

Lời này vừa nói ra, mọi người ở đây thiếu chút nữa đã té xỉu.

Vẻ mặt của thầy trò Vân Hải chân nhân và Bắc Mặc đều trở nên cực kỳ khó coi. Thầy trò hai người suốt cả chặng đường đều không vui.

Nhưng cuối cùng Kim Thương Cự Ưng cũng thuận lợi bay đến nơi cần đến.

Chương 209: Ngạo thiên nguyệt

Kim Thương Cự Ưng từ trên cao mảy trăm trượng, chậm rãi đáp xuống, lập tức nhìn một mảnh núi sông tú lệ, núi xanh sông biếc, cây cao bóng lớn, chim hót hoa nở.

Lăng Nguyệt Tông không phải ở thâm sơn, mà ở trong một vịnh nước thần bí đẹp đẽ như lam bảo thạch, từ trên cao nhìn bao quát xuống giống như một vầng trăng khuyết hẹp dài, thiên địa nguyên khí dõi dào còn hơn cả Hiểu Nguyệt Tông dòng sông thác nước cuồn cuộn chảy dài, tráng lệ mà không mất đi hùng vĩ.

Tầm mắt của Triệu Phong càng nhìn ra xa hơn, thấy rõ mọi thứ hơn, không khỏi cảm khái, địa bàn của Lăng Nguyệt Tông so với Hiểu Nguyệt Tông thì đại khí hơn nhiều, phong quang tinh mỹ càng hợp lòng người.

Biểu hiện khác biệt như vậy, thực chất là bởi chênh lệch thiên địa nguyên khí.

Bất kỳ một Tông môn nào cũng đều chiếm cứ một nơi phúc linh chi địa, có nguyên khí thiên địa dõi dào, có lợi cho việc tu luyện, như vậy thì tỷ lệ đột phá sẽ cao hơn một chút.

Nếu như xuất thân từ một nơi nghèo nàn nguyên khí như ở Triệu tộc, cho dù là thiên tài như Bắc Mặc, e rằng cũng khó mà đột phá Thoát Phàm Cảnh trước năm hai mươi tuổi, càng đừng nói đến việc đạt được thành tựu như ngày hôm nay.

Trong liên minh Thập Tam Tông Lăng Nguyệt Tông xếp thứ tư, Hiểu Nguyệt Tông không phải nhất đếm ngược thì cũng là nhì đếm ngược, có thể nói là thua kém “đồng đạo”.

Sau khi đến địa bàn của Lăng Nguyệt Tông thần sắc của mấy vị trưởng lão liền trở nên ngưng trọng.

Lúc này, đột nhiên có một đạo cầu vồng màu bạc từ dòng sông bên dưới bay lên.

- Ha ha, mấy vị hảo hữu Hiểu Nguyệt Tông đại giá quang lâm, thứ lỗi Côn mỗ đã không đón tiếp từ xa.

Người tới là một lão già da mặt nhăn nheo, mái tóc hoa râm, khí tức cường thịnh trên người ép thẳng về phía Đại Trưởng lão.

- Côn trưởng lão nghiêm trọng quá rồi.

Đại trưởng lão cười nhạt một tiếng, mấy vị trưởng lão bắt đầu chào hỏi lẫn nhau.

Vẻ mặt Lục Nguyệt Mỗ Mỗ và Vân Hải chân nhân có chút không vui.

Côn trưởng lão này chẳng qua chỉ là một trưởng lão bình thường trong Lăng Nguyệt Tông.

Mà bên phía Hiểu Nguyệt Tông, do Đại trưởng lão và ba đại trưởng lão dẫn đội, thế mà Lăng Nguyệt Tông lại chỉ phái một vị trưởng lão bình thường ra đón tiếp.

Dựa theo lẽ thường, Lăng Nguyệt Tông ít nhất phải phái một vị Tông chủ hoặc là Đại trưởng lão tự mình nghênh đón, như vậy mới không tính là thất lễ.

- Ha ha! Tông chủ và Đại trưởng lão đều đang bận chiêu đãi mấy vị đồng đạo của “Ngân Nguyệt Tông”.

Côn trưởng lão dường như nhìn ra suy nghĩ của những vị trưởng lão trong Hiểu Nguyệt Tông, vội cười ha ha, thế nhưng khóe mắt lại lóe lên một tia khinh thường.

Trong “Nguyệt Tam Tông” (*), Ngân Nguyệt Tông xếp hàng thứ bảy trong liên minh Thập Tam Tông, nằm ở tầm trung, thực lực tương đối mới có thể nhận được sự coi trọng của Lăng Nguyệt Tông

(*) Gồm Hiểu Nguyệt Tông, Ngân Nguyệt Tông, Lăng Nguyệt Tông.

Trong lòng mấy vị trưởng lão của Hiểu Nguyệt Tông đều cổ nén cơn tức giận, nhưng thực sự không thể phát tác được.

Bởi vì trong những lần Tiểu Hội Tam Tông khóa trước, Hiểu Nguyệt Tông vẫn luôn xếp cuối, bại nhiều hơn thắng uy nghiêm mất sạch.

Nghĩ tới đây, mấy người Đại trưởng lão không khỏi nhìn đám đệ tử tham gia Tiểu Hội với ánh mắt chờ mong

Lần này, đệ tử đại biểu cho Hiểu Nguyệt Tông có thực lực mạnh hơn lần trước rất nhiều.

Kim Thương Cự Ưng hạ xuống trước một tòa đại điện nhỏ.

Côn trưởng lão cười nói:

- Những lão bất tử như chúng ta đến đại điện thương thảo nghị sự thôi, cứ để đám hậu bối này tự đi giao lưu, thuận tiện tham quan Lăng Nguyệt Tông một chút.

Mấy vị trưởng lão của Hiểu Nguyệt Tông khẽ gật đầu, cũng không cảm thấy kỳ quái.

Đây chính là lệ cũ của những lần Tiểu Hội Tam Tông trước đây.

Mục đích của Tiểu Hội Tam Tông gồm hai yếu tố:

Thứ nhất là cao tầng giữa ba Tông phái hội đàm thương thảo hợp tác liên minh chống chọi với kẻ thù bên ngoài, đồng thời phán chia lợi ích.

Gần đây Xích Nguyệt ma giáo có phong thanh không nhỏ, xem chừng cũng là trọng điểm để trao đổi.

Những hội đàm cao tầng này, đám vãn bối tự nhiên không được phép tham gia.

Thứ hai, thuận tiện để cho đám hậu bối của ba Tông phái đại biểu cho Tông phái của mình luận bàn với nhau.

Bởi dù sao đi nữa, tiềm lực của đám tân tú hậu bối cũng có liên quan đến tương lai của Tông môn, đồng thời thể hiện sự chênh lệch giữa từng Tông môn.

Bình thường thực lực của Tông môn cường đại, nội tình tài nguyên sâu dày mới có thể bồi dưỡng được đệ tử tốt, nhất nhiên cũng có một vài ngoại lệ.

Ví dụ như “Tứ đại tân tú” được liên minh Thập Tam Tông bình chọn, lần lượt đều xuất thân từ những Tông môn xếp hạng trước bốn, Lăng Nguyệt Tông cũng chỉ miễn cưỡng lọt vào phạm vi đó.

Rất nhanh, mấy vị trưởng lão của Hiểu Nguyệt Tông đã được đưa đến đại điện để tiếp đãi.

- Chư vị đồng đạo, hãy để “Mạnh Vân” dẫn các người đi tham quan Lăng Nguyệt Tông.

Một âm thanh ôn hòa truyền đến.

Nghênh đón ba người Triệu Phong chính là một công tử áo trắng phong độ bình thản, ngữ khí ôn hòa, nhàn nhạt nhìn qua ba đệ tử đại biểu cho Hiểu Nguyệt Tông.

Bắc Mặc và Triệu Phong đều là người lười nói chuyện, vì vậy Dương Càn đành phải mỉm cười giới thiệu từng người.

Lúc giới thiệu Bắc Mặc và Triệu Phong Mạnh Vân dường như không hề đếm xỉa mà nói:

- Thì ra là hai nhân vật mới.

Mạnh Vân và Dương Càn dường như biết nhau, tuy nhiên cũng không tính là quen thuộc.

- Mạnh huynh, ngươi xếp hạng thứ mấy trong đệ tử chân truyền của Lăng Nguyệt Tông?

Dương Càn hỏi.

Vấn đề này cũng khiến cho Bắc Mặc và Triệu Phong rất hiếu kỳ.

Khí tức trên người Mạnh Vân gần ngang với Dương Càn, tu vi đạt tới Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong.

- Chân truyền đệ tam.

Mạnh Vân không mặn không nhạt đáp.

Trên đường đi, hắn dẫn theo đệ tử của Hiểu Nguyệt Tông cưỡi ngựa xem hoa, dường như không hề đếm xỉa tới bọn họ.

Loại cảm giác này cũng không phải cố gắng biểu hiện ra, mà là đối phương căn bản không muốn che dấu suy nghĩ trong lòng.

Lần này tiếp đãi Hiểu Nguyệt Tông, cao tầng Lăng Nguyệt Tông chỉ phái một trưởng lão bình thường

Bây giờ tiếp đãi mấy người Triệu Phong cũng chỉ phái một đệ tử chân truyền hạng ba.

- Ngạo Thiên Nguyệt của quý Tông được xếp vào “Tứ đại tân tú” của liên minh Thập Tam Tông quả thật là tuyệt thế kỳ tài, khiến cho Dương Càn rất kính nể...

Dương Càn mặt không đổi sắc nói, dường như muốn nghe ngóng tình huống của Lăng Nguyệt Tông

Thái độ của Mạnh Vân đối với Thủ tịch đại đệ tử của Hiểu Nguyệt Tông cũng quá bình đạm.

Dương Càn không khỏi cảm thấy vô cùng bất đắc dĩ, trong hai người sư đệ bên cạnh, Bắc Mặc thì vốn chất phác trầm mặc, không thích nói chuyện.

Còn vệ phần Triệu Phong hắn đã nhìn ai không vừa mắt thì cũng lười quan tâm đến phản ứng của đối phương

Haizz, hai tên này đều tự cho mình là trung tâm, tự cao tự ngạo.

- Ngạo sư huynh thân là “Tứ đại tán tú” trong liên minh Thập Tam Tông, lần Tiểu Hội Tam Tông này có lẽ cũng chỉ thuận tiện quan sát mà thôi. Mấy tháng trước, hắn đã tu luyện tới Lục trọng thiên đỉnh phong, còn luyện thành “Nguyệt Thần Thương” có độ khó cực lớn của bổn Tông, trong vòng trăm năm qua, cũng không tìm ra được người nào như hắn.

Lúc Mạnh Vân đề cập tới “Ngạo Thiên Nguyệt”, khóe miệng không khỏi nhếch lên một tia cười nhạo, chỉ bằng vào đám tôm tép nhãi nhép như các ngươi cũng có tư cách khiêu chiến với Ngạo Thiên Nguyệt hay sao?

Ngạo Thiên Nguyệt chính là một trong “Tứ đại tân tú” mà liên minh Thập Tam Tông bình chọn, thực lực ngạo thị trong đám hậu bối.

Đừng nói là “Nguyệt Tam Tông”, cho dù phóng mắt khắp mười ba Tông thì cũng không có mấy người là đối thủ của hắn.

- Làm sao có thể... Ngạo Thiên Nguyệt đã luyện thành “Nguyệt Thần Thương” rồi ư?

Dương Càn không khỏi thất sắc.

“Nguyệt Thần Thương” chính là một công pháp cấm kỵ trong Lăng Nguyệt Tông, cùng loại với Phong Lôi Chưởng của Hiểu Nguyệt Tông.

Thế nhưng đẳng cấp của Nguyệt Thần Thương rất cao, cũng trọn vẹn, thậm chí bản thân nó còn là một loại hệ thống truyền thừa, cực kỳ khó tu luyện, thế nhưng uy lực cũng khủng bố đến mức cực đoan.

- Nghe nói trong Hiểu Nguyệt Tông các ngươi lần này cũng có người nhận được truyền thừa, xem ra cũng không phải kém cỏi như trong tưởng tượng nha.

Mạnh Vân không khỏi đắc ý đến quá đà.

Dương Càn nghe vậy, lửa giận bùng lên, lập tức muốn phát tác.

- Được rồi, đến nơi rồi.

Mạnh Vân đột nhiên chuyển chủ đề, dẫn ba người về phía một mảnh lâm viên tòa hương thơm khắp nơi.

Trung tâm của lâm viên này có một cái đình, ở đó có đặt một ít bánh ngọt nước trà.

Trong đình có hơn mười đệ tử đang ngồi, phần lớn đều là đệ tử chân truyền của Lăng Nguyệt Tông, còn những người khác là đệ tử đại biểu cho Ngân Nguyệt Tông.

- Ngạo sư huynh, các vị đồng đạo của Ngân Nguyệt Tông, đệ tử đại biểu cho Hiểu Nguyệt Tông đã đến rồi.

Mạnh Vân cố ý nói lớn, khiến mọi người trong đình đều đồng loạt liếc nhìn.

Tại trung ương, “Ngạo Thiên Nguyệt” một thân áo lam rộng lớn đang ngồi ngay ngắn, mắt nhìn thẳng không chớp.

Luận tướng mạo khí chất, Ngạo Thiên Nguyệt không phân cao thấp với Dương Càn, đều là hình tượng hoàn mỹ trong lòng nữ tử.

Thế nhưng trên người Ngạo Thiên Nguyệt lại có một luồng ngạo khí,

trong ánh mắt mang theo một loại áp lực có thể nhìn thấu triệt tâm thần.

- Ừm!

Ngạo Thiên Nguyệt chỉ nhàn nhạt gật đầu, cũng không có ý đứng dậy đón khách.

Mạnh Vân thoáng giới thiệu cho ba bên một phen.

- Đây chính là “Mao Phi”, Thủ tịch đệ tử của Ngân Nguyệt Tông...

Lúc Mạnh Vân giới thiệu ba người của Ngân Nguyệt Tông, thái độ hơi khách khí một chút.

Thủ tịch đệ tử “Mao Phi” của Ngân Nguyệt Tông có tu vi tương đương Dương Càn.

Bên cạnh Mao Phi là một thiếu niên tóc đỏ và một kiếm khách mặc áo bào màu bạc.

Ổ!

Ánh mắt của Triệu Phong lập tức rơi lên người thiếu niên tóc đỏ. Thiếu niên này không phải là thiếu niên mà ngày trước mình đã nhìn trong tòa cổ tháp giữa Hoành Vân Thiên Lâm hay sao?

- Vị này chính là Lý Hoành, Chân truyền đệ nhị của Ngân Nguyệt Tông.

Mạnh Vân chỉ giản lược giới thiệu.

Rất nhanh, đội hình đệ tử của ba Tông đều đã có mặt đông đủ.

Lăng Nguyệt Tông do Ngạo Thiên Nguyệt cầm đầu.

Ngân Nguyệt Tông do Mao Phi cầm đầu.

Hiểu Nguyệt Tông do Dương Càn cầm đầu.

Thủ tịch đệ tử của ba Tông phái đều có tu vi đạt tới Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thế nhưng rõ ràng đều xem “Ngạo Thiền Nguyệt” là người đứng đầu.

- Không ngờ Hiểu Nguyệt Tông lại phái ra một đệ tử Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh làm đại biểu.

Trong đám đệ tử chân truyền của Lăng Nguyệt Tông, một vài người bắt đầu thấp giọng nghị luận.

Quả thật.

Trong hàng ngũ đệ tử đại biểu, chỉ có mình Triệu Phong là tu vi Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, vô cùng bắt mắt.

Một vài đệ tử chân truyền của Lăng Nguyệt Tông khinh thường nói:

- Cho dù là những đệ tử chân truyền loại hai như chúng ta cũng có thể chà đạp tên kia, xem ra Hiểu Nguyệt Tông đã từ từ xuống dốc rồi.

- Yên lặng!

Ngạo Thiên Nguyệt hừ lạnh một tiếng, trong đình lập tức câm như hến.

Hắn không phải trách cứ đám đệ tử đồng môn nói năng lồ mãng, mà

là cảm thấy rất mất mặt.

Từ đầu đến cuối, hắn còn không để mấy tên đệ tử của Hiểu Nguyệt Tông vào mắt chứ nói chỉ là quan tâm đến tên Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh rác rưỡi kia. Đám đồng môn của mình lại đánh đồng bọn họ với hắn, như vậy còn không phải là mất sạch thể diện hay sao?

- Vị thiên tài "Địa Linh Thể" của quý Tông đâu, tại sao không hiện thân?

Mao Phi của Ngân Nguyệt Tông đột nhiên đặt câu hỏi.

Thiên tài Địa Linh Thể!

Thiên tài của hai Tông đều đồng thời động dung, trong con ngươi của Bắc Mặc cũng chợt lóe lên một tia tinh quang.

- Triệu sư muội sẽ đến ngay thôi.

Trên mặt Ngạo Thiên Nguyệt chợt lộ ra một tia vui vẻ hiếm.

- Triệu sư muội đến rồi!

Mấy vị đệ tử chân truyền của Lăng Nguyệt Tông đột nhiên kinh hô.

Chỉ bên ngoài đình, có một vị thiếu nữ thanh nhã như tiên, ngọc nhan như bông sen trong nước, tinh xảo tuyệt mỹ như tuyết sứ.

Thiếu nữ này mặc một bộ váy dải tím nhạt như sương khói, mái tóc xòa ngang vai, giống như tinh linh trong gió, đôi mắt trong suốt như thủy tinh, long lanh hoàn mỹ, da thịt như tuyết ngọc lộ ra vẻ hồng hào mềm mại.

Khi nàng đi về phía đình, phần lớn đệ tử đều cảm thấy kinh diễm, thị giác bị trùng kích mãnh liệt, một vài đệ tử thậm chí còn không thể tự kiềm chế.

Bên phía Ngân Nguyệt Tông, ngoại trừ Thủ tịch đệ tử Mao Phi ra, thiếu niên tóc đỏ Lý Hoành và kiếm khách khoác áo choàng bạc đều ngẩn ra, ánh mắt thoáng ngốc trệ trong giây lát.

- Đây chính là thiên tài mỹ nữ tuyệt sắc "Tử Yên Tiên Tử" tư chất Địa Linh Thể và đạt được truyền thừa trong truyền thuyết của quý Tông hay sao? Quả thật nghe danh không bằng gặp mặt!

Trong mắt Mao Phi khó mà che dấu được ánh mắt ái mộ và kinh diễm.

- Triệu sư muội.

Trên khuôn mặt tuấn tú của Ngạo Thiên Nguyệt chợt lộ vẻ ôn hòa, đứng dậy nghênh đón "Tử Yên Tiên Tứ". Thậm chí còn nhiệt tình hơn cả khi đón tiếp đệ tử của hai Tông phái khác rất nhiều.

Một màn này rơi vào trong mắt những đệ tử khác, có vài người không khỏi cảm thấy ghen ghét, thế nhưng thực lực của Ngạo Thiên Nguyệt ngạo thị trong đám tân tú hậu bối, vì vậy rất nhiều người đều không thể làm gì được.

- Vũ Phi đã tới chậm rồi.

Tử Yên Tiên Tử mỉm cười, giống như thác nước réo rất, thanh mỹ mà không mị hoặc, dùng từ chim sa cá lặn cũng không đủ hình dung.

Thế nhưng trong đám người lại có hai người kinh ngạc bất ngờ.

- Là nàng...

Triệu Phong và Bắc Mặc không khỏi thất sắc.

Chương 210: Tiểu hội luận bàn 1

Triệu Phong và Bắc Mặc liếc nhìn nhau, đều tin chắc “Từ Yên Tiên Tử của Lăng Nguyệt Tông chính là Triệu Vũ Phi mà ngày đó đã mất tích trong Quảng Lăng phủ.

Nửa năm trôi qua, mỹ nhân tiềm năng đã biến thành thiếu nữ xinh đẹp duyên dáng yêu kiều, khí chất thanh nhã thoát tục, nhất cử nhất động, mỗi cái nhíu mày hay một nụ cười đều đẹp tuyệt trần, khiến cho người khác có cảm giác kinh diễm mãnh liệt.

Vài ngày trước, lúc Triệu Phong trở lại Triệu tộc, người của Triệu tộc khi đề cập tới “Triệu Vũ Phi” đều cảm khái và rung động, cảnh tượng đó cho đến giờ đã rõ môn một trước mắt.

- Lúc Vũ Phi muội trở lại, mọi người đều kinh động như gặp phải người trời, giống hệt tiên tử nhân gian, ngay cả phong thái của Vũ Dương đệ nhất mỹ nữ “Thu Mộng Vũ” cũng bị lu mờ.

Nhớ tới lời miêu tả của người trong Triệu tộc, Triệu Phong cảm thấy những lời đó không hề khoa trương chút nào.

Hôm nay gặp lại, không ngờ Triệu Vũ Phi đã trở thành thiên tài tuyệt sắc có tư chất Địa Linh Thể của Lăng Nguyệt Tông, hơn nữa còn chiếm được truyền thừa.

Ngay cả Bắc Mặc vốn luôn trầm mặc cũng không khỏi nghẹn ngào, không thể tiếp nhận nổi.

Ánh mắt của Triệu Phong lóe lên, trong đầu chợt nhớ lại tình huống trắc thí của Triệu Vũ Phi ở Quảng Lăng phủ ngày trước.

Lúc đó, Triệu Phong cũng cảm thấy kinh ngạc, ngay cả Quảng Quân Hầu cũng cho rằng, thể chất của Triệu Vũ Phi có chút đặc thù.

Bây giờ xem ra, Triệu Vũ Phi đúng là Linh thể dị loại hiếm, có thể so với Địa Linh Thể, thậm chí còn cường đại hơn Khổng Nguyên Hạo một bậc.

- Vũ Phi, để ta giới thiệu cho muội, đây là mấy vị đồng đạo của Ngân Nguyệt Tông...

Mạnh Vân chủ động ân cần, giới thiệu cho Triệu Vũ Phi.

Luận địa vị, Ngân Nguyệt Tông cao hơn Hiểu Nguyệt Tông, cho nên trước hết bắt đầu giới thiệu Thủ tịch đệ tử “Mao Phi” của Ngân Nguyệt Tông.

Lúc bị gọi đến tên, mấy tên đệ tử của Ngân Nguyệt Tông đều có cảm giác mình được lọt vào mắt xanh của tiên tử, trái tim không khỏi đập rộn ràng.

Dù sao thì thiếu nữ tuyệt sắc trước mặt cũng là người có thiên phú cao nhất trong ba Tông, lại còn là thiên tài đạt được truyền thừa.

Sau khi giới thiệu xong mấy người của Ngân Nguyệt Tông...

Ánh mắt Mạnh Vân xoay chuyển, dừng lại trên thân ba người Hiểu Nguyệt Tông, tùy ý nói:

- Đây là Hiểu Nguyệt Tông, Dương Càn huynh là đầu lĩnh của những đệ tử đại biểu.

Đối với Hiểu Nguyệt Tông, hắn hơi hợt nói một câu, chỉ để cập tới Dương Càn.

- Có thể tận mắt nhìn tuyệt sắc mỹ nữ “Tử Yên Tiên Tử”, thiên phú cao nhất trong ba Tông, quả thật là vinh hạnh của ba người Dương mồ.

Dương Càn cũng không tiếc lời tán dương, hơn nữa còn là xuất phát từ nội tâm

Thế nhưng.

Lúc ánh mắt của Tử Yên Tiên Tử lướt qua ba người của Hiểu Nguyệt Tông, khuôn mặt không khỏi ngần ngơ, chợt trong đôi mắt đẹp dịu dàng tràn ngập khiếp sợ và vui sướng, khẽ hô:

- Triệu... Triệu Phong ca... Các người cũng ở đây?

Triệu Vũ Phi liền nhận ra Triệu Phong và Bắc Mặc.

Đặc biệt là lúc ánh mắt của nàng dừng lại trên khuôn mặt của Triệu Phong, không khỏi biến sắc hô lên:

- Triệu đại ca... Mắt của huynh...

Vụt...

Tàn ánh màu tím chợt lóe lên, Triệu Vũ Phi đã đi tới trước mặt Triệu Phong, mùi thơm ngào ngạt của thiếu nữ lan tỏa khắp xung quanh.

- Vũ Phi, đã lâu không gặp rồi.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, mỉm cười tụ nhiên, mái tóc màu xanh tinh khiết phiêu dật linh động, có vài phần quỷ dị.

Tâm thần Triệu Vũ Phi thoáng ngây ngẩn giây lát.

Triệu Phong lúc này, cũng không khác gì lúc còn ở Triệu tộc và Quảng Lăng phủ, vẫn thong dong trấn định tự nhiên, trong lời nói tràn ngập tự tin, lần nào cũng khiến cho nàng cảm thấy thất bại, thậm chí sinh ra ỷ lại và sùng bái.

Hơn nữa, Triệu Phong bây giờ còn khiến nàng cảm thấy thần bí hơn, cảm giác vô cùng quỷ dị.

Nàng có thể xác định là Triệu Phong chẳng những không xảy ra chuyện gì, mà thậm chí còn cường đại hơn trước kia rất nhiều.

- Vũ Phi đã thất thố rồi.

Triệu Vũ Phi chuyển lo thành mừng, tự nhiên cười nói, sau đó lại chào hỏi với Bắc Mặc.

- Thì ra các người biết nhau?

Dương Càn không khỏi kinh ngạc.

Vẻ mặt của Mạnh Vân và Ngạo Thiên Nguyệt thuộc Lăng Nguyệt Tông không khỏi có chút khó coi.

Đặc biệt là Mạnh Vân, lúc hắn giới thiệu đã cố gắng không để ý đến Triệu Phong và Bắc Mặc, thế mà không ngờ, nữ thần trong lòng hắn lại có quen biết với hai người này.

Ngạo Thiên Nguyệt cũng có chút căm tức, tên Triệu Phong mà hắn

coi là rác rưởi, tràn đầy khinh thường, không ngờ lại biết Triệu Vũ Phi, hơn nữa thoạt nhìn bộ dạng của hai người dường như còn rất thân mật.

Triệu Vũ Phi mỉm cười, giới thiệu đại khái một chút.

Mọi người lập tức bừng tỉnh, thì ra Triệu Phọng và Triệu Vũ Phi đều là xuất thân từ một tộc, đồng thời trước kia, hai người và Bắc Mặc đều chung một sư môn.

Trong đình, bầu không khí hơi dịu đi một chút, mọi người đều là bằng hữu có quen biết, cho nên đàm luận cũng bớt lạ lẫm xa cách hơn.

Trong ba người của Ngân Nguyệt Tông, Triệu Phong đã có duyên gặp mặt thiếu niên tóc đỏ Lý Hoành kia một lần, miễn cưỡng xem như có chút nhận thức.

Nhưng Triệu Phong vấn đề phòng Lý Hoành này, kẻ này rốt cuộc có quan hệ gì với Xích Nguyệt ma giáo?

Đàm luận một chút, sau đó chủ đề liền được chuyển dời đến phương diện tu luyện.

Trong đó, “Nguyệt Thần Thương” của Ngạo Thiên Nguyệt và truyền thừa của hai người Triệu Vũ Phi, Bắc Mặc đều trở thành tiêu điểm chú ý của mọi người.

Đương nhiên, đối với người tu luyện truyền thừa, mọi người cũng chỉ đề cập sơ qua, không hề hỏi sâu.

- Vị Triệu Phong huynh đệ này, với tu vi Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh của ngươi lại có thể đại biểu quý Tông tham gia Tiểu Hội Tam Tông, có lẽ có bản lĩnh đặc biệt gì đó.

Ánh mắt Ngạo Thiên Nguyệt chợt xoay chuyển, đem “mũi nhọn” chĩa về phía Triệu Phong.

Nếu là trong tình huống bình thường, loại nhân vật như Triệu Phong, hắn cũng khinh thường để tâm Thế nhưng kẻ này lại có quan hệ thoạt nhìn không tệ với Triệu Vũ Phi, vì vậy không thể không khiến hắn chú ý.

- Thực lực của Triệu sư đệ cũng rất khá.

Dương Càn nhẹ nhàng hỗ trợ một câu.

Triệu Phong cũng chẳng muốn đáp lời, Bắc Mặc thì chắc chắn sẽ không nói hộ cho hắn, không ném đá xuống giếng đã là tốt lắm rồi.

Đối với tình huống của Triệu Phong, Dương Càn cũng chỉ miễn cưỡng lấp liếm cho qua.

Đệ tử của hai phái Ngân Nguyệt Tông và Lăng Nguyệt Tông đều mơ hồ có chút khinh thường, có lẽ vì quan hệ mật thiết của Triệu Phong với Triệu Vũ Phi, cho nên bọn hắn chỉ hận không thể đối phương mất thể diện.

Nhưng Triệu Phong và Bắc Mặc, một kẻ thì lười nói chuyện, một kẻ thì khô khan đạm mạc, cho nên mọi người thăm dò vài lượt liên mất hứng, cũng không để ý tới nữa.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Đến tối, hội đàm giữa cao tầng ba Tông, xem như chấm dứt.

Sau đó, chính là màn luận bàn của Tiểu Hội Tam Tông mà mọi người

đã chờ mong từ lâu.

Ba đại Tông phái, hơn mười vị cao tầng đều tề tụ tại quảng trường của Lăng Nguyệt Tông.

Sân luận bàn nắm ngay chính giữa quảng trường, bãi đất trông này có phương viên chừng trăm trượng.

Đệ tử và cao tầng của ba Tông đều ở riêng tại ba góc của quảng trường Lãng Nguyệt.

Bên góc của Hiểu Nguyệt Tông.

- Không ngờ đệ tử tân tú của Lăng Nguyệt Tông lần này lại mạnh mẽ đến vậy.

Hai đầu lông mày của Lục Nguyệt Mỗ Mỗ chợt nhíu lại, có vẻ lo lắng.

Vân Hải chân nhân gật đầu, nói:

- Thực lực của Lăng Nguyệt Tông không nhỏ, muốn chiếm ưu thế từ trong tay bọn họ thì rất khó. Nhưng nếu có thể bất phân thắng bại với Ngân Nguyệt Tông, như vậy cũng đủ khiến cho hai Tông phái kia phải thay đổi cách nhìn về chúng ta.

- Cũng mong là vậy.

Đại trưởng lão khẽ thở dài một hơi.

Đầu tiên.

Đội hình của Lăng Nguyệt Tông quá mạnh, Thủ tịch đệ tử Ngạo Thiên Nguyệt đã có tu vi Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh

phong, chính là một trong “Tứ đại tân tú” của liên minh Thập Tam Tông.

Tiếp theo.

Tu vi của Triệu Vũ Phi và Mạnh Vân đều đạt tới Ngũ trọng thiên đỉnh phong, mà Triệu Vũ Phi thậm chí còn đạt được truyền thừa.

Bất luận thực lực cá nhân hay thực lực tổng hợp thì Lăng Nguyệt Tông đều đứng trên hai Tông kia.

Hiện tại, cao tầng của Hiểu Nguyệt Tông đã không còn dám hy vọng xa vời có thể sánh ngang với Lăng Nguyệt Tông, chỉ cần có thể bất phân thắng bại với Ngân Nguyệt Tông đã là tốt rồi.

Nhưng dù vậy thì trong Ngân Nguyệt Tông vẫn có một người tu vi Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, hai người tu vi Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, xét về đội hình thì không hề thua kém gì Hiểu Nguyệt Tông.

Ánh mắt Đại trưởng lão đột nhiên xoay chuyển, dừng lại trên vẻ mặt lãnh tĩnh của Triệu Phong.

Trong lòng ông ta ký thác một tia hi vọng, chỉ mong tên tiểu đệ tử mà ngay cả ông ta cũng không thể nhìn thấu này có thể đem đến cho ông ta kinh hỉ ngoài dự liệu.

Chỉ có Đại trưởng lão là biết rõ Triệu Phong đã đạt được Điện Chi Truyền Thừa, mà thực lực lại vượt quá cấp bậc tu vi rất nhiều.

Lúc này, Ngạo Thiên Nguyệt của Lăng Nguyệt Tông đột nhiên tuyên bố luận bàn bắt đầu. Trong quá trình luận bàn này, tất cả đều do đám tiểu bối chủ trì, các trưởng bối chỉ quan sát và bình phẩm, tuyệt đối

không nhúng tay vào.

- Với tư cách là bên phía chủ nhà, Mạnh mỗ đăng tràng trước tiên, có vị đồng đạo nào nguyện ý luận bàn với ta đôi chút?

Mạnh Vân đứng giữa sân, ôm quyền hướng về phía Ngân Nguyệt Tông và Hiểu Nguyệt Tông, cất giọng nói.

- Ta lên!

Lý Hoành tóc đỏ của Ngân Nguyệt Tông đứng lên, trên người thoáng hiện một luồng viêm khí đỏ thẫm, thanh thế không tầm thường.

Lý Hoành tu luyện Hỏa Nguyệt Quyết, trong công kích tán phát ra một luồng viêm lực cuồng bạo, uy lực đáng sợ đó đủ để thiêu rụi một căn nhà thành tro bụi trong nháy mắt.

Triệu Phong khẽ gật đầu, luận lực công kích đơn thuần, “Hỏa Nguyệt Quyết” của Lý Hoành có ý cảnh khá tương tự với Liệt Phong Thức mà trước kia mình tham ngộ, thế nhưng hiển nhiên cấp độ còn cao hơn.

Phong Vân Phá Nguyệt Quyết!

Mạnh Vân tay câm quạt giây, thân pháp phiêu dật, từng đạo Phá Nguyệt chân lực sắc bén ác liệt, hóa thành từng đạo tàn phong màu bạc, nuốt chửng hết tất cả mọi thứ.

Luận công kích, Mạnh Vân chỉ mạnh hơn Lý Hoành đôi chút, tuy nhiên đó là nhờ ưu thế tu vi. Thế nhưng thân pháp và công kích của Mạnh Vân lại càng huyền ảo và phiêu dật hơn, thu phóng tự nhiên, không khỏi khiến cho người nhìn cảm thấy cảnh đẹp ý vui.

Phá Nguyệt Thừa Phong Thức!

Quạt xếp trong tay Mạnh Vân vung mạnh lên, tàn phong màu bạc phảng phất như kinh đào hải lãng, với ưu thế áp đảo, không ngừng chấn lui Lý Hoành, đối phương chật vật không chịu nổi, thậm chí còn thụ thương nhẹ.

- Đa tạ.

Mạnh Vân cũng không thừa cơ xuất kích, nếu không thì rất có thể bức Lý Hoành ra khỏi sân luận bàn.

Lý Hoành có chút chán chường, quay trở lại chỗ của Ngân Nguyệt Tông, trưởng lão áo bào đỏ ở bên cạnh không khỏi lắc đầu thở dài, nói:

- Hoành nhi, ngươi thua vì hai Lý dọ: Thứ nhất, ngươi cầu thắng nên sốt ruột. Thứ hai, đối phương quả thật cao minh hơn ngươi rất nhiêu.

- Hiểu Nguyệt Tông có vị nào xuống luận bàn không?

Ánh mắt của Mạnh Vân chợt xẹt qua ba người Dương Càn, sau đó dừng lại trên người Bắc Mặc.

Nếu như khiêu chiến Dương Càn, hắn cũng không quá nắm chắc, nhưng nếu khiêu chiến Triệu Phong thì lại bị hiểm nghi là “lấy mạnh hiếp yếu”.

Lựa chọn Bắc Mặc lại tương đối thích hợp, đối phương thân mang truyền thừa, nếu có thể chiến thắng Bắc Mặc thì hắn sẽ có cảm giác rất thành công.

Bắc Mặc vẻ mặt khô khan đi lên sân, lạnh nhạt nói:

- Ngươi không phải đối thủ của ta.

- Ha ha, tiểu tử ngươi thật cuồng vọng.

Không những Mạnh Vân mà những đệ tử của hai Tông phái còn lại cũng có chút giật mình.

Bắc Minh Tứ Trọng Lãng!

Tâm niệm của Bắc Mặc khẽ động, quanh thân rung động một tầng u lam, hóa thành núi lớn trùng điệp, không ngừng nhấp nhô, phập phông bất định, giống như sức nước mấy vạn cân, trùng kích áp bách vĩnh viễn không kết thúc.

Trong chớp mắt đó, khí thế áp bách này khiến khí huyết toàn thân của Mạnh Vân như ngưng trệ, hô hấp cũng cảm thấy khó khăn.

Cuối cùng hắn cũng ý thức được thiếu niên khô khan này có thực lực như thế nào.

Phá Nguyệt Thừa Phong Thức!

Mạnh Vân kiệt lực thi triển một trong những chiêu thức có uy lực mạnh nhất của mình.

Phành...

Tòa núi lớn giống như sóng nước mười vạn cân màu u lam khẽ rung động, tổng cộng có năm tầng áp bách, không ngừng chồng lên nhau, thoáng cái áp chế Mạnh Vân đến tuyệt cảnh, khiến hắn gần như thổ huyết.

- Chiêu thức thật mạnh!

- Hắn chính là người đạt được truyền thừa của Hiểu Nguyệt Tông sao?

Mọi người đang quan chiến đều kinh hô, không nói nên lời.

Phành... Phành...

Sau hai ba chiêu, Mạnh Vân đã bị chấn bay lui mấy trượng, sau đó đáp xuống đất.

Mọi người lập tức xôn xao.

Phịch...

Trong khoảnh khắc bị thua, Mạnh Vân tràn đầy khiếp sợ và hối hận, thầm nghĩ:

- Đệ tử có truyền thừa quả thật đáng sợ, sớm biết như vậy thì mình đã khiêu chiến tên Triệu Phong có tu vi Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh kia rồi, cho dù có bị hiềm nghi là lấy mạnh hiếp yếu, nhưng cuối cùng cũng sẽ không thảm bại như vậy.

Thật sự là được không bằng mất mà...

Chương 211: Tiểu hội luận bàn 2

Trận chiến giữa Bắc Mặc và Mạnh Vân, hoàn toàn là cường thế đè ép, Mạnh Vân có tu vi đạt tới Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong, vậy mà lại bị thua chỉ trong mấy chiêu.

Nhất thời, trên sân lập tức xôn xao nghị luận, đám đệ tử của ba Tông đều thất sắc.

Oanh động như vậy không chỉ vì thực lực của Bắc Mặc cường đại, mà còn có quan hệ tới bản thân Hiểu Nguyệt Tông.

Mỗi lần Hiểu Nguyệt Tông tham gia Tiểu Hội Tam Tông, gần như đều xếp cuối, sau Vân Hải chân nhân, từ đó không còn xuất hiện nhân vật thiên tài xuất sắc nữa.

- Kẻ này đạt được truyền thừa, dường như không phải tầm thường.

Tông chủ và các trưởng lão của Lăng Nguyệt Tông đều thoáng trao đổi ánh mắt với nhau.

Tam tông đều có nơi thí luyện riêng, hơn nữa còn là nhất mạch tương truyền, tình huống đạt được truyền thừa trong thí luyện cực kỳ hiếm. Bình thường trong vòng trăm năm cũng khó xuất hiện được mấy lần, như lần này, mỗi một Tông đều xuất hiện một người, quả thật hiếm, điều này có liên quan tới số mệnh của ba Tông, thậm chí là toàn bộ đại lục.

Cho dù là truyền thừa thì cũng có sự phân chia mạnh yếu.

Hiển nhiên, Minh Thủy truyền thừa của Bắc Mặc chính là một loại truyền thừa rất mạnh, theo lời Vân Hải chân nhân thì nó chính là một trong những loại truyền thừa mạnh nhất của Phù Loan Điện.

- Không ngờ lần này Hiểu Nguyệt Tông lại xuất hiện một nhân vật lợi hại như vậy.

Thủ tịch đệ tử Mao Phi của Ngân Nguyệt Tông khẽ động dung.

Thực lực mà Bắc Mặc biểu hiện ra, khiến cho Thủ tịch đệ tử như hắn cũng không thể nắm chắc phần thắng.

- Để ta lên!

Kiếm khách mặc áo khoác màu bạc ở bên cạnh Mao Phi đứng lên, thanh âm có vài phần âm trầm.

- Thượng Quan Vũ, ngươi phải cẩn thận.

Mao Phi gật đầu dặn dò.

Mặc dù Thượng Quan Vũ là đệ tử chân truyền hạng ba của Ngân Nguyệt Tông, thế nhưng bản thân hắn lại nhận được truyền thừa, sức chiến đấu thực sự còn mạnh hơn đệ tử chân truyền hạng hai như Lý Hoành.

- Bắc huynh, ngươi cũng nên cẩn thận.

Ánh mắt của Thượng Quan Vũ sắc bén như mũi kiếm, một luồng kiếm thế trên người chợt dâng cao.

Choang...

Kiếm quạng lãnh liệt xẹt qua hư không một đạo cầu vồng lạnh lẽo, ngưng tụ như dải lụa, chém thẳng về phía Bắc Mặc.

Một kiếm này khiến người nhìn có cảm giác trùng kích thị giác cường đại, giống như sét đánh giữa trời đêm.

Sắc mặt của Bắc Mặc trở nên ngưng trọng, không ngờ lại gặp phải người tu hành am hiểu kiếm đạo.

“Nguyệt Tam Tông”, tự nhiên không phải dùng kiếm đạo làm chủ, thế nhưng người tu hành kiếm đạo lại rất thịnh hành trên đại lục, đặc biệt là vào vạn năm trước. Cho dù là hiện nay thì trên thế gian vẫn có rất nhiều Kiếm Đạo truyền thừa.

Đặc điểm lớn nhất của Kiếm Đạo truyền thừa chính là cộng kích rất mạnh, kiếm tẩu thiên phong (*), chú ý đến việc lấy một kiếm phá vạn pháp, truy cầu cực hạn đại đạo.

(*) nét bút nghiêng, kỳ chiêu, đường lối khác với lệ thường

Giờ phút này, Thượng Quan Vũ chém ra một kiếm, kiếm thế đã không còn là chiêu thức mà người có tu vi Ngũ trọng thiên bình thường có thể chống đỡ.

Minh Thủy Hóa Sơn!

Bắc Mặc khẽ hít một hơi, màu u lam quanh người rung động, sao đó dâng cao, phảng phất như một tòa núi mười vạn cân, với sức nặng không gì bì nổi áp bách về phía đối thủ. Nếu là đối thủ cùng cấp, gặp phải công kích mạnh mẽ huyền ảo như vậy, rất có thể sẽ thổ huyết tại chỗ.

Thân hình của Thượng Quan Vũ chỉ hơi chậm lại, “tấm lụa” kiếm khí lãnh liệt lạnh lẽo thoáng chém “Minh Thủy Hóa Sơn” của Bắc Mặc thành hai đoạn, đồng thời chính hắn cũng bị chấn lui vài bước.

- Công kích thật mạnh!

Thành viên đệ tử của ba Tông đều không nhịn được sợ hãi thán phục.

Truyền thừa của Bắc Mặc rõ ràng sở trường phòng ngự, mà Kiếm Đạo truyền thừa của Thượng Quan Vũ thì lại am hiểu công kích.

Trên sân, hai đạo thân ảnh giao thoa, kiếm thế của Thượng Quan Vũ hết tầng này đến tầng khác, giống như “bạo vũ lê hoa” (*), không ngớt không dứt.

(*) hoa lê trong mưa

- Người tu hành kiếm đạo, quả nhiên rất khó đối phó.

Ngạo Thiên Nguyệt khẽ lẩm bẩm một tiếng, thoáng lâm vào hồi ức ngắn ngủi.

Với thực lực cấp độ của hắn hiện nay, tự nhiên không sợ Thượng Quan Vũ, thậm chí còn không để đối phương vào mắt.

Nhưng trong “Tứ đại tân tú” của liên minh Thập Tam Tông, có một người phong hoa tuyệt đại, cầm trong tay một thanh kiếm dài ba thước, ngạo nghễ vô địch trong đám cùng lứa, được xưng là “Nhất Kiếm Trảm Thiên Hoa”.

Ý là, một kiếm chém ngang thiên tài trong thiên hạ, kiếm đạo quang hoa của hắn đã dẫm nát toàn bộ thiên tài của liên minh Thập Tam

Tông dưới chân.

Ngay cả Ngạo Thiên Nguyệt cũng bại trong tay nàng.

Người đó chính là Thương Vũ Nguyệt, đứng đầu trong “Tứ đại tân tú”, xuất thân từ “Vân Kiếm Tông”, Tông môn xếp hạng nhất trong liên minh Thập Tam Tông.

Giờ phút này, Thượng Quan Vũ và Thương Vũ Nguyệt cũng giống nhau, đều là thiên tài kiếm đạo sở trường tấn công.

Công kích của Thượng Quan Vũ, thậm chí đủ tạo thành uy hiếp chí mạng cho cường giả Lục trọng thiên, ngay cả Bắc Mặc trong chốc lát cũng không thể chiếm được nửa phần tiện nghi.

- Triệu sư đệ, ngươi cho rằng Bắc sư đệ có bao nhiêu phần thắng?

Dương Càn hỏi.

- Bắc sư huynh thắng, Minh Thủy truyện thừa của hắn thiên về phòng ngự, tác dụng chậm nhưng cường đại. Mà người tu hành kiếm đạo, đều nhờ vào nhuệ khí “nhất cỗ tác khí” (*), nếu một lần không thành công thì sẽ suy kiệt.

(*) một tiếng trống làm tăng sĩ khí

Triệu Phong tự tin nói.

Nghe vậy, Đại trưởng lão và Dương Càn đều khẽ gật đầu, người có nhãn lực cũng có cách nhìn giống Triệu Phong.

- Minh Thủy Nghịch Lãng!

Tầng u lam quanh người Bắc Mặc rung động, đột nhiên áp súc bộc phát, phảng phạt một con thuyền với khí thế bàng bạc, mạnh mẽ chưa từng có từ trước tới nay, đánh tan kiếm thế của Thượng Quan Vũ.

Thượng Quan Vũ bị đẩy lui vài chục trượng, quần áo có vài chỗ bị rách nát, hơi thở dốc.

- Đa tạ!

Sắc mặt của Bắc Mặc vẫn trầm lặng, vô kinh vô hỉ, phảng phất như đây chỉ là chuyện quá bình thường.

Sau khi thắng liên tiếp hai người, hắn vẫn còn dư lực, đột nhiên ánh mắt rơi lên người Mao Phi.

Khiêu chiến Thủ tịch đệ tử!

Thần sắc của đệ tử ba Tông đều chợt thay đổi.

Nếu như Bắc Mặc lại chiến thắng Mao Phi, vậy cơ bản xem như bằng vào sức một mình mà dẫm nát Ngân Nguyệt Tông dưới chân.

- Được!

Mao Phi chậm rãi đứng dậy.

- Bắc sư đệ, ngươi đã đại chiến hai trận rồi, ít nhiều cũng có chút hao tổn, hay là để sư huynh ta lên đi!

Thân hình Dương Càn chợt lóe lên, đi vào trung tâm sân đấu.

Bắc Mặc cũng không phản đối, mặt không biểu tình quay trở lại góc

của Hiểu Nguyệt Tông.

Vân Hải chân nhân khẽ gật đầu, biểu hiện của Bắc Mặc xem như đã khiến mình nở mày nở mặt rồi.

Lúc này, trên sân đấu.

Hai đại đệ tử chân truyền Dương Càn và Mao Phi đã lao vào chiến đấu.

Tranh phong đọ sức giữa Thủ tịch đệ tử, khí thế hùng hậu, hơn xa những cuộc chiến

Trong tay Dương Càn là một thành trường đao cổ kim, khí thế dâng trào như sông lớn, đại khai đại hợp, cương liệt bá đạo, có cảm giác cường thế bễ nghễ vô địch, giống như bá giả hàng lâm.

Trong lúc xuất thủ, thực lực của Dương Càn lại khiến cho đệ tử của ba Tông phải giật mình.

Triệu Phong cũng cảm thấy kinh ngạc, hắn và Dương Càn chưa từng giao thủ, không ngờ sau đợt thí luyện, thực lực lại tăng mạnh như vậy.

Khóe miệng Đại trưởng lão khẽ nhếch lên một tia vui mừng.

Tư chất ngộ tính của bạn thân Dương Càn không tầm thường, trải qua lần tẩy lễ thí luyện dị thường vừa rồi, chiến lực và tâm tính đều tăng mạnh.

Hơn nữa, Triệu Phong và Bắc Mặc cũng mang đến áp lực quá lớn cho Dương Càn, khiến hắn phải nghiền ép ra tiềm lực to lớn.

Gần qua mười chiêu, Dương Càn đã ở thế thượng phong, đao pháp bá khí uy phong, cương liệt tới bức người.

Sau hai mươi chiêu, Mao Phi đã thở dốc, trong lòng kinh hãi:

- Lần này Hiểu Nguyệt Tông đã xảy ra chuyện gì, Bắc Mặc mạnh thì cũng bỏ qua đi, dù sao thì hắn cũng đạt được truyền thừa lợi hại, nhưng không ngờ ngay cả Thủ tịch đệ tử cũng mạnh đến mức không thể tưởng tượng nổi.

- Rất mạnh!

Bắc Mặc khẽ lẩm bẩm một tiếng, sau khi tấn chức Ngũ trọng thiên, hắn vốn muốn khiêu chiến Dương Càn, nhưng bây giờ xem ra phần thắng cũng không quá hai thành, xác xuất ngang tay cũng không quá bốn thành.

Triệu Phong không thể không thừa nhận, Dương Càn có tư cách làm Thủ tịch đệ tử. Dưới tình huống bình thường, nếu hắn không sử dụng lực lượng huyết mạch, không dám vung tay mà thi triển Điện Chi Truyền Thừa, chỉ e căn bản không phải là đối thủ của Dương Càn. Dù sao thì hắn cũng không có được lực phòng ngự mạnh mẽ như Bắc Mặc, tu vi lại càng kém xa.

Sau ba mươi chiêu, Dương Càn một đao đẩy lui Mao Phi, hơn nữa còn lưu lại một đạo vết máu trên mặt đối phương.

- Dương huynh quả thực mạnh mẽ, Mao Phi tự nhận không bằng.

Mao Phi cũng không quá buồn bã thất vọng, bởi vì hắn và Dương Càn quả thật chênh lệch thực lực. Trong lúc tỷ thí, hắn cũng không hề phạm sai lầm nào.

Sau khi Dương Càn chiến thắng, bản thân cũng tiêu hao không ít, cho nên cũng không tiếp tục khiêu chiến, trở về nơi nghỉ ngơi, rất là ổn trọng.

Ở cấp độ của hắn, chỉ còn có thể khiêu chiến Ngạo Thiên Nguyệt, nhất định phải đợi tích súc tới trạng thái đỉnh phong.

- Thực lực cũng tạm được, vốn tưởng rằng lần Tiểu Hội Tam Tông này sẽ không có cơ hội ra tay nữa chứ.

Ngạo Thiên Nguyệt không hề che dấu ngạo ý trong lời nói.

Hắn căn bản không để Tiểu Hội Tam Tông vào mắt, mục tiêu của hắn là “Liên minh thịnh hội” Đối thủ của hắn là “Tứ đại tân tú” khác như Thương Vũ Nguyệt, là Lâm Thông, Từ Tử Huyền.

Sau khi Dương Càn kết thúc, bầu không khí trên sân liền trở nên có chút quái dị.

Hiểu Nguyệt Tông biểu hiện ra thực lực đáng sợ, thu lại kết quả bất ngờ, căn bản dẫm nát Ngân Nguyệt Tông dưới chân.

Ngân Nguyệt Tông lập tức không còn chút nhuệ khí nào.

Vẻ mặt của Mạnh Vân thuộc Lăng Nguyệt Tông cũng có chút khó coi.

Lúc trước, khi hắn tiếp đã ba tên đệ tử của Hiểu Nguyệt Tông, hắn căn bản không để bọn họ vào mắt, vẻ mặt tràn đầy khinh thường, thậm chí còn nói năng lỗ mãng.

Nhưng nào biết được, lần này Hiểu Nguyệt Tông lại mạnh mẽ như vậy, hai người Bắc Mặc và Dương Càn, không ai là không có thực lực dẫm nát mình như trò đùa.

Nhất thời...

Thực lực của Hiểu Nguyệt Tông liền khiến cho hai Tông phái kia đều phải kiêng kỵ.

- Phong nhi, ngươi không lên biểu hiện một chút sao?

Đại trưởng lão chợt mở miệng nói.

Ông ta vừa lên tiếng, lập tức khiến mấy người của Hiểu Nguyệt Tông liếc nhìn.

Trong hàng ngũ đệ tử đại biểu cho Hiểu Nguyệt Tông, Triệu Phong là người thần bí nhất, ngay cả sư tôn Đại trưởng lão cũng không thể nhìn thấu.

Ừm?

Mạnh Vân và đệ tử của Ngân Nguyệt Tông đều chú ý tới động tĩnh bên này, ánh mắt chợt sáng lên.

Đúng vậy.

Bọn họ thừa nhận Hiểu Nguyệt Tông trong lần Tiểu Hội này quả thật rất mạnh mẽ, Dương Càn và Bắc Mặc đều không dễ trêu chọc.

Thế nhưng, Hiểu Nguyệt Tông rõ ràng vẫn còn uy hiếp.

Tên đệ tử Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh này, cho dù đặt trong Tông môn thì tu vi cũng xem như hàng đầu, nhưng đặt trong Tiểu Hội Tam Tông thì lại có chút không đủ lọt vào mắt mọi người.

- Hừ, quả hồng mềm muốn bóp thế nào thì bóp, ít nhất cũng phải vực dậy uy phong của Lăng Nguyệt Tông.

Mạnh Vân hạ quyết tâm, lại nói, hắn vốn có chút ghen ghét mối quan hệ thân mật giữa Triệu Phong và Triệu Vũ Phi.

Đồng thời, tại góc khác.

- Hai người các ngươi, không có người nào chiến thắng, đợi lát nữa khiêu chiến tên Triệu Phong yếu nhất kia, ít nhất phải thắng một trận, không thể để cho Ngân Nguyệt Tông chúng ta toàn quân bị diệt được.

Mao Phi thấp giọng phân phó.

Thượng Quan Vũ và Lý Hoành nghe vậy đều khẽ gật đầu.

Lần này, Ngân Nguyệt Tông quả thực thảm bại, thua liền ba trận, phần lớn đều thua trong tay Hiểu Nguyệt Tông.

Ngay lúc này.

Triệu Phong dưới sự “cổ vũ” của Đại Trưởng lão, mặt không biểu tình bước xuống sân đấu.

Còn chưa đợi hắn mở miệng thì Mạnh Vân của Lăng Nguyệt Tông và Lý Hoành của Ngân Nguyệt Tông đều không hẹn mà cùng bước lên sân.

Đây là tình huống gì!

Triệu Phong sững sờ, từ khi nào mà mình lại được người khác hoan nghênh như vậy?

- Thế nào, Lý Hoành huynh cũng muốn luận bàn với hắn?

Mạnh Vân cười ngượng ngập hỏi.

Khoảnh khắc ánh mắt hai người giao nhau, lập tức đều hiểu suy nghĩ của đối phương.

Thành viên đệ tử của ba Tông đều sững sờ, sau đó đột nhiên tỉnh ngộ.

Tất cả mọi người đều không phải kẻ ngu, Tiểu Hội Tam Tông vốn là nhìn vào thể diện của ba Tông, đệ tử tham gia đều muốn biểu hiện, đều muốn chiến thắng.

Nếu như trong suốt quá trình Tiểu Hội luận bàn mà không giành được phần thắng thì sẽ rất mất mặt.

- Đúng vậy, Lý mỗ chưa từng ra tay với Triệu huynh bao giờ, cho nên rất hiếu kỳ.

Sắc mặt Lý Hoành khẽ đỏ lên.

- Mạnh mỗ cũng đang có ý này.

Mạnh Vân ho nhẹ một tiếng.

Hai người dường như cũng không có ý định nhường nhau, da mặt dày không phải bình thường.

Ngay cả Tông môn sau lưng bọn họ cũng đều cảm thấy mất mặt.

Chỉ có bên phía Hiểu Nguyệt Tông, Dương Kiên và Bắc Mặc đều lộ

vẻ hả hê.

Chương 212: Tiểu hội luận bàn 3

Chỉ Mạnh Vân và Lý Hoành đều nóng lòng muốn luận bàn với Triệu Phong, dường như đều không chịu nhường nhau.

- Như vậy đi, hai người các ngươi cùng lên, cũng bớt phiền toái.

Sắc mặt Triệu Phong tự nhiên, không hề để tâm.

- Đừng vội ngông cuồng.

- Tiểu tử không biết trời cao đất dày.

Mạnh Vân và Lý Hoành sững sờ, sau đó lập tức hét lên.

Lời này của Triệu Phong vừa nói ra, cũng khiến tất cả mọi người kinh ngạc, bọn họ quả thật chưa từng gặp qua loại người cuồng vọng như vậy.

Chỉ là một kẻ tu vi Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, vậy mà dám nói cùng chiến với hai đệ tử chân truyền tu vi Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Đương nhiên.

Cho dù da mặt của Mạnh Vân và Lý Hoành có dày hơn cũng không có khả năng cùng xông lên một lúc, thậm chí Triệu Phong có đồng ý đi nữa.

Bọn hắn cho rằng, Triệu Phong nhất định tự biết không có cửa thắng lợi, vì vậy mới nói

- Haizz, ta nói thật lòng đó.

Triệu Phong lắc đầu.

Mạnh Vân và Lý Hoành thiếu chút nữa không nhịn được mà thổ huyết, tiểu tử này quả thật không biết tốt xấu.

- Mạnh Vân, ngươi còn sợ mất mặt chưa đủ sao?

Ngạo Thiên Nguyệt hừ lạnh một tiếng, sắc mặt trầm xuống.

Với lòng kiêu ngạo của hắn, cảm thấy Mạnh Vân đang làm mất mặt Tông môn, không ngờ lại liên hợp với một đệ tử Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, khi dễ một tiêu tử Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

- Vâng, Ngạo sư huynh.

Mạnh Vân cũng không dám làm trái, ngoan ngoãn lui xuống.

Trong Lăng Nguyệt Tông, Ngạo Thiên Nguyệt là hoàng giả trong đám hậu bối, nói một không nói hai, uy danh của hắn thậm chí còn lan truyền tới liên minh Thập Tam Tông.

Trên sân chỉ còn lại Triệu Phong và Lý Hoành.

Lý Hoành kìm chế hưng phấn trong lòng, đây có thể là cơ hội thắng lợi duy nhất trong Tiểu Hội Tam Tông lần này.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, mái tóc xanh theo gió dao động, khẽ

nheo mắt lại, trên người chợt xuất hiện một loại khí tức quỷ mị tà dị.

Lý Hoành bị hắn nhìn chằm chằm, chợt xuất hiện cảm giác tâm hồn bất định.

- Lý huynh, nhận thua đi, ngươi không phải đối thủ của ta.

Mái tóc xanh của Triệu Phong tung bay, một luồng sóng tinh thần vô hình dao động, giống như điện quang lôi thạch, xông vào tâm linh của Lý Hoành.

- Ngươi...

Thân thể Lý Hoành cứng đờ.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Hắn cảm giác như có vô số cuồng lôi từ trên trời giáng xuống, đại địa dưới chân sụp đổ, rơi vào vô gián địa ngục.

Sau khi trở về Tông môn, Triệu Phong đã lĩnh ngộ “Điện Chi Áo Nghĩa” tới trình độ mới.

Không thể tưởng tượng nổi chính là hắn đã dung nhập Điện Chi Áo Nghĩa vào tinh thần huyễn thuật, sinh ra uy năng không thể tưởng tượng nổi.

Không tốt!

Tâm linh của Lý Hoành chợt xuất hiện sơ hở, sau đó cảm thấy kình phong ập tới.

Phành...

Triệu Phong một cước đá bay hắn.

Xôn xao...

Đệ tử của ba Tông đột nhiên sôi sục, đây là tình huống gì?

- Thì ra là bí thuật tinh thần, không ngờ tiểu tử này lại nghiên cứu thứ bàng môn tả đạo này.

- Mặc dù là bàng môn tà đạo, thế nhưng lưu phái này lại rất khó phòng bị, “Cổ U Điện” xếp hạng hai chính là một ví dụ.

Trưởng bối cao tầng của ba Tông đều trao đổi ánh mắt với nhau.

Lúc này, Lý Hoành đã thất hồn lạc phách, ngồi yên tại chỗ.

- Đa tạ.

Vẻ mặt Triệu Phong vẫn lạnh nhạt như cũ.

Bên phía Ngân Nguyệt Tông thì sắc mặt mọi người đều trở nên cực kỳ khó coi, không ngờ Triệu Phong có tu vi thấp nhất trong Hiểu Nguyệt Tông lại quỷ dị cường đại như vậy.

Lý Hoành kia không ngờ thất bại mà không có chút lực phản kháng nào.

- Bí thuật tinh thần...

Ngạo Thiên Nguyệt chợt thoáng suy tư.

Hắn đột nhiên nhớ tới “Lâm Thông”, kẻ xếp hạng thứ hai trong “Tứ

đại tân tú”.

Trong “Tứ đại tân tú”, Lâm Thông chính là quỷ dị thần bí nhất, hắn xuất thân từ “Cổ U Điện”, lại có huyết mạch cực kỳ hiếm, tu luyện thành công bí điên chí cao “Thiên U Đồng” của Tông môn.

Lúc Lâm Thông chính thức thúc dục “Thiên U Đồng”, chỉ cần liếc mắt nhìn là có thể khiến cho tâm thần của đối thủ tan vỡ, thảm bại tại chỗ.

Một vài thiên tài sau khi bị Lâm Thông đánh bại, thậm chí còn xuất hiện tình trạng tâm thần phân liệt, sau đó biến thành kẻ điên. Nhẹ thì cũng sẽ lưu lại bóng ma trong tâm linh.

Cho dù là Ngạo Thiên Nguyệt dám khiêu chiến với Thương Vũ Nguyệt hạng nhất chứ cũng không dám dễ dàng khiêu chiến với Lâm Thông, bởi đối phương thật sự quá quỷ dị, thủ đoạn công kích không thể phòng ngừa.

Triệu Phong trước mắt cũng tu luyện bí thuật tinh thần.

Đương nhiên, Ngạo Thiên Nguyệt sẽ không để Triệu Phong vào mắt, bí thuật tinh thần của đối phương trong mắt hắn chẳng khác gì trò đùa.

“Tứ đại tân tú” trong liên minh Thập Tam Tông, không phải nghi ngờ đều là thiên tài đứng trên đỉnh kim tự tháp, kiến thức rộng rãi, ngạo thị thiên hạ trong đám hậu bối.

- Còn có ai muốn luận bàn với Triệu mỗ không?

Triệu Phong tựa cười mà không phải cười, ánh mắt chợt rơi lên người Mạnh Vân.

Thân hình Mạnh Vân lập tức cứng đờ, thế nhưng cũng không sợ hãi, liền đứng dậy ứng chiến.

Hắn tự tu vi của mình cường đại, tâm trí kiên định, dưới tình huống đã đề phòng, cũng không hề sợ Triệu Phong.

Nếu không sợ bí thuật tinh thần của đối phương, vậy còn không phải là chiến thắng dễ dàng hay sao?

- Triệu huynh, Mạnh mỗ thừa nhận đã xem thường ngươi, nhưng ngươi cũng đừng hòng dùng thủ đoạn đó để đối phó ta.

Mạnh Vân cười lạnh một tiếng.

- Ha ha, thật không? Triệu mỗ lại không tin đâu.

Triệu Phong nhẹ nhàng cười, mái tóc xanh không gió tự bay, khí tức tà dị trên người càng trở nên dày đặc.

Mạnh Vân lập tức lộ vẻ đề phòng, bảo vệ chặt tâm linh, thân hình lóe lên từng đạo tàn ánh, đánh về phía Triệu Phong.

Tu vi đạt tới Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong, chiến lực của Mạnh Vân tuyệt đối không thể khinh thường.

Phành...

Triệu Phong hét lớn một tiếng, một luồng sóng âm tinh thần giống như điện lôi nổ vang, tập kích Mạnh Vân.

Tốc độ của Mạnh Vân dù nhanh, thế nhưng cũng không thể nhanh hơn tốc độ tư duy, cũng không thể nhanh hơn tinh thần công kích.

Phành...

Thân hình Mạnh Vân thoáng khựng lại, tâm thần dao động, khí huyết trong cơ thể sôi trào, tạng phủ chấn động.

Thoáng chốc, vẻ mặt hắn tái nhợt, khóe miệng tràn ra một tia máu.

Đệ tử của ba Tông đều không kìm được mà động dung.

Ngay cả một số trưởng bối của các Tông môn cũng giật mình, không ngờ bí thuật tinh thần của Triệu Phong lại có uy lực lớn như vậy.

Bí thuật tinh thần của Triệu Phong, trong quá trình tu luyện, có thể nói là tiến triển cực nhanh, hiệu suất còn cao gấp mười gấp trăm lần so với tu luyện nội công hay luyện thể.

Lý Phù Loan kia nói không sai, truyền thừa lĩnh vực tinh thần mới thật sự thích hợp với Triệu Phong.

Hơn nữa, bí thuật tinh thần của Triệu Phong còn dung hợp cả áo nghĩa của Điện Chi Truyền Thừa trong đó.

Hiện nay, tầng thứ nhất của Điện Chi Truyền Thừa mà Triệu Phong tu luyện đã hoàn toàn nhập môn.

Điều này sao có thể?

Mạnh Vân chùi đi vết máu. Cũng không dễ dàng nhận thua, hắn tin rằng, nếu mình tác chiến chính diện, Triệu Phong không thể nào là đối thủ.

Phá Nguyệt Thừa Phong Thức.

Quạt xếp trong tay Mạnh Vân vung lên, tàn phong màu bạc giống như kinh đào hãi lãng, tràn về phía Triệu Phong.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, không né không tránh, khóe miệng nhếch lên một nụ cười lạnh.

Phong Lôi Chưởng!

Hắn đột nhiên bổ ra một chưởng nghênh tiếp, phong khỏi lôi minh, từng đạo hồ quang điện giống như mạng nhện, ở trong cuồng bạo ngược, không ngờ phát ra tiếng lôi minh nổ vang, khí thế như hồng thủy.

Trong khoảnh khắc hắn ra tay, trưởng lão của ba Tông đều đồng loạt biến sắc.

- Chưởng lực này, chỉ e đã đạt tới tầng thứ năm của Phong Lôi Chưởng, tương đương với hỏa hầu đỉnh phong của môn công pháp này.

Đại trưởng lão nghẹn ngào.

Chỉ trong thoáng chốc, “Phá Nguyệt Thừa Phong Thức” của Mạnh Vân đã bị một chưởng này chôn vùi, đồng thời lôi minh điện quang cũng chạy qua người hắn.

Một khắc sau, hắn liền mất đi tri giác.

Phịch...

Mọi người chỉ thấy Mạnh Vân thất khiếu chảy máu, hôn mê tại chỗ.

- Mạnh sư huynh.

Vài tên đệ tử của Lăng Nguyệt Tông vội vàng chạy lên ứng cứu.

Triệu Phong đứng sừng sững trong gió đêm, đầu tóc xanh phiêu dật, theo gió mà động, độc nhãn lạnh lùng khiến người khác cảm thấy trái tim lạnh lẽo, tâm linh bị trùng kích nặng nề.

Một ít người thậm chí còn cảm thấy sởn hết gai ốc.

Kẻ này thật đáng sợ.

Đệ tử của ba Tông không rét mà run.

Chẳng ai ngờ, trong ba đại đệ tử chân truyền của Hiểu Nguyệt Tông, người quý nhất, đáng sợ nhất, không phải là Dương Càn hay Bắc Mặc, mà là Triệu Phong, kẻ thoạt nhìn có tu vi thấp nhất.

Triệu Phong không chỉ am hiểu bí thuật tinh thần, mà ngay cả chiến lực bình thường cũng khủng bố tới cực đoan, một chưởng liền đánh bay Mạnh Vân, so với Bắc Mặc cũng không hề thua kém, thậm chí khí thế còn mạnh hơn.

Lý Hoành và Mạnh Vân, không người nào không phải muốn “bóp quả hồng mềm”, đáng tiếc lại dẫm phải đinh sắt.

- Còn ai nữa không?

Ánh mắt của Triệu Phong chợt quét qua mọi người trên sân.

Ba đại đệ tử chân truyền của Ngân Nguyệt Tông đều không có ai lên tiếng. Thượng Quan Vũ quá nửa không có phần thắng. Mà Mao Phi lại vừa trải qua một trận kịch chiến, có phần hao tổn, tự phần thắng không lớn. Nếu như hắn thua trong tay một tiểu tử Tứ trọng thiên,

vậy còn không phải là làm mất sạch mặt mũi của Ngân Nguyệt Tông hay sao?

- Luận bàn Tiểu Hội TamTông lần này, để đạt mục đích công bằng, mỗi người chỉ có thể liên tục đánh hai trận.

Ngạo Thiên Nguyệt đột nhiên mở miệng.

Theo như quy tắc, mỗi người dù có chiến thắng cũng chỉ có thể liên tục đánh hai trận, làm vậy là để phòng ngựa xa luân chiến (*).

(*) đại khái là hội đồng thay nhau quần một người.

- Được!

Triệu Phong khẽ gật đầu, bước xuống sân.

Sau khi Triệu Phong kết thúc, ba đại đệ tứ chân truyền của Hiểu Nguyệt Tông vừa xuất thủ lập tức đại triển thân thủ.

Tiểu Hội Tam Tông lần này, Hiểu Nguyệt Tông một phen dương danh, rửa sạch mối hổ thẹn trước kia.

- Triệu sư điệt, Phong Lôi Chưởng của ngươi dường như đã đạt tới tầng thứ năm, chỉ còn thiếu một tầng nữa là đạt tới cảnh giới cao nhất?

Ánh mắt Vân Hải chân nhân lóe lên, dường như rất hiếu kỳ.

Triệu Phong tự nhiên hiểu được ý tứ trong lời nói của hắn.

Trước kia, thiên tài tu luyện Phong Lôi Chưởng đến cảnh giới cao nhất, đều có kết quả là bỏ mạng.

- Muốn đột phá tầng thứ sáu, có lẽ phải mất một hai năm nữa.

Triệu Phong mặt không đổi sắc lừa gạt.

Phong Lôi Chưởng của hắn qua cải thiện, hiện đã tăng lên đến tầng thứ bảy.

Cùng là tầng thứ năm, nhưng Triệu Phong đã trải qua hoàn thiện, dung nhập Điện Chỉ Áo Nghĩa, uy lực mạnh gấp mấy lần so với Phong Lôi Chưởng nguyên bản, mà thi triển lại càng trôi chảy hoàn mỹ hơn.

Vân Hải chân nhân tự nhiên không biết tình huống trong đó, hắn thầm nghĩ:

- Triệu Phong này dường như đang hoàn thiện Phong Lôi Chưởng, không biết lúc tu luyện tới tầng thứ sáu có còn mạng hay không.

Nếu như Triệu Phong chết vì tu luyện Phong Lôi Chưởng, vậy thì hắn tất nhiên bớt đi một mối lo rồi.

Tiểu Hội luận bàn vẫn còn tiếp tục.

Sau đó, hai phe Lăng Nguyệt Tông và Ngân Nguyệt Tông bắt đầu triển khai luận bàn.

Thượng Quan Vũ ra tay, khiêu chiến với người cũng có truyền thừa là Triệu Vũ Phi.

Tu vi của Triệu Vũ Phi đã đạt tới Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong, trong kỳ ngộ thí luyện đã đạt được truyền thừa.

Giao phong được hai mươi chiêu, Triệu Vũ Phi dùng loại sách lược giống như Bắc Mặc, chiến thắng Thượng Quan Vũ có công kích mạnh mẽ.

- Vũ Phi đạt được truyền thừa gì nhỉ?

Triệu Phong cần thận quan sát, nhưng không cảm nhận được rõ ràng.

Thân pháp của Triệu Vũ Phi trước sau như một, nhẹ nhàng như tiên, giống như Huyễn Ngư thân pháp của hắn, tràn ngập tính biến ảo.

Phương diện công kích thì sắc bén ác liệt mà không thiếu phần linh dật.

Tại phương diện phòng ngự, trong đám cùng cấp cũng xem như khá mạnh, nếu không thì cũng không thể nào ngăn cản được công kích mãnh liệt của Thượng Quan Vũ.

Nhưng tổng hợp mà nói thì Triệu Phong lại không nhìn ra được chỗ đặc thù trong đó.

Triệu Vũ Phi chiến thắng có vài phần dễ dàng, tiếp đó lại khiêu chiến Bắc Mặc.

Truyền thừa đấu với truyền thừa.

Thân pháp và công kích của Triệu Vũ Phi vẫn sắc bén mà phiêu dật, giống như mây trôi nước chảy, cảnh đẹp ý vui.

Triệu Phong không khỏi thúc dục mắt trái quan sát, lục này mới phật hiện chân lực trong cơ thể Triệu Vũ Phi óng ánh trong suốt, vô cùng tinh khiết, thậm chí giống như dung hợp với huyết nhục, lúc thúc dục

thì thông thuận như nước chảy, thực lực chỉnh thể trong lúc vô hình tăng trên diện rộng.

Triệu Vũ Phi và Bắc Mặc giao phong gần trăm chiêu, không phân cao thấp.

Phần lớn Bắc Mặc đều bị Triệu Vũ Phi áp chế, nhưng hắn sở trường phòng ngự, vì vậy cũng không bị thua.

Sau trăm chiêu, dựa theo quy tắc thì hai người xem như ngang tay, kết thúc trận chiến.

Triệu Phong nhìn ra được một chút bí ẩn trong đó, truyền thừa của Triệu Vũ Phi, có lẽ thuộc loại phụ trợ, hắn thậm chí cảm thấy huyết mạch trên người Triệu Vũ Phi dường như cũng không bình thường.

Nếu không thì chân lực làm sao có thể đạt tới tình trạng óng ánh long lanh, tinh khiết không tì vết như vậy, càng không thể tin nổi là nó có thể dung hợp với huyết nhục.

Sau trăm chiêu qua đi, Bắc Mặc có chút thở dốc, mà Triệu Vũ Phi vẫn dư lực mười phần, đây còn là kết quả sau hai trận chiến.

Triệu Vũ Phi có chút tiếc nuối, nàng vốn định Tiếp tục khiêu chiến với Triệu Phọng hoặc Dương Càn, nhưng lại phát hiện đã khiêu chiếu hai vong, vì vậy chỉ có thể đợi đến lần sau.

Chương 213: Tiểu hội luận bàn 4

Trận luận bàn giữa Triệu Vũ Phi vả Bắc Mặc, quả thật vô cùng đặc sắc, khiến bầu không khí của Tiểu Hội Tam Tông được thúc dãy lên tơi đỉnh cao.

Luận bàn đến lúc này, Tiểu Hội Tam Tông đã tiến vào giai đoạn sau cùng.

Những trận sau, chính là trận quyết chiến cuối cùng giữa Thủ tịch đệ tử.

Thế nhưng...

Ngạo Thiên Nguyệt chậm rãi đứng dậy, ôm quyền nói:

- Tiểu Hội Tam Tông lần này, so với trước kia còn đặc sắc hơn. Nếu như mọi người không có dị nghị gì thì Tiểu Hội luận bàn xem như kết thúc tại đây!

Thành viên đệ tử của ba Tông đều đồng loạt biến sắc. Ngạo Thiên Nguyệt này muốn chấm dứt Tiểu Hội luận bàn sao? Thân là chủ nhà, hắn không hề có ý đi ra luận bàn đôi chút sao?

Sắc mặt Thủ tịch đệ tử của Hiểu Nguyệt Tông và Ngân Nguyệt Tông đều có chút khó coi.

- Tên Ngạo Thiên Nguyệt này chẳng lẽ khinh thường không muốn đánh với chúng ta một

Dương Càn chợt nhướng mày.

- Ngạo Thiên Nguyệt... Khinh người quá đáng! Cho dù ngươi thân là một trong “Tứ đại tân tú” của liên minh Thập Tam Tông, nhưng cũng không thể chà đạp vũ nhục Ngân Nguyệt Tông của chúng ta như vậy.

Trong lồng ngực Mao Phi bùng lên một ngọn lửa phẫn nộ.

Hành vi của Ngạo Thiên Nguyệt khiến cho đệ tử của hai Tông cảm thấy không vui, cũng tương đương với việc tát thẳng vào mặt Thủ tịch đệ tử của hai Tông.

- Ngạo Thiên Nguyệt! Chúng ta đương nhiên có dị nghị! Ngươi là Tân Tú đệ nhất nhân của ba Tông lại không ra tay, Tiểu Hội Tam Tông làm sao có thể tính là thành công đây?

Mao Phi chậm rãi đi lên, chiến ý hừng hực.

- Liên minh thịnh hội của liên minh Thập Tam Tông mới là chiến trường của ta, thực lực của các ngươi còn chưa đủ. Nhưng nếu cố ý muốn chiến, vậy xin mời hai vị Thủ tịch đệ tử là Dương Càn và Mao Phi cùng lên đi, như vậy mới được.

Vẻ mặt Ngạo Thiên Nguyệt tràn đầy ngạo nghễ.

Lời này vừa nói ra, lập tức dấy lên một trận mắng chửi.

- Ngạo Thiên Nguyệt, đừng quá cuồng vọng!

- Ngạo Thiên Nguyệt, ta ngươi chỉ là tên chuột nhát gan, không dám ứng chiến chứ gì?

Đối mặt với tiếng chửi mắng của mọi người, Ngạo Thiên Nguyệt lại không tức giận, bình thản nói:

- Ngạo mỗ chỉ không muốn lãng phí thời gian mà thôi.

- Ngạo Thiên Nguyệt, hai người cùng tiến lên quả thật không có khả năng, nếu ngươi đã có công phu này, vậy thì hai người chúng ta sẽ lần lượt thượng tràng.

Dương Càn trầm giọng nói.

Sự cuồng vọng của Ngạo Thiên Nguyệt, xem như đã đắc tội với các đệ tử của hai Tông.

- Được rồi.

Ngạo Thiên Nguyệt dưới áp lực của số đông, đành phải đi ra ứng chiến.

Trên thực tế, đây chính là thế cục mà hắn cố ý tạo nên, chỉ đáng tiếc là Dương Càn lại không mắc mưu, không muốn lấy hai đánh một.

Nếu không, hắn có thể dùng sức một mình mà chiến thắng Thủ tịch đệ tử của hai Tông, đó là phong quang bực nào chứ?

Càng quan trọng hơn là có thể đại triển thần uy trước mặt nữ tử trong lòng.

Nghĩ tới đây, ánh mắt của hắn chợt liếc nhìn Triệu Vũ Phi. Cuối cùng đột nhiên phát hiện, Triệu Vũ Phi dường như đang chú ý tới ba người bên phía Hiểu Nguyệt Tông.

Trong sân, hai đại thiên tài đứng đối diện nhau. Ngạo Thiên Nguyệt

đứng chắp tay, dáng vẻ cao lớn tuấn vĩ, dù chưa động thủ nhưng một luồng uy áp vô hình khiến quỷ thần kinh sợ, đang chậm rãi tản mát ra.

Mao Phi hít sâu một hơi, cho đến khi chính diện đối mặt với Ngạo Thiên Nguyệt thì hắn mới ý thức được sự đáng sợ của đối phương.

Áp lực mà Ngạo Thiên Nguyệt mang đến cho hắn thật không kém gì tiền bối Thất trọng thiên trong Tông môn.

Mao Phi cũng không dám ngông cu ông nhanh chóng ngưng tụ chân lực toàn thân, mơ hồ tạo thành một tầng ánh sáng màu bạc.

Phi Vân Lưu Ảnh!

Trong bóng đêm, chỉ Mao Phi lưu lại một vài đạo tàn ảnh màu bạc, vây quanh Ngạo Thiên Nguyệt với trận thế hình tam giác.

Luận tốc độ thân pháp, trong Tiểu Hội Tam Tông này, Mao Phi có thể nói là tuyệt đỉnh.

Chỉ trong khoảnh khắc, hắn phi tốc quanh người Ngạo Thiên Nguyệt, tạo thành từng đạo gió màu bạc, dày đặc chằng chịt, giống như tầng tầng lưỡi đao, bao phủ lấy Ngạo Thiên Nguyệt.

Thiên Nhận Lăng Trì!

Mao Phi kết hợp với thân pháp thần diệu, thi triển ra một chiêu vô cùng đáng sợ.

Một chiêu này có thể nói là rất độc ác, trên lý luận có thể cắt một người thành “ngàn mảnh”.

Không ít người đang quan chiến đều cảm thấy tâm thần phát lạnh, trơ mắt nhìn Ngạo Thiên Nguyệt bị từng đạo gió màu bạc kia cắt đi hết tầng này đến tầng khác.

Ngạo Thiên Nguyệt căn bản không hề nhúc nhích, vẫn đứng chắp tay như cũ.

- Nguyệt Thần Thương Thể!

Bên ngoài cơ thể Ngạo Thiên Nguyệt hiện động một tầng ánh sáng màu bạc, như bảo thạch lưu ly, tinh xảo đậm đặc, giống như hoa văn trên da thịt.

- Hắn quả nhiên đã tu thành “Nguyệt Thần Thương”!

- Nguyệt Thần Thương Thể chính là chiêu bài tuyệt kỳ của môn công pháp này.

Không chỉ Lăng Nguyệt Tông, ngay cả hai Tông khác cũng phát ra tiếng than thở.

“Nguyệt Thần Thương” chính là loại công pháp cấm kỵ, cũng là một loại truyền thừa, tự tạo thành một hệ thống.

Công pháp tu luyện trên thế gian, không phải cứ là truyền thừa thì sẽ mạnh hơn, có một số công pháp tuyệt thế, bao hàm toàn diện, hùng bá thiên hạ.

Nguyệt Thần Thương Thể!

Vô số đạo gió màu bạc cắt lên người Ngạo Thiên Nguyệt, uy năng đủ để cắt nát Thần binh hạ phẩm bình thường, thế nhưng lúc này lại giống như đánh vào nước, hiện lên một tầng rung động nho nhỏ, sau

đó liền biến mất không nữa.

Tầng ánh sáng như ánh trăng quanh người Ngạo Thiên Nguyệt giống như một dòng chất lòng, long lanh như lưu lý ngọc, khiến hắn càng trở nên tuấn mỹ siêu phàm, giống như Nguyệt Thần hạ phẩm.

- Thật sự là công pháp kỳ diệu, có áo nghĩa của ánh trăng, lại ẩn chứa khả năng phòng ngự chí nhu giống như “Minh Thủy truyền thừa” của Bắc Mặc.

Triệu Phong không khỏi sợ hãi thán phục.

Dưới năng lực thị giác của mắt trái, hắn có thể nhìn rất rõ ràng.

Hơn nữa, Triệu Phong còn nhìn một điểm mà người khác không thể nhìn, trong cơ thể của Ngạo Thiên Nguyệt có huyết mạch không giống người thường, chắc hẳn cũng là lực lượng huyết mạch.

Đây chính là nguyên nhân mà hắn có thể luyện thành công pháp cấm kỵ như “Nguyệt Thần Thương”.

Một kích tuyệt cường của Mao Phi rõ ràng không thể tổn thương Ngạo Thiên Nguyệt chút nào.

- Bại đi!

Ngạo Thiên Nguyệt vung tay lên, lòng bàn tay bắn ra một ánh trăng màu bạc rực rỡ, huy hoàng tráng lệ, ẩn chứa lực lượng phá hoại cực hạn.

Phành...

Mao Phi trực tiếp bị một kích mạnh mẽ này đánh bay, phun ra một

búng máu ngay tại chỗ. Toàn trường đều rung động, ngây ngẩn.

- Thật quá mạnh mẽ! Ngạo Thiên Nguyệt giống như Nguyệt Thần phụ thể, công kích lẫn phòng ngự đều thuộc loại tuyệt đỉnh.

- Dùng lực lượng huyết mạch để thúc dục công pháp cấm kỵ. Khó trách hắn lại có ngạo khí như vậy.

Mắt trái của Triệu Phong nhìn lực lượng vận chuyển trong cơ thể Ngạo Thiên Nguyệt, sau đó tiến hành phân tích.

Chỉ tiếc là phải cần có lực lượng huyết mạch thì mới có thể thúc đẩy công pháp huyền ảo này, cho dù Triệu Phong có tìm hiểu thì cũng không thể nào thi triển được.

Trong cơ thể của hắn và Ngạo Thiên Nguyệt đều có lực lượng huyết mạch, thế nhưng hiển nhiên không cùng một loại hình.

Một màn kịch tính qua đi, Mao Phi thất bại.

Mọi người trên sân, thật lâu mới phản ứng lại, không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Ngay sau đó.

Dương Càn bước lên sân, trên mặt hắn không có nửa phần sợ hãi, cho dù có bại thì cũng muốn toàn lực đánh một trận, lúc đó mới có thể đề cao bản thân.

Phách Nguyệt Thiên Đao!

Dương Càn dốc sức chém ra một đao, thanh trường đao cổ kim trong tay phát ra một luồng bá khí chưa từng có từ trước tới nay, ánh

đao thét gào như sông lớn cuộn trào, hình thành từng tầng sóng đao.

So với lúc chiến đấu cùng Mao Phi, chiến lực của Dương Càn càng mạnh hơn, không biết là lúc trước đã ẩn tàng hay là bây giờ đang cố gắng nghiền ép ra tiêm lực cực lớn.

Phách Nguyệt Thiên Hà Nộ!

Thế công của Dương Càn, từng đợt liên tục dâng lên, mỗi một đao chém tới đều khiến cho tầng ánh trăng bên ngoài cơ thể Ngạo Thiên Nguyệt chấn động, thậm chí ảm đạm vài phần.

Trên mặt Ngạo Thiên Nguyệt có chút rung động, duỗi một tay ra, nhẹ nhàng vung lên, từng chùm tia sáng hình lưỡi liễm, mỏng như cánh ve sầu, cùng giao phong với Dương Càn.

Keng keng keng...

Trường đao của Dương Càn liên tục bắn ra tia lửa, dư âm của khí nhận khiến hắn liên tục rút lui.

Ba chiêu qua đi.

Trên người hắn đã lưu lại vài đạo vết máu.

- Nguyệt Thần Hóa ảnh!

Ngạo Thiên Nguyệt lóe lên một chuỗi hư ảnh như ánh trăng, chỉ thân ảnh ba người đồng thời đánh trúng Dương Càn.

Ọc!

Dương Càn thổ huyết tại chỗ, trường đao rơi xuống đất.

Bịch...

Ba thân ảnh như ánh trăng đều trở về một thể.

- Thì ra, ba cái hư ảnh kia đều là thật... “Nguyệt Thần Thương” quả nhiên danh bất hư truyền.

Dương Càn lau khô vết máu trên khóe miệng, thất bại hoàn toàn tâm phục khẩu phục.

Sau khi Ngạo Thiên Nguyệt chiến thắng, ánh mắt ngạo thị ba Tông.

Lúc này, hắn đã chứng mình lời nói của mình lúc trước không phải là cuồng ngạo.

Cho dù là Dương Càn và Mao Phi cũng không thể không thừa nhận, cho dù hai người cùng xông lên thì vẫn sẽ thảm bại.

- Đệ nhất tân tú của ba Tông, quả thật danh xứng với thực.

Triệu Phong âm thầm gật đầu, Ngạo Thiên Nguyệt này quả thật có vốn liếng để cuồng ngạo.

Đạt tới cấp bậc như hắn, căn bản không để Tiểu Hội Tam Tông vào mắt.

Triệu Phong phân tích một phen, cho dù mình có bại lộ lực lượng huyết mạch, cũng không che dấu Điện Chi Truyền Thừa thì tối đa cũng chỉ có thể đánh ngang tay với Ngạo Thiên Nguyệt mà thôi.

Dù sao thì Ngạo Thiên Nguyệt cũng có lực lượng huyết mạch, lại còn tu luyện công pháp cấm kỵ cường đại.

Nhưng nếu như tu vi của Triệu Phong lại tăng thêm một bậc, lĩnh ngộ bí thuật tinh thần và Điện Chi Truyền Thừa sâu thêm một phần thì mới có cơ hội chiến thắng.

- Ha ha, nếu đã không còn dị nghị thì Tiểu Hội luận bàn xem như đến đây là kết thúc.

Ánh mắt Ngạo Thiên Nguyệt quét qua toàn trường.

Trong đó, Bắc Mặc có chút không cam lòng, muốn khiêu chiến, hắn đột nhiên mở ra bao vải của mình, lấy một kiện “Kim Lục Thiên Y” giống như tác phẩm nghệ thuật, mặc lên người mình.

- Nếu như các ngươi không phục, tại Liên minh thịnh hội của mười ba Tông, có duyên sẽ gặp lại.

Ngạo Thiên Nguyệt cự tuyệt tái chiến.

Với thực lực và uy danh của hắn, sau khi chiến thắng Dương Càn và Mao Phi, hoàn toàn có tư cách để cự tuyệt toàn bộ khiêu chiến.

- Vũ Phi có ý kiến.

Một thanh âm thiếu nữ nhẹ nhàng vang lên.

Mọi người đưa mắt nhìn về phía người lên tiếng, liền phát hiện đó chính là “Tử Yên Tiên Tử” Triệu Vũ Phi, dung mạo tuyệt đỉnh khiến chim sa cá lặn.

- Ồ? Vũ Phi có dị nghị gì?

Ngạo Thiên Nguyệt có chút khó hiểu hỏi.

- Ngạo sư huynh vội vàng chấm dứt Tiểu Hội như vậy, quả thật có chút không ổn. Ít nhất, Vũ Phi còn chưa tận hứng, không thể đánh một trận với đối thủ.

Triệu Vũ Phi chân thành khoáng đạt nói, đẹp đến mức chấn động phàm trần.

- Chẳng lẽ Vũ Phi muốn luận bàn với sư huynh?

Trong lòng Ngạo Thiên Nguyệt chợt động, trên mặt lộ vẻ vui mừng.

Những người khác khiêu chiến, hắn đều khinh thường ứng chiến, thế nhưng vị tiên tử này lại là sư muội của hắn, hắn cũng có thể phá lệ một lần.

Luận tư chất, mỹ mạo, khí chất, Triệu Vũ Phi không có chỗ nào không phải tuyệt đỉnh, đúng là đối tượng trong lòng hắn.

- Không, người ta muốn khiêu chiến chính là Triệu Phong đại ca.

Vẻ mặt Triệu Vũ Phi trầm tĩnh, nhẹ nhàng bước lên sân.

Khiêu chiến Triệu Phong?

Đệ tử của ba Tông không khỏi kinh ngạc, đồng loạt nhìn về thiếu niên tà dị độc nhãn tóc xanh của Hiểu Nguyệt Tông.

Thiếu niên này quỷ dị cường đại, nhưng trên người hắn rốt cuộc có chỗ nào đặc thù mà lại có thể khiến cho đệ nhất mỹ nữ Lăng Nguyệt Tông không tiếc lời khiêu chiến?

Khuôn mặt Ngạo Thiên Nguyệt cứng lại, cũng không xen vào, chỉ

nheo mắt nhìn về phía Triệu Phong.

- Tại sao Vũ Phi lại có ý nghĩ này?

Triệu Phong vẫn ngồi yên, trên mặt đầy vẻ khó hiểu.

Trước kia, trong Triệu tộc hoặc Quảng Lăng phủ, hắn và Triệu Vũ Phi cũng không chỉ luận bàn một lần.

- Đã lâu không gặp, Triệu Phong ca trong suy nghĩ của Vũ Phi là một người thần bí cường đại, phảng phất như không gì không làm được, bách chiến bách thắng. Một năm trước, trong lòng Vũ Phi đã rất kính nể, sùng bái, nhưng lại vô lực đuổi kịp.

Triệu Vũ Phi thở dài sâu kín, đôi mắt dễ thương khẽ nháy, không hề che giấu chiến ý trong mắt.

Triệu Phong sững sờ.

Hắn cảm giác được luồng chiến ý mãnh liệt này, bắt nguồn từ sự kiêu ngạo và lòng tự trọng của Triệu Vũ Phi.

Thần sắc của Triệu Vũ Phi vô cùng phức tạp.

Một năm trước, thậm chí nửa năm trước, thiếu niên trước mắt đã liên tục đánh bại mình, tất cả kiêu ngạo và lòng tin của nàng đều tan vỡ.

Thậm chí, chính mình còn này sinh sùng bái và ỷ lại với hắn, chưa từng có suy nghĩ sẽ thực sự chiến thắng hắn.

- Hơn nửa năm qua, Vũ Phi đột nhiên tiến bộ, trong lòng tự cho đã thực sự mạnh lên, tự tin có thể vượt qua tất cả đối thủ, không sợ toàn bộ khiêu chiến, nhưng đến khi gặp lại Triệu Phong ca, ta mới

phát hiện trong lòng vẫn còn cảm giác ỷ lại và vô lực.

Triệu Vũ Phi nói đến đây, chợt lộ ra một tia cay đắng, nhưng chiến ý trong đôi mắt lại càng mạnh mẽ hơn.

Nghe đến đây, vẻ mặt đám người Ngạo Thiên Nguyệt dường như chợt nghĩ tới điều gì đó.

- Thì ra là thế, ta chính là kẽ hở trong tâm kết của muội! Muốn đạt tới cảnh giới tâm tính vô hạn siêu việt tín niệm, giải bỏ khúc mắc thì muội nhất định phải chiến thắng ta.

Triệu Phong nói rất đơn giản, chỉ một câu đánh trúng chỗ yếu.

Chương 214: Bình phẩm

Triệu Phong vừa nói ra lời này, mọi người trên sân lập tức bừng tỉnh.

Nguyên nhân Triệu Vũ Phi khiêu chiến, không ngờ lại là vậy.

Khó có thể tưởng tượng được, những năm tháng trước kia, sự cường đại của Triệu Phong đã xâm nhập vào tâm linh của Triệu Vũ Phi như thế nào.

Những người khác, có lẽ còn chưa biết con đường phát triển của Triệu Phong

Thế nhưng Triệu Vũ Phi lại nhìn tận mắt, bắt đầu từ Triệu tộc, từ đó về sau, Triệu Phong bắt đầu từng bước đi trên con đường kỳ tích.

Nàng mắt Triệu Phong đã vượt qua mình, từ đó về sau, bất luận đuổi theo như thế nào cũng chỉ có thể nhìn bóng lưng của hắn.

Trong cùng một thời đại.

Thiên tài và thiên tài va chạm, có thể tạo thành một đoạn truyền thuyết và giai thoại.

Nhưng lúc một thiên tài trở nên quá mức cường đại, như vậy cũng đồng thời trở thành nỗi bi ai cho những thiên tài khác.

Ít nhất, tại thành Vũ Dương, tại Quảng Lăng phủ, Triệu Phong chính là loại tồn tại như vậy, giống như yêu nghiệt, từng bước vượt qua những thiên tài khác, không chút lưu tình.

Triệu Lân Long, Triệu Vũ Phi, Phong Ngâm Nguyệt, Nam Cung Phàm, Dương Thanh Sơn, thậm chí Bắc Mặc... Bất kỳ ai trong bọn họ, ngày xưa cũng đều là thiên chi kiêu tử tại một khu vực nào đó.

Rất không may.

Triệu Vũ Phi lại tận mắt chứng kiến hết tất cả.

Trong ấn tượng của nàng, thiếu niên lãnh tĩnh tự tin, thong dong trấn định kia, giống như một dấu ấn trong lòng, trở thành thân ảnh cao ngạo to lớn, không thể chiến thắng.

Hiện nay, Triệu Vũ Phi đã lớn mạnh, bằng vào tư chất tiềm lực Địa Linh Thể, từng bước phát triển.

Lần này gặp lại, tu vi của nàng đã thành công vượt qua Triệu Phong!

Thế nhưng...

Trong khoảnh khắc chứng kiến Triệu Phong thượng tràng, Triệu Vũ Phi đột nhiên phát hiện bản thân và là chính mình năm xưa, còn Triệu Phong vẫn là thiếu niên không thể chiến thắng, không thể vượt qua.

Đây chính là kẽ hở trong tâm tình.

Thân là thiên tài tuyệt đỉnh, có được tư chất Địa Linh Thể trong truyền thuyết, nàng có lòng tự tôn và tín niệm của mình, không thể cho phép loại khúc mắc như vậy tồn tại.

- Triệu Phong ca, trận chiến này, Vũ Phi đã chờ đợi từ lâu.

Triệu Vũ Phi mỉm cười thản nhiên, đẹp đến kinh tâm động phách.

Ít nhất, lúc bắt đầu khởi xướng trận chiến, lòng tin và dũng khí của nàng đã ngưng tụ đến đỉnh điểm, tạm thời vượt qua kẽ hở trong tâm tình.

Triệu Vũ Phi nhoẻn miệng cười, vẻ đẹp khuynh thành khiến cho đệ tử ba Tông gần như mất hồn.

Trong lòng Ngạo Thiên Nguyệt mơ hồ có chút ghen ghét, tại sao người khiến Triệu Vũ Phi khúc mắc lại không phải là mình?

Chẳng lẽ, một trong “Tứ đại tân tú” của liên minh Thập Tam Tông như mình còn không đủ cường đại, thậm chí còn kém hơn tiểu tử Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh kia?

Trong lòng Ngạo Thiên Nguyệt vô cũng không phục.

Ít nhất, trong lòng Triệu Vũ Phi, Ngạo Thiên Nguyệt cũng không phải là loại người cường đại đến mức không thể vượt qua, phân lượng không bằng Triệu Phong.

Sự thật chính là như vậy.

Trong tình cảm mà Triệu Vũ Phi dành cho Triệu Phong, còn bao hàm cả sự khâm phục, sùng bái, thậm chí cả tính ỷ lại của thiếu nữ. Dù sao thì cũng không có thiếu nữ nào là không thích và sùng bái một nam nhân cường đại.

Nhưng Triệu Vũ Phi giờ phút này đã không còn là Triệu Vũ Phi năm xưa.

Dưới ánh mắt tập trung của toàn trường

Triệu Phong thoáng lâm vào trầm mặc và suy tư giây lát, mái tóc xanh trong gió đêm lại thêm vài phần quỷ mị tà dị.

Triệu Vũ Phi đang chờ đợi, nếu như Triệu Phong cố tình không ứng chiến thì nàng cũng không có biện pháp.

Hơn nữa, nếu như lúc Triệu Phong quyết chiến, không dốc hết toàn lực, hoặc là không ở trạng thái đỉnh phong cho dù nàng có chiến thắng thì cũng không thể nào bù đắp được kẽ hở trong nội tâm.

Điểm này, Triệu Phong cũng biết rõ.

Đệ tử của ba Tông ở trên sân lại bắt đầu nhao nhao nghị luận:

- Tên Triệu Phong này rốt cuộc có lai lịch gì? Không ngờ lại thể siêu việt, lực ép Tử Yên Tiên Tử có tư chất Địa Linh Thể.

- Tư chất Linh thể dị loại khá là đặc thù, có lẽ lúc đó tiềm lực tư chất của Vũ Phi sư muội còn chưa hiển lộ. Huống chi, trong khu vực linh khí thiếu thốn, tư chất Linh Thể sẽ gặp phải hạn chế rất lớn.

Một lát sau...

- Vũ Phi, ta không thể tiếp nhận khiêu chiến của muội.

Triệu Phong đột nhiên mở miệng.

Không ứng chiến?

Mọi người trên sân đều cảm thấy ngoài dự liệu, có thể đấu một trận với Tử Yên Tiên Tử, cho dù đổi lại là bất kỳ đệ tử nào cũng sẽ cảm thấy được yêu mà sợ, ngay cả Ngạo Thiên Nguyệt cũng cam tâm

tình nguyện phụng bồi.

- Tại sao? Chẳng lẽ Triệu Phong ca lo lắng Vũ Phi bị thua, tâm linh sẽ sụp đổ? Điểm này, huynh có thể yên tâm, Vũ Phi cũng không phải loại người yếu đuối như vậy. Hơn nữa, trước khi luận bàn, ta vẫn lưu lại vài phần dư lực.

Triệu Vũ Phi lộ vẻ tự tin.

Lời này vừa nói ra, đệ tử đại biểu của ba Tông đều có chút khiếp sợ.

Lúc trước, trong trận luận bàn, không ngờ Triệu Vũ Phi vẫn còn giữ lại thực lực, như vậy chẳng phải nói lên, thực lực chân chính của nàng còn mạnh hơn Bắc Mặc và Mao Phi, thậm chí sánh ngang với Dương Càn hay sao?

- Bởi vì, Vũ Phi không hề có phần thắng, mà bây giờ cũng không phải thời cơ.

Triệu Phong mỉm cười.

Cái gì!

Thành viên của ba Tông đều đồng loạt thất sắc, biểu thị khiếp sợ và nghi vấn.

- Hay cho tên Triệu Phong ngươi, quả thật là khẩu xuất cuồng ngôn!

- Hắc hắc, ta hắn đúng là loại nhát như chuột, không dám ứng chiến thì có.

Đệ tử của Lăng Nguyệt Tông đều lộ vẻ khinh thường, thậm chí tức giận mắng chửi.

Triệu Vũ Phi nghe vậy, tâm hồn thiếu nữ khẽ run lên, sắc mặt hơi tái đi.

Nàng biết Triệu Phong sẽ không nói những lời mà hắn không nắm chắc.

- Ta và muội, vốn thắng bại 5:5. Chỉ tiếc, tâm cảnh của Vũ Phi có kẽ hở... Một khi ta thi triển bí thuật tinh thần, muội khó có thể chống lại. Sức chống cự của muội, thậm chí còn kém hơn những người cùng cấp.

Triệu Phong lãnh tĩnh nói.

- Nói xằng nói bậy!

- Tiểu tử vô tri, chỉ bằng vào ngươi cũng dám nói xằng có thể bất phân thắng bại với Vũ

Đệ tử của Lăng Nguyệt Tông chửi ầm lên.

Nhưng Triệu Vũ Phi nghe vậy, vẻ mặt lại đột nhiên trở nên trịnh trọng, không hề hoài nghi chút nào.

Trước kia, nàng đã nhiều lần thua Triệu Phong.

Thắng bại 5:5, đối với Triệu Vũ Phi mà nói đã là kết quá hiếm có rồi.

Chỉ tiếc...

Bí thuật tinh thần quỷ dị khó lường của Triệu Phong sinh ra lực sát thương gấp mấy lần cho Triệu Vũ Phi.

Bởi vì Triệu Phong chính là kẻ hở trong lòng Triệu Vũ Phi, cho nên nàng ta làm sao có thể ngăn cản bí thuật tinh thần của hắn được.

- Cho nên, bây giờ còn chưa phải là thời khắc ta và muội giao phong. Không bằng... Đợi đến lúc “Liên minh thịnh hội” vào nửa năm sau đi.

Triệu Phong rốt cuộc cũng nói ra đáp án của mình.

- Liên minh thịnh hội. Vũ Phi sẽ chờ ngày đó...

Triệu Vũ Phi gật đầu, trong mắt phạt ra tinh quang chờ mong và hưng phấn.

Nửa năm, đủ thời gian cho Triệu Vũ Phi tìm ra phương pháp đối kháng với bí thuật tinh thần.

Còn nữa...

Thịnh hội của liên minh Thập Tam Tông mới là sân khấu lớn thực sự cho thiên tài tranh phong, mà Tứ đại tân tú lại càng là đỉnh cao không thể chạm tới.

Nếu như có thể triển khai một hồi thi thổ với Triệu Phong và những thiên tài tuyệt đỉnh khác, như vậy thì đó quả là thời khắc khiến người khác kích động.

Đây cũng là nguyện vọng của vô số thiên tài thế hệ mới.

- Một lời đã định!

Trong lòng Triệu Phong thầm thở phào một hơi: Cuối cùng cũng xong.

Giai đoạn này, hắn không muốn đấu với Triệu Vũ Phi chút nào.

Nếu như Triệu Vũ Phi không có kẽ hở trong tâm tình, với thực lực và lực lượng huyết mạch kỳ lạ trong thể nội của nàng, có lẽ có thể tranh đua với Triệu Phong, thậm chí bức bách Triệu Phong sự dụng át chủ bài của mình, đây cũng chính là điều mà Triệu Phong không muốn chứng kiến nhất.

Còn nữa, một khi Triệu Phong thi triển bí thuật tinh thần, trong lòng Triệu Vũ Phi có kẽ hở, quả thật khó mà ngăn cản nói.

Đây chính là sự thật, không hề nói ngoa.

Triệu Phong tại phương diện bí thuật tinh thần, mặc dù nhập môn tương đối trễ, nhưng cũng biết đôi chút thường thức. Nếu như hắn biết rõ kẽ hở của một người, lại thi triển bí thuật tinh thần nằm vào đó, như vậy có thể sinh ra uy hiếp chí mạng.

Sau khi Triệu Phong và Triệu Vũ Phi kết thúc, Tiểu Hội luận bàn cuối cùng cũng bế mạc.

Thiếu niên độc nhãn tóc xanh kia lại lần nữa mang đến cho người khác sắc thái quỷ dị, thần bí.

Sau khi Tiểu Hội luận bàn hoàn tất, Tiểu Hội Tam Tông vẫn chưa chấm dứt hoàn toàn.

Tiếp theo...

Thiên tài của ba Tông bắt đầu cùng nhau trao đổi, trên cơ sở luận bàn vừa rồi, bắt đầu bình phẩm lẫn nhau, như vậy có thể xúc tiến thực lực của Tân Tú ba Tông.

Mồi lần sau khi kết thúc Tiểu Hội luận bàn, lại bình phẩm và chia sẻ kinh nghiệm lẫn nhau, đệ tử Tân Tú đều thu được rất nhiều lợi ích.

Ngay cả đám người Triệu Phong và Bắc Mặc cũng không ngoại lệ.

Dù sao thì ngoại trừ Ngạo Thiên Nguyệt ra, những đệ tử khác trong Tiểu Hội cũng đều rất khó đạt đến tình trạng lực áp quần hùng.

Trong lúc bình luận, mọi người đều lấy Ngạo Thiên Nguyệt làm đầu, bởi vì dù sao đi nữa, bất kể là tu vi thực lực hay kiến thức kinh nghiệm của hắn cũng đều vượt qua đệ tử cùng lứa.

Thế nhưng Ngạo Thiên Nguyệt cũng không hề khiêm tốn chút nào, lúc bình phẩm đều dùng ngôn từ sắc bén cay độc, không hề lưu tình chút nào.

Ba người Mao Phi của Ngân Nguyệt Tông đều bị Ngạo Thiên Nguyệt chê bai thậm tệ.

- Lời bình của Ngạo huynh, chúng ta đã thụ giáo rồi.

Mao Phi thì ngược lại rất khiêm tốn, bởi vì Ngạo Thiên Nguyệt quả thật có thực lực, chỉ trong một hai chiêu đã đánh bại mình, hoàn toàn có tư cách để nói những lời đó.

Sau đó...

Ngạo Thiên Nguyệt lại bình luận ba người Hiểu Nguyệt Tông.

Đối với Dương Càn, Ngạo Thiên Nguyệt hiếm khi nhận xét một câu “cũng tạm được”.

- Với thực lực của Dương huynh, đại khái cũng có thể tiến vào trước

hạng hai mươi trong Liên minh thịnh hội.

Ngạo Thiên Nguyệt bổ sung một câu.

Đệ tử của hai Tông không khỏi có chút ngạc nhiên. Bởi dù sao thì biểu hiện thực lực của Dương Kiên trong Tiểu Hội cũng vô cùng kinh người, lực áp Mao Phi một bậc.

- Hừ, trong Liên minh thịnh hội trước kia. Những người xếp hạng trước hai mươi, trên cơ bản đều có bảy tám phần thuộc về những Tông phái xếp hạng trước ba.

Khóe miệng Ngạo Thiên Nguyệt khẽ nhếch lên một tia trào phúng.

Dương Càn cười nói:

- Ta cũng từng nghe qua chuyện này. Ba Tông môn xếp hạng trước ba trong Tông môn là Vân Kiếm Tông, Cổ U Điện, Huyền Chân Môn, truyền thừa đã lâu, thực lực nội tình sâu không lường được. Trước kia chỉ có tân tú trong liên minh mới được bình phẩm, những Tông môn khác, cơ bản không có tư cách này. Ngược lại Ngạo huynh lại khiến ba Tông của chúng ta vẻ vang, được xếp vào một trong “Tứ đại tân tú” của liên minh Thập Tam Tông.

Đệ tử ba Tông nghe vậy, không nhịn được mà động dung.

Những đại Tông phái xếp hạng trước ba, thực lực nội tình quá mạnh mẽ, bồi dưỡng được đệ tử đạt tới trình độ cao nhất.

Ngạo Thiên Nguyệt có thể lọt vào trong Tứ đại tân tú, quả thực không đơn giản.

Tứ đại tân tú của liên minh gồm có: Thương Vũ Nguyệt, Lâm Thông,

Từ Tử Huyền. Ngạo Thiên Nguyệt.

Tứ đại tân tú đứng trên đỉnh đầu vô số thiên tài của liên minh Thập Tam Tông, có thể nói là phong vân một cõi, đó là loại phong quang gì?

Triệu Phong không thể không thừa nhận, Ngạo Thiên Nguyệt quả thực có thực lực để ngạo thị đám trẻ tuổi trong ba Tông.

Cho dù hắn thi triển át chủ bài của mình thì cũng không nhất định có thể chiến thắng Ngạo Thiên Nguyệt, huống chi đối phương thân là Tứ đại tân tú, Ngạo Thiên Nguyệt không có khả năng không có đòn sát thủ của mình.

Trong Tiểu Hội Tam Tông, thực lực mà Ngạo Thiên Nguyệt biểu hiện ra cũng chỉ là một góc của tòa băng sơn mà thôi.

Cũng may, Triệu Phong ở giai đoạn này cũng không muốn xuất đầu lộ diện, cho nên Ngạo Thiên Nguyệt cũng khinh thường luận bàn với Triệu Phong.

Trong mắt Ngạo Thiên Nguyệt, Tiểu Hội Tam Tông chẳng qua chỉ là trò đùa, phóng mắt khắp toàn bộ liên minh Thập Tam Tông, cũng chỉ có đám “Tứ đại tân tú” như Thương Vũ Nguyệt mới có tư cách làm địch thủ của hắn.

Ngay sau đó...

Ngạo Thiên Nguyệt lại lần lượt bình phẩm về hai người Bắc Mặc và Triệu Phong.

- Lý giải của ngươi đối với Thủy Chi Áo Nghĩa còn chưa chạm tới tinh túy.

Ngạo Thiên Nguyệt lạnh lùng nhìn Bắc Mặc.

Ngay cả thiên tài như Bắc Mặc cũng bị hắn đả kích không chút lưu tình.

Bắc Mặc đạt được “Minh Thủy truyền thừa”, có liên quan tới ý cảnh của Thủy Chi Áo Nghĩa.

Đây vốn là lĩnh vực mà Bắc Mặc am hiểu, vậy mà Ngạo Thiên Nguyệt lại chẳng hề ngó ngàng tới, có thể được thực lực nội tình của bản thân hắn.

Triệu Phong không khỏi nhớ tới trong công pháp “Nguyệt Thần Thương” của Ngạo Thiên Nguyệt, ngoại trừ lý giải thâm sâu với ánh trăng ra, đồng thời cũng vận dụng Thủy Chi Áo Nghĩa trong đó.

Cuối cùng, đến lượt bình luận Triệu Phong.

- Về phần ngươi!

Khóe miệng Ngạo Thiên Nguyệt nhếch lên một nụ cười lạnh, nói:

- Lôi điện chính là lực lượng áo nghĩa cực cao. Ngươi vận dụng thô sơ như vậy, chẳng khác gì chơi với lửa có ngày chết cháy. Về phần bí thuật tinh thần mà ngươi cho rằng đáng kiêu ngạo kia, nếu gặp phải truyền nhân của Cổ U Điện, vậy thì chẳng khác gì phù thủy nhỏ gặp phù thủy lớn. Nếu như bất hạnh gặp phải “Lâm Thông”, hắn chỉ cần liếc nhìn ngươi một cái là ngươi đã thua rồi.

Chương 215: Cần cù khổ luyện

Đánh giá của Ngạo Thiên Nguyệt đối với Triệu Phong, không hề lưu tình chút nào, đả kích trần trụi.

Triệu Phong và Bắc Mặc cũng giống nhau, mặt không biểu tình, không có phản ứng gì, giống như một tên đầu đất.

Ngạo Thiên Nguyệt thân là một trọng “Tứ đại tân tú”, đệ tử bị hắn chỉ điểm, bất kể là đánh giá cao hay cũng đều khiêm tốn tiếp nhận.

Huống chi, đại đa số người ở đây đều bị Ngạo Thiên Nguyệt đánh giá thấp không đáng một đồng.

Mấy người Ngân Nguyệt Tông thậm chí còn muốn tươi cười lấy lòng.

Cường giả vi tôn!

Đây chính là định luật của Thế giới Tông môn.

Cho dù cường giả có phóng rắm đi nữa thì cũng là hương thơm.

Thực lực của Ngạo Thiên Nguyệt đạt tới đỉnh cao, lời nói tự nhiên có phân lượng, cũng có tư cách để bình phẩm trần trụi khuyết điểm của mỗi người.

- Triệu sư đệ, Bắc sư đệ, Ngạo huynh nói không phải không có lý. Chúng ta nên khiêm tốn tiếp nhận khuyết điểm, như vậy mới có thể có bước tiến bộ nhảy vọt.

Dương Càn cho rằng Triệu Phong và Bắc Mặc đang mất hứng, vì vậy thấp giọng an ủi.

Cho dù là người khác cũng cảm thấy Ngạo Thiên Nguyệt có chút ngông cuồng, nhưng đều nhất trí cho rằng hắn “thẳng thắn”.

Thế nhưng Dương Càn không biết rằng, sở dĩ Triệu Phong và Bắc Mặc không phản ứng, cũng không phải vì mất hứng, mà chẳng qua là không muốn đáp lại mà thôi.

Bắc Mặc là người có tính tình trầm mặc bình đạm, hắn tất nhiên hiểu được lời của Ngạo Thiên Nguyệt có đạo lý.

Thế nhưng hắn cũng không phục Ngạo Thiên Nguyệt, vốn muốn khiêu chiến một phen, nhưng đối phương lại khinh thường ứng chiến.

Đây chính là chỗ khiến Bắc Mặc ủy khuất.

Về phần Triệu Phong.

Mặc dù hắn cũng không nhìn không vừa mắt Ngạo Thiên Nguyệt, thế nhưng cũng cảm thấy đối phương không phải bình phẩm lung tung.

Phong Lôi Chưởng của bản thân quả thật còn thô sơ, thậm chí còn không phải là công pháp trọn vẹn, cho dù Triệu Phong có trải qua hoàn thiện, nhưng lúc chiến đấu cũng không dám trắng trợn vận dụng tinh túy của “Điện Chi Truyền Thừa”, vì vậy tự nhiên sẽ lộ ra thô sơ.

Bởi vậy, Ngạo Thiên Nguyệt mới nói là vận dụng của Triệu Phong đối với “Lôi Điện Áo Nghĩa” vẫn còn rất thô sở, trực tiếp chỉ vào chỗ yếu.

Ngoài ra...

Ngạo Thiên Nguyệt nói bí thuật tinh thần của Triệu Phong tương đối kém cỏi, dặc biệt là so sánh với truyền nhân của Cổ U Điện.

Phải biết rằng, Triệu Phong chẳng qua cũng chỉ mới nhập môn ở phương diện bí thuật tinh thần này mấy ngày mà thôi.

Tiến bộ của hắn trong vài ngày cũng tương đương với mười năm tạo nghệ của người khác.

Cho dù là thiên tài tuyệt đỉnh của cổ u Điện, nếu biết được điều này, chỉ e cũng kinh hãi không thôi, thậm chí chỉ hận không tìm một khối đậu hủ mà đập đầu chết.

Thế nhưng Ngạo Thiên Nguyệt lại không biết tình huống cụ thể trong đó, đem tạo nghệ bí thuật tinh thần chỉ mới nhập môn được vài ngày của Triệu Phong so sánh vợi tuyệt đỉnh thiên tài của Cổ U Điện, tất nhiên không khác gì phù thủy nhỏ gặp phù thủy lớn rồi.

- Xem ra, Ngạo Thiên Nguyệt này đều nói “lời thật lòng”, chẳng qua thế nhân đều không thích nghe lời thật lòng, huống chi hắn cũng có tư cách đả kích người khác mà không cân e ngại.

Triệu Phong thầm bội phục ánh mắt sắc bén của Ngạo Thiên Nguyệt.

Nói cách khác.

Khuyết điểm của mỗi người trên sân đều bị Ngạo Thiên Nguyệt liếc mắt là nhìn thấu.

Thực lực, kinh nghiệm và tầm mắt của hắn rất cao, khó tránh không

thèm ngó ngàng tới Tiểu Hội Tam Tông lần này.

Không hổ là một trong “Tứ đại tân tú” của liên minh.

Trong lòng của Triệu Phong cũng không hề cảm thấy mất hứng, Ngạo Thiên Nguyệt nói rất đúng, chẳng qua đối phương không biết rõ tình huống cụ thể, nên đã đánh giá thấp mình mà thôi.

- Không biết “Lâm Thông” mà Ngạo huynh đề cập tới, rốt cuộc có chỗ nào lợi hại?

Triệu Phong chợt lộ ra một tia hứng thú.

Hắn rất hiếu kỳ đối với thủ đoạn “Liếc mắt một cái là có thể đánh bại địch thủ” mà Ngạo Thiên Nguyệt đã đề cập.

- Lâm Thông này chính là một người đáng sợ và quỷ dị nhất trong “Tứ đại tân tú”, người này có huyết mạch đặc thù, luyện thành “Thiên U Đồng”, cũng chính là bí điên cao nhất của Cổ U Điện. Khi hắn thúc dục độc môn “Thiên U Đồng”, chỉ cần liếc nhìn đối thủ một cái là có thể khiến cho tâm thần địch nhân sụp đổ, lập tức bị thua.

Vẻ mặt Ngạo Thiên Nguyệt trở nên ngưng trọng, lúc đề cập tới Lâm Thông, vẻ mặt của hắn cũng tràn ngập thần sắc kiêng kỵ.

- Liếc mắt là có thể đánh bại địch nhân, như vậy thật quá kinh khủng rồi.

- Quá tà môn rồi, không ngờ thế gian này còn có loại công pháp bực này.

Chúng đệ tử ở đây đều đồng loạt thất sắc.

- Chỉ cần hắn mở ra “Thiên U Đồng”, cho đến nay còn chưa có đối thủ nào có thể may mắn thoát khỏi. Nghe đồn, ngay cả cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cũng không thể ngăn được một cái liếc mắt của hắn.

Ngạo Thiên Nguyệt hít sâu một hơi.

Thiên U Đồng?

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ, mặc dù hắn đã cảm nhận được sự lợi hại của “Khống Tâm Đại Pháp” từ người đội mũ rộng vành, thế nhưng nếu so với bí điển chí cao như “Thiên U Đồng”, e rằng vẫn còn kém rất xa.

Có thể tưởng tượng được, tạo nghệ bí thuật tinh thần của Lâm Thông đã đạt tới cấp độ cực cao.

- Lâm Thông xếp hạng thứ hai đã khủng bố như thế, vậy thì Thương Vũ Nguyệt xếp hạng nhất còn đạt tới cấp độ gì?

Mọi người chợt này sinh kiêng kỵ và kính sợ đối với thực lực của “Tứ đại tân tú” trong liên minh.

Ngạo Thiên Nguyệt trước mắt chính là một ví dụ, thực lực mà hắn biểu hiện trong Tiểu Hội Tam Tông, chẳng qua chỉ là một góc của tòa băng sơn mà thôi.

Hơn nữa, trong xếp hạng của “Tứ đại tân tú”, Ngạo Thiên Nguyệt chỉ đứng cuối mà thôi.

Thương Vũ Nguyệt, Lâm Thông, Từ Tử Huyền, Ngạo Thiên Nguyệt.

Mọi người đều ghi nhớ thật kỹ tên của “Tứ đại tân tú”. Đệ tử ở đây,

trên cơ bản đều có tư cách tham gia Liên minh thịnh hội, có thể biết trước tình huống của đối thủ, chính là chuyện không gì tốt hơn.

Nửa canh giờ sau...

Tiểu Hội bình phẩm cuối cùng cũng kết thúc, tuyên cáo Tiểu Hội Tam Tông lần này kết thúc.

- Được rồi, chư vị, năm tháng sau sẽ gặp lại tại Liên minh thịnh hội của mười ba tông, chúng ta tạm biệt tại đây.

Ngạo Thiên Nguyệt đứng lên, tuyên bố.

Ngay trong đêm đó, mọi người đều ngủ lại Lăng Nguyệt Tông.

Tại ven hồ, Triệu Phong và Triệu Vũ Phi sóng vai bước đi cùng nhau, dưới đêm trăng, bóng thân ảnh bị kéo dài trên mặt đất.

Triệu Phong tính toán thời gian một chút, phát hiện chỉ còn vài ngày nữa là mình sẽ tròn mười lăm tuổi.

Thế nhưng sự tỉnh táo lão luyện của Triệu Phong lại khiến người khác cảm thấy hắn còn lớn hơn tuổi thật.

- Triệu Phong ca. Mắt của huynh, thật sự không sao chứ?

Triệu Vũ Phi vẫn xưng hô với Triệu Phong theo thói quen cũ, mặc dù tuổi thật của nàng còn lớn hơn hắn một chút.

Triệu Phong mỉm cười, gỡ xuống bịt mắt kim loại màu bạc, lộ ra đồng tử màu xanh, lấp lánh trong suốt, lộ vẻ thâm thúy mênh mông.

Trong khoảnh khắc nhìn ánh mắt này, tâm thần Triệu Vũ Phi run lên,

khí tức huyết mạch trong cơ thể sinh ra một tia run rẩy, dường như có cảm ứng.

Thịch thịch! Thịch thịch!

Triệu Phong cảm giác mắt trái của mình đang liên tục nhảy lên.

Hắn nhanh chóng đeo bịt mắt lại.

- Thì ra Triệu Phong ca cũng giống Ngạo sư huynh, có lực lượng huyết mạch.

Trong mắt Triệu Vũ Phi chợt lóe lên tinh quang và dị sắc, bộ dạng vô cùng hâm mộ.

Trước kia, tư chất của Triệu Phong rất bình thường, vậy mà có thể tiến bộ nhanh chóng, thực lực cũng mạnh mẽ tới đáng sợ, đây chính là điêu mà nàng nghĩ mãi không thông.

Bây giờ đã công bố đáp án.

Thì ra Triệu Phong không phải tư chất bình thường, mà là bởi vì hắn có được truyền thừa huyết mạch hiếm.

Hơn nữa, nhìn tình huống Triệu Phong dùng vật để che giấu mắt trái của mình, xem ra lực lượng huyết mạch của hắn có lẽ mạnh mẽ đến dị thường.

- Không có gì phải hâm mộ, trong thể nội của Vũ Phi muội dường như cũng có khí tức huyết mạch rất đặc thù, đây chính là trực giác của ta.

Triệu Phong cười nhạt nói.

- Thật sao?

Triệu Phong có chút kinh hỉ, trên thực tế nàng cũng có cảm giác kỳ lạ đối với biến hóa trên thân thể mình.

Hai người hàn huyên thật lâu, sau đó mới trở về.

Trong bóng đêm.

Nhìn thân hình Triệu Phong dần dần biến mất, trên gương mặt tuyệt mỹ khuynh thành của Triệu Vũ Phi có vài phần lạc lõng, lẩm bẩm:

- Hắn cuộc xem ta là gì?

Sáng sớm hôm sau...

Đội nhân mã của Hiểu Nguyệt Tông gọi “Kim Thương Cự Ưng” tới, sau đó lên đường

- Đại hội của mười ba tông sẽ bắt đầu vào năm tháng sau, các ngươi phải chuẩn bị sẵn sàng.

Thanh âm của Đại trưởng lão chợt vang lên.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, mặc dù trong lúc đi đường, thế nhưng hắn vẫn cần cù khổ luyện.

Bắc Mặc và Dương Càn dường như cũng bị lây nhiễm, đều nắm chặt thời gian tu luyện hoặc tham ngộ.

Tiểu Hội Tam Tông lần này, Hiểu Nguyệt Tông thành công lội ngược, khiến cho hai Tông phái khác phải lau mắt mà nhìn.

Tâm tình của mấy vị trưởng lão đều rất sung sướng.

Nhưng ba người Dương Càn, sau Tiểu Hội Tam Tông lại bị đả kích nhất định.

Ngạo Thiên Nguyệt đem tới cho bọn hắn đả kích rất lớn, đặc biệt là đại danh đỉnh đỉnh của “Tứ đại tân tú”.

Dương Càn không thể nào tiếp nhận được, với thực lực của mình mà chỉ có thể tiến vào trước hạng hai mươi của Liên minh thịnh hội.

Triệu Phong cũng không bị đả kích quá lớn, thế nhưng vẫn nhắm chuẩn phương hướng mà mình đã chọn.

- Uy hiếp lớn nhất của ta hiện nay chính là tu vi quá thấp.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Tiểu Hội Tam Tông lần này, cho dù tuổi của hắn nhỏ nhất, biểu hiện cũng rất kinh người, thế nhưng sự hạn chế của tu vi cũng rất rõ ràng.

Bởi vậy...

Trên đường trở về, Triệu Phong đã làm rõ phương hướng mà mình phải thực hiện.

Thứ nhất, tu vi chính là trụ cột, cũng là nhân tố hạn chế thực lực của mình.

Thứ hai, Điện Chi Truyền thừa là hệ thống công pháp hạch tâm, còn cần phải tăng cường hoàn thiện.

Thứ ba, cần đào sâu tìm hiểu bí thuật tinh thần.

Đối với điểm thứ ba, Triệu Phong có lòng tin là thiên phú của hắn tại phương diện này thật sự rất cao.

Có thể khẳng định một điều, đây chính là năng lực sau khi mắt trái phát triển.

Trong lòng Triệu Phong mơ hồ có một phương hướng, đó làm làm thế nào có thể dung hợp bí thuật tinh thần với nâng lực của mắt trái.

- Lâm Thông trong “Tứ đại tân tú” đã luyện thành “Thiên U Đồng”, hẳn là một loại “Tinh Thần Đồng Tử Thuật”, chỉ cần liếc mắt là có thể đánh bại đối phương.

Trong lúc vô hình, Triệu Phong chợt có linh cảm.

Sau khi trở về Tông môn.

Triệu Phong bắt đầu tiềm tu bế quan.

Hắn cũng không dám xem thường sân khấu thịnh hội sau khi bước vào Thế giới Tông môn.

Trên thực tế, không chỉ hắn cố gắng tu luyện, ngay cả những đệ tử sắp sửa tham gia Liên minh thịnh hội cũng đang rốt ráo chuẩn bị cho cuộc chiến sắp tới.

Năm tháng, nói dài thì cũng không dài, nói ngắn thì cũng không ngắn.

Nhưng đối với cấp bậc Thoát Phàm Cảnh mà nói, càng về sau thì lại càng khó lột xác, tấn chức hơn.

Tu vi của Ngạo Thiên Nguyệt và Dương Càn đều đạt tới Lục trọng thiên, đừng nói là tăng thêm một trọng thiên, cho dù chỉ tiến bộ một chút cũng vô cùng khó khăn rồi.

Tương đối mà nói thì Triệu Phong chỉ có tu vi Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, khởi điểm thấp, cho nên tốc độ và không gian tăng trường hiển nhiên sẽ mãnh liệt hơn một chút.

Sau khi trở lại Tông môn.

Chỉ mất một tháng, Triệu Phong đã tăng cường tu vi tới Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong.

Sau khi trải qua Phù Loan Thí Luyện, vốn liếng của Triệu Phong hết sức hùng hậu, muốn tài nguyên có tài nguyên, muốn tinh thạch có tinh thạch, cực kỳ giàu có.

Hơn nữa, thân là đệ tử chân truyền, Tông môn cũng cấp cho hắn đãi ngộ rất hào phóng.

Đặc biệt là trong thời kỳ này, Tông môn càng trợ giúp “mạnh tay” hơn.

Triệu Phong có thể tu luyện trong đầm Thiên Diệp mà không bị hạn chế.

Bốn phía đầm Thiên Diệp có Quy Nguyên Trận khổng lồ, bản thân hàn đàm cũng hấp thu nguyên khí tinh hoa tinh địa qua vô số năm.

Tu luyện trong hàn đàm này, hiệu suất cực cao.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Thoáng chốc, Liên minh thịnh hội của mười ba Tông chỉ còn một tháng nữa là bắt đầu.

Từ một tháng trước, Triệu Phong đã đột phá Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Thế nhưng, sau khi tấn chức Ngũ trọng thiên, tiến cấp tu vi rõ ràng đã gặp phải bình cảnh, tiến bộ trở nên vô cùng chậm chạm.

Trong đó, Triệu Phong cũng lĩnh ngộ được ba bốn phần tầng thứ nhất của Điện Chi Truyền Thừa, đây không phải là lĩnh ngộ da lông bên ngoài, mà là chạm vào chỗ sâu trong Truyền thừa.

Tương ứng, Phong Lôi Chưởng lại hoàn thiện thêm một bậc, Triệu Phong nhất cử đột phá đến tầng thứ sáu.

Phong Lôi Chưởng tầng thứ sáu, chính là tầng thứ cao nhất trước kia.

Triệu Phong đạt tới cấp độ này, an toàn tính mạng sẽ không được bảo đảm, nhưng cũng sẽ không dẫn tới Lôi Đình.

Tại phương diện bí thuật tinh thần.

Hai tháng trước, Triệu Phong đã thấu triệt Khống Tâm Đại Pháp.

Thậm chí, hắn còn đọc qua toàn bộ bí điển công pháp bí thuật tinh thần ít ôi trong Tông môn.

Tu vi, Điện Chi Truyền Thừa, bí thuật tinh thần, cả ba phương diện đều đạt tới bình cảnh.

Ngày hôm đó..

Triệu Phong rốt cuộc đã xuất quan.

Chương 216: Phong lôi tầng thứ sáu

Liên minh thịnh hội, chỉ còn hơn một tháng nữa là bắt đầu.

Triệu Phọng xuất quan vào lúc này, cũng bởi vì các phương diện đều gặp phải bình cảnh, khó có thể tiến bộ nữa.

Thế nhưng hắn vừa xuất hiện liền khiến cho các đệ tử trong Tông môn, thậm chí là cao tầng phải chú ý.

Đây không chỉ vì Triệu Phong là tuyển thủ tham gia thịnh hội, mà còn vì một số nguyên nhân khác.

Giữa đỉnh núi, trong phủ đệ của một Trưởng lão.

- Bẩm sư tôn, Triệu Phong xuất quan rồi.

Tuyền Thần cung kính nói.

- Hai tháng gần đây Triệu Phong bế quan tu luyện, có tiếng Lôi Điện vang lên, Phong Lôi Chưởng của hắn rất có khả năng đã đột phá tầng thứ sáu, thậm chí bước chân vào cảnh giới cao nhất. Ngươi lập tức thông tri cho Bắc Mặc và Nguyên Trí...

Vân Hải chân nhân đứng chắp tay nói.

Thì ra mấy tháng gần đây, Triệu Phong vẫn luôn tiềm tu, rất ít xuất hiện, hoàn toàn khác hán vẻ cường thế càn rỡ và hung hăng trước kia.

Nghe nói, nơi Triệu Phong ở không ngừng vang lên thanh âm của Lôi Điện.

Rất nhiều cũng âm thầm suy đoán, không biết tên “Triệu điên” kia có phải đã đột phá cảnh giới cao nhất của Phong Lôi Chưởng hay không?

Trong lịch sử Tông môn, cực ít thiên tài có thể tu luyện Phong Lôi Chưởng tới tầng thứ sáu, phần lớn đều nửa chừng từ bỏ, hoặc là tàn phế, thậm chí gặp phải bất hạnh.

Dù cho thiên tài có ngộ tính cực cao được ghi chép lại trong Tông môn, đã từng tu luyện Phong Lôi Chưởng tới cảnh giới cao nhất, kết quả không phải vẫn bị sét đánh chết hay sao?

Mà mấy ngày gần đây, dị tượng Lôi Điện ở chỗ Triệu Phong ở đã biến mất, liệu hắn có đột phá thành công hay không? Nếu như thành công, vậy hắn có bị sét đánh chết hay không? Đây là vấn đề mà rất nhiều người quan tâm, huống chi là những kẻ đối địch với Triệu Phong. Kỳ quặc chính là Đại trưởng lão vẫn duy trì trầm mặc đối với chuyện này.

- Không ngờ Đại trưởng lão lại không ngân cản Triệu Phong, trong này tất có che giấu chuyện gì đó.

Vân Hải chân nhân cũng không phải kẻ ngu.

Trên thực tế, vào nửa tháng trước, Vân Hải chân nhân và Tông chủ đã cùng nhau hỏi thăm Đại Trưởng lão, muốn Đại trưởng lão ra tay ngăn cản Triệu Phong.

Bởi dù sao Triệu Phong ở trong Tông môn cũng là hạch tâm trong

hàng ngũ đệ tử chân truyền, Liên minh thịnh hội còn phải trông cậy vào hắn, làm vẻ vang Tông môn.

Kết quả là Đại trưởng lão lại lắc đầu, biểu thị mình cũng không ngăn cản được, thậm chí còn phải người âm thầm bảo hộ Triệu Phong, không để người khác nhúng tay vào.

Thiên Nguyệt Sơn.

Trong một tòa phủ đệ tinh xảo như ngọc bích.

- Triệu Phong xuất quan rồi? Lập tức truyền gọi hắn!

Hiểu Nguyệt Tông chủ nói với Nhiễm Tiểu Uyển và Viên sư tỷ.

- Sư tôn, tại sao ngài lại coi trọng hắn như vậy?

Viên sư tỷ khó hiểu nói.

Mặc dù Triệu Phong là đệ tử chân truyền, thế nhưng dù sao hắn cũng là một tên đệ tử, cũng không phải là môn hạ của Tông chủ.

- Chỉ còn hơn một tháng nữa là Liên minh thịnh hội bắt đầu, trong đại hội, đệ tử Cổ U Điện rất am hiểu về bí thuật tinh thần, đây là vấn đề vô cùng đau đầu. Mà Triệu Phong lại là đệ tử duy nhất của bổn môn tinh thông bí thuật tinh thần...

Hiểu Nguyệt Tông chủ mỉm cười nói.

- Thì ra là thế.

Viên sư tỷ lập tức tỉnh ngộ.

Nhất cử nhất động của Hiểu Nguyệt Tông chủ đều là xuất phát từ lợi ích của Tông môn.

Nếu như Triệu Phong chịu ra tay, để cho các đệ tử tham gia thịnh hội, “cảm nhận” trước tinh thần công kích, như vậy cũng sẽ có phuong pháp ứng phó, đến lúc đó, dù đối mặt với truyền nhân đáng sợ của Cổ U Điện cũng có nhiều phần thắng hơn.

Sở dĩ Tông chủ muốn tìm Triệu Phong nhanh như vậy là lo lắng hắn lại tiếp tục bế quan.

Cùng lúc đó.

Phủ đệ của Đại Trưởng lão.

- Phong nhi cuối cùng đã xuất quan.

Sắc mặt của Đại trưởng lão có vài phần chờ mong, cũng có chút lo lắng.

Triệu Phong rốt cuộc có thể thành công hay không? Phải chăng hắn có thể phá vỡ đại kiếp nạn tử vong khi tu luyện Phong Lôi Chưởng?

- Ngươi lập tức cho gọi Triệu Phong.

Đại trưởng lão phân phó.

- Sư tôn, hình như Tông chủ cũng phái người đi tìm Triệu sư đệ rồi.

Dương Càn nói.

Nhất thời, việc Triệu Phong xuất quan liền khiến từ trên xuống dưới Tông môn chú ý, thậm chí còn xuất hiện một số động tĩnh.

Đám đệ tử tân tú thì lại chú ý tới thực lực của Triệu Phong tăng trường ra sao.

Chân truyền đệ nhất Dương Càn và chân truyền đệ nhị Bắc Mặc, sau Tiểu Hội Tam Tông, tu vi cũng tiến triển không nhiều, đều gặp phải bình cảnh.

Bắc Mặc chỉ còn cách Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong một khoảng rất ngắn.

Mà Dương Càn thì vẫn là Lục trọng thiên, muốn đạt tới Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong cũng không phải chỉ vài tháng là có thể làm được.

Dựa theo lẽ thường, Dương Càn muốn đột phá Thất trọng thiên, ngắn thì phải hai ba năm, nhiêu thì có khi hơn mười năm. Trừ phi tư chất đạt tới cấp bậc Địa Linh thể trong truyền thuyết, lại được nhiều tài nguyên cung cấp, nếu không thì rất khó có thể đột phá cấp bậc trong vòng mấy tháng.

Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, bảy lần lột xác, vượt qua cực hạn sinh linh bình thường, lần sau khó hơn lần trước.

Ngược lại, Triệu Phong lúc trước chỉ có tu vi Tứ trọng thiên, biên độ tăng trường sẽ nhanh hơn một chút.

Hắn vừa xuất quan không lâu, người tới bái phỏng đã nổi liền không dứt.

Lâm Phàm là người đầu tiên tới, tiếp đó là Vân Hương Mộng, Tiêu Vẫn, Từ Chấp, Liễu Nguyệt Nhi, kê cả một số đệ tử chân truyền cũng nghe phong thanh mà tới.

- Chúc mừng Triệu sư đệ, thần công đại thành, tu luyện Phong Lôi Chưởng tới cảnh giới cao nhất.

Tuyền Thần ngoài mặt thì cười nhưng trong lòng không cười, chợt nói.

Lời này vừa nói ra, mọi người ở đây đều xôn xao, không ít đệ tử cũng đồng loạt vuốt mông ngựa.

Người bình thường đều chúc mừng Triệu Phong tấn cấp, duy chỉ có hắn ta là đề cập tới Phong Lôi Chưởng, hiển nhiên là có ý thăm dò.

- Chỉ là Phong Lôi Chưởng mà thôi, cũng không có gì ghê gớm, không lâu nữa, ta thậm chí còn xem xét đổi một công pháp có đẳng cấp cao hơn đấy.

Triệu Phong mập mờ nói.

Ngữ khí của hắn thoạt nhìn cuồng vọng, khiến người khác không thể nắm bắt.

Triệu Phong rót cuộc đã thành công chưa? Hắn nói muốn thay đổi công pháp, có hàm ý gì?

- Tại sao Triệu Phong lại phải đổi công pháp? Chẳng lệ hắn đã thành công đột phá tầng thứ sáu của Phong Lôi Chưởng, nhưng bởi vì tính nguy hiểm của công pháp nên không thể dễ dàng sử dụng, có hạn chế nhất định?

Ánh mắt Tuyền Thần đột nhiên lóe lên.

Ý nghĩ của hắn rất hợp lẽ thường.

Dựa theo ghi chép, tu luyện Phong Vân Chướng tới cảnh giới cao nhất, rất có thể sẽ bị sét đánh chết.

Triệu Phong bây giờ không chết, lại con nói muốn đổi công pháp cao hơn, nhất định có chỗ kiêng kỵ.

Một lát sau.

Thì ra, Tông chủ và mấy vị trưởng lão cũng tìm Triệu Phong có việc, vì vậy dứt khoát gặp mặt tại Trung Xu Điện.

- Được!

Triệu Phong khẽ gật đầu, cùng một vài đệ tử chân truyền đi tới Trung Xu Điện.

Trong Trung Xu Điện.

Ba người Tông chủ, Đại Trưởng lão, Vân Hải chân nhân cũng có mặt ở đây.

Trong đó, Hiểu Nguyệt Tông chủ là vẻ mặt đầy vui mừng.

Đại trưởng lão thì mặt không biểu tình, trong mắt mơ hồ có chút chờ mong.

Ánh mắt Vân Hải chân nhân sáng rực như đuốc, nhìn chằm chằm Triệu Phong.

Rất nhanh, cả ba người đều nói rõ ý đồ.

Đại khái có hai vấn đề.

Thứ nhất, vấn đề có liên quan tới việc Triệu Phong tu luyện Phong Lôi Chưởng.

Thứ hai, Tông môn cần Triệu Phong ra tay thi triển bí thuật tinh thần, để cho mấy vị đệ tử chân truyền khác tự thân thể nghiệm.

Về vấn đề thứ hai, Triệu Phong lập tức đáp ứng.

- Lần này có bao nhiêu người tham gia Liên minh thịnh hội?

Triệu Phong chợt hỏi.

- Mười người.

Hiểu Nguyệt Tông chủ đáp.

Triệu Phong thầm nghĩ, nhân số quả thật không ít, còn nhiều hơn so với tưởng tượng.

Đại trưởng lão giải thích:

- Dựa theo quy tắc, mỗi Tông môn trong liên minh chỉ có ba danh ngạch cố định. Những danh ngạch còn lại cần phải giao nộp ra không ít nguyên tinh thạch. Bởi vì dù sao Liên minh thịnh hội cũng có ban thưởng, cho nên cần mười ba Tông cùng xuất ra tài lực.

Triệu Phong lập tức tỉnh ngộ.

Liên minh thịnh hội là một sân khấu lớn, đối với đệ tử tinh anh của Tông môn chính là một cơ hội ma luyện tiến bộ.

Bởi vậy, cho dù để đạt được một danh ngạch cần trả một cái giá rất

lớn, thế nhưng mười ba Tông đều không tiếc.

Mười đại đệ tử chân truyền của Hiểu Nguyệt Tông, toàn bộ đều tham gia thịnh hội, có thể nói là “xuất huyết” khá nhiều.

Nhưng trong mười ba Tông, những Tông phái xếp hạng hàng đầu, rất có thể càng có nhiều danh ngạch hơn, bởi dù sao thì vốn liếng và tài lực của những Tông phái này cũng rất hùng hậu.

Hiểu Nguyệt Tông chợt cười nói:

- Tinh anh của Cổ U Điện, đại khái mỗi người đều có tiến vào hai mươi hạng đầu. Bởi vậy, đệ tử của bổn Tông, nếu muốn tiến vào hai mươi hạng đầu, không thể tránh khỏi phải giao phong với bọn họ.

Nàng còn yêu cầu Triệu Phong lúc thi triển bí thuật tinh thần, không được phép tạo thành thương tổn cho những đệ tử chân truyền này, thậm chí còn không được phép lưu lại tâm ma.

Bí thuật tinh thần của Triệu Phong rất mạnh, trong Tiểu Hội Tam Tông, mọi người đã được chứng kiến, mạnh mẽ như Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cũng không thể ngăn cản được.

- Không vấn đề! Cái này còn phải xem tình huống ý chí của mỗi người, đại khái có thể tăng từ 10% đến 100% để tăng khả năng kháng cự.

Triệu Phong gật đầu đáp ứng.

Đây chính là thời điểm lập công, Tông môn nhất định sẽ ban thưởng cho hắn, kể cả điểm cống hiến, nguyên tinh thạch, hoặc các loại đãi ngộ khác,...

Địa vị của Triệu Phong trong Tông môn càng cao, lực bảo hộ sẽ càng mạnh, ngay cả Quảng Quân Hầu và Triệu tộc cũng sẽ được thơm lây.

Sắc mặt Vân Hải chân nhân có chút khó coi, nhưng rất nhanh lại chuyển thành vui mừng.

- Triệu sư điệt, Phong Lôi Chưởng của ngươi tu luyện như thế nào rồi? Trong truyện thuyết, khi đạt tới cảnh giới cao nhất của môn công pháp này, thậm chí có thể quét ngang tồn tại dưới Chân Linh cảnh, thậm chí ngay cả Chân Linh cảnh cũng phải né tránh ba phần.

Vân Hải chân nhân rốt cuộc cũng đề cập tới vấn đề của bản thân.

Quét ngang tồn tại dưới Chân Linh cảnh!

Mọi người vừa nghe vậy liền kinh hãi, thốt lên:

- Phong Lôi Chưởng này thật kinh khủng.

Đệ tử chân truyền ở đây cũng có vài phần kiêng kỵ và sợ hãi khi nhìn về phía tên “Triệu điên” này.

“Triệu điên” chính là ngoại hiệu mà thành viên trong Hiểu Nguyệt Tông đặt cho Triệu Phong, một mặt là vì trong tên của hắn có một chữ “Phong” (điên), một mặt khác là vì hắn tu luyện Phong Lôi Chưởng cuồng vọng bá đạo, trong Tông môn này, cũng không có mấy người dám trêu chọc hắn.

- Chẳng lẽ hắn đã thực sự tu luyện “Phong Lôi Chưởng” đến cảnh giới cao nhất rồi?

Mọi người lập tức kinh hãi.

Ngay cả Tông chủ và trưởng lão cũng đều rất quan tâm tới vấn đề này.

- Đệ tử quả thực đã tu luyện tới cảnh giới cao nhất.

Triệu Phong đáp.

Lời này vừa nói ra, mọi người trong đại điện lập tức rung động. Đám người Tuyền Thần và Bắc Mặc giống như trúng phải trọng kích, sắc mặt trở nên khó coi.

- Phong nhi, ngươi có cảm thấy không ổn chỗ nào hay gặp phải hoàn cảnh nguy hiểm gì không?

Đại trưởng lão quan tâm hỏi.

Triệu Phong giải thích:

- Môn công pháp này đã được ta hoàn thiện, tính nguy hiểm giảm đến mức thấp nhất. Thế nhưng uy lực của nó cũng chỉ ngang với công pháp Phàm phẩm thượng cấp bình thường khi tu luyện đến cảnh giới viên mãn mà thôi.

Một môn công pháp Phàm phẩm thượng cấp, nếu như tu luyện đến cảnh giới viên mãn, uy lực cũng cực kỳ khủng bố, huống chi còn liên quan tới Lôi Điện.

- Như vậy, Phong Lôi Chưởng đạt tới cảnh giới cao nhất có thể dẫn động cửu tiêu lôi đình, liệu có phải là sự thật hay không?

Vân Hải chân nhân vẫn nhìn hắn chằm chằm.

Nếu như dựa theo lời miêu tả của Triệu Phong, Phong Lôi Chưởng tuy rằng đáng sợ, nhưng còn chưa được tính là quá mức biến thái.

- Thật sự.

Triệu Phong lời ít mà ý nhiều.

Thật sự!

Mọi người ở đây đều hít sâu một hơi. Ngay cả Tông chủ và trưởng lão cũng phải động dung.

- Đương nhiên, bất kể là lực lượng mạnh mẽ nào vượt qua cảnh giới của bản thân thì đều phải trả một cái giá lớn và hạn chế nhất định.

Triệu Phong nói tiếp.

Hạn chế và trả một cái giá lớn?

Vân Hải chân nhân nghe vậy, trong lòng thầm nghĩ: Quả nhiên là thế.

- Dẫn động Lôi Đình, cần phải trong thời tiết mây đen hoặc có dông tố. Dưới thời tiết mây đen, có 50% xác xuất dẫn động được Lôi Đình. Trong thời tiết mưa dông, có 100% xác xuất dẫn động Lôi Đình. Đây chính là điều kiện hạn chế.

Thoáng dừng lại một chút, Triệu Phong tiếp tục nói:

- Một khi dẫn động Lôi Đình, sẽ phát động lực lượng siêu việt bản thân gấp mười mấy lần, uy lực cực kỳ đáng sợ, có thể quét ngang bất kỳ tồn tại nào dưới Chân Linh cảnh, nếu Chân Linh cảnh chính diện đối kháng thì cũng có khả năng bị trọng thương. Đương nhiên, cái giá lớn phải trả chính là ta cũng có 50% xác xuất bị Lôi Đình quấn

quanh người mà chết. Uy lực của Lôi Đình càng lớn, xác xuất tự hủy diệt bản thân cũng càng lớn.

Chương 217: Nan đề

Nghe Triệu Phong phân tích xong, tất cả mọi người trong đại điện cũng đều hít mạnh một ngụm khí lạnh.

Phong Lôi Chưởng tầng thứ sáu có thể dẫn động cửu tiêu lôi đình, không ngờ chuyện này lại là sự thật.

Một đòn sát thủ này, đối với địch nhân có thể nói là cực kỳ khủng bố, oanh sát bất cứ tồn tại nào dưới Chân Linh Cảnh, cường giả Chân Linh Cảnh nếu không tránh né mũi nhọn, cũng có khả năng bị đánh trọng thương.

Nhất thời, đám Đệ tử chân truyền ở nơi này, kể cả Vân Hải Chân Nhân, cũng không khỏi nảy sinh sự kiêng kỵ thật lớn đối với Triệu Phong.

Đám người Tuyền Thần, mỗi khi bị ánh mắt Triệu Phong đảo quét qua, đều có một loại cảm giác khẩn trương kỳ dị khó hiểu.

Tuy rằng nếu Triệu Phong dẫn động lôi đình, chính mình cũng sẽ trả một cái giá thật lớn, có 50% có thể bị lôi đình oanh sát, thế nhưng tên điên này có hành sự theo lẽ thường bao giờ?

- Khụ khụ… về chuyện Phong Lôi Chưởng, chỉ tới đây thôi! Cái này dù sao cũng quan hệ đến bí mật tu luyện của Phong nhi!

Thanh âm của Đại Trưởng lão nhất thời làm dịu đi bầu không khí khẩn trương áp lực trong đại điện.

Chỉ có mình Đại Trưởng lão biết rõ, Triệu Phong đang nói dối mọi người!

Phong Lôi Chưởng của hắn sau khi trải qua hoàn thiện, tầng thứ sáu đã biến thành một tầng quá độ, căn bản không thể dẫn động cửu tiêu lôi đình.

Phong Lôi Chưởng tầng thứ sáu hiện tại, ngoại trừ không thể dẫn động được cửu tiêu lôi đình ra, uy lực so với tầng thứ sáu lúc đầu, các phương diện đều mạnh hơn một bậc, mà tính nguy hiểm lại giảm xuống đến thấp nhất.

Thân là người đã hoàn thiện công pháp, Triệu Phong như thế nào có thể giao tính mạng của chính mình cho vận khí và xác suất đây?

Phong Lôi Chưởng tầng thứ sáu nguyên bản, cho dù ngươi không có chủ động dẫn phát cửu tiêu lôi đình, nhưng dưới thời tiết dông tố hoặc là mây đen mà thi triển nó, cũng rất có khả năng trở thành đối tượng bị lôi đình tập kích.

Cũng may, sau khi không ngừng trải qua hoàn thiện, dung nhập vào áo nghĩa của Điện Chi Truyền Thừa, Phong Lôi Chưởng đã trở thành một bộ công pháp trọn vẹn và vô cùng cường đại.

Triệu Phong mượn lòng hiếu kỳ của thế nhân, cùng với uy danh của Phong Lôi Chưởng nguyên bản, đã thành công khiến cho mọi người phải lo lắng kiêng kỵ.

Ngay cả Vân Hải Chân Nhân cũng tin tưởng quá nửa.

Còn Tuyền Thần thì lại tin tưởng không chút nghi ngờ. Hắn rốt cuộc cũng hiểu được, vì sao lúc trước Triệu Phong lại nói, có khả năng cần phải tìm một môn công pháp cao cấp khác.

Trong vô hình, Triệu Phong ở trong cảm nhận của mọi người đã trở thành một tồn tại cấm kỵ, phảng phất như trên người hắn có một viên tạc đạn, có thể bùng nổ bất cứ lúc nào.

Nếu nói như vậy, trong trường hợp không phải vạn bất đắc dĩ, có ai lại có gan đi trêu chọc tên điên này chứ?

Cho dù là Vân Hải Chân Nhân, muốn âm thầm xuống tay đối với Triệu Phong, trong lòng cũng vạn phần kiêng kỵ.

Hành vi nhìn như rất cao ngạo điên cuồng của Triệu Phong, kỳ thật chính là cấp cho mình một tầng bảo hộ chắc chắn, khiến cho chính mình có thể tranh thủ được một khoảng thời gian dài.

o0o

Trong mấy ngày tiếp theo, Triệu Phong dựa theo ước định cùng với Hiểu Nguyệt Tông chủ, tiến hành một khóa phụ đạo bí thuật tinh thần đối với nhóm Đệ tử chân truyền còn lại.

Sở dĩ Triệu Phong dễ dàng đáp ứng, cũng không phải là bởi vì những ích lợi mà Tông môn hứa hẹn cấp cho.

Một nguyên nhân khác nữa, chính là hiện tại hắn vẫn còn thiếu khuyết kinh nghiệm thực chiến trên phương diện bí thuật tinh thần.

Lúc này có được nhiều Đệ tử chân truyền như vậy, nguyện ý làm bia sống cho hắn tập, Triệu Phong tự nhiên là cầu còn không được.

Kẻ tham gia tập huấn đầu tiên chính là Đệ nhất Đệ tử chân truyền, Dương Kiền!

Dựa theo hiệp nghị giữa hắn và Tông môn, chỉ năm người hạng đầu trong Đệ tử chân truyền mới là trọng điểm bồi dưỡng.

Ý chí của Dương Kiền cực kỳ cứng cỏi, kỹ xảo, kinh nghiệm chiến đấu, tố chất tâm lý… cũng đều không có chút khuyết điểm nào đáng kể.

Một người như vậy, có sức chống cự rất mạnh đối với công kích về mặt tinh thần, huống chi tu vi của Dương Kiền so với Triệu Phong còn cao hơn một trọng thiên nữa.

Triệu Phong vô cùng hưng phấn, lấy Dương Kiền ra làm đối tượng bồi luyện.

Thứ nhất, Dương Kiền và mình là sư huynh đệ, tạm thời không có bất cứ xung đột lợi ích nào, là bạn không phải địch! Thứ hai, cái bia tập sống này đủ mạnh mẽ, cũng không cần phải cẩn cẩn thận thận khi làm việc.

Nếu đổi lại là những người bài danh phía sau, những kẻ tâm lý ý chí không đủ kiên cường, Triệu Phong chỉ cần có chút sơ xẩy, rất có khả năng tạo thành thương tổn, để lại bóng ma trong lòng đối phương.

Triệu Phong quát khẽ một tiếng, phát động Tinh Thần Âm Ba Thuật.

Công kích tinh thần, thông qua hình thức chấn động của âm ba, tạo thành thương tổn đối với tâm linh và các khí quan yếu hiểm của đối phương.

Đây mới là bí thuật tinh thần mà Triệu Phong am hiểu nhất.

Gặp phải tinh thần âm ba, thân thể tuấn vĩ của Dương Kiền thoáng chấn động một chút, nhưng do dưới tình huống có phòng bị, hoàn

toàn không bị chút thương tổn nào, bị ảnh hưởng cũng rất nhỏ.

- Dương sư huynh, cẩn thận một chút! Vừa rồi ta chỉ mới phát động năm thành lực lượng mà thôi!

Triệu Phong khẽ cười, nói.

Sáu thành… Bảy thành… Tám thành…

Uy lực từng chút một tăng lên.

Đến khi Triệu Phong một phen đem uy lực ngưng tụ lên đến chín thành, Dương Kiền cũng khó tránh khỏi bị ảnh hưởng đôi chút. Tâm thần, khí huyết đều chấn động nhè nhẹ.

- Triệu sư đệ, một chiêu tinh thần âm ba này của ngươi, nếu như là phát động đánh lén, quả thật có khả năng tạo thành thương tổn cho ta!

Sắc mặt Dương Kiền ngưng trọng.

Cái này còn may là bản thân hắn. Nếu như đổi lại là những người khác giống như Bắc Mặc vậy, chỉ sợ Triệu Phong chỉ cần há miệng ra, liền có thể giết người trong vô hình.

Càng đáng sợ hơn nữa chính là, một chiêu này của Triệu Phong, có tính công kích phạm vi lớn.

Cũng chính là nhờ vào điều này, Triệu Phong mới có thể hoành hành bễ nghễ ở cửa thứ hai trong Phù Loan Thí Luyện, căn bản không thèm để ý đến chiến thuật “biển dơi” của đám Hắc Huyết biên bức.

Dương Kiền cũng không biết rằng, Tinh Thần Âm Ba Thuật hiện tại

Triệu Phong phát động, tuy rằng đã vận dụng lên đến chín thành uy lực, nhưng mà áo nghĩa của Điện Chi Truyền Thừa dung nhập vào trong đó, cũng chỉ có hai, ba thành mà thôi.

Cũng chính là nói, nếu như Triệu Phong toàn lực dung nhập Điện Chi Truyền Thừa vào, thì uy lực của Tinh Thần Âm Ba Thuật của hắn còn có khả năng gia tăng thêm một cấp bậc nữa! Dưới tình huống như vậy, cho dù trước đó Dương Kiền có cẩn thận phòng bị, cũng khó tránh khỏi bị thương.

Bí thuật tinh thần tầng thứ nhất của Triệu Phong, chính là tinh thần âm ba mà hắn am hiểu nhất.

Dương Kiền nhiều lần ngạnh kháng chống đỡ, khiến cho phương diện miễn dịch đối với tinh thần âm ba cũng gia tăng lên rõ ràng.

Bí thuật tinh thần tầng thứ hai, Tâm Linh Xâm Lấn!

Không có bất cứ người nào toàn vẹn cả!

Bất cứ kẻ nào cũng đều có sơ hở, tâm linh của con người cũng như thế.

Nếu như tâm cảnh của một người có thể đạt tới mức độ hoàn mỹ không một chút tỳ vết, như vậy thì kẻ đó đã trở thành Thánh nhân rồi!

Hiển nhiên, Thánh nhân chỉ có thể tồn tại trong truyền thuyết Thượng Cổ mà thôi!

Tâm Linh Xâm Lấn, thực chất chính là nhằm vào những chỗ sơ hở trong tâm linh của đối thủ mà tiến hành công kích.

Kẻ bị trúng chiêu, nhẹ thị tâm thần sẽ hỗn loạn, mất đi bình tĩnh! Còn

nặng thì dẫn phát tâm ma, tẩu hỏa nhập ma, tinh thần sụp đổ cũng không phải là không thể.

Nan đề (2)

Triệu Phong phát động Tâm Linh Xâm Lấn đối với Dương Kiền, phần lớn các thời điểm, hiệu quả cũng không hiển lộ quá rõ ràng.

Nhưng mà cuối cùng vẫn có được một lần thành công! Triệu Phong đã công phá được phòng tuyến tâm linh của Dương Kiền, khiến Dương Kiền lâm vào huyễn cảnh!

Dương Kiền nắm chặt hai bàn tay, thanh âm rít qua kẽ răng:

- Không có khả năng! Không ai có thể thay thế được vị trí Thủ tịch Đại đệ tử của ta! Bắc Mặc, Triệu Phong, các ngươi vẫn còn kém xa lắm… Điều này làm sao có khả năng?

Đương nhiên, mặc dù Dương Kiền bị công phá phòng tuyến tâm linh, nhưng cũng rất nhanh hồi thần trở lại, toàn bộ quá trình chỉ kéo dài thời gian nửa nhịp hô hấp mà thôi.

Nhưng mà thời gian nửa nhịp hô hấp, trong cuộc chiến giữa các cường giả, đã đủ để quyết định sinh tử rồi!

- Triệu sư đệ, vừa rồi ta…

Trên trán Dương Kiền toát ra một tầng mồ hôi lạnh.

Triệu Phong mỉm cười tủm tỉm, nói:

- Không có chuyện gì! Không có bất cứ người nào hoàn toàn hoàn mỹ! Bất luận kẻ nào cũng đều sẽ có sơ hở trong tâm linh!

Trong lòng Dương Kiền thoáng có chút chột dạ, nhưng cũng không dám tiếp tục truy cứu nữa.

Đối mặt với nhiều lầm tấn công bằng Tâm Linh Xâm Lấn của Triệu Phong, sức chống cự của Dương Kiền cũng càng ngày càng mạnh mẽ hơn.

Bí thuật tinh thần tầng thứ ba, Tinh Thần Huyễn Thuật!

Con đường huyễn thuật, thập phần cao minh, lĩnh vực ứng dụng tương đối nhiều, ví dụ như là thân pháp tàn ảnh, ví dụ như là huyễn trận…

Mà Tinh Thần Huyễn Thuật của Triệu Phong chính là kết hợp Huyễn Ngư Đồ và các loại thư tịch về bí thuật tinh thần như Khống Tâm Đại Pháp chẳng hạn, sáng tạo ra một môn bí thuật hoàn toàn mới.

- Dương sư huynh… ta bắt đầu đây…

Thanh âm của Triệu Phong thoáng ngân nga một chút, lộ ra vài phần mê hoặc nhàn nhạt, trong ánh mắt cũng lóe lên một tia ánh sáng quái dị.

Ngay khoảnh khắc chạm phải ánh mắt của Triệu Phong, thể xác và tinh thần của Dương Kiền cũng thoáng ngây ra, trên mặt giằng co một hồi mới có thể khôi phục bình thường.

- Công kích huyễn thuật này, không ngờ lại cường đại như thế!

Dương Kiền cũng có chút kinh ngạc.

Tinh Thần Huyễn Thuật của Triệu Phong dung hợp với áo nghĩa của

Huyễn Ngư Đồ, uy lực vượt quá tưởng tượng.

Huyễn Ngư Đồ trong lĩnh vực Trận pháp rất cao thâm khó lường. Mượn lời nói của Trương lão lúc trước để đánh giá: Nếu như ngươi có thể tham ngộ thấu được Huyễn Ngư Đồ, hai người chúng ta chỉ sợ cũng không có tư cách làm lão sư của ngươi đâu!

Đến thời điểm này, Triệu Phong đối với Huyễn Ngư Đồ đã lĩnh ngộ được chừng bảy tám phần, kết hợp với Tinh Thần Huyễn Thuật, uy lực tự nhiên vô cùng đáng sợ.

- Ha hả… vừa rồi ta cũng chỉ mới phát động ba, bốn thành công lực mà thôi!

Triệu Phong khẽ mỉm cười, lại phát động Tinh Thần Huyễn Thuật.

Tinh Thần Huyễn Thuật của hắn, phân chia ra làm hai loại khác nhau.

Loại thứ nhất, Huyễn Thuật Công Kích!

Lúc trước khi Triệu Phong lần đầu tiên gặp phải công kích của kẻ đội nón rộng vành thần bí kia, chính là loại công kích này!

Loại thứ hai, Huyễn Thuật Mê Hoặc!

Triệu Phong am hiểu hơn chính là loại thứ hai! Huyễn Thuật Mê Hoặc dung hợp bởi Huyễn Ngư Đồ có thể khiến cho tâm thần ý thức của đối phương lâm vào trong huyễn cảnh.

Đến khi Triệu Phong phát động sáu, bảy thành công lực thì Dương Kiền đã nhiều lần bị thất thủ, tâm thầm liên tục hoảng hốt không yên.

Mỗi một lần hắn hoảng hốt, nhanh thì chừng thời gian nửa nhịp hô

hấp, mà chậm thì hai, ba nhịp hô hấp…

o0o

Hai ngày sau, buổi phụ đạo dạy kèm về bí thuật tinh thần của Triệu Phong đối với Dương Kiền xem như chấm dứt.

Những người để ý quan sát, chỉ nhìn thấy Dương Kiền hồn bất phụ thể từ trong chỗ của Triệu Phong đi ra, vẻ mặt có chút chật vật.

Tiếp theo sau đó, đám người Bắc Mặc, Nhiễm Tiểu Uyển, Nguyên Trí, Tuyền Thần… đều trước sau trở thành bia tập sống của Triệu Phong.

Triệu Phong có chút kinh ngạc phát hiện, khả năng chống cự của Bắc Mặc đối với bí thuật tinh thần, còn mạnh hơn Dương Kiền một chút, cái này hẳn là có quan hệ với việc hắn lĩnh ngộ được áo nghĩa của Minh Thủy Truyền Thừa!

Bắc Mặc không chỉ am hiểu phòng ngự đối với công kích vật chất, mà phương diện tinh thần dưới sự hỗ trợ của Minh Thủy Truyền Thừa, lực phòng ngự cũng rất mạnh mẽ.

Tuy nhiên, sau khi trải qua hai ngày huấn luyện, Bắc Mặc cũng mang theo vẻ chật vật mà rời đi.

Người thứ ba, đến lượt Nhiễm Tiểu Uyển.

Nhiễm Tiểu Uyển hiện tại đã thành công tấn cấp đến bài danh thứ tư trong Đệ tử chân truyền, ngay phía sau Triệu Phong và Bắc Mặc.

Biểu hiện của Nhiễm Tiểu Uyển thật ra cũng vô cùng bình thường.

Khi trúng phải Tâm Linh Xâm Lấn, biểu hiện của Nhiễm Tiểu Uyển quả thật khiến cho Triệu Phong phải kinh ngạc.

- Ta đúng là thích Triệu sư huynh… sư tỷ, ngươi nhất định không được nói cho người khác biết đâu đó!

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Nhiễm Tiểu Uyển đỏ bừng e lệ, vẻ mặt e thẹn rụt rè nói nhanh.

Toàn bộ quá trình kéo dài đến mấy nhịp hô hấp.

Triệu Phong xem như không hề phát hiện bất cứ điều gì, sau đó tiến hành chỉ điểm cho Nhiễm Tiểu Uyển, thuyết minh một ít kỹ xảo trên phương diện bí thuật tinh thần.

o0o

Mười mấy ngày sau, toàn bộ chín Đệ tử chân truyền đều lần lượt từ trong chỗ ở của Triệu Phong đi ra.

Dương Kiền, Bắc Mặc, Nhiễm Tiểu Uyển, Nguyên Trí là đối tượng trọng điểm huấn luyện, mỗi người đều dùng tới hai ngày trời. Còn những người còn lại, mỗi người đều chỉ một ngày là chấm dứt. Đương nhiên, đám người Lâm Phàm có quan hệ không tệ đối với Triệu Phong, tự nhiên cũng được chiếu cố cẩn thận một chút.

Từ sau đợt huấn luyện này trở đi, Triệu Phong xem như là đã nắm giữ hoàn toàn sơ hở tâm linh của mỗi gã Đệ tử chân truyền, đều biết được những bí mật không ai biết của bọn họ!

Đệ tử chân truyền của Hiểu Nguyệt Tông, không một kẻ nào không sự kiêng kỵ Triệu Phong mà, ngoài kính sợ ra, thậm chí còn có chút chột dạ nữa.

Từ đó trở đi, trong toàn bộ Nội môn, Triệu Phong liền trở thành một tồn tại cấm kỵ, không ai dám đụng đến.

Đám Đệ tử chân truyền này, mỗi khi gặp mặt, hoặc là khi đề cập tới Triệu Phong, cũng đều có chút mất tự nhiên.

o0o

Sau khi cuộc đặc huấn kết thúc, Triệu Phong đạt được phần thưởng khá hậu hỉ của Tông môn, chính là một ngàn khối Nguyên tinh thạch Hạ phẩm, một vạn điểm cống hiến, còn có một đống Linh đan, các loại tài nguyên tưởng thưởng này nọ.

Đối với điều này, Triệu Phong cũng vô cùng hài lòng.

Trong thời gian mười ngày này, khả năng vận dụng bí thuật tinh thần của bản thân đã đạt được những tiến bộ nhảy vọt, thực lực đại tăng, có thể nói là nhất cử lưỡng tiện.

Đoạn thời gian tiếp theo, đám Đệ tử chân truyền trong Nội môn phần lớn đều tiến hành bế quan, hy vọng có thể đột phá bình cảnh hoặc là có thêm tinh tiến.

Nhưng mà, Liên minh thịnh hội chỉ còn lại hơn hai mươi ngày nữa. Khoảng thời gian ngắn ngủi như vậy, muốn tiếp tục đột phá, hiển nhiên khả năng không lớn. Đặc biệt là đối với đám Đệ tử chân truyền tu vi Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh trở lên.

Lúc này, Triệu Phong cũng đã gặp phải cái nan đề đồng dạng.

Thực lực của hắn, ở trên các phương diện đều đã tăng đến một giới hạn nhất định.

Còn lại thời gian hai mươi ngày nữa, nghĩ muốn đạt được đột phá ở một phương diện nào đó cũng vô cùng khó khăn, chứ đừng nói đến tăng cường thực lực chỉnh thể.

- Với tu vi Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh hiện tại của ta, nếu muốn ngạo thị quần hùng ở trên Liên minh thịnh hội, vẫn còn kém không ít! Đặc biệt là Tứ đại tân tú của Liên minh Thập Tam Tông, thực lực bọn họ còn biến thái hơn…

Trong lòng Triệu Phong thầm tính toán.

Thời gian hai mươi ngày còn lại, làm sao có thể tận dụng để gia tăng thực lực đây?

Đầu tiên, bế quan tu luyện có thể bỏ qua!

Liên tục bế quan, hiệu quả chỉ sợ sẽ càng ngày càng kém đi!

Như vậy, biện pháp để gia tăng tu vi, chỉ còn có cách!

Chương 218: Khu vực thần bí

Đáp án vô cùng hiển nhiên: Thực chiến lịch lãm!

Thời gian mấy tháng gần đây, Triệu Phong liên tục bế quan tu luyện, đã an nhàn rất lâu, các phương diện cũng đều tăng lên đến mức gặp phải bình cảnh.

Chỉ có trải qua thực chiến, mới có thể tiến thêm một bước ma luyện bản thân, thậm chí nghiền ép ra càng nhiều tiềm lực của mình hơn nữa.

Đây cũng chính là nguyên nhân vì sao lúc Phù Loan Thí Luyện, tu vi thực lực của mọi người lại tăng tiến mạnh mẽ như vậy.

Đương nhiên, thời gian hai mươi ngày còn lại, cho dù có cơ hội thực chiến tốt đến mức nào, Triệu Phong cũng không thể cam đoan mình sẽ tiến triển hoặc đột phá.

Nhưng mà hắn có thể khẳng định một điểm, nếu như tiếp tục bế quan tu luyện, thời gian còn lại, tuyệt đối không có khả năng có những tiến triển trọng đại, thậm chí còn có thể không hề tiến bộ nữa.

Bởi vậy, Triệu Phong liền không chút do dự, lựa chọn đi ra ngoài lịch lãm.

Có thể suy nghĩ như vậy, cũng không chỉ có mỗi mình Triệu Phong. Bắc Mặc và Lâm Phàm, cũng trước sau ly khai sơn môn, lấy danh nghĩa đi chấp hành nhiệm vụ Tông môn, ra ngoài tìm cơ hội lịch lãm.

Triệu Phong cũng đi Trung Xu Điện, tiếp nhận một cái nhiệm vụ Tông môn.

Mục tiêu của nhiệm vụ, chính là săn bắt Ngân quan trên đầu của một loại chim tên gọi Song Đầu Ngân Quan Điểu ở trong Hoành Vân Thiên Lâm. Yêu cầu số lượng bốn cái.

Độ khó của nhiệm vụ này khoảng chừng nằm giữa cấp sáu và cấp bảy.

Bình thường cần phải có hai đến ba thành viên Tông môn có tu vi Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh trở lên liên thủ, mới có thể nắm chắc được khả năng thành công, hơn nữa cũng bảo đảm an toàn rất lớn.

Song Sầu Ngân Quan Điểu, thân là Bá giả trong phi cầm, bay lượn trên không trung, cộng thêm có hai cái đầu, thực lực mạnh hơn cường giả Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cùng cấp rất nhiều.

Nếu đổi lại là một đệ tử bình thường, Trung Xu Điện khẳng định sẽ không bao giờ phê chuẩn nhiệm vụ.

Nhưng mà nghĩ đến sự biến thái của tên Triệu Phong, Lý Phó Đường chủ liền phê chuẩn.

Hắn cho rằng, cho dù Triệu Phong không thể hoàn thành nhiệm vụ đi chăng nữa, thì toàn thân trở ra cũng không thành vấn đề. Hơn nữa, Triệu Phong còn là một gã Thần Tiễn Thủ vô cùng cường đại, đối phó phi cầm quả thật vô cùng thích hợp.

- Đúng rồi! Nhiệm vụ mà lúc trước ngươi tuyên bố, những vật liệu cần sưu tập, cơ bản đều đã kiếm được gần hết rồi! Nhưng mà Nguyên tinh thạch ứng trước cũng sắp tiêu hao sạch rồi!

Lý Phó Đường chủ lên tiếng nhắc nhở.

- Nhanh vậy sao?

Triệu Phong có chút giật mình. Khi hắn tuyên bố nhiệm vụ này, đã ứng trước đến mấy mươi vạn Nguyên tinh thạch Thứ phẩm, không ngờ đã sắp tiêu hao hết rồi!

Sau khi nhận lấy đống vật liệu, số lượng Nguyên tinh thạch bên trong Trữ vật Thủ trạc của Triệu Phong nhất thời vơi đi hơn chín thành.

- Meo meo meo…

Tiểu Tặc Miêu từ trong trữ vật thủ trạc nhảy bổ ra, lớn tiếng kháng nghị.

Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu đã có ước định, mỗi tháng phải cấp cho nó hai trăm Nguyên tinh thạch Thứ phẩm làm tiền lương “mèo công”!

Mà ngược lại, Tiểu Tặc Miêu cũng cam kết sẽ không đụng đến những thứ thiên địa kỳ vật còn lại trong trữ vật thủ trạc của Triệu Phong.

Nhưng mà hiện tại, Nguyên tinh thạch bên trong trữ vật thủ trạc đã vơi đi chín thành, con mèo ham tiền Tiểu Tặc Miêu này liền có cảm giác tiếc đứt ruột.

Theo lý thuyết mà nói, Triệu Phong ở trong thí luyện đã đạt được lợi ích cực lớn, hẳn là sẽ không xuất hiện tình trạng tài chính thâm hụt như thế này.

Nhưng mà nguyên nhân tài chính thâm hụt như vậy, toàn bộ đều dùng để sưu tầm những vật liệu để tu bổ Âm Ảnh Phi Phong!

Những loại vật liệu này, rất nhiều thứ đều là giá trị liên thành, so sánh với Thần binh bình thường, giá trị còn cao hơn rất nhiều.

Hơn nữa, việc sưu tập vật liệu, là sử dụng hình thức tuyên bố nhiệm vụ. Những người khác làm chân chạy việc cho ngươi, thậm chí gánh vác một phần phiêu lưu mạo hiểm không nhỏ, phần thưởng nhiệm vụ khẳng định cũng không ít.

Tiếp theo, Triệu Phong trên phương diện tu luyện đột phi mãnh tiến, về mặt tài nguyên vật liệu sử dụng lại càng là thẳng tay thoải mái tiêu xài, hơn nữa lại còn dành một phần ra giúp đỡ cho hai vị sư huynh Dương Thanh Sơn nữa.

Hiện tại, trong tay Triệu Phong cũng chỉ còn lại hơn một ngàn Nguyên tinh thạch Hạ phẩm, cũng chính là hơn mười vạn Nguyên tinh thạch Thứ phẩm mà thôi!

- Có được tất có mất!

Triệu Phong một phen thu hồi những vật liệu hiếm quý dùng để tu bổ Âm Ảnh Phi Phong, trong lòng không chút hối hận.

Âm Ảnh Phi Phong này chính là Chí bảo Truyền thừa, có thể cùng với sự phát triển của chủ nhân mà tiến hóa. Nếu như có thể đem nó tu bổ hoàn chỉnh, uy năng công hiệu tất nhiên sẽ gia tăng thật lớn.

- Xuất phát thôi!

Sau khi Triệu Phong tiếp nhận nhiệm vụ xong, cấp tốc rời khỏi sơn môn, thẳng hướng đến chỗ sâu bên trong Hoành Vân Thiên Lâm.

- Mục đích hắn xuất môn lần này, chủ yếu là để thực chiến lịch lãm, tiếp theo mới là chấp hành nhiệm vụ! Cho dù không hoàn thành được nhiệm vụ, nhiều nhất hắn cũng chỉ tổn thất một chút điểm cống hiến Tông môn mà thôi, căn bản không ảnh hưởng bao nhiêu!

- Đi theo hướng nào đây?

Hai mắt Triệu Phong khẽ nheo lại.

Phạm vi của Hoành Vân Thiên Lâm thật sự quá lớn, xuyên qua cả mười ba quốc gia. Ở sâu bên trong rừng rậm cũng có nhiều bí ẩn chưa được khám phá, thậm chí còn có một vài khu vực thuộc loại cấm kỵ nữa, ngay cả cường giả Chân Linh Cảnh cũng không dám tùy tiện đi vào.

- Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu từ trong trữ vật thủ trạc nhảy ra, há miệng phun ra một cái đồng tiền cổ.

Đồng tiền cổ ở giữa không trung xoay tròn mấy vòng, cuối cùng rơi xuống trên bàn tay mèo của Tiểu Tặc Miêu.

Vẻ mặt Tiểu Tặc Miêu đầy tự tin, bộ dáng giống hệt một tên tiểu Thần côn, vươn móng vuốt ra, chỉ về một phía nào đó.

- Được!

Triệu Phong có chút bán tín bán nghi, hướng về phía Tiểu Tặc Miêu chỉ mà bay vọt đi.

Trên đường đi, đột nhiên trên không trung chợt truyền đến một thanh

âm Ưng kêu, khí thế không chút tầm thường. Đám Hung thú ở phụ cận xung quanh đều phủ phục run sợ.

- Hửm?

Triệu Phong ngẩng đầu nhìn lên, không ngờ lại phát hiện ra một đầu Kim Vũ Điêu đang phá không bay qua. Những nơi nó bay qua, cát bay đá chạy, kình phong thổi quét điên cuồng. Nhìn cường độ khí tức, không ngờ đã đạt tới cấp bậc Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh!

Không ngờ lại là một đầu Yêu thú phi cầm! Vô cùng thích hợp dùng để thay thế cho đi bộ!

- Xuống đây!

Trong thanh âm của Triệu Phong lộ ra ý tứ hàm xúc mê hoặc mãnh liệt, cực kỳ có tính xuyên thấu vào tâm thần.

Đầu Kim Vũ Điêu kia, hai cánh dang ra, rộng chừng bốn năm trượng, từ từ đáp xuống mặt đất, biểu hiện mười phần ngoan ngoãn.

Triệu Phong khẽ gật đầu, ngồi lên trên lưng điêu.

Giờ phút này, tu luyện lĩnh ngộ của hắn đối với Khống Tâm Thuật đã không hề thua kém người đội mũ rộng vành thần bí lúc trước bao nhiêu, muốn khống chế một đầu Yêu thú phi cầm quả thật dễ như trở bàn tay.

Kim Vũ Điêu chở theo một người một mèo, thẳng hướng chỗ sâu trong Hoành Vân Thiên Lâm mà bay đi.

Nửa canh giờ sau, phía trước đột nhiên xuất hiện một con sông, đối diện còn có một hạp cốc nhỏ nữa.

- Ừm? Không ngờ lại là nơi này!

Triệu Phong xác nhận lại, đây chính là Hạp cốc Huyết Mãng lúc trước chính mình đã từng tới qua.

Ngày đó, hắn bị mắc kẹt ở trong này, gần như bị đẩy vào tuyệt cảnh, dưới sự chém giết của hai đầu Hung thú cao cấp, phải tiến vào hang động của Huyết Mãng.

Về sau, nhờ có Nhiễm Tiểu Uyển và một vài đệ tử Tông môn vô tình đi ngang, chém giết Thanh Đầu Lang Vương, vì vậy mới giúp Triệu Phong thoát ly được tuyệt cảnh.

Hôm nay một lần nữa quay lại, bên trong Hạp cốc Huyết Mãng đã có một đầu Hung thú cao cấp khác chiếm cứ, so với Thanh Đầu Lang Vương ngày đó còn mạnh hơn một chút.

Nhưng mà đầu Kim Vũ Điêu mà Triệu Phong đang cưỡi đã đạt tới cấp bậc Yêu thú, cũng chính là Hung thú Vương cấp trong mắt của thế nhân, khiến cho đầu Hung thú cao cấp kia cũng phải phủ phục run sợ.

Khu vực thần bí (2)

Trong lòng Triệu Phong không khỏi cảm khái. Năm đó, thời điểm khi mình đầu tiên đi tới nơi này, ngay cả tính mạng cũng không có gì bảo đảm.

Mà hiện tại, đầu Hung thú cao cấp ở trước mặt chính mình cũng chẳng khác nào con kiến vậy.

Không thèm để ý tới đầu Hung thú cao cấp kia, Triệu Phong để cho

Kim Vũ Điêu đẩy nhanh tốc độ, dựa theo sự thôi toán của Tiểu Tặc Miêu, hướng về phía mục đích đi nhanh tới.

Một lúc lâu sau, cây cối ở phía trước đột nhiên trở nên sâu thẳm hơn, bên trong khí tức lộ ra vài tia quái dị.

Sâu thẳm trong rừng cây, ngẫu nhiên lại có một vài đầu Yêu thú nhảy ra.

Triệu Phong cưỡi Ưng phi hành trên không trung, phát động tinh thần âm ba, những Yêu thú bình thường vừa nghe phải âm ba này, trực tiếp bị đánh chết. Cho dù không chết cũng bị kinh hoảng một trận. Yêu thú cho dù cường đại đến thế nào, đối diện với Tinh Thần Âm Ba Thuật, tâm thần đều sụp đổ, sợ hãi bỏ chạy.

Càng xâm nhập sâu vào, lực cản mà Triệu Phong gặp phải cũng càng lúc càng lớn hơn.

Ở phương hướng nào đó trong rừng rậm, thậm chí còn truyền đến những khí tức khiến cho Triệu Phong cảm thấy bất an nữa.

Có thể khẳng định một điều, ở sâu bên trong rừng rậm, hiển nhiên là có những Yêu thú cường đại tu vi Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh trở lên! Chỉ có những tồn tại cấp bậc này, mới có thể khiến cho Triệu Phong cảm thấy uy hiếp.

- Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu lại một lần nữa lấy ra đồng tiền cổ, xác định phương hướng, giơ chân chỉ về một phía nào đó.

Triệu Phong khẽ gật đầu, thả Kim Vũ Điêu tự do bay đi, bản thân thì dưới sự yểm trợ của Âm Ảnh Phi Phong, bay vào bên trong rừng cây

u ám, đem khí tức ẩn giấu xuống đến mức tận cùng.

Dưới sự yểm trợ của Âm Ảnh Phi Phong, những Yêu thú cường đại sâu bên trong rừng rậm cũng không thể phát hiện được sự tồn tại của Triệu Phong.

Khí tức uy áp bên trong rừng rậm càng ngày càng mạnh mẽ hơn, cơ bản đều đã đạt tới cấp bậc Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh trở lên.

Triệu Phong hoài nghi, chỗ sâu bên trong khu rừng rậm này có phải là đại bản doanh của Yêu thú hay không?

Trên đường đi tới, Triệu Phong thậm chí còn đụng phải một vài đầu Yêu thú Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh nữa! Mặc dù có sự yểm trợ của Âm Ảnh Phi Phong, nhưng thoáng tới gần một chút, những Yêu thú mạnh mẽ này dường như mơ hồ có chút cảm ứng, đề phòng ngắm nhìn bốn phía xung quanh.

Tuy Triệu Phong tự tin rằng, cho dù bản thân gặp phải Yêu thú Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, cũng có thể chống đỡ lại mấy phần, nếu không thì ít nhất cũng có thể tự bảo vệ mình an toàn.

Nhưng mà phiến rừng rậm âm u này thật sự rất quỷ dị, Yêu thú mạnh mẽ nhiều không đếm hết, một khi lâm vào trong đó, dưới Chân Linh Cảnh căn bản là cửu tử nhất sinh.

Trải qua thêm mấy canh giờ nữa, Triệu Phong rốt cuộc cũng đi xuyên qua khu vực nguy hiểm nhất của mảnh rừng u ám.

Dọc theo đường đi tới, những Yêu thú cấp bậc Thất trọng thiên mà hắn gặp phải cũng không ít hơn hai mươi đầu. Thậm chí còn có tồn tại đặc biệt, tu vi gần như tương đương với Nửa bước Chân Linh Cảnh nữa! Đám khí tức khủng bố kia, khiến cho Triệu Phong cũng

phải hô hấp khó khăn.

Nửa bước Chân Linh Cảnh, sinh mệnh đã thuế biến tương đương với phân nửa Chân Linh Cảnh, vượt xa những Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường.

Phiến rừng rậm lúc này lại đột nhiên tràn ngập sương mù mờ mịt. Đám sương mù kia có màu sắc vô cùng tương tự với mảnh rừng rậm, phảng phất như là một tầng bình chướng thiên nhiên do cây rừng hình thành nên vậy.

Triệu Phong tiến vào khu vực sương mù u lâm, thoáng chốc liền mất đi cảm giác phương hướng, cảm quan bị nhiễu loạn mà đi lạc.

Khó trách trong khu vực này tràn ngập một mảnh tử khí, không có người sống nào.

Những nơi mà Triệu Phong đi qua, dưới chân thường xuyên xuất hiện hài cốt, tử khí âm hàn quỷ dị, khiến cho người ta không rét mà run.

- Người bình thường tiến vào trong này, có đi mà không có về, cho dù là Nửa bước Chân Linh Cảnh cũng vậy!

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Cũng may, hắn có được mắt trái thần bí, nhìn xuyên thấu qua sương mù, có thể nhìn thấu bản chất thế gian! Hơn nữa, hắn lại rất am hiểu Tinh Thần Huyễn Thuật, khốn cục trong sương mù u lâm này đối với hắn mà nói, lực ảnh hưởng giảm ở mức thấp nhất.

Răng rắc! Răng rắc!

Triệu Phong chậm rãi dẫm đạp lên một đám xương cốt ảm đạm. Bốn phía khu vực này toàn bộ đều là xương trắng hếu dày đặc. Cỗ tử khí âm trầm kia càng ngày càng nặng hơn, mãnh liệt đến mức có thể khiến cho cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường cũng cảm thấy tâm thầm nặng nề, hô hấp khó khăn!

Một luồng hàn ý và nguy cơ bao phủ trong lòng Triệu Phong, phảng phất như có một luồng lực lượng thần bí vô hình nào đó có ý đồ muốn tiến vào thân thể của hắn.

Tiểu Tặc Miêu trên vai của hắn thì vẫn giữ vẻ mặt tỉnh táo nhìn ngó bốn phía xung quanh.

Triệu Phong gỡ xuống bịt mắt, từ trong nhãn đồng màu xanh phiếm động một tầng ánh sáng lợi hại. Một chùm khí tức chấn nhiếp quỷ thần khuếch trương rộng ra.

Thoáng chốc, loại cảm giác nguy cơ bất an kia đã tiêu tan hơn phân nửa.

Mắt trái thúc động lên đến cực hạn, xuyên thủng qua mấy trăm trượng sương mù, Triệu Phong rốt cuộc cũng nhìn thấy rõ tình hình trước mắt.

Ở sâu trong sương mù u lâm này, có hơn một trăm cái lăng mộ!

Quy mô của mỗi một cái lăng mộ này đều không nhỏ, có thể so sánh với một tòa cung điện nhỏ, ngay cả mộ bia cũng cao tới hơn mười thước.

Tất cả lăng mộ bao phủ một cái quảng trường loại nhỏ bên trong.

Mặt đất của quảng trường kia là do một loại tinh thạch ngân sắc kỳ dị

xây dựng thành, ngay cả mắt trái của Triệu Phong cũng không thể nhìn ra được cấu tạo của loại đá này.

Ở trung tâm của quảng trường ngân tinh này, có một cái bãi đá lớn nhìn giống như một cái tế đàn vậy, khắc lên trên đó đầy những hoa văn trận pháp kỳ dị. Bên cạnh bãi đá còn có một gian phòng nhỏ nữa.

Sương mù u lâm, khu vực bạch cốt, quần lăng mộ, quảng trường ngân tinh, tế đàn thần bí…

Triệu Phong khẽ hít sâu một hơi, cũng không biết là sợ hãi hay là hưng phấn, thân hình có chút run rẩy nhè nhẹ.

Dựa theo lẽ thường, cho dù là cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh cũng không có khả năng đi sâu vào tới nơi này. Cho dù là cường giả Chân Linh Cảnh cũng có khả năng bị tầng sương mù thần bí kia ảnh hưởng tới, mất đi cảm giác phương hướng.

Nhưng mà Triệu Phong lại có thể đi được đến đây, nhờ sự trợ giúp của mắt trái thần bí, cho nên hữu kinh vô hiểm.

Giờ phút này, Triệu Phong đứng cách xa đám quần lăng mộ kia khoảng cách chừng hơn trăm trượng. Mỗi một bước bước ra, cảm giác áp lực và bất an trong vô hình cũng càng phát ra mãnh liệt hơn.

Bỗng nhiên, đám bạch cốt ở phía trước chợt run rẩy nhè nhẹ, mặt đất bắt đầu chấn động mạnh lên.

Một trận thanh âm răng rắc của xương cốt va chạm vang lên, từ trong mặt đất chui lên ba bộ xương khô hình người, trong tay nắm vũ khí bạch cốt, trong hốc mắt thiêu đốt hai đóa lục diễm.

Ba bộ khô lâu hình người kia, mỗi một đầu đều mang đến cho Triệu

Phong một cỗ áp lực nhàn nhạt, ít nhất cũng có thực lực tới Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Hơn nữa, trong lộ trình đi tiếp, khả năng càng có nhiều mai phục hơn nữa.

Rốt cuộc là tiến hay lùi?

Còn không đợi Triệu Phong quyết định, ba bộ khô lâu hình người kia nhìn như chậm chạp, nhưng lại rất nhanh lao thẳng về phía trước, phát động công kích cực kỳ sắc bén.

Chương 219: Quần mộ kỳ bí

Ba bộ khô lâu hình người này, chiến lực của mỗi một đầu đều có thể so sánh với thực lực các đệ tử tham gia Tiểu hội Tam Tông!

Dưới sự hợp lực công kích, cho dù là Triệu Phong, trong khoảng thời gian ngắn cũng sẽ bị bức lui mấy bước.

Phốc xuy!

Ba thanh cốt đao mang theo ám quang lượn lờ, thế như lôi đình, toàn bộ bổ trúng lên người Triệu Phong. “Thân ảnh” của Triệu Phong nhất thời tiêu tán đi.

Trong hư không chợt lóe lên một đạo điện quang. Mấy đạo huyễn ảnh lóe lên, hiện thân cách đó mấy trượng.

Đây chính là Huyễn Ngư Điện Quang Bộ do chính Triệu Phong sáng tạo ra. Hắn lấy Huyễn Ngư Đồ làm trung tâm, dung hợp vận dụng áo nghĩa của Điện Chi Truyền Thừa, quả thật tham khảo được không ít những tinh túy của thân pháp.

Thời điểm còn ở Tiểu hội Tam tông, Triệu Phong cũng không dễ dàng sử dụng ra. Lúc ấy môn bộ pháp này vẫn còn chưa hoàn chỉnh.

Hiện tại đã trôi qua mấy tháng trời, Huyễn Ngư Điện Quang Bộ đã được Triệu Phong hoàn thiện, uy lực không tầm thường chút nào.

Thực lực của ba bộ xương khô hình người có thể so sánh với cường giả Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, cho dù hợp lực công kích, vậy

mà ngay cả góc áo của Triệu Phong cũng không chạm trúng nổi.

- Phong Lôi Chưởng!

Tay áo của Triệu Phong tung bay, lòng bàn tay di động theo một quỹ đạo tinh diệu, chỉ trong một thoáng, phong vân lần lượt thay đổi, điện quang ở trong phong bạo cuồn cuộn rít gào.

Phanh! Ầm! Răng rắc!

Trong nháy mắt, ba bộ khô lâu hình người đã bị một chưởng đánh bay đi.

Bộ khô lâu hình người cầm đầu kia, trong khoảnh khắc bị thiêu đốt cháy đen, mà hai bộ khô lâu còn lại cũng bị đánh cho tàn phế.

- Uy lực không ngờ mạnh mẽ như vậy!

Triệu Phong thoáng có chút kinh hỉ, nhìn về phía lòng bàn tay của chính mình.

Uy lực của Phong Lôi Chưởng tầng thứ sáu quả thật là đáng sợ, một chưởng gần như có thể miễu sát ba bộ khô lâu hình người có thực lực tương đương Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Ở trong khu vực cấm địa thần bí này, Triệu Phong bởi vì không có chút cố kỵ gì nên cũng không cần phải giấu diếm Điện Chi Truyền Thừa.

Mà hai bộ khô lâu hình người còn lại, toàn bộ đã bị đánh cho tàn phế. Triệu Phong vung lên một chưởng, hai đạo chưởng lực điện quang sáng ngời phá không mà đi.

Răng rắc! Răng rắc!

Hai bộ khô lâu hình người nháy mắt tan thành từng mảnh.

Triệu Phong thoáng thở ra một hơi. Ba bộ khô lâu hình người này, chiến lực tuy mạnh, nhưng dường như là bị Phong Lôi Chưởng của mình khắc chế.

Một chưởng gần như miễu sát ba cường giả Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, dưới tình huống bình thường cũng có chút khoa trương.

Nhìn từ góc độ khác, Triệu Phong có thể một chưởng đánh chết ba cường giả như Dương Kiền hay sao? Hiển nhiên, dưới tình huống bình thường, điều này là không có khả năng!

Sau khi giết chết ba đầu khô lâu hình người, Triệu Phong tiếp tục đi tới.

Khu lăng mộ vẫn còn cách hắn chừng hơn một trăm trượng.

Quá trình đi tới, Triệu Phong phòng ngừa hết sức cẩn thận, mắt trái lúc nào cũng chú ý theo dõi vào đám bạch cốt bên dưới.

Phốc phốc!

Đám bạch cốt bên dưới lại một lần nữa có động tĩnh, một bộ khô lâu hình người lại chui lên.

- Đi chết đi!

Triệu Phong cũng không đợi nó đi lên hoàn tất, Phong Lôi Chưởng nhanh chóng bùng nổ. Trong một mảnh phong lôi cuồn cuộn, một chưởng oanh kích thẳng tới.

Thân pháp của hắn cực nhanh, thi triển ra Huyễn Ngư Điện Quang Bộ, ở trong hư không chỉ nhìn thấy từng đạo điện quang xẹt qua, huyễn ảnh lóe lên liên tục.

Sau đó đồng thời xuất hiện thêm ba, bốn đầu khô lâu hình người nữa, nhưng mà còn chưa đợi chúng đi lên hoàn tất, đều đã bị Triệu Phong oanh sát.

Tình huống này, thật giống như là đang chơi trò đập chuột vậy, đánh chết từng tên một định chui lên.

Đương nhiên, thoạt nhìn thì Triệu Phong nhẹ nhàng bình thản vô cùng.

Nhưng nếu đổi lại là cường giả Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường, đối phó một đầu cũng phải cố sức vạn phần mới làm được.

Dù sao thì, thân pháp tốc độ của Triệu Phong cũng đạt tới đỉnh cao, uy lực của Phong Lôi Chưởng cũng vô cùng đáng sợ, có thể một chưởng đánh chết một đầu khô lâu hình người.

Triệu Phong chậm rãi tiếp cận đám lăng mộ kia.

Một trăm trượng… Chín mươi trượng… Tám mươi trượng…

Triệu Phong từng chút từng chút một tiếp cận, mắt trái bất cứ lúc nào cũng theo dõi chằm chằm dưới chân và bốn phía xung quanh.

Những đầu khô lâu từ trong đám bạch cốt kia chui ra, thực lực phần lớn đều khoảng chừng Ngũ trọng thiên, Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh. Có đôi khi lại chui ra một hơi tới hơn mười đầu.

Hoàn hảo là Huyễn Ngư Điện Quang Bộ của Triệu Phong nhanh lẹ như điện, hư ảo bất định, mấy bộ khô lâu này vừa mới sống lại, thân hình còn có chút cứng ngắc, căn bản là không thể đụng được đến chéo áo của hắn.

Sau khi xâm nhập xuống khu vực chừng năm mươi trượng, Triệu Phong đã gặp phải những bộ khô lâu nhân hình thực lực có thể so sánh với Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Mấy đầu khô lâu hình người này, chiều cao lên tới ba trượng, tay cầm một thanh cốt mâu thật nặng, trong lúc múa may, trong vòng phạm vi mấy chục trượng đều bị kình phong hắc sắc bao phủ.

Triệu Phong ứng phó với đầu khô lâu này cũng có chút quá sức, nếu như bị chính diện đâm trúng một cái, không chết cũng bị lột một lớp da!

Hơn nữa bộ khô lâu hình người có thực lực Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, lực phòng ngự đã gia tăng lên một cấp bậc mới.

Vèo! Vèo!

Triệu Phong một phen thúc giục Huyễn Ngư Điện Quang Bộ lên đến cực hạn, trước hết nhanh chóng giết chết những bộ khô lâu có thực lực thấp hơn một chút, sau đó thúc giục Phong Lôi Chưởng, chém giết bộ khô lâu Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh kia.

Phong Lôi Cuồng Long!

Triệu Phong bổ ra một chưởng, phong lôi đan xen lẫn nhau, luân chuyển thành một đầu Lôi long mang theo thanh âm điện minh nổ vang, lao thẳng vào bộ khô lâu Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Bộ khô lâu Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh kia, toàn thân rung chuyển, cả người cháy đen, phát ra thanh âm răng rắc, sau đó vỡ vụn ra từng mảnh.

Một lúc sau, đầu khô lâu Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh này mới hoàn toàn ngừng hẳn động tác của mình.

Triệu Phong thoáng có chút thở dốc, tiếp tục đi tới.

Từ đó về sau, cứ cách mấy trượng, lại sẽ có thêm một đầu khô lâu Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh nữa chui lên, mà những đầu khô lâu hình người cấp bậc thấp hơn, số lượng cũng nhiều thêm không ít.

Bước tiến của Triệu Phong lúc này đã bị cản trở thật lớn.

Năm mươi trượng cuối cùng, mỗi khi đi tới mười trượng, đều gặp phải những lực cản thật lớn.

Triệu Phong nhìn về phía đám lăng mộ ở xa xa, cũng không dám tùy tiện phóng vọt tới, mà từng chút từng chút một đi tới, như vậy mới đảm bảo không có gì ngoài dự liệu.

Mắt thấy trời đã dần dần ngả tối, trong lòng Triệu Phong cũng có chút lo lắng.

Nhưng hắn ngẫm nghĩ lại, mục đích xuất môn của mình lần này, không phải là vì muốn lịch lãm hay sao?

Phiến khu vực cổ quái trước mắt này, hiển nhiên rất có khả năng gặp được kỳ ngộ, đặc biệt là bên trong cái tế đàn lớn kia, có khả năng có bảo tàng. Chẳng qua Triệu Phong cũng hiểu rằng, nóng vội sẽ không

ăn được đậu hủ nóng!

- Cứ việc từ từ đi tới thôi!

Tâm tình của Triệu Phong cũng vững vàng trở lại, ngồi xếp bằng tĩnh dưỡng, nuốt vào một viên Linh dược.

Sau khi tinh lực khôi phục sung túc, hắn mới tiếp tục lên đường.

Thời điểm ba mươi trượng cuối cùng, mỗi một bộ khô lâu đi ra, cơ bản đều là cấp bậc Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh!

Triệu Phong cẩn cẩn thận thận, chậm rãi tiến tới.

Huyễn Ngư Điện Quang Bộ dưới chân của hắn nhanh chóng như hành vân lưu thủy, đối với sự vận dụng của Điện Chi Truyền Thừa cũng có sự tiến triển thật lớn.

Quần mộ kỳ bí (2)

Từ lúc mới bắt đầu, Triệu Phong miễn cưỡng có thể cùng một, hai bộ khô lâu Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh triền đấu, sau đó từ từ gia tăng lên ba, bốn đầu.

Đồng thời ứng phó với bốn đầu khô lâu Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, đây đã là chuyện không thể tưởng tượng nổi rồi!

Điện Chi Truyền Thừa và thân pháp của Triệu Phong cũng có những tiến bộ không nhỏ, uy lực và khả năng vận dụng Phong Lôi Chưởng cũng gia tăng rõ rệt.

- Quả nhiên trong thực chiến lịch lãm, thực lực mới mới được xúc tiến lớn nhất!

Trong lòng Triệu Phong khẽ vui mừng.

Ba ngày sau, Triệu Phong đã đi tới mười trượng cuối cùng của khu lăng mộ.

Lúc này, từ dưới đám bạch cốt xuất hiện một bộ khô lâu hình người càng khủng bố hơn, toàn thân bạch cốt phiếm động một tia ngân quang. Nhìn khí tức, không ngờ đã đạt tới cấp bậc Nửa bước Chân Linh Cảnh.

Triệu Phong nhất thời hoảng sợ thất sắc, tiên hạ thủ vi cường, Phong Lôi Chưởng giống như cuồng phong bạo vũ điên cuồng đánh ra. Trong thanh âm phong lôi tề khiếu, sản sinh ra lực phá hoại cực kỳ đáng sợ.

Mà bộ khô lâu ngân sắc kia, sau khi ngạnh kháng một trận công kích mãnh liệt, vẫn đứng nguyên tại chỗ, cũng không bị thương tổn nào mang tính thực chất.

Phành… Oành!

Một luồng cự lực cực mạnh một phen chấn văng Triệu Phong ra ngoài, phun ra một ngụm máu lớn.

- Đạt tới Nửa bước Chân Linh Cảnh, bất luận là phương diện công kích hay là phòng ngự, cũng đều có sự đề cao về chất!

Triệu Phong hít sâu một hơi, thúc giục lực lượng huyết mạch.

Vèo vèo!

Âm Ảnh Phi Phong rung lên, cả người Triệu Phong giống như là một

đạo huyết tuyến màu xanh nhạt, cùng với một trận điện quang lóe lên, dọc theo đường cũ bỏ chạy ra ngoài.

Bộ khô lâu hình người ngân sắc kia, phảng phất như là một cơn long quyển phong loại nhỏ, rất nhanh áp bách thẳng đến.

Phải biết rằng, hiện tại tốc độ của Triệu Phong, mượn dùng Điện Quang Bộ, cộng thêm hiệu quả gia tốc của Âm Ảnh Phi Phong, hoàn toàn ngang bằng cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, hoàn toàn vượt qua những bộ khô lâu Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh khác.

Thế nhưng, dưới loại tình huống như vậy, hắn cũng không thể nào thoát khỏi được bộ khô lâu ngân sắc kia.

Đạt tới Nửa bước Chân Linh Cảnh, thực lực bản thân đã có sự nhảy vọt về chất, cho dù chỉ là mới bước nửa bước vào trong Chân Linh Cảnh mà thôi!

Cho dù bộ khô lâu ngân sắc kia không am hiểu tốc độ cho lắm, nhưng cũng có thể so sánh với cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường, thậm chí còn có thể nhanh hơn nữa.

Một đường truy đuổi theo đến gần trăm trượng, bộ khô lâu ngân sắc kia mới không cam lòng dừng lại, đứng tại chỗ bồi hồi một lúc thật lâu, sau đó mới quay trở về chỗ cũ của mình.

Triệu Phong thoáng thở ra một hơi. Xem ra mấy bộ khô lâu này sẽ không dễ dàng rời khỏi phạm vi phiến lãnh địa này.

Nghỉ ngơi mấy canh giờ, thương thế Triệu Phong đã khôi phục khỏi hẳn, tinh khí thần đều đạt tới trạng thái đỉnh phong.

Hắn lại quay trở lại, khiêu chiến bộ khô lâu ngân sắc kia.

Một lát sau, Triệu Phong lại phun ra một búng máu, chật vật lui về.

Lại thất bại! Lại đến tiếp!

Triệu Phong tổng cộng thử bảy tám lần, quần nhau đến hơn hai ngày, vẫn như cũ không phải là đối thủ của bộ khô lâu ngân sắc Nửa bước Chân Linh Cảnh kia.

Đương nhiên, trong hai ngày này, thực lực của hắn cũng tiến bộ không ít, đã có thể miễn cưỡng cùng bộ khô lâu ngân sắc kia quần đấu nhau một lát.

- Muốn chính diện đối chiến mà thắng được hắn, khả năng không lớn! Nếu như bộ khô lâu ngân sắc này có được tốc độ của Nửa bước Chân Linh Cảnh bình thường, hơn nữa không bị sự hạn chế của địa vực, như vậy ta khẳng định là chết chắc rồi!

Cuối cùng Triệu Phong đành từ bỏ việc công kích chính diện.

Rất nhanh, hắn liền nghĩ ra được một biện pháp, trên mặt nở nụ cười quỷ dị, lấy ra La Hầu Cung.

Hắn hít sâu một hơi, lực lượng huyết mạch và chân lực đồng thời rót vào La Hầu Cung.

Vèo vèo vèo!

Ba mũi La Hầu Tiễn mang theo ánh sáng nhàn nhạt, lạnh lẽo như bằng, nhanh như tia chớp bắn trúng vào các khớp xương yếu hại trên người bộ khô lâu ngân sắc.

Sau khi bị bắn trúng, bộ khô lâu ngân sắc kia liền xoay người đuổi theo, nhưng trên người đã bị nhiễm phải hàn khí, tốc độ cũng bị giảm đi khá nhiều.

Lúc này Triệu Phong đang đứng ở vị trí cách chừng năm mươi trượng, liền quyết đoán chạy thẳng luôn ra ngoài giới hạn trăm trượng.

Vèo vèo vèo!

La Hầu Tiễn tự động quay trở về bên cạnh La Hầu Cung, còn bộ khô lâu ngân sắc kia lại không thể đi ra khỏi phạm vi lãnh địa, đang muốn quay trở lại chỗ cũ.

- Ha ha… Đâu có đi dễ như vậy!

Triệu Phong lại một lần nữa kéo căng La Hầu Cung, ở sau lưng bộ khô lâu không ngừng phát động từng lượt từng lượt công kích, khiến cho tốc độ của bộ khô lâu giảm xuống thật mạnh.

Mỗi một lần hai người qua lại truy đuổi, Triệu Phong đều có thể bắn trúng bộ khô lâu ngân sắc chừng mười mũi tên.

Khoảng chừng hai canh giờ sau, bộ khô lâu ngân sắc ầm ầm ngã xuống mặt đất! Dù sao La Hầu Cung sau khi được Triệu Phong dung nhập lực lượng huyết mạch, lại toàn lực bắn một mũi tên, cũng có thể tạo thành tổn thương chí mạng cho cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Trong vòng hai ngày kế tiếp, Triệu Phong vẫn theo cách cũ mà làm, một phen đem toàn bộ những bộ khô lâu Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thậm chí khô lâu ngân sắc Nửa bước Chân Linh Cảnh ở trong khu vực mười trượng cuối cùng cách khu mộ, xử lý sạch sẽ

toàn bộ.

Rốt cuộc, Triệu Phong cũng đi tới trước đám lăng mộ thần bí.

Trước mặt hắn, hơn một trăm cái lăng mộ, giống như là thần tử đang triều bái Hoàng giả vậy, vây quanh cái quảng trường lăng mộ vào trung tâm.

- Meo meo!

Ánh mắt tròn xoe đen nhánh như hai viên hắc bảo thạch của Tiểu Tặc Miêu không ngừng xoay chuyển.

Triệu Phong thầm nghĩ, với tính cách tham tiền của Tiểu Tặc Miêu, trong khu vực lăng mộ này khẳng định là không thể thiếu tài bảo rồi.

Nghĩ đến điều này, hắn thúc giục mắt trái, quan sát mấy tòa lăng mộ gần đó.

Mắt trái của hắn có thể nhìn xuyên thấu qua vách tường đất đá, nhìn thấy rõ ràng đại khái tình huống bên dưới của lăng mộ.

Mượn tòa lăng mộ gần nhất mà nói, bên dưới có một cái huyệt mộ hoành tráng như một tòa cung điện nhỏ, bên trong đặt một cỗ quan tài, còn có một vài vật bồi táng khác.

Nhưng mà, những thi thể bên trong những lăng mộ này, khi còn sống không có kẻ nào không phải là những tồn tại vô cùng cường đại. Cho dù đã chết đi, nhưng vẫn như cũ phát ra khí tức cường đại, đủ khiến cho người bình thường cảm thấy hít thở không thông.

Những cỗ thi thể này, ít nhất khi còn sống cũng là cường giả Chân Linh Cảnh trở lên!

Triệu Phong cũng không dám có chút xem thường vọng động nào. Trong khu vực quần mộ này, nơi nơi đều lộ ra cảm giác quỷ dị, âm trầm.

Cái bố cục này, nhìn vừa giống như là bồi táng, lại giống như là đang triều bái vậy.

Bất luận là kẻ nào vô tình đi lạc vào nơi này, chỉ sợ cũng đều phải kiêng kỵ vài phần, vô cùng cẩn thận.

Toàn bộ khu vực lăng mộ và quảng trường cũng đều vô cùng tĩnh mịch, phảng phất như là đang chứng kiến một khu di tích lịch sử đã từng vô cùng huy hoàng trước đây vậy.

Triệu Phong chỉ có thể xác định, khu vực này, hoàn toàn không có bất cứ sinh linh nào còn sống, cũng không nhận thấy được bất cứ tồn tại nguy cơ nào cả. Nhưng mà những bộ khô lâu lúc trước, hiển nhiên cũng không phải là vật còn sống, ai biết được có còn những tồn tại đáng sợ không biết nào khác nữa hay không?

Đúng lúc Triệu Phong vẫn còn đang do dự…

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu xoay mình một cái linh hoạt, lăng không nhảy vọt xuống một tấm bia đá trước một tòa lăng mộ, sau đó soạt soạt mấy cái, phóng thẳng như bay về phía cái quảng trường kia.

Suốt cả quá trình này, Tiểu Tặc Miêu cũng không hề bị bất luận công kích nào cả.

- Không có nguy hiểm?

Triệu Phong có chút kinh ngạc, nhìn thấy động tác nhanh nhẹn của Tiểu Tặc Miêu, trong lòng cũng thoáng rùng mình một cái:

- Với tính cách tham tiền của con mèo này, nếu như mình không chạy theo sát, nói không chừng nó sẽ nuốt riêng bảo bối mất!

Chương 220: Bách phần trớ chú (1)

Triệu Phong liền không chút do dự, dưới chân chợt lóe lên điện quang màu xanh, phát ra một cỗ lôi minh cuồng bạo, cả người lăng không phi độ mà đi.

Đang ở giữa không trung, từ trong đám lăng mộ dưới chân hắn, mơ hồ phát ra một luồng uy áp vô hình, khí tức âm lãnh, phảng phất như từ lòng bàn chân hắn đi vào, sau đó lan tràn khắp toàn thân.

Bỗng đột nhiên, một cỗ cảm giác nguy cơ hàn ý lành lạnh như vô hình vô chất nào đó phóng vọt tới, phảng phất như muốn tiến vào linh hồn của Triệu Phong.

Cái loại cảm giác khiến cho lông tóc dựng đứng này, ngay tại thời điểm khi Triệu Phong bước vào khu vực bạch cốt, đã từng xuất hiện qua, lúc này ở đây lại càng mãng liệt hơn gấp chục lần.

Thịch thịch! Thịch thịch!

Sâu bên trong mắt trái của Triệu Phong, vực sâu nhỏ màu xanh ở giữa không gian tối tăm không ngừng luân chuyển mãnh liệt.

Trong nhãn đồng màu xanh kia không ngừng phun ra từng luồng khí tức Thái Cổ khiến cho Thần Ma cũng phải tránh lui.

Cỗ cảm giác nguy cơ âm hàn kia lúc này mới bị đuổi cho tiêu tán đi.

Trong lòng Triệu Phong phát lạnh. Cái loại cảm giác nguy cơ vô hình

quỷ dị này, so sánh với lần trước ở trong Vân Lâm Cổ Tháp, gặp phải bộ khô lâu thần bí kia, còn mãnh liệt hơn mấy lần.

Hắn đột nhiên ý thức được, khu vực mà mình đang bước vào này, chỉ sợ là một mảnh Cấm địa nào đó.

Thời gian trôi qua chỉ mấy hơi thở, lại dài như cả mấy cái thế kỷ vậy.

Triệu Phong rốt cuộc đã bay qua khoảng không của khu vực lăng mộ. Trực giác nói cho hắn biết, cỗ cảm giác nguy cơ âm hàn kinh hồn kia, chính là đến từ khí tức của hơn một trăm tòa lăng mộ bên dưới hội tụ tạo thành.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu và Triệu Phong gần như là đồng thời rơi xuống trên quảng trường.

Mặt đất của cả quảng trường này, toàn bộ đều là do một loại tinh thạch ngân sắc thần bí tạo thành, ngay cả mắt trái của Triệu Phong cũng không thể nhìn xuyên thấu được.

Có thể tưởng tượng, với thực lực hiện tại của Triệu Phong, căn bản khó có thể làm tổn hại được quảng trường này chút nào.

Nhưng mà mắt trái của Triệu Phong lại có thể cảm ứng được bên trong quảng trường ngân tinh này tồn tại một luồng khí tức không minh, thiên địa nguyên khí nồng đậm giống như hơi nước ngưng kết lại vậy.

Tiểu Tặc Miêu nhẹ nhàng chạy đi, nhảy tới khu vực trung ương quảng trường, leo lên cái bãi đá giống như đàn tế ở đó.

Trên bãi đá kia có chạm khắc những hoa văn Trận pháp vô cùng tinh vi phức tạp. Mắt trái của Triệu Phong vừa mới nhìn vào những hoa văn Trận pháp kia, liền có cảm giác như lọt vào hư không vô tận vậy.

Phốc!

Hắn rất nhanh thúc giục mắt trái, một phen phục chế những hoa văn Trận pháp kia lại một bản. Mặc dù cũng không thể phân tích ra được kết cấu trận đồ, nhưng mà những hoa văn Trận pháp huyền ảo này, đối với một Trận pháp sư mà nói, tuyệt đối là có giá trị không thể tưởng tượng được.

Tiểu Tặc Miêu nhanh chóng nhảy lên trên bãi đá, không ngừng vung vẩy móng vuốt, dường như vô cùng hưng phấn vậy.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ:

- Trên bãi đá này, rõ ràng là không có bảo vật gì, vì sao Tiểu Tặc Miêu lại mừng rỡ như vậy?

Tiểu Tặc Miêu nhảy loạn một hồi, sau đó lại lộ ra một tia buồn bã nhàn nhạt.

Triệu Phong cũng chẳng thèm để ý đến nó nữa, tiến vào trong gian thạch ốc bên cạnh bãi đá.

Triệu Phong cẩn cẩn thận thận, mắt trái dốc hết toàn lực quan sát khắp mọi nơi, nhưng cũng không hề phát hiện ra bất cứ dấu hiệu nguy hiểm nào cả.

Từ sau khi lướt qua khỏi khu vực đám lăng mộ kia, cỗ cảm giác nguy cơ ở nơi này đã không còn tồn tại nữa.

Triệu Phong cơ bản xác định, quảng trường ngân tinh này, hẳn là khu vực an toàn.

Bên trong gian thạch ốc…

Chung quanh đều là vật dụng hỗn độn, tro bụi, mạng nhện giăng đầy khắp nơi, nhìn qua dường như đã bỏ hoang một thời gian rất lâu rồi.

Mắt trái Triệu Phong rất nhanh đảo qua mọi thứ, xác định những thứ có giá trị.

Rất nhanh, hắn liền tập trung vào ba vật phẩm đang đặt trên bàn: Một cái bình nhỏ, một bầu rượu và một quyển trục da thú.

Trên thực tế, gian thạch ốc này đã trải qua vô số tuế nguyệt, cực kỳ cũ xưa! Phàm là vật gì trải qua năm tháng mà không bị mục nát, cơ bản đều không phải là vật phàm, ít nhất chất liệu hẳn là sẽ không tệ.

Vù! Vù!

Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu gần như là đồng thời ra tay.

Nhưng mà mục tiêu hai người ra tay lại không giống nhau!

Triệu Phong đầu tiên là tập trung vào ba vật phẩm đặt ở trên bàn, trong khoảnh khắc thân ảnh lóe lên, đã thu hết ba món vật phẩm kia vào trong tay mình.

Mà mục tiêu của Tiểu Tặc Miêu, thì lại là một đầu côn trùng dị dạng đã chết.

Triệu Phong thoáng có chút ngạc nhiên. Thời điểm khi mắt trái hắn đảo quét khắp nơi, hắn cũng đã phát hiện ra bộ xác côn trùng kia rồi,

không ngờ vẫn không hề bị mục nát.

Nhưng hiển nhiên, thứ này không phải là mục tiêu khiến hắn cảm thấy hứng thú.

Tiểu Tặc Miêu một ngụm nuốt luôn cái xác côn trùng to gần bằng cái đầu của nó, bộ dáng như sợ bị Triệu Phong ra tay tranh đoạt vậy.

- Ăn loạn cái gì đó? Không sợ bị độc chết à?

Triệu Phong mang theo một tia nghi hoặc, hỏi.

Thời điểm khi mắt trái của hắn đảo qua, liền xác định bộ xác côn trùng kia có độc tính phi thường mãnh liệt.

Không ngờ Tiểu Tặc Miêu sau khi nuốt xong lại ợ ra một tiếng rõ to, bộ dáng hồn nhiên không có bất cứ việc gì.

Triệu Phong cũng cảm thấy có chút ngoài dự liệu. Phải biết rằng, con Tiểu Tặc Miêu này thời điểm khi hắn Nguyên tinh thạch và các loại thiên tài địa bảo, cũng đều không hề ợ lấy một tiếng.

Xem ra, cái xác côn trùng đã bị Tiểu Tặc Miêu nuốt vào, cũng không đơn giản!

Ánh mắt của Triệu Phong lại chuyển dời lên trên các chiến lợi phẩm của mình.

Cái bình nhỏ kia, trong suốt óng ánh, hiển nhiên không phải là vật phàm, bên trong chứa một loại chất lỏng cũng có chút trong suốt sóng sánh.

Về phần cái bầu rượu kia, cổ sắc cổ hương, có chút nặng tay. Triệu

Phong vừa mở ra, chỉ thấy bên trong cũng không hề có một giọt rượu nào cả.

Nhưng trực giác nói cho hắn biết, cái bầu rượu này tuyệt đối không đơn giản!

Tiểu Tặc Miêu giương mắt nhìn cái bình và bầu rượu, bộ dáng có chút căm tức cùng buồn bực.

Nhưng hiển nhiên, cá và tay gấu căn bản không thể chiếm được cả hai, hơn nữa nó cũng không thể cướp được đồ vật từ trong tay chủ nhân.

Cái quyển trục da thú cuối cùng kia, trên đó có ghi lại mấy hàng chữ viết, thoạt nhìn tựa hồ là viết lúc trong vội vàng. Vì thế cho nên những chữ phía sau có chút mơ hồ không rõ ràng, thậm chí chữ cuối cùng còn chưa được trọn vẹn.

Triệu Phong nhất thời đưa ra một cái kết luận!

Bên trong gian thạch ốc này, vốn là người trấn thủ nơi đây. Nhưng do gặp phải tình huống đặc thù nào đó, khiến cho người trấn thủ kia vội vàng rời đi. Cái bình, bầu rượu này cũng là do trong lúc vội vàng, nên không kịp mang đi.

Chỉ là, những chữ viết trên trên quyển trục da thú kia, Triệu Phong lại không biết được chữ nào!

Những chữ này, cũng không phải là chữ viết thông dụng của Đại lục!

- Meo meo!

Nhưng lúc này Tiểu Tặc Miêu lại nhảy lên trên vai hắn, ánh mắt đảo

qua mấy hàng chữ kia, trong cặp mắt mèo hiện lên một tia dị sắc.

- Ngươi đọc được nó à?

Triệu Phong có chút bán tín bán nghi. Hắn vẫn luôn có một loại cảm giác, con tặc miêu này không phải là một sinh linh vừa mới ra đời không bao lâu, mà là một lão quái vật có được lịch duyệt và nhãn giới cực kỳ cao!

Trong ánh mắt của Tiểu Tặc Miêu lộ ra một tia tự mãn, khẽ quơ quơ chân mèo với Triệu Phong.

Bách Phần Trớ Chú (2)

Triệu Phong từ trong trữ vật thủ trạc lấy ra giấy bút.

Tiểu Tặc Miêu dùng hai cái chân trước của nó ôm lấy cây bút, đứng nghiêng người trên hai chân sau, viết ra mấy hàng chữ xiên xiên xẹo xẹo lên trang giấy, một phen phiên dịch lại những chữ viết trên quyển trục da thú.

Triệu Phong nhìn chăm chú vào tờ giấy, đọc được nội dung như sau:

- Tam Thánh Điện ở nơi xa xôi hẻo lánh này, cánh chim đã gãy, khó có thể lay động được cục thế! Thuộc hạ nhận sự nhờ cậy của các Tông phái Nhất tinh, cố gắng bài trừ Bách Phần Trớ Chú này, mắt thấy sắp sửa thành công, nhưng hôm nay, năng lượng truyền tống đã đến lúc tiêu hao hết, thuộc hạ đành đi trước…

Sau khi đọc xong hết, cặp mày Triệu Phong khẽ nhíu lại.

Nơi xa xôi hẻo lánh, đây là ý gì? Là chỉ Liên minh Thập Tam Tông, hay là chỉ Bắc Đại lục?

Thế lực Nhất tinh, ít ra cũng là một cái manh mối!

Triệu Phong chỉ mơ hồ từng nghe Đại Trưởng lão đề cập qua, dựa theo truyền thừa từ thời xa xưa, các thế lực tông phái chia ra làm năm Tinh cấp.

Thấp nhất chính là Nhất tinh, còn cao nhất chính là Ngũ tinh!

Ngũ tinh, hẳn chính là Tông môn cực mạnh trên thế gian, hơn phân nửa chỉ từng tồn tại trong truyền thuyết mà thôi.

Nhưng mà các thế lực tông phái trên Đại lục hiện tại, dường như cũng chưa từng nghe nói là được phân chia theo kiểu cấp bậc truyền thừa kia.

Phương thức phân chia cụ thể hiện tại, Triệu Phong cũng không biết rõ ràng cho lắm, chỉ có Đại Trưởng lão là dược như biết được đôi chút.

Cuối cùng, còn có mấy chữ Bách Phần Trớ Chú, liền khiến Triệu Phong tỉnh ngộ, hiểu được ý nghĩa bố cục của một trăm tòa lăng mộ kia.

Khó trách khi tiến vào khu vực bạch cốt, đặc biệt khi tiếp cận đám lăng mộ kia, hắn liền cảm nhận được một cỗ nguy cơ âm hàn vô hình đang xâm lấn.

Triệu Phong bởi vì nhờ có mắt trái thần bí, khiến cho Thần Ma phải tránh lui, cho nên luồng lực lượng nguyền rủa kia mới không thể tiến vào trong cơ thể của hắn. Còn nữa, dựa theo những gì ghi lại trên quyển trục da thú, Bách Phần Trớ Chú này năm xưa suýt nữa đã bị phá giải thành công, khiến cho uy lực hiện nay kém xa lúc thời kỳ

đỉnh phong.

Tiểu Tặc Miêu có thể không thèm để ý đến lực lượng của Bách Phần Trớ Chú kia, hiển nhiên bản thân nó cũng có chút khác biệt, thậm chí với nhãn giới cùng với lịch duyệt phong phú của nó, thật sự có thể xông vào dễ dàng.

Những thứ trên quyển trục da thú này, Triệu Phong nhất thời cũng không suy đoán thêm được gì nữa. Nhưng hắn từ trong mấy chữ 'nơi xa xôi hẻo lánh' này, mơ hồ có một loại cảm giác, dường như thế giới Tông môn hắn nhìn thấy trước mắt, cũng chỉ là một góc của tòa băng sơn mà thôi!

Mấy vấn đề suy nghĩ mãi không ra này, Triệu Phong tạm thời không thèm nghĩ tới nữa.

Tiếp theo, trọng điểm của hắn chính là đặt ở trên cái bình và bầu rượu.

Cái bầu rượu vốn trống rỗng, Triệu Phong quẳng luôn vào trong trữ vật thủ trạc, nhưng ánh mắt Tiểu Tặc Miêu thấy vậy thì sáng lên, cũng chui luôn vào trong trữ vật thủ trạc.

Lực chú ý của Triệu Phong cuối cùng mới đặt lên trên cái bình kia.

Bên trong cái bình này, chứa một loại chất lỏng sóng sánh có chút trong suốt. Mắt trái của Triệu Phong có thể cảm ứng được một luồng lực lượng tinh thần kỳ dị trong đó, so với những loại Linh dược mà mình từng nếm qua trong Tông môn, còn cường đại hơn không chỉ một cấp bậc.

Hắn không chút do dự, một ngụm uống hết đám chất lỏng trong suốt còn lại không đến một phần mười trong bình.

Chất lỏng trong suốt theo cổ họng chảy xuống dưới, tiến vào bên trong cơ thể.

Chỉ một thoáng sau đó, một luồng lực lượng tinh thần bàng bạc ở bên trong cơ thể không ngừng thẩm thấu lan tràn ra.

Chỉ một đoàn chất lỏng có thể tích chỉ chừng một đầu ngón tay cái, không ngờ lại ẩn chứa một luồng lực lượng hùng hậu đến như thế, phát ra khí tức sinh mệnh vô cùng cường đại.

Cảm giác đầu tiên của Triệu Phong chính là, bụng no nê, tinh lực sung túc.

Ngay sau đó, hắn cảm giác được lực lượng cỗ chất lỏng kia đang không ngừng làm dịu đi huyết nhục cốt cách trong cơ thể. Hiệu quả của nó so với Tẩy Tủy Đan còn cường đại hơn không chỉ gấp mười lần.

Cũng may, luồng lực lượng này vô cùng ôn hòa, bằng không, đã tạo thành sự tàn phá vô cùng nghiêm trọng đối với thân thể của Triệu Phong rồi.

Triệu Phong chỉ cảm thấy toàn bộ thân thể của mình không ngừng được tiến hành tẩy rửa, một ít thương tổn ngầm trong cơ thể cũng được chữa trị một cách hoàn mỹ.

Đồng thời, huyết nhục cốt cách toàn thân hắn đều có một loại cảm giác thoát thai hoán cốt.

Hắn vội vàng khoanh chân ngồi xuống, lợi dụng luồng lực lượng này tiến hành tu luyện.

Luồng lực lượng chất lỏng kia, cực kỳ dễ dàng hấp thu!

Nửa canh giờ sau, bên ngoài cơ thể Triệu Phong toát ra một tầng chất nhầy màu đen nhàn nhạt.

Nửa ngày sau, Triệu Phong đã tiêu hóa xong được đám chất lỏng chỉ nhỏ cỡ đầu ngón tay cái kia, liền cảm giác được một loại lực lượng mạnh mẽ vô cùng. Loại cảm giác này, giống như vừa mới ăn cơm xong, tinh lực phi thường sung túc vậy.

Lúc này, thân thể của Triệu Phong giống như là vừa mới thoát thai hoán cốt vậy, chân lực gia tăng lên đến cực hạn Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

- Chỉ là một chút chất lỏng còn sót lại thôi, vậy mà có thể trong khoảnh khắc khiến cho ta tăng lên đến Ngũ trọng thiên đỉnh phong…

Triệu Phong khẽ hít sâu một hơi, kềm chế cảm xúc mừng như điên trong lòng mình.

Trong vô hình, đánh giá của hắn đối với mảnh Cấm địa này, một lần nữa lại được đề cao lên.

Dựa theo phân tích ban đầu, loại chất lỏng này, đối với người thủ hộ nơi này mà nói, dường như chỉ là một loại thức ăn mà thôi, về phần tác dụng gia tăng huyết nhục xương cốt trong cơ thể, chỉ là nhân tiện thêm vào!

Đúng vậy! Chính là nhân tiện thêm vào!

Cảm giác đầu tiên khi Triệu Phong uống vào đám chất lỏng kia, chính là ăn no rồi! Tiếp theo mới là khiến cho thân thể lột xác tăng tiến.

Hai tay hắn chậm rãi vận lực, cảm giác được lực lượng phát ra so với trước kia gần tăng lên gấp đôi.

Đánh giá lại một phen, hiện tại nếu chỉ luận cường độ lực lượng, Triệu Phong đã có thể so sánh với cường giả Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường.

Hiệu quả của loại chất lỏng thần bí này thật sự quá mức kinh người! Đáng tiếc chỉ còn sót lại một chút, bị người khác uống còn thừa lại!

Triệu Phong đơn giản tiến hành củng cố thêm nửa ngày, phát hiện thân thể mình sau khi thoát thai hoán cốt, hiệu quả tu luyện cũng gia tăng lên gấp đôi.

Dựa theo xu thế hiện tại, không mất bao nhiêu thời gian nữa, hắn liền có thể tự nhiên mà thành, đạt tới Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cực hạn, cảnh giới Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cũng không còn xa xôi nữa.

Triệu Phong sợ hãi than thở không thôi. Tuy rằng chỉ là uống một chút chất lỏng thần bí, thế nhưng hiệu dụng quả thật kinh người, chính mình cũng phải cảm thấy kinh hãi.

Lực chú ý của hắn lại chuyển vào trong trữ vật thủ trạc, kết quả lại ngạc nhiên một lần nữa.

Bên trong không gian trữ vật, Tiểu Tặc Miêu đã uống đến mức say không biết trời đất. Khí tức trên người nó so với trước đây cũng mạnh mẽ hơn không ít.

- Rượu ở đâu ra vậy?

Vẻ mặt Triệu Phong kinh ngạc.

Hắn nhớ rất rõ ràng, bên trong trữ vật thủ trạc cũng không có đặt rượu trong đó.

Ánh mắt của Triệu Phong nhất thời tập trung vào trong cái bầu rượu vừa mới tìm được kia.

Cái bầu rượu kia, cổ sắc cổ hương, thập phần nặng nề, giờ phút này còn đang tản mát ra một chút mùi rượu nhàn nhạt, vẫn còn vài giọt rượu sót lại trong đó.

- Rượu này ở đâu ra?

Triệu Phong xác định, vừa rồi khi tìm thấy bầu rượu, rõ ràng nó trống rỗng mà?

Hắn hừ lạnh một tiếng, một phen nắm Tiểu Tặc Miêu lôi ra ngoài.

Nửa canh giờ sau, trải qua một hồi đe dọa, dụ hoặc và thỏa hiệp, Tiểu Tặc Miêu cũng chấp nhận nói ra chân tướng. Triệu Phong lại đem một bình nước đổ vào trong cái bầu rượu kia.

Không lâu sau, nước bên trong cái bầu rượu kia, dần dần tản ra một tia mùi rượu nhàn nhạt, tinh khiết thơm tho thấm đẫm lòng người…

Chương 221: Phát hiện bí ẩn

Trong gian thạch ốc, một người một mèo ngồi xếp bằng tĩnh tu.

Nửa ngày sau, bên trong bầu rượu cổ phác trước mặt, đã chứa đầy rượu mạnh. Bên trong loại rượu này ẩn chứa một tia khí tức linh vận nhàn nhạt.

Tuy rằng loại rượu này cũng không tính là Linh tửu, nhưng mà dưới sự quan sát bằng mắt trái của Triệu Phong, xác định loại rượu này có thể cường thân kiện thể, cho dù đối với cấp bậc Thoát Phàm Cảnh cũng có tác dụng xúc tiến nhất định.

Hơn nữa, hắn còn phát hiện một quy luật. Thời gian càng lâu, rượu bên trong cái bầu rượu kia, phẩm chất cũng càng cao hơn, thậm chí nếu để thật lâu, cũng có thể thật sự trở thành Linh tửu!

Quá trình này, đại khái là cần thời gian một tháng trời!

Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu thỏa thuận với nhau, rượu bên trong cái bình chưng cất ra, phân chia mỗi người một nửa.

Sự si mê của Tiểu Tặc Miêu đối với rượu gần như tiếp cận với trình độ tham tiền của nó, căn bản không chịu thoái nhượng nửa phần.

Sau đó, một người một mèo ở trong gian thạch ốc tĩnh dưỡng tu luyện.

Triệu Phong trong lúc củng cố tu vi, cũng đồng dạng tiến thêm một bước đào móc tiềm lực của thứ chất lỏng thần bí kia.

Tiểu Tặc Miêu bởi vì ăn vào bộ xác côn trùng kia, nhất thời nửa khắc cũng không thể tiêu hóa hết được.

o0o

Hai ngày sau, khí tức trên người Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu đều gia tăng rõ rệt.

Thực lực của Tiểu Tặc Miêu, Triệu Phong cơ bản không thể đo lường được, nhưng đánh giá sơ bộ, đối phó với các Đệ tử Chân truyền bên trong Hiểu Nguyệt Tông, hẳn không thành vấn đề.

- Liên minh thịnh hội vẫn còn lại thời gian hơn mười ngày, nhiệm vụ Tông môn tiếp nhận lần này, hiện tại vẫn còn chưa có hoàn thành!

Triệu Phong quyết định quay về Tông môn.

Một người một mèo, lăng không phi độ, rời đi quảng trường ngân tinh.

Triệu Phong liếc mắt nhìn đám lăng mộ bên dưới, cũng không dám tiến sát quá gần.

Mảnh Cấm địa này, lực lượng căn nguyên của Bách Phần Trớ Chú chính là đến từ những tòa lăng mộ kia. Thi thể bên dưới những lăng mộ này, mặc dù đã chết đi, nhưng vẫn như trước phát ra uy áp mãnh liệt, thực lực khi còn sống, tuyệt đối là cấp bậc Chân Linh Cảnh trở lên!

Càng tiến lại gần, càng bị cỗ lực lượng thần bí kia xâm thực cường đại hơn nhiều!

Quay trở lại khu vực bạch cốt, Triệu Phong khó tránh khỏi lọt vào sự công kích của đám khô lâu bạch cốt kia.

- Phong Lôi Chưởng!

Triệu Phong toàn lực đánh ra một chưởng, phong vân giao hội, phát ra thanh âm nổ vang kinh người. Phong lôi thổi quét như điện quang vần vũ, một phen đem mấy bộ khô lâu trước mặt oanh nát thành tro bụi.

Lúc này, cho dù là những khô lâu cấp bậc Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, Triệu Phong cũng có thể thoải mái giải quyết dễ dàng.

Sau khi rời khỏi khu vực bạch cốt, sương mù bốn phía lại bao phủ khắp nơi như cũ.

- Đám lăng mộ này, chính là trung tâm của mảnh Cấm địa nguyền rủa! Khu vực bạch cốt chính là khu vực nội tầng, khu vực sương mù thì lại là khu vực ngoại tầng!

Triệu Phong đưa ra kết luận.

Khi tiến vào khu vực sương mù, cảm quan sẽ bị quấy nhiễu, mất đi phương hướng, có thể chạy thoát ra được hay không, toàn bộ đều phải nhờ vào vận khí.

Mà một khi tiến vào khu vực bạch cốt kia, sẽ bị lực lượng nguyền rủa ảnh hưởng!

Vù!

Âm Ảnh Phi Phong rung lên, Triệu Phong giống như là một đạo âm ảnh xanh nhạt, cùng với điện quang lóe lên, hướng về phía khu vực

sương mù ngoại tầng mà tiến vào.

Bỗng dưng, Triệu Phong tựa hồ như có cảm ứng, vội vàng ẩn nấp vào bên trên tàng cây của một gốc đại thụ chọc trời.

Một lúc sau, thanh âm xé gió truyền đến. Hai đạo khí tức mạnh mẽ kinh người cùng tiến vào trong khu vực sương mù.

Người tới là một vị lão giả áo bào xám, cùng với một vị lão bà.

Trên người cả hai đều vờn quanh khí tức Chân linh, uy áp vô hình phát ra, thậm chí có thể chống lại lực lượng thần bí bên trong khu vực sương mù này.

Hiển nhiên, đây chính là hai vị cường giả Chân Linh Cảnh!

- Bách Phần Cấm Địa, danh bất hư truyền! Không ngờ Linh thức của ta, ở trong này chỉ có thể lan ra một trượng mà thôi!

Lão giả áo bào xám thở dài một tiếng.

- Ngươi còn muốn kiên trì đi vào? Lực lượng nguyền rủa của Bách Phần Cấm Địa cũng không phải là thứ Chân Linh Cảnh có thể chống cự được! Trước kia, những cường giả Chân Linh Cảnh từ trong Cấm địa này chạy ra được, toàn bộ đều bị lực lượng nguyền rủa quấn thân, sống không được bao nhiêu năm, đều phát điên mà chết…

Lão bà đi phía sau thở dài khuyên nhủ.

Triệu Phong đang ẩn nấp trên tàng cây đại thụ gần đó, nghe vậy cũng không khỏi rùng mình một cái. Không nghĩ tới lực lượng nguyền rủa của Bách Phần Cấm Địa này lại đáng sợ như thế, cho dù là cường giả Chân Linh Cảnh có thể bảo mệnh đi ra, cuối cùng cũng

khó trốn thoát một kiếp.

Loại lực lượng nguyền rủa này, có khi nào vẫn còn một bộ phận lưu lại trên người của mình hay không?

Cho dù Triệu Phong có được mắt trái thần bí, nhưng cũng không dám mạnh miệng bác bỏ khả năng này.

Hơn nữa, khí tức của hai vị Chân Linh Cảnh trước mắt kia, hiển nhiên so sánh với các Trưởng lão trong Hiểu Nguyệt Tông còn mạnh hơn một bậc.

- Lão phu chỉ còn lại có mười mấy năm thọ nguyên nữa thôi! Tiếp tục đứng ở nơi xa xôi hẻo lánh như vầy, cả đời chỉ sợ khó có thể đột phá Chân Chủ Cấp, càng đừng nói gì đến đặt chân tới cảnh giới Đan Nguyên Tôn Giả! Theo những ghi chép trong Mật điện của Cổ U Điện, nếu như có thể rời khỏi nơi này, tỷ lệ tấn chức ở bên ngoài so với nơi này còn cao hơn gấp chục lần!

Vẻ mặt lão giả áo bào xám đầy chấp nhất, dứt khoát.

Nhìn theo hai vị cường giả Chân Linh Cảnh càng đi càng xa, Triệu Phong không dám khinh xuất thúc giục mắt trái tập trung theo. Tuy rằng hắn biết, ở trong khu vực sương mù, cảm quan sẽ bị hạn chế đến cực hạn. Chính bởi vì thế cho nên Triệu Phong mới mượn dùng Âm Ảnh Phi Phong ẩn nấp, ngay cả hai cường giả Chân Linh Cảnh cũng không phát hiện ra.

Một lúc sau, Triệu Phong đột nhiên nghe được một tiếng thét dài, lão giả áo bào xám đã xâm nhập vào khu vực quần mộ.

- Hai người này, hẳn là Trưởng lão Chân Linh Cảnh của Cổ U Điện! Ta thử theo sau xem tình hình thế nào!

Triệu Phong án binh bất động.

Ở khu vực sương mù, thậm chí là Bách Phần Cấm Địa, hắn có ưu thế về mặt địa lý, quả thật cũng không sợ bị phát hiện.

Thật lâu sau đó, từ phương hướng quần mộ chợt truyền đến một đạo thanh âm thê lương thảm thiết.

Vù!

Thanh âm xé gió truyền đến. Chỉ thấy lão giả áo bào xám lúc trước, vẻ mặt vô cùng thê thảm, từ khu vực mộ phần bay trở ra.

Lão bà vẻ mặt lo lắng, từ phía xa xa đuổi tới, hỏi thăm tình huống.

Vẻ mặt lão già áo bào xám vẫn còn sợ hãi, cả người run rẩy, sắc mặt nặng nề, ngôn ngữ có chút tối nghĩa:

- Bị trớ chú quấn thân, sinh mệnh lực và tinh nguyên của ta đang không ngừng bị xói mòn…

Kế tiếp, chỉ thấy lão giả áo bào xám khoanh chân ngồi xuống, ăn vào mấy loại Linh dược, lão bà thì ở một bên hiệp trợ.

Vẻ mặt Triệu Phong cổ quái. Lão giả áo bào xám kia rốt cuộc là trúng phải thứ gì rồi?

Hắn ở xa xa, mở mắt trái ra quan sát.

Nhưng mà, khi ánh mắt trái của Triệu Phong vừa chạm lên trên người của lão giả áo bào xám một cái, tâm thần liền phát lạnh, hít mạnh một ngụm lãnh khí.

Phát hiện bí ẩn (2)

Dưới sự tập trung của mắt trái, một cánh tay hư vô trắng bạch sầu thảm vô cùng, bộ dạng máu chảy đầm đìa, đang ôm chặt trên thân thể của lão giả áo bào xám.

Lục phủ ngũ tạng của lão giả áo bào xám đang bị cánh tay hư vô trắng bệch này không ngừng ăn mòn.

Một màn này, khiến cho Triệu Phong sởn hết cả gai ốc.

Mà ngay cả lão bà ở bên cạnh lão giả áo bào xám, cũng cảm giác được toàn thân bất an, không tự chủ thúc giục khí Chân linh, cũng bảo trì khoảng cách nhất định.

Thời điểm khi bà lão tiếp cận, những cánh tay hư vô trắng toát kia cũng hướng về phía bà ta mà ra tay.

Đương nhiên, cho dù là cường giả cấp bậc Chân Linh Cảnh, cũng không thể nào cảm nhận được sự tồn tại của bàn tay hư vô kia, nhưng mà bọn họ theo bản năng vẫn có thể cảm nhận được sự uy hiếp.

Trong mắt Triệu Phong lộ ra một chút thương hại. Lão giả áo bào xám này, chỉ sợ không chống đỡ nổi quá nửa năm nữa.

- Bách Phần Cấm Địa này, quả nhiên là nơi cấm kỵ!

Vẻ mặt Triệu Phong nghĩ mà cảm thấy sợ hãi. Không ngờ tới Tiểu Tặc Miêu lại dẫn mình tới cái Cấm địa như thế này!

Nếu như sớm biết được tình huống tiên tri là chỉ tới nơi này, có cho

Triệu Phong một trăm lá gan, hắn cũng không dám đi vào đây.

Triệu Phong rất nhanh thúc giục mắt trái, kiểm tra lại tình huống của mình cùng Tiểu Tặc Miêu.

Kết quả phát hiện ra, ở trên người Tiểu Tặc Miêu và mình đều không có bất cứ cái gì bất thường cả.

Triệu Phong thoáng thở phào một hơi.

Sở dĩ Triệu Phong không có trúng phải nguyền rủa, hoàn toàn là nhờ vào mắt trái thần bí, khiến cho Thần Ma tránh lui, lực lượng nguyền rủa gần thân cũng bị xua tán đi.

Về phần Tiểu Tặc Miêu, lai lịch của nó bí ẩn, năng lực khó lường, càng thêm dễ dàng tiến vào nơi này.

- Tiểu Tặc Miêu, lần sau không được làm như vậy nữa, có biết không?

Mắt trái màu xanh thâm thúy sâu thẳm của Triệu Phong lạnh lùng quét nhìn Tiểu Tặc Miêu một cái.

Tiểu Tặc Miêu khẽ rùng mình một cái, liên tục gật đầu, trên mặt mang theo vẻ ủy khuất, vuốt vuốt đồng tiền cổ trong tay mình.

Triệu Phong hiển nhiên biết rõ ràng, trên người mình có được mắt trái thần bí, có thể chấn trụ được Tiểu Tặc Miêu. Nếu không, với tính cách bướng bỉnh và xảo trá của con mèo này, ngay cả những cường giả Chân Linh Cảnh kia, hắn cũng chẳng thèm để ý gì tới.

Không lâu sau, lão giả áo xám và lão bà kia đều phá không bay đi.

Trước khi đi, lão bà còn thở dài một tiếng:

- Cũng do ngươi không nghe theo lời khuyên của ta! Trong ngàn năm gần đây, cũng chỉ có mỗi mình Giáo chủ đại nhân, sau khi tiến vào Bách Phần Cấm Địa là còn có thể bình yên trở ra mà thôi! Nhưng mà cho dù là Giáo chủ, cũng không thể nào phá giải được "mê" đề nơi này! Hiện tại chỉ có thể đi Cường quốc Thiết Long, tìm Đường chủ đại nhân. Bản thân ngài có bí thuật tinh thần quỷ dị khó lường, cũng hiểu một chút tinh thần mật chú, có lẽ sẽ có biện pháp…

Hai người vừa nói vừa rời đi...

Thân hình Triệu Phong hiện ra, khẽ nheo mắt, nói:

- Vị Giáo chủ đại nhân này, là chỉ Xích Nguyệt Giáo Chủ hay sao?

Hắn cũng không dám dừng lại lâu, theo đường cũ rời khỏi khu vực sương mù.

o0o

Hai ngày sau, Triệu Phong tại bên trong Hoành Vân Thiên Lâm, đã tìm được Song Đầu Ngân Quan Điểu, mục tiêu nhiệm vụ lần này.

Song Đầu Ngân Quan Điểu, có tổng cộng hai cái đầu, chính là bá chủ trên bầu trời, chiến lực trong hang ngũ Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, có thể nói là vô địch.

Nhưng mà thực lực Triệu Phong giờ phút này, so với lúc mới rời khỏi Tông môn, ít nhất cũng tăng lên gấp đôi. La Hầu Cung kéo một phát, trực tiếp bắn chết một con Song Đầu Ngân Quan Điểu.

Dựa theo yêu cầu nhiệm vụ, cần phải có bốn cái ngân quan.

Triệu Phong rất nhanh tìm được một con Song Đầu Ngân Quan Điểu khác.

Lần này, Triệu Phong cũng không có bắn chết, mà thi triển bí thuật tinh thần, khống chế Song Đầu Ngân Quan Điểu.

Nếu có người Cổ U Điện ở đây, nhất định sẽ khiếp sợ thất sắc.

Dùng tu vi Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, vượt cấp khống chế một đầu Yêu thú Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, đây vốn là chuyện không thể nào tin nổi. Huống chi, Song Đầu Ngân Quan Điểu này lại có đến hai cái đầu, độ khó khăn khi khống chế, gần như tăng lên gấp đôi.

Triệu Phong cưỡi trên Song Đầu Ngân Quan Điểu, quay trở về Thiên Nguyệt Sơn.

- Đó là loại Yêu thú gì? Không ngờ có đến hai cái đầu!

Một ít thành viên đệ tử trên Thiên Nguyệt Sơn kinh hoảng thất sắc, giống như gặp phải đại địch vậy.

Mặc dù đối với Đệ tử nội môn mà nói, Song Đầu Ngân Quan Điểu cũng không phải là tồn tại không thể chống lại!

Đến khi bọn họ chứng kiến Triệu Phong ngồi trên Song Đầu Ngân Quan Điểu, càng rung động từ tận đáy lòng, trong mắt mang theo vẻ kính sợ, thậm chí còn sùng bái nữa.

Sau khi trở lại Tông môn, Triệu Phong chuẩn bị diệt sát Song Đầu Ngân Quan Điểu, hoàn thành nhiệm vụ.

Chẳng ngờ, trong Tông môn có không biết bao nhiêu vị Phó Đường chủ đều tranh nhau mua con Song Đầu Ngân Quan Điểu kia của Triệu Phong.

Nếu như có thể có được một đầu tọa kỵ phi cầm như Song Đầu Ngân Quan Điểu, há chẳng phải là rất phong cách hay sao? Gần với Kim Thương Cự Ưng trấn sơn bên trong Tông môn rồi.

Quan trọng hơn chính là, có được vị Thuần Thú Sư như Triệu Phong ảnh hưởng đến tâm trí của Song Đầu Ngân Quan Điểu, có thể giảm bớt độ khó khăn khi thuần hóa.

Sau nửa canh giờ, Triệu Phong đem con Song Đầu Ngân Quan Điểu kia bán lại cho Lý Phó Đường chủ, không chỉ thu về được mấy vạn Nguyên tinh thạch Thứ phẩm, lại còn hoàn thành được nhiệm vụ lần này nữa, có thể nói là nhất cử lưỡng tiện.

Lý Phó Đường chủ mặt mày hớn hở, mặt mũi tràn đầy hồng quang.

Đương nhiên, Nguyên tinh thạch cũng không dễ dàng thu được như vậy. Mấy ngày sau đó, Triệu Phong còn phải thi triển bí thuật tinh thần, hiệp trợ Lý Phó Đường chủ thuần hóa con Song Đầu Ngân Quan Điểu kia.

Mấy ngày sau, Đệ tử chân truyền Bắc Mặc ra ngoài lịch lãm rèn luyện trở về, trong ánh mắt có thêm vài phần sắc bén ác liệt, tu vi tăng lên đến Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong.

Nhưng mà, khi Bắc Mặc nhìn thấy Triệu Phong, nhất thời biến sắc, khiếp sợ không cách nào tin nổi.

Bởi vì tu vi của Triệu Phong, hiện tại còn cao hơn hắn, đã đạt đến Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cực hạn, chỉ còn cách Lục trọng

thiên Thoát Phàm Cảnh một tầng giấy mỏng mà thôi.

- Xem ra lần lịch lãm này, phong hiểm và cố gắng đều không uổng phí!

Trong lòng Triệu Phong mừng thầm.

Dù sao đây cũng là lần đầu tiên, hắn trên danh nghĩa, chân chính là đuổi kịp, thậm chí vượt qua Bắc Mặc.

Đến lúc này, Liên minh thịnh hội cũng chỉ còn có mấy ngày nữa mà thôi.

- Liên minh thịnh hội Thập Tam Tông chỉ còn lại thời gian năm, sáu ngày nữa! Nhưng địa điểm tổ chức Thịnh hội lại cách Thiên Nguyệt Sơn khá xa, ngày kia chúng ta sẽ xuất phát!

Đại Trưởng lão gọi Triệu Phong và Dương Kiền đến gặp.

Khi ánh mắt Đại Trưởng lão rơi xuống trên người Triệu Phong, trong mắt lóe lên tinh quang, vẻ mặt kinh hỉ.

Còn Dương Kiền thì có chút thất sắc. Không nghĩ tới vị tiểu sư đệ này, hiện tại chỉ còn kém nửa bước nữa là tiến vào Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh rồi.

Triệu Phong chắp tay đứng đó, một đầu tóc xanh thẳm không gió tự bay, khóe miệng khẽ nhếch lên, bộ dáng có chút tà dị tự tin không thể nào hình dung nổi, càng thêm thâm bất khả trắc hơn.

Sau khi trải qua lần lịch lãm vừa rồi, hắn đã là hoàn toàn tự tin đối với Liên minh thịnh hội lần này.

Từ giờ trở đi, không có bất cứ lực lượng nào có thể ngăn cản mình trở nên nổi tiếng, giương cánh bay cao.

Chương 222: Thần linh nhãn

- Xem ra, lần này Phong nhi ra ngoài lịch lãm, hiển nhiên đã gặp được kỳ ngộ!

Vẻ mặt Đại Trưởng lão phi thường kinh hỉ, không nói nên lời.

Còn Dương Kiền thì trong lòng thoáng run sợ. Vị tiểu sư đệ này, gây cho hắn áp lực thật sự quá lớn.

Hắn vốn là tưởng rằng, trong nội môn, đối thủ cạnh tranh lớn nhất của hắn chính là Bắc Mặc.

Không nghĩ tới, Triệu Phong lại còn siêu việt cả Bắc Mặc, tu vi đã sắp đuổi kịp vị Thủ tịch đệ tử như hắn rồi.

- Quả thật là có một phen kỳ ngộ, nhưng mà cũng có chút hung hiểm!

Giờ phút này, trong lòng Triệu Phong vẫn còn mang theo một nổi khiếp sợ không nói nên lời.

Kỳ ngộ và hung hiểm, thông thường là cùng tồn tại với nhau, điểm này Đại Trưởng lão và Dương Kiền cũng biết rất rõ.

Trong lịch sử, có không biết bao nhiêu thiên tài tuyệt diễm, trong lúc gặp được kỳ ngộ đã chết không chỗ chôn thân.

Có thể từ bên trong hung hiểm, hóa nguy thành an, chỉ có một số ít những thiên tài thân mang đại khí vận mà thôi.

Nghĩ đến điều này, Đại Trưởng lão càng lúc càng xem trọng Triệu Phong hơn.

Thiên phú của Triệu Phong không cao, nhưng lại đạt được truyền thừa cực mạnh của Phù Loan Điện, tuyệt đối là truyền thừa mạnh nhất.

Bản ghi chép kỷ lục trong vạn năm qua của Phù Loan Điện đã bị hắn phá vỡ. Mà một vạn năm trước lại không có lưu lại ghi chép nào, có thể nói là tiền vô cổ nhân!

Mà hiện tại, sau khi Triệu Phong xuất môn một chuyến, chỉ ngắn ngủi trong hơn mười ngày, tu vi lại tăng vọt một đoạn dài, thực lực đại trướng.

Nếu đổi lại là một thiên tài bình thường, làm gì có được kỳ ngộ tốt như vậy?

Điều này có ý nghĩa gì?

- Trên người của Phong nhi, chỉ e có đại khí vận gia thân, so với khí vận của Bắc Mặc còn mạnh mẽ hơn!

Đại Trưởng lão nghĩ đến điều này, trong lòng không khỏi có chút kích động.

Từ trước đến nay, ông ta chưa từng gặp qua một thiên tài nào có khí vận cường đại như vậy.

Cho dù là Bắc Mặc, cũng không thể nào so sánh được với Triệu Phong.

Cùng đi ra ngoài lịch lãm, tu vi Bắc Mặc cũng tăng lên, nhưng rõ ràng

là không bằng được với Triệu Phong.

Hơn nữa, những người có đại khí vận, thông thường cũng ảnh hưởng tới những người bên cạnh mình. Chính là ứng với câu nói: Một người đắc đạo, gà chó thăng thiên!

Trong lòng Dương Kiền thì lại sầu lo, không biết phải làm thế nào mới có thể ứng phó với vị tiểu sư đệ thực lực không ngừng tăng vọt này.

Cứ tiếp tục xu thế như vậy, chức Thủ tịch đệ tử của hắn, quả thật khó mà đảm bảo được.

Đại Trưởng lão phát hiện vẻ sầu lo bất an của đại đệ tử, trong lòng thầm thở dài một tiếng.

Đúng lúc này, Triệu Phong lại mở miệng nói:

- Dương sư huynh yên tâm, chức vị Thủ tịch đệ tử, ta không hề hứng thú!

Lời này vừa nói ra, vẻ mặt Đại Trưởng lão lập tức kinh ngạc, còn trên mặt Dương Kiền thì nhất thời đỏ bừng lên.

Lời này của Triệu Phong, quả thật quá mức trực tiếp rồi, nhiều ít cũng có chút đả kích người khác.

Nhưng mà, thân là đồng môn sư huynh đệ, nói ra rõ ràng trực tiếp, ngược lại sẽ tốt hơn rất nhiều.

Huống chi, lần trước khi Triệu Phong tiến hành huấn luyện tinh thần công kích với Dương Kiền, liền phát hiện ra khúc mắc trong lòng của Dương Kiền sư huynh.

- Hừ! Triệu sư đệ, ngươi thật sự nắm chắc, có thể chiến thắng được ta sao?

Dương Kiền có chút bất mãn nói.

Trong thanh âm của hắn, cũng đã có chút cảm giác bất an.

Quả thật, đối mặt với vị sư đệ thần bí quỷ dị này, hắn thật đúng là không có chút cơ hội chiến thắng nào cả.

Lần trước, khi tiến hành huấn luyện tinh thần bí thuật, tinh thần huyễn thuật của Triệu Phong đã nhiều lần khiến cho hắn thất thố. Huống chi hiện tại, tu vi thực lực của Triệu Phong lại tăng lên nhiều như vậy.

- Với thực lực hiện tại của ta, chiến thắng Ngạo Thiên Nguyệt, ít nhất cũng có bảy phần nắm chắc!

Thanh âm Triệu Phong khẽ uyển chuyển nói.

Hắn cũng không nói thẳng mình có thể dễ dàng chiến thắng được Dương Kiền, mà đem Ngạo Thiên Nguyệt ra làm đối tượng tham khảo.

- Chiến thắng Ngạo Thiên Nguyệt?

Dương Kiền hít mạnh một ngụm khí lạnh, chuyện này đối với hắn mà nói, căn bản là không dám tưởng tượng tới.

Thời điểm ở Tiểu hội Tam Tông, sự cường đại của Ngạo Thiên Nguyệt đã xâm nhập vào tâm linh hắn, khiến hắn thảm bại một cách tâm phục khẩu phục.

Đại Trưởng lão nghe Triệu Phong nói như vậy, trong mắt chợt lóe ra tinh quang. Gã tiểu đồ đệ này thật sự mang đến cho mình kinh hỉ vượt xa những gì dự liệu.

Nhưng mà, Đại Trưởng lão cũng sẽ không hoàn toàn tin tưởng vào những lời nói của Triệu Phong. Trong nhân sinh lịch duyệt phong phú của ông ta, đã từng gặp qua rất nhiều những thiên tài tràn ngập tự tin như vậy, nhưng cuối cùng đều thất bại tiêu vong.

- Hừ! Ngươi thật mạnh miệng! Không nói đến nửa tháng trước, Ngạo Thiên Nguyệt của Lăng Nguyệt Tông đã tấn chức lên Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, mà ngay cả Đệ tử chân truyền bài danh thứ hai của Lăng Nguyệt Tông là Triệu Vũ Phi cũng đã bước vào Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong từ hai tháng trước rồi!

Đại Trưởng lão hừ lạnh một tiếng. Những lời này của ông ta, chính là muốn Triệu Phong thu liễm lại sự tự tin của mình một chút.

Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh?

Vẻ mặt Dương Kiền tràn đầy kinh hãi. Thật sự khó có thể tin nổi, trong đồng lứa tân tú, không ngờ lại có người có thể đạt tới Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Sắc mặt Triệu Phong thì vẫn là bình thản như cũ, trong lòng thoáng than nhẹ một tiếng. Hắn đã từng dự đoán, Ngạo Thiên Nguyệt sẽ tấn chức Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, trước khi tiến vào Liên minh thịnh hội.

Nhưng mà cái xác suất rất nhỏ trong dự đoán này, cuối cùng vẫn xảy ra.

- Đa tạ Triệu sư đệ đã hóa giải tâm kết của ta!

Dương Kiền dường như là trút được gánh nặng vậy, trong mắt lộ ra vài tia cảm kích, vẻ mặt thoáng có chút phức tạp.

Triệu Phong trực tiếp nói rõ mọi chuyện, lại bày ra thực lực phi thường mạnh mẽ, hóa giải đi khúc mắc trong lòng của Dương Kiền.

Nếu như Triệu Phong vẫn tiếp tục cất giấu chuyện này, để Dương Kiền một mình thừa nhận áp lực tâm lý lớn lao kia, nói không chừng sẽ khiến cho trong lòng sinh ra sự ghen tỵ, vô tình lạc vào vực sâu.

Triệu Phong không muốn phát sinh tình huống sư môn tranh chấp, cho nên mới trực tiếp nói ra sự thật.

Giờ phút này, tâm cảnh của Dương Kiền đã trở nên sáng sủa, không còn chút gì ước thúc nữa, tu vi cũng có khả năng đại tiến.

Một phen nhìn thấy rõ ràng những chuyện này, Đại Trưởng lão cũng có chút vui mừng gật đầu.

Hành vi của Triệu Phong thoạt nhìn giống như cuồng ngạo tự phụ, nhưng lại dùng phương thức trực tiếp nhất, đơn giản nhất mà giải quyết toàn bộ vấn đề.

Sau khi Dương Kiền rời đi, trong phòng chỉ còn lại có Triệu Phong và Đại Trưởng lão.

- Phong nhi, còn có chuyện gì nữa à?

Sắc mặt Đại Trưởng lão bình thản, hỏi.

Triệu Phong lấy ra quyển trục da thú đạt được từ Bách Phần Cấm Địa, đưa cho Đại Trưởng lão.

Đại Trưởng lão đọc kỹ những chữ viết trên quyển trục da thú, sắc mặt liên tục biến ảo mấy lần.

Hiển nhiên, Đại Trưởng lão biết được chữ viết bên trên quyển trục da thú kia, hơn nữa dường như còn phát hiện ra bí mật kinh thiên nào đó.

- Không ngờ ngươi lại có thể sống sót đi ra từ trong Bách Phần Cấm Địa!

Đại Trưởng lão không khỏi hít sâu một hơi, trên mặt tràn ngập vẻ khiếp sợ nồng đậm.

Thần Linh Nhãn (2)

Bách Phần Cấm Địa chính là một trong Thất Đại Cấm Địa của Đại lục, phóng mắt khắp ngàn năm qua, chỉ có mình Xích Nguyệt Giáo Chủ mới có thể từ trong Cấm địa toàn thân trở ra.

Đại Trưởng lão vẫn có chút lo lắng, cẩn thận kiểm tra một lượt thân thể của Triệu Phong.

- Nếu như đệ tử trúng phải trớ chú, thì làm sao tu vi có thể đại tăng được?

Triệu Phong cũng không biết nói gì.

Không ngoài dự đoán, Đại Trưởng lão cũng không hề phát hiện ra bất cứ điều gì trên người Triệu Phong.

Cho dù Triệu Phong thật sự trúng phải trớ chú, lấy thực lực Chân Linh Cảnh của Đại Trưởng lão, chỉ sợ cũng khó có thể hóa giải

được.

Đương nhiên, sở dĩ Triệu Phong lấy ra quyển trục da thú, chính là có vài vấn đề, muốn hỏi rõ Đại Trưởng lão.

- Chuẩn mực phân chia Tông môn theo truyền thừa Thượng Cổ, có thật sự tồn tại hay không? Tông phái Nhất tinh, đại khái là đạt tới trình độ như thế nào?

Triệu Phong đưa ra nghi vấn trong lòng mình.

- Cái này gần như chỉ là trong truyền thuyết mà thôi! Nếu như phân chia dựa theo chuẩn mực Tinh cấp, nhìn chung toàn bộ lịch sử của Đại lục Thanh Hoa, chưa từng bao giờ xuất hiện qua bất cứ tông phái nào cấp bậc Nhất tinh trở lên!

Đại Trưởng lão cười khổ nói.

Triệu Phong nghe thấy vậy, không khỏi hoảng hốt một trận. Cái này chẳng phải là nói, Hiểu Nguyệt Tông ngay cả Nhất tinh cũng chưa đạt tới hay sao?

- Dựa theo phân chia Tinh cấp trong truyền thuyết, Thập Đại Tông Phái cực mạnh trên Đại lục, cũng chỉ có thể miễn cưỡng tính là Tông phái Nhất tinh mà thôi. Nếu nói một cách nghiêm khắc, thì chỉ có Xích Nguyệt Ma Giáo mấy trăm năm trước, mới có thể chân chính xưng là Tông phái Nhất tinh! Về phần Hiểu Nguyệt Tông, ngay cả Bán Tinh cũng không được tính nữa! Hơn nữa, giữa Nhất tinh và Bán tinh, căn bản là chênh lệch nhau cả mấy chục lần! Những thứ này, quả thật là không thể đảm đương nổi!

Đại Trưởng lão nói đến cuối cùng, không khỏi lắc đầu thở dài.

Phân chia chuẩn mực Tinh cấp, dù sao cũng chỉ là một loại truyền thuyết mà thôi.

Nếu dựa theo phương thức này mà phân chia thì Hiểu Nguyệt Tông ngay cả Bán tinh cũng không đạt tới được. Mà tông phái Nhất tinh, so sánh với tông phái Bán Tinh, khả năng còn cao hơn mấy chục lần.

Dựa theo cách thức này mà tính, Nhất tinh rưỡi, Nhị tinh… đến cao nhất là Ngũ tinh, thực lực của những tông phái này, sẽ mạnh mẽ đến trình độ khủng bố như thế nào?

Nếu tính toán theo chuẩn mực này, như vậy tông phái Nhị tinh theo truyền thuyết, tùy tiện chọn ra vài đệ tử lâu la cũng có thể hủy diệt hoàn toàn Hiểu Nguyệt Tông, càng không cần phải nói tới tông phái Ngũ tinh thực lực cực mạnh trong thiên địa!

- Theo truyền thuyết, thiên địa này thật sự rất rộng lớn! Về phương diện này, ngươi có thể tìm đọc trong các điển tịch của Tông môn!

Đại Trưởng lão hít một ngụm khí, dường như không muốn nói thêm nữa.

o0o

Triệu Phong quay trở lại Nội môn, tìm đến Trung Xu Đường.

Chỉ trong chốc lát, Triệu Phong đã tìm được những tài liệu nói về sự phân chia Tông môn Tinh cấp trong truyền thuyết.

Dựa theo những gì ghi lại, thì Tông phái Bán tinh, ít nhất cũng cần phải có một vị cường giả Chân Chủ Cấp trấn môn. Ngoại trừ những điều này ra, còn cần hơn mười vị cường giả Chân Huyền Cấp bình thường và một vài yêu cầu khác nữa.

Như vậy xem ra, Hiểu Nguyệt Tông quả thật không đạt được tiêu chuẩn để xưng là tông phái Bán Tinh, hơn nữa vẫn còn kém rất xa.

Trong quá trình sưu tầm tài liệu, Triệu Phong lại mở ra một quyển sách nói về truyền thuyết khi thiên địa khởi nguyên.

Dựa theo trong sách ghi lại, ở thời kỳ Thái Cổ Hỗn Độn, trong thiên địa có một phiến Đại lục Man Hoang.

Đại lục Man Hoang này, rộng lớn vô cùng vô tận, từ lúc hỗn độn sơ khai, đã sản sinh ra những Tiên Thiên Thần Ma, nắm giữ trong tay lực lượng hủy diệt, gần như vĩnh hằng bất tử, vĩnh hằng bất diệt.

Trong vô tận năm tháng đó, Đại lục Man Hoang không ngừng mở rộng, diện tích vô cùng to lớn, số lượng chủng tộc sinh linh lại nhiều đến không thể đếm hết.

Mãi đến một ngày nào đó, trên Đại lục Man Hoang phát sinh một hồi đại chiến long trời lở đất, khoáng cổ tuyệt kim. Ngay cả một vài Tiên Thiên Thần Ma, Thái Cổ Thần Vương cũng đều tham gia vào trong đại chiến.

Trận chiến ấy, rung chuyển càn khôn nhật nguyệt, thậm chí xé nát thiên địa hỗn độn, cuối cùng ngay cả Thái Cổ Tổ Thần cũng đều bị kéo vào trong trận chiến này, bộc phát ra lực lượng cấm kỵ, sản sinh ra hủy diệt phong bạo, khiến cho Đại lục Man Hoang diện tích gần như vô cùng tận kia, cũng bị vỡ tan tành.

Sau khi Đại lục Man Hoang vỡ tan, thế gian cũng không có bị hủy diệt. Mà khối Đại lục to lớn vô tận này, hóa thành ngàn vạn hạt bụi, mảnh vỡ… Những huyết mạch Thần linh Thái Cổ kia, cũng dung nhập vào bên trong những hạt bụi, mảnh vỡ nhỏ kia, hình thành nên

thiên địa vũ trụ vô tận.

Trong truyền thuyết, Đại lục Thanh Hoa này chính là một mảnh hạt bụi nhỏ bé trong ngàn vạn hạt bụi do Đại lục Man Hoang vỡ tan tạo thành.

Đọc tới truyền thuyết này, Triệu Phong liền cảm giác không thể nào tưởng tượng nổi.

Nếu như những gì thần thoại nói là thật, như vậy chất lượng và uy năng của Đại lục Man Hoang kia thật sự cũng quá lớn rồi, một hạt bụi một thế giới!

Hắn tự nhiên có chút không tin tưởng, giống như sự phân chia Tinh cấp của các Tông phái vậy, có chút bán tín bán nghi.

Triệu Phong đóng quyển điển tịch Thượng Cổ lại, xoay người rời đi.

- Hửm?

Triệu Phong đột nhiên phát hiện ra, thời điểm khi chính mình đọc thần thoại này, Tiểu Tặc Miêu vẫn luôn ngồi trên vai hắn, ánh mắt lóe lên bất định.

Đồng thời, ngay một khắc khi hắn xoay người rời đi, Triệu Phong cảm giác được trong đầu của hắn, chợt khó hiểu vang lên một đạo thanh âm:

- Hằng Cổ vỡ tan, Thái Cổ thần vẫn, hóa thành ngàn vạn hạt bụi nhỏ…

Cỗ thanh âm này, không ngờ lại quen thuộc như vậy, chính là câu nói lúc trước khi hắn tìm được mắt trái thần bí, đã từng nghe qua.

Thân thể Triệu Phong bỗng nhiên cứng ngắc lại, không khỏi hít sâu một hơi.

Hằng Cổ vỡ tan, Thái Cổ thần vẫn, hóa thành ngàn vạn hạt bụi nhỏ!

Trong mười mấy chữ đơn đơn giản giản kia, phảng phất như tóm lượt lại cái truyền thuyết mà vừa rồi Triệu Phong mới đọc được.

Cái này chẳng phải là nói… cái truyền thuyết thần thoại kia chính là sự thật sao? Ít nhất đại khái xu hướng phát triển, sẽ không lệch khỏi quỹ đạo bao nhiêu!

Nếu như thần thoại này là thật, như vậy sự phân chia cấp bậc Ngũ tinh kia, cũng không phải là chuyện gì kỳ quái.

Trong lúc nhất thời, ý nghĩ trong đầu Triệu Phong có chút hỗn loạn.

Nhưng mà tâm cảnh của hắn, rất nhanh đã lãnh tĩnh trở lại.

Từ sau khi dung nhập mắt trái thần bí, tâm tính của hắn trở nên bình tĩnh, cứng cỏi hơn nhiều. Cho dù là lâm vào thời khắc nguy hiểm, hắn cũng có thể duy trì trấn định.

- Cứ như vậy phỏng đoán, mắt trái của ta, hẳn là con mắt của một vị Thần linh Thái Cổ nào đó?

Trong lòng Triệu Phong phán đoán, thậm chí vẻ mặt còn có chút chắc chắn.

Một con mắt của Thần linh Thái Cổ, tồn tại từ tận thời đại Đại lục Man Hoang cho đến hiện tại!

Triệu Phong rất tin vào sự phán đoán của chính mình. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết chính là, cái truyền thuyết thần thoại kia không phải là giả!

- Một khi đã là như vậy, mắt trái của ta, cứ gọi là Thần Linh Nhãn đi!

Triệu Phong lẩm bẩm nói.

Thịch thịch thịch thịch!

Mắt trái của hắn đột nhiên nhảy lên dồn dập, từ sâu bên trong thân thể, một tầng huyết dịch màu xanh đột nhiên sôi trào lên, giống như một vị Đế vương vừa mới thức tỉnh vậy!

Một cỗ khí tức sâu thẳm thâm thúy, dung nhập vào trong huyết mạch thân thể Triệu Phong. Mái tóc xanh kia không gió tung bay, màu sắc càng trở nên thâm thúy hơn.

Chương 223: Ẩn long hồ

Triệu Phong cảm nhận được những biến hóa trên cơ thể của mình, lực lượng huyết mạch ở sâu bên trong cơ thể cũng theo đó càng trở nên hùng hậu mãnh liệt hơn.

Quay trở lại chỗ ở, hắn lấy gương ra nhìn lại, chỉ thấy đồng tử mắt trái cùng với mái tóc vốn có màu xanh lam nhàn nhạt, hiện tại đã trở nên đậm hơn một chút.

Triệu Phong khẽ hít nhẹ một hơi, một tầng huyết trạch màu xanh giống như là sóng nước ở bên ngoài thân thể hắn không ngừng lưu chuyển.

Trong phút chốc, da thịt toàn thân hắn hiện lên một tầng hoa văn màu xanh lưu ly, trong cảm giác tà dị lại có thêm một loại khí tức cao quý, phong cách cổ xưa.

Triệu Phong chỉ cảm thấy bên trong huyết nhục, cốt cách toàn thân tràn ngập một cỗ lực lượng vô hình nào đó. Tinh khí thần các loại cũng đều gia tăng lên trên diện rộng!

- Lực lượng tăng phúc, so sánh với trước kia thì mạnh mẽ hơn một hai phần! Hơn nữa, toàn thân tựa hồ có một loại lực lượng thủ hộ gia trì lên!

Triệu Phong cẩn thận lĩnh hội một chút những biến hóa của lực lượng huyết mạch.

Biến hóa chủ yếu có hai điểm:

Thứ nhất, lực lượng huyết mạch càng thêm hùng hậu hơn, về chất về lượng cũng đều tăng lên không ít.

Thứ hai, mỗi khi thúc giục lực lượng huyết mạch, hoa văn màu xanh lưu ly lan tràn khắp toàn thân, đây chính là một loại gia trì và thủ hộ thần bí.

Triệu Phong mơ hồ ý thức được, đây chính là xu hướng huyết mạch Thần Linh Nhãn đang tiến thêm một bước thức tỉnh.

Hắn rất nhanh đeo đồ bịt mắt lên, đem khí tức huyết mạch thu liễm lại, tầng hoa văn màu xanh lưu ly bên ngoài thân thể biến mất toàn bộ.

Ở bên ngoài nhìn lại, ngoại trừ màu sắc mái tóc càng thâm thúy hơn, thì Triệu Phong so với trước đây cũng không có quá nhiều thay đổi.

Trong vòng một ngày tiếp theo, Triệu Phong chủ yếu là làm quen với lực lượng huyết mạch, cố gắng củng cố tu vi cảnh giới.

Hiện tại tu vi của hắn, đã hoàn toàn đạt tới Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cực hạn, ở trong đám các Đệ tử chân truyền, gần với Dương Kiền nhất.

o0o

Sáng sớm ba ngày sau…

Mười tên Đệ tử chân truyền của Hiểu Nguyệt Tông cưỡi trên ba đầu phi cầm, hướng phía Bắc mà đi.

Lần này dẫn đội chính là Hiểu Nguyệt Tông chủ, Đại Trưởng lão, Lục

Nguyệt Mỗ Mỗ, Vân Hải Chân Nhân, còn có mấy vị cao tầng thế hệ trước như là Lý Phó Đường chủ nữa.

Triệu Phong ngồi ở trên lưng Song Đầu Ngân Quan Điểu cùng với Lý Phó Đường chủ, thuận tiện giúp hắn thuần hóa thêm đầu phi cầm này.

Hiện tại Song Đầu Ngân Quan Điểu đã bị thuần hóa tám chín phần, biểu hiện ra ngoài mười phần ngoan ngoãn.

Vẻ mặt Lý Phó Đường chủ vô cùng bội phục:

- Thường thường loại Yêu thú phi cầm đã trưởng thành giống như vầy, rất khó thuần hóa được, rất nhiều cũng đều là từ nhỏ đã bắt đầu thuần dưỡng…

Dưới tình huống bình thường, quả thật cũng có biện pháp khác để thuần hóa loại Song Đầu Ngân Quan Điểu đã trưởng thành như thế này, nhưng mà nhanh thì cũng phải mất nửa năm, chậm thì mấy năm cũng có thể.

Nhưng mà dưới sự trợ giúp của Triệu Phong, chỉ cần có nửa tháng, đã hoàn toàn thuần hóa xong!

Ngồi ở trên Song Đầu Ngân Quan Điểu còn có Lâm Phàm và Liễu Nguyệt Nhi nữa. Hai người này tương đối quen thuộc với Triệu Phong.

- Tiền bối, còn phải mất bao lâu nữa, mới có thể tới nơi?

Vẻ mặt Liễu Nguyệt Nhi vô cùng nhu thuận, hỏi.

- Đại khá cũng phải hai ba ngày, bao gồm cả thời gian cho phi cầm

nghỉ ngơi giữa đường!

Lý Phó Đường chủ đáp.

Lần này địa điểm tổ chức Liên minh thịnh hội chính là Ẩn Long Hồ, chính là một địa điểm tương đối nổi danh trong khu vực Thập Tam Quốc.

Cái hồ này, vị trí vừa lúc nằm ngay trung tâm của cả Thập Tam Tông.

Trên đường đi, Triệu Phong khoanh chân đả tọa, chậm rãi thôi vận chân lực trong cơ thể của mình, để huyệt khiếu trên đỉnh đầu cảm ứng nguyên khí thiên địa. Trong lúc vận chuyển chân lực, hắn thậm chí có thể cảm ứng được lực lượng lôi điện bên trong hư không vô tận!

Từ sau khi Phù Loan Thí Luyện kết thúc, tất cả những công pháp của Triệu Phong cũng đều lấy Điện Chi Truyền Thừa làm trung tâm.

Bên trong Điện Chi Truyền Thừa ngoại trừ ẩn chứa nội công pháp môn ra, cái huyền ảo này còn quán thông đủ các loại phương diện công kích, thân pháp, phòng ngự…

Con đường tu hành của Triệu Phong, trước mắt đang có hai phương diện.

Thứ nhất chính là Điện Chi Truyền Thừa, cái còn lại là bí thuật tinh thuần.

Từ sau khi Phù Loan Thí Luyện kết thúc, Triệu Phong cơ bản là đã từ bỏ con đường tu hành phương diện luyện thể.

Vốn dĩ Ngân Bích Quyết mà hắn tu luyện đã đạt tới cảnh giới cao

nhất, có thể tiếp tục tu luyện Cửu Chuyển Kim Bích Quyết!

Nhưng mà công pháp loại luyện thể lại quá mức gian nan, tiến cấp chậm chạp, yêu cầu đối với tài luyện lại vô cùng khổng lồ.

Cửu Chuyển Kim Bích Quyết tuy là công pháp Phàm phẩm đỉnh phong, nhưng mà Triệu Phong hiện tại nếu cần, chỉ bằng vào địa vị và cống hiến của hắn ở Tông môn, muốn đạt được, hoàn toàn không chút khó khăn!

Phải biết rằng, trong đầu của Triệu Phong ngay cả công pháp Linh phẩm cũng đều có sẵn.

Mà công pháp Linh phẩm bình thường, yêu cầu cảnh giới tương đối cao, so ra cũng đều kém hơn so với Điện Chi Truyền Thừa! Thân là truyền thừa, hệ thống đầy đủ, lĩnh ngộ tu luyện từ thấp đến cao sẽ càng thêm thông thuận hơn.

Luận về mặt giá trị, công pháp Linh phẩm hạ cấp khẳng định là phải kém hơn Điện Chi Truyền Thừa.

Cái này cũng giống như, Thần binh Linh cấp bình thường, giá trị xa xa không bằng so với Thần binh truyền thừa Phàm cấp đỉnh phong vậy.

Triệu Phong ở thời điểm còn là Cố Thể Cảnh, đã thông qua công pháp luyện thể, đem căn cơ đắp nặn lên thật tốt rồi, cái này cũng là một trong những nguyên nhân khiến cho hắn ở cảnh giới tiếp theo, tác dụng gia tăng tốc độ tu luyện cùng củng cố cảnh giới rất nhanh.

Nhưng mà hiện tại đã vượt qua giai đoạn tu luyện nhập môn rồi, không cần tiếp tục đi theo con đường luyện thể nữa, trừ phi muốn vĩnh viễn đi theo lưu phái luyện thể!

- Nhục thân tu luyện cho dù cường đại đến đâu đi nữa, một cái tinh thần ý niệm của ta liền có thể khiến cho tâm thần đối phương hỏng mất, không còn chiến lực! Phòng ngự có cường thịnh đến đâu, một kích Phong Lôi Chưởng của ta liền có thể đánh cho địch nhân hoàn toàn hủy diệt!

Trong lòng Triệu Phong có chút cảm ngộ.

Không có con đường cực mạnh, chỉ có con đường phù hợp nhất!

Mà Triệu Phong đã lựa chọn bí thuật tinh thuần quỷ dị, lựa chọn theo đuổi Điện Chi Truyền Thừa với con đường công kích và hủy diệt.

Thời điểm đang ngồi xếp bằng tu luyện, cảm ngộ, Triệu Phong đột nhiên cảm ứng được một tia sát niệm địch ý.

Một tia địch ý sát niệm này, căn bản che giấu rất sâu, nhưng cũng không thể nào tránh thoát được khỏi cảm quan nhạy cảm của Triệu Phong.

Trên lưng Kim Thương Cự Ưng bên trái Triệu Phong…

Khi ánh mắt của Vân Hải Chân Nhân xẹt qua Triệu Phong, trong mắt chợt hiện lên một tia hàn ý.

Mấy ngày trước đây, sau khi Triệu Phong lịch lãm trở về, thực lực nhất cử đuổi kịp, thậm chí vượt qua Bắc Mặc, khiến cho Vân Hải Chân Nhân cảm thấy nguy cơ và áp lực trước giờ chưa từng có.

Vân Hải Chân Nhân thông qua điều tra và hỏi thăm Bắc Mặc, đại khái hiểu được con đường lớn dần của Triệu Phong, trong lòng lại càng bất an hơn.

Con đường lớn dần của Triệu Phong, hoàn toàn là quá trình không ngừng sáng tạo kỳ tích, hóa không thể thành có thể!

Ẩn Long Hồ (2)

Chỉ ngắn ngủi trong thời gian nửa năm, Triệu Phong đã sáng tạo ra bao nhiêu kỳ tích rồi?

Ngoại môn tranh bá, đăng đỉnh Đệ nhất!

Tiến vào Nội môn, tu luyện Phong Lôi Chưởng!

Lập uy tại Xích Nguyệt động quật, bái Đại Trưởng lão làm sư!

Phù Loan Thí Luyện, phá vỡ kỷ lục cả vạn năm qua!

Trên Tiểu hội Tam tông, nhất hiện kinh nhân!

Hôm nay, trong Tông môn có rất nhiều đệ tử thậm chí cũng đang lén nghị luận, thực lực chân chính của Triệu Phong, có thể nào khiêu chiến Thủ tịch đệ tử hay không?

- Đây là một lần cơ hội cuối cùng… Liên minh thịnh hội…

Vân Hải Chân Nhân tận lực đè nén sự bất an trong lòng mình.

Nếu như lần này trong sự kiện Liên minh Thập Tam Tông, Triệu Phong còn có thể sáng tạo ra kỳ tích, cho dù hắn phải trả cái giá lớn đến thế nào, cũng nhất định phải đem tên tiểu tử này xóa bỏ hoàn toàn!

o0o

Ba ngày sau, một mảnh hồ nước xanh ngắt một màu tiến nhập vào trong tầm mắt mọi người.

- Đến nơi rồi!

Trên ba đầu phi cầm của Hiểu Nguyệt Tông chợt truyền đến một vài thanh âm, có chờ mong, có hưng phấn.

Triệu Phong liếc mắt nhìn lại, có thể thấy được cái hồ nước kia có diện tích chừng hơn ngàn dặm vuông.

Ở trung tâm của hồ nước kia, có một tòa tiểu đảo phạm vi mấy chục dặm, kích thước tương đương với thành Vũ Dương.

Lúc này, ở xung quanh tòa tiểu đảo đang có một vài đầu phi cầm không ngừng bay về phía tòa tiểu đảo ở trung tâm hồ nước.

- Nơi này chính là địa điểm tổ chức Liên minh thịnh hội Thập Tam Tông, Ẩn Long Hồ!

Lý Phó Đường chủ cười nói.

Về cái Ẩn Long Hồ này, cũng có truyền thuyết liên quan.

Truyền thuyết nói rằng, trong mấy ngàn năm trước, ở nơi này từng có một vị Khổ tu sĩ, ở địa phương này tiềm tu gần trăm năm, rốt cuộc phá kén hóa rồng, giống như một khối ngôi sao sáng chói xẹt ngang qua lịch sử của Đại lục Thanh Hoa.

Vị Khổ tu sĩ kia chính là Ẩn Long Tôn Giả, nghe nói tu vi đạt tới Đan Nguyên Cảnh, thành tựu trong vòng vạn năm qua của Đại lục Thanh Hoa cũng là thuộc trong những người đứng đầu.

Trên đại lục, phàm là những ai đạt tới Đan Nguyên Cảnh, cũng đều có thể xâm nhập lịch sử, trở thành truyền thuyết.

- Về phần truyền thuyết Ẩn Long Tôn Giả, quả thật là chính xác!

Lý Phó Đường chủ chắc chắn nói, trả lời câu hỏi nghi hoặc của Liễu Nguyệt Nhi.

Thật không? Làm sao ngài có thể khẳng định?

Liễu Nguyệt Nhi ngạc nhiên nói.

Lý Phó Đường chủ cười ha hả, nói:

- Liên minh thịnh hội Thập Tam Tông lần này, phần thưởng dành cho ba người đứng đầu, cũng có quan hệ với Ẩn Long Tôn Giả!

- Rốt cuộc là phần thưởng gì?

Triệu Phong và Lâm Phàm, cũng nhịn không được tò mò, nhìn sang.

- Năm đó Ẩn Long Tôn Giả ở một địa phương nào đó tại Ẩn Long Hồ tiềm tu gần trăm năm, từng lưu lại một mảnh di tích. Nghe nói, bên trong cái di tích đó có lưu lại cảm ngộ và ý cảnh của Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh! Đây căn bản chính là di sản tinh thần quý giá nhất của toàn bộ Thập Tam Quốc a!

Lý Phó Đường chủ có chút cảm khái, nói.

Di tích Tôn Giả bên trong Ẩn Long Hồ, hằng năm đều bị ba Tông phái đứng đầu Thập Tam Tông là Vân Kiếm Tông, Cổ U Điện, Chân Huyền Tông liên thủ chưởng quản.

Thông thường, chỉ có những thiên tài tuyệt đỉnh nhất của tam tông mới ngẫu nhiên có cơ hội ngoại lệ tiến vào cảm ngộ mà thôi.

Đối với chuyện này, mười Tông phái còn lại của Liên minh Thập Tam Tông tự nhiên là sẽ không cam tâm để mặc như vậy.

Cho nên Thập Tam Tông, cứ mỗi mười năm một lần sẽ tổ chức một lần Liên minh thịnh hội, thứ nhất là để gia tăng hữu nghị luận bàn, tham khảo qua lại giữa Thập Tam Tông, mặt khác lại liên quan đến việc phân phối lợi ích các loại giữa Thập Tam Tông.

Chỉ trong chốc lát, một đường nhân mã của Hiểu Nguyệt Tông đã tiến vào tiểu đảo.

Tòa tiểu đảo kia, cơ bản chính là một nơi đặc biệt chuyên môn dùng để tổ chức Liên minh thịnh hội các năm.

Ở trung tâm của tòa tiểu đảo có một cái Trận pháp đài khổng lồ, phạm vi rộng lớn đến tận mấy dặm vuông. Toàn bộ Trận pháp đài do một loại sa thạch tối đen như mực tạo thành.

Mọi người cũng là lần đầu tiên nhìn thấy một cái Trận pháp đài to lớn đến như vậy!

Cái loại chất liệu sa thạch màu đen kia, cứng rắn hơn cả kim thiết, chỉ có Thần binh mới có thể miễn cưỡng làm nó hư hao một chút. Mà nhiều sa thạch như vậy ghép lại, có khả năng hấp thu và giảm chấn động đối với lực lượng công kích lên nó.

Bốn phía xung quanh đài hắc sa, ước chừng có mười lăm cái đài quan chiến.

Thập Tam Tông, mỗi một Tông phái chiếm cứ một cái đài quan chiến.

Về phần hai cái đài quan chiến còn lại, thì lại là chuẩn bị cho các Tông phái đến từ hai quốc gia Cường quốc Thiết Long và Cường quốc Thiên Phong ở láng giềng đến xem.

- Rất lâu trước kia, các Tông phái của hai Cường quốc ngẫu nhiên cũng sẽ phái một ít đệ tử tới đây quan chiến nhằm gia tăng lịch duyệt, chỉ là về sau càng ngày càng ít đi, cuối cùng hoàn toàn cắt đứt luôn!

Lý Phó Đường chủ giải thích.

Rất nhanh, một đội nhân mã của Hiểu Nguyệt Tông đã được sắp xếp đến đài quan chiến của mình.

Cái đài quan chiến kia không chỉ có dùng để xem những cuộc chiến bên dưới, mà còn xây dựng một dãy các phòng ốc, nhằm làm nơi ăn ở ngủ nghỉ của nhân mã các Tông phái.

Mấy canh giờ sau, Lăng Nguyệt Tông cùng Ngân Nguyệt Tông trước sau cũng đã tới, đều được sắp xếp ở bên trái của Hiểu Nguyệt Tông.

Nguyệt Tam Tông thật lâu trước kia vốn dĩ là một Tông môn duy nhất, mỗi khi đối mặt với kẻ thù bên ngoài, cũng đều là nhất trí đối ngoại.

Thực lực tam Tông liên hợp, ở trong Thập Tam Tông cũng rất có phân lượng.

- Các ngươi mau nhìn xem, đó là Ngạo Thiên Nguyệt, một trong Tứ đại tân tú của Liên minh!

Trên đài quan chiến, một vài người đều liếc mắt nhìn lại.

Ngạo Thiên Nguyệt không hỗ là một trong Tứ đại tân tú của liên minh, ngay khi vừa xuất hiện, liền gây ra một trận gợn sóng.

Liên minh thịnh hội lần này, tu vi của Ngạo Thiên Nguyệt quả nhiên đã đạt tới Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, khiến cho phần đông các thiên tài tân tú cũng đều ảm đạm thất sắc.

Trong vòng một ngày kế tiếp, Liên minh Thập Tam Tông, mười ba đội ngũ các Tông phái đã toàn bộ xuất hiện.

Nằm ngoài dự đoán của mọi người chính là, Liên minh thịnh hội lần này, Tông phái của Cường quốc Thiết Long không ngờ cũng phái một đám người đến đây quan chiến! Cường quốc Thiết Long thân là một Cường quốc ở Bắc Đại lục, thế lực Tông phái ở nơi này so với Thập Tam Tông còn cường đại hơn không chỉ một cấp bậc!

- Ha ha… Liên minh thịnh hội lần này, so với trước đây thì náo nhiệt hơn rất nhiều!

Đại Trưởng lão có chút cười nói.

Trên đài hắc sa, đột nhiên dâng lên một tầng quang hà kim sắc trong suốt nhàn nhạt, đem cả cái Trận pháp đài phân chia ra thành bốn bộ phận khác nhau.

Đồng thời có bốn vị cường giả Chân Linh Cảnh phân biệt tọa trấn bốn khu vực của bốn Trận pháp đài.

- Bốn khu vực của Trận pháp đài sẽ phân thành bốn cái Phân tràng! Mỗi một cái Phân tràng sẽ lựa chọn ra ba người đứng đầu! Cuối cùng, bốn khu vực của Trận pháp đài khép lại, đó mới chính là thời

khắc phong vân quyết chiến chân chính!

Trên các đài quan chiến truyền đến thanh âm nghị luận hưng phấn và chờ mong.

So với các kỳ Liên minh thịnh hội khóa trước, quy tắc cũng không có sự thay đổi gì quá lớn.

Rất nhanh, một vị cường giả Chân Linh Cảnh của Vân Kiếm Tông một phen đem quy tắc trận đấu công bố xong.

- Quán quân của Liên minh thịnh hội lần này, ngoại trừ thưởng cho một vạn Nguyên tinh thạch hạ phẩm, và có tư cách cảm ngộ Di tích Tôn giả ra, còn có thể đạt được một viên Thuế Linh Đan nữa!

Một cái thanh âm to rõ ở trên đài hắc sa mạnh mẽ vang lên.

- Thuế Linh đan?

Trong đầu Triệu Phong rất nhanh sưu tầm những tin tức có liên quan.

Mà cùng lúc đó, toàn trường cũng bùng nổ một trận ầm ĩ.

Lý Phó Đường chủ kích động, kinh hãi thất sắc, nói:

- Liên minh thịnh hội lần này, không ngờ lại còn thưởng cho Thuế Linh Đan nữa! Đây chỉ sợ là phần thưởng hậu hĩ nhất từ trước tới giờ!

Chương 224: Đăng tràng hoa lệ

Nghe được ba chữ Thuế Linh Đan, tất cả các đệ tử dự thi của Thập Tam Tông nhất thời tâm huyết phấn chấn. Thậm chí ngay cả một số trưởng bối cao tầng trong Tông môn cũng không khỏi kinh hãi thất thanh.

Triệu Phong thân là một chuẩn Luyện Đan Sư, rất nhanh tìm được những tin tức tương quan ở trong đầu.

Thuế Linh Đan, chính là Linh đan cấp ba, tác dụng rõ rệt nhất chính là, có thể gia tăng thêm hai thành tỷ lệ đánh sâu vào Chân Linh Cảnh!

Hiệu quả này, đủ để cho một vài cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, Nửa bước Chân Linh Cảnh hướng tới, thậm chí là điên cuồng!

Trong thế giới Tông môn có một câu như vầy:

- Bước vào Chân Linh không còn Phàm!

Đơn giản mà nói, đột phá Chân Linh Cảnh, liền không còn là sinh linh phàm tục bình thường nữa! Trình tự cấp bậc sinh mệnh của ngươi đã trải qua lột xác, siêu việt sinh linh bình thường, thực lực và thọ nguyên đều gia tăng trên diện rộng.

Cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường, muốn đột phá lên Chân Linh Cảnh, xác suất thành công cũng chỉ có tối đa hai, ba thành mà thôi.

Mà hai thành tỷ lệ gia tăng của Thuế Linh Đan, tương đương một phen đem xác suất thành công vốn có gia tăng lên gấp rưỡi, thậm chí là gấp đôi!

- Huống chi, Thuế Linh Đan này còn có một tác dụng khác nữa, đó chính là dưới cảnh giới Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, sử dụng nó, có thể trăm phần trăm gia tăng lên một trọng thiên thiên! Cho dù là Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, sử dụng đan dược này, cũng có thể đạt tới Nửa bước Chân Linh Cảnh!

Triệu Phong không khỏi hít sâu một hơi, trong lòng máy động.

Hiệu quả của Thuế Linh Đan đối với cấp bậc dưới Chân Linh Cảnh mà nói, quả thật là Thánh dược nghịch thiên!

Trăm phần trăm gia tăng lên một trọng thiên thiên, đây là loại hiệu quả mê người như thế nào?

Phải biết rằng, những cảnh giới phía sau trong bảy trọng thiên của Thoát Phàm Cảnh, mỗi khi tăng lên một trọng thiên, cũng đều vô cùng gian nan! Đặc biệt là ở bốn trọng thiên phía sau, mỗi một trọng thiên muốn đột phá, cũng đều có khả năng kéo dài đến mấy năm, thậm chí là mười mấy năm.

- Không hổ là Linh đan cấp ba!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên một chút, trong lòng thầm quyết định, Liên minh thịnh hội lần này, cho dù có bại lộ thực lực chân chính, cũng phải tranh thủ vị trí Quán quân!

Hiệu quả của Thuế Linh Đan khiến cho tất cả những người dự thi đều không thể kháng cự.

Bắc Mặc cũng âm thầm nắm chặt hai bàn tay, trong mắt lóe ra thần quang kinh người.

Ngạo Thiên Nguyệt của Lăng Nguyệt Tông cũng hít sâu một hơi, lực lượng huyết mạch trong cơ thể chợt có chút ba động, bên ngoài thân thể hiện lên một tầng quang mang tinh nhuận, khí tức cường đại, khiến cho một vài đệ tử đứng gần đó đều cảm thấy hít thở không thông.

Sau khi nghe công bố xong phần thưởng lần này, sắc mặt các thiên tài đỉnh cao nhất của Thập Tam Tông đều trở nên dứt khoát và kiên định, trên mặt một vài người còn hiện ra vài tia điên cuồng và dữ tợn nữa.

Rất nhanh, các phần thưởng tương quan khác, cũng đều nhất nhất tuyên bố xong.

Ba người đứng đầu cũng đều có tư cách đi Di tích Tôn Giả, cảm ngộ ý cảnh và lĩnh ngộ của Ẩn Long Tôn Giả.

Mà mười người đứng đầu, cũng đều có phần thưởng tương ứng, chính là Nguyên tinh thạch, Linh đan và với công pháp này nọ.

Nhưng không hề nghi ngờ gì, chỉ có phần thưởng Quán quân cao nhất, mới có sự hấp dẫn trí mạng nhất.

Đặc biệt là đối với Tứ đại tân tú của Liên minh mà nói, tu vi của bọn họ cũng đều đã đạt tới Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, nếu như có thể đạt được Thuế Linh Đan, liền có hy vọng trong thời gian một hai năm, đánh sâu vào Chân Linh Cảnh.

Cùng ngày hôm đó, sau khi tuyên bố xong quy tắc và phần thưởng,

các đệ tử đại biểu của các Tông phái cũng đều đi đăng ký, lãnh thẻ bài thứ tự của mình.

Ngày hôm sau, Liên minh thịnh hội Thập Tam Tông mười năm một lần, chính thức mở màn.

Giờ phút này, đám đệ tử đến từ Thập Tam Tông đều nhiệt huyết sôi trào, phấn chấn kích động.

Liên minh thịnh hội mười năm một lần!

Cái này cùng với Tiểu hội Tam tông không giống nhau, đây hoàn toàn là đại sân khấu dành cho các thế hệ tân tú đồng lứa tranh đấu với nhau, thế hệ trước chỉ là nhân vật làm nền mà thôi.

Trong lịch sử, từng có không biết bao nhiêu thiên tài tuyệt thế, ở trên cái đại sân khấu này, nhất hiện kinh nhân, cá chép hóa rồng!

Hơn nữa, Liên minh thịnh hội cũng không đơn giản chỉ là một cuộc luận bàn bình thường.

Triệu Phong nghe Lý Phó Đường chủ tiết lộ, bài danh của các đệ tử đại biểu của các Tông môn, sẽ ảnh hưởng đến sự phân phối lợi ích của Tông môn trong vòng mười năm tới.

Cũng chính là nói, nếu như Triệu Phong có thể tiến vào ba hạng đầu, thậm chí là đoạt được Quán quân, tất nhiên có thể mang đến cho Hiểu Nguyệt Tông những lợi ích không nhỏ.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Thập Tam Tông lại xem trọng Liên minh thịnh hội này như vậy.

Trên Trận pháp đài hắc sa phạm vi đến vài dặm, đột nhiên lóe lên

quang hà kim sắc, một màn quang hoa trong suốt ở trong ánh nắng ban mai không ngừng lóe sáng.

Ô…ô…ô…n…g!

Trận pháp đài hắc sa khổng lồ bị tầng quang hà kim sắc kia phân chia ra làm bốn khu vực khác nhau.

Vòng thứ nhất, Phân tràng thi đấu!

Bốn khu vực liền đại biểu cho bốn Phân tràng thi đấu.

Dựa theo quy tắc, mỗi một cái Phân tràng thi đấu cũng đều sẽ được phân phối một trong Tứ đại tân tú của liên minh.

Sau khi trải qua một phen chiến đấu, trong mỗi một phân tràng sẽ tuyển chọn ra ba người đứng đầu.

Sau khi Phân tràng thi đấu chấm dứt, Trận pháp đài khổng lồ này, bốn khu vực lại một lần nữa xác nhập, triển khai đại chiến phong vân, quyết định một khắc lịch sử huy hoàng!

Trận đại chiến phong vân đặc biệt cuối cùng kia đặc biệt phấn chấn lòng người, khiến cho người ta tràn ngập chờ mong. Có thể tiến vào phân đoạn cuối cùng, không thể nghi ngờ gì chính là người cực kỳ nổi danh trong Thập Tam Tông, có thể khiến cho Tông phái nở mày nở mặt.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết chính là, ngươi có thể thông qua sự đào thải tàn khốc của Phân tràng thi đấu.

Chỉ trong chốc lát, gần hai trăm đệ tử tinh anh của Thập Tam Tông đã được phân phối đến bốn cái Phân tràng.

Phân tràng Số 1, do Thương Vũ Nguyệt tọa trấn.

Phân tràng Số 2, do Lâm Thông tọa trấn.

Phân tràng Số 3, do Từ Tử Huyền tọa trấn.

Phân tràng số 4, do Ngạo Thiên Nguyệt tọa trấn.

Mỗi một cái Phân tràng đều có một vị tân tú của liên minh tọa trấn. Làm như vậy là để tránh cho những tân tú thực lực cực mạnh gặp nhau quá sớm, đồng thời cũng cam đoan để cho mỗi cái Phân tràng cũng đều có cơ hội thể hiện tài năng.

Triệu Phong bị phân phối tới Phân tràng Số 3.

Đệ tử Hiểu Nguyệt Tông được phân phối đến Phân tràng Số 3 còn có Lâm Phàm nữa.

Hai người nhìn nhau cười khẽ, cùng đi đến khu vực Phân tràng Số 3.

Xung quanh Phân tràng Số 3 lúc này đã hội tụ bốn năm mươi gã hậu bối trẻ tuổi, khí tức trên thân mỗi người đều sắc bén vô cùng, một số ít người còn sản sinh ra uy áp vô hình mạnh mẽ.

Trong số những người này, tùy tiện chọn ra một người, ít nhất cũng đều tương đương với tiêu chuẩn Đệ tử chân truyền của Hiểu Nguyệt Tông, phần lớn so với các Đệ tử chân truyền của Hiểu Nguyệt Tông còn mạnh mẽ hơn một chút nữa.

Phân tràng Số 3, tự nhiên là do tân tú liên minh Từ Tử Huyền cầm đầu. Mỗi khi mọi người nhìn về phía hắn, thần sắc đều trở nên ngưng trọng hơn một chút, vẻ mặt lộ vẻ kiêng kỵ rõ ràng.

Từ Tử Huyền một thân thanh sam, khoanh tay đứng đó, anh tuấn nho nhã, khẽ mỉm cười nhàn nhạt, thoạt nhìn giống như thư sinh khiêm tốn hiền lành vậy. Duy nhất đặc biệt chính là, trên lưng hắn đeo ba thanh bảo kiếm, mỗi một thanh bảo kiếm đều là Thần binh bất phàm.

Luận về bài danh thì Từ Tử Huyền còn cao hơn Ngạo Thiên Nguyệt một bậc, nhưng không có ngạo khí như của Ngạo Thiên Nguyệt.

Đăng tràng hoa lệ (2)

Ngoại trừ Từ Tử Huyền, ở Phân tràng Số 3 còn có một vài đệ nhất thiên tài, bài danh chỉ dưới Tứ đại tân tú mà thôi!

Những đệ tử đệ nhất thiên tài này, thực lực gần tiếp cận với Tứ đại tân tú, tu vi ít nhất cũng là Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, có được thực lực Thủ tịch đệ tử!

Mượn Phân tràng Số 3 mà nói, các đệ nhất thiên tài ở đây, có đến ba bốn người, khí tức mạnh mẽ, mơ hồ còn cao hơn Thủ tịch đệ tử Dương Kiền của Hiểu Nguyệt Tông nữa.

Những đệ nhất thiên tài này, ánh mắt ai nấy sáng ngời, phần lớn thời điểm đều nhìn về phía Từ Tử Huyền.

Hiển nhiên, mục tiêu của bọn họ chính là Tứ đại tân tú của liên minh, những người còn lại, căn bản không đặt vào trong mắt bọn họ.

- Phân tràng thi đấu bắt đầu!

Thông qua một tiếng hiệu lệnh, trọng tài Chân Linh Cảnh ở bốn cái Phân tràng đồng loạt tuyên bố bắt đầu.

Một khắc tiếp theo, toàn trường ồ lên, gần như muốn nổ tung.

Cả bốn phân tràng, phân biệt đều đi lên một vị thiên tài phong vân, đại biểu cho thực lực đỉnh cao của Thập Tam Tông, chính là Tứ đại tân tú liên minh!

Phân tràng Số 1!

Một nàng nữ tử áo trắng toàn thân không nhiễm một hạt bụi nhỏ, tay cầm thanh phong ba xích, suối tóc đen dài, trong mắt lộ ra sự linh hoạt kỳ ảo, đứng yên tại chỗ, giống như tiên nữ trong tranh vậy.

Nàng chính là Thương Vũ Nguyệt, đứng đầu trong Tứ đại tân tú liên minh, bằng một thân nữ lưu, giẫm nát tất cả toàn bộ các thiên tài trong Thập Tam Tông dưới chân.

Phân tràng Số 2!

Một gã thiếu niên áo bào đen đứng đó, toàn thân tối đen như mực, thần bí và thâm thúy, phảng phất như có thể đem linh hồn người khác hút vào trong vực sâu cường đại quỷ dị vậy!

Phân tràng Số 3!

Một gã thiếu niên tuấn nhã, một thân thanh sam, lưng đeo ba thanh bảo kiếm, có một loại tiên khí linh vận siêu nhiên, phảng phất như không phải người thế tục vậy.

Phân tràng Số 4!

Một gã nam tử lạnh lùng cao ngạo, bộ dáng toàn thân hoàn mỹ như thạch điêu chạm trổ, thần bí cao quý, có một loại ngạo khí cao cao tại

thượng.

Giờ phút này, trận đấu vòng thứ nhất của Phân tràng do Tứ đại tân tú của liên minh đồng thời xuất thủ.

Mà đối thủ của bọn họ, toàn bộ đều vô cùng khẩn trương. Có thể cùng với tân tinh cực mạnh của thời đại này giao phong, không biết là vinh hạnh, hay là bi ai của bọn họ!

Choang!

Một đạo kiếm quang ngân sắc chói mắt lạnh như băng, giống như đạo điện quang thất luyện khai mở mây đen lóe lên!

Một đạo quang mang huyễn lệ chói mắt lập tức lực áp toàn trường!

Toàn bộ Trận pháp đài hắc sa dưới một kiếm kia, hoàn toàn ảm đạm thất sắc!

Trong lòng mọi người thoáng rung lên, tâm linh và ánh mắt đều bị một kiếm kia dẫn dắt, lại như bị một kiếm kia xuyên thủng!

Mà lúc này, công kích của Thương Vũ Nguyệt đã hoàn thành!

Đối thủ của nàng, gã đệ tử tu vi Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh kia, trên cổ họng đã có thêm một đạo vết máu nhàn nhạt.

Tất cả mọi người dưới đài, đều bị một kiếm kinh diễm tuyệt thế kia dọa cho kinh hãi không thôi.

Tâm linh của Triệu Phong cũng chấn động mạnh mẽ, tâm thần phảng phất như cũng bị một kiếm kia xuyên thấu luôn.

Một kiếm kia, phảng phất như là có thể chém thẳng vào trong ý thức tâm linh người khác, có một loại cảm giác cô độc bễ nghễ như muốn chém tan hết thảy mọi thứ!

Đúng vậy!

Triệu Phong từ trong một kiếm kia có thể cảm thấy sự cô độc, đó là một loại cảm giác cô tịch như là đang bễ nghễ trên đỉnh núi, quan sát quần sơn bên dưới vậy.

Gần như là cùng thời khắc đó, Lâm Thông, Từ Tử Huyền, Ngạo Thiên Nguyệt cũng đồng dạng hoàn thành trận chiến của mình.

Phốc!

Đối thủ của Lâm Thông vô thanh vô tức ngã xuống đất, thất khiếu đổ máu.

Địch nhân của Lâm Thông, kẻ bài danh thứ hai trong Tứ đại tân tú liên minh, đồng thời cũng là Thủ tịch đệ tử của Cổ U Điện, không ngờ lại bị thua trong im lặng! Hắn căn bản là chẳng cần phải ra tay!

Phân tràng Số 3!

Hưu xuy!

Một trong ba thanh bảo kiếm sau lưng của Từ Tử Huyền đột nhiên bay ra một đạo kiếm ảnh ánh vàng rực rỡ, trong khoảnh khắc xẹt qua mấy chục trượng hư không, đem đối thủ ghìm chặt trên mặt đất!

Cách không ngự kiếm, lực lượng mang tính áp đảo!

- Đây chính là tâm thuật của Chân Huyền Môn! Không ngờ hắn lại

luyện thành môn tuyệt học cao thâm như vậy!

Mọi người dưới Phân tràng Số 3, tâm thần nhất thời phát lạnh, một vài người sắc mặt tái nhợt.

Từ Tử Huyền khẽ bấm tay một chút, Thần binh bảo kiếm cách không trảm địch, thủ đoạn Thần tiên trong truyền thuyết ở trong tay của hắn thể hiện ra hoàn toàn!

Triệu Phong và Lâm Phàm kềm chế không được sự khiếp sợ trong lòng, lần đầu tiên nhìn thấy loại thủ đoạn như thế này!

Phong cách như thế, hoa lệ như thế, thủ đoạn khó có thể tin nổi, lực lượng siêu cường không thể nào chống nổi, đây chính là Từ Tử Huyền!

- Huyền Chân Môn, nghe nói chính là theo đuổi đạo huyền môn trường sinh bất tử! Các loại thủ đoạn cũng đều huyền diệu khó lường!

Triệu Phong nhất thời được mở rộng tầm mắt. Trước khi Liên minh thịnh hội bắt đầu, hắn cũng đã tìm hiểu qua phong cách của các Tông phái trong Thập Tam Tông.

Phân tràng Số 4!

Ngạo Thiên Nguyệt bấm tay bắn ra, một đạo nguyệt quang hẹp dài thê lãnh chói mắt lóe lên, đem đối thủ đánh cho hộc máu, đơn giản nhưng hết sức lưu loát nhanh chóng!

Chỉ ngắn ngủi trong một hơi thở, Tứ đại tân tú không một ai ngoại lệ, đều miễu sát đối thủ!

Tốc độ nhanh nhất là Thương Vũ Nguyệt và Lâm Thông. Trước khi mọi người kịp phản ứng, đã hoàn thành công kích rồi! Đối thủ của bọn họ, ngay cả bị bại như thế nào, cũng không thể nào nhìn rõ được.

- Tứ đại tân tú, quả nhiên đều rất cường đại, kẻ nào cũng đều vô cùng biến thái…

Triệu Phong hít sâu một hơi, cảm thấy một cỗ áp lực không nhỏ chút nào.

Trận đấu vòng thứ nhất, thực lực mà Tứ đại tân tú thể hiện ra, cũng chỉ là một góc của tòa băng sơn mà thôi.

Thực lực chân chính của bọn họ, thậm chí là đòn sát thủ, át chủ bài… quả thật không dám tưởng tượng.

Tứ đại tân tú dẫn đầu ra tay, lập tức một phen đốt lên nhiệt huyết của mọi người.

Sau đó, cả bốn Phân tràng đều đồng loạt bắt đầu các cuộc chiến mới.

Lực chú ý của Triệu Phong chủ yếu tập trung ở Phân tràng Số 3.

Phân tràng Số 3, ngoại từ Từ Tử Huyền ra, còn có thêm mấy đệ nhất thiên tài khác nữa, thực lực ai nấy cũng đều cao hơn Dương Kiền một bậc, đều có hy vọng đánh sâu vào địa vị Tứ đại tân tú liên minh.

Triệu Phong vốn tưởng rằng đại khái phải đợi nửa ngày sau, mới đến phiên mình xuất thủ.

Kết quả, vừa mới tới vòng chiến thứ ba, liền đến phiên hắn lên đài.

Đối thủ của Triệu Phong chính là một nữ tử lam y thanh nhã tuyệt trần, cặp mày, ánh mắt như thơ như họa, có một loại vẻ đẹp cổ phác nhu mì, nhưng cũng có một tia băng lãnh cự tuyệt người ngoài ngàn dặm.

Nữ tử lam y này vừa lên đài, cỗ khí tràng và vẻ đẹp kinh diễm kia, liền khiến cho tất cả mọi người dưới Phân tràng Số 3 đều đồng loạt động dung, ngay cả Từ Tử Huyền cũng đặc biệt chú ý hơn một chút.

Triệu Phong mơ hồ cảm giác được, nữ tử này chỉ sợ là không đơn giản! Từ trong ánh mắt có chút thương hại của mọi người khi nhìn về phía mình, hắn có thể nhìn ra được đôi chút.

Chương 225: Ta không phải cố ý

Nữ tử lam y kia, thanh lệ thoát tục, có một loại vẻ đẹp cổ phác như thơ như họa, đứng trên Phân tràng Số 3, không ngờ lại xuất trần cô tịch như thế, độ hấp dẫn chú ý gần như tiếp cận Từ Tử Huyền, một trong Tứ đại tân tú trong liên minh!

Phóng mắt nhìn khắp cả Liên minh thịnh hội, tư sắc và khí chất có thể so sánh được với nàng, gần như cũng chỉ có Thương Vũ Nguyệt và Triệu Vũ Phỉ mà thôi.

Nữ tử này vừa mới bước lên tràng, liền khiến cho cả bốn Phân tràng, thậm chí toàn bộ cả Liên minh thịnh hội đều chú ý tới.

- Hắc hắc… không ngờ lại là Cốc Lam Nguyệt, Thủ tịch đệ tử của Bích U Cung! Ở trong liên minh cũng có thể xếp vào mười hạng đầu tiên a!

- Tên tiểu tử này diễm phúc thật lớn, chỉ tiếc là không có phúc hưởng thụ mà thôi!

Một vài đệ tử tinh anh dưới tràng đều dùng ánh mắt vui mừng khi kẻ khác gặp họa nhìn về phía Triệu Phong.

Bích U Cung ở bên trong Liên minh Thập Tam Tông là một tông phái tương đối đặc thù, chỉ thu nhận nữ đệ tử mà thôi. Hơn nữa những đệ tử trong Tông cũng đều xinh đẹp như hoa, khí chất không chút tầm thường. Đặc biệt là Cốc Lam Nguyệt, nàng thân là Thủ tịch đệ tử của Bích U Cung, khí chất lại càng thêm xuất trần thoát tục.

o0o

- Đối thủ của Phong nhi, không ngờ lại là nàng ta!

Sắc mặt Hiểu Nguyệt Tông chủ khẽ biến.

Cốc Lam Nguyệt cho dù đặt ở trong toàn bộ Thập Tam Tông, cũng là nhân vật nổi danh tinh anh.

Nghe nói trước kia thậm chí ngay cả Ngạo Thiên Nguyệt cũng từng một thời gian theo đuổi nàng ta, cuối cùng thất bại mà chấm dứt, liền có thể nhìn thấy được sự cao ngạo và nhãn giới của nàng.

Các cao tầng của Hiểu Nguyệt Tông nhất thời đều lộ ra sắc mặt ngưng trọng. Cho dù thực lực Triệu Phong cường hãn, nhưng bọn họ cũng cảm thấy lo lắng vô cùng.

Bởi vì luận thực lực, Cốc Lam Nguyệt so với Thủ tịch đệ tử Dương Kiền của Hiểu Nguyệt Tông còn cao hơn một bậc.

Chỉ có Đại Trưởng lão vẫn như cũ khí định thần nhàn. Hắn giương mắt nhìn lên Phân tràng Số 3, trong lòng thầm nghĩ:

- Phong nhi, chí của ngươi là Tứ đại tân tú trong liên minh, nếu như một cửa này cũng không qua được, như vậy thì…

Lúc này, tại đài quan chiến bên cạnh, đột nhiên truyền đến những thanh âm vui vẻ bàn luận của một đám nữ đệ tử.

- Hì hì… đối thủ đầu tiên của Cốc sư tỷ, khẳng định là có thể dễ dàng chiến thắng rồi!

- Chúng ta đặt cược thử xem, Cốc sư tỷ phải mất mấy chiêu mới giành được thắng lợi đây?

- Ta cá là trong vòng bảy chiêu sẽ chiến thắng!

- Ta cá là trong vòng ba chiêu thôi!

- …

Những thanh âm này, khiến cho cao tầng của Hiểu Nguyệt Tông đều liếc mắt nhìn sang.

Quanh đi quẩn lại, không ngờ đài quan chiến của Bích U Cung lại ở ngay bên cạnh!

Sắc mặt của Hiểu Nguyệt Tông chủ cùng với các vị Trưởng lão, đều có chút khó coi. Bích U Cung này cũng quá mức xem thường người khác rồi.

Dường như cảm nhận được sự bất mãn của cao tầng Hiểu Nguyệt Tông, trên đài quan chiến của Bích U Cung chợt có một mỹ phụ bích y cười dài, nhìn về phía bên này, nói:

- Hóa ra là đồng đạo của Hiểu Nguyệt Tông! Chư vị không cần lo lắng, Lam Nguyệt xuống tay tự sẽ biết chừng mực!

Lời ấy vừa dứt, trong đài quan chiến của Bích U Cung lại truyền đến một trận cười giòn tan như chuông bạc của một đám nữ nhân.

Sắc mặt của Hiểu Nguyệt Tông chủ cùng với các vị Trưởng lão lại càng trở nên khó coi hơn.

- Bích U Cung chủ, những lời mạnh miệng cũng không nên nói quá

sớm như vậy!

Ánh mắt Hiểu Nguyệt Tông chủ chợt lóe lên, cũng không hề để tâm, thản nhiên nói.

Bích U Cung chủ kia cũng không thèm chấp nhặt, khóe miệng nhếch lên một tia trào phúng, dường như căn bản không thèm giải thích làm gì.

Hiển nhiên nàng vô cùng tự tin thực lực của Cốc Lam Nguyệt.

- Phong nhi, chưa từng bao giờ thua ai!

Đại Trưởng lão chậm rãi mở miệng nói. Chỉ đơn giản mấy chữ, đã lộ ra một sự tự tin vô cùng mạnh mẽ, khiến cho cao tầng của hai tông đều cảm thấy chấn động.

Chưa bao giờ thua ai!

Phân lượng của những chữ này, quả thật vô cùng mạnh mẽ!

Mọi người của Hiểu Nguyệt Tông đều không khỏi nhớ lại quá khứ của Triệu Phong, ngoại trừ lần trước cố tình chịu thua Nhiễm Tiểu Uyển một lần ra, quả thật hắn chưa từng thua qua bất luận kẻ nào.

Bích U Cung chủ có chút động dung, nói:

- Gã thiếu niên này, không ngờ lại là đệ tử của ngươi!

o0o

Vào lúc này, trên Phân tràng Số 3, hai người đã nhanh chóng giao phong, thậm chí trong thời gian điện quang hỏa thạch, đã giao phong

với nhau mấy chiêu rồi.

- Nhanh quá!

Phần đông các đệ tử tinh anh quan chiến bên dưới đều lộ ra vẻ kinh hãi, nín thở ngưng thần nhìn lên.

Triệu Phong và Cốc Lam Nguyệt, mở màn cũng không nói lời nào vô nghĩa, khẽ chắp tay chào nhau một cái, liền lập tức ra tay.

Cốc Lam Nguyệt tuy rằng bề ngoài nhu tĩnh điềm đạm, nhưng trong bản chất lại có một cỗ thanh cao, ngạo khí. Vừa mới lên đài, ánh mắt nhìn về phía gã thiếu niên đối diện cực kỳ hờ hững, căn bản không đặt vào trong mắt.

Nhớ đến ngày đó, nàng ta ngay cả sự theo đuổi của Ngạo Thiên Nguyệt cũng hoàn toàn cự tuyệt, như thế nào có thể đặt một gã thiếu niên không chút danh tiếng vào trong mắt.

Nhưng mà, sau khoảnh khắc giao phong, sắc mặt nàng liền đại biến.

Gã thiếu niên tóc xanh trước mắt này, trầm tĩnh lạnh lùng, ra tay như lôi đình xuất kích, thân pháp, tốc độ tuyệt đối bất phàm, chỉ trong khoảnh khắc nhẹ nhàng bình thản, đã hóa giải đi một loạt công kích mà nàng cho rằng thập phần ổn trọng!

Bồng!

Ngay khoảnh khắc cùng gã thiếu niên tóc xanh kia giao kích, một trận cảm giác tê dại như điện giật truyền thẳng lên trên thân thể xinh đẹp của nàng.

Ngắn ngủi trong ba chiêu, Cốc Lam Nguyệt chẳng những không hề

chiếm được tiện nghi, ngược lại còn ăn chút thiệt thòi nữa.

Loại cảm giác tê dại giống như bị điện giật kia, gián tiếp khiến cho tốc độ của nàng giảm xuống, tiếp tục kéo dài, thậm chí còn gây tổn thương đối với cơ năng sinh mệnh nữa.

Còn may là tu vi thực lực của Cốc Lam Nguyệt còn cao hơn Dương Kiền một bậc, nếu đổi lại là đệ tử bình thường khác, hiện tại đã trực tiếp bị chấn cho tê dại bất động rồi.

Khiến cho Cốc Lam Nguyệt cảm thấy kinh ngạc hơn chính là, ánh mắt của đối phương cực kỳ bình tĩnh, cũng không vì khí chất mỹ mạo của mình mà có nửa điểm tạp chất khác thường.

Đây là một gã thiếu niên lạnh lùng đến tận xương tủy!

Ba chiêu… Năm chiêu… Bảy chiêu…

Mỗi một lần Cốc Lam Nguyệt đón đỡ công kích của gã thiếu niên kia, trên thân thể mềm mại đều lan truyền một cỗ cảm giác tê dại mạnh mẽ, thậm chí còn bởi vì vậy mà run rẩy một trận, khiến cho nàng nhục nhã không nói nên lời.

Đến chiêu thứ mười…

Bích U Cung chủ trên đài quan chiên, sắc mặt tràn ngập ngưng trọng không nói nên lời.

Mà mấy thanh âm vui cười của các nữ đệ tử Bích U Cung kia cũng im bặt không còn vang lên chút nào nữa.

Tình thế hiện tại đối với Cốc Lam Nguyệt mà nói, có chút bất lợi.

Triệu Phong bằng vào lực công kích cường đại và tốc độ lôi đình, hoàn toàn nắm quyền chủ động trong tay.

Mà một đám cao tầng của Hiểu Nguyệt Tông cũng như trút được gánh nặng trong lòng.

- Tên điên này, từ trước đến giờ chưa bao giờ chịu thiệt thòi cả!

- Đúng vậy! Vừa rồi không ngờ chúng ta còn lo lắng cho hắn nữa!

Nghĩ đến biểu hiện ác liệt, hành vi hại người lợi mình của Triệu Phong thể hiện ra trong Phù Loan Thí Luyện, không ít người của Hiểu Nguyệt Tông lại cảm thấy có chút buồn cười.

Vào lúc này, thân thể xinh đẹp của Cốc Lam Nguyệt phiêu nhiên nhảy lên, đột nhiên lùi về phía sau chừng mấy chục trượng, vẻ mặt như sương lạnh:

- Ngươi rốt cuộc là ai?

- Ta là ai?

Triệu Phong thoáng rùng mình một cái. Hắn nhớ rất rõ ràng, lúc vừa mới lên đài chiến đấu, trọng tài từng đọc qua tên họ và xuất thân Tông môn của hắn.

Hiện tại nàng ta mới hỏi tên mình, hiển nhiên trước kia căn bản chỉ xem Triệu Phong như là một tên qua đường giáp ất bình thường nào đó.

Ta không phải cố ý (2)

- Ta là ai, ngươi sớm muộn gì cũng sẽ biết rõ ràng thôi!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, cũng không chịu thua kém chút nào.

- Cuồng vọng!

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Cốc Lam Nguyệt dâng lên một trận phẫn nộ. Chưa bao giờ nàng lại bị người ta khinh thị như lúc này, hơn nữa còn là một gã thiếu niên đồng bối nữa.

U Nguyệt Huyễn Vũ!

Cánh tay Cốc Lam Nguyệt khẽ vung lên một cái, một vầng sóng gợn u lam sắc tròn trịa nhất thời lan tràn ra, khí tức toàn thân nàng đột nhiên gia tăng liên tục.

Khoảnh khắc tiếp theo, Cốc Lam Nguyệt lăng không bay lên, trong tay áo bắn ra hai sợi dây vải lam sắc dài gần hơn một trượng, cả người phiêu phù trên không, ở giữa không trung phiêu nhiên bay múa.

Mỗi một lần thân thể xinh đẹp của nàng luân chuyển, thì sợi dây vải lam sắc kia lại phát ra một vòng sóng gợn u lam quanh co như sóng trào, đủ có thể trong khoảnh khắc phá nát một gốc đại thụ mấy người ôm!

- U Nguyệt Huyễn Vũ, tổng cộng có chính thức, thức sau so với thức trước còn mạnh hơn gấp bội! Lam Nguyệt sư tỷ đã tu luyện đến thức thứ bảy, từng một phen đánh cho một cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bị trọng thương!

Đám nữ đệ tử của Bích U Cung nhất thời xôn xao nghị luận.

- U Nguyệt Huyễn Vũ Cửu Thức, xem ra vận khí của tiểu tử này thật sự quá kém rồi! Vòng thứ nhất đã gặp phải đối thủ quá cường đại như Lam Nguyệt, để xem ngươi ứng phó như thế nào?

Bích U Cung chủ nhẹ nhàng thở dài.

Mắt thấy U Nguyệt Huyễn Vũ Cửu Thức, thức sau mạnh hơn thức trước, áp lực mà Triệu Phong thừa nhận phải cũng càng lúc càng lớn.

Nếu để mặc cho nàng thúc giục lên đến cực hạn, Triệu Phong cũng sẽ rất khó mà ứng phó nổi.

- Đến đây là đủ rồi!

Triệu Phong khẽ quát nhẹ một tiếng, một đầu tóc xanh bay múa, bồng bềnh như thác nước, trong không khí nhất thời lan tràn ra một mảnh hồ quang điện quang.

Cốc Lam Nguyệt đang bay múa ở giữa không trung, nhất thời cảm thấy một cỗ khí tức hủy diệt đập tới mặt. Cảm giác tê dại như điện giật bốn phía xung quanh so với trước đó còn mãnh liệt hơn gấp mấy lần.

- Phong Lôi Cộng Vũ!

Trong khoảnh khắc Triệu Phong bổ ra một chưởng, cuồng phong điện quang đan xen lẫn nhau, giống như dông tố gió bão mãnh liệt. Đồng dạng là Vũ, nhưng lại không hề có nửa điểm mỹ cảm, chỉ có cảm giác khủng bố và hủy diệt mà thôi!

Phành… Phành!

Trong thanh âm sấm vang chớp giật, tóc xanh của Triệu Phong bay múa, toàn thân phát ra quang mang lôi điện sáng ngời, giống hệt một vị Lôi Thần vậy!

- Ọc!

Cốc Lam Nguyệt lập tức phun ra một ngụm máu tươi, thân thể mềm mại bị lực lượng cuồng bạo của một chưởng kia chấn văng đi, trên khuôn mặt và thân thể mềm mại lưu lại không ít những vết điện giật cháy xém.

Nữ tử vừa rồi còn bộ dáng thanh nhã xuất trần, giờ phút này nhìn qua dị thường chật vật. Trên khuôn mặt tuyệt mỹ như ngọc kia, xuất hiện mấy vết lôi điện oanh kích cháy xém, gần như khiến cho nàng bị hủy dung!

- Ta kháo! Tên gia hỏa này, không biết cái gì là thương hoa tiếc ngọc hay sao?

- Ta nhất định phải thay Cốc tiên tử đòi lại công đạo!

- Phi! Với chút thực lực đó của ngươi sao? Người ta ngay cả Cốc Lam Nguyệt Cốc tiên tử cũng đánh bại được, huống chi là ngươi!

- …

Toàn trường nhất thời nổi lên một trận kinh hãi.

Không ít các đệ tử tinh anh đều không tiếc lời trách móc Triệu Phong.

- Ngươi… Không ngờ ngươi …

Sắc mặt Cốc Lam Nguyệt tái nhợt. Nàng có thể cảm nhận rõ ràng

những vết điện giật cháy xém trên mặt mình. Cái loại cảm giác tê dại này, chỉ sợ cả đời khó quên, nhất là đối với một mỹ nữ như nàng.

Hơn nữa, Phong Lôi Chưởng là loại công pháp có tính phá hoại cực mạnh, thương tích lưu lại, căn bản không phải dễ dàng tiêu trừ như những công pháp bình thường khác.

- Triệu Phong chiến thắng!

Vị trọng tài Chân Linh Cảnh kia, cặp mày khẽ nhíu lại, cao giọng phán Triệu Phong chiến thắng.

Loại thiếu niên tâm ngoan thủ lạt giống như Triệu Phong, ngay cả một nữ tử tuyệt mỹ như thế cũng có thể hạ thủ, quả thật là rất hiếm thấy.

- Hóa ra ngươi tên là Triệu Phong! Sỉ nhục ngày hôm nay, những vết sẹo trên mặt của ta…

Cốc Lam Nguyệt oán hận nói.

- Thật xin lỗi! Ta không phải cố ý!

Triệu Phong cắt ngang lời nói của nàng, một đầu tóc xanh nộ phóng, vẫn còn đang phiêu dật trong gió, hoàn toàn thể hiện rõ vẻ tà dị lạnh lùng.

Sau đó hắn lấy tư thái của kẻ chiến thắng, đi xuống khỏi đài.

Ta không phải cố ý!

Mọi người nhất thời có loại cảm giác như mắc nghẹn vậy, vẻ mặt cả đám đều cực kỳ đặc sắc.

Giữa toàn trường mấy chục người, suýt chút nữa đánh cho hủy dung một nữ tử tuyệt sắc thanh danh cực cao của Thập Tam Tông, cuối cùng lại dùng mấy chữ “ta không phải cố ý” liền nhẹ nhàng xong việc.

Người này, quả thật quá mức tùy tiện rồi.

- Kẻ này chính là tên điên!

- Ngươi không thấy hắn chính là một tên độc nhãn long hay sao? Khẳng định là một tên điên biến thái!

- …

Thần sắc của mọi người khi nhìn về phía Triệu Phong, phần lớn đều lộ vẻ kiêng kỵ.

Cái tên điên này, ngay cả một mỹ nữ tuyệt sắc như là Cốc Lam Nguyệt cũng có thể hạ thủ, huống chi là những người khác!

- Lam Nguyệt cô nương, nàng không có việc gì chứ?

Thanh âm du dương hòa nhã của Từ Tử Huyền truyền đến. Thân là một trong Tứ đại tân tú của liên minh, lời nói của hắn tràn ngập uy lực.

- Không bị gì quá lớn!

Cốc Lam Nguyệt miễn cưỡng cười đáp lời. Từ Tử Huyền ở trong hàng đệ tử của Thập Tam Tông, nổi danh là nho nhã ôn hòa, bản thân lại tuấn mỹ dị thường, tự nhiên là hình tượng hoàn mỹ trong cảm nhận của rất nhiều nữ tử.

o0o

Cũng đồng thời trong lúc này, bên phía đài quan chiến của Bích U Cung, tất cả đều bừng lên phẫn nộ.

- Hiểu Nguyệt Tông thân là tông phái Chính đạo, từ bao giờ lại xuất hiện một tên đệ tử tàn nhẫn như vậy?

Bích U Cung chủ tức giận quát lớn.

Cao tầng Hiểu Nguyệt Tông hai mặt nhìn nhau, cũng cảm thấy có chút bất đắc dĩ.

Luận thực lực, Bích U Cung bài danh thứ sáu trong Thập Tam Tông, so với Hiểu Nguyệt Tông bài danh đếm ngược từ dưới lên thì cường đại hơn không biết bao nhiêu lần.

- Chỉ là bị một ít vết thương nhẹ mà thôi!

Sắc mặt Đại Trưởng lão thì vẫn bình thản như thường.

Phản ứng của cao tầng Hiểu Nguyệt Tông cũng không quá lớn, dường như loại hành vi này của Triệu Phong, hoàn toàn nằm trong phạm vi hiểu biết của mọi người.

Nhớ lại ngày đó, cái gã điên này, ở bên trong Phù Loan Thí Luyện, không việc ác nào không làm, hại người lợi mình, thậm chí ngay cả đệ tử cùng Tông phái với mình cũng đều có thể xuống tay, huống chi là người của Tông phái khác?

- Vết thương nhẹ? Các ngươi có biết hay không, dung mạo thanh xuân xinh đẹp, đối với một nữ nhân mỹ mạo mà nói, là quan trọng đến thế nào?

Bích U Cung chủ thiếu chút nữa bùng phát phẫn nộ. Nữ đệ tử mà mình xem trọng nhất, gần như bị đánh cho hủy dung, nàng há có thể không đau lòng hay sao?

Mà điều khiến nàng phẫn nộ và khiếp sợ nhất chính là, Thủ tịch đệ tử thực lực mạnh nhất của bản tông, không ngờ lại bị một gã đệ tử không chút danh tiếng nào của Hiểu Nguyệt Tông dễ dàng đánh bại!

o0o

Phân tràng Số 3!

Cốc Lam Nguyệt nhanh chóng bôi lên mặt dược cao trân quý, nhưng dung mạo của nàng có bị lưu lại vết sẹo vĩnh viễn hay không vẫn chưa thể khẳng định được.

- Lam Nguyệt cô nương, chúng ta trước đây cũng xem như quen biết một hồi. Thù này, ta sẽ thay ngươi báo!

Thanh âm ôn hòa du dương của Từ Tử Huyền lại giống như ẩn chứa cảm giác nhất ngôn cửu đỉnh khiến mọi người tin phục.

Chương 226: Đại hắc mã

- Lam Nguyệt, chúng ta ngày xưa dù sao cũng xem như quen biết một hồi! Thù này, ta sẽ thay nàng báo!

Từ Tử Huyền thân là một trong Tứ đại tân tú trong liên minh, nhất cử nhất động, mỗi một câu nói, cũng đều khiến cho người ta chú ý.

Lời này vừa nói ra, toàn bộ các đệ tử đại biểu ở Phân tràng Số 3 đều không khỏi vui mừng khi kẻ khác gặp họa.

- Ha ha… thật đúng là nhân quả báo ứng!

- Tiểu tử kia thật sự không chút cố kỵ, dám ở trước mặt đám đông mà khi nhục Cốc tiên tử! Thậm chí ngay cả một người luôn ôn hòa nho nhã như Từ Tử Huyền cũng cảm thấy hắn quá phận!

- …

Mọi người nhất thời đại khoái nhân tâm, lớn tiếng hò reo cổ vũ, giống như Triệu Phong hiện tại đang bị lôi lên hỏa hình đài vậy.

Uy danh của Tứ đại tân tú trong liên minh, ở trong đám thế hệ mới đã đạt tới một độ cao không thể nào vượt qua.

Không ai cho rằng, Triệu Phong có thể gặp phải may mắn khi đối diện với Từ Tử Huyền.

- Ưm! Làm phiền Từ huynh rồi!

Cốc Lam Nguyệt chung quy cũng không có cự tuyệt hảo ý của Từ Tử Huyền, ánh mắt oán hận lúc này mới rời khỏi người Triệu Phong.

Bản thân nàng từ trước tới giờ vẫn luôn cô ngạo thanh cao, đối mặt với loại cảm giác bị mất mặt trước đám đông như vậy, một màn sỉ nhục suýt chút nữa bị hủy dung vừa rồi, khiến cho trong lòng nàng không cách nào bỏ qua mối hận này.

Dưới ánh mắt gần như giết người của phần đông các đệ tử đại biểu bên dưới, Triệu Phong vẫn bình thản quay về bên cạnh Lâm Phàm, kẻ này thì lại có chút bất an không yên.

- Triệu sư đệ, tình hình dường như có chút không ổn a…

Thanh âm Lâm Phàm có chút chua xót, nói.

Hắn và Triệu Phong đang đứng cùng một chỗ, hiển nhiên cũng đồng dạng bị giận lây.

Không phải nghi ngờ, đợi lát nữa đến phiên hắn xuất chiến, đối thủ khẳng định sẽ hạ thủ không chút nương tình với hắn.

- Với thực lực hiện tại của huynh, trên Phân tràng Số 3 này, người có thể dễ dàng thắng được hunh chỉ đếm được trên đầu ngón tay. Nếu thật sự không địch lại được, huynh cứ dứt khoát nhận thua là xong! Hơn nữa, ta tin rằng, không lâu nữa, sẽ không còn kẻ nào dám làm như vậy đâu!

Triệu Phong cũng biết được, Lâm Phàm đã bị mình liên lụy.

Nhưng mà thực lực của Lâm Phàm thế nào, hắn cũng biết khá rõ ràng, hai người vẫn thường xuyên luận bàn với nhau.

- Nói khoác không biết ngượng miệng!

Những người gần đó nghe được hai người nói chuyện với nhau, chỉ lạnh lùng cười nhạt.

Lâm Phàm hạ thấp thanh âm, nói:

- Một mỹ nữ tuyệt sắc như vậy, ngươi làm sao có thể hạ thủ được?

- Chỉ là một chút vết thương nhẹ mà thôi! Đổi lại là đối thủ khác, kết quả cũng giống nhau, là ai thì có gì khác biệt chứ? Hơn nữa, ta thật sự không phải cố ý!

Sau kkhi Triệu Phong nói câu này, thì cũng không tiếp tục để ý đến hắn nữa, ánh mắt đảo nhìn những Phân đài khác.

- Là ai thì cũng như nhau sao?

Lâm Phàm lắc lắc đầu. Nói ra thì rất đơn giản, nhưng có mấy người có thể làm được chuyện này chứ?

Nhưng hắn lại không biết, dưới mắt trái của Triệu Phong, bất kể là mỹ nữ hay người bình thường, sau khi nhìn xuyên thấu qua, cũng chỉ là một đống huyết nhục bạch cốt mà thôi.

Bởi vậy, sự ảnh hưởng của Triệu Phong đối với mỹ sắc, gần như bị giảm xuống mức thấp nhất.

o0o

Phân tràng Số 3!

Các trận đấu vẫn còn tiếp tục diễn ra.

Chỉ trong chốc lát đã đến phiên Lâm Phàm lên đài. Đối thủ của hắn là một gã thiếu niên áo vàng tu vi Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

- Tiểu tử, ngươi và tên độc nhãn long kia đi chung với nhau, trận chiến này, ta sẽ khiến cho ngươi lết xuống đài!

Thiếu niên áo vàng cười một tiếng lạnh lẽo.

Lâm Phàm không nói hai lời, ánh đao lãnh liệt bá đạo lóe lên, giống như một tia sao băng, trong khoảnh khắc đã chém nát tầng chân lực phòng hộ của thiếu niên áo vàng này.

Luận về tu vi, Lâm Phàm đã đạt tới Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cực hạn, về chiến lực thực tế, trong Hiểu Nguyệt Tông có thể xếp vào năm hạng đầu.

Chỉ sau hai ba chiêu, gã thiếu niên áo vàng liền thảm bại.

Vòng tỷ thí thứ nhất, Triệu Phong và Lâm Phàm đều phô bày ra thực lực vô cùng cường đại, khiến cho những người muốn ném đá xuống giếng, trong lòng không khỏi cảm thấy kiêng kỵ.

Kế tiếp, vòng tỷ thí thứ hai cũng lập tức tiếp tục.

Từ Tử Huyền, một trong Tứ đại tân tú trong liên minh lại một lần nữa xuất hiện.

Lần này, đối thủ của Từ Tử Huyền là một gã thanh niên Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, đến từ đệ nhất tông phái trong Thập Tam Tông, Vân Kiếm Tông, thực lực không hề tầm thường.

Keng!

Sau lưng Từ Tử Huyền bay ra một thanh Thần binh phi kiếm ánh vàng rực rỡ, bộc phát ra tốc độ và uy lực tuyệt luân.

Gã đệ tử Vân Kiếm Tông kia, thực lực cũng không tầm thường, am hiểu nhất chính là kiếm đạo, trong khoảnh khắc đã chém ra một mảnh kiếm ảnh thanh sắc chằng chằng chịt chịt.

Đinh xuy!

Thanh phi kiếm màu vàng kia phát ra phong mang sáng ngời, chói mắt lãnh lệ, dùng phong mang lợi hại sắc bén vô cùng, hoàn toàn chém sạch kiếm ảnh của đối thủ.

- Ta nhận thua!

Gã đệ tử kiếm đạo của Vân Kiếm Tông trực tiếp nhận thua, trên khuôn mặt của hắn đã xuất hiện một đạo vết máu.

Luận thực lực, gã thanh niên của Vân Kiếm Tông này, thực lực ít nhất cũng so sánh được với Dương Kiền, thế nhưng không ngờ lại dễ dàng bị đánh bại như vậy.

o0o

Không lâu sau, Triệu Phong lần thứ hai xuất hiện.

Một đầu tóc xanh thăm thẳm bay múa, độc nhãn lạnh lùng lợi hại, thân ảnh thiếu niên cô ngạo nhất thời hấp dẫn sự chú ý của mọi người.

Lần này, đối thủ của Triệu Phong vẫn như cũ vô cùng cường đại, đó là một gã thanh niên mặt chữ điền, lưng áo có dấu hiệu một vầng ám

nhật.

Gã thanh niên mặc hắc bào này, hai tròng mắt tối đen thâm thúy, lạnh lùng vô tình.

Hắn đứng yên chỗ, hai tay chắp sau lưng, một cỗ khí tức quỷ dị vô hình lan tỏa khắp nơi.

- Đệ tử chân truyền của Cổ U Điện!

- Đàm Lân, bài danh thứ hai trong Đệ tử chân truyền của Cổ U Điện!

Không ít người đều hít mạnh một ngụm khí lạnh.

Phân tràng Số 3, thật đúng là cường giả như mây, ngoại trừ Từ Tử Huyền ra, còn có những đệ nhất thiên tài giống như là Đàm Lân và Cốc Lam Nguyệt.

Những khóa trước đó, số lượng các đệ tử của Cổ U Điện đến tham gia Liên minh thịnh hội đều rất ít.

Lần này đến đây tổng cộng năm người, gần như là toàn bộ các đệ tử thế hệ mới của Cổ U Điện.

Truyền thừa của Cổ U Điện, quá mức hà khắc, chỉ có những đệ tử tinh anh nhất mới có thể tu luyện được.

Dựa theo lẽ thường trong các kỳ trước, đệ tử Cổ U Điện cơ bản đều có thể tiến thẳng vào trong hai mươi hạng đầu, thậm chí đã từng tiến vào ba hạng đầu nữa.

- Chậc chậc… vận khí của tên Triệu Phong này không phải là kém bình thường mà!

Dưới đài truyền đến thanh âm vui mừng khi kẻ khác gặp họa.

Ngay cả Lâm Phàm, cũng không thể không thừa nhận điểm này.

Đầu tiên là Thủ tịch đệ tử Cốc Lam Nguyệt của Bích U Cung, tiếp theo lại là bài danh thứ hai trong Đệ tử chân truyền của Cổ U Điện, Đàm Lân.

Phải biết rằng, đối với những trận chiến như thế này, nếu như vận khí không tốt, mỗi khi gặp phải kình địch, cũng đều có nguy cơ ngã xuống rất lớn, cho dù có chật vật thắng hiểm, cũng bị thương tổn nhất định, đến vòng đấu sau sẽ có nguy cơ bị ngã xuống cao hơn.

Từ Tử Huyền và Cốc Lam Nguyệt cũng chú ý đến trận chiến này.

Thậm chí ngay cả một vài người ở các Phân tràng khác cũng đều nhìn về phía bên này.

Nguyên nhân khiến mọi người chú ý tới, gồm hai yếu tố.

Thứ nhất, trong trận chiến trước đây, Triệu Phong hạ thủ không chút lưu tình, khi nhục mỹ nữ, đã để lại trong lòng mọi người một ấn tượng ác liệt và tàn nhẫn.

Thứ hai, đệ tử Cổ U Điện từ trước đến giờ vẫn luôn quỷ dị cường đại, công pháp lạ thường, mỗi khi xuất chiến đều bị mọi người chú ý kỹ càng.

Cho nên, giờ phút này, trận tỷ thí giữa Triệu Phong và Đàm Lân nhất thời trở thành tiêu điểm của toàn trường.

Đại hắc mã (2)

- Khặc khặc khặc… tiểu tử, nhìn thấy ta, còn không mau nhận thua?

Hắc bào của Đàm Lân không gió tung bay, bên trong con mắt âm u quỷ dị chợt lóe lên một tia dị quang u lam sắc.

Tinh thần ba động vô hình vô ảnh lan rộng ra, bao phủ cả một khu vực.

Triệu Phong và Đàm Lân đối diện giằng co, cũng đều không hề cử động.

Dựa theo tình huống trận chiến đầu tiên, đối thủ cùng Đàm Lân giao phong, cũng chỉ có thể giằng co một hai hơi thở, sau đó vô thanh vô tức ngã xuống đất hôn mê.

Lúc này, trong cảm quan của Triệu Phong, chỉ cảm thấy một bàn tay vô hình nặng nề như vạn cân đang hung hăng đè ép xuống thân thể của mình.

Đồng thời, một đạo thanh âm mê hoặc tâm linh không ngừng vang lên trong đầu của hắn.

Công kích huyễn thuật kiểu thôi miên!

Triệu Phong rất nhanh thăm dò ra lộ tuyến công kích của đối phương.

Nhưng mà, bí thuật tinh thuần của Đàm Lân, so sánh với kẻ đội nón rộng vành hắn từng gặp qua ngày đó, lại kém xa không chỉ một cấp bậc, làm sao có thể thương tổn nổi Triệu Phong?

Một nhịp hô hấp… hai nhịp hô hấp…

Cho đến ba nhịp hô hấp…

Triệu Phong vẫn còn đứng yên tại chỗ, nở nụ cười nhàn nhạt.

- Điều này sao có khả năng?

Trên trán Đàm Lân đã toát ra một tầng mồ hôi lạnh, sắc mặt cực kỳ ngưng trọng, trong mắt chợt lóe lên lệ mang, cả người toát ra một tầng diễm quang u lam sắc nhàn nhạt. Quang mang u lam trong mắt càng cường thịnh hơn.

Tinh thần ba động trong hư không cũng càng lúc càng trở nên mãnh liệt hơn, thậm chí ngay cả nguyên khí thiên địa cũng trở nên rung động nhàn nhạt.

Hiển nhiên, lúc này Đàm Lân đã thi triển ra toàn lực. Mọi người đứng dưới đài, tâm thần không nhịn được run rẩy một trận, cả người lạnh lẽo bất an.

- Bí thuật tinh thuần thật mạnh!

Đại bộ phận các đệ tử đại biểu dưới đài cũng chỉ thừa nhận một ít dư ba công kích mà thôi, nhưng dù vậy cũng đã đủ cảm thấy kinh hãi thất sắc rồi.

Một vài người, trên mặt lộ rõ sự sợ hãi, hoặc lộ vẻ mệt mỏi.

Đối mặt với bí thuật tinh thuần của Đàm Lân, ngay cả Từ Tử Huyền và Cốc Lam Nguyệt cũng cảm thấy động dung.

Bí thuật tinh thuần của Cổ U Điện thần bí khó lường, quỷ dị khó phòng, đại đa số các đệ tử tông phái khác, đối với thứ này đều không

có chút sức chống cự nào cả!

Nhưng mà… Triệu Phong trên đài lại cơ bản không có bất cứ vấn đề gì!

Thời gian từng chút từng chút trôi qua…

Qua hơn mười hơi thở, toàn thân Đàm Lân đã ướt đẫm mồ hôi, lại căn bản không ảnh hưởng đến Triệu Phong chút nào.

Phần đông những người xem cuộc chiến ở đây cũng đều khiếp sợ không thôi.

Thậm chí ngay cả đám cao tầng của Cổ U Điện đang xem chiến trên đài quan chiến, cũng đều trở nên ngưng trọng.

Lâm Thông, một trong Tứ đại tân tú của liên minh nhìn thấy, bên trong cặp mắt u ám như vực sâu ác mộng kia, cũng hiện lên một tia dị sắc:

- Trên người kẻ này, có khi nào có một loại mật bảo nào đó, có sức chống cự cường đại đối với bí thuật tinh thuần hay không?

o0o

Trên Phân đài Số 3!

- Xem ra, ngươi đã sức cùng lực kiệt rồi!

Triệu Phong nở nụ cười chế nhạo nhàn nhạt.

Đối diện với bí thuật tinh thuần cường đại quỷ dị như vậy, cũng chỉ có mỗi mình hắn là có thể nhẹ nhàng thoải mái như vậy mà thôi.

- Tiểu tử, đừng vội càn rỡ! Bằng vào mật bảo đối kháng với bí thuật tinh thuần, có gì là giỏi chứ?

Đàm Lân từ bỏ công kích bằng bí thuật tinh thuần, song chưởng lần lượt vung lên, ngưng tụ ra một tầng quang mang u lam sắc, khí tức âm lãnh đại trướng.

Bản thân bài danh thứ hai trong Đệ tử chân truyền của Cổ U Điện, Đàm Lân khẳng định cũng không chỉ biết có mỗi bí thuật tinh thuần, nếu không thì Cổ U Điện cũng không thể nào bài danh thứ hai trong Thập Tam Tông sừng sững vô số năm tháng rồi.

- Quỳ xuống!

Triệu Phong quát lớn một tiếng, trong hư không phảng phất như có một tiếng sấm nổ vang, tinh thần âm ba vô hình vô ảnh trong khoảnh khắc bao phủ toàn thân Đàm Lân.

- Phốc!

Đàm Lân thất khiếu đổ máu, phốc một tiếng, quỳ rạp xuống mặt đất.

Ngay khoảnh khắc Triệu Phong hét lớn, tất cả mọi người dưới đài đều cảm thấy tâm thần chấn động, khí huyết dâng trào cuồn cuộn.

Toàn trường nhất thời ồ lên một mảnh.

- Đây là công kích gì vậy?

- Đây dường như cũng là tinh thần công kích a!

- …

Dưới đài vang lên thanh âm nghị luận xôn xao. Tất cả mọi người đều hoảng sợ không thể tin nổi, nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong.

Chỉ thấy Triệu Phong vừa quát lớn một tiếng liền khiến cho Đàm Lân bị trọng thương quỳ xuống.

Ngay trong khoảnh khắc khi Đàm Lân quỳ xuống, Lâm Thông trên Phân tràng Số 2, trong mắt lóe lên lệ quang mãnh liệt, hắc bào tung bay. Khí tức âm hàn vô hình lan tỏa ra, khiến cho toàn bộ Phân tràng Số 2 phảng phất như lâm vào địa ngục nhân gian vậy, mọi người đều không rét mà run.

o0o

- Lực lượng tinh thần cường đại như vậy… không ngờ ngươi cũng là…

Lời nói của Đàm Lân có chút tối nghĩa, cả người vô lực không thể đứng dậy nổi.

- Triệu Phong thắng!

Lúc này trọng tài mới phản ứng lại, tuyên bố Triệu Phong chiến thắng.

- Bí thuật tinh thuần! Tiểu tử kia không ngờ cũng biết bí thuật tinh thuần! So với đệ tử của Cổ U Điện còn mạnh mẽ hơn một chút!

- Ngươi xem đi, ngay cả Lâm Thông cũng nảy sinh chiến ý và sát niệm đối với tên tiểu tử kia!

- …

Một trận chiến này nhất thời oanh động cả bốn Phân tràng.

Triệu Phong đi xuống khỏi đài, vẫn như trước, vô cùng lạnh lùng, mái tóc xanh thẳm theo động tác tung bay, quỷ dị tà mị, tràn ngập loại cảm giác cường đại, sâu không thể lường, xâm nhập tâm linh.

Phân tràng Số 3!

Nhìn thấy thân ảnh Triệu Phong đi xuống, trên mặt các đệ tử đại biểu đều lộ vẻ sợ hãi, trong lòng nảy sinh sự kiêng kỵ thật lớn.

Ngay cả Cốc Lam Nguyệt cũng không khỏi hít sâu một hơi, trên mặt vẫn còn lộ rõ vẻ khiếp sợ. Nàng tuyệt đối không ngờ gã đối thủ đầu tiên của nàng lại cường đại như vậy, hơn nữa càng thêm thần quỷ khó lường.

Bắt đầu từ thời khắc này, cái tên Triệu Phong liền trở thành tâm điểm chú ý của tất cả mọi người.

Trong lời bàn tán của mọi người, đầu đại hắc mã đầu tiên này, đã cường thế đi lên sân khấu lịch sử, luận thực lực, hoàn toàn cùng cấp bậc với các đệ nhất thiên tài!

- Trình độ bí thuật tinh thuần của kẻ này, đối với Tứ đại tân tú trong liên minh mà nói, còn xa không đủ nhìn tới! So sánh với Thiên U Đồng của Lâm Thông, còn kém hơn đến mấy cấp bậc! Hơn nữa, còn đồng thời nghiên cứu bí thuật tinh thuần và áo nghĩa Lôi hệ, nhất định khó có thể đạt được thành tựu cao!

Từ Tử Huyền thoáng chút tiếc hận, nói.

Tứ đại tân tú trong liên minh đứng ở một độ cao khó có thể tưởng

tượng nổi, kiến thức và lịch duyệt càng thêm phong phú.

Hắn căn bản nhìn không thấu Triệu Phong, lúc trước còn nghĩ có lẽ sẽ có một tia mong đợi và kinh hỉ, nhưng hiện tại phát hiện đối phương còn đi sâu vào nghiên cứu bí thuật tinh thuần, hứng thú liền giảm xuống không ít.

Từ Tử Huyền vẫn còn nhớ rất rõ ràng lời giáo huấn nghiêm khắc của sư tôn: Chuyên tinh, chính là con đường tắt tốt nhất để bước lên đài cao đỉnh phong!

Đơn cử chính là Thương Vũ Nguyệt, đệ nhất tân tinh của liên minh, chính là một đại biểu cho lời nói này. Một người một kiếm, đăng phong tạo cực, mặc kệ ngươi muôn ngàn biến hóa, bí thuật tinh thuần cũng được, kim thân nhục thể cũng được, toàn bộ đều một kiếm giết chết!

Đương nhiên, về ý nghĩa bình thường mà nói, cái đạo lý này cơ bản chính là thiết luật của thế gian.

Chương 227: Thiên u đồng

Đạo lý chuyên tinh, không chỉ có Từ Tử Huyền biết rõ, bản thân Triệu Phong cũng biết điều này.

Vì thế, hắn đã bỏ qua con đường Luyện Thể chậm chạp, con đường này tuy mạnh, thế nhưng tu luyện quá gian nan, sẽ giảm mạnh tốc độ phát triển của hắn.

Liên minh thịnh hội, tại bốn phân tràng, giờ khắc nào cũng đang tiến hành tỷ thí.

Ánh mắt của Triệu Phong cũng không chỉ dừng lại tại phân tràng số 3, thỉnh thoảng cũng chú ý tới tình huống tỷ thí của những phân tràng khác.

Đặc biệt là Tứ đại tân tú trong liên minh, Triệu Phong sẽ không bỏ qua trận chiến của bọn họ, thậm chí bất kỳ ai cũng sẽ không bỏ qua những trận chiến này.

Tứ đại tân tú lần lượt lên sân khấu, gần như đều là miễu sát đối thủ, vừa nhìn liền cảm thấy tâm thần rung động

Đương nhiên, Liên minh thịnh hội lần này cũng không phải chỉ có mình Triệu Phong là hắc mã.

Lần này, có tới ba bốn hắc mã ra đời.

Những hắc mã này, tên tuổi đều không hề vang xa, thế nhưng thực lực đều hết sức kinh người, lần lượt đánh bại những tinh anh lâu

năm.

Trong đó, Triệu Phong còn phát hiện Bắc Mặc và Triệu Vũ Phi cũng nắm trong số đó.

Bắc Mặc và Triệu Vũ Phi đều là thiên tài siêu cấp, nhận được truyền thừa, thực lực mạnh mẽ, ngoại trừ cấp bậc thiên tài trong Tứ đại tân tú ra, những người còn lại đều có thể dễ dàng đánh bại.

Ngoại trừ Bắc Mặc và Triệu Vũ Phi, trong Liên minh thịnh hội lần này còn xuất hiện một hắc mã am hiểu luyện thể, kẻ đó tên là Diêm Xuyên.

Tạo nghệ Luyện thể của Diêm Xuyên đã đạt tới trình độ có thể dùng lực lượng cơ thể chống lại Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Thủ tịch đệ tử Dương Càn của Hiểu Nguyệt Tông đã từng có những biểu hiện kinh người cũng bại trong tay Diêm Xuyên sau gần trăm chiêu luận bàn.

Bản thân Diêm Xuyên cũng có tu vi Lục trọng thiên, hơn nữa tạo nghệ Luyện thể cường đại, công kích và phòng ngự đều vô cùng cường bạo, đặc biệt là ở phương diện phòng ngự còn trên cả Dương Càn, đây chính là nguyên nhân chủ yếu giúp hắn có thể thắng lợi.

- Thủ tịch đệ tử của Hiểu Nguyệt Tông cũng chẳng có gì.

Diêm Xuyên nhếch miệng cười.

Sau gần trăm chiêu chiến đấu, Dương Càn đã bị thua, hắn thở hồng hộc, mà hô hấp của Diêm Xuyên thì vẫn trầm ổn.

Lộ rõ cao thấp!

Diêm Xuyên là hắc mã nổi danh lớn nhất sau Triệu Phong, trong chốc lát, danh tiếng đã tiếp cận với Tứ đại tân tú.

Ánh mắt của quét qua người Diêm Xuyên, cũng không chú ý nhiều.

Nhưng đúng lúc này, trên phân tràng số một lại đột nhiên bùng lên một chuỗi kiếm quang chói mắt, phảng phất như rạch phá mây đen, kiếm thế không gì sánh nổi, hoàn toàn bao trùm toàn trường

Thiếu nữ mặc áo tơ trắng da thịt trắng như tuyết, đôi mắt tràn ngập không u, trên tay cầm một cây Thanh Phong ba thước, dáng vẻ giống như tiên vẽ trong tranh.

Thương Vũ Nguyệt lại dùng một kiếm miễu sát đối thủ.

Mồi lần nàng ra tay đều ngắn ngủi trong giây lát, khiến toàn trường phải chăm chú nhìn, khiến cho chiến đấu ở những phân tràng khác đều ảm đạm thất sắc.

Chỉ tiếc là Thương Vũ Nguyệt ra tay quá nhanh, giao phong quá ngắn ngủi, không ai có thể nhìn huyền ảo trong chiêu thức của nàng

Có điều vẫn có một người ngoại lệ, người đó chính là Triệu Phong

Thần Linh nhãn của Triệu Phong đã làm chậm quá trình xuất ra một kiếm đó xuống mấy chục lần, thậm chí cả trăm lần.

Cuối cùng, hắn đã bị uy lực không gì sánh nổi của một kiếm đó khiến cho rung động.

Uy năng của một kiếm này, chỉ e đã đạt tới Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong.

Cho dù có là Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường đối mặt với một kiếm này, chắc chắn cũng sẽ bị miễu sát.

Triệu Phong thậm chí có một loại ảo giác rằng nếu như mình đón đỡ một kiếm này, nhất định cũng sẽ bị miễu sát ngay tại chỗ.

Công kích của Thương Vũ Nguyệt bao trùm lên toàn bộ thiên tài ở đây, đứng trên đỉnh cao, độc cô vô địch.

Mặc dù luận phòng ngự thì nàng không bằng Diệm Xuyên và Bắc Mặc, so quỷ dị và thủ đoạn thì nàng không bằng Lâm Thông và Từ Tử Huyền.

Thế nhưng chỉ cần một kiếm trong tay, công kích vô địch chí cường của nàng có thể chém tan hết thảy.

Một kiếm phá vạn pháp.

- Đây chính là Kiếm Đạo...

Triệu Phong không khỏi hít sâu một hơi, Thương Vũ Nguyệt trước mắt khiến cho hắn bỗng nhớ tới Tân Vô Ngân thần bí ngày xưa đã rời đi.

Đối mặt với Thương Vũ Nguyệt, không chỉ Triệu Phong có thể bị miễu sát, thậm chí ngay cả Ba đại tân tú như Lâm Thông Ngạo Thiên Nguyệt, Từ Tử Huyền cũng đều có thể bị miễu sát.

Nếu như nói trong Tứ đại tân tú, người có cơ hội có thể tranh phong với Thương Vũ Nguyệt, e rằng cũng chỉ có mình Lâm Thông mà thôi.

Lâm Thông từ đầu đến cuối cũng đều miễu sát đối thủ.

Bí thuật tinh thần của hắn cao thâm mạt trắc, thậm chí còn vượt qua cả người đội mũ rộng vành mà Triệu Phong gặp ngày trước.

- Dương Càn đấu với Lâm Thông

Thanh âm của trọng tài ở phân tràng số 2 vang lên.

Triệu Phong không khỏi liếc nhìn.

Đối diện với Lâm Thông xếp hạng hai trong Tứ đại tân tú, khóe miệng Dương Càn chợt dâng lên một tia cay đắng

Đương nhiên, tâm trí của hắn kiên định như bàn thạch, cũng không hề có ý từ bỏ.

Lúc ở Hiểu Nguyệt Tông Dương Càn đã được Triệu Phong “tẩy lễ” bằng bí thuật tinh thần, cho nên hắn có khả nàng chống cự tương đối mạnh.

Lâm Thông đứng yên tại chỗ, hai con mắt vô cùng tĩnh mịch, một luồng khí tức âm hàn giống như đang ngưng kết trong hư không.

Tâm thần Dương Càn chấn động toàn thân như rơi vào vực sâu.

Khí tức âm hàn và bí thuật tinh thần lan tràn, khiến hắn từng bước hãm sâu vào.

Nhất thời, sắc mặt Dương Càn lập tức trắng bệch, chỉ có thể chống cự theo bản năng.

Dù sao hắn cũng đã từng trải qua huấn luyện của Triệu Phong cho nên cũng có khả năng chống cự tương đối mạnh với bí thuật tinh

thần.

- Hả?

Lâm Thông có chút ngoài dự liệu, đây là lần đầu hắn gặp phải tình huống không thể miễu sát đối thủ.

Chỉ bằng vào điểm này, Dương Càn cũng có thể tự ngạo rồi.

Dương Càn cố gắng giãy dụa, trong mắt chợt lóe lên một tia tinh quang trường đao vung lên, lao thẳng về phía Lâm Thông.

Lâm Thông mặt không biểu tình, đôi đồng tử tĩnh mịch phảng phất như vực sâu, bên trong vực sâu đột nhiên lóe lên một quang điểm đỏ sậm.

- Thiên U Đồng.

Trên sân đồng loạt thốt lên một câu.

Ngay cả một vài cường giả tiền bối ở trên đài quan chiến cũng lập tức động dung.

Thiên U Đồng

Bí điển chí cao của Cổ U Điện, bí thuật tinh thần thần diệu vô thượng cần có huyết mạch đặc thù thì mới có thể phối hợp tu luyện.

Trong khoảnh khắc mở ra “Thiên U Đồng”. Lâm Thông phảng phất như trở thành vị vua không ngai, lực lượng thần bí vô hình thảm thâu trong hư không khiến cho một vài đệ tử đại biểu ở gần đài hắc sa đều cảm thấy thể xác và tinh thần chấn động

Giờ khắc này, thực lực không gì sánh nổi của hắn đã nâng lên ngang hàng với Thương Vũ Nguyệt.

- Không tốt!

Dương Càn nín thở, cảm thấy thân của mình giống như bị giam cầm.

Lâm Thông lạnh lùng, nhàn nhạt liếc nhìn hắn một cái.

Bịch...

Dương Càn ngã trên mặt đất. Toàn thân ướt sũng mồ hôi lạnh, lâm vào trạng thái kiệt lực.

Lâm Thông không hề làm gì, chỉ liếc nhìn Dương Càn, nhưng lại có thể khiến cho đối phương sụp đổ.

Trên sân truyền đến một trận hít vào khí lạnh.

Ngay cả những tân tú trong liên minh như Ngạo Thiên Nguyệt và Từ Tử Huyền cũng đều lộ vẻ ngưng trọng và kiêng dè.

- Lời đồn quả không sai, Thiên U Đồng của Lâm Thông, chỉ cần liếc mắt là có thể khiến cho địch thủ lập tức sụp đổ.

- Thật sự quá kinh khủng, trong Tứ đại tân tú của liên minh, Lâm Thông là kẻ quỷ dị nhất.

Phần lớn đệ tử đại biểu đều cảm thấy tâm thần kinh hãi.

Sau khi Dương Càn thua, Triệu Phong và Lâm Phàm đều chạy tới xem xét tình huống.

Ở phương diện bí thuật tinh thần, Triệu Phong là người có quyền lên tiếng nhất.

Giờ phút này, Dương Càn vẫn còn giữ nguyên bộ dáng suy yếu sợ hãi.

- Dương sư huynh, tinh thần của huynh đã quá suy yếu và mệt mỏi. Lúc trước ta đã chuẩn bị cho huynh “Hồi Thần linh đan” rồi phải không?

Triệu Phong lập tức nhắc nhở.

Dương Càn vội vàng ăn vào một viên Hồi Thần linh đan, thần sắc liền chuyển biến tốt hơn.

Cũng may là Lâm Thông cũng không ra tay độc ác, cho nên cũng không thực sự tạo thành thương tổn cho Dương Càn.

- Triệu sư đệ, lúc ta trúng chiêu, đột nhiên phát hiện mình bị nhốt vào một cái lông sắt trong vực sâu, bất luận giãy dụa như thế nào cũng không thoát ra được...

Dương Càn sợ hãi nói.

- Hừm, xem ra đây là một loại tinh thần huyễn thuật.

Triệu Phong chợt suy tư.

- Tại sao ta lại cảm thấy thời gian trôi qua rất lâu nhi?

Dương Càn khó hiểu hỏi.

- Phương diện ý thức tỉnh thần và phương diện vật chất không giống

nhau. Cũng giống như huynh trong khoảnh khắc đã hồi tưởng lại rất nhiều thứ nhưng trong thế giới hiện thực thì chỉ trải qua một cái chớp mắt mà thôi.

Triệu Phong mỉm cười giải đáp.

Nói đến tinh thần huyễn thuật, đây cũng xem như lĩnh vực mà Triệu Phong tương đối am hiểu.

Chẳng qua, cấp độ Thiên U Đồng của Lâm Thông không phải nghi ngờ còn cao thâm hơn hắn, tạo nghệ về bí thuật tinh thần của đối phương quả thật thâm bất khả trắc.

Lúc Triệu Phong trấn an Dương Càn, Lâm Thông ở cách đó không xa cũng lạnh nhạt nhìn qua.

Triệu Phong cảm ứng được, liền nhìn vào ánh mắt tĩnh mịch của đối phương, không hề nhượng bộ chút nào.

Trong thoáng chốc, uy năng tinh thần vô hình lập tức lan tỏa, không khí phảng phất như bị giam cầm.

Con mắt của Lâm Thông u ám thâm thúy, quỷ thần khó lường.

Một mắt của Triệu Phong cũng thâm thúy không kém, hơn nữa còn ẩn chứa một loại lực xuyên thấu kỳ dị.

Nhất thời...

Phân tràng số 2 lập tức lặng ngắt như tờ.

Ngoại trừ Triệu Phong và Lâm Thõng ra. Tất cả-mọi người đều có cảm giác hít thở không thông.

- Dưới đài không được phép luận bàn.

Một luồng uy áp Chân Linh lăng không ép xuống, giống như tòa núi lớn áp bách hai người.

Triệu Phong mặt không biểu tình, xoay người rời khỏi, trở về phân tràng số 3 của mình.

- Tên này thật thú vị, tại sao “Thiên U Đồng” của ta lại hưng phấn đến run rẩy nhỉ? Hơn nữa bịt mắt của hắn...

Lâm Thông lẩm bẩm một mình.

Mọi người ở gần đó như trút bỏ được gánh nặng, cả đám đều thở phào một hơi.

Lúc Triệu Phong và Lâm Thông giằng co, loại lực lượng áp bách linh hồn này khiến bọn họ phải thừa nhận cảm giác giày vò vô cùng khó chịu.

Trải qua trận so kẻ này, không ít người trên sân đều nảy sinh kiêng kỵ với Triệu Phong.

Địa vị hắc mã đã không thể rung chuyển.

Phóng mắt khắp đám tân tú thế hệ mới, có mấy người dám cùng giằng co với Lâm Thông?

Hơn nữa nhìn tình huống thì trong khoảnh khắc Triệu Phong và Lâm Thông giằng co, vẫn là cục diện bất phân cao thấp.

Tại phân tràng số 3.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, bộ dạng độc nhãn mắt xanh vô cùng quỷ dị.

Ngoại trừ Từ Tử Huyền ra, những người khác đều nảy sinh kiêng kỵ đối với Triệu Phong thậm chí không ít người còn cảm thấy sợ hãi.

Ngay cả Cốc U Nguyệt, trọng lòng thiếu nữ này cũng cảm thấy bất an, xuất phát từ trực giác của nữ nhân, nàng cảm thấy Triệu Phong này là một nhân vật hết sức nguy hiểm.

Đôi mắt sáng của nàng khẽ chớp động không khỏi lo lắng vì mình đã xếp người này vào danh sách cừu địch, phải chăng mình đã quá lỗ mãng rồi?

Thoạt nhìn, đệ tử chân truyền của Hiểu Nguyệt Tông lần này đều biểu hiện không tồi.

Triệu Phong và Bắc Mặc đều là hai đại hắc mã, mà thực lực của Dương Càn quả thật không hổ Thủ tịch đệ tử. Các đệ tử đại biểu còn lại, ví dụ như Lâm Phàm, Nhiễm Tiểu Uyển cũng có biểu hiện không tầm thường

Tại một phía của đài quan chiến.

Người của Lăng Nguyệt Tông, Ngân Nguyệt Tông và Bích U Cung ở gần Hiểu Nguyệt Tông đều cảm thấy kinh hãi trước thực lực của đám tân tú thế hệ mới của Hiểu Nguyệt Tông

Đặc biệt là Ngân Nguyệt Tông và Bích U Cung vốn dĩ trong những Liên minh thịnh hội trước kia, thực lực của bọn họ mạnh hơn Hiểu Nguyệt Tông rất nhiêu.

Nhưng lần này, Hiểu Nguyệt Tông đã bỏ xa hai Tông phái này rất xa.

Cao tầng của Lăng Nguyệt Tông cũng thầm tính toán một phen.

- Tân tú của Hiểu Nguyệt Tông lần này mặc dù không tệ, nhưng cũng không có nhân vật nào đỉnh cao, ít nhất là không có ai có thể xếp vào hàng ngũ Tứ đại tân tú của liên minh.

Đại trưởng lão của Lăng Nguyệt Tông cười nhạt nói.

Ngược lại, bên phía Lăng Nguyệt Tông ngoại trừ Ngạo Thiên Nguyệt trong Tứ đại tân tú của liên minh ra còn có một hắc mã là Triệu Vũ Phi.

Cùng lúc đó.

Tại một đài quan chiến hẻo lánh mà không ai ngờ tới.

Nhóm người đến từ Thiết Long Cường Quốc đều một mực im miệng không nói, lạnh nhạt quan sát Liên minh thịnh hội của mười ba Tông có người thì tráo phúng cũng có người thì khinh thường.

- Mười ba quốc gia, một vùng đất nhỏ bé chật hẹp, cũng không có bao nhiêu thiên tài ra dáng chỉ có Tứ tinh của liên minh là đáng nhìn.

Một người trong đó lạnh lùng cất tiếng, người lên tiếng là một thần bí nhân được bao trùm trong một cái mũ rộng vành che bằng lụa đen, không nhìn rõ khuôn mặt.

Bên phía Hiểu Nguyệt Tông

- Không phải gần đây Thiết Long Cường Quốc và Thiên Phong Cường Quốc đang đại chiến hay sao mà còn rảnh rỗi đến xem Liên

minh thịnh hội?

Đại trưởng lão có chút nghi hoặc.

Đúng lúc này...

Tại phân tràng số 3, đột nhiên vang lên một âm thanh:

- Triệu Phong đấu với Từ Tử Huyền.

Chương 228: Tam kiếm trận

- Triệu Phong đấu với Từ Tử Huyền!

Trên Liên minh thịnh hội nhất thời dậy sóng, ánh mắt toàn trường đều tập trung về phía phân tràng số 3.

Tân tú Phong Vân rực rỡ của mười ba quốc gia, Từ Tử Huyền một thân nho nhã tuấn mỹ bước lên trận đài hắc sa.

Tứ đại tân tú của liên minh, bất kỳ người nào đăng tràng cũng đều có thể hâm nóng bầu không khí

Xung quanh sân đấu thậm chí còn truyền đến tiếng thét chói tai của các thiếu nữ.

Trong Tứ đại tân tú của liên minh.

Thương Vũ Nguyệt là một nữ lưu quá mức cô tịch.

Lâm Thông thì lãnh khốc thần bí, bất cận nhân tình.

Ngạo Thiên Nguyệt thì quá mức lãnh ngạo, thẳng thắn.

Chỉ có Từ Tử Huyền là tuấn nhã ôn hòa, bình dị gần gũi.

Nhân duyên của hắn là tốt nhất, nhân khí cao nhất, cũng là hình tượng hoàn mỹ trong suy nghĩ của tất cả nữ tử.

Đương nhiên...

Sở dĩ trận chiến này được chú ý như vậy, không chỉ vì Từ Tử Huyền rất được mến mộ, mà đối thủ của hắn cũng không phải tầm thường.

Triệu Phong! Một đầu hắc mã quỷ dị, cường đại, tàn nhẫn. Có thể nói, hắn chính là hắc mã lớn nhất trong Liên minh thịnh hội lần này. Lúc trước, trong phân tràng số 3, Triệu Phong gần như đã hủy đi dung nhan của Cốc U Nguyệt, khiến không ít nam nhân kích động và oán hận.

Thế nhưng, dưới thực cường hoành của Triệu Phong, tuyệt đại đa số người đều sợ hãi và kiêng kỵ hắn.

Sau trận chiến với Cốc U Nguyệt và Đàm Lâm, kết quả đã chứng mình sự tàn nhẫn và mạnh mẽ của Triệu Phong.

Nhưng chỉ vậy thì còn chưa đủ khiến mọi người khuất phục.

Thế nhưng, trận giằng co ngắn ngủi của Triệu Phong và Lâm Thông còn khiến cho hắn khoác lên người một chút sắc thái thần bí, khiến người khác cảm thấy rất khó lường.

Đây chính là thiếu niên thần bí khiến cho ngay cả Lâm Thông cũng sinh lòng hiếu kỳ và chiến ý.

Trong tiếng reo hò, một thiếu niên độc nhãn tóc xanh bước lên phân tràng số 3.

Tân tinh của liên minh và đệ nhất hắc mã gặp nhau, trận chiến này rất được chú ý, đáng để mong chờ.

Đồng thời, trận chiến này cũng quan hệ đến thành tựu chân chính của Triệu Phong trong Liên minh thịnh hội lần này.

Giờ khắc này...

Những người quen biết với Triệu Phong đều nhìn chăm chú về phía bên này.

Dương Càn, Bắc Mặc, Lâm Phàm, Nhiễm Tiểu Uyển, Liễu Nguyệt Nhi... Phần lớn ánh mắt của đệ tử đại biểu cho Hiểu Nguyệt Tông đều tìm đến phân tràng số 3.

- Phong nhị, mục tiêu của ngươi, thành tựu của ngươi, sự kỳ vọng của Hiểu Nguyệt Tông, toàn bộ đều nằm trong trận chiến này.

Đại trưởng lão hít sâu một hơi, gần như là nín thở.

Trong đời của ông ta, đệ tử kiệt xuất nhất đang đứng ở thời khắc soạn ra khúc nhạc huy hoàng nhất lịch sử.

Thành hay bại đều nắm trong thời khắc này.

- Triệu Phong, ngươi tàn nhẫn vô tri, tùy tâm sở dục, nếu như không trải qua va vấp thử thách, không biết sẽ gây thương tổn cho bao nhiêu người vô tội.

Trên khuôn mặt ôn nhã tuấn tú của Từ Tử Huyền chợt lộ ra một tia chính nghĩa và tàn khốc.

Lời này vừa nói ra, lập tức khiến cho toàn bộ đám người ở phân tràng số 3 hùa theo.

- Đúng vậy! Tên độc nhãn long này thật quá tàn nhẫn, nhất định phải giáo huấn hắn.

- Ngay cả mỹ nữ Cốc u Nguyệt mà hắn cũng có thể rạ tay nhẫn tâm như vậy, nếu không cho hắn nếm chút khổ sở, về sau nhất định sẽ hại càng nhiều người hơn.

Mọi người đều nhất trí công khai lên án Triệu Phong.

Nếu như dưới tình huống một chọi một, bọn họ khẳng định sẽ phải cụp đuôi.

Nhưng bây giờ có Tân tú của liên minh dũng cảm đứng ra vì chính đạo, đạo đức đạt tới đỉnh cao, thay bọn họ trừng phạt, trút đi sự căm phẫn trong lòng, hiển nhiên là thời khắc để reo hò rồi.

Nhất thời, Triệu Phong phảng phất trở thành “Ma đầu” tội tác ngập trời. Mà Từ Tử Huyền thì lại trở thành “thiếu hiệp” dương thiện trừng ác.

Nhìn Triệu Phong bị tức giận và mắng chửi, thanh danh bại hoại, vẻ mặt của đệ tử Hiểu Nguyệt Tông đều có chút khó coi.

Triệu Phong vẫn im lặng, mình đã làm gì? Không phải chỉ đả thương một mỹ nữ hay sao?

Tên Từ Tử Huyền hạng lông này thật đúng là lợi hại, mặt không đổi sắc mà có thể khiến cho đạo đức của hắn đạt tới “đỉnh cao”.

Bây giờ, trong trận chiến, hắn nói muốn giáo huấn hành vi của Triệu Phong thì lại trở thành chính nghĩa, còn được ủng hộ.

- Triệu Phong nếu như ngươi chịu xin lỗi U Nguyệt, từ nay về sau hối cải, trở thành người tốt, trận chiến này vẫn là luận bàn hữu nghị, Từ mỗ nguyện ý sẽ kết giao với người bạn ngươi.

Từ Tử Huyền mỉm cười, trên mặt tràn đầy thiện ý và chân thành.

Triệu Phong thiếu chút nữa trợn mắt, tên Từ Tử Huyền này quả thật đã xem hắn là thánh nhân quân tử rồi, thậm chí còn hóa thân thành chính nghĩa nữa.

Lập tức, trên sân liền trở nên yên tĩnh.

Thiếu niên thần bí cường đại này, liệu có thể bị Từ Tử Huyền cảm hóa hay không? Có thể biến chiến tranh thành tơ lụa, cải tà vi chánh hay không?

Chẳng những Từ Tử Huyền, mà ngay cả tất cả mọi người cũng đang chờ câu trả lời của Triệu Phong.

Dựa theo lẽ thường với bản tính tàn nhẫn, lạnh lùng của Triệu Phong thiếu niên cường đại này tất nhiên sẽ kiệt ngạo bất tuân, kích động ra tay.

Thậm chí, Từ Tử Huyền còn chuẩn bị ra tay ứng phó.

- Ta nguyện ý tiếp nhận giáo huấn của các ngươi... Có điều, còn phải xem ngươi có cái bổn sự khiến ta phải “cải tà quy chính” hay không đã.

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một tia ý vị, mái tóc xanh phất phơ, lộ rõ vẻ tà mị.

Nguyện ý tiếp nhận giáo huấn?

Nửa câu đầu, liền khiến cho toàn trường phải sững sờ.

Nhưng nửa câu sau, lập tức khơi dậy lửa giận của Từ Tử Huyền và

đám đông toàn trường

Tên này, quả thật là đang đùa giỡn, đùa giỡn hết sức trần trụi!

Dưới ánh nhìn chăm chú của mọi người, Triệu Phong đem Từ Tử Huyền ra “đùa giỡn” một phen.

Thoáng chốc...

Gương mặt Từ Tử Huyền lập tức trầm xuống gần giọng:

- Rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt.

Keng!

Một thanh phi kiếm vàng rực từ sau lưng Từ Tử Huyền bay ra, mang theo phong mang sắc bén không gì sánh nổi, chém về phía Triệu Phong đang bị mọi người công phẫn.

Tốc độ, sự quỷ dị, lực đạo của phi kiếm đã đạt tới trình độ không thể tưởng tượng nổi, dường như đây là kỳ chiêu mà Từ Tử Huyền bộc phát trong lúc tức giận.

Triệu Phong cũng không dám khinh thường Từ Tử Huyền chỉ xuất ra uy lực của một thanh phi kiếm, nhưng thậm chí ngay cả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cũng khó mà ngăn cản nổi.

Huống chi, tu vi của Triệu Phong mới chỉ là Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cực hạn mà thôi.

Phốc phốc!

Phi kiếm màu vàng của Triệu Phong chém về phía thân ảnh của

Triệu Phong, liền để lại một khe nứt rộng trên sân đấu. Mọi người trên sân lập tức kinh hô.

Cùng lúc đó...

Ầm...

Tiếng điện minh nổ vang một thân ảnh hư ảo bất định xuất hiện tại nơi khác.

- Đây là thân pháp gì? Không ngờ lại có thể tránh thoát phi kiếm công kích của Từ Tử Huyền.

Dưới sân lập tức hỗn loạn, chiêu đầu tiên giao phong đã khiến mọi người cảm thấy tâm thần bất định, toàn bộ đều nín thở.

Từ khi Liên minh thịnh hội mở màn cho đến bây giờ, chưa có đối thủ nào có thể nhẹ nhõm tránh thoát được phi kiếm công kích của Từ Tử Huyền.

Bởi vì tốc độ của phi kiếm cực kỳ khủng bổ, cho dù là Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cũng khó mà tránh được.

Thế nhưng Triệu Phong lại tránh né hết sức dễ dàng

Từ Tử Huyền mặt không đổi sắc, khóe miệng nhếch lên một tia cười nhạo.

Vèo...

Phi kiếm ánh vàng rực rỡ giống như mọc thêm một con mắt, sau một kích vô hụt liền dùng tốc độ càng đáng sợ hơn đuổi theo Triệu Phong

Sau lưng Triệu Phong Âm Ảnh Phi Phong rung lên, hồ quang điện lập lòe, thân hình giống như bóng ma, càng thêm biến ảo bất định.

Lúc này, tốc độ mà hắn bộc phát thậm chí còn vượt qua phi kiếm.

Mục tiêu: Từ Tử Huyền!

Một tia điện kích bắn ra, tràn đến trước người Từ Tử Huyền.

Dựa theo sách lược của Triệu Phong Từ Tử Huyền rất am hiểu điều khiển phi kiếm, chiến đấu ở cự ly gần hẳn là sở đoản.

Trên mặt Từ Tử Huyền vẫn bất động từ khi Liên minh thịnh hội bắt đầu đến nay, đây là lần đầu tiên có kẻ đến gần trước mặt hắn như vậy.

“Huyễn Ngư Điện Hồ Bộ” của Triệu Phong dung hợp với Điện Chi Áo Nghĩa của Huyễn Ngư Đồ và tinh túy của rất nhiêu loại thân pháp bộ pháp, lại thêm Âm Ảnh Phi Phong phụ trợ, tốc độ đã đạt tới một cảnh giới mới.

Bồng...

Phong Lôi giao vũ, cuồng phong gào rú, lôi minh hồ quang điện lập lòe, tràn đến trước người Từ Tử Huyền.

Dưới tình huống như thế, Từ Tử Huyền cũng không hề kinh hoảng sau lưng bay ra một thanh phi kiếm màu xanh, hình thành một đạo kiếm ảnh hình quạt, đối chiến với Triệu Phong.

“Keng” một tiếng, một chưởng mạnh mẽ của Triệu Phong bị phi kiếm đón đỡ, thân hình cũng bị lực phản chấn cực mạnh chấn ra.

Sau lưng Từ Tử Huyền có ba thanh phi kiếm, có thể nói là công thủ kiêm bị.

Cũng may Phong Lôi Chưởng của Triệu Phong có lực lượng lôi minh hồ quang điện, cho nên cũng tạo thành đôi chút phiền toái cho Từ Tử Huyền, thân hình của đối phương thoáng có chút tê dại.

Dù vậy thì phi kiếm có tốc độ công kích cao nhất của hắn vẫn nhanh chóng bay tới.

Hai lưỡi phi kiếm này, một xanh một vàng tạo thành xu thế giáp công hai mặt với Triệu Phong.

Thế cục nguy cơ đầy rẫy như vậy, cho dù đổi lại là những người khác trong Tứ đại tân tú cũng gặp phải áp lực cực lớn.

Vèo...

Thân hình Triệu Phong hư ảo như điện, không lùi mà tiến, trong lòng bàn tay hiện ra điện vân dày đặc, thanh âm hồ quang điện phát ra dồn dập.

Giờ khắc này, hỏa hầu của Phong Lôi Chưởng đã bị thôi động tới tầng thứ sáu, uy lực so với tầng thứ sáu ban đầu thì còn mạnh hơn một bậc.

Đối mặt với thiên tài đỉnh cao của mười ba nước, Triệu Phong tự nhiên không thể giữ lại thực lực.

Công kích, thân pháp, nội công thông qua Điện Chi Truyền Thừa, phát huy đến trình độ vô cùng tinh tế xảo diệu.

Keng... Phành...

Phong Lôi Chưởng của Triệu Phong không ngừng tràn đến Từ Tử Huyền, toàn thân nổi lên dòng điện xanh nhạt, gió bão áp súc bùng nổ.

Từ Tử Huyền rốt cuộc cũng động dung cảm thấy toàn thân tê dại.

Bị Triệu Phong ép tới trước người mãnh liệt như vậy, hắn cũng không giữ lại công kích nữa, thanh phi kiếm màu lam thứ ba sau lưng “choang” một tiếng, chém ra một mảnh thủy lam rung động.

Thanh kiếm màu xanh và thanh kiếm màu lam đều dùng để phòng thủ, như vậy, thanh kiếm màu vàng tối đa chỉ có thể tạo thành quấy nhiễu cho Triệu Phong mà thôi.

Hai lưỡi phi kiếm hiện ra trước người Từ Tử Huyền, tạo thành phòng ngự kín không một kẽ hở.

Đặc biệt là phi kiếm màu lam, bên trong ẩn chứa thuộc tính thủy, khiến cho phòng ngự càng thêm vững vàng

Từ Tử Huyền hít sâu một hơi, sắc mặt trở nên ngưng trọng nguy cơ cuối cùng cũng được hóa giải.

Trước đây, hắn chưa từng nghĩ mình lại rơi xuống hạ phong như vậy.

Toàn trường đang xem chiến đều trợn mắt há hốc mồm, không thể tin nổi.

Tốc độ, cộng kích mà Triệu Phong bộc phát ra lúc này đã đạt tới trình độ không thể tưởng tượng nổi, nội công và thân pháp đều thể hiện Điện Chi Áo Nghĩa.

- Triệu hiền chất tại sao lại có chiến lực mạnh như vậy?

- Lực lượng lôi điện thật tinh thuần!

Cao tầng của Hiểu Nguyệt Tông đều cảm thấy khiếp sợ.

Trong đó, vẻ mặt của Vân Hải chân nhân là âm tình bất định nhất.

Chiến lực mà Triệu Phong biểu hiện ra lúc này đã không thể dùng ý thức và kinh nghiệm để hình dung

Lực lượng lôi điện huyền diệu tinh thuần như vậy, không phải là thứ mà Phong Lôi Chưởng có thể đạt tới.

Tốc độ khủng khiếp, công kích khủng bổ!

Chính bởi vì thế, Triệu Phong mới có thể đánh đâu thắng đó, cường thế không gì cản nổi, ép “Từ Tử Huyền”, một trong Tứ đại tân tú xuống hạ phong mặc dù chỉ là trong chốc lát ngắn ngủi.

- Triệu Phong này... Làm sao có thể?

Vẻ mặt của đám người Ngạo Thiên Nguyệt, Bắc Mặc, Tuyền Thần đều kinh hãi vô cùng.

Còn sắc mặt của Cốc U Nguyệt thì tái nhợt, nhìn từng dòng hồ quang điện vờn quanh trên người Triệu Phong bộ dạng như lôi thần, tâm hồn thiếu nữ không khỏi run rẩy.

Tam Kiếm kết trận!

Trong mắt Từ Tử Huyền bắn ra tinh quang ba lưỡi phi kiếm đặt song

song trước người, hình thành một võng kiếm cường đại ba màu, chém công kích của Triệu Phong thành phấn vụn.

Công kích cuồng bạo của Triệu Phong vừa tiếp cận võng kiếm ba màu kia, lập tức bị chôn vùi.

Thân là tân tinh trong liên minh, thực lực nội tình của Từ Tử Huyền đương nhiên không chỉ đơn giản như vậy.

Trên mặt Triệu Phong đầy vẻ ngưng trọng ngoại trừ lực lượng huyết mạch ra, bản thân hắn đã thúc dục sức mạnh đến cực hạn, vậy mà không thể lay động được đối phương chút nào.

Hơn nữa, Từ Tử Huyền tạo thành Tam Kiếm Trận, sau khi thành công ổn định còn bắt đầu từng bước phản kích.

Một khi triển khai công kích, uy lực của Tam Kiếm Trận thậm chí đủ để cắt nát Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, mạnh như Triệu Phong cũng không thể chính diện chống lại.

Vèo...

Triệu Phong hóa thành một đạo ao ảnh hồ quang điện, Âm Ảnh Phi Phong chấn động mãnh liệt, thân hình tung bay lên không trung.

Cùng lúc đó, trong tay hắn xuất hiệu một cây cung và ba mũi tên...

Chương 229: Mũi tên và kiếm

Một tia sáng màu xanh pha lẫn màu hồng lóe lên. Tại vị trí chính giữa là một vệt ấn ký màu u lam.

Lúc Triệu Phong lấy ra La Hầu cung, không ít người đều cảm thấy kinh ngạc.

Tại Đại lục Thanh Hoa hiện nay, cường giả sử dụng cung tiễn cực kỳ hiếm, có thể nói là vô cùng ít ôi.

- Cung tiễn?

Trong lòng Từ Tử Huyền cười lạnh, phi kiếm của hắn xa có thể công, gần có thể thủ, tạo thành Tam Kiếm Trận thì càng đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

Năm xưa, Ngạo Thiên Nguyệt cũng thua bởi “Tam Kiếm Trận” này, đến tận bây giờ vẫn chưa có kế sách gì để ứng phó.

Mà giờ khắc này Triệu Phong lại rút ra cung tiễn vốn ít người chú ý đến.

Nếu như muốn dựa vào thứ đó để đối phó với ba thanh phi kiếm của hắn, quả thật không khác gì người điên nói chuyện viển vông.

Keng!

Thanh phi kiếm màu vàng trong Tam Kiếm Trận đột nhiên phá không đuổi theo Triệu Phong.

Viễn cận đều có, linh hoạt đa dạng, đây chính là ưu thế Ngự Kiếm Thuật của Từ Tử Huyền.

- Ha ha! Trong tất cả các loại vũ khí, cung tiễn là có khoảng tấn công xa nhất đấy.

Triệu Phong khẽ cười một tiếng, Ảm Ánh Phi Phong run lên, tiếng điện minh vang lên dồn dập, nhanh chóng mở rộng khoảng cách với Từ Tử Huyền.

Luận tốc độ khinh thân, Từ Tử Huyền cũng không hề thua kém Triệu Phong, bởi hắn dù sao cũng có tu vi Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, mà các phương diện khác lại không có uy hiếp nào rõ ràng.

Chẳng qua...

Nếu Từ Tử Huyền muốn vừa khống chế vừa truy kích thì tốc độ sẽ giảm bớt rất nhiều.

Mặc dù ba thanh bảo kiếm của hắn vì một số tính chất đặc thù, cộng thêm phối hợp với độc môn bí kỹ, cho nên mới có thể cách không điều khiển, thế nhưng hiển nhiên vẫn phải phân ra rất nhiều tâm lực.

Rất nhanh, khoảng cách giữa Từ Tử Huyền và Triệu Phong liền bị kéo giãn.

Phạm vi của Trận Pháp đài rất lớn, đủ cho Triệu Phong thực hiện điều này.

Từ Tử Huyền cũng không biết rằng, chỉ vì một chút sơ sẩy mà trận chiến này đã xuất hiện chuyển biến cực lớn.

- Ba thanh phi kiếm của Từ Tử Huyền đều tiếp cận cấp bậc Phàm cấp thượng phẩm, lại trải qua luyện chế đặc thù, kết hợp thành một thể, tâm ý tương thông, có thể điều khiển bằng suy nghĩ. Một khi tạo thành “Tam Kiếm Trận” thì uy lực lại càng cường đại tuyệt luân.

Triệu Phong ý thức được ưu thế của Từ Tử Huyền chính là ở chỗ ảo diệu của ba thanh kiếm này.

Uy lực của Tam Kiếm Trận quả thật quá kinh khủng, trong tình huống đối kháng chính diện, cho dù là Ngạo Thiên Nguyệt cũng sẽ bị thua.

Phong Lôi Chưởng của Triệu Phong cũng không thể nào chống lại, trừ phi hắn có thể tu luyện tới tầng thứ bảy cao nhất.

Trong Tứ đại tân tú của liên minh, e rằng chỉ có Thương Vũ Nguyệt là mới có thể dùng công kích Kiếm Đạo vô địch chí cường của mình, chính diện phá vỡ Tam Kiếm Trận của Từ Tử Huyền.

Vèo Vèo Vèo...

Triệu Phong kéo động La Hầu cung, điện minh và cuồng phong gào thét nhức tai, gần như vượt qua tốc độ âm thanh, lao thẳng về phía Từ Tử Huyền.

Một trận hàn lưu cực kỳ kinh khủng xen lẫn trong tiếng điện minh nổ vang, giao kích với phi kiếm của Từ Tử Huyền.

Một lần, hai lần, ba lần...

Mỗi lần giao kích, thân hình của Từ Tử Huyền đều khẽ khựng lại đôi chút, một dòng hàn lưu và điện lưu xâm nhập vào cơ thể, khiển hắn khó chịu không nói nên lời.

Huống chi, Triệu Phong còn thi triển “Tà Thần Tiễn Thuật” độc môn của hắn, cho nên thủ đoạn công kích này đã đạt tới tình trạng quỷ thần khó lường.

Mũi tên Triệu Phong bắn ra ngoài, thượng thường sẽ uốn lượn khúc chiết, thậm chí lừa gạt ánh mắt người khác, không ngừng tìm đến góc chết sơ hở của đối phương.

Vèo Vèo Vèo...

Càng đáng sợ hơn, những mũi tên bắn ra ngoài lại có thể trở về chủ nhân trong thời gian ngắn, “tử mẫu đồng tâm” (*), uy lực tuyệt luân.

(*) ý là có thể điều khiển mũi tên rất dễ dàng

Điện lưu và hàn lưu lần lượt trùng kích Từ Tử Huyền.

Từ Tử Huyền rốt cuộc đã có chút hối hận, lúc đầu lẽ ra không nên xem thường Triệu Phong.

Lúc này, tràng diện đã bị Triệu Phong hoàn toàn khống chế.

Triệu Phong không cần chính diện đối chiến với Từ Tử Huyền, nhưng vẫn nhẹ nhàng giống như đang “chơi diều”.

Không phải nghi ngờ, khoảng cách tấn công của La Hầu cung còn xa hơn cả phi kiếm của Từ Tư Huyền.

Cấp độ Thoát Phàm Cảnh chỉ có thể miễn cưỡng thi triển Ngự Kiếm Thuật, Từ Tử Huyền có thể đồng thời khống chế ba thanh phi kiếm là vì bản thân những phi kiếm này có một số đặc tính nhất định.

Luận khoảng cách công kích.

La Hầu cung của Triệu Phong vừa uy lực vừa hiệu quả, tầm bắn đạt tới vài dặm, tốc độ cực nhanh, thậm chí tiếp cận vận tốc âm thanh.

Mà phi kiếm của Từ Tử Huyền, uy lực hữu hiệu chỉ trong tầm 20 trượng, nếu xa hơn thì uy lực sẽ giảm đi rất nhiều, vượt qua 50 trượng thì chính hắn cũng sẽ gặp đại nạn.

Bởi vậy, Từ Tử Huyền đã hoàn toàn lâm vào tình cảnh “bị đánh”.

La Hầu cung ẩn chứa hàn lực và thuộc tính tê liệt của điện kích, lần lượt trùng kích, khiến cho tốc độ của hắn bị giảm đến phân nửa.

Vèo Vèo Vèo...

Thế công của La Hầu cung càng ngày càng mãnh liệt, một mũi La Hầu Tiễn có thể đối kháng với một thanh phi kiếm, lại còn có thể nhanh chóng trở về vị trí cũ để “bổ sung năng lượng”. Mỗi lần công kích, tốc độ và lực đạo đều đạt tới đỉnh phong.

Ba thanh phi kiếm của Từ Tử Huyền vờn quanh người, tiếng “đinh đinh đinh” không ngừng vang lên, lần lượt ngăn cản công kích tiễn thuật quỷ thần khó lường của Triệu Phong.

Bởi vậy cho nên hắn tiêu hao rất lớn, một mặt phải duy trì Tam Kiếm Trận, một mặt còn phải chống lại hàn lực và điện kích.

Dưới sự xâm nhập không ngừng của hàn lực và điện kích, cơ năng thân thể sẽ xuất hiện thương tổn, cứ tiếp tục kéo dài sẽ lưu lại di chứng.

Từ Tử Huyền âm thầm kêu khổ, thế nhưng hắn đã bước đến đường này, không còn đường để lui nữa rồi.

Tam Kiếm Trận là thủ đoạn không thể địch nổi, cần phải dốc hết toàn lực của hắn, một khi từ bỏ kiếm trận, thân thể sẽ cứng ngắc, tốc độ giảm mạnh quá nửa, chỉ e không thể nào chống cự nổi công kích tiễn thuật của Triệu Phong.

Mọi người trên sân đang xem chiến đều trợn mắt há hốc mồm.

Bọn họ chưa từng gặp qua tiễn thuật nào có thể đạt tới trình độ khủng bố khó chơi đến vậy.

Triệu Phong lợi dụng ưu thế khoáng cách của La Hầu Tiễn, sử dụng chiến thuật “thả diều”, phát huy vô cùng tinh tế.

Ba thanh phi kiếm của Từ Tử Huyền bị áp chế đến trước mặt, không còn lực phản kích, cho dù hắn muốn phản kích thì cũng bị hạn chế khoảng cách, không thể nào đột phá.

Trên đài quan chiến, bên phía Huyền Chân Môn.

- Haizz...

Huyền Chân Môn chủ thở dài, nói:

- Lúc trước Từ Tử Huyền quả thật đã quá chủ quan, cho nên mới bị ép đến mức phải rơi vào hoàn cảnh như bây giờ.

- Cung tiễn của Tiểu tử kia ẩn chứa thuộc tính, cực kỳ khó nhằn, khiến đối thủ nửa bước khó đi. Hơn nữa, khoảng cách đã kéo dài, ưu thế của phi kiếm cũng theo đó mà sụp đổ.

Đại trưởng lão của Huyền Chân Môn cũng không khỏi than thầm.

Luận thực lực chính diện, Từ Tử Huyền có lẽ chỉ dưới Thương Vũ Nguyệt mạnh nhất. Thế nhưng cuối cùng lại bị chiến thuật vô sỉ của Triệu Phong áp chế gắt gao.

- Lúc này, thắng bại vẫn khó nói trước được, tu vi của Từ Huyền dù sao cũng đã đạt tới Thất trọng thiên, chân lực tinh thuần hùng hậu, khí mạch trầm sâu. Tiếp tục kéo dài, chỉ cần phòng thủ được thì tiêu tử kia có lẽ cũng sẽ sớm kiệt lực thôi.

Một vị trưởng lão khác lên tiếng.

Tại phân tràng số 3.

Trận chiến giữa Triệu Phong và Từ Tử Huyền đã đến hồi gay cấn.

Từ Tử Huyền hoàn toàn bị áp chế, dứt khoát chuyên tâm phòng thủ, phi kiếm của hắn có thể vừa công vừa thủ, ưu thế lại hiện ra.

- Chỉ cần kiên trì tới cùng thì Tiểu tử kia có lẽ sẽ kiệt sức trước ta.

Từ Tử Huyền thầm nghĩ trong lòng.

Thế nhưng...

Thuộc tính đóng băng trên cung tiễn mà Triệu Phong sử dụng là đến từ thân cung, còn hiệu quả điện kích thì đến từ Điện Chi Truyền Thừa. Vì vậy cũng tiêu hao không nhiều, lại có chỗ dựa là La Hầu Tiễn nên hắn càng thoải mái hơn.

Ngược lại, Từ Tử Huyền sử dụng Ngự Kiếm Thuật, tiêu hao tâm thần rất lớn, càng huống chi là tạo thành Tam Kiếm Trận.

- Cứ tiếp tục kéo dài thì ta ít nhất cũng có bảy phần thắng, chẳng

qua...

Thần quang trong mắt Triệu Phong đột nhiên lóe lên, rực rỡ chói lọi.

Huyết mạch lực lượng trong cơ thể mơ hồ dung nhập vào trong La Hầu cung.

Vèo Vèo Vèo...

Mũi tên bắn ra một đạo cầu vồng, tốc độ hoàn toàn đột phá vận tốc âm thanh, uy năng đạt tới một cấp bậc hoàn toàn mới.

Keng keng...

Tia lửa bắn tứ tung khắp nơi, hàn năng và điện lưu lan tràn khắp xung quanh, thân hình Từ Tử Huyền nhanh chóng thối lui, khí huyết sôi trào, sắc mặt đại biến.

Còn không đợi hắn kịp thở dốc thì mũi La hầu Tiễn thứ ba đã phá vỡ rào cản, đồng thời cũng ẩn chứa một luồng sóng tinh thần vô cùng kỳ dị.

Ầm ầm...

Từ Tử Huyền chỉ cảm thấy trong đầu nổ vang lôi minh, phảng phất như một Lôi Long hủy thiên diệt địa đang xông thẳng vào “Tâm Hải” của hắn, cực kỳ hung hãn.

- Không ổn! Trong mũi tên này có ẩn chứa tinh thần công kích.

Tâm thần Từ Tử Huyền chấn động, vẻ mặt trắng bệch, thoáng hoảng hốt.

- Muộn rồi!

Mũi La Hầu Tiễn thứ ba đã xuyên qua kẽ hở của Tam Kiếm Trận, khiến kiếm võng bắn ra một trận tia lửa, sau đó hung hăng cắm lên vai Từ Tử Huyền.

Phành...

Từ Tử Huyền bị uy lực của một tiễn cường đại này đánh bay xa mấy trượng, máu nhuộm đầy tiễn. Đồng thời, một luồng hàn nàng và điện lưu cực kỳ mãnh liệt lan tràn khắp toàn thân, khiến thân thể của hắn lập tức cứng đờ.

- Ngươi thua rồi!

Triệu Phong cầm La Hầu cung trong tay, ba mũi tên trở về vị trí cũ, chậm rãi hạ xuống đất.

Lúc này, Từ Tử Huyền đang bị điện lưu và hàn năng ảnh hưởng, nếu như Triệu Phong tiếp tục công kích, đối phương sẽ không có chút khả năng chống đỡ nào.

- Triệu Phong thắng!

Trọng tài Chân Linh cảnh của phân tràng số 3 liếc nhìn Triệu Phong một cái thật sâu.

Xoạt!

Toàn trường lập tức chấn động, ánh mắt của mọi người đều tập trung lên người Triệu Phong, trên mặt lộ vẻ khiếp sợ và nghi vấn.

Tại đài quan chiến hẻo lánh, bên phía Thiết Long Cường Quốc.

- Đột nhiên đổi chiến thuật, sau đó tiến hành áp chế toàn diện, cuối cùng lợi dụng sơ hở của đối phương mà bất ngờ chiến thắng... Tiểu tử này thật không đơn giản.

Một người trong đám người không khỏi sợ hãi than.

Những người khác cũng khẽ gật đầu, đều cảm thấy ngạc nhiên trước phương thức chiến thắng của Triệu Phong.

- Thực sự quyết định thắng thua chính là lực lượng huyết mạch vừa thoáng xuất hiện kia, nhưng e rằng đây không phải là lực lượng huyết mạch bình thường đâu.

Một âm thanh trong trẻo mà lạnh lùng từ thần bí nhân đội mũ rộng vành che lụa đen truyền tới.

Mọi người của Thiết Long Cường Quốc đều giật mình, nhưng hiển nhiên toàn bộ người ở đây đều xem đối phương là trung tâm, cho nên cũng không hề nghi ngờ lời nói của hắn.

Bên phía Hiểu Nguyệt Tông.

- Thắng rồi! Phong nhi đã thắng rồi!

Hiểu Nguyệt Tông chủ cũng lộ vẻ sợ hãi và vui mừng, chỉ có Vân Hải chân nhân là cười hơi gượng gạo.

Tại phân tràng số 3.

Triệu Phong thu hồi La Hầu cung, chậm rãi bước xuống đài.

Giờ khắc này, nhất cử nhất động của hắn đều khiến mọi người chú ý.

Mười ba Tông phái đã xuất hiện một tân tú mới.

Ánh mắt Triệu Phong quét qua nơi nào, những đệ tử đại biểu của phân tràng số 3 đều vội vàng cúi đầu xuống, cả đám thoáng cảm thấy chột dạ bất an.

Đặc biệt là Cốc U Nguyệt, khuôn mặt của nàng lúc xanh lúc đó, cuối cùng vẫn không dám nhìn thẳng Triệu Phong.

Sau khi Triệu Phong chiến thắng Từ Tử Huyền, mấy tân tú còn lại của liên minh cũng cảm thấy rung động.

- Chuyện này... Làm sao có thể...

Vẻ mặt của Ngạo Thiên Nguyệt hết sức phong phú, thanh âm có chút không bình thường, dường như không thể nào chấp nhận được hiện thực này.

Nhớ lại ngày đó, lúc còn ở Tiểu Hội Tam Tông, hắn căn bản không thèm liếc nhìn Triệu Phong lấy một cái.

Nên biết rằng, Từ Tử Huyền mà Triệu Phong vừa chiến thắng chính là một trong số Tứ đại tân tú, thậm chí xếp hạng còn cao hơn hắn một bậc.

Triệu Phong chiến thắng Từ Tử Huyền, đồng nghĩa với việc trở thành tân tinh của liên minh, ít nhất có thể đứng ngang hàng với Ngạo Thiên Nguyệt.

- Đối với huynh ấy thì cũng không có gì kỳ quái.

Triệu Vũ Phi mỉm cười, ngọt ngào nói, phảng phất như kết quả này

cũng không có gì bất ngờ.

Nhất thời, tiếng nghị luận vang lên không ngớt, không ngờ đại hắc mã lần này lại yêu nghiệt đạt tới tình trạng nghịch thiên như vậy, từng bước sáng tạo kỳ tích, thẳng cho đến khi trở thành Tứ đại tân tú của liên minh.

Thế nhưng vẫn có hai người rất bình tĩnh, hai người đó chính là Thương Vũ Nguyệt và Lâm Thông.

Từ Tử Huyền tuy mạnh, nhưng lại không tiếp nổi một kiếm của Thương Vũ Nguyệt, thậm chí Lâm Thông chỉ cần liếc nhìn một cái cũng có thể đánh bại hắn.

- Triệu Phong, lần này thua là do ta sơ sẩy. Chờ đến lúc Phong Vân quyết chiến, Từ mỗ sẽ không bảo lưu thực lực nữa.

Từ Tử Huyền cố nén cơn đau nhức phát ra từ vết thương, đầy vẻ không cam lòng lên tiếng.

Thế nhưng Triệu Phong vẫn đứng yên tại chỗ, mái tóc xanh tung bay, thậm chí không thèm liếc nhìn hắn một cái.

Sau đó, phân tràng số 3 vẫn tiếp tục thi đấu, Triệu Phong một đường vô địch, thành công đạt được hạng nhất trong phân tràng của mình.

Chương 230: Phong vân trận chung kết

Trải qua vài lượt tranh phong, tỷ thí tại phân tràng số 3, cuối cùng cùng chấm dứt.

Người thứ nhất: Triệu Phong

Người thứ hai: Từ Tử Huyền

Người thứ ba: Cốc U Nguyệt

Trong đó, Triệu Phong thuộc nhóm đại hắc mã đã sáng tạo nên kỳ tích, phá vỡ nhận thức của tất cả mọi người, trở thành tinh anh mới trong liên minh.

Cùng lúc đó...

Tỷ thí ở những phân tràng khác cũng chấm dứt, hoặc chuẩn bị kết thúc.

Dựa theo quy tắc của Liên minh thịnh hội, mỗi phân tràng đều lấy ba hạng đầu, tổng cộng gồm mười hai tuyệt đỉnh thiên tài tiến vào trận chung kết Phong Vân.

Trận chung kết Phong Vân chính là thời khắc quyết định vận mệnh, soạn nên lịch sử.

Chỉ có tiến vào mười hạng đầu thì mới nhận được ban thưởng trọng hậu.

Tiến vào ba hạng đầu sẽ có tư cách tham ngộ di tích cổ ý cảnh của “Ẩn Long Tôn Giả”.

Người đạt hạng nhất là được ban thưởng lớn nhất, được nhận một viên “Thuế Linh Đan”.

- Tu vi của ta bây giờ đã đạt tới Ngũ trọng thiên cực hạn, chờ sau khi đột phá Lục trọng thiên, lại phục dụng “Thuế Linh Đan”, lúc đó nhất định có thể trực tiếp bước vào Thất trọng thiên.

Ánh mắt của Triệu Phong chợt trở nên kiên định, song quyền khẽ siết chặt.

Ngoài ra, tiến vào di tích của Ẩn Long tôn giả, bằng vào lực lượng của Thần Linh Nhãn trên người Triệu Phong, hắn nhất định sẽ thu được lĩnh ngộ và đột phá mới.

Như vậy cũng có nghĩa là, nếu Triệu Phong có thể đoạt được hạng nhất, tu vi và thực lực của hắn sẽ có một bước nhảy vọt về chất.

Đúng lúc này...

Một trận chiến trên phân tràng số 1 đột nhiên hấp dẫn sự chú ý của mọi người.

Thương Vũ Nguyệt đấu với Bắc Mặc.

Bắc Mặc lần này cũng là hắc mã trong Liên minh thịnh hội.

Keng!

Một chuỗi kiếm ảnh cầu vồng như một dải lụa, phá toái hư không,

kiếm thế như rạch trời phá đất.

Trong chớp mắt, mọi người ở đây đều có cảm giác như bị một kiếm này đâm trúng.

Minh Thủy Tráo!

Quanh thân Bắc Mặc rung động một tầng ám lam sắc, thoáng chốc, bên ngoài cơ thể xuất hiện một tầng bảo vệ như nước, thâm thúy u lam, mênh mông như đại hải.

Cùng lúc đó, “Lục Kim Thiền Y” trên người hắn giống như một tia sáng vàng xanh vờn quanh thân.

Phạch...

Trong nháy mắt ngưng kết “Minh Thủy Tráo”, “Lục Kim Thiền Y” sau lưng Bắc Mặc đột nhiên mở rạ hai cánh, giống như một con ve sầu màu vàng, chợt lao về phía Thương Vũ Nguyệt như thiểm điện.

Thế nhưng.

Không ai có thể may mắn thoát khỏi công kích tuyệt cường của Thương Vũ Nguyệt.

“Rắc rắc” một tiếng, “Minh Thủy Tráo” phòng ngự của Bắc Mặc lập tức bị nghiền nát, khóe miệng hắn tràn ra vệt máu.

Bắc Mặc không khỏi cảm thấy cay đắng, “Minh Thủy Tráo” của hắn, luận lực phòng ngự thì có thể liên tục ngăn được mãnh kích của Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thế nhưng cuối cùng vẫn bị một kiếm của Thương Vũ Nguyệt chém phá.

Cũng may là hắn có bảo ý Truyền Thừa “Kim Lục Thiền Y”. Không chỉ tăng cường lực phòng ngự mà tốc độ cũng tăng vọt, vì vậy hắn vẫn tiếp tục lao về phía Thương Vũ Nguyệt.

Mười trượng... Tám trượng... Năm trượng...

Từ khi bắt đầu Liên minh thịnh hội đến nay, còn chưa có người nào có thể tiếp cận Thương Vũ Nguyệt đến như vậy.

Đây chính là lần đầu tiên có người thanh công tiếp được một kiếm của Thương Vũ Nguyệt, thậm chí vẫn chưa thua.

- Lực phòng ngự của tiểu tử này thật mạnh!

Vẻ mặt Ngạo Thiên Nguyệt có chút rung động.

So với lúc còn ở Tiểu Hội Tam Tông, thực lực của Bắc Mặc đã tăng lên tới mức độ không thể tin nổi.

Chỉ bằng vào “Minh Thủy Tráo” vừa rồi, nếu đổi lại là Triệu Phong, Ngạo Thiên Nguyệt hay Từ Tử Huyền cũng khó mà công phá được.

Đáng tiếc, đối thủ của hắn là Thương Vũ Nguyệt, nàng chỉ cần một kiếm đã chém phá được.

Minh Thủy Nghịch Long Kích!

Toàn thân Bắc Mặc rung động một tầng ám lam sắc, bao bọc khắp toàn thân, chỉ trên cánh tay sinh ra một dòng nước chảy ngược, giống như rồng ngược sóng, thanh thế mênh mông cuồn cuộn, hung hảng lao về phía Thương Vũ Nguyệt.

Uy năng công kích như vậy quả thật kinh thế hãi tục, khiến người vô

cùng kinh ngạc.

Ngay cả Ngạo Thiên Nguyệt cũng không thể không thừa nhận rằng chênh lệch giữa mình và Bắc Mặc đã bị rút ngắn, ít nhất đối phương bây giờ cũng tương đương với mình lúc ở Tiểu Hội Tam Tông.

Trảm Vân Phá Lãng!

Thương Vũ Nguyệt thoáng dừng lại một chút, chém ra kiếm thứ hai, chị trong thoáng chốc, toàn bộ trận đài hắc sa phảng phất truyền tới thanh âm nghiền nát như cuồng phong bạo vũ.

Mắt thường chỉ có thể nhìn một chuỗi kiếm ảnh lấp lánh, xông thẳng tận trời, trận pháp phòng ngự trên đài hắc sa kịch liệt chấn động, thậm chí còn xuất hiện một vài khe hở nhỏ.

- Không ổn rồi!

Trọng tài Chân Linh cảnh ở phân tràng số 1 thoáng thất sắc, khẽ quát một tiếng, một luồng Chân Linh khí cuồn cuộn rót vào hư không, phong bế kẽ hở của trận pháp.

Thật khó mà tưởng tượng nổi, một kiếm Trảm Vân Phá Lãng kia đã đạt tới trình độ cỡ nào.

Bịch!

Bắc Mặc ngã xuống đất, một vệt kiếm kéo dài từ trán sượt qua sống mũi, cuối cùng dừng lại trước ngực.

Thương Vũ Nguyệt một thân áo tơ trắng, không dính hạt bụi trần, ánh mắt sáng rực, tư thái tuyệt mỹ khuynh thành, một người một kiếm, với thân phận nữ lưu, dẫm nát toàn bộ thiên tài của liên minh Thập

Tam Tông dưới chân.

Đám thiên tài cùng thế hệ với nàng đều cảm thấy bi ai, tất cả mọi người lại bị một nữ tử dẫm nát dưới gấu váy.

- Uy lực của một kiếm này... Thật sự quá...

Triệu Phong không khỏi hít sâu một hơi.

Mắt trái của hắn liên tục diễn luyện nhiều lần, với trạng thái của mình lúc này, nếu đối kháng một kiếm vừa rồi thì tình huống sẽ như thế nào?

Kết quả sau khi suy tính chính là một kiếm bị miễu sát ngay tại chỗ.

Đương nhiên, Triệu Phong cũng biết được khuyết điểm của Thương Vũ Nguyệt, thân là người tu hành Kiếm Đạo, truy cầu công kích cực hạn, lực phòng ngự hiển nhiên sẽ không mạnh.

Thế nhưng, biết rộ điều này không chỉ có Triệu Phong, mà tất cả những người trong Tứ đại tân tú cũng đều biết.

Bản thân Thương Vũ Nguyệt nhất định cũng biết điều này.

Nhưng vấn đề là... Ai có thể càn được một kiếm của nàng?

Một kiếm phá vạn pháp!

Tất cả thủ đoạn trước mặt nàng đều bị một kiếm chém ngang.

Một kiếm vừa rồi, Thương Vũ Nguyệt đã lưu thủ, nếu không thì Bắc Mặc bây giờ đã bị chém thành hai đoạn rồi.

Phân tràng số 1 cũng đã có thứ tự xếp hạng.

Người thứ nhất: Thương Vũ Nguyệt

Người thứ hai: Bắc Mặc

Người thứ ba: Liễu Thiên Long

Trong đó, Liễu Thiên Long và Thương Vũ Nguyệt là cùng một Tông phái, xuất thân từ Vân Kiếm Tông, cũng là người tu hành Kiếm Đạo.

Bắc Mặc có thể thắng hiểm (*) Liễu Thiên Long đã là thành tựu khó có thể tưởng tượng nổi rồi, mà để đạt được kết quả đó cũng là nhờ hắn có lực phòng ngự cường đại.

(*) chật vật thắng.

Một khi phòng ngự của đối thủ quá mạnh mè, kiếm tu không phá được phòng ngự, lại không sở trường đánh lâu dài, chắc chắn sẽ đến lúc kiệt sức.

Sau đó...

Phân tràng số hai cũng có thứ tự xếp hạng

Người thứ nhất: Lâm Thông

Người thứ hai: Triệu Vũ Phi

Người thứ ba: Diêm Xuyên

Trong đó, Diêm Xuyên cũng là một hắc mã vựa xuất hiện trong Liên minh thịnh hội lần này, chiến thắng đối thủ mạnh mẽ Dương Kiên, thế

nhưng lại bại hiểm (*) bởi Triệu Vũ Phi.

(*) chỉ thua một chút

Cuối cùng, phân tràng số 4 cũng chấm dứt.

Người thứ nhất là Ngạo Thiên Nguyệt.

Người thứ hai và thự ba đều là trọng mười cường giả đứng đầu của thế hệ trước, phân biệt xuất thân từ Vân Kiếm Tông và Cổ U Điện.

Tất cả đại biểu đều nghỉ ngơi một đêm, chuẩn bị cho trận chung kết Phong Vân ngày mai.

Thời khắc soạn ra vỡ nhạc lịch sử huy hoàng này, cho dù là những đệ tử bị thua, cũng không muốn bỏ qua.

Sau trận đấu, mười ba Tông bắt đầu tiến hành công tác thống kê những đệ tử tiến vào chung kết Phong Vân: Vân Kiếm Tông: 3 người, Cổ U Điện: 2 người, Hiểu Nguyệt Tông: 2 người, Lăng Nguyệt Tông: 2 người. Bốn Tông phái này đều có hai người trở lên tiến vào trận chung kết Phong Vân, chiếm cứ hơn phân nửa danh ngạch.

Bích U Cung Huyền Chân Môn, mỗi Tông phái đều có một danh ngạch.

Vân Kiếm Tông quả không hổ là Tông môn đứng đầu mười ba Tông chiếm số lượng danh ngạch cao nhất.

Chẳng qua, so với trận chung kết Phong Vân lần trước, số danh ngạch của Vân Kiếm Tông và Cổ U Điện lần này đều hơi giảm bớt.

Bởi vì lần này xuất hiện quá nhiều hắc mã.

Đám người đại biểu như Triệu Phong Triệu Vũ Phi, Bắc Mặc, Diêm Xuyên đều là mới nổi trong liên minh Thập Tam Tông xuất đạo chưa lâu, không có bao nhiêu danh khí

Thế nhưng biểu hiện của Hiểu Nguyệt Tông là kinh người nhất.

Tông phái xếp cuối cùng, vậy mà lại có hai người tiến vào chung kết Phong Vân.

Một người trông đó lại càng cường thế hơn, từng bước tạo ra kỳ tích, thay thế Từ Tử Huyền, trở thành tinh anh mới trong liên minh.

Đám cao tầng của Hiểu Nguyệt Tông đều đỏ bừng mặt, vẻ mặt trưởng lên vì hưng phấn kích động

Liên minh thịnh hội lần này, không chỉ quan hệ với vinh quang của Tông phái, mà còn dính dáng đến một số lợi ích được phân chia.

Trước đây, Hiểu Nguyệt Tông chỉ cần có một người tiến vào chung kết Phong Vân đã vạn lần khó khăn rồi, thậm chí còn phải dựa vào vận khí nữa.

Ít nhất là vài lần trước, không có người nào có thể tiến vào chung kết Phong Vân.

Những danh ngạch lúc trước, phần lớn đều bị Vân Kiếm Tông và Cổ U Điện chiếm cự, những Tông phái khác đều rất khó tranh thủ được chứ nói chỉ là Tông phái nhỏ như Hiểu Nguyệt Tông.

- Lần Liên minh thịnh hội này đã phá vỡ lệ cũ mấy trăm năm qua, có thể nói là quần anh tranh hào.

Một ít trưởng bối đều cảm khái nhận xét.

Thiên tài tham gia chung kết Phong Vân, xuất thân từ rất nhiều Tông phái, hắc mã không ít, không hề xuất hiện tình huống một nhà độc quyền.

Sáng sớm ngày hôm sau.

Trận chung kết Phong Vân chính thức bắt đầu.

Một ngày mới, toàn bộ đệ tử đại biểu đều có tinh thần vô cùng phấn chấn, trạng thái đạt tới đỉnh phong.

Trên trận đài hắc sa, bốn khu vực được sát nhập thành một sân đấu khổng lồ, gọi là Phong Vân quyết chiến đài.

Chiến trường mới, khu vực càng rộng rãi hơn.

Mười hai thiên tài tuyệt đỉnh đều đi tới trước sân Phong Vân quyết chiến đài, mọi người lần lượt ngồi xuống vị trí của mình.

Phần lớn những người xem chiến đều đứng ở xa hơn, im lặng quan sát, số người cũng không ít.

Liên minh thịnh hội mười năm một lần, quyết chiến Phong Vân cuối cùng sẽ quyết định vận mệnh những người tham gia, đây chính là thời khắc ghi vào sử sách, thu hút ánh mắt quan sát của tất cả mọi người.

Mười ba Tông, và mười ba quốc gia xung quanh đều có một vài người tới quan sát.

Tràng diện mặc dù không phải người người tấp nập, những mỗi

người ở đây, không ai không phải là tinh anh trong thế hệ mới, thậm chí còn có cường giả của thế hệ trước.

- Trận chung kết Phong Vân, trận đầu: Thương Vũ Nguyệt đấu với Tề Cửu.

Tổng cộng có bốn trọng tài Chân Linh cảnh đứng tại bốn góc sân đấu, một người trong số đó tuyên bố.

- Ta nhận thua.

Tên thanh niên gọi là Tề Cửu có chút cay đắng, trực tiếp nhận thua. Hắn và Thương Vũ Nguyệt đều xuất thân từ một Tông phái.

Trận thứ hai.

- Lâm Thông đấu với Bắc Mặc.

Lâm Thông một thân áo đen và Bắc Mặc thân mang Kim Lục Thiền Y, đứng trên Phong Vân quyết chiến đài, cách nhau chừng trăm trượng.

Bắc Mặc cũng không phải loại người dễ dàng nhận thua, Kim Lục Thiền Y mở ra một đôi cánh, hai tay rung động hóa thành hai con sóng hình rắn, quấn về phía Lâm Thông.

- Thiên U Đồng!

Đôi đồng tử tĩnh mịch của Lâm Thông phảng phất như hóa thành vực sâu vô tận, bên trong xuất hiện một quang điểm đỏ sậm xoay tròn, phảng phất như có thể hấp dẫn tâm linh người khác.

Lực lượng hư vô, quỷ thần khó dò thẩm thấu khắp trời đất, giờ khắc này, Lâm Thông giống như vị vua không ngai, lạnh lùng liếc nhìn Bắc

Mặc.

Bịch!

Bắc Mặc từ giữa không trung rơi xuống đất, toàn thân ướt đẫm mồ hôi lạnh, gân cốt kiệt quệ, sắc mặt tràn ngập sợ hãi, run rẩy lẩm bẩm:

- Tại sao có thể như vậy...

Cho dù đối mặt với Thương Vũ Nguyệt, hắn vẫn có thể ngăn được một kiếm.

Thế nhưng lúc đối mặt với Lâm Thông đối phương chỉ cần mở ra "Thiên U Đồng", liếc nhìn một cái thì hắn đã bại trận.

Mồi lần Lâm Thông xuất thủ, tất cả mọi người đều động dung.

Trong mắt Từ Tử Huyền và Ngạo Thiên Nguyệt đều lộ vẻ kiêng kỵ sâu sắc.

Mạnh Thương Vũ Nguyệt cũng có chút rung động.

Trong Liên minh thịnh hội lần này, có hai người không thể chống lại, chính là Thương Vũ Nguyệt và Lâm Thông hoặc là bị một kiếm miêu sát, hoặc là bị một liếc mắt miêu sát.

- Triệu Phong đấu với Diêm Xuyên.

Rất nhanh đã đến lượt Triệu Phong xuất hiện.

Mọi người đều không khó phát hiện, những đệ tử đại biểu có thực lực mạnh mẽ đều xuất tràng trước.

- Ha ha ha... Để Diêm mỗ chiêm ngưỡng xem tinh anh mới trong liên minh có bao nhiêu cân lượng.

Diêm Xuyên cuồng tiểu một tiếng, toàn thân nổi lên một tầng ánh sáng rực rỡ màu kim đồng sau đó hiển hiện một tầng hỏa vân.

Trong Tứ đại tân tú của liên minh, hắn quả thật kính sợ Thương Vũ Nguyệt và Lâm Thông còn đối với Từ Tử Huyền và Ngạo Thiên Nguyệt thì chỉ kiêng kỳ mà thôi.

Thế nhưng Triệu Phong chẳng qua chỉ là tinh anh mới của liên minh, vì vậy hắn tất nhiên không thể sợ hãi rồi.

Chương 231: Trận chiến huyết mạch

Theo Diêm Xuyên, lúc trước, Triệu Phong có thể chiến thắng Từ Tử Huyền, phần lớn là nhờ vào may mắn.

Chỉ cần mình không khinh địch, cho dù không đánh lại Triệu Phong thì cũng sẽ không thua sớm như vậy.

Bởi thế. Diêm Xuyên cảm thấy, Triệu Phong này chẳng có gì ghê gớm. Thậm chí còn không xứng với cái danh Tứ đại tân tú của liên minh.

- Triệu sư đệ cẩn thận, tạo nghệ luyện thể của tên này cực cao, phòng ngự và lực lượng hết sức kinh người...

Dương Càn truyền âm nhắc nhở Triệu Phong.

Trước đó. Dương Càn trong trận chiến chính điện, đã thua bởi Diêm Xuyên.

Triệu Phong khẽ gật đầu. Sau đó bước lên Phong Vân quyết chiến đài.

- Bắt đầu!

Thanh âm của trọng tài vừa đứt. Diêm Xuyên giống như một khối kim cương, dùng cự lực bá đạo nghiền nát hết tất cả. Lao về phía Triệu Phong.

Mắt trái của Triệu Phong có thể cảm nhận được lực lượng cường hoành không thể địch nổi trong cơ thể Diêm Xuyên, cho dù là một con voi lớn cũng sẽ bị hắn đâm chết ngay lập tức.

Nếu như dùng thân thể để ngạnh kháng, phóng mắt khắp toàn bộ Liên minh thịnh hội, chỉ e cũng không có mấy người có thể chống lại.

Trong quá trình Diêm Xuyên xông tới. Tốc độ và uy lực của hắn càng lúc càng lớn, hỏa vân bên ngoài cơ thể tỏa sáng, mang theo một trận gió lốc cuồng bạo. Giống như một khối cầu hỏa diễm.

Triệu Phong cảm thấy hô hấp và khí huyết mơ hồ bị ngăn trở, đây là do khí lực chênh lệch, dẫn tới phản ứng tự nhiên này.

Thế nhưng, thực lực của thân thể. Vĩnh viễn không chỉ bằng vào lực lượng và khí lực là có thể quyết định. Nếu không thì Diêm Xuyên đã trực tiếp đoạt hạng nhất rồi, cái gì mà Thương Vũ Nguyệt và Lâm Thông cũng đều phải đứng qua một bên.

- Trời đất...

Dưới đài truyền đến tiếng kinh hô, lập tức một kích mà Diêm Xuyên đã ngưng tụ đến cực hạn đỉnh phong đã xuất hiện trước mặt Triệu Phong, thế nhưng đối phương rõ ràng không hề nhúc nhích chút nào.

Chẳng lẽ hắn muốn dùng thân thể để ngạnh kháng một kích này?

Dưới tình huống không sử dụng chân lực, cho dù là Tứ đại tân tú trong liên minh cũng không thể làm được.

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một tia trào phúng, một luồng sóng tinh thần kỳ dị lan tràn khắp hư không.

Phành...

Thân hình như hỏa cầu của Diêm Xuyên đâm thành một cái hố lớn trước mặt Triệu Phong, hắc sa đài có độ cứng ngang với Thần binh cũng bị vỡ một mảng lớn. Bụi đất nổi lên khắp nơi.

Bên trong hố lớn.

Triệu Phong đứng bất động, theo gió tung bay. Bụi khói quanh người không thể đến gần.

Mà Diêm Xuyên thì lún sâu vào trong hắc sa, máu tươi tràn ra, thân hình càng giãy dụa thì lại càng lún sâu.

- Chuyện này... Có chuyện gì vậy?

Mọi người dưới đài đều kinh ngạc thất sắc.

Diêm Xuyên này làm sao vậy, Triệu Phong đứng yên bất động như cọc gỗ, vậy mà không đánh, lại phát ra đòn công kích giống như “tự sát”.

Nên biết rằng, trận pháp đài do hắc sa tạo thành, độ cứng của chất liệu có thể so với Thần binh hạ cấp.

Diêm Xuyên này, không ngờ lại đâm đầu vào hắc sa?

- Tinh thần huyễn thuật!

Đệ tử Cổ U Điện đột nhiên thốt lên.

Tinh thần huyễn thuật.

Đây là một danh từ thần bí mà cường đại, nó đột nhiên hiện lên trong đầu mọi người.

Lúc này, ánh mắt của Lâm Thông có chút ngưng tụ, nhìn lên đài chiến đấu.

Trận chiến này, Triệu Phong hoàn toàn không động thủ, mà tên Diêm Xuyên kia lại phát động công kích tự sát.

Chờ tới khi hắn hiểu ra thì toàn thân đã đầm đìa máu tươi, bất kể phòng ngự thân thể của hắn có mạnh thế nào đi nữa, nhưng nếu như tự dùng lực lượng của mình đánh chính mình, như vậy thì vẫn bị thương, huống chi còn ngưng tụ lực lượng tới đỉnh phong mà lao tới.

- Ngươi thua rồi.

Triệu Phong nhấc chân, bước qua người Diêm Xuyên, nhàn nhạt kết thúc trận đấu.

Phụt...

Diêm Xuyên thổ huyết, trực tiếp bất tỉnh.

- Triệu Phong thắng.

Trọng tài liếc nhìn Triệu Phong có chút cổ quái.

Lúc Triệu Phong đi xuống, phần lớn mọi người xem chiến mới hiểu được chuyện gì xảy ra, cả đám đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Giờ khắc này, Triệu Phong trong mắt bọn hắn đã trở nên càng thần bí cường đại, thâm bất khả trắc.

Lại nói, thực lực của Triệu Phong, cận chiến có Phong Lôi Chưởng cuồng bạo hủy diệt, đánh xa có La Hầu cung, thủ đoạn đặc thù lại có bí thuật tinh thần không thể tưởng tượng nổi.

Hơn nữa, mỗi một thủ đoạn đều cực kỳ mạnh mẽ.

Sau khi Triệu Phong kết thúc, đến lượt Ngạo Thiên Nguyệt đăng tràng.

Đối thủ của Ngạo Thiên Nguyệt chính là Tề Cửu, là người của Vân Kiếm Tông, tạo nghệ Kiếm Đạo đứng thứ hai, rất gần với Thương Vũ Nguyệt.

Dưới tình huống bình thường, Ngạo Thiên Nguyệt muốn thắng được Tề Cửu, e rằng cũng phải mất không ít công sức.

- Nguyệt Thần Thương Thể!

Bên ngoài thân thể Ngạo Thiên Nguyệt ngưng kết một tầng ánh sáng màu bạc, trong suốt như bảo thạch, tầng hoa văn ở trên giống như huyết nhục, cực kỳ tinh tế.

Thiên triển bí thuật này, Ngạo Thiên Nguyệt xem như đã được Nguyệt Thần phụ thể, thoát thai hoán cốt.

Bịch!

Trong khoảnh khắc tiếp theo, Ngạo Thiên Nguyệt giống như một đạo nguyệt ảnh hư vô, chỉ trong chớp mắt đã đánh trúng T ề Cừu.

Đệ tử có thể tiến vào trận chung kết Phong Vân, không ai là đèn cạn dầu, Tề Cửu chém ra một kiếm lôi đình, kiếm ảnh rực rỡ, quét ngang vài trượng, tầng tầng hắc sa xung quanh đều nát bấy.

Phành...

Tề Cửu cảm thấy một luồng lực lượng cuồng ngạo không thể ngăn cản trực tiếp chấn bay mình ra ngoài, sau đó mới thổ ra một búng máu.

Dưới sân lập tức xôn xao.

Một kiếm của Tề Cửu rõ ràng đã chém lên người Ngạo Thiên Nguyệt, thế nhưng lại bị tầng ánh sáng màu bạc như nước kia dễ dàng hóa giải.

Ngạo Thiên Nguyệt không tổn thương chút lông tóc gì!

Phải biết rằng, Tề Cửu thân là kiếm tu, một kiếm vừa rồi đủ để uy hiếp Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thế mà lại không làm gì được Ngạo Thiên Nguyệt.

- Luận phòng ngự, Ngạo Thiên Nguyệt chỉ mạnh chứ không yếu hơn Bắc Mặc. Hơn nữa, công kích và tốc độ của hắn đều vượt xa Bắc Mặc.

Triệu Phong âm thầm phân tích.

Ngạo Thiên Nguyệt có thể vững vàng đứng trong Tứ đại tân tú của liên minh, quả thật là có vốn liếng mạnh mẽ.

Cứ như vậy, Tứ đại tân tú của liên minh đã lần lượt ra tay trong trận Phong Vân chung kết.

Không phải nghi ngờ, bọn họ đều trực tiếp miễu sát đối thủ, đứng ở một bậc cao hơn hẳn. Trận chung kết Phong Vân, các vòng tỷ thí vẫn

tiếp tục không ngừng.

Dựa theo quy tắc, mỗi người đều phải đánh mười một trận.

Nói cách khác, mười hai thiên tài Phong Vân, mỗi người đều sẽ lần lượt giao phong với nhau, không hề có may mắn.

Cuối cùng, căn cứ vào số trận chiến thắng mà phân ra thứ tự.

Nếu như có thể thắng mười một trận thì sẽ nhất định sẽ đạt được hạng nhất.

Đương nhiên, thắng mười trận cũng có thể giành được vị trí thứ nhất, bởi vì trong đám đối thủ, rất có thể vẫn tồn tại khắc chế hoặc xuất hiện vấn đề nào đó.

Đợt quyết chiến thứ nhất nhanh chóng chấm dứt. Tứ đại tân tú của liên minh, toàn bộ đều chiến thắng dễ dàng, những người còn lại chỉ thua không thắng.

Đợt thứ nhất, Tứ đại tân tú liên minh lại không giao phong.

Nửa ngày sau...

Đợt thứ hai bắt đầu. Tình huống có chút biến hóa. Cho dù là tân tú trong liên minh cũng có thể sẽ giao thủ với nhau.

Trận thứ nhất. Thương Vũ Nguyệt và Từ Tử Huyền gặp nhau.

Từ Tử Huyền toàn lực phát động Tam Kiếm Trận, kết quả chỉ ngăn cản được ba kiếm của Thương Vũ Nguyệt, sau đó vẫn thua.

Dù vậy thì có thể khiến cho Thương Vũ Nguyệt phái phát động kiếm

thứ ba. Đã là kỷ lục cao nhất rồi. Tiếp đó là Bắc Mặc. Có thể khiến Thương Vũ Nguyệt phát động kiếm thứ hai.

Trận thứ hai. Đối thủ của Triệu Phong là Cốc U Nguyệt.

- Ta nhận thua.

Cốc U Nguyệt cười đắng chát, trực tiếp nhận thua.

Đến lúc này. Nàng làm sao có thể không rõ, lúc Triệu Phong và nàng giao thủ, hắn căn bản không sử dụng toàn lực, thậm chí có thể xem như đã ra tay “nhân từ” lắm rồi.

Vòng thứ hai cũng xuất hiện chiến đấu kịch liệt vô cùng đặc sắc.

Ngạo Thiên Nguyệt và Triệu Vũ Phi tỷ thí với nhau.

Mọi người vốn cho rằng, Triệu Vũ Phi và Ngạo Thiên Nguyệt cùng xuất từ một Tông môn, rất có thể sẽ nhận thua.

Nhưng Triệu Vũ Phi lại không nhận thua.

Ngạo Thiên Nguyệt không kinh sợ mà còn mừng rỡ. Vũ Phi, chờ khi ta chính diện chiến thắng nàng, nàng sẽ hiểu được sự chênh lệch giữa chúng ta.

- Nguyệt Thần Thương Thể!

Ngạo Thiên Nguyệt phát động chiêu bài tuyệt kỹ. Không hề lưu tình.

Thứ nhất, hắn muốn nắm giữ được tâm hồn thiếu nữ này. Khiến cho Triệu Vũ Phi kính phục, thậm chí là sùng bái mình, giống như nàng đã từng sùng bái và ỷ lại Triệu Phong.

Thứ hai. Trong ba hạng đầu của Liên minh thịnh hội sẽ được ban thưởng cực lớn. Quan hệ tới vận mệnh của một đời người. Ngạo Thiên Nguyệt hiển nhiên sẽ không nhượng bộ.

- Ngạo sư huynh, đắc tội!

Triệu Vũ Phi mỉm cười, toàn thân da thịt nổi lên một tầng chân lực xanh nhạt, sáng long lanh như thủy tinh.

Đột nhiên chỉ da thịt Triệu Vũ Phi chợt da thịt trắng hơn tuyết của nàng đột nhiên óng ánh trong suốt, phảng phất không phải máu thịt thân thể. Mà là thủy tinh tuyết ngọc cấu thành một thân thể thần tiên hoàn mỹ. Khiến người khác có cảm giác mộng ảo như

Phành...

Lòng bàn tay của Triệu Vũ Phi lóe lên một tầng ánh sáng màu xanh, luồng chân lực lấp lánh trong suốt liền cản lại công kích của Ngạo Thiên Nguyệt.

Tại đài quan chiến của Thiết Long Cường Quốc.

- Lực lượng huyết mạch rất kỳ lạ, vô cùng hiếm gặp. Thế nhưng có thể khiến cho chân lực tinh khiết giống như huyết nhục của mình thì quả thật không thể tưởng tượng nổi...

Thân ảnh được che kín bằng mũ rộng vành khẽ thở dài một hơi, nói.

- Lực công kích không tăng bao nhiêu, thế nhưng chân lực và huyết nhục lại dung hợp rất cao. Loại huyết mạch này có lẽ có thể tăng tốc độ tu luyện, chỉ tiếc là rất hiếm có.

Một người khác có chút tiếc nuối.

Thiết Long Cường Quốc chính là một cưỡng quốc mạnh mẽ của Bắc đại lục, địa vực rộng lớn, tài nguyên phong phú, cấp bậc thế giới tông môn cũng hơn liên minh Thập Tam Tông

- Ha hạ. Vũ Phi, khó trách Linh thể dị loại của muội lại có tư chất cao như vậy, thì ra trong cơ thể còn có sức mạnh huyết thống.

Ngạo Thiên Nguyệt trong lúc chiến đấu vẫn bình tĩnh nói.

Trong thời gian ngắn, hai người đã giao phong đến bất phân thắng bại.

Thế nhưng Ngạo Thiên Nguyệt cũng nhìn ra được, lực lượng huyết mạch của Triệu Vũ Phi không thể tăng phúc cho chiến lực.

Nguyệt Thần Hóa Ảnh!

Thân hình Ngạo Thiên Nguyệt na di, giống như hư ảnh nguyệt quang, lên trời xuống đất, tự do xuyên toa.

Không chỉ thế, lực lượng công kích của hắn cũng tăng trên diện rộng. Đương nhiên, được tăng phúc mạnh nhất vẫn là tốc độ thân pháp.

- Lực lượng huyết mạch của hắn đã được phát động rồi.

Triệu Phong mở mắt trái ra, liền phát hiện trong huyết nhục của Ngạo Thiên Nguyệt dâng lên một tia hoa văn màu bạc trong suốt.

Lực lượng huyết mạch của Ngạo Thiên Nguyệt ra sao, Triệu Phong có thể nắm được đại khái.

Mà lực lượng huyết mạch của Triệu Vũ Phi thì lại tương đối đặc thù. Triệu Phong phát hiện, huyết nhục gân cốt của nàng lấp lánh mềm mại hơn, thậm chí một phần huyết nhục còn trực tiếp dung hợp với chân lực.

- Huyết mạch của Vũ Phi rất kỳ lạ, mặc dù trước mắt tạm thời không mạnh, nhưng nếu như quá trình dần dần thức tỉnh này tăng lên. Như vậy thì lại có chút giống ta.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Lúc này, sức chiến đấu của hai người trên sân đã hoàn toàn phá vỡ rào cản cảnh giới, bộc phát ra uy năng không thể tưởng tượng nổi.

Trận đấu này, thuộc về trận chiến huyết mạch.

- Đây là lực lượng huyết mạch trong truyền thuyết, nghe nói còn quý hiếm hơn cả Linh thể cực phẩm.

Người đang xem chiến vừa cảm khái vừa hâm mộ.

Loại tồn tại như huyết mạch truyền thừa, thập phẩm hiếm gặp. Nhưng có thể xác định một điều rằng, phàm là người có được huyết mạch truyền thừa, nhất định sẽ có nhiều ưu thế hơn so với người bình thường.

Phóng mắt khắp Tứ đại tân tú trong liên minh, hai người Ngạo Thiên Nguyệt và Lâm Thông đều có huyết mạch truyền thừa, chiếm tới một nửa.

Bây giờ lại xuất hiện Triệu Vũ Phi, trong giây lát vẫn có thể chống đỡ được Ngạo Thiên Nguyệt.

Đương nhiên...

Triệu Phong cũng có huyết mạch truyền thừa, thế nhưng bởi vì hắn chỉ mới sử dụng một lần, cho nên còn chưa có bao nhiêu người biết được, chỉ có người của Thiết Long Cường Quốc là nhìn ra được một chút mảnh khóe trong đó mà thôi.

Về phần huyết mạch truyền thừa, Triệu Phong thậm chí đã điều tra qua trong điển tịch của Tông môn.

Huyết mạch mạnh mẽ đều có truyền thừa, nói hình tượng một chút thì chính là “di truyền”.

Hình thể, tướng mạo, thậm chí cả trí thông minh, đều có thể từ đời trước truyền lại cho đời sau, như vậy thì một số “năng lực đặc thù” hiển nhiên cũng có thể truyền thừa được.

Một người có được lực lượng huyết mạch, như vậy tổ tông của hắn, thậm chí là thời đại tổ tiên xa xưa đã từng xuất hiện một nhân vật cường đại không gì sánh nổi.

Chỉ có người cực mạnh thì hậu đại của hắn mới có được huyết mạch truyền thừa.

Theo Triệu Phong đọc được trong thư tịch cổ, chỉ có Vương giả đại đế đã ngoài “Hư Thần cảnh” mới có cơ hội đạt được huyết mạch truyền thừa, cho dù là Tôn Giả Đan Nguyên cảnh cũng không thể.

Thấy hay thì nhấn chia sẻ nha, cám ơn.

Chương 232: Tân tú quyết chiến

Thế giới Tông môn, trước mắt có bảy đại cảnh giới: Cố Thể Cảnh, Thoát Phàm Cảnh, Chân Linh cảnh, Đan Nguyên cảnh, Hư Thần cảnh, Huyền Quang cảnh, Thiên Giai Thần

Đạt tới Hư Thần cảnh thì con cháu đời sau của hắn mới có thể đạt được huyết mạch truyền thừa, nhưng tỷ lệ này cũng không lớn lắm.

Nghe nói, bất kỳ một sinh linh nào, chỉ cần có thể đạt tới “Thiên Giai Thần Vị”. Được thiên địa cho phép, có thể đứng vào thần vị, hậu duệ con cháu gần như 100% nhận được huyết mạch truyền thừa, chẳng qua là mạnh yếu và giác tỉnh hay không mới là vấn đề.

Chẳng qua, trên đại lục hiện nay, cảnh giới cao nhất trong truyền thuyết chính là Tôn giả Đan Nguyên cảnh.

Trong vạn năm qua, chỉ có Xích Nguyệt giáo chủ đạt tới thành tựu cao nhất mới chạm tới cấp độ Hư Thần cảnh.

- Như vậy xem ra, những người hôm nay có được huyết mạch truyền thừa, nhất định khởi nguyên đều từ thời đại rất xa xôi. Mà huyết mạch truyền thừa càng kéo dài nhiều đời sẽ càng lúc càng hiếm, tỷ lệ truyền thừa cũng sẽ giảm xuống.

Triệu Phong phân tích một phen, liền phát hiện ra, đạt được huyết mạch truyền thừa không phải dễ dàng.

Có thể nói, người có được huyết mạch truyền thừa, đều là thiên chi

kiêu từ, được tổ tiên phù hộ, phúc duyên sâu dày.

Đương nhiên...

Triệu Phong cũng có huyết mạch truyền thừa, thế nhưng không phải đến từ tổ tiên, mà là đạt được vào hậu thiên (*).

(*) Tiên thiên là sinh ra đã có, hậu thiên là do cơ duyên hoặc tu luyện mà thành.

Loại tình huống này quả thật chưa từng nghe bao giờ.

Trên Phong Vân quyết chiến đài.

Hai vị thiên chi kiêu tử có được huyết mạch truyền thừa đều triển khai giao phong kịch liệt, trong những lần va chạm đều bộc phát lực lượng vượt qua rào cản cảnh giới.

Giờ phút này, sức chiến đấu của Ngạo Thiên Nguyệt hoàn toàn có thể sánh ngang Nửa bước Chân Linh cảnh. Các phương diện như công kích, phòng ngự, tốc độ đều gần như hoàn mỹ.

Ưu thế của Triệu Vũ Phi ở chỗ chân lực và huyết nhục dung hòa, chân lực tinh khiết hơn so với người thường, uy lực hai phần chân lực của nàng cũng tương đương với uy lực ba phần chân lực của người khác.

Huyết nhục, gân cốt của nàng đều dung hợp với chân lực, lấp lánh trong suốt, thân thể nhẹ nhàng tự nhiên, giống như tinh linh trong gió, luận tốc độ thì không sánh bằng Ngạo Thiên Nguyệt, thế nhưng thân pháp và tính linh hoạt của nàng thì không gì sánh kịp.

Nhưng trận chiến này, kéo dài thêm bốn năm mươi chiêu nữa, Triệu

Vũ Phi cuối cùng cũng thua.

- Rõ ràng tu vi và công pháp của Triệu Vũ Phi đều có chênh lệch với Ngạo Thiên Nguyệt. Huống chi lực lượng huyết mạch của nàng cũng không có tác dụng tăng cường lực chiến đấu.

Triệu Phong cũng không suy nghĩ nữa, thắng bại đã nắm trong dự liệu.

- Vũ Phi, đa tạ!

Ngạo Thiên Nguyệt mỉm cười ôn hòa, bảo trì tư thái ưu nhã.

Mục đích của hắn đã đạt được, đường đường chính chính chiến thắng Triệu Vũ Phi, nhất định sẽ khiến nàng vui vẻ khuất phục, thậm chí nói không chừng ngày sau sẽ sùng bái và ỷ lại mình.

Dù sao thì nữ nhân vẫn luôn sùng bái cường giả, như vậy mới có cảm giác an toàn.

Thế nhưng...

Sau khi Triệu Vũ Phi thua thì trên gương mặt xinh đẹp của nàng vẫn không thay đổi bao nhiêu.

Tại sao lại như vậy?

Ngạo Thiên Nguyệt có chút không cam lòng, vẻ mặt nôn nao.

Mặc dù Triệu Vũ Phi thua, thế nhưng lại không có chút kính phục hắn, càng không nói đến chuyện sùng bái và ỷ lại.

- Cùng là chiến thắng nàng, tại sao Vũ Phi lại sùng bái Triệu Phong

như vậy, còn với ta thì lại không có gì thay đổi... Xem ra, vẫn phải giải quyết vấn đề căn nguyên trước.

Ánh mắt Ngạo Thiên Nguyệt chợt lóe lên, lộ ra một tia tỉnh ngộ.

Bởi vì Triệu Phong tiếp xúc với Triệu Vũ Phi sớm hơn, mà lúc đó hai người vẫn còn nhỏ tuổi.

Khi đó, tâm tính thiếu nữ và nhân sinh quan vẫn chưa định hình được, cho nên rất dễ sinh ra sùng bái và ỷ lại người khác.

Nhưng hiện nay, Triệu Vũ Phi đã lớn, tâm tính kiên định hơn, muốn dùng phương pháp như vậy để đả động nàng thì chắc chắn không dễ dàng chút nào.

- Cũng không phải là không có biện pháp, nếu như ta có thể chiến thắng Triệu Phong, như vậy thì ta có thể thay thế được địa vị của hắn trong suy nghĩ của nàng.

Trên gương mặt phiền muộn ảo não của Ngạo Thiên Nguyệt, chợt lộ ra nụ cười vui vẻ, đã tìm ra cách giải quyết căn nguyên vấn đề.

Căn nguyên chính là Triệu Phong!

Cho dù Triệu Phong có là một trong Tứ đại tân tú của liên minh, thế nhưng Ngạo Thiên Nguyệt vẫn có lòng tin rất lớn. Lực lượng huyết mạch của hắn so với trước kia còn mạnh mẽ hơn, hỏa hầu của Nguyệt Thần Thương cũng dung hợp hoàn toàn với huyết mạch.

Trận chiến giữa Triệu Phong và Từ Tử Huyền, Ngạo Thiên Nguyệt cũng đã quan sát toàn bộ quá trình.

Sở dĩ Từ Tử Huyền thua, một là vì khinh địch, hai là phi kiếm của

hắn bị La Hầu cung của Triệu Phong khắc chế.

Trong suy nghĩ của Ngạo Thiên Nguyệt, mặc dù Triệu Phong cũng là Tứ đại tân tú của liên minh, thế nhưng địa vị lại kém hơn Thương Vũ Nguyệt và Lâm Thông rất nhiều.

Đợt quyết chiến tranh phong thứ hai kết thúc. Ngoại trừ Tứ đại tân tú của liên minh ra, những thiên tài còn lại đều có thua có thắng.

Người đang xem chiến dưới sân vẫn vô cùng mong đợi những trận chiến đỉnh phong giữa Tứ đại tân tú trong liên minh.

Thương Vũ Nguyệt và Lâm Thông lần lượt đăng tràng, miễu sát đối thủ, khiến mọi người rung động tâm linh. Ngay sau đó, đến lượt Triệu Phong thượng tràng.

- Triệu Phong đấu với Ngạo Thiên Nguyệt.

Âm thanh vang dội, tiếng hò hét nổ vang toàn trường.

Xôn xao!

Dưới sân đột nhiên nghị luận, không ít đệ tử đại biểu đều không thể kìm được hưng phấn. Từ lúc thịnh hội đến nay, rốt cuộc cũng được xem trận chiến đỉnh phong giữa Tứ đại tân tú của liên minh.

- Quá tốt rồi.

Trong lòng Ngạo Thiên Nguyệt mừng thầm, thật sự muốn gì được nấy, xem ra ông trời cũng nghe tiếng lòng của mình.

Thực lực của Thương Vũ Nguyệt và Lâm Thông quá biến thái, hắn căn bản không hề nắm chắc. Nhưng thực lực giữa hắn và Triệu

Phong lại chênh lệch không nhiều, chỉ cần chiến thắng đối phương là hắn sẽ có hi vọng nắm được tâm hồn của tiên tử trong mộng.

Trận chiến này...

Hắn nhất định phải giành chiến thắng!

Vừa bước lên sân, Ngạo Thiên Nguyệt đã phát ra ý chí chiến đấu vô cùng.

Trận chiến này có quan hệ tới thành tích cuối cùng của hắn trong Liên minh thịnh hội lần này, thậm chí còn quan hệ tới việc hắn có thể đạt được yêu thương của nữ tử trong lòng hay không, đây là trận chiến quyết định của đời hắn.

Thế nhưng, vẻ mặt của Triệu Phong vẫn lạnh nhạt, ánh mắt hơi lóe lên, nhìn chằm chằm Ngạo Thiên Nguyệt.

Tên Triệu Phong này có ý đồ gì?

Trong lòng Ngạo Thiên Nguyệt đột nhiên có cảm giác như bị tính kế.

Chẳng qua, hắn rất có lòng tin đối với lực lượng huyết mạch và Nguyệt Thần Thương của mình.

Luận công kích, phòng ngự, tốc độ, những phương diện này hắn đều gần như hoàn mỹ, cơ bản không có uy hiếp gì.

Hơn nữa, tu vi của hắn đã đạt tới Thất trọng thiên, lại thêm lực lượng huyết mạch, còn Triệu Phong thì thậm chí còn chưa đạt tới Lục trọng thiên, lại không có lực lượng huyết mạch, như vậy thì đối kháng với hắn bằng cái gì đây?

Nếu như vậy còn đánh không thắng, Ngạo Thiên Nguyệt hắn có thể tìm khối đậu hủ mà đập đầu chết được rồi.

- Bắt đầu!

Trọng tài Chân Linh cảnh tuyên bố.

Ngạo Thiên Nguyệt cũng không lập tức ra tay, âm thầm chuẩn bị thúc dục lực lượng huyết mạch trong cơ thể.

Nguyệt Thần Thương Thể.

Bên ngoài thân thể Ngạo Thiên Nguyệt ngưng kết một tầng ánh sáng màu bạc, trong suốt như bảo thạch, cả người như được Nguyệt Thần phụ thể, thanh thế tăng vọt, đủ để áp chế Ngũ trọng thiên bình thường hít thở không thông, không thể phản kháng.

Phong Lôi Chưởng!

Thân hình của Triệu Phong chớp động, hồ quang điện lóe lên, mang theo một luồng khí tức cuồng bạo lao thẳng tới Ngạo Thiên Nguyệt.

Tên này điên rồi sao?

Ngạo Thiên Nguyệt lại càng hoảng sợ, hành vi của Triệu Phong lúc này giống như chỉ hận không thể xé nát hắn thành từng mảnh.

- Hoá Nguyệt Thần Chưởng!

Tay phải của Ngạo Thiên Nguyệt lóe lên một tầng ánh trăng màu bạc, trong suốt như bảo thạch, nương theo đó là một tầng ánh sáng hình lưỡi đao, rực rỡ huy hoàng, đối chiến với Phong Lôi Chưởng của Triệu Phong.

Phành...

Phong Lôi điện minh chấn vang, hai luồng sức mạnh đáng sợ nhanh chóng nổ tung

Ngạo Thiên Nguyệt chỉ cảm thấy cánh tay và thân thể truyền đến một cơn tê dại.

Phành...

Triệu Phong bị một chưởng đẩy lui vài trượng

Dưới tình huống chính diện giao phong công kích và phòng ngự của Ngạo Thiên Nguyệt đã đạt tới hoàn mỹ.

Phong Lôi Cuồng Vũ!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, mái tóc xanh bay loạn như thác nước, từng tầng từng tầng điện lưu hồ quang lan tràn trong hư không cuồng phong xé nát, giống như cơn bão đánh về phía Ngạo Thiên Nguyệt.

Lúc này, Điện Chi Truyền Thừa của Triệu Phong đã được dung hợp tới cực hạn, tinh khí thần ngưng tụ tới đỉnh phong cảnh giới hỏa hầu của Phong Lôi Chưởng gần như đạt tới tầng thứ sáu đỉnh phong

- Không ngờ lực lượng lôi điện lại mạnh như vậy.

Ngạo Thiên Nguyệt chỉ cảm thấy điện lưu trong không khí tán loạn, khí tức cuồng bạo hủy diệt tràn ngập xung quanh.

Hắn thúc dục lực lượng huyết mạch, tầng ánh sáng màu bạc bên

ngoài thân thể trở nên càng dày càng chân thực, giống như một tầng nước rung động ánh sáng màu bạc.

Điện lưu xen lẫn trong không khí vừa tiếp cận Ngạo Thiên Nguyệt, liền nhanh chóng tan rã.

Luận về năng lực phòng ngự tự bảo vệ mình, Ngạo Thiên Nguyệt thậm chí còn mạnh hơn cả Từ Tử Huyền.

Phành...

Đợt giao phong thứ hai, thân hình Triệu Phong bị đẩy lui vài bước, Ngạo Thiên Nguyệt nhẹ nhàng nhoáng lên.

- Ha ha ha... Triệu Phong! Thực lực của ngươi chỉ vậy thôi sao? Không bằng trực tiếp nhận thua đi!

Ngạo Thiên Nguyệt cười dài một tiếng, ngạo khí trùng thiên.

Cho tới bây giờ, Ngạo Thiên Nguyệt chỉ mới sát nhập năm sáu phần lực lượng huyết mạch, thế mà vẫn còn thong dong trấn định, ngăn cản được công kích cuồng bạo của Triệu Phong, thậm chí còn mơ hồ chiếm thượng phong.

Ngạo Thiên Nguyệt đã phân tích được phong cách và thiên hướng tấn công của Triệu Phong, bất luận là bí thuật tinh thần, Phong Lôi Chưởng hay La Hầu cung đều lấy tiến công làm chủ.

Bởi vậy, chỉ cần hắn ổn định cục diện, khiến đối phương không thể phá vỡ, chiến thắng cũng chỉ là vấn đề sớm hay muộn.

Ầm!

Triệu Phong đột nhiên hét lớn một tiếng, phảng phất như lôi quang vạn trượng đánh thẳng vào “tâm hải” (*) của Ngạo Thiên Nguyệt.

(*) suối nguồn tinh thần ý thức.

Khí huyết của Ngạo Thiên Nguyệt sôi trào, bên ngoài Nguyệt Thần Thương Thể chợt rung động nhộn nhạo.

- Không có tác dụng đâu! Nguyệt Thần Thương là vạn lực bất xâm, có sức chống cự rất mạnh đối với các loại công kích.

Ngạo Thiên Nguyệt hóa thành một đạo nguyệt ảnh hư vô, bắt đầu phát động phản công.

Triệu Phong bỗng nhiên phát động Tinh Thần Âm Ba, nhưng ảnh hưởng rất nhỏ đến Ngạo Thiên Nguyệt trong trạng thái “Nguyệt Thần Thương Thể”.

Huyễn Ngư Điện Hồ Bộ!

Trong hư không chợt truyền tới âm thanh điện minh, thân pháp, tốc độ biến ảo của Triệu Phong liền trở nên quỷ thần khó lường, Âm ảnh Phi Phong sau lưng thỉnh thoảng chấn động, giống như bóng ma lóe lên.

Chỉ một thoáng...

Trên Phong Vân quyết chiến đài, hai đạo thân ảnh gần như hư vô, xuất hiện một chuỗi tàn ảnh, triển khai một màn giao phong kinh tâm động phách.

Thân pháp, tốc độ của Triệu Phong và Ngạo Thiên Nguyệt đều đứng trên đỉnh cao, kể cả Thương Vũ Nguyệt và Lâm Thông cũng phải âm

thẩm sợ hãi thán phục.

- Luận tốc độ, Triệu Phong ca và Ngạo sư huynh bất phận cao thấp, đặc biệt là lúc sử dụng phi phong thần bí, độ biến ảo của Triệu Phong ca còn chiếm thượng phong đôi chút.

Triệu Vũ Phi nhận xét.

Điện Chi Áo Nghĩa có tác dụng tăng phúc rất lớn đối với thân pháp và tốc độ. Mà “Nguyệt Thần Hóa Ảnh” của Ngạo Thiện Nguyệt lại khiến cho thân thể giống như ánh trăng hư vô, sau khi dung nhập lực lượng huyết mạch thì lại càng như hổ thêm cánh.

Thế nhưng Triệu Phong có Âm Ảnh Phi Phong, thân thể giống như bóng ma, cũng cần một ít lực lượng huyết mạch mới có thể kích hoạt.

Về mặt tổng thể thì thân pháp và tốc độ của Triệu Phong cao hơn một bậc, cho nên tới lui càng thong dong tự nhiên, chiếm thế chủ động

Chẳng qua, tại phương diện công thủ thì Ngạo Thiên Nguyệt vẫn chiếm ưu thế.

Nhất thời, trận giao phong giữa hai đại tân tú đều bất phân thắng bại, khí thế trận chiến hừng hực.

Hai thân ảnh lên trời xuống đất, tới tới lui lui, không ngừng na di.

Còn may đây là Phong Vân quyết chiến đài, phạm vi rộng đến vài dặm, đủ cho hai người phát huy. Nếu như là sân đấu bình thường chỉ e đã biến thành một bãi phế tích rồi.

- Tên Triệu Phong này có phải điên rồi không? Tại sao càng đánh lại càng hung tàn?

Ngạo Thiên Nguyệt âm thầm kinh hãi.

Triệu Phong chiến đấu hết sức liều lĩnh, dồn toàn lực đối chiến.

Phải biết rằng dưới tình huống đối chiến, Triệu Phong căn bản không chiếm được lợi lộc gì, ngược lại còn chịu thiệt thòi.

Thế nhưng Ngạo Thiên Nguyệt lại có Nguyệt Thần Thương Thể, năng lực phòng ngự tự bảo vệ mình rất mạnh, hầu như đứng ở thế bất bại.

Vì thế, Triệu Phong thậm chí đã chịu một ít nội thương

Dù vậy hắn vẫn không ngừng liều mạng đối kích, càng áp chế càng dũng ý chí chiến đấu vươn cao.

Mặc dù bị thương thế nhưng công kích, tinh thần, khí huyết của hắn vẫn không ngừng tăng lên.

- Tên Triệu Phong này thật hung tàn, không muốn sống nữa sao?

Một ít đệ tử đại biểu dưới sân đều kinh ngạc không thôi.

- Ha ha, thì ra là thế.

Bên phía Thiết Long Cường Quốc, người thần bí đội mũ rộng vành chợt nhẹ nhàng cười.

Chương 233: Tạo thế chân vạc

Đấu pháp điên cuồng, hung tàn của Triệu Phong khiến phần lớn người đang xem chiến đều kinh ngạc khó hiểu.

Chẳng lẽ tên này không muốn sống nữa.

Một vài đệ tử tinh anh tham dự chung kết Phong Vân đều hai mặt nhìn nhau.

Lần lượt va chạm như vậy. Triệu Phong hiển nhiên đã bị thương nhẹ, nếu không phải thân pháp của hắn huyền diệu, mượn lực chuyển đi thì e rằng bây giờ đã trọng thương thua cuộc rồi.

Ngạo Thiên Nguyệt vừa mừng vừa sợ, loại cục diện này hiển nhiên rất có lợi cho hắn.

Triệu Phong am hiểu công kích, các loại thủ đoạn tầng tầng lớp lớp, thân pháp cơ động, cũng khiến cho hắn phải cố hết sức.

Cũng may là Triệu Phong nguyện ý liều mạng chọi cứng với hắn, cường giả sở trường công kích, khẳng định không thể kéo dài.

- Luận tu vi, ta cao hơn ngươi, luận tư chất, ta có được lực lượng huyết mạch. Không quá 200 chiêu nữa. Ngươi nhất định sẽ kiệt sức...

Ngạo Thiên Nguyệt âm thầm cười lạnh.

Không phải hắn không muốn nhanh chóng thủ thắng, thế nhưng tên

điên này còn tàn nhẫn hung ác hơn cả hắn, chỉ e sẽ phải trả một cái giá rất đắt.

Cho nên, hắn vẫn lấy thủ làm chủ, đôi lục áp dụng phản kích, chờ đến khi Triệu Phong tiêu hao quá độ. Sau đó tùy thời bộc phát, nhất cử thành công.

Đây là sách lược ổn trọng cầu thắng, dùng cái giá thấp nhất để đánh bại tên điên này!

Trong mắt Ngạo Thiên Nguyệt lập lòe thần quang, quyết định sách lược.

Thế nhưng, vì có suy nghĩ như thế cho nên thanh thế tự nhiên đã yếu đi nửa bậc.

Triệu Phong càng đánh càng hung tàn, chiến ý dâng trào, khí huyết trong cơ thể phảng phất như đang thiêu cháy, tinh khí thần bị đây lên tới cực hạn.

Trong mơ hồ, trong cơ thể Triệu Phong dường như truyền đến âm thanh điện minh và chân lực lưu chuyển, mái tóc màu xanh trên đầu tung bay như thác nước.

Khí thế uy danh, chiến ý, khí tức toàn thân đều không ngừng ngưng luyện.

Lúc giao chiến được 100 chiêu, trên mặt Triệu Phong đã đỏ rực. Chân lực bành trướng, một luồng lực lượng tiềm ẩn trong cơ thể đang chậm rãi phóng thích.

Cuối cùng...

Ngạo Thiên Nguyệt đã ý thức được có chút không đúng

Theo lẽ thường mà nói. Sau khi Triệu Phong dồn sức đánh trăm chiêu, hắn phải suy kiệt vài phần, tại sao hắn càng đánh lại càng mạnh hơn?

Không đúng! Có gì đó rất lạ!

Cảm giác của Ngạo Thiên Nguyệt càng sâu sắc hơn, khí tức toàn thân Triệu Phong đã ngưng luyện đến mức tận cùng, giống như một tòa núi lửa tùy thời bộc phát.

- Ngũ trọng thiên cực hạn... Chỉ còn thiếu một chút nữa! Chẳng lẽ nhất định không thể nào đột phá hay sao?

Triệu Phong hít sâu một hơi, điên cuồng áp súc mỗi một tế bào tiềm năng trong cơ thể.

Từ sau khi Phù Loan Thí Luyện trở về, Triệu Phong đã phục dụng qua rất nhiều linh đan và thiên địa linh tài.

Đặc biệt là lần gần đây nhất, sau khi phục dụng chất lỏng ở Bách Phần cấm địa, một phần lực lượng đã bị thân thể hấp thu vẫn chưa được tận dụng chuyển hóa hoàn toàn.

Lúc này...

Khí huyết chân lực toàn thân Triệu Phong đang ở trạng thái sôi trào, lực lượng huyết mạch vẫn cố thủ ở tạng phủ và kinh mạch yếu huyệt, đồng thời còn làm một loại sức mạnh hậu thuẫn.

Chính nhờ có chỗ dựa này cho nên dù Triệu Phong đánh điên cuồng như vậy vẫn không bị trọng thương

- Ngạo sư huynh! Tiểu tử này muốn nhân cơ hội đột phá!

Không biết là ai ở bên dưới hét lên nhắc nhở.

Cái gì?

Ngạo Thiên Nguyệt thân ở trong cuộc, sau khi nghe lời nhắc nhở này, thể xác và tinh thần đột nhiên chấn động lộ vẻ kinh hoảng thất sắc.

Nhìn kỹ biểu lộ của Triệu Phong mặc dù đấu pháp hung tàn, thế nhưng vẻ mặt vẫn kiên nghị lạnh lùng, không hề mất đi lý trí.

Tên Triệu Phong này... Không ngờ lại lại xem mình như là viên đá mài đao?

Sau khi hiểu rõ chân tướng một cơn lửa giận lập tức tràn ngập trong ngực Ngạo Thiên Nguyệt, cảm thấy phẫn nộ, kinh hãi, nhục nhã.

Người đang xem chiến ở dưới sân đều đồng loạt giật mình, không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Phần lớn người ở đây đều chỉ một mặt điên cuồng của Triệu Phong thế nhưng có bao nhiêu người có thể nhìn tính toán của hắn?

Hóa Nguyệt Thần Chưởng!

Ngạo Thiên Nguyệt triệt để bạo phát, lực lượng huyết mạch dốc ra toàn lực, bên ngoài thân thể phát ra một tầng ánh sáng ngân nguyệt, chấn động nổi lên, thân hình càng trở nên hư vô, giống như hóa thân thành ánh trăng các phương diện như công kích, phòng ngự, tốc độ đều tăng lên.

Triệu Phong đột nhiên cảm thấy lực lượng của Ngạo Thiên Nguyệt gia tăng rất nhiều, khí huyết chân lực trong cơ thể gần như bị áp chế.

Lực lượng huyết mạch có nguồn gốc từ tổ tiên đại năng ít nhất là vương giả đại đế cấp bậc Hư Thần cảnh, bởi vậy tự nhiên sẽ sinh ra áp chế đối với sức mạnh bình thường

- Triệu Phong! Đừng hòng thực hiện được mưu đồ!

Thực lực của Ngạo Thiên Nguyệt bộc phát 200%, trong lực lượng huyết mạch thậm chí còn truyền đến một tia khí tức vương giả đại đế nhàn nhạt.

Triệu Phong thật vất vả mới ngưng luyện khí thế đến cực hạn, bây giờ lại bị chế trụ triệt để.

- Chẳng lẽ sẽ thất bại sao?

Trong lòng Triệu Phong vô cũng không cam lòng.

Chỉ còn thiếu một chút nữa là có thể thành công đột phá rồi.

Chỉ tiếc là đối phương cũng không phải kẻ ngu, làm sao có thể để mình lâm trận đột phá được.

- Đã như vậy thì kết thúc ở đây thôi.

Lực lượng huyết mạch bị áp chế trong cơ thể Triệu Phong đã bị luồng khí tức vương giả đại đế trên người Ngạo Thiên Nguyệt kích khởi.

Uy nghiêm thần linh Thái cổ, há có thể nhịn được xúc phạm?

Phong Lôi Toàn Diệt!

Triệu Phong quát lớn một tiếng, toàn thân vờn quanh một tầng điện mang màu xanh nhạt rực rỡ, bốn phía dày đặc “Điện hoa”, vừa nhìn mà giật mình.

Những Điện hoa này nổi liền từ chuỗi này sang chuỗi khác, phát ra tiếng rung động, trong không khí truyền đến mùi cháy khét, lực lượng hủy diệt bạo ngược như núi lửa bộc phát.

Oành...

Mái tóc xanh trên đầu Triệu Phong đột nhiên bùng nổ, rối loạn mà sắc bén, kết hợp vợi điện lưu khủng bố xung quanh, cùng nhau nhảy múa, tạo thành một hình ảnh động tĩnh kết hợp.

Cùng lúc đó.

Lông mày của hắn hóa thành màu xanh, trong đồng tử lóe lên một tầng ánh sáng màu xanh sắc bén, một tia huyết dịch màu xanh vờn quanh bên ngoài thân thể Triệu Phong, phảng phất chứng kiến một hư ảnh Viễn cổ Thần, ngạo nghễ đứng sau lưng Triệu Phong.

Khí tức sâu dày khoáng tuyệt cổ kim, cùng với Điện Lôi lực hủy diệt, đan xen vào nhau, tạo thành uy thế bá đạo hủy diệt tất cả.

- Cái gì!

Tâm linh Ngạo Thiên Nguyệt kinh hãi, chân lực khí huyết toàn thân gần như bị áp chế, không cách nào nhúc nhích nổi.

Triệu Phong trong tầm mắt hắn, phảng phất như hóa thành Viễn cổ

Ma Thần, một chưởng đánh ra, Phong Lôi mênh mông cuồn cuộn, hủy thiên diệt địa, duy ngã độc tôn.

- Lực lượng huyết mạch!

- Hắn cũng có lực lượng huyết mạch!

Toàn trường đều kinh hô, một vài cường giả trưởng bối thậm chí còn vỗ bàn đứng dậy.

Lăng Nguyệt Tông chủ và mấy vị trưởng lão đều đứng bật dậy, gần như nín thở.

- Ồ? Huyết mạch thật thuần túy, khí tức cũng rất xa xưa...

Bên phía Thiết Long Cường Quốc cũng truyền đến tiếng thốt giật mình khe khẽ.

Phành...

Trên Phong Vân quyết chiến đài truyền đến một tiếng nổ vang thật lớn. Sau đó từng trận nổ vang lên. Điện minh giao thoa.

Lấy Triệu Phong làm trung tâm, hắc sa xung quanh đều bị cháy đen thành tro bụi, nương theo điện lôi nộ phóng, lan ra khắp bốn phương tám hướng.

Điện lưu xoay tròn vặn vẹo, hiện ra từng đạo điện hoa. Hoàn toàn bao phủ Ngạo Thiên Nguyệt, nổ chấn bay hắn.

Tầng ánh sáng ngân nguyệt bên ngoài thân thể Ngạo Thiên Nguyệt phát ra tinh quang chói mắt, thân hình gần như bay ngược về phía sau.

Phành...

Thân thể của Ngạo Thiên Nguyệt bay lên cao hơn trăm trượng, tạo thành một lỗ thủng trên trận pháp đài. Sau đó bay ra ngoài sân.

Ngay tại chỗ.

Triệu Phong đứng trong hố đen khổng lồ bị thiêu cháy, mái tóc xanh xõa ra tung bay như thác nước, bên ngoài thân thể vờn quanh một tầng huyết dịch màu xanh, sau đó nhanh chóng thu liễm.

Tiếp đó, lông mày và thân thể hắn đều khôi phục nguyên trạng.

Vù...

Triệu Phong nhắm mắt lại, cảm thấy trong cơ thể trống rỗng, có chút suy yếu.

Nhưng cùng lúc đó, một luồng khí tức sinh cơ mạnh mẽ thịnh vượng đột nhiên bừng sáng trong cơ thể, từng sợi chân lực màu xanh nhạt càng trợ nên tinh thuần, hiện động điện quang nhàn nhạt, không ngừng vận hành sinh sôi trong cơ thể.

- Hắn đột phá rồi!

Dưới đài đột nhiên truyền đến tiếng hét.

Không ít người đều hít một hơi khí lạnh, không biết là rung động trước thực lực của Triệu Phong hay là vì tình huống lâm trận đột phá.

Phịch...

Bên ngoài sân, thân thể Ngạo Thiên Nguyệt chật vật không chịu nổi, rơi xuống đất, trên người lưu lại một mảnh cháy đen.

- Triệu Phong thắng!

Trọng tài trong cơn kinh ngạc đã kịp phản ứng, dùng ánh mắt khác thường dò xét tên quái vật Triệu Phong.

Lời này vừa đứt, toàn trường lập tức oanh động, rất nhiều người đang xem chiến đến bây giờ mới kịp phản ứng.

- Chuyện gì xảy ra? Tại sao Triệu Phong lại đột nhiên trở nên khủng bố như vậy, chỉ một chưởng đã đánh bay Ngạo Thiên Nguyệt.

- Lực lượng huyết mạch! Không ngờ tên điên Triệu Phong này cũng có lực lượng huyết mạch.

Dưới sân lập tức nghị luận, có sợ hãi có thán phục.

- Khó trách tư chất của hắn rất bình thường mà có thể tu luyện cực nhanh và chiến lực khủng bố như thế, thì ra là có lực lượng huyết mạch.

Thần sắc đám người Dương Càn và Bắc Mặc đều vô cùng phức tạp, trong lòng không biết là kinh hỉ hay là cay đắng.

Bên phía Hiểu Nguyệt Tông, Tông chủ và mấy người Đại trưởng lão đều lộ vẻ cuồng hỉ.

- Trời cao giúp đỡ, Hiểu Nguyệt Tông ta không ngờ lại xuất hiện một thiên tài tuyệt đỉnh như vậy.

Hiểu Nguyệt Tông chủ vô cùng vui mừng.

- Tên Triệu Phong này, không ngờ lại ẩn dấu sâu như vậy.

Trên mặt Vân Hải chân nhân có chút vặn vẹo, cố gắng kiềm chế lo lắng và sát cơ trong lòng.

- Quả nhiên.

Đại trưởng lão thở phào một hơi và mỉm cười, thân là sư tôn của Triệu Phong, đã nhiều lần tiếp xúc, ông ta đã sớm phát hiện thân thể của đệ tử có gì đó dị thường, chẳng qua là lúc trước vẫn không thể khẳng định mà thôi

Dưới ánh mắt chấn động của toàn trường, Triệu Phong nhắm mắt lại, chậm rãi bước xuống đài, ngồi khoanh chân, bắt đầu vận chuyển chân lực trong cơ thể, củng cố cảnh giới tu vi.

Đồng thời, hắn còn ăn vào một viên linh đan trị thương có giá trị không nhỏ.

Bên phía khác...

Ngạo Thiên Nguyệt bị thua, sắc mặt âm tình bất định, có khuất nhục, có sợ hãi và không cam lòng.

- Tên này... Không ngờ lại che đấu sâu như vậy.

Ngạo Thiên Nguyệt cắn chặt răng.

Trận chiến này, không chỉ đơn giản là hắn thua, mà còn là một loại sỉ nhục.

Nếu như Triệu Phong phát động lực lượng huyết mạch từ đầu thì đã

có thể thắng Ngạo Thiên Nguyệt.

Thế nhưng hắn lại không làm vậy, lại xem Ngạo Thiên Nguyệt là viên đá mài đao, kích phát tiềm năng của mình, cuối cùng thông qua lực lượng huyết mạch bộc phát, nhất cử đột phá vách ngăn Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Trong vô hình, Ngạo Thiên Nguyệt đã trở thành một viên đá mài đao, một con cờ.

Như vậy hỏi sao hắn không phẫn hận, không nhục nhã cho được?

Sau khi đột phá Lục trọng thiên, tu vi của Triệu Phong đã xếp vào hàng đỉnh cao trong Liên minh thịnh hội, so với những đại tân tú khác trong liên minh, chỉ kém một trọng, bù đắp thiếu sót lớn nhất của mình.

Trên thực tế, Triệu Phong làm vậy cũng có mạo hiểm nhất định, nếu làm không tốt sẽ bị chân lực cắn trả.

Thế nhưng Thương Vũ Nguyệt và Lâm Thông mang đến cho hắn áp lực quá lớn, muốn đoạt được hạng nhất, nhất định phải đề cao tu vi, lúc đó mới có thể tăng phần thắng lên.

Giờ phút này...

Rất nhiều ánh mắt trên sân đều nhìn về phía thiếu niên lạnh lùng độc nhãn tóc xanh này, đây là một tân tú hung tàn trong liên minh.

Từ khi bắt đầu Liên minh thịnh hội đến nay, Triệu Phong đã thành công đánh bại hai đại tân tú.

Hôm nay, hắn còn bại lộ lực lượng huyết mạch, tu vi đột phát một

trọng thiên, còn thực lực chân chính và bài tẩy của hắn vẫn không thể đánh giá.

Giờ khắc này...

Triệu Phong ở trong suy nghĩ của mọi người đã trở nên cực kỳ đáng sợ, có thể sánh ngang với Thương Vũ Nguyệt và Lâm Thông.

- Không biết tên điên này khi gặp Thương Vũ Nguyệt và Lâm Thông sẽ có tình huống như thế nào.

Phần lớn người đang xem chiến đều nghĩ tới tràng cảnh lúc đó, tâm huyết phấn chấn, vô cùng chờ mong.

Trận chung kết Phong Vân vẫn tiếp tục.

Nửa canh giờ sau, thương thế của Triệu Phong đã khỏi hẳn, dưới sự thẩm thấu của huyết mạch Viễn cổ, thương thế của hắn khôi phục nhanh hơn người thường rất nhiều, đây là một loại hiệu quả mà bất kỳ huyết mạch nào cũng có.

Khi Triệu Phong đứng lên, khí tức trên người càng trở nên ngưng luyện, mái tóc xanh trên đầu tung bay, đứng trong đám người, vô cùng bắt mắt.

Trong mơ hồ...

Trên Phong Vân quyết chiến đài đã xuất hiện ba luồng khí thế chủ đạo.

Thương Vũ Nguyệt, Lâm Thông, Triệu Phong.

Ba luồng khí thế này, chia làm ba hướng trên Phong Vân quyết chiến

đài, “Tạo thế chân vạc”, áp bách tinh thần vô hình khiến cho mọi đệ tử đại biểu đều cảm thấy hô hấp trở nên áp lực.

Có thể dùng mắt thường nhìn trong hư không xuất hiện ba “cự vật” hư vô.

Một cây Thanh Phong ba thước vạch phá trời cao, một đồng từ màu đen vực sâu thăm thẳm, một con mắt màu xanh nguy hiểm bao quát chúng sinh.

Uy vận vô hình này giống như giao phong trong cõi u mình, bao trùm lên toàn bộ thiên tài trong liên minh Thập Tam Tông.

Chương 234: Ai làm vương giả (thượng)

Phần lớn đệ tử đại biểu ở đây đều bị uy vận và đại thế không gì sánh nổi áp bách, đến mức hô hấp khó thở, chỉ có thể nhìn theo bóng lưng của ba người.

Loại áp bách này giống như chỉ là ảo giác, không có quan hệ gì tới thực lực, mà là uy vận của một mảnh thiên địa.

Thương Vũ Nguyệt, Lâm Thông, Triệu Phong.

Ba đại thiên tài tuyệt đỉnh, dưới uy vận vô hình này thúc đẩy, tạo thành thế chân vạc, đứng xa xa giằng co.

Giờ khắc này, bọn họ đều tán thành thực lực lẫn nhau, xem hai phe khác là đối thủ chân chính.

- Thương Vũ Nguyệt, ta vốn tưởng rằng, ngươi chính là đối thủ duy nhất trong Liên minh thịnh hội của mười ba Tông lần này, không ngờ bây giờ lại xuất hiện thêm một người.

Lâm Thông chắp tay, đôi mắt thâm thúy đen kịt.

Hắn không nói gì, nhưng thanh âm này lại vang vọng trong tinh thần của ba người.

Thương Vũ Nguyệt một thân áo tơ trắng, không dính một hạt bụi, đôi mắt dễ thương không u, tay cầm Thanh Phong ba thước, giống như thiên ngoại phi tiên.

Đôi mắt thanh tịnh linh hoạt kỳ ảo của nàng đang chăm chú dò xét một người.

Thương Vũ Nguyệt và Lâm Thông đều biết rõ, thiếu niên trước mắt giống như sao chổi quật khởi kỳ tích, là đối thủ của hai người bọn họ.

Nông sâu của thiếu niên này như thế nào, hai người vẫn chưa xác minh được.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, vẻ mặt lạnh lùng bình tĩnh, mái tóc xanh đẹp mà tà dị, tung bay trong gió.

Một màn này khiến cho một số nữ tử tại đây đều cảm thấy tâm hồn rung động.

Mặc dù tướng mạo của Triệu Phong cũng chưa tới mức đặc biệt tuấn mỹ, thế nhưng ngũ quan góc cạnh rõ ràng, đôi mắt thâm thúy, không thể nhìn được mà nhìn thêm một lần, phảng phất như có chiều sâu vô hạn.

Đặc biệt là mái tóc xanh tinh khiết kia, thậm chí còn khiến cho rất nhiều nữ tử ghen ghét, điều này cũng khiến cho thiếu niên này tăng thêm vài phần lãnh khốc tà mị.

- Đối thủ rất cường đại, nhưng thịnh hội lần này, ta vẫn muốn tranh đoạt hạng nhất!

Sắc mặt Triệu Phong vẫn trầm tĩnh, ánh mắt sắc bén ác liệt, chiến ý vô hình phát tán ra.

Tại sân khấu lớn như Liên minh thịnh hội, hắn sẽ từng bước sáng tạo kỳ tích, bước lên đỉnh cao.

Nhưng sát ý đến từ chỗ tối lại càng cường liệt hơn trước, số lượng cũng nhiều hơn vài phần.

Những sát niệm đó, không chỉ đến từ Vân Hải chân nhân.

Thử hỏi mà xem, một người tuyệt đại thiên kiêu như vậy đột nhiên xuất hiện, lại xuất thân từ tiêu Tông như Hiểu Nguyệt Tông, há có thể không khiến cho những Tông phái khác ghen ghét, sinh lòng ác ý?

Thế nhưng...

Triệu Phong đã không còn là đứa trẻ trong trừng nước nữa, cánh chim của hắn đã dần đủ lông, con đường trưởng thành đã có thành tựu sơ bộ.

Huống chi, bất luận một người tuyệt đại thiên kiêu nào cũng đều phải gặp sự ghen ghét và sát cơ trong quá trình trưởng thành.

Bất luận là Thương Vũ Nguyệt hay là Lâm Thông, bọn họ đều gặp phải vô số trắc trở, đây chính là một con đường rất tự nhiên.

- Cứ mặc kệ bão tố kéo tới mạnh mẽ hơn, nếu như ta có thể đoạt được hạng nhất, đạt được “Thuế Linh Đan”, liền có thể nhất cử đột phá Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Triệu Phong quyết định thả tay đánh cược một lần.

Thương Vũ Nguyệt và Lâm Thông, thân là tuyệt đại thiên kiêu của Hoành Vân Thiên Lâm này, tự nhiên không hề có bất kỳ ý niệm thối lui nào.

Bọn họ đạt được “Thuế Linh Đan”. Đồng dạng cũng có thể khiến cho

thực lực đột nhiên tăng mạnh, thậm chí có thể đột phá Chân Linh cảnh trong vòng một hai năm nữa.

- Ba đại thiên tài này, đại khí vận hội tụ trong Hoành Vân Thiên Lâm, Liên minh thịnh hội lần này, có lẽ chính là kỳ ngộ xà giao hóa long.

Mấy vị cao nhân Chân Linh cảnh của Vân Kiếm Tông trao đổi ánh mắt với nhau, không khỏi cảm khái

Thiên tài như Thương Vũ Nguyệt, Lâm Thông, Triệu Phong, cho dù là mấy trăm năm sau có thể xuất hiện một người thì đã không tệ rồi.

Mà lần này lại đồng thời xuất hiện ba người, đây là đại khí vận bực nào chứ?

Bên phía Thiết Long Cường Quốc.

- Hoành Vân mười ba nước, chỉ còn lại một ít số mệnh, có lẽ hoàng hôn lúc trước đã quay trở lại rồi.

Một nữ tử mang mặt nạ màu bạc, ưu nhã cười.

Cùng lúc đó...

Cao tầng của mười ba Tông phái cũng phản ứng rất đặc sắc, có thở dài, có hâm mộ và không cam lòng.

Nhưng tất cả mọi người đều biết.

Lần Liên minh thịnh hội này đã xuất hiện ba đại thiên tài.

Bên phía Hiểu Nguyệt Tông.

- Thật không ngờ Phong nhi có thể bước đến tận bước này.

Đại trưởng lão không khỏi thổn thức.

Trong mắt hắn, Triệu Phong có thể tiến vào Phong Vân quyết chiến đài, cơ bản đều hợp cách, trở thành một trong Tứ đại tân tú của liên minh thì thành tựu càng bất phàm.

Mà bây giờ, Triệu Phong, Thương Vũ Nguyệt và Lâm Thông lại tạo thành chế chân vạc, trở thành đệ nhất tân tú vương giả tranh đoạt hạng nhất.

Nhìn ba người Thương Vũ Nguyệt tạo thành thế chân vạc vô cùng uy vận, Từ Tử Huyền và Ngạo Thiên Nguyệt đều lộ ra thần sắc ảm đạm, song quyền siết chặt, hình như không cam lòng.

Hai người không ngờ rằng Triệu Phong lại có thể đạt tới trình độ như vậy.

Hắn không chỉ là một đại hắc mã, mà còn là một “rồng ẩn dưới vực sâu”, bây giờ chính thời khắc mượn gió phá không bay lên trời.

Phong Vân quyết chiến đài.

Quyết chiến vẫn tiếp tục, mười hai thiên tài tuyệt đỉnh Phong Vân giao phong với nhau, không có bất kỳ ai may mắn tránh được.

Nếu như có thể giành được mười một trận thắng lợi, chiến thắng tất cả mọi người, vậy thì sẽ trở thành đệ nhất, không phải hoài nghi.

Nửa ngày sau...

Vòng quyết đấu tiếp theo bắt đầu.

Thương Vũ Nguyệt, Lâm Thông, Triệu Phong lần lượt dùng thực lực ngạo thị quần hùng, diệt sát đối thủ.

Vòng này, Triệu Phong gặp Bắc Mặc.

Toàn thân Bắc Mặc dâng lên một tầng nước gợn sóng, màu ám lam rung động tạo thành vòng bảo hộ.

Triệu Phong không nói hai lời, kéo La Hầu cung ra, huyết dịch màu xanh lóe lên, La Hầu Tiễn vượt qua tốc độ âm thanh, tạo thành một quỹ tích huyền diệu khó lường.

Tâm thần Bắc Mặc chuyển động, mũi tên trong tầm mắt phảng phất như một tia chớp, điện minh nổ vang.

Hắn cảm thấy mình như rơi vào vực sâu vô tận, xung quanh là băng tuyết sương lạnh gào thét, thân thể không ngừng chìm xuống.

Dù chỉ thất thần nửa giây, nhưng mũi tên vượt qua tốc độ âm thanh cũng đủ phân ra thắng bại.

Phụt...

Mũi tên kia bắn lên bả vai của Bắc Mặc, khiến cho thân thể hắn phát lạnh, một luồng cảm giác tê dại chạy khắp toàn thân.

- Một mũi tên kèm theo tinh thần công kích...

Bắc Mặc cười cay đắng.

Hắn không thể không thừa nhận, đối diện với mũi tên này, chính hắn không hề có chút sức chống đỡ nào.

Thứ nhất, hắn không thể tránh được tinh thần công kích của Triệu Phong.

Thứ hai, tốc độ của mũi tên kia thật sự quá khủng bố, dung nhập với Điện Chi Áo Nghĩa và lực lượng huyết mạch, cho nên tốc độ, uy lực của nó đã đạt tới cực hạn.

Mũi tên này có thể chính diện xuyên thủng phòng ngự của Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Thủ đoạn của Triệu Phong tầng tầng lớp lớp, cung tiễn, bí thuật tinh thần, khiến cho đối thủ của hắn cảm thấy vô lực.

Liên tục chiến đấu bốn năm vòng, Thương Vũ Nguyệt, Lâm Thông, Triệu Phong, ba đại tân tú vương giả đều không có đối thủ, không thua một trận nào.

Trừ phi, bọn họ gặp nhau.

Đây cũng chính là thời khắc mà mọi người mong chờ nhất.

Tổng cộng mười một vòng chiến đấu, cho dù là ba đại tân tú vương giả cũng khó tránh khỏi kết cục gặp nhau.

Rốt cuộc.

Vào vòng đấu thứ sáu, tân tú vương giả đã gặp nhau đúng như kỳ vọng của mọi người.

- Thương Vũ Nguyệt đấu với Lâm Thông.

Trọng tài vừa dứt lời, lập tức toàn trường sôi trào, những người đang

xem chiến đều hưng phấn đến run rẩy.

Sự cường đại của Thương Vũ Nguyệt và Lâm Thông đã ăn sâu vào tâm linh của mọi người, từ đầu đến cuối đều dùng một chiêu để miễu sát đối thủ.

Thương Vũ Nguyệt còn đệ nhất nhân trong Tứ đại tân tú của liên minh, thân là nữ lưu mà có thể dẫm nát toàn bộ thiên tài của mười ba Tông dưới chân.

Đại thiếu niên thiên tài cùng thế hệ với nàng đều cảm thấy bi ai, nam tử hán đại trượng phu, vậy mà lại bị một nữ lưu vô tình vượt qua, chỉ có thể trông theo mà thèm.

Mà đối thủ của Thương Vũ Nguyệt cũng cường đại quỷ dị đệ nhất trong liên minh.

Từ đầu đến cuối, không có một người có thể chống cự lại cái liếc nhìn bằng “Thiên U Đồng” của Lâm Thông.

Chỉ cần liếc mắt một cái, liền miễu sát tất cả đối thủ.

Thương Vũ Nguyệt cường đại, dùng mắt thường cũng có thể nhìn, có thể phỏng đoán, nhưng thủ đoạn của Lâm Thông thì lại không thể dùng mắt thường để nhìn, khó lòng phòng bị được.

- Bắt đầu!

Trọng tài Chân Linh cảnh bỗng nhiên vung tay lên.

Keng!

Vừa dứt lời, tiếng kiếm réo rất vang vọng trời đất, dải kiếm cầu vồng

chói mắt lóe lên, giống như một tấm lụa vạch ra mây đen, luồng kiếm thế này lập tức bao trùm toàn trường.

Nhưng cùng lúc đó, Thiên U Đồng của Lâm Thông cũng mở ra.

Đồng tử tĩnh mịch phảng phất như vực sâu, tại trung tâm của đồng tử xuất hiện một quang điểm đỏ sậm xoay tròn.

Lực lượng vô hình thần bí thẩm thấu vào hư không, vừa âm hàn vừa quỷ dị, không chỗ nào không xâm nhập được.

Kiếm của Thương Vũ Nguyệt vừa rút ra khỏi vỏ thì liền ngưng trệ giữa không trung.

Sự thật đã chứng mình, tại phương diện tốc độ, tinh thần vật chất quả thực nhanh hơn không gian rất nhiều, ít nhất thì dưới tình huống cùng ra tay một lúc là vậy.

Giờ khắc này, tất cả mọi người đều chăm chú nhìn lên Phong Vân quyết chiến đài.

Trận chiến của hai đại Tứ đại tân tú, không ngờ lại đơn giản như thế.

Có lẽ chỉ cần một giây, có lẽ chỉ dùng một chiêu thì bọn họ đã phân ra thắng bại.

Cao tầng của Cổ U Điện và Vân Kiếm Tông đều hồi hộp nhìn lên đài quyết chiến.

Hai Tông này đại biểu cho thực lực hạng nhất vả hạng hai trong liên minh.

Đệ tử kiệt xuất của bọn họ cũng là số một số hai trong liên minh.

Chẳng qua tình hình lúc này dường như có chút không ổn đối với Thương Vũ Nguyệt. Bởi vì công kích của Lâm Thông đã tấn công trước.

Cây Thanh Phong ba thước trong tay nàng thoáng rung động.

Bên ngoài thân thể Lâm Thông dâng lên một tầng ánh sáng đỏ sậm âm u, bước chân khẽ chuyển, chống lại dư uy một kiếm của Thương Vũ Nguyệt.

Một kiếm của Thương Vũ Nguyệt, mặc dù bị cắt ngang, thế nhưng thân là thiên tài Kiếm Đạo, nàng vẫn có thể theo bản năng chém về phía đối thủ, chẳng qua, một kiếm này đã mất đi phần lớn lực hấp dẫn, uy năng giảm mạnh.

Dù vậy thì Lâm Thông vẫn rên lên một tiếng, trên vai xuất hiện một đạo vết máu.

Nhân lúc đó, trong đôi mắt xinh đẹp của Thương Vũ Nguyệt đột nhiên lóe lên một tia thần thái, cậy Thanh Phong ba thước trong tay chậm rãi nâng lên, kiếm thế bao trùm toàn trường, lại lần nữa ngưng tụ.

- Không được!

Trưởng bối cao tầng trong Cổ U Điện đều nhao nhao biến sắc.

Công kích Kiếm Đạo của Thương Vũ Nguyệt, ngạo thị quần hùng, vượt qua tất cả thiên tài, đây chính là điều không thể hoài nghi.

Cho dù là Triệu Phong, Lâm Thông cũng không thể không thừa nhận điều này.

Công kích của Thương Vũ Nguyệt bễ nghễ vô địch, vượt qua toàn bộ tân tú ở đây.

Nàng không có lực lượng huyết mạch, thế nhưng lại có thể đạt tới trình độ này, cho thấy ngộ tính của nàng đối với Kiếm Đạo vô cùng đáng sợ.

Lâm Thông hít sâu một hơi, áo đen tung bay, quan điểm màu đỏ sậm của “Thiên U Đồng” càng thêm thâm thúy rực rỡ, phát ra lực hấp dẫn trí mạng.

Ánh mắt Thương Vũ Nguyệt vừa sáng lên lại trở nên ảm đạm, kiếm thế khủng bố vừa ngưng tụ lại chậm rãi tiêu tán, bàn tay trắng như ngọc khẽ buông lòng.

Trên trán Lâm Thông ứa ra mồ hôi lạnh.

Hào quang trong mắt Thương Vũ Nguyệt lại ảm đạm đi một phần, mỗi lần bàn tay trắng nõn buông lòng một chút thì Lâm Thông đều phải đánh đổi bằng cái giá vô cùng lớn.

- Không ổn!

Vẻ mặt của cao tầng Vân Kiếm Tông đều trở nên ngưng trọng.

Mắt thấy ánh mắt sáng rực của Thương Vũ Nguyệt dần trở nên ảm đạm, kiếm trên tay chầm chậm hạ xuống, một khi nàng triệt để rơi vào tay địch, cũng chính là thời khắc nàng thua cuộc.

Thanh Phong ba thước trong tay nàng đột nhiên reo lên, Thương Vũ Nguyệt lại lần nữa nâng kiếm lên, kiếm thế bễ nghễ quần hùng lại lần nữa ngưng tụ.

Giờ khắc này, trên sân đều lặng ngắt như tờ.

Rất nhiều người đang xem chiến đều nhìn không chớp mắt.

Không có kỹ xảo hoa lệ đẹp mắt, đọ sức trong im lặng vô hình, mỗi một cái nháy mắt đều có thể quyết định thắng bại.

Thành bại, chỉ trong một ý niệm.

Có khả năng là Thương Vũ Nguyệt sẽ chống cự được dày vò, một kiếm miễu sát Lâm Thông.

Cũng có thể là Thương Vũ Nguyệt bị Lâm Thông kéo vào vực sâu vô tận.

Tràng quyết đấu kinh tâm động phách.

Mỗi một khắc đều khiến bầu không khí trở nên căng thẳng hơn.

Thắng và thua...

Vương miện vương giả vinh quang sẽ thuộc về ai?

Thời gian trong khoảnh khắc này phảng phất như ngưng đọng.

Trận quyết đấu của hai đại tân tú, chỉ cản một chiêu là phân thắng bại.

Chẳng qua...

Một chiêu này lại kéo dài rất lâu.

Chương 235: Ai làm vương giả (trung)

Phong Vân quyết chiến đài.

Thương Vũ Nguyệt một thân ác to trắng đứng xa xa đối điện Lâm Thông, không khí xung quanh phảng phất như ngưng lại.

Giờ khắc này.

Trên sân lặng ngắt như tờ, chỉ còn nghe tiếng tim đập “thình thịch”.

Cho tới bây giờ, một chiêu của hai đại vương giả tân tú vẫn chưa phân được thắng bại.

Thời gian thoạt nhìn như đài đằng đặc, thực ra chỉ giằng co trong thời gian hai ba nhịp hô hấp, nhưng trong ảo giác thì hai người phảng phất đã giao phong trên trăm chiêu.

Mỗi một khoảnh khắc, Thương Vũ Nguyệt và Lâm Thông đều trải qua vô số lần giao phong, đánh cuộc.

- Tốc độ thời gian tại phương diện ý thức tỉnh thần không giống không gian vật chất. Có lẽ bọn họ đã giao phong rất lâu rồi.

Triệu Phong chăm chú nhìn lên Phong Vân quyết chiến đài.

Khuôn mặt Lâm Thông có chút vặn vẹo. Trên khuôn mặt thậm chí còn hiện ra vài phần kiệt lực và dữ tợn.

Lực lượng âm lãnh vô hình thần bí, thẩm thấu khắp hư không bốn phía, trong lớp áo bào màu đen, hắn vẫn đang chiếm ưu thế, giống như ông vua không ngai.

Hàng lông mày của Thương Vũ Nguyệt nhíu chặt, dung nhan xinh đẹp tuyệt mỹ có chút vặn vẹo, hiện ra đủ loại cảm xúc chuyển động, có thống khổ, có cô độc, có bất lực...

Đôi mắt sáng ngời của nàng đang dần trở nên ảm đạm.

Cây Thanh Phong ba thước trong bàn tay trắng nõn của nàng đang dần hạ xuống.

Lực lượng tinh thần vô hình thẩm thấu vào hư không, chậm rãi dâng lên. Bóng tối như muốn nuốt chừng ban ngày.

Trong mắt mọi người, thiếu nữ tuyệt đẹp mặc bộ áo tơ trắng kia phảng phất như đứng trong vực sâu, không ngừng thất thủ trong tay địch.

Cho dù rất nhiều thiên tài ở đây cũng không thể nhìn ra phương diện giao phong thực sự trong đó, nhưng bọn hắn vẫn có thể cảm nhận cán cân thắng lợi đang nghiêng về một phía.

- Sư tỷ! Cố chịu đựng!

- Tỷ chỉ cần kiên trì một lúc nữa là có thể một kiếm chém chết hắn!

Các đệ tử của Vân Kiếm Tông đều hét lên.

- Vũ Nguyệt sắp không kiên trì nổi nữa rồi. Trong Tứ đại tân tú của liên minh, chỉ có nàng là không có lực lượng huyết mạch...

Vẻ mặt của đám trưởng bối đều trở nên ngưng trọng, biểu lộ không quá lạc quan.

Thương Vũ Nguyệt mặc dù là kỳ tài có một không hai, thiên tư ngộ tính không gì sánh kịp, thế nhưng nàng lại không có huyết mạch truyền thừa.

Huyết mạch truyền thừa... Quá mức quý hiếm...

Đương nhiên, cũng không thể nói rằng không có huyết mạch truyền thừa thì sẽ không thể tạo nên truyền kỳ.

Ví dụ như “Ẩn Long Tôn Giả”, chủ nhân của “Ẩn Long Hồ”, ông ta đã thành danh hơn vạn năm trước, mà bản thân ông ta cũng không hề có huyết mạch truyền thừa.

“Xích Nguyệt giáo chủ” chấn nhiếp cổ kim cũng không có huyết mạch truyền thừa, thậm chí tư chất cũng không phải là quá tốt.

Huyết mạch truyền thừa, chẳng qua chỉ là một loại ưu thế nhất định.

Nhưng trong trận quyết chiến đỉnh phong này, Thương Vũ Nguyệt lại không có ưu thế ở phương diện đó mà thôi.

Lâm Thông có huyết mạch truyền thừa đặc thù, cũng chính vì vậy mà hắn mới có thể tu thành “Thiên U Đồng”, mặt điển chí cao của Cổ U Điện.

Triệu Phọng cũng phát hiện được tinh thần nguyên của Lâm Thông rất đặc thù, so với người cùng cấp còn mạnh hơn nhiều.

Cán cân thắng lợi đang không ngừng nghiêng.

Trong hư không đột nhiên xuất hiện một tầng màu đen trong suốt, giống như hắc thủy, từ dưới bàn chân Thương Vũ Nguyệt không ngừng dâng lên.

Lúc đầu, tầng màu đen trong suốt kia chỉ bao phủ đến đầu gối.

Không lâu sau, bắt đầu lan đến nửa người Thương Vũ Nguyệt.

Loại cảnh tượng vô hình này chính là bí “thuật tinh thần thẩm thấu khắp hư không, bẻ cong ánh sáng, hiện ra trong không gian thật.

Loại cảnh tượng này gián tiếp thể hiện rõ cục diện giao phong.

Tầng màu đen vô hình này cứ bao phủ một phần thì ánh sáng trong mắt Thương Vũ Nguyệt lại ảm đạm đi một phần.

Chừng một hai nhịp hô hấp, tầng màu đen vô hình đã bao phủ đến vai Thương Vũ Nguyệt, thậm chí đến phần cổ ưu nhã.

Cuối cùng khuôn mặt bất lực giãy dụa.

Ngay lập tức, hình dáng xinh đẹp của Thương Vũ Nguyệt đã gần như bị tầng màu đen vô hình bao phủ toàn bộ.

- Vũ Nguyệt sư tỷ!

- Sư tỷ! Tỷ không thể thua! Không ai có thể tiếp được một kiếm của sư tỷ hết.

Các đệ tử của Vân Kiếm Tông đều hét lên.

Ai cũng biết rằng, một khi Thương Vũ Nguyệt tỉnh lại, chỉ cần một kiếm là có thể nghịch chuyển thắng bại.

Thế nhưng, Thiên U Đồng của Lâm Thông cho tới nay còn chưa có ai có thể chống đỡ được một cái “liếc mắt”.

Mọi người đều trơ mắt nhìn Thương Vũ Nguyệt bị tầng màu đen vô hình bao phủ khuôn mặt, lướt qua chiếc mũi tinh xảo, sau đó đến hai con ngươi...

Keng keng...

Thanh Phong ba thước từ trên bàn tay trắng nõn của Thương Vũ Nguyệt rơi xuống.

Từ trên xuống dưới Vân Kiếm Tông đều cảm thấy trái tim đập “thịch” một tiếng.

Người dùng kiếm, mất đi kiếm cũng giống như mất đi linh hồn.

- Ha ha ha...

Các trưởng bối cao tầng của Cổ U Điện đều thoải mái cười lớn, thở phào một hơi.

Tầng màu đen vô hình nhanh chóng nuốt gọn thân thể của Thương Vũ Nguyệt, cuối cùng bao phủ đến lông mày, trán,...

Cả người Thương Vũ Nguyệt, cơ bản đã bị “đắm chìm” hoàn toàn.

Gương mặt giãy dụa của Lâm Thông có chút giãn ra.

Nhưng đúng lúc này...

Thương Vũ Nguyệt bị tầng màu đen vô hình bao phủ, trong con

ngươi ảm đạm đột nhiên bắn ra một luồng thần quang kinh người, phảng phất có một đạo “kiếm quang” vô hình lướt qua cực nhanh.

Choang...

Kiếm thế bao trùm toàn trường lại lần nữa ngưng tụ, mắt thường phảng phất chỉ có thể nhìn một đạo “kiếm quang” trảm phá hư vô.

- Đây là...

Người của Thiết Long Cường Quốc không khỏi nghẹn họng.

Từ khi bắt đầu Liên minh thịnh hội, bọn họ chưa từng động dung như vậy.

- Đây... Chẳng lẽ là...

Vân Kiếm Tông chủ nói năng có phần lộn xộn.

- Kiếm ý... Là hạt giống kiếm ý!

Đại trưởng lão của Vân Kiếm Tông đột nhiên thốt ra một câu kinh người.

Kiếm ý!

Hạt giống kiếm ý!

Thương Vũ Nguyệt một thân bạch y, mái tóc đón gió tung bay, trong mắt phảng phất ngưng hiện một thanh kiếm vô hình, chém diệt hết thảy quái niệm thần quỷ.

Phụt phụt...

Lực lượng vô hình thẩm thấu hư không và tầng màu đen vô hình bao phủ khắp toàn thân nàng đều bị kiếm ý vô hình này chém thành ngàn vạn mảnh nhỏ.

Ộc!

Lâm Thông thổ ra một búng máu tươi, vẻ mặt tái nhợt, “Thiên U Đồng” bắn ra một quang điểm màu đỏ sậm âm u, lập lòe như lưu tinh.

Thương Vũ Nguyệt rên lên một tiếng, trong con mắt trong suốt như thủy tinh chợt xuất hiện một loại lực lượng hư vô xuyên thấu tâm linh.

Lúc này, trên mặt nàng chợt lộ ra một tia mình ngộ.

- Khu vực Hoành Vân Thiên Lâm, không ngờ lại xuất hiện một kỳ tài kiếm đạo, thai nghén ra “hạt giống kiếm ý”.

Người thần bí bao phủ trong tấm lụa đen lên tiếng, trong thanh âm lộ ra vài tia ngưng trọng.

- Thiên tài như vậy, cho dù toàn bộ Bắc đại lục cũng không có mấy người. Nếu như nàng có thể ngưng luyện ra kiếm ý thực sự, chỉ e tương lai vận mệnh sẽ trở thành chúa tể đại lục.

Nữ tử mang mặt nạ bạc có chút ưu sầu, lo lắng.

- Nàng chẳng qua chỉ mới lĩnh ngộ được hạt giống kiếm ý, muốn ngưng tụ thành kiếm ý thực sự, e rằng còn khó hơn lên trời.

Vẻ mặt của những người khác vẫn lạnh nhạt.

Giờ khắc này...

Liên minh Thập Tam Tông đều chấn động, tất cả cao tầng đều bắt đầu nghị luận.

Cục điện như vậy, thắng bại đã không phải lo lắng nữa.

Cho dù Thương Vũ Nguyệt không lĩnh ngộ được kiếm ý, chỉ cần có thể ngăn cản được “Thiên U Đồng”. Vậy thì thắng bại chỉ còn là vấn đề xuất ra một kiếm mà thôi.

- Hạt giống kiếm ý?

Triệu Phong lẩm bẩm, vẻ mặt càng thêm ngưng trọng.

Thượng Vũ Nguyệt chưa lĩnh ngộ được hạt giống kiếm ý thì hắn đã cảm nhận được áp lực sâu sắc, huống chi bây giờ lại lĩnh ngộ được loại lực lượng cường đại trong truyền thuyết này.

Kiếm ý, là lực lượng hư vô trong truyền thuyết của đại lục này, độ hiếm của nó còn vượt qua cả Tôn Giả Đan Nguyên cảnh.

Trước kia, Triệu Phong cũng chỉ từng gặp qua cụm danh từ này trong thư tịch cổ, loại lực lượng như vậy, bản thân rất khó dùng ngôn từ để miêu tả.

- Mấy trăm năm trước, Thập Đại Tông Phái chống chọi với Xích Nguyệt ma giáo. Lúc ấy, Xích Nguyệt giáo chủ ma uy bao trùm thiên hạ, trên cơ bản là đánh khắp thiên hạ vô địch thủ, thành tựu siêu việt cổ kim. Lúc đó, ngay cả Tôn Giả Đan Nguyên cảnh cũng đều vẫn lạc trong tay ông ta. Cũng may, trên đại lục lúc ấy lại xuất hiện một vị Tôn Giả kiếm đạo vô thượng, lĩnh ngộ được kiếm ý cường đại, chỉ cần một kiếm có thể chặt đứt sông lớn, một ý niệm có thể chém diệt tất

cả hư vô. Mạnh như Xích Nguyệt giáo chủ cũng phải kiêng kỵ công kích cường đại của hắn. Cuối cùng, việc Xích Nguyệt giáo chủ bại vong cũng có quan hệ rất lớn đến người này.

Đại trưởng lão của Vân Kiếm Tông cảm khái nói.

Truyền thuyết này, không ít người đều biết.

- Người đó chính là “Kiếm Tôn” Diệp Vô Tà, công kích của hắn thậm chí còn có thể uy hiếp Xích Nguyệt giáo chủ.

- Nghe nói hắn đã từng đạt được “Thất Kiếm truyền thừa” xếp hàng thứ hai trong bốn đại truyền thừa của đại lục.

Lúc nói tới sự tích này, mọi người đều vô cùng hưng phấn và chờ mong.

“Xích Nguyệt truyền thừa” và “Thất Kiếm truyền thừa” đều là một trong bốn đại truyền thừa của đại lục.

Trong đó, “Thất Kiếm truyền thừa” có bảy loại truyền thừa liên quan tới Kiếm Đạo, Diệp Vô Tà đã đạt được một trong số đó, cho nên tạo nghệ kiếm đạo của hắn đã đứng đầu trong ngàn năm qua.

Đương nhiên.

Diệp Vô Tà nhất định là cường giả lĩnh ngộ được kiếm ý chí cường của đại lục.

Choang...

Dải kiếm như cầu vồng đâm thẳng lên trời, xuyên qua trận pháp của Phong Vân quyết chiến đài, kiếm thế bao phủ khắp toàn trường,

phảng phất có một luồng uy năng ý niệm chém diệt hư vô, lực lượng cường hoành chưa từng có từ trước tới nay.

Phụt phụt...

Một ngón tay của Lâm Thông bị chém đứt đoạn, đám kiếm quang này lướt một vòng quanh cổ hắn.

- Ta nhận thua!

Lâm Thông đứng nguyên tại không hề di động.

Cho dù dưới tình huống bình thường hắn cũng không thể ngăn được một kiếm của Thương Vũ Nguyệt.

Giữa hắn và Thương Vũ Nguyệt, chỉ có miễu sát và bị miễu sát, không có loại kết quả thứ hai.

Thật không may, hắn lại thuộc loại kết cục thứ hai.

Trong Tứ đại tân tú của liên minh, Thương Vũ Nguyệt là người duy nhất không có huyết mạch truyền thừa, thế nhưng nàng lại có thiên tư nghịch thiên, tại thời khắc mấu chốt cuối cùng lại có thể ngưng tụ ra hạt giống kiếm ý.

- Lúc trước, ta chỉ có năm thành nắm chắc chiến thắng Thương Vũ Nguyệt, không quá sáu thành. Bây giờ nàng đã lĩnh ngộ được hạt giống kiếm ý, chỉ e phần thắng cũng không quá hai thành...

Triệu Phong chau mày, áp lực đại tăng.

Hạt giống kiếm ý mà Thượng Vũ Nguyệt lĩnh ngộ, quả thật là một dị số, đây là kết quả mà bất kỳ ai cũng không ngờ đến.

Lực lượng kiếm ý có thể chém diệt hư vô, tự nhiên có thể chém diệt công kích bí thuật tinh thần.

Một khi lĩnh ngộ được loại lực lượng hư vô như kiếm ý, kiếm tu sẽ trở thành một loại khắc chế với bí thuật tinh thần.

Nếu dùng công kích bình thường, Triệu Phong đoán chừng, chính mình rất có thể sẽ bị một kiếm của Thương Vũ Nguyệt miêu sát.

Dị số duy nhất là Thần Linh nhãn.

Nếu chỉ sử dụng lực lượng huyết mạch, Triệu Phong 100% sẽ thua, sử dụng Thần Linh nhãn mới có cơ hội chiến thắng.

Phong Vân quyết chiến đài...

Một hồi đại chiến đỉnh phong chưa từng có từ trước tới nay đã kết thúc.

Giờ khắc này...

Trên người Thương Vũ Nguyệt tập trung vô số vinh quang, dường như đã chú định rằng, nàng sẽ tiếp tục dùng thân phận nữ lưu mà dẫm nát toàn bộ thiên tài của liên minh Thập Tam Tông dưới chân.

Thậm chí, trong mắt các thiên tài, bước chân của Thương Vũ Nguyệt đã càng tiến càng xa.

Lĩnh ngộ hạt giống kiếm ý, cho dù mạnh như Lâm Thông cũng bị mạnh mẽ miễu sát, những người khác, e rằng càng không có hy vọng.

Nhưng trên sân vẫn còn một vài ánh mắt dừng lại trên người thiếu niên lạnh lùng độc nhãn tóc xanh.

Triệu Phong mặt không biểu tình, ánh mắt có chút lập lòe. Ít nhất, trong mắt của hắn vẫn không hề có chút thoái ý nào.

Trên Phong Vân quyết chiến đài...

Vòng chung kết Phong Vân vẫn đang tiếp tục.

Trong vòng quyết chiến thứ bảy.

Triệu Phong gặp phải một kình địch cường đại.

- Triệu Phong đấu với Lâm Thông.

Vừa nói xong, toàn trường lại lần nữa sôi sục.

Trận chiến tiếp theo có quan hệ tới ba hạng đầu của Liên minh thịnh hội.

Nếu như Triệu Phong thua, nhất định sẽ xếp hạng ba.

Nếu hắn chiến thắng, vậy thì thứ tự xếp hạng vẫn còn một tia cơ hội thay đổi.

- Ta cảm nhận được từ trên người ngươi một tia khí tức đồng loại.

“Thiên U Đồng” của Lâm Thông chậm rãi mở ra, nhưng lại thần kỳ không phát ra công kích.

- A? Mời chỉ giáo?

Triệu Phong ngạc nhiên nói.

Chương 236: Ai làm vương giả (hạ)

- Gỡ bịt mắt của ngươi xuống đi!

Câu nói đột ngột của Lâm Thông khiến cho đại biểu của mười ba Tông đều cảm thấy kinh ngạc khó hiểu.

Phần lớn ánh mắt đều tập trung trên người Triệu Phong.

Cho tới nay. Hình tượng của Triệu Phong trong mắt bọn họ vẫn là lạnh lùng và tàn nhẫn.

Khó có thể quên nhất chính là mái tóc xanh phiêu dật và độc nhãn long tàn nhẫn.

Đặc biệt là điều thứ hai. Chính nó khiến cho Triệu Phong càng thêm vài phần hung lãnh tàn khốc.

Mà nghe ngụ ý trong lời nói của Lâm Thông, chẳng lẽ Triệu Phong còn có một con mắt khác?

Trong con mắt đó có gì kỳ quặc?

- Không hổ là tân tú liên minh đã luyện thành bí điển chí cao “Thiên U Đồng”.

Tinh quang trong mắt Triệu Phong lóe lên.

Đối với trình độ tạo nghệ ở phương diện bí thuật tinh thần của Lâm

Thông. Triệu Phong cũng có vài phần kiêng kỵ nhất định.

Chẳng qua. Lúc này cũng chính là lúc hắn kích phát ma luyện “Thần Linh nhãn”.

Trong lòng Triệu Phong thầm hạ quyết tâm

Dưới ánh mắt tập trung của mọi người. Triệu Phong chậm rãi gỡ bịt mắt màu bạc xuống.

Dưới bịt mắt là một con ngươi u ám không chút ánh sáng

Trong lòng mọi người ở đây đều cảm thấy phát lạnh.

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo...

Đồng tử u ám trong mắt trái của Triệu Phong chợt hiện động một tầng ánh sáng màu xanh.

Dần dần, đồng tử biến thành màu xanh lấp lánh, hoạn mỹ như bảo thành, thần quang bên trong ẩn chứa một loại lợi hại vô hình, dường như có thể nhìn xuyên thấu vạn vật.

Phàm là người nhìn tới đồng tử này, tâm thần đều run lên, có ảo giác như tâm linh bị xuyên thùng tất cả bí mật đều không thể che giấu hay lần trốn.

- Đây là đồng tử thuật tinh thần của ngươi sao? Chúng ta quả nhiên là cùng một loại người.

Khóe miệng Lâm Thông nhếch lên một nụ cười, lực lượng huyết mạch trong cơ thể nhẹ nhàng run lên, không biết là hưng phấn hay bất an.

Cùng lúc đó...

Bên phía những người đang xem chiến cũng nổi lên sóng gió.

- Đây là đồng từ thuật tinh thần gì? Không ngờ lại có lực xuyên thấu mạnh như vậy!

- Có chút giống bí thuật “Thiên Ưng Nhãn” trong truyền thuyết, chẳng qua không ngờ hắn cũng giống như Lâm Thông, đồng tử thuật tinh thần đều được xây dựng bằng lực lượng huyết mạch.

Cao tầng của Cổ U Điện đều sôi trào.

Bọn họ chưa từng nhìn qua đồng từ thuật tinh thần của Triệu Phong, trong sách cổ cũng không hề ghi chép lại.

Thiên U Đồng!

Áo bào đen của Lâm Thông không gió mà bay, lực lượng vô hình thần bí thẩm thấu khắp hư không, âm hàn, quỷ dị, không chỗ nào không lọt vào.

Đồng từ tĩnh mịch phảng phất như vực sâu, tại trung tâm hiện ra một quang điểm đỏ sậm xoay tròn.

Khu vực xung quanh đột nhiên ảm đạm vài phần.

Lâm Thông giống như ông vua không ngai trong bóng tối.

Vù...

Tâm thần Triệu Phong thoáng rung lên, có một loại ảo giác như

không gian biến đổi.

Một khắc sau...

Thân hình Triệu Phong đã ở trong một không gian tối đen như mực.

Mặt đất mà hạn đứng, có thể dùng mắt thường nhìn một cái lông sắt đang được hình thành, bao trùm lấy hắn.

Không gian tối như mực.

Thê lãnh, âm hàn, quỷ dị.

Triệu Phong bị trói buộc trong chiếc lông sắt, bị cô lập hoàn toàn.

Trong không gian đen kịt đối diện, Lâm Thông đứng trên không trung, giống như ông vua không ngai, từ trên cao nhìn xuống

- Dùng huyễn thuật tinh thuẫn tạo ra lao tù, lại khiến cho ý thức của mục tiêu hãm vào trong hoàn cảnh không thể nào tự kềm chế được...

Triệu Phong hít một ngụm khí lạnh.

Thân thể của hắn vẫn còn ở trên Phong Vân quyết chiến đài, nhưng ý thức tỉnh thần lại hoàn toàn lọt vào tình cảnh khác.

Trong hiện thực, cho dù thực lực của hắn có cường thịnh hơn nữa, nhưng không có ý thức chủ đạo thì cũng chỉ là một cái xác không hồn.

Tại phương diện ý thức tỉnh thần, tốc độ thời gian trôi qua khác với ngoại giới. Ý thức của ngươi đã bị vây khốn trong huyễn thuật tinh thần của “Thiên U Đồng”, chịu đựng sự tra tấn vô tận. Một ngày tra

tấn ở trong này, chỉ tương đương với mấy nhịp hô hấp ở bên ngoài mà thôi.

Lâm Thông cười dữ tợn, trong tay xuất hiện một cái rồi sắt có gai, hung hăng đánh lên Triệu Phong.

Vụt...

Triệu Phong rên lên một tiếng, trên người xuất hiện một đạo vết máu.

Loại công kích này, cho dù không ảnh hưởng tới thân thể trong hiện thực, nhưng ý thức tỉnh thần lại chịu đựng sự tra tấn vô tận, mệt mỏi đến tận cùng, thậm chí sụp đổ mà hôn mê.

- Người bình thường chỉ có thể kiên trì một cạnh giờ. Như nữ nhân Thương Vụ Nguyệt kia, không ngờ lại có thể kháng cự mười giờ tra tấn của ta. Không biết ngươi có thể kiên trì được bao lâu.

Lâm Thông liếm liếm môi, rồi sắt trong tay trút xuống Triệu Phong hết sức sắc bén ác liệt.

Vụt vụt vụt...

Roi sắt quất lên người mang theo một mảnh huyết nhục, thống khổ tàn nhẫn vô cùng.

Người bình thường chỉ bị tra tấn một chút đã không thể chịu nổi rồi.

Có thể kiên trì được bao lâu, vậy thì còn phải xem ý chí của người đó như thế nào.

Đương nhiên.

Lực lượng tinh thần của Lâm Thông cũng không phải vô hạn, nếu như ý chí của một người có thể cường đại đến vô hạn, vậy thì mệt mỏi cũng đủ mệt chết Lâm Thông rồi.

Thế nhưng người tu luyện bí thuật tinh thần lại có ý chí tinh thần cường đại hơn người thường rất nhiều. Đặc biệt là tinh thần nguyên, tinh lực cường đại hơn xa những người cùng cấp.

Lúc này...

Triệu Phong đang bị nhốt trong một chiếc lông sắt, chịu đựng sự tra tấn vô tận của Lâm Thông

Ban đầu là rồi sắt, sau đó là các loại vũ khí khác, đủ loại cực hình vượt quả tưởng tượng của người khác.

- Thương Vũ Nguyệt là một nữ lưu, nhưng có thể kiên trì tới mười canh giờ trong loại tình huống này, thật sự khó có thể tưởng tượng nổi. Khó trách nàng ta có thể thai nghén ra hạt giống kiếm ý.

Triệu Phong chợt liên tưởng tới sự đáng sợ của Thương Vũ Nguyệt.

Dưới tình huống bình thường cho dù là Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, ý thức có thể kiên trì được một canh giờ trong không gian này cũng đã là cực hạn rồi.

Mà trong lao tù do bí thuật tinh thần hình thành này, một canh giờ ở đây chỉ bằng với thời gian một nháy mắt ở bên ngoài mà thôi.

Bởi vậy, đối thủ của Lâm Thông hầu hết đều bị một liếc mắt miễu sát.

Người không lạc vào cảnh giới kỳ lạ này, không thể nào biết được tư vị thống khổ trong đó như thế nào.

- Tinh thần nguyên của ngươi còn cường đại hơn so với tưởng tượng của ta, thừa nhận công kích mãnh liệt như vậy mà lại không hề kiệt sức chút nào.

Lâm Thông phiêu phù trong vực sâu.

- Ha ha, tiếp tục đi.

Khóe miệng của Triệu Phong nhếch lên một tia lãnh ý, đồng từ màu xanh trong mắt trái lẳng lặng ngưng tụ, nhìn về phía mảnh lao tu quý dị này.

- Tốt! Ta xem ngươi có thể kiên trì được bao lâu!

Lực công kích của Lâm Thông chợt tăng mạnh trên phạm vi lớn.

Các loại vũ khí, đao, kiếm, côn, hỏa diễm, mưa đá, đều bao phủ lấy Triệu Phong trong chiếc lông sắt.

Triệu Phong vẻ mặt không biểu tình ngạnh kháng toàn bộ công kích.

Hắn hiểu rằng những công kích này không thể tạo thành bất kỳ tổn thương nào đối với thân thể trong hiện thực.

Bản chất của tất cả mọi thứ ở đây đều chỉ là “huyễn thuật tinh thần”, thứ thừa nhận suy yếu và tổn thương chính là ý thức tỉnh thần của người đó.

Thế nhưng...

Tinh thần nguyên của Triệu Phong rất cường đại.

Tiểu vực sâu màu xanh trong không gian mắt trái đang không ngừng xoay tròn mở rộng, màu sắc càng trở nên thâm thúy.

Trên Phong Vân quyết chiến đài.

Triệu Phong và Lâm Thông ở xa xa giằng co.

Thiên U Đồng của Lâm Thông giống như một vực sâu, điểm đỏ bên trong mắt không ngừng xoay tròn.

Đồng tử màu xanh trong mắt trái của Triệu Phong lưu chuyển một tầng ánh sáng sắc bén, sáng đến kinh người.

Một nhịp hô hấp... Hai nhịp hô hấp... Ba nhịp hô hấp...

Thời gian trôi qua, rõ ràng là rất ngắn ngủi, lại có vẻ chậm chạp vô cùng.

Đến tận nhịp hô hấp thứ tư, thứ năm thì trên trán Lâm Thông đã toát ra mồ hôi lạnh, hai tay nắm chặt, thân hình khẽ run run.

Bên phía Cổ U Điện chợt nghị luận.

- Đã trôi qua lâu như vậy rồi mà vẫn chưa giải quyết được tiểu tử này?

- Tình huống dường như có chút bất lợi đối với Lâm Thông, Tiểu tử họ Triệu này thật sự tà môn, tinh thần nguyên lại thâm bất khả trắc, đến bây giờ dường như vẫn không bị tổn thương bao nhiêu.

Sắc mặt cao tầng của Cổ U Điện đều trở nên ngưng trọng.

Thường thường, Lâm Thông muốn chiến thắng một đối thủ thì chỉ

cần một nhịp hô hấp.

Nhưng tình huống hiện nay lại vô cùng quỷ dị.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, khóe miệng nhếch lên nụ cười, mái tóc xanh bay phất phới, thoạt nhìn dường như rất nhẹ nhàng.

Trong không gian đen kịt...

- Điều này làm sao có thể...

Vẻ mặt Lâm Thông tràn đầy kinh hãi, nhìn qua Triệu Phong trong chiếc lông bằng sắt.

Hắn đã “tra tấn” Triệu Phong suốt mấy canh giờ, thế nhưng đối phương vẫn thâm thúy như biển cả, chống đỡ hết toàn bộ công kích mà không rên một tiếng.

Lâm Thông cảm giác rằng, công kích huyễn thuật tinh thần của mình dường như đánh vào một tảng đá không có sinh mệnh, thậm chí còn có một bộ phận bị đối phương hấp thu.

Kháng lực của Triệu Phong đối với bí thuật tinh thần cực kỳ cường đại, lúc trước ý thực tinh thần của người đội mũ rộng vành xâm nhập vào hắn, thiếu chút nữa đã bị hắn nuốt chừng.

Bí thuật của Lâm Thông thuộc về loại huyễn thuật tinh thần, tính xâm nhập cũng không quá mãnh liệt, trọng điểm ở một chữ “huyễn” và “vây khốn”.

Lúc này, ý thức của Lâm Thông đã có chút mệt mỏi, nhưng tinh thần của Triệu Phong vẫn xán lạn.

- Được rồi, dừng lại ở đây thôi. Huyễn thuật tinh thần của ngươi đã bị ta thăm dò hết rồi.

Bên trong Thần Linh nhãn của Triệu Phong đột nhiên bùng lên một tầng ánh sáng màu xanh sắc bén, phảng phất như lưỡi đao vô hình, cắt phá hư không.

Rắc rắc...

Huyễn cảnh lao tù do tinh thần của “Thiên U Đồng” mà Lâm Thông thi triển tạo ra lập tức sụp đổ.

Trên Phong Vân quyết chiến đài...

- Phù...

Lập tức thở gấp, tinh thần có chút mệt mỏi.

Tinh thần của Triệu Phong vẫn tràn trề, mắt trái vô cùng sắc bén.

- Điều... Điều này làm sao có thể... Hắn gần như miễn dịch bí thuật tinh thần của ta hoàn toàn...

Trên mặt Lâm Thông tràn đầy kinh hãi, nói năng lộn xộn.

Sau khi học thành “Thiên u Đồng, hắn gần như làm gì cũng thuận lợi. Nhưng Triệu Phọng lại gần như miễn dịch công kích bí thuật tinh thần của hắn, loại quái thai như vậy vẫn là lần đầu hắn gặp.

- Ha ha, đến lượt ta xuất thủ đây.

Triệu Phong nhẹ nhàng cười, trong đồng từ màu xanh chợt trở nên thâm thúy bao la, giống như một cái tiêu vực sâu đang nhanh chóng

xoay tròn.

Vù...

Tâm thần của Lâm Thông thoáng cái bị một luồng lực lượng tinh thần dẫn dắt.

Khoảnh khắc tiếp theo...

Lâm Thông đứng trọng một tầng mây đen cuồn cuộn phía chân trời, không gian rộng lớn không có giới hạn này đều là một màu xanh.

- Làm sau có thể! Đây là thủ đoạn huyễn lực trong “Thiên U Đồng” của ta...

Lâm Thông kinh hô một tiếng.

Giờ phút này...

Không gian mà hắn đang đứng chính là không gian huyễn lực mà Triệu Phong mượn “Thần Linh nhãn” tạo thành.

- Đúng vậy, bí thuật “Thiên U Đồng” của ngươi đã bị ta học xong, hơn nữa còn được dung nhập thêm Điện Chi Áo Nghĩa của ta. Lúc trước ta bị ngươi tra tấn gần mười canh giờ, xem như lấy nó làm phí bồi thường vậy.

Triệu Phong cười nhạt một tiếng.

Vừa nói xong, trong không gian của bầu trời đột nhiên xuất hiện mây đen thiểm điện, từng đạo lôi đình từ trên trời giáng xuống

Lâm Thông muốn giãy dụa, “một sợi dây xích” bằng tia điện màu

xanh ở xung quanh trói chặt lấy hắn, toàn thân liền trở nên tê liệt, khó có thể nhúc nhích.

- Phá! Phá cho ta!

Lâm Thông thúc dục bí thuật tinh thần, muốn đột phá huyễn cảnh thanh thiên này.

Thế nhưng tinh thần nguyên của Triệu Phong thập phần cường đại, lại bị “Thần Linh nhãn” khống chế, huyễn cảnh thanh thiên này cực kỳ chắc chắn, biến ảo trùng trùng điệp điệp.

- Làm sao mà tạo nghệ huyễn thuật tinh thần của ngươi có thể cao như vậy được?

Lâm Thông bị từng đạo Lôi Điện oanh kích, toàn thân cháy đen, nhìn về phía Triệu Phong với vẻ khó tin.

Huyễn thuật tinh thần của Triệu Phong trước khi tham gia Liên minh thịnh hội đã không phải chuyện đùa.

Việc này cũng có liên quan tới “Huyễn Ngư Đồ” mà hắn tìm hiểu.

Huyễn Ngư Đồ, một phần của trận pháp là huyễn trận, bản chất có phần tương đồng với huyễn thuật tinh thần.

Triệu Phong lĩnh ngộ được Huyễn Ngư Đồ cao thâm, cho nên phương diện huyễn thuật tinh thần của hắn lại càng giống như cá gặp nước.

Chính vì nguyên nhân này mà Triệu Phong mới có thể trong thời gian ngắn học được bí thuật Thiên U Đồng của Lâm Thông hơn nữa còn dung nhập vào trong đó sở ngộ của mình.

- Huyễn cảnh thạnh thiên mà ta tạo ra, có Thần Linh nhãn khống chế, huyễn lực càng mạnh hơn, khó có thể đột phá. Sau khi dung nhập Điện Chi Áo Nghĩa lại bô sung thêm tính công kích, để xem ngươi có thể kiên trì được bao lâu.

Triệu Phong cười lạnh lùng.

Hiển nhiên, đây là một hồi đại chiến “bí thuật tinh thần”.

Triệu Phong càng công kích càng mạnh mẽ, vây khốn Lâm Thông trong huyễn cảnh thanh thiên.

Ẩm ầm...

Mây đen lôi điện, mưa to gió lớn, không ngừng tạo thành oanh kích vô cùng vô tận lên người Lâm Thông

Một lúc lâu sau...

Tinh thần Lâm Thông tan rã, không còn sức chống cự, ý thức gần như mơ hồ.

Vụt...

Trên Phong Vân quyết chiến đài.

- Phịch!

Lâm Thông nữa quỳ trên mặt đất, mồ hôi lạnh trên người chảy ra đầm đìa, sắc mặt tái nhợt, suy yếu vô lực.

Chương 237: Đệ nhất liên minh (thượng)

Khoảnh khắc Lâm Thông bị thua, toàn trường lập tức sôi trào, thành viên của Cổ U Điện thì đồng loạt biến sắc.

Trận giao phong giữa Triệu Phong còn không đến mười nhịp hô hấp, còn giao phong tại phương điện vô hình thì ở bên ngoài lại không thể nhìn.

“Thiên U Đồng” của Lâm Thông cho tới bây giờ vẫn luôn một liếc mắt miễu sát đối thủ.

Cho dù lúc đối diện với hạng nhất Tứ đại tân tú Thương Vũ Nguyệt thì hắn cũng phát động năng lực của mình, mặc dù thua, nhưng cũng chỉ thay đổi trong một ý niệm mà thôi.

Lần này...

Không phải nghi ngờ, Lâm Thông thua còn thảm hại hơn, bị đối thủ đánh bại tại lĩnh vực mà mình am hiểu nhất.

Hơn nữa, Triệu Phong đánh bại hắn cũng chỉ dùng một cái “liếc mắt”.

- Làm sao có thể? Sao lại có đồng tử huyết mạch như vậy... Tinh thần nguyên của hắn quá mức cường đại... Còn có thể trộm bí thuật của đối thủ...

Tinh thần trong mắt Lâm Thông tan rã, thần chí mơ hồ, dường như không thể nào tiếp nhận được loại kết quả này.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong khiến hắn vô cùng rung động

Không những bài trừ huyễn thuật tinh thần “Thiên U Đồng” của hắn, mà còn có thể “cướp trộm” bí thuật đó chỉ trong vài nhịp hô hấp ngắn ngủi.

Hơn nữa, tinh thần nguyên của đối phương gần như có thể miễn dịch công kích tinh thần, nếu so sánh thì huyết mạch truyền thừa mà hắn vẫn luôn lấy làm kiêu ngạo, thực sự chẳng đáng là gì.

- Triệu Phong thắng!

Lúc trọng tài tuyên bố thắng bại, Lâm Thông mới như từ trong mộng tỉnh lại, nhìn Triệu Phong một cái thật sâu.

Từ lúc bắt đầu phân trận và lần đầu giằng co với Triệu Phong hắn đã cảm nhận được đồng từ huyết mạch của mình run sợ bất an, đây là một loại áp chế vô hình.

Lúc ấy, trong lòng Lâm Thông vô cùng khiếp sợ, cũng đồng thời kích khởi chiến ý của hắn.

Cho đến tận bây giờ, Lâm Thông rốt cuộc đã minh bạch cảm giác từ huyết mạch truyền thừa của mình, cũng không phải sai lầm.

Lúc Triệu Phong bước xuống khỏi Phong Vân quyết chiến đài, vô số ánh mắt của toàn trường đều tập trung lên người hắn.

Trong những ánh mắt này, phần lớn là sợ hãi, có kiêng kỵ, cũng có một số ánh mắt lóe lên hàn ý và sát cơ.

- Kẻ này quyết không thể lưu!

Vân Hải chân nhân cảm nhận được nguy cơ trong lòng càng trở nên mãnh liệt hơn.

Từ sau Phù Loan Thí Luyện, Triệu Phong từng bước tạo ra kỳ tích, không thể tưởng tượng nổi tốc độ phát triển của đối phương lại khiến hắn cảm thấy áp lực càng lúc càng lớn.

Mà bây giờ, Triệu Phong rốt cuộc cũng bại lộ tư chất của mình! Đồng từ huyết mạch cường đại như vậy, nếu vẫn để hắn tiếp tục phát triển thì xem như xong rồi.

Đồng thời.

Vân Hải chân nhân cũng ý thức được, lúc trước Triệu Phong vẫn luôn cố gắng “ngụy trang”, ngay cả chính hắn cũng bị lừa gạt.

Triệu Phong tuổi còn nhỏ, nhưng tâm tính lại thâm sâu, ở trong Tông môn ẩn nhẫn một thời gian dài như vậy mà không bị phát hiện, tâm tính đó, tuyệt đối không phải những kẻ cùng trang lứa có thể sánh được.

Nghĩ tới đây, Vân Hải chân nhân càng cảm thấy trái tim băng giá.

- Đồng từ huyết mạch của kẻ này không ngờ lại cường đại như vậy, chính là khắc tinh của “Cổ U Điện” chúng ta!

- Nếu như không thể để mình dùng, vậy tốt nhất hãy loại bỏ hắn!

Trưởng bối cao tầng của Cổ U Điện đều nhao nhao trao đổi.

Giác quan của Triệu Phong vô cùng mạnh mẽ, mơ hồ bắt được những sóng tinh thần và cảm xúc dao động xung quanh.

Hắn hờ hững cười, lạnh nhạt quét nhìn toàn trường

Vù...

Lúc bị Thần Linh nhãn quét tới, những đệ tử đại biểu đều cảm thấy tâm thần đau đớn một cách khó hiểu, cảm thấy như bị hàn ý xuyên thủng thân thể.

Những người trong lòng có quỷ đều cảm thấy bất an một cách khó hiểu.

Bên phía Vân Kiếm Tông

- Thật không ngờ hắn lại chiến thắng Lâm Thông dễ dàng như vậy.

Thương Vũ Nguyệt khoanh chân ngồi, khuôn mặt có vài phần tái nhợt, nhìn chăm chú Triệu Phong trên Phong Vân quyết chiến đài.

Ở sau lưng nàng ba vị trưởng lão Chân Linh cảnh đang truyền những tia Chân Linh khí cường đại vào trong cơ thể nàng

- Lúc ý thức của Vũ Nguyệt sắp suy sụp, lĩnh ngộ được hạt giống kiếm ý, đồng thời tâm thần của nàng cũng kiệt quệ, suy yếu đến tận cùng, phản công của Lâm Thông trước khi bại trận cũng lưu lại hậu hoạn không nhỏ.

Đại trưởng lão của Vân Kiếm Tông thở dài.

- Cũng may là nàng đã phục dụng “Thanh Thần Linh Đan” trân quý, cũng bù đắp được bảy tám phần tổn thất tinh thần. Điều phiền toái duy nhất là trong tâm thần vẫn còn một vết thương nếu không nhanh chóng chữa trị thì hạt giống kiếm ý của Vũ Nguyệt sẽ lưu lại sơ hở rõ

ràng

Trên mặt Vân Kiếm Tông chủ hiện vẻ lo lắng.

Trên người Thương Vũ Nguyệt cũng không có bất kỳ thương tổn gì, từ khi bắt đầu Liên minh thịnh hội đến nay, còn chưa có ai có thể làm nàng bị thương

Thế nhưng Lâm Thông xếp hàng thứ hai trong Tứ đại tân tú của liên minh lại có bí thuật tinh thần cường đại quỷ dị, mà đối phương cũng không phải loại “ăn chay”.

Dùng lời của Lâm Thông mà nói, lúc Thương Vũ Nguyệt bị trói buộc trong huyễn cảnh đã bị tra tấn hơn mười canh giờ, điều này đối với một nữ tử chính là loại tra tấn tinh thần không thể tưởng tượng nổi.

Khoảnh khắc cuối cùng, lúc tinh thần của Thương Vũ Nguyệt sắp sụp đổ, nàng đã lĩnh ngộ được hạt giống kiếm ý, khi đó tâm thần của nàng đã vô cùng suy yếu, còn gặp phải đợt phản công của Lâm Thông trước khi bị thua.

- Hạt giống kiếm ý đối với Thương Vũ Nguyệt còn trọng yếu hơn cả “Thuế Linh Đan”. Triệu Phong này hết sức cường đại quỷ dị, thâm bất khả trắc, bí thuật tinh thần còn khủng bố hơn cả Lâm Thông. Theo ta, vì đám bảo an toàn, tốt nhất nên từ bỏ việc cho Vũ Nguyệt đối đầu với Triệu Phong.

- Không được! Vân Kiếm Tông của chúng ta là Tông phái hạng nhất trong liên minh, đây là vinh hạnh đặc biệt thế nào, há có thể buông tha? Huống chi, Vũ Nguyệt nhất định cũng sẽ không dễ dàng nhận thua đâu.

- Hạ giống kiếm ý mà Vũ Nguyệt lĩnh ngộ có thể chém diệt hư vô.

Chỉ cần ngăn cản được một đợt bí thuật tinh thần của Triệu Phong, như vậy công kích Kiếm Đạo kèm theo hạt giống kiếm ý của nàng sẽ càng mạnh hơn trước, chỉ cần một kiếm là có thể phân được thắng bại.

Nhất thời...

Cao tầng của Vân Kiếm Tông bắt đầu xuất hiện tranh chấp.

Từ tình huống trước mắt mà xét, phần thắng của Thương Vũ Nguyệt vẫn lớn hơn một chút, ít nhất trên bảy thành.

Bởi vì hạt giống kiếm ý có khả năng chém diệt hư vô, cho dù là bí thuật Thiên U Đồng của Lâm Thông cũng bị chém diệt trong một ý niệm.

Nhưng vấn đề là tâm thần của Thương Vũ Nguyệt vẫn còn lưu lại một vài hậu hoạn, hạt giống kiếm ý còn cần phải ổn định hơn.

Nếu như là đối thủ bình thường, vậy thì cũng không sao.

Thế nhưng, Triệu Phong lại là kẻ cường đại quỷ dị, thâm bất khả trắc, ngay cả Lâm Thông cũng bị hắn nhẹ nhàng đánh bại.

Cho dù là Thương Vũ Nguyệt sau khi lĩnh ngộ được hạt giống kiếm ý, cũng không thể không công nhận đây là một kình địch đáng gờm.

- Tông chủ, sư tôn, các vị Trưởng lão. Ý ta đã quyết, thân là kiếm giả, ta không muốn từ bỏ. Huống chi, việc trở thành đệ nhất trong Liên minh thịnh hội cũng là tâm nguyện của Vũ Nguyệt.

Vẻ mặt Thương Vũ Nguyệt kiên định, phát ra một luồng tín niệm không gì sánh nổi.

Khí tức kiếm ý trên người nàng dâng tràn, khiến cho kiếm khí xung quanh nhẹ nhàng chấn động.

Trên Phong Vân quyết chiến đài.

Tỷ thí vẫn tiếp tục.

Sau khi trải qua tám vòng khiêu chiến, toàn bộ Liên minh thịnh hội chỉ còn lại một vấn đề đáng quan tâm.

Xếp hạng thứ ba, thứ tư, thứ năm,... Cơ bản đã xác định, không có quá nhiều thay đổi.

Vấn đề đáng quan tâm nhất hiện nay là kẻ nào sẽ trèo lên đỉnh cao cuối cùng.

Hạng nhất liên minh.

Điều này đối với bất luận một Tông môn nào cũng là vinh quang tột đỉnh.

Đối với cả nhân mà nói, đây lại càng là thời khắc quyết định vận mệnh, thời khắc huy hoàng được ghi vào lịch sử.

Về đề tài này, thành viên của mười ba Tông phái đều không ngừng thảo luận.

- Phần thắng của Thương Vũ Nguyệt lớn hơn một chút! Nàng lĩnh ngộ được hạt giống kiếm ý, dưới Chân Linh cảnh, e rằng không ai có thể cản được một kiếm của nàng.

- Thế nhưng sau khi Thương Vũ Nguyệt và Lâm Thông đại chiến,

dường như đã lưu lại hậu hoạn, nếu không thì tại sao ba đại trưởng lão Chân Linh cảnh của Tông môn lại thay nàng Hộ pháp trị thương?

- Triệu Phong cho tới bây giờ vạn chưa từng thất bại, thực lực chân chính còn chưa thể xác định. Theo ta thì trận chiến này rất khó nói trước...

Quyết chiến Phong Vân vẫn tiến hành, nhưng phần lớn người ở đây đều chỉ quan tâm tới hạng nhất liên minh.

Cuối cùng...

Thời khắc vòng quyết chiến thứ mười của Liên minh thịnh hội cũng đến, tiếp sau đây sẽ là một trận chiến đỉnh phong nhất.

- Thương Vũ Nguyệt đấu với Triệu Phong.

Trận chiến cuối cùng, bất luận là trưởng bối cao nhân Chân Linh cảnh hay là đệ tử đại biểu của toàn bộ Tông phái, đều vô cùng chờ mong.

Triệu Phong mặt không biểu tình, dẫn đầu bước lên Phong Vân quyết chiến đài.

Thương Vũ Nguyệt chậm hơn một chút, từ bên đài quan chiến chạy qua, thoạt nhìn thì tình huống đã khởi sắc, khôi phục như thường, trong đôi mắt không u của nàng lộ ra một tia thần quang kiếm ý, khiến cho người khác không thể nhìn thẳng.

Thương Vũ Nguyệt lĩnh ngộ được hạt giống kiếm ý, nếu trực diện đối mặt, như vậy thì lực lượng kiếm đạo siêu việt hư vô và vật chất rất có thể sẽ khiến đối thủ sụp đổ trong nháy mắt.

Nói cách khác, Lục trọng thiên, Thất trọng thiên bình thường, chỉ cần đối diện với ánh mắt của nàng thì toàn bộ tín niệm và chiến ý đều lập tức sụp đổ.

Bởi vậy có thể được loại lực lượng hư vô như kiếm ý cường đại cỡ nào.

Kiếm ý, ẩn chứa tín niệm kiếm đạo vô cùng cường đại của kiếm giả, dung hợp áo nghĩa Kiếm Đạo cả đời, luồng lực lượng này dùng ý chí tinh thần biểu hiện ra ngoài, chém diệt hư vô, siêu việt phương diện vật chất.

Lúc Thương Vũ Nguyệt bước lên Phong Vân quyết chiến đài, khí tức kiếm ý trên phương diện tinh thần của nàng lập tức ngưng tụ đến mức tận cùng.

Kiếm thế bao phủ khắp toàn trường, một luồng uy năng ý niệm chém diệt hư vô, uy năng khủng bố chưa từng có từ trước tới nay xuất ra.

Kỳ quái chính là sau khi Triệu Phong và Thương Vũ Nguyệt bước lên đài đều không lập tức ra tay.

Thương Vũ Nguyệt đã trải qua trận quyết chiến với Lâm Thông, cũng hiểu rằng công kích ở phương diện tinh thần hiển nhiên nhanh hơn công kích bằng kiếm rất nhiều.

Ngoài rạ, nàng muốn lĩnh ngộ hạt giống kiếm ý, cho nên chỉ chờ Triệu Phong xuất ra bí thuật tinh thần, nàng sẽ lập tức chém diệt hư vô, một kiếm định càn khôn.

- Thương Vũ Nguyệt, tâm thần của ngươi có một vết thương rất trầm trọng, chưa được chữa trị. Dưới tình huống tinh thần suy yếu, có ngưng tụ hạt giống kiếm ý cũng không ôn định, thậm chí còn dẫn sơ

hở chí mạng.

Triệu Phong đứng chắp tay, cười nhạt một tiếng.

Hắn cũng không vội vàng ra tay.

Triệu Phong đối mặt với Thương Vũ Nguyệt, không hề nhượng bộ chút nào.

Cho dù Thương Vũ Nguyệt lĩnh ngộ được “hạt giống kiếm ý” thì Triệu Phong vẫn có thể thông qua Thần Linh nhãn nhìn tâm hồn của thiếu nữ khẽ chấn động.

Đồng từ của hắn thâm thúy bao la, phảng phất như “mắt của bầu trời” bễ nghễ thiên địa.

Đồng từ này mang đến cho nàng áp lực còn mạnh mẽ gấp mấy lần Thiên U Đồng của Lâm Thông.

Khí huyết trong cơ thể Thương Vũ Nguyệt có chút ngưng trệ nguyên nhân của loại bất an đến từ thân thể này là do nàng không có huyết mạch truyền thừa, hoàn cảnh xấu hơn đám người Triệu Phong rất nhiều.

- Thì sao? Cho dù dưới tình huống như vậy thì ta vẫn có lòng tin có thể dùng một kiếm chiến thắng ngươi.

Khí tức kiếm ý trên người Thương Vũ Nguyệt càng ngày càng mạnh, Thanh Phong ba thước trong tay nhẹ nhàng rung động, tiếng kiếm vang vạch phá trời xanh.

Đây là một loại tín niệm “nhất kiếm tất thắng”.

Lĩnh ngộ được “hạt giống kiếm ý”, thực lực của Thương Vũ Nguyệt đã nhảy vọt đến một trình độ hoàn toàn mới.

Phóng mắt khắp đệ tử đại biểu của mười ba Tông, không có bất kỳ ai có thể tự tin đỡ được một kiếm của nàng... Kể cả Triệu Phong!

- Ngươi sai rồi! Cùng là tỷ thí, nhưng từ khi thi đấu phân trận cho đến trận chung kết Phong Vân, không có bất kỳ kẻ nào có thể tạo thành uy hiếp và thương tổn đối với ta. Ngay cả Lâm Thông cũng bị ta dễ dàng đánh bại, còn ngươi lại suýt bị thua, thậm chí trong tâm thần còn lưu lại vết thương trầm trọng.

Mái tóc xanh trên đầu Triệu Phong tung bay như thác nước, khí thế chiến ý toàn thân tăng vọt.

Trong Thần Linh nhãn chớp động một tầng ánh sáng màu xanh, phảng phất như chúa tể bao quát hết thảy.

- Thì sao?

Thương Vũ Nguyệt phát hiện ý chí và tín niệm trên người Triệu Phong không ngừng ngưng tụ và tăng lên, dưới cái nhìn của Thần Linh nhãn, nàng có cảm giác “hạt giống kiếm ý” của mình dường như đang rơi vào thế yếu.

- Chuyện ta có thể làm được, mà ngươi thì không. Điều này nói rõ, trên người ngươi có tồn tại sơ hở chí mạng.

Triệu Phong bình tĩnh nói.

Thương Vũ Nguyệt khẽ giật mình, chợt cười khinh thường.

Thế nhưng lời tiếp theo của Triệu Phong lại khiến cho tâm hồn thiếu

nữ của nàng chấn động.

- Thực lực của ngươi, lai lịch của ngươi, toàn bộ đều bại lộ trong mắt ta. Nhưng thực lực và thủ đoạn chân chính của ta, ngươi còn chưa xác minh được.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong hiện động một tầng ánh sáng màu xanh, từng chữ từng âm tiết, thậm chí mỗi một động tác hô hấp đều phát ra một loại lực lượng thần bí khiến tâm linh chấn động.

Một luồng hàn ý như xuyên thủng tất cả bí mật, bao phủ lấy tâm linh của nàng, đây cũng chính là nguyên nhân mà nàng không lập tức xuất kiếm chém xuống.

- Vũ Nguyệt! Đừng bị lời nói của hắn ảnh hưởng, hắn đang muốn công phá kẽ hở trong tâm linh của ngươi đó!

- Đừng nghe hắn nói nhảm, ngươi xuất ra một kiếm, chỉ cần có tin niệm vô địch là có thể đánh bại hắn.

Các trưởng bối của Vân Kiếm Tông đều có chút lo lắng.

Chương 238: Đệ nhất liên minh (hạ)

Người ngoài cuộc, rất khó phát hiện được Triệu Phong trong lúc vô hình đã đánh tan tín niệm Kiếm Đạo của Thương Vũ Nguyệt.

Dưới cái nhìn của Thần Linh nhãn đồng thời vận dụng bí thuật tinh thần, mỗi một chữ, mỗi một câu nói của Triệu Phong đều ẩn chứa một loại lực lượng chấn nhiếp tâm linh.

Đồng thời.

Tín niệm và chiến ý của bản thân hắn thì không ngừng ngưng tụ, chỉ đơn giản nói ra hai câu đã hiển lộ sự tự tin vô cùng.

Trong lúc mơ hồ, hình tượng cường đại quỷ dị, thâm bất khả trắc của Triệu Phong đã khắc sâu vào tâm linh của Thương Vũ Nguyệt.

Giờ khắc này...

Loại lực lượng hư vô như “Hạt giống kiếm ý” của Thương Vũ Nguyệt đã bị mơ hồ ngăn chặn, thậm chí còn có xu hướng bị tan rã.

Đây chính là mục đích mà Triệu Phong muốn đạt được.

Bất luận là cường giả Kiếm Đạo nào cũng đều có tin niệm Kiếm Đạo cường đại, nếu không có loại tín niệm này, Thương Vũ Nguyệt cũng không có cách nào ngưng tụ ra “hạt giống kiếm ý”.

Tín niệm trong lòng của Thương Vũ Nguyệt, chính là chỉ cần mình

xuất ra một kiếm, bất kỳ đối thủ nào trong Liên minh thịnh hội cũng đều phải thúc thủ chịu trói.

Loại tín niệm cường đại này đã trợ tăng uy thế Kiếm Đạo của nàng

Mà Triệu Phong lại thông qua “Thần Linh nhãn” và bí thuật tinh thần, công kích hạt giống kiếm ý của Thương Vũ Nguyệt, khiến tín niệm này của nàng suy yếu.

Đối thủ suy yếu, cũng đồng nghĩa với việc tăng thêm phần thắng cho mình.

Giao phong giữa cao thủ, không chỉ đơn giản là đối kháng lực lượng bản thân, mà còn liên quan đến kinh nghiệm, kỹ xảo, tâm lý, ý chí,...

- Hừ lực lượng của hạt giống kiếm ý, ngươi há có thể đoán được?

Thương Vũ Nguyệt hự nhẹ một tiếng, kiếm thế cường đại dưới sự thúc dục của hạt giống kiếm ý, tạo thành uy thế Kiếm Đạo không gì có thể ngăn cản nổi, giống như thủy triều phóng đi, tạo thành áp bách nặng nề lên thân thể và tâm linh của Triệu Phong.

Nàng biết rõ dụng ý của Triệu Phong, nhưng ít nhiều vẫn có chút ảnh hưởng, giờ phút này kiếm thế và tín niệm cường đại đã ngưng tụ thành, tạo nên phản kích đối với Triệu Phong.

Choang...

Thanh Phong ba thước xuất ra khỏi vỏ, trong hư không phảng phất có kiếm phong vô hình, kiếm thế cường đại dẫn đường, tập trung lên người Triệu Phong.

- Ha ha, ngươi chém ra một kiếm, nhưng để xem có thể nhất cử định

càn khôn hay không!

Triệu Phong cười nhạt một tiếng, Âm ảnh Phi Phong vang lên tiếng gió động thân thể so với lúc bình thường thì mờ nhạt hơn rất nhiều.

Lúc này, kiếm thế che trời lấp đất, uy danh khiến người khác phải run sợ, cường đại chưa từng có đang phóng tới Triệu Phong

Thương Vũ Nguyệt còn chưa xuất ra một kiếm thì hạt giống kiếm ý vô hình đã đâm thẳng vào tâm hồn đối thủ.

Đối với loại người bình thường đây chẳng qua chỉ là một luồng kiếm thế vô hình, nhưng lại có thể khiến cho tâm thần đối phương tan vỡ, không còn chiến lực.

Sắc mặt Triệu Phong vẫn lạnh lùng, đứng yên bất động

- Vân Thiên Kiếm Trảm!

Trong mắt Thương Vũ Nguyệt hiện lên một tia thần quang kiếm ý, Thanh Phong ba thước phát ra một đạo kiếm khí chém phá mây trời, giống như chim én lướt qua không trung

Phụt phụt...

Trận pháp trên khoảng không của đài quyết chiến lập tức bị xé rách, xuyên thủng

Lấy hạt giống kiếm ý thúc dục công kích Kiếm Đạo, công kích của Thương Vũ Nguyệt lần này so với bất kỳ những lần công kích nào trước đây, đều đạt tới một cấp độ hoàn toàn mới

Trước đó, lúc Thương Vũ Nguyệt còn chưa lĩnh ngộ được hạt giống

kiếm ý, trong Liên minh thịnh hội đã không có bất kỳ người nào có thể chống đỡ được một kiếm toàn lực của nàng huống chi là lần này, công kích của nàng đã ẩn chứa một tia kiếm ý.

Thắng bại, chỉ trong một lần hành động

Triệu Phong hít sâu một hơi, mắt trái của hắn vẫn tập trung vào Thương Vũ Nguyệt, trong khoảnh khắc nàng công kích, lực lượng huyết mạch của hắn liền bộc phát toàn bộ, không hề giữ lại.

Ô... Ô... Ô... N... G

Một tầng huyết dịch màu xanh giống như tầng sóng lưu chuyển bên ngoài thân thể.

Thoáng chốc, bên ngoài thân thể của Triệu Phong hiện lên một tầng ánh sáng màu xanh trong suốt, giống như hoa văn từ thời kỳ Thượng cổ, bí ẩn cổ xưa mà cao quý, lại có vài phần tà dị.

Bên trong huyết nhục, cốt cách của hắn tràn ngập một luồng khí tức vô hình, các đệ tử gần đó đều cảm thấy khí huyết trở nên ngưng trệ, tâm thần áp bách bất an.

Đặc biệt là những người có lực lượng huyết mạch như Triệu Vũ Phi, Lâm Thông, tất cả đều cảm thấy huyết mạch trong cơ thể mình run sợ bất an.

Trong chớp mắt đó, các loại trạng thái tinh, khí, thần của Triệu Phong đều tăng vọt trên phạm vi lớn, giống như trên người được một tầng lực lượng thần bí gia trì yểm trợ.

- Đây là loại lực lượng huyết mạch gì... Khí tức rất xa xưa, chỉ e đến từ Thượng cổ, thậm chí là Thái cổ...

- Huyết mạch lâu như vậy có nghĩa là lực lượng của tổ tiên hắn rất cường hoành. Chẳng qua huyết mạch này về sau cũng dần trở nên thưa thớt, tỷ lệ kế thừa cực thấp.

Bên phía Thiết Long Cường Quốc, những thân ảnh thần bí đều hơi sợ hãi thán phục.

Lực lượng huyết mạch, trong phạm vi của liên minh Thập Tam Tông quả thật cực kỳ hiếm, có đôi khi phải ngàn năm mới xuất hiện vài người.

Chẳng qua, những người này dường như càng hiểu sâu hơn về lực lượng huyết mạch.

- Phá!

Mái tóc xanh của Triệu Phong bay loạn, lông mi hóa thành màu xanh nhạt, toàn thân phát ra một tầng hoa văn màu xanh trong suốt, lóe lên tinh quang nhàn nhạt.

Một luồng uy lực vô hình theo tiếng quát lớn của Triệu Phong hóa thành Tinh Thần Âm Ba, bao phủ khắp toàn trường

Hắc sa gần đó, dùng tốc độ mà mắt thường có thể nhìn, chậm rãi nát bấy.

Trong hư không một đạo ánh sáng màu xanh trong suốt phóng tới Thương Vũ Nguyệt.

Đây cũng không phải bí thuật tinh thần đơn thuần, mà là Triệu Phong dùng Thần Linh nhãn làm then chốt, tụ lực bộc phát lực lượng thần bí vô hình trong huyết mạch của mình.

Khoảnh khắc này, trong đồng từ màu xanh của Triệu Phong hiện ra một điểm sáng màu xanh, xoay tròn với tốc độ cao, mơ hồ hiện ra một cái vực sâu màu xanh, phảng phất như kéo dài tới thời không xa xôi khác.

Ầm ầm...

Thương Vũ Nguyệt chỉ cảm thấy thiên lôi chấn động tâm hồn run rẩy, khí huyết sôi trào, nếu không có kiếm thế cường đại bao phủ khắp toàn trường dưới tình huống bình thường luồng lực lượng đó có thể khiến nàng thổ huyết ngay tại chỗ.

Trong mắt nàng ngưng tụ thần quang kiếm ý, đối diện với đồng từ có quang điểm màu xanh như vực sâu của Triệu Phong trong hư không phảng phất sinh ra tia lửa vô hình.

Loại giao phong này so với bí thuật tinh thần bình thường còn nhanh hơn gấp mười lần.

Khí tức kiếm ý trên người Thương Vũ Nguyệt lập tức tán loạn hơn phân nửa.

Hạt giống kiếm ý ngưng kết tín niệm và lĩnh ngộ của nàng đối với kiếm đạo, khi luồng lực lượng này tán loạn, một chiêu kiếm với khí thế trùng thiên lộng lẫy đến kinh ngạc lập tức mất đi sự hấp dẫn.

- Không tốt! Hạt giống kiếm ý mà Vũ Nguyệt vừa lĩnh ngộ vẫn chưa ổn định.

- Lực lượng huyết mạch của tiểu tử này tại phương diện tinh thần cũng ẩn chứa một loại kiếm ý vô hình.

Trưởng bối cao tầng của Vân Kiếm Tông đều đồng loạt thất sắc.

Càng vi điệu hơn chính là...

Tất cả động tác của Triệu Phong đều diễn ra trước khoảnh khắc Thương Vũ Nguyệt phát ra công kích, tụ lực mà bộc phát.

Hắn bỗng nhiên đánh ra một kích, mặc dù còn chưa hoàn toàn đánh tan kiếm ý của Thương Vũ Nguyệt, thế nhưng lại mơ hồ cắt ngang công kích của nàng, khiến tâm thần của Thương Vũ Nguyệt không thể tập trung được.

Vù vù...

Kiếm quang Trảm Thiên Vân với tốc độ vượt qua thường nhân, lướt về phía Triệu Phong.

Đổi lại là một Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh nào khác, chỉ e khó mà trốn tránh nổi.

Thế nhưng...

Dưới tình huống Thần Linh nhãn tập trung, Triệu Phong có thể đại khái phán đoán được trước một khoảnh khắc mà Thương Vũ Nguyệt phát ra công kích.

Quỹ tích của một kiếm này, đã chậm đi gấp mấy chục lần, thậm chí gấp trăm lần trong mắt hắn.

Chẳng qua, trong kiếm ý này của Thương Vũ Nguyệt vẫn ẩn chứa một phần hạt giống kiếm ý vô hình, ngay từ đầu đã tập trung Triệu Phong, cũng tạo thành chấn nhiếp tại phương diện tinh thần.

Ô... Ô... Ô... N... G

Tầng hoa văn màu xanh trong suốt bên ngoài thân thể Triệu Phong lóe lên tinh quang nhàn nhạt, giống như một tầng vô hình yểm trợ và gia trì.

Cho dù không có tầng vô hình này gia trì thì với tinh thần nguyên cường đại của Triệu Phong, hắn vẫn có thể làm tán loạn hơn phân nửa lực lượng kiếm ý.

Bước quan trọng nhất của Triệu Phong đã hoàn thành.

Đánh tan hoặc làm suy yếu lực lượng kiếm ý của Thương Vũ Nguyệt, làm đến bước này thì công kích đáng tự hào của một kiếm giả như nàng sẽ giảm bớt rất nhiều.

Phong Lôi Yên Diệt!

Quanh người Triệu Phong tràn ngập một tầng điện quang màu xanh rực rỡ, Phong Lôi đan vào nhau, không gian vặn vẹo, hình thành một cơn lốc khổng lồ, nghiền nát và chôn vùi tất cả lực lượng khác.

Oành... Oành...

Điện mang lốc xoáy bùng nổ, kiếm khí nứt ra từng mảng, phương viên mười trượng xuất hiện một cái hố cháy đen cực lớn, vết nứt sâu không đáy.

Lực phá hoại kinh người như vậy khiến cho những người đang xem chiến đều cảm thấy tâm thần rung động, khó có thể tưởng tượng nổi đây là uy lực của cấp độ Thoát Phàm Cảnh.

Vù vù...

Một đạo bóng mờ màu xanh nhạt lướt qua không trung như điện.

Khoảnh khắc Triệu Phong đối chiến với một kiếm đó, thân hình hắn liền chớp động, kéo theo đó là một chuỗi tàn ảnh hồ quang điện.

Dù vậy thì khóe miệng của hắn vẫn tràn ra một vệt máu, trên bờ vai xuất hiện một đạo vết thương sâu tới xương, từ đó có thể được công kích của Thương Vũ Nguyệt cường đại đến mức nào.

Phải biết rằng, Triệu Phong trong khoảnh khắc vừa rồi đã triển khai toàn bộ lực lượng huyết mạch, thậm chí còn thôi động Phong Lôi Chưởng đến tầng thứ sáu đỉnh phong. Cho dù là phòng ngự cường đại của Ngạo Thiên Nguyệt thì cũng bị một chưởng này đánh tan.

Cũng may là Triệu Phong đã thành công hóa giải được một kiếm toàn lực của Thương Vũ Nguyệt, đây là chuyện mà từ đầu đến cuối Liên minh thịnh hội đều chưa từng phát sinh.

Chỉ cần làm được điều này thì thắng lợi hơn phân nửa đã thuộc về Triệu Phong.

Lúc này, Thương Vũ Nguyệt chỉ vừa bình phục được khí huyết chấn động, tâm thần bình ổn, lại tiếp tục ngưng tụ hạt giống kiếm ý.

Thủ đoạn của Triệu Phong quỷ thần khó lường, hoàn toàn lưu lại ấn tượng không thể xóa nhòa trong lòng nàng.

Thân là kiếm giả, công kích mạnh nhất của nàng là hạt giống kiếm ý, cũng là linh hồn trong công kích. Một kiếm mà nàng tụ lực tới đỉnh phong, một kiếm mạnh nhất bình sinh lại bị đối phương hóa giải.

Hơn nữa, luồng hàn ý xuyên thủng toàn bộ bí mật vẫn một mực bao

phủ lấy tâm linh của nàng.

Công kích của Triệu Phong vừa rồi, thời cơ rất trùng hợp, không sớm không muộn, vừa đúng lúc nàng sắp xuất kích.

Thương Vũ Nguyệt có một loại ảo giác như toàn bộ quỹ tích tấn công và động tác của mình đều nắm trong sự khống chế của đối phương.

- Thương Vũ Nguyệt... Một kiếm của ngươi không thành, đã mất cơ hội thắng lợi rồi.

Hư ảnh màu xanh của Triệu Phong biến ảo bất định, kéo theo một chuỗi âm thanh hồ quang điện, với tốc độ khủng khiếp đánh về phía Thương Vũ Nguyệt.

Thanh Phong ba thước trong tay Thương Vũ Nguyệt không thể khóa chặt được vị trí của Triệu Phong, chỉ khi thúc dục hạt giống kiếm ý thì mới có cơ hội.

Lúc này, Triệu Phong đã triển khai toàn bộ lực lượng huyết mạch, mượn lực của Âm Ảnh Phi Phong, phát huy Huyễn Ngư Điện Hồ Bộ đến mức tận cùng.

Đây không chỉ nhanh tại phương diện tốc độ, mà trong thân pháp của hắn còn ẩn chứa một chữ “huyễn”, Thần Linh nhãn thúc dục bí thuật tinh thần, còn có thể mê hoặc tâm thần địch thủ.

Chẳng qua...

Thương Vũ Nguyệt thúc dục hạt giống kiếm ý vô hình, vẫn có thể tập trung khóa chặt Triệu Phong, sau đó phát ra công kích.

- Ha ha, chậm rồi!

Một tiếng cười khẽ vang lên bên tai.

Triệu Phong mang theo điện quang lượn lờ, toàn thân một màu xanh nhạt, giống như Lôi Thần hàng thế, tốc độ bỗng nhiên tăng vọt, kéo theo một chuỗi tàn ảnh hồ quang điện, lao tới phụ cận.

Kiếm thứ hai của Thương Vũ Nguyệt chỉ vừa mới chém ra một nửa thì một luồng lực lượng tinh thần chấn nhiếp tâm linh, từ bên trong Thần Linh nhãn của Triệu Phong đã bắn ra, một lần nữa ngăn chặn và đánh tan hạt giống kiếm ý vô hình của nàng.

Cùng lúc đó, âm thanh điện minh nổ vang bên tai, chấn động khí huyết.

Thận thể mềm mại của Thương Vũ Nguyệt khẽ tê dại, trong mắt lần đầu tiên xuất hiện thần thái kinh hoảng.

Từ khi xuất đạo đến nay, nàng vẫn dùng Kiếm Đạo kinh diễm của mình, lực áp quần hùng, trong đám cùng lứa, chưa có người nào có thể địch nổi công kích của nàng chứ đừng nói là tiếp cận.

Kiếm thứ hai của nàng, cuối cùng vẫn không hoàn thành.

Cả trận luận bàn, Thương Vũ Nguyệt chỉ chém ra vẻn vẹn một kiếm.

Đợi đến khi Triệu Phong tiếp cận bên người thì trận chiến đã tuyên bố chấm dứt.

Nếu như nói công kích Kiếm Đạo của Thương Vũ Nguyệt, có uy lực đạt tới mười điểm, như vậy thì những phương diện khác như thân pháp và phòng ngự của nàng lại đều rất thấp.

Mà chỉ số công kích, phòng ngự, thân pháp, bí thuật tinh thần, năng lực đặc thù của Triệu Phong lại đều rất cao.

Thương Vũ Nguyệt chỉ cảm thấy một luồng điện kích cường đại từ dưới chân tràn lên khắp toàn thân, thân hình mềm mại cứng đờ, khẽ loạng choạng.

“Bịch” một tiếng, kiếm khí mà nàng ngưng tụ, vừa hóa giải được luồng cảm giác tê dại này thì một bàn tay với điện mang vờn quanh, nặng tựa vạn cân, đột nhiên vỗ lên vai nàng.

Lực phòng ngự yếu kém bạc nhược khiến cho Thương Vũ Nguyệt vừa trúng phải chưởng lực và điện lưu trùng kích cường đại này, lập tức thổ huyết, lâm vào hôn mê.

Chương 239: Ban thưởng cao nhất

Trận chiến đỉnh phong nhất của Liên minh thịnh hội. Không ngờ chỉ trong một chiêu đã phân ra thắng bại.

Công kích Kiếm Đạo của Thương Vũ Nguyệt vẫn ngạo thị vô địch, nhưng nàng cuối cùng lại biến thành kẻ thất bại.

- Điều này làm sao có thể. Triệu Phong làm sao có thể chiến thắng dễ dàng như vậy.

- Chỉ trong một chiêu, tại sao ta lại có cảm giác như Thương Vũ Nguyệt bỏ cuộc vậy?

Toàn trường đều xôn xao, đại đa số đệ tử đại biểu đều cảm thấy ngốc trệ, u mê.

Từ biểu hiện bên ngoài mà xét, Triệu Phong thắng quá dễ dàng, từ đầu đến cuối đều là bộ dạng thâm bất khả trắc, nắm chắc thắng lợi trong tay.

Điều này khiến cho mọi người có một loại ảo giác rằng, Thương Vũ Nguyệt giống như bỏ cuộc, hoặc là xảy ra sai lầm.

Mà trên thực tế.

Trận chiến này, Triệu Phong thắng vô cùng may mắn, thắng vô cùng hiểm, chỉ cần có chút sai lầm thì rất có thể đã bị Thương Vũ Nguyệt một kiếm chém rụng rồi.

Người có thể nhìn rõ cục diện giao phong thực sự thì lại càng ít hơn.

- Đáng tiếc đáng tiếc! Vũ Nguyệt rõ ràng có tới ngoài bảy phần thắng, thế nhưng lại bại

- Tâm thần của Vũ Nguyệt có vết thương tổn, hạt giống kiếm ý chỉ vừa ra đời, cảnh giới bất ổn, lúc này mới bị tiêu tử kia lợi dụng

Các trưởng bối của Vân Kiếm Tông đều siết chặt tay, thở dài.

Trận chiến này, Thương Vũ Nguyệt thua quá oan uổng rõ ràng có công kích ngạo thị vô địch, vậy mà lại bị thua vô duyên vô cớ.

Cường giả cấp bậc Chân Linh cảnh đều có thể nhìn rõ mấu chốt thắng bại.

Đầu tiên.

Triệu Phong vừa mở trận, liền thông qua ngôn từ. Thẩm thấu lực lượng tâm linh, dao động tín niệm cả đời của Thương Vũ Nguyệt.

Thứ nhất. Triệu Phong dùng Thần Linh nhãn tập trung khóa chặt, khống chế toàn bộ động tác của Thương Vũ Nguyệt, hiểu rõ tất cả bí mật lực lượng của nàng

Thứ hai. Lực lượng bí thuật tinh thần có mặt ở khắp nơi, huống chi tâm thần của Thương Vũ Nguyệt có vết thương trầm trọng hạt giống kiếm ý vẫn chưa ổn định.

Nói cách khác.

Từ lúc vừa bắt đầu, Triệu Phong đã bắt được uy hiếp vào sơ hở của

Thương Vũ Nguyệt, đây chính là thứ mà “Thần Linh nhãn” am hiểu nhất, đồng thời kết hợp với bí thuật tinh thần thì hiệu quả lại càng tăng gấp đôi.

Cho dù Thương Vũ Nguyệt biết rõ dụng ý của Triệu Phong thì cũng không thể may mắn thoát khỏi, chỉ đành bị ép phải ngưng tụ hạt giống kiếm ý, phát động ngăn trở và phản kích đối với Triệu Phong

Từ đầu đến cuối, thế cục đều bị Triệu Phong dẫn dắt.

Triệu Phong thành công dao động tín niệm của nàng còn Thần Linh nhãn khống chế động thái, lúc Thương Vũ Nguyệt vừa phát ra công kích, lập tức kết hợp Thần Linh nhãn và lực lượng huyết mạch, đánh tan toàn bộ lực lượng kiếm ý vô hình của Thương Vũ Nguyệt.

Bước thứ hai cũng thành lập dựa trên cơ sở bước đầu tiên, như vậy mới có thể đạt được hiệu quả tốt nhất.

Thương Vũ Nguyệt vô ý trúng chiêu lần nữa. Kiếm ý sinh ra lực lượng vô hình bị đánh tan hơn phân nửa. Ngay cả một kích tụ lực cũng gần như bị gián đoạn.

Đương nhiên.

Khả năng kỳ lạ ẩn chứa trong Thần Linh nhãn của Triệu Phong cùng với lực lượng huyết mạch của bản thân, trong Khoảnh khắc này cũng vô cùng chấn động tâm linh.

Vào thời khắc mấu chốt nhất, hắn đã đánh tan lực lượng kiếm ý của Thương Vũ Nguyệt, đồng thời chống đỡ thành công.

Kết quả, Triệu Phong bị thương không nhẹ, ngăn trở được một kiếm ngạo thị vô địch trong Liên minh thịnh hội của Thương Vũ Nguyệt.

Từ đó, cán cân thắng lợi đã nghiêng về phía Triệu Phong rồi.

Những bước đầu tiên, Triệu Phong lần lượt dao động tín niệm Kiếm Đạo của Thương Vũ Nguyệt, đánh tan lực lượng kiếm ý của nàng, thành công cản được một kiếm, thậm chí còn thúc đẩy cục diện này đến mức tận cùng.

Lúc Thương Vũ Nguyệt bình ổn lại khí huyết, lần thứ hai định ngưng tụ lực lượng kiếm ý thì đã bị Triệu Phong nhẹ nhàng đánh tan.

Đợi sau khi áp sát người thì thắng bại đã định.

Người tu hành kiếm đạo đều là kiếm tẩu thiên phong, truy cầu cực hạn công kích, một kiếm phá vạn pháp.

Tại phương diện công kích, bọn họ tự nhiên khinh thường những người cùng cấp.

Nhưng phàm là có tốt thì nhất định sẽ có xấu, có được thì sẽ có mất.

Kiếm tu ngoại trừ công kích ra, những loại thủ đoạn khác như thủ đoạn tự bảo vệ mình và thể lực đều có chỗ khiếm khuyết.

Thế giới Tông môn có các loại công pháp thần bí, thủ đoạn bí thuật quỷ dị khó lường, tầng tầng lớp lớp, không thể đề phòng.

Ví dụ như “Bách Phần cấm địa”. Trong đó có lực nguyền rủa vô hình, cho dù là Chân Linh cảnh bước vào cũng khó trốn được cơn ác mộng trong đó.

Bởi vậy, Triệu Phong sẽ không ao ước ngưỡng mộ con đường quá nghiêng về một hướng như vậy, thế gian này có rất nhiều thủ đoạn

vô hình, có thể đẩy ngươi vào chỗ chết mỗi giây mỗi phút.

- Triệu Phong thắng!

Trọng tài Chân Linh cảnh, nhìn về phía Triệu Phong với thần sắc phức tạp.

Trận chiến này, sở dĩ Triệu Phong có thể chiến thắng thực lực chỉ là thứ phụ, quan trọng nhất là chiến thuật tâm lý.

Dù sao thì dưới tình huống bình thường Triệu Phong cũng không thể ngăn nổi một kiếm tuyệt cường kèm theo hạt giống kiếm ý của Thương Vũ Nguyệt.

Có thể nói, công kích Kiếm Đạo của Thương Vũ Nguyệt là vô địch dưới Chân Linh cảnh.

Lúc tuyên bố kết quả, thần trí của Thương Vũ Nguyệt cũng thức tỉnh, vẻ mặt tái nhợt, ánh mắt sáng ngời tập trung khóa chặt Triệu Phong kiếm ý vô hình tràn ngập hư không

Sau khi bị thua, Thương Vũ Nguyệt đã hiểu ra nguyên nhân, đối với việc tâm linh không chỗ nào là không lợi dụng và công kích được, quả thật khiến người khác không rét mà run.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong đối mặt với Thương Vũ Nguyệt, không hề sợ hãi lực lượng kiếm ý của nàng

Thần Linh nhãn thúc dục lực lượng huyết mạch, ẩn chứa một loại lực lượng vô hình thần bí khiến Thần Ma tránh lui, trước mắt mà nói, Triệu Phong còn chưa biết cách vận dụng tự bảo vệ và công kích.

Lục trước, khi tiến vào Bách Phần cấm địa, lực lượng nguyền rũa ở

đó cũng không thể đến gần cơ thể Triệu Phong

Giờ phút này, thắng bại đã định, Triệu Phong cũng không nói gì thêm với Thương Vũ Nguyệt.

Chiến thắng của Triệu Phong có lẽ có yếu tố may mắn, nhưng thủ đoạn của hắn cũng có thể xem là thực lực tiềm ẩn.

Trên đài quan chiến, bên phía Hiểu Nguyệt Tông

- Thắng rồi! Không ngờ hắn lại thành công rồi.

Đại trưởng lão không thể kềm chế được kích động trong lòng, hốc mắt mơ hồ có chút ướt át.

Hạng nhất Liên minh thịnh hội, điều này đại biểu cho vinh dự cao nhất khu vực Hoành Vân Thiên Lâm.

Đây là lần đầu tiên của Hiểu Nguyệt Tông trong vòng ngàn năm qua, giành được vòng nguyệt quế.

Trước kia. Đệ tử đại biểu cho Hiểu Nguyệt Tông, phần lớn đều là xếp hạng cuối cùng trong Liên minh thịnh hội. Ngay cả hai mươi hạng đầu cũng rất khó tiến vào.

Còn lần này.

Hạng nhất của liên minh thuộc về Hiểu Nguyệt Tông.

Có hai người có thể tiến vào quyết chiến Phong Vân, Bắc Mặc đoán chừng có thể tiến vào mười hạng đầu.

Mặc đủ Dương Càn không tiến vào quyết chiến Phong Vân, nhưng

xếp hạng đại khái cũng trước hai mươi.

Cao tầng Tông môn của Hiểu Nguyệt Tông đều cảm thấy trong lòng vui vẻ khuây khỏa, khó mà hình dung nổi cảm xúc của bọn họ lúc này.

Chỉ có Vân Hải chân nhân là nụ cười có chút mất tự nhiên cố gắng che dấu vẻ lo lắng và kinh hãi bất an trong lòng.

Chuyện mà hắn không muốn chứng kiến nhất, cuối cùng đã xảy ra.

Sau Phù Loan Thí Luyện, Triệu Phong lần lượt tạo nên kỳ tích, biến mục nát thành thần kỳ, biến chuyện không thể thành chuyện có thể.

Bất luận là tư chất, tiềm lực, ý chí, tâm tính,... Triệu Phong đều là số một.

Đặc biệt là tại phương diện tâm tính ý chí, Triệu Phong thành thục lão luyện hơn những thiếu niên cùng tuổi rất nhiều, tâm tư cần mặt.

Những Tông phái khác trong liên minh Thập Tam Tông đều hai mặt nhìn nhau, bắt đầu nghị luận.

Đặc biệt là Vân Kiếm Tông và Cổ U Điện, sắc mặt của bọn họ đều không tốt lắm, hạng nhất liên minh chính là vinh hạnh đặc biệt, không ngờ lại thuộc về Hiểu Nguyệt Tông, Tông phái từ lâu vẫn xếp hạng cuối.

Từ trên xuống dưới Lăng Nguyệt Tông cũng kinh ngạc vô cùng.

Nguyệt Tam Tông vốn là một thể, thực lực của Hiểu Nguyệt Tông từ trước tới nay vẫn xếp hàng cuối trong ba Tông.

Đoạn thời gian trước diễn ra “Tiểu Hội Tam Tông”. Hiểu Nguyệt Tông đã phá vỡ kỷ lục, khiến cho người khác cảm thấy kinh ngạc ngoài dự liệu. Bây giờ xem ra, trong Tiểu Hội lần trước, Hiểu Nguyệt Tông vẫn giữ lại thực lực.

Sau khi Triệu Phong và Thương Vũ Nguyệt quyết chiến, Liên minh thịnh hội cơ bản đã bế mạc.

Những trận tỷ thí tiếp theo, Triệu Phong và Thương Vũ Nguyệt đều không có bất kỳ kẻ nào có thể ngăn cản.

Mười hai người trên Phong Vân quyết chiến đài, mỗi người đều phải đánh với nhau một trận, đây là so đấu nghị lực và thực lực.

Cuối cùng.

Triệu Phong giành được mười một trận toàn thắng, không người nào theo kịp.

Thương Vũ Nguyệt thì thắng được mười trận.

Lâm Thông thì thắng lợi chín trận, bởi vì hắn đã thua Triệu Phong và Thương Vũ Nguyệt.

Không phải hoài nghi, Triệu Phong đã trở thành ông vua không ngai của Liên minh thịnh hội lần này, đệ nhất vương giả trong Tứ đại tân tú.

- Cuối cùng ta vẫn không thể đuổi kịp hắn.

Trong đôi mắt sáng lấp lánh của Triệu Vũ Phi thoáng có một tia ảm đạm.

Trên Phong Vân quyết chiến đài, Triệu Vũ Phi hoàn toàn bị Triệu Phong đánh bại, căn bản không có sức hoàn thủ.

Công kích của Triệu Phong là bí thuật tinh thần, thủ đoạn của Thần Linh nhãn cực mạnh, khiến cho chỉnh thể thực lực của hắn đạt tới một trình độ cực cao.

Chỉ có Thương Vũ Nguyệt có công kích ngạo thị tồn tại dưới Chân Linh cảnh, là mới có thể tạo thành uy hiếp cho hắn.

Chẳng qua, trong mắt Triệu Vũ Phi rất nhanh liền lóe lên một tia dị sắc, lẩm bẩm:

- Đã không thể vượt qua hắn, vậy thì ta sẽ dùng hắn làm mục tiêu, cả đời đuổi theo, đây cũng là một loại tín niệm.

Bỗng nhiên, kẽ hở trong tâm cảnh Triệu Vũ Phi đã không còn.

Nếu đã không thể siêu việt Triệu Phong, vậy thì không bằng thuận theo tâm linh, một lòng sùng bái và ỷ lại hắn, xem hắn là mục tiểu nhân sinh, cả đời phấn đấu.

Tâm niệm thay đổi, Triệu Vũ Phi lại biến trở lại thành một thiếu nữ tinh khiết như ngày trước.

Làm như vậy, có lợi mà cũng có hại.

Chỗ lợi chính là tâm cảnh của Triệu Vũ Tuyết sẽ không còn sơ hở, chỉ cần Triệu Phong vẫn tiếp tục phát triển, vĩnh viễn không thất bại thì tâm cảnh và lực lượng của nàng cũng sẽ theo đó mà tăng lên.

Nhưng chỗ hại chính là nếu như tương lai của Triệu Phong triệt để suy sụp, thất bại, như vậy cũng sẽ ảnh hưởng đến tâm cảnh của

Triệu Vũ Phi.

Bởi vì, Triệu Phong đã trở thành một tòa núi lớn trong tâm linh của Triệu Vũ Phi, nàng xem hắn là mục tiểu nhân sinh, đây cũng chính là một loại sùng bái.

Hai ba ngày sau...

Phong Vân quyết chiến đài cuối cùng cũng đã bế mạc.

Hạng nhất: Triệu Phong

Hạng nhì: Thương Vũ Nguyệt

Hạng ba: Lâm Thông

Trong trận chung kết Phong Vân lần này, chỉ bình chọn ra ba đại vương giả tân tú.

Về phần Từ Tử Huyền và Ngạo Thiên Nguyệt, trước kia thực lực nắm trong ba hạng đầu, nhưng bây giờ bọn hắn đều thấp hơn một bậc, bị một chiêu miễu sát, cho nên cũng không được xếp vào hàng ngũ vương giả tân tú nữa.

Ngay sau đó...

Liên minh thịnh hội bắt đầu ban thưởng.

Liên minh thịnh hội Thập Tam Tông do mười ba Tông phái cùng đứng ra tổ chức, tất cả Tông phái đều xuất ra tài lực và nhân lực.

Những ban thưởng này, thật ra đều đến từ các Tông phái.

Nói hình tượng một chút chính là, nó giống như một ván bài, mười ba Tông đều xuất ra tiền đặt cược rất lớn.

Thắng thua, sẽ dựa vào xếp hạng của đệ tử đại biểu.

Không phái nghi ngờ, ba hạng đầu, thậm chí hạng nhất đều muốn thắng được khoản tiền cược lớn này.

Hạng nhất sẽ được ban thưởng một viên “Thuế Linh Đan”. Giá trị của nó là không thể hạn lượng.

Nghe nói, để luyện chế viên thuốc này, mười ba Tông phải tổn hao rất nhiều tài lực, chuẩn bị tài liệu mất một hai năm, tập trung những vị Luyện Đan Sư có trình độ cao nhất, sau đó giao tài liệu cho bọn họ luyện chế.

Thuế Linh Đan, đây có thể xem như tiền cược lớn nhất cho ván bài lần này.

Không ai ngờ rằng, phần thường dành cho hạng nhất lại bị một tên đệ tử không nổi danh của Hiểu Nguyệt Tông đạt được.

Không!

Triệu Phong đã không còn là tên đệ tử vô danh nữa, từ lúc hắn trèo lên đỉnh cao của liên minh, tên tuổi của hắn đã được ghi vào sử sách, chấn động mười ba Tông, thanh danh truyền xa trong khu vực Hoành Vân Thiên Lâm.

Liên minh thịnh hội cũng chấm dứt trong ngày hôm ấy. Người trong mười hạng đầu cũng vội vàng đi nhận thưởng.

Lần này, hạng nhất liên minh sẽ đạt được một viên “Thuế Linh Đan”.

Ban thưởng thêm một vạn nguyên tinh thạch hạ phẩm, cũng tương đương với một trăm vạn nguyên tinh thạch thứ phẩm.

Ngoài ra, ba hạng đầu đều có tư cách tiến vào di tích của Tôn Giả, cảm ngộ tinh thần trong di tích cổ của “Ẩn Long Tôn Giả”.

Dưới ánh mắt hâm mộ, ghen ghét, tham lam, và không cam lòng, Triệu Phong đã nhận được viên “Thuế Linh Đan”.

“Thuế Linh Đan” đặt trong một cái bình ngọc long lanh trong suốt, nó là một viên linh đan nhỏ chừng ngón cái, toàn thân lấp lánh, bên ngoài rung động một tầng khí tức tím nhạt.

Lắc lư cái bình một chút, trên bề mặt viên linh đan liền nổi lên một trận chấn động như mộng ảo.

Chỉ cần phục dụng viên linh đan này, Triệu Phong có 100% có thể tăng lên một trọng thiên.

- Phong nhi, viên “Thuế Linh Đan” này có giá trị rất lớn. Ta đề nghị ngươi hãy nhanh chóng phục dụng nó, để chậm sẽ sinh biến.

Đại trưởng lão trịnh trọng nói.

Chương 240: Hiệu quả của thuế linh đan

Đại trưởng lão khiến Triệu Phong có chút động tâm.

Thuế Linh Đan chính là linh đan cấp ba, trong hàng ngũ linh đan cấp ba cũng thuộc loại khá quý hiếm.

Linh đan này không những có thể gia tăng xác xuất trùng kích Chân Linh cảnh, mà dưới Chân Linh cảnh phục dụng còn có 100% thành công tấn chức một trọng thiên.

Lúc này, Triệu Phong thân mang Thuế Linh Đan, khiến cho không biết bao nhiêu người ở đây đỏ mắt, trong những ánh mắt tham lam và ghen ghét đó, giác quan Thần Linh nhãn của Triệu Phong dường như nhìn những đôi mắt đỏ lên và ảm đạm.

Đệ tử đồng môn cùng tham gia Liên minh thịnh hội như đậm người Dương Càn, Bắc Mặc, Tuyền Thần đều lộ vẻ hâm mộ, vạn phần động tâm với Thuế Linh Đan.

- Sư tôn, ta vừa đột phá Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh tại Liên minh thịnh hội không lâu, nếu nhanh chóng phục dụng “Thuế Linh Đan” khiến tu vi tăng cường thì liệu có phải quá vội vàng hay không?

Triệu Phong rất tỉnh táo, cũng không bị hiệu dụng nghịch thiên của Thuế Linh Đan che mờ lý trí.

Khi ổn định cảnh giới thì mới tăng cường cấp độ.

Lúc Triệu Phong còn ở Cố Thể Cảnh, căn cơ rất vững chắc, cho nên khi đạt tới cấp độ Thoát Phàm Cảnh, tu vi cũng từng bước tăng lên, không hề có chút miễn cưỡng hay dao động nào.

Lần này, hắn đột phá Lục trọng thiên được bao nhiêu ngày chứ?

Bây giờ phục dụng Thuế Linh Đan, lập tức trùng kích Thất trọng thiên, khiến cảnh giới đề thăng, liệu có phải là quá nóng vội hay không?

Thương Vũ Nguyệt chính là một ví dụ, hạt giống kiếm ý chỉ vừa mới ngưng tụ, trong tâm thần có vết thương, cảnh giới không ổn định cho nên mới lưu lại sơ hở cho Triệu Phong.

- Phong nhi, ngươi nghĩ được đến như vậy, có thể ngươi không hề bị lợi ích che mờ, vi sư rất vui mừng.

Đại trưởng lão lộ vẻ mừng rỡ, liếc nhìn Hiểu Nguyệt Tông chủ.

Hiểu Nguyệt Tông chủ và Lục Nguyệt Mỗ Mỗ đồng thời khẽ gật đầu, rất tán thưởng Triệu Phong.

Lúc đầu, trong Phù Loan Thí Luyện, Triệu Phong đã lưu lại cho bọn họ hình tượng rất “xấu xa”, cho tới giờ phút này, thiếu niên kia đã nhất cử giành được vòng nguyệt kế của Liên minh thịnh hội, vì thế mọi người mới nhận ra là hắn ẩn giấu rất sâu.

- Triệu Phong sư điệt, ngươi cân nhắc rất toàn diện. Thuế Linh Đan có thể dùng cho Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong, cho dược lực và cường độ của nó rất kinh người. Sau khi ngươi phục dụng viên thuốc này vào, chúng ta sẽ quán chú chân lực vào, kềm hãm dược lực, để ngươi không nhanh chóng lột xác đột phá, cấp cho ngươi một khoáng thời gian để giảm sốc.

Hiểu Nguyệt Tông chủ nhẹ nhàng nói, dung nhan đoan trang mỹ lệ chấn động phàm

Triệu Phong gật đầu đồng ý, chuyện mình nghĩ ra, hẳn sư tôn và Tông chủ cũng có thể nghĩ tới.

Lúc này.

Hắn liền không do dự nữa, nuốt “Thuế Linh Đan” vào.

Hành động này khiến cho không ít người trên sân đều cảm thấy vô cùng đau lòng, hâm mộ, ghét hận, tiếc nuối. Còn những ánh mắt tham lam thì đã ảm đạm đi quá nửa.

Nếu như Triệu Phong không phục dụng “Thuế Linh Đan”, bọn họ vẫn còn hy vọng

Nhưng bây giờ, Triệu Phong đã nuốt Thuế Linh Đan vào, quả thật không khác gì bát nước đã tạt ra không thể thu hồi.

- Ngươi nhanh chóng ngồi xuống chúng ta sẽ giúp đỡ ngươi phóng thích dược lực.

Lục Nguyệt Mỗ Mỗ nhắc nhở.

Triệu Phong khoanh chân ngồi xuống chỉ cảm thấy một luồng lực lượng kỳ dị như sông lớn bành trướng tràn ngập khắp huyết nhục cốt cách toàn thân, trong đó còn có một tia khí tức thần bí mát lạnh, thẩm thấu vào tận tâm thần, rót vào linh đài trong đầu.

Luồng lực lượng trước có thể khiến cho thân thể lột xác, tăng mạnh cường độ.

Luồng lực lượng thứ hai là lực lượng hư vô, trong thời gian ngắn liền khiến cho cảnh giới, giác quan và tâm thần của Triệu Phong đề cao rất nhiều.

Trong giây lát, hắn cảm giác được khiếu huyệt toàn thân giống như đang hô hấp, đặc biệt là tâm thần và huyệt Bách Hội trên đỉnh đầu, dưới sự quán nhập của từng sợi khí tức lạnh lẽo này, có thể thấu triệt thiên địa.

Vù...

Ý thức của Triệu Phong phảng phất siêu thoát nhục thân, chạm tới nguyên khí vô cùng vô tận trong thiên địa.

Nguyên khí thiên địa chính là một dòng chảy tổng hợp, bao gồm các loại lực lượng lộn xộn, có phong lực, có hỏa lực,... Còn có cả Điện lực mà Triệu Phong đã lĩnh ngộ.

Đủ loại lực lượng lộn xộn đều tập trung lại một chỗ, tạo thành nguyên khí thiên địa.

- Loại ý cảnh giác quan này... Là thuộc về cấp độ Chân Linh cảnh sao?

Trong lúc Triệu Phong hô hấp, chỉ cảm thấy nguyên khí thiên địa và thân thể giao hội, đặc biệt là Phong lực và Lôi lực trong đó lại càng gần gũi với mình hơn.

Hắn hiểu rằng, cảm giác này là do “Thuế Linh Đan” mang đến cho giác quan của mình trong thời gian ngắn ngủi, có thể khiến cho thân thể và hệ thống nguyên khí thiên địa khổng lồ tiếp cận với nhau.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu lớn cỡ bàn tay đột nhiên xuất hiện trên vai Triệu Phong.

Cùng lúc đó, ba luồng Chân Linh khí cường hoành đều quán nhập vào trong thân thể Triệu Phong khiến cho dược lực khổng lồ của Thuế Linh Đan phân hóa, trì hoãn, thậm chí đem một phần dược lực áp chế vào một góc sâu trong thân thể.

Chân Linh khí còn gọi là lực lượng Chân Linh, thuộc về một dạng như chân lực.

Thế nhưng cao nhân Chân Linh cảnh, trải qua lột xác, đạt tới cấp bậc Chân Linh, có thể thu nạp nguyên khí thiên địa cho bản thân sử dụng hình thành “lực lượng Chân Linh”, nó hoàn toàn nắm ở một cấp độ rất cao.

Chỉ một phần Chân Linh khí cũng đủ bóp chết mười phần chân lực bình thường đây chính là chênh lệch.

Lần trước, lúc Triệu Phong trở lại Triệu tộc, chân lực của Triệu Phong đã hoàn toàn phá vỡ nội kình toàn thân Vũ Thiên Hóa, khiến tu vi của đối phương bị phế bỏ.

Đây chính là chênh lệch giữa cấp độ lực lượng.

Lần này, Triệu Phong tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội nhận thức Chân Linh khí và cấp độ Chân Linh cảnh.

Tiểu Tặc Miêu lười biếng ngồi trên bả vai, một tia Chân Linh khí bị dẫn dắt hết sức quỷ dị, vừa lướt qua liền có một phần bị thân thể của nó hấp thu.

Một màn này khiến cho Đại Trưởng lão, Tông chủ và ba người Lục Nguyệt Mỗ Mỗ đều khiếp sợ.

Cấp độ của Chân Linh khí cực cao, không phải cấp bậc sinh mệnh tương ứng mà mạo muội hấp thu Chân Linh khí, cho dù chỉ một ít cũng có khả năng dẫn đến sinh mệnh tự bạo mà vong

Cũng giống như Võ đồ Cố Thể Cảnh, làm sao có thể chịu được chân lực cường đại của Thoát Phàm Cảnh.

Một chút chân lực cũng đủ để xóa sạch nội kình toàn thân của Võ giả bình thường

Chân Linh khí cũng vậy, nó ngoại trừ có cường độ chất lượng cực cao ra, còn có một loại linh tính đặc thù, mặc dù xuất ra ngoài cơ thể, nhưng vẫn có sự liên hệ với chủ nhân của nó.

Triệu Phong phát hiện, Chân Linh khí có độ tương đồng rất lớn với nguyên khí thiên địa, những cao nhân Chân Lịnh Cảnh này đã siêu việt trói buộc của lực lượng nhục thân, thu nạp nguyên khí thiên địa khổng lồ, cường hóa kinh mạch của bản thân.

Thời gian trôi qua từng giây từng phút.

Triệu Phong ngồi xếp bằng bất động chăm chú nhận thức, cảnh giới giác quan, dưới tác dụng của Thuế Linh Đan. Chỉ trong thời gian ngắn tiến vào một cấp độ hoàn toàn mới.

Lúc này. Thần Linh nhãn của hắn khống chế mỗi một chi tiết trên thân thể. Bao gồm cả biến hóa khi câu thông với nguyên khí thiên địa bên ngoài.

Nếu như có thể nắm giữ được quá trình này. Xác xuất ngày sau trùng kích Chân Linh cảnh cũng cao hơn người thường rất nhiều.

- Ồ?

Ba người Đại trưởng lão lại phát hiện một chuyện khác thường.

Lực lượng huyết mạch ở sâu trong cơ thể Triệu Phong, mơ hồ thoáng hiện một tầng huyết dịch màu xanh, dù đối mặt với Chân Linh khí cũng không hề có bất kỳ sợ hãi nào. Thậm chí còn hấp thu một ít. Chuyển hóa thành tiềm năng trong người Triệu Phong.

Một người một mèo này, toàn thân đều là quỷ dị thần bí.

Tình huống của Triệu Phong, bên ngoài khó mà phát hiện ra.

Nhưng việc Tiều Tặc Miêu có thể thừa nhận Chân Linh khí. Quả thực là một chuyện kinh thế hãi tục.

Nửa canh giờ sau.

Loại cảm giác cảnh giới chỉ hiện ra trong đầu Triệu Phong giây lát. Sau đó dần dần biến mất.

Thần Lỉnh nhãn đã ghi nhớ toàn bộ chi tiết quá trình khi bước vào loại cảnh giới thần bí này.

Hơn nữa. Triệu Phong còn cảm giác được cảnh giới và giác quan của mình mạnh hơn trước kia rất nhiều, đặc biệt là khả năng cảm ứng và câu thông đối với nguyên khí thiên địa còn mạnh hơn vài lần.

Trong mơ hồ. Triệu Phong dường như cũng có thể thử dùng chân lực câu thông với ngoại giới, thu nạp một ít nguyên khí thiên địa có

độ dung hợp cao với thân thể vào trong người, mặc dù số lượng này rất ít.

- Không tệ, luận ý cảnh thì Phong nhi gần như có thể so với Nửa bước Chân Linh cảnh, hiệu dụng của Thuế Linh Đan quả thật danh bất hư truyền.

Trên mặt Đại trưởng lão lộ vẻ tươi cười mãn nguyện.

Lúc này.

Dược lực của “Thuế Linh Đan” trong thể nội Triệu Phong đều bị phân hóa, dược lực mà hắn hấp thu đã bị giảm xuống rất nhiều lần, trong đó có một phần dược lực bị lực lượng huyết mạch hấp thu. Chuyển hóa thành tiềm năng của cơ thể.

Dù vậy thì vài canh giờ sau, toàn thân Triệu Phong vẫn bài xuất ra một tầng dịch nhờn.

Thần thể của hắn lại một lần nữa lột xác, bên trong huyết nhục cốt cách ẩn chứa sính mệnh lực càng tinh thuần hơn.

Làn da của Triệu Phong trở nên trắng nõn, thậm chí còn non mịn hơn một số nữ tử.

Trải qua nhiều phen lột xác, độc tố và tạp chất trên người hắn đã bị bài trừ ra ngoài hơn chín thành.

- Lục trọng thiên đỉnh phong... Thuế Linh Đan quả nhiên danh bắt hư truyền!

Triệu Phong mở to mắt.

Chỉ trong vài canh giờ ngắn ngủi, cấp bậc sinh mệnh của hắn lột xác đã tiếp cận Thất trọng thiên rồi.

Lúc này. Triệu Phong vẫn còn đang thích ứng với việc tu vi và chốn lực trong thể nội chuyển đôi. Những dược lực còn sót lại đều chặm rãi phóng thích, cài thiện thân thể.

- Phong nhi. Trong ba ngày này. Ngươi có thể đột phá Thất trọng thiên.

Ba người Đại trưởng lão đều thu hồi Chân Linh khí. Trên mặt tràn đầy vui mừng, tất cả đều rất thuận lợi.

Triệu Phong có lực lượng huyết mạch cho nên thể chất cũng bất đồng với người khác, có khả năng hấp thu dược lực và chịu tải Chân Linh khí mạnh hơn những người cùng cấp rất nhiều.

Bởi vậy. Đám người Đại trưởng lão căn bản không cần phí quá nhiều khí lực.

Đây chính là chỗ tốt của tư chất!

- Phong nhi. Ngày mai ngươi sẽ được sắp xếp tiến vào “Ẩn Long Hồ” cảm ngộ di tích của “Ẩn Long Tôn Giả”, đây chính là một trong những di sản tinh thần quý giá nhất tại khu vực Hoành Vân Thiên Lâm này.

Đại trưởng lão nhắc nhở.

Triệu Phong ngoại trừ được ban thưởng “Thuế Linh Đan” ra. Còn có cơ hội tiến vào di tích của Tôn Giả, đây là một kỳ ngộ vô cùng lớn lao.

Nếu như có thể đạt lĩnh ngộ trong di tích của Tôn Giả, vậy thì lợi ích

của hắn thậm chí còn có thể vượt qua hiệu quả của Thuế Linh Đan.

Triệu Phong gật đầu, khoanh chân ngồi xuống, củng cố lại cảnh giới tu vi, chờ ngày mai sẽ tiến vào di tích kỳ ngộ của Tôn Giả.

Những ngày qua tham gia Liên minh thịnh hội, luân phiên đại chiến, đấu trí đọ dũng khí, hắn cũng thu được lợi ích không nhỏ.

Bây giờ phục dụng Thuế Linh Đan, cảm ngộ được Chân Linh khí và nguyên khí thiên địa, Triệu Phong muốn tiêu hóa những thứ này, có lẽ còn phải mất một khoảng thời gian nữa.

Cũng may là hắn có Thần Linh nhãn, cho nên mới có thể phục chế lại toàn bộ chi tiết và những tình cảnh trọng yếu vào trong đầu.

Thần Linh nhãn có khả năng phục chế, không chỉ giới hạn trong văn tự hình vẽ của sách vỡ, mà còn có thể phục chế một số tràng cảnh, thâm chí là một vài cấp độ ý cảnh huyền diệu.

Đương nhiên.

Loại khả năng phục chế này cũng không phải là vạn năng, đối mặt với những loại ý cảnh hoặc tràng diện có cấp độ cực cao thì sẽ rất hao tổn tinh lực, thậm chí khó mà phục chế được.

Thời gian nhanh chóng trôi qua...

Rất nhanh đã đến ngày hôm sau...

Trạng thái tinh, khí, thần của Triệu Phong đã hoàn toàn đạt tới đỉnh phong, tu vi hoàn toàn siêu việt Dương Càn.

- Lục trọng thiên cực hạn.

Triệu Phong không khỏi hít sâu một hơi. Ánh mắt của mấy người Đại trưởng lão cũng sáng ngời.

Hiệu quả hấp thu dược lực của Triệu Phong còn mạnh hơn cả tưởng tượng.

Vân Hải chân nhân vẫn bất động thanh sắc. Ánh mắt hơi lóe lên.

Cao tầng của Hiểu Nguyệt Tông dẫn Triệu Phong đến khu vực Ẩn Long Hồ.

Di tích của Tôn Giả nằm ở sâu trong Ẩn Long Hồ.

Muốn xuyên qua khu vực di tích của Ẩn Long Hồ, cần có ba vị “Chân Huyền cấp” của liên minh Thập Tam Tông cùng lúc ra tay.

Chân Linh cảnh chia làm ba cảnh thiên, gồm: Chân Nhân cấp. Chân Huyền cấp, Chân Chủ cấp.

Chân Huyền cấp thuộc về cảnh thiên thứ hai. Có thể lĩnh ngộ ra được hạt giống huyền ảo mà chỉ bản thân mới có từ trong nguyên khí thiên địa. Thực lực không phải chuyện đùa.

Phóng mắt khắp toàn bộ Hiểu Nguyệt Tông, tu vi cao nhất là Đại trưởng lão vẫn không quá Chân Nhân cấp đỉnh phong.

Ẩn Long Hồ.

Ba đại cao nhân Chân Huyền cấp đều phiêu phù giữa không trung, thân thể nhẹ nhàng như không có trọng lượng.

Đột nhiên, ba đại cao nhân Chân Huyền cấp đều quát lên một tiếng,

nguyên khí thiên địa trong phương viên mười dặm đều bắt đầu bành trướng.

Vù vù vù...

Ba đạo cột sáng mà trắng, tím. Đỏ có đường kính hơn một trượng quấn vào nhau, hóa thành một chùm tia sáng ba màu. Thể tích không ngừng tăng vọt. Cuối cùng chọc phá bầu trời. Sức mạnh to lớn không thể địch lại giống như thiên địa. Mở ra một “vực sâu chân không có đường kính rộng vài dặm tại khu vực trung tâm hồ nước.

Luồng lực lượng bá đạo này rung chuyển cả thiên địa, khiến cho Chân Linh cảnh bình thường cũng cảm thấy tim đập mạnh.

Đây là lần đầu tiên Triệu Phong tận mắt chứng kiến thực lực “Chân Huyền cấp”, hoàn toàn là lực lượng kinh thiên vượt qua tự nhiên.

Chương 241: Tin dữ phương xa

Chân Huyền cấp là nhị cảnh thiên của Chân Linh cảnh, cao nhân ở tầng thứ này đã đứng trên đỉnh cao của Hoành Vân Thiên Lâm, lật tay thành mây, trở tay thành mưa.

Phóng mắt khắp toàn bộ địa vực Hoành Vân Thiên Lâm, cao nhân có thể bước vào Chân Huyền cấp cũng không nhiều quá số ngón trên một bàn tay.

Ví dụ như Hiểu Nguyệt Tông, đã gần ngàn năm qua mà không sinh ra một cao nhân Chân Huyền cấp nào.

Lăng Nguyệt Tông là mạnh nhất trong Nguyệt Tam Tông Một năm trước đã từng sinh ra một vị Chân Huyền cấp, nhưng sau khi đột phá không lâu thì đã rời khỏi Hoành Vân Thiên Lâm, tiến về phía thánh địa đại quốc ở trung tâm Bắc đại lục, về sau thì không còn tin tức nữa.

Ba đại cao nhân Chân Huyền cấp trước mặt, phân biệt xuất thân từ Vân Kiếm Tông Cổ U Điện và Huyền Chân Môn, đại biểu cho ba Tông phái mạnh nhất mười ba Tông

Ngay cả đám người tự cao như “Thiết Long Cường Quốc”, khi nhìn thấy ba đại Chân Huyền cấp hiện thân thì sắc mặt cũng động dung không nói tiếng nào.

Lúc này, ba đại Chân Huyền cấp uy áp toàn trường Chân Linh cảnh của mười ba Tông đều xem bọn họ là người cầm đầu.

Bình thường cao nhân Chân Huyền cấp đều có thân phận là Thái Thượng trưởng lão của Tông môn, thân phận siêu nhiên, hiếm gặp.

Nhưng Liên minh thịnh hội mười năm một lần cũng không phải chuyện đùa, cần có Chân Huyền cấp ra tay đả thông di tích của Tôn Giã.

- Khai trận!

Chân Linh khí của ba đại Chân Huyền cấp cực kỳ huyền diệu, thông thiên triệt địa, “vực sâu chân không” ở dưới hồ nước vẫn tiếp tục khuếch trương

Xung quanh “vực sâu chân không” trào lên một dộng thủy lưu không ngừng, hình thành vòng xoáy như tưởng nước, cao chừng trăm trượng Nếu như cột nước đổ xuống tuyệt đối là sức mạnh kinh khủng phải dùng trăm vạn cân làm đơn vị tính toán.

Vòng xoáy tưởng nước vẫn ở vực sâu chân không khuếch trương đến vài dặm, vậy mà không hề dính một giọt nước, nối liền với di tích Tôn Giả dưới đáy hô.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong nhàn nhạt quét qua, liền nhanh chóng phân tích, đây là một “trận pháp thông đạo”. Cân ba vị Chân Huyền cấp xuất động còn phải sử dụng pháp môn đặc thù thì mới có thể mở ra.

- Các ngươi hãy tranh thủ thời gian, lực lượng trận pháp chỉ có thể kéo dài nửa ngày. Đến lúc đó, lực lượng ý cảnh của Tôn Giả lưu lại bên trong di tịch sẽ tự động bài xích vạn vật.

Ba đại Chân Huyền cấp chia làm ba vị trí, đứng trên khoảng không

của vực sâu chân không

Triệu Phong Thương Vũ Nguyệt, Lâm Thông dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, nhanh chóng bay về phía vực sâu chân không

Vụt...

Trong quỹ tích bay của Triệu Phong kéo theo một đạo hồ quang điện màu xanh, và một chuỗi hư ảnh, còn nhanh hơn hai người Thương Vũ Nguyệt một bước.

Trên phương diện tốc độ, trưởng lão lực ép Thương Vũ Nguyệt và Lâm Thông dường như tỏ rõ địa vị đệ nhất tân tú trong liên minh của hắn là không thể rung chuyển.

Điện Chi Truyền Thừa có tác dụng gia trì rất lớn đối với tốc độ, đây còn là dưới tình huống Triệu Phong không sử dụng lực lượng huyết mạch và Âm Ảnh Phi Phong

Ba đại Chân Huyền cấp tự nhiên cũng nhìn rõ hết thảy mọi chuyện.

Một kiếm khách tóc bạc, là Thái Thượng trưởng lão của Vân Kiếm Tông binh thản không nói gì.

Trong mắt hắn, Chân Nhân cấp bình thường còn không đáng nhắc tới, huống chi chỉ là một tân tú vừa mới xuất hiện.

Thái Thượng trưởng lão của Huyền Chân Môn lại là một lão đạo tiên phong đạo cốt, hơi nheo mắt lại, liếc nhìn Triệu Phong.

Hai vị Chân Huyền cấp này chỉ liếc nhìn Triệu Phong lấy một cái.

Chỉ có vị Thái Thượng Trưởng lao của Cửu U Điện” là một người

thanh niên tóc tím, giữa mi tâm có một nốt ruồi son, ánh mắt hơi có vẻ yêu dị, lúc đảo qua người Triệu Phong thì hàn ý chợt hiện.

Trong lòng Triệu Phong khẽ rùng minh một cái.

Vị Thái Thượng trưởng lão này của Cổ U Điện dường như có chút địch ý với hắn.

Đương nhiên, lấy địa vị vô thượng của cao nhân Chân Huyền cấp ở địa vực Hoành Vân Thiên Lâm này, tự nhiên cũng khinh thường việc ngang nhiên ra tay với hậu bối, cho dù có là đệ nhất thiên tài của liên minh đi nữa.

Trong lòng Triệu Phong có chút buồn bực, bản thân mặc dù đoạt được hạng nhất liên minh, thế nhưng đối với cao nhân cấp Chân Huyền cấp mà nói thì lại là chuyện quá nhỏ nhoi, không đáng nhắc tới.

Tại sao người này lại có địch ý với minh?

Ít nhất thì Thái Thượng trưởng lão của Vân Kiếm Tông và Huyền Chân Môn đều không có địch ý gì, Cho dù Triệu Phong đoạt hạng nhất thì cũng không tới lượt Cổ U Điện tiết hận.

Việc Vân Kiếm Tông vẫn binh tĩnh và biểu hiện của Cổ U Điện quả thật có chút khác thường

Lúc này, Triệu Phong đột nhiên nhớ tới cổ tháp trong Hoành Vân Thiên Lâm, người đội mũ rộng vành kia cũng xuất thân từ Cổ U Điện, dường như còn làm nhiệm vụ cảnh giới canh gác cho một vị nhân vật thần bí nào đó của Xích Nguyệt Ma Giáo trong cổ tháp, địa vị cũng không phải thấp.

Sau khi chấp hành nhiệm vụ lần đó, Triệu Phong đã từng báo cáo lại cho Đại trưởng lão, lúc diễn ra Tiểu Hội Tam Tông, mọi người cũng từng nghiên cứu thảo luận qua.

Bởi vậy, từ trên xuống dưới ba Tông đều tiến hành một phen thanh tẩy đối với những thành viên khả nghi bên ngoài, kiểm tra những gian tế trong Tông môn.

Cuối cùng cho ra một kết luận, thế lực của Xích Nguyệt Ma Giáo ở địa vực Hoành Vân Thiên Lâm này rất hữu hạn, chỉ xâm nhập được vào vòng ngoài của liên minh Thập Tam Tông

Vù vù vù...

Ba đại vương giả tân tú, dưới ánh mắt quan sát của tất cả Tông phái, đều tiến vào vực sâu chân không

Trong quá trình hạ xuống Triệu Phong nghe thấy được tiếng nổ vang ầm ầm trong dòng xoáy tường nước, thủy lưu mênh mông với đơn vị trên trăm vạn cân, cứ như vậy mà bị ngăn cản ở ngoài.

Triệu Phong Thương Vũ Nguyệt, Lâm Thông đều dọc theo thông đạo chân không này, tiến vào đáy hồ.

Dưới đáy hồ có một cái động cực lớn, diện tích chừng hơn mười dặm.

Ba người vừa đến gần, liền cảm nhận được một luồng lực lượng mênh mông kỳ lạ không tài nào phỏng đoán được. Trong lúc hạ xuống phảng phất như có một luồng lực lượng xông phá lên trời, đánh nát bấy hồ nước mấy trăm vạn cân.

Lòng bàn chân Triệu Phong chợt lạnh, chân lực khắp toàn thân huyết

nhục bị một luồng khí tức vô hình bá đạo ngăn cản, gần như không thể nào nhúc nhích nổi.

Ba người có một loại ảo giác giống như ở bên dưới hồ nước này có một đại năng đang ngồi, vỗ ra một chưởng, uy thế dời sông lấp biển, xông phá trời cao.

- Đây chính là lực lượng ý cảnh tàn thừa, cho đến ngày hôm nay vẫn câu thông thiên địa, sinh ra uy năng vô hình.

Triệu Phong kính sợ sâu sắc

Vụt vụt vụt...

Ba người hạ xuống dưới hố, luồn lực lượng Ý cảnh tàn thừa này lại càng mãnh liệt hơn.

Nguyên khí thiên địa ở dưới hồ xuất hiện một loại trạng thái quỷ dị, có lực bài xích rất mạnh đối với sự vật bên ngoài.

Vòng xoáy tưởng nước trên không trung của chiếc hố lại trở về vị trí cũ, hóa thành thủy lưu với đơn vị trên trăm vạn cân, ầm ầm đổ xuống.

Triệu Phong có cảm giác hít thở không thông, dòng thủy lưu mênh mông kia, cho dù chỉ là 1% trong số này ép tới cũng đủ nghiền đám người minh thành bụi phấn rồi.

Một khi bị đánh trúng, cũng tương đương với lực ép trăm vạn cân, thân thể máu thịt làm sao chống đỡ nổi?

Tiếp đó, một màn rung động xuất hiện.

Thủy lưu cuồn cuộn mênh mông với đơn vị hơn trăm vạn sau khi đồ xuống hố, tiếp cận với di tích thì lập tức bị một luồng lực trường vô hình ngăn cản, tốc độ đột nhiên giảm mạnh.

- Những thổ nhưỡng trong hố này không hề bị ướt, chẳng lẽ... Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Quả nhiên, dòng nước lớn ở xung quanh hồ nước đều bị lực trường vô hình tàn thừa của di tích Tôn Giả gạt ra, không đổ xuống dưới được.

Hiển nhiên, dưới đáy hồ lúc này là một khối tịnh thổ nằm trong một thế giới nước. Tích thủy bất xâm!

- Nếu như lực lượng trận pháp không mở ra thì chúng ta cũng không có cách nào tiến vào di tích Tôn Giả này được.

Ánh mắt Thương Vũ Nguyệt chớp động ngưng mắt nhìn về phía dòng xoáy thủy lưu màu xanh đậm ở trên miệng hố.

Sau đó, ba người ở trong cái hồ khổng lồ này, chia nhau ra tìm hiểu khắp nơi.

Triệu Phong mở Thần Linh nhãn ra, quét qua toàn bộ hố, cuối cùng cho ra một kết luận, khu vực hơn mười dặm này không ngờ lại do chưởng lực kinh thiên trực tiếp tạo thành.

- Nếu quả thật có sức mạnh kinh khủng như vậy, nếu Ẩn Long Tôn Giả muốn diệt Hiểu Nguyệt Tông e rằng chỉ vài nhịp hô hấp thì đã san bằng Thiên Nguyệt Sơn rồi. Với lực lượng trận pháp phòng ngự của Thiên Nguyệt Sơn, căn bản không thể nào chống đỡ nổi.

Triệu Phong hít vào một ngụm khí lạnh.

Cái hố có diện tích hơn mười dặm này, mơ hồ có thể nhìn thấy được hình dáng chỉ ấn, chưởng ấn (*), vừa vặn tạo thành một bàn tay nguyên vẹn.

(*) dấu ngón tay, dấu lòng bàn tay

Đây quả thật là một Chưởng kình thiên, sức mạnh to lớn vô hạn.

Triệu Phong cuối cùng đã rõ, Tôn Giả Đan Nguyên cảnh tại sao lại tuyệt tích trên đại lục, trở thành truyền thuyết.

Tồn tại ở tầng thứ này, nắm giữ lực lượng hủy diệt thế tục, mỗi khi có một người xuất hiện, đều trở thành tôn tại cấm kỵ phá vỡ sự cân đối.

Thân hình Triệu Phong ở trong hố, miễn cưỡng bước đi, Thần Linh nhãn quét nhìn khắp bốn phía.

Rất nhanh...

Hắn đã phát hiện một cái bồ đoàn rách nát, ý cảnh phát ra từ trên đó lại càng mãnh liệt hơn.

Triệu Phong thúc dục lực lượng huyết mạch, miễn cưỡng bước đến gần bồ đoàn này.

Nhắm mắt lại, Triệu Phong chỉ cảm thấy trong thế giới giác quan của mình phảng phất có tiếng gào thét rung trời, hố nước vòng tròn, chưởng lực xé trời, như Tiềm Long xuất động

Đương nhiên, thể ngộ của mọi người sẽ có sự khác biệt.

Cảm thụ thể ngộ đều đến từ lực lượng ý cảnh và lực trường vô hình lưu lại bên trong hố. Di tích này, hẳn là nơi mà ngày xưa Ẩn Long Tôn Giả khổ tu.

Chẳng biết tại sao, lực lượng ý cảnh ở đây lại có thể kéo dài mấy ngàn năm mà không bị phai nhạt, thậm chí còn câu thông với Huyền ảo thiên địa, tạo thành lực trường vô hình.

- Luồng lực lượng này, không giống nước, không giống gió, cũng không giống điện... Nhưng lại có thể bao quát thiên địa, khống thủy, khu trừ hỏa, ngự phong điện...

Triệu Phong nhíu mày.

Lúc cảm ngộ ý cảnh bên trong hố, trong đầu sẽ sinh ra đủ loại tràng cảnh

Triệu Phong phát hiện bên trong cảm ngộ của mình lực lượng bản chất mà Ẩn Long Tôn Giả nắm giữ, lại hoàn toàn bất động, không thuộc về một thuộc tính riêng biệt nào, thế nhưng lại có thể khống thủy ngự phong điện, uy phách bốn phương

Tràng cảnh bên trong giống như sông hồ vòng tròn, sóng nước ngập trời, trong tiếng gào thét rung trời có một loại khí tức độc tôn cao quý, uy hiếp nhiều loại sinh linh, duy ngã độc tôn, muốn khống thủy điện, phong vân cùng động

Giữa tầng mây hiện ra một hư ảnh hình rộng rong ruổi khắp cửu thiên.

Luồng khí tức kia gần như khiến cho lực lượng huyết mạch trong cơ thể Triệu Phong bị mơ hồ ngăn trở, sau đó bộ dạng của hắn có chút hưng phấn.

- Chẳng lẽ Ẩn Long Tôn Giả cũng thân mang huyết mạch Thượng cổ, trong danh hiệu của ông ta có một chữ “Long”, Ẩn Long?

Trong lòng Triệu Phong chợt có một loại phỏng đoán.

Meo Meo!

Tiểu Tặc Miêu chợt xuất hiện, ngồi trên vai Triệu Phong cặp mắt màu đen như đá quý nhìn khắp bốn phía, giống như có điều sở ngộ.

Lúc này...

Triệu Phong Thương Vũ Nguyệt, Lâm Thông tất cả đều chìm vào trong ý cảnh huyền bí.

Trong đó, trọng điểm cảm ngộ của Triệu Phong chính là loại ý cảnh khống điện như ý và cấp độ cảnh giới cực cao của Tôn Giả.

Đặc biệt là áo nghĩa khống điện như ý trong đó, tinh túy của nó còn cao minh hơn “Điện Chi Truyền Thừa” một bậc.

Trong vô hình, lĩnh ngộ của Triệu Phong đối với Điện Chi Truyền Thừa, đột nhiên tăng mạnh, bình thường có một số chỗ không thể nào triệt ngộ, bây giờ chỉ vừa chạm vào liền đột phá.

Phong Lôi Chưởng cảnh giới tầng thứ sáu đỉnh phong trong quá trình lĩnh ngộ, đột nhiên tăng mạnh, thậm chí phá vỡ rào cản công pháp vốn có.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Ba người chỉ có thể ở trong di tích này nửa ngày.

Giờ phút này, thời gian đã trôi qua hai canh giờ.

Trên không trung của Ẩn Long Hồ, trạng thái vực sâu chân không đã bị vòng xoáy tưởng nước bao phủ, trở thành gió êm sóng lặng.

Người ở trên hồ nước và hòn đảo cũng không nhìn thấy tình huống bên dưới.

Bởi vì Liên minh thịnh hội đã chấm dứt, cho nên rất nhiều thành viên của Tông môn đang lên đường trở về.

Vút...

Đúng lúc này, một đạo khí tức Chân Linh cảnh phá không mà tới.

Người đến chính là một trưởng lão của Vân Kiếm Tông, bộ dạng thập phần vội vàng

- Bẩm Thái Thượng trưởng lão, đại sự không ổn rồi!

Trưởng lão Vân Kiếm Tông cấp tốc nói.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Kiếm khách tóc bạc vẫn giữ vẻ mặt đạm mạc.

- Nửa tháng trước, trên chiến trường ngoài xa, “Thiết Long Cường Quốc” đã đánh bại “Thiên Phong Cường Quốc”! Trong bảy Tông phái của Thiên Phong Cường Quốc, đã có hai Tông phái bị diệt, ba Tông phái đầu hàng Trong đó, đệ nhất Tông “Thiên Phong Các” đã bị diệt Tông...

- Cái gì! Thiên Phong Cường Quốc đại bại? Thiên Phong Các bị diệt?

Trưởng bối cao tầng của mười ba Tông ở đây đều kinh hãi nghẹn ngào, mỗi người đều cảm thấy bất an.

Tất cả mọi người đều biết, việc Thiết Long Cường Quốc tiêu diệt Thiên Phong Cường Quốc là có ý nghĩa như thế nào.

Chương 242: Hồ Quang điện tráo

Tin dữ này khiến cho cao tầng của liên minh Thập Tam Tông chấn động triệt để.

Ngay cả những cao nhân Chân Linh cảnh ở gần đó vốn vẻ mặt không đổi cũng đồng loạt biến sắc.

Mọi người đều biết.

Hoành Vân Thập Tam quốc vẫn một mực sinh tồn giữa kẽ hở của hai đại cường quốc. Chiến tranh của hai đại cường quốc, trên thực tế là hình chiếu của cuộc chiến giữa Thế giới Tông môn.

Một khi hai đại cường quốc đối kháng với nhau, sẽ mất đi sự cân đối, thế cục tất sẽ ảnh hưởng tới Hoành Vân Thập Tam quốc.

Bên phía Hiểu Nguyệt Tông cũng đồng thời dâng lên một trận kinh hãi.

- Thế lực của Thiên Phong Cường Quốc và Thiết Long Cường Quốc vẫn luôn ngang nhau, tại sao trong thời gian ngắn lại xuất hiện kịch biến như thế?

Đại trưởng lão lộ vẻ ngưng trọng trước nay chưa từng có, thần sắc hoang mang.

Đối với mười ba nước mà nói, hai đại cường quốc này đều là tồn tại Cự Phách vô địch, khu vực rộng lớn, thế lực trong Thế giới Tông

môn lại càng thêm không lô.

- Thiên Phong Các chính là Tông phái đứng đầu bảy Tông của Thiên Phong Cường Quốc, chỉ riêng cao nhân Chân Huyền cấp cũng đã có ba bốn vị, truyền thừa xa xưa, nội tình thâm hậu, làm sao có thể...

Hiểu Nguyệt Tông chủ kinh ngạc thất sắc, không thể tin nổi.

Thực lực của “Thiên Phong Các” đứng đầu Thiên Phong Cường Quốc, gần như có thể một tay tiêu diệt liên minh Thập Tam Tông mạnh gấp mấy chục lần Hiểu Nguyệt Tông

Đại Tông phái mạnh mẽ như vậy, không ngờ lại bị diệt môn trong thời gian ngắn ngủi, quả thật khó mà tin nổi.

Không biết chiến trường phương xa, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Thiết Long Cường Quốc có trợ lực gì mà có thể nhất cử đánh bại Thiên Phong Cường Quốc?

Cả đống nghi vấn luẩn quẩn trong lòng cao tầng của liên minh Thập Tam Tông

- Theo một nguồn tin ngoài lề khác thì trên chiến trường ở phương xa dường như có sự nhúng tay của dư nghiệt Xích Nguyệt Ma Giáo. Những ngày gần đây, Thiên Phong Cường Quốc vẫn hướng liên minh Thập Tam Tông chúng ta phát ra cầu cứu, xin hỏi mấy vị Thái Thượng trưởng lão...

Trưởng lão Vân Kiếm Tông báo tin, dùng ngữ khí trưng cầu ý kiến hỏi.

Ba đại cao nhân Chân Huyền cấp đứng ở trên đỉnh cao của khu vực

Hoành Vân Thiên Lâm này, có khả năng quyết định vận mệnh của liên minh Thập Tam Tông

Huống chi lúc này, tất cả cao tầng của liên minh Thập Tam Tông đều có mặt đại biểu ở đây.

Bầu không khí liền trở nên nghiêm túc, lấy ba đại Chân Huyền cấp dẫn đầu, tất cả cao tầng trưởng lão đều nghe theo.

Một khi Thiết Long Cường Quốc tiêu diệt Thiên Phong Cường Quốc, mục tiêu tiếp theo sẽ chính là liên minh Thập Tam Tông chúng ta.

- Nếu như mười ba Tông chúng ta liên thủ, viện trợ Thiên Phong Cường Quốc, có lẽ có thể thay đổi được cục diện.

- Chiến trường giữa hai nước lần này có dư nghiệt của Xích Nguyệt Ma Giáo nhúng tay vào, chỉ sợ phía sau màn sẽ không đơn giản đâu, vì an toàn, để đạt được mục đích, tốt nhất chúng ta hãy đến Thánh Địa đại quốc ở Bắc đại lục cầu viện là tốt nhất.

Cao tầng của mười ba Tông không ngừng nghị luận.

Bỗng nhiên, không biết là ai ở đây thốt lên một câu:

- Lần Liên minh thịnh hội này, dường như người của Thiết Long Cường Quốc có phái người tới đây quan sát.

Lời này vừa nói ra, cao tầng của mười ba Tông đều đồng loạt liếc mắt nhìn.

Trên phía đài quan chiến xa xa, nhóm người của Thiết Long Cường Quốc vẫn ngồi yên, trên mặt đầy vẻ trào phúng

Trong đó, một vị nữ tử ưu nhã mang mặc nạ bằng bạc, chân thành đứng dậy, cười khanh khách một tiếng:

- Liên minh Thập Tam Tông đây chính là thời khắc quyết định vận mệnh sinh tử của các ngươi.

- Lựa chọn thần phục Thiết Long Cường Quốc, hoặc là bị diệt Tông vong quốc!

Thanh âm réo rất đến từ người thần bí đội mũ rộng vành che lụa đen.

Nữ tử mang mặc nạ bạc và người thần bí che lụa đen đứng sóng vai cùng nhau, trên người phát ra một luồng Chân Linh khí câu thong với huyền ảo thiên địa.

Chân Huyền cấp!

Cao tầng của mười ba Tông đều động dung thất sắc.

Thật không ngờ, trong số những người đang quan chiến của Thiết Long Cường Quốc, lại đồng thời xuất hiện hai đại Chân Huyền cấp.

Trong đó, khí tức của nữ tử mang mặc nạ màu bạc dường như không hề thua kém gì ba đại Chân Huyền cấp của mười ba Tông

Mà người thần bí che mặt trong lụa đen kia, khí tức lại càng thâm sâu, lực áp trên ba đại Chân Huyền cấp một bậc.

Cùng lúc đó, nhóm người đại biểu cho Thiết Lọng Cường Quốc cũng đồng loạt phát ra khí tức, Chân Linh cảnh có đến hai chục người, số còn lại không phải là Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh thì cũng là nửa bước Chân Linh cảnh.

Liên minh Thập Tam Tông chợt chấn động sau đó khinh thường cười lạnh.

- Hừ! Chỉ bằng vào các ngươi mà cũng dám áp chế mười ba Tông chúng ta!

- Hắc hắc! Chỉ phái ra hai vị Chân Huyền cấp, không sợ toàn quân bị diệt hay sao?

Quả thực.

Lần thịnh hội này, cao tầng của liên minh Thập Tam Tông có không ít người tới tham dự.

Số lượng cao tầng cũng đã vượt qua một phần ba liên minh Thập Tam Tông hơn nữa đệ tử tinh anh cũng có tới vài trăm.

Nếu như so sánh thì bên phía Thiết Long Cường Quốc kém hơn không ít.

- Ha ha, vậy sao?

Người thần bí che lụa đen cười khẽ một tiếng, trên tay chợt xuất hiện một cái hắc kỳ.

Vụt...

Hắc kỳ nhoáng lên, tám đạo hắc quang ngập trời mang theo khói đen cuồn cuộn, bao phủ khắp toàn bộ hòn đảo giữa hồ.

Một khắc sau.

Tầng mây trên không trung của Ẩn Long Hồ đã xuất ra một vài điểm

đen, đồng thời còn có một vài tia huyết dịch.

Những điểm đen đó phá không lao đến giữa hồ.

- Đây là...

Cao nhân Chân Linh cảnh thầm phân tích tiếng xé gió truyền đến.

Không đến mấy nhịp hô hấp sau.

Những điểm đen đó đã biến lớn, không ngờ là những con Cự Ưng huyết sắc, mỗi con rộng chừng vài chục trượng giống như một đám mây máu, cho một hai chục người.

Có tổng cộng tám con Cự Ưng huyết sắc, trên người mỗi con, ít nhất có một vị cao nhân Chân Linh cảnh tọa trấn, khí thế hung hăng

- Huyết Vân Cự Ưng! Chẳng lẽ đây là giống phi cầm mà năm xưa Xích Nguyệt Ma Giáo đã dùng bí thuật đào tạo hay sao?

- Thiết Long Cửu Tông! Không ngờ các ngươi lại thực sự cấu kết với Xích Nguyệt Ma Giáo!

Liên minh Thập Tam Tông đều khiếp sợ gầm lên.

Bên phía Thiết Long Cường Quốc, người thần bí che lụa đen và nữ tử mang mặc nạ bạc đều cười lạnh khinh thường

Từ lúc mười ba Tông bắt đầu Liên minh thịnh hội thì bọn họ đã đùa giỡn trào phúng rồi.

Mục đích của bọn họ hiển nhiên là ngăn cản liên minh Thập Tam Tông trợ giúp Thiên Phong Cường Quốc.

- Đề phòng những tên tôm tép nhãi nhép này trợ giúp Thiên Phong Cường Quốc, còn không bằng chủ động xuất kích.

- Chậc chậc, những tiểu Tông phái này, tổ chức Liên minh thịnh hội gì gì đó, quả là cơ hội tốt để chúng ta một mẻ nuốt gọn.

Cường giả Tông môn bên phía Thiết Long Cường Quốc đều lộ ra nụ cười dữ tợn.

V Ả

Người cầm đầu là người che lụa đen thần bí. Tay cầm hắc kỳ, chậm rãi giơ lên, cao giọng

- Liên minh Thập Tam Tông, cho các ngươi một cơ hội cuối cùng, thần phục hay là tự chịu diệt vong?

Toàn trường lập tức trở nên tĩnh mịch.

Từ cục diện hiện nay mà xét, thực lực bên phía Thiết Long Cường Quốc và liên minh Thập Tam Tông, đều không chênh lệch có tính áp đảo.

- Sợ cái gì! Chúng ta liên thủ giết ra ngoài, triệu tập thêm thế lực của những Tông môn khác.

- Đúng vậy, ít nhất thì số lượng Chân Huyền cấp của chúng ta vẫn nhiều hơn bọn hắn một người.

Cao tầng của liên minh Thập Tam Tông bắt đầu dùng linh thức trao đổi, chỉ trong giây lát đã đạt thành hiệp nghị.

Mười ba Tông vốn là một liên minh, bọn họ đã từng nhiều lần liên thủ, cùng chống chọi kẻ thù bên ngoài.

- Giết!

Các cao nhân Chân Linh cảnh của liên minh Thập Tam Tông bắt đầu lao tới Thiết Long Cường Quốc.

Chỉ trong giây lát, khí tức cường đại và tiếng xé gió của Chân Linh cảnh đã xuyên qua bâu trời, tạo thành từng đạo hào quang đặc biệt.

Chiến dịch thuộc về Thế giới Tông môn, đột nhiên bộc phát.

- Ra tay!

Người thần bí che lụa đen cười lạnh một tiếng, hắc kỳ trong tay vung lên.

Người của Thiết Long Cường Quốc đứng sau lưng hắn lại không hề dao động chút nào.

Bỗng nhiên!

- A... A...

Bên phía liên minh Thập Tam Tông đột nhiên truyền đến từng trận hét thảm.

Thành viên trong liên minh có không ít thân ảnh đột nhiên xuất thủ, ra tay với đồng Tông hoặc những Tông phái khác xung quanh.

- Xảy... Xảy ra chuyện gì vậy?

Cao tầng của mười ba Tông đều bị đánh cho không kịp trở tay, cảm thấy mơ hồ không hiểu.

Bên phía Hiểu Nguyệt Tông cũng sợ tới ngây người.

- Coi chừng gian tế!

Đại trưởng lão đã kịp thời phản ứng.

Thế nhưng, ông ta vừa dứt lời thì bên phía cao tầng của Hiểu Nguyệt Tông cũng có người đột nhiên xuất thủ.

Người dẫn đầu ra tay, không phải ai khác mà chính là Vân Hãi chân nhân.

- Vân Hải... Ngươi...

Hiểu Nguyệt Tông chủ rên lên một tiếng, khóe miệng tràn ra vết máu, “phanh” một tiếng, bị Vân Hải chân nhân một chưởng đánh trúng lưng.

Cùng ra tay với Vân Hải chân nhân còn có mấy vị Phó đường chủ và Chấp sự.

Những Tông phái khác cũng có tình huống tương tự, mỗi một Tông đều có vài gian tế, tất cả cùng ra tay.

Đây cũng chưa phải là tình huống tồi tệ nhất, bởi vì số lượng phản đồ trong phần lớn Tông phái đều rất ít.

Kinh khủng nhất chính là Cổ U Điện, tập thể cao tầng đều phản bội!

Thái Thượng trưởng lão của cổ u Điện là thanh niên tóc tím yêu dị,

tại mi tâm có một nốt ruồi mơ hồ nhảy nhảy lên, đầu ngón tay lóe lên một đạo điện xà âm ụ, lực lượng thần bí chân nhiếp tâm linh tràn ra, tập kích Thái Thượng trưởng lão của Vân Kiếm Tông

- Ngươi... Không ngờ các ngươi...

Thái Thượng trưởng lão của Vân Kiếm Tông là kiếm khách tóc bạc bỗng nhiên bị đánh lén, khóe miệng tràn ra một tia vết máu.

Hơn mười Tông phái còn lại đều chấn động.

Không ngờ toàn bộ Cổ U Điện lại phản bội liên minh!

- Một đám sâu kiến ngu xuẩn! Cổ U Điện ta mấy trăm năm trước chính là một phân đà của Xích Nguyệt Thánh Giáo. Hôm nay, thời cơ đã tới, giáo chủ sắp phục sinh, lúc đó Xích Nguyệt Thánh Giáo sẽ trở lại đại lục này.

Thanh niên tóc tím yêu dị, trên mặt tràn đầy trào phúng

Nốt ruồi giữa mi tâm của hắn nhảy nhảy lên, một tầng sóng sinh thần dao động quý dị tràn ra.

Cũng không biết hắn thi triển tà thuật gì, không ít cường giả trong liên minh đột nhiên hai mắt đỏ bừng, bắt đầu tàn sát lẫn nhau.

Toàn bộ hòn đào giữa hồ liền rơi vào giết chóc.

Bên phía liên minh Thập Tam Tông thì hỗn loạn, còn chưa kịp điều chỉnh lại thì bên phía Thiết Long Cường Quốc đã vây đánh tứ phía.

- Một kẻ không tha, giết sách toàn bộ!

Thủ lĩnh thần bí che lụa đen, vung hắc kỳ trong tay lên.

Dưới đáy hồ, di tích Tôn Giả.

Triệu Phong Thương Vũ Nguyệt và Lâm Thông đều đắm chìm trong lĩnh ngộ.

Ý cảnh bên trong di tích Tôn Giả này ẩn chứa rất nhiều loại huyền diệu, câu thông với huyền ảo thiên địa, cho dù Thương Vũ Nguyệt là lưu phái Kiếm Đạo cũng có thu hoạch cực

Mà Triệu Phong ở trong di tích lại cảm ngộ ý cảnh khống điện, bởi vì nó có liên quan tới “Điện Chi Truyền Thừa”.

Thời gian trôi qua, khí tức toàn thân hắn không ngừng trở nên ngưng luyện.

Một mặt là lĩnh ngộ ý cảnh, khiến phương diện tinh thần của hắn càng trở nên sung mãn hơn.

Một mặt khác là Thuế Lịnh Đan bị phục dụng vẫn còn dược lực tàn thừa, lúc này hắn đang làm công tác chuẩn bị để thúc đẩy thân thể lột xác và chân lực chuyển đổi.

Khoảnh khắc này...

Bên ngoài thân thể Triệu Phong chập chờn từng đạo ánh sáng hồ quang điện, chằng chịt dày đặc và ngưng kết như mạng nhện.

Tầng ánh sáng hồ quang điện này không ngờ lại vây quanh người hắn, tạo thành một hồ quang điện tráo màu xanh nhạt.

- Có “hồ quang điện tráo” này, phàm là những vật thể và công kích

tiếp cận ta đều sẽ bị hồ quang điện nghiền nát thành tro bụi.

Trên mặt Triệu Phong lộ vẻ vui mừng.

Lĩnh ngộ được hồ quang điện tráo, đại biểu cho tầng thứ nhất của Điện Chi Truyền Thừa đã được tu luyện đến đại thành.

Đồng thời, dưới sự trợ giúp của di tích Tôn Giả, Phong Lôi Chưởng của Triệu Phong giống như nước chảy thành sông thuận lợi đạt tới tầng thứ bảy cao nhất.

Đùng...

Bàn tay Triệu Phong nắm chặt, một đạo lôi điện màu xanh thô to bằng ngón trỏ hiện ra trong lòng bàn tay, chớp động tiếng điện minh.

Âm ám ám...

Lôi điện màu xanh hóa thành một dải lụa, oanh kích về phía xa, tạo thành một cái hố với đường kích hơn một trường tại vị trí đó không ngừng bốc lên khói đen.

- Ừm, tu vi cũng không xê xích gì nhiều...

Triệu Phong cảm giác chân lực trong cơ thể đã tinh khiết hơn rất nhiều, cơ bản sánh ngang với Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Lúc này, tu vi của hắn, trên cơ bản đã bước vào Thất trọng thiên.

- Ha ha, quả thật thu được lợi ích không nhỏ mà.

Triệu Phong mỉm cười gật đầu.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu nhảy lên vai Triệu Phong ném đồng tiền cổ lên không trung sau đó lắc lắc đầu với Triệu Phong

Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu có tâm thần tương thông cho nên liền xác nhận tin tức bất lợi.

Hắn thúc dục “Thần Linh nhãn”. Ánh mắt xuyên qua hồ nước, lập tức nhìn thấy cảnh tượng mơ hồ trên Ẩn Long Hồ.

Tại sao lại như vậy?

Chương 243: Trốn chết

Một màn thảm thiết trước mắt khiến cho Triệu Phong giật mình, kinh hãi đến ngốc trệ, suốt đời cũng không quên nổi.

Tại khoảng không của hòn đảo tầng mây thỉnh thoảng bạo liệt, trận giao phong của Chân Huyền cấp, từng vòng sóng khí lan ra khắp bốn phương tám hướng.

Giữa không trung.

Đại chiến Chân Nhân cấp, từng luồng khí và ảnh sáng đan vào nhau, khi thì nổ, phát ra phong bạo kinh người, khiến cho một vài đệ tử cấp Thoát Phàm Cánh của liên minh Thập Tam Tông bị xé thành huyết nhục bay tứ tung

Ở gần mặt đất, những đệ tử đại biểu cho mười ba Tông đều hoảng sợ chạy thục mạng bị lâm vào đuổi giết.

Chỉ trong vài nhịp hô hấp ngắn ngủi, Triệu Phong nhìn thấy những đệ tử đại biểu mà mình đã từng giao phong trên Liên minh thịnh hội đang bị sát hại tàn nhẫn.

Bên phá Thiết Long Cường Quốc, mặc dù số lượng không nhiều, thế nhưng những nhân thủ mà bọn họ xuất động tu vi thấp nhất đều là Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, phần lớn đều trên Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Hơn nữa, những kẻ tàn sát này, mỗi người đều thân kinh bách chiến, kinh nghiệm phong phú, thủ đoạn cay độc.

Thì ra...

Những người tham dự vây quét người tu hành ở đây đều đến từ chiến trường của hai đại cường quốc, chiến đấu vô cùng hung ác, dưới tình huống ngang cấp, một người có thể đối kháng với hai đệ tử của liên minh Thập Tam Tông

Bên phía liên minh Thập Tam Tông không biết vì nguyên nhân gì mà nội bộ hết sức hỗn loạn, không hề ngưng tụ lực lượng và đoàn kết với nhau.

Điểm mấu chốt chính là, chiến đấu giữa Chân Nhân cấp trên tầng mây, bên phía liên minh Thập Tam Tông vẫn bị chế trụ gắt gao.

Bởi vì Thái Thượng trưởng lão của Cổ U Điện phản bội, cho nên bên phía liên minh Thập Tam Tông chỉ có hai vị Chân Huyền cấp, mà Thái Thượng trưởng lão của Vân Kiếm Tông còn bị đánh lén trọng thương

Lúc này...

Nam tử tóc tím yêu dị của cổ u Điện đang cùng với nữ tử ưu nhã mang mặt nạ bạc áp chế Thái Thượng trưởng lão của Vân Kiếm Tông và Huyền Chân Môn.

Về phần thủ lĩnh che lụa đen thần bí kia thì vẫn phiêu phù ở chính giữa chiến trường tay cầm hắc kỳ, chỉ huy trận chiến, ngẫu nhiên xuất thủ đều nhằm vào chỗ hiểm, trong khoảnh khắc đã diệt sát một vị cao nhân Chân Linh cảnh

Trong lúc vô hình, thủ lĩnh che lụa đen đã trở thành linh hồn của phía “Thiết Long Cường Quốc”, đồng thời khống chế đại cục và nắm

quyền sinh sát trong tay.

Liên minh Thập Tam Tông từng bước rơi vào hoàn cảnh xấu, mỗi người đều kinh hoàng ra sức đột phá vòng vây, tự mình chiến đấu.

Dưới đáy hồ, di tích Tôn Giã.

Triệu Phong hít sâu một hơi, rất nhanh khôi phục trấn định và tỉnh táo.

Thần Linh nhãn của hắn đột nhiên phát hiện, có một đội ngũ Tông phái đang phá vòng vây về phía mình.

Thế lực của đội ngũ đó chính là Hiểu Nguyệt Tông!

Đương nhiên, Hiểu Nguyệt Tông cũng bị đuổi giết, mà trong số những kẽ đuổi giết còn có cả Vân Hải chân nhân.

Đại trưởng lão và Lục Nguyệt Mỗ Mỗ đang chạy trốn, trên mặt tràn đầy phẫn nộ và bất đắc dĩ.

Trong đó, ánh mắt của Đại trưởng lão vẫn thỉnh thoảng nhìn về phía di tích Tôn Giã.

- Xem ra sư tôn đang muốn tiện đường tới cứu ta.

Trong lòng Triệu Phong chợt hiểu ra, có chút cảm kích và ấm lòng.

Dưới hoàn cảnh xấu như vậy, mọi người đều cảm thấy bất an, thành viên trong cùng Tông phái, đều vì chạy trốn khỏi đuổi giết mà xuất hiện tình huống thấy chết không cứu, cũng rất bình thường

Thấy tình huống như vậy, Triệu Phọng cũng không do dự nữa, lực

lượng huyết mạch toàn thân chấn động chân lực lưu chuyển như bôn lôi, tiếng điện minh không ngừng vang lên.

Trong khoảnh khắc, khí tức toàn thân của hắn mơ hồ lại tinh tiến, hoàn toàn đạt tới Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Tận lực trùng kích, mượn nhờ dược lực tàn thừa của Thuế Linh Đan, tu vi của Triệu Phong đã tiến cấp triệt để.

Đồng thời, hắn cũng truyền âm cho Thương Vũ Nguyệt ở gần đó.

Thương Vũ Nguyệt vừa biết được tin dữ, tâm hồn thiếu nữ chấn động trong mắt lóe lên thần quang kiếm ý kinh người.

Nàng vốn vẫn có chút hoài nghi, thế nhưng lúc đối diện với Thần Linh nhãn, tất cả hoài nghi liền biến mất sạch

Sau khi lĩnh ngộ hạt giống kiếm ý, nàng đã có một loại dự cảm mơ hồ đối với nguy cơ, hơn nữa chiến đấu trên Ẩn Long Hồ có động tĩnh không nhỏ, cho dù ở dưới đáy hồ cũng có thể cảm giác được đôi chút.

- Cùng nhau giết ra ngoài!

Triệu Phong và Thương Vũ Nguyệt trao đổi ánh mắt, cả hai đều nhảy lên, bay về phía phụ cận mặt hồ.

Về phần Lâm Thông thì đã trốn đi một chỗ hẻo lánh nào đó trong di tích, không dám ngăn trở hai người Triệu Phong.

Bởi vì tình thế nguy cấp cho nên Triệu Phong cũng không rảnh tìm Lâm Thông tính sổ, hắn cùng Thương Vũ Nguyệt chỉ có thể vội vàng bay đến gần mặt hồ.

Vừa mới trồi lên khỏi mặt nước, nhân mã của Hiểu Nguyệt Tông cũng vừa vặn chạy tới.

Hiển nhiên, Triệu Phong đã tính toán hết tất cả.

- Phong nhi!

Đại trưởng lão và Lục Nguyệt Mỗ Mỗ đều lộ vẻ vui mừng, không ngờ kế hoạch cứu viện còn thuận lợi hơn so với tưởng tượng

Không ngờ Triệu Phong lại xông ra cùng chỗ với Tông môn đào thoát.

Triệu Phong vội vàng nhìn qua một lượt, bên phía Hiểu Nguyệt Tông tổn thất quá nửa, cực kỳ thảm thiết.

Vân Hải chân nhân phản bội, Hiểu Nguyệt Tông chủ bị trọng thương, sau đó chết trong quá trình cường giả Chân Linh cảnh của Thiết Long Cường Quốc đuổi giết.

Trong mười đại đệ tử chân truyền, Tuyền Thần, Nguyên Trí, Bắc Mặc đều đi theo Vân Hải chân nhân, cùng phản bội.

Giờ phút này...

Có ba tên Chân Linh cảnh, dẫn đầu hơn hai mươi người đuổi giết phe Hiểu Nguyệt Tông

Vù...

Lòng bàn tay của Triệu Phong bỗng nhiên ngưng tụ một đạo lôi điện màu xanh thô to bằng ngón tay, chỉ trong chớp mắt đã tiêu diệt một

tên Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đang đuổi giết.

Công kích thật mạnh!

Ánh mắt của những người bên phe Hiểu Nguyệt Tông đều sáng lên, xem ra Triệu Phong đã gặp được kỳ ngộ trong di tích Tôn Giả, thực lực lại tinh tiến thêm một bước.

Mà những kẻ bên phe đuổi giết như Vân Hải chân nhân thì trên mặt càng lộ sát cơ dày đặc.

- Phong nhi, đừng nên ham chiến!

Đại trưởng lão tuy kinh hỉ, nhưng vẫn vội vàng nhắc nhở.

Thế cục trước mắt, liên minh Thập Tam Tông đang là đối tượng bị tân sát, nếu như bên phía này biểu hiện quá mạnh mẽ thì chỉ e càng dẫn tới áp lực lớn hơn.

Triệu Phong khẽ gật đầu, lôi điện màu xanh trong lòng bàn tay hóa thành những sợi điện mỏng manh, âm thanh “xẹt xẹt” không ngừng vang lên, phóng về phía sau.

Phụt...

Dòng điện này tản ra, nổ thành từng mảnh nhỏ, những kẻ đuổi giết phía sau đều cảm thấy thân thể tê cứng loạn choạng, tốc độ hơi giảm xuống.

- Triệu Phong! Cáo biệt ở đây thôi, ta đi hội hợp với người của Tông môn.

Thương Vũ Nguyệt liền lên tiếng cáo từ.

Nhân mã của Vân Kiếm Tông cũng có suy nghỉ như Hiểu Nguyệt Tông, cho nên cũng ở cách đó không xa.

Tuy nhiên, cục diện lúc này lại rất hỗn loạn.

- Thương Vũ Nguyệt, ngươi hãy cùng chạy trốn với chúng ta, như vậy ti lệ trốn thoát, ít nhất sẽ tăng gấp đôi. Hơn nữa, Vân Kiếm Tông thân là đệ nhất Tông trong liên minh, so ra thì còn bị đuổi giết dữ dội hơn chúng ta. Triệu Phong hảo ý khuyên.

- Đa tạ hảo ý của ngươi.

Trên gương mặt xinh đẹp của Thương Vũ Nguyệt lộ vẻ dứt khoát và kiên định, thần quang kiếm ý trong mắt lại càng trở nên sắc bén bức người.

Triệu Phong thở dài một hơi, hắn biết Thương Vũ Nguyệt có tín niệm không thể dao động, mặc dù chỉ là một tia hi vọng nhỏ nhoi, nhưng nàng vẫn muốn hội hợp với Tông môn.

Choang...

Thanh Phong ba thước rời vỏ, dải kiếm cầu vồng rực rỡ vạch phá bầu trời, Thương Vũ Nguyệt một thân một kiếm, lập tức chém chết hai tên Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, sau đó nhanh chóng bay về phía Vân Kiếm Tông.

Biểu hiện kinh diễm của nàng lập tức khiến cho phe của Thiết Long Cường Quốc chú ý, một vị Chân Linh cảnh lập tức đuổi giết.

Thương Vụ Nguyệt cũng không hề sợ hãi, bay thẳng một đường, mắt thấy cao nhân Chân Linh cảnh đuổi giết, nàng liền chém ra một kiếm,

khí tức kiếm ý dung nhập Kinh hồng Nhất Kiếm, phảng phất có một đạo ánh sáng màu bạc từ trong mây đen vỡ ra.

Thế nhưng, cho dù công kích của nàng có cường thịnh hơn nữa thì một kiếm ngăn cản công kích của cường giả Chân Linh cảnh, cũng khó tránh khỏi bị thương

Cũng may là phe của Vân Kiếm Tông đã chú ý tới Thương Vũ Nguyệt, lập tức tiến tới tiếp ứng.

Cuối cùng, Thương Vũ Nguyệt đã thoát hiểm, suýt nữa vẫn lạc trong quá trình cường giả Chân Linh cảnh đuổi giết.

Nhưng cũng chính vì vậy mà Vân Kiếm Tông càng hấp dẫn nhiều hỏa lực hơn, việc phá vòng vây càng trở nên khó khăn.

Phe của Hiểu Nguyệt Tông không phải là trọng điểm đuổi giết, mặc dù đã giết ra vòng vây, thế nhưng truy binh phía sau vẫn không chịu buông tha.

Tốc độ của Chân Linh cảnh nhanh vô cùng, nhất định không thể nào thoát khỏi.

Đại trưởng lão liên thủ với Lục Nguyệt Mỗ Mỗ, miễn cưỡng ngăn cản được sự công kích điên cuồng của ba đại Chân Linh cảnh, tuy nhiên cũng vô cùng chật vật.

Vân Hải chân nhân, mấy lần muốn lợi dụng sơ hở, phá vòng vây đuổi theo Triệu Phong nhưng cuối cùng vẫn thất bại.

Một phần là vì tốc độ của Triệu Phong vô cùng nhanh, lại thêm “hồ quang điện tráo” vừa lĩnh ngộ, phòng ngự không tầm thường chút nào.

Hơn nữa, với thực lực của Triệu Phong bây giờ, giao phong với cao nhân Chân Nhân Cấp vài chiêu, vẫn miễn cưỡng có thể tự bảo vệ minh.

Một phần khác là Đại trưởng lão và mấy vị Phó đường chủ cấp bậc nửa bước Chân Linh cảnh đều rất chú ý yểm hộ Triệu Phong

Đại trưởng lão thầm truyền âm với vài tên Phó đường chủ, nói:

- Những người chúng ta, cho dù có chết cũng phải bảo vệ Phong nhi. Chỉ cần hắn có thể thoát vòng vây, tìm đường sống tương lai nhất định có thể báo thù cho chúng ta.

Mặc dù Triệu Phong không biết nội dung Đại trưởng lão truyền âm là gì, nhưng thấy Tông môn bảo hộ mình trọng điểm thì cũng phỏng đoán được đôi chút.

- Đại trưởng lão, nếu ngươi muốn bảo trụ mạng của những tên hậu bối này, như vậy chỉ cũng có nước bỏ mạng mà thôi.

Vân Hải chân nhân đột nhiên lên tiếng.

Thực lực của Đại trưởng lão ở trong đám cường giả Chân Linh cảnh Chân Nhân cấp cũng tương đối mạnh, nếu như ông ta một mình chạy trốn, chỉ cần không gặp phải sự đuổi giết của những người cùng cấp thì cũng sẽ không gặp nguy hiểm gì,

- Mơ tưởng!

Đại trưởng lão tự nhiên hiểu rõ dụng ý của Vân Hãi chân nhân, một chưởng mạnh mẽ đánh ra, đẩy lui Vân Hải chân nhân.

Chẳng qua, trong lúc cường giả Chân Linh cảnh của hai bên giao phong thì bên phía của Hiểu Nguyệt Tông cũng không thể tránh khỏi thương vong

Triệu Phong khôi phục tỉnh táo, Thần Linh nhãn mở ra, đột nhiên bất ngờ ra tay, cũng có thể tiêu diệt được một tên Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh hoặc làm trọng thương một tên nửa bước Chân Linh cảnh.

Sức chiến đấu của hắn so với nửa bước Chân Linh cảnh bình thường còn mạnh mẽ hơn.

- Sư tôn, để ta dẫn đường.

Triệu Phong đột nhiên đề nghị, Thần Linh nhãn lóe lên một tia sắc bén, giống như mắt ưng, nhìn xuyên qua tầng mây trên trời.

- Được!

Đại trưởng lão nhìn hắn một cái thật sâu.

Trên thực tế, dưới loại tình huống lâm địch tứ phía như vậy, phía Hiểu Nguyệt Tông cũng không thể xác định được lộ tuyến chạy trốn.

Thế nhưng mọi người vẫn lựa chọn tin tưởng Triệu Phong

Thần Linh nhãn của Triệu Phong có thể nhìn thấy rất xa, thậm chí có thể xuyên thấu một số chướng ngại vật.

- Hướng Tây Bắc!

Triệu Phong phụ trách dẫn đường.

Chỉ có ba hướng chạy trốn, hướng Tây, hướng Tây Bắc và hướng Tây Nam

Trong đó, hướng Tây Bắc có một vài đội ngũ của địch quân, mà hướng Tây và Tây Nam, thoạt nhìn rất ít người.

Người của Hiểu Nguyệt Tông đều cảm thấy khó hiểu.

Mà hai vị cao nhân Chân Linh cảnh đang đuổi giết phía sau thì lại hơi lộ ra một tia dị sắc.

Trên thực tế, phía Tây và phía Tây Nam, thoạt nhìn thì rất thưa thớt người, thế nhưng lại ẩn tàng nguy cơ cường đại hơn.

Triệu Phong lựa chọn hướng Tây Nam, ở đó có một đội nhân mã, trong đó có hai người tu vi nửa bước Chân Linh cảnh, khoảng mười người tu vi Lục trọng thiên, Thất trọng thiên.

Đội ngũ này ở biên giới chiến trường, phụ trách quét sạch dư nghiệt, mặc dù nguy cơ tương đối nhỏ hơn hai hướng khác một chút, thế nhưng Hiểu Nguyệt Tông muốn trốn thoát từ hướng này cũng là một phen khảo nghiệm không nhỏ.

Phong Lôi Phá!

Toàn thân Triệu Phong chập chờn một tầng điện mang màu xanh, dẫn đầu xông thẳng về phía đội ngũ trước mặt, thậm chí còn thoát ly khỏi đội ngũ Hiểu Nguyệt Tông

- Chậc chậc, tiểu tử kia điên rồi, thấy chúng ta ở đây còn xông tới.

Hai tên nửa bước Chân Linh cảnh lĩnh đội có chút kinh ngạc.

Với thực lực của toàn bộ đội ngũ bọn hắn, mỗi người chỉ cần tiện tay đánh ra một kích là cũng có thể nghiền Triệu Phong thành cặn bã.

100 trượng... 80 trượng... 60 trượng...

Triệu Phong cấp tốc tiếp cận, thoát ly đội ngũ Tông môn, trong mắt hai phe thì đây gần như là hành vi mạo hiểm mang tính chủ nghĩa cá nhân.

20 trượng!

Trong mắt trái của Triệu Phong hiện động một tia thần quang kinh nhiếp tâm linh, há miệng hét lớn một tiếng, sóng âm tinh thần giống như sấm sét, đánh thẳng về phía đội nhân mã trước mặt.

- Không ổn!

Vẻ mặt của hai tên nửa bước Chân Linh cảnh cầm đầu đều đại biến, khí huyết tâm thần chấn động.

Bịch! Bịch!

Hai ba tên Lục trọng thiên, Thất trọng thiên đứng trước đột nhiên thất khiếu chảy máu, trực tiếp tử vọng. Còn những tên khác không kịp đề phòng cũng bị liên lụy, suýt nữa rơi thẳng xuống đất.

Chương 244: Trời không tuyệt đường người

Tiểu đội của Thiết Long Cường Quốc vì khinh địch cho nên phải trả một cái giá đắt.

Triệu Phong đánh đòn phủ đầu bỗng nhiên thi triển công kích Tinh Thần Âm Ba, âm thanh như lôi đình, làm rối loạn trận tuyến của đội mã này.

Trong nháy mắt, hai ba người trong tiểu đội liền vẫn lạc, những người còn lại, quá nửa đều bị thụ thương nhẹ.

Hai tên nửa bước Chân Linh cảnh lĩnh đội đều hối hận không thôi, kinh hãi vạn phần: Thiếu niên trước mắt quả thật là nhân vật cực kỳ nguy hiểm.

Thế nhưng đã quá muộn!

Còn không đợi bọn họ bình ổn lại khí huyết tâm thần thì trong mắt Triệu Phong đột nhiên lóe lên lệ mang, thúc dục lực lượng huyết mạch.

Vù...

Ẩm Ảnh Phi Phong chấn động, Triệu Phong hóa thành một đạo hư ảnh màu xanh nhạt trong suốt, hồ quang điện lóe lên, với khí thế sét đánh không kịp bưng tai, giết vào trong đội ngũ.

Tốc độ bực này, mắt thường đã không thể nào bắt kịp, hiển nhiên lúc

trước Triệu Phong vẫn giữ lại thực lực.

Phong Lôi Phá!

Vẻ mặt Triệu Phong sáng tối bất định, quanh thân chập chờn điện quang màu xanh, hồ quang điện hung ác đan xen với cuồng phong, giống như Lôi Thân phụ thê.

Tiểu đội phụ trách tiêu diệt dư nghiệt chỉ vừa mới bình ổn được công kích sóng âm tinh thận thì lập tức phát hiện một tầng điện quang mãnh liệt, từ tứ chi thân thể truyền đến, thân thể run rẩy từng hồi.

Đồng thời, một luồng khí tức lôi điện cuồng bạo ép tới, khiến bọn họ cảm thấy áp lực, hít thở không thông.

Thời khắc mấu chốt, Triệu Phong thúc dục một bộ phận lực lượng huyết mạch, ngoại trừ hai tên nửa bước Chân Linh cảnh rạ, những tên Lục trọng thiên, Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh còn lại, trong thời gian ngắn không thể nào chống cự nổi.

Phành...

Phong Lôi Chưởng đạt tới tầng thứ bảy của Triệu Phong, mang theo lực lượng Phong Lôi hủy diệt cuồng bạo, lập tức giết chết một tên nửa bước Chân Linh cảnh.

Tên nửa bước Chân Linh cảnh còn lại trọng thương, hoảng sợ thối lui.

Vù...

Thân hình Triệu Phong lóe lên, hồ quang điện rung động, ảo ảnh tàn ảnh lóe lên không ngừng.

- A...

Mỗi lần hư ảnh điện quang lóe lên, đều thu hoạch một tên cường giả Thất trọng thiên.

Chỉ vài nhịp hô hấp sau...

Tiểu đội ngũ này đã gần như bị giết sạch.

Hai bên địch ta đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Đây hoàn toàn là tàn sát nghiêng về một phía.

Cuối cùng...

Chỉ còn một tên nửa bước Chân Linh cảnh là trọng thương chạy thoát, nửa người hắn cháy đen, hoảng sợ đến tận cùng.

Đột nhiên hắn cảm thấy một luồng hàn ý khiến cho thân thể run rẩy bất an, đồng tử lạnh lùng của Triệu Phong đang nhìn về phía minh.

Đó là một đồng tử màu xanh, phảng phất như có thể xuyên thấu tâm linh, thâm sâu bao la.

Tâm thần của hắn chấn động, mặc dù cảm nhận được khí tức từ vong, thế nhưng lại không ý thức được rằng đây là lần cuối mà mình nhìn thấy thế giới này.

Bịch...

Tên lĩnh đội tu vi nửa bước Chân Linh cảnh đột nhiên ngây ra như phỗng, từ không trung xuống, biến thành một đống thịt vụn.

Huyễn thuật tinh thần của Thần Linh nhãn mà Triệu Phong thi triển, uy lực đã vượt qua Thiên u Đồng của Lâm Thông, người cùng cấp bậc, không ai có thể ngăn cản được một cái liếc mắt của hắn.

Huống chi tên lĩnh đội nửa bước Chân Linh cảnh này đã bị trọng thương, lại kinh hãi tới cực điểm, hiển nhiên không thể chống lại luồng lực lượng tinh thần này.

Chỉ ngắn ngủi không đến mười nhịp hô hấp, cả tiểu đội đã bị toàn diệt, bị một tay Triệu Phong tàn sát.

Hoàn thành hành động vĩ đại này, Triệu Phong vừa vặn hội hợp với nhân mã của Hiểu Nguyệt Tông, thời cơ vô cùng chính xác, không biết là ngẫu nhiên hay cố ý.

Thành viên của Hiểu Nguyệt Tông rung động mừng rỡ, sĩ khí dâng cao.

Phe Thiết Long Cường Quốc đuổi giết phía sau đều không rét mà run, ngay cả ba vị cường giả Chân Nhân cấp khi nhìn về phía Triệu Phong, trong mắt cũng lộ ra một tia cảnh giác.

- Tiếp tục đi về hướng Tây Bắc!

Triệu Phong đi trước dẫn đường.

Thần Linh nhãn của hắn có thể nhìn xuyên thấu tầng mây, thậm chí có thể chứng kiến tình huống ngoài trăm dặm, loại tầm mắt cường đại như vậy đã gần như nghịch thiên.

Sau khi tàn sát toàn bộ tiểu đội này, phía trước liền không còn bất kỳ lực cản nào nữa.

Vân Hãi chân nhân và hai tên Chân Linh cảnh khác vẫn đuổi giết không buông

Đại trưởng lão và Lục Nguyệt Mỗ Mỗ liều chết chiến đấu mới miễn cưỡng ngăn cản được ba đại Chân Linh cảnh đuổi giết.

Triệu Phong chau mày, sắc mặt trở nên ngưng trọng

Chỉ cần bị ba đại Chân Linh cảnh quấn lấy, Hiểu Nguyệt Tông rất khó thoát khỏi đuổi giết.

Cho dù tốc độ của hắn có nhanh hơn nữa thì cũng không nhanh bằng Chân Linh cảnh, tối đa chỉ duy trì được đôi chút.

Nếu như chỉ là ba đại Chân Linh cảnh thì nguy cơ còn chưa được xem là trí mạng chỉ e bên phe của Thiết Long Cường Quốc còn có cường viện đuổi tới.

Vì kế hoạch hôm nay, chỉ còn hai biện pháp.

Thứ nhất, Đại trưởng lão và Lục Nguyệt Mỗ Mỗ không để ý tới việc trả giá đắt, ngăn cản ba đại Chân Linh cảnh lại, còn những người khác phân tán bỏ chạy.

Thứ hai, giết chết hoặc đánh trọng thương một tên Chân Linh cảnh của địch quân, như vậy mới có thể khiến cho bọn hắn biết khó mà lui.

Cho tới bây giờ, địch quân đuổi giết Hiểu Nguyệt Tông ngoại trừ ba đại Chân Linh cảnh ra, chỉ còn lác đác một số người, những kẻ còn lại không đáng lo.

- Giết chết một tên Chân Linh cảnh.

Không gian trong mắt trái của Triệu Phong nhanh chóng mô phỏng kết quả phát hiện, xác xuất thành công cực thấp.

Nếu như bên phe đuổi giết chỉ có hai vị Chân Linh cảnh, hai đấu hai với Hiểu Nguyệt Tông như vậy Triệu Phong còn có thể hiệp trợ, tung đòn sát thủ, có năm phần nắm chắc.

Nhưng vấn đề ở chỗ địch quân có ba đại Chân Linh cảnh, chiếu ứng lẫn nhau, lực áp hai đại Chân Linh cảnh của Hiểu Nguyệt Tông

Hơn nữa, lúc trước Triệu Phong tân sát toàn bộ tiểu đội ngũ lúc trước đã khiến cho ba tên Chân Linh cảnh này chú ý, chỉ e sẽ không để cho hắn dễ dàng đắc thủ.

Bởi vậy, muốn hiệp trợ giết chết một tên Chân Linh cảnh thì xác xuất thành công cực thấp, thậm chí còn nguy hiểm đến cái mạng nhỏ của Triệu Phong Bởi dù sao thì tên Vân Hải chân nhân kia vẫn luôn muốn dồn Triệu Phong vào chỗ chết, có lẽ hắn ta chỉ ước gì có cơ hội như vậy.

Những phân tích này lướt qua trong đầu Triệu Phong

Trên thực tế, không chỉ có minh Triệu Phong có thể nghĩ tới những trường hợp này, Đại trưởng lão thân là cao tầng của Tông môn, luôn chú ý toàn cục, không có khả năng không nghĩ tới.

- Phong nhi, ngươi dẫn mọi người chạy trước, trở về Tương Vân quốc. Nếu như Tương Vân quốc không còn chỗ đứng nữa, vậy thì hãy rời xa Hoành Vân Thập Tam Quốc...

Thanh âm của Đại trưởng lão có chút dồn dập, vang lên trong đầu Triệu Phong

Trong lòng Triệu Phong máy động Đại trưởng lão muốn áp dụng phương án thứ nhất, nhưng liệu có thể thành công hay không?

- Phong Thần Tru Diệt Đãng!

Một tiếng hét lớn hữu lực vang vọng khắp phương viên mười dặm.

Thoáng chốc, lấy Đại trưởng lão làm trung tâm, từng đạo phong hoàn (*) màu xanh rực rỡ sắc bén, tốc độ vượt qua vận tốc âm thanh, kéo theo từng trận tiếng nổ kinh hồn, bức lui ba đại Chân Linh cảnh.

(*) vòng gió

Một luồng uy thế Chân Linh ngập trời từ trên người Đại trưởng lão phát ra, chỉ thấy Chân Linh khí toàn thân ông ta giống như đang không ngừng thiêu đốt, hồn thể ngưng kết thành tinh quang trong suốt, chiến lực vô địch, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

- Lão thất phu ngươi! Không muốn sống nữa rồi, không ngờ lại dám thiêu đốt Chân Linh nguyên.

Vân Hải chân nhân hoảng hốt, bị phong hoàn màu xanh rực rỡ trói buộc, tốc độ giảm mạnh.

Cùng lúc đó...

Khí tức toàn thân của Lục Nguyệt Mỗ Mỗ tăng một tầng ánh sáng xanh biếc giống như vô số rễ cây xúc tu, điên cuồng quấn quanh lấy ba đại Linh Cảnh.

Dưới tình huống Đại trưởng lão thiêu đốt Chân Linh nguyên, đồng thời phát động lực lượng của thần binh Linh cấp trong tay, trọng điểm

“chiếu cố” Vân Hải chân nhân.

Hai đại Chân Linh cảnh bên phe Thiết Long Cường Quốc đều có thần binh Linh cấp trong tay, miễn cưỡng có thể chống đỡ, mà Vân Hải chân nhân lại có chút nguy hiểm, trên người lưu lại một đạo vết máu, thiếu chút nữa là thổ huyết.

- Đại trưởng lão!

- Sư tôn!

Những người còn lại của Hiểu Nguyệt Tông đều kinh hô thất sắc.

Đặc biệt là Dương Càn, hốc mắt ướt át, hai tay siết chặt, run rẩy không ngừng.

- Không ngờ Đại trưởng lão lại không tiếc thiêu đốt Chân Linh nguyên, đây chính là căn cơ tu hành của Chân Linh cảnh, nếu Chân Linh nguyên tiêu hao quá độ, có thể sẽ gặp phải nguy hiểm.

Mấy vị Phó đường chủ ở đây đều cảm thấy hô hấp gấp gáp, gần như nước mắt tràn đầy mặt.

- Tất cả mọi người! Đi theo ta.

Một thanh âm lạnh lùng tận xương tủy, truyền vào trong đầu mọi người.

Người lên tiếng chính là Triệu Phong, trong giọng nói có một loại cường thế không thể trái nghịch.

- Triệu Phong! Thật không ngờ ngươi lại lạnh lùng vô tình như vậy!

- Đại trưởng lão là sư tôn của ngươi đó, chúng ta làm sao có thể bỏ ông ấy lại.

Dương Càn và mấy vị Phó đường chủ đều bi phẫn khiển trách.

- Đi!

Thanh âm kinh sợ của Đại trưởng lão truyền vào trong đầu của mọi người.

- Nếu như không phải vì vướng bận các ngươi, đám người sư tôn hoàn toàn có thể thong dong trở ra rồi.

Triệu Phong dùng Thần Linh nhãn, quét qua đám người Dương Càn.

Dứt lời, hắn liền phi thân rời đi.

Đám người Dương Càn đều cảm thấy tâm thần chấn động, cũng không biết là khiếp sợ trước áp lực của Thần Linh nhãn hay là lãnh khốc vô tình của Triệu Phong

Mặc dù mọi người có chút bất mãn, thế nhưng vẫn nghe theo sự lãnh đạo của Triệu Phong

Thiếu niên này đã nhiều lần tạo ra kỳ tích, dùng thủ đoạn vô cùng cường thế, đạt được hạng nhất trong liên minh, khiến cho mọi người nảy sinh một loại túi nhiệm và ỷ lại kỳ lạ.

Chẳng qua...

Biểu hiện của Triệu Phong cũng quá vô tình, nói đi là đi, không hề có bất kỳ một tia lưu luyến nào.

- Vì chạy trốn thoát chết, thậm chí ngay cả tính mệnh của sư tôn cũng không để ý tới.

Một vị Phó đường chủ trong đó, thấp giọng nói.

Triệu Phong căn bản lười giải thích.

Thần Linh nhãn của hắn mở ra, tâm thần lý trí tiến vào trạng thái tỉnh táo tuyệt đối, gần như vứt bỏ nhân tình.

Dưới loại tình huống này, Triệu Phong chỉ có thể làm ra phán đoán có lợi nhất.

Đại trưởng lão và Lục Nguyệt Mỗ Mỗ làm tất cả để những tên đệ tử như bọn hắn có thể chạy trốn, nếu không thì với thực lực của hai vị trưởng lão, muốn chạy trốn bảo mệnh thì cũng không khó lắm.

- Chúng ta trốn càng xa, sư tôn và Lục Nguyệt Mỗ Mỗ có thể nhanh chóng rút lui, tránh tiêu hao nguyên khí

Trong lòng Triệu Phong hết sức sáng suốt.

Trước khi đi, hắn đã mở ra Thần Linh nhãn, trong đồng tử màu xanh hiện ra hai quang điểm tĩnh mịch, xẹt qua người Đại trưởng lão và Lục Nguyệt Mỗ Mỗ.

- Ồ!

Đại trưởng lão và Lục Nguyệt Mỗ Mỗ phát hiện trên người mình xuất hiện một ấn ký tinh thần, dù cách xa Triệu Phong vẫn có thể duy trì một tia liên hệ thần bí.

- Hảo tiểu tử! Dưới loại hoàn cảnh nguy hiểm như vậy mà tâm tư vẫn

cẩn thận vô cùng.

Đại trưởng lão và Lục Nguyệt Mỗ Mỗ liếc nhìn nhau, trong mắt tràn đầy vui mừng và ấm áp.

Triệu Phong thoạt nhìn lạnh lùng, thế nhưng lại vụng trộm thông qua Thần Linh nhãn, lưu lại trên người hai vị trưởng lão một ẩn ký tinh thần đặc thù.

Như vậy, hai bên vẫn có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Triệu Phong cũng không phải vứt bỏ hai người Đại trưởng lão không để ý, mà là suy nghĩ càng chu đáo hơn mọi người.

Trốn!

Triệu Phong dẫn đầu đội ngũ Hiểu Nguyệt Tông, tận lực chạy về phía có địa thế phức tạp.

Chỉ cần có thể thoát khỏi hiểm cảnh, như vậy thì hai người Đại trưởng lão cũng không còn gánh nặng và nguy hiểm nữa.

Vài canh giờ sau.

Tiểu đội ngũ chạy trốn của Hiểu Nguyệt Tông đã thoát ly khỏi Ẩn Long Hồ, tiến vào khu vực rừng núi có địa hình phúc tạp.

Triệu Phong hơi thở phào một hơi, hiện tại cơ bản đã thoát ly hiểm cảnh, thông qua Thần Linh nhãn cảm ứng, hắn phát hiện Đại trưởng lão và Lục Nguyệt Mỗ Mỗ đều còn sống

Nhưng đúng lúc này...

Mi tâm của Triệu Phong nhướng lên, có một loại cảm giác bất an khó hiểu.

Cùng lúc đó, loại cảm giác buồn nôn như âm hồn bất tán đột nhiên dâng lên mãnh liệt.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu xuất hiện, nhe răng nhếch miệng nhìn khắp bốn phía.

- Tiểu bối! Trên người của ngươi có “U Hồn ấn ký” của Đường chủ đại nhân, cho dù cách xa ngàn dặm cũng không thể thoát khỏi giác quan của ta đâu.

Một lão giả thấp lùn tay cầm mộc trượng đứng ở trên ngọn cây đối diện, đột ngột xuất hiện như u linh.

- Ngươi là ai?

Mọi người của Hiểu Nguyệt Tông đều cảm thấy trong lòng lạnh lẽo, lão giả này có thể thần không biết quỷ không hay đuổi theo mọi người, cho tới khi đến gần như vậy mà cũng không có ai phát giác ra

Ngoại trừ Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu là có thể cảm ứng khi đối phương tiếp cận.

- U Hồn ấn ký?

Triệu Phong không khỏi nghiến răng nghiến lợi, cảm giác buồn nôn giống như âm hồn bất tán kia, không ngờ là thứ mà bộ khô lâu thần bí kia thi triển lên người hắn, lúc hắn thăm dò Cổ tháp trong Hoành Vân Thiên Lâm ngày trước.

U Hồn ấn ký này vô cùng quỷ dị, cho dù là hắn hiện nay vẫn không thể nào phá giải nổi, khó mà tưởng tượng được cấp độ của bộ khô lâu thần bí kia đã đạt tới trình độ gì.

- Lão phu chính là Tứ trưởng lão của Cổ U Điện, phụng mệnh của Thái Thượng trưởng lão, tới đây để bắt ngươi. Tiểu tử, ngươi muốn ngoan ngoãn bó tay chịu trói, hay là để bốn trưởng lão tự mình ra tay?

Lão giả thấp lùn chậm rãi nói, giống như nắm chắc thắng lợi trong tay.

Toàn bộ khu rừng liền trở nên tĩnh mịch.

Người của Hiểu Nguyệt Tông đều cảm thấy hô hấp nặng nề, khí tức tử vong bao trùm.

Chẳng lẽ thật sự phải bó tay chịu trói?

Trong lòng Triệu Phong có chút cay đắng, trong đầu hắn nhanh chóng mô phỏng suy tính, với lực lượng của mười người mình, gặp phải cường giả Chân Linh cảnh, dưới tình huống bình thường thì một người cũng không chạy thoát.

Trừ phi có hai ba tồn tại cấp bậc như Triệu Phong và Thương Vũ Nguyệt thì mới có cơ hội đọ sức với Chân Linh cảnh một phen.

Hoặc là, dưới tình huống hỗn loạn, Triệu Phong vẫn còn cơ hội chạy trốn.

Thế nhưng vấn đề ở đây là, hắn chính là mục tiêu mà lão giả thấp lùn này tập trung.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu tung đồng tiền cổ lên trời, dưới tình huống như vậy mà cũng không quên bói xem hung cát, bản sắc tiểu thần côn liền lộ ra rõ ràng.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đột nhiên hưng phấn, thu hồi đồng tiền cổ, giống như đã bói được điềm lành.

Triệu Phong suýt nữa gõ cho nó một cái, tình huống trước mắt đã cực kỳ nghiêm trọng, không để yên cho ta nghĩ biện pháp, còn làm nháo sự?

Ầm ầm...

Đúng lúc này, bầu trời vốn yên tĩnh, đột nhiên cuồn cuộn mây đen.

Rầm rầm! Rầm rầm!

Giữa rùng núi nổi lên vũ bão, trên trời mơ hồ truyền đến tiếng sấm.

Không ngờ vào lúc này, trời lại nổi mưa dông?

Tâm tình bên phía đội ngũ Hiểu Nguyệt Tông liền chìm xuống tới cực điểm.

- Thời tiết dông tố?

Triệu Phong lẩm bẩm, chút cay đắng Trong miệng liền biến mất, đột nhiên vui mừng: Trời không tuyệt đường người mà!

Chương 245: Trọng tỏa

Giữa rừng núi.

Thời tiết âm u, tiếng sấm sét vang lên, mưa phùn không ngớt.

Thành viên của Hiểu Nguyệt Tông đều cảm thấy tâm tình chủng xuống, một ít hạt mưa rơi lên người, cảm giác ẩm ướt dinh dính, lại càng lo lắng thêm vài phần.

- Ông trời đúng là bị mù, trước khi chết còn muốn chúng ta biến thành chó ướt lông một lần.

Vẻ mặt đám người Lý phó đường chủ tràn đầy bi thương

Lão giả thấp lùn đứng trên ngọn cây, lông mày khẽ nhăn lại, những hạt mưa vừa tiếp cận hắn liền bị uy áp Chân Linh gạt ra.

Nhưng hiển nhiên, khí trời trở dông hiển nhiên cũng ảnh hưởng đôi chút tới tâm tình của hắn.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu vuốt vuốt đồng tiền cổ trong tay, vẻ mặt vui mừng, không hề ý thức được nguy cơ.

Triệu Phong khẽ ngẩng đầu, tùy ý để mưa tạt vào mặt, mặc kệ quần áo bị thấm ướt, trên mặt tràn đầy vui mừng, vui vẻ giống như nhìn thấy một tia sáng vạch phá mây đen vậy.

Đúng vậy, là vui vẻ!

Lúc này...

Đứng trong rừng núi, tùy ý để mưa gió táp vào người, Triệu Phong đột nhiên có cảm giác chuyển hướng như “Liễu ám hoa minh hựu nhất thôn”. (*)

(*) Cả câu đầy đủ: “Sơn trùng thùy phục nghi vô lộ, Liễu ám hoa minh hựu nhất thôn” (tạm dịch: Núi cùng nước tận ngờ hết lối, Bóng liễu hoa tươi một thôn làng)

- Tiểu bối, còn không nhanh bó tay chịu trói! Về phần đồng môn của ngươi, một tên cũng không thể để sống!

Lão giả thấp lùn nhìn thấy thái độ của một người một mèo, có chút bất mãn.

Dưới sự áp bách của cao nhân Chân Linh cảnh, tiểu tử kia vẫn có thể bảo trì trấn định, thậm chí mỉm cười. Ngay cả con mèo kia cũng dám phớt lờ mình.

- Tất cả các ngươi nhanh lui ra sau, Triệu mỗ muốn lĩnh giáo một phen thực lực của cao nhân Chân Linh cảnh.

Mái tóc xanh trên đầu Triệu Phong không gió tự bay, trên người dâng lên một luồng khí tức cuồng bạo, lực lượng huyết mạch cũng chậm rãi vận chuyển.

Mặc dù chỉ mới bước vào tu vi Thất trọng thiên, thế nhưng khí tức áp bách trên người Triệu Phong, so với một ít cường giả nửa bước Chân Linh cảnh, thì chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn.

- Triệu sư đệ! Ngươi muốn...

- Một mình ngươi làm sao có thể ngăn cản cao nhân Chân Linh cảnh, chúng ta cùng liên thủ với ngươi.

Dương Càn và bọn người Lý phó đường chủ đều kinh hô nghẹn ngào.

Giờ khắc này, những thành viên còn lại trong Hiểu Nguyệt Tông đều cảm thấy nội tâm có chút hổ thẹn.

Lúc trước, Triệu Phong không chút do dự dẫn bọn họ chạy trốn, bọn họ còn cho rằng đối phương lạnh lùng vô tình.

Nhưng lúc này, đối mặt với nguy hiểm, Triệu Phong lại là người đầu tiên bước ra gánh

- Toàn bộ lui ra! Một mình ta là đủ.

Triệu Phong lạnh lùng đưa mắt quét nhìn mọi người sau lưng.

Vừa nói xong trên người hắn đột nhiên hình thành một đạo phong hoàn màu xanh, tiếng điện minh nổ lép bép, trực tiếp chấn khai mấy người Hiểu Nguyệt Tông

Cùng lúc đó.

Âm ảnh Phi Phong sau lưng Triệu Phong phất lên, thân hình bỗng nhiên mở nhạt đi, hư tuyến màu xanh lóe lên, kèm theo đó là hồ quang điện sẩm sét, nhằm hư không mà phi độ tới.

- Ha ha! Chút tài mọn!

Lão giả thấp lùn còn cho rằng Triệu Phong muốn chạy trốn, vè mặt đột nhiên cười nhạo, song chỉ khẽ bấm một cái, hai đạo khí xà ám tử sắc biến thành lưu quang rực rỡ, giống như một tia chớp, quấn về phía Triệu Phong

Triệu Phong phi độ đến giữa không trung sau đó đột nhiên có một loại cảm giác âm lãnh.

Phong Lôi Yên Diệt!

Triệu Phong thúc dục chân lực và lực lượng huyết mạch đến cực hạn, bên ngoài cơ thể hiện lên một tầng hoa văn màu xanh trong suốt, các loại trạng thái tinh, khí, thân được đây lên tới đỉnh phong

Trong lúc Phong Lôi giao thoa, một vòng xoáy phong bạo cực lớn, đan xen với điện mang biến thành công kích bao phủ lấy lão giả thấp lùn.

Phụt...

Hai đạo khí xà ám tử sắc giống như có linh tính, không ngờ lại có thể xuyên qua lực lượng Phong Lôi nghiền nát mạnh mẽ như vậy, tuy nhiên vẫn ảm đạm đi sáu bảy phần.

Vù...

Triệu Phong biến sắc, quanh người ngưng tụ “hồ quang điện tráo”. Tiếng “đùng đùng” vang lên, tránh thoát được một đạo quang điểm và đón đỡ được đạo quang điểm còn lại.

Dù là một kích của cao nhân Chân Linh cảnh đã suy yếu hai ba phần, thế nhưng dù vậy cũng đủ khiến cho Triệu Phong rên lên một tiếng.

Một đạo quang điểm khác bị Triệu Phong né tránh thì xuyên qua thân mấy cây đại thụ.

Những cây lớn kia không hề có chút sứt mẻ, nhưng trên thân lại xuất hiện một cái lỗ tròn rất chỉnh tề.

- Lực lượng Chân Linh ngưng phát công kích, không ngờ lại ngưng luyện và cường đại như vậy, chỉ tùy tiện một đám lực lượng đã có thể bóp chết toàn thân chân lực của Thoát Phàm Cảnh bình thường

Hồ quang điện tráo quanh người Triệu Phong đã ảm đạm đi một nửa, sau đó nhanh chóng biến mất.

Hắn dốc toàn bộ vốn liếng mới khó khăn hóa giải được một kích tùy tiện của cao nhân Chân Linh cảnh, nhưng từ đó cũng có thể thấy được chênh lệch lớn lao giữa rào cản cảnh giới.

Cho dù là giữa cấp bậc Thoát Phàm Cảnh thì cũng tồn tại rào cản chênh lệch cảnh giới, mỗi một trọng thiên đều có phân biệt rõ ràng

Đây là rào cản cảnh giới nhỏ.

Mà Thoát Phàm Cảnh và Chân Linh cảnh thì lại là rào cản cảnh giới lớn, chênh lệch giữa hai cảnh giới này, không thể thay đổi, thậm chí cũng không phải sức người là có thể chống lại.

- Ồ!

Lão giả thấp lùn có chút ngạc nhiên, vốn tưởng rằng một kích này có thể chế trụ được Triệu Phong, nào ngờ lại bị đối phương hóa giải.

Thế nhưng tình huống sau khi hóa giải công kích của cường giả Chân Linh cảnh mà lại không bị thương thì lại cực kỳ hiếm thấy.

- Với thực lực của ta, dù xuất ra toàn bộ vốn liếng cũng chỉ có thể kiên trì khoảng bốn năm chiêu trong tay cường giả Chân Linh cảnh, đây là tiêu chuẩn bình thường kiên trì đến mười chiêu là cực hạn...

Triệu Phong hít sâu một hơi, cảm giác chênh lệch to lớn giữa rào cản cảnh giới là không thể đối nghịch.

Hắn cũng biết rằng có thể làm được như vậy thì đã là tình huống không thể tưởng tượng nổi trong mắt cao nhân Chân Linh cảnh rồi.

- Chậc chậc, có chút ý tứ, khó trách ngươi lại khiến Đường chủ đại nhân có chủ ý, thậm chí còn không tiếc thi triển “U Hồn ấn ký”.

Trong mắt lão giả thấp lùn lóe lên một tia hứng thú.

Đường chủ đại nhân?

Triệu Phong nghe vậy, tâm thần chợt chấn động đột nhiên nhớ tới bộ khô lâu thần bí bên trong Cổ tháp giữa Hoành Vân Thiên Lâm.

Lúc ấy, hắn nhìn thấy Hộ pháp Huyết Cương Đà rất cung kính với người này, cho nên cũng đoán chừng là nhân vật cấp bậc trên Đà chủ của Xích Nguyệt Ma Giáo.

Mà bây giờ, hắn lại từ trong miệng đối phương biết được, không ngờ đối phương lại là tồn tại cấp bậc Đường chủ.

Đường chủ ở trong Xích Nguyệt Ma Giáo chính là lực lượng cao tầng thực lực thâm bất khả trắc, tại thời kỳ đỉnh phong nhất nói không chừng chính là Tôn Giả Đan Nguyên cảnh.

Cũng may, xem tình hình ngày đó thì bộ khô lâu thần bí kia đã vô

cùng suy yếu, chỉ thi triển “U Hồn ấn ký” lên người hắn chứ cũng không tự mình xuất thủ.

Mặc dù là trong trạng thái suy yếu thế nhưng U Hồn ấn ký” mà đối phương thi triển, ngay cả Đại trưởng lão của Hiểu Nguyệt Tông cũng không thể phá giải, từ đó có thể thấy được chỗ cao thâm của hắn

- Tiểu bối! Để xem ngươi có thể tiếp được mấy chiêu.

Hai tay của lão giả thấp lùn bóp lại, toàn thân vờn quanh từng đạo khí xà ám tử sắc, khí tức khủng bố âm hàn tỏa khắp hư không

Từng đạo khí xà ám tử sắc phảng phất như có tính mạng vừa rời khỏi tay lão giả thấp lùn thì đột nhiên trở nên thô to, một luồng lệ khí xông thẳng vào tâm linh của Triệu Phong

Triệu Phong biết, trong công kích của lão giả thấp lùn này còn ẩn chứa lực lượng tinh thần áp bách xâm nhập, dù sao thì đối phương cũng xuất thân từ Cổ U Điện mà.

Cũng may là khả năng chống đỡ của Triệu Phong tại phương diện tinh thần, vô cùng cường đại, sau khi thúc dục lực lượng huyết mạch, lại lần nữa hóa thành hư tuyến xanh nhạt, điện minh lóe lên, phi độ lên khoảng không trên cao.

- Không thể tiếp tục kéo dài nữa!

Triệu Phong nhìn mây đen trên đỉnh đầu, mặc dù cơn dông vẫn còn, nhưng ai biết là nó còn có thể kéo dài bao lâu.

Cửu Tiêu Phong Lôi Chưởng!

Triệu Phong hét lớn một tiếng, chân lực trong thể nội dao động với

tần suất kỳ dị, quanh người chập chờn điện mang màu xanh, co rút bất định, lâm vào một loại trạng thái sáng tối quỷ dị.

Cũng trong khoảnh khắc đó, ý cảnh của Triệu Phong câu thông tới huyệt khiếu trên đỉnh đầu, sinh ra cảm ứng đối với nguyên lực Lôi Điện mãnh liệt trên bầu trời.

Dựa theo công pháp trong Phong Lôi Chưởng miêu tả, dưới thời tiết dông tố, có một tỷ lệ nhất định có thể dẫn động Cửu Tiêu Lôi Đình, tuy nhiên cũng dẫn đến nguy hiểm chí mạng

Thứ nhất, dựa vào vận khí, thứ hai, nhờ vào nhân phẩm.

Dưới loại tình huống đó, người tu luyện có tới chín thành bị Lôi Đình đánh chết, tối đa cũng chỉ có thể đồng quy vu tận với địch nhân.

Thế nhưng Phong Lôi Chưởng của Triệu Phong đã hấp thu áo nghĩa tinh túy của “Điện Chi Truyền Thừa”, lại trải qua hoàn thiện, đã tăng lên đến tầng thứ bảy.

Tầng thứ bảy là cảnh giới cao nhất, có thể điều khiển và dẫn động Lôi Đình, đặc biệt là vào thời tiết dông tố, dẫn động Cửu Tiêu Lôi Đình thì uy lực càng cường đại vô cùng.

Dù thế thì Triệu Phong cũng có nguy hiểm nhất định, xác xuất thành công không thể bảo đảm 100%.

Chẳng qua, lúc ở trong đệ tử của Ẩn Long Tôn Giả, Triệu Phong đã có thu hoạch, lĩnh ngộ ý cảnh không lôi kỳ lạ, lại lần nữa phá vờ rào cản vốn có của Phong Lôi Chưởng

- Xảy ra chuyện gì,.. Lôi thuộc tính trong nguyên khí thiên địa tại sao lại hội tụ kịch liệt như vậy?

Thân hình lão giả thấp lùn có chút khựng lại, cảm nhận được một luồng khí tức bất thường

Ầm ầm...

Giữa tầng mây, sẩm sét nổ vang Vù...

Một đạo Lôi Đình màu xanh, thô to bằng thân cây, dài đến mấy chục trượng xẹt qua đầu Triệu Phong

- Tiểu tử này điên rồi... Dẫn lôi tự thiêu?

Trên mặt lão giả thấp lùn lộ vẻ kinh ngạc, không tự chủ mà thối lui. Cửu Tiêu Phong Lôi Chưởng!

Lòng bàn tay của Triệu Phong vung lên, Cửu Tiêu Lôi Đình siêu việt gấp mười lần lực lượng bản thân, trực tiếp chuyển hướng về phía lão giá thấp lùn.

Cái gì!

Lão giả thấp lùn hoảng sợ thất sắc, vẻ mặt thoáng cái trở nên tái nhợt, uy năng mà “Cửu Tiêu Lôi Đình” phát ra, khiến cho khí huyết toàn thân hắn ngưng trệ.

- Xảy ra chuyện gì vậy? Tiểu tử này không ngờ lại có thể dẫn động được lực lượng Lôi Đình tự nhiên.

Lão giả thấp lùn điên cuồng thúc dục Chân Linh lực, trong chốc lát đã hóa thành một đạo quang đoàn tử sắc, nhanh chóng thối lui chạy trốn

Ầm ầm!

Mặc dù Cửu Tiêu Lôi Đình không trực tiếp đánh trúng hắn, thế nhưng một mảnh Lôi Đình này lại kéo theo hỏa diễm tinh điểm bắn về phía hắn

Lão giả thấp lùn rên lên một tiếng, trên vai lưu lại một mảng cháy xém, toàn thân bốc khói đen.

Cửu Tiêu Phong Lôi Chưởng!

Song chưởng của Triệu Phong đẩy ra, tầng mây trên không trung lại đồng thời đánh ra hai ba đạo Lôi Đình, vạch phá chân trời, quét về phía lão giả thấp lùa

Sắc mặt lão giả thấp lùn càng trở nên khó coi, vẻ mặt đầy kinh hãi, kiệt lực trốn tránh và hóa giải.

Cuối cùng, hắn vẫn bị một đạo Cửu Tiêu Lôi Đình đánh trúng, toàn thân nổ bùng một trận hỏa tinh, sau khi hét thảm một tiếng liền thổ ra một búng máu.

Một kích này đã khiến cho lão giả thấp lùn trọng thương, vì chống cự Lôi Đình cho nên nguyên khí tổn hao rất lớn.

Rốt cuộc, cho đến khi hắn bay ra xa vài dặm thì mới thoát được phạm vi công kích của Triệu Phong, trọng thương chật vật, toàn thân cháy như than đen.

- Làm sao có thể xuất hiện dị số như vậy... Chẳng lẽ là... Thời tiết dông tố?

Sắc mặt lão giả thấp lùn biến đổi bất định, với trí tuệ và kiến thức của hắn, cũng đã phỏng đoán được chân tướng của chuyện xui xẻo lần

này.

Lúc này, nguyên khí của lão giả thấp lùn đã hao tổn rất nhiều, thân thể gần như bị phá hủy, nếu như trị thương chậm trễ, đủ loại hậu hoạn sẽ theo hắn suốt đời, thậm chí còn bị đánh rơi cảnh giới.

- Đi!

Trên mặt lão giả thấp lùn đầy vẻ ủy khuất, oán hận không thôi, cuối cùng vẫn phá không mà đi.

Với thân thể bị tàn phá của hắn lúc này, cho dù không có thời tiết dông tố thì cũng không nắm chắc sẽ bắt được Triệu Phong, huống chi đám người của Hiểu Nguyệt Tông vẫn còn đó.

Phù...

Triệu Phong từ trên không trung rơi xuống, có cảm giác gân cốt mệt mỏi kiệt lực.

Vừa rồi điều khiển Cửu Tiêu Lôi Đình, thoạt nhìn thì phong quang, nhưng dựa theo tình huống bình thường, có thể điều khiển được một đạo Lôi Đình đã là cực hạn rồi.

Bởi vì hắn có Thần Linh nhãn, lại lĩnh ngộ được ý cảnh khống điện bên trong di tích của Ẩn Long Tôn Giả, cho nên mới có thể liên tục dẫn động mười đạo.

Chẳng qua, hiểu quả cũng vượt qua tưởng tượng rồi.

Vừa rồi, Triệu Phong đã suýt chút nữa đánh chết cao nhân Chân Linh cảnh

- Cửu Tiêu Lôi Đình kia, cuối cùng vẫn là lực lượng tự nhiên của thiên địa, ta không thể nào điều khiển như ý được.

Triệu Phong thở phào một hơi.

Lúc hắn rơi xuống đất, mọi người của Hiểu Nguyệt Tông đều rung động đến ngốc trệ.

Vài tên đệ tử chân truyền còn cảm thấy phảng phất như lạc vào trong mộng

Lý phó đường chủ cũng trợn mắt há hốc mồm, từ khi chào đòi đến nay, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy tràng diện như vậy.

Một màn vừa rồi quả thật kinh hãi, vô cùng kích thích người nhìn.

Một đệ tử hậu bối tu vi Thoát Phàm Cảnh, lại có thể đánh trọng thương đẩy lui cao nhân Chân Linh cảnh, nếu nói ra, e rằng cũng không có ai tin,

Chương 246: Nhiệm vụ cơ mật

Giữa rừng núi, cơn đông trút xuống.

Tiểu đội chạy trốn của Hiểu Nguyệt Tông bị mưa xối ướt sũng nhưng trên mặt mọi người lại không có chút u ám phiền muộn nào mà trong mắt lại tràn ngập kinh hỉ, rung động và may mắn sau khi sống sót qua tai nạn.

Cường địch Chân Linh cảnh hàng lâm, vốn cho rằng kết cục nhất định phải chết, không ngờ lại có thể biến nguy thành am

Tất cả mọi chuyện, đều bắt nguồn từ thiếu niên kia.

Triệu Phong dưới mưa, hô hấp có chút nặng nề, vẻ mặt mỏi mệt, khí sắc suy yếu hơn bình thường rất nhiều.

Thế nhưng trên mặt hắn vẫn giữ vẻ tỉnh táo, trấn định, ánh mắt sắc bén, quét nhìn hoàn cánh bốn phía.

Lúc này, ánh mắt của mọi người khi nhìn về Triệu Phong có chút giống như đang nhìn quái thai, nhưng không ai là không cảm kích và kính sợ.

- Đi!

Triệu Phong khẽ thở ra một hơi, một khắc không lưu, ở phía trước dẫn đường.

Phù...

Tiểu đội ngũ này dưới sự hiệu lệnh của Triệu Phong liền không chút do dự, tiếp tục hành trình chạy trốn.

Mặc dù Triệu Phong có chút suy yếu, thế nhưng tốc độ lên đường lại không chậm chút nào.

Một canh giờ... Một buổi... Một ngày một đêm...

Triệu Phong gần như không ngừng lại, khiến mọi người phải nghiền ép tinh lực, tiềm lực tới cực hạn.

Đoạn đường từ đó về sau, tiểu đội trốn chạy đã không còn gặp bất luận nguy cơ nào nữa, trên đường đi, cho dù là vùng hoang dã cũng gặp Yêu thú cường đại nào.

Mọi người đi trên đường đều cảm thấy đầu óc choáng váng, giống như rơi vào mê cung ở chôn rừng núi hoang dã.

Mà Triệu Phong đi trước dẫn đường vẫn trấn định, tỉnh táo, mắt trái hiện lên một tầng ánh sáng xanh sắc bén, phảng phất như có thể nhìn xuyên toàn bộ sương mù.

Mỗi lần con đường phía trước không thông, như lâm vào tuyệt cảnh thì Triệu Phong đi trước dẫn đường lại có thể tìm ra một lối đi khác.

Dương Càn thoáng suy tư, hẳn việc này có liên quan tới đồng tử huyết mạch của Triệu sư đệ.

Rốt cuộc, đến tận ngày hôm nay...

Triệu Phong hạ lệnh, toàn bộ mọi người nghi ngơi và hồi phục chừng nửa ngày.

Mọi người đều mệt mỏi đến mức gân cốt suy kiệt, Nhiễm Tiểu Uyển và Lâm Phàm có tu vi căn cơ hơi yêu nhược, thiếu chút nữa thì đã hôn mê.

Ánh mắt của Triệu Phong đảo qua mọi người, trong lòng thầm nghĩ:

- Nơi này và nơi phát sinh trận chiến, xa gần vạn dặm, cho dù là “U Hồn ấn ký” thì cũng chỉ có thể cảm ứng được phương vị cụ thể của ta trong phạm vi ngàn dặm mà thôi.

Lão giả thấp lùn lúc trước đã bị trọng thương, thân thể gần như bị phá hủy, nếu như không nắm lấy thời gian mà chữa trị, nhất định sẽ lưu lại tổn thương vĩnh cửu không thể vãn hồi.

Mà trong lúc Thiết Long Cường Quốc đang tiêu diệt toàn bộ liên minh Thập Tam Tông có thể phái ra một vị Chân Linh cảnh đuổi giết Triệu Phong đã là giới hạn lớn nhất rồi.

Nghĩ tới đây, trong lòng Triệu Phong liền trấn định.

Hai canh giờ sau.

Mọi người trải qua nghi ngơi và hồi phục, đã khôi phục được bảy tám phần, trên mặt có vài phần thần thái hơn.

- Triệu sư đệ, mặc dù chúng ta đã đột phá chạy thoát, nhưng những người sư tôn... Dương Càn có chút lo lắng nói.

Sau khi Hiểu Nguyệt Tông chủ vẫn lạc, Đại trưởng lão đã trở thành hạch tâm của bồn Tông lại thêm việc Vân Hải chân nhân phản bội, thực lực của toàn bộ Hiểu Nguyệt Tông đã giảm mạnh.

- Bọn họ vẫn còn sống

Thần Linh nhãn của Triệu Phong ngưng mắt nhìn về một hướng khác, trong mắt xuất hiện một điểm xanh tĩnh mịch, tinh thần ba động mơ hồ tản ra, phảng phất có thể kéo dài thời tận cùng trời đất.

Chẳng biết tại sao, lúc Triệu Phong nói những lời này, mọi người lại rất tin tưởng và yên tâm, giống như trút được gánh nặng

Chẳng qua, giữa hai đầu lông mày của Triệu Phong vẫn còn một tia sầu lo.

Còn sống cũng không có nghĩa là thoát ly được hiểm cảnh, càng không thể đại biểu là sẽ bình yên vô sự.

Thân là cao nhân Chân Linh cảnh, Đại trưởng lão và Lục Nguyệt Mỗ Mỗ sẽ bị đuổi giết mạnh hơn, cũng sẽ kéo theo áp lực cực lớn.

- Như vậy đi, Lý phó đường chủ lưu lại, những người khác theo Dương sư huynh trở về Hiểu Nguyệt Tông thông tri cho Tông môn, tăng cường đề phòng cảnh giới. Nếu như Hiểu Nguyệt Tông có dị thường thì các ngươi hãy trốn vào Hoành Vân Thiên Lâm hoặc rời khỏi địa vực của mười ba nước.

Triệu Phong phân phó.

Lúc này, uy nghiêm của Triệu Phong ở trong đội ngũ đã không thể rung chuyển được nữa.

- Triệu sư đệ, các ngươi cẩn thận.

Dương Càn nhìn Triệu Phong một cái thật sâu, sau đó dẫn đầu những người còn lại lên đường trở về Hiểu Nguyệt Tông

Ở tại chỗ này...

Chỉ còn lại Triệu Phong và Lý phó đường chủ.

Trước khi đi, Nhiễm Tiểu Uyển và Lâm Phàm còn lo lắng nhìn Triệu Phong một cái.

Mọi người đều đoán được, hai người mạnh nhất trong đội ngũ lưu lại là vì muốn tiếp ứng cho Đại trưởng lão và Lục Nguyệt Mỗ Mỗ.

Sở dĩ Triệu Phong lưu lại Lý phó đường chủ, thứ nhất là bởi vì hắn có thể tin được, thứ hai là thực lực của hắn cũng tiếp cận minh.

Giả sử như hai người Đại trưởng lão bị rơi vào sự đuổi giết của cường giả Chân Linh cảnh, với thực lực của Triệu Phong và Lý phó đường chủ liên thủ, ít nhất cũng có thể viện trợ được.

- Hướng bên kia.

Triệu Phong giống như có thần trợ, trực tiếp lựa chọn một phương hướng.

Lý phó đường chủ yên lặng đi theo, tất cả đều nghe theo an bài của Triệu Phong

Trong lòng của hắn không có phản cảm, lại đột nhiên sinh ra một loại cảm ngộ vi diệu đối với nhân sinh vô thường

Lúc trước, khi Triệu Phong vừa mới tiến vào nội môn, tiếp nhận sự thầm tra của hắn, lúc đó đối phương vẫn còn là một thiếu niên non nớt, vùng vẫy dưới tầng chót của Tông môn.

Ngày nay, chưa trải qua bao lâu thì thiếu niên này đã trở thành một loại uy tín cường đại trong suy nghĩa của hắn.

Vẻ mặt Triệu Phong trấn định, tỉnh táo, ra từng quyết sách mệnh lệnh, khiến hắn có cảm giác tin phục một cách khó hiểu, phảng phất như trở thành người tâm phúc vậy.

Mấy canh giờ sau...

Hai người đi tới một vách núi hiểm trở, phía dưới là vực sâu không đáy.

- Ngay chỗ này.

Triệu Phong nhảy xuống vực sâu, lăng không phi độ, Âm ảnh Phi Phong chấn động trong thời gian ngắn, trên cơ bản thì hắn có thể bay lượn.

Lý phó đường chủ thân là cường giả tu vi nửa bước Chân Linh cảnh, hiển nhiên cũng có thể làm được như vậy, cho nên liền theo sát phía sau Triệu Phong

Khoảng hơn mười nhịp hô hấp sau, hai người Triệu Phong đã bay tới khoảng không giữa vực sâu.

Trước mắt đột nhiên xuất hiện một sơn động để ẩn nấp.

Đúng lúc này, một luồng uy áp Chân Linh ầm ầm hàng lâm, khiến tâm thần Lý phó đường chủ chấn động trên mặt lộ vẻ giật mình.

- Sư tôn, là ta.

Thanh âm của Triệu Phong truyền vào sơn động uy áp Chân Linh lan

tràn khắp hư không lập tức tan thành mây khói.

- Vào đi.

Trong sơn động truyền đến thanh âm ho khan, chính là Đại trưởng lão.

Hai người Triệu Phong bước vào sơn động sợ hãi kinh hô một tiếng.

Chỉ thấy khuôn mặt Đại trưởng lão khô quắt, tóc tai bạc trắng, trên người lưu lại vết máu, đặc biệt là bộ phận bên vai phải đã không còn trọn vẹn.

- Đại trưởng lão, cánh tay của ngài...

Lý phó đường chủ nhìn qua vai phải trống rỗng của Đại trưởng lão, chỉ thấy vết máu loang lỗ, còn cánh tay thì không thấy đâu nữa.

Sắc mặt Lục Nguyệt Mỗ Mỗ thì tràn đầy cay đắng nói:

- Đại trưởng lão trong lúc chiến đấu đã chấp nhận cái giá bị phế đi một tay, đánh chết một tên Chân Linh cảnh của địch nhân...

Một màn thê thảm trước mắt. Có thể tưởng tượng được trận chiến lúc đó thảm khốc như thế nào.

Triệu Phong Yến lặng không nói gì. Đi đến trước mặt Đại trưởng lão.

- Phong nhi, Hiểu Nguyệt Tông vẫn bảo tồn được hơn phân nửa thực lực, càng quan trọng hơn là Tông môn chúng ta vẫn còn sống sót sau trận tai kiếp này.

Trên mặt Đại trưởng lão tràn đầy vẻ vui mừng, mặc dù thanh âm hết

sức suy yếu.

Lúc Lý phó đường chủ nói qua một lượt tình huống đội ngũ thoát hiểm thì Đại trưởng lão và Lục Nguyệt Mỗ Mỗ đều vừa mừng vừa kinh sợ.

Đại trưởng lão và Lục Nguyệt Mỗ Mỗ liếc nhìn nhau, mỉm cười thỏa mãn:

- Tư Đồ Mạt ta có đồ đệ như vậy, dù có mất đi một cánh tay thì há có là gì?

Tiếp đó...

Chỉ thấy Đại trưởng lão và Lục Nguyệt Mỗ Mỗ trao đổi ánh mắt, truyền âm lẫn nhau, dường như đang trao đổi gì đó.

- Ý của ngài là...

Lục Nguyệt Mỗ Mỗ có chút kinh dị.

- Đúng vậy, địa vực của Hoành Vân Thiên Lâm dù sao cũng quá nhỏ, không thể bước lên sân khấu Thế giới nổi. Còn nữa, cho dù là vì an nguy hay suy nghĩ cho hắn, thì cũng chỉ có thể quyết định như vậy.

Đại trưởng lão quả quyết nói.

Trong chốc lát, Đại trưởng lão và Lục Nguyệt Mỗ Mỗ trải qua thương nghị, liên tiếp gật đầu, dường như đã đạt thành hiệp nghị nào đó.

Triệu Phong mơ hồ ý thức được, nhãn sinh vận mệnh của mình, sau khi hai người thương định, đã xảy ra chuyển hướng không thể dự đoán được.

Nửa canh giờ sau...

Thương thế của Đại trưởng lão đã có chuyển biến tốt, gọi một minh Triệu Phong vào nói chuyện.

- Phong nhi, bây giờ chính là thời khắc nguy nan của Hiểu Nguyệt Tông vi sư có một nhiệm vụ bí mật, ủy thác cho ngươi.

Vẻ mặt của Đại trưởng lão vô cùng trịnh trọng, nhưng trong giọng nói lại mang theo ý trưng cầu, trong mắt tràn ngập chờ mong và thỉnh cầu.

- Đệ tử đáp ứng.

Triệu Phong cũng không hỏi nhiệm vụ là gì, trực tiếp đáp ứng luôn.

Từ khi Thần Linh nhãn dung nhập vào người, mặc dù tính cách của hắn càng ngày càng trở lên lãnh mạc, thế nhưng bản tính con người vẫn không đổi.

Đại trưởng lão là một trong những ân sư quan trọng nhất trong cuộc đời hắn, ở trong Tông môn bảo vệ hắn, giống như chăm sóc cây non để nó dần khỏe mạnh và phát triển.

Lần này, trong quá trình chạy trốn, Đại trưởng lão còn chấp nhận hao phí sinh mệnh, lại mất đi một tay để đối lấy bình yên cho mấy người Triệu Phong

Cho dù là vì báo ân thì Triệu Phong cũng sẽ đáp ứng mọi yêu cầu của sư tôn.

Huống chi, Triệu Phong tin rằng tất cả mọi việc mà sư tôn làm đều là

muốn tốt cho mình.

Đại trưởng lão liếc nhìn Triệu Phong một cái thật sâu, không cần thiên ngôn vạn ngữ, chỉ từ một chi tiết rất đơn giãn đã có thể nhìn ra tâm tình của đệ tử minh.

Ông ta càng thêm vui mừng, có được một vị đệ tử như vậy, xem như cuộc đời này không uổng rồi.

- Ngươi cũng thấy rồi đấy, thế lực Tông môn của Thiết Long Cường Quốc vô cùng cường đại, không phải liên minh Thập Tam Tông có thể so sánh. Huống chi, hiện nay bọn chúng còn được Xích Nguyệt Ma Giáo trợ giúp...

Đại trưởng lão giảng giải.

Triệu Phong gật đầu, trong lòng đã có suy đoán.

- Bởi vậy, ta quyết định phái ngươi rời khỏi địa vực Hoành Vân Thiên Lâm, đến những đại quốc khác của Bắc đại lục để cầu viện.

Đại trưởng lão liền nói rõ dụng ý.

Cầu viện!

Triệu Phong đã xác định được phỏng đoán của mình.

Thế cục hiện nay thật sự rất bất lợi đối với liên minh Thập Tam Tông

Thiết Long Cường Quốc đánh bại Thiên Phong Cường Quốc, rõ ràng Vẫn còn phân ra dư lực để kiềm chế, đối phó với liên minh Thập Tam Tông khả năng khống chế toàn cục như vậy quá thật khiến người khác không rét mà run.

Nói cách khác, liên minh Thập Tam Tông chỉ bị cuộc đại chiến của hai đại cường quốc ảnh hưởng đến.

Nơi này không phải chiến trường chính, thậm chí còn không được tính là chiến trường

- Cứu viện, đi về phía nào cầu cứu viện?

Triệu Phong ngoại trừ thế cục của Hoành Vân Thiên Lâm ra, còn lại cũng không biết nhiều lắm.

- Bắc đại lục có năm mươi cường quốc, ví dụ như Thiên Phong Cường Quốc và Thiết Long Cường Quốc. Đương nhiên, còn có một số cường quốc còn mạnh hơn hai đại cường quốc này gấp vài lần. Thế nhưng trên cường quốc còn có đại quốc...

Đại trưởng lão đang nói thì dừng lại.

Tiểu quốc... Cường quốc... Đại quốc...

Trong đầu Triệu Phong xuất hiện một cảnh tượng

Những quốc gia như Thập Tam Quốc, ở trong Bắc đại lục này hẳn là tiểu quốc, có hàng trăm hàng ngàn quốc gia cũng không có ý nghĩa gì.

Tiều quốc đối mặt với cường quốc, căn bản không có năng lực phản kháng

Thế lực Tông môn đứng sau Thiết Long Cường Quốc có thể dễ dàng tiêu diệt liên minh Thập Tam Tông

Thế nhưng những cường quốc như Thiên Phong Cường Quốc, Thiết Long Cường Quốc cũng không phải là thế lực đỉnh phong trên Bắc đại lục.

Bởi vì trên cường quốc còn có đại quốc khổng lồ hơn.

- Bên ngoài địa vực của Hoành Vân Thiên Lâm, có những cường quốc khác tồn tại, nếu như bọn họ chịu ra tay, như vậy sẽ có cơ hội hóa giải được nguy cơ của Thập Tam Quốc. Nếu như ngươi có thể nhận được viện trợ từ “Thiên Bồng đại quốc”, như vậy càng có thể nhẹ nhàng thay đổi cục diện ở địa vực Hoành Vân Thiên Lâm.

Đại trưởng lão cười nói.

Dứt lời, ông ta lấy ra địa đồ của Bắc đại lục, đưa cho Triệu Phong xem.

Trên bản đồ dày đặc khu vực địa danh, kể cả một số khu vực đặc thù.

- Thập Tam Quốc ở đâu?

Triệu Phong liếc nhìn tấm địa đồ, thật vất vả mới tìm thấy Hoành Vân Thập Tam Quốc ở một góc nhỏ bên dưới địa đồ, diện tích chỉ lớn bằng hạt vừng.

Ngược lại Thiên Phong Cường Quốc và Thiết Long Cường Quốc lại có đánh dấu khá rõ ràng trên địa đồ.

- Có thể nhận được trợ giúp hay không, còn phải xem vận khí thế nào nữa. Ngươi cũng thấy rồi đấy, địa vực của đại lục này vô cùng to lớn, Hoành Vân Thập Tam Quốc quả thật quá nhỏ bé, không đủ lợi ích, có lẽ những cường quốc khác cũng sẽ mặc kệ không quan tâm.

Đại trưởng lão nói đến đây, đột nhiên lời nói xoay chuyển.

Chương 247: Chân chủ hàng lâm

- Ta còn muốn bàn giao một chuyện trọng yếu hơn

Nói đến đây, bọng nhiên thần quang trong mắt trưởng lão lóe lên, nhưng không lâu sau liền ảm đạm xuống, vẻ mặt biến ảo bất định.

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi.

Đại trưởng lão như chìm vào trong hồi ức, trên mặt tràn đầy vẻ cô đơn, tự giễu, hối hận đan xen.

Từ khi bái làm môn hạ của Đại trưởng lão, đây là lần đầu tiên Triệu Phong chứng kiến cảm xúc thay đổi phức tạp trên mặt sư tôn như vậy.

- Nói ra thật xấu hổ, nhiệm vụ tiếp theo, liên quan đến một vài ân oán cá nhân của vi sư...

Đại trưởng lão thu liễm cảm xúc, trịnh trọng lấy ra một nửa cái lược bằng chất ngọc, đưa cho Triệu Phong.

Triệu Phong tiếp nhận lấy một nửa cái lược ngọc, nhẹ nhàng chạm vào, liền phát hiện vật này là dị bảo quý hiếm, có công dụng kỳ diệu nào đó, phẩm cấp có thể so với thần binh Phàm cấp trung phẩm.

Thần binh Phàm cấp trung phẩm đối với Đại trưởng lão quyền uy nhất một Tông phái mà nói thì cũng không tính là vật gì đáng quý.

Thế nhưng lúc Đại trưởng lão giao vật này ra, thần sắc hết sức cẩn thận, ngón tay còn run khe khẽ.

Như vậy còn chưa hết.

Ngay sau đó, Đại trưởng lão lấy ra giấy bút, nhanh chóng viết xong một phong thư giao cho Triệu Phong.

- Ngươi hãy đem phong thư và nửa cái lược ngọc này đến Liễu gia ở "Thiên Bồng đại quốc". Nếu cục diện của Hoành Vân Thập Tam Quốc không thể cứu vãn, người nhận thư có giao tình với vi sư, sẽ an bài ngươi thỏa đáng.

Đại trưởng lão trịnh trọng nhắc nhở.

Ánh mắt Triệu Phong quét qua, liền phát hiện bên trên phong thư đề mấy chữ: Liễu Cầm Tâm thân Khải.

Một phong thư một nửa miếng lược ngọc, lại mang đến "Thiên Bồng đại quốc" xa xôi.

Người nhận thư có quan hệ gì với sư tôn?

Mặc dù Triệu Phong có chút nghi hoặc, nhưng hắn sẽ không hỏi. Xem như báo đáp ân tình, hắn vẫn sẽ không chút do dự hoàn thành nhiệm vụ này.

Hơn nữa, nhiệm vụ mà Đại trượng lão đã an bài, rõ ràng đã chiếu cố đến Triệu Phong, thậm chí còn đặc biệt chuẩn bị cho hắn.

Đứng ở một góc độ lý tính mà xét.

Với tiềm lực thiên phú của Triệu Phong, cho dù đứng ở nơi chật hẹp

nhỏ bé như Hoành Vân Thập Tam Quốc, như vậy cũng chỉ hạn chế tiềm lực phát triển của hắn mà thôi.

Nếu như hắn có thể đến thánh địa đại quốc rộng rãi hơn, như vậy thì sẽ có nhiều tương lai và kỳ ngộ hơn.

- Ngươi phải rời khỏi mảnh đất thị phi như Hoành Vân Thập Tam Quốc này trong vòng hai tháng. Hơn nữa, để đám bảo tính cơ mật của nhiệm vụ, từ hôm nay trở đi, ngươi phải biến mất khỏi tầm mắt của mọi người.

Vẻ mặt của Đại trưởng lão chợt trở nên nghiêm túc.

- Ý của sư tôn là ta không thể tiếp xúc với Tông môn và những người khác?

- Tốt nhất là vậy.

Đại trượng lão thở dài một hơi, bổ sung thêm:

- Về phần người nhà và những người có liên quan tới ngươi, vi sư sẽ an bài thỏa đáng. Ngươi không phải lo, cứ yên tâm rời đi.

Triệu Phong nghe vậy, rốt cuộc cũng động dung.

Hắn dường như có cảm giác Đại trưởng lão đang sắp xếp chuyện hậu sự vậy.

Chẳng lẽ Hiểu Nguyệt Tông và liên minh Thập Tam Tông đã hoàn toàn không thể cứu vãn sao?

- Tương lai có cứu được hay không thi vi sư không biết. Nhưng hiện tại, chắc chắn không thể cứu được.

Đại trưởng lão cay đắng lắc đầu, liếc nhìn đệ tử của mình một cái thật sâu.

Triệu Phong hiểu dụng ý của sư Tôn, ông ta đem toàn bộ tương lai của Tông môn đặt lên người minh, vì vậy mới an bài như thế.

Nhưng Triệu Phong vẫn không tin rằng liên minh Thập Tam Tông đã hoàn toàn không cứu vãn được nữa.

Trong lòng hắn thầm nghĩ: Liệu có phải sư tôn đã quá bi quan đối với cục diện hiện nay hay không?

Đại trưởng lão dường như nhìn thấu nghi ngờ của hắn, cũng không giải thích nữa, chỉ từ tôn nói:

- Khoảng thời gian tiếp theo, liên minh Thập Tam Tông sẽ liên thủ đối kháng Thiết Long Cường Quốc, thế nhưng loại đại chiến này, thêm ngươi hay bớt ngươi cũng không có bất kỳ ảnh hưởng nào. Ngươi đã hiểu ý của ta chưa?

- Đệ tử hiểu rõ, trước mắt mà nói, nhiệm vụ này chỉ có lợi chứ không có hại đối với ta

Tâm niệm Triệu Phong xoay chuyển, rất nhanh đáp ứng.

Đại trưởng lão nói không sai, cho dù Triệu Phong ở lại địa vực Hoành Vân Thiên Lâm thì cũng chỉ là loại râu ria, không quan trọng

Đối với loại đại chiến như vậy, ngay cả Chân Nhân cấp cũng thân bất do kỷ, cấp độ Thoát Phàm Cảnh chỉ e là loại binh sĩ tầng chót, thậm chí còn là pháo hôi, không thể tạo thành bất cứ uy hiếp gì đối với đại cục.

- Ta có ở lại đây cũng không giúp được gì, còn không bằng chuyên tâm đi chấp hành nhiệm vụ.

Vụt...

Hư ảnh màu xanh nhạt lóe lên, Triệu Phong rời khỏi sơn động dung nhập vào mây mù, biến mất không thấy đâu nữa.

Sau khi Triệu Phong rời đi không lâu, Lục Nguyệt Mỗ Mỗ vô thanh vô tức xuất hiện bên cạnh Đại trưởng lão.

- Với bản tính cao ngạo của ngài lại không tiếc cúi đầu đi cầu trợ người năm xưa.

Lục Nguyệt Mỗ Mỗ có chút khó tin, nói.

Đại trưởng lão im lặng không nói, chỉ nhìn chằm chằm hướng Triệu Phong rời đi, sau đó lâm vào trầm tư.

- Mà thôi, ngài làm vậy cũng là vì liên minh Thập Tam Tông lưu lại một tia hi vọng cuối cùng. Đối với Triệu Phong mà nói thì đây lại càng là chuyện trăm lợi không hại. Thứ nhất, hắn có thể thoát khỏi vòng xoáy nguy hiểm của mười ba nước. Thứ hai, Triệu Phong tiến về thánh địa đại quốc, nơi đó chính là sân khấu chính thức của Bắc đại lục, nơi đó có lè sẽ phù hợp với hắn.

Lục Nguyệt Mỗ Mỗ thở dài, nói.

Bà ta nghĩ rằng nếu như mình có được một đệ tử ưu tú như vậy thì cũng sẽ bố trí một phen, trải thảm sẵn cho hắn một con đường tốt.

Chẳng qua, Đại trưởng lão bố trí lại càng toàn diện hơn, ngay cả

thánh địa đại quốc cũng có nhân mạch để liên hệ.

Nửa ngày sau...

Triệu Phong lẻ loi một mình tiến vào Hoành Vân Thiên Lâm.

Trên đường, hắn dùng Thần Linh nhãn của mình nhìn thấy đội ngũ của Hiểu Nguyệt Tông cách ngoài mấy trăm dặm.

Đám người Dương Càn, Lâm Phàm, Nhiễm Tiểu Uyển đều đang trên đường trở về Hiểu Nguyệt Tông

Chẳng qua, Triệu Phong cũng không ghé qua chào hỏi bọn họ.

- Hiểu Nguyệt Tông... Tương Vân quốc... Phải rời đi, biến mất khỏi tầm mắt của những người khác sao?

Trong lòng Triệu Phong có chút cô đơn và không cam lòng.

Từ nhỏ hắn đã lớn lên tại Tương Vân quốc, một đường phát triển, ngoại trừ tham gia Liên minh thịnh hội ra, chưa từng rời khỏi nơi này.

Nhưng lý trí mách bảo với Triệu Phong rằng ở lại Hoành Vân Thập Tam Quốc sẽ trăm hại mà không có lợi cho chính mình.

- Liên minh Thập Tam Tông rơi vào vòng xoáy nguy cơ, với lực lượng nhỏ bé của ta lúc này, căn bản không thể ảnh hưởng tới thế cục ở đây. Huống chi, trên người ta còn có “U Hồn ấn ký”, càng nguy hiểm hơn người khác nhiều.

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Từ sau khi kết thúc Phù Loan Thí Luyện, Triệu Phong một đường

phát triển, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi, thậm chí còn đạt được hạng nhất trong Liên minh thịnh hội.

Những thành tựu này, lại lần nữa khiến cho long tin của hắn bành trướng

Nhưng giờ phút này, hắn lại có chút vô lực, đối mặt với thế cục của mảnh địa vực này, hắn lại không tạo thành chút tác dụng gì, nhỏ bé đến mức có thể xem nhẹ, nếu không cẩn thận thì thậm chí còn mất luôn cái mạng nhỏ.

- Đợi đến một ngày nào đó, lúc ta có lực lượng chân chính, nhất định sẽ trở thành chúa tể vận mệnh của mảnh địa vực này...

Trong lòng Triệu Phong đột nhiên sinh ra nguyện vọng như vậy, có một loại khát vọng chưa từng có đối với lực lượng.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu lười biếng thò đầu ra, ngồi trên vai hắn.

So với lúc vừa “sinh ra”, khổ người của Tiểu Tặc Miêu chỉ lớn hơn một chút, gần như không đáng kể, chỉ lớn bằng bàn tay.

Tốc độ “phát triển” này quả thật chậm đến mức không tưởng tượng nổi.

Meo meo.

Dường như cảm nhận được sự cô đơn trong lòng Triệu Phong, Tiểu Tặc Miêu liền cọ xát vào mặt hắn, vui vẻ nhảy vào rừng cây.

Triệu Phong cố tình so đấu tốc độ với Tiểu Tặc Miêu.

Kết quả, dưới tình huống không sử dụng lực lượng huyết mạch và Âm Ảnh Phi Phong. Triệu Phong tối đa chỉ có thể ngang sức với Tiểu Tặc Miêu.

Mà Tiểu Tặc Miêu, luận độ linh mẫn thì không gì sánh kịp, ngay cả Triệu Phong cũng kém hơn.

Không chỉ vậy, Tiểu Tặc Miêu còn có thể tàng hình, năng lực này trong đêm tối lại càng tăng mạnh.

Đương nhiên.

Tiểu Tặc Miêu ngẫu nhiên còn có thể trở thành một tên “thần côn”, thỉnh thoảng ném đồng tiền cổ lên trời, dường như có thể xem bói hung cát.

Một người một mèo như vào chỗ không người, tiến nhập Hoành Vân Thiên Lâm.

Triệu Phong cũng không định lập tức rời khỏi Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Đại trưởng lão đã hạn định thời gian cho hắn là hai tháng, vẫn còn có thể thư thả.

Ngoài ra, Triệu Phong quả thật vẫn còn việc muốn giải quyết.

Thứ nhất, trong Liên minh thịnh hội, tu vi của hắn đã liên tục tấn chức hai trọng thiên, cảnh giới còn cần phải củng cố.

Đặc biệt là vấn đề thứ hai vẫn luôn khiến Triệu Phong đau đầu.

Bộ khô lâu thần bí đã thi triển U Hồn ấn ký lên người hắn, có địa vị thật sự quá lớn, không ngờ là Đường chủ của Xích Nguyệt Ma Giáo.

Với quy mô của Xích Nguyệt Ma Giáo năm đó, chỉ một phân đà là đã có thể quét ngang liên minh Thập Tam Tông thậm chí còn có thể tiêu diệt một cường quốc.

Đường chủ có cấp bậc còn cao hơn, thực lực mạnh như thế nào thì căn bản không thể đánh giá.

Ngày hôm đó...

Triệu Phong tiến vào một khu rừng sương mờ.

Nơi này chính là bên ngoài của “Bách Phần cấm địa”, nếu tiến thêm một bước thì chính là khu mộ xương, bước vào sẽ bị lực lượng nguyền rủa xâm nhập.

Trong khu rừng sương mù này có một luồng lực lượng thần bí, có thể ngăn cản và mê hoặc giác quan. Cho dù là cao nhân Chân Linh cảnh tiến vào đây thì giác quan cũng sẽ bị hạn chế đến mức tận cùng.

- Ở đây tu luyện có lẽ đủ an toàn rồi

Triệu Phong tìm đến một nơi hẻo lánh, khoanh chân ngồi.

Nửa tháng sau đó, Triệu Phong vẫn một lòng tu luyện, củng cố cảnh giới.

Tại Liên minh thịnh hội, chỉ trong một thời gian ngắn mà hắn đã liên tục đột phá hai trọng thiên, trong đó còn mượn nhờ ngoại lực của Thuế Linh Đan, quả thật tấn chức quá nhanh.

Bất kể thứ gì, có lợi thì sẽ có hại.

Trong lúc Triệu Phọng củng cố cảnh giới, hắn phát triển tiềm năng trong cơ thể đã bị nghiền ép quá nhiều, nếu muốn tiếp tục tiến cấp thì sẽ khó khăn hơn rất nhiều, đây chính là mặt bất lợi khi mượn nhờ ngoại lực để nhanh chóng đột phá.

Cũng may là hắn cũng không định đột phá tiếp trong thời gian ngắn.

Trong Tông môn, có không ít trưởng bối tu vi Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, bọn họ đều dừng lại tại cấp độ này vài chục năm, thậm chí là dừng lại cả đời.

Giữa Chân Linh cảnh và Thoát Phàm Cảnh có một cái ranh giới lớn đến mức không thể tưởng tượng nổi, muốn vượt qua rào cản đó, thì những phương diện như tiềm lực, tư chất, vận khí, đều rất trọng yếu.

Trải qua nửa tháng củng cố, cảnh giới của Triệu Phong cơ bản đã ổn định, chẳng qua giai đoạn hiện nay, không gian phát triển tiềm lực của thân thể đã có giới hạn.

Sau khi ổn định cảnh giới vẫn còn một vấn đề đau đầu, đó chính là U Hồn ấn ký.

Triệu Phong toàn lực mở ra Thần Linh nhãn, miễn cưỡng cảm ứng được sự tồn tại của “U Hồn ấn ký”, vốn lấy tu vi và tạo nghệ ở phương diện bí thuật tinh thần của hắn, muốn hóa giải ấn ký này, độ khó cũng tương đương với việc hắn có thể trùng kích Chân Linh cảnh.

Thế nhưng Triệu Phong cũng không định từ bỏ, hắn dốc lòng nghiên cứu bí thuật tinh thần, cũng thu được lợi ích không nhỏ trong quá

trình diễn ra Liên minh thịnh hội.

Trong lúc bất tri bất giác, tạo nghệ bí thuật tinh thần của hắn đã vượt xa lúc trước thu được công pháp bí tịch Khống Tâm Đại Pháp.

Đương nhiên, lúc Triệu Phong tiềm tu, thế cục của địa vực Hoành Vân Thập Tam Quốc cũng xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Từ sau ngày bị tập kích tại “Ẩn Long Hồ”, một phần cường giả của liên minh Thập Tam Tông đều đột phá trở về Tông môn.

Chuẩn xác mà nói thì chỉ có mười hai Tông

Trải qua nửa tháng tìm cách, thế lực của mười hai Tông đã tạo thành một liên minh cường đại, tiến thẳng về phía Ẩn Long Hồ.

Lúc này, Ẩn Long Hồ đã trở thành cứ điểm để Thiết Long Cường Quốc đánh vào Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Nhưng kỳ quái chính là Thiết Long Cường Quốc cũng không tăng cường thêm nhiều cường giả và binh lực tới đây.

Mà liên minh Thập Nhị Tông thì lại có thực lực mạnh mẽ chưa từng có, lực áp trên Thiết Long Cường Quốc một bậc.

Đại chiến hết sức căng thẳng

Liên minh Thập Nhị Tông tràn đầy lòng tin, hy vọng có thể đánh lui Thiết Long Cường Quốc.

Thế nhưng đúng lúc này, một chuyện ngoài dự liệu đã xảy ra.

Bên phía của Thiết Long Cường Quốc, đột nhiên xuất hiện một

cường giả không thể địch nổi.

Chân Chủ cấp.

Chân Chủ hàng lâm.

Lúc đó, binh lực và cường giả của liên minh Thập Nhị Tông gần như là gấp đôi Thiết Long Cường Quốc.

Thế nhưng lúc thực lực đỉnh phong của cường quốc là Chân Chủ cấp hàng lâm, tất cả những ưu thế đó liền biến thành mây khói.

Chân Chủ cấp lật tay làm mây, trở tay làm mưa, cường lực định càn khôn.

Không ai biết được Chân Chủ cấp mạnh như thế não.

Chỉ biết rằng cao tầng của liên minh Thập Nhị Tông gần như không thể phản kháng toàn bộ đều ngoan ngoãn đầu hàng.

Chương 248: Một miếng ăn một miếng uống

Ẩn Long Hồ, tại hòn đảo giữa hồ.

Trưởng lão cao tầng của liên minh Thập Nhị Tông lần lượt từng người đầu hàng, trên mặt tràn đầy bất đắc dĩ và cay đắng.

Trên hòn đảo có một thanh niên mặc huyền y, tay cầm quạt sắt, lơ lửng trên không, hai đồng tử lạnh lùng không u, kỳ lạ nhất chính là làn da trên toàn thân hắn hiển động một tầng ánh sáng kim loại, thậm chí ngay cả y phục và tóc phảng phất cũng bị kim thiết đồng hóa.

Khí tức kim loại lạnh lẽo như băng, giống như thủy ngân trút xuống, thẩm thấu trong hư không, ngay cả không khí cũng cô đọng ngay cả một chút gió nhẹ cũng không có.

- Thiết Tiêu Chân Chủ, liên minh Thập Nhị Tông chúng ta đã đầu hàng nguyện ý thần phục Thiết Long Cường Quốc, chẳng lẽ ngươi vẫn muốn đuổi tận giết tuyệt?

Thái Thượng trưởng lão của Vân Kiếm Tông cố nén lửa giận, khóe miệng tràn ra vết máu.

Thân là người tu hành kiếm đạo Chân Huyền cấp. Lúc trước hắn đã chém ra một kiếm lôi đình lên người Thiết Tiêu Chân Chủ, thế nhưng chỉ bắn ra một trận tia lửa, lông tóc đối phương không hề bị thương tổn. Không chỉ có vậy. Chính bản thân hắn còn bị một luồng lực lượng đáng sợ chấn thương

Trưởng lão của mười hai Tông còn lại đều giận mà không dám nói gì, trong lòng tâm thần bất định, không hề có nổi một tia ý niệm phản kháng trong đầu.

Chân Chủ cấp đối với bọn họ mà nói quả là cấp bậc quá xa xôi.

Hiểu Nguyệt Tông Đại trưởng lão thầm than:

- Trước kia. Thiết Long Cường Quốc và Thiên Phong Cường Quốc đều có một vị Chân Chủ cấp. Đây là mấu chốt duy trì thế cân bằng Nhưng bây giờ. Thiết Long Cường Quốc lại xuất hiện thêm một vị Chân Chủ cấp, nhất cử liền thay đổi toàn bộ cục diện.

Một vị Chân Chủ cấp xuất hiện, liền ảnh hưởng tới thế cục của một mảnh địa vực khổng lồ.

Bọn họ đứng trên đỉnh cao, quan sát chúng sinh, nhất cử nhất niệm đều ảnh hưởng tới vận mệnh của ngàn vạn người.

“Thiết Tiêu Chân Chủ” trôi nổi giữa không trung lạnh lùng vô tình, không hề lên tiếng.

Bên phía Thiết Long Cường Quốc, người thần bí che lụa đen lấy ra một quyền trục kỳ lạ. Bên trên không ghi chép gì, dài chừng vài thước.

- Toàn bộ người có tu vi Chân Linh cảnh của Hoành Vân Thập Tam Quốc các ngươi đều phải ký tên lên Huyết Khế Quyển Trục này để hạ huyết khế ước.

Người thần bí che lụa đen đạm mạc nói.

Đuổi tận giết tuyệt liên minh Thập Nhị Tông Thiết Long Cường Quốc

cũng không có chỗ tốt gì. Hơn nữa, muốn chính thức diệt trừ nhổ sạch tận gốc mười hai Tông môn đã thâm căn cố đế cũng không phải chuyện dễ.

Cách làm cao minh nhất chính là khiến cho thế lực Tông môn này trở thành phụ thuộc, đạt được lợi ích hóa tốt nhất.

Trưởng lão của liên minh Thập Nhị Tông đều liếc nhìn nhau, trong mắt lộ vẻ bất đắc dĩ.

Huyết khế ước cũng giống như thư đầu hàng mà quan trọng hơn là nó có lực ước thúc cường đại. Một khi dùng máu của mình ký kết lên khế ước, như vậy sẽ sinh ra lực ước thúc vô hình, không phải là trò đùa.

Thời gian nửa chén trà qua đi.

Trưởng lão cao tầng của liên minh Thập Nhị Tông đều lần lượt ký huyết khế ước lên “Huyết Khế Quyển Trục”, dùng máu xác nhận.

Về phần Cổ U Điện, bản thân vốn đã là một phần của một phân đà trong Xích Nguyệt Ma Giáo, thuộc về phía trận doanh của Thiết Long Cường Quốc, đương nhiên không cần tham dự.

Vù...

Thiết Tiêu Chân Chủ ở trên không trung vẻ mặt không biểu tình, hóa thành một đạo ánh sáng phóng về phía chân trời, rất nhanh đã biến mất.

Chân Chủ cấp hiện thân không đến nửa canh giờ, từ đầu đến cuối đều chưa từng xuất thủ, vô thanh vô tức đã phá vỡ chiến cuộc.

Liên minh Thập Nhị Tông quy hàng, tin tức rất nhanh chóng truyền đi khắp Thế giới Tông môn của Hoành Vân Thập Tam Quốc chấn động tám phương

Không lâu sau, cường giả của Thiết Long Cường Quốc liền nhập trú vào mười hai Tông một ít chức vụ cao tầng cũng có chút biến động

Trong đó, Hiểu Nguyệt Tông...

Vân Hải chân nhân được đề bạt làm Tông chủ mới của Hiểu Nguyệt Tông trở thành người phát ngôn của Thiết Long Cường Quốc.

Đại trưởng lão vì mất một cánh tay sau trận đại chiến trước, lại tiêu hao Chân Linh nguyên, tu vi đại giảm, lui khỏi vị trí thứ hai.

Vân Hải chân nhân rất được Thiết Long Cường Quốc tín nhiệm, lại được Trượng lão chấp pháp trong Tông môn ủng hộ, nhất cử trở thành nhân vật có thực quyền nhất Hiểu Nguyệt Tông

Sau khi bổ nhiệm Tông môn, Vân Hải chân nhân nhanh chóng truyền đạt mệnh lệnh: Đuổi giết phản đồ Triệu Phong

- Triệu Phong không tuân thủ Tông quy, mục vô tôn trưởng (*), tự tiện bỏ trốn, lập tức truy bắt về Tông, nếu có phản kháng thì giết không luận tội.

(*) trong mắt không có tôn trưởng

Thanh âm uy nghiêm vô tình của Vân Hải chân nhân truyền khắp đại điện.

Mệnh lệnh này rất nhanh liền truyền từ trên xuống dưới Tông phái.

Không chỉ vậy, Hiểu Nguyệt Tông còn treo giải thường lớn để bắt giết Triệu Phong

Chỉ cần là người cung cấp manh mối có liên quan tới Triệu Phong sẽ nhận được giải thường một vạn nguyên tinh thạch hạ phẩm, số lượng này đối với Chân Nhân cấp cũng không phải là con số nhỏ.

Về phần bắt giết được Triệu Phong các loại ban thưởng còn giá trị gấp mười lần.

Đại trưởng lão và Lục Nguyệt Mỗ Mỗ lui khỏi vị trí thứ hai, bảo trì trầm mặc đối với toàn bộ thế cục của Tông môn. Vân Hải chân nhân không tìm được lý do gì, cũng không nắm chắc tuyệt đối nên cũng không dám xuống tay với bọn họ.

Nhất thời, từ cao xuống thấp Hiểu Nguyệt Tông đều lòng người bàng hoàng

Chẳng qua, Vân Hải chân nhận cũng là người vô cùng thủ đoạn, làm việc quyết đoán, thường phạt phân minh, cho nên rất nhanh thu được nhân tâm của một nhóm người.

Trong Hoành Vân Thiên Lâm, khu rừng sương mù.

Triệu Phong gần đây vẫn một mực tìm hiểu bí thuật tinh thần, ý đồ muốn hóa giải “U Hồn ấn ký”.

Chỉ cần U Hồn ẩn ký còn ở trên người ngày nào thì loại cảm giác buồn nôn như âm hồn bất tán sẽ không bao giờ biến mất.

Thế nhưng cấp độ của U Hồn ấn ký này cực cao, Thần Linh nhãn của Triệu Phong mặc dù có thể cảm ứng được sự hiện hữu của nó, thế nhưng muốn hóa giải thì lại thập phần khó khăn.

- Chỉ cần “U Hồn ấn ký” còn ợ trên người ta một ngày thì an nguy của tạ vẫn sẽ bị uy hiếp. Nếu như bộ khô lâu thần bí cấp bậc Đường chủ kia khôi phục thực lực đến đỉnh phong e rằng...

Triệu Phong tìm đọc những pháp môn bí thuật tinh thần trong đầu, thế nhưng đều thúc thủ vô sách.

Sau khi tự củng cố tu vi cảnh giới, thời gian đã trôi qua một tháng

Bí thuật tinh thần của Triệu Phong đã có bước tiến bộ nhảy vọt, đã hiểu rõ nguyên lý của “U Hồn ấn ký”.

- Có lẽ U Hồn ẩn ký sử dụng lực lượng loại linh thể hồn phách, có chút giống lực lượng thần bí của Bách Phần Trớ Chú, không hề có bất kỳ tính công kích nào, chỉ để lại một dấu hiệu trên người của ta, cho nên Thần Linh nhãn không sinh ra kháng cự theo bản năng

Rốt cuộc Triệu Phong đã có chút đầu mối.

Tiếp thẹo, hắn còn một biện pháp nữa, đó chính là lợi dụng lực lượng của “Bách Phần Trớ Chú”, lấy độc trị độc, hóa giải U Hồn ấn ký.

Thế nhưng Bách Phần Trớ Chú này quá mức hung hiểm, Triệu Phong cũng phải suy nghĩ đôi chút.

Nửa ngày sau...

Triệu Phong lại lần nữa tiến vào Bách Phần Trớ Chú, trong hư không xuất hiện một luồng lực lượng vô hình âm trâm khủng bô, ý đồ từ sau lưng xâm nhập vào thân thể của hắn, nhưng lại bị khí tức Thái cổ của Thần Linh nhãn đẩy lui.

Meo meo!

Trước khi Triệu Phong hành động, hắn đưa tay kéo Tiểu Tặc Miêu ra, để cho tiểu thần côn này xem bói cho hắn một phen.

Tiểu Tặc Miêu khẽ gật đầu, vẻ mặt tự ngạo, lấy ra đồng tiền cổ ném lên không trung, đồng tiền tung lên cao, sau đó rơi xuống giữa hai chiếc móng của nó.

Sau khi tiếp lấy đồng tiền cổ, Tiểu Tặc Miêu khẽ nhíu mày, lúc thì gật đầu, lúc thì lắc đầu.

Giữa Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu có một mối liên hệ thần bí, sau khi thu được đáp án thì lại tương đôi có chút mơ hồ, có lẽ Tiểu Tặc Miêu cũng không rõ nguyên cớ.

- Chỉ có thể thử một phen thôi.

Ít nhất Triệu Phong cũng nhìn thấy được một điểm từ trong quẻ bói của Tiểu Tặc Miêu, có lẽ không phải là cục diện cửu tử nhất sinh.

Trước đây, lúc Tiểu Tặc Miêu xem bói, phần lớn đều linh nghiệm.

Ngay sau đó, Triệu Phong khoanh chân ngồi xuống, dùng Thần Linh nhãn thúc dục bí thuật tinh thần, cảm ứng sự tồn tại của U Hồn ấn ký.

Cùng lúc đó, hắn vận chuyển lực lượng huyết mạch, tầng huyết dịch màu xanh trong thể nội xâm nhập vào không gian của mắt trái, ngăn cách tiểu vực sâu màu xanh lại.

Một khi ngăn cách tiểu vực sâu này, mắt trái của Triệu Phong sẽ khôi

phục màu đen vốn có, hơn nữa cũng mất đi ánh sáng.

Nói một cách đại khái thì Triệu Phong đã tạm thời phong bế lực lượng của Thần Linh nhãn.

Quả nhiên.

Lúc tiểu vực sâu màu xanh bị bao phủ thì trong lực lượng nguyền rủa vô hình trong hư không lập tức từ sau lưng Triệu Phong ập đến.

Toàn thân Triệu Phong khẽ rùng một cái, thúc dục lực lượng huyết mạch, chỉ cách tuyệt đại bộ phận của tiểu vực sâu, không dám che phủ hết toàn bộ.

Dù vậy thì vẫn có một tia lực lượng nguyền rủa tiếp xúc với thân thể của Triệu Phong.

Toàn thân Triệu Phong phát lạnh, phảng phất có vô số cánh tay chảy đầm đìa máu đang nhai nuốt huyết nhục và tạng phủ của mình.

Dưới thời khắc mấu chốt này, hắn bỗng nhiên thúc dục bí thuật tinh thần, cố ý bộc lộ một phần sơ hở, dẫn dắt lực lượng nguyền rủa.

Lực lượng nguyền rủa này như có một loại linh tính, lập tức xâm nhập về phía “sơ hở” của hắn, giống như nước trong hồ chảy về một lỗ hổng vậy.

Sơ hở mà Triệu Phong để lộ chính là vị trí mà U Hồn ẩn ký tồn tại.

Phụt phụt phụt...

Trong mơ hồ, dường như truyền đến âm thanh quỷ dị nào đó.

Nếu như Thần Linh nhãn của Triệu Phong có thể tập trung vào sau lưng, nhất định có thể phát hiện từng cánh tay hư vô trắng bệch chảy máu đâm đỉa đang thò vào trong người hắn.

Nếu không có một phần lực lượng của Thần Linh nhãn ngăn cách, e rằng Triệu Phong đã bị lực lượng nguyền rủa này “ký sinh”.

Thời gian chậm rãi trôi qua, trạng thái sinh cơ của Triệu Phong đã suy yếu đôi chút, vẻ mặt có phần tái nhợt.

Hắn chỉ có thể thúc đục lực lượng huyết mạch và chân lực để cố thủ toàn thân.

Lực lượng huyết mạch có khả năng chống đỡ nhất định, nhưng chỉ có thể thuyên chuyển một bộ phận, còn những phần khác đều dùng để ngăn cách tiểu “vực sâu” màu xanh.

Nhưng chân lực lại chậm rãi suy kiệt trước lực lượng nguyền rủa này.

Thấy loại tình huống như vậy, Triệu Phong gần như muốn từ bỏ, thế nhưng hắn cũng phát hiện khí tức của “U Hồn ấn ký” đã biến mất.

Sinh cơ và chân lực của Triệu Phong cũng theo U Hồn ấn ký mà suy kiệt.

Cũng may là có lực lượng huyết mạch chống đỡ, nếu không thì e rằng tính mạng bổn nguyên của Triệu Phong đã bị ăn mòn rồi.

Ba ngày sau...

Triệu Phong chậm rãi thở ra một hơi, thu hồi tầng huyết dịch màu xanh đang che kín tiểu vực sâu ở không gian của mắt trái.

Lúc này, U Hồn ấn ký trên người hắn cuối cùng cũng biến mất, nhưng chân lực trong thể nội của hắn cũng suy yếu đi một bậc.

- Rốt cuộc có đáng giá hay không?

Triệu Phong lẩm bẩm, lại nhìn về phía Tiểu Tặc Miêu trên vai.

Thì ra, lúc hóa giải U Hồn ấn ký, tu vi của Triệu Phong đã rơi xuống Lục trọng thiên, Tiểu Tặc Miêu khẽ nheo mắt lại, không trả lời hắn.

Triệu Phong rời khỏi Bách Phần cấm địa, kiểm tra thân thể, phát hiện mặc dù tu vi của mình đã hạ xuống nhưng cảnh giới lại càng trở nên vững chắc hơn, tiềm năng trong thể nội còn lớn hơn so với lúc vẫn còn tu vi Thất trọng thiên.

Giống như đang xây một tòa nhả, kiến trúc tầng dưới cùng càng kiên cố, thì kiến trúc thượng tầng mới có thể xây cao được.

Triệu Phong đột nhiên có loại cảm giác như vậy, bởi vì trong Liên minh thịnh hội, hắn liên tục đột phá hai trọng thiên, lại mượn nhờ ngoại lực của dược vật, tu vi thực lực tăng vọt quá nhanh

Nhưng bây giờ, vấn đề đó đã không còn tồn tại nữa.

Sau khi hóa giải ẩn hoạn U Hồn ấn ký, mặc dù Triệu Phong bị rơi xuống một cảnh giới, thế nhưng căn cơ lại càng ổn định hơn, tiềm lực tăng mạnh

Một miếng ăn một miếng uống đều đã được định trước.

Cùng lúc đó...

Tại Thiết Long Cường Quốc ở phương xa, trên một tòa tế đản thần bí.

- U Hồn ấn ký bị hóa giải... Làm sao có thể chứ... Chẳng lẽ có Tôn Giả Đan Nguyên cảnh nào ra tay?

Thanh âm khàn khàn vang vọng có một loại hàn ý giống như xuyên thấu vào linh hồn, những người cấp bậc Chân Nhân cấp ở đây đều khẽ rùng mình

Chủ nhân của thanh âm là một người khô lâu mặc áo đen nạm vàng toàn thân đều là xương cốt màu trắng hếu, bên trong hiện động một tia ánh sáng tím u ám

- Không đúng... Đó là lực lượng của Bách Phần Trớ Chú.

Sắc mặt của Đường chủ khô lâu bỗng nhiên biến đổi.

- Đường chủ đại nhân, người bước vào Bách Phần cấm địa đều khó tránh khỏi một kiếm, người bị thi triển chú thuật hẳn là đã vẫn lạc rồi.

Một Huyết Thi Ngân Văn ở bên cạnh cười hềnh hệch.

Đường chủ khô lâu khẽ gật đầu, nếu như thuật giả đã chết thì ấn ký cũng tự nhiên sẽ biến mất.

- Đường chủ, về chuyện “Bách Phần cấm địa” kia...

Hộ pháp Huyết Cương Đà nói với vẻ thăm dò.

- Nơi đó chính là cơ mật của Thánh giáo, nếu không phải vạn bất đắc dĩ, bồn tọa cũng sẽ không bước vào mảnh cấm khu đó. Những chuyện nảy, ngươi cũng không cần phải biết.

Chương 249: Viễn độn

Khu rừng sương mù.

Triệu Phong khoanh chân ngôi, đột nhiên mở mắt. Khí sắc trên mặt đã khôi phục bình thường.

Hiện nay. Hắn ngoại trừ tu vi đã rơi xuống Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh ra, những phương diện khác đều không thua kém gì lúc còn ở thời kỳ đỉnh phong trong Liên minh thịnh hội.

Đương nhiên.

Tạo nghệ bí thuật tinh thần của hắn hiện nay còn tinh thâm hơn cả lúc Liên minh thịnh hội. Dù sao thì một tháng vừa qua, hắn cũng đã bỏ rất nhiều công sức nghiên cứu hóa giải “U Hồn ấn ký”.

- Sau khi hóa giải U Hồn ấn ký, ít nhất ta sẽ không cần lo lắng bị Cổ U Điện hay cường giả Xích Nguyệt Ma Giáo chú ý nữa.

Trong lòng Triệu Phong cân nhắc, cũng không hối hận.

U Hồn ấn ký có tính nguy hiểm rất cao, bị đối phương gắt gao chú ý, hơn nữa còn là tồn tại cấp Chân Linh cảnh, hắn cũng không cam đoan lần sau bị chú ý sẽ gặp được thời tiết dông tố.

Tính toán thời gian một phen, Triệu Phong phát hiện, thời gian hai tháng mà Đại trưởng lão đã ước định với minh, hiện tại đã trôi qua hai phần ba.

Dựa theo ước định, hắn phải rời khỏi Hoành Vân Thập Tam Quốc trong hai tháng, tiến về “Thiên Bồng đại quốc”, để chấp hành nhiệm vụ cơ mật.

Cho dù trong lòng Triệu Phong có chút không Cầm Tâm, thế nhưng hắn vẫn ly khai.

Đồng thời, Triệu Phong cũng rất muốn bước vào sân khấu Tông môn càng đặc sắc và rộng lớn hơn.

Lần trước, Triệu Phong nhìn thấy địa điểm của Hoành Vân Thập Tam Quốc ở tại một góc nhỏ trên bản đồ của Bắc đại lục, không khỏi có chút kinh hãi.

Hai ngày sau...

Triệu Phong đơn độc một mình tiến vào thành Vũ Dương, phát hiện mọi thứ của Triệu tộc vẫn như thường lệ.

Hấn không chào hỏi với bất kỳ người nào trong Triệu tộc.

Nhưng chẳng biết tại sao, trong lòng Triệu Phong vẫn có một loại cảm giác bất an, phảng phất như đang bị nhìn chăm chú.

Hắn không dám dừng lại, nhanh chóng rời khỏi thành Vũ Dương.

Không lâu sau, tiếng xé gió truyền đến.

- Triệu Phong! Đừng hòng chạy! Theo ta về Tông môn nhận tội.

Một âm thanh hùng hồn chói tai, từ sau lưng vang lên.

Người đến là một trung niên mặc áo bào tím rộng thùng thình, tay

cầm một thanh thần binh Phàm cấp thượng phẩm, dẫn đầu gần mười tên đệ tử trên Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đuổi theo phía sau.

- Trở về Tông môn nhận tội?

Triệu Phong sững sờ.

Triệu Phong cũng biết tên trung niên áo bào tím tu vi nửa bước Chân Linh cảnh kia, chính là một vị Phó đường chủ có sức chiến đấu rất mạnh trong Tông môn.

- Còn không thúc thủ chịu trói!

Trung niên áo bào tím thúc dục thần binh thượng phẩm trong tay, cương phong nổi lên bốn phía, từng đạo sóng nhận giống như đao khí tử thanh sắc, uy năng hàn khí cường đại ngưng kết, lập tức bao phủ phương viên mười trượng

Đùng đùng!

Trong tay Triệu Phong xẹt lên một trận hồ quang điện sấm sét, tia điện màu xanh giống như độc xà cực nhỏ, tốc độ kinh người, phóng tới chỗ đám trung niên áo bào tím.

Hai luồng lực lượng va chạm vào nhau, thân hình trung niên áo bào tím bạo lui, toàn thận cứng đờ, khẽ run rẩy, khó có thể tiếp tục xông lên, cánh tay cầm đao cháy đen, tóc tai bốc lên một luồng khói xanh khét lẹt.

Tiểu đội do hắn dẫn đầu bị dư âm của dòng điện ảnh hưởng, thân hình tê dại, có người còn trực tiếp té ngã xuống đất, khó có thể nhúc nhích.

- Đây là thực lực của hạng nhất Liên minh thịnh hội sao?

Chi tiểu đội của Hiểu Nguyệt Tông lập tức hoảng sợ vô cùng.

Chỉ một chiêu, lực áp nửa bước Chân Linh cảnh, còn khiến cho những người còn lại trong tiểu đội tạm thời mất đi chiến lực, đây là thực lực khủng bố cỡ nào?

- Nghe nói lúc Triệu Phong còn ở Liên minh thịnh hội thì hắn đã tấn chức Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, không biết tại sao bây giờ lại rơi xuống một trọng thiên. Nếu vẫn là lúc hắn ở thời kỳ đỉnh phong, e rằng..

Trung niên áo bào tím hít sâu một hơi, cưỡng chế cơn hoảng sợ trong lòng.

Từ lúc Tông môn treo giải thường, hắn đã mơ hồ nghe qua uy danh của Triệu Phong, nhưng lúc đó hắn vẫn không phục, bản thân hắn ở trong hàng ngũ nửa bước Chân Linh cảnh của Tông môn cũng có thực lực xếp trong ba hạng đầu, một tên tiểu bối có lợi hại đi nữa thì cũng há có thể so sánh với mình?

Nhưng chính vì tự cho mình là cao thủ nên bây giờ hắn lại càng kinh hãi hơn, chỗ đáng sợ của Triệu Phong còn vượt qua cả truyền thuyết.

Dù sao thì hiện nay tu vi của Triệu Phong cũng rơi xuống Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, chênh lệch với nửa bước Chân Linh cảnh đến hai cấp bậc.

- Là ai phái các ngươi tới truy sát ta?

Sắc mặt Triệu Phong trầm xuống.

Bởi vì tu vi rơi xuống Lục trọng thiên, hơn nữa vừa rồi cũng không sử dụng lực lượng huyết mạch, cho nên một kích vừa rồi chỉ miễn cưỡng ngăn chặn được đối phương mà thôi.

- Triệu Phong! Vân Hải tông chủ đã có lệnh, truy nã ngươi khắp Hoành Vân Thập Tam Quốc. Nếu như phản kháng thì giết không luận tội! Ta khuyên ngươi tốt nhất vẫn nên thúc thủ chịu trói, trở về Tông môn nhận tội, như vậy còn giữ được tính mạng

Trung niên áo bào tím có chút kiêng kỵ, không dám khinh suất đối đầu.

Một bên, hắn phải đợi tiểu đội khôi phục chiến lực, một bên thì kéo dài thời gian, chờ hậu viện của Tông môn đến.

Lúc Vân Hãi tông chủ hạ lệnh đã từng dặn dò, chỉ cần nhìn thấy Triệu Phong thì phải tận lực nghĩ biện pháp kéo dài thời gian, thông báo cho cấp trưởng lão ra tay.

Một tên hậu bối Thoát Phàm Cảnh còn phải đợi Chân Linh cảnh ra tay?

Trung niên áo bào tím thầm nghĩ, lúc trước Vân Hải tông chủ dặn dò cũng không phải là không có đạo lý.

- Vân Hãi tông chủ? Giết không luận tội?

Trong lòng Triệu Phong càng phát lạnh.

Tiếp đó.

Triệu Phong dứt khoát thúc dục lực lượng huyết mạch, chỉ trong chốc lát đã đánh trọng thương đám người trung niên áo bào tím.

Trung niên áo bào tím chỉ chống cự được vài chiêu liền thổ huyết bại trận, thậm chí còn bị phế đi một cánh tay.

Nếu không niệm tình Tông môn ngày xưa, Triệu Phong đã sớm hạ sát thủ, đuổi tận giết tuyệt rồi.

- Ta hỏi ngươi, trong hai tháng gần đây, Hiểu Nguyệt Tông và Hoành Vân Thập Tam Quốc đã xảy ra chuyện gì?

Ánh mắt Triệu Phong đột nhiên tập trung nhìn về phía một tên Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh khác.

Tên Chấp sự Thất trọng thiên kia chợt cảm thấy tâm thần hoàng loạn, giống như tâm linh bị khống chế, biết gì thì đáp nấy.

Một hỏi một đáp, Triệu Phong đã đại khái nắm rõ thế cục của Hiểu Nguyệt Tông và Hoành Vân Thập Tam Quốc hiện nay.

- Chân Chủ hàng lâm? Liên minh Thập Nhị Tông đều đầu hàng toàn bộ?

- Tên phản đồ Vân Hải chân nhân này, không ngờ lại còn trở thành Tông chủ của Hiểu Nguyệt Tông, còn treo giải thường truy nã ta trong phạm vi Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Một đống tin tức này lập tức khiến Triệu Phong vừa, sợ vừa giận.

Chân Chủ hàng lâm khiến trong lòng hắn cám thấy khiếp sợ và bất lực.

Cho dù hắn không đích thân có mặt ở tràng diện ngày đó, nhưng nghĩ đến cao tầng của liên minh Thập Nhị Tông, dưới tình huống binh lực gần như gấp đôi lại có thể quyết đoán đầu hàng, cũng có thể đoán ra được đôi chút.

Ngày đó, tại Ẩn Long Hồ, Vân Hải chân nhân đã đánh lén Hiểu Nguyệt Tông chủ, là hung thủ giết chết Tông chủ tiền nhiệm.

Hiểu Nguyệt Tông chủ trước kia là người đoan trang thánh mỹ. Lúc Triệu Phong từ trong Phù Loan Thí Luyện xông ra, đám người trưởng lão chấp pháp muốn chất vần Triệu Phong, nhưng cuối cùng lại bị mỹ nữ Tông chủ và Đại trưởng lão chống đỡ, cùng bảo vệ Triệu Phong.

Hơn nữa, vị mỹ nữ Tông chủ kia còn là sư tôn của Nhiễm Tiểu Uyển, trong lòng Triệu Phong vẫn một mực tôn kính nàng ta.

- Tên Vân Hải chân nhân này...

Trong mắt Triệu Phong lóe lên sát cơ lạnh thấu xương, lần đầu tiên nảy sinh sát ý mãnh liệt vô cùng đối với một người nào đó.

Trước kia, vì muốn giúp Quảng Quân Hầu giải trừ một trận ác khí, Triệu Phong đã thảm nghĩ rằng sau này sẽ đường đường chính chính đánh bại Vân Hải chân nhân, khiến đối phương mất sạch thể diện là xong

Nhưng hắn nào ngờ, Vân Hải chân nhân lại giảo hoạt như thế, đã phản bội Hiểu Nguyệt Tông từ lâu, lại còn đánh lén giết mỹ nữ Tông chủ, còn treo giải thưởng truy nã mình trong phạm vi Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Cũng may là trong Hiểu Nguyệt Tông vẫn còn Đại trưởng lão và Lục

Nguyệt Mỗ Mỗ, có hai người này ở đó, những người của Triệu tộc có liên quan tới Triệu Phong vẫn được sắp xếp thỏa đáng

- Lần này tạm thời tha cho các ngươi một mạng lần sau sẽ giết không luận tội.

Thân hình Triệu Phong lóe lên, hồ quang điện bạo nổ, hóa thành bóng mờ ảm đạm, rất nhanh biến mất vô ảnh vô tung

Hắn không dám dừng lại đây lâu, nếu như Chân Linh cảnh tới đây, với tu vi Lục trọng thiên hiện tại của hắn, căn bản không thể trốn thoát.

Triệu Phong vừa rời đi, khoảng chừng một canh giờ sau thì trưởng lão Chấp Pháp của Hiểu Nguyệt Tông đã đuổi tới.

Trưởng lão Chấp Pháp chính là sư tôn của đệ tử chân truyền Lục Hổ lúc trước.

Trong Phù Loan Thí Luyện, Lục Hổ đã bị Triệu Phong một cước đá bay, trưởng lão Chấp Pháp vẫn luôn canh cánh chuyện này trong lòng.

Hơn nữa, sau Phù Loan Thí Luyện, Triệu Phong lại còn nhất cử phá tan âm mưu hỏi tội của đám người trưởng lão Chấp Pháp.

Sau khi Vận Hải chân nhân trở thành Tông chủ, trưởng lão Chấp Pháp chính là người ủng hộ lớn nhất.

Khi trưởng lão Chấp Pháp đuổi tới, liền tìm kiếm khắp nơi, nhưng vẫn không tìm được nơi hạ lạc của Triệu Phong

Triệu Phong có Âm Ảnh Phi Phong lại che giấu khí tức, khi bị đuổi

giết liền trốn vào Hoành Vân Thiên Lâm.

- Nếu vạn nhất bị buộc vào tuyệt cảnh, ta sẽ trốn vào “Bách Phần cấm địa”, cho dù là Chân Chủ cấp cũng không dám khinh suất tiến vào đó.

Bất luận là hắn hay Tiểu Tặc Miêu, đều có khả năng ẩn nấp cường đại, sau khi tiến vào Hoành Vân Thiên Lâm, cơ bản đã an toàn.

- Xem ra phải nhanh chóng rời khỏi mảnh đất thị phi Hoành Vân Thập Tam Quốc này thôi.

Triệu Phong nản lòng thoái chí, đã có ý định ra đi.

Hiện nay, Hoành Vân Thập Tam Quốc đã không còn đất cho hắn dung thân nữa, còn không băng viễn độn (*), tiến vào thánh địa đại quốc của Bắc đại lục, tiến vào Thế giới Tông môn càng rộng lớn hơn.

(*) chạy đi thật xa

Ngay trong hôm đó, Triệu Phong lên đường, hướng tới khu vực bên ngoài Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Trên đường đi, Triệu Phong tận lực chạy ở những chỗ hoang vu ít người, dù vậy, khi hắn dùng Thần Linh nhãn thì vẫn nhiều lần phát hiện có bóng dáng của người tu hành, thậm chí người của Xích Nguyệt Ma Giáo.

Có một lần, tung tích của Triệu Phong bị một tên đệ tử tầng dưới cùng của Tông môn vô tình phát hiện, muốn đi báo cáo, nhưng ngay lập tức bị Triệu Phong thúc dục bí thuật tinh thần, diệt trừ ngay.

Hình tượng độc nhãn tóc xanh của Triệu Phong rất dễ khiến người

khác chú ý, trong Liên minh thịnh hội, hắn đã nhất cử thành danh, bây giờ lại trở thành đối tượng bị Hoành Vân Thập Tam Quốc treo giải thường muốn không bị phát hiện, quá thật rất khó.

Triệu Phong dứt khoát làm một cái mũ rộng vành che lụa đen, che kín toàn bộ đầu và tóc.

Vì cấp tốc lên đường nên Triệu Phong trong Hoành Vân Thiên Lâm đã thi triển bí thuật tinh thần, khống chế một Yêu Thú “Thanh Phong Yến” cấp bậc Thất trọng thiên làm tọa kỵ.

Thanh Phong Yến là một loài chim, thể tích không lớn, lúc mở ra hai cánh thì ước chừng hai ba trượng

Nhưng nếu vì vậy mà đánh giá thấp nó thì quả thật thập phần sai lẩm.

Lông trên toàn thân Thanh Phong Yến vừa nhẹ vừa bén như đao, công kích cũng cực kỳ sắc bén.

Luận tốc độ phi hành, trong hàng ngũ Thất trọng thiên thì nó cũng ở đỉnh phong luận lực công kích cũng là đỉnh phong Chẳng qua, phòng ngự của nó lại tương đối yếu, thể chất và lực lượng không thể sánh bằng những hung thú cùng cấp khác.

Thường thường trong hoang dã mà gặp phải Thanh Phong Yến, cho dù là cường giả nửa bước Chân Linh cảnh cũng phải kiêng kỵ, thậm chí thối lui.

Nhưng với tạo nghệ bí thuật tinh thần của Triệu Phong hiện nay, đã có thể nhẹ nhàng khống chế được Thanh Phong Yến, hơn nữa Thanh Phong Yến cũng không am hiểu về phòng ngự tinh thần.

Vù...

Thanh Phong Yến phi hành giống như một lưỡi đao bạc, nhanh như tia chớp, nhanh chóng biến mất vào tầng mây.

- Chỉ tốc độ phi hành đơn thuần thì Thanh Phong Yến này đã có thể sánh ngang với Chân Nhân Cấp rồi.

Triệu Phong vô cùng mừng rỡ.

Chân Nhân cấp mặc dù cũng có năng lực phi hành, thế nhưng cùng chỉ phi hành rất ngắn ngủi, tiêu hao khá nhiều, luận phi hành đường dài, thì không thể nào so sánh với các loài Linh thú phi cầm.

Cũng chính vì vậy, Linh thú phi cầm trong Thế giới Tông môn cũng vô cùng hiếm thấy, muốn thuần hóa cũng cực kỳ khó khăn.

Nhưng tất cả những chuyện này đối với Triệu Phong mà nói, cũng không có gì khó khăn.

Không đến mười ngày sau, Triệu Phong đã bay ra khỏi phạm vi của Hoành Vân Thập Tam Quốc. Thạnh Phong Yến quả không khiến Triệu Phong thất vọng, toàn lực phi hành thì một ngày có thể bay mấy vạn dặm.

Nhưng Triệu Phong không biết rằng, thiên tài cũng đồng dạng ly khai khỏi phạm vi Hoành Vân Thập Tam Quốc, hơn nữa còn bị treo giải thường đuổi giết cũng không phải chỉ có một mình hắn.

Còn có hai người khác, đó chính là Thương Vũ Nguyệt và Triệu Vũ Phi.

Chẳng qua, giải thường của Thương Vũ Nguyệt và Triệu Vũ Phi lại

nhỏ hơn hắn rất nhiều.

Triệu Phong xếp hạng nhất trong Liên minh thịnh hội, Vân Hãi chân nhân bởi vì ghen ghét và lo lắng cho nên hạ lệnh treo thường đuổi giết trong phạm vi Hoành Vân Thập Tam Quốc còn cao hơn cả Chân Linh cảnh.

Thoáng cái đã mấy tháng trôi qua.

Bất luận là Triệu Phong, Triệu Vũ Phi hay Thương Vũ Nguyệt đều đã biến mất khỏi phạm vi của Hoành Vân Thập Tam Quốc, hơn nữa, trong thời gian ngắn cũng không trở về, giống như Thương Vũ Nguyệt đã biến mất một cách thần bí lúc còn ở thành Vũ Dương.

Chương 250: Đại quốc chi cảnh (thượng)

Đại lục Thanh Hoa, nước này nối sát nước khác, còn có vùng đất hoang dã bao la bát ngát.

Vùng đất hoang dã thuộc về đất hoang, không có ai khai khẩn, thường có lượng lớn Hung thú và Yêu thú chiếm giữ, thậm chí có rất nhiều đàn yêu thú.

Không chỉ thế.

Vùng đất hoang dã còn có hoàn cảnh rất ác liệt, thiên tai, chỉ cần không cẩn thận thì sẽ lâm vào vạn kiếp bất phục. Loại hoàn cảnh này, có chút tương tự với Thiên cảnh đảo ở cửa thứ ba của Phù Loan Thí Luyện, nhưng phạm vi lại càng rộng rãi hơn.

Bởi vậy, muốn xuyên qua những quốc gia và vùng đất hoang dã là một chuyện cực kỳ nguy hiểm, cho dù là người của Thế giới Tông môn thì cũng không dễ dàng

Đương nhiên.

Những người bỏ trốn hoặc cấp độ Chân Linh cảnh trở lên thì sẽ không nằm trong phạm vi này.

Trên một mảnh sa mạc hoang vu.

Vù...

Một nữ tử mặc áo tơ trắng tuyệt mỹ không u, lưng đeo một thanh thần binh bảo kiếm, quanh người ngập tràn kiếm khí, phóng vọt về phía trước.

Trong sa mạc đột nhiên xuất hiện một đàn châu chấu nhỏ bằng hạt đậu, cực kỳ dày đặc, che trời kín đất đuổi theo.

Thiếu nữ mặc áo tơ trắng quát khẽ một tiếng, trong mắt ngưng tụ lực lượng kiếm ý vô ảnh, bảo kiếm xuất ra, một chuỗi kiếm quang cầu vồng xông thẳng lên trời, cực kỳ rực rỡ.

Thoáng chốc, đàn châu chấu dày đặc phía trước đã bị chém thành một cái “rãnh” lớn, kiếm ý vô ảnh cũng đuổi đi một lượng lớn châu chấu.

- Mặc dù có chút mạo hiểm, nhưng con đường này là đường tắt tốt nhất để xuyên qua hại cường quốc, đến được “Vạn Kiếm Tông”, Tông phái có thể được xem là kiếm tông đệ nhất Bắc đại lục...

Thương Vũ Nguyệt ngưng mắt nhìn địa đồ trong tay.

Vạn Kiếm Tông là Tông phái hàng đầu trong Bắc đại lục, địa vị rất gần với Thập đại Tông phái của đại lục.

Thân là đệ nhất kiếm tông của Bắc đại lục, thiên tài kiếm đạo, nếu không có thiên phú kinh diễm và bối cảnh quan hệ thì căn bản không có tư cách tiến vào Tông môn

Nhưng Thương Vũ Nguyệt lại có lòng tin, ở tuổi của nàng mà có thể lĩnh ngộ được hạt giống kiếm ý, cho dù phóng mắt khắp toàn bộ Bắc đại lục cũng không có mấy người.

Huống chi, trong tay nàng còn có một phong thư đề cử.

Bởi vì Vân Kiếm Tông đã bị Thiết Long Cường Quốc và xích Nguyệt Ma Giáo khống chế, cho nên sau khi Thương Vũ Nguyệt thoát đi, liền bị xem là phản bội, bị treo giải thường đuổi giết.

Còn may là Triệu Phong có danh tiếng lớn nhất, đã thu hút nhiều sự chú ý hơn, cho nên Thương Vũ Nguyệt mới hữu kinh vô hiểm rời khỏi Hoành Vân Thập Tam Quốc thuận lợi.

Vùng đất hoang dã, nơi một mảnh núi non hiểm trờ.

Một thiếu nữ mặc váy tím, thanh nhã như tiên, lăng không nhảy lên, mái tóc xanh giống như tinh linh trong gió, đôi mắt trong suốt hoàn mỹ như thủy tinh. Ngọc nhan như hoa sen trong nước, thân hình giống như một loại trang sức tinh xảo tuyết sử tự nhiên, da thịt trắng như tuyết ngọc, có chút hồng hồng mềm mại.

Tư sắc của nàng, dung mấy chữ “khuynh quốc khuynh thành” để hình dung cũng không đủ.

- Tam Nguyên Tông chính là một nhánh nhỏ thuộc Thập đại Tông môn “Thiên Nguyên Tông” của đại lục, không biết chặng đường này có thể thuận lợi hay không đây.

Trong mắt Triệu Vũ Phi có chút suy tư, nửa vui nửa buồn.

Tam Nguyên Tông dù sao cũng là Tông phái hàng đầu, thậm chí lực áp đại Tông phái của Thiết Long Cường Quốc một bậc.

Càng khiến người khác chờ mong chính là Tông phái này còn là một chi nhánh thuộc Thập đại Tông môn “Thiên Nguyên Tông” của đại lục nếu như biểu hiện tốt, sẽ có hy vọng được tổng đà của “Thiên Nguyên Tông chọn trúng.

Mười đại Tông phái, phân bố khắp nơi trên đại lục, Bắc đại lục tối đa chỉ có một hai Tông phái, bởi vậy có thể thấy được phân lượng của Thiên Nguyên Tông như thế nào.

- Triệu Phong ca bị Hoành Vân Thập Tam Quốc truy nã đuổi giết, gặp phải áp lực còn lớn hơn ta, tin rằng huynh ấy có thể biến nguy thành an hi vọng một ngày nào đó trong tương lai...

Trong mắt Triệu Vũ Phi chợt lóe lên ánh sáng kỳ lạ.

Bên ngoài Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Tại một khu vực hoang dã phức tạp.

- Rốt cuộc cũng thoát khỏi Hoành Vân Thập Tam Quốc rồi, Vân Hải chân nhân! Sỉ nhục ngày hôm nay, tương lai, ta nhất định sẽ hoàn trả lại gấp bội.

Một người đội mũ rộng vành che lụa đen gằn giọng, trong lời nói lộ ra sát cơ mãnh liệt.

Dưới chiếc mũ rộng vành là một thiếu niên tóc xanh, vẻ mặt phiền muộn tối tăm, còn có chút phẫn hậm

Một đường chạy trốn, bị các nơi trong Hoành Vân Thập Tam Quốc treo thưởng truy nã, trong lòng Triệu Phong khó mà nhịn nổi ngụm ác khí này.

Hết lần này tới lần khác, cừu địch của hắn đều là cao nhân Chân Linh cảnh, mà với tu vi của Triệu Phong hiện nay, căn bản không phải là đối thủ.

Triệu Phong tin rằng, Hoành Vân Thập Tam Quốc đã không còn nơi cho mình sống yên ổn, trừ phi một ngày nào đó, mình có thể cường đại như cường giả Chân Chủ cấp, dốc sức định càn khôn, ảnh hưởng tới sự cân bằng của một địa vực.

Nếu muốn quay trở về Hoành Vân Thập Tam Quốc, ít nhất phải có tu vi ngoài Chân Linh cảnh, nếu không thì nguy hiểm sẽ trùng trùng điệp điệp.

Tiếp theo, trong lòng Triệu Phong chỉ còn một chuyện, đó là hoàn thành nhiệm vụ mà sư tôn hắn đã giao phó.

Nhiệm vụ thứ nhất, đi cầu viện.

Trong đầu hắn nhanh chóng hiện ra địa đồ của Bắc đại lục, sau đó nhằm về một hướng mà chạy đi.

Triệu Phong có sự giúp đỡ của Thần Linh nhãn, lại thêm “Thanh Phong Yến” tốc độ siêu quần, trong hoang dã hiểm cảnh, ngược lại hết sức thong dong tự nhiên, mỗi lần đều có thể sớm tránh thoát nguy hiểm.

Bắc đại lục, Tông môn mọc lên san sát như rừng, cường quốc như mây.

Thiết Long Cường Quốc chỉ là một thế lực tương đối mạnh trong số đó, nếu như có thể tìm được thế lực cường đại khác cứu viện, như vậy mới có hi vọng thay đổi được cục diện của Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Triệu Phong cưỡi “Thanh Phong Yến”, mục tiêu đầu tiên là tiến về cường quốc gần nhất là “Hùng Ưng cường quốc”.

Thế nhưng, đây nhất định là một con đường hết sức gian nan.

Chợp mắt...

Nửa năm đã trôi qua.

Phía Nam Bắc đại lục, một con sông khổng lồ, cắt ngang dãy núi, bình nguyên, sa mạc, phảng phất muốn xé lục địa thành hai nửa.

Khí thế hùng tráng khổng lồ như vậy quả thật kinh hãi thế nhân.

Dòng trường hà này tên là “Nộ Thiêu Hà”, là một trong ba đại sông vực của Bắc đại lục, nằm trong cảnh nội của Thiên Bồng đại quốc.

Nộ Thiên Hà, nước chảy mạnh mẽ kinh người, một cơn sóng qua đi là có thể nuốt chửng một cường giả Thoát Phàm Cảnh.

Hơn nữa, trên không trung của con sông này có cương phong kinh người, loài Yêu Thú phi cầm bay trên không trung, lập tức sẽ bị nghiền tan thành từng mảnh.

Một đầu Thanh Phong Yến như ngọn gió, vạch phá không khí, truyền đến âm thanh bén nhọn, từ từ bay xuống.

Mặc dù thể tích của loài phi cầm này không lớn, nhưng thanh thế tốc độ lại hết sức kinh người, khiến cho một vài người ở cạnh bờ sông đều đưa mắt nhìn theo.

Lúc này.

Trên lưng Thanh Phong Yến là một thiếu niên độc nhãn tóc xanh, vẻ mặt có chút mỏi mệt phong sương

- Là Thanh Phong Yến hiếm thấy, nghe nói tốc độ phi hành của nó cực nhanh, công kích cũng không tâm thường

- Thiếu niên này có lai lịch gì, không ngờ đám cưỡi loài linh sủng phi cầm trân quý như vậy.

Trên bờ sông ánh mắt của không ít người lóe lên, thấp giọng thảo luận.

Thiếu niên độc nhãn tóc xanh đó, hiển nhiên chính là Triệu Phong

Sau khi ly khai Hoành Vân Thập Tam Quốc, một đường phong trần, Triệu Phong cũng không khỏi cảm thấy mệt mỏi vô lực.

Cũng may là hắn đã tiến vào “Thiên Bồng đại quốc”, nơi này cách Hoành Vân Thập Tam Quốc rất xa, tin rằng sẽ không có người nào nhận ra mình.

Phóng mắt toàn bộ Bắc đại lục, chỉ có ba quốc gia có thể gọi là “đại quốc”, mà Thiên Bồng đại quốc chính là một trong số đó.

- Nhiệm vụ thứ hai, đem tín vật của sư tôn giao cho người của Liễu gia tộc trong Thiên Bồng đại quốc.

Ánh mắt của Triệu Phong quét nhìn bốn phía, trên mặt tràn đầy cẩn trọng

Cho dù là người ở gần bờ sông tu vi cao nhất cũng chỉ là Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thế nhưng hắn không dám có chút coi thường nào.

Nơi này là cảnh nội của Thiên Bồng đại quốc, không thể so sánh với Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Mười ngày trước...

Hai tên cường đạo Lục trọng thiên Thoát Phàm cảnh đã có ý đồ cướp lấy Thanh Phong Yến của Triệu Phong

Triệu Phong vốn định thuận tay giải quyết, nhưng kết quả, dưới tình huống không sử dụng Thần Linh nhãn và lực lượng huyết mạch, phải mất hơn mười chiêu mới giải quyết được phiên toái này.

Nếu như ở Hoành Vân Thập Tam Quốc thì đây quả thật là chuyện không thể tưởng tượng nổi.

Thiên Bồng đại quốc, chính là thánh địa đại quốc của Bắc đại lục, nơi giao thoa giữa Tông môn, gia tộc và thế tục.

Võ đạo ở đây rất thịnh hành, cho dù ở trong thế tục thì người tu hành võ đạo đạt tới cấp bậc Thoát Phàm Cảnh cũng không phải là ít.

Triệu Phong từng giao thủ với hai vị cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, kết quả là dưới tình huống không sử dụng lực lượng huyết mạch, phải khó khăn lắm mới có thể đánh ngang tay.

Mà hai vị Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh kia cũng chỉ là cao tầng trong một gia tộc, địa vị giống như Triệu tộc ở Tương Vân quốc.

- Thánh địa đại quốc, đủ loại truyền thừa tu hành, công pháp mật học, thông dụng trong thế tục. Nguyên khí thiên địa ở đây còn nông hậu dày đặc và tinh thuần gấp mấy lần Hoành Vân Thập Tam Quốc. Nghe nói, một vài thế lực lớn còn chiếm cứ “Phúc Linh Bảo Địa”, tài nguyên hết sức phong phú...

Khi Triệu Phong tiến vào Thiên Bồng đại quốc, chỉ hơn mười ngày

ngắn ngủi đã trở nên vô cùng kiêng kị, ngôn hành cử chỉ càng trở nên cẩn thận hơn.

Nói đơn giản một chút thì Thiên Bồng đại quốc chính là một địa vực mà tu hành phát triển tương đối cao.

Nếu như nói, Hoành Vân Thập Tam Quốc lá một cái thôn nhỏ thi nơi này chính là một đại thành trấn phồn vinh.

Bởi vậy, dưới tình huống cùng cấp. Cường giả của Thiên Bồng đại quốc có thể dễ dàng đánh bại người tu hành của Thập Tam Tông.

- Nhiệm vụ thứ hai chỉ mong là sẽ không thất bại, bằng không thì...

Triệu Phong đứng tại bờ sông, ngọn sóng của “Nộ Thiên Hà” bắt đầu dâng trào, phát huy uy thế kinh người, khiến lồng ngực của hắn chợt cảm thấy áp lực.

Lần này viễn độn, chính là vì nhiệm vụ thứ hai.

Nhiệm vụ thứ nhất là cầu viện.

Thứ hai là đưa tin.

Trong đó, nhiệm vụ thứ nhất thì Triệu Phong đã thất bại.

Nghĩ lại những gì đã trải qua trước đây, khóe miệng Triệu Phong chợt có chút cay đắng

Sau khi hắn rời khỏi địa vực của Hoành Vân Thập Tam Quốc, một đường rong ruổi đến “Hùng Ưng cường quốc” láng giềng.

Hùng Ưng cường quốc cách Hoành Vân Thập Tam Quốc và Thiết

Long Cường Quốc rất gần, thực lực vốn còn mạnh hơn Thiết Long Cường Quốc một chút, nếu như đồng ý ra tay thì có lẽ sẽ có hi vọng thay đổi cục diện của Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Kết quả...

Lúc Triệu Phong tiến vào “Hùng ưng cường quốc” liền phát hiện quốc gia này đang lâm vào nội đấu, mười Tông môn chém giết lẫn nhau, không ai để ý tới hắn.

Sau đó, Triệu Phong đến cường quốc thứ hai là “Huyết Hỏa cường quốc”.

Thực lực của “Huyết Hỏa Cường quốc” càng mạnh hơn, cho dù là Thiết Long Cường Quốc và Thiên Phong Cường Quốc có gộp lại thì cũng chưa chắc là đối thủ.

Thế nhưng, Huyết Hỏa cường quốc lại cách khá xa Hoành Vân Thập Tam Quốc, mà thế lực Tông phái lớn nhất ở đó cũng không vui lòng xuất thủ.

Càng dọa người hơn là Triệu Phong suýt nữa thì đã chết tại Huyết Hỏa cường quốc.

- Xích Nguyệt Ma Giáo không chỉ thẩm thấu vào Thiết Long Cường Quốc, ngay cả Huyết Hỏa cường quốc cũng bị Xích Nguyệt Ma Giáo thâm thấu.

Triệu Phong hồi tưởng lại chuyện xưa, trong lòng thầm đổ mồ hôi lạnh một phen.

Lúc ở Huyết Hỏa cường quốc, hắn đã bị Xích Nguyệt Ma Giáo lén ám sát, còn may là hắn có Thần Linh nhãn, cho nên mới sớm tránh

thoát nguy cơ.

Hắn không khỏi cảm thấy may mắn vì lúc ở Hoành Vân Thập Tam Quốc, hắn đã chấp nhận trả một cái giá lớn, rớt xuống một trọng thiên để hóa giải “U Hồn ấn ký”.

Sau khi thất bại ở “Huyết Hỏa cường quốc”, nhiệm vụ cầu viện của Triệu Phong xem như cơ bản chấm dứt.

Bởi vì, đại thế lực của những cường quốc khác lại càng cách xa Hoành vân Thập Tam Quốc hơn, có ai sẽ để ý đến một tiểu tử ở thâm sơn cùng cốc chứ?

Cuối cùng...

Triệu Phong quyết định từ bỏ nhiệm vụ thứ nhất, con đường cầu viện, chẳng những hi vọng nhỏ nhoi mà còn ẩn chứa nguy cơ trùng trùng.

Hắn không khỏi nghĩ tới sư tôn Đại trưởng lão đã từng nói với mình:

- Hi vọng cầu viện rất nhỏ, mấu chốt là nhiệm vụ thứ hai, nếu như ngươi có thể thuận lợi hoàn thành, không chỉ chính ngươi có lợi mà Hoành Vân Thập Tam Quốc cũng có thể được cứu.

Lúc này...

Triệu Phong đang đứng trước Nộ Thiên Hả, cũng là lúc tuyên bố nhiệm vụ thứ nhất thất bại.

Tiếp theo, toàn bộ hi vọng đều ký thác vào nhiệm vụ thứ hai.

Nhưng trước mắt.

Triệu Phong phải xuyên qua “Nộ Thiên Hà” thì mới có thể chính thức tiến vào thánh địa của Thiên Bồng đại quốc.

Bố cục của Thiên Bồng đại quốc trước mắt hết sức khổng lồ, có thể dùng sáu chữ “Nhất Hoàng, Tam Tông, Tứ Tộc” để hình dung, có thể nói là quân hùng tranh giành, phúc tạp hỗn loạn

Trong đó, một trong Tứ Tộc là gia tộc “họ Liễu”, không biết có phải là cùng một tộc với “Liễu gia” mà Đại trưởng lão đã từng đề cập đến hay không.

Chương 251: Đại quốc chi cảnh (hạ)

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ, nếu như Liễu Tộc mà chính mình muốn tìm, chính là một trong Tứ Tộc của Đại quốc Thiên Bồng kia, như vậy chính là tuyệt đối bất phàm.

Nhất Hoàng, Tam Tông, Tứ Tộc!

Tám cỗ thế lực này, tạo thành mạch máu xuyên suốt toàn bộ Đại quốc Thiên Bồng, bao trùm trên hết thảy vô số các thế lực khác.

Trong đó, bất cứ một cỗ thế lực nào, ít nhất cũng có được thực lực tuyệt cường của một phương Cường quốc, thậm chí hoàn toàn có thể quét ngang cả một phương Cường quốc nữa.

Trong tám cỗ thế lực này, thì uy vọng của Hoàng thất chính là cao nhất, là người thống trị Đại quốc Thiên Bồng trên mặt danh nghĩa.

Tám cỗ thế lực mạnh mẽ tuyệt thế này, cùng tồn tại trong một cái Đại quốc, có thể tưởng tượng được bố cục phức tạp khổng lồ như thế nào.

Chẳng qua hết thảy những thứ này, đối với Triệu Phong vừa mới chân ướt chân ráo bước chân vào Đại quốc Thiên Bồng mà nói, cũng không có chút quan hệ nào.

Hắn ở lại Thập Tam Quốc cũng không có khả năng ảnh hưởng đến đại cục, khó có thể sống yên ổn được, thân ở trong Đại quốc Thiên Bồng, chính là một hạt bụi bặm nhỏ đến mức không đáng nói đến

trong đông đảo chúng sinh nơi này.

Thoáng sắp xếp lại suy nghĩ, Triệu Phong lại liếc mắt nhìn Nộ Thiên Hà trước mặt mình.

Dòng nước Nộ Thiên Hà bàng bạc rộng lớn, sóng vỗ tràn bờ, uy thế của từng cỗ từng cỗ cương phong không ngừng thổi quét, đủ khiến cho cường giả Thoát Phàm Cảnh bình thường cũng phải cảm thấy hít thở không thông.

- Nộ Thiên Hà chính là dòng sông lớn nhất toàn bộ Đại quốc Thiên Bồng, một trong ba dòng sông lớn nhất của toàn bộ Bắc Đại lục. Nếu như muốn bước chân vào Thánh địa tu hành của Đại quốc Thiên Bồng, đi tới chốn phồn hoa thịnh thế Hoàng đô Thiên Bồng, thậm chí đi tới Liễu gia, một trong Tứ Đại Gia Tộc, cũng cần phải đi qua con sông dài hiểm trở này!

Triệu Phong đứng lặng tại bờ sông, ánh mắt lóe lên, một đầu tóc xanh theo gió tung bay.

Lúc này, bên cạnh bờ sông, những người muốn qua sông cũng không phải chỉ có mỗi mình Triệu Phong.

Những người mà tầm mắt của hắn có thể nhìn thấy, cũng đều là muốn qua sông.

Khu vực bờ Nam của Nộ Thiên Hà, trong mắt người của Đại quốc Thiên Bồng chính là một mảnh địa vực hoang vắng xa xôi, cho dù nơi này còn phồn hoa hơn Thập Tam Quốc gấp mấy lần.

Chỉ khi nào đi xuyên qua Nộ Thiên Hà, mới có thể đi vào Thánh địa phồn hoa chân chính của Đại quốc Thiên Bồng.

Trong tám cỗ thế lực cực mạnh của Đại quốc Thiên Bồng, có tới sáu cỗ thế lực đều ở phía Nam của Nộ Thiên Hà, mà hai cỗ thế lực còn lại, thì là hai Đại tông phái, chiếm cứ linh bảo phúc địa, thế lực siêu nhiên, không thể chạm tới.

Vù!

Một đạo âm thanh xé gió phá không truyền đến, một luồng uy áp chân linh mạnh mẽ lan tỏa, khiến cho mọi người đứng ở bờ sông cũng đều có chút biến sắc, liếc mắt nhìn lại.

Một đầu phi báo bốn cánh phá không mà đến, hình thể có thể so với một con voi lớn, quanh thân toát ra từng trận cuồng phong, đang chở một vị quý nhân kim bào thực lực Chân Nhân Cấp, từ từ đáp xuống bên cạnh bờ sông.

- Tứ Dực Phi Vân Báo!

- Không ngờ là Linh sủng phi hành loại chiến đấu! Chiến lực của đầu Tứ Dực Phi Vân Báo này, chỉ e có thể dễ dàng xé nát một Nửa bước Chân Linh Cảnh bình thường a!

Những người bên cạnh bờ sông nhất thời tràn ngập kính sợ.

Đừng nói là vị quý nhân kim bào kia, cho dù là đầu Tứ Dực Phi Vân Báo mà đối phương đang cưỡi kia, ngay cả cường giả Thoát Phàm Cảnh bình thường cũng đều phải tránh xa mấy thước.

Ngay khi Tứ Dực Phi Vân Báo kia đáp xuống mặt đất, Triệu Phong rõ ràng cảm giác được Thanh Phong Yến của chính mình thoáng run sợ bất an một chút.

Có lẽ luận về tốc độ, Thanh Phong Yến không nhất định phải sợ Tứ

Dực Phi Vân Báo, nhưng mà luận chiến lực, Thanh Phong Yến căn bản thúc ngựa cũng không theo kịp.

Sau khi tiến vào Đại quốc Thiên Bồng, Triệu Phong phát hiện ra những kẻ tu luyện có được Linh sủng phi cầm cũng có rất nhiều.

Thanh Phong Yến của hắn cũng xem như là chủng loại tương đối hiếm quý, đặc biệt tốc độ kinh người, khiến cho không ít người cũng đều hâm mộ thèm thuồng.

Vị quý nhân kim bào kia, ánh mắt bình tĩnh, nhàn nhạt đảo quét qua những người đang đứng ở bờ sông. Đến khi ánh mắt hắn rơi xuống Thanh Phong Yến ở bên cạnh Triệu Phong, trong mắt cũng có chút kinh ngạc, nhưng cũng không để ý lắm.

Triệu Phong chỉ có được tu vi Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, không ngờ lại có được một Linh sủng phi cầm giống như Thanh Phong Yến! Phải biết rằng, Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường, thậm chí ngay cả Nửa bước Chân Linh Cảnh, cũng chưa chắc đã có được một đầu tọa kỵ phi cầm tốt như thế!

Theo thời gian trôi qua, những người bên bờ sông càng lúc càng nhiều hơn.

Những người này, tu vi thấp nhất cũng đều là Tứ trọng thiên, Ngũ trọng thiên trở lên, Lục trọng thiên, Thất trọng cũng không hề hiếm lạ.

Không bao lâu sau, bên bờ sông cũng đã xuất hiện vài vị cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh.

Chiến lực của những người này, căn bản không thể lấy tiêu chuẩn tại khu vực Hoành Vân Thiên Lâm để cân nhắc. Bất cứ một cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh nào ở nơi này, Triệu Phong cũng

không thể trong thời gian ngắn giải quyết được.

Đương nhiên, những người ở nơi này, mỗi khi ánh mắt nhìn về phía quý nhân kim bào, đều cảm thấy một luồng áp lực mạnh mẽ, trong lòng kính sợ.

- Theo lý mà nói, với tu vi Chân Nhân Cấp bình thường, miễn cưỡng cũng có thể phi hành qua Nộ Thiên Hà, có lẽ vị cường giả này không muốn phí sức a!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Những người đứng ở bên bờ Nộ Thiên Hà này cũng đều đang chờ đợi thuyền chở sang sông.

Những con thuyền bình thường, tự nhiên là không thể nào đi qua được Nộ Thiên Hà, chỉ có những con thuyền được đặc chế, trải qua Trận pháp gia cố, mới có khả năng chống đỡ được những cơn gió lốc bên trong Nộ Thiên Hà này.

Nhưng mà loại thuyền này rất khó chế tạo, vật liệu chế tạo có thể so sánh với Thần binh, càng cần phải có Đại sư Trận pháp ra tay bố trí Trận pháp, giá trị căn bản là không thể đánh giá nổi, thậm chí so sánh với Thần binh Linh cấp bình thường còn trân quý hơn nhiều.

- Độ Thiên Thuyền sắp sửa đến rồi!

Không biết kẻ nào bên bờ sông đột nhiên hô nhỏ một tiếng. Mọi người đều đưa mắt chăm chú nhìn vào con sông đang vỗ sóng mãnh liệt phía trước.

Nhãn lực của Triệu Phong cực mạnh, rất nhanh nhìn thấy một chiếc lâu thuyền toàn thân một màu ngân sắc, độ dài chừng mấy chục

trượng.

Bên ngoài thân của lâu thuyền khắc một đám hoa văn Trận pháp cực kỳ phức tạp, kỳ dị, trong lúc mơ hồ hiện lên một tầng quang trạch thổ hoàng sắc.

Triệu Phong thoáng đánh giá một chút, cho dù là một kích toàn lực của chính mình, cũng khó có thể tổn thương được chiếc thuyền này chút nào!

Đúng là bởi vì có các loại Trận pháp gia trì, mới khiến cho chiếc lâu thuyền này ở bên trong sóng gió không bị xô lật, lại càng không bị những đợt sóng lớn nặng đến mấy trăm vạn cân kéo cho chìm xuống nước!

Dọc hai bên bờ Nộ Thiên Hà cũng có rất nhiều bến tàu.

Bình thường, tại mỗi một bến tàu, cũng đều có loại Độ Thiên Thuyền này, nhằm đưa khách nhân qua lại giữa hai bờ Nộ Thiên Hà.

Lần này, những người từ trên Độ Thiên Thuyền đi xuống ít ỏi không có mấy người.

Người bình thường đều là nghĩ trăm phương ngàn cách, để có thể tiến vào Thánh địa tu luyện Đại quốc Thiên Bồng, những người muốn từ nơi đó đi ra, căn bản là cực ít!

Trên Độ Thiên Thuyền, cũng chỉ có bốn gã thủy thủ, dáng người khôi ngô cường tráng, toàn thân cơ thể giống như là đúc bằng kim loại vậy, ngay cả khí huyết khí lực cũng phát ra một luồng áp bách vô hình.

- Bốn gã thủy thủ này, đều là cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm

Cảnh am hiểu luyện thể, bằng vào lực lượng thân thể, hoàn toàn có thể chống lại đối thủ cùng cấp!

Triệu Phong âm thầm kinh ngạc. Loại cường giả cấp bậc này, nếu như độ tuổi vừa đủ, đặt ở trong Liên minh thịnh hội, hoàn toàn có cơ hội tranh đoạt vị trí Tân tinh!

Đại quốc chi cảnh (hạ) (2)

- Tổng cộng có bốn mươi chín vị trí, mỗi người ba trăm Nguyên tinh thạch Hạ phẩm!

Một gã thủy thủ tiến về phía mũi thuyền, lớn giọng hô to.

Sưu!

Lời nói vừa dứt, vị quý nhân kim bào kia liền bay thẳng lên trên Độ Thiên Thuyền. Uy áp chân linh cường đại khiến cho bốn gã thủy thủ kia cũng phải động dung, nhưng rất nhanh sau đó đã bình thường trở lại, thu nhận Nguyên tinh thạch.

- Ba trăm Nguyên tinh thạch Hạ phẩm? Đây cũng không phải là con số nhỏ a!

Triệu Phong có chút giật mình.

Ba trăm Nguyên tinh thạch Hạ phẩm chính là tương đương với ba vạn Nguyên tinh thạch Thứ phẩm!

Đương nhiên, Đại quốc Thiên Bồng căn bản không thể nào giống với Thập Tam Quốc, loại tiền tệ chủ lưu ở nơi này chính là Nguyên tinh thạch Hạ phẩm!

Thế giới Tông môn ở nơi này, Nguyên tinh thạch Thứ phẩm căn bản là loại tiền tệ thấp kém, chủ yếu chỉ lưu thông trong tầng cấp thế tục nơi này mà thôi.

- Đại quốc Thiên Bồng, sản lượng Nguyên tinh thạch cực cao, các loại tài nguyên cũng đều cực kỳ phong phú, cho nên vật giá cũng tương đối cao hơn một chút!

Trong lòng Triệu Phong rất nhanh hiểu ra.

Hắn đã nhận được phần thưởng một vạn Nguyên tinh thạch Hạ phẩm tại Liên minh thịnh hội, chính là tương đương với một trăm vạn Nguyên tinh thạch Thứ phẩm!

Với mức tiền vốn này, đặt ở trong Liên minh Thập Tam Tông, cũng xem như là con số kinh người, chính là một đại phú hào khiến cho người ta nhìn đỏ mắt rồi.

Nhưng mà nếu đặt ở nơi này thì một vạn Nguyên tinh thạch Thứ phẩm, căn bản không tính là quá nhiều. Tiền vốn của một cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh bình thường ở nơi này, hơn phân nửa đều hùng hậu hơn so với Triệu Phong!

Sưu sưu!

Tất cả mọi người đang đứng trên bờ đều chen chen chúc chúc phóng về phía Độ Thiên Thuyền.

Độ Thiên Thuyền đang đứng ở gần bờ, nơi này vẫn còn có một đám cương phong sóng lớn cường đại, đủ để khiến một cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường phải chật vật rơi xuống sông.

Bởi vậy, đường lên duy nhất của mọi người, chính là ở phần đầu thuyền, nơi gần với bờ nhất.

- Bốn mươi mốt… bốn mươi hai… còn lại bảy danh ngạch!

Gã thủy thủ đứng ở mũi thuyền đạm mạc nói.

Chỉ cần có đủ bốn mươi chín người lên thuyền, Độ Thiên Thuyền sẽ lập tức rời bến.

Những người còn lại bên bờ sông liền có chút sốt ruột.

Phải biết rằng, mỗi một chiếc Độ Thiên Thuyền, cứ cách mười ngày mới đi qua lại Nộ Thiên Hà một chuyến, thời gian còn lại, còn phải tiến hành tu bổ những Trận pháp bị hư hao trên thân thuyền trong mỗi lần đi lại. Hơn nữa dọc theo hai bên bờ sông, cứ cách phạm vi mấy vạn dặm mới có một cái bến tàu. Nếu bỏ lỡ một chuyến Độ Thiên Thuyền, như vậy cần phải đợi thêm gần nửa tháng nữa mới có chuyến Độ Thiên Thuyền tiếp theo.

- Nhanh một chút mới được!

Triệu Phong lần đầu tiên đi tới nơi này, vẫn còn không hiểu những tình huống này, cho nên hiện tại mới chậm hơn những người khác.

Vù!

Thân hình Triệu Phong bay vút lên, kéo theo một đạo thanh âm điện minh nhàn nhạt.

Nhưng mà, động tác của hắn so với những người có chuẩn bị mà tới, vẫn chậm hơn mấy hơi thở.

Đến khi Triệu Phong chạy tới, thì tại chỗ đầu thuyền, đang có bốn người tranh đoạt hai cái danh ngạch cuối cùng.

- Thiên Sương Bá Cực Quyền!

Trong đó một gã thanh niên tóc bạc phát ra quyền phong rít gào, sương giá băng phong nhất thời lan tràn ra bốn phía, trong phạm vi mười trượng xung quanh nhất thời nhiễm lên một tầng băng lam nhàn nhạt.

Gã thanh niên tóc bạc kia, dùng lực lượng một người, đánh lui một gã Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh và hai gã Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh còn lại!

Uy lực công kích như thế này, gần như đã vượt qua công kích của Thương Vũ Nguyệt ngày đó tại Thịnh hội Liên minh!

Trong lòng Triệu Phong nhất thời đại động. Đại quốc Thiên Bồng tài nguyên phong phú, thiên tài xuất hiện lớp lớp, giống như cá diếc qua sông vậy!

Chỉ luận thực lực của gã thanh niên tóc bạc kia, Triệu Phong không sử dụng đến lực lượng huyết mạch, căn bản không phải là đối thủ của hắn, trừ phi hắn khôi phục lại thực lực Thất trọng thiên!

Sau khi gã thanh niên tóc bạc đi lên thuyền, trên bờ chỉ còn lại có Triệu Phong cùng với ba người khác.

Vù!

Âm Ảnh Phi Phong sau lưng Triệu Phong rung lên, thân thể trở nên mờ ảo hơn một chút, thanh âm điện minh cũng càng dồn dập hơn.

Trong nháy mắt đó, tốc độ của hắn hoàn toàn siêu việt một gã Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cùng với hai gã Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh còn lại.

- Nằm mơ!

Cả ba người này không ai là đèn cạn dầu, chiến lực của mỗi người cũng đều tương đương hoặc tiếp cận với thực lực của Ngạo Nguyệt Thiên, Từ Tử Huyền!

- Điện Quang Tráo!

Triệu Phong cũng không trốn tránh, bên ngoài thân thể vờn quanh từng đạo điện quang sáng ngời, giống như mạng nhện không ngừng ngưng kết lại, hình thành nên một tầng điện quang hộ tráo màu xanh nhạt.

Bồng oanh!

Công kích của ba người đồng thời rơi lên người của Triệu Phong, điện quang lóe lên một phen, khiến cho thân thể ba người đồng loạt cứng đờ.

Trong đó gã cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh kia, rên lên một tiếng, thân thể nhất thời tê dại, mà hai người còn lại thì bị đẩy lui về sau đến mấy trượng, trên người lưu lại mấy vết cháy xém bốc khói.

Vù!

Chờ đến lúc bọn hắn phản ứng trở lại thì Triệu Phong đã giống như một đạo điện quang, nhảy lên Độ Thiên Thuyền, đoạt được một cái danh ngạch đi thuyền cuối cùng.

Sau khi hoàn thành xong những cái này, Triệu Phong hô hấp gấp gáp, sắc mặt ngưng trọng.

Sau khi tiến vào Đại quốc Thiên Bồng, cảm giác đầu tiên hắn gặp phải, đó chính là cạnh tranh!

Cạnh tranh ở nơi này, vô cùng khốc liệt!

Thậm chí hiện tại ngay cả việc đi lên một chiếc thuyền để qua sông, cũng đều phải tranh đoạt một phen nữa.

- Tám trăm Nguyên tinh thạch Hạ phẩm!

Gã thủy thủ vẻ mặt không chút biểu tình, nói.

- Như thế nào lại là tám trăm?

Sắc mặt Triệu Phong có chút biến đổi.

Hắn còn nhớ rất rõ ràng, mỗi người chỉ thu ba trăm Nguyên tinh thạch, cái này cũng đã là quá mắc rồi!

- Ngươi có thêm Linh sủng phi cầm, nên phải phụ thu thêm năm trăm Nguyên tinh thạch!

Gã thủy thủ có chút không kiên nhẫn, nhàn nhạt giải thích.

Triệu Phong chỉ đành yên lặng giao ra tám trăm Nguyên tinh thạch. Giá trị của Thanh Phong Yến căn bản là vượt qua năm trăm Nguyên tinh thạch Hạ phẩm này.

Chỉ là đầu Tứ Dực Phi Vân Báo bên người vị quý nhân kim bào Chân

Nhân Cấp kia, lúc này đã nhìn không thấy đâu nữa!

Dường như cảm nhận được ánh mắt nghi hoặc của Triệu Phong, vị quý nhân kim bào kia nhàn nhạt cười:

- Ngươi là từ bên ngoài Đại quốc Thiên Bồng đến đây phải không?

Triệu Phong lập tức gật đầu.

Hắn vừa mới gật đầu, những người trên Độ Thiên Thuyền còn lại, trong ánh mắt khi nhìn về phía hắn không khỏi mang theo một tia khinh thường nhàn nhạt, giống như đang nhìn về phía một tên nhà quê lần đầu tiên lên tỉnh vậy.

Nhưng vị quý nhân kim bào kia vẫn giữ sắc mặt bình thản, cũng không có chút nào khinh thị, kiên nhẫn giải thích:

- Ta có một cái Túi Linh sủng, chuyên môn dùng để chứa các loại Linh sủng phi cầm!

- Xin hỏi tiền bối, cái Túi Linh sủng này, giá tiền bao nhiêu?

Ánh mắt Triệu Phong rơi xuống trên một cái túi nhỏ màu đen đeo bên hông của đối phương.

- Mười vạn Nguyên tinh thạch!

Vị quý nhân kim bào kia nhẹ nhàng bình thản nói.

- Mười vạn Nguyên tinh thạch?

Triệu Phong hít thật mạnh một ngụm khí lạnh. Chỉ mỗi cái Túi Linh sủng này thôi, liền tương đương gấp mười lần toàn bộ gia sản hiện

tại của mình!

Kết quả là, Triệu Phong lại có thêm một cái ấn tượng mới đối với Đại quốc Thiên Bồng: Ngoại trừ cạnh tranh khốc liệt, những người tu luyện ở nơi này, đều rất có tiền!

Chương 252: Giá trị của tiểu tặc miêu (1)

- Meo meo!

Có lẽ là ngửi được mùi vị của đồng tiền, Tiểu Tặc Miêu đột nhiên từ trong trữ vật thủ trạc nhảy ra, ngóng nhìn chung quanh, cặp mắt như hai hòn hắc bảo thạch không ngừng đảo chuyển.

- Con mèo thật đáng yêu!

- Hì hì… không ngờ lại có con mèo nhỏ đáng yêu như vậy! Thoạt nhìn rất thông minh a!

Tiểu Tặc Miêu vừa mới xuất hiện, liền lập tức thu hút sự chú ý của mấy nàng nữ tử trên thuyền.

- Meo meo!

Hai chân trước của Tiểu Tặc Miêu khoanh lại trước ngực, bộ dáng thông minh lanh lợi, nhất thời câu dẫn được mấy nàng nữ tử kia, nở nụ cười xuýt xoa không ngừng.

Trong lòng Triệu Phong thoáng căng thẳng, trong lòng thầm mắng:

- Ngươi cái tên gia hỏa này, đi ra gây náo nhiệt làm cái gì? Nói không chừng còn khiến ta phải trả thêm Nguyên tinh thạch nữa a!

Cũng may, Tiểu Tặc Miêu chỉ lớn cỡ một bàn tay, thuộc loại sủng vật thể tích nhỏ, cũng không bị bắt phải nộp thêm Nguyên tinh thạch

nữa.

Vị quý nhân kim bào kia thoáng có chút hứng thú dò xét Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu, nhưng cũng không có mở miệng nói thêm lời nào nữa.

Vù! Soạt!

Sau khi Độ Thiên Thuyền lên đủ bốn mươi chín người, bốn gã thủy thủ cường tráng kéo cánh buồm lên, bốn phía phát ra một tầng quang huy thanh lam sắc nhàn nhạt, thôi động lâu thuyền hướng về phía bờ bên kia mà chèo đi.

Sóng lớn bạo phong thổi quét tràn ngập Nộ Thiên Hà, cực kỳ khiến người ta kiêng kỵ, cho dù là cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh lâm vào trong đó, cũng không thể kiên trì được bao lâu, liền táng thân dưới đáy sông.

Dưới loại sóng to gió lớn như thế này, tốc độ đi tới của Độ Thiên Thuyền thập phần chậm chạp.

- Độ rộng của Nộ Thiên Hà ở khu vực này khoảng chừng một trăm dặm, cái này vẫn là khu vực tương đối hẹp nhất rồi! Với tốc độ trước mắt mà nói, không có thời gian bốn, năm ngày, chỉ sợ không đến được bờ bên kia!

Triệu Phong suy tính, thầm nghĩ.

Thời gian bốn năm ngày, nếu dùng để tu luyện, quả thật là cũng đủ thời gian.

Thế nhưng mà vấn đề chính là bên trong Nộ Thiên Hà sóng vỗ mênh mang, trong quá trình Độ Thiên Thuyền chạy tới, thường xuyên xóc

nảy mãnh liệt. Dù sao thì thân thuyền cũng phải thừa nhận lực trùng kích mãnh liệt mấy trăm vạn cân a!

Không chỉ như thế, thời điểm sóng đánh mãnh liệt nhất thì Độ Thiên Thuyền thậm chí sẽ lay động mãnh liệt, mọi người chỉ cần có chút không cẩn thận, liền sẽ bị hất ngã tung!

Dưới loại tình huống như vậy, đừng nói là bế quan tu luyện, cho dù là ngủ một giấc nhẹ, cũng đều là một loại hưởng thụ xa xỉ.

Thời điểm khi Độ Thiên Thuyền xóc nảy quá mạnh, phần lớn mọi người đều sẽ có chút chật vật, ai nấy đều thúc giục chân lực, ổn định thân hình.

Người biểu hiện bình tĩnh nhất, tự nhiên chính là vị quý nhân kim bào Chân Nhân Cấp kia.

Hắn ngồi ở trên thuyền, giống hệt như một cây đinh đóng trên đó vậy, mặc cho gió thổi mưa vần, gió bão tề rống cũng không chút lay động được hắn.

Tiếp theo là mấy vị cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh, biểu hiện cũng xem như là thoải mái một chút.

Những vị cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh này, thực lực mạnh mẽ, trong cơ thể của bất kỳ người nào cũng tu thành được Nửa bước Chân Linh Khí, so sánh với những cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh mà Triệu Phong gặp được ở Thập Tam Quốc thì cường đại hơn nhiều lắm.

Còn may, Độ Thiên Thuyền cũng không phải mỗi thời mỗi khắc cũng đều xóc nảy. Ở một vài thời điểm, Độ Thiên Thuyền cũng vô cùng bình tĩnh, mà nước sông Nộ Thiên Hà bên cạnh cũng là một mảnh

sóng yên gió lặng.

Những khi Độ Thiên Thuyền vững vàng, những cường giả trên thuyền cũng đều có thể trao đổi lẫn nhau, thậm chí còn có thể tiến hành một vài giao dịch đơn giản nữa.

- Tiểu huynh đệ, đầu Thanh Phong Yến này của ngươi có bán hay không? Cỗ mỗ nguyện ý trả giá hai ngàn Nguyên tinh thạch Hạ phẩm!

Một gã trung niên áo xám thân hình mập mạp lặng lẽ đi tới bên cạnh Triệu Phong, thanh âm hòa nhã nói.

Hai ngàn Nguyên tinh thạch?

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên. Nếu đặt ở Liên minh Thập Tam Tông mà nói, thì cái này chính là tương đương với hai mươi vạn Nguyên tinh thạch Thứ phẩm, cũng không phải là một con số nhỏ.

Chỉ là, hắn rất nhanh lắc đầu:

- Không bán!

Giai đoạn hiện tại, Triệu Phong vẫn còn cần Thanh Phong Yến làm phương tiện đi lại. Hơn nữa, hắn cũng không cho rằng loại Yêu thú phi cầm như Thanh Phong Yến này, chỉ có giá trị bấy nhiêu mà thôi.

Trên chiếc Độ Thiên Thuyền này, ngoại trừ đầu Tứ Dực Phi Vân Báo của vị quý nhân kim bào kia ra, không còn bất cứ Linh thú Phi cầm của người nào có thể so sánh được với Thanh Phong Yến của Triệu Phong, thậm chí đại bộ phận người ở đây còn không có được tọa kỵ phi cầm nữa.

- Hay là như vầy, ta cho ngươi ba ngàn Nguyên tinh thạch a! Đây

chính là con số khổng lồ, tương đương với ba mươi vạn Nguyên tinh thạch Thứ phẩm đó!

Gã trung niên áo xám khẽ cắn răng một cái, hạ giọng nói.

Triệu Phong vẫn là lắc đầu.

- Ba ngàn rưỡi?

- Bốn ngàn?

- Năm ngàn! Đây là giới hạn cuối cùng của ta a!

Mặc kệ gã trung niên áo xám kia nói như thế nào, thì Triệu Phong vẫn luôn lắc đầu từ chối.

Mấy người gần đó, trên mặt cũng lộ ra vẻ nghiền ngẫm hoặc là khinh thị.

Người sáng suốt liền có thể nhìn ra được, gã trung niên áo xám này muốn lừa gạt tên nhà quê ngoại quốc vừa mới tới Đại quốc Thiên Bồng này.

Nằm ngoài dự đoán chính là, gã thiếu niên kia cũng chẳng thèm để ý đến con số nhìn như khổng lồ như vậy, thủy chung vẫn không bị lừa gạt.

Những khu vực bên ngoài Đại quốc Thiên Bồng này, rất nhiều địa phương đều thiếu thốn tài nguyên, nguyên khí thiên địa loãng hơn rất nhiều, sản lượng Nguyên tinh thạch cũng rất thấp.

Chính vì thế, bình thường những người từ bên ngoài Đại quốc Thiên Bồng đến đây, đều rất dễ dàng bị con số mấy vạn, thậm chí là mấy

ngàn Nguyên tinh thạch chấn trụ, chẳng qua gã thiếu niên trước mắt này, dường như lại là một ngoại lệ!

Gã trung niên áo xám mập mạp kia, đem giá tiền kéo mãi lên đến tám ngàn Nguyên tinh thạch Hạ phẩm, thế nhưng Triệu Phong vẫn không đồng ý, thậm chí một chút suy nghĩ cân nhắc cũng không có.

- Đầu Thanh Phong Yến này của ta, không ngờ lại có giá trị đến mức này?

Ngoài mặt mặc dù biểu hiện bình thản, nhưng trong lòng Triệu Phong cũng có chút ngoài dự liệu.

Ở Đại quốc Thiên Bồng, nguyên khí thiên địa vô cùng nồng đậm, sản lượng Nguyên tinh thạch cực cao, giá cả ở trong này cũng theo đó tăng cao lên.

Mà phàm là vật gì hiếm thì sẽ càng quý!

Trong Đại quốc Thiên Bồng này, lấy con đường tu hành võ đạo làm chủ, thực lực cực cao, những Yêu thú trong khu vực hoang dã gần đó đều đã bị tàn sát một lượng lớn, một số loại Linh sủng phi cầm hiếm quý so sánh với Thập Tam Quốc mà nói, tương đối thưa thớt hơn rất nhiều.

Bình thường mọi người muốn kiếm được một đầu tọa kỵ phi cầm tốt một chút, trừ phi là đi tới một vài khu vực tương đối nguy hiểm mới được.

Linh sủng phi cầm giá cả rất cao, nhưng lại vẫn vô cùng thưa thớt.

Hai nguyên nhân này, khiến cho tọa kỵ phi cầm ở Đại quốc Thiên Bồng, đặc biệt là những giống loại quý hiếm, có giá cả vô cùng xa xỉ.

- Hừ! Một giá cuối cùng, tám ngàn Nguyên tinh thạch, ngươi có bán hay là không?

Ánh mắt của gã trung niên áo xám trầm xuống, sắc mặt cũng có chút tối tăm.

Đồng dạng là Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, khí tức trên người của hắn so sánh với các cường giả cùng cấp tại Thập Tam Quốc thì mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Theo Triệu Phong đánh giá, thực lực của người này, có thể sánh ngang với Từ Tử Huyền, Ngạo Nguyệt Thiên, thậm chí còn cao hơn một chút.

Triệu Phong vừa mới chuẩn bị cự tuyệt, bên cạnh đột nhiên truyền đến một đạo thanh âm:

- Ái chà? Hôi Miêu Ưng, ngươi muốn ép mua ép bán hay sao?

Một gã thanh niên tóc bạc chậm rãi đi tới.

Giá trị của Tiểu Tặc Miêu (2)

Gã thanh niên này, Triệu Phong cũng có chút ấn tượng. Lúc trước khi hắn lên thuyền, người này đã thi triển ra Thiên Sương Bá Cực Quyền, dùng lực lượng một người đánh lui hai vị cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cùng với hai gã Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, chiến lực cực mạnh.

Dưới tình huống không sử dụng lực lượng huyết mạch, Triệu Phong muốn chống lại người này, căn bản không có bao nhiêu phần thắng.

- Tề Cửu! Chuyện này không quan hệ gì tới ngươi cả!

Gã trung niên mập mạp được gọi là Hôi Miêu Ưng kia, vẻ mặt hơi có chút kiêng kỵ, cảnh giác nhìn về phía gã thanh niên tóc bạc.

- Giao dịch công bằng, kẻ ra giá cao thì được! Chẳng lẽ Tề mỗ ta lại không có tư cách giao dịch hay sao?

Tề Cửu hừ lạnh một tiếng.

Đồng dạng đều là cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, nhưng thực lực của Tề Cửu có thể so sánh với Thương Vũ Nguyệt, khí tràng cường đại mạnh mẽ, khiến cho mấy người xung quanh cũng đều phải tránh xa.

Gã trung niên áo xám nhất thời nín lặng, hắn căn bản không có cách nào ngăn cản Tề Cửu ra giá cao hơn mình được.

Luận thực lực và bối cảnh, đối phương đều mạnh hơn hắn không ít.

- Ta ra giá một vạn Nguyên tinh thạch, mua đầu Thanh Phong Yến này của ngươi!

Thanh âm của Tề Cửu nhẹ nhàng, nhưng lại có một loại cường thế lạnh lùng không cho phép từ chối.

Một vạn Nguyên tinh thạch, gần như tương đương với toàn bộ Nguyên tinh thạch hiện có trong tay của Triệu Phong.

- Ta ra một vạn mốt!

Gã trung niên áo xám cũng không chịu thua kém.

- Hai vị, ta nói rồi, Thanh Phong Yến tạm thời ta không định bán!

Sắc mặt Triệu Phong bình tĩnh, lắc đầu nói.

Lời ấy vừa nói ra, không ít người ở đây ít nhiều đều có chút ngoài dự liệu.

Gã thiếu niên từ bên ngoài Thiên Bồng tới này, không ngờ lại có thể dễ dàng từ bỏ sự hấp dẫn của số lượng Nguyên tinh thạch khổng lồ như vậy.

- Nghe nói những kẻ tu luyện bên ngoài Thiên Bồng đều rất là nghèo khó, chẳng lẽ không phải là sự thật sao?

- Hay là gã thiếu niên này là thiếu chủ của một Gia tộc nào đó, thậm chí còn có thể là Thái tử của một tiểu quốc nào đó?

Mấy người gần đó cũng đều hạ giọng trao đổi với nhau.

Tề Cửu và Hôi Miêu Ưng khẽ liếc mắt nhìn nhau, nhưng ngay sau đó liền xoay người tránh sang một bên.

Tề Cửu bộ dáng như không để tâm, nhưng trong mắt Hôi Miêu Ưng thì lại thoáng hiện lãnh quang.

Giờ phút này vẫn còn ở trên Độ Thiên Thuyền, cũng không ai dám tùy tiện ra tay nháo sự, cho dù hai bên có thù oán với nhau như thế nào, cũng đều đợi sau khi rời thuyền mới tiếp tục giải quyết.

Thần sắc Triệu Phong vẫn vô cùng bình tĩnh như trước, còn Tiểu Tặc Miêu trên vai hắn thì ngáp dài một cái.

Thế nhưng, một trận phong ba này vừa mới chấm dứt, thì từ một bên

của lâu thuyền, lại có thêm một đám người đi tới.

- Con mèo nhỏ này của ngươi thật đáng yêu, có thể bán lại cho ta không?

Một nàng thiếu nữ váy xanh, trong mắt chớp động một tia linh hoạt và ngây thơ, ước chừng mười bốn mười lăm tuổi, bộ dáng xinh xắn tinh nghịch, hai cánh tay trần lộ ra bên ngoài ống tay áo, rõ ràng trắng muốt như tuyết vậy.

Thiếu nữ váy xanh này còn nhỏ hơn Triệu Phong một chút, nhưng tu vi không ngờ lại đạt tới Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong.

Cùng nàng đi tới đây, còn có một gã thiếu niên hắc y sắc mặt lạnh lùng, độ tuổi gần như tương đương với Triệu Phong.

Thiếu nữ và gã thiếu niên này sóng vai cùng đi, độ tuổi còn rất nhỏ, nhưng tu vi cũng đều không hề tầm thường.

Phía sau lưng hai người này còn có một vị lão giả bố y thực lực Nửa bước Chân Linh Cảnh đi theo, lúc này đang không khỏi lắc đầu thở dài.

- Không bán!

Thanh âm Triệu Phong lạnh như băng, vẫn là hai chữ này.

Trong lòng hắn cảm thấy vô cùng phiền chán. Mấy nhân sĩ bản thổ của Đại quốc Thiên Bồng này, vì cái gì lại cứ muốn tìm đến một kẻ rõ ràng biết là từ bên ngoài đến mà đòi giao dịch cơ chứ?

Chẳng lẽ người từ bên ngoài đến thì dễ bị lừa, dễ bị khi dễ hay sao?

- Tiểu tử tóc xanh kia, chúng ta là người của Liễu gia Lâm Lam Quận! Nếu như thức thời, ngươi tùy tiện ra một cái giá, bán con mèo nhỏ này cho chúng ta đi!

Gã thiếu niên hắc y kia lãnh khốc nói, bộ dạng rõ ràng là nếu như Triệu Phong từ chối thì sẽ lập tức xuất thủ.

- Liễu gia Lâm Lam Quận?

- Liễu gia này, chẳng lẽ có quan hệ sâu xa với Liễu Tộc, một trong Tứ Đại Gia Tộc của Đại quốc Thiên Bồng hay sao?

Không ít người trên thuyền cũng thoáng có chút giật mình.

- Liễu gia? Ba người này đến từ Liễu gia, có khi nào có quan hệ với mục tiêu mà ta đang tìm kiếm hay không?

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Nhưng ngoài mặt hắn lại bất động thanh sắc, hỏi lại:

- Tùy tiện ra một cái giá?

- Đúng vậy!

Gã thiếu niên hắc bào lạnh lùng kia, bộ dạng rõ ràng là vô cùng gấp gáp.

Thiếu nữ váy xanh nhìn chằm chằm Tiểu Tặc Miêu, hai bàn tay trắng nõn khẽ nắm lại:

- Con mèo nhỏ này chính là sủng vật thông minh, có linh tính nhất mà

ta từng gặp qua! Ngày hôm nay bằng bất cứ giá nào, ta cũng phải mua được nó!

- Ừm! Như vậy đi… nể mặt các ngươi là người của Liễu gia, ta giảm giá phân nửa cho các ngươi!

Bộ dáng Triệu Phong giống như là đang cân nhắc cẩn thận, nói.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu không ngừng múa loạn hai miêu trảo, tỏ vẻ bất mãn kháng nghị. Một màn biểu hiện tràn ngập linh tính như thế này, lại càng khiến cho nàng thiếu nữ váy xanh kia càng thêm yêu thích hơn.

- Giá cả thế nào, ngươi tùy tiện nói đi!

Gã thiếu niên hắc bào có chút tự đắc. Gã tiểu tử tóc xanh này khẳng định là từng nghe qua uy danh của Liễu gia! Giảm cho phân nửa giá cả, nghe ra cũng không tệ lắm.

- Mười ức Nguyên tinh thạch!

Triệu Phong chậm rãi nói ra một con số.

Lời ấy vừa nói ra, toàn trường nhất thời lặng ngắt như tờ.

- Mười ức? Tiểu tử này thật đúng là biết công phu sư tử ngoạm mà!

- Cho dù bán sạch sẽ toàn bộ Liễu gia Lâm Lam Quận đi, cũng không đạt được nhiều Nguyên tinh thạch như vậy a!

Những người ở đây sau khoảnh khắc kinh ngạc, nhất thời phấn khích, cảm thấy có chút buồn cười.

Gã thiếu niên hắc bào cùng với thiếu nữ váy xanh nhất thời giật mình, không nói nên lời.

- Ngươi…

Sắc mặt gã thiếu niên hắc bào lúc xanh lúc trắng, tức giận đến mức toàn thân run rẩy.

Hắn vốn tưởng rằng, một con mèo nhỏ lớn chừng cỡ bàn tay, một con tiểu sủng vật như vậy, có thể có giá trị bao nhiêu cơ chứ? Nhiều nhất cũng chỉ là mấy trăm Nguyên tinh thạch mà thôi.

Nào ngờ được tên tiểu tử tóc xanh này không ngờ lại sư tử há to miệng đến mức như thế!

Còn không đợi gã thiếu niên hắc bào kịp phản ứng lại, Triệu Phong đã cười ha hả, nói:

- Ta chính là nói Nguyên tinh thạch Cực phẩm a!

Nguyên tinh thạch Cực phẩm!

Không chỉ mỗi mình gã thiếu niên hắc bào, ngay cả những người khác trên thuyền cũng đều trợn mắt há miệng không nói nên lời.

Vị quý nhân kim bào Chân Nhân Cấp kia, cũng không khỏi lắc đầu cười nhạt:

- Trên Đại lục Thanh Hoa, Nguyên tinh thạch Cực phẩm sớm đã tuyệt tích từ lâu rồi! Thậm chí ngay cả Nguyên tinh thạch Thượng phẩm cũng gần như không còn xuất hiện! Cho dù là Nguyên tinh thạch Trung phẩm, cũng đã cực kỳ hiếm thấy!

Lời nói của cường giả Chân Linh Cảnh tự nhiên là có phân lượng.

Rất hiển nhiên, Triệu Phong căn bản là không muốn bán, cho nên mới cho ra một cái giá trên trời như vậy.

- Tiểu tử tóc xanh! Ngươi dám đùa giỡn chúng ta như vậy, ngươi cứ chống mắt mà coi!

Gã thiếu niên hắc bào tức giận đến run rẩy cả người, xoay người rời đi.

Hắn chưa từng tưởng tượng qua, một tên nhà quê đến từ nước ngoài như thế này, không ngờ lại không thèm cấp cho mình mặt mũi, lại còn đùa bỡn hai người một phen như vậy.

- Meo meo!

Vẻ mặt Tiểu Tặc Miêu tràn ngập vui mừng cùng đắc ý, vô cùng hài lòng hôn nhẹ một cái lên trên mặt Triệu Phong, sau đó dùng ánh mắt khinh bỉ liếc mắt nhìn về phía gã thiếu niên hắc bào kia.

- Con mèo này, ta thật sự rất thích a…

Thiếu nữ váy xanh khẽ cắn nhẹ đôi môi đỏ mọng, trong ánh mắt đã toát ra một tầng hơi nước, lại liếc mắt nhìn về phía vị lão giả bố y Nửa bước Chân Linh Cảnh sau lưng mình, trong mắt toát ra vẻ cầu xin nồng đậm.

Chương 253: Cập bến

Nàng thiếu nữ váy xanh, trong mắt ngập nước, sương mù mông lung nồng đậm, bộ dáng phi thường đáng thương.

Những người đang xem trò vui xung quanh cũng không khỏi có chút thương tình, đều khuyên bảo Triệu Phong bán lại Tiểu Tặc Miêu cho nàng thiếu nữ váy xanh kia.

- Chỉ cần bỏ ra mười ức Nguyên tinh thạch là được thôi!

Triệu Phong cười ha hả, nói.

Gã thiếu niên hắc bào nắm chặt hai nắm tay, ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong gần như bốc lửa, nếu giờ phút này không phải là đang ở trên Độ Thiên Thuyền, rất có khả năng đã nhào lại đánh cho Triệu Phong một trận rồi.

Triệu Phong đã báo ra cái giá mười ức Nguyên tinh thạch này, hiển nhiên là đã không có ý định giao dịch rồi, lại còn có ý tứ trêu chọc trong đó nữa.

- Đình nhi, đợi sau khi qua khỏi Nộ Thiên Hà, tiến vào Thánh địa Thiên Bồng, Liễu bá sẽ mua cho ngươi một con mèo nhỏ giống hệt như vậy!

Lão giả bố y phía sau hai người có chút hoạt kê và yêu thương, nói.

- Meo meo!

Vẻ mặt Tiểu Tặc Miêu mang theo vẻ khinh thường, giơ ra một cái trảo mèo, chỉ chỉ lên không trung, sau đó lại giơ ra hai cái trảo mèo nữa, khoa tay múa chân một hồi.

- Nó muốn nói rằng, nó là độc nhất vô nhị?

Những người bên cạnh không ngờ lại có thể hiểu được ý tứ của nó.

Độc nhất vô nhị!

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu ngạo nghễ gật đầu liên hồi, xem như chấp nhận lời nói của mọi người.

Mọi người nhất thời lại trừng mắt há miệng, cảm thấy vô cùng kỳ dị. Trên đời này không ngờ lại có một đầu Miêu Yêu thông minh lanh lợi đến như vậy! Bậc linh trí như thế này, có thể so sánh với các loại Yêu thú thuộc Hồ Tộc rồi!

- Liễu bá, nó đã nói nó chính là độc nhất vô nhị rồi, ngài còn nói là sẽ mua cho Đình nhi một con giống như đúc nữa…

Thiếu nữ váy xanh đưa tay quệt miệng, gần như muốn bật khóc, bộ dáng luyến tiếc không rời nhìn chằm chằm vào Tiểu Tặc Miêu, ánh mắt không hề rời đi.

Lão giả bố y thì thập phần bất đắc dĩ. Còn gã thiếu niên hắc bào thì lại phẫn hận bất mãn giương mắt nhìn chằm chằm Triệu Phong, căn bản không hề che giấu địch ý.

Triệu Phong thì có chút không biết nói gì. Chỉ trong thời gian nửa ngày ngắn ngủi, bản thân mình không ngờ lại đã đắc tội hai nhóm

người.

Đám người đầu tiên, muốn mua Thanh Phong Yến của Triệu Phong, sau khi bị cự tuyệt, trong lòng liền sản sinh địch ý.

Mà nhóm người thứ hai, lại muốn mua Tiểu Tặc Miêu của hắn, mua không nổi không ngờ lại còn muốn động thủ nữa!

Haizzz… đây là cái thế đạo gì chứ?

Triệu Phong không khỏi lắc lắc đầu. Nhưng suy nghĩ cẩn thận lại, xét đến cùng, thì những người này đều cho rằng chính mình dễ ức hiếp a!

Hắn chỉ một thân một mình, tu vi không cao, nhưng ở tại xứ người như Đại quốc Thiên Bồng này, mọi người đều xem hắn như là một kẻ nhà quê mới lên tỉnh, nghĩ rằng dễ dàng khi dễ.

Độ Thiên Thuyền vẫn còn tiếp tục chậm rãi chạy đi bên trong Nộ Thiên Hà.

Triệu Phong cảm nhận được lãnh ý và sát khí từ trên người thanh niên tóc bạc Tề Cửu cùng với Hôi Miêu Ưng.

Mà trong số ba người kia, vẻ mặt gã thiếu niên hắc bào tràn ngập phẫn hận, cho rằng mình đã bị Triệu Phong khi nhục, hơn nữa lại còn muốn thay thiếu nữ váy xanh kia xuất đầu.

Lão giả bố y Nửa bước Chân Linh Cảnh kia, ánh mắt thoáng có chút lóe lên, căn bản không thể nhìn ra được ý nghĩ thực sự của hắn.

- Sau khi rời thuyền, hai đám người này, nếu như cùng lúc công kích…

Trong lòng Triệu Phong thoáng khẽ rùng mình một cái.

Không nói những người khác, chỉ riêng gã thanh niên tóc bạc Tề Cửu kia, luận thực lực, gần như đã sánh ngang với Thương Vũ Nguyệt rồi.

Mà thực lực cực mạnh trong đó, hiển nhiên chính là vị lão giả bố y kia, Nửa bước Chân Linh Khí trong cơ thể đã có chút quy mô, cho dù gặp phải cường giả Chân Nhân Cấp bình thường, cũng có thể chống cự một phen.

Đương nhiên, Triệu Phong tự đánh giá, cho dù mình không địch lại, nhưng bằng vào ưu thế tốc độ do Âm Ảnh Phi Phong và với Điện Chi Truyền Thừa mang lại, hắn vẫn hoàn toàn có thể toàn thân trở ra.

- Tiểu huynh đệ, Liễu gia Lâm Lam Quận chúng ta, danh tiếng tuyệt đối không tệ, sẽ không làm ra chuyện tình ép mua ép bán đâu! Nhưng mà cũng không thể bảo chứng những người khác sẽ không làm như vậy. Nếu tiểu huynh đệ không ngại, có thể tạm thời đi chung với ba người Liễu gia chúng ta!

Bố y lão giả truyền âm, đề nghị nói.

Trong lòng Triệu Phong thoáng rung lên. Gừng đúng là càng già càng cay mà.

Lão giả bố y cũng nhìn ra được cục diện bất lợi của Triệu Phong, liền tung ra lợi ích chiêu dụ. Nếu như giúp đỡ Triệu Phong hóa giải được cục diện, xem như hắn thiếu nợ một khoản nhân tình.

Đến lúc đó, lại nhắc lại chuyện giao dịch Tiểu Tặc Miêu, Triệu Phong căn bản không có khả năng hoàn toàn một phen từ chối được.

Triệu Phong lúc này lại lâm vào suy tư giây lát.

Hắn quả thật là không hề e ngại hai đám người này. Cho dù hắn không địch lại, cũng có thể toàn thân trở ra.

Chỉ là… Liễu gia Lâm Lam Quận này, vừa lúc chính là một cái manh mối.

Vừa mới chân ướt chân ráo tiến vào Đại quốc Thiên Bồng, Triệu Phong căn bản không quen biết bất cứ kẻ nào, hắn cũng không thể xác định được, Liễu gia mà mình muốn tìm kiếm, kia, rốt cuộc là một nhà nào.

- Không bằng như vầy đi! Sau khi rời thuyền, ta cùng với ba vị kết bạn mà đi. Các ngươi phải cam đoan sự an nguy của ta! Về phần chuyện giao dịch, nếu như Tiểu Tặc Miêu đồng ý đi theo các ngươi, Triệu mỗ ta cũng sẽ không ngăn cản!

Triệu Phong truyền âm hồi đáp.

- Một lời đã định!

Sắc mặt lão giả bố y lộ ra vẻ vui mừng, trong lòng lại vô cùng tin tưởng nắm chắc thành công.

Sau lưng bọn họ chính là một Đại Gia tộc khổng lồ, tài nguyên hùng hậu, con mèo nhỏ kia trí tuệ hơn người, nếu như dùng lợi ích chiêu dụ, cấp cho đãi ngộ tốt nhất, tin tưởng rằng nó sẽ biết chim lựa đất lành mà đậu thôi.

Lão giả bố y sau khi cùng Triệu Phong đạt thành hiệp nghị, lại truyền âm cho thiếu nữ váy xanh cùng gã thiếu niên hắc bào.

- Thật tốt quá! Không hỗ là Liễu bá bá, vừa ra tay liền mã đáo thành công!

Thiếu nữ váy xanh kia vui vẻ rạo rực nói, giống như là Tiểu Tặc Miêu đã đạt tới tay rồi vậy.

Gã thiếu niên hắc bào khẽ hừ nhẹ một tiếng, địch ý trên mặt cũng thoáng giảm đi một chút, nhưng ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong vẫn không có chút thiện cảm nào.

Có được Tiểu Tặc Miêu làm sợi dây liên hệ, Triệu Phong rất nhanh làm quen với ba người đến từ Liễu gia Lâm Lam Quận này.

Lão giả bố y mà hai người thiếu nữ váy xanh gọi là Liễu bá kia, chính là một vị Trưởng lão của Liễu gia Lâm Lam Quận.

Thiếu nữ váy xanh thì tên là Liễu Đình Ngọc, vốn là một đệ tử thiên tài kiệt xuất nhất trong đồng lứa của Liễu gia Lâm Lam Quận, thế nhưng, Triệu Phong từ mức độ cưng chiều của Liễu bá đối với nàng mà xét, thì thân phận của nàng hẳn là không đơn giản như bề ngoài.

Mà gã thiếu niên hắc bào cuối cùng kia, tên là Liễu Đông, vô cùng ái mộ đối với Liễu Đình Ngọc, giống như một hộ hoa sứ giả vậy.

Trong lòng Triệu Phong lập tức tỉnh ngộ, cơ bản là hiểu rõ thân phận lai lịch của ba người.

Liễu gia Lâm Lam Quận ở Đại quốc Thiên Bồng chính là một cái tiểu tộc nhỏ bé đến mức không đáng nhắc đến, địa vị giống như là Triệu Tộc ở Tương Vân Quốc vậy.

Nhưng không ngờ một tiểu tộc như vậy, lại có được Trưởng lão Nửa

bước Chân Linh Cảnh tọa trấn!

Bởi vậy có thể nhìn ra được, giới tu luyện tại Đại quốc Thiên Bồng hoàn toàn siêu việt Thập Tam Quốc cả một thời đại!

Triệu Phong từ một cái sơn thôn nho nhỏ xa xôi hẻo lánh tiến vào trong cái thời đại phồn hoa thịnh thế như thế này, bị mọi người xem như kẻ nhà quê, căn bản đã là được đánh giá rất cao rồi.

- Hì hì…

Liễu Đình Ngọc lấy ra rất nhiều món ăn vặt mà mình thích ăn, đút cho Tiểu Tặc Miêu ăn.

Cập bến (2)

Tiểu Tặc Miêu khẩu vị căn bản là cực cao, những loại thức ăn bình thường, nó ngay cả liếc mắt nhìn cũng không thèm, mãi cho đến khi Liễu Đình Ngọc lấy ra Nguyên tinh thạch cùng với một vài loại thiên tài địa bảo, mắt mèo mới nhất thời sáng lên, ăn uống như rồng cuốn hổ vồ.

Lão giả bố y vuốt râu mỉm cười. Với đặc tính tham ăn tham tiền của Tiểu Tặc Miêu này, muốn chiêu dụ nó rời khỏi Triệu Phong, căn bản cũng không quá khó khăn!

Nhân cơ hội này, Triệu Phong tự nhiên không quên hỏi thăm một chút tình huống về Liễu gia từ trong miệng ba người Liễu Đình Ngọc.

- Xin hỏi Liễu bá, ở trong nhất mạch Liễu gia của các người, có người nào tên là Liễu Cầm Tâm hay không?

Triệu Phong dò hỏi.

Lần này hắn đến Đại quốc Thiên Bồng, chính là nhận được ủy thác của sư tôn Đại Trưởng lão, đến tìm kiếm người này.

Nhiệm vụ này, chính là quan hệ đến sự an bài tiền đồ của chính mình, thậm chí còn có hy vọng xoay chuyển thế cục của Thập Tam Quốc!

- Liễu Cầm Tâm? Nhìn khắp Liễu gia Lâm Lam Quận chúng ta, cũng không có bất cứ người nào tên là Liễu Cầm Tâm cả!

Liễu bá lắc lắc đầu.

Những người cùng tên cùng họ thật sự là rất nhiều, huống chi ở nơi Đại quốc Thiên Bồng lãnh thổ rộng lớn khôn cùng như thế này.

Triệu Phong nhất thời nín lặng.

Cho dù là tại Triệu Tộc trong dĩ vãng, những người cùng tên cùng họ với hắn cũng không chỉ có một người.

- Liễu Tộc, một trong Tứ Đại Gia Tộc ở Đại quốc Thiên Bồng, chính là Tổng hệ của Liễu gia chúng ta! Bên dưới Tổng hệ này còn có những Phân tộc và Chi tộc nữa! Theo như ta biết, dưới Tổng hệ, có tổng cộng là bảy đại Phân tộc, về phần các Chi tộc, chỉ sợ là có tới mấy trăm cái a…

Liễu bá giải thích.

Triệu Phong không khỏi líu lưỡi.

Gia tộc Liễu Thị, chính là một Tổng hệ, bên dưới có tới bảy đại Phân tộc!

Mà ở dưới Phân tộc, thì lại còn có một đám lớn các Chi tộc nữa.

Liễu gia Lâm Lam Quận chính là một cái Chi tộc nhỏ đến mức không đáng nhắc tới trong phần đông đám Chi tộc của Liễu Tộc!

Sau khi biết rõ những điều này, trong lòng Triệu Phong nhất thời kinh hãi. Căn bản không thể tưởng tượng nổi, Gia tộc Liễu Thị kia ở trong Đại quốc Thiên Bồng này đến cùng là cắm rễ bao sâu, thế lực khổng lồ đến mức nào?

Với cấp bậc của Liễu gia Lâm Lam Quận, chỉ sợ căn bản là không có tư cách liên hệ với Tổng hệ Liễu Tộc!

Trừ phi cường đại như bảy đại Phân tộc của Liễu Tộc, mỗi một Phân tộc đều là một đại tộc có nội tình sâu dày đến cả ngàn năm, mới có thể có chút lui tới với Tổng hệ Liễu Tộc.

- Liễu gia mà ta muốn tìm kiếm, rốt cuộc là thuộc Tổng hệ, Phân tộc hay là Chi tộc đây?

Triệu Phong có chút đau đầu.

Nhiệm vụ thứ hai của hắn, chính là đi truyền tin. Hắn vốn tưởng rằng chuyện này sẽ rất đơn giản, nhưng mà không nghĩ tới tình huống lại phức tạp đến như vậy.

Dựa theo tình huống trước mắt mà xét, thì khả năng là thuộc Tổng hệ Liễu Tộc cũng không quá lớn, nhưng cũng không phải là hoàn toàn không có.

- Chỉ mong là một cái Phân tộc nào đó của Liễu Tộc, địa vị cao cao một chút, nếu như là một cái Chi tộc nào đó, như vậy thì phiền toái

rồi…

Cặp mày Triệu Phong nhíu chặt.

Phân tộc của Liễu Tộc cũng chỉ có bảy cái, đều là thế lực lớn, thậm chí còn là bá chủ một phương.

Nhưng mà Chi tộc, thì lại có nhiều lắm, đến mấy trăm cái!

Triệu Phong cũng không biết, khi hắn đề cập với Liễu bá ba chữ "Liễu Cầm Tâm" kia, trong ánh mắt của vị quý nhân kim bào kia chợt lóe lên một tia dị sắc.

- Liễu Cầm Tâm? Chẳng lẽ là người đó… Không có khả năng! Tuyệt đối không thể nào! Có lẽ là cùng tên cùng họ mà thôi!

Vị quý nhân kim bào kia khẽ hít sâu một hơi, sau đó lại liên tục lắc đầu.

Những người cùng tên cùng họ thật sự là có rất nhiều, quý nhân kim bào khẽ mỉm cười bỏ qua.

o0o

Độ Thiên Thuyền, vẫn tiếp tục trong Nộ Thiên Hà chậm rãi chạy đi.

Thời gian rất nhanh trôi qua!

Chỉ trong chớp mắt, thời gian đã trôi qua bảy tám ngày.

Độ Thiên Thuyền rốt cuộc cũng tiếp cận bờ bên kia.

Bờ bên này của Nộ Thiên Hà, trời xanh trong như ngọc bích, một

mảnh giang sơn cẩm tú xinh đẹp, phong cảnh giống như tranh vẽ, gợn sóng bao la hùng vĩ, thanh lệ vô cùng!

Ánh mắt Triệu Phong phóng ra rất xa, thật sâu, rồi chìm vào trong cảnh sắc.

- Thật sự mê người a! Bờ bên kia chính là Thánh địa tu hành Đại quốc Thiên Bồng hay sao?

Trong ánh mắt của Liễu Đình Ngọc chợt lóe lên một tia sáng kỳ dị, hai bàn tay phấn trắng nắm chặt lại, gần như bị mảnh đất này mê hoặc.

Bờ Nam của Nộ Thiên Hà chính là khu vực hoang vắng bên ngoài Đại quốc Thiên Bồng, chỉ khi nào qua sông, mới có thể chân chính tiến vào Thánh địa!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong mơ hồ bắt giữ được một luồng lực lượng vô tận thông thiên triệt địa ẩn chứa bên trong Nộ Thiên Hà, phảng phất như muốn xé rách cả lục địa vậy.

- Bờ bên này của Nộ Thiên Hà, nguyên khí thiên địa nồng đậm hơn rất nhiều lần, gần như gấp chục lần tại Hoành Vân Thập Tam Quốc! Ở giữa sông này không biết là ẩn chứa loại lực lượng thông thiên đến thế nào, không ngờ lại có thể xoay chuyển sự phân bố nguyên khí thiên địa ở một trình độ nhất định của toàn bộ Bắc Đại lục như thế này.

Triệu Phong khẽ hít sâu một hơi, căn bản không thể nào đánh giá nổi cấp bậc của loại lực lượng kia.

- Nộ Thiên Hà này chính là một con sông vô cùng thần bí! Thiên Cơ Truyền Thừa, bài danh đệ nhất trong Tứ Đại Truyền Thừa Đại lục,

mấy vạn năm trước đây đã từng xuất hiện ở nơi này, vì thế ở Bắc Đại lục mới sinh ra một cái Nộ Thiên Hà!

Liễu bá mang theo một tia ngữ khí kể chuyện xưa, nói.

- Thiên Cơ Truyền Thừa? Là loại truyền thừa còn lợi hại hơn Xích Nguyệt Truyền Thừa sao?

Vẻ mặt Liễu Đình Ngọc tràn ngập hứng thú, hỏi.

Trong số Tứ Đại Truyền Thừa Đại lục, Xích Nguyệt Truyền Thừa bài danh thứ ba, mấy trăm năm trước, truyền thừa này đã sản sinh ra một vị Xích Nguyệt Giáo Chủ dựng nên thành tựu chấn động muôn đời.

- Thiên Cơ Truyền Thừa, ở trong Tứ Đại Tuyền Thừa Đại lục, chính là truyền thừa cổ xưa nhất, thần bí nhất, tần suất xuất hiện cũng thấp nhất. Những nội dung liên quan đến nó, ngay cả bên trong các sách cổ cũng không có lưu lại bao nhiêu!

Liễu bá thoáng cười, nói.

Trong lịch sử, những miêu tả ghi chép có liên quan đến Thiên Cơ Truyền Thừa, quả thật là quá ít. Nó có phải là mạnh nhất hay không, cũng không thể xác định được, nhưng tuyệt đối là cổ xưa nhất, thần bí nhất.

- Nghe nói, mỗi một lần Thiên Cơ Truyền Thừa xuất hiện, đều dẫn phát nên đại biến đổi của thiên địa, ảnh hưởng đến bố cục của toàn bộ Đại lục! Chỉ là, cái truyền thừa bài danh đệ nhất Đại lục này, đã thật lâu rồi cũng không thấy xuất hiện qua!

Vị quý nhân kim bào từ đầu đến giờ vẫn luôn trầm mặc, lúc này đột

nhiên cảm khái lên tiếng.

Những sự tích trong truyền thuyết này, mọi người chỉ nghe qua cho biết, cũng không nhất định xem nó là sự thật.

Không bao lâu sau, Độ Thiên Thuyền đã đi đến bờ bên kia.

Vù vù vù!

Mọi người đều rất nhanh rời khỏi Độ Thiên Thuyền. Tốc độ nhanh nhất hiển nhiên chính là vị quý nhân kim bào kia, thoáng lóe lên đã phóng vọt lên tận trời, biến mất vô ảnh vô tung.

- Tiểu tử tóc xanh kia, đầu Thanh Phong Yến này của ngươi, thật sự không định bán ra hay sao?

Gã trung niên áo xám Hôi Miêu Ưng kia, dẫn theo hai gã viện binh nữa, chậm rãi đến trước mặt Triệu Phong.

Mà một chỗ khác, gã thanh niên tóc bạc Tề Cửu, khóe miệng chợt nhếch lên một tia lãnh ý trào phúng.

Chương 254: Ta là thuần thú sư!

Hôi Miêu Ưng chẳng biết từ nơi nào kiếm tới hai gã viện binh, tu vi cũng đã đạt tới Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thực lực không hề tầm thường, ít nhất cũng cùng một cấp bậc với Từ Tử Huyền, Ngạo Nguyệt Thiên.

Tề Cửu dường như chỉ một mình một người, đứng ở một bên khác, cười lạnh không nói gì.

Ngoài ra, còn có mấy người khác cùng đi chung trên Độ Thiên Thuyền lúc trước, hiện tại cũng đang đứng một bên xem náo nhiệt, ánh mắt lóe lên quang mang nhàn nhạt.

Nhất thời, bầu không khí tại nơi này có chút áp lực.

Hết thảy mọi thứ, đều là do một gã tiểu tử tóc xanh đến từ bên ngoài Đại quốc Thiên Bồng mà ra!

Cái gã thiếu niên không biết từ quốc gia xa xôi hẻo lánh nào đó, trong tay mang theo một đầu Linh sủng phi cầm trân quý và một đầu Miêu sủng nhanh nhạy thông minh hiếm thấy, khiến cho mọi người đều phải đỏ mắt.

Tất cả mọi người đều nhất trí cho rằng, tên tiểu tử đến từ bên ngoài này không có bối cảnh, không có chỗ dựa vững chắc, tu vi tầm thường, nhất định là dễ ức hiếp!

Triệu Phong căn bản bất động thanh sắc, ánh mắt giống như cười

nhạo, khẽ liếc nhìn về phía Liễu bá phía sau.

Dựa theo ước định lúc trước giữa hai bên, Triệu Phong cùng ba người Liễu gia đồng hành, mà ba người Liễu gia phải cam đoan sự an toàn của hắn.

Liễu bá muốn dùng thủ đoạn dụ dỗ dụ lợi để giúp Liễu Đình Ngọc đạt được Tiểu Tặc Miêu, hiện tại đúng chính là cơ hội tốt để ban ơn lấy lòng.

- Các vị! Vị tiểu huynh đệ này chính là khách nhân của Liễu gia Lâm Lam Quận chúng ta! Mong rằng các vị cấp cho chúng ta một chút mặt mũi!

Liễu bá đảo quét qua qua mọi người, khí tức Nửa bước Chân Linh Cảnh lan tỏa ra, giống như một ngọn núi cao căn bản không thể vượt qua vậy.

Ở Đại quốc Thiên Bồng, cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh có một loại thủ pháp vô cùng cao minh, có thể một phen đem chân lực chuyển hóa kéo dài, trở thành Nửa bước Chân Linh Khí, là một loại quá độ dần dần chuyển thành khí Chân Linh chân chính.

Mức độ chuyển hóa thành Nửa bước Chân Linh Khí càng cao thì thực lực lại càng mạnh, thậm chí là vô hạn tiếp cận Chân Linh Cảnh!

Theo sự quan sát của Triệu Phong, Nửa bước Chân Linh Cảnh tại Thập Tam Quốc, Nửa bước Chân Linh Khí nhiều lắm cũng chỉ là chuyển hóa được nửa thành, một thành mà thôi.

Mà tại Đại quốc Thiên Bồng, Nửa bước Chân Linh Cảnh, phổ biến đều là chuyển hóa được từ hai đến ba thành, thực lực so sánh với cường giả cùng cấp ở Thập Tam Quốc gần như là mạnh hơn gấp

đôi.

Độ chuyển hóa này, tuy rằng vô cùng chậm chạp, nhưng mức độ chuyển hóa càng cao, xác suất đánh sâu vào Chân Linh Cảnh cũng càng thành công cao hơn.

Nếu như mức độ chuyển hóa có thể đạt tới chín thành, như vậy xác suất thành công đánh sâu vào Chân Linh Cảnh ít nhất cũng đạt tới sáu thành!

Giờ phút này, khi Liễu bá bộc phát ra Nửa bước Chân Linh Khí, đám người Hôi Miêu Ưng sắc mặt nhất thời đại biến.

- Nửa bước Chân Linh Khí, mức độ chuyển hóa đạt tới ba, bốn thành!

Những người xem náo nhiệt xung quanh, cũng đều hít mạnh một ngụm khí lạnh.

Uy áp Nửa bước Chân Linh lan tỏa khắp nơi trong hư không khiến cho tâm thần mọi người đều cảm thấy áp lực.

Ba người bọn Hôi Miêu Ưng hô hấp gấp gáp, vẻ mặt tràn ngập sự kiêng kỵ và do dự.

Nếu như có được sự che chở của ba người Liễu bá, bọn họ muốn xuống tay với Triệu Phong, gần như là không có bất cứ phần thắng nào cả.

- Liễu gia Lâm Lam Quận, chẳng qua chỉ là một Chi tộc Liễu Thị nhỏ bé không đáng nhắc tới mà thôi, căn bản mười đời cũng không kéo được quan hệ với Gia tộc Liễu Thị!

Một thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng đạm mạc đột nhiên từ một bên truyền đến.

Tề Cửu ngạo nghễ đứng tại chỗ, một đầu tóc bạc nhẹ nhàng bay lên, trên người ngưng hiện ra một cỗ khí tức sương lạnh nồng đậm. Phạm vi mấy trượng xung quanh nhất thời ngưng kết ra một tầng sương lam, nhiệt độ cũng đồng thời giảm thấp xuống.

Cỗ khí lưu sương lạnh đến thấu xương kia, ăn sâu vào tận cốt tủy, khiến cho ngay cả Liễu bá cũng có chút động dung.

Cặp mày thanh tú của Liễu Đình Ngọc khẽ nhếch lên, thúc giục chân lực hộ thể. Gã thiếu niên hắc bào Liễu Đông thì sắc mặt trắng bệch, thúc đẩy chân lực chống đỡ, nhưng cũng có chút chật vật.

- Tề Cửu, ngươi chỉ cần chế trụ cái lão nhân kia, những kẻ còn lại cứ việc giao cho chúng ta! Đến lúc đó, chúng ta sẽ phân cho ngươi bốn thành lợi nhuận!

Vẻ mặt Hôi Miêu Ưng tràn ngập hỉ sắc.

Thực lực của Tề Cửu cường đại vượt quá tưởng tượng, giờ phút này khí tràng cường đại thể hiện ra, đã có thể cùng Liễu bá đối kháng với nhau.

Triệu Phong vốn tưởng rằng thực lực của đối phương chỉ là tiếp cận Thương Vũ Nguyệt mà thôi, hiện tại xem ra, hắn hoàn toàn có thể so sánh được với Thương Vũ Nguyệt lúc ở Liên minh thịnh hội.

- Thiên Sương Bá Cực Quyền!

Từ trong nắm tay Tề Cửu phát ra một tầng sương lạnh lam sắc kinh người. Chỉ nhìn thấy một đạo hàn quang băng lam sắc đường kính

tới nửa trượng, mang theo thanh âm rít gào kinh người, phóng thẳng về phía ba người Liễu bá.

- Mau tránh ra!

Liễu bá quát lớn một tiếng, khí tràng Nửa bước Chân Linh Khí xuất hiện quanh thân, hư hóa ra một cái đại chưởng hư ảnh thổ hoàng sắc.

Bồng! Ầm!

Đại chưởng hư ảnh nở rộ ra quang mang thổ sắc nồng đậm, sau khi phá không, uy năng vẫn còn tiếp tục tăng vọt, dùng một loại cường thế vô cùng đánh tan công kích của Tề Cửu.

Thân hình Tề Cửu lui nhanh về phía sau, biến ảo ra mấy đạo hàn ảnh liên tiếp, hướng về phía Liễu bá phát động công kích mãnh liệt.

- Tề Cửu này, thực lực quả thật cực mạnh, công kích tiếp cận với Thương Vũ Nguyệt, thân pháp và phòng ngự lại càng mạnh hơn. Tổng hợp lại mà nói, ít nhất so sánh với Thương Vũ Nguyệt khi chưa lĩnh ngộ hạt giông kiếm ý còn mạnh hơn nửa cấp bậc!

Trong lòng Triệu Phong thầm than.

Đương nhiên, luận tuổi tác mà nói, Tề Cửu so với Triệu Phong và Thương Vũ Nguyệt còn lớn hơn đến mấy tuổi. Thương Vũ Nguyệt sau khi củng cố được hạt giống kiếm ý, thực lực tất nhiên sẽ có sự tăng trưởng hoàn toàn mới.

- Ra tay!

Hôi Miêu Ưng quát lớn một tiếng, dẫn theo hai gã viện binh Thất

trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, giết thẳng về phía ba người bọn Triệu Phong.

Thực lực Liễu Đình Ngọc cũng không hề tầm thường, lấy tu vi Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, vững vàng ngăn cản một gã Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Liễu Đông ứng phó một gã Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh còn lại, thì có chút chật vật.

- Tiểu tử tóc xanh, hiện tại ngươi giao ra Thanh Phong Yến, tự chặt chân tay, chúng ta có thể nể tình tha cho ngươi một mạng!

Hôi Miêu Ưng lộ ra nụ cười dữ tợn, nói.

Có Tề Cửu chế trụ Liễu bá, ba gã cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bọn họ hoàn toàn đủ khả năng nghiền nát ba người bọn Triệu Phong.

- Ha hả… thật không? Thanh Phong Yến ta nguyện ý dâng ra, nhưng phải xem các ngươi có năng lực bắt giữ hay không?

Triệu Phong phất tay một cái, khẽ huýt sáo nhẹ một cái, Thanh Phong Yến ở giữa không trung nhất thời đảo thân bay xuống.

- Hửm?

Hôi Miêu Ưng thoáng rùng mình một chút.

Nhưng ngay khoảnh khắc tiếp theo, Thanh Phong Yến hóa thành một đạo quang tuyến thanh sắc mắt thường khó có thể nhìn thấy nổi, nhanh như tia chớp lao thẳng về phía Hôi Miêu Ưng.

Phốc!

Hôi Miêu Ưng lăn nhanh một vòng trên mặt đất, trên vai vẫn còn lưu lại một vết máu thật dài. Nếu như không phải vừa rồi hắn nhanh chóng trốn tránh, phát ra chân lực hộ thể, chỉ sợ hiện tại đã bị cắt thành hai mảnh rồi.

Lông chim Thanh Phong Yến toàn thân cứng chắc, đầu cánh mỏng như cánh ve, thập phần sắc bén, hơn nữa hình thể tương đối nhẹ nhàng, tốc độ công kích cũng vô cùng nhanh.

Cho nên, trong lúc tập kích bất ngờ, Hôi Miêu Ưng nhất thời khinh suất, liền bị một chút thiệt thòi.

- Súc sinh!

Hôi Miêu Ưng nhất thời kinh sợ, phát động công kích về phía Thanh Phong Yến, dường như muốn bắt nó lại.

Thế nhưng, Thanh Phong Yến chính là Yêu thú cấp bậc Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, tốc độ cực nhanh, công kích cường đại, nào có thể dễ dàng đối phó như vậy?

Ta là Thuần Thú Sư! (2)

Dưới sự khống chế của Triệu Phong, Thanh Phong Yến phát động chiến thuật công kích như lôi đình, lần lượt phá không, lần lượt lao xuống, xẹt qua những quỹ tích huyền diệu khó lường, hết lần này đến lần khác dồn Hôi Miêu Ưng lâm vào hiểm cảnh.

Những người đang xem chiến ở gần đó cũng đều giật mình không thôi, liên tiếp nghị luận.

- Chẳng lẽ tên tiểu tử tóc xanh này chính là Thuần Thú Sư cực kỳ hiếm thấy sao?

- Thuần Thú Sư, ở cả Đại quốc Thiên Bồng này, cũng là một chức nghiệp vô cùng hiếm thấy, hơn nữa còn thập phần được hoan nghênh a!

Lúc này, trong đám người giao phong hai bên thì Triệu Phong chính là kẻ ung dung nhàn nhã nhất. Hắn căn bản không cần xuất thủ, chỉ sử dụng tinh thần bí thuật, chỉ huy Thanh Phong Yến tác chiến, cũng có thể hoàn toàn áp đảo Hôi Miêu Ưng.

- Tốc độ và công kích của Thanh Phong Yến căn bản đều là nhất lưu. Uy hiếp duy nhất chính là ở phòng ngự, chẳng qua dưới sự điều khiển của ta…

Khóa miệng Triệu Phong nhếch lên một nụ cười nhàn nhạt.

Thần Linh Nhãn của hắn, có thể nắm rõ quỹ tích và sơ hở của Hôi Miêu Ưng, khiến cho Thanh Phong Yến đứng ở thế bất bại! Thực lực của Hôi Miêu Ưng tuy mạnh, nhưng cũng không thể nào ứng phó nổi.

Mà một bên khác, Liễu bá và Tề Cửu chiến đấu một chỗ với nhau, ánh mắt thoáng đảo qua ba người bọn Liễu Đình Ngọc.

Trên thực tế, Liễu bá hiện tại vẫn còn lưu lại chút dư lực, chính là muốn cấp cho hai người bọn Liễu Đình Ngọc một cơ hội thực chiến.

Liễu Đình Ngọc cũng không khiến cho hắn phải thất vọng, trí tuệ thiên tư cực cao, chiến lực không hề tầm thường, dễ dàng thoải mái ứng phó đối thủ Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thậm chí mơ hồ còn chiếm thế thượng phong nữa.

Về phần gã thiếu niên hắc bào Liễu Đông, có thể miễn cưỡng ngăn cản một gã đối thủ Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, cũng xem như có chút năng lực rồi.

Nhưng mà, khiến cho Liễu bá ngoài dự liệu nhất chính là Triệu Phong.

Cái tên thiếu niên tóc xanh đến từ nước ngoài này, không ngờ lại không uổng công hắn cố tình chiêu dụ, bằng vào tọa kỵ phi cầm, đã có thể lực áp Hôi Miêu Ưng thực lực không hề tầm thường rồi.

Dù sao, thực lực của Hôi Miêu Ưng này cũng không tầm thường, ngoại trừ không bằng Tề Cửu ra, tuyệt đối là đứng đầu trong ba người còn lại.

- Hửm? Cỗ tinh thần chấn động này! Hắn có thể sử dụng bí pháp đặc thù, khống chế Thanh Phong Yến tác chiến… Chẳng lẽ… hắn thật sự là Thuần Thú Sư sao?

Liễu bá cảm nhận được trên người của Triệu Phong có một luồng tinh thần chấn động mờ mịt.

Thuần Thú Sư, chính là một loại chức nghiệp cực kỳ hiếm thấy. Loại chức nghiệp này hoàn toàn có thể thuần hóa Yêu thú thành tọa kỵ Linh sủng, hơn nữa còn có thể câu thông với Yêu thú nữa.

Như vậy, những người có lực lượng tinh thần cường đại hơn người, sẽ có ưu thế rất lớn khi theo đuổi con đường này.

Trên thực tế, Triệu Phong cũng có được mấy lần cơ hội có thể điều khiển Thanh Phong Yến phát động công kích mang tính trí mạng đối với Hôi Miêu Ưng, nhanh chóng kết thúc cuộc chiến.

Chẳng qua, hắn cũng có ý định thầm tìm hiểu một chút thực lực của ba người bọn Liễu bá.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu ngồi ở trên vai của hắn, hai chân trước không ngừng huy động, khoa tay múa chân, tiến hành cổ vũ cho mọi người.

Triệu Phong mỉm cười tủm tỉm gật đầu, thiếu chút nữa còn vỗ tay tán thưởng nữa.

Một màn này, khiến cho mấy người bọn Hôi Miêu Ưng thiếu chút nữa hộc máu.

Liễu bá thì vô cùng ngạc nhiên, có cảm giác một người một mèo này, thuần túy chính là đang xem kịch vui.

- Hì hì… Tiểu Tặc Miêu đang cổ vũ cho ta hay sao?

Sắc mặt Liễu Đình Ngọc tràn đầy vui vẻ, càng ra sức phát chiêu, một phen đánh cho đối thủ liên tục bại lui.

Nàng ta thật sự không nhìn thấy được vẻ xem kịch vui trong mắt của Tiểu Tặc Miêu.

- Đáng giận! Một người một mèo này, căn bản chính là xem náo nhiệt, không định ra tay!

Liễu Đông bị đánh đến mức không thở nổi ra hơi, hắn từ lâu đã cảm thấy không vừa mắt hành vi của Triệu Phong rồi.

Hắn bị một gã Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh trong đó đánh cho đến mức không có lực hoàn thủ, nếu như Triệu Phong có thể ra tay

hỗ trợ, ít nhất cũng có thể chống đỡ được thêm một chút.

Thế nhưng… một người một mèo này, hiển nhiên là không có ý tứ nhúng tay vào.

Chiến đấu một lúc khá lâu sau, mắt thấy Liễu Đông đã sắp sửa không chống đỡ được nữa…

- Không tệ!

Liễu bá khẽ gật đầu, Nửa bước Chân Linh Khí trong cơ thể nhất thời dâng trào lên một trận, khí tức toàn thân tăng vọt, mạnh mẽ phản công.

Hắn dù sao cũng là Trưởng lão của một Gia tộc, Nửa bước Chân Linh Khí trong cơ thể đã chuyển hóa đến ba, bốn thành, nhanh chóng đánh lui được Tề Cửu, nhất cử chiếm được thượng phong.

Thế nhưng Tề Cửu còn khó chơi hơn trong tưởng tượng rất nhiều, bên ngoài thân thể ngưng kết ra một tầng băng giáp, lực phòng ngự kinh người.

Không chỉ như thế, trong cơ thể Tề Cửu còn trào ra một luồng lực lượng huyết mạch! Bốn phía xung quanh nhất thời xuất hiện băng lưu sương lạnh rít gào, chiến lực tăng lên không ít.

- Không xong! Trong cơ thể Tề Cửu này không ngờ lại có lực lượng huyết mạch!

Trong lòng Liễu bá cả kinh một hồi.

Tình huống hiện tại, có thể nói là cưỡi hổ khó xuống.

Hắn vốn tưởng rằng có thể thoải mái nắm trong tay toàn cục, tiến thoái tự nhiên, không nghĩ tới Tề Cửu này lại khó chơi đến như thế.

Lần này, Triệu Phong khẽ gật đầu một cái:

- Ha ha… Tiểu Tặc Miêu, đến lúc ngươi ra tay rồi!

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu cực kỳ không tình nguyện lắc đầu.

Nhưng còn chưa đợi nó phản ứng, Triệu Phong đã nắm cái lỗ tai mèo của nó, cật lực ném thẳng về phía Hôi Miêu Ưng.

- Cái gì đây?

Hôi Miêu Ưng đang cùng với Thanh Phong Yến chiến đấu, lại phát hiện ra Tiểu Tặc Miêu đã bị Triệu Phong biến thành một quả bóng ném về phía mình.

Trong mắt hắn chợt lóe lên lãnh quang, giơ tay đánh thẳng về phía Tiểu Tặc Miêu.

Vụt!

Tiểu Tặc Miêu đột nhiên bỗng biến mất trong tầm mắt của hắn!

Còn không đợi hắn kịp phản ứng lại, thì một cái miêu trảo đã phốc một tiếng, xẹt qua cổ họng của hắn.

Soạt!

Cổ họng của Hôi Miêu Ưng nhất thời rách toạc, máu chảy ra như

suối, thân thể ngã rạp xuống mặt đất.

- Meo meo!

Lúc này Tiểu Tặc Miêu mới từ trong hư không hiện ra.

- Con mèo này, lại còn biết ẩn thân nữa!

- Con mèo này quả thật là vô cùng giảo hoạt, không ngờ lại có thể nhất cử giết chết Hôi Miêu Ưng!

Những người đang quan chiến xung quanh cũng đều thất sắc.

Hiển nhiên, đầu Tiểu Tặc Miêu ở bên cạnh Triệu Phong này, cũng không phải là một đầu sủng vật bình thường.

Sau khi Hôi Miêu Ưng bị giải quyết xong, chiến cuộc liền hoàn toàn nghiêng về một phía.

Tề Cửu liếc mắt nhìn Triệu Phong một cái thật sâu, sau đó nhanh chóng rút lui khỏi nơi thị phi này.

Liễu bá thoáng thở dài một hơi, khẽ đưa tay lau đi mồ hôi lạnh trên trán mình. Vừa rồi thiếu chút nữa là không thể khống chế nổi cục diện rồi!

Rất nhanh sau đó, ánh mắt của hắn khẽ chuyển, nhìn sang phía Triệu Phong, trên mặt toát ra vẻ cẩn thận cùng cung kính, hỏi:

- Xin hỏi tiểu huynh đệ, ngươi có phải là một Thuần Thú Sư cực kỳ hiếm thấy hay không?

- Thuần Thú Sư?

Triệu Phong nhận ra được một tia chờ mong cùng với kính ý ở trong mắt của Liễu bá.

- Ừm! Đúng vậy! Ta chính là Thuần Thú Sư!

Triệu Phong tâm niệm vừa chuyển, gật đầu thừa nhận.

Chương 255: Hồng hồ Thành

- Đúng vậy! Ta chính là Thuần Thú Sư!

Vẻ mặt Triệu Phong hết sức bình tĩnh, rất vô sỉ thừa nhận cái danh hiệu cao thượng này.

Liễu bá và những người chung quanh cơ bản cũng đều tin tưởng mười phần.

Dù sao, bọn họ cũng tận mắt nhìn thấy Triệu Phong chỉ huy Thanh Phong Yến, lực áp Hôi Miêu Ưng tu vi Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Trên mặt gã thiếu niên hắc bào Liễu Đông thì lại mang theo vài phần hồ nghi. Cái tên thiếu niên từ nơi khỉ ho cò gáy chạy tới này, chớp mắt đã xoay người biến đổi, trở thành một vị Thuần Thú Sư khiến kẻ khác phải sùng kính, như vậy cũng quá mức kỳ ảo rồi…

Đại quốc Thiên Bồng diện tích lãnh thổ rộng lớn, địa vực khổng lồ, nhu cầu đối với tọa kỵ phi cầm cực cao.

Tốc độ của nhân loại cho dù có nhanh đến đâu đi chăng nữa, cường đại như Chân Linh Cảnh, đối mặt với quãng đường lấy đơn vị ngàn dặm mà tính toán, cũng đều có chút lực bất tòng tâm.

Ở nơi này, gần như mỗi một kẻ tu luyện thực lực cường đại một chút, trong tay đều sẽ có một tọa kỵ Linh sủng chuyên dùng để di chuyển. Vị quý nhân kim bào lúc trước cũng chính là như thế, có được một đầu Tứ Dực Phi Vân Báo, bất luận là phi hành hay chiến

đấu, cũng đều vô cùng thực dụng.

Thử nghĩ mà xem, trong một tràng chiến tranh vượt qua quãng đường lên đến mấy ngàn dặm, mấy vạn dặm, chỉ dựa vào sức của bàn chân, đó là loại đau khổ đến mức nào.

Tóm lại, tọa kỵ Linh sủng ở Đại quốc Thiên Bồng luôn ứng dụng rất rộng rãi, ở những địa vực trong này, chúng lại chính là vật tư chiến lược khiến người ta tranh chấp, chiếm đoạt.

Chính bởi vì như vậy, cho nên Thuần Thú Sư ở Đại quốc Thiên Bồng mới vô cùng được hoan nghênh! Chỉ là cái loại chức nghiệp vô cùng thực dụng này, lại quá mức thưa thớt, so sánh với Trận Pháp Sư và Luyện Đan Sư còn hiếm thấy hơn rất nhiều.

Cho nên, sau khi nhận được câu trả lời khẳng định của Triệu Phong, thần sắc của Liễu bá cũng trở nên cung kính và kích động hơn một chút.

- Hóa ra ngươi chính là Thuần Thú Sư, khó trách có thể có được sủng vật đáng yêu và nhanh nhạy như thế!

Cặp mắt trong suốt của Liễu Đình Ngọc sáng lên, giương mắt nhìn về phía Triệu Phong, trong ánh mắt có thêm vài phần sùng bái và hâm mộ.

Trong số ba người, cũng chỉ có mình Liễu Đông là sắc mặt tối tăm phiền muộn, trong lòng vẫn có chút hoài nghi.

Nếu như dưới tình huống bình thường, hắn hơn phân nửa cũng sẽ tin tưởng.

Nhưng mà bản thân Liễu Đông lại rất có thành kiến đối với Triệu

Phong, nói thế nào cũng không chịu chấp nhận sự thật này.

- Liễu bá, Đình muội, ta chưa từng nghe nói qua có vị Thuần Thú Sư nào trẻ tuổi như vậy…

Liễu Đông nói ra sự nghi ngờ của mình, vẫn còn ôm theo địch ý đối với Triệu Phong.

- Đông nhi, không được vô lễ!

Liễu bá quát lớn một tiếng, cắt ngang lời nói của Liễu Đông.

Thuần Thú Sư, đối với một Gia tộc nhỏ như Liễu gia Lâm Lam Quận mà nói, chính là một chức vị cực kỳ thiếu khuyết, bình thường chính là vạn kim khó cầu.

Trong Liễu gia Lâm Lam Quận bọn họ, cũng chỉ có được mấy vị Thuần Thú Sư cấp bậc học đồ, chỉ có thể phụ trách những vấn đề đơn giản như chăn nuôi, chữa thương cho Linh thú tọa kỵ, nhưng nếu như nói đến chân chính thuần hóa Yêu thú, thì bọn họ lại không có khả năng này.

Trước kia, Liễu gia Lâm Lam Quận cũng từng có lần dùng số tiền khổng lồ mời một vị Thuần Thú Sư chân chính đến làm khách một thời gian, hỗ trợ thuần hóa vài con Yêu thú cấp thấp, nhưng chẳng được bao lâu, đã bị Gia tộc khác dùng số tiền lớn hơn mời đi mất.

- Thân phận của ta, không cần phải chứng minh cho bất luận kẻ nào tin tưởng!

Triệu Phong lạnh nhạt liếc mắt nhìn Liễu Đông một cái, trong thanh âm lộ ra sự khinh thường mười phần.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đứng trên lưng hắn cật lực gật đầu một cái, dùng miêu trảo khoa tay múa chân, giống như là đang làm chứng cho chủ nhân mình vậy.

Nhìn thấy một màn như vậy, Liễu bá và Liễu Đình Ngọc càng thêm tin tưởng không chút nghi ngờ.

Trong lòng Liễu Đông cũng có chút chột dạ, không dám tùy tiện lên tiếng nữa.

Nếu không phải là một Thuần Thú Sư, Triệu Phong chỉ là một gã thiếu niên ngoại quốc, cho dù có tu vi Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đi chăng nữa, cũng khó có được một đầu Linh sủng phi cầm cường đại như Thanh Phong Yến vậy.

- Thuần Thú Sư ca ca, vậy ước định lúc trước của chúng ta, có còn tính nữa hay không?

Cặp mắt của Liễu Đình Ngọc khẽ chớp động mấy cái, có vài phần tinh linh, giảo hoạt.

Liễu bá cũng nở nụ cười hòa ái:

- Dựa theo ước định lúc trước của chúng ta, chỉ cần Tiểu Tặc Miêu chịu đi theo chúng ta, ngươi sẽ không ra tay ngăn cản phải không?

- Đương nhiên là có hiệu quả! Chẳng qua, muốn cướp đi một đầu Linh sủng từ trong tay của một Thuần Thú Sư, cũng không chuyện dễ dàng đâu!

Triệu Phong khẽ mỉm cười, nói.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đứng trên vai Triệu Phong, lộn nhào một cái, lúc lắc cái đuôi, vẻ mặt cao ngạo, cự tuyệt những điều kiện hấp dẫn của mấy người Liễu Đình Ngọc.

Kết quả này, cũng không nằm ngoài dự đoán của đám người Liễu bá.

Nếu như Tiểu Tặc Miêu có thể dễ dàng bị "mời" đi như vậy, Triệu Phong căn bản là uổng mang danh Thuần Thú Sư rồi.

Liễu bá hít một hơi, đề nghị:

- Không bằng như vầy đi, tiểu huynh đệ cho Đình nhi thêm thời gian một trăm ngày nữa để thuyết phục Tiểu Tặc Miêu! Hơn nữa, ngài thân là một vị Thuần Thú Sư, trong quá trình này, cũng sẽ không sử dụng thủ đoạn nào khác để can thiệp chứ?

- Ta đương nhiên là sẽ không quấy nhiễu rồi, nhưng mà trong thời gian trăm ngày này…

Triệu Phong ra vẻ do dự, nói.

Cho đến lúc này, mục đích của hắn xem như đã đạt thành được một nửa.

- Ha hả… tiểu huynh đệ không phải là đang muốn tìm một nữ nhân họ Liễu hay sao? Lần này mục tiêu của ba người chúng ta là một trong bảy đại Phân tộc của Gia tộc Liễu Thị, Liễu gia Hồng Hồ Quận!

Liễu bá lại cười nói.

- Hồng Hồ Liễu gia?

Trong lòng Triệu Phong không khỏi vui vẻ, cuối cùng cũng có thể liên hệ với một Phân tộc Liễu Thị cấp bậc khá cao rồi.

- Hồng Hồ Liễu gia ở tại khu vực Hồng Hồ Quận này chính là một phương bá chủ. Đến nơi đó, càng tiện lợi hơn cho tiểu huynh đệ tìm người! Hơn nữa theo như ta biết, Hồng Hồ Liễu gia có bản gia phả tương đối đầy đủ của Liễu Tộc, càng dễ dàng cho việc tìm người hơn.

Liễu bá nhìn thấy Triệu Phong đã động tâm, lại vội vàng cấp thêm một điều kiện mê người nữa.

Lúc trước khi còn ở trên Độ Thiên Thuyền, Liễu bá đã biết được Triệu Phong chính là muốn đi tìm người.

- Cũng được!

Triệu Phong trịnh trọng gật đầu.

- Thật tốt quá!

Liễu Đình Ngọc không khỏi nhảy nhót một trận, quấn lấy Tiểu Tặc Miêu mà chơi đùa một hồi.

Liễu bá cũng khẽ thở ra một hơi, trong lòng cảm thấy may mắn. Nếu có thể cùng với một vị Thuần Thú Sư có tiềm lực cực lớn kết nối giao tình, đối với Liễu gia Lâm Lam Quận mà nói, trăm lợi không một hại!

Mấy người Liễu bá không chú ý tới, lúc này Triệu Phong cùng Tiểu Tặc Miêu khẽ liếc mắt nhìn nhau một cái, trong mắt mang theo ý cười

như đã đạt được mục đích.

Bọn họ căn bản không biết rằng, ngay từ thời điểm lúc Triệu Phong giả mạo Thuần Thú Sư, đã liền có ý định muốn thông qua manh mối của ba người Liễu bá, nhằm để thăm dò tung tích.

hương 255: Hồng Hồ Thành (2)

Khiến cho Triệu Phong càng thêm kinh hỉ chính là, kế tiếp hắn liền có cơ hội tiến vào một trong bảy đại Phân tộc bên dưới Tổng hệ Liễu Tộc, việc này đối với kế hoạch tìm người của chính mình có sự trợ giúp cực lớn.

Chính vì như thế, cho nên Triệu Phong đã phải hứa hẹn cấp cho Tiểu Tặc Miêu một trăm Nguyên tinh thạch Hạ phẩm để làm phí dịch vụ!

Nếu không có Tiểu Tặc Miêu, Triệu Phong căn bản không thể nào thuận lợi tiếp xúc với Gia tộc Liễu Thị như vậy. Nếu tùy tiện tiếp cận, nhất định sẽ khiến cho Liễu Thị cảnh giác.

Đồng thời, trong lòng Triệu Phong cũng có chút oán giận:

- Sư tôn à, cái nhiệm vụ truyền tin này, tin tức ngài đưa ra quả thật quá ít rồi! Cả Đại quốc Thiên Bồng rộng lớn đến như vậy, Gia tộc Liễu Thị nhiều đến mấy trăm cái, những người tên Liễu Cầm Tâm lại nhiều đến mức không đếm hết nổi!

Trên thực tế, Triệu Phong đã trách lầm Đại Trưởng lão.

Đại Trưởng lão từ trước đến giờ chưa từng đi qua Đại quốc Thiên Bồng lần nào, đối với tin tức cụ thể của người kia cũng biết không nhiều lắm, thậm chí việc quen biết người kia cũng là chuyện rất lâu trước đây rồi.

Mục tiêu chân chính của Đại Trưởng lão chính là một phen sắp xếp ổn thỏa cho tương lai của Triệu Phong, về phần thế cục của Thập Tam Quốc, căn bản là không ôm quá nhiều hy vọng.

Sau khi vượt qua Nộ Thiên Hà, Triệu Phong và ba người Liễu bá chính thức kết bạn mà đi.

Liễu bá tuy là Trưởng lão của Chi tộc Liễu Thị, nhưng số lần vượt qua Nộ Thiên Hà, tiến vào bờ bên kia cũng không tính là nhiều.

- Cứ cách mỗi năm năm, Chi tộc Liễu gia Lâm Lam Quận chúng ta lại đề cử một hai thiên tài đưa đến Phân tộc Hồng Hồ Quận…

Liễu bá cũng không có giấu diếm mục đích chuyến hành trình.

Triệu Phong lộ vẻ ngạc nhiên. Cái loại danh ngạch thiên tài đề cử này, lúc ban đầu khi ở trấn Thanh Diệp, hắn cũng từng may mắn nhận được.

Lúc trước, hắn và Triệu Tuyết được đề cử đi Gia tộc Triệu Thị tại Vũ Dương Thành, cuối cùng mỗi người đều đi lên quỹ tích nhân sinh bất đồng nhau.

Mà Liễu Đình Ngọc và Liễu Đông trước mắt này, đồng dạng cũng là người được đề cử đi tới Phân tộc cấp bậc cao hơn của Gia tộc, những gì trải qua cũng không khác gì Triệu Phong năm xưa!

Hơn nữa, Triệu Phong còn nhìn ra được, tư chất của Liễu Đình Ngọc hơn xa Liễu Đông, quỹ tích nhân sinh của hai người sau này, cũng sẽ hoàn toàn bất đồng nhau. Mặc dù thiên phú của Liễu Đông cũng không tệ, có thể so sánh với sư huynh Dương Kiền…

Liễu bá khẽ vỗ nhẹ một cái túi nhỏ đặc chế đeo bên hông mình, một luồng khói lóe lên, nhất thời hiện ra một đầu cự điêu lông xanh, dang rộng hai cánh ra, chiều dài ước chừng mười trượng.

Triệu Phong không có được Túi Linh sủng, cũng chỉ có thể hâm mộ mà nhìn.

- Cùng lên cả đi!

Liễu bá vỗ vỗ lưng điêu một cái, bảo mấy người cùng ngồi lên.

Luận cấp bậc, đầu cự điêu lông xanh trước mặt này cũng đạt tới Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, nhưng so sánh tốc độ và mức độ quý hiếm thì còn xa mới bằng được Thanh Phong Yến của Triệu Phong.

Chẳng qua, thể tích của đầu cự điêu này khá lớn, có thể đồng thời chở được tới gần mười người, điểm này so với Thanh Phong Yến thể tích khá nhỏ, thì lại có ưu thế hơn.

Hồng Hồ Liễu gia, cách Nộ Thiên Hà cũng không tính là quá xa, tương đương khoảng cách phân nửa Tương Vân Quốc mà thôi.

Trên đường đi tới, bay ngang qua một mảnh giang sơn cẩm tú xinh đẹp hùng vĩ, khiến cho Triệu Phong mở rộng nhãn giới rất nhiều.

Thánh địa tu hành Đại quốc, nguyên khí thiên địa vô cùng nồng đậm, võ phong cường thịnh, trong thế tục, cứ mười người lại có một vị Thoát Phàm Cảnh, chứ đừng nói gì đến Thế giới Tông môn.

Trên bầu trời thường xuyên có thể nhìn thấy được phi cầm tọa kỵ, ngẫu nhiên còn có thể nhìn thấy được thân ảnh của cường giả Chân Linh Cảnh nữa.

Đối với chuyện này, Liễu bá cũng không hề cảm thấy kỳ quái.

Những cường giả Chân Nhân Cấp bình thường, ở các nơi của Đại quốc thường xuyên vẫn nhìn thấy được.

Chỉ có cường giả Chân Huyền Cấp trở lên, mới có thể hiếm thấy hơn một chút.

Cường giả Chân Chủ Cấp mặc nhiên đứng ở đỉnh cao sừng sững, lật tay làm mây, úp tay làm mưa, không ai không phải là chúa tể một phương.

o0o

Mấy ngày sau, cự điêu lông xanh đã tiến vào một khu vực thủy vịnh sông hồ chằng chịt.

Hồng Hồ Quận, ở Đại quốc Thiên Bồng xem như cũng có danh tiếng không nhỏ. Những Gia tộc cùng Tông phái đóng đô ở trong này, cũng có đến mấy chục cái danh tiếng vang dội khắp cả Đại quốc Thiên Bồng.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong tra xét ra một cái kết quả. Phiến thiên địa này, nguyên khí thiên địa vô cùng tinh thuần, nồng hậu, xác suất thiên tài địa bảo xuất hiện cũng rất cao.

- Ở Hồng Hồ Quận này, Phân tộc Liễu Thị chính là một trong ba cỗ thế lực cực mạnh! Phía trước chính là Hồng Hồ Thành!

Liễu bá đã tới nơi này mấy lần, không ngừng giới thiệu cho Triệu Phong.

Mà trên thực tế, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đã sớm nhìn thấy

được Hồng Hồ Thành ở phía trước khá xa, thậm chí ngay cả hình dáng đại khái của cả đại thành cũng có thể nhìn thấy rõ ràng.

Cả Hồng Hồ Quận này có hình dáng như hình tam giác.

Trong đó mảnh lục địa của Hồng Hồ Quận hơi nhô ra, cũng có thể được xem như là một cái bán đảo, gần như tiếp cận vùng thủy vực trung tâm của Hồng Hồ!

Mà Hồng Hồ Thành, đứng sừng sững ở ngay trung tâm của cái bán đảo kia, phong cảnh quanh co khúc khuỷu, tráng lệ bàng bạc.

Sau khi cự điêu lông xanh bay tới phụ cận Hồng Hồ Thành, hành vi cử chỉ của mấy người Liễu bá liền trở nên có chút câu nệ hơn.

Trên không trung của Hồng Hồ Thành, thỉnh thoảng lại có những luồng khí tức cường đại bay vọt qua, thường xuyên là Nửa bước Chân Linh Cảnh, thậm chí là cường giả Chân Nhân Cấp nữa.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong quan sát toàn cục, trong lòng không khỏi cảm khái. Nếu so sánh với khu vực phồn hoa ở nơi này mà nói, thì phiến địa vực Thập Tam Quốc kia, quả thật cũng chỉ là một nơi khỉ ho cò gáy mà thôi.

Hồng Hồ Liễu gia chiếm đóng ở khu vực phía Đông Hồng Hồ Thành, giữ lấy một mảnh địa vực phồn hoa thật lớn.

Sau khi tiến vào Hồng Hồ Thành, có một cái văn bản quy định vô cùng rõ ràng: Những Linh sủng phi cầm loại lớn, nhất định phải thu nạp vào trong Túi Linh sủng, không được phép mang theo vào trong thành.

Liễu bá yên lặng thu hồi lại cự điêu lông xanh, mấy người từ từ hạ

xuống, chuẩn bị tiến vào trong thành.

Triệu Phong thì lại có chút buồn bực. Hắn không có Túi Linh sủng, trước mắt cũng không có đủ tiền mà mua.

- Đứng lại!

Mấy tên thủ hạ phi thân nhảy ra, ngăn cản Triệu Phong lại.

Theo nguyên tắc mà nói, Thanh Phong Yến của hắn cũng xem như là Linh sủng phi cầm loại lớn, dù sao chiều rộng cũng lên đến mấy trượng, tiến vào trong thành, nếu như vô tình đả thương người, cũng tính là quấy nhiễu trị an.

Ở giữa không trung Hồng Hồ Thành có rất nhiều thủ vệ cưỡi phi cầm tuần tra, thực lực khoảng chừng từ Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đến Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, những thủ vệ cấp bậc Đội trưởng, thì lại đạt tới Nửa bước Chân Linh Cảnh.

Hiện tại Triệu Phong chỉ có hai cái lựa chọn:

Thứ nhất, đi vào thành, tạm thời để Thanh Phong Yến ở lại ngoài thành.

Nhưng mà như vậy, Thanh Phong Yến ở lại bên ngoài, rất dễ bị kẻ khác nảy sinh ý định không tốt.

Thứ hai, từ bỏ ý định vào thành!

Chương 256: Ngoan nào! ngoan nào!

Triệu Phong khẽ hít một hơi. Hắn vừa mới chân ướt chân ráo đi vào Đại quốc Thiên Bồng, nhân sinh địa vực đều không quen biết, chỉ có thể đem Thanh Phong Yến lưu lại ở ngoài thành mà thôi.

Hắn định để Thanh Phong Yến bay lượn trên không trung, sau đó dùng Thần Linh Nhãn theo dõi chiếu ứng.

Đúng lúc này, Liễu bá chợt mở miệng nói:

- Các vị thủ vệ đại nhân, dựa theo quy định của các thành thị, Thuần Thú Sư có thể mang theo Linh sủng tọa kỵ của mình vào thành mà!

Ở bất cứ thế giới nào, cho dù là quy tắc có sâm nghiêm đến thế nào đi chăng nữa, cuối cùng vẫn sẽ có một số ít người có thể hưởng thụ đặc quyền riêng.

Ví dụ như đạt tới cấp bậc Chân Chủ Cấp, cho dù có cưỡi Linh sủng vào thành, cũng không ai ngăn cản cả, hết thảy quy tắc cũng đều là mây bay.

Tương ứng như vậy, Thuần Thú Sư cũng là một loại quần thể đặc thù, ở Đại quốc Thiên Bồng thập phần khan hiếm.

Hơn nữa, với năng lực đặc thù của Thuần Thú Sư, bên người thường xuyên sẽ mang theo không ít Yêu thú Linh sủng, Túi Linh sủng không nhất định sẽ đủ dùng.

Đối với cái quần thể đặc thù này, các đại thành cũng sẽ chiếu cố đặc thù một chút.

- Thuần Thú Sư?

Một gã Thủ vệ trưởng có tu vi Nửa bước Chân Linh Cảnh dẫn đầu, mang theo vẻ mặt hoài nghi nhìn về phía Triệu Phong.

Chúng thủ vệ đều có chút nghi ngờ, hiển nhiên là không tin.

Hồng Hồ Thành, thân là một trong những trọng thành quy mô khổng lồ của Đại quốc Thiên Bồng, trong thành tự nhiên có không ít những Thuần Thú Sư.

Nhưng mà những vị Thuần Thú Sư này, bình thường cũng hơi có chút danh tiếng, đám thủ vệ ít nhiều cũng đều biết mặt.

Mà gã thiếu niên trước mắt này, bộ dáng chột mắt, tóc xanh, nhìn bề ngoài có thêm vài phần hung ác tà dị, nhìn thế nào cũng không giống một vị Thuần Thú Sư.

- Ha ha… Hồng Hồ Quận từ khi nào lại có thêm một vị Thuần Thú Sư trẻ tuổi như vậy? Liễu mỗ thật sự muốn lĩnh giáo một chút a!

Một tiếng cười trong trẻo đột nhiên truyền đến.

Lời nói vừa dứt, một đầu hồng điểu hai đầu thật lớn, chở theo một gã thanh niên áo giáp màu tím bay nhanh mà đến.

- Liễu công tử!

- Liễu Đội trưởng!

Đám người Thủ vệ trưởng đều hành lễ, thần sắc cung kính.

Gã thanh niên tử giáp này, tu vi đồng dạng là Nửa bước Chân Linh Cảnh, nhưng khí tức trên người so sánh với Liễu bá còn cường đại hơn một chút.

- Nửa bước Chân Linh Khí chuyển hóa đạt tới gần sáu thành!

Triệu Phong giật mình động dung.

Nhưng mà Liễu bá đứng một bên thì cũng nhận ra gã thanh niên kia:

- Liễu Nguyên công tử!

Gã thanh niên tử giáp kia vừa đáp xuống, ánh mắt khẽ đảo qua ba người Liễu bá, cảm giác có chút quen mắt:

- Các ngươi là…

Liễu bá vội vàng thuyết minh thân phận.

- Ha ha… hóa ra là người của Chi tộc Liễu gia Lâm Lam Quận, ta thiếu chút nữa là quên mất! Hiện tại đúng là thời điểm bản tộc tuyển nhận danh ngạch thiên tài của Chi tộc a!

Liễu Nguyên công tử kia cuối cùng cũng nhớ lại.

Trong dĩ vãng, Liễu bá từng khá nhiều lần đưa đệ tử Chi tộc đến Liễu gia Hồng Hồ Quận, từng gặp qua Liễu Nguyên công tử này mấy lần.

Trải qua giới thiệu, Triệu Phong mới biết được, vị Liễu Nguyên công tử này chính là nghĩa tử của đương kim Gia chủ Liễu gia, trong đám

thanh niên trẻ tuổi tân bối, cũng tính là nhân vật phong vân nổi bật.

- Vị Triệu Phong huynh đệ này, chính là một vị Thuần Thú Sư mà gần đây bổn Chi tộc ta mới kết giao, vừa lúc cũng có việc cùng đến Hồng Hồ Thành!

Liễu bá trịnh trọng giới thiệu Triệu Phong cho Liễu Nguyên.

Liễu Nguyên nhàn nhạt gật đầu, hiển nhiên cũng không quá mức tin tưởng thân phận Thuần Thú Sư của Triệu Phong.

Tại Đại quốc Thiên Bồng, Thuần Thú Sư rất khan hiếm, tình huống giả mạo Thuần Thú Sư để kiếm chác cũng không phải chưa từng xảy ra.

- Có thể gặp được một vị Thuần Thú Sư trẻ tuổi như vậy, quả thật chính là vinh hạnh của Liễu mỗ ta! Trùng hợp, dạo gần đây Song Đầu Nộ Diễm Điểu của Liễu mỗ ta tính tình hơi chút nóng nảy, có chút không thể khống chế, không biết vị Triệu Thuần Thú Sư này có thể giúp đỡ một phen hay không?

Lời nói Liễu Nguyên vừa dứt, đầu Song Đầu Nộ Diễm Điểu mà hắn đang cưỡi đột nhiên phát ra một trận quái khiếu bén nhọn, phốc một tiếng, trên người dâng lên từng trận hỏa diễm hừng hực.

Sau đó Song Đầu Nộ Diễm Điểu chợt lồng lộn lên một hồi, hất Liễu Nguyên té ngã xuống đất.

Trong lòng Triệu Phong khẽ cười lạnh. Liễu Nguyên này quả thật là biết diễn trò, cố tình để cho Song Đầu Nộ Diễm Điểu vào lúc này giở chứng, lấy cái này để làm khó dễ, hoặc là cố ý muốn thử mình.

Người sáng suốt liền có thể nhìn ra được, tọa kỵ phi cầm của Liễu

Nguyên lúc này đây đột nhiên phác tác nổi giận, thật sự là quá mức trùng hợp rồi.

Liễu bá vừa định mở miệng nói gì đó, nhưng cuối cùng cũng im lặng.

Dù sao thì Triệu Phong cũng chính là một Thuần Thú Sư chân chính, loại vấn đề thông thường như thế này, hắn hẳn có thể giải quyết được.

Hơn nữa, Liễu bá cũng muốn nhân cơ hội này hiểu biết một chút năng lực thuần thú của Triệu Phong.

- Có thể, nhưng mà… chuyện thù lao…

Vẻ mặt Triệu Phong bình thản, liếc mắt nhìn đầu Song Đầu Nộ Diễm Điểu bộ dáng phẫn nộ bừng bừng phía trước kia.

Thù lao?

Mọi người nhất thời sửng sốt, khẩu khí của tên thiếu niên này thật ra cũng không nhỏ a!

Chẳng qua, bình thường các Thuần Thú Sư chân chính cũng chẳng có kẻ nào dễ hầu hạ cả.

- Chỉ cần ngươi có thể khiến cho Tiểu Hồng Diễm của ta bình tĩnh trở lại, những yêu cầu bình thường, ta hoàn toàn có thể thỏa mãn ngươi!

Vẻ mặt Liễu Nguyên tràn đầy tự tin chắc chắn.

Triệu Phong lập tức đưa ra yêu cầu, muốn Liễu Nguyên hỗ trợ mình tìm tung tích của một nữ tử họ Liễu.

- Không thành vấn đề!

Liễu Nguyên không chút do dự đáp ứng.

Tiểu Hồng Diễm chính là do hắn cố tình ra lệnh cho nó phát cuồng, dưới tình huống như thế này, nếu như Triệu Phong thật sự có thể khiến cho nó bình tĩnh trở lại, liền chứng minh hắn quả thật có chân tài thực học.

Mà một vị Thuần Thú Sư chính thức, cho dù là Hồng Hồ Liễu gia, cũng luôn có nhu cầu chiêu nạp, kết giao, những yêu cầu bình thường, hoàn toàn có thể thỏa mãn được.

Triệu Phong khẽ gật đầu, chậm rãi đi về phía Song Đầu Nộ Diễm Điểu.

Song Đầu Nộ Diễm Điểu phất phất hai cánh, hỏa diễm bốc lên cao chừng hơn một trượng, hung tính mười phần, nóng nảy vô cùng, không ngừng hướng Triệu Phong thị uy.

- Ngoan nào! Ngoan nào!

Triệu Phong giống như đang dụ dỗ con nít, vươn một đầu ngón tay ra, hướng về phía Song Đầu Nộ Diễm Điểu vẽ vẽ mấy cái.

Đồng thời, hắn cũng chậm rãi tiến về phía Song Đầu Nộ Diễm Điểu.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu cũng nhảy lên, đứng ở trên vai của Triệu Phong, nhe răng nhếch miệng, hướng Song Đầu Nộ Diễm Điểu không ngừng khiêu khích.

Song Đầu Nộ Diễm Điểu dưới sự múa may của hai người, dần dần trở nên yên tĩnh lại.

Đầu tiên là đầu ngón tay của Triệu Phong, quơ quơ vẽ vẽ, tựa hồ ẩn chứa một loại lực lượng thần bí có tác dụng yên ổn tâm thần.

Tiếp theo là sự khiêu khích của Tiểu Tặc Miêu, dường như cũng có tác dụng nhất định nào đó.

Tóm lại, một người một mèo bình yên không chút việc gì, đi tới trước người của Song Đầu Nộ Diễm Điểu.

- Ngoan nào! Ngoan nào!

Triệu Phong vươn tay ra, khẽ vuốt ve đỉnh đầu của Song Đầu Nộ Diễm Điểu mấy cái.

Một màn này khiến cho những người ở gần đó đều vô cùng rung động.

Ở trước mặt Song Đầu Nộ Diễm Điểu thể tích khổng lồ, thân hình Triệu Phong nhỏ bé giống hệt như một tên người lùn vậy.

Nhưng mà hắn lại dùng một loại phương thức đơn giản như thế, đã có thể nhẹ nhàng trấn an con chim khổng lồ trước mặt mình.

Hơn nữa, Song Đầu Nộ Diễm Điểu lại vô cùng im lặng, để mặc cho nó vuốt ve đầu mình.

Ngoan nào! Ngoan nào! (2)

Liễu Nguyên cũng cả kinh một trận, âm thầm huýt sáo nhẹ một tiếng,

nhưng Song Đầu Nộ Diễm Điểu lại chỉ khẽ run nhẹ lên một tiếng, sau đó không phản ứng gì nữa.

Lúc này, Triệu Phong đã nhảy lên, đứng ở trên lưng của Song Đầu Nộ Diễm Điểu.

- Không có sự cho phép của ta, cho tới bây giờ chưa từng có người nào có thể bình yên đứng trên người của Tiểu Hồng Diễm, trừ phi là Thuần Thú Sư!

Trong mắt Liễu Nguyên chợt lóe lên tinh quang.

Khi mà Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu đứng ở trên người của Song Đầu Nộ Diễm Điểu, Liễu Nguyên chợt phát hiện, Tiểu Hồng Diễm của mình, không biết vì cái gì lại có chút run sợ nhàn nhạt.

- Meo meo! Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu học theo bộ dáng của Triệu Phong lúc trước, dùng miêu trảo khẽ vuốt nhẹ đỉnh đầu của Song Đầu Nộ Diễm Điểu, tựa hồ như đang nói:

- Ngoan nào! Ngoan nào!

Liễu Nguyên cùng đám người Liễu bá nhất thời vẻ mặt cực kỳ phấn khích.

Đặc biệt là Liễu Nguyên, khuôn mặt thoáng run rẩy nhàn nhạt. Tiểu Hồng Diễm của hắn, tính cách vô cùng nóng nảy, chưa từng bao giờ chịu qua sự vũ nhục như vậy.

Đầu tiểu Miêu sủng kia, không ngờ lại dám đùa giỡn Tiểu Hồng Diễm!

Mặc dù trong lòng Liễu Nguyên có chút oán hận, nhưng ngoài mặt lại duy trì sự khách khí:

- Triệu đại sư, quả thật có khả năng thông linh! Liễu mỗ bội phục! Yêu cầu của các hạ, Liễu Nguyên sau khi quay về Gia tộc, chắc chắn sẽ dốc sức hoàn thành!

- Ừm!

Triệu Phong khẽ gật đầu một cái, rất có bộ dáng của một Thuần Thú Sư chân chính.

Cũng chính vì như thế mới khiến cho đám người Liễu Nguyên càng thêm cẩn thận đối đãi. Chiêu nạp một vị Thuần Thú Sư, cho dù là đối với một đại tộc như là Hồng Hồ Liễu gia, cũng là chuyện vô cùng quan trọng.

o0o

Sau đó, có Liễu Nguyên dẫn đường, mọi người nhất thời thẳng đường tiến vào thành, không hề bị bất cứ ngăn cản nào cả.

Triệu Phong dắt theo Thanh Phong Yến vào thành, cũng không có kẻ nào tiến ra ngăn trở.

Ngay khi cái danh hào Thuần Thú Sư của hắn nhận được sự tán đồng của mọi người, liền có thể hưởng thụ loại đặc quyền này.

Thuần Thú Sư có khả năng thuần phục Yêu thú, đừng nói là Linh sủng của mình, cho dù là Linh sủng tọa kỵ của những người đi chung quanh, cũng đều dị thường yên lặng.

Không bao lâu sau, đoàn người của Triệu Phong liền được đối đãi như khách quý, tiến vào phủ đệ của Hồng Hồ Liễu gia.

Ba người bọn Liễu bá ngược lại được ăn theo chút vinh quang, đạt được những đãi ngộ trước giờ chưa từng có của Hồng Hồ Liễu gia.

Hồng Hồ Liễu gia thậm chí còn phái ra một vị Trưởng lão Chân Linh Cảnh, đặc biệt tới tiếp đón mấy người bọn Triệu Phong.

Vị Trưởng lão Chân Linh Cảnh này, trọng điểm tiếp kiến Triệu Phong, hơn nữa còn nguyện ý hứa hẹn cấp cho hắn đãi ngộ của Khách khanh Nhất đẳng nữa.

Khách khanh Nhất đẳng, gần như tương đương với đãi ngộ của Trưởng lão Khách khanh trong Liễu Tộc rồi.

Trưởng lão Khách khanh, bình thường cần phải đạt tới tu vi Chân Linh Cảnh, mới có thể đạt được đãi ngộ này, bởi vậy có thể thấy được phân lượng của Khách khanh Nhất đẳng này.

- Có thể cho ta chút thời gian suy nghĩ không?

Triệu Phong cũng chỉ thoáng gật đầu, không có lập tức đáp ứng.

Chuyện quan trọng nhất của hắn trước mắt, chính là truyền tin, hoàn thành xong nhiệm vụ của sư tôn.

Hắn còn nhớ rõ, sư tôn dường như đã từng nói qua, người nhận được bức thư này sẽ sắp xếp an bài cho hắn.

Nhưng mà nếu như Đại Trưởng lão biết được, giờ phút này Triệu Phong đã có hy vọng trở thành Khách khanh Nhất đẳng của một phương Đại Gia tộc trong Đại quốc Thiên Bồng, chỉ sợ sẽ lập tức

bảo hắn đồng ý, không cần phải đi đưa tin gì nữa.

Bởi vì mục đích của Đại Trưởng lão chính là một phen sắp xếp an bài thích đáng cho Triệu Phong ở lại Đại quốc Thiên Bồng, lá thư này, chẳng qua chỉ là muốn kéo chút quan hệ nhân mạch mà thôi.

Nhưng mà, trở thành Khách khanh Nhất đẳng của Hồng Hồ Liễu gia, thân phận cao thượng, điều này so với đãi ngộ của đệ tử trung tâm còn cao hơn không ít.

Triệu Phong căn bản là không cần quan hệ nhân mạch gì cả, chỉ bằng vào một cái thân phận Thuần Thú Sư, liền có thể đạt tới hiệu quả vượt quá tưởng tượng rồi. Đây là tình huống mà Đại Trưởng lão chưa bao giờ đoán trước được.

Nhưng mà hiển nhiên, Triệu Phong cũng không có lĩnh ngộ được ý định thực sự của sư tôn, trong lòng chỉ có duy nhất một ý niệm đơn giản, đó là đưa bức thư tín này đến trong tay chủ nhân chân chính của nó.

- Đây là một cái Hồng Liễu Lệnh! Bằng vào cái lệnh bài này, Triệu huynh đệ có thể đi lại khắp nơi trong địa bàn của Hồng Hồ Liễu gia, tuyệt đối không bị ngăn trở!

Vị Trưởng lão Chân Linh Cảnh kia cũng không cảm thấy ngoài dự liệu, càng không hề có bất cứ giận hờn nào, ngược lại còn cấp cho hắn một cái lệnh bài.

- Hồng Liễu Lệnh?

Liễu bá không khỏi lộ ra thần sắc hâm mộ. Thuần Thú Sư ở Đại quốc Thiên Bồng thật sự là vô cùng hiếm quý, các Đại Gia tộc, đại thế lực, ai nấy cũng đều tranh đoạt chiêu dụ.

Cái Hồng Liễu Lệnh này, chính là đại biểu cho thân phận khách quý của Triệu Phong ở Hồng Hồ Liễu Tộc.

Có lệnh bài này, Triệu Phong ở lại Hồng Hồ Quận làm việc sẽ càng thêm dễ dàng hơn rất nhiều.

Đợi khi chuyện của Triệu Phong kết thúc xong, kế tiếp mới tới phiên ba người bọn Liễu bá.

- Hai người các ngươi tới đây, kiểm tra tư chất một chút!

Vị Trưởng lão Chân Linh Cảnh nhàn nhạt liếc mắt nhìn hai người Liễu Đình Ngọc và Liễu Đông, vẻ mặt không chút biểu tình, nói.

- Đình nhi, nhanh lên!

Trong mắt Liễu bá toát ra một tia chờ mong và khẩn trương.

Vị Trưởng lão Chân Linh Cảnh kia cũng không hề lấy ra bất cứ đạo cụ thí nghiệm gì cả, chỉ khẽ nhắm mắt lại, tiến hành bắt mạch cho Liễu Đình Ngọc.

- Huyết mạch truyền thừa! Không ngờ lại là huyết mạch tổ truyền của Gia tộc Liễu Thị chúng ta!

Vị Trưởng lão Chân Linh Cảnh kinh dị ồ lên một tiếng.

Chỉ thấy trên làn da bên ngoài cánh tay của Liễu Đình Ngọc chợt hiện lên một tầng huyết dịch bích sắc nhàn nhạt, màu sắc giống hệt như một khối ngọc bích mông lung vậy.

Huyết mạch truyền thừa, mặc dù ở tại nơi địa linh nhân kiệt như Đại

quốc Thiên Bồng này, cũng thập phần hiếm thấy. Huống chi huyết mạch truyền thừa của Liễu Đình Ngọc lại còn là huyết mạch tổ truyền của Gia tộc Liễu Thị nữa.

Ngay hôm đó, chuyện này liền kinh động lên đến cao tầng của Liễu gia.

Liễu Đình Ngọc và Liễu Đông thành công tiến vào Hồng Hồ Liễu Tộc, cá chép vượt long môn, bước ra khỏi quỹ tích nhân sinh tầm thường trước đây.

Triệu Phong chứng kiến một màn này, trong lòng cảm khái, nhớ lại tình hình lúc trước mình và Triệu Tuyết cùng tiến vào Triệu Tộc.

o0o

Đêm đó, Triệu Phong ở lại trong khu vực khách quý của Hồng Hồ Liễu Tộc.

Hơn nữa, Liễu Nguyên rất nhanh đưa tới cho Triệu Phong một cái danh sách nhỏ, trong đó ghi lại chằng chằng chịt chịt một loạt các loại tin tức.

Trên cái danh sách này, tất cả những cái tên trên đó đều là Liễu Cầm Tâm!

Triệu Phong không khỏi bội phục, hiệu suất làm việc của Liễu Nguyên này, cũng không phải nhanh bình thường!

- Đúng rồi! Quên nói với Triệu đại sư, thiên kim tiểu thư của Hồng Hồ Thành chủ, cũng tên là Liễu Cầm Tâm đó!

Liễu Nguyên có chút chần chừ, nói.

- A?

Triệu Phong cũng không quá mức chú ý tới. Dù sao thì những người cùng tên Liễu Cầm Tâm ở trên bản danh sách này cũng rất nhiều

- Quan trọng hơn nữa chính là, vị Cầm Tâm tiểu thư này, gần đây đang tổ chức một hồi tỷ võ chiêu phu!

Liễu Nguyên có chút xấu hổ, nói.

Chương 257: Hồng hồ Thành chủ

- Tỷ võ chiêu phu?

Triệu Phong không khỏi kinh ngạc, cảm thấy không biết nói gì.

Đại quốc Thiên Bồng diện tích lãnh thổ rộng lớn, đất rộng người đông, những người tên Liễu Cầm Tâm cũng không phải là nhiều bình thường.

Hiện tại không ngờ lại rất đúng dịp, gặp phải một vị Liễu Cầm Tâm, hơn nữa lại còn đang tiến hành tỷ võ chiêu phu nữa!

- Vị thiên kim Thành chủ này, độ tuổi và tu vi như thế nào?

Mặc dù Triệu Phong nghĩ thấy khả năng không tính là quá lớn, nhưng vì để tránh bỏ lỡ, vẫn hỏi thêm một câu.

Dựa theo lẽ thường mà nói, chủ nhân của bức thư này, độ tuổi và tu vi hẳn là không chênh lệch quá nhiều so với Đại Trưởng lão.

Nhưng mà không có chuyện gì là tuyệt đối cả!

Một khi tấn cấp Chân Linh Cảnh, người đó sẽ có được mấy trăm năm thọ nguyên, lại càng không thể cân nhắc theo lẽ thường được. Những người trên trăm tuổi, thoạt nhìn cũng có thể chỉ mới hai mươi mà thôi.

Đồng dạng, cũng không ngoại trừ có một số kỳ tài có một không hai,

mới mười mấy, hai mươi tuổi đã đạt tới Chân Linh Cảnh rồi.

Chỉ cần tấn chức Chân Linh Cảnh, mấy trăm tuổi cũng vậy, mấy chục tuổi cũng vậy, đều là tồn tại cùng một cấp bậc, đều có khả năng giao tiếp.

Nếu vậy, Triệu Phong sẽ có hai cái điều kiện hạn chế:

Thứ nhất, tu vi không quá chênh lệch Đại Trưởng lão, tối thiếu là không thấp hơn so với Đại Trưởng lão bao nhiêu.

Thứ hai, độ tuổi không thể nào quá nhỏ! Vì tránh để lọt lưới, nhất thiết là phải từ hai mươi tuổi trở lên.

Ngoài ra, còn có thêm một vài điều kiện phụ thêm nữa, ví dụ như thích đi du lịch.

Đại quốc Thiên Bồng cách Thập Tam Quốc thập phần xa xôi.

Nếu không có chuyện gì quan trọng, chỉ có những người thích đi du lịch, mới có thể từ nơi phồn hoa đô hội như Đại quốc Thiên Bồng đi tới nơi khỉ ho cò gáy xa xôi như Thập Tam Quốc.

- Vị thiên kim Thành chủ này, thập phần thần bí, đại đa số thời gian bình thường đều thích đi du lịch khắp nơi bên ngoài, tu vi hẳn là đã đạt tới Nửa bước Chân Linh Cảnh! Độ tuổi hẳn là cũng không quá lớn, không vượt quá hai mươi! Về phần diện mạo, có người nói là trầm ngư lạc nhạn, có người lại nói là xấu xí vô cùng…

Liễu Nguyên có chút không xác định, nói.

- Hồng Hồ Thành chủ cũng xem như là nhất mạch Liễu gia, vì sao ngươi lại không thể xác định chắc chắn độ tuổi, diện mạo, tu vi của vị

thiên kim tiểu thư của Thành chủ này?

Triệu Phong có chút kỳ quái, hỏi.

Nếu lấy điều kiện ban đầu để sàng chọn, thì vị thiên kim Thành chủ này cũng xem như là cơ bản đạt tiêu chuẩn.

Liễu Nguyên cười khổ, nói:

- Vị thiên kim Thành chủ này, không chỉ có bản thân thần bí, ngay cả mẫu thân của nàng cũng đều có sắc thái thần bí vô cùng! Nàng và đương kim Thành chủ Hồng Hồ Thành, chỉ có một đoạn tình cảm ngắn ngủi, sau đó liền bỏ đi không biết tung tích nữa! Nhưng mà Hồng Hồ Thành chủ đối với vị chủ mẫu này, đến nay vẫn quyến luyến không quên, mãi cho tới giờ cũng không nạp thiếp cưới vợ thêm nữa!

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhíu lại. Vị thiên kim Thành chủ tổ chức tỷ võ chiêu phu này, bản thân đã có sắc thái thần bí, các loại tin tức cũng có chút mơ hồ không rõ ràng, khó có thể xác định được.

- Tỷ võ chiêu phu này, còn diễn ra thêm mấy ngày nữa. Nếu như Triệu đại sư có hứng thú, thậm chí cũng có thể tham gia. Chỉ cần độ tuổi không vượt qua hai mươi lăm, có thể chiến thắng được Liễu thiên kim, liền có thể trở thành “thừa long khoái tế” của Thành chủ đại nhân.

Ngữ khí Liễu Nguyên hơi ướm thử, nói.

Triệu Phong cật lực lắc đầu. Tỷ võ chiêu phu? Hắn hoàn toàn không có chút hứng thú nào.

Chẳng qua, hắn thật sự cũng nghĩ muốn bớt chút thời gian đi xem

mặt mũi của vị thiên kim Thành chủ kia như thế nào, dù sao cũng không thể hoàn toàn loại trừ nàng ra.

Kế tiếp sau đó, Triệu Phong bắt đầu lật xem bản danh sách kia.

Trên danh sách, toàn bộ đều là những nữ nhân có tên Liễu Cầm Tâm. Nhỏ từ mới bốn năm tuổi, lớn lên tới một hai trăm tuổi cũng đều có ghi lại.

Những người này, toàn bộ đều là xuất phát từ nhất mạch Liễu gia, cuối cùng đều đi theo quỹ tích nhân sinh bất đồng nhau.

Triệu Phong dựa theo những điều kiện hạn chế ban đầu, từng người từng người một sàng chọn, cuối cùng chỉ còn lại chừng mười người phù hợp điều kiện.

Trong số mười người này, có hai người tu vi đã đạt tới Chân Linh Cảnh, còn lại đều đã đạt tới Nửa bước Chân Linh Cảnh.

- Hai vị Liễu Cầm Tâm này, tu vi đã là Chân Linh Cảnh, quả thật không ai là tầm thường cả. Một người là Trưởng lão của Cầm Kiếm Cung, danh xưng Cầm Tiên Tử! Một người khác lại chính là Cầm Vương phi của Hoàng thất!

Triệu Phong không khỏi hít thật mạnh một ngụm khí lạnh.

Nhất hoàng, Tam tông, Tứ tộc!

Trong đó, Cầm Kiếm Cung chính là thuộc một trong Tam tông!

Bất luận là Cầm Kiếm Cung hay là Hoàng thất, cũng đều là một trong tám cỗ thế lực cực mạnh của Đại quốc Thiên Bồng.

Hơn nữa Cầm Tiên Tử và Cầm Vương phi, dựa theo độ tuổi, tu vi… cũng đều tương đối phù hợp điều kiện.

- Phù!

Triệu Phong thở dài ra một hơi, đưa tay xoa xoa mi tâm.

Mãi cho đến lúc này, nhiệm vụ truyền tin rốt cuộc cũng có chút manh mối.

Ngoại trừ Cầm Tiên Tử và Cầm Vương phi ra, những người còn lại, muốn gặp mặt một chút, cũng không phải quá khó.

Triệu Phong phục chế lại bản danh sách này trong đầu, đêm đó bắt đầu tiến hành điều tức tĩnh dưỡng.

Từ Thập Tam Quốc một đường bôn ba đến Đại quốc Thiên Bồng, về mặt tu vi, Triệu Phong cũng không có nhiều tiến triển, nhưng về căn cơ cảnh giới, thì lại dị thường ổn định.

Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, ở những Trọng thiên cuối cùng, mỗi bước tiến đều rất gian nan, mỗi khi tăng thêm một Trọng, cũng đều phải trả giá bằng vô số cố gắng và tài nguyên.

Lúc trước tại Liên minh thịnh hội, nếu như Triệu Phong không sử dụng Thuế Linh Đan, dưới tình huống bình thường, không mất hai, ba năm, rất khó có thể đột phá tới Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh!

Sau khi hóa giải U Hồn ấn ký, tu vi của Triệu Phong rớt trở lại xuống Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, nhưng hắn tuyệt không chút hối hận.

Hiện tại Triệu Phong đã đến Thánh địa tu hành Đại quốc Thiên Bồng, ở nơi này nguyên khí thiên địa nồng đậm, tài nguyên phong phú, tốc độ tu luyện khẳng định tốt hơn tại Thập Tam Quốc rất nhiều.

o0o

Tĩnh tu cả đêm, sáng sớm ngày hôm sau, Triệu Phong tìm đến chỗ của ba người bọn Liễu bá, thăm hỏi tình hình một chút.

Lúc này Liễu bá đang chuẩn bị lên đường trở về, hồng quang đầy mặt, cực kỳ vui vẻ. Dù sao thì Chi tộc của hắn rốt cuộc cũng đã xuất hiện một vị thiên tài kiệt xuất.

Liễu Đình Ngọc vẫn tràn ngập quyến luyến không nỡ rời đối với Tiểu Tặc Miêu như trước, quấn lấy chơi đùa không buông.

- Lão phu lập tức sẽ khởi hành trở về, ở Hồng Hồ Thành, mong rằng Triệu đại sư có thể chiếu cố Đình nhi và Đông nhi một chút!

Trước khi Liễu bá rời đi, đã đưa cho Triệu Phong một cái túi nhỏ màu bạc.

- Đây là?

Triệu Phong có chút kinh ngạc, mở túi ra, phát hiện đây là một cái Túi Linh sủng, giá trị ít nhất cũng là mười vạn Nguyên tinh thạch Hạ phẩm.

- Chút tâm ý nho nhỏ, không đủ thể hiện thành ý!

Liễu bá nở nụ cười hòa ái.

Gần mười vạn Nguyên tinh thạch, tuy cũng là một con số không nhỏ,

nhưng mà đối với một phương Gia tộc như Liễu gia Lâm Lam Quận mà nói, cũng không tính là cái gì.

Liễu bá hiển nhiên biết rõ, hiện tại Triệu Phong đang thiếu một cái Túi Linh sủng, dù sao thường xuyên mang theo Thanh Phong Yến đi lại khắp nơi cũng có chút không tiện cho lắm.

- Đa tạ Liễu bá!

Triệu Phong tiếp nhận Túi linh sủng.

Giai đoạn hiện tại, hắn quả thật là mua không nổi một cái Túi Linh sủng như vậy.

Thấy Triệu Phong nhận lấy Túi Linh sủng, Liễu bá mới vui vẻ rời đi.

Hồng Hồ Thành chủ (2)

Thuần Thú Sư ở các nơi trong Đại quốc Thiên Bồng cũng là chức nghiệp phi thường được hoan nghênh, các thế lực, Đại Gia tộc đều không tiếc giá nào chiêu nạp hoặc giao hảo.

Nếu như Triệu Phong ở lại Hồng Hồ Thành, nhất định sẽ nhận được sự tiếp đãi nhiệt tình của Hồng Hồ Liễu gia, cũng có thể chiếu cố hai người Liễu Đình Ngọc một chút.

Triệu Phong cũng hiểu được dụng ý của Liễu bá. Sau đó hắn bắt đầu nghiên cứu Túi Linh sủng.

Túi Linh sủng, chính là một loại túi vải có không gian đặc thù chuyên môn dùng để chứa Linh sủng tọa kỵ, sử dụng những tạo nghệ Trận pháp cực kỳ cao minh bên trong.

Túi Linh sủng có chút khác biệt với trữ vật thủ trạc, Túi Linh sủng có thể chứa đựng những vật còn sống sinh hoạt bên trong, hơn nữa còn có sự lưu thông nhất định với nguyên khí thiên địa bên ngoài.

Nhưng mà khuyết điểm của nó cũng là rất rõ ràng. Túi Linh sủng bởi vì thể tích khá lớn, mức độ không gian củng cố không được tốt cho lắm, bình thường cũng chỉ có thể sử dụng chừng mười năm là hết hiệu lực.

Trữ vật thủ trạc của Triệu Phong chỉ có thể tích chừng một thước vuông, nhưng lại thập phần ổn định, mấy trăm năm, mấy ngàn năm cũng không bị chút hư hao nào.

Về phần Tiểu Tặc Miêu, vì cái gì có thể ở trong trữ vật thủ trạc sinh tồn lâu dài như vậy, thậm chí còn có thể tùy tiện ra vào, đây là điều mà ngay cả Triệu Phong cũng không thể giải thích được.

Có được Túi Linh sủng, Triệu Phong rất nhanh đem Thanh Phong Yến thu vào trong đó.

Mà Tiểu Tặc Miêu thì cũng lỉnh kỉnh dọn nhà vào trong Túi Linh sủng luôn.

Ngoại trừ một ít Nguyên tinh thạch và một đám các loại bảo thạch màu sắc sặc sỡ ra, Tiểu Tặc Miêu còn ôm theo một cái bầu rượu thể tích so với nó còn lớn hơn một chút.

Cái bầu rượu này, chính là bầu rượu mà Triệu Phong lấy được từ trong Bách Phần Cấm Địa, có thể tự động biến nước thành rượu, thập phần thần kỳ.

Nhưng mà ngày thường Triệu Phong lại không có thói quen uống rượu, cũng liền nhắm một mắt mở một mắt, để mặc cho Tiểu Tặc

Miêu một mình uống hết.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu hôn lên trên má Triệu Phong một cái, vui mừng hưng phấn chui vào trong Túi Linh sủng.

Bên trong Túi Linh sủng có một không gian hình cầu, thể tích chừng mấy chục trượng.

Thanh Phong Yến cùng với Tiểu Tặc Miêu ở cùng một chỗ, hoàn toàn một bộ dáng hòa bình. Nhưng Triệu Phong lại đặc biệt chú ý, tựa hồ như Thanh Phong Yến đối với Tiểu Tặc Miêu có một sự sợ hãi nhàn nhạt khó hiểu.

Sau khi an bàn thỏa đáng chuyện Linh sủng xong, Triệu Phong một thân một mình đi ra khỏi phủ đệ Liễu Tộc. Trong người hắn có Hồng Liễu Lệnh, ở trong phạm vi thế lực của Hồng Hồ Liễu gia, có thể đi lại khắp nơi, không hề bị ngăn cản.

Thân là khách quý cao cấp của Hồng Hồ Liễu gia, nhất cử nhất động của Triệu Phong đều khiến cho người của Liễu gia chú ý, phái người đi dẫn đường, còn có hộ vệ âm thầm đi theo bảo hộ nữa.

Các loại đãi ngộ và chiếu cố, quả thật không chỗ nào có thể bắt bẻ cả.

Triệu Phong không khỏi cảm khái. Nếu như không phải lo lắng đến nhiệm vụ truyền tin, như vậy ở lại Hồng Hồ Thành một khoảng thời gian, cũng không tệ lắm.

- Triệu đại sư, ngài dự định đi tham gia tỷ võ chiêu phu hay sao?

Người dẫn đường cho hắn chính là Liễu Nguyên. Liễu Nguyên trêu ghẹo, hỏi.

Ngày hôm qua, trong lúc đưa bản danh sách cho Triệu Phong, Liễu Nguyên đã biết được mục đích của hắn. Thế nhưng vị thiên kim tiểu thư đang tiến hành tỷ võ chiêu phu kia, vừa lúc cũng tên là Liễu Cầm Tâm, hơn nữa lại còn thần bí vô cùng, Triệu Phong hiển nhiên không có khả năng không chút quan tâm.

- Ta không định tham gia, chỉ tới xem một chút thôi!

Triệu Phong có chút không biết nói gì.

Liễu Nguyên thì lại cười cười không nói gì, đi phía trước dẫn đường.

o0o

Khoảng chừng nửa canh giờ sau, hai người đã đến nơi tiến hành tỷ võ chiêu phu.

Phía trước Phủ Thành chủ, có một tòa Luận võ đài được bố trí Trận pháp xung quanh, đường kính khoảng chừng hai trăm trượng.

Xung quanh Luận võ đài đang có một biển người không ngừng lớn tiếng hò hét.

- Tỷ võ chiêu phu tổng cộng diễn ra trong bảy ngày, hôm nay đã là ngày cuối cùng rồi! Cả Hồng Hồ Thành, không ngờ không có một nam nhân nào có thể là đối thủ của Liễu thiên kim!

- Vị Liễu thiên kim kia, quả thật tu vi bất phàm, mãi cho đến nay, gần như chưa từng có kẻ nào có thể kiên trì với nàng quá ba hiệp!

Phía trước Phủ Thành chủ không ngừng vang lên thanh âm nghị luận.

Lúc này, trên Luận võ đài, vị thiên kim Thành chủ thần bí kia đang phiêu nhiên đứng ở đó, một thân váy lụa trắng như tuyết, bóng hình mảnh mai xinh đẹp, giống như tiên nữ trong tranh, vẻn vẹn một cái bóng dáng, liền khiến cho người ta mơ tưởng vô hạn.

Thế nhưng trên mặt nàng lại đeo một tấm lụa trắng che lại nửa dưới khuôn mặt, vẻn vẹn lộ ra ngoài một cặp mắt xinh đẹp trong xanh như thu thủy, tóc đen suôn dài, cặp mày lá liễu. Nhất cử nhất động của nàng, cho dù đặt bên trong biển người, vẫn như cũ có một loại cảm giác điềm tĩnh, an bình.

Mặc dù không thể nhìn thấy được dung mạo, nhưng mà khí chất tuyệt lệ của thiên kim Thành chủ, vẫn khiến cho người ta trong lòng máy động.

Chỉ luận về mặt khí chất, trong số những nữ nhân mà Triệu Phong nhận thức, gần như là không có bất cứ người nào có thể so sánh được với nàng.

Hắn theo bản năng dùng Thần Linh Nhãn nhìn trộm một chút dung nhan của vị thiên kim Thành chủ kia. Mặc dù không có mở ra lực lượng của mắt trái, nhưng mà chỉ cần hắn nhìn chăm chú một chút, cũng có được lực xuyên thấu nhất định.

Nhưng điều khiến Triệu Phong cảm thấy khiếp sợ chính là, tấm lụa che mặt của vị thiên kim Thành chủ kia đang đeo, dường như ẩn chứa một cỗ lực lượng thần bí nào đó, khiến cho hắn không thể nào nhìn xuyên qua nổi.

Hơn nữa, vị Liễu Cầm Tâm tiểu thư kia dường như có cảm ứng, ánh

mắt khẽ chuyển, nhìn về phía hắn.

Mặc dù Triệu Phong phản ứng nhanh, trước tiên thu hồi lại ánh mắt, nhưng vị thiên kim Thành chủ một thân váy lụa như tuyết trắng, ánh mắt thâm thúy trong vắt của nàng vẫn dừng lại trên người hắn một cái.

Dù sao, hình tượng độc nhãn tóc xanh của Triệu Phong cũng quá nổi bật trong đám người.

Bởi vì có Liễu Nguyên dẫn đường, nên Triệu Phong có thể trực tiếp đi lên đài quan chiến của đám người Phủ Thành chủ.

Ở trên khu vực trung tâm của đài quan chiến, Hồng Hồ Thành chủ nghiễm nhiên ngồi đó, ước chừng ba bốn mươi tuổi, bề ngoài thoạt nhìn vô cùng nho nhã.

- Bái kiến Liễu thúc thúc!

Liễu Nguyên dù sao cũng là nghĩa tử của Gia chủ Liễu gia, liền tiến lên chào hỏi một câu, thuận tiện cũng giới thiệu Triệu Phong với Hồng Hồ Thành chủ luôn.

- Ừm!

Hồng Hồ Thành chủ khẽ gật đầu đáp lời, sau đó ánh mắt liếc sang dò xét Triệu Phong.

Triệu Phong nhất thời cảm thấy một luồng áp bách nặng nề giống như thái sơn đè xuống vậy. Hồng Hồ Thành chủ chỉ tùy tiện quét mắt một cái, gần như khiến cho khí huyết chân lực toàn thân của hắn trong khoảnh khắc sụp đổ mất.

- Hồng Hồ Thành chủ này, ít nhất cũng có tu vi Chân Huyền Cấp, thậm chí còn cao hơn nữa! Có thể khẳng định, trong toàn bộ Liên minh Thập Tam Tông, không có bất cứ kẻ nào là đối thủ của hắn cả!

Triệu Phong hít sâu một hơi, duy trì trấn định, cùng Thành chủ chào hỏi.

Vẻ mặt Hồng Hồ Thành chủ mang theo vẻ tán thưởng:

- Tục ngữ có câu, anh hùng xuất thiếu niên! Một Thuần Thú Sư trẻ tuổi như thế, quả thật là hiếm thấy a!

Triệu Phong chỉ có thể cung kính khiêm tốn ứng phó.

Hắn xác định, Hồng Hồ Thành chủ này nhất định là đã nhìn ra bản thân mình có tinh thần nguyên mạnh mẽ hơn người, thậm chí ngay cả lực lượng huyết mạch cũng có khả năng đã bị bại lộ!

- Ha ha… chắc hẳn ngươi cũng là tới tham gia tỷ võ chiêu phu của nữ nhi ta, có phải không?

Hồng Hồ Thành chủ cười tủm tỉm nói.

Triệu Phong nhất thời giật mình một cái, thiếu chút nữa ngã ngửa luôn.

Chương 258: Tỷ võ chiêu phu

- Chắc hẳn ngươi cũng là tới tham gia tỷ võ chiêu phu của nữ nhi ta, có phải không?

Nụ cười cực kỳ rạng rỡ của Hồng Hồ Thành chủ nhất thời khiến trong lòng Triệu Phong giật mình một cái. Thật sự là sợ cái gì thì cái đó sẽ đến mà!

Hiện tại, Hồng Hồ Thành chủ chính là nhận định Triệu Phong tới đây để tham gia tỷ võ chiêu phu, nếu như Triệu Phong trả lời là không phải, như vậy chính là ở trước mặt tất cả mọi người ném đi mặt mũi của kẻ đứng đầu một tòa trọng thành!

Ở Hồng Hồ Liễu gia, Hồng Hồ Thành chủ tuyệt đối chính là nhân vật số một số hai, uy vọng của hắn thậm chí còn cao hơn cả Gia chủ Liễu gia một bậc nữa.

Chức vụ Hồng Hồ Thành chủ này cơ bản là do một vị đại nhân vật có khả năng chấn trụ cục diện của Liễu gia đích thân tọa trấn, như vậy mới có thể ổn định được cục diện của Hồng Hồ Quận. Dù sao, ở Hồng Hồ Quận này, các thế lực cường đại, cũng không chỉ có mỗi mình Liễu gia, mà còn có hai cỗ thế lực khác nữa, thực lực đều không kém Liễu gia bao nhiêu.

- Ha hả… Liễu thúc thật sự là ánh mắt như đuốc, vị Triệu huynh đệ này, quả thật cũng có chút hứng thú đối với tỷ võ chiêu phu!

Liễu Nguyên liên tục nháy mắt với Triệu Phong.

Dưới loại trường hợp như thế này, không ai dám không nể mặt mũi Hồng Hồ Thành chủ một chút. Làm như vậy, căn bản chính là đắc tội với toàn bộ Hồng Hồ Liễu gia.

Trong lòng Triệu Phong thầm mắng một tiếng, có loại cảm giác như vừa bị ám toán vậy.

Nhưng mà lúc này, hắn chính là đã cưỡi hổ khó xuống, cũng chỉ đành phải gật đầu:

- Quả thật cũng có chút hứng thú! Nhưng mà phần lớn cũng chỉ là muốn chiêm ngưỡng dung nhan của thiên kim tiểu thư mà thôi! Về phần tỷ võ chiêu phu, vãn bối cũng không dám có hy vọng xa vời trèo cao!

Hắn cũng không có hoàn toàn bác bỏ, vừa lúc cấp mặt mũi cho Hồng Hồ Thành chủ, chính là mộ danh mà tới.

Hơn nữa, một câu phía sau, hắn cũng là cấp cho chính mình một bậc thang để leo xuống.

- Tiểu tử, ta vừa gặp ngươi đã thích! Hôm nay là ngày cuối cùng của tỷ võ chiêu phu, đợi lát nữa ngươi nhất định phải lên sân khấu nha!

Hồng Hồ Thành chủ mỉm cười gật đầu.

Sau khi Triệu Phong nghe xong, thiếu chút nữa thì ngất xỉu tại chỗ.

Tại sao Hồng Hồ Thành chủ này lại bám chặt lấy mình không buông như vậy chứ?

Trong lòng Liễu Nguyên khẽ cười thầm, dẫn theo Triệu Phong đi sang một bên, chọn một chỗ ngồi xem.

Trong lúc ngồi xem, trong lòng Triệu Phong không ngừng buồn bực, sắc mặt cũng có chút không được tự nhiên.

Mà ở trên kia, khóe miệng Hồng Hồ Thành chủ nhếch lên một tia mỉm cười đắc ý, trong lòng thầm nghĩ:

- Tuổi còn nhỏ, đã trở thành Thuần Thú Sư, hơn nữa có được tinh thần nguyên cường đại đến như vậy, trên người thậm chí còn có khí tức huyết mạch Thượng Cổ nữa! Căn bản không thua kém huyết mạch truyền thừa của Liễu gia ta chút nào… Một thiên tài như vậy, há có thể dễ dàng bỏ qua.

Hóa ra, từ khoảnh khắc đầu tiên nhìn thấy Triệu Phong, Hồng Hồ Thành chủ liền phát hiện tư chất cường đại của hắn.

Hồng Hồ Thành chủ tu vi thâm sâu khó lường, bản thân lại có huyết mạch truyền thừa cường đại, cho nên chỉ cần cố ý dò xét một chút, liền có thể nhìn ra được tư chất huyết mạch của Triệu Phong.

Điều này cũng đã chứng minh, cảm giác lúc trước của Triệu Phong là hoàn toàn chính xác.

Ở Đại quốc Thiên Bồng, gần như bất cứ một Đại Gia tộc nào, cũng đều có huyết mạch truyền thừa. Những Đại Gia tộc này, vì để duy trì sự kéo dài của huyết mạch truyền thừa, bình thường sẽ lựa chọn những người cùng có huyết mạch truyền thừa để kết hợp, thậm chí còn có cả kết hợp cận thân nữa.

Có được huyết mạch truyền thừa, cũng đồng nghĩa với việc có được địa vị quý tộc, huyết thống ưu việt hơn người.

Mà quý tộc, tự nhiên là phải cùng với quý tộc kết hợp mới tương

xứng.

Triệu Phong có được huyết mạch truyền thừa, tinh thần nguyên mạnh mẽ hơn người, độ tuổi vẫn còn nhỏ, hơn nữa lại còn là Thuần Thú Sư, tự nhiên là bị Hồng Hồ Thành chủ chấm trúng rồi.

Triệu Phong đáng thương, lúc này đang ngồi trên đài quan chiến, trong lòng buồn bực. Với trí tuệ hơn người của hắn, thoáng suy nghĩ cẩn thận, liền hiểu được nguyên nhân bên trong.

- Hồng Hồ Thành chủ này, hẳn là sẽ không bức bách ta và nữ nhi của hắn kết hôn chứ?

Trong lòng Triệu Phong vô cùng rối rắm.

Nhưng suy đi nghĩ lại, trong lòng hắn chợt nảy ra kế hoạch. Sao mình không tương kế tựu kế chứ?

Dù sao, mục đích của hắn cũng là nghiên cứu hư thật của vị thiên kim Thành chủ này.

Với tu vi Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh của Triệu Phong hiện tại, hơn phân nửa không phải là đối thủ của thiên kim Thành chủ, lúc đó thua trận, tự nhiên liền vô duyên với vị trí con rể Thành chủ rồi.

Nghĩ đến đây, trong lòng Triệu Phong nhất thời trở nên vui vẻ.

Đúng lúc này, một gã nam tử khôi ngô cường tráng đã đi lên Luận võ đài, một đầu tóc đỏ rực như lửa, trên hai cánh tay lại hiện ra vài tia hồng văn nhàn nhạt.

- Không ngờ lại là Chung Thiên Khôi của Hồng Hồ Chung gia!

Liễu Nguyên có chút động dung, giương mắt nhìn về phía gã nam tử khôi ngô tóc đỏ kia.

Mắt trái của Triệu Phong thì lại nhìn về phía hai cánh tay của Chung Thiên Khôi. Một tia hồng văn nhàn nhạt kia, cũng không phải là hình xăm gì cả, mà là biểu hiện của một loại lực lượng huyết mạch nào đó.

- Chung Thiên Khôi, một trong Thập Đại Thanh Niên Thiên Tài của Hồng Hồ Thành, xuất thân từ Chung gia, một trong ba thế lực lớn của Hồng Hồ Quận!

- Người của Chung gia, không ngờ lại tới tham gia tỷ võ chiêu phu của Liễu gia!

Dưới đài nhất thời vang lên thanh âm nghị luận liên hồi.

Hiện tại đã là ngày thứ bảy của tỷ võ chiêu phu, những người lên sân khấu lúc này đã rất ít, nhưng thực lực cũng rất cao, kẻ sau so với kẻ trước đều mạnh hơn.

Mà Chung Thiên Khôi, kẻ vừa mới lên đài này, không hề nghi ngờ gì chính là một trong những kẻ mạnh nhất.

Nửa bước Chân Linh Khí độ chuyển hóa lên tới sáu thành, hơn nữa trên người còn có huyết mạch truyền thừa nữa…

Triệu Phong mặc dù không thể đánh giá hoàn toàn thực lực của người này, nhưng có thể khẳng định, cho dù mình không hề giữ lại thực lực thì khi đối chiến cùng người này, khả năng chiến thắng cũng rất thấp.

Chung Thiên Khôi ngạo nghễ đứng trên đài, mái tóc đỏ rực bồng

bềnh, giống như ngọn lửa không ngừng thiêu đốt.

Cùng lúc đó, tia hồng văn ở trên song chưởng của hắn cũng nhàn nhạt sáng lên, phiếm động một tia hỏa quang.

Vù!

Khí tức trên người Chung Thiên Khôi nhất thời bùng nổ, giống như một tòa núi lửa nhỏ, khí tức cực nhiệt thiêu đốt, khiến cho những người đang xem chiến dưới đài cũng đều có chút ba động, miệng nóng lưỡi khô.

- Đắc tội rồi!

Cả người Chung Thiên Khôi phiếm động hồng quang, nhiệt khí tăng vọt, giống như một cự nhân toàn thân thiêu đốt hỏa diễm, nhằm thẳng về phía Liễu Cầm Tâm một thân váy trắng như tuyết lao tới.

Ánh mắt thâm thúy trong xanh của Liễu Cầm Tâm điềm tĩnh như mặt nước hồ thu, không chút lo lắng, trên tay xuất hiện một cây lược ngọc!

- Lược ngọc?

Trong lòng Triệu Phong chợt nhảy dựng lên, nhớ tới nửa cây lược ngọc mà Đại Trưởng lão đã giao cho mình.

Cây lược ngọc trước mắt này, khí tức độc đáo, phiếm động một tầng lưu quang bích sắc trong suốt nhàn nhạt.

Vù vù vù!

Trong hư không chỉ thấy xuất hiện từng đạo từng sợi tơ mỏng xanh

biếc, vô cùng sắc bén, mỗi một sợi tơ đều dài đến chừng hơn mười trượng, hoặc là thẳng tắp, hoặc là vòng cung, thậm chí còn đan thành hình tròn nữa.

Mỗi một sợi tơ mảnh xanh biếc kia đều ẩn chứa uy lực cường đại của Nửa bước Chân Linh Cảnh, đủ để trong khoảnh khắc đánh nát một dãy tường thành bình thường.

- Uy lực của mỗi một sợi tơ xanh biếc kia, ít nhất cũng tương đương với công kích ẩn chứa hạt giống kiếm ý của Thương Vũ Nguyệt, nhưng mỗi lần xuất hiện lại tới mười mấy sợi!

Triệu Phong nhất thời cảm thấy kinh hãi không thôi.

Thực lực của Liễu Cầm Tâm này rõ ràng cường đại hơn mình tưởng tượng rất nhiều, khó trách lại dám tiến hành tỷ võ chiêu phu như vậy!

Tỷ võ chiêu phu (2)

Trong giới thanh niên đồng bối, đặc biệt ở khu vực Hồng Hồ Quận này, chỉ sợ rất khó có thể tìm ra được một thiên tài thanh niên thực lực tương đương với nàng.

Nhưng mà thực lực của Chung Thiên Khôi này, cũng không thể nào xem thường được. Cả người tràn ngập khí tức viêm hỏa như một ngọn núi lửa, viêm khí bùng phát ra phạm vi gần mười trượng xung quanh, không ngờ lại có thể chính diện ngăn cản được công kích của Liễu Cầm Tâm.

Trong thời gian ngắn, mặc dù Liễu Cầm Tâm chiếm thế chủ động, nhưng mà Chung Thiên Khôi kia cũng không hề thua kém chút nào.

- Đây là đối chiến giữa các thiên tài đứng đầu của Đại quốc Thiên

Bồng a!

Trong lòng Triệu Phong rung động không thôi.

Không cần phải nói tới Liễu Cầm Tâm, chỉ riêng Chung Thiên Khôi thôi cũng đã có thể quét ngang toàn bộ các thiên tài tân tú của Liên minh Thập Tam Tông rồi.

Chẳng qua, nói đi thì cũng phải nói lại, khu vực Đại quốc Thiên Bồng này, võ đạo phát triển, nội tình thật sự hơn xa Thập Tam Quốc rất nhiều.

Với thực lực chỉ riêng mỗi Hồng Hồ Liễu gia, cơ bản cũng đã có thể lực áp toàn bộ Liên minh Thập Tam Tông, huống chi còn có thêm hai đại thế lực khác nữa, cùng với vô số những tông phái, Gia tộc nhỏ hơn.

Giao phong với nhau chừng mười chiêu, thân hình Liễu Cầm Tâm nhẹ nhàng phiêu động, lược ngọc trong tay cũng kỳ diệu vung lên một cái.

Phốc xuy!

Quang hóa lóe lên, một sợi tơ mảnh xanh biếc đột nhiên từ trong lược ngọc bay ra, xẹt qua hư không. Xung quanh sợi tơ mỏng kia còn phiếm động một tầng quang huy thần bí.

“Bùng” một tiếng, Chung Thiên Khôi bị một cỗ lực lượng không thể nào ngăn cản nổi, đánh bay về phía sau, trên vai lưu lại một đạo vết máu sâu đến thấu xương.

- Đó là lực lượng gì, không ngờ có thể thoải mái xé mở Viêm Long hộ thể của ta?

Chung Thiên Khôi từ trên mặt đất đứng lên, sắc mặt tái nhợt, vẻ mặt ngưng trọng.

Ở Hồng Hồ Thành này, hắn là một trong Thập Đại Thanh Niên Thiên Tài, không ngờ lại không địch lại vị thiên kim Thành chủ hằng năm du lịch khắp nơi trên đại lục này!

Mãi cho đến hiện tại, vị thiên kim Thành chủ này vẫn luôn thập phần thần bí, rất ít khi lộ diện, gần như không ai biết rõ ràng thực lực của nàng.

Mãi đến gần đây, khi Thành chủ đại nhân dự định tiến hành hôn sự cho nữ nhi, mới để cho vị nữ nhân kỳ tài này hiển lộ thế gian.

Sau khi ngay cả Chung Thiên Khôi cũng bị thua xuống đài, trên Luận võ đài chợt trở nên tĩnh lặng.

Dưới đài có rất nhiều những nam nhân thiếu niên, mặt đỏ hổ thẹn, không dám ngẩng đầu nhìn người.

Hồng Hồ Thành thân là một tòa trọng thành, từ trước đến giờ thiên tài xuất hiện lớp lớp, cường giả như mây, hiện tại toàn bộ nam nhân trẻ tuổi hậu nói, không ngờ lại bị một thân nữ nhi hoàn toàn dẫm nát dưới chân.

- Liễu huynh, huynh là nghĩa tử của Gia chủ Liễu gia, cũng không hề có quan hệ huyết thống với thiên kim Thành chủ, vì sao không lên khiêu chiến?

Triệu Phong tò mò nhìn về phía Liễu Nguyên.

Liễu Nguyên cười khổ, nói:

- Chung Thiên Khôi ở tại Hồng Hồ Thành chính là một trong Thập Đại Thanh Niên Thiên Tài, thực lực tuyệt đối xếp trong ba người đứng đầu giới thanh niên hậu bối! Ta so với hắn còn kém hơn một chút, từ mấy ngày trước, đã sớm bại trong tay Cầm Tâm rồi!

Triệu Phong không khỏi giật mình.

Liễu Nguyên dù sao cũng là nghĩa tử của Gia chủ Liễu gia, nếu như có thể cùng với thiên kim Thành chủ kết mối lương duyên, như vậy không phải nghi ngờ chính là đường tắt tốt nhất để tiến vào trung tâm của Hồng Hồ Liễu Tộc.

Chỉ là, thực lực của vị thiên kim Thành chủ này thật sự quá mức khủng bố, trong thế hệ thanh niên trẻ tuổi của Hồng Hồ Thành, không ngờ không ai có thể đối kháng nổi.

Đương nhiên, Triệu Phong thân là người từ bên ngoài đến, cũng tự nhận là thúc ngựa cũng không thể theo kịp.

Tu vi của Chung Thiên Khôi chính là Nửa bước Chân Linh Cảnh, hơn nữa còn có được huyết mạch truyền thừa, vậy mà cũng không thể nào địch nổi, huống chi là hắn, hiện tại chỉ có tu vi Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh mà thôi.

Trong nửa ngày tiếp theo, thỉnh thoảnh mới có thêm một hai vị tuổi trẻ tài tuấn lên đài khiêu chiến, kết quả đều bị bốn năm chiêu liền đánh xuống khỏi Luận võ đài.

Nhìn thấy đám thanh niên tài tuấn kia đều bị thua thê thảm, trong lòng Triệu Phong bắt đầu toát ra một trận mồ hôi lạnh.

Càng buồn bực hơn nữa chính là, vị Hồng Hồ Thành chủ kia, giống

như cố tình chế nhạo, ngẫu nhiên ánh mắt lại đảo quét qua người hắn một lần.

Mắt thấy mặt trời dần dần ngã về Tây, tỷ võ chiêu phu cũng rất nhanh sắp đến thời hạn cuối cùng.

- Chấm dứt… nhanh chóng chấm dứt đi…

Triệu Phong cảm giác một phút dài như trăm năm.

Với tình huống hiện tại mà nói, cho dù hắn có lên Luận võ đài, căn bản cũng không có chút phần thắng nào.

Giai đoạn cuối cùng, xung quanh Luận võ đài không ngờ lại im lặng dị thường.

Thiên kim Thành chủ Liễu Cầm Tâm, thân ảnh mảnh mai đứng ở một góc Luận võ đài, một thân váy trắng như tuyết, ánh mắt trong xanh thâm thúy, bóng dáng như tranh vẽ, hai mắt bình tĩnh, yên lặng như nước hồ thu, không có một tia biểu tình nào cả.

Đối với lần tỷ võ chiêu phu này, Liễu Cầm Tâm dường như cũng không ôm quá nhiều hy vọng, tâm tình vô cùng bình thản.

Hồng Hồ Thành chủ cũng hít sâu một hơi.

Đột nhiên, ánh mắt hắn khẽ chuyển, rơi xuống trên người gã thiếu niên tóc xanh đang ngồi quan chiến bên dưới, cất tiếng nói:

- Tiểu tử, ta vừa gặp ngươi đã thích! Ngươi ngàn vạn lần đừng khiến cho ta thất vọng a!

Khóe miệng Hồng Hồ Thành chủ nhếch lên một tia cười ý vị.

Trong lòng Triệu Phong thầm mắng, ai cùng với ngươi vừa gặp đã thích chứ?

Chẳng qua, lúc này dưới ánh mắt chăm chú của chúng nhân, hắn cũng không thể nào mạnh mẽ phản kháng ý nguyện của Hồng Hồ Thành chủ.

- Cũng được! Dù sao với thực lực của ta, cũng không có khả năng chiến thắng được nàng ta! Nhân cơ hội này, nghiên cứu hư thực của nàng là được rồi!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, đặc biệt lưu ý đến cây lược ngọc ở trong tay Liễu Cầm Tâm.

Người này, ngoại trừ độ tuổi hơi nhỏ hơn so với trong điều kiện sàng lọc ra, tu vi thực lực cùng với các điều kiện đặc thù khác, đều tương đối phù hợp.

Đặc biệt là cây lược ngọc kia, cũng có chút tương tự với nửa cây lược ngọc trên người của Triệu Phong. Cho dù vị Liễu Cầm Tâm này không phải là người mà hắn cần tìm, nhưng hẳn là cũng có chút quan hệ sâu xa nào đó.

- Triệu huynh, cố gắng một chút! Lấy được thiên kim Thành chủ, chính là phúc khí mà vô số người ở đây hâm mộ cũng không được đó!

Liễu Nguyên cười ha hả, trêu ghẹo nói.

Triệu Phong vào thế cưỡi hổ khó xuống, thân hình nhảy lên một cái, bay lên trên Luận võ đài.

Liễu Cầm Tâm một thân váy trắng như tuyết, ánh mắt rơi lên trên người Triệu Phong, bộ dáng có chút hứng thú.

Cũng đồng thời trong lúc này, dưới đài đột nhiên truyền đến một thanh âm giới thiệu khá lớn:

- Vị này chính là Triệu Phong đại sư, một vị Thuần Thú Sư thiếu niên từ phương xa mà đến! Triệu đại sư từ lâu ngưỡng mộ dung nhan của thiên kim Thành chủ, đặc biệt đến đây tham gia tỷ võ chiêu phu!

Lời này vừa nói ra, toàn trường nhất thời ồ lên một trận.

- Thuần Thú Sư trẻ tuổi như vậy sao?

- Tham gia tỷ võ chiêu phu chỉ vì ngưỡng mộ dung nhan giai nhân?

- …

Mọi người dưới đài nhất thời nghị luận liên hồi, một trận oanh động.

Triệu Phong thiếu chút nữa thì hộc máu tại chỗ. Những lời này vừa rồi chính là do mình khách sáo nói ra, không ngờ hiện tại lại bị đem ra tuyên bố rộng rãi.

Giờ phút này, tất cả mọi người ở đây, thậm chí ngay cả Liễu Cầm Tâm kia, sắc mặt cũng đều có chút khác thường dò xét Triệu Phong một phen.

Chương 259: Tiểu tặc miêu xuất tràng

Dưới sự nghị luận ồn ào của đám người dưới đài. Triệu Phong cảm thấy không biết phải nói gì. Nghĩ đến bản thân mình ở tại Thập Tam Quốc, trong thể hệ tuổi trẻ chính là quét ngang vô địch, chẳng lẽ hôm nay lại phải thua trên tay một nữ nhân hay sao?

Hắn khẽ hít sâu một hơi. Trong lòng khôi phục lại bình tĩnh.

Chuyện đã đến nước này, hắn đã không còn đường lui nữa, đơn giản là tương kế tựu kế mà thôi.

Thứ nhất, uy nghiêm của Hồng Hồ Thành chủ căn bản không thể làm trái. Thứ hai, thuận tiện cũng thăm dò hư thực của vị thiên kim Thành chủ này một chút.

Liễu Cầm Tâm một thân váy trắng như tuyết, trong mắt sóng nước lưu động, dường như có chút hứng thú, nói:

- Triệu Thuần Thú Sư, từ phương xa đến đây, khiến cho Cầm Tâm cảm thấy vinh hạnh sâu sắc! Chỉ cần có thể chiến thắng Cầm Tâm, đừng nói là có thể chiêm ngưỡng dung nhan của ta, Cầm Tâm cam nguyện lấy thân báo đáp!

Trong lời nói của Liễu Cầm Tâm còn có một tia ý tứ trào phúng nhàn nhạt, khiến cho mọi người dưới tràng cũng đều cười to ha hả một phen.

Không một ai ở đây lại cho rằng một gã thiếu niên Lục trọng thiên

Thoát Phàm Cảnh, lại có thể chiến thắng nổi Liễu Cầm Tâm cả.

Trong phần động những người lên đài khiêu chiến từ đầu đến giờ, tu vi thực lực của Triệu Phong có thể nói chính là thấp nhất!

Lúc trước đã từng xem qua những trận chiến của Liễu Cầm Tâm, ngay cả bản thân Triệu Phong cũng đều không thể không thừa nhận điểm này. Giữa hắn và Liễu Cầm Tâm, có sự chênh lệch thực lực một trời một vực!

Nếu là trong sinh tử chém giết, Triệu Phong tự tin có thể toàn thân trở ra, thậm chí còn có thể lợi dụng các loại hoàn cảnh mà tiến hành nghịch tập cũng chưa biết chừng.

Thế nhưng mà hiện tại lại chính là tỷ võ chiêu phu, quang minh chính đại đối chiến!

- Cầm Tâm, vị Triệu Thuần Thú Sư này chính là khách quý của Liễu gia chúng ta! Độ tuổi và tu vi so với ngươi còn thấp hơn một chút! Ngươi có nên áp chế một chút tu vi cho thỏa đáng hay không?

Đúng lúc này, Hồng Hồ Thành chủ đột nhiên lớn tiếng nói.

Lời này vừa nói ra, toàn trường nhất thời oanh động một lần nữa. Gã Thuần Thú Sư thiếu niên này, đến cũng là có lai lịch gì, không ngờ lại khiến cho ngay cả Hồng Hồ Thành chủ cũng đều phải có cái nhìn khác?

- Chuyện này... Nữ nhi tuân lệnh phụ thân! Tu vi của Cầm Tâm, sẽ áp chế ở Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh!

Cặp mày thanh tú của Liễu Cầm Tâm khẽ nhíu lại, ánh mắt như thu ba nhẹ nhàng nhìn thoáng qua Triệu Phong, sau đó lập tức khôi phục

lại sự điềm nhiên an tĩnh như lúc đầu.

Hiển nhiên, nàng cũng không hề xem Triệu Phong như một đối thủ chân chính của mình.

Luận thực lực mà nói, Triệu Phong so với những đối thủ mà nàng từng gặp qua trước đây đều kém hơn rất nhiều.

Dưới tràng lại là một mảnh nghị luận xôn xao. Mặc dù cũng có một vài ý kiến phản đối, nhưng một khi Hồng Hồ Thành chủ và Liễu thiên kim đã đạt thành hiệp nghị nhất trí, mọi người cũng không ai có ý kiến gì nữa.

Hơn nữa, trong suy nghĩ của mọi người, cho dù Liễu Cầm Tâm có đem tu vi áp chế ở Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thì cũng đủ để thoải mái chiến thắng Triệu Phong rồi.

Triệu Phong nghe thấy vậy, thiếu chút nữa nhịn không được ngoác miệng mắng to. Vị Hồng Hồ Thành chủ này, dường như cố ý không bỏ qua cho chính mình vậy!

Nếu như Liễu Cầm Tâm đem tu vi áp chế ở Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, như vậy phân thắng của Triệu Phong liên có được chừng năm thành! Nếu như Triệu Phong ở trong chiến đấu có chút nào giữ lại, khẳng định sẽ không trốn qua được hỏa nhãn kim tinh của Hồng Hồ Thành chủ!

- Cầm Tâm tiểu thư. Không cần phải khách sáo! Triệu mỗ nguyện ý đối chiến với nàng dưới trạng thái không hề giữ lại chút thực lực nào! Đến lúc đó, cho dù ta có thua, Triệu mỗ cũng không hề một cầu oán hận!

Triệu Phong vội vàng cự tuyệt.

Liễu Cầm Tâm thoáng mỉm cười, đánh giá đối với Triệu Phong không khỏi đề cao thêm vài phân. Nếu đổi lại là một thanh niên tài tuấn tham gia tỷ võ. Chiêu phu khác, chỉ sợ càng ước gì nàng áp chế tu vi thấp hơn một chụt, như vậy mới có thể dễ dàng ôm được mỹ nhân về nhà, trở thành “thừa long khoái tế” của Hồng Hồ Thành chủ.

- Bắt đầu đi!

Dưới đài đột nhiên truyền đến một đạo thanh âm. Người chủ trì là một vị cường giả Chân Linh cảnh.

Lời nói vừa dứt, Triệu Phong đã vỗ nhẹ lên cái túi nhỏ màu bạc bên hông mình, triệu gọi ra Thanh Phong Yến.

Thanh Phong Yến vừa ra, liền phát ra một tiếng kêu bén nhọn, hóa thành một đạo phong tuyến thanh sắc, mắt thường khó có thể nhìn rõ, nhanh như tia chớp phóng vọt về phía Liễu Cầm Tâm.

Chỉ luận về tốc độ, Thanh Phong Yến tuyệt đối ngạo thị cấp bậc Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, dưới sự khống chế của Triệu Phong, quỹ tích công kích quy thân khó lường.

Thân hình Triệu Phong lui nhanh về phía sau, bảo trì khoảng cách với Liễu Cầm Tâm.

Giờ phút này, hắn phải lấy thủ đoạn tác chiến của Thuần Thú Sư mà xuất thủ, nhằm không khiến người khác nghi ngờ thân phận của mình.

Liễu Cầm Tâm quát khẽ một tiếng, ngọc thủ vung lên, vài đạo thoa ảnh thanh hoa xanh biếc chộp động bất định, ở trong không trung đồng dạng xẹt qua những quỹ tích huyền ảo, đuổi thẳng theo sau

Thanh Phong Yến.

Triệu Phong nhất thời kinh ngạc động dung. Công kích của Liễu Cầm Tâm sau khi phá không, còn có thể thay đổi được quỹ tích, sống động linh hoạt. Cái này hiển nhiên là đã vượt qua cấp bậc Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh rồi, bình thường chỉ có cường giả Chân Linh cảnh mới có thể làm được.

Cho dù Liễu Cầm Tâm đem tu vi áp chế xuống ở Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, nhưng kỳ xảo và chiêu thức của nàng thì vẫn còn nguyên vẹn, chỉ là uy lực giảm xuống chỉ còn một nửa mà thôi.

Phốc oanh!

Thanh Phong Yến huy trảo, phong dực chấn động, ở giữa không trung thành công ngăn cản một kích của Liễu Cầm Tâm. Chỉ thoáng tạm dừng lại một chút, lại xẹt qua một đạo vòng cung, quét thẳng về phía lưng của Liễu Cầm Tâm.

Ở giữa không trung, Thanh Phong Yến vô cùng linh hoạt, biến hóa vô định, phảng phất như bị trí tuệ của nhân loại điều khiển, cùng Liễu Cầm Tâm giằng co lẫn nhau.

Liễu Cầm Tâm cho dù áp chế tu vi, nhưng công kích cường đại vẫn như cũ có thể mang đến cho Thanh Phong Yến những đả kích trí mạng

Chẳng qua vẫn còn có Triệu Phong ở nơi này, đem tốc độ, sự linh hoạt, công kích của Thanh Phong Yến đều phát huy lên đến cực hạn. Mỗi khi gặp phải thời khắc nguy cơ, đều nhanh chóng phóng lên trên không trung.

Giao phong trải qua một hồi, khiến cho mọi người dưới đài không

khỏi thay đổi cách nhìn một cách triệt để đối với gã Thuần Thú Sư thiếu niên này.

Trên mặt Triệu Phong cũng tràn đầy ngưng trọng Đến lúc này mà nói, mỗi một động tác của Liễu Cầm Tâm cũng đều có vẻ không quá mức chú tâm. Mặc dù là ở cấp bậc Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, nhưng nàng cũng chưa có phát huy ra thực lực chân chính.

- Cây lược ngọc trong tay nàng vẫn còn chưa có sử dụng qua!

Ánh mắt Triệu Phong chợt lóe lên, trong tay xuất hiện một cây cung ám thanh sắc, phiếm động một tầng ánh sáng hồng sắc. Vị trí chính giữa thân cung, lóe lên một đạo ấn ký băng liên lam sắc nhàn nhạt.

Trên La Hầu cung rất nhanh liền xuất hiện ba mũi tên.

- Cung tiễn?

Mọi người đang xem cuộc chiến dưới đài hơi chút ngạc nhiên, nhưng cũng không quá mức ngoài ý muốn.

Ở Đại quốc Thiên Bồng các loại vũ khí vô cùng đa dạng đặc biệt là Thuần Thú Sư, đại đa số cũng đều là sử dụng cung tiễn.

Cung tiễn cũng là vũ khí thích hợp cho Thuần Thú Sư sử dụng nhất. Bởi vì có Linh sủng xung phong làm nhục thuẫn, cộng thêm vũ khí công kích tầm xa, chính là sự phối hợp tốt nhất.

Băng sưu sưu!

La Hầu Tiễn cắt qua hư không mang theo một trận điện minh chói tai, tốc độ chợt đột phá vận tốc âm thạnh, mang theo một cỗ hàn lưu nhàn nhạt, vẽ ra một đạo đường cong không thể tưởng tượng nổi

trong hư không đâm thẳng vào điểm sơ hở rất nhỏ trong công kích của Liễu Cầm Tâm.

Từ lúc Triệu Phong lấy ra La Hầu cung Liễu Cầm Tâm rốt cuộc cũng thu hồi sự khinh thị của mình.

La Hầu cung của Triệu Phong phụ gia thêm áo nghĩa của Điện Chi Truyền Thừa, tốc độ cực nhanh, sau khi va chạm lên mục tiêu còn bùng phát ra hàn lưu cực lạnh, ảnh hưởng đến tốc độ di chuyển.

Mặc dù La Hầu Tiễn không thể nào làm bị thương được Liễu Cầm Tâm, nhưng lại có thể tạo ra được tác dụng quấy nhiễu cực lớn, cúng với Thanh Phong Yến làm chủ lực tiến công trên không trung phối hợp hoàn mỹ với nhau.

Trọng khoảng thời gian ngắn, Triệu Phong thành công đối kháng ngang ngửa cùng với Liễu Cầm Tâm

Chỉ cần trên người Liễu Cầm Tâm xuất hiện một sơ hở rất nhỏ nào đó, La Hầu cung cũng đều sẽ không nơi nào không vào được, lập tức công kích vào, hơn nữa Thanh Phong Yến ở trên không trung cũng tiến công càng thêm mãnh liệt hơn.

- Liễu Cầm Tâm này, quả nhiên là không đơn giản! Hiện tại ta ngoại trừ không có sử dụng lực lượng huyết mạch ra, thực lực cơ hồ đã phát huy đến đỉnh điểm, không ngờ cũng không làm gì được nàng!

Trong lòng Triệu Phong nảy sinh sự kiêng kỵ.

Hưu! Phốc!

Cây lược ngọc trong tay Liễu Cầm Tâm lại xuất hiện, xẹt qua từng đạo quang hoa xanh biếc, từng trận hư ảnh gợn sóng xuất hiện, vừa

ngăn cản Thanh Phong Yến cùng với La Hầu cung, vừa có ý đồ bức bách Triệu Phong nữa.

Thân hình Triệu Phong nhoáng lên, giống như một đạo ảo ảnh điện quang, hư thực bất định.

Mặc dù là trong quá trình di động liên hồi, nhưng Triệu Phong vẫn còn có thể rất nhanh phát động La Hầu cung, điều khiển Thanh Phong Yến công kích, cơ hồ là nhất tâm tam dụng!

Không chỉ là như vậy, công kích của Triệu Phong cũng càng trở nên mãnh liệt hơn rất nhiều.

La Hầu cung và Thanh Phong Yến, dưới mặt đất cùng trên không trung phối hợp vô cùng hoàn mỹ.

Tu vi của Liễu Cầm Tâm áp chế ở Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, lúc này rốt cuộc cũng cảm thấy có chút khó giải quyết.

- Nếu ta ngay từ đầu đã ra tay không chút lưu tình, trực tiếp phát động công kích lôi đình về phía gã Thuần Thú Sư kia, như vậy đã có thể nhanh chóng giải quyết cuộc chiến này rồi!

Liễu Cầm Tâm sâu kín thầm than, biết được chính mình đã quá mức khinh địch rồi.

Gã Thuần Thú Sư thiếu niên trước mắt này, tu vi tuy là chỉ có Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, nhưng chiến lực chân chính lại đủ để có thể chính diện chống đỡ một gã cường giả nửa bước Chân Linh cảnh rồi.

Mọi người đang xem cuộc chiến dưới đài, trong lòng cũng đều than thở không thôi. Lấy xu thế này tiếp tục kéo dài, Triệu Phong chính là

người đầu tiên từ khi tỷ võ chiêu phu bắt đầu đến nay, có hy vọng thành công nhất.

Hồng Hồ Thành chủ ngồi xem chiến trên đài quan chiến, vẻ mặt mang theo nét cười nhàn nhạt:

- Tiểu tử này, không ngờ lại còn có tiễn thuật thần kỳ như thế! Tu vi của Cầm Tâm, nếu như chỉ hạn chế ở Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, phân thắng cũng không thể nào nói trước được!

Mặc dù nói như thế nào, thì cuối cùng Hồng Hồ Thành chủ cũng nhìn thấy được một tia hy vọng.

Biểu hiện của Triệu Phọng hoàn toàn vượt qua sự tưởng tượng của hắn. Năng lực thuần thú tinh thuần, tiễn thuật thân diệu vô song khả năng vận dụng lực lượng lôi điện... Đủ các loại thủ đoạn, cũng đều đạt đến mức độ khiến người ta tấm tắc khen thầm

Phóng nhãn khắp các thanh niên tài tuấn cùng độ tuổi, phần thiên phú thực lực này của Triệu Phong ở toàn bộ Hồng Hồ Quận này, khó có thể tìm ra đối thủ.

- Chính là, chỉ sợ Cầm Tâm sẽ không dễ dàng cho qua như vậy!

Sắc mặt Hồng Hồ Thành chủ trầm tĩnh

Đúng lúc này, cây lược ngọc trong tay Liễu Cầm Tâm đột nhiên huy động nhanh lên, xung quanh những sợi tơ mảnh xanh biếc cũng phiếm động ra một tầng ngân quang thần bí.

Vù!

Suối tóc của Liễu Cầm Tâm tung bay, ngay cả mảnh vải che mặt

cũng nhẹ nhàng di động

Bên trong nhãn đồng của nàng phiếm động một tầng ngân quang Loại sắc thái này, giống như tinh không vô tận, không u thanh lãnh!

- Lực lượng huyết mạch!

Trong lòng Triệu Phong thoáng rùng mình một cái.

Dưới cỗ lực lượng thần bí kia gia trì, công kích của chiếc lược ngọc kia phảng phất như là xuất phát từ tinh không viễn cổ xuyên thẳng mà đến, có một loại cảm giác không thể nào địch nổi, một loại khí tức Thái cổ không nơi nào không có vậy!

- Lực lượng huyết mạch! Hơn nữa còn là lực lượng huyết mạch Thượng cổ nữa!

Lực lượng huyết mạch trong cơ thể của Triệu Phong cũng nhẹ nhàng chấn động.

Ông!

Một tầng huyết dịch màu xanh giống như sóng nước ở bên ngoài thân thể hắn lưu chuyển.

Bên ngoài thân thể Triệu Phong chợt hiện lên một tầng hoa văn màu xanh trong suốt, giống hệt như một cái Đồ đằng thời kỳ Thượng cổ, phong cách cổ xưa cao quý, lại lộ ra vài phần tà dị.

Băng sưu sưu!

La Hầu Tiễn lóe lên quang hoa, kéo theo một đạo huyết ảnh thanh sắc, uy năng tốc độ cũng đều tăng vọt lên.

Phốc... Bồng... Oanh!

Một hồi va chạm mãnh liệt giữa hai cỗ lực lượng huyết mạch, trên luận võ đài bùng nổ ra một đạo thanh âm kinh tâm động phách. Quang mang trận pháp bốn phía quanh luận võ đài cũng đều gợn sóng lên một trận.

Đám người đang quan chiến dưới đài cũng đều rung động thất sắc.

- Huyết mạch truyền thừa của hắn, không ngờ so với Cầm Tâm còn thuần khiết hơn một bậc...

Trong lòng Hồng Hồ Thành chủ cực kỳ kinh hỉ.

Bản thân Liễu Cầm Tâm thì chỉ cảm thấy lực lượng huyết mạch trong cơ thể mình nhẹ nhàng run rẩy một chút. Đây chính là chuyện mà từ khi lực lượng huyết mạch của nàng thức tỉnh cho tới nay, chưa từng bao giờ phát sinh qua.

Ngay cả cho dù lực lượng huyết mạch của nàng số lượng khai phá còn cao hơn Triệu Phong một chút, nhưng cũng không chiếm được bất cứ tiện nghi nào cả.

Chiến đấu đến thời khắc này, đã được đẩy lên tới đỉnh phong

Triệu Phong một thanh cung tiễn, phối hợp với Thanh Phong Yến, vẫn như cũ gắt gao bám chặt lấy Liễu Cầm Tâm.

Liễu Cầm Tâm áp chế tu vi ở Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thực lực đã phát huy lên đến đỉnh phong trên bộ quần áo trắng như tuyết, lúc này thậm chí còn ngưng kết lên một tầng băng sương lam nhạt.

Đương nhiên, nếu như tiếp tục kéo dài chiến đấu, Triệu Phong vẫn sẽ bị thua!

Bởi vì mặc dù Liễu Cầm Tâm áp chế tu vi ở Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, nhưng mà nội tình, lượng chân lực dự trữ cùng với khả năng khôi phục của nàng so với Triệu Phong còn cao hơn rất nhiều.

- Nếu như không dốc sức liều mạng thì phần thắng của ta vẫn chỉ chừng nửa thành mà thôi!

Triệu Phong đối với kết quả này hết sức vừa lòng. Chân lực trong cơ thể hắn lúc này đã tiêu hao khá nhiều rồi.

Chỉ cần chân lực tiêu hao hết, hắn sẽ là bởi vì chân lực không bằng mà thua! Khi đó ít nhất mặc dù bại cũng rất quang vinh!

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đột nhiên từ bên trong túi linh sủng chui ra, mắt mũi lèm nhèm, say đến mức không biết trời đất, ợ ra một hơi rượu, ôm một cái bâu rượu so với thân hình nó còn lớn hơn một chút.

- Hả?

Trên đài dưới đài, tất cả mọi người cũng đều không khỏi ngạc nhiên.

- Chẳng lẽ hắn còn có một đầu Linh sủng cường đại khác nữa?

Liễu Cầm Tâm có chút biến sắc.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đem bầu rượu thu hồi lại, chân nam đá chân xiêu, ở trên luận võ đài lắc lư xiêu vẹo.

- Tiểu tử kia, nghĩ muốn làm gì vậy?

Trong lòng Triệu Phong kinh ngạc không thôi.

Tiểu Tặc Miêu một thân sặc mùi rượu, mắt mèo mê loạn, say khướt ở trên đài không ngừng lắc lư khắp nơi, bộ dáng vô tri vô giác.

Triệu Phong cùng với Liễu Cầm Tâm giao phong công kích va chạm cũng đều phát ra dư uy phản phệ cực mạnh, đủ khiến cho một cường giả Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường tan xác.

- Túy Bộ?

Chỉ có mình Hồng Hồ Thành chủ trong mắt lại hiện lên một tia dị sắc.

Bước chân của Tiểu Tặc Miêu, nhìn qua giống nhu là hỗn loạn vô lối, nhưng lại hình như có một loại bản năng tự nhiên kỳ dị chân nam đá chân chiêu, cực kỳ vi diệu không ngừng tránh thoát khỏi những luồng sóng kích trùng kích mạnh mẽ dày dặc trên luận võ đài.

Chương 260: Thừa long khoái tế

Trong khi Triệu Phong cùng với Liễu Cầm Tâm giao phong, kinh tâm động phách, thanh thế mênh mông cuồn cuộn, trên đài quang mạc trận pháp bốn phía xung quanh không ngừng gọn sóng từng trận.

Dưới loại cục điện như thế này, những cường giả Lục trọng thiên, Thất trọng thiên bình thường can thiệp, chỉ sợ là cũng cửu tử nhất sinh.

Nhưng mà giờ phút này, một con mèo xám nhỏ chỉ lớn cỡ một bàn tay, hồn nhiên ngây ngô, bộ dáng say khướt tiến nhập vào vòng chiến, mỗi một bước đi đều lảo đảo lung la lung lay.

Một vài thiếu nữ dưới đài không ngừng phát ra những tiếng thét kinh hiểm.

Tiểu Tặc Miêu giống như là đang đi xiếc trên dây vậy, hơi thoáng chút vô ý thôi, sẽ rồi xuống thịt nát xương tan!

Từng tia điện lưu cùng quang nhận ở trên luận võ đài không ngừng bùng phát khắp nơi, gần như mỗi thời mỗi khắc đều vang lên thanh âm nổ tung.

Phốc xuy!

Tiểu Tặc Miêu mắt say lờ đờ mê ly, ở trên mặt đất lăn nhẹ một vòng, vừa vặn có một đạo khí nhận bích sắc từ trên đỉnh đầu nó lướt qua một cái.

Ngay sau đó, nó lại lăn nghiêng một cái, say khướt không biết trời đất, ở trên mặt đất quay cuồng mấy vòng, tránh thoát một mảnh điện lưu quét tới.

Những người ở dưới tràng ai nấy cũng đều cảm thấy mạo hiểm thót tim, mà ngay cả Triệu Phong và Liễu Cầm Tâm đang giao phong, cũng đều vì Tiểu Tặc Miêu mà toát ra một tầng mồ hôi lạnh.

- Không được làm bậy!

Triệu Phong quát khẽ một tiếng.

Tiểu Tặc Miêu cùng với hắn có một tia quan hệ thần bí, nhưng giờ phút này, nó thật sự đã uống quá say, ý thức nằm trong trạng thái nửa mơ hồ, đối với lời nói của Triệu Phong, nó căn bản xem như không thấy gì.

- Thật sự uống say rồi!

Khuôn mặt Triệu Phong hung hăng run rẩy một hồi.

Cẩn thận nhìn lại, trạng thái của Tiểu Tặc Miêu lúc này thập phần vi diệu, không chỉ uống say khướt, mà còn như đang ở trong một loại ý cảnh thần diệu nào đó.

Cái loại túy ý trên người của Tiểu Tặc Miêu này, dung nhập vào trong thân thể cảm quan, sản sinh một loại bản năng thần kỳ, hoặc là trốn tránh, hoặc là chống đỡ, đem những nguy cơ đang ập đến xung quanh thoải mái hóa giải đi hết.

Kết quả là, trên luận võ đài xuất hiện một màn khiến kẻ khác nhìn mà líu lưỡi.

Triệu Phong và Liễu Cầm Tâm đánh đến mức long trời lở đất, mà một con mèo nhỏ say khướt, ở giữa hai người vẫn tập tễnh xiêu vẹo đi tới đi lui, thỉnh thoảng lại ợ ra một hơi rượu nông đậm, mùi rượu ngập trời.

Trong lòng Liễu Cầm Tâm cũng cảm thấy kỳ quái. Lúc đậu nàng cũng có chút cảnh giác, nhưng về sau phát hiện ra ý thức của Tiểu Tặc Miêu đang nằm trong trạng thái nửa mơ hồ, hình như thật sự đã say rồi, cũng không hề có bản năng công kích hay quấy rối gì nàng cả.

Hơn nữa, trên mặt Triệu Phong cũng xuất hiện một tia sầu lo nhàn nhạt, cũng đã cho thấy ngay cả tên chủ nhân là hắn cũng đều không nắm được cục diện trong tay.

Thời gian dần dần trôi qua...

Hai người đang đánh nhau sôi nổi trên trường, lúc này cũng đã thích ứng với sự tồn tại của Tiểu Tặc Miêu, đều chìm đắm trong việc công kích lẫn nhau, hoàn toàn không thèm để ý đến nó nữa.

Còn nữa, thể tích của Tiểu Tặc Miêu quá nhỏ, chỉ lớn cỡ chừng bàn tay, rất dễ dàng bị người ta bỏ qua.

Chẳng qua, rất nhiều người dưới đài, cũng đều không quên chú ý Tiểu Tặc Miêu, đặc biệt là một vài nữ nhân trẻ tuổi.

- Con mèo nhỏ thật đáng yêu!

- Con mèo nhỏ này, rất thần kỳ a!

Đám nữ nhân trẻ tuổi này, ánh mắt lóe sáng, lực chú ý hoàn toàn bị Tiểu Tặc Miêu hấp dẫn, quên luôn cả việc xem chiến.

Tiểu Tặc Miêu nhìn qua giống như say không biết trời đất gì, có chút chậm chạp ngây ngốc, nhưng kỳ thật cực kỳ linh hoạt. Đến hiện tại mà nói, cũng không hề bị bất cứ thương tổn thực chất nào cả.

Có khả năng đến ngay cả bản thân nó cũng đều không ý thức được, chính mình trong lúc vô tình, đã có được một đám người hâm mộ!

Trên đài quan chiến, Hồng Hồ Thành chủ giương mắt nhìn chằm chằm Tiểu Tặc Miêu đến nửa ngày, cặp mày khẽ nhíu lại.

Hồng Hồ Thành chủ có thể liếc mắt liều nhìn ra được tư chất huyết mạch của Triệu Phong, lại nhìn mãi không ra được hư thực của Tiểu Tặc Miêu.

- Chẳng lẽ lại là thiên địa dị chủng? Rõ rang là mới sinh ra không được bao lâu, nhưng lại có thể lĩnh ngộ được áo nghĩa Túy Bộ cao minh đến như vậy! Con mèo nhỏ say rượu? Ha ha...

Trên mặt Hồng Hồ Thành chủ càng toát ra vẻ hứng thú nồng đậm.

Biểu hiện của Tiểu Tặc Miêu càng khiến cho Hồng Hồ Thành chủ càng thêm xem trọng Triệu Phong hơn.

Dù cho Tiểu Tặc Miêu có lợi hại đến đâu đi nữa, thì cũng là Linh sủng của Triệu Phong!

Rất nhanh, nửa canh giờ đã trôi qua. Chân lực trong cơ thể Triệu Phong đã tiêu hao đi rất nhiều.

Trên thực tế, trong lúc đánh nhau, hắn cũng không hề có chút ý tứ tiết kiệm chân lực nào cả, mà là hoàn toàn dốc hết khả năng ra so đấu.

Trái lại, Liễu Cầm Tâm thì chiến đấu vô cùng tự nhiên, nhàn nhã. Dù sao nàng cũng có tu vi nửa bước Chân Linh cảnh, nội tình thâm hậu, cho dù kéo dài chiến đấu cả ngày trời, cũng đều không thành vấn đề.

- Ừm! Cứ tiếp tục như vậy, ta có thể quang minh chính đại mà thua trận!

Trong lòng Triệu Phong thầm tính toán.

Một trận chiến này, hắn không muốn thắng, mà cũng không có quá nhiều khả năng có thể chiến thắng.

Lúc này, ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên một chút, giương mắt nhìn chằm chằm tấm lụa che mặt màu trắng trên mặt Liễu Cầm Tâm.

- Nàng này cực kỳ thần bí, thích du lịch khắp nơi, trong tay lại có cây lược cùng loại với sư tôn... Ngay cả độ tuổi cũng còn chưa thể xác định được...

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhíu lại.

Liễu Cầm Tâm này và Liễu Cầm Tâm mà mình muốn tìm kia, có phải là cùng một người hay không? Hay có quan hệ sâu xa gì không?

- Nếu như có thể nhìn thấy rõ ràng dung mạo của nàng như vậy thì tốt hơn rồi!

Triệu Phong không khỏi thầm nghĩ, nhưng tự biết không có khả năng

Giờ phút này, cục diện đối với Triệu Phong đúng là bất lợi vô cùng. Nếu tiếp tục đấu tiếp nữa, chân lực trong cơ thể hắn sẽ càng ngày càng suy kiệt.

Trái lại, Liễu Cầm Tâm càng đánh càng hăng

Triệu Phong toàn diện rơi vào hạ phong

Dựa theo hình huống bình thường nếu như Liễu Cầm Tâm đã đem tu vi áp chế xuống Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, Triệu Phong cần phải trong nửa canh giờ đầu tiên, tận công mãnh liệt hơn một chút, dốc toàn bộ năng lực của mình, như vậy còn có được phần thắng nhất định.

Chẳng qua hắn cố tình tiêu hao đi chân lực, không dự định sẽ giành thắng lợi, mắt thấy cũng sẽ không chống đỡ thêm được bao lâu nữa.

Ánh mắt thoáng đảo quét toàn trường Triệu Phong đột nhiên phát hiện ra Tiểu Tặc Miêu.

Tiểu Tặc Miêu lúc này vẫn còn đi lại chệnh choạng một đôi mắt mèo đen láy như hai viên ngọc bảo thạch chợt có chút thâm ý liếc mắt nhìn hắn một cái.

- Có cơ hội! Tiểu Tặc Miêu hiện tại đã thanh tỉnh hơn phân nửa rồi!

Triệu Phong trong lòng vui vẻ.

Nếu như Tiểu Tặc Miêu có thể thanh tỉnh lại, như vậy thông qua mối liên hệ thần bí giữa hai người, Triệu Phong có thể tiến hành một chút trao đổi phân phó đơn giản.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu hiểu được dụng ý của Triệu Phong hai chân đang đá trái đá phải tập tễnh không thôi, đột nhiên thân thể khẽ chuyển, cố ý

tiếp cận vị trí Liễu Cầm Tâm một chút.

Liễu Cầm Tâm đang toàn diện áp chế Triệu Phong đã sớm thích ứng với sự tồn tại của Tiểu Tặc Miêu, thậm chí là hoàn toàn bỏ qua nó luôn.

Mãi đến khi Tiểu Tặc Miêu tiếp cận nàng chỉ còn cách chừng năm sáu trượng Liễu Cầm Tâm mới đột nhiên sinh ra cảnh giác.

Lúc này, hơi men trên người Tiểu Tặc Miêu rõ ràng đã giảm hơn phân nửa, lại còn đang tiếp cận phương hướng phía nàng nữa.

Soạt!

Bỗng nhiên, thân hình Tiểu Tặc Miêu mượn một luồng lôi điện thôi quét qua, nhoáng lên một cái, biến mất trong tầm nhìn của mọi người.

Toàn trường nhất thời ồ lên một mảnh, phần lớn là những tiếng thét kinh hãi của các thiếu nữ trẻ tuổi.

Vù vù vù!

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên mỉm cười, thúc giục lực lượng huyết mạch. La Hầu cung trong tay toàn lực phát động.

Đồng thời, Thanh Phong Yến ở giữa không trung cũng phát động ra công kích cực kỳ mãnh liệt.

- Ẩn thân?

Ánh mắt Liễu Cầm Tâm trong như thu thủy, thanh lãnh điềm tĩnh, một mặt ứng phó với công kích của Triệu Phong, một mặt thì triển

khai linh thức của chính mình, đảo quét trong phạm vi mười trượng xung quanh.

Mặc dù nàng chỉ là cường giả nửa bước Chân Linh cảnh, nhưng cường độ linh thức gần như không yếu hơn cường giả Chân Nhân cấp bình thường, đối với ẩn thân và huyễn thuật, đều có khả năng phát hiện nhất định.

Nhưng mà ngay sau đó, sắc mặt Liễu Cầm Tâm chợt lộ ra một tia kinh hoàng.

Linh thức của nàng cá nhân không hề phát hiện ra tung tích của Tiểu Tặc Miêu!

- Meo meo!

Bên tai nàng đột nhiên truyền đến một cái thanh âm.

Liễu Cầm Tâm chỉ cảm thấy trên vai có thêm một con mèo xám nhỏ lớn chừng cỡ bàn tay!

- Cái gì?

Chẳng những là Liễu Cầm Tâm, mà thậm chí ngay cả Hồng Hồ Thành chủ cùng với một vài cường giả Chân Linh cảnh đang xem chiến trên đài quan chiến, cũng trong khoảnh khắc biến sắc.

Giờ phút này, Liễu Cầm Tâm gần như sợ đến ngây người.

Tiểu Tặc Miêu hướng nàng nhe răng nhếch miệng cười, giống như là đang đùa giỡn vậy, đưa miêu trảo xốc lên tấm lụa trắng đang che trên mặt nàng!

Soạt!

Tấm lụa che mặt bị miêu trảo kéo xuống, lộ ra một dung nhan tuyệt mỹ không linh lạc nhạn! Mày tựa lá liễu, mắt tròn xoe như hai điểm thu thủy, sống mũi cao, môi son, răng trắng, khuôn mặt tròn trịa noãn mịn như quả đào tơ mới chín, hình dáng cong vút hoàn mỹ, đẹp đến mức khiến cho người ta cũng phải hít thở không thông, giống hệt như tiên nữ trong tranh vậy!

Giờ khắc này, thanh âm xôn xao bên dưới đài nhất thời lâm vào tĩnh mịch cùng cực.

Vô số người đang xem cuộc chiến cũng phải ngây người ra như tượng, ánh mắt dại ra, lâm vào sự kinh diễm trước giờ chưa từng có.

Cái loại xinh đẹp kinh hồn động phách này, gần như khiến cho Triệu Phong cũng phải có chút thất thần, nhưng ngay sau đó liền trở nên thất vọng

Liễu Cầm Tâm trước mắt này, so với trọng tưởng tượng thì còn trẻ hơn rất nhiều, nhìn qua cũng chỉ cỡ Triệu Vũ Phi mà thôi, cùng lắm thì nhiều hơn một, hai tuổi là cùng.

Lúc này, trên mặt ngọc đang tràn ngập kinh ngạc, chợt mang theo một tia xấu hổ và giận dữ, khuôn mặt xinh đẹp nhiễm lên một tầng đỏ ửng.

Đủ loại động tác vẻ mặt, cũng đều biểu hiện ra độ tuổi thực tế của nàng cũng không lớn.

Chẳng biết là vì sao, Triệu Phong từ trên người của Liễu Cầm Tâm, cảm giác được một tia tức giận và hận ý, ánh mắt nhìn về phía mình vô cùng phức tạp.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu ý thức được chuyện không ổn, phốc một tiếng, lại từ trên vai của Liễu Cầm Tâm biến mất.

Ngay khoảnh khắc sau đó, khí tức cường đại của nửa bước Chân Linh cảnh từ trên người Liễu Cầm Tâm toàn diện bùng nổ, một đầu suối tóc đen nhánh đường hoàng bay múa.

Triệu Phong gần như hít thở không thông Lúc này chân lực toàn thân hắn khô kiệt, nếu như Liễu Cầm Tâm bất chấp hậu quá là lao tới, chỉ sợ hắn khó có thể toàn thân trở ra.

Tâm tình Liễu Cầm Tâm tựa hồ không được ổn định, trong mắt tràn ngập phức tạp:

- Ngươi... Không ngờ ngươi lại gỡ khăn che mặt của ta...

- A!

Triệu Phong có chút phát mộng không biết phải nói gì,

Chẳng qua cũng may, Liễu Cầm Tâm miễn cưỡng ổn định lại cảm xúc, dần dần chế trụ được cơn xúc động muốn lao lên.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu quay trở lại trên vai của Triệu Phong trong mắt toát ra vẻ nghi hoặc, chợt trên miêu trào xuất hiện một đồng tiền cổ, quăng lên không trung một cái.

Đinh!

Đồng tiền cổ rơi xuống giữa hai chân trước của Tiểu Tặc Miêu. Trên mặt nó lộ ra một tia không ổn, dùng tốc độ sét đánh không kịp che tai, chui thẳng vào trong túi linh sủng trốn

Giữa tràng chỉ còn lại có mình Triệu Phong diện với Liễu Cầm Tâm sắp sửa nổi trận lôi đình.

- Con Tiểu Tặc Miêu này!

Triệu Phong không khỏi cắn răng một cái. Chỉ cần gặp chuyện không ổn, con mèo nhỏ này liền bỏ mặc chủ nhân mà né tránh một mình.

Lúc này, trên mặt Liễu Cầm Tâm rõ ràng là vô cùng không tốt.

- Có thể được chiêm ngưỡng dung nhan của tiểu thư, Triệu mỗ không uổng đi một chuyến này, xem như cuộc đời này sống không phí hoài! Nhưng tại hạ tự thẹn, vô đức vô năng không thể địch nổi thực lực ngạo thị quần hùng của tiểu thư!

Triệu Phong vội vàng ôm quyền, lập tức nhận thua.

Đánh nhau cho tới bây giờ, mọi người đều không khó nhìn ra, Triệu Phong quả thật không địch lại được Liễu Cầm Tâm.

Triệu Phong có thể chống đỡ cho đến bây giờ mới bị thua, hơn nữa còn gỡ xuống được tấm lụa che mặt của thiên kim Thành chủ, có thể nói là cho dù bại cũng vinh quang

- Như vậy tại hạ xin được cáo từ!

Triệu Phong nở nụ cười ngượng ngùng mang theo một thanh âm lôi minh, hóa thành một đạo hư ảnh ảm đạm, phi thân rời khỏi luận võ

đài.

Mọi người dưới đài chỉ mỉm cười, ánh mắt đầy thiện ý nhìn Triệu Phong nhảy xuống cũng không ai ngăn cản cả.

- Phụ thân!

Sắc mặt Liễu Cầm Tâm xấu hổ, trước sau khó xử, nhìn về phía Hồng Hồ Thành chủ.

- Người đâu! Cản hắn lại cho ta!

Hồng Hồ Thành chủ quát lớn một tiếng, thiên không phảng phất như rung chuyển một cái, thanh âm như lôi đình hàng lâm.

Triệu Phong đang như chạy trốn rời đi, thân hình chợt cứng lại, khí huyết chấn động thiếu chút nữa là hộc máu ra.

Một luồng uy áp chân linh cuồn cuộn mênh mông phô thiên cái địa ập tới, áp bách thẳng lên trên người của hắn, khiến cho chân lực khí huyết toàn thân của hắn gần như là ngưng trệ lại.

Soạt soạt!

Trên quan chiến đài, nhanh chóng nhảy ra hai gã cường giả Chân Linh cảnh, chia ra hai bên trái phải Triệu Phong dùng sức giữ chặt hắn lại.

Triệu Phong hoàn toàn bình tĩnh, biết rõ ràng phản kháng vô dụng vội vàng hô lớn, nói:

- Tại hạ không địch lại Liễu tiểu thư, luận võ bị thua, vì sao Thành chủ lại bắt giữ ta?

Hai gã cường giả Chân Linh cảnh lôi Triệu Phong đến trước mặt của Hồng Hồ Thành chủ.

- Ha hả... Hiền tế đừng vội kinh hoảng! Ngươi có thể gỡ xuống tấm lụa che mặt của Cầm Tâm, như vậy đã trở thành thừa long khoái tế của Liễu mỗ ta rồi!

Hồng Hồ Thành chủ vuốt râu mỉm cười, vung tay lên, để cho hai gã cường giả Chân Linh cảnh kia buông Triệu Phong ra.

Thừa long khoái tế?

Triệu Phong hoàn toàn phát mộng. Cái này rốt cuộc là tình huống gì đây?

Lúc này, Liễu Cầm Tâm đã mang lại tấm lụa che mặt, thân hình chợt lóe lên, đáp xuống bên người Hồng Hồ Thành chủ, trong cặp mắt như thu thủy toát ra vẻ không cam lòng và xấu hổ, giận dữ, oán hận giương mắt nhìn Triệu Phong

- Xin Thành chủ chỉ giáo!

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Ngay từ khi gặp mặt lần đầu tiên, Hồng Hồ Thành chủ này liền một mực tính kế hắn. Đầu tiên chính là bức bách hắn tham gia tỷ võ chiêu phu, sau đó lại bảo Liễu Cầm Tâm áp chế tu vi, hiện tại lại còn cấp cho mình cái danh diệu “thừa long khoái tế” nữa!

- Sư tôn của Cầm Tâm, trước khi tạ thế, đã từng lưu lại di ngôn, nói nam nhân đầu tiên gỡ xuống tấm lụa che mặt của nó, chính là phu quân thiên mệnh tương lai của Cầm Tâm!

Vẻ mặt Hồng Hồ Thành chủ tràn ngập vui mừng, nhanh chóng giải thích.

Ngay từ lần đầu tiên gặp mặt Triệu Phong hắn liền có ý chấm trúng Rồi sau đó, biểu hiện của đối phương cũng lần lượt khiến cho mình nhiều lần kinh hỉ.

Mà hiện tại, Triệu Phong đúng chính là người có thể vén lên tấm lụa che mặt của Liễu Cầm Tâm, quả thật chính là chân mệnh thiên tử của nàng!

- Không đúng a! Kẻ gỡ tấm lụa che mặt của nàng không phải là ta... Là con mèo say rượu kia!

Triệu Phong mặt như muốn khóc, giận dữ phản bác

Chương 261: Đính hôn

-... Người lột tấm khăn che mặt của nàng, không phải là ta... Là con mèo kia...

Triệu Phong không khỏi kêu oan, người tự tay lột khăn che mặt không phải là mình a, tội danh đó sao có thể tính lên người mình được.

Thời khắc mấu chốt, hắn muốn kéo Tiểu Tặc Miêu xuống nước, nhưng tiểu tử kia đã sớm trốn vào túi linh sủng, nằm ngáy khò khò trong đó...

- Đừng có nói vớ vẩn nữa, con Tặc miêu kia chính là linh sủng của ngươi, hành động của nó là do ngươi sai khiến. Thân là Thuần Thú Sư, linh thú chính là vũ khí của ngươi.

Hồng Hồ Thành chủ nhếch miệng cười, vui vẻ giống như âm mưu đã được thực hiện.

Người bên cạnh nhao nhao phụ họa, lần lượt chúc mừng Hồng Hồ Thành chủ.

- Chúc mừng Thành chủ nhận được một hiền tế.

- Ha ha, chúng ta đang chuẩn bị uống rượu mừng của Thành chủ đại nhân đây.

Những người chúc mừng, có không ít đều là cao nhân Chân Linh cảnh, trong lời nói tràn ngập cung kính và nịnh hót đối với Hồng Hồ

Thành chủ.

Triệu Phong cuối cũng đã hiểu rõ, Hồng Hồ Thành chủ ở nơi này, căn bản chính là một tay che trời.

Chỉ cần Hồng Hồ Thành chủ đưa ra ý nguyện, tất cả mọi người đều sẽ nhất trí tán thành, không dám làm trái.

Hiện nay, cho dù hắn có trăm cái miệng kêu oan thì cũng uổng công mà thôi.

Tâm niệm Triệu Phong xoay chuyển, khôi phục tỉnh táo, rất nhanh này ra một kế.

- Chuyện cho tới nước này, ta muốn thoái thác việc hôn sự này cũng không được. Chỉ có thể tiếp tục tương kế tựu kế, lấy được sự tín nhiệm của Hồng Hồ Thánh chủ, sau đó mới có cơ hội thoát thân.

Triệu Phong vô cùng chắc chắn, nếu trái nghịch với Hồng Hồ Thành chủ, như vậy thì thật không khác gì châu châu đá xe.

Đã không thể trái nghịch, vậy thì ta chỉ có thể trước tiên thuận theo mà thôi.

Rất nhanh, Triệu Phong giả vỡ làm ra bộ dạng bất đắc dĩ như chỉ có thể tiếp nhận sự thật.

- Hảo tiểu tử, nữ nhi của ta, luận tư sắc, khí chất đều là vạn dặm khó chọn, thậm chí tỷ võ kén rể cũng chọn ngươi. Có gì không xứng với ngươi chứ?

Sắc mặt Hồng Hồ Thành chủ hơi trầm xuống, một luồng uy áp Chân Linh giống như Bá Giả, tản khắp trên hư không, ngay cả những cao

nhân Chân Linh cảnh ở phụ cận cũng cảm thấy áp lực.

Triệu Phong cười khổ nói:

- Vãn bối chỉ muốn nhìn thấy dung nhan của thiên kim Thành chủ, như vậy thì chuyến đi này không uống rồi, về phần lấy Cầm Tâm tiểu thư làm thê tử, tại hạ tự nhận là không xứng, quả thật không dám có ý nghĩ xằng bậy này.

Nghe vậy, sắc mặt của Hồng Hồ Thành chủ mới hòa hoãn lại, mỉm cười khuây khỏa:

- Ngươi cũng không cần tự coi nhẹ mình, người mà bổn Thành chủ đã nhìn trúng, chắc chắn sẽ không sai.

Người chung quanh đều cười trừ.

Trong mắt mọi người, Triệu Phong có thể trở thành rể cưng của Hồng Hồ Thành chủ, tụ nhiên là đã trèo cao rồi.

Giờ phút này, Triệu Phong đột nhiên cảm nhận được phần lớn ánh mắt ghen ghét, hâm mộ và không cam lòng của những người trẻ tuổi tài tuấn ở dưới đài.

Vị Liễu Cầm Tâm thiên kim kia dùng đông mắt trong suốt linh hoạt như thu thủy nhìn hắn, trong mắt lộ ra một tia u oán và không cam lòng.

Hiển nhiên, trong suy nghĩ của nàng, Triệu Phong không phải là phu quân lý tưởng

Bởi vì tuổi của Triệu Phong nhỏ hơn nàng càng quan trọng hơn là tu vi và thực lực của hắn đều không bằng nàng

Chỉ bằng điểm này, e rằng phóng mắt khắp đám tuổi trẻ đồng bối trong thành Hồng Hồ cũng không có ai có thể phù hợp với điều kiện của Liễu Cầm Tâm.

Phu quân trong lý tưởng của nàng chính là nam nhi đỉnh thiên lập địa, hoặc là sáng tạo kỳ tích, là thiên tài tinh anh độc nhất vô nhị.

Mà thiếu niên độc nhãn tóc xanh trước mắt, bất luận là tướng mạo, tu vi, thành tựu, hay các phương diện khác đều không phù hợp với yêu câu của nàng

Nhưng tiếc rằng trước khi sư tôn chết đi đã lưu lại di chúc như vậy, thậm chí còn đổi tên cho nàng thành Liễu Cầm Tâm.

Tên thực sự của nàng vốn không phải là Liễu Cầm Tâm.

- Chẳng lẽ đây thật sự là thiên mệnh an bài?

Liễu Cầm Tâm thở dài không cam lòng, nhìn qua “Thiên mệnh chi tử” trước mặt, càng nhìn càng không hứng thú, trong lòng cảm thấy cay đắng phức tạp.

Lúc này Triệu Phong đã khôi phục lại bình tĩnh, không mặn không nhạt ứng phó những người tới chúc mừng.

- Liễu Nguyên, từ hôm nay trở đi, Triệu Phong sẽ nhập trú phủ Thành chủ, ngươi hãy trở về chuyển cáo cho gia tộc đi.

Hồng Hồ Thành chủ phân phó.

Triệu Phong vốn là nhân tài được Liễu tộc mời chào, chẳng qua bây giờ đã trở thành con rể của Thành chủ, như vậy về sau sẽ là người

một nhà, tuy hai mà một.

- Chúc mừng Triệu huynh, không ngờ lại có phúc phận cưới được Cầm Tâm tiểu thư làm vợ.

Tâm tình Liễu Nguyên vừa phức tạp vừa hâm mộ, thậm chí không cam lòng, không khỏi thầm nghĩ: Tiểu tử này không biết tu mấy đời mới có phúc phận này?

Liễu Cầm Tâm không chỉ có thân phận cao quý, mà mỹ mạo, khí chất cũng thuộc hàng nhất đẳng, thậm chí tu vi thiên phú cũng lực áp đám đồng bối của thành Hồng Hồ một bậc.

Bực tuyệt sắc nhân gian tài mạo song toàn này là một nữ tử cao quý, mỹ mạo trí tuệ hơn người, ai có thể lấy nàng làm vợ, chính là nguyện vọng ước mơ tha thiết.

- Cầm Tâm, ngươi hãy mang Phong nhi hồi phủ trước đi, vi phụ đi ra ngoài một lát.

Hồng Hồ Thành chủ nói với nữ nhi của mình.

Liễu Cầm Tâm khẽ gật đầu, hóa thành một bóng hình yêu kiều, như thiên nga ưu nhã tuyết trắng, xuyên qua đại môn, bay vào phủ Thành chủ.

Triệu Phong chỉ đành đuổi theo, tiếng điện minh vang lên, thân hình trở nên mờ nhạt, cùng tiến vào phủ Thành chủ.

Tốc độ của Liễu Cầm Tâm rất nhanh, còn cố ý tiến vào khu vực lầu các, cây rừng và hòn non bộ giao thoa, bóng hình xinh đẹp nhanh chóng biến mất khỏi tầm mắt.

Nàng cố ý làm vậy chính là muốn vứt bỏ Triệu Phong.

Thế nhưng dù phủ Thành chủ có lớn hơn nữa thì cũng chỉ là thành trong thành, mắt trái của Triệu Phong vừa mở ra, liền tập trung vị trí của Liễu Cầm Tâm, nhanh chóng đuổi kịp.

Liễu Cầm Tâm ngồi ngay ngắn trong phòng khách, thu ba trong mặt khẽ chuyển, thầm nghĩ tiểu tử tóc xanh này, nhất định phải mất một thời gian mới có thể đuổi tới.

Thế nhưng nàng vừa mới hé miệng uống trà thì ở ngoài cửa đã truyền đến một tiếng điện minh.

- Chẳng lẽ hắn rất thông thuộc địa hình của phủ Thành chủ? Người này chẳng lẽ có ý đồ bất lương với ta hoặc Liễu tộc?

Liễu Cầm Tâm thoáng giật mình, trong lòng nảy sinh nghi ngờ.

Vừa đúng lúc này, Triệu Phong đang đối diện với “chuẩn thê tử” đầu tiên của mình, thân thể của nàng uyên chuyển ưu nhã, thon dài mà không mất đi sự đầy đặn, hai mắt như hai điểm thu thủy, lông mày kẻ đen như mực, trong nét đoan trang điềm tĩnh có một loại khí chất không u như ý thơ.

Từ một phương diện nào đó mà xét Triệu Phong phát hiện rằng, mình không hề có lý do nào để cự tuyệt nàng làm vợ.

Thế nhưng, bình sinh trong đời hắn cũng đã nhìn thấy không ít mỹ nữ, tâm cảnh vẫn bình lặng như nước, chỉ ngẫu nhiên rung động đôi chút.

Liễu Cầm Tâm thấy Triệu Phong nhìn mình chằm chằm như vậy, lúc đầu có chút chán ghét, nhưng khi nhìn vào mắt đối phương, nàng lại

không phát hiện có bất kỳ tạp niệm nào, nếu có thì chỉ là một loại tư thái thưởng thức thuần túy.

Điều này khiến Liễu Cầm Tâm cảm thấy ngoài dự liệu, quanh năm suốt tháng, dù nàng mang mạng che mặt, nhưng ánh mắt của tuyệt đại đa số nam tử nhìn về phía mình, cũng khó mà khắc chế được ý niệm dục vọng sâu sắc ở trong đầu.

Thiếu niên trước mắt, trên người phảng phất có một tầng sương mù bao phủ, ánh mắt sắc bén sáng ngời, không hề né tránh.

Hai người cứ như vậy mà ngồi đối diện, cả hai đều trầm mặc im lặng.

Cho đến khi Hồng Hồ Thành chủ bước chân tiến vào phòng khách.

- Phong nhi, từ hôm nạy trở đi, ngươi cứ yên ổn sống trong phủ Thành chủ, tốt nhất không nên rời khỏi thành Hồng Hồ. Tất cả những chuyện của ngươi, sẽ có người lo liệu thích đáng.

Hồng Hồ Thành chủ nói thẳng vào vấn đề.

Triệu Phong cũng không phản đối, chỉ đứng dậy đề nghị:

- Về hôn sự, vãn bối còn chưa chuẩn bị tâm lý, hơn nữa, đây là đại sự nhân sinh, liên quan tới hạnh phúc của Cầm Tâm tiểu thự hi vọng không nên quá vội vàng...

Hắn chỉ sợ Hồng Hồ Thành chủ ép mình lập tức kết hôn với Liễu Cầm Tâm.

Nói như vậy, tất cả kế hoạch và sắp xếp của Triệu Phong sẽ giống như kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Hồng Hồ Thành chủ nghe vậy, ngược lại cười nói:

- Yên tâm, sẽ không nhanh vậy đâu.

Hồng Hồ Thành chủ cũng không muốn nhanh chóng để cho hai người Triệu Phong lập gia đình, trước đó, ông ta phải tìm hiểu rõ chi tiết về Triệu Phong trước.

Có thể nói, trong lòng Hồng Hồ Thành chủ và Triệu Phong đều có tính toán.

Đêm đó.

Triệu Phong được an trí ở trong phủ Thành chủ, hưởng thụ đãi ngộ cực tốt, còn có một tòa biệt thự độc lập, có núi có sông.

Quản gia hạ nhân trong phủ Thành chủ cũng rất cung kính với Triệu Phong

Mọi người đều biết rõ, hắn chính là Thiếu chủ nhân tương lai của phủ Thành chủ này.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, Thần Linh nhãn của hắn nhìn xuyên lầu các, quan sát khắp bốn phía biệt thự.

Vì phòng ngừa Triệu Phong có thể chuồn êm, Hồng Hồ Thành chủ đã phái ra tổng cộng bốn gã nửa bước Chân Linh cảnh “hộ tống”, ngoài ra còn có một vị cao nhân Chân Nhân Cấp.

- Hồng Hồ Thành chủ quả thật là quan tâm đến ta.

Trong lòng Triệu Phong thoáng trầm xuống, tình hình hiện nay so với tưởng tượng còn nghiêm trọng hơn một chút.

Cũng may là kế hoạch của hắn đã bắt đầu, chỉ cần Hồng Hồ Thành chủ không buộc hắn kết hôn lập tức thì tất cả vẫn còn hy vọng.

Triệu Phong vẫn yên lặng không động tĩnh, ngoại trừ tu luyện thì lại tới Tàng Thư Các của phủ Thành chủ, đi dạo một vòng, mở rộng kiến thức của mình.

Thân là rể hiền của Hồng Hồ Thành chủ, ngoại trừ một vài cấm địa ra, Triệu Phong căn bản là ngang dọc khắp nơi trong phủ Thành chu.

Đương nhiên, bốn tên nửa bước Chân Linh cảnh và một vị cao nhân Chân Linh cảnh kia vẫn tùy thời nhìn chằm chằm vào Triệu Phong.

Triệu Phong thản nhiên ở trong Tàng Thư Các bổ sung tri thức, thậm chí còn có thể tiếp xúc với một vài công pháp bí kỹ cao thâm.

Thông qua Tàng Thư Các của phủ Thành chủ, Triệu Phong cũng đã hiểu thêm rất nhiều về thế cục của Thiên Bồng đại quốc và Bắc đại lục.

Vài ngày sau, Triệu Phong chậm rãi bước ra khỏi phủ Thành chủ.

Dựa theo ý tứ của Hồng Hồ Thành chủ, chỉ cần Triệu Phong không rời khỏi thành Hồng Hồ thì sẽ không có người nào ngăn trở hắn.

Thậm chí, nếu như Triệu Phong nguyện ý, hắn còn có một đám người hầu hộ vệ đi theo.

Những ngày này, Hồng Hồ Thành chủ đã điều tra rõ lai lịch của Triệu Phong không phải là nhân sĩ bản thổ của Thiên Bồng đại quốc, mà là người đến từ thâm sơn cùng cốc ở ngoại vực.

Sau khi biết những điều này, Hồng Hồ Thành chủ liền triệt để yên tâm, ông ta chủ yếu lo lắng Triệu Phong đến từ một thế lực đối địch nào đó, có ý đồ bất lương với Liễu tộc.

Mà thân phận lai lịch của Triệu Phong lại rất sạch, không phải là nhân sĩ của đại quốc, đến từ một ngoại vực nghèo nàn, không có khả năng có quan hệ đối địch với Liễu tộc.

Một ngày khác...

Triệu Phong khoanh chân ngồi, tĩnh tâm tu luyện.

Trong đầu, tầng lầu các thứ ba đại biểu cho “Điện Chi Truyền Thừa” đã có thể nhìn thấy rõ ràng.

Trong tầng lầu các thứ nhất, cơ bản mọi thứ đều đã sáng tỏ rõ ràng

- Tầng thứ nhất của Điện Chi Truyền Thừa đã đạt tới đại viên mãn rồi.

Trong lòng Triệu Phong thoáng sinh ra chờ mong

Điện Chi Truyền Thừa tổng cộng có ba tầng lầu các, nếu như có thể tu luyện tới tầng lầu các thứ ba đại viện mãn, nhất định có cơ hội đột phá cảnh giới Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, bởi vậy có thể thấy được nội tình của truyền thừa mạnh nhất trong Phù Loan Điện.

Dù sao thì, trên đại lục hiện nay, Chân Nhân cấp đều là cự đầu chúa tể một phương còn Tôn Giả Đan Nguyên cảnh thì chỉ xuất hiện trong truyền thuyết mà thôi.

Triệu Phong chậm rãi thở ra một hơi, kế hoạch “đào hôn” trong lòng đã hoàn thiện, chí ít có tám phần nắm chắc.

Mà trong đêm hôm đó, Hồng Hồ Thành chủ đột nhiên triệu kiến Triệu Phong

Trong đại sảnh, ngoại trừ Hồng Hồ Thành chủ và Liễu Cầm Tâm ra còn có mấy vị nhân vật đức cao vọng trọng thậm chí ngay cả tộc trưởng của Liễu tộc cũng có mặt ở đây.

Hôm nay, Hồng Hồ Thành chủ triệu kiến Triệu Phong đến chính là vì chuyện đính hôn.

- Triệu Phong hôn sự đính ước vào nửa năm sau, ngươi có ý kiến gì không?

Hồng Hồ Thành chủ nói.

- Không có, tất cả đều nghe theo sự an bài của Thành chủ.

Triệu Phong bày ra bộ dạng cung kính tòng mệnh.

Hồng Hồ Thành chủ thỏa mãn khẽ gật đầu.

Còn vẻ mặt của Liễu Cầm Tâm thì không khỏi có chút thất vọng nàng vốn hy vọng Triệu Phong sẽ dũng cảm đứng dậy, xuất ra đại phách lực, cự tuyệt hôn sự này. Sau đó đối đầu với Thành chủ, chết một cách rất thảm.

- Xem ra hắn và nam nhân khác cũng giống nhau, không chống cự nổi vinh hoa, quyền vị, sắc đẹp dụ hoặc...

Liễu Cầm Tâm thô dài sâu kín.

Nếu Triệu Phong không phản đối thì hôn sự này cũng thuận lợi lập

thành: Thời gian là vào nữa năm sau.

Liễu Cầm Tâm cảm thấy bất đắc dĩ, chính thức trở thành vị hôn thê của Triệu Phong

Mà kế hoạch đào hôn của Triệu Phong cũng bắt đầu tỉ mỉ hơn rất nhiều.

Chương 262: Truyền thuyết thần mâu

Sau khi đính hôn kết thúc. Triệu Phong và Liễu Cầm Tâm cùng sóng vai đi ra khỏi đại điện.

Trên đường đi.

Triệu Phong vẫn bất động thanh sắc. Liễu Cầm Tâm theo sát bên cạnh, giống hệt một đôi tiểu phu thê.

Lập tức, rất nhanh đã đến tòa lầu các của thiên kim Thành chủ.

Thân thể mềm mại của Liễu Cầm Tâm chợt dừng lại, lông mày đen khẽ cau, nói:

- Ngươi đi theo ta làm gì.

Sắc mặt của nàng vô cùng lạnh lùng, ấn tượng về Triệu Phong lại xấu thêm vài phần.

Vừa nãy chỉ mới đính hôn, vậy mà Triệu Phong đã có chút “gấp gáp” không kiên nhẫn, dọc đường đi theo, ý đồ bất chính lộ rõ.

- Nói chuyện.

Sắc mặt Triệu Phong vẫn bình thản, hắn phát hiện mình tiến vào phủ Thành chủ này nhiều ngày như vậy mà vẫn chưa từng nói chuyện với “vị hôn thê” này lần nào.

Nói chuyện?

Liễu Cầm Tâm lại xuyên tạc ý tứ của Triệu Phong, trong lòng hừ lạnh: Đừng tưởng rằng đính hôn thì ngươi có thể muốn làm gì thì làm.

- Chúng ta chỉ mới đính hôn, xin tự trọng.

Sắc mặt Liễu Cầm Tâm lại càng trở nên lạnh lùng hơn, khăn che mặt màu trắng đã che đi dung nhan khuynh nước khuynh thành của nàng.

Triệu Phong kinh ngạc đến không nói nên lời, vội vàng bổ sung thêm hai chữ: “Mà thôi”.

Nói chuyện... Mà thôi.

Khuôn mặt của Liễu Cầm Tâm dưới khăn che không khỏi đỏ hồng.

Chỉ thấy vẻ mặt của Triệu Phong vẫn bình tĩnh, trong mắt không hề có chút tạp niệm nào, thậm chí còn có vài phần kính trọng

Thoạt nhìn thì có lẽ đối phương quả thật chỉ muốn nói chuyện mà thôi.

- Mời!

Thái độ của Liễu Cầm Tâm vẫn lãnh đạm, dẫn Triệu Phong vào trong đình trước lầu các, không hề có ý tứ mời vị hôn phu như Triệu Phong vào nhà.

Trong Thiên Bồng đại quốc, phong tục cũng không quá bảo thủ, nam nữ sau khi đính hôn, sống cùng một nhà cũng rất bình thường

Triệu Phong cũng không để ý, ngồi đối diện Liễu Cầm Tâm, bên cạnh có nhà hoàn dâng lên trà bánh.

Ánh mắt Liễu Cầm Tâm vẫn bình lặng, vẻ mặt không đổi, chỉ đợi Triệu Phong lên tiếng.

- Các ngươi đi xuống trước đi.

Triệu Phong vung tay lên, để cho hai nha hoàn lui ra, nghiễm nhiên lộ ra một bộ tư thái con rể của Thành chủ.

Liễu Cầm Tâm không giận mà cười, nàng ngược lại muốn nhìn xem Triệu Phong tìm nàng nói chuyện gì?

Nàng đã xem Triệu Phong thành loại đạo chích muốn trèo cao, lúc này có lẽ đối phương đang nghĩ cách để nịnh nọt mình đây.

Thật đáng buồn chính là, chẳng lẽ mình phải gả cho loại người này sao?

Thế nhưng, biểu hiện tiếp theo của Triệu Phong, lại khiến cho toàn bộ suy nghĩ của nàng bị phá hủy.

- Lần trước trên đài tỷ võ, ta thấy trong tay Cầm Tâm có một cây lược ngọc, vừa vặn trong tay ta cũng có nửa cái lược ngọc, thoạt nhìn cũng khá giống nhau.

Triệu Phong dứt lời, lấy ra nửa cái lược ngọc, đặt trên bàn đá.

Liễu Cầm Tâm khẽ ồ một tiếng, tiếp nhận lấy nửa cái lược ngọc, cẩn thận quan sát, thậm chí còn dùng thủ pháp đặc thù, dung nhập vào đó một tia chân lực.

Đột nhiên, tại chính diện nửa chiếc lược ngọc kia đột nhiên hiện ra một chữ “Liễu” không hoàn chỉnh.

- Đúng vậy, đây chính là tín vật nhất mạch truyền thừa của Liễu tộc, tại sao trong tay ngươi lại có vật này.

Liễu Cầm Tâm buông lược ngọc xuống, Phong nghe vậy, giữa hai đầu lông mày chợt hiện một tia vui mừng:

- Đây là tín vật mà sư tôn giao cho ta, mong Cầm Tâm có thể chỉ giáo, chiếc lược ngọc này xuất phát từ nhất mạch nào của Liễu tộc?

Liễu Cầm Tâm hơi sững sờ, đây là lần đầu nàng chứng kiến vẻ mặt mừng rỡ và chờ mong như vậy của Triệu Phong,

So với lúc đính hôn, rõ ràng Triệu Phong cũng không có cảm xúc chấn động như vậy.

Liễu Cầm Tâm phát hiện, mình càng ngày càng không thể nhìn thấu thiếu niên này, hắn dường như không chút để ý đến việc lập gia đình hay việc mình trở thành hôn thê của hắn, càng không nói đến chuyện coi trọng

- Loại tín vật này ở trong nhất mạch Liễu tộc, chỉ có tổng hệ Tông tộc và bảy đại Phân tộc mới có. Về phần nó xuất phát từ nhất mạch Liễu tộc nào thì chính là chuyện cơ mật của nhất mạch Liễu hệ, cần phải tới đối chiếu thẩm tra với Tông Điển trong tộc.

Đôi mắt đẹp của Liễu Cầm Tâm khẽ lay động cho ra một đáp án.

- Nói như vậy, lược ngọc này, cũng không phải là của nhất mạch Hồng Hồ Liễu tộc các ngươi?

Triệu Phong hỏi.

- Đúng vậy.

Liễu Cầm Tâm nhấp một ngụm trà, đáp.

Haizz...

Triệu Phong không khỏi có chút thất vọng vậy thì xem ra Liễu Cầm Tâm trước mắt không phải là cùng một Phân tộc với người mà mình muốn tìm rồi.

Chẳng qua, theo lời của Liễu Cầm Tâm thì Triệu Phong cũng đã thu hẹp được phạm vi tìm kiếm của mình.

Chủ nhân nhận thư có lẽ xuất thân từ Tổng hệ Liễu thị, hoặc là bảy đại Phân tộc.

Trước mắt, Hồng Hồ liễu tộc đã bị loại khỏi danh sách.

Tiếp đó, danh sách trong đầu Triệu Phong lại lần nữa hiện ra.

Qua một lượt loại trừ chỉ còn hai người phù hợp với điều kiện nhất: Cầm Vương Phi và Cầm Tiên Tử.

Cầm Tiên Tử đã gia nhập cầm Kiếm Cung chính là một trưởng lão.

Bất luận là Cầm Vương Phi hay là cầm Tiên Tử cũng đều là đại nhân vật khó gặp.

- Đa tạ Cầm Tâm chỉ điểm! Nếu như có thể xác định được cụ thể cây lược ngọc này xuất phát từ nhất mạch Liễu hệ nào, Triệu Phong thật

vô cùng cảm kích.

Triệu Phong đứng dậy cáo từ.

Liễu Cầm Tâm ngồi yên tại chỗ, vẻ mặt thoáng cứng đờ.

Nàng có thể cảm nhận được sự thất vọng của Triệu Phong hứng thú đối với mình cũng giảm mạnh, thậm chí hắn còn không có hứng thú tiếp tục nói chuyện.

- Chẳng lẽ hắn tìm ta... Chỉ vì chuyện này?

Liễu Cầm Tâm ngoài kinh ngạc, còn có cảm giác thất bại khó hiểu.

Lúc đầu, nàng vốn cho rằng Triệu Phong đang ra vẻ thần bí, chơi trò lạt mềm buộc chặt.

Nhưng trải qua một thời gian, Triệu Phong gần như đều tự đóng kín cửa, không hề chủ động liên hệ với nàng

Triệu Phong cũng không còn tâm tư tiếp tục cuộc chơi nữa, hắn phải đào hôn, phải suy nghĩ cẩn thận.

Bước đầu tiên là tu bổ “Âm Ảnh Phi Phong”.

Bước thứ hai, tăng cường tu vi, thực lực.

Tài liệu tu bổ Âm Ảnh Phi Phong Triệu Phong cơ bản đã góp đủ, chỉ còn thiếu mấy loại tài liệu hiếm có.

- Nếu như có thể tu bổ Âm Ảnh Phi Phong tất sẽ tăng thêm tỷ lệ để ta chạy trốn và ẩn nấp.

Triệu Phong thầm nghĩ trong lòng.

Chuyện này. Tốt nhất không nên để cho Hồng Hồ Thành chủ biết.

Nhưng việc tu bổ Âm Ảnh Phi Phong cần có Luyện khí Đại Sư ra tay.

Triệu Phong hỏi thăm một chút, trong thành Hồng Hồ này có hai vị Luyện Khí Đại Sư địa vị không nhỏ.

Trong đó. Có một vị Luyện Khí Đại Sư có quan hệ không tệ với Liễu tộc.

Vị Luyện Khí Đại Sư còn lại. Nghe nói kỹ nghệ rất cao, nhưng tính tình nóng nảy, không hề cấp thể diện cho người khác bao giờ, quan hệ với Liễu tộc cũng bình thường thậm chí còn từng phát sinh một vài mâu thuẫn.

- Ừm, vị Luyện Khí Đại Sư kia dường như tính tính rất nóng nảy, tài nghệ của hắn rất cao, càng trọng yếu hơn là quan hệ với Liễu gia cũng không tốt lắm.

Triệu Phong đã xác định được mục tiêu.

Vị Luyện Khí Đại Sư này được mọi người gọi “Thiết Càn đại sư”. Tạo nghệ luyện khí của hắn có thể đứng trong mười hạng đầu của Thiên Bồng đại quốc, cho dù là Hồng Hồ Liễu tộc cũng không thể khinh suất đắc tội với hắn.

Chẳng qua, muốn tìm “Thiết Càn đại sư” ra tay, quả thật còn khó hơn gấp chục lần.

Triệu Phong tự nhiên phải chuẩn bị một phen.

Đầu tiên, hắn phải thăm đỏ sở thích của “Thiết Càn đại sư”, sau đó mới ra tay.

Trước khi nắm chắc tình huống, Triệu Phong sẽ không dễ dàng ra tay.

Hại tháng sau ngày đính hôn, Triệu Phong dốc lòng tu luyện, tham ngộ một vài bí thuật tinh thần và Điện Chi Áo Nghĩa, thậm chí còn đọc lướt qua một ít kỹ nghệ về Tuần Thú Sư.

Hồng Hồ Thành chủ rất coi trọng hắn, thấy Triệu Phong khắc khổ tu luyện, lại ban cho một lượng lớn linh đan và trân tài.

Tại Thiên Bồng đại quốc, tài nguyên thập phần phong phú, Hồng Hồ Thành chủ ban cho những linh đan trân quý này, có tác dụng xúc tiến tu vi của Triệu Phong rất lớn.

Ba tháng sau ngày đính hôn, tu vi của Triệu Phong đã đạt tới Lục trọng thiên đỉnh phong

Sở dĩ tiến bộ nhanh như vậy, một mặt là nhờ Hồng Hồ Thành chủ cung cấp nhiều tài nguyên, một mặt khác là Triệu Phong vốn từng là tu vi Thất trọng thiên Thoát Phàm cảnh, sau đó rơi xuống Lục trọng thiên.

- Ba tháng còn lại, ta nắm chắc có thể trở lại Thất trọng thiên. Tầng thứ nhất của Điện Chi Truyền Thừa, cơ bản cũng đã đạt tới hỏa hầu đại viên mãn.

Trong lòng Triệu Phong thầm mừng rỡ.

Lúc rảnh rỗi, Hồng Hồ Thành chủ thậm chí còn chỉ điểm Triệu Phong tu luyện.

Đương nhiên.

Tuần Thú Sư như Triệu Phong cũng bị “tận dụng” triệt để, hỗ trợ thuần hóa một vài linh sủng tọa kỵ kiệt ngạo bất tuần trong phủ Thành chủ.

Vì thế, Triệu Phong đã cố ý tìm hiểu một ít “Thông Linh ngữ thuật” của “Tuần Thú Sư”. Loại bí thuật này có thể trao đổi với Yêu thú lịnh sủng, nghe hiểu được “ngôn ngữ” của chúng, xem như là dùng đúng bệnh bốc đúng thuốc.

Trên thực tế, “Thông Linh ngữ thuật” cũng là một nhánh vận dụng của phương diện bí thuật tinh thần.

Chỉ cận học được thuật này, phàm là Yêu thú linh sủng có tinh thần ý thức, phần lớn hắn đều có thể câu thông.

Trong phủ Thành chủ, có một vài linh sủng tọa kỵ có thực lực cao tới Chân Linh cảnh, Tuần Thú Sư cũng không dễ dàng khiến chúng phục tùng.

Mỗi lần Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu xuất thủ, đều có thể thuận lợi chế ngự, hiểu rõ bệnh trạng của linh sủng mà chẩn bệnh bốc thuốc.

Tiểu Tặc Miêu không cần học “Thông Linh ngữ thuật”, nhưng lại có thể tùy ý trao đối với bất kỳ linh sủng nào.

Thủ đoạn hãm hại lừa gạt các kiểu, không gì mà Tiều Tặc Miêu không biết, thậm chí ngay cả Yêu thú Chân Linh cảnh cũng bị nó và Triệu Phong câu thông, nhanh chóng “giải quyết”.

Biểu hiện của Triệu Phong trong phủ thành chủ khiến Hồng Hồ Thành

chủ rất thỏa mãn.

Quan trọng hơn là Triệu Phong rất an phận, không làm ra bất kỳ chuyện gì khác người, thậm chí ngay cả tay của vị hôn thê cũng không đụng vào lấy một cái.

- Cầm Tâm à, ngươi cũng không cần quá lạnh nhạt với hắn a.

Hồng Hồ Thành chủ đã nhiều lần khích lệ con gái.

Liễu Cầm Tâm u oán im lặng, nàng rất lãnh đạm với Triệu Phong, nhưng đối phương lại càng phớt lờ sự tồn tại của vị hôn thê như nàng

- Phụ thân, chẳng lẽ ta thực sự phải gả cho tên Độc Nhãn Long này?

Liễu Cầm Tâm có chút rầu rĩ không vui.

Trong mắt Hồng Hồ Thành chủ lóe lên tinh mang cười ha ha nói:

- Ngươi thực sự cho rằng hắn là một Độc Nhãn Long sao? Mắt của phụ thân chẳng lẽ lại tệ như vậy?

- Chẳng lẽ...

Liễu Cầm Tâm cảm giác Triệu Phong che kín mắt trái là vì có bí mật gì đó.

Bởi vì Triệu Phong không giống Độc Nhãn Long, hắn rất tỉnh táo, trầm ổn lão luyện, không hề có bất kỳ khuynh hướng tàn bạo nào.

- Huyết mạch truyền thừa của kẻ này thật sự không đơn giản, nếu như ta đoán không sai, có lẽ là một loại “Huyết mạch đồng tử” hiếm

thấy. Trong sách cổ có ghi lại, sau khi Thái cổ Man Hoang kết thúc, trong võ nội sản sinh “Bát Đại Thần Mâu”, chúa tể bát phương thế giới.

Trong mắt Hồng Hồ Thành chủ lộ ra một tia thần sắc chờ mong

- Bát Đại Thần Mâu! Chẳng lẽ phụ thân suy đoán rằng hắn là một trong số đó?

Liễu Cầm Tâm cả kinh nói.

- Không có khả năng!

Hồng Hồ Thành chủ lắc đầu cười:

- Đây dù sao cũng chỉ là Thần Thoại! Chẳng qua, nghe nói Bát Đại Thần Mâu, là thuộc sở hữu Thủy Tổ huyết mạch đồng tử. Trong thiên địa có rất nhiều loại huyết mạch đồng tử, có một tia liên hệ sâu xa với Bát Đại Thần Mâu. Cho dù chỉ có một tia huyết mạch cực nhỏ liên hệ với Bát Đại Thần Mâu thì cũng đã có ưu thế vượt xa huyết mạch bình thường rồi.

- Bát Đại Thần Mâu, chưa từng xuất hiện trong lịch sử đại lục sao?

- Không có, nhưng vài vạn năm trước, từng có một nhân vật truyền kỳ có được loại huyết mạch đồng tử đặc thù, mở ra “Thiên Cơ truyền thừa”. Người đó chính là “Tam Nhãn Thiên Quân” đĩnh đình đại danh trong lịch sử Bắc đại lục, trong truyền thuyết, ông ta đã tấn chức Vương giả đại đế Hư Thần cảnh.

Hồng Hồ Thành chủ cười nhạt một tiếng.

Trong lúc Thành chủ và Liễu Cầm Tâm đang trò chuyện.

- Bẩm Thành chủ! Triệu Phong đi đến ngoại ô thành Hồng Hồ, có cần ngăn cản hay không?

Một thân ảnh như quỷ mị xuất hiện, phảng phất như một bóng ma hư vô.

- Ngoại ô? Chẳng lẽ hắn muốn rời khỏi thành Hồng Hồ?

Hồng Hồ Thành chủ nói.

- Mục tiêu của hắn, hình như là Thiết Càn Sơn.

- Thiết Càn Sơn? Ha ha, hắn muốn đi tìm “Thiết Càn đại sư” sao?

Hồng Hồ Thành chủ nở một nụ cười nhạt.

- Thiết Càn đại sư? Chính là lão già khọm khẹm tính tình nóng nảy đó sao? Lúc trước ngay cả phụ thân còn không cấp thể diện, gây nháo sự không vui. Triệu Phong đi tìm hắn, không sợ mũi dính tro hay sao? Liễu Cầm Tâm mỉm cười nói.

Chương 263: Đập phá quán

Ngoại ô thành Hồng Hồ.

Trên một tòa đại sơn đen thui, đập vào mắt là một mảnh trụi lủi, không có bao nhiêu cây xanh.

Núi này gọi là Thiết Càn Sơn, thoạt nhìn thì nó không lớn, nhưng nếu bởi vậy mà coi thường nó thì đã sai lầm to.

Núi không cao, nhưng có tiên thì nổi danh, nước không sâu, nhưng có rồng thì linh thiêng.

Tại thành Hồng Hồ, thanh danh của Thiết Càn Sơn không nhỏ, trực tiếp lấy tên của “Thiết Càn đại sư” để đặt cho nó.

Một người một mèo, nghênh ngang bước lên Thiết Càn Sơn.

Tiểu Tặc Miêu thích ý vui vẻ, đùa giỡn trên núi.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong quét qua Thiết Càn Sơn một lượt, liền phát hiện trên núi có hỏa nguyên lực nồng đậm.

Từ khi bước lên ngọn núi này, nhiệt độ rõ ràng tăng lên không ít.

- Trong Thiết Càn Sơn này, chắc chắn có nham thạch nóng chảy, thậm chí còn có Địa Mạch chi hỏa.

Ánh mắt của Triệu Phong thoáng lóe lên.

Hắn đã tìm hiểu về phương diện luyện khí, thậm chí không thua kém gì Luyện Khí Đại Sư bình thường, thế nhưng so với cấp bậc Đại Sư thì lại có một khoảng cách lớn không thể vượt qua.

Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu đi bộ lên núi, cũng không cưỡi Thanh Phong Yến.

Trước khi xuất phát, Triệu Phong đã sớm nghe ngóng rõ ràng, Thiết Càn đại sư không thích nhất là bị người khác quấy rầy sự thanh tịnh, thậm chí còn có cấm chế linh sủng tọa kỵ dừng lại trên chân núi.

Không lâu sau, trên đỉnh núi đã xuất hiện một tòa phủ đệ Ngân Thiết.

Tòa phủ đệ này gọi là Thiết Càn phủ, là nơi ở và luyện khí của Thiết Càn đại sư.

Lúc này, trên đình núi có một ít dòng người ra ra vào vào, phản lớn đều vẻ mặt chán chường quay trở về.

- Haizz, Thiết Càn đại sư không tiếp khách, ngay cả ba tên đồ đệ luyện khí cũng có lịch hẹn đến nửa năm sau rồi.

Trong dòng người tới lui, phần lớn đều là cường giả Thoát Phàm Cảnh.

Tại Thiên Bồng đại quốc, võ phong thịnh hành, bất luận là thế tục hay là Thế giới Tông môn, tất cả đều là thực lực vi tôn.

Nếu như có Chân Linh cảnh hàng lâm, Thiết Càn phủ sẽ phái người đón tiếp một chút. Hoặc là hỏi thăm xem khách đến có bối cảnh thân phận gì để dàn xếp một phen.

Đương nhiên, lúc Triệu Phong lộ ra “Hồng Liễu Lệnh”, người của

Thiết Càn phủ cũng chỉ nhàn nhạt quét mắt nhìn hắn một cái, không nói một cầu đã cho hắn đi vào.

Thiết Càn đại sư và Hồng Hồ Thành chủ có quan hệ cũng không tốt, nhưng Liễu tộc dù sao cũng là bá chủ của nơi nay, Thiết Càn phủ tự nhiên cũng sẽ không chủ động trêu chọc.

Chỉ thấy một người một mèo nhanh chóng tiến vào Thiết Càn phủ.

Cùng lúc đó, tại phụ cận Thiết Càn phủ, ở một khu vực ẩn nấp.

- Hắn lên Thiết Càn Sơn rồi, nhanh chóng vẻ báo cho Thành chủ.

Ba nam tử mặc ám bào, đứng sau đống đá, một thân ảnh nhanh chóng rời đi.

Vụt...

Sau khi Triệu Phong tiến vào Thiết Càn phủ không lâu, lại có một tên nam tử mặc ám bào cũng chậm rãi trà trộn vào.

Trong tay hắn lộ ra một cái lệnh bài, thủ vệ của Thiết Càn phủ liền khẽ biến sắc.

Từ sau khi luận võ, bốn tên nửa bước Chân Linh cảnh vẫn âm thầm giám sát nhất cử nhất động của Triệu Phong.

Lúc đầu, thậm chí còn có một vị cao nhân Chân Linh cảnh tham gia.

Một mặt, Hồng Hồ Thành chủ muốn nắm rõ chi tiết của Triệu Phong, một mặt khác là đề phòng Triệu Phong chạy trốn.

Chẳng qua, từ sau khi Triệu Phong nhập trú phủ Thành chủ, hắn vẫn

luôn an phận, tĩnh tâm tu luyện, còn giúp thuần hóa những linh sủng trong phủ Thành chủ.

Thời gian dần trôi qua, Hồng Hồ Thành chủ cũng đã tín nhiệm Triệu Phong kha khá, không những thưởng thức mà còn giảm bớt cảnh giác đi quá nửa.

Nửa tháng trước, vị Chân Linh cảnh giám sát Triệu Phong đã bị thu về.

Sau khi tiến vào Thiết Càn phủ, Triệu Phong cũng không được phép tiếp kiến.

Dù hắn đã báo ra thân phận là con rể của Thành chủ, thế nhưng cũng không được coi trọng, bởi lẽ Hồng Hồ Thành chủ và Thiết Càn đại sư cũng không có quan hệ tốt đẹp lắm.

Triệu Phong hơi trầm ngâm, sau đó tiến vào một điện triển lãm trong tòa phủ.

Trong đại điện, trưng bày đủ các loại tác phẩm luyện khí, kể cả vũ khí, hộ giáp, trang sức,...

Những tác phẩm luyện khí này, có một số là do tự tay Thiết Càn đại sư luyện chế, cũng có một số là từ chỗ đệ tử của hắn luyện chế, không thứ nào không phải là loại chế tác thượng thừa, khiến người khác nhìn mà hoa cả mắt.

Triệu Phong tùy tiện xem vài món, cho dù là tác phẩm của đệ tự Thiết Càn đại sư chế tác thì cũng trên một bậc so với Luyện Khí Sư có uy tín lâu năm ở Hiểu Nguyệt Tông luyện chế.

Về phần tác phẩm của bản thân Thiết Càn đại sư thì lại càng gần

như hoàn mỹ, giống như tác phẩm nghệ thuật vậy.

Người quan sát đều không ngừng thốt lên với vẻ thán phục, kể cả một vài Luyện Khí Sư nổi tiếng đến tham quan.

Không ít cường giả hoặc Luyện Khí Sư đều muốn mua những tác phẩm luyện khí này.

Thế nhưng, phần lớn tác phẩm ở đây đều không bán, hoặc là tốt đến mức chủ nhân luyện khí không nỡ bán, hoặc là giá cả cao đến không tưởng, có thể nói là giá cả gấp mười lần so với giá trị của tác phẩm.

Tóm lại.

Muốn mua tác phẩm luyện khí, vô cùng khó, trừ phi tu vi của ngươi cao, có đủ phân lượng trực tiếp nói chuyện với người của Thiết Càn phủ, hoặc có quan hệ bối cảnh sâu dày.

Những tác phẩm này, chủ yếu dùng để triển lãm, nói trắng ra là dùng để khoe khoang thực lực luyện khí của Thiết Càn phủ.

Triệu Phong thuận tay cầm một thanh trượng kiếm Xích Kim lên, nhẹ nhàng chạm vào, chất liệu của thanh kiếm được dung luyện đến mức tận cùng, thân kiếm trong sáng như gương, đủ để soi mặt.

- Cái kiếm nát này! Thủ pháp luyện chế quả thật thô không chịu nổi.

Một âm thanh khinh miệt vang lên.

Thoáng chốc.

Bầu không khí của điện triển lãm liền lâm vào tĩnh mịch.

Phần lớn ánh mắt đều dừng lại trên người một thiếu niên tóc xanh.

- Tiểu tử này là ai, dám chê bai tác phẩm của Thiết Càn phủ.

- Ồ! Hắn không phải là con rể của Thành chủ hay sao?

Người trong đại điện, hoặc kinh ngạc, hoặc nghị luận.

Trong đó có rất ít người có thể nhận ra thân phận của Triệu Phong.

Đinh...

Triệu Phong thử búng lên thân kiếm một cái, nói:

- Chất liệu dụng luyện không tệ, nhưng tiêu chuẩn của món vũ khí này, quả thật quá tốn hao tài liệu, có thể nói, nó chỉ có cái bề ngoài...

Hắn vừa nói vừa lắc đầu, khiến mọi người đều đưa mắt nhìn qua.

- Tiểu huynh đệ, xin chỉ giáo?

Một vị Luyện Khí Sư vì mộ danh mà đến đây, có chút không phục mà nói.

- Ngươi xem. Tài liệu chủ yếu của kiếm nảy là “Tử Thiết Kim”. “Tử Thiết Kim” có tính truyền chân lực không tệ, cường độ cũng rất cao, thế nhưng khuyết điểm là trọng lượng và độ sắc bén không ổn. Phân lượng của “Tử Thiết Kim” trong thanh kiếm này không ngờ lại vượt quá một phần ba, lại thêm vào Huyền Băng Thiết và Bách Luyện Huyền Kim, tăng độ cứng và độ sắc bén. Thế nhưng trọng lượng quá nhẹ, ảnh tưởng tới lực sát thương, độ cứng cũng không đạt tới trình độ lý tưởng Nếu như va chạm kịch liệt thì lưỡi kiếm rất dễ bị gãy.

Triệu Phong nói xong lại lắc đầu thêm lần nữa.

Trên thực tế, khuyết điểm của thanh kiếm này cũng không rõ ràng đơn giản là vì nó hơi nhẹ, mà độ cứng cũng không đạt tới trình độ lý tưởng

Cho vào Tử Thiết Kim khá nhiều, cho nên lưỡi kiếm này chủ yếu là truyền chân lực vào, tăng cường lực phá hoại, chất lượng không lớn, như vậy sẽ tăng thêm tốc độ cho lưỡi kiếm.

Hơn nữa, những thanh kiếm đặt ở điện triển lãm, đều đã trải qua cân nhắc xem xét, cho nên bỏ vào khá nhiều Tử Thiết Kim.

Nhưng người có nhãn lực bình thường lại không thể nhìn ra những chi tiết vụn vặt này. Bởi dù sao thì tính truyền chân lực của thanh kiếm cũng rất mạnh, uy lực kinh người, gia tăng tốc độ, độ sắc bén cũng khá tốt, có thể nói là chú trọng về thuộc tính và sát thương

Về phần độ cứng, chẳng qua là không đạt tới trình độ lý tưởng thế nhưng cũng không kém bao nhiêu.

Tuy nhiên, nhãn lực của Triệu Phong rất sắc bén, thậm chí còn có thể nhìn xương trong trừng gà.

Nghe xong lời giải thích của hắn, Luyện Khí Sự bên cạnh không khỏi gật đầu, nói:

- Quả thật là có chút khuyết điểm nhỏ nhặt, thế nhưng không đủ che đi khuyết điểm của nó.

- Người nào! Dám chê bai tác phẩm của Thiết Càn phủ.

Mấy vị Luyện Khí Sư và học đồ của Thiết Càn phủ đều phẫn nộ, chạy

thẳng đến.

- Ha ha, đường đường là Thiết Càn phủ, chỉ vậy mà đã tức giận rồi? Chẳng lẽ chỉ cho phép chúng ta tán dương, lại không được để cập tới khuyết điểm của tác phẩm?

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, không để tâm, lại tiếp tục nói:

- Đây chỉ là vấn đề thứ nhất, độ cứng của lưỡi kiếm được thêm vào Huyền Băng Thiết, một khi gặp phải vũ khí có hỏa thuộc tính cường đại, lạnh nóng gặp nhau sẽ khiến cho chất liệu của thân kiếm biến hình, thậm chí còn có thể vỡ vụn trong quá trình đánh nhau.

- Huyền Băng Thiết có thể gia tăng lực sát thương trải qua dung luyện đặc thù còn có thể khiến cho thân kiếm bóng loáng như gương, nhỏ máu không dính. Đây cũng là vì quá truy cầu hình thức, lại không có bao nhiêu thực dụng... Thật sự là một nét bút hỏng!

Những Luyện Khí Sư ở gần đó nghe vậy liền trợn mắt há hốc mồm.

Nếu như Triệu Phong chỉ nói xằng nói bậy thì bọn họ cũng chỉ có thể cười trừ, nhưng hắn nói không phải là không có đạo lý, hơn nữa trong lời nói cũng thể hiện ra học thức và lý giải phong phú đối với luyện khí.

Chỉ ra đủ khuyết điểm của thanh trường kiếm này, Triệu Phong lại cầm lấy một cây Hắc Thiết trường tiên bên cạnh, nói:

- Các ngươi xem, cây trường tiên này chính là dung nhập với Hắc Luyện Nhuyễn Cương...

Vừa lên tiếng, lực chú ý của mọi người trong đại điện liền bị Triệu Phong thu hút.

Triệu Phong thao thao bất tuyệt, phân tích từng tài liệu của từng kiện tác phẩm luyện khí, trọng điểm chính là phóng đại khuyết điểm và phê bình chất lượng không đủ của nó.

Mấy vị Luyện Khí Sư tọa trận trong Thiết Càn phủ đều trọn tròn mắt.

Hành vi của Triệu Phong hoàn toàn là bới lông tìm vết, tìm xương trong trứng

Nhưng hết lần này tới lần khác, hắn lại từ một khuyết điểm mà suy ra ba, phóng đại khuyết điểm đến vô hạn.

Hắn làm sao có thể biết rõ tài liệu của từng tác phẩm, ngay cả ti lệ phân lượng và hỏa hầu dung luyện cũng nói chính xác. Chỉ có cấp bậc Đại Sư hoặc Luyện Khí Sư lâu năm có kinh nghiệm cực kỳ phong phú mới có thể nhìn la nhiều chi tiết như vậy...

Một vị Luyện Khí Sư tọa trấn không khỏi hít sâu một hơi.

- Nhanh! Nhanh gọi ba vị chân truyền sư huynh!

- Đại sư huynh đang bệ quan luyện khí, Nhị sư huynh cũng đi ra ngoài rồi, còn Tam sư huynh thì hình như đang tiếp kiến một vị cao nhân Chân Linh cảnh.

Luyện Khí Sư tọa trấn Thiết Càn phủ có chút lo lắng, nói.

Những Luyện Khí Sư ở đây đã bị Triệu Phong hù dọa triệt để rồi, nhất thời không tìm ra nhân vật trấn áp cục diện.

Càng đáng sợ hơn là mỗi kiện tác phẩm mà Triệu Phong cầm lên đều bị hời hợt nói ra chất liệu và khuyết điểm.

Cứ tiếp tục tình huống này, thanh danh của Thiết Càn phủ sẽ bị phá hỏng hoàn toàn.

- Tên này, chẳng lẽ đến đập phá quán hay sao?

Vài tên Luyện Khí Sư không nhịn được hít một hơi thật sâu, rốt cuộc cũng ý thức được điều gì đó.

- Có nên đuổi hắn ra ngoài không?

- Không được! Trong tay hắn có Hồng Liễu Lệnh, lại còn là con rể của Hồng Hồ Thành chủ.

- Hồng Hồ Thành chủ có quan hệ không được tốt lắm với sư tôn, việc này chẳng lẽ là mưu kế mà Hồng Hồ Thành chủ âm thầm sắp đặt?

Thiết Càn phủ tự nhiên có cao nhân Chân Linh cảnh tọa trấn, nhưng lúc này cũng không biết phải làm gì, nghi kỵ đủ điều.

Nơi này là địa bàn của thành Hồng Hồ, thân phận của Triệu Phong cũng bất đồng, sau lưng còn có cự đầu như Hồng Hồ Thành chủ chổng lưng, bọn họ cũng không dám khinh suất ra tay.

Càng trọng yếu hơn là khuyết điểm của mỗi kiện tác phẩm đều bị Triệu Phong nói rất có đạo lý, đạt được sự tán thành nhất định của mấy vị Luyện Khí Sư gần đó.

Nếu như Thiết Càn phủ cưỡng ép đuổi người, vậy chẳng phải là đang chột dạ hay sao?

- Kẻ nào! Dám đến Thiết Càn phủ của ta gây chuyện...

Một thanh âm nóng nảy thô kệch từ trên trời ép xuống, kèm theo đó là uy áp Chân Linh cường đại.

Luồng uy áp Chân Linh này còn mạnh hơn cả Đại trưởng lão của Hiểu Nguyệt Tông, mơ hồ tiếp cận Chân Huyền cấp.

- Đại sư!

- Thiết Càn đại sư!

Một vài người trong điện triển lãm lập tức hãi hùng khiếp vía.

Vừa dứt lời, một thân ảnh cao lớn, tay cầm thiết chùy, thân mặc áo bào hồng bỗng nhiên hiện thân trong đại điện, quanh người của hắn bừng lên một đạo hỏa diễm cao hơn một trượng, hung hãn bức người.

Ai trong thành Hồng Hồ cũng biết tính tình của Thiết Càn đại sư nổi tiếng nóng tính thô bạo.

Lúc này, rất nhiều người ngay cả thở mạnh cũng không dám.

- Ha ha, Thiết Càn đại sư, rốt cuộc ngươi cũng chịu đi ra rồi.

Trong lòng Triệu Phong thầm cười, mặt không đổi sắc, buông kiện tác phẩm luyện khí trong tay xuống, chậm rãi nói:

- Thiết Càn đại sư! Lần này ta tới đây, chính là thay sư tôn “Thiên Thủ Tông Sư” của ta, hướng ngươi phát ra khiêu chiến!

Chương 264: Giao dịch thành

Thành Hồng Hồ.

- Bẩm Thành chủ, chúng ta vừa xác định Triệu phong đã tiến nhập Thiết Càn Sơn.

Một bóng người mờ nhạt khom lưng nói.

Hồng Hồ Thành chủ âm thầm gật đầu. Chuyện này cũng không ngoài dự liệu. Triệu Phong tiến về Thiết Càn Sơn, quá nửa là vì muốn bái kiến vị Luyện Khí Đại Sư kia rồi.

- Còn gì nữa?

Bóng người mở nhạt kia cũng không lập tức rời đi.

- Triệu Phong đến Thiết Càn Sơn, dường như có ý đập phá quán.

Thanh âm của bóng người có chút do dự.

Cái gì! Đập phá quán?

Lông mày của Hồng Hồ Thành chủ nhảy dựng, liếc nhìn con gái Liễu Cầm Tâm.

Phản ứng đầu tiên của hai người là: Tên Triệu Phong này, thật to gan!

Thiết Càn đại sư là nhân vật nào, không nói đến tu vi Chân Linh cảnh

của hắn, chỉ riêng về tạo nghệ luyện khí cũng có thể xem như đệ nhất tại thành Hồng Hồ này rồi.

Phóng mắt khắp toàn bộ Thiên Bồng đại quốc, tạo nghệ của Thiết Càn đại sư thậm chí có thể xếp vào mười hạng đầu.

Lúc trước, dù Hồng Hồ Thành chủ và Thiết Càn đại sư trở mặt, nhưng cũng không thể làm gì được đối phương.

- Nếu như Triệu Phong cố tình đi đập phá quán, vậy thì chuyện này e rằng có chút phiền phức rồi.

Vẻ mặt Hồng Hồ Thành chủ trở nên ngưng trọng.

Thân phận của Triệu Phong đặc thù, trong thành Hồng Hồ này, không chỉ đại biểu cho bản thân mà còn đại biểu cho Hồng Hồ Thành chủ.

Bởi vì...

Hồng Hồ Thành chủ đã khâm điểm Triệu Phong làm con rể.

Quan hệ giữa Hồng Hồ Thành chủ và Thiết Càn đại sư vốn không tốt, Triệu Phong còn đi gây sự như vậy, trong mắt người ngoài, đây rất có thể là đại biểu cho ý đồ của Hồng Hồ Thành chủ.

- Phụ thân, tu vi của Thiết Càn đại sư cũng chưa đạt tới Chân Huyền cấp, cũng không phải là Luyện Khí Tông Sư, chúng ta có nhất thiết phải kiêng kỵ hắn không?

Trên mặt Liễu Cầm Tâm tràn đầy vẻ khó hiểu.

Thực lực của phụ thân, nàng cũng biết một hai, ngay cả Chân Huyền cấp cũng không để vào mắt, ngày xưa thậm chí còn phát lời khiêu

chiến với Chân Chủ cấp.

Có thể nói, Chân Chủ cấp không xuất hiện thì Hồng Hồ Thành chủ có thể ngạo thị tất cả.

Nhân vật lớn như vậy, lẽ ra không cần cố kỵ một vị Luyện Khí Đại Sư mới phải.

- Thiết Kiện đại sư này có bối phận không đơn giản. Bản thân hắn có quan hệ rất mật thiết với “Thiết Huyết Giáo”. Nghe đồn, hắn thậm chí còn là Luyện Khí Sư ngự dụng của “Thiết Huyết Giáo”.

Hồng Hồ Thành chủ nói đến đây, hàng lông mày càng nhíu chặt hơn.

Thiết Huyết Giáo.

Liễu Cầm Tâm nghe vậy thì thần sắc lập tức biến đổi: Triệu Phong đã gây họa rồi!

Tại Thiên Bồng đại quốc, tám cỗ thế lực gồm Nhất Hoàng, Tam Tông, Tứ Tộc, gần như có thể một tay che bầu trời.

Trong đó, đứng đầu Tam Tông chính là Thiết Huyết Giáo, thế lực của nó so với Tổng hệ Liễu tộc và Cầm Kiếm Môn còn cường đại hơn.

Đừng nói là Hồng Hồ Liễu gia, cho dù là Tổng hệ Liễu tộc cũng phải cố kỵ Thiết Huyết Giáo, không dám khinh suất đắc tội.

Hiện nay, thế cục tại Thiên Bồng đại quốc, Hoàng Thất và Thiết Huyết Giáo có địa vị ngang nhau, thủy hỏa bất dung.

Hoàng thất là kẽ thống trị trên danh nghĩa, còn Thiết Huyết Giáo là quốc giáo, thế lực có xu thế che trời.

- Không được, ta phải đích thân tới Thiết Càn Sơn một chuyến.

Hồng Hồ Thành chủ vừa nói xong, thân hình liền biến mất, tiếng xé gió vang lên.

- Ta cũng đi xem.

Trong mắt Liễu Cầm Tâm hơi lộ ra lãnh V, thậm chí còn có chút hả hê: Hừ! Tên Triệu Phong này, không ngờ dám dùng thân phận con rể Thành chủ đi ra ngoài gây chuyện, bây giờ thì đụng phải đinh rồi.

Thiết Càn phủ.

Trong đại điện, Thiết Càn đại sư hàng lâm, bầu không khí lặng ngắt như tờ.

- Lần này ta tới là đại biểu cho sư tôn của ta, “Thiên Thủ Tông Sư”, hướng ngươi phát ra khiêu chiến!

Chỉ có Triệu Phong là vẫn khoan thai cười.

Trên người Thiết Càn đại sư dâng lên một trận hỏa diễm cao hơn một trượng, hiển nhiên đang nổi giận bừng bừng.

Thế nhưng, lời nội của Triệu Phong vừa dứt thì ngọn lửa trên người Thiết Càn đại sư lập tức giảm mạnh ba phân.

Thiên Thủ Tông Sư?

Thân thể Thiết Càn đại sư thoáng khựng lại, trên mặt lộ vẻ kinh nghi.

Tông Sư, rõ ràng còn cao hơn Đại Sư một cấp.

Triệu Phong vừa báo ra tên của “Thiên Thủ Tông Sư”, lập tức chấn trụ Thiết Càn đại sư.

Đại sư thì giỏi lắm sao? Chẳng lẽ còn cao hơn Tông Sư?

Đương nhiên, cái gọi là “Thiên Thủ Tông Sư”, chẳng qua chỉ là một danh hiệu mà Triệu Phong tùy tiện lấy ra để dọa người mà thôi.

- Thiên Thủ Tông Sư? Trên đại lục hiện nay, dường như không có vị Tông Sư luyện khí nào vừa xuất thế.

- Vị Tông Sư luyện khí gần đây nhất của Bắc đại lục đã đi về cõi tiên cách đây một trăm năm rồi...

Trong đại điện lại vang lên một trận nghị luận.

Ở đây có không ít nhân sĩ giới luyện khí, thế nhưng chưa từng nghe nói đến Thiên Thủ Tông Sư, ít nhất là trên Bắc đại lục này, chưa từng nghe qua bao giờ.

- Tiểu thiếu niên, nếu như ngươi cố tình đến Thiết Càn phủ gây chuyện, cho dù ngươi có là con rẻ của Hồng Hồ Thành chủ thì lão phu cũng sẽ không lưu tinh đâu.

Trên mặt Thiết Càn đại sư lộ rõ vẻ giận dữ không thôi, trong thanh âm có vài phần lạnh lùng.

Nhưng lúc này, hắn cũng không dám có hành động thiếu suy nghĩ.

Trên người thiếu niên tóc xanh trước mắt có chút quỷ dị. Hơn nữa, vừa rồi Triệu Phong phê bình khuyết điểm của những tác phẩm trong điện triển lãm, Thiết Càn đại sư cũng nhìn thấy.

Theo phán đoán của Thiết Càn đại sư, tạo nghệ của Triệu Phong ở phương diện luyện khí hắn không kém, mà ánh mắt lại cực kỳ sắc bén, ở phương diện này, thậm chí có thể sánh ngang với Luyện Khí Đại Sư.

Nhưng đáng giận chính là tên này cố tình bới móc, dù sao thì trên thế gian này cũng không có tác phẩm hoàn mỹ tuyệt đối, vậy mà Triệu Phong lại phóng đại những khuyết điểm rất nhỏ của mỗi kiện tác phẩm lên vô hạn.

- Ha ha, sư tôn của ta là Tông Sư luyện khí vừa mới xuất hiện tại Trung đại lục. Lần này ta dến đây, chính là cố ý mang theo một kiện tác phẩm của sư tôn, tới khiêu chiến với cao thủ luyện khí trên khắp Bắc đại lục này.

Triệu Phong mặt không đổi sắc lừa gạt.

Bắc đại lục rất rộng lớn, mà Trung đại lục lại cảng xa xôi hơn.

Hơn nữa, theo như Triệu Phong biết, luận trình độ phồn hoa thì Trung đại lục càng khủng bố hơn.

Mọi người ở đây. Cơ bản đều chưa từng tới Trung đại lục, còn vị sư tôn Tông Sư luyện khí trong lời nói của Triệu Phong lại vừa mới xuất hiện tại Trung đại lục, tất nhiên không thể tìm ra chút sơ hở nào.

- Tác phẩm của Tông Sư luyện khí?

Tinh mang trong mắt Thiết Càn đại sư lóe lên.

Bốp!

Triệu Phong vỗ tay một cái.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu ôm theo một bầu rượu với thể tích còn lớn hơn cả nó, rơi xuống đất, còn tham lam uống thêm một ngụm rượu.

- Đây chính là một kiện tác phẩm được chế tác từ rất lâu của sư tôn ta.

Triệu Phong giơ tay lên.

Trong đại điện, ánh mắt của mọi người đều bị bầu rượu trong tay Tiểu Tặc Miêu hấp dẫn.

Bầu rượu này rất cổ kính, chất liệu lại kỳ lạ.

Linh thức của Thiết Càn đại sư quét qua, khẽ biến sắc, hỏi:

- Cái bình này có tác dụng gì?

Vừa dứt lời.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu uống cạn nốt chỗ rượu còn sót lại trong bầu rượu, sau đó rót vào một ít nước.

Nước trong bầu rượu liền chậm rãi biến hóa.

Linh thức của Thiết Càn đại sư quét qua, lập tức phát hiện có chút kỳ quái, cảm giác vô cùng kinh diễm, liền phi thân qua tiếp lấy bầu rượu, nhìn đến si mê.

Bầu rượu trước mắt, có thể khiến nước bình thường trở thành rượu cực phẩm, cực kỳ thần diệu.

Triệu Phong đã đọc qua sách cổ, giới luyện khí hiện nay, dường như còn chưa xuất hiện loại tác phẩm thần kỳ này.

Bầu rượu này thần bí khó lường, lại nằm sâu trong “Bách Phần cầm Địa”, ngay cả Chân Linh cảnh đi vào cũng không thể may mắn thoát khỏi.

Triệu Phong ho nhẹ một tiếng, cắt ngang loại trạng thái si mê của Thiết Càn đại sư.

Hiển nhiên, kỹ nghệ luyện chế và công năng thần kỳ của bầu rượu này đã khiến cho Thiết Càn đại sư khiếp sợ, nhất thời yêu thích không muốn buông tay.

- Tiểu huynh đệ, chúng ta đổi nơi khác, sau đó chậm rãi trò chuyện với nhau.

Trên mặt Thiết Càn đại sư cố nặn ra vẻ tươi cười, trực tiếp mời Triệu Phong vào nội điện.

Mọi người ở đây đều trợn mắt há hốc mồm.

Thiết Càn đại sư này nổi tiếng tính khí nóng nảy, vừa rồi thậm chí lửa giận còn bộc phát tới đỉnh điểm.

Mà Triệu Phong vốn tới đây để đập phá quán và khiêu chiến, chỉ dăm ba câu đã được Thiết Càn đại sư xem như khách quý.

- Ngoại trừ vị đại nhân Chân Chủ cấp đến đây mấy tháng trước ra,

chưa từng nhìn thấy sư tôn chiêu đãi người khác như vậy bao giờ.

Một vài Luyện Khí Sư và đám học đồ trong Thiết Càn phủ, hai mặt nhìn nhau.

Không ít người thậm chí còn suy đoán rằng: Chẳng lẽ thiếu niên tóc xanh này thật sự là môn đồ của Tông luyện khí?

Thiết Càn phủ, trong một gian phòng khách lịch sự tao nhã.

Triệu Phong ngồi ngay ngắn mỉm cười, Thiết Càn đại sư cẩn thận cầm bầu rượu trong tay, thần sắc trên mặt thỉnh thoảng biến hóa, ban đầu là kinh diễm rung động, sau đó là si mê, cuối cùng lại thở dài.

Một lát sau.

Thiết Càn đại sư mở miệng nói:

- Nói rõ ý đồ của ngươi đi, Tông Sư luyện khí gần đây nhất trên Bắc đại lục chính là sư tôn của ta. Luyện Khí Đại Sư nổi tiếng ở Trung đại lục, lão phu cũng biết được đôi chút.

Triệu Phong cười ngượng ngập, xem ra mánh khóe “Thiên Thủ Tông Sư” đã bị vạch trần

Thế nhưng, mục đích của hắn cũng đã đạt được, bây giờ có thể chính diện đối thoại với Thiết Càn đại sư rồi.

- Lần này ta đến đây là vì muốn mời Đại Sư tu bổ một hai kiện vật phẩm.

Triệu Phong lấy ra La Hầu cung và La Hầu Tiễn.

Lúc Thiết Càn đại sư tiếp nhận lấy La Hầu cung và la Hầu Tiễn, ánh mắt lập tức sáng lên, thấp giọng hô:

- Tinh diệu.

Đột nhiên, bàn tay của hắn chạm vào ấn lý lạnh lẽo như băng trên La Hầu cung không khỏi hít một hơi nhẹ.

- Thật đúng là không thể tưởng tượng nổi, “Băng Phách ấn ký” nồng hậu, khí tức này có chút quan hệ với Thượng cổ Băng Tiên Long Tích, hoặc là hậu duệ của Băng Long.

Thiết Càn đại sư nhìn Băng Liên ấn ký này mà xuýt xoa.

Triệu Phong không khỏi nhớ lại dòng sông Long Xà Băng ở trên “Thiện Cảnh Đảo” trong Phù Loan Thí Luyện. Dòng sông băng hà này hàn khí dày đặc, nguồn gốc đến từ đoàn tinh thể thần bí trong hàn đàm, nó là một loại tồn tại cấm kỵ, ngay cả Chân Linh cảnh cũng có thể bị đông cứng ngay lập tức.

- Nếu như lực lượng ấn ký này cường thịnh hơn chút nữa, nói không chừng có thể tạo thành một kiện thần binh Linh cấp chấn thế đáng tiếc...

Cuối cùng Thiết Càn đại sư lại lắc đầu.

Triệu Phong nghe vậy, cảm thấy kinh hỉ ngoài dự liệu, không ngờ La Hầu cung lại có tiềm lực lớn như vậy.

Vật phẩm mà hắn chủ yếu muốn tu bổ chính là Âm Ảnh Phi Phong La Hầu cung chỉ là thăm dò bước đầu, không ngờ lại tìm được đáp án này.

Trải qua một phen trả giá, Triệu Phong và Thiết Càn đại sư đã đạt thành hiệp nghị.

Thiết Càn đại sư phải giúp Triệu Phong tăng cường phẩm chất và uy lực của La Hầu cung kể cả tu bổ một kiện vật phẩm Linh cấp khác (không cao hơn Linh cấp thượng phẩm).

Chẳng qua, bất cứ tài liệu phí tổn nào, Triệu Phong đều phải chuẩn bị.

Tương ứng, Triệu Phong đặc biệt mời Thiết Càn đại sư ra tay, phải để lại bầu rượu kia trong Thiết Càn phủ để Thiết Càn đại sư nghiên cứu một thời gian.

Trên thực tế.

Cái giá ban đầu Thiết Càn đại sư đưa ra là muốn đổi lấy bầu rượu này bằng cách tăng cường phẩm chất La Hầu cung và miễn phí toàn bộ tài liệu, thậm chí còn tặng một lượng tinh phẩm luyện khí.

Kết quả, vì Tiểu Tặc Miêu phản đối mãnh liệt nên giao dịch này thất bại.

Sau khi đạt thành hiệp nghị, Thiết Càn đại sư còn cố ý thăm dò tạo nghệ luyện khí của Triệu Phong kết quả biết được, tại phương diện luyện khí, Triệu Phong chỉ giới hạn trong lý luận và kiến thức.

Học thức hắn có là nhờ Thần Linh nhãn phục chế, dung nhập vào trí nhớ.

Bởi vậy, gần như là bất kỳ tại liệu, thuộc tính hay cách dùng như thế nào, Triệu Phong đều nhớ rõ trong đầu.

- Ánh mắt của tiểu huynh đệ quả nhiên độc đáo, thiên phú dị bẩm, là kỳ tài luyện khí có một không hai, ngươi có nguyện ý theo lão phu tiến vào giới luyện khí hay không?

Ánh mắt Thiết Càn đại sư đột nhiên trở nên nóng rực.

Đúng lúc này.

Giữa tầng mây của Thiết Càn Sơn truyền đến một luồng khí tức Chân Linh cường đại chưa từng có, nguyên khí thiên địa chấn động bất an, tâm thần của tất cả mọi người đều thoáng rung động.

- Xin hỏi Hồng Hồ Thành chủ đích thân tới đây là có gì chỉ giáo?

Vị cao nhân Chân Linh cảnh trấn thủ Thiết Càn Sơn liền biến sắc, cảm thấy hô hấp khó khăn.

Hồng Hồ Thành chủ hỏi:

- Tên con rể không nên thân của ta có ở đây không? Nếu như hắn gây ra phiền toái gì, mong rằng các vị đồng đạo trong Thiết Càn Sơn rộng lượng bỏ qua.

Chương 265: Vân hải dương

Hồng Hồ Thành chủ hàng lâm, khiến cho toàn bộ Thiết Càn Sơn lâm vào áp lực nặng nề, mạnh như cường giả Chân Linh cảnh cùng cảm thầy tám thân không yên.

Dù sao thì Hồng Hồ Thành chủ cũng là chúa tể của mảnh địa vực này, thực lực và uy danh của ông ta hoàn toàn chấn nhiếp thành Hồng Hồ.

Tương truyền, lúc Hồng Hồ Thành chủ còn trẻ đã là kỳ tài có một không hai của Hồng Hồ Liễu tộc.

Trong đám đồng bối của Hồng Hồ Liễu tộc, ông ta là người có hy vọng đạt tới Chân Chủ cấp nhất.

Cũng may là thái độ của Hồng Hồ Thành chủ thoạt nhìn không có địch ý gì, dường như chỉ muốn tới tìm con rể của ông ta mà thôi.

- Thành chủ lại nghiêm trọng rồi, quý tế đang ở trong phủ đệ trò chuyện với Đại Sư, cũng không có gì bất ổn.

Cường giả Chân Linh cảnh trấn thủ Thiết Càn phủ hết sức khách khí, thần sắc cung kính.

Hồng Hồ Thành chủ hơi sững sờ, thân hình hạ xuống Thiết Càn phủ, khí tức trên người cũng chậm rãi thu liễm.

- Ngươi có chắc là hắn không gây ra phiền toái gì chứ?

Hồng Hồ Thành chủ liên tục hỏi thăm.

Một vị Luyện Khí Sư trong phủ cười khổ đáp:

- Quý tê ban đầu đúng là có gây loạn, thế nhưng sau khi gặp Đại Sư đã được mời vào nội điện rồi.

- Đúng vậy, cho tới bây giờ còn chưa thấy người nào đến gây loạn lại được Đại Sư xem như khách quý.

Mấy vị học đồ luyện khí cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Biểu tình trên mặt Hồng Hồ Thành chủ vô cùng đặc sắc, ánh mắt lập lòe bất định.

Chốc lát sau.

Liễu Cầm Tâm cũng đuổi tới, tiến vào Thiết Càn phủ.

- Thiên kim Thành chủ cũng tới rồi!

- Xem ra vị con rể này của Thành chủ rất được Liễu tộc coi trọng.

Người trong Thiết Càn phủ đều thấp giọng nghị luận.

Liễu Cầm Tâm nhìn thấy nét mặt của phụ thân dường như có chút cổ quái khác thường.

- Có phải Triệu Phong đã gây ra đại họa không?

Liễu Cầm Tâm lặng lẽ hỏi.

Tâm tình của nàng lúc này vừa phức tạp vừa mâu thuẫn, một bên rất

đồng cảm với Triệu Phong, một bên lại rất kỳ vọng xảy ra kết quả này.

Nếu như Triệu Phong gây ra đại họa, khiến cho phụ thân thất vọng cực độ, thậm chí còn có thể xử phạt thật nặng

Thế nhưng Hồng Hồ Thành chủ lại không trả lời.

Đúng lúc đó, Triệu Phong và Thiết Càn đại sư sóng vai đi ra khỏi nội điện.

Triệu Phong và Thiết Càn đại sư đã đạt thành hiệp nghị, hai bên đều rất hài lòng.

Chẳng qua, Thiết Càn đại sư lại có chút tiếc hận đối với thiên phú luyện khí của Triệu Phong

- Triệu huynh đệ, có rảnh thì nhớ ghé đến Thiết Càn Sơn thật nhiều, nếu như nguyện ý dấn thân vào con đường luyện khí, lão phu tùy thời mở rộng đại môn.

Thiết Càn đại sư mỉm cười ấm áp, tiễn Triệu Phong ra tận cửa.

Một màn này khiến Liễu Cầm Tâm kinh ngạc thất sắc, nhất thời ngây ra tại chỗ.

Triệu Phong không phải tới Thiết Càn Sơn đập phá quán ư? Tại sao lại được Thiết Càn đại sư xem như khách quý, chiêu đãi hết sức khách khí

Bất luận là kẻ nào cũng có thể nhìn ra, Thiết Càn đại sư rất tán thưởng Triệu Phong vô cùng yêu thích.

Ngược lại, Thiết Càn đại sư vừa chạm mặt Hồng Hồ Thành chủ thì vẻ ôn hòa lập tức biến mất, bộ dạng như người xa lạ.

- Được rồi Đại Sư, vài ngày nữa ta sẽ chuẩn bị đủ tài liệu, sau đó quay lại bái phỏng

Dưới biểu lộ kinh ngạc và quái dị của mọi người, Triệu Phong cáo từ Thiết Càn đại sư.

Sau khi đi ra khỏi Thiết Càn phủ, Hồng Hồ Thành chủ và Liễu Cầm Tâm đều kinh ngạc nhìn Triệu Phong

Thiếu niên trước mắt, phảng phất lại tăng thêm một tầng sương mù thần bí, khó có thể nhìn thấu.

Dưới ánh mắt nghi vấn của Hồng Hồ Thành chủ, Triệu Phong không kiêu ngạo không nhún mình kể lại mọi chuyện một lượt.

Sở dĩ Triệu Phong được Đại Sư coi trọng đơn giản là vì một bầu rượu thần bí và thiên phú luyện khí siêu phàm của bản thân.

Sau khi nghe xong lời giải thích, Hồng Hồ Thành chủ và Liễu Cầm Tâm hai mặt nhìn nhau.

Hồng Hồ Thành chủ liếc nhìn Triệu Phong một cái thật sâu, vốn cho rằng có thể nhìn thấu tiểu tử này, không ngờ hắn lại mang đến cho mình kinh hỉ như vậy.

- Thế này đi, bây giờ ngươi đã đính hôn với Cầm Tâm rồi, xem như cũng là người của Hồng Hồ Liễu gia. Phí tổn tu bổ La Hầu cung và La Hầu Tiễn sẽ do phủ Thành chủ cung cấp. Ngoài ra, ngươi chỉ cần xây dựng quan hệ thật tốt với Thiết Càn đại sư là được.

Hồng Hồ Thành chủ xuất ra thủ bút, miễn đi một phần phí tổn cho Triệu Phong

- Đa tạ tiền bối, à không... Nhạc phụ đại nhân.

Triệu Phong như mở cờ trong bụng

Vừa rồi ước định với Thiết Càn đại sư, tài liệu tu bổ La Hầu cung nếu Triệu Phong xuất thủ thì đoán chừng phải tốn một hai chục vạn nguyên tinh thạch.

Bởi vì Tiểu Tặc Miêu không đồng ý giao dịch bầu rượu thần bí, nếu không thì những phí tổn tài liệu này cũng đã được Thiết Càn đại sư miễn giảm rồi.

Triệu Phong còn đang sầu muộn vì chuyện này, không ngờ Hồng Hồ Thành chủ chỉ nói một câu đã giải quyết xong

Hồng Hồ Thành chủ thỏa mãn gật đầu, đánh giá đối với Triệu Phong trong lúc vô hình lại đề cao thêm vài phần.

Liễu Cầm Tâm thì lại có chút không thoải mái, nếu cứ tiếp tục như vậy, phân lượng của Triệu Phong trong lòng phụ thân sẽ ngày càng nặng hơn.

Đồng thời, tầng sương mù thần bí trên người vị hôn phu này cũng ngày càng sâu hơn, khiến cho người khác không thể đánh giá.

Thiếu niên Tuần Thú Sư... Tiễn thuật siêu tuyệt... Huyết mạch đồng tử kỳ lạ... Lại có thiên phú luyện khí khiến cho Thiết Càn đại sư thán phục... Còn có con Tiểu Tặc Miêu thần bí có thể tàng hình nữa.

Trên người thiếu niên này, rốt cuộc còn có thể đào móc ra bao nhiêu

bí mật?

Liễu Cầm Tâm rốt cuộc cũng ý thức được, vị hôn phu của mình không phải người bình thường tuyệt đối không đơn giản!

Thế nhưng hứng thú của người này đối với mình càng ngày càng ít, sau khi đính hôn, liên tục bận rộn, gần như phớt lờ nàng

Nghĩ tới đây, hàm răng trắng tinh của Liễu Cầm Tâm khẽ cắn, đưa mắt nhìn thân ảnh Triệu Phong rời đi, muốn nói gì đó lại thôi.

Sau khi trở về phủ Thành chủ, Triệu Phong vận dụng nhân mạch của Hồng Hồ Liễu tộc, bắt đầu thu thập tài liệu để tăng cường phẩm chất của La Hầu cung

Những phí tổn này đều do phủ Thành chủ chi trả.

Triệu Phong không biết xấu hổ tham ô “của công”. Bởi vì hắn còn muốn âm thầm tu bổ Âm Ảnh Phi Phong nhưng vẫn thiếu một vài loại tài liệu trong danh sách.

Bây giờ hắn đã được Hồng Hồ Thành chủ coi trọng ngay cả quản gia của phủ Thành chủ cũng rất khách khí với hắn, cho nên không hề hỏi đến danh sách tài liệu.

Không đến mười ngày, tài liệu để tu bổ La Hầu cung đã được tập hợp đầy đủ.

Triệu Phong mang theo tài liệu đến thẳng Thiết Càn Sơn.

Thiết Càn phủ.

- Ta vừa vặn thiếu một người trợ thủ, cường hóa La Hầu cung và La

Hầu Tiễn, cần ngươi làm trợ thủ!

Thiết Càn đại sư đưa ra một yêu cầu.

- Không vấn đề.

Triệu Phong cũng có xem qua về luyện khí Hơn nữa, có thể trở thành trợ thủ của Đại Sư luyện khí, đây chính là ước mơ tha thiết của rất nhiều Luyện Khí Sư.

Chẳng qua, Triệu Phong cảm thấy rất kỳ quái, Thiết Càn đại sư tại sao phải tìm mình làm trợ thủ.

Chẳng lẽ bởi vì thiên phú dị bẩm của mình?

- Lý giải và kiến thức của tiểu tử này đối với tài liệu đã đạt tới tình trạng tỉ mỉ, ta phải thăm dò hắn một phen.

Thiết Càn đại sư mặt không đổi sắc, đem một vài nhiệm vụ của trợ thủ giao cho Triệu Phong, lại yêu cầu vô cùng hà khắc.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong quét qua một ít tài liệu trong tay, bất kỳ một chi tiết sai sót nào cũng đều không thoát khỏi ánh mắt của hắn.

Khả năng nhận biết, lực khống chế, độ chính xác của hắn đã vượt qua thường nhân không biết bao nhiêu lần

Thần Linh nhãn của Triệu Phong có thể phóng to thu nhỏ, thậm chí phóng đại vật thể gấp mấy trăm lần, đạt đến tình trạng vi mô.

Chính vì thế hắn mới có thể dễ dàng bắt bẻ chi tiết khuyết điểm của bất kỳ kiện tác phẩm nào trong điện triển lãm.

Lúc Triệu Phong trợ thủ cũng rất tỉ mỉ cẩn thận.

Bởi vì vũ khí mà hắn sắp dung luyện chính là La Hầu cung của mình, hắn làm vậy chẳng khác gì là cẩn thận cho chính mình.

Thiết Càn đại sư nhìn thấy những động tác của Triệu Phong, trong lòng thập phần khiếp sợ.

- Những công việc cận tỉ mỉ này, cho dù giao cho Luyện Khí Sư kinh nghiệm phong phú lão luyện cũng không thể thuần thục, chính xác dến trình độ như vậy.

Thiết Càn đại sư cố gắng kìm chế sự kinh hãi trong lòng.

Giờ khắc này, hắn phảng phất như nhìn thấy viên ngọc thô sơ chưa mài giũa tốt nhất trên thế gian, chỉ cần thêm chút trang trí là sẽ phát ra hào quang sáng chói.

Dung luyện La Hầu cung đại khái cần bốn năm ngày.

Trong quá trình này, Thiết Càn đại sư đem rất nhiều vụn vặt trong quá trình giao cho Triệu Phong, thỉnh thoảng cũng chỉ điểm đôi chút.

Triệu Phong đã từng luyện qua đan dược, học trận pháp, đồng thời cũng xem qua kiến thức về luyện khí, bây giờ tiếp xúc thực tế, lại có nhân vật cấp Đại Sư chỉ điểm, thu được lợi ích không nhỏ.

Giai đoạn “khống hỏa” mấu chốt, Thiết Càn đại sư thậm chí còn để Triệu Phong phụ trợ đôi chút.

Luyện khí cũng có khâu khống hỏa, độ khó và yêu cầu tinh tế cũng không kém luyện đan.

Kết quả, biểu hiện của Triệu Phong lại lần nữa khiến cho Thiết Càn đại sư kinh hãi.

Ngoại trừ kinh nghiệm và hạn chế tu vi, khả năng khống hỏa của Triệu Phong, gần như không thể bắt bẻ được.

- Thiên tài! Thiên tài luyện khí tuyệt thế...

Thiết Càn đại sư cố gắng kìm chế kinh hãi cuồng hỉ trong lòng.

Mấy ngày sau.

La Hầu cung đã thành công cường hóa.

Vốn sau khi La Hầu cung dung nhập với lực lượng của tinh thể thần bí, phẩm cấp chất liệu đã phát sinh biến hóa.

Lần này dung luyện, lại còn sáp nhập với một khối Băng Phách Huyền Tinh quý giá. Trân tài hiếm thấy bực này, nếu không có nhân mạch của Hồng Hồ Liễu gia, chỉ e cũng không thể nhanh chóng dễ dàng đạt được như vậy.

La Hầu cung mới lớn hơn nguyên bản một chút, bền ngoài thân cung hiện động một tầng thanh lam sắc, thể tích của Băng Liên ân ký màu u lam cũng lớn hơn, màu sắc thâm thúy.

La Hầu Tiễn được sáp nhập thêm tài liệu mới, lực sát thương cũng tăng mạnh.

Căn cứ theo đặc tính công pháp của Triệu Phong, bên trong La Hầu Tiễn ẩn chứa thuộc tính Phong, Lôi, phối hợp với hàn lực đáng sợ trên thân cung, càng giống như hổ thêm cánh.

- La Hầu cung và La Hầu Tiễn, lần lượt đạt tới cập bậc thần binh cực phẩm và thần binh thượng phẩm, phối hợp cùng nhau, uy lực gần như tiếp cận thần binh Linh cấp, ngạo thị toàn bộ thần binh Phàm cấp.

Thiết Càn đại sư tương đối thỏa mãn đối với tác phẩm này.

Triệu Phong yêu thích không nỡ rời tay, uy lực và thuộc tính của La Hầu cung đều không thể bắt bẻ, giá trị chính thức có thể sánh ngang với thần binh Linh cấp.

Sau khi cường hóa La Hầu cung và La Hầu Tiễn, Triệu Phong lại lấy ra “Âm Ảnh Phi Phong”.

Trên thực tế, cái áo choàng này mới là mục đích thực sự của Triệu Phong, đẳng cấp và giá trị của nó còn trên cả La Hầu cung.

- Vật phẩm Truyền Thừa bị tổn hại...

Thiết Càn đại sư lộ ra vẻ mặt thận trọng.

Mặc dù tài liệu đã có, thế nhưng muốn tu bổ áo choàng này, Thiết Càn đại sư còn phải nghiên cứu phương án quá trình một phen.

Triệu Phong khẽ gật đầu, để Âm Ảnh Phi Phong lại, trở về phủ Thành chủ trước.

Vừa trở về, Triệu Phong liền được Hồng Hồ Thành chủ triệu kiến.

Phủ Thành chủ.

Trong một gian đại sảnh lịch sự tao nhã.

Hồng Hồ Thành chủ và Liễu Cầm Tâm đang thưởng thức trà, nói chuyện với nhau.

Trong đại sảnh, còn có một thiếu niên mặc cẩm bào.

- Triệu Phong, đến đây! Vị này chính là “Vân Hải Dương”, biểu ca của Cầm Tâm...

Hồng Hồ Thành chủ giới thiệu vị thanh niên mặc cẩm bào kia.

Biểu ca của Liễu Cầm Tâm?

Triệu Phong không khỏi có chút ngoài dự liệu, không chỉ vậy, tên của người này dường như gần giống với tên của Vân Hải chân nhân.

Tên đầy đủ của Vân Hải chân nhân là Vân Hải.

Mà biểu ca này của Liễu Cầm Tâm lại tên là Vân Hải Dương.

Lúc giới thiệu, trong mắt Vân Hải Dương chợt lóe lên lãnh mang, dường như có chút địch ý.

- Cầm muội, tên này sẽ là phu quân tương lai của muội sao?

Trên mặt Vân Hải Dương rõ ràng lộ ra một tia khinh thường và chán ghét, thầm nghĩ: Biểu muội hoàn mỹ như tiên trong lòng mình, không ngờ lại gả cho một tên thiếu niên độc nhãn tóc xanh tà dị như vậy?

Trong lúc nói chuyện, Triệu Phong liền phát hiện Vân Hải Dương này có lai lịch không nhỏ, xuất thân từ “Vân gia”, một trong Tứ Tộc của Thiên Bồng đại quốc.

Hơn nữa, khi còn bé, quan hệ giữa Vân Hải Dương và Liễu Cầm Tâm cũng không tệ, gần như là hai đứa trẻ vô tư.

Lúc nói chuyện, Vân Hải Dương nhiều lần biểu thị sự căm thù và khinh miệt, vẫn canh cánh trong lòng chuyện Liễu Cầm Tâm gả cho Triệu Phong.

Triệu Phong uống trà, vẻ mặt khoan thai, không để tâm cũng không thèm đếm xỉa đến đối phương.

Trong lòng Vân Hải Dương thầm giận, vẻ mặt tối tăm phiền muộn.

Hồng Hồ Thành chủ nhìn thấy toàn bộ tình cảnh này, nhưng lại cố ý không ngăn trở.

Vân Hải Dương cảm thấy rất mừng, đứng thẳng dậy, ngoài mặt thì cười, nhưng trong lòng không cười, nói:

- Nghe nói tiễn thuật của Triệu đệ siêu tuyệt, vừa vặn Vân mỗ cũng đam mê tiễn thuật, không biết có thể luận bàn đôi chút được không?

Vụt!

Cũng mặc kệ xem Triệu Phong có đồng ý hay không, trong tay hắn đột nhiên xuất hiện một thanh cổ cung màu thanh xích, bên ngoài thân cung lập lòe một tầng hỏa văn thần bí, phảng phất như bộc lộ lửa giận và chiến ý của chủ nhân.

Chương 266: Phá được cửa khẩu

Cây cung trong tay Vân Hải Dương không phải đơn giản, khí tức và chất liệu đều cổ xưa, vượt qua thần binh Cực phẩm, đạt tới thần binh Linh Cấp.

So tiễn thuật?

Triệu Phong rất hứng thú, cũng không cự tuyệt.

La Hầu cung và La Hầu Tiễn của hắn vừa trải qua dung luyện, phẩm chất và uy năng đạt tới một cấp độ mới, chính mình cũng đang không có cơ hội thử tên đây.

Đồng thời.

Hồng Hồ Thành chủ và Liễu Cầm Tâm ở đại sảnh thì liếc nhìn nhau, khẽ mỉm cười, đều không có ý phản đối.

Lúc Hồng Hồ Thành chủ gọi Triệu Phong đến đây, Liễu Cầm Tâm đã hiểu được dụng ý của phụ thân rồi.

Vân Hải Dương vốn đã bất mãn đối với hôn sự của Liễu Cầm Tâm, cho nên khi gặp Triệu Phong, hắn há còn có thể khách khí?

Càng vi diệu hơn chính là, lúc Vân Hải Dương biểu hiện miệt thị và địch ý với Triệu Phong, Hồng Hồ Thành chủ lại không tỏ vẻ bất cứ điều gì.

- Chẳng lẽ, việc Cầm muội gả cho tiểu tử này là có bí ẩn gì khó nói? Xem ra ta vẫn còn cơ hội rất lớn.

Vân Hải Dương nhìn thấy thái độ của Hồng Hồ Thành chủ, mừng rỡ như điên, cố gắng kìm chế hưng phấn.

Hắn thật tinh không biết rằng Hồng Hồ Thành chủ sắp xếp một bước này, cũng không phải muốn tạo cơ hội cho hắn, mà là muốn mượn tay hắn để tiến thêm một bước trong việc thăm dò chi tiết của Triệu Phong

- Phong nhi, ngươi không phản đối chứ?

Hồng Hồ Thành chủ nhìn về phía Triệu Phong với vẻ mặt chờ mong

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ, Hồng Hồ Thành chủ này từ lúc bắt đầu đã tính kế mình, bây giờ lại muốn dò xét lai lịch.

Chẳng qua, hắn cũng đang muốn thử uy lực của La Hầu cung sau khi cường hóa, cho nên cũng không hề phản đối.

Một lát sau.

Triệu Phong và Vân Hải Dương đi vào một Tiễn tràng ngoài trời trong phủ Thành chủ. Trong Tiễn tràng vốn có không ít tiễn thủ, nhưng rất nhanh liền trở nên trống không

- Chuyện gì vậy?

- Con rể và cháu họ hàng xa của Thành chủ, đọ tiễn thuật sao?

Xung quanh Tiễn tràng có không ít người tụ tập.

Triệu Phong và Vân Hải Dương, phân biệt đứng hai bên Tiễn tràng

Dựa theo lệ cũ, giữa tiễn thủ với nhau, dĩ nhiên là so đấu tiễn pháp và độ tinh chuẩn rồi.

Vài tên Thần Tiễn Thủ này thậm chí còn đẩy tới mấy cái bia ngắm.

- So tiễn thuật thì thật không có ý nghĩa, tiễn thủ chính thức phải tôi luyện kinh nghiệm trong máu và lửa.

Khóe miệng Vân Hải Dương khẽ nhếch lên.

Dưới sân lập tức xôn xao, Vân Hải Dương chẳng lẽ muốn tiến hành quyết đấu sinh tử hay sao?

Quả nhiên, Vân Hải Dương liền đề nghị với Hồng Hồ Thành chủ, cử hành quyết đấu tiễn thuật.

Loại quyết đấu này đã không còn là tỷ thí nữa, mà là quyết đấu chém giết.

- Phong nhi, ngươi không có ý kiến chứ?

Hồng Hồ Thành chủ nhìn Triệu Phong với ánh mắt trưng cầu.

Giờ phút này, tất cả mọi người đều không khó nhìn ra, Vân Hải Dương đến đây với ý đồ bất thiện.

Nếu như quyết đấu, vậy thì khó mà tránh khỏi có chút thương vong

Trong lòng Vân Hải Dương tràn ngập lãnh ý, thầm nghĩ:

- Tiểu tử đến từ địa vực bên ngoài nảy. Không hề có bối cảnh, bây

giờ còn chưa chính thức trở thành phu quân của cầm muội. Cho dù trong quyết đấu “lỡ tay” giết chết hắn thì cũng không ai dám bất bình vì một tên thiên tài đã chết cả.

Luận thân phận, hắn đến từ Tứ đại tộc Vân gia, giết Triệu Phong trong quyết chiến thì Hồng Hồ Thành chủ cũng không thể làm gì hắn.

- Ta không có ý kiến.

Triệu Phong chậm rãi lấy ra La Hầu cung Tiễn.

Sau đó, toàn bộ Tiễn tràng liền bị trận pháp lực lượng che phủ, tránh cho cuộc chiến ảnh hưởng tới người ở ngoài.

Giờ khắc này.

Liễu Cầm Tâm ở ngoài sân lại có chút không đành lòng, nàng mơ hồ phát hiện Vân Hải Dương không có hảo ý.

- Yên tâm, có vi phụ ở đây, sẽ không có thương vong đâu.

Hồng Hồ Thành chủ trấn định tự nhiên, đưa tay vỗ vai nàng cười nói.

Lúc này Liễu Cầm Tâm mới hơi yên tâm một chút, nhưng vẫn có chút áy náy, bởi dù sao phụ thân cũng đang lợi dụng Vân Hải Dương để thăm dò chi tiết của Triệu Phong rất có thể khiến Triệu Phong nguy hiểm tới tính mạng.

Trong Tiễn trường.

Vân Hải Dương và Triệu Phong đứng xa xa đối diện.

Bởi vì là quyết đấu tiễn thuật, cho nên cũng có quy tắc, chỉ được

phép dùng cung tiễn, không thể dùng thủ đoạn công kích khác.

Tu vi của Vân Hải Dương đạt tới nửa bước Chân Linh cảnh, thực lực chân chính có thể tiếp cận Liễu Cầm Tâm.

Chẳng qua, bây giờ là quyết đấu tiễn thuật, chỉ so đọ tiễn thuật, cho nên Triệu Phong cũng không hề sợ hãi chút nào.

- Bắt đầu...

Vân Hải Dương lấy ra cổ cung màu thanh xích, một luồng diễm quang màu đỏ từ thân cung lan tràn, giao hòa với chân lực đỏ thẫm trên người hắn.

Không chỉ thế quanh người Vân Hải Dương còn lóe lên một tầng thanh phong sắc bén, giống như tạo thành một màn hào quang Phong Hỏa.

- Cũng tiễn viêm thuộc tính, còn được gia tốc thêm phong lực, hiệu quả bạo liệt lên tới tám phần...

Thần Linh nhãn của Triệu Phong vội vàng quét qua, trái tim khẽ đập mạnh một cái.

Tu vi của Vân Hải Dương đạt tới nửa bước Chân Linh cảnh, chân lực càng mạnh hơn, cung tên trong tay là loại thuộc tính Phong Hỏa, Hỏa mượn thế Phong lực sát thương có thể miễu sát nửa bước Chân Linh cảnh.

Gặp tình huống này, Triệu Phong quyết định tốc chiến tốc thắng.

Động tác của hắn không hề chậm trễ, lập tức lấy ra La Hầu cung ba mũi La Hầu Tiễn tự động trở về vị trí cũ, một tầng ánh sáng băng lam

tản ra, bao phủ quanh người Triệu Phong.

Tầng ánh sáng băng lam quanh người Triệu Phong đan xen với một vài tia hồ quang điện, âm thanh “đùng đùng” vang lên.

Hơn nữa, ba mũi La Hầu Tiễn cũng xuất hiện từng sợi điện mang lợi hại, phân đuổi ngưng tụ một đạo vòng gió.

- Không ngờ cung tiễn của tiểu tử này ẩn chứa ba loại thuộc tính Băng Lôi, Phong còn mũi tên là loại “tử mẫu đồng tâm”.

Vân Hải Dương kinh hãi thất sắc, không khỏi có chút ghen ghét.

Bản thân hắn đam mê cung tiễn, cũng yêu thích cung tiễn, thế nhưng đây là lần đầu tiên nhìn thấy cung khí có thiết kế hoàn mỹ như vậy.

Có thể khẳng định, thanh cung này quá nửa là do Luyện Khí Đại Sư xuất thủ.

Tốc chiến tốc thắng!

Dây cung trong tay Vân Hải Dương mãnh lực chấn động phảng phất như sấm sét.

Vù...

Một mũi tên nhọn màu đen, kéo theo một trận xích viêm, nộ phong xung quanh gào thét, giống như một con Hỏa Phong Long Xà, nhanh như thiểm điện tiếp cận Triệu Phong

Tiên hạ thủ vi cường, thành công rồi!

Vân Hải Dương như mở cờ trong bụng quyết đấu giữa tiễn thủ, thực

ra là cuộc chiến tốc độ, cho dù nhanh hơn một phân cũng có thể quyết định thắng bại sinh tử rồi.

Thế nhưng ngay khoảnh khắc mũi tên của hắn phát ra, dây cung của La Hầu cung trong tay Triệu Phong cũng chấn động

Băng...

Chỉ trong nháy mắt. Một vòng điện quang màu xanh lóe lên giữa dây cung và mũi tên, phát ra tia lửa rực rỡ, trong hư không truyền đến một đạo tiếng nổ đinh tai nhức óc.

Vân Hải Dương chỉ cảm thấy mắt mình nhoáng lên một cái, một đạo điện mang giống như chùm tia sáng, mang theo một dòng hàn lưu lạnh thấu xương và gió bão mãnh liệt ập tới trước mặt.

Phốc ầm ầm...

Mũi tên như điện mang này bay theo một đường vòng cung, chuẩn xác đánh trúng mũi tên xích viêm màu đen giữa không trung.

Gió lạnh và viêm hỏa đan vào cùng một chỗ, trong tiếng nổ tung, khói bụi bốc lên cao, một tầng sương mù bao phủ gần nửa cái Tiễn tràng

Nhóm tiễn thủ ở ngoài sân đều trợn mắt há hốc mồm.

Vù...

Lại một đạo điện mang cực nhỏ, xuyên qua hơi nước và bụi mù, từ trên cao đâm thẳng xuống Vân Hải Dương.

Tốc độ này thật sự quá nhanh, vượt qua vận tốc âm thanh, phảng phất như điện quang hỏa thạch.

Vân Hải Dương kinh hoàng thất sắc, điên cuồng vận chân lực, trên thân cung dâng lên một con hỏa xà dài hẹp và một cái màng gió quanh người, hình thành một tầng Phong Hỏa che chắn.

Không đến nửa hơi thở, Vân Hải Dương đã ổn định cục diện, mũi tên của Triệu Phong sau khi tiếp cận người thì uy năng chỉ còn một hai thành, thế nhưng dòng hàn lưu và điện lưu xâm lấn lại khiến cho hắn có chút phiền toái.

Hắn hít sâu một hơi, ngưng tụ nửa bước Chân Linh khí, chuẩn bị điên cuồng mãnh công.

Nhưng đúng lúc này, hai đạo mũi tên mang theo điện mang lại xẹt qua hư không tiếng “đùng đùng” vang lên, kéo theo một tầng cuồng phong hàn lưu mà đến.

Vân Hải Dương cố gắng bắn ra một mũi tên, viêm hỏa điên cuồng rít gào, thế nhưng lại bị một luồng điện mang và hàn ý khủng bố nuốt sạch.

Nhất thời, nộ phong gào rú khắp bốn phía, điện lưu và hàn lưu xâm thực.

Thân thể Vân Hải Dương lúc thì tê dại, lúc thì đông cứng.

Mũi tên thứ ba của hắn còn chưa kịp phát ra thì cảm giác điện giật và hàn ý trên người lại tăng thêm một cấp độ.

Mũi tên thứ ba của Triệu Phong bỗng nhiên lao đến.

Trên Tiễn tràng, Vân Hải Dương bị một tầng điện mang màu xanh tán loạn đan xen, bốn phía là băng phong gào thét.

Hắn kinh hãi rú lên, thanh âm càng ngày càng nhỏ, toàn thân lạnh cứng tê liệt, một tầng sương lạnh ngưng kết khắp toàn thân.

Không đến nửa hơi thở, Vân Hải Dương đã hóa thành một tòa băng điêu hình người rất sống động.

Người bên ngoài Tiễn tràng đều hít một hơi khí lạnh, lúc này cả đám mới như vừa tỉnh dậy từ trong mộng

Trên mặt Hồng Hồ Thành chủ đầy vẻ kinh ngạc, sắc mặt khẽ biến, nhanh chóng bay đến trước mặt Vân Hải Dương, trong lòng bàn tay tuôn ra một luồng Chân Linh khí mênh mông giải cứu Vân Hải Dương.

- Thiết Càn đại sư quả thật danh bất hư truyền, ba mũi tên vừa rồi, thậm chí có thể uy hiếp Chân Linh cảnh. Chăng qua, thần binh Cực phẩm cũng tiêu hao chân lực quá mức khủng bố...

Triệu Phong sợ hãi thán phục, thu hồi La Hầu cung Tiễn, hô hấp có chút dồn dập.

Sau khi La Hầu cung được dung luyện cường hóa, mặc dù uy lực khủng bố, nhưng chỉ thoáng sử dụng một lúc mà đã tiêu hao một phần tư chân lực của Triệu Phong rồi.

Trừ phi đạt tới cấp bậc nửa bước Chân Linh cảnh, lúc đó mới có thể phát huy La Hầu cung Tiễn như ý.

Trong Tiễn tràng.

Trải qua sự cứu giúp của Hồng Hồ Thành chủ, Vân Hải Dương cuối cùng cũng giữ lại được một mạng thế nhưng thương thế cũng khiến

người khác sợ hãi vô cùng, một cánh tay bị đứt gãy.

Trận chiến này, chấm dứt trong tàn tật, có thể thấy được hắn thể thảm như thế nào.

Nếu không được cứu giúp kịp thời, vân Hải Dương có lẽ đã bị đóng băng ngũ say trong vĩnh viễn rồi.

Có thể thấy trong trận quyết đầu giữa tiễn thủ là nguy hiểm như thế nào.

- Ngươi ra tay nặng vậy?

Đôi mi thanh tú của Liễu Cầm Tâm khẽ nhăn lại, không nhịn được lên tiếng.

Triệu Phong thiếu chút nữa trợn mắt, tại sao mình lại trở thành người bị hại rồi?

Đầu tiên là Hồng Hồ Thành chủ muốn thăm dò Triệu Phong nên mượn tay Vân Hải Dương.

Vân Hải Dương thì một lòng muốn dồn Triệu Phong vào chỗ chết, không hề nghĩ nhiều.

Người chính thức bị hại là Triệu Phong

Chẳng qua, cuối cùng Triệu Phong lại tốc chiến tốc thắng chỉ ba mũi tên đã quyết định thắng bại.

Quyết đấu giữa tiễn thủ quả thật quá mạo hiểm, nếu như đánh lâu dài, Triệu Phong chắc chắn phải chết.

Sau khi La Hầu Cũng được cường hóa, chân lực tiêu hao quá lớn. Mà cung tiễn của Vân Hải Dương có phẩm cấp không thua gì La Hầu cung của Triệu Phong lại có ưu thế tu vi, nếu kéo dài, Vân Hải Dương chắc chắn sẽ chiến thắng dễ dàng

Lúc này, Hồng Hồ Thành chủ thoáng chau mày, Vân Hải Dương chính là đệ tử Tổng hệ Vân tộc, thân thế không đơn giản, hôm nay bị đứt rời một cánh tay tại quý phủ của mình, phiền toái e rằng không nhỏ.

Trong dự liệu của hắn, Vân Hải Dương và Triệu Phong so tiễn thuật, phần thắng có lẽ là 6:4.

Dù sao thì Vân Hải Dương cũng nổi danh Thần Tiễn Thủ trong Vân tộc, phương diện tu vi cũng hơn Triệu Phong

Kết quả bây giờ lại khiến Hồng Hồ Thành chủ và Liễu Cầm Tâm không kịp chuẩn bị.

Trong lòng Triệu Phong thầm cười, cục diện rối rắm này, các ngươi tự lo đi.

Hồng Hồ Thành chủ nhiều lần tính toán, càng khiến cho kế hoạch đào hôn của Triệu Phong thêm kiên định hơn. Nếu như trận quyết đấu ngày hôm nay, thực lực của mình không đủ, vậy ai sẽ đòi lại công đạo cho mình?

Liễu Cầm Tâm thở dài sâu kín, nàng biết rõ, Triệu Phong không sai. Đây là do tính toán của phụ thân và ý đồ bất thiện của biểu ca.

Thế nhưng...

Người thắng cờ cuối cùng lại không phải Hồng Hồ Thành chủ, cũng

không phải Vân Hải Dương.

Vân Hải Dương tàn tật.

Hồng Hồ Thành chủ muốn giải quyết cục diện rối rắm này cũng đủ đau đầu rồi.

Chỉ có Triệu Phong là thành thơi xong việc, không sợ vinh nhục.

Một phen dò xét này, Hồng Hồ Thành chủ đã phát hiện thiếu niên này còn có thể mang đến cho mình nhiều kinh hỉ và phiền toái hơn.

Mà Liễu Cầm Tâm lại cảm giác vị hôn phu này càng ngày càng không đơn giản, phảng phất như vĩnh viễn ẩn mình trong sương mù.

Mà hắn lại chính là “Thiên mệnh chi tử” của mình.

Đêm đó...

Triệu Phong khoanh chân ngồi, nhẹ nhàng chạm tay vào La Hầu cung Tiễn.

Sau khi trải qua cường hóa, phẩm cấp của La Hầu cung đã tăng vọt, với tu vi của Triệu Phong hiện nay, khó có thể phát huy được uy lực chính thức của nó.

Thu hồi La Hầu cung

Triệu Phong nhắm mắt lại, tiếp tục đột phá cửa khẩu cuối cùng của “Điện Chi Truyền Thừa”.

Trong đầu.

Đủ loại cảnh tượng áo nghĩa của Điện Chi Truyền Thừa hiển hiện ra, diễn dịch đến mức tận cùng.

Trong tràng cảnh trong đầu, từng đạo điện quang màu xanh đan xen vào nhau, nổ tung như pháo hoa.

Cứ như vậy, liên tục kéo dài mấy ngày.

Một lúc nào đó...

Trong mắt Triệu Phong thoáng hiện một tia mình ngộ, trong lòng bàn tay, điện mang yếu ớt như tơ nhện vờn quanh một Thanh Điện Hoàn Ấn kỳ dị, giống như một đóa hoa nở tung, đẹp đến mê người.

Chương 267: Ủy thác thần bí

Thanh Điện Hoàn Ấn này bị dòng điện văn nhỏ bé phác họa, tinh xảo như thêu thùa.

Điện ấn này cũng cùng loại với Phù Loan điện ấn mà Triệu Phong thu được trong Phù Loan Thí Luyện.

Trong ấn ẩn chứa lực lượng điện văn, lưu chuyển không ngừng, ẩn chứa áo nghĩa phi phàm, trực tiếp hiện ra tạo nghệ của Triệu Phong tại phương điện “Điện Chi Truyền Thừa”.

Cùng lúc đó.

Trong đầu Triệu Phong, tầng thứ nhất của tòa lâu tháp ba tầng, đại biểu cho Điện Chi Truyền Thừa đã hoàn toàn sáng ngời lấp lánh.

Tầng thứ hai, có chút dấu hiệu lấp lánh, không ảm đạm như lúc trước.

Về phần tầng thứ ba thì vẫn hoàn toàn ảm đạm.

- Điện Chi Truyền Thừa, tổng cộng chia làm ba tầng, cấp độ Thoát Phàm Cảnh, tối đa chỉ có thể tìm hiểu được tầng thứ nhất. Tầng thứ hai phải là cấp độ Chân Linh cảnh. Tầng thứ ba, ít nhất là cấp độ Chân Linh Tam Cảnh Thiên “Chân Chủ cấp” thì mới có thể tham ngộ. Nếu như có thể lĩnh ngộ toàn bộ áo nghĩa của Điện Chi Truyền Thừa, thậm chí còn có cơ hội nhất định đạt tới Đan Nguyên cảnh.

Triệu Phong khẽ thở ra một hơi, Thanh Điện Hoàn Ấn trong lòng bàn

tay phát ra tiếng “xẹt xẹt”, hóa thành một bông hoa điện lớn băng nắm tay, sau đó tán ra trong hư không, một lát sau đã hoàn toàn biến mất.

Lúc này...

Tầng thứ nhất của tòa lâu tháp Điện Chi Truyền Thừa đã được Triệu Phong lĩnh ngộ hoàn toàn, đạt tới cực hạn viên mãn.

Tầng thứ hai của tòa lâu tháp truyền thừa đã mở ra đại môn cho hắn.

Chẳng qua, tầng thứ hai của Điện Chi Truyền Thừa, cần phải đạt tới cấp độ Chân Linh cảnh mới có thể tham ngộ.

Tầng thứ ba, thậm chí phải đạt tới cấp bậc Chân Chủ cấp.

Ý thức của Triệu Phong tiếp xúc thử với tầng thứ hai, bên trong hiện ra một lượng tin tức mênh mông khổng lồ, khiến cho hắn không khỏi cảm thấy áp lực.

Tùy tiện một tràng cảnh đã khiến tâm thần Triệu Phong dao động, lực cảm ngộ, tinh lực và tâm thần đều tiêu hao cực lớn.

Dù vậy thì Triệu Phong vẫn cảm thấy ngoài dự liệu.

Theo lý thuyết, không đột phá Chân Linh cảnh thì không thể nào lĩnh ngộ tầng thứ hai.

Triệu Phong thử lĩnh ngộ tầng thứ hai, cho dù cố hết sức, nhưng cũng không phải là không thể lĩnh ngộ.

Cố hết sức và không thể là hai khái niệm hoàn toàn bất đồng

- Ta ngay cả nửa bước Chân Linh cảnh cũng không đạt tới, tại sao lại có thể miễn cưỡng tìm hiểu tầng thứ hai của lâu tháp Truyền Thừa?

Triệu Phong chìm vào suy tư.

Phương hướng duy nhất mà hắn có thể nghĩ đến, đó là Thần Linh nhãn. Thần Linh nhãn mang đến cho hắn tinh thần lực vô cùng cường đại, kể cả năng lực học tập và lĩnh ngộ đều lớn hơn.

Triệu Phong dung nhập tâm thần vào mắt trái. Trong không gian của mắt trái, tiểu vực sâu màu xanh đã kéo dài tới bảy thước bảy, phảng phất như đạt tới cực hạn nào đó.

Tu vi của Triệu Phong chỉ có Lục trọng thiên, nhưng tiểu vực sâu màu xanh này lại kéo đến bảy thước có thừa.

Thì ra, lúc Triệu Phong hóa giải U Hồn ấn ký, mặc dù tu vi bị rớt xuống thế nhưng cảnh giới lại không rớt xuống bí thuật tinh thần trong quá trình tìm hiểu, vẫn không ngừng tiến bộ.

Còn nhớ ngày đó, lúc Triệu Phong cảm ngộ ý cảnh tại di tích của Ẩn Long Tôn Giả, cảnh giới tinh thần lại tăng lên, không thua gì một vài nửa bước Chân Linh cảnh.

Hiện nay, cảnh giới tinh thần so với trước kia, còn mạnh hơn không ít.

Trong lúc Triệu Phong đang kinh ngạc.

Trong tiểu vực sâu màu xanh không ngừng mở rộng chợt nổi lên một quang điểm màu lam nhạt thần bí, một luồng khí tức lạnh lẽo thấu xương, theo tinh thần truyền đến toàn thân.

- Đây là...

Tâm thần Triệu Phong chấn động thế nhưng quang điểm màu lam nhạt nổi lên trong tiểu vực sâu lại rất nhanh biến mất.

Đạo quang điểm màu lam nhạt này là một loại lực lượng mới, chưa từng xuất hiện trong Thần Linh nhãn bao giờ, cho dù chỉ là một điểm nhỏ cũng khiến cho Triệu Phong run sợ, cảm nhận được sự cường đại sâu sắc của nó.

Chẳng lẽ, lực lượng của Thần Linh nhãn đã thức tỉnh, lại đạt tới một cấp bậc nào khác?

Triệu Phong không khỏi suy đoán.

Hắn có thể khẳng định, cảnh giới tinh thần của mình lúc này còn siêu việt hơn nửa bước Chân Linh cảnh.

Tại phương diện này, hắn nhờ cảm ngộ bên trong “di tích Tôn Giả” giúp đỡ, mặt khác còn được tầng thứ nhất viên mãn trong Điện Chi Truyền Thừa thúc đẩy.

Nói cách khác.

Cảnh giới tinh thần của Triệu Phong đã vượt xa tu vi bản thân, đây cũng là lý do mà hắn có thể miễn cưỡng tìm hiểu tầng thứ hai của Điện Chi Truyền Thừa.

Cảnh giới tăng lên, tự nhiên cũng khiến cho cảm ngộ của hắn đối với thiên địa và áo nghĩa khống chế chân lực, tăng lên sâu sắc.

Đêm đó, Triệu Phong tiếp tục tu luyện củng cố, cảm giác chân lực

trong thể nội, vận chuyển ngày càng nhanh và thông thuận.

Từng đạo chân lực màu xanh nhạt, so với sợi chỉ nhỏ còn mảnh hơn, vô cùng ngưng luyện, hiện động điện văn nhàn nhạt.

Nửa ngày sau...

Triệu Phong có cảm giác như mình tùy thời có thể “trở về” Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Hơn nữa, sau khi đột phá, củng cố căn cơ thì cường độ và chân lực sẽ vượt xa so với đột phá Thất trọng thiên dựa vào Thuế Linh Đan ngày trước.

Lần trước, Triệu Phong rơi xuống một cảnh giới, có thể xem như phá rồi lại lập.

Bây giờ, nội tình tu vi của hắn càng thêm thâm hậu, cảnh giới vô cùng cao, nếu lần nữa đột phá thì hiển nhiên hiệu quả sẽ hoàn toàn bất đồng

Thế nhưng... Ánh mắt của Triệu Phong chợt lập lòe bất định, quyết định trước hết không đột phá, vẫn dừng lại tại cực hạn Lục trọng thiên.

- Đợi sau khi Âm Ảnh Phi Phong tu bổ xong kế hoạch đào hôn của ta, xem như cơ bản hoàn thành.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong chợt quét qua một lượt.

Ở xung quanh có bốn gã nửa bước Chân Linh cảnh ẩn nấp trong chỗ tối, không phân biệt ngày đêm, giám sát nhất cử nhất động của Triệu Phong

Bốn tên nửa bước Chân Linh cảnh này, toàn bộ đều mặc ám bào, am hiểu ẩn nấp và truy tung.

Trong cơ thể bọn hắn, nửa bước Chân Linh khí đã chuyển hóa tới năm thành. Nếu là lúc luận võ tuyển rể thì cho dù Triệu Phong đối phó với một tên cũng phải cố hết sức.

Cường giả như vậy, lại phái tới bốn người giám sát Triệu Phong hiển nhiên là quá đủ rồi.

Ba ngày sau.

Thiết Càn phủ, trong một gian mật điện luyện khí

- Phương án tu bổ áo choàng này đã hoàn thành, bây giờ sẽ bắt tay vào tu bổ.

Thiết Càn đại sư nói.

Trước khi dung luyện cường hóa La Hầu cung Tiễn, Triệu Phong không hề gạt Hồng Hồ Thành chủ. Còn lần này, tu bổ Âm Ảnh Phi Phong lại tiến hành bí mật.

Bởi vậy, Triệu Phong còn phải làm trợ thủ cho Thiết Càn đại sư, không thể để học đồ luyện khí nào thực hiện.

- Đúng vậy, quá trình tu bổ áo choàng này, việc xử lý tài liệu và khống chế dung luyện, tuyệt đối học đồ luyện khí không thể đảm nhiệm.

Lần này tu bổ Âm Ảnh Phi Phong, Thiết Càn đại sư càng đem nhiều trình tự và quá trình giao cho Triệu Phong, một vài yêu cầu, thậm chí

còn đạt tới trình độ vô cùng hà khắc.

Triệu Phong thậm chí còn hoài nghi Thiết Càn đại sư này không biết là không tận lực, hay muốn khảo nghiệm mình đây?

Nhưng hắn cũng có nghiên cứu qua về luyện khí, biết rõ yêu cầu càng cao thì tì lệ thất bại càng thấp, uy lực cường hóa lại càng cao.

Thiết Càn đại sư mặt không đổi sắc, đem trình tự quá trình xử lý giao cho Triệu Phong.

Triệu Phong tiếp thu kinh nghiệm có hạn, ngẫu nhiên sẽ xảy ra sai lầm, Thiết Càn đại sư lập tức chỉ điểm uốn nắn

Càng về sau, một vài chi tiết dung luyện có độ khó cao, thậm chí là khống hỏa và khắc trận pháp, Thiết Càn đại sư đều không tự mình động thủ mà giao cho Triệu Phong.

Vào ngày thứ ba tu bổ Âm Ảnh Phi Phong trên trán Triệu Phong chợt ứa ra mồ hôi, rốt cuộc có chút kiệt sức.

- Tháo bịt mắt của ngươi xuống thử đi, ta muốn nhìn xem cực hạn của ngươi cao bao nhiêu.

Thiết Càn đại sư giống như cười mà không phải cười, chợt lên tiếng.

Triệu Phong khẽ giật mình, sau đó thở dài, gỡ bịt mắt xuống lộ ra đồng tử màu xanh sắc bén, thâm thúy.

Trong khoảnh khắc đối diện với Thần Linh nhãn, tâm thần của Thiết Càn đại sư khẽ chấn động, lần đầu động dung

- Bịt mắt của ngươi không ngăn được khí tức chân chính của huyết

mạch đồng tử, đặc biệt là lúc sử dụng lực lượng đồng tử. Hôm nào ta sẽ tặng cho ngươi một bịt mắt hoàn toàn mới.

Thiết Càn đại sư cười một tiếng, ý bảo Triệu Phong tiếp tục.

Lúc này...

Triệu Phong không cần cố kỵ nữa, mở ra Thần Linh nhãn, tiến hành dung luyện và xử lý những tài liệu có độ khó cao.

Loại trạng thái này kéo dài, hắn biết rằng lục khống chế sẽ đạt tới một cấp độ mới, nhiệm vụ của Thiết Càn đại sư giao cho hắn đã hoàn thành toàn bộ.

- Cường đại! Loại huyết mạch đồng tử của ngươi, hoàn toàn thích hợp để luyện khí, thực hiện yêu cầu một cách chính xác hoàn mỹ. Nếu như ngươi nguyện ý, ta có thể bồi dưỡng ngươi trở thành Tông Sư luyện khí

Thiết Càn đại sư không nhịn được kích động mà nói.

- Đại Sư, ngươi thăm dò năng lực của ta, rốt cuộc là có mục đích gì?

Triệu Phong dừng động tác trong tay lại.

Hai ngày nay, công tác Triệu Phong phụ trách, hoàn toàn vượt qua cực hạn nhiệm vụ của trợ thủ, thậm chí vượt qua một số Luyện Khí Sư lâu năm

Thiết Càn đại sư ngượng ngùng cười:

- Thực không dám giấu giếm, lão phu được người ta nhờ vả, muốn chế tạo một kiện thần binh Linh cấp, vì thế, cần phải có hai vị Luyện

Khí Đại Sư liên thủ, nhưng cũng chưa chắc có thể thành công.

- Việc này có quan hệ gì với ta?

Triệu Phong ngạc nhiên hỏi.

- Chế tạo thần binh này, xuất phát từ một bản vẽ Thượng cổ, vô cùng khó khăn, cần độ chính xác và khả năng khống chế vượt qua tưởng tượng, dù chỉ chênh lệch một ít cũng có thể thất bại.

Thiết Càn đại sư nói đến đây, chợt dừng lại.

Lệ mang trong mắt Triệu Phong lóe lên, thanh âm hơi trầm xuống:

- Xem ra, lần đầu tiên vãn bối tới Thiết Càn phủ, bắt bẻ những tác phẩm luyện khí kia, Đại Sư đã có mưu đồ rồi.

- Đúng vậy, chỉ tùy tiện liếc nhìn mà có thể bắt bẻ được những khuyết điểm nhỏ bé tới cực điểm của tác phẩm luyện khí, đây tuyệt đối không phải là việc mà người thường có thể đạt được, cho dù là lão phu cũng phải nghiên cứu và phán đoán mới làm được.

Thiết Càn đại sư cũng không phủ nhận.

Triệu Phong không khỏi lâm vào trầm tư, hắn có thể hỗ trợ Thiết Càn đại sư. Thế nhưng, làm vậy thì mình có chỗ tốt gì chứ? Phải biết rằng, chỉ còn hai tháng nữa là đến kỳ hạn Triệu Phong và Liễu Cầm Tâm lập gia đình rồi

Thời gian càng cấp bách thì kế hoạch đào hôn lại càng bất lợi.

- Ha ha, chỉ cần có thể chế tạo thần binh này thành công, ích lợi mang đến, tuyệt đối vượt qua tưởng tượng của ngươi. Có một thứ

trong đó mà ngươi không thể nào kháng cự được.

Thiết Càn đại sư cười thần bí, tràn đầy tự tin.

Ố?

Triệu Phong ngược lại có chút tò mò.

Thiết Càn đại sư bỗng nhiên phóng ra thần thức, ngăn cách toàn bộ mật điện luyện khí dưới mặt đất.

Triệu Phong cảm thấy một tia khí tức bất thường.

- Bản vẽ chế tạo thần binh này là đến từ “Thiên Cơ truyền thừa”, một trong Tứ đại truyền thừa của đại lục.

Thần sắc của Thiết Càn đại sư vô cùng thận trọng, trực tiếp truyền âm.

Thiên Cơ truyền thừa!

T âm thần Triệu Phong chấn động, không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Thiên Cơ truyền thừa là truyền thừa xếp hạng nhất trong Tứ đại truyền thừa, được xưng là truyền thừa thần bí nhất, xa xưa nhất.

Cho đến nay, vẫn chưa có người nào có thể chính thức phá giải Thiên Cơ truyền thừa.

Hơn nữa, xác suất xuất hiện của Thiên Cơ truyền thừa cũng vô cùng nhỏ, cứ vài vạn năm mới xuất hiện một lần.

Theo sách cổ ghi lại, mỗi lần Thiên Cơ truyền thừa xuất hiện, đều

dẫn đến biến đổi thiên địa vô cùng lớn, ảnh hưởng tới thế cục của toàn bộ đại lục.

- Điều thứ hai chính là, người ủy thác luyện khí kia có thân phận không đơn giản. Nếu như chế tạo thần binh này thành công, “người kia” sẽ thiếu nợ ngươi một phần nhân tình, việc này có tác dụng rất lớn khi ngươi dừng chân tại Thiên Bồng đại quốc này.

Thiết Càn đại sư ném ra hai chỗ tốt.

Triệu Phong trầm ngâm một lát, cuối cùng trịnh trọng đáp ứng Thiết Càn đại sư.

Ủy thác này, lợi ích đối với hắn thật sự quá lớn.

Theo như lời của Thiết Càn đại sư, bản vẽ thần binh này đến từ “Thiên Cơ truyền thừa”. Chỉ dựa vào điểm này cũng đủ để không còn bất kỳ kẻ nào có thể kìm chế được sự hiếu kỳ rồi.

Cứ như vậy, Triệu Phong và Thiết Càn đại sư đạt thành hiệp nghị.

Triệu Phong hiệp trợ Thiết Càn đại sư, toàn lực chế tạo kiện thần binh được ủy thác. Ngay sau đó.

Dưới sự liên thủ của Triệu Phong và Thiết Càn đại sư, không đến mấy ngày sau. Âm Ảnh Phi Phong đã được tu bổ xong.

Ảm ảnh Phi Phong hoàn toàn mới, trở lại thành bảo vật Truyền Thừa nguyên vẹn như cũ.

Triệu Phong mặc Âm Ảnh Phi Phong vào, đứng trong mật điện dưới đất, bất động không nhúc nhích, thân hình trở nên mờ nhạt, biến mất không thấy đâu nữa.

Vụt...

Một bóng mở lóe lên, sau đó hiện ra tại một góc khác của mật điện.

Toàn thân Triệu Phong, phảng phất như biến thành một u linh.

Thiết Càn đại sư không khỏi tán thưởng:

- Bảo vật Truyền Thừa này quá thật là tinh phẩm hiếm có, ngoại trừ ẩn nấp, gia tốc, còn có thể hấp thu một bộ phận năng lực công kích. Nếu như cảnh giới đủ cao, thậm chí còn có thể tạo ra “Âm Ảnh phân thân”.

Âm Ảnh phân thân?

Triệu Phong lộ vẻ tò mò, không hổ là Luyện Khí Đại Sư, có thể moi ra được loại năng lực bị che dấu của thần binh Truyền Thừa này.

Chương 268: Quan tâm nàng một chút

Thiết Càn đại sư giải thích:

- Loại Âm Ảnh phân thân này không đơn thuần là tàn ảnh lừa gạt ánh mắt, nó còn có lực công kích nhất định, vừa có thể quấy nhiễu địch nhận mà lại còn có thể phụ trợ giết địch, diệu dụng vô cùng.

Trong đầu Triệu Phong lập tức hiện lên một tràng cảnh, lúc mình phát động công kích, đồng thời có mấy cái “phân thân” cũng làm theo động tác của mình, cùng quần ẩu địch nhân.

Đương nhiên, loại năng lực bị che giấu này, phải có lực lượng và cảnh giới nhất định mới làm được, Triệu Phong vẫn còn phải thăm dò nhiều.

Nhưng bất kể thế nào đi nữa, mục đích của Triệu Phong xem như đã hoàn thành vượt mức rồi.

Sau khi tu bổ Âm Ảnh Phi Phong, Năng lực ẩn nấp đã tăng mạnh, đặc biệt là dưới tình huống không di động.

Trong đêm tối, loại năng lực ẩn nấp này còn có thể tăng lên gấp đôi.

Triệu Phong chỉ cần mở ra hiệu quả ẩn nấp, đứng trong bóng đêm, cho dù Chân Linh cảnh đi qua bên cạnh, nếu không tận lực kiểm tra thì cũng không thể phát giác ra được.

Thời gian tiếp theo.

Triệu Phong bắt đầu qua lại với Thiết Càn Sơn.

Người của phủ Thành chủ phát hiện, tần suất Triệu Phong đến Thiết Càn Sơn ngày càng nhiều hơn.

Có đôi khi, Triệu Phong còn ở lại Thiết Càn Sơn vài ngày cũng không trở về.

Bên ngoài còn lan truyền rằng, Thiết Càn đại sư đã đặc biệt thu nhận Triệu Phong làm quan môn đệ tử.

Mặc kệ chân tướng như thế nào, nhưng có một điều có thể khẳng định, đó là Triệu Phong nhận được sự coi trọng của Thiết Càn đại sư, quan hệ rất không tầm thường.

Điều này đối với Hồng Hồ Liễu tộc mà nói, quả là một tin tức tốt.

Cho tới nay, vì nguyên nhân là Hồng Hồ Thành chủ mà quan hệ giữa Hồng Hồ Liễu tộc và Thiết Càn đại sư cũng không được tốt lắm.

Trong giới luyện khí, thân phận của Thiết Càn đại sư rất cao thượng, tạo nghệ cao thâm, được công nhận đứng vào mười hạng đầu của Thiên Bồng đại quốc, thậm chí là năm hạng đầu.

Quan trọng nhất là... Vị Đại Sư này có quan hệ rất thần bị với “Thiết Huyết Giáo”.

Hồng Hồ Liễu tộc vẫn muốn lôi kéo Thiết Càn đại sư, nhưng lại không có tiến triển gì.

Mà bây giờ, con rể của Hồng Hồ Thành chủ lại rất được Đại Sư tán thưởng, quan hệ không cạn, quả thực là một dấu hiệu tốt.

Vì thế Hồng Hồ Thành chủ còn từng tìm Triệu Phong để nói chuyện.

- Phong nhi, nếu như ngươi có thể trở thành đệ tử thân truyền của Đại Sư, vậy là đã lập công lớn cho Hồng Hồ Liễu tộc chúng ta rồi.

Hồng Hồ Thành chủ một lời nhiều nghĩa mà nói.

Triệu Phong hàm hồ ứng phó một phen.

Vị Thiết Càn đại sư kia, ngược lại ước gì có thể thu hắn làm đệ tử, thế nhưng Triệu Phong lại không muốn quan phân tâm cho việc luyện khí.

Dù đang ở thành Hồng Hồ, nhưng Triệu Phong chưa từng quên sử mạng “Đưa tin” của mình.

Theo thời gian trôi qua, hành động của Triệu Phong càng lúc càng gấp gáp.

Hắn thường xuyên lên Thiết Càn Sơn, tiếp nhận sự truyền thụ chỉ giáo của Thiết Càn đại sư.

Trong thời gian đó, Triệu Phong hiệp trợ Thiết Càn đại sư luyện chế vài kiện thần binh, mà một kiện trong số đó còn đạt tới Linh cấp.

Quá trình luyện chế rất thuận lợi, tạo nghệ luyện khí của Triệu Phong tiến triển cực nhanh, ánh mắt càng sắc bén hơn.

Thiết Càn đại sư rất thỏa mãn, tiến bộ của Triệu Phong còn nhanh hơn cả tưởng tượng

Tất cả những điều này, đều là vì muốn chuẩn bị cho nhiệm vụ ủy thác

chế tạo kiện thần binh kia.

Cùng lúc đó.

Thời điểm Triệu Phong và Liễu Cầm Tâm lập gia đình cũng đã tiếp cận, chỉ còn lại hai tháng cuối cùng.

Liễu Cầm Tâm là vị hôn thê trên danh nghĩa nhưng suốt thời gian này vẫn bị phớt lờ.

Dù sao thì việc Triệu Phong kết giao cùng Thiết Càn đại sư cũng được Thành chủ ủng hộ.

Mới đầu, Liễu Cầm Tâm còn có thể ổn định.

Nhưng thời gian lập gia đình càng ngày càng đến gần, nàng rốt cuộc đã không nhịn được nữa.

Lập gia đình, đối với bất kỳ một thiếu nữ nào cũng là đại sự ảnh hưởng tới nhân sinh.

Thế nhưng hết lần này tới lần khác, Triệu Phong vẫn một mực không đến tìm Liễu Cầm Tâm.

- Tên Triệu Phong này, rốt cuộc xem ta là cái gì?

Liễu Cầm Tâm có chút lo lắng, mỗi lần nhìn về phía Triệu Phong trong mắt chợt lóe lên một tia tịch mịch và bất mãn.

Từ sau khi đính hôn, hình tượng của Triệu Phong ở trong lòng Liễu Cầm Tâm đã dần thay đổi.

Ban đầu, Triệu Phong ở trong mắt nàng chỉ là một thiếu niên Tuần

Thú Sư đến từ ngoại vực, hình tượng độc nhãn tóc xanh hoàn toàn kém xa phu quân lý tưởng trong suy nghĩ đến ngàn vạn dặm.

Nhưng sau đó, thiếu niên lại đặt bản thân trong sương mù thần bí dày đặc, mỗi lần thăm dò đều thể hiện ra thực lực và nội tình kinh người.

Huyết mạch đồng tử thần bí, năng lực tiễn thuật siêu tuyệt, thủ đoạn thuần thú siêu phàm, thiên phú luyện khí khiến cho Luyện Khí Đại Sư cũng phải sợ hãi thán phục, đủ loại năng lực thủ đoạn, hoàn toàn vượt qua thường nhân.

Thiếu niên này, mỗi lần biểu hiện, đều có một loại lãnh tĩnh và tự tin.

Đủ loại ánh sáng vinh quang đều bao phủ trên người hắn.

Thử hỏi, trong thành Hồng Hồ này, trong đám cùng tuổi, có ai có thể sánh ngang với hắn?

Liễu Cầm Tâm không thể phủ nhận, thiếu niên này có tiềm lực vô cùng, dần dần đuổi kịp vị phu quân lý tưởng trong suy nghĩ của mình.

Mà còn một điểm quan trọng nhất, đó là đối phương chính là “thiên mệnh chi tử” của nàng.

Lúc này, Liễu Cầm Tâm đã miễn cưỡng có thể tiếp nhận vị hôn phu này.

Nhưng vấn đề là, Triệu Phong cả ngày bận rộn không thấy bóng dáng, cho tới bây giờ vẫn gần như không đếm xỉa đến nàng.

Rốt cuộc, đến một ngày...

Triệu Phong chủ động đến tìm Liễu Cầm Tâm

Liễu Cầm Tâm thầm thở phào một hơi, thiếu niên này dù chất phác, nhưng có lẽ cũng sẽ hiểu được một vài vấn đề thực sự.

Hơn nữa, nàng cũng không tin rằng đối phương thật sự có thể chống cự lại mị lực của mình.

- Cầm Tâm, ta sắp phải hiệp trợ Đại Sư luyện chế một loại thần binh Linh cấp, có thể sẽ ở lại Thiết Càn Sơn khoảng một tháng. Bởi vì Thành chủ không có ở đây, nên nhờ nàng chuyển lời giúp ta.

Triệu Phong nói thẳng ý đồ của mình khi đến đây.

Sau khi nói xong, Triệu Phong liền chuẩn bị rời đi.

Một tháng?

Liễu Cầm Tâm thoáng ngây người, có cảm giác như từ trên mây ngã xuống vực sâu, tâm hồn thiếu nữ chìm vào băng giá lạnh lẽo.

Thiếu niên này thật sự quá chất phác và lạnh lùng, thậm chí nằm ngoài tưởng tượng của nàng.

Còn may nàng là một nữ tử lạnh lùng điềm tĩnh, nếu đổi lại là nữ tử khác, e rằng đã sớm không chịu nổi rồi.

- Đợi một chút...

Thanh âm trong trẻo mà lạnh lùng vang lên, gián đoạn hành động rời đi của Triệu Phong.

Triệu Phong sững sờ, khó hiểu nhìn về phía Liễu Cầm Tâm.

Lúc này, trong đôi mắt đẹp dưới hàng lông mày kẻ đen của Liễu Cầm Tâm chợt lộ ra một tia sắc bén và lãnh ý tĩnh mịch.

Triệu Phong rốt cuộc cũng ý thức được mình không đúng chỗ nào.

- Không xong! Ta rõ ràng là không để ý đến nhân tố trọng yếu này.

Tâm niệm Triệu Phong xoay chuyển, thầm cầm thấy không ổn.

Từ sau khi đính hôn, hắn vẫn một mực bố trí đại kế đào hôn, hoặc đến Thiết Càn Sơn làm việc, cho nên đã xem nhẹ, thậm chí lạnh nhạt với vị hôn thê Liễu Cầm Tâm này.

Bây giờ, điều khiến Triệu Phong lo lắng chính là không biết Liễu Cầm Tâm có thể nhìn ra manh mối gì hay không?

Vạn nhất chỉ vì chi tiết này mà khiến cho toàn bộ kế hoạch đào hôn của mình phá sản, vậy thì quả thực là cái được không đủ bù cái mất.

- Những ngày qua, ta biết rõ ngươi bận rộn nhiều việc, nhưng chuyện này quan hệ tới hôn sự của chúng ta...

Liễu Cầm Tâm có chút khó mở miệng, trong lòng cảm thấy một tia thẹn thùng khó hiểu, dung nhan xinh đẹp dưới khăn che mặt không khỏi phiếm hồng, đây chính là điều mà Triệu Phong không nhìn thấy.

Lúc này, Triệu Phong đã ý thức được, vì bản thân mình “sơ sót”, nên có thể đã lưu lại “sơ hở”. Vì vậy lập tức nóng lòng “bù đắp”.

Làm thế nào để bù đắp đây?

Tâm niệm trong đầu Triệu Phong xoay chuyển, việc cấp bách hiện nay là nhất thiết phải ổn định Liễu Cầm Tâm.

- Làm thế nào để ổn định nàng đây? Đúng rồi... Quan tâm nàng! Đúng vậy, quan tâm nàng một chút.

Tư duy của Triệu Phong rất nhanh, thời gian không đến một phần mười giây.

Tại phương diện tình cảm nam nữ, Triệu Phong gần như là một kẻ ngốc nghếch, thậm chí chưa từng nghĩ tới những chuyện này.

Một mặt là vì hắn còn nhỏ tuổi, một lòng tu luyện nên không chú tâm đến phương diện này.

Ngoài ra, còn một nhân tố trọng yếu khác, đó chính là sau khi dung nhập Thần Linh nhãn, tâm cảnh của Triệu Phong đã trở nên vô cùng lãnh tỉnh, thậm chí là một loại lạnh lùng lý trí.

Có thể nghĩ như thế này, chỉ cần Triệu Phong thúc dục Thần Linh nhãn là hắn có thể nhìn xuyên thân thể, bất luận là mỹ nữ hay xú nữ, cũng chỉ là một loại tổ hợp xương trắng, khí huyết chân lực hình người, như vậy thì còn có cảm giác gì?

Việc tiếp theo, Triệu Phong đang suy nghĩ làm thế nào có thể quan tâm Liễu Cầm Tâm.

- Cầm Tâm, trong khoáng thời gian này, vì ta sơ sót, gần như đã quên mất hôn sự giữa ta và nàng, thật là không phải.

Ánh mắt lãnh đạm của Triệu Phong đột nhiên trở nên ôn hòa, thậm chí khóe miệng còn khẽ nhếch một nụ cười.

Liễu Cầm Tâm khẽ giật mình, tên này đổi tính từ lúc nào vậy?

Thế nhưng nàng không thể không thừa nhận, nhìn quen bộ dáng tỉnh táo đạm mạc của Triệu Phong, bây giờ hắn lại lộ ra bộ dáng ôn nhu, quả thật rất hiếm có.

- Trong lòng ta, có thể nhìn thấy phương dung của Cầm Tâm thì chuyến đi này đã không uổng rồi, chưa bao giờ hy vọng xa vời có thể lấy nàng làm vợ. Thế nhưng, nào đoán được ông trời lại gieo duyên, tất cả đều như mộng...

Triệu Phong không ngừng nói những lời “quan tâm”, bất kể là động tác hay thần sắc, đều tràn ngập thâm tình.

Nhìn thiếu niên lúc này nói năng có chút lộn xộn, Liễu Cầm Tâm không khỏi kinh ngạc, không nghĩ rằng một thiếu niên chất phác lại có khuynh hướng “chân tình”, thổ lộ nội tâm với mình.

Lúc Triệu Phong một bên thêu dệt những lời quan tâm thì cũng đồng thời chú ý đến biểu lộ của Liễu Cầm Tâm.

Nhưng phản ứng của Liễu Cầm Tâm lại không quá lớn.

Chẳng lẽ ta quan tâm không đủ?

Triệu Phong quyết định tiến thêm một bước, hít sâu một hơi, đi đến cạnh Liễu Cầm Tâm, nhìn qua thiếu niên thanh nhã trầm tĩnh như tiên, bỗng nhiên hắn vươn tay ra, ôm lấy eo nàng.

- Ngươi...

Liễu Cầm Tâm vội vàng không kịp chuẩn bị, không nghĩ rằng Triệu Phong lại to gan lớn mật như vậy, trực tiếp ôm lấy vòng eo thon cao

quý đây đặn bé bỏng của nàng

Nàng yêu kiều quát lên một tiếng, lực lượng huyết mạch trong cơ thể vô thức khởi động

Nhưng nào đoán được, lực lượng huyết, mạch trong cơ thể nàng vừa khởi động thì lực lượng huyết mạch trong người Triệu Phong cũng báo động

Có lẽ cảm thấy lực lượng huyết mạch của Cầm Tâm có khả năng gây nguy hiểm, cho nên trong không gian mắt trái tại vị trí trung tâm của tiểu vực sâu màu xanh chợt lóe lên một quang điểm màu lam nhạt thần bí.

Thoáng chốc.

Liễu Cầm Tâm chỉ cảm thấy lực lượng huyết mạch toàn thân đột nhiên run rảy một cách khó hiểu, phảng phất như đông cứng.

Cánh tay của Triệu Phong cường lực ôm lấy eo nàng thân thể của nàng đột nhiên mềm nhũn, trực tiếp ngã vào trong ngực thiếu niên.

Bởi vì lực lượng huyết mạch bị áp chế, không thể nào nhúc nhích, nàng cảm thấy hô hấp của mình trở nên khó khăn, nhất thời tim đập càng nhanh hơn, hơi thở như lan, mặt đỏ tim đập thình thịch.

- Thân thể nữ nhân, ôm cũng rất thoải mái thì phải.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ, nhưng phần lớn lực chú ý vẫn tập trung vào thần sắc của Liễu Cầm Tâm.

Loại thần sắc này, không biết là xấu hổ hay nhu tình, có một loại cảm giác mềm mại vô lực.

Trên thực tế, lực lượng huyết mạch toàn thân Liễu Cầm Tâm lúc này đã bị áp chế đến mức ngưng kết, hô hấp cũng vô cùng khó khăn, cho nên mới có loại cảm giác bất lực như

Vậy.

- Xem ra sự quan tâm của ta vẫn chưa đủ.

Triệu Phong thầm thở dài một hơi.

Vì vậy hắn cúi đầu xuống dùng miệng hôn nhẹ lên trán Liễu Cầm Tâm một chút.

- Ngươi... Ngươi dám...

Liễu Cầm Tâm giống như phát mộng, xấu hổ, khuất nhục, kiều diễm, đủ loại cảm xúc quanh quẩn trong lòng.

Triệu Phong thấy biểu lộ của Liễu Cầm Tâm dường như có chút không đúng vội vàng buông vị thiếu nữ có tư thái tuyệt sắc nghiêng nước nghiêng thành này.

Ngay trong khoảnh khắc đó, chân lực trên người Liễu Cầm Tâm dâng tràn, uy áp cường đại của cường giả nửa bước Chân Linh cảnh liền lan tràn khắp hư không.

Không tốt!

Triệu Phong rốt cuộc cũng ý thức được sự quan tâm của mình, e rằng có chút quá mức rồi.

- Ngươi... Ngươi vô sỉ...

Thanh âm của Liễu Cầm Tâm tràn ngập tức giận, nhưng vừa nói được một nửa, liền nuốt xuống

Nàng muốn nói Triệu Phong vô sỉ hạ lưu, nhưng đối phương lại là vị hôn phu của mình

Liễu Cầm Tâm đưa tay chỉ vào Triệu Phong có chút tiến thối lưỡng nan.

- Cầm Tâm, ta không hề có ác ý, chỉ muốn quan tâm ngươi mà thôi.

Triệu Phong im lặng, không biết nói gì.

- Không sao.

Liễu Cầm Tâm liếc nhìn hắn một cái thật sâu, đôi mắt thu thủy trở lại điểm tĩnh như trước.

Thiếu niên này, dù sao cũng là vị hôn phu của nàng cũng gần tiếp cận phu quân lý tưởng trong suy nghĩ rồi.

Thân là vị hôn phu, hành vi vừa rồi cũng không tính là quá phận.

- Ừm, không có việc gì là tốt rồi! Ta lập tức đến Thiết Càn Sơn, mong Cầm Tâm hãy chuyển cáo cho Thành chủ.

Triệu Phong thở phào một hơi, khôi phục vẻ lãnh tĩnh và đạm mạc như trước, cáo từ rời đi.

Đi rồi sao?

Liễu Cầm Tâm khẽ giật mình. Người này, vừa rồi thổ lộ thâm tình,

sau đó lại ôm lại hôn, bây giờ chớp mắt đã bỏ đi, giống như chưa từng phát sinh chuyện gì.

- Hắn... Rốt cuộc hắn xem ta là gì?

Nhìn thiếu niên dung nhập vào cảnh đêm, biến mất không thấy bóng dáng đâu nữa, Liễu Cầm Tâm nhất thời cảm thấy tâm hồn bất định, xấu hổ khó tả.

Chương 269: Kim qua huyết long kiệu

Thiết Càn Sơn.

Triệu Phong từ thành Hồng Hồ một đường chạy tới, rất đúng hẹn.

Dựa theo ước định với Thiết Càn đại sư, đêm nay sẽ bắt đầu bắt tay vào luyện chế kiện thần binh Linh cấp được ủy thác.

Lúc tiến vào Thiết Càn Sơn, Triệu Phong chợt cảm nhận được một luồng khí tức bất thường, tâm thần không khỏi run rẩy.

Toàn bộ Thiết Càn phủ bị bao trùm trong một bầu không khí trầm trọng.

Trên núi, trong phủ đệ, toàn bộ đều trống trải im lặng, ngay cả một chút tạp âm cũng không có.

Cửa ra vào của Thiết Càn phủ, có một cỗ kiệu được đúc bằng kim thiết, giống như Huyết Long bay vút lên trời, bên trên còn có hình vẽ đao kiếm đan xen, hiên lộ sự dữ tợn bá đạo.

Cỗ kiệu tứ giác, bốn người kiệu phu đứng thẳng người, không hề nhúc nhích.

Ánh mắt Triệu Phong vừa quét qua bốn tên kiệu phu, lập tức hoảng sợ thất sắc.

Khí tức trên thân bốn tên kiệu phu hùng hậu mênh mông, giống như

bốn hồ nước lớn.

Chân Linh cảnh.

Toàn bộ đều là Chân Linh cảnh.

Triệu Phong không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, rốt cuộc là nhân vật nào hàng lâm mà có thể khiến cho ba vị cường giả Chân Nhân cấp phải làm kiệu phu?

Luận thực lực, bốn tên kiệu phu này, mỗi một tên đều cường đại hơn Vân Hải Chân Nhân nhiều.

Cùng lúc đó...

Tại một vị trí cách ngoài nửa dặm, bốn thân ảnh mặc ám bào dung nhập vào ban đếm, tùy thời tùy khắc giám sát Triệu Phong.

- Thiết Càn Sơn đêm nay, dường như có chút không đúng

Một thân ảnh ám bào trong số đó khẽ nói.

Một người phía trước, ẩn nấp tại vị trí cao, truyền âm nói:

- Bên ngoài Thiết Càn phủ có một cỗ kiệu dừng lại, được đúc bằng kim thiết, hoa văn Huyết Long, đao kiếm...

Vừa dứt lời.

Thân ảnh bốn tên ám bào lập tức không rét mà run, hít một ngụm khí lạnh.

- Kim Qua Huyết Long Kiệu.

Bốn người nhìn chằm chằm vào cỗ kiệu, đột nhiên chìm vào sợ hãi.

Giờ khắc này...

Sau lưng bốn người đều ướt đẫm mồ hôi, ngay cả một cử động nhỏ cũng không dám.

- Làm sao bây giờ?

Một thân ảnh ám bào trong số đó lên tiếng.

- Không nên vọng động

Thân ảnh ám bào cầm đầu chợt thốt lên, trong thanh âm có vài phần cay đắng

- Nếu như chủ nhân của cỗ kiệu kia có sát ý... Cho dù là Thành chủ và gia chủ Liễu tộc cùng đến đây thì cũng không cứu nổi chúng ta.

Bốn thân ảnh ám bào như cọc gỗ, đứng nguyên tại chỗ, không hề nhúc nhích.

Nếu như cẩn thận quan sát sẽ phát hiện, toàn bộ chim thú trên Thiết Càn Sơn cũng không dám phát ra một chút thanh âm nào.

Không khí vô cùng yên tĩnh.

Triệu Phong cảm thấy bầu không khí nặng nẻ một cách kỳ lạ, ngay cả hô hấp bình thường cũng phải cố hết sức.

Hắn mơ hồ cảm thấy, tất cả những chuyện này đều có liên quan tới cỗ kiệu Kim Thiết Huyết Long khí phách dữ tợn kia.

- Dựa theo ước định với Thiết Càn đại sư, hôm nay người ủy thác thần bí kia sẽ đến.

Triệu Phong không đổi sắc, tiến vào Thiết Càn phủ.

Bốn tên kiệu phu đứng trước cỗ kiệu Kim Thiết Huyết Long, giống như cọc gỗ, đứng yên bất động, không khác gì vật chết, thậm chí còn không thèm liếc nhìn Triệu Phong một cái.

Triệu Phong chỉ cảm thấy một luồng hàn ý dâng lên.

Trong Thiết Càn phủ, mọi thứ đều trống không, ngay cả một tên học đồ luyện khí cũng không có, thậm chí là Thiết Càn đại sư và đệ tử thân truyền cũng không có tại đây.

- Ngươi đến rồi.

Thiết Càn đại sư mang theo một luồng hỏa quang, đột nhiên xuất hiện trước mặt.

Triệu Phong giật mình, vừa định nói chuyện thì Thiết Càn đại sư đã kéo hắn vào trong mật điện luyện khí dưới đất.

Trong mật điện luyện khí, có một vị nam tử mặc áo bào vàng, tóc đỏ máu, ước chừng 30 tuổi, tướng mạo bình thường, ánh mắt sâu thẳm

- Thiết Ma đại nhân, trợ thủ của ta đã đến rồi.

Thiết Càn đại sư cung kính nói.

Triệu Phong đứng ở phía sau, vẫn giữ im lặng, vị nam tử mặc áo bào màu vàng, tóc đỏ máu này khiến hắn hoàn toàn không thể nhìn thấy,

giống một người cực kỳ bình thường, nhưng chỉ cần liếc nhìn một cái sẽ khó mà quên được.

Hơn nữa, từ một loại trực giác khó hiểu, Triệu Phong không dám sử dụng Thần Linh nhãn để quan sát hắn.

- Là hắn? Dựa theo kế hoạch, lần này cần hai vị Luyện Khí Đại Sư, mới có phần thành công.

Thanh âm của nam tử tóc đỏ máu thập phần binh thản.

Thiết Càn đại sư giải thích:

- Luyện chế thần binh này, chỗ hà khắc nhất không thể có chút sơ suất nào, cần có lực khống chế và độ chính xác rất mạnh. Điểm này, tác dụng của hắn thậm chí còn trọng yếu hơn cả Luyện Khí Đại Sư. Còn nữa, Thiết Ma đại nhân cần phải nhanh chóng luyện chế thành thần binh này, mà Bồi Đại Sư vẫn còn ở hoàng thất, luyện khí cho Quốc Quân, nhất thời nửa khắc không thể phân thân.

Trong lúc hai người đối thoại, Triệu Phong vẫn một mực im lặng không nói.

Thế nhưng hắn vẫn thu được một lượng tin tức cực lớn, nếu hắn nhớ không lầm, vị Bồi Đại Sư kia chính là Luyện Khí Đại Sư đệ nhất của Thiên Bồng đại quốc này.

- Đúng thế, ngươi và Bồi Đại Sư chính là hai đệ tử quan môn của Luyện Khí Tông Sư ngày trước. Luận tạo nghệ luyện khí thực sự, ngươi và hắn đều không hề thua kém gì nhau.

Nam tử tóc đỏ máu khẽ gật đầu.

Hắn cũng không hề nghi vẫn năng lực của Triệu Phong, có thể nói là tin tưởng không chút nghi ngờ đối với lời nói của Thiết Càn đại sư.

- Ngươi tên là gì.

Nam tử tóc đỏ máu hỏi.

- Vãn bối Triệu Phong, bái kiến Thiết Ma tiền bối.

Triệu Phong ý thức được nhân vật trước mắt tuyệt đối không phải đơn giản, trong ngôn từ lộ ra vài phần cung kính, nhưng không hề có chút nịnh hót bợ đỡ nào.

Nam tử tóc đỏ máu khẽ gật đầu, cũng không nói nhiều.

Thiết Càn đại sư cũng không dám chậm trễ một khắc, mang theo Triệu Phong vào trong, bắt đầu luyện khí

Triệu Phong cũng không hỏi nhiều, việc của hắn chính là toàn lực hỗ trợ Thiết Càn đại sư, hoàn thành tác phẩm được ủy thác này.

- Ngươi hãy dựa theo yêu cầu và cách thức của hình vẽ này, chế tạo ra một vài loại linh kiện.

Thiết Càn đại sư lấy ra mấy tờ bản vẽ, giao phó một vài công việc cho Triệu Phong.

Triệu Phong gỡ bịt mắt xuống, mắt trái quét qua một lượt, khắc sâu nội dung của những hình vẽ này vào trong đầu.

Hắn có thể khẳng định, những bản vẽ này cũng không phải là bản vẽ nguyên vẹn trong Thiên Cơ truyền thừa, mà chỉ là một phần nội dung trong đó.

Cẩn thận phân tích nội dung của hình vẽ, Triệu Phong có chút giật mình, yêu cầu của nó vô cùng nghiêm ngặt, mức độ dung luyện của tài liệu phải đạt tới một tình trạng cực kỳ biến thái, không cho phép xảy ra chút khuyết điểm nhỏ nhặt nào.

Không chỉ thế, số lượng linh kiện phải chế tạo, nhiều đến hơn ngàn cái.

Một ngàn linh kiện yêu cầu hà khắc, không thể có chút khuyết điểm nhỏ nhặt nào, đây chính là tài liệu gia công sơ bộ, cũng không phải là thành phẩm

Cho dù là cấp Đại Sư có thể làm được những tác phẩm này hoàn mỹ không tỳ vết, nhưng số lượng hơn một ngàn cái, muốn cam đoan phân lượng, độ dung luyện, hỏa hầu đều không có chút sai sót nào, như vậy thì quá hà khắc rồi.

Quan trọng nhất là, một vài sơ sót cực nhỏ, cho dù là cấp bậc Đại Sư cũng khó có thể nhìn ra.

Chẳng qua, chuyện khó khăn nhất đối với Triệu Phong mà nói, dường như cũng không phải là vấn đề lớn.

- Không có vấn đề chứ?

Thiết Càn đại sư hỏi.

- Không vấn đề, chỉ cần chút thời gian và tinh lực là được. Hơn nữa trong quá trình, khó tránh khỏi sẽ lãng phí chút ít tài liệu.

Triệu Phong đáp.

- Lăng phí chút ít tài liệu?

Nam tử tóc đỏ máu khẽ nhếch miệng, chỉ cười không nói.

Vì luyện chế thanh thần binh Linh cấp này, tài liệu lãng phí trước kia, thậm chí đủ chất đầy cả Thiết Càn phủ.

- Nhớ kỹ, bất kỳ một sơ sót nào cũng có thể dẫn đến khâu luyện khí cuối cùng thất bại trong gang tấc.

Thiết Càn đại sư dặn dò.

- Cho dù có sơ sót thì ta vẫn có thể phát hiện ra

Triệu Phong khẽ gật đầu, bắt tay vào công việc dung luyện và gia công tài liệu.

Từ đầu đến cuối, vẻ mặt của hắn vẫn tỉnh táo, không hề có chút cảm xúc chấn động nào.

Nam tử tóc đỏ máu nhìn Triệu Phong dò xét, nhìn thấy đồng tử màu xanh của hắn, không khỏi cảm thấy hứng thú, nhưng lại không chen lời.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Triệu Phong và Thiết Càn đại sư, mỗi người đều chia việc mà làm.

Khác ở chỗ, Triệu Phong tiến hành những công việc sơ cấp mà rườm rà.

Còn Thiết Càn đại sư lại bắt tay vào xử lý những hình vẽ trận pháp cao cấp, thậm chí dung luyện những tài liệu cao đẳng

Trong quá trình Triệu Phong xử lý tài liệu, hắn cũng kinh hãi không thôi. Tài liệu mà hắn gia công, chỉ xem như cấp thấp, nhưng chỉ riêng chỗ này cũng đủ mua một đống thần binh bình thường rồi.

Trong đó có một số tài liệu cao cấp, Triệu Phong thậm chí còn không biết tên, Thiết Càn đại sư nói cho hắn biết thuộc tính, sau đó lại dựa theo cách thức ghi trong hình vẽ mà xử lý.

Chuẩn bị trước khi luyện khí, vô cùng dài đằng đẵng

Thần Linh nhãn của Triệu Phong khống chế việc xử lý và dung luyện mỗi một loại tài liệu.

Càng về sau, hắn nhìn không chớp mắt, vẻ mặt không biểu tình, tốc độ càng lúc càng nhanh, giống như một cái dây chuyển sản xuất.

Để xử lý mỗi một tài liệu, phải vô cùng cẩn thận chi tiết, chỉ một chút nặng nhẹ hoặc nhiệt độ không đủ thì đều không được.

Trong quá trình này, Triệu Phong quả thật cũng lãng phí một ít tài liệu.

Nhưng hắn không lãng phí nhiều, rất nhanh đã có thể đạt tới độ chính xác cực cao.

Vẻ mặt của nam tử tóc đỏ máu ở bên cạnh, lúc đầu vẫn lạnh nhạt, nhưng sau đó dần trở nên trịnh trọng

Chớp mắt, nửa tháng trôi qua.

Triệu Phong gân mỏi lực kiệt, ngủ rồi lại tỉnh, tỉnh rồi lại ngủ.

Rốt cuộc, đến một ngày, tài liệu gia công ban đầu, cuối cùng đã hoàn thành

- Bước đầu tiên đã hoàn thành, bây giờ chúng ta phải kiểm tra sơ sót, tốt nhất là có thể cam đoan những thứ tài liệu này không có chút khuyết điểm nhỏ nhặt nào.

Thiết Càn đại sư nói.

Phương pháp mà hai người áp dụng rất đơn giãn, đó là kiềm tra lẫn nhau.

Triệu Phong kiếm những tài liệu do Thiết Càn đại sư xử lý, mỗi một kiện đều vô cùng tinh tế chuẩn xác, giống như tác phẩm nghệ thuật.

Dựa theo yêu cầu của Thiết Càn đại sư Triệu Phong tổng cộng kiểm tra ra 123 chỗ sơ hở, kể cả một vài khuyết điểm cực kỳ nhỏ bé.

Đương nhiên, những khuyết điểm nhỏ nhặt này chỉ là tương đối, được khống chế ở một mức độ giới hạn nào đó mà thôi.

- 123 chỗ, nhiều vậy sao?

Thiết Càn đại sư khẽ giật mình, nhưng nhìn kỹ thì cũng phát hiện được có vài khuyết điểm nhỏ nhặt, miễn cưỡng nắm trong phạm vi có thể tiếp nhận, thế nhưng vẫn bị Triệu Phong chỉ ra.

Sau đó.

Đến lượt Thiết Càn đại sư kiểm tra sơ hở khuyết điểm của những tài liệu mà Triệu Phong xử lý.

- Tổng cộng sáu chỗ.

Thiết Càn đại sư lại giật mình lần nữa.

Những sơ hở khuyết điểm này, phần lớn đều do kinh nghiệm hoặc lý giải ban đầu của Triệu Phong có chỗ sai lầm.

Nam tử tóc đỏ máu cách đó không xa, gương mặt khẽ động dung.

- Để ta tự mình kiểm tra lại một lần nữa đi.

Triệu Phong tự mình kiểm tra, thỉnh thoảng trưng cầu ý kiến của Thiết Càn đại sư.

Rất nhanh, Triệu Phong đã nhìn thấy có 23 khuyết điểm nhỏ nhặt trong những tài liệu mà mình gia công.

Có một số khuyết điểm nhỏ nhặt, thậm chí còn rất tiềm ẩn, ngay cả Thiết Càn đại sư cũng không thể nhìn ra. Còn một số khuyết điểm thì lại quá sức nhỏ bé, hoặc là nằm trong phạm vi có thể miễn cưỡng chấp nhận.

Nhưng đều không có ngoại lệ, tất cả đều bị Triệu Phong chỉ ra.

Hơn nữa, sau khi kiểm tra xong, Triệu Phong lại kiểm tra toàn bộ linh kiện thêm mấy lần.

- Không có vấn đề rồi.

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Bước đầu tiên thuận lợi hoàn thành, Thiết Càn đại sư có chút kinh hỉ, thời gian hao phí so với tưởng tượng thì đã giảm bớt quá nửa.

Quá trình luyện khí tiếp theo, yêu cầu phải có tạo nghệ luyện khí cao thâm, Triệu Phong chỉ có thể phụ trách trợ thủ.

Hơn nữa, hết thảy những cơ mật hạch tâm, Thiết Càn đại sư đều giữ bí mật với Triệu Phong.

Công việc của Triệu Phong, chính là “chỉ ra chỗ sai”.

Không ngừng uốn nắn, không ngừng xoi mói.

Toàn bộ trình tự đều tiến hành đâu vào đấy.

Cho đến một tháng tám ngày sau, Thiết Càn đại sư mới ngừng lại.

- Toàn bộ trình tự cũng đã hoàn thành, chỉ còn lại một bước cuối cùng... Dung khí!

Thiết Càn đại sư hít sâu một hơi.

Hắn muốn Triệu Phong kiểm tra lại mọi sơ sót một lần nữa.

Triệu Phong liên tục kiểm tra nhiều lần, sau khi xác định không sai thì mới khẽ gật đầu.

Quá trình dung khí cuối cùng, nam tử tóc đỏ máu cũng tiến lên tham dự.

Thành bại nằm ở một bước cuối cùng, đây chính là quá trình đặt móng cơ bản.

Bởi vậy, một bước này, Triệu Phong ngược lại không cần tham gia, thậm chí còn chủ động tránh xa.

Dù sao thì bạn vẽ tác phẩm này cũng đến từ “Thiên Cơ truyền thừa”, tài liệu hao tổn và độ khó luyện chế, quả thật vừa nghe đã rợn người, thành phẩm cuối cùng nhất định sẽ kinh thế hãi tục.

- Nếu như lần luyện khí này có thể thành công, ngươi chính là công thần của Thiết Huyết Giáo.

Nam tử tóc đỏ máu khẽ gật đầu với Triệu Phong.

Chương 270: Hắc ám quang luân

Thiết Càn Sơn.

Kim Qua Huyết Long Kiệu, đồ án hình đao kiếm hiện ra vẻ dữ tợn bá đạo.

Chỉ trong chớp mắt, đã hơn một tháng trôi qua, dù thời tiết gió táp mưa sa, sấm dông chớp giật thì Kim Qua Huyết Long Kiệu vẫn lù lù bất động, sinh linh bốn phía đều im lặng.

Lúc này, trong thành Hồng Hồ, một vài cường giả Chân Linh cảnh đều đứng xa xa quan sát Kim Qua Huyết Long Kiệu, sau đó lặng lẽ tránh lui.

Thậm chí ngay cả Hồng Hồ Thành chủ cũng đích thân tới dò xét.

Lúc ông ta nhìn thấy Kim Qua Huyết Long Kiệu, vẻ mặt chợt trở nên ngưng trọng, không nói lời nào, sau đó theo đường cũ quay về.

Thiết Càn đại sư ở trong thành Hồng Hồ, đại danh đỉnh đỉnh, không ít người đều biết vị đại sư này có chút quan hệ thần bí với “Thiết Huyết Giáo”, điều này cũng cũng không tính là bí mật gì.

Thiết Huyết Giáo ở trong Thiên Bồng đại quốc, thế lực ngập trời, trong giáo đề xướng việc thiết huyết và sát phạt, thủ đoạn cường ngạnh, nghiền áp hết thảy những người không phục.

Đối mặt với thế lực ngập trời như vậy, đừng nói là Hồng Hồ Liễu tộc,

cho dù là Tổng hệ Liễu tộc cũng phải có chút kiêng kị.

Thiên Bồng đại quốc hiện nay, Thiết Huyết Giáo và Hoàng thất tranh đấu gay gắt, trở thành bí mật đã được công khai. Sáu cỗ thế lực to lớn khác của Thiên Bồng đại quốc, hoặc âm thầm tham dự, hoặc cùng liên kết với thế lực khác, thế cục phức tạp vô cùng.

Trong mật điện luyện khí dưới mặt đất.

Triệu Phong ngồi xếp bằng trong một gian phòng bên cạnh mật điện, nhắm mắt tĩnh tu.

Khâu “Dung khí” cuối cùng, hắn không thể tạo nên công đụng gì, chỉ có thể dựa vào nam tử tóc đỏ máu và Thiết Càn đại sư phát huy mà thôi.

Trên thực tế, bước cuối cùng này cũng không có gì đặc biệt tinh tế, ngược lại, nó yêu cầu cấp độ tu vi tương đối cao.

Trong khoảng thời gian ngắn tiếp theo.

Triệu Phong thỉnh thoảng cảm nhận được uy áp kinh người từ trong gian mật điện luyện khí truyền đến, khí tức kinh khủng này chỉ lộ ra đôi chút, nhưng lại khiến cho tâm thần hắn phải run rẩy.

Nếu như chỉ một mình Thiết Càn đại sư, Triệu Phong khẳng định, tuyệt đối không thể có được khí tức cường đại như vậy.

Cho dù hắn gặp Hồng Hồ Thành chủ, uy lực Chân Linh mênh mông bao trùm trời đất cũng không thể so sánh với khoảnh khắc lúc này.

- Xem ra, vị Thiết Ma đại nhân kia, ít nhất cũng là Chân Chủ cấp, có lẽ là cự đầu cao tầng trong Thiết Huyết Giáo.

Trong lòng Triệu Phong thầm suy tính.

Đại năng của Chân Chủ cấp, đứng trên đình cao của Thiên Bồng đại quốc, chúa tể một phương, trở tay làm mây, lật tay làm mưa.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Trong lúc Triệu Phong tu luyện cảm ngộ, thỉnh thoảng lại cảm nhận được uy áp đáng sợ.

Năm sáu ngày sau.

Trong mật điện luyện khí chợt truyền đến thanh âm vù vù của kim thiết, một luồng khí tức thần binh sắc bén ác liệt chợt sinh ra, hơn nữa còn chậm rãi tăng lên.

- Đây là khí tức của thần binh Linh cấp...

Triệu Phong cảm giác La Hầu cung trong tay mình đột nhiên lắc lư rung động một cách khó hiểu, Âm Ảnh Phi Phong cũng thoáng run rẩy, lộ vẻ bất an.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu xuất hiện, nhìn về phía mật điện luyện khí đang bị phong cấm.

Mật điện luyện khí dùng tài liệu vô cùng đặc thù chế tạo, có thể ngăn cách linh thức của Chân Linh cảnh, ngay cả Thần Linh nhãn của Triệu Phong cũng không thể dễ dàng nhìn xuyên.

Nhưng khí tức thần binh Linh cấp lại vô cùng đặc biệt, sắc bén, sâm

lãnh, còn có một loại khí tức khát máu bá đạo, khí sát phạt dày đặc mười phản.

Theo thời gian trôi qua, trong mặt điệu, loại khí tức này càng lúc càng mạnh.

Triệu Phong thậm chí cảm thấy một luồng nhiệt độ đáng sợ, mà trung tâm của luồng nhiệt độ này, e rằng có thể lập tức hóa Chân Nhân cấp bình thường thành tro bụi ngay lập tức.

Một thời gian sau...

Khí tức của thanh thần binh Linh cấp đã đạt tới cực hạn, thậm chí ngay cả mật điện cũng không phong tỏa nổi.

Đinh...

Triệu Phong nghe thấy một trận tiếng nổ dồn dập, sau đó đột nhiên nảy sinh một loại bất an kỳ lạ.

Vụt...

Âm Ảnh Phi Phong nhoáng lên một cái, Triệu Phong biến mất.

Khoảnh khắc sau đó, mất điện đột nhiên chấn động mãnh liệt.

- Rắc rắc...

Tưởng của mật điện cứng rắn đủ sánh ngang với thần binh Linh cấp, đột nhiên bị một đạo hư ảnh Quang Luân màu bạc, chém thành một vết nứt rộng vài thước, tia lửa bay tứ tung

Hơn nữa, quang ảnh và hỏa tinh bị nghiền nát, bay tung tóe khắp bốn

phía, e rằng ngay cả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cánh nếu tùy tiện chạm trúng thì cũng bị nghiền nát ngay tức khắc.

Vụt...

Triệu Phong hiện thân tại lối vào mật điện.

Lúc này, toàn bộ mật điện bên dưới mặt đất đều đang nhẹ nhàng lắc lư, trong bụi bặm và quang ảnh, Thần Linh nhãn của Triệu Phong mơ hồ nhìn thấy một Hắc Ám Quang Luân có đường kính tới nữa trượng

Tại trung tâm của quang luân là một vị trí tối tăm sâu thẳm, ở tầng ngoài cùng, chớp động phong nhận màu bạc cực mỏng vòng tròn không ngớt.

Ô... Ô... Ô... N... G

Hắc Ám Quang Luân đột nhiên thu nhỏ lại, sau đó biến mất khỏi tầm mắt.

Một khắc sau, bụi bặm và quang ảnh hoàn toàn biến mất.

Nam tử tóc đỏ máu và Thiết Càn đại sư sóng vai đi ra.

Trên mặt Thiết Càn đại sư tràn đầy vẻ mệt mỏi suy yếu, sắc mặt tái nhợt, nhưng thần sắc lại hưng phấn dị thường

Trên mặt nam tử tóc đỏ máu tràn ngập mừng rỡ, toàn bộ cánh tay phải của hắn bị kim loại màu bạc bao bọc, giống như một cánh tay cơ giới.

Cánh tay kim loại này, bề ngoài sáng bóng trợn lặng, giống như một kiện tác phẩm nghệ thuật tinh mỹ, không thể tìm thấy một chút khuyết

điểm nhỏ nhặt nào, ngay cả vị trí của các đốt ngón tay cũng không có một kẽ hở nào.

Ngoại trừ là tài liệu bằng kim loại ra, cánh tay kim loại này cũng không khác gì cánh tay người thường nhưng lại càng bộc lộ rõ ràng lực lượng hơn.

- Ha ha, uy năng của Hắc Ám Quang Luân này còn hoàn mỹ hơn cả trong tưởng tượng không ngờ có thể dễ dàng cắt đứt thần binh Linh cấp. Dù phóng mắt khắp toàn bộ Bắc đại lục, ngoại trừ vũ khí Truyền Thừa cổ xưa ra, gần như không có bao nhiêu thần binh có thể chống lại nó.

Trên mặt nam tử tóc đỏ máu tràn ngập vui mừng, hết sức hài lòng.

Triệu Phong đã từng tham dự luyện chế “Hắc Ám Quang Luân”, cho nên mỗi một linh kiện nhỏ bé đều khắc sâu trong đầu hắn.

Lúc này nhìn thấy thành phẩm, Thần Linh nhãn gần như có thể phân tích hơn phân nửa chi tiết của nó.

- Hắc Ám Quang Luân này, có lẽ có ba loại hình thái. Loại hình thái thứ nhất là cánh tay, thích hợp cận chiến. Loại thứ hai là hình thái công kích, Hắc Ám Quang Luân vòng tròn cao tốc, thể tích có thể biến lớn, sắc bén không gì cản nổi. Loại hình thái thứ ba, có thể biến thành một tấm chắn phòng ngự.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong thông qua phân tích những linh kiện nhỏ bé, liền phỏng đoán ra một kết quả.

Không thể không thừa nhận, đây chính là một kiện tác phẩm luyện khí thập phần hoàn mỹ, thậm chí còn vượt qua phạm trù vũ khí.

Nam tử tóc đỏ máu và Thiết Càn đại sư ở đây, chỉ e đều không thể nào tưởng tượng được, Thần Linh nhãn của Triệu Phong lại có năng lực phục chế và phân tích nghịch thiên như vậy.

Cho dù Triệu Phong không chứng kiến nguyên vẹn bản vẽ, cũng không tham dự vào khâu hạch tâm, thế nhưng, chính hắn đã tham dự "xét duyệt" mỗi một linh kiện trong đó.

Cho nên hắn thậm chí còn quen thuộc với những tài liệu của tác phẩm đó hơn cả Thiết Càn đại sư nữa.

- Không hổ là bản vẽ trong Thiên Cơ truyền thừa, cho dù chúng ta có thể chế tạo ra nó, nhưng chưa chắc có thể phân tích ra nguyên lý và ảo diệu chính thức của nó. Huống hồ, nếu không có Triệu Phong tương trợ, muốn chế thành Hắc Ám Quang Luân. Chỉ e phải trả một cái giá gấp mười lần ban đầu.

Thiết Càn đại sư cảm khái nói.

Có thể chế tạo ra "Hắc Ám Quang Luân", công lao của Triệu Phong, quả thật không thể bỏ qua.

Thế nhưng, Triệu Phong lúc này lại nghĩ: Hắc Ám Quang Luân này rất thích hợp cho người bị cụt tay sử dụng

Hắn đột nhiên nhớ tới sư tôn Đại trưởng lão của mình.

Nếu như có đủ điều kiện, Triệu Phong thậm chí cũng có thể luyện chế ra một kiện Hắc Ám Quang Luân phiên bản đơn giản hóa, chăng qua, bây giờ vẫn còn rất khó, trừ phi đạt tới tu vi Chân Linh cảnh.

- Triệu Phong vừa rồi ngươi đã xuất lực không ít, có yêu cầu gì thì có thể đưa ra! Nếu như ngươi nguyện ý gia nhập Thiết Huyết Giáo, bổn

tọa có thể cho ngươi một vị trí tương đương Đà chủ.

Nam tử tóc đỏ máu vui vẻ nói.

Thiết Càn đại sư nghe vậy, có chút thất sắc, Đà chủ của Thiết Huyết Giáo, địa vị này cơ bản tương đương với một gia tộc trung đẳng của Thiên Bồng đại quốc rồi.

Đương nhiên, cũng có thể là do nam tử tóc đỏ máu nhất thời cao hứng, nhưng bản thân hắn lúc này, quả thật vô cùng cảm kích Triệu Phong thực sự có ý báo đáp.

- Bẩm Thiết Ma đại nhân, vãn bối từ vực ngoại xa xôi đến Thiên Bồng đại quốc, ý định ban đầu là vì tìm người. Giai đoạn hiện nay cũng không định gia nhập bất kỳ thế lực nào.

Triệu Phong uyển chuyển cự tuyệt.

Thiết Huyết Giáo tuy mạnh, nhưng Triệu Phong hoàn toàn không biết gì về nó, nếu làm không tốt, thậm chí còn có thể rơi vào vòng xoáy đấu tranh của Thiên Bồng đại quốc.

- Bất kể nói thế nào đi nữa thì lần này ngươi cũng đã giúp ta một đại ân, ngày sau có yêu cầu gì, có thể xin Thiết Huyết Giáo giúp đỡ.

Trong tay nam tử tóc đỏ máu xuất hiện một khối lệnh bài huyết sắc nạm vàng kỳ quái, sau đó giao cho Triệu Phong.

- Đây chính là Thiết Huyết Kim Chủ lệnh, nắm giữ lệnh bài này, trong phạm vi của Thiết Huyết Giáo, ngươi có thể ra vào thông suốt, cũng có thể đề nghị một yêu cầu với bổn tọa.

Nam tử tóc đỏ máu giải thích.

Triệu Phong vội vàng cảm tạ, sau đó thu hồi Thiết Huyết Kim Chủ lệnh.

Sau khi luyện khí thành, nam tử tóc đỏ máu cũng không lập tức rời đi.

Thiết Càn đại sư đề nghị:

- Mặc dù luyện chế Hắc Ám Quang Luân thành công, nhưng để cẩn thận, tốt nhất hãy để Triệu Phong kiểm tra lại một lần.

Dù sao thì vũ khí này cũng cực kỳ tinh vi, bản vẽ đến từ Thiên Cơ truyền thừa thần bí nhất, cổ xưa nhất.

- Thật ra cũng không cần kiểm tra, mỗi một linh kiện của vũ khí này đều cùng một nhịp thở, cấu tạo giống như xương cốt con người, chỉ cần một cái khởi động thì toàn bộ đều khởi động.

Triệu Phong mỉm cười, nhưng cũng không cự tuyệt, vẫn nhận lấy Hắc Ám Quang Luân, mở Thần Linh nhãn ra, cẩn thận kiểm tra một phen.

Thông qua Thần Linh nhãn, hắn có thể phân tích cấu tạo của Hắc Ám Quang Luân rõ ràng hơn, sau này hoàn toàn có thể phỏng chế một cái.

Hắc Ám Quang Luân này, nặng không tưởng tượng nổi, ít nhất phải hơn một ngàn cân.

Chẳng qua, đối với cấp bậc của nam tử tóc đỏ máu này mà nói thì cũng không tính là gì,

- Không vẫn đề, nhưng để đề phòng, thời gian ban đầu, tốt nhất nên làm lạnh nó trong vài ngày, nhưng cũng không thể để quá lâu, trong nửa tháng, tốt nhất không nên phát huy uy lực mạnh nhất.

Triệu Phong kiểm tra xong, liền trả lại Hắc Ám Quang Luân cho nam tử tóc đỏ máu.

Nghe xong đề nghị của Triệu Phong, Thiết Càn đại sư và nam tử tóc đỏ máu liếc nhìn nhau, hết sức kinh ngạc.

Bởi vì giải thích của Triệu Phong cơ bản nhất trí với ghi chú trên bản vẽ.

Triệu Phong chưa từng thấy qua bản vẽ, nhưng vẫn có thể lý giải được, điều này quả thực không bình thường chút nào.

Nam tử tóc đỏ máu trịnh trọng nhìn Triệu Phong, nói:

- Huyết mạch đồng tử của ngươi quả thật rất kỳ lạ. Nếu như nguyện ý, Thiết Huyết Giáo tùy thời mở rộng cửa với ngươi, bổn tọa thành tâm mời ngươi gia nhập.

Triệu Phong cảm nhận được thành ý của Thiết Ma, cũng không thẳng thừng từ chối, quyết định sau khi giao thư tín của sư tôn sẽ cân nhắc.

Dù sao thì trong phong thư của Đại trưởng lão cũng có an bài tương ứng cho Triệu Phong.

- Triệu Phong, không phải là ngươi muốn tìm một người ư? Sao không để Thiết Ma đại nhân giúp ngươi tìm?

Thiết Càn đại sư cười nói.

Lúc này Thiết Càn đại sư đã nhìn ra, Thiết Ma đại nhân thập phần coi trọng Triệu Phong, thậm chí còn thành tâm mời hắn gia nhập.

Ánh mắt Triệu Phong sáng lên, vội vàng lấy ra nữa khối lược ngọc, đưa cho Thiết Ma.

Thiết ma tiếp nhận lược ngọc, vừa khẽ chạm vào tinh quang trong mắt chợt lóe lên.

- Ngươi xác định người ngươi muốn tìm tên là Liễu Cầm Tâm?

Thiết Ma hỏi.

- Đúng vậy, cũng không biết là Liễu Cầm Tâm nào.

Vẻ mặt Triệu Phong trở nên khẩn trương.

Thiết Ma hẳn là cự đầu cao tầng của Thiết Huyết Giáo, kiến thức lịch duyệt rất rộng.

- Liễu Cầm Tâm...

Trong thanh âm của Thiết Ma có vài phần trầm trọng, thoáng nhíu mày, ánh mắt chớp động liên tục.

Triệu Phong có một loại cảm giác giống như Thiết Ma rất có thể đã có manh mối, thậm chí còn xác định được mục tiêu.

Chẳng qua, hắn cũng không vội vã hỏi, nếu như đối phương nguyện ý thì nhất định đối phương sẽ nói.

Một lát sau...

Thiết Ma giao lại nửa cây lược ngọc cho Triệu Phong, mặt không biểu tình mà nói:

- Người ngươi muốn tìm, có lẽ là “Cầm Vương Phi”.

Cầm Vương Phi?

Tâm thần Triệu Phong khẽ chấn động, không ngờ người nhận thư lại có thân phận đặc thù như vậy.

Trọng số những người tên “Liễu Cầm Tâm”, vị “Cầm Vương Phi” này là người có địa vị lớn nhất.

- Cầm Vương Phi.

Thiết Càn đại sư hít một ngụm khí lạnh, thầm nghĩ:

- Địa vị và lực ảnh hưởng của vị Cảm Vương Phi này trong đương kim Hoàng Thất, e rằng có thể xếp vào ba hạng đầu, nghe nói ngay ca Thiên Bồng quốc quân cũng bị nàng gián tiếp sắp đặt. Người Triệu Phong muốn tìm. Sao có thể là nàng?

Chương 271: Bố cục hoàn thành

Khi chân tướng được công bố, Triệu Phong và Thiết Kiền đại sư cũng cảm thấy vô cùng khiếp sợ.

Vị Liễu Cầm Tâm mà Triệu Phong muốn tìm này, lại lịch thật sự quá lớn, không ngờ lại chính là Cầm Vương phi của Hoàng thất!

Ở Đại quốc Thiên Bồng, Hoàng thất chính là cơ cấu thống trị cao nhất, chưởng quản toàn bộ Đại quốc. Trên danh nghĩa, thậm chí ngay cả Tam tông, Tứ tộc cũng đều phải nghe Hoàng thất hiệu lệnh.

Triệu Phong nghĩ đến điều này, cặp mày khẽ nhíu lại, đột nhiên lại nghĩ đến điều gì đó, sắc mặt đại biến.

Nếu hắn nhớ không lầm thì Hoàng thất và Thiết Huyết Giáo chính là thủy hỏa bất dung, minh tranh ám đấu.

Hoàng thất trên danh nghĩa là chính thống hiệu lệnh thiên hạ, chưởng quản cả Đại quốc. Mà Thiết Huyết Giáo, lại chính là Quốc giáo, thế lực ngập trời, bằng vào thủ đoạn thiết huyết, nghiền áp hết thảy.

- Vị Cầm Vương phi này, quyền khuynh thiên hạ, mị hoặc chúng sinh, thậm chí có ý đồ nắm giữ triều chính, chính là đại địch của Thiết Huyết Giáo chúng ta!

Thiết Ma thình lình nói.

Lời này vừa nói ra, trong lòng Triệu Phong nhất thời có chút không yên.

Thiết Huyết Giáo và Hoàng thất, thậm chí Cầm Vương phi, chính là đối thủ một mất một còn.

- Nếu như ta mang theo tín vật, đi đầu nhập vào Cầm Vương phi, đó chẳng phải là…

Tâm thần Triệu Phong ngưng trọng, không khỏi có chút lo lắng.

Thiết Kiền đại sư cũng ý thức được điều này, ánh mắt nhìn về phía Thiết Ma, có chút trưng cầu ý kiến.

Nam tử tóc đỏ máu tên là Thiết Ma, ánh mắt lóe lên liên hồi, cuối cùng trầm ngâm nói:

- Mặc kệ nói như thế nào, ngươi đã trợ giúp Thiết Huyết Giáo và bổn tọa, có công lao cực lớn. Bổn tọa ân oán rõ ràng, về điểm này, cũng sẽ không làm khó dễ ngươi.

Sau khi có được đáp án, Triệu Phong khẽ thở ra một hơi.

Hắn vốn có chút lo lắng, Thiết Huyết Giáo sẽ bức bách chính mình đưa ra lập trường và lựa chọn.

Chẳng qua, cho dù Thiết Ma không làm khó Triệu Phong, nhưng chính bản thân hắn vẫn cảm thấy đau đầu.

Thiết Huyết Giáo và Hoàng thất, cả hai ở thế không thể cùng tồn tại.

Nếu hắn và Thiết Huyết Giáo giao hảo, nhất định sẽ trở thành địch nhân của Hoàng thất, thậm chí còn là kẻ địch với người nhận bức

thư tín là Cầm Vương phi!

Nhưng nếu như sau khi hắn truyền tin, tiếp nhận sự an trí của Hoàng thất, chỉ sợ khó tránh khỏi trở thành kẻ địch của Thiết Huyết Giáo thế lực ngập trời này.

Bất luận đắc tội với phương nào, Triệu Phong cũng đều sẽ là kẻ địch với phía còn lại, căn bản khó có thể lựa chọn được.

Sau khi hoàn thành xong ủy thác luyện khí, Triệu Phong cũng không ở lại, lập tức cáo từ rời đi.

Trước mắt, chuyện quan trọng nhất đối với hắn chính là làm sao đối mặt với cái hôn sự lửa cháy ngang mày này.

Nhìn theo hướng Triệu Phong rời đi, Thiết Kiền đại sư thử nói:

- Phó Giáo chủ, chẳng lẽ ngài không lo lắng, Triệu Phong sẽ được Hoàng thất trọng dụng sao? Huyết mạch đồng tử của hắn, tác dụng tuyệt đối bất phàm.

- Cần phải quan sát thêm một khoảng thời gian nữa! Cho dù bây giờ bắt buộc hắn phải lựa chọn, cũng sẽ không đạt được sự trung thành của hắn. Hơn nữa, Cầm Vương phi xuất thân bản thổ Đại quốc, làm sao có giao tình thâm hậu với người ngoại vực chứ?

Ánh mắt nam tử tóc đỏ máu có chút sâu xa.

- Ý tứ của ngài chính là, quan hệ giữa Triệu Phong và Cầm Vương phi, kỳ thật cũng không sâu đậm?

Thiết Kiền đại sư tỉnh ngộ nói.

- Ha hả…

Khóe miệng của nam tử tóc đỏ máu nhếch lên một nụ cười nhạt tà dị:

- Không bao lâu nữa, đáp án sẽ được công bố! Đến lúc đó, sẽ biết phán đoán của bổn tọa có đúng hay không?

o0o

Sau khi trở về thành, Triệu Phong lập tức nhận được triệu kiến của Hồng Hồ Thành chủ.

Hóa ra, hôn sự của Triệu Phong và Liễu Cầm Tâm chỉ còn nửa tháng là cử hành.

- Bắt đầu từ bây giờ, những chuyện còn lại, ngươi không cần phải lo nữa, chuyên tâm chuẩn bị hôn sự đi!

Hồng Hồ Thành chủ thản nhiên nói.

Đoạn thời gian này, chuyện hôn sự giữa Triệu Phong và thiên kim Thành chủ đã lan truyền khắp cả thành Hồng Hồ.

Phủ Thành chủ lúc này đang gấp rút chuẩn bị hôn sự, toàn bộ Thành Hồng Hồ cũng đều tràn ngập một bầu không khí vui mừng.

Trong lòng Triệu Phong càng ngày càng gấp gáp.

Càng gần ngày đại hôn, cơ hội đào hôn của hắn sẽ càng ngày càng nhỏ hơn.

Hết thảy những điều này, đều là do Hồng Hồ Thành chủ từng bước mưu tính, khiến cho Triệu Phong không có đường lui.

Đổi lại bất cứ một nam tử nào khác, đối mặt với nữ tử giống như Liễu Cầm Tâm, cho dù biết rõ là bị mưu tính, cũng sẽ cam tâm tình nguyện.

Liễu Cầm Tâm có nhan sắc trầm ngư lạc nhạn, tuyệt sắc khuynh thành, khí chất điềm tĩnh, giống như tiên nữ trong tranh vậy.

Luận các phương diện tư cách, bối cảnh này nọ, toàn bộ đều không có một chút khuyết điểm nào.

Thế nhưng Triệu Phong căn bản không có ý định lập gia đình.

Tuổi hắn còn nhỏ, chỉ mới hơn mười sáu tuổi mà thôi, lại một lòng theo đuổi đại đạo đỉnh phong, trước mắt đối với chuyện nam nữ vẫn còn chưa thông suốt.

Tất cả hết thảy đều là mưu tính của Hồng Hồ Thành chủ, hơn nữa cái gọi là duyên phận mệnh số kia, chính. là vì Tiểu Tặc Miêu đã gỡ xuống tấm lụa che mặt của Liễu Cầm Tâm!

Chẳng qua, ở trước mặt của Hồng Hồ Thành chủ, Triệu Phong lại bất động thanh sắc, nhất nhất đồng ý.

- Còn nữa, nếu như ngươi trở thành con rể của Liễu gia ta, tốt nhất là không nên quá mức thân cận với Thiết Huyết Giáo!

Hồng Hồ Thành chủ lại thâm ý dặn dò thêm một hồi.

Triệu Phong rất nhanh ý thức được, vị Cầm Vương phi này chính là xuất thân từ Phân tộc Liễu gia!

Nàng gia nhập Hoàng thất, từ một góc độ khác mà nói, chính là đại

biểu cho quan hệ giữa Liễu Tộc và Hoàng thất.

Liễu Tộc và Hoàng thất có quan hệ mật thiết, như vậy tất nhiên phải tránh xa Thiết Huyết Giáo một chút rồi.

o0o

Sau khi cáo biệt Hồng Hồ Thành chủ, Triệu Phong quay về chỗ ở, Thần Linh Nhãn nhàn nhạt đảo quét bốn phía.

Đảo mắt một vòng, sắc mặt hắn nhất thời ngưng trọng.

Ở xung quanh chỗ ở của hắn, lại có thêm một vị cường giả Chân Linh Cảnh, đang tùy thời tùy khắc giám sát hắn.

Hóa ra, bởi vì ngày đại hôn đã đến gần, hơn nữa xảy ra chuyện liên quan tới Thiết Huyết Giáo, Hồng Hồ Thành chủ vì để phòng ngừa chuyện ngoài ý muốn, đã điều đến một vị cường giả Chân Linh Cảnh, chuyên môn giám sát Triệu Phong.

Có một vị cường giả Chân Linh Cảnh tham gia việc giám sát Triệu Phong, như vậy kế hoạch đào hôn của hắn, sẽ khó khăn hơn không ít.

Triệu Phong hít sâu một hơi, lập tức khoanh chân ngồi xuống, thôi vận tu vi trong cơ thể.

Đã có cường giả Chân Linh Cảnh tham gia giám sát, như vậy hắn cũng không cần tiếp tục che giấu thực lực nữa.

Bố cục hoàn thành (2)

Ngay đêm đó, hắn vừa dịp đột phá đến Thất trọng thiên Thoát Phàm

Cảnh.

Lần đột phá này, Triệu Phong căn bản không cần củng cố cảnh giới, mà tương đương với việc quay trở về cảnh giới vốn có của mình.

- Tu vi, nội tình so với trước kia đều thâm hậu hơn rất nhiều!

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Đồng dạng là Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, hiện tại hắn so với thời điểm đỉnh phong nhất lúc Liên minh thịnh hội còn mạnh hơn rất nhiều.

Sau Liên minh thịnh hội, Triệu Phong đã lĩnh ngộ được ý cảnh của Tôn giả, tinh thần ý cảnh tăng mạnh, vượt qua Nửa bước Chân Linh Cảnh bình thường.

Huống chi ngày hôm nay, Điện Chi Truyền Thừa tầng thứ nhất của hắn đã đạt tới cảnh giới đại viên mãn, bao gồm các loại phương diện khác như tinh thần bí thuật so với trước kia cũng đều mạnh hơn rất nhiều.

Tin tức Triệu Phong đột phá, rất nhanh rơi vào tai của Hồng Hồ Thành chủ.

- Cô gia vừa mới đột phá tu vi, nói cần phải củng cố tu vi, từ chối tham gia rất nhiều công tác chuẩn bị hôn lễ bên này.

Một gã Quản gia nói.

- Cảnh giới đột phá, đây là chuyện tốt! Một khi đã như thế, những việc rườm rà này, tận lực không cần làm phiền đến hắn đi.

Hồng Hồ Thành chủ không chút nghi ngờ, trên mặt còn mang theo một tia vui mừng.

Thứ nhất, vừa mới đột phá cảnh giới, quả thật cần củng cố tu vi. Thứ hai, tu vi của Triệu Phong đột phá, càng có vẻ xứng đôi với Liễu Cầm Tâm hơn.

- Còn chuyện này nữa! Sắp sửa lập gia đình rồi, bảo hắn gỡ xuống cái đồ bịt mắt kia đi! Một thiên tài có được Huyết mạch đồng tử, như vậy mới có thể xứng đôi với tư chất huyết mạch của Cầm Tâm được!

Hồng Hồ Thành chủ phân phó nói.

o0o

Phân phó của Thành chủ, rất nhanh đã đến chỗ Triệu Phong.

- Tốt lắm! Lần này đào hôn, nhất định phải mượn dùng lực lượng của Thần Linh Nhãn!

Triệu Phong chậm rãi gỡ xuống đồ bịt mắt.

Sau khi từ Thiết Kiền Phủ trở về, hắn đã đổi lấy một cái đồ bịt mắt mới, màu bạc nhàn nhạt, mỏng như cánh ve, thể hiện rõ ràng sự tao nhã cao quý.

Cái đồ bịt mắt mới này, chính là do Thiết Kiền đại sư tặng cho. Lúc đeo nó lên mắt, tác dụng ngăn cách khí tức đối với Huyết mạch đồng tử là cao nhất.

Sau đó, mượn lý do củng cố cảnh giới tu vi, Triệu Phong bắt đầu bí mật thực hiện đại kế đào hôn của mình.

Mặc dù hắn rất ít xuất môn, nhưng vẫn luôn có ý đồ sắp đặt mọi việc.

Có một số chuyện không tiện thực hiện, hắn thậm chí còn phái Tiểu Tặc Miêu đi làm.

Thể tích Tiểu Tặc Miêu nhỏ bé, thủ đoạn ẩn nấp siêu phàm, ít thu hút chú ý, rất nhiều chuyện thực hiện đều dễ dàng hơn mình.

- Hoàn cảnh địa hình xung quanh Phủ Thành chủ, Hồng Hồ Thành, ta căn bản đều đã thăm dò rõ ràng…

Trong lòng Triệu Phong trầm ngâm.

Với tu vi thực lực hiện tại của hắn, quả thật không sợ sự truy đuổi của hai ba tên Nửa bước Chân Linh Cảnh bình thường.

Khó chơi nhất, vẫn chính là gã cường giả Chân Linh Cảnh mới được phái tới kia.

Người này tên là Liễu Viên, nghe nói là một gã đường đệ của Hồng Hồ Thành chủ, đã từng đến Cầm Kiếm Cung tham tu, lấy danh nghĩa bảo vệ con rể của Thành chủ đại nhân, nên sắp xếp ở gần bên cạnh hắn.

Chớp mắt, ngày tiến hành đại hôn đã đến rất gần, chỉ còn lại năm sáu ngày nữa mà thôi.

Một ngày nọ, Triệu Phong chuẩn bị sắp xếp hết thảy, rốt cuộc cũng xuất quan.

Sau khi vừa xuất quan, Triệu Phong cũng không đi tìm Liễu Cầm Tâm, cũng không đi bái kiến Thành chủ.

Mục tiêu của hắn, chính là vị cường giả Chân Linh Cảnh đang phụ trách giám sát hắn.

- Viên thúc, gần đây ta mới củng cố xong cảnh giới, có rất nhiều vấn đề liên quan đến tu luyện, muốn nhờ ngài chỉ giáo một chút!

Triệu Phong chủ động tìm tới vị cường giả Chân Linh Cảnh kia.

- Được!

Liễu Viên khẽ gật đầu. Thân là trưởng bối, quả thật cũng không tiện cự tuyệt, bình thường cũng có rất nhiều vãn bối của Liễu gia tìm đến hắn nhờ chỉ điểm.

Huống chi, gã thiếu niên trước mặt, chính là con rể của Thành chủ, là đương gia tương lai của Hồng Hồ Thành, không thể nào chậm trễ được.

Đồng thời, Liễu Viên cũng thầm nghĩ:

- Nhân cơ hội này, thăm dò một chút sâu cạn của tiểu tử này!

Triệu Phong có được Huyết mạch đồng tử, trên người tràn ngập các loại màu sắc thần bí, ngay cả Hồng Hồ Thành chủ cũng không thể nhìn thấu được hắn.

Triệu Phong lúc đầu là hỏi thăm Liễu Viên, tham khảo một chút những tâm đắc về phương diện tu luyện.

Sau đó hắn xin được tiến hành luận bàn chỉ giáo.

Ý đồ của Triệu Phong tự nhiên chính là muốn tìm hiểu một chút chi tiết của vị cường giả Chân Linh Cảnh này.

Liễu Viên có thể xem như một nửa đệ tử Cầm Kiếm Cung.

Cầm Kiếm Cung cũng chính là một trong Tam tông của Đại quốc, có chút quan hệ sâu xa với Liễu Tộc, quan hệ với Hoàng thất cũng không tệ.

Về mặt phong cách chiến đấu, truyền thừa của Cầm Kiếm Cung đại đa số đều là sử dụng các loại cầm, kiếm, bút, sáo… có một loại tao nhã, cao quý không nói nên lời.

Vũ khí của Liễu Viên chính là một cây bút lông cán đen, trong lúc múa may, Chân Linh khí bay múa cuồn cuộn, hình thành nên một tràng diện vô cùng đồ sồ.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong khẽ mở ra, tìm hiểu phong cách tác chiến của Liễu Viên, phân tích ưu khuyết trong đó.

- Tao nhã, phiêu dật, u tĩnh… công kích và phòng ngự cũng đều thuộc loại trung dung, nhưng thân pháp tương đối lợi hại, tốc độ khẳng định không kém!

Triệu Phong cơ bản thăm dò ra được tình huống.

Thực lực mà hắn biểu hiện ra, tiếp cận so với cảnh giới Nửa bước Chân Linh Cảnh bình thường của Đại quốc Thiên Bồng, so với Nửa bước Chân Linh Cảnh của Thập Tam Quốc thì cường đại hơn một chút.

Bởi vì có Thần Linh Nhãn, cho nên Triệu Phong có thể cầm cự được với Liễu Viên một hồi.

Đương nhiên, thực lực của Liễu Viên đã áp chế xuống chỉ còn có ba

thành mà thôi, nếu như bộc phát ra toàn bộ uy năng Chân Linh Cảnh, sự chênh lệch cảnh giới giữa hai người căn bản không thể nào bù đắp lại được.

Luận bàn chừng nửa canh giờ, Triệu Phong đại khái thăm dò ra một số chi tiết của Liễu Viên.

Vì để thể hiện lòng biết ơn, Triệu Phong còn đề nghị hỗ trợ thuần hóa một chút Linh sủng tọa kỵ của Liễu Viên.

Liễu Viên vốn dự định chối từ, thế nhưng Triệu Phong lại thập phần nhiệt thành, cuối cùng cũng đáp ứng. Hắn sớm đã nghe nói qua, thủ đoạn thuần thú của Triệu Phong tuyệt đối bất phàm.

Một canh giờ sau, Triệu Phong liên thủ Tiểu Tặc Miêu, thuần hóa Thải Lân Phi Yến của Liễu Viên hoàn toàn phục tùng.

So sánh với trước khi thuần hóa, Thải Lân Phi Yến dường như càng trở nên linh trí hơn, càng thêm vô cùng thân thiết với chủ nhân.

- Đa tạ hiền chất rồi!

Liễu Viên mừng rỡ, không biết rằng ngay từ lần đầu tiếp xúc, Triệu Phong đã từng bước tính kế hắn, hơn nữa đã thành công đắc thủ.

- Thành công!

Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu liếc mắt nhìn nhau, ngênh ngang hồi phủ.

Từ đó, kế hoạch đào hôn, hết thảy đã trù bị hoàn tất.

Chương 272: Bạo loạn

Càng gần đến ngày đại hôn, cả Hồng Hồ Thành đều treo đèn kết hoa, không khí một mảnh vui tươi dào dạt.

Trong Phủ Thành chủ, khắp nơi đều treo đầy tơ lụa, một màu đỏ tươi, những nơi lọt vào trong tầm mắt cũng đều là một tràn ngập vui mừng náo nhiệt.

Khoảng cách đến ngày đại hôn của thiên kim Thành chủ chỉ còn lại có ba ngày cuối cùng.

Lúc này, không chỉ có kế hoạch đào hôn của Triệu Phong hoàn thành, mà hôn lễ bên trong Phủ Thành chủ cũng đều đã bố trí thỏa đáng.

- Không tệ! Người càng nhiều sẽ càng dễ dàng đục nước béo cò!

Triệu Phong chậm rãi đi dạo bốn phía.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu ngồi ở trên bả vai của hắn, cặp mắt mèo đen láy như hắc bảo thạch đảo loạn chung quanh, tùy tiện tiến hành trao đổi với những Linh sủng phi cầm bên trong Phủ Thành chủ.

Mỗi khi Triệu Phong rời khỏi chỗ ở, Liễu Viên và bốn gã Nửa bước Chân Linh Cảnh ở bên cạnh đều đi sát theo phía sau, không bao giờ ly khai khỏi phạm vi trăm trượng.

Dưới tình huống bình thường, có bốn gã Nửa bước Chân Linh Cảnh ở bên cạnh không ngừng giám sát, Triệu Phong cũng đã không có khả năng vô thanh vô tức bỏ trốn. Huống chi, còn có một cường giả Chân Linh Cảnh như Liễu Viên ở một bên giám thị chằm chằm như vậy.

Triệu Phong chậm rãi đi đến địa phương có nhiều người, âm thầm gật đầu:

- Không tệ, đã có thể bắt đầu được rồi!

Một khi thực thi kế hoạch, Phủ Thành chủ tất sẽ lâm vào hỗn loạn.

Đột nhiên đúng lúc này…

- Cô gia, Đại tiểu thư bên kia đang thử đồ cưới, Thành chủ bảo ngài cùng qua bên đó!

Quản gia của Phủ Thành chủ vẻ mặt đầy hỉ sắc đi tới.

Thân hình Triệu Phong nhất thời cứng đờ, mạnh mẽ chế trụ thủ đoạn vừa chuẩn bị sử dụng lại.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đứng trên vai hắn, bộ dạng có chút bất mãn.

- Được!

Triệu Phong gật đầu đáp ứng.

Trong lòng hắn thầm nghĩ:

- Cũng được, trước khi đào hôn, cũng nên cấp cho vị hôn thê kia một cái công đạo, ít nhất cũng lưu lại thư tín!

o0o

Quản gia dẫn Triệu Phong đi tới một căn phòng, rất nhanh liền có một đám nha hoàn oanh oanh yến yến giúp hắn thay đổi trang phục.

Không lâu sau, Triệu Phong liền mặc vào người bộ trang phục tân lang. Ánh mắt đám nha hoàn xung quanh nhất thời liền trở nên sáng ngời.

Thân hình Triệu Phong anh tuấn, bộ mặt góc cạnh rõ ràng, vẻ mặt hơi chút lạnh lùng, một đầu tóc dài xanh mướt, giống như ngọc chất thuần phác tự nhiên, so với tơ lụa còn tinh mỹ hơn nhiều, có một loại cảm giác linh vận tràn ngập.

Hai mắt của hắn, giống hệt như ánh sao! Đặc biệt là mắt trái, màu xanh trong suốt, giống hệt như một viên bảo thạch, lại thâm thúy như vực sâu hút hồn.

Cả người Triệu Phong có một loại khí tức tà dị thần bí, sau khi mặc lên trên người bộ trang phục tân lang, lại càng tăng thêm vài phần anh khí, có vẻ càng thêm thần tuấn hơn nhiều.

Đi ra khỏi phòng, Triệu Phong tiến vào lễ đường, cũng nhìn thấy được Liễu Cầm Tâm đã mặc lên người bộ trang phục tân nương.

Liễu Cầm Tâm mày liễu như vẽ, hai tròng mắt như hai điểm thu thủy, lúc này đã gỡ xuống tấm lụa che mặt, lộ ra ngọc nhan tuyệt thế không linh lạc nhạn vô cùng thanh thúy, cộng thêm khí chất lạnh lùng điềm tĩnh, trong trẻo nhưng băng lãnh, tăng thêm vài phần tao nhã cao quý.

Bởi vì mặc trên người trang phục màu đỏ, giờ khắc này hai gò má Liễu Cầm Tâm cũng thoáng ửng đỏ một chút, hiện lên vẻ thanh thuần mềm mại đáng yêu của một nàng thiếu nữ sắp về nhà chồng.

- Không tệ! Không tệ! Trai tài gái sắc a!

Hồng Hồ Thành chủ cười ha hả, vô cùng hài lòng.

Liễu Cầm Tâm tự nhiên không có chút khuyết điểm nào. Loại tinh mỹ này, siêu phàm thoát tục. Mỹ nữ cấp bậc như vậy, trong cuộc đời Triệu Phong, căn bản khó gặp người thứ hai.

Mà Triệu Phong, bởi vì gỡ xuống đồ bịt mắt, huyết mạch đồng tử lại càng phụ trợ cho khí chất thần bí cao quý của hắn.

Ở Đại quốc Thiên Bồng, truyền thừa huyết mạch cũng không phải là loại chỉ gặp trong truyền thuyết, giống như Hoàng thất và Tứ Đại Gia Tộc đều có! Truyền thừa huyết mạch chính là một loại tượng trưng cho huyết thống cao quý!

Huống chi, cái mà Triệu Phong có được chính là huyết mạch đồng tử cực kỳ hiếm thấy.

Cho nên, Triệu Phong giờ phút này lạnh lùng cao quý, cộng thêm khí chất thần bí, đã đạt tới hình tượng phu quân hoàn mỹ mà bất cứ nữ tử nào cũng mơ tưởng.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, chính là có một loại khí tức Tuyên Cổ xa xưa, những nơi ánh mắt hắn đảo quét tới, đều khiến cho người ta có một loại áp bách nhàn nhạt.

Một số ít người có được lực lượng huyết mạch ở nơi này, cũng đều

mơ hồ cảm thấy sự sợ hãi và bất an đến từ trong huyết mạch của chính mình.

Ngay cả Hồng Hồ Thành chủ và Liễu Cầm Tâm cũng không ngoại lệ.

- Huyết mạch đồng tử này, so với tưởng tượng còn cường đại hơn nhiều, tuyệt đối có thể so sánh với truyền thừa huyết mạch của Hoàng thất Thiên Bồng, thậm chí càng mạnh hơn, hơn nữa lại là huyết mạch đồng tử vô cùng đặc thù!

Hồng Hồ Thành chủ càng nhìn càng hài lòng, có chút tự đắc đối với mưu tính của chính mình.

Tưởng tượng một chút, con rể tương lai của mình, tính cao quý của huyết mạch truyền thừa có khả năng siêu việt huyết thống của Hoàng thất, đó là loại tự hào như thế nào?

Ở Đại quốc Thiên Bồng, các Đại Gia tộc có được huyết mạch truyền thừa, phần lớn sẽ lựa chọn những người có huyết mạch truyền thừa mà kết hợp.

Hiện tại, huyết mạch đồng tử mà Triệu Phong thể hiện ra, khiến cho bất luận kẻ nào trong cao tầng Liễu Tộc cũng đều không thể xoi mói.

Huống chi, gã thiếu niên này còn là Tuần Thú Sư cực kỳ hiếm thấy nữa.

Liễu Cầm Tâm một thân hồng trang, xinh đẹp giống hệt như một thiếu nữ hiền thê cực kỳ hoàn mỹ vậy, ánh mắt khẽ chuyển, dò xét một chút phu quân tương lai của mình.

Không thể không thừa nhận, thiếu niên này, các phương diện đều đạt tới hình tượng phu quân lý tưởng trong lòng nàng.

Hiếm có nhất chính là, đối phương lại chính là phu quân thiên duyên chú định của nàng!

Di ngôn mà sư tôn lưu lại, nàng căn bản không thể làm trái, cho dù cái người mà nàng phải kết hôn có xấu xí, có vô năng đến đâu, nàng cũng phải chấp nhận!

Nhưng may mắn chính là, vị hôn phu này, thần bí bất phàm, tài mạo kiêm toàn, huyết thống cao quý.

Đương nhiên, nếu như hắn có thể ôn nhu với nàng thêm một chút, vậy thì càng hoàn mỹ hơn nhiều.

- Ta muốn cùng Cầm nhi nói chuyện một mình!

Thanh âm dị thường hòa nhã của Triệu Phong truyền đến, khiến cho Liễu Cầm Tâm đang trong lúc mơ màng, trái tim nhất thời rung lên.

Nàng không khỏi nghĩ đến, sư tôn không hổ là thiên tài tu luyện Mệnh đạo, tiến hành thay đổi tên của chính mình, đoạt khí số vận mệnh, thậm chí còn định ra cho chính mình một vị phu quân vĩ đại đến như vậy.

Nghĩ đến điều này, trong ánh mắt của nàng chợt dâng lên một tia sương mù nhàn nhạt, rơi vào trong mắt của mọi người càng thêm dịu dàng động lòng người.

- Ha ha… các ngươi cứ việc tâm sự đi, vi phụ đi đây!

Vẻ mặt Hồng Hồ Thành chủ cười đắc ý, xoay người rời đi, lưu lại không gian riêng cho cặp vợ chồng son này.

Bạo loạn (2)

Triệu Phong thầm nghĩ, để cho Hồng Hồ Thành chủ rời đi, cũng có lợi cho kế hoạch của mình.

Chẳng qua, vị tiểu mỹ nhân xinh đẹp dịu dàng động lòng người này, hình dáng nhu tình như nước, khóe mắt vương nhẹ một tầng hơi nước mông lung, lần đầu tiên khiến cho hắn sinh ra một tia dao động đối với kế hoạch đào hôn của mình.

Nhưng mà tâm trí Triệu Phong cứng cỏi lãnh tĩnh đến thế nào, hiện tại hắn căn bản không thích hợp lập gia thất, còn có sư mệnh vẫn chưa hoàn thành.

Tận sâu trong đáy lòng của hắn, Triệu Phong còn có một nguyện vọng càng sâu xa hơn. Thay đổi Thập Tam Quốc, thay đổi vận mệnh cố hương, đạt đến đỉnh phong đại lục!

Triệu Phong và Liễu Cầm Tâm sánh vai mà đi, tiến vào trong phòng, chỉ còn lại có hai người mà thôi.

Liễu Cầm Tâm ẩn tình chân thành. Thời khắc này, sự ôn nhu của Triệu Phong đã khiến cho nàng có một loại cảm giác an bình hạnh phúc dị thường, trong lòng càng thêm cảm kích vị sư phụ đã đi về cõi tiên của mình.

- Phong, có một bí mật, ta muốn nói cho chàng biết!

Liễu Cầm Tâm cười thần bí.

- Hửm?

Triệu Phong nhìn nàng.

Liễu Cầm Tâm lấy ra một đồng tiền bộ dáng sặc sỡ, cười dịu dàng:

- Đây là di vật mà sư tôn ta khi còn sống lưu lại, nói muốn tặng cho phu quân tương lai của ta!

Triệu Phong rùng mình, tiếp nhận đồng tiền này.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu chẳng biết từ lúc này nhảy ra, giương mắt nhìn chằm chằm vào đồng tiền kia, hai mắt sáng lên, bộ dáng vô cùng tham tiền.

- Hơn nữa, tên của ta ban đầu vốn dĩ là Liễu Cầm Hâm! Sư tôn ta vì muốn cải biến khí số vận mệnh, nên đổi tên cho ta thành Cầm Tâm. Chờ sau khi ta tìm được phu quân lý tưởng, mới khôi phục lại tên cũ!

Thanh mâu Liễu Cầm Tâm lưu chuyển, trong thanh âm lộ ra ý ngọt ngào.

Hoặc là nói, giờ phút này, nàng đã quay trở lại thành Liễu Cầm Hâm.

- Liễu Cầm Tâm… Liễu Cầm Hâm…

Triệu Phong thầm lẩm bẩm hai cái tên này, thiếu chút nữa không nhịn nổi mở miệng mắng to.

Tâm và Hâm, đọc ra hoàn toàn đồng âm!

Vốn hắn muốn tìm người tên Liễu Cầm Tâm, sao có thể ngờ được, sư phụ của Liễu Cầm Hâm lại đem tên của đồ nhi mình đổi lại thành Liễu Cầm Tâm, còn nói cái gì mà cải biến khí số vận mệnh nữa chứ?

Ta chửi con mẹ nó!

Triệu Phong cố nén lại cảm giác xúc động muốn mắng người của mình.

Đột nhiên Thần Linh Nhãn của hắn chợt sản sinh một tia dự cảm, cảm thấy trong này có chút kỳ quái.

Vị sư tôn kia của Liễu Cầm Hâm, bảo đệ tử của mình đổi tên, vừa vặn khiến cho mình gặp phải, trở thành phu quân theo vận mệnh của nàng… Nào có chuyện trùng hợp như vậy?

Ngay cả Tiểu Tặc Miêu trên vai hắn, tròng mắt cũng thoáng đảo chuyển, bộ dáng như đang suy nghĩ cái gì đó.

Triệu Phong không khỏi nhìn về phía tên tiểu thần côn kia.

Tiểu thần côn nhe răng nhếch miệng, không ngừng khoa tay múa chân với Triệu Phong.

- Cái gì? Ngươi nói là ta bị người khác tính kế à?

Triệu Phong không khỏi líu lưỡi.

Tiểu thần côn có chút lắc đầu, lại gật đầu, cố gắng khoa tay múa chân. Nhưng khả năng nội dung mà nó muốn biểu đạt vô cùng phức tạp thâm ảo, đoạn sau lại càng không rõ ràng nữa.

Chẳng qua, mục đích của tiểu thần côn cũng đã được biểu đạt rõ ràng.

Hắn giật dây Triệu Phong cướp đi đồng tiền cổ này, sau đó đào hôn, nhằm bù lại những tổn thất cùng nghẹn khuất trong những ngày qua.

- Chàng làm sao vậy?

Liễu Cầm Hâm phát hiện sắc mặt Triệu Phong không bình thường.

- Không có việc gì!

Triệu Phong bất động thanh sắc, đem đồng tiền cổ kia thu hồi, sau đó nhẹ nhàng ôm Liễu Cầm Hâm vào trong ngực. Trước hết vẫn nên ổn định nàng rồi nói sau!

Sắc mặt Liễu Cầm Hâm đỏ bừng như máu, nhưng lại không hề phản kháng giãy dụa, ôn nhu một cách dị thường.

- Đắc thủ rồi!

Tiểu Tặc Miêu nhìn thấy Triệu Phong đã nhận lấy đồng tiền, vẻ mặt hưng phấn, ở một bên khoa tay múa chân.

Liễu Cầm Hâm cảm thấy có chút xấu hổ, nhẹ nhàng đẩy Triệu Phong ra. Tiểu Tặc Miêu khiến cho nàng có cảm giác còn tinh quái hơn cả hồ ly. Có một người thứ ba ở đây, làm sao có thể cùng phu quân tình chàng ý thiếp được chứ?

- Cầm Hâm, ta ở Đại quốc Thiên Bồng vẫn còn một sứ mệnh chưa hoàn thành. Bất kệ là trước đây hay tương lai, bởi vì những sơ xuất mà ta mang đến, xin nàng hãy thứ lỗi!

Trước khi Triệu Phong rời đi, còn lưu lại một câu thâm ý.

Liễu Cầm Hâm nghĩ rằng Triệu Phong muốn giải thích cho những sự thờ ơ lạnh lùng lúc trước đối với mình, trong lòng cảm thấy an ủi, không hề nghĩ đến những phương diện khác.

o0o

Sau khi cáo biệt Liễu Cầm Hâm, Triệu Phong bỏ đi trang phục tân lang trên người, thản nhiên rời khỏi phòng.

Chỉ trong chốc lát, hắn đã đi đến chỗ lối vào Phủ Thành chủ.

Người ở đây ra ra vào vào chúc mừng, vô cùng náo nhiệt.

- Bắt đầu đi!

Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu liếc mắt nhìn nhau một cái.

Bỗng dưng, trong Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, ngay trung tâm thâm thúy nhất, phảng phất như có một cái tiểu vực sâu thanh sắc đang không ngừng luân chuyển rất nhanh.

Một đám tinh thần ba động mờ mịt xuất hiện, dung nhập thiên địa.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu phối hợp, vũ động hai chân.

Bởi vì xung quanh có rất nhiều người, một đám tinh thần ba động mịt mờ này, đã bị đám người che giấu mất.

Liễu Viên và bốn gã Nửa bước Chân Linh Cảnh ở phụ cận đi theo Triệu Phong, cũng đã đắm chìm trong bầu không khí vui vẻ của hôn lễ.

Đúng lúc này, từng đạo thú rống rít gào bén nhọn chợt từ trong Phủ Thành chủ truyền đến.

Trong Phủ Thành chủ vốn có rất nhiều Linh sủng tọa kỵ, bỗng đột nhiên không khống chế được, trở nên điên cuồng bạo loạn.

Đặc biệt là Linh Trân Viên trong Phủ Thành chủ, từng đầu từng đầu phi cầm tẩu thú cường đại cật lực phá tan gông cùm xiềng xích, không ngừng bỏ chạy tán loạn.

Trong lúc nhất thời, trên bầu trời diễm quang, cuồng phong, điện minh không ngừng gào thét cuồng loạn.

Mặt đất xung quanh, phòng ốc sập xuống, khói bụi cuồn cuộn, một trận tiếng thét chói tai vang lên.

Đám Linh sủng phi cầm, các loại tọa kỵ này đều có được năng lực phi phàm.

Ngày thường chúng nó đều bị thuần hóa giáo dưỡng, thập phần ngoan ngoãn. Nhưng giờ phút này, đại bộ phận các Linh sủng tọa kỵ đều mất đi khống chế, điên cuồng bỏ chạy tán loạn.

Chỉ ngắn ngủi trong chốc lát, thậm chí có đầu phi cầm tọa kỵ bay ra khỏi phạm vi Phủ Thành chủ, dẫn đến một phen hỗn loạn lan truyền khắp Hồng Hồ Thành.

Bên trong Phủ Thành chủ, đám nha hoàn, người hầu tu vi tương đối thấp kia bị dọa đến ngây người, không ngừng gào thét, vô cùng hoảng loạn.

Phủ Thành chủ từ trước đến giờ vẫn ở trung tâm Hồng Hồ Thành, luôn yên bình tĩnh lặng, giờ phút này lại lâm vào sự hỗn loạn trước giờ chưa từng có. Tuyệt đại đa số người đều luống cuống hỗn loạn.

Lực phá hoại của đám Linh sủng tọa kỵ này không giống bình thường. Cả đám hướng về phía bên ngoài Phủ Thành chủ không ngừng bay loạn, khó có thể tưởng tượng được chúng sẽ dẫn phát đến sự hỗn loạn khủng hoảng đến mức nào.

- Mau mau triệu tập Thuần Thú Sư, chế trụ mấy con súc sinh này!

Cao tầng bên trong Phủ Thành chủ rất nhanh hạ đạt mệnh lệnh.

Hiện tại tình huống như thế này, hoặc là đánh chết Linh sủng tọa kỵ, hoặc là hàng phục lại chúng nó.

Biện pháp đầu thì tổn thất quá lớn, biện pháp sau thì chỉ có Thuần Thú Sư mới có thể làm được. Tuy rằng cường giả Chân Linh Cảnh bằng vào thủ đoạn vô cùng cường ngạnh, rất có thể trấn phục đám Linh sủng tọa kỵ đang bạo loạn này, chẳng qua vẫn có chút phiêu lưu.

- Để đó cho ta!

Triệu Phong quát lớn một tiếng, tràn ngập tự tin, đuổi theo một đầu Linh sủng phi cầm đang bay ra khỏi Phủ Thành chủ.

Những người xung quanh đều biết rõ thân phận Thuần Thú Sư của hắn, cố ý nhường ra cho hắn một con đường.

Chương 273: Hai mươi hơi thở

Vào thời khắc hỗn loạn khi đám Linh sủng phi cầm bạo loạn, thân phận Thuần Thú Sư của Triệu Phong vừa lúc phát huy công dụng, thậm chí ngay cả những người phụ trách giám thị hắn, cũng đều không chút nghi ngờ.

- Mấy người các ngươi, phụ trách bảo hộ an toàn của thiếu chủ nhân!

Liễu Viên cũng không thể không ra tay, chạy đến khống chế tràng cảnh hỗn loạn.

Mặc kệ nói như thế nào, hắn cũng là cao tầng của Hồng Hồ Liễu Tộc, cũng không thể khoanh tay đứng nhìn đối với thế cục bạo loạn của Linh sủng tọa kỵ.

Hơn nữa vào lúc này, có thể phát huy được tác dụng hữu hiệu, ngoại trừ Thuần Thú Sư ra, cũng chỉ có cường giả Chân Linh Cảnh.

Liễu Viên bị kềm chế, phải đi đối phó với mấy đầu Linh sủng tọa kỵ điên cuồng bạo loạn, mà bốn gã thân ảnh ám bào kia, thì lại vẫn âm thầm đi theo Triệu Phong.

- Kế hoạch còn thuận lợi hơn so với tưởng tượng!

Triệu Phong liếc nhìn Phủ Thành chủ đang hỗn loạn một phen, khóe miệng nhếch lên một tia ý cười nhàn nhạt.

Chỉ có dưới loại thế cục hỗn loạn như thế này, mới có lợi cho kế hoạch đào hôn của hắn.

Tràng cảnh Linh sủng tọa kỵ bạo loạn trước mắt kia, tự nhiên là do hắn và Tiểu Tặc Miêu một tay bày ra.

Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu đều có khả năng trao đổi câu thông với Linh sủng tọa kỵ bên trong Phủ Thành chủ, hãm hại lừa gạt, cưỡng bức dụ lợi, đem đủ các loại thủ đoạn, thông đồng cùng với bọn chúng để tập thể bạo loạn.

Mà đại bộ phận các công tác trong đó, đều là do Tiểu Tặc Miêu ra tay.

- Súc sinh! Đứng lại cho ta!

Triệu Phong lăng không bay vọt, đuổi theo một Miêu Đầu Cự Ưng toàn thân xích hắc sắc. Đầu cự ưng này dang rộng hai cánh, khoảng chừng mấy chục trượng, phát ra từng luồng từng luồng nhiệt lưu đỏ sẫm, đủ để tan chảy kim thiết, thanh thế khiến cho người ta cực kỳ sợ hãi.

Dưới tình huống điên cuồng bạo loạn, cho dù là cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh bình thường, cũng rất khó có thể chế trụ.

Một người một ưng, ở trong không trung không ngừng xuyên qua, tạo nên một trận khủng hoảng.

Triệu Phong một mặt truy kích, một mặt thi triển thủ đoạn của Thuần Thú Sư, Miêu Đầu Cự Ưng xích hắc sắc kia, khi thì hiện ra thái độ giãy dụa, khi thì mạnh mẽ cuồng bạo, bộ dáng gấp gáp…

Làm như vậy, không đến mức khiến cho bốn gã ám bào nhân đang

giám sát ở gần đó nảy sinh lòng nghi ngờ.

Trong lúc bất tri bất giác, Triệu Phong đã đuổi theo Miêu Đầu Cự Ưng ra khỏi phạm vi tường thành.

- Tất cả mọi người tránh ra, ta sẽ lập tức chế trụ đầu súc sinh này!

Triệu Phong phân phó nói.

Ở Hồng Hồ Thành gần nửa năm, Triệu Phong với thân phận con rể Thành chủ, tự nhiên có chút danh tiếng, mấy đám thủ vệ này vô cùng phối hợp tránh ra một con đường.

Lúc này, Miêu Đầu Cự Ưng kia dưới thủ đoạn thuần thú của Triệu Phong, thế điên cuồng bạo loạn kia, đã hoàn toàn bị ngăn chặn lại.

- Ngoan ngoãn! Ngoan ngoãn nào!

Triệu Phong từng chút một tiếp cận.

Mà trên thực tế, Miêu Đầu Cự Ưng xích hắc sắc này, nhất cử nhất động của nó đều hoàn toàn nằm trong tay Triệu Phong.

Cảnh giới tinh thần ngày hôm nay của Triệu Phong, so với cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh còn mạnh hơn không ít, muốn khống chế một đầu Linh sủng cấp bậc Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, tự nhiên là dễ như nằm trong lòng bàn tay.

- Thủ đoạn thuần thú của thiếu chủ nhân quả thật là bất phàm!

Ở trên tường thành, bốn gã thân ảnh ám bào và những người phụ cận cũng đều gật đầu.

Đầu phi cầm khổng lồ vốn đang điên cuồng táo bạo, giờ phút này bộ dáng không ngờ ngoan ngoan ngoãn ngoãn, thập phần ôn thuận.

Nhưng mà, ngay khoảnh khắc khi Triệu Phong tiếp cận mục tiêu, dị biến đột nhiên phát sinh.

Đột nhiên ánh mắt Miêu Đầu Cự Ưng xích hắc sắc lộ ra hung quang, cánh chim vũ động, dẫn phát nên một trận diễm lưu đỏ rực, phát ra một đạo tê minh, phá không bay đi.

- Thiếu chủ nhân!

Sắc mặt bốn gã thân ảnh ám bào nhất thời đại biến.

- Tiểu súc sinh khá lắm, không ngờ giảo hoạt như thế!

Triệu Phong không giận còn cười, dường như đã nổi lên lòng hiếu thắng, triệu hồi ra Thanh Phong Yến, truy kích theo Miêu Đầu Cự Ưng.

Lấy tốc độ của Thanh Phong Yến, Triệu Phong rất nhanh đã đuổi kịp mục tiêu, ở giữa không trung không ngừng quấn lấy nhau, càng đi càng xa.

- Không đúng!

Bốn gã thân ảnh ám bào liếc nhìn nhau một cái, cảm giác có chuyện kỳ quái. Với thủ đoạn thuần thú mà Triệu Phong từng thể hiện ra, muốn thuần phục một đầu Linh sủng cùng cấp, hẳn sẽ không khó khăn như vậy.

- Thiếu chủ nhân, đừng đuổi theo nữa!

- Thiếu chủ nhân, Thành chủ có phân phó, ngài không được rời khỏi Hồng Hồ Thành!

Bốn gã thân ảnh ám bào kinh hô hét lên.

Triệu Phong căn bản không thèm để ý tới lời kêu gọi của bọn họ, thậm chí cũng mặc kệ luôn Miêu Đầu Cự Ưng kia, hướng về phía xa hơn phóng bay đi.

Không chỉ như vậy!

Miêu Đầu Cự Ưng xích hắc sắc kia lại còn xoay ngược người lại, khí thế rào rạt nhằm về phía bốn gã thân ảnh ám bào.

Sự tình đến lúc này, bốn gã ám bào nhân làm sao còn không rõ ràng dụng ý của Triệu Phong đây?

- Đừng cho hắn chạy!

Bốn gã thân ảnh ám bào kinh hô hét lớn, Nửa bước Chân Linh khí trong cơ thể nhất thời bùng nổ.

Vù vù!

Chỉ thấy bốn đạo hư ảnh ám quang giống như bốn luồng cầu vồng phá không mà đi, rất nhanh tiếp cận Triệu Phong.

Triệu Phong ngoái đầu nhìn lại, liền phát hiện ra sau lưng của bốn gã thân ảnh ám bào phân biệt mọc ra bốn cặp cánh chim ám sắc, có năng lực phụ trợ phi hành nhất định, hơn nữa còn có thêm hiệu quả tiềm ẩn, có chút tương tự với Âm Ảnh Phi Phong của mình.

Có cặp cánh chim ám sắc kia phụ trợ, bốn gã ám bào nhân thúc giục

Nửa bước Chân Linh khí, tốc độ tăng vọt, tốc độ phóng đi trong thời gian ngắn đã vượt qua Thanh Phong Yến.

Nếu nói về phi hành lâu dài, bọn họ khẳng định không có khả năng so sánh với Thanh Phong Yến, nhưng nếu bùng nổ tốc độ trong thời gian ngắn, bốn gã thân ảnh ám bào gần như sánh được với cường giả Chân Linh Cảnh.

Miêu Đầu Cự Ưng xích hắc sắc do Triệu Phong thao khống vừa mới tiếp cận, đã bị một đạo ám nhận vô thanh vô tức cắt vỡ thành hai đoạn.

Trực tiếp miễu sát!

Nếu như không có Thần Linh Nhãn, Triệu Phong căn bản không thể nhìn thấy rõ ràng là do một gã ám bào nhân trong số đó ra tay!

- Thực lực thật mạnh! Nửa bước Chân Linh khí trong thể nội những người này, độ chuyển hóa đều đạt đến trên năm thành, hơn nữa lại còn am hiểu ẩn nấp, truy tung! Tốc độ và với thân pháp đều là sở trường!

Sắc mặt Triệu Phong nhất thời ngưng trọng lại. Bốn gã thân ảnh ám bào này, luận thực lực, ở trong Nửa bước Chân Linh Cảnh cũng đều là tinh anh. Cả đám thân kinh bách chiến, kinh nghiệm lão luyện, lại am hiểu ẩn nấp truy tung.

Dưới tình huống bình thường, Triệu Phong có thể đồng thời ứng phó được hai người đã là không tệ lắm rồi.

Mà lúc này, một lần lại xuất hiện đến bốn người!

Khó giải quyết nhất chính là, bốn gã ám bào nhân này lại am hiểu liên

thủ công kích, mỗi người ở phương hướng bất đồng cùng nhau vây công Triệu Phong.

Nhưng mà vấn đề cũng không chỉ có như thế.

Thời gian Triệu Phong đào hôn cực kỳ có hạn!

Chỉ cần kéo dài thêm một lúc nữa, sẽ có đại lượng cao thủ viện binh kéo tới, thậm chí còn có vài vị Chân Linh Cảnh đích thân tới, Triệu Phong căn bản chắp cánh khó bay.

Hai mươi hơi thở (2)

Không lâu sau, bốn gã ám bào nhân cơ bản hình thành nên một cái vòng vây, vây Triệu Phong vào bên trong.

Bởi vì bọn họ có điều cố kỵ, không dám đả thương Triệu Phong, mới áp dụng loại sách lược này. Đổi lại là một người bình thường khác, sớm đã bị lăng trì ngàn vạn đoạn rồi.

- Thiếu chủ nhân, ngài nên quay trở về thôi! Đây là lời dặn dò của Thành chủ đại nhân!

Gã ám bào nhân cầm đầu, sắc mặt cung kính nói.

Sắc mặt Triệu Phong không một chút biểu tình, thu hồi Thanh Phong Yến, từ từ hạ xuống mặt đất.

Bốn gã ám bào nhân chia ra làm bốn phương hướng Đông Tây Nam Bắc vây khốn lấy Triệu Phong, nhưng cũng không dám xem thường vọng động.

Vụt!

Đột nhiên, Âm Ảnh Phi Phong sau lưng Triệu Phong rung lên, hư ảnh chợt lóe lên, biến mất không thấy đâu nữa.

- Ẩn nấp rồi!

Sắc mặt bốn gã ám bào nhân đại biến, nhưng cũng không kinh hoảng, cả đám nín thở ngưng thần, thúc giục Chân Linh khí trong cơ thể, phóng thích linh thức, đem cảm quan mở ra đến cực hạn.

Một gã ám bào nhân trong đó, từ trong Túi Linh sủng bên người lấy ra một con Hắc cẩu lông xù, bắt đầu không ngừng đánh hơi trong không khí.

Bản thân đám người bọn họ am hiểu thuật ẩn thân, tự nhiên cũng có phương pháp phá giải.

Nhưng mà, mấy người bọn họ thi triển đủ các loại bí thuật, thế nhưng lại đều không thể xác định được vị trí của Triệu Phong.

- Hắn khẳng định vẫn còn ở trong vòng vây của chúng ta! Thủ đoạn ẩn nấp cho dù cao minh cho tới đâu, một khi hắn di động, cũng khó tránh khỏi sẽ lộ ra sơ hở!

Gã ám bào nhân cầm đầu, vẻ mặt chắc chắn nói.

Soạt!

Trong hư không chợt lóe lên thanh âm điện minh. Một cái hư ảnh ảm đạm mang theo một đạo thanh điện lôi minh, nhanh như tia chớp tập kích đến một gã ám bào nhân ở gần đó.

Gã ám bào nhân kia nhất thời biến sắc, một cảm giác điện giật tê liệt

lan truyền khắp toàn thân. Trong cảm quan của hắn, một bàn tay lớn lóe lên điện quang hung hăng chụp thẳng vào bả vai của hắn.

- Mơ tưởng!

Gã ám bào nhân này cũng không hề thoái nhượng, trên người lóe lên một tầng vũ quang ám sắc, kéo dài mấy trượng, hung hăng va chạm cùng một chỗ với Triệu Phong.

Bồng oanh!

Hai bên giao kích một cái, thân hình gã ám bào nhân kia nhanh chóng lui lại, rên lên một tiếng, cánh tay lưu lại một đạo vết thương.

Triệu Phong cũng có chút giật mình. Một kích vừa rồi kia, hắn vốn tưởng rằng có thể đánh trọng thương một người, nào ngờ cũng chỉ có thể khiến đối phương bị thương nhẹ mà thôi.

Kỹ xảo tác chiến và kinh nghiệm của bốn gã ám bào nhân kia cực kỳ phong phú, các phương diện khác đều không có chút sơ xuất nào cả.

- Thiếu chủ nhân, đừng nên phản kháng!

Hai gã ám bào nhân còn lại, gần như đồng thời tiến hành phát động công kích và kềm chế Triệu Phong.

Đoản nhận, cánh chim, phi tiêu, cây sáo!

Bốn người đều tự thi triển ra những vũ khí bất đồng.

Trên thực tế, bốn loại vũ khí này, bọn họ đều vô cùng am hiểu, nhưng dưới sự phối hợp xảo diệu, lại đạt tới uy lực không thể nào tin tưởng nổi.

Cây sáo kia, phát ra tinh thần âm ba vô cùng bén nhọn, hình thành nên huyễn cảnh và tinh thần trùng kích.

Đoản nhận phụ trách cận chiến, cánh chim phụ trách kềm chế và dây dưa, phi tiêu thì hỗ trợ công kích tầm xa.

- Thiếu chủ nhân, ta khuyên ngươi vẫn nên thúc thủ chịu trói! Nhớ lại năm đó, bốn người chúng ta liên thủ, ngay cả cường giả Chân Nhân Cấp, cũng bị chúng ta dây dưa một hồi!

Gã ám bào nhân cầm đầu sử dụng phi tiêu bình tĩnh tự tin nói.

- Ha ha… phải không? Ta không tin!

Triệu Phong cười nhạt một tiếng, há miệng phát ra một đạo tinh thần âm ba, lôi minh cuồn cuộn, khiến cho khí huyết trong người bốn gã thân ảnh ám bào chấn động cuồn cuộn, trong đó, người ở gần hắn nhất thiếu chút nữa thì hộc máu.

Soàn soạt!

Thừa dịp công phu này, Âm Ảnh Phi Phong của Triệu Phong rung lên, hóa thành một đạo thanh tuyến ảm đạm, trong thanh âm điện minh, hắn phá vây mà đi.

Thế nhưng, mấy tên ám bào nhân này so với tưởng tượng còn khó chơi hơn rất nhiều. Gã ám bào nhân sử dụng vũ khí cánh chim kia lóe lên nhanh như tia chớp, giống như một đầu chim tước, nhanh chóng đuổi kịp Triệu Phong.

Luận tốc độ, người này là nhanh nhất trong bốn người, cơ bản tương đương với Triệu Phong.

Đồng thời, tên ám bào nhân sử dụng phi tiêu cũng phát ra công kích nhằm kềm chế Triệu Phong.

Ám bào nhân sử dụng cây sáo cũng phát ra một đạo tinh thần âm ba cực kỳ ngưng tụ, bắn thẳng về phía lỗ tai của Triệu Phong.

- Thật sự là khó chơi a!

Triệu Phong có chút đau đầu, cảm thấy thật khó giải quyết.

Loại cục diện này, vẫn còn may là bốn người xuống tay có chút lưu tình, bằng không, hắn thậm chí còn có khả năng lâm vào hiểm cảnh.

- Lão tứ, ngươi mau trở về thành báo tin, thiếu chủ nhân muốn đào hôn!

Gã ám bào nhân cầm đầu nhanh chóng phân phó.

Vụt!

Gã ám bào nhân sử dụng cây sáo nhanh chóng hướng về phía Hồng Hồ Thành mà chạy đi.

Trong lòng Triệu Phong khẽ rùng mình một cái. Bốn gã ám bào nhân này, kinh nghiệm lão luyện đáng sợ, nhìn ra được tinh thần công kích đối với Triệu Phong có tác dụng cực kỳ nhỏ bé, lập tức phái người này trở về báo tin.

Ba gã ám bào nhân còn lại, chỉ cần ngăn chặn ba phương hướng mà Triệu Phong có thể chạy trốn còn lại mà thôi.

Triệu Phong từ trong Hồng Hồ Thành chạy ra, chỉ còn lại có ba

phương hướng có thể chạy trốn. Nếu như hướng về phía trong thành mà bỏ chạy, chính là tự chui đầu vào lưới.

- Cao minh, lão luyện, khó chơi…

Triệu Phong không khỏi hít sâu một hơi.

Hắn rốt cuộc ý thức được, tình thế hiện tại, nếu như còn không dốc hết toàn lực, bản thân rất có khả năng sẽ bị lưu lại trong này.

Dưới sự kềm chế của ba gã ám bào nhân sử dụng đoản nhận, phi tiêu, cánh chim, Triệu Phong chỉ có thể trơ mắt nhìn gã ám bào nhân sử dụng cây sáo kia bỏ đi về phía Hồng Hồ Thành.

Còn lại ba gã ám bào nhân, tạo thành thế tam giác vây khốn Triệu Phong, không cầu chiến thắng, không cầu giết địch, chỉ cầu vây địch, giữ chân mục tiêu.

- Cơ hội còn lại của ta, chỉ còn chừng hai mươi hơi thở nữa mà thôi!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong rất nhanh tính toán, đưa ra kết luận.

Trong vòng mười hơi thở, gã ám bào nhân sử dụng cây sáo có thể đuổi tới phụ cận Hồng Hồ Thành, kêu gọi đám viện binh đầu tiên.

Lại thêm thời gian mười hơi thở nữa, đám tinh anh viện binh đầu tiên gần thành lâu sẽ có thể nhanh chóng đuổi tới nơi này.

Chừng hai mươi hơi thở nữa, Liễu Viên cấp bậc Chân Linh Cảnh phát hiện tình huống không đúng, khẳng định sẽ đuổi theo, thậm chí dẫn theo càng nhiều cường giả hơn nữa.

Hơn nữa, trong thời gian chừng nửa chén trà, Hồng Hồ Thành chủ tất nhiên sẽ nhận được tin tức Triệu Phong đào hôn.

Đến lúc đó, chờ đợi Triệu Phong chính là sự truy nã đuổi bắt của toàn bộ Hồng Hồ Thành!

Cũng chính là nói, điểm mấu chốt quyết định Triệu Phong có thể đào hôn thành công hay không, chính là trong thời gian hai mươi hơi thở tiếp theo.

Chương 274: Điện chi hoàn

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong chỉ trong một tia ý niệm liền phân tích ra được cục diện tiếp theo.

Nhưng mà, ba gã ám bào nhân trước mắt, đồng dạng cũng hiểu được cục diện này.

Mục đích duy nhất của bọn họ, chính là phải cuốn lấy Triệu Phong!

- Bắt đầu đi, trong thời gian hai mươi hơi thở, phải đánh bại đám các người!

Một đầu tóc xanh của Triệu Phong nhất thời không ngừng cuốn động, một đạo lực lượng xuyên thủng tâm linh từ bên trong Thần Linh Nhãn mạnh mẽ cuộn trào ra.

Ô…ô…ô…n…g!

Bên ngoài thân thể Triệu Phong lưu chuyển một tầng huyết dịch màu xanh, hình thành nên một tầng hoa văn màu xanh trong suốt, giống như Đồ đằng thời kỳ Thượng Cổ, phát ra một luồng khí tức Tuyên Cổ xa xưa, tồn tại cao quý và thần bí.

Sau khi mở ra lực lượng huyết mạch, hai hàng lông mày của Triệu Phong cũng hóa thành màu xanh, khí tức toàn thân tăng vọt, thực lực gia tăng lên nửa cấp bậc.

- Hô!

Triệu Phong quát lớn một tiếng, tinh thần âm ba hình thành nên một tầng sóng âm, đồng thời nhằm về phía ba gã ám bào nhân.

- Huyết mạch Thượng Cổ!

Ba gã ám bào nhân nhất thời biến sắc, áp lực đại tăng, Nửa bước Chân Linh khí thúc giục lên đến cực hạn, che lại thất khiếu và các bộ vị yếu hại.

Cho dù là như thế, nhưng một gã ám bào nhân chính diện đối kháng, khóe miệng vẫn tràn ra một tia vết máu nhàn nhạt.

Lấy thực lực một người chống lại ba cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh, không ngờ vẫn chiếm được chút thượng phong.

- Không thể lưu thủ nữa, toàn lực bám trụ hắn!

Gã ám bào nhân dùng phi tiêu vung tay lên, hơn mười đạo phi tiêu hình thành một tầng phòng tuyến sáng tối bất định, che lại tất cả những lộ tuyến của Triệu Phong.

Cùng lúc đó, gã ám bào nhân sử dụng cánh chim và gã ám bào nhân sử dụng đoản nhận công kích càng thêm sắc bén, thủ đoạn thần quỷ khó lường, căn bản không thể nào phòng ngừa được.

Ba người cùng nhau liên thủ công kích, chiến lực thúc đẩy lên tới đỉnh phong.

Dựa theo kinh nghiệm trước đây, dưới Chân Linh Cảnh, từ trước đến giờ chưa từng có người nào có thể kiên trì mười hơi thở dưới sự liên thủ của ba người. Nếu như bốn người liên thủ, thậm chí cường giả Chân Nhân Cấp bình thường cũng đều có thể vây khốn một hồi.

Nhưng mà gã thiếu niên trước mặt, lại gia tăng thêm lực lượng huyết mạch, điện lôi công kích, uy năng kinh người, có thể thong dong chống lại ba cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh.

Ba gã ám bào nhân càng đánh càng kinh hãi. Những thủ đoạn công kích quỷ dị thiên biến vạn hóa của bọn họ, mỗi lần xuất ra đều bị Triệu Phong dễ dàng tiêu trừ.

Triệu Phong mở ra huyết mạch, chiến lực có thể dễ dàng nghiền áp bất cứ kẻ nào trong số bọn họ.

Nếu không phải ba người này liên thủ công kích, phối hợp vô cùng hoàn mỹ, đừng nói là vây khốn Triệu Phong ba mươi hơi thở, có thể kiên trì mười hơi thở cũng không tệ lắm rồi.

Soạt soạt! Vụt vụt!

Thân pháp Triệu Phong phóng qua nhanh như điện, Thần Linh Nhãn nắm rõ ràng trong tay toàn cục, lần lượt hoàn mỹ hóa giải công kích của ba người, đồng thời phát động thủ đoạn phản chế lôi đình.

Mười hơi thở trôi qua.

Trên người ba gã ám bào nhân nhiều ít đều xuất hiện một vài đạo vết thương bốc khói, chật vật vô cùng.

- Thật sự quá quỷ dị! Hết thảy những động tác thủ đoạn của chúng ta cũng đều không thoát khỏi ánh mắt của hắn!

- Đây là do huyết mạch đồng tử của thiếu chủ nhân! Ba người chúng ta liên thủ cũng không phải là đối thủ của hắn!

- Hắn che giấu sâu đến như vậy, chỉ sợ thậm chí ngay cả Thành chủ đại nhân cũng không thể đoán trước được!

Trên mặt ba gã ám bào nhân tràn ngập kinh hãi.

Mỗi một hơi thở trôi qua, ưu thế trên người của Triệu Phong cũng gia tăng thêm một bước, từng chút một áp chế cục diện liên thủ của bọn họ.

Điện Chi Truyền Thừa của Triệu Phong đã lĩnh ngộ tầng thứ nhất đại viên mãn, khả năng khống chế, vận dụng điện lực hoàn toàn vượt qua phạm trù Phong Lôi Chưởng!

Công kích, phòng ngự, thân pháp, bí thuật… mỗi một động tác của Triệu Phong đều dẫn phát ra một tầng lôi điện nhàn nhạt.

- Mấy người các ngươi, còn không mau tránh ra!

Triệu Phong từng bước ép sát, trên mặt là một trận hàn ý.

Chiến đấu đến lúc này, hắn vẫn còn lưu thủ, cũng không hề đuổi tận giết tuyệt.

Mặc dù hắn một lòng đào hôn, nhưng mà cũng không xem Hồng Hồ Thành chủ và Liễu Cầm Hâm là địch nhân của mình. Dù Hồng Hồ Thành chủ có mưu tính như thế nào, thì cũng không hề có ác ý đối với Triệu Phong.

Còn nữa, mấy gã ám bào nhân này cũng chỉ là kềm chế dây dưa, không hề hạ độc thủ đối với Triệu Phong.

Cũng chính là nói, song phương cũng đều có giữ lại, không muốn làm thương tổn tính mệnh lẫn nhau.

- Thiếu chủ nhân, thực lực của ngài khiến chúng ta kính nể! Chỉ sợ cho dù bốn người Ám Vũ Tứ Ảnh chúng ta toàn bộ có mặt liên thủ, cũng đều không phải là đối thủ của ngài!

Gã ám bào nhân cầm đầu sử dụng phi tiêu mang theo vẻ mặt tôn kính và khách khí.

Lúc này, bọn họ đều tâm phục khẩu phục chiến lực của Triệu Phong.

Ám Vũ Tứ Ảnh chính là một tiểu đội am hiểu truy tung, tiềm ẩn, thậm chí là ám sát của Hồng Hồ Thành chủ.

Chỉ trong thời gian mười hơi thở ngắn ngủi, bọn họ đã xuất ra đủ các loại thủ đoạn tầng tầng bất tận, nếu đổi lại là cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh bình thường khác, đã sớm bị miễu sát vô số lần rồi.

Mà ánh mắt của Triệu Phong lại giống như Thần linh trên tầng trời, nhìn thấu rõ ràng hết thảy, dùng thủ đoạn lôi đình đánh tan tất cả thủ đoạn phối hợp của bọn họ, thậm chí khiến cho bọn họ trở nên cực kỳ chật vật.

Nếu như Triệu Phong chân chính hạ sát thủ, ít nhất có thể giết chết một người trong bọn họ.

- Thiếu chủ nhân, chúng ta cũng biết ngài đã hạ thủ lưu tình, nhưng mà chúng ta có chức trách trong người, cho dù là liều cái mạng của chúng ta, cũng phải lưu ngài lại!

Ám bào nhân sử dụng đoản nhận vẻ mặt chua xót, nhưng vẻ mặt và ánh mắt vô cùng kiên định.

- Thiếu chủ nhân, ngài tội gì phải làm khó xử chúng ta? Thiên kim

Thành chủ tuyệt sắc khuynh thành, tài mạo song toàn, thân phận cao quý, các ngươi chính là trai tài gái sắc…

Ba gã ám bào nhân, một bên triền đấu, một bên khuyên giải.

Một khi mạnh bạo đã không được, bọn họ sẽ dùng nhu mềm…

o0o

Lúc này, ở bên kia, gã ám bào nhân sử dụng cây sáo trong Ám Vũ Tứ Ảnh đã về đến phụ cận tường thành.

Trên tường thành, một gã thanh niên mặc tử giáp, ánh mắt nhìn xa xa, nghi hoặc nói:

- Chuyện gì xảy ra? Bên kia dường như đang đánh nhau! Triệu Phong cùng Ám Vũ Tứ Ảnh?

Gã thanh niên mặc tử giáp kia, chính là Liễu Nguyên, kẻ lúc trước đã tiếp đãi ba người Triệu Phong và Liễu bá, chính là nhân tài kiệt xuất trong số các tân tú đương đại của Hồng Hồ Liễu Tộc.

Lúc trước cũng chính là Liễu Nguyên đã mang tin tức luận võ kén rể nói cho Triệu Phong biết.

Về sau Triệu Phong trở thành con rể tương lai của Thành chủ, trong lòng Liễu Nguyên cũng chỉ biết hâm mộ và ghen tỵ, bất lực thầm thở dài.

- Tại sao Ám Vũ Tứ Ảnh lại xuống tay với Triệu Phong? Hắn không phải là con rể của Thành chủ, lập tức sẽ thành hôn hay sao?

Liễu Nguyên giật mình khó hiểu.

Cho dù hắn nghĩ đến vỡ cả đầu, cũng không nghĩ ra được, Triệu Phong lại muốn đào hôn.

Dù sao, có thể lấy được một nữ tử như Liễu Cầm Hâm, chính là nguyện vọng của vô số nam nhi Hồng Hồ Thành.

- Con rể Thành chủ muốn đào hôn bỏ chạy, các ngươi nhanh chóng phái người đi trợ giúp!

Gã ám bào nhân cầm cây sáo nhỏ trong tay móc ra một cái lệnh bài.

Điện Chi Hoàn (2)

- Cái gì? Triệu Phong đào hôn?

Liễu Nguyên trừng mắt há miệng, đủ lớn để nhét cả nắm đấm vào trong đó!

- Hỏi cái gì mà hỏi! Ta phải lập tức đi bẩm báo cho Thành chủ!

Gã ám bào nhân hóa thành một đạo ám ảnh hư vô, bay thẳng vào trong Hồng Hồ Thành.

- Mau lên! Mau triệu tập tinh duệ, bắt giữ con rể Thành chủ!

Lúc này Liễu Nguyên mới phản ứng lại.

Lúc này tâm tình của hắn cực kỳ phức tạp.

Nhớ ngày đó, chính là Liễu Nguyên hắn đã tiếp đón Triệu Phong vào trong Hồng Hồ Thành, dẫn tiến hắn tham gia luận võ chọn rể.

Mà hiện tại, hắn sắp sửa phải đích thân ra tay, bắt giữ lấy Triệu Phong.

o0o

Đến lúc Liễu Nguyên triệu tập tinh duệ, xuất phát đuổi theo, thì thời gian hai mươi hơi thở theo tính toán của Triệu Phong vừa vặn đã trôi qua mười hơi thở.

Mười hơi thở… chín hơi thở… tám hơi thở…

- Viện binh sắp sửa tới rồi!

Ba gã ám bào nhân gắt gao bám trụ Triệu Phong, liều mạng thúc giục Nửa bước Chân Linh khí.

- Xem ra cuối cùng vẫn phải xuất ra một chút thủ đoạn rồi!

Triệu Phong than nhẹ một tiếng.

Thân hình hắn khẽ chớp động, bỗng nhiên lóe lên, xuất hiện ngay chính giữa ba gã ám bào nhân.

Xung quanh thân thể của Triệu Phong quanh quẩn một tầng quang tráo lôi điện đạm lam sắc. Điện quang lập lòe ngưng kết giống như là mạng nhện vậy, vờn quanh không thôi.

Tất cả các công kích một khi tiếp cận tầng quang tráo lôi điện này, đều bị điện lực cực kỳ cường đại đánh tan hoàn toàn.

Lực phòng ngự cường đại như thế, chính là nội tình khiến cho Triệu Phong có thể thong dong đối diện với ba cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh.

Ngay thời khắc thân thể hắn lóe lên, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong có chút co rút lại, mở ra song chưởng, tóc xanh như thác nước ngập trời.

Chỉ trong chớp mắt, toàn thân hắn quanh quẩn một tầng lưu quang thanh điện lãnh liệt, thậm chí ngay cả nguyên lực Điện thuộc tính trong nguyên khí thiên địa xung quanh cũng đều trở nên ba động dị thường. Giờ khắc này, lĩnh ngộ về Điện Chi Truyền Thừa trong đầu Triệu Phong đã suy yếu đến cực hạn. Một luồn áp lực tĩnh mịch trước cơn dông bão dâng trào, khiến cho ba gã ám bào nhân kia cảm thấy hô hấp cũng phải ngưng đọng lại.

- Không xong!

- Hắn sắp sửa thi triển chiêu thức cường đại!

Ba gã ám bào nhân chỉ cảm thấy hô hấp khó khăn, trong không khí lan truyền một cảm giác điện giật tê dại, lan tràn khắp toàn thân.

- Điện Chi Hoàn!

Triệu Phong mở ra song chưởng, tóc xanh vũ động liên hồi, từng đạo điện lưu màu xanh hình thành nên trạng thái liên hoàn, giống như một tầng sóng gợn mãnh liệt, từng đạo thổi quét khắp bốn phương tám hướng.

Một tầng điện văn trạng thái liên hoàn ở trong không khí lan tràn, từ dưới chân của Triệu Phong kéo dài ra, trong khoảnh khắc liền thổi quét phạm vi hơn hai mươi trượng.

Trong nháy mắt, khu vực mười trượng dưới chân của Triệu Phong đã hóa thành một cái hố sâu đầy khói bụi.

- A a a…

Ba gã ám bào nhân đang bao vây lấy hắn, dưới sự thổi quét của điện hoàn hình sóng gợn kia, thân thể run rẩy kịch liệt, không ngừng co rút lại.

Hơi thở thứ nhất, ba người không ngừng run rẩy co rút, thân thể cứng ngắc.

Hơi thở thứ hai, hai chân của gã ám bào nhân đứng tương đối gần liền bị cháy đen, ngã thẳng xuống mặt đất.

Rất nhanh, hơi thở thứ ba, hơi thở thứ tư trôi qua… hai gã ám bào nhân còn lại cả người cương cứng, thân thể không thể khống chế, ngã luôn xuống mặt đất.

Uy lực của Điện Chi Hoàn cực kỳ cường đại, lực công kích đánh vào cực kỳ mãnh liệt, lực lôi điện vô cùng cường đại khiến cho thân thể kẻ địch phải tê dại.

Bùm! Bùm! Bùm!

Ba gã ám bào nhân trong lòng cực kỳ kinh hãi vô lực, toàn thân tê dại ngã xuống mặt đất.

Nếu không phải trong lòng bọn họ có được Nửa bước Chân Linh khí, lại thúc giục lên đến cực hạn, bảo vệ thân thể thì chỉ e rằng bây giờ đã hóa thành ba cái xác người cháy xém rồi.

Vù!

Triệu Phong thở dài một hơi, hai tay chậm rãi buông xuống, điện

hoàn sóng gợn bốn phía xung quanh nhất thời thu liễm đi.

Phát động Điện Chi Hoàn kéo dài mấy hơi thở, đánh bại xong ba người này, chân lực trong cơ thể Triệu Phong cũng giảm xuống chừng bốn thành, có thể thấy được Điện Chi Hoàn này tiêu hao kinh người đến thế nào.

- Thiếu… thiếu chủ nhân…

Ba gã ám bào nhân ngay cả mở miệng nói chuyện cũng run rẩy, toàn thân co rút.

Trong khoảng thời gian ngắn, ba cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh cơ hồ tê liệt ngã rạp trên mặt đất, chiến lực tiêu hao đến bảy tám phần, cũng không thể hình thành nên bất cứ uy hiếp gì đối với Triệu Phong nữa.

Vẻ mặt Triệu Phong không một chút biểu tình, nhanh chóng ăn vào một viên Hồi Nguyên Đan cực kỳ trân quý, bổ sung nguyên khí.

Đồng thời, hắn lại triệu hồi ra Thanh Phong Yến, nhảy lên lưng chim, chuẩn bị phóng chạy đi.

- Triệu Phong… đừng vội bỏ trốn!

Liễu Nguyên dẫn theo hai gã Thủ vệ trưởng tu vi Nửa bước Chân Linh Cảnh đã kịp đuổi theo, phía sau còn có một đội ngũ hơn trăm người nữa.

Nhìn xuống ba gã ám bào nhân đang nằm tê liệt trên mặt đất, trong lòng Liễu Nguyên kinh hãi. Hắn đã tận mắt nhìn thấy Triệu Phong thi triển ra Điện Chi Hoàn cực kỳ cường đại, trực tiếp khiến cho mấy người này mất đi chiến lực.

Lúc này, hắn đang cưỡi trên lưng Song Đầu Nộ Diễm Điểu, giống như một luồng hồng quang mãnh liệt, dùng tốc độ bùng nổ phi thường đáng sợ phóng vọt tới trước mặt của Triệu Phong.

- Liễu Nguyên, các ngươi đã tới chậm rồi!

Triệu Phong cười lạnh, từ từ leo lên trên lưng Thanh Phong Yến. Mặc dù bị những người này bao vây, nhưng hắn vẫn không chút lo lắng.

Dù sao cũng khó có thể có thêm một đội như tiểu tổ cường lực như Ám Vũ Tứ Ảnh nữa.

Chi đội hình rời rạc như thế này, trước khi bọn họ kịp bao vây, Triệu Phong đã có thể toàn thân rút lui, thậm chí còn vô cùng tự tin có thể hoàn toàn giết sạch bọn họ.

- Triệu Phong, có bản lĩnh, chúng ta đơn đả độc đấu!

Liễu Nguyên quát lớn một tiếng, chiến ý dào dạt.

Hắn tận mắt nhìn thấy thực lực cường đại của Triệu Phong, trong lòng liền nổi lên lòng hiếu thắng.

Hành động đào hôn lần này của Triệu Phong, tất nhiên khiến cho Thành chủ và Liễu Tộc phi thường tức giận. Nếu như mình có thể bắt hắn đem về, nói không chừng có thể thay thế được địa vị con rể Thành chủ của Triệu Phong.

- Ha ha, đơn đả độc đấu?

Triệu Phong đứng trên Thanh Phong Yến, nhìn về phía Liễu Nguyên

và chi tiểu đội kia, khóe miệng nhếch lên một tia trào phúng nhàn nhạt.

- Ngươi có dám hay không? Mọi người… lui về phía sau hai mươi trượng!

Liễu Nguyên đưa tay ra dấu, ngăn cản đội ngũ sau lưng mình.

Mặc kệ Triệu Phong có chấp nhận chiến đấu hay không, hắn cần trước tiên xây dựng ra một cục diện đơn đả độc đấu.

Một khi Triệu Phong nghênh chiến, cho dù có thua, cũng có thể kéo dài thêm một khoảng thời gian, đến lúc đó sẽ có thêm càng nhiều viện binh hơn nữa.

- Có gì mà không dám?

Triệu Phong khoanh tay mà đứng, xa xa giằng co với đám truy binh hơn trăm người này.

Trong lòng hắn thầm nghĩ, mặc dù chân lực đã tiêu hao khá nhiều, nhưng tinh thần lực vẫn còn rất tốt, có thể chặt đứt được đám truy binh này cũng đỡ phải phiền toái về sau.

- Ha ha ha… chúng ta công bằng chiến đấu một trận!

Trong lòng Liễu Nguyên đại nộ, thét dài một tiếng, đơn thân độc mã phóng thẳng về phía Triệu Phong.

- Một chiêu định thắng bại!

Triệu Phong đứng nguyên bất động, Thần Linh Nhãn mở ra, trong đồng tử mắt trái giống như có một cái vực sâu màu xanh, đang vận

chuyển bất tận.

Chương 275: Kinh sợ

Một chiêu định thắng bại?

Trong lòng Liễu Nguyên cười lạnh, nộ hỏa bốc lên, Nửa bước Chân Linh khí trong cơ thể dâng trào như nộ diễm cực nóng, toàn lực đánh xuống một kích.

Đối mặt với Triệu Phong, Liễu Nguyên căn bản không dám có chút khinh suất nào cả. Dù sao hắn đã tận mắt thấy Triệu Phong thi triển đại tuyệt chiêu đánh bại ba gã ám bào nhân trong số Ám Vũ Tứ Ảnh.

Luận thực lực mà nói, Liễu Nguyên tự nhận mình không thua bất cứ một người nào trong số Ám Vũ Tứ Ảnh, một chọi hai thì hơi chút miễn cưỡng, nếu là một chọi ba, tuyệt đối phải thua không chút nghi ngờ.

Chẳng qua, Triệu Phong vừa mới trải qua một hồi đại chiến thảm thiết, tất nhiên thực lực chưa thể khôi phục đỉnh cao.

Lúc này Liễu Nguyên mới cảm thấy có chút tự tin, thừa cơ phát động khiêu chiến.

- Chẳng qua… muốn một chiêu đánh thắng ta?

Trong ánh mắt của Liễu Nguyên tràn ngập lãnh ý, Nửa bước Chân Linh khí trong cơ thể gần như thiêu đốt, cả người tràn ngập một tầng viêm khí xích sắc, giống hệt như một đạo mây hồng đỏ rực, thiêu đốt hết thảy mọi thứ.

Nhưng mà, đối diện với hắn, Triệu Phong vẫn như cũ khoanh tay đứng ở trên lưng Thanh Phong Yến, không chút cử động.

- Hắn không ra tay?

Liễu Nguyên và hai gã cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh sau lưng hắn, cùng với đám người đuổi giết ở phía sau, vẻ mặt cũng cực kỳ kinh ngạc.

Vẻ mặt Triệu Phong lạnh lùng, sắc mặt trào phúng, hai tay chắp sau lưng, hoàn toàn không hề có ý động thủ.

Hắn định làm gì vậy?

- Triệu Phong này, cũng quá mức khinh địch rồi!

- Liễu Nguyên gần như thiêu đốt toàn bộ Nửa bước Chân Linh khí trong cơ thể rồi, sức chiến đấu ngưng tụ trong khoảnh khắc, tiếp cận cường giả Chân Linh Cảnh chân chính, cho dù là Ám Vũ Tứ Ảnh, cũng không dám chính diện đối kháng a!

Mọi người ai nấy cũng đều giương mắt nhìn về phía Triệu Phong.

Triệu Phong không hề động thủ. Động tác duy nhất của hắn chính là mở ra Thần Linh Nhãn, nhàn nhạt liếc mắt nhìn về phía Liễu Nguyên.

- A!

Đám người ở phía sau, ánh mắt vừa chạm đến đồng tử màu xanh giống như vực sâu của mắt trái, liền có một loại cảm giác giống như tâm thần bị rút sạch đi mất vậy, cảm giác như chân bước hụt xuống vực sâu vạn trượng, lưng đổ mồ hôi lạnh.

Mà cái liếc mắt của Triệu Phong, chính là nhìn về phía Liễu Nguyên, khó có thể tưởng tượng được áp lực mà Liễu Nguyên nhận phải đáng sợ đến mức nào.

- A!

Tâm thần Liễu Nguyên chấn động, ý thức vừa lóe lên, đã bị Thần Linh Nhãn của Triệu Phong hoàn toàn quét sạch.

Thân thể của Liễu Nguyên đứng thẳng bất động trên không trung, không ngừng cố sức giãy dụa.

Thời gian giằng co chỉ được một, hai hơi thở.

Bùm!

Thân thể Liễu Nguyên ở giữa không trung rơi xuống, cả người ướt đẫm mồ hôi lạnh, vẻ mặt tái nhợt, mệt mỏi tới cực điểm.

- Ngươi… ngươi…

Liễu Nguyên nửa quỳ nửa ngồi trên mặt đất, thần tình sợ hãi, trong lòng kinh hoàng, vẻ mặt tràn ngập mỏi mệt, không thể khống chế được thân thể, bộ dáng như sắp sửa hôn mê vậy.

Phần đông truy binh ở phía sau đều hoảng sợ thất sắc.

Hai gã Thủ vệ trưởng thực lực Nửa bước Chân Linh Cảnh ở phía sau cũng đều hút mạnh một ngụm khí lạnh.

Huyết mạch đồng tử của Triệu Phong chỉ gần như đảo qua một cái, liền trực tiếp miễu sát được Liễu Nguyên!

Trong số đám người ở đây, thực lực Liễu Nguyên cực mạnh, hai gã cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh còn lại thực lực đều thua kém một bậc.

Cái gã thiếu niên kia, đứng ở trên lưng Thanh Phong Yến, khoanh tay trước ngực, tóc xanh bay phấp phới, thần bí quỷ dị.

- Không nghĩ tới tinh thần lực của Thần Linh Nhãn lại tăng trưởng nhiều như vậy!

Trong lòng Triệu Phong cũng có chút ngoài dự liệu.

Trong không gian mắt trái, tiểu vực sâu màu xanh mở rộng ra đến bảy tám thước, đã đạt tới một giá trị cực hạn nào đó.

Ở trung tâm vực sâu, ngẫu nhiên thoáng hiện lên một đạo quang điểm lam nhạt, khí tức thỉnh thoảng sẽ đột nhiên tăng mạnh lên một chút.

Từ khi tìm hiểu được Di tích Tôn giả, Điện Chi Truyền Thừa đạt tới đại viên mãn, cảnh giới tinh thần của Triệu Phong vẫn không ngừng gia tăng lên.

Mà hiện tại, cảnh giới tinh thần của hắn gần như không hề thua kém cường giả Chân Linh Cảnh bình thường.

Vừa rồi hắn sử dụng Thần Linh Nhãn chế tạo ra Huyễn Cảnh Tù Lao vây khốn, tra tấn Liễu Nguyên, thế nhưng tinh thần lực của Triệu Phong lại căn bản không hao tổn bao nhiêu.

Hơn nữa lúc này, tốc độ khôi phục tinh thần lực của hắn so với trước kia còn cao hơn rất nhiều.

- Một khi đã như thế…

Triệu Phong đứng trên lưng Thanh Phong Yến, không ngừng bay lên không trung.

Hai gã Nửa bước Chân Linh Cảnh và hơn trăm truy binh ở phía sau vẫn không hề từ bỏ việc đuổi giết.

Soạt!

Sắc mặt Triệu Phong không một chút biểu tình, Thần Linh Nhãn mở ra, phân biệt liếc nhìn hai gã Thủ vệ trưởng cấp bậc Nửa bước Chân Linh Cảnh còn lại.

Bịch! Bịch!

Hai gã Nửa bước Chân Linh Cảnh trước sau từ trong không trung ngã xuống đất, thần tình kinh hãi và thống khổ, cả người đổ mồ hôi lạnh đầm đìa, giống hệt như gặp phải chuyện gì đó cực kỳ đáng sợ vậy.

Bí thuật Thần Linh Nhãn của Triệu Phong căn cứ theo bí thuật Thiên U Đồng của Lâm Thông mà cải tạo thành, thích hợp với phương thức phát động Thần Linh Nhãn.

Thần Linh Nhãn so sánh với Huyết mạch đồng tử của Lâm Thông, bất luận là nguồn gốc tinh thần hay là tư chất tiên thiên, đều cường đại hơn rất nhiều.

Triệu Phong chỉ khẽ suy nghĩ một chút, liền có thể chế tạo ra Huyễn Cảnh Tù Lao, trực tiếp tra tấn ý thức tâm thần của đối phương.

Trong thế giới tinh thần, tốc độ thời gian trôi qua không hề giống thế

giới bên ngoài, chỉ trong nháy mắt, trong thế giới tinh thần có thể đã trôi qua nửa canh giờ rồi.

Một phen tra tấn ý thức tâm thần của đối thủ đến mức sức cùng lực kiệt, tự nhiên không có khả năng khống chế thân thể.

Ý thức tinh thần mới là chỗ trung tâm nhất của sinh mệnh.

Cho dù là nhục thân có chân lực thông thiên, nhưng ý thức tinh thần bị diệt sát cũng chỉ là một đống thể xác huyết nhục mà thôi.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong chỉ tổng cộng liếc nhìn có ba lần, Liễu Nguyên và hai gã Nửa bước Chân Linh Cảnh còn lại đã bị thua trong nháy mắt.

- Triệu Phong này…

Liễu Nguyên đổ mồ hôi lạnh đầm đìa, cảm giác thống khổ mệt mỏi bao trùm toàn thân.

Mà Triệu Phong trước mặt bọn chúng cưỡi trên Thanh Phong Yến, khoanh tay đứng yên, thân hình ở tầng mây phía chân trời càng ngày càng nhỏ dần.

Bất luận là ba gã ám bào nhân hay là đám người Liễu Nguyên cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn theo Triệu Phong không ngừng đi xa.

Đặc biệt là Liễu Nguyên, tâm tình vô cùng phức tạp, khóe miệng nhếch lên một tia chua xót.

Lúc trước chính hắn đã tiếp đón gã thiếu niên này tiến vào Hồng Hồ Thành.

Ngày hôm nay, hắn lại tự mình ngước nhìn Triệu Phong rời đi.

Điều này cũng có nghĩa là, hắn tận mắt chứng kiến hết thảy mọi quá trình kỳ tích mà gã thiếu niên này đã từng trải qua trong Hồng Hồ Thành, từ lúc bắt đầu đến lúc chấm dứt.

- Không ngờ… hắn lại ẩn giấu thực lực cường đại như vậy?

- Tinh thần đồng thuật? Vừa rồi lúc chiến đấu với chúng ta, hắn dường như cũng không có sử dụng tới!

Ba gã ám bào nhân đang nằm tê dại trên mặt đất, vẻ mặt kinh hãi và chua xót.

Kinh sợ (2)

Đương nhiên, thời điểm bọn họ và Triệu Phong chiến đấu, thật sự không thích hợp sử dụng loại phương pháp này.

Bởi vì Ám Vũ Tứ Ảnh này hợp kích hoàn mỹ, phối hợp thiên y vô phùng.

Triệu Phong chế tạo ra Huyễn Cảnh Tù Lao đối phó với cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh, nhất thiết cần phải tập trung tâm thần. Tối thiểu trong khoảng thời gian một, hai hơi thở, không thể nào phân tâm được.

Tuy rằng hắn tập trung liếc mắt liền có khả năng miễu sát một gã ám bào nhân, nhưng mà những người còn lại cũng sẽ có đủ cơ hội bắt giữ hắn đến mấy lần.

Cái này cũng là nguyên nhân vì sao khi Liễu Nguyên đưa ra lời đề nghị đơn đả độc đấu, quyết đấu công bằng, vẻ mặt Triệu Phong mới

lộ vẻ trào phúng như vậy.

Tại hiện trường chỉ còn lại một cái hố cháy đen thật lớn, hơn một trăm tên truy binh thì đứng ngây người tại hiện trường. Dưới Nửa bước Chân Linh Cảnh, không có khả năng đuổi theo kịp được Triệu Phong.

Cho dù có thể đuổi theo được, cũng không có tác dụng gì. Ai có khả năng ngăn cản được một cái liếc mắt của hắn chứ?

- Chúng ta đã cố hết sức rồi! Hiện tại chỉ có cường giả Chân Linh Cảnh mới có thể đối phó với hắn!

Liễu Nguyên vô lực ngã xuống mặt đất.

Khoảng chừng thời gian một bữa trà sau đó…

Vèo!

Từ phía Hồng Hồ Thành đột nhiên truyền đến một trận thanh âm xé gió dồn dập kinh người, một luồng uy áp chân linh cực lớn từ từ tiếp cận.

- Cường giả Chân Linh Cảnh!

Vẻ mặt đám người Liễu Nguyên nhất thời kinh hỉ.

Một lúc sau, một gã nam tử ăn mặc theo phong cách thư sinh, tay cầm cây bút lông cán đen đáp xuống mặt đất.

- Xảy ra chuyện gì? Triệu Phong đi đâu rồi?

- Liễu Viên thúc!

Khóe mắt Liễu Nguyên đỏ lên, thiếu chút nữa lệ nóng doanh tròng.

Gã nam tử Chân Linh Cảnh này chính là Liễu Viên!

Lúc trước, bởi vì Linh sủng tọa kỵ bạo động, Liễu Viên thân là cường giả Chân Linh Cảnh cần phải đi hỗ trợ áp chế, giải quyết hỗn loạn.

Nhưng qua một lúc sau, hắn mất đi bóng dáng của Triệu Phong, nên vội vàng chạy đi tìm, trên đường lại gặp được gã Ám Vũ Tứ Ảnh đi báo tin kia.

- Ám Vũ Tứ Ảnh, còn có đám Thành vệ đội các ngươi, sáu cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh, toàn bộ đều bị hắn đánh bại?

Sắc mặt Liễu Viên đại động, căn bản không thể nào tin nổi.

Ánh mắt hắn đảo qua, nhìn về phía một cái hố sâu cháy đen có đường kính hơn mười trượng gần đó, vẫn còn đang bốc lên khói xanh nhàn nhạt, đủ thấy lực phá hoại khủng bố đến thế nào.

Trong cái động khẩu cháy đen kia, ba gã ám bào nhân giờ phút này toàn thân vẫn còn đang tê dại, chưa thể khôi phục lại chân lực.

Còn ba người bọn Liễu Nguyên, trên người lại không có bất cứ thương tổn nào, nhưng mà toàn thân lại mỏi mệt kiệt lực, tâm thần ý thức suy kiệt đến cực điểm, không thể khống chế được thân thể.

- Một mình hắn, làm sao có khả năng…

Liễu Viên thoáng có chút thất thần, không thể tin tưởng nổi, tràng diện trước mắt, không ngờ lại là một gã hậu bối Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh tạo thành.

Ngược lại, nếu như đám người Liễu Nguyên nói rằng, hiện trường này là do một cường giả Chân Linh Cảnh tạo thành, vậy thì hắn sẽ lập tức tin tưởng mà không chút nghi ngờ.

Chỉ ngắn ngủi trong thời gian ba mươi hơi thở, đánh bại Ám Vũ Tứ Ảnh, khiến cho ba người bọn Liễu Nguyên mất đi chiến lực. Việc này cho dù là cường giả Chân Nhân Cấp bình thường cũng chưa chắc có thể nhanh chóng như vậy được.

Đặc biệt là Ám Vũ Tứ Ảnh, am hiểu hợp kích, chiến lực kinh người, thậm chí ngay cả cường giả Chân Nhân Cấp cũng có thể vây khốn trong chốc lát.

Đội hình tổ hợp cường đại như vậy, không ngờ lại bị một gã thiếu niên trong khoảnh khác đánh tan.

- Triệu Phong kia, đã chạy theo hướng nào rồi?

Sau khi Liễu Viên truy hỏi rõ ràng, liền hóa thành một đạo hồng quang bạch sắc, trong khoảnh khắc bay xuyên qua tầng mây, khí thế kinh hồn.

Cường giả Chân Linh Cảnh trong khoảng thời gian ngắn có thể phá không phi hành, tốc độ hoàn toàn siêu việt Linh sủng phi cầm Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường.

- Chuyện kế tiếp, cũng không quan hệ gì với chúng ta nữa!

- Nhưng mà, chúng ta vẫn còn phải thỉnh tội với Thành chủ nữa!

Khóe miệng mấy tên ám bào nhân tràn đầy chua xót.

Theo thời gian trôi qua, những người đuổi tới càng lúc càng lúc càng nhiều, thậm chí còn xuất hiện vài thân ảnh Chân Linh Cảnh nữa.

Không hề ngoại lệ, khi những người này nhìn thấy hiện trường ở đây, cũng đều cảm thấy vô cùng khiếp sợ.

- Chỉ là một gã thiếu niên Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, làm sao có được uy năng như thế này?

o0o

- Con rể khâm điển của Hồng Hồ Thành chủ, không ngờ lại muốn đào hôn. Chuyện này quả thật là một trò cười mà!

Ở trong Hồng Hồ Thành, sau khi Linh sủng tọa kỵ bạo động đã được dẹp yên, lại dẫn phát thêm một hồi chấn động mới.

Tin tức này, nhanh chóng lan truyền khắp Hồng Hồ Thành, rơi vào trong Phủ Thành chủ.

o0o

Phủ Thành chủ.

Hồng Hồ Thành chủ khoanh tay đứng tại chỗ, trước người đang có một thân ảnh ám bào quỳ rạp ở đó, không ngừng run rẩy.

- Đào hôn? Hắn cũng dám đào hôn?

- Chỉ là một gã hậu bối Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, không ngờ lại có thể đào tẩu trước mắt các ngươi?

Trên gương mặt vốn ôn nhu nho nhã của Hồng Hồ Thành chủ hiện ra

vài phần lạnh lẽo và âm độc.

Hô hấp của ông ta dồn dập, lồng ngực không ngừng phập phồng, một trận nộ hỏa trước giờ chưa từng có không ngừng dâng trào lên.

Mấy vị cường giả Chân Nhân Cấp bên cạnh, lập tức ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Hồng Hồ Thành chủ, năm xưa chính là một vị nhất đại kỳ tài trăm năm khó gặp của Hồng Hồ Liễu Tộc, trước giờ vẫn luôn nổi tiếng là nho nhã mưu trí.

Đây là lần đầu tiên mấy người bọn họ nhìn thấy Thành chủ bộc phát nộ hỏa đáng sợ đến như vậy, thậm chí có chút xu thế không thể khống chế được.

- Bẩm Thành chủ, Triệu Phong đã đánh bại ba người Ám Vũ Tứ Ảnh!

- Bẩm Thành chủ, Triệu Phong đã đánh bại ba cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh bọn Liễu Nguyên, cưỡi Thanh Phong Yến bỏ đi, không ai có thể kháng cự!

- Bẩm Thành chủ, Liễu Viên đại nhân đã tự mình đuổi bắt Triệu Phong!

Một loại các tin tức nhanh chóng truyền về Phủ Thành chủ.

Mỗi khi có thêm một tin tức mới, sự âm lãnh và phẫn nộ trong mắt của Hồng Hồ Thành chủ lại càng tăng thêm một phần.

- Tổ hợp cường đại Ám Vũ Tứ Ảnh không ngờ cũng bị hắn chính diện đánh bại?

- Ba người bọn Liễu Nguyên cũng không thể ngăn cản một cái liếc mắt của hắn.

Hồng Hồ Thành chủ vừa sợ vừa giận, thanh âm rít gào nhất thời truyền khắp cả Phủ Thành chủ.

Thời khắc này, trên tầng thiên không của Phủ Thành chủ cũng phảng phất run rẩy một trận, thể hiện rõ ràng sự phẫn nộ tới cùng cực của Hồng Hồ Thành chủ.

- Mau truyền lệnh xuống, toàn bộ Hồng Hồ Quận truy nã Triệu Phong toàn diện!

Thanh âm tức giận mang theo uy nghiêm vô tận xuyên thấu thiên không.

Một vị lão giả Chân Huyền Cấp bên cạnh ông ta thở dài, nói:

- Người duy nhất có thể đuổi theo Triệu Phong, dường như chỉ có mình Liễu Viên!

- Đúng vậy! Chỉ cần Liễu Viên đuổi theo, Triệu Phong khó tránh khỏi một kiếp!

Rất nhiều người cũng đều đem hy vọng ký thác trên người cường giả Chân Linh Cảnh Liễu Viên.

Nhìn tình huống hiện tại, chỉ có cường giả Chân Linh Cảnh mới có thể đối phó với Triệu Phong mà thôi.

Chương 276: Không chiến chân linh cảnh

Trên bầu trời, Thanh Phong Yến dang rộng cặp cánh, Triệu Phong khoanh tay đứng đó, tóc xanh tung bay.

Lúc này, hắn nhắm nhẹ cặp mắt, mặc kệ cuồng phong, nắm chặt thời gian tiêu hóa dược lực, khôi phục lại nguyên khí.

Có được huyết mạch Thượng Cổ, tốc độ khôi phục của Triệu Phong so với người bình thường thì nhanh hơn rất nhiều. Chỉ trong chốc lát, hắn đã khôi phục được bảy tám thành thực lực rồi.

Một lúc sau, Triệu Phong khẽ mở mắt ra, một đạo quang điểm lam nhạt chợt từ trung tâm đồng tử màu xanh lóe lên rồi biến mất.

- Chẳng lẽ mắt trái… lại sắp sửa sản sinh dị biến nữa hay sao?

Triệu Phong nhàn nhạt nói.

Sau khi trải qua một hồi chiến đấu, Triệu Phong liên tiếp thúc giục Thần Linh Nhãn. Đám khí tức lam nhạt lạnh như băng kia ngẫu nhiên lại xuất hiện.

Tay hắn nhẹ nhàng chạm đến mái tóc thuần một màu xanh của mình.

Trong đám tóc màu xanh kia, chẳng biết từ lúc nào đột nhiên xuất hiện một hai sợi tóc màu lam nhàn nhạt.

Triệu Phong có chút biến sắc, vẻ mặt trịnh trọng.

Một đầu tóc xanh phiêu dật của hắn, có một bộ phận cực nhỏ đang bắt đầu biến thành một tầng lam nhạt như mộng ảo.

Khí tức lam nhạt trong mắt trái… những sợi tóc lam nhạt mọc ra trong tóc xanh…

Tất cả những điều này có ý nghĩa gì?

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, kinh hỉ, không yên, còn có vài phần chờ mong.

Đúng lúc này, trong đám mây phía sau, mơ hồ truyền đến thanh âm phá không nhàn nhạt.

- Uy áp Chân Linh! Không xong!

Triệu Phong nhất thời rùng mình một cái.

Thần Linh Nhãn của hắn mở ra, liếc nhìn về phía sau một cái. Cách hắn chừng hơn mười dặm đường, một thân ảnh bạch sắc đang nhanh chóng đuổi theo hắn.

- Liễu Viên!

Triệu Phong vừa liếc mắt liền nhận ra thân phận của kẻ đang tới.

Trước khi đào hôn, Triệu Phong đã từng cố ý tiếp xúc với Liễu Viên này một lần.

- Triệu Phong, còn không theo ta trở về thành tạ tội?

Thanh âm cuồn cuộn chính khí của Liễu Viên mang theo uy áp Chân

Linh vang vọng khắp tầng mây, khiến cho đám chim chóc xung quanh cũng phải kinh hãi bỏ chạy tán loạn.

Triệu Phong khoanh tay đứng trên lưng Thanh Phong Yến, khóe miệng nhếch lên một tia trào phúng nhàn nhạt, cũng không có trả lời.

Trong lòng Liễu Viên dâng lên nộ hỏa. Triệu Phong này không ngờ lại cuồng vọng như vậy, ngay cả Chân Linh Cảnh truy kích mà hắn cũng chẳng hề đặt vào trong mắt.

- Chẳng lẽ hắn tin rằng mình có thể đối kháng được với Chân Linh Cảnh hay sao?

Liễu Viên nghĩ tới chiến tích cách đây không lâu của Triệu Phong, thu hồi lại ý khinh thị trong lòng mình.

Chẳng qua, Liễu Viên tuyệt đối không tin một tên hậu bối Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, ngay cả Nửa bước Chân Linh Cảnh cũng chưa đạt đến, lại có thể chân chính đối kháng với Chân Linh Cảnh.

- Cường giả Chân Nhân Cấp bình thường, khả năng phi hành một lần chỉ kéo dài chừng mười dặm, lúc đó sẽ suy kiệt. Vượt qua thêm một hai dặm nữa, hắn sẽ đuối sức!

Trên mặt Triệu Phong đầy vẻ bình tĩnh.

Nơi này là đang ở trên không trung, không phải trên mặt đất.

Mặc dù cường giả Chân Linh Cảnh siêu thoát sinh linh bình thường, thông qua lực lượng của bản thân có thể đột phá sự hạn chế của mặt đất, đạt tới mục đích phi hành.

Thế nhưng… nhân loại dù sao cũng không phải là phi cầm, lại càng

không phải là chủng loại am hiểu phi hành.

Cho nên, năng lực phi hành của cường giả Chân Nhân Cấp so với một vài Yêu thú phi cầm thì tương đối ngắn hơn một chút.

Chẳng qua, tốc độ phi hành trong khoảng thời gian ngắn của Chân Linh Cảnh vẫn không thể xem thường được.

- Liễu Viên này, cách ta khoảng chừng mười dặm đường. Đợi đến lúc hắn đuổi kịp ta, cơ bản đã vượt qua thời hạn có khả năng phi hành!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong tính toán thật sự vô cùng chuẩn xác.

Đổi lại một cường giả Thoát Phàm Cảnh bình thường, gặp phải cường giả Chân Linh Cảnh đuổi giết, chỉ sợ đã sớm hoảng hốt cùng cực, vô cùng tuyệt vọng rồi.

Mà tâm tình của Triệu Phong vẫn hết sức bình tĩnh, phân tích ưu khuyết điểm của địch và ta, nắm mọi thứ trong lòng bàn tay tay.

Cho dù là bằng vào thực lực hiện tại của Triệu Phong, nếu như chính diện đối kháng với Liễu Viên cấp bậc Chân Linh Cảnh, phần thắng cũng không vượt quá ba thành.

Liễu Viên cũng không phải kẻ ngốc, hắn cũng không cố ý kéo dài tiêu hao Chân Linh khí, mà triệu hồi ra tọa kỵ phi cầm Thải Lân Phi Yến của mình.

Đầu Thải Lân Phi Yến này, thể tích tương đương với Thanh Phong Yến, hình thể tương đối nhẹ, tốc độ nhanh chóng bất phàm, hơn nữa cảnh giới còn đạt tới Nửa bước Chân Linh Cảnh.

Nếu như Thải Lân Phi Yến toàn lực phi hành, tốc độ thậm chí còn mơ hồ nhanh hơn Thanh Phong Yến một bậc.

Mắt thấy khoảng cách giữa hai bên càng lúc càng gần hơn.

Liễu Viên cười ngạo nghễ, nói:

- Triệu Phong, ngươi đã không còn hy vọng nữa rồi, còn không mau mau chịu trói?

Triệu Phong bất động thanh sắc, đưa mắt nhìn Liễu Viên tiếp cận chính mình.

Uy áp của cường giả Chân Linh Cảnh vô cùng cường đại, khiến cho Thanh Phong Yến dưới chân Triệu Phong cũng phải sợ hãi bất an.

Không lâu sau, khi Liễu Viên tiếp cận Triệu Phong chừng mười dặm, nụ cười trên mặt của Liễu Viên cũng càng ngày càng trở nên lạnh nhạt và trấn định hơn.

Đúng lúc này, Triệu Phong đột nhiên huýt sáo lớn một tiếng, từ trong Thần Linh Nhãn phát ra một đạo chấn động kỳ dị.

Nháy mắt sau đó, Thải Lân Phi Yến dưới chân của Liễu Viên đột nhiên kêu gào thảm thiết một hồi, điên cuồng thác loạn, cánh chim vỗ loạn. Một tầng quang hoa bảy màu rực rỡ chói mắt đột nhiên hóa thành một trận cuồng phong, lan tràn bốn phương tám hướng xung quanh.

- Thải Yến! Thải Yến! Ngươi làm sao vậy?

Liễu Viên nhất thời bất ngờ, không kịp ứng phó.

Thải Lân Phi Yến và hắn tiếp xúc trực tiếp, dưới công kích điên cuồng thác loạn của nó, trong khoảnh khắc thậm chí cũng khiến cho hắn chật vật không chịu nổi, lưu lại trên người một vết thương nhẹ.

Ngay sau đó, Thải Lân Phi Yến thét lên một tiếng, mất đi thần trí, thân thể rơi thẳng xuống sườn núi bên dưới. Đá vụn rơi rớt lả tả, bụi mù nổi lên bốn phía, trực tiếp quăng Liễu Viên té rớt ra ngoài.

- Thải Yến!

Vẻ mặt Liễu Viên tràn ngập bi phẫn, ánh mắt chợt trở nên oán độc như băng, giương mắt nhìn Triệu Phong:

- Tiểu bối vô sỉ, dám mưu hại tọa kỵ của ta!

Hắn bỗng nhiên nhớ tới, lần trước khi Triệu Phong và mình luận bàn, đối phương đã chủ động đề nghị hỗ trợ thuần hóa Linh sủng tọa kỵ của hắn.

Lúc ấy, Liễu Viên căn bản không hề nghi ngờ gì cả. Dù sao, sau khi thuần hóa xong, Thải Yến càng trở nên linh trí và ngoan ngoãn hơn rất nhiều, tâm ý vô cùng tương thông.

Còn nữa, không ai ngờ rằng, Triệu Phong lại đào hôn, phản bội Hồng Hồ Thành chủ như vậy.

- Sau khi mất đi phi cầm tọa kỵ, ngươi làm sao có thể đuổi giết ta đây?

Triệu Phong khẽ cười, nói.

Lần này đào hôn, có thể nói là hắn đã tận lực bố trí, tính toán đến hết

các loại khả năng rồi.

Nhất là Liễu Viên này, hắn thân là cường giả Chân Linh Cảnh mà Triệu Phong có khả năng chính diện xung đột nhất. Nếu như không đặt bẫy hắn một chút, một khi bị hắn dây dưa, kế hoạch đào hôn của Triệu Phong căn bản sẽ hoàn toàn phá sản.

- Khoảng cách mười dặm, đuổi giết ngươi… căn bản dư sức!

Liễu Viên quát lớn một tiếng, trên người bốc lên một tầng quang mang bạch sắc, toàn thân giống như một đạo hồng quang bạch sắc, đuổi thẳng về phía Triệu Phong.

Không chiến Chân Linh Cảnh (2)

Cường giả Chân Nhân Cấp bình thường, bộc phát tốc độ có thể một hơi vượt qua khoảng cách mười dặm.

Trong lúc này, tốc độ của Liễu Viên tuyệt đối vượt qua Thanh Phong Yến cả một cấp bậc. Sau khi đi được chừng hai mươi dặm, sẽ lâm vào suy kiệt, lúc đó cũng chỉ ngang bằng với Thanh Phong Yến mà thôi. Thời gian trôi qua càng dài, tốc độ sẽ càng trở nên chậm hơn.

Mắt thấy Liễu Viên càng lúc càng tiếp cận, chỉ trong khoảnh khắc đã đuổi gần đến còn vài dặm.

- Ha hả… ta rửa mắt mà đợi, không chiến một trận đi!

Triệu Phong nhẹ nhàng cười, trong tay xuất hiện La Hầu Cung.

Luận khoảng cách công kích, cho dù là cường giả Chân Linh Cảnh tính ra cũng kém hơn so với Thần binh loại cung tiễn.

Triệu Phong thúc giục chân lực và lực lượng huyết mạch. Trên thân La Hầu Cung vờn quanh một tầng điện mang thanh sắc nhàn nhạt. Một tầng quang trạch băng lam sắc nhất thời bao phủ toàn thân Triệu Phong.

Xẹt xẹt!

Trên thân La Hầu Tiễn nổi lên từng đợt từng đợt điện mang lợi hại, phía đuôi còn ngưng tụ ra một đạo phong hoàn nữa.

Vèo vèo vèo!

Ba mũi tên mang theo điện mang và hàn ý nồng đậm xẹt qua hư không, không ngừng biến ảo, bắn ra một đạo quỹ tích không thể nào tin nổi, nhanh như tia chớp xẹt qua phạm vi vài dặm.

Liễu Viên đang cấp tốc phi hành, liền nghe được thanh âm điện minh chói tai, một tia hàn ý và cảm giác điện giật đột nhiên từ trong hư không phụ cận truyền đến.

Mặc dù hắn đang trong lúc phi hành, động tác linh hoạt biến hóa, nhưng bất luận thế nào, cũng đều không thể tránh khỏi được ba mũi La Hầu Tiễn với tốc độ siêu việt vận tốc âm thanh kia.

Sau khi trải qua rèn luyện, phẩm chất của La Hầu Cung đã đạt tới Thần binh Phàm cấp cực phẩm, phối hợp với La Hầu Tiễn Phàm cấp thượng phẩm, uy lực tuyệt đối đạt tới cấp bậc Thần binh Phàm cấp cực hạn.

Triệu Phong thúc giục lực lượng huyết mạch, dung nhập vào áo nghĩa của Điện Chi Truyền Thừa tầng thứ nhất đại viên mãn, mỗi một mũi La Hầu Tiễn đủ để miễu sát Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thậm chí một vài cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh bình

thường nữa.

Cường đại như Liễu Viên, cũng cảm nhận được sự uy hiếp do La Hầu Tiễn mang tới.

Hắn hít nhẹ một hơi, trong tay xuất hiện một cây bút lông cán đen, mạnh mẽ vung lên. Một đạo thải hồng bạch sắc kéo dài ra chừng mười trượng, vẽ lên từng đường.

Liễu Viên toàn lực đánh ra một kích, uy lực bùng nổ ra, so với Điện Chi Hoàn lúc trước của Triệu Phong còn cường đại hơn không chỉ một bậc.

Đinh! Đinh! Đinh!

La Hầu Tiễn va chạm với công kích của Liễu Viên, bộc phát ra một trận hàn năng khủng bố, điện mang oanh kích.

Công kích của La Hầu Cung mạnh như vậy mà Liễu Viên vẫn có thể thong dong ứng phó. Nhưng đáng sợ nhất chính là trong mũi tên còn ẩn chứa hàn năng cùng với thuộc tính tê dại mãnh liệt.

Mỗi khi ứng phó một mũi tên, tốc độ của hắn đều sẽ giảm bớt một chút.

Mà La Hầu Tiễn của Triệu Phong lại trong khoảnh khắc quay trở về vị trí cũ, từng mũi từng mũi xẹt qua hư không, hàn năng điện quang thay nhau bắn thẳng về phía hộ tráo của Liễu Viên.

Đang ở giữa không trung, Liễu Viên chẳng những phải phi hành, còn phải đối phó với tiễn thuật công kích vô cùng khó chơi này, tốc độ giảm xuống rất nhiều.

Trong thời gian mười hơi thở, Liễu Viên có vẻ vô cùng chật vật, kinh hãi tột độ.

Nếu như là trên mặt đất, hắn đã sớm xông lên, cho dù gặp phải ba bốn tên Nửa bước Chân Linh Cảnh cũng có thể chỉ trong khoảng nửa khắc liền giải quyết xong.

Thế nhưng, nơi này lại ở trên không trung, thuộc loại không chiến!

Triệu Phong đứng trên lưng Thanh Phong Yến, không cần tiêu hao chân lực phi hành. Ngay từ đầu, liền hại chết tọa kỵ của Liễu Viên, chiếm hết thiên thời địa lợi.

- Tiểu bối! Chớ để cho ta bắt được ngươi…

Liễu Viên điên cuồng thúc giục Chân Linh khí. Gần như thiêu đốt toàn bộ Chân Linh khí trong cơ thể.

Năm đó, Đại Trưởng lão của Hiểu Nguyệt Tông chính là liều mạng thiêu đốt Chân Linh khí trong cơ thể, vì vậy mới có thể giết chết một gã Chân Linh Cảnh của Thiết Long Cường Quốc, giúp Hiểu Nguyệt Tông có được một cơ hội thở dốc quý giá.

Hiện tại tuy rằng Liễu Viên vô cùng điên cuồng, nhưng dù sao cũng chưa gặp phải sinh tử tuyệt cảnh, còn chưa dám thiêu đốt Chân Linh khí chân chính, chỉ là tiếp cận loại trạng thái này mà thôi.

Một khi thiêu đốt Chân Linh khí, thương tổn căn cơ chân nguyên, rất có khả năng sẽ rơi xuống một cấp bậc, hoặc là khiến cho tương lai không có hy vọng đột phá thêm nữa.

Chân Linh khí gần như thiêu đốt toàn bộ, tốc độ vốn đã có chút suy kiệt lại tăng vọt lên một bậc.

Triệu Phong nhanh như tia chớp phóng ra ba mũi tên, lại bị Liễu Viên ngạnh kháng lại, chấp nhận một chút vết thương nhẹ, dần dần tiếp cận.

- Vẫn còn hai dặm!

Sắc mặt Triệu Phong ngưng trọng, hít sâu một hơi, quát lớn một tiếng, tinh thần âm ba cuồn cuộn như sấm.

Hắn không hy vọng xa vời có thể chế hành được Liễu Viên.

Bỗng nhiên Thần Linh Nhãn của hắn mở ra, thúc giục đến cực hạn.

Đồng tử trong mắt trái, phảng phất như có một đạo vực sâu màu xanh đang xoay chuyển cực nhanh.

Tâm thần Liễu Viên chấn động, ý thức nhoáng lên, cật lực giãy dụa.

- Hô!

Triệu Phong cảm giác thấy có chút quá sức. Tinh thần huyễn thuật do Thần Linh Nhãn tạo ra, muốn khống chế, bao vây tinh thần ý thức Chân Linh Cảnh, còn khó khăn hơn Nửa bước Chân Linh Cảnh vài lần.

Lúc này, Thần Linh Nhãn của hắn cũng đã thúc giục lên đến cực hạn.

Ô…ô…ô…n…g!

Trong vực sâu màu xanh, đột nhiên dâng lên một đạo quang điểm lam nhạt. Lực lượng Thần Linh Nhãn của Triệu Phong trong một khắc đó đã bùng nổ cực ngắn, gia tăng lên nửa cấp bậc.

Phốc!

Liễu Viên đột nhiên có một loại cảm giác không gian hỗn loạn, thân hãm vào bên trong một tòa thiết lao tràn ngập từng trận từng trận điện mang màu xanh. Dưới chân hắn chính là một cái vực sâu không đáy, trên đỉnh đầu là một mảnh lôi vân bàng bạc.

- Nơi này là…

Liễu Viên nhất thời kinh ngạc hoảng hốt. Không ngờ bản thân lại lâm vào trong tinh thần huyễn cảnh của đối phương.

Ở trong Huyễn Cảnh Tù Lao do Thần Linh Nhãn của Triệu Phong chế tạo ra, tâm thần ý thức của Liễu Viên gặp phải sự tra tấn vô hạn.

Chẳng qua, Triệu Phong có thể một phen kéo đối phương vào trong Huyễn Cảnh Tù Lao đã là rất miễn cưỡng và may mắn rồi, giờ phút này nếu muốn củng cố Huyễn Cảnh Tù Lao, vây khốn đối phương, tinh thần lực phải tiêu hao căn bản gấp chục lần so với cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường.

Thân hãm vào trong tinh thần huyễn cảnh, lực lượng phản kháng của Chân Linh Cảnh giống như bài giang đảo hải.

Một hơi thở trôi qua, trên trán Triệu Phong toát ra mồ hôi lạnh, tinh thần vô cùng suy yếu.

Cũng trong lúc này, Liễu Viên giãy dụa đột phá được Huyễn Cảnh Tù Lao, thần tình khuất nhục và phẫn nộ vô cùng, nhưng mà tinh thần cực kỳ suy yếu, uể oải vô cùng.

Nghĩ đến chính mình đường đường là cường giả Chân Linh Cảnh,

không ngờ vừa rồi lại bị Triệu Phong giữ chân ở phương diện tinh thần mất một canh giờ. Cái loại sỉ nhục này khó có thể nói nên lời.

Chương 277: Chân chủ cấp mới tấn cấp

Trên thiên không, Triệu Phong vẫn như cũ đứng trên lưng của Thanh Phong Yến, vực sâu màu xanh ở trung tâm của đồng tử mắt trái không ngừng xoay chuyển, lúc này không ngờ lại có chút ảm đạm.

Dùng Thần Linh Nhãn chế tạo Huyễn Cảnh Tù Lao, tiến hành trói buộc, tra tấn ý thức tâm thần của Chân Linh Cảnh, tiêu hao tinh thần lực so với đối phó Nửa bước Chân Linh Cảnh còn cao hơn đến mấy lần.

Cho dù tinh thần nguyên của Triệu Phong có cường đại đến thế nào, lúc này cũng có chút quá sức.

Quan trọng hơn chính là, vừa rồi ở trong không gian tinh thần, hắn đã tra tấn Liễu Viên suốt cả một canh giờ, nhưng vẫn còn chưa thể khiến cho ý thức tinh thần của đối phương bị suy yếu đến cực điểm.

Uy áp Chân Linh vẫn còn quanh quẩn trong hư không, nhưng lại có vẻ hư lực không đủ, uy áp giảm mạnh.

Nội tráo Chân Linh xung quanh thân thể của Liễu Viên đã trở nên ảm đạm hơn rất nhiều.

Vừa rồi trong thời gian một hơi thở, vây khốn tinh thần đã khiến cho thân thể của hắn bị suy yếu rất nhiều, lại bị bỏ xa một đoạn khoảng cách lớn.

Ý thức tinh thần của Liễu Viên đã bị suy yếu nhiều, thập phần mệt

mỏi, lúc này chỉ còn lại chừng bảy thành thực lực so với thời kỳ đỉnh phong.

Hơn nữa khoảng cách cũng bị kéo xa, lúc trước gần như thiêu đốt Nửa bước Chân Linh khí, khiến cho hắn có chút không đủ khả năng khôi phục.

Liễu Viên và Triệu Phong vẫn giằng co xa xa trên không trung.

Nhưng mà khoảng cách giữa hai người lại một lần nữa bị kéo xa ra.

Một bên có được Linh sủng tọa kỵ, một bên lại không có, ở trên không trung tiến hành không chiến, chênh lệch vô cùng rõ ràng.

Trừ phi cường đại như Chân Chủ Cấp, mới có thể ở trong không trung kéo dài chiến đấu.

- Tên tiểu bối vô sỉ…

Liễu Viên nghiến chặt răng, vẻ mặt oán hận, nhưng trong mắt cũng lộ ra một sự bất đắc dĩ sâu sắc.

Ngay tại thời điểm còn ở Phủ Thành chủ, Triệu Phong đã tính kế hắn, hiện tại hai bên đối chiến, mai phục rồi hạ thủ một phen.

Giờ phút này, hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn theo Triệu Phong càng ngày càng đi xa, cuối cùng hóa thành một điểm đen nhỏ, biến mất phía chân trời.

Liễu Viên thân thể suy yếu, vô cùng bất đắc dĩ, trong lồng ngực nghẹn khuất một trận nộ hỏa âm lãnh.

Nghĩ đến hắn đường đường là cường giả Chân Linh Cảnh, vậy mà

truy kích theo một gã tiểu bối Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, không ngờ lại thất bại.

Nếu như Liễu Viên không đuổi kịp được Triệu Phong, như vậy thì cũng bỏ đi.

Thế nhưng, hắn lại đã đuổi kịp Triệu Phong, hơn nữa song phương còn trải qua một hồi giao phong đối chiến nữa.

Nhưng mà kết cục, kẻ thất bại thảm hại, không ngờ lại chính là hắn!

o0o

Triệu Phong cưỡi trên Thanh Phong Yến, càng đi càng xa, mãi cho đến khi vượt qua khoảng cách hơn trăm dặm, mở ra Thần Linh Nhãn, nhìn quét bốn phương tám hướng phía sau.

Khi xác định không có ai phát hiện bóng dáng của mình nữa, lúc này Triệu Phong mới thu hồi lại Thanh Phong Yến, khởi động Âm Ảnh Phi Phong, dung nhập vào trong sơn lâm để ẩn nấp.

Chỉ cần không có cường giả Chân Linh Cảnh xác định được phạm vi đại khái của hắn, phát động linh thức, tiến hành điều tra cẩn thận, thì khó có thể tìm ra được hắn.

Đến lúc đó, Triệu Phong mượn dùng lực lượng của Âm Ảnh Phi Phong, thần không hay quỷ không biết, hoặc là chân chính biến mất không dấu vết.

Chính là bởi vì nguyên nhân này cho nên Triệu Phong mới có thể lựa chọn đánh lui Liễu Viên, chứ không sử dụng Âm Ảnh Phi Phong ẩn độn.

o0o

Bởi vì Liễu Viên không có tọa kỵ phi cầm, liên tục phi hành, một phen chiến đấu giao phong tiêu hao cực lớn, nên mới chậm rãi hạ xuống mặt đất.

Qua chừng thời gian nửa chén trà…

Vù!

Phía sau đột nhiên truyền đến thanh âm phá không, cùng với uy áp Chân Linh Cảnh. Người tới là một gã tướng lãnh mặc hắc giáp, một thân tu vi đạt tới Chân Nhân Cấp, khí tức so với Liễu Viên còn mạnh hơn một bậc.

Liễu Viên nhận ra, người này chính là Thống lĩnh Thành vệ quân của Hồng Hồ Thành.

Lúc này, người cùng cấp gặp nhau, vẻ mặt Liễu Viên vô cùng áy náy, có chút suy sút, cũng không biết phải đáp lời như thế nào.

Ánh mắt Thống lĩnh hắc giáp khẽ đảo quét qua Liễu Viên đang xếp bằng ngồi dưới đất, kinh ngạc giật mình.

Liễu Viên thoạt nhìn cực kỳ suy yếu, trên quần áo có mấy chỗ bị tổn hại, thậm chí trên mặt còn có vài tia dấu vết cháy xém, lộ ra vài phần chật vật.

- Liễu huynh, tiểu tử kia chạy đâu mất rồi? Chẳng lẽ ngươi gặp phải cường giả Chân Linh Cảnh nào đó sao?

Sắc mặt Thống lĩnh hắc giáp ngưng trọng. Loại tình huống này chỉ có khi địch quân xuất hiện một gã Chân Linh Cảnh, mới có khả năng xảy

ra loại kết quả này.

Thực lực của Liễu Viên, hắn tương đối rõ ràng nhất. Bản thân Liễu Viên đã từng đến Cầm Kiếm Cung tham tu, hơn nữa am hiểu thân pháp, trong thời gian ngắn thậm chí còn có thể ứng phó một hai gã Chân Nhân Cấp bình thường.

Hắn vừa hỏi câu này, sắc mặt Liễu Viên nhất thời đỏ lên, hổ thẹn chua xót nói:

- Không có cường giả Chân Linh Cảnh khác! Ta đã để tên tiểu tử kia chạy thoát rồi!

- Điều này sao có khả năng?

Ánh mắt của Thống lĩnh hắc giáp trừng lớn, dường như không dám tin tưởng vào kết quả này.

Phốc phốc phốc!

Lúc này, phía sau đột nhiên lục tục truyền đến thanh âm xé gió. Một vài phi cầm có tốc độ cực nhanh đã đuổi tới.

Nhóm viện binh đầu tiên đến nơi này, cơ bản đều là cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh và Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, còn có một gã Chân Linh Cảnh khác nữa.

Khi bọn hắn nhìn thấy bộ dáng chật vật, uể oải của Liễu Viên, cả đám đều kinh ngạc không thôi.

- Triệu Phong đã đào tẩu theo phương hướng kia rồi! Nhưng mà có thay đổi phương hướng hoặc trốn vào sơn lâm hay không, cũng rất khó nói trước!

Liễu Viên không muốn nói ra tình huống cụ thể, liền chỉ cho mọi người biết rõ ràng phương hướng bỏ trốn của Triệu Phong.

Trên thực tế, lúc này Liễu Viên đã không ôm theo hy vọng quá lớn đối với việc đuổi bắt Triệu Phong nữa.

Đại quốc Thiên Bồng địa vực rất rộng lớn, vẻn vẹn chỉ vùng Hồng Hồ Thành này, địa bàn đã có thể so sánh với cả Tương Vân Quốc rồi.

Cho dù Triệu Phong có ngu ngốc đến đâu, cũng sẽ không chạy mãi theo một phương hướng, chạy trốn một đường mà không thay đổi.

o0o

Hồng Hồ Thành, Phủ Thành chủ.

Các loại tin tức tương quan có liên quan đến việc đuổi bắt Triệu Phong không ngừng đến tai Hồng Hồ Thành chủ.

- Cường giả Chân Linh Cảnh tham gia đuổi bắt Triệu Phong có đến năm người! Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh và Nửa bước Chân Linh Cảnh cũng có hơn trăm người, truy binh còn lại cũng hơn ngàn người…

Một gã Thống lĩnh Thành vệ quân đang báo cáo.

- Mặc kệ các ngươi sử dụng thủ đoạn gì, nhân lực như thế nào, ta chỉ muốn nghe kết quả đuổi bắt Triệu Phong mà thôi!

Thanh âm của Hồng Hồ Thành chủ hiển lộ ra uy nghiêm vô cùng lạnh lùng.

Ngày hôm nay, nộ hỏa mà ông ta phát ra, so với trong vòng mười năm trước đây cộng lại còn nhiều hơn, hoàn toàn tổn hao hình tượng ôn nhu nho nhã ngày thường của mình.

Con rể khâm điển đào hôn, dẫn động cho cả Hồng Hồ Thành hỗn loạn, phái ra vô số các cường giả, thế nhưng lại vẫn không thể trong khoảng thời gian ngắn truy bắt được mục tiêu.

Không chỉ như thế, những người truy kích Triệu Phong cũng đều lần lượt thất bại, tổn hao hoàn toàn uy vọng của Hồng Hồ Thành.

Chân Chủ Cấp mới tấn cấp (2)

- Liễu Viên là cường giả Chân Linh Cảnh đầu tiên đuổi theo Triệu Phong, có thành công hay không thì phải xem ở hắn rồi!

Bên cạnh Hồng Hồ Thành chủ, có một vị lão giả Chân Huyền Cấp, bối phận và địa vị cũng đều rất cao lên tiếng.

Những người ở xung quanh cũng đều khẽ gật đầu.

Nếu như ngay cả Liễu Viên là cường giả Chân Linh Cảnh nhanh nhất đuổi theo cũng thất bại, vậy thì thiên địa rộng lớn như vậy, Triệu Phong kia lại nhiều thủ đoạn như thế, đến lúc đó muốn đuổi theo hắn, sẽ càng khó khăn hơn rất nhiều.

- Sau khi Liễu Viên từ Cầm Kiếm Cung trở về, mặc dù biểu hiện bình thường không quá mức kiệt xuất, nhưng mà vẫn chưa từng khiến ta thất vọng!

Hồng Hồ Thành chủ khẽ gật đầu. Hiện tại hy vọng lớn nhất vẫn là ký thác trên người Liễu Viên.

Vụt!

Một cái bóng quỷ mị đột nhiên lóe lên, xuất hiện trước mặt Hồng Hồ Thành chủ.

- Bẩm Thành chủ, Liễu Viên đuổi bắt Triệu Phong, cuối cùng đã thất bại!

Cái bóng nói.

- Cuối cùng thất bại?

Trong lòng đám người Hồng Hồ Thành chủ nhất thời chấn động. Uy áp Chân Linh và lửa giận ngập trời đang tràn ngập khắp cả hư không, vào lúc này lại gia tăng thêm một bậc nữa.

- Với tốc độ của Liễu Viên, trong thời gian ngắn, tại sao có thể không đuổi kịp Triệu Phong chứ?

Sắc mặt vị lão giả Chân Huyền Cấp kia khẽ biến.

- Dựa theo tin tức bên kia, Liễu Viên đuổi theo Triệu Phong, thậm chí đã từng giao phong qua một hồi. Chẳng qua…

Cái bóng trần thuật chi tiết. Sau khi biết được tình hình cụ thể tỉ mỉ, thần tình đám người ở đây nhất thời đều kinh hãi.

- Điều này làm sao có thể? Trừ phi có cường giả Chân Linh Cảnh khác can thiệp!

Tất cả mọi người đều lắc đầu, không thể tin nổi. Đúng lúc này, một thanh âm chợt truyền đến.

- Liễu Viên làm việc bất lực, cô phụ sự ký thác của Thành chủ, đặc biệt đến tạ tội!

Một thân ảnh mệt mỏi uể oải nhất thời xuất hiện.

Liễu Viên!

Mọi người kinh ngạc, đều nhao nhao hỏi thăm.

Vẻ mặt Liễu Viên áy náy và chua xót, một phen đem những sự tình đã qua bẩm báo lại chi tiết.

Biết được Triệu Phong từ mấy ngày trước đã bắt đầu tính kế Linh sủng của Liễu Viên, tất cả mọi người đều cảm giác được một trận hàn ý.

Mưu đồ, trí tuệ của gã thiếu niên này thật sự đáng sợ!

Sau đó, những chi tiết khi chiến đấu, khi đối chiến cũng được kể lại, sau khi mọi người nghe xong, đều không khỏi hít thật mạnh một ngụm khí lạnh.

Mỗi một bước tiến hành của Triệu Phong, đều phát huy ưu thế của mình lên đến cực hạn.

- Xem ra chúng ta vẫn còn xem nhẹ huyết mạch đồng tử của tên tiểu tử này. Thậm chí ngay cả Chân Nhân Cấp bình thường cũng không thể hoàn toàn chống cự lại tinh thần đồng tử của hắn!

Thần sắc của vị lão giả Chân Huyền Cấp kia nhất thời trở nên ngưng trọng.

- Triệu Phong! Triệu Phong này… không ngờ lại dưới mí mắt của vô

số cường giả Hồng Hồ Thành ta mà thong dong đào tẩu!

Nộ hỏa của Hồng Hồ Thành chủ nhất thời bùng nổ lên đến cực hạn.

Khí tức uy năng của Chân Huyền Cấp cực hạn tràn ngập thiên địa, bá đạo bễ nghễ. Ngay cả nguyên khí thiên địa ở phụ cận cũng đều sôi trào mãnh liệt.

Trên không trung toàn bộ Phủ Thành chủ, phảng phất ngưng kết nên một tầng hỏa vân to lớn khủng bố.

Tất cả mọi người ở đây đều bị áp lực đến mức gần như không thể thở nổi. Thậm chí ngay cả cường giả Chân Linh Cảnh cũng cảm thấy kinh hãi vô cùng.

Chỉ có vị lão giả Chân Huyền Cấp kia, tu vi bối phận cực cao, mới có gan lên tiếng khuyên giải:

- Cửu Thiên, không nên bị lửa giận khống chế tâm trí! Ngươi chính là tuyệt đại thiên tài có thiên phú và tiềm lực cao nhất đương đại Hồng Hồ Liễu Tộc, chỉ không đến trăm năm đã có thể đạt tới Chân Nhân Cấp cực hạn, Huyền Hỏa Phạm Thiên Kinh đã tu luyện đến Bát trọng đỉnh phong. Chỉ cần ngươi bước thêm nửa bước nữa, liền có thể nổi danh thiên hạ, ngạo thị một phương, phát triển Hồng Hồ Liễu Tộc đến huy hoàng!

- Đúng vậy, Lục thúc!

Lửa giận trong lòng Hồng Hồ Thành chủ thoáng dịu hơn một lúc.

Nhưng mà, đúng lúc này…

- Bẩm Thành chủ, đại tiểu thư mất tích thần bí! Đã truy tìm khắp Phủ

Thành chủ, nhưng đều không thấy thân ảnh của nàng!

Tin tức này khiến cho trong lòng tất cả mọi người đều chấn động, thầm nghĩ không tốt.

Lực chú ý của toàn bộ Hồng Hồ Thành đều tập trung ở trên người con rể Thành chủ, không ai ngờ nổi lúc này Liễu Cầm Hâm lại đột nhiên mất tích như vậy.

- Theo lời những người chứng kiến, phương hướng đại tiểu thư rời đi, chính là theo hướng của Triệu Phong!

Không cần phải hỏi, Liễu Cầm Hâm lúc này quá nửa chính là đuổi theo vị hôn phu Triệu Phong kia rồi.

- Triệu Phong a Triệu Phong… Ngươi khiến cho thanh danh của Hồng Hồ Liễu Tộc chúng ta mất hết rồi!

Nộ hỏa trong lòng Hồng Hồ Thành chủ vừa mới thoáng dịu đi, lúc này lại phun trào, đột phá qua giới hạn cuối cùng.

Một khắc này, nguyên khí thiên địa xung quanh dường như sôi trào mãnh liệt lên vậy.

Tầng mây trên không trung thậm chí còn nhuộm đẫm một tầng hồng quang, toàn bộ Phủ Thành chủ phảng phất như lâm vào một tầng nham thạch nóng chảy vậy.

Mấy cường giả Chân Nhân Cấp ở xung quanh gần đó, như đám người Liễu Viên, thậm chí có chút không thể đứng thẳng nổi.

Oanh!

Hư không mơ hồ chấn động, phảng phất như đang lâm vào một tầng hồng vân đỏ sẫm vậy.

Hồng Hồ Thành chủ lâm vào phẫn nộ siêu cực hạn, khiến cho huyết mạch và lực lượng Chân Linh trong cơ thể, trong lúc ngắn ngủi gần như lâm vào trạng thái bị thiêu đốt, cặp mắt cũng hóa thành ngân hồng sắc.

Trong đồng tử ngân hồng sắc lộ ra một tầng hỏa diễm hồng sắc lấp lánh, phóng thích ra hồng quang chiếu rọi thiên địa, sau đó đột nhiên nở rộ một tầng quang hoa tinh mỹ.

Lực lượng Chân Linh bên trong thể nội Hồng Hồ Thành chủ lâm vào sôi trào cực hạn, đột phá một cánh cửa.

Mấy vị cường giả Chân Linh Cảnh ở nơi này, tâm thần kịch chấn, có một loại xúc động muốn quỳ lạy cúng bái.

Giờ khắc này Hồng Hồ Thành chủ phảng phất như đang đứng trên đỉnh tầng mây, ngạo thị hết thảy mọi thứ bên dưới vậy.

- Thật tốt quá! Đột phá Chân Chủ Cấp rồi!

- Hồng Hồ Liễu gia ta, rốt cuộc cũng đã xuất hiện một vị cường giả Chân Chủ Cấp!

Vị lão giả Chân Huyền Cấp kia không khỏi lệ nóng doanh tròng, cảm thụ được uy năng bễ nghễ thiên hạ của Hồng Hồ Thành chủ, tâm thần huyết nhục trong người cũng đều không ngừng sôi trào.

- Chúc mừng Thành chủ đã đột phá Chân Chủ Cấp!

- Chân Chủ Cấp ngạo thị một phương! Bắt đầu từ ngày hôm nay,

Hồng Hồ Liễu Tộc ta sẽ trở thành một đại cường tộc của Đại quốc Thiên Bồng. Nhất hoàng, Tam tông, Tứ tộc cũng đều phải kiêng kỵ chúng ta!

Các cường giả trong Phủ Thành chủ, nhất thời hưng phấn rung động.

o0o

Ngay tại khoảnh khắc cường giả Chân Chủ Cấp sinh ra, tất cả các Chân Linh Cảnh trong phạm vi mấy ngàn dặm gần đó cũng đều sinh ra một tia cảm ứng mơ hồ.

- Chân Chủ Cấp! Đại quốc Thiên Bồng lại sinh ra một vị Chân Chủ Cấp mới!

Mỗi khi sinh ra một vị Chân Chủ Cấp mới, đều có khả năng ảnh hưởng đến vận mệnh của cả Đại quốc!

o0o

Cách Hồng Hồ Thành khoảng chừng ba ngàn vạn dặm.

Một cỗ Kim Qua Huyết Long Kiệu, bên ngoài có đồ án đao kiếm giao nhau, ở giữa không trung bay nhanh đi, do bốn gã kiệu phu Chân Nhân Cấp khiêng.

- Lại có một cường giả Chân Chủ Cấp sinh ra! Khí vận của Liễu Tộc này không khỏi quá lớn rồi…

Nam tử tóc đỏ máu Thiết Ma khẽ thở dài một tiếng, nhắm mắt lại, tiếp tục ngưng thần.

Chương 278: Giai nhân đánh cuộc

Hoang sơn dã lĩnh, tại một nơi hiểm trở…

Vụt!

Thân ảnh ảm đạm của Triệu Phong giống như quỷ mị, tại một mảnh đất xanh um thanh thúy hiện ra.

- Cỗ khí tức này…

Sắc mặt Triệu Phong nhất thời ngưng lại, Thần Linh Nhãn đột nhiên cảm ứng được nguyên khí thiên địa xung quanh chợt xuất hiện một tia biến hóa nhàn nhạt.

- Là Hồng Hồ Thành chủ!

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Lúc này hắn đã cách xa Hồng Hồ Thành ít nhất cũng hơn cả ngàn dặm, không ngờ lại có thể bắt giữ được một tia khí tức đến từ trên người Hồng Hồ Thành chủ!

Cỗ khí tức này, cùng với lực lượng Hỏa thuộc tính bên trong nguyên khí thiên địa cực kỳ phù hợp nhau!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, suy tính phân tích, đưa ra một cái kết luận đáng sợ.

Rất hiển nhiên, Hồng Hồ Thành chủ vào lúc này không ngờ đã đột phá lên Chân Chủ Cảnh! Hoặc vốn dĩ hắn đã sớm có thực lực Chân Chủ Cấp, nhưng vẫn luôn che giấu tu vi.

Kết quả này, đối với Triệu Phong mà nói, căn bản chính là cực xấu.

Đã tới Đại quốc Thiên Bồng một khoảng thời gian, Triệu Phong tự nhiên hiểu được sự uy hiếp và sức ảnh hưởng của một vị cường giả Chân Chủ Cấp là như thế nào.

Trong Đại quốc Thiên Bồng, có tám cỗ thế lực cực mạnh, không phải nghi ngờ, mỗi một cỗ thế lực đều có một vị cường giả Chân Chủ Cấp tọa trấn! Nếu không, cho dù có nhiều cường giả Thoát Phàm Cảnh và Chân Linh Cảnh cũng đều không thể xưng hùng được.

Nếu dựa theo phân chia cấp bậc tông môn từ thời Thượng Cổ truyền lại, một thế lực tông môn muốn đạt tới Bán tinh, ít nhất phải có một vị cường giả Chân Chủ Cấp tọa trấn.

Hồng Hồ Liễu Tộc hiện tại, có thể có được thực lực tương đương tông phái Bán tinh hay không, Triệu Phong cũng không thể xác định được, nhưng mà các tông phái của Liên minh Thập Tam Tông, khẳng định đều không có tư cách này!

Tóm lại, uy vọng và lực ảnh hưởng của Hồng Hồ Thành chủ khi đạt tới Chân Chủ Cấp, đối với quá trình đào hôn và nhiệm vụ sư môn của Triệu Phong, thập phần bất lợi, thậm chí còn hình thành nên lực cản thật lớn nữa.

- Hồng Hồ Thành chủ này, túc trí đa mưu, lấy uy vọng và thực lực Chân Chủ Cấp của mình, hoàn toàn có khả năng phát lệnh truy nã ta khắp toàn Đại quốc Thiên Bồng! Tuy nói rằng Đại quốc Thiên Bồng có địa vực khổng lồ, thế lực rắc rối phức tạp, nhưng mà lực uy hiếp

của hắn, ít nhất cũng có thể bao phủ toàn bộ Hồng Hồ Quận!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Tình thế hiện tại, hắn phải nhanh chóng rời khỏi Hồng Hồ Quận này.

Phốc!

Triệu Phong tận lực đi xuyên qua hoang sơn dã lâm, sử dụng Âm Ảnh Phi Phong, hướng về phía Thủ đô Thiên Bồng mà đi tới.

Thủ đô Thiên Bồng, chính là Hoàng đô của Đại quốc, chính là một trong những Đại đô phồn hoa nhất toàn bộ Bắc Đại lục.

Triệu Phong ở Hồng Hồ Thành suốt nửa năm, trong đầu tự nhiên đã có được một tấm bản đồ của Đại quốc Thiên Bồng.

Hắn thỉnh thoảng mở ra Thần Linh Nhãn, cẩn thận quan sát địa hình, cùng đối chiếu với tấm bản đồ trong đầu, cuối cùng hình thành nên một tấm bản đồ thực cảnh chân chính.

Thoáng một cái, đã mấy ngày trôi qua.

Triệu Phong tận lực không sử dụng Thanh Phong Yến, ở trên không trung thật sự rất dễ gây chú ý.

Đại quốc Thiên Bồng không thể nào giống như Thập Tam Quốc được, nơi này võ phong thịnh hành, các tiểu tông phái, tiểu Gia tộc, tiểu thế lực san sát nhau, ở giữa không trung thỉnh thoảng vẫn có thể nhìn thấy bóng dáng của những đầu Linh sủng phi cầm bay qua bay lại.

o0o

Một ngày nọ, Triệu Phong vừa mới uống một ngụm nước trong một cái đầm dọc đường đi tới.

- Chuyện gì xảy ra? Mắt của ta…

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đột nhiên dâng lên một tia cảm giác mỏi mệt.

Đặc biệt, mỗi khi thúc giục mắt trái, cái loại cảm giác mỏi mệt này lại càng trở nên rõ ràng hơn nhiều.

Kỳ quái hơn chính là, Triệu Phong phát hiện ra tinh thần nguyên của mình lúc này cực kỳ sung túc.

Mấy ngày trước, thời điểm khi cùng Liễu Viên giằng co, Thần Linh Nhãn thúc giục lên đến cực hạn, tinh thần lực tiêu hao kịch liệt, cũng không có loại cảm giác như thế này.

Nước ở bên trong cái đầm nhỏ này vô cùng tĩnh lặng, giống như một mặt kiếng khổng lồ vậy.

Triệu Phong đứng trước đầm nước, một đầu tóc xanh như ngọc bích, thần bí tà dị vô cùng.

Rất nhanh, Triệu Phong phát hiện ra mái tóc màu xanh của mình, có ước chừng một phần mười, đã biến thành một màu lam nhàn nhạt.

Màu sắc mái tóc của hắn, trong mấy ngày này, vẫn luôn một mực biến hóa.

Mặt khác, đồng tử thanh sắc của mắt trái, thỉnh thoảng cũng nổi lên một tầng khí tức lam nhạt lạnh như băng.

Mỗi khi cỗ khí tức này dâng lên, lực lượng Thần Linh Nhãn của Triệu Phong cũng sẽ trong thời gian ngắn đột ngột tăng mạnh.

Ngày hôm đó, khi giằng co với Liễu Viên, chính bởi vì có cỗ khí tức này cho nên Triệu Phong mới miễn cưỡng phá vỡ được tinh thần lực của Liễu Viên, nhưng cuối cùng cũng vẫn không thể chiến thắng nổi cường giả Chân Linh Cảnh, chỉ có cách xoay người bỏ chạy mà thôi.

Mà hiện tại, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong bình thường mở ra sử dụng, cũng không hề cố gắng quá sức, lại cảm thấy vô cùng mệt mỏi.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đột nhiên từ đâu nhảy lên vai hắn, trong tay xuất hiện hai đồng tiền cổ, hướng về Triệu Phong khoa tay múa chân một hồi.

Hai cái đồng tiền cổ này, một cái lấy được từ Phù Loan Điện, một cái là lấy từ Liễu Cầm Hâm!

Đồng tiền lấy ra từ Phù Loan Điện, tương đối mới hơn một chút, mà đồng tiền lấy từ Liễu Cầm Hâm thì lại có chút rỉ sét bạc màu.

- Ngươi nói, đang có người đuổi theo à?

Triệu Phong thoáng rùng mình một cái.

Tiểu Tặc Miêu lập tức liền gật đầu, hai đồng tiền cổ trong tay nó quăng lên không trung, phát ra thanh âm leng keng.

- Hung cát như thế nào?

Triệu Phong thầm nghĩ không tốt. Trong lòng hắn cũng nghi hoặc. Lộ

tuyến bỏ chạy của mình thập phần bí mật, tại sao còn có thể bị người khác đuổi theo?

Tiểu Tặc Miêu đột nhiên như có cảm ứng, một đồng tiền cổ trong đó chợt phát ra một tiếng đinh keng nho nhỏ.

Thân hình Tiểu Tặc Miêu lóe lên, đã trốn luôn vào trong Túi Linh sủng.

Vù!

Một đạo thanh âm xé gió truyền đến, cùng với khí tức Nửa bước Chân Linh Cảnh cường đại ập mặt mà tới.

Cỗ khí tức này, vô cùng quen thuộc đối với Triệu Phong.

- Không tốt!

Triệu Phong thúc giục Âm Ảnh Phi Phong, thân hình lóe lên, ẩn nấp bên cạnh đầm nước.

Mấy hơi thở sau, một bóng dáng xinh đẹp toàn thân áo trắng như tuyết, giống như một đóa tuyết trắng nhẹ nhàng phiêu lãng hạ xuống, thanh nhã điềm tĩnh, giống hệt như tiên nữ trong tranh hạ phàm vậy.

Người tới chính là Liễu Cầm Hâm!

Cũng không biết có phải là trùng hợp hay không, Liễu Cầm Hâm vừa vặn rơi xuống ngay nơi Triệu Phong ẩn nấp. Nàng ngây người nhìn đầm nước trước mặt mình, sâu kín thở dài một tiếng.

Một môi mắt trong vắt như thu thủy, so với nước trong đầm càng trong suốt hơn, cũng thâm thúy hơn, khí tức điềm tĩnh vô cùng.

- Nàng làm sao có thể đuổi theo được ta?

Triệu Phong chủ động bại lộ thân hình.

Hắn cũng không cho rằng Liễu Cầm Hâm lại trùng hợp như vậy, dừng lại ngay bên cạnh chỗ ẩn nấp của chính mình.

Tình cảm của Triệu Phong mặc dù khá thấp, nhưng mà trí lực lại không thấp chút nào.

Vẻ mặt Liễu Cầm Hâm thanh u, dường như có chút u oán, nhưng cũng không hề biểu hiện ra bất cứ sự phẫn hận hay tức giận nào cả, bên trong đôi mắt chỉ là một sự điềm nhiên u tĩnh giống hệt như đầm nước trước mặt.

- Sư tôn của ta, trước khi lâm chung, đã lưu lại cho ta hai mai Mệnh Quái Đồng Tiền, cũng để lại di chúc, nó có thể định nhân duyên và khí vận của ta!

Nàng nở nụ cười điềm nhiên, hình như có chút tự giễu. Tay ngọc khẽ lật, trong tay đã xuất hiện thêm một cái đồng tiền cổ thanh tú nữa.

Cái đồng tiền cổ này, cùng với cái đồng tiền cổ thứ hai mà Tiểu Tặc Miêu lấy được, cực kỳ giống nhau.

- Quả nhiên như thế!

Điểm sơ hở duy nhất mà Triệu Phong có thể nghĩ đến, chính là cái đồng tiền cổ mà Tiểu Tặc Miêu kia đã lấy đi.

Với đặc tính tham tiền như mạng của Tiểu Tặc Miêu, những thứ gì đạt tới tay rồi, hiển nhiên sẽ vĩnh viễn không chịu giao ra.

Kết quả, khiến cho Triệu Phong phải gánh vác sự phiêu lưu này rồi.

Nếu vạn nhất, Liễu Cầm Hâm không phải đến đây một mình, mà là mang theo mấy cường giả Chân Linh Cảnh nữa cùng tới đây…

Triệu Phong nghĩ đến điều này, toàn thân trên dưới toát ra một trận mồ hôi lạnh. Hắn liền mở ra Thần Linh Nhãn, nhìn nhìn phía sau, cũng may không hề phát giác ra bất cứ dấu hiệu truy binh nào khác cả.

- Yên tâm đi! Chuyện giữa hai chúng ta, sẽ do hai người chúng ta giải quyết!

Ánh mắt thanh u của Liễu Cầm Hâm nhìn chăm chú vào gã thiếu niên anh tuấn bất phàm trước mặt mình.

Chỉ suýt chút nữa mà thôi, bọn họ đã trở thành vợ chồng rồi!

- Giải quyết? Giải quyết như thế nào?

Triệu Phong bị nàng nhìn chăm chú như vậy, cảm thấy có chút mất tự nhiên, có lẽ có chút áy náy và bất an.

- Trước khi giải quyết vấn đề giữa hai chúng ta, ta muốn kể một câu chuyện xưa cho ngươi nghe!

Liễu Cầm Hâm nở nụ cười thản nhiên, giờ phút này giống như muôn hoa đua nở, thậm chí kiến cho kẻ luôn luôn không để ý đến sắc đẹp nữ nhân như Triệu Phong cũng phải có chút thất thần.

- Xin rửa tai lắng nghe!

Lúc này Triệu Phong mới phát hiện ra, mình hiểu biết rất ít về vị hôn thê hờ này.

- Trước đây, có một vị đại trí giả lánh đời, thu nhận ba nữ đệ tử! Vị trí giả để cho ba nữ đệ tử của mình tự lựa chọn một loại y bát truyền thừa. Ba nàng đệ tử, tuy rằng tư chất tuyệt đỉnh, nhưng nhiều nhất cũng chỉ có thể tìm hiểu được một loại y bát truyền thừa mà thôi…

Thanh âm Liễu Cầm Hâm nhẹ nhàng êm ái.

Triệu Phong lẳng lặng lắng nghe, giờ phút này, bầu không khí dị thường yên tĩnh.

- Đại đệ tử trí thông minh hơn người, đã lựa chọn Mệnh đạo! Nhị đệ tử tư sắc khuynh thành, lựa chọn Mị đạo! Còn tam đệ tử, vốn không muốn tranh đua cùng thế gian, yêu thích âm nhạc, bởi vậy nên đã lựa chọn Nhạc đạo!

Liễu Cầm Hâm nói đến đây, khẽ mỉm cười nhàn nhạt.

- Xem ra, sư tôn của nàng chính là vị đại đệ tử kia rồi?

Triệu Phong chợt sinh ra một tia hứng thú đối với câu chuyện xưa này.

Sư tôn của Liễu Cầm Hâm, quả thật là không tầm thường, có thể khiến Liễu Cầm Hâm cải mệnh đoạt khí vận. Dựa theo ý tứ của Tiểu Tặc Miêu, gần như có nghi vấn đã tính kế mình, nhưng cũng chưa hẳn đã là như vậy.

- Đại đệ tử đúng chính là sư tôn của ta, người đã bất hạnh đi về cõi tiên! Tam đệ tử, chính là mẫu thân thân sinh của ta, lại bị người nhị đệ tử lựa chọn Mị đạo hại chết!

Liễu Cầm Hâm nhàn nhạt nói. Còn Triệu Phong thì lại rùng mình một cái. Đại đệ tử và tam đệ tử đều đã chết, chỉ còn lại nhị đệ tử lựa chọn Mị đạo mà thôi! Điều này chẳng lẽ chính là chứng minh rằng, nữ đệ tử lựa chọn Mị đạo thích hợp sinh tồn hơn tất cả sao?

- Chuyện xưa tới đây đã xong rồi! Kế tiếp, nên giải quyết vấn đề giữa hai chúng ta thôi!

Ánh mắt Liễu Cầm Hâm khẽ chuyển, giống như mỉm cười chế giếu, nhìn về phía Triệu Phong.

Triệu Phong bị nàng nhìn như vậy, thân thể khẽ rung một cái.

Điều này chẳng phải là nói, Liễu Cầm Hâm này cũng muốn bức hôn mình hay sao?

- Yên tâm! Ta không phải là muốn bức hôn!

Liễu Cầm Hâm thở dài một hơi u oán:

- Chỉ là, hành vi đào hôn này của ngươi, khiến cho Hồng Hồ Liễu Tộc chúng ta, khiến cho phụ thân của ta, cảm thấy bị sỉ nhục cực kỳ lớn!

Triệu Phong câm nín không biết nói gì. Hắn thầm nghĩ:

- Nếu không phải phụ thân của nàng tính kế bức hôn ta, làm sao lại có kết quả này được?

- Còn nữa, ta thân là một hoàng hoa khuê nữ, trinh tiết danh dự cũng vì hành vi đào hôn của ngươi, khiến cho bị ố bẩn rồi…

Nghe nàng nói thế, trong lòng Triệu Phong cũng có chút chấn động.

Kế hoạch đào hôn của hắn, hết thảy cũng đều xuất phát từ lợi ích của chính bản thân mình!

Hành vi của Triệu Phong, không khác gì viết ra một tờ giấy thôi vợ, đem danh dự, trinh tiết của nàng thiếu nữ băng thanh ngọc khiết này hoàn toàn chà đạp một phen.

- Vậy nàng muốn ta làm thế nào?

Triệu Phong hỏi.

Lúc này, trong lòng hắn đã có chút áy náy, quyết định tận lực bồi thường một chút gì đó cho nàng.

- Ngươi có hai con đường để chọn! Thứ nhất, trở về Hồng Hồ Thành, thỉnh tội với phụ thân ta và Hồng Hồ Liễu Tộc! Nói rõ từ nay về sau ta và ngươi hoàn toàn không có bất cứ quan hệ nào cả!

Liễu Cầm Hâm bình tĩnh nói.

- Như vậy, con đường thứ hai thì sao?

Triệu Phong thầm nghĩ, nếu như ta trở về thỉnh tội, như vậy còn không phải chính là bị một đám cường giả của Hồng Hồ Thành quần ẩu thành thịt vụn hay sao?

Hồng Hồ Thành chủ đã tấn chức Chân Chủ Cấp, làm sao có thể thừa nhận cơn lửa giận và sự sỉ nhục này cơ chứ?

- Con đường thứ hai, quay về, thành thân với ta!

Khuôn mặt Liễu Cầm Hâm có chút đỏ lên.

Triệu Phong thiếu chút nữa thì té xỉu tại chỗ. Còn dám nói là không đến bức hôn, như vậy không phải là bức hôn thì là gì đây?

- Ngươi lựa chọn con đường nào?

Liễu Cầm Hâm thấp giọng nói.

- Ta… ta lựa chọn… tiếp tục chạy trốn!

Thanh âm Triệu Phong khẽ chuyển.

Muốn để cho hắn trở về chấp nhận bị quần ẩu, hoặc là về thành thân, đều là chuyện không có khả năng.

Con đường thứ nhất, thật ra hắn cũng có thể suy xét một chút, nhưng điều kiện tiên quyết chính là đợi sau khi hắn cường đại hơn một chút, thời điểm khi nào có thể gánh chịu được sự quần ẩu của một đám cường giả Chân Linh Cảnh rồi hãy nói tiếp.

- Ngươi… ngươi thân là một đại nam tử, như thế nào lại…

- Ta làm sao chứ?

Tình cảm của Triệu Phong từ trước đến giờ vẫn luôn là rất thấp.

- Sao lại chẳng chịu gánh trách nhiệm như thế?

Liễu Cầm Hâm khẽ cắn nhẹ đôi môi đỏ mọng.

- Đại nam tử? Ta dường như vẫn còn vị thành niên a!

Chỉ số thông minh ưu việt của Triệu Phong đột ngột phát huy bất

ngờ.

- Ngươi…

Liễu Cầm Hâm nhất thời không biết nói gì.

- Như vậy đi, không bằng, chúng ta đánh cuộc một trận?

Ánh mắt Liễu Cầm Tâm khẽ chuyển.

- Đánh cuộc như thế nào?

Triệu Phong cũng không chút lo lắng.

- Hiện tại ta và ngươi luận bàn một trận! Nếu như ngươi thắng, có thể không cần gánh vác bất cứ trách nhiệm nào cả! Nếu như ngươi thua, nhất định phải lựa chọn một trong hai con đường trước đó!

Liễu Cầm Hâm sâu kín nói.

- Ha ha ha… nếu như ta thua, ta sẽ lập tức trở về thành thân!

Triệu Phong trực tiếp cười rộ lên, tràn ngập tự tin.

Thực lực của Liễu Cầm Tâm tuy mạnh, hơn xa những cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh bình thường, thậm chí còn có lực lượng huyết mạch nữa. Nhưng mà Triệu Phong ngay cả sự đuổi giết của cường giả Chân Linh Cảnh cũng thành công mưu tính thoát khỏi, huống chi chỉ là một nữ nhân Nửa bước Chân Linh Cảnh.

- Thật không?

Liễu Cầm Hâm thản nhiên cười nhạt, ngọc thủ nhẹ nhàng bắt ấn,

đánh nhẹ lên đan điền của mình một cái, một cỗ khí tức cực độ khủng bố giải phong ra.

Chỉ trong nháy mắt, khí tức Nửa bước Chân Linh Khí toàn thân của nàng, đã hoàn toàn chuyển hóa thành Chân Linh khí chân chính!

- Chân Linh khí… nàng… không ngờ nàng vẫn luôn phong ấn tu vi!

Triệu Phong hoảng sợ thất sắc. Uy áp chân linh cường đại khiến hô hấp của hắn trở nên khó khăn.

Chương 279: Hứa hẹn

Sau khi Liễu Cầm Hâm lấy ra át chủ bài chân chính của mình, sự tự tin tràn ngập của Triệu Phong nhất thời tan tành thành mây khói, giống như từ thiên đường ngã nhào xuống địa ngục vậy.

- Chân Linh Cảnh! Tu vi chân chính của nàng, không ngờ lại là Chân Linh Cảnh! Cộng thêm lực lượng huyết mạch, thực lực còn cao hơn cả Liễu Viên một bậc!

Sắc mặt Triệu Phong ngưng trọng, tâm thần trầm xuống, ý niệm không ngừng luân chuyển.

Thời điểm lần đầu tiên hắn gặp Liễu Cầm Hâm, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong thoáng đảo qua, đã bị một cỗ lực lượng thần bí ngăn cản lại, căn bản không thể nào nhìn xuyên thấu được tấm lụa che mặt kia, còn khiến cho Liễu Cầm Hâm sinh ra cảm ứng nữa.

Hơn nữa tại thời điểm đó, linh thức của Liễu Cầm Hâm không ngờ đã không kém gì một cường giả Chân Linh Cảnh bình thường rồi.

Lúc ấy, Triệu Phong chỉ nghĩ là do huyết mạch Liễu Cầm Hâm đặc thù, tu vi lại tiếp cận Chân Linh Cảnh, nên không có gì quá ngoài ý muốn. Hơn nữa một khi chân chính mở ra Thần Linh Nhãn, tiến hành tra xét cẩn thận, Liễu Cầm Hâm khẳng định sẽ phát hiện ra.

Hiện tại, khi biết được tu vi chân chính của Liễu Cầm Hâm, hết thảy liền giải thích được mọi chuyện.

- Phong, nếu bây giờ luận bàn, ngươi căn bản không có phần thắng!

Liễu Cầm Hâm thản nhiên cười.

Lúc trước, Triệu Phong dốc hết khả năng của mình, trải qua trăm mưu ngàn tính, cuối cùng mới có thể dưới sự truy kích của Liễu Viên mà thành công đào tẩu.

Tu vi chỉ Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, mà có thể làm được đến mức độ như thế nào, đã là phi thường xuất sắc rồi.

Nhưng nếu bắt Triệu Phong phải chính diện đánh lui, hoặc là chiến thắng Liễu Viên, phần thắng cực kỳ nhỏ bé.

Giờ phút này, dựa theo đánh cuộc ban đầu, Triệu Phong nhất thiết phải chính diện đối kháng với Liễu Cầm Hâm một trận, không thể tìm cách chạy trốn!

Liễu Cầm Hâm, chính là đệ tử của nữ nhân nhận được truyền thừa Mệnh đạo, trên người bao phủ đủ các loại sắc thái thần bí, cộng thêm huyết mạch truyền thừa, càng khó đối phó hơn Liễu Viên một bậc.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong rất nhanh tính toán phần thắng.

Cuối cùng hắn đưa ra kết luận, chính diện đối kháng, phần thắng của chính mình không tới ba thành!

- Đương nhiên, ngươi có thể vi phạm đánh cuộc! Cầm Hâm quyết không miễn cưỡng!

Liễu Cầm Hâm lẳng lặng nhìn Triệu Phong.

Nếu như Triệu Phong lựa chọn vi phạm đánh cuộc, trực tiếp bỏ chạy, như vậy thực sự khiến cho nàng rất thất vọng. Một người như vậy,

cho dù có nổi trội xuất sắc đến thế nào, cũng không có tư cách làm phu quân của nàng.

Triệu Phong đứng lặng người tại chỗ, một đầu tóc xanh biếc hỗn loạn một chút lam nhạt không gió tự bay, sắc mặt dần dần khôi phục lại bình tĩnh.

- Ta sẽ không nhận thua!

Triệu Phong chậm rãi xoay người lại, trực diện nhìn chằm chằm về phía Liễu Cầm Hâm.

Lúc này, hai người gần nhau trong gang tấc, Triệu Phong có thể ngửi được mùi thơm cơ thể thanh u trên người của giai nhân.

Chỉ một thoáng, hai người bốn mắt nhìn nhau.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đã mở ra.

Hắn sở dĩ còn có được gần ba thành phần thắng, chính là bởi vì Thần Linh Nhãn đang trong quá trình biến dị.

Bên trong đồng tử màu xanh thâm thúy như biển kia, cái vực sâu màu xanh ở trung tâm không ngừng xoay chuyển mãnh liệt, thỉnh thoảng lại lóe lên một luồng khí tức lam nhạt.

Cảnh giới tinh thần của Triệu Phong so với một vài cường giả Chân Linh Cảnh bình thường cũng không hề thua kém bao nhiêu. Đặc biệt thời điểm khi luồng khí tức lam nhạt kia xuất hiện, cơ bản có thể sánh vai với cường giả Chân Nhân Cấp bình thường.

Liễu Cầm Hâm cũng không có lập tức ra tay, một đôi trong mắt trong suốt như thu thủy đối kháng giằng co với Thần Linh Nhãn của Triệu

Phong.

Mặc dù chỉ gần trong gang tấc,nhưng mà sự phóng thích lực lượng tinh thần, vẫn như cũ hoàn toàn siêu việt lực lượng vật chất.

Soạt!

Bên trong đồng tử màu xanh xoay chuyển không ngừng của Triệu Phong, hiện lên một tia khí tức lam nhạt, khiến cho tâm thần rung động.

Khoảnh khắc đó, lực lượng Thần Linh Nhãn của hắn chợt bùng phát dữ dội.

Một đám lực lượng tinh thần mịt mờ chấn động, không ngừng lan tỏa ra. Thần Linh Nhãn của Triệu Phong phảng phất như ẩn chứa tính mạng và lực hấp xả mãnh liệt.

Trái tim Liễu Cầm Hâm thoáng đập nhanh lên, tâm thần gần như có chút không thể chống đỡ nổi.

Thời khắc mấu chốt, nàng nhanh chóng bảo vệ linh thai, củng cố ý chí, đồng thời lực lượng huyết mạch trong cơ thể cũng mạnh mẽ khai mở ra.

Xung quanh thân thể mảnh mai xinh đẹp của nàng, lập tức phiếm động nên một tầng quang huy ngân sắc trong suốt, không u thần bí, giống hệt một mỹ nhân tắm dưới ánh trăng vậy.

Tu vi Chân Linh Cảnh cộng với lực lượng huyết mạch thần bí, khiến cho Triệu Phong cảm thấy áp lực cực lớn trước giờ chưa từng có.

Mãi đến khi trên trán hắn chảy ra một tầng mồ hôi lạnh, cuối cùng vẫn

thất bại.

- Vô dụng thôi, bức tường chênh lệch tu vi giữa hai bên, căn bản không thể vượt qua được!

Liễu Cầm Hâm sâu kín thở dài.

Triệu Phong lắc đầu cười khổ, trên khuôn mặt lạnh lùng đột nhiên trở nên ôn nhu nồng nhiệt.

- Cầm Hâm, nàng biết không, ngay từ lần đầu nhìn thấy dung nhan của nàng, hình bóng của nàng đã xâm chiếm hoàn toàn trái tim ta!

Vực sâu bên trong Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đột nhiên xoay chuyển nhàn nhạt, trở nên ôn nhu dị thường.

Thanh âm của hắn chân thành thâm tình, ngước nhìn giai nhân trước mặt mình.

- Vậy vì sao chàng lại….

Liễu Cầm Hâm thoáng rùng mình một cái, không nghĩ tới vào lúc này Triệu Phong đột nhiên thổ lộ với mình như vậy.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong dùng phương thức kỳ dị mà vận chuyển, một loại lực lượng huyền diệu mê hoặc tâm linh, thông qua khe hở tình cảm của Liễu Cầm Hâm, nhân cơ hội mà chui vào.

Liễu Cầm Hâm vẫn không phát hiện ra, đôi mắt đẹp hơi đỏ lên, dâng lên một tầng hơi nước nhàn nhạt.

- Cầm Hâm, ta đã biết sai rồi, ta quyết định sẽ lấy nàng làm vợ!

Ánh mắt tràn ngập thâm tình và với lời nói có thể hòa tan cả tâm linh của Triệu Phong, từng chút từng chút một thẩm thấu vào trong cảm quan của nàng.

Dần dần, Triệu Phong từng chút từng chút một tiếp cận Liễu Cầm Hâm, đưa tay khẽ vuốt nhẹ lên trên bả vai của giai nhân.

- Phong, chàng có biết hay không? Ngay tại một khắc khi biết chàng đào hôn, trái tim ta thoáng như sụp đổ, một cảm giác mất mác thất vọng trước giờ chưa từng có tràn ngập toàn thân! Khi đó, ta chỉ muốn tìm được chàng, đòi lại một câu công đạo…

Trong cặp mắt của Liễu Cầm Hâm bao phủ hơi nước mông lung, ngập tràn lệ quang vui sướng.

Nàng đã hoàn toàn lâm vào tinh thần huyễn thuật của Triệu Phong, ấm áp khoái hoạt, ngã vào trong lòng của Triệu Phong.

- Dễ dàng như vậy sao?

Triệu Phong sợ đến ngây người. Tình huống so với trong tưởng tượng còn thuận lợi hơn nhiều.

Vừa rồi, hắn đã dốc hết toàn lực, đem Thần Linh Nhãn thúc giục lên đến cực hạn, cũng không thể nào xâm nhập được vào tâm thần ý thức của Liễu Cầm Hâm.

Mà hiện tại, vừa mới áp dụng thủ đoạn dụ dỗ, sử dụng tinh thần huyễn thuật, công kích tâm linh sơ hở của nàng, không ngờ ngay lập tức đã thành công rồi.

Lúc này, Liễu Cầm Hâm đã bị Triệu Phong thành công phá vỡ sơ hở tâm linh, nỗi lòng của nàng, đã bị Triệu Phong ảnh hưởng, thao

khống.

- Hóa ra, tâm linh sơ hở của nàng, chính là ở trên người ta! Cho nên ta mới có thể đạt tới thành công không thể tưởng tượng như vậy!

Vẻ mặt Triệu Phong phức tạp, trong lòng vô cùng cảm khái.

Hiện tại, ở giữa thâm sơn cùng cốc, hai tay ôm lấy giai nhân trước mặt, mùi hương thanh u từ thân thể giai nhân truyền đến, cùng với thân thể mềm mại như nhuyễn ngọc kia, gần như khiến cho tâm thần của hắn lâm vào mơ hồ.

- Nàng thua rồi!

Tinh thần huyễn thuật của Triệu Phong tới đây liền dừng lại, một tay đặt lên trên cái cổ tao nhã như tuyết trắng của Liễu Cầm Hâm.

Liễu Cầm Hâm giống như từ trong mộng tỉnh lại, phát hiện chính mình đang ôm chặt lấy đối phương, khuôn mặt nhất thời đỏ bừng như táo chín.

Bàn tay của Triệu Phong tuy rằng đang đặt lên trên cổ của nàng, nhưng cũng không có vận lực, dường như cũng hiểu được cái gì gọi là thương hoa tiếc ngọc.

- Ngươi… thế nhưng…

Liễu Cầm Hâm nhục nhã không chịu nổi.

Tuy rằng nàng vẫn còn lưu lại một đòn sát thủ, nhưng mà gã thiếu niên này, ngay từ khi tỷ võ chiêu phu bắt đầu, đã từng chút từng chút một đi vào trong nội tâm của chính mình. Sau khi hắn đào hôn, đã thành công lưu lại một sơ hở tâm linh trong lòng mình.

Triệu Phong chậm rãi buông tay xuống. Da thịt của Liễu Cầm Hâm trắng hồng mịn màng, lúc này lại nổi lên một mảnh hồng nhuận động lòng người, cùng với khuôn mặt xấu hổ đỏ bừng, gần như bị nhuộm thành một thể.

- Ta thua rồi!

Liễu Cầm Hâm ổn định lại tâm tình, khóe miệng nhếch lên một tia chua xót.

Đôi mắt thanh u của nàng, cuối cùng liếc nhìn Triệu Phong một cái thật sâu, sau đó thân thể khẽ nhún, từ từ bay lên không trung.

Mặc kệ đối phương dùng thủ đoạn gì, một khi đã đánh cuộc thua, Liễu Cầm Hâm cũng sẽ không dùng bất cứ lý do gì để phản bác.

Triệu Phong nhìn chăm chú theo bóng hình xinh đẹp đang dần rời đi, trong lòng đột nhiên cảm thấy như vừa đánh mất cái gì đó.

Dùng loại thủ đoạn như thế này để giành thắng lợi, cũng không phải là ước nguyện ban đầu của hắn, nhưng mà dưới lý trí tuyệt đối lãnh tĩnh của Thần Linh Nhãn quyết định, đây chính là con đường tốt nhất.

Triệu Phong khẽ hít sâu một hơi, trịnh trọng nói:

- Cuối cùng sẽ có một ngày, chờ đến khi ta không còn chút vướng bận nào nữa, ta sẽ trở về lấy nàng làm vợ!

Liễu Cầm Hâm đang chuẩn bị bay đi, thân thể chợt cứng đờ một chút, cũng không quay đầu lại:

- Ta không cần ngươi thương hại!

- Nhưng điều kiện tiên quyết là, đến lúc đó, nàng vẫn chưa lập gia đình!

Triệu Phong lưu lại một câu, liền cưỡi Thanh Phong Yến, phá không mà đi.

Thắng bại của trận đánh cuộc này, đã không còn ý nghĩa gì nữa.

Tuy rằng Triệu Phong đã thành công đào hôn, nhưng vẫn lưu lại một lời hứa hẹn như vậy.

Đối với một kẻ luôn chất phác đạm mạc với tình cảm như hắn mà nói, có thể nói ra những lời như vậy, trên cơ bản chính là kỳ tích rồi.

- Sư tôn ơi sư tôn, hắn rốt cuộc là chân mệnh thiên tử của ta, hay là khắc tinh của đời ta vậy?

Ánh mắt Liễu Cầm Hâm sâu kín lóe lên.

Trải qua thời gian dài tiếp xúc, nàng cũng biết, Triệu Phong căn bản là một kẻ ngu ngốc trong tình cảm, tình cảm thấp đến cực điểm.

Cho nên, lời hứa hẹn cuối cùng hắn lưu lại, mặc dù là không chút đảm bảo, nhưng vẫn khiến cho nàng có chút cảm động.

Cho dù là dưới tình huống đánh cuộc thắng lợi, Triệu Phong vẫn lưu lại một lời hứa hẹn như vậy.

Nếu hắn vô tình hơn một chút, hoặc là càng vô sỉ hơn một chút, Liễu Cầm Hâm dựa theo đánh cuộc thất bại, cũng chỉ có thể ảm đạm rời đi mà thôi.

Mà vận mệnh trong cõi u minh, thật khó mà đoán trước được, cuối cùng gió sẽ thổi về hướng nào…

- Người mà hắn cần tìm, hẳn chính là Cầm Vương phi… Hy vọng lần gặp mặt sau, chúng ta không phải là địch nhân!

Ánh mắt Liễu Cầm Hâm lại khôi phục sự bình tĩnh thanh u như trước.

Ngay thời điểm Triệu Phong lấy ra nửa cái lược ngọc kia, Liễu Cầm Hâm liền xác định kẻ mà hắn muốn tìm chính xác xuất thân từ nhất mạch Liễu Tộc đó! Mà trong nhất mạch Liễu Tộc đó, người có tên Liễu Cầm Tâm, hẳn chỉ có mình Cầm Vương phi mà thôi!

o0o

Cưỡi trên Thanh Phong Yến, tốc độ của Triệu Phong càng ngày càng nhanh hơn, bay vút lên thiên không.

- Nhất định phải rời khỏi Hồng Hồ Quận này!

Trong lòng riệu Phong có một tia gấp gáp.

Mặc dù Liễu Cầm Hâm có lẽ sẽ không tiếp tục đuổi theo hắn, nhưng mà Hồng Hồ Thành chủ thì tuyệt đối sẽ không dễ dàng bỏ qua.

Hành vi đào hôn của Triệu Phong, gây tổn hại rất lớn đối với uy nghiêm của Hồng Hồ Liễu Tộc, đối với Hồng Hồ Thành chủ mà nói, còn là nổi nhục lớn bằng trời.

Mà đúng lúc này, Hồng Hồ Thành chủ lại còn vừa dịp đột phá lên Chân Chủ Cấp nữa!

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu lại nhảy lên vai Triệu Phong, hai đồng tiền cổ tung bay lên không trung, phát ra thanh âm leng keng giòn vang.

Triệu Phong đột nhiên thoáng có chút suy nghĩ. Trong câu chuyện xưa mà Liễu Cầm Hâm đã kể, thì vị trí giả nhận ba nàng nữ đệ tử, đại đệ tử lựa chọn Mệnh đạo, nhị đệ tử lựa chọn Mị đạo…

Liễu Cầm Hâm hẳn chính là đệ tử của vị nữ đệ tử lựa chọn Mệnh đạo kia…

Tiểu Tặc Miêu huy trảo, khoa tay múa chân một trận, tựa hồ như giải thích cái gì đó.

Triệu Phong đại khái có thể hiểu được những gì nó nói. Càng nghe trong lòng lại càng hiểu rõ hơn. Vị đại đệ tử lựa chọn Mệnh đạo kia, bảo Liễu Cầm Hâm đổi tên thành Liễu Cầm Tâm, tranh đoạt khí vận…

Kết quả dường như đã thành công!

Triệu Phong đã tìm đến, dưới sự tác động vô hình, khiến cho Hồng Hồ Thành chủ đột phá được Chân Chủ Cấp.

Mà sau đó, Triệu Phong thành công đào hôn, cuối cùng lương tâm trỗi dậy, hứa hẹn sẽ cưới Liễu Cầm Hâm làm vợ, đương nhiên điều kiện tiên quyết là đối phương nguyện ý chờ đợi hắn!

- Meo meo!

Tiểu thần côn không ngừng quăng hứng hai cái Mệnh Quái Đồng

Tiền, sau đó liền gật gật đầu, thậm chí còn có một tia kính nể trong mắt nữa.

- Nếu ta đoán không lầm, người đệ tử lựa chọn Mị đạo kia, quá nửa chính là Cầm Vương phi!

Rất nhiều nghi hoặc trong lòng của Triệu Phong, nhất nhất đều được cởi bỏ.

Hiện tại, bí ẩn duy nhất còn lại chính là, giữa Cầm Vương phi và Đại Trưởng lão, rốt cuộc là có mối quan hệ sâu xa gì?

o0o

Một khoảng thời gian sau đó, Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhãn, xác định lộ tuyến, cấp tốc rời xa khỏi Hồng Hồ Quận.

Bởi vì thường xuyên sử dụng Thần Linh Nhãn, cảm giác mệt mỏi từ trong mắt trái của Triệu Phong cũng càng trở nên mãnh liệt hơn.

Trên mái tóc xanh thẳm của hắn, số sợi tóc màu lam nhạt cũng càng xuất hiện nhiều hơn. Khí tức lam nhạt bên trong Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, tần suất xuất hiện cũng càng ngày càng nhiều lên.

Hết thảy những dị biến này, khiến cho cảm giác mỏi mệt trong mắt trái của Triệu Phong cũng càng lúc càng nặng nề hơn.

- Sắp sửa chống đỡ không được nữa rồi…

Triệu Phong cắn chặt răng.

Càng về sau, tinh thần hắn càng mệt mỏi hơn, tùy thời đều muốn lâm vào một giấc ngủ say.

Nhưng mà Triệu Phong biết rằng, còn chưa rời khỏi địa bàn của Hồng Hồ Quận, tuyệt đối không được chìm vào giấc ngủ.

Trực giác nói cho hắn biết, lần này ngủ say, thời gian có thể sẽ không ngắn.

Lại miễn cưỡng kiên trì thêm hai ngày nữa, phía trước xuất hiện một con sông khá dài, nhìn không thấy điểm cuối.

Lúc này, Triệu Phong đã rời xa khỏi Hồng Hồ Quận, tiến vào một địa vực khác.

Cảm giác mệt mỏi sâu sắc hoàn toàn bao phủ tâm thần ý thức của Triệu Phong.

Hắn vẫn chưa phát hiện ra, mái tóc của chính mình, đã có hơn một nửa biến thành một màu lam nhạt mộng ảo.

Thậm chí ngay cả đồng tử trong mắt trái của hắn, cũng lóe lên một tầng lam trạch nhàn nhạt, giống như lam tinh mộng ảo vậy.

- Đã đến cực hạn rồi…

Triệu Phong trong lúc cật lực giãy dụa, khẽ nhắm mắt lại.

Bùm!

Thân thể của hắn, biến thành một hòn đá rơi tự do, chìm thẳng vào trong dòng sông phía dưới, nhất thời bị cây cỏ trên mặt sông bao phủ mất.

Chương 280: Hoành thủy trại

Trong lúc cực độ mệt mỏi, ý thức của Triệu Phong cũng dần mơ hồ, cả người lâm vào ngủ say.

Sau khi rơi xuống dòng sông, thân thể của hắn hoàn toàn xuất phát từ bản năng, tự động tiến vào trạng thái quy tức.

Ở trong dòng sông không ngừng chảy xuôi, Triệu Phong giống như một khúc cây khô vậy, mặc kệ cho gió vỗ sóng đánh, vô tri vô giác, theo dòng chảy mà đi.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu từ bên trong Túi Linh sủng nhảy ra ngoài, ngồi lên trên người của chủ nhân. Một đôi mắt mèo như hai hòn hắc bảo thạch không ngừng đảo chuyển liên hồi.

Có thể tùy ý ra vào Túi Linh sủng và trữ vật thủ trạc, loại năng lực này của Tiểu Tặc Miêu hoàn toàn phá vỡ lẽ thường, đến nay vẫn còn là một bí ẩn khó giải thích.

Tiểu Tặc Miêu cúi đầu quan sát Triệu Phong, vươn ra miêu trảo, vỗ vỗ nhẹ lên má chủ nhân mấy cái.

Nhưng mà, Triệu Phong vẫn như cũ, một chút phản ứng đều không có.

Nhưng quỷ dị chính là, chân lực trong cơ thể của hắn, đặc biệt là lực lượng huyết mạch, phảng phất như có một loại bản năng, ở một vài

trạng thái khẩn cấp, sẽ tự động hộ thể.

Thời khắc nào đó, bên trong dòng sông xuất hiện khí tức một đầu Yêu thú, chú ý tới Triệu Phong, ý đồ tiếp cận.

Bên trong cơ thể Triệu Phong đột nhiên toát ra một tia quang điện màu xanh, trong khí tức huyết mạch hiện ra một tầng quang huy lam nhạt lạnh như băng.

Cỗ khí tức huyết mạch kia đông lạnh cả tâm linh, đầu Yêu thú vừa mới tiếp cận, thoáng rùng mình một cái, vội vã xoay người bỏ đi.

Tiểu Tặc Miêu thoáng suy nghĩ một chút, lấy ra hai cái Mệnh Quái Đồng Tiền, ném lên không trung một cái, phát ra thanh âm leng keng.

Sau đó, Tiểu Tặc Miêu thoáng có chút bất đắc dĩ, khẽ ngáp dài một cái, lại nhảy ngược trở vào trong Túi Linh sủng của Triệu Phong.

o0o

Thời gian từng ngày từng ngày chậm rãi trôi qua.

Các loại trạng thái sinh lý của Triệu Phong đồng thời tiến vào trong một loại trạng thái giống như là hôn mê vậy, nhiệt độ cơ thể hạ thấp, nhưng khí tức sinh mệnh thì vẫn còn.

Tiểu Tặc Miêu ngẫu nhiên lại nhảy ra khỏi Túi Linh sủng, thoáng quan sát tình huống chủ nhân một chút, hoặc là đánh bắt một vài con cá trong dòng sông, ăn no uống say một phen, thật sự vô cùng tự do khoái ý.

Trong chớp mắt, thời gian một tháng trôi qua.

Triệu Phong tùy tiện theo dòng nước đẩy đi, dưới sự cố ý thôi chuyển của Tiểu Tặc Miêu, với tốc độ khá nhanh, từng chút từng chút một rời xa khỏi Hồng Hồ Quận.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu lại nhảy ra khỏi Túi Linh sủng, ánh mắt nhìn về phía Hồng Hồ Thành, khẽ gật đầu.

Nó cơ bản xác định, hiện tại Triệu Phong đã thoát ly khỏi hiểm cảnh.

Hồng Hồ Liễu Tộc, vốn là một trong ba cỗ thế lực cực mạnh của Hồng Hồ Thành, từ sau khi Hồng Hồ Thành chủ Liễu Cửu Thiên tấn chức Chân Chủ Cấp xong, tự nhiên liền biến thành thế lực độc bá một phương.

Sau khi Triệu Phong đào hôn, Hồng Hồ Thành chủ Liễu Cửu Thiên hạ lệnh một tiếng, toàn bộ Hồng Hồ Quận đều truy nã Triệu Phong.

Nhưng mà địa vực của Đại quốc Thiên Bồng thật sự vô cùng rộng lớn, thế lực cũng rắc rối phức tạp. Cho dù với uy vọng và địa vị của Hồng Hồ Thành chủ hiện tại, phạm vi hiệu lệnh lớn nhất, cũng chỉ giới hạn xung quanh Hồng Hồ Quận mà thôi.

Bên ngoài khu vực Hồng Hồ Quận, còn có rất nhiều những thế lực khác nữa. Một vài Tông môn hoặc thế lực cường đại, cũng tồn tại chút quan hệ sâu xa nào đó với Nhất Hoàng, Tam Tông, Tứ Tộc.

Cho dù là nhất mạch Gia tộc Liễu Thị, bên trong Gia tộc cũng đều ẩn chứa rất nhiều cạnh tranh và nội đấu.

Tóm lại, Đại quốc Thiên Bồng hiện tại, cho dù là người nào cũng không thể chân chính hiệu lệnh bát phương, thống ngự thiên hạ,

thậm chí ngay cả Hoàng thất cũng cảm giác có chút vô lực sâu sắc.

Cho nên, Triệu Phong cách Hồng Hồ Quận càng xa thì lại càng an toàn hơn.

Tiểu Tặc Miêu và Triệu Phong có quan hệ huyết khế ước, ngày thường nhìn như không chút quan tâm tới, nhưng vào thời khắc quan trọng, nó tuyệt sẽ không ngồi yên bàng quan.

Trải qua hơn một tháng ngủ say, toàn bộ mái tóc của Triệu Phong đã biến thành một màu lam sắc. Mắt trái của hắn, đã biến thành một màu lam nhạt mộng huyễn quanh co.

Xa xa nhìn lại, hắn giống như một vị Vương tử mộng huyễn vậy.

Chẳng qua, một đoạn thời gian này, Triệu Phong trong lúc ngủ say, thỉnh thoảng lại phát ra thanh âm nỉ non nho nhỏ.

Mắt trái của hắn, trong một vài tình huống nhất định, sẽ có khoảnh khắc mở ra ngắn ngủi, giống như một viên thủy tinh lam nhạt vậy, trong suốt không tỳ vết, tựa như một kiện tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ vậy.

- Hằng Cổ vỡ nát, Thái Cổ thần vẫn, hóa thành ngàn vạn hạt bụi bặm…

Thanh âm thở dài trống trải thê lương, ở bên trong không gian tối đen không ngừng vang vọng.

Cỗ thanh âm kia kéo dài mãi không thôi, phảng phất như là xuyên thủng cả thời không cổ kim vậy.

Không gian trong mắt trái của hắn, vực sâu màu xanh ở trung tâm,

lúc này đã hóa thành một cái hàn đàm lam sắc, đường kính ước chừng nửa thước.

Nước bên trong cái hàn đàm lam sắc kia, cơ bản là ở trong trạng thái đóng băng, hàn ý bốc lên dày đặc.

Mà khí chất toàn thân của Triệu Phong, cũng càng thêm lạnh lùng đạm mạc.

Mỗi khi hắn mở ra mắt trái, một cỗ hàn ý vô hình tán phát ra, triệt để đông lạnh nước sông trong phạm vi trăm trượng, khiến cho đám Yêu thú tôm cá ở gần đó cũng đều cảm thấy lạnh lẽo kinh người.

Cỗ khí tức hàn ý kia, cho dù là cường giả Chân Linh Cảnh bình thường tới đây, cũng sẽ phải động dung thất sắc.

Trong mắt của Tiểu Tặc Miêu cũng lộ ra vẻ chờ mong và kính sợ.

Có đôi khi, nó cũng nảy sinh hứng thú, ngồi ở trên người Triệu Phong, đả tọa tu luyện.

Đúng vậy, Tiểu Tặc Miêu thỉnh thoảng cũng tiến hành tu luyện. Lúc bình thường, nó vẫn luôn cắn nuốt một lượng lớn Linh đan, Nguyên tinh thạch, cùng với các loại thiên địa trân tài, có thể nói là chồng chất như núi.

Thời gian vẫn lặng lẽ trôi qua.

Triệu Phong ngoại trừ ngẫu nhiên mở mắt trái ra thì vẫn như cũ, nằm trong trạng thái ngủ say, không biết gì cả.

Trong lúc ngủ say, tu vi của hắn cũng không vì thế mà lui bước, ngược lại còn vững vàng tinh tiến hơn.

Một ngày nọ, toàn thân Triệu Phong giống như một khúc gỗ mộc, dưới sự thôi đẩy của dòng nước, đã tiến vào một mảnh thủy vịnh phong cảnh xinh đẹp hợp lòng người.

Trong phiến thủy vịnh này, nguyên khí thiên địa nồng đậm, dòng nước quanh co khúc chiết, rắc rối phức tạp.

Lúc mới bắt đầu, trong này ngẫu nhiên cũng xuất hiện một vài bóng người chèo thuyền lướt đi trên mặt sông.

Dần dần, trên không trung thỉnh thoảng cũng truyền đến thanh âm xé gió.

Thân thể của Triệu Phong phập phồng bất định, các loại trạng thái thân thể cũng dần dần khôi phục, sắc mặt hồng nhuận trở lại, hô hấp và nhịp tim cũng rõ ràng hơn nhiều.

Trong đầu, Triệu Phong đang lâm vào một giấc mộng kỳ quái.

Trong giấc mộng, hắn chứng kiến một phiến chiến trường, một màn hình ảnh to lớn vượt qua tưởng tượng hiện lên trước mắt hắn.

Trong màn hình ảnh kia, xuất hiện một đám thân ảnh khổng lồ, đánh nhau khiến cho thiên băng địa liệt, nhật nguyệt vô quang.

Triệu Phong thậm chí còn cảm giác được thiên địa không ngừng rung chuyển, những thanh âm chấn vang thấu triệt linh hồn.

Trong cái hình ảnh đó, thiên không phảng phất như bị xé nát, lục địa từng khối từng khối rung chuyển. Tùy tiện một tia dư ba chiến đấu, cũng đều có thể đem toàn bộ phiến Hồng Hồ Quận rộng lớn hoàn toàn san thành bình địa.

_____Hoành Thủy Trại (2)

- Đây… đây quả thật là thần thoại!

Tâm thần Triệu Phong chấn động, hình ảnh mặc dù có chút mơ hồ, nhưng một tia khí tức màu xanh khiến cho linh hồn của hắn run rẩy, có đôi khi, ngay cả trí óc của hắn cũng bị giam cầm lại.

Bất chấp cảnh tượng không mấy rõ ràng, nhưng mà Triệu Phong vẫn có thể phán đoán ra, đó tuyệt đối là một thời đại Tuyên Cổ thần thoại tranh phong.

Trong một màn hình ảnh này, ngẫu nhiên sẽ xuất hiện một vài chi tiết tương đối rõ ràng một chút.

Ví dụ như là, một vài thần thông chiến kỹ của một vị Thần linh Viễn Cổ nào đó, hoặc là một chiêu kỹ xảo kinh nghiệm chẳng hạn.

Ở trong giấc giấc mộng, Triệu Phong phần lớn là rơi vào mơ hồ, ngẫu nhiên cũng có năng lực hiểu được một vài thứ.

Có đôi khi nhìn thời gian dài, Triệu Phong sẽ cảm thấy phi thường mệt mỏi, ý thức lại một lần nữa trở nên mơ hồ.

o0o

- Các ngươi nhìn xem! Trong nước dường như có người!

Bên trong sóng nước phập phồng, một chiếc lâu thuyền màu xanh đột nhiên từ phía hạ lưu chạy lên.

Trên lâu thuyền bích màu xanh, một thiếu nữ buộc tóc đuôi ngựa,

ước chừng mười hai mười ba tuổi, đôi mắt sáng lên, đưa tay chỉ về phía trước.

Một vài thân ảnh còn lại trên lâu thuyền cũng đều liếc mắt nhìn lại.

- Người này mặc dù là nổi ở trên mặt nước, nhưng dường như còn chưa chết!

- Ý! Hình như còn có một con mèo nữa!

Những người trên lâu thuyền đều tặc lưỡi kỳ quái.

Thiếu nữ tóc đuôi ngựa phân phó:

- Người đâu! Mau mau vớt hắn lên! Hì hì… con mèo kia thoạt nhìn thật đáng yêu!

- Xảo Ngọc tiểu thư, người này lai lịch không rõ ràng, nói không chừng là người của Thủy tặc đoàn đó!

Người trên lâu thuyền có chút chần chừ.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đứng ở trên người của Triệu Phong, bộ dáng cực kỳ hèn mọn, không ngừng quơ trảo khoa tay múa chân.

Mọi người sửng sốt, đại khái có thể hiểu được, con mèo này chính là đang biện giải thay cho chủ nhân nó.

- Con mèo nhỏ thật là thông minh! Chủ nhân của nó nhất định không phải là người xấu đâu!

Thiếu nữ tóc đuôi ngựa vẻ mặt vui mừng, bảo mấy tên thủy thủ vớt Triệu Phong lên bờ.

Một đầu mái tóc lam nhạt như mộng huyễn của Triệu Phong, khiến cho thiếu nữ than thở một trận:

- Mái tóc đẹp quá!

Mọi người đều chậc chậc kỳ lạ. Có vài nữ tử tò mò, đưa tay chạm vào để xác định thật giả. Rất nhanh liền nhận ra mái tóc này thật sự óng mượt, mềm mại như tinh chất, hoàn toàn là tự nhiên, cũng không phải là do nhuộm thành.

Sau khi bị lôi lên trên thuyền, gã thiếu niên tóc lam này vẫn chìm vào ngủ say như trước.

Tiểu Tặc Miêu sau khi lên trên thuyền, liền không ngừng nhảy nhót vui vẻ, khiến cho thiếu nữ tóc đuôi ngựa yêu thích không thôi.

- Chú mèo nhỏ, chào ngươi, ta tên là Bích Xảo Ngọc, xuất thân từ Bích gia của Hoành Thủy Vịnh!

Thiếu nữ tóc đuôi ngựa tự mình giới thiệu, nói.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu vỗ vỗ bộ ngực, dường như đang giới thiệu chính mình. Một màn hành động này khiến cho mọi người phải sửng sốt một trận.

Trong lúc nhất thời, trên lâu thuyền bởi vì sự xuất hiện của Tiểu Tặc Miêu, liền khiến cho bầu không khí vô cùng sinh động náo nhiệt.

- Xảo Ngọc, con mèo này, còn cả gã thiếu niên này nữa, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Một cái thanh âm già nua nhân hậu từ trong một căn phòng trên lâu thuyền truyền ra.

- Bái kiến Bích lão gia!

Người trên thuyền nhất thời lộ ra thần sắc cung kính, cúi đầu hành lễ.

Ở Hoành Thủy Vịnh này, Bích gia tuyệt đối là đại thế lực số một số hai.

Nghe nói Bích gia Hoành Thủy Vịnh thuộc Gia tộc Bích Thị, một trong Tứ Đại Gia Tộc của Đại quốc Thiên Bồng có chút nguồn gốc quan hệ sâu xa nào đó, miễn cưỡng cũng có thể xem như là một Chi tộc nhỏ của Gia tộc Bích Thị, nhưng thực lực cũng tuyệt đối không tầm thường.

Chẳng qua, bởi vì địa hình Hoành Thủy Vịnh này phức tạp hẻo lánh, khu vực thủy vịnh và bên ngoài cũng không có liên hệ thường xuyên, cho nên mới khiến cho Bích gia này và Gia tộc Bích Thị mất đi liên hệ từ lâu.

Nhưng bất kể nói như thế nào đi nữa thì uy vọng của Bích gia ở vùng này tuyệt đối không thể hoài nghi.

Bích lão gia một đầu tóc bạc phơ, tay cầm một thanh quải trượng bằng gỗ thủy tùng, ánh mắt sáng quắc. Ông ta đầu tiên là dò xét Tiểu Tặc Miêu một chút, sau đó mới liếc mắt nhìn gã thiếu niên đang ngủ say trên boong tàu.

Sau khi hỏi rõ ràng tình huống, Bích lão gia phân phó:

- Liên hệ dược sư, trước hết cứu tỉnh gã thiếu niên này, sau đó mới dò xét gốc gác lai lịch của hắn.

Trên lâu thuyền cũng có một vị dược sư đi theo. Hắn rất nhanh liền tiến tới bắt mạch cho Triệu Phong, quan sát thật lâu, cặp mày nhíu chặt.

Vị dược sư kia sử dụng một hơi mấy loại biện pháp khác nhau, nhưng Triệu Phong vẫn giống như một khúc gỗ mục, không chút phản ứng nào cả.

Sau đó, Bích lão gia thậm chí còn tự mình ra tay, bắt mạch cho Triệu Phong.

Kết quả vẫn như trước, gã thiếu niên tóc lam này vẫn ngủ say bất tỉnh, căn bản không có chút cảm giác nào đối với ngoại vật.

Người trên thuyền thậm chí còn hoài nghi, gã thiếu niên này có phải là người sống đời sống thực vật hay không?

- Trước hết cứ đem hắn về rồi hãy nói sau! Trong khoảng thời gian này, Thủy tặc đoàn Tàn Huyết liên tiếp có dị động tại Hoành Thủy Vịnh, cần phải trông coi cẩn thận người này một chút!

Bích lão gia trầm giọng nói.

Với lịch duyệt và nhãn giới của ông ta, không khó nhìn ra được Triệu Phong có huyết mạch truyền thừa, tuổi còn nhỏ, nhưng đã đạt tới Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh!

Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đặt ở Hoành Thủy Vịnh này, cũng đã là tu vi không tầm thường chút nào, tuyệt đối là cấp bậc cường

giả.

Không lâu sau, chiếc lâu thuyền tiến vào trong một cái khu vực rào chắn giữa sông lớn vô cùng phồn hoa, quy mô so với cố hương Vũ Dương Thành của Triệu Phong còn lớn hơn không ít.

Nơi này chính là khu vực trung tâm đầu mối quan trọng nhất của Hoành Thủy Vịnh, Hoành Thủy Trại!

Toàn bộ các ngư dân, tiểu thương, tiểu Gia tộc… cũng đều xem nơi này là trung tâm sinh hoạt chính của toàn bộ phiến thủy vịnh này.

Thời điểm tiến vào Hoành Thủy Trại, rất nhiều người đều phải tiếp nhận kiểm tra, nhằm để ngăn chặn những người lạ trà trộn vào trong này.

Bởi vì trong đoạn thời gian gần đây, Thủy tặc đoàn Tàn Huyết đại danh lừng lẫy toàn bộ Hoành Thủy Vịnh thường xuyên lui tới nơi này, có không ít người vô tội đã bị chết thảm.

Ở Hoành Thủy Trại, thế lực Bích gia cực mạnh, có quyền lên tiếng tuyệt đối.

Gã thiếu niên tóc lam ngủ say này, bởi vì được người của Bích gia khiêng vào, cho nên cũng không có bị kiểm tra.

Sau khi tiến vào Bích gia, Triệu Phong được an bày trong một gian phòng củi. Bên ngoài phòng củi, lúc nào cũng có tám gã cường giả Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh trông coi liên tục.

Trong hai ngày kế tiếp, Bích gia lại mời về thêm hai vị dược sư nữa, đặc biệt tới xem xét tình huống của Triệu Phong, nhưng cuối cùng

cũng đều không công quay về.

Nhưng mà khí sắc, hô hấp, nhịp tim đập trên mặt của Triệu Phong vẫn đang không ngừng khôi phục lại, thậm chí gần như hoàn toàn bình thường.

Tiểu Tặc Miêu thì lúc nào cũng ngồi ở bên cạnh của Triệu Phong, mặc kệ mọi người muốn làm gì thì làm, thỉnh thoảng lại ngáp dài một cái.

o0o

Buổi tối hôm đó…

- Tiểu Tặc Miêu, ta đã ngủ bao lâu rồi?

Một cái thanh âm cực độ suy yếu đột nhiên nhàn nhạt vang lên.

Tiểu Tặc Miêu bị dọa cho nhảy dựng lên, trực tiếp rùng mình một cái.

Gã thiếu niên tóc lam khẽ mở mắt ra. Đồng tử mắt trái phảng phất như một viên lam ngọc lạnh lẽo, phát ra một tia hàn ý nhàn nhạt, phảng phất như hoàn toàn có thể đông lạnh cả tâm linh vậy!

Chương 281: Bảo tàng thủy nguyệt

Ngay khoảnh khắc khi Triệu Phong thức tỉnh lại, xung quanh kho củi, tám gã cường giả Bích gia phụ trách canh gác kia, liền cảm thấy một cỗ hàn ý thần bí xuyên thấu tận tâm hồn.

Khoảnh khắc này, bọn họ phảng phất cảm thấy tư duy và ý thức đều hoàn toàn bị ngưng kết lại, suy nghĩ trì độn, nhất thời rùng mình một cái.

Triệu Phong thoáng cử động thân thể một chút, phát hiện xương cốt toàn thân hết sức yếu ớt.

Dù sao thì trong vòng một tháng này, Triệu Phong căn bản không hề có ăn uống gì cả, hoàn toàn nằm trong trạng thái ngủ đông.

- Cảnh giới tinh thần, đã viễn siêu tu vi thân thể, hoàn toàn có thể so sánh được với cường giả Chân Linh Cảnh!

Triệu Phong kiểm tra lại phương diện tinh thần, lại càng hoảng sợ hơn.

Không gian tối đen bên trong mắt trái, cái tiểu hàn đàm đường kính cỡ chừng một thước kia, đã là một mảnh đóng băng, hàn ý tĩnh mịch, phát ra một tầng quang huy lam nhạt.

Lúc này tinh thần nguyên của Triệu Phong dị thường cường đại, lại ẩn chứa một loại thuộc tính hàn băng cực kỳ đáng sợ.

Cái loại hàn ý này, thậm chí còn có thể thẩm thấu vào tận phương diện linh hồn!

Bắt đầu từ bây giờ, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đã hoàn toàn thành công lột xác một lần nữa!

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu nhảy nhót vui vẻ, khoa tay múa chân một hồi. Triệu Phong rất nhanh liền minh bạch, bản thân đã ngủ say tận một tháng mười hai ngày rồi.

- Kẻ kia tỉnh rồi!

Đám cường giả Bích gia ngoài cửa như lâm đại địch, lập tức vây quanh căn phòng củi lại.

Triệu Phong vẫn nằm nguyên tại cỗ, bất động thanh sắc, thu liễm lại khí tức Thần Linh Nhãn, đồng thời đeo lên cái đồ bịt mắt mới mà Thiết Kiền đại sư đã tặng cho mình.

Cái đồ bịt mắt này màu bạc, mỏng như cánh ve, sắc bén nhưng lại không mất đi sự ưu nhã.

Ngay khoảnh khắc đeo lên đồ bịt mắt, khí tức huyết mạch đồng tử của Triệu Phong đã được che đậy lại ở mức độ cao nhất.

Rầm!

Lúc này, cánh cửa phòng củi đột nhiên bị người ta đá văng ra.

Hai gã cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh của Bích gia chặn ở trước cửa, ánh mắt sắc bén.

Triệu Phong lúc này đã đeo lên đồ bịt mắt, cái hình tượng độc nhãn long kia lại khiến cho đám người ngoài cửa biến sắc, địch ý lại gia tăng lên nhiều.

- Tiểu tử này, quả nhiên là thủy tặc!

- Ở khu vực Hoành Thủy Vịnh này, đạo phỉ độc nhãn long tổng cộng có mười tên, không một tên nào thuộc loại lương thiện cả, toàn bộ đều là đầu lĩnh một phương!

Mấy vị cường giả Bích gia như lâm đại địch, vẻ mặt đề phòng.

- Thủy tặc?

Một màn này khiến cho Triệu Phong nhất thời kinh ngạc. Bản thân mình từ lúc nào đã biến thành thủy tặc vậy?

Triệu Phong vừa mới thức tỉnh, căn bản không biết là mình đang ở nơi nào.

Toàn bộ vùng Hoành Thủy Vịnh này, thủy tặc vô số, trong đó những tên thủ lĩnh thủy tặc có đồ bịt mắt, số lượng cũng không ít.

Thậm chí có vài tên thủy tặc, vì để tăng thêm hình tượng sát khí, cho dù không phải là độc nhãn long, cũng cố tình đeo một cái đồ bịt mắt nữa.

- Haizzz…

Triệu Phong nằm trên mặt đất, hữu khí vô lực.

Trong thời gian hơn một tháng qua, tu vi của hắn mặc dù vững bước

tinh tiến, nhưng mà thân thể một mực không có ăn uống gì cả, cũng không có hoạt động, căn bản là vô lực.

Nếu như hiện tại thật bảo hắn phải cùng với những người này đánh nhau, vậy thì quả thật có chút miễn cưỡng rồi.

- Đi! Chúng ta đói bụng rồi, tìm cái gì ăn một chút đi!

Triệu Phong có chút cố gắng hết sức mới đứng lên khỏi mặt đất, mặc kệ đám cường giả Bích gia xung quanh, trực tiếp đi thẳng ra ngoài.

Kỳ quái chính là, bảy tám gã cường giả Bích gia, vây quanh kho củi, không ngừng nhìn chằm chằm vào trong, giống như căn bản không nhìn thấy được Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu rời khỏi vậy.

Sau khi Thần Linh Nhãn lột xác gia tăng, tinh thần huyễn thuật của Triệu Phong gần như không hề có dấu hiệu đã phát động thành công.

Bảy tám gã cường giả Bích gia kia, hiện tại đã lâm vào trong mê cung ảo giác, đứng nguyên tại chỗ không ngừng đảo loạn xung quanh.

o0o

Sau một lát, trong phòng ăn lớn của Bích gia…

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu cầm lên một con cá chưng tương hương thơm ngào ngạt, ăn uống như hổ đói vồ mồi.

Sắc mặt Triệu Phong lạnh lùng, chậm rãi nhấm nuốt từng chút một thức ăn, ánh mắt thì dò xét hoàn cảnh chung quanh.

Lúc mới bắt đầu, hắn còn cố tình thi triển ra tinh thần huyễn thuật, che giấu một chút tung tích, về sau người càng ngày càng nhiều, hắn liền không thèm để ý đến gì nữa, bắt đầu ăn uống khôi phục lại sức lực. Lúc đầu hắn còn ăn chậm rãi nhẹ nhàng, về sau thì ăn uống như rồng cuốn hổ vồ.

- Người đâu! Mau tới đây!

- Thủy tặc không ngờ lại xông vào phòng ăn ăn vụng!

Trong phòng ăn Bích gia lập tức đại loạn.

Một người một mèo ngồi ở một cái bàn chính giữa phòng ăn, điên cuồng ăn lấy ăn để.

Đặc biệt là Tiểu Tặc Miêu, còn cầm lấy một cái bầu rượu thể tích lớn hơn cả chính nó, uống say đến mức mắt mũi lờ mờ mông lung.

Những người vây xem ở bốn phía càng lúc càng nhiều hơn.

Không bao lâu sau, bảy tám gã cường giả Bích gia kia cũng nghe tin mà chạy tới.

Nhưng mà, bọn hắn vừa mới tiếp cận Triệu Phong, liền đứng nguyên tại chỗ không ngừng đảo quanh, hoàn toàn mất đi liên hệ với ngoại giới.

Phàm là những người mang theo địch ý tiếp cận, thì tinh thần huyễn thuật của Triệu Phong sẽ lập tức khiến cho hắn lâm vào trong một mê cung huyễn cảnh.

Thời gian càng dài, người hội tụ trong phòng ăn Bích gia cũng càng

lúc càng nhiều.

Chuyện này rất nhanh kinh động đến Gia chủ Bích gia.

- Tiểu tặc phương nào, lại dám đến nháo sự Bích gia ta?

Một cỗ uy áp vô hình như cuồng phong bạo vũ đánh úp lại, khiến cho những người trong phòng ăn cũng đều hô hấp khó khăn.

Người tới là một nam tử trung niên mặc trường bào trắng, trên người chấn động khí tức Nửa bước Chân Linh Cảnh, hình thành nên uy thế cường đại, khiến cho toàn bộ phòng ăn liền lâm vào áp lực tĩnh mịch.

Triệu Phong nhàn nhạt liếc mắt nhìn sang. Xem ra là một tiểu Gia tộc, có chút tương tự với Liễu gia Lâm Lam Quận.

Hiện tại, Thần Linh Nhãn của hắn đã tấn thăng đến một cấp độ hoàn toàn mới, cho dù là cường giả Chân Linh Cảnh đích thân tới, cũng không cần sợ hãi.

- Chư vị bớt giận! Tại hạ ngẫu nhiên đi qua quý địa phương, do tu luyện lâm vào ngủ say, nhận được sự cứu trợ của các vị, lại thịnh tình khoản đãi, Triệu mỗ cảm kích vô cùng!

Triệu Phong vừa vặn cũng đã ăn no rồi, liền đứng dậy ôm quyền nói.

Bất kể nói thế nào, Bích gia cũng đã vớt hắn lên, lại ở chỗ này ăn chùa uống chùa một bữa, nếu như vỗ vỗ mông rời đi, thật sự có chút không được hay cho lắm.

- Ngươi rốt cuộc cũng tỉnh rồi!

Một nàng thiếu nữ tóc đuôi ngựa, mỉm cười dịu dàng từ trong đám

người đi ra, cùng Tiểu Tặc Miêu quấn lấy đùa giỡn một trận.

Ngược lại, Gia chủ Bích gia vẫn còn có chút hồ nghi cùng đề phòng.

Gã thiếu niên này, quả thật vô cùng quỷ dị, mấy gã cường giả Bích gia có ý đồ công kích hắn, toàn bộ đều đảo quanh tại chỗ, không thể di chuyển ra chỗ khác được.

Mà ngay cả Gia chủ Bích gia cũng đều không nhìn thấu gã thiếu niên này.

- Nhanh đi bẩm báo Bích lão gia!

Gia chủ âm thầm phân phó người xung quanh.

Việc cấp bách, hắn quyết định trước ổn định gã thiếu niên này đã.

- Trong khoảng thời gian gần đây, đám Thủy tặc đoàn Tàn Huyết ở phụ cận Hoành Thủy trại xuất quỷ nhập thần, hành tung hỗn loạn, làm tổn thương không ít người vô tội! Những tên hạ nhân này lầm tưởng tiểu huynh đệ là thủy tặc, mong được tha thứ!

Vẻ mặt trung niên trường sam vui vẻ, khách khí chiêu đãi Triệu Phong.

Bảo tàng Thủy Nguyệt (2)

Trải qua một phen đàm luận, Triệu Phong cũng đã cơ bản hiểu rõ thế cục khu vực Hoành Thủy Vịnh này.

Hoành Thủy Vịnh này cũng chỉ có hai cỗ thế lực chiếm cứ, một cỗ là thủy tặc, một cỗ khác là Hoành Thủy Trại, do các Gia tộc, thương nhân, ngư dân liên hợp lại tạo thành.

Nói đơn giản, chính là hai đạo hắc bạch mà thôi.

- Hoành Thủy Trại chính là khu vực trung tâm của phiến thủy vịnh này, đám thủy tặc không dám tiếp cận quá gần, nhiều nhất chỉ là chặn cướp một vài thương đội qua lại mà thôi. Bất quá trong khoảng thời gian gần đây, Thủy tặc đoàn Tàn Huyết đại danh đỉnh đỉnh không biết vì lý do gì, lại lẻn vào trong khu vực trung tâm thủy vực, không biết là có động cơ gì…

Gia chủ Bích gia vừa nói, vừa quan sát sắc mặt của Triệu Phong.

Sắc mặt Triệu Phong lạnh lùng, không hề có bất cứ tình cảm ba động nào.

Lần này sau khi Thần Linh Nhãn dị biến lột xác gia tăng, thần sắc cùng khí chất Triệu Phong càng trở nên lãnh khốc hơn một bậc.

Nhưng mà cái này cũng không đại biểu là trong nội tâm của Triệu Phong cũng không biết suy nghĩ.

- Hoành Thủy Trại, dù sao cũng là khu vực trung tâm thủy vịnh, tập kết phần đông thế lực, trọng binh lớp lớp dễ thủ khó công. Thủy tặc đoàn Tàn Huyết cho dù có cường thịnh đến đâu đi nữa, cũng chỉ là một đám cường đạo, binh lực có hạn…

Triệu Phong phân tích. Hắn đưa ra một cái kết luận, Thủy tặc đoàn Tàn Huyết khẳng định là không phải muốn tập kích Hoành Thủy Trại, có lẽ là có mục đích gì đó.

Gia chủ Bích gia bất động thanh sắc ngăn cản Triệu Phong, chờ đợi Bích lão gia tới.

Bích lão gia tại khu vực Hoành Thủy Vịnh này, đức cao vọng trọng, bối phận tại Bích gia cực cao.

Nghe nói, vị Bích lão gia này đã có tuổi thọ gần hai trăm năm rồi.

Không phải nghi ngờ, chỉ có cường giả Chân Linh Cảnh mới có thể kéo dài tuổi thọ như vậy.

Nhưng mà, Gia chủ Bích gia đợi suốt nửa canh giờ sau, vẫn là không một chút tăm hơi nào.

Ánh mắt Tiểu Tặc Miêu thoáng có chút lập lòe, miêu trảo vung lên, hai đồng tiền cổ bay lên không trung, phát ra thanh âm leng keng.

- Là điềm xấu?

Triệu Phong liếc mắt nhìn về phía Tiểu Tặc Miêu.

Tiểu Tặc Miêu khẽ gật đầu một cái. Nhưng mà cái điềm xấu này, cũng không phải là chỉ Triệu Phong, mà là chỉ Bích lão gia kia.

- Bẩm Gia chủ! Sáng hôm nay, Bích lão gia đã không thấy bóng dáng nữa rồi. Có người nói, vào buổi tối khuya hôm qua, đã nhìn thấy ngài rời khỏi Bích gia rồi!

Một gã người hầu bẩm báo lại. Triệu Phong thoáng nhíu mày, Tiểu Tặc Miêu dù sao cũng có chút đạo hạnh, dự đoán hung cát trước giờ vẫn rất chuẩn.

- Bẩm Gia chủ, chuyện lớn không xong!

- Thủy tặc đoàn Tàn Huyết dẫn theo mười tám cỗ Thủy tặc đoàn khác, ngăn chặn tại khu vực ngã ba chỗ hiểm ra vào thủy vịnh rồi!

Một tin tức kinh người truyền đến các nơi trong thủy trại.

Thủy tặc đoàn Tàn Huyết trước giờ vẫn luôn nổi tiếng huyết tinh hung tàn. Thủ lĩnh Tàn Huyết Ngốc Ưng của bọn chúng, nghe nói cũng có được tu vi Chân Linh Cảnh.

Nếu là dưới tình huống bình thường, Hoành Thủy Trại người đông thế mạnh, căn bản là không sợ các lộ thủy tặc vây công, thậm chí còn có được ưu thế tuyệt đối nữa!

- Truyền lệnh xuống, phong tỏa thủy trại, bất luận kẻ nào cũng không được phép hành động thiếu suy nghĩa!

Gia chủ Bích gia hít sâu một hơi, vẻ mặt ngưng trọng.

Tại thời khắc mấu chốt như thế này, Bích lão gia, người có tu vi cao nhất Hoành Thủy Trại, lại mất tích thần bí. Bích gia cùng với rất nhiều các thế lực khác, cũng đều không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Triệu Phong không khỏi kinh ngạc. Chẳng lẽ đám Thủy tặc đoàn kia thật sự sắp sửa đột kích Hoành Thủy Trại sao?

Lui lại một bước mà nói, nếu như đám thủy tặc này thật sự là muốn huyết tẩy Hoành Thủy Trại, tổn thất của bọn chúng chắc chắn là sẽ thảm thiết tới cực điểm, cuối cùng sẽ còn được bao nhiêu người sống sót?

- Mặc dù không có cường giả Chân Linh Cảnh tọa trấn, nhưng mà Hoành Thủy Trại cường giả như mây, số lượng nhiều hơn thủy tặc rất nhiều lần, dễ thủ khó công, căn bản không sợ bị khiêu chiến!

Vẻ mặt Gia chủ Bích gia trấn định, tiến về phía cửa ra vào của Hoành

Thủy Trại, hạ một đạo mệnh lệnh phân phó xuống.

Bởi vì Hoành Thủy Trại hiện tại đã bị phong tỏa, Triệu Phong đành phải tạm thời ở lại Hoành Thủy Trại.

Bên trong Hoành Thủy Trại, rất nhiều cư dân bản thổ cũng đều khủng hoảng.

Loại tình huống thủy tặc tập kết nhằm vào Hoành Thủy Trại như thế này, trăm năm khó gặp qua một lần.

So sánh với người của Hoành Thủy Trại, Triệu Phong lại thập phần nhàn nhã.

- Rời khỏi phiến thủy vịnh vắng vẻ ngăn cách với bên ngoài này, lại trải qua ba Quận lớn tương đương với Hồng Hồ Quận, liền có thể tới được Quốc đô Thiên Bồng. Như vậy xem ra, bên trong dòng nước phiêu lưu, cũng đã đi được một quãng đường khá xa rồi!

Triệu Phong nghiên cứu cẩn thận bản đồ. Trước mắt mà nói, mục đích đưa tin của hắn, cũng không tính là quá mức xa xôi nữa. Chỉ cần đám Thủy tặc đoàn kia rút lui, như vậy Triệu Phong có thể xuất phát, đi tới Quốc đô.

Nhưng mà sự tình cũng không thuận lợi như là Triệu Phong tưởng tượng. Những đám thủy tặc tập kết kia, ngăn chặn tại khu vực hiểm yếu nhất của Hoành Thủy Trại, không có ý tứ gì là sẽ ly khai cả.

Trên không trung và đường thủy đều nằm trong sự khống chế của thủy tặc.

- Đám thủy tặc cũng không công kích sơn trại! Bọn hắn làm như vậy, rốt cuộc là có mục đích gì?

Trong lòng Triệu Phong có chút khó hiểu.

Đến lúc Triệu Phong có chút không kềm nén được, chuẩn bị một mình tiềm ẩn rời khỏi Hoành Thủy Trại, thì lại có tin tức mới truyền đến.

- Bích lão gia trở lại rồi!

Một tràng thanh âm kinh hô từ bên ngoài cửa Hoành Thủy Trại truyền đến.

Triệu Phong ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy một vị lão giả tóc bạc trắng, tay cầm quải trượng bằng gỗ thủy tùng, toàn thân máu chảy đầm đìa, bay vào trong Hoành Thủy Trại.

Sắc mặt Bích lão gia trắng bệch, một cái chân không nguyên vẹn, vết máu loang lỗ, thoạt nhìn cực kỳ thảm thiết.

- Bích lão gia!

Bọn người Gia chủ Bích và Bích Xảo Ngọc đều kinh hô một trận.

- Tối hôm qua, trải qua sự dò xét của ta, đã phát hiện ra được mục đích chân chính của Thủy tặc đoàn Tàn Huyết! Bọn chúng cũng không phải muốn tấn công Hoành Thủy Trại, mà là Bảo tàng Thủy Nguyệt trong truyền thuyết!

Lời nói của Bích lão gia tối nghĩa, sau đó vội vàng ngồi xuống đả tọa chữa thương.

- Bảo tàng Thủy Nguyệt?

- Làm sao có thể? Bảo tàng Thủy Nguyệt ở tại Hoành Thủy Vịnh này, chỉ là một truyền thuyết mà thôi!

- Mà cho dù Bảo tàng Thủy Nguyệt chính thức tồn tại, ngay cả người bản địa chúng ta cũng không biết, đám Thủy tặc đoàn Tàn Huyết kia làm sao lại biết được địa điểm chứ?

Cao tầng bên trong Hoành Thủy Trại nhất thời khiếp sợ thất sắc.

Nghe đến đây, Triệu Phong không khỏi giật mình một cái. Những bí ẩn trong lòng cũng theo đó mà được cởi bỏ.

Cho dù đám thủy tặc kia có hung hăng càn quấy đến đâu, cũng sẽ không dám chính diện đối kháng với thành trấn có trọng binh canh gác được.

Mục tiêu chính thức của bọn hắn, chính là Bảo tàng Thủy Nguyệt!

Nhưng mà, địa điểm bảo tàng lại ở khu vực phụ cận thủy vịnh. Muốn mở ra Bảo tàng Thủy Nguyệt, khẳng định là sẽ có động tĩnh không nhỏ, không có khả năng không khiến người địa phương chú ý.

Cho nên, Thủy tặc đoàn Tàn Huyết dứt khoát phong bế luôn thủy lộ, khiến cho Hoành Thủy Trại ném chuột sợ vỡ bình, không dám hành động gì thiếu suy nghĩ.

Chỉ có như vậy, Thủy tặc đoàn mới có thể đạt được mục đích độc chiếm bảo tàng.

Chương 282: Tinh binh đoạt bảo

- Bích lão gia, chúng ta phải làm sao bây giờ? Chẳng lẽ tùy ý để cho đám Thủy tặc đoàn Tàn Huyết kia cướp đoạt Bảo tàng Thủy Nguyệt hay sao?

- Hoành Thủy Vịnh là địa bàn của chúng ta, có thể nào đem bảo tàng này chắp tay dâng cho đám thủy tặc kia?

- Nhưng mà, Bích lão gia lại đang bị thương nặng…

- …

Một đám cao tầng của Hoành Thủy Trại nhất thời thảo luận xôn xao.

Đại đa số mọi người, đều sinh ra sự bức thiết và tham lam đối với Bảo tàng Thủy Nguyệt, không cam lòng để mặc cho thủy tặc cướp đi.

Dù sao, Bảo tàng Thủy Nguyệt cũng là nằm trên địa bàn của mình, há có thể trơ mắt để cho đám kẻ cướp ngoại lai tới cướp đi cho được?

- Bảo tàng Thủy Nguyệt? Phương diện này rốt cuộc là có sự mê hoặc và truyền thuyết gì?

Triệu Phong không khỏi có chút tò mò.

Mấy người địa phương này, đều từng nghe nói qua truyền thuyết về Bảo tàng Thủy Nguyệt.

Chỉ có mình Triệu Phong là người từ bên ngoài đến, căn bản không hay không biết gì.

Chẳng qua, dựa theo tình hình Bích lão gia mạo hiểm bị thương mà nói, có lẽ Bảo tàng Thủy Nguyệt này đối với cường giả Chân Linh Cảnh mà nói, cũng có lực hấp dẫn cực lớn.

Ánh mắt Bích lão gia khẽ lóe lên, trầm giọng nói:

- Cái tên thủ lĩnh Thủy tặc đoàn Tàn Huyết Tàn Huyết Ngốc Ưng kia, giảo hoạt đa đoan, trước đó đã bố trí bẫy rập, dụ dỗ ta tiến vào tìm hiểu, kết quả lọt vào sự mai phục của bọn chúng! Chẳng qua, hắn cũng đã bị ta liều mạng phản kích, lưu lại thương thế không nhẹ!

Mọi người nghe được lời này, trong lòng nhất thời căm phẫn vô cùng, cùng đề nghị giết thẳng qua, cướp lấy bảo tàng.

Tuy rằng Bích lão gia đã bị Tàn Huyết Ngốc Ưng hãm hại một phen, khiến cho trọng thương, một chân không trọn vẹn, nhưng mà Tàn Huyết Ngốc Ưng cũng đã bị thương không nhẹ.

Tổng thể mà nói, cho dù Bích lão gia có bị thương nặng hơn nữa, thì bên phía Hoành Thủy Trại bên này vẫn còn có rất nhiều những cường giả tinh nhuệ khác nữa.

Lập tức Bích lão gia liền khoanh chân ngồi xuống chữa thương. Gia chủ Bích gia cũng bắt đầu triệu tập những cao tầng cùng cường giả trong Hoành Thủy Trại.

Trải qua một hồi thương nghị, Hoành Thủy Trại quyết định phái một bộ phận cường giả tinh nhuệ đi tranh đoạt bảo tàng. Đương nhiên, bên trong Hoành Thủy Trại vẫn phải lưu lại một ít người thủ hộ.

Khoảng chừng nửa canh giờ sau…

Hoành Thủy Trại đã hội tụ được một đội hình cường đại. Tổng cộng là bốn gã Nửa bước Chân Linh Cảnh, mười bảy gã cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, còn lại cường giả Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cũng có đến mấy chục người.

Hiển nhiên, Hoành Thủy Trại chuẩn bị đi theo lộ tuyến tinh binh.

Mà Hoành Thủy Trại cũng cần người lưu thủ, một phần cũng là do sự quấy nhiễu tâm tư của một số người.

Số người đi càng nhiều, đến lúc đó sự phân chia ích lợi bảo tàng cũng sẽ càng ít đi.

- Bích lão gia, gã thiếu niên lai lịch không rõ ràng này, nên xử trí như thế nào?

Cao tầng của Bích gia, có mấy người trên mặt mang theo địch ý, giương mắt nhìn về phía gã thiếu niên tóc lam cách đó không xa.

- Gã thiếu niên tóc lam này, đeo đồ bịt mắt, vẻ mặt lạnh lùng đạm mạc, nhìn qua dường như cũng không phải là người lương thiện gì.

- Bích lão gia, tại thời khắc nguy nan như thế này, ta đề nghị thà rằng giết lầm ngàn người, cũng không thể để sót một con cá nào lọt lưới được!

Một gã cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh trong đó, trong mắt lóe lên hàn mang.

Lời đề nghị này, nhất thời nhận được sự đồng ý của đại bộ phận mọi

người.

Một người thậm chí còn nhận định, Triệu Phong chính là nội gian do liên quân thủy tặc phái đến đây.

Vẻ mặt Triệu Phong có chút kinh ngạc, không khỏi đưa tay lên sờ sờ cằm.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu nhảy lên trên vai của Triệu Phong, vẻ mặt hèn mọn khinh thường, nhe răng nhếch miệng.

Đối mặt với ánh mắt tràn ngập sát ý nhìn chằm chằm của đám cường giả Hoành Thủy Trại, một người một mèo này không ngờ vẫn vô cùng bình tĩnh.

- Hừ! Hắn là người do ta đích thân vớt dưới sông lên, còn có con mèo nhỏ thông minh đáng yêu này nữa, bọn họ làm sao có thể là thủy tặc được chứ?

Chỉ có mình Bích Xảo Ngọc là đứng ra bảo vệ cho Triệu Phong.

Ánh mắt của Bích lão gia nhàn nhạt đảo qua một người một mèo, sắc mặt liên tục biến hóa mấy lần.

Thời điểm khi vớt Triệu Phong lên, Bích lão gia đã tự mình kiểm tra hắn một lần, không khó phát hiện ra trên người gã thiếu niên này có huyết mạch truyền thừa.

Ở Đại quốc Thiên Bồng, huyết mạch truyền thừa chính là đại biểu cho một loại thân phận huyết thống quý tộc cao cấp. Một người như vậy, đặt ở bất cứ nơi nào mà không được hoan nghênh cơ chứ?

Hơn nữa, độ tuổi của hắn vẫn còn nhỏ như vậy, cần gì phải đi làm thủy tặc?

Hơn nữa, đối mặt với ánh mắt căm thù của chúng nhân, một người một mèo này vẫn giữ dáng vẻ thong dong bình tĩnh, khiến cho Bích lão gia cũng phải giật mình.

Đặc biệt là Triệu Phong, ngay cả hắn cũng có chút nhìn không thấu được.

Trong lòng hắn đã tám phần xác định, gã thiếu niên này hẳn là không có quan hệ gì với thủy tặc!

Nhưng mà sự vô tuyệt đối. Nếu như gã thiếu niên thần bí này, ở lại trong thủy trại cũng là một nhân tố không thể khống chế được.

- Như vậy đi, tiểu huynh đệ, ngươi có hứng thú cùng chúng ta đi tranh đoạt bảo tàng hay không?

Bích lão gia nở nụ cười ấm áp, đề nghị.

Triệu Phong không khỏi rùng mình một cái, tâm niệm khẽ chuyển. Bích lão gia này, quả nhiên là cao minh.

Một khi hắn đã không quá yên tâm về Triệu Phong, còn không bằng mang Triệu Phong theo để tranh đoạt bảo tàng.

Nếu như Triệu Phong có dị tâm, với đội hình cường đại của bọn họ, có thể thoải mái dẹp yên.

Nếu như Triệu Phong thật sự là vô tội, với tu vi và huyết mạch đồng tử của hắn, có thể trở thành một ngoại viện cường lực.

- Được!

Triệu Phong gật đầu đáp ứng.

Hắn căn bản là không hề biết chút gì về Bảo tàng Thủy Nguyệt trong miệng của mọi người, nên đưa ra nghi vấn.

- Tiểu từ này, không ngờ lại không biết gì về Bảo tàng Thủy Nguyệt?

Đám tinh anh cao tầng của Hoành Thủy Trại cũng đều cảm thấy kinh ngạc.

Nếu như Triệu Phong quả thật không biết đến Bảo tàng Thủy Nguyệt, chứng minh rằng hắn không phải là người của phiến thủy vực này, hơn phân nửa không có quan hệ gì với thủy tặc.

- Bảo tàng Thủy Nguyệt này, lai lịch của nó và tên hái hoa phi tặc đại danh lừng lẫy trăm năm trước, Thủy Nguyệt đại đạo, có quan hệ trực tiếp…

Gia chủ Bích gia giải thích cho hắn.

Một trăm năm trước, Đại quốc Thiên Bồng có một gã hái hoa phi tặc danh chấn nhất thời, Thủy Nguyệt đại đạo!

Thủy Nguyệt đại đạo này hoành hành không chút cố kỵ khắp các nơi trong Đại quốc Thiên Bồng, trộm cướp không biết bao nhiêu bảo vật, làm vấy bẩn không biết bao nhiêu thiếu nữ nhà lành.

Mặc dù tu vi của Thủy Nguyệt đại đạo cũng không có đạt tới đỉnh điểm của Đại quốc Thiên Bồng, nhưng mà hắn có một thân tốc độ thân pháp tuyệt thế, đến vô ảnh, đi vô tung, từng có vài vị cường giả Chân Chủ Cấp đuổi giết, nhưng vẫn để cho hắn thành công bỏ chạy

đi mất.

Triệu Phong chỉ mới nghe được một nửa câu chuyện, liền đại khái đoán được phần lớn.

Vị Thủy Nguyệt đại đạo này có thân pháp tốc độ tuyệt thế, không chỉ làm vấy bẩn rất nhiều mỹ nữ tuyệt sắc, lại còn cướp đoạt vô số những bảo vật hiếm có trong thiên hạ nữa.

Sau khi hắn chết đi, đã đem bảo tàng của mình cất giấu tại một địa điểm bí ẩn nào đó.

Điều này, chính là nguyên nhân tồn tại của Bảo tàng Thủy Nguyệt.

Chẳng qua, Triệu Phong có chút tò mò. Một khi gã Thủy Nguyệt đại đạo này đã có tốc độ thân pháp có thể nói là tuyệt thế, về sau tại sao hắn lại chết cơ chứ?

Tinh binh đoạt bảo (2)

Lời kể tiếp theo sau đó của Gia chủ Bích gia đã giải khai đáp án.

- Thủy Nguyệt đại đạo tu luyện một môn công pháp tên là Huyền Hoa Bảo Điển, phẩm cấp tiếp cận Linh phẩm cao cấp, chính là bí pháp vô thượng của Tà đạo. Tu luyện môn công pháp này, có thể thu lấy tinh khí nguyên âm của nữ tử, hại người lợi mình. Thủy Nguyệt đại đạo bằng vào môn công pháp này, trong mấy chục năm trời ngắn ngủi, tu vi đã đạt tới Chân Huyền Cấp, tiến cấp cực nhanh. Nhưng mà, tu luyện môn công pháp này càng về sau, thì tu vi của nữ tử mục tiêu cũng có yêu cầu càng cao hơn. Mãi cho đến một ngày nọ, mục tiêu của hắn, lại đặt trên người đệ nhất tuyệt sắc mỹ nữ Đại quốc Thiên Bồng, Cầm Vương phi!

- Cầm Vương phi?

Hô hấp của Triệu Phong thoáng dừng lại trong khoảnh khắc. Không nghĩ tới, cái chết của Thủy Nguyệt đại đạo này, lại có liên quan tới mục tiêu truyền tin của mình lần này.

- Cầm Vương phi ở Đại quốc Thiên Bồng được xưng tụng là đệ nhất tuyệt sắc mỹ nữ, tu vi cao tới Chân Huyền Cấp, trở thành mục tiêu xuống tay của Thủy Nguyệt đại đạo! Thủy Nguyệt đại đạo vô cùng kiêu ngạo, xâm nhập vào trọng địa Hoàng thất, thậm chí còn thần không biết quỷ không hay, xâm nhập luôn vào tẩm cung của Cầm Vương phi. Nhưng mà, lần này Thủy Nguyệt đại đạo đã thất thủ!

- Cuối cùng, hắn phải thiêu đốt Chân Linh khí toàn thân, liều mạng chấp nhận bị đánh trọng thương, chạy trốn đến một phiến địa vực xa xôi, đem một thân sở học và bảo tàng của cải cả đời mình, chôn giấu vào một nơi bí mật!

Mọi người nghe đến đây, đều không khỏi thổn thức thở dài.

Thủy Nguyệt đại đạo, hoành hành khắp Đại quốc Thiên Bồng, có thể nói là tiêu dao tự tại, nhưng cuối cùng, hắn lại quá mức kiêu ngạo, không ngờ lại dám đánh động chủ ý với nữ nhân của Quốc quân Đại quốc Thiên Bồng!

Hiện tại, Thủy Nguyệt đại đạo đã nằm xuống gần trăm năm, mà bảo tàng hắn bình sinh lưu lại, đủ để khiến cho cả cường giả Chân Chủ Cấp cũng phải động tâm.

Tài phú của tên đại đạo này tích lũy, chỉ sợ so sánh với cường giả Chân Chủ Cấp bình thường còn nhiều hơn rất nhiều.

- Về công về tư, chúng ta đều không thể nào để cho Tàn Huyết Ngốc

Ưng đoạt được Bảo tàng Thủy Nguyệt! Đặc biệt là môn bí pháp tà đạo Huyền Hoa Bảo Điển kia, nếu như để lan truyền ra ngoài, tự nhiên là tán tận thiên lương, cũng sẽ sản sinh uy hiếp thật lớn đối với Hoành Thủy Trại của chúng ta.

Bích lão gia cắn răng, lạnh lùng nói.

Lời này vừa nói ra, nhất thời nhận được sự nhất trí tán thành của mọi người.

- Đúng vậy! Chúng ta nhất định phải ngăn cản đám Thủy tặc đoàn tìm được bảo tàng!

- Hoành Thủy Trại chúng ta phải đồng tâm hiệp lực, tranh đoạt bảo tàng, tiêu hủy đi Huyền Hoa Bảo Điển!

Mọi người bộ dáng chính khí nghiêm nghị, rất nhanh hình thành nên một đội ngũ tinh binh đoạt bảo cường đại.

Triệu Phong đứng ở một bên, vẻ mặt không chút biểu tình, lạnh lùng nhìn, giống như một người đứng xem bình thường mà thôi.

Những người này, nói ngoài miệng thì chính nghĩa lẫm nhiên, nhưng trong lòng kẻ nào không có lòng tham, muốn đánh chủ ý với Bảo tàng Thủy Nguyệt? Nếu như chân chính tìm được Huyền Hoa Bảo Điển, mấy ai sẽ dễ dàng bỏ qua?

Phải biết rằng, công pháp Linh phẩm, ở trên Đại lục hiện tại gần như đã tuyệt tích rồi.

Cho dù là Điện Chi Truyền Thừa mà Triệu Phong tìm được từ Phù Loan Điện, nhiều nhất cũng chỉ là tương đương với công pháp Linh phẩm Cao cấp mà thôi, huống chi Huyền Hoa Bảo Điển còn lại là bí

điển Tà đạo có thể trong khoảng thời gian ngắn, nhanh chóng gia tăng tu vi nữa.

Không lâu sau, tinh binh đoạt bảo của Hoành Thủy Trại dưới sự dẫn dắt của Bích lão gia đã trực tiếp phóng thẳng đến khu vực trung tâm của Hoành Thủy Vịnh.

Trong đám tinh binh này, bao gồm cả tên ngoại viện Triệu Phong nữa.

Triệu Phong có thể cảm giác được, trong đám người lúc nào cũng có ít nhất bốn người luôn luôn quan sát cẩn thận nhất cử nhất động của mình.

Ngoại trừ Triệu Phong ra, Bích Xảo Ngọc không ngờ cũng có mặt trong đám người.

Tiểu cô nương này mới mười hai, mười ba tuổi, tu vi đạt tới Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, tư chất tuyệt đỉnh.

Nhưng mà, theo như Triệu Phong thấy, bằng vào thực lực và kinh nghiệm của nàng ta, tham gia đoạt bảo, tuyệt đối là một gánh nặng.

Đối với điều này, không ít người trong cao tầng Hoành Thủy Trại cũng đều rất nghi hoặc.

Gia chủ Bích gia lúc đầu cũng có chút phản đối.

Chẳng qua, chuyện này là do đích thân Bích lão gia định đoạt, không ngờ hắn lại chỉ định Bích Xảo Ngọc cùng đi đoạt bảo.

- Xảo Ngọc thông minh lanh lợi, tinh thông Trận pháp Cơ quan, trước đây từng đi theo một vị Đại sư Cơ quan học tập! Mà theo như ta biết,

Thủy Nguyệt đại đạo khi còn sống, am hiểu trộm mộ, tinh thông Cơ quan Trận pháp. Có thể tưởng tượng được, nơi hắn lưu lại bảo tàng, nhất định là cơ quan trùng trùng!

Bích lão gia đưa ra lời giải thích cho mọi người.

Trong đoàn người này, hắn là cường giả Chân Linh Cảnh duy nhất, ở Hoành Thủy Trại có được địa vị tối cao không ai có thể lay động.

Một khi Bích lão gia đã quyết định chuyện gì, tất cả mọi người đều không hề dị nghị.

Bích Xảo Ngọc khờ dại ngây thơ, nghe nói được đi tranh đoạt bảo tàng cùng với thủy tặc, cảm thấy chơi đùa rất tốt, liền vui vẻ nhận lời.

Dọc theo đường đi, nàng và Tiểu Tặc Miêu không ngừng chơi đùa ầm ĩ, khiến cho tâm tình đội ngũ vô cùng nặng nề này, có thêm vài phần sinh khí.

- Từ nhỏ Bích Xảo Ngọc đã tu tập Trận pháp Cơ quan, theo học Đại sư Cơ quan, vừa vặn trong Bảo tàng Thủy Nguyệt cũng có những Cơ quan, Trận pháp… Sự tình sao lại trùng hợp như vậy?

Trong lòng Triệu Phong có chút nghi hoặc, nhưng cũng không có hỏi nhiều, tránh khiến cho Bích lão gia nảy sinh nghi ngờ.

Đội ngũ tinh binh đoạt bảo một đường rong ruổi đi tới, mỗi khi gặp được những thế lực thủy tặc chặn đường, tự nhiên là giết đến hoa rơi nước chảy.

Dù sao trong đội ngũ, tu vi cơ bản đều là Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh trở lên, còn có cường giả Chân Linh Cảnh tọa trấn nữa.

Một đường đi tới, xuyên qua hơn chừng trăm dặm, phía trước xuất hiện một khúc sông u tĩnh xanh biếc xinh đẹp vô cùng.

Đoạn khúc sông này có chút quỷ dị, trên mặt dòng nước thì vô cùng im lặng, nhưng kỳ thật bên dưới lại có vô số những xoáy nước chảy xiết.

Lúc này cạnh bờ của khúc sông đang có một chiếc thuyền hải tặc dừng ở đó.

Khi mà đội ngũ tinh binh đoạt bảo của Hoành Thủy Trại chạy tới, thì người ở trên thuyền thủy tặc cũng đã sớm dàn trận chờ đợi.

Đám thủy tặc trên thuyền này, ai nấy đều là tinh binh. Kẻ cầm đầu, là một gã độc nhãn long hồng bào, trên mắt trái đeo một cái đồ bịt mắt màu đen, bộ dạng dữ tợn hung ác, giống như một Vương giả, đứng ở xung quanh một đám thủy tặc.

Đội hình thủy tặc cũng tuyệt đối bất phàm, so sánh với chi tinh binh đoạt bảo của Hoành Thủy Trại cũng không hề thua kém chút nào.

- Bích lão đầu, ngươi đã tàn phế một chân, bị đánh trọng thương, lại còn thiêu đốt Chân Linh khí, thương tổn tới căn nguyên, sao không quay về hảo hảo tĩnh dưỡng đi, còn chạy tới đây tranh đoạt Bảo tàng Thủy Nguyệt làm cái gì?

Gã độc nhãn long hồng bào khẽ liếm liếm môi, một cỗ uy áp Chân Linh huyết sát bá đạo lan tràn ra, chấn động cả một mảnh sông nước, sát ý lạnh lẽo xuyên thấu xương cốt.

Chương 283: Thật là một đám ngu xuẩn

- Ha ha ha…

Trên thuyền thủy tặc, đám thủy tặc nhất thời bộc phát ra từng tràng cười dữ tợn. Tên độc nhãn long hồng bào đeo bịt mắt màu đen kia, còn là một gã trọc đầu nữa!

Hắn chính là thủ lĩnh đại danh đỉnh đỉnh của Thủy tặc đoàn Tàn Huyết, Tàn Huyết Ngốc Ưng!

Triệu Phong thoáng đánh giá thực lực đối phương một chút. Đồng dạng cũng là Chân Nhân Cấp, nhưng khí tức trên người Tàn Huyết Ngốc Ưng so với Bích lão gia thì cường thịnh hơn một chút, cũng huyết sát hơn rất nhiều.

Khó trách người này có thể xếp đặt bẫy rập vây sát Bích lão gia, thậm chí suýt chút nữa đã thành công rồi.

- Tàn Huyết Ngốc Ưng, Bảo tàng Thủy Nguyệt nằm tại địa bàn Hoành Thủy Trại của chúng ta, cái đám thủy tặc các ngươi, còn không nhanh chóng thoái lui? Đợi đến lúc có thêm càng nhiều viện binh đuổi tới, đủ để đem các ngươi hốt gọn một mẻ!

Vẻ mặt Bích lão gia bình tĩnh, ánh mắt sáng như sao, trong thanh âm cứng cáp ẩn chứa một cỗ uy áp Chân Linh, từng chữ từng chữ xuyên thấu tâm thần.

Đám thủy tặc phía bên kia, sắc mặt nhất thời đại biến.

Những người mà Bích lão gia mang theo đến đây, đều là tinh nhuệ của Hoành Thủy Trại, số lượng cũng không nhiều lắm.

Trên thực tế, Hoành Thủy Trại còn có càng nhiều những binh lực và đội ngũ khác nữa. Thời gian kéo càng dài, thế cục đối với bên phía thủy tặc càng bất lợi hơn.

- Chúng ta đã sớm truyền tin tức ra bên ngoài rồi! Tàn Huyết Ngốc Ưng, nếu như ta nhớ không lầm, ngươi chính là đối tượng đang bị Thiết Huyết Giáo và Hoàng thất đồng thời truy nã a!

Gia chủ Bích gia cũng nở nụ cười âm lãnh.

Đám người Bích gia bên này cũng không phải là đèn cạn dầu, mọi người nhất thời nhao nhao phụ họa phản kích.

Nhưng mà song phương trong thời gian ngắn cũng không có ý định ra tay.

- Song phương cơ bản thế lực ngang nhau, nhưng mà kẻ chân chính không muốn khai chiến nhất, lại chính là Bích lão gia!

Ánh mắt Triệu Phong vô cùng nhạy cảm, đem tình huống song phương nắm rõ ràng trong tay.

Vì sao Bích lão gia không muốn chính thức khai chiến?

Chỉ có mình Triệu Phong, sau khi Thần Linh Nhãn của hắn đã trải qua lột xác tiến hóa, mới hiểu rõ ràng được hư thật thương thế của Bích lão gia.

- Bích lão gia thiêu đốt Chân Linh khí, khiến cho bổn nguyên suy

giảm rất nhiều, một chân lại bị tàn phế, chiến lực chỉ còn lại có sáu thành thời kỳ đỉnh phong. Trái lại Tàn Huyết Ngốc Ưng, mặc dù cũng bị thương, nhưng bản nguyên trụ cột bản thân lại mạnh hơn Bích lão gia, bị thương không tính là trí mạng, chí ít vẫn còn tám phần chiến lực thời kỳ đỉnh phong.

Triệu Phong ước định đối với thực lực rất chuẩn xác. Cái này thậm chí ngay cả Tàn Huyết Ngốc Ưng và Bích lão gia cũng đều không thể phát hiện ra được.

Bích lão gia không dám chính thức đối kháng trực tiếp với Tàn Huyết Ngốc Ưng, cho nên mới tạo ra một thế cục cân bằng.

Hơn nữa, Bích gia còn tuyên bố, đã mật báo ra ngoài nữa…

Bởi vì như vậy, Tàn Huyết Ngốc Ưng lại càng không dám đánh kéo dài, hoặc là tốc chiến tốc thắng, hoặc là hòa đàm.

Mà muốn tốc chiến tốc thắng, cũng không thực tế cho lắm.

Dù sao thì song phương thế lực ngoài mặt cũng ngang nhau, chính thức đánh nhau, lưỡng bại câu thương. Nói không chừng còn có chim sẻ núp đằng sau, tranh thủ cơ hội chiếm tiện nghi.

Sắc mặt Tàn Huyết Ngốc Ưng biến ảo bất định.

Quan trọng nhất chính là, hắn không cách nào khẳng định được, có phải Hoành Thủy Trại đã thật sự đem tin tức truyền ra bên ngoài rồi hay không, phía sau còn có viện binh cường lực nào nữa không?

Nhưng mà Triệu Phong lại biết được, Hoành Thủy Trại căn bản không có đem tin tức truyền ra bên ngoài, hiện tại thậm chí còn phong tỏa toàn bộ thủy trại nữa. Bảo tàng Thủy Nguyệt không phải là

chuyện đùa, nếu như dẫn tới những cường giả đáng sợ hơn bên ngoài vào, đến lúc đó sẽ không có ai chiếm được bảo tàng nữa!

Thời gian chừng nửa canh giờ trôi qua, Hoành Thủy Trại và Thủy tặc đoàn Tàn Huyết đã đạt thành hiệp nghị tạm thời. Song phương cùng nhau nghiên cứu mở ra bảo tàng!

Bên phía Thủy tặc đoàn Tàn Huyết tự nhiên là hậm hực không cam lòng vô cùng. Nhưng ngược lại Tàn Huyết Ngốc Ưng thì vẫn giữ sắc mặt bình tĩnh. Nơi này là địa bàn của Hồng Hồ Thành, hắn đã dốc hết mọi khả năng và tâm kế, cuối cùng mới có thể cùng mở ra bảo tàng với đối phương, cơ bản là đã đạt được mục đích rồi.

Huống chi, cuộc chiến tranh đoạt bảo tàng, còn là một phen đấu trí và dũng khí nữa.

Người bên phía Hoành Thủy Trại bên này, có một loại cảm giác rất hoang đường. Bọn hắn ngày thường không ngừng tranh đấu với thủy tặc xung quanh, chưa từng nghĩ đến có một ngày lại cùng bọn chúng hòa đàm, cùng nhau mở ra bảo tàng.

Đương nhiên, Hoành Thủy Trại cũng không phải là không chiếm được chút tiện nghi nào.

Bên phía Thủy tặc đoàn Tàn Huyết nắm giữ phương thức cụ thể ra vào bảo tàng, trước đó đã thăm dò một khoảng thời gian khá lâu rồi, thậm chí còn từng một phen nghiên cứu cẩn thận khúc sông này nữa.

Bằng không, đám người Bích lão gia muốn mở ra Bảo tàng Thủy Nguyệt, chỉ sợ cũng sẽ không thuận lợi như vậy.

Triệu Phong nghĩ tới đây, càng thêm bội phục mưu tính của Bích lão

gia.

- Địa điểm của Bảo tàng Thủy Nguyệt, nằm bên trong một cái bí động xung quanh lưu vực này chừng mấy trăm trượng! Chẳng qua phiến lưu vực này, xoáy nước rất nhiều, trong đó có một ít xoáy nước thậm chí còn có thể chôn vùi cả thuyền lớn nữa! Cường giả Thoát Phàm Cảnh cũng khó có thể chống cự nổi!

Vẻ mặt Tàn Huyết Ngốc Ưng không một chút biểu tình, giản lược nói một câu.

Ngay cả thuyền của Thủy tặc đoàn Tàn Huyết cũng chỉ dám đậu ở gần bờ, không dám tới gần khu vực như vậy.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong chăm chú nhìn vào phiến lưu vực, xuyên thấu qua nước sông, hoàn toàn chính xác nhìn thấy được rất nhiều xoáy nước cuộn trào trong đó.

Những cái xoáy nước kia, có lực hấp xả vô cùng cường đại, ngay cả cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnhxâm nhập vào trong đó, cũng không nhất định có thể toàn thân trở ra.

Nhưng mà biểu hiện trên bề mặt, phiến lưu vực này vẫn gió êm sóng lặng, vô cùng tĩnh mịch.

Kế tiếp, song phương lục tục phái người, buộc vào dây thừng, nhảy xuống phiến lưu vực tràn ngập những xoáy nước kia, tìm kiếm Bí động Bảo tàng Thủy Nguyệt.

Bên phía Hoành Thủy Trại, trước sau phái ra một vị cường giả Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh và Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, lần lượt nhảy xuống dòng sông điều tra.

Kết quả, vị cường giả Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đầu tiên, sau khi đi xuống một lát, liền mất đi động tĩnh.

Khi người trên thuyền kéo sợi dây thừng lôi hắn lên, thì người nọ đã là sắc mặt trắng bệch, thi thể lạnh như băng, phảng phất như là bị một cỗ lực lượng nào đó đè ép quá độ.

Nhìn thấy một màn như vậy, phía thủy tặc nhất thời có chút hả hê.

Còn vị cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh thứ hai, sau khi đi xuống được một lát, sợi dây thừng nhất thời giật lên liên hồi, mọi người kịp thời cứu được lên bờ.

- Đám xoáy nước ở chỗ sâu bên trong đáy sông kia tràn ngập hấp lực và phản lực cực kỳ đáng sợ!

Gã cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh kia sắc mặt tái nhợt, hữu khí vô lực.

Sắc mặt Bích lão gia nhất thời ngưng trọng hẳn lên.

Nếu như cửa vào của Bảo tàng Thủy Nguyệt có thể dễ dàng tìm được, như vậy đám Thủy tặc đoàn Tàn Huyết làm sao lại chịu chờ người của Hoành Thủy Trại đến đây?

Triệu Phong bất động thanh sắc, ở bên cạnh bờ sông nhàn nhã đi dạo một thoáng.

Mà mắt trái của hắn thì liên tục để ý quan sát động thái đáy sông bên kia.

Thật là một đám ngu xuẩn (2)

Những xoáy nước này, nhìn kỹ phảng phất như có một loại trận pháp tự nhiên nào đó, càng phản kháng lại, thì lực công kích của nó cũng càng khủng bố hơn.

Đến cuối cùng, tương đương một người bình thường phải chống lại lực hấp xả khủng bố do mấy trăm ngàn cái xoáy nước đồng thời sinh ra!

- Cho dù là cường giả Chân Linh Cảnh cũng rất khó có thể chống lại lực lượng Trận pháp tự nhiên này!

Triệu Phong âm thầm thở dài. Nếu như chỉ phái người xuống lần lượt điều tra, chỉ sợ rất khó đạt được kết quả gì, chỉ chết uổng công một phen mà thôi!

Bích lão gia để ý đến cử động của Triệu Phong, mỉm cười nói:

- Tiểu huynh đệ, ngươi có ý kiến gì không?

Bích lão gia thân là cường giả Chân Linh Cảnh, lại còn là người dẫn đầu một phương, hắn lên tiếng, tự nhiên là khiến song phương chú ý tới.

Bên phía thủy tặc nhìn lướt qua hình tượng của Triệu Phong, nhất thời có vẻ kinh ngạc.

Thoáng nhìn, bọn chúng còn tưởng rằng, tên tiểu tử này chính là người cùng phe thủy tặc với bọn chúng nữa!

- Theo ta thấy, bố cục những cái xoáy nước dưới đáy sông này, dường như hình thành nên một Trận pháp thiên nhiên!

Triệu Phong mở miệng nói.

Lời hắn vừa dứt, trong mắt Tàn Huyết Ngốc Ưng chợt lóe lên một tia lệ quang.

- Tiểu tử này, quả thật có chút môn đạo! Chẳng lẽ hắn nói bừa nói bậy mà trúng hay sao?

Tàn Huyết Ngốc Ưng và một lão đạo áo bào xanh bên cạnh liếc mắt nhìn nhau một cái. Lão đạo áo bào xanh khẽ nheo mắt, liếc mắt nhìn Triệu Phong, cười lạnh một tiếng:

- Ánh mắt tiểu tử này, đích xác là cực kỳ độc đáo, rất có thể hắn cũng hiểu biết một chút kiến thức về Trận pháp!

Hóa ra, bên phía Thủy tặc đoàn Tàn Huyết đã sớm nghĩ cách phá giải Trận pháp thiên nhiên bên dưới, nhưng vẫn chưa tìm ra được biện pháp hữu hiệu.

Trên thực tế, muốn phá giải những Trận pháp tự nhiên, cơ bản là không có khả năng, việc này cũng tương đương với việc đối kháng với lực lượng thiên địa tự nhiên vô cùng vô tận!

Cho nên, bên phía Thủy tặc đoàn Tàn Huyết đang tận lực tìm kiếm con đường có thể đi xuyên qua khu vực xoáy nước yếu nhất, đi sâu vào bên trong.

Nói đơn giản một chút, chính là tận lực tìm kiếm những nhược điểm của Trận pháp này, thậm chí là tìm kiếm sơ hở của nó.

Đã có được phương pháp tìm hiểu chính xác, bên phía Hoành Thủy Trại, những người am hiểu về phương diện Trận pháp cũng bắt đầu thương nghị với nhau.

Bích Xảo Ngọc tinh thông Cơ quan Trận pháp, hơn nữa lại còn là thiên tài ở lĩnh vực này, ngoài ra còn có hai vị Trưởng lão tinh thông Trận pháp khác nữa.

Nhất thời, hai bên Hoành Thủy Trại và Thủy tặc đoàn Tàn Huyết đều dốc lòng nghiên cứu, khi có luận cứ nào mới thì lập tức phái người xuống thăm dò kiểm chứng.

Triệu Phong đứng ở một bên, bình thản quan sát, thỉnh thoảng lại đi dạo vài vòng bên cạnh bờ sông.

Song phương ai nấy cũng đều đang thảo luận, xem làm thế nào có thể tận lực tránh khỏi lực lượng xoáy nước mạnh nhất, làm thế nào mở ra con đường tắt, tìm kiếm được chính xác cửa vào của bảo tàng.

- Haizzz… thật là một đám ngu xuẩn…

Trong lòng Triệu Phong âm thầm thở dài.

Đúng vậy, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đã thăm dò ra được huyền ảo của Trận pháp tự nhiên này.

Thậm chí, hắn trên cơ bản đã xác định được lối vào của bảo tàng rồi!

Nếu như để cho bên phía Thủy tặc đoàn Tàn Huyết biết được, chỉ sợ sẽ khiếp sợ thổ huyết tại chỗ.

Phải biết rằng, bọn chúng vì muốn tìm kiếm lối vào bảo tàng, đã bỏ ra vô số nhân lực vật lực, tổn thất một đám cường giả tinh anh, ít nhất cũng đếm đầy hai đầu bàn tay rồi.

Mà Triệu Phong, chỉ đi dọc vài vòng phụ cận bờ sông, đã tìm được

lối vào rồi!

o0o

Thời gian vẫn tiếp tục trôi qua…

Bất luận là bên phía Hoành Thủy Trại hay là bên phía Thủy tặc đoàn Tàn Huyết, tại phương diện phá vỡ trận thế tự nhiên, tìm kiếm lối vào bảo tàng, đều gặp phải bình cảnh, không thể nào đột phá được.

Mà bên phía Hoành Thủy Trại, tạo nghệ Trận pháp của Bích Xảo Ngọc cũng nằm ngoài tưởng tượng của Triệu Phong. Chẳng qua, phương hướng suy nghĩ tìm hiểu vấn đề của nàng ta đã bị chệch khỏi con đường chính xác một quãng rất xa rồi.

- Xem ra, ta cần phải nhắc nhở bọn họ vài câu mới được!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Hắn cũng không dự định một mình một người chiếm đoạt cái bảo tàng này.

Bởi vì những người muốn phá giải Bảo tàng Thủy Nguyệt này, chỉ là vấn đề sớm hay muộn mà thôi. Ngược lại nếu kéo dài quá lâu ở đây, những người nghe động tĩnh tiến đến càng nhiều, cũng không có chỗ nào tốt đối với Triệu Phong.

- Có một câu nói, đó là, chỗ nguy hiểm nhất chính là chỗ an toàn nhất!

Triệu Phong đi tới bên cạnh Bích Xảo Ngọc, hạ giọng nhắc nhở một câu.

Hai vị Trưởng lão tinh thông Trận pháp nghe vậy, còn có chút chần chừ, thậm chí trên mặt còn nở nụ cười lạnh khinh thường nữa.

- A… Ta hiểu rồi! Cám ơn huynh, Triệu đại ca! Huynh nhất định là thiên tài a!

Vẻ mặt Bích Xảo Ngọc vui vẻ, nhảy tung tăng như chim sẻ. Mọi người nhất thời nhao nhao ghé mắt liếc nhìn về phía Bích Xảo Ngọc.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Bích Xảo Ngọc thoáng ửng hồng một trận, vui vẻ nói:

- Bảo tàng Thủy Nguyệt, có lẽ chính là nằm ở dưới xoáy nước lớn nhất, khu vực nguy hiểm nhất ở nơi này! Nếu như ta đoán không sai, trận nhãn của Trận pháp xoáy nước tự nhiên kia, có lẽ chính là ở nơi này!

- Không có khả năng! Khu vực xoáy nước nguy hiểm nhất đó, lực đạo cực kỳ khủng bố, thậm chí có thể xé nát cả cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh nữa!

Một vị Trưởng lão trong đó phản đối.

Triệu Phong nghe thấy vậy, thiếu chút nữa mở miệng mắng một tiếng ngu ngốc.

- Long quyển phong thiên nhiên, khu vực sức gió lớn nhất chính là chung quanh. Mà chỗ mắt bão chính thức, ngược lại vô cùng yên tĩnh. Cái đại trận xoáy nước này càng thêm vi diệu, phản lực càng lớn, lực hấp xả cũng càng lớn. Ngược lại, nếu như ngươi không phản kháng, thuận theo cỗ lực lượng này, có lẽ chỉ cần trả một cái giá thật nhỏ là có thể an toàn tới được chỗ mắt bão!

Bích Xảo Ngọc vội vàng giải thích. Sau đó từng câu từng câu, nàng giải thích rõ ràng chỗ huyền diệu của Trận pháp xoáy nước này.

- Nàng ta nói rất có đạo lý!

Bên phía thủy tặc, vị lão đạo áo bào xanh kia khẽ nói, ánh mắt sáng ngời. Bọn họ cũng không phải là ngu ngốc, lúc trước đi trên phương hướng suy nghĩ sai lầm, vô thức muốn tránh đi khu vực có uy lực lớn nhất của đám xoáy nước.

Nhưng sự tình lại hoàn toàn ngược lại, chỗ nguy hiểm nhất, lại là chỗ an toàn nhất.

Còn nữa, địa điểm mà Bảo tàng Thủy Nguyệt thiết trí, cũng đã có chủ ý sẵn rồi, nếu như không cam chịu mạo hiểm, làm sao sẽ có thu hoạch lớn chứ?

Kế tiếp, bên phía Hoành Thủy Trại và thủy tặc liền ứng theo phương hướng suy nghĩ này, trước tiên là định ra phương pháp hành động, sau đó mới cử ra cường giả đi thí nghiệm.

- A…

Phía đáy sông đột nhiên truyền đến thanh âm kêu la thảm thiết của một gã thủy tặc Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Sau một lát, một cỗ thi thể biến hình tràn đầy máu tươi bị kéo lên bờ.

- Chuyện gì xảy ra? Không phải nói là, thuận theo cỗ lực lượng này, liền có thể đến được trận nhãn! Nơi đó chính là địa phương an toàn hay sao?

Bên phía thủy tặc, con mắt mấy người nhất thời đỏ bừng lên, bất

mãn nhìn chằm chằm về phía Bích Xảo Ngọc.

Bích Xảo Ngọc sắc mặt tái nhợt, chân tay luống cuống, nhìn về phía Triệu Phong và Bích lão gia.

Dù sao thì phương pháp suy nghĩ này, cũng là do Triệu Phong cung cấp cho nàng.

- Thật là một đám ngu xuẩn!

Triệu Phong nhịn không được, trực tiếp mở miệng mắng to.

Cái tên thủy tặc kia chết như thế nào, Thần Linh Nhãn của hắn nhìn thấy vô cùng rõ ràng.

Mặc dù nói, ngươi càng phản kháng, thì lực lượng xoáy nước chống lại sẽ càng lớn, nếu thuận theo, thì lực lượng phản kích ngược lại sẽ càng nhỏ.

Nhưng vấn đề là, không phản kháng, không có nghĩa là ngươi không cần sử dụng chân lực hộ thể a!

Ngươi cho rằng, ngươi chính là mình đồng da sắt, bất diệt chi thân trong truyền thuyết hay sao?

Chương 284: Thủy nguyệt động

- Thật là một đám ngu xuẩn!

Một thanh âm cực độ khinh miệt đột nhiên vang lên, khiến cho đám thủy tặc nhất thời công phẫn, nguyên một đám căm thù bất mãn, thiếu chút nữa thì trực tiếp giết thẳng qua luôn.

Mà kẻ phát ra thanh âm kia, chính là một gã thiếu niên tóc lam, đang đứng bên cạnh bờ, lạnh lùng bình thản, không chút sợ hãi.

Cũng may là thủ lĩnh song phương đều ước thúc rất tốt đám thủ hạ của mình, cũng không dễ dàng phát sinh xung đột.

Tàn Huyết Ngốc Ưng thoáng chau màu, trong mắt mơ hồ xuất hiện lệ quang, thương nghị với lão đạo thanh bào bên cạnh.

Bích lão gia thoáng lộ ra một tia dị sắc, liếc mắt nhìn Triệu Phong một cái.

Dù sao thì phương pháp phá giải Trận pháp tự nhiên này cũng đều là do gã thiếu niên tóc lam này hướng dẫn tìm ra.

Mà vừa rồi thất bại, cũng khiến cho bọn người Tàn Huyết Ngốc Ưng sinh ra bất mãn đối với Triệu Phong và Bích Xảo Ngọc.

- Triệu đại ca, đến cùng thì chỗ đó có vấn đề gì?

Bích Xảo Ngọc dò hỏi.

- Tốt nhất là phái xuống một vị Nửa bước Chân Linh Cảnh, hơn nữa cũng đừng có giống như cái tên ngu xuẩn vừa rồi, ngay cả chân lực hộ thể cũng không dám vận chuyển!

Vẻ mặt Triệu Phong nhàn nhã, khinh thường nói.

Trên mặt hắn tràn đầy vẻ thư thái và không để tâm. Ở trong tràng tranh phong đoạt bảo này, hắn giống như là một người ngoài cuộc mà thôi.

Lời này vừa nói ra, bên phía Hoành Thủy Trại không khỏi ngạc nhiên một trận.

- Thì ra là thế! Đúng là tên ngu ngốc mà!

Mọi người nhao nhao tỉnh ngộ.

Thuận theo lực đẩy của xoáy nước, có thể giảm nhỏ nhất áp lực, điều này đúng là không sai, nhưng mà cũng không thể không vận lực bảo hộ thân thể của mình.

Bên phía thủy tặc, vẻ mặt kẻ nào cũng trở nên khó coi. Cái tên thủy tặc vừa rồi, cũng quá mức cẩn thận rồi!

Chẳng qua, rất nhanh liền có người đưa ra nghi vấn.

- Gã thiếu niên này, rõ ràng vẫn đứng ở trên bờ, làm sao lại biết được tình hình ở chỗ sâu trong lòng sông cơ chứ?

Lão đạo áo bào xanh khẽ nhíu mày.

Song phương ở đây, chỉ có hai cường giả Chân Linh Cảnh, linh thức

có thể ngoại phóng đến một trình độ nhất định, mới có thể nhìn thấy được một chút tình hình dưới lòng sông.

Chỉ có Bích lão gia, trên mặt lộ ra bộ dáng như đang suy nghĩ. Ngày đó, khi Triệu Phong vừa mới được vớt từ dưới sông lên, hắn đã phát hiện ra trên người kẻ này có huyết mạch đặc thù.

Kế tiếp, song phương dựa theo đề nghị của Triệu Phong, mỗi bên phái ra một cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh, thuận theo lực hấp xả của dòng nước tiến vào.

Lần này, cả hai cường giả Chân Linh Cảnh đều trực tiếp phóng ra linh thức theo dõi nhất cử nhất động của hai người thăm dò.

Linh thức cường giả Chân Nhân Cấp có thể ngoại phóng ra ngoài mấy dặm, chẳng qua bên trong khu vực thủy lưu tràn ngập Trận pháp xoáy nước tự nhiên này, cũng bị hạn chế rất lớn.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong hoàn toàn dễ dàng nhìn thấy tất cả các chi tiết bên dưới đáy nước.

Lần này, hai gã cường giả lặn xuống dưới đều phóng ra chân lực hộ thể, cũng không phản kháng lực hấp xả của xoáy nước, thậm chí còn thuận theo cỗ lực lượng kia, thoáng cái liền đi thẳng xuống đáy sông.

Ở sâu bên dưới đáy sông, còn có rất nhiều khu vực rộng lớn cần thăm dò kỹ lưỡng.

Khu vực này, cho dù là linh thức của Tàn Huyết Ngốc Ưng và Bích lão gia, cũng chỉ nhìn thấy mơ hồ không rõ ràng lắm.

Nhưng mà Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, thì vẫn như cũ dễ dàng nhìn thấu mọi chi tiết bên dưới.

Hắn thậm chí còn biết rõ ràng lối vào Thủy Nguyệt Động là ở nơi nào nữa.

Thời gian nửa canh giờ trôi qua, bên dưới đáy sông đột nhiên bắn lên hai đạo khói, lóe lên rồi biến mất.

- Thành công rồi!

Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng cũng đều lộ ra vẻ vui mừng, reo lên một câu. Đây chính là tín hiệu do người phía dưới phát ra.

Triệu Phong nhìn chằm chằm xuống đáy sông, trong mắt hơi lộ vẻ suy tư.

Xuyên qua xoáy nước Trận pháp tự nhiên kia, phương pháp thật rất đơn giản, nhưng mà muốn quay trở lên thì như thế nào đây?

Nếu như muốn từ dưới đáy sông quay lên mặt nước, đến lúc đó sẽ gặp phải xoáy nước nghịch, lực cản trùng trùng điệp điệp, chỉ sợ phải đạt tới tu vi Chân Linh Cảnh mới có thể bình yên quay trở lên được.

Chẳng qua, hầu như không có người nào trong hai phương có thể nghĩ đến điểm này. Phần lớn mọi người cũng đều bị lợi ích khổng lồ của Bảo tàng Thủy Nguyệt che mờ đi tâm trí, nào còn thời gian nghĩ tới những chuyện này nữa?

Bùm! Bùm! Bùm!

Đội ngũ song phương nhất thời theo đó mà làm, nguyên một đám nhảy vào Trận pháp xoáy nước thiên nhiên.

- Chư vị, cùng ta đi vào thôi!

Bích lão gia khó có thể ức chế sự kích động trên mặt mình, một mình dẫn đầu xông thẳng vào trong xoáy nước bên dưới.

Triệu Phong vừa muốn cất tiếng ngăn cản, nhưng đã không kịp nữa rồi.

Dựa theo sự phán đoán phân tích của hắn, cho dù thuận theo lực hấp xả của xoáy nước, có thể giảm bớt áp lực rất lớn, nhưng cũng không phải hoàn toàn không có chút áp lực nào.

Ví dụ như, nếu chỉ có tu vi Cố Thể Cảnh, tiến vào trong xoáy nước, chỉ sợ ngay lập tức sẽ bị xé cho nát bấy.

Triệu Phong đoán chừng, ít nhất phải tu vi Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh mới có phần lớn nắm chắc, nhưng cũng không phải là trăm phần trăm.

Dù sao những xoáy nước dưới này có lớn có nhỏ, vô cùng bất định, cái này phải dựa vào vận khí từng người.

Đương nhiên, tu vi đạt tới Nửa bước Chân Linh Cảnh, nhất định sẽ thành công, không có vấn đề gì.

Triệu Phong và Bích Xảo Ngọc cũng cùng tiến vào một khu vực xoáy nước.

Bích lão gia đã sớm phân phó, phái hai gã cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh cùng đi vào với Bích Xảo Ngọc, dốc sức che chở cho nàng, trong đó có cả Gia chủ Bích gia nữa.

Gia chủ Bích gia nghĩ đến những biểu hiện thần bí kỳ dị của Triệu

Phong trước đây, dường như thập phần hiểu rõ đối với những xoáy nước Trận pháp tự nhiên này, liền dứt khoát đi cùng một chỗ với hắn.

Sự thật đã chứng minh, lựa chọn của hắn rất chính xác!

Mấy người đi theo cùng một chỗ với Triệu Phong, những lực hấp xả của xoáy nước xung quanh so với trong tưởng tượng thì nhỏ hơn nhiều.

Lộ tuyến mà Triệu Phong tiến lên, không phải là một đường thẳng, mà vòng quang theo một quỹ đạo đường cong nhất định.

Kết quả, mấy người bọn họ dị thường nhẹ nhõm, thậm chí bằng vào tu vi Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh của Bích Xảo Ngọc cũng có thể miễn cưỡng đi qua được.

Trái lại ở những khu vực khác, khi thì truyền đến thanh âm va đập xé nát, tiếng kêu thảm thiết liên tiếp vang lên.

Khi tất cả mọi người tiến vào trong đáy sông hoàn tất, thoát ly khỏi khu vực xoáy nước, song phương hao tổn gần như phân nửa, cực kỳ thê thảm.

Những cường giả dưới Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, phần lớn đều thất bại thân vong, chết thảm dưới đáy sông. Thậm chí còn có cả hai gã cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, vận khí không tốt, gặp phải lực lượng xoáy nước quá mức mạnh mẽ, bị cuốn trôi vào đáy sông, chết không thấy xác.

Chỉ có cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh mới không một người nào thương vong mà thôi.

Tình hình như thế, khiến cho gương mặt Gia chủ Bích gia lộ vẻ dị thường, đối với Triệu Phong không khỏi phải lau mắt mà nhìn.

Bởi vì, những người đi theo Triệu Phong tiến vào, không một ai thương vong cả.

o0o

Cùng lúc đó, tại phụ cận bờ sông.

Vù vù!

Hai nam một nữ từ trong một khe suối ở đằng xa từ từ bay lại, đáp xuống bên cạnh bờ sông.

Người đứng đầu chính là một thanh niên thân mặc cẩm bào, tuấn mỹ trắng trẻo, tay cầm quạt xếp, khóe môi nhếch lên một nụ cười cực kỳ tà mị.

Hai bên trái phải của hắn là một nữ tử váy hoa xinh đẹp, cùng với một vị lão giả thấp lùn, đứng hơi lui về phía sau lưng của gã thanh niên cẩm bào.

Ngay khi ba người đáp xuống, từ trên người của gã thanh niên cẩm bào kia toát ra một cỗ khí tức uy áp Chân Linh Cảnh cường đại.

- Người nào?

Bên cạnh bờ sông và trên thuyền thủy tặc vẫn còn một vài người ở lại canh giữ, vẻ mặt cảnh giác, quát lớn.

Thanh âm còn chưa dứt, gã thanh niên cẩm bào đã vung cây quạt xếp trong tay lên, hơn mười đạo hồng ảnh giống như cánh đào lóe

ra, cắt qua hư không.

Những phiến cánh đào kia giống như là vật hư vô vậy, ngay lập tức dung nhập vào thân thể mục tiêu!

Sục sục!

Những mục tiêu bị hư ảnh cánh hoa đào dung nhập vào, thân thể lập tức bị thối rửa, chỉ trong mấy hơi thở, đã hóa thành một đống máu loãng.

- Ngươi… ngươi là Đào Phiến phi tặc!

Một gã thủy tặc Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh trong số đó, miễn cưỡng trụ vững được thời gian bốn năm hơi thở, thân thể cuối cùng cũng thối rữa, chỉ lưu lại một bãi máu.

- Đào Phiến phi tặc… nghe đồn chính là đệ tử của Thủy Nguyệt đại đạo!

Một vị cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh của Hoành Thủy Trại, trước khi chết còn lộ ra thần sắc hoảng sợ kinh dị.

Hóa ra, vị Thủy Nguyệt đại đạo kia lúc còn sống đã từng thu nhận mấy đệ tử.

Mà Đào Phiến phi tặc chính là đệ tử kiệt xuất nhất của hắn!

Bất quá bởi vì Thủy Nguyệt đại đạo chết rất gấp gáp, chưa kịp đem bộ Huyền Hoa Bảo Điển đắc ý nhất truyền lại cho đệ tử mình, cho nên, vị Đào Phiến phi tặc này cho dù tu vi cũng đạt tới Chân Linh Cảnh, nhưng mà khi làm việc gây án đều rất cẩn thận, ít xuất hiện, chủ yếu nổi tiếng với mưu tính cẩn trọng mà thôi.

- Đại sư huynh, ngươi để mặc cho bọn chúng đi vào, tranh đoạt bảo tàng của sư tôn hay sao?

Nữ tử váy hoa kia xinh đẹp siêu quần, thanh âm mềm mại, tràn ngập mị thái mê người.

- Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ núp đằng sai! Cả đời sư tôn am hiểu Trận pháp Cơ quan, tất nhiên sẽ có nhiều bố trí trong bảo tàng! Cứ để cho bọn hắn đi đánh trận đầu đi!

Gã thanh niên cẩm bào khoan thai đáp xuống, ngồi ở trên thuyền thủy tặc.

Còn người thứ ba là vị lão giả thấp lùn kia, thanh âm có chút bất đắc dĩ, nói:

- Hai vị, đã có hai cường giả Chân Linh Cảnh của Hoành Thủy Trại và Thủy tặc đoàn Tàn Huyết mở đường, đủ để dọn dẹp hết thảy những Trận pháp Cơ quan bên trong bảo tàng bí động rồi, có lẽ lão hủ cũng không còn chỗ dùng nữa rồi phải không…

Vẻ mặt vị lão giả thấp lùn này cười khổ, dường như cũng không phải là chủ động nguyện ý theo đến.

o0o

Dưới đáy sông, hai phe đội ngũ tiến hành nghỉ ngơi hồi sức. Tu vi đạt tới Lục trọng thiên, Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, tự nhiên cũng không cần phải cân nhắc tới vấn đề hô hấp sinh tồn trong nước.

Chứng kiến nhân số thương vong, sắc mặt Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng đều có chút khó coi.

Triệu Phong cũng không phải là không muốn nhắc nhở, mà là nhắc nhở không kịp. Còn nữa, ai có thể chống cự lại sự dụ hoặc của Bảo tàng Thủy Nguyệt, cam nguyện từ bỏ ở lại trên bờ cơ chứ?

Hơn nữa, đường trở về, so với đường vào còn nguy hiểm hơn mấy lần nữa, chỉ có cường giả Chân Linh Cảnh mới có thể nắm chắc tự bảo vệ mình an toàn mà thôi.

- Bích lão gia, tìm được lối vào bảo tàng rồi!

- Lão đại, lối vào Bảo tàng Thủy Nguyệt ngay ở bên cạnh thôi…

Hai gã cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh lúc trước đi thăm dò, lúc này mới hưng phấn chạy tới.

Mọi người nghe thấy vậy, sắc mặt nhất thời đại hỉ.

Hai người kia đi trước dẫn đường, ở bên dưới đáy sông chạy đi một đoạn khoảng cách, phía trước trên vách núi đã xuất hiện bóng dáng mơ hồ của một cái bí động.

Bốn phía cái bí động kia mọc rất nhiều những loại thực vật dây leo, không đi đến gần đó, căn bản không nhìn ra được.

Đứng cách xa đó mấy trượng, mới có thể nhìn thấy được từ trong bí động truyền ra một ít ánh sáng ảm đạm.

- Đến nơi rồi!

Song phương đội ngũ, hưng phấn dị thường.

Triệu Phong khẽ mỉm cười nhàn nhạt. Cái lối vào bí động dưới đáy

sông này, hắn lúc còn ở trên bờ cũng đã phát hiện ra rồi.

Đương nhiên, chủ nhân của Bảo tàng Thủy Nguyệt này cũng rất tinh thông Trận pháp Cơ quan, bảo tàng bí động do hắn lưu lại cũng không phải đơn giản có thể xâm nhập được.

Tại cửa vào của bí động, đội ngũ hai phe đi song song với nhau, người cầm đầu là hai cường giả Chân Linh Cảnh, giữa hai bên đều đề phòng lẫn nhau.

Ngay sát sau lưng của Tàn Huyết Ngốc Ưng chính là vị lão đạo thanh bào kia. Người này cũng có chút am hiểu đối với Trận pháp Cơ quan nhất định.

Vẻ mặt Bích lão gia hòa ái, phân phó Bích Xảo Ngọc tới, đi trước mở đường.

Lối vào của bí động cũng không lớn lắm, sau khi đi vào, càng trở nên khoáng đạt rộng rãi hơn nhiều. Lúc mới bắt đầu, cửa động còn có chút nước, nhưng sau khi đi vào một khoảng, nước sông dần dần thối lui, hoàn toàn khô ráo, không dính một giọt nước, phi thường kỳ diệu.

Mãi đến chừng nửa canh giờ sau, phía trước chợt xuất hiện một loại bậc thang xanh đen, phát ra ánh sáng lờ mờ thần bí, đập vào mắt vô cùng mê huyễn.

Hai vị cường giả Chân Linh Cảnh bộ pháp thận trọng chậm chạp, lộ ra vẻ cẩn thận từng ly từng tí.

Lão đạo thanh bào và Bích Xảo Ngọc ở phụ cận của bậc thang, bắt đầu nghiên cứu, lục lọi xung quanh, dị thường cẩn thận.

Trên mặt Triệu Phong nửa cười nửa không, đi đến bên cạnh bậc thang, khẽ vẹt nhẹ một đống cỏ dại ra, liền nhìn thấy một tấm bia đá lớn cỡ nửa thân người.

Trên tấm bia đá có khắc ba chữ lớn: Thủy Nguyệt Động!

Mọi người thoáng có vẻ kinh ngạc. Nơi này rõ ràng là mộ địa mà Thủy Nguyệt đại đạo khi sắp chết mới chuẩn bị, không ngờ lại lấy một cái tên ưu nhã đến như vậy.

- Ở nơi này không có cơ quan mai phục!

Lão đạo thanh bào nhàn nhạt quét mắt liếc nhìn tấm bia đá, sau đó đi về phía trước mở đường.

Đám thủy tặc cẩn thận từng chút một, chậm rãi đạp chân lên bậc thang, tâm thần cũng mang theo sự cẩn trọng trước giờ chưa từng có.

Bích Xảo Ngọc thoáng kiểm tra một phen, xác nhận rõ ràng là không có chuyện gì. Chỉ là trên mặt thoáng kinh ngạc, liếc nhìn về tấm bia đá thêm một cái.

Triệu Phong khẽ đặt tay lên tấm bia đá, ấn nhẹ xuống một chút, sau đó mới chậm rãi buông ra.

Răng rắc!

Trên tấm bia đá đột nhiên xuất hiện một đạo vết nứt mờ.

Lão đạo thanh bào và Tàn Huyết Ngốc Ưng đi ở phía trước, bộ pháp nhất thời ngừng trệ lại.

Ầm ầm!

Dãy bậc thang bên dưới đột nhiên lung lay rung lắc mãnh liệt một hồi, toàn bộ bí động nhất thời nổ vang, giống như muốn sụp đổ xuống vậy.

Mọi người nhất thời đứng không vững, lung lay muốn ngã, nhao nhao nhìn về phía Triệu Phong, ánh mắt mang theo địch ý nồng đậm.

- Tiểu bối, ngươi giở trò gì đó?

Vẻ mặt lão đạo thanh bào tràn ngập phẫn nộ.

Hiển nhiên, tay của Triệu Phong đặt trên tấm bia đá, đã đụng chạm phải cơ quan gì đó rồi.

Triệu Phong nở nụ cười ngượng ngùng, thu tay lại.

Không có mấy người lưu ý, ngay tại chỗ vết nứt trên tấm bia đá kia, đã xuất hiện một vết chưởng ấn khá nông, nằm vắt ngang ngay trên vết nứt kia.

Thanh âm lắc lư bên dưới bậc thang tiếp tục một lúc thật lâu, cuối cùng mới bình tĩnh trở lại.

Chỉ có Bích Xảo Ngọc ở bên cạnh mới lộ ra một tia nghi hoặc và suy tư. Bởi vì ở gần trong gang tấc, nàng có thể xác định, cái chưởng ấn này cũng không phải là do Triệu Phong phát lực lưu lại, mà là do một loại Cơ quan đặc biệt nào đó gây ra.

- Tấm bia đá này, quả nhiên là có chút kỳ dị!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong bắt được một tia khí tức thuộc về

chính mình đã rót vào bên trong chưởng ấn của tấm bia đá kia.

Chương 285: Túy tiên hương

Đối mặt với sự trợn mắt phẫn nộ chất vấn của mọi người, Triệu Phong cũng không hề cảm thấy có chút áp lực nào cả. Hắn chỉ kỳ quái chính là, độ cứng của tấm bia đá này, tuyệt đối không phải là thứ mà mình có thể làm tổn hại nổi.

Cái chưởng ấn nông ở giữa vết rạn nhỏ kia, đến tột cùng là có gì mê hoặc?

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong xác định, trước khi tay mình đặt vào, cái chưởng ấn nhàn nhạt kia đã tồn tại rồi, nếu như không tiến tới gần cẩn thận nhìn kỹ, rất khó có thể thấy được.

Sau đó lão đạo thanh bào và Bích Xảo Ngọc cũng tiến lại cẩn thận nghiên cứu kỹ lưỡng tấm bia đá kia, lần lượt đặt tay mình lên trên cái vết thủ ấn nông kia. Cả hai đều có một loại cảm giác kỳ quái, chỉ là không có sinh ra sự chấn động nghiêng ngã như lúc trước mà thôi.

- Tấm bia đá này, hẳn là một đầu mối mở cửa quan trọng nào đó bên trong bảo tàng này, có khả năng dẫn phát nguy cơ không thể dự đoán trước được!

Sau khi lão đạo thanh bào nói xong, ánh mắt trở nên âm lãnh, mang theo ý cảnh cáo nồng đậm, hung hăng liếc mắt nhìn về phía Triệu Phong.

Lão đạo này tinh thông các loại thủ đoạn bàng môn tả đạo, thủ đoạn phi phàm, ngay cả một phương thủy tặc cũng đều cảm thấy kiêng kỵ và kinh sợ đối với hắn.

Chuyện nhỏ xảy ra giữa chừng này, rất nhanh trôi qua, sau đó vẫn là lão đạo thanh bào và Bích Xảo Ngọc đi trước mở đường, dẫn đường cho đội ngũ của mình cùng tiến lên.

Bích Xảo Ngọc quả thật là thiên tài trong lĩnh vực Trận pháp Cơ quan, trên đường đi cũng khám phá ra không ít những thiết kế sắp đặt Cơ quan tinh diệu.

Chẳng qua, kinh nghiệm của nàng không đủ, có đôi khi cũng không thể quyết định được chủ ý.

Những thời điểm này, nàng cũng không đi trưng cầu chủ ý của mấy vị Trưởng lão Hoành Thủy Trại, hay là quan sát vị lão đạo thanh bào bên phía Thủy tặc đoàn Tàn Huyết, mà là quay sang nhìn về phía kẻ ngoại viện là Triệu Phong, trưng cầu ý kiến.

Triệu Phong đối với Trận pháp cũng có sự nghiên cứu nhất định, cộng thêm khả năng nhìn thấu rõ ràng mọi thứ của Thần Linh Nhãn, ngược lại có thể cùng Bích Xảo Ngọc nghiên cứu thảo luận một phen.

Mấy vị Trưởng lão của Hoành Thủy Trại nhìn Triệu Phong, trong lòng cũng có chút bất mãn, nhưng cũng không trực tiếp biểu hiện ra ngoài. Dù sao thì trước đó, Triệu Phong tại thời điểm phá giải Trận pháp xoáy nước thiên nhiên cũng đã phát huy tác dụng không nhỏ.

Qua dãy bậc thang xanh đen, đi đến một đoạn sườn dốc nào đó thì bộ pháp của lão đạo thanh bào chợt dừng lại, ánh mắt lập lòe, âm thầm truyền âm về phía thủy tặc một chút.

Mà Bích Xảo Ngọc cũng truyền âm cho đám người của Hoành Thủy Trại:

- Mọi người cẩn thận, phía trước có vài Cơ quan mai phục!

Những Cơ quan Trận pháp bên trong bí động này, có một số cái có thể giải khai, có một số cái căn bản không thể hóa giải được, chỉ có thể cứng rắn xông vào.

Mọi người mang theo vẻ mặt đề phòng, chậm rãi tiến về phía trước.

Vừa mới đi lên trên sườn dốc kia, dọc hai bên thạch bích đột nhiên truyền đến thanh âm ken két. Sau đó xuất hiện một đám những ống đồng kim loại lạnh như băng.

Bên ngoài những cái ống đồng kim loại kia, có vô số những lỗ nhỏ như đầu kim. Những cái ống đồng này không ngừng xoay tròn cực nhanh, bắn ra vô số những mũi ngân châm nhỏ như sợi lông trâu vậy.

Vèo vèo vèo vèo…

Sức bắn của những mũi ngân châm kia cực kỳ kinh người, đủ để xuyên thủng qua chân lực phòng ngự của cường giả Thoát Phàm Cảnh, hơn nữa bên ngoài còn toát ra một mảnh lục quang nhàn nhạt, hiển nhiên đều là độc châm!

- Đi nhanh lên!

Bên phía thủy tặc, mọi người đều vận chuyển chân lực hộ thể toàn thân, cật lực trốn tránh, phóng nhanh về phía trước.

Mà những người Hoành Thủy Trại thì lại kết thành trận hình phòng ngự, cùng nhau lao nhanh qua khu vực sườn dốc nguy hiểm này.

Đinh đinh đinh!

Mọi người dùng đủ các loại thủ đoạn, ứng phó với đám độc châm sắc bén phóng tới dày đặc từ hai bên. Những người tu vi Nửa bước Chân Linh Cảnh thì trực tiếp phóng ra từng trận cương phong chân lực, cuốn bay đi đám độc châm kia.

Những người thân pháp nhanh nhẹn, có thể thong dong né thoát hơn phân nửa đám độc châm, dùng một cái giá khá lớn, dốc hết chân lực ngăn cản lại độc châm.

Xung quanh thân thể Triệu Phong vờn quanh từng trận từng trận điện quang thanh sắc. Mỗi khi điện quang lóe lên, cực kỳ tinh chuẩn, chấn văng tất cả những độc châm tiếp cận thân thể xuống đất, chỉ lưu lại một đám ngân châm cháy đen bốc khói mà thôi.

Những mũi độc châm sắc bén kia, mặc dù phóng ra rất dày đặc, nhưng chỉ giới hạn trong khu vực mười trượng mà thôi, phần lớn mọi người đều thành công xông qua.

Quay đầu nhìn lại, tại vị trí sườn dốc, để lại mấy cỗ thi thể toàn thân tràn ngập ngàn vạn vết châm lở loét, chảy ra chất lỏng màu đen hôi thối, khiến cho người ta nhìn thấy cũng phải lạnh gáy.

Vừa mới đi qua khỏi khu vực sườn dốc kia, đi thêm một đoạn nữa, lại xuất hiện một đoạn hành lang dài với sàn nhà là từng khối đen trắng giao nhau.

Cơ quan Trận pháp ở khu vực này càng thêm tinh diệu, lão đạo thanh bào và Bích Xảo Ngọc trong khoảng thời gian ngắn cũng không có cách nào hoàn toàn phá giải được nó.

Két băng!

Sàn nhà dưới chân một gã cường giả Hoành Thủy Trại đột nhiên không hề báo trước, sụp đổ xuống dưới.

- Không tốt!

Gã cường giả Hoành Thủy Trại kia vừa mới định thúc giục chân lực, chuẩn bị bay lên không trung, thì bên dưới trong mảnh tối đen như mực chỗ sàn nhà sụp xuống kia, đột nhiên toát ra một cái vuốt thép kim loại cứng rắn, trực tiếp túm lấy hắn, kéo thẳng xuống dưới.

- A!

Thanh âm thê lương kêu la thảm thiết từ chỗ trống tối tăm của sàn nhà truyền đến. Ngay sau đó chỗ sàn nhà kia lại có một tảng đá dâng lên bít lại, thanh âm nhất thời im bặt.

Phiến khu vực này, mỗi khi sàn nhà sụp xuống, từ phía dưới liền có vuốt thép kim loại phóng ra, kéo thẳng người bên trên xuống nơi ác mộng hắc ám vô tận kia.

Cái vuốt thép kim loại này thập phần thần kỳ, biết tự động bắt lấy những sinh vật cách mình gần nhất.

Có một gã thủy tặc tự cho là thông minh, tung người lướt qua không trung, chân không chạm đất, kết quả là bị cái vuốt thép kim loại kia mạnh mẽ kéo thẳng xuống dưới bóng tối vô tận.

Bên trong bí động này, không gian trên đầu dù sao cũng có hạn, không thể bay lên quá cao được, bởi vậy cái vuốt thép kim loại kia bắt người, căn bản là không hề bị hạn chế độ cao.

Lộ trình đi qua khoảng sàn nhà đen trắng giao nhau này phi thường

hung hiểm.

Tốc độ và lực kéo của loại vuốt thép kim loại kia cường đại vô cùng, bên phía Hoành Thủy Trại, một vị cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh suýt chút nữa đã bị lôi kéo xuống dưới, may mắn là có Bích lão gia ra tay cứu viện.

Triệu Phong bước đi cũng vô cùng cẩn thận. Thần Linh Nhãn của hắn miễn cưỡng có thể nhìn xuyên thấu qua sàn nhà đen trắng bên dưới, nhìn thấy những cấu tạo Cơ quan phức tạp kia.

Người sắp xếp Cơ quan Trận pháp này, tự nhiên cũng nghĩ đến linh thức cường đại của cường giả Chân Linh Cảnh, vì thế nên khi sắp đặt các loại Cơ quan, đều có lực ngăn cản linh thức rất mạnh.

- Coi chừng!

Triệu Phong đột nhiên vươn tay ra, nắm lấy cánh tay của Bích Xảo Ngọc, nhảy nhanh sang một bên.

Két băng!

Cái sàn nhà đen trắng trước mặt Bích Xảo Ngọc đột nhiên sụp xuống, vuốt thép kim loại từ dưới lao lên, mạnh mẽ chụp về phía trước. Sau khi thất bại, nó còn quay ngược lại, bắn về phía Triệu Phong.

Đinh xùy!

Thân hình Triệu Phong khẽ chuyển một cái, chênh lệch chừng nửa tấc, tránh thoát khỏi vuốt thép kim loại, khiến cho nó đập vào vách tường kế bên, chấn ra một đống tia lửa nhàn nhạt.

Triệu Phong khẽ mỉm cười, một cước đạp mạnh cái vuốt thép kim loại đè sát xuống mặt đất.

Cái vuốt thép kim loại kia, lực kéo lớn vô cùng, nhưng cuối cùng cũng mạnh mẽ thu hồi trở lại cái hố đen kia.

- Cảm ơn huynh! Vừa rồi chỗ Cơ quan kia thiết kế sắp xếp rất bí ẩn, ngay cả ta cũng không thể nhìn ra được!

Bích Xảo Ngọc thè lưỡi, nói.

Bích lão gia ở một bên, âm thầm gật đầu.

Triệu Phong này thân là một kẻ ngoại viện, nhưng tác dụng mà hắn tạo thành, tuyệt đối không thể đánh giá thấp được. Bằng không, tu vi Bích Xảo Ngọc khá thấp, kinh nghiệm không đủ, căn bản không thể chống lại lão đạo thanh bào được.

Bên phía thủy tặc, lão đạo thanh bào ánh mắt lóe lên vẻ âm lạnh, thoáng đảo mắt quét nhìn về phía Triệu Phong một cái.

- Cái gã tiểu tử tóc lam này…

Trong mắt Tàn Huyết Ngốc Ưng cũng lóe lên hàn ý hung lệ và sát ý nhàn nhạt.

Nếu không phải vì Triệu Phong, bên phía Hoành Thủy Trại tất nhiên sẽ tử thương nhiều hơn so với thủy tặc rất nhiều. Chỉ bởi vì có sự tồn tại của gã thiếu niên tóc lam này, khiến cho cục diện song phương mới bất phân thắng bại.

o0o

Túy Tiên Hương (2)

Bên trong bí động, dọc theo đường đi tới, vừa phải phá giải Cơ quan, vừa mạo hiểm tìm đường, có thể nói là cực kỳ gian nan.

Mỗi khi đi qua một đoạn hành trình, đều lưu lại mấy cỗ thi thể chết một cách thê thảm.

Triệu Phong mặc dù cũng không có nghiên cứu tạo nghệ Cơ quan, nhưng do có Thần Linh Nhãn giám sát và phát hiện nguy hiểm, ngược lại hữu kinh vô hiểm.

Sau chừng một canh giờ, trong đội ngũ song phương, những thành viên tu vi thấp hơn Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, cơ bản đều đã táng thân trong hành trình, ngoại trừ Bích Xảo Ngọc là đối tượng được trọng điểm bảo hộ, nên mới bình yên vô sự đi tới.

Lúc này, phía trước xuất hiện một đoạn hành lang bằng bích ngọc, nhìn có chút điêu lương, hai bên là hai đoạn tay vịn bằng cổ mộc, lộ ra hương vị cổ xưa nhàn nhạt, không hề có nửa điểm dấu vết có Cơ quan Trận pháp sắp đặt.

- Cái bí động này, chính là sắp xếp bố trí theo phong cách của một lăng mộ. Sau khi đi qua đoạn hành lang này, đại khái là có thể đi vào khu vực hạch tâm của bảo tàng lăng mộ rồi!

Lão đạo thanh bào khẽ vuốt râu cười nói.

Một đường đi tới, phá giải các loại Cơ quan Trận pháp, hắn đã lập không ít công lao cho phe thủy tặc.

Bích lão gia cũng mỉm cười hòa ái, khen ngợi Bích Xảo Ngọc mấy câu, đồng thời biểu đạt lòng biết ơn nồng đậm đối với gã ngoại viện

Triệu Phong.

Đoạn hành lang cổ xa xưa cổ hương trước mặt, dựa theo thiết kế xếp đặt mà nói, cũng không tồn tại bất cứ Cơ quan Trận pháp nào cả.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong cũng nhìn lướt qua, không phát hiện ra bất cứ Cơ quan nào mai phục trong này.

- Có lẽ đã thoát ly hiểm cảnh rồi!

Trong mắt của Gia chủ Bích gia cũng lộ ra hỉ sắc.

Lão đạo thanh bào và Bích Xảo Ngọc, nhằm cẩn thận, đều kiểm tra một lượt, dùng tay gõ gõ nhẹ lên hai đoạn tay vịn bằng cổ mộc kia.

Bên trong hành lang bích ngọc cổ vận mười phần này, từ trên hai đoạn tay vịn cổ mộc đặc chế kia, còn phát ra một loại mùi hương thơm ngát, say đắm lòng người, khiến cho dư vị trong lòng mọi người cực kỳ sảng khoái.

Triệu Phong khẽ nhíu mày, cảm giác có chỗ nào đó không đúng lắm.

Bí động bảo tàng này, đã có lịch sử gần trăm năm, làm sao còn có hương thơm tươi mát như vậy?

- Không đúng!

Sắc mặt lão đạo thanh bào chợt có chút khẽ biến:

- Bên trong kiến trúc của đoạn hành lang này, ẩn chứa mê nhuyễn hương!

- Chúng ta không được vịn tay lên hai đoạn tay vịn bằng cổ mộc này!

Thân hình nhỏ nhắn xinh xắn của Bích Xảo Ngọc tựa hồ mềm nhũn ra, hai gò má ướt át đỏ tươi, bộ dáng có chút đứng không vững.

Đội ngũ song phương chỉ cảm thấy khí huyết trên người dâng trào lên, không khống chế nổi thân thể mình.

Ngay cả Triệu Phong, cũng cảm thấy trong cơ thể như có một luồng hỏa diễm nguyên thủy nào đó đang thiêu đốt rào rạt. Hắn nhìn về phía khuôn mặt hồng hào tươi diễm ướt át của Bích Xảo Ngọc trước mặt, trong cơ thể nhịn không được toát lên dục niệm bản năng nồng đậm.

- Không xong! Cái này chỉ sợ chính là Túy Tiên Hương, xuân hương nổi danh hoành hành thiên hạ của Thủy Nguyệt đại đạo năm xưa! Loại xuân hương này khiến cho thân thể người khác mềm nhũn, dục niệm bùng phát mạnh mẽ, không thể khống chế được lý trí, thậm chí còn có thể khiến cho người ta sinh ra tinh thần ảo giác! Hiệu quả đối với nữ nhân lại càng mạnh hơn gấp bội phần.

Bích lão gia biến sắc, nói.

- Túy Tiên Hương?

Mọi người chỉ cảm thấy đại não không ngừng xoay chuyển, các nam nhân đều cảm thấy ngọn lửa dục niệm trong cơ thể giống như núi lửa bùng phát dữ dội, không cách nào ngăn chặn nổi.

Hơn nữa, trong đầu bọn hắn còn sinh ra đủ các loại ảo giác hương diễm ướt át, càng tiến thêm một bước hỗ trợ cho ngọn lửa dục niệm.

Bên phía thủy tặc, có một nữ thủy tặc đi vào, hai mắt nàng lúc này đã

mê ly, xuân ý nhộn nhạo, mềm nhũn nằm dài trên mặt đất, miệng không ngừng rên rỉ khêu gợi, chủ động lột bỏ xiêm y trên người.

- Rống rống!

Rất nhiều gã thủy tặc gào thét, bổ nhào lên trên người nữ thủy tặc kia, rất nhanh lột sạch xiêm y trên nàng, lộ ra từng mảnh da thịt như tuyết trắng, sau đó cởi thắt lưng trên người mình xuống, rất nhanh đã phát ra từng tiếng thở dốc liên hồi.

Còn có một vài gã thủy tặc, ánh mắt tham lam dục vọng, nhìn chằm chằm về phía Bích Xảo Ngọc bên cạnh Triệu Phong.

Hai gò má Bích Xảo Ngọc lúc này đã đỏ ửng ướt át, da thịt toàn thân đỏ bừng như hồng ngọc, trong mắt lóe lên vẻ mê ly mờ ảo, thân thể mềm mại nhẹ nhàng run rẩy, phốc một tiếng đã bổ nhào vào Triệu Phong, ôm chặt lấy không buông, thân thể không ngừng cọ xát lên người Triệu Phong.

- Trấn định lại!

- Dừng tay!

Thời khắc mấu chốt, uy áp Chân Linh Cảnh của hai đại cường giả Chân Linh Cảnh mạnh mẽ lan tràn, thẩm thấu khắp toàn trường.

Thế nhưng, lực lượng của Túy Tiên Hương kia đã thẩm thấu cả trên phương diện thân thể lẫn tinh thần. Phần lớn mọi người, động tác cũng chỉ thoáng cứng đờ lại chốc lát, sau đó vẫn không có cách nào khống chế được thân thể và ngọn lửa dục niệm trong tinh thần mình.

Bên phía Hoành Thủy Trại, hai gã trung niên và một vị Trưởng lão rống lên một tiếng như thú, cùng nhau xông về phía Bích Xảo Ngọc.

Soạt!

Xiêm y trên người Bích Xảo Ngọc rất nhanh bị xé rách ra, lộ ra một mảnh da thịt đỏ ửng như hồng ngọc, một đôi thỏ ngọc phấn hồng nhảy vút ra, phảng phất như hai ngọn đèn lóe sáng trong bóng đêm, dẫn phát thêm càng nhiều dục hỏa trong người đám nam nhân.

Lực lượng thôi tình của Túy Tiên Hương đồng thời ảnh hưởng đến cả nam lẫn nữ, đặc biệt càng khiến cho thân thể nữ nhân mềm yếu vô lực, dục niệm dâng trào càng cao hơn nam nhân gấp bội.

Triệu Phong chỉ cảm thấy thân thể mềm mại thanh thuần còn hoàn toàn chưa phát dục của Bích Xảo Ngọc không ngừng cọ sát lên thân thể của mình. Mùi thơm xử nữ phát ra mê hoặc lòng người, hơi thở như lan như ngọc. Cặp môi căng mọng mềm mại kia trực tiếp dán thẳng lên trên cổ chính mình, dần dần đảo nhẹ lên trên.

- Rống rống!

Bên phía thủy tặc và bên phía Hoành Thủy Trại, đồng thời có năm sáu người phóng tới phía Bích Xảo Ngọc ở trong lồng ngực của Triệu Phong.

Thế cục giờ phút này, chỉ có cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh mới có thể miễn cưỡng phong bế khí huyết tinh thần của mình, tuy nhiên dục vọng mãnh liệt trong cơ thể gần như đã đạt tới giới hạn bùng phát, bất cứ lúc nào cũng có thể bùng nổ.

Lực lượng của Túy Tiên Hương thậm chí cũng có tác dụng rất mạnh đối với cường giả Chân Linh Cảnh.

Nếu như Tàn Huyết Ngốc Ưng và Bích lão gia cũng là nữ nhân, hiệu

quả gấp chục lần, liền có thể khiến cho bọn họ sụp đổ rồi. Chẳng qua, lúc này ngay cả bọn hắn cũng đều mềm nhũn ngồi đả tọa trên mặt đất, vận công đối kháng lại tác dụng của Túy Tiên Hương.

Cái mà bọn họ có thể làm, chỉ là phát động ra uy áp Chân Linh Cảnh, quát tháo mọi người, hoặc là cố gắng ngăn cản những người đã bị bùng phát dục vọng, không làm chuyện mất đi lý trí.

- Xảo Ngọc!

Gia chủ Bích gia không ngừng kinh hô gào thét, thế nhưng hắn tự bảo vệ chính mình cũng rất miễn cưỡng. Nếu như không cố gắng ngăn chặn tinh thần khí huyết của mình, chỉ sợ hắn cũng sẽ trở thành một thành viên trong đám cầm thú kia rồi.

Bích lão gia thì lại miễn cưỡng ngăn cản hai gã cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh của Hoành Thủy Trại đã bùng phát dục vọng bên cạnh mình, không cho bọn họ lao về phía Bích Xảo Ngọc.

Hai người chỉ có thể trơ mắt nhìn một đám lang sói tham lam lao thẳng về phía con dê con mềm mại trắng nõn Bích Xảo Ngọc, không nhịn được nhắm chặt mắt lại.

Cũng trong lúc này, nàng nữ thủy tặc kia đã bị bảy tám gã thủy tặc lột trần trụi, miệng không ngừng thở dốc, ánh mắt mơ hồ. Thân thể mềm mại như tuyết trắng thiếu chút nữa đã bị một đám sói đói xé nát.

Ngay cả Bích Xảo Ngọc, cũng sắp sửa lâm vào ác mộng vô tận.

- Rống rống!

Năm cái thân ảnh miệng chảy đầy nước miếng tham lam khao khát, hai mắt đỏ hồng, bổ nhào đến trước mặt nàng, gần trong gang tấc.

Triệu Phong khẽ thở dài một hơi, mở ra đồ bịt mắt ngân sắc, đồng tử lam nhạt băng u lập tức đảo quét qua những kẻ đang tiếp cận Bích Xảo Ngọc.

Thoáng chốc, một cỗ hàn ý tinh thần vô hình vô chất thẩm thấu lan tràn ra.

Thân hình đám tham lam khát khao kia, hoàn toàn cứng ngắc ngay tại chỗ, dục hỏa trong mắt hoàn toàn ngưng trệ lại, phảng phất như tâm linh đã bị ngưng kết lại vậy.

Chương 286: Tử đồng cự quan

Ác mộng vô cùng vô tận, cuối cùng cũng không có phủ xuống trên người của Bích Xảo Ngọc.

Gia chủ Bích gia mở to hai mắt, nhưng cuối cùng cũng thở ra một hơi buông lỏng.

Lúc này, thân thể xinh đẹp thanh thuần của Bích Xảo Ngọc gần như đã hoàn toàn bạo lộ ra ngoài, xiêm y trên cơ thể bị xé rách gần như hoàn toàn.

Mấy cái thân hình dục vọng bị Túy Tiên Hương ảnh hưởng kia, tiếp cận nàng gần trong gang tấc, nhưng lại ở tại chỗ thoáng rùng mình một cái, lạnh cứng nằm dài trên mặt đất, không có khả năng nhúc nhích.

Một cỗ hàn ý lạnh thấu xương rót thẳng vào trong phương diện tinh thần của bọn hắn, hoàn toàn chôn vùi dục hỏa tà niệm vô cùng vô tận.

Sau khi hoàn thành hết thảy mọi thứ, đồng tử lam sắc lạnh như băng của Triệu Phong mới từ từ thu hồi lại.

Sau đó, hắn phát hiện ra Bích Xảo Ngọc trong lồng ngực của mình, hơi thở dồn dập, thậm chí đưa tay cởi sạch y phục có chút rách nát trên người nàng, bộ dáng không thể khống chế được tâm tình, không ngừng hôn loạn khắp nơi trên thân thể mình.

Trong cơ thể của Triệu Phong, một cỗ hỏa diễm dục vọng nguyên thủy không ngừng thiêu đốt bùng phát, gần như thiêu đốt lên phương diện tinh thần của hắn.

- Túy Tiên Hương này, dược lực thật đáng sợ, rõ ràng có thể thẩm thấu đến phương diện tinh thần. Thực tế đối với nữ nhân còn có hiệu quả gấp bội phần, cho dù là nữ nhân Chân Linh Cảnh, cũng khó có thể chống cự được, chỉ có thể thúc thủ bó tay!

Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhãn, mặc kệ trong cơ thể khô nóng khó chịu đến thế nào, trong nội tâm vẫn hết sức tỉnh táo.

Đối diện với ảnh hưởng trên phương diện tinh thần, hắn vẫn gần như là miễn dịch hoàn toàn.

Tâm cảnh hắn tĩnh lặng như nước, mắt trái màu lam nhạt u lãnh, lại nhàn nhạt đảo quét qua Bích Xảo Ngọc trong lồng ngực chính mình.

Thân thể mềm mại của Bích Xảo Ngọc phát lạnh, toàn thân lạnh lẽo, mềm yếu gục xuống trên người Triệu Phong. Ý thức nàng khôi phục lại, hai gò má đỏ bừng ướt át, hận không thể tìm một cái lỗ nào để chui xuống.

Vẻ mặt Triệu Phong không chút biểu tình, giúp Bích Xảo Ngọc nhẹ nhàng mặc lại quần áo, tạm thời đỡ nàng ngồi xuống một bên.

- Người này… chẳng lẽ trái tim đúc bằng sắt hay sao?

Bích Xảo Ngọc ngoài sự ngượng ngùng, trong lòng cũng có chút mất mát và tự ti khó hiểu. Chẳng lẽ mình thật sự không chút mị lực nào hay sao?

Tuy rằng nàng bị Túy Tiên Hương khiến cho dục vọng bùng phát,

nhưng mà dù sao trong lòng cũng có chút chờ mong, nào ngờ người ta ngay cả một chút phản ứng cũng không có.

Đặt biệt là ánh mắt lạnh như băng của Triệu Phong kia, mỗi khi nhìn về phía nàng, chẳng khác gì đang nhìn một đống xương trắng.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu chẳng biết nhảy ra từ lúc nào, ra sức hút lấy hút để đám khí tức Túy Tiên Hương trong không khí.

Triệu Phong nhất thời biến sắc. Loại Túy Tiên Hương này chính là loại hương khí thôi tình mê huyễn cực kỳ cường đại, ngay cả cường giả Chân Linh Cảnh cũng không thể dễ dàng chống lại. Về mặt dược lý mà nói, động vật cũng khó có thể may mắn thoát khỏi được.

Hắn vừa mới chuẩn bị ra tay ngăn cản, lại phát hiện Tiểu Tặc Miêu đứng ở tại chỗ, bộ dáng say sưa hưởng thụ, giống như là đang hút một loại mỹ thực thơm ngon nào đó vậy.

Một màn này, khiến cho đám người Bích lão gia, Bích Xảo Ngọc và lão đạo thanh bào đều lộ ra vẻ mặt cổ quái.

Thời gian dần dần trôi qua, khí tức Túy Tiên Hương bên trong hành lang cũng nhạt dần đi, không biết là do tự động tiêu tán, hay là do bị Tiểu Tặc Miêu hút đi hết.

Đội ngũ song phương cơ bản không có tổn thất người nào, đại bộ phận mọi người chỉ cảm thấy có chút mỏi mệt, hư thoát vô lực mà thôi.

Người của Thủy tặc đoàn Tàn Huyết cùng với Hoành Thủy Trại đều khoanh chân ngồi xuống, dừng lại chừng thời gian nửa canh giờ,

mới tiếp tục lên đường.

Dựa theo tính toán của lão đạo thanh bào, thì xuyên qua đoạn hành lang cổ xưa trước mặt này, liền có thể tiến vào trung tâm lăng mộ của bí động.

Thế nhưng, một đoạn hành lang cổ sắc cổ hương này, còn dài hơn nhiều so với tưởng tượng. Một vài đoạn đường còn ẩn chứa các loại độc vật, độc hương vô cùng đáng sợ, có thể trong khoảnh khắc khiến cho cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh độc phát thân vong.

Mọi người ai nấy cũng đều để ý cẩn thận, không dám vận lực quá sức, chỉ sợ sẽ ảnh hưởng đến các loại khí tức lấy mạng vô hình ở trong đoạn hành lang này.

Ước chừng đi được một dặm, mới đến được điểm cuối của đoạn hành lang.

Đập vào mắt mọi người, là một dòng sông màu xám không ngừng chảy dài.

Mọi người nhìn kỹ lại thì phát hiện đây là một dòng Trùng Hà do vô số những con côn trùng màu xám không ngừng chạy loạn tạo thành!

Đám côn trùng này, kích thước ước chừng cỡ đầu ngón tay cái, thân thể màu xám nhạt, bên trên còn có cặp cánh mỏng như cánh ve, số lượng dày đặc chằng chịt, vô cùng vô tận, phảng phất như có thể thôn phệ hết cả thế giới vậy.

Mọi người vừa nhìn thấy dòng Trùng Hà này, nhất thời kinh hãi, hít mạnh một ngụm lãnh khí.

Dòng Trùng Hà do vô số côn trùng màu xám tạo thành, ngăn chặn đường đi tới của mọi người.

Triệu Phong xem xét một chút, phát hiện bề rộng của dòng Trùng Hà này ước chừng hai ba mươi trượng, bao phủ toàn bộ không gian phía trước của tòa lăng mộ.

Ở trung tâm của lăng mộ, có một cỗ quan tài bằng tử đồng cực kỳ khổng lồ, độ lớn gần như có thể so sánh với cả một tòa cung điện.

Mọi người song phương đều trợn mắt há miệng nhìn. Từ lúc chào đời tới bây giờ, lần đầu tiên chứng kiến một cỗ quan tài to lớn đến như vậy, hoặc nói là một tòa lăng mộ lớn đến như vậy.

- Ha ha ha… cuối cùng cũng đã tới! Đây nhất định là nơi táng thân của Thủy Nguyệt đại đạo!

- Cỗ quan tài lớn đến như vậy, khó có thể tưởng tượng nổi, sau khi chết, Thủy Nguyệt đại đạo mang theo bao nhiêu vật bồi táng!

Bên phía thủy tặc bùng phát một trận cười ha hả dữ tợn. Nguyên một đám đều hưng phấn đến mức thân thể run rẩy, sự tham lam hiện rõ trên mặt, hoàn toàn không che giấu chút nào.

Mà đám tinh binh đoạt bảo bên phía Hoành Thủy Trại, cũng đều kích động không thôi, hai mắt tỏa sáng.

Bọn họ hồn nhiên quên mất rằng, cái quan tài tử đồng lớn cỡ một tòa cung điện kia, đang nằm ở chính giữa Trùng Hà, cách xa mọi người khoảng chừng hai ba mươi trượng.

- Các huynh đệ, xông qua đó!

Đám người Thủy tặc đoàn Tàn Huyết nhất thời kềm nén không được, hô lớn một tiếng.

- Chậm đã! Mọi người cẩn thận! Đám côn trùng này, hẳn chính là loại Yêu trùng Hạ cấp Phệ Thi Trùng! Bọn chúng có lực cảm ứng cực mạnh đối với khí huyết sinh linh! Một trăm đầu Phệ Thi Trùng, có thể trong khoảnh khắc đem huyết nhục một người thôn phệ không còn một mảnh!

Vị lão đạo thanh bào dường như có chút ít kinh nghiệm đối với đám côn trùng màu xám kia, vội vàng nhắc nhở.

Trong dòng Trùng Hà trước mặt kia, số lượng Phệ Thi Trùng này cần phải dùng con số trăm vạn mà tính. Khí tức mỗi một đầu Phệ Thi Trùng đều có thể so sánh với Nhất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh!

- Đạo trưởng, ngươi thân là đại sư trộm mộ, có phương pháp nào có thể đối phó với Phệ Thi Trùng này hay không?

Tàn Huyết Ngốc Ưng lên tiếng hỏi.

- Đại sư trộm mộ?

Mọi người nghe thấy cái danh xưng kia, không khỏi đều liếc mắt nhìn lại. Khó trách vị lão đạo thanh bào suốt cả chặng đường đều lộ ra bộ dáng cực kỳ lão luyện, gần như không phạm bất cứ sai lầm nào cả.

- Phàm là có khí tức huyết nhục, Phệ Thi Trùng sẽ ồ ạt đổ xô tới, không chết không thôi! Nhiều Phệ Thi Trùng như vậy, chỉ sợ không có biện pháp khắc chế hoàn toàn. Trên tay bần đạo có một chút thuốc bột, bôi lên trên thân thể, tối đa chỉ có thể đảm bảo bị công kích ít hơn một chút mà thôi!

Lão đạo thanh bào vừa dứt lời, liền lấy từ trong người ra một gói thuốc màu xám nho nhỏ.

Nhìn thấy một màn này, sắc mặt đám người bên phía Hoành Thủy Trại, nhất thời đại biến.

Bên phía Thủy tặc đoàn Tàn Huyết có loại thuốc bột này, e rằng sẽ có ưu thế lớn hơn rất nhiều.

Cũng may, loại thuốc bột màu xám trên tay lão đạo thanh bào kia, đại khái chỉ đủ cho năm sáu người sử dụng mà thôi.

Lão đạo thanh bào nở nụ cười âm lãnh:

- Muốn vượt qua Trùng Hà này, Chân Linh Cảnh mới có mười thành nắm chắc, Nửa bước Chân Linh Cảnh chỉ có bốn, năm thành cơ hội, Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, cửu tử nhất sinh, dưới Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, căn bản không có hy vọng sống sót!

Ánh mắt của hắn hữu ý vô tình đảo quét qua trên người Triệu Phong.

Triệu Phong âm thầm thở dài một tiếng. Xem ra cục diện cân đối duy trì từ đầu đến giờ giữa Hoành Thủy Trại và Thủy tặc đoàn Tàn Huyết, đến đây là bị phá vỡ rồi.

- Trong tay ta có một loại Phích Lịch Lôi Hỏa Đạn, có thể trong khoảnh khắc sản sinh ra lực lượng hỏa bạo rất mạnh, có thể khiến cho phương viên trong vòng mấy trượng trong khoảnh khắc bị san bằng thành bình địa. Lực lượng Hỏa thuộc tính của nó đối với Phệ Thi Trùng có lẽ có sự uy hiếp và khắc chế nhất định.

Bích lão gia lấy ra từ trong người bảy tám khỏa hạt châu màu đỏ sậm, mỗi khỏa ước chừng lớn cỡ đầu ngón tay cái.

Hắn đem những khỏa hạt châu đỏ sậm này phân chia cho mỗi người một viên.

Cái loại Phích Lịch Lôi Hỏa Đạn này, luận về tác dụng kéo dài thì không bằng được loại bột thuốc của lão đạo thanh bào, nhưng luận về uy lực trong khoảnh khắc thì mạnh hơn nhiều, thời khắc mấu chốt phát huy ra công hiệu rất lớn.

Rất nhanh, một vài cường giả tinh anh của Hoành Thủy Trại, trong tay đã có được một khỏa Phích Lịch Lôi Hỏa Đạn.

Bởi vì số lượng có hạn, cho nên có mấy người của Hoành Thủy Trại cũng không có được Phích Lịch Lôi Hỏa Đạn này.

Triệu Phong thân là một gã ngoại viện, tự nhiên cũng không được phân phối hỏa đạn.

- Bích lão gia, tu vi của ta thấp, cho dù có đi qua cũng không có tác dụng gì, không bằng đem khỏa Phích Lịch Lôi Hỏa Đạn của ta cấp cho Triệu Phong đại ca đi!

Bích Xảo Ngọc đề nghị.

Vẻ mặt Bích lão gia hòa ái, nở nụ cười nhàn nhạt, nói:

- Triệu Phong thực lực không tầm thường, trong người lại có lực lượng huyết mạch, tin tưởng có thể bình yên qua ải. Sau khi tiến vào tử đồng cự quan (quan tài lớn tử đồng), chúng ta còn rất nhiều chỗ cần ngươi giúp đỡ!

Triệu Phong dù sao cũng là người từ ngoài đến, thân phận bí ẩn, sự tín nhiệm của Bích lão gia đối với hắn có hạn. Đã đi đến chỗ này, giá

trị lợi dụng của hắn cũng đã hết rồi.

Bởi vậy, hiện tại Bích lão gia tuyệt đối không thèm để ý đến sinh tử của Triệu Phong. Đương nhiên, nếu như hắn có thể đi vào trong cự quan tử đồng, bên mình sẽ có thêm một phần chiến lực, vậy là tốt nhất.

Triệu Phong lặng yên đứng một chỗ, một đầu mái tóc lam nhạt mộng huyễn, trong bầu không khí tĩnh lặng trong lăng mộ này, thập phần bắt mắt.

Không được nhận Phích Lịch Lôi Hỏa Đạn, Triệu Phong cũng không để ý.

Điều khiến Triệu Phong hiếu kỳ chính là, vì cái gì mà Bích lão gia ngay từ lúc bắt đầu đã luôn một lòng muốn dẫn Bích Xảo Ngọc đi vào.

Hiện tại, hắn ta lại tự mình thủ hộ Bích Xảo Ngọc, dẫn nàng xuyên qua Trùng Hà như vậy.

Vù vù vù!

Hai phe đội ngũ Thủy tặc đoàn Tàn Huyết và Hoành Thủy Trại nhất thời phi không hư độ, trùng kích thẳng vào cự quan thanh đồng ở trung tâm Trùng Hà kia.

Với thực lực của mọi người, khoảng cách hơn mười trượng này, chẳng qua chỉ tốn thời gian vài hơi thở là đến nơi.

Tàn Huyết Ngốc Ưng và Bích lão gia phân biệt trước sau tiến tới sát cự quan tử đồng. Bích lão gia bởi vì phải mang theo Bích Xảo Ngọc bay qua, cho nên thoáng chậm hơn Tàn Huyết Ngốc Ưng một chút.

Tiếp theo là các cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh và những cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong.

Những cường giả này khi vượt qua Trùng Hà, thập phần nguy hiểm. Đám Phệ Thi Trùng chằng chằng chịt chịt rậm rạp vô cùng lập tức bao phủ toàn thân, không ngừng gậm nhấm qua chân lực hộ thể của bọn họ.

- A a a…

Thanh âm kêu la thảm thiết bên trong Trùng Hà không ngừng truyền ra. Mấy gã cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh chậm chân, huyết nhục trên người liền bị vô số Phệ Thi Trùng nhanh chóng thôn phệ sạch sẽ, chỉ còn lại một bộ xương trắng bị vô số Phệ Thi Trùng che lấp lại.

Gần như mỗi một nhịp hô hấp, đều có thanh âm kêu la thảm thiết truyền đến.

Cuối cùng, chỉ còn có bốn gã cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh mới thành công xông đến được bên cạnh cự quan tử đồng. Về phần những cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, chỉ có được một phần ba xông qua được mà thôi, có chừng sáu bảy người, hơn nữa đều là cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong.

Triệu Phong cố tình hạ thấp tốc độ của mình xuống một chút, cùng đi song song với mấy tên cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong kia. Xung quanh thân thể hắn vờn quanh một tầng điện quang thanh sắc, toàn bộ những Phệ Thi Trùng tiếp cận hắn, đều bị đám điện quang thanh sắc kia thiêu đốt biến thành làn khói tiêu tán mất.

Triệu Phong nằm trong đám người cuối cùng tiếp cận được cự quan tử đồng.

- Triệu Phong, ngươi quả nhiên không khiến cho ta thất vọng!

Vẻ mặt Bích lão gia tràn ngập vẻ tươi cười hòa ái, trong lòng thì âm thầm giật mình. Triệu Phong này hoàn toàn khác những gã cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong khác, khi xông tới cự quan thanh đồng, đều chật vật không chịu nổi, thậm chí có một hai người đã bị gậm nhấm mất đi cánh tay, bàn chân…

Trái lại, gã thiếu niên Triệu Phong này, căn bản không hề bị chút thương tổn nào, vẫn hoàn hảo khỏe mạnh.

Mà ngay cả lão đạo thanh bào kia, ánh mắt khi liếc nhìn về phía Triệu Phong, cũng thập phần giật mình.

Triệu Phong chỉ là một tiểu tử Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, không có dược phấn độc môn của hắn, cũng không có được Phích Lịch Lôi Hỏa Đạn của Bích lão gia, vốn tưởng rằng hắn phải chết không chút nghi ngờ, vậy mà có thể dễ dàng thoải mái xông đến nơi này.

Giờ phút này, so sánh thế lực song phương, đám Thủy tặc đoàn Tàn Huyết hơi chiếm ưu thế hơn một chút. Hiển nhiên, loại dược phấn của lão đạo thanh bào kia cũng công hiệu hơn một chút.

Mà bên phía Bích lão gia, chỉ còn một mình Bích Xảo Ngọc tu là vi chỉ mới Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh mà thôi.

Sau khi tiếp cận cự quan thanh đồng, đám Phệ Thi Trùng dường như có chỗ kiêng kỵ, chỉ một vài con lẻ loi bay lại gần, sau đó luyến tiếc quay trở về, bay vào trong đám Trùng Hà kia.

Kế tiếp, song phương quay ra thương nghị, xem làm thế nào để tiến vào trong cự quan tử đồng khổng lồ như tòa cung điện kia.

Cự quan tử đồng này, thoạt nhìn giống như một cỗ quan tài khổng lồ, nhưng kỳ thật bên trong lại là một tòa lăng mộ khổng lồ.

Cái tòa lăng mộ này, bốn phía đều có một cánh cửa thanh động thật lớn.

Muốn mạnh mẽ tiến vào trong tòa cung điện quan tài tử đồng này, hoàn toàn không dễ dàng chút nào. Công kích của cường giả Chân Linh Cảnh căn bản khó có thể tổn thương nó chút nào.

Huống chi, mạnh mẽ công kích, rất có thể sẽ dẫn phát nên những hậu quả càng khó đoán trước hơn.

- Hửm? Ở trung tâm mỗi cánh cửa, đều có một cái chưởng ấn nhàn nhạt!

Một tên thủy tặc đột nhiên nói.

Cái chưởng ấn nhàn nhạt này, giống như vừa mới bị người khác đánh lên cách đây không lâu vậy.

Cả bốn phía đại môn thanh đồng, chỉ có ba phía là có cái chưởng ấn mà thôi. Mà hình dạng của ba cái chưởng ấn này cũng lớn nhỏ khác nhau.

Chưởng ấn đầu tiên, ước chừng cỡ một nam tử mới trưởng thành.

Chưởng ấn thứ hai, lộ ra vẻ thanh tú, dường như do một bàn tay thiếu nữ lưu lại.

Mà chưởng ấn thứ ba, hơi lộ ra vẻ khô gầy xương xẩu, hẳn là dấu tay của một lão giả.

Ngay khi nhìn thấy những chưởng ấn này, tâm niệm Triệu Phong khẽ chuyển, nghĩ đến tình hình lúc trước khi xâm nhập vào bí động, mình đã chạm tay vào trong tấm bia đá kia.

Người thứ nhất chạm vào chính là hắn.

Người thứ hai là Bích Xảo Ngọc.

Mà người thứ ba, chính là lão đạo thanh bào.

- Ta hiểu rồi!

Gần như là đồng thời, lão đạo thanh bào và Tàn Huyết Ngốc Ưng đều kinh hô lên một tiếng.

Dấu chưởng ấn nhàn nhạt lưu lại trên vết nứt của tấm bia đá chỗ lối vào kia, không ngờ lại trực tiếp xuyên thẳng đến phiến đại môn này!

Ba dấu chưởng ấn, đại biểu cho ba cái chìa khóa có thể mở ra đại môn cự quan thanh đồng này!

Bích lão gia cũng bừng tỉnh đại ngộ, vội vàng bảo vệ trước người Bích Xảo Ngọc, đồng thời, ánh mắt lóe sáng nhìn về phía Triệu Phong.

Chương 287: Vào mộ

Giờ phút này, chân tướng đã được công bố!

Trên bốn phiến đại môn của cự quan tử đồng, ba phiến trong đó đều có một dấu chưởng ấn nhàn nhạt lưu lại.

Cực kỳ vi diệu chính là, ba cái chưởng ấn nhàn nhạt này, vừa lúc đối ứng với bàn tay của ba người Triệu Phong, Bích Xảo Ngọc và Triệu Phong.

Lúc mới tiến vào cửa động, chỉ có ba người bọn Triệu Phong mới đặt tay lên trên vết nứt của tấm bia đá ngoài cửa động.

- Thiết kế cơ quan của Thủy Nguyệt Động này quả thật vô cùng tinh diệu!

Giờ phút này Triệu Phong cũng không khỏi cảm thán.

Hắn là người đầu tiên phát hiện bí mật trong chuyện này, cũng là kẻ có phản ứng nhanh nhất.

Vụt!

Thân thể Triệu Phong xẹt qua một đạo hư ảnh lôi điện, phóng người đến phiến đại môn thanh đồng có dấu chưởng ấn của mình trên đó.

Hành động của hắn, nhất thời khiến cho song phương cùng chú ý tới.

- Ngăn hắn lại!

- Chặt cánh tay hắn xuống!

Đám người Tàn Huyết Ngốc Ưng và lão đạo thanh bào, trong mắt lóe lên lệ quang, đều đánh về phía Triệu Phong.

Phiến đại môn đối ứng với dấu tay của Triệu Phong, vừa lúc nằm ở chính giữa hai đám người.

- Không thể để cái chìa khóa này rơi vào trong tay của đám người Thủy tặc đoàn Tàn Huyết!

Trong lòng Bích lão gia thoáng rùng mình một cái, uy áp Chân Linh Cảnh trên người bùng nổ, đồng thời đánh úp về phía Triệu Phong.

Cho dù không chiếm được cái chìa khóa mà Triệu Phong đại biểu, hắn cũng tuyệt không để cho phía thủy tặc có thể đắc thủ.

Vụt!

Triệu Phong tài cao gan lớn, lâm nguy không loạn, ngay khi vừa tiếp cận đại môn, lòng bàn tay đã ấn mạnh lên trên dấu chưởng ấn nhàn nhạt trên đại môn thanh đồng kia.

Ô…ô…ô…n…g… oanh!

Đại môn thanh đồng nhanh chóng mở ra một khe hở, từ bên trong bùng phát ra một tầng ánh sáng màu xanh chấn động, giống như một dòng nước, hoàn toàn bao phủ lấy Triệu Phong vào bên trong.

Từ trong tầng ánh sáng màu xanh chấn động kia truyền đến một cỗ lực lượng hấp xả vô cùng cường đại, lập tức kéo thẳng Triệu Phong

bay vút vào trong cự quan tử đồng kia.

Ngay sau đó, Tàn Huyết Ngốc Ưng và Bích lão gia trước sau công kích tới. Một kích của bọn họ mạnh mẽ va chạm lên trên tầng ánh sáng màu xanh chấn động. Chân Linh khí cuồng bạo ngập trời, vừa va chạm vào tầng ánh sáng màu xanh chấn động kia, liền tan rã, không tạo thành bất cứ rung động nào.

Oanh long!

Đại môn thanh đồng cũng trong khoảnh khắc đóng lại, tầng ánh sáng màu xanh chấn động vừa sáng lên cũng liền tắt ngúm đi mất.

Một kích toàn lực của hai đại cường giả Chân Linh Cảnh, không ngờ lại đồng thời thất bại. Bất luận là Tàn Huyết Ngốc Ưng hay là Bích lão gia, sắc mặt đều có chút khó coi.

- Phải tranh thủ ngay trước khi đại môn mở ra, ánh sáng màu xanh chấn động biến mất mà chui vào trong đó!

Lão đạo thanh bào trầm ngâm nói.

Vừa rồi, thân thể của Triệu Phong nằm trong khu vực ánh sáng màu xanh chấn động bao phủ, nên mới bị kéo vào bên trong.

Chẳng qua, thời gian mà ánh sáng màu xanh chấn động kia lóe lên cực kỳ ngắn ngủi, chỉ không tới một hơi thở!

Thời gian ngắn ngủi như vậy, số người có thể đi vào được, thật sự cũng không có bao nhiêu.

- Cái cự quan tử đồng này, tổng cộng có bốn cánh cửa, nhưng chỉ có ba cánh cửa là lưu lại chưởng ấn. Cũng chính là nói, nếu như phái

một người quay về….

Tàn Huyết Ngốc Ưng và lão đạo thanh bào liếc mắt nhìn nhau, âm thầm trao đổi.

Bích lão gia cũng ý thức được, trong bốn phiến đại môn này, vẫn còn một mặt chưa lưu lại chưởng ấn.

Nếu như lại phái một người quay trở về, chạm tay vào trong vết nứt trên đó, như vậy sẽ có thêm một cái chìa khóa đi vào nữa.

Chẳng qua, con đường trở về, dày đặc cơ quan, cực kỳ mạo hiểm, cho dù là cường giả Chân Linh Cảnh cũng phải cẩn cẩn thận thận vô cùng.

Nhưng mà, đúng lúc này…

Ô…ô…ô…n…g!

Bên trên phiến đại môn thanh đồng thứ tư, chợt phát ra quang mang sáng ngời, chấn vang một tiếng, liền có thêm một chưởng ấn nhàn nhạt xuất hiện, thon dài mà hữu lực.

- Không xong! Chỉ sợ đã có thêm một phe nữa xâm nhập vào Thủy Nguyệt Động!

Hai phe Thủy tặc đoàn Tàn Huyết và Hoành Thủy Trại đều đồng loạt biến sắc.

Bảo tàng Thủy Nguyệt này, từ đầu đến giờ vẫn luôn là do Thủy tặc đoàn Tàn Huyết và Hoành Thủy Trại hòa đàm, cùng mở ra.

Mà hiện tại, thế cục đã xảy ra biến hóa mới.

Ngoại trừ hai phương này, còn có một phương thứ ba nhúng tay vào Bảo tàng Thủy Nguyệt nữa.

Trong lúc vô hình, điều này đã sản sinh thêm càng nhiều những nhân tố không biết trước được.

- Thừa dịp phe thứ ba kia còn chưa đuổi tới đây, chúng ta nhanh nắm chặt thời gian mở ra bảo tàng đi!

Sắc mặt Bích lão gia ngưng trọng, phân phó Bích Xảo Ngọc tiến lên.

Bích Xảo Ngọc nhanh chóng đặt cánh tay nhỏ nhắn của mình lên trên chưởng ấn. Đại môn thanh đồng kêu vang một tiếng, từ bên trong lóe lên ánh sáng màu xanh chấn động.

Lập tức, Bích Xảo Ngọc liền bị luồng ánh sáng màu xanh chấn động kia hút vào.

Ngay sau đó, Bích lão gia, Gia chủ Bích gia cùng với một vị cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh khác cũng liền lập tức bị kéo thẳng vào.

Bên phía Hoành Thủy Trại, tổng cộng có bốn người đi vào được.

Mà bên phía Thủy tặc đoàn Tàn Huyết, nhân số cũng tương đương, Tàn Huyết Ngốc Ưng tu vi Chân Linh Cảnh, lão đạo thanh bào tu vi Nửa bước Chân Linh Cảnh, một gã đầu lĩnh Nửa bước Chân Linh Cảnh và một gã thủy tặc tu vi Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong.

o0o

Đồng thời trong lúc này, ở cửa vào của Thủy Nguyệt Động, ba đạo thân ảnh đang đứng phía trước bậc thang xanh đen.

Phân biệt chính là thanh niên cẩm bào Đào Phiến phi tặc, nữ tử váy hoa, lão giả thấp lùn.

Thanh niên cẩm bào tay cầm cây quạt xếp, một tay đặt lên trên chưởng ấn nằm vắt ngang vết nứt của tấm bia đá, đợi thời gian chừng hai ba hơi thở, mới sản sinh ra một tia cảm ứng kỳ quái.

- Xem ra, trong số những người tiến vào bí động khẳng định có cao nhân Trận pháp. Cái chốt mở nơi này, thiết kế cực kỳ bí mật, cho dù dùng linh thức đảo qua, cũng khó có thể phát hiện ra. Chỉ có bằng mắt thường tiếp cận quan sát, mới có thể phát hiện được. Hơn nữa, muốn lưu lại khí tức ở trên này, cần phải đặt chưởng ấn ở đây, lưu lại thời gian chừng hai ba hơi thở, mới có thể trở thành một chiếc chìa khóa để đi vào!

Lão giả thấp lùn thấp giọng thở dài, nói.

Nếu như lão đạo thanh bào hoặc là Triệu Phong có mặt ở nơi này, nhất định sẽ vô cùng kinh ngạc. Lão giả thấp lùn này chỉ một hai câu nói, liền nói ra rõ ràng huyền cơ của tấm bia đá này.

Lúc trước Triệu Phong tuy rằng đã phát hiện ra chỗ cổ quái của cái chưởng ấn này, hơn nữa còn đích thân chạm vào, nhưng cũng có chút thành phần may mắn trong đó, lúc ban đầu cũng không hề biết được huyền cơ.

Mà lão giả thấp lùn trước mắt này, chỉ mới liếc mắt liền nhìn ra được hư thật trong này.

Sau đó, lão giả thấp lùn đi phía trước dẫn đường, giống như nhàn

nhã đi dạo quanh sân vắng nhà mình vậy, mỗi một bước đi phảng phất như đi trong nhà của chính mình, tất cả các Cơ quan Trận pháp dường như đều tùy tiện cho hắn đi qua.

Nhìn theo đám thi thể nằm rãi rác khắp đường đi, gã thanh niên cẩm bào không khỏi cảm khái:

- Các hạ không hỗ là Đại sư Cơ quan. Những nguyên cứu Cơ quan Trận pháp cả đời của sư tôn Thủy Nguyệt đại đạo của ta năm xưa, có rất nhiều cái đều là học trộm từ nhất mạch của các người!

- Thủy Nguyệt đại đạo thiên tư tuyệt đỉnh, chỉ tiếc tâm tư dùng ở trên lĩnh vực tà đạo, chỉ đạt được chừng hai, ba thành chân truyền của lưu phái chúng ta! Cho dù là như vậy, cũng đã đủ để ngạo thị một phương rồi!

Lão giả thấp lùn không khỏi cảm khái nói.

Một hàng ba người này, ở trong bí động tràn ngập những Cơ quan Trận pháp, gần như là thẳng một đường mà không bị bất cứ ngăn cản nào.

Mãi cho đến lúc đi tới trước hành lang cổ xưa kia, lão giả thấp lùn mới khẽ cau mày, lẩm bẩm nói:

- Cái hàng lang dài này thoạt nhìn dường như không có thiết kế Cơ quan, nhưng lại bố trí một đoạn khoảng cách lớn như vậy, người bố trí hẳn sẽ không để nó một cách vô ích như vậy!

- Hửm? Trong này dường như có chút khí tức của Túy Tiên Hương, còn có các loại hương độc mà khi còn sống sư tôn hay sử dụng để đối kháng địch nhân nữa…

Thanh niên cẩm bào đứng tại chỗ, ngửi ngửi, không khỏi cười khẽ.

Tổ hợp ba người này, có thể nói là phi thường cường đại.

Lão giả thấp lùn chính là Đại sư Cơ quan, tạo nghệ có thể nói là vượt qua cả bản thân Thủy Nguyệt đại đạo, mà thanh niên cẩm bào và nữ tử váy hoa xinh đẹp chính là đệ tử lúc Thủy Nguyệt đại đạo còn sống đã từng thu nhận.

o0o

Bên trong cự quan tử đồng…

Triệu Phong xuất hiện bên trong một căn phòng hoàn toàn do tử đồng cấu tạo thành.

Chính giữa căn phòng có một cái bàn, một chiếc ghế dựa.

Trên bàn có đặt một cái quyển trục.

Triệu Phong vừa mở ra, trên mặt rõ ràng là một tấm bản đồ. Thoạt nhìn, những ghi chép trong tấm bản đồ đó đều có hình dạng một cái quan tài.

Toàn bộ địa hình của tấm bản đồ chia ra làm ba tầng, đại biểu cho kết cấu phân bố bên trong cự quan tử đồng.

Vị trí hiện tại của Triệu Phong là ở trong một căn phòng thuộc tầng thứ nhất, nằm ở phía Đông. Ở trong tấm bản đồ kia, chính là một cái ô vuông nhỏ cỡ đầu ngón tay út.

- Thú vị! Thú vị! Người thiết kế cố tình lưu bản đồ lại nơi này, rốt cuộc là có dụng ý gì?

Triệu Phong mở mắt trái ra, trong khoảnh khắc liền đem toàn bộ tấm bản đồ trên quyển trục sao chép vào trong đầu.

Dựa theo ghi lại bên trên tấm bản đồ này, thì ở trung tâm của mỗi một tầng đều có một gian Tàng bảo thất.

Tầng thứ nhất và tầng thứ hai cũng như thế, đều có một gian Tàng bảo thất ở ngay trung tâm.

Mà ở trung tâm của tầng thứ ba, có vẽ một cỗ quan tài, huyền phù ở đỉnh của gian phòng trung tâm tầng thứ ba. Dựa theo bố cục mà nói, hẳn chính là nơi chứa thi thể của Thủy Nguyệt đại đạo.

- Từ tầng thứ nhất xông lên đến tầng thứ ba, lại đi đến cỗ quan tài đặt ở trung tâm nhất, hẳn là sẽ đạt được bảo tàng tinh túy nhất của Thủy Nguyệt đại đạo!

Trong lòng Triệu Phong đại khái đã sáng tỏ.

Hắn vừa mới đặt quyển trục xuống thì cánh cửa đi thông qua tầng thứ hai liền mở ra. Phía trước lại là một căn phòng khác nữa.

Căn phòng nơi Triệu Phong đang đứng chỉ là một điểm xuất phát mà thôi.

Nhưng mà, hắn cũng không nóng lòng tiến vào căn phòng tiếp theo.

Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhãn, đảo mắt nhìn quét mỗi một chi tiết bên trong căn phòng đầu tiên.

Thần Linh Nhãn của hắn cơ bản có thể nhìn xuyên thấu qua vật chất, so với linh thức của cường giả bình thường còn cường đại hơn. Bất

cứ một tia dấu vết nào, dù là nhỏ nhất, cũng đều không thoát khỏi được ánh mắt của Triệu Phong.

Một lúc sau, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đột nhiên dừng lại trên chiếc ghế cạnh bàn.

Trong căn phòng này, chỉ có một cái bàn, một cái ghế.

Người bình thường khi tiến vào, đập vào mắt đầu tiên chính là cái quyển trục đặt trên cạnh bàn, làm sao lại lưu ý đến cái ghế kia?

Triệu Phong ngẫm nghĩ, sau đó ngồi xuống trên cái ghế kia.

Dát chi! Dát chi!

Chiếc ghế đột nhiên lún xuống chừng hai tấc, sau đó trượt về phía sau cỡ ba thước.

Ngay sau đó, vị trí vốn dĩ là chỗ đặt chiếc ghế kia, sàn nhà chợt tách ra, lộ ra một cái hố ngầm chừng một thước vuông.

Bên trong cái hố ngầm này đặt một bộ đồ uống trà, bao gồm cả ấm trà và hai cái tách uống trà.

Vẻ mặt Triệu Phong có chút cổ quái. Thiết kế này, không khỏi có chút quá mức rảnh rỗi rồi.

Hắn khẽ nghiêng tay rót ra hai tách trà. Thứ nước trà này rơi vào chén, lộ ra một tia hàn ý lạnh lẽo.

Triệu Phong gọi Tiểu tặc miêu ra.

Khả năng kháng độc của con mèo này dường như rất là bất phàm.

Năm đó ở trong Bách Phần Cấm Địa,ngay cả thi thể của độc trùng Thượng Cổ cũng dám ăn. Lúc ở tại hành lang bí động, lại cắn nuốt một đống Túy Tiên Hương cũng chẳng bị gì cả.

Để Tiểu tặc miêu thử độc, hẳn là không sai!

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu uống xong một ly trà, tròng mắt thoáng sáng lên, gật gật đầu với Triệu Phong.

Triệu Phong liền không lo lắng uống một tách trà. Thoáng chốc, hắn liền cảm thấy trong cơ thể dâng lên một cỗ hàn ý nhàn nhạt, xuyên thấu thẳng lục phủ ngũ tạng, rót vào trong xương cốt.

Nhất thời, hắn khẽ rùng mình nhẹ một cái.

Chẳng qua, uống xong tách trà lạnh lẽo này, hắn cảm giác được thể chất của mình dường như có chút tăng cường, đặc biệt là tạng phủ, lại càng thêm chắc chắn, cường đại hữu lực hơn rất nhiều.

- Ha ha, có ý tứ!

Sau khi uống xong hết bình trà kia, Triệu Phong đơn giản mang theo Tiểu tặc miêu tiến vào gian phòng tử đồng thứ hai.

Ở phía đối diện của gian phòng thứ hai này, cũng có một phiến đại môn, chẳng qua là nó đóng chặt, hơn nữa lại không nhìn thấy được chỗ mở cửa.

Triệu Phong đứng ở trong phòng, trầm ngâm một hồi lâu. Cánh cửa phía trước cũng không có mở ra.

- Xem ra, ở trong mỗi một căn phòng, nhất định đều phải tìm ra một điểm mấu chốt để mở cửa!

Trong lòng Triệu Phong cũng không hề có chút gấp gáp.

Hắn lại mở ra Thần Linh Nhãn, đảo quét khắp cả căn phòng.

Mặc dù Triệu Phong từng có nghiên cứu qua Trận pháp, nhưng mà đối với tạo nghệ Cơ quan, một chi nhánh chuyên sâu đặc biệt tinh tế hơn của Trận pháp, cũng chỉ là một kẻ mới chập chững làm quen mà thôi.

Át chủ bài lớn nhất mà hắn có thể dựa vào, chính là Thần Linh Nhãn.

Thần Linh Nhãn có thể nhìn xuyên thấu vật chất, nắm giữ hết thảy các chi tiết, thậm chí có thể đạt tới tầm nhìn tổng thể, phân tích bản chất của sự vật!

Rất nhanh, Triệu Phong liền phát hiện ra năm sáu chỗ có hiềm nghi là có thiết kế Cơ quan.

- Meo meo!

Đột nhiên, Tiểu tặc miêu chợt nhảy lên trên một chiếc đế đèn gắn trên tường, nơi này đúng là một trong những chỗ có Cơ quan.

Ô…ô…ô…n…g!

Chiếc đèn gắn trên đế nhất thời sáng lên, trên trần nhà chợt mở ra một cái hốc nhỏ, từ đó rơi ra một quyển sách.

Triệu Phong mở ra xem qua. Trong sách chính là ghi lại một chút học thức trụ cột của phương diện tạo nghệ Cơ quan! Thần Linh Nhãn của

hắn thoáng đảo qua, toàn bộ nội dung của quyển sách đã được hắn đọc qua hết.

- Thật thú vị! Những thiết kế bố trí kỳ quái như vậy của Thủy Nguyệt đại đạo, đến cuối cùng là có mục đích gì đây?

Triệu Phong ngẫm nghĩ, thoáng mỉm cười nhàn nhạt.

o0o

Cũng đồng thời trong lúc này, ở phía Bắc, tại tầng thứ nhất, trong gian phòng thứ hai.

Phốc oanh!

Một đốm lửa xanh đột nhiên nổ tung trong phòng, sản sinh ra một đám khói đen tràn ngập mùi khét tanh tưởi.

- Khụ khụ!

Bích lão gia đang dẫn đầu đám người, bộ mặt bị đám khói đen tanh tưởi kia hun cho đen thui, hơn nữa màu đen của đám muội than kia, làm như thế nào cũng không thể nào lau sạch được.

Mà mấy người còn lại, cũng đều bị đám khói đen kia làm cho không ngừng ho khan sặc sụa.

- Bích lão gia, ngài không cẩn thận kích khởi Cơ quan ở chỗ đó rồi!

Thanh âm Bích Xảo Ngọc có chút cố nén cười, chỉ chỉ vào tay nắm cửa đi thông qua căn phòng thứ ba.

o0o

Ở phía Nam, trong căn phòng thứ hai.

- Chậc chậc! Hóa ra cơ quan thiết kế bên trong mỗi một căn phòng, đều có hai loại. Một loại mở cửa đi thông sang phòng tiếp theo, một loại thì có tính phá hoại! Muốn lựa chọn đúng điểm kích phát, thứ nhất cần phải dựa vào nhãn lực và thực lực, thứ hai cần phải dựa vào vận khí!

Lão đạo thanh bào thoáng có chút tự đắc, nói.

Dưới sự phá giải của hắn, cánh cửa căn phòng thứ ba rất nhanh đã được mở ra.

Bộ dáng hắn vô cùng tự tin, đi trước dẫn đường.

Sau đó, ngay khi hắn vừa mới bước vào căn phòng thứ ba…

“Vù vù” hai tiếng, hai sợi xích sắt giống như hai thanh lợi tiễn, từ bên trong lỗ thủng trên trần nhà bắn thẳng ra, cuốn lấy hai chân của hắn.

- A a…

Lão đạo thanh bào kêu to lên một tiếng, cả người liền bị kéo treo ngược lên trên trần nhà!

Chương 288: Thủy nguyệt tứ bảo

Cự quan tử đồng, tầng thứ nhất…

Bởi vì trong lòng Triệu Phong cảm thấy hứng thú, hơn nữa cũng không cần gấp, cho nên cứ từng bước từng bước một phá giải các Cơ quan.

Đối với một vài Cơ quan được bố trí quá mức tinh tế, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong cũng chỉ có thể phán đoán được một cách đại khái mà thôi.

Sau khi đi qua đến căn phòng thứ tư, tạo nghệ của Triệu Phong trên phương diện Cơ quan cơ bản đã tính nhập môn. Hơn nữa đối với quyển sách cơ bản về Cơ quan tìm được ở căn phòng thứ hai, cũng đã thấu hiểu được chừng bảy tám phần.

Cái này cũng không chỉ bởi vì năng lực học tập của hắn mạnh mẽ, mà một phần nguyên nhân là do trụ cột Trận pháp của hắn cũng rất vững chắc.

- Dựa theo tấm bản đồ kia ghi lại, tổng cộng đi xuyên qua chín căn phòng, mới có thể đi đến trung tâm của tầng thứ nhất!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Sau khi phá giải đến căn phòng thứ tư, độ khó khăn dần dần tăng lên.

Triệu Phong nhờ vào Thần Linh Nhãn và một vài những học thức cơ bản tại phương diện Cơ quan mới học được, ở trong mỗi căn phòng cũng đều phải cẩn thận nghiên cứu.

Mục tiêu của hắn, chính là tranh thủ lấy đi hết thảy tất cả những thứ tốt đặt trong các Cơ quan của mỗi căn phòng. Như vậy, tốc độ phá giải Cơ quan trên thực tế của hắn cũng bị ảnh hưởng rất nhiều.

Trong căn phòng thứ năm của tầng thứ nhất, ít nhất có bố trí sáu địa phương có Cơ quan.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, thông qua phán đoán, loại trừ bốn cái trong đó.

Còn lại chỉ có hai chỗ có Cơ quan nữa mà thôi.

Một chỗ Cơ quan chính là ở tại góc phòng, mà một cái thì ở ngay trung tâm sàn nhà, bên dưới có một hộc ngầm.

Triệu Phong để Tiểu Tặc Miêu thử trước.

Độ linh hoạt của Tiểu Tặc Miêu vô cùng bất phàm, hơn nữa đối với hung cát vẫn luôn có dự cảm rất mạnh mẽ.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu múa may hai chân trước, tròng mắt không ngừng xoay tròn liên hồi, tập trung vào chỗ ở góc phòng.

Một trảo của nó giơ lên, cách không bắn ra, phát ra một đạo trảo ngân bích sắc, chụp về phía góc phòng.

Trong góc phòng đột nhiên toát ra một trận khói đen, ngay sau đó, vô

số những tia điện lưu màu tím biếc không ngừng lóe lên, bao phủ toàn bộ căn phòng.

Đám điện lưu màu tím này tràn ngập cả căn phòng, giống như một nhà lao vô hình vô chất.

- Lực lượng của đám điện lưu này, chỉ sợ có thể trong khoảnh khắc khiến cho cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bị đánh thành tro tàn!

Vẻ mặt Triệu Phong lộ vẻ suy tư.

Đổi lại là cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường, dưới loại tình huống như thế này, căn bản là cửu tử nhất sinh. Cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh, cơ hội phá vây cũng không vượt quá ba thành.

Nhưng mà Triệu Phong cũng không chút kinh hoảng. Sau khi bài trừ xong Cơ quan này, như vậy những Cơ quan còn lại trong gian phòng, khẳng định sẽ có chỗ tốt.

Tiểu Tặc Miêu khẽ nhún nhún vai một cái. Có đôi khi phán đoán của nó cũng không thể cam đoan trăm phần trăm chính xác.

Cái loại số mệnh này, thật sự là vô cùng huyền ảo.

Lần này, Triệu Phong tự mình đích thân đi tới trung tâm gian phòng, ở trên mặt đất nhẹ nhàng gõ gõ mấy cái.

Rất nhanh, sàn nhà tự động mở ra, bên dưới lộ ra một cái hộc ngầm, bên trong chứa một khối ngân ngọc trong suốt óng ánh, phiếm động một tầng hàn quang lạnh buốt thấu xương.

- Huyền Ngân Chi Tinh!

Triệu Phong lộ ra nụ cười nhàn nhạt. Giá trị của khối tinh thiết này, có thể so sánh với một kiện Thần binh Phàm cấp thượng phẩm!

Triệu Phong phán đoán rất chính xác. Bên trong mỗi một căn phòng, đều có một cái Cơ quan chứa đựng những thứ cực tốt.

Loại Cơ quan này, một khi mở ra rồi, liền đạt được thứ tốt bên trong, vừa có thể mở ra cánh cửa đi thông qua phòng kế tiếp.

Nếu như là đụng phải Cơ quan có tính phá hoại, thì ít nhất phải mở ra phân nửa số Cơ quan còn lại, mới có thể đi thông qua căn phòng kế tiếp!

Quả nhiên, sau khi hắn lấy đi Huyền Ngân Chi Tinh, cánh cửa thông qua phòng thứ sáu liền mở ra.

Mà đám điện lưu màu tím biếc trong căn phòng thứ năm cũng không có hoàn toàn biến mất. Triệu Phong thôi động một đạo điện mang thanh sắc, trực tiếp đi xuyên qua đám điện lưu màu tím biếc kia.

Toàn bộ đám điện lưu màu tím biếc cường đại kia, đều dung nhập hết vào trong tầng điện mang thanh sắc trên người hắn.

Thể xác và tinh thần Triệu Phong chấn động một trận, cảm giác tê dại lan tỏa khắp toàn thân. Hắn vội vàng dẫn động cỗ lực lượng này dung nhập vào trong đan điền.

Sau khi thành công hấp thu cỗ điện lực này, thực lực của Triệu Phong mơ hồ tinh tiến thêm vài phần.

Cứ như vậy, Triệu Phong chậm rãi đả thông từng căn phòng một.

Bởi vì có Thần Linh Nhãn, hắn có thể loại bỏ rất nhiều những Cơ quan có tính phá hoại, cộng thêm khả năng phán đoán hung cát của Tiểu Tặc Miêu, có thể gia tăng xác suất thành công của hắn.

Cho nên, dọc theo đường đi này, Triệu Phong hữu kinh vô hiểm, tránh khỏi tuyệt đại đa số những nguy hiểm trong các căn phòng.

Thời điểm đi đến căn phòng thứ tám, Triệu Phong chính là thu hoạch vô cùng phong phú.

Những thu hoạch này, bao gồm cả vật liệu, sách cổ, Linh đan, trân bảo này nọ.

Trong số đó còn có cả một bình Linh đan, tên là Bách Hóa Đan, có thể hóa giải tuyệt đại đa số các loại độc tố trên thế gian, dường như chính là giải dược độc môn của Thủy Nguyệt đại đạo.

- Thủy Nguyệt đại đạo này, đồng thời tinh thông thiên văn, địa lý, được học, Trận pháp, Cơ quan… Hơn nữa trong tay lại còn có vô số các loại kỳ trân dị bảo! Khó trách tại thời điểm còn tại thế, hắn có thể rong ruổi toàn bộ Đại quốc Thiên Bồng!

Triệu Phong không khỏi có chút bội phục đối với tài hoa của Thủy Nguyệt đại đạo này.

Số lượng Cơ quan bên trong căn phòng thứ tám, có đến mười địa điểm. Triệu Phong rất không dễ dàng mới thành công đạt được một kiện kỳ vật, chính là một tảng đá màu xám có chút cổ quái.

Thủy Nguyệt đại đạo bình sinh thu thập vô số các loại kỳ trân dị bảo, có một số thứ, ngay cả Triệu Phong cũng không biết nó là thứ gì.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu rất nhanh đoạt lấy tảng đá màu xám kia, chiếm làm của mình. Hơn nữa nó còn dùng răng mèo gặm qua một hồi, kết quả không gặm ra được một vết xước nào, đủ có thể thấy được sự rắn chắc của tảng đá này. Phải biết rằng, răng của Tiểu Tặc Miêu có thể cắn nát được cả một kiện Thần binh Phàm cấp trung phẩm!

Triệu Phong cũng chẳng thèm nghĩ nhiều, liền tiến vào căn phòng thứ chín, cũng chính là căn phòng cuối cùng trong này.

Bố cục Cơ quan bên trong căn phòng này, nhìn qua có đến mười một cái.

Triệu Phong thông qua Thần Linh Nhãn, dốc sức suy nghĩ, mới loại bỏ được sáu cái trong đó. Sau đó lại thông qua hiểu biết về Cơ quan, loại trừ tiếp hai cái nữa.

Cũng có nghĩa là, vẫn còn ba cái bố cục Cơ quan cần phải dò xét.

Còn may là nhờ vào Thần Linh Nhãn, Triệu Phong mới có thể nhanh chóng tìm ra được những vị trí bố cục Cơ quan trong phòng.

Căn phòng cuối cùng này, một phen tiêu tốn của Triệu Phong một khoảng thời gian không hề ngắn.

Hắn căn bản không chịu từ bỏ, nói thế nào cũng quyết phải lấy được thứ tốt bên trong căn phòng này!

o0o

Thời điểm khi Triệu Phong đang phá giải Cơ quan của căn phòng thứ chín ở phía Đông, thì trong hai căn phòng thứ chín ở hai phía khác,

cục diện rất nhanh đã giải quyết xong.

Bên phía Thủy tặc đoàn Tàn Huyết, lão đạo thanh bào giỏi về trộm mộ, đối với Trận pháp Cơ quan cũng tính là tinh thông.

Quan trọng hơn chính là, bọn họ có nhiều người, còn có cường giả Chân Linh Cảnh tọa trấn, mặc dù gặp phải không ít nguy hiểm phiền toái, nhưng cũng đều nhất nhất bài trừ được hết.

Mà bên phía Hoành Thủy Trại, Bích Xảo Ngọc thân là thiên tài trong lĩnh vực Cơ quan, hơn nữa lại từng theo học Đại sư Cơ quan một khoảng thời gian.

Một đường tiến lên này, nàng cũng học tập thêm rất nhiều kinh nghiệm mới, khả năng phá giải Cơ quan cũng càng lúc càng lão luyện hơn. Hơn nữa, có Bích lão gia thân là cường giả Chân Linh Cảnh đi theo, toàn bộ hành trình đều bảo hộ nàng cực kỳ cẩn thận.

Chỉ luận về hiệu suất phá giải, bên phía Triệu Phong hẳn là nhanh nhất, thậm chí còn vượt qua cả một phương Thủy tặc đoàn Tàn Huyết nữa.

Chẳng qua, hắn luôn đòi hỏi phải đạt tới hoàn mỹ, mỗi một cửa đều nhất định phải tìm được đồ tốt, tuyệt đối không chịu buông tha thứ gì cả.

Hơn nữa, hắn cũng không quá mức tinh thông về phương diện Cơ quan, lại chỉ có duy nhất một người, cho dù có cộng thêm Tiểu Tặc Miêu, thì cũng chỉ tương đương với hai người mà thôi, so với hai phương còn lại, về mặt tốc độ thì không phân cao thấp.

o0o

Thời điểm khi mà ba phương nhân mã đang dốc hết sức suy nghĩ phá giải các Cơ quan, thì ba đạo thân ảnh đã thong dong đi xuyên qua Trùng Hà.

Gã thanh niên cẩm bào cầm đầu khẽ vung cây quạt xếp trong tay mình lên, một đạo khí tức phấn hồng bùng phát ra trong phạm vi mười trượng. Đám Phệ Thi Trùng xung quanh đó trong khoảnh khắc hóa thành một đám chất lỏng màu tro rơi xuống.

Luận thực lực, gã thanh niên cẩm bào so với những cường giả Chân Nhân Cấp bình thường còn mạnh hơn không ít.

Ba đạo thân ảnh rất nhanh đi tới phía trước cự quan tử đồng.

- Đông, Nam, Bắc, ba phiến đại môn này đều đã có người đi vào rồi!

Lão giả thấp lùn sau khi đi vòng quanh một vòng, liền xác định đại môn của nhóm người mình chính là nằm ở phía Tây, cũng chính là ở phương hướng đối diện với đại môn mà Triệu Phong đi vào.

Trên đại môn thanh đồng ở phía Tây, chưởng ấn trên đó và bàn tay của gã thanh niên cẩm bào giống nhau như đúc.

- Chúng ta có phải là đã tới chậm rồi không?

Nữ tử váy hoa có chút lo lắng, nói.

- Hẳn là có thể đuổi kịp! Chẳng qua, dựa theo bố cục của Cơ quan mà nói, bốn phương Đông Tây Nam Bắc, khí tượng ở phía Đông là tốt nhất! Đông chính là Đông gia, ở trong bố cục của giới Cơ quan, chính là đại biểu cho “Thắng giả”! Nếu ta đoán không sai, người đầu tiên ấn dấu tay lên trên tấm bia đá, chính là người đi vào đại môn phía Đông!

Ánh mắt của lão giả thấp lùn chợt lóe lên.

Hắn phân tích quả thật không sai, đại môn ở phía Đông, chính là phía Triệu Phong tiến vào.

- Ta mặc kệ hắn là Đông gia hay là Tây gia, ngày hôm nay, tất cả những người có mặt ở đây, toàn bộ đều phải chết!

Vẻ mặt gã thanh niên cẩm bào tràn ngập tự tin, mơ hồ có một loại ý tứ cuồng ngạo trong đó.

Lão giả thấp lùn cười khổ một tiếng, cũng không nói lời nào.

Gã Đào Phiến phi tặc này, chính là đệ tử kiệt xuất nhất lúc sinh thời của Thủy Nguyệt đại đạo, thủ đoạn tầng tầng bất tận, Bích lão gia hay là Tàn Huyết Ngốc Ưng, đều không có khả năng là đối thủ của hắn.

Còn một điểm quan trọng nữa…

Vị lão giả thấp lùn do Đào Phiến phi tặc dẫn theo, chính là một Đại sư Cơ quan, tạo nghệ trong lĩnh vực Cơ quan, so với Thủy Nguyệt đại đạo còn cao siêu hơn nhiều.

Một tổ hợp như vậy, quả thật có thể ở nơi này hoành hành không chút cố kỵ.

Sau khi gã thanh niên cẩm bào mở ra đại môn, ba người trong chớp mắt liền tiến vào đại môn phía Tây.

Cùng ở chung tầng thứ nhất, phương hướng của bọn họ và Triệu Phong vừa vặn đối diện nhau.

Tốc độ phá giải Cơ quan của lão giả thấp lùn cơ bản có thể dùng hai chữ kỳ tích để mà hình dung.

Mấy căn phòng phía trước, hắn chỉ cần đi vào liếc nhìn một vòng, liền nhất cử phá giải thành công.

- Haizzz… bố cục của những Cơ quan này, quả thật còn rất thô ráp. Thời điểm khi Thủy Nguyệt đại đạo bố trí chúng, hình như có chút gấp gáp rồi!

Lão giả thấp lùn nhàn nhã giống như là đang dạo chơi quanh sân vườn vậy.

Ba người gần như không hề dừng lại, một hơi liền phá giải luôn đến căn phòng thứ chín.

Đúng như lời của lão giả thấp lùn nói, con đường phía Tây này, về mặt khí tượng cũng không tốt lắm, không chỉ có khó khăn hơn nhiều, mà cho dù thành công phá giải được, thì cũng không có bao nhiêu thu hoạch.

Phía Đông chính là bố cục Thắng giả, cơ bản là có được ưu thế nhất thiên độc hậu.

Triệu Phong chính là người đầu tiên lưu lại chưởng ấn trên tấm bia đá, đến trước được trước, cơ quyên xảo hợp, liền đạt được ưu thế tự nhiên vô cùng lớn.

Nhưng dù là vậy, thì tốc độ phá giải của lão giả thấp lùn vẫn chiến thắng tuyệt đối!

Két… băng!

Căn phòng thứ chín, bị lão giả thấp lùn trong thời gian hai mươi hơi thở liền thành công phá giải.

Mà đồng thời trong lúc đó, ba phe bọn Triệu Phong, Thủy tặc đoàn Tàn Huyết, Hoành Thủy Trại, vẫn còn loay hoay tại căn phòng thứ chín, trong thời gian nửa canh giờ sắp tới chưa chắc đã có thể phá quan đi vào được.

Cũng có nghĩa là, lão giả thấp lùn phá giải chín căn phòng Cơ quan, mà ba phương còn lại, một căn phòng cũng không kịp phá giải thành công!

Cái gọi là Đại sư, chính là thân phận có quyền uy tuyệt đối ở một lĩnh vực nào đó, căn bản không cần hoài nghi! Cho dù là Thủy Nguyệt đại đạo sống lại, cũng không thể không thừa nhận sự chênh lệch trong này được.

Thành công phá giải căn phòng thứ chín, ba người Đào Phiến phi tặc chính là người đầu tiên đến được căn phòng trung tâm của tầng thứ nhất.

Trước mắt là một bố cục như một cái quảng trường nhỏ.

Ở trung tâm cái quảng trường nhỏ này, đặt một cái quan tài thủy tinh. Trên vách tường bốn phía Đông Tây Nam Bắc đều có bốn cánh cửa thanh đồng đang đóng kín, trên mặt cũng đồng dạng có bốn dấu chưởng ấn.

Bên trong quan tài thủy tinh sắp đặt rất nhiều những kỳ trân dị bảo, bao gồm cả những vật liệu cao cấp hiếm thấy, kim ngân châu báu sáng ngời, thậm chí còn có các loại bảo vật, Thần binh cấp bậc Linh cấp nữa!

Đủ các loại vật bồi táng thiên hình vạn trạng, khiến người ta nhìn vào cũng phải hoa mắt chóng mặt.

Tùy tiện chọn ra bất cứ một kiện bảo vật nào trong này, đều có thể khiến cho cường giả Chân Linh Cảnh bình thường đỏ mắt.

Chẳng qua, bên trong cái quan tài thủy tinh kia cũng không có thi hài.

- Dựa theo bố cục mà nói, vật bồi táng ở tầng thứ nhất không phải là tốt nhất. Vật bồi táng ở tầng thứ hai sẽ tốt hơn. Mà tới tầng thứ ba, mới là chỗ đặt thi hài của Thủy Nguyệt đại đạo và những bảo vật quan trọng nhất lúc sinh thời của hắn.

Lão giả thấp lùn nói.

Hắn thậm chí còn đề nghị có thể buông tha cho những vật bồi táng ở tầng thứ nhất, đi thẳng lên tầng thứ hai.

Nhưng mà, Đào Phiến phi tặc và nữ tử váy hoa đều không hề động đầy, ánh mắt cứ nhìn chằm chằm vào những vật bày bố bên trong cái quan tài thủy tinh kia.

- Bách Hoa Nang! Không ngờ lại có Bách Hoa Nang!

Đào Phiến phi tặc không nhịn được xúc động, vẻ mặt cực kỳ kích động.

Nữ tử váy hoa xinh đẹp cũng giương mắt nhìn chằm chằm vào một cái túi vải màu sắc rực rỡ đặt bên trong cái quan tài thủy tinh. Kích thước cái túi vải kia chỉ ước chừng một nắm tay mà thôi.

- Bách Hoa Nang? Trong này không ngờ lại đặt Bách Hoa Nang, một

trong Thủy Nguyệt Tứ Bảo!

Lão giả thấp lùn nghe vậy, cũng kinh hô thất thanh một tiếng.

Thủy Nguyệt Tứ Bảo chính là bốn kiện trọng bảo mà ngày xưa Thủy Nguyệt đại đạo lúc còn sống dùng để rong ruổi Đại quốc Thiên Bồng.

Trong đó, Bách Hoa Nang chính là một loại lợi khí phụ trợ cực kỳ nổi danh của Thủy Nguyệt đại đạo, bên trong chứa đựng hàng trăm loại độc hương, độc tán, độc khí… vô cùng hiệu dụng. Túy Tiên Hương lúc trước, cũng chỉ là một trong số những loại độc hương trong Bách Hoa Nang này mà thôi.

- Bên trong Bách Hoa Nang ẩn chứa hàng trăm loại độc hương, nhuyễn hương, dược tán, hoặc là các loại dược vật khác. Trong đó không ít các loại dược vật có thể khiến cho cường giả Chân Linh Cảnh cũng phải ôm hận. Một ít loại độc vật, thậm chí có thể trong khoảnh khắc độc chết cường giả Chân Chủ Cấp! Còn có một vài loại dược vật kỳ quái, có thể trong khoảnh khắc tăng cường chiến lực, hoặc là lâm nguy cứu mạng nữa!

Thanh âm nữ tử váy hoa run rẩy không thôi.

Cái Bách Hoa Nang này chính là Thánh bảo mà bất cứ kẻ Tà đạo nào nằm mơ cũng đều muốn lấy được. Công dụng vô cùng, vô hình chế nhân, giết người, cứu người, phụ trợ cường hóa… hoàn toàn là một túi vải toàn năng bách bảo.

Một khi có được vật này, cho dù là một người sức trói gà không chặt, cũng có cơ hội diệt sát cường giả Chân Linh Cảnh!

Chương 289: Các phương tề tụ

Mặc dù dựa theo bố cục lăng mộ mà nói, thì vật bồi táng ở tầng thứ nhất cũng không phải là thứ tốt nhất, nhưng mà trong này lại có một kiện vật phẩm phi thường quan trọng trong Thủy Nguyệt Tứ Bảo làm vật áp trục.

Chỉ cần có món Thánh bảo Tà đạo Bách Hoa Nang này ở đây, Đào Phiến phi tặc tuyệt đối không có khả năng bỏ qua.

Nhưng mà ba người bọn Đào Phiến phi tặc cũng không có khinh thường vọng động.

Lăng môn của Thủy Nguyệt đại đạo, Cơ quan xuất hiện lớp lớp, hung hiểm vô cùng, càng đến thời khắc mấu chốt, càng không thể nào dễ dàng khinh xuất được.

Lão giả thấp lùn ở trước quan tài thủy tinh đảo qua một vòng, sắc mặt hơi chút ngưng trọng:

- Bố cục Cơ quan ở nơi này, cao minh hơn bên ngoài rất nhiều, tính hung hiểm cũng rất lớn!

So sánh với những Cơ quan Trận pháp bố trí trên cái quan tài thủy tinh này, những căn phòng lúc trước xông qua có thể nói là đồ chơi trẻ con, không đáng nhắc tới.

- Đại sư cứ việc từ từ mà làm!

Gã thanh niên cẩm bào thoáng mỉm cười, ánh mắt cũng nhìn về phía quan tài thủy tinh, phóng thích ra linh thức, liên thủ với lão giả thấp lùn từ từ phá giải.

Bản thân hắn là đệ tử kiệt xuất nhất của Thủy Nguyệt đại đạo, ở phương diện Cơ quan Trận pháp cũng có nghiên cứu nhất định.

Thời gian từng chút một trôi qua, lão giả thấp lùn chung quy cũng là Đại sư Cơ quan, riêng tạo nghệ trong lĩnh vực này đã vượt qua Thủy Nguyệt đại đạo, tiến trình phá giải vô cùng nhanh chóng rõ ràng.

Thời gian chừng nửa canh giờ trôi qua, các bố cục Cơ quan ở bốn phía quan tài thủy tinh đã được giải trừ hơn phân nửa.

Quan tài thủy tinh kia cũng đã mở ra được một khoảng hở cỡ chừng một bàn tay.

Lúc này, ba người bọn Đào Phiến phi tặc đã có thể miễn cưỡng thu lấy những vật bồi táng đặt bên ngoài rìa. Thần sắc ba người dị thường hưng phấn.

Giá trị của những vật bồi táng bên trong quan tài thủy tinh tầng thứ nhất này, cũng đã vượt qua cất chứa của một cường giả Chân Huyền Cấp bình thường. Nếu cộng thêm vào giá trị diệu dụng của Bách Hoa Nang trong giới Tà đạo, thậm chí có thể bằng được tài phú của cả một cường giả Chân Chủ Cấp nữa.

Két chi!

Ở mặt đông của quảng trường nhỏ, cánh cửa nơi đó đột nhiên mở ra!

Một gã thiếu niên tóc lam, sắc mặt lạnh lùng chậm rãi từ sau cánh

cửa đi ra.

Biến hóa xuất kỳ bất ý xảy ra này, khiến cho ba người bọn thanh niên cẩm bào nhất thời sửng sốt một trận.

Đến khi ba người bọn thanh niên cẩm bào phát hiện ra người tới chỉ là một gã thiếu niên Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, liền không khỏi nhìn nhau mỉm cười một cái.

Bên trong nụ cười kia tràn ngập cảm giác tàn nhẫn lạnh lùng.

- Ha ha… Tên tiểu tử này, chính là Đông gia, Thắng giả gì đó sao?

Ánh mắt gã thanh niên cẩm bào có chút chế giễu, trước sau liếc mắt nhìn về phía lão giả thấp lùn cùng với Triệu Phong một cái.

Dựa theo lời nói lúc trước của lão giả thấp lùn, cửa vào phía Đông của lăng mộ, khí tượng vận mệnh chính là tốt nhất.

Cửa phía Đông chính là Đông gia, chính là vận mệnh Thắng giả!

Lão giả thấp lùn trầm mặc không nói lời nào, chỉ khẽ hít sâu một hơi, có chút thương hại, liếc mắt nhìn Triệu Phong một cái, không đành lòng.

Mặc dù Triệu Phong đã lựa chọn cửa vào có vận mệnh tốt nhất, nhưng mà hắn thế đơn lực bạc, thực lực quá mức nhỏ bé.

Đào Phiến phi tặc muốn giết chết gã thiếu niên này, chỉ cần nháy mắt một cái là xong, không cần phải mất chút sức nào cả.

Triệu Phong đi vào quảng trường nhỏ, đầu tiên liền phát hiện ra ba người bọn thanh niên cẩm bào đang phá giải Cơ quan nơi đó.

Đặc biệt gã thanh niên tay cầm cây quạt xếp kia, mang cho hắn một loại cảm giác nguy cơ mãnh liệt.

Chẳng qua, tâm thần Triệu Phong vẫn trấn định, không chút bối rối, ánh mắt thoáng đảo qua, một phen dò xét rõ ràng hoàn cảnh bốn phía xung quanh.

Bốn phía của quảng trường nhỏ này cũng đồng dạng có bốn cánh cửa thanh đồng, phân chia bố cục Đông Tây Nam Bắc.

Phía Đông nơi Triệu Phong vừa mới đi vào, chưởng ấn trên cánh cửa thanh đồng cùng bàn tay của hắn hoàn toàn ăn khớp với nhau.

Cũng chính là nói, Triệu Phong chỉ cần đặt tay lên trên dấu chưởng ấn kia, liền có thể tiến vào thông đạo tầng thứ hai.

- Tiểu lam mao (tiểu tử lông lam), ngươi có muốn đặt cược một chút không? Trước khi ngươi kịp mở ra đại môn, thì có kịp chạy thoát khỏi tay ta hay không?

Thanh quạt xếp trong tay gã thanh niên cẩm bào không ngừng mở ra xếp vào, bộ dáng tràn ngập vẻ chế giễu.

Với cấp bậc tu vi thực lực của hắn, muốn giết chết một tên tiểu tử Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, giống như là một trò đùa vậy, hiện tại chẳng qua chỉ muốn đùa giỡn tên tiểu bối này một chút mà thôi.

Triệu Phong không hề cử động, vẻ mặt không chút biểu tình. Hắn quả thật cảm nhận được cảm giác nguy hiểm từ người tên thanh niên cẩm bào kia. Nhưng mà hắn hoàn toàn tự tin có thể chạy trốn được.

Chỉ là, nếu dễ dàng từ bỏ những bảo vật bên trong quan tài thủy tinh kia, Triệu Phong cũng có chút không cam lòng. Nhưng hắn vẫn không hề xem thường vọng động.

Két chi!

Đột nhiên đúng lúc này, cánh cửa phía Bắc quảng trường chợt mở ra, từ trong bước ra mấy đạo thân ảnh.

Tàn Huyết Ngốc Ưng, lão đạo thanh bào và hai gã thủy tặc khác.

Đám người này trên người tràn ngập bụi bặm và khói đen, bộ dáng vô cùng chật vật.

Chẳng qua, lệ khí trên người bọn họ, đặc biệt là khí tức Chân Linh trên người của Tàn Huyết Ngốc Ưng cũng khiến cho thanh niên cẩm bào phải đặc biệt chú ý.

Trùng hợp đúng lúc này, các Cơ quan Trận pháp bốn phía xung quanh quan tài thủy tinh đã được phá giải hoàn tất, đạt tới thời khắc phi thường quan trọng.

Sự xuất hiện của bên phía thủy tặc khiến cho lực chú ý của gã thanh niên cẩm bào dời đi, tạm thời xem nhẹ sự tồn tại của gã thiếu niên Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh nhỏ bé không đáng nhắc tới kia.

- Là ngươi! Đào Phiến phi tặc!

Tàn Huyết Ngốc Ưng nhìn thấy gã thanh niên cẩm bào tay cầm cây quạt xếp kia, không khỏi hít mạnh một ngụm lãnh khí.

Đều là cường giả Chân Linh Cảnh, nhưng uy vọng và thực lực của

Đào Phiến phi lớn hơn hắn rất nhiều.

Đào Phiến phi tặc hừ lạnh một tiếng. Tàn Huyết Ngốc Ưng dù sao cũng là một cường giả Chân Linh Cảnh, mặc dù hắn cũng không để vào trong mắt, nhưng cũng không thể dễ dàng khinh thị.

Bốn người bọn Tàn Huyết Ngốc Ưng mang theo thần tình cảnh giới, cẩn cẩn thận thận tiếp cận quan tài thủy tinh.

Cây quạt xếp trong tay Đào Phiến phi tặc cực kỳ có tiết tấu không ngừng xếp mở, trong mắt lóe lên một trận hàn ý lạnh đến thấu xương.

Không khí giữa hai bên phi thường ngưng trọng, ai cũng đều không dễ dàng buông tha cho vật bồi táng đặt trong quan tài thủy tinh ở tầng thứ nhất này.

Két chi!

Đột nhiên đúng lúc này, từ phía Nam, một cánh cửa nhỏ đột nhiên mở ra, một vài thân ảnh từ bên trong đi ra.

Đám người này, lấy Bích lão gia dẫn đầu, vẻ mặt tràn đầy muội than, bộ dáng vô cùng chật vật. Mà phía sau hắn còn có Bích Xảo Ngọc và Gia chủ Bích gia, cùng với một vị cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh khác nữa.

Lại có thêm một phương trận doanh mới, một vị cường giả Chân Linh Cảnh mới có thể ảnh hưởng đến thế cục!

Đào Phiến phi tặc khẽ hít nhẹ một hơi, thanh quạt xếp trong tay khẽ xếp lại, chiến ý vừa mới dâng lên đã hạ xuống.

Lấy một địch hai, hắn vẫn có tự tin rất lớn, ít nhất tự bảo vệ mình có thừa. Chẳng qua nếu muốn đánh lui hai cường giả Chân Linh Cảnh, độc chiếm bảo tàng, vậy thì độ khó khăn liền tăng lên rất nhiều.

Nhất thời, ba phương nhân mã liền hình thành nên một thế cân bằng vi diệu.

Ngược lại gã thiếu niên Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh Triệu Phong này, lại bị cả ba phương đồng thời xem nhẹ!

- Hắc Vân đại sư!

Bích lão gia và Bích Xảo Ngọc đồng thời giật mình nhìn về phía lão giả thấp lùn kia.

Lão giả thấp lùn, cũng chính là Hắc Vân đại sư theo như lời bọn họ nói, giờ phút này đang tận lực phá giải Cơ quan, khóe miệng nhếch lên một tia chua xót nhàn nhạt:

- Bích lão gia, Xảo Ngọc, thế cục hiện tại, chúng ta căn bản là không thể nào đứng ở cùng một phương được!

Triệu Phong nghe thấy vậy, không khỏi tỉnh ngộ.

Trước kia Bích lão gia từng đề cập qua, Bích Xảo Ngọc trước đây từng theo học một vị Đại sư Cơ quan, tuy rằng cũng chỉ là một đệ tử ký danh mà thôi.

Mà hiện tại, vị sư tôn kia của Bích Xảo Ngọc, chính là người ở trước mặt đây!

- Khó trách tốc độ xông quan của ba người này nhanh đến như vậy! Hóa ra là có một vị Đại sư Cơ quan trong nhóm!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên. Không cần đoán cũng biết, Hắc Vân đại sư khẳng định là đã bị Đào Phiến phi tặc khống chế, đến đây tiến hành phá giải Cơ quan.

- Chư vị, không bằng như vầy đi, các bảo vật bên trong quan tài thủy tinh, ba phương chúng ta hiệp thương phân phối…

Trên mặt gã thanh niên cẩm bào này lộ ra một nụ cười ôn hòa.

Đề nghị này, khiến cho Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng thoáng thở ra một hơi.

Đào Phiến phi tặc chính là đệ tử chân truyền của Thủy Nguyệt đại đạo, phi thường quen thuộc đối với các loại nhuyễn hương, độc tán…, có thể giết người trong vô hình, thật khó đối phó.

Cho dù là hai người liên thủ, nhiều nhất cũng chỉ có thể đấu ngang tay với Đào Phiến phi tặc mà thôi.

Sau khi ba phương trải qua một hồi đàm phán, bên phía Đào Phiến phi tặc xuất lực lớn nhất, độc chiếm năm thành bảo tàng.

Mà năm thành còn lại, thì sẽ do hai bên Tàn Huyết Ngốc Ưng và Hoành Thủy Trại chia đều.

Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng cũng không có phản đối, xem như là cam chịu thiệt thòi.

Còn về phía phương thứ tư là Triệu Phong, tự nhiên bị ba trận doanh kia hoàn toàn bỏ qua không thèm nhắc tới.

- Hừ! Chờ khi ta lấy được Bách Hoa Nang, diệt sạch toàn bộ các

ngươi, căn bản chính là dễ như trở bàn tay!

Gã thanh niên cẩm bào bất động thanh sắc, trong lòng lại cười lạnh một trận.

Mà nữ tử váy hoa bên cạnh hắn, khóe miệng cũng nhếch lên một tia trào phúng, liếc mắt nhìn về phía thanh niên cẩm bào một cái.

Chỉ cần hai người bọn họ lấy được Bách Hoa Nang, tùy tiện phát động một loại độc hương cường đại bên trong đó, liền có thể dễ dàng thoải mái giết chết một gã Chân Nhân Cấp bình thường.

Bách Hoa Nang ở trong phần đông đám bảo vật trong quan tài thủy tinh, cũng không tính là quá mức bắt mắt. Dù sao thì cái túi này chỉ tính là dị vật kỳ bảo, giá trị ở chỗ công dụng của nó, về phần chất liệu thì ngay cả Thần binh Phàm cấp cực phẩm còn tốt hơn nó nhiều.

Nếu không biết được công dụng của Bách Hoa Nang, vậy thì nó nhìn qua cũng còn thua kém cả một kiện Thần binh Phàm cấp cực phẩm.

Bởi vậy, ngay cả Triệu Phong có được Thần Linh Nhãn, nhưng cũng bỏ qua Bách Hoa Nang.

- Sư tôn Thủy Nguyệt đại đạo là nhân vật của trăm năm trước đây, trước mắt có nhiều vật bồi táng giá trị như vậy, những người này cũng đều chưa gặp qua sư tôn và Bách Hoa Nang, phỏng chừng cũng sẽ không biết được lai lịch và giá trị của nó!

Nhưng mà, tình huống cũng không thuận lợi giống như thanh niên cẩm bào nghĩ.

Vị lão đạo thanh bào am hiểu trộm mộ kia, khi ánh mắt xẹt qua Bách Hoa Nang, trên mặt có chút biến sắc.

- Tàn Huyết Lão đại, cái túi vải màu sắc rực rỡ không chút bắt mắt kia, rất có thể chính là Bách Hoa Nang, một trong Thủy Nguyệt Tứ Bảo giúp cho Thủy Nguyệt đại đạo có thể rong ruổi thiên hạ đó!

Lão đạo thanh bào âm thầm truyền âm nói.

Tàn Huyết Ngốc Ưng nghe thấy vậy, trong lòng thoáng rùng mình một cái, thầm nghĩ không tốt, nhất thời hiểu được dụng ý của Đào Phiến phi tặc.

Đồng thời một bên khác, khi ánh mắt của Bích lão gia xẹt qua Bách Hoa Nang, sắc mặt cũng có chút ngưng trọng, nhưng rất nhanh lại bất động thanh sắc.

Đào Phiến phi tặc hiển nhiên là đã xem nhẹ kiến thức của hai bên. Lão đạo thanh bào chính là Đại sư Trộm mộ, Bích lão gia thì mặc dù trường kỳ ở trong Hoành Thủy Trại, nhưng cũng là hạng người kiến thức phong phú.

Trong số mọi người ở đây, chỉ có mình Triệu Phong là không biết giá trị và công dụng của Bách Hoa Nang mà thôi. Thần Linh Nhãn của hắn ngược lại tập trung vào những món vật phẩm còn lại trong quan tài thủy tinh.

- Chậc chậc… trong các vật bồi táng, không ngờ có cả một lọ Bách Hoa Thánh Dịch! Loại kỳ vật này chính là Thánh dịch bí chế của Bách Hoa Môn năm xưa, có hiệu quả phụ trợ đột phá Chân Linh Cảnh, thúc đẩy chân lực lột xác thành Chân Linh khí!

Gã thanh niên cẩm bào giương mắt nhìn về phía một cái chai màu lam đặt trong đống đồ bồi táng, có ý di dời lực chú ý của mọi người.

Triệu Phong nghe thấy vậy, trong lòng nhất thời máy động. Cái món Bách Hoa Thánh Dịch này, nghe qua có điểm giống như là phiên bản cao cấp hơn của Thuế Linh Đan!

Két khanh!

Thanh âm cái nắp quan tài thủy tinh nặng nề rơi xuống mặt đất, nhất thời chấn động tiếng lòng của toàn bộ đám người nơi này.

Nắp quan tài đã mở ra, phá giải Cơ quan thành công!

Ngay khoảnh khắc phá giải thành công kia, Hắc Vân đại sư cũng không có chút tham lam nào, nhanh chóng rời khỏi khu vực tranh chấp.

Gần như đồng thời cùng lúc đó, ba cường giả Chân Linh Cảnh, uy áp Chân Linh nhất thời bộc phát toàn trường, lao thẳng về phía quan tài thủy tinh.

Rầm ầm! Bồng! Oanh!

Ba cường giả Chân Linh Cảnh ở trên không trung của quan tài thủy tinh giao phong với nhau. Dư ba uy năng Chân Linh Cảnh cường đại một phen hất cho quan tài thủy tinh trực tiếp chấn văng lên không trung.

Rất nhiều vật bồi táng nhất thời tung bay rợp trời.

- Hửm? Chuyện gì xảy ra? Ba gã cường giả Chân Linh Cảnh này, vì cái gì không lo cướp đoạt Thần binh Linh cấp và các vật liệu quý hiếm khác, mà lại đi tranh chấp một cái túi vải màu sắc rực rỡ như vậy?

Vẻ mặt Triệu Phong tràn ngập khó hiểu.

- Cút hết cho ta!

Thanh quạt xếp trong tay thanh niên cẩm bào vung lên, một mảnh hư ảnh hồng sắc lóe sáng, chiếu rọi gần phân nửa cả quảng trường.

Ba đại cường giả Chân Linh Cảnh dốc sức ra tay, cũng chỉ vì tranh đoạt một cái túi vải màu sắc rực rỡ nhỏ cỡ chừng nắm tay!

Những người còn lại, tu vi phần lớn là Nửa bước Chân Linh Cảnh, một bên kháng cự lại dư ba trận chiến giữa ba cường giả Chân Linh Cảnh, một bên tranh đoạt những bảo vật đang tung bay trong không trung kia.

- Cướp!

Ánh mắt Triệu Phong sáng ngời, Âm Ảnh Phi Phong rung lên, thân hình ảm đạm, kéo theo một đạo điện quang ám sắc, phóng vọt vào tràng hỗn chiến.

Bởi vì có được Âm Ảnh Phi Phong và áo nghĩa của Điện Chi Truyền Thừa tầng một viên mãn, luận tốc độ bùng phát trong khoảnh khắc, Triệu Phong gần như không kém so với cường giả Chân Linh Cảnh bình thường.

Vài nhịp hô hấp trôi qua, hắn liền cướp đoạt được mấy kiện Thần binh Phàm cấp cực phẩm, toàn bộ đều có thể sánh ngang với La Hầu Cung, thậm chí còn thuận tay chộp lấy mấy khối vật liệu quý hiếm nữa.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu cũng trong lúc hỗn loạn mà xuất thủ, động tác không thua kém bất cứ kẻ nào.

- Bách Hoa Thánh Dịch!

Lão đạo thanh bào hô nhỏ một tiếng, cùng với nữ tử váy hoa đồng thời cố gắng tranh đoạt cái lọ chứa một loại chất lỏng màu lam kia.

Tu vi của hai người đều là Nửa bước Chân Linh Cảnh, nếu như có thể đoạt được Thánh dịch bí chế của Bách Hoa Môn năm xưa, liền có thể đạt tới mười thành khả năng tấn chức Chân Linh Cảnh!

- Bách Hoa Thánh Dịch này có tác dụng trợ giúp ta tấn chức Nửa bước Chân Linh Cảnh, quá độ lên Chân Linh Cảnh!

Ánh mắt Triệu Phong sáng ngời, nhìn chăm chú vào cái lọ màu lam kia.

Tốc độ của hắn rất dễ dàng vượt qua được lão đạo thanh bào và nữ tử váy hoa.

Cao thấp lập tức phân ra rõ ràng!

- Tiểu súc sinh, mau buông ra!

Lão đạo thanh bào rống lên như sấm, trơ mắt nhìn thấy Triệu Phong như một tia chớp chụp được bình Bách Hoa Thánh Dịch kia.

Thần tình nữ tử váy hoa cũng trở nên lạnh lẽo, thúc giục Nửa bước Chân Linh khí, cùng nhau đánh thẳng về phía Triệu Phong.

Chương 290: Tranh đoạt bách hoa nang

Bách Hoa Thánh Dịch đối với ba cường giả Chân Linh Cảnh ở đây mà nói, cũng không tính là trân bảo quý hiếm gì cả.

Nhưng mà đối với hai cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh như nữ tử váy hoa và lão đạo thanh bào mà nói, giá trị của nó tuyệt đối cao hơn cả Thần binh Linh cấp bình thường.

Nữ tử váy hoa xinh đẹp, Nửa bước Chân Linh Khí đã chuyển hóa được tới bảy thành, tu vi vô cùng tiếp cận Chân Linh Cảnh.

Nếu như lại có được thêm Bách Hoa Thánh Dịch phụ trợ, nàng cơ bản xác định chắc chắn có thể đột phá Chân Linh Cảnh.

Mà tu vi của lão đạo thanh bào cũng không kém hơn bao nhiêu, mức độ khát vọng đối với Bách Hoa Thánh Dịch cũng không kém hơn so với khát vọng đối với Bách Hoa Nang.

Bách Hoa Nang, hai người đều không dám nhúng tay vào, đó là bảo vật do ba cường giả Chân Linh Cảnh tranh chấp.

Giờ phút này, mắt thấy sắp sửa đắc thủ Bách Hoa Thánh Dịch, lại bị một gã thiếu niên Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cướp đi, sự phiền não và lửa giận trong lòng của bọn họ căn bản không thể nào hình dung hết.

Vụt!

Triệu Phong vững vàng bắt lấy Bách Hoa Thánh Dịch, lập tức đem nó nhét vào trong trữ vật thủ trạc.

- Tiểu súc sinh, lưu lại Bách Hoa Thánh Dịch, tha cho ngươi không chết!

- Tiểu đệ đệ, mau mau giao Bách Hoa Thánh Dịch ra cho tỷ tỷ, ta sẽ cầu xin sư huynh, lưu cho ngươi một đường sống!

Lão đạo thanh bào và nữ tử váy hoa ở trong tràng hỗn loạn, không ngừng công kích về phía Triệu Phong.

Vù!

Triệu Phong kéo theo một đạo điện quang, rất nhanh né tránh, tốc độ hoàn toàn vượt xa hai người, thong dong tránh thoát mấy lần công kích hung mãnh.

Không chỉ như thế, hắn một mặt không ngừng né tránh, nhưng vẫn không quên cướp đoạt những chiến lợi phẩm đang tung bay hỗn loạn trong không trung.

Linh đan, vật liệu, Thần binh, kỳ trân dị bảo… từng kiện từng kiện vật bồi táng đều bị Triệu Phong thuận tay thu lấy.

Mà Tiểu tặc miêu ở một bên, tốc độ cũng không kém chút nào, số bảo vật nó cướp được, so với chủ nhân cũng không hề ít hơn.

Mà Gia chủ Bích gia, Bích Xảo Ngọc đứng một bên, chỉ có thể trừng mắt há miệng mà nhìn.

Dưới trận chiến tranh đoạt của ba cường giả Chân Linh Cảnh, dưới sự truy sát của hai cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh, một người

một mèo này quả thật giống như cá gặp nước, muốn gió được gió, muốn mưa được mưa!

- Tiểu súc sinh này, tốc độ không ngờ lại nhanh như vậy! Cái áo choàng kia, chẳng lẽ lại là Bảo vật Truyền Thừa?

Sắc mặt lão đạo thanh bào ngưng trọng, trong mắt tràn ngập tham lam và oán hận.

- Thứ mà hắn lĩnh ngộ chính là Điện Chi Áo Nghĩa cực kỳ hiếm thấy, am hiểu phương diện tốc độ!

Mà nữ tử váy hoa đang tiến hành truy sát, cũng có chút quá sức.

Triệu Phong ở trong tràng hỗn loạn, so với bọn họ càng thong dong như ý hơn nhiều. Tùy tiện phất tay một cái, liền có thể hóa giải được dư ba chiến đấu của ba cường giả Chân Linh Cảnh, cũng không có chút cảm giác chật vật gì. Thực lực bậc này, hoàn toàn không thua kém cường giả Chân Linh Cảnh bình thường.

Mà trên thực tế, Triệu Phong cố ý không muốn cùng đám người bọn họ chiến đấu.

Cái này cũng không phải chỉ bởi vì thực lực của bọn họ hơn xa bất cứ kẻ nào trong Ám Vũ Tứ Ảnh, mà còn một vài nhân tố khác nữa.

Nếu như Triệu Phong ra tay đánh chết hoặc làm trọng thương một người nào đó trong số bọn họ, sẽ phá vỡ sự cân bằng giữa ba thế lực, như vậy nhất định sẽ khiến cho cường giả Chân Linh Cảnh chú ý rồi ra tay can thiệp.

Còn nữa, nhân thời khắc hỗn loạn này, cướp đoạt thêm vài món bảo vật mới là tốt nhất! Thời gian chính là tiền bạc a!

- Huyền Xà Huyết Tiên!

- Sợi roi này năm xưa là thuộc về Xích Nguyệt Ma Giáo, là một kiện Thần binh cực kỳ nổi danh năm xưa!

Trong đám người tranh đoạt, lại một lần nữa phát sinh một trận kịch đấu.

Thủy tặc đoàn Tàn Huyết và Hoành Thủy Trại nhất thời bộc phát đại chiến một trận.

Một sợi roi Thần binh Linh cấp huyết văn ngân sắc vặn vẹo trên không trung, cực kỳ quỷ dị, lộ ra vài tia huyết tinh nhàn nhạt.

Trong số các vật bồi táng, thì Thần binh Linh cấp có đến năm sáu kiện, nhưng mà chỉ luận về giá trị cao nhất, thuộc tính kỳ lạ nhất, thì chính là sợi roi này!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đảo qua, có chút kỳ quái. Khí tức của sợi Huyền Xà Huyết Tiên này, cũng chỉ là Linh cấp hạ phẩm mà thôi, so với các Thần binh còn lại thì có chút thua kém a!

Chẳng qua, về mặt khí tức, thì sợi Huyền Xà Huyết Tiên này có chút giống với thanh Huyết Nguyệt Phệ Linh Kiếm năm xưa hắn từng đoạt được từ chỗ của Hộ pháp Huyết Cương Đà tại Xích Nguyệt động quật. Chẳng qua Huyết Nguyệt Phệ Linh Kiếm khi đó đã là Thần binh bị tổn hại.

- Nếu như lần này đạt được kỳ ngộ, ngày sau ta đột phá Chân Linh Cảnh, khẳng định cần có một thanh Thần binh cận chiến tiện tay. Vũ khí loại roi như thế nào, quả thật thích hợp cận chiến triền đấu với Điện Chi Truyền Thừa!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên một chút, liền làm ra quyết định.

Năm đó, tu vi Triệu Phong vẫn còn thấp, tìm được Thần binh Linh cấp cũng vô dụng. Nhưng mà hiện tại, tu vi hắn chỉ cách Nửa bước Chân Linh Cảnh một chút mà thôi, Thần binh Linh cấp cũng có thể miễn cưỡng sử dụng được.

Nhất thời, mấy cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh liền quay sang tranh chấp Huyền Xà Huyết Tiên.

Ở trong phần đông vật bồi táng, giá trị của Huyền Xà Huyết Tiên tương đối gần với Bách Hoa Nang, một trong Thủy Nguyệt Tứ Bảo!

- Huyền Xà Huyết Tiên này, có thể thông qua hấp thu tinh huyết, cường hóa phẩm chất, gia tăng uy lực! Cao nhất có thể gia tăng lên tới Thần binh Linh cấp Trung phẩm đỉnh phong, uy lực thậm chí còn có thể tiếp cận Thần binh Linh cấp Thượng phẩm nữa!

Ánh mắt lão đạo thanh bào sáng lên, tạm thời cũng bị sợi roi này hấp dẫn.

Hắn thân là Đại sư Trộm mộ, có hiểu biết sâu sắc đối với rất nhiều bảo vật bên trong dòng chảy lịch sử, ánh mắt cũng rất sắc bén.

Triệu Phong quả thật cũng không biết tính năng của Huyền Xà Huyết Tiên! Một kiện Thần binh có thể thông qua hấp thu tinh huyết gia tăng phẩm chất và uy lực, thứ này cơ bản chính là một kiện Bảo vật Truyền thừa a!

Nhưng mà hiện tại, các cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh như Gia chủ Bích gia, nữ tử váy hoa, lão đạo thanh bào cũng đồng thời chú ý tới Huyền Xà Huyết Tiên.

Thậm chí ngay cả ba cường giả Chân Linh Cảnh đang chiến đấu, cũng vì nó mà phân tâm một chút.

Huyền Xà Huyết Tiên, loại Thần binh có tính năng kỳ lạ này, thậm chí ngay cả cường giả Chân Linh Cảnh cũng đều phải đỏ mắt.

Nhưng mà, ba cường giả Chân Linh Cảnh cũng không vì nó mà buông tha việc tranh chấp Bách Hoa Nang!

Đặc biệt, nếu như Bách Hoa Nang bị Đào Phiến phi tặc cướp được, tuyệt đối có khả năng dùng sức một người, diệt sát toàn trường!

Lực sát thương cực kỳ khủng bố của Bách Hoa Nang gần như có thể ảnh hưởng đến cả đại cục, đây mới là điểm cố kỵ trong lòng mọi người.

Cho nên, mặc dù bọn họ vô cùng động tâm đối với Huyền Xà Huyết Tiên, nhưng cũng không có khả năng bỏ qua việc tranh đoạt Bách Hoa Nang!

- Chờ ta đoạt được Huyền Xà Huyết Tiên, liền lập tức bỏ trốn lên tầng thứ hai!

Trong lòng Triệu Phong quyết định chủ ý.

Nếu như có thể đồng thời cướp được các loại trọng bảo trân phẩm như Bách Hoa Thánh Dịch và Huyền Xà Huyết Tiên, hắn có thể nói là đã thu hoạch phong phú rồi, rời khỏi tràng cướp đoạt này cũng không còn chút nuối tiếc nào nữa.

Về phần cái Bách Hoa Nang, Triệu Phong cũng không biết rõ ràng tác dụng, lai lịch của nó, nên cũng không thèm để ý tới.

Đương nhiên, nếu như Triệu Phong biết được, cái túi vải màu sắc rực rỡ không chút bắt mắt này có được lực sát thương phi thường khủng bố, thậm chí có thể chủ đạo đại cục toàn trường, như vậy hắn cũng sẽ không dễ dàng bỏ qua như vậy.

- Cướp!

Triệu Phong và Tiểu tặc miêu khẽ liếc mắt nhìn nhau một cái, thập phần ăn ý gật đầu, đồng thời lao nhanh về phía Huyền Xà Huyết Tiên kia.

Xung quanh Huyền Xà Huyết Tiên kia, lúc này đang có bốn năm tên cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh đồng thời tham gia cướp đoạt.

Trong đó hai người lão đạo thanh bào và nữ tử váy hoa có thực lực và thủ đoạn cao nhất, tiếp đó chính là Gia chủ Bích gia, cuối cùng mới tới hai gã Nửa bước Chân Linh Cảnh còn lại.

- Tiểu tử này lại tới cướp đồ!

Ánh mắt lão đạo thanh bào thoáng hiện lên vẻ âm lệ và oán độc.

Nữ tử váy hoa cũng để ý đến Triệu Phong, ngoài mặt thì lại bất động thanh sắc.

Trong lòng hai người đều quyết định chủ ý, thời điểm khi tranh đoạt Huyền Xà Huyết Tiên, nếu như có cơ hội, sẽ lập tức ra tay giết chết Triệu Phong ngay đương trường.

Kiện áo choàng thần bí và Bách Hoa Thánh Dịch trên người Triệu Phong, tổng giá trị đều không thua kém gì Huyền Xà Huyết Tiên cả.

Nhưng mà bọn họ cũng hiểu rõ ràng thực lực cùng tốc độ của Triệu Phong, không đến thời điểm cơ hội tuyệt hảo, cũng sẽ không dễ dàng ra tay.

Theo sự tham dự của Triệu Phong, tràng tranh đoạt Huyền Xà Huyết Tiên nhất thời lâm vào gay cấn.

Hai gã cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh còn lại, thực lực hơi kém hơn một chút, quả thật có chút cố gắng quá sức, không chống cự được quá lâu, tạm thời rút lui.

Như vậy mà nói, chỉ còn lại lão đạo thanh bào, nữ tử váy hoa, Gia chủ Bích gia và Triệu Phong là đang tiến hành tranh đoạt.

Chiến lực Triệu Phong hoàn toàn không hề tầm thường, cùng ba cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh thực lực mạnh mẽ hỗn chiến với nhau, không ngờ cũng không rơi xuống hạ phong chút nào.

- Tiểu tử này, không ngờ che giấu thực lực sâu đến như vậy!

Ba người bọn lão đạo thanh bào, nữ tử váy hoa và Gia chủ Bích gia, trong lòng đều kinh ngạc không thôi.

Mà Hắc Vân đại sư, Bích Xảo Ngọc cùng với ba cường giả Chân Linh Cảnh đang hỗn chiến tranh đoạt Bách Hoa Nang, cũng đều lưu ý đến điểm này.

Chiến lực Triệu Phong kinh người, tốc độ hoàn toàn vượt qua ba cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh, trong tràng hỗn chiến này, chính là người nắm giữ cục diện.

Vù!

Xung quanh thân thể Triệu Phong vang lên từng trận thanh âm điện minh, tốc độ tăng lên đến cực hạn, mắt thấy sắp sửa đoạt được Huyền Xà Huyết Tiên vào trong tay.

- Nằm mơ!

- Tiểu súc sinh, ngươi chính là tự tìm đường chết!

Lão đạo thanh bào và nữ tử váy hoa đồng thời phát động công kích về phía Triệu Phong.

Gia chủ Bích gia cười lạnh một tiếng, cũng không hề yểm trợ Triệu Phong, mà ngược lại đánh về phía hắn một chưởng, ý định mượn lực lao tới Huyền Xà Huyết Tiên.

Nhất thời, Triệu Phong liền gặp phải sự vây công của ba cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh.

Nếu như Triệu Phong vẫn như cũ lao lên cướp lấy Huyền Xà Huyết Tiên giữa không trung, như vậy hắn sẽ gặp phải một kích hợp lực của ba cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh, tuyệt đối sẽ không kém so với nhận phải một kích chính diện của cường giả Chân Linh Cảnh.

- Giao cho ngươi!

Thân hình của Triệu Phong đột nhiên trầm xuống.

- Meo meo!

Một con mèo xám thể tích chừng hơn một bàn tay đột nhiên thân hình lóe lên, nhanh chóng bắt lấy Huyền Xà Huyết Tiên, sau đó liền biến mất không thấy đâu nữa!

- Cái gì?

- Con tiểu Miêu sủng khốn kiếp!

Ba đại cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh nhất thời khiếp sợ thất sắc. Bọn họ dưới cơn phẫn nộ, cũng không hề đình chỉ công kích về phía Triệu Phong, thậm chí còn gia tăng thêm mấy phần lực đạo nữa.

- Cha! Không nên!

Bích Xảo Ngọc đứng ở một góc quan sát trận chiến, sắc mặt tái nhợt, vẻ mặt không đành lòng.

Nhưng mà bản thân Triệu Phong đang thân hãm trong sự vây công của ba cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh, lâm nguy không chút hoảng loạn, sắc mặt lạnh lùng đạm mạc.

- Điện Chi Hoàn!

Triệu Phong khẽ hít sâu một hơi, song chưởng mở ra, một đầu tóc lam nhất thời không gió tung bay, giống như một vị Lôi Thần ở giữa không trung chưởng khống lôi điện vậy!

Trong nháy mắt, từng đạo từng đạo điện lưu thanh sắc hình thành nên một quang cầu liên hoàn, giống như từng đạo ba văn, không ngừng thổi quét ra khắp bốn phương tám hướng xung quanh.

Mặt đất trong khu vực mười trượng xung quanh thân thể Triệu Phong nhất thời hóa thành một mảnh cháy đen.

- A a a…

Ba cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh đang lao tới công kích, nhất thời bị đám điện hoàn hình dạng ba văn thổi quét qua, thân thể không ngừng run rẩy kịch liệt, mãnh liệt co rút lại.

Tê dại, co rút, run rẩy… Kéo dài suốt thời gian ba nhịp hô hấp!

Lực lượng đáng sợ của Điện Chi Hoàn khiến cho Triệu Phong hoàn toàn chủ đạo cả một khu vực, thậm chí một phen đem cả dư ba đại chiến của ba cường giả Chân Linh Cảnh hoàn toàn đánh lui.

Ba cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh bọn lão đạo thanh bào, nữ tử váy hoa cùng với Gia chủ Bích gia thì tại chỗ co rút, toàn thân mềm nhũn, gần như đứng không nổi nữa.

- Đắc thủ rồi!

Triệu Phong không chút nào lãng phí một tia thời gian, cùng Tiểu tặc miêu lập tức bay ngược về phía sau.

Hiện tại, Bách Hoa Thánh Dịch và Huyền Xà Huyết Tiên đều đã đắc thủ, Triệu Phong lập tức lựa chọn rút lui.

Phương hướng mục tiêu của hắn, tự nhiên chính là phiến đại môn thanh đồng ở phía Đông. Chỉ cần hắn đặt tay lên trên cánh cửa thanh đồng, liền có thể mở ra thông đạo tiến vào tầng thứ hai.

- Sư huynh, đừng để cho hắn chạy!

- Tiểu súc sinh tóc lam này….

Nữ tử váy hoa và lão đạo thanh bào, trong lòng đã oán hận đến cực điểm.

Nhưng mà ba cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh này, đã bị Điện Chi Hoàn công kích, trong khoảng thời gian ngắn căn bản không có khả năng nhúc nhích, chỉ còn lại không tới ba thành chiến lực.

Động tác của Triệu Phong, rốt cuộc đã khiến cho ba cường giả Chân Linh Cảnh đang giao phong giữa không trung bất mãn.

Đào Phiến phi tặc hừ lạnh một tiếng, cùng với Tàn Huyết Ngốc Ưng, một phen đem chiến trường tranh đoạt Bách Hoa Nang di chuyển về phía của Triệu Phong.

Ba đại cường giả Chân Linh Cảnh hình thành nên một sự ăn ý, muốn thuận tay đánh chết Triệu Phong tại chỗ.

Chỉ thấy ba đại cường giả Chân Linh Cảnh và Bách Hoa Nang đều cùng nhau tiếp cận về phía Triệu Phong bên này.

Sắc mặt Triệu Phong nhất thời trầm xuống. Ba tên gia hỏa này, không ngờ lại không chịu buông tha cho mình.

- Được! Ta cho các ngươi ở đó mà cướp!

Vẻ mặt Triệu Phong lộ vẻ ngoan lệ, lấy ra La Hầu Cung.

Trong khoảnh khắc, ba mũi La Hầu Tiễn đã nhanh chóng gài lên trên La Hầu Cung.

Triệu Phong thúc giục lực lượng huyết mạch toàn thân, đem áo nghĩa của Điện Chi Truyền Thừa phát huy lên đến đỉnh điểm viên mãn của tầng thứ nhất, thậm chí mơ hồ chạm đến tầng thứ hai!

Băng sưu sưu!

Chỉ trong khoảnh khắc, ba mũi La Hầu Tiễn mang theo lực lượng băng lôi xoáy tròn mãnh liệt, thôi động tạo thành một đạo khí tức băng lôi khủng bố, song song kéo theo một luồng gió lốc tràn ngập lực lượng băng lôi bay vọt ra.

- Băng Lôi Phong Bạo!

Triệu Phong một cung kéo thẳng tắp, mắt nhìn theo ba mũi tên mang theo lĩnh ngộ cao nhất, huyết mạch mạnh nhất của mình, lôi kéo theo một hồi lốc xoáy băng lôi, huyễn lệ khủng bố, oanh kích thẳng lên trên Bách Hoa Nang!

Phốc oanh long!

Toàn bộ quảng trường tầng thứ nhất, nhất thời chớp lên một trận.

Bách Hoa Nang bị ba mũi tên kia bắn trúng, lực công kích hoàn toàn có thể so sánh với một kích toàn lực của cường giả Chân Linh Cảnh, thậm chí còn có thêm lực phá hoại khủng bố của băng lôi thuộc tính, nhất thời khiến cho bề ngoài của Bách Hoa Nang xuất hiện một tia vết rách.

Xuy!

Từ trong vết rách của Bách Hoa Nang đột nhiên toát ra một trận khói độc, sau đó một đám tia lửa màu đen nhất thời cháy bùng lên bên ngoài bề mặt.

- Không… không nên!

Đào Phiến phi tặc cật lực gào thét một trận, thiếu chút nữa là phát điên lên.

Tàn Huyết Ngốc Ưng và Bích lão gia cũng ngây người tại chỗ, không màng tới việc công kích Triệu Phong nữa.

Chương 291: Kế sách trở mình

Ba mũi tên mang theo lực lượng Băng Lôi Phong Bạo kia, mang theo áo nghĩa Điện Chi Truyền Thừa cực hạn của Triệu Phong, phát huy uy lực lên đến đỉnh điểm, ngay cả lực lượng huyết mạch cũng không hề giữ lại chút nào, ngay cả ấn ký băng liên bên trên thân cung cũng phát ra quang mang chói lọi trước giờ chưa từng có.

Phiến quảng trường nhỏ cũng bị rung chuyển một hồi. Mà tâm thần của tất cả mọi người ở đây cũng đều bị một màn này khiến cho ngây người.

Đặc biệt là ba đại cường giả Chân Linh Cảnh, hoặc là kinh hãi, hoặc là ngây người.

Mục tiêu công kích của Triệu Phong chính là Bách Hoa Nang.

Bách Hoa Nang thân là dị bảo kỳ vật, cũng không phải là Thần binh về mặt ý nghĩa chân chính, độ bền của chất liệu còn xa mới bằng được Thần binh Linh cấp.

Mà uy lực trong khoảnh khắc vừa rồi của ba mũi tên Triệu Phong bắn ra, tuyệt đối đã đạt tới cấp bậc Chân Linh Cảnh, lực phá hoại của băng lôi dung hợp, liền theo vết rách bên ngoài Bách Hoa Nang nhanh chóng rót vào trong.

Xuy!

Bên trong vết rách của Bách Hoa Nang không ngừng toát ra từng trận khói độc, bên ngoài thì dâng lên một trận tia lửa màu đen quỷ dị.

- Ngươi… ngươi không ngờ…

Đào Phiến phi tặc run giọng chỉ về phía Triệu Phong, quát lớn một trận, sắc mặt phẫn nộ, vặn vẹo cực kỳ khó coi, thậm chí còn có vài phần giống như khóc không ra nước mắt nữa.

Mà Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng, ánh mắt cũng trợn trừng một trận, vô cùng kinh hãi, nhất thời không thể chấp nhận sự thật này.

Triệu Phong thì lại thập phần kỳ quái. Phản ứng của mấy người này cũng không khỏi quá mức khoa trương rồi. Chẳng phải chỉ phá hủy một cái túi vải Thần binh Phàm cấp Thượng phẩm thôi sao?

Phốc phốc!

Vết rách bên ngoài Bách Hoa Nang liên tục mở lớn ra, bên trong phóng xuất ra một trận khói độc màu sắc rực rỡ.

- Không tốt!

Sắc mặt Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng nhất thời đại biến, đều nhanh chóng lui về phía sau.

Bên trong cái Bách Hoa Nang này, chứa đựng đến hàng trăm loại độc tán, nhuyễn hương, đủ các loại độc vật đáng sợ nhất thiên hạ. Có một vài loại độc vật thậm chí còn có thể trong khoảnh khắc độc sát cường giả Chân Nhân Cấp nữa.

Trong lúc nhất thời, ba đại cường giả Chân Linh Cảnh rất nhanh lui về phía sau, trong lúc hoảng sợ đều phong bế hô hấp, dùng Chân Linh khí cường đại phong tỏa toàn thân, nhanh chóng kéo dài khoảng

cách với Bách Hoa Nang kia.

Triệu Phong cũng cảm nhận được một cỗ khí tức trí mạng từ trong cái túi vải kia truyền ra, vội vàng phóng vọt tới trước cánh cửa thanh đồng phía Đông, bàn tay nhanh chóng đặt lên trên dấu chưởng ấn trên đó.

Ô…ô…ô…n…g oanh!

Đại môn thanh đồng nháy mắt liền mở ra, tạo nên một tầng ánh sáng màu xanh chấn động, giống như dòng nước, nhanh chóng đem Triệu Phong bao vây bên trong.

- Tiểu tử lam mao! Không ngờ ngươi lại phá hủy Bách Hoa Nang, Thánh vật của Bách Hoa Môn! Ta nhất định phải xé xác ngươi thành trăm mảnh!

Trên khuôn mặt tuấn lãng của Đào Phiến phi tặc toát ra vài phần dữ tợn. Đó là một loại biểu tình oán hận lên đến cực điểm.

- Bách Hoa Nang? Thứ này là cái gì vậy?

Triệu Phong không khỏi rùng mình một cái. Hắn có thể cảm giác được, Đào Phiến phi tặc đã hận không thể ngay lập tức ăn thịt uống máu mình ngay lập tức.

Bởi vì Bách Hoa Nang bị phá hủy, khiến cho khí tức độc vật khủng bố đáng sợ bên trong không ngừng toát ra ngoài, ngăn chặn giữa Triệu Phong và ba cường giả Chân Linh Cảnh khiến cho ba cường giả Chân Linh Cảnh đều phải lui tuốt ra xa, không dám tiếp tục truy kích Triệu Phong nữa.

- Rốt cuộc là thứ bảo vật kỳ quái gì, tản mát ra loại khí tức khủng bố

đến như vậy, ngay cả cường giả Chân Linh Cảnh cũng phải kiêng kỵ như thế?

Triệu Phong không phải kẻ ngốc, mơ hồ đã đoán được tác dụng của Bách Hoa Nang.

Nhưng mà, hắn cũng không hề hối hận đối với hành động vừa rồi.

Một thứ sát khí đáng sợ đến như vậy, nếu rơi vào trong tay địch nhân, đó chính là cơn ác mộng đối với chính mình.

Đào Phiến phi tặc tự nhiên chính là hạng người bại hoại cùng cực, một khi có thể đoạt được Bách Hoa Nang, hắn liền tự tin chỉ trong thời gian một khắc liền có thể hủy diệt hoàn toàn hai cường giả Chân Linh Cảnh còn lại, sau đó độc chiếm toàn bộ Bảo tàng Thủy Nguyệt!

Nhưng mà, ai lại có thể dự đoán được, tên tiểu tử Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh Triệu Phong bị mọi người xem nhẹ này, chỉ bằng vào ba mũi tên đã hoàn toàn phá hủy giấc mộng đẹp của hắn!

Nếu so sánh thì Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng cũng có mấy phần may mắn.

Trong số ba cường giả Chân Linh Cảnh này, Đào Phiến phi tặc thực lực cực mạnh, thân pháp tốc độ cũng là nhanh nhất trong ba người, cơ hội đoạt được Bách Hoa Nang so với hai người còn lại thì lớn hơn nhiều.

Nếu như Bách Hoa Nang rơi vào trong tay tên tặc đồ này, bọn họ thậm chí ngay cả cơ hội xoay người bỏ trốn cũng không có.

Triệu Phong một phen quấy rối như vậy, khiến cho sự cân bằng thế lực giữa ba phương lại một lần nữa tiếp tục được duy trì.

Không có món đại sát khí Bách Hoa Nang này, Đào Phiến phi tặc hoàn toàn không chút nắm chắc có thể dễ dàng chiến thắng được sự liên thủ của hai cường giả Chân Linh Cảnh còn lại.

Giờ phút này, Đào Phiến phi tặc chỉ có thể trơ mắt nhìn Triệu Phong tiến vào thông đạo tầng thứ hai, thanh đồng đại môn oanh long một tiếng, hoàn toàn đóng lại.

- Sư huynh, kẻ này nhất định phải lột da rút gân, tra tấn suốt trăm ngày, khiến cho hắn muốn sống không được, muốn chết không xong!

Trong mắt nữ tử váy hoa tràn ngập vẻ oán hận cùng cực.

Vẻ mặt lão đạo thanh bào cũng tối sầm lại, âm thầm cắn răng nghiến lợi nhìn theo thân ảnh Triệu Phong rời đi.

Vừa rồi, Triệu Phong đã ra tay cướp đi hai thứ tinh phẩm rơi ra từ trong quan tài thủy tinh của tầng thứ nhất, đó là Bách Hoa Thánh Dịch và Huyền Xà Huyết Tiên.

Trong phần đông những vật phẩm bồi táng ở tầng thứ nhất này, ngoại trừ Bách Hoa Nang ra, thì hai thứ này chính là vật có giá trị cao nhất.

Hơn nữa không ngờ Triệu Phong còn ra tay phá hủy đi Bách Hoa Nang nữa, điều này thật sự là cực kỳ đáng hận.

Mãi cho đến lúc này, lão đạo thanh bào, nữ tử váy hoa, Gia chủ Bích gia, trên dưới toàn thân vẫn còn tê dại không thôi, toàn thân có không ít hơn mười chỗ cháy xém bốc khói nghi ngút.

Chẳng qua, đối với thực lực chân chính của Triệu Phong, mấy người

cũng phải đánh giá lại một phen, trong lòng kiêng kỵ sâu sắc.

Triệu Phong vừa rồi một người lực áp ba cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh, cuối cùng phát ra một mũi tên Băng Lôi Phong Bạo, uy lực bùng phát trong khoảnh khắc thậm chí tương đương với cường giả Chân Linh Cảnh.

Tóm lại, giờ phút này, trong lòng ba cỗ thế lực, bất kỳ phe nào cũng đều hận Triệu Phong thấu xương.

Ngoại trừ Hắc Vân đại sư và Bích Xảo Ngọc ra, trong lòng thì âm thầm hồi hộp, còn chưa thoát khỏi sự kinh hãi của một màn không thể tưởng tượng vừa rồi.

- Không cần lo lắng! Tên tiểu tử kia sớm hay muộn gì cũng sẽ hiện thân ở tầng thứ hai! Bên phía chúng ta có Đại sư Cơ quan, tốc độ phá giải Cơ quan tuyệt đối sẽ nhanh hơn hắn!

Sắc mặt Đào Phiến phi tặc dần dần dịu đi, nhưng hàn ý âm lãnh và sát ý trong mắt cũng càng tăng lên rất nhiều.

Kế tiếp, ba phương nhân mã dựa vào thực lực của mình, tiến hành phân chia các vật bồi táng còn lại.

Trong phần đông các vật bồi táng, vẫn còn lại vài món Thần binh Linh cấp, cộng thêm rất nhiều những vật liệu trân quý, kỳ trân dị bảo…

Xét về tổng giá trị thì những vật bồi táng còn lại, so với những thứ mà Triệu Phong mang đi còn cao hơn nhiều, nhưng sau khi trải qua phân chia của ba bên, thì mỗi bên thu hoạch đều kém hơn so với Triệu Phong.

Sau khi phân chia xong, ba phương nhân mã lại phân biệt mở ra đại

môn thanh đồng đối ứng với chính mình.

Ba người Đào Phiến phi tặc thì ở phía Tây, đối diện với phía Đông của Triệu Phong.

Mấy người Bích lão gia thì ở phía Nam.

Mà một phương Thủy tặc đoàn Tàn Huyết thì ở phía Bắc.

Dựa theo sự phân tích của Hắc Vân đại sư, vận mệnh ở phía Tây chính là kém cỏi nhất, vận mệnh tốt nhất đã bị Triệu Phong độc chiếm rồi.

Nhưng mà đây cũng là chuyện không có cách nào thay đổi cả. Ngay từ lúc thứ tự chạm tay vào tấm bia đá được quyết định xong, thì vận mệnh của mỗi người cũng đã bắt đầu rồi.

- Vận mệnh thì có làm sao? Ta nhất định sẽ nhân định thắng thiên, đem tất cả mọi người hoàn toàn tiêu diệt trong Bảo tàng Thủy Nguyệt này!

Dã tâm trong lòng gã thanh niên cẩm bào hoàn toàn không giảm chút nào.

Nữ tử váy hoa gật đầu, nói:

- Trong Thủy Nguyệt Tứ Bảo, Bách Hoa Nang chỉ bài danh thứ tư mà thôi! Còn có Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, Tam Hoa Bảo Liên cùng với Thánh điển Tà đạo Huyền Hoa Bảo Điển nữa! Chỉ cần sư huynh có thể đạt được Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến bài danh thứ ba, cho dù hai tên Chân Linh Cảnh kia có liên thủ lại, cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của sư huynh! Nếu lại có thể đạt được Tam Hoa Bảo Liên, cho dù cường giả Chân Huyền Cấp đích thân tới đây, sư huynh

cũng có thể đứng ở thế bất bại!

- Quan trọng nhất vẫn là Huyền Hoa Bảo Điển! Cho dù Tam bảo còn lại không đạt được cũng không sao, chỉ cần vật ấy không bị sơ xuất là được rồi!

Đào Phiến phi tặc trảm đinh chặt sắt nói.

- Năm đó, sư tôn có được Huyền Hoa Bảo Điển trong tay, cũng chỉ còn kém một bước nữa liền tấn cấp Chân Chủ Cấp! Nhưng cuối cùng chính là, không ngờ hắn lại động chân tình với ả nữ nhân rắn rết Cầm Vương phi kia, cuối cùng bị táng thân dưới tay của ả đàn bà đó! Thiên phú của ta không hề thua kém hắn bao nhiêu, tâm tính càng thêm ngoan độc hơn nhiều. Nếu như có thể đạt được Huyền Hoa Bảo Điển, nhất định có thể thành tựu một phương bá chủ Tà đạo, trọng chưởng Bách Hoa Môn, trở thành siêu cấp thế lực thứ chín của Thiên Bồng đại quốc!

Thanh niên cẩm bào hít sâu một hơi, trong mắt phảng phất như bùng cháy lên ngọn lửa dã tâm bừng bừng.

o0o

Ba người bọn Đào Phiến phi tặc tiến vào thông đạo của tầng thứ hai, bắt đầu phá giải những Cơ quan Trận pháp trong đó.

Thông đạo tiến vào trung tâm tầng thứ hai đồng dạng cũng có chín phòng.

Chỉ cần có thể xuyên qua chín căn phòng này, liền có thể đi vào trung tâm tầng thứ hai.

Dựa theo bố cục mà nói, bảo vật của tầng thứ hai khẳng định là tốt

hơn nhiều so với tầng thứ nhất.

Tốc độ phá giải Cơ quan của Hắc Vân đại sư tuyệt đối đứng đầu trong bốn phương.

Chỉ mất thời gian chừng nửa canh giờ ngắn ngủi, ba người bọn Đào Phiến phi tặc đã tiến vào trung tâm tầng thứ hai của cự quan tử đồng.

Trung tâm tầng thứ hai, cũng có một cái quảng trường nhỏ, bộ dáng không khác biệt bao nhiêu so với tầng thứ nhất.

Ở trung tâm của quảng trường nhỏ này, đặt một cỗ quan tài thủy tinh, những vật bồi táng bên trong so với ở tầng thứ nhất thì nhiều hơn gấp đôi.

- Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến!

Thanh niên cẩm bào và nữ tử váy hoa đều giương mắt nhìn chằm chằm vào một cây chiết phiến sơn thủy cổ vận thanh nhã nằm ở chính giữa của quan tài thủy tinh, trong lòng nhất thời rung động một trận.

Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến chính là một món lợi khí công kích uy lực cực mạnh lúc sinh thời của Thủy Nguyệt đại đạo. Cây quạt này uy lực cực đại, chính là một loại bảo vật Thần binh cấp Truyền thừa!

- Cây quạt này có thể phát động tinh thần huyễn thuật, bên trong ẩn giấu bảy loại ám khí, thậm chí có thể hóa thành dạng ô tròn, hình thành nên phòng ngự cực mạnh, có thể nói là công phòng nhất thể! Nghe nói uy lực cao nhất của Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến bằng với Thần binh Linh cấp Thượng phẩm! Phải biết rằng tại Đại quốc Thiên Bồng hiện tại, Thần binh Linh cấp Thượng phẩm trở lên, chỉ đếm

được trên đầu ngón tay mà thôi!

Ánh mắt thanh niên cẩm bào sáng bừng lên, trên mặt toát ra vẻ hưng phấn và mong đợi mãnh liệt.

So sánh với một món Thần binh cấp Truyền thừa như Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến thì Bách Hoa Nang đã rơi xuống tiểu thừa rồi.

Đương nhiên, bốn phía xung quanh quan tài thủy tinh này vẫn có vô số những Cơ quan Trận pháp cực kỳ phức tạp. Độ khó khăn phá giải hơn xa ở tầng thứ nhất.

- Bố cục Cơ quan ở trong này, không ngờ lại có điểm giống như những bản vẽ thiết kế Cơ quan từ trong Thiên Cơ Truyền Thừa truyền ra!

Sắc mặt Hắc Vân đại sư toát ra vẻ ngưng trọng.

Hắn không hề có chút khinh suất nào, bắt đầu ra tay phá giải Cơ quan. Thanh niên cẩm bào cũng phóng thích ra linh thức, cùng hắn liên thủ.

Thời gian chậm rãi trôi qua. Lần này tốc độ phá giải so với ở tầng thứ nhất thì chậm hơn rất nhiều.

Thanh niên cẩm bào không khỏi có chút lo lắng, nhất định cần phải trước khi song phương Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng tới nơi này, phá vỡ được bố cục Cơ quan bốn phía xung quanh quan tài thủy tinh.

Mắt thấy thời gian nửa ngày đã trôi qua…

Két chi!

Rốt cuộc ngay tại lúc này, Hắc Vân đại sư đã đem nắp của quan tài thủy tinh mở ra.

Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến!

Thanh niên cẩm bào cười ha hả, khí tức Chân Linh bùng phát, cách không thu lấy thanh bảo phiến cấp Truyền thừa này.

Không biết có phải là trùng hợp hay không, ngay khi hắn vừa mới lấy được Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, thì hai phiến đại môn phía Nam phía Bắc cũng lần lượt mở ra.

- Không xong! Đã để Đào Phiến phi tặc đắc thủ trước rồi!

Sắc mặt Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng nhất tề biến đổi.

Nhân mã song phương cũng không chút chậm trễ, nhanh chóng xông lên, tranh đoạt những bảo vật còn lại bên trong quan tài thủy tinh.

Thanh niên cẩm bào có được Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, chiến lực quả nhiên tăng lên một đoạn lớn, lực áp hai cường giả Chân Linh Cảnh.

- Chuyện gì xảy ra? Uy lực của Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến này, dường như cũng không cường đại như trong tưởng tượng!

Nữ tử váy hoa có chút khó hiểu.

Dựa theo suy nghĩ của nàng, sư huynh tìm được Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, hẳn là có thể trong khoảng thời gian ngắn đánh trọng thương, thậm chí là đánh chết hai cường giả Chân Linh Cảnh mới đúng!

- Đáng giận! Cái món bảo vật Truyền thừa này, cần phải luyện hóa nhận chủ mới có thể phá huy được uy lực chân chính! Hiện tại ta nhiều nhất cũng chỉ có thể phát huy ra được bốn, năm thành uy lực của nó mà thôi! Nếu có thêm được một chút thời gian nữa thì tốt rồi!

Vẻ mặt thanh niên cẩm bào tràn ngập sự không cam lòng.

Bảo vật Truyền thừa muốn luyện hóa nhận chủ, bình thường cần phải có những điều kiện đặc thù mới được, ví dụ như là huyết mạch truyền thừa, hoặc là có công pháp phù hợp nhất định.

Thanh niên cẩm bào này thân là đệ tử chân truyền của Thủy Nguyệt đại đạo, tự nhiên có được công pháp phù hợp. Nhưng mà hắn cần phải một phen luyện hóa mới có thể phát huy ra uy lực chân chính được.

Thời điểm khi ba phương đang hỗn chiến, tranh đoạt bảo vật đến thời khắc náo nhiệt, thì phiến đại môn phía Đông đột nhiên mở ra.

Triệu Phong tiến vào quảng trường tầng thứ hai!

Hắn là người cuối cùng tiến vào quảng trường tầng thứ hai, tự nhiên là do hắn cố tình thả chậm tốc độ đột phá Cơ quan xuống. Nếu như tiến vào quá nhanh, nhất định sẽ một mình đối mặt với Đào Phiến phi tặc, lúc đó căn bản là thập phần nguy hiểm.

Ánh mắt thoáng đảo qua, những vật bồi táng trong quan tài thủy tinh tầng thứ hai, đã bị phân chia hơn phân nửa rồi, Triệu Phong không khỏi thở dài một hơi.

Nếu như hiện tại Triệu Phong xông lên cướp đoạt, chỉ sợ sẽ lập tức bị mấy phương nhân mã xuất thủ oanh sát! Bất luận là một phương

Đào Phiến phi tặc hay là một phương Thủy tặc đoàn Tàn Huyết, đều sẽ không tha cho hắn!

- Dựa theo xu thế hiện tại, có lẽ bảo tàng của tầng thứ ba, ta cũng không có duyên đạt được rồi!

Ánh mắt Triệu Phong thoáng lóe lên.

Trên phương diện phá giải Cơ quan, hắn chỉ có duy nhất một mình, khẳng định kém xa so với Đại sư Cơ quan và cường giả Chân Linh Cảnh liên thủ.

Nhưng mà bảo Triệu Phong cứ như vậy từ bỏ, hắn quả thật có chút không cam lòng.

Nhưng mà, luận thực lực và nhân thủ, hắn so ra đều kém hơn ba phương còn lại rất nhiều.

Tầng thứ hai đã như vậy, lúc lên tới tầng thứ ba, chênh lệch chắc chắn sẽ càng lớn hơn rất nhiều.

Trong lúc ý niệm đảo chuyển, trong đầu Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một kế sách trở mình!

Chương 292: Phá vỡ cục diện

Trong quảng trường tầng thứ hai, Đào Phiến phi tặc đạt được Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, lực áp hai cường giả Chân Linh Cảnh, thậm chí dùng thực lực một người kềm chế cả toàn trường!

Đại bộ phận những vật bồi táng bên trong quan tài thủy tinh cơ bản đều bị hai người bọn thanh niên cẩm bào đoạt được.

Chính vì nguyên nhân Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến vẫn chưa chính thức luyện hóa nhận chủ, bằng không, Đào Phiến phi tặc có lẽ đã đánh trọng thương, thậm chí là diệt sát hai cường giả Chân Linh Cảnh rồi.

- Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng không chống đỡ không được bao lâu nữa rồi!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Hắn đứng ở bên cạnh cửa vào thông đạo tầng thứ ba phía Đông, cũng không có chút xem thường vọng động nào cả.

- Triệu Phong! Ngươi còn không mau tới đây hỗ trợ?

Bích lão gia thấy Triệu Phong đứng đó, cất cao giọng gọi một tiếng.

- Tiểu tử lam mao, nếu như chúng ta thất thủ, ngươi cũng đừng mơ tưởng sống yên ổn!

Trong mắt Tàn Huyết Ngốc Ưng chợt lóe một tia hàn mang.

Thực lực của Triệu Phong là mạnh nhất dưới ba cường giả Chân Linh Cảnh.

Thời điểm khi còn ở tầng thứ nhất, hắn bằng vào thực lực một người, độc chiến hơn nữa còn chiến thắng ba cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh, tư thái cường đại bễ nghễ đến mức nào?

Nếu như Triệu Phong chịu xuất thủ, ít nhất cũng tương đương với sức chiến đấu của một nửa cường giả Chân Linh Cảnh, tuy rằng không nhất định có thể xoay chuyển cục diện, nhưng ít nhất cũng có thể giảm bớt một nửa áp lực cho hai người Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng.

Triệu Phong vẫn đứng yên tại chỗ, giống như một khúc gỗ vậy, không có chút phản ứng nào cả.

- Ha ha ha… tiểu tử lam mao, mặc kệ ngươi có giúp bọn hắn hay không, ta nhất định sẽ xé tan ngươi làm trăm mảnh!

Thanh niên cẩm bào cười lạnh một tiếng, giương mắt nhìn về phía Triệu Phong, trong mắt toát ra sát khí lạnh lẽo cùng cực.

Thời điểm ở tầng thứ nhất, Đào Phiến phi tặc sớm đã hận Triệu Phong đến thấu xương.

Nếu như không có Triệu Phong, hắn hơn phân nửa là đã nắm trong tay món đại sát khí Bách Hoa Nang, đủ để diệt sát toàn trường, độc chiếm toàn bộ Bảo tàng Thủy Nguyệt rồi!

- Đào Phiến phi tặc này, thật sự bá đạo!

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhíu lại.

Mặc kệ Triệu Phong có giúp hai phương còn lại hay không, đối phương cũng sẽ không buông tha cho hắn.

Bởi vậy có thể thấy được, Đào Phiến phi tặc có lòng tin tưởng tuyệt đối, nắm trong tay Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, hắn hoàn toàn đủ khả năng áp chế toàn trường!

- Hừ! Hai tên gia hỏa phiền phức này kiên trì không thêm được bao lâu nữa! Đợi lát nữa sau khi đánh trọng thương bọn chúng, ta bỏ ra thêm chút thời gian, luyện hóa thành công Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, lúc đó diệt sát những tên này căn bản dễ như trở bàn tay!

Gã thanh niên cẩm bào gần như nắm chắc thắng lợi trong tay.

Thực lực của hắn đứng ở một đỉnh cao tuyệt đối tại nơi này, còn sợ biến cố nào có thể xảy ra nữa chứ?

Lời ấy của Đào Phiến phi tặc vừa nói ra, Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng nhất thời mừng rỡ.

- Triệu Phong! Đào Phiến phi tặc căn bản sẽ không buông tha cho ngươi!

- Còn không mau mau tới đây giúp chúng ta?

Hai cường giả Chân Linh Cảnh là Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng đều cảm thấy thế cục lúc này tràn ngập nguy cơ.

Ngay cả Bích Xảo Ngọc đang đứng một bên quan chiến, cũng nhịn không được, nói:

- Triệu đại ca, van cầu ngươi, hỗ trợ chúng ta đi! Nếu như để tên tặc

đồ này đắc thủ, chắc chắn sẽ khiến thiên hạ đại loạn! Ngươi nhất định phải ngăn cản hắn!

- Ừm!

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Dứt lời, hắn vung tay lên.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu tay cầm một sợi roi toàn thân huyết văn ngân sắc, ở giữa không trung phóng vọt ra.

Triệu Phong khẽ liếc mắt nhìn một cái, Tiểu Tặc Miêu liền huy động Huyền Xà Huyết Tiên, gia nhập vào trong trận doanh tranh đoạt bảo vật hỗn loạn.

Tiểu Tặc Miêu luận về tính linh hoạt phi thường bất phàm, cộng thêm thuật ẩn độn siêu tuyệt, ngay cả cường giả Chân Linh Cảnh cũng không thể nào điều tra ra được.

Thân thể nhỏ cỡ bàn tay của nó chớp động trong không trung mấy cái, liền tham dự vào trong tràng tranh đoạt bảo vật.

- Ngũ Hành Duệ Tinh!

Ba người bọn lão đạo thanh bào, nữ tử váy hoa, Gia chủ Bích gia đang tranh đoạt lẫn nhau một khối tinh thạch ngũ sắc.

Ngũ Hành Duệ Tinh này, chính là một món vật liệu vô cùng quý hiếm, dung nhập vào bất cứ một món Thần binh nào, cũng đều có thể gia tăng uy lực và phẩm chất.

Một khối Ngũ Hành Duệ Tinh có thể khiến một kiện Thần binh Linh cấp Hạ phẩm gia tăng uy lực thêm nửa cấp. Nếu lại phối hợp thêm với một vài vật liệu khác, thậm chí có thể tăng lên cấp bậc Thần binh Linh cấp Trung phẩm.

Nếu là Thần binh Phàm cấp Cực phẩm, ví dụ như thanh La Hầu Cung của Triệu Phong, thêm vào một khối Ngũ Hành Duệ Tinh, chắc chắn có thể gia tăng lên tới cấp bậc Thần binh Linh cấp!

Giá trị của khối vật liệu này so với Thần binh Linh cấp bình thường còn cao hơn một chút.

Vụt!

Đột nhiên, một sợi roi giống như một con rắn huyết sắc chói mắt chợt từ đâu lóe lên, cuốn khối Ngũ Hành Duệ Tinh kia đi mất.

- Tiểu Miêu sủng muốn chết!

- Trả Ngũ Hành Duệ Tinh lại cho ta!

Nữ tử váy hoa và lão đạo thanh bào nhất thời kinh hãi rống to.

Nhưng mà trong khoảnh khắc, ánh mắt hai người liền sáng ngời lên.

Trong tay Tiểu Tặc Miêu không chỉ có Ngũ Hành Duệ Tinh, mà còn có cả Huyền Xà Huyết Tiên giá trị liên thành nữa!

- Chỉ cần diệt sát con mèo nhỏ này, liền có thể đồng thời đạt được Huyền Xà Huyết Tiên và Ngũ Hành Duệ Tinh!

- Giá trị của hai món vật phẩm này, có thể so sánh được với Bách

Hoa Nang!

Ba cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh nhất thời đều đánh về phía Tiểu Tặc Miêu.

Bọn họ tự nhận mình không phải là đối thủ của Triệu Phong, nhưng mà đối phó với một đầu Miêu sủng của hắn, như vậy không phải là dễ như trở bàn tay hay sao?

Vụt vụt!

Tiểu Tặc Miêu nhe răng nhếch miệng, cười nhạo hết sức hèn mọn, thân ảnh ở trên không trung lúc ẩn lúc hiện.

Thời điểm khi nó tiến hành ẩn độn, ngay cả linh thức của cường giả Chân Linh Cảnh cũng không thể nào phát hiện ra.

Tình hình như vậy, khiến cho sắc mặt Đào Phiến phi tặc nhất thời trầm xuống, giống như vừa đớp phải một con ruồi vậy!

Một người một mèo này, cướp bảo vật vô số, quả thật là tham lam vô độ, đáng tru sát ngàn vạn lần!

Đào Phiến phi tặc âm thầm hạ quyết tâm, một lúc nữa phải lợi dụng cơ hội, xuất kỳ bất ý xuất thủ đánh chết Tiểu Tặc Miêu.

Dù sao, giá trị của Huyền Xà Huyết Tiên và Ngũ Hành Duệ Tinh cộng lại, đã tiếp cận Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến trong tay của hắn rồi, ngay cả cường giả Chân Linh Cảnh cũng phải đỏ mắt.

Băng sưu sưu!

Triệu Phong đứng ở đằng xa, thỉnh thoảng lại kéo động La Hầu

Cung, hướng về phía Đào Phiến phi tặc bắn ra một hai mũi tên.

Công kích của hắn nhiều nhất cũng chỉ có thể kềm chế Đào Phiến phi tặc, không tạo thành bất cứ thương tổn thực chất nào.

Nhìn thấy lực chú ý của mọi người đều đã bị Tiểu Tặc Miêu thu hút, Triệu Phong bất động thanh sắc, nhưng ánh mắt thì khẽ liếc về phía Hắc Vân đại sư đang đứng ở một góc quảng trường.

Mặc dù Hắc Vân đại sư cũng có tu vi Nửa bước Chân Linh Cảnh, nhưng Chân Linh khí chuyển hóa cũng chỉ chừng một, hai thành, cũng không am hiểu chiến đấu cho lắm.

Cho nên, hắn cũng giống như Bích Xảo Ngọc, đều tận lực né tránh khỏi vòng chiến.

- Đại sư, ta đối với tạo nghệ Cơ quan của ngài, kính ngưỡng đã lâu! Trong tay ta, có một tấm bản vẽ đến từ trong Thiên Cơ Truyền Thừa!

Môi Triệu Phong không chút cử động, thậm chí không hề sử dụng đến chân lực, nhưng thanh âm lại vang lên trong đầu của Hắc Vân đại sư.

Thần Linh Nhãn sau khi trải qua một tầng lột xác, tinh thần bí thuật tăng tiến, Triệu Phong liền có thể đem thanh âm thông qua phương diện tinh thần truyền đi.

- Thiên Cơ Truyền Thừa?

Hắc Vân đại sư có chút sửng sốt.

Trong Tứ Đại Truyền Thừa của Đại lục, Thiên Cơ Truyền Thừa chính là bài danh đệ nhất, cổ xưa nhất, thần bí nhất.

Trên Đại lục hiện tại, có rất ít những bản vẽ xuất phát từ Thiên Cơ Truyền Thừa, không phải nghi ngờ, chúng chính là xuất phát từ một nền cấp bậc văn minh viễn siêu trình độ hiện tại của Đại lục.

- Tiểu Miêu sủng, nhận lấy cái chết!

Đào Phiến phi tặc quát lớn một tiếng, thanh Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến trong tay vung lên, một đạo sóng nước hình quạt phiếm động một tia hàn ý nhè nhẹ bắn thẳng về phía Bích lão gia.

Thình thịch!

Bích lão gia liền bị một quạt này bức lui về phía sau, Đào Phiến phi tặc lại phát ra tiếp đạo sóng nước hình quạt nữa, mang theo khí tức tử vong nồng đậm bắn thẳng về phía Tiểu Tặc Miêu.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu quay đầu lại, trên mặt nở nụ cười xảo trá, sau đó thân thể biến mất trong hư không!

Bản thân nó có khả năng phán đoán hung cát cực kỳ mạnh, thậm chí ngay khoảnh khắc Đào Phiến phi tặc vừa ra tay, nó đã làm xong động tác chuẩn bị lẩn trốn rồi.

- Con tặc miêu kia chạy trốn đâu mất rồi?

Tất cả mọi người đều mất đi bóng dáng của Tiểu Tặc Miêu!

Đào Phiến phi tặc lập tức triển khai linh thức quan sát. Hắn hoài nghi, Tiểu Tặc Miêu có thể nào đã bị một phiến của mình đánh tan thành một đám bụi bặm rồi không?

- Meo meo!

Lúc này Tiểu Tặc Miêu đã xuất hiện trên bả vai của Triệu Phong.

Triệu Phong chẳng biết từ lúc nào đã đứng cùng một chỗ với Hắc Vân đại sư, hơn nữa hai người còn đứng cách rất gần phiến đại môn thanh đồng ở phía Đông nữa!

- Hắc Vân đại sư!

Đào Phiến phi tặc đột nhiên ý thức được đại sự không ổn, liền vội vàng kinh hô một tiếng.

Giờ phút này, chỉ thấy sắc mặt Hắc Vân đại sư dại ra, đứng ngay trước mặt Triệu Phong.

Một tay của Triệu Phong đang đặt trên bả vai của Hắc Vân đại sư, khẽ mỉm cười, nói:

- Các vị cứ ở đây tranh đoạt, Triệu mỗ cáo từ đi trước, hẹn gặp lại tại tầng thứ ba!

Dứt lời, hắn lôi theo Hắc Vân đại sư, nhanh chóng phóng đi về phía đại môn thanh đồng ở phía Đông.

- Trời ơi!

Trong lòng mọi người đồng thời chấn động.

Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng hoàn toàn sợ đến ngây người, đều hít thật mạnh một ngụm khí lạnh.

Không ai chú ý tới, Triệu Phong từ lúc nào đã đứng bên cạnh Hắc Vân đại sư, tiến hành khống chế!

Vừa rồi, lực chú ý của tất cả mọi người đều bị Tiểu Tặc Miêu hấp dẫn, thậm chí ngay cả Đào Phiến phi tặc cũng đều đánh chủ ý trên Huyền Xà Huyết Tiên và Ngũ Hành Duệ Tinh trong tay Tiểu Tặc Miêu!

Hắc Vân đại sư bộ mặt dại ra, hoàn toàn không phản ứng chút nào, để mặc cho Triệu Phong kéo theo, tiến sát về phía đại môn thanh đồng.

- Tiểu tặc đứng lại!

Đáy lòng Đào Phiến phi tặc lạnh ngắt, kinh hãi rống giận.

Sau khi tiến vào Bảo tàng Thủy Nguyệt, hắn sở dĩ có thể nhiều lần chiếm được tiên cơ như vậy, công lao lớn nhất chính là nhờ vào Hắc Vân đại sư!

Cũng có nghĩa là, nếu kẻ nào có được Hắc Vân đại sư, chính là có thể cướp được tiên cơ.

- Tiểu tử, đứng lại!

Trong lòng Đào Phiến phi tặc nóng như lửa đốt, thúc giục Chân Linh khí, điên cuồng không thèm để ý hết thảy đánh nhanh về phía Triệu Phong.

Nhưng mà Triệu Phong sớm đã tính toán tốt khoảng cách, hắn cách đại môn thanh đồng cơ bản rất gần.

Vụt!

Triệu Phong gần như chỉ lóe lên một cái, lập tức đã phóng tới phía trước đại môn thanh đồng, nhanh chóng vươn tay, đặt lên trên chưởng ấn.

Ô…ô…ô…n…g oanh!

Đại môn thanh đồng nhanh chóng mở ra, phát ra một tầng ánh sáng màu xanh chấn động, giống như là dòng nước, bao vây Triệu Phong vào bên trong, thậm chí là bao phủ luôn cả Hắc Vân đại sư!

Chính bản thân Triệu Phong cũng không đi vào trước, mà đẩy mạnh Hắc Vân đại sư vào bên trong.

- Lưu lại cho ta!

Đào Phiến phi tặc điên cuồng hò hét, khí tức trên người gần như bạo tạc, trơ mắt nhìn thấy Triệu Phong dần dần tiến vào bên trong thông đạo tầng thứ ba.

Cho dù hắn dốc hết toàn lực, cũng chỉ có thể phát ra được một kích mà thôi!

Phốc ba!

Một đạo gợn sóng hình quạt khủng bố, không ngừng chấn động cao tần, đủ khiến một thanh Thần binh bình thường chấn nát thành phấn vụn phóng ra.

- Điện Chi Cầu!

Lực lượng huyết mạch của Triệu Phong bùng nổ, bên trong bàn tay ngưng hiện ra một viên điện cầu do vô số những vòng điện hoàn

ngưng tụ lại tạo thành.

Một chiêu này chính là biến chủng của Điện Chi Hoàn, phạm vi bùng nổ mặc dù nhỏ hơn, nhưng uy lực thì càng mạnh hơn gấp bội.

Bồng! Oanh long!

Điện Chi Cầu chói mắt nhất thời oanh tạc ra, cùng với gợn sóng hình quạt chấn động cao tần kia va chạm một chỗ với nhau.

Ngay khoảnh khắc đó, đại môn thanh đồng cũng chớp lên một cái.

Hơn phân nửa thân mình của Triệu Phong đã lọt vào bên trong đại môn, về bản chất thì chỉ thừa nhận một nửa uy lực của một kích kia mà thôi.

Rắc! Ầm!

Đại môn thanh đồng nhanh chóng đóng lại, thân ảnh Triệu Phong cũng biến mất vô tung.

Ngay trước khi đại môn đóng lại, Triệu Phong vẫn còn nghe được thanh âm gầm gừ kinh khủng đến cực điểm của Đào Phiến phi tặc, toàn bộ quảng trường tầng thứ hai giống như đều chấn động lên.

o0o

- Thành công rồi!

Triệu Phong đưa tay lau đi vết máu trên khóe miệng mình.

Bên cạnh hắn, khuôn mặt hơi dại ra của Hắc Vân đại sư đã khôi phục lại bình thường, quay sang nhìn chằm chằm Triệu Phong:

- Hậu sinh khả úy!

Đại sư, hy vọng ngài không nên phảng kháng! Tin rằng chúng ta có thể hợp tác thuận lợi!

Triệu Phong thoáng mỉm cười.

Một đầu tóc lam của hắn từ từ yên tĩnh lại, Tiểu Tặc Miêu ngồi ở trên bả vai của hắn thì không ngừng khều khều mặt Triệu Phong, giống như đang kể công vậy.

Trong lòng Hắc Vân đại sư thì không ngừng rung động.

Gã thiếu niên này, chỉ cần liếc mắt nhìn một cái, tinh thần của mình liền dâng lên một loại ảo giác không thể nào phảng kháng được.

- Một chiêu này của ngươi, quả thật tàn nhẫn!

Hắc Vân đại sư thoáng chút tán thưởng, nhưng chợt thanh âm hắn khẽ chuyển:

- Nhưng mà ta đã trúng phải độc dược của Đào Phiến phi tặc, trong vòng nửa ngày mà không có giải dược, ta nhất định sẽ độc phát thân vong!

- Ngươi cho rằng ta không biết ngươi đang trúng độc sao?

Triệu Phong nở nụ cười lạnh nhạt, trong tay có thêm một viên Linh đan nhỏ cỡ đầu ngón tay.

- Đây là… Bách Hóa Đan, giải dược độc môn của Thủy Nguyệt đại đạo!

Hắc Vân đại sư kinh hô thất thanh, vẻ mặt mừng như điên.

Khỏa Bách Hóa Đan này là lúc Triệu Phong ở tầng thứ nhất xông quan, đã đạt được một bình nhỏ, bên trong có chừng chục viên.

Vận mệnh ở cửa vào phía Đông chính là tốt nhất, chỉ có Triệu Phong mới có thể tìm được loại Thánh dược độc môn giải được bách độc thế gian như thế này.

Hắc Vân đại sư lập tức ăn vào Bách Hóa Đan, độc dược trúng phải trong cơ thể bắt đầu nhanh chóng tan rã, độc tố bài trừ ra ngoài cơ thể.

- Cảm tạ ngươi! Bắt đầu từ bây giờ, ta sẽ toàn lực hiệp trợ ngươi đả thông con đường đi tới trung tâm tầng thứ ba!

Hắc Vân đại sư trịnh trọng nói.

- Chẳng qua…

Hắc Vân đại sư lại lộ ra một tia chần chừ:

- Ta có thể nắm chắc, giúp cho ngươi đầu tiên tiến vào trung tâm tầng thứ ba! Nhưng mà, thực lực và thủ đoạn của đám người Đào Phiến phi tặc kia, ngươi hẳn là biết rõ ràng!

- Yên tâm đi! Bắt đầu từ thời khắc này trở đi, cục diện do ta chúa tể!

Trong thanh âm của Triệu Phong tràn ngập một loại lực lượng to lớn có thể trấn định lòng người.

Chương 293: Tam hoa bảo liên

Trong quảng trường tầng thứ hai…

Vẻ mặt Đào Phiến phi tặc vặn vẹo, không ngừng thở dốc, phát ra từng tiếng gầm gừ thét gào, bồi hồi một lúc lâu. Chân Linh khí bên trong cơ thể thiếu chút nữa là nghịch hành, tẩu hỏa nhập ma.

- Tên tiểu tử lam mao này…

Sắc mặt thanh niên cẩm bào không ngừng biến đổi, lúc xanh lúc đỏ, sự oán hận ngập tràn trong mắt hóa thành sát ý lạnh lẽo như thực chất.

Trong lòng hai người Tàn Huyết Ngốc Ưng và Bích lão gia, cũng hồi hộp và kinh ngạc một phen.

Tình hình đột phát lúc cuối cùng, bọn họ hoàn toàn không kịp chuẩn bị.

Ai có thể ngờ được, Triệu Phong một phương yếu thế nhất này, lại vào thời khắc mấu chốt mà phát ra một lần nghịch tập cường đại hữu lực như vậy.

Một lần hành động như thế, gã thiếu niên kia đã thành công xoay chuyển cục diện, hoàn toàn nắm trong tay tiên cơ.

Không phải nghi ngờ, Triệu Phong nắm trong tay Đại sư Cơ quan, tất nhiên sẽ có thể bằng vào tốc độ nhanh nhất mà tiến vào tầng thứ ba của cự quan tử đồng.

Tầng thứ ba mới chính là nơi chôn thân chân chính của Thủy Nguyệt đại đạo, những vật chôn cùng ở nơi này tuyệt đối chính là tinh hoa của toàn bộ cả Thủy Nguyệt Động này.

- Sư huynh, Tam Hoa Bảo Liên và Huyền Hoa Bảo Điển khẳng định đều nằm ở tầng thứ ba! Tên tiểu tử kia gan lớn bằng trời, lại dám…

Nữ tử váy hoa lúc nãy kinh hồn bất định, đến lúc này mới kịp phản ứng lại, bộ ngực không ngừng phập phồng từng trận.

- Hừ! Hắc Vân đại sư trúng phải Cửu Chuyển Hoa Độc của ta, không có giải dược, trong thời gian nửa ngày chắc chắn sẽ độc phát thân vong! Thông đạo và bố cục Cơ quan ở tầng thứ ba có độ khó khăn lớn nhất, cho dù tên tiểu tử kia có khống chế Hắc Vân đại sư, cũng chưa chắc đã có thể mở ra được bảo quan ở tầng thứ ba!

Lúc này sắc mặt thanh niên cẩm bào mới lãnh tĩnh trở lại.

Dưới tình huống không có giải dược độc môn, Hắc Vân đại sư chỉ sợ sẽ trong nửa ngày đã bỏ mình, cho dù có đi được tới phòng trung tâm của tầng thứ ba đi chăng nữa, chỉ sợ cũng chưa chắc kịp phá giải những bố cục cơ quan cuối cùng trong quan tài ở tầng thứ ba.

- Hơn nữa, trước đây Hắc Vân đại sư phá giải Cơ quan, sở dĩ thuận lợi nhanh chóng như thế, cũng đều là nhờ có linh thức cường đại tiếp cận Chân Huyền Cấp của ta! Không có sự phụ trợ của ta, tốc độ phá giải Cơ quan của Hắc Vân đại sư chỉ sợ sẽ phải giảm xuống ba bốn thành!

Thanh niên cẩm bào nói đến chỗ này, khóe miệng lại nhếch lên một nụ cười tàn nhẫn.

- Cũng có nghĩa là, chúng ta vẫn còn hy vọng rất lớn!

Sắc mặt nữ tử váy hoa lộ ra vẻ vui mừng nồng đậm.

Mà hai phương còn lại, Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng cũng đều cảm thấy vô cùng may mắn. Triệu Phong đã đoạt đi Đại sư Cơ quan, khiến cho thế cục của Đào Phiến phi tặc cũng bị giảm xuống một bước rất lớn.

- Triệu Phong này, thực lực và thủ đoạn không ngờ lại tàn nhẫn như thế, đủ để chống lại cường giả Chân Linh Cảnh bình thường! Ngay cả Đào Phiến phi tặc cũng ăn phải thiệt thòi trong tay hắn.

Giờ phút này, trong lòng Bích lão gia không khỏi có chút hối hận.

Từ đầu cho đến trước khi tiến vào trong cự quan tử đồng, hắn vẫn luôn xem Triệu Phong như một quân cờ để cho hắn lợi dụng, thậm chí trong lòng mang theo sự cảnh giác thật lớn, không chút tín nhiệm.

Thời điểm khi sắp vượt qua Trùng Hà, Bích lão gia đã quyết định từ bỏ cái quân cờ tưởng như không còn tác dụng này rồi.

Nhưng không nghĩ tới, những biểu hiện về sau của Triệu Phong lần lượt phá vỡ quy tắc thông thường, giờ phút này lại nhất cử phá vỡ cục diện cân bằng, một phen cướp sạch tiên cơ vào trong tay.

Tàn Huyết Ngốc Ưng và lão đạo thanh bào cũng không thể không thừa nhận, trước đây bọn họ đã quá mức xem nhẹ Triệu Phong rồi.

Giờ phút này, Triệu Phong tuyệt đối đã nắm vững tiên cơ trong tay, thế nhưng mà cũng không nhất định có thể thành công!

- Đi thôi! Triệu Phong kia, khẳng định là không thể lấy được Huyền

Hoa Bảo Điển!

Vẻ mặt Bích lão gia tràn đầy nắm chắc, bảo Bích Xảo Ngọc tiến lên, mở ra thông đạo đi thông lên tầng thứ ba.

Đào Phiến phi tặc và Tàn Huyết Ngốc Ưng cũng không còn tâm trí chiến đấu nữa. Sau khi đem bảo vật phân chia xong, liền nhanh chóng xuất phát đi lên tầng thứ ba.

Nhưng mà, chín căn phòng đi thông lên tầng thứ ba, Cơ quan Trận pháp cũng càng dày đặc hơn, mà độ khó cũng tăng lên rất nhiều.

Bên phía Tàn Huyết Ngốc Ưng, mặc dù có lão đạo thanh bào thân là Đại sư Trộm mộ, nhưng chỉ vẻn vẹn căn phòng đầu tiên, cũng đã tiêu phí mất thời gian mấy canh giờ rồi.

Tốc độ tiến lên của thanh niên cẩm bào cũng không chậm chút nào. Dù sao hắn cũng là đệ tử chân truyền của Thủy Nguyệt đại đạo, ở phương diện Cơ quan cũng có nghiên cứu nhất định.

Tốc độ tiến lên nhanh nhất, tự nhiên chính là bên phía Triệu Phong.

Thời điểm khi phá giải Cơ quan ở căn phòng đầu tiên, Hắc Vân đại sư có chút chần chừ, nói:

- Lúc trước, tốc độ phá giải của ta sở dĩ nhanh chóng như vậy, đều là nhờ có sự hiệp trợ của Đào Phiến phi tặc! Cường độ linh thức của tên phi tặc này, cơ bản gần tiếp cận cường giả Chân Huyền Cấp!

- Ta sẽ hiệp trợ ngươi! Tuyệt đối sẽ không thua kém hắn đâu!

Thanh âm của Triệu Phong vô cùng trấn định hữu lực.

Hắc Vân đại sư tự nhiên có chút không tin tưởng. Dù sao thì tu vi của Triệu Phong thậm chí còn chưa có đạt tới Nửa bước Chân Linh Cảnh nữa, đừng nói gì đến Chân Linh Cảnh.

Trên thực tế, lấy tinh thần nguyên vô cùng cường đại của Triệu Phong, đã sớm dưỡng dục ra được linh thức rồi!

Chẳng qua, tình huống bình thường hắn cũng đều không có dùng tới. Cái thứ đồ chơi này so với Thần Linh Nhãn còn kém xa đến mười vạn tám ngàn dặm.

Nếu như không có bất cứ vật gì ngăn cản, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong có thể nhìn thấy rõ ràng cách xa đến cả trăm dặm!

Sau đó, Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhãn, dựa theo yêu cầu của Hắc Vân đại sư, hiệp trợ hắn phá giải các Cơ quan Trận pháp.

Kết quả, căn phòng thứ nhất vô cùng thuận lợi phá giải.

Hắc Vân đại sư thoáng có chút kinh ngạc, nhưng vẫn còn có chút không tin, có thể là do vấn đề vận khí.

Nhưng mà, đợi đến căn phòng thứ hai, ánh mắt cường đại chính xác của Triệu Phong nhất thời khiến cho Hắc Vân đại sư giật mình không thôi.

Đến căn phòng thứ ba, Hắc Vân đại sư đã từ kinh ngạc chuyển thành khiếp sợ.

Triệu Phong ngoại trừ có chút không được tinh thông đối với phương diện Cơ quan và thiếu khuyết kinh nghiệm ra, chỉ luận nhãn lực, so với bản thân hắn là Đại sư Cơ quan, còn tinh chuẩn hơn mấy phần.

Nếu như nói Hắc Vân đại sư muốn nhìn ra được cấu tạo của một Cơ quan nào đó, cần chừng mười hơi thở, vậy thì Triệu Phong chỉ cần khẽ đảo mắt liền nhìn ra được.

Vấn đề chính là, mặc dù Triệu Phong có thể nhìn thấy rõ ràng cấu tạo Cơ quan, nhưng mà hắn không hiểu được nguyên lý bên trong thì cũng vô dụng.

- Ngươi đúng là thiên tài Cơ quan vạn năm khó gặp! Nếu như ngươi chịu theo ta học nghệ, lão phu tuyệt đối nắm chắc có thể biến ngươi trở thành Tông sư Cơ quan duy nhất trong toàn bộ Bắc Đại lục này!

Hắc Vân đại sư vô cùng kích động, thần tình tràn ngập hồng quang.

- Thật xin lỗi! Ta còn là thiên tài luyện khí, thiên tài luyện đan và thiên tài Trận pháp nữa…

Vẻ mặt Triệu Phong vô cùng bình tĩnh, đối với loại tình huống này, hắn gặp mãi đã quen.

Ngày đó, khi nam tử tóc đỏ máu và Thiết Kiền đại sư chế tạo ra Hắc Ám Quang Luân, cũng cần phải dựa vào lực khống chế cực kỳ tinh xác của chính mình nữa.

Phải biết rằng, tu vi của nam tử tóc đỏ máu kia cao tới cảnh giới Chân Chủ Cấp, mà tạo nghệ luyện khí chân chính của Thiết Kiền đại sư, tuyệt đối có thể xếp hàng đầu trong toàn bộ Đại quốc Thiên Bồng này.

Lửa nóng trong mắt Hắc Vân đại sư lúc này mới ảm đạm bớt vài phần, biến thành ánh mắt như đang nhìn về phía quái thai vậy.

Nếu như gã thiếu niên này nói không sai, như vậy hắn nhất định

chính là loại hình thiên tài toàn năng rồi!

Hắc Vân đại sư đoán cũng không sai, Triệu Phong chính là loại hình thiên tài toàn năng. Ngoại trừ ở phương diện luyện thể tu luyện cũng không nhanh ra, những phương diện khác đều giống như cá gặp nước vậy.

Triệu Phong và Hắc Vân đại sư liên thủ, tốc độ phá giải Cơ quan nhanh nằm ngoài tưởng tượng.

- Ngươi và ta liên thủ, tốc độ phá giải Cơ quan tuyệt đối có thể ngạo thị toàn bộ Đại lục!

Hắc Vân đại sư kinh ngạc không thôi.

Bất cứ là loại Cơ quan nào, Triệu Phong chỉ cần liếc mắt một cái, liền có thể đem kết cấu bên trong hoàn toàn phân tích ra.

Hơn nữa, đi theo Đại sư Cơ quan tiến hành phá giải Cơ quan, tạo nghệ và kinh nghiệm của Triệu Phong cũng dần dần tăng lên.

Cuối cùng, hai người chỉ dùng thời gian chừng nửa canh giờ, liền phá giải thành công toàn bộ cả chín căn phòng.

- Thật sự là quá nhanh rồi! Hơn nữa, vận mệnh của phía Đông quả thật rất tốt!

Hắc Vân đại sư không khỏi cảm khái.

Dọc theo đường đi này, trong lúc phá giải Cơ quan, Triệu Phong cũng đạt được không ít đồ tốt, thậm chí tìm được những loại Linh đan giá trị không thua kém Bách Hóa Đan chút nào.

Két chi!

Đại môn tầng thứ ba nhanh chóng mở ra.

Triệu Phong kềm chế sự kích động hưng phấn trong lòng mình, bước vào một phiến quảng trường hoàn toàn vắng vẻ.

Quảng trường nhỏ tầng thứ ba này, diện tích so với hai tầng kia cũng không chênh lệch bao nhiêu, nhưng mà không gian trên đỉnh thì lại lớn hơn rất nhiều.

Ngay giữa trung tâm quảng trường, trên không trung có một kiện quan tài thủy tinh, bên trong mơ hồ có thể nhìn thấy được một cỗ thi thể. Trải qua gần trăm năm thời gian, thế nhưng bộ dáng cũng không thay đổi chút nào.

Bên trong quan tài thủy tinh kia, cũng đặt một ít vật bồi táng, số lượng không tính là nhiều, so ra còn ít hơn vật bồi táng ở tầng thứ nhất nữa, nhưng mà tùy tiện lấy ra một kiện, ít nhất đều là Thần binh Linh cấp Trung phẩm!

Bên trong quan tài thủy tinh, có một đóa hoa sen ba màu lớn cỡ chừng bàn tay, nở rộ ra một tia quang thải ôn nhuận, thập phần bắt mắt!

- Đây chính là Tam Hoa Bảo Liên, một trong Thủy Nguyệt Tứ Bảo!

Vẻ mặt Hắc Vân đại sư tràn ngập kinh diễm, phảng phất như nhìn thấy một nàng mỹ nữ tuyệt sắc vậy.

Ở tầng thứ nhất và tầng thứ hai, cũng không thấy hắn có biểu tình giống như vậy!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đảo qua, liền lập tức xác định, giá trị cấp độ của Tam Hoa Bảo Liên này, tuyệt đối vượt qua Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến và Bách Hoa Nang, thậm chí so với giá trị hai món đồ kia cộng lại, còn trân quý hơn một chút.

- Tam Hoa Bảo Liên này, chính là bảo vật cấp Truyền Thừa của Bách Hoa Môn, hơn nữa còn là Thánh vật Tà đạo nữa! Năm xưa, Thủy Nguyệt đại đạo chính là bởi vì có vật này, mới có thể ngăn cản sự đuổi giết của vô số cường giả Chân Linh Cảnh! Thậm chí ngay cả cường giả Chân Chủ Cấp cũng không làm gì được hắn!

Hắc Vân đại sư cảm khái nói.

Nghe vậy, trong lòng Triệu Phong nhất thời máy động.

Trải qua sự giải thích của Hắc Vân đại sư, hắn liền hiểu được tác dụng của kiện bảo liên này.

Tam Hoa Bảo Liên thuộc loại bảo vật Thần binh phụ trợ phòng ngự, bản thân cũng không có năng lực công kích nào quá mạnh.

Nhưng mà, lực phòng ngự và lực phụ trợ của nó, thì lại thập phần cường đại.

Đầu tiên, Tam Hoa Bảo Liên có thể di động phi hành, tốc độ cực nhanh, nếu là cường giả Chân Huyền Cấp sử dụng, tốc độ phi hành hoàn toàn so sánh được với cường giả Chân Chủ Cấp, hơn nữa tiêu hao gần như bằng không.

Tiếp theo, Tam Hoa Bảo Liên có thể hình thành một đóa hoa ba màu, bảo hộ chủ nhân bên trong, công kích của cường giả Chân Linh Cảnh bình thường cơ bản không thể nào phá hủy được phòng ngự của nó.

Cuối cùng, Tam Hoa Bảo Liên còn có công năng phụ trợ kỳ lạ, có thể phóng thích ra ba loại kỳ hương, phân biệt là khiến người thanh tỉnh, thôi miên và thôi tình!

Thanh tỉnh, có tác dụng phụ trợ tu luyện, thậm chí bản thân Tam Hoa Bảo Liên còn có thể hội tụ nguyên khí thiên địa, đẩy nhanh tốc độ tu luyện nữa.

Ngày xưa Thủy Nguyệt đại đạo bởi vì có món bảo vật này mới có thể trong thời gian ngắn ngủi mấy chục năm, tu luyện đến Chân Huyền Cấp đỉnh phong.

Mà loại hương thơm thanh tỉnh đầu tiên, có thể dùng để giải trừ hiệu quả thôi miên, thôi tình phía sau, thậm chí còn có thể hóa giải đại đa số độc thuật tà đạo khác nữa.

- Tam Hoa Bảo Liên chính là bảo vật quan trọng nhất của Thủy Nguyệt đại đạo, là át chủ bài cường đại giúp cho hắn rong ruổi khắp cả Đại quốc Thiên Bồng. Nếu như ngươi có thể luyện hóa được Tam Hoa Bảo Liên, trong khoảng thời gian ngắn, có thể chính diện ngăn cản được công kích của cường giả Chân Nhân Cấp!

Hắc Vân đại sư lại cười nói.

Triệu Phong khẽ gật đầu, ánh mắt lại liếc nhìn lên trên cái quan tài thủy tinh kia.

Bên trên nắp của quan tài thủy tinh có đặt một khối đá trong suốt mê ly, phát ra một cỗ hàn ý nhàn nhạt. Bên trong khối đá bảo tồn một quyển sách cổ, mặt ngoài lưu chuyển một tầng ô quang có chút u ám.

Huyền Hoa Bảo Điển!

Những chữ viết trên bìa quyển sách cổ, Triệu Phong chỉ liếc mắt liền nhìn ra được, trong lòng thoáng nhảy lên một cái.

Triệu Phong và Hắc Vân đại sư đi tới bên cạnh quan tài thủy tinh, bắt đầu liên thủ phá giải những Cơ quan cuối cùng ở bốn phía xung quanh.

- Không ngờ bố cục Cơ quan cuối cùng này, lại rất nhiều chỗ sử dụng đến những bản thiết kế Cơ quan truyền ra từ bên trong Thiên Cơ Truyền Thừa!

Sắc mặt Hắc Vân đại sư ngưng trọng hẳn lên.

Tạo nghệ Cơ quan của bản thân hắn tự nhiên vượt xa Thủy Nguyệt đại đạo, nhưng mà, bố cục Cơ quan ở bộ phận trung tâm nhất, không ngờ lại là đến từ Thiên Cơ Truyền Thừa!

Mức độ tinh diệu và phức tạp của những Cơ quan này, hoàn toàn vượt qua tưởng tượng.

Có một vài nguyên lý, thậm chí ngay cả Hắc Vân đại sư cũng phải cảm thấy nghi hoặc không thôi.

- Như vậy, để ta đem cấu tạo Cơ quan bên trong vẽ ra cho ngài!

Triệu Phong đề nghị.

- Vẽ ra?

Vẻ mặt Hắc Vân đại sư có chút kinh ngạc.

Thanh âm vừa dứt, chỉ thấy Triệu Phong đã lấy ra giấy bút, nhanh chóng vẽ ra một loạt những đường nét chi tiết phức tạp.

Ánh mắt của hắn phi thường bình tĩnh, bàn tay cầm bút thập phần vững vàng, không hề có lấy một tia do dự hay run rẩy nào cả.

Triệu Phong một hơi vẽ ra mấy chục tấm bản vẽ, trình độ chính xác đạt tới một mức độ khủng bố.

Hắc Vân đại sư nhìn từng tấm từng tấm biểu đồ kết cấu vô cùng chi tiết, phức tạp trước mặt mình, không khỏi hít thật sâu một ngụm khí lạnh.

Triệu Phong sau khi vẽ xong, tiến hành kiểm tra lại một lần nữa, xác định không có sai lầm, mới đưa cho Hắc Vân đại sư.

- Đại sư, muốn phá giải những bố cục Cơ quan cuối cùng này, cần thời gian bao lâu?

Triệu Phong hỏi.

- Có những kết cấu đồ mà ngươi vẽ ra này, phỏng chừng trong vòng thời gian nửa ngày, có thể thành công phá giải! Đến lúc đó, quan tài thủy tinh này có thể mở ra, ngươi có thể lấy được Tam Hoa Bảo Liên và các thứ bên trong.

Hắc Vân đại sư trầm ngâm nói.

- Thời gian nửa ngày, cũng không lâu lắm! Như vậy theo Đại sư đánh giá, những người kia, phải mất bao lâu mới có thể đến được nơi này?

Triệu Phong lại hỏi tiếp.

- Bọn họ nhanh thì năm sáu ngày, chậm thì phải hơn mười ngày, mới có thể đi vào được nơi này!

Trên mặt Hắc Vân đại sư lộ ra ý cười.

Trên thông đạo tiến vào nơi này, hai người liên thủ với nhau, tốc độ phá giải có thể nói là ngạo thị Đại lục, chính vì vậy mới có thể nhanh chóng tới được nơi này.

- Dường như còn thuận lợi hơn so với tưởng tượng a!

Trên mặt Triệu Phong lộ ra một tia hỉ sắc, sau đó khoanh chân ngồi xuống, hớp lấy một ngụm Bách Hoa Thánh Dịch, bắt đầu tiến hành tu luyện.

Chương 294: Đại thu hoạch

Trong Thủy Nguyệt Động, thời gian từng chút từng chút một trôi qua.

Chín căn phòng đi thông đến trung tâm của tầng thứ ba, đủ các loại Cơ quan Trận pháp, độ hung hiểm lớn hơn rất nhiều.

Bất luận là Đào Phiến phi tặc hay là Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng, ba phương nhân mã tiến lên đều phi thường chậm chạp.

Mà Triệu Phong và Hắc Vân đại sư liên thủ với nhau, năng lực phá giải Cơ quan viễn siêu Đại sư Cơ quan bình thường!

Trong lúc ba phương nhân mã này ở trong thông đạo không ngừng gian khổ phá giải Cơ quan, thì Triệu Phong đã bắt đầu tiến hành tu luyện.

Thứ đầu tiên hắn dùng chính là Bách Hoa Thánh Dịch!

Bách Hoa Thánh Dịch chính là Linh dịch bí chế của Bách Hoa Môn, có năng lực hỗ trợ đột phá Chân Linh Cảnh, thúc đẩy chân lực lột xác biến thành Chân Linh khí.

Về mặt bản chất, Linh dịch này chính là bản thăng cấp của Thuế Linh Đan lúc trước.

Luận hiệu quả, Bách Hoa Thánh Dịch so với Thuế Linh Đan còn mạnh mẽ hơn rất nhiều, dược hiệu cũng ôn hòa hơn một chút, phóng thích linh lực từng chút từng chút một. Dùng loại Linh dịch này, cũng không thể đột phát gấp gáp tiến cấp, nhưng có thể khiến cho cảnh

giới ổn định hơn rất nhiều.

- Tinh thần cảnh giới hiện tại của ta củng cố cường đại, không thua kém gì cường giả Chân Linh Cảnh bình thường, cho dù có dùng Thuế Linh Đan, cũng không chút bất lợi nào cả!

Triệu Phong không nhanh không chậm, từ từ thôi động lực lượng trong cơ thể mình.

Sau khi dùng Bách Hoa Thánh Dịch, Triệu Phong cảm giác được chân lực trong cơ thể chính mình đang từng chút từng chút một lột xác tăng lên.

Theo sự kéo dài của dược lực, loại lột xác này thẩm thấu tiến vào bên trong khí lực huyết nhục của hắn.

Dược hiệu của Bách Hoa Thánh Dịch này vô cùng ôn hòa, tác dụng lại vô cùng lớn. Triệu Phong cảm giác tu vi của mình rất nhanh tiếp cận Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong.

Lúc này, vẻ mặt của Hắc Vân đại sư có hơi chút mệt mỏi, việc phá giải đối với Cơ quan bốn phía xung quanh quan tài thủy tinh đã đạt tới thời khắc mấu chốt cuối cùng.

Triệu Phong đứng dậy, gỡ xuống đồ bịt mắt, toàn lực mở ra Thần Linh nhãn, nắm trong tay biến hóa của từng chi tiết, nhanh chóng thông báo cho Hắc Vân đại sư biết.

Hắc Vân đại sư thoáng thở ra một hơi. Bố cục Cơ quan ở trung tâm tầng thứ ba này, đến thời điểm cuối cùng so với tưởng tượng còn khó khăn hơn một chút. Lực tính toán của hắn đã đạt tới cực hạn rồi.

Nhưng mà có sự trợ giúp của Triệu Phong, áp lực của hắn căn bản

giảm đi hơn phân nửa.

Ô…ô…ô…n…g!

Bên ngoài quan tài thủy tinh đột nhiên sáng lên một tầng quang thải mông lung, nắm quan tài thủy tinh cũng tự động mở ra.

- Kẻ hữu duyên, có thể thông qua tầng tầng Cơ quan cấm chế, phá giải đến nơi này, đủ thấy thực lực và trí tuệ của ngươi! Nếu như có thể, hy vọng sau khi ngươi kế thừa những di sản của ta, liền giúp ta hoàn thành một tâm nguyện!

Một đạo thanh âm nam tử ôn hòa đột nhiên vang lên.

Động tác của Triệu Phong và Hắc Vân đại sư cứng đờ, hoảng sợ giương mắt nhìn về phía quan tài thủy tinh.

Bên trong quan tài thủy tinh, thi thể của Thủy Nguyệt đại đạo chậm rãi đứng dậy, ánh mắt thâm thúy, nhưng lại không mất đi sự chân thành ôn hòa.

- Đây chẳng lẽ chính là Hồi Quang Trọng Tố Thuật đến từ trong Thiên Cơ Truyền Thừa?

Hắc Vân đại sư khẽ hít sâu một hơi, nhìn chăm chú vào trong quan tài thủy tinh, phảng phất như nhìn thấy Thủy Nguyệt đại đạo đã sống lại trong khoảnh khắc vậy.

Giờ phút này, bên trong cơ thể Thủy Nguyệt đại đạo quả thật có khí tức của sinh mệnh nồng đậm, mà thanh âm cũng là từ trong miệng của hắn phát ra.

Nhưng mà đoạn lời nói và động tác này, đều là do hắn trước khi chết

đã sớm định ra, dưới trạng thái đặc thù nào đó, liền hồi quang trọng tố lại một lần.

- Tâm nguyện của ta ở trong Tam Hoa Bảo Liên! Về phần Huyền Hoa Bảo Điển, đây chính là môn Thánh công Tà đạo! Chậc chậc… nó cần phải có máu xử âm tế điện thì mới có thể mở ra được nó! Nếu như mạnh mẽ khai mở, Huyền Hoa Bảo Điển sẽ bị phá hủy, hơn nữa cũng sẽ khiến cho toàn bộ Thủy Nguyệt Động sụp đổ theo!

Sau khi Thủy Nguyệt đại đạo nói xong, hơi có chút thâm ý, ánh mắt nhàn nhạt đảo quét về phía Huyền Hoa Bảo Điển một cái.

Thân thể của hắn lại một lần nữa thong thả nằm xuống, khí tức sinh mệnh toàn bộ mất hết, nhiệt độ thân thể khôi phục lại lạnh lẽo như băng.

Triệu Phong không khỏi sợ hãi thầm than một tiếng. Bên trong Thiên Cơ Truyền Thừa không ngờ lại có được những thủ đoạn huyền diệu như vậy. Một người đã chết, không ngờ có thể hồi quang trọng tố trong thời gian ngắn.

Kế hoạch cho đến bây giờ, hết thảy đều nằm trong sự khống chế của Triệu Phong.

Nhân tố duy nhất không thể đoán trước chính là, Huyền Hoa Bảo Điển này, không ngờ lại cần phải có loại máu xử âm gì đó mới có thể mở ra được.

- Cái gì là máu xử âm?

Triệu Phong nghi hoặc hỏi, nhưng động tác cũng không hề chậm lại chút nào, rất nhanh thu lấy những vật bồi táng bên trong quan tài thủy tinh kia.

- Meo meo!

Vẻ mặt Tiểu Tặc Miêu tràn ngập hưng phấn, nhảy thẳng luôn vào bên trong quan tài thủy tinh, liên tục chạy loạn trên thi thể của Thủy Nguyệt đại đạo, nhanh chóng thu lấy những thứ quý hiếm bên trong quan tài thủy tinh.

- Máu xử âm, chính là loại máu chảy ra trong lần quan hệ đầu tiên của một nữ nhân còn trong trắng!

Hắc Vân đại sư khẽ ho nhẹ một tiếng, có chút xấu hổ giải thích.

Triệu Phong giật mình hiểu ra, rốt cuộc hắn cũng biết được, vì cái gì mà Bích lão gia lại một lòng muốn mang theo Bích Xảo Ngọc tiến vào trong này.

Hơn nữa còn trùng hợp chính là, Bích Xảo Ngọc đã từng đi theo Hắc Vân đại sư học qua Cơ quan Trận pháp.

Chỉ trong chốc lát, một người một mèo này đã đem toàn bộ các bảo vật bên trong quan tài thủy tinh cướp đoạt sạch sẽ không chừa lại chút nào.

Trong đó, thứ trân quý nhất tự nhiên chính là Tam Hoa Bảo Liên, so với Bách Hoa Nang và Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến càng giá trị hơn nhiều.

Ngoại trừ Tam Hoa Bảo Liên ra, bên trong còn có hơn mười kiện vật bồi táng khác, mỗi một thứ đều là đồ tinh phẩm, giá trị ít nhất cũng thuộc cấp bậc Thần binh Linh cấp.

Trong đó Thần binh Linh cấp Trung phẩm đỉnh phong có một kiện,

mà Thần binh Linh cấp Trung phẩm bình thường thì có đến ba kiện, hơn nữa đều là tinh phẩm trong cùng cấp, phẩm chất hơn xa những thứ đặt trong tầng thứ nhất và tầng thứ hai.

- Huyền Hoa Thánh Dịch, dùng bốn loại Thánh dịch tương đương Bách Hoa Thánh Dịch dung hợp lại, tinh luyện tiến giai thành Thánh dịch vô thượng, có tác dụng trợ giúp Chân Linh Cảnh cảm ngộ đại đạo thiên địa, lĩnh ngộ được mầm mống huyền ảo, giúp xác suất tấn chức Chân Huyền Cấp tăng thêm ba thành!

- Thiên La Huyền Y, thủy hỏa bất xâm, đông ấm hạ mát, dùng Thiên La Tơ ngưng luyện mà thành, cực kỳ bền chắc, có tác dụng giảm đi bảy thành công kích năng lượng và lực lượng Chân Linh, dưới Chân Chủ Cấp, căn bản không có khả năng làm hư tổn!

- Tục Thọ Đan, tác dụng gia tăng năm mươi năm thọ mệnh, chỉ cần không phải tử vong phi tự nhiên, tuyệt đối có hiệu quả!

Mỗi một kiện vật phẩm đặt ở trong này, toàn bộ đều là trân phẩm, có thể nói là đồ hiếm quý, giá trị liên thành.

Cho dù đồng dạng là Thần binh Linh cấp Trung phẩm, mỗi một kiện trong này, giá trị đều gấp mấy lần đồng cấp.

Đặc biệt là ba loại Huyền Hoa Thánh Dịch, Thiên La Huyền Y và Tục Thọ Đan, giá trị tuyệt đối không thể đánh giá.

Huyền Hoa Thánh Dịch có tác dụng trợ giúp đột phá Chân Linh Nhị Cảnh Thiên, Chân Huyền Cấp.

Thiên La Huyền Y, mặc dù về ý nghĩa, nghiêm khắc mà nói, cũng không tính là bảo vật Linh cấp, nhưng cũng là bảo y trân thế, vô cùng bền chắc, khó có thể phá hủy được, hơn nữa còn có tác dụng hấp

thụ bảy thành công kích lực lượng Chân Linh nữa!

Mà Tục Thọ Đan kia, lại có thể tục mệnh, nghịch Thiên đạo mà kéo dài sinh mệnh!

Thọ mệnh của một người bình thường cũng chỉ chừng trăm năm mà thôi, mà một viên Tục Thọ Đan này có thể gia tăng lên năm mươi năm thọ mệnh, trân quý đến mức nào?

Triệu Phong tổng cộng đạt được ba viên Tục Thọ Đan, mỗi người cả đời chỉ dùng được một viên mà thôi, viên thứ hai có dùng cũng chẳng có tác dụng.

Triệu Phong hiện tại chỉ mới mười mấy tuổi, Tục Thọ Đan đối với hắn không có bao nhiêu lực hấp dẫn.

Ngược lại, Hắc Vân đại sư tuổi đã hơn một trăm, khi nhìn thấy Tục Thọ Đan, trong lòng cũng vô cùng chờ mong.

Triệu Phong khẽ mỉm cười, cấp cho Hắc Vân đại sư một viên, hai viên còn lại thì lưu lại cho cha mẹ mình.

Hắc Vân đại sư cảm kích không thôi, vội vàng phục dụng ngay tại chỗ luôn.

Bên trong đám vật bồi táng còn có một vài kiện bảo vật, Triệu Phong cũng không quá mức cần thiết, nhưng đối với Hắc Vân đại sư lại có tác dụng nhất định, hắn cũng không chút keo kiệt, đều tặng hết cho Hắc Vân đại sư.

Hắc Vân đại sư cảm kích và kính nể từ tận đáy lòng.

Lúc trước, khi hắn bị Đào Phiến phi tặc khống chế, đối phương đã

dùng tính mạng của mình mà bức bách, căn bản không phân cho hắn một kiện bảo vật nào cả.

Mà Triệu Phong, không ngờ lại cấp cho hắn mấy kiện trân bảo, thậm chí ngay cả thứ trân quý như Tục Thọ Đan cũng tặng cho hắn một viên.

Sau khi các vật bồi táng bên trong quan tài thủy tinh đã thu hồi sạch sẽ, ánh mắt Triệu Phong lại liếc nhìn về phía quyển Huyền Hoa Bảo Điển đang được bảo tồn bên trong khối Huyền Băng Tinh Thạch kia.

- Quyển Huyền Hoa Bảo Điển này, thật không có biện pháp nào khác để thu hoạch hay sao?

Triệu Phong hỏi.

- Không có!

Hắc Vân đại sư trực tiếp lắc đầu. Huyền Hoa Bảo Điển này cần phải có vật liệu đặc thù mới có thể mở ra Cơ quan được, không có vật liệu, cho dù tạo nghệ Cơ quan có lớn đến đâu, cũng hoàn toàn vô dụng.

- Máu xử âm… haizz…

Triệu Phong suy nghĩ chốc lát, đơn giản không thèm để ý tới nữa.

Huyền Hoa Bảo Điển này tuy cao minh, nhưng chưa chắc đã mạnh hơn Điện Chi Truyền Thừa của chính mình!

- Không chỉ vậy, phải mở ra Huyền Hoa Bảo Điển thì mới có thể đả thông phiến đại môn đi thông ra bên ngoài! Nếu không, ít nhất cần phải đợi bảy lần bảy bốn mươi chín ngày, đợi cho Thủy Nguyệt Động

hoàn toàn chìm xuống lòng đất, mới có thông đạo đi ra!

Hắc Vân đại sư tiếp tục nói.

Triệu Phong nghe vậy, trong lòng không khỏi có chút suy nghĩ.

Sau khi tiến vào tầng thứ ba, cũng không xuất hiện thêm phiến đại môn nào mới cả. Đại môn đã đi vào, liền tự động đóng lại, không thể mở ra nữa, căn bản là không có đường lui.

Cũng chính là nói, nếu như không mở ra thông đạo, vậy thì không có cách nào rời khỏi nơi này.

- Đúng vậy! Không có quyết tâm đập nồi dìm thuyền, làm sao có được đại kỳ ngộ chân chính cơ chứ?

Triệu Phong đành phải tiếp nhận.

Sau khi tiến vào tầng thứ ba, đã xuất hiện hai nhân tố hoàn toàn vượt qua dự đoán của hắn.

Cái đầu tiên chính là Huyền Hoa Bảo Điển cần phải có máu xử âm mới có thể mở ra.

Cái thứ hai chính là không thể nào đi dọc theo đường cũ mà trở ra.

- Nếu như ngươi có thể luyện hóa được Tam Hoa Bảo Liên, sau đó chuẩn bị cẩn thận một chút, chưa chắc đã không thể chống lại cường giả Chân Linh Cảnh!

Sắc mặt Hắc Vân đại sư có chút sầu lo, đưa ra đề nghị.

- Được!

Triệu Phong thoáng gật đầu, nghe theo lời đề nghị của Hắc Vân đại sư, trước tiến hành luyện hóa Tam Hoa Bảo Liên.

Tam Hoa Bảo Liên dưới trạng thái bình thường, giống như một đóa hoa sen lớn cỡ bàn tay vậy. Thời điểm chân chính sử dụng, liền có thể hóa thành một cái đài sen ba màu đường kính ước chừng nửa trượng.

Trên thực tế, Hắc Vân đại sư cũng có chút thấp thỏm không yên đối với việc Triệu Phong luyện hóa Tam Hoa Bảo Liên.

Muốn luyện hóa Tam Hoa Bảo Liên, độ khó không hề nhỏ chút nào. Thứ nhất, yêu cầu đối với linh thức tương đối cao một chút. Thứ hai, yêu cầu cần phải có công pháp đặc thù hoặc là lực lượng huyết mạch.

Nhưng mà kết quả, Triệu Phong luyện hóa Tam Hoa Bảo Liên lại tương đối thuận lợi.

Cảnh giới tinh thần của hắn, cơ bản là có thể so sánh với cường giả Chân Linh Cảnh, linh thức so với Chân Linh Cảnh cũng không yếu hơn bao nhiêu, chỉ là bình thường không thường sử dụng mà thôi.

Thời điểm luyện hóa Tam Hoa Bảo Liên, Triệu Phong thúc giục Thần Linh Nhãn, kết quả tốc độ luyện hóa gia tăng lên gấp mấy lần.

Nếu như nói về mặt huyết mạch, huyết mạch Thượng Cổ bên trong cơ thể của hắn, ngay cả Hồng Hồ Thành chủ cũng đều nhìn trúng, còn bức hôn hắn nữa.

Cho nên, điều kiện của Triệu Phong cơ bản là phù hợp vô cùng, thậm chí có sự phụ trợ của Thần Linh Nhãn, tốc độ luyện hóa còn

tăng lên khá nhiều nữa.

Hai ngày sau, Triệu Phong đã thành công luyện hóa xong Tam Hoa Bảo Liên.

Ô…ô…ô…n…g!

Tam Hoa Bảo Liên hóa thành một đóa hoa đường kính khoảng chừng nửa trượng, xung quanh phát tán ra ba loại màu sắc lam, hồng, tím xinh đẹp, nở rộ quang huy chói lọi, đem Triệu Phong bao phủ ở bên trong.

Triệu Phong bảo Hắc Vân đại sư dốc một kích toàn lực công kích mình thử.

Bồng! Phốc!

Ba đạo quang mang ba màu xung quanh đóa hoa do Tam Hoa Bảo Liên biến thành nhất thời lóe lên một chút, hóa giải toàn bộ công kích của Hắc Vân đại sư.

Triệu Phong ngồi ở bên trong, căn bản là bình yên không chút tổn hại gì.

Thậm chí cái bảo liên này còn có thể miễn cưỡng ngồi thêm một hai người nữa, hợp lực rót vào chân lực, khiến cho lực phòng ngự càng mạnh, duy trì cũng càng lâu hơn.

Tốc độ phi hành của Tam Hoa Bảo Liên cực kỳ nhanh, đáng tiếc bên trong lăng mộ không gian hữu hạn, không thể phát huy hết được.

- Luyện hóa thành công Tam Hoa Bảo Liên rồi, ngươi có thể đối kháng trực diện một cường giả Chân Linh Cảnh, chẳng qua, đối diện

với hai cường giả Chân Linh Cảnh trở lên, vậy thì có chút nguy hiểm rồi.

Sắc mặt Hắc Vân đại sư trở nên ngưng trọng.

- Ha hả, vẫn còn thời gian mà! Ta vẫn còn có thể không ngừng gia tăng lên!

Triệu Phong khẽ mỉm cười.

Sau đó, hắn liền ngồi lên trên Tam Hoa Bảo Liên, tiến hành tu luyện.

Bên trong Tam Hoa Bảo Liên có thể phóng thích ra một loại kỳ hương thanh thần, có tác dụng hỗ trợ tu luyện, hơn nữa còn có thể hội tụ nguyên khí thiên địa nữa.

Triệu Phong lại một lần nữa hớp một ngụm nhỏ Bách Hoa Thánh Dịch, thúc giục chân lực, bắt đầu tu luyện.

Trôi qua thêm nửa ngày nữa, tu vi của Triệu Phong đã đạt tới Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong.

Cảnh giới của hắn cũng đủ cao, tu vi Thất trọng đỉnh phong, chân lực vận chuyển hoàn toàn như ý.

Lúc này, Bách Hoa Thánh Dịch trong bình chỉ còn lại chừng một phần ba mà thôi.

Triệu Phong sau khi uống xong toàn bộ, liền đạt tới trụ cột ở cảnh giới Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh. Sau đó tiếp tục tu luyện, các loại Linh đan hiếm quý hỗ trợ gia tăng thực lực khác, hắn cũng một hơi ăn luôn mấy thứ.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu cũng điên cuồng thôn phệ một đám trân bảo và Linh đan, cùng tiến hành tu luyện.

Hắc Vân đại sư nhìn thấy hành động điên cuồng của một người một mèo này, toàn thân không khỏi toát ra một tầng mồ hôi lạnh.

Bất luận lực lượng của các loại Linh đan hiếm quý này có thể chống đỡ mà không bị bạo thể mà chết hay không, thì cho dù có thể hoàn toàn tiêu hóa, gấp gáp gia tăng lên tu vi, chỉ sợ cũng sẽ khiến cho cảnh giới không được ổn định.

Nhưng mà Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu, lại không thể dùng lẽ thường mà cân nhắc được.

Tiểu Tặc Miêu thì căn bản là không thể giải thích.

Mà cảnh giới tinh thần của Triệu Phong lại có thể so sánh với cường giả Chân Linh Cảnh, cho dù một hơi tăng lên đến cảnh giới Chân Linh Cảnh, cũng không tồn tại vấn đề gì.

Ba ngày sau, trong cơ thể Triệu Phong đã có một bộ phận chân lực chuyển hóa thành Nửa bước Chân Linh Khí!

Chương 295: Nhất lực kháng quần hùng (thượng)

Quảng trường trung tâm tầng thứ ba.

Gã thiếu niên tóc lam ngồi xếp bằng ở trên một cái đài sen phát ra quang mang ba màu sắc sỡ, thân mặc Thiên La Huyền Y, kiện y bào hai màu hắc bạch giao nhau, cực kỳ vừa người, bộ dáng tuấn nhã siêu phàm. Đồng tử mắt trái màu lam nhạt sâu thẳm, hiển lộ ra vài phần lạnh lùng.

Lúc này, một tia uy áp Nửa bước Chân Linh Khí nhàn nhạt ở trên người của Triệu Phong dần dần sinh ra.

Từ Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đến Nửa bước Chân Linh Cảnh, có một điểm khác nhau duy nhất, đó chính là Nửa bước Chân Linh khí.

Cho dù trong cơ thể chỉ cần chuyển hóa được một tia Nửa bước Chân Linh Khí, thì cũng đã xem như là bước chân vào cánh cửa này rồi.

Triệu Phong có được Tam Hoa Bảo Liên, có Thánh vật phụ trợ này tương trợ, lại mượn dùng Bách Hoa Thánh Dịch, tốc độ tu luyện và hiệu suất chuyển hóa Nửa bước Chân Linh Khí gia tăng lên tới cực điểm.

Mà Hắc Vân đại sư ở một bên, sắc mặt pha lẫn vài phần phức tạp và kính phục.

Mượn dùng cơ hội trong Bảo tàng Thủy Nguyệt này, Triệu Phong nhất cử liền hoàn thành được nửa bước mà bình thường nhiều người mất gần mười năm, mười mấy năm cũng khó có thể vượt qua được.

Mà hết thảy những chuyện này, cũng không phải là do hắn dựa vào vận khí và may mắn mà tạo thành.

Triệu Phong ngay giữa nanh vuốt của ba cường giả Chân Linh Cảnh, mạnh mẽ cướp đi Hắc Vân đại sư, mưu đoạt tinh hoa bảo tàng ở tầng thứ ba, có thể nói là đoạt thức ăn trong miệng cọp.

- Tam Hoa Bảo Liên này, không hỗ là Thánh vật phụ trợ, cảnh giới tinh thần của ta vốn đã rất cao rồi, mượn sự trợ giúp của nó, tu luyện cảm ngộ căn bản là nước dâng thuyền lên!

Triệu Phong chậm rãi mở mắt ra.

Trong cơ thể của hắn, Nửa bước Chân Linh Khí vẫn còn tiếp tục từ từ chuyển hóa.

Cảnh giới tinh thần của Triệu Phong, cơ bản là có thể so sánh với cường giả Chân Linh Cảnh, có thể hấp thu nguyên khí thiên địa, có thêm Tam Hoa Bảo Liên hỗ trợ, lại càng như hổ thêm cánh.

Hắc Vân đại sư trơ mắt nhìn tu vi của Triệu Phong từng bước từng bước một không ngừng tăng lên.

Khiến cho hắn cảm thấy giật mình chính là, Triệu Phong đối với Nửa bước Chân Linh Khí cấp bậc rất cao kia, hoàn toàn nắm trong tay, không hề có một tia trúc trắc nào cả.

Thần quang trong mắt Triệu Phong ngẫu nhiên chợt hiện, sản sinh ra

khí tức áp bách vô hình vô ảnh, so với bất cứ cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh nào mà Hắc Vân đại sư từng gặp qua, đều cường đại hơn rất nhiều.

Hắn cũng nhìn ra được, Triệu Phong đã cật lực thu liễm khí tức rồi.

Thời gian gần nửa ngày, Nửa bước Chân Linh Khí trong cơ thể Triệu Phong chuyển hóa đã đạt tới hơn một thành. Bậc tốc độ khủng bố như thế này, khiến cho Hắc Vân đại sư có một loại cảm giác nhìn người mà tự thẹn mình.

- Cho dù ngươi có lực lượng huyết mạch, nhưng nếu linh thức không đủ cường đại, cũng rất khó có thể nhanh chóng luyện hóa Tam Hoa Bảo Liên như vậy! Cho dù ngươi có Tam Hoa Bảo Liên và Bách Hoa Thánh Dịch tương trợ, tốc độ chuyển hóa Nửa bước Chân Linh Khí cũng không có khả năng nhanh chóng như vậy! Chẳng lẽ tư chất của ngươi có thể so sánh với Thiên Linh thể trong truyền thuyết hay sao?

Hắc Vân đại sư khẽ hít sâu một hơi, thật sự nhịn không được, nói ra nghi hoặc trong lòng mình.

Thiên Linh thể chính là tư chất cao nhất trong truyền thuyết! Cũng chỉ có tư chất như vậy, mới có thể có được tốc độ tu luyện nhanh chóng như thế.

- Nếu như ta là Thiên Linh thể, hiện tại chỉ sợ đã sớm không phải là cấp bậc Thoát Phàm Cảnh như thế này rồi!

Triệu Phong lắc đầu cười.

Đừng nói là Thiên Linh thể, cho dù là Địa Linh thể thượng đẳng đi chăng nữa, ở nơi địa phương phồn hoa ưu việt như Đại quốc Thiên Bồng này, trước hai mươi tuổi hoàn toàn có hy vọng đột phá lên

Chân Linh Cảnh.

Hắn cũng không có giải thích, khí tức tinh thần trên người chợt tăng vọt thêm một bước nữa, nguyên khí thiên địa hội tụ xung quanh Tam Hoa Bảo Liên nhất thời rung động một trận.

Tinh thần của Hắc Vân đại sư đột nhiên có loại cảm giác áp bách hít thở không thông:

- Ngươi… cảnh giới tinh thần của ngươi, không ngờ lại có thể so sánh với cường giả Chân Nhân Cấp! Khó trách ngươi có thể thuận lợi luyện hóa Tam Hoa Bảo Liên như vậy! Nửa bước Chân Linh Khí có thể chuyển hóa cực nhanh như thế!

Vẻ mặt Hắc Vân đại sư tràn ngập vẻ không thể tin nổi, đột nhiên hiểu ra.

Nếu như cảnh giới tinh thần của một người vượt qua tu vi của bản thân mình, như vậy tốc độ tu luyện tự nhiên không thể cân nhắc theo lẽ thường được.

Cái này cũng giống như là, bảo một gã cường giả Chân Linh Cảnh bắt đầu một lần nữa tiến hành tu luyện trở lại, ưu thế về mặt cảnh giới tự nhiên khiến cho việc tu luyện một ngày tiến xa ngàn vạn dặm!

- Đã trôi qua năm sáu ngày rồi, ba phương nhân mã kia vẫn còn chưa phá giải đến nơi này sao?

Thanh âm Triệu Phong khẽ chuyển, ánh mắt thoáng đảo qua ba cánh đại môn ở ba phía Tây, Nam, Bắc.

Dựa theo sự phỏng chừng của Hắc Vân đại sư, những người này nhanh thì năm sáu ngày, chậm thì hơn mười ngày, mới có thể xông

đến trung tâm tầng thứ ba này.

Điều này đối với Triệu Phong mà nói, cũng tính là một chuyện tốt.

Như vậy hắn sẽ có thêm càng nhiều thời gian chuẩn bị và tu luyện.

Phịch!

Tiểu Tặc Miêu từ trên bả vai của Triệu Phong rớt xuống, lâm vào trong ngủ say, cái bụng nhỏ trắng hếu tròn lên, bộ dáng vô cùng đáng yêu.

Con mèo tham lam này, chắc là đã ăn hơi nhiều rồi!

Triệu Phong khẽ hít sâu một hơi, bỏ Tiểu Tặc Miêu vào trong Túi Linh sủng.

Hắc Vân đại sư giương mắt nhìn Tiểu Tặc Miêu, có cảm giác kinh hãi không thôi. Con mèo nhỏ này đâu chỉ là ăn hơi nhiều một chút, những thứ Linh đan, trân bảo mà nó ăn mấy ngày qua, tuyệt đối đủ khiến cho một cường giả Chân Linh Cảnh phải bạo thể mà chết mấy lần a!

Nhưng mà con mèo nhỏ này, chỉ ăn no một trận, sau đó mơ màng lâm vào giấc ngủ mà thôi.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong có thể nhìn thấy được, những Linh đan trân bảo trong cơ thể của Tiểu Tặc Miêu đang dần dần chuyển hóa thành dược lực, lan tràn ra khắp thân thể Tiểu Tặc Miêu.

Kỳ quái nhất chính là, hình thể của Tiểu Tặc Miêu mãi cho đến nay vẫn không thay đổi bao nhiêu so với lúc ra đời.

Đối với thực lực của Tiểu Tặc Miêu, Triệu Phong cũng không thể nào phán đoán chính xác được, nhưng mà đánh giá sơ bộ, đối kháng với vài cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh, hẳn là không thành vấn đề.

Lần này Tiểu Tặc Miêu lâm vào ngủ say, xem ra trong nhất thời nửa khắc cũng không thể tỉnh lại được.

Thân thể của nó trong lúc ngủ say, mơ hồ phát ra những biến hóa kỳ lạ nào đó, giống như là lần trước Triệu Phong ngủ say ở trong nước sông suốt một hai tháng vậy.

- Đúng rồi! Tiểu huynh đệ, ngươi luyện hóa Tam Hoa Bảo Liên xong rồi, Thủy Nguyệt đại đạo kia rốt cuộc đã để lại di chúc gì thế?

Hắc Vân đại sư lại nhịn không được, tò mò hỏi.

Thủy Nguyệt đại đạo dù sao cũng là một nhân vật truyền kỳ năm xưa của Đại quốc Thiên Bồng, trước khi chết, rốt cuộc đã để lại di chúc gì?

Di chúc này, chính là được đặt bên trong Tam Hoa Bảo Liên. Triệu Phong đã luyện hóa được Tam Hoa Bảo Liên, khẳng định biết được nội dung của cái di chúc đó.

- Cái di chúc này, có quan hệ đến Cầm Vương phi…

Thanh âm Triệu Phong thoáng có chút do dự, cũng không muốn nói nhiều về chuyện này.

Hiện tại thì tốt rồi, bất luận là hoàn thành nhiệm vụ truyền tin của sư tôn Đại Trưởng lão, hay là hoàn thành di chúc của Thủy Nguyệt đại đạo, Triệu Phong đều cần phải tìm đến Cầm Vương phi một chuyến.

Cầm Vương phi này, rốt cuộc là người như thế nào?

Trong lòng Triệu Phong có chút chờ mong, cũng có vài phần kiêng kỵ.

Nhưng bất luận nói như thế nào, đây cũng là nhiệm vụ mà hắn cần phải hoàn thành ở Đại quốc Thiên Bồng này.

Thời điểm khi mà Triệu Phong chiếm hết thiên thời địa lợi, tĩnh tâm tu luyện nâng cao thực lực thì ba phương nhân mã còn lại, cũng đều đang cật lực phá giải thông đạo.

Căn phòng thứ chín ở phía Tây.

- Chỉ còn một căn phòng cuối cùng, chỉ kém một bước nữa, ta liền có thể đi vào tầng thứ ba rồi!

Đào Phiến phi tặc vô cùng chăm chú, vẻ mệt mỏi và hưng phấn trên mặt cùng tồn tại.

- Sư huynh, chỉ thêm một bước này nữa thôi, chúng ta liền có thể đoạt lại hết thảy mọi thứ!

Trên mặt của nữ tử váy hoa cũng tràn ngập sự kỳ vọng.

Sự cừu hận của hai người đối với Triệu Phong đã đạt tới mức độ không chết không ngừng.

Hiện tại cho dù Triệu Phong có nguyện ý giao ra hết thảy mọi thứ, ngoan ngoãn bó tay đầu hàng, thì bọn họ cũng phải đem tên tiểu tử kia tra tấn đến chết.

o0o

Cùng lúc đó, hai phương Bích lão gia, Tàn Huyết Ngốc Ưng cũng đều đang ở căn phòng thứ chín tranh đoạt từng giây từng phút phá giải Cơ quan.

- Tên tiểu tử lam mao kia, cho dù có thể đoạt được bảo tàng, cũng khó có thể trốn thoát nổi!

Vẻ mặt lão đạo thanh bào đầy vẻ âm lãnh, mắt thấy đạo Cơ quan cuối cùng của căn phòng thứ chín sắp sửa phá giải xong.

o0o

Ở phía Nam, căn phòng thứ chín.

- Bích lão gia, đợi lát nữa đi vào, chúng ta có thể nào không tạo thành phiền toái cho Triệu Phong ca ca được hay không?

Vẻ mặt Bích Xảo Ngọc tràn ngập khẩn cầu, nói.

- Xảo Ngọc, ngươi suy nghĩ sự tình quá mức đơn giản rồi! Cho dù chúng ta không đối địch với hắn, thì Đào Phiến phi tặc liệu có bằng lòng buông tha cho hắn hay không? Tàn Huyết Ngốc Ưng tham lam hung tàn kia có bằng lòng buông tha cho hắn hay không?

Bích lão gia lắc đầu, nói.

Lời này vừa nói ra, sắc mặt Bích Xảo Ngọc liền ảm đạm, không thể ứng đối.

Đúng vậy, hiện tại phương có thực lực mạnh nhất vẫn chính là Đào Phiến phi tặc.

Nếu như Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng không phải tạm thời liên thủ, chỉ sợ lúc này đã ngã xuống dưới tay hắn rồi.

- Đáng tiếc! Một tên thiếu niên tài tuấn hiếm thấy như vậy…

Vẻ mặt Bích lão gia tràn ngập tiếc hận nói.

Nói một cách thật lòng, hắn thật sự có chút hối hận. Nếu như lúc đầu có thể mời chào được một thiếu niên thiên tài như Triệu Phong sử dụng cho mình, như vậy hiện tại người nắm trong tay cục diện, nói không chừng chính là bản thân rồi.

Nhưng mà tình thế đã phát triển tới bước này, hiện tại Triệu Phong… tuyệt đối phải chết!

Tốc độ phá giải Cơ quan của ba phương nhân mã hiện tại đều đã đạt tới cực hạn.

Luận tốc độ, nhanh nhất vẫn là bên phía Tàn Huyết Ngốc Ưng.

Vị lão đạo thanh bào kia, chính là Đại sư Trộm mộ nổi tiếng, đối với Cơ quan tương đối tinh thông, kinh nghiệm phong phú, liên thủ với Tàn Huyết Ngốc Ưng, về mặt tốc độ vẫn tương đối nhanh hơn.

Két chi!

Đại môn phía Bắc đột nhiên mở ra, Tàn Huyết Ngốc Ưng cùng với lão đạo thanh bào và một gã cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh khác tiến vào tầng thứ ba.

- Triệu Phong!

Ba người liếc mắt liền nhìn thấy thân ảnh đang ngồi ở trung tâm quảng trường.

Chỉ thấy một gã thiếu niên tóc lam, thân mặc Thiên La Huyền Y lam bạch giao nhau, thần sắc lạnh lùng siêu phàm, ngồi ngay ngắn ở trên Tam Hoa Bảo Liên.

Ngoài ra còn có một vị lão giả thấp lùn ngồi ở chếch phía sau lưng Triệu Phong một chút.

Nhìn về phía cỗ quan tài thủy tinh đã trống rỗng, bên trong chỉ còn lại có một cỗ thi thể lạnh như băng, sắc mặt đám người Tàn Huyết Ngốc Ưng nhất thời đại biến.

- Tam Hoa Bảo Liên, Huyền Hoa Bảo Điển! Tiểu tử này không ngờ lại đoạt sạch hết tất cả những bảo vật của tầng thứ ba rồi!

Tàn Huyết Ngốc Ưng và lão đạo thanh bào đều mang theo vẻ tham lam khiếp sợ, sau đó lại lộ ra vẻ mừng như điên, thần sắc hưng phấn.

Mau giết chết tên tiểu tử này, cướp lấy bảo vật.

Ba người bọn Tàn Huyết Ngốc Ưng điên cuồng đánh về phía Triệu Phong.

Thực lực của Triệu Phong, bọn họ biết rõ ràng nhất, so với những cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh bình thường chỉ mạnh hơn một chút.

Mà hiện tại, Tàn Huyết Ngốc Ưng thân là Chân Linh Cảnh chủ lực, hai Nửa bước Chân Linh Cảnh phụ trợ, tổng lực công kích rất mạnh, kẻ này làm sao có thể không chết cho được?

Sưu sưu sưu!

Tàn Huyết Ngốc Ưng rất nhanh đánh thẳng về phía Triệu Phong, phát động công kích tuyệt mệnh.

Một khắc kia, lực áp bách Chân Linh Cảnh đè nặng xuống, khiến cho trong lồng ngực Hắc Vân đại sư dâng lên một cỗ áp lực nặng nề.

Triệu Phong vẫn như cũ ngồi ngay ngắn bên trong Tam Hoa Bảo Liên, vẻ mặt thoáng chút trào phúng.

Bên ngoài Tam Hoa Bảo Liên lóe lên ba loại quang mang thanh, lam, tử sắc, đan xen vào nhau tạo thành một đám hoa ảnh lưu quang ba màu, hoàn toàn che chở hai người Triệu Phong vào bên trong.

Bồng rầm rầm!

Mấy đợt công kích mãnh lực mười phần rơi xuống bên trên Tam Hoa Bảo Liên, nhưng mà hai người bọn Triệu Phong vẫn như cũ vững như thái sơn ngồi bất động bên trong.

Triệu Phong ngồi trên Tam Hoa Bảo Liên, không chút cử động, Thiên La Huyền Y trên người hắn, tay áo nhẹ nhàng lất phất, phảng phất như không dính một tia khói lửa nhân gian nào vậy.

- Điều này sao có thể?

Ba người bọn Tàn Huyết Ngốc Ưng trừng lớn mắt nhìn chằm chằm vào hai thân ảnh ngồi đó.

Ba người liên thủ với nhau, phát ra công kích mãnh liệt như vậy, cho dù một vị cường giả Chân Linh Cảnh không chết cũng phải bị thương

mới đúng.

Nhưng mà cái gã thiếu niên đang ngồi trên Tam Hoa Bảo Liên kia lại nở nụ cười nhạt châm chọc, bình yên không chút việc gì.

- Tam Hoa Bảo Liên không hổ là Thánh vật Tà đạo, ngày xưa Thủy Nguyệt đại đạo chính là nhờ vào vật này, mới có thể thong dong ứng phó sự đuổi giết của cường giả Chân Chủ Cấp!

Sắc mặt Hắc Vân đại sư vui vẻ, không khỏi thầm than một tiếng.

Hắn không thể không thừa nhận, chính mình vẫn còn xem nhẹ uy năng của Tam Hoa Bảo Liên. Thủy Nguyệt đại đạo đặt nó trong đám vật bồi táng ở tầng thứ ba, có thể thấy được phân lượng của nó trong lòng Thủy Nguyệt đại đạo.

- Tiểu tử này, làm sao có thể luyện hóa được Tam Hoa Bảo Liên?

Lão đạo thanh bào kinh hãi rống lớn một tiếng, căn bản không thể nào tin nổi.

Ba người không ngừng phát động công kích điên cuồng đối với Triệu Phong, cuối cùng cũng không có cách nào phá vỡ được lực phòng ngự siêu cường của Tam Hoa Bảo Liên!

Cái này cũng may là còn ở trong không gian phong bế, nếu như đặt ở bên ngoài, với tốc độ phi hành siêu nhanh của Tam Hoa Bảo Liên, đã sớm phá vây bỏ chạy mất rồi.

- Chuyện gì xảy ra? Sao ta đột nhiên cảm thấy có chút buồn ngủ?

Vị thủy tặc tu vi Nửa bước Chân Linh Cảnh kia, mí mắt lúc này nặng nề, thân thể có chút không thể đứng vững được.

Lão đạo thanh bào cũng cảm nhận được một tia cảm giác mệt mỏi mãnh liệt.

- Càng công kích nhiều, càng cảm thấy mệt mỏi hơn… Không xong! Đây chính là kỳ hương phụ trợ của Tam Hoa Bảo Liên!

Sắc mặt ba người đại biến, liên tục lui về phía sau.

Tam Hoa Bảo Liên, chính là Thánh đạo Tà vật có khả năng phụ trợ, ngoại trừ năng lực phi hành và phòng ngự ra, còn có thể phát ra ba loại kỳ hương nữa.

Lực lượng của loại kỳ hương này, ngay cả cường giả Chân Linh Cảnh cũng không thể hoàn toàn chống cự nổi.

Chương 296: Nhất lực kháng quần hùng (trung)

Trong lúc nhất thời, sắc mặt ba người Tàn Huyết Ngốc Ưng đều kinh nghi bất định, kiêng kỵ, không cam lòng, tham lam, kinh hãi… đủ các loại vẻ mặt, không ngừng biến ảo thay đổi không ngừng.

Gã thiếu niên trước mắt này, một phen đem toàn bộ bảo vật của tầng thứ ba cướp đoạt không còn gì, chỉ cần giết chết được hắn, liền có thể nhận được toàn bộ tinh hoa của cả Bảo tàng Thủy Nguyệt.

Nhưng mà, ba người bọn Tàn Huyết Ngốc Ưng căn bản không làm được chuyện này.

Một vị Chân Linh Cảnh chủ lực, hai vị Nửa bước Chân Linh Cảnh phụ trợ liên thủ, không ngờ lại không thể đột phá được phòng ngự của kẻ này.

- Chỉ là một con kiến Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh… Không đúng! Tiểu tử này từ lúc nào đột phá lên Nửa bước Chân Linh Cảnh rồi?

Trong lòng Tàn Huyết Ngốc Ưng và lão đạo thanh bào tràn ngập hối hận và không cam lòng.

Triệu Phong ngồi đả tọa trên Tam Hoa Bảo Liên, không chút cử động, sắc mặt lạnh lùng, mặc kệ mọi người công kích, hắn vẫn yên tĩnh tiến hành tu luyện.

- Tam Hoa Bảo Liên so với trong tưởng tượng còn cường đại hơn!

Vẻ mặt Hắc Vân đại sư tràn ngập kinh hỉ.

Vừa rồi Triệu Phong dùng Nửa bước Chân Linh Khí thúc giục Tam Hoa Bảo Liên, phòng hộ bản thân, hơn nữa còn phóng thích ra kỳ hương thôi miên, khiến cho ba người bọn Tàn Huyết Ngốc Ưng tạm thời phải lui bước.

- Triệu Phong, ta khuyên ngươi mau mau giao ra Tam Hoa Bảo Liên và những bảo vật ở tầng thứ ba! Nếu như không, đợi đến khi Đào Phiến phi tặc và Bích lão đầu tới đây, ba cường giả Chân Linh Cảnh liên thủ, ngươi căn bản không chống đỡ được bao lâu đâu!

- Hiện tại nếu như ngươi bằng lòng quy thuận chúng ta, đến lúc đó chúng ta liên thủ, mới có thể bảo trụ cho ngươi một mạng!

Tàn Huyết Ngốc Ưng và lão đạo thanh bào, đều không ngừng thuyết phục.

Triệu Phong căn bản không thèm để ý đến bọn họ, nắm chặt thời gian tiêu hóa lực lượng của các loại Linh đan, Thần dược như Bách Hoa Thánh Dịch, không ngừng chuyển hóa Nửa bước Chân Linh Khí trong cơ thể.

Mỗi thời mỗi khắc, Nửa bước Chân Linh Khí trong cơ thể hắn đều không ngừng gia tăng chuyển hóa từng chút một.

Hành động của Triệu Phong khiến cho ba người bọn Tàn Huyết Ngốc Ưng oán hận không thôi, cực kỳ khó xử.

- Tiểu tử lam mao, đừng tưởng rằng có được Tam Hoa Bảo Liên, chúng ta sẽ không làm gì được ngươi!

Trong mắt Tàn Huyết Ngốc Ưng lóe lên một tia tàn nhẫn lạnh lùng, trong tay xuất hiện một thanh huyết đao Thần binh Linh cấp Hạ phẩm.

Có Thần binh Linh cấp tương trợ, lực công kích của hắn gia tăng lên rất nhiều, lại một lần nữa đánh về phía Triệu Phong.

Lúc này đây, Triệu Phong vẫn như cũ thúc giục kỳ hương thôi miên bên trong Tam Hoa Bảo Liên. Đóa hoa ba màu từng đóa từng đóa không ngừng lóe sáng, bảo vệ cẩn mật Triệu Phong và Hắc Vân đại sư.

Thình thịch! Bồng oanh!

Công kích lúc này của Tàn Huyết Ngốc Ưng rõ ràng đã gia tăng thêm không ít.

Đóa hoa ba màu bảo hộ Triệu Phong, dưới sự công kích cuồng bạo của Tàn Huyết Ngốc Ưng cũng ảm đạm xuống vài phần.

Chẳng qua, Tàn Huyết Ngốc Ưng càng công kích lại càng mệt mỏi hơn, rất nhanh liền phẫn nộ rút lui về phía sau.

- Chỉ cần có thêm một cường giả Chân Linh Cảnh nữa liên thủ, sẽ có hy vọng rất lớn đột phá phòng ngự của tên tiểu tử này! Còn may là hắn cũng không phải là Chân Linh Cảnh, nếu không, ba Chân Linh Cảnh liên thủ cũng đều không thể làm được gì hắn.

Sắc mặt Tàn Huyết Ngốc Ưng âm tình bất định, cùng lão đạo thanh bào thương nghị với nhau.

Lấy tình huống hiện tại mà nói, một cường giả Chân Linh Cảnh căn bản không hể làm gì được Triệu Phong.

Trong mắt Hắc Vân đại sư cũng lộ ra một tia lo lắng, truyền âm nói:

- Cho dù có thêm ta hiệp trợ, nhiều nhất cũng chỉ có thể ngăn cản được hai gã Chân Linh Cảnh liên thủ công kích trong chốc lát mà thôi! Mà tên Đào Phiến phi tặc kia, thực lực gần tiếp cận Chân Huyền Cấp, một khi ba cường giả Chân Linh Cảnh cùng liên thủ…

Mặc dù Tam Hoa Bảo Liên cường đại, nhưng mà cũng phải xem xem người sử dụng nó có thực lực như thế nào.

Triệu Phong vừa mới bước vào Chân Linh Cảnh, dựa vào cảnh giới tinh thần cực cao, mới có thể phát huy ra được một ít công hiệu uy năng của Tam Hoa Bảo Liên.

Đối mặt với sự lo lắng của Hắc Vân đại sư, Triệu Phong cũng không chút nao núng, chỉ tranh thủ tiếp tục tu luyện.

Dược lực của Bách Hoa Thánh Dịch cùng với các loại Linh đan Thần dược trong cơ thể hắn, hiện tại cũng chỉ mới tiêu hóa được phân nửa, vẫn còn có khả năng tiếp tục gia tăng thực lực thêm nữa.

Về phần mấy lời kêu gào của đám người Tàn Huyết Ngốc Ưng bên kia, Triệu Phong trực tiếp không thèm để ý tới.

Tàn Huyết Ngốc Ưng thấy không thể làm gì được Triệu Phong, ánh mắt cuối cùng chuyển dời sang Huyền Hoa Bảo Điển.

- Triệu Phong có được Đại sư Cơ quan tương trợ, nhưng cũng không có thu hoạch được Huyền Hoa Bảo Điển, trong này chắc chắn có huyền cơ gì đó!

Lão đạo thanh bào truyền âm nói.

Ba người kiểm tra, đồng dạng liền phát hiện ra vấn đề của Huyền Hoa Bảo Điển.

- Dường như thiếu một loại vật liệu thì mới có thể đạt được Huyền Hoa Bảo Điển! Nếu không, chỉ sợ chúng ta phải ở lại trong chỗ này đến bốn mươi chín ngày mới có thể đi ra được!

Sắc mặt lão đạo thanh bào tối tăm.

- Là thiếu vật liệu gì?

Tàn Huyết Ngốc Ưng căn bản buồn bực không thôi. Bảo vật gần ngay trước mắt, lại không thể làm gì được, chỉ có thể nén giận trong lòng.

- Trên Huyền Băng Tinh Thạch có ghi rõ, cần phải có máu xử âm mới được!

Lão đạo thanh bào nói tới đây, thiếu chút nữa thì há miệng mắng to một tiếng.

Ở cái địa phương khỉ ho cò gáy ngăn cách với bên ngoài như thế này, muốn kiếm được một nữ nhân đã cực kỳ khó khăn rồi, hơn nữa còn lại phải lấy được máu chảy ra trong lần đầu tiên của xử nữ nữa!

Két chi!

Đại môn phía Tây đột nhiên mở ra.

- Tam Hoa Bảo Liên! Huyền Hoa Bảo Điển!

Đào Phiến phi tặc và nữ tử váy hoa sau khi tiến vào tầng thứ ba, ánh

mắt tham lam và mừng như điên nhất thời đảo qua Triệu Phong cùng với Huyền Hoa Bảo Điển đang phong bế bên trong Huyền Băng Tinh Thạch kia.

- Tiểu tử lam mao, nhận lấy cái chết!

Thần tình Đào Phiến phi tặc tràn ngập sát khí, huy động Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, công kích thẳng về phía Triệu Phong.

Bồng! Oanh phốc!

Công kích của hắn so với Tàn Huyết Ngốc Ưng còn cao hơn nửa cấp bậc.

Những đóa hoa ba màu đang vây quanh hai người Triệu Phong kia, rất nhanh ảm đạm xuống một phần.

Thực lực của Đào Phiến phi tặc gần tiếp cận với Chân Huyền Cấp, lại có được Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, một trong Thủy Nguyệt Tứ Bảo, lực áp hai cường giả Chân Linh Cảnh, nào phải là hư ngôn?

Vụt!

Thời khắc mấu chốt, Hắc Vân đại sư liền đặt tay lên trên vai của Triệu Phong, dung nhập Nửa bước Chân Linh Khí của chính mình vào.

Ô…ô…ô…n…g!

Đám đóa hoa ba màu xung quanh Tam Hoa Bảo Liên lại một lần nữa sáng ngời lên, phát ra từng đoa hoa ảnh rực rỡ.

- Hắc Vân đại sư, ngươi rõ ràng là đã trúng Cửu Chuyển Hoa Độc

của ta…

Cùng lúc đó, Triệu Phong đồng thời phát động ra hai loại kỳ hương thôi miên, thôi tình bên trong Tam Hoa Bảo Liên.

Kỳ hương bên trong Tam Hoa Bảo Liên phát ra, thẩm thấu thẳng vào phương diện tinh thần, uy lực có quan hệ tới độ mạnh yếu của tinh thần lực chủ nhân.

- Ngươi làm sao có thể luyện hóa được Tam Hoa Bảo Liên? Còn có thể phát huy ra uy lực của hai loại kỳ hương nữa?

Vẻ mặt Đào Phiến phi tặc tràn ngập khiếp sợ, tạm thời nhảy lui ra một đoạn khoảng cách.

Loại kỳ hương phụ trợ do bên trong Tam Hoa Bảo Liên phát ra, cơ bản có thể ảnh hưởng đến cường giả Chân Linh Cảnh.

Đào Phiến phi tặc mặc dù có thể chống cự được một chút, nhưng mà nữ tử váy hoa bên cạnh hắn thì lại căn bản không thể ngăn cản được. Nàng ta rất nhanh thở dốc mãnh liệt, đưa tay cởi bỏ áo váy, trực tiếp lao về phía sư huynh bên cạnh mình.

Tàn Huyết Ngốc Ưng đứng ở một bên quan chiến, căn bản không có ra tay.

- Một khi Đào Phiến phi tặc đoạt được Tam Hoa Bảo Liên, cho dù mình có cùng Bích lão đầu liên thủ, cũng chỉ có kết cuộc thân vong!

Trong đầu Tàn Huyết Ngốc Ưng cũng không ngừng tính kế.

Két chi!

Đúng lúc này, đại môn ở phía Nam đột nhiên mở ra.

Ba người bọn Bích lão gia, Bích Xảo Ngọc cùng Gia chủ Bích gia tiến vào tầng thứ ba.

- Chuyện gì xảy ra?

Cục diện ở tầng thứ ba khiến cho Bích lão gia kinh ngạc ngoài ý muốn.

Triệu Phong đang ngồi ở chính giữa, Đào Phiến phi tặc và Tàn Huyết Ngốc Ưng không ngờ cũng không có công kích hắn, bộ dáng dường như còn có chút kiêng kỵ nữa.

Khi cả ba cường giả Chân Linh Cảnh nhất tề đến đây, cục diện liền trở nên phức tạp hơn.

- Với thực lực của ta, nếu như trả một cái giá không nhỏ, thật ra thì cũng có thể diệt sát tên tiểu tử này! Nhưng mà hai cái tên gia hỏa phiền phức này đang đứng một bên, chỉ sợ…

Trong lòng Đào Phiến phi tặc không ngừng đề phòng hai cường giả Chân Linh Cảnh còn lại.

Lúc này thì Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng lại một lần nữa tạm thời liên thủ. Chỉ có như vậy, bọn họ mới có thể miễn cưỡng chống lại được Tàn Huyết Ngốc Ưng.

Triệu Phong bình thản ngồi trên Tam Hoa Bảo Liên, không chút cử động, một mực chuyên tâm tu luyện.

Còn Hắc Vân đại sư ngồi ở một bên, toàn thân toát ra một tầng mồ hôi lạnh. Nếu như lúc này ba cường giả Chân Linh Cảnh liên thủ lại,

hắn và Triệu Phong chỉ sợ không thể chống đỡ nổi quá mười hơi thở.

- A? Huyền Hoa Bảo Điển không ngờ cần phải có máu xử âm mới lấy được?

Ánh mắt Bích lão gia chợt lóe lên một chút.

Ở nơi phong bế như thế này, muốn có được máu xử âm, quả thật là có chút không dễ dàng.

Nữ tử váy hoa đến cùng với Đào Phiến phi tặc kia, khẳng định đã không phải là xử nữ. Nàng xuất thân từ tà phái Bách Hoa Môn, tự nhiên là kinh nghiệm vô số rồi.

- Tiểu nha đầu này…

Lão đạo thanh bào và Tàn Huyết Ngốc Ưng đồng thời khẽ nheo mắt lại, nhìn chằm chằm về phía Bích Xảo Ngọc.

Đào Phiến phi tặc cũng ý thức được điểm này, ánh mắt liền sáng ngời lên.

Bích Xảo Ngọc bộ dáng khờ dại thiện lương, chỉ mới có mười hai mười ba tuổi, Đào Phiến phi tặc bình sinh duyệt nữ vô số, liếc mắt liền nhìn ra được thân xử nữ của nàng.

- Ha ha ha… Bích lão đầu, ngươi thật sự là tính toán không chút sơ xuất! Không bằng như vậy đi, cứ để ta tới phá thân xử nữ của nàng ta!

Tàn Huyết Ngốc Ưng cười lạnh một tiếng, nói lớn.

- Phi! Tên thủy tặc côn đồ độc nhãn đầu trọc kia, biết cái gì phong tình cơ chứ? Tiểu cô nương, ngươi cứ yên tâm, ta nhất định sẽ khiến cho ngươi có được thể nghiệm sung sướng trước giờ chưa từng có…

Đào Phiến phi tặc toát ra phong độ ngời ngời, cây quạt xếp trong tay khẽ vung nhẹ lên.

- Các… các ngươi…

Đồng thời bị hai tên gian tặc dùng ánh mắt cầm thú nhìn chằm chằm, sắc mặt Bích Xảo Ngọc nhất thời tái nhợt.

- Bích lão gia, chẳng lẽ ngươi…

Sắc mặt Gia chủ Bích gia đại biến, vội vàng bảo hộ cho con gái mình.

Lúc Bích Xảo Ngọc còn rất nhỏ, đã bị Bích lão gia bắt đưa đi học tập Cơ quan Trận pháp.

Lần này, khi mở ra Bảo tàng Thủy Nguyệt, cũng chính là do Bích lão gia đề nghị nhất định phải dẫn Bích Xảo Ngọc đi vào.

Hơn nữa, Bích Xảo Ngọc lại vừa vặn phù hợp với điều kiện xử nữ để mở ra phong ấn của Huyền Hoa Bảo Điển, làm sao có nhiều sự trùng hợp như vậy?

- Xảo Ngọc, đây chính là sứ mệnh của ngươi! Ngay khi ngươi bước chân vào trong bí động của Thủy Nguyệt đại đạo này thì vận mệnh của ngươi đã bị định đoạt rồi! Ai bảo ngươi vừa vặn có được thể chất âm hàn…

Bích lão gia thở dài một hơi.

Sắc mặt Bích Xảo Ngọc như tro tàn, thân thể mềm mại gầy yếu nhẹ nhàng run rẩy. Nàng không dám tưởng tượng, chờ đợi mình rốt cuộc là kết quả như thế nào.

Ngay từ khi nàng vừa sinh ra, Bích lão gia đã âm thầm quyết định vận mệnh của nàng rồi.

- Năm đó, có rất nhiều người ở Hoành Thủy Vịnh đã bị Thủy Nguyệt đại đạo bắt ép đi xây dựng Thủy Nguyệt Động! Sau đó, đại đa số những người tham gia xây dựng cơ bản đều bị giết người diệt khẩu hết cả! Chẳng qua, cuối cùng dường như vẫn còn được một hai người miễn cưỡng trốn thoát ra được! Mặc dù bọn họ rất nhanh bị độc phát thân vong, nhưng trước khi chết cũng miễn cưỡng để lộ ra một chút tin tức…

Tàn Huyết Ngốc Ưng liếc nhìn về phía Bích lão gia, nhàn nhạt nói.

- Đúng vậy! Một người trong số đó trốn thoát ra được, chính là đệ đệ ruột của ta! Nhưng mà hắn rất nhanh đã độc phát thân vong. Ta chỉ biết được một chút rất ít bí mật bên trong bảo tàng mà thôi! Ví dụ như là vật liệu cần thiết để mở ra Bảo tàng Thủy Nguyệt!

Bích lão gia nhàn nhạt nói thẳng ra.

Những người tham gia xây dựng Thủy Nguyệt Động này, có được hai người miễn cưỡng trốn thoát ra được, mà một người trong đó chính là đệ đệ ruột của Bích lão gia.

Mà một người khác nữa, trước khi chết đã kịp vẽ lại một tấm bản đồ sơ lược về bảo tàng. Sau khi trải qua lưu lạc khắp nơi cả trăm năm, cuối cùng đã rơi vào trong tay Tàn Huyết Ngốc Ưng, bị hắn phát hiện ra bí mật.

Đây chính là nguyên nhân xảy ra một màn ngày hôm nay.

- Chậc chậc… Phấn khích! Thật sự phấn khích! Như vậy đi, các vị, chúng ta hảo hảo thương nghị một chút, cần phải xử trí tên tiểu tử lam mao này như thế nào, sau đó phân phối bảo tàng như thế nào!

Trên mặt Đào Phiến phi tặc toát ra nụ cười sáng lạn.

Hiện tại, những điều kiện cần để mở ra bảo tàng, cơ bản đã hoàn toàn có đủ hết.

Triệu Phong chỉ bị động phòng ngự, một khi ba người bọn họ liên thủ lại, hoặc chỉ cần hai người liên thủ mà thôi, liền có thể công phá được phòng ngự của kẻ này.

Mà muốn đạt được Huyền Hoa Bảo Điển, có được Bích Xảo Ngọc thân là vật liệu sống ở đây, căn bản không hề khó khăn chút nào, đơn giản chỉ là vấn đề ai xử lý nàng ta mà thôi.

- Nhất định phải công phá kẻ này trước! Nếu không, khi thu hoạch Huyền Hoa Bảo Điển, sẽ mở ra thông đạo đi thông ra bên ngoài, tên tiểu tử này nhất định sẽ chạy trốn mất!

Vẻ mặt lão đạo thanh bào âm hiểm giả dối, nói.

- Hóa ra là như thế!

Mọi người nghe thấy vậy, đều âm thầm gật đầu một trận, cảm giác kẻ này quả thật là mưu tính sâu xa đến đáng sợ.

- Tiểu tử này phi thường giả dối, muốn lợi dụng chúng ta đạt lấy Huyền Hoa Bảo Điển, mở ra thông đạo, hắn liền thừa dịp náo loạn,

cướp đi bảo điển! Sau đó lợi dụng Tam Hoa Bảo Liên, bay trốn ra ngoài!

Bích lão gia cũng thoáng rùng mình một cái.

Triệu Phong đang ngồi trên Tam Hoa Bảo Liên, thiếu chút nữa thì hộc máu tại chỗ. Hắn cái gì cũng không làm, chỉ ngồi đó tu luyện, liền bị ba người đối phương gán cho cái tội danh âm mưu nham hiểm, dối trá.

Thế nhưng, ngay cả Hắc Vân đại sư ở bên cạnh hắn, ánh mắt cũng toát ra một tia hoài nghi nhàn nhạt.

Dù sao trước đây hành động của Triệu Phong vẫn luôn thủ đoạn tàn nhẫn, nhất cử liền phá vỡ được cục diện cân bằng, mọi người ai nấy đều đã lĩnh hội rõ ràng.

- Hiện tại phải làm sao bây giờ?

Vẻ mặt Hắc Vân đại sư kinh hãi không thôi. Mắt thấy ba cường giả Chân Linh Cảnh sắp sửa liên hợp lại với nhau, chuẩn bị đồng thời công kích. Nếu như đến lúc đó, hoàn toàn có thể dễ dàng diệt sát được Triệu Phong.

- Vốn muốn chơi đùa cùng với bọn họ một chút, nhưng mà hiện tại xem ra, cần phải thay đổi kế hoạch rồi…

Ánh mắt của Triệu Phong khẽ chuyển dời về phía Bích Xảo Ngọc đang tái mặt run rẩy ở một góc quảng trường.

Lúc trước chính là do Bích Xảo Ngọc vớt hắn lên thuyền, bởi vậy mới có được kỳ ngộ như hôm nay. Mà hiện tại, Triệu Phong tri ân báo đáp, quyết định thay đổi kế hoạch ban đầu.

Trước tiên cần phải cứu Bích Xảo Ngọc đã!

Chương 297: Nhất lực kháng quần hùng (hạ)

Tràng tranh đoạt Bảo tàng Thủy Nguyệt đã tiến vào thời khắc mấu chốt cuối cùng.

Ba đại cường giả Chân Linh Cảnh đồng tâm hiệp lực liên thủ lại, quyết định trước tiên phá vỡ phòng ngự của Triệu Phong trước đã.

Mà ở phía sau, lão đạo thanh bào cùng với nữ tử váy hoa và một gã thủy tặc khác đã liên thủ lại, đánh ngất xỉu Gia chủ Bích gia.

Bích Xảo Ngọc cũng bị phong bế toàn thân, đề phòng nàng tự sát.

Cục diện toàn trường giờ phút này, đối với ba phương bọn họ, có thể nói là vạn vô nhất thất!

- Trước tiên liên thủ đánh chết kẻ này, chúng ta chia đều bảo vật, sau đó mới thương nghị xem Huyền Hoa Bảo Điển sẽ thuộc về kẻ nào!

Vẻ mặt Đào Phiến phi tặc tràn ngập xuân phong.

Trong lòng hắn âm thầm quyết định, đợi lát nữa xuất thủ giết chết Triệu Phong, cho dù có trả giá lớn đến thế nào, cũng nhất định phải đoạt lấy Tam Hoa Bảo Liên!

Đến lúc đó, cho dù hắn có bị thương đi chăng nữa, công kích có Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, phòng ngự phụ trợ có Tam Hoa Bảo Liên, cơ bản chính là vô địch rồi!

- Làm sao bây giờ?

Hắc Vân đại sư giống như con kiến đang bò trên chảo nóng vậy.

Mặc dù hiện tại Triệu Phong cũng đã tấn chức lên Nửa bước Chân Linh Cảnh, đồng thời luyện hóa được Tam Hoa Bảo Liên, nhưng muốn ngăn cản công kích liên thủ của ba cường giả Chân Linh Cảnh, vẫn còn xa mới đủ, trừ phi hắn có thể tấn chức lên Chân Linh Cảnh.

Rốt cuộc, tại thời khắc quan trọng này, Triệu Phong chậm rãi đứng dậy, gỡ xuống đồ bịt mắt.

Trên người của hắn, phát ra một cỗ uy áp Nửa bước Chân Linh Cảnh ngưng luyện không tan, so với cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh bình thường còn có thêm một loại cảm giác băng hàn không thể hình dung.

- Nửa bước Chân Linh Khí chuyển hóa đạt tới hơn hai thành!

Ánh mắt của Hắc Vân đại sư có chút sáng ngời, nhưng rất nhanh ảm đạm lại.

Hắn lắc đầu cười khổ, hiện tại như vậy cũng vô dụng mà thôi.

Luận tu vi, Triệu Phong hiện tại cơ bản ngang bằng với Hắc Vân đại sư.

Nhưng mà cho dù Nửa bước Chân Linh Khí của hắn có chuyển hóa đạt tới chín thành đi chăng nữa, thì cũng chỉ là Nửa bước Chân Linh Cảnh, chứ không phải là Chân Linh Cảnh chân chính.

- Ha ha… tiểu tử lam mao, đã tới thời khắc như bây giờ, ngươi vẫn còn muốn ngoan cố chống cự sao?

Tàn Huyết Ngốc Ưng nở nụ cười điên cuồng dữ tợn, liếm liếm môi.

- Chậc chậc… ngươi có át chủ bài gì, cứ việc lấy ra toàn bộ đi!

Vẻ mặt Đào Phiến phi tặc khinh thường, không chút lo lắng.

Sắc mặt Bích lão gia vẫn đạm mạc như cũ, nhưng trong lòng cũng có chút lo lắng nhàn nhạt.

Vẻ trấn định và bình tĩnh trên mặt của Triệu Phong, ngay từ khi Bích lão gia gặp mặt hắn cho tới bây giờ, vẫn chưa bao giờ thay đổi!

Ô…ô…ô…n…g!

Triệu Phong thúc giục Nửa bước Chân Linh Khí, dung nhập vào trong Tam Hoa Bảo Liên.

Trong thoáng chốc, những đóa hoa tam sắc từng đóa từng đóa nở rộ, không ngừng xoay tròn bảo hộ cho Triệu Phong và Hắc Vân đại sư.

Hắc Vân đại sư cười khổ một tiếng, đem chân lực dung nhập vào trong cơ thể của Triệu Phong.

- Đại sư, đợi lát nữa, ngươi thừa cơ hành sự, đi cứu Bích cô nương lại đây!

Thanh âm của Triệu Phong đột nhiên vang lên trong đầu của Hắc Vân đại sư.

- Ta đi cứu nàng, như vậy ngươi phải làm sao đây? Huống chi, với thực lực của một mình ta, làm sao có thể là đối thủ của mấy người tu

vi Nửa bước Chân Linh Cảnh bọn họ?

Hắc Vân đại sư thiếu chút nữa thì hộc máu tại chỗ.

- Hết thảy cứ giao cho ta! Ngươi cứ dựa theo phân phó của ta mà làm!

Thanh âm của Triệu Phong đến đây thì im bặt.

Thình thịch! Bồng oanh!

Công kích của ba cường giả Chân Linh Cảnh đồng thời oanh kích về phía Triệu Phong.

Những đóa hoa tam sắc bốn phía xung quanh Tam Hoa Bảo Liên, lấy tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy được, không ngừng ảm đạm rồi biến mất.

Với xu thế này, căn bản chỉ có thể kiên trì thêm được mấy hơi thở nữa mà thôi.

Lúc này, Triệu Phong liền ra tay.

Hắn hít sâu một hơi, đồng tử mắt trái lam nhạt sâu thẳm, phảng phất như hóa thành một mảnh hàn đàm sâu đến vô tận, phát ra hàn khí lạnh lẽo kinh người.

Cảm giác băng hàn thấu xương, không ngừng thẩm thấu vào phương diện tinh thần.

Ba cường giả Chân Linh Cảnh đang liên thủ công kích, đột nhiên cảm nhận được cỗ hàn ý kia, tâm thần nhất thời bất an mãnh liệt.

- Hiện tại ta có tu vi Nửa bước Chân Linh Cảnh làm cơ sở, cảnh giới tinh thần hoàn toàn tương đương Chân Linh Cảnh! Có tinh thần bí thuật do Thần Linh Nhãn phát động, trong đám cùng cấp bậc, ta chính là vô địch!

Bên trong trung tâm mắt trái màu lam nhạt như bích ngọc của Triệu Phong phiếm động một tầng quang trạch dày đặc hàn khí.

Phốc!

Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng đang liên thủ công kích, đột nhiên động tác chợt cứng đờ lại.

Trên mặt hai người khẽ vặn vẹo một chút, ngay sau đó ánh mắt đã hoàn toàn bị sự tham lam cùng âm độc vô tận che giấu.

- Giết!

Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng đồng thời công kích thẳng về phía Đào Phiến phi tặc có thực lực mạnh nhất trong ba người.

- Hai người các ngươi…

Đào Phiến phi tặc nhất thời kinh hãi thất sắc, đành phải đình chỉ công kích về phía Triệu Phong, quay sang ứng phó với với công kích điên cuồng mãnh liệt của hai người Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng.

Toàn trường nhất thời hỗn loạn chưa từng có.

Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng đã hoàn toàn mất đi lý trí, không ngừng công kích về phía Đào Phiến phi tặc.

Đào Phiến phi tặc căn bản không có biện pháp nào, chỉ đành phải

huy động Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, mạnh mẽ phản kích.

- Chuyện này… đã xảy ra chuyện gì?

Hắc Vân đại sư hoàn toàn phát mộng.

Tại sao Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng lại quay sang công kích Đào Phiến phi tặc?

Trên Tam Hoa Bảo Liên, Triệu Phong khoanh tay đứng đó, một đầu tóc lam sắc như thác nước không ngừng bay múa, vẻ mặt đạm mạc mà lạnh như băng.

Một tay hắn chậm rãi phiêu phù ở giữa không trung, phảng phất như một tay khống chế thiên địa vậy.

Mắt trái của hắn sâu không thấy đáy, hàn ý phát ra lạnh lẽo bức người, phảng phất có thể ngưng kết cả không gian vậy.

Nếu như nhìn kỹ, liền có thể phát hiện ra trong hai tròng mắt của Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng cũng đều phiếm động một tầng dị quang lam sắc nhàn nhạt.

- Mấy người này, cảnh giới tinh thần cũng chỉ tương đương với ta mà thôi, hơn nữa đều tham lam mê muội. Ta sử dụng Thần Linh Nhãn thúc giục tinh thần huyễn thuật, thoáng dẫn dắt một chút, bọn họ làm sao có thể ngăn cản nổi!

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một tia cười lạnh.

Dưới tình huống cùng cấp, hắn chỉ cần liếc mắt một cái, liền có thể khống chế thắng bại trong tay.

Nhưng mà, tình huống cũng không đơn giản như vậy!

Trong ba cường giả Chân Linh Cảnh ở đây, cảnh giới tinh thần của Đào Phiến phi tặc so với Triệu Phong thì cao hơn một chút, tiếp cận cảnh giới Chân Huyền Cấp, nếu như xuống tay với hắn, xác suất thành công thấp hơn rất nhiều.

Cho nên, mục tiêu xuống tay của Triệu Phong chính là Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng.

- Làm sao có thể? Huyết mạch nhãn đồng của ngươi không ngờ có thể mê hoặc và khống chế bọn họ! Không đúng! Cảnh giới tinh thần của ngươi, không ngờ đã đạt tới Chân Nhân Cấp!

Đào Phiến phi tặc hoàn toàn kinh hãi thất sắc.

Hắn không khỏi hít mạnh một ngụm lãnh khí.

Giờ phút này, hắn mới chân chính hiểu được, bên trong Bảo tàng Thủy Nguyệt này, địch nhân lớn nhất của hắn không phải hai người Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng!

Địch nhân đáng sợ nhất, không ngờ lại chính là gã thiếu niên mà lúc đầu hắn hoàn toàn xem nhẹ này.

Đến lúc này, Hắc Vân đại sư mới giật mình hiểu ra, thần tình không ngừng rung động, ngay sau đó là vẻ mừng rỡ như điên hoàn toàn thay thế.

Hắn đột nhiên hiểu được, thời điểm lúc Triệu Phong còn ở trong phòng đi tới thông đạo tầng thứ ba đã từng nói:

- Từ thời khắc này bắt đầu, cục diện do ta chúa tể!

Đúng vậy! Giờ phút này, Triệu Phong đã thành công chúa tể cục diện!

Hắn không chỉ đạt được bảo tàng tinh hoa nhất của Thủy Nguyệt đại đạo, luyện hóa thành công Tam Hoa Bảo Liên, còn có thể trực tiếp một tay khống chế cục diện nữa.

- Khống chế hai cường giả Chân Linh Cảnh, ngươi làm sao có thể làm được?

Hắc Vân đại sư khó có thể tin nổi.

Trên thực tế, Triệu Phong còn xa mới có thể đồng thời khống chế hai cường giả Chân Linh Cảnh làm theo ý nguyện của mình. Đây chỉ là một loại mê hoặc đối với tâm linh tinh thần hai người bọn họ mà thôi. Hắn chỉ dẫn dắt, đạt tới mục tiêu gián tiếp lợi dụng và khống chế, cùng loại với việc châm ngòi ly gián!

Nếu như trong lòng Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng không có phát sinh tham niệm, thì cũng sẽ không có khả năng đồng thời bị tinh thần huyễn thuật ảnh hưởng tới!

Còn nữa, Tam Hoa Bảo Liên ở dưới chân của Triệu Phong, cũng không ngừng phát ra kỳ hương thôi miên, cũng đạt được tác dụng phụ trợ nhất định.

- Còn thất thần ở đó làm gì? Không mau hành động nhanh lên!

Thanh âm của Triệu Phong nhất thời vang lên trong đầu của Hắc Vân đại sư.

- Vâng! Vâng!

Hắc Vân đại sư nhất thời tỉnh ngộ lại. Hắn cần phải tranh thủ cơ hội mà cứu lấy Bích Xảo Ngọc.

Nhưng mà hiện tại Bích Xảo Ngọc đang bị ba cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh giám sát một bên, Gia chủ Bích gia thì đã bị đánh bất tỉnh rồi.

Thực lực của Hắc Vân đại sư trong phần đông các cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh, chiến lực có nói nói là thấp nhất, làm sao mà cứu đây.

Ở chỗ của Bích Xảo Ngọc, lão đạo thanh bào cùng nữ tử váy hoa và gã thủy tặc Nửa bước Chân Linh Cảnh đều trừng mắt há miệng, khó có thể tin nổi nhìn chằm chằm vào trường đại chiến hỗn loạn ở chỗ Triệu Phong.

Đúng lúc này, Hắc Vân đại sư dốc hết can đảm, mạnh mẽ đánh tới.

Phốc! Phốc! Phốc!

Ba cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh bọn lão đạo thanh bào ngay trong khoảnh khắc khi Hắc Vân đại sư đánh tới, liền quỳ rạp xuống trên mặt đất, căn bản không đứng dậy nổi.

Trên trán ba người toát ra mồ hôi ròng ròng, bộ dáng mệt mỏi tới cực điểm, trong cơ thể không dậy nổi một tia chân lực, phảng phất như đã bị tra tấn liên tiếp mấy ngày mấy đêm vậy.

Hắc Vân đại sư nhất thời lại phát mộng.

Nhưng mà ở góc độ của Bích Xảo Ngọc thì lại nhìn thấy rất rõ ràng.

Ngay tại khoảnh khắc đó, Triệu Phong khẽ liếc mắt nhìn qua đây, ngay sau đó, ba cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh mất đi toàn bộ chiến lực, ngã rạp xuống đất.

Đây là loại thủ đoạn đáng sợ đến mức nào?

Bích Xảo Ngọc nhìn về phía gã thiếu niên tóc lam giống như một vị Vương tử mộng ảo ở nơi đó, trong lòng không ngừng xúc động mãnh liệt.

- Hắn khẳng định là muốn dùng máu xử âm của ta, thu hoạch Huyền Hoa Bảo Điển!

Trong lòng Bích Xảo Ngọc có chút bi ai, nhưng tưởng tượng trở lại, ngày hôm nay sự trong trắng của mình khẳng định là không thể giữ lại được. Nếu như có thể đem lần đầu tiên của mình hiến cho gã thiếu niên thần kỳ, mà độ tuổi so với mình không chênh lệch bao nhiêu này, cũng không phải là không thể chấp nhận được, cuối cùng so với những tên ác tặc kia thì vẫn tốt hơn rất nhiều.

Trong lúc nhất thời, suy nghĩ của nàng cũng có chút mơ màng.

Đúng lúc này, cục diện đột nhiên lại biến đổi.

Bởi vì Triệu Phong phân tâm chuyển sang giải quyết ba người bọn lão đạo thanh bào bên này, sự dẫn dắt tâm linh đối với hai cường giả Chân Linh Cảnh thoáng giảm xuống một chút, khiến cho Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng cơ bản thanh tỉnh lại được một chút.

- Phù!

Triệu Phong khẽ hít sâu một hơi, một phen đem Thần Linh Nhãn thúc giục lên đến cực hạn, kiệt lực phóng thích ra kỳ hương thôi miên bên

trong Tam Hoa Bảo Liên.

Rất nhanh, hai cường giả Chân Linh Cảnh lại một lần nữa rơi vào trong tay giặc, điên cuồng công kích về phía Đào Phiến phi tặc.

Ô…ô…ô…n…g! Vụt!

Tam Hoa Bảo Liên dưới chân Triệu Phong đột nhiên nhoáng lên một cái.

Tam Hoa Bảo Liên nâng Triệu Phong bay lên đến phía trước Huyền Băng Tinh Thạch đang phong tồn Huyền Hoa Bảo Điển kia.

Lúc này, Huyền Hoa Bảo Điển đang cách Triệu Phong gần trong gang tấc.

- Không xong! Tên tiểu tử này muốn thu hoạch Huyền Hoa Bảo Điển!

Sắc mặt Đào Phiến phi tặc nhất thời đại biến.

Hắn liếc mắt liền nhìn thấy Hắc Vân đại sư đang đưa Bích Xảo Ngọc về phía Triệu Phong.

Triệu Phong thông qua kỳ hương của Tam Hoa Bảo Liên và lực lượng của Thần Linh Nhãn hoàn toàn gắt gao áp chế Đào Phiến phi tặc.

Trong cặp mắt trong vắt của Bích Xảo Ngọc chớp động một tầng nước mắt trong suốt, ánh mắt nhìn về phía gã thiếu niên tóc lam đang một tay khống chế cục diện này.

Triệu Phong thậm chí cũng không cần phải mạnh mẽ cưỡng bức, một trong ba loại kỳ hương của Tam Hoa Bảo Liên có một loại có tác

dụng thôi tình, ngay cả cường giả Chân Linh Cảnh cũng có thể ảnh hưởng tới.

Chẳng qua, Bích Xảo Ngọc đã sớm chuẩn bị tâm lý rồi. Gã thiếu niên này có được huyết mạch nhãn đồng, huyết thống cao quý đến như vậy, thực lực vĩ đại đỉnh cao, có thể đem cứu mình ra khỏi miệng hổ…

Nếu như nhất định phải hiến thân, trong số những nhân tuyển hiện có mặt tại nơi này, nàng tuyệt đối cam tâm tình nguyện lựa chọn Triệu Phong, đây chính là người duy nhất khiến nàng có hảo cảm.

- Tiểu huynh đệ…

Hắc Vân đại sư đưa Bích Xảo Ngọc tới trước mặt Triệu Phong.

Vẻ mặt của hắn đồng dạng cũng có chút phức tạp. Lúc này, Triệu Phong đã hoàn toàn nắm trong tay hết thảy mọi thứ.

Hiện tại, chỉ cần hắn phá hủy đi thân thể hoàn bích của Bích Xảo Ngọc, liền có thể đạt được Huyền Hoa Bảo Điển, đả thông được lối ra.

- Hết thảy… chấm dứt đi!

Triệu Phong đột nhiên hít sâu một hơi, thúc giục Nửa bước Chân Linh Khí toàn thân mình, Điện Chi Áo Nghĩa, lực lượng huyết mạch toàn bộ đều ngưng tụ vào lòng bàn tay.

Bàn tay của hắn lúc này vờn quanh một tầng điện mang thanh sắc, ngưng tụ tới cực điểm, phát ra quang mang chói mắt.

- Chấm dứt đi!

Một kích tuyệt đối là mạnh nhất từ trước đến giờ của Triệu Phong, oanh kích thẳng lên trên Huyền Băng Tinh Thạch đang phong tồn Huyền Hoa Bảo Điển kia.

Ầm ầm ầm!

Khoảnh khắc tiếp theo, toàn bộ cự quan tử đồng bắt đầu run rẩy mãnh liệt lên.

Răng rắc!

Huyền Băng Tinh Thạch vỡ tan, nhất thời xúc động một loạt các Cơ quan bên trong cự quan tử đồng.

- Trời ơi! Ngươi làm cái gì vậy?

Đào Phiến phi tặc có thể cảm giác được toàn bộ Thủy Nguyệt Động này đang chậm rãi trầm xuống, thậm chí bất cứ lúc nào cũng có thể hoàn toàn sụp đổ!

- Ngươi… ngươi không ngờ lại…

Hắc Vân đại sư sợ đến ngây người.

Thi thể của Thủy Nguyệt đại đạo trong lúc hồi quang trọng tố, đã sớm nói qua, nếu như mạnh mẽ đoạt lấy Huyền Hoa Bảo Điển, sẽ khiến cho cả Thủy Nguyệt Động hoàn toàn sụp đổ luôn.

Ầm ầm ầm!

Toàn bộ cả Thủy Nguyệt Động đều rung lắc mãnh liệt.

Thần tình Đào Phiến phi tặc dại ra, cực độ hoảng sợ, run giọng chỉ thẳng về phía Triệu Phong.

Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng vừa mới thanh tỉnh lại, cũng đều bị một màn trước mắt này dọa cho ngây người.

Ngay cả Bích Xảo Ngọc cũng đều phát mộng.

- Ngươi… ngươi không ngờ…

Mọi người cũng đều giương mắt nhìn chằm chằm Triệu Phong.

Triệu Phong không chút cử động, trong lòng thầm nghĩ:

- Ta có Tam Hoa Bảo Liên, cho dù nơi này có sụp đổ mất, thì cũng có cơ hội cực lớn toàn thân trở ra!

Lúc này, Huyền Hoa Bảo Điển cũng đã nằm trong tay hắn, bề mặt lại hiện lên một tầng vết rách chằng chịt.

Nhưng quỷ dị chính là, Thủy Nguyệt Động rung chuyển dữ dội một hồi, vẫn không hề chân chính sụp đổ!

Chương 298: Thủy nguyệt đại đạo

Tòa lăng mộ bí động khổng lồ không ngừng rung lắc dữ dội, nhưng cũng không chân chính sụp đổ, mà dần dần khôi phục lại bình lặng.

Tầng thứ ba cự quan tử đồng…

Toàn trường đều tĩnh mịch một trận. Tất cả mọi người ở nơi này đều dừng hẳn hô hấp, ánh mắt đều nhìn chằm chằm về phía Huyền Hoa Bảo Điển trong tay của Triệu Phong.

Bề ngoài cổ xưa của Huyền Hoa Bảo Điển xuất hiện những vết rách chằng chịt, phảng phất giống như bất cứ lúc nào cũng có thể nát vụn ra.

- Tiểu tử, mau dừng tay!

Đào Phiến phi tặc cật lực gào thét, ánh mắt đỏ bừng. Đây chính là Thánh công Tà đạo a, làm sao có thể dễ dàng bị hủy trong tay một tên tiểu tử Nửa bước Chân Linh Cảnh như vậy?

Đám người Tàn Huyết Ngốc Ưng, lão đạo thanh bào và nữ tử váy hoa, vẻ mặt cũng tràn ngập sự khẩn trương.

Huyền Hoa Bảo Điển thân là Thánh công Tà đạo, chuyên môn thái âm bổ dương, tu luyện tiến cấp cực kỳ nhanh.

Môn công pháp này, chính là căn bản để Thủy Nguyệt đại đạo khi còn sống rong ruổi khắp nơi cả Đại quốc Thiên Bồng.

- Ngươi… ngươi thật sự muốn phá hủy nó sao?

Hắc Vân đại sư căn bản không thể nào tin nổi.

Hắn căn bản không thể tin nổi Triệu Phong lại có bậc quyết đoán đến thế này, không ngờ lại có ý định nhất cử phá hủy luôn Huyền Hoa Bảo Điển.

Trong mắt Bích Xảo Ngọc vẫn còn vương chút nước mắt, nhìn chăm chú vào gã thiếu niên lạnh lùng bất phàm trước mắt mình, trong lòng không ngừng xúc động không thôi.

Nàng vốn là đã chuẩn bị sẵn tâm lý, hy sinh bản thân mình để thành toàn cho đối phương.

Mà hành động của Triệu Phong lại gây chấn động cả toàn trường, căn bản chính là muốn phá hủy Huyền Hoa Bảo Điển!

Thủy Nguyệt Động sẽ sụp đổ, vậy thì cứ việc để nó sụp đổ đi!

Sau khi Thần Linh Nhãn một lần nữa lột xác, khiến cho tính tình của Triệu Phong càng thêm lãnh khốc bá đạo hơn, làm việc căn bản không chút cố kỵ gì.

Mắt trái của hắn lóe lên một tia băng u lam nhạt, phảng phất như một cái hàn đàm tràn ngập khí tức tử vong vậy.

Răng rắc!

Trong lòng bàn tay của Triệu Phong đột nhiên lóe lên điện mang thanh sắc, dưới ánh mắt nhìn trừng trừng của chúng nhân, trực tiếp đem Huyền Hoa Bảo Điển nghiền nát thành từng mảnh vụn.

Kế tiếp sau Bách Hoa Nang, Triệu Phong lại đích thân phá hủy Huyền Hoa Bảo Điển, một trong Thủy Nguyệt Tứ Bảo từng uy chấn toàn bộ Đại quốc Thiên Bồng năm xưa.

Đến lúc này Thủy Nguyệt Tứ Bảo đã có hai thứ bị phá hủy trong tay Triệu Phong!

- Ngươi…

Đào Phiến phi tặc hoàn toàn dại ra, toàn thân run rẩy, lửa giận và oán hận vô tận nhất thời bùng nổ.

- Ọc!

Khóe miệng hắn tràn ra một tia vết máu nhàn nhạt.

Hắn trăm phương ngàn kế, mơ tưởng muốn đạt được Thánh vật Tà đạo, thế nhưng mà Bách Hoa Nang và Huyền Hoa Bảo Điển, toàn bộ đều bị gã thiếu niên ở trước mặt hắn tự tay phá hủy!

- Ngươi… ngươi không ngờ lại phá hủy Huyền Hoa Bảo Điển!

Thanh âm của Bích lão gia lúc này cơ hồ không phát ra thành lời.

Bọn người Tàn Huyết Ngốc Ưng, lão đạo thanh bào cũng đều ngây dại ra.

- Ta đã phá hủy Huyền Hoa Bảo Điển, Thủy Nguyệt Động rốt cuộc là sụp đổ, hay là…

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, âm tình bất định.

Nếu như hắn nhìn không lầm, thì những Cơ quan yếu hại của Thủy Nguyệt Động tổng thể đều nằm ở trên Huyền Hoa Bảo Điển.

Ầm ầm ầm!

Cả Thủy Nguyệt Động và cự quan tử đồng lại một lần nữa bắt đầu rung lắc mãnh liệt, mọi người đều nghiêng ngã không đứng thẳng nổi.

- Ha ha ha…

Một tràng thanh âm cười dài đột nhiên vang vọng khắp toàn bộ Thủy Nguyệt Động.

Mọi người nhất thời rùng mình một tiếng. Tràng cười này, cũng không xuất ra từ bất cứ một người nào có mặt ở nơi này.

- Sư… sư tôn…

Cả thể xác và tinh thần của Đào Phiến phi tặc đồng thời chấn động, nhìn chăm chú vào quan tài thủy tinh.

Tràng cười dài kia, đúng là xuất phát từ quan tài thủy tinh.

Thi thể của Thủy Nguyệt đại đạo lại một lần nữa hồi quang trọng tố. Ánh mắt hắn lóe sáng như điện, phát ra một cỗ uy áp cực kỳ kinh người, gần như không hề thua kém cường giả Chân Chủ Cấp!

- Sư tôn!

Đào Phiến phi tặc và nữ tử váy hoa nhất tề quỳ rạp trên mặt đất, thần tình hoảng sợ không thôi.

- Kẻ có duyên, sự quyết đoán của ngươi, khiến cho Hoa mỗ kính nể a!

Thủy Nguyệt đại đạo chậm rãi đứng dậy, khí tức sinh mệnh trên người cực kỳ quỷ dị gia tăng trở lại.

- Sư tôn, ngài không ngờ sống lại rồi!

Hai người Đào Phiến phi tặc kinh hãi không thôi.

- Sống lại?

Triệu Phong thật sự không thể nào tin nổi. Thủy Nguyệt đại đạo thật sự sống lại hay sao?

Vẻ mặt Hắc Vân đại sư tràn ngập hoảng sợ, giương mắt nhìn chằm chằm Thủy Nguyệt đại đạo, giờ phút này so với người thường căn bản không khác gì nhau cả.

Trong ánh mắt Thủy Nguyệt đại đạo toát ra vẻ trí tuệ và suy nghĩ bình thường, cũng không phải là hồi quang trọng tố đơn giản như lúc trước.

- Hoa Vô Gian ta trong lúc bố cục Cơ quan, đã cố tình thiết kế hai loại kết cuộc, một minh một ám! Kết cuộc của minh tuyến, chính là cần phải hiến tế máu xử âm, lập tức đạt được Huyền Hoa Bảo Điển, tiếp tục kế thừa truyền thuyết của ta. Về phần hai cái tên may mắn chạy thoát ra khỏi lăng mộ trước đây, chính là do ta cố ý thả ra mà thôi!

Trong mắt Thủy Nguyệt đại đạo toát ra một tia xảo trá.

Lời ấy vừa nói ra, sắc mặt Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng nhất thời có chút khó coi.

Hóa ra, hết thảy những điều này, toàn bộ đều là bố cục của Thủy Nguyệt đại đạo!

Hai người chạy ra khỏi lăng mộ kia, một người mang theo bản đồ lối vào sơ lược, một người ch mang theo tin tức về máu xử âm dùng để mở Huyền Hoa Bảo Điển.

- Mà đây, căn bản chính là kết cuộc minh tuyến, nếu kẻ hữu duyên lựa chọn kết cuộc này, thế gian sẽ có thêm một Thủy Nguyệt đại đạo mới!

Khóe miệng Thủy Nguyệt đại đạo nhếch lên một tia cười trào phúng.

Mọi người thoáng rùng mình một cái.

Thủy Nguyệt đại đạo tại một trăm năm trước từng rong ruổi khắp cả Đại lục, đại danh lừng lẫy, chính là loại tiêu sái thích ý đến thế nào.

Bậc thành tựu này, chẳng lẽ không khiến cho người ta hâm mộ hay sao?

- Nhưng mà, nghĩ đến cả cuộc đời của ta, thành tựu thời khắc huy hoàng nhất, chẳng qua cũng chỉ là có thể chạy trốn khỏi sự truy sát của cường giả Chân Chủ Cấp mà thôi! Thải âm bổ dương, chìm đắm trong bàng môn tả đạo, chung quy cũng không phải là vương đạo!

Thủy Nguyệt đại đạo hít sâu một hơi, trong mắt chớp động một tia vẻ mặt kỳ dị.

Ánh mắt của hắn thoáng đảo qua hai người đệ tử Đào Phiến phi tặc, sau đó lại dừng ở trên người của Triệu Phong.

- Kế thừa con đường của ta, kế thừa truyền thuyết của ta, chung quy cũng chỉ là tiểu đạo mà thôi, không thể nào địch nổi với vương đạo chân chính được. Cho nên cuối cùng, ta mới bị thất thủ trong tay Cầm Vương phi!

Thủy Nguyệt đại đạo gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Phong.

Vẻ mặt Triệu Phong tràn ngập cảnh giác, không hề để tâm, hỏi:

- Như vậy kết cuộc ám tuyến của ngươi…

- Bởi vậy có thể thấy được, bố cục minh tuyến, vận mệnh rất nhỏ. Cho nên, ta lại bố trí thêm một bố cục ám tuyến nữa! Chỉ có người chân chính đại trí tuệ, đại quyết đoán, có gan phá hủy Huyền Hoa Bảo Điển, phá rồi lại lập, thành tựu tương lai của hắn mới có thể hoàn toàn siêu việt ta! Mà Bảo tàng Thủy Nguyệt, cũng chỉ là một bậc thang để cho hắn bước lên đỉnh cao hơn mà thôi.

Thủy Nguyệt đại đạo nhìn thật sâu vào Triệu Phong.

Một minh một ám, hai bố cục hoàn chỉnh.

Một cái là kế tục truyền thừa, một cái là siêu việt truyền thừa!

Nếu so sánh, thì cái thứ hai mới là đại vận mệnh chân chính!

Nghe đến lúc này, trong lòng mọi người đều chấn động không thôi.

Mà trên mặt Đào Phiến phi tặc lại lộ ra một tia xấu hổ nhàn nhạt.

Với tâm tính và tham vọng của hắn, nhiều nhất cũng chỉ có thể kế tục truyền thừa của sư tôn mà thôi!

Mà người chân chính đại quyết đoán, đại nghị lực, lại là gã thiếu niên này, đã lựa chọn vào bố cục ám tuyến của Thủy Nguyệt đại đạo!

- Sư tôn, vậy ngài làm sao có thể sống lại?

Nữ tử váy hoa cẩn cẩn thận thận nói.

- Đây là một loại bí thuật hoàn toàn viễn siêu văn minh tu luyện hiện tại trên Đại lục, do ta đạt được từ trong Thiên Cơ Truyền Thừa! Nó có thể đem tinh khí và sinh mệnh lực lúc còn sống, tạm thời phong bế lại tại một chỗ sâu bên trong cơ thể, chuyển hóa thành một loại hình thái hoàn toàn khác. Thậm chí ngay cả Tôn giả Đan Nguyên Cảnh cũng chưa chắc đã có thể nhìn ra được! Tương lai đến một ngày nào đó, thông qua loại hoàn cảnh đặc thù, mượn dùng Hồi Quang Trọng Tố Thuật, vi sư có thể sống lại một đoạn thời gian ngắn!

Thủy Nguyệt đại đạo giải thích.

Triệu Phong quả thật phát hiện ra, khí tức sinh mệnh trên người Thủy Nguyệt đại đạo đang không ngừng trôi đi, cũng không có bổ sung lại giống như người bình thường, giống như người sắp sửa lìa đời vậy.

Bản chất của loại bí thuật này, chính là đem một đoạn thọ mệnh trước khi chết đi của mình, lưu trữ lại đến một đoạn thời gian nào đó sau khi chết, cũng không có vi phạm vào Thiết tắc thiên địa.

Sau khi biết được chân tướng, ba cường giả Chân Linh Cảnh ở đây đều không khỏi thở ra một hơi.

Nếu như Thủy Nguyệt đại đạo chân chính sống lại, cho dù hiện tại ba người có liên thủ lại, cũng không phải là đối thủ của hắn.

- Thiên Cơ Truyền Thừa, không hỗ là truyền thừa cổ xưa nhất, thần

bí nhất, ngay cả loại bí thuật như thế này cũng có nữa!

Vẻ mặt Hắc Vân đại sư có chút hướng tới.

Vụt!

Một đạo tàn ảnh thoáng nhoáng lên, Thủy Nguyệt đại đạo đột nhiên biến mất.

Ngay sau đó, hắn đã xuất hiện trước mặt của Triệu Phong, chậm rãi nâng tay lên.

Triệu Phong cũng không cảm giác được địch ý, ánh mắt nhìn thẳng về phía Thủy Nguyệt đại đạo.

Sinh mệnh lực của Thủy Nguyệt đại đạo đang không ngừng trôi đi, cũng không còn sống thêm được bao lâu nữa. Mà Triệu Phong căn bản không hề sợ hãi đối với các loại tinh thần bí thuật loại như Đoạt xá này nọ.

Vụt!

Thủy Nguyệt đại đạo chụp tay lên trên người của Triệu Phong, nhất thời một cỗ lực lượng bàng bạc tinh thuần đến cực điểm liền dung nhập vào trong cơ thể của hắn.

- Cái gì? Không ngờ lại là Chân Linh Chi Nguyên!

- Sư tôn không ngờ lại bảo tồn lại Chân Linh Chi Nguyên của chính mình!

Đám người Đào Phiến phi tặc nhất thời kinh hãi thất sắc.

Cái gọi là Chân Linh Chi Nguyên này, tự nhiên chính là căn nguyên lực lượng căn bản nhất của cường giả Chân Linh Cảnh, chính là nguồn suối của Chân Linh khí trong cơ thể.

Tu vi của Thủy Nguyệt đại đạo năm đó gần như tiếp cận Chân Chủ Cấp, Chân Linh Chi Nguyên phong tồn cả trăm năm, cơ bản đã thất thoát đi hơn phân nữa, nhưng mà so với Chân Linh của Chân Huyền Cấp bình thường vẫn cường đại hơn nhiều.

- Chẳng lẽ đây chính là thể hồ quán đỉnh trong truyền thuyết hay sao?

Triệu Phong không chút động đậy, Thần Linh Nhãn lại nắm vững trong tay mỗi một chi tiết biến hóa trong cơ thể mình.

Thủy Nguyệt đại đạo cũng không có đem Chân Linh Chi Nguyên trực tiếp dung nhập vào trong cơ thể của Triệu Phong, như vậy sẽ dao động đến căn cơ của Triệu Phong!

Hắn đầu tiên chính là dùng Chân Linh Chi Nguyên của mình tiến hành khai mở kinh mạch đan điền trong cơ thể của Triệu Phong, cải tạo lại thân thể của hắn.

Ngay sau đó, hắn lại đem tuyệt đại bộ phận lực lượng Chân Linh Chi Nguyên còn lại phong bế bên ở sâu trong đan điền của Triệu Phong. Loại thuật phong bế này thập phần thần bí, tạm thời chuyển hóa lực lượng thành một loại hình thái hoàn toàn khác.

Triệu Phong rất nhanh cảm giác được, Nửa bước Chân Linh Khí của mình, độ chuyển hóa lập tức đã đạt tới chừng hơn năm thành.

Nhưng mà điều này cũng hoàn toàn không dao động đến căn cơ của Triệu Phong.

Thứ nhất, cảnh giới tinh thần của Triệu Phong rất cao, cho dù là Chân Linh khí chân chính, chỉ cần không quá nhiều, cũng có thể dễ dàng nắm vững trong tay.

Thứ hai, Thủy Nguyệt đại đạo đã tiến hành mở rộng kinh mạch, đan điền và thể chất của hắn.

- Cảnh giới tinh thần của ngươi, không ngờ lại cao đến như thế. Nếu như ngươi nguyện ý, hiện tại ta liền có thể hiệp trợ ngươi đột phá Chân Linh Cảnh luôn!

Vẻ mặt Thủy Nguyệt đại đạo tràn đầy kinh dị nói.

- Tạm thời vẫn chưa cần!

Thanh âm của Triệu Phong vang lên bên trong óc của Thủy Nguyệt đại đạo.

Từng bước từng bước một dựa vào sự cố gắng của mình, khiến lực lượng gia tăng lên từng chút một, như vậy căn cơ mới ổn định, tâm cơ cũng kiên định hơn.

Thủy Nguyệt đại đạo thoáng rùng mình một cái, chợt ngửa mặt lên trời cười to, nói:

- Tốt! Tốt! Tốt! Ta thật sự đã xem thường ngươi rồi! Tinh thần nguyên cường đại như thế, cộng thêm huyết mạch nhãn đồng đặc thù, cho dù không có Bảo tàng Thủy Nguyệt của ta, thành tựu tương lai của ngươi cũng tuyệt đối dễ dàng siêu việt ta!

Rất nhanh, Thủy Nguyệt đại đạo đã đem Chân Linh Chi Nguyên suốt cả cuộc đời mình, dùng thủ đoạn đặc thù hoàn toàn phong bế bên

trong cơ thể của Triệu Phong.

Nửa bước Chân Linh Khí của Triệu Phong lúc này, độ chuyển hóa đã đạt tới gần sáu thành, hoàn toàn vượt qua Hắc Vân đại sư.

Lúc này, khí tức sinh mệnh trên người của Thủy Nguyệt đại đạo đã trôi qua gần chín thành rồi.

- Còn có một đạo truyền thừa cơ mật cuối cùng, mở tinh thần lực của ngươi ra, không nên phản kháng!

Thanh âm của Thủy Nguyệt đại đạo đồng dạng vang lên trong óc của Triệu Phong.

Triệu Phong thu liễm lại tinh thần lực, chỉ cảm thấy một đạo tin tức ngắn dung nhập vào bên trong óc của chính mình.

Đạo tin tức này có quan hệ với Thiên Cơ Truyền Thừa, chính là một vài bản vẽ cơ quan phức tạp, cũng tính như là một tấm bản đồ nhỏ.

- Thiên Cơ Đồ!

Triệu Phong cả kinh một trận, thiếu chút nữa là thốt ra khỏi miệng rồi.

- Đây là một bản Thiên Cơ Đồ mà năm xưa ta đánh cắp được từ trong Tàng bảo thất của Hoàng thất! Thế gian truyền lưu tổng cộng bốn mươi tám tấm Thiên Cơ Đồ! Bất cứ một tấm nào trong đó, đều có cơ hội tìm hiểu được một chút bí mật bên trong Thiên Cơ Truyền Thừa!

Thủy Nguyệt đại đạo giải thích.

Sau khi làm xong hết thảy mọi chuyện, ánh mắt Thủy Nguyệt đại đạo

thoáng ảm đạm xuống, sinh mệnh lực trôi qua đến cực hạn.

Hắn quay trở lại trong quan tài thủy tinh, ánh mắt chợt đảo qua thanh niên cẩm bào và nữ tử váy hoa:

- Tấn nhi, Nguyệt nhi!

- Sư tôn!

Thần tình Đào Phiến phi tặc và nữ tử váy hoa nhất thời căng thẳng, đồng thời đáp lời.

Bất chấp hiện tại Thủy Nguyệt đại đạo đã chân chính mất đi, nhưng mà uy nghiêm của sư tôn lúc còn sống căn bản là không thể trái nghịch.

- Hai người các ngươi, tuyệt đối không được đối địch với hắn! Nếu như nguyện ý, có thể trở thành thủ hạ của hắn! Đây chính là di chúc của vi sư, cũng là lời khuyên cuối cùng của ta đối với hai ngươi!

Nói xong những lời này, khí tức sinh mệnh trên người Thủy Nguyệt đại đạo hoàn toàn trôi đi hết, an nhiên tự tại nhắm mắt lại.

Ầm ầm ầm!

Trong khoảnh khắc đó, toàn bộ Thủy Nguyệt Động bắt đầu kịch liệt rung lắc dữ dội, từ từ lún xuống dưới.

Trên đỉnh đầu mọi người chợt xuất hiện một phiến đại môn thanh đồng, phát ra quang mang nhàn nhạt.

- Tuyệt đối không thể đối địch với hắn?

- Bảo chúng ta làm thủ hạ của tên tiểu tử này? Điều này sao có thể?

Thanh niên cẩm bào và nữ tử váy hoa nửa quỳ trên mặt đất, trong mắt hiện lên một tia âm lãnh và trào phúng mãnh liệt.

Đối với di chúc cũng đồng thời là lời khuyên cuối cùng của Thủy Nguyệt đại đạo, bọn họ căn bản đều không đặt trong lòng.

Chương 299: Chém một tay của ngươi

Thủy Nguyệt Động vẫn không ngừng rung lắc mãnh liệt, không ngừng chìm xuống dưới đáy sông

Lúc này đây, mới thật sự chân chính là sụp đổ. Toàn bộ bí động dần dần chìm xuống nền đất trong lòng sông

Mà cửa ra duy nhất của mọi người, chính là phiến đại môn thanh đồng vừa mới xuất hiện trên đỉnh đầu mọi người.

- Các ngươi đi trước đi!

Triệu Phong đứng cách lối ra gần nhất, bảo hai người Hắc Vân đại sư và Bích Xảo Ngọc trước sau thông qua lối ra mà rời đi.

Ngay sau đó, hắn một người một mình đứng trên Tam Hoa Bảo Liên, ngăn chặn lối ra.

- Triệu Phong ngươi muốn làm gì?

Sắc mặt hai người Đào Phiến phi tặc nhất thời đại biến.

Mà Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng cũng nhất tề biến sắc.

Hiện tại, Triệu Phong đã đạt được Chân Linh Chi Nguyên của Thủy Nguyệt đại đạo, thực lực tất nhiên đại tăng

Nếu như hắn một lòng ngăn chặn lối ra, phát động Thần Linh Nhãn,

cộng với Tam Hoa Bảo Liên phụ trợ, rất có khả năng khiến tất cả những người khác lưu lại ở nơi này.

Một chiêu này của Triệu Phong thật sự là phi thường tàn nhẫn.

Cho dù là tại thời khắc rời đi cuối cùng, hắn vẫn là người nắm giữ tiên cơ trong tay.

- Triệu Phong, sư tôn đã lưu lại di chúc, chúng ta tuyệt đối sẽ không đối địch với ngươi! Nữ tử váy hoa có chút gấp gáp, nói nhanh.

Mắt thấy toàn bộ Thủy Nguyệt Động sắp sửa sụp đổ đến nơi, đến lúc đó, cho dù là cường giả Chân Linh cảnh, cũng không nắm chắc có thể toàn thân trở ra được.

Mà Triệu Phong, trái lại, có được Tam Hoa Bảo Liên, lực phòng ngự cực mạnh, trong khoảnh khắc có thể phi độn thật xa, thong dong tự nhiên rời đi.

- Triệu Phong, ngươi đi đi! Chúng ta sẽ không làm khó dễ ngươi đâu!

Vẻ mặt Đào Phiến phi tặc bình tĩnh nói.

Bọn họ quả thật là không hề đặt di chúc của Thủy Nguyệt đại đạo ở trong lòng, nhưng mà thế cục hiện tại đối với bọn họ mà nói, tuyệt đối vô cùng bất lợi.

Nếu như Triệu Phong cố tình ngăn chặn lối ra, sử dụng Thần Linh Nhãn thao tác ảnh hưởng đến hai cường giả Chân Linh cảnh còn lại, quả thật có cơ hội rất lớn tiêu diệt sạch toàn bộ đám người ở trong này.

- Haizzz... Triệu Phong, Bích mỗ có mắt không thấy thái sơn, ngươi

nể tình Bích gia đã cứu ngươi một lần, thả cho chúng ta một cái sinh lộ đi!

Vẻ mặt Bích lão gia tràn ngập bắt đắc dĩ, thanh âm van nài.

Thời điểm Thủy Nguyệt đại đạo ngắn ngủi sống lại, tiết lộ bố cục ám tuyến, hắn liền hiểu được, chính mình đã hoàn toàn thua rồi!

Luận mưu kế, hắn và Tàn Huyết Ngốc Ưng đều đã bị Thủy Nguyệt đại đạo, thân là nhân vật trăm năm trước tính kế!

Nếu luận vẻ đầu trí và đấu dũng khí, bọn họ cũng hoàn toàn thất bại bởi Triệu Phong

Triệu Phong luận về trí tuệ, vận mệnh, quyết đoán... Toàn bộ đều hơn xa bọn họ, có thể mở ra được vận mệnh ám tuyến, lại càng nhận được sự tán thưởng của Thủy Nguyệt đại đạo.

Đương nhiên, quan trọng nhất chính là thực lực chân chính của Triệu Phong

- Cho dù ta và Bích lão đầu liên thủ lại, chỉ sợ cũng sẽ bị huyết mạch nhãn đồng của hắn khống chế, sai sử trong tay!

Khóe miệng Tàn Huyết Ngốc Ưng nhếch lên một tia chua xót.

Hai người bọn họ, cơ bản là đã mất đi dũng khí so đấu cùng với Triệu Phong rồi.

Cộng thêm lời khuyên và di chúc cuối cùng của Thủy Nguyệt đại đạo, khiến cho hai người bọn họ thân là người ngoài cuộc, càng dễ dàng nhìn ra dụng ý sâu xa trong đó.

Thân là nhân vật truyền kỳ đại danh lừng lẫy năm xưa, trí tuệ và ánh mắt nhìn người của Thủy Nguyệt đại đạo, người bình thường làm sao có khả năng so sánh được?

Mà giờ phút này, Triệu Phong căn bản chính là chiếm hết thiên thời địa lợi, tiến thoái tự nhiên.

Thần Linh Nhãn của hắn chỉ cần nhàn nhạt đảo qua, liền có một loại năng lực nhìn xuyên thấu hết thảy mọi thứ.

Biểu lộ của Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng, hoàn toàn nắm trong sự quan sát của hắn.

Mà hai người bọn Đào Phiến phi tặc, không nghe theo lời khuyên của sư tôn, tà tâm không dứt, Triệu Phong cũng đều biết rất rõ ràng

- Mấy người các ngươi đi ra đi!

Triệu Phong thoáng nhích người chừa một đường ra, ánh mắt đảo qua Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng.

- Vâng! Vâng!

Đám người Hoành Thủy Trại và Thủy tặc đoàn Tàn Huyết giống như nhận được đại xá, nhất nhất đi xuyên qua lối ra mà Triệu Phong vừa mới để hở.

Triệu Phong lúc này chỉ còn ngăn cản hai người Đào Phiến phi tặc nữa mà thôi.

- Tiểu tử, đừng vội khinh người quá đáng! Cho dù ngươi có được Tam Hoa Bảo Liên, lại nhận được Chân Linh Chi Nguyên của sư tôn, trong thời gian ngắn tuyệt đối không thể đột phá Chân Linh cảnh, căn

bản không phải là đối thủ của ta!

Sắc mặt Đào Phiến phi tặc cực độ âm trầm.

Luận đơn đả độc đấu, hắn không chút nào úy kỵ Triệu Phong, tự nghĩ có chín thành nắm chắc thắng lợi.

Nhưng mà vấn đề chính là, toàn bộ Thủy Nguyệt Động sắp sửa sụp đổ, nếu như làm không tốt, cả bọn cũng đều sẽ bị mai táng bên trong đáy sông vô tận.

- Nể mặt Thủy Nguyệt đại đạo, ta tạm thời tha cho các ngươi một con đường sống

Tam Hoa Bảo Liên dưới chân Triệu Phong chợt lóe lên, mang theo hắn bay xuyên qua đại môn thanh đồng trên đỉnh đầu.

Hai người Đào Phiến phi tặc, lúc này mới khẽ thở ra một hơi.

Nếu như Triệu Phong dốc hết khả năng ngăn chặn, bằng vào lực lượng Thần Linh Nhãn và lực lượng huyết mạch, cộng thêm năng lực phụ trợ cực mạnh của Tam Hoa Bảo Liên, tuyệt đối có khả nặng ngăn chặn bọn họ thời gian mấy chục hơi thở. Đến lúc đó, cả Thủy Nguyệt Động sụp đổ, hai người bọn họ tuyệt đối cửu tử nhất sinh

Ngay sau đó, Triệu Phong đã xuất hiện trên không trung của bờ sông

Phiến đại môn thanh đồng kia, ẩn chứa một loại lực lượng Trận pháp truyền tống cự ly ngắn. Bản thân Triệu Phong hiểu rõ Trận pháp, tự nhiên có thể nhìn ra được.

Cho nên, hắn hoàn toàn có thể ở ngay trong nháy mắt cuối cùng trước khi Thủy Nguyệt Động hoàn toàn sụp đổ, phóng nhanh ra

ngoài, khiến hai người Đào Phiến phi tặc vĩnh viễn chôn vùi bên trong cùng với sư tôn bọn họ.

Vụt vụt!

Rất nhanh, hai người bọn Đào Phiến phi tặc cũng đã xuất hiện trên không trung bờ sông

Tất cả những người đi qua đại môn lối ra kia, cũng đều bị truyền tống đến không trung bờ sông này.

Đám người Bích lão gia, Bích Xảo Ngọc, Tàn Huyết Ngốc Ưng, Hắc Vân đại sư... Toàn bộ đều có mặt ở đây.

- Triệu Phong, ngươi không phải là truyền nhân của Bách Hoa Môn, căn bản không có tư cách độc chiếm di vật của sư tôn! Mau giao ra Tam Hoa Bảo Liên cùng với tất cả thu hoạch, tự phế tu vi, ta sẽ cân nhắc tha cho ngươi một mạng!

Đào Phiến phi tặc sau khi thoát ly hiểm cảnh, liền lập tức trở mặt.

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một tia trào phúng

Loại tình huống này, hắn căn bản là đã đoán trước rồi. Chính mình vừa rồi nể mặt Thủy Nguyệt đại đạo, căn bản cũng không có làm ra chuyện quá mức quyết tuyệt.

- Có giỏi thì lại đây mà lấy!

Triệu Phong cũng không thèm nói lời nào, Tam Hoa Bảo Liên dưới chân phát ra quang mang sáng rực, chỉ thấy từng đóa từng đóa hoa sen ba màu huyễn lệ không ngừng xuyên qua bên trong hư không đánh thẳng về phía Đào Phiến phi tặc.

Hắn không thích nói lời vô nghĩa, nếu muốn đánh, liền trực tiếp phụng bồi.

Chỉ một thoáng lóe lên, trên người Triệu Phong đã vờn quanh một tầng điện mang thanh sắc, giống như từng đạo điện văn ba động trong hư không phát ra từng đạo lôi minh cuồn cuộn.

Nửa bước Chân Linh Khí độ chuyển hóa đạt tới gần sáu thành, uy lực Điện Chi Truyền Thừa mà Triệu Phong vận dụng cùng gia tăng lên tới một cấp bậc hoàn toàn mới.

Mỗi thời mỗi khắc trôi qua, uy lực búng nổ của lôi điện trên người hắn hoàn toàn bằng với Điện Chi Hoàn trước đây.

Tương ứng mà nói, đây chính là không ngùng kéo dài Điện Chi Hoàn liên tục bùng nổ, uy lực so với trước đây thì cường đại hơn vô số lần.

Từng đạo từng đạo Điện Chi Hoàn uy lực mạnh mẽ kia giống như có được linh tính vậy. Phóng thẳng về phía hai người bọn Đào Phiến phi tặc.

Nữ tử váy hoa trong khoảnh khắc liền mềm nhũn rơi xuống mặt đất. Mất đi chiến lực.

Đào Phiến phi tặc kinh hãi thất sắc, huy động Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, từng đạo sóng gọn hình quạt không ngừng lan tỏa ra. Tốc độ chấn động cực cao. Khiến cho đám cây cối trên sườn núi bên cạnh bờ sông đều bị đánh nát một mảnh lớn.

Phốc! Thình thịch! Ầm!

Hai cỗ lực lượng cường đại ở giữa không trung va chạm lẫn nhau,

khiến cho nước sông bên dưới bị chấn động phóng thẳng cửu thiên.

Giữa Triệu Phong và Đào Phiến phi tặc, dâng lên một màn thủy mạc cao đến hơn mấy chục trượng, khí thế mênh mông rộng lớn.

Đám người Bích lão gia, Tàn Huyết Ngốc Ưng ở gần đó, nhìn thấy mà cũng chỉ biết trừng mắt líu lưỡi.

Thực lực mà Triệu Phong giờ phút này bùng nổ ra, hoàn toàn sánh ngang với cường giả Chân Nhân Cấp!

- Nửa bước Chân Linh Khí cùng với chân lực bình thường quả nhiên là không giống nhau! Điện Chi Truyền Thừa, uy lực tầng thứ nhất viên mãn gần như có thể phát huy ra đến cực hạn!

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Đương nhiên, bên trong công kích, hắn cũng phải dung nhập vào một tia lực lượng huyết mạch, nhằm tăng phúc uy lực lên một mảng lớn.

Dù sao đi nữa, chiến lực của Đào Phiến phi tặc so với cường giả Chân Nhân cấp bình thường còn mạnh hơn một chút.

- Điện Chi Cầu!

Trong lòng bàn tay Triệu Phong ngưng tụ ra một khỏa điện cầu đường kính ước chừng nửa thước, phát ra quang mang thanh sắc sáng ngời, càng ngưng tụ mạnh mẽ uy lực bùng nổ mãnh liệt, đánh thẳng về phía Đào Phiến phi tặc!

Đào Phiến phi tặc hận đến mức nghiến răng ken két. Lúc này hắn chính diện đơn đả độc đấu với Triệu Phong thế nhưng cũng không chiêm được chút tiện nghi nào cả.

Luận về lực công kích và thủ đoạn công kích, hắn có Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, tự nhiên là mạnh hơn so với Triệu Phong

Nhưng mà Tam Hoa Bảo Liên của Triệu Phong luận lực phòng ngự cường đại và năng lực phụ trợ, chính là hoàn toàn khắc chế hắn

Ở trong Thủy Nguyệt Tứ Bảo, giá trị của Tam Hoa Bảo Liên có thể nói là cao nhất, cơ hồ khắc chế toàn bộ Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến và Bách Hoa Nang

- Khốn kiếp! Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến của ta trước mắt vẫn chưa thể hoàn toàn luyện hóa được, căn bản không phát huy được uy lực chân chính!

Tu vi cùng với chiến lực của Đào Phiến phi tặc mạnh hơn cường giả Chân Nhãn cấp bình thường nhưng lại không làm gì được Triệu Phong cả.

Một khi hắn tiếp cận quá gần, Tam Hoa Bảo Liên của Triệu Phong sẽ lại phát ra kỳ hương thôi miên, khiến cho hắn càng đánh càng mệt mỏi hơn.

Triệu Phong càng kéo dài chiến đấu, khả năng vận dụng Tam Hoa Bảo Liên cũng càng lúc càng thuần thục hơn.

Tam Hoa Bảo Liên mặc dù không có chút năng lực công kích nào, nhưng mà lại mang đến cho hắn năng lực phòng ngự, di động và phụ trợ vô cùng cường đại.

- Cho dù hắn có thể tạm thời bộc phát ra chiến lực cấp bậc Chân Linh cảnh, dựa vào Tam Hoa Bảo Liên có thể chống lại Đào Phiến phi tặc, nhưng mà tu vi của hắn cuối cùng cũng chỉ là nửa bước

Chân Linh cảnh mà thôi, không thể nhanh chóng thu lấy nguyên khí thiên địa tiến hành bổ sung lẽ ra không thể kéo dài được quá lâu mới đúng!

Bích lão gia trầm ngâm nói.

Chiến lực bùng nổ vượt cấp, loại tình huống này mặc dù có chút hiếm thấy, nhưng khẳng định là không thể nào kéo dài được.

Chẳng qua, tình huống của Triệu Phong lại có chút kỳ quái.

Bản thân hắn có lực lượng huyết mạch, tăng phúc chiến lực, Thần Linh Nhãn nắm giữ hết thảy, nhiều lần tập trung vào sơ hở của Đào Phiến phi tặc!

Đây cũng không phải là nguyên nhân quan trọng nhất!

Bên trong đan điền của Triệu Phong có phong tổn Chân Linh Chi Nguyên của Thủy Nguyệt đại đạo, mỗi khi lực lượng bên trọng đan điển hắn khô cạn, lập tức sẽ có một tia Chân Linh Chi Nguyên thẩm thấu tiến tới bổ sung lại cho hắn.

Cho nên, năng lực chiến đấu của Triệu Phong có thể kéo dài hơn rất nhiều so với tưởng tượng

Chiến đấu tiến hành một lúc lâu, ngược lại, Đào Phiến phi tặc đã bị kỳ hương thôi miên ảnh hưởng, khiến cho tinh thần có chút mỏi mệt.

- Cơ hội tới rồi!

Ánh mắt Triệu Phong đột nhiên lóe lên hàn quang.

Đóa liên hoa tam sắc rực rỡ đột nhiên xẹt qua một mảnh hư ảnh.

Triệu Phong phóng nhanh tới ngay trước người của Đào Phiến phi tặc.

Đồng thời kỳ hương thôi miên trong Tam Hoa Bảo Liên cũng thúc giục đến tận cùng.

- Ngươi...

Đào Phiến phi tặc vừa mới chuẩn bị phản kích, đột nhiên ánh mắt chạm tới một cái đồng tử mắt trái lam nhạt băng u...

Tâm thần hắn bỗng nhiên chấn động chợt kiệt lực giãy dụa một hồi.

Một cỗ lực lượng tinh thần kỳ dị đột nhiên xuất hiện, lôi kéo ý thức tâm thần của hắn!

Nếu như dưới tình huống bình thường Đào Phiến phi tặc còn có thể phản kháng một trận.

Nhưng mà, trong lúc chiến đấu từ nãy đến giờ, hắn đã bị kỳ hương thôi miên ảnh hưởng tới, tinh thần cực kỳ mệt mỏi.

Mà lúc này Triệu Phong lại tiếp cận hắn rất gần, mở ra Thần Linh Nhãn, trực tiếp kéo tinh thần của hắn vào trong Huyễn Cảnh Tù Lao!

Bên trong là một không gian băng lam...

Thân thể Đào Phiến phi tặc bị từng sợi từng sợi xích lôi điện thanh sắc lạnh lẽo như băng trói buộc toàn thân.

- Ngươi... Làm sao có thể...

Đào Phiến phi tặc kiệt lực giãy dụa, rốt cuộc trong mắt cũng lộ ra một tia khủng hoảng

Với lực lượng của Thần Linh Nhãn sau khi lột xác tăng lên, ở trong không gian này trôi qua mười mấy canh giờ, bên ngoài cũng chỉ mới trôi qua thời gian một hơi thở mà thôi!

Ngoại giới, thời gian một hơi thở rất nhanh liền qua đi.

Đào Phiến phi tặc cật lực giãy dụa, rốt cuộc cũng phá vỡ được trói buộc của Huyễn Cảnh Tù Lao, bộ dáng toàn thân mệt mỗi chưa từng có.

Phốc xuy!

Một đạo điện nhận sắc bén như lưỡi đao đột nhiên lóe lên trước mặt hắn, xẹt qua bên người hắn một cái.

- A!

Đào Phiến phi tặc vừa mới thức tỉnh lại, há miệng kêu thám một tiếng.

Cánh tay phải của hắn, hiện tại đã bị Triệu Phong chặt đứt, máu tươi tuôn ra xối xả!

Thời gian một hơi thở, quyết định thắng bại!

- Nể mặt Thủy Nguyệt đại đạo, hôm nay chỉ chém của ngươi một tay! Nếu có lần sau, cái rơi xuống chính là đầu của ngươi!

Lúc này, tinh thần Đào Phiến phi tặc cực kỳ suy yếu, thất hồn lạc phách, cách tay phải bị chém rớt xuống miệng không ngừng kêu la

thảm thiết.

Bọn người Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng đang xem cuộc chiến ở gần đó cũng đều cảm thấy kinh hãi không thôi, không khỏi hít mạnh một ngụm lương khí

- Gã thiếu niên này, thật sự quá mức đáng sợ!

Hai người khẽ liếc mắt nhìn nhau, trong lòng không khỏi cảm thấy may mắn, không có tiếp tục đối địch với Triệu Phong mà chỉ đứng ở một bên xem náo nhiệt.

Bích lão gia không khỏi nhớ tới lời khuyên mà trước khi chết, Thủy Nguyệt đại đạo đã để lại cho hai đệ tử của mình.

Dựa theo ý tứ của Thủy Nguyệt đại đạo, các ngươi chẳng những không được phép đối địch với gã thiếu niên này, tốt nhất có thể trở thành thủ hạ của hắn!

Kết quả, Đào Phiến phi tặc bỏ ngoài tai lời khuyên đó, hiện tại đã gặp phải giáo huấn rồi!

- Thủy Nguyệt đại đạo không hổ là nhân vật truyền kỳ lừng lẫy đại danh trăm năm trước, ánh mắt sâu xa, trí tuệ siêu phàm!

Trong lòng Bích lão gia cảm khái không thôi.

Lúc này, hắn đã có sự lý giải càng thêm sâu sắc hơn đối với lời khuyên và lời di chúc trước khi lâm chung của Thủy Nguyệt đại đạo.

- Tiểu tử, Bách Hoa Môn ta tuyệt đối sẽ không tha cho ngươi!

Thanh âm gào rống của Đảo Phiên phi tặc cắt ngang hư không thân

ảnh lóe lên rồi biến mất ở phía chân trời.

Hắn mặc kệ cánh tay phải của mình, ôm theo nữ tử váy hoa, phá không mà đi.

Trong lòng nữ tử váy hoa lúc này chưa xót và hối hận không thôi, nghĩ đến sự tinh minh cơ trí của sư tôn lúc còn sống, lời khuyên cuối cùng của hắn vừa rồi, vì sao chính mình lại không nghe theo cơ chứ?

Chương 300: Cầm vương phi thần bí

Đào Phiến phi tặc giảo trá âm ngoan, kết cuộc trả một cái giá đắt là cánh tay phải, bị thương nặng mà chạy mất.

Lời nói của Thủy Nguyệt đại đạo tựa hồ vẫn còn vang vọng bên tai mọi người:

- Hai người các ngươi, tuyệt đối không được đối địch với hắn! Nếu như nguyện ý, có thể trở thành thuộc hạ của hắn! Đây chính là di chúc của vi sư, cũng là lời khuyên cuối cùng của ta đối với hai ngươi!

Lúc này, trong lòng nữ tử váy hoa đã hối hận không thôi.

Thủy Nguyệt đại đạo mặc dù đã chết, nhưng mà thân là nhân vật truyền kỳ từng rong ruổi Đại lục vào trăm năm trước, một thân nhãn lực và trí tuệ siêu phàm, lời nhắc nhở lúc lâm chúng, làm sao có thể dễ dàng bỏ qua được?

- Sư tôn ơi sư tôn, lúc ngài còn sống, ta nhất nhất nghe theo ngài, không dám làm trái! Nhưng mà hiện tại ngài đã vẫn lạc trăm năm rồi, lần này đây, hãy để cho ta tự mình quyết định một lần đi! Trở thành thuộc hạ của hắn? Ha ha ha... Thật sự là chuyện cười ngàn năm a!

Đào Phiến phi tặc nhiều lần ôm hận, cũng không hề có chút ý tứ phản hồi nào cả.

Trái tim hiếu thắng của hắn nhất thời đã bị kích khởi, oán hận cười lạnh, bộ mặt tàn nhẫn:

- Chờ đến lúc ta luyện hóa xong Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, mượn dùng thu hoạch trong kỳ ngộ lần này, nhất cử đột phá Chân Huyền cấp, trọng chỉnh lại Bách Hoa Môn, đến lúc đó, mối sỉ nhục ngày hôm nay, tuyệt đối sẽ hoàn trả lại gấp trăm ngàn lần!

Nữ tử váy hoa nhịn không được khuyên nhủ:

- Tấn sư huynh, chúng ta đã đoạt được Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, lại đoạt được không ít tài nguyên bảo vật, sao không nghe lời sư tôn một lần, ít nhất không đối địch với hắn nữa!

- Hừ! Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến chỉ khi phối hợp với Tam Hoa Bảo Liên mới có thể đạt tới hiệu quả công phòng nhất thể, hoàn mỹ không chút sơ xuất. Tiểu tử kia tìm được rất nhiều bảo vật tài nguyên, giá trị cao hơn chúng ta gấp mấy lần, lại chém đi một cánh tay của ta! Mối thù hận này khắc cốt ghi tâm, nếu như thù này không báo, cho dù ta chết cũng không nhắm mắt!

Hai tròng mắt Đào Phiến phi tặc lạnh lẽo như băng hoàn toàn bị cừu hận bao phủ.

Lần này mưu đồ Bảo tàng Thủy Nguyệt, hắn tỉ mỉ hoạch định kế hoạch, thân làm hoàng tước phía sau, nắm giữ hết thảy mọi tiên cơ.

Nhưng mà nào ngờ được, hết thảy mọi kế hoạch của hắn, đều bị một tên thiếu niên không biết từ đâu chui ra hoàn toàn phá hủy hết.

Mắt thấy sắp sửa đạt được Bách Hoa Nang, kết quả bị tiểu tử kia bắn một phát phá hủy mất.

Mà ưu thế lớn nhất của hắn, vị Đại sư Cơ quan hắn khống chế trong tay, kết quả cũng bị tiểu tử kia cướp đi!

Mà Tam Hoa Bảo Liên giá trị cao nhất, cũng bị tiểu tử kia thu vào trong tay!

Cuối cùng, thậm chí ngay cả Thánh công Tà đạo Huyền Hoa Bảo Điển, cũng đều bị tên tiểu tử kia ngay trước mặt mọi người phá hủy đi mất.

Trong vô hình, một bút cừu hận và oán khí này, đã dồn nén lên đến cực điểm, gần như khiến cho trong lòng Đào Phiến phi tặc lưu lại tâm ma.

Nếu như không quét đi những tâm lý chướng ngại này, tâm cảnh của hắn chỉ sợ khó có thể yên ổn lại được.

Trong lòng nữ tử váy hoa âm thầm thở dài, cũng không tiếp tục khuyên nhủ nữa

Dựa theo kế hoạch của Đào Phiến phi tặc, quả thật là nắm giữ ưu thế rất lớn. Dù sao thì hắn vẫn còn chưa có luyện hóa được Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, hơn nữa cũng vẫn còn hy vọng đột phá lên Chân Huyền cấp.

Chẳng qua, một loại trực giác nữ nhân nói cho nàng biết, phần thắng của Tấn sư huynh nhìn qua thì rất lớn, nhưng lại cực kỳ có khả năng bị lật thuyền trong mương!

Dù sao thời điểm ở trong Thủy Nguyệt Động, Đào Phiến phi tặc trước tiên đã nắm giữ trong tay ưu thế tiên cơ cực lớn, cuối cũng không phải cũng bị Triệu Phong dùng yếu thắng mạnh, hoàn toàn lật ngược thể cờ hay sao?

Bên bờ sông...

Triệu Phong nhìn theo Đào Phiến phi tặc bỏ chạy, tâm thần có chút mệt mỏi, chân lực tiêu hao cực lớn.

Vừa rồi một phen chiến đấu, quả thật có chút hung hiểm. Nếu như không phải có Chân Linh Chi Nguyên, thậm chí là Tam Hoa Bảo Liên hỗ trợ, hắn căn bản không thể nào chém được một cánh tay của Đào Phiến phi tặc.

Chẳng qua, một trận sinh tử đại chiến vừa rồi, chính là một trận chiến huy hoàng nhất từ trước đến giờ của Triệu Phong.

Lấy cập bậc Thoát Phàm Cảnh, cùng với cường giả Chân Linh cảnh chính diện đối kháng, cuối cùng đánh trọng thương đối phương, chém xuống một cánh tay. Điều này cho dù đặt trong Đại quốc Thiên Bồng cũng là cực kỳ hiếm thấy.

Phải biết rằng, thực lực của Đào Phiến phi tặc so với Đại trưởng lão Hiểu Nguyệt Tông còn mạnh hơn một chút.

Chân Linh cảnh có ba đại cảnh giới, Chân Nhân cấp, Chân Huyền cấp và Chân Chủ cấp!

Đào Phiến phi tặc tuyệt đối chính là đạt tới Chân Nhân cấp đỉnh phong!

Giữa ba đại cảnh giới, ba tiểu cảnh giới này, cũng đều có sự chênh lệch về mặt hỏa hầu cực lớn.

Ví dụ như là vừa mới bước vào Chân Linh cảnh, chính là Chân Nhân cấp sơ thành, thoáng củng cố tinh luyện thêm một chút, chính là Chân Nhân cấp tiểu thành, cái này đại khái chính là cấp bậc trước đây của Vân Hải Chân Nhân.

Nếu như hỏa hầu tiến thêm một bước nữa, lĩnh ngộ càng sâu sắc hơn, thì sẽ có thêm hai cảnh giới đại thành và đỉnh phong. Thực lực của Hiểu Nguyệt Tông chủ năm xưa, chính là vừa mới đạt tới Chân Nhân cấp đại thành.

Mà Đại trưởng lão Hiểu Nguyệt Tông, thực lực đại khái nắm giữa cảnh giới Chân Nhãn Cấp đại thành và Chân Nhân cấp đỉnh phong.

Mà Đào Phiến phi tặc vừa rồi Triệu Phong mới chiến thắng mặc dù phải dốc hết sức, nhưng nếu như đổi lại là cường giả Chân Nhân cấp tiểu thành giống như Vân Hải Chân Nhân vậy, chỉ cần Thần Linh Nhãn thoáng đảo qua một cái, liền quyết định thắng bại!

- Nếu như thời gian qua Vân Hải Chân Nhân không có chút tiến bộ nào, hiện tại ta chỉ cần liếc mắt một cái cũng chiến thắng được hắn!

Trong lòng Triệu Phong không khỏi hưng phấn một phen.

Ngày xưa, trong Hiểu Nguyệt Tông cường giả Chân Linh cảnh là thân phận xa không thể với tới, bây giờ đà bị chính mình hoàn toàn dẫm nát dưới chân.

Đương nhiên, với thực lực hiện tại của Triệu Phong muốn quay vẻ Thập Tam Quốc, xoay chuyển cục diện hiện thời của Hiểu Nguyệt Tông vẫn có chút không đủ.

Mãi cho đến hiện tại, nhiệm vụ truyền tin của sư tôn Đại trưởng lão vẫn còn chưa có hoàn thành!

- Chư vị, Triệu mỗ xin phép cáo từ!

Triệu Phong cũng không định lưu lại nữa, ôm quyền cáo từ đám

người Bích lão gia, Bích Xảo Ngọc và Tàn Huyết Ngốc Ưng.

Đám người Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng, trong ánh mắt khi nhìn về phía Triệu Phong lộ ra vẻ kính sợ thật sâu.

Đạo Phiến phi tặc mà hai người bọn họ liên thủ mới có thể chống đỡ được đôi chút, lại bị gã thiếu niên này chính diện đối kháng còn đánh cho trọng thương bỏ chạy.

- Triệu huynh đệ, lên đường may mắn! Những ân oán trước đây, hiện tại một bút hoàn toàn xóa sạch! Sau này có thời gian, xin mời đến Hoành Thủy Trại làm khách!

- Sau này nếu có chỗ nào dùng đến, bất cứ lúc nào cũng có thể đến Thủy tặc đoản Tàn Huyết tìm ta!

Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ung đồng thời cung kính nói.

Thực lực của Triệu Phong hoàn toàn chiếm được sự tôn kính của bọn họ.

Hai tay Bích Xảo Ngọc giơ lên, không ngừng hưng phấn vẫy vẫy, mãi cho đến khi thân ảnh của gã thiếu niên với mái tóc màu lam mộng ảo kia hoàn toàn biến mất, thần sắc của nàng mới hiện lên một tia mất mát.

Cùng rời đi với Triệu Phong, còn có Hắc Vân đại sư nữa.

Ban đầu Triệu Phong vốn định tiễn Hắc Vân đại sư đến một địa phương an toàn nào đó.

- Ngươi muốn đi Vương đô Thiên Bồng à? Vừa lúc chúng ta cũng tiện đường! Tại Vương đô ta có một hảo hữu Chân Linh cảnh, ta định

tới đó tránh nạn một phen, đề phòng Đào Phiến phi tặc quay lại trả thù!

Hắc Vân đại sư lại cười nói.

Triệu Phong thu hồi Tam Hoa Bảo Liên, triệu ra Thanh Phong Yến, phá không bay lượn, thiên địa rộng lớn mặc sức mà đi.

Bên trong túi linh sủng. Tiểu tặc miêu vẫn còn đang lâm vào ngủ say, có lẽ ở trong Thủy Nguyệt Động nó đã ăn quá nhiều Linh đan trân bảo, nhất thời còn chưa tiêu hóa xong.

Triệu Phong phát giác ra, Tiểu tặc miêu dường như như đã tiến nhập vào một giai đoạn lột xác đặc thù vậy.

Hắn ngồi trên lưng Thanh Phong Yến, khoanh chân nhắm mắt, đả tọa tu luyện.

Cảnh giới hiện tại của Triệu Phong cũng đã đủ cao. Trong cơ thể lại có Chân Linh Chi Nguyên, cảm ngộ tu luyện, tốc độ cực kỳ nhanh chóng.

Đột phá Chân Linh cảnh, đối với hắn mà nói, hiện tại chỉ là vấn đề thời gian, nhanh thì một hai tháng, chậm nhất cũng chỉ trong vòng nửa năm.

Sau khi tu luyện củng cố tu vi, Triệu Phong cũng đã chỉnh lý lại một chút những thu hoạch bên trong Bảo tàng Thủy Nguyệt.

- Huyền Hoa Thánh Dịch, Tục Thọ Đan, Huyền Xà Huyết Tiên... Tam Hoa Bảo Liên... Thiên La Huyền Y... Bách Hóa Đan, Ngũ Hành Duệ Tinh...

Phần đông đám tài nguyên hoặc là bảo vật này, đều có tác dụng gia tăng thực lực của Triệu Phong lên một khoảng lớn.

Mà giá trị cao nhất tự nhiên chính là Tam Hoa Bảo Liên, uy năng công hiệu không cần phải nói.

Tiếp theo là Huyền Xà Huyết Tiên, Thiên La Huyền Y, Huyền Hoa Thánh Dịch... Đủ các loại trân phẩm hiếm quý.

Huyền Xà Huyết Tiên chính là một kiện Thần binh đặc thù, có thể hấp thu tinh huyết của cường giả mà gia tăng phẩm chất và uy năng.

Thiên La Huyền Y, thủy hỏa bất xâm, không phải Chân Chủ cấp cũng không thể nào tổn hại được, chỉ cần mặc lên trên người, không cần vận chuyển chân lực, cũng đã có thể chống cự và hấp thu bảy thành các loại công kích dạng năng lượng.

Huyền Hoa Thánh Dịch gia tăng tỷ lệ đột phá Chân Huyền cấp.

Ngũ Hành Duệ Tinh có thể khiến uy lực của một kiện Thần binh Linh cấp Hạ phẩm gia tăng lên nửa cấp, nếu lại phối hợp thêm các vật liệu khác, thậm chí còn có thể trực tiếp gia tăng lên đến Thần binh Linh cấp Trung phẩm

Ngoài ra còn có các loại Linh đan diệu dược như là Tục Thọ Đan, Bách Hóa Đan này nọ, cũng đều là thứ cực kỳ hiếm thấy.

- Trong tay ngươi có nhiều bảo vật như vậy, đi đến Vương đô Thiên Bồng, có thể đem một vài thứ không dùng tới, đặt ở Đấu giá trường tiến hành đấu giá, tin rằng có thể bán ra một khoản tiền không nhỏ a! Nhưng mà một vài thứ đặc trưng độc hữu của Thủy Nguyệt đại đạo, thì tốt nhất là không dễ dàng lấy ra ngoài. Dù sao thì một vài thứ của hắn cũng đều là trộm cấp được từ chỗ của Hoàng thất mà ra!

Hắc Vân đại sư mỉm cười đề nghị.

Lần này đây, hắn có thể toàn thân trở ra, hoàn toàn là phải cảm tạ Triệu Phong rồi.

Mà Triệu Phong cũng không có bạc đãi hắn, đem những tài nguyên trân bảo không dùng tới, tặng cho Hắc Vân đại sư, lấy danh nghĩa là thù lao.

- Sớm đã nghe nói qua Thủ đô Thiên Bồng phồn hoa thịnh thế, lần này có cơ hội đi qua, nhất định phải quan sát cẩn thận một phen.

Trong mắt Triệu Phong biểu lộ ra một tia chờ mong cùng hướng tới.

Thủ đô Thiên Bồng chính là địa bàn thế lực của Hoàng thất, cộng thêm thế lực của một vài Đại Gia tộc đều có phân đà ở nơi này, rắc rối phức tạp.

Hắc Vân đại sư âm thầm suy đoán, Triệu Phong không chút do dự, một đường chạy thẳng tới Thủ đô Thiên Bồng, khẳng định là có quan hệ đến Cầm Vương Phi.

Thời điểm còn ở Thủy Nguyệt Động, Triệu Phong từng đề cập qua với hắn, nguyện vọng của Thủy Nguyệt đại đạo có quan hệ đến Cầm Vương Phi.

Nhưng nguyện vọng của Thủy Nguyệt đại đạo, rốt cuộc là gì?

Thậm chí ngay cả Hắc Vân đại sư cũng cảm thấy tò mò sâu sắc.

Nhưng hắn thật sự không biết, Triệu Phong muốn đi gặp Cầm Vương Phi, cũng không chỉ có là do nguyện vọng của Thủy Nguyệt đại đạo,

mà còn có nhiệm vụ của sư môn nữa.

Khi càng ngày càng tiếp cận mục tiêu hơn, Triệu Phong phát hiện con người Cầm Vương Phi này, trên người có rất nhiều những mê hoặc khó hiểu, giống như là ẩn nấp bên trong một tầng sương mù vậy.

Năm xưa có một vị đại trí giả thu nhận ba nữ đệ tử! Đại đệ tử truyền thừa Mệnh đạo, nhị đệ tử truyền thừa Mị đạo, tam đệ tử truyền thừa Nhạc đạo!

Sư phụ của Liễu Cầm Tâm, chính là đại đệ tử truyền thừa Mệnh đạo, mà mẫu thân của nàng, thì lại là tam đệ tử truyền thừa Nhạc đạo.

Hiện tại, ba nàng nữ đệ tử của vị trí giả kia, chỉ còn lại một người có truyền thừa Mị đạo mà thôi!

Vị Cầm Vương Phi thần bí cao quý này, ngày xưa đã một tay hủy diệt Thủy Nguyệt đại đạo, một nhân vật phong vân danh chấn nhất phương!

Thủy Nguyệt đại đạo ở bên trong Tam Hoa Bảo Liên có lưu lại một đoạn di chúc, có quan hệ với Cầm Vương Phi!

- Đại sư, ngài đối với vị Cầm Vương Phi này, hiểu biết được bao nhiêu?

Triệu Phong một bên nghiên cứu Huyền Xà Huyết Tiên, một bên dò hỏi Hắc Vân đại sư.

- Haizzz... Vị Cầm Vương Phi này cũng không ai biết rõ ràng cả! Có người nói nàng sắc đẹp tuyệt mỹ khuynh thành, họa quốc hại dân, chính là mỹ nhân lòng dạ rắn rết, khuynh đảo triều chính! Cũng có

người nói nàng tài trí tuyệt đỉnh, hùng tài vĩ lược, khiến cho Hoàng thất trọng chấn quang huy, ổn định cục diện toàn bộ Đại quốc Thiên Bồng!

Hắc Vân đại sư lắc lắc đầu.

Trong lòng Triệu Phong nín lặng, không biết phải nói gì.

Cầm Vương phi này là một người mang nhiều tranh luận trên người, điều này tương tự với rất nhiều những nhân vật truyền kỳ trong lịch sử Đại lục.

Ví dụ như Xích Nguyệt Giáo chủ, có người sùng bái quang huy công tích vĩ đại của hắn, gần như có thể thống nhất đại lục, uy chấn cổ kim. Nhưng cũng có người phẫn nộ căm hận hắn, nói hắn mang đến tai nạn cho toàn bộ Đại lục.

Thời gian rất nhanh trôi qua...

Trong thời gian gần một tháng kế tiếp, Triệu Phong hơn phân nửa thời gian đều chìm trong tu luyện.

Năng lực và phương pháp sử dụng của Huyền Xà Huyết Tiên, hắn cơ bản là đã thăm dò một cách đại khái.

Trên người hắn mặc Thiên Lạ Huyền Y, bên hông đeo một cái đai lưng ngân sắc không chút bắt mắt, vô cùng phối hợp, rất khó có thể nhìn ra đây là một kiện Thần binh Linh cấp.

Với tu vi của Triệu Phong hiện tại, hoàn toàn có thể phong bế Chân Linh Chi Nguyên, có thể như ý sử dụng món Thần binh Linh cấp Huyền Xà Huyết Tiên này, thậm chí còn tiến hành nguy trang nó nữa.

Thần binh Linh cấp uy lực tuyệt luân, Triệu Phong toàn lực đánh ra một roi, có thể đem cả một ngọn núi nhỏ bổ ra làm hai!

Nếu đặt ở trong Hoành Vân Thập Tam Tông, một kiện Thần binh Linh cấp như vậy, cơ bản chính là chí bảo trấn sơn của một tông phái. Không ít những cường giả Chân Linh cảnh, ví dụ như là Vân Hải Chân Nhân trước đây, cũng đều không có được một kiện Thần binh Linh cấp nào cả.

Nhưng mà Thần binh Linh cấp trong tay của Triệu Phong, số lượng có tới hơn mười kiện, phần lớn đều là hàng tinh phẩm, mà Huyền Xà Huyết Tiên lại càng là cực phẩm trong đó.

Mang theo trong người tài nguyên hùng hậu như vậy, mỗi khi Triệu Phong nghĩ tới, trong lòng không khỏi có chút thích thú nhàn nhạt.

- Sắp tới rồi!

Triệu Phong ngồi trên lưng Thanh Phong Yến. Xung quanh nơi này, những Linh sủng phi cầm tới lui cũng tương đối thường xuyên.

Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm về một phía xa xôi, nhìn thấy được bộ dáng hùng vĩ tráng lệ của Vương đô. Quy mô diện tích gần như gáp mười lần so với Hồng Hồ Thành, mức độ phồn hoa tráng lệ thì lại lớn hơn không chỉ mười lần!

Hắc Vân đại sư thoáng có chút kinh ngạc.

- Cái gì sắp tới rồi? Vương đô Thiên Bồng vẫn còn cách nơi này hơn ngàn dặm đường nữa mà?

Chương 301: Thăng long đấu giá hội

Phía trước địa thế bằng phẳng, khoảng cách chừng ngàn dặm thì Triệu Phong đã có thể nhìn thấy hình dáng hùng vĩ tráng lệ của Quốc Đô Thiên Bồng

- Ừm?

Triệu Phong đột nhiên cảm thấy dị động đến từ túi linh sủng

Meo Meo!

Từ trong túi linh sủng Tiểu Tặc Miêu đã ngủ say một tháng rốt cuộc cũng thức tỉnh, một đôi mắt mèo như hắc bảo thạch mở ra. Có vài phần cảm giác tĩnh mịch, sau đó trở về hình thái như trước.

Lúc này, lông khắp toàn thân Tiểu Tặc Miêu đã từ màu xám, dần chuyển thành màu bạc nhàn nhạt.

Hình thể của nó hơi biến hóa một chút, càng lộ vẻ kiện tráng hữu lực.

Mặc dù biến hóa chỉnh thể không lớn, nhưng Thần Linh nhãn của Triệu Phong lại phát hiện, từ trong ra ngoài Tiểu Tặc Miêu đã có một bước nhảy vọt về chất.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đứng trên vai chủ nhân, ném hai đồng tiền cổ lên, trên không trung phát ra tiếng “leng keng”.

Hắc Vân đại sư ở bên cạnh cảm thấy kỳ lạ không thôi.

Triệu Phong đã tập mãi thành thói quen, xem ra bản tính tiểu thần côn của nó lại phát tác rồi.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu xem bói xong khoa tay múa chân với Triệu Phong một hồi, khi thì lắc đầu, khi thì thở dài.

- Ý của nó là gì?

Hắc Vân đại sư cảm thấy ngạc nhiên.

- Hắn nói ta không nên đi Vương Đô, vận khí trước mắt còn chưa ổn định, hung cát khó dò.

Triệu Phong bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

Quốc Đô Thiên Bồng chính là mục tiêu tất yếu mà hắn phải làm. Hơn nữa, hắn ở trong Thủy Nguyệt bảo tàng đã thu lợi rất lớn, khí vận đầy tràn, mà khí vận của một người, không có khả năng luôn tốt được.

- Con mèo này biết bói toán, thật sự thần kỳ. Trong “Lục Vu Thánh Tháp”, có một vị trí giả thần bí, học thức uyên bác, thiên văn địa lý, xem bói khí vận, không gì không thông Nghe nói bên cạnh ông ta cũng có một con mèo kỳ quái.

Hắc Vân đại sư sợ hãi thán phục, nói.

- A? Lục Vu Thánh Tháp?

Trong lòng Triệu Phong khẽ động

Trí giả? Con mèo kỳ quái?

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu nghe vậy, hai mắt lóe lên quang mang

Triệu Phong bĩu môi nói:

- Tiểu Tặc Miêu, không phải là đồng tộc của ngươi chứ?

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu giận dữ vung trảo, khoa tay mua chân, động tác ra vẻ như bản thân là “độc nhất vô nhị”.

Hắc Vân đại sư nhịn không được cười lớn.

Tiểu Tặc Miêu xuất hiện đã hóa giải bầu không khí nặng nề trên đường đi.

Triệu Phong cũng đình chỉ tu luyện, nửa bước Chân Linh Khí trong cơ thể hắn đã chuyển hóa tới sáu thành, có thể thử trùng kích Chân Linh cảnh.

Trên thực tế, chỉ cần đạt tới nửa bước Chân Linh cảnh là đã có đủ điều kiện để trùng kích Chân Linh cảnh rồi.

Thế nhưng Chân Linh cảnh dù sao cũng là một cấp độ rất cao, siêu việt sinh linh phàm tục, xác xuất thành công cực thấp.

Cho dù là Thuế Linh Đan cũng không thể tăng tỷ lệ thành công quá

hai thành.

Mà nửa bước Chân Linh Khí chuyển hóa càng nhiều thì cơ hội tấn chức lại càng cao.

Nếu như nửa bước Chân Linh Khí của một người, độ chuyển hóa đạt tới chín thành, thì ít nhất cũng có năm cơ hội thành công.

Chẳng qua, càng về sau thì tốc độ chuyển hóa càng chậm chạp, đặc biệt là sau năm thành.

Thanh Phong Yến giương cánh bay cao, khoảng cách đến Quốc Đô Thiên Bồng càng ngày càng gần.

Về sau, cường giả cũng có thể nhìn thấy hình dáng hùng tráng kỳ vĩ của Vương Đô, số lượng Linh sủng tọa kỵ trên bầu trời cũng càng ngày càng nhiều.

Ngẫu nhiên còn có thể chứng kiến những cỗ xe ngựa hoặc cỗ kiệu bay trên không tùng, khí diễm kình phong cuồn cuộn, rất là oai phong

- Nơi này quả thật không hổ là Vương Đô.

Bước chân của Triệu Phong không khỏi chậm lại.

Từ khi đến Thiên Bồng đại quốc, hắn vẫn luôn có một khúc mắc, đó chính là hoàn thành ủy thác của Đại trưởng lão.

Hiện nay, mục tiêu này càng ngày càng gần, thậm chí là gần trong gang tấc.

Vù vù...

Phía trước đột nhiên xuất hiện một cỗ xe ngựa bay lên không trung, do hai con Phi Vân Mã kéo xe, chạy thẳng về hướng hai người Triệu Phong

Hắc Vân đại sư vội vàng khuyên nhủ Triệu Phong lách qua một bên.

Tại Quốc Đô Thiên Bồng thường thì những người có thể ngồi tọa giá bực này, đều không phải là nhân vật đơn giản, ít nhất cũng là cao nhân Chân Linh cảnh, thậm chí đều trên Chân Huyền cấp.

Triệu Phong vừa chuẩn bị ra lệnh cho Thanh Phong Yến lách qua, chợt từ cỗ xe ngựa đang bay trên không trung truyền ra một thanh âm:

- Triệu Phong theo tin tức của “Thiết Huyết Giáo” ta, Hồng Hồ Thành chủ đang truy nã ngươi, đặc biệt nhằm vào khu vực Vương thành. Hồng Hồ Liễu tộc, thậm chí còn đạt thành một hiệp nghị với Hoàng thất.

Tấm màn trong xe ngựa được kéo ra một nửa, lộ ra gương mặt tràn đầy vết nhăn nheo của một lão giả mặc cổ bào.

- Bái kiến hộ pháp đại nhân.

Hắc Vân đại sư dường như biết người này, vội vàng hành lễ.

Triệu Phong cảm thấy ngoài dự liệu, không ngờ vị Hắc Vân đại sư trước mặt lại có chút quan hệ sâu xa với Thiết Huyết Giáo.

Vị lão giả cổ bào này, tu vi đạt tới Chân Huyền cấp, cho dù đặt ở Hoành Vân Thập Tam Quốc cũng tuyệt đối là cường giả ngạo thị vô địch.

- Đa tạ hộ pháp nhắc nhở.

Triệu Phong vội vàng biểu đạt lòng biết ơn.

Vì nhắc nhở cho mình, không ngờ Thiết Huyết Giáo lại phái ra một nhân vật cấp bậc hộ pháp, từ đó có thể thấy, hắn được xem trọng như thế nào.

- Triệu Phong, Phó giáo chủ khuyên ngươi tốt nhất không nên đi tới Vương Đô.

Lão giả cổ bào liếc nhìn hắn một cái đầy thâm ý sâu sắc.

Cách cách...

Vừa nói xong, tấm rèm che trên chiếc xe ngựa bay lại rũ xuống, tiếp tục bay lên không trung, chìm vào mây xanh, tốc độ có thể sánh ngang với Chân Nhân Cấp bình thường

Cỗ xe ngựa bay kia chỉ đối diện Triệu Phong chừng hai ba nhịp hô hấp mà thôi.

Mặc kệ Triệu Phong có nghe hay không Thiết Huyết Giáo cũng đã truyền tin rồi.

Triệu Phong hiểu dụng ý của Thiết Huyết Giáo, Thiết Huyết Giáo đang ở thế đối lập với Hoàng thất, nếu như Triệu Phong bị Cầm Vương Phi lôi kéo, tương lai khó tránh khỏi trở thành kẻ đối địch với Thiết Huyết Giáo.

Sự việc này nhanh chóng qua đi...

Triệu Phong quyết định vẫn sẽ không thay đổi, Cầm Vương Phi chính

là người mà hắn nhất định phải gặp cho bằng được.

Nửa canh giờ sau...

Quốc Đô Thiên Bồng liền lọt vào tầm mắt, ánh tà dương dần phủ xuống cổ thành khổng lồ hùng tráng lộ ra vài phần cổ xưa tang thương.

Triệu Phong thu hồi Thanh Phong Yến, tiến vào Quốc Đô Thiên Bồng

Tại cửa vào đô thành, trong phần lớn bức họa truy nã, Triệu Phong đột nhiên nhìn thấy hình mình, đại khái là một thiếu niên tóc xanh, mang theo một con mèo màu xám.

Thiếu niên kia, tóc và mắt trái đều là màu xanh đậm, hình tượng rực rỡ rõ nét.

Tiểu Tặc Miêu trốn vào túi linh sủng bộ dạng vô cũng không tình nguyện.

Hình tượng của Triệu Phong lúc này là một đầu tóc lam, hắn lấy bịt mắt xuống

Lực lượng huyết mạch trong thể nội lưu chuyển, một tầng huyết dịch màu lam nhạt rót vào trong không gian mắt trái.

Hiện nay, Triệu Phong đã khống chế Thần Linh nhãn càng ngày càng thuần thục hơn.

Gần như chỉ cần ý niệm khẽ động màu lam trạch bên trong mắt trái liền biến mất, trở về màu đen ảm đạm.

Tóc xanh mắt đen, trải qua cải trang đơn giản, Triệu Phong liền biến

nhanh chóng biến thành một “Thiếu niên tóc lam” lạnh lùng.

Lúc này, canh phòng Vương Đô nhìn về phía Triệu Phong vài lần, vô thức liếc nhìn về bức họa truy nã đằng xa, khẽ lắc đầu.

Thiếu niên bên trong bức họa là tóc xanh, mắt trái cũng màu xanh đậm hoặc mang bịt mắt.

Còn thiếu niên này là tóc lam, không phù hợp với điều kiện.

Sau khi Thần Linh nhãn biến thành màu lam, khí chất của Triệu Phong cũng xảy ra biến hóa.

Cứ như vậy, Triệu Phong hiển nhiên nghênh ngang tiến vào Quốc Đô Thiên B ông

- Không ngờ Hồng Hồ Thành chủ vẫn không chịu từ bỏ, lại thông đồng với Hoàng thất, truy nã ta tại Vương Đô. Nhưng hắn làm sao ngờ được ta lại xuất hiện trong Vương Đô, còn cố ý xuất hiện trên đường?

Trong lòng Triệu Phong chợt trở nên ngưng trọng

Sau khi tiến vào Vương Đô.

Triệu Phong cũng không lập tức hành động

Cầm Vương Phi ở trong Hoàng thất, quyền cao chức trọng, Chân Linh cảnh cũng khó mà gặp được nàng

Về việc này, vẫn phải tìm cách mới được.

Triệu Phong và Hắc Vân đại sư, trước tiên tìm chỗ dừng chân tại

Quốc Đô Thiên Bồng

Dựa theo đề nghị của Hắc Vân đại sự, Triệu Phong chuẩn bị đem phần lớn trân bảo linh tài không có tác dụng với mình đi bán đấu giá. Cuối cùng, hội bán đấu giá sẽ rút ra 5% lợi nhuận, nhưng lại có thể giảm đi rất nhiều phiền toái cho Triệu Phong

Quốc Đô Thiên Bồng chỉ có vài nơi bán đấu giá có đủ quyền uy.

Trong đó, nơi lớn nhất gọi là “Thăng Long đấu giá hội”. Thực lực mạnh nhất, cực kỳ thần bí, nghe nói tại trung tâm của các thành thị ở khắp nơi trên đại lục đều có trụ sở của thế lực này.

- Ngươi có thể yên tâm, Thăng Long đấu giá hội không có quan hệ trực tiếp với Hoàng thất và Tứ tộc. Nghe nói Tổng đà của đấu giá hội này ở Trung đại lục.

Hắc Vân đại sư nói.

- Được, cứ vậy đi.

Triệu Phong đem chuyện này giao cho Hắc Vân đại sư lo liệu.

Về phần cái gọi là đấu giá hội, Triệu Phong cũng không hứng thú lắm.

Hắc Vân đại sư ở Vương Đô này có vài nhân mạch quan hệ, rất nhanh đã giúp Triệu Phong tìm được một biện pháp.

- Thăng Long đấu giá hội, cứ một tháng tổ chức một lần, vừa vặn ba ngày sau sẽ cử hành, ngươi có muốn tham gia không? Nghe nói lần đấu giá hội này long trọng chưa từng có, không ít bảo vật Linh cấp cường đại xuất hiện, còn có cả “Xích Nguyệt tàn đồ”, “Thiên Cơ Đồ”,

giá trị của những thứ này cực cao. Thậm chí ngay cả cao tầng của Hoàng thất cũng có rất nhiều người tới tham gia đấu giá hội...

Hắc Vân đại sư nói với ngữ khí phấn chấn.

- Không có hứng thú... Đợi một chút, Xích Nguyệt tàn đồ? Thiên Cơ Đồ? Còn có cả cao tầng của Hoàng thất tham gia?

Triệu Phong rốt cuộc đã động dung.

Lúc trước hắn đã tìm được một tấm Xích Nguyệt tàn đồ trong Xích Nguyệt động quật, chính là đoạt được từ chỗ của Hộ pháp Huyết Cương Đà.

Về phần Thiên Cơ Đồ, Triệu Phong cũng có một tấm Truyền Thừa trong đầu, lấy từ chỗ của Thủy Nguyệt đạo tặc.

- Hắc hắc, đại nhân vật đích thân tới đó, tuyệt đối không ít. Nhất Hoàng, Tam Tông, Tứ Tộc, tất cả thế lực lớn đều có đại biểu hạch tâm, thậm chí là nhân vật cự đầu hàng lâm, nói không chừng ngay chính bản thân “Cầm Vương Phi” cũng tới tham gia. Hi vọng lần này ta có thể giành được một ít bản vẽ cổ xưa.

Ừm, đặc biệt là những bản vẽ cổ xưa trong Tứ đại truyền thừa, rất có giá trị nghiên cứu...

Hắc Vân đại sư càng nói càng hưng phấn.

Thăng Long đấu giá hội, tuyệt đối là phòng đấu giá có quy mô lớn nhất Quốc Đô Thiên Bồng.

Lần đấu giá này cũng là thịnh thế trăm năm qua chưa từng xuất hiện.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu nghe vậy, liền hưng phấn nhảy từ trong túi linh sủng ra ngoài.

Nó là tiểu thần côn, còn là tiểu tham tiền, đấu giá hội tình thế chưa từng có như vậy, tất nhiên lập tức hấp dẫn nó.

Vào đi cho ta!

Triệu Phong vươn tay ra, ném Tiểu Tặc Miêu trở về túi linh sủng.

Dù sao thì trên bức họa truy nã, hình tượng Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu đi cùng cũng quá bắt mắt.

Vừa không lâu trước, Triệu Phong đã nhìn thấy một thiếu niên mang theo một con miêu sùng, bị mời đi đâu không rõ.

- Như vậy, đến lúc đó hãy đi xem thử.

Triệu Phong cuối cùng đã quyết định.

Lần đấu giá hội long trọng này, hội tụ thế lực khắp nơi trên Thiên Bồng đại quốc, ngay cả Cầm Vương Phi cũng có thể sẽ xuất hiện, trong đó còn xuất hiện những thứ cổ xưa như Thiên Cơ Đồ, Xích Nguyệt tàn đồ, Triệu Phong không thể không hứng thú được.

Đấu giá hội, sẽ tổ chức vào ba ngày sau.

Trong thời gian này, Triệu Phong phải chuẩn bị thật đầy đủ.

Nói đơn giản một chút, chính là chuẩn bị đủ “Bạc”.

Đến lúc đó, nếu như có đồ vật khiến Triệu Phong cảm thấy hứng thú, hắn cũng sẽ không bỏ qua.

Thần Linh nhãn của hắn, mặc dù không phải là Hỏa Nhãn Kim Tinh, nhưng tuệ nhãn thức châu thì tuyệt đối không có vấn đề.

Hai ngày nay, Triệu Phong đã đem phần lớn những trân bảo, linh tài, linh đan, thần binh kỳ vật, không có tác dụng với mình, bán ra ngoài.

Hắn chỉ để lại những tinh phẩm hữu dụng với mình trong tương lai.

Đợi sau khi xử lý xong, Trữ vật Thủ trạc của Triệu Phong đã chất đầy nguyên tinh thạch, hắn lại mua thêm hai cái Trữ Vật Giới Chỉ lớn, mỗi cái đều có một không gian lớn bằng nhà kho.

Lúc này, vốn liếng của Triệu Phong hùng hậu chưa từng có, thậm chí còn đem một ít bảo vật trân phẩm mà Thủy Nguyệt đạo tặc khi còn sống đã trộm cướp, ủy thác cho Thăng Long đấu giá hội bán.

Thăng Long đấu giá hội có tổng đà ở Trung đại lục, là thế lực trung lập tại Thiên Bồng đại quốc, tuyệt đối không lộ ra tin tức người bán.

Nhất.

Cho nên, đây chính là một nơi thủ tiêu tang vật tốt nhất.

Chương 302: Đấu giá 1

Ba ngày sau...

Quốc Đô Thiên Bồng, tại khu vực giao tiếp với sông núi hoàn cảnh u tĩnh, cao nhã.

Sân khấu Thăng Long đấu giá hội cũng không được bố trí ở khu vực phồn hoa nhất như dự liệu, nơi đây có vài phần quạnh quẽ, không giống như đấu giá hội không khí náo nhiệt bừng bừng.

Nhưng nếu vì vậy mà xem thường Thăng Long đấu giá hội, vậy thì sai lầm mười phần rồi.

Nơi này sở dĩ ít người, là do cấp bậc của “Thăng Long đấu giá hội” rất cao, chỉ riêng phí vào cửa đã mất 2000 nguyên tinh thạch hạ phẩm, con số này cũng tượng đương với hai mươi vạn nguyên tinh thạch thứ phẩm ở địa vực Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Lại càng không phải nói tới những vật phẩm được đấu giá ở đậy, động một chút đã hơn vạn nguyên tinh thạch, cường giả Thoát Phàm Cánh bình thường tiến vào đây, hơn phân nửa chỉ có thể giương mắt mà nhìn.

Chẳng qua, tình huống của Thăng Long đấu giá hội này có chút bất đồng, quy mô hùng vĩ chưa từng có, vật phẩm đấu giá vô cùng nhiều, đều là cấp độ hàng đầu đại lục.

Khoảng không trên sông núi không ngừng có linh sủng phi cầm bay qua.

- Lần này nhân số tham dự “Thăng Long đấu giá hội” còn gấp mấy lần ngày thường

- Có mảnh vỡ Thần binh Địa cấp, Tru Ma Đao, Thiên Cơ Đồ, Thất Kiếm Tàn Phổ, những vật phẩm hàng đầu này, đừng nói là Chân Linh cảnh bình thường cho dù là Chân Chủ cấp cũng phải chạy theo như vịt.

- Trời đất! Mảnh vỡ Thần binh Địa cấp? Trong truyền thuyết, vạn năm trước đã từng xuất hiện một thanh Thần binh Địa cấp, trực tiếp san thành đất băng một cái Hoàng Đô Vương Triều, từ đó về sau, Vương Triều trên đại lục đã trở thành truyền thuyết.

Người tiến vào đấu giá hội đều thấp giọng nghị luận.

Bảo vật Thần binh, đều chia làm Phàm cấp, Linh cấp, Địa cấp, Thiên cấp.

Hiện nay, Thần binh Linh cấp trên đại lục đều thập phần hiếm thấy, còn may đây là đại quốc phồn vinh, nếu như đặt ở những khu vực xa xôi hẻo lánh thì nó gần như đã tuyệt tích.

Về phần Địa cấp và trên Địa cấp, cơ bản không có khả năng tồn tại, thậm chí tất cả đều là những vật phẩm Thần Thoại trong truyền thuyết.

Dù sao thì ở thời đại Xích Nguyệt Ma Giáo cũng chưa từng xuất hiện một kiện Thần binh Địa cấp nguyên vẹn nào.

Đừng nói là Địa cấp, cho dù là Thần binh Linh cấp Cực phẩm thì Thiên Bồng đại quốc cũng chưa chắc có được mấy món, cho dù có thì cũng là trấn sơn chi bảo của những siêu cấp đại thế lực, thậm chí

là Trấn Quốc chi bảo.

Lúc này...

Giữa không trung có một đầu Thanh Phong Yến, chờ một thanh niên tóc lam và một lão giả thấp lùn tới.

Bởi vì bị truy nã, cho nên Triệu Phong đã cải trang thành bộ dáng thanh niên, tăng thêm vài phần khí chất lạnh lùng lão luyện, rất khó có thể nhìn thấu.

Triệu Phong còn cố ý không mang bịt mắt.

Với khả năng khống chế Thần Linh nhãn tự nhiên của hắn hiện nay, có thể che kín mắt trái liên tục trong thời gian nữa ngày.

Nhưng đồng thời, trong lúc che kín mắt trái thì hắn cũng mất đi một phần năng lực của Thân Linh nhãn.

- Lần này đấu giá hội, thực sự sẽ xuất hiện mảnh vỡ Thần binh Địa cấp sao? Triệu Phong có chút không dám tưởng tượng

- Không chỉ có mảnh vỡ Thần binh Địa cấp, nghe nói còn có một tấm “Thất Kiếm Tàn Phổ” vô cùng cao thâm, xuất xứ “Thất Kiếm truyền thừa” trong Tứ đại truyền thừa của đại lục. Có dự đoán rằng nó ít nhất tiếp cận tàn thiên Địa cấp công pháp. Nghe nói, trong lần đấu giá hội này, còn có không ít những vật phẩm đấu giá bí mật, Tứ đại truyền thừa đều có xuất phẩm.

Sắc mặt Hắc Vân đại sư trở nên hưng phấn, thậm chí ánh mắt còn có vài phần cuồng nhiệt.

Đấu giá hội cấp bậc này, cho dù chỉ thấy tận mắt cũng đủ mở rộng

tầm mắt rồi.

Nội tâm kiên định vững vàng của Triệu Phong cũng không khỏi có chút xao động

Tiểu Tặc Miêu ở bên trong túi linh sủng hoa chân múa tay, nếu không phải Triệu Phong ngăn cản thì nó đã sớm nhảy ra ngoài rồi.

- Trong đấu giá hội lần này, nhân số quá nhiều, chỉ có một ngàn danh ngạch mà thôi. Phí vào cửa cao đến 5000 nguyên tinh thạch.

Ở gần cửa vào, có vài người phụ trách tiếp đãi, tu vi toàn bộ đều đạt tới Chân Linh cảnh, thậm chí một người trong đó, tu vi còn đạt tới Chân Huyền cấp.

Tăng phí vào cửa, chủ yếu là vì hạn chế nhân số.

Thăng Long đấu giá hội có cấp bậc tương đối cao, cũng không có nhiều người tầm thường tới đây.

Nhưng lần này, người tham dự quá nhiều, cho nên mới ra hạ sách này, nhằm lọc bớt những người tới đây chỉ để xem náo nhiệt.

5000 nguyên tinh thạch, không phải là con số nhỏ, tương đương với 50 vạn nguyên tinh thạch thứ phẩm, cho dù đặt trong Thế giới Tông môn của Hoành Vân Thập Tam Quốc thì nó cũng là một con số lớn.

- Hắc Vân đại sư, mời bên này.

Trong số những người tiếp đãi, có một người lộ vẻ tươi cười, tiếp đãi Triệu Phong và Hắc Vân đại sư vào trong.

Trên tay Hắc Vân đại sư có một tấm thẻ khách quý, có thể trực tiếp

tiến vào khán đài khách quý của đấu giá hội.

Khán đài khách quý từ trên cao nhìn xuống, có tính bí mật rất lớn, nếu như nguyện ý, người bên ngoài thậm chí còn không thể nhìn thấy dung mạo của ngươi.

- Nếu là lúc bình thường, dựa theo cấp bậc vật phẩm mà nhị vị ủy thác, ít nhất có thể được hưởng thụ khán đài khách quý bốn sao, nhưng lần này, tình huống quá đặc thù, nhị vị chỉ có thể vào khán đài khách quý ba sao mà thôi.

Người tiếp đãi này lại cười nói.

Chốc lát sau...

Triệu Phong và Hắc Vân đại sư đã được an bài tới một khán đài khách quý, bên trong đủ chỗ cho mười mấy người ngồi.

Khán đài khách quý trong đấu giá hội, số lượng cũng không nhiều, cấp bậc càng cao thì số lượng lại càng ít.

Cấp ba sao có mấy chục cái, cấp bốn sao chỉ có hơn mười cái.

Về phần cấp năm sao, chỉ có bốn cái.

Phân chia này giống như phân chia đẳng cấp Tông phái cổ xưa, số sao càng cao thì lại càng ngồi cao hơn.

- Cấp ba sao cũng không tệ, khán đài khách quý của chúng ta là số 50.

Hắc Vân đại sư mỉm cười, ánh mắt hướng về phía bên ngoài.

Bởi vì Triệu Phong muốn che giấu thân phận, cho nên bốn phía khán đài có một tầng thủy tinh trong suốt đặc thù, bên trong có thể nhìn ra ngoài, nhưng bên ngoài không thể nhìn vào trong.

Theo thời gian trôi qua, người tham gia đấu giá hội càng ngày càng nhiều.

Có hơn một nửa khán đài khách quý đều áp dụng biện pháp che giấu, những người này đều tương đối ít nổi danh. Đương nhiên cũng có một vài người thân phận cao đều lộ diện với bên ngoài, bộ dạng như nắm chắc thắng lợi trong tay vậy.

- Tứ đại gia tộc, Liễu, Vân, Bích, Thiên... Toàn bộ đều đã tới, trong đó còn có cả gia chủ của Liễu tộc và Thiên gia.

- Hắc hắc, nghe nói ngay cả người của Hoàng thất cũng đến, ở trong khán đài khách quý số 3. Lần này mảnh vỡ Thần binh Địa cấp xuất hiện, Cầm Vương Phi hoặc Quốc Quản, ít nhất sẽ có một người đến xem.

- Khán đài khách quý số 4 là người của Thiết Huyết Giáo, chẳng qua, không biết khán đài số 1 và khán đài số 2 là người phương nào?

Đấu giá còn chưa bắt đầu, nhưng trong hội trường đã nhao nhao nghị luận.

Khán đài khách quý cấp năm sao, chỉ có bốn phòng, Hoàng thất và Thiết Huyết Giáo chiếm cứ phòng số 3 và phòng số 4.

Trong đấu giá hội lần này, rất nhiều thế lực và đại nhân vật của các phương tụ hội, tuyệt đối là tràng diện cực lớn.

Ánh mắt Triệu Phong khẽ quét qua, chỉ riêng số khách quý không

che giấu thì số lượng cấp bậc Chân Linh cảnh đã đạt tới gần trăm người, nhưng Chân Chủ cấp thì chỉ đếm được trên đầu ngón tay.

Ước chừng nữa canh giờ trôi qua, đấu giá hội liền chính thức bắt đầu.

Toàn bộ phòng đấu giá hình bán nguyệt.

Trên đài đấu giá, có một lão nhân tố bào Chân Huyền cấp, bên cạnh còn có hai vị mỹ nữ Chân Nhân cấp.

- Khục khục! Kiện vật phẩm đấu giá thứ nhất, chính thức bắt đầu...

Lão nhân tố bào lộ ra vẻ mặt hòa ái, trong thanh âm có một loại hấp dẫn người nghe.

Sau đó, một vị mỹ nữ Chân Nhân cấp liền lấy ra một khối Hàn Băng Thạch, hàn ý lành lạnh lập tức tỏa ra.

Hàn Băng Thạch, quanh năm có thể phát ra hàn khí lạnh lẽo như băng, giá trị hơn vạn nguyên tinh thạch.

Chẳng qua, bây giờ bán ra cũng không phải chính bản thân Hàn Băng Thạch, mà là một bình chứa băng dịch bên trong Hàn Băng Thạch.

- Băng Tủy Thối linh dịch, xuất xứ từ “Huyền Băng truyền thừa”, một trong Tứ đại truyền thừa của đại lục, dịch thể này chuyển dùng cho người thể chất thấp, có thể khiến một người bình thường, dễ dàng tấn chức Tiên Thiên Thoát Phàm Cảnh. Thần diệu nhất chính là nó có thể khiến cho một người không có tư chất Linh thể, tấn thăng thành Linh thể.

Lão nhân tố bào giới thiệu.

Băng Tủy Thối linh dịch! Xuất xứ từ “Huyền Băng truyền thừa”.

Dưới sân liền nải lên một trận sóng gió.

Mọi người điều biết rằng, nhân khẩu đại lục được tính bằng con số mấy trăm triệu, nhưng người có tư chất Linh thể lại hiếm có như phượng mao lân giác.

Ngay cả Triệu Lân Long ở Triệu tộc lúc trước từng là đệ nhất thiên tài Triệu tộc, nhưng đặt ở Thế giới Tông môn, hắn chỉ là củi mục, chăng qua là Phàm thể chi thân mà thôi.

Chỉ có tư chất Linh thể, mới có cơ hội đột phá Tiên Thiên Thánh cảnh, chính thức Thoát Phàm Cảnh.

Chẳng qua, tư chất như này, theo truyền thừa kéo dài, sẽ rất khó xác định.

Hậu đại của cường giả, tư chất tự nhiên rất cao, nhưng cũng không phải là tuyệt đối.

Cho dù là hậu đại của một vài gia tộc cũng có thể sẽ xuất hiện người có tu chất phế vật, muốn đột phá Thoát Phàm Cảnh cũng khó khăn chứ đừng nói chi tới Chân Linh cảnh.

- Băng Tủy Thối linh dịch này quả thật thần kỳ, không ngờ có thể khiến cho một người bình thường, dễ dàng tấn chức Thoát Phàm Cảnh. Xem ra, Tứ đại truyền thừa, không có cái nào đơn giản.

Triệu Phong khẽ giật mình, có chút trầm mặc.

Nhớ lại ngày trước, hắn vì đột phá Thoát Phàm Cảnh mà đã phải hao tốn bao nhiêu công sức.

Nhưng ở đấu giá hội tại Thiên Bồng đại quốc này, chỉ cần một lọ linh dịch là có thể thay đổi được vận mệnh.

- Băng Tủy Thối linh dịch, giá mười vạn nguyên tinh thạch, mỗi lần tăng giá đều không được thấp hơn một ngàn.

Lão nhân tố bào mỉm cười.

Vừa nói xong, đã có người bắt đầu điên cuồng tăng giá.

- Ta ra giá mười lăm vạn!

- Mười sáu vạn!

- Mười tám vạn!

Tiếng hô giá vang lên không ngừng.

Giá cả của lọ Băng Tủy Thối linh dịch này dễ dàng đạt tới hơn hai mươi vạn, còn chậm rãi tăng lên.

Không ít trưởng bối gia tộc, trong đám con cháu có kẻ tu chất thấp, rất bức thiết cần loại Băng Tủy Thối linh dịch này để cải biến vận mệnh của hậu đại.

Cuối cùng.

Bình Băng Tủy Thối linh dịch đã được bán với giá ba mươi mốt vạn, tương đương giá trị của một kiện Thần binh Linh cấp Hạ phẩm.

Mà kiện Thần binh Linh cấp này, nếu đặt ở trong những tiểu Tông phái, ít nhất cũng là Trấn Sơn chi bảo.

Đối với Thăng Long đấu giá hội mà nói, kiện vật phẩm đấu giá đầu tiên, xem như màn mở đầu, không thể quá kém, cũng không thể quá cao, hơn nữa phải gây sự chú ý với mọi người.

Sau đó, kiện vật phẩm đấu giá thứ hai, thứ ba, đều là tài liệu hiếm thấy, mặc dù không có cảm giác kinh hỉ như Băng Tủy Thối linh dịch, nhưng ít ra cũng đều đạt tới cấp độ Thần binh Phàm cấp Cực phẩm.

- Hắc hắc, hại kiện vật phẩm đấu giá tiếp theo, chính là thứ đồ vật của “Thủy Nguyệt đạo tặc” đại danh đỉnh đỉnh năm xưa...

Lão nhân tố bào cố ý tung ra mồi câu.

Thủy Nguyệt đạo tặc!

Trong đấu giá hội, lập tức nổi lên một trận ồn ào.

- Một kiện trong đó là Thiên Trúc Cửu Âm cầm, nhạc khí kỳ vật, có thể gảy đàn ra nhạc khúc như âm thanh thiên nhiên, trị liệu vết thương tinh thần. Người có nhạc đạo cao thâm, có thể bằng vào cầm này, phát ra Huyền Âm chi khí trí mạng Ngày xưa, một vị Nhạc đạo đại sư, đã bằng vào cầm này, trấn thủ Tông phái, tăng cường sĩ khí phe mình, giết địch vô hình, cứu vãn vận mệnh diệt Tông

Lão nhân tố bào thuật lại lai lịch và truyền kỳ của thứ đồ vật này.

Triệu Phong nghe xong thiếu chút nữa phát mộng cây cầm này đúng là vật phẩm mà hắn ủy thác cho Thăng Long đấu giá hội.

Lúc ấy, Hắc Vân đại sư đã định giá nó tiếp cận một kiện Thần binh

Linh cấp.

Nhưng không ngờ “Giám bảo sư” của Thăng Long đấu giá hội lại lợi hại như vậy, có thể giải thích rõ ràng tưởng tận lai lịch và công dụng của nó như vậy.

Cùng lúc đó, trong khán đài khách quý số 6 đột nhiên chấn động

- Thiên Trúc Cửu Ảm cầm? Đây không phải Bảo cầm trân tàng của Cầm Kiếm Tông chúng ta ngày xưa hay sao?

- Về sau Cầm này đã bị tên Thủy Nguyệt đạo tặc vô sỉ trộm mất!

- Không ngờ hôm nay, Thiên Trúc Cửu Âm cầm lại lưu lạc đến đấu giá hội, chúng ta nhất định phải mua nó cho bằng được.

Cầm Kiếm Tông chính là một trong ba Tông của Thiên Bỗng đại quốc.

- Thiên Trúc Cửu cầm Âm, giá 14 vạn, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn 2000.

Lão nhân tố bào tuyên bố.

Trong lòng Triệu Phong âm thầm chờ mong không biết kiện vật phẩm mà mình ủy thác cho Thăng Long đấu giá hội sẽ bán ra được bao nhiêu.

Chương 303: Đấu giá 2

- Mười sáu vạn!

- Mười bảy vạn!

- Hai mươi vạn!

Tại sân khấu đấu giá. Âm thanh hô giá vang lên không ngừng.

Thiên Trúc Cửu cầm Âm, chính là Bảo Khí trân tàng của “Cầm Kiếm Cung” ngày xưa, không chỉ là Thánh khí mà nhân sĩ Nhạc đạo tha thiết ước mơ, bản thân nó còn cất chứa giá trị nhất định.

Báo giá dễ dàng vượt qua hai mươi vạn, khóe miệng của Triệu Phong khẽ nhếch lên một nụ cười vui vẻ.

- Ba mươi vạn!

Tại khán đài khách quý số 6, chợt truyền đến âm thanh nữ tử lạnh lùng mà trong trẻo, thoáng cái thêm vào tới gần mười vạn nguyên tinh thạch.

Trên sân thoáng trở nên yên tĩnh, không ít người đều đồng loạt ghé mắt liếc nhìn về phía khán đài khách quý số 6.

- Khán đài số 6 là của người trong “Cầm Kiếm Cung”, Thiên Trúc Cửu cầm Âm cũng xuất xứ từ Cầm Kiếm Cung...

Một ít người đang cạnh tranh ở bên dưới thoáng suy tư một chút,

phần lớn đều buông tay.

Cầm Kiếm Cung cũng giống như Thiết Huyết Giáo, đều là một trong Tam Tông của Thiên Bỗng đại quốc, thế lực siêu nhiên thế tục, nổi tiếng khắp cả Bắc đại lục.

Người bình thường đều không muốn đắc tội với thế lực khổng lồ cầm Kiếm Cung, huống chi, người có tài lực bình thường, cũng không thể nào so sánh với Cầm Kiếm Cung được.

- Ba mươi mốt vạn!

- Ba mươi hai vạn!

Nhưng người yêu thích nhạc đạo lại không phải là ít, một số người tham dự, có tu cao tới Chân Huyền cấp, sau lưng cũng có thế lực lớn, không hề úy kỵ cầm Kiếm Cung.

- Bốn mươi vạn!

Tại khán đài khách quý số 6, người thuộc cầm Kiếm Cung lại lần nữa tăng giá thêm gần mười vạn.

Phòng đấu giá lúc này lại lần nữa rơi vào yên tĩnh.

Lúc này, cho dù có là kẻ ngu đi nữa, cũng có thể nhận ra cầm Kiếm Cung đang ở tình thế bắt buộc phải mua bảo vật này.

Những người muốn cạnh tranh, phần lớn đều do dự.

Bốn mươi vạn nguyên tinh thạch hạ phẩm, nếu tính ra thì tượng đương bốn ngàn vạn nguyên tinh thạch thứ phẩm, bảo cầm này đã đạt tới giá trị cao nhất, nếu tăng nữa thì sẽ rất không đáng.

- Bốn mươi mốt vạn!

Một thanh âm trêu tức từ khán đài khách quý số 5 truyền tới.

Mọi người đều lần lượt ghé mắt nhìn, người nào lại dám công nhiên đắc tội với cầm Kiếm Cung vậy?

Chẳng qua, khán đài khách quý số 5 và số 6 xếp cạnh nhau, từ đó có thể thấy địa vị và thế lực của bọn họ không phân trên dưới.

Thậm chí, thứ tự xếp trước cũng đã nói rõ địa vị và thực lực càng mạnh hơn.

- Khán đài số 5, là người của “Phong Vân Môn”.

- Khó trách dám khiêu chiến với “Cầm Kiếm Cung”, “Phong Vân Môn cũng là một trong Tam Tông của Thiên Bồng đại quốc, nổi tiếng khắp Bắc đại lục.

Mọi người đều bừng tỉnh đại ngộ, nghe nói quan hệ giữa Cầm Kiếm Cung và Phong Vân Môn trong Tam Tông cũng không được hòa thuận lắm.

Cầm Kiếm Cung và Hoàng thất gần gũi với nhau, mà Phong Vân Môn lại có quan hệ với Thiết Huyết Giáo.

- Bốn mươi lăm vạn!

Trong thanh âm bên phía cầm Kiếm Cung lộ ra một tia tức giận.

- Bốn mươi sáu vạn!

Người của Phong Vàn Môn vẫn tăng giá, trong thanh âm có chút đùa giỡn vui vẻ.

- Năm mươi sáu vạn!

Đây là thứ mà Cầm Kiếm Cung nhất định phải có, một hơi lại tăng giá thêm mười vạn, hiển lộ tài lực mười phần.

Cùng lúc đó...

Trong khán đài khách quy số 6.

- Hừ, nếu Phong Vân Môn còn tăng giá nữa, vậy thì tặng cho bọn hắn “Thiên Trúc Cửu Cầm Âm” này, xem chúng dùng được gì?

Một vị Tiên Tử mặc cung trang lên tiếng, dung nhan lạnh lùng tuyệt lệ, trong mắt tràn đầy hàn ý.

- Cầm Tiên Tử nói đúng, “Thiên Trúc Cửu cầm Âm” này rơi vào trong tay người không hiểu Nhạc đạo, nhiều nhất cũng chỉ là một kiện vật phẩm nhạc khí mà thôi.

Một vị cao nhân Chân Huyền cấp ở bên cạnh mỉm cười nói.

Lúc này...

Phong Vân Môn cũng không tăng giá nữa, dường như chỉ muốn đùa giỡn với cầm Kiếm Cung một phen mà thôi, cũng không muốn chọc giận thực sự.

Cuối cùng, Thiên Trúc Cửu Cầm Âm đã được bán với giá 56 vạn.

Triệu Phong lộ ra nụ cười thỏa mãn, dưới tình huống bình thường,

giá của Thiên Trúc Cửu Cầm Ảm vượt qua 40 đã hơi cao rồi, nếu vượt qua 50 vạn thì quả thật không đáng chút nào.

- Ha ha, kiện vật phẩm thứ hai lúc Thủy Nguyệt đạo tặc còn sống chính là trân phẩm “Bích Loa Huyền Phượng Quan”.

Lão nhân tố bào mỉm cười vung tay lên.

Một vị mỹ nữ Chân Nhân cấp ở bên cạnh liền lấy ra một cái mũ phượng, toàn thân bích kim, tinh mỹ ưu nhã, có một loại quý khí không thể hình dung.

- Bích Loa Huyền Thượng Quan!

- Đây không phải là mũ phượng của Hoàng thất năm xưa sao, nghe nói là vật truyền thừa của lịch đại “Vương Hậu”.

Trong phòng đấu giá lại một lần nữa chấn động.

Mũ phượng, mũ đội chuyển dụng của Vương Hậu.

Đây chính là Bích Loa Huyền Phượng Quan, chính là vật truyền thừa của Hoàng thất Thiên Bồng, giá trị bản thân còn kém xa một kiện Thần binh Linh cấp, nhưng giá trị lịch sử của nó thì lại không tầm thường chút nào.

Khán đài khách quý số 3.

- Có lý nào lại như vậy, kẻ nào dám lớn mật như thế, dám công nhiên đấu giá mũ phượng truyền thừa của Hoàng thất ở đấu giá hội Vương Đô.

- Vương Phi đại nhân, bổn tướng đề nghị tra ra kẻ giật dây bán mũ

phượng, nói không chừng có thể tìm hiểu nguồn gốc, tra ra nơi hạ lạc của Thủy Nguyệt bảo tàng.

Trong khán đài khách quý số 3, có hơn mười người, khí tức của mỗi người đều đạt tới cấp bậc Chân Linh cảnh.

Trong đó, một luồng khí tức mạnh nhất thậm chí càng đạt tới tình trạng kinh thế hãi tục, so với Chân Chủ cấp còn mạnh hơn nửa cấp.

- Chuyện không đơn giản như vậy, bối cảnh của Thăng Long đấu giá hội so với trong tưởng tượng của các ngươi còn đáng sợ hơn, cho dù lúc Thiên Bồng đại quốc cường thịnh nhất, thông nhất thiên hạ thì cũng không dám khinh suất va chạm với nó.

Một âm thanh lạnh lẽo vang lên.

- Thái Thượng trưởng lão nói đúng, việc cấp bách hiện nay chính là chúng ta phải mua cho bằng được “Bích Loa Huyền Phượng Quan”. Nếu không, sẽ khiến cho Hoàng thất lưu lại một vết nhơ không thể gột rửa sạch.

Khán đài khách quý số 3, nhanh chóng thống nhất ý kiến.

Đồng thời, tại khán đài khách quý số 50.

- Đại Sư, trong Thiên Bồng đại quốc, đấu giá vật truyền thừa của Hoàng thất, thật sự không có vấn đề gì chứ?

Triệu Phong chần chờ hỏi.

- Yên tâm, bối cảnh của trưởng lão không đơn giản, đừng nói là Hoàng thất, cho dù là tồn tại cấp bậc Thập Đại Tông Phái cũng không dám tùy tiện đụng vào nó.

Hắc Vân đại sư cười nói.

- Bích Loa Huyền Phượng Quan, giá khởi điểm 20 vạn, mỗi lần tăng giá, không được thấp hơn 5000 nguyên tinh thạch.

Lão nhân tố bào tuyên bố.

- Ba mươi vạn!

Ảm thanh vừa dứt, khán đài khách quý số 3, người của Hoàng thất lập tức tăng giá thêm mười vạn.

Trong đấu giá hội, bầu không khí lập tức trở nên tĩnh mịch.

Hoàng thất dù sao cũng là kẻ thống trị cao nhất trên danh nghĩa tại Thiên Bồng đại quốc, đặc biệt là sau khi Cầm Vương Phi gia nhập triều chính, thế lực so với trước kia thì cường đại hơn rất nhiều.

Nhất thời, không còn người nào dám tăng giá.

Triệu Phong không khỏi có chút buồn bực, hắn vốn trông cậy “Bích Loa Huyền Phượng Quan” này có thể bán được một cái giá tốt.

Chẳng qua, xem tình huống bây giờ, dường như cũng không có người nào dám khiêu chiến với Hoàng thất.

Chẳng lẽ hiện nay quyền uy thế lực của Hoàng thất đã đạt tới thời kỳ trường thịnh của Thiên Bồng đại quốc, có thể hiệu lệnh chín phương, duy ngã độc tôn hay sao?

- Ba mươi mốt vạn.

Một âm thanh đạm mạc từ khán đài khách quý số 4 truyền ra.

Trên sân lập tức ổn ào, khán đài khách quý số 4, không phải ai khác, chính là người của Thiết Huyết Giáo.

Tại Thiên Bồng đại quốc hiện nay, Hoàng thất và Thiết Huyết Giáo đấu tranh gay gắt, địa vị ngang nhau, điều này đã sớm không còn là bí mật nữa rồi.

- Năm mươi vạn!

Bên phía Hoàng thất thoáng cái tăng giá gần hai mươi vạn, phần lớn mọi người tại đấu giá hội không khỏi hưng phấn và run sợ.

Thiên Bồng đại quốc, tám đại thế lực siêu cấp gần như chia thiên hạ thành tám phần, bao trùm hết tất cả.

Mà địa vị của Hoàng thất và Thiết Huyết Giáo lại ngang nhau, thế lực càng mạnh hơn hẳn những thế lực khác, những thế lực nhỏ khác đều bảo trì trung lập, thích thú chứng kiến loại tình huống như thế này.

- Năm mươi mốt vạn.

Thanh âm đạm mạc lại từ bên phía Thiết Huyết Giáo truyền đến.

Triệu Phong cảm giác thanh âm này có chút quen tai, hình như là nam tử tóc đỏ máu Thiết Ma mà mình từng gặp lúc trước.

- Là Phó giáo chủ! Phó giáo chủ của Thiết Huyết Giáo!

Một vài cường giả cấp bậc Chân Linh cảnh ở đây đều đã từng giao thiệp với Phó giáo chủ Thiết Ma, lập tức nhận ra.

- Bảy mươi mốt vạn!

Hoàng thất tài đại khí thô (*), một hơi tăng thêm hai mươi vạn.

(*) giàu nứt đố đồ vách.

- Bảy mươi hai vạn.

Thanh âm của Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo, dường như không hề đếm xỉa tới.

- Tám mươi vạn!

- Tám mươi mốt vạn!

Mặc kệ Hoàng thất tăng giá như thế nào, Thiết Huyết Giáo đều dựa trên cơ sở đó mà tăng thêm một vạn.

Cái giá tám mươi vạn đã ngang với tinh phẩm Thần binh Linh cấp hạ phẩm rồi.

Một khi đạt tới Linh cấp Trung phẩm, sẽ là tràn bảo vô cùng hiếm thấy, còn về phản Linh cấp Thượng phẩm, e rằng toàn bộ Thiên Bồng đại quốc cũng không có bao nhiêu kiện.

Khán đài khách quý số 3.

Bên phía Hoàng thất, có rất nhiều cường giá, đều không thể nhẫn nhịn được nữa.

- Thái Thượng trưởng lão, Vương phi đại nhân, tên Thiết Ma kia thật sự vô sỉ, cố tình muốn phá chúng ta.

- Không biết bao giờ động thủ, diệt sạch uy phong của hắn?

Một vị cường giả Chân Chủ cấp và mấy vị Chân Huyền cấp cố nén nộ khí

- Không nên hành động thiếu suy nghĩ, thực lực của Thiết Ma có thể so với nửa bước Đan Nguyên cảnh, sau khi luyện thành “Hắc Ám Quang Luân”, càng như hổ thêm cánh, Chân Chủ cấp đối diện với hắn, thậm chí vẫn có nguy hiểm vẫn lạc. Huống chi, nơi này lại là Thăng Long đấu giá hội.

Âm thanh lạnh lẽo vang lên, khiến mọi người miễn cưỡng trấn định lại.

- 120 vạn!

- 121 vạn!

- 200 vạn!

Cuối cùng, một cái giá khủng bố vang lên, khiến cho toàn bộ đấu giá hội đều nổi lên sóng gió.

Cái giá 200 vạn, gần như đạt tới giá trị của Linh cấp Trung phẩm. Mà bản thân giá trị của “Bích Loa Huyền Phượng Quan”, nhiều nhất chỉ mấy vạn nguyên tinh thạch mà thôi, quan trọng nhất chính là... Ý nghĩa lịch sử của nó.

- Không phải chỉ là một cái mũ phượng rách thôi sao, tặng cho các ngươi đấy.

Bên phía Thiết Huyết Giáo, gặp tình huống này cũng dừng lại.

Đấu giá hội vừa mới bắt đầu không lâu, trước mắt chỉ là một vài món khai vị. Nếu như đội ngũ của hai phe thật tình muốn tranh đoạt, cho dù thêm hơn ngàn vạn nguyên tinh thạch cũng không phải là không có khả năng

Thấy Thiết Ma thu tay lại, người trong Hoàng thất cuối cùng mới thở phào một hơi.

200 vạn nguyên tinh thạch, có thể mua về mũ phượng đã thất lạc, cũng xem như đáng giá.

- Ha ha, 200 vạn nguyên tinh thạch...

Triệu Phong không khỏi thoải mái cười lớn.

Bích Loa Huyền Phượng Quan này đối với hắn mà nói, căn bản không có tác dụng gì.

Hắn vốn cho rằng bán hơn mười vạn mà thôi, không ngờ lại bán được một cái giá trên trời như vậy.

Sau khi Bích Loa Huyền Phượng Quan được bán xong bầu không khí của đấu giá hội cũng trở nên sôi sục, những vật đấu giá tiếp theo, ít thì hơn mười vạn, nhiều cũng lên đến trăm vạn.

- Chư vị khách quý có mặt ở đậy, đều có địa vị, đều là người có tầm mắt, hẳn biết rằng một số bảo vật và Thần binh quý hiếm, với tiêu chuẩn trận pháp, luyện khí và tài nguyên của Đại lục Thanh Hoa, rất khó có thể chế tạo thành công. Bởi vậy, tuyệt đại đa số bảo vật trên Linh cấp Trung phẩm, đều không phải xuất xứ từ bản thổ của Đại lục Thanh Hoa...

Trên mặt lão nhân tố bào lộ vẻ tươi cười, đột nhiên giải thích một phen.

Triệu Phong nghe đến đây, ánh mắt thoáng có chút ngưng tụ.

Không phải đến từ bản thổ Đại lục Thanh Hoa, vậy thì đến từ đâu?

- Tứ đại truyền thừa mạnh nhất đại lục, trên bản chất, chỉ là tọa độ cửa vào trên đại lục. Giống như “Thiên Cơ truyền thừa”, “Xích Nguyệt truyền thừa”, vị trí thực tế của chúng đều ở trong không gian “Vực ngoại” mênh mông”.

Nghe đến đây, chỉ có một vài người trên sân là cảm thấy kinh ngạc.

Đại đa số người tiến vào Thăng Long đấu giá hội, đặt ở khắp Thiên Bồng đại quốc, bất luận là thân phận địa vì hay tầm mắt đều cực kỳ cao.

- Lần này tổ chức đấu giá hội, bảo vật đến từ Tứ đại truyền thừa sẽ lần lượt bắt đầu đăng tràng. Đầu tiên chính là “Băng Tủy Thối linh dịch” thuộc “Huyền Băng truyền thừa” xếp hạng thứ tư. Còn lần này là một Thần binh loại tốt thuộc “Xích Nguyệt truyền thừa” xếp hạng thứ ba.

Dứt lời, lão nhân tố bào nhẹ nhàng phất tay một cái.

Mỹ nữ Chân Nhân cấp rất nhanh bưng lên một vật phẩm.

- Chính là...

Lúc ánh mắt Triệu Phong chạm đến vật này, sắc mặt bỗng nhiên biến đổi.

Chương 304: Đấu giá 3

Trên bàn có một thanh trường kiếm huyết sắc, hoa văn bên ngoài, tinh vi mà phong cách cổ xưa, mơ hồ chảy đọc một tầng huyết dịch.

Vừa nhìn thấy huyết kiếm này, liền có một vài vị cường giả Chân Nhân cấp, tinh thần bị huyết khí giết chóc vô tận ảnh hưởng, tâm thần run lên.

- Sát khí thật đáng sợ!

Linh thức của Chân Nhân cấp cũng không dám tới quá gần thanh huyết kiếm này.

Xem khí tức và phẩm cấp của thanh huyết kiếm này, có lẽ nó tiếp cận Linh cấp Thượng phẩm.

- Huyết Nguyệt Phệ Linh Kiếm, ngày xưa, vào thời đại Xích Nguyệt Ma Giáo, uy danh Phệ Huyết Ma Kiếm này không nhỏ. Phẩm cấp của nó mặc dù còn chưa hoàn toàn đạt tới Linh cấp Thượng phẩm, thế nhưng có thể thông qua chém giết sinh linh và hấp thu huyết dịch để bổ sung máu huyết và nguyên khí cho chủ nhân. Không những thể, khi chém giết sinh linh, phẩm chất và số lượng của huyết dịch đạt tới một trình độ nhất định, có thể bộc phát ra uy lực sánh ngang với Linh cấp Thượng phẩm.

Lão nhân tố bào giới thiệu, ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm vào “Huyết Nguyệt Phệ Linh Kiếm”, có vài phần si mê, nội:

- Có thể nói, nó là một tác phẩm hoàn mỹ, năng lực Phệ Huyết, gia

tăng sức bên cho chủ nhân, có tác dụng tăng phúc, uy lực sánh ngang Linh cấp Thượng phẩm. Nói đơn giản một chút thì Thần binh Linh cấp Trung phẩm này nếu không tiêu hao thì sẽ có uy lực của Thần binh Linh cấp Thượng phẩm.

Lúc lai lịch và công hiệu của thanh kiếm được công bố, toàn trường lại lần nữa chấn động.

Ngay cả mấy vị cường giả Chân Nhân cấp, trong mắt cũng khó che giấu được sự hưng phấn.

- Chuyện gì xảy ra? Lúc trước ta đoạt được thanh kiếm này, rõ ràng nó là một thanh kiếm gãy, phẩm cấp cũng chỉ là Linh cấp Hạ phẩm, bây giờ tại sao lại thành nguyên vẹn rồi?

Vẻ mặt Triệu Phong tràn ngập kinh hãi. Đúng vậy, thanh Huyết Nguyệt Phệ Linh Kiếm này chính là thứ mà Triệu Phong đoạt được từ chỗ Hộ pháp Huyết Cương Đà năm xưa.

Lúc đó, nó vẫn là một thanh kiếm huyết sắc bị gãy, sau khi hắn nộp lên trên Hiểu Nguyệt Tông, liền được Tông môn ban thưởng

Về phần thanh Huyết Nguyệt Phệ Linh Kiếm này tại sao lại thất lạc đến đấu giá hội cao cấp nhất Bắc đại lục, lại còn là phiên bản nguyên vẹn thì Triệu Phong cũng không biết.

Vũ khí chấp vá nguyên vẹn, chuyện này cũng dễ hiểu thôi, có lẽ vì tìm được một nửa khác, lại mời Luyện Khí Đại Sư ra tay, thành công dung luyện trở lại như cũ.

- Huyết Nguyệt Phệ Linh Kiếm, tại sao lại ở đây, Hiểu Nguyệt Tông ở Hoành Vân Thập Tam Quốc, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Triệu Phong không khỏi có chút lo lắng, đối với Hiểu Nguyệt Tông và cố hương mà hắn từng lên, hắn vẫn có cảm tình nhất định.

- Huyết Nguyệt Phệ Linh Kiếm giá khởi điểm 600 vạn, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn 50 vạn.

Lão nhân tố bào tuyên bố.

600 vạn, đậy chính là giá khởi điểm cao nhạt từ khi bắt đầu tới nay. Phải biết rằng, Thần binh Trung phẩm cũng không có giá quá ba, bốn trăm vạn. Nhưng Huyết Nguyệt Phệ Linh Kiếm lại là Thần binh Trung phẩm loại đặc biệt, có thể tăng phúc uy lực lên đến Linh cấp Thượng phẩm, không thể cân nhắc theo lẽ thường được.

- Thanh Huyết Nguyệt Phệ Linh Kiếm này, Ít nhất có thể sánh ngang với “Tam Hoa Bảo Liên” của ngươi rồi đoán chừng sẽ bán được giá một hai ngàn vạn nguyên tinh thạch.

Hắc Vân đại sư cười nói.

Triệu Phong khẽ gật đầu, chờ xem “Huyết Nguyệt Phệ Linh Kiếm” có thể bán được bao nhiêu, hẳn là không thấp hơn Tam Hoa Bảo Liên của mình.

- 800 vạn!

- 850 vạn!

- 1000 vạn!

Thần binh này, lập tức được nhiều cường giả chú ý.

Thiết Huyết Giáo, Phong Vân Môn, Tứ đại gia tộc, thậm chí Hoàng

thất, đều tham gia cạnh tranh kịch liệt.

Ngay từ đầu, giá cả của Huyết Nguyệt Phệ Linh Kiếm đã bị đẩy lên hơn ngàn vạn nguyên tinh thạch, cái giá này, ít nhất có thể mua được hai kiện Thần binh Trung phẩm rồi.

Thần binh Linh cấp Hạ phẩm, giá trị hơn mười vạn, loại tinh phẩm thì mới có thể trên trăm vạn.

Thần binh Linh cấp Trung phẩm, giá cả lại tăng gấp mười lần.

Một khi đạt tới Linh cấp Thượng phẩm, cho dù khắp toàn bộ Bắc đại lục cũng là phượng mao lân giác, số lượng cực nhỏ.

Trong Thủy Nguyệt tứ bảo, giá trị của Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, tiếp cận Linh cấp Thượng phẩm, còn Tam Hoa Bảo Liên thì tương đương với Linh cấp Thượng phẩm bình thường.

- 1600 vạn!

- 1700 vạn!

- 2000 vạn!

Cho đến khi giá được đẩy lên tới 2000 vạn, tuyệt đại đa số đều từ bỏ việc cạnh tranh.

Tại khán đài khách quý số 3, bên phía Hoàng thất.

- Được rồi, dù sao cũng chỉ là Thần binh Trung phẩm, chỉ khi trải qua tàn sát một lượng lớn sinh linh mới có thể trong thời gian ngắn tăng cường uy lực lên tới Linh cấp Thượng phẩm.

- Thần binh này, thích hợp cho người của Ma Đạo giết chóc, không bằng chúng ta tập trung tài lực, đấu giá mua “Tru Ma Đao”.

- Đúng vậy, Tru Ma Đao trong hàng ngũ Linh cấp Thượng phẩm, uy nặng có thể xếp vào trung thượng, khắc chế tà ma quy đạo, thích hợp với huyết mạch Hoàng thất chúng ta.

Người của Hoàng thất liền từ bỏ Huyết Nguyệt Phệ Linh Kiếm.

Cuối cùng...

Huyết Nguyệt Phệ Linh Kiếm bị Thiết Huyết Giáo dùng 2200 vạn đấu giá mua được.

- Không ngờ nửa thanh kiếm gãy ngày xưa, trải qua dung luyện chấp vá lại có thể bán được giá cao như vậy.

Triệu Phong không khỏi cảm thái. Nhưng Thần binh bảo vật, mỗi lần đề thăng một phẩm cấp thì giá cả lại chênh lệch gấp mười lần, cũng không có gì quá kỳ lạ.

Chính vì vậy, hắn không khỏi nhớ tới “Ngũ Hành Duệ Tinh” trong tay mình.

Ngũ Hành Duệ Tinh là một loại tài liệu rất kỳ lạ có thể khiến Thần binh Linh cấp Hạ phẩm tăng lên nửa cấp, nếu như phối hợp với một vài loại tài liệu đẳng cấp cao tương ứng, thậm chí còn có thể đề thăng lên một cấp.

Ngũ Hành Nguyên Tinh, có thể tăng phúc năng lực bạo phát của gần như tất cả Thần binh, phối hợp với Ngũ Hành Duệ Tinh, có thể khiến một kiện Thần binh Linh cấp Hạ phẩm đề thăng lên một cấp.

Lão nhân tố bào lại cười nói.

Ngũ Hành Nguyên Tinh!

Ánh mắt Triệu Phong sáng lên, thật sự là cần gì có đó, Ngũ Hành Duệ Tinh, gia tăng độ sắc bén và độ cứng. Mà Ngũ Hành Nguyên Tinh lại có thể gia tăng khai thông, bộc phát chân lực, thậm chí còn có thể phá diệt chân lực.

- Thế gian rất ít lưu truyền Ngũ Hành Nguyên Tinh và Ngũ Hành Duệ Tinh, số lượng cực nhỏ, phần lớn đều là Hạ phẩm, chẳng qua chúng lại áp dụng được trên tuyệt đại đa số Thần binh, khiến cho uy lực và phẩm chất tăng cường, có tiền chưa chắc đã mua được.

Lão nhân tố bào lại bổ sung một câu.

Từ trong lời của hắn, có thể thấy được, bất luận là Ngũ Hành Nguyên Tinh hay là Ngũ Hành Duệ Tinh, đều cực kỳ hiếm thấy.

Đừng nói là được cả hai thứ, chỉ cần có được một thứ trong đó đã không dễ dàng rồi.

- Ngũ Hành Nguyên Tinh, giá khởi điểm là 80 vạn, mỗi lần tăng giá, không thể ít hơn 5 vạn.

Lão nhân tố bào tuyên bố.

Vật phẩm có thể tăng cường Thần binh Linh cấp Hạ phẩm lên nửa cấp bậc, giá khởi điểm 80 vạn, tuyệt đối không đắt.

- Chín mươi vạn!

- Một trăm vạn!

Cường giả cạnh tranh Ngũ Hành Nguyên Tinh, số lượng không ít, phần lớn đều là cường giả Chân Nhân cấp và cường giả Chân Huyền cấp.

Trong đó, Bích gia trong Tứ đại gia tộc và Thiết Huyết Giáo cũng đều tham gia cạnh tranh.

Bích gia này là chi Tổng hệ Bích gia, so với Chi tộc Bích gia ở Hoành Thủy Vịnh thì cao hơn đến hai cấp.

Lúc Ngũ Hành Nguyên Tinh tăng lên quá 200 vạn, Bích gia liền từ bỏ.

- 230 vạn.

Triệu Phong quyết định thử một lần.

Bây giờ, chủ yếu người cạnh tranh là Thiết Huyết Giáo.

Ồ!

Không ít người đều ghé mắt liếc nhìn về phía khán đài khách quý số 50.

Lúc trước, trong số rất nhiều vật phẩm cạnh tranh, khán đài khách quý ít nhiều đều có tham dự, duy nhất chỉ có khán đài khách quý 50 là vẫn một mực yên tĩnh, giống như bên trong không có người.

- Hừ! Là người nào không biết tự lượng sức mình, không ngờ dám cạnh tranh với Thiết Huyết Giáo.

Trên sân có không ít người cười lạnh.

Chẳng qua, kỳ quái là sau khi Triệu Phong báo giá, Thiết Huyết Giáo lại nhanh chóng từ bỏ.

Lão nhân tố bào hơi có chút kỳ quái, nhưng vẫn lập tức tuyên bố Triệu Phong đạt được khối Ngũ Hành Nguyên Tinh này.

- Ha ha, hảo tiểu tử, ngươi cũng tới đây sao?

Một thanh âm đột nhiên vang lên trong đầu Triệu Phong

Triệu Phong thoáng giật mình một cái, càng hoảng sợ hơn.

- Là ngài... Thiết Ma đại nhân.

Triệu Phong nghe ra thanh âm của chủ nhân, khẽ thả lỏng một chút.

Không ngờ giác quan của Thiết Ma lại cường đại như vậy, thanh âm xuyên thấu cả tài liệu đặc thù và trận pháp ngăn cách của khán đài khách quý.

Trong khán đài khách quý số 4, một vị nam tử tóc đỏ máu ngồi thẳng khóe miệng nhếch lên một nụ cười vui vẻ.

- Phó giáo chủ, dường như ngài rất coi trọng tên Triệu Phong này?

Lão giả cổ bào ở bên cạnh chính là Hộ pháp Thiết Huyết Giáo đã từng truyền tin cho Triệu Phong lúc ở ngoài Vương Đỏ.

- Huyết mạch đồng tử của hắn rất đặc thù, tiềm lực cũng rất lớn, càng quan trọng hơn là hắn có đại ân với ta.

Nam tử tóc đỏ máu mỉm cười.

Khán đài khách quý số 50 nhẹ nhàng giành được Ngũ Hành Nguyên Tinh, lại khiến cho Phó giáo chủ của Thiết Huyết Giáo từ bỏ, điều này khiếu cho rất nhiều người đều cảm thấy được mở rộng tầm mắt.

Không lâu sau, Triệu Phong nhận được khối Ngũ Hành Nguyên Tinh, trong lòng chợt thầm nghĩ:

- Có Ngũ Hành Duệ Tinh và Ngũ Hành Nguyên Tinh, ta có thể cân nhắc tăng cường uy lực và phẩm chất của kiện Thần binh nào đó.

Đấu giá hội vẫn tiến tục, vật phẩm xuất hiện đấu giá khi thì giá hơi thấp, đôi lúc giá cả lại tăng vọt.

Lần này, ngay cả Hắc Vân đại sư cũng ra tay, cạnh tranh một vài bản vẽ truyền thừa cổ xưa hoặc kỳ vật tinh phẩm.

Điều duy nhất khiến Triệu Phong tiếc nuối chính là Thần Linh nhãn của hắn đến lúc này còn chưa có cơ hội được “kiểm tra”.

Giám bảo sự của Thăng Long đấu giá hội, hiển nhiên thập phần cao minh, cơ bản không có khả năng xuất hiện tình huống bảo vật quý hiếm bị cho là cục gạch. Còn nữa, vật phẩm bất nhập lưu căn bản không được xếp vào đấu giá hội

- Tiếp theo là một kiện kỳ vật quý hiếm, tên là “Mệnh Quái Tiền cổ”, đến từ Thiên Cơ truyền thừa.

Lão nhân tố bào phất tay lên.

Rất nhanh, mỹ nữ Chân Nhân cấp ở bên cạnh liền lấy ra cái khay đựng một đồng tiền rỉ sét cổ quái

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu ở trong túi linh sủng lập tức bạo động từ trong túi nhảy ra ngoài.

Triệu Phong mặt không biểu tình, nhét con mèo tham tiền này vào lại trong túi.

Trải qua thương nghị, Triệu Phong đồng ý sẽ cố hết sức mua “Mệnh Quái Tiền cổ” này cho Tiểu Tặc Miêu. Nhưng điều kiện tiên quyết chính là, Triệu Phong chỉ xuất ra một trăm vạn nguyên tinh thạch, không thể cao hơn hạn mức này.

Tiểu Tặc Miêu liên tục gật đầu đồng ý.

Dưới tình huống bình thường “Mệnh Quái Tiền cổ” này là loại đạo cụ ít được chú ý, có lẽ giá bán sẽ không quá cao.

- Mệnh Quái Tiền cổ, giá khỏi điểm 40 vạn, mỗi lần tăng giá, không thể ít hơn ba vạn.

Lão nhân tố bào tuyên bố.

- 45 vạn!

- 48 vạn!

Trên sân thịnh thoảng truyền đến vài thanh âm ra giá, người chú ý đến đồng tiền cổ này cũng không nhiều lắm.

Cuối cùng...

Chỉ còn lại “Thiên gia”, “Hoàng thất” và một vị lão giả là vẫn còn tham dự.

- 80 vạn!

Triệu Phong thoáng cái đẩy lên đến 80 vạn.

Trên sân liền trở nên yên tĩnh, Thiên gia từ bỏ.

Vị lão giả kia nhìn lên khán đài khách quý số 50 một cái, thở dài.

Lúc này, chỉ còn lại Triệu Phong và Hoàng thất cạnh tranh đồng tiền cổ này.

- Vương phi đại nhân, nghe nói ngài cũng có tìm hiểu về “Mệnh đạo”. Bây giờ xem ra, quả nhiên không sai.

Một vị Chân Huyền cấp cười nhạt một tiếng.

- Loại “Mệnh Quái Tiền cổ” này, vốn thuộc Thiên Cơ truyền thừa, thế gian rất ít lưu truyền, có giá trị cất giữ. Đối với việc nghiên cứu “Mệnh đạo”, ta chỉ xem qua mà thôi.

Một âm thanh mềm mại tận xương, mang theo lực hấp dẫn trí mạng dẫn dắt tâm linh người khác, không khỏi khiến người khác nảy sinh ý nghĩ kỳ quái.

- 100 vạn!

Thanh âm này, phảng phất như suối nước nóng hoà tan tâm linh và cảm xúc của người khác.

Trong khoảnh khắc đó, đấu giá hội lập tức trở nên tĩnh mịch.

Rất nhiều người khi nghe thấy âm thanh này, tâm thần đều không thể

tự kềm chế, trong đầu vẫn còn văng vẳng dư âm bên tai, có cam giác mơ màng không thôi.

- Cầm... Cầm Vương Phi.

Có không ít cao nhân Chân Cảnh ở đây đều không nhịn được hít sâu một hơi.

Chương 305: Đấu giá 4

- 100 vạn

Thanh âm mềm mại dễ nghe này, khiến tâm thần Triệu Phong rung động, rõ ràng có một loại thương tiếc, không đành lòng.

Chúng cường giả ở đây đều cảm thấy, tâm linh phảng phất như bị hòa tan.

Từ xưa có một cầu, anh hùng khó qua ải mỹ nhân.

Nam nhân có mạnh hơn nữa cũng khó địch lại nụ cười của mỹ nhân.

Huống chi, chủ nhân của thanh âm này đến từ đệ nhất mỹ nữ của Thiên Bồng đại quốc, Cầm Vương Phi!

- Cầm Vương Phi... Rốt cuộc cũng tìm ta ngươi rồi

Triệu Phong không khỏi hít sâu một hơi, thân hình khẽ run lên.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu trong túi linh sủng bắt đầu có chút sốt ruột.

Cầm Vương Phi báo ra 100 vạn đấu giá, lúc này đã không còn người nào tham gia cạnh tranh nữa.

Mà dựa theo hiệp thương giữa Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu, vượt qua 100 vạn thì Triệu Phong sẽ thu tay.

Phụt...

Tiểu Tặc Miêu há miệng, phun ra một kiện Thần binh Linh cấp, chính là tinh phẩm trong Linh cấp Hạ phẩm, đoán chừng, giá trị của nó cũng phải tiếp cận trăm vạn.

Đây chính là vốn riêng cất giữ của Tiểu Tặc Miêu.

Tại Thăng Long đấu giá hội, trong quá trình đấu giá, nếu như không đủ nguyên tinh thạch, có thể áp dụng phương pháp đổi những bảo vật tương đương khác.

- Tốt.

Khóe miệng Triệu Phong khẽ nhếch lên một nụ cười, hắn chính là đang có ý này.

- 110 vạn.

Triệu Phong lực lượng mười phần, thoáng cái đã thêm vào mười vạn.

Trong sân đấu giá hội, mọi người đều kinh ngạc, ngoài dự liệu.

Khán đài số 50 này, người bên trong rốt cuộc có địa vị gì, lúc trước tranh chấp với Thiết Huyết Giáo, bây giờ lại tranh chấp với Hoàng thất.

- Ở đâu ra tên nhà quê, dám cạnh tranh với Vương phi.

- Hừ, đây tốt xấu gì cũng là lần đầu tiên Vương phi đại nhân báo giá, làm sao có thể nhận thua được.

Tại khán đài khách quý số 3, không ít cường giả bên phía Hoàng thất, đều hừ lạnh bất mãn.

- 115 vạn!

- 120 vạn!

Triệu Phong và Cầm Vương Phi, cả hai đều không nhìn đối phương, nhưng lại thông qua thanh âm, tiến hành một hồi đọ sức vô hình.

Thanh âm của Cầm Vương Phi: Thanh, nhu, mị, giống như là nốt nhạc đẹp nhất thế gian.

Mà thanh âm của Triệu Phong thì lạnh lùng, đạm mạc, không hiểu nhân tình.

Thời gian trôi qua, ngay cả Cầm Vương Phi cũng không khỏi hiếu kỳ, nghe thanh âm thì hẳn là chủ nhân cũng không lớn tuổi, có thể chừng 20 tuổi, nhưng không ngờ lại có thể ngăn cản “Mị Thể Nhu Âm” của mình.

Nếu đổi lại là người bình thường, cho dù chỉ nghe thấy thanh âm của Cầm Vương Phi thì cũng đã chấp tay nhượng bộ, không có ý tranh giành nữa.

- 180 vạn!

Thanh âm của Triệu Phong vẫn lạnh lùng mà kiên định, không hề có một chút trì hoãn hay nhượng bộ.

Trên khán đài khách quý số 3, Cầm Vương Phi thở dài sâu kín, nói:

- Mà thôi, “Mệnh đạo” này cũng không phải sở trường của ta, “Mệnh Quái Tiền cổ” này nhường cho ngươi cũng không sao.

Thanh âm kia khiến người khác vừa nghe cọ chút không đành lòng, thậm chí tự thẹn vô cùng, hận không thể lập tức đem “Mệnh Quái Tiền cổ” kia hiên cho giai nhân.

Trên thực tế, với thực lực nội tình của Hoàng thất, nếu như Cầm Vương Phi cố tình cạnh tranh “Mệnh Quái Tiền cổ”, Triệu Phong rất khó giành chiến thắng

Thế nhưng tài lực của Hoàng thất đều tập trung ở những thứ đồ vật trọng yếu hơn, mà cái giá 200 vạn thì đã vượt xa giá dự kiến của kiện vật phẩm này rồi.

- Nếu có thể tận mắt gặp tư thái khuynh quốc của Vương phi, vậy thì Mệnh Quái Tiền cổ nho nhỏ này dâng lên thì đã sao?

Triệu Phong cười dài một tiếng.

Lời vừa nói ra, trong phòng đấu giá hội lập tức xôn xao một trận.

- Tiểu tử này đúng là không sợ chết, trước mặt nhiều người như vậy, lại dám theo đuổi Cầm Vương Phi sao?

- Còn may là “Thiên Bồng Quốc Quân” không tới đây, nếu không có trò hay để nhìn rồi.

- Chậc chậc, mị lực của Cầm Vương Phi đúng là không nhỏ, tốn gần 200 vạn chỉ vì muốn nhìn thấy phương dung của nàng

Triệu Phong đột nhiên gây nên một trò cười.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu nhe răng nhếch miệng, vẻ mặt xem thường dường như cảm thấy bất mãn, căm phẫn đối với hành vi của Triệu Phong

Khán đài khách quý số 3.

- Được, đấu giá hội chấm dứt, hãy cầm Mệnh Quái Tiền cổ đến gặp ta.

Trong thanh âm ngọt ngào mềm mại của Cầm Vương Phi, mang theo vài tia suy tư.

- Một lời đã định.

Triệu Phong việc nên làm thì phải làm.

Hắn nghĩ rằng với trí tuệ của Cầm Vương Phi, có lẽ không khó để nhìn ra, mình đang nghĩ cách để gặp mặt nàng

Mệnh Quái Tiền cổ kia chỉ là một mánh khóe mà thôi.

Đương nhiên, sau khi cạnh tranh Mệnh Quái Tiền cổ, những vật phẩm cạnh tranh tiếp theo, giá trị càng ngày càng cao, động chút là mấy trăm vạn, hơn ngàn vạn.

- Tinh u Kiếm, Thần binh này luyện chế bằng chất liệu thần bí, phẩm cấp cao tới Linh cấp Thượng phẩm, trong đêm tối có thể che giấu rất tốt, không hề phát ra thanh âm, còn có thể dẫn phát Tinh Thần lực, uy lực tuyệt luân. Nơi xuất ra nó chính là Thất Kiếm truyền thừa.

Linh cấp Thượng phẩm, xuất xứ từ Thất Kiếm truyền thừa.

Đây tuyệt đối là bảo vật không tầm thường mạnh như những cao nhân Chân Chủ cấp cũng tràn đầy vẻ hưng phần trên mặt.

Thất Kiếm truyền thừa, xếp hàng thứ hai trong Tứ đại truyền thừa của đại lục, chuyên dùng cho Kiếm Đạo truyền thừa.

Trong thời đại Xích Nguyệt Ma Giáo, Kiếm Tôn “Diệp Vô Tà”. Chính là người đã nhận được sự tán thành của Thất Kiếm truyền thừa.

Hắn lĩnh ngộ được kiếm ý cường đại, một kiếm có thể chặt đứt sông suối, một niệm có thể chém diệt hết thảy hư vô. Việc Xích Nguyệt giáo chủ bại vong có quan hệ rất lớn đến người này.

Nhưng Tứ đại truyền thừa vô cũng khổng lồ, không có khả năng chỉ có một người, toàn bộ lợi ích đều do toàn bộ người nhận được truyền thừa khống chế. Cho dù là Xích Nguyệt truyền thừa cũng vậy.

Tinh u Kiếm này, xuất xứ từ Thất Kiếm truyền thừa, có thể nói là công kích tuyệt cường.

- Tinh u Kiếm, giá khỏi điểm 2000 vạn, mỗi lần tăng giá, không thể thấp hơn một trăm

Lão nhân tố bào nhẹ nhàng vung tay lên.

Giá khởi điểm 2000 vạn.

Chỉ riêng một cửa này đã trực tiếp chặn lại tuyệt đại đa số người tham gia đấu giá.

Hiện trường chỉ còn các tôn tại siêu nhiên như Bát đại siêu cấp thế lực, là có tư cách tham gia cạnh tranh.

Trải qua cạnh tranh kịch liệt, cuối cúng phải mất 7000 vạn nguyên tinh thạch thì Cầm Kiếm Cung mới mua được “Tinh U Kiếm”.

7000 vạn a...

Tâm thần Triệu Phong rung động.

Thần binh Linh cấp, thêm một cấp thì giá trị lại tăng gấp mười lần.

Linh cấp Thượng phẩm, căn bản là Thần binh có cấp bậc cao nhất đại lục rồi.

Về phần Linh cấp Cực phẩm, Triệu Phong còn chưa tùng nghe qua bao giờ.

Ngược lại, lúc trước chế tạo “Ám Quang Luân”. Nếu chỉ luận độ sắc bén và công hiệu uy lực tổng hợp, nó có thể siêu việt hơn thần binh Linh cấp Thượng phẩm.

Triệu Phong vốn tưởng rằng, sau Tinh u Kiếm thì khó có thể có vật đấu giá nào đắt hơn.

Nào ngờ, kiện Thần binh thứ tư ở phía sau lại càng đắt đỏ hơn.

- Tru Ma Đao, Linh cấp Thượng phẩm, truyền thừa vạn năm trước từ “Đại Quảng Vương triều”. Mọi người đều biết răng, năm đó Đại Quang Vương triều bị diệt vong trong một đêm, từ đó về sau, Vương triều liền trở thành truyền thuyết trên đại lục. Mà thanh Tru Ma Đao này, chính là Thần binh do Hoàng thất Đại Quảng đánh mất. Nghe đồn, phẩm cấp của nó vốn có thể đạt tới Linh cấp Cực phẩm. Thế nhưng, qua trường hạo kiếp đó, nó đã giáng cấp thành Linh cấp Thượng phẩm...

Lão nhân tố bào thao thao bất tuyệt giảng giải.

Bản thân Tru Ma Đao có uy lực tuyệt luân, có thể trấn áp tà ma quỷ thần, trước kia còn là Linh cấp Thượng phẩm. Nó xuất xứ từ Đại Quảng Vương triều, có giá trị lịch sử rất cao, thậm chí bên trong còn ẩn chứa bí mật Vương Triệu bị diệt vong

- Tru Ma Đao, giá khởi điểm 2500 vạn.

Trên mặt lão nhân tố bào đỏ bừng hưng phấn.

Chỉ trong chốc lát...

Tra Ma Đao đã bị đẩy lên tới 7000 vạn, cuối cùng bị Hoàng thất mua lại với cái giá 7200 vạn.

Từ đó về sau...

Toàn bộ đấu giá hội, bầu không khí liền được đẩy lên cao, Thần binh Linh cấp và công pháp Linh phẩm mà bên ngoài khó gặp, không ngừng xuất hiện.

- Thiên Cơ Đồ, thế gian lưu truyền 48 tấm, mỗi một tấm đều có thể tìm hiểu được một vài bí mật của Thiên Cơ Đồ. Nếu có đủ số lượng Thiên Cơ Đồ, sẽ có cơ hội suy tính ra thời gian và địa điểm mà lần sau Thiên Cơ truyền thừa xuất hiện.

- Xích Nguyệt tàn đồ phải gom góp đủ 108 tấm mới có thể mở ra Xích Nguyệt truyền thừa, có hi vọng đạt tới cấp bậc của Xích Nguyệt giáo chủ.

Lão nhân tố bào đồng thời đấu giá Thiên Cơ Đồ và Xích Nguyệt tàn đồ.

Trong đó, Thiên Cơ Đồ là tấm thứ 18, được khắc vẽ 100 tấm, giá khởi điểm là 5 vạn nguyên tinh thạch.

Xích Nguyệt tàn đồ là tấm thứ 68, khắc vẽ 100 tấm, giá khởi điểm là 2 vạn nguyên tinh thạch.

Bất kể là Thiên Cơ Đồ hay Xích Nguyệt tàn đồ, đều là một loại khắc ấn tin tức, chỉ cần rót vào Linh thức là có thể hấp thu, nhưng chỉ có thể dùng được một lần.

- Thu giữ?

Triệu Phong nghĩ nghĩ một chút, cuối cùng vẫn bỏ qua

Kết quả, Thiên Cơ Đồ và xích Nguyệt tàn đồ đều bị mua với cái giá rất cao.

Thiên Cơ Đồ, bình quân mỗi tấm có thể bán ra tới 12 vạn.

Xích Nguyệt tàn đồ, bình quân mỗi tấm bán ra tới 5 vạn.

Ngay cả Hắc Vân đại sư cũng không nhịn được mà đấu giá 12 cái Thiên Cơ Đồ.

Triệu Phong vẫn thờ ơ, loại vật cơ duyên này chỉ có thể ngộ mà không thể cầu, không phải cứ thu giữ những vật này là ngươi có thể mở ra truyền thừa.

Sau khi Xích Nguyệt tàn đồ và Thiên Cơ Đồ đấu giá xong, lần đấu giá hội này, cuối cùng cũng đến giai đoạn mấu chốt.

Mọi người đều biết rằng, áp trục của lần đấu giá hội này chính là

“mảnh vỡ Thần binh Địa cấp” và “Thất Kiếm Tàn Phổ”.

Thất Kiếm Tàn Phổ đến từ Kiếm Đạo thánh quân trong Thất Kiếm truyền thừa, có chút quan hệ sâu xa với Kiếm Tôn “Diệp Vô Tà” năm xưa. Tàn phổ này, nghe nói ngay cả cao thủ Kiếm Đạo Chân Chủ cấp cũng khó mà tìm hiểu tham ngộ được, cấp bậc vốn là “công pháp Địa phẩm”, nhưng bởi vì không trọn vẹn, nên ít nhất cùng tiếp cận Linh phẩm Đỉnh cấp.

Xuất hiện đầu tiên chính là Thất Kiếm Tàn Phổ.

- Thất Kiếm Tàn Phổ, giá khởi điểm 3000 vạn nguyên tinh thạch.

Vừa nói xong trên sân lại dẫn phát một hồi dậy sóng

- 5000 vạn!

- 6500 vạn!

- 8000 vạn!

Thẳng cho đến khi giá của Thất Kiếm Tàn Phổ đạt tới 8000 vạn thì mới chậm rãi lắng xuống

Lúc này, chỉ còn những siêu cấp thế lực như Hoàng thất, Thiết Huyết Giáo, cầm Kiếm Cung Thiên gia trong Tứ Tộc là vẫn còn cạnh tranh.

- Một ức! Chư vị hãy nể mặt mũi chút đi.

Một âm thanh nam tử réo rắt vang lên, từ khán đài khách quý số 1 truyền đến.

Khán đài khách quý số 1!

Ánh mắt của mọi người đều lần lượt hướng về phía bên đó.

Giờ khắc này, ngay cả cự đầu cao tầng của Hoàng thất, Thiết Huyết Giáo cũng đều lộ ra vẻ mặt ngưng trọng

Trên sân, thoáng lâm vào yên lặng trong giây lát.

Một bầu không khí quỷ dị, lan truyền khắp nơi.

- Ngươi này là ai mà muốn mọi người phải nể mặt hắn?

- Dựa vào cái gì?

Bên dưới có một vài người cảm thấy bất mãn.

Cho dù một ức đủ cao, cơ bản đã chạm tới hạn mức cao nhất của tất cả thế lực lớn. Nhưng người này không phải có chút vô lễ hay sao?

- Bái kiến “Huyền Kiếm Tôn Giả”.

Lão nhân tố bào hít sâu một hơi, hướng về phía khán đài khách quý số 1, cung kính thi lễ Tôn Giả Đan Nguyên cảnh!

Ầm!

Trên sân lập tức bùng nổ.

- Rốt cuộc là thật hay giả? Trên đại lục này có Tôn Giả Đan Nguyên cảnh sao?

- Không phải chứ? Nếu như Tôn Giả Đan Nguyên cảnh động thủ, Quốc Đô Thiên Bồng này làm sao có thể chịu nổi?

Có người nghi ngờ, có người kính sợ, thậm chí còn có người hưng phấn đến mức run rẩy.

Trong truyền thuyết, Tôn Giả Đan Nguyên cảnh có năng lực hủy thiên diệt địa, một Cường Quốc hay Bát đại siêu cấp thế lực của Thiên Bồng đại quốc đều không đáng đặt vào mắt bọn họ.

Một câu của bọn họ, có thể ảnh hưởng tới một phương trời đất.

Nhưng giờ khắc này, Hoàng thất và Thiết Huyết Giáo đều bào trì trầm mặc, từ đó có thể thấy được đôi chút năng lực của đối phương.

Cuối cùng, không còn người nào cạnh tranh.

Trong phân tràng của khán đài khách quý số 1, một vị thanh niên Huyền Y đi ra, trên người tán phát một luồng ngạo khí vô biên.

Mỗi bước chân của hắn đều vô thanh vô tức, bước lên sàn đấu giá.

Tiếp đó, hắn biến mất, không thấy đâu nữa.

Cùng lúc biến mất còn có cả Thất Kiếm Tàn Phổ.

- Cung kính Tôn Giả.

Lão nhân tố bào khiêm tốn hành lễ. Trong tay của hắn xuất hiện một chiếc Trữ Vật Giới Chỉ.

Lúc mấy vị đại năng Chân Chủ cấp triển khai linh thức kéo dài suốt hơn mười dặm, nhưng vẫn không thấy bóng dáng của “Huyền Kiếm Tôn Giả” đâu.

Chương 306: Cầm vương phi

Tôn Giả Đan Nguyên cảnh chỉ xuất hiện trong giây lát, liền đem đi Thất Kiếm Tàn Phổ, ngay cả Chân Chủ cấp cũng không thể nắm bắt được tung tích của hắn, có thể nói là Thần Long thấy đầu, không thấy đuôi

Ở đây chỉ có một người có cơ hội bắt được tung tích của Huyền Kiếm Tôn Giả.

Người đó chính là Triệu Phong.

Nhưng hắn cũng không dám khinh suất làm vậy, nếu như dùng Thần Linh nhãn nhìn trộm, vậy thì ngay cả cường giả ngoài Chân Huyền cấp cũng có thể sinh ra cảm ứng chứ đừng nói là Tôn Giả Đan Nguyên cảnh vượt qua nhận thức hiện hữu.

Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, thực lực mạnh cỡ nào, e rằng không có mấy người tận mắt nhìn thấy.

Chỉ có tại mấy trăm năm trước, thời đại Xích Nguyệt Ma Giáo gần như quét ngang đại lục thì những Tôn Giả Đan Nguyên cảnh này mới xuất hiện trước mắt người đời.

- Nơi này quả không hổ là đấu giá hội đỉnh cao nhất đại lục, ngay cả Tôn Giả Đan Nguyên cảnh cũng bị hấp dẫn đến đây.

Hắc Vân đại sư cảm khái thổn thức.

Triệu Phong cố nén xúc động muốn mở ra Thần Linh nhãn, hắn từng

bước một tiến vào thời đại rộng lớn, sóng dậy ầm ầm này, cho nên biết rõ thế giới này rộng lớn vô biên, còn rất nhiều điều đặc sắc.

Tại nơi thâm sơn cùng cốc như Hoành Vân Thập Tam Quốc, ngay cả một cường giả Chân Chủ cấp cũng không có, tu vi của kẻ cao nhất Hiểu Nguyệt Tông cũng chỉ là Chân Nhân Cấp.

Mà ở thánh địa Đại Quốc xa xôi này, trong thời đại không có Vương triều, Đại Quốc chính là quốc gia khổng lồ nhất trên đại lục.

Lúc Triệu Phọng còn ở Hồng Hồ Thành, hắn đã từng tìm đọc những sách cổ có liên quan, trên đó miêu tả rằng: Tôn Giả Đan Nguyên cảnh và cường giả nhân loại bình thường phần lớn đều không ở cùng một thế giới.

Nói đơn giản một chút chính là người của hai thế giới.

Thất Kiếm Tàn Phổ bị Tôn Giả đấu giá mua đi, Thăng Long đấu giá hội chỉ còn lại kiện bảo vật áp trục cuối cùng, đó là mảnh vỡ Thần binh Địa cấp.

Phàm, Linh, Địa, Thiên.

Nó không chỉ tương ứng với đẳng cấp công pháp và tư chất Linh thể, mà nó còn thể hiện cấp bậc của bảo vật Thần binh.

Quy tắc trên thế gian này là kỳ diệu như vậy.

Bất kể công pháp, tư chất, hay bảo vật Thần binh, một khi đạt tới cấp bậc “Địa”, thì đều đủ khiến cho thế gian chấn động

Trọng ấn tượng của Triệu Phong dường như chỉ có Triệu Vũ Phi là có tư chất huyết mạch rất đặc thù, hơn nữa còn là Linh thể dị loại, tư

chất có thể so với Địa Linh thể.

- Mảnh vỡ Thần binh Địa cấp.

Lão nhân tố bào ổn định lại tâm tình, mỹ nữ Chân Nhân cấp ở bên cạnh liền bưng lên một khay chứa đồ vật.

Đó là một mảnh kim loại lớn bàn tay trẻ sơ sinh, màu sắc rất quỷ dị, thoạt nhìn là màu đen, nhưng đổi góc nhìn khác thì lại thành màu tím, màu xám.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong nhanh chóng quét qua, liền bị một luồng lực lượng hư vô tuyệt cường chấn khai, tinh thần chấn động thiếu chút nữa thì thổ huyết.

- Vật phẩm cấp bậc Địa cấp, nó đã vượt qua phạm trù nhận thức hiện hữu rồi.

Trong lòng Triệu Phong vẫn còn sợ hãi vì hành vi có chút lỗ mãng của mình vừa rồi.

Cấp bậc Địa cấp, cũng giống như Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, không thể nhìn trộm.

Mà trên thực tế, phần lớn Chân Linh cảnh ở đây đều dùng linh thức để nhịn trộm, rốt cuộc đều không tránh khỏi bị mảnh vỡ Thần binh Địa cấp cắn trả.

Ngược lại, một vài tồn tại Chân Chủ cấp thì cảm thấy tâm thần run lên, giống như bị sét đánh.

- Mọi người đều biết rằng một vạn năm trước, khi một kiện Thần binh lưu lạc đến nhân gian, “Đại Quảng Vương triều” cường thịnh nhất

thời đó đã bị hủy diệt trong một đêm. Từ đó, Vương triều liền trở thành truyền thuyết, thậm chí cấm kỵ, không có quốc gia nào dám lập Vương triều nữa.

Lão nhân tố bào chầm chậm nói.

Đối diện với mảnh vỡ Thần binh Địa cấp áp trục, hắn tất nhiên muốn phủ lên một “lớp đệm” hào nhoáng

Còn truyền thuyết về Vương triều, lúc Triệu Phong ở Hoành Vân Thập Tam Quốc, căn bản chưa từng được tiếp xúc, dù sao thì nó cũng là điều quá xa vời.

Trên đại lục, có một cấm kỵ, không quốc gia nào dám lập Vương triều, chống lại khí vận thiên địa.

Bởi vậy, phân cấp quốc gia, đều là Tiểu quốc, Cường quốc, Đại quốc.

Cho nên, Đại quốc đã là cấp bậc quốc gia khổng lồ nhất trên đại lục rồi.

- Tàn phiến kim loại này đã được một vị Giám bảo sư quyền uy xem xét, chất liệu vượt qua Linh cấp, được xác nhận là mảnh vỡ Thần binh Địa cấp. Đoán chừng, mảnh vỡ này chiếm khoảng một phần mười Thần binh Địa cấp nguyên vẹn, hoặc là một phần trăm. Mặc dù vậy, uy năng mà bản thân nó chứa đựng quả thực không tầm thường không phải Chân Chủ cấp thì khó có thể khống chế được. Càng trọng yếu hơn là mảnh vỡ Thần binh Địa cấp đến từ “Vực ngoại”, ẩn chứa ý cảnh tàn dư của ít nhất là Tôn Giả Đan Nguyên cảnh lưu lại, có lẽ đã từng là vũ khí của một vị Vương giả truyền kỳ nào đó...

Lão nhân tố bào cười nói.

Những lời sau đó, Triệu Phong đã không còn để tâm nữa.

Mảnh vỡ Thần binh Địa cấp này, ít nhất có lĩnh ngộ ý cảnh của Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, những vị Chân Chủ cấp nhất định sẽ theo đuổi nó như vịt.

- Mảnh vỡ Thần binh Địa cấp, giá khởi điểm 5000 vạn, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn 100 vạn.

Vừa nói xong tám đại thế lực siêu cường của Thiên Bồng đại quốc bắt đầu đấu giá.

Mảnh vỡ Thần binh Địa cấp, giá trị chất liệu bắt phàm, quan trọng hơn là còn ẩn chứa ý cảnh cực cao, nói không chừng còn có thể khiến cho Đại quốc xuất hiện một vị Tôn Giả Đan Nguyên cảnh.

Thiên Bồng đại quốc hiện nay, dường như không có Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, nếu không bố cục cũng sẽ không phức tạp rắc rối như hiện nay.

- 6000 vạn!

- 8000 vạn!

- 8500 vạn!

Thanh âm hô giá liên tiếp vang lên.

Thần binh Địa cấp này, không thể nghi ngờ, tuyệt đối có thể vượt qua con số một ức.

Tại khán đài khách quý số 2.

- Haizz, mảnh vỡ Thần binh Địa cấp này không phải ẩn chứa ý cảnh uy năng của Vương giả Đại Đế “Hư Thần cảnh”, ý cảnh của nó thập phần yếu ớt.

Một bà lão mặt hồng tóc bạc, nhẹ nhàng thở dài một hơi.

Vụt...

Thân ảnh bà ta nhoáng lên một cái, biến mất khỏi khán đàn khách quý, gần như không có người nào có thể phát giác được.

Khán đài khách quý số 1 và khán đài khách quý số 2 đều lập tức trống không

Trong khoảnh khắc bà lão tóc bạc kia biến mất. Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu đồng thời có một tia cảm ứng kỳ quái, liền nhìn về phía đỏ.

Khán đài khách quý số 4.

- Tốt lắm, người đó đi rồi, chúng ta có thể yên tâm cạnh tranh.

Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo nhếch miệng nói.

- Một ức!

Nam tử tóc đỏ máu Thiết Ma đã đẩy giá lên một ức

Trên sân thoáng trở nên yên tĩnh, sau đó, giá vẫn chậm lãi tăng lên.

Sau giá một ức hai, chỉ còn lại Thiết Huyết Giáo và Hoàng thất tranh giành nhau mảnh vỡ Thần binh Địa cấp.

Tại khán đài khách quý số 3.

- Haizz, lúc trước cạnh tranh Tru Ma Đao và các thứ khác, chúng ta đã tổn hao quá nhiều tài lực rồi.

Người của Hoàng thất đều siết chặt tay, thở dài tiếc nuối.

Ngược lại, bên phía Thiết Huyết Giáo lúc trước cạnh tranh lại tiêu hao không nhiều.

Đặc biệt là Thiết Ma, hắn có được "Hắc Ám Quang Luân", đây là lợi bảo công phòng nhất thể tuyệt hảo, bảo vật Linh cấp Thượng phẩm không thể lọt vào mắt hắn được.

Cuối cùng.

Mảnh vỡ Thần binh Địa cấp đã bị Thiết Huyết Giáo dùng một ức sáu mua đi.

Đương nhiên, Hoàng thất thu được Tru Ma Đao và các loại trân bảo, cũng sẽ không thua kém quá nhiều. Dù sao đi nữa, luận uy năng thực tế, tác dụng của mảnh vỡ Thần binh Địa cấp còn không bằng Tru Ma Đao.

Sau khi đấu giá mảnh vỡ Thần binh Địa cấp kết thúc, đầu giá hội liền bước vào khâu cuối cùng, nhanh chóng chấm dứt.

Lần đấu giá hội này, Triệu Phong thu hoạch không nhỏ, một vài vật phẩm ủy thác đấu giá, tổng cộng thu về hơn 2000 vạn nguyên tinh thạch.

Mặc dù những gì hắn thu về, so ra thì vẫn kém hơn những siêu cấp thế lực khác, tuy nhiên tầm mắt đã được mở rộng rất nhiều.

- Quan trọng nhất là... Rốt cuộc cũng tìm được Cầm Vương Phi rồi.

Triệu Phong cảm thấy mỹ mãn.

Không gì quan trọng hơn chuyện này.

Sau khi rời khỏi khán đài khách quý, Triệu Phong và Thiết Ma chào hỏi nhau một phen.

- Bái kiến Phó giáo chủ.

Hắc Vân đại sư có vẻ tâm thần bất định, hắn không nghĩ rằng Triệu Phong lại quen biết với Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo.

Sau khi tạm biệt Thiết Huyết Giáo, Triệu Phong nhanh chóng đi về phía Vương Cung

- Đại Sư, chúng ta cáo biệt ở đây thôi.

Triệu Phong ôm quyền, mỉm cười với Hắc Vân đại sư.

Hắc Vân đại sư đưa mắt nhìn hắn rời đi, thần sắc phức tạp, khẽ lẩm bẩm:

- Không ngờ hắn lại là người thần bí hiệp trợ Phó giáo chủ luyện chế ra “Hắc Ám Quang Luân”.

Vụt vụt...

Thân hình Triệu Phong trở nên nhạt nhòa, chỉ lưu lại một vài tiếng điện minh, đầu tóc lam bay phất phới trong gió.

Không lâu sau, Thần Linh nhãn của Triệu Phong đã tập trung lên một chiếc xe ngựa xa hoa đang bay trên bầu trời, bên trên điêu khắc kim bích Phượng Hoàng

Chiếc xe ngựa bay trên trời này đúng là tọa giá của Cầm Vương Phi.

Triệu Phong tận lực dùng Thần Linh nhãn tập trung không hề thu liễm, mục đích chính là hấp dẫn sự chú ý của Cầm Vương Phi.

- Vương phi đại nhân, dường như chúng ta đang bị theo dõi.

Trong xe ngựa, một nha hoàn mặc bích y, khoan thai cười.

Tại Thiên Bồng đại quốc, quả thật không có mấy người dám có ý đồ với Cầm Vương Phi. Trăm năm trước, không phải có một ví dụ là Thủy Nguyệt đạo tặc sao?

Nha hoàn bích y này cũng tuyệt mỹ bất phàm, tu vi đạt tới Chân Nhân cấp, hiển nhiên không chỉ đơn giản là nha hoàn bình thường.

Triệu Phong phiêu phù trên không trung phía xa, trong lòng bàn tay xuất hiện ba Mệnh Quái Tiền Cổ, tiếng leng keng vang lên

Rất nhanh.

Nha hoàn bích y này đi tới, cười nói:

- Vương phi cho mời, hãy đến chỗ Thủy Yên Các!

- Được.

Triệu Phong gật đầu, hắn lập tức chuyển hướng, phóng về phía Thủy Yên Các.

Hắn đã đến Vương Đô vài ngày, Thần Linh nhãn đã sớm phục chế địa đồ vào trong đầu, thậm chí còn có thể ứng thực hoàn cánh với địa đồ.

Mặc dù Triệu Phong đã đề cao tốc độ, thế nhưng vẫn chậm hơn xe ngựa của Cầm Vương Phi đôi chút.

Một lát sau, phía trước xuất hiện một mảnh sơn thủy sương mù yên tĩnh, cách Thăng Long đấu giá hội cũng không xa.

Thủy Yên Các chính là hội sở trà đàm cao cấp tại Vương Đô, thường trà ăn cơm, luận bàn đọ sức đều chu toàn.

- Công tử mời.

Nha hoàn bích ý đứng chờ trước một gian lầu các độc lập lịch sự tao nhã.

Triệu Phong tiến vào đại sảnh, trước mặt có một bức rèm che, mơ hồ có thể nhìn thấy tư thái thiên hương quốc sắc khuynh nước khuynh thành bên trong.

Cầm Vương Phi một thân cung trang không nhiễm bụi trần, váy dài thướt tha, lộ ra dung mạo đoan trang cao quý, đường cong đẫy đà, vòng eo thon gọn, dung nhan xinh đẹp mị hoặc tuyệt thế vô song, dường như có thể thu nạp người khác vào trong thế giới tâm linh của nàng.

Mỗi một cái nhíu mày hay nụ cười của nàng, nhất cử nhất động đều kèm theo một loại lực lượng thần bí dẫn dắt tâm linh.

Với nhãn lực của Triệu Phong, đừng nói là bức rèm che, cho dù một

bức tưởng kín cũng không thể ngăn cản nổi.

Nếu như hắn muốn, vậy thì áo bào hoa lệ của Cầm Vương Phi cũng không có tác dụng gì-

Thế nhưng Triệu Phong không thể không thừa nhận, mị lực của nữ nhân này quá lớn, càng nhìn càng thấy tâm tình tươi đẹp, tận đáy lòng chỉ hận không thể che chở cho nàng, đem tất cả những thứ tốt nhất chấp tay dâng hiến lên.

- Nhìn đủ chưa?

Thanh âm mềm mại đáng yêu giống như tiếng trời vang lên, khiến cho Triệu Phong có một loại ảo giác giống như lọt vào mắt xanh nữ thần.

Cầm Vương Phi ở sau bức rèm, trên gương mặt tuyệt mỹ lộ ra một tia nghiêm túc.

Lực lượng mị thế của nàng, ngay cả Chân Chủ cấp cũng không thể nào tránh thoát được.

Mà thiếu niên này, lúc quan sát mình vẫn có một loại đạm mạc tỉnh táo máy móc như bản năng. Dường như trong mắt hắn chỉ nhìn thấy một đống huyết nhục hay số liệu gì đó mà thôi.

- Chưa đủ.

Triệu Phong ăn ngay nói thật, vừa rồi hắn chỉ mơ hồ dò xét Cầm Vương Phi, không dám tiến quá sâu, với cấp độ của đối phương, hắn còn chưa làm được điều đó.

Phì...

Cạm Vương Phi mỉm cười, từ từ đứng dậy, Triệu Phong thẳng thắn thành khẩn, lại rất trực tiếp, điều này có thể nói là rất hiếm trong Hoàng thất.

Triệu Phong nói lời thật, lực lượng mị thế của Cầm Vương Phi, khiến hắn càng nhìn càng cảm thấy trong lòng tươi đẹp.

Thế gian này, có ai không hướng tới cái đẹp, truy cầu cái đẹp?

Mà vẻ mị hoặc của Cầm Vương Phi, chính là loại thẩm mỹ theo đuổi vô hạn.

Nếu từ góc độ này mà xét, có lẽ Mị đạo chính thức cũng không phải là tà môn dâm đạo trong mắt thế nhân.

Rẹt...

Bức rèm che mở ra, kiểu nhan tuyệt mỹ quốc sắc thiên hương của Cầm Vương Phi liền đập vào mắt Triệu Phong, một mùi hương thơm ngát sâu kín truyền đến.

Thấy hay thì nhấn chia sẻ nha, cám ơn.

Chương 307: Tính toán trăm năm trước

- Từ thành Hồng Hồ đào hôn đến nơi này là vì ngươi muốn gặp ta sao?

Cầm Vương Phi tựa cười mà không phải cười, kiều nhan tuyệt mỹ như ngọc, gần trong gang tấc, mỗi một cái hô hấp, mãi một động tác hay thần thái đều mang theo mị hoặc, điên đảo chúng sinh đến cực hạn.

Chóp mũi nhiều lần ngửi thấy mùi hương thơm mát giống như chất xúc tác, khiến cho ánh mắt Triệu Phong có chút trì trệ.

Lúc này, Cầm Vương Phi giống như một khối nam châm khác phái, bất luận là nam tử gì cũng đều không nhịn được mà bị hấp dẫn lôi kéo.

Đồng tử trong mắt trái của Triệu Phong bỗng nhiên nổi lên một tia lam nhạt, sau đó toàn bộ đồng tử bên mắt trái đều chuyển hóa thành màu lam nhạt tĩnh mịch.

- Ngươi đoán được sao?

Trong lòng Triệu Phong lạnh lẽo, khẽ hít vào một hơi.

Mặc dù Cầm Vượng Phi đang thăm dò, còn thông qua mị thuật hỗ trợ, nhưng tóm lại là nàng đã thành công rồi.

Lời nói vừa rồi, chính là một câu điểm trúng chỗ hiểm của Triệu

Phong.

Thủ đoạn mị thế của Cầm Vương Phi, khiến cho Triệu Phong bị ép phải mở ra Thần Linh nhãn, bộc lộ thân phận.

- Ha hạ, ngươi quả nhiên là Triệu Phong, kẻ đã làm thành Hồng Hồ náo loạn đến nghiêng trời lệch đất, hôm nay lại đến Vương Đô này, chẳng lẽ ngươi cho rằng ta dễ bị ức hiếp như Liễu Cầm Tâm sao?

Cầm Vương Phi mỉm cười tự nhiên, nửa giận nửa vui hỏi, lại có vài phần ngây thơ lãng mạn như thiếu nữ.

Triệu Phong âm thầm đề phòng, Cầm Vương Phi này quả thật là nữ tử có dung nhan khí khái tập hơn của hàng vạn người, đôi lúc thì cao quý thanh khiết, khi thì vũ mị thanh nhu.

- Vương phi đại nhân, ngài sẽ không giao ta cho Hồng Hồ Thành chủ chứ?

Triệu Phong cố ý bày ra vẻ mặt cầu xin, thử thăm dò.

Theo như tin tức Thiết Huyết Giáo truyền đến, Hoàng thất và Hồng Hồ Thành chủ đã đạt thành hiệp nghị, truy nã tên con rể đào hôn là Triệu Phong.

Mà Cầm Vương Phi, lại là nhân vật đại biểu cho Hoàng thất.

Bây giờ, nàng đã khám phá ra thân phận của Triệu Phong, không biết chờ đợi Triệu Phong tiếp theo sẽ là gì.

Có thể khẳng định, nếu như Cầm Vương Phi ra tay, Triệu Phong chỉ có nước thúc thủ chịu trói mà thôi.

Sau khi mở Thần Linh nhãn ra, Triệu Phong đại khái đã thăm dò được cấp độ thực lực của Cầm Vương Phi, tu vi của nàng đã đạt tới Chân Chủ cấp.

Cầm Vương Phi có thể đạt được uy vọng và địa vị ngày hôm nay trong Hoàng thất, bất kể là thực lực, mị thuật hay mưu kế, không có phương diện nào không phải là tuyệt đỉnh.

Thậm chí có lời đồn rằng, nàng một tay nắm giữ triều chính, quyền lực còn trên cả Quốc Quân.

Cầm Vương Phi cười khúc khích, dùng giọng điệu thân thiết trong veo nói:

- Hì hì, coi như số ngươi gặp may, quan hệ giữa ta và Hồng Hồ Thành chủ cũng không tốt lắm. Nói đi, ngươi không quản ngàn vạn dặm xa xôi, đào hôn đến Hoàng thất tìm bổn phi là có chuyện gì?

Dứt lời, nàng còn đưa tay đập lên vai Triệu Phong một cái, giống như nữ hài hàng xóm đùa giỡn.

Triệu Phong ngẩn người, Cầm Vương Phi này quả thật là phong tình vạn biến, chỉ là một nữ tử, nhưng lại có thể diễn hóa thành nữ nhân phong tình vạn chủng

Điều này khiến trong lòng hắn lập tức báo động

- Cầm Vương Phi này, chỉ dùng lực lượng một người lại có thể diễn hóa thành nữ tử phong tình vạn chủng Hơn nữa “hành động” còn liền mạch không kẽ hở. Nếu vậy thì e rằng nàng nói bất luận điều gì, cũng không thể tin tưởng hoàn toàn được.

Triệu Phong lập tức tỉnh táo, nhanh chóng phân tích.

Còn may là Thần Linh nhãn của Triệu Phong mới lột xác gần đây, khiến tâm tính của hắn càng lãnh đạm và lý trí hơn.

Cùng lúc đó...

Trong mắt phượng của Cầm Vương Phi xẹt qua một tia dị sắc, tâm tính và định lực của thiếu niên này quả thực đáng sợ, mình đã diễn hóa ra nhiễu loại nữ nhân phong tình, phát huy các vẻ tư thái đến cực hạn.

Thế gian này, bất luận là nam nhân nào cho dù la định lực có cường thịnh hơn nữa thì ít nhất cũng phải có một loại hình nữ nhân ưa thích. Ví dụ như ôn nhu hiền lành, thanh thuần rực rỡ, hoạt bát đáng yêu, đoan trang thánh khiết, cao quý ưu nhã,...

Thế nhưng Cầm Vương Phi đột nhiên phát hiện, Triệu Phong này quả thật không khác gì “đầu gỗ”.

Thủ đoạn mị thế của nàng từ trước tới nay đều thuận lợi, đây là lần đầu tiên gặp phải trở ngại mang tính đả kích như vậy.

Triệu Phong không nói gì, chỉ lặng lẽ giao tín vật của sư tôn cho Cầm Vương Phi.

Một nửa chiếc lược ngọc, một phong thơ.

Lúc bàn tay chạm tới nữa miếng lược ngọc đó, sắc mặt Cầm Vương Phi chợt đổi.

- Đây là...

Cầm Vương Phi nhất thời chìm vào trong hồi ức, trên kiều nhan nổi

lên một tia nhu tình thuần mỹ hiếm có của thiếu nữ, nhưng chỉ lóe lên rồi biến mất.

Triệu Phong khẽ giật mình, không ngờ lại chứng kiến được dáng vẻ “thất thố” như vậy từ trên người Cầm Vương Phi.

- Ngươi và Tư Đồ Mạt có quan hệ gì?

Cầm Vương Phi thu hồi lược ngọc, từ từ mở phong thư ra.

- Chính là gia sư!

Triệu Phong đáp.

Tư Đồ Mạt trong lời nói của Cầm Vương Phi, chính là Đại trưởng lão của Hiểu Nguyệt Tông

Cầm Vương Phi lặng lẽ đọc thư tín trong tay, ánh mắt ngẫu nhiên lóe lên một tia kinh ngạc.

Triệu Phong lẳng lặng chờ đợi.

Trong thư, tất nhiên có đủ loại giao phó của Đại trưởng lão.

- Hoành Vân Thập Tam Quốc, quá mức xa xôi. Huống chi, Thiên Bồng đại quốc hiện nay chia năm xẻ bảy, trừ phi đại quốc thống nhất thì mới có thể viện trợ Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Trên mặt Cầm Vương Phi lộ vẻ suy tư, nói:

- Sư tôn của ngươi cũng không ôm quá nhiều hi vọng có thể cứu vãn thế cục của Hoành Vân Thập Tam Quốc, nguyện vọng duy nhất của hắn là muốn ta an bài cho ngươi thật thích đáng

Cầm Vương Phi mỉm cười.

Phừng...

Ngọc thủ của nàng siết lại, phong thư hóa thành tro bụi.

Triệu Phong khẽ rùng mình, hoàn toàn không rõ suy nghĩ và ý đồ của Cầm Vương Phi. Nữ nhân trước mắt, có thể diễn hóa phong tình vạn chủng ai biết được đâu mới là suy nghĩ thực sự trong đầu nàng

Hơn nữa, Triệu Phong lại có một loại cảm giác không nỡ kỳ lạ.

- Ngươi đã là đệ tử quan môn của hắn, bổn phi sẽ không bạc đãi ngươi. Không bằng vậy đi, ta có thể thay Quốc Quân, thu ngươi làm nghĩa tử.

Cầm Vương Phi thong dong nói.

Triệu Phong như say mộng cảm giác hoàn toàn không thể theo kịp tiết tấu tư duy của đối phương

Đương nhiên, đối với người bình thường mà nói, có thể trở thành nghĩa tử của Quốc Quân và Cầm Vương Phi, đây chính là chuyện tốt cầu còn không được.

- Đa tạ hào ý của Vương phi. Triệu Phong trực tiếp cự tuyệt. Hắn có phụ có mẫu, đột nhiên xuất hiện nghĩa mẫu, cảm giác không được tốt lắm.

- Được rồi trước hết ngươi hãy ở lại Vương Đô. Sau khi ta trở về sẽ lập tức tìm Quốc Quân thương nghị, an bài ngươi thỏa đáng. Nếu như nguyện ý, ta có thể để cử ngươi gia nhập “Cầm Kiếm Cung”

thuộc Tam Tông...

Cầm Vương Phi mỉm cười.

Ngay lập tức, Cầm Vương Phi muốn chấm dứt “cuộc hẹn”.

Triệu Phong đột nhiên nhớ tới một chuyện khác.

- Vương phi đại nhân, còn một thứ mà có người muốn ta tự tay giao cho ngài.

Triệu Phong lấy ra một cánh sen bằng chất ngọc.

Trên thực tế. Cánh sen chất ngọc này chính là một phần dư ra của Tam Hoa Bảo Liên.

Di chúc mà Thủy Nguyệt đạo tặc lưu lại, cất giấu ở trong đó.

Nội dung di chúc chính là nhờ người mở ra Thủy Nguyệt bảo tàng đem cánh sen này giao cho Cầm Vương Phi.

Sau khi Triệu Phong luyện hóa Tam Hoa Bảo Liên, liền biết được tin tức trong đó.

- Ngươi...

Thanh âm của Cầm Vương Phi đột nhiên trợ nên run rẩy một cách kỳ lạ, kiều nhan và da thịt trắng như tuyết đột nhiên nổi lên một màu hồng đào kỳ dị.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Giữa mi tâm của cảm Vương Phi đột nhiên hiện lên một Liên Hoa ấn

ký màu đỏ nhạt.

Bỗng nhiên, Cầm Vương Phi trở nên mềm yếu vô lực, toàn thân và gương mặt đỏ hồng hơi thở như lan, giống như nữ nhân bị đắm chìm trong xuân ý nhu tình, không cách nào khống chế được dục tình.

- Đây... Đây là có chuyện gì?

Triệu Phong sợ đến ngây người.

Một nữ tử phong tình vô hạn, thiên kiều bá mị, lại không có chút năng lực phản kháng nào, ngọc thể mềm yếu run rẩy ở sát bên cạnh.

Huống chi đối tượng còn là Cầm Vương Phi, đệ nhất mỹ nữ của đại quốc.

Nếu đối lại là bất kỳ nam nhân bình thường nào, chỉ e đều không thể tự khống chế mà làm ra một vài chuyện không bằng cầm thú.

Triệu Phong chỉ cảm thấy cánh sen trên lòng bàn tay đột nhiên trở nên nóng hổi

Ngay sau đó, một luồng khí tức khô nóng lan truyền khắp toàn thân, cho đến khi nhấn chìm ý thức tinh thần của mình.

Đồng thời, Liên Hoa ấn ký màu hồng giữa mi tâm của Cầm Vương Phi càng trở nên tươi rói.

Tuyệt sắc phi tử đại thành Mị đạo này, toàn thân ửng hồng khô nóng, mắt phượng mê ly, kiệt lực giãy dụa.

Thế nhưng thân thể của nàng lại làm ra một vài động tác theo bản năng nhẹ nhàng thoát y, lộ ra phượng thể mềm mại, làn da trắng như

tuyết.

- Không tốt!

Triệu Phong gần như không thể nào điều khiển được dục tính, toàn thân khô nóng hạ thể cứng rắn như sắt, chỉ hận không thể lập tức nhào tới.

Vào thời khắc mấu chốt.

Không gian trong mắt trái của Triệu Phong, hàn đàm tĩnh mịch màu lam nhạt, đột nhiên nổi lên một tia băng lam.

Thoáng chốc.

Tinh thần ý chí của Triệu Phong trở nên lạnh lẽo như băng rốt cuộc cũng khắc chế được thân thể.

- Tên Thủy Nguyệt đạo tặc này, không ngờ lại có tính toán như vậy.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong nhanh chóng suy tư.

Cánh sen trong tay hắn có liên hệ cực kỳ vi diệu với Liên Hoa ấn ký màu hồng trước mi tâm của Cầm Vương Phi.

Thông qua cánh sen này, nó có thể điều khiển được ham muốn của Cầm Vương Phi, thậm chí khiến cho đối phương nổi lên dục vọng không thể kiềm chế.

Điều này nói rõ, trăm năm trước, Thủy Nguyệt đạo tặc và Cầm Vương Phi đọ sức, cũng không phải là Cầm Vương Phi toàn thắng...

Mặc dù Thủy Nguyệt đạo tặc thất bại, nhưng lại thong qua bí pháp

bên trong Huyền Hoa bảo điển, lưu lại hậu chiêu trên người Cầm Vương Phi.

Sau này, chỉ cần có người đạt được Thủy Nguyệt bảo tàng lấy cánh sen ra là có thể tùy ý khinh nhờn Cầm Vương Phi, thậm chí khiến nàng trở thành nô dịch.

Đáng sợ!

Tính toán thật đáng sợ!

Tính toán từ cả trăm năm trước.

Trong lòng Triệu Phong đột nhiên phát lạnh.

Thủy Nguyệt đạo tặc có thể tính toán được như vậy, xem ra Cầm Vương Phi đã từng đánh bại hắn cũng tuyệt không phải loại người lương thiện gì.

Lúc Triệu Phong đang nghĩ thông suốt mọi chuyện thì Cầm Vương Phi đột nhiên dựa vào ý chí cường đại, miễn cưỡng khắc chế Liên Hoa ấn ký màu hồng trên trán.

- Người đâu, giết chết hắn!

Trên mặt Cầm Vương Phi đột nhiên phủ một tầng băng lạnh, quát lên một tiếng.

Thế nhưng đây đã là cực hạn của nàng toàn thân nàng đã mềm yếu vô lực, không cách nào ra tay được.

Mặc dù Thủy Nguyệt đạo tặc đã thành công tính kế Cầm Vương Phi, nhưng đối phương cũng có tiến bộ, đã tấn chức Chân Chủ cấp rồi.

- Cầm Tâm tỷ tỷ!

Nữ tử bích y ở ngoài cửa kinh hô một tiếng, xông vào phòng

Một màn trước mắt khiến cho hoa dung nàng thất sắc, gần như ngốc trệ.

Cầm Vương Phi hoàn mỹ trong suy nghĩ của nàng không ngờ lại ở trước mặt một thiếu niên, quần áo nửa che nửa hở, bộ dạng và vẻ mặt giống như không khống chế được tình dục.

- Giết chết hắn!

Trên mặt Cầm Vương Phi tràn đầy hàn ý và sát khí, trong mắt phương gần như lộ ra sát cơ.

Loại sát cơ này, tuyệt đối phải chỉ vì cánh sen trong tay Triệu Phong mà là sát cơ đã chuẩn bị từ lâu!

- Tiểu tử tà dâm, không ngờ dám tính toán với Vương phi đại nhân, chết đi cho ta!

Nữ tử bích y tức giận mắng một tiếng, Chân Linh khí phá thể mà ra, từng đạo quang xà bích sắc quấn về phía Triệu Phong

Nữ tử bích y xông vào khiến cho cầm Vượng Phi hơi thả lỏng một hơi, hiển nhiên tin rằng nha hoàn thiếp thân của mình có thể giết chết kẻ này.

Điện Chi Hoàn Ba!

Quanh người Triệu Phong chập chờn một tầng sóng điện thanh sắc,

kém theo đó là tiếng sấm cuồn cuộn, mạnh mẽ đột phá công kích của nữ tử bích y.

Điện Chi Hoàn Ba chính là phiên bản gia cường của Điện Chi Hoàn, khiến cho vòng điện được tăng thêm một tầng sóng điện, có thể di động trong lúc thi triển, những nơi đi qua, lôi điện sẽ bùng phật, quấn lấy kẻ địch, nhẹ thì khiến đối phương tê dại mất đi chiến lực, nặng thì có thể trực tiếp hóa thành than.

Không tốt!

Nữ tử bích y vì bảo hộ Cầm Vương Phi mềm nhũn vô lực, cho nên đành phải triệt hồi một phần lực lượng, chuyển công thành thủ.

Ầm ầm!

Lực lượng giao phong cấp bậc Chân Linh cảnh, khiến cho tòa lầu các lập tức chia năm xẻ bảy, bụi bặm bay đầy trời.

Cầm Vương Phi và nữ tử bích y đồng loạt biến sắc, trơ mắt nhìn Triệu Phong xông ra khỏi lầu các.

Hai người hiển nhiên không ngờ, Triệu Phong lại có chiến lực cường đại như vậy, chính diện đột phá được sự chặn giết của cường giả Chân Linh cảnh.

Nữ tử bích y lộ vẻ tức vì vừa rồi nàng sợ làm bị thương Vương Phi nên gò bó, không thể tung ra hết sức.

Chương 308: Thái thượng trưởng lão

Đối mặt với sự phản công của nữ tư bích y Triệu Phong không chút kinh hoàng, bỗng nhiên thúc dục lực lượng huyết mạch, lực lượng lôi điện tăng vọt, hình thành một lớp sóng điện màu xanh mãnh liệt, bốn phía lập tức xuất hiện từng mảng đất cháy đen.

Lực lượng của Điện Chi Hoàn Ba mang theo tiếng vang như sẩm sét, ẩn chứa lực lượng lôi điện cường đại, thậm chí có thể khiến cho thân thể cường giả Chân Nhân Cấp cứng đờ, tốc độ bị trì hoãn.

Hơn nữa, Triệu Phong còn có được Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc trợ giúp, không cần quá lo lắng việc Chân Linh tiêu hao.

- Dâm tặc vô sỉ!

Nữ tử bích y bị công kích của Triệu Phong ngăn cản, quan trọng hơn là, lực lượng Điện Chi Hoàn Ba trùng kích mang tính phạm vi, còn có thể ảnh hưởng tới Cầm Vương Phi ở phía sau.

- Cầm Vương Phi! Cánh hoa này là di vật mà Thủy Nguyệt đạo tặc lưu lại, cũng không phải bổn ý của ta, ngươi cần gì phải cố tình giết ta như vậy?

Sắc mặt Triệu Phong trở nên nghiêm túc.

Dựa theo cách nói của Đại trưởng lão, ông ta và người nhận thư có giao tình nhất định.

Nhưng dù vậy, không hiểu tại sao Cầm Vương Phi lại đột nhiên sinh ra sát ý mãnh liệt như vậy.

- Người đâu, giết chết hắn!

Vẻ mặt Cầm Vương Phi lộ ra hàn ý sát khí, căn bản không nghe giải thích, trong mắt phượng của nàng lộ ra sát cơ mãnh liệt, giống như thực chất.

Nếu không phải bị cánh sen ngọc trong tay Triệu Phong ảnh hưởng, với thực lực Chân Chủ cấp của nàng, chỉ e đã xông lên xé nát Triệu Phong rồi.

Ý niệm trong đầu Triệu Phong nhanh chóng xoay chuyển.

Chỉ có hai tình huống

Thứ nhất, Cầm Vương Phi không nể tình cũ, vì đủ loại nguyên nhãn nên muốn giết Triệu Phong

Thứ hai, Cầm Vương Phi này không phải là người mà hắn muốn tìm.

Bắt kể là loại tình huống nào thì thế cục cũng vô cùng bất ổn đối với Triệu Phong

Động tĩnh bên này rất nhanh kinh động đến những người khác trong Yên Thủy Các.

- Nơi này không nên ở lâu.

Âm Ảnh Phi Phong sau lưng Triệu Phong rung lên, thân hình trở nên ảm đạm, mang theo một đạo điện minh mở ảo, bỏ chạy về phía rừng

cây phía xa.

- Bích Nhi, phải giết chết hắn! Truyền lệnh xuống Triệu Phong dâm tặc có ý đồ phi lễ bổn Vương phi, lệnh truy nã khắp toàn bộ đại quốc!

Cầm Vương Phi quát lạnh một tiếng.

- Vâng Vương phi!

Nữ tử bích y hóa thành một đạo bích ảnh, nhanh chóng đuổi theo Triệu Phong

Nhưng nào có thể đoán được, giác quan của Triệu Phọng vô cùng cường đại, sau khi nghe thấy Cầm Vương Phi hạ lệnh, vẻ mặt hắn bỗng nhiên trầm xuống bỗng nhiên thu tay:

- Hay cho Cầm Vương Phi ngươi! Ta kính ngươi là trưởng bối, dù ngươi trúng phải tặc chiêu của Thủy Nguyệt đạo tặc. Cũng không động vào ngươi chút nào, vậy mà ngươi lại đối đãi với ta như thế.

Trên thực tế, Triệu Phong có thể làm đến mức này đã không dễ dàng rồi.

- Tiểu tử, phi lễ Vương phi, còn không chịu chết!

Nữ tử bích y nghiêm túc chấp hành mệnh lệnh của Cầm Vương Phi, không phải bắt giữ, mà là giết chết ngay tại chỗ.

Hừ!

Thận hình Triệu Phong ở nguyên vị trí cũ, đầu tóc màu lam nhạt như mộng như ảo, tung bay phất phới.

Con ngươi tĩnh mịch màu lam nhạt giống như hàn đàm, ngưng tụ nhìn về phía nữ tử bích y.

Thoáng chốc, một luồng hàn ý hu vô thầm thâu vào tinh thần.

- Bích Nhi! Đừng nhìn vào mắt của hắn.

Cầm Vương Phi kiến thức phi phàm, lập tức nhắc nhở.

Đồng tử tinh thần thuật của Triệu Phong chỉ cần tinh thần nguyên cường đại là có thể thi triển.

Mà trong Thần Linh nhãn lại ẩn chứa tinh thần nguyên cường đại, có thể tăng phúc uy năng công kích của tinh thần.

Điều này cũng có nghĩa là, dưới tình huống cùng cảnh giới, không người nào có thể ngăn được một cái liếc mắt của hắn.

Nếu như đối thủ tránh khỏi ánh mắt của Triệu Phong, uy lực sẽ suy yếu đi hơn bốn thành.

Thế nhưng, Cầm Vương Phi nhắc nhở đã muộn.

Thân hình mềm mại của nữ tử bích y run lên, đã đối diện với ánh mắt của Triệu Phong vài nhịp hô hấp.

Bịch!

Toàn thân nữ tử bích y ướt sũng mồ hội lạnh, gân cốt kiệt quệ, trên mặt tràn đầy sỉ nhục và sợ hãi, té ngã trên đất, cũng giống như Cầm Vương Phi, không thể động đậy.

Một màn như vậy khiến cho vẻ mặt cua Cầm Vương Phi thoáng

ngưng trệ.

Đồng thời, Thần Linh nhãn của Triệu Phong dường như có cảm ứng, lập tức nhìn về phía hướng khác.

- Một Chân Huyền cấp, hai Chân Huyền cấp, tiếp đó càng có nhiều cường giả lục tục kéo tới...

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Hắn biết rằng, mình đã không còn đường lui nữa.

Nếu như chỉ là một hai Chân Nhân cấp, hắn còn có thể không úy kỵ, nhưng nếu có cường giả Chân Huyền cấp, bất luận là tốc độ hay thực lực, đều vượt qua cực hạn hắn có thể ứng phó.

Vụt!

Hắn một là không làm, hai là phải làm cho tới cùng, thân hình chợt nhoáng lên, không lùi mà tiến, lao về phía Cầm Vương Phi.

- Ngươi...

Thân thể mềm mại của Cầm Vương Phi tê dại, mặt đỏ như hoa đào, toàn thân nổi lên một rặng mây đỏ, không điều khiển được bản thân.

Lúc này, tinh thần của nữ tử bích y đã suy yếu, khó có thể chống đỡ thân thể, chỉ có thể trơ mắt nhìn Triệu Phong tiếp cận Cầm Vương Phi.

Cầm Vương Phi âm thầm thúc dục Chân Linh khí trong thể nội, mặc dù nàng đã trúng phải ám chiêu của Thủy Nguyệt đạo tặc, nhưng dù sao cũng có tu vi Chân Chủ cấp, có thể miễn cưỡng tích súc được

một chút Chân Linh khí, chỉ cần Triệu Phong đến gần là nàng sẽ có hi vọng nhất cử đánh chết hắn.

Một ít Chân Linh khí của Chân Chủ cấp, tuyệt đối có thể tạo thành áp chế đối với Chân Nhân Cấp, huống chi Triệu Phong còn chưa đạt tới tu vi Chân Linh cảnh.

Nào ngờ, tất cả động cơ của nàng đều bị Triệu Phong khống chế.

Vụt...

Triệu Phong rút ra cái “đai lưng” ám ngân không chút thu hút ở bên hông hóa thành một sợi roi ám ngân huyết văn, như có linh tính, tự động trói chặt Cầm Vương Phi.

Trong Thủy Nguyệt bảo tàng giá trị của “Huyền Xà Huyết Tiên” tiếp cận với Thủy Nguyệt Tứ Bảo, uy lực của nó không tầm thường, sở trường vây khốn, trói chặt, có thể thông qua hấp thụ huyết dịch cường đại của sinh linh mà đề thăng uy lực phẩm chất của mình.

Phốc...

Cầm Vương Phi bị Huyền Xà Huyết Tiên trói chặt, lực lượng máu huyết đang dần bị hao tổn.

Còn may là tu vi của nàng tương đối cao. Nếu đổi lại là Thoát Phàm Cảnh bình thường chỉ trong thời gian một hai nhịp hô hấp. Nàng đã bị hút sạch máu huyết mà chết.

Cứ như vậy, chút ít Chân Bính khí mà nàng phải vất vả lắm mới tích súc được lập tức bị đánh tan.

Lúc Triệu Phong đến gần. Cánh sen ngọc chất trong tay hắn càng

phát ra hơi nóng thì ấn ký màu hồng giữa mi tâm của Cầm Vương Phi cũng trở nên rực rỡ ướt át.

Lực lượng khí tức của cánh sen chất ngọc này cũng ảnh hưởng tới Triệu Phong

- Coi chừng nàng!

Triệu Phong phảng phất như nói với không khí.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu xuất hiện, nhảy lên vai Cầm Vương Phi, phụ trách khống chế Huyền Xà Huyết Tiên.

Ô... Ô... Ô... N... G

Dưới chân Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một cái đài hoa ba màu, cưỡng ép Cầm Vương Phi bước lên, sau đó hướng ra khỏi Quốc Đô Thiên Bồng bỏ chạy.

Cùng lúc đó, vài âm thanh xé gió truyền đến.

Một vị cường giả Chân Huyền cấp và hai vị cường giả Chân Nhân cấp, đang đuổi tới gần.

- Ai dám tới gần, ta sẽ giết nàng!

Sắc mặt Triệu Phong trở nên đạm mạc, mắt trái màu lam có vài phần tĩnh mịch.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu liên tục gật đầu, khống chế Huyết Xà Huyết Tiên thít lại càng chặt hơn. Đổi với các loại hành vi lừa gạt hãm hại, nó càng thuần thục hơn.

Cổ tay trắng như tuyệt ngọc của Cầm Vương Phi liền xuất hiện một vết ngấn, vô cùng khó chịu.

- Dừng tay!

Mấy tên cao nhân Chân Linh cảnh vừa đến gần, lập tức biến sắc.

Một màn trước mắt khiến cho bọn hắn kinh hãi đến thất thố.

Váy áo trên người Cầm Vương Phi nửa che nửa hở, khuôn mặt như hồng đào. Nha hoàn Bích Nhi của nàng ở bên cạnh thì mồ hôi lạnh đầm đìa, mềm yếu ngã trên đất, khó có thể nhúc nhích

Một màn này không khỏi khiến người khác mơ màng liên tưởng đủ chuyện.

Mọi người không dám đến quá gần Triệu Phong chỉ có thể giữ một khoảng cách.

Tam Hoa Bảo Liên dưới chân Triệu Phong tốc độ cực nhanh, dưới tình huống toàn lực thúc dục, so với Chân Nhân cấp bình thường còn nhanh hơn một phần.

- Nhanh thông báo cho Hoàng thất!

- Bẩm báo Quốc Quân, có người cưỡng ép Vương phi, nghe đồn chính là truyền nhân của Thủy Nguyệt đạo tặc báo thù.

Một đám tin tức truyền đi trong hư không

Chỉ ngắn ngủi trong thời gian uống cạn chung trà, thủ đô đã chấn động

Bởi vì Thăng Long đấu giá hội tổ chức, cho nên Vương Đô hôm nay có nhiều cao nhân Chân Linh cảnh hơn bình thường rất nhiều.

- Trời đất, có phải ta nhìn lầm không không ngờ lại có người dám cưỡng ép Vương phi!

- Tam Hoa Bảo Liên, e rằng hắn chính là truyền nhân của Thủy Nguyệt đạo tặc, không nên tới gần, coi chừng bị độc tán nhuyễn hương ảnh hưởng.

Trên không trung một vài cao nhân Chân Linh cảnh đều khiếp sợ đến líu lưỡi.

Thủy Nguyệt đạo tặc trăm năm trước, uy danh đã vang dội, độc thuật nhuyễn hương của hắn có thể giết người trọng vô hình, một vài cường giả cấp bậc Chân Linh cảnh cũng bỏ mạng dưới Chân Chủ cấp, có thể nói là vô địch.

Triệu Phong cưỡng ép Cầm Vương Phi, xuyên qua tưởng thành của Vương Đô.

Mà đúng lúc này...

Một luồng uy lực Chân Linh mênh mông cuồn cuộn lan tỏa khắp không trung

Hư không trên đình đầu, phảng phất như có lôi điện nổ vang nguyên khí thiên địa dao động dị thường

- Tiểu bối vô tri, còn không thúc thủ chịu trói!

Một âm thanh lạnh lẽo, giống như sấm sét vang lên giữa trời quang, hư không trên đỉnh đầu chấn động giống như pháp lệnh của thiên thần.

Chân Chủ cấp!

Giờ khắc này, xung quanh tường thành, vô số cường giả đều ngưng thở, hãi hung khiếp vía.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong liền phát hiện vô số nguyên khí trong thiên địa đang lưu động hội tụ.

- Chân Chủ cấp! Không đúng chỉ e là nửa bước Đan Nguyên cảnh.

Hắn hít sâu một hơi, ánh mắt quét qua bốn phương tám hướng, nhưng không hề phát hiện bóng dáng người nào.

Càng là thời khắc mấu chốt, Thần Linh nhãn của Triệu Phong nhảy lên càng dồn dập.

Mắt trái của hắn xuyên thấu hư không gần trăm vạn dặm, đại khái đoán được người lên tiếng vẫn còn cách mình một khoảng

- Ai đến gần phạm vi 50 dặm, ta sẽ lập tức giết chết nàng hoặc là trước mặt công chúng làm những chuyện không bằng cầm thú...

Sắc mặt Triệu Phong trở nên lạnh lẽo, tạm thời mặc kệ uy năng to lớn trong hư không ép tới.

- Toàn bộ lui ra!

Cầm Vương Phi rốt cuộc cũng thất sắc.

Nàng xuất thân Mị đạo, nếu như thanh danh bị hủy hoại triệt để, như vậy căn cơ đã xây dựng cả trăm năm qua tại Hoàng thất sẽ biến mất không còn lại chút gì,

Huống chi, người trong Hoàng thất còn ước gì có thể dồn nàng vào chỗ chết.

Nhất thời, phạm vi 50 dặm của Triệu Phong toàn bộ thế lực của Hoàng thất đều bị quét sạch.

Cao tầng trong Hoàng thất, Quốc Quân, trưởng lão, Tể Tướng... Lần lượt đuổi tới.

Giờ khắc này, trên dưới toàn bộ Quốc Đô Thiên Bồng đều chấn động

- Không nên làm tổn hại Cầm Tâm

Thiên Bồng Quốc Quân là một trung niên tóc xù khôi ngô cường tráng nhìn Triệu Phong cưỡng ép Cầm Vương Phi, trong lòng đau đớn vô cùng, lập tức hạ lệnh đuổi sạch những người tiếp cận Triệu Phong

Thần Linh nhãn của Triệu Phong quét nhìn khắp phạm vi năm mươi dặm, sắc mặt trầm xuống:

- Góc Đông Bắc, trên đại thụ có một người. Giữa tầng mây có hai người. Giữa sông có bốn người...

Những mục tiêu hắn nhìn trúng ít nhất tu vi đã ngoài nửa bước Chân Linh cảnh.

Hắn vừa mở miệng, nội bộ Hoàng thất lập tức giật mình.

Cho dù bọn hắn bề ngoài đã triệt để thu hồi truy binh, nhưng tự nhiên vẫn âm thầm phái người nghĩ cách cứu viện.

Nhưng nào ngờ, mắt Triệu Phong lại sáng như đuốc, trong phạm vi 50 dặm, đừng nói là một người, cho dù là một con muỗi, hắn cũng có thể nhìn thấy rõ.

- Huyết mạch đồng tử của kẻ này thật đáng sợ, triệt hồi những người trong bóng tối đi.

Thiên Bồng Quốc Quân lộ vẻ bất đắc dĩ.

Đám trưởng lão và Tể Tướng hai mặt nhìn nhau, không biết làm gì,

Uy vọng địa vị của Cầm Vương Phi trong Hoàng thất khá cao, hơn nữa Thiên Bồng Quốc Quân còn si mê nàng tới cực điểm.

Có ai ngờ được, một thiếu niên không đến Chân Nhân cấp như Triệu Phong lại có thể một tay cưỡng ép được Cầm Vương Phi.

Nên biết rằng tu vi thực sự của Cầm Vương Phi đã cao tới Chân Chủ cấp, mặc dù chỉ tu hành Mị đạo, không am hiểu chiến đấu, nhưng dù vậy vẫn có thể đánh bại tất cả những tồn tại dưới Chân Linh cảnh. Năm đó, ngay cả Thủy Nguyệt đạo tặc cũng bại trong tay nàng

Càng đáng sợ hơn là huyết mạch đồng tử của hắn, có thể nhìn xuyên thấu hư không hết thảy âm mưu đều không có chỗ lần trốn

Ô... Ô... Ô... N... G

Đúng lúc này, nguyên khí trong thiên địa đột nhiên kịch liệt dao động

hội tụ lại một chỗ, uy năng Chân Linh bị thúc đây lên tới cực hạn, gần như đạt tới mức khiến thiên địa rung chuyển.

Một luồng khí tức từ trên ép xuống, duy ngã độc tôn, thời khắc nó hàng lâm, phảng phất khiến vạn vật phủ phục.

- Thái Thượng Trưởng lão!

Người trong Hoàng thất cùng vội vàng hành lễ, cung kính như thần mình.

Chương 309: Chế hành

- Thái Thượng Trưởng lão!

Trong ánh mắt của Cầm Vương phi xẹt qua một tia mừng rỡ. Với thực lực cấp bậc Nửa bước Tôn Giả của Thái Thượng Trưởng lão, cho dù là cách không mấy chục dặm, nhưng vẫn có đủ các loại thủ đoạn huyền diệu, có thể giải cứu được mình.

Thậm chí lão nhân gia ngài còn có thể chỉ cần một ý niệm, liền khiến cho một cường giả Chân Nhân Cấp bình thường tâm thần vỡ tan, thúc thủ chịu trói nữa!

Giờ phút này, uy áp Nửa bước Đan Nguyên Cảnh mênh mông cuồn cuộn tràn ngập khắp hư không phạm vi cả trăm dặm xung quanh, nguyên khí thiên địa với mức độ có thể cảm giác được không ngừng lưu động hội tụ lại, hơn nữa lại còn sản sinh ra vô số uy thế thiên tượng nữa!

Bên trên tường thành, chẳng biết từ khi nào đã xuất hiện một vị lão giả tang thương tay cầm long trượng cổ mộc, trên mặt tràn đầy nếp nhăn, tướng mạo lạnh lùng.

- Bái kiến Thái Thượng Trưởng lão!

- Bái kiến Trưởng lão Long Mộc!

Tất cả các cường giả Chân Linh Cảnh có mặt ở nơi này, bao gồm cả Quốc quân Thiên Bồng cũng đều cung kính hành lễ, khiêm nhượng vô cùng.

Hoàng thất Thiên Bồng ở tại Bắc Đại lục này, có thể nói là đã truyền thừa cả vạn năm qua, trên danh nghĩa là thế lực hiệu lệnh thiên hạ, tự nhiên là có cường giả cái thế có thể uy hiếp bát phương.

Thái Thượng Trưởng lão Long Mộc này, chính là một loại cường giả như vậy!

- Thái Thượng Trưởng lão, chỉ cần ngài ra tay, tên tiểu tử kia khẳng định sẽ không còn lực phảng kháng!

Vẻ mặt Quốc quân Thiên Bồng tha thiết nói.

Không ai dám hoài nghi thực lực của Thái Thượng Trưởng lão cả!

- Huyết mạch nhãn đồng của tiểu tử này thật không đơn giản! Áp bách trên phương diện tinh thần căn bản không làm gì được hắn cả! Không chỉ vậy, con mèo Linh sủng của hắn, cũng có chút bất phàm…

Trưởng lão Long Mộc khẽ nheo mắt lại, giương mắt nhìn về phía xa xa, cũng không xám khinh thường vọng động.

Địa vị và lực ảnh hưởng của Cầm Vương phi ở trong Hoàng thất tuyệt đối có thể nằm trong ba người đứng đầu, bản thân tu vi lại cao tới Chân Chủ Cấp! Một cường giả như vậy, toàn bộ Hoàng thất cũng không có được bao nhiêu người.

Quan trọng hơn chính là, Cầm Vương phi chính là cầu nối giữa Hoàng thất và Liễu Tộc!

Tổng hệ Liễu Tộc sở dĩ chấp nhận phụ tá Hoàng thất, trong đó cũng nhờ có công lao và lực ảnh hưởng không nhỏ của Cầm Vương phi! Nếu như mất đi sự ủng hộ của Liễu Tộc, uy nghiêm và lực ảnh

hưởng của Hoàng thất tuyệt đối sẽ giảm xuống một khoảng lớn, thậm chí còn có khả năng bị Thiết Huyết Giáo áp chế nữa.

o0o

Cách đó mấy chục dặm…

Đối diện với nguy cơ trước giờ chưa từng có, Triệu Phong cũng không có quá nhiều kinh hoảng.

Tiểu Tặc Miêu tay mèo ghìm chặt Huyền Xà Huyết Tiên, gắt gao khống chế Cầm Vương phi, uy áp của Nửa bước Đan Nguyên Cảnh đối với nó căn bản cũng không tạo thành ảnh hưởng gì đáng kể.

- Meo meo!

Trên mặt Tiểu Tặc Miêu thậm chí còn nhe răng bĩu môi, hướng về phía đám người Hoàng thất làm ra một cái mặt quỷ nữa.

Những động tác này của nó, tự nhiên là không tránh thoát khỏi ánh mắt cường đại của Thái Thượng Trưởng lão Long Mộc!

Mà vẻ mặt trấn định, bình tĩnh của Triệu Phong, cũng hoàn toàn rơi vào trong cảm quan linh thức của Trưởng lão Long Mộc.

- Tiểu tử kia, mau thả Vương phi ra, chủ động bó tay chịu trói, ngươi còn có hy vọng sống sót!

Thanh âm của Trưởng lão Long Mộc lạnh lẽo bàng bạc, giống như pháp lệnh của Thần linh, khiến cho tâm thần người khác chấn động, tinh thần gần như muốn hỏng mất. Dường như chỉ cần có gan làm trái lại, tuyệt đối sẽ lâm vào cảnh vạn kiếp bất phục.

Bên trong mắt trái lam nhạt sâu thẳm của Triệu Phong, phiếm động một tầng hàn quang băng lam sắc, tâm thần thoáng nháy lên một cái, liền ổn định như bàn thạch.

Trong không gian mắt trái của hắn, cái hàn đàm băng u lam nhạt kia, cũng chỉ là nổi lên một tia gợn sóng nho nhỏ mà thôi.

Nội tình chân chính của tinh thần nguyên xuất phát từ Thần Linh Nhãn chính là sâu không thể lường, nhưng mà đại bộ phận lực lượng thì Triệu Phong vẫn chưa thể chủ động vận dụng được mà thôi.

Thế nhưng như vậy cũng đã có thể khiến cho Triệu Phong dưới một loại trạng thái bị động, đối với những uy hiếp từ công kích phương diện tinh thần, giảm xuống đến trình độ thấp nhất, thậm chí là hoàn toàn miễn dịch nữa.

Luận đơn đả độc đấu, Trưởng lão Long Mộc trong nháy mắt đã có thể diệt sát được Triệu Phong, nhưng uy thế về mặt tinh thần của lão, còn chưa đủ cường đại đến mức có thể khiến cho Triệu Phong trực tiếp bó tay chịu trói như vậy.

- Tình huống dường như không đơn giản như vậy! Nếu như chỉ có một mình tên tiểu tử này, ta còn có rất nhiều thủ đoạn để hạ sát hắn!

Ánh mắt Trưởng lão Long Mộc lóe lên, nhìn chằm chằm về phía xa, sắc mặt hơi có chút ngưng trọng.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong xuyên thấu khoảng cách mấy chục dặm hư không, nắm rõ ràng mọi động thái trên tường thành.

Bên trên Tam Hoa Bảo Liên, Cầm Vương phi toàn thân mềm yếu vô lực, sắc mặt đỏ hồng, hô hấp dần dần khôi phục lại bình thường.

Nàng chung quy vẫn là Đại năng Chân Chủ Cấp, dần dần có thể ngăn chặn được ấn ký màu hồng phấn trên mi tâm của mình.

- Huyền Hoa Đào Ấn chuyên khắc chế nữ nhân, chính là một loại bí thuật tối cao bên trong Huyền Hoa Bảo Điển! Chẳng qua, Thủy Nguyệt đại đạo kia vẫn là đã xem nhẹ sự tiến bộ của ta!

Cầm Vương phi bất động thanh sắc.

Nàng đang chờ đợi thân thể mình dần dần thích ứng với lực lượng của Huyền Hoa Đào Ấn này, chỉ cần có thể khôi phục lại được một thành Chân Linh khí liền có thể phản kích.

Nhưng mà áp lực Cầm Vương phi đang phải đối mặt cũng không chỉ có như vậy. Huyền Xà Huyết Tiên mà Tiểu Tặc Miêu đang cầm, quấn lấy thân thể Cầm Vương phi, thong thả hấp thu tinh huyết của nàng.

Đủ các loại nhân tố đều hạn chế sự khôi phục sức khỏe của Cầm Vương phi!

- Triệu Phong, ngươi có hứng thú nghe ta kể một câu chuyện xưa hay không? Chẳng phải ngươi nghĩ mãi cũng không hiểu nổi, vì cái gì mà ta lại cố tình muốn giết ngươi sao?

Khuôn mặt khuynh quốc khuynh thành của Cầm Vương phi lúc này ửng đỏ một màu hồng phấn mê người, xinh đẹp đến kinh tâm động phách.

Cho dù là Triệu Phong, trong lòng cũng không khỏi có chút tâm động.

Mặc dù là Thần Linh Nhãn khiến cho phương diện tình cảm của hắn bình tĩnh đến mức gần như là lý trí, nhưng mà sự hâm mộ đối với cái đẹp vẫn luôn là bản năng của mỗi người.

- Được thôi!

Triệu Phong cũng có chút hứng thú, gật đầu đồng ý.

Tình huống Cầm Vương phi đang dần dần thích ứng với Huyền Hoa Đào Ấn, Triệu Phong cũng có thể cảm nhận được đôi chút.

- Trước đây có một vị Đại trí giả, thu nhận ba nàng nữ đệ tử! Đại đệ tử lựa chọn truyền thừa Mệnh đạo, nhị đệ tử lựa chọn truyền thừa Mị đạo, tam đệ tử lựa chọn truyền thừa Nhạc đạo! Thời điểm ban đầu, cả ba nàng đệ tử đều thân thiết như chị em, vô cùng hồn nhiên ngây thơ. Đến lúc mỗi người bước vào độ tuổi trưởng thành, thì mỗi người liền đi lên con đường nhân sinh bất đồng nhau!

Sắc mặt Cầm Vương phi như lâm vào ký ức năm xưa, trên khuôn mặt mị hoặc vô tận lộ ra vài phần ngây thơ hồn nhiên cực kỳ hiếm thấy.

Bởi vì khoảng cách quá xa xôi, cho nên đối thoại giữa Triệu Phong và Cầm Vương phi, ngoại trừ Trưởng lão Long Mộc ra, gần như không ai nghe thấy cả.

- Câu chuyện xưa này, ta đại khái đã từng nghe nói qua!

Triệu Phong khẽ gật đầu.

- Vị Đại trí giả kia tiến hành chế định ra ba kế hoạch truyền thừa hoàn toàn bất đồng nhau cho mỗi một nàng nữ đệ tử. Ngài phân biệt dẫn theo các nàng dạo chơi khắp nơi trên Đại lục! Một nữ đệ tử trong đó, ở một cái sơn thôn xa xôi hẻo lánh, ngẫu nhiên gặp gỡ một gã thiếu niên tài tuấn ở nơi đó! Bọn họ đã có một đoạn tình duyên ngọt ngào nhưng ngắn ngủi, tình cảm khắc cốt ghi tâm… Nhưng cuối cùng,

nàng vì truyền thừa của mình, cùng với sự nghiệp to lớn do Gia tộc đã hoạch định từ trước cho nàng, đã rời khỏi cái sơn thôn xa xôi hẻo lánh kia, quay trở về Đại đô phồn hoa đô hội, bắt đầu kiếp sống nhân sinh tràn ngập sắc màu của chính mình…

Nói đến đây, Cầm Vương phi khẽ mỉm cười nhàn nhạt.

Triệu Phong tự nhiên hiểu được, cái nàng nữ đệ tử đi dạo chơi mà nàng nói tới, chính là bản thân Cầm Vương phi nàng! Mà cái sơn thôn xa xôi hẻo lánh kia, tự nhiên chính là chỉ Hoành Vân Thập Tam Quốc!

- Ta muốn giết ngươi, đây chính là nguyên nhân đầu tiên!

Vẻ mặt Cầm Vương phi không một chút biểu tình.

Tâm thần Triệu Phong chấn động. Cầm Vương phi này, so sánh với tưởng tượng còn vô tình vô nghĩa hơn rất nhiều.

Nhưng suy nghĩ trở lại, đây cũng là chuyện thường tình!

Mối tình duyên ngắn ngủi năm xưa, mặc kệ Đại Trưởng lão đã trả giá nhiều bao nhiêu, trái tim nàng đã rung động đến thế nào, thì cũng đã là chuyện trong quá khứ rồi!

Mà Cầm Vương phi hiện tại, đứng ở trên đỉnh cao của Đại quốc Thiên Bồng, chưởng khống đại quyền, căn bản cùng với Đại Trưởng lão thuộc về người hai thế giới khác nhau!

Khoảng cách giữa hai người, căn bản là không cách nào có thể san bằng được!

Đại Trưởng lão, chẳng qua chỉ là một gã tiểu tình lang ở thời kỳ niên

thiếu của Cầm Vương phi mà thôi, một gã tình lang thuộc về một sơn thôn xa xôi hẻo lánh…

Thử hỏi, hiện tại nàng đã trở thành một vị nhất quốc phi hậu, làm sao có thể cho phép một tên tiểu tình lang trong quá khứ xâm nhập vào không gian hiện tại của chính mình được? Cho dù đó chỉ là đệ tử của tiểu tình lang mà thôi!

Cho nên, ngay khi biết được Triệu Phong chính là đệ tử của Đại Trưởng lão, trong lòng Cầm Vương phi đã dâng lên sát ý, chỉ là trong lòng vẫn còn chút do dự mà thôi.

- Nguyên nhân thứ hai, ngươi chính là phu quân thiên mệnh đã định sẵn của Liễu Cầm Hâm! Đại sư tỷ lựa chọn truyền thừa Mệnh đạo, ngay trước khi chết cũng dốc chút hơi tàn cuối cùng, cải sửa số mệnh vận khí của đệ tử mình! Mà ngươi, lại chính là nhân vật mấu chốt trong chuyện này…

Trong phượng mâu của Cầm Vương phi dâng lên một trận lãnh ý.

Triệu Phong căn bản không biết nói gì, không nghĩ tới lại còn có nguyên nhân như thế này nữa!

Cầm Vương phi và vị hôn thê hờ Liễu Cầm Hâm của hắn, chính là quan hệ đối địch! Như vậy mà nói, Triệu Phong mặc định đã đứng ở phía đối lập với Cầm Vương phi rồi!

- Vốn dĩ ta chỉ định tiến hành sắp xếp, ổn định ngươi trước đã, sau đó mới ngấm ngầm thần không biết quỷ không hay mà diệt sát ngươi! Nhưng nào ngờ được, ngươi lại còn kế thừa nguyện vọng khốn kiếp trước khi chết của Thủy Nguyệt đại đạo nữa! Ngươi cầm theo Huyền Hoa Đào Ấn đến trước mặt ta, khơi gợi lên mối tai họa ngầm bên trong cơ thể của ta!

Cầm Vương phi hừ lạnh một tiếng.

Triệu Phong nghe vậy, lắc đầu cười nói:

- Chỉ sợ nó không chỉ là tai họa ngầm bình thường thôi đâu! Ngươi nắm giữ Huyền Hoa Đào Ấn trong tay, nếu như tu vi thực lực đầy đủ, thậm chí còn có thể trực tiếp nô dịch ngươi nữa!

Cầm Vương phi trầm mặc không nói gì, cũng không có phủ nhận.

Mối quan hệ giữa Triệu Phong và Đại Trưởng lão, Liễu Cầm Hâm, đây đều là sự ảnh hưởng đối với tương lai của nàng, hoặc chỉ là một sự phiền phức mà thôi, trước mắt cũng không có nguy hiểm đến tính mạng.

Thời điểm ở Thủy Yên Các, Cầm Vương phi còn chưa định động thủ giữa ban ngày ban mặt…

Mãi cho đến khi Triệu Phong lấy ra Huyền Hoa Đào Ấn, khiến cho Cầm Vương phi kinh hoàng thất thố, dưới tình thế cấp bách, lập tức bại lộ ra sát khí.

- Thủy Nguyệt đại đạo, ta cũng không biết là ngươi đang hại ta hay giúp ta nữa!

Trong lòng Triệu Phong thầm than.

Cầm Vương phi nhất thời lâm vào trầm mặc, trong mắt phượng trở lại bình thản như trước.

Giờ phút này, Chân Linh khí trong cơ thể của nàng bất tri bất giác đã khôi phục lại gần được một thành công lực, thế nhưng lại giả bộ như

không hề phát hiện ra điểm này.

Hiện tại nếu lập tức ra tay, mặc dù nàng có thể dễ dàng thoát vây, nhưng lại không thể cam đoan có thể diệt sát được Triệu Phong.

Bốp!

Trong lòng bàn tay Triệu Phong ngưng kết ra một đóa hoa điện văn cực kỳ ngưng tụ, mạnh mẽ đánh mạnh vào lưng Cầm Vương phi một cái.

Cùng lúc đó, Huyền Xà Huyết Tiên trong tay của Tiểu Tặc Miêu cũng hung hăng siết chặt một cái.

- Ngươi… không ngờ…

Một thành Chân Linh khí mà Cầm Vương phi vừa mới miễn cưỡng có thể điều động được, lập tức bị một kích liên thủ của Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu, khiến nó tiêu tán đi sạch sẽ.

Thân thể của nàng lại một trận mềm yếu vô lực ngã xuống, sắc mặt lại càng trở nên đỏ ửng hơn.

Triệu Phong thoáng nhìn lại khoảng cách một chút. Lúc này bọn họ đã ở cách Vương đô khoảng chừng hơn trăm dặm.

Thái Thượng Trưởng lão Long Mộc cùng với mấy vị cường giả Chân Linh Cảnh đều theo sát phía theo, lúc nào cũng duy trì khoảng cách chừng mười dặm.

Trưởng lão Long Mộc từ đầu đến cuối đều trầm mặc, không có ra tay.

- Bái kiến Thiết Ma đại nhân!

Trên mặt Triệu Phong nở nụ cười giống như chế nhạo, ánh mắt nhìn về phía một cái sơn cốc cách hắn chừng hơn mười dặm, trong tay xuất hiện một cái lệnh bài huyết sắc có hoa văn hoàng kim.

Thiết Huyết Kim Chủ Lệnh!

Vụt!

Cái lệnh bài kia vừa xuất hiện, phát ra quang mang huyết kim sắc chói lọi, như một đạo huyết hà pha lẫn kim quang rực rỡ.

- Ha ha ha… vốn định tiếp tục xem kịch vui, không nghĩ tới lại bị tiểu tử ngươi phát hiện ra rồi!

Một tràng cười dài đột nhiên từ bên trong sơn cốc kia truyền ra.

Ngay sau đó, một cỗ kiệu từ bên trong sơn cốc hiện ra. Toàn thân cỗ kiệu này đúc bằng kim thiết lập lòe, bên trên có đồ án huyết long và đao kiếm giao nhau, bộ dáng dữ tợn mà bá đạo.

Bốn gã kiệu phu cấp bậc Chân Nhân Cấp nâng đỡ cỗ kiệu, từ dưới sơn cốc chậm rãi bay lên, hướng về phía Triệu Phong mà bay lại.

- Kim Qua Huyết Long Kiệu!

Bên phía Hoàng thất, đại đa số các cường giả, sắc mặt nhất tề đại biến.

Cặp mày Trưởng lão Long Mộc cũng khẽ nheo lại một chút.

Ở Đại quốc Thiên Bồng này, chỉ sợ không có bao nhiêu người mà

không biết Kim Qua Huyết Long Kiệu này! Cho dù không biết, cũng từng nghe qua cỗ kiệu trong truyền thuyết này!

- Kim Qua Huyết Long Kiệu… Phó Giáo chủ Thiết Huyết Giáo!

Sắc mặt Cầm Vương phi căng thẳng, trên khuôn mặt vẫn luôn bình thản không đổi sắc, lúc này cũng xuất hiện một tia ngưng trọng.

Trước đây, cho dù thế cục có ác liệt đến thế nào đi chăng nữa, cũng chưa từng nhìn thấy nàng động dung qua như vậy.

- Thiết Ma, chẳng lẽ ngươi định che chở cho tên tiểu tử này sao?

Thanh âm thương lãnh của Trưởng lão Long Mộc vang vọng khắp hư không mấy chục dặm xung quanh, khiến cho vô số sinh linh phải tĩnh mịch phủ phục trước uy áp của hắn.

Thiết Ma một đầu tóc đỏ máu từ trong Kim Qua Huyết Long Kiệu đi ra, tiến đến đứng song song với Triệu Phong.

- Triệu Phong chính là khách quý của Thiết Huyết Giáo chúng ta! Nếu như không phải do Cầm Vương phi hạ độc thủ trước, ta nghĩ hắn cũng sẽ không chủ động đặt mình vào trong hiểm cảnh như vậy!

Thiết Ma cười lạnh, nói.

Mặc dù tu vi của hắn so sánh với Trưởng lão Long Mộc thoáng thua kém một chút, nhưng cũng không phải là không có lực liều mạng một trận.

Đặc biệt sau khi luyện thành Hắc Ám Quang Luân xong, Thiết Ma càng có lòng tin hơn nhiều.

- Thả Cầm Vương phi ra, việc ngày hôm nay, xem như là chuyện hiểu lầm! Nếu không, ở đây chỉ có một mình ngươi, dưới sự liên thủ công kích điên cuồng của đám Chân Chủ Cấp chúng ta, ngươi tuyệt đối khó có thể toàn thân trở ra!

Sắc mặt Trưởng lão Long Mộc cũng có chút khó coi.

Nói ra những lời này, hắn xem như đã thoái nhượng rất lớn rồi.

- Được! Thả nàng ra!

Sau khi đạt thành hiệp nghị, nam tử tóc đỏ máu Thiết Ma cực kỳ dứt khoát nói.

- Ừm!

Triệu Phong khẽ gật đầu, không nói hai lời, một cước dẫm thẳng vào bụng Cầm Vương phi!

Chương 310: Đáp ứng

Sau khi Triệu Phong gật đầu một cái, sắc mặt không chút biểu tình, một cước hung hăng đạp mạnh về phía bụng của Cầm Vương phi, mỹ nhân có nhan sắc khuynh quốc khuynh thành!

Một động tác này, khiến cho Thiết Ma cũng có chút kinh ngạc ngẩn người.

Đồng tử của Thái thượng Trưởng lão Long Mộc cũng co rút lại.

Một đám cao tầng Hoàng thất đứng ở đằng xa cũng đều phát mộng, ngây người tại chỗ.

Triệu Phong này, chẳng lẽ trái tim làm bằng sắt đá, tính tình lãnh khốc tàn nhẫn như vậy, không nói hai lời, đã trực tiếp đá thẳng vào bụng của đệ nhất mỹ nữ Đại quốc Thiên Bồng rồi!

Huống chi, Cầm Vương phi nói thế nào thì cũng xem như là một vị trưởng bối của hắn!

Nhưng mà, tình huống không có đơn giản như vậy!

Ngay trong khoảnh khắc khi Triệu Phong vừa mới co chân đá ra, trong mắt Cầm Vương phi đã lóe lên hàn quang, màu hồng phấn trên hai gò má đã nhạt đi hơn phân nửa, trong cơ thể dâng lên một cỗ Chân Linh khí bàng bạc, màu sắc sặc sỡ, giống như tiên vụ, ở bên ngoài thân thể nàng lưu chuyển một vòng, rất nhanh đánh thẳng về phía Triệu Phong!

Cầm Vương phi nghịch tập!

Chẳng biết từ lúc nào, Chân Linh khí trong cơ thể Cầm Vương phi đã khôi phục lại chừng hơn một thành! Hơn nữa ngay tại thời khắc thả lỏng quan trọng như thế này, nàng đột nhiên phát động phản kích!

- Cẩn thận!

Nam tử huyết phát Thiết Ma hô lớn một tiếng, hắn vẫn còn cách Triệu Phong một khoảng không nhỏ, căn bản không kịp nhúng tay ngăn cản!

- Sau khi giết chết Triệu Phong, hủy diệt Huyền Hoa Đào Ấn, ta lập tức có thể khôi phục lại toàn bộ thực lực Chân Chủ Cấp! Đối mặt với Phó Giáo chủ Thiết Huyết Giáo, ta cũng không nhất định thất thủ! Đến lúc đó, đợi đến khi đám người Thái thượng Trưởng lão đuổi tới, cực kỳ có khả năng nhất cử vây sát Phó Giáo chủ Thiết Huyết Giáo!

Trong mắt phượng của Cầm Vương phi dâng lên một trận hàn ý và sát khí nồng đậm, Chân Linh khí sặc sỡ đột nhiên chấn động, đánh thẳng về phía Triệu Phong.

Đây là tình huống chuyển biến kinh người đến thế nào a!

Một khi hành động của Cầm Vương phi thành công, không chỉ có Triệu Phong bị đánh chết tại chỗ, mà thế cục của Đại quốc cũng sẽ phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất!

- Cao minh a!

- Không hổ là Vương phi đại nhân!

Đám người bên phía Hoàng thất, ánh mắt sáng ngời lên, đều vỗ đùi

tán thưởng.

Nhưng mà, thế cục càng vi diệu hơn, chính là…

Ngay trong khoảnh khắc khi Cầm Vương phi công kích, một cước hung hăng phát động trước của Triệu Phong đã tới nơi!

Động tác xuất cước của hắn, so với công kích của Cầm Vương phi mơ hồ còn nhanh hơn nửa phần!

Hai người cũng đều đang ở trên Tam Hoa Bảo Liên, gần nhau trong gang tấc, hơn nữa chênh lệch xuất thủ trước sau chỉ nửa cái nháy mắt, nhất thời liền thay đổi tình hình cục diện.

Huống chi, Triệu Phong cũng không phải là một mình tác chiến, cùng với hắn còn có Tiểu Tặc Miêu nữa!

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu nhếch miệng kêu một tiếng. Mặc dù Huyền Xà Huyết Tiên đã bị Chân Linh khí cường đại của Cầm Vương phi chấn khai đi, nhưng mà nó vẫn vô cùng quyết đoán mặc kệ Huyền Xà Huyết Tiên, một trảo quét thẳng lên trên mặt của Cầm Vương phi!

Phốc! Soạt!

Đúng lúc này, một cước của Triệu Phong cũng ngay chính diện giao phong với tầng Chân Linh khí sặc sỡ của Cầm Vương phi!

Bồng!

Triệu Phong kêu lên một tiếng, thiếu chút nữa là hộc máu ra. Nhưng mà lực đạo một cước này của hắn bao hàm cả điện lực cường đại

trong đó, cùng với Chân Linh chi nguyên của Thủy Nguyệt đại đạo, khiến cho thân thể Cầm Vương phi thoáng cứng đờ, bị Triệu Phong đá cho bay ngược về phía sau.

Dù sao lúc này Cầm Vương phi cũng chỉ có thể phát huy ra được một hai thành thực lực mà thôi, lại bị Triệu Phong chiếm trước tiên cơ, tự nhiên là không chiếm được chút tiện nghi nào cả.

Soạt!

Mà một trảo của Tiểu Tặc Miêu phiếm động một đạo hồ quang lạnh như băng, thừa cơ mà vào, đúng lúc chụp thẳng lên trên khuôn mặt yêu kiều tuyệt mỹ của Cầm Vương phi!

Xuy!

Chân Linh khí hộ thể của Cầm Vương phi nháy mắt bị xé rách nát, phát ra một tiếng yêu kiều, thân hình mềm mại xinh đẹp bị hất văng ra khỏi Tam Hoa Bảo Liên, rơi thẳng xuống mặt đất bên dưới.

Trên ngọc nhan xinh đẹp khuynh quốc khuynh thành của nàng xuất hiện mấy vệt cào rách sưng tấy, rướm máu đỏ ửng!

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu liếm liếm một chút vết máu trên miêu trảo của mình, hướng về phía Cầm Vương phi làm ra một cái mặt quỷ.

- Con mèo khốn kiếp này…

Cầm Vương phi phẫn nộ đến toàn thân run rẩy. Nghĩ đến nàng đường đường là nhất quốc phi hậu, không ngờ lại bị một con mèo nhỏ khiến cho mất mặt trước đông đảo mọi người.

Một hồi nghịch tập vừa rồi của nàng, mặc dù cũng không thành công, nhưng ít nhất cũng không phân cao thấp với Triệu Phong!

Nhưng mà Cầm Vương phi đã xem nhẹ con mèo nhỏ Linh sủng bên cạnh Triệu Phong rồi.

- Con miêu sủng thật lợi hại!

Lúc này Thiết Ma mới kịp chạy tới, cũng phải sợ hãi than thở một tiếng.

Triệu Phong bộ dáng thong dong, tay cầm Huyền Hoa Đào Ấn, khẽ thảy thảy nhẹ.

Sắc mặt Cầm Vương phi đại biến, quyết đoán lùi nhanh về phía sau, hội hợp với đám người Thái thượng Trưởng lão.

Một kích nghịch tập cuối cùng thất bại, nàng không thể không thừa nhận, trong trận đối chiến lần này, chính mình đã rơi xuống hạ phong!

Triệu Phong sở dĩ có thể giành được thắng lợi, không chỉ có nhờ vào trí tuệ của bản thân, còn nhờ vào lực lượng và đảm phách nữa!

Hơn nữa hắn cũng không phải chiến đấu một mình, phía sau còn có Thủy Nguyệt đại đạo bày mưu tính kế hơn một trăm năm trước nữa!

Cho dù là dưới loại tình huống như thế này, nhưng mà Cầm Vương phi vẫn thong dong tiến hành phản kích, thiếu chút nữa là đã lật ngược tình thế rồi, đủ có thể thấy được sự đáng sợ của nữ nhân này!

Ngay cả bản thân Thiết Ma, lúc nãy toàn thân cũng đã toát ra một trận mồ hôi lạnh nữa.

Triệu Phong tay cầm Huyền Hoa Đào Ấn, tương đương đã hoàn toàn áp chế chiến lực Chân Chủ Cấp của Cầm Vương phi, khiến cho đám người Thái thượng Trưởng lão Long Mộc cũng không dám hành động khinh suất.

- Mau nhanh theo ta tiến vào trong kiệu!

Thiết Ma cùng với Triệu Phong nhanh chóng tiến vào trong Kim Qua Huyết Long Kiệu.

Lúc này, đám người Thái thượng Trưởng lão Long Mộc, Cầm Vương phi cùng với hai vị cường giả Chân Chủ Cấp, năm vị Chân Huyền Cấp cùng với Kim Qua Huyết Long Kiệu ở xa xa giằng co với nhau.

- Trưởng lão Long Mộc, sao không thừa dịp cơ hội này, tiêu diệt luôn Thiết Ma? Chỉ cần giết chết hoặc đánh trọng thương hắn, thế cục của Đại quốc Thiên Bồng liền sẽ thay đổi!

- Mọi người đều biết, Giáo chủ Thiết Huyết Giáo chân chính vẫn luôn một mực bế quan tĩnh tu, căn bản chỉ là tồn tại trên danh nghĩa mà thôi! Một tên Thiết Ma, chắc chắn là đánh không lại chúng ta liên thủ đâu!

Mấy người cao tầng của Hoàng thất đều góp lời.

Thế nhưng chỉ có Trưởng lão Long Mộc và Cầm Vương phi là sắc mặt vẫn bình tĩnh không đổi sắc.

- Cầm Vương phi, ngươi thấy thế nào?

Ánh mắt Trưởng lão Long Mộc nhìn về phía Cầm Vương phi.

- Phần thắng chỉ có năm thành! Thế lực của Thiết Huyết Giáo sớm đã cắm rễ trong Vương đô nhiều năm, hơn nữa thực lực của Thiết Ma, tất cả mọi người đều biết rõ ràng! Hiện tại hắn đã có được Hắc Ám Quang Luân, công phòng gần như hoàn mỹ! Cộng thêm Kim Qua Huyết Long Kiệu kia, chính là bảo vật cấp Truyền thừa của Giáo chủ Thiết Huyết Giáo, căn bản mặc kệ công kích của Chân Nhân Cấp, suy giảm bảy thành lực công kích của Chân Huyền Cấp, suy yếu ba thành công kích của Chân Chủ Cấp! Có thể nói là thiết lũy vững chắc khó phá!

Cầm Vương phi cũng không có bị cừu hận ảnh hưởng tới lý trí.

Mặc dù trên mặt của nàng có ba vết mèo quào cực kỳ sâu, nhưng cũng không hề làm giảm đi phong tình tuyệt mỹ của nàng, càng làm cho lòng người nảy sinh thương tiếc vô hạn.

Trên thực tế, trong lòng Cầm Vương Phi vẫn còn cố kỵ một thứ nữa, đó chính là Huyền Hoa Đào Ấn và Tam Hoa Bảo Liên của Triệu Phong!

Huyền Hoa Đào Ấn kia trực tiếp khắc chế nàng.

Tam Hoa Bảo Liên thì ẩn chứa ba loại kỳ hương, có thể hình thành ảnh hưởng đối với cường giả cấp bậc Chân Linh Cảnh, nếu như phối hợp tốt với Kim Qua Huyết Long Kiệu, càng như hổ thêm cánh, khó đối phó hơn gấp bội phần.

Như thế mà nói, xác suất thành công đối với bên phía Hoàng thất càng giảm bớt đi một thành, đặc biệt đối với Cầm Vương phi càng bất ổn hơn gấp mấy lần.

Hoàng thất cùng với Kim Qua Huyết Long Kiệu xa xa giằng co, song phương đều không có ai chủ động xuất chiến.

Triệu Phong ngồi bên trong không gian vô cùng rộng lớn của Kim Qua Huyết Long Kiệu, có một loại cảm giác kiên cố dị thường.

Chất liệu của cỗ Kim Qua Huyết Long Kiệu này, ngay cả Thần Linh Nhãn của hắn cũng không cách nào nhìn ra được.

- Triệu Phong, mau giao ra Huyền Hoa Đào Ấn, chúng ta sẽ xem xét thả cho ngươi một con đường sống!

Quốc quân Thiên Bồng làm đại biểu, đứng ra hiệp thương.

- Hoàng thất phải hủy bỏ lệnh truy nã ta, không được làm bất cứ chuyện gì bất lợi đối với ta cùng với người thân của ta, thì Huyền Hoa Đào Ấn này, ba năm sau, ta sẽ gởi trả lại cho Hoàng thất!

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Một khi hắn còn giữ Huyền Hoa Đào Ấn trong tay, Cầm Vương phi mặc kệ là muốn tính kế với hắn, hay là định xuống tay gây bất lợi đối với Hiểu Nguyệt Tông xa xôi kia, cũng đều phải suy nghĩ cẩn thận một phen.

Sở dĩ ước định ba năm, bởi vì Triệu Phong phát hiện, cái Huyền Hoa Đào Ấn này sau khi trải qua phát động, lực lượng đang không ngừng giảm dần, dự tính khoảng chừng ba năm nữa, sẽ không thể sản sinh uy hiếp đối với Cầm Vương phi nữa rồi.

- Được! Một lời đã định!

Cầm Vương phi khẽ gật đầu. Cùng lắm thì nàng bế quan tĩnh tu suốt

ba năm không ra ngoài. Cho dù đến lúc đó Triệu Phong có chạy tới, thì nàng cũng sẽ nghĩ hết mọi biện pháp, tìm cách hóa giải ám toán của Thủy Nguyệt đại đạo năm xưa.

Sau khi song phương đạt thành hiệp nghị, Kim Qua Huyết Long Kiệu dưới sự nâng đỡ của bốn gã kiệu phu Chân Nhân Cấp, phiêu nhiên rời đi.

Bên phía Hoàng thất chỉ đành trơ mắt nhìn theo Kim Qua Huyết Long Kiệu càng ngày càng xa dần.

- Thái thượng Trưởng lão, Quốc quân, Vương phi, chúng ta cứ như vậy để hắn đi sao?

- Nếu để chuyện này kết thúc như vậy, uy nghiêm Hoàng thất còn gì nữa?

Mấy vị cao tầng của Hoàng thất đều có chút không nhịn được.

Chỉ là một gã thiếu niên Thoát Phàm Cảnh, ở trước mặt biết bao nhiêu người khống chế Cầm Vương phi, còn để mặc cho hắn phiêu nhiên rời đi, điều này đối với danh dự của Hoàng thất mà nói, chính là sự đả kích phi thường nghiêm trọng.

- Chuyện nhỏ không nhịn thì sẽ loạn đại mưu! Thiết Huyết Giáo hiện tại thế lực đang thịnh, mơ hồ đã áp chế chúng ta nửa phần! Đáng sợ nhất chính là, vị Giáo chủ đại nhân sinh tử chưa biết kia của bọn họ!

Thái thượng Trưởng lão khẽ lắc đầu.

- Giáo chủ Thiết Huyết Giáo, chúng ta thừa nhận hắn lợi hại! Mấy trăm năm trước, trong hồi đại chiến tham gia bao vây tiễu trừ Xích Nguyệt Ma Giáo, hắn chính là Đại năng một mình cùng với nhân vật

truyền kỳ Giáo chủ Xích Nguyệt Ma Giáo đại chiến một trận. Nhưng mà hiện tại, đã trải qua mấy trăm năm rồi! Thọ nguyên của Tôn giả Đan Nguyên Cảnh bình thường cũng chỉ là năm trăm đến tám trăm năm mà thôi. Giáo chủ Thiết Huyết Giáo năm đó sau trận đại chiến cũng đã bị thương nặng, tuyên bố ra bên ngoài là bế quan tĩnh dưỡng cho đến bây giờ, ta hoài nghi là hắn đã tử vong từ lâu rồi! Cho dù vẫn còn tồn tại, thì uy năng thực lực cũng không còn được như xưa nữa! Nếu không, Thiết Huyết Giáo đã sớm thống nhất Đại quốc Thiên Bồng rồi, thậm chí còn có hy vọng đạt tới Tông phái Nhất tinh nữa!

Một vị lão giả tóc xám Chân Chủ Cấp, ngữ khí có chút không phục, nói.

- Đại Trưởng lão Thủy Tinh, ngươi nói mặc dù không phải là không có lý. Nhưng mà giai đoạn hiện tại chính là thời khắc vô cùng vi diệu, mặc kệ là đối với Bắc Đại lục, Trung Đại lục hay là Thập Đại Tông Phái, đều là như vậy!

Thái thượng Trưởng lão Long Mộc khẽ mỉm cười, nói.

Nghe thế, mấy người ở đây nhất thời lâm vào khoảnh khắc suy tư ngắn ngủi.

- Ý ngài muốn nói… Thánh Vực Chân Long Hội!

Mấy người ở đây, ánh mắt nhất thời sáng ngời lên.

- Các ngươi nên biết rằng, Thánh Vực Chân Long Hội có quy mô rộng lớn bao trùm toàn bộ Đại lục Thanh Hoa, cả Đại lục mười năm mới tổ chức một lần! Chỉ có những Chân Long thiên tài trên người hội tụ đầy đủ khí vận thiên tài mới có khả năng dẫn dắt Tứ Đại Truyền Thừa xuất hiện! Trong thời gian vạn năm gần đây, Thiên Cơ

Truyền Thừa đã xuất hiện qua một lần, Thất Kiếm Truyền Thừa xuất hiện qua hai lần, mà những truyền thừa to to nhỏ nhỏ khác thì cũng đều xuất hiện qua mấy trăm lần rồi.

Thái thượng Trưởng lão Long Mộc thoáng ngưng lại một chút.

- Thánh Vực Chân Long Hội chính là một đại kỳ ngộ, khiến cho Thanh Hoa Vực có thể kết nối với các truyền thừa ngoại vực! Thập Đại Tông Phái, các Đại quốc cùng với các Tôn giả Đan Nguyên Cảnh, trong tay cũng đều có danh ngạch! Việc này chính là quan hệ đến vận mệnh tương lai của Đại quốc! Nếu như có thể tiến vào truyền thừa ngoại vực, từ trong đó mang ra một vài kiện Thần binh, bí pháp cường đại, liền đủ để xoay chuyển vận mệnh cả Đại quốc!

Cầm Vương phi cũng mỉm cười gật đầu, trong mắt lộ ra mấy phần chờ mong.

o0o

Bên trong Kim Qua Huyết Long Kiệu…

- Đa tạ Phó Giáo chủ đã giải vây!

Vẻ mặt Triệu Phong cảm kích, nói.

Lần này đây, hắn sử dụng Thiết Huyết Kim Chủ Lệnh, xem như là đã thiếu một món nợ nhân tình của Thiết Huyết Giáo.

Nam tử tóc đỏ máu Thiết Ma mỉm cười ngắm nhìn hắn một lát, sau đó mới vui vẻ nói:

- Triệu Phong, ta quả thật là đã xem nhẹ tiềm lực và đảm phách của ngươi rồi! Đại quốc hiện tại, Hoàng thất cùng với Liễu Tộc, thậm chí

cả Cầm Kiếm Cung, cũng đều đối địch với ngươi! Ngươi định sẽ đi nơi nào?

Hắn vừa nói như vậy, Triệu Phong liền có chút ngẩn người.

Nhiệm vụ mà sư tôn ủy thác, hắn miễn cưỡng cũng xem như hoàn thành.

Kết quả là, hắn không chỉ không được tiếp nhận sự an bày của chủ nhân bức thư tín, lại còn chuốc lấy họa sát thân nữa!

- Đắc tội với Hồng Hồ Thành chủ, lại đắc tội với Hoàng thất, khắp Đại quốc hiện nay, ta nên đi chỗ nào đây?

Triệu Phong quả thật đã có chút mê mang.

Hắn hiện tại chính là không có chỗ dung thân a!

Quay về Thập Tam Quốc? Cục diện bên kia càng tệ hại hơn cả bên này!

Mà ngược lại, ở lại Đại quốc Thiên Bồng, tài nguyên phong phú, kỳ ngộ càng nhiều, nhưng hắn lại không nơi nương tựa!

- Nếu như ngươi nguyện ý, ta có thể đề bạt ngươi trở thành Đà chủ Phân đà của Thiết Huyết Giáo ta! Thống lĩnh một phương, quản lý địa bàn tương đương với phạm vi cùng dân cư của một tiểu quốc!

Thiết Ma hiển nhiên phi thường thưởng thức Triệu Phong.

Hiện tại, nhân tình còn thiếu Triệu Phong, hắn cơ bản là đã trả xong rồi, lúc này lại đang tung ra viên kẹo ngọt, chấp nhận cấp cho chức vụ Đà chủ Phân đà.

Cũng chính là nói, nếu như Triệu Phong nguyện ý, thì Phân đà mà hắn nắm trong tay, chỉ luận địa bàn quản hạt, đã tương đương phạm vi thế lực của cả Hoành Vân Thập Tam Quốc rồi! Có thể nói chính là uy chấn một phương.

Ở Thiết Huyết Giáo, bình thường chỉ có cường giả Chân Huyền Cấp mới có tư cách tiếp nhận chức vụ Đà chủ này!

Bởi vậy có thể thấy được, Thiết Ma đối với Triệu Phong là tràn ngập thưởng thức cùng tôn trọng.

Càng vi diệu hơn nữa chính là, hiện tại Triệu Phong vừa lúc không chỗ đặt chân, đang trong tình trạng tứ cố vô thân, nguy cơ tứ phía.

- Được! Ta nguyện ý gia nhập Thiết Huyết Giáo!

Triệu Phong sau một lúc suy nghĩ, liền gật đầu đáp ứng.

Chương 311: Quyết định của thiết ma

Triệu Phong cũng không chút do dự, trực tiếp đáp ứng lời mời của Thiết Ma.

Ở Đại quốc Thiên Bồng, hiện tại hắn cơ bản đã không còn nơi sống yên ổn! Còn ở Thập Tam Quốc xa xôi, lại càng không có chỗ dung thân.

Hắn hiện tại, giống như là lục bình trôi nổi bất định, phiêu bạc bốn phương.

Từ sau khi Liên minh thịnh hội kết thúc, nhân sinh của Triệu Phong có thể nói là nằm xuống tận cùng đáy thung lũng. Tiến vào Đại quốc, bị các thế lực lớn không ngừng truy nã đuổi giết, có thể nói là thời kỳ thê thảm nhất của nhân sinh.

Mà Thiết Huyết Giáo đối với Triệu Phong lại vô cùng thưởng thức, có ân huệ và trợ giúp, cho dù nó có là thế lực Tà đạo đi chăng nữa, thì Triệu Phong cũng sẽ không kháng cự.

Trải qua nhiều mưa mưa gió gió như vậy, trong lòng hắn cũng không còn quá mức câu nệ chuyện phân biệt chính tà nữa.

Còn nữa, trong lòng Triệu Phong vẫn luôn có một loại nguyện vọng, đó chính là đợi đến lúc trong tay có đầy đủ thực lực và thế lực, sẽ quay lại Thập Tam Quốc, thay đổi kết cục của Tông môn và cố hương.

- Triệu Phong, trước kia ta thưởng thức ngươi, chủ yếu là bởi vì tài năng đặc thù cùng với huyết mạch nhãn đồng của ngươi! Nhưng bắt đầu từ lúc chia tay đến nay, ngươi đào hôn khỏi Hồng Hồ Thành, một trận chiến đại thắng trong Bảo tàng Thủy Nguyệt, hôm nay lại trước mặt phần đông cường giả của Hoàng thất mà khống chế Cầm Vương phi, lại toàn thân trở ra! Bổn tọa đối với tư chất, tiềm lực, đảm phách của ngươi đều đánh giá cực kỳ cao!

Khóe miệng của nam tử tóc đỏ máu Thiết Ma khẽ nhếch lên, có chút ý vị cao thâm khó lường.

Tâm thần Triệu Phong khẽ rung lên. Không thể tưởng tượng được, hết thảy mọi hành động và thành tích của mình, cuối cùng cũng không tránh khỏi được tầm mắt của Thiết Huyết Giáo.

Đào hôn và khống chế Cầm Vương phi thì cũng thôi đi, bởi vì đều là những sự kiện vô cùng oanh động.

Nhưng mà chuyện Bảo tàng Thủy Nguyệt, thì lại xảy ra ở một phiến thủy vịnh vô cùng hẻo lánh, thời gian cũng không dài, không ngờ Thiết Huyết Giáo lại có thể lần ra được manh mối, nhanh như vậy điều tra ra được chân tướng, năng lực này tuyệt đối không thể xem nhẹ được!

- Lần này mời ngươi gia nhập Thiết Huyết Giáo, còn có một đại kỳ ngộ khác nữa, có lẽ ngươi có thể thử một chút xem sao!

Nam tử tóc đỏ máu nói tới đây thì tạm ngừng.

- Đại kỳ ngộ?

Triệu Phong đối với ba chữ này cực kỳ mẫn cảm.

Có thể xác định, kỳ ngộ giống như Bảo tàng Thủy Nguyệt vậy, ở trong mắt của Thiết Ma khẳng định không tính là một đại kỳ ngộ chân chính. Trong Thủy Nguyệt Tứ Bảo, có lẽ chỉ có Tam Hoa Bảo Liên mới có thể khiến hắn liếc mắt nhìn tới, nhưng chưa chắc đã khiến hắn phải quan tâm.

- Đó chính là Thánh Vực Chân Long Hội, thịnh hội quy mô lớn nhất toàn bộ Đại lục Thanh Hoa! Mỗi một gã thiên tài tham gia Chân Long Hội, đều mang theo khí vận thiên tài dẫn dắt toàn bộ Đại lục! Đến lúc đó, những thiên tài tham gia Chân Long Hội, đến từ khắp nơi trên Đại lục, mỗi một kẻ đều là thiên kiêu chi tử, kinh tài tuyệt diễm!

Thiết Ma nhanh chóng giảng giải.

Thánh Vực Chân Long Hội!

Thời điểm khi Triệu Phong còn ở Thập Tam Quốc, cũng đã từng mơ hồ đọc qua trong sách cổ, có giới thiệu sơ lược không quá rõ ràng về một ít thuật ngữ có liên quan đến Chân Long thiên tài này, lại không nghĩ tới ngọn nguồn của nó lại ở trong này.

Hoành Vân Thập Tam Quốc quá mức xa xôi hẻo lánh, rất nhiều tin tức vô cùng bế tắc, điều này thật sự cũng rất bình thường.

- Thánh Vực Chân Long Hội chính là đại sân khấu lớn của toàn bộ Đại lục! Đến lúc đó, tất cả ánh mắt của toàn đại lục đều sẽ nhìn về phía này. Đối với đại đa số các thiên tài mà nói, cho dù có thể được đứng trên đó triển khai thân thủ một lần thôi, cả đời cũng đã không uổng phí rồi. Chỉ tiếc, tuyệt đại đa số các thiên tài, ngay cả tư cách tham gia nó cũng đều không có!

Nam tử tóc đỏ máu không khỏi cảm khái nói.

Triệu Phong âm thầm líu lưỡi. Toàn bộ Đại lục, có tổng cộng bao nhiêu thiên tài đây?

Dựa theo sự so sánh của Cầm Vương phi, thì Tương Vân Quốc cố hương của Triệu Phong, cũng chỉ là một cái sơn thôn xa xôi hẻo lánh mà thôi!

Mà ở trong thôn, vẫn còn có trấn, có thành thị, có thủ đô…

Chỉ từ một cái thôn nhỏ, đã xuất hiện ra những thiên tài đỉnh cao như là Triệu Phong, Tân Vô Ngân, Bắc Mặc, Thương Vũ Nguyệt, Triệu Vũ Phi, Lâm Thông… như vậy toàn bộ Đại lục này, có bao nhiêu thiên tài giống như vậy, có bao nhiêu thiên tài còn lợi hại hơn những người này nữa?

Nghĩ đến đây, trong lòng Triệu Phong không khỏi hưng phấn, một cỗ nhiệt huyết đã ẩn tàng khá lâu trong cơ thể, lúc này đột nhiên bốc cháy lên ngùn ngụt.

Thiết Ma phát hiện ra biến hóa trong thần sắc Triệu Phong, mỉm cười nói:

- Tổ chức Thánh Vực Chân Long Hội, hội tụ đầy đủ những thiên tài thân mang khí vận, có tỷ lệ nhất định kết nối được với những truyền thừa ngoại vực. Ví dụ như Thiên Cơ Truyền Thừa, Thất Kiếm Truyền Thừa trong Tứ Đại Truyền Thừa Đại lục vậy! Đương nhiên, những đại truyền thừa như vậy thập phần hiếm có, đặc biệt là Thiên Cơ Truyền Thừa, cả vạn năm qua cũng chỉ xuất hiện qua có một lần mà thôi, cơ bản là tỷ lệ một phần trăm! Thông qua Thánh Vực Chân Long Hội, còn có khả năng kết nối với các loại truyền thừa to to nhỏ nhỏ khác tại “Vực ngoại”!

Triệu Phong nghe vậy cũng không khỏi giật mình. Thánh Vực Chân

Long Hội này hấp dẫn ánh mắt của toàn bộ Đại lục, Thập Đại Tông Phái, các Đại quốc, đại Tông phái chỉ sợ cũng đều sẽ phái các thiên tài đi tham gia.

Nếu như có thể tham gia Thánh Vực Chân Long Hội này, như vậy có ý nghĩa có thể cùng với các thiên tài đến từ các nơi trên Đại lục giao phong nhau.

- Đến Thánh Vực Chân Long Hội này, có thể có cơ hội đối mặt với các thiên tài bên phía Hoành Vân Thập Tam Quốc hoặc là Cường quốc Thiết Long bên kia hay không?

Triệu Phong đột nhiên nảy sinh ra một ý niệm trong đầu.

Dựa theo suy nghĩ thường tình, khả năng xảy ra cũng không lớn lắm. Hoành Vân Thập Tam Quốc bên kia quá mức xa xôi, mà Cường quốc Thiết Long bên kia có lẽ còn có chút khả năng.

Nhưng mà suy đi nghĩ lại, hiện tại Hoành Vân Thập Tam Quốc có lẽ cũng đã được tính là một bộ phận của Cường quốc Thiết Long rồi, tình huống này cũng không biết chính xác được.

Triệu Phong thật cũng không biết, khi Thập Tam Quốc gặp phải đại nạn, Đại Trưởng lão có thể nghĩ tới việc an bày cho hắn rời đi, thì những cao nhân Trưởng lão của các Tông môn khác cũng có mối quan hệ nhân mạch nhất định.

- Phó Giáo chủ, chẳng lẽ ngài muốn cho ta đi tham gia Thánh Vực Chân Long Hội kia sao?

Triệu Phong cố kềm chế sự hưng phấn trong lòng mình.

Cùng với Chân Long thiên tài ở toàn bộ Đại lục giao phong, cũng có

hy vọng có thể tỏa sáng khắp toàn bộ Đại lục, bước ra khỏi Đại lục này, tiến vào truyền thừa ngoại vực, đây tuyệt đối chính là một hồi đại kỳ ngộ trước giờ chưa từng có, đáng giá chờ mong và hưng phấn.

- Ha ha… Triệu Phong, ngươi có chút tự tin thái quá rồi! Quả thật, huyết mạch, tiềm lực, đảm phách… các loại phương diện của ngươi, đều hoàn mỹ không chút tỳ vết, nhưng mà lấy tiêu chuẩn hiện tại của ngươi, cho dù có tham gia Thánh Vực Chân Long Hội, cũng chỉ có thể xếp trong số một ngàn người mà thôi, như vậy đã là thành tích không tệ rồi! Nhưng mà nếu như ngươi không thể tiến vào một trăm hạng đầu tiên, đối với Thiết Huyết Giáo mà nói, cũng không có quá nhiều giá trị gì!

Khóe miệng nam tử tóc đỏ máu nhếch lên một tia chế giễu.

Triệu Phong thoáng rùng mình một chút, chẳng lẽ mình không có tư cách tham gia Thánh Vực Chân Long Hội hay sao?

- Ngươi trước kia đứng ở một cái sơn thôn nho nhỏ xa xôi, đã quá mức xem thường những thiên tài đỉnh cao trên Đại lục này rồi! Trong Thập Đại Tông Phái, một ít những Đệ tử Chân truyền, ở tuổi này của ngươi đã tấn chức Chân Linh Cảnh cũng không phải là chuyện gì quá mức ngạc nhiên! Mà một số ít những thiên tài chân chính biến thái trong đó, còn có khả năng tiến vào tầng thứ hai, Chân Huyền Cấp rồi! Sư tôn của bọn họ, đa phần đều là các Tôn gia Đan Nguyên Cảnh!

Những lời nói kế tiếp của Thiết Ma cũng khiến cho trong lòng Triệu Phong nhận lấy đả kích không nhỏ.

Những thiên tài cực mạnh trên Đại lục này, thiên phú thể chất… tuyệt đối siêu việt so với Hoành Vân Thập Tam Quốc cả một cấp bậc, có lẽ

chỉ có Triệu Vũ Phi mới có thể so sánh được với bọn họ.

So sánh về tài nguyên, ngay cả Đại quốc Thiên Bồng cũng đã hơn xa Thập Tam Quốc cả mấy cấp bậc.

Mà Thập Đại Tông Phái, cấp bậc của bọn họ so với Thiết Huyết Giáo, Hoàng thất Thiên Bồng cũng đều cao hơn cả một bậc.

Thập Đại Tông Phái truyền thừa đã lâu, ngay cả Xích Nguyệt Ma Giáo cũng có thể tiêu diệt được!

Càng đáng sợ hơn chính là, một số ít những thiên kiêu chi tử này, còn là đệ tử của Đại năng Tôn giả nữa!

Thiên phú, tài nguyên, sư tôn, mức độ cạnh tranh... bọn họ bất luận là thiên sinh, hay là hoàn cảnh, toàn bộ đều vượt xa Triệu Phong!

Dưới loại tình huống như thế này, lòng tự tin cường đại của Triệu Phong rốt cuộc cũng đã phải thu liễm lại một chút.

- Tuy rằng ngươi ở thời điểm còn là Nửa bước Chân Linh Cảnh, đã có thể khiêu chiến với Chân Nhân Cấp, thậm chí còn có thể chiến thắng, nhưng mà ở trong Thánh Vực Chân Long Hội dĩ vãng, vượt cấp khiêu chiến vẫn thỉnh thoảng xuất hiện! Ví dụ như kỳ Thánh Vực Chân Long Hội mấy trăm năm trước, Kiếm Tôn Diệp Vô Tà, với tu vi Chân Nhân Cấp tiểu thành, đã có thể nhất cử chiến thắng được Chân Huyền Cấp đại thành, đoạt được Quán quân, thành tựu nên một thời đại vô cùng huy hoàng!

Khóe miệng Thiết Ma nhếch lên nụ cười nồng đậm.

Trên thực tế, với thực lực hiện nay của Triệu Phong, tham gia Thánh Vực Chân Long Hội khẳng định là không thành vấn đề, chẳng qua

không thể đạt được thành tích quá tốt mà thôi.

Hắn đang cố tình đả kích Triệu Phong một chút, ma luyện tâm tính của Triệu Phong, cấp cho Triệu Phong áp lực cao hơn một chút.

- Thánh Vực Chân Long Hội vào nửa năm sau sẽ cử hành, Thiết Huyết Giáo cũng có không ít những tuyển thủ hạt giống. Nếu như trong thời gian nửa năm kế tiếp, ngươi có thể bước vào Chân Linh Cảnh, như vậy muốn tham gia Thánh Vực Chân Long Hội, cũng không phải là không thể!

Thiết Ma thản nhiên nói.

- Ta hiểu rồi!

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Tình huống bình thường mà xét, với tu vi hiện tại của Triệu Phong, muốn trong thời gian nửa năm mà đột phá lên cấp bậc Chân Linh Cảnh, hy vọng cũng không quá lớn.

Nhưng mà đừng quên, cảnh giới tinh thần của Triệu Phong cực cao, trong cơ thể còn ẩn chứa Chân Linh Chi Nguyên của Thủy Nguyệt đại đạo nữa.

Thiết Ma có thể cảm giác được cảnh giới tinh thần của Triệu Phong, nhưng mà Thủy Nguyệt đại đạo đã sử dụng bí thuật lấy từ trong Thiên Cơ Truyền Thừa, phong tồn chuyển hóa Chân Linh Chi Nguyên, cho nên hắn cũng không có cách nào nhận ra được.

Theo như Thiết Ma suy tính, Triệu Phong trong thời gian nửa năm, chỉ có ba bốn thành cơ hội đột phá được Chân Linh Cảnh.

Trên thực tế, Triệu Phong tự nghĩ, khả năng của mình lại cực kỳ cao.

o0o

Kim Qua Huyết Long Kiệu ở trên không trung bay lượn, phi hành mấy ngàn dặm, bắt đầu ở trong một cái sơn cốc khổng lồ chậm rãi hạ xuống.

Kim Qua Huyết Long Kiệu này, về mặt bản chất cũng là dụng cụ có năng lực phi hành, bốn gã kiệu phu cũng chẳng có chút tác dụng nào cả, đi theo chỉ là xử lý các việc nhỏ vụn vặt thay Phó Giáo chủ mà thôi.

Cái sơn cốc này, toàn bộ đều được một loạt các loại Trận pháp khổng lồ phòng hộ, quy mô so với Hiểu Nguyệt Tông, lớn hơn không chỉ gấp mười lần.

Ở sâu bên trong sơn cốc, là một tòa cung điệu sâu thẳm rộng lớn, quy mô cực lớn, xây dựng gắn liền vào trong các huyệt động của tòa sơn cốc.

Nơi này chính là Tổng đà của Thiết Huyết Giáo, mặc dù không có kích thước như Vương đô vậy, nhưng mà lực phòng ngự lại vô cùng mạnh mẽ, tồn tại vững chắc.

- Bái kiến Phó Giáo chủ!

Kim Qua Huyết Long Kiệu vừa mới đáp xuống, toàn bộ các thành viên Thiết Huyết Giáo có mặt tại bên ngoài sơn cốc, dưới từ Thoát Phàm Cảnh, trên đến Chân Linh Cảnh, cũng đều nhất thời hành lễ.

Triệu Phong cùng với nam tử tóc đỏ máu Thiết Ma từ trong Kim Qua Huyết Long Kiệu bước ra, nhất thời dẫn tới ánh mắt chú ý của vô số

người.

- Tiểu tử này là ai, không ngờ lại có thể cùng Phó Giáo chủ ngồi chung Kim Qua Huyết Long Kiệu?

Phần đông các thành viên Thiết Huyết Giáo nhìn thấy cũng đều âm thầm giật mình.

o0o

Khoảng chừng thời gian nửa khắc sau.

Nam tử tóc đỏ máu Thiết Ma cùng với Triệu Phong tiến vào một tòa cung điện to lớn.

Thiết Ma lâm thời tổ chức một buổi hội nghị thành viên đơn giản, có mấy vị Hộ pháp, mấy vị Trưởng lão cao tầng của Thiết Huyết Giáo tham gia.

Trong đó có một vị lão giả cổ bào thần tình tràn đầy nếp nhăn, Triệu Phong cũng có quen biết, chính là vị Hộ pháp Thiết Huyết Giáo lúc khi hắn vừa mới tiến nhập Vương đô, đã lên tiếng nhắc nhở mình.

- Thiếu niên này, chính là kẻ đã bắt cóc Cầm Vương phi ở Vương đô, Triệu Phong!

Phó Giáo chủ Thiết Ma đơn giản giới thiệu một chút.

Cao tầng của Thiết Huyết Giáo, ai nấy tu vi đều là Chân Huyền Cấp trở lên, thậm chí còn có kẻ là Chân Huyền Cấp đỉnh phong nữa!

Trong đó có một vị Chấp pháp Trưởng lão, là một vị nữ nhân đầu bạc, tu vi cao tới Chân Chủ Cấp, quyền uy cực kỳ gần với Phó Giáo

chủ Thiết Ma.

Trải qua giới thiệu sơ lược, Triệu Phong mới biết được một ít những cao tầng ở nơi này. Đương nhiên, thế lực của Thiết Huyết Giáo phân bố rộng rãi, có mặt ở đây cũng không phải là toàn bộ cao tầng của bọn họ, nhưng chỉ như vậy thôi, cũng đã đủ khiến cho Triệu Phong phải líu lưỡi rồi.

- Cho dù là tất cả các thế lực của Hoành Vân Thập Tam Quốc cùng với hai đại Cường quốc gộp lại cùng một chỗ, hơn phân nửa cũng không phải là đối thủ của Thiết Huyết Giáo!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

- Giáo chủ, ngài muốn phong cho hắn làm Đà chủ Phân đà à? Chức vụ này tuyệt đối bất phàm! Bình thường nhân tuyển cho chức vị Đà chủ, đều phải là cường giả Chân Huyền Cấp, hoặc là những cường giả Chân Nhân Cấp đỉnh phong thực lực lợi hại! Mà một vị thiếu niên tuổi trẻ, tu vi không đủ như thế này, nếu để cho hắn nắm trong tay thế cục một phương, chỉ sợ là có chút không được ổn thỏa!

Vị nữ nhân đầu bạc kia, cũng chính là Chấp pháp Trưởng lão, đưa ra nghi vấn.

Theo như Triệu Phong biết, Thiết Ma ở Thiết Huyết Giáo, mặc dù chỉ là Phó Giáo chủ, nhưng mà nếu nói về bản chất thì cơ bản không khác gì Giáo chủ chân chính bao nhiêu cả.

Giáo chủ Thiết Huyết Giáo sinh tử chưa rõ, lại có lời đồn rằng, đã lâm vào trong trạng thái ngủ say, không biết khi nào mới tỉnh lại. Tóm lại, Giáo chủ Thiết Huyết Giáo chân chính, bình thường có thể xem như là không hề tồn tại.

Vị nữ nhân Chấp pháp Trưởng lão này, tu vi cao tới Chân Chủ Cấp, tay nắm quyền chấp pháp toàn bộ Thiết Huyết Giáo, là người duy nhất trong số những người có mặt ở nơi này, mới dám lên tiếng chất vấn nghi ngờ quyết định của Phó Giáo chủ.

Những người còn lại cũng đều lên tiếng phụ họa.

Một vị Đà chủ, ở Thiết Huyết Giáo phân lượng tuyệt đối bất phàm, tọa trấn một phương. Nếu như đặt bên trong Hoàng thất, như vậy tương đương với một phương Vương hầu rồi.

- Ý ta đã quyết!

Phó Giáo chủ Thiết Ma vẻ mặt cứng rắn không thể nào lay chuyển được, thậm chí cũng không hề có một lời giải thích, có một loại ý tứ độc tài cường quyền mãnh liệt.

Chương 312: Đà chủ trẻ tuổi nhất lịch sử

Tổng đà Thiết Huyết Giáo, trong Nghị sự điện to lớn trang nghiêm.

Đám người Chấp pháp Trưởng lão nữ nhân đầu bạc nhất thời trở nên nghiêm nghị, đối với việc Phó Giáo chủ độc quyền chuyên chế, bác bỏ đề nghị của mọi người cũng có chút ngạc nhiên.

Phần lớn các quyết định quan trọng, Phó Giáo chủ đều sẽ nghe theo lời đề nghị của các vị Trưởng lão, Hộ pháp, ít nhất cũng sẽ suy nghĩ cẩn thận trước khi quyết định.

Hơn nữa, cao tầng của Thiết Huyết Giáo đối với vị Phó Giáo chủ Thiết Ma này cũng có sự kính trọng rất cao.

Ở một vài thời điểm, vị Phó Giáo chủ này cho dù có nhất ý kiên quyết làm theo ý mình, nhưng mà kết quả cuối cùng, phần lớn đều chứng minh là hắn đúng, đặc biệt là thể hiện ở phương diện dùng người.

Phó Giáo chủ Thiết Ma trước giờ vẫn luôn nhìn người cực chuẩn, nhãn lực phi phàm.

Nhưng mà lần này… mọi người nhất thời hai mặt nhìn nhau.

- Thiết Huyết Giáo ta từ trước đến nay vẫn chưa từng xuất hiện qua một vị Đà chủ nào tuổi trẻ như vậy! Triệu Phong này chỉ mới có mười sáu, mười bảy tuổi, dựa theo phong tục của một số địa vực trên Đại lục, vẫn còn chưa tính đã trưởng thành…

Vị Hộ pháp một thân cổ bào, thần tình tràn đầy nếp nhăn kia, trong lòng thầm nghĩ.

Lần trước tại Thủ đô Thiên Bồng, hắn đã từng mang tin cho Triệu Phong, đối với các loại lai lịch, tin tức của gã thiếu niên này cũng đều thập phần nắm rõ.

Cho dù là vị Hộ pháp cổ bào này, cũng có chút nghi ngờ đối với sự an bày của Phó Giáo chủ.

Chẳng qua, một khi Phó Giáo chủ đã ra quyết định, mọi người cũng không thể phản đối nữa.

Cứ như vậy, Triệu Phong liền trở thành vị Đà chủ trẻ tuổi nhất trong lịch sử của Thiết Huyết Giáo.

Đám cao tầng Thiết Huyết Giáo có mặt ở đây, có cảm khái, có nghi ngờ.

- Xin hỏi Phó Giáo chủ, định an bày Triệu Phong này đến Phân đà nào?

Vị Chấp pháp Trưởng lão nữ nhân đầu bạc kia cũng không tiếp tục phản đối, mà thay đổi trọng tâm câu chuyện.

- Trước mắt có những Phân đà nào vẫn còn chưa có Đà chủ?

Thiết Ma không chút chú tâm, nói.

- Thiên Thủy Đà cùng với Trường Thiên Đà hiện tại vẫn chưa có Đà chủ! Trong đó Thiên Thủy Đà cách Tổng đà gần hơn một chút, hai vị Phó Đà chủ tu vi chiến lực không hề tầm thường. Chức vị Đà chủ chưa được xác lập! Mà Trường Thiên Đà, thì nằm tại địa phương

tương đối xa xôi, lão Đà chủ vừa mới thọ chung về trời…

Nữ nhân đầu bạc chậm rãi nói.

- Ừm! Vậy an bày Triệu Phong đến Thiên Thủy Đà đi!

Thiết Ma cũng không chút suy tư, trực tiếp nói.

Mấy vị cao tầng ở đây nghe vậy, sắc mặt lại lần nữa biến đổi.

Thiên Thủy Đà tương đối gần Vương đô và Thiết Huyết Giáo một chút, Phó Giáo chủ an bày như vậy, hiển nhiên là có ý muốn chiếu cố Triệu Phong.

- Chẳng qua… Thiên Thủy Đà này, hai vị Phó Đà chủ, Vân Sát và Trần Mộng Chẩm cũng đều không phải loại đèn cạn dầu, chiến lực vô cùng cường đại, đối với chức vị Đà chủ thèm muốn đã lâu. Đặc biệt là Vân Sát, căn bản kiệt ngạo bất tuân…

Nữ nhân đầu bạc nói đến đây, khóe miệng không khỏi nhếch lên một tia ý cười nhàn nhạt.

Phân đà Thiên Thủy Đà cách Vương đô hơi gần hơn một chút, mà bản thân thổ địa cũng càng phồn vinh hơn, so với Trường Thiên Đà xa xôi, cũng có lực hấp dẫn hơn nhiều.

Mà tương ứng với điều đó, cạnh tranh bên phía Thiên Thủy Đà này cũng lớn hơn, cường giả tọa trấn khá nhiều, thế lực cũng tương đối phức tạp.

Thiết Ma dường như vẫn không muốn nghĩ nhiều như vậy, trực tiếp hạ đạt cho Triệu Phong làm Đà chủ Thiên Thủy Đà.

- Ngươi trước ở lại Tổng đà tĩnh dưỡng chừng nửa tháng, đến lúc đó ta lại an bài một vị trợ thủ đắc lực đi theo hỗ trợ ngươi một chút.

Thiết Ma âm thầm truyền âm cho Triệu Phong.

Triệu Phong khẽ gật đầu, tiếp nhận lệnh bài cùng với tín vật Đà chủ, sau đó tạm thời nhập trú Tổng đà.

- Với thực lực và tư lịch của tiểu tử này, đảm nhiệm Đà chủ Thiên Thủy Đà, chỉ sợ khó có thể khống chế được cục diện!

- Với tính tình của hai Phó Đà chủ Vân Sát và Trần Mộng Chẩm, tuyệt đối sẽ không thần phục một vị Đà chủ tuổi trẻ tu vi thấp kém như vậy!

Mấy vị cao tầng Thiết Huyết Giáo trong đại điện nhìn theo thân ảnh Triệu Phong rời đi, khóe miêng cũng nhếch lên một tia suy tư nhàn nhạt.

Bọn họ liệu định, Triệu Phong tiếp nhận chức vị Đà chủ Thiên Thủy Đà khẳng định cũng không được bao lâu.

- Kế tiếp, chúng ta thương nghị một chút tình hình của Thánh Vực Chân Long Hội…

Thiết Ma thay đổi chủ đề.

o0o

Thiết Huyết Giáo, bên trong một tòa cung điện u tĩnh thanh nhã, vách tường và trần nhà cũng đều khảm một vài khỏa trân châu minh nhuận ôn hòa, trơn bóng tịnh lệ.

Thân là Đà chủ, Triệu Phong cơ bản cũng được tính là một thành viên cao tầng Thiết Huyết Giáo, đãi ngộ cực kỳ siêu phàm.

Hắn khoanh chân ngồi xuống, ý thức dung nhập vào Tầng thứ hai của Điện Chi Truyền Thừa.

Thời điểm còn ở Hồng Hồ Thành, Triệu Phong cũng từng thử qua Tầng thứ hai của Điện Chi Truyền Thừa.

Dựa theo yêu cầu, Tầng thứ hai Điện Chi Truyền Thừa cần phải có tu vi Chân Nhân Cấp mới có thể tu luyện.

Chẳng qua, cảnh giới tinh thần của Triệu Phong cực cao, cộng thêm năng lực học tập siêu cường của Thần Linh Nhãn, khi đó đã có thể tiến hành tìm hiểu, chỉ là vẫn có chút quá sức mà thôi.

Hiện nay, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong sau khi trải qua lần ngủ say lột xác lúc trước, tu vi đạt tới Nửa bước Chân Linh Cảnh, tiến hành tìm hiểu thì thoải mái hơn nhiều.

Trong đầu của hắn, khả năng suy diễn Điện Chi Truyền Thừa càng trở nên tinh trí, cặn kẽ chi tiết hơn, rõ ràng rành mạch, từng chút một phân tích ra bản chất của sự vật.

Mà phương diện này, chính là sở trường của Triệu Phong!

Trong không gian mắt trái của hắn, có thể mô phỏng phương thức thi triển của các loại công pháp đã từng nhìn thấy qua.

Từng đóa từng đóa hoa điện văn mô phỏng ở bên trong không gian mắt trái không ngừng hiện lên, sinh sôi không ngừng.

Trong lúc cảm ngộ, Triệu Phong cũng gặp phải một vài nan đề.

Mà một trong số đó, chính là sự phù hợp và tiếp nối giữa điện lực trong cơ thể hắn cùng với nguyên khí thiên địa tương đối yếu ớt một chút, trừ phi là trong thời tiết dông gió.

Một vài công kích Chân Linh Cảnh, sau khi phá không ly thể, chẳng những không suy yếu, lại còn mơ hồ tăng trưởng lên nữa, uy lực càng xa lại càng mạnh mẽ hơn!

Đây chính là năng lực hô ứng giữa chân lực và nguyên khí thiên địa!

Dưới tình huống bình thường, chỉ có cường giả Chân Chủ Cấp mới có thể khiến cho Chân Linh khí cùng với nguyên khí thiên địa chân chính hô ứng với nhau, phát ra uy năng kinh thiên.

Cường giả Chân Nhân Cấp cũng chỉ tiến hành hấp thu ở một mức độ nhất định, muốn chân chính hô ứng, thì tinh thần ý cảnh vẫn còn chưa đủ.

- Như vậy xem ra, việc ta ở Tầng thứ hai Điện Chi Truyền Thừa gặp phải bình cảnh, chính là bị chế ước bởi phương diện tu vi!

Triệu Phong nhanh chóng liền hiểu được vấn đề.

Chỉ khi nào Nửa bước Chân Linh Khí có thể hoàn toàn chuyển hóa thành Chân Linh Khí, chân lực Điện thuộc tính trong cơ thể hắn chuyển hóa thành Chân Linh khí, cùng với nguyên khí thiên địa bên ngoài hô ứng với nhau, mới có thể tiến hành câu thông cùng với tiếp dẫn hữu hiệu nhất.

Nói đơn giản một điểm, vấn đề chỉ có duy nhất một điểm, đó chính là phải đột phá Chân Linh Cảnh.

Chỉ cần đột phá được Chân Linh Cảnh, Triệu Phong ở phương diện Tầng thứ hai Điện Chi Truyền Thừa mới có thể đạt tới cảnh giới tiểu thành!

Nghĩ đến đây, Triệu Phong toàn tâm toàn ý tiến hành tu luyện, kiểm tra lại một chút những thu hoạch trong Bảo tàng Thủy Nguyệt và Thăng Long đấu giá hội.

Ô…ô…ô…n…g!

Nửa bước Chân Linh Khí trong cơ thể Triệu Phong trong lúc tiến hành vận chuyển, không ngừng phát ra thanh âm điện minh nhàn nhạt. Xung quanh thân thể của hắn lập tức vờn quanh từng tầng từng tầng điện quang mờ mờ sáng, khí tức ngưng luyện. Nếu như có kẻ nào tiếp cận lại gần, liền sẽ gặp phải cảm giác điện giật tê dại toàn thân!

- Nửa bước Chân Linh Cảnh, độ chuyển hóa đạt tới sáu thành trở lên, càng lúc càng chậm chạp chuyển hóa hơn!

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhíu lại.

Bất cứ chuyện tình gì, cũng đều là càng tiếp cận cực hạn sẽ càng khó khăn hơn.

Đương nhiên, dưới tình huống bình thường, sau khi độ chuyển hóa Nửa bước Chân Linh Khí đạt tới sáu thành, liền có thể thử trùng kích vào Chân Linh Cảnh, chẳng qua tỷ lệ không lớn mà thôi.

Triệu Phong phóng thích ra cảm quan cường đại của mình, Nửa bước Chân Linh Khí, từ huyệt bách hội trên đỉnh đầu lan tràn ra, cảm ứng với những nguyên khí thiên địa tràn ngập trong hư không vô tận.

Nguyên khí thiên địa, chính là một cái quy tắc chung. Nó bao hàm đủ các loại lực lượng nguyên khí các loại thuộc tính khác nhau, có điện, có phong, có hỏa…

Cảnh giới tinh thần của Triệu Phong tương đương với cường giả Chân Nhân Cấp, cộng thêm tinh thần nguyên cường đại của Thần Linh Nhãn, độ cảm ứng và nguyên khí thiên địa so với những người mới đột phá Chân Nhân Cấp bình thường cũng đều có ưu thế hơn rất nhiều.

Không bao lâu, hắn liền có thể cảm ứng được một tia lực lượng lôi điện.

Bước đầu tiên!

Nửa bước Chân Linh Khí của Triệu Phong cùng với lực lượng lôi điện bên trong nguyên khí thiên địa xung quanh câu thông với nhau, tiến hành cải biến thực lực thuộc tính trong kinh mạch của mình.

Điểm này, bản thân cường giả Thoát Phàm Cảnh cũng có thể làm được, chỉ là vô cùng nông cạn, đó chẳng qua chỉ là một trình tự cảnh giới cực kỳ sơ đẳng mà thôi.

Bước thứ hai!

Độ phù hợp giữa Nửa bước Chân Linh Khí và lực lượng lôi điện trong nguyên khí thiên địa đạt tới mức độ đủ có thể tương tác với nhau.

Một bước này, hoàn toàn siêu việt cấp bậc Thoát Phàm Cảnh bình thường, chỉ có Nửa bước Chân Linh Cảnh mới có thể làm được!

Một vài công pháp, chú ý đến ý cảnh, về mặt thực chất, chính là theo

đuổi một loại trạng thái tinh thần nào đó, cùng với độ phù hợp với nguyên khí thiên địa và thuộc tính tương ứng, bộc phát ra uy năng thuộc tính tương ứng mà thôi.

Cấp bậc công pháp càng cao, cái loại năng lực phù hợp thần bí này cũng càng mạnh hơn.

- Độ phù hợp càng cao, năng lực dẫn dắt hấp thu của Chân Linh khí cũng càng mạnh hơn.

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Thông qua sự cảm ngộ và trùng kích chân chính, hắn đối với thể ngộ cấp bậc Chân Linh Cảnh cũng càng hiểu sâu sắc hơn một chút.

Đồng thời, một vài những phân đoạn vẫn chưa thể nghĩ thông suốt trong lúc tiến hành cảm ngộ Di tích Tôn giả lúc trước, lúc này cũng đã có thể lĩnh ngộ.

Theo thời gian trôi qua, độ phù hợp cảm ứng giữa Triệu Phong và lực lượng lôi điện trong nguyên khí thiên địa cũng càng ngày càng tăng lên.

o0o

Ba ngày sau, hắn đã có thể dẫn dắt một vài nguyên khí lôi điện cực nhỏ từ ngoại giới, đem hấp thu tiến vào trong cơ thể của mình.

Bởi vì cảnh giới tinh thần khá cao, cùng với lực lượng nắm bắt của Thần Linh Nhãn mạnh mẽ, lực hấp thu của Triệu Phong đối với nguyên khí lôi điện cũng càng lúc càng mạnh hơn.

Đến ngày thứ năm, trên không trung nơi cung điện Triệu Phong đang

ở, thỉnh thoảng chợt vang lên từng thanh âm điện minh vang vọng liên hồi.

Những cường giả cảnh giới cao một chút, sẽ phát hiện ra nguyên khí lôi điện trong khu vực này tương đối nồng đậm hơn một chút.

Nguyên khí thiên địa chính là khung xương cơ bản cấu thành toàn bộ vũ trụ vô tận này.

Con người, chính là một thành viên cực nhỏ trong đó, khi hấp thu đầy đủ nguyên khí thiên địa, chất lượng cùng với số lượng càng cao, cấp bậc sinh mệnh, lực lượng nắm giữ trong tay cũng sẽ càng cường đại hơn.

Cảnh giới cấp bậc đủ cao, cho dù chỉ là một thành viên cực nhỏ, cũng có thể trở thành Tôn giả một phương của toàn bộ vũ trụ, bao trùm chúng sinh!

Từng chút từng chút một tích lũy, cảm ngộ của Triệu Phong cũng càng ngày càng sâu hơn.

Loại cảm ngộ này càng sâu sắc hơn, cũng trợ giúp cho tinh thần ý cảnh hắn mở rộng.

Đến ngày thứ mười, Triệu Phong đã có thể hoàn toàn như ý hấp thu nguyên khí lôi điện bên ngoài, tiến hành cải tạo khí lực cùng với chân lực trong cơ thể, kinh mạch.

Lúc này, cảnh giới Chân Linh Cảnh đối với hắn mà nói, đã không còn bất cứ sự ngăn cách nào nữa, chỉ là cần một chút thời gian tích lũy, đạt đến mức đầy đủ sẽ liền đột phá mà thôi.

- Nửa bước Chân Linh Khí, độ chuyển hóa đã đạt tới tám chín thành

rồi! Quan trọng hơn chính là, lượng chân lực bên trong cơ thể, đã gia tăng lên ước chừng gấp đôi!

Vẻ mặt Triệu Phong rạng rỡ, khẽ mở mắt ra.

Hắn hiện tại, chỉ kém một bước cuối cùng nữa mà thôi. Ở trong đan điền, đã bắt đầu đắp nặn nên Chân Linh Chi Nguyên của chính mình.

Chỉ cần có thể đắp nặn thành công, hắn chính là cường giả Chân Linh Cảnh mới.

Ngoại trừ điều này ra, hắn và cường giả Chân Linh Cảnh bình thường cũng không khác nhau bao nhiêu nữa.

Sau khi đả thông được cái phân đoạn này, Triệu Phong lại tiến hành tu luyện Tầng thứ hai Điện Chi Truyền Thừa, liền có được loại cảm giác như cá gặp nước.

Bởi vì lúc này độ chuyển hóa của hắn đối với nguyên khí lôi điện bên trong thiên địa, đã tương đối mạnh mẽ, thậm chí hoàn toàn có thể nắm bắt và dẫn dắt!

Vù!

Triệu Phong khoát tay một cái, một sợi xích điện đột nhiên bắn ra, một đầu Điện xà độ dài chừng hơn một trượng, phá không mà ra. Trong thời gian mấy hơi thở, ngưng tụ không hề tiêu tan, uy lực không giảm mà còn gia tăng lên nữa.

Đầu Điện xà kia sau khi phá không, dưới tình huống không có chân lực chống đỡ, nhưng vẫn có thể quay chung quanh Triệu Phong ước chừng ba bốn vòng rồi mới tắt hẳn.

Bởi vì công kích do Nửa bước Chân Linh Khí phát ra, Triệu Phong vẫn còn có thể cảm ứng và nắm giữ trong tay, tiến hành dẫn dắt nguyên khí lôi điện trong thiên địa xung quang duy trì nó.

Từ đó, Tầng thứ hai Điện Chi Truyền Thừa của Triệu Phong đã hoàn toàn bước vào nhập môn, thậm chí là còn sơ thành nữa.

Kế tiếp, hắn bắt đầu tìm hiểu đủ các loại vận dụng bên trong Điện Chi Truyền Thừa Tầng thứ hai, tiến hành dung nhập vào trong thân pháp, công kích, phòng ngự, cùng với một vài loại bí thuật cường đại khác.

- Điện Chi Nhận!

Triệu Phong khẽ khoát tay, trong lòng bàn tay vang lên thanh âm điện minh, điện mang ngưng tụ, hình thành nên một đạo điện nhận sắc bén dài chừng hơn một trượng. Trong lúc minh ám lóe lên, thập phần chân thật.

Trước kia, Triệu Phong chỉ miễn cưỡng có thể mô phỏng được một cái điện nhận sơ hình mà thôi, độ dài không vượt qua ba thước, thực chất chỉ là một mảnh điện mang mà thôi, vừa thô ráp lại vừa vô cùng tiêu hao chân lực.

Mà hôm nay, Điện Chi Nhận kia chính là một thanh đao sắc bén do lực lượng lôi điện cường đại cấu tạo thành, có lực cắt cực kỳ sắc bén.

Phốc xuy!

Điện Chi Nhận nhẹ nhàng lóe lên, một thanh Thần binh Phàm cấp Thượng phẩm bên cạnh Triệu Phong đã bị cắt thành hai nửa, bề mặt cắt là một mảnh cháy đen, vẫn còn bốc khói nghi ngút.

- Thật mạnh! Lực công kích hoàn toàn có thể cắt qua Chân Linh khí phòng ngự của cường giả Chân Nhân Cấp bình thường!

Triệu Phong không khỏi kinh hỉ.

Chương 313: Đà chủ tân nhậm

Mấy ngày sau, trong tầng mây, trên một đài sen với vô số những đóa hoa ba màu vây quanh, có một nam một nữ cùng ngồi trên đó.

Nam thân mặc Thiên La Huyền Y hai màu lam bạch giao nhau, một đầu tóc lam bồng bềnh, đồng tử mắt trái lam nhạt sâu thẳm, sắc mặt lạnh lùng, khoanh chân ngồi ở đó.

Mà ở bên cạnh hắn, đang lặng yên ngồi ngay ngắn một vị nữ tử phấn y, xinh đẹp động lòng người, thoạt nhìn bộ dáng ước chừng hai mươi tuổi.

Nữ tử phấn y này tên là Điệp Diệp, chính là trợ thủ do Thiết Ma cấp cho Triệu Phong, tu vi đạt tới cảnh giới Chân Nhân Cấp.

Dựa theo lời Thiết Ma nói, Điệp Diệp này đã từng là nha hoàn của vị Giáo chủ Thiết Huyết Giáo thần bí kia, bất luận tu vi, tuổi tác, lịch duyệt, đều không thể nhìn mặt mà đoán người được!

Một nhân vật thân phận đặc thù như vậy, cùng Triệu Phong đi tới Phân đà Thiên Thủy, có thể thấy được mức độ chiếu cố của Thiết Ma đối với hắn.

- Đà chủ, Phân đà Thiên Thủy đóng quân ở phụ cận Thiên Thủy Hà! Nơi đó sông hồ ao đầm đông đảo, địa thế phức tạp, đủ các loại thế lực to to nhỏ nhỏ, số lượng không dưới một trăm! Các thế lực tương đối lớn một chút, chính là Phân tộc Vân gia, Phân tộc Bích gia, Bách Hoa Môn…

Thanh âm Điệp Diệp mềm mại nhẹ nhàng, khí chất nhu thuận đáng yêu.

Đại quốc Thiên Bồng, tám cỗ thế lực siêu cấp Nhất hoàng, Tam tông, Tứ tộc, đâm sâu bén rễ lan rộng khắp các địa phương các nơi trong Đại quốc.

Cho dù là tại Vương đô, nơi thế lực Hoàng thất là lớn nhất, nhưng vẫn có thế lực của Thiết Huyết Giáo thẩm thấu vào, những thế lực khác cũng có.

Mà bên phía Thiên Thủy Hà bên này, cũng chẳng khác nhau là bao.

Ở nơi này, ngoại trừ Phân đà của Thiết Huyết Giáo, còn có một vài các thế lực khác nữa, như là Phân tộc Vân gia, Phân tộc Bích gia, Bách Hoa Môn này nọ…

Những thế lực mà Điệp Diệp vừa mới đề cập, đều là những thế lực lớn một chút, mà những tiểu Gia tộc, tiểu tông phái bình thường khác, căn bản là không cách nào đếm hết nổi.

Trong mấy chục năm trước đây, ở khu vực Thiên Thủy Hà này, thế lực của Phân đà Thiết Huyết Giáo chính là cực mạnh, giống như địa vị của Hồng Hồ Liễu Tộc tại Hồng Hồ Quận bên kia vậy.

Nếu như đặt trong trường hợp trước khi Hồng Hồ Thành chủ tấn chức Chân Chủ Cấp, địa vị hiện tại của Triệu Phong đại khái là có thể so sánh với đám người Gia chủ Hồng Hồ Liễu gia, Hồng Hồ Thành chủ. Đương nhiên, Hồng Hồ Liễu Tộc ở trong số các Phân tộc cũng là một thế lực tương đối cường đại, hoàn toàn độc bá một phương.

- Bách Hoa Môn?

Triệu Phong đối với một cỗ thế lực trong số đó, cảm thấy có chút hứng thú.

Bách Hoa Môn này, chính là tông phái Tà đạo năm xưa Thủy Nguyệt đại đạo đã sáng lập ra.

Sau khi Thủy Nguyệt đại đạo ngã xuống, Bách Hoa Môn cũng dần dần xuống dốc dần. Mặc dù là vậy, nhưng vẫn có thể sánh ngang với các thế lực Phân tộc Bích gia, Phân tộc Vân gia.

- Bách Hoa Môn này ở khu vực Thiên Thủy Hà cũng có thể bài danh trong năm thế lực đứng đầu, chính là một tông phái tà môn, chuyên làm hại các nữ nhân xinh đẹp của các tông các tộc trong khu vực, thanh danh cực kỳ xấu!

Vẻ mặt Điệp Diệp vô cùng nhu thuận, ánh mắt thoáng chớp động, cẩn thận dò xét vị Đà chủ trẻ tuổi nhất trong lịch sử của Thiết Huyết Giáo bên cạnh mình.

Triệu Phong lần này đảm nhiệm chức vụ Đà chủ Thiết Huyết Giáo, chính là đã phá vỡ kỷ lục từ trước đến nay.

Thứ nhất là độ tuổi chỉ vừa mới mười sáu, mười bảy tuổi, thậm chí còn chưa tính là trưởng thành, thứ hai là tu vi còn chưa đạt tới Chân Linh Cảnh!

Gã thiếu niên này một đường đạm mạc ít nói, thường xuyên chìm đắm trong lĩnh ngộ và tu luyện.

Phần lớn thời gian, đều là do Điệp Diệp rót vào chân linh khí, thúc giục Tam Hoa Bảo Liên phi hành.

Không lâu sau, Triệu Phong đã có sự hiểu biết nhất định đối với tình

huống ở xung quanh Thiên Thủy Hà.

- Sau khi đến Phân đà Thiên Thủy, ta cần phải chú ý đến điều gì?

Triệu Phong vô cùng khiêm tốn thỉnh giáo.

- Phân đà Thiên Thủy, ngoài mặt thì sở hữu sáu vị cường giả Chân Linh Cảnh! Trong đó hai vị Phó Đà chủ Vân Sát và Trần Mộng Chẩm có được thực lực Chân Nhân Cấp đỉnh phong. Khi hai người liên thủ, cũng đã từng có lần chiến thắng cường giả Chân Huyền Cấp! Ai nấy cũng đều có thể đảm đương một phương. Hai người này, cũng mong chờ đã lâu đối với chức vị Đà chủ. Điệp Diệp lo lắng, bọn họ sẽ không phục Đà chủ ngài…

Điệp Diệp cũng không có giấu diếm những nhân tố bất lợi đối với Triệu Phong.

Triệu Phong không khỏi xoa xoa trán mấy cái. Như vậy mà nói, bản thân nhậm chức Đà chủ Thiên Thủy Đà này, áp lực quả thật không nhỏ.

Nhiệm vụ trước mắt, hắn cần phải nhanh chóng tấn chức Chân Linh Cảnh một chút, như vậy những áp lực cùng lời ong tiếng ve cũng sẽ nhỏ đi hơn nhiều.

Tốc độ phi hành của Tam Hoa Bảo Liên cực kỳ nhanh, tiếp cận với tốc độ của Chân Huyền Cấp bình thường, hơn nữa lại vô cùng vững vàng.

Mà khuyết điểm chính là, Tam Hoa Bảo Liên cho dù có hoàn toàn mở rộng, cũng chỉ có thể chứa được ba người mà thôi, nhiều hơn nữa thì hơi chút miễn cưỡng rồi.

Nhưng khuyết điểm không che nổi ưu điểm! Tam Hoa Bảo Liên luận về phòng ngự, tốc độ, hiệu quả phụ trợ các loại đều tuyệt đối siêu cường, trước mắt chính là bảo vật trân quý nhất trong tay của Triệu Phong.

Sau đó, Triệu Phong lại nghiên cứu một chút bản đồ của khu vực Thiên Thủy Hà.

Kết quả, ở một khu vực thủy vịnh tương đối xa xôi khép kín, Triệu Phong nhìn thấy Hoành Thủy Trại!

- Ha hả… hóa ra Hoành Thủy Trại, Bách Hoa Môn toàn bộ cũng đều thuộc khu vực Thiên Thủy Hà!

Trong lòng Triệu Phong khẽ động.

o0o

Nửa tháng sau, hai người Triệu Phong đã đến Phân đà Thiên Thủy.

Đà chủ tân nhậm đến, nhất thời oanh động toàn bộ Phân đà Thiết Huyết Giáo.

- Hừ! Tên Đà chủ tân nhậm này, không ngờ lại là một tên tiểu gia hỏa lông tóc vẫn chưa mọc đủ!

- Muốn bảo mấy đại nhân vật chúng ta, phải nghe theo mệnh lệnh của một tên tiểu hài nhi hay sao? Thật sự là không thể hiểu nổi, Tổng đà Thiết Huyết Giáo đang nghĩ cái gì!

Cao tầng Phân đà Thiên Thủy đều tràn ngập oán khí.

Mà hai vị Phó Đà chủ Vân Sát và Trần Mộng Chẩm dẫn đầu, sắc mặt

cũng đều có chút khó coi.

Vân Sát là một gã thanh niên huyết bào, bộ mặt lãnh khốc, trên người tràn ngập sát khí huyết tinh, đủ khiến cho cường giả Chân Nhân Cấp bình thường run sợ.

Trần Mộng Chẩm thì lại là một nữ nhân cung trang xinh đẹp trang nhã, thanh lệ mười phần, thoạt nhìn tao nha cao quý, một đôi mắt đẹp chớp động bất định.

Hai người đối diện liếc mắt nhìn nhau, thoáng trao đổi ánh mắt với nhau.

- Thứ nhất, vị Đà chủ tân nhậm này, chính là do Phó Giáo chủ tự mình đề bạt, bài trừ nghị luận của mọi người mà đưa hắn lên! Thứ hai, nghe nói tiểu tử này đạt được truyền thừa của Thủy Nguyệt đại đạo, hơn nữa từng ở Vương đô công nhiên khống chế Cầm Vương phi, chấn động toàn bộ Đại quốc!

Trần Mộng Chẩm lạnh nhạt nói.

- Hừ! Như vậy thì tính là cái gì? Nhận được Bảo tàng Thủy Nguyệt, đó chính là vận khí tốt! Khống chế Cầm Vương phi, chẳng qua là đánh bừa đánh ẩu mà thành, do lâm vào tình trạng chó cùng rứt giậu mà làm bậy thôi. Nếu như không có Phó Giáo chủ tiếp ứng, hắn làm thế nào có thể toàn thân trở ra?

Vân Sát cười lạnh một tiếng.

Rất hiển nhiên, mọi người đối với lai lịch, bối cảnh của vị Đà chủ tân nhậm này, cũng hiểu biết không ít.

Đối với những người bên dưới mà nói, cần phải biết rõ ràng mọi chi

tiết cùng với tính tình của vị Đà chủ tân nhậm, tránh cho việc tân quan tiền nhiệm ra tay phát uy, bị hại cùng với những người khác.

Đối với hai vị Phó Đà chủ mà nói, chỉ cần tìm điểm yếu hại của đối thủ, như vậy mới có cơ hội gạt bỏ gã đối thủ nặng ký này.

Trần Mộng Chẩm cười dài truyền âm nói:

- Mặc kệ nói như thế nào, thì hắn cũng là do đích thân Phó Giáo chủ tự mình đề bạt, hiện tại uy danh đại chấn Đại quốc, chúng ta ngoài mặt cũng không thể công nhiên đối kháng trực tiếp, nếu không truyền đi…

Vân Sát hừ lạnh một tiếng, cũng không nói lời nào.

Vị Đà chủ tân nhậm này, có chỗ dựa vững chắc là Phó Giáo chủ, dư uy vẫn còn, ngoài mặt tự nhiên là không tiện công khai chống đối.

Chẳng qua giờ trò ngầm ở bên trong, đủ các loại thủ đoạn, tự nhiên dễ dàng thi triển.

Rất nhanh, Đà chủ Thiên Thủy Đà tân nhậm, chân đạp Tam Hoa Bảo Liên từ trên trời hạ xuống.

Phân đà Thiết Huyết Giáo, ánh mắt tất cả mọi người đều gắt gao giương mắt nhìn về phía gã thiếu niên tóc lam bộ dáng lạnh lùng đạm mạc, thân mặc Thiên La Huyền Y hai màu lam bạch giao nhau kia. Đặc biệt là mắt trái lam nhạt sâu thẳm của hắn, phảng phất như là có thể xuyên thủng vạn vật thế gian, còn có một loại hàn ý khó hiểu lan tràn khắp nơi.

Những người trên dưới trong Phân đà, tâm thần đều rùng mình một cái, theo bản năng tránh đi ánh mắt của hắn.

Ánh mắt của vị Đà chủ tân nhậm này, quá đáng sợ rồi. Cỗ hàn ý kia, dường như có thể đông cứng cả linh hồn nữa.

Chỉ có hai vị Phó Đà chủ là ánh mắt không hề nhượng bộ.

- Huyết mạch nhãn đồng, dường như có chút bất phàm! Đáng tiếc tu vi quá thấp, độ tuổi và lịch duyệt tuyệt đối là không đủ!

Vân Sát cười lạnh một tiếng.

Kỳ quái hơn nữa chính là, bên cạnh Đà chủ tân nhậm, còn có thêm một nha hoàn cận thân mặc phấn y nhàn nhạt đứng đó, tu vi cao tới Chân Nhân Cấp!

- Điệp Diệp? Nữ hầu cận thân được tín nhiệm nhất của Giáo chủ và Phó Giáo chủ!

Trần Mộng Chẩm nhận ra thân phận của nàng nha hoàn phấn y kia, không khỏi hít sâu một hơi khí lạnh, hoàn toàn thu hồi ý khinh thị lại.

Phó Giáo chủ không ngờ ngay cả nàng nha hoàn này cũng bố trí bên người Triệu Phong, có thể thấy được sự trọng dụng và thưởng thức đối với vị Đà chủ tân nhậm này.

- Bái kiến Đà chủ!

Khi Triệu Phong xuất ra lệnh bài Đà chủ, tất cả mọi người bên dưới đều cung kính hành lễ.

Cường đại như Vân Sát, Trần Mộng Chẩm, ở ngoài mặt cũng cần phải duy trì tôn kính, hành lễ với Triệu Phong.

Thời khắc này, Triệu Phong từ trên trời hạ xuống, có một loại cảm giác như quân lâm thiên hạ vậy.

Nhưng mà hắn hiểu rằng, đây chẳng qua chỉ là quyền lực do Phó Giáo chủ Thiết Ma cấp cho hắn mà thôi! Thông qua Thần Linh Nhãn đảo quét, Triệu Phong không khó nhìn qua, sâu trong nội tâm những người này, hoàn toàn không phục mình!

Ngày đầu tiên tiếp nhiệm, Triệu Phong cần phải tiến hành gặp mặt các cao tầng bên trong Phân đà Thiết Huyết Giáo.

Một vài các sự vụ tương đối quan trọng, Phó Giáo chủ và các Trưởng lão cũng đều đệ trình lên cho Đà chủ.

- Đà chủ, trong thời gian gần đây, thế lực của Phân tộc Vân gia náo động rất lợi hại, hơn nữa lại xuất hiện một vị Chân Nhân Cấp mới! Mặc dù Lão Tộc trưởng tuổi đã cao, chiến lực Chân Huyền Cấp không còn được như xưa, chẳng qua vẫn là thế lực có uy hiếp lớn nhất đối với Thiên Thủy Đà chúng ta!

Cách đây không lâu, người của Phân tộc Vân gia còn chạy tới quáng sơn Nguyên tinh thạch của Thiên Thủy Đà chúng ta gây sự, giết chết một nhân viên của chúng ta! Trong này có lẽ là có mưu đồ gì đó! Thuộc hạ đề nghị chúng ta kéo tới cửa, tìm Phân tộc Vân gia tính sổ!

- Bẩm báo Đà chủ, Bách Hoa Môn trong thời gian mấy tháng gần đây, dị thường ít giao tiếp, một ít cao tầng ẩn độn vào sơn lâm, hoài nghi có quan hệ đến việc Đào Phiến phi tặc tìm được một vài lợi ích bên trong Bảo tàng Thủy Nguyệt!

Hai vị Phó Đà chủ cùng với các vị Trưởng lão đều đệ trình một vài sự vụ lên.

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhíu lại, các sự vụ này, hắn nghe qua một lượt, toàn bộ đều là các loại phán đoán và âm mưu luận, hoặc là các loại vấn đề hành động mở rộng quy mô lực lượng mà thôi.

Ít nhất, trong các thế lực ở Thiên Thủy Hà này, vẫn còn chưa có một thế lực nào dám công nhiên khiêu chiến uy nghiêm của Thiên Thủy Đà.

- Bắt đầu từ ngày hôm nay, những lúc ta bế quan, toàn bộ các sự vụ lớn nhỏ, tạm thời giao cho Điệp Diệp xử lý!

Sau khi nghe xong một lượt, cuối cùng Triệu Phong đứng dậy, tiến vào chỗ ở của mình trong Phân đà.

Nhìn qua, hắn dường như không cảm thấy chút hứng thú nào đối với những sự vụ rườm rà bên trong Phân đà.

Loại tình huống này, khiến cho trong lòng hai người Vân Sát và Trần Mộng Chẩm đều mừng thầm.

Vị Đà chủ tâm nhậm này, đối với sự vụ quyền lực dường như không có chút hứng thú nào. Như vậy đại bộ phận quyền lực sự vụ trong Phân đà, vẫn còn nắm ở trong tay hai người bọn họ.

Người tương đối khó đối phó duy nhất, ngược lại chính là vị nữ hầu Điệp Diệp này!

Nàng nữ hầu này, lấy danh nghĩa của Đà chủ, hỏi đến một vài sự vụ bên trong Phân đà, thậm chí còn phát hiện ra một vài sơ hở, tiến hành chất vấn và xử lý.

- Đà chủ tân nhậm chỉ là một mao đầu tiểu tử, không đáng sợ! Quan trọng là phải đối phó nàng nữ hầu này!

Tâm tư của Vân Sát cùng Trần Mộng Chẩm toàn bộ chuyển dời lên trên người Điệp Diệp.

Điệp Diệp này không chỉ là trợ thủ của Triệu Phong, hơn nữa lại còn là nữ hầu tâm phúc của Phó Giáo chủ nữa.

o0o

Triệu Phong nhất thời lại rơi vào trạng thái thoải mái nhàn nhã, đại bộ phận thời gian đều dùng cho việc tu luyện.

Hiện tại, Nửa bước Chân Linh Khí trong cơ thể hắn đã thập phần tinh khiết, độ cảm ứng phù hợp và nguyên khí lôi điện trong thiên địa càng ngày càng gia tăng thêm rất nhiều.

Hắn ngồi đả tọa một lát, trên không trung của đại điện liền hiện ra một tràng cảnh tượng nguyên khí lôi điện hội tụ sinh động.

Đột phá Chân Linh Cảnh, đối với Triệu Phong mà nói, cũng không có bất cứ khó khăn gì đáng nói cả.

Hiện tại hắn chỉ cần một đoạn thời gian nữa, ở bên trong đan điền ngưng tụ ra Chân Linh Chi Nguyên thuộc về mình mà thôi.

Chân Linh Chi Nguyên, chính là nguồn suối của chân linh khí, đồng thời nó chính là nơi hội tụ sinh mệnh khí huyết tinh hoa của cơ thể một người.

o0o

Bốn năm ngày trôi qua…

Nửa bước Chân Linh Khí trong cơ thể của Triệu Phong, độ tinh khiết càng ngày càng cao lên, chân khí bên trong cơ thể hiện ra tình trạng dịch hóa, ở bên trong đan điền hình thành nên hình thái giống như những giọt nước vậy.

Những giọt chân lực hình thái giọt nước này, bản thân đã tương đươmg với chân linh khí, hơn nữa lại càng tiến thêm một bước tinh luyện nữa.

Trên đỉnh đầu của Triệu Phong vần vũ một tầng nguyên khí lôi điện thiên địa xoay tròn, càng lúc càng nồng đậm hơn, từng chút từng chút một dẫn dắt, tiến vào trong cơ thể, rửa sạch kinh mạch trong thân thể hắn, khiến cho thân thể và Nửa bước Chân Linh Khí của hắn không ngừng lột xác.

- Chỉ còn kém một bước cuối cùng nữa!

Triệu Phong khẽ hít sâu một hơi. Những giọt chân lực hình thái giọt nước trong cơ thể này, lại một lần nữa dung nhập, tinh luyện, áp súc, chậm rãi luân chuyển mấy vòng, dường như muốn hóa thành một nguồn suối nhỏ vậy.

Chương 314: Trùng kích chân linh cảnh

Thiết Huyết Giáo, Phân đà Thiên Thủy.

Trên không trung đại điện của Đà chủ tâm nhậm, thỉnh thoảng lại truyền đến thanh âm lôi điện nổ vang. Phiến khu vực này, nguyên khí lôi điện thiên địa ba động cực kỳ sinh động.

Đến lúc sau, có thể nhìn thấy được trong không trung xuất hiện một đoàn điện quang tử sắc nhàn nhạt, giống như là những sợi tơ nhện tử sắc đan xen vào nhau, lại giống như yên hoa sinh diệt không ngừng, hình thành nên một mảnh quang cảnh cực kỳ tráng lệ.

Trong phạm vi mười dặm xung quanh, tất cả những cường giả từ Thoát Phàm Cảnh trở lên, đều có thể cảm nhận được dị tượng ở chỗ này.

- Không hỗ là người được Phó Giáo chủ xem trọng! Độ tuổi còn nhỏ, chưa đến mười bảy tuổi, lại có thể tấn chức Chân Linh Cảnh! Thiên tài bậc này, phóng mắt khắp toàn bộ Đại quốc Thiên Bồng, cũng đều là phượng mao lân giác.

Ánh mắt Điệp Diệp khẽ động. Nàng thân là trợ thủ, ở bên ngoài hộ pháp cho Triệu Phong.

Lấy kinh nghiệm nhiều năm của nàng mà xét, các phân đoạn khi Triệu Phong trùng kích vào Chân Linh Cảnh đều thuận lợi dị thường, gần như là không có bất cứ một hạn chế bình cảnh nào cả, toàn bộ quá trình giống như là nước dâng thuyền lên vậy!

o0o

Động tĩnh bên phía đại điện Đà chủ bên này, nhất thời kinh động đến phần đông các cao tầng bên trong Phân đà Thiên Thủy.

Thần sắc Vân Sát và Trần Mộng Chẩm, đều trở nên ngưng trọng hơn.

- Triệu Phong này, cũng không phải là thiên tài bình thường. Nhớ lại năm xưa chúng ta lúc ở độ tuổi này, vẫn còn đang chật vật ở cảnh giới Ngũ trọng thiên, Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh! Huống chi, hắn lại còn có huyết mạch nhãn đồng cực kỳ đặc thù nữa…

Cặp mày thanh tú của Trần Mộng Chẩm khẽ nheo lại, cũng cảm thấy sự tình có chút khó giải quyết.

Nếu như Triệu Phong còn chưa có tấn chức lên Chân Linh Cảnh, vậy thì trong mắt bọn họ, chẳng qua cũng chỉ là một con kiến có chỗ dựa vững chắc một chút mà thôi, ngoài mặt tuy rằng không dễ đối phó, nhưng mà các loại thủ đoạn ngầm có thể thi triển, khiến cho tiểu tử này biết khó mà lui, ở trong Phân đà yên phận thủ thường một chút.

Nhưng mà, nếu như Triệu Phong tấn chức Chân Linh Cảnh, như vậy tình huống sẽ không giống nữa!

Bước vào “Chân Linh” không còn “Phàm”!

Những lời này, đặt ở Đại quốc Thiên Bồng cũng đồng dạng hữu hiệu.

Một khi tấn chức Chân Linh Cảnh, trình tự sinh linh sẽ sản sinh một sự lột xác nhảy vọt, thọ mệnh và thực lực đều sẽ gia tăng trên diện rộng.

- Nếu như hắn tấn chức Chân Linh Cảnh, đối phó với hắn, quả thật là có chút phiền toái. Những người có được lực lượng huyết mạch, phần lớn so với những kẻ cùng cấp đều lợi hại hơn gấp đôi, huống chi trong tay hắn còn có các loại trọng bảo như Tam Hoa Bảo Liên vậy…

Sắc mặt của Vân Sát cũng âm tình bất định.

Với tu vi Chân Nhân Cấp đỉnh phong và chiến lực cường đại của bọn họ, Chân Nhân Cấp bình thường căn bản là không đặt vào trong mắt.

Chẳng qua, trên người của Triệu Phong có quá nhiều ánh sáng huy hoàng và bối cảnh sâu xa. Sự xem trọng của Phó Giáo chủ, thiên phú tiềm lực tuyệt hảo, huyết mạch nhãn đồng đặc thù, uy danh chấn động toàn bộ Đại quốc, các loại trọng bảo trong tay… Hết thảy những thứ này, đều khiến cho nội tình và uy vọng của hắn được đẩy lên rất cao.

- Không được! Nhất định phải cắt ngang quá trình trùng kích Chân Linh Cảnh của hắn! Mọi người đều biết, mỗi một lần thành công trùng kích vào Chân Linh Cảnh, phía sau đều có sự ảnh hưởng của rất nhiều các loại phương diện như khí vận, trạng thái, Linh đan, tâm tình này nọ. Chỉ cần thành công cắt ngang một lần, lần sau hắn muốn trùng kích lần nữa, khả năng không có sự thuận lợi từ các nhân tố này giống như hiện tại vậy, xác suất thành công sẽ giảm xuống rất lớn.

Trong mắt Vân Sát thoáng hiện ra một tia âm lãnh.

- Ngươi điên rồi! Nếu như để cho Phó Giáo chủ biết được, ngươi không chết cũng sẽ bị lột một lớp da!

Trần Mộng Chẩm bị dọa cho nhảy dựng lên.

- Hừ! Nếu như người của Phân đà chúng ta động thủ, khẳng định là không được! Lần này cần phải mượn dùng ngoại lực mới được!

Vẻ mặt Vân Sát tràn đầy âm lãnh.

- Mượn dùng ngoại lực? Chẳng lẽ ngươi muốn…

Trần Mộng Chẩm lộ ra một tia tỉnh ngộ.

Trong khoảng thời gian gần đây, Phân đà Thiên Thủy cũng không có bất cứ nguy cơ lớn nào có thể uy hiếp cả.

Phiền toái duy nhất chính là tranh chấp một chút lợi ích với Phân tộc Vân gia.

Người của Phân tộc Vân gia xông vào quáng sơn Nguyên tinh thạch của Phân đà Thiên Thủy, giết chết một gã thành viên của Phân đà Thiết Huyết Giáo…

- Tiểu tử kia muốn thành công ngưng tụ được Chân Linh Chi Nguyên, đại khái còn cần thời gian gần mười ngày nữa! Trong lúc này, chúng ta có thể mạnh mẽ cường thế đối phó với Phân tộc Vân gia, khiến chuyện bé xé ra to! Một khi hai thế lực phát sinh giao chiến, dưới loại cục diện đại cục như thế này, cũng không thể để cho hắn thân là Đà chủ đặt mình ra khỏi được!

Vân Sát khẽ liếm liếm môi, trên mặt lộ ra vài phần tàn nhẫn.

Trần Mộng Chẩm suy tư một lát, sau đó gật đầu.

Nàng không thể không thừa nhận, đây chính là một cái sách lược

cực kỳ tốt. Chính bản thân bọn họ động thủ, như vậy khẳng định không được, nhất định là phải mượn dùng ngoại lực.

Mà cái ngoại lực kia, chính là Phân tộc Vân gia, đối thủ lớn nhất hiện tại của Phân đà Thiên Thủy.

o0o

Trong hai ngày kế tiếp, Phân đà Thiên Thủy và Phân tộc Vân gia đều không ngừng phát sinh mâu thuẫn, giao tranh không ngừng mở rộng ra.

Song phương ai nấy đều không chịu nhường nhịn chút nào.

Tác phong hành sự của Thiết Huyết Giáo từ trước đến giờ vẫn luôn cường ngạnh thiết huyết, mà lần này Phân tộc Vân gia lại ra tay giết người trước, Thiết Huyết Giáo tự nhiên là không dễ dàng bỏ qua như vậy. Điều này hết thảy thuận lý thành chương, phù hợp với tác phong từ trước đến giờ của Thiết Huyết Giáo.

Không đến ba ngày, cuộc chiến đấu giữa Phân đà Thiên Thủy cùng với Phân tộc Vân gia đã gia tăng lên một cấp bậc mới.

Lúc mới bắt đầu, cũng chỉ là cuộc chiến giữa các cấp bậc Thoát Phàm Cảnh, nhiều lắm cũng chỉ là Nửa bước Chân Linh Cảnh ra tay mà thôi.

Nhưng mà rất nhanh về sau, cường giả Chân Nhân Cấp cũng tham gia chiến đấu.

Nhân mã song phương giao phong, đã phát sinh qua mấy lần chiến đấu quy mô nhỏ, nhưng càng đánh lại càng trở nên thảm thiết hơn.

Đến thời điểm ngày thứ năm, Phó Đà chủ Vân Sát và Trần Mộng Chẩm cũng đều đã gia nhập tràng chiến đấu, đánh chết một cường giả Chân Nhân Cấp, đánh trọng thương hai Chân Nhân Cấp của Vân gia.

Sau đó, Lão Tộc trưởng Vân gia, cường giả Chân Huyền Cấp ra tay, đánh chết một vị Trưởng lão Chân Nhân Cấp của Thiết Huyết Giáo.

Mắt thấy tình thế ngày càng không ngừng mở rộng ra.

o0o

- Đây… rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Tại sao Vân gia lại phối hợp với chúng ta như vậy?

Vân Sát và Trần Mộng Chẩm đều cảm thấy giật mình khó hiểu.

Trong dĩ vãng, Lão Tộc trưởng của Vân gia, vị cường giả Chân Huyền Cấp kia, tuổi già đã cao, không còn hùng tâm tranh bá, bình thường cũng đều tận lực tránh phát sinh va chạm quá lớn với Phân đà Thiết Huyết Giáo.

Nhưng mà lần này đây, tình huống thập phần khác thường.

Đầu tiên là Phân tộc Vân gia chủ động khiêu khích giết người!

Tiếp theo sau đó, Thiết Huyết Giáo tiến hành phản kích, Phân tộc Vân gia cường thế xuất ra, căn bản là không cần hai người bọn Vân Sát cố tình bố cục.

Hết thảy mọi chuyện đều vô cùng thuận lợi.

- Phương diện này, dường như có vấn đề gì đó! Phân tộc Vân gia vì

cái gì lại dám cùng chúng ta đối kháng? Mặc dù bọn họ có một cường giả Chân Huyền Cấp, nhưng mà hai người chúng ta liên thủ, phần thắng vẫn cao hơn một chút. Quan trọng nhất chính là, nhân viên hạ tầng cùng với các cường giả ám tuyến của chúng ta vẫn chiếm nhân số cao hơn bọn họ rất nhiều…

Phó Đà chủ Trần Mộng Chẩm, trong lòng mơ hồ cảm thấy bất an.

- Bẩm Phó Đà chủ! Đại sự không xong! Người của Bách Hoa Môn đột nhiên ra tay ám toán những người ám tuyến của chúng ta! Một vài thành viên nữ sau khi bị cường bạo xong, thi thể bị ném đến trước đại môn của Phân đà!

Một gã thành viên Nửa bước Chân Linh Cảnh từ ngoài chạy vào bẩm báo.

- Bách Hoa Môn?

Sắc mặt Vân Sát và Trần Mộng Chẩm nhất thời đại biến, trong lòng trầm xuống.

Trong đoạn thời gian gần đây, Bách Hoa Môn hành tung trở nên quỷ dị, trong đó Đào Phiến phi tặc, một trong những nhân vật cao tầng của Bách Hoa Môn đã đạt được rất nhiều ích lợi bên trong Bảo tàng Thủy Nguyệt, đặc biệt là đạt được Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, thực lực đại trướng.

Bách Hoa Môn am hiểu nhất chính là ám toán, thi triển các loại thủ đoạn hạ lưu, âm thầm phối hợp với Phân tộc Vân gia, khiến cho Phân đà Thiết Huyết Giáo sản sinh mối nguy hiểm rất lớn.

- Thế cục không ổn rồi!

Vân Sát và Trần Mộng Chẩm không khỏi hít sâu một hơi.

o0o

Ngày hôm đó, Phân đà Thiết Huyết Giáo lọt vào sự phản công minh ám hai mặt của Phân tộc Vân gia và Bách Hoa Môn.

Ở mặt ngoài, thành viên Thiết Huyết Giáo đông đúc, minh tuyến, ám tuyến đều có bố trí đông đảo cường giả, có thể dễ dàng chiến thắng bất cứ một phương nào.

Nhưng ai cũng không ngờ tới được, Phân tộc Vân gia lại cùng với Bách Hoa Môn thanh danh thối đến tận cùng kia liên thủ, hơn nữa lại còn ăn ý với nhau như vậy.

Đến ngày thứ bảy, tổn thất của Thiết Huyết Giáo đã càng ngày càng lớn hơn.

Cứ tiếp tục xu thế như vậy, Phân đà Thiên Thủy tuyệt đối có nguy cơ diệt môn!

- Hừ! Cái tên côn đồ Triệu Phong kia, nếu như chấp nhận đăng môn tạ tội, Vân gia ta còn có thể từ bỏ việc công kích Phân đà Thiết Huyết Giáo!

Một vị lão giả bạch sam thần tình tang thương phiêu phù trên không trung, thân thể giống như một cọng lông vũ không có chút sức nặng vậy.

Chân Linh khí trên người hắn phát ra, câu thông thiên địa huyền diệu, phát ra một cỗ uy năng phi thường cường đại.

Cường giả Chân Nhân Cấp bình thường, đối mặt với hắn cũng đều

cảm thấy run sợ, Chân Linh khí trong cơ thể mơ hồ đều cảm thấy bất an.

Vị lão giả bạch sam tang thương này, chính là Lão Tộc trưởng của Phân tộc Vân gia, cường giả Chân Huyền Cấp.

- Bảo Đà chủ tạ tội? Đà chủ chúng ta vừa mới nhậm chức, cho đến bây giờ còn chưa có bước ra khỏi Thiên Thủy Đà nửa bước, làm sao có thể đắc tội với Phân tộc Vân gia các ngươi?

Đám người bọn Vân Sát cũng đều cảm thấy kỳ diệu khó hiểu.

Bọn họ nghĩ lại vẫn thấy dường như có chút gì đó không hợp lắm.

Triệu Phong vừa mới tiến tới Phân đà Thiên Thủy, làm sao có thể rước lấy sự phiền toái lớn đến như vậy?

- Hừ! Cái gã Đà chủ tân nhậm này của các ngươi, từng ở Hồng Hồ Thành, trong lúc luận bàn, hủy đi một cánh tay cháu nội Vân Hải Dương của ta! Hải Dương từng là đệ nhất thiên tài của Phân tộc Vân gia Thiên Thủy chúng ta, đã đạt được danh ngạch đề cử lên Tổng hệ Vân Tộc, mắt thấy tiền đồ vô lượng! Nào ngờ lại bị cái tên côn đồ kia đánh cho tàn phế một cánh tay, hơn nữa còn lưu lại trong cơ thể hàn độc, khiến cho tu vi không ngừng lùi xuống. Đến hôm nay, hắn vẫn còn phải nằm trong nhà dưỡng thương…

Trong thanh âm Lão Tộc trưởng Vân gia tràn ngập hàn ý và phẫn nộ dày đặc.

Những người Phân đà Thiên Thủy nghe hắn nói vậy, đều không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Vân Hải Dương này, bọn họ cũng từng nghe nói qua, ngày xưa ở

Vân gia Thiên Thủy chính là đệ nhất thiên tài, hơn nữa còn là cháu nội ruột của Lão Tộc trưởng Vân gia nữa.

Nhưng mà, không thể tưởng tượng nổi chính là, Vân Hải Dương này lại có cừu hận sâu xa như thế này đối với Đà chủ tân nhậm!

Lúc trước ở Hồng Hồ Thành, trong lòng Vân Hải Dương nảy sinh ghen tỵ, từng phát ra lời khiêu chiến quyết đấu tiễn thuật với Triệu Phong.

Tràng quyết đấu kia thập phần mạo hiểm, Triệu Phong cũng không dám có chút ý khinh thị nào, toàn lực phát động, đem tiểu tử này đóng băng, phá hủy một cánh tay của hắn. Đó còn may là nhờ Hồng Hồ Thành chủ cứu trợ kịp lúc, nếu không thì Vân Hải Dương đã hoàn toàn biến thành băng điêu vĩnh viễn rồi.

Về sau, thương tổn của Vân Hải Dương đã hoàn toàn vượt qua tưởng tượng, lực lượng hàn khí khủng bố ẩn chứa bên trong La Hầu Cung cùng với chân lực bản thân hắn xung đột với nhau, sản sinh ra hàn độc, thẩm thấu vào trong kinh mạch, cốt cách trong cơ thể hắn.

Trong thời gian nửa năm qua, Vân Hải Dương cơ bản vẫn chống chọi trên giường bệnh, tu vi không tiến ngược lại còn lùi. Trải qua sự chẩn đoán của dược sư cao minh, tương lai tiềm lực của hắn đã bị giảm xuống không nhỏ, cơ bản vô duyên với cấp bậc Chân Linh Cảnh rồi.

Trùng hợp lần này, Đà chủ tân nhậm của Thiết Huyết Giáo đã đến. Loại nhân vật cấp bậc quan trọng như thế này, các thế lực lớn trong khu vực Thiên Thủy Hà này, tự nhiên phải điều tra rõ ràng.

Nhưng mà nào ngờ, vừa mới điều tra, liền phát hiện ra tiểu tử này không ngờ lại chính là kẻ đầu sỏ gây ra thương tổn cho cháu nội của

Lão Tộc trưởng!

- Hừ! Triệu Phong, muốn trách thì trách ngươi gây thù khắp nơi! Ngươi ở Hồng Hồ Thành đào hôn, đánh tàn phế cháu nội của ta, lại cướp đoạt đi Bảo tàng Thủy Nguyệt! Nếu không phải Đào Phiến phi tặc đưa ra lời mời hợp tác, lại đồng ý phân chia bốn phần lợi ích, ta cũng sẽ không quyết tâm xuống tay như vậy.

Trong lòng Lão Tộc trưởng Vân gia âm thầm cười lạnh.

Đào Phiến phi tặc của Bách Hoa Môn, hiện tại đã thành công luyện hóa được Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, tu vi tiến vào Nửa bước Chân Huyền Cấp, luận chiến lực hoàn toàn không thua kém gì hắn, thủ đoạn thậm chí càng ngoan độc hơn, không thể đề phòng nổi.

Mà Vân Sát bên này, áp lực tự nhiên càng lớn hơn.

Bởi vì Vân gia và Bách Hoa Môn đồng thời công kích, hắn đành phải chống đỡ áp lực, đối phó với Vân gia, mà Trần Mộng Chẩm thì lại phụ trách đối phó với Bách Hoa Môn đang âm thầm đánh lén bên kia.

- Phó Đà chủ! Đại sự không ổn! Trần Phó Đà chủ đã bị thất thủ, bị Đào Phiến phi tặc khống chế bắt đi rồi!

Một thân ảnh cấp tốc phóng đến.

- Cái gì? Trần Mộng Chẩm bị khống chế?

Vân Sát hít thật mạnh một ngụm lương khí, sau lưng toát ra một tầng mồ hôi lạnh. Thực lực của Trần Mộng Chẩm, hắn biết cực kỳ rõ ràng, thật sự không chênh lệch với mình bao nhiêu.

Một vị cường giả như vậy, không ngờ lại bị Đào Phiến phi tặc ở

trước mặt mọi người đánh bại, hơn nữa còn khống chế bắt đi nữa!

- Phân đà Thiết Huyết Giáo, ta hạn cho các ngươi trong thời gian ba ngày, giao Triệu Phong ra đây!

Lão Tộc trưởng Vân gia hừ lạnh, nói.

o0o

Thiên Thủy Đà, đại điện Đà chủ…

- Báo Đà chủ, đại sự không ổn! Vân gia và Bách Hoa Môn liên thủ công kích Phân đà Thiên Thủy! Hai vị Phó Đà chủ thỉnh ngài đi ra chủ trì đại cục!

Ngoại môn có người bẩm báo.

Điệp Diệp đứng ở bên ngoài cửa đại điện, một lời không nói. Nàng chỉ phụ trách hộ pháp cho Triệu Phong mà thôi.

- Cút!

Triệu Phong chỉ nói đúng một chữ.

Trong lòng hắn thầm nghĩ, hai người Vân Sát này, khẳng định là muốn phá hoại cơ hội mình trùng kích vào Chân Linh Cảnh!

Lúc này, Chân Linh Chi Nguyên trong đan điên của hắn đã hiện ra hình thức ban đầu, độ lớn ước chừng cỡ nửa ngón tay cái.

Ô…ô…ô…n…g!

Đúng lúc này, dị biến đột nhiên phát sinh.

Bên trong đan điền của hắn, Chân Linh Chi Nguyên do Thủy Nguyệt đại đạo phong tồn lúc trước, cùng với Chân Linh Chi Nguyên của Triệu Phong giao hội một cách kỳ dị với nhau, câu thông liên hệ, hình thành nên một cầu nối thần bí.

Cỗ Chân Linh Chi Nguyên kia, so sánh với Chân Linh Chi Nguyên mới hình thành ban đầu của Triệu Phong, cường đại hơn không biết bao nhiêu lần. Trong đó có một dòng nước Chân Linh khí gần như trong suốt, đang vây quanh một quyển sách nho nhỏ.

Chương 315: Đà chủ xuất quan

Từ lúc ở trong Bảo tàng Thủy Nguyệt, Huyền Hoa Bảo Điển mặc dù đã bị Triệu Phong phá hủy, thế nhưng mà bên trong đám Chân Linh Chi Nguyên do Thủy Nguyệt đại đạo phong ấn vào trong thân thể Triệu Phong, không ngờ lại xuất hiện dưới một loại hình thái khác.

- Thủy Nguyệt đại đạo a, ngươi chung quy vẫn không đành lòng để cho tuyệt học của chính mình thất truyền, lại lưu lại hậu chước như thế này!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong nhìn chăm chú vào quyển sách đang được dòng nước Chân Linh khí vây quanh kia, trong lòng không khỏi cảm khái.

Giờ phút này, hắn mới chân chính cảm nhận được sự suy tính sâu xa của Thủy Nguyệt đại đạo, bố cục xa tới cả trăm năm, vẫn không có một chút sơ hở nào.

Ở cái thời đại năm xưa đó, Thủy Nguyệt đại đạo cũng không có thực lực độc bộ thiên hạ, thế nhưng lại có thể rong ruổi Đại quốc, tiêu dao tự tại, thứ hắn dựa vào cũng không chỉ có thực lực và bảo vật, mà còn có trí tuệ nữa.

Soạt!

Triệu Phong thúc giục Thần Linh Nhãn, đảo qua quyển sách do dòng nước xoáy Chân Linh khí cấu thành kia.

Nội dung bên trong quyển sách kia từng chút từng chút một bị Triệu Phong phục chế lại.

Thần Linh Nhãn trải qua mấy lần lột xác thức tỉnh, lực lượng trở nên càng ngày càng cường đại hơn, cho dù Huyền Hoa Bảo Điển gần như bằng được công pháp Linh phẩm Thượng cấp, nhưng Triệu Phong chỉ cần đảo qua một lượt, toàn bộ đã phục chế thành công.

Rất nhanh, trong đầu của hắn đã có thêm một quyển sách đại biểu cho Huyền Hoa Bảo Điển.

Triệu Phong vội vàng đảo qua nội dung bên trong Huyền Hoa Bảo Điển, bước đầu đọc lướt qua một lượt.

Luận cấp bậc công pháp, Huyền Hoa Bảo Điển chỉ tiếp cận Linh phẩm Thượng cấp, nhưng mà nó chính là một quyển sách tổng hợp kiến thức, cơ bản là bách khoa toàn thư của Bách Hoa Môn, cùng với vô số những công pháp Tà đạo khác nữa.

Đơn giản mà nói, đây chính là một quyển sách bách khoa toàn thư công pháp Tà đạo, đủ các loại bí thuật tuyệt học, toàn bộ đều là tinh túy.

Bởi vậy, nếu luận giá trị chân chính, thì Huyền Hoa Bảo Điển này cơ bản có thể so sánh với Điện Chi Truyền Thừa của Triệu Phong.

Điểm khác biệt duy nhất ở chỗ, Huyền Hoa Bảo Điển rất khó khiến cho người tu luyện nó tấn chức lên cấp bậc Tôn giả Đan Nguyên Cảnh, mà Điện Chi Truyền Thừa thì lại có tỷ lệ thành công rất cao.

- Huyền Hoa Bảo Điển này phong cách quỷ dị, thủ đoạn biến hóa tầng tầng bất tận, cộng thêm am hiểu về tốc độ và thân pháp, rất có thể bù đắp một vài khiếm khuyết bên trong Điện Chi Truyền Thừa.

Triệu Phong lần đầu đọc lướt qua Huyền Hoa Bảo Điển, trong đầu có một loại cảm giác kinh diễm vô cùng.

Điện Chi Truyền Thừa tương đối hơi trừu tượng một chút, theo đuổi ý cảnh.

Mà Huyền Hoa Bảo Điển này tính thực dụng vô cùng cao, áp dụng vào đủ các loại hoàn cảnh, đủ các loại thủ đoạn, phong phú vô cùng.

- Loại bỏ dư thừa, lọc lấy tinh hoa!

Triệu Phong làm ra quyết định. Có Huyền Hoa Bảo Điển này, hắn liền không cần các loại công pháp bổ sung nào khác nữa.

Trong thời gian hai ngày tiếp theo, Triệu Phong dốc lòng bế quan tu luyện.

Trên không trung của đại điện Đà chủ, nguyên khí lôi điện hội tụ nồng đậm hơn rất nhiều lần, thậm chí còn hình thành nên từng đám lôi vân cường đại, thanh thế khiến cho người ta phải sợ hãi.

- Chỉ là uy thế trùng kích vào Chân Linh Cảnh, so sánh với người bình thường còn mạnh hơn mấy lần rồi!

Điệp Diệp đang hộ pháp bên ngoài đại điện, tâm thần cũng không khỏi rung động.

Lúc này, đám lôi vân hội tụ trên không trung của đại điện, về mặt uy áp đã hoàn toàn vượt qua cường giả Chân Nhân Cấp tiểu thành bình thường rồi.

Mà dựa theo cấp bậc phân chia bình thường, vừa mới tiến vào Chân

Nhân Cấp, chỉ có thể tính là Chân Nhân Cấp sơ thành, cần phải trải qua một đoạn thời gian tiến hành ngưng luyện lại, mới có thể đạt tới Chân Nhân Cấp tiểu thành.

Uy thế khi Triệu Phong trùng kích vào Chân Linh Cảnh, sở dĩ cường đại như vậy, chủ yếu là có ba cái nguyên nhân.

Thứ nhất, Điện Chi Truyền Thừa chính là một truyền thừa vô cùng cường đại, lực lôi điện vốn là lực lượng cực mạnh bên trong uy năng thiên địa, cơ bản là khắc chế tuyệt đại đa số các loại lực lượng các thuộc tính khác.

Thứ hai, cảnh giới tinh thần của Triệu Phong rất cao, tinh thần nguyên của Thần Linh Nhãn lại siêu cường, dẫn dắt và hấp thu đối với nguyên khí thiên địa càng mạnh hơn.

Thứ ba, Chân Linh Chi Nguyên của Thủy Nguyệt đại đạo cũng vô cùng tinh thuần, cùng với Chân Linh Chi Nguyên vừa mới hình thành của Triệu Phong giao hội với nhau.

Ngoài ra, còn có thêm Tam Hoa Bảo Liên tiến hành phụ trợ tu luyện nữa.

Cho nên, cho dù Chân Linh Chi Nguyên của Triệu Phong chỉ vừa mới hình thành, nhưng mà quy mô đã không nhỏ, hơn nữa lại còn đang trong quá trình củng cố và tinh luyện.

Ầm!

Đám mây lôi điện trên không trung của đại điện chấn động mãnh liệt, sau đó giống như một tầng thủy triều vậy, không ngừng dung nhập vào Chân Linh Chi Nguyên của Triệu Phong, đả khai kinh mạch của hắn.

Một khắc nào đó, đám quang ảnh lôi điện vần vũ trên bầu trời, nhanh chóng hóa thành vô hình vô ảnh.

Ngay sau đó, một cỗ uy áp Chân Linh mới tràn ngập khí tức hủy diệt táo bạo, lan tỏa khắp phạm vi vài dặm xung quanh.

Một khắc này, tất cả những người tại Phân đà Thiết Huyết Giáo đều cảm nhận được một cỗ khí tức kinh khủng lan tràn ra.

- Hắn thành công rồi!

Điệp Diệp như trút được gánh nặng, trong đôi mắt đẹp phiếm động một chút ngạc nhiên.

Uy thế khí tượng phát ra khi Triệu Phong tấn chức Chân Linh Cảnh, thật sự là quá mức mạnh mẽ. Chỉ vừa mới tấn chức, liền đã phát ra khí tức đáng sợ đến như vậy rồi.

Ở trên Đại lục, bình thường cũng chỉ có một vài cường giả cái thế, khi tu vi tiến giai, mới có được uy năng viễn siêu thường nhân như vậy.

Ví dụ như là Kiếm Tôn Diệp Vô Tà, khi tấn chức Chân Linh Cảnh, một cỗ kiếm khí xung thiên, trực tiếp dọa lui luôn mấy cường giả Chân Linh Cảnh đang truy sát hắn.

Theo như ghi chép, khi Xích Nguyệt Giáo chủ tấn chức Chân Linh Cảnh, trong phạm vi mười dặm xung quanh, không gian hoàn toàn hóa thành huyết sắc, huyết vân cuồn cuộn, đại biểu cho dự triệu không rõ ràng.

Khi Triệu Phong tấn chức Chân Linh Cảnh, trong phạm vi mười dặm

cũng đều có thể nghe thấy được tiếng sấm, thân thể còn có một cỗ cảm giác tê dại nhàn nhạt nữa.

- Bẩm báo Đà chủ, Trần Phó Đà chủ đã bị Đào Phiến phi tặc khống chế! Lão Tộc trưởng Vân gia và Đào Phiến phi tặc tuyên bố, nếu như trong thời gian ba ngày Đà chủ không ra, bọn họ liền tiêu diệt Phân đà Thiên Thủy!

Bên ngoài đại điện, một đạo thân ảnh đang run run rẩy rẩy quỳ rạp trên mặt đất.

Giờ phút này, Triệu Phong đã chân chính đột phá Chân Linh Cảnh, một khắc đó, khí tức uy năng lôi điện dâng trào cường đại chưa từng có. Cho dù cường giả Chân Nhân Cấp bình thường có đích thân tới, tâm thần cũng phải rung động một trận.

- Cút!

Một cái thanh âm lôi đình cuồn cuộn vang lên, từ trong hư không chấn động vang vọng, giống như thanh âm Lôi Thần vậy.

- Vâng! Vâng!

Gã thành viên Nửa bước Chân Linh Cảnh kia sợ tới mức hồn phi phách tán.

Vị Đà chủ tân nhậm này, chỉ quát lớn một tiếng, thiếu chút nữa liền khiến cho tâm thần của hắn sụp đổ luôn. Cường giả Chân Nhân Cấp bình thường cũng không có được uy năng như thế này!

- Hắn hẳn là cần phải củng cố Chân Linh Chi Nguyên, bây giờ còn chưa phải lúc ra tay!

Trong lòng Điệp Diệp thầm nghĩ.

Trong đại điện, Triệu Phong khoanh chân ngồi đó, một đầu tóc lam cuồng phóng không chút kềm chế, quanh thân vờn quanh một sợi dây xích lôi điện thanh sắc tinh mịn, so sánh với mạng nhện còn mỏng manh hơn.

Cùng lúc đó, trên mi tâm của hắn cũng mơ hồ ẩn hiện lên một dấu điện ấn lấp lánh như sao, lúc ẩn lúc hiện, giống hệt như Phù Loan Điện Ấn lúc trước Triệu Phong nhận được từ trong Phù Loan Điện.

Điệp Diệp chỉ đoán đúng một nửa mà thôi. Triệu Phong không chỉ cần phải củng cố Chân Linh Chi Nguyên, mà còn muốn gia tăng thêm một bước lớn nữa.

Không chỉ cần lớn mạnh hơn, hắn còn muốn củng cố cảnh giới hỏa hầu của Điện Chi Truyền Thừa Tầng thứ hai.

Lúc trước, hắn tu luyện Điện Chi Truyền Thừa Tầng thứ hai, bị sự hạn chế của tu vi, khiến cho gặp phải bình cảnh. Mà hiện tại đã hoàn toàn đột phá Chân Linh Cảnh, cảm quan nắm bắt đối với nguyên khí thiên địa đã đạt tới một trình tự hoàn toàn mới, so với cường giả Chân Nhân Cấp bình thường còn mạnh hơn nhiều.

Ầm ầm ầm!

Trên không trung của đại điện, điện lôi không ngừng đảo quét, uy danh so sánh với trước kia càng lớn hơn nhiều.

- Đây… đây là chuyện gì xảy ra? Hắn không phải vừa mới tấn chức Chân Linh Cảnh sao? Vì sao khí tức lại tăng vọt lên như vậy?

Vẻ mặt Điệp Diệp căn bản không thể tưởng tượng nổi.

Trên thực tế, Chân Linh Chi Nguyên trong cơ thể của Triệu Phong lúc này, bởi vì dung hòa với đại bộ phận Chân Linh Chi Nguyên càng tinh thuần hơn của Thủy Nguyệt đại đạo, quy mô đã tiếp cận cường giả Chân Nhân Cấp tiểu thành bình thường rồi.

Phải biết rằng, khi Thủy Nguyệt đại đạo còn sống, tu vi cao tới Chân Huyền Cấp đỉnh phong, thậm chí đã bước vào Nửa bước Chân Chủ Cấp rồi.

Chân Linh Chi Nguyên mà hắn lưu lại, tự nhiên là phi thường cường đại.

Triệu Phong mượn dùng thanh thế và cảm quan vừa mới đột phá Chân Linh Cảnh, nhất cử tiến quân vào cảnh giới cao hơn của Điện Chi Truyền Thừa Tầng thứ hai, tiến hành hô ứng với nguyên khí lôi điện trong thiên địa, càng cường đại hơn.

Đồng thời, Chân Linh Chi Nguyên của Thủy Nguyệt đại đạo đã trở thành một cỗ trợ lực, phụ trợ cho hắn hấp thu đám nguyên khí lôi điện này, củng cố lớn mạnh Chân Linh Chi Nguyên của Triệu Phong lên.

Thời gian không ngừng trôi qua…

Đám nguyên khí lôi điện trên không trung của đại điện Đà chủ không ngừng ba động kịch liệt, một cỗ uy thế khủng bố gần như có thể so sánh với cường giả Chân Huyền Cấp mới đột phá!

Một mảnh lôi vân cuồn cuộn phạm vi rộng lớn trên trăm trượng ngưng kết trên đỉnh đầu của Triệu Phong.

Giờ phút này, cường giả Chân Nhân Cấp bình thường căn bản là

không dám tiếp cận Triệu Phong.

Nếu như đám lôi vân khủng bố kia oanh tạc xuống, chẳng những Triệu Phong hoàn toàn bị hủy diệt, mà tất cả cường giả Chân Linh Cảnh xung quanh đó cũng căn bản khó toàn thân trở ra.

Ô…ô…ô…n…g!

Tam Hoa Bảo Liên bên dưới chân của Triệu Phong đột nhiên nở rộ ra một đóa hoa quang thải trong suốt kỳ dị, tiến hành đẩy nhanh tốc độ hấp thu nguyên khí thiên địa xung quanh.

Tam Hoa Bảo Liên, món Thánh bảo phụ trợ này, trong lúc vô hình cũng đã thôi động uy thế cảnh giới của Triệu Phong.

o0o

- Chậc chậc, chỉ còn lại một ngày cuối cùng, nếu như Triệu Phong vẫn không chịu xuất hiện, như vậy nàng Phó Đà chủ xinh đẹp này, sẽ trở thành đồ chơi của các huynh đệ!

Đào Phiến phi tặc một thân cẩm bào, nở nụ cười dữ tợn.

Thế lực của Phân tộc Vân gia và Bách Hoa Môn đã hoàn toàn bao vây xung quanh Thiên Thủy Đà.

Phó Đà chủ Trần Mộng Chẩm bị người của Bách Hoa Môn trói lên trên một cây cọc gỗ, cắm ở giữa đám người, trên khuôn mặt xinh đẹp lộ ra vẻ khuất nhục và phẫn nộ.

Nàng sở dĩ bị thua, hơn nữa bị bắt, nguyên nhân thực lực không bằng mặc dù cũng có, nhưng không phải quan trọng nhất. Nguyên nhân chủ yếu là do Đào Phiến phi tặc đã sử dụng một loại kỳ hương

độc môn lấy được từ trong Bảo tàng Thủy Nguyệt, chính là loại kỳ hương lúc sinh thời Thủy Nguyệt đại đạo vẫn sử dụng.

Lúc này, Phó Đà chủ Vân Sát dẫn theo đám cao tầng Phân đà tử thủ không ra.

Phân tộc Vân gia và Bách Hoa Môn cũng không dám hành động quá mức quyết tuyệt. Dù sao thì thế lực Thiết Huyết Giáo ở Đại quốc Thiên Bồng vẫn mạnh mẽ vô cùng, mơ hồ có xu thế áp đảo cả Hoàng thất nữa.

Đào Phiến phi tặc chủ yếu là muốn xả một ngụm ác khí, đoạt lại những bảo vật thuộc về chính mình mà thôi.

Còn Lão Tộc trưởng Vân gia thì lại là muốn báo thù cho đứa cháu nội trai bị thương tàn phế của mình. Hơn nữa sau lưng của Phân tộc Vân gia vẫn còn có Tổng hệ Vân gia, cũng không cần quá mức cố kỵ.

- Triệu Phong kia, rõ ràng là đã tấn chức Chân Linh Cảnh, không ngờ vẫn còn không chịu xuất hiện!

Vân Sát âm thầm cắn răng, trong lòng tràn ngập phẫn nộ.

Vào khắc mấu chốt như thế này, Triệu Phong thân là đương sự, là Đà chủ Thiên Thủy Đà chân chính, không ngờ lại co đầu rút cổ không chịu ra.

Đến giờ phút này, Vân Sát nào có tâm tình nghĩ đến chuyện tính kế Triệu Phong nữa?

Phân đà Thiên Thủy lâm vào một lần nguy cơ lớn nhất trong mấy chục năm qua. Các thế lực minh tuyến, ám tuyến đều đã xuất động hết, mới khó khăn ngăn cản được áp lực công kích của nhân mã

song phương.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Vân Sát mỗi phút dài như cả năm, ngay cả Trần Mộng Chẩm đang bị khống chế kia, cũng đều cảm thấy bất lực vô cùng.

Khóe miệng của hai người đều nhếch lên một tia chua xót.

Bọn họ vốn muốn tính kế Triệu Phong, nào ngờ đã chọc phải ổ kiến lửa!

Bọn họ chẳng những không thể tính kế được Triệu Phong, không ngờ lại còn bị Triệu Phong kéo luôn vào trận tranh chấp của hắn.

Vân Sát thậm chí còn hoài nghi, Triệu Phong này có phải là một ngôi sao chổi hay không? Hắn đi Hồng Hồ Thành, đại náo đào hôn! Đi Hoành Thủy Trại, cướp đoạt Bảo tàng Thủy Nguyệt! Đi Vương đô Thiên Bồng, lại khống chế Cầm Vương phi!

Hiện tại hắn đi đến Thiên Thủy Đà, đám người bọn mình còn chưa kịp tính kế hắn, lập tức đã rước lấy tai họa như thế này rồi.

Phân tộc Vân gia, thậm chí là Bách Hoa Môn, những kẻ này toàn bộ đều là cừu địch của Triệu Phong!

Càng nghẹn khuất hơn nữa chính là, những việc này vốn phải do Triệu Phong đứng ra gánh vác áp lực, không ngờ lại phải do hai vị Phó Đà chủ đứng ra gánh thay!

- Sắp đến giữa trưa rồi! Nếu như Triệu Phong vẫn không chịu xuất hiện, chúng ta trước tiên nhục sát vị Phó Đà chủ mỹ nữ này, sau đó mới quét sạch Phân đà Thiên Thủy!

Đào Phiến phi tặc lớn tiếng uy hiếp.

Lão Tộc trưởng Vân gia cũng hừ lạnh một tiếng, nhẹ nhàng nâng tay lên, đã làm tốt công tác chuẩn bị giết vào Phân đà Thiên Thủy.

Tổng hệ Vân gia đồng dạng cũng là một trong tám đại thế lực siêu cấp của Đại quốc Thiên Bồng, cùng cấp bậc với Thiết Huyết Giáo. Sự tranh chấp qua lại giữa Phân tộc và Phân đà, Tổng hệ và Tổng đà rất khó có thể mạnh mẽ can thiệp vào, nếu không sẽ rất dễ bị đánh mất sự cân bằng vốn có.

Cho nên, Lão Tộc trưởng Vân gia cũng chỉ là kiêng kỵ một chút, nhưng cũng không phải là sợ hãi Thiết Huyết Giáo.

Ầm ầm ầm!

Đúng lúc này, trên không trung của Phân đà Thiên Thủy, đột nhiên nổ tung một trận lôi âm khủng bố, trong phạm vi một trăm dặm, cũng đều có thể nhìn thấy một đạo lôi điện xung thiên.

Rất nhiều người trong lòng rung động, đều cảm thấy áp lực bất an.

Đồng thời trong lúc này, lôi vân trên không trung của đại điện Đà chủ đột nhiên tán loạn.

Triệu Phong đang khoanh chân đả tọa, bên trong mi tâm ẩn hiện một cái điện ấn thanh sắc nhàn nhạt.

Vụt!

Thân hình của hắn biến mất ngay tại chỗ. Chỉ nhìn thấy một đạo điện mang lóe lên, cắt ngang qua chân trời, kéo động theo một cỗ hồ

quang điện văn tráng lệ.

- Đà chủ xuất quan!

Điệp Diệp khẽ mỉm cười, thanh âm cố ý truyền tán ra khắp nơi.

- Đà chủ xuất quan!

Trên dưới toàn bộ Phân đà Thiên Thủy đều nhất thời chấn động, tất cả mọi người đều nhìn chăm chú vào đạo quang mang lôi đình trảm phá mây đen, phá không mà đi kia.

Chương 316: Một kích giết chân linh cảnh

Phân đà Thiên Thủy…

Hai phương nhân mã Lão Tộc trưởng Vân gia cùng với Đào Phiến phi tặc chia ra làm hai cánh, hoàn toàn phong tỏa xung quanh Phân đà Thiên Thủy.

Song phương thế lực này, chính tà liên thủ, minh ám phối hợp, đem Phân đà Thiên Thủy bức vào hiểm cảnh tồn vong.

Nếu như không có ngoại viện, như vậy Phân đà Thiên Thủy rất có khả năng bị xóa tên hoàn toàn bên trong khu vực Thiên Thủy Hà này.

Trong lòng Vân Sát vô cùng nghẹn khuất và oán hận. Hết thảy những điều này, đều là đại họa do vị Đà chủ tân nhậm kia mang lại.

Phó Đà chủ Trần Mộng Chẩm đang bị trói trên cột gỗ, khuôn mặt xinh đẹp tràn ngập bi ai và sỉ nhục mãnh liệt. Mấy gã phi tặc Bách Hoa Môn bên cạnh, ánh mắt nhìn về phía nàng đều lộ ra đủ các loại dục niệm, vẻ mặt nở nụ cười dâm đãng.

Chỉ cần Đào Phiến phi tặc hạ lệnh một tiếng, nàng liền nhận phải vận mệnh khó có thể tưởng tượng nổi.

Bi ai nhất chính là, vị Đà chủ tân nhiệm kia, chỉ lo bế quan tu luyện, co đầu rút cổ không ra.

Lúc đầu hai người vốn muốn dẫn kẻ thù bên ngoài đến đối phó Triệu

Phong!

Nào ngờ được, bản thân Triệu Phong này lại là một đại tai tinh, vừa mới đến Thiên Thủy Đà không được mấy ngày, liền mang đến tai nạn bậc này!

- Triệu Phong này, đã tấn chức Chân Linh Cảnh, không ngờ lại còn không chịu xuất hiện. Nếu như hắn cùng với Điệp Diệp đến đây viện trợ, sẽ có thêm được lực lượng hai cường giả Chân Linh Cảnh, ít nhất cũng có thêm được mấy phần hy vọng.

Vân Sát càng nghĩ càng cảm thấy oán hận. Cái loại tình cảm buồn giận trong lòng, khó có thể phát tiết ra được.

Hắn từng mấy lần phái người đi thỉnh Đà chủ và Điệp Diệp, kết quả đáp án nhận được cũng chỉ là một chữ: Cút!

Đúng lúc này, một đạo lôi minh vang vọng toàn bộ thiên địa.

- Đà chủ xuất quan!

Thanh âm lôi minh vừa tắt, một đạo hư ảnh điện mang khủng bố, ở bên trong tầng mây xẹt qua một đạo lôi quang tráng lệ sáng ngời.

Trên dưới Phân đà Thiên Thủy nhất thời chấn động. Phần đông các cường giả đều bị cỗ Chân Linh khí vừa mới sinh ra hấp dẫn!

Trong phạm vi mười dặm, đều có thể nhìn thấy được đạo hư ảnh điện mang tráng lệ kia.

Cường giả Chân Linh Cảnh ở ba phương nhân mã đều triển khai linh thức dò xét.

- Triệu Phong, ngươi rốt cuộc cũng chấp nhận đi ra rồi!

Oán khí trong lòng Vân Sát khó có thể tiêu tan nổi.

Nhưng mà, hai người Đào Phiến phi tặc cùng với Lão Tộc trưởng Vân gia ở phía đối diện, phản ứng càng kịch liệt hơn so với hắn.

- Triệu Phong!

Thanh âm Đào Phiến phi tặc run rẩy, cắn răng nghiến lợi, trong mắt hiện lên một cỗ oán hận nồng đậm. Đó là một loại cừu hận khắc cốt ghi tâm, thâm cừu đại hận, thề không đội trời chung.

- Ngươi chính là Triệu Phong? Kẻ tặc đồ đã phá hủy đi tiền đồ của cháu nội ta, phá hủy đi hy vọng của cả một thế hệ Vân gia Thiên Thủy chúng ta!

Lão Tộc trưởng Vân gia, thần tình tràn ngập bi phẫn cùng với sát khí.

Phản ứng của hai đại cường giả kia nhất thời dọa cho Vân Sát nhảy dựng lên.

Đặc biệt là Đào Phiến phi tặc, hắn hận không thể xé gân lột xa của Triệu Phong ra.

Vụt!

Đạo hư ảnh điện mang phá không mà đến kia, nhanh đến mức không thể tưởng tượng nổi, mang theo một cỗ khí tức hủy diệt tàn sát bừa bãi, cùng với thanh âm điện minh nổ vang, từ trên trời truyền thẳng xuống.

Phần đông những cường giả Chân Linh Cảnh ở nơi này, nhất thời

đều kinh ngạc biến sắc. Đây hiển nhiên không phải là khí tức mà một kẻ vừa mới đột phá Chân Linh Cảnh có thể có được!

- Bái kiến Đà chủ!

Trên trên dưới dưới Phân đà Thiên Thủy đều hướng về phía Triệu Phong hành lễ.

Vân Sát âm thầm cắn răng một cái, nhưng ngoài mặt vẫn không thể không cao giọng nói:

- Đà chủ đại nhân, Phân tộc Vân gia và Bách Hoa Môn vây công Phân đà, thế cục tràn ngập nguy cơ, thỉnh Đà chủ đại nhân ra tay, dẫn dắt chúng nhân tiêu diệt tặc nhân!

Hắn vô cùng giảo hoạt, vừa mới lên tiếng, liền cấp cho Triệu Phong một lời tâng bốc phủ đầu.

Đến lúc đó, cho dù Phân đà Thiên Thủy bị tiêu diệt, nguyên nhân gây ra chính là do Triệu Phong, mà nhân vật lĩnh quân cũng là Triệu Phong, hắn căn bản không cần phải gánh bất cứ trách nhiệm nào cả.

Lão Tộc trưởng Vân gia và Đào Phiến phi tặc đồng thời cảm ứng được khí tức tu vi trên người của Triệu Phong, trong lòng không khỏi có chút rùng mình.

Trong quá khứ, thực lực thủ đoạn của Triệu Phong cho dù có cường thịnh đến đâu, chẳng qua cũng chỉ là một tiểu gia hỏa cấp bậc Thoát Phàm Cảnh mà thôi. Nhưng mà hiện tại, hắn đã đột phá Chân Linh Cảnh, đối phó với hắn, đã có chút khó khăn rồi.

- Chư vị nghe lệnh!

Thanh âm của Triệu Phong giống như lôi điện vờn quanh, không ngừng vang vọng trong đầu của chúng nhân Phân đà Thiên Thủy.

Thanh âm kia trực tiếp truyền thẳng vào phương diện tinh thần, so sánh với linh thức truyền âm bình thường càng cao minh hơn rất nhiều.

- Tinh thần lực thật cường đại!

Đám cao tầng của Phân đà Thiên Thủy tâm thần nhất thời rung lên, đồng loạt nghe lệnh.

- Phó Đà chủ Vân Sát, đợi lát nữa khai chiến, ngươi cùng với Cao Trưởng lão, kềm chế ngăn chặn Lão Tộc trưởng Vân gia, chỉ cần thời gian một khắc là được! Nếu như thất bại, bắt ngươi hỏi tội!

Thanh âm của Triệu Phong phảng phất như lôi ngâm vờn quanh vậy.

- Thuộc hạ tuân lệnh!

Trong lòng Vân Sát thoáng cười lạnh. Loại mệnh lệnh này, trong suy nghĩ của hắn, hoàn toàn chính là hành động tự sát.

Sau khi Phó Đà chủ Trần Mộng Chẩm bị bắt giữ, trong toàn bộ Phân đà, chỉ còn Vân Sát cùng với Cao Trưởng lão là thực lực mạnh nhất. Hai người liên thủ lại, quả thật có thể cùng với cường giả Chân Huyền Cấp bình thường kháng cự một hồi. Hơn nữa, Lão Tộc trưởng Vân gia này, tuổi già sức yếu, cũng không phải là Chân Huyền Cấp đỉnh phong.

Nhưng mà, ngoại trừ Lão Tộc trưởng Vân gia, vẫn còn có một kẻ có khả năng uy hiếp cực lớn.

Đó chính là Đào Phiến phi tặc!

Ở một góc độ nào đó mà nói, sự uy hiếp của Đào Phiến phi tặc còn lớn hơn Lão Tộc trưởng Vân gia rất nhiều.

Gã tặc nhân này đã tiến vào Nửa bước Chân Huyền Cấp, lại có được Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, lực công kích sánh ngang cường giả Chân Huyền Cấp bình thường.

Hơn nữa, Đào Phiến phi tặc lại là nhân vật lĩnh quân của Bách Hoa Môn, các loại thủ đoạn bàng môn tả đạo tầng tầng bất tận, không thể nào đề phòng nổi. Lúc trước Phó Đà chủ Trần Mộng Chẩm chính là không cẩn thận bị trúng chiêu, mới thất thủ bị bắt như vậy.

- Thuộc hạ tuân lệnh! Ta và Phó Đà chủ Vân Sát liên thủ, quả thật có thể miễn cưỡng hoàn thành nhiệm vụ! Nhưng mà Đào Phiến phi tặc bên kia…

Trong lòng Cao Trưởng lão vẫn còn có chút phân vân.

- Các ngươi chỉ cần để ý hoàn thành tốt nhiệm vụ của mình là được! Về phía Đào Phiến phi tặc bên kia, do bản Đà chủ tự mình phụ trách!

Vẻ mặt Triệu Phong đạm mạc.

Chỉ trong một hai cái hô hấp, Triệu Phong đã hoàn thành việc phân phó.

Thần Linh Nhãn của hắn hoàn toàn quan sát toàn trường, mặc dù chỉ vừa mới xuất quan, nhưng khả năng nắm bắt cục diện, so sánh song phương địch ta, đều hoàn toàn rõ ràng.

- Ha ha… tiểu tử này tự đánh giá mình rất cao, nghĩ rằng Đào Phiến

phi tặc dễ dàng đối phó như vậy hay sao?

Trong lòng Vân Sát tràn ngập vui vẻ.

Nếu như là trước đây, hắn đối phó với Đào Phiến phi tặc, phần thắng cơ bản là đạt tới sáu thành.

Cũng chính là nói, Đào Phiến phi tặc trước kia, căn bản không phải là đối thủ của Vân Sát.

Nhưng mà hiện tại, Đào Phiến phi tặc đã tìm được Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, đạt được nhiều lợi ích bên trong Bảo tàng Thủy Nguyệt, thực lực đại tăng.

Hiện tại, cho dù Vân Sát đối mặt với Đào Phiến phi tặc, cũng không có được nửa phần chiến thắng.

Mà lựa chọn của Triệu Phong, khiến cho Vân Sát vô cùng mừng rỡ. Điều sầu lo duy nhất chính là, sau khi Phân đà bại vong xong, chính mình phải báo cáo lại Tổng đà như thế nào.

- Triệu Phong, nếu như ngươi chấp nhận đăng môn tạ tội, có lẽ ta có thể đại phát từ bi, tha cho Phân đà Thiên Thủy một con đường sống!

Lão Tộc trưởng Vân gia vẻ mặt hàn sát, trầm giọng nói.

- Ha ha ha… Triệu Phong, cho dù ngươi hiện tại có dập đầu tạ tội, giao ra tất cả bảo vật, ta cũng tuyệt đối không bỏ qua cho ngươi.

Đào Phiến phi tặc nở nụ cười tà dị dữ tợn. Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến trong tay hắn quanh quẩn một tầng thủy văn băng lam sắc khủng bố. Lực lượng kinh khủng kia, đủ trong khoảnh khắc oanh sát một cường giả Chân Nhân Cấp bình thường.

Triệu Phong căn bản không thèm để ý tới Đào Phiến phi tặc, dẫn dắt đại bộ phận nhân mã của Phân đà Thiên Thủy giết thẳng về phía Vân gia.

Sưu sưu!

Vân Sát cùng với Cao Trưởng lão dựa theo kế hoạch, bay ra chặn lại Lão Tộc trưởng Vân gia.

Trong khoảng thời gian ngắn, bọn họ hoàn toàn nắm chắc có thể chế trụ vị lão giả Chân Huyền Cấp tuổi già sức yếu này.

Chỉ là, bọn họ cảm thấy kỳ quái. Vì sao Triệu Phong cũng lao thẳng về phía Phân tộc Vân gia? Chẳng phải hắn cần phải đi đối phó với Đào Phiến phi tặc hay sao?

Vụt!

Thân hình Triệu Phong đột nhiên trở nên nhạt nhòa, trong hư không tản mát ra một tầng điện quang thanh sắc. Một đạo hư ảnh điện mang với thanh âm lôi minh quanh quẩn, rất nhanh bắn thẳng về phía một vị Trưởng lão Chân Nhân Cấp của Phân tộc Vân gia.

Tốc độ của hắn cực kỳ nhanh, những nơi mà hắn đi qua, dư ba điện lực vô cùng cường đại lan tràn, khiến cho một đám lớn những cường giả trung tầng của Phân tộc Vân gia bị tê liệt, có người thậm chí toàn thân cháy đen, không thể hành động.

- Tốc độ thật nhanh! Ta quả thật muốn thỉnh giáo một chút thực lực vị Đà chủ tân nhậm này!

Vị Trưởng lão Vân gia kia, trong lòng thoáng rùng mình một cái,

nhưng cũng không chút lùi bước.

Dù sao hắn cũng là một cường giả Chân Linh Cảnh nổi danh đã lâu, hỏa hầu đạt tới Chân Nhân Cấp tiểu thành, làm sao lại sợ hãi một gã hậu bối chỉ mới vừa tấn cấp Chân Linh Cảnh?

Vụt!

Quang ảnh thanh điện do Triệu Phong biến thành kia, tốc độ đột nhiên tăng vọt lên, khiến cho vị Trưởng lão Vân gia kia hoảng hốt một trận.

Hắn làm sao dự đoán được, tốc độ lúc trước của Triệu Phong, vẫn còn có chút giữ lại.

Trong Điện Chi Truyền Thừa, thứ am hiểu chính là điện lực, còn hơi mơ hồ ẩn chứa tốc độ áo nghĩa nữa.

Tốc độ lúc trước của Triệu Phong, vẫn còn giữ lại đôi chút, giờ phút này tiến hành thúc giục áo nghĩa bí thuật truyền thừa, khiến cho tốc độ trong thời gian ngắn hoàn toàn tăng vọt lên.

Điện quang thanh sắc vờn quanh thân thể Triệu Phong, uy năng gia tăng lên một mảng lớn, trong khoảnh khắc liền quét ngang phạm vi hai ba mươi trượng. Những tồn tại dưới Chân Linh Cảnh, nếu không thể trong khoảnh khắc loại bỏ, liền lập tức toàn thân tê dại, mất đi chiến lực.

Vị Trưởng lão Vân gia kia, đối với việc gia tốc đột ngột của Triệu Phong, bất ngờ không kịp đề phòng, toàn thân nhất thời truyền đến một trận tê dại mãnh liệt.

Loại cảm giác tê dại này, vẫn còn xa không đủ khiến cho hắn mất đi

chiến lực, nhưng lại có thể khiến cho hắn phản ứng thoáng chậm lại một chút.

- Điện Chi Nhận!

Trong tay của Triệu Phong ngưng tụ ra một thanh Điện Chi Nhận chiều dài khoảng chừng hơn ba thước, điện quang không ngừng rung động, giống như một thanh đao bằng lôi điện sắc bén, hung hăng chém thẳng xuống tầng chân lực phòng hộ của vị Trưởng lão Vân gia kia.

Điện Chi Nhận của Triệu Phong thập phần sắc bén, lực phá hoại cực mạnh, có hiệu quả gây tê dại nhất định, tốc độ cũng cực nhanh, lập tức liền cắt xuyên qua tầng phòng ngự của Trưởng lão Vân gia.

- A!

Vị Trưởng lão Vân gia kêu thảm lên một tiếng, thân thể bị Điện Chi Nhận xuyên thủng, trước ngực lưu lại một cái lỗ máu cháy đen, toàn thân tê dại, không ngừng run rẩy.

Điện Chi Nhận sau khi phát ra một kích, lập tức trong khoảnh khắc bùng nổ, điện mang tứ phân ngũ liệt, lực phá hoại càng gia tăng lên thêm một tầng nữa.

Bùm!

Tại chỗ chỉ còn lưu lại một cỗ thi thể cháy đen bốc khói nghi ngút.

Vị Trưởng lão Vân gia thực lực Chân Nhân Cấp tiểu thành, bị Triệu Phong một kích giết chết!

Những người Phân tộc Vân gia, tâm thần nhất thời rung lên, hít

mạnh một ngụm khí lạnh.

Một ít những người chuẩn bị vây công Triệu Phong, bước tiến nhất thời cứng đờ, cảm giác hô hấp và cổ họng dường như bị nghẹn lại.

Vị Trưởng lão Vân gia kia, sở dĩ bị thua nhanh chóng như vậy, có một nửa nguyên nhân chính là đã khinh địch.

Có ai ngờ rằng, một tên hậu bối vừa mới tấn chức Chân Linh Cảnh, lại có được chiến lực cường đại đến như vậy!

- Triệu Phong này, dám không thèm để ý đến ta!

Mà ở một phương khác, Đào Phiến phi tặc căn bản phẫn nộ không thôi, vẻ mặt tràn ngập hàn sát và oán hận.

Triệu Phong, hiện tại chính là mục tiêu duy nhất của hắn. Hắn muốn để cho tên tiểu tử này thịt nát xương tan, đoạt lại Bảo tàng Thủy Nguyệt vốn dĩ là thuộc về chính mình.

Ngay từ lúc mới khai chiến, hắn liền tập trung vào Triệu Phong rồi.

Nhưng nào ngờ được, Triệu Phong này căn bản không thèm để ý gì đến hắn, xem hắn như là không khí vậy, trực tiếp phóng thẳng về phía Vân gia.

Hắn không ngừng rống giận rít gào, lao thẳng về phía Triệu Phong.

Sau đó, hắn trơ mắt nhìn thấy Triệu Phong cùng với gã cường giả Chân Linh Cảnh của Vân gia chính diện đối kháng, trong lòng liền mừng thầm, chuẩn bị từ phía sau tập sát.

Nhưng mà, kế tiếp hắn lại chứng kiến một màn Triệu Phong một kích

đã đánh chết vị Trưởng lão Vân gia kia.

Đào Phiến phi tặc không khỏi rùng mình một cái. Mặc dù đúng là Trưởng lão Vân gia đã khinh địch trước, nhưng mà Triệu Phong sau khi tấn chức Chân Linh Cảnh, thực lực so với tưởng tượng càng đáng sợ hơn mấy lần.

- Triệu Phong, còn không mau mau nhận lấy cái chết!

Đào Phiến phi tặc cầm Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến trong tay, đồng dạng tin tưởng mười phần.

Sau khi trải qua chuyện tại Hoành Thủy Trại, trải qua một hồi thảm bại, hắn liền trở về tìm kiếm công pháp độc môn, thành công luyện hóa Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, hơn nữa mượn dùng một ít tài nguyên bảo vật bên trong Bảo tàng Thủy Nguyệt, khiến cho thực lực gia tăng lên một tầng cấp mới.

Lúc này, Triệu Phong mới quay đầu lại, trên mặt nở nụ cười chế nhạo, liếc mắt nhìn về phía Đào Phiến phi tặc.

Hắn tự nhiên không có bỏ qua Đào Phiến phi tặc.

Chẳng qua, Đào Phiến phi tặc ở trong mắt mọi người chính là khó đối phó nhất, nhưng mà ở trong mắt của Triệu Phong, ngược lại là kẻ dễ đối phó nhất.

Bởi vì, hắn hoàn toàn nắm giữ được nội tình và mục đích của Đào Phiến phi tặc.

Lần trước thảm bại, Đào Phiến phi tặc hận Triệu Phong đến thấu xương. Cái loại hận ý này, đạt tới mức độ khiến cho trong lòng hắn lưu lại tâm ma.

Cho nên, Triệu Phong liệu định, Đào Phiến phi tặc nhất định là sẽ bất chấp tất cả mà diệt sát mình.

Thế nhưng Triệu Phong lại cố tình không để cho hắn như ý, cố ý không thèm nhìn tới hắn, đồng thời trong lúc kềm chế hắn, còn phóng về phía Vân gia, chém giết một vị Trưởng lão Vân gia nữa.

Mà chém chết vị Trưởng lão Vân gia này, cũng không phải là không có mục đích, đây chính là một trong những bước kế hoạch của Triệu Phong.

Bởi vì cường giả Trưởng lão Chân Nhân Cấp của Phân tộc Vân gia, có đến mấy vị, ít nhất cần phải diệt sát được một vị, mới có thể ở trình độ nhất định, giảm bớt áp lực của đám người Phân đà Thiên Thủy.

Chương 317: Cục diện xoay chuyển

- Triệu Phong, còn không mau mau nhận lấy cái chết!

Đào Phiến phi tặc âm lãnh quát lớn, vẻ mặt tàn nhẫn oán độc, rốt cuộc cũng chặn đứng được Triệu Phong.

Triệu Phong tu tập tìm hiểu Điện Chi Truyền Thừa, cộng thêm Âm Ảnh Phi Phong, tốc độ gần như ngạo thị toàn trường.

Những kẻ tốc độ có thể so sánh được với hắn, cũng chỉ có Lão Tộc trưởng Vân gia cùng với Đào Phiến phi tặc mà thôi.

Đào Phiến phi tặc thân là đệ tử chân truyền của Thủy Nguyệt đại đạo, cũng cực kỳ am hiểu tốc độ và thân pháp.

- Đà chủ đại nhân cẩn thận, tên tặc nhân này thủ đoạn tầng tầng bất tận…

Điệp Diệp thì ở một bên khác, vừa mới đánh trọng thương một gã địch nhân Chân Nhân Cấp, định chạy qua tiếp ứng cho Triệu Phong.

Lần này đi đến Phân đà Thiên Thủy, nhiệm vụ quan trọng nhất của Điệp Diệp chính là phụ tá Triệu Phong, quan trọng hơn nữa là phải bảo hộ sự an toàn cho Triệu Phong.

Ánh mắt Triệu Phong cũng có chút sáng lên, thực lực Điệp Diệp so với ngoài mặt thể hiện ra còn cường đại hơn, gần như có chút vượt qua cả hai người bọn Vân Sát và Trần Mộng Chẩm nữa.

- Điệp Diệp, ngươi qua bên kia nghĩ cách cứu viện Phó Đà chủ Trần Mộng Chẩm, tên tặc nhân này, ta tự có cách đối phó!

Thanh âm của Triệu Phong trực tiếp vang vọng bên trong phương diện tinh thần của Điệp Diệp.

Điệp Diệp vốn dĩ có chút chần chừ, nhưng mà thanh âm của gã thiếu niên Đà chủ tân nhậm này giống như lôi ngâm không ngừng quanh quẩn trong đầu nàng, có một loại uy nghiêm không được phép trái nghịch.

- Được!

Thân thể Điệp Diệp khẽ chuyển, đánh thẳng về phía một phương Bách Hoa Môn, mục tiêu chính là cứu Trần Mộng Chẩm.

Nếu như có thể giải cứu thành công, như vậy bên phía Phân đà Thiên Thủy sẽ có thêm được một vị cường giả cấp bậc Phó Đà chủ, lúc đó sẽ có khả năng trở mình.

Chẳng qua, bên phía Bách Hoa Môn bên này, vẫn còn một vị cường giả Chân Nhân Cấp và hai cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh giám sát chặt chẽ Trần Mộng Chẩm.

Trong quá trình Điệp Diệp đánh tới, còn lọt vào sự dây dưa của một vị cường giả Chân Nhân Cấp khác nữa.

Toàn trường, cục diện quan trọng nhất, chính là cuộc đối chiến giữa Triệu Phong cùng với Đào Phiến phi tặc bên này.

Lão Tộc trưởng Vân gia đã bị hai người bọn Vân Sát và Cao Trưởng lão tạm thời ổn định.

Các cường giả còn lại như Điệp Diệp, thì ứng phó với đám cường giả của Bách Hoa Môn, phụ trách việc nghĩ cách cứu viện Trần Mộng Chẩm, quấn lấy nhau chặt chẽ.

Song phương lúc này tạm thời duy trì thế cân bằng.

Mà địch quân thì vẫn còn một nhân vật đầu lĩnh là Đào Phiến phi tặc, thủ đoạn đáng sợ, một khi Triệu Phong không thể chế trụ được hắn, vậy thì cục diện sẽ hoàn toàn nghiêng về một phía.

Sức sát thương của Đào Phiến phi tặc đối với cường giả Chân Nhân Cấp bình thường thật sự quá lớn, ngay cả Phó Đà chủ Trần Mộng Chẩm cũng đều bị hắn bắt giữ.

Lúc này, Triệu Phong cùng với Đào Phiến phi tặc xa xa giằng co. Chân linh khí trên người của đối phương dao động càng ngày càng mạnh mẽ hơn, uy áp và dư ba cường đại khiến cho những người ở gần đó không ai dám tiếp cận.

Mấy phương cường giả ở gần đó cũng đều ở phân một chút lực chú ý đến trận chiến mang tính mấu chốt bên này.

- Đào Phiến phi tặc, lần trước ngươi thua trong tay của ta, bị ta chém rớt một tay, ngươi vẫn còn ngoan cố không chịu sửa đổi! Lần này đây, ta sẽ lại trảm của ngươi một tay, phế bỏ tu vi của ngươi!

Triệu Phong khoanh tay đứng yên, ánh mắt chớp động bất định.

Khẩu khí thật lớn a!

Cao tầng của ba phương thế lực Bách Hoa Môn, Phân tộc Vân gia, Phân đà Thiên Thủy cũng đều lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Trong suy nghĩ của bọn họ, Triệu Phong giằng co cùng với Đào Phiến phi tặc, thì Triệu Phong hẳn phải là một phương yếu hơn mới đúng.

Nhưng mà nghe khẩu khí của Triệu Phong, dường như Đào Phiến phi tặc mới là thủ hạ bại tướng của hắn.

- Rốt cuộc là thật hay giả? Đà chủ tân nhậm này, đã từng đánh bại Đào Phiến phi tặc, hơn nữa còn chém rớt một cánh tay của tên tặc nhân này sao?

- Không thể nào! Triệu Phong này chỉ vừa mới đột phá Chân Linh Cảnh mà thôi, trước kia chẳng qua cũng chỉ là cấp bậc Thoát Phàm Cảnh…

Ba phương thế lực đều kinh nghi khó hiểu.

Lời ấy của Triệu Phong vừa dứt, Đào Phiến phi tặc nhất thời rít gào giận dữ, vẻ mặt tràn ngập phẫn nộ cùng sát khí, cảm thấy trên mặt hoàn toàn tê dại.

Ngày đó ở Hoành Thủy Vịnh, hắn bị Triệu Phong tính kế, đánh bại, chặt đứt một cánh tay, chính là mối nhục nhã bằng trời, cả đời khó có thể nào quên nổi.

Không ngờ cái tên Triệu Phong này, còn ở trước mặt tất cả mọi người, moi móc ra điểm xấu hổ nhất trong lòng hắn.

Biểu tình tức giận phẫn nộ của Đào Phiến phi tặc, nhất thời khiến cho tất cả mọi người đều kinh hãi. Chẳng lẽ đây là sự thật sao?

- Nhận lấy cái chết!

Sát khí phẫn nộ của Đào Phiến phi tặc bùng nổ lên tới cực điểm, cả người giận dữ đến mức run rẩy mãnh liệt.

Vù vù!

Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến trong tay hắn vung lên, tầng tầng phiến ảnh băng lam sắc giống như gợn sóng khủng bố, tựa như mang theo lực lượng vô cùng tận do một ngọn băng sơn trăm vạn cân sụp đổ tạo thành, những nơi nó lướt qua, đồi núi cũng bị san bằng.

Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến chung quy vẫn là lợi khí công kích duy nhất trong Thủy Nguyệt Tứ Bảo, uy năng mạnh mẽ tuyệt luân.

Cho dù là cường giả Chân Huyền Cấp gặp phải công kích như thế này, cũng phải động dung mấy phần.

Vụt!

Thân hình Triệu Phong nhoáng lên, hóa thành một đạo hư ảnh điện quang, đồng thời Âm Ảnh Phi Phong sau lưng cũng đột nhiên chấn động lên một trận.

Ô…ô…ô…n…g! Vụt vụt!

Thân hình Triệu Phong đột nhiên phân chia ra làm ba đạo hư ảnh.

Ba gã Triệu Phong giống nhau như đúc, hóa thành ba đạo Điện Quang Âm Ảnh, theo ba hướng khác nhau đánh thẳng về phía Đào Phiến phi tặc.

Đây đúng là một trong những năng lực thần bí của Âm Ảnh Phi Phong, chế tạo ra Âm Ảnh Phân Thân!

Hiện tại, tu vi cảnh giới của Triệu Phong cũng đã đủ cao, có thể thi triển ra các loại bí thuật thần bí bên trong Âm Ảnh Phi Phong.

Dù là phần đông các cường giả Chân Linh Cảnh ở hiện trường, trong thời gian ngắn cũng không có cách nào nhìn ra được ba gã Triệu Phong này ai thật ai giả cả.

- Toàn bộ đều chết hết cho ta!

Đào Phiến phi tặc bắn ra một đạo phiến ảnh, đem uy năng phát ra gia tăng lên, phiến ảnh đồng thời bao trùm luôn cả ba Triệu Phong.

Cho dù là ba cường giả Chân Nhân Cấp, đối mặt với công kích cường đại của Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, cũng tuyệt đối khó toàn thân trở ra.

Phốc phốc!

Hai đạo Âm Ảnh Phân Thân trong đó, ngay khoảng khắc tiếp cận Đào Phiến phi tặc, đã bị đánh cho tan biến đi mất.

Mà gã Triệu Phong thứ ba, xoay người phóng chạy ra khỏi phạm vi uy năng, hướng về phía xa bỏ chạy đi.

- Chạy đi đâu?

Đào Phiến phi tặc khẽ liếm môi, rất nhanh phóng người đuổi theo.

Phốc!

Tên Triệu Phong thứ ba, cũng bị một phiến đánh cho tan biến luôn.

- Hửm?

Đào Phiến phi tặc ý thức được chuyện không ổn. Với thực lực chân chính của Triệu Phong, không có khả năng dễ dàng bị một phiến diệt sát như vậy. Thực lực và mưu kế của đối phương, chính bản thân hắn đã từng thỉnh giáo qua, nên biết rất rõ.

Vụt!

Một cái đài sen do một đám đóa hoa tam sắc vây quanh, mang theo một gã thiếu niên tóc lam, ở một chỗ cách xa nơi giao chiến đột nhiên xuất hiện.

Đừng quên rằng, Âm Ảnh Phi Phong của Triệu Phong có năng lực ẩn nấp vô cùng cường đại.

Toàn trường nhất thời ồ lên một trận. Ba phương nhân mã, một ít cao tầng, toàn bộ đều kinh hô thất thanh một trận.

Triệu Phong sẽ chấp nhận cùng Đào Phiến phi tặc đại chiến một trận hay sao? Đương nhiên là sẽ không!

Hắn nhanh chóng xoay chuyển, vứt bỏ Đào Phiến phi tặc, lao thẳng tới phía đám người Bách Hoa Môn.

Mục tiêu chính là nghĩ cách cứu viện Trần Mộng Chẩm!

Lúc nãy, Triệu Phong đề cập đến chiến tích lúc trước đã đánh bại Đào Phiến phi tặc, một bộ dáng nắm chắc thắng lợi trong tay, thực chất đều là vì muốn xây dựng nên hình tượng khí thế cường ngạnh như muốn tái chiến một trận.

Dưới loại không khí như thế, ai mà có thể ngờ được, hắn lại tránh né

chiến đấu cơ chứ?

Hết thảy, đều là vì muốn chuẩn bị đầy đủ cho việc vứt bỏ Đào Phiến phi tặc!

Muốn Triệu Phong cứng đối cứng với Đào Phiến phi tặc? Hắn vẫn còn chưa ngu ngốc như vậy. Đây chính là chuyện cố sức làm mà không chút lợi ích gì, ảnh hưởng đối với đại cục không lớn, trừ phi hắn có thể trong khoảng thời gian ngắn chiến thắng được Đào Phiến phi tặc!

Thế nhưng vấn đề chính là, Đào Phiến phi tặc đã từng bị thất bại một lần trong tay Triệu Phong, ngày hôm nay chiến lực tăng nhiều, tuyệt đối sẽ không khinh địch như trước đây, phương pháp đồng dạng khó có thể thành công được.

Lúc này đây, Triệu Phong đã thành công vứt bỏ được Đào Phiến phi tặc, sát tiến vào trong đội hình của Bách Hoa Môn.

Điện Chi Hoàn Ba!

Đùng… Ô…ô…ô…n…g!

Trên người Triệu Phong phiếm động một tầng điện văn thanh sắc, xích điện lôi không ngừng luân chuyển, tạo thành hình dạng vòng tròn, lan tỏa ra bốn phương tám hướng.

Những tồn tại dưới Chân Linh Cảnh, gần như bị miễu sát ngay tại chỗ.

Dưới sự giúp đỡ của Triệu Phong, Điệp Diệp đã thành công giết thẳng tới gần chỗ của Trần Mộng Chẩm.

Kế hoạch cứu viện, chỉ còn thiếu chút nữa là thành công!

Bên phía Phân đà Thiên Thủy, cao thấp trên dưới đều vô cùng phấn chấn, vẻ mặt lộ rõ sự kỳ vọng mãnh liệt.

- Hừ! Lại tiến thêm một bước nữa, ta lập tức giết chết nàng ta!

Một gã cường giả Chân Nhân Cấp của Bách Hoa Môn, giơ tay lên chặn ngang trên cổ Trần Mộng Chẩm, hung tợn uy hiếp.

Bước tiến của Điệp Diệp nhất thời cứng đờ, tiến lui đại loạn.

- Triệu Phong, đừng vui mừng vội!

Đào Phiến phi tặc từ phía sau đuổi giết đánh tới.

Triệu Phong mặc kệ một chút thời gian cùng khoảng cách, ra lệnh cho Điệp Diệp:

- Giết qua đi! Cứu người!

- Việc này…

Điệp Diệp có chút chần chừ, nhưng mà mệnh lệnh của Triệu Phong cũng không thể trái nghịch, liền đánh về phía Trần Mộng Chẩm.

Cao tầng Phân đà Thiên Thủy, không ít người sắc mặt đại biến:

- Chẳng lẽ Đà chủ đại nhân không để ý đến an nguy của Phó Đà chủ sao?

Hiện tại một gã cường giả Chân Nhân Cấp của địch nhân đang nắm mệnh môn của Phó Đà chủ Trần Mộng Chẩm trong tay, nếu như

cường ngạnh xông qua, địch nhân tuyệt đối sẽ không chút lưu tình, giết chết Trần Mộng Chẩm.

- Chẳng lẽ ta sẽ chết ở nơi này? Vị tân Đà chủ này, không ngờ lại vô tình như thế!

Khóe miệng Trần Mộng Chẩm nhếch lên một tia chua xót, vẻ mặt bi ai.

Mệnh lệnh lạnh lùng vô tình của Triệu Phong, gần như khiến cho trái tim của các thành viên Phân đà Thiên Thủy rét lạnh.

Chỉ có Đào Phiến phi tặc đột nhiên nghĩ đến cái gì đó, sắc mặt đại biến:

- Giết chết ả nữ nhân kia ngay!

Hắn đã từng tiếp xúc với Triệu Phong, hiểu được chỗ đáng sợ của gã thiếu niên này.

Nhưng mà, lời nhắc nhở của hắn đã chậm!

Triệu Phong đứng ở trên Tam Hoa Bảo Liên, cao cao tại thượng, mắt trái sâu thẳm lam nhạt, giống như một cái hàn đàm thâm thúy vô tận vậy.

Một cỗ hàn ý vô hình vô ảnh thẩm thấu qua hư không, phóng thẳng vào thế giới tinh thần của mọi người.

- A!

Tên cường giả Chân Nhân Cấp đang khống chế Trần Mộng Chẩm kia, ánh mắt vừa chạm phải ánh mắt của Triệu Phong, nhất thời rùng

mình một cái khó hiểu.

Ngay sau đó, hắn cảm giác được mắt trái của Triệu Phong đã hóa thành một mảnh thâm uyên băng hàn sâu thẳm vô tận, khiến cho ý thức tâm thần của hắn hoàn toàn chìm đắm vào trong đó.

Sau khi tấn chức Chân Linh Cảnh, uy lực Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đã gia tăng lên rất lớn.

Bịch!

Gã cường giả Chân Nhân Cấp đang khống chế Trần Mộng Chẩm, toàn thân toát mồ hôi ướt đẫm, gân cốt mệt mỏi, trong mắt tràn ngập sợ hãi đến cực điểm, tinh thần không còn dấy nổi một tia khí lực, thân thể cũng không thể khống chế nổi nữa.

Một màn này, khiến cho toàn trường nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Mọi người chỉ nhìn thấy mắt trái của Triệu Phong vừa mới liếc mắt nhìn về phía bên này, thì gã cường giả Chân Nhân Cấp kia trong khoảnh khắc đã dại ra, rũ người ngã xuống.

Ngay sau đó, hai gã cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh bên cạnh Trần Mộng Chẩm cũng đồng thời “bịch bịch” hai tiếng ngã xuống, trực tiếp lâm vào hôn mê.

- Huyết mạch nhãn đồng thật cường đại!

Lão Tộc trưởng Vân gia đang trong lúc chiến đấu kịch liệt, cũng phải hít thật mạnh một ngụm khí lạnh.

Vân Sát, Cao Trưởng lão cùng với đám cao tầng của Phân đà Thiên

Thủy gần như cũng dại ra trong chớp mắt.

Mà Trần Mộng Chẩm thân là đương sự, cũng kinh ngạc đến ngây người, đôi mắt xinh đẹp trừng lớn không chớp lấy một cái.

- Đây chính là huyết mạch nhãn đồng của Đà chủ đại nhân?

Ngay cả Điệp Diệp cũng ngây người một chút, sau đó chợt phản ứng lại, không chút trở ngại, thành công giải cứu được Trần Mộng Chẩm.

Xôn xao!

Các thành viên của Phân đà Thiên Thủy nhất thời phản ứng trở lại, kinh hô hò hét một trận.

Một khi Phó Đà chủ Trần Mộng Chẩm được giải cứu thành công, chiến cuộc chắc chắn sẽ phát sinh nghịch chuyển kinh thiên.

Bắt đầu từ lúc Triệu Phong gia nhập, giết chết cường giả Chân Nhân Cấp, vứt bỏ Đào Phiến phi tặc, giải cứu Trần Mộng Chẩm, toàn bộ quá trình này chỉ mất thời gian có mười hơi thở mà thôi!

Cũng chính là nói, chỉ mất thời gian có mười hơi thở, Triệu Phong đã xoay chuyển được thế cục.

- Triệu Phong, cho dù ngươi cứu được ả ta cũng vô dụng thôi! Trong người ả ta vẫn còn trúng Thiên Hương Nhuyễn Tùng Tán của ta! Trong vòng ba ngày chẳng những là không có chiến lực, hơn nữa cốt cách toàn thân còn có thể bị chấn động vỡ vụn bất cứ lúc nào nữa!

Đào Phiến phi tặc mở miệng cười ha hả, thanh âm chấn động toàn trường.

Hắn đã áp chế Trần Mộng Chẩm, sao lại không dự đoán được vạn nhất, tự nhiên sẽ lưu lại một đường thủ cuối cùng.

- Thiên Hương Nhuyễn Tùng Tán?

Trong đầu Triệu Phong nhất thời hiện ra các tin tức tương quan từ trong Huyền Hoa Bảo Điển.

Huyền Hoa Bảo Điển này có thể nói chính là tập trung tất cả các kiến thức của bàng môn tả đạo, nhất là hấp thu toàn bộ tinh hoa kiến thức của cả Bách Hoa Môn.

- Người đâu! Mau lấy cho ta độc Chu Dịch, Khúc Chung Thạch, một thùng nước tiểu ngựa, mười viên Linh đan các loại Hàn thuộc tính như Băng Hàn Đan chẳng hạn…

Triệu Phong hạ đạt mệnh lệnh.

- Vâng, Đà chủ!

Những người của Phân đà Thiết Huyết Giáo mặc dù có chút khó hiểu, nhưng vẫn là dựa theo mệnh lệnh của Triệu Phong đi làm việc.

Nào ngờ, mệnh lệnh của Triệu Phong vừa dứt, Đào Phiến phi tặc đã hoảng hốt thất sắc kêu lên:

- Điều này sao có thể? Làm sao ngươi biết được giải dược của Thiên Hương Nhuyễn Tùng Tán? Đây chính là bí mật bất truyền của Bách Hoa Môn…

Thiết Huyết Giáo vốn môn đồ rất nhiều, cộng thêm những vật liệu Triệu Phong nói ra cũng đều rất bình thường, nhiều người lực lớn, không đến thời gian mười mấy hô hấp, những vật liệu này toàn bộ đã

thu thập đầy đủ rồi.

Độc Chu Dịch, Băng Hàn Đan, Khúc Chung Thạch… một vài loại nguyên liệu thông thường toàn bộ đổ hết vào trong thùng nước tiểu ngựa, sau đó hất hết lên trên người của Trần Mộng Chẩm.

Trần Mộng Chẩm chỉ cảm thấy xương cốt mềm yếu vô lực của chính mình càng ngày càng hữu lực hơn, nhất thời liền kinh hỉ.

Mà lúc này, Triệu Phong đang gặp phải sự phản công điên cuồng phẫn nộ của Đào Phiến phi tặc.

Chương 318: Lại trảm một tay

Vẻ mặt Triệu Phong không chút biểu tình, khởi động lực phòng ngự cường đại của Tam Hoa Bảo Liên, xung quanh hình thành một đám lớn những đóa hoa sen tam sắc sặc sỡ.

Hiện tại, hắn đã tấn chức Chân Linh Cảnh, các loại uy năng, kỳ hiệu của Tam Hoa Bảo Liên, tự nhiên cũng gia tăng lên thật lớn!

- Điện Chi Thúc!

Trong lòng bàn tay của Triệu Phong ngưng tụ bùng nổ ra từng đoàn từng đoàn quang thúc lôi điện, thô to chừng cánh tay, bắn thẳng về phía Đào Phiến phi tặc.

Đám quang thúc điện lôi này, mặc dù không có sự sắc bén giống như Điện Chi Nhận, nhưng lại có lực trùng kích cường đại, lực phá hoại mạnh mẽ, thích hợp cho chính diện ngạnh kháng.

Chẳng qua, lần này chính diện đối kháng với Đào Phiến phi tặc, nhất định phải có một phen khổ chiến rồi.

Đào Phiến phi tặc đã có ý đồ muốn đối kháng Triệu Phong, há có thể không chuẩn bị trước cơ chứ?

Rắc rắc!

Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến trong tay của hắn nháy mắt hóa thành hình dạng ô che, đường kính chừng một trượng, bảo vệ thân thể, không ngừng luân chuyển với tốc độ cực nhanh. Quang thúc lôi điện

của Triệu Phong vừa mới đánh tới, đã thoải mái hóa giải đi hết.

Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến có thể hóa thành hình thái phòng ngự dạng ô che, khuyết điểm chính là chỉ có thể phòng ngự một mặt mà thôi, tính toàn diện thì không bằng được Tam Hoa Bảo Liên.

Lần trước ở Bảo tàng Thủy Nguyệt, Đào Phiến phi tặc căn bản là không nghĩ tới chuyện phòng ngự, bởi vì lúc đó hắn lực áp toàn trường, chỉ là về sau lại khinh địch, mới bị Triệu Phong thành công ám toán một trận.

Hơn nữa lúc này đây, Tam Hoa Bảo Liên cũng đồng thời phát ra hai loại kỳ hương thôi miên cùng thôi tình, tác dụng ảnh hưởng đối với Đào Phiến phi tặc đã giảm xuống thật lớn.

Trận chiến đấu lần trước, hiệu quả do kỳ hương thôi miên do Tam Hoa Bảo Liên phát ra, tạo thành hiệu quả, khiến cho Đào Phiến phi tặc càng đánh cành mệt, cuối cùng mới bị Thần Linh Nhãn của Triệu Phong tìm được sơ hở.

Cho nên lần này Đào Phiến phi tặc cố ý trở về, phối chế giải dược, đối với hai loại kỳ hương bất lành do Tam Hoa Bảo Liên phát ra ít nhất cũng có sáu bảy thành sức chống cự.

- Hừ! Ta chẳng những tiến hành phối chế giải dược đối với kỳ hương của Tam Hoa Bảo Liên, hơn nữa còn chuẩn bị luôn một kiện bảo vật Hồn đạo hiếm thấy, có thể gia tăng sức chống cự đối với phương diện tinh thần nữa!

Trong mắt Đào Phiến phi tặc mơ hồ có một tia tự mãn.

Tam Hoa Bảo Liên của Triệu Phong, kỳ hương cực kỳ cường đại, hắn liền phối chế giải dược đối phó.

Mà tinh thần huyễn thuật của Triệu Phong lợi hại, hắn liền chuẩn bị một kiện bảo vật Hồn đạo!

- Đào Phiến phi tặc đã có thể phát huy được uy năng chân chính của Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, công thủ toàn diện, đối mặt với cường giả Chân Nhân Cấp bình thường cũng không chút lo lắng. Hơn nữa, lần này hắn chính là có chuẩn bị mà đến!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên.

Như thế mà nói, hắn và Đào Phiến phi tặc, bất luận công kích, phòng ngự, tốc độ… đều không thể tìm thấy bất cứ khuyết điểm nào.

Đào Phiến phi tặc có được Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, công kích tự nhiên càng mạnh hơn một chút. Nhưng mà vấn đề chính là, Triệu Phong có được Tam Hoa Bảo Liên, phòng ngự phụ trợ so với hắn càng cường đại hơn.

Luận tốc độ, thân pháp, song phương cũng đều không phân biệt cao thấp, sàn sàn như nhau.

Theo thời gian trôi qua, Triệu Phong và Đào Phiến phi tặc quần kích mãnh liệt, quang ảnh lôi điện không ngừng bắn ra tung tóe, kinh tâm động phách.

Thỉnh thoảng, Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhãn, phát động tinh thần huyễn thuật!

Ô…ô…ô…n…g!

Một hạt châu màu hổ phách trước ngực của Đào Phiến phi tặc đột nhiên nở rộ ra một tầng quang huy thần bí, bên tai phảng phất như

truyền đến thanh âm ngâm tụng kinh văn nhàn nhạt.

Thân hình Đào Phiến phi tặc chấn động, trên trán toát ra một tầng mồ hôi lạnh, nhất thời giãy dụa thoát ra.

Tinh thần huyễn thuật do Triệu Phong phát ra, chuyên tìm đến sơ hở phương diện tinh thần của một người, cho dù Đào Phiến phi tặc có được bảo vật Hồn đạo, nhưng cũng thiếu chút nữa thất thố.

Bảo vật Hồn đạo cực kỳ hiếm thấy, có mạnh có yếu. Bảo vật Hồn đạo của Đào Phiến phi tặc phẩm chất tương đương với Thần binh Phàm cấp Cực phẩm!

- Khốn kiếp!

Đào Phiến phi tặc cảm giác khó giải quyết sâu sắc.

Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến của hắn uy lực cường đại, thủ đoạn Tà đạo tầng tầng bất tận, cho dù đổi lại một đối thủ Chân Nhân Cấp đỉnh phong nào khác, cũng đều có thể dễ dàng giải quyết được.

Thế nhưng mà không ngờ Triệu Phong lại có được Tam Hoa Bảo Liên, cộng thêm Thần Linh Nhãn, đủ các phương diện đều hoàn toàn khắc chế các thủ đoạn của hắn.

Trên thực tế, Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến này còn có thể phát động ra tinh thần huyễn thuật nữa. Thân là bảo vật Tà đạo, mục đích chính là vì phối hợp các lại kỳ hương, độc tán, phát ra uy năng lớn nhất.

Chẳng qua, cái loại tinh thần huyễn thuật này, mặc dù Đào Phiến phi tặc từng mấy lần thử qua, nhưng đối với khác thì hữu dụng, đối với Triệu Phong thì căn bản một chút phản ứng cũng đều không có.

Đúng lúc này, Phó Đà chủ Trần Mộng Chẩm đã khôi phục lại chiến lực, gia nhập vào chiến trường.

Trong lòng Trần Mộng Chẩm cũng có chút cảm kích Triệu Phong, muốn chạy tới hỗ trợ đối phó Đào Phiến phi tặc.

- Ngươi đi viện trợ những người khác đi!

Thế nhưng, ngay khi nàng vừa định phóng về phía Triệu Phong, thì Triệu Phong mặc dù cũng không có quay đầu nhìn lại, nhưng thanh âm của hắn đã vang vọng trong đầu của nàng.

- Vâng, Đà chủ!

Trần Mộng Chẩm cực kỳ kính phục, thoáng liếc mắt nhìn Triệu Phong một cái.

Ngay trong khoảnh khắc khi cái gã thiếu niên này thành công cứu viện nàng thoát khốn, Trần Mộng Chẩm mới cảm nhận được lực lượng khủng bố đáng sợ ẩn chứa trong huyết mạch nhãn đồng của hắn.

Lúc này, Triệu Phong cũng đã thành công ổn định được Đào Phiến phi tặc. Nếu đổi lại là nàng hoặc là Vân Sát thay thế, cũng không nhất định có thể làm được, ít nhất là không làm được tốt như vậy.

Theo sự gia nhập của Trần Mộng Chẩm, chiến cuộc bắt đầu nghịch chuyển.

Trần Mộng Chẩm, Điệp Diệp đều là chiến lực cấp Phó Đà chủ, nhanh chóng đã thành công đánh chết và làm trọng thương ba vị cường giả Chân Nhân Cấp của địch nhân.

Ngay sau đó, Trần Mộng Chẩm lại gia nhập vào vòng chiến của Vân Sát, lực áp Lão Tộc trưởng Vân gia.

Lão Tộc trưởng Vân gia bi phẫn rít gào, dưới tình huống bất đắc dĩ, đành phải dẫn dắt nhân mã lui lại.

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một tia ý cười nhàn nhạt. Giải cứu Trần Mộng Chẩm quả thật chính là mấu chốt để xoay chuyển đại cục.

Sau khi đánh lui Phân tộc Vân gia, sĩ khí một phương Bách Hoa Môn giảm mạnh, liền bị đám người Điệp Diệp giết cho không biết trời đất gì nữa.

- Đà chủ, ta đến hỗ trợ ngươi một tay!

Song chưởng Điệp Diệp huy động một đôi Hồ Điệp Nhận, thân pháp biến ảo linh hoạt, xinh đẹp lung linh, nháy mắt gia nhập vào vòng chiến của Triệu Phong.

Luận chiến lực, Điệp Diệp mơ hồ còn vượt qua Vân Sát và Trần Mộng Chẩm một chút, so với Đào Phiến phi tặc cũng chỉ kém hơn nửa bậc mà thôi.

Triệu Phong và Điệp Diệp liên thủ, liền lực áp Đào Phiến phi tặc.

- Triệu Phong, có bản lĩnh thì đơn đả độc đấu…

Đào Phiến phi tặc không ngừng kêu gào, sự phẫn nộ trong lòng rất nhanh đến biên giới bùng nổ rồi.

Hắn không nghĩ tới dưới loại tình huống như thế này, lại còn bị Triệu Phong thành công trở mình!

Tình huống đồng dạng lại phát sinh thêm một lần nữa, lần này quả thật chịu đủ nghẹn khuất a.

Lực lượng huyết mạch của Triệu Phong cũng đã phát huy lên đến bảy tám phần, da thịt toàn thân phiếm động một tầng hoa văn lam nhạt lạnh như băng, phong cách cổ xưa mà cao quý.

Dưới sự gia trì của lực lượng huyết mạch, mỗi một lần công kích của hắn phảng phất như có một loại hàn ý lạnh lẽo tràn ngập linh hồn.

Đồng thời với việc tăng phúc uy năng, về mặt ý cảnh cũng trùng kích mạnh mẽ vào linh hồn tâm thần.

Đào Phiến phi tặc đối kháng với sự liên thủ của hai người Triệu Phong và Điệp Diệp, tâm thần thoáng có chút mệt mỏi. Mặc dù hắn có được bảo vật Hồn đạo, nhưng mà tinh thần huyễn thuật của Triệu Phong quả thật quá mức mạnh mẽ rồi.

Luận về nội tình của tinh thần nguyên, Triệu Phong so sánh với những người cùng cấp không biết mạnh mẽ hơn bao nhiêu lần, chỉ là đại bộ phận đều trong trạng thái bị động, không dễ dàng điều động được mà thôi.

Theo sự gia nhập của Điệp Diệp, Triệu Phong liền có thêm được thời gian tiến hành phát động tinh thần huyễn thuật.

Thần Linh Nhãn của hắn không ngừng đảo qua một đám cường giả Bách Hoa Môn phụ cận gần đó.

Bịch bịch!

Lại thêm một cường giả Chân Nhân Cấp cùng với hai vị Nửa bước

Chân Linh Cảnh đổ sụp xuống mặt đất, mất đi chiến lực, bị người của Phân đà Thiên Thủy tập sát.

Tình huống hiến cuộc đã hoàn toàn nghiêng về một phía.

Thực lực của Triệu Phong cũng không phải là ngạo thị toàn trường, nhưng lại có thể ảnh hưởng đến mỗi một góc trong đại cục toàn trường này.

Phân đà Thiết Huyết Giáo phản kích tuyệt đối!

Bách Hoa Môn không ngừng tan tác!

Phân tộc Vân gia hoang mang bỏ chạy!

Triệu Phong và Điệp Diệp phụ trách truy sát Đào Phiến phi tặc.

Đào Phiến phi tặc nghẹn khuất và phẫn nộ mãnh liệt. Triệu Phong cùng với Điệp Diệp liên thủ công kích, khiến cho hắn đã dính phải thương thế.

- Đào Phiến phi tặc, ta đã nói rồi, lần này sẽ chém rơi một cánh tay còn lại của ngươi, phế bỏ tu vi của ngươi!

Triệu Phong quát lạnh một tiếng, càng đánh càng hăng.

Chân Linh Chi Nguyên trong cơ thể của hắn đã hình thành quy mô, gần như không thua kém gì với cường giả Chân Nhân Cấp tiểu thành bình thường.

Hắn còn có lực lượng huyết mạch, Thần Linh Nhãn, Điện Chi Truyền Thừa, tổng hợp lại, tạo thành chiến lực cực kỳ cường đại.

Huống chi, Triệu Phong còn có Huyền Hoa Bảo Điển, bước đầu đã đọc qua các nội dung trong đó, đối với các loại thủ đoạn Tà đạo của Đào Phiến phi tặc, cũng đều dễ dàng bị hắn phá giải.

Đào Phiến phi tặc cắn răng một cái, Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến mạnh mẽ khép lại, phát ra thanh âm lách cách.

Vụt vụt vụt!

Từ bên trong Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến một hơi phát ra bảy loại ám khí tuyệt mệnh!

Bên trong hư không, bảy loại ám khí kia lóe lên, có phi tiêu, có độc châm, có bạo vũ châm… đủ các loại ám khí, không ngừng lóe lên rồi biến mất.

Mỗi một loại ám khí này, tốc độ đều cực kỳ kinh khủng, vượt xa tốc độ âm thanh, phát ra một tiếng rít vang đâm thẳng màng nhĩ, gần như vượt qua phản ứng cực hạn của cường giả Chân Nhân Cấp.

Dưới tình huống bình thường, chỉ cần một loại ám khí thôi, liền có cơ hội diệt sát một vị cường giả Chân Nhân Cấp.

Bảy loại ám khí tề phát, về mặt lý luận hoàn toàn vượt cấp diệt sát một vị cường giả Chân Huyền Cấp.

- Không tốt!

Điệp Diệp miễn cưỡng chỉ có thể né tránh được ba đạo ám khí mà thôi, mà một thanh gai độc gần như là bắn sát ngay má phải của nàng, cắt rơi mấy sợi tóc mai của nàng xuống.

Vẫn còn một đám bạo vũ châm khủng bố, giống như một tầng mưa

bụi bắn tới, che trời lấp đất.

Xẹt xẹt!

Thanh âm điện minh vang vọng, Triệu Phong đã phóng tới bên cạnh, đưa tay kéo Điệp Diệp tiến thẳng vào trong Tam Hoa Bảo Liên.

Leng keng… phốc!

Với lực phòng ngự vô cùng cường đại của Tam Hoa Bảo Liên, khó khăn lắm mới có thể ngăn cản được đám ám khí công kích cuồng bạo kia.

Triệu Phong cũng ướt sũng mồ hôi lạnh, may mắn là hắn phản ứng kịp thời.

Nếu như không phải hắn kịp thời bảo vệ, lần này Điệp Diệp liền nguy hiểm rồi.

- Cảm ơn!

Điệp Diệp khẽ le lưỡi ra một cái, trong lòng vẫn chưa hết hoảng sợ.

Thừa dịp khoảng khắc này, Đào Phiến phi tặc rất nhanh phá không bỏ chạy, vẻ mặt vẫn tràn ngập oán hận không cam lòng.

Hắn vốn tưởng rằng bảy loại ám khí kia ít nhất có thể đánh trọng thương hoặc là đánh chết Điệp Diệp, nhưng mà tốc độ phản ứng của Triệu Phong quả thật là quá nhanh, ngay trong khoảnh khắc khi Đào Phiến phi tặc phát động ám khí, liền đã có thể nhìn ra manh mối.

- Đào Phiến phi tặc, ngươi trốn không thoát sự truy sát của chúng ta đâu!

Tiếng cười của Triệu Phong giống như sấm động vang vọng hư không, trong phạm vi mấy chục dặm xung quanh, đều có thể nghe ra được.

Hắn có Tam Hoa Bảo Liên, phụ trợ phi hành siêu cường, mà chân lực tiêu hao càng ít hơn, có được tốc độ càng nhanh hơn nhiều.

Hơn nữa, có thêm Điệp Diệp ở đây, nàng cũng có thể rót chân linh khí vào trong Tam Hoa Bảo Liên, nhanh chóng gia tăng tốc độ.

Tốc độ của hai người bọn Triệu Phong dễ dàng chiến thắng được Đào Phiến phi tặc một bậc, một đường cường mãnh truy kích.

Đào Phiến phi tặc chật vật không chịu nổi, chân lực tiêu hao cực lớn, tinh thần mỏi mệt, trên người bị thương vài chỗ, trên mặt vẫn còn mấy vết cháy đen, tóc còn bốc lên khỏi xanh nghi ngút.

Càng khó chịu hơn nữa chính là, Triệu Phong mỗi khi truy đuổi một lúc, tìm được sơ hở sẽ liền phát động tinh thần huyễn thuật, khiến cho Đào Phiến phi tặc kinh tâm động phách, vài lần thiếu chút nữa thất thủ, bởi vậy phương diện tâm thần cực kỳ mệt mỏi, vô tâm tái chiến.

- Đáng tiếc trong tay ta không có vũ khí viễn trình cường lực!

Triệu Phong có chút tiếc hận.

La Hầu Cung của hắn nói thế nào cũng chỉ là Thần binh Phàm cấp, đối với Đào Phiến phi tặc, sức uy hiếp không lớn, còn không bằng quang thúc điện lôi của hắn.

- Đà chủ, Đào Phiến phi tặc kiên trì không được bao lâu nữa đâu!

Điệp Diệp có chút cười, nói.

Chiến đấu đến tận lúc này, Đào Phiến phi tặc tinh thần mệt mỏi kiệt lực, chân lực tiêu hao cũng vượt xa hai người bọn Triệu Phong.

Một lúc nào đó, Triệu Phong tìm được cơ hội, Thần Linh Nhãn mở ra, lại phát động tinh thần huyễn thuật.

Đào Phiến phi tặc mệt mỏi, sức chống cự giảm mạnh, khỏa Phật châu trước ngực, quang huy phát ra cũng thoáng ảm đạm hơn nhiều.

Vụt!

Tâm thần Đào Phiến phi tặc chấn động, ý thức nhất thời bị dắt đi.

Vụt vụt!

Ngay sau đó, trong tay Triệu Phong ngưng tụ lên một thanh Điện Chi Nhận, xuất hiện ngay bên cạnh Đào Phiến phi tặc.

- A!

Đào Phiến phi tặc vừa mới phản ứng lại, thì cánh tay còn lại của hắn đã bị Điện Chi Nhận của Triệu Phong chặt đứt, máu tươi cuồng phun.

Rơi xuống cùng với cánh tay của hắn, còn có Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến nữa.

Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến và Tam Hoa Bảo Liên, cả hai chính là tuyệt phối a!

Trong lòng Triệu Phong chợt động, vừa định ra tay…

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu từ trong Túi Linh sủng nhảy ra, hư ảnh thoáng lóe lên, liền đoạt đi Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến!

- Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến của ta!

Hai mắt Đào Phiến phi tặc đỏ bừng, cũng bất chấp nghĩ nhiều nữa, thiêu đốt chân linh khí, đẩy lui Triệu Phong, đánh thẳng về phía Tiểu tặc miêu.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu lại lóe lên, hoàn toàn biến mất.

Lúc này, Đào Phiến phi tặc đã mất đi hai cánh tay, cho dù có thiêu đốt chân linh khí, chiến lực cũng không có chỗ mà phát huy.

Triệu Phong vội vàng quay trở lại trong Tam Hoa Bảo Liên, để phòng ngừa Đào Phiến phi tặc lâm vào đường cùng, phát động tự bạo để lôi hắn chết cùng.

Chẳng qua, hắn vẫn là đánh giá quá cao Đào Phiến phi tặc rồi.

- Chạy!

Đào Phiến phi tặc vẫn còn cực kỳ ham sống, không tiếc thiêu đốt chân linh khí, tốc độ gần như gia tăng gấp đôi, phóng vọt vào trong hư không.

Chương 319: Thiên vân chi

Cho dù thực lực và thủ đoạn của Đào Phiến phi tặc có thể sánh ngang với Chân Huyền cấp bình thường, thế nhưng hắn lại không hề có khí phách ngọc thạch câu phần.

Hai tay hắn đã bị chém đứt,, nhưng dù sao cũng là một tên lưu manh, trong lòng hắn lúc này đã mất sạch can đảm, chỉ còn lại một tia ý niệm cầu sinh trong đầu mà thôi.

- Đào Phiến phi tặc, đây là lần thứ hai ngươi xâm phạm, ta đã nói rồi, không chỉ trảm một tay mà còn phế bỏ tu vi ngươi luôn.

Triệu Phong lạnh lùng đạm mạc, Tam Hoa Bảo Liên lóe lên hào quang sáng ngời, đuổi theo Đào Phiến phi tặc.

Đào Phiến phi tặc thiêu đốt Chân Linh khí, bộc phát ra tốc độ hoàn toàn vượt qua Chân Nhân Cấp, thậm chí còn hơn cả Chân Huyền cấp bình thường

Khoảng cách giữa hai người Triệu Phong và Đào Phiến phi tặc lại cách xa thêm một khoảng

- Đáng tiếc, trong tay ta lại không có vũ khí viễn trình cường đại.

Triệu Phong có chút tiếc hận.

Uy lực của La Hầu cung Tiễn, đối phó với Đào Phiến phi tặc tu vi Chân Nhân cấp đỉnh phong thì vẫn chưa đủ.

- Đà chủ đại nhân, Bách Hoạ Môn thảm bại, Đào Phiến phị tặc bị chém rụng hai tay, đã không còn uy hiếp gì đáng kể, nếu như tiếp tục truy đuổi, ta lo rằng...

Điệp Diệp nhắc nhở.

Theo nàng có thể bức Đào Phiến phi tặc đến nước này đã là chiến tích không tầm thường rồi.

Triệu Phong hiểu ý của Điệp Diệp, Đào Phiến phi tặc sở dĩ không có quyết tâm ngọc thạch câu phần, là bởi vì hắn vẫn còn một tia cầu sinh.

Nếu như ngay cả một đường sinh cơ cũng không có, vậy thì Đào Phiến phi tặc sẽ liều mạng thiêu đốt Chân Linh khí, quá nửa sẽ lựa chọn đồng quy vu tận.

- Cứ bám theo hắn.

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một nụ cười.

Thần Linh nhãn của hắn có thể nhìn xuyên cả ngàn dặm, có thể giữ khoảng cách với đối phương chỉ cần bám theo Đào Phiến phi tặc, đợi đến khi đối phương tiêu hao hết Chân Linh thì sẽ kiệt sức.

Rất nhanh, Đào Phiến phi tặc đã biến mất khỏi tầm mắt.

Nhưng Triệu Phong vẫn có thể tập trung mục tiêu, không hề hoang mang chút nào.

- Thì ra là thế.

Tâm linh Điệp Diệp khẽ rung động lúc nhìn thấy mắt trái lạnh lẽo sắc

bén như bằng của Triệu Phong nàng chợt cảm thấy một luồng hàn ý xuyên thủng tâm linh.

Huyết mạch đồng tử của Triệu Phong không thể cân nhắc theo lẽ thường năng lực truy tung của nó, có thể nói là vượt qua nhất lưu.

Đào Phiến phi tặc một đường bỏ chạy, trong lòng cảm thấy lạnh lẽo, phảng phất như có một con mắt trong bóng tối đang nhìn chằm chằm, ánh mắt đó như xuyên qua những tầng mây, khóa chặt vị trí hắn.

Trái tim hắn đập nhanh hơn, cảm giác huyết dịch như muốn cứng lại, áp lực vô cùng từ trên đỉnh đầu truyền đến, toàn thân sắp sụp đổ.

Hắn mãnh liệt quay đầu lại, chỉ thấy một con “mắt trời”, ở trên tầng mây đang lạnh lùng nhìn mình.

Vụt!

Ánh mắt hắn hoa lên, con “mắt trời” vừa rồi, chỉ là một loại ảo giác tỉnh thần.

Nếu như cảm giác không lầm, vậy thì huyết mạch đồng tử của đối thủ, quả thật quá đáng sợ, có năng lực như thiên địa.

- Ừm? Vừa rồi là chuyện gì xảy ra?

Triệu Phong lại càng hoảng sợ hơn, vừa rồi hắn đã thúc dục Thần Linh nhãn đến cực hạn, còn cố tình tập trung vào Đào Phiến phi tặc, thậm chí gây ra áp lực tinh thần.

Khoảnh khắc đó, hắn cảm giác ỷ thức của mình có thể thoát ra khỏi thể xác, ở trên đám mây không trung, bao quát vạn vật trong thiên

địa.

Một khắc này, hắn phảng phất như đứng ngang với thiên địa, quan sát chúng sinh, trở thành chúa tể ngàn đời.

- Nếu như chỉ là một loại ảo giác, vậy tại sao tinh thần nguyên của ta lại bị tiêu hao một thành?

Triệu Phong giật mình không thôi.

Thời gian nửa chén trà trôi qua, Chân Linh khí của Đào Phiến phi tặc đã đình chỉ thiêu đốt, hết sức chật vật, gân cốt kiệt quệ.

Triệu Phong duy trì khoáng cách trăm dặm với đối phương, bất luận là nhãn lực hay linh thức của Đào Phiến phi tặc đều không thể kéo dài đến vậy.

Vụt vụt...

Từ dãy núi phía trước truyền đến hai tiếng xé gió.

Hai đạo thân ảnh một nam một nữ, xuất hiện trong tầm mắt Đào Phiến phi tặc.

- Bọn chúng từ lúc nào đã đuổi tới trước mặt ta? Không có khả năng tuyệt đối không có khả năng

Đào Phiến phi tặc hoảng sợ đến thất thố.

Rõ ràng hắn đã tiêu hao Chân Linh khí, kiệt sức phi hành, làm sao có thể bị đuổi kịp được?

Đến khi tập trung nhìn lại, Đào Phiến phi tặc mới thở phào một hơi.

Một nam một nữ vừa đến cũng không phải là Triệu Phong và Điệp Diệp.

Thanh niên vừa đến, mặc một bộ chiến bào thanh vân, khuôn mặt trắng nõn, giống như một khối ngọc được điêu trác, tuấn mỹ bất phàm, sau lưng đeo một thanh cổ đao Thanh Phong

Bên cạnh thanh niên là một vị thiếu nữ áo hồng môi son mày ngài, vẻ mặt thanh tú.

Triệu Phong ở đằng sau, thông qua Thần Linh nhãn, cũng nhìn thấy một nam một nữ này.

Thanh niên mặc chiến bào kia, tu vi đạt tới Chân Nhân cấp tiểu thành, tuổi chừng ba mươi.

- Người thanh niên này chẳng lẽ là “Thiên Chi Vân”, đệ nhất thiên tài của Tổng hệ Thiên gia? Thân mang huyết mạch của hai nhà Thiên, Vân, xếp hạng thứ ba trên Đại Quốc Tân Tinh bàng...

Ánh mắt Đào Phiến phi tặc đảo qua thanh niên mặc chiến bào, tâm thần thoáng run rẩy, có chút né tránh.

Một nam một nữ kia cưỡi phi cầm, bay lướt qua Đào Phiến phi tặc.

- Ca ca, người kia thật thể thảm, hai tay đều bị chém rụng không biết phía sau có người nào đang đuổi giết hắn?

Thiếu niên áo hồng có chút không đành lòng lên tiếng.

Nghe thấy lời này, trái tim Đào Phiến phi tặc đã nhảy lên tới cổ.

Thanh niên chiến bào không khỏi liếc nhìn Đào Phiến phi tặc một cái.

- Đợi chút!

Âm thanh lãnh khốc réo rất đột nhiên vang lên.

Thân hình Đào Phiến phi tặc cứng đờ, miễn cưỡng cười:

- Nhị vị có gì chỉ giáo?

Thanh niên chiến bào quay người bay đến gần, lạnh lùng nhìn kỹ Đào Phiến phi tặc.

Hắn cảm thấy tên gian tặc này dường như có chút quen mắt.

Hơn nữa, vừa rồi lúc hai bên lướt qua, đối phương rõ ràng lộ vẻ chột dạ bất an.

Thanh niên chiến bào chau mày, nói:

- Ngươi có phải là người của Bách Hoa Môn không?

- Không phải! Ta làm sao có thể là tặc tử của Bách Hoa Môn được! Ta là trưởng lão Phân tộc Vân gia, bởi vì giao phong với người của phân đà Thiết Huyết Giáo, cho nên mới thảm bại như vậy. Nhị vị nếu có thể hỗ trợ ngăn cản địch nhân đằng sau, Vân mỗ cảm kích vô cùng.

Đào Phiến phi tặc cố gắng trấn định, linh cơ khẽ động, lừa dối đối phương

Nếu như hắn nhớ không lầm, Vân tộc và Thiên tộc có quan hệ cũng không tệ lắm.

Đặc biệt là ngôi sao thế hệ mới như Thiên Vân Chi. Hắn là cường giả có huyết mạch của hai tộc Thiên, Vân, vừa sinh ra đời đã là thiên tài tuyệt thế.

Thanh niên chiến bào trước mắt. Chính là Thiên Vân Chi, lúc Đào Phiến phi tặc gây án từng có duyên gặp gỡ một lần.

- Cái gì? Phân đà Thiết Huyết Giáo khai chiến với Thiên Thủy Vân gia? Chúng ta đang muốn đến Phân tộc Vân gia đây.

Thiếu nữ áo hồng kinh ngạc thốt lên.

- Xem ra tất cả mọi người đều là bằng hữu, hai người các hạ có thể ngăn cản cường địch đằng sau giây lát hay không?

Đào Phiến phi tặc lộ ra bộ dáng đáng thương vẻ mặt khẩn cầu.

- Thiên ca, giúp đỡ hắn nha?

Thiếu nữ áo hồng có chút không đành lòng, vội vàng năn nỉ người bên cạnh.

Thế nhưng hàn ý trên mặt thanh niên chiến bào “Thiên Vân Chi” lại càng ngày càng thịnh.

- Tiểu tặc, chết đi!

Một đạo âm thanh khí phách lãnh khốc, chấn động tầng mây.

Khoảnh khắc tiếp theo, cổ đao Thanh Phong rời khỏi vỏ, một đường đao mang lạnh lẽo sắc bén như cầu vống xẹt qua hư không khí tức Đao Ý vô hình lập tức bao phủ Đào Phiến phi tặc.

- Thiên Vân Bạt Đao Thuật! Đao Ý... Đừng...

Đào Phiến phi tặc lộ ra vẻ mặt sợ hãi, chiến ý trong lòng hắn lập tức bị khí tức Đạo Ý vô hình chém diệt, ngay cả một chút ý niệm phản kháng trong đầu cũng không khởi lên nổi.

Nếu như ở thời khắc đỉnh phong lại có Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến hỗ trợ, hắn còn có thể chống đỡ đôi chút.

Nhưng lúc này, hắn ngay cả ý niệm phản kích cũng không khỏi lên được.

Phụt...

Ánh đao sắc bén lạnh lẽo như “Bạch hồng quán nhật” (*), trảm phá tầng mảy.

(*) hiện tượng giữa ban ngày xuất hiện mười hai tầng cầu vống màu trắng nắm bắt qua mặt trời.

- Đao Ý? Hình thức ban đầu của Đao Ý, gần như sắp thai nghén trở thành Đao Ý thực sự. Cách ngoài trăm dặm, Triệu Phong đứng trên Tam Hoa Bảo Liên, không khỏi hít sâu một hơi.

Kiếm ý, Đao Ý, đều là một loại ý niệm tinh thần vô hình, Kiếm Ý là đến từ Kiếm giả, Đao Ý là đến từ Đao khách.

Ngày đó, tại Liên minh thịnh hội của liên minh Thập Tam Tông Thương Vũ Nguyệt lĩnh ngộ Kiếm ý, gần như có thể một kiếm toàn thắng tất cả đối thủ, ngay cả Triệu Phong cũng suýt nữa thất bại.

Phụt...

Thân thể của Đào Phiến phi tặc bị một đao này chém thành hai đoạn.

- Hừ! Tên tặc tử Đào Phiến phi tặc kia, ba năm trước, ngươi khi nhục một vị tộc tỷ của Tổng hệ Thiên gia chúng ta. Mặc dù ta chưa từng tận mắt nhìn thấy ngươi, nhưng bức họa vẽ ngươi lúc ấy đã bị truy nã khắp thành Thiên La rồi.

Thiên Vân Chi hừ lạnh một tiếng.

- Hắn... Hắn chính là Đào Phiến phi tặc, đệ tử của Thủy Nguyệt đạo tặc đại danh đỉnh đỉnh ư?

Thiếu nữ áo hồng vừa nghĩ đã cảm thấy sợ hãi.

Khó trách Thiên Vân Chi lại không nói hai lời, trực tiếp một đao chém chết đối phương

Bách Hoa Môn thân là tà môn tả đạo, các loại thủ đoạn kỳ môn đều thập phần đáng sợ, muốn phòng cũng không phòng nổi. Một vài môn đồ, nếu như có nhuyễn hương kỳ độc cường đại trong tay, thậm chí ngay cả Chân Linh cảnh cũng có thể bị ám toán.

Môn đồ đã như vậy, huống chi là nhân vật cấp bậc đầu lĩnh như Đào Phiến phi tặc.

Một lát sau...

Triệu Phong đứng trên Tam Hoa Bảo Liên đã đối diện với Thiên Vân Chi và thiếu nữ áo hồng

- Đa tạ nhị vị đã tru sát tên tặc tử này. Triệu Phong ôm quyền cười nhạt.

Hắn không biết hai người Thiên Vân Chi, thế nhưng địch nhân của địch nhân túc là bằng hữu.

Hơn nữa, thực lực của Thiên Vân Chi không tầm thường có khả năng lĩnh ngộ được hình thức ban đầu của Đao Ý, khiến chỗ Triệu Phong vô cùng bội phục.

- Tam Hoa Bảo Liên? Các ngươi là người nào!

Vẻ mặt Thiên Vân Chi lãnh đạm, quét nhìn hai người Triệu Phong

Đặc biệt là Triệu Phong hắn có Tam Hoa Bảo Liên, lúc này trong tay còn nắm Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, khiến cho Thiên Vân Chi rất hoài nghi.

- Thiên Vân Chi, chớ có cuồng vọng vị này chính là Đà chủ mới của phân đà Thiết Huyết Giáo. Nếu lúc trước không phải chúng ta xuất thủ thì ngươi cũng đừng mơ tưởng dễ dàng chém giết tên phi tặc này.

Điệp Diệp hừ lạnh một tiếng.

Thiên Vân Chi chính là một trong những tân tinh của đại quốc, là đệ nhất thiên tài trong hàng ngũ đệ tử của Tổng hệ Thiên gia.

- Đà chủ?

Thiên Vân Chi rùng mình một cái, Thiết Huyết Giáo thế lực ngập trời, hắn biết rõ điều này.

Thế nhưng còn trẻ như vậy đã là Đà chủ của Thiết Huyết Giáo, đây là lần đầu tiên hắn gặp.

- Chẳng lẽ... Ngươi chính là Triệu Phong! Tên thiếu niên xui xẻo đã đào hôn khỏi thành Hồng Hồ, cưỡng ép Vương phi.

Tinh mang trong mắt Thiên Vân Chi lóe lên, một luồng chiến ý chợt dâng cao.

Giờ phút này.

Bất luận là Thiên Vân chi hay là Triệu Phong đều là thiên tài tân tinh nổi tiếng khắp đại quốc.

Thiên Vân Chi thì không cần phải nói, hắn nổi danh trên bảng đã lâu, là một trong những Thập đại thiên tài tân tinh của đại quốc.

Triệu Phong dù vô danh, không có tên trên bảng nhưng sự tích về hắn đã chấn động cả đại quốc.

Đào hôn khỏi thành Hồng Hồ, cưỡng ép Cầm Vương Phi, trở thành vị Đà chủ trẻ tuổi nhất trong lịch sử Thiết Huyết Giáo, tất cả những thành tựu này đã khiến những tân tinh cùng thế hệ đều ảm đạm thất sắc.

- Đà chủ cẩn thận, tên này là Thiên Vân Chi, chính là đệ nhất thiên tài Tổng hệ Thiên gia, thân mang tư chất huyết mạch của hai nhà Thiên, Vân, lĩnh ngộ được hình thức ban đầu của Đao Ý, chiến lực ngạo thị trong đám cùng thế hệ.

Điệp Diệp âm thầm truyền âm với Triệu Phong

Triệu Phong khẽ gật đầu, ứng đáp hai câu với Thiên Vân Chi, sau đó quay người trở về Phân đà.

Thế cục của phân đà hiện nay vẫn cần Đà chủ như hắn phải ổn định.

- Thiên ca, huynh rõ ràng muốn khiêu chiến hắn, tại sao lại buông tha, chẳng lẽ huynh sợ hắn rồi...

Thiếu nữ áo hồng cười hì hì nói.

- Sợ hắn? Trong đám cùng thế hệ, Thiên Vân Chi ta đã từng sợ ai? Chẳng qua huyết mạch đồng tử trên người hắn khiến cho lực lượng huyết mạch của ta cảm thấy áp lực chưa từng có. Hắn hiện đang vội vàng như vậy, lần sau nếu có cơ hội sẽ luận bàn.

Thiên Vân Chi lạnh nhạt nói.

- Huynh có chắc là sau này còn cơ hội không? Người ta là Đà chủ một phương một ngày bận trăm công nghìn việc.

Thiếu nữ áo hồng dường như rất thích tranh cãi với Thiên Vân Chi.

- Thiên tài tuyệt đỉnh như vậy, có thể khiến cho lực lượng huyết mạch của ta cảm thấy áp lực. Thiết Huyết Giáo nhất định sẽ đề cử hắn tham gia “Thánh Vực Chân Long Hội”. Cả tên Tân Vô Ngân của “Vạn Nguyên Tông nữa”, một năm trước, không ngờ chỉ dùng một chiêu đã đánh bại ta, chẳng qua ta lại muốn cảm tạ hắn, nhờ hắn ta, mới kích phát được tiềm năng Đao Ý của mình. Tất cả vinh quang sẽ được chứng mình tại Chân Long hội.

- Được rồi, Tân Vô Ngân người ta là ngôi sao kỳ tích danh chấn Bắc đại lục, nửa năm trước, đại chiến một hồi với Thủ tịch đệ tử “Mạc Thiên Y” của “Thiên Nguyên Tông”, chỉ thua vẻn vẹn có nửa chiêu. Mạc Thiên Y chính là thiên tài đã tiến vào mười hạng đầu của Thiên tài Chân Long đấy.

Chương 320: Củ cố thực lực

Trên đường về, Triệu Phong vuốt ve cây quạt xếp cổ vận vẽ hình sơn thủy cao nhã trong tay. Tiểu Tặc Miêu ngồi xổm bên vai, một hồi tranh công.

- Đà chủ, ngài bây giờ đồng thời có được “Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến” và “Tam Hoa Bảo Liên”, có thể nói là chính thức vô địch thủ trong đám cùng cấp, thậm chí còn có thể chống lại cả “Chân Huyền cấp”.

Điệp Diệp mỉm cười chúc mừng.

Trong Thủy Nguyệt tứ bảo, Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến chủ công kích, Tam Hoa Bảo Liên phụ trợ phòng ngự.

Một công một thủ này có thể nói là phối hợp hoàn mỹ.

Nhưng càng đáng nói hơn là Triệu Phong còn có truyền thừa Huyền Hoa Bảo Điển.

- Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến này quả thật tinh điệu, bên trong chứa bảy ngăn trống trữ vật, có thể đặt vào trong đó bảy loại ám khí cường đại, đối phương muốn phòng cũng không phòng bị được.

Triệu Phong có truyền thừa của Thủy Nguyệt đạo tặc, am hiểu về Thủy Nguyệt Tứ bảo, thậm chí không thua bất kỳ truyền nhân nào của Bách Hoa Môn.

Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, dưới tình huống khẩn cấp còn có thể

tạo thành một hình thái như chiếc dù phòng ngự.

Khiến Triệu Phong mừng rỡ nhất chính là Thủy Nguyệt Tiên Đạo Phiến còn có thể phát động huyễn thuật tinh thần, có hiệu quả tăng cường công kích tinh thần.

Tóm lại.

Sau khi có được Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, các phương diện thực lực của Triệu Phong đã không còn vẫn đề gì uy hiếp nữa.

Trên đường, Triệu Phong ngồi xếp bằng trên Tam Hoa Bảo Liên, luyện hóa Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến.

Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến thuộc về loại Thần binh Truyền Thừa, cần có công pháp đặc thù hoặc huyết mạch thì mới có thể luyện hóa.

Triệu Phong có được Huyền Hoa Bảo Điển, tất nhiên biết phương pháp luyện hóa nó.

Nửa canh giờ sau.

Triệu Phong và Điệp Diệp đã trở về phân đà Thiết Huyết Giáo.

Lúc này, Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến của Triệu Phong đã được luyện hóa tới sáu bảy phần.

Thần binh bình thường cũng không cần cố luyện hóa, chỉ cần phù hợp với vũ khí là được. Các loại Thần binh Truyền Thừa, lại có chút đặc thù, rất nhiều loại đều cần có điều kiện tương ứng.

- Bẩm Đà chủ! Bách Hoa Môn và Phân tộc Vân gia đều đã bại lui, tổn thất thảm trọng.

- Bẩm Đà chủ! Chúng ta bắt được người của Bách Hoa Môn và Phân tộc Vân gia, gồm có hai gã cao nhân Chân Linh cảnh, chín tên nửa bước Chân Linh cảnh...

- Lần này Bách Hoa Môn tổn thất thảm trọng, sẽ bị xóa tên khỏi vùng Thiên Thủy này. Phân tộc Vân gia nguyên khí đại thương, căn bản không còn lực chống trả bổn Đà nữa rồi.

Triệu Phong ngồi ngay ngắn trên thủ tọa ở đại điện nghị sự, người bên dưới lần lượt truyền lên những tin tức khiến lòng người phấn chấn.

Hai vị Phó đà chủ Huyết Sát và Trần Mộng Chẩm ngồi ở hai bên phía dưới Triệu Phong, trong mắt tràn đầy thần sắc phức tạp.

Trần Mộng Chẩm lộ vẻ kính phục, cảm kích, không dám hai lòng với Triệu Phong

Huyết Sát thì không cam lòng, nhưng càng kiêng kỵ hơn.

Dưới nhiều ánh mắt nhìn chăm chú, vị Đà chủ tân nhậm này đã ngăn cơn sóng dữ, hóa giải nguy cơ, cùng lúc đánh bại Phân tộc Vân gia và Bách Hoa Môn.

Ánh mắt Triệu Phong quét qua toàn trường tất cả người trong đại điện đều trở nên yên tĩnh.

Tất cả mọi người đều có thể cảm nhận được sự lợi hại và lãnh lẽo như băng trong con mắt trái của Đà chủ, đột nhiên nảy sinh một loại áp lực tinh thần.

- Huyết Sát, ngươi dẫn đầu một nhóm nhân mã đuổi giết dư nghiệt

của Bách Hoa Môn, ít

Nhất phải đem chúng đuổi ra khỏi vùng Thiên Thủy.

- Trần Mộng Chẩm, ngươi phụ trách trấn thủ Phân đà, giám thị Phân tộc Vân gia và những thế lực khác. Nếu như có phản ứng dị thường nào thì báo cho bổn Đà chủ.

Thần sắc Triệu Phong lạnh lùng, phân phó nhiệm vụ xuống dưới.

Hiện nay đại cục đã định, hắn càng muốn ổn định cầu thắng trước hết ổn định là quan trọng nhất.

- Ta đột phá Chân Linh cảnh cũng không lâu, lại vừa mới đảm nhiệm vị trí Đà chủ Thiên Thủy, lập tức phải ổn định thế cục, tăng cường thực lực bản thân.

Trong lòng Triệu Phong đã có kế hoạch của mình

Hôm nay vừa mới xuất quan, lúc Triệu Phong tham dự đại chiến, vẫn thu liễm thực lực, không hề phóng tay toàn lực.

Ví dụ như, lực lượng huyết mạch của hắn, cũng không được phát huy đến cực hạn, cũng không cuồng bạo thúc dục Chân Linh nguyên.

Những việc này, thứ nhất là vì muốn vững chắc tu vi cảnh giới, thứ hai là muốn lưu lại hậu thủ.

Chỉ cần cho Triệu Phong thêm một ít thời gian, hoàn toàn luyện hóa xong Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, củng cố Chân Linh nguyên, thu nạp tinh túy bên trong Huyền Hoa Bảo Điển bổ sung cho Điện Chi Truyền Thừa, nhất định có thể khiến cho thực lực tiến thêm một tầng nữa.

Bắt đầu từ ngày hôm đó...

Phân đà Thiết Huyết Giáo đuổi giết dư nghiệt Bách Hoa Môn mạnh mẽ chưa từng có.

Không đến nửa tháng Bách Hoa Môn gần như diệt môn, chỉ có một số ít người là chạy thoát ra khỏi vùng Thiên Thủy.

Đây là Triệu Phong vẫn còn nể mặt Thủy Nguyệt đạo tặc, cho nên mới không đuổi tận giết tuyệt.

Trong lúc đó, các thế lực lớn nhỏ khác ở Thiên Thủy, nhìn thấy những đại thế lực giao phong thế cục phong vân biến hóa, đều hành động hết sức thận trọng

Trần Mộng Chẩm phụ trách phòng thủ, khống chế hướng đi của toàn bộ thế lực lớn.

Đồng thời.

Nửa tháng trôi qua, Chân Linh nguyên trong thể nội của Triệu Phong cũng triệt để vững chắc, luận cảnh giới hỏa hầu, cơ bản không thua gì Chân Nhân cấp tiểu thành.

Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến đã bị Triệu Phong luyện hóa thành công, đồng thời nắm được phương pháp sử dụng

Có Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, Triệu Phong không cần sử dụng vũ khí cận chiến nữa, liền dứt khoát giao “Huyền Xà Huyết Tiên” cho Tiểu Tặc Miêu sử dụng

Luận giá trị, Huyền Xà Huyết Tiên tiếp cận Thủy Nguyệt Tiên Đào

Phiến, sở trường phụ trợ, vây khốn địch nhân, thậm chí còn có thể hấp thụ máu huyết của địch nhân mà tăng cường phẩm chất uy năng

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu có chút hưng phấn, đùa nghịch Huyền Xà Huyết Tiên trong tay rất sống động Lần trước, chính nó đã dùng cây roi này cưỡng chế Cầm Vương Phi.

- Ừm.

Triệu Phong thỏa mãn gật đầu.

Cho đến lúc này, hắn mới chính thức xuất quan.

Trước mắt, tình huống của hắn cơ bản đã ổn định.

Tìm hiểu Huyền Hoa Bảo Điển và bổ sung Điện Chi Truyền Thừa là một quá trình trường kỳ.

Điện Chi Truyền Thừa vẫn là một hệ thống Truyền Thừa nguyên vẹn, thiên hướng, lý luận rất trừu tượng, uy năng áo, nghĩa tuy mạnh, nhưng hữu ích thực tế và khả năng biến ảo lại không đủ.

Nhưng Huyền Hoa Bảo Điển, chính là Truyền Thừa tinh túy tà đạo của Bách Hoa Môn, thân pháp tốc độ và các loại thủ thiên hướng dùng trong các hoàn cảnh thực tế.

- Bẩm Đà chủ, dư nghiệt của Bách Hoa Môn, cơ bản đã bị thanh trừ đuổi ra khỏi vùng Thiên Thủy.

Huyết Sát đến đây đưa tin.

Về phân Bách Hoa Môn, Triệu Phong cũng không hỏi đến nhiều, bởi vì nó đã không còn đủ sức uy hiếp tới phân đà Thiên Thủy nữa.

Chẳng qua, nhóm Phân tộc Vân gia và phân tộc Bích gia vẫn có thể uy hiếp tới phân đà Thiên Thủy.

Dù sao thì trận chiến này cũng đã khiến phân đà Thiên Thủy tổn thất không nhỏ.

- Đà chủ! Sau khi Phân tộc Vân gia thảm bại, có hai người của Tổng hệ Thiên gia đến thăm người thân. Một trong số đó chính là thiên tài đệ nhất của Thiên gia, Thiên Vân Chi. Mặt khác, Phân tộc Vân gia gần đây có ý đồ tìm Phân tộc Bích gia cầu viện. Ta lo rằng chúng lại có ý đồ phản công phân đà Thiên Thủy chúng ta

Trần Mộng Chầm cũng đem những tin tức liên quan báo lên.

- Thiên Vân Chi này xuất thân từ Thiên tộc, lại đến Phân tộc Vân gia thăm người thân

Triệu Phong có chút cổ quái

- Đà chủ, ngài quên rằng Thiên Vân Chi là cường giả thân mang huyết mạch hai nhà Thiên Vân rồi sao? Mẫu thân đã mất của Thiên Vân Chi từng là một nữ trưởng lão của Thiên Thủy Vân gia.

Điệp Diệp nhắc nhở.

Triệu Phong khẽ gật đầu, chính vì vậy, phân đà Thiên Thủy muốn một bước phản công Phân tộc Vân gia cũng trở nên có chút khó khăn.

Một khi phân đà Thiên Thủy phản công Phân tộc Vân gia, Thiên Vân

Chi kia tất sẽ không đứng ngoài quan sát.

Nếu là Chân Nhân cấp bình thường Triệu Phong tụ nhiên sẽ không để vào mắt.

Nhưng Thiên Vân Chi kia là thiên tài đã lĩnh ngộ hình thức ban đầu của Đao Ý, trên người lại mang huyết mạch cường đại của hai tộc.

Đao Ý, Kiếm Ý đều có thể trảm diệt lực lượng tinh thần hư vô, có lực khắc chế nhất định đối với bí thuật tinh thần.

- Đà chủ, ta đề nghị thừa thắng truy kích, đánh bại Phân tộc Vân gia, chính thức cướp lấy địa vị bá chủ của vùng Thiên Thủy này.

Huyết Sát là một phần tử hiếu chiến, cho nên lúc này lập tức đề nghị.

Trần Mộng Chẩm nhíu mày, nói:

- Tốt nhất là đợi Thiên Vân Chi đi rồi, lúc đó chúng ta sẽ bàn bạc kỹ hơn, dù sao thì hắn cũng là đệ nhất thiên tài của Tổng hệ Thiên gia.

- Hừ! Có Đà chủ tọa trấn, chỉ một tên Thiên Vân Chi có gì đáng nhắc tới? Hơn nữa, Phân tộc và phân đà tranh chấp, thế lực Tổng bộ nằm ngoài, không thể ngăn cản được.

Huyết Sát hừ lạnh một tiếng.

Ý kiến của hai Phó đà chủ bất đồng tranh luận không ngừng.

- Điệp Diệp, ngươi thấy thế nào?

Ánh mắt Triệu Phong chuyển qua Điệp Diệp.

Sau trận chiến lần trước, Triệu Phong đã phong cho Điệp Diệp làm Hộ pháp Phân đả, chỉ nghe lệnh mình, ngay cả Phó đà chủ cũng không thể hiệu lệnh nàng

- Nếu như trong Phân đà, có ai đủ năng lực ngăn chặn Thiên Vân Chi, như vậy thì sẽ có phần thắng nhất định. Hơn nữa, chúng ta cũng phải đề phòng Phân tộc Bích gia tới trợ giúp Phân tộc Vân gia.

Điệp Diệp không nói thẳng ý kiến, chỉ nói rõ thế cục hiện nay.

Mấu chốt chính là, ai sẽ đối phó với Thiên Vân Chi. Tiếp theo là làm thế nào đề phòng Phân tộc Bích gia trợ giúp.

Trên thực tế, hai Phân tộc Bích, Vân ở vùng Thiên Thủy này, đều không tính là mạnh. So với Phân tộc Vân gia, Phân tộc Bích gia còn yếu hơn một chút.

Ta vừa lên làm Đà chủ Thiên Thủy, việc quan trọng trước mắt là phải ổn định thế cục, lúc đó mới có thể an tâm tu luyện, chuẩn bị cho “Thánh vực Chân Long Hội”.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, trầm ngâm hồi lâu.

Một mệnh lệnh kinh người vang lên trong đại điện:

- Ngay hôm nay, đồng thời công kích Phân tộc Vân gia và Phân tộc Bích gia.

Sau khi hạ xuống mệnh lệnh này, cao tầng phân đà Thiên Thủy lập tức chấn động

Ngay cả phần từ hiếu chiến như Huyết Sát cũng giật nảy mình, trong lòng cười thầm:

- Ngươi cho rằng Thiên Vân Chi này dễ đối phó vậy sao? Hai đại Phân tộc, mặc dù đều đã xuống dốc, nhưng dù sao thì lạc đà gầy vẫn hơn ngựa béo.

- Đà chủ, như vậy phải chăng có chút gấp gáp? Điệp Diệp cảm thấy không ổn.

- Ý ta đã quyết! Phân đà Thiên Thủy, số lượng thành viên trung hạ tầng đông đảo, đây là ưu thế lớn nhất. Hơn nữa, cao nhân Chân Linh cảnh ngoài sáng và trong tối của chúng ta có hơn mười người, tinh anh cũng không ít. Triệu Phong dứt khoát tuyên bố. Ngay ngày hôm đó...

Phân đà Thiên Thủy bắt đầu chỉnh hợp đội ngũ, những tinh nhuệ, nằm vùng hoặc thế lực phụ thuộc đều tập trung tại Phân đà.

Nhất thời...

Thế cục của vùng Thiên Thủy lập tức rung chuyển, phần lớn thế lực nhỏ đều kinh hãi bất

Thế lực nhỏ, không có Chân Linh cảnh tọa trấn, nếu có thì cũng chỉ hai ba người.

Ngày hôm đó, phân đà Thiên Thủy bắt đầu tấn công Phân tộc Vân gia.

Nhất thời, thân ảnh huyết bào rợp trời tràn đến cảnh nội của Phân tộc Vân gia.

Đồng thời...

Triệu Phong còn phải Trần Mộng Chầm tiến đánh Phân tộc Bích gia, trên thực tế, chủ yếu là kềm chế.

Phân tộc Bích gia có thực lực tương đối yếu, chỉ có một vị Chân Nhân cấp đỉnh phong, hai vị Chân Nhân cấp khác thực lực cũng bình thường

Trần Mộng Chẩm chỉ cần chế trụ Phận tộc Bích gia, khiến cho đối phương không thể cứu viện Phân tộc Vân gia, lại càng không thể vây Nguy cứu Triệu là được.

Chiến trường thực sự, nằm ở phía Phân tộc Vân gia.

Triệu Phong dẫn đầu Huyết Sát, Điệp Diệp và các cường giả cao tầng suất lĩnh phần lớn thành viên của Thiết Huyết Giáo, tiến công Phân tộc Vân gia.

Phân tộc Vân gia gặp phải nguy cơ lớn nhất chưa từng có, nhất thời khiến lòng người bàng hoàng xôn xao.

Đại điện Phân tộc Vân gia.

- Lão tộc trưởng ngài không cần lọ lắng, chỉ cần ta đánh chết hoặc chiến thắng tên Đà chủ tân nhậm Thiết Huyết Giáo là có thể thành công giải vây.

Thiên Vân Chi chậm rãi đứng dậy, thanh âm dương cương khí phách vang lên, một luồng Đao Ý lạnh lùng vô hình từ từ tản ra, khiến cho tâm linh của mọi người ở đây đều có cảm giác như bị đao cắt.

Lão tộc trưởng Vân gia khuây khỏa nói:

- May là ngươi tới đây kịp, bằng không với thanh thế của Thiết Huyết

Giáo hiện nay, nhất là tên Đà chủ đáng sợ mới tới, tuyệt đại đa số cường giả Chân Linh cảnh ở đây e rằng đều không thể ngăn cản được một cái liếc mắt của hắn.

- Huyễn thuật tinh thuần chẳng qua chỉ là bàng môn tiểu đạo mà thôi, Đao Ý của ta có thể trảm diệt hư vô, khắc chế lĩnh vực đối phương Hơn nữa ta đã sớm mong chờ được đấu với hắn một trận rồi.

Trên người Thiên Vân Chi mơ hồ dâng lên một luồng chiến ý.

Chương 321: Uy chấn thiên hà (thượng)

Thiên Thủy Vân gia.

Phân tộc Vân gia và phân đà Thiết Huyết Giáo cách nhau một dòng sông rộng trăm trượng.

Đội ngũ song phương đứng trên khoảng không dòng sóng, triển khai giao phong.

Phần đông thành viên của Thiết Huyết Giáo, sĩ khí như cầu vồng, lần đầu tiên giao phong đã chiếm ưu thế nhất định.

Triệu Phong tọa trấn hậu phương, Điệp Diệp đứng ở bên cạnh chờ đợi.

Huyết Sát làm tiên phong chủ lực, dẫn đầu mấy vị trưởng lão Chân Nhân cấp, phát động đợt tân công mạnh mẽ thứ nhất.

Bên phía Phân tộc Vân gia lập tức có mấy vị cường giả Chân Nhân cấp bay ra nghênh

- Viện binh của Phân tộc Bích gia tại sao còn chưa tới?

Sắc mặt Lão tộc trưởng của Vân giả trở nên ngưng trọng

- Bẩm Lão tộc trưởng phân đà Thiên Thủy đồng thời tấn công Phân tộc Bích gia...

- Phân đà Thiên Thủy không ngờ dám vô lễ như vậy, đồng thời công kích hai tộc Bích, Vân.

Cao tầng Vân gia vừa sợ vừa giận.

Biểu hiện bên ngoài, phân đà Thiên Thủy có chút kiêu ngạo, thế nhưng bọn họ lại chiếm được tiên cơ.

Đề phòng Phân tộc Bích gia trợ giúp còn không bằng chủ động công kích, dùng lực lượng nhỏ hơn kiềm chế Phân tộc Bích gia.

Chỉ cần trên chiến trường chủ, phân đà Thiên Thủy có thể chiến thắng Phân tộc Bích gia, như vậy thì Phân tộc Bích gia sẽ không còn bất kỳ sức chống cự nào nữa.

- Triệu Phong tiểu nhi, ngươi đánh tàn phế Tôn nhi của ta, còn lấy thế ép người, ý đồ xưng bá sông Thiên Thủy này sao?

Lão tộc trưởng Vàn gia hét lớn một tiếng, uy thế cường đại Chân Huyền cấp, câu thông với nguyên khí thiên địa Huyền ảo, khí thế trầm ổn hơn bất kỳ một vị Chân Nhân Cấp nào.

Loại uy thế cường đại kia khiến cho thể xác và tinh thần Triệu Phong thoáng trầm xuống

Uy thế cường giả Chân Huyền cấp, hắn đã từng lĩnh giáo qua, nếu như đơn đả độc đấu, Triệu Phong cũng không nắm chắc có thể chiến thắng lão tộc trưởng Vân gia.

Trước kia, không ai trong phân đà Thiên Thủy có thể một chọi một với Lão tộc trưởng Vân gia.

Chỉ có hai vị Phó đà chủ Huyết Sát và Trần Mộng Chầm liên thủ hợp

kích mới có thể chống lại.

Nếu không phải Lão tộc trưởng Vân gia tuổi già sức yếu, chiến lực không còn ở đỉnh phong thì phân đà Thiên Thủy cũng khó có thể xưng hùng tại vùng sông Thiên Thủy này.

- Ngươi đi trợ giúp Huyết Sát một tay đi.

Triệu Phong biết rõ, chiến lực của Huyết Sát tuy mạnh, không thua kém mình bao nhiêu, nhưng một mình đổi mặt với Lão tộc trưởng Vân gia thì vẫn không đủ.

Với thực lực và thủ đoạn của Điệp Diệp, liên thủ với Huyết Sát, ngược lại có thể chống đỡ được Lão tộc trưởng trong thời gian ngắn.

Trên khoảng không của dòng sông, cao nhân Chân Linh cảnh của hai phe đội ngũ đánh đến hừng hực khí thế.

Triệu Phong chậm rãi đứng dậy, Thần Linh nhãn quét qua toàn trường

Ngay trong khoảnh khắc đó...

Mắt trái của hắn tập trung nhìn về phía bên dưới dòng sông trong mắt hiện động một tầng hàn ý lam nhạt.

Oành...

Một đạo đao mang từ trong nước sông phá không mà lên, đao thế cường đại, gần như có thể sánh cùng uy thế Chân Huyền cấp của Lão tộc trưởng Vân gia.

- Thiên Vân Chi.

Không ít người của song phương đều quét mắt nhìn về phía thanh niên chiến bào kia.

Thiên Vân Chi, đệ nhất thiên tài Tổng hệ Thiên gia, một trong Thập Đại thiên tài tân tinh của đại quốc, đứng hàng thứ ba.

Rầm rầm...

Bên dưới nước sông dâng trào còn xuất hiện một thiếu nữ áo hồng bộ dáng uể oải kiệt sức, thậm chí trên mặt còn tràn đầy sợ hãi, sỉ nhục

Thiên Vân Chi giật mình, đỡ lấy thiếu nữ áo hồng phảng phất như vừa phải chịu đựng tra tấn vô tận.

Bên phía khác.

Triệu Phong phiêu phù giữa không trung dưới chân điện xanh vờn quanh, khóe miệng nhếch lên một tia cười mỉa mai.

- Làm sao có thể, chúng ta bí mật giấu mình trong nước... Hắn chỉ liếc mắt tới liền...

Thiếu nữ áo hồng khóc như hoa lê trong mưa, vẻ mặt tái nhợt, hoảng sợ vô lực.

Thì ra, Thiên Vân Chi và biểu muội trốn dưới sông chuẩn bị đánh lén người của phân đà Thiên Thủy.

Thiếu nữ áo hồng kia có một kiện kỳ bảo, sở trường lặn dưới nước, ngay cả Chân Linh cảnh cũng không dễ dàng phát hiện được.

Nào ngờ, lúc đồng tử lam nhạt băng u kia lại có thể xuyên thấu dòng nước, hiện lên trong tâm linh bọn họ.

Thiếu nữ áo hồng chỉ có tu vi nửa bước Chân Linh cảnh, tự nhiên không thể chống đỡ.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong biến thành lao tù tinh thần, vây khốn và hành hạ địch nhân, trong đám cùng cấp, háu như không ai có thể ngăn cản được, nếu dưới cấp bậc thì hầu như bị miễu sát ngay lập tức.

Thiên Vân Chi trong khoảnh khắc đó, đánh ra một Đao Ý hình thức ban đầu, cho nên mới tránh được một kiếp.

Triệu Phong cũng không thèm để ý, người lĩnh ngộ Đao Ý, Kiếm Ý, không thể cân nhắc theo lẽ thường được.

Mắt trái của hắn ngưng tụ nhìn về phía một vị trưởng lão Chân Nhân cấp của Vân gia ở đối diện.

Thể xác và tinh thần của tên Chân Nhân cấp kia liền cảm thấy rét lạnh, giống như bị một đồng tử lam nhạt băng u dẫn dắt.

Trong tầm mắt chợt xuất hiện một cái hàn đàm to lớn, cuối cùng bao trùm lấy toàn bộ tinh thần ý thức của hắn.

Vụt...

Hắn đột nhiên xuất hiện trong một không gian băng lam quỷ dị.

Nơi này chính là hoàn cảnh tinh thần mà Triệu Phong tạo ra.

Một tia điện xích màu xanh, trói chặt lấy tên Chân Nhân cấp kia,

nhưng trên thực tế là vây khốn ý thức tinh thần của hắn.

Phịch...

Trong hiện thực, thời gian trôi qua không đến một nhịp hô hấp, toàn thân tên Chân Nhân Cấp này ướt đẫm mồ hôi gân cốt kiệt quệ, nửa người quỳ trên mặt đất.

Chỉ một cái liếc mắt, Triệu Phong đã khiến cho một tên Chân Nhân cấp mất đi chiến lực.

- Đây chính là huyết mạch đồng tử của hắn...

Thiên Vân Chi rùng mình một cái.

Mắt trái của thiếu niên này đạm mạc lạnh lẽo như băng, giống như nắm rõ bản chất thế gian, không có một tia tình cảm rung động nào.

Loại ánh mắt như vậy, hắn đã từng cảm nhận được từ trên người của một đối thủ cường đại khác.

- Tên Đà chủ Thiết Huyết Giáo này có lực sát thương quá lớn đối với địch thủ Chân Linh cảnh cùng cấp.

Lão tộc trưởng Vân gia nhìn thấy một màn này, trong lòng liền cảm thấy vô lực.

Chỉ liếc mắt một cái đã miễu sát một vị Chân Nhân cấp, cho dù là hắn tại thời điểm đỉnh phong mấy năm trước cũng không có được năng lực này.

Chỉ có “Chân Chủ cấp” thì mới có thể trong một hai chiêu, dễ dàng chiến thắng một vị Chân Nhân Cấp.

Triệu Phong lại không có tu vi Chân Chủ cấp, thế như lại có loại năng lực khủng bố này.

Loại năng lực này, dường như đã ảnh hưởng tới sự cân bằng giữa cường giả Chân Linh.

- Triệu Phong, đối thủ của ngươi là ta.

Thanh âm cương liệt khí phách của Thiên Vân Chi tràn ngập hư không, hai mắt tràn ngập hàn quang, đao mang vô hình hiện động, trong bóng tôi phảng phất như có một đại đao hư vô, chém về phía hư không.

Loại đại đao hư vô này, mắt thường không thể nhìn thấy, liệu có thực sự tồn tại hay không?

Thần Linh nhãn của Triệu Phong đã cho ra đáp án, là thực sự, hắn có thể nắm bắt được hình thức và quỹ tích công kích của Đao Ý hư vô kia.

Chẳng qua, những thứ như Kiếm Ý, Đao Ý đều siêu việt phương điện vật chất, giống như công kích tinh thần, cơ bản không thể né tránh.

Cho dù ý thức tinh thần của Triệu Phong có thể bắt được, nhưng khẳng định thân thể không cách nào né tránh được.

Thiên Vân Bạt Đao Thuật.

Thiên Vân Chi chém ra một đao, Đao Ý hư vô hình thức ban đầu chém đến, uy năng đao thế tăng mạnh, đồng thời khiến ý niệm tinh thần của đối thủ suy yếu, trảm diệt tất cả hư niệm ảo cảnh.

- Ha ha, Đao Ý hình thức ban đầu, so với Thương Vũ Nguyệt năm xưa còn mạnh hơn vài phần.

Trong mắt trái của Triệu Phong lóe lên tia sáng âm u nhàn nhạt, vô cùng thâm thúy, phảng phất như một hàn đàm, băng vực vô tận.

Thoáng chốc, Đao Ý hình thức bạn đầu mà mắt thường không nhìn thấy đã chém vào thân thể Triệu Phong, sau đó phảng phất như bị đông cứng, uy năng giảm mạnh.

- Ý niệm thật cường đại, không ngờ có thể đông cứng, suy yếu lực lượng Đao Ý của ta...

Thiên Vân Chi kinh hãi, hắn cảm giác Đao Ý của mình dường như tiến vào một hàn đàm tĩnh mịch vô tận vậy.

Từ khi hạn lĩnh ngộ được hạt giống Đao Ý, hình thành Đao Ý hình thức ban đầu, trong đám cùng thế hệ, còn chưa từng gặp qua loại tình huống như vậy bao giờ.

Triệu Phong lúc này đã không còn là thiếu niên năm xưa nữa rồi

So với lúc tham gia Liên minh thịnh hội của liên minh Thập Tam Tông, tu vi cảnh giới và bí thuật tinh thần của hắn đã cao thâm hơn trước kia vài lần

Huống chi, sau khi đào hôn ở thành Hồng Hồ, Thần Linh nhãn của hắn đã trải qua lần lột xác thứ hai.

Lần thứ nhất, sau khi Thần Linh nhãn thức tỉnh, tóc và mắt trái chuyển thành màu xanh.

Lần thứ hai, tóc và mắt trái đã biến thành màu lam nhạt.

Cho nên, Thiên Vân Chi cũng không thể dùng Đao Ý khắc chế bí thuật tinh thần của Triệu Phong như trong tưởng tượng

Đương nhiên, người có được Đao Ý có ý chí rất kiên cường, thậm chí còn sắc bén vô cùng, có thể trảm diệt tất cả các loại ý niệm hư vô.

Điện Chi Hoàn Ba!

Hai tay Triệu Phong khẽ vung lên, từng đạo điện xích cuồng bạo màu xanh hóa thành từng vòng tròn gợn sóng phóng tới Thiên Vân Chi.

Mỗi đao Thiên Vân Chi chém ra đều gặp phải lực cản vô cùng, trọng hư không tràn ngập dòng điện trùng kích, mỗi lần đều khiến thân thể hắn tê rần, hạn chế tốc độ của hắn sâu sắc.

Nếu như nhìn kỹ sẽ phát hiện tại mi tâm của Triệu Phong có một ngôi sao điện ấn màu lam nhạt, mơ hồ như ẩn như hiện.

- Tại sao thực lực của tên Đà chủ tân nhậm này lại tăng trưởng nhanh như vậy?

Cao tầng của Thiết Huyết Giáo đều kinh hãi và kính sợ không thôi.

Trong lòng Huyết Sát cũng trầm xuống thần sắc kiêng kỵ, trở nên ngưng trọng

Lần thứ nhất, Triệu Phong vừa xuất quan, Chân Linh nguyên chưa vững chắc, còn không dám tung ra hết sức, lực lượng huyết mạch bị thu liễm vài phần.

Hiện nay, Chân Linh nguyên và cảnh giới Điện Chi Truyền Thừa tầng thứ hai của hắn đã được củng cố và phát triển mạnh.

Cho nên mới có thể xuất ra toàn lực. Uy lực Điện Chi Truyền Thừa của Triệu Phong hết sức cường đại, từng vòng từng vòng lôi điện phóng tới Thiên Vân Chi.

Thiên Vân Chi căn bản không thể đến gần Triệu Phong mỗi một vòng lôi điện đều khiến cho hắn cảm thấy vô cùng khó khăn.

Hắn có Đao Ý, chiến lực cường hoành, thế nhưng công pháp lôi điện của đối phương uy lực cũng cực kỳ cuồng bạo.

Hơn nữa, bộ dạng của Triệu Phong hết sức nhàn hạ, giống như không dốc toàn lực vậy.

Hít...

Thiên Vân Chi hít sâu một hơi, hai bên tay đột nhiên bùng lên hai loại huyết văn lam, bạch, khí tức trên người tăng vọt lên một cấp.

- Lực lượng huyết mạch, huyết mạch truyền thừa của hai tộc Thiên, Vân.

Đội ngũ song phương đều kinh hô.

Hai loại lực lượng huyết mạch khiến cho công kích, phòng ngự, lực lượng cơ thể và cường độ của Thiên Vân Chi đều tăng lên nhất định.

Keng...

Điện Chi Hoàn Ba quanh người Triệu Phong liền bị một đao của Thiên Vân Chi trảm phá.

- Công kích gia tăng bốn thành, lực phòng ngự tăng hai thành, lực lượng cơ thể tăng hai thành, cường độ...

Thần Linh nhãn của Triệu Phong tập trung lên người Thiên Vân Chi, liền cảm nhận được chiến lực của đối phương bạo tăng

Lực lượng huyết mạch khiến cho Thiên Vân Chi phá vỡ sự hạn chế cố hữu của tu vi.

Vụt...

Triệu Phong hóa thành một đạo hư ảnh điện mang biến mất tại chỗ.

Thiên Vân Đoạn Giang Trảm!

Khoảnh khắc tiếp theo, một đao sắc bén như cầu vống hiện động khí tức hai loại ánh sáng lam, bạch, chém về vị trí lúc trước của Triệu Phong

Con để dưới dòng sông gần như bị một đao này chém thành hai đoạn, nước sông tại khu vực đó lập tức bốc hơi, trục tiếp khô cạn

Toàn trường thoáng tĩnh mịch.

Một đao thật mạnh...

- Thiên Vân Đoạn Giang Trảm có thể chặt đứt dòng sông một chiêu vượt cấp này uy lực tuyệt luân, đáng tiếc tiểu tử kia lại tránh thoát được.

Lão tộc trưởng Vân gia lộ vẻ tiếc hận

- Tốc độ một đao kia cực nhanh, hắn làm sao có thể tránh thoát?

Khí huyết trong cơ thể Thiên Vân Chi sôi trào, sắc mặt tái nhợt, một đao vừa rồi gần như có thể miễu sát phần lớn Chân Nhân cấp, ít nhất cũng khiến cho cường giả Chân Huyền cấp trọng thương

Quan trọng nhất là tốc độ xuất đao cực nhanh, trên lý thuyết thì Chân Nhân cấp đỉnh phong đều không thể tránh thoát.

Nhưng Triệu Phong dường như đã đề phòng từ trước, sớm tránh thoát, thời gian lại rất xảo diệu, giống như hai người đã phối hợp hơn trăm ngàn lần

Vụt...

Triệu Phong lặng lẽ xuất hiện tại nơi khác, mắt trái màu lam nhạt vẫn tĩnh mịch như trước, dường như có thể nhìn xuyên thấu suy nghĩ của địch nhân.

- Hừ, lộ tuyến vận hành huyết mạch và Chân Linh lực trong cơ thể ngươi sao có thể qua được mắt ta?

Trong lòng Triệu Phong cười lạnh.

Huyền Hoa Điện Mị Bộ!

Trên người hắn hiện động một tầng điện mang màu xanh, “ô... Ô... Ô... N... G” một tiếng, thân hình bỗng nhiên hóa thành một đoản hư ảnh quý mị, hồ quang điện lóe lên.

Trong khoảnh khắc đó, tốc độ thân pháp của Triệu Phong tăng vọt, dung nhập một loại phong cách trước nay chưa từng có, bộ pháp vốn từ “Điện Chi Truyền Thừa” đột nhiên càng trở nên biến ảo quỷ mị, lại

không mất đi sự tiêu sái linh động.

Trong hư không tàn ảnh điện mang gia thoa khiến người khác hoa mắt.

Thiên Vân Chi cảm thấy hoa mắt không cách nào tập trung được thân hình Triệu Phong, một tia hàn ý chợt thẩm thấu vào trong tâm linh, thân thể cảm thấy vô cùng bất an.

Chương 322: Uy chấn thiên hà (hạ)

Trăm năm trước, Thủy Nguyệt đạo tặc đại danh đỉnh đỉnh, tham tu “Huyền Hoa Bảo Điển”, tốc độ khinh thân, cơ bản ngạo thị đại quốc.

Thủy Nguyệt đạo tặc bằng vào tốc độ thân pháp siêu tuyệt, từng lên vào bảo khố, mật địa của các đại Tông đại Tộc, trộm cướp rất nhiều trân bảo kỳ vật, đến vô ảnh đi vô tung ngay cả đại năng Chân Chủ cấp cũng không làm gì được y.

Huyền Hoa Điện Mị Bộ!

Thân hình Triệu Phong giống như một chuỗi điện quang quỷ mị, thoạt nhìn giống như hoa sen tách ra vô số cánh, mơ hồ không rõ.

Thì ra, Triệu Phong thu nạp những tinh túy tà đạo bên trong Huyền Hoa Bảo Điển, dung nhập vào trong Điện Chi Truyền Thừa của mình.

Điện Chi Truyền Thừa, áo nghĩa cao thâm, uy lực tuyệt luân, Triệu Phong vẫn dùng nó làm chủ, nhưng tính thực dụng và cách vận dụng áo nghĩa thân pháp của Huyền Hoa Bảo Điển lại càng thành thục hoàn mỹ hơn.

Cho nên, Triệu Phong mới thu nạp tinh túy công pháp tà đạo Huyền Hoa Bảo Điển, dung nhập vào trong Điện Chi Truyền Thừa.

Trước mắt, độ dung hợp tinh túy của hắn chỉ đạt tới chừng một thành.

Dù vậy, khả năng vận dụng áo nghĩa thân pháp của Triệu Phong vẫn có bước độ phá tiến bộ.

Trên trán Thiên Vân Chi ứa ra một giọt mồ hôi lạnh, trong đám thế hệ trẻ, hắn chưa từng thấy qua tốc độ thân pháp nào đáng sợ như vậy, ngay cả linh thức cũng khó có thể nắm bắt được.

Thân pháp của Triệu Phong có xu thế như sét đánh, lại biến ảo hư vô như quỷ mị, hư ảnh mơ hồ giao thoa, lấy giả lừa thật.

- Điện Chi Nhận!

Trong đám hư ảnh điện quang quỷ mị giao thoa, xuất hiện một tia điện nhận màu xanh sắc bén, dài chừng nửa trượng do điện mang màu xanh tạo thành, chấn động cao tần.

Phụt...

Điện Chi Nhận giống như thân hình quỷ mị không thể nắm bắt, với góc độ và phương thức mà quỷ thần khó dò, hung hăng chém vào bên cạnh người Thiên Vân Chi, vừa vặn đánh trúng sơ hở của hắn.

Keng...

Thiên Vân Chi bị dọa cho đổ mồ hôi lạnh, bằng vào cảm ứng Đao Ý, miễn cưỡng dùng một đao chặn được Điện Chi Nhận.

Ầm...

Điện Chi Nhận nổ tung điện quang gợn sóng cường đại tản ra, Thiên Vân Chi chấn động toàn thân tê dại cứng đờ.

Nếu không phải hắn đã phát động lực lượng huyết mạch, vậy thì tình

huống đối chiến vừa rồi đã bị thương không nhẹ rồi.

Mặc dù Thiên Vân Chi ngăn trở được một kích vừa rồi, nhưng lại lâm vào thế bị động bất lợi, thân thể cứng đờ tê dại tốc độ và tính linh hoạt giảm xuống cực thấp.

Triệu Phong có được ưu thế tại phượng diện thân pháp tốc độ, điện mang và điện xích cuồng vũ, dồn Thiên Vân Chi vào tình thế cực kỳ nguy hiểm.

Thiên hạ công pháp, chỉ có nhanh là không thể phá.

Cho dù Thiên Vân Chi có mở ra huyết mạch, chiến lực sánh ngang Triệu Phong nhưng tốc độ thân pháp lại chênh lệch, khiến cho hắn hoàn toàn lâm vào bị động

- Huyền Hoa Điện Mị Bộ, phân biệt dung hợp “Huyền Hoa Tiêu Dao Bộ” và “Điện Chi Mị ảnh”, khiến tốc độ thân pháp của ta hiện nay có thể ngạo thị trong đám cùng cấp, có hi vọng đuổi kịp Thủy Nguyệt đạo tặc năm xưa rồi.

Thân hình Triệu Phong như điện quang mị ảnh, thành công ngăn chặn Thiên Vân Chi.

Nếu như Thiện Vân Chị không tìm hiểu được Đao Ý hình thức ban đầu, mỗi lần vào thời khắc mấu chốt, đều mạo hiểm ngăn cản công kích của Triệu Phong thì e rằng đã thất bại đến mấy lần rồi.

Hơn nữa, Triệu Phong cơ bản không thể sử dụng lực lượng huyết mạch để tăng phúc chiến lực bản thân.

Hắn mượn Thiên Vân Chi để ma luyện “Huyền Hoa Điện Mị Bộ” mà mình vừa mới tìm hiểu, đồng thời thỉnh thoảng phát động một ít áo

nghĩa kỹ xảo vừa lĩnh ngộ được trong Điện Chi Truyền Thừa và Huyền Hoa Bảo Điền.

Thiên Vân Chi càng đánh càng giật mình, dưới loại cục diện nguy cơ này, tiềm lực và lực lượng Đao Ý của hắn cũng được bức ra tiềm lực.

- Nếu như có thể đem tinh túy tà đạo trong Huyền Hoa Bảo Điển, dung nhập mười phần vào "Điện Chi Truyền Thừa", tốc độ thân pháp của ta sẽ có cơ hội vượt qua "Thủy Nguyệt đạo tặc". Khả năng vận dụng uy năng Điện Chi Truyền Thừa cũng sẽ vượt qua Truyền Thừa ban đầu.

Trong đầu Triệu Phong đã có nhận thức sơ bộ.

Chiêu thức dung hợp với chiêu thức, áo nghĩa kết hợp với áo nghĩa, lúc trước, khi hắn tu luyện công pháp Phàm phẩm, cũng không phải là chưa từng thử qua.

Chẳng qua, hiện này công pháp mà hắn tu luyện đều là cấp độ trên Linh phẩm. Trước kia, hắn tu luyện rất nhiều công pháp áo nghĩa như Huyền Phong Chưởng Tàn Phong Tứ Thức, nhưng bây giờ xem ra, những thứ đó có rất ít khả năng trở thành trụ cột.

Lúc Triệu Phong lực áp Thiên Vân Chi, tinh anh cao trung hạ tầng của Thiết Huyết Giáo đều chiếm được ưu thế áp đảo. Phân tộc Vân gia liên tiếp bại lui. Thật vất vả mới mời được cường viện như "Thiên Vân Chi". Vậy mà Thiên Vân Chi lại bị Triệu Phong gắt gao áp chế.

Huyết Sát và Cao trưởng lão thuộc đám cao tầng phân đà Thiên Thủy đều kinh hãi không thôi, trên mặt dân xuất hiện vài phần kính phục.

Luận thủ đoạn thực lực, Triệu Phong đủ đảm nhiệm chức vị phân đà chi chủ.

Quan trọng nhất là hắn vẫn còn trẻ tuổi, trong đám thế hệ trẻ, có thể nói là rất trẻ, tương lai tiềm lực vô hạn.

Đám người Huyết Sát, Điệp Diệp, rốt cuộc cũng hiểu tại sao Phó giáo chủ lại thưởng thức thiếu niên này.

Đào hôn từ thành Hồng Hồ, chống lại đám tặc nhân trong Thủy Nguyệt bảo tàng cưỡng chế Cầm Vương Phi, những sự kiện như vậy, thiên tài bình thường há có thể làm được?

Vụt vụt vụt...

Hư ảnh quỷ mị liên tiếp xuất hiện ở phụ cận bờ sông

Triệu Phong chẳng biết từ lúc nào đã kéo giãn khoảng cách với Thiên Vân Chi.

Thiên Vân Chi thở hồng hộc, trên trán ứa ra mồ hôi to như hạt đậu, trên người lưu lại vài vết thương

- Tại sao không tiếp tục, vừa rồi chỉ thiếu chút nữa là ngươi có thể thắng ta rồi?

Thiên Vân Chi cắn răng nói.

Triệu Phong không nhìn hắn, mắt trái tập trung nhìn về phía khác của bờ sông

Phịch...

Một tên viện binh Chân Nhân cấp của Vân gia từ trên không trung rơi xuống nửa người quỳ trên mặt đất, toàn thân bị ướt sũng mồ hôi, hoảng sợ vô lực nhìn Triệu Phong

Vị cường giả Chân Nhân cấp này chính là khách của Phân tộc Vân gia, từ xa nghe tin, chạy tới trợ giúp Phân tộc Vàn gia.

Thêm một cao nhân Chân Linh cảnh thì Phân tộc Vân gia lại thêm một phần hi vọng chiến thắng

Thế nhưng cao tầng của Vân gia còn chưa kịp mừng rỡ thì tên viện binh Chân Nhân cấp đó đã bị một cái liếc mắt của Triệu Phong đánh bại, mất đi toàn bộ chiến lực.

- Lễ nào lại như vậy... Hắn đồng thời chiến đấu với ta, lại còn chú ý tới toàn cục, ra tay đánh bại cao nhân Chân Linh cảnh khác.

Thiên Vân Chỉ vừa sợ vừa giận, cảng thêm kiêng kỵ trước thực lực của Triệu Phong

Điều này nói rõ cái gì? Triệu Phong không toàn lực để đấu với hắn, đối phương chỉ chú trọng tới đại cục.

Vô số cường giả như Lão tộc trưởng Vân gia, Huyết Sát, Điệp Diệp đều lưu ý đến chi tiết này.

Triệu Phong không chỉ có chiến lực cường đại, mà trí tuệ và khả năng quan sát của hắn còn bao quát toàn cục.

Hi vọng viện binh của Phân tộc Vân gia đã bị Triệu Phong vô hình đánh tan.

- Chẳng lẽ trời muốn diệt Phân tộc Vân gia chúng ta sao?

Trên mặt Lão tộc trưởng Vân gia lộ vẻ bi thương, chán nản, Chân Linh toàn thân kịch liệt run rẩy,

Gần như muốn thiêu đốt, uy năng khí thế cường đại trong thời gian ngắn đẩy lui Huyết Sát và Điệp Diệp.

Vị cao nhân Chân Huyền cấp này đã tuổi già sức yếu, chân lực cũng không còn đỉnh phong, nếu không thì ít nhất cũng có thế lực áp Huyết Sát và Điệp Diệp.

- Lão tộc trưởng!

Phân tộc Vân gia và đám người Thiên Vân Chi đều có chút không đành lòng.

Lúc này, Lão tộc trưởng Vân gia gần như đã liều cái mạng già của mình.

- Lão tộc trưởng, nếu như ngươi thiêu đốt Chân Linh khí của mình, có lẽ có thể giết chết một hai vị Chân Linh cảnh, nhưng tính mạng của ngươi cũng sẽ kết thúc. Không còn ngươi, Phân tộc Vân gia cũng chỉ còn con đường chết mà thôi.

Triệu Phong mỉm cười.

Sau khi hắn lên tiếng, trận giao phong giữa Phân tộc Vàn gia và phân đà Thiết Huyết Giáo liền rơi vào yên tĩnh giây lát.

- Ngươi rốt cuộc muốn gì?

Lão tộc trưởng Vân gia cắn chặt hàm răng, gần giọng nói.

Hắn chăm chú nhìn Triệu Phong, dường như nhìn thấy một tia cơ hội thay đổi kết cục.

Triệu Phong dẫn đầu phân đà đánh vào Phân tộc Vân gia, thoạt nhìn thì cường thế, kỳ thực vẫn lưu lại kẽ hở.

Trên thực tế, Triệu Phong chính là cố tình làm vậy.

Nếu như tiêu diệt Phân tộc Vân gia, phân đà Thiết Huyết Giáo sẽ bị tổn thất thảm trọng. Đặc biệt là Lão tộc trưởng Vân gia, một khi liều mạng thiêu đốt Chân Linh khí, phát huy chiến lực hơn xa lúc đỉnh phong, đến lúc đó không biết phân đà Thiết Huyết Giáo sẽ bị tổn thất bao nhiêu cao tầng và tinh anh.

- Phân tộc Vân gia đầu hàng cắt nhường một nửa lãnh địa và các loại quáng mạch tài nguyên, ký kết Huyết khế ước trong năm mươi năm, phụ thuộc phân đà Thiết Huyết Giáo.

Triệu Phong chậm rãi lên tiếng.

Tiêu diệt Phân tộc Vân gia, hai bên tổn thất thảm trọng, còn không bằng dễ dàng đạt được lợi ích cực lớn.

Nghe thấy lời này, một vài cao tầng của Phân tộc Vân gia đang lâm vào tuyệt cảnh không khỏi lộ vẻ vui mừng.

Phân đà Thiết Huyết Giáo cũng không chính thức đuổi tận giết tuyệt, mà lại đưa ra điều kiện hòa đàm, ít nhất Phân tộc Vân gia sẽ không bị diệt tộc.

Lão tộc trưởng Vân gia thoáng trầm ngâm, cắn răng nói:

- Muốn Phân tộc Vân gia chúng ta trở thành phụ thuộc phân đà Thiết

Huyết Giáo, đây là chuyện không có khả năng Hơn nữa, một nửa lãnh địa và tài nguyên là quá nhiều...

Sau đó, hai người tiến hành trao đổi linh thức.

Lão tộc trưởng Vân gia chỉ chịu nhượng bộ ra một phần ba tài nguyên và lãnh địa, còn Thiết Huyết Giáo phải cam đoan trong trăm năm không phạm đến Phân tộc Vân gia, nếu không Huyết khế ước sẽ mất đi hiệu lực.

Triệu Phong nhíu mày, Lão tộc trưởng Vân gia này, tại sao lại không chịu nhượng bộ?

Đúng lúc này.

Trạng thái tinh lực của Thiên Vân Chi đã khôi phục trở lại, hắn quát lạnh một tiếng:

- Lão tộc trưởng Vân gia, ngàn vạn lần không thể đáp ứng yêu cầu của hắn, để ta đổi phó hắn.

Hít...

Hắn hít sâu một hơi, hai loại huyết mạch trọng thể nội gần như giao hòa, Chân Linh khí gần như bị thiêu đốt, cổ đao Thanh Phong lại lần nữa vung lên, Đao Ý phát ra bá liệt mười phần.

- Không ngờ trận chiến vừa rồi lại kích phát ra huyết mạch và đao ý của ngươi.

Triệu Phong cười lãnh đạm.

Cách cách...

Trong tay hắn xuất hiện một cây “quạt xếp sơn thủy” cổ vận cao nhã. Huyết mạch trong thể rung động liên hồi

Trong khoảnh khắc đó, đầu tóc xanh của hắn cuồng vũ, giống như không bị sự trói buộc, điện ấn xanh nhạt giữa mi tâm như ân như hiện.

Phù...

Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến trong tay Triệu Phong cách không vung lên, trong khoảnh khắc đó, từng tầng phiến ảnh điện lôi như gợn sóng, chồng lên nhau, giống như dãy núi nguy nga, ầm ầm ép tới.

Ầm ầm...

Con đê trên sông trực tiếp sụp đổ, nước sông dâng cao trăm trượng, tầng phiến ảnh điện lôi như hồng thủy dâng cao, tân sát hết thảy mọi thứ nó đi qua.

- Cái gì,..

Đao Ý của Thiên Vân Chi liền bị luồng uy thế tinh thần khủng bố của Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến nghiền nát bấy.

Thiên Vân Đoạn Giang Trảm!

Hắn ra sức bổ ra một đao bá liệt, phách trăm giang hả, xé rách tầng phiến ảnh điện lôi kia

Hai luồng lực lượng kinh khủng va chạm vào nhau, Thiên Vân Chi “ọc” một tiếng, thổ huyết tại chỗ, sắc mặt tái nhợt.

Ầm...

Thân ảnh Thiên Vân Chi bị phiến ảnh điện lôi khủng bố đánh bay xa hơn vài dặm, toàn thân cháy đen, rơi xuống đất, hấp hối ngất đi.

Một màn kinh hãi rung động như vậy khiến cho đội ngũ hai bên kinh hãi đến ngốc trệ.

Ai mà ngờ được Triệu Phong phát động Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, có thể đánh ra một kích hung hãn tuyệt cường như vậy, khiến cho điện lôi và lực lượng dòng nước dung hợp, sản sinh lôi thủy lực khủng bố.

Hơn nữa, vừa rồi Triệu Phong còn thông qua Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, phát động công kích tinh thần, đánh tan Đao Ý hình thức ban đầu mà Thiên Vân Chi ngưng phát.

Bất luận là giao phong tinh thần hay là ngạnh kháng lực lượng, đều là nghiền áp trong vô hình...

- Dừng tay! Ta đáp ứng yêu cầu của ngươi!

Lão tộc trưởng Vân gia hoảng sợ biến sắc, nhìn Triệu Phong một cái thật sâu.

Cách cách...

Triệu Phong khép quạt xếp sơn thủy trong tay lại, hô hấp có chút gấp gáp.

Hắn vung tay lên, toàn bộ thành viên của phân đà Thiên Thủy đều đình chỉ công kích.

Bị một màn cường thế vừa rồi của Triệu Phong làm cho rung động, tín niệm chiến đấu của Phân tộc Vân gia lập tức bị đánh sập, nhất trí đầu hàng, không dị nghị gì thêm.

Đương nhiên, một chiêu vừa rồi mặc dù uy mãnh vô cùng, nhưng trong nháy mắt cũng tiêu hao hai thành Chân Linh khí của Triệu Phong.

Ngay trong ngày hôm đó, cao tầng song phương đã đạt thành hiệp nghị tại phụ cận bờ sông

Phân tộc Vân gia cắt nhường một nửa lãnh địa và các loại quáng mạch tài nguyên, đồng thời ký kết Huyết khế ước năm mươi năm không xâm phạm lẫn nhau.

Trận chiến hôm nay qua đi, thế cục toàn bộ vùng Thiên Thủy đã phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất..

Phân đà Thiên Thủy chính thức xưng bá vô địch tại vùng sông nước Thiên Thủy.

Danh tiếng của Triệu Phong uy chấn địa vực Thiên Thủy, khiến cho vô số thế lực lớn nhỏ tại đây, nghe tin mà sợ vỡ mặt.

Chương 323: Lục vu trí giả

Có thể đoán trước, một khoáng thời gian rất đài từ nay về sau, vùng Thiên Thủy chỉ còn một thế lực có quyền lên tiếng.

Thân là Đà chủ phân đà Thiên Thủy, Triệu Phong trên cơ bản đã trở thành ông vua không ngai tại mảnh địa vực này.

- Đánh bại Phân tộc Vân gia, toàn bộ vùng Thiên Thủy này, sẽ do phân đà Thiên Thủy khống chế, ta cũng có thể an tâm tu luyện chuẩn bị cho Thánh Vực Chân Long Hội".

Trong lòng Triệu Phong liền an tâm đôi chút.

Sau khi song phương ký kết Huyết khế ước, Triệu Phong suất lĩnh từ trên xuống dưới Thiết Huyết Giáo, đồng loạt quay trở về Phân đà.

Bên kia dòng sông, cao tầng của Vân gia, vẻ mặt người nào người nấy chán chường, nhưng lại càng có nhiều người âm thầm cảm thấy may mắn hơn.

Vẻ mặt Lão tộc trưởng Vân gia tràn đầy bi thương, thân ảnh càng già nua hơn, hắn đưa mắt nhìn phương hướng Triệu Phong rời đi, nói:

- Kẻ này thật đáng sợ, tuổi còn trẻ, đã tấn chức Chân Linh cảnh, tọa trấn một phương Thiết Huyết Giáo lại còn rất trọng dụng hắn. Thánh Vực Chân Long Hội nửa năm sau, nhất định Thiết Huyết Giáo sẽ đề cử hắn tham gia.

Ánh mắt hắn chợt chuyển hướng, nhìn về phía Thiên Vân Chi toàn

thân cháy đen.

Thiên Vân Chi mặt không còn chút máu, khí tức sinh mệnh yếu ớt, đang mẻ man chưa tinh.

- Tình huống thế nào?

Lão tộc trưởng Vân gia nhìn về phía mấy vị Dược Sư cao minh.

- Chúng ta đã kịp trị liệu xong tạm thời không có nguy hiểm đến tính mạng chẳng qua một phần tổn thương rất nặng nề của hắn là đến từ phương diện tinh thần.

Một vị lão Dược Sư tóc trắng trịnh trọng nói.

- Bị thương tại phương diện tinh thần? Tộc của ta có không ít linh đan quý hiếm, có thể chữa trị tổn thương tại phương diện tinh thần.

Lão tộc trưởng Vân gia nói.

- Chúng ta đã cho hắn phục dụng linh đan, đồng thời tiến hành trị liệu tương ứng. Chẳng qua, tinh thần của hắn bị thương có liên quan đến "Đao Ý", ngoại lực trợ giúp hữu hạn, chỉ có thể dựa vào chính hắn mà thôi.

Lão Dược Sư tóc trắng cười cay đắng

Tâm thần bị thương điều kiện và tài nguyên phong phú, vẫn có thể chậm rãi chữa trị.

Nhưng có quan hệ tới loại cấp độ như "Đao Ý", cho dù là danh y cũng không cách nào nhúng tay được.

- Huyết mạch đồng tử của Triệu Phong rốt cuộc có thân phận địa vị gì, có thể đánh tan Đao Ý hình thức ban đầu của Vân Chi, điều này quả thật phiền toái.

Vẻ mặt Lão tộc trưởng Vân gia tràn đầy ngưng trọng và sầu lo.

Thiên Vân Chi là cường giả hậu đại dọ hai tộc Thiên, Vân kết hợp mà sinh ra, kế thừa hai loại huyết mạch hiếm thấy, thiên tư của hắn, cho dù phóng mắt khắp đại quốc cũng là số một số hai, e rằng chỉ có "Kim Thái Tử" của Hoàng thất mới có thể thắng được hắn.

- Vậy kết quá sẽ thế nào?

Lão tộc trưởng Vân gia hỏi.

- Kết quả xấu nhất chính là ý thức tinh thần nổ tung không khác gì tử vong tỷ lệ này khá lớn. Nhưng cũng có thể kết quả là phá rồi lại lập, chẳng qua tỷ lệ lại rất nhỏ.

Lão Dược Sư tóc trắng trầm ngâm.

- Không có phương pháp cứu vãn sao?

- Cơ bản là không có biện pháp, cho dù Tôn Giả Đan Nguyên cảnh đích thân tới cũng vô lực xoay chuyển càn khôn. Trừ phi là Vương Giả "Hư Thần cảnh" hiện thân, nghe nói Vương Giả Hư Thần cảnh tu luyện đã chạm tới tầng sâu linh hồn, thậm chí có thể ngao du khắp thiên địa vũ trụ.

Lão Dược Sư tóc trắng lắc đầu.

Khóe miệng Lão tộc trưởng Vân gia không khỏi cảm thấy có chút cay đắng

Thiên Bồng đại quốc, có tám đại thế lực siêu cấp, quá nửa đều không có Tôn Giả Đạn Nguyên Cảnh, về phần Vương Giả Hư Thần cảnh rõ ràng lợi hại hơn thì lại càng không cần nghĩ đến, trên toàn bộ đại lục này có lẽ đều không có.

- Đúng rồi, Lão tộc trưởng "Lục Vu Tháp" có một vị Trí Giả thần bí, tinh thông thiện văn địa lý, chiêm tinh, y đạo, trận pháp,... Học thức uyên bác như biển, không gì không biết. Nghe nói ngay cả Tôn Giả "Thiên Nguyên Tông" trong Thập Đại Tông Phái cũng từng đến bái phỏng ông ta.

Một vị lão Dược Sư trong đó đột nhiên lên tiếng.

- Lục Vu Tháp Trí Giả? Chẳng lẽ ngươi nói đến... Lão sư của Cầm Vương Phi?

Ánh mắt của Lão tộc trưởng Vân gia sáng lên.

Ngay cả "Vương phi khuynh thế" có danh xưng là "Cầm Vương Phi" cũng đều là đệ tử của vị Trí Giả kia, từ đó có thể thấy được năng lực của ông ta như thế nào.

Thế nhưng, thần quang trong mắt hắn chợt trở nên ảm đạm.

Hắn nghe nói vị Trí Giả kia, phần lớn thời gian đều ngao du khắp nơi, cho dù ở trong Lục Vu Tháp cũng không tiếp khách bao giờ.

- Bất luận như thế nào cũng phải thử một lần! Hi vọng lực lượng của Tổng hệ hai tộc Thiên, Vân có thể thỉnh động được vị Trí Giả kia, nếu không có thể nhờ "Cầm Vương Phi" ra mặt, như vậy thì hi vọng sẽ lớn hơn.

Ánh mắt Lão tộc trưởng Vân gia thoáng ươn ướt, hai nắm tay siết chặt, móng tay đâm vào trong thịt.

Mấy vị trưởng lão của Vân gia ở bên cạnh đều trầm mặc không nói, rất ít người biết được chuyện Lão tộc trưởng chính là ông ngoại của Thiên Vân Chi. Thậm chí ngay cả bản thân Thiên Vân Chi cũng không biết, mẹ của hắn mất sớm, đây vẫn là lần đầu tiên hắn chủ động tới Vân gia thăm người thân.

Chớp mắt, đã nửa tháng trôi qua...

Phân đà Thiên Thủy.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, Chân Linh khí trong thể nội chảy xuôi như thủy ngân, hết sức thông thuận như ý.

Chân Linh khí trong thể nội thuộc hình thức trạng thái lỏng, càng thêm áp súc.

Đặc biệt là trong đan điền, nơi đó có một nguồn suối nước, đây chính là Chân Linh nguyên mà chỉ có cao nhân Chân Linh cảnh mới có.

Chân Linh cảnh không cùng một cấp bậc thì Chân Linh nguyên cũng sẽ lớn nhỏ không đều.

Nếu như đem Chân Linh nguyên của Chân Nhân cấp so với một chén nước, vậy thì của Chân Huyền cấp sẽ tương đương với một chậu nước.

Mạnh nhất là Chân Chủ cấp, Chân Linh nguyên của họ, cơ bản có thể tính bằng một vạc nước.

Chênh lệch giữa ba cấp độ này, vô cùng lớn.

Đặc biệt là Chân Chủ cấp, uy năng to lớn, mỗi cái giơ tay nhấc chân đều sinh ra uy năng lực lượng không thể địch nổi.

Với thực lực của Triệu Phong hiện nay, gặp phải Chân Huyền cấp có nhược điểm thực lực thì còn có thể chống lại, ví dụ như Lão tộc trưởng Vân gia chẳng hạn.

Nếu Chân Huyền cấp mạnh mẽ một chút, thậm chỉ còn mạnh hơn Lão tộc trưởng Vân gia vài lần, cùng cấp bậc như Thủy Nguyệt đạo tặc, vậy thì e rằng Triệu Phong ngay cả sức hoàn thủ cũng không có.

Về phần Chân Chủ cấp, ví dụ như Hồng HÒ Thành chủ hoặc là Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo càng mạnh hơn, bộn họ chỉ cần duỗi một ngón tay cũng có thể diệt sạch Chân Nhân cấp, không cần tốn bao nhiêu sức lực.

Cũng may là Triệu Phong được Thiết Huyết Giáo bao che, cũng không lo lắng Hồng Hồ Thành chủ sẽ tìm hắn báo thù.

- Chân Lịnh nguyên trong cơ thể của ta quy mô khá đơn giản, sau khi củng cố thành công, bước tiếp theo sẽ tinh luyện và mở rộng.

Triệu Phong quan sát Chân Linh nguyên trong đan điền của mình.

Chân Linh của hắn, hiện lên màu xanh đậm, hiện động một chút điện văn tinh vi, nếu không thu liễm thì trên người hắn sẽ xuất hiện một luồng khí tức hủy diệt tàn sát bừa bãi, khiến cho sinh linh ở gần đó cảm thấy bất an.

Bước vào “Chân Linh” không còn “Phàm”!

Cấp bậc sinh mệnh của Triệu Phong đã vượt qua sinh linh bình

thường. Chân Linh nguyên trong cơ thể hắn có thể câu thông với nguyên khí thiên địa rộng lớn, có thể thâu nạp và tinh luyện ở một trình độ nhất định.

Trong đó. Nguyên khí Lôi Điện là phù hợp với Triệu Phong nhất, thu nạp cũng thoải mái nhất, tiếp theo đó là những loại nguyên khí như Phong, Thủy, Hỏa, tuy nhiên cảm ứng còn hơi mơ hồ chứ đừng nói đến việc hấp thu.

Tiếp đó.

Triệu Phong chỉ cần tinh luyện cho Chân Linh nguyên lớn mạnh là có thể hoàn toàn bước vào Chân Nhân cấp tiểu thành, ngắn thì nửa năm. Nhiều thì ba năm, không có bình cảnh.

Ngược lại từ tiểu thành đến đại thành thì lại có độ khó nhất định, cần phải tích lũy đủ, kỳ ngộ và thiên phú tốt.

Đại thành đến đỉnh phong cũng vậy, đều là một đường ranh tiểu cảnh giới.

Chân Nhân cấp đỉnh phong chính là cấp bậc như Huyết Sát, Đào Phiến phi tặc. Tuy nhiên thực lực lại có mạnh có yếu.

Cấp độ này, có thể thử trùng kích Chân Linh Nhị Cảnh Thiên, Chân Huyền cấp.

Chân Huyền cấp là một cánh cửa lớn, phải câu thông với huyền ảo thiên địa, ngưng kết thành hạt giống áo nghĩa bằng cảm ngộ của mình.

Trong tay ta có “Huyền Hoa Thánh Dịch” lấy được từ Thủy Nguyệt bảo tàng, có sự trợ giúp Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc,

đến khi lĩnh ngộ ra hạt giống áo nghĩa, vậy thì xác suất tán chức "Chân Huyền cấp" sẽ tăng lên ba thành!

Trong lòng Triệu Phong khẽ động

Huyền Hoa Thánh Dịch, đây chính là thánh dịch quý giá mà Triệu Phong lấy được từ trong Thủy Nguyệt bảo tàng, chính xác là ở quan tài tử đồng tầng thứ ba.

Bây giờ nghĩ lại, nếu luận giá trị thì Huyền Hoa Thánh Dịch thậm chí còn có thể so với Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến.

Nếu như "thánh dịch" này đặt ở trên sân đấu giá của Thăng Long đấu giá hội, không biết sẽ có giá như thế nào.

Trải qua nửa tháng củng cố, Triệu Phong lại xuất quan một lần, hỏi thăm mọi chuyện trong Phân đà.

Hiện nay, Phận đà Thiên Thủy xưng bá một mảnh địa vực, rất nhiều tiểu gia tộc và tiểu thế lực dến đây đầu nhập, thậm chí cường giả đơn độc cũng đầu nhập không ít.

Hai vị Phó đà chủ Huyết Sát và Trần Mộng Chẩm đều cảm thấy đau đầu.

Triệu Phong chính là Đà chủ, nhưng phần lớn thời gian đều bế quan, không hỏi qua sự vụ.

Ngay cả một vài Chân Linh cảnh đến bái phỏng, Triệu Phong cũng không tiếp kiến.

- Đà chủ, ngài cuối cùng cũng xuất quan rồi.

Đám cao tầng như Huyết Sát và Trần Mộng Chầm lập tức tiến đến, báo lên một vài sự vụ quan trọng.

Hiện nay, việc khống chế vùng Thiên Thủy của phân đà vẫn còn rất nhiều vấn đề, cần cấp bách giải quyết.

- Tàn Huyết Ngốc Ưng, thủ lĩnh của “Tàn Huyết Thủy Tặc đoàn” tự xưng là quen biết Đà chủ, thậm chí còn là huynh đệ từng cùng kề vai sát cánh chiến đấu, muốn gặp đại nhân, thậm chí còn muốn nhận một chức vị cao tầng trong Thiết Huyết Giáo.

- Kỳ Vu Sơn “Sát Âm Đại ương”, tu vi cao tới Chân Huyền cấp, thống ngự một phương, trước kia có cừu oán với Hồng Hồ Thành chủ, nghe nói Đà chủ là bậc kỳ tài, vì vậy muốn mời đại nhân lên núi uống rượu, nghe nói lão có một đứa con gái, xinh đẹp như hoa như ngọc, có thể là muốn...

- Bên ngoài có một đạo sĩ có chút danh tiếng giang hồ, tên hiệu là “Bát Quái Tiên Nhân”, từng tính toán số mệnh cho Thiên Bồng Quốc Quân, hắn nói đại nhân thân mang Chân Long chi khí, muốn phụ tá Đà chủ trở thành chúa tể thiên hạ.

Nhất thời, đủ loại sự vụ rườm rà liền rơi vào tay Triệu Phong.

Triệu Phong không khỏi vuốt vuốt cái trán của mình, nhướng mày nói:

- Nếu không phải đại sự nguy cơ sinh tử, mấy chuyện gặp mặt này, ngươi hãy thay ta nhã nhận từ chối.

Hắn hất tay lên, đem toàn bộ sụ vụ ném lại cho đám Phó đà chủ và cao tầng trưởng lão như Huyết Sát.

Đợi đến khi trong lòng bình ổn lại, Triệu Phong mới nói với Điệp Diệp:

- Ta có một phong thơ, cần đưa cho “Thiết Càn đại sư”, mời hắn tới luyện khí cho ta.

- Thiết Càn đại sư? Lão nhân gia ngài là Luyện Khí Đại Sư nổi tiếp của đại quốc, đồng thời còn là trưởng lão vinh dự của Tổng đà, ta sẽ phái người đưa thư tới, nhưng không chắc là ông ấy sẽ đến.

Điệp Diệp thận trọng nói.

- Ta và Thiết Càn đại sư có giao tình cũng không tệ lắm đâu.

Triệu Phong mỉm cười.

Sở dĩ hắn muốn mời Thiết Càn đại sư, chính là muốn luyện chế vũ khí viễn trình, hoặc là dứt khoát dùng Ngũ Hành Duệ Tinh và Ngũ Hành Nguyên Tinh tăng cường uy lực của La Hầu cung Tiễn.

Ngoài ra.

Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến có bảy ngăn trữ vật, có thể giấu vào trong đó ám khí cường đại tùy theo nhu cầu của mình.

Sau khi an bài mọi chuyện thỏa đáng, Triệu Phong lại tiếp tục bắt đầu bề quan, dung nhập tinh túy của Huyền Hoa Bảo Điển chính là một quá trình trường kỳ chậm chạp.

Tại thành Hồng Hồ, phủ Thành chủ.

- Thành chủ, tin tức đã xác định được, Triệu Phong đang đám nhiệm chức vị chủ phân đà của Thiết Huyết Giáo, hôm nay quét ngang một

vùng Thiên Thủy, thậm chí còn đánh bại đệ nhất thiên tài của Tổng hệ Thiên gia là “Thiên Vân Chi”.

Một bóng đen báo cáo xong, liền lóe lên rồi biến mất.

Hồng Hồ Thành chủ đứng chấp tay, mặt trầm như nước, ánh mắt thâm thúy như bầu trời đêm vô biên, trên người mơ hồ thiêu đốt một tầng quang diễm.

Một lát sau, ông ta chợt lên tiếng:

- Tâm nhi ngươi thấy thế nào?

Vụt!

Một bóng hình xinh đẹp ẩn trong tấm lụa mỏng trắng tuyết, thanh nhã như tiên, giống như từ trong tranh sơn thủy bước ra.

- Con gái đã quyết định, sẽ tham gia “Thánh Vực Chân Long Hội”.

Hàm răng trắng tinh của Liễu Cầm Tâm khẽ cắn, trong đôi mắt đẹp trong suốt tĩnh mịch như nước thoáng nổi lên chút rung động

- Ha ha, với huyết mạch và thực lực chân chính mà ngươi che giấu, cho dù phóng mắt khắp đám thế hệ trẻ của đại quốc, cũng khó gặp được địch thủ, nếu đi ra khỏi đại quốc, đến Bắc đại lục, sẽ tiến vào sân khấu Chân Long của toàn bộ đại lục.

Hồng Hồ Thành chủ mỉm cười khuây khỏa.

Chương 324: Lục vu trí giả 2

Chuyển biến của Liễu Cầm Tâm, khiến cho Hồng Hồ Thành chủ rất vui vẻ, cũng có chút ngoài dự liệu.

Đứa con gái này của ông ta, bất luận là thiên phú huyết mạch, hay là tư sắc dung mạo, phóng mắt khắp thế gian này cũng đều là nhất đẳng

Bề ngoài, Hồng Hồ Thành chủ là thiên tài kinh diễm nhất thành Hồng Hồ trong ngàn năm qua. Thế nhưng chỉ có bản thân Hồng Hồ thành chủ là biết rõ, thiên phú và tiềm lực của con gái mình đều vượt xa mình.

Chẳng qua, sau khi mẫu thân và sư tôn của Liễu Cầm Tâm lần lượt qua đời, dần dần xem nhẹ nhân tình thế tục, tâm tình bình lặng, vô cùng tĩnh mịch, không thích tranh đấu.

- Tại sao ngươi thay đổi chủ ý? Chẳng lẽ là vì tên tiểu tử bội tín vong nghĩa kia?

Hồng Hồ Thành chủ không khỏi hiếu kỳ.

- Không! Tâm nhi đã lâu không được gặp thầy của sư tôn.

Liễu Cầm Tâm nở nụ cười vui vệ, sau khi Triệu Phong đào hôn, trên kiều nhan của nàng rất hiếm khi nhìn thấy nụ cười lúm đồng tiền như cầu vống sau mưa này.

- Thầy của sư tôn? Ngươi nói là “Lục Vu Trí Già”?

Hồng Hồ Thành chủ rốt cuộc cũng động dung

Vị Trí Giả của Lục Vu Tháp là người có học thức uyên bác như biển, tinh thông thiên văn địa lý, mệnh quái xem bói, ngay cả cầm Vuông Phi cũng là đệ tử của ông ta.

Mấy tháng trước, Hồng Hồ Thành chủ đã cầu kiến Trí Giả, thỉnh đối phương ra tay, bói địa điểm bỏ trốn của Triệu Phong đồng thời tiến hành đuổi bắt.

Chẳng qua, cuối cùng mọi chuyện lại không như ý nguyện của Hồng Hồ Thành chủ.

- Thầy của sư tôn đã suy tính, phát hiện “Thánh Vực Chân Long Hội” lần này sẽ xuất hiện một vài Truyền Thừa cường đại, ví dụ như Thiên Cơ truyền thừa, tỷ lệ nối liền với Đại lục Thanh Hoa đến hơn 10%, và tỷ lệ này vẫn còn đang tiếp tục gia tăng Lão nhân gia ngài còn nói rằng không lâu nữa, Đại lục Thanh Hoa sẽ phải đón nhận một kịch biến, nên mới bảo ta hãy nắm thật chắc cơ hội lần này.

Trong mắt Liễu Cầm Tâm thoáng hiện một tia chờ mong

- Thiên Cơ truyền thừa! Tỷ lệ hơn 10%?

Hồng Hồ Thành chủ chấn động

Mọi người đều biết rằng Thiên Cơ truyền thừa chính là Truyền thừa thần bí nhất, xa xưa nhất.

Chẳng qua, tỷ lệ xuất hiện đường nổi giữa Thiên Cơ truyền thừa và Đại lục Thanh Hoa lại rất nhỏ.

Cả vạn năm, có thể chỉ có một lần.

Nếu tính ra, chỉ tương đương với tỷ lệ một phần ngàn, dù sao thì Thánh Vực Chân Long Hội cũng phải mười năm mới bắt đầu một lần

Mà lần này, Lục Vu Trí Giả đã suy tính, xác suất xuất hiện Thiên Cơ truyền thừa có đến hơn 10%, như vậy cũng đã gấp trăm lần so với tình huống bình thường rồi.

- Tâm nhi, ngươi nhất định phải nắm bắt bằng được kỳ ngộ lần này, mười mấy thời đại cũng khó mà xuất hiện một lần cơ hội như vậy. Mỗi lần Thiên Cơ truyền thừa xuất hiện đều sẽ thay đổi thế cục của đại lục, có thể đoán trước, thời đại này của chúng ta, chắc chắn sẽ siêu việt thời kỳ của Xích Nguyệt Ma Giáo.

Hồng Hồ Thành chủ không nhịn được có chút kích động

Thiên Cơ truyền thừa, vạn năm mới có một lần, mà tuổi thọ của Chân Linh cảnh chỉ có mấy trăm năm.

Đối diện với vạn năm dài dằng dặc, cho dù là Tôn Giả Đan Nguyên cảnh cũng trở nên hết sức nhỏ bé.

Thánh Vực Chân Long Hội, Hồng Hồ Thành chủ đã may mắn tham gia hai lần, tiến vào 100 hạng đầu của thiên tài Chân Long bảng

Chẳng qua, một trăm năm gần đây, Thánh Vực Chân Long Hội đều không xuất hiện truyền thừa cường đại.

- Phụ thân, người không nên cao hứng quá sớm, đây chỉ là xem bói, đến lúc đó cũng chưa chắc sẽ xuất hiện Thiên Cơ truyền thừa.

Liễu Cầm Tâm cười một tiếng.

Bắc đại lục, Thiên Nguyên Tông

Trên đỉnh núi Vân Hải rộng lớn, từng dãy núi nguy nga, vô tận không ngớt.

Dưới tầng mây, mơ hồ có thể nhìn thấy một vài cung điện lầu các, phong cách cổ vận, tiên hạc linh cầm đều bay lượn trên không trung an binh mà u tĩnh, như Tiên cảnh trong tranh.

Giờ phút này, trên đỉnh của một ngọn núi có hơn mười tên đệ tử Tông môn, tu vi ít nhất là nửa bước Chân Linh cảnh, còn lại quá nửa đều có tu vi Chân Nhân cấp.

Người cầm đầu là một thanh niên áo bạc, anh vĩ siêu phàm, trong đám người như hạc giữa đàn gà.

Đôi mắt của hắn phảng phất thấp thoáng một đoản thần quang mỗi cái hít thở, Chân Linh khí đều câu thông với thiên địa huyền ảo, bốn phía xuất hiện một luồng áp bách vô hình, luồng khí tức đó đủ khiến cho toàn bộ Chân Huyền cấp đều kinh hãi động dung

Phần lớn đệ tử ở đây, lúc ánh mắt nhìn về phía hắn, đều lộ ra kính sợ sâu sắc, phảng phất như nam tử này có lực lượng của thần vậy.

Hắn chính là Thủ tịch đệ tử của Thiên Nguyên Tông - Mạc Thiên Y.

Đại La Hoàn Đao!

Một vị thanh niên áo lam, tu vi Chân Nhân cấp đại thành hét lớn một tiếng, đại đao trong tay bổ ra, lực chấn sơn mạch, phách tuyệt vô cùng, cho dù không ẩn chứa Đao Ý, thế nhưng uy lực và độ tinh diệu của đao pháp lại có thể sánh ngang với Thiên Vân Chi.

Một đao này, nếu như chính diện chống cự, đủ để khiến Chân Nhân cấp lập tức trọng thương

Thiên Di Hoán Sơn.

Mạc Thiên Y một thân áo bào màu bạc, sắc mặt trầm tĩnh, một tay vẽ lên không khí, một đạo tinh quang lập lòe xuất hiện, xuyên thấu Đại La Hoàn Đao mang của thanh niên mặc lam bào.

Oảnh oành...

Năng lực chấn động sơn mạch do đao mang cự đại mang tới, bỗng nhiên phản chấn nổ tung chuyển hướng đánh về phía thanh niên áo lam.

Ọc!

Thanh niên áo lam lập tức thổ huyết, phảng phất như một đao chém vào hư không lại khiến chính mình bị thương

- Ha ha! La Kim, nếu ngươi lĩnh ngộ được Đao Ý, có lẽ còn có thể tranh phong với ta đôi chút, bằng không cho dù ngươi có tấn chức Chân Huyền cấp thì cũng không phải là đối thủ của ta.

Mạc Thiên Y lắc đầu cười.

- Nguyên Sơn Đại Mật Pháp của Mạc sư huynh, không hổ là một trong những công pháp Linh phẩm mạnh nhất bổn Tông ngay cả một vài Chân Chủ cấp cũng không thể tìm hiểu. Ngộ tính như vậy, dù phóng mắt khắp toàn bộ đám cùng thế hệ trên Bắc đại lục, cũng khó có thể tìm ra người thứ hai.

- Đúng vậy, dưới tình huống Mạc sư huynh áp chế tu vi ngang với đối thủ, chỉ cần một chiêu phản chấn là đả bại đối thủ.

- Lần này Mạc sư huynh tham gia “Thánh Vực Chân Long Hội”, ít nhất có thể tiến vào 10 hạng đầu, thậm chí còn có cơ hội tiến vào 3 hạng đầu.

Các đệ tử tinh anh trên đỉnh núi đều sợ hãi thán phục nghị luận, một ít thiếu nữ lại càng lộ ra vẻ mặt sùng bái.

Mạc Thiên Y từ từ thu tay lại, lạnh nhạt nói:

- Lần Thánh Vực Chân Long Hội trước ta còn chưa phải Thủ tịch đệ tử, khi đó tham gia Chân Long hội, miễn cưỡng tiễn váo 30 hạng đầu. Mà toàn bộ Bắc đại lục này, chỉ có có ba người là có thể tiến vào 20 hạng đầu.

Thánh Vực Chân Long Hội cứ mười năm tổ chức một lần, chỉ cần tuổi không quá năm mươi là có thể tham gia.

Đối với Chân Linh cảnh mà nói, năm mươi năm chẳng qua chỉ mới là một phần sáu cuộc đời, tương lai vẫn còn không gian phát triển rất lớn.

Mười năm trước, Mạc Thiên Y chưa đến hai mươi tuổi, vậy mà đã giành được thành tích tốt như thế, hiện nay đã qua mười năm, khó có thể tưởng tượng được hắn phát triển như thế

- Thiên Nguyên Tông chúng ta thân là một trong thập đại Tông phái của đại lục, mỗi lần tham gia Thánh Vực Chân Long Hội đều có mười danh ngạch cố định.

- Haizz, mười danh ngạch, cạnh tranh quá kịch liệt rồi. Đệ tử nội môn

trong “Thiên Nguyên Tông” chúng ta có hơn ngàn người, đệ tử chân truyền cũng có hơn mười người.

Trên đỉnh núi, phần lớn đệ tử đều là tinh anh trong Tông môn, thế nhưng trên mặt không ít người lại hiện đây vẻ sâu lo.

Ánh mắt Mạc Thiên Y quét qua phần đông đệ tử, đột nhiên dừng lại trên người một thiếu nữ thanh tú linh tuệ.

Thiếu nữ đó mặc một bộ váy dài màu tím nhạt như khói, đôi mắt sáng long lanh như thủy tinh, dung nhan yêu kiêu xinh đẹp, hoàn mỹ như tuyết sứ, da thịt toàn thân hiện động một tầng lấp lánh kỳ dị, phảng phất như tiểu mỹ nhân này được xây lên từ băng ngọc.

Nàng đứng lặng lẽ trọng đám người, không tính là cao nhất, nhưng lại vô cùng tinh xảo thanh nhã, bất kỳ một thiếu niên nào nhìn thấy nàng đều có chút thất hồn lạc phách.

- Vũ Phi sư muội, gần đây ít khi luận bàn với muội Chẳng qua, với thực lực của muội, muốn tranh đoạt một cải danh ngạch, có lẽ không có vấn đề gì.

Mạc Thiên Y hiếm khi chủ động tìm người khác nói chuyện.

Hắn là Thủ tịch đệ tử của Thiên Nguyên Tông tại Bắc đại lục này, Thập đại Tông phái chỉ có hai cái, thậm chí chỉ có một cái.

Tại Cực Bắc chi địa còn có một Huyền Băng Tông cũng là một trong Thập đại Tông phái.

Bởi vậy, Mạc Thiên Y cũng xem như là thiên tài đỉnh phong trong thế hệ trẻ tại Bắc đại lục.

- Triệu Vũ Phi này rất ít khi lộ diện, nghe nói nàng là thiên tài do Phân Tông “Tam Nguyên Tông” đề cử tới.

- Nghe nói tư chất của nàng cực tốt, huyết mạch rất đặc thù, vừa tiến vào Tông môn đã được Tôn Giả Đan Nguyên cảnh thu làm đệ tử, rất ít khi lộ diện, thập phần thần bí...

Không ít đệ tử tinh anh của Thiên Nguyên Tông đều nhìn về phía thiếu nữ thần bí tuyệt mỹ này.

Trong thế hệ này của Thiên Nguyên Tông chỉ có Mạc Thiên Y và Triệu Vũ Phi là được Tôn Giả thu làm đệ tử.

- Đoạn thời gian trước, Vũ Phi vẫn một mực tìm hiểu bí pháp, lại tiếp nhận chỉ điểm của sư tôn, e rằng không có tư cách tham gia Chân Long hội.

Thanh âm Triệu Vũ Phi hết sức mềm mại, chân thành hữu lễ.

- Vũ Phi sư muội quá khiêm tốn rồi, môn đồ của Tôn Giả, ai dám coi thường

Trong ngôn từ của Mạc Thiên Y có vài phần hiếu kỳ.

Triệu Vũ Phi này, một năm trước tiến vào Thiên Nguyên Tông lúc đó vẫn chỉ là nửa bước Chân Linh cảnh, mới cách đây không lâu, tu vi đã đạt tới Chân Nhân cấp đại thành, thậm chí có thể xếp vào mười hạng đầu trong hàng ngũ đệ tử chân truyền.

Loại tiến cấp khủng bố như vậy, có lẽ có liên quan tới huyết mạch đặc thù của bản thân nàng hơn nữa sau khi tấn chức Chân Linh cảnh, Chân Linh khí trong cơ thể đối phương lại càng trở nên hư hư thật thật, khiến cho người khác không thể nào nắm bắt được.

Đương nhiên, Mạc Thiên Y đứng trên đỉnh phong thế hệ đồng lứa của Bắc đại lục, không cần phải sợ bất ý thiên tài nào..

Đối thủ chân chính của hắn là những thiên tài mạnh nhất ở Trung đại lục, Tây đại lục, Đông đại lục, Nam đại lục, thậm chí môn của Tôn Giả.

Đôi mắt Triệu Vũ Phi sáng long lanh, khẽ mỉm cười, cũng không chủ động đề xuất luận bàn.

Sau đó, một hai đệ tử chân truyền cố lấy dũng khí, mời nàng luận bàn.

Công pháp của Triệu Vũ Phi, thoạt nhìn như hành vân lưu thủy, hét thảy động tác chiêu thức đều khiến cho người ta cảm thấy cảnh đẹp ý vui.

Dụ là Chân Linh khí mãnh liệt bộc phát, như cuồng phong bạo vũ thì ở trong tay nàng vẫn hết sức hời hợt.

Đối thủ Chân Nhân cấp tiểu thành đầu tiên đã bị Triệu Vũ Phi đánh bại trong mười chiêu.

Chân Nhân cấp đại thành thứ hai thì bị đánh bại trong hai mươi chiêu.

Nhìn chung thì Triệu Vũ Phi một đường tiến lên khá bình ổn.

Cùng lúc đó...

Trên đỉnh núi cao chọc thủng mây phía xa xa, một vị lão đạo áo bào trắng, dáng vẻ tiên phong đạo cốt và một nam tử cao ngạo mặc áo

bào tím đang nhìn chăm chú tình hình đám đệ tử luận bàn.

- Ha ha, tên Mạc Thiên Y này, mấy năm không gặp, tu vi đã đạt tới "Chân Huyền cấp" tiểu thành, thậm chí còn tu luyện "Nguyên Sơn Đại Mật Pháp" tới tầng thứ bảy, so với lần trước còn rạng rỡ hơn không ít. Xem ra lần này, hắn muốn tiến vào 10 hạng đầu thì vẫn có cơ hội. Nhưng có thể tiến vào 3 hạng đầu hay không thì phải xem tiến bộ của hắn trong nửa năm qua và số phận của bổn Tông rồi.

Lão đạo áo bào trắng vuốt râu mỉm cười, trên người không hề có bất kỳ tia lực lượng chấn động nào.

- Triệu Vũ Phi này có huyết mạch truyền thừa rất bất thường lần này ngươi trở về khu vực Thanh Hoa, không ngờ lại nhặt được một khối ngọc thỏ chưa mài giũa như vậy, quả thật khiến người khác ao ước mà.

Thanh âm nam tử áo bào tím trầm trầm, rõ ràng gần ngay trước mắt, nhưng thân ảnh lại khiến người khác có cảm giác mơ hồ.

- Loại huyết mạch của nàng có độ phù hợp với nguyên khí thiên địa cực cao, thậm chí huyết nhục toàn thân đều có thể thu nạp thiên địa nguyên khí Gần đây ta tìm đọc "Thái cổ Vạn Tộc Bảng", phát hiện huyết mạch truyền thừa của nàng dường như có liên quan tới một chủng tộc cường đại đã gần như tuyệt tích.

Lão đạo áo bào trắng đột nhiên hít sâu một hơi, thần sắc trịnh trọng

- Thái Cổ Vạn Tộc Bảng!

Nam tử áo bào tím có chút khiếp sợ, dường như không tin nổi, thốt lên:

- Trong “Thái cổ Vạn Tộc Bảng” này, bất kỳ loại huyết mạch truyền thừa nào của Thái Cổ, cũng đều có thể ngược dòng tìm hiểu đến thời đại Thái cổ thần thoại, cho dù tư chất huyết mạch của Vương Giả Hư Thần cảnh, cũng không thể sánh bằng

Thái Cổ Vạn Tộc Bảng đối với Tôn Giả Đan Nguyên cảnh mà nói, chỉ là một truyền thuyết, thuộc về thời đại Thần Thoại tranh phong quá xa xưa.

- Dù trong huyết mạch của nàng chỉ có một tia trong “Thái cổ Vạn Tộc Bảng” thì thành tựu tương lai cũng đã không thể hạn lượng được rồi, thậm chí còn có khả năng thay đổi thế cục của toàn bộ đai lục.

Thanh âm lão đạo áo bào trắng có chút hưng phấn, mơ hồ có một chút run rẩy.

Chương 325: Huyết mạch phản tổ

- Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, quy nạp hơn vạn chủng tộc Thần Thoại thời đại Thái cổ, quá xa xôi với thời đại hiện nay. Bổn tọa ngược lại rất chờ mong, xem sau khi loại huyết mạch này dần thức tỉnh và phản tổ thì sẽ có lực lượng như thế nào.

Nam tử áo bào tím cao ngạo khẽ mỉm cười.

Huyết mạch truyền thừa, theo tu vi của chủ nhân tăng cường sẽ xuất hiện giác tỉnh và phản tổ, thậm chí xuất hiện tình huống biến dị hiếm thấy.

Cái gọi là phản tổ, chính là ngược dòng tìm hiểu năng lực huyết mạch thời kỳ viễn cổ của tổ tông.

Ví dụ như tổ tiên là Vương Giả Hư Thần cảnh, khi huyết mạch phản tổ, tử tôn hậu bối sẽ có một loại năng lực huyết mạch giống như của tổ tiên.

Cũng sẽ xuất hiện giác tỉnh năng lực huyết mạch thời kỳ Viễn cổ

Chẳng qua, huyết mạch đời sau, trải qua vô số đời truyền thừa, sẽ trở nên quý hiếm.

Bất luận là Triệu Vũ Phi hay Liễu Cầm Tâm, Ngạo Thiên Nguyệt, thậm chí cả Hồng Hồ Thành chủ, huyết mạch bản thân cũng không bằng một phần ngàn của tổ tiên. Nếu như tổ tiên quá xa xưa, thậm chí ngay cả một phần vạn huyết mạch cũng không đến.

Bởi vậy có thể thấy được, nếu như thật sự phân tổ đến một phần mười, một phần trăm, thậm chí một nửa hay bằng với tổ tiên, vậy thì loại lực lượng đó sẽ kinh người đến mức nào.

- Trước mắt, huyết mạch truyền thừa của Vũ Phi còn cần nghiên cứu xác định Đặc biệt là mức độ phù hợp với nguyên khí thiên địa, huyết nhục toàn thân có thể nhẹ nhàng thu nạp nguyên khí thiên địa. Nàng ngoại trừ độ tinh khiết của chân lực rất cao ra, còn ngưng phát và bộc phát rất nhanh, còn một ưu thế lớn nữa là tốc độ tu luyện không gì sánh kịp.

Lão đạo áo bào trắng mỉm cười.

- Tốc độ rất nhanh, không kém Mạc Thiên Y, chẳng qua, luận tốc độ tu luyện thì vẫn kém “Vũ Thiên Ngô” của Trung đại lục, mới hai mươi tuổi đã đạt tới tu vi Chân Huyền cấp đỉnh phong, được xưng là đệ nhất thiện tài đại lục, trình độ siêu việt ngàn năm qua, ngay cả thời đại Xích Nguyệt giáo chủ và Kiếm Tôn Diệp Vô Tà, cũng không thể sánh bằng. Phải biết rằng, cảnh giới tu luyện càng về sau thì tiến triển lại càng chậm chạp hơn.

Nam tử áo bào tím có chút không cho là đúng

Cảnh giới tu luyện càng cao, bình cảnh và cửa ải khó khăn càng nhiều, mỗi lần đột phá càng cần thời gian dài hơn.

Sau Chân Nhân cấp, cho dù là thiên tài, tăng lên một cảnh giới cũng phải mất vài năm, sau Chân Huyền cấp, mất vài chục năm cũng rất bình thường

Như vậy, tốc độ tu luyện của Vũ Thiên Ngô ít nhất cũng phải nhanh gấp hai ba lần Triệu Vũ Phi.

- Tổ phụ tổ mẫu của Vụ Thiên Ngô đều là Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, tổ tiên đã từng xuất hiện Vương Giả Hư Thần cảnh.

Lão đạo áo bào trắng không khỏi lắc đầu, nói:

- Hắn vừa ra đời đã là thiên chi kiêu tử, hưởng thụ tài nguyên tốt nhất. Mà Vũ Phi thì chỉ vừa mới tiến vào Thiên Nguyên Tông trong thời gian ngắn ngủi. Hơn nữa, năng lực huyết mạch của Vũ Phi, sau khi giác tỉnh phản tổ, thì độ phù hợp với nguyên khí thiên địa sẽ không ngừng tăng lên, tu luyện tiến cấp vẫn sẽ tăng lên từng ngày.

- Vẫn còn tăng lên?

Nam tử áo bào tím cuối cùng cũng có chút kinh ngạc.

Một vài thiên tài, tốc độ tu luyện tiền kỳ đột nhiên tăng mạnh, mới mười mấy tuổi đã đột phá Chân Linh cảnh.

Chẳng qua, giai đoạn tiền kỳ tiến cấp quá nhanh. Thì về hậu kỳ tiến cấp sẽ chậm, có đôi khi sẽ dừng lại ở một cảnh giới vài chục năm, thậm chỉ là cả đời.

- Ta đã hỏi thăm, từ nhỏ, tài nguyên tu luyện của Vũ Phi cực kỳ hiếm có, tiến triển sơ kỳ chậm chạp, gian nan Nhưng phàm có hại thì cũng có lợi, chỗ tốt lớn nhất ở đây chính là căn cơ vững chắc vô cùng, bình thường, một vài thiên tài ở những địa vực xa xôi, tiến triển về hậu kỳ sẽ rất mạnh mẽ.

Trong đôi mắt nhìn như đục ngầu của lão đạo áo bào trắng lóe lên sự cơ trí.

Cùng lúc đó...

Các nơi trên Đại lục Thanh Hoa, Bắc đại lục, Trung đại lục, Tây đại lục, Đông đại lục, Cực Bắc chi địa, rất nhiều thế lực hoặc Tông phái cường hoành đều bắt đầu chuẩn bị cho “Thánh Vực Chân Long Hội”.

Thánh Vực Chân Long Hội, danh ngạch dự thi cũng không nhiều.

Mạnh như Thiên Nguyên Tông, cũng chỉ có được mười cái danh ngạch.

Thiên Bồng đại quốc rộng lớn, đồng dạng cũng chỉ có mười danh ngạch.

Về phần cường quốc, thì chỉ có hai danh ngạch mà thôi.

Địa vực Hoành Vân xa xôi

Sau khi Mười Ba Tông đầu hàng, Hoành Vân Thập Tam Quốc đã dung nhập vào “Thiết Long Cường Quốc”.

Hiểu Nguyệt Tông, Thiên Nguyệt Sơn.

Trong phủ đệ của Tông chủ.

- Mặc nhi, gần đây ta phải vất vả lắm mới lấy được một viên “Bạo Linh Đan”, mặc dù hiệu quả kém hơn “Thuế Linh Đan”, đồng thời tác dụng phụ cũng rất lớn, nhưng viên thuốc này sẽ trợ giúp ngươi có hi vọng đột phá được Chân Linh cảnh

Trên gương mặt trắng nõn của Vân Hải chân nhân chợt lộ ra một tia cười mỉm.

Bắc Mặc đứng trước mặt hắn, vẻ mắt đắn do do dự.

Hiện nay, tu vi của hắn đã đạt tới nửa bước Chân Linh cảnh, thế nhưng muốn đột phá Chân Linh cảnh thì tỷ lệ tương đối nhỏ, trừ phi mượn nhờ ngoại lực.

Thế nhưng, địa vực Hoành Vân Thập Tam Quốc, tài nguyên thiếu thốn, mỗi thời kỳ đều khó xuất ra viên “Thuế Linh Đan” thứ hai.

Mà Bạo Linh Đan, mặc dù có công dụng thúc đẩy đột phá Chân Linh cảnh nhất định, nhưng tác dụng phụ cũng rất lớn.

Sau khi phục dụng viên thuộc này, có khả năng sẽ làm vỡ đan điển, kinh mạch vỡ tan, nặng thì bạo thể mà vong, thập phần hung hiểm.

- Mặc nhi, chẳng lẽ ngươi muốn vĩnh viễn đứng tại địa vực Hoành Vân xa xôi này sao? Hiện nay, Hoành Vân Thập Tam Quốc đã trở thành một khối với Thiết Long Cường Quốc, chỉ cần ngươi tấn chức Chân Linh cảnh, như vậy sẽ có hi vọng đoạt được một danh ngạch tham gia “Thánh Vực Chân Long Hội”.

Vân Hải chân nhân ngưng mắt nhìn Bắc Mặc, đây chính là thiên tài có thiên phú cao nhất Hiểu Nguyệt Tông hiện nay.

Từ một năm trước, Bắc Mặc đã vượt qua Dương Càn, trở thành Thủ tịch đệ tử.

- Thánh Vực Chân Long Hội...

Bắc Mặc siết chặt hai nắm đấm, thân hình khẽ run rẩy.

Chân Long hội, đây chính là sân khấu toàn bộ đại lục, nếu so sánh thì địa vực Hoành Vân này, cũng chỉ coi là một tiểu sơn thôn.

- Chỉ có cấp bậc Cường quốc, mới có danh ngạch đề cử, nếu như Thiết Long Cường Quốc không thống trị nơi này, vậy thì ngươi ngay cả cơ hội cạnh tranh cũng không có.

Vân Hải chân nhân đưa “Bạo Linh Đan cho Bắc Mặc.

Từ trong ánh mắt của đệ tử, Vân Hải chân nhân biết hắn đã động tâm rồi, quả thực không thể nào ngăn cản được sự dụ hoặc.

Bắc Mặc, từ nhỏ đã là thiên chi kiêu tử, không cam lòng làm một kẻ bình thường, không cam lòng rớt lại phía sau.

Sau Liên minh thịnh hội của Thập Tam Tông, hắn càng thêm dốc lòng khổ tu, hiện nay đã trở thành thiên tài số một số hai trong Thập Tam Tông.

Một mặt, hắn đột nhiên phát triển vượt bậc.

Một mặt bởi vì những thiên tài đỉnh cao tại Liên Minh thịnh hội ngày xưa như Thương Vũ Nguyệt, Lâm Thông, Triệu Phong, Ngạo Thiên Nguyệt, Triệu Vũ Phi, đã rời khỏi Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Nếu như, Bắc Mặc có thể tiến thêm một bước nữa, vậy thì cho dù đặt ở Thiết Long Cường Quốc thì hắn cũng là thiên tài đỉnh cao.

- Dược lực của “Bạo Linh Đan” này thập phần hung hiểm, mười người phục dụng viên thuốc này, có năm người bạo thể mà vong, phần lớn đều đứt rời kinh mạch, trở thành một tên phế nhân. Bắc Mặc à, là Long hay Xà, tất cả đều phải xem vận mệnh của ngươi rồi...

Vân Hải chân nhân nhìn phương hướng Bắc Mặc rời đi, sắc mặt trở lại lãnh đạm như cũ.

Hiểu Nguyệt Tông.

Trên một dãy núi khác, trong phủ đệ của Đại trưởng lão.

- Càn nhi, tu vi của ngươi đã dừng tại bình cảnh Thất trọng thiên đỉnh phong này, có thể sẽ dừng lại vài năm, thậm chí vài chục năm không thể đột phá Chân Linh cảnh. Cứ như vậy, còn không bằng ngươi ra ngoài Tông môn dạo chơi một phen.

Đại trưởng lão an ủi.

- Đồ nhi hết thảy nghe theo sự an bài của sư tôn.

Dương Càn nghiêm mặt đáp.

Hắn cũng phát hiện tu vi của mình đã ngừng lại, gặp phải binh cảnh chưa từng có, ngưng lại vài năm, thậm chí vài chục năm cũng rất bình thường.

- Thánh Vực Chân Long Hội chỉ còn nữa năm nữa sẽ bắt đầu, với thực lực của ngươi, khẳng định không có tư cách tham gia, nhưng lần dạo chơi này, ngươi có thể thuận tiện quan sát “Chân Long hội”, mở rộng tầm mắt, lúc đó có lẽ sẽ thu được lợi ích không nhỏ.

Đại trưởng lão đề nghị.

Thánh Vực Chân Long Hội, khổng lồ như Thiết Long Cường Quốc cũng chỉ có hai danh ngạch, Dương Càn khẳng định không có hy vọng.

- Đồ nhi nguyện ý! Thịnh hội đỉnh phong khắp toàn đại lục này, cho dù đệ tử chỉ là một bụi gai, có thể sẽ đối diện với cửu tử nhất sinh thì

cũng phải đi kiến thức một phen.

- Ha ha, mặc dù Hoành Vân Thiên Lâm ở biên giới Bắc đại lục, cách Trung đại lục cũng tương đối gần, nhưng với tốc độ của ngươi, cho dù mất một hai năm cũng không đến được, thậm chí còn có khả năng chết trên đường đi.

Đại trưởng lão nhẹ nhàng cười.

- Việc này...

Dương Càn lộ vẻ uể oải, trừ phi là tu vi Chân Linh cảnh, có được phi cầm tọa kỵ thì mới có thể trong nữa năm đến được Trung đại lục.

- Ta đã an bài xong, ở Thiết Long Cường Quốc có một vị hảo hữu Chân Linh cảnh, chuẩn bị mang đệ tử đi quan sát Thánh Vực Chân Long Hội, thuận tiện sẽ mang ngươi theo.

Trong tay Đại trưởng lão xuất hiện một phong thơ, còn có cả một cái trữ vật thủ trạc, đưa cho đại đệ tử.

Dương Càn mừng rỡ, tiếp nhận tín vật, phát hiện bên trong trữ vật thủ trạc tràn đầy nguyên tinh thạch và các loại tài nguyên linh đan, lập tức thập phần cảm kích.

Đưa mắt nhìn thân ảnh Dương Càn rời đi. Khóe mắt Đại trưởng lão có chút ươn ướt, lẩm bẩm:

- Càn nhi, ngươi không nên trách vi sư tư tâm...

Đại trưởng lão sở dĩ muốn Dương Càn đi quan sát Thánh Vực chân Long Hội, là bởi vì trong lòng còn ký thác một tia nguyện vọng khác.

Bắc đại lục.

Một trong ba đại quốc,

Sông Thiên Thủy, phân đà của Thiết Huyết Giáo.

Triệu Phong đang bế quan, chợt mở to mắt, tia lam nhạt lạnh như băng trong mắt trái càng trở nên tĩnh mịch.

Trong đầu, hàn đàm màu lam nhạt tĩnh mịch đã kéo dài đến hơn ba thước.

Khí chất lạnh lùng trên mặt hắn, so với trước kia, càng cường liệt hơn.

Thần Linh nhãn trải qua lần lột xác thứ hai, khí chất và tính tình của Triệu Phong càng ngày càng lạnh hơn.

Mắt trái của hắn vừa quét qua phía dưới, ngay cả một vài cường giả Chân Nhân cấp cũng đều cảm thấy lãnh ý và áp lực kỳ dị.

Sau khi tấn chức Chân Linh cảnh, lực lượng Thần Linh nhãn của Triệu Phong vẫn tăng lên từng ngày.

Hiện nay, Triệu Phong tự tin rằng, cùng cấp bậc Chân Nhân cấp, tuyệt đại đa số người đều không thể ngăn cản huyết mạch đồng tử của mình, bất luận là huyễn thuật tinh thần hay là tinh thần công kích.

Ngoài ra

Chân Linh nguyên trong cơ thể của hắn đã triệt để củng cố ngưng luyện, so với một vài Chân Nhân cấp tiểu thành lâu năm, thậm chí còn hùng hậu và tinh thuần hơn.

Càng khiến người khác bất ngờ là trong cơ thể Triệu Phong vẫn còn tồn trữ Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc.

Bí thuật cất chứa này đến từ Thiên Cơ truyền thừa, là một loại hình thức lực lượng đặc thù.

- Một khi Chân Linh lực của ta không đủ sử dụng, có thể thuyền chuyển Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc, thậm chí còn có thể tăng phúc cho thực lực của bản thân.

Triệu Phong cảm thấy luồng Chân Linh nguyên này vượt qua chính mình.

Nói cách khác.

Trong cơ thể Triệu Phong có hai luồng Chân Linh nguyên, đây chính là ưu thế của bản thân hắn.

Nếu như bình thường, Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc chỉ có thể bổ sung bị động cho Chân Linh nguyên của Triệu Phong Thuộc tính của luồng Chân Linh nguyên này cũng bị Thủy Nguyệt đạo tặc chuyển hóa, làm nhạt, có thể thích ứng với phần lớn thể chất.

Thế nhưng

Triệu Phong đã tham tu qua “Huyền Hoa Bảo Điển”, lại thêm lực khống chế cường đại của Thần Linh nhãn, có thể biến tướng thuyền chuyển luồng Chân Linh nguyên này.

Bởi dù sao đi nữa, Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc cũng là ngưng tụ từ “Huyền Hoa Bảo Điển”.

- Luồng Chân Linh nguyên này, càng dùng sẽ càng ít đi, nếu không phải thời khắc nguy cơ mấu chốt, tuyệt đối không thể sử dụng

Triệu Phong thu hồi giác quan Thần Linh nhãn.

Vụt...

Một thân ảnh tinh xảo mềm mại tiến đến.

- Bẩm Đà chủ, thư viết tay Phó giáo chủ truyền đến.

Điệp Diệp trình lên một phong thư.

Triệu Phong mở mắt ra đọc, trong mắt lóe lên tinh mang, lẩm bẩm:

- Trong một tháng tiến về Vương đô tham gia cạnh tranh danh ngạch Chân Long hội.?

Toàn bộ Thiên Bồng đại quốc này, không ngờ chỉ có mười danh ngạch thôi sao

Chương 326: Danh ngạch dự tuyển

Thiên Bồng đại quốc, tám đại siêu cấp thế lực, mỗi phương đều ít nhất có thể so sánh với Cường quốc bình thường, thậm chí còn mạnh hơn nữa. Ngoài ra, trong Đại quốc còn có rất nhiều thế lực lớn nhỏ, mạnh như Hồng Hồ Liễu tộc, thực lực cũng tiếp cận một phương Cường quốc.

Thế nhưng, quốc gia khổng lồ như vậy, lại chỉ có mười danh ngạch để tham gia Thánh Vực Chân Long Hội.

Phó giáo chủ giao cho kỳ hạn là một tháng.

Triệu Phong chỉ còn một ít thời gian để chuẩn bị.

Vấn đề tranh đoạt danh ngạch, Triệu Phong cũng không lo lắng, bản thân chính thức phải chuẩn bị tỉ mỉ vẫn là “Thánh Vực Chân Long Hội”.

Thiên tài hội tụ tham gia Chân Long hội, đều là thiên chi kiêu tử đến từ khắp nơi trên đại lục, không thiếu các loại huyết mạch đặc thù, thậm chí không thể tưởng tượng nổi những công pháp và năng lực kỳ dị.

Trước mắt, Triệu Phong am hiểu về bí thuật tinh thần, thân pháp siêu tuyệt, không hề úy kỵ công kích cận chiến.

Cận chiến, có Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến là đủ.

Phụ trợ phòng ngự, Tam Hoa Bảo Liên là tuyệt hảo.

Hiện tại, hắn chỉ còn thiếu khuyết một kiện vũ khí viễn trình hữu lực mà thôi.

Từ khi dung hợp Thần Linh nhãn, trong quá trình phát triển, Triệu Phong vẫn rất xem trọng vũ khí viễn trình, nó có thể phát huy được năng khiếu của Thần Linh nhãn.

Hơn nữa, trong các cuộc chiến sinh tử, trong một vài hoàn cảnh phức tạp, có một vũ khí viễn trình cường đại, có thể đem lại không ít ưu thế.

Nửa tháng sau...

Thiết Càn đại sư rốt cuộc cũng tới phân đà Thiên Thủy, gần như khi thu được thư tín của Triệu Phong, hắn liền lập tức xuất phát.

- Ngũ Hành Duệ Tinh... Ngũ Hành Nguyên Tinh... Thiên Ngoại vẫn Thạch... Huyền Băng Tinh Tủy...

Thiết Càn đại sư sắp xếp lại những tài liệu trân quý của Triệu Phong, ánh mắt chợt sáng lên.

Dựa theo mạch suy nghĩ của Triệu Phong, hắn muốn chế tạo một bộ cung tên uy lực hơn, hoặc là trực tiếp thăng cấp cho La Hầu cung Tiễn.

Thiết Càn đại sư chạm vào chất liệu của La Hầu cung, đặc biệt là ấn ký Băng Liên màu lam u trên thân cung, vẫn còn có chút tiếc hận:

- Đáng tiếc là lực lượng băng nguyên của “Băng Phách ấn ký” này không đủ cấp độ với ngươi hiện nay. Hơn nữa, La Hầu cung Tiễn

vốn là Thần binh Phàm cấp, tiềm lực của nó không lớn lắm.

Triệu Phong cũng không khỏi có chút tiếc hận, e rằng phải từ bỏ La Hầu cung thôi.

Đương nhiên, Ngũ Hành Dụệ Tinh và Ngũ Hành Nguyên Tinh thậm chí còn có thể tăng cấp cho Thần binh Linh cấp, huống chi là Phàm cấp.

Chẳng qua, làm vậy thì có chút lãng phí

Thiết Càn đại sư biết, Triệu Phong đã phối hợp với La Hầu cung nhiều năm, vô cùng ăn ý.

Hắn suy nghĩ một chút, cười nói:

- Cây La Hầu cung này, có thể bỏ vào lò luyện đúc lại, chế tạo ra một La Hầu cung Tiễn mới. Lão phu nắm chắc, sẽ khiến cho phẩm chất và thiết kế so với nguyên bản sẽ càng mạnh hơn một bậc.

Triệu Phong tự nhiên rất vui mừng, đây là kế sách vẹn toàn đôi bên.

La Hầu cung bỏ vào lò luyện đúc lại, khẳng định không còn là La Hầu cung trước kia, nhưng đặc tính và ưu điểm sẽ tăng mạnh, thậm chí là siêu việt trước đây.

Quan trọng nhất là, Triệu Phong không cần phải phối hợp với một kiện vũ khí viễn trình hoàn toàn lạ lẫm khác.

Sau đó, Triệu Phong và Thiết Càn đại sư bắt đầu phân tích tài liệu và các loại phí tổn.

Ngoại trừ các loại tài liệu cao cấp như Ngũ Hành Duệ Tinh và Ngũ

Hành Nguyên Tinh ra, Triệu Phong còn phải hao tổn mấy trăm vạn nguyên tinh thạch cho các tài liệu khác, như vậy mới có thể chế tạo ra La Hầu cung càng hoàn mỹ hơn

- Ha ha, bây giờ vốn liếng của ngươi quả là hùng hậu, giá trị hao tổn để chế tạo đã vượt qua Thần binh Linh cấp Trung phẩm

Thiết Càn đại sư rất hài lòng đối với tài liệu luyện khí, những tài liệu này đã đạt đến mức độ hoàn mỹ nhất, mặc dù có chút xa xỉ.

Nhiệm vụ luyện khí, Triệu Phong giao cho Thiết Càn đại sư.

Thời gian của hắn rất gấp, phải đến Tổng đà Thiết Huyết Giáo, tham gia tranh đoạt danh ngạch Thánh Vực Chân Long Hội.

- Yên tâm đi, nữa tháng sau, bảo đảm ngươi sẽ có một kiện cung khí viễn trình hoàn mỹ.

Thiết Càn đại sư lập tức cam đoan.

Triệu Phong yên tâm rời đi, khống chế Tam Hoa Bảo Liên, cùng Điệp Diệp phóng thẳng tới Vương Đô.

Với tu vi của Triệu Phong hiện nay, Chân Linh khí tinh thuần thâm hậu, năng lực phi hành của Tam Hoa Bảo Liên thậm chí có thể so với Chân Huyền cấp.

Không đến mười ngày.

Triệu Phong đã quay trở về Tổng đà Thiết Huyết Giáo.

Địa điểm của Tổng đà cách Vương Đô không xa.

Vừa về Tổng đà, Triệu Phong lập tức được Phó giáo chủ triệu kiến.

Không chỉ một mình hắn, mà còn có cả Điệp Diệp.

Đại điện Thiết Huyết Giáo...

Lúc Triệu Phong và Điệp Diệp cùng tiến vào, liền nhìn thấy không ít cao tầng của Thiết Huyết Giáo, bao gôm Hộ pháp, trưởng lão và Đà chủ.

Ngoài ra, còn có một nam một nữ đứng trong đại điện, vẻ mặt rất cung kính.

- Triệu Đà chủ đến!

Triệu Phong tiến vào đại điện, một tiếng hô lớn vang vọng khắp đại điện.

Cấp Đà chủ đã là nhân vật cao tầng, tọa trấn một phương trong Thiết Huyết Giáo rồi, phần lớn đều là cường giả Chân Huyền cấp.

Cho nên, lúc Triệu Phong tiến vào, rất nhanh được sắp xếp chỗ ngồi.

Mấy vị Đà chủ, trưởng lão gần đó còn chủ động chào hỏi với Triệu Phong.

Thân là vị Đà chủ trẻ tuổi nhất Thiết Huyết Giáo, Triệu Phong liền khiến mọi người chú ý.

Cùng lúc đó...

Một nam một nữ đứng trong đại điện, lúc ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong, có chút hâm mộ và ghen ghét, còn có vài phần không phục.

Điệp Diệp cũng đứng cùng với một nam một nữ này.

Triệu Phong đại khái đoán được có chuyện gì,

- Khương Tam Phong, Đồng Tuyết, Điệp Diệp, ba người này đều là thiên tài tinh anh được bồi dưỡng ra từ trong các phân đà của Thiết Huyết Giáo. Trong đó, Khương Tam Phong chính là một trong Thập đại tân tinh thế hệ trẻ của đại quốc.

Rất nhanh, có người đã giới thiệu với Triệu Phong.

Khương Tam Phong mặc huyền kim chiến bào, 23 tuổi, nhiệt huyết hăng hái, trong mắt phát ra thân quang như hai luồng liệt quang, khiến người khác có cảm giác nóng rực.

Người này, tu vi đạt tới Chân Nhân cấp đại thành, chính là đệ nhất thiên tài thế hệ trẻ của Thiết Huyết Giáo.

Đổng Tuyết là một thiếu nữ yêu kiều duyên dáng, nước da trắng như tuyết, chừng hai mươi tuổi, tu vi Chân Nhân cấp tiểu thành, nếu như đặt ở dịa vực Hoành Vân thì đây quả là chuyện khó có thể tưởng tượng nổi.

Cuối cùng là Điệp Diệp, người Triệu Phong tương đối quen thuộc.

- Chậc chậc, lần này Khương Tam Phong xuất quan, khí tức công pháp dường như có bước tăng trưởng mạnh. “Liệt Dương Phân Hỏa Kinh” của hắn, e rằng đã tu luyện tới tầng thứ sáu rồi. Bổn giáo chỉ có một vị cao nhân Chân Huyền cấp khác là đạt tới cảnh giới hỏa hầu này mà thôi.

- Mười năm trước Khương Tam Phong đã tham gia Chân Long hội,

tiến vào 300 hạng đầu, không thể xếp vào hàng ngũ thiên tài Chân Long. Hiện nay, công pháp và tu vi của hắn đều tinh tiến, hắn tiến vào 100 hạng đầu cũng không phải là không có hi vọng

Cao tầng trong đại điện Thiết Huyết Giáo đều lên nghị luận.

Lúc này, Thiết Huyết Giáo mở miệng nói:

- Lần này, Thiết Huyết Giáo ta sẽ phái Triệu Đà chủ, Khương Tam Phong, Điệp Diệp, Đông Tuyết đi tranh đoạt danh ngạch Chân Long hội, chư vị có ý kiến gì không?

Cao tầng ở đây nghe vậy, cơ bản đều gật đầu, không ai phản đối

Bốn thiên tài trẻ tuổi này, quả thật là thiên tài mạnh nhất Thiết Huyết Giáo, những người trẻ tuổi khác, tu vi còn chưa đạt tới Chân Linh cảnh

Đặc biệt là Khương Tam Phong và Triệu Phong còn là những người nổi tiếng trong thế hệ trẻ.

- Tranh đoạt danh ngạch sẽ xác định người được lựa chọn. Nhưng Thiết Huyết Giáo ta, mỗi lần đều có một “danh ngạch dự tuyển”.

Nữ trưởng lão chấp pháp tóc trắng mỉm cười, lên tiếng.

Cái gọi là danh ngạch dự tuyển, chính là trước hết chọn lựa người tham gia Chân Long hội, không cần thông qua tỷ thí phức tạp.

Phải biết rằng toàn bộ Thiên Bồng đại quốc này, chỉ có mười danh ngạch mà thôi.

Mà dưới tám đại siêu cấp thế lực, còn có rất nhiều thế lực lớn nhỏ,

nhân khẩu ít nhất gấp trăm lần Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Phần lớn thế lực, vô số thiên tài đều sẽ trồ hết tài năng ra cạnh tranh mười danh ngạch này, như vậy sẽ kịch liệt đến mức nào?

Cho nên, mười danh ngạch của Đại quốc, cần phải trải qua nhiều đợt tỷ thí để sàng chọn.

Không chỉ Thiên Bồng đại quốc như vậy, ngay cả Đại quốc, cường quốc, thậm chí Thập đại Tông phái cổ xưa, các thiên tài tinh anh đều phải tranh đoạt thập phần kịch liệt.

Cùng một thời gian, hoặc trước hoặc sau.

Khắp nơi trên đại lục, đều tranh dành những danh ngạch hữu hạn này.

Để đảm bảo mục đích công bằng phần lớn thế lực đều sẽ áp dụng liên tục tỷ thí vòng tròn.

Mà “danh ngạch dự tuyển” thì không cần phải tham gia liên tục tỷ thí vòng tròn để sàng chọn, trực tiếp trở thành người có danh ngạch tham gia Chân Long hội

Chỉ cần chờ chọn ra những thiên tài có phân lượng, danh ngạch dự tuyển mới ra tay, tiếp nhận khiêu chiến.

Vấn đề hiện tại là, Thiết Huyết Giáo sẽ giao “danh ngạch dự tuyển” này cho ai?

Danh ngạch dự tuyển là thực lực, biểu tượng cho vinh quang đại biểu một loại “công nhận”. Đại đa số người đều tán thành người có thực lực mới đủ tư cách tham gia Chân Long hội.

- Phó giáo chủ, trước kia, Thập đại tân tinh của Đại quốc đều là người nhận được danh ngạch dự tuyển.

Một vị trưởng lão nhắc nhở.

Thập đại tân tinh, tự lịch sâu dày, quá nữa đã từng tham gia Chân Long hội, ví dụ như Khương T am Phong chẳng hạn.

Đương nhiên, cũng có một số nhân vật mới nổi đánh bại Thập đại tân tinh, thay thế vị trí của hắn.

- Thiết Huyết Giáo ta dùng thực lực, địa vị vi tôn, lúc trước Triệu Phong đã chiến thắng Thiên Vân Chi, qua đó có thể thấy được thực lực thật sự của hắn như thế nào. Đồng thời, hắn còn là Đà chủ trẻ tuổi nhất trong Thiết Huyết Giáo, xưng bá vùng Thiên Thủy, uy vọng và địa vị của hắn, không thể hoài nghi...

Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo mở miệng nói.

Một vài cao tầng nghe vậy, đều đồng loạt gật đầu.

Bất luận là thực lực, địa vị, thậm chí là thủ đoạn, Triệu Phong đều là tinh anh nhất đẳng

Quan trọng hơn là hắn vẫn còn trẻ tuổi, tiềm lực tương lai vô hạn.

Thế nhưng vẫn có một bộ phận cao tầng không chấp nhận cách giải thích này.

- Triệu Phong chiến thắng Thiên Vân Chi, bởi vì lúc ấy song phương giao chiến, có rất nhiều nhân tố ảnh hưởng. Có thể xưng bá một vùng Thiên Thủy, đó cũng là nhờ có những cường giả như Huyết

Sát, Trần Mộng Chẩm và Điệp Diệp trợ giúp.

- Thành tựu do vận khí nhất thời, không thể kết luận trước được. Khương Tam Phong đã vững vàng đứng trong Thập đại tân tinh của Đại quốc nhiều năm, còn từng tham gia Chân Long hội, kinh nghiệm phong phú hơn hẳn.

Cao tầng Thiết Huyết Giáo đều thấp giọng nghị luận, trưng cầu ý kiến...

Triệu Phong và Khương Tam Phong, bên nào cũng có người ủng hộ.

Chính bởi vì vậy, quyền quyết định khẳng định nắm trong tay Phó giáo chủ.

Thế nhưng, nam tử tóc đỏ máu Thiết Ma cũng không lập tức mở miệng.

Khương Tam Phong đứng yên tại trung tâm đại điện, lúc này ngạo khí lăng vận, trong lòng có chút không cam lòng.

Hắn hít sâu một hơi, ánh mắt sắc bén nhìn về phía Triệu Phong, lóe lên một tia dữ tợn kinh người.

Nói thật, vị Đà chủ trẻ tuổi nhất Thiết Huyết Giáo này mang đến cho hắn áp lực không nhỏ.

Đủ loại thành tựu và sự tích của đối phương, đúc thành uy danh rất lớn, thậm chí còn nổi danh Đại quốc, thân phận trong Thiết Huyết Giáo cũng rất cao.

Hơn nữa, Triệu Phong còn được Phó giáo chủ coi trọng

- Không bằng vậy đi, để đạt được mục đích công bằng hãy để Khương Tam Phong và Triệu Đà chủ luận bàn một hồi.

Nữ trưởng lão chấp pháp tóc trắng cười nhạt một tiếng.

Nàng hiển nhiên hiểu ý của Phó giáo chủ.

Nếu như Thiết Ma muốn quyết định, vậy thì hoàn toàn có thể giải quyết dứt khoát tình huống này.

Thế nhưng hắn lại không mở miệng, từ đó có thể nhìn ra được dụng ý của hắn.

- Triệu Đà chủ, ngươi nghĩ thế nào?

Khóe miệng nam tử tóc đỏ máu Thiết ma khẽ nhếch lên một nụ cười, hắn cũng đang muốn mượn cơ hội này để kiến thức thực lực của Triệu Phong tiến bộ như thế nào.

- Được.

Triệu Phong gật đầu, từ chỗ ngồi của Đà chủ chậm rãi đứng dậy.

Hắn dĩ nhiên muốn trực tiếp trở thành “danh ngạch dự tuyển”. Không muốn tham gia tầng tầng tỷ thí phức tạp đó.

Cao tầng Thiết Huyết Giáo, tất cả ánh mắt đều hướng về phía đó với vẻ chờ mong.

Ầm...

Trung ương đại điện Thiết Huyết Giáo, chợt xuất hiện một sân khấu thi đấu rộng chừng trăm trượng xung quanh được một tầng ánh sáng

màu xanh đậm vây quanh bảo vệ.

Vụt vụt...

Triệu Phong và Khương Tam Phong nhảy vào sân thi đấu.

- Ừm?

Thân thể Triệu Phong trầm xuống liền phát hiện sân thi đấu này có trọng lực gấp mười lần, tất cả động tác của mình đều trở nên chậm chạp, phải cố hết sức. Nếu như đổi lại là một tên Thoát Phàm Cảnh yếu ót, nếu tiến vào hoàn cảnh như vậy, e rằng sẽ lập tức thổ huyết.

Chương 327: Huyết mạch mạnh nhất đại quốc

Thân ở trên đài thi đấu, Triệu Phong lúc này mới phát hiện nó là kết tinh ẩn chứa trí tuệ, kỹ nghệ trận pháp cơ quan trong đó, đạt tới trình độ vượt qua nhận thức của bản thân.

Loại trận pháp trọng lực này vốn rất cao thâm hiếm gặp, liên quan tới quy tắc từ trường của thiên địa.

Dưới tình huống trọng lực gấp mười lần, mạnh như Chân Linh cảnh, thì phát huy uy lực của các loại chiêu thức cũng cảm thấy bó tay bó chân

Có thể nói, tốc độ và lực lượng thời kỳ đỉnh phong của ngươi ở nơi này chỉ phát huy được một phần mười.

- Đại danh của Triệu Đà chủ, thuộc hạ sớm đã nghe qua, hôm nay cả gan, ở trước mặt các vị đại nhân của Thiết Huyết Giáo, hướng Đà chủ lãnh giáo đôi chút.

Khương Tam Phong tuy có ngạo khí, nhưng Giáo có Giáo quy, vẫn phải giữ cấp bậc lễ nghĩa, mặc dù trong lòng hắn cũng không phục lắm.

- Ngươi cứ tùy tiện phát huy đi!

Triệu Phong khẽ gật đầu, bộ dạng có chút tùy ý.

Trong lòng Khương Tam Phong cười lạnh, tiểu tử chưa đủ lông đủ

cánh, quả thật tự xem mình là đại nhân vật, ngữ khí nói chuyện giống như đang nói với vãn bối vậy.

Hắn cung kính lễ nghĩa cấp bậc với Triệu Phong, cũng chỉ là ngôn từ bên ngoài mà thôi.

Tranh đoạt danh ngạch dự tuyển, hắn nhất định phải có.

- Đắc tội!

Toàn thân Khương Tam Phong nổi lên một tầng ánh sáng Liệt Dương xích kim rực rỡ.

Một thân huyền kim chiến bào của hắn lấp lánh vàng rực, khí thế như cầu vống, chiêu thức chưa phát ra mà một luồng uy năng Chân Linh nóng rực đã ngưng kết khắp toàn bộ đài thi đấu.

Liệt Hỏa Phần Tâm Chưởng!

Khương Tam Phong bổ ra một chưởng, tầng tầng lớp lớp Liệt Diễm Chân Linh khí, không khí dao động, với một phương thức chấn động kỳ dị, ép về phía Triệu Phong.

Ầm ầm...

Toàn bộ đài thi đấu khẽ rung động, còn may nơi này là đài thi đấu ở hạch tâm đại điện Thiết Huyết Giáo, nếu như đổi lại là khu vực bình thường, vậy thì e rằng một tòa núi nhỏ cũng bị san băng.

Triệu Phong chỉ cảm thấy hư không bốn phía đều tràn ngập một luồng khí tức nóng rực, có cảm giác nóng hôi.

Đặc biệt là chưởng lực của Khương Tạm Phong, tầng tầng lớp lớp

chạn động, hóa thành một đạo lực lượng Liệt Dương vô hình, chấn vào tạng phủ chỗ hiểm của đối thủ.

Đối thủ Chân Nhân cấp, nếu không hiểu rõ nội tình, chỉ vừa giao phong, nhất định sẽ bị Khương Tam Phong chấn vỡ tạng phủ, lập tức từ vong, nhẹ thì bị độc hỏa Liệt Dương xâm nhập thể nội.

- Tiểu tử Khương Tam Phong này tiến bộ không nhỏ, không ngờ Liệt Dương Phần Hỏa Kinh có hỏa hầu cao như thế, e rằng Chân Nhân Cấp cũng không tiếp được mấy chiêu của hắn.

- Qua vài năm nữa, đợi hắn tấn chức Chân Nhân cấp đỉnh phong, hẳn có thể đàm nhiệm một phương Đà chủ.

Cao tầng Thiết Huyết Giáo, không ít người thực sự thưởng thức thiên tài tiềm lực như Khương Tam Phong.

Vụt...

Trọng lòng bàn tay của Triệu Phong bao trùm một luồng điện văn màu xanh, cách không vỗ ra, tầng tầng điện xích và điện lưu như mạng nhện ập thăng về phía trước.

Phành...

Hai luồng lực lượng va chạm vào nhau, điện lôi liệt hỏa đan vào, sinh ra sóng xung kích càng cường đại hơn, đủ để lập tức bóp chết tôn tại dưới Chân Linh cảnh.

Bốn phía đài thi đấu lập tức nổi lên một trận gợn sóng thâm thúy như hải dương, trực tiếp hấp thu lực đạo công kích của hai bên. Không hề sứt mẽ chút nào.

- Thủy trận pháp vận dụng thật cao minh, có khả năng hấp thu lực lượng rất mạnh.

Ánh mặt của Triệu Phong quét qua trận pháp của đài thi đấu, thứ này cũng giống Minh Thủy Truyền Thừa của Bắc Mặc, thế nhưng áo nghĩa vận dụng lại càng huyền diệu hơn.

Vòng giao phong thứ nhất, Triệu Phong xảo diệu lách người, tránh thoát được “Liệt Hỏa Phần Tâm Chưởng” của Khương Tam Phong hóa giải nguy cơ khiến tạng phủ của mình bị chất động.

- Chẳng lẽ là vận khí?

Hai con ngươi Khương Tam Phong chớp động có chút khó tia

Liệt Hỏa Phần Tâm Chưởng của hắn, thông qua chưởng lực Liệt Dương đặc thù, tầng tầng chấn động chồng lên nhau, càng khiến cho ám lực Liệt Dương trở nên vô hình mở mịt, chấn nhập vào tạng phủ chỗ hiểm của đối phương giống như cách sơn đả ngưu, khó lòng mà phòng bị được.

Động tác thoạt nhìn như lơ đãng của Triệu Phong lại giúp hắn tránh né được sát chiêu trí mạng

Ngược lại, Khương Tam Phong lại bị một tia lực lượng điện lôi ảnh hưởng, thân thể có chút tê dại.

Lúc này, Triệu Phong cũng không thèm quan tâm tới hắn, động tác giống như đang quan sát trận pháp của đài thi đấu, càng khiến cho Khương Tam Phong giận tím mặt.

Không ngờ Triệu Phong còn hứng thú với đài thi đấu hơn cả đối thủ của hắn.

Liệt Dương Phần Thiên!

Khương Tam Phong quát lớn một tiếng, tiếp đó đánh ra một chưởng, vô số tia sáng liệt diễm gào thét lao đi trong hư không, toàn bộ khoảng không của đài thi đấu đã bị liệt diễm nhuốm hồng

Hơi nước trong không khí, bị bốc hơi trong nháy mắt.

Một chưởng này mang theo nhiệt độ cực cao, thuần túy là liệt diễm bộc phát, cuồng bạo tàn sát, muốn tránh cũng không tránh được.

- Liệt Dương Phần Thiên, công kích phạm vi lớn, uy lực càng mạnh hơn, xem ngươi làm thế nào chạy trốn?

Khương Tam Phong bổ ra một chưởng, lửa giận vô tận bùng phát.

Vụt!

Điện mang dưới chân Triệu Phong lóe lên, quanh người chập chờn một tầng điện quang thân hình giống như quỷ mị, chui vào trong ngọn lửa liệt diễm đầy trời.

Không đúng!

Chính xác là hắn đang xuyên qua kẽ hở của ngọn lửa liệt diễm.

Vụt vụt vụt!

Khoảnh khắc này, thân ảnh điện quang quỷ mị này phảng phất như con cá, xuyên qua tầng san hô dày đặc dưới biển sâu.

Bên ngoài đài thi đấu, một ít cao tầng của Thiết Huyết Giáo đều trợn

mắt thật lớn.

Trong ngọn lửa liệt diễm đầy trời, thiếu niên kia đạp trên điện quang tùy ý xuyên qua kẽ hở của hỏa diễm, chỉ tiêu hao một ít lực lượng đã tránh được cóng kích cuồng bạo của Khương Tam Phong

- Dưới tình huống trọng lực gấp 10 lần mà còn có thể phát huy được tốc độ như thế. Thân pháp thật linh hoạt.

- Đem Điện Chi Áo Nghĩa dung nhập vào tốc độ thân pháp, không đúng còn có một loại ý cảnh phiêu dật quỷ mị, tới lui vô tung nữa.

Cao tầng Thiết Huyết Giáo đều là những người kiến thức rộng rãi, vừa nhìn liền nhận ra.

Cục diện giờ phút này.

Triệu Phong ít nhất chiếm cứ ưu thế tuyệt đối tại phương diện tốc độ thân pháp.

- Làm sao có thể, toàn bộ quỹ tích công kích và đánh lén của ta đều bị hắn nhẹ nhàng ánh thoát.

Khương Tam Phong rốt cuộc cũng động dung thần sắc trở nên trịnh trọng

Liệt Dương Phần Tâm Chưởng của hắn có nhiệt độ cực cao, nhưng cũng tiêu hao rất lớn.

Cứ tiếp tục tình huống thế này, cho dù Triệu Phong không chủ động công kích thì cũng đủ khiến hắn hao tổn chết rồi.

Liệt Dương Xuyên Tâm Mâu!

Khương Tam Phong hít sâu một hơi. Trong lòng bàn tay hội tụ một đoàn Liệt Dương viêm lực tạo thành “Diễm mâu”. Tiếng rít chói tai vang lên, kéo theo một một đạo viêm hỏa trùng thiên, đâm thẳng về phía ngực Triệu Phong.

Tốc độ của Liệt Dương Xuyên Tâm Mâu cực nhanh, tốc độ bộc phát trong nháy mắt, so với vũ khí viễn trình còn nhanh hơn.

Triệu Phong cảm giác được một được một tia nguy cơ nhàn nhạt, ở vị trí trái tim đột nhiên cảm thấy nóng bỏng.

Điện Chi Nhận!

Một tay Triệu Phong vẽ ra, tạo thành một thanh điện nhận hơn nửa trượng, vừa vung tay chém xuống, liền tách đoạn “Diễm mâu” với thanh thế kinh người kia thành hai đoạn.

- Không ngờ công kích, tốc độ, khả năng phản ứng của tiểu tử này lại mạnh như vậy.

Khương Tam Phong cảm thấy áp lực sâu sắc, trên trán ứa ra mồ hôi hột.

Công pháp mà hắn tu luyện, hòa hợp với hỏa nguyên khí, sở trường công kích.

Mà đối thủ thì lại tùy ý để hắn công kích, còn mình thì lại không làm gì được, điều này, đối với người công kích mà nói thì ủy khuất và vô lực cỡ nào?

Vụt...

Thân ảnh Triệu Phong đột nhiên chia ra làm ba.

Ba quỷ ảnh điện mị giống nhau như đúc, chia thành ba phương hướng, đồng thời đánh về phía Khương Tam Phong.

Tốc độ quá nhanh! Đài thi đấu có phạm vi trăm trượng, nhưng ba đạo quỷ ảnh điện mị lại vây kín Khương Tam Phong trong khoảnh khắc, sau đó phát động công kích.

- Ba đạo này đều giống nhau.

Trong lòng Khương Tam Phong lạnh lẽo, trong thời gian ngắn cũng không phân biệt được thật giả.

Liệt Dương Hoàn Ba Bạo!

Chân Linh khí toàn thận Khương Tam Phong rung động, bộc phát ra từng đoản quang sóng liệt diễm, mạnh mẽ đến mức đủ để phá hủy một tòa cung điện thành tro bụi

- Khương Tam Phong không phải là đối thủ của hắn, không ngờ từ đầu đến cuối đều bị áp chế, rơi vào bị động.

Nữ trưởng lão chấp pháp tóc trắng, lắc đầu than nhẹ một tiếng.

- Triệu Phong không phí bao nhiêu khí lực, lại có thể bức bách Khương Tam Phong tiêu hao một lượng lớn Chân Linh khí, liên tục phát động tuyệt kỹ có tính phạm vi.

Một Hộ pháp mặc cỗ bào, nhàn nhạt gật đầu.

Phành phành phành...

Ba đạo quỷ ảnh điện mị lập tức bộc phát công kích, liệt diễm quang sóng liền bị nghiền nát ầm ầm.

Phành...

Khóe miệng Khương Tam Phong tràn ra một vết máu, mắt thấy hai đạo thân ảnh điện mị trong đó biến mất, sợ hãi thốt lên:

- Ba hư ảnh này, đều công kích!

Thì ra.

Triệu Phong sử dụng bí thuật trong Âm Ảnh Phi Phong Âm Ảnh phân thân.

Lúc tu vi đạt tới cảnh giới nhất định, áo choàng hình thành Âm Ảnh Phi Phong, không chỉ mẻ hoặc địch nhân mà còn có thể công kích.

Lần này Triệu Phong chỉ thử nghiệm trước một chút mà thôi.

- Trong tay Triệu Phong có không ít bảo vật cường đại, đáng tiếc là Khương Tam Phong vẫn không thể thăm dò được hư thật huyết mạch đồng tử của hắn.

Thiết Ma có chút tiếc nuối.

Thứ mà hắn thực sự cảm thấy hứng thú chính là huyết mạch đồng tử của Triệu Phong.

Điện Chi Lôi Trảo!

Thân Triệu Phong ở giữa không trung, từ trên cao nhìn xuống, một trảo chém ra, chỉ thấy một bàn tay lôi điện cao vài trượng đùng đùng

nỏ vang hồ quang điện tán loạn như sét đánh.

Không tốt!

Thân hình Khương Tam Phong vừa mới đứng vững liền cảm thấy một luồng khí tức điện lôi bá đạo hủy diệt tràn đến, khí huyết chân lực toàn thân truyền đến một loại cảm giác run rẩy tê dại.

Lực lượng Điện Chi Lôi Trảo này, không chỉ uy lực khủng bố, còn có thể vây khốn, khóa chặt, rất huyền diệu.

Khương Tam Phong căn bản không cách nào trốn tránh, chỉ miễn cưỡng đánh ra một chưởng nghênh tiếp, Điện Chi Lôi Trảo cường thế tấn công, giống như cú mèo bắt chuột vậy.

Phành...

Khương Tam Phong bị uy lực kinh người của một trảo kia, trực tiếp đánh gục, đỉnh đầu rối tung cháy đen.

Càng kỳ diệu hơn chính là, sau khi Điện Chi Lôi Trảo đánh ngã hắn, cũng không bộc phát, mà lập tức tán loạn

Hít...

Một vài cao tầng Thiết Huyết Giáo ở đây đều thở phào một hơi.

Một trảo vừa rồi, nếu như để mặc nó bộc phát, như vậy thì Khương Tam Phong sẽ trả một cái giá cực kỳ lớn.

Cũng may là Điện Chi Lôi Trảo của Triệu Phong thu phát tự nhiên

- Đa tạ.

Triệu Phong nhìn Khương Tam Phong tê dại ngã dưới đất, cười nhạt một tiếng, nhẹ nhàng rời đi.

- Đà chủ đại nhân thực lực cao cường, thuộc hạ tự thẹn không bằng

Khương T am Phong miễn cưỡng đứng dậy, trên mặt tràn đầy xấu hổ.

Lục này, hắn cuối cùng đã rõ, tại sao thiếu niên này lại có thể trước mặt mọi người cưỡng chế Cầm Vương Phi, đánh bại Thiên Vân Chi, đảm nhiệm chức vị Đà chủ, quét ngang một ràng Thiên Thủy, đó là bởi vì đối phương có thực lực và thủ đoạn kinh người.

Khiến cho hắn im lặng chính là, thiếu niên này ít nhất phải nhỏ hơn hắn mười mấy tuổi.

Thánh Vực Chân Long Hội có hạn chế với độ tuổi, không thể cao quá năm mươi, cho nên Khương Tam Phong hai ba mươi tuổi cũng có thể tham gia Chân Long hội.

- Đặc sắc!

Thiết Ma vỗ tay tán thưởng, mặc dù không được kiến thức huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, thế nhưng một chiêu cuối cũng là “Điện Chi Lôi Trảo” rất có hàm súc, dưới Chân Huyền cấp, e rằng rất ít người có thể chống đỡ.

- Triệu Phong này mới mười sáu mười bảy tuổi, nhưng lại có thực lực và địa vị như vậy, tiềm lực tương lai quả thật không thể hạn lượng.

- Lần này hắn tham gia Chân Long hội, có lẽ sẽ có cơ hội tiến vào

100 hạng đầu, lọt vào hàng ngũ thiên tài đỉnh phong của đại lục.

Cao tầng Thiết Huyết Giáo đều sợ hãi thán phục, nghị luận với nhau, nhưng không hề dị nghị gì.

Triệu Phong dốc sức phục chúng, đoạt được danh ngạch dự tuyển.

Rất nhiều người đều cảm thấy kinh hỉ, kể cả Đồng Tuyết, người cũng tham gia cạnh tranh danh ngạch Chân Long hội.

Chỉ có Điệp Diệp là không hề kinh ngạc, nàng vẫn luôn ở bên cạnh thủ hộ Triệu Phong, sớm đã biết rõ thực lực chân chính của Đà chủ, hôm nay e rằng chỉ mới hiên lộ một góc của tòa băng sơn mà thôi.

Sau khi danh ngạch dự tuyển được xác định, ba người Triệu Phong, Điệp Diệp, Đồng Tuyết đều cùng rời đi, chuẩn bị để mấy ngày sau xuất phát, tiến về Vương Đô.

- Triệu Đà chủ, thực lực của ngài khiến cho ta kính phục, khó trách ngay cả Thiên Vân Chi cũng thua trong tay ngài. Phóng mắt khắp Thiên Bồng đại quốc hiện nay, e rằng chỉ có “Kim Thái Tử” mới là kinh địch của ngươi mà thôi.

Khương Tam Phong trịnh trọng nói.

- Kim Thái Tứ? Hắn rất mạnh sao?

Triệu Phong lộ ra một tia hứng thú.

- Kim Thái Tử này tu vi đa. Tới Chân Nhân Cấp đỉnh phong, là đệ nhất tân tinh của Đại quốc, trong giới Chân Long hội hắn đã tiến vào 100 hạng đầu. Huyết mạch của hắn được xưng là mạnh nhất Đại quốc!

Chương 328: Băng hồn chi cầu

Kim Thái Tử, chính là Thái tử Hoàng thất Thiên Bồng, có được huyết mạch cực mạnh của Hoàng thất, huyết mạch cường đại của hắn là có một không hai trong thể hệ trẻ của Đại quốc.

Đồng thời, hắn một thân tu vi Châu Nhân cấp đỉnh phong, xếp hạng nhất trong hàng ngũ tân tinh của Đại quốc.

- Tu vi cao nhất trong thế hệ trẻ, huyết mạch nhất khiến “Kim Thái Tử” trở thành thiên tài tân tinh của Đại quốc, ngạo thị vô địch.

Lúc Khương Tam Phong đề cập tới Kim Thái Tử, vẻ mặt hết sức ngưng trọng, trong mắt lộ vẻ kiêng kỵ sâu sắc.

Trên thực tế, trong lòng hắn cũng có cách nghĩ khác, Triệu Phong tuy mạnh, nhưng so với Kim Thái Tử thì vẫn có sự chênh lệch nhất định

Chẳng qua, Triệu Phong thân là Đà chủ, địa vị tương đối cao, hắn cũng không nhìn thấu hư thật của đối phương cho nên cũng không thể sớm có kết luận được.

Triệu Phong khẽ gật đầu, âm thầm lưu ý.

Trước khi xuất phát, Triệu Phong ở lại Tổng đà Thiết Huyết Giáo vài ngày, sau đó lại theo đám người Phó giáo chủ cùng đến Vương Đô.

Lúc trời tối...

Phó giáo chủ cho gọi một mình Triệu Phong đến.

Trong đại điện yên tĩnh, chỉ có hai người Thiết Ma và Triệu Phong

- Triệu Phong, tiến bộ và thành tựu của ngươi, nắm ngoài dự liệu của bổn tọa. Lần Thánh Vực Chân Long Hội này, đổi với ngươi mà nói, chính là một lần đại kỳ ngộ, với thực lực của ngươi, chỉ cần vận khí không quá tệ, có lẽ có thể tiến vào 100 hạng đầu.

Thiết Ma cười nhạt nói.

- 100 hạng đầu?

Triệu Phong hơi sững sờ, đây cũng không phải là thứ hạng trong lý tưởng của mình Nhưng hắn biết, 100 hạng đầu chính là một đường ranh giới. Thánh Vực Chân Long Hội, chỉ cần tiến vào 100 hạng đầu là có thể trở thành Chân Long thiên tài dẫn dắt số mệnh đại lục.

Nếu như Chân Long thiên tài có đủ vận khí, kết nối với Truyền Thừa ở "Ngoại Vực", Chân Long thiên tài mới có tư cách bước vào.

- Triệu Phong à, không phải ta đả kích ngươi, nhưng Chân Long hội là nơi hội tụ thiện chi kiêu tử khắp toàn đại lục, như "Vũ Thiên Hạo" ở Trung đại lục, tu vi cao tới Chân Huyền cập đỉnh phong, thậm chí từng phát ra khiêu chiến với Chân Chủ cấp, chỉ thiếu chút nữa là bất phân thắng bại. "Đạm Thai Lan Nguyệt" của Đông đại lục, thế gia Tuần Thú Sư, thuần hóa ký kết khế ước với ba con linh sủng Chân Huyền cấp, trong đó có một con "Độc Giác Địa Long Thú", chiến lực tiếp cận Chân Chủ cấp... Lần Thánh Vực Chân Long Hội này, quả thật là thiên tài thịnh thế, siêu việt những thời đại trước.

Thiết Ma dường như nhìn ra sự bất mãn của Triệu Phong đối với

thành tích 100 hạng đầu, có lẽ đối phương rất tự tin.

- Tu vi Chân Huyền cấp đỉnh phong? Khiêu chiến Chân Chủ cấp cảnh?

Triệu Phong không khỏi líu lưỡi, bản thân ở trong thời đại này, không biết là may mắn hay bất hạnh, không ngờ lại gặp phải nhiều thiên tài biến thái như vậy.

Thánh Vực Chân Long Hội trước kia, số lượng Chán Huyền cấp rất ít, thỉnh thoảng xuất hiện vài người Chân Huyền cấp tiểu thành.

Mà thời đại này, thiên tài rực rỡ chói mắt quá nhiều, chạm trán lẫn nhau, có người sẽ bị chôn vùi, hoặc có người sẽ phát ra hào quang huy hoàng chấn thế.

- Đương nhiên, mọi thứ có lợi thì sẽ có hại, thiên tài càng nhiều thì Chân Long vận khí lại càng mạnh. Theo tin tức mà các lưu phái bói toán truyền đến, cơ hội Thiên Cơ truyền thừa nổi với đại lục lần này, lớn hơn trước kia rất nhiều.

Thiết Ma cảm khái nói.

Triệu Phong gật đầu đáp:

- Phó giáo chủ yên tâm, Chân Long hội làn này, ta sẽ dốc hết toàn bộ khả năng.

Được Thiết Ma chỉ giáo, hắn đã hiểu được vị trí của mình.

- Ngươi cũng không cần nản chí, tuổi của ngươi còn nhỏ, mà Thánh Vực Chân Long Hội giới hạn đến 50 tuổi, rất nhiều người dự thi, độ tuổi thậm chí gấp đôi ngươi, trong đó có không ít người đã từng tham

gia nhiều lần Chân Long Hội.

Thiết Ma gật đầu cười.

Theo hắn, Triệu Phong có thể ổn định ở vị trí 100 hạng đầu, bon chen vào 50 hạng đầu đã là thiên tài tuyệt hảo cực kỳ kinh diễm rồi.

Dù sao thì Triệu Phong vẫn còn nhỏ tuổi, tu vi so với những thiên tài đỉnh phong trên đại lục vẫn có sự chênh lệch rất lớn.

Lần Chân Long hội này, Triệu Phong quá nửa không thể nào tiến vào 20 hạng đầu, càng không có hi vọng đạt được hạng nhất, nhưng nếu lại qua mười năm nữa thì sẽ rất có khả năng

- Thiên tài càng nhiều, ngược lại là chuyện tốt, có thể thu hút Truyền Thừa càng mạnh hơn ở Ngoại Vực.

Trong lòng Triệu Phong thoáng bình tĩnh lại.

Đưa mắt nhìn thân ảnh Triệu Phọng rời đi, trên mặt Thiết Ma chợt lộ vẻ do dự, thần sắc đắn do trong giây lát, dường như muốn làm ra quyết định gì đó.

- Đợi chút.

Thiết Ma đột nhiên gọi hắn lại.

Triệu Phong nghi hoặc xoay người, hắn vừa rồi cũng nhìn ra, Phó giáo chủ dường như có điều gì muốn nói nhưng lại thôi.

- Đi theo ta.

Thiết Ma liếc nhìn Triệu Phong một cái thật sâu, quay đầu đi vào

trong đại điện.

Triệu Phong cũng không do dự, liền đi theo hắn.

Hắn cũng không biết rằng việc sắp xảy ra sẽ cài biến quỹ tích vận mệnh của hắn.

Qua mấy cái hành lang, hai người tiến vào trong một mật điện.

Gần mật điện này có một cao nhân Chân Huyền cấp và mấy tên Chân Nhân cấp đỉnh phong ẩn mình. Nếu không phải Triệu Phong có Thần Linh nhãn thì cũng khó mà phát giác ra được.

Mật điện hẻo lánh này, hiện ra một loạt bậc thang.

Đi xuống dưới bậc thang Triệu Phong đột nhiên cảm nhận được một luồng khí tức dày đặc.

Thần Linh nhãn của hắn truyền đến tiếng nhảy thình thịch dồn dập, dường như cảm ứng được cái gì đấy, sau đó lại trở nên yên tĩnh.

Bậc thang dẫn xuống một tẩm cung.

- Ngươi đến rồi sao? Còn dẫn theo một thiếu niên nữa.

Một âm thanh già nua suy yếu, từ tẩm cung dưới lòng đất truyền đến.

Thanh âm đó, thoạt nhìn suy yếu, nhưng lại trực tiếp vang lên trong tinh thần.

Tâm thần Triệu Phong đột nhiên co thắt, khí tức tinh thần của đối phương thâm hậu vô cùng, vượt qua tất cả cao nhân Chân Chủ cấp mà mình từng gặp.

Trong tẩm cung, có đặt một cái giường Từ Kim, trên giường là một vị lão già tóc đỏ mày rậm, làn da toàn thân khô héo, gần như không tiết lộ ra một tia khí tức.

- Hồng ca.

Thiết Ma tiến lên chào một tiếng, rất tùy ý.

Lão giả tóc đỏ mày rậm, đưa mắt nhìn về phía hướng đó, trong mắt có ý dò hỏi.

- Tại hạ Triệu Phong bái kiến tiền bối.

Triệu Phong vội vàng hành lễ.

Chẳng biết tại sao, lão giả đỏ mày rậm trước mắt khiến hắn có một loại cảm giác thâm thúy mênh mông vì vậy cũng không dám dùng Linh nhãn dò xét.

Cho dù là biển cả khô cạn thì vẫn rộng lớn hơn sông ngòi vô số lần.

- Hồng ca. Hắn chính là Đà chủ trẻ tuổi nhất bổn Giảo từ trước tới nay, quét ngang cả vùng Thiên Thủy, cưỡng chế Cầm Vương Phị, đoạt được danh ngạch dự tuyển Chân Long hội, hơn nữa còn hiệp trợ ta luyện chế thành Hắc Ám Quang Luân

Thiết Ma đề cập tới đủ loại sự tích của Triệu Phong, có chút tự đắc.

Dù sao thì Triệu Phong cũng là thiên tài do một tay hắn cất nhắc.

- Đà chủ trẻ tuổi như vậy, chỉ mới mười sáu mười bảy tuổi sao? Nếu không phải ánh mắt của ngươi gần đây nhìn người rất chuẩn, đổi lại

là bất cứ người nào khác, e rằng sẽ xem đây là một chuyện rất hoang đường.

Lão giả tóc đỏ mày rậm, nhân nhạt quét mắt nhìn Triệu Phong, dường như đã đại khái nhìn ra tuổi thọ của hắn.

Ổ!

Hắn cẩn thận xem xét bản thân, có chút giật mình.

Ngay trước, tại thành Hồng Hồ, Hồng Hồ Thành chủ Liễu Cửu Thiên cũng chỉ liếc mắt một cái đã nhìn ra huyết mạch đồng tử bất phàm của Triệu Phong

Lão giả tóc đỏ mày rậm này cũng có nhãn lực như vậy, thậm chí so với Hồng Hồ Thành chủ và Thiết Ma còn chính xác hơn.

- Rất kỳ lạ, huyết mạch đồng tử, tinh thần nguyên cường đại dị thường...

Ánh mắt lão giả tóc đỏ mày rậm nhấp nháy nhìn chằm chằm Triệu Phong, dường như nhìn thấy một khối mỹ ngọc tuyệt thế.

- Thực lực của Triệu Phong, dưới Chân Huyền cấp, cơ bản khó gặp được đối thủ, thế nhưng huyết mạch đồng tử của hắn vẫn không thể phát huy hết toàn bộ uy lực, nếu không thì Thánh Vực Chân Long Hội này sẽ có hi vọng tiến vào 50 hạng đầu, thậm chí là thành tích tốt hơn. Mong rằng Hồng ca có thể chỉ giáo cho hắn đôi chút.

Thiết Ma giải thích một phen.

- Ha ha, ngươi muốn ta chỉ giáo, hay là muốn ta xuất huyết đây?

Lão giả tóc đỏ mày rậm tức giận nói.

Chẳng qua, khi ánh mắt của ông ta nhìn chằm chằm Triệu Phong, bỗng nhiên có một luồng uy áp tinh thần vô hình mơ hồ chấn động khiến hư không rung chuyển, giống như thầm thấu thế giới vật chất, bao phủ lên người Triệu Phong

Thể xác và tinh thần Triệu Phong đồng thời chấn động, cảm thấy một luồng áp lực xưa nay chưa từng có.

Lão giả tóc đỏ mày rậm chỉ phóng ra một tia khí tức, nhưng dường như có thể nghiền nát cả một con voi.

Mắt trái của Triệu Phong hiện động một tia ánh sáng âm u màu lam nhạt kỳ dị.

Trong không gian mắt trái, hàn đàm bắt đầu khởi động một tầng băng sóng lạnh lẽo, bẻ mặt tinh thần liên nổi lên một tầng hàn ý kỳ dị.

- Ồ?

Lão giả tóc đỏ mày rậm có chút giật mình.

Lúc ông ta đang chăm chú nhìn, đột nhiên bị một luồng khí tức vô hình cực kỳ lạnh lẽo ăn mòn, ngay cả tâm thần cũng cảm thấy rét lạnh.

- Thánh Vực Chân Long Hội còn bao lâu nữa sẽ bắt đầu?

Lão giả tóc đỏ mày rậm hỏi.

- Bốn năm tháng nữa.

Thiết Ma đáp.

- Đáng tiếc, nếu ngươi tới sớm một hai năm, tình huống đã khác rồi. Đến lúc đó, dưới sự giúp đỡ của ngươi và ta, hắn nhất định có hy vọng lọt vào 10 hạng đầu.

Lão giả tóc đỏ mày rậm có chút tiếc hận mà nói.

- Hắn chỉ mới gia nhập Thiết Huyết Giáo mấy tháng, trước đây còn có đại ân giúp ta. Như vậy đi, xem như lâm trận mới mài gươm, ngộ tính của Triệu Phong có lẽ rất mạnh, nếu không thì cũng khó mà đạt được thành tựu như vậy khi tuổi còn rất trẻ.

Thiết Ma không khỏi liếc mắt

- Được rồi.

Lão giả tóc đỏ mày rậm có chút bất đắc dĩ thở dài.

Vụt...

Ông ta hơi trầm ngâm, một tay lật ngược, lòng bàn tay mở ra, xuất hiện một viên thủy tinh băng lam thần bí, phát ra ánh sáng lấp lánh.

Trong khoảnh khắc viên thủy tinh băng lam này xuất hiện, Triệu Phong cảm thấy toàn lạnh lẽo, thậm chí xâm nhập cả vào phương diện tinh thần, đồng thời Thần Linh nhãn cũng liên tục nhảy lên.

- Đây chính là “Băng Hồn Chi cầu” đến từ “Vực ngoại”, lại lịch thập phần thần bí. Bản thân khối cầu này có giá trị không cao, nhưng lại ẩn chứa một vài học thức truyền thừa của “Thượng cổ Hồn đạo”, chẳng qua là không được trọn vẹn lắm.

Lão giả tóc đỏ mày rậm có chút tiếc nuối, nói.

Thiết Ma cũng cảm thấy ngạc nhiên, lão giả tóc đỏ mày rậm không ngờ lại đem vật phẩm trân quý tới từ “Vực ngoại” này, giao cho Triệu Phong.

Triệu Phong ngạc nhiên, tâm thần bất định tiếp lấy “Băng Hồn Chi cầu”.

Từ phản ứng của Phó giáo chủ, không khó để nhìn ra sự trân quý của vật này.

Vụt!

Lão giả tóc đỏ mày rậm mặt không biểu tình, trong tay lại xuất hiện một bản tàn phiến thư tịch, trên đó viết mấy chữ.

- Minh Đồng Tàn Thiên!

Thiết Ma lại lần nữa thất sắc, nhìn về phía lão giả tóc đỏ mày rậm với ánh mắt không thể tin nổi.

- Thứ này... Tiền bối ngài...

Triệu Phong tiếp nhận lấy “Băng Hồn Chi cầu” và “Minh Đồng Tàn Thiên”, tâm thần có chút bất định.

Hắn và lão giả tóc đỏ mày rậm này, chẳng qua gặp nhau lần đầu, còn nhờ vào một tầng quan hệ là Phó giáo chủ.

Cái này gọi là vô công bất thụ lộc, vô duyên vô cớ, lại tiếp nhận ân huệ lớn như vậy của người khác, trong lòng hắn có chút không yên.

Thu hết toàn bộ thần sắc của Triệu Phong vào trong mắt, lão giả tóc đỏ mày rậm mỉm cười nói:

- Tất cả đều phải dựa vào vận mệnh của ngươi, nếu như ngươi muốn báo đáp cho lão hủ, vậy thì trong Thánh Vực Chân Long Hội cứ nhất chiến thành danh, tranh thủ tiến vào 20 hạng đầu là được. Nếu như trong truyền thừa của "Ngoại vực", ngươi có khả năng đạt được các loại vật phẩm kéo dài sinh mệnh như "Sinh Mệnh Tân Dịch", "Hóa Hủ Hồi Mệnh Đan", lão hũ sẽ cảm kích vô cùng.

- Vãn bối sẽ dốc toàn lực.

Thấy lão giả phất tay, Triệu Phong cúi đầu cáo lui.

Đưa mắt nhìn thân ảnh Triệu Phong rời đi, trong tẩm cung chỉ còn lại Thiết Ma và lão giã.

- Đại ca, huynh tặng "Băng Hồn Chi cấu" cho hắn sao? Chủ nhân trước kia của vật đó, hình như chính là Vương Giả Hư Thần cảnh? Còn "Minh Đồng Tàn Thiên", chính là đồng thuật cấm kỵ của đại lục trước kia, liệu hắn có thể thành công không?

Thiết Ma giật mình khó hiểu, hắn mang Triệu Phong đến đây là hi vọng Hồng đại ca có thể hỗ trợ, chỉ điểm Triệu Phong đôi chút, nhưng không ngờ ông ta lại "xuất máu" nhiều như vậy, ngay cả Thiết Ma cũng có chút cảm thấy không nỡ.

- Bản thân Băng Hồn Chi cầu có giá trị không lớn, chủ yếu là chứa một ít tinh nghĩa Hồn đạo không trọn vẹn, trước đây nó là vật tùy thân của cường giả Hư Thần cảnh Nhưng ta không phải là người theo Hồn đạo, vật đó đối với ta vô dụng, Quan trọng hơn là lúc Triệu Phong mở ra huyết mạch đồng tử, Băng Hồn Chi cầu lại sinh ra cảm ứng kỳ dị, có thể thấy được giữa Triệu Phong và nó rất có duyên...

Chương 329: Khoảng khắc thức tỉnh

Lão giả tóc đỏ mày rậm thở dài một tiếng.

Băng Hồn Chi cầu dù sao cũng là vật tùy thân cua Vương Giả Hư Thần cảnh khi còn sống, trong đó ẩn chứa tinh nghĩa hồn thức còn sót lại, giá trị không thể do lường.

Nhưng kiện vật phẩm này theo ông ta đã nhiều năm lại chưa từng phản ứng, vậy mà lúc Triệu Phong vừa xuất hiện thì nó mới sinh ra cảm ứng.

Bởi vậy, có thể thấy được, ông ta và vật này không có duyên phận.

- Hơn nữa, ngươi đã đánh giá thấp uy năng và tiềm lực huyết mạch đồng tử của Triệu Phong rồi, ngay cả linh thức của ta cũng khó mà nhìn thấy được, hơn nữa, hắn có duyên với Băng Hồn Chi cầu, cơ duyên tạo hóa không thể đo lường. Cho nên ta mới dứt khoát tiễn Phật tới tây phương, đã giúp thì giúp cho đến trót, ngay cả “Minh Đồng Tàn Thiên” cũng tặng cho hắn. Bởi dù sao thì người có huyết mạch đồng tử và tinh thần lực cường đại, nếu tu hành “Minh Đồng Tàn Thiên” cũng có xác xuất thành công cao hơn.

Lão giả tóc đỏ mày rậm giải thích.

Thiết Ma giật mình gật đầu.

Bất luận là Băng Hồn Chi cầu hay là “Minh Đồng Tàn Thiên”, đều không có bao nhiêu tác dụng đối với Thiết Ma hay lão giả tóc đỏ mày

rậm.

Ngược lại, Triệu Phọng có thể sinh ra cảm ứng với Băng Hồn Chi cầu, hơn nữa huyết mạch đồng tử và tinh thần nguyên của hắn rất cường đại, cơ bản phù hợp với điều kiện tu luyện “Minh Đồng Tàn Thiên”.

- Tất cả phải xem vận mệnh của hắn như thế nào rồi...

Lão giả tóc đỏ mày rậm chậm rãi nhắm mắt, các loại khí tức trên người, kể cả khí tức sinh mệnh đều nhanh chóng thu liễm.

Tại nơi khác...

Triệu Phong mang theo “Băng Hồn Chi cầu” và “Minh Đồng Tàn Thiên” đi ra khỏi tẩm cung.

Trong lòng hắn thầm nghĩ, lão giả tóc đỏ mày rậm kia rốt cuộc là nhân vật nào mà có thể khiến cho Phó giáo chủ xưng là đại ca?

- Chẳng lẽ là...

Trong lòng Triệu Phong đột nhiên khẽ động.

Trong Thiết Huyết Giáo, đại đa số người đều cho rằng người có quyền quyết định cao nhất là Phó giáo chủ Thiết Ma.

Thế nhưng, trong chức vị của Thiết Ma vẫn có một chữ “Phó”.

Giáo chủ của Thiết Huyết Giáo, suốt gần trăm năm qua đều chưa từng hiện thân.

Trong truyền thuyết, Giáo chủ Thiết Huyết Giáo mấy trăm năm trước

đã tham gia hành động tiêu diệt Xích Nguyệt Ma Giáo, là nhân vật cùng thời đại với Xích Nguyệt giáo chủ.

Chẳng qua, về sau, bởi vì có chút biến cố cho nên Giáo chủ Thiết Huyết Giáo mới lâm vào ngũ say.

Trở lại chỗ ở.

Băng Hồn Chi cầu trong lòng bàn tay truyền đến một tia lạnh lẽo kỳ dị.

Thế nhưng, loại cảm giác lạnh lẽo này cũng không thực sự tồn tại, mà giống như đang lan truyền trong thế giới tinh thần, là loại lực lượng hư vô như Đao Ý, Kiếm Ý.

Đương nhiên, lúc trước nhìn thấy vật này, Thần Linh nhãn của Triệu Phong đã sinh ra cảm ứng.

Triệu Phong mở ra Thần Linh nhãn, dung nhập một ít giác quan tinh thần vào “Băng Hồn Chi Cầu”.

Chẳng biết tại sao, loại lực lượng hư vô lạnh như băng này lại mang đến cho Triệu Phong một loại cảm giác thân thiết.

Hàn đàm lam nhạt trong không gian của mắt trái, đột nhiên nổi lên tí ti rung động, hàn ý vô hình kỳ dị quanh quân trên phương diện tinh thâu của hắn.

Ô... Ô... Ô... N... G

Hạch tâm của Băng Hồn Chi cầu đột nhiên sáng rực lên, băng hạch có màu trong suốt hư vô như màu xanh da trời.

Băng hạch màu xanh da trời này, dùng mắt trái không thể nhìn thấy, nó chỉ tồn tại ở phương diện tinh thần, Thần Linh nhãn của Triệu Phong cũng có thể nhìn thấy.

Lúc tiếp xúc với nó, Triệu Phong cảm thấy trong "băng hạch màu xanh da trời" này có chút tin tức mơ hồ không trọn vẹn, bao hàm các loại học thức và áo nghĩa Truyền Thừa cổ xưa.

Những tin tức này, Triệu Phong quá nửa là không hiểu ngọn ngành, thế nhưng có một vài áo nghĩa lại có chút tương thông với bí thuật tinh thần, hơn nữa lại càng xa xưa vô cùng.

- Đây là Thượng cổ Hồn đạo sao? So với bí thuật tinh thần càng thâm sâu hơn, lĩnh vực cũng rộng lớn...

Triệu Phong chợt suy tư, này sinh rất nhiều nghi vấn.

Hắn có thể khẳng định một điều rằng học thức và áo nghĩa ẩn chứa trong Băng Hồn Chi Cầu kia, siêu việt hơn bí thuật tinh thần mà trước kia mình đã tiếp xúc, thậm chí cao minh gấp trăm ngàn lần.

Nếu so sánh, vậy thì "Khống Tâm Đại Pháp" mà lúc trước hắn tu tập, thật không đáng nhắc tới.

Thậm chí, ngay cả độ tinh nghĩa và huyền ảo của "Điện Chi Truyền Thừa" cũng không thể sánh ngang trong những tin tức này.

Điều đáng tiếc duy nhất chính là những tin tức này không đầy đủ trọn vẹn, mà bị tan vỡ thành nhiều mảnh nhỏ.

Tâm thần Triệu Phong xuyên thấu vào trong đó, hoàn toàn Vong Ngã, Băng Hồn Chi Cầu kia ẩn chứa một ít tinh nghĩa huyền ảo, người bình thường, mất cả đời cũng khó mà hiểu thấu.

Nếu không phải Triệu Phong có bí thuật tinh thần làm trụ cột, lại có năng lực học tập lĩnh ngộ Cường đại của Thần Linh nhãn và tinh thần nguyên siêu cường, căn bản không thể chạm vào nổi.

Chớp mắt, thời gian hai ba ngày đã trôi qua.

Tinh nghĩa huyền ảo bên trong Băng Hồn Chi cầu đã bị Thần Linh nhãn của Triệu Phong sàng chọn, phân loại và phân tầng ra.

Tầng thứ nhất, Băng Hồn cơ sở.

Tầng thứ hai, Băng Hồn chi lực.

Tầng thứ ba, Băng Hồn chi tâm

Đương nhiên, tin tức của ba tầng này đều không trọn vẹn đầy đủ, đây là nhờ Triệu Phong có Thần Linh nhãn, năng lực tính toán cường đại, mất ba ngày ba đêm mới phân tách ra được như vậy.

- Trước mắt, ta chỉ có thể lĩnh ngộ nội dung trụ cột “Hồn đạo” mà thôi.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Mặc dù là tầng thứ nhất, nhưng nội dụng “Băng Hồn cơ sở” đã vượt xa nhận thức về bí thuật tinh thần và công pháp truyền thống của Triệu Phong

Thậm chí một vài tin tức đã phá vỡ thế giới quan của Triệu Phong

Ví dụ như bên trong Băng Hồn cơ sở, có một loại Hồn đạo truyền thừa liên quan, ghi chép lại tồn tại “Vu Vương”.

Thân thể Vu Vương cũng không cường đại, thậm chí tương đối yếu ớt.

Thế nhưng tinh thần linh hồn của Vu Vương lại gần như bất hủ, nhục thân đối với họ mà nói chẳng qua chỉ là vật dẫn, không cần quan tâm.

Cho dù địch nhân có diệt sát nhục thân thi Vu Vương vẫn có thể lập tức đổi một “Vật dẫn” khác.

Thậm chí, một Vu Vương còn có thể có rất nhiều “vật dẫn”, chết rồi phục sinh cũng không phải là chuyện gì quá kỳ lạ

- Nhục thân, là vật dẫn của sinh mệnh. Linh hồn là hạch tâm của tất cả sinh linh. Nhục thân diệt, hỗn vẫn còn. Nếu như hồn diệt tất cả sẽ tan thành mây khói.

Triệu Phong thể ngộ những lời này, liên tục gật đầu.

Đợi với nhân loại vạn vật chi linh mà nói, tư tưởng ý thức, cũng chính là linh hồn, mới là hạch tâm.

- Đà chủ, chúng ta phải lập tức xuất phát đến Vương Đô thôi.

Sáng sớm, một âm thanh cắt ngang việc thể ngộ của Triệu. Phong.

Triệu Phong mở mắt ra, trên mặt có vài phần mệt mỏi, thế nhưng lại không che giấu được sự kích động sâu sắc.

Trong lúc thể ngộ, thời gian trôi qua quá nhanh.

Bên ngoài đại điện, Điệp Diệp đang mỉm cười đứng chờ.

Triệu Phong khẽ gật đầu, chỉ chừa lại một tia ý thức ở bên ngoài, còn đại bộ phận tâm lực thì đều dùng cho thể ngộ.

Đại điện Thiết Huyết Giáo.

Bốn người Triệu Phong, Khương Tam Phong, Điệp Diệp, Đồng Tuyết tập hợp đầy đủ.

Kim Qua Huyết Long Kiệu từ trên trời giáng xuống, còn có ba gã Hộ pháp cao tầng mặc cổ bào.

- Phó giáo chủ, tất cả mọi người đã đến đông đủ.

Điệp Diệp cười nói.

- Xuất phát.

Thiết Ma ở trong Kim Qua Huyết Long Kiệu nhàn nhạt gật đầu.

Vương Đô cách Tổng đà của Thiết Huyết Giáo cũng không xa, mọi người không nhanh không chậm khởi hành, không đến nửa ngày thì đã tới Quốc Đô Thiên Bồng.

Lần này tiến vào Quốc Đô Thiên Bồng, đáy lòng Triệu Phong không khỏi sinh ra một tia cảm khái.

Không ít người của Thiết Huyết Giáo đều liếc mắt nhìn vị Đà chủ thiếu niên tóc lam.

Không lâu trước, tại Vương Đô này, thiếu niên trước mặt đã cưỡng chế Cầm Vương Phi, chấn động Đại quốc, hủy diệt uy nghiêm Hoàng thất.

Triệu Phong mặt không biểu tình, trên đường đi không nói một lời, đại bộ phận tâm thần đều tập trung tìm hiểu “Băng hồn cơ sở”.

Mỗi giây phút trôi qua, hắn đều không bỏ lỡ.

Hắn chỉ máy móc đi theo đoàn người, người bên cạnh nói gì cũng chỉ “ừm”, “ồ” cho xong chuyện.

- Không nên quấy rầy hắn.

Phó giáo chủ mỉm cười, nhắc nhở những người khác trong Thiết Huyết Giáo.

Đội ngũ Thiết Huyết Giáo, có một thiếu niên tóc xanh, gần như nhắm mắt, đi về phía trước.

Đối với việc Triệu Phong tham ngộ mà nói, thời gian trôi qua rất nhanh.

Bên ngoài xảy ra chuyện gì, hắn cũng không hề hay biết.

- Quốc Quân và Cầm Vương Phi đến!

- Liễu gia chủ đến!

- Hồng Hồ Thành chủ đến!

Chẳng biết từ lúc nào, Triệu Phong đã tiến vào một nơi ồn ào náo nhiệt.

Vẻ mặt của hắn có chút ngốc trệ, u mê ngồi vào vị trí của mình.

- Tên tiểu tử tóc lam kia là ai, không ngờ ngồi tại vị trí danh ngạch dự tuyển mà vẫn còn ngủ gà ngủ gật?

- Thật không tưởng tượng nổi.

- Tóc lam mắt lam, hắn đại biểu cho Thiết Huyết Giáo, hắn chính là Triệu Phong.

- Triệu Phong? Chính là tên tặc tử cưỡng chế “Cầm Vương Phi”? Mọi người còn không xông lên, bắt hắn lập công?

Phía dưới đột nhiên trở nên hỗn loạn.

Cả khối đất trống lớn ở Quốc Đô Thiên Bồng, bốn phía phần lớn đều là chỗ ngồi.

Phe Hoàng thất ở phía Đông, Thiên Bồng Quốc Quân, Cầm Vương Phi và đám cao tầng đều trình diện.

Tương đối gần chính là những thế lực lớn như Thiết Huyết Giáo, Liễu tộc, cầm Kiếm Cung.

Tại khoáng đất trống trung ương, có tám đài thi đấu, phương viên mỗi cái đều chừng một dặm.

Đồng thời.

Trung tâm của tám đài thi đấu

Trên đài cao, có mười chỗ ngồi để nhìn từ trên cao xuống

Ngồi trên mười vị trí này là mười thanh thiếu niên đại biểu cho mười “danh ngạch dự tuyển” của Thiên Bồng đại quốc.

Thân là danh ngạch dự tuyển, trước khi xác định nhân tuyển tham gia Thánh Vực Chân Long Hội, bọn họ không cần tham gia tỷ thí

Mười chỗ ngồi, xếp đặt theo thứ tự.

Vị trí thứ nhất là của một thanh niên tóc xù mặc áo bào vàng thể trạng cường tráng thậm chí còn có chút mập mạp, đôi mắt bắn ra vài tia kim sắc, hô hấp truyền đến cảm giác áp bách như một tòa núi lớn.

Kim Thái Tử, đệ nhất Thập Tinh của Đại quốc.

Vị trí thứ hai là một thiếu niên mặc hoa y, đầu tóc rối bời, hai tay đan lại, bộ dạng hời hợt.

Vương Tiểu Quái, hạng hai Thập Tinh Đại quốc, xuất thân từ Phong Vân Môn trong Tam Tông

Vị trí thứ ba là một thanh niên mặc chiến bào, tuấn mỹ bất phàm, lưng đeo cổ đao Thanh Phong thần quang trong mắt chợt hiện, phảng phất như là đao phong vô hình, vạch phá không khí, rét lạnh thấu xương.

Thiên Vân Chi, hạng ba Thập Tinh của Đại quốc.

Vị trí thứ tư.

Một thiếu niên tóc lam, vẫn đang nhắm mắt, giống như đang ngái ngủ.

Giờ phút này.

Đối tượng khiến không ít người dưới sân nghị luận, chính là thiếu

niên tóc lam này.

Triệu Phong Đà chủ Thiết Huyết Giáo, một kỳ tài ngút trời mới quật khởi tại Thiên Bồng đại quốc.

- Thật nhiều người...

Triệu Phong mở hai mắt ra, từ trong tham ngộ tỉnh lại, trên mặt có vài phần mệt mỏi.

Mười vị trí danh ngạch dự tuyển, tám đài thi đấu, xung quanh đài thi đấu là thế lực nhân mã đến từ khắp nơi trên Đại quốc.

Ánh mắt Triệu Phong quét qua xung quanh, chỉ cảm thấy khắp nơi đông nghịt.

Tám đài thi đấu sắp tiến hành tỷ thí luận bàn.

Ngay khoảnh khắc Triệu Phong mở mắt ra, trên sân chợt truyền đến từng trận âm thanh xôn xao, hấp dẫn phần đông ánh mắt.

Bên phía Hoàng thất, đám người Thiên Bồng Quốc Quân cũng nhìn Triệu Phong chằm chằm

Cầm Vương Phi dáng vẻ đoan trang cao quý, có tư thái khuynh quốc khuynh thành, cũng có khí độ mẫu nghi thiên hạ.

Cùng lúc đó, rất nhiều thế lực mạnh mẽ và đối địch như thành Hồng Hồ, Tổng hệ Thiên gia, Tổng hệ Liễu tộc đều nhìn qua.

Đặc biệt là bên phía thành Hồng Hồ, đồng tử của Hồng Hồ Thành chủ co rút lại, hừ lạnh một tiếng quét nhìn Triệu Phong

Liễu Cầm Tâm vẻ mặt tĩnh mịch điềm tĩnh, lặng lẽ ngồi ngay ngắn, giống như không cốc u lan, tiên tử trong tranh.

Dù là Triệu Phong cũng không tránh khỏi cảm thấy toàn thân lạnh ngắt, có chút không được tự nhiên.

- Triệu Phong, chúng ta lại gặp mặt.

Một âm thanh cương liệt, thình lình vang lên.

Chính là Thiên Vân Chi, lúc này hắn đang ngồi ở vị trí thứ ba, ngay sát bên cạnh Triệu Phong

- Ha ha, vị này chính là Đà chủ trẻ tuổi nhất Thiết Huyết Giáo sao?

Kim Thái Tứ ngồi ở vị trí thứ nhất mỉm cười hồn hậu? Trong mắt ẩn hiện hàn ý, dùng một đôi mắt hí dò xét Triệu Phong.

Nhất thời, khoảnh khắc Triệu Phong vừa thức tỉnh lại dẫn tới rất nhiều ánh mắt bất thiện. Ngoài ra, Thập Đại Tân Tinh thế hệ mới, thiên tài từ khắp nơi trên Đại quốc đến dự thi cũng đều đồng loạt dò xét thiếu niên “không cùng trạng thái” này...

Chương 330: Thập cường đại quốc

Trong khoảnh khắc thức tỉnh, Triệu Phong mới ý thức được, mình đến Thiên Bồng đại quốc, chỉ mới một năm, vậy mà đã gây nhiều thù như vậy.

Thế lực mà hắn đắc tội, gồm có Thiên Bồng Hoàng thất, Hồng Hồ Liễu tộc, Tổng hệ Liễu tộc, còn có hai tộc Thiên, Vân.

Thiên Bồng Hoàng thất thì không cần phải nói, việc Triệu Phong ngày đó cưỡng chế Cầm Vượng Phi trước mặt mọi người đã làm mất sạch uy nghiêm Hoàng thất, bên ngoài còn đồn đại rằng kẻ này đã vũ nhục Cầm Phi.

Ánh mắt Thiên Bồng Quốc Quân nhìn về phía Triệu Phong với vẻ căm thù, giống như hận không thể nhai xương uống máu hắn.

Tiếp đó là Hồng Hồ Liễu tộc, sự kiện Triệu Phong ngày trước đào hôn đã chấn động một thời, khiến Hồng Hồ Thành chủ tức giận đến mức đột phá Chân Chủ cấp.

Hơn nữa, bất luận là Hồng Hồ Liễu tộc hay Cầm Vương Phi, đều thuộc về Tổng hệ Liễu tộc. Bởi vậy Triệu Phong cũng xem như đắc tội với Tổng hệ Liễu tộc.

Đắc tội với hai tộc Thiên, Vân, là chuyện xảy ra gần đây.

Ngày trước Triệu Phong ra tay, gần như hủy diệt đệ nhất thiên tài “Thiên Vân Chi” của Thiên gia.

Không chỉ vậy, phân đà Thiên Thủy của hắn còn thiếu chút nữa tiêu diệt Phân tộc Vân gia, bức bách đối phương ký kết khế huyết ước bất bình đẳng thứ hai.

Một người, muốn thành danh, như vậy hắn phải đắc tội với bao nhiêu người và thế lực, cái giá phải trả đắt như thế nào, có thể tưởng tượng được.

Chẳng qua, thực sự khiến Triệu Phong cảm thấy ngoài dự liệu chính là Thiên Vân Chi.

Nếu như Triệu Phong nhớ không lầm, ngày trước Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến của hắn đã đánh ra một kích lôi đình, trong công kích ẩn chứa tinh thần, đánh tan Đao Ý hình thức ban đầu của đối phương.

Bất luận là Đao Ý hay là tinh thần công kích, đều là lực lượng hư vô.

Hai thứ này giao phong, ai mạnh hơn, ai nội tình sâu dày hơn, người đó sẽ chiến thắng.

Rõ ràng, tinh thần nguyên của Triệu Phong cường đại, tinh thần công kích cộng thêm Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến hỗ trợ, dễ dàng chiến thắng.

- Thiên Vân Chi, không ngờ ngươi phá rồi lại lập, một lần nữa ngưng tụ được Đao Ý hình thức ban đầu, so với trước kia càng thêm sắc bén, cứng rắn hơn.

Mắt trái của Triệu Phong nhẹ nhàng quét qua Thiên Vân Chi, liền nhìn ra hư thật.

Tâm thần Thiên Vân Chi đột nhiên cảm thấy lạnh lẽo một cách khó

hiểu, con mắt màu lam nhạt như băng u kia vừa quét tới trong khoảnh khắc, Đao Ý phá rồi lại lập mà mình vừa ngưng tụ, phảng phất như bị một luồng hàn ý vô hình ngưng kết, gần như khó có thể nhúc nhích.

- Đây... Xảy ra chuyện gì?

Thiên Vân Chi không khỏi hít một hơi thật sâu.

So với một hai tháng trước, lúc này huyết mạch đồng tử của Triệu Phong đã mang đến cho hắn áp lực tinh thần, quả thật quá lớn.

Chỉ một ánh mắt ngưng tụ, gần như đã khiến cho Đao Ý hình thức ban đầu của hắn bị ngưng kết đóng băng.

- Thật đáng sợ, huyết mạch đồng tử của Triệu Phong này, rốt cuộc đã xảy ra biến hóa gì, chẳng lẽ trước kia hắn vẫn che giấu thực lực?

Triệu Phong quét mắt nhìn hắn một cái, liền nhắm mắt, tiếp tục tham ngộ nội dung tầng thứ nhất của “Băng Hồn Chi Câu” là “Băng Hồn cơ sở”.

Bên trong Băng Hồn Chi cầu ẩn chứa sự vận dụng đối với lĩnh vực tinh thần ở một cấp độ sâu hơn, đưa hắn đến với thế giới Hồn đạo Thượng cổ.

Trong lúc bất tri bất giác, tạo nghệ bí thuật tinh thần của Triệu Phong đã đạt tới một cấp bậc hoàn toàn mới.

Từ sau lần ngủ say, mắt trái biến dị, Triệu Phong liền cảm thấy Thần Linh nhãn của mình có một bước nhảy vọt về chất, thế nhưng hắn vẫn không biết cách nào để khai thác tiềm lực bên trong.

Chỉ bí thuật tinh thần vốn có thì vẫn không đủ.

Mà lúc này, ngày đêm không ngừng tìm hiểu “Băng Hồn Chi cầu”, Triệu Phong tự nhiên đã có thể vận dụng lực lượng tiềm ẩn của Thần Linh nhãn.

Hắn thậm chí còn hoài nghi rằng lúc trước Thần linh nhãn biến thành màu xanh, mình còn chưa khai thác hết nguyên lực thực sự.

Giữa sân, trên đài cao.

Mười danh ngạch dự tuyển, mười thiên tài mạnh nhất được Đại quốc công nhận, ngồi trên cao, bao quát hết toàn bộ tám đài thi đấu.

Trong đó, thiếu niên xếp hạng thứ tư lại bắt đầu “ngái ngủ”, hoàn toàn không quan tâm đến những chuyện bên ngoài.

- Tên Triệu Phong này, càng lúc càng cuồng vọng...

Đôi mắt của Kim Thái tử nheo lại, tia vàng kim trong mắt lóe lên, lạnh lẽo thấu xương.

Vừa rồi, lúc Triệu Phong tỉnh giấc, hắn đã chủ động chào hỏi, muốn thăm dò đôi chút, chăng ngờ đối phương căn bản không thèm phản ứng lại với hắn.

Hắn thân là Thái tử Hoàng thất, đệ nhất thiên tài Đại quốc, có được huyết mạch mạnh nhất, thế nhưng chưa từng nhận sự đãi ngộ như vậy bao giờ.

Đương nhiên.

Điều này cũng không thể hoàn toàn trách Triệu Phong được.

Đầu tiên, hắn không biết Kim Thái Tử, tiếp đó, người chào hỏi hắn cũng không phải chỉ có một mình Kim Thái tử.

Quan trọng nhất là, Triệu Phong một lòng tìm hiểu Băng Hồn Chi cầu, giống như một tấm bọt biển, nhanh chóng hấp thụ tri thức, chỉ đối mặt với Thiên Vân Chi giây lát, sau đó lại chìm vào trong cảm ngộ.

Lúc này.

Tại trọng địa Vương Đô, tám đài thi đấu luận bàn tỷ thí, bắt đầu tiến hành thi đấu vòng tròn liên tục.

Ngoại trừ Thập Tinh của Đại quốc ra, số lượng thiên tài đến tranh đoạt danh ngạch tham dự Chân Long hội cũng không ít.

Người dự thi, phần lớn đều là nửa bước Chân Linh cảnh, còn có một số rất ít là Chân Linh cảnh và Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Chẳng qua, Kim Thái Tử thân là thủ lĩnh của mười danh ngạch dự tuyển, đứng trên đỉnh cao đám thế hệ trẻ của Đại quốc, những trận đấu bên dưới, phần lớn đều không thể lọt vào mắt hắn.

Triệu Phong lựa chọn hành động “ngái ngủ”, ngược lại thập phần sáng suốt.

Vòng đấu loại bên ngoài được đẩy mạnh nhanh chóng, bên ngoài sân thỉnh thoảng truyền đến từng đợt hò hét.

- Khương Tam Phong quá thật không hổ là cường giả thứ tư thuộc Thập Tinh Đại quốc, đến bây giờ vẫn chưa một lần bại.

- Liễu Cầm Tâm kia cũng thật kinh diễm, không chỉ có mỹ mạo khí

chất mà thực lực cũng hết sức khủng bố.

Mười danh ngạch dự tuyển đều thảo luận với nhau.

Những thiên tài có thể lọt vào mắt bọn hắn, cũng chỉ có hai ba người.

Trong độ, Khương Tam Phong và Liễu Cầm Tâm là cường thế nhất, bảo trì mười trận thắng liên tiếp, chưa từng bại một lần.

Chiến lực và công pháp của Khương Tam Phong, mọi người đều biết rõ, Liệt Dương Phần Hỏa Kinh chí cương chí liệt, sử dụng thuần thục như trở bàn tay, đánh bại hết thảy đối thủ.

Phần là thiên tài gặp phải Khương Tam Phong, phần lớn đều sẽ chủ động nhận thua.

- Khương Tam Phong lợi hại như vậy. Thật không biết tại sao Thiết Huyết Giáo lại để cho một tiểu tử mao đầu thay thế danh ngạch dự tuyển của hắn.

- Thiết Huyết Giáo có chế độ cấp bậc sâm nghiêm. Triệu Phong kia là Đà chủ cao tầng, chỉ e Khương T am Phong thấy hắn còn phải lập tức hành lễ.

Chiến lực mà Khương Tam Phong biểu hiện ra hoàn toàn nằm ngoài tưởng tượng, cơ bản không ai địch lại.

Không ít người cảm thấy nghi hoặc, thiên tài có thực lực mạnh như vậy, không ngờ lại không được danh ngạch dự tuyển.

Thế nhưng, cao tầng Thiết Huyết Giáo vẫn bảo trì im lặng không nói, còn sự tình như thế nào thì họ đã biết rõ trong lòng.

Việc Triệu Phong và Khương Tam Phong luận bàn, là chuyện xảy ra mấy ngày trước, còn chưa truyền ra bên ngoài.

Ngoài ra.

Biểu hiện của Liễu Cầm Tâm, có thể nói là hết sức “kinh diễm” là một thớt hắc mã.

Nàng mặc một bộ y phục lụa mỏng tuyết trắng, gương mặt xinh đẹp có vài phần tĩnh mịch, thanh nhã điềm tĩnh, giống như tiên trong tranh vẽ, mỗi cái giơ tay nhấc chân, phảng phất đều có cảm giác như tiết tấu du dương mỹ hảo.

Lần này, phong cách của Liễu Cầm Tâm hoàn toàn khác một trời một vực so với ngày trước còn ở thành Hồng Hồ.

- Chiêu thức Nhạc đạo truyền thừa tinh diệu như vậy, phảng phất có thể nghe thấy tiếng gió reo hò, tiếng chim hoan ca.

Một vị bạch y Tiên Tử của cầm Kiếm Cung, khẽ nhắm mắt lại, vẻ mặt say mê thưởng thức.

Một màn này, khiến các cao tầng của cầm Kiếm Cung đều giật mình không nhỏ.

- Tạo nghệ Nhạc đạo của cầm Tiên Tử, có thể nói là một trong tam tuyệt của Đại quốc, sánh ngang với Cầm Vương Phi, tạo nghệ Nhạc đạo của tiểu bối này thật sự cao minh vậy sao?

- Đúng vậy, đem mạch đập huyền âm của Nhạc đạo, dung nhập vào trong chiêu thức võ học, thậm chí mỗi thần sắc động tác, đều khiến người khác cảm thấy cảnh đẹp ý vui, thanh nhã cao thượng, không có một tia mị tục.

- Ta ngược lại cảm thấy, khí chất phong cách của nàng hoàn toàn trái ngược với Cầm Vương Phi, có chút thâm sâu ảo diệu...

Trên sân, không thiếu người có kiến thức.

Liễu Cầm Tâm thong dong ưu nhã, phảng phất đang tấu một nhạc khúc Thượng cổ êm tai, khiến người khác say mê, tâm tình thoải mái sung sướng.

- Liễu cô nương, nàng chính là Tiên Tử trong lòng ta, mặc dù ta thất bại, nhưng tâm linh vẫn cảm thấy sung sướng rung động.

Một vị công tử áo bào trắng, tu vi đạt tới Chân Nhân cấp bị thua, có chút lưu luyến nói.

Liễu Cầm Tâm ưu nhã mỉm cười, sau khi đáp lễ, liền phiêu nhiên rời đi.

Trong lúc đấu, ánh mắt của nàng, tối đa chỉ dừng lại trên thân hai người.

Một là Cầm Vương Phi, và một là Triệu Phong.

Triệu Phong vẫn một mực “ngái ngủ”, không chú ý tới nàng.

Ngược lại, Cầm Vương Phi phong tình vạn chủng thì vẫn nở nụ cười khuynh thành, nhìn nàng với ánh mắt tựa cười mà không phải cười, thỉnh thoảng dò xét.

Ánh mắt của hai nữ nhân va chạm giữa không trung, dường như đang tiến hành một trận giao phong vô hình.

Hai ngày sau, đến lượt vòng đấu chọn ra Thập Cường.

Trong đó, Liễu Cầm Tâm và Khương Tam Phong đều giành được toàn thắng, chẳng qua là vẫn không chạm trán nhau.

- Dưới tình huống bình thường, Cầm Tâm và Khương Tam Phong đối đầu với nhau, có lẽ sẽ có năm sáu phần thắng. Hơn nữa Cầm Tâm còn có huyết mạch tiềm ẩn và hai đạo sát chiêu Mệnh, Cầm.

Hồng Hồ Thành chủ âm thầm gật đầu.

Chẳng qua, lúc ánh mắt của ông ta hướng về phía Triệu Phong thì lập tức nhướng mày.

Ông ta cũng hiểu đại khái về thế lực Thiết Huyết Giáo to lớn này.

Thiết Huyết Giáo lấy thực lực, địa vị vi tôn, nếu như thân phận địa vị của Triệu Phong không đủ phục chúng, vậy thì rất khó thay thể danh ngạch dự tuyển của Khương Tam Phong.

Hơn nữa, phản ứng của cao tầng Thiết Huyết Giáo vẫn thập phần bình thản.

- Chẳng lẽ Triệu Phong chiến thắng Thiên Vân Chi không phải là bằng vào thủ đoạn hạ lưu của Thủy Nguyệt đạo tặc hoặc may mắn chiến thắng Khương Tam Phong ư?

Hồng Hồ Thành chủ nửa vui nửa buồn.

Mặc dù ông ta tức giận ôm hận Triệu Phong thế nhưng sâu trong lòng vẫn hi vọng có được một con rể có thiên tư tuyệt đỉnh như vậy.

Chẳng qua, Triệu Phong đã trở thành Đà chủ của Thiết Huyết Giáo,

dần dần đứng ở thế đối lập với Tổng hệ Liễu tộc rồi.

- Tiếp theo, chúng ta sẽ nghênh đón lượt thi đấu giữa Thập Cường và Thập Đại Tân Tinh dự tuyển.

Một âm thanh trầm hùng vang vọng khắp toàn trường

Trên sân lập tức sôi trào.

Trên đài cao, Kim Thái tử và đám tân tinh dự tuyển lần lượt đứng lên, khóe miệng mỉm cười, nghênh đón thời khắc mấu chốt.

Thế nhưng trong số Thập đại danh ngạch dự tuyển, vẫn có một thiếu niên tóc lam ngồi yên tại chỗ, còn đang ngái ngủ.

Những người khác đã đứng lên, chỉ còn mình hắn là vẫn ngồi.

Vị lão giả Chân Huyền cấp chủ trì trận đấu nhướng mày, cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua loại tình huống này, quả thật không thể tưởng tượng nổi.

Rất nhanh.

Tổng thi đấu Thập Cường, lấy Khương Tam Phong và Liễu Cầm Tâm cầm đầu mười thiên tài tuyệt đỉnh, tiến lên đài cao.

- Mười người các ngươi, mỗi người tối đa chỉ có hai lần cơ hội khiêu chiến. Nếu như liên tục hai lần thất bại, vậy thì xem như mất đi cơ duyên tham dự Chân Long hội.

Lão giả Chân Huyền cấp lạnh nhạt nói.

- Đã rõ!

Trong những thiên tài tham gia tổng thi đấu Thập Cường, có không ít người cảm thấy hưng phấn và khẩn trương.

Đây là thời khắc mấu chốt, khiêu chiến Thập Đại Tân Tinh thế hệ trẻ của Đại quốc, chẳng những có thể khiến uy danh thành tựu, mà còn được tham dự Thánh Vực Chân Long Hội.

- Ai khiêu chiến trước?

Vị lão giả Chân Huyền cấp mở miệng hỏi. - Ta tới trước.

Một vị công tử áo trắng bước ra, thanh âm lãnh đạm trong trẻo.

- Thiếu chủ Tổng hệ Bích gia, Bích Giang Thanh.

- Ha ha, Bích công tử phong lưu đa tình, lần này tỷ thí, vì mê luyến mỹ mạo và Nhạc đạo của Liễu Cầm Tâm nên không thể tự kềm chế.

Trên sân chợt truyền đến từng trận cười đùa, phần lớn đều rất hảo cảm.

Dù sao thì Bích công tử này cũng rất tuấn tú tiêu sái, tư chất siêu quần, hơn nữa có lòng yêu cái đẹp, nơi nào không có người quen chứ?

Bích Giang Thanh đứng trên đài cao, ánh mắt lần lượt lướt qua những thiên tài đỉnh phong của Đại quốc như Kim Thái Tử, Vương Tiểu Quái, Thiên Vân Chi.

Vị trí thứ nhất và vị trí thứ hai, hắn tự cảm thấy một chút hi vọng cũng không có.

Kim Thái tử thân mang tu vi huyết mạch mạnh nhất, đến nay còn chưa từng bại một lần.

Tên thứ hai là Vương Tiểu Quái, tên này thuần túy là một quái thai, thực lực bạo cường, chiến đấu điên cuồng không cần mạng, ngay cả Thiên Vân Chi cũng bị hắn ta áp chế.

Người thứ ba là Thiên Vân Chi, đã lĩnh ngộ được Đao Ý hình thức ban đầu, chiến lực siêu cường.

Vị thứ tư... Là một thiếu niên tóc lam còn đang “ngái ngủ”, mà “uy danh” của hắn thì lại càng lớn hơn, từng cưỡng chế Cầm Phi, nghe nói là tặc tử truyền thừa của Thủy Nguyệt đạo tặc.

Chương 331: Băng hồn chi mâu

Bích Giang Thanh, tu vi Chân Nhân cấp, trong tổng thi đấu Thập Cường của Đại quốc, xếp hạng sáu, cũng đứng ở hàng trung tâm.

Thành tựu này, không thể nghi ngờ đã dẫm nát dưới chân ngàn vạn thiên tài, trên người tụ tập vô số hào quang số mệnh

Thế nhưng lúc này, đối mặt với hơn mười thiên tài dự tuyển đỉnh phong cùng thế hệ, vẻ mặt của hắn lại hết sức ngưng trọng không dám có một tia khinh thị.

Mười thiên tài trên đài, bất kỳ người nào cũng đều khiến hắn không nắm chắc phần thắng, nhất là Kim Thái Tử, hoàn toàn không có cơ hội nào.

Dù vậy, để chiến thắng thì e rằng vẫn cần một phen khổ chiến.

Ánh mắt của Bích Giang Thanh dò xét khắp nơi, cuối cùng dừng lại tại vị trí thứ tư, nơi mà thiếu niên tóc lam đang “ngái ngủ”.

- Vị thứ tư, là ngươi đấy!

Bích Giang Thanh hít sâu một hơi, ánh mắt sắc bén, lập tức quyết định. Hắn lựa chọn Triệu Phong là bởi vì hắn đã tính kết quả rất kỹ.

Nguyên nhân gồm hai cái.

Thứ nhất, trong danh ngạch dự tuyển Thập Đại, chỉ có Triệu Phong

là không phải Thập Tinh Đại quốc ban đầu.

Cho dù Triệu Phong có đủ loại uy danh, nhưng phần lớn đều chỉ là lời đồn, nghe nói đều thắng bằng vào thủ đoạn hạ lưu của “Thủy Nguyệt đạo tặc”.

Nói cách khác, thực lực chân chính của Triệu Phong, rất có thể là hữu danh vô thực.

Thứ hai, là bởi vì Liễu Cầm Tâm.

Trước khi luận bàn, Bích Giang Thanh đã triệt để mê luyến Liễu Cầm Tâm, dung mạo tuyệt mỹ của nàng khiến người khác cảm thấy cảnh đẹp ý vui, vẻ xinh đẹp mà tĩnh mịch cao thượng, không hề có một tia tục mị.

Trùng hợp thay, Triệu Phong chính là vị hôn phu của Liễu Cầm Tâm, nhưng vì đào hôn cho nên mới bị cả thành Hồng Hồ truy nã.

- Thật đúng là tiểu tử không hiểu phong tinh, giai nhân hoàn mỹ như vậy lại vứt bỏ không để ý đến! Chờ tạ xuất ra tuyệt kỹ ẩn tàng, đánh ngã ngươi, chắc chắn sẽ giành được sự ưu ái của giai nhân. Đến lúc đó, với thân phận thiếu chủ Bích gia ta, để thong hôn với thành Hồng Hồ, tất sẽ nắm chắc.

Bích Giang Thanh sinh lòng ghen ghét phẫn hận Triệu Phong, đồng thời cũng cảm thấy có chút may mắn.

May mắn là Triệu Phong không hiểu phong tình, để lại cho mình một cơ hội. Ghen ghét phẫn hận chính là, giai nhân hoàn mỹ như vậy mà không ngờ đối phương lại không để ý đến.

Hắn hít sâu một hơi, nhìn về phía bên cạnh: Một tiên tử khoác lụa

mỏng tuyết trắng, vẻ đẹp và dung nhan tĩnh mịch thanh ngã, cao thượng thoát tục, khiến người nhìn cảm thấy cảnh đẹp ý vui.

Thế nhưng, Bích Giang Thanh vừa dứt lời, đột nhiên cảm thấy bầy không khí trở nên lặng lẽ.

- Vị thứ tư, là ngươi đấy!

Không có phản ứng, không có động tĩnh.

Tại vị trí thứ tư, Triệu Phong vẫn ngồi yên tại chỗ, hai mắt nhắm chặt, dường như đang ngủ.

Hắn ngồi tại chỗ của mình, hoàn toàn không biết gì về tiến trình tỷ thí ở bên ngoài.

- Triệu Phong! Bích Giang Thanh với tu cách là một trong Tổng thi đấu Thập Cường, phát ra khiêu chiến với ngươi. Nếu ngươi không chiến, sẽ tương đương với việc bỏ quyền thi đấu.

Lão giả trọng tài Chân Huyền cấp đột nhiên lên tiếng, thanh âm như tiếng sấm

Cho đến khi nhắc tới hai chữ “Triệu Phong”, thiếu niên tóc lam mới thản nhiên mở mắt, vẻ mặt có chút mơ hồ.

Bên dưới đài cao.

Liễu Cầm Tâm, Khương Tam Phong, và đám Tổng thi đấu Thập Cường đều ngây người.

Trong đó chỉ có Liễu Cầm Tâm là hé môi mỉm cười, giống như đóa hoa tinh khiết sau mưa, thanh nhã mà điềm tĩnh

Khương Tam Phong nhịn không được hét lên:

- Triệu Phong! Mau ra nghênh chiến!

Hắn và Triệu Phong, đều xuất thân từ Thiết Huyết Giáo, cho nên lúc này khó tránh khỏi có chút xấu hổ.

- Tiểu tử đáng hận, dám khinh thị ta như thế!

Bích Giang Thanh đứng ra khỏi đội ngũ, trên mặt tràn đầy phẫn nộ, gương mặt đỏ phừng phừng, hai nắm tay siết chặt.

- Ổ!

Triệu Phong giật mình gật đầu, thân hình kéo theo một chuỗi hư ảnh như liên hoa, đáp xuống bên dưới.

- Thân pháp này, quả nhiên là truyền thừa của Thủy Nguyệt đạo tặc.

- Dâm tặc này, công nhiên ở trong trọng địa của Vương Đô, cạnh tranh danh ngạch Chân Long hội.

Ở đây có không ít đại nhân vật cao tầng lộ vẻ phẫn nộ và không cam lòng.

Trong đó có không ít cường giả trưởng bối, thậm chí từng quen biết hoặc đã thua thiệt trong tay Thủy Nguyệt đạo tặc.

Nhất là bên phía Hoàng thất, trên mặt tràn đầy sát ý và phẫn nộ.

Nếu không phải Triệu Phong xuất thân từ thế lực ngập trời Thiết Huyết Giáo, thì e rằng bây giờ đã có một đám cường giả nhảy bổ qua

đó, trừng trị dâm tặc rồi.

Trên đài thi đấu.

Triệu Phong và Bích Giang Thanh đứng xa xa giằng co.

Triệu Phong mặt không biểu tình, dường như đang suy tư gì đó. Cho dù đứng trên đài thi đấu, nhưng một phân tâm lực của Triệu Phong vẫn đang đặt trên việc suy tư nan để trong “Băng Hồn Chi cầu”.

Hiện nay, nội dung tầng thứ nhất “Băng Hồn cơ sở”, Triệu Phong đã miễn cưỡng bước chân vào đại môn, thể ngộ đổi với bí thuật tinh thần cũng đạt tới một cấp độ mới.

- Bích Hỏa Thanh Thiên!

Hai tay Bích Giang Thanh đan lại, hai tròng mắt chớp động vài tia tinh quang bích sắc, Chân Linh khí toàn thân gần như thiêu đốt chấn động.

Phù...

Bích quang chiếu rọi khắp toàn thân hắn, thậm chí dâng cao một vòng bảo vệ bích hỏa màu xanh lá hơn nửa trượng, thanh thế khiến người ta sợ hãi.

Càng không thể tưởng tượng nổi chính là, Chân Linh khí toàn thân của hắn đột nhiên tăng mạnh trên phạm vi lớn, phá vỡ rào cản tu vi.

- Bích Hỏa Thanh Thiên! Bí thật tuyệt học của Tổng hệ Bích gia, nhất định phải phối hợp với lực lượng huyết mạch đặc biệt, mới có thể thi triển. Bí kỹ huyết mạch này, có thể khiến cho nguyên khí thiên địa hô ứng, chiến lực ít nhất tăng gấp bội.

Các cường giả đến từ khắp nơi trên Đại quốc đang xem chiến đều nhìn ra mánh khóe trong đó.

- Không tốt! Thi triển “Bích Hỏa Thanh Thiên” cần tu vi Chân Nhân cấp đại thành, nếu không sẽ làm thương tổn căn cơ, tổn hại đến lực lượng huyết mạch.

Sắc mặt của những người thuộc Tổng hệ Bích gia đều biến đổi.

Chỉ ngắn ngủi trong một nhịp hô hấp, chiến lực trong mắt Bích Giang Thanh đột nhiên tăng vọt, thậm chí sánh ngang với Khương Tam Phong.

Vụt...

Trong mắt Bích Giang Thanh lóe lên tinh quang bích sắc, toàn thân bùng phát một tầng bích sắc phòng hộ, giống như Thiên Nhân, bễ nghễ cường thế, phòng tới Triệu Phong

Nhất thời, vòng bảo vệ bích hỏa màu xanh lá liền bao trùm cả một khu vực, uy năng Chân Linh khủng bố đủ khiến cho Chân Nhân cấp đỉnh phong phải kinh hãi động dung

Ngay lập tức, vòng bảo vệ bích hỏa màu xanh lá kia lập tức phun ra nuốt vào, như muốn nuốt chửng thân ảnh thiếu niên tóc lam kia hoàn toàn.

- Còn không ra tay phản kích!

Khương Tam Phong và Điệp Diệp chỉ nhìn thôi đã hãi hùng khiếp vía.

Chân Linh trên người Triệu Phong ngay cả một chút phản ứng cũng

không có, giống như không hề có ý định hoàn thủ.

- Tiểu tặc, còn chưa chịu chết đì!

Vẻ mặt Bích Giang Thanh bất thiện, lệ mang lóe lên trong mắt.

Thế nhưng ngay trong khoảnh khắc đó, mắt trái của Triệu Phong lần đầu tiên ngưng tụ nhìn hắn.

Mắt trái tĩnh mịch, như một hàn đàm không đáy, hơi lạnh thấu xương lan tràn ra khắp nơi.

Hít...

Bích Giang Thanh cả người run rẩy, giống như tư duy cũng bị đóng băng động tác thoáng cái chậm đi gấp mấy chục lần.

Loại lãnh ý này, không phải tồn tại ở phương diện vật chất, mà ở phương diện linh hồn tinh thần.

- Rắc rắc rắc...

Trong mắt Bích Giang Thanh tràn đầy kinh ngạc, toàn thân lạnh run, thân thể bị băng phong

Trong mắt mọi người, động tác của hắn dường như trở nên hết sức chậm chạp.

Càng về sau, cảm xúc trong mắt hắn, dường như cũng bị đông cứng, không còn thay đổi nữa.

Tinh thần tư duy bị đóng băng khiến cho hắn mất đi sự liên hệ với thân thể và chân lực, không khống chế được huyết mạch, giống như

hài nhi, tập tễnh bước đi.

Bịch...

Hắn bị một thân ảnh tóc lam, đá cho một cước bay ra khỏi đài thi đấu.

Phịch...

Khoảnh khắc ngã xuống đất, hàn ý trên thể xác và tinh thần Bích Giang Thanh đã tán đi một nửa, khóe miệng tràn ra một tia vết máu, lúc này mới cảm nhận được sự ấm áp rõ ràng

- Làm sao có thể... Ngươi đã dùng thủ đoạn hạ lưu gì?

Bích Giang Thanh kinh hãi đến câm lặng.

Hắn rõ ràng đã dốc hết toàn lực, phát động lực lượng huyết mạch, thi triển bí thuật “Bích Hỏa Thanh Thiên”, kết quả lại trúng phải tà thuật đồng tử, không khởi lên nổi chút lực phản kháng nào, liền bị một cước đá bay.

Xoạt...

Toàn trường đều sôi trào, tuyệt đại đa số người đều không hiểu được chuyện gì xảy ra.

Thời gian quyết định thắng bại, thực ra chỉ trong nửa nhịp hô hấp.

- Tình huống gì vậy? Tại sao đúng thời khắc mấu chốt, Bích Giang Thanh lại ngây người như vậy?

- Tiểu tử kia thi triển tà thuật gì đó!

- Tà thuật? Vậy chẳng phải là thủ đoạn hạ lưu của Thủy Nguyệt đạo tặc sao, giống như các loại nhuyễn hương độc tán, khiến cho đối thủ mất đi chiến lực.

Trên sân truyền đến vô số tiếng thảo luận, về sau lại biến thành một trân mắng chửi.

Những âm thanh mắng chửi này, phản lớn đến từ đám hậu bối trẻ tuổi, còn các trưởng bối cao tầng của Đại quốc thì lại hiện ra vẻ mặt hết sức ngưng trọng

Triệu Phong cũng lười giải thích, trở về chỗ của mình, tiếp tục nhắm mắt tìm hiểu.

- Quả nhiên, sau khi mắt trái biến dị, thuộc tính Băng Thủy, thiên về hàn âm Thông qua nguyên lý vận dụng băng hồn bên trong Băng Hồn Chi cầu, phát động luồng lực lượng của huyết mạch đồng tử, có thể đóng băng tâm thần ý thức của đối phương

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

- Một chiêu này, cứ gọi là “Băng Hồn Chi Mâu”, khác với “Huyễn Cấm Chi Nhãn” trước kia.

Bắt đầu từ thời khắc này, năng lực huyết mạch đồng tử của Triệu Phong rốt cuộc đã được phân loại hệ thống

“Băng Hồn Chi Mâu” chính là thành quả mà những ngày qua hắn đã tìm hiểu đến vong ngã, tất cả nhờ tu tập Băng Hồn Chi cầu, khai thác được một loại năng lực trong huyết mạch đồng tử.

Sau khi Thần Linh nhãn lột xác lần thứ hai, Triệu Phong vẫn không

thể khai phá được năng lực tương ứng khác của huyết mạch đồng tử.

Mà Băng Hồn Chi cầu, chính là cơ duyên cải biến vận mệnh của Triệu Phong

Dưới đài thi đấu.

Bích Giang Thanh thất bại, phương diện tinh thần vẫn còn một tia hàn ý dày đặc, ảnh hưởng đến thân thể, hàm răng va vào nhau lập cập.

Hơn nữa, động tác và phản ứng của hắn đều trở nên chậm chạp.

- Ngộ tính và huyết mạch đồng tử của kẻ này thật đáng sợ, nhanh như vậy đã tìm được học thức Hồn đạo Thượng cổ trong Băng Hồn Chi cầu rồi.

Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo lộ vẻ kinh hỉ.

Trái lại, nhóm cao tầng bên phía Hoàng thất, Vân tộc, Bích gia, trên mặt tràn đầy kinh ngạc và ngưng trọng

Với cấp độ của bọn hắn, tự nhiên có thể nhìn ra Triệu Phong đã dùng một chiêu chiến thắng cũng không phải là thủ đoạn hạ lưu gì, mà là một loại bí thuật huyết mạch đồng tử cao siêu.

Chẳng qua.

Ở đây có rất nhiều thiên tài lại không nhìn ra chân tướng cho nên đều khịt mũi xem thường Triệu Phong

- Tên tặc tử Triệu Phong này, không ngờ dám ở trước mặt mọi người

sử dụng thủ đoạn hạ lưu.?

Thậm chí còn có người hoài nghi, Bích Giang Thanh có phải là cố tình thua cuộc để Triệu Phong lập uy hay không

Một tràng phong ba này, rất nhanh đã qua đi.

Trong thời gian ngắn, Bích Giang Thanh không dám tiếp tục khiêu chiến nữa, giữ lại một cơ hội, để cho trưởng bối trong gia tộc chữa thương

Ngay sau đó, Khương Tam Phong cường thế ra tay, khiêu chiến với tên hạng sáu trong Thập Tinh Đại quốc, nhất chiến thành công.

Dù sao, hắn trước kia cũng xếp hạng thứ tư trong Thập Tinh Đại quốc.

Sau đó, thiên tài trong Tổng thi đấu Thập Cường đều lần lượt khiêu chiến, phần lớn đều kết thúc bằng thất bại.

Triệu Phong lại nhắm mắt tham ngộ, không hề quan tâm đến ngoại giới.

Thông qua màn thực tế vừa rồi, lý giải của hắn về huyết mạch đồng tử đã tiến thêm một tầng

- Huyễn Cấm Chi Nhãn trước kia, chủ yếu là dùng tinh thần huyễn thuật vây khốn tinh thần ý chí địch nhân, khiến cho đối phương gân mỏi lực kiệt. Chú trọng ở một chữ “Huyễn”.

- Băng Hồn Chi Mâu có thể phát huy thuộc tính âm hàn của huyết mạch đồng tử, hoặc đóng băng hoặc suy giảm tâm thần đối phương Có tính công kích và ăn mòn nhất định

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ, dần trở nên rõ ràng

Bởi vậy, lần thứ nhất lột xác, mắt xanh ra đời, có lẽ là thuộc tính Phong Chẳng qua khi đó lại không có bí thuật tương ứng để khai thác tiềm năng này.

Nếu như bây giờ có “Băng Hồn Chi cầu”, vậy thì trước kia chính là “Phong Chi Mâu”.

- Đáng tiếc, nếu như sớm đạt được “Băng Hồn Chi cầu”, thành tựu của ta bây giờ, tuyệt đối không chỉ như vậy.

Triệu Phong có chút tiếc hận, nhưng vẫn cảm thấy may mắn.

Trong lúc hắn đang toàn tâm tìm hiểu, đột nhiên khứu giác ngửi thấy một mùi thơm tĩnh mịch mà thanh nhã.

Ừm?

Trong lòng Triệu Phong có cảm ứng. Liên mở mát ra xem xét, lập tức phát hiện giai nhãn mỹ lệ điềm tĩnh thanh nhã đang mỉm cười nhìn mình.

Liễu Cầm Tâm!

Trong lòng Triệu Phong

Thì ra, Liễu Cầm Tâm đã khiêu chiến thành công, ngồi vào vị trí thứ năm, tiến nhập “danh ngạch dự tuyển”, trở thành một trong Thập Tinh của Đại quốc.

Chương 332: Đệ nhất đại quốc (thượng)

Lúc này, trên đài cao chính là xếp hạng của Thập Tinh Đại quốc, theo thứ tự là:

Vị trí thứ nhất: Kim Thái Tử, vị trí thứ hai: Vương Tiểu Quái, vị trí thứ ba: Thiên Vân Chi, vị trí thứ tư: Triệu Phong, vị trí thứ năm: Liễu Cầm Tâm, vị trí thứ sáu: Khương Tam Phong Trước 6, vị trí này, thứ tự cơ bản rất ổn định.

Chính thức thay đổi chính là những thứ tự đằng sau, đặc biệt là, vị trí thứ chín và, vị trí thứ mười.

Bên tay phải của Triệu Phong là Thiên Vân Chi, còn bên tay trái là Liễu Cầm Tâm.

Bởi vì Liễu Cầm Tâm đến, khiến Triệu Phong dường như có chút áp lực, nên cũng không tiếp tục “ngái ngũ” nữa.

Liễu Cầm Tâm ngồi bên cạnh, điềm nhiên u tĩnh, không hề có nửa phần trách móc, trên gương mặt xinh đẹp ngược lại lộ ra một tia vui mừng.

Từ sau khi đào hôn khỏi thành Hồng Hồ, hai người đã có ước định, nên cũng không giải trừ hôn ước.

Nói cách khác.

Hai người đang có quan hệ hôn phu, hôn thê, đều đứng trong hàng

ngũ thiên tài phong vân.

Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, hai người sẽ đồng thời bước vào sân khấu thịnh thế đỉnh phong nhất đại lục, Thánh Vực chân Long Hội.

Loại duyên phận trùng hợp này, khiến cho vận mệnh tương lại tràn ngập đặc sắc và đủ loại biến số.

Trong lòng Liễu Cầm Tâm rất bình yên thỏa mãn, ngưng mắt nhìn thiếu niên tóc lam gần trong gang tấc, có cảm giác ấm áp.

Cùng ngồi trên đài cao, Triệu Phong ngẫu nhiên chạm mặt với Liễu Cầm Tâm, hắn có chút xấu hổ, còn nàng thì vẫn không nói gì, tựa cười mà không phải cười.

Vị Kim Thái Tử hạng nhất nheo mắt lại, ánh mắt đảo qua Triệu Phong và Liễu Cầm Tâm

Đặc biệt là khi dừng lại trên mặt Liễu cầm Hãm, hắn khẽ dừng lại một chút, khó tránh khỏi xuất hiện một tia “kinh diễm”.

- Liễu Cầm Tâm này, bất kể tư sắc, khí chất, thiên phú đều có thể sánh ngang với Phi Hậu, hơn nữa, loại nữ nhân này càng thích hợp làm thê tử hơn. Nếu có thể lấy nàng làm vợ, ta sẽ được Hồng Hồ Liễu tộc ủng hộ, thậm chí lôi kéo được quan hệ với Tổng hệ Liễu tộc và Cầm Vương Phi, tương lai sẽ tăng thêm vài phân chắc chắn trèo lên ngôi vị Quốc Quân.

Kim Thái Tử không khỏi cảm thấy tim đập thình thịch, gương mặt có chút béo phì thiếu chút nữa nở nụ cười ngây ngô thất thố.

Hắn càng nghĩ lại càng động tâm.

Đầu tiên là mị lực, tư sắc của Liễu cầm Hãm hoàn toàn bất đồng với Cầm Vương Phi, nhưng lại có thể so sánh với vị Vương phị khuynh thế này. Càng quan trọng hơn, nàng theo Nhạc đạo truyền thừa, cho nên nội tâm điềm nhiên tĩnh mịch của nàng, sẽ không mang lòng dã tâm như Cầm Vương Phi.

Tiếp đó, sau lưng Liễu Cầm Tâm còn có chỗ dựa khổng lồ.

Hồng Hồ Liễu tộc, trước khi Liễu Cửu Thiên tấn chức Chân Chủ cấp, thế lực này đã là thế lực nổi bật trong hàng ngũ Phân tộc.

Khi Hồng Hồ Thành chủ bước vào Chân Chủ cấp, thực lực nội tình thực ra đã không còn thua kém bất kỳ đại tộc nào trong Tứ tộc.

Đương nhiên, Kim Thái Tử cũng không biết rằng giữa Cầm Vương Phi và Liễu Cầm Tâm có một mối thù không thể hóa giải.

Nhưng lúc này, hắn đã quyết định!

- Chu Lân!

Kim Thái Tự thông qua linh thức truyền âm, liên hệ với một thiếu niên áo bào tím ở trong Tổng thi đấu Thập Cường.

- Kim đại ca, ngài có gì phân phó?

Thiếu niên áo bào tím cung kính nói.

Hai người bắt đầu truyền âm trao đối với nhau.

Thì ra, thiếu niên áo bào tím này cũng là một vị thiên tài trong Hoàng thất, thân mang lực lượng huyết mạch cường đại, trong Thập Cường

Đại quốc, xếp hạng thứ tư, thực lực còn mạnh hơn cả Bích Giang Thanh.

- Ngươi có hai lần cơ hội khiêu chiến, hãy dùng một lần khiêu chiến Triệu Phong, thăm dò hư thực của hắn. Nếu như ta nhớ không lầm, trên người ngươi có một khối “Hộ Thần ngọc bội”, có khả năng chống cự tinh thần công kích nhất định.

Kim Thái Tử phân phó.

- Không thành vấn đề! Cho dù ta đánh không lại tên tặc tử này, nhưng nhất định có thể khai thác được càng nhiều bí mật trên người hắn.

Trên mặt thiếu niên áo bào tím Chu Lân tràn ngập tự tin.

Nếu như muốn đánh bại Triệu Phong, khả năng không lớn lắm, nhưng chỉ cần bức đối phương bại lộ thực lực thì có lẽ không khó lắm.

Huống chi, hắn còn có một kiện vật phẩm “Hồn đạo hộ thân” hiếm thấy.

Chu Lân đứng ra khỏi đội ngũ, ánh mắt lạnh lùng sắc bén như kiếm, quát:

- Triệu Phong tặc tử, ngươi sử dụng thủ đoạn dâm tà của Thủy Nguyệt đạo tặc, xú danh lan truyền, còn dám đến Vương Đô kiêu ngạo sính cường, có tư cách gì tham gia Chân Long hội chứ? Hôm nay ta sẽ...

Vụt...

Hắn còn chưa nói hết lời, Triệu Phong ở trên đài cao đã biến mất khỏi vị trí.

- Cần gì nói nhảm nhiều như vậy?

Thân ảnh như quy mị của Triệu Phong kéo theo một đạo điện mang, xuất hiện trên đài thi đấu.

- Ngươi...

Lời nói của Chu Lân khựng lại, ngọn lửa vô danh trong lòng bùng cháy, nhanh chóng nhảy lên đài thi đấu.

Hai người đứng cách nhau khoảng mười trượng, giằng co không nhượng bộ.

Trọng tài bắt đầu tuyên bố.

Chu Lân hít sậu một hơi, đem ý thức bảo vệ Linh Đài (*), đã chuẩn bị thừa nhận công kích huyết mạch đồng tử của Triệu Phong.

(*) Huyệt Linh Đài (có tác dụng thanh tâm) ở đốt sống lưng thứ 5.

Ô... Ô... Ô... N... G

Hai tay hắn đan vào nhau, lực lượng huyết mạch khai mở, trên người bừng lên một đạo hư ảnh màu cam, bên ngoài làn da của hắn xuất hiện một tầng hoa văn xích hoàng sắc, cơ bắp cốt cách đột nhiên trở nên cường tráng.

- Huyết mạch Hoàng thất!

Dưới sân truyền đến một trận ồn ào.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong có chút ngưng tụ, phát hiện thể chất và lực lượng cơ thể của Chu Lân đột nhiên tăng mạnh.

Nếu như ban đầu hắn có 1000 cân lực lượng, vậy thì bây giờ ít nhất cũng có 1600 cân lực lượng.

Thể chất tăng phúc, càng thêm lợi hại.

Nếu như ban đầu hắn có thể chịu được 1000 cản lực lượng, vậy thì bây giờ hắn ít nhất có thể chịu đựng được 1800 cân lực lượng.

Đây là còn chưa tính những hiệu quả khác của huyết mạch.

Nói cách khác, Chu Lân đã đem chỉnh thể chiến lực, tăng phúc lên gấp đôi có dư.

- Huyết mạch thật mạnh.

Triệu Phong cũng giật mình động dung.

Lúc chiến lực tăng phúc, huyết mạch Hoàng thất của Chu Lân, thậm chí còn hơi mạnh hơn cả huyết mạch của Triệu Phong.

Mà Kim Thái Tử mới là huyết mạch mạnh nhất Hoàng thất, thậm chí cả Thiên Bồng đại quốc, bởi vậy khó có thể phỏng đoán được thực lực thật sự của đối phương như thế nào.

Đương nhiên, điều này cũng không có nghĩa rằng, huyết mạch của Triệu Phọng kém với đối phương. Bởi vì huyết mạch đặc thù, sở trường không phải là tăng phúc chiến lực, ví dụ như Triệu Vũ Phi chẳng hạn.

Thần Linh nhãn mới là hạch tâm của Triệu Phong, huyết mạch trên người là “kết quả phụ” sau khi Thần Linh nhãn cải tạo.

- Tặc tử, ngươi còn không ra tay thì sẽ không còn cơ hội nữa đâu.

Vẻ mặt Chu Lân có chút trào phúng, đối phương rõ ràng để cho mình thuận lợi kích phát lực lượng huyết mạch, quả thật là ngu không ai băng

Giờ phút này, với trạng thái của hắn hiện nay, cho dù là Chân Nhân cấp đại thành cũng có cơ hội chiến thắng.

Băng Hồn Chi Mâu!

Triệu Phong mở ra Thần Linh nhãn, mắt trái giống như là một hàn đàm sâu không thấy đáy.

Hít...

Chu Lân bỗng nhiên rùng mình một cái, một luồng hàn ý lạnh lẽo như băng phảng phất rót vào trong linh hồn, tiến vào nội tâm.

Ô... Ô... Ô... N... G

Vào khoảnh khắc mấu chốt, một khối ngọc bội màu trắng bên hông hắn, đột nhiên nổi lên một tầng quang tráo nhàn nhạt, rất mơ hồ, như ẩn như hiện.

Dù vậy, tâm thần tư duy của Chu Lân vẫn cảm thấy lạnh lẽo như băng công kích của đối phương gần như suy yếu một hai thành.

Tại phương diện tinh thần, lực lượng kỳ hàn hư vô này nhanh chóng lan tràn, ăn mòn.

Không đến một nhịp hô hấp, thể xác và tinh thần của hắn phảng phất như bị đông cứng.

Người ở bên ngoài, chỉ thấy Chu Lân giống như phát ngốc, động tác, thần sắc trở nên trì trệ, thân hình thoáng run rẩy, trong mắt tràn đầy bất lực và sợ hãi.

Bịch!

Triệu Phong chậm rãi bước tới, đá ra một cước.

Mọi người đều trọn mắt há hốc mồm, có khiếp sợ, có kinh hô, có trơ mắt nhìn Chu Làn bị một cước này đá ra khỏi đài thi đấu.

Không đợi trọng tài tuyên bố, Triệu Phong đã biến mất khỏi đài thi đấu, trở về vị trí của mình.

Ọc!

Chu Làn rơi xuống đất thổ huyết, tư duy và động tác vẫn còn trì trệ, vẻ mặt ngây ngần, tràn đầy kinh hãi:

- Làm sao có thể... Ngay cả một ánh mắt của hắn, ta cũng không cản được.

Vụt...

Toàn trường trở nên xôn xảo.

- Với thực lực và lục lượng huyết mạch của Chu Lân, không ngờ lại không có chút khả năng phản kháng nào.

Vẻ mặt Kim Thái Tử trở nên nghiêm trọng.

Trong Thập Đại Tân Tinh dự tuyển, Triệu Phong và Thiên Vân Chi đều giải quyết đối thủ bằng một chiêu.

Khác nhau ở chỗ.

Đao Ý hình thức ban đầu của Thiên Vân Chi đã thai nghén phát triển, so với trước kia càng kiên cố cường đại hơn, công kích bá đạo mang tính áp đảo, kết thúc rất nhanh, có thể nói là miễu sát đối thủ.

Mà đối thủ của Triệu Phong thi căn bản không có sức phản kháng, tà dị vô cùng.

Về phần xếp hạng nhất và hạng hai như Kim Thái Tử và Vương Tiểu Quái, cho đến bây giờ vẫn chưa có người nào dám khiêu chiến.

Thiên Vân Chi bị khiêu chiến, là bởi vì có một tên thiên tài ôm lòng may mắn, cho rằng Đao Ý của hắn không còn, chiến lực đại tổn, hy vọng có thể chiếm tiện nghi.

Tổng thi đấu Thập Cường khiêu chiến, dần dần đi đến kháu cuối cùng.

Mười danh ngạch dự tuyển, rốt cuộc đã xác định.

Trước hạng sáu, vị trí không thay đổi: Kim Thái Tử, Vương Tiểu Quái, Thiên Vân Chi, Triệu Phong, Liễu Cầm Tâm, Khương Tam Phong.

Bốn người sau, có ba người bị đổi mới.

Càng đáng nhắc đến chính là Chu Lân và Bích Giang Thanh từng

khiêu chiến với Triệu Phong, đều “thi rớt”.

Sau khi hai người bị “Băng Hồn Chi Mâu” của Triệu Phong công kích, phương diện tinh thần bị lực lượng Băng Hồn ăn mòn gây thương tổn, cho dù là linh đan diệu dược hay danh y trị liệu đều không thể trị tận gốc trong thời gian ngắn.

Di chứng của bọn hắn là ý thức và năng lực phản ứng đều chậm chạp hơn bình thường vài nhịp hô hấp, tự nhiên không có khả năng tranh đoạt nổi danh ngạch Chân Long.

Chu Lân và Bích Giang Thanh đều hối hận và không cam lòng.

Lúc trước, khi hai người thi đấu đều bảo lưu thực lực, vốn cho rằng có cơ hội cạnh tranh danh ngạch Chân Long, kết quả vì khiêu chiến Triệu Phong nên đã mất đi cơ hội mười năm một lần này.

- Chu Lân, đợi khi có cơ hội, ta sẽ thay ngươi đòi lại công đạo.

Kim Thái Tử truyền âm, trấn an Chu Lân.

Loại tình huống này, Kim Thái Tử cũng không ứng phó kịp.

Ai mà ngờ được Băng Hồn Chi Mâu của Triệu Phong lại gây tổn thương đến bực này, hàn ý băng phách vô hình, ăn mòn tinh thần, gây nên vét thương tâm thần.

Băng Hồn Chi Mâu và Huyễn Cấm Chi Nhãn khác nhau rất lớn, một bên là công kích tinh thần, còn một bên là huyễn thuật tinh thần.

- Băng Hồn Chi Mâu, nếu như đủ mạnh, có thể trực tiếp đóng băng ý thức tinh thần của đối thủ, khiến địch nhãn lâm vào ngũ đông vĩnh viễn.

Triệu Phong hai lần thi triển “Băng Hồn Chi Mâu”, nên hắn cảm giác được sâu sắc tính ăn mòn và công kích của nó.

Giờ phút này.

Thiên Bồng đại quốc, cạnh tranh mười danh ngạch tham dự Chân Long hội, hết thảy đều kết thúc.

Triệu Phong nhắm mắt lại, phản lớn tâm thần đều dùng để thể ngộ.

Hắn cũng không biết rằng, cuộc đọ sức trên sân vẫn còn chưa kết thúc.

Lúc này, Thiên Bồng Quốc Quân chậm rãi đứng dậy, trầm giọng nói:

- Dựa theo lệ cũ, trong mười người tham gia Chân Long hội của Thiên Bồng đại quốc, sẽ chọn ra một nhân vật đầu lĩnh. Nhân vật đầu lĩnh này, nhất định phải có thực lực mạnh nhất, đứng ở vị trí đỉnh phong trong cùng thế hệ!

Nhân vật lĩnh quân là vinh hạnh đặc biệt, là thiên tài mạnh nhất, đại biểu cho Thiên Bồng đại quốc.

Một khi ra khỏi Đại quốc, nhân vật lĩnh quân sẽ đại biểu cho toàn bộ Thiên Bồng đại quốc.

Nói đơn giản một chút là, tiếp theo sẽ tranh giành vị trí đệ nhất Đại quốc.

- Đệ nhất Đại quốc, vị trí tạm thời là “Kim Thái Tử” Chu Kim Bằng, nếu ai không phục, có thể khiêu chiến hắn.

Thiên Bồng Quốc Quân nở nụ cười rực rỡ.

Kim Thái Tử chính là nhi tử có huyết mạch mạnh nhất của mình, Thiên Bồng Quốc Quân rất có lòng tin đối với thực lực của hắn.

Luận tu vi, Kim Thái Tử là Chân Nhân cấp đỉnh phong, so với bất kỳ thiên tài nào ở đây, đều chỉ cao hơn chứ không thấp hơn.

Luận huyết mạch, Kim Thái Tử cũng là người được công nhận là mạnh nhất Đại quốc.

Thế nhưng lời của Thiên Bồng Quốc Quân vừa dứt, Vương Tiểu Quái xếp hạng thứ hai và Thiên Vân Chi xếp hạng thứ ba đã đứng dậy, chiến ý đằng đằng

- Khặc khặc khặc! Đệ nhất Đại quốc, ngoại trừ ta ra, không thể là ai khác!

Vương Tiểu Quái một tay cảm một thanh Kim Ngân Đại Côn, tàn ảnh nhoáng lên, đáp xuống trên đài thi đấu.

Mọi người trên sân không khỏi kinh ngạc.

Thế nhưng không ai dám khinh thường thực lực của Vương Tiểu Quái.

Lần cạnh tranh danh ngạch này, chỉ có hạn và Kim Thái Tử là từ đầu đến cuối không có người nào dám khiêu chiến, từ đó cũng có thể phần nào thấy được thực lực của bọn hãn.

Kim Thái tử cười đài một tiếng, giống như một đầu “Kim Bằng”, bay xuống đài thi đầu.

Phành...

Đài thi đấu khẽ run lên, khó có thể tưởng tượng nổi khí lực lực lượng của Kim Thái Tử là như thế nào.

Đông!

Vương Tiểu Quái càng không yếu thế, Kim Ngân Đại Côn nện xuống đài lập tức vang lên tiếng nổ lớn, chấn động không dứt.

Toàn thân cơ bắp của hắn không có chút cảm giác huyết nhục nào, giống như kim thiết nham thạch, nhất cử nhất động có thể rung chuyển cả tòa núi cao, có thể tùy tiện nghiền chết Chân Nhân cấp bình thường

- Ừm? Huyết mạch Thượng cổ?

Triệu Phong bừng tỉnh, một tia huyết trạch lam nhạt ẩn sâu trong thể nội khẽ run lên, thậm chí còn có một tia cảm giác áp bách.

Chương 333: Đệ nhất đại quốc (trung)

Vương Tiểu Quái bộ dạng luộm thuộm, hời hợt, trong mắt nổi lên từng tia tử kim rực rỡ.

Lực lượng huyết mạch của hắn vừa mở ra, đại côn trong tay cũng nện xuống, đài thi đấu khẽ lắc lư, lực lượng khủng bố như vậy, thậm chí có thể chấn chết cả Chân Nhân Cấp đại thành.

- Thiên phú huyết mạch thật mạnh.

Dưới sân nổi lên một trận xôn xao.

Ngay cả Triệu Phong cũng bừng tỉnh, lực lượng huyết mạch trong thể nội cảm ứng được khí tức huyết mạch Thượng Cổ của đối phương, không ngờ lại sản sinh cảm giác áp bách nhàn nhạt.

Đây là tình huống Triệu Phong hiếm khi gặp phải.

Đơn giản là có hai loại tình huống, một là phẩm cấp huyết mạch của Vương Tiểu Quái rất cao, hai là huyết mạch đã giác tỉnh, phản tổ, đạt tới một trình độ tương đối cao.

Ví dụ như tỷ lệ giác tỉnh bình thường của một loại huyết mạch đạt tới một phần mười, mà loại giác tỉnh kia thì đạt tới một phân mười vạn.

- Ha ha ha! Đây chính là Phong Vân Môn ta mang đến kinh hỉ cho thế nhân!

- Huyết mạch của Vương Tiểu Quái, vào nửa năm trước đã tiến thêm một bước đột phá, phản tổ, uy năng không thể so sánh.

- Địa vị huyết mạch mạnh nhất Đại quốc của Kim Thái Tử, e rằng ngồi không yên rồi.

Cao tầng Phong Vân Môn đều hoan hỷ.

- Phong Vân Môn xuất hiện một vị thiên tài huyết mạch, thật đáng mừng.

Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo mỉm cười, hướng về phía Phong Vân Môn Chủ chúc mừng.

Tại Thiên Bồng đại quốc, Phong Vân Môn xem như đồng minh cùng trận doanh với Thiết Huyết Giáo.

- Vương Tiểu Quái này xuất thân từ Phong Vân Môn, tính cách quái đản, từ nhỏ đã là một quái thai, lực lượng lớn vô cùng, đánh nhau liều mạng không muốn sống, huyết mạch trong cơ thể hắn giác tỉnh, được Phong Vân Môn hết mực bồi dưỡng...

Thiên Vân Chi nhìn thấy Triệu Phong hiếu kỳ, liền chủ động giải thích.

Triệu Phong không khỏi có chút kinh ngạc, tên Thiên Vân Chi này không phải có thù oán với mình sao?

Ngày trước, một kích “Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến” cường thế của Triệu Phong đã gần như phá hủy tính mạng và tiền đồ của đối phương.

- Trong những đối thủ Cường đại mà cuộc đời ta đã gặp qua, chỉ có hai người đáng kính nể, cảm kích, một người khiến ta lĩnh ngộ Đao

Ý, còn một người khác, chính là ngươi, khiến Đao Ý của ta phá rồi lại lập, trọng sinh rực rỡ.

Thiên Vân Chi mỉm cười nói.

Đao Ý hình thức ban đầu của hắn phá rồi lại lập, mặc dù không tính là quá mạnh, nhưng Triệu Phong cảm giác cấp độ và cảnh giới của nó hiện nay đã cao hơn trước rất nhiều.

Khó trách vừa rồi Thiên Vân Chi cũng muốn khiêu chiến với Kim Thái Tử.

- Vương Tiểu Quái! Huyết mạch của ngươi tăng cường rồi, thế nhưng ngươi cũng không phải đối thủ của huyết mạch Hoàng thất ta đâu.

Thanh âm của Kim Thái Tử trầm trầm, hai tay đan vào nhau, mái tóc trên đầu tung bay tán loạn.

Ô... Ô... Ô... N... G

Cốt cách huyết nhục toàn thân của hắn, đặc biệt là làn da, tăng thêm một vòng, nổi lên một tầng hoa văn màu vàng óng ánh

Trong nháy mắt, thân hình của Kim Thái Tử đã cao thêm hai thước, làn da huyết nhục bành trướng, lộ vẻ khôi ngô cường tráng.

Không chỉ vậy.

Sau lưng của hắn còn hiện ra một hư ảnh cường đại, cao chừng một trượng

Thần Linh nhãn của Triệu Phong co rút lại, ngưng mắt nhìn, liền phát

hiện hình thái của hư ảnh kia giống một loài vật nào đó.

- Đây chính là “Huyết mạch Kim Trư” của Hoàng thất Thiên Bồng, tăng mạnh thể chất và lực lượng. Người mang “Huyết mạch Kim Trư” này, có thể ngăn cản được vài cường giả cùng cấp vây công.

- “Huyết mạch Kim Trư” của Kim Thái Tử, cường độ kích phát rất cao, còn có nguyên bộ bí thuật huyết mạch hoàn thiện...

Phành phành phành...

Hai thiên tài thân mang đại lực lượng, phát động lực lượng huyết mạch, mỗi bước chân đều khiến đài thi đấu rung động khe khẽ.

Địa Sát Phong Vân Côn!

Vương Tiểu Quái hú lên một tiếng quái dị, đại côn màu bạc mãnh lực vung lên, côn ảnh tử thanh sắc gào rít, quét ngang phương viên trăm trượng, uy năng cường đại bao trùm khắp đài thi đấu.

- Kim Diệt Đồ Ma Chưởng!

Kim Thái Tử thét dài một tiếng, hoa văn màu vàng óng ánh trong lòng bàn tay khuếch trương, lớn cỡ một cái quạt hương bồ, vỗ mạnh một cái, chưởng ảnh khổng lồ màu vàng lấp lánh đánh về phía Vương Tiểu Quái.

Ầm ầm ầm...

Hai luồng lực lượng như đại sơn lay động, va chạm cùng một chỗ, lực lượng huyết mạch và Chân Linh khí dung hợp đan xen, phá vỡ rào cản cảnh giới.

Lực lượng của một người, muốn siêu việt cấp độ tu vi của bản thân, quả thật thập phần khó khăn.

Nhưng cũng không phải là không có khả năng

Thường thấy nhất chính là phát động bí thuật, hoặc là thiêu đốt Chân Linh khí, chẳng qua phải trả một cái giá rất đắt.

Còn một cách nữa là sử dụng Thần binh mạnh hơn, nhưng cũng tiêu hao rất lớn, khó mà khống chế được.

Mà lực lượng huyết mạch, lại là phương pháp tốt nhất, không có tác dụng phụ.

Bởi vậy, thiên tài huyết mạch, đều là “thiên chi sủng nhi” (*), có thể phá vỡ rào cản cảnh giới, phát huy chiến lực vượt cấp.

(*) con cưng của trời.

Kim Thái Tử và Vương Tiểu Quái trước mắt chính là đại biểu điển hình

Trận chiến của hại người khiến đài thi đấu lưu lại từng vết nứt lớn. Những đối thủ dự thi trước, khó có thể khiến đài thi đấu hư hao chút nào.

Có cảm giác như, đây phảng phất là trận chiến của hai Cự Nhân, thỉnh thoảng lại khiến cho đài thi đấu run rẩy.

- Hai tên này thật biến thái!

Thiên chi kiêu tử đến từ khắp nơi trên Đại quốc nhìn thấy trận chiến lúc này, đều kinh hãi đến lạnh người.

Những đối thủ dự thi Tổng thi đấu Thập Cường đều không khỏi có chút may mắn vì lúc trước không khiêu chiến Kim Thái Tử và Vương Tiểu Quái.

Thực lực Chân Nhân cấp đỉnh phong trở xuống, đối mặt với hai người này, không bị một tát đánh nát người thì cũng bị một gậy đập chết.

Ầm ầm ầm...

Chiến đấu hồi lâu, chỗ đài thi đấu của hai người đã xuất hiện nhiều chỗ rạn nứt, bụi bặm dâng lên đầy trời.

- Luận lực lượng huyết mạch, hai người đại khái tương đương, Vương Tiểu Quái thì có huyết mạch phẩm cấp cao hơn, còn Kim Thái Tử thì lại có cường đại huyết mạch thâm hậu hơn, lại còn phối hợp với cả bí thuật.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong quan sát hai người trên sân.

Ngay trong khoảnh khắc đó...

Thần Linh nhãn của Triệu Phong mở ra, quan sát lực lượng huyết mạch và phương thức vận chuyển Chân Linh khí trong cơ thể của hai người.

Kết quả.

Hắn phát hiện hai người đều có phương pháp vận dụng nhất định đối với lực lượng huyết mạch

Trong đó, Vương Tiểu Quái dường như có chút không lưu loát.

Còn Kim Thái Tử thì tuyệt đối trọn vẹn có hệ thống

- Haizz...

Triệu Phong tự vỗ lên trán mình một cái.

Quan sát kỹ xảo vận dụng huyết mạch của Kim Thái Tử và Vương Tiểu Quái, hắn mới phát hiện ra phương pháp sử dụng lực lượng huyết mạch của mình thô sơ cỡ nào.

Không phải thô sơ!

Mà Triệu Phong căn bản không chưa từng nhập môn, chỉ có thể sử dụng thô sơ không chút kỹ xảo.

Đương nhiên, điều này cũng không thể trách Triệu Phong hoàn toàn được, lực lượng huyết mạch của hắn bắt nguồn từ Thần Linh nhãn ngày trước dung nhập, cải tạo thân thể, mang đến kết quá ngày hôm nay.

Bởi vậy, hắn không có lý thuyết vận dụng kỹ xảo lực lượng huyết mạch, lại càng không có phương pháp hệ thống giác tỉnh.

Nếu so sánh, lực lượng huyết mạch của Kim Thái tử có nguyên bộ bí thuật, có nguyên vẹn hệ thống để phát huy.

Dù sao, huyết mạch Hoàng thất cũng là truyền thừa từ đời này sang đời khác, hệ thống rất hoàn thiện.

- Ừm, mất bò mới lo làm chuồng, nhưng xem như vẫn không quá muộn.

Triệu Phong toàn lực mở ra Thần Linh nhãn, bắt đầu quan sát phương pháp sử dụng lực lượng huyết mạch trong cơ thể của hai người.

Trong đó, khả năng vận dụng kỹ xảo của Kim Thái Tử thập phần thành thục.

Còn Vương Tiểu Quái có lẽ vì thiên phú huyết mạch hiếm thấy, cho nên hệ thống cũng không hoàn chỉnh.

Chẳng qua, hắn vẫn mạnh hơn Triệu Phong rất nhiều.

Thứ nhật, lực lượng huyết mạch của Vương Tiểu Quái là trời sinh, trải qua một thời gian dài thản thể có thể thích ứng và phát huy theo bản năng.

Thứ hai sau khi huyết mạch của hắn giác tỉnh, hắn đã được Phong Vân Môn trọng điểm bồi dưỡng, lại có cao nhân chỉ điểm.

Mà Triệu Phong thì lại bắt đầu giữa chừng, đến từ một nơi cực kỳ xa xôi, huyết mạch lại đặc thù hiếm thấy.

Trong lúc quan sát, năng lực học tập, phân tích của Thần Linh nhãn đã phát huy tác dụng, nhìn trộm được một ít bản chất bên trong.

- Lực lượng huyết mạch của Kim Thái tử và Vương Tiểu Quái đều thuộc loại hình tăng phúc lực lượng, thiên hướng thuộc tính không rõ ràng. Thế nhưng trong một vài lực lượng huyết mạch như tăng tốc độ, cường độ, thậm chí vẫn kèm theo thuộc tính...

Trong lúc Triệu Phong phân tích lĩnh ngộ, đột nhiên nhớ đến một vài loại lực lượng huyết mạch mà trước kia mình đã gặp.

Bích Giang Thanh lúc trước, lực lượng huyết mạch của hắn có thuộc tính tăng phúc hiệu quả, có thể kích phát ra diễm hỏa bích thanh cường đại.

Như vậy, bản thân Triệu Phong thì sao?

- Lực lượng huyết mạch của ta, hạch tâm vẫn là Thần Linh nhãn, trước kia màu xanh, bây giờ là màu lam. Vậy thì lực lượng huyết mạch của ta hiện nay, nhất định là thuộc tính hàn thủy rồi.

Triệu Phong nhắm mắt lại, bắt đầu dứt khoát tìm hiểu.

Sâu trong cơ thể, một tia huyết trạch lam nhạt, với phương thức vận chuyển đặc biệt, bằng các loại phương thức khác nhau, kết hợp với huyết nhục, cốt cách, Chân Linh khí

Phương pháp mà Triệu Phong vận dụng, chính là từ Kim Thái tử và Vương Tiều Quái.

Hệ thống của Kim Thái tử càng nguyên vẹn hơn, Vương Tiểu Quái đồng dạng cũng là huyết mạch Thượng cổ, tương đồng với Triệu Phong.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Huyết trạch lam nhạt trong cơ thể Triệu Phong, cùng với Chân Linh khí dâng lên, kết hợp cùng một chỗ, sau đó dung nhập vào huyết nhục, cốt cách.

Thoáng chốc.

Trong cơ thể Triệu Phong sinh ra từng đoản khí thanh lam, dòng điện chập chờn rất nhỏ, hàn khí tỏa ra bốn phía.

- Đơn giản vậy sao? Quả thật không thử thì không biết.

Triệu Phong mừng rỡ không thôi huyết mạch dừng lại trước bình cảnh nhiều năm, nay lại nhất cử đột phá.

Hắn vận dụng càng lúc càng quen thuộc, huyết trạch lam nhạt trong cơ thể qua lại càng thông suốt, đi đến tất cả những nơi hẻo lánh trong cơ thể.

Mỗi lần thúc dục, lực lượng huyết mạch của Triệu Phong lại càng trở nên tinh khiết hơn.

Triệu Phong rất nhanh đã hoàn thành một hệ thống đơn giản, lấy Thần Linh nhãn làm hạch tâm, lực lượng huyết mạch vận chuyển sinh sinh bất tận, tới lui trong thân thể huyết nhục gân cốt.

Mỗi lần vận chuyển, hắn đều phát giác lực lượng huyết mạch trong cơ thể mình kích phát ra càng lớn mạnh hơn.

Như vậy cũng tốt hơn trước kia rất nhiều, rốt cuộc hắn đã tìm được cách phát huy, khai thác ra kỹ xảo lực lượng tốt hơn.

- Luồng khí tức này...

Liễu Cầm Tâm và Thiên Vân Chi ở bên cạnh cũng mơ hồ cảm nhận được khí tức huyết mạch của Triệu Phong, huyết mạch của bản thân đột nhiên run sợ bất an.

Thiên Vân Chi là hậu duệ của hai loại huyết mạch, huyết mạch tự nhiên rất cường đại.

Mà huyết mạch của Liễu Cầm Tâm thì lại càng thần bí đặc thù hơn.

Thời gian không ngừng trôi qua.

Trên đài thi đấu, Kim Thái Tử và Vương Tiểu Quái đánh nhau đến hừng hực khí thế, có ảo giác như sơn băng địa liệt.

Mà khi Triệu Phong tiến vào một trạng thái nào đó, bên ngoài thân thể thỉnh thoảng hiện lên một tầng hàn văn lam nhạt, hàn ý lạnh lẽo đâm thấu tận xương túy.

Nửa canh giờ sau.

- Hoàn thành sơ bộ rồi...

Triệu Phong thô dài một hơi, lực lượng huyết mạch chậm rãi thu liễm, nước chảy thành sông.

Lúc này, lực lượng huyết mạch của hắn, so với cách vận dụng phát huy trước đây đã cường đại gấp mấy lần.

Giống như một khối ngọc thô chưa mài giũa, sau khi điêu trác xong, sẽ phát ra ánh sáng mỹ ngọc.

- Ừm? Vẫn còn đánh sao?

Triệu Phong mở to mắt, vẻ mặt kinh ngạc.

Hai người này đã đánh gần một giờ rồi.

Ầm ầm ầm...

Đột nhiên, trên đài thi đấu truyền đến một tiếng nổ mạnh, sau đó chia năm xẻ bảy, bụi khói bay dày đặc.

Kim Thái tử và Vương Tiểu Quái tích súc chiến lực tới đỉnh điểm, phát động một kích thạch phá kinh thiên.

Phành phành...

Hai đạo thân ảnh, một trái một phải, đồng loạt bay ra ngoài.

Trên miệng Kim Thái tử tràn ra một tia vết máu, còn Vương Tiểu Quái thì thổ ra một búng máu giữa không trung.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong cấp tốc phân tích.

Luận chiến lực, hai người không phân cao thấp, luận phương diện công kích, Vương Tiểu Quái hơi mạnh hơn đôi chút.

Nhưng “huyết mạch Kim Trư” của Kim Thái tử, khiến thể chất và phòng ngự quá mạnh mẽ, có thể đồng thời đối kháng với vài cường giả cùng vây công.

Bởi vậy, hắn bị thương nhẹ hơn đôi chút.

- Không tốt!

Lúc này, bên ngoài đã trở nên náo loạn.

Hai người nhanh chóng lui lại, kèm theo đó là một trận dư âm cương phong cuồng bạo, tác dụng phản phệ này, tuyệt đối không kém gì một kích vừa rồi của hai người.

Dưới Chân Huyền cấp, khó có thể may mắn sống sót dưới một chiêu này.

Đặc biệt là Kim Thái tử, phương hướng hắn thối lui chính là phương hướng trên đài cao của Thập Tinh Đại quốc.

- Cơ hội tốt! Nhân dịp giết chết Triệu Phong.

Kim Thái tử cố ý không ngăn chặn thế lui, mang theo sóng khí cuồng bạo và hư ảnh “Kim Trư” cực lớn, hung hăng lao về phía Triệu Phong.

Không tốt!

Liễu Cầm Tâm và Thiên Vân Chi biến sắc, không kịp chuẩn bị.

Thế nhưng, hành động của Kim Thái tử làm sao qua được Thần Linh nhãn của Triệu Phong?

- Cút!

Triệu Phong hét lớn một tiếng, lực lượng huyết mạch với phương pháp vận chuyển đặc biệt, cách không đánh tới.

Ô... Ô... Ô... N... G

Một chưởng vừa đánh ra, sau lưng Triệu Phong chợt hiển hiện ra một hư ảnh cao lớn nhân nhạt, phảng phất vượt qua thời không Thái cổ mà đến.

Chưởng kình bộc phát, điện mang màu xanh kèm theo một đoàn hư ảnh lạnh băng, hàn ý thấu xương tàn sát bừa bãi, “Âm” một tiếng, đánh trúng Kim Thái tử.

Chương 334: Đệ nhất đại quốc (hạ)

Phù...

Triệu Phong đánh ra một chưởng, bên tai truyền đến tiếng gào thét, chưởng lực kèm theo một đoàn hư ảnh băng quang, hàn ý rét thấu xương.

Thiên Vân Chi và Liễu Cầm Tâm ở bên cạnh nhìn chằm chằm sau lưng Triệu Phong với vẻ kinh dị.

Triệu Phong thúc đục lực lượng huyết mạch sau lưng ẩn hiện một hư ảnh băng lam cao ngạo mơ hồ, phảng phất như cổ Thân Thái cổ vượt qua thời không mà đến.

Kim Thái Tử đang lao tới với tốc độ tận cùng, đột nhiên trúng phải một chưởng do lực lượng huyết mạch của Triệu Phong ngưng tụ.

- Phành...

Điện mang hồ quang bắn khắp tứ phía, hư ảnh băng quang gào thét, bạo phát ra uy năng cực lớn. Bao trùm lấy Kim Thái tử.

Ọc...

Kim Thái tử thổ ra một búng máu. Sau đó ngưng kết ngay tại khóe miệng.

Với thể chất cường tráng đến mức đáng sợ của hắn, vậy mà vẫn

cảm thấy một luồng kỳ hàn thâu xương, lan tràn khắp toàn thân, không khỏi rùng mình một cái.

- Đáng hận.

Kim Thái tử đã thương càng trọng thương huyết dịch toàn thân phảng phạt như bị đông cứng, thậm chí ngay cả huyết mạch và Chân Linh khí đều có xu thế ngưng kết, phải cố hết sức mới thúc dục được.

Trong tầm mắt của mọi người, toàn thân Kim Thái Tử bao trùm một tầng băng sương lam nhạt, thân thể lạnh băng trì trệ.

- Triệu Phong tại sao ngươi đánh lén ta?

Kim Thái tử kinh sợ thét lên, kẻ ác cáo trạng trước, âm thầm thúc dục huyết mạch và Chân Linh khí, hóa giải luồng hàn ý đáng sợ đang bao phủ khắp toàn thân.

Vụt...

Thiếu niên tóc lam lóe lên, tiến sát đến bên cạnh Kim Thái Tử, không nói hai lời, đá tới một cước.

Phành...

Kim Thái tử bị một cước đá ra khỏi phạm vi đài cao, thân hình khôi ngô cường tráng trực tiếp bị đá bay ra hơn mười trượng

Phịch...

Kim Thái tử vừa ngã xuống đất, lập tức thổ ra một búng máu, không biết là vì quá tức giận quá độ hay là trọng thương quá nặng mà thổ

ra.

Mọi người trên toàn trường bao gồm cường giả, thiên tài đến từ khắp nơi trên Đại quốc đều trợn mắt há hốc miệng nhìn, cực kỳ kinh ngạc.

- Tiểu tử này, sao lại có huyết mạch Thái cổ thuần túy như vậy, dường như mơ hồ còn mạnh hơn cả Kim Thái tử.

- Huyết mạch tăng phúc, hoàn toàn sánh ngang với Kim Thái Tử và Vương Tiểu Quái, lại còn có thuộc tính băng hàn thần bí.

- Hư ảnh sau lưng hắn đại biểu cho loại huyết mạch Thượng cổ nào? Chẳng lẽ là loại huyết mạch trên “Thái cổ Vạn Tộc Bảng”? Nhưng điều này làm sao có thể?

Cường giả đỉnh cao từ khắp nơi trên Đại quốc đều sợ hãi thán phục nghị luận, lần lượt suy đoán phân tích.

- Thông qua bí pháp, mở ra lực lượng huyết mạch, uy lực tăng phúc so với trước đây còn mạnh hơn gấp mấy lần, lúc huyết mạch công kích, còn ẩn chứa hiệu quả thuộc tính băng hàn...

Triệu Phong ngồi tại chỗ, âm thầm gật đầu.

Một chưởng vừa rồi, hoàn toàn có thể vượt cấp uy hiếp Chân Huyền cấp, Chân Nhân Cấp bình thường, chỉ cần một chưởng là đánh thành băng vụn.

Nếu như đổi lại là Đào Phiến phi tặc lúc trước, e rằng ngay cả cơ hội bỏ trốn cũng không có.

Thiên tài huyết mạch, quả không hổ là thiên chi kiêu tử.

Đương nhiên, “huyết mạch Kim Trư” của Kim Thái Tử cũng mang đến thể chất phòng ngự rất cường đại, da dày thịt béo đến mức năm ngoài dự đoán của Triệu Phong

Đối phương hoàn toàn thừa nhận một chưởng của hắn, mặc dù bị thương bị lực lượng băng hàn ăn mòn, thế nhưng cũng không bị thương trí mệnh, quả thật không hổ là huyết mạch mạnh nhất Đại quốc.

Đây còn là dưới tình huống Kim Thải Từ vừa mới đại chiến một hồi, chân lực huyết mạch hao tổn nhiều cho nên mới bị thương như vậy.

- Tặc tử Triệu Phong đánh lén sau lưng ta, vô sỉ hạ lưu, có gì là anh hùng hảo hán chứ, có bản lĩnh thì chúng ta đường đường chính chính đánh một trận.

Kim Thái tử miễn cưỡng từ dưới đất đứng dậy, trên mặt tràn đầy oán hận và tức giận.

Hắn vốn muốn thừa cơ đuổi giết Triệu Phong nào ngờ đối phương lại phản ứng nhanh như vậy, đã sớm chuẩn bị, còn bộc phát ra lực lượng huyết mạch khiến người khác sợ hãi.

- Ha ha, bây giờ ngươi còn dám đánh với ta sao?

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một nụ cười.

- Ngươi...

Lời nói của Kim Thái tử đột nhiên khựng lại, nổi trận lôi đình, vẻ mặt hết sức khó coi.

Với trạng thái của hắn hiện tại, thương càng thêm thương huyết

mạch và Chân Linh khí tiêu hao rất lớn, không nắm chắc có thể giao phong với Triệu Phong thâm bất khả trắc.

Vừa rồi Triệu Phong đánh ra một kích lực lượng huyết mạch, cũng khiến cho Kim Thái tử chấn động hồi lâu.

Một chưởng vừa rồi, uy lực kinh người, đã gần như phá vỡ lực lượng phòng ngự huyết mạch của hắn.

Quan trọng nhất là lực lượng ẩn chứa băng năng có tính ăn mòn trong huyết mạch của đối phương dưới sự ăn mòn của nó, toàn thân huyết dịch của hắn gần như cứng lại, Chân Linh khí và lực lượng huyết mạch bị cản trở sâu sắc.

Nếu Triệu Phong không phải chỉ đánh một chưởng, mà là đánh liên tục hơn mười chưởng, Kim Thái Tử cũng khó có thể tưởng tượng được kết quả cuối cùng sẽ như thế nào.

- Tặc tử vô sỉ, bổn Thái tử sẽ không bị ngươi lừa lần nữa, chờ ta dưỡng thương tốt, sau đó sẽ lại cùng ngươi chiến một trận.

Kim Thái tử phẫn nộ quát lớn một tiếng, mất hết thể diện.

Nếu như hắn sính cường, với trạng thái hiện nay khiêu chiến Triệu Phong nhất định thua nhiều thắng ít.

- Tên tặc tử Triệu Phong này, không ngờ trên người lại có huyết mạch cường đại như thế, chỉ e lúc trạng thái đỉnh phong Kim Thái Tử cũng chưa chắc là đối thủ của hắn.

- Huyết mạch của Kim nhi, sở trường là lực lượng và khí lực phòng ngự, không am hiểu tốc độ. Một khi đánh nhau, Triệu Phong nhất định sẽ vững vàng khắc chế hắn.

Mấy vị trưởng lão cao tầng bên phía Hoàng thất truyền âm với nhau.

- Kim Thái tử quá thật không phải là đối thủ của hắn, trừ phi bất chấp tất cả, sử dụng bí thuật cấm kỵ...

Cầm Vương Phi thở dài sâu kín, ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong đã có thêm vài phần ngưng trọng

Bản thân Triệu Phong sở trường tốc độ, lực lượng huyết mạch ẩn chứa thuộc tính băng hàn, có thể hạn chế hành động và tốc độ của đối thủ, một khi chính thức giao phong Kim Thái tử rất có thể sẽ bị đánh cho không còn sức hoàn thủ.

- Ha ha ha... Hắn không dám đánh với ngươi, nhưng ta dám.

Một tiếng cười hưng phấn càn rỡ từ phía đài thi đấu bị sụp đổ truyền tới.

Người lên tiếng, chính là Vương Tiểu Quái.

Mặc dù Vương Tiểu Quái bị thương nhưng từ trước đến nay, hắn vẫn đánh nhau liều mạng Hơn nữa, trên người hắn có huyết mạch Thượng Cô, hết sức đặc thù, bị thương càng nặng thì chiến lực càng tăng lên.

Bởi vậy.

Có rất ít người nguyện ý cùng Vương Tiều Quái chính diện ngạnh đấu, ngay cả Thiên Vân Chi trước khi “phá rồi lại lập” cũng thua kém hắn nửa bậc.

Chỉ có Kim Thái tử, khi kích phát huyết mạch Kim Trư, ý vào thể chất

và lực phòng ngự biến thái mới có thể cùng ngạnh kháng với Vương Tiểu Quái.

- Vương Tiểu Quái này...

Triệu Phong nhíu mày, cũng không động đậy.

Huyết mạch của đối phương quá thật đặc thù, bị thương càng nặng thì chiến lực càng mạnh.

- Tiểu tử tóc lam, ngươi dường như còn mạnh hơn cả Kim Thái Tử, ra đánh một trận đi.

Vương Tiều Quái nhảy trên tránh dưới, đứng trên khoảng không của bãi phế tích đài thi đấu, hò hét một trận.

- Tặc tử Triệu Phong, ra đánh một trận đi!

- Tặc tử Triệu Phong, chỉ biết đánh lén, có bản lĩnh thì ra đánh một trận công bằng đi.

- Hắc hắc, tên tặc tử này vừa rồi đánh lén Kim Thái Tử, bổn sự không phải rất lớn sao, bây giờ lại làm con rùa đen rút đầu.

Phần lớn thiên tài dưới sân đều nhất trí công khai khiển trách, lên án Triệu Phong

Đối tượng công khai lên án, là một thiếu niên chỉ mới mười bảy tuổi đã danh chấn Đại quốc.

Lấy được Thủy Nguyệt bảo tàng... Cưỡng chế Cầm Vương Phi... Đà chủ trẻ tuổi nhất Thiết Huyết Giáo... Quét ngang cả vùng Thiên Thủy.

Hôm nay.

Hắn còn mơ hồ có xu thể trèo lên vị trí đệ nhất Đại quốc.

Tuổi như thế, thành tựu như thế, uy danh và vinh dự đặc biệt như thế, khiến cho bao nhiêu đại tân tinh thiên tài của Đại quốc phải ghen ghét đỏ mắt.

Thế nhưng

Triệu Phong vẫn ngồi tại chỗ, nhắm mắt lại, bộ dạng thờ ơ.

Hắn đang thể ngộ bí pháp vận hành huyết mạch mới của mình, nghĩ cách hoàn thiện thêm, hình thành hệ thống của riêng mình.

Quả thật, năng lực học tập của Thần Linh nhãn rất cường đại, phục chế những mặt học và chiêu thức hết sức dễ dàng

Thế nhưng đồ của người khác cuối cùng vẫn là của người khác, không nhất định sẽ thích hợp với mình.

- Tiểu tử tóc lam, ngươi không chiến cũng phải chiến.

Vương Tiểu Quái cuồng tiểu, vung Kim Ngân Đại Côn lên, nhào về phía Triệu Phong

Những trọng tài và nhân viên chấp pháp của Hoàng thất đều cố ý không ngăn cản, khóe miệng còn nhếch lên một nụ cười có vài phần hả hê.

- Tiểu Cuồng không nên sinh sự nhiều chuyện, Triệu Phong xuất thân từ Thiết Huyết Giáo, chính là đồng minh của Phong Vân Môn chúng ta.

Vẻ mặt Phong Vân Môn Chủ khẽ biến đổi vội vàng truyền âm ngăn cản.

Nhưng mà lúc này, Vương Tiểu Quái đã tiến vào trạng thái điên cuồng không nghe lời khuyên nhủ nữa, trời sinh hắn tính tình kiệt ngạo bất tuân, không nghe lời sư trưởng cũng là chuyện bình thường

Huyễn Cấm Chi Nhãn.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong bỗng nhiên mở ra.

Mắt trái băng u lam nhạt phảng phất như một hàn đàm, sâu không thấy đáy, càng diễn hóa lại càng sâu hơn.

Đối mặt với đối thủ có lực lượng cơ thể cực kỳ biến thái này, Triệu Phong cũng không muốn chính diện đối chiến, đó là chuyện hết sức bình thường

Vụt...

Tâm thần ý thức của Vương Tiểu Quái chợt lạnh lẽo, hàn ý lan tràn, thầm thấu vào trong

Nửa nhịp hô hấp, một nhịp hô hấp, một nhịp rưỡi hô hấp...

Bịch...

Vương Tiểu Quái nửa quỳ trên mặt đất, toàn thân ướt đẫm mồ hôi lạnh, nghiến răng nghiến lợi, vừa kiêng kỵ vừa kinh hãi nhìn chằm chằm Triệu Phong chỉ thốt lên:

- Ngươi...

Trong lao tù huyễn cấm tinh thần, hắn đã bị Triệu Phong tra tấn suốt một ngày một đêm.

Triệu Phong cũng không thể không thừa nhận ý chí của đối phương rất cứng cỏi.

Vương Tiểu Quái am hiểu nhất là luyện thể, khí lực và lực lượng rất biến thái ý chí cũng tương đối mạnh, đáng tiếc đối diện với bí thuật tinh thần, thậm chí là Băng Hồn chi đạo Thượng cổ của Triệu Phong vẫn có chút không đủ sức...

Hít...

Phần đông mọi người đang quan chiến và đám thiên tài tranh đoạt danh ngạch đều hít một ngụm khí lạnh, vô cùng kinh hãi.

Một màn trước mắt quá thật là rợn người.

Triệu Phong chỉ liếc mắt một cái, liền miễu sát Vương Tiểu Quái.

Ngay cả Kim Thái Tử vừa trở về chỗ ngồi, vẻ mặt cũng đanh lại, bất mãn và phẫn hận trong lòng đều tan thành mây khói.

Đương nhiên.

Triệu Phong không sử dụng “Băng Hồn Chi Mâu”, chỉ sử dụng “Huyễn cấm Chi Nhãn”, cũng có nguyên nhân.

Băng Hồn Chi Mâu có tính công kích và ăn mòn đối với tâm thần rất mạnh, có thể khiến cho đối thủ lâm vào tình cảnh vạn kiếp bất phục, tính nguy hiểm rất lớn.

Mà Huyễn Cấm Chi Nhãn thì lại tương đối ôn hòa, dù sao cũng xuất thân từ Huyễn thuật, chủ yếu là tra tấn và tiêu hao tâm thần tinh lực của đối phương, cho đến khi mục tiêu gân cốt kiệt quệ hoặc mê man bất tinh.

Vương Tiểu Quái xuất thân từ Phong Vân Môn, là đồng minh với Thiết Huyết Giáo.

Triệu Phong ra tay, tự nhiên phải bảo lưu phần nào.

Sau khi liếc mắt đánh bại Vương Tiểu Quái, Triệu Phong lại lặng lẽ nhắm mắt.

Lúc ra tay, hắn vẫn ngồi yên tại chỗ, căn bản không hề đứng dậy.

- Huyết mạch đồng tử của tiểu tử này, rốt cuộc có lai lịch gì?

- E rằng chỉ có những thế gia truyền thừa huyết mạch đồng tử trên đại lục này, mới có lực lượng đồng tử mạnh đến như vậy.

Cao tầng của chư phương thế lực trên Đại quốc đều kiêng kỵ, ánh mắt lập lòe bất định.

Thực lực và huyết mạch đồng tử mà Triệu Phong biểu hiện ra, mơ hồ có xu thế áp chế toàn bộ thiên tài của Đại quốc.

- Ha ha, chư vị không nên quá tức giận, huyết mạch và công pháp của Vương Tiểu Quái đều thiên về lực lượng và khí lực, tu vi còn chưa đạt tới Chân Nhân cấp đỉnh phong, bị tinh thần đồng thuật của kẻ này khắc chế cũng là chuyện thường tình.

Một vị trưởng lão của Hoàng thất lên tiếng.

- Về phần Kim Thái tử bị thua, thứ nhất là do đại chiến bị thương, thứ hai là do tên tặc tử kia đánh lén. Nếu như Kim Thái tử ở trạng thái đỉnh phong, với tu vi Chân Nhân cấp đỉnh phong, lại có thêm một kiện phòng ngự Hồn đạo, phần thắng ít nhất cũng được sáu thành.

Luận điệu này vừa ra, liền đạt được sự tán thành của phần đông người.

- Chư vị khách nhân, vừa rồi chỉ là đột phát ngoài ý muốn. Chẳng qua, Triệu Đà chủ tiến hành đánh lén, quá thật có chút không quang minh.

Trọng tài chủ trì của Hoàng thất mỉm cười, cúi đầu bồi tội với bốn phương xung quanh.

Cao tầng của Thiết Huyết Giáo lập tức có chút bất mãn, người sáng suốt đều có thể thấy được, vừa rồi Kim Thái Tử là cố ý vọt tới chỗ Triệu Phong.

Triệu Phong cũng không thèm để ý tới chuyện này, chỉ nhắm mắt lại, không quan tâm đến chuyện bên ngoài.

- Vừa rồi Kim Thái Tử và Vương Tiểu Quái chiến đấu, Kim Thái Tử hơi thắng nửa trù. Nếu như không có người tiếp tục khiêu chiến, Kim Thái Tử sẽ trở thành người lĩnh quân của Thiên Bồng đại quốc khi tham gia Chân Long hội.

Lão giả trọng tài của Hoàng thất vuốt râu cười nói.

Trên sân lập tức trở nên yên tĩnh.

Vương Tiểu Quái gân cốt mệt mỏi, vô lực tái chiến. Mà Thiên Vân

Chi cũng không còn tâm tình khiêu chiến. Liễu Cầm Tâm thì tứ đầu tới cuối vẫn điểm nhiên u tĩnh, không quan tâm tới chuyện hơn thua.

- Ha ha, xem ra tất cả mọi người đều không có dị nghị gì vậy thì Kim Thái tử phải làm chuyện nên làm, trở thành đệ nhất tân tinh của Đại Quốc thôi.

Mọi người bên phe Hoàng thất đều tươi cười nói.

Chương 335: Chuẩn bị đầy đủ

Cuối cùng, vì không có người khiêu chiến, cho nên Kim Thái tử leo lên hạng nhất tân tinh Đại quốc, trở thành người lĩnh quân của Đại quốc tham gia Chân Long hội.

Kim Thái Tử thầm đổ mồ hôi lạnh một phen, trong lòng cảm thấy may mắn.

Lần đại hội tranh đoạt này, áp lực và cạnh tranh thật quá lớn, kỳ tài ngút trời, tên sau càng biển thái hơn tên trước.

Từ hạng tư cho đến hạng hai, mỗi người đều có thể làm rung chuyển vị trí của Kim Thái Tử hắn.

Vương Tiểu Quái xếp hạng hai, chỉ hơi thua kém nửa phần, nếu như phát huy tốt một chút, có lẽ tình hình sẽ đổi khác.

Thiên Vân Chi xếp hạng ba, Đao Ý phá rồi lại lập, chiến lực tạm thời không thể đánh giá.

Chẳng qua, vị thứ hai và vị thứ ba đều bị thực lực của Triệu Phong chấn trụ.

Thiên Vân Chi vốn muốn khiêu chiến Kim Thái Tử, chẳng qua, sau khi kiến thức được thực lực của Triệu Phong, hắn cũng không còn tâm tình nữa.

Triệu Phong xếp hạng tư, nhưng địa vị trong mắt tám đại thế lực lại rất cao, thậm chí rất có thể siêu việt cả Kim Thái Tử.

Trên danh nghĩa, Kim Thái Tử là đệ nhất tân tinh của Đại quốc.

Thế nhưng, trong mắt không ít người, Triệu Phong mới thực sự là đệ nhất.

Chẳng qua.

Triệu Phong hình như cũng không hứng thú với vị trí đệ nhất này, một mực nhắm mắt tìm hiểu tham ngộ.

Băng Hồn Chi cầu đưa hắn đến một thế giới Hồn đạo mênh mông rộng lớn, có vô tận học thức huyền diệu, cần hắn tu tập tìm hiểu.

Bí pháp huyết mạch chính là một trong những nhân tố khiến Triệu Phong có thể sơ bộ hoàn thành hệ thông huyết mạch của mình.

Thánh Vực Chân Long Hội, chỉ còn mấy tháng nữa là bắt đầu, Triệu Phong phải nắm chắc từng giây từng phút.

Đại hội tranh đoạt rất nhanh đã tiến vào khâu cuối cùng.

Tám phương thế lực hội tụ trên sân đều lần lượt tản đi.

Triệu Phong chỉ lưu lại một phần tâm thần ở bên ngoài, phần lớn tâm lực đều đặt vào việc tìm hiểu.

Thiết Ma âm thầm gật đầu, phân phó mọi người không được quấy rầy Triệu Phong

Một đường không nói chuyện, trở về Tổng đà Thiết Huyết Giáo.

Đại điện Thiết Huyết Giáo.

Thiết Ma cười nói:

- Đại hội tranh đoạt danh ngạch lần này, tổng cộng có mười danh ngạch, Thiết Huyết Giáo ta chiếm được hai cái, chiến tích này quả thật không tệ.

Nhóm cao tầng của Thiết Huyết Giáo cũng đều có mặt ở đây, vẻ mặt người nào người nấy đỏ bừng hưng phấn, cảm giác vô cùng hãnh diện.

Số lượng danh ngạch nhiều, chỉ là một nguyên nhân trong đó.

Không ít nhân vật cao tầng đều nhìn Triệu Phong với ánh mắt “hiền lành trìu mến”.

Thiếu niên tóc lam này, bây giờ vẫn đang nhắm hai mắt lại, nhưng không người nào cảm thấy hắn cuồng vọng cả.

Trong đại hội tranh đoạt danh ngạch, Triệu Phong một chưởng một cước đánh bay Kim Thái tử, liếc mắt miễu sát Vương Tiểu Quái, ngẫm lại quá thật có chút phấn chấn lòng người.

Cho dù Triệu Phong không đoạt hạng nhất, nhưng hạng nhất và hạng hai đều đã bị hắn chấn trụ rồi.

Ít nhất, mọi người có thể cảm nhận được, Triệu Phong mới là đệ nhất tân tinh của Đại quốc.

- Đại hội tranh đoạt danh ngạch của Đại quốc, chỉ là một cuộc thi nhỏ ngang qua, sân khấu khiêu chiến chính thức là Thánh Vực Chân Long Hội. Một trăm

Vị thiên tài Chân Long ra đời, rất có thể sẽ thay đổi vận mệnh của đại lục, dần dắt thời đại này.

Ánh mắt của Thiết Ma lộ ra một tia hi vọng

Thánh Vực Chân Long Hội, hắn đã chứng kiến vài chục lần

Nhưng thời đại này lại không giống bình thường kỳ tài có một không hai từ khắp nơi giống như măng mọc sau mưa ra đời, vượt qua mấy chục thời đại trước.

Nếu không như vậy thì tỷ lệ kết nói giữa Thiên Cơ truyền thừa và đại lục cũng không trở nên cao đột biến như vậy.

Lúc này.

Triệu Phong đột nhiên mở mắt, cảm giác sự rộng lớn và mạnh mẽ của thế giới này, sóng nổi ầm ầm, là bất hạnh, nhưng cũng là may mắn.

- Lần Thánh Vực Chân Long Hội này, Thiết Huyết Giáo ta sẽ để bốn người Triệu Phong Khương Tam Phong Điệp Diệp, Đông Tuyết cùng tham gia.

Thiết Ma dứt khoát quyết định.

Làm sao lại biến thành bốn người rồi?

Triệu Phong có chút khó hiểu.

- Là thế này, Thiết Huyết Giáo ta với tu cách là thế lực Tông phái Nửa tinh, thời kỳ đỉnh phong thậm chí tiếp cận Nhất tinh, ngang bằng với Thập Đại Tông Phái. Bởi vậy, bản thân Thiết Huyết Giáo ta có hai

danh ngạch riêng. Toàn bộ Thiên Bồng đại quốc, cũng chỉ có một ít thế lực như Hoàng thất, Thiết Huyết Giáo và Cầm Kiếm Cung là có vinh dự đặc biệt này. Còn đám Tứ đại tộc thì vẫn còn thiếu chút hỏa hầu.

Một vị Đà chủ ở bên cạnh giải thích.

Triệu Phong không khỏi tỉnh ngộ.

Luận nội tình thực lực, Thiết Huyết Giáo so với một vài Cường quốc còn cao hơn một

Bậc.

Cường quốc có hai danh ngạch, vậy thì Thiết Huyết Giáo tự nhiên không thể thua kém.

Cấp bậc của quốc gia sẽ nhận được số lượng danh ngạch tương ứng.

Đồng dạng thế lực gia tộc Tông phái, đủ cấp bậc thì cũng có thể hưởng được danh ngạch tương ứng.

Phân chia cấp bậc đều dựa theo phân chia Tông phái Tinh cấp cổ xưa.

Tông phái cấp bậc Nửa tinh sẽ có hai danh ngạch, ví dụ như Thiết Huyết Giáo chẳng hạn.

Tông phái cấp bậc Nhất tinh, có đến mười danh ngạch, ví dụ như Thiên Nguyên Tông của Bắc đại lục.

- Tông phái Nhất tinh, chí ít có Tôn Giả Đan Nguyên cảnh tọa trấn,

đồng thời kèm theo rất nhiều điều kiện. Có thể nói, Thập Đại Tông Phái, mỗi nhà đều có Tôn Giả Đan Nguyên cảnh.

Triệu Phong đột nhiên hiểu ra.

- Nửa tháng sau, bốn người các ngươi sẽ tiến về Tinh Đài trước. Sử dụng Truyền Tống Trận Bắc Tinh, trực tiếp đến Thánh Vực đại lục. Đến lúc đó, hàng loạt thiên tài đỉnh phong của tam Đại quốc và rất nhiều Cường quốc trên Bắc đại lục, thậm chí cả Thiên Nguyên Tông cũng sẽ tập hợp ở chỗ đó.

Thiết Ma thoáng nói rõ hành trình chuyến này.

Bắc Tinh Đài, chính là điểm tập kết của toàn bộ Bắc đại lục.

Đại lục Thanh Hoa, có bốn khu vực Đông Tày Nam Bắc.

Trung tâm mỗi khu vực đều có một Tinh Đài, tốc hành dịch chuyển tới Thánh Vực đại lục.

Đương nhiên, không phải người nào cũng có thể tùy tiện sử dụng Tinh Đài.

Sau khi hiểu rõ hành trình này, Triệu Phong lại quay vẻ nơi ở, lập tức bắt đầu bế quan.

Ba người Khương Tam Phong, Điệp Diệp, Đổng Tuyết, ngẫu nhiên bỏ ra chút thời gian để luận bàn, trao đổi.

Nhưng bọn họ đều không tìm Triệu Phong

Triệu Phong và ba người bọn họ, hiển nhiên không cùng một cấp độ.

Cho dù là Khương Tam Phong thì cũng chỉ có thể đứng xa mà ngước nhìn hắn.

Trong mật điện.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, hai mắt khép hờ, trong không gian của mắt trái, không ngừng mô phỏng “bí pháp huyết mạch”.

Bí pháp huyết mạch của hắn là tham khảo từ trên người đám Kim Thái Tử, cải tạo thêm chút nữa để biến thành của mình.

Trước mắt, bí pháp huyết mạch này vẫn còn có chút thô ráp, chưa đủ hoàn thiện tinh tế.

- Huyết mạch của ta rất đặc thù, lấy Thần Linh nhãn làm hạch tâm, chỉ có thể tham khảo bí pháp huyết mạch của người khác sau đó dựa vào chính mình, bỏ thời gian mà tìm tòi.

Triệu Phong thầm than.

Loại đồ vật như bí pháp huyết mạch, Triệu Phong chỉ cần mở miệng thì Thiết Huyết Giáo sẽ cung cấp rất nhiều.

Nhưng con đường huyết mạch của hắn, lại cần dựa vào chính bản thân mình.

Mấy ngày sau...

Triệu Phong đã tham khảo rất nhiều bí pháp huyết mạch, sau đó tiến hành đối chiếu với bí pháp huyết mạch của mình, cuối cùng hoàn thiện và cải tiến nỏ.

Ý niệm Triệu Phong khẽ động lực lượng huyết mạch hóa thành hơn

mười tuyến đường, không ngừng vận chuyển trong cơ thể, giống như có linh tính, cũng không hề va chạm hay có xung đột với nhau.

- Mở!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, hơn mười tuyến đường huyết mạch lại chia thành trăm đạo, một phần dung nhập vào hệ thống Chân Linh khí, một phần thì bám vào bên ngoài thân thể.

Thoáng chốc.

Toàn thận của hắn hiển hiện một tầng băng văn lam nhạt, sau lưng Băng Phong gào thét, mơ hồ có thể nhìn thấy một hư ảnh to lớn cao ngạo nhàn nhạt.

Triệu Phong biết, hư ảnh lam nhạt kia chính là bản thân huyết mạch của mình, là hình thái không trọn vẹn của “Huyết mạch Thủy Tổ”.

Nếu như nồng độ huyết mạch quá thấp, thậm chí chỉ là một loại hình thức biểu hiện năng lực của ngàn vạn Thủy Tổ.

Muốn hiện ra toàn bộ hình thái Thủy Tổ, đạt tới trình độ huyết mạch phản tổ, nhất định phải đạt tới một hai phần hiện hữu mới được.

Phù...

Ý niệm Triệu Phong khẽ động lực lượng huyết mạch nhanh chóng tán loạn, dung nhập vào trong cơ thể, biến mất vô ảnh.

Lúc này, bí pháp huyết mạch của hắn so với lúc ở trong đại hội tranh đoạt lại càng mạnh thêm vài phần, nhất là độ thuần thục và lực khống chế, tăng mạnh vài phần.

Sau khi bí pháp huyết mạch cơ bản vững chắc, Triệu Phong lại tiến vào thế giới Hồn đạo Thượng cổ trong “Băng Hồn Chi cầu”.

Hồn đạo Thượng cổ, chính là một hệ thống khổng lồ, bí thuật tinh thần hiện nay, chỉ là một nhánh nhỏ nông cạn.

Hồn đạo, ở một cấp bậc kỹ xảo linh hồn càng sâu hơn.

Lực lượng tinh thần cũng đều bắt nguồn từ hạch tâm linh hồn.

Băng Hỗn Chi cầu có một ít học thức và tinh nghĩa không trọn vẹn của Hồn đạo Thượng Cổ, một trong số đó chính là “Băng Hồn”.

Băng Hồn, trọng điểm chính là thuộc tính Băng Thủy Âm Hàn trong tinh nghĩa Hồn đạo.

- Băng Hồn chi đạo này, vô cùng phù hợp với thuộc tính của Thần Linh nhãn hiện nay, khi tìm hiểu và tu tập cũng rất thuận tiện.

Triệu Phong âm thầm gặt đầu.

Điều tiếc nuối duy nhất là tin tức trong Băng Hồn Chi cầu lại không trọn vẹn đầy đủ, khiến cho hệ thống không được hoàn chỉnh.

Dù vậy, Triệu Phong vẫn cảm thấy may mắn.

Nếu như không có được “Băng Hồn Chi cầu”, hắn còn xa mới có thể khai thác được tiềm năng của huyết mạch đồng tử.

Dưới loại tình huống đó, hắn đại khái chỉ có thể tiến vào 50 hạng đầu trong Chân Long hội.

Mà đạt được “Băng Hồn Chi cầu”, hi vọng của hắn lập tức tăng

nhiều, có hi vọng lọt vào trước 20 hạng đầu.

Chớp mắt, hơn mười ngày trôi qua...

Nội dung tầng thứ nhất “Băng Hồn cơ sở” trong Băng Hồn Chi cầu mà Triệu Phong phân loại, đã được lý giải hơn phân nửa.

Tầng thứ hai Băng Hồn chi lực, tinh nghĩa cao thâm, muốn tìm hiểu thì có chút khó khăn.

Chẳng qua, một lòng theo duỗi tìm hiểu Hồn đạo cũng khiến cho cảnh giới tinh thần của Triệu Phong đột nhiên tăng mạnh.

Không gian trong mắt trái.

Hàn đàm lam nhạt đã kéo dài hơn cả thước.

Đoán chừng, khi vượt qua một trượng cảnh giới tinh thần của Triệu Phong có thể sánh ngang với Chân Huyền cấp.

- Dưới Chân Huyền cấp, e rằng không có người nào có thể ngăn cản một cái liếc mắt của ta, cho dù một vài Chân Huyền cấp bình thường cũng vậy.

Trong lòng Triệu Phong rất tự tin.

Cảnh giới tinh thần của hắn đã đạt tới Chân Nhân cấp đỉnh phong

Thế nhưng tinh thần nguyên của hắn còn mạnh hơn người cùng cấp vài lần, thậm chí vẫn còn một lượng lớn vẫn không thể sử dụng

Phát động Thần Linh nhãn, Chân Huyền cấp bình thường nếu như ý chí tinh thần không đủ mạnh, hoặc bị Triệu Phong nắm được sơ hở,

rất có khả năng sẽ bị khống chế.

Một ngày nọ...

Triệu Phong cuối cùng cũng xuất quan.

Cách thời gian xuất phát vẫn còn hai ngày.

Hắn nhớ lại một chuyện khác, đó chính là nhiệm vụ mà mình đã ủy thác cho Thiết Càn đại sư.

- Đà chủ, đây là vũ khí mà Thiết Càn đại sư đã luyện chế cho ngài.

Điệp Diệp lấy ra một cái rương kim loại màu đen.

Trong quá trình Triệu Phong mở rương kim loại ra, chỉ cảm thấy bên trong có một tia hàn ý tiết ra ngoài.

Khoảnh khắc mở rương kim loại ra, ánh sáng thanh lam đột nhiên chiếu rọi, hoa mắt người nhìn.

Triệu Phong lấy ra một cày bảo cung toàn thân màu tinh lam, hình dạng giống với La Hầu cung ban đầu, nhưng lại hơn một chút.

Dây cung của bảo cung nổi lên lôi quang nhân nhạt, sản sinh cộng hưởng với Chân Linh khí trong cơ thể Triệu Phong

Vù vù vù...

Ba mũi tên màu ám bạc giống như thiểm điện, trở về vị trí cũ.

- Thân cung thuộc tính Băng phù hợp với huyết mạch của ta. Dây cung thuộc tính Lôi, tương ứng với Điện Chi Truyền Thừa của ta. Ba

mũi tên này cực kỳ sắc bén, lực xuyên thấu rất mạnh, truyền dẫn năng lượng rất tốt...

Ánh mắt Triệu Phong vừa quét qua, liền cho ra kết luận.

La Hầu cung Tiễn mới, đẳng cấp của cung và tiễn đều tiếp cận Linh cấp.

Điểm này rất vi diệu, khiến Triệu Phong gật đầu tán thưởng

Cường giả Chân Nhân cấp, sử dụng vũ khí Linh cấp Hạ phẩm rất tiện tay, nếu như sử dụng vũ khí Linh cấp Trung phẩm thì sẽ tiêu hao rất lớn, có chút miễn cưỡng.

Chỉ có Chân Huyền cấp mới có thể phát huy được vũ khí Linh cấp Trung phẩm với uy lực lớn nhất.

Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, Âm Ảnh Phi Phong chính là vũ khí đặc thù, thuộc loại bảo vật Truyền Thừa, phối hợp với công pháp độc môn hoặc lực lượng huyết mạch, có thể phát huy như ý.

Còn một điều nữa.

La Hầu cung Tiễn mới là một loại vũ khí kết hợp.

Một khi sử dụng sẽ tương đương với việc đồng thời phát động hai kiện Thần binh Linh cấp, tiêu hao càng khủng bố hơn.

Vi diệu nhất chính là phẩm cấp của cung và tiễn đều tiếp cận Linh cấp, nhưng lại không đạt đến Linh cấp.

- Hai vũ khí này phối hợp với nhau, uy lực còn hơn cả Linh cấp Trung phẩm. Trước khi đạt tới Chân Chủ cấp, sử dụng rất phù hợp.

Triệu Phong nhẹ nhàng chạm vào bộ vũ khi này, La Hầu cung thoáng run rẩy, mặt ngoài nổi lên từng tia băng văn màu xanh da trời mức độ ăn ý so với trước kia cũng không giảm đi chút nào.

Đến lúc này, tại phương vũ khí, Triệu Phong hoàn thiện xong trước khi tiến đến Thánh Vực Chân Long Hội.

Chương 336: Tử vong minh đồng

Chỉ còn hai ngày trước khi xuất phát.

Bốn đại thiên tài của Thiết Huyết Giáo tham gia Chân Long hội. Đều đã chuẩn bị kỹ

Mấy người Khương Tam Phong thấy Triệu Phong xuất quan, đồng thời đến lãnh giáo đôi chút.

Mấy ngày trước, ba người Khương Tam Phong, Điệp Diệp, Đồng Tuyết đều luận bàn với nhau, nhưng vẫn không có cơ hội giao thủ với thiên tài đỉnh phong của Bắc đại lục.

- Được.

Triệu Phong gật đầu đáp ứng, dò xét ba người.

Tu vi của ba người cũng không biến hóa bao nhiêu, sau khi tấn chức Chân Linh cảnh, mỗi lần tu vi tinh tiến đều dị thường khó khăn. Độ khó về sau sẽ ngày càng gia tăng

Giai đoạn cùng tuổi, kém một cảnh giới, ví dụ như Chân Nhân cấp và Chân Huyền cấp, như vậy thì tốc độ tu luyện kém đến mức phải dùng bội số mà tính toán.

Kể cả bản thân Triệu Phong mặc dù tu vi có tinh tiến, thế nhưng vẫn còn một đoạn khoảng cách nữa mới tấn thăng đến Chân Nhân Cấp đại thành.

Dù sao, huyết mạch đồng tử của hắn cũng không trợ giúp cho việc tu luyện quá nhiều, chủ yếu là thể hiện tại phương diện học tập lĩnh ngộ.

Người đầu tiên luận bàn là Đồng Tuyết, tu vi Chân Nhãn cấp tiểu thành.

Luận thực lực, trong bốn người thì Đồng Tuyết là thấp nhất.

- Xin Triệu Đà chủ hạ thủ lưu tình.

Đổng Tuyết nhu thuận cung kính.

Triệu Phong đã đáp ứng ba người, trong quá trình luận bàn sẽ không sử dụng huyết mạch đồng tử.

Đồng Tuyết tu luyện “Băng Ngọc Quyết”, chính là công pháp thuộc tính Hàn Băng khi công kích xuất thủ, gió lạnh gào thét, xuất hiện một tầng sương mù lam băng nhàn nhạt, chập chờn quanh người, thỉnh thoảng thúc dục một đoàn Băng Phong cuồng bạo phóng tới Triệu Phong

Triệu Phong cũng không khinh thị, thuộc tính công pháp của đối phương và thuộc tính huyết mạch của mình cũng khá tương đồng

Trong chiến đấu, hắn hời hợt dùng Thần Linh nhãn quan sát đặc điểm của loại công pháp Hàn Băng này.

Mười mấy hiệp sau, Triệu Phong đã lĩnh ngộ sơ bộ, thân hình đột nhiên nhoáng lên một cái.

Vụt vụt.

Hai đạo hư ảnh Triệu Phong một trái một phải, đồng thời công kích về phía Đồng Tuyết.

Đọng Tuyết có chút bối rối, bị một chưởng kèm theo điện mang đẩy lui mầy trượng thân thể mềm mại tê dại, cả buổi vẫn không nhúc nhích được.

- Băng Ngọc Quyết của ngươi, hỏa hầu công pháp không tệ, có thể hạn chế và giảm mạnh tốc độ của đối thủ cùng cấp. Chẳng qua kỹ xảo chiến đấu cận chiến và tính linh hoạt của thân pháp vẫn chưa đủ.

Triệu Phong bình luận.

Đổng Tuyết thè lưỡi, nói:

- Thụ giáo! Luận công pháp loại Hàn Băng toàn đại lục này vẫn xem "Huyền Băng Cung" ở Cực Bắc vi tôn. "Băng Vi Tiên Tử" của Huyền Băng Cung trong thế hệ này, từng đạt được truyền thừa tinh túy của "Huyền băng truyền thừa", gần như ngạo thị đám thế hệ trẻ, lần trước tham gia Chân Long hội đã tiến vào ba hạng đầu.

Huyền Băng Cung Triệu Phong cũng từng nghe qua, chính là một trong Thập Đại Tông Phái của đại lục.

Huyền Băng Cung cắm rễ tại vùng Cực Bắc rét căm căm, nổi tiếng nhất một điểm đó là lũng đoạn một trong Tứ đại truyền thừa - Huyền Băng truyền thừa.

Cứ cách vài thập niên, Huyền Băng Cung đều có một lần cơ hội mở ra Huyền Băng truyền thừa, mà cũng chỉ có người tu luyện loại công pháp Hàn Băng thì mới có thể tiến nhập.

Sau đó...

Người luận bàn thứ hai với Triệu Phong là Điệp Diệp.

Tu vi của Điệp Diệp đã đạt tới Chân Nhân cấp đại thành, lúc tranh đoạt tại thủ đô, chỉ thiếu chút nữa đã trở thành một trong Thập Tinh.

Triệu Phong và Điệp Diệp luận bàn gần trăm chiêu, cũng không nhìn ra khuyết điểm rõ ràng

Tốc độ thân pháp của Điệp Diệp không tệ, linh xảo mười phần, kinh nghiệm cận thân tác chiến cùng rất thuần thục, lão luyện.

Nếu như có khuyết điểm, vậy thì đó chính là lực bộc phát chưa đủ.

Thế nhưng nó không liên quan tới huyết mạch truyền thừa và công pháp mà nàng tu luyện. Bởi vì bản thân nữ tử đã thiêu khuyết lực bộc phát rồi.

Đây là điểm chênh lệch lớn nhất giữa Điệp Diệp và Khương Tam Phong

Cuối cùng, đến lượt Khương Tam Phong xuất tràng

Triệu Phong vẫn không sử dụng huyết mạch truyền thừa, trận chiến này đánh giá kịch liệt, lôi điện và hỏa diễm va chạm, uy thế kinh người.

Trăm chiêu qua đi.

- Điện Chi Lôi Trảo!

Triệu Phong lập lại chiêu cũ, một tay vung lên, không trung ngưng

hiện một bàn tay lôi điện cao vài trường mang theo họ quang điện dày đặc chẳng chịt, phát ra âm thanh “đùng đùng”, giống như lôi điện chụp xuống

Một luồng uy năng lôi điện bá đạo hủy diệt trùng kích, lập tức bao phủ Khương Tam Phong điện giật tê dại khiến cho Khương Tam Phong cảm thấy áp bách sâu sắc, thậm chí không thở nổi.

Ầm ầm ầm...

Khương Tam Phong bị Điện Chi Lôi Trảo đánh ngã ra đất, toàn thân cứng đờ tê liệt, cháy đen một mảng lớn, không khỏi lộ vẻ phiên muộn, nói:

- Lại là chiêu này...

Điện Chi Lôi Trảo chính là một chiêu có uy lực lớn và tính thực dụng cao của Triệu Phong hiện nay, có thể vây khốn, tập trung một phạm vi nhất định, rất khó trốn thoát.

Nếu như phối hợp với khả năng tập trung khóa vị trí của Thần Linh nhãn, đối thủ rất khó có thể tránh né được, trừ khi cảnh giới vượt qua Triệu Phong rất nhiều.

Triệu Phong chỉ cười không nói, cho dù tốc độ của Khương Tam Phong có nhanh gấp đôi thì cũng khó mà tránh thoát được sự vây khốn của Điện Chi Lôi Trảo.

Điện Chi Lôi Trảo, một khi đã bao trùm một khu vực, sẽ sinh ra hiệu quả tê dại điện giật nhất định, hạn chế tốc độ và hành động của đối thủ.

Hơn nữa, lúc tinh thần Triệu Phong tập trung đoán định tất cả tuyến

đường của đối thủ, nếu như phối hợp với Thần Linh nhãn, càng có thể sớm dự đoán được động cơ của đối phương

Không đến thời gian nửa nén hương, ba người đều lần lượt thua trong tay Triệu Phong

Sau khi thua, Khương Tam Phong lại đề nghị, muốn “cảm nhận” huyết mạch đồng tử của Triệu Phong

- Với cấp độ của các ngươi, chỉ sợ rất khó ngăn cản được huyết mạch đồng tử của ta. Triệu Phong khẽ lắc đầu.

- Đà chủ, chúng ta cũng không phải là muốn phá giải huyết mạch đồng tử của ngài, mà trong Thánh Vực Chân Long Hội sẽ xuất hiện những thiên tài huyết mạch đồng tử khác.

Điệp Diệp giải thích.

- À? Các ngươi xác định là sẽ xuất hiện sao?

- Nhất định.

Khương Tam Phong chắc chắn nói.

Triệu Phong thầm nghĩ, ngay cả địa vực Hoành Vân Thập Tam Quốc cũng có thể xuất hiện Lâm Thông có huyết mạch đồng tử giống mình, như vậy nếu phóng mắt khắp toàn Đại lục Thanh Hoa này, xuất hiện vài huyết mạch đồng tử cường đại cũng là chuyện rất bình thường.

- Mặc dù huyết mạch hiếm thấy, nhưng trên đại lục hiện nay có gần trăm loại. Trong đó ba đại thế gia huyết mạch đọng tử là lợi hại nhất, đều có Đồng Tử truyền thừa. Tại Chân Long hội ba đại thế gia huyết mạch đồng tử đều phái thiên tài tới tham dự Chân Long hội, cực kỳ

khó đối phó.

Nhắc đến ba đại thế gia huyết mạch đồng tử vẻ mặt đám người Khương Tam Phong cũng trở nên ngưng trọng.

Chân Long hội trước kia, trừ phi có tuyệt đỉnh thực lực, bằng không, những thiên tài gặp phải thiên tài huyết mạch đồng tử của ba đại thế gia, cơ bản đều chịu thiệt thòi, thậm chí thảm bại vô cùng.

- Lần trước tại Chân Long hội, ta gặp “Thiên Phong Nhãn” của Thác Bạt gia, lực lượng đồng tử của hắn vừa thúc giục, đao phong vô hình liền xẹt qua cổ họng ta.

Khương Tam Phong hồi hộp nói.

Nếu như đó là chiến đấu sinh tử, vậy thì “Thiên Phong Nhãn” của Thác Bạt gia vừa mở rạ, có thể đã cắt đứt cổ họng của Khương Tam Phong, thậm chí xuyên thủng trái tim của hắn rồi.

Triệu Phong nghe vậy, trong lòng trở nên nghiêm túc, Đồng Tử truyền thừa và huyết mạch cũng không phải chỉ có một mình hắn.

Đồng thời, trong lòng hắn cũng vô cùng chờ mong

Được nhìn thấy càng nhiều bí thuật huyết mạch đồng tử, Triệu Phong càng có cơ hội cải tiến bí thuật đồng tử của mình.

Phải biết rằng Thần Linh nhãn của Triệu Phong sở trường học tập lĩnh ngộ, không phải là bí kỹ quá mức thâm ảo phức tạp, thì có thể “phục chế” được.

- Được rồi, vậy thì như các ngươi mong muốn.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, mái tóc lam sắc trên đầu không gió mà động

Huyễn Cấm Chi Nhãn.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong mở ra, quét qua ba người.

Bịch! Bịch! Bịch!

Bạ người Khương Tam Phong lần lượt ngã xuống đất, toàn thân ướt đẫm mồ hôi lạnh, gân cốt mệt mỏi, vẻ mặt hoảng sợ.

- Thừa nhận Huyễn Cấm Chi Nhãn một lần, có thể khiến các ngươi gia tăng khả năng chống cự đối với Huyễn thuật tinh thần. Ta vẫn còn “Tâm Linh Chi Nhãn”, “Băng Hồn Chi Mâu”, theo thứ tự là điều khiển ảnh hưởng tâm linh, đông cứng ăn mòn tâm thần...

Triệu Phong cười ha ha.

Hiện nay, bí thuật đồng tử của hắn mới thành lập hệ thống

Hai ngày sau...

Thiết Ma và hai vị trưởng lão mang bốn đại thiên tài cùng lúc xuất phát.

Kim Qua Huyết Long Kiệu ở phía trước mở đường, tốc độ vượt qua cao nhân Chân Huyền cấp.

- Lần này mục tiêu là “Bắc Tinh Đài”, chẳng qua, Thiên Bồng đại quốc là một chỉnh thể lớn, bên trong Đại quốc có rất nhiều thiên tài Chân Long hội tụ, cùng xuất phát.

Phó giáo chủ nói.

Thiên Bồng Hoàng thất, tại một quảng trường

Những người hàng đầu của Thập Tinh Đại quốc như Kim Thái Tử, Thiên Vân Chi đều lục tục trình diện.

Ngoài ra, các nhóm thế lực như Hoàng thất, Thiết Huyết Giáo đều có mấy danh ngạch dự định, ví dụ như Điệp Diệp, Đông Tuyết.

Bề ngoài, Đại quốc có mười danh ngạch, nhưng thực tế, có đến mười sáu cái danh ngạch.

Những thiên tài đại biểu ở đây, lấy Kim Thái Tử là người lĩnh quân.

Kim Thái tử đứng ở vị trí đầu tiên, rất hăng hái, cho đến khi nhìn thấy Triệu Phong đến thì vẻ mặt mới có chút tối tăm phiền muộn.

Triệu Phong đến, khiến cho rất nhiều thiên tài đều nhìn hắn với ánh mắt kiêng kị sợ hãi.

Hắn cũng không phát hiện, chỉ một mực nhắm mắt tham ngộ.

Hiện nay...

“Băng Hồn Chi cầu” mà hắn tìm hiểu đã có chút trụ cột nhất định.

Tiếp đó, hắn thử lĩnh ngộ “Minh Đồng Tàn Thiên”, đây chính là một bí pháp đồng tử không trọn vẹn.

Minh Đồng Tàn Thiên và Băng Hồn Chi cầu đều là những thứ mà lão giả tóc đỏ mày rậm đã đưa cho Triệu Phong.

Trong đó.

Minh Đọng Tàn Thiên là một loại công pháp đồng tử “chuyển tấn công”, hơn nữa còn là công pháp cấm kỵ.

Tâm thần Triệu Phong rất nhanh tiến vào thế giới công pháp “Minh Đồng Tàn Thiên”.

Cho đến khi thiên tài khắp Đại quốc đồng loạt xuất phát, Triệu Phong vẫn không mở mắt.

Trong hành trình.

Hai vị trưởng lão, khống chế một loài phi cầm Chân Huyền cấp, chở bốn vị thiên tài.

Vù vù...

Phi hành trên không trung, cương phong hết sức mãnh liệt, khó tránh khỏi có chút xóc này.

Nhưng Triệu Phong vẫn chìm trong tham ngộ đến Vong Ngã.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu nhảy ra, ợ một hơi rượu, phụ trách trông coi chủ nhân.

Bên trong Kim Qua Huyết Long Kiệu.

Phó giáo chủ Thiết Ma mỉm cười.

Hạn vốn định để Triệu Phong tiến vào Kim Qua Huyết Long Kiệu mà tìm hiểu, không ngờ tiểu sủng miêu của đối phương lại tận tâm tận

lực như vậy.

Thể tích của Tiểu Tặc Miêu tu nhỏ, nhưng lực lượng và năng lực thì tuyệt đối không thể khinh thị.

Nộ đứng trên vai Triệu Phong, đảm nhiệm công tác ngăn cản tất cả cương phong khí lưu trên bầu trời, những cương phong đó, một khi tiếp cận Triệu Phong đều sẽ suy yếu đi rất nhiều.

- Con mèo này...

Phó giáo chủ nhìn Tiểu Tặc Miêu với ánh mắt dò xét, không khỏi nghĩ đến điều gì đó.

Linh sủng loại mèo, hắn đã gặp qua rất nhiều, nhưng chính thức thần bí và kỳ lạ thì chỉ nhìn thấy hai lần Một là con trước mắt, còn con khác chính là ở Lục Vu Tháp. Phó giáo chủ đã từng bái kiến Trí Giả ở Lục Vu Tháp, lúc ấy Giáo chủ vẫn còn là Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, chúa tể nắm giữ vận mệnh Đại quốc.

Lúc Lục Vu Trí Giả chỉ điểm, giáo chủ đã chìm vào ngủ say trường kỳ, chờ đợi một tia hi vọng trong tương lai.

Meo meo!

Con ngươi của Tiểu Tặc Miêu đảo một vòng, hình như phát giác ra điều gì đó, khẽ liếc về phía Kim Qua Huyết Long Kiệu.

Trong mắt nó lóe lên một tia xảo trá, tuyệt đối không phải bất kỳ một sinh linh nào chỉ mới ra đời chừng một hai năm có thể làm được.

Không gian mắt trái.

Tại phương diện tinh thần hiện ra một quyền thư tịch cũ nát.

Quyển thư tịch cũ nát này có rất nhiều nội dung đều mơ hồ không rõ.

- Minh Đồng Tàn Thiên, không phải là huyết mạch đồng tử cường đại thì không thể thử. Tu vi thấp hơn Đan Nguyên cảnh, tu luyện phải hết sức cẩn thận...

Triệu Phong xem nội dung bên trong, không khỏi động dung.

Yêu cầu đối với việc tu luyện môn bí thuật đồng tử này, thật sự rất cao.

Thứ nhất, cần phải có huyết mạch đồng tử cường đại.

Thứ hai, tốt nhất tu vi phải ngoài Đan Nguyên cảnh, thấp nhất cũng là Chân Chủ cấp.

Triệu Phong chỉ đọc lướt qua sơ bộ, cũng không nghĩ nhiều.

- Mục đích cuối cùng của Minh Đồng Tàn Thiên chính là tu luyện một loại bí thuật đồng tử cấm kỵ, cực kỳ độc ác - Tử Vong Minh Đồng.

Chương 337: Bắc tinh đài

Tử Vong Minh Đồng, đây là một môn công pháp cấm kỵ, muốn đạt tới cảnh giới chung cực, tức là ý chí đại biểu cho tử vong.

- Một khi tu thành Tử Vong Minh Đồng “minh đồng” ngưng mắt liếc nhìn một cái, bất luận linh hồn sinh linh nào cũng không có chỗ lẩn trốn, bị cưỡng ép thu lấy. Cho dù không thể quyết định “sinh” của người khác, nhưng có thể nắm giữ “tử” của họ.

Triệu Phong đọc lượt qua, thế giới nhận thức quan lại lần nữa bị phá vỡ.

Bản chất của Tử Vong Minh Đồng chính là tìm hiểu và khống chế áo nghĩa tử vong

Sinh hoặc tử, đây là loại pháp tắc thâm ảo mà thế gian không thể khống chế.

Trên đại lục này, đến bây giờ còn chưa nghe qua có người nào có thể hiểu thấu đáo sinh tử, có thể vĩnh sinh bất tử.

Mạnh như Tôn Giả Đan Nguyên cảnh cũng không sống quá mấy trăm năm, không qua được ngàn năm thọ mệnh, không thể hiểu thấu đáo được sinh mệnh.

Vương Giả Hư Thần cảnh, vẫn không thể phá vỡ gông cùm xiềng xích sinh tử.

Trên Hư Thần cảnh còn có Huyền Quang cảnh và Thiên Giai Thần Vị

trong truyền thuyết.

Thiên Giai Thần Vị, nghe nói là cấp độ Thiên Nhân, Thần Linh.

Có lẽ chỉ có cấp độ như vậy mới có thể bất hủ bất diệt.

- Ý chí đại biểu cho tử vong Tử Vong Minh Đồng này chẳng lẽ là đầm rồng hang hổ

Triệu Phong không khỏi lắc đầu, cảm thấy không thực tế.

Ít nhất, quyển sách này chẳng qua chỉ là một tàn thiên, hơn nữa còn cũ nát vô cùng.

Dựa theo những gì thuật lại trên đó, Minh Đồng Tàn Thiên có đến chín tàn thiên, xác nhập làm một thì mới có thể tu luyện thành “Tử Vong Minh Đồng” Chung Cực.

Với cấp độ của Triệu Phong hiện nay, tìm hiểu nội dung trong Minh Đồng Tàn Thiên vẫn cảm thấy thâm ảo tối nghĩa.

Trong đó có rất nhiều “thuật ngữ” vô cùng cổ xưa, nếu như Triệu Phong không bước vào đại môn Hồn đạo Thượng cổ, e rằng ngay cả da lông bên ngoài cũng không chạm tới được.

Trong thời gian ngắn, mặc dù Triệu Phong không thể nào tu luyện Minh Đồng Tàn Thiên, nhưng lại có thể mở rộng tầm mắt một cách sâu sắc.

- Rất nhiều bí thuật đồng tử cấm kỵ trong Minh Đồng Tàn Thiên, được xưng là “Minh Đồng bí thuật”.

Trong đó, một vài Minh Đồng bí thuật có thể hủ hóa tâm thần, linh

hồn đối phương, một khi ở trúng thuật này, y thuật trên thế gian khó có thể chữa trị được, chỉ có thể trơ mắt nhìn bản thân rơi vào tử vong

Còn có một số Minh Đồng bí thuật có thể thu tập hồn phách của người chết, hội tụ lực lượng Tử Hồn, giết người vô hình.

Bí thuật cấp độ cao một chút, thậm chí có thể thông qua Minh Đồng gieo xuống một lời "nguyền rủa" độc ác đáng sợ lên người địch nhân.

Lúc trước Triệu Phong đã từng tiếp xúc với "Bách Phần cấm địa". Nơi đó có lực lượng nguyền rủa rất cường đại, ngay cả cao nhân Chân Linh cảnh bước vào cũng khó tránh khỏi một kiếp. Cho đến nay, chỉ có Xích Nguyệt giáo chủ là từ trong đó bình yên trở ra.

Tóm lại, bí pháp đồng tử trong Minh Đồng Tàn Thiên, có rất nhiều thủ đoạn giết người vô hình, độc ác tàn nhẫn, khiến cho người khác không rét mà run.

Đường xá xa xôi, thời gian chậm rãi trôi qua.

Triệu Phong đọc lướt qua Minh Đồng Tàn Thiên, mặc dù không bước vào con đường này, nhưng cũng lĩnh ngộ được đôi chút, trở nên suy tư.

Tham khảo một ít nguyên lý bí thuật bên trong Minh Đồng Tàn Thiên, Triệu Phong lại tiên thêm một bước hoàn thiện tăng cường uy lực huyết mạch đồng tử của mình.

Giai đoạn hiện nay, hai hạch tâm chính của hắn vẫn là Điện Chi Truyền Thừa và Hồn đạo Thượng cổ trong Băng Hồn Chi cầu.

Một thế giới vật chất, một thế giới tinh thần.

Cả hai sát nhập, thôn tính lẫn nhau, như vậy Triệu Phong mới càng có đủ nội tình và vốn liêng thâm hậu.

Chớp mắt, gần hai tháng trôi qua.

Một ngày nọ...

Triệu Phong chậm rãi mở mắt ra, thần thái có chút mệt mỏi.

Nhưng lúc hắn mở mắt ra, trong mắt có một loại áp bách tinh thần càng mạnh hơn.

Thông qua gần hai tháng tìm hiểu, hai hạch tâm chính của Triệu Phong đều có bước tiến bộ nhảy vọt.

Tầng thứ hai Băng Hồn chi lực của Băng Hồn Chi cầu, khiến cho cảnh giới tinh thần của Triệu Phong từng ngày đề cao, cơ bản không thua gì Chân Huyền cấp.

“Điện Chi Truyền Thừa” tầng thứ hai, tu luyện cảm ngộ của Triệu Phong dần dần đạt tới cảnh giới hỏa hầu đại thành.

Lúc này.

Điện ấn tinh thần giữa mi tâm Triệu Phọng hình dáng dần lộ rõ, cho dù không sử dụng lực lượng Điện Chi Truyền Thừa, cũng có thể nhìn thấy rõ.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu ngáp một cái, đôi mắt có chút lờ đờ buồn ngủ.

- Ừm, cực khổ cho ngươi rồi.

Triệu Phong bỏ Tiểu Tặc Miêu vào túi linh sủng

Chẳng qua, khi hắn kiểm tra Trữ Vật Giới Chỉ và Trữ vật Thủ trạc trong tay thì lập tức biến sắc.

- Con tặc miêu trời đánh!

Hàng lông mày của Triệu Phong nhướng lên, vừa tức vừa giận.

Điện ấn tinh thần giữa trán hắn ẩn ẩn hiện hiện, nguyên khí lôi điện bốn phía kịch liệt dị thường, liên tục truyền đến âm thanh điện minh.

Trong không gian trữ vật, tổn thất quá nửa tài nguyên và nguyên tinh thạch.

Không cần hỏi cũng biết, đây khẳng định là bị Tiểu Tặc Miêu ăn hết.

Tiểu Tặc Miêu sẽ không bao giờ làm việc không công, nó thay Triệu Phong “hộ pháp” gần hai tháng, triệt tiêu cương phong khí lưu trên trời, tất nhiên phải thu hồi một ít phí dịch vụ.

- Khí tức lôi điện thật mạnh.

Đội ngũ đại biểu cho Thiên Bồng đại quốc đều đồng loạt sinh ra cảm ứng.

Đặc biệt là Kim Thái Tử và đám thiên tài Thập Tinh Đại quốc, vẻ mặt có chút run rẩy, cảm thấy áp lực càng lớn.

Triệu Phong khẽ hít một hơi, thu liễm khí tức.

Chợt, hắn kéo Tiểu Tặc Miêu từ trong túi linh sủng ra.

Tiểu Tặc Miêu bày ra bộ dạng đáng thương, hai trảo vung vẩy, thanh minh cho bản thân.

- Cái gì? Ngươi đang ở “thời kỳ trường thành”, cần tài nguyên và tinh thạch để bổ sung dinh dưỡng?

Trên mặt Triệu Phong lộ vẻ nghi vấn, nhìn dò xét Tiểu Tặc Miêu từ trên xuống dưới.

Ăn hết một đống nguyên tinh thạch chồng chất như núi của mình, vậy mà cũng không thấy nó “phát triển” thêm chút nào.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu lại một phen khoa tay múa chân, tỏ vẻ sẽ giúp đỡ Triệu Phong một tay, lúc đến Thánh Vực Chân Long Hội.

- Ăn hết nhiều tài nguyên của ta như vậy, ngươi có năng lực gì mới không?

Tiểu Tặc Miêu: “...”

Triệu Phong lắc đầu, càng ngày càng thất vọng với con mèo này.

Đúng lúc đó.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong chợt sinh ra cảm ứng, nhìn về phía xa

Khu vực phía xa có một điểm ánh sáng màu trắng, phát ra chấn động kỳ dị, cách xa cả ngàn dặm

Điểm sáng kia càng lúc càng gần.

- Cuối cũng đã tới Bắc Tinh Đài rồi.

Trong đội ngũ của Thiên Bồng đại quốc chợt truyền đến từng tràng kinh hô.

Điểm sáng kia là một bệ đá bạch tinh lập lòe, phương viên lớn chừng mười dặm

Trung tâm bệ đá có một cánh cửa đá đen nhánh, phong cách cổ xưa.

Bệ đá bạch tinh này và cánh cửa đen nhánh phong cách cổ xưa, xuất hiện tại sa mạc trống trải, có chút đột ngột.

Phiến sa mạc này, quanh năm có bão cát khủng bố, đủ để nuốt chửng nhân loại dưới Chân Linh cảnh. Trên bầu trời và mặt đất có yêu cầm tẩu thú cường đại, Chân Nhân cấp đích thân tới đây cũng khó bảo toàn được mạng sống

- Đây là Bắc Tinh Đài?

Thần Linh nhãn của Triệu Phong quét qua, cảm thấy chất liệu trận pháp ở đây đã hoàn toàn vượt qua nhận thức của bản thân.

Bố cục này, khiến hắn đột nhiên nghĩ tới bệ đá trung tâm ở “Bách Phần cấm địa”.

Lúc Thiên Bồng đại quốc đến đây, trên Bắc Tinh Đài đã có không ít người.

- Tử Tấn đại quốc và Xích Tiêu đại quốc đều đã đến rồi.

Ánh mắt Kim Thái tử đảo qua đám người.

Giờ phút này, đám người trên Bắc Tinh Đài đều đứng ở trận doanh của mình.

Bắc đại lục, thiên tài của ba Đại quốc, đều tề tụ tại một đài.

Mặt khác, còn có rất nhiều Cường quốc, đại Tông phái và thế gia cổ xưa

Trên Bắc đại lục, số lượng của Cường quốc, e rằng có đến gần trăm

Nhưng mỗi Cường quốc đều chỉ có hai danh ngạch.

Nếu so sánh thì ba Đại quốc của Bắc đại lục mới được gọi là quốc gia khổng lồ.

Không ít Cường quốc đều phụ thuộc vào ba Đại quốc này.

Ví dụ nhu lúc Thiên Bồng đại quốc đến đây, rất nhanh có nhân mã của mấy Cường quốc khác tới tập kết.

Ba Đại quốc, theo thứ tự là: Tử Tấn đại quốc, Xích Tiêu đại quốc, Thiên Bồng đại quốc.

Triệu Phong quan sát liền phát hiện ra, ba Đại quốc này mơ hồ bao quát một nửa thế lực của Bắc đại lục.

Dù sao, trong một Đại quốc cũng có không ít Tông phái, đại tộc, trong đó cũng không thiếu danh ngạch dự định của mình.

- Hì hì, Tiểu Kim Trư, chúng ta lại gặp mặt rồi.

Một thanh âm nữ tử trêu chọc, truyền đến từ phía Tử Tấn đại quốc.

Người lĩnh quân đám thiên tài của Tử Tấn đại quốc, là một thiếu nữ tóc tím oai hùng hiên ngang thân mặc chiến bào phượng văn.

Tiểu Kim Tru?

Triệu Phong phát hiện, nữ tử mặc chiến bào phượng văn đang nhìn về phía Thiên Bồng đại quốc.

- Lăng Nguyệt công chúa này...

Kim Thái Tử nghiến răng nghiến lợi, nhưng lại có chút đau đầu và bất đắc dĩ.

Khương Tam Phong cố nén vui mừng, thấp giọng nói:

- Tiểu Kim Trư chính là ngoại hiệu mà Lăng Nguyệt công chúa dành cho Kim Thái Tử. Hai lần Kim Thái Tử luận bàn đều hoàn toàn thất bại trước Lăng Nguyệt công chúa.

Thì ra, vị Lăng Nguyệt công chúa này chính là công chúa của Tử Tấn đại quốc, đồng thời cũng là thiên tài có huyết mạch mạnh nhất Tử Tấn đại quốc.

- Thực lực của Lăng Nguyệt công chúa này, trong toàn bộ Bắc đại lục cũng có chút danh tiếng, trước đây từng liên tục đánh bại hai vị cao nhân Chân Huyền cấp...

- Lần Chân Long hội trước, Lăng Nguyệt công chúa này đã tiến vào 100 hạng đầu thiên tài Chân Long, lần này, thực lực và huyết mạch đều tiến một bước lớn.

Đội ngũ khắp nơi trên Bắc đại lục đều thấp giọng nghị luận, hoặc giúp nhau tìm hiểu.

Lăng Nguyệt công chúa đột nhiên chậm rãi đi về phía Thiên Bồng đại quốc.

- Haizz, Tiểu Kim Trư, ngươi vẫn là nhân vật lĩnh quân của Thiên Bồng đại quốc sao?

Xem ra, tiêu chuẩn thiên tài của Thiên Bồng đại quốc lần này cũng không có gì đặc biệt, đúng không?

Mắt phượng của Lăng Nguyệt công chúa chợt chuyển, dò xét đám đông thiên tài của Thiên Bồng đại quốc.

Nàng chỉ tùy ý lướt nhìn, ánh mắt có một loại áp bách vô cùng kỳ dị mà lợi hại.

Trong đám đông thiên tài ở đây, không ít người đều cảm thấy tâm thần run lên, vô thức tránh né ánh mắt đó.

Hừ!

Vương Tiểu Quái lại không hề chịu yếu thế.

Trong mắt Thiên Vân Chi nổi lên một đạo hàn mang sắc bén, phảng phất như đao phong vô hình, trảm phá hư không

Triệu Phong thờ ơ, Liễu Cầm Tâm vẫn thanh nhã điềm tĩnh, không tranh quyền thế.

Khương Tam Phong vô thức tránh đi, không dám đối mặt với ánh

mắt đó.

- Ổ!

Lăng Nguyệt công chúa thầm giật mình.

Vừa rồi nàng đã thi triển bí thuật của Hoàng thất, nhằm điều tra tình huống thực lực của đối thủ.

Nếu như đối thủ căn bản không dám đối diện với ánh mắt của nàng như vậy cũng đại biểu cho việc kém nàng ít nhất hai bậc.

Nếu như đối thủ có thể đối diện với ánh mắt của nàng chứng mình người đó ít nhất có ý chí khiêu chiến tín niệm của nàng, sẽ không kém nàng quá xa.

Thế nhưng trải qua điều tra, Lăng Nguyệt công chúa lại có chút giật mình.

Lúc Vương Tiểu Quái và Thiên Vân Chi đối diện với ánh mắt của nàng bọn họ thậm chí còn phát động phản kích.

Nhất là Thiên Vân Chi, Đao Ý của hắn gần như khiến tinh thần của nàng rung chuyển.

Thiên Vân Chi này lĩnh ngộ được Đao Ý hình thức ban đầu mãnh liệt như vậy, xem ra thực lực của hắn có khả năng đã siêu việt hơn Kim Thái Tử, chính là kình địch của ta.

Lăng Nguyệt công chúa liền cho ra kết luận.

Ngoài ra.

Trong Thiên Bồng đại quốc, Triệu Phong và Liễu Cầm Tâm cũng khiến cho Lăng Nguyệt công chúa không thể nhìn ra nông sâu.

Nhất là Triệu Phong hoàn toàn thờ ơ, gần như phớt lờ ánh mắt của nàng

- Hì hì, mái tóc màu lam này thật đẹp.

Lăng Nguyệt công chúa nhoáng lên một cái, đi đến trước mặt Triệu Phong bày ra bộ dạng hâm mộ.

Mái tóc màu lam nhạt của Triệu Phong giống như mộng như ảo, tinh khiết mà tự nhiên.

Lăng Nguyệt công chúa còn một mục đích khác, đó chính là tìm hiểu hư thực của Triệu Phong

Nhưng cẩn thận quan sát một lượt, liền tin chắc đối phương chỉ có tu vi Chân Nhân cấp tiểu thành.

- Bắc đại lục, có lẽ sẽ không xuất hiện Tân Vô Ngân thứ hai đâu...

Lăng Nguyệt công chúa âm thầm lắc đầu, cảm thấy mình đã suy nghĩ quá nhiều.

Từ khi Lăng Nguyệt công chúa tới đây cho đến khi rời đi, Triệu Phong vẫn thờ ơ.

Bên phía Thiên Bồng đại quốc, đám người Kim Thái Tử đều âm thầm đổ mồ hôi lạnh một phen.

Độ khó chơi của Lăng Nguyệt công chúa, những người lão làng lâu năm như bọn hắn đã thấm sâu trong người, tất nhiên hiểu biết rất rõ.

Vù vù vù...

Giữa không trung thỉnh thoảng truyền đến tiếng xé gió, Cường quốc hội tụ, càng lúc càng nhiều.

- Ừm? Đây là Cường quốc nào. Thoạt nhìn rất lạ.

Một con chim huyết lam trên không trung hạ xuống chỗ mấy người, có chút không phù hợp với đám người trận doanh khác.

- A! Đúng rồi, hình như là một tên là Thiết Long Cường Quốc thì phải!

Chương 338: Quần tinh tề tụ (thượng)

Mấy người từ trên con chim huyết lam bước xuống là từ Thiết Long Cường Quốc xa xôi đến đây.

Bởi vì địa vực xa xôi cho nên có rất ít người biết đến Thiết Long Cường Quốc này.

Người cầm đầu là một thanh niên huyền y, tay cầm quạt sắt, hai mắt như ưng, trống rỗng mà lạnh lùng.

Kỳ lạ chính là làn da toàn thân hắn hiện động một tầng ánh sáng kim loại, thậm chí ngay cả y phục và tóc. Đều phảng phất như bị kim thiết đồng hóa. Phát ra một luồng khí tức lạnh lẽo như băng

Chân Chủ cấp!

Lúc ánh mắt của mọi người quét qua người này, không ai dám có một tia khinh thị, tất cả đều kiêng kỵ và kính sợ.

Thiết Long Cường Quốc mặc dù xa xôi, nhưng có thể được gọi là Cường quốc, ít nhất phải có đại năng Chân Chủ cấp đỉnh phong

Bên phía Thiết Long Cường Quốc, có hai thiên tài đại biểu.

Theo thứ tự là một thanh niên áo đen và một thiếu niên trầm mặc, người trước tu vi Chân Nhân Cấp tiểu thành, còn người sau thì chỉ mới bước vào Chân Nhân cấp.

- Nơi này chính là Bắc Tinh Đài, Lữ Long, Bắc Mặc, hai người các ngươi có thể trao đổi với những thiên tài khác, không nên gây chuyện phiên phức.

Thanh âm đạm mạc của Thiết Tiêu Chân Chủ vang lên, phân phó với hai người.

- Vâng Chân Chủ.

Bắc Mặc hít sâu một hơi, phần lớn ánh mắt của thiên tài trên Bắc Tinh Đài đều mang đến cho hắn áp lực rất lớn.

Mạnh như Thiết Tiêu Chân Chủ, năm xưa từng lập uy Hoành Vân Thập Tam Quốc, khiến cho cao tầng của liên minh Thập Nhị Tông đều trực tiếp đầu hàng khi đến Bắc Tinh Đài cũng tận lực tránh né ít xuất hiện.

Thiết Long Cường Quốc đặt ở Bắc đại lục, thì xem như đứng trong hàng ngũ Cường quốc, nhưng trong hàng ngũ Cường quốc thì chỉ đứng ở tầng trung hạ mà thôi.

Giờ phút này, trên Bắc Tinh Đài còn hội tụ ba Đại quốc, đông đảo Cường quốc, đại biểu cho hàng loạt thế lực.

Ba Đại quốc bao trùm lên rất nhiều Cường quốc phía dưới, mười cái Thiết Long Cường Quốc cũng không chịu nổi một kích.

Thậm chí lực lượng của một vài Tông phái, thế gia cũng đã đủ quét ngang Thiết Long Cường Quốc rồi.

Cho nên.

Phe của Thiết Long Cường Quốc, đều tận lực né tránh, ít xuất hiện.

- Bắc Mặc...

Triệu Phong giật mình, nhìn chằm chằm thiếu niên trầm mặc đại biểu cho Thiết Long Cường Quốc.

Bắc Mặc đứng nguyên tại chỗ, có chút cẩn thận, tâm thần bất định, cũng không dám dò xét bốn phía quá lộ liễu.

Hơn nữa, trên khắp Bắc Tinh Đài có quá nhiều thiên tài, Bắc Mặc cũng không phát hiện ra Triệu Phong

Cho nên chỉ có mình Triệu Phong là chú ý tới Bắc Mặc.

- Bắc Mặc này, ngày xưa phản bội sư môn Quảng Quân Hầu, lại theo Vân Hải chân nhân bán đứng Hiểu Nguyệt Tông Ừm? Tại sao Vân Hải chân nhân không cùng đến đây?

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, nhưng lại không phát hiện Vân Hải chân nhân, có chút hậm hực không cam lòng.

Nếu như Vân Hải chân nhân vẫn là tu vi trước kia, Triệu Phong miễu sát hắn chỉ như trò đùa.

Đúng lúc này.

Khu vực nào đó ở Bắc Tinh Đài đột nhiên xuất hiện một trận náo loạn nhỏ.

Hai gã thiên tài tân tinh trẻ tuổi, một lời không hợp liền xảy ra xô xát.

Hai tên thiên tài giao phong tu vi phân biệt đạt tới Chân Nhân cấp đỉnh phong Chân Nhân Cấp đại thành. Phương viên trăm trượng

xung quanh nơi chiến đấu, cuồng phong gào thét, sóng khí tung bay.

- Hay hay!

Thiên tài xung quanh đều hưng phấn muốn chết, nhao nhao kéo tới xem náo nhiệt.

Thiên tài trên Bắc Tinh Đài có nhân số rất nhiều, đều là thiên chi kiêu tử tới từ khắp nơi, dăm ba câu không hợp liền phát sinh xung đột, đây là chuyện rất bình thường

- Mỗi lần tập trung ở Bắc Tinh Đài, thiên tài thuộc các thế lực ở khắp nơi trên Bắc đại lục đều rất khó hòa thuận, không thiêu những phen xung đột đánh nhau.

Khương Tam Phong không khỏi lắc đầu.

- Những người thế hệ trước, không hạn chế đám hậu bối của mình sao?

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Chỉ một lúc mà đã có vài thiên tài của mấy thế lực tranh chấp với nhau.

- Đây là mâu thuẫn giữa quốc gia với quốc gia, Tông phái với Tông phái, thậm chí còn liên quan tới ân oán trên Chân Long hội. Còn một nguyên nhân khác, đó là tất cả thiên tài của những thế lực lớn đều tìm cách thăm dò thực lực lẫn nhau, có thể nói là “biết người biết ta”

Điệp Diệp giải thích một phen.

- Hiểu rồi.

Triệu Phong cười nhạt một tiếng, chuyện này cũng rất thỏa đáng

Địa vực Bắc đại lục rộng lớn, rất nhiều thế lực cách trung tâm quá xa, ngày thường không có nhiều cơ hội trao đổi lắm.

Mà bây giờ, thiên tài quần tinh tề tụ, chính là thời điểm để thăm dò chi tiết.

Dưới loại tình huống như vậy, cho dù không có xung đột thì cũng sẽ tìm cách gây xung đột.

Ngay cả Thiên Bồng đại quốc trong ba Đại quốc cũng không nằm ngoài chuyện đó.

Tông phái, Cường quốc bình thường tự nhiên không dám trêu chọc Thiên Bồng đại quốc.

Nhưng Đại quốc của Bắc đại lục lại không phải chỉ có một, mà một số Tông phái và thế gia cổ xưa, cũng không hề úy kỵ Đại quốc.

- Chậc chậc, Thiên Bồng đại quốc lần này thật đủ màu sắc, tóc vàng tóc lam, tóc tím... Ta còn tưởng rằng lọt vào ổ chó nữa.

Một tiếng cười trào phúng từ một trận doanh khổng lồ gần đó truyền đến.

Người lên tiếng là một nam tử đầu trọc, trên lồng ngực có một tầng huyết văn ám thanh sắc kỳ dị, cũng không phải hình xăm, mà là một loại khí tức trong huyết mạch, lúc hô hấp, phảng phất như có một chất dịch chảy xuống bên trong trông rất sống động

- Là Tạ Thanh Long của Xích Tiêu đại quốc.

- Người này ở Xích Tiêu đại quốc, nổi danh hạng ba, thân mang huyết mạch “Thanh Viêm Vân Long” hiếm thấy, trong Chân Long hội lần trước, hắn đã lọt vào 100 hạng đầu.

Đám thiên tài của Cường quốc, Đại quốc gần đó đều nhận ra thân phận của nam tử đầu trọc.

Bên khiêu khích là “Tạ Thanh Long” đến từ Xích Tiêu đại quốc, tu vi đạt tới Chân Nhân Cấp đỉnh phong

Đám người Kim Thái tử nghe vậy, tự nhiên giận dữ mắng lớn, mở miệng phản kích.

- Ha ha ha... Ta còn tưởng là ai, thì ra là con sâu lông ngắn của Xích Tiêu đại quốc.

Một âm thanh cương liệt bá đạo từ bên phía Thiên Bồng đại quốc truyền đến.

Mọi người chỉ cảm thấy trong không khí phảng phất có hàn phong vô hình xẹt qua, làn da đau rát khó chịu, đều đồng loạt đưa mắt nhìn.

Một nam tử anh tuấn, thân mặc chiến bào thanh vân, lưng mang cổ đao, đứng dậy.

- Thiên Vân Chi! Thiên tài xếp hạng thứ ba của Thiên Bồng đại quốc.

- Nếu như ta nhớ không lầm, trước kia không phải hắn đã bại dưới tay Tạ Thanh Long sao?

Thiên Vân Chỉ vừa hiện thân, liền khiến mọi người chú ý.

- Bại tướng dưới tay cũng dám đưa mặt ra bêu xấu.

Tạ Thanh Long cười nhạt một tiếng.

Hai người đều xếp hạng thứ ba ở Đại quốc của mình.

Nhưng trước kia, Thiên Vân Chi từng thua trong tay Tạ Thanh Long.

Hai thiên tài của Đại quốc va chạm, liền khiến thiên tài của các phương thế lực xung quanh Bắc Tinh Đài tập trung nhìn.

Ngay cả Lăng Nguyệt công chúa của Tử Tấn đại quốc cũng nhìn về phía bên này, vẻ mặt tựa cười mà không phải cười.

Thanh Dương Liệt Long!

Hai tay Tạ Thanh Long chấn động huyết văn ám thanh sắc trên lồng ngực chảy xuôi rất sống động hình thành từng đạo lửa xanh hình long xà rực rỡ.

Oành...

Tạ Thanh Long nâng chưởng, ngọn lửa xanh hình long xà phát ra ánh sáng rực rỡ, khí thế càn quét khắp nơi, nhiệt độ nháy mắt dâng cao, như muốn nuốt chừng phương viên mười trượng xung quanh Thiên Vân Chi.

- Bí thuật huyết mạch thật mạnh!

- Đây chính là thực lực của 100 hạng đầu trong Chân Long hội lần trước sao?

Uy năng mà Tạ Thanh Long thể hiện ra, khiến không ít thiên tài lần

đầu tiên tham gia Chân Long hội đều kinh hãi lạnh người.

Lực lượng viêm liệt hình dạng long xà đủ thiêu đốt Chân Nhân cấp bình thường thành tro bụi.

Bên phía Thiết Long Cường Quốc.

- Đây chính là thiên tài hàng đầu của Bắc đại lục sao?

Bắc Mặc hít sâu một hơi, bí pháp huyết mạch của Tạ Thanh Long và Minh Thủy truyền thừa của hắn khắc chế lẫn nhau.

Lúc này, hắn cảm nhận được huyết nhục và Chân Linh khí run rẩy. Nếu như chính thức chiến đấu, bản thân mình e rằng không tiếp được mây chiêu của Tạ Thanh Long.

Thiên Vân Bạt Đao Thuật!

Phành!

Thanh Long cổ đao xuất ra khỏi vỏ, một đạo đao mang sắc bén như cầu vống, dài đến vài chục trượng chém tan ngọn lửa xanh hình rồng đang gào thét giận dữ.

Cùng lúc đó, một luồng khí tức Đao Ý vô hình lập tức xông thẳng lên trời, đánh thẳng vào tâm thần ý chí.

Không ít thiên tài ở đây, đều cảm thấy thể xác và tinh thần rét lạnh, phảng phất như có một đao phong vô hình chém qua thân thể mình.

- Đao Ý! Đao Ý hình thức ban đầu!

- Thiên Vân Chi từ khi nào có được Đao Ý cường đại sắc bén như

vậy?

Mấy phương thế lực như Tử Tấn đại quốc và Cường quốc gần đó đều đồng loạt kinh hãi động dung

Đao Ý trảm phá hư không uy năng đao thế của Thiên Vân Chi bá đạo vô cùng, một đao đánh ra bức Tạ Thanh Long lui đến một bước.

Đây chỉ mới là thức thứ nhất của Bạt Đao Thuật.

Tiếp đó, Thiên Vân Chi thúc dục lực lượng huyết mạch của hai tộc Thiên, Vân trên người, đao mang cầu vống nổi lên khí tức hai màu lam bạch, uy thế đủ để cắt ngang cả sông lớn.

- Tiểu tử này lĩnh ngộ Đao Ý từ khi nào, sao lại cường đại như vậy?

Chỉ sau vài đao, Tạ Thanh Long đã bại lui, trên mặt và lồng ngực đều lưu lại một đạo vết máu.

Luận huyết mạch, Thiên Vân Chi không thua kém hắn, thậm chí còn mạnh hơn, Đao Ý phá rồi lại lập khiến cho uy năng công kích tăng lên một trình độ mới.

Ngay cả Kim Thái Tử, Lăng Nguyệt công chúa cũng có chút giật mình.

Thực lực mà Thiên Vân Chi biểu hiện ra, hoàn toàn có thể lọt vào trước 100 hạng đầu tại Chân Long hội, thậm chí còn có thể đạt được thứ hạng rất cao.

- Lời đồn quả không sai sau khi hắn thua Tân Vô Ngân, liền lĩnh ngộ được Đao Ý, Đao Ý này còn mạnh gấp đôi so với thiên tài lĩnh ngộ Đao Ý bình thường

Đôi mắt phượng của Lăng Nguyệt công chúa khẽ chớp.

Thực lực của Tân Vô Ngân, Lăng Nguyệt công chúa đã lĩnh giáo qua.

Nửa năm trước đã luận bàn một lần, lúc đó Lăng Nguyệt công chúa và Tân Vô Ngân đều bất phân thắng bại.

Khiến nàng tức giận nhất chính là, thiên tài thần bí thăm bất khả trắc đó, từ đầu tới cuối đều dùng một tay để đánh với nàng

Sự tích có liên quan đến Tân Vô Ngân, ở trên Bắc đại lục này đã trở thành chuyện trà dư tửu hậu.

Hắn có tư chất không cao, lại càng không có huyết mạch truyền thừa, thậm chí còn không đi theo trưởng bối sư môn học nghệ.

Những thành tựu của người này đều là từng bước tụ học tập lĩnh ngộ, dung hợp với công pháp truyền thừa của nhiều nhà, sáng tạo ra con đường tu hành độc đáo của riêng mình.

Ầm ầm ầm...

Thân thể Tạ Thanh Long lảo đảo, liên tục đối chiến với Thiên Vân Chi mấy đao, rốt cuộc bại trận, thổ ra một búng máu.

- Đa tạ.

Thiên Vân Chi giành chiến thắng quay về chỗ Thiên Bồng đại quốc.

Thiên Bồng đại quốc chiến thắng tự nhiên khiến Xích Tiêu đại quốc có chút mất mặt, lại phái ra thiên tài xếp hạng thứ hai nghênh chiến.

Trong ba Đại quốc, chỉnh thể thực lực của Thiên Bồng đại quốc cũng không yếu hơn hai Đại quốc khác, nhưng thực lực thiên tài hậu bối thì lại kém xa hai Đại quốc khác.

- Khặc khặc...

Vương Tiểu Quái chà sát hai tay, hưng phấn nhảy ra, múa Kim Ngàn Đại Côn nghênh chiến với người của Xích Tiêu đại quốc.

Thiên tài xếp hạng thứ hai của Xích Tiêu đại quốc, tu vi đạt tới Chân Nhãn cấp đỉnh phong thực lực cũng không kém hơn so với Kim Thái Tử trước kia bao nhiêu.

Trận chiến này, Vương Tiểu Quái đánh rất điên cuồng

Huyết mạch của hắn có đặc điểm là càng bị thương nặng thì chiến lực càng mạnh, quả thật biển thái.

Sau trăm chiêu, Vương Tiểu Quái bị thương không nhẹ, chiến lực đại tăng nhất cử chiến thắng đối thủ.

Liên tục thua hai trận, bên phía Xích Tiêu đại quốc rốt cuộc cũng biến sắc.

- Thiên tài xếp hạng thứ hai thứ ba của Thiên Bồng đại quốc lần này đều mạnh như vậy, e rằng Kim Thái Tử hạng nhất còn...

Thiên tài bên phía Tử Tấn đại quốc và Xích Tiêu đại quốc đều không khỏi động dung

Trên thực tế.

Triệu Phong biết rõ, thực lực của Vương Tiểu Quái và Kim Thái Tử đều sàn sàn nhau, nếu như chém giết sinh tử, Vương Tiêu Quái rất có khả năng sẽ thủ thắng

Nhưng luận công kích, chiến lực, Thiên Vân Chi, thậm chí còn siêu việt hơn Kim Thái tử.

- Thiên Bồng đại quốc lần này quả nhiên bất thường Kim Thái Tử hạng nhất ta còn có thể hiểu được, nhưng thực lực của tên hạng hai và tên hạng ba đều tăng vọt như vậy...

Mắt phượng của Lăng Nguyệt công chúa khẽ lóe lên, ánh mắt lại quét về phía Triệu Phong và Liễu Cầm Tâm xếp hạng tiếp theo.

Trên Bắc Tinh Đài.

Để tiện lợi cho việc khiêu chiến, thứ tự số ghế của thiên tài đều được an bài có chủ ý.

- Kha Lập, ngươi đi dò xét thực lực của tên thiếu niên tóc lam, còn Phàn Tiểu Nguyệt, ngươi đi dò xét nữ tử bạch y có mỹ mạo khiến cho người khác phải đố kỵ kia đi.

Lăng Nguyệt công chúa phân phó.

Kha Lập, Phàn Tiểu Nguyệt xếp hạng thứ tư và thứ năm tại Tử Tấn đại quốc, trước kia xếp hạng này ít nhất cũng tương đương với thực lực hạng ba, hạng tư của Thiên Bồng đại

Mục tiêu mà Lăng Nguyệt công chúa muốn thăm dò chính là Triệu Phong và Liễu Cầm Tâm.

Chương 339: Quần tinh tề tụ (trung)

- Thiên Bồng đại quốc và Tử Tấn đại quốc là hữu nghị chi bang, những hậu bối chúng ta khó có một lần tụ tập. Vừa vặn mượn cơ hội lần này tiến hành luận bàn nghiên cứu thảo luận, xúc tiến tình hữu nghị lẫn nhau.

Mắt phượng của Lăng Nguyệt công chúa sáng quắc, tư thái hiên ngang.

Nàng trực tiếp đưa ra đề nghị luân bàn, hết sức lưu loát không muốn gây phiền phức giống như nhóm thế lực của Xích Tiêu đại quốc

Kim Thái tử không khỏi giật mình, chẳng lẽ Lăng Nguyệt công chúa này muốn khiêu chiến với mình?

Đối mặt với Lăng Nguyệt công chúa tu vi Chân Huyền cấp, hắn không hề có phần thắng.

Huyết mạch của Kim Thái tử tuy mạnh, thế nhưng huyết mạch của Lăng Nguyệt công chúa chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn hắn, luận tu vi, Lăng Nguyệt công chúa cũng mạnh hơn hắn một cấp.

Cũng may.

Lăng Nguyệt công chúa không hề có ý khiêu chiến Kim Thái Tử.

Trong suy nghĩ của nàng Kim Thái Tử không có gì đáng ngại, lại nhiều lần thất bại dưới tay mình, không đáng đánh một trận. Đối thủ

chân chính của mình là Tân Vô Ngân, thậm chí là Mạc Thiên Y.

Rất nhanh, bên phía Tử Tấn đại quốc bước ra một nam một nữ.

Theo thứ tự là thiên tài xếp hạng thứ tư, thứ năm: Kha Lập và Phàn Tiểu Nguyệt.

Tu vi của hai người lần lượt là Chân Nhân cấp đại thành và Chân Nhân cấp tiểu thành.

Thứ hạng này vừa vặn tương ứng với thứ hạng của Triệu Phong và Liễu Cầm Tâm tại Thiên Bồng đại quốc.

Dựa theo kinh nghiệm trước kia, dưới tình huống cùng thứ hạng Thập Tinh tại Thiên Bồng đại quốc hoàn toàn không phải là đối thủ của Thập Tinh tại Tử Tấn đại quốc.

Hừm?

Triệu Phong đang khoanh chân ngồi, đột nhiên cảm nhận được một luồng chiến ý đến từ phía một thanh niên mặc trường bào ngân bạch, phá đối diện.

- Tiểu tử tóc lam, ra đánh một trận đi.

Vẻ mặt Kha Lập có chút không kiên nhẫn, cũng lười nói những càu khách sáo.

Nếu như không phải theo sắp đặt của Lăng Nguyệt công chúa, hắn cũng sẽ không chú ý đến Triệu Phong

Kha Lập tự nhiên có vốn liếng để kiêu ngạo, hắn đã tham gia Chân Long hội, còn tiến vào trước 300 hạng đầu.

Nửa năm trước, tại Tử Tấn đại quốc, hắn vượt cấp giao thủ với một tên đạo tặc Chân Nhân Cấp đỉnh phong đuổi giết tên đạo tặc kia vạn dặm lấy thủ cấp.

Từ đó về sau, uy danh của Kha Lập liền đại chấn

Hiện tại, bảo hắn khiêu chiến với một nhân vật mới tu vi thấp kém hơn mình một bậc, tự nhiên không có chút hứng thú nào.

Lúc Kha Lập khiêu chiến, cũng không chú ý đến vẻ mặt của Kim Thái tử cầm đầu “Thập Tinh Thiên Bồng” có chút hả hê.

Đám người Thiên Vân Chi và Khương Tam Phong đều có chút suy tư.

Những chi tiết này đều không qua được mắt của Lăng Nguyệt công chúa, nàng chợt lộ ra một tia kinh ngạc.

Bên phía Thiết Long Cường Quốc.

- Triệu Phong.

Trái tim Bắc Mặc đập mạnh một cái, sắc mặt đại biến, hít sâu một hơi, nhìn chằm chằm vào thiếu niên tóc lam bên phía trận doanh của Thiên Bồng đại quốc.

- Làm sao vậy?

Lữ Long, một thiên tài đại biểu khác của Thiết Long Cường Quốc, phát hiện được vẻ biến hóa trên mặt Bắc Mặc.

- Không có gì, chỉ là nhìn thấy người quen mà thôi.

Ánh mắt Bắc Mặc ngưng tụ, chú ý tình huống bên đó.

Bắc đại lục, cấp độ của ba Đại quốc thật sự vượt xa khả năng mà hai người bọn họ có thể với tới.

Lúc này, tình huống bên đó cũng hấp dẫn chủ ý của phần đông thiên tài tại Bắc Tinh Đài.

Triệu Phong ngồi yên tại chỗ, hoàn toàn thờ ơ với việc Kha Lập vô lễ khiêu chiến.

Thậm chí, ánh mắt của hắn còn quét về một nơi hẻo lánh khác.

- Bắc Mặc sư huynh, chúng ta lại gặp mặt. Tình hình của Hoành Vân Thập Tam Quốc và Hiểu Nguyệt Tông gần đây thế nào rồi?

Một âm thanh lặng lẽ vang lên trong não hải của Bắc Mặc.

Trong lòng Bắc Mặc khẽ chấn động

Lúc Triệu Phong liên lạc với hắn, Lữ Long ở ngay bên cạnh, thậm chí cả Thiết Tiêu Chân Chủ ở cách đó không xa cũng không cảm nhận được.

Khó có thể tưởng tượng nổi, trong lúc gặp phải khiêu chiến mà Triệu sư đệ còn có thể hời hợt liên lạc với mình.

- Triệu Phong, Tử Tấn đại quốc và Thiên Bồng đại quốc chúng ta có lui tới với nhau, luận bàn này mang tính hữu nghị, ngươi cứ thoải mái luận bàn, dù sao cũng không lãng phí bao nhiêu thời gian của ngươi.

Kim Thái tử hào khí lãnh đạm, vui vẻ giảng hòa.

Dù sao thì hắn cũng là người lĩnh quân của Thiên Bồng đại quốc.

Lời của Kim Thái Tử khiến cho Tử Tần đại quốc và đám thiên tài đến từ khắp nơi đều nhíu mày, không khỏi buồn bực.

Tại sao mọi người lại có cảm giác như muốn tên thiếu niên này ra tay, còn cần phải có Kim Thái Tử khích lệ mời mọc, giọng điệu này giống như đang nói: Đi đi, dù sao cũng không mất bao nhiêu thời gian của ngươi, cứ làm theo một chút là được.

Lý nào lại vậy!

Trong lòng Kha Lập đột nhiên bừng lên ngọn lửa giận, thần sắc và phản ứng của Kim Thái Tử và Triệu Phong giống như đang khinh miệt mình vậy.

Kim Thái tử thì bỏ đi, dù sao thì thực lực của đối phương cũng mạnh hơn hắn, là đối thủ cùng đẳng cấp với Lăng Nguyệt công chúa.

Thế nhưng thiếu niên tóc lam kỳ lạ này, có tư cách gì chứ?

- Ha ha ha, tiểu tử tóc lam, ngươi tên là Triệu Phong đúng không Nếu ngươi có thể kiên trì được mười chiêu trong tay ta, Kha mỗ xem như thua.

Kha Lập không giận mà cười, bộ trường bào ngàn bạch không gió mà bay.

Ô... Ô... Ô... N... G

Quanh người hắn hiện lên một tầng khí văn xanh đỏ, tầng tầng lớp

lớp, bỗng nhiên hình thành mây chục đạo đao văn hỏa diễm, giống như một trận pháp đao phong hóa diễm, bao phủ khắp mười trượng xung quanh.

Chân Nhân cấp bình thường một khi tiếp cận khoảng cách mười trượng của hắn, e rằng sẽ bị thiêu cháy thành tro.

Không chỉ vậy, trong lòng bàn tay của hắn còn hiện lên một thanh đại đao xích hắc (đỏ đen), bên trên dày đặc hỏa văn chằng chịt, vô số đao văn như sóng lửa đều phóng lên trời.

- Kha Lập xem ra đã tức giận thật sự rồi, không ngờ thúc dục “Xích Viêm Chương Văn” đến tầng thứ bảy.

- Lại phối hợp với cả “Ám Văn Hỏa Diễm Đao” nữa, thực lực của hắn lúc này gần như có thể khiêu chiến Chân Huyền cấp bình thường

Người của Tử Tấn đại quốc đều nhìn về phía Triệu Phong với vẻ hả hê.

Thế nhưng bọn hắn lại phát hiện, đám thiên tài bên phía Thiên Bồng đại quốc đều lộ vẻ suy tư, ánh mắt có chút châm chọc.

- Triệu sư đệ cẩn thận, chiến lực tên kia rất khủng bố... Không tốt, hắn đã trực tiếp xông tới rồi.

Sắc mặt Bắc Mặc đại biến, bí mật truyền tin cho Triệu Phong

Có lẽ cảm nhận được uy hiếp, Triệu Phong đang khoanh chân ngồi, cuối cùng cũng nhìn về phía Kha Lập.

- Chiến thắng ngươi, ta chỉ cần liếc mắt một cái.

Trong mắt trái của Triệu Phong phảng phất như một vực sâu hư không băng lam vô tận. Tâm Linh Chi Nhãn.

Kha Lập không khỏi lâm vào trong thế giới vực sâu băng lam vô tận, thần sắc trong mắt chợt trở nên ngốc trệ.

Một màn tiếp theo, khiến cho đám thiên tài ở đây đều kinh hãi.

Keng keng...

Đại đao xích hắc trong tay Kha Lập Tơi xuống đất, Chân Linh khí tán loạn.

Bốp bốp...

Kha Lập vung bàn tay, không ngừng tát vào mặt mình.

- Đình Nhi, là lỗi của ta, ta là súc sinh, không nên cô phụ ngươi.

- Ngươi gả cho tên gian tặc kia, chịu đủ tra tấn, hương tiêu ngọc vẫn, tất cả đều là do lỗi của ta.

Nhất thời, những cái tát vang dội khắp cả Bắc Tinh Đài.

Kha Lập tự tát bản thân, khuôn mặt nhanh chóng sưng đỏ, khóe miệng tràn ra vết máu.

Bịch...

Cuối cùng, hắn thậm chí còn quy rạp xuống đất, lệ rơi bi thương

Bên phía Tử Tấn đại quốc, mọi người đều hoảng hốt thất sắc, đồng loạt kêu la.

Thế nhưng, Kha Lập đã chìm vào trong cảm xúc tâm linh của mình, hoàn toàn không cảm nhận gì đối với ngoại giới.

- Kha Lập thất bại.

Lãng Nguyệt công chúa liếc nhìn Triệu Phong một cái thật sâu, sau đó để người khác khiêng Kha Lập đi.

Từ đầu đến cuối.

Triệu Phong vẫn ngồi yên tại chỗ, chỉ liếc nhìn Kha Lập mà thôi.

Thần Linh nhãn nhằm vào thất tình lục dục của người khác, phàm là sinh linh, không có khả năng không có khuyết điểm hay bất kỳ sơ hở tâm linh nào.

Triệu Phong mở ra Thần Linh nhãn, trực tiếp khiến đối phương lâm vào ma chướng tâm linh, không thể tự kiềm chế.

Lúc đầu, ở Thủy Nguyệt bí động, hắn thi triển bí thuật cùng loại như vậy, đã khiến cho hai người Bích lão gia và Tàn Huyết Ngốc Ưng điên cuồng công kích Đào Phiến phi tặc, tàn sát lẫn nhau.

- Huyết mạch đồng tử của tên này thật đáng sợ.

- Chỉ liếc mắt đã đánh bại Kha Lập.

Tử Tấn đại quốc, Xích Tiêu đại quốc và đám thiên tài tới từ khắp nơi đều trở nên nghiêm túc, tràn ngập kiêng kỵ đối với Triệu Phong.

Bên phía Thiết Long Cường Quốc.

Trong lòng Bắc Mặc chấn động, lúc này, Triệu Phong vẫn còn trao đối với hắn ở phương diện tinh thần, đồng thời hỏi thăm tình huống của Hoành Vân Thập Tam Quốc và Hiểu Nguyệt Tông

Nói cách khác.

Triệu Phong nhất tâm nhị dụng vừa cùng hắn trao đổi vừa liếc mắt đánh bại Kha Lập.

Nếu như sự thật này tiết lộ cho người khác biết, đánh giá về huyết mạch đồng tử của Triệu Phong chỉ e sẽ tăng thêm một bậc nữa.

Sau khi Kha Lập thua.

Đối thủ còn lại bên phía Tử Tấn đại quốc là Phàn Tiểu Nguyệt liền ngây người tại chỗ, nửa ngày sau mới phản ứng lại.

Nàng rất nhanh phát ra khiêu chiến với Liễu Cầm Tâm.

Phàn Tiểu Nguyệt ngưng mắt nhìn nữ tử tuyệt mỹ mà tĩnh mịch kia. Tư sắc và khí chất của đối phương khiến cho chính nàng cảm thấy tự ti mặc cám.

Liễu Cầm Tâm nhoẻn miệng cười, trong tay xuất hiện một cái “Thất Huyền cầm” cổ sắc cổ hương.

Lúc ở đại hội tranh đoạt tại Vương Đô, cũng không thấy nàng sử dụng cây cầm này bao giờ.

- Người tu hành Nhạc đạo.

Lệ mang trong mắt Phàn Tiểu Nguyệt lóe lên, không để cho Liễu Cầm Tâm có cơ hội gảy đản phát ra một đoạn âm phù nào, liên bổ ra

một đạo lưỡi liêm bán nguyệt hẹp dài, xẹt qua hư không, tia lửa không ngừng bắn ra.

Loại chiêu thức đơn thể ngưng luyện này, lực công kích rất mạnh mẽ, mà tốc độ cũng cực nhanh.

Người tu hành Nhạc đạo, một khi gảy một khúc đàn thì uy lực quả thật vô cùng đáng sợ.

Tưng...

Ngón tay của Liễu Cầm Tâm khẽ gảy dây đàn một cái, tiếng đàn rung động, khiến cho không ít thiên tài ở đây đều cảm thấy khí huyết sôi trào.

Mắt thường chỉ thấy một đạo huyền âm mờ nhạt, kéo động theo một chuỗi sóng ánh sáng như nước gợn, phóng tới Phàn Tiểu Nguyệt.

Keng...

Lưỡi liềm bán nguyệt mà Phàn Tiểu Nguyệt phát ra, bỗng nhiên nổ tung, một luồng lực lượng vô hình vô chất lập tức xâm nhập vào thân thể nàng.

Ọc...

Phàn Tiểu Nguyệt vội vàng không kịp chuẩn bị, liền thổ ra một búng máu, huyền âm mở nhạt vẫn tiếp tục xông tới, trực tiếp bức lui nàng

Gần như chỉ một chiêu, Phản Tiểu Nguyệt đã thất bại.

Bên phía Tử Tấn đại quốc hoàn toàn im lặng.

- Liễu Cầm Tâm này cũng rất đáng sợ, nếu như để nàng chính thức phát động một khúc đàn, cho dù là đối thủ cùng cấp tiến công vẫn có thể thong dong ứng phó.

Sắc mặt Lăng Nguyệt công chúa khẽ run rẩy, thần sắc ngưng trọng

Một mình Triệu Phong hoặc Liễu Cầm Tâm thì nàng cũng không để trong lòng.

Điều nàng thực sự kiêng kỵ chính là thực lực chỉnh thể của tân tinh Thiên Bồng đại quốc.

Kim Thái Tử, Vương Tiểu Quái, Thiên Vân Chi, Triệu Phong Liễu Cầm Tâm, không có người nào là lương thiện, kẽ sau càng đáng sợ hơn kẻ trước.

- Lần Chân Long hội này, thực lực của tân tinh quả thật nghịch chuyển rất lớn.

- Luận thực lực chỉnh thể của tân tinh, Thiên Bồng đại quốc hoàn toàn áp chế hai Đại quốc khác rồi.

Thế lực khắp nơi trên Bắc Tinh Đài đều xôn xao nghị luận.

Cao tầng của Thiên Bồng đại quốc đều đỏ bừng mặt, vô cùng hưng phần.

Trong quá trình luận bàn ở Bắc Tinh Đài, bên phía Thiên Bồng đại quốc không thua trận nào, hoàn toàn quét sạch mặt mũi của hai Đại quốc khác.

- Chẳng qua, tại phương diện nhãn vật đầu lĩnh, Thiên Bồng đại quốc vẫn có chút mở nhạt. Kim Thái tử đã thua Lăng Nguyệt công

chúa không chỉ một lần.

Cũng có người nhìn ra thực lực của Thiên Bồng đại quốc vẫn chưa đủ.

Thời gian trôi qua, đại biểu của Cường quốc, Tông phái thể gia từ khắp nơi tụ hợp tại Bắc Tinh Đài càng ngày càng nhiều.

Triệu Phong nhắm mắt tham ngộ, không quan tâm đến ngoại giới.

Một lúc sau...

Trên Bắc Tinh Đài đột nhiên náo động một hồi.

- Người của Vạn Kiếm Tông đến rồi.

- Vạn Kiếm Tông chính là đệ nhất Kiếm Tông tại Bắc đại lục, thực lực Tông môn này đã tiếp cận Thập Đại Tông Phái, có thể quét ngang bất kỳ một Cường quốc nào.

Trên bầu trời xuất hiện vài đạo thân ảnh.

Cầm đầu là một kiếm khách độc nhãn, tu vi đạt tới nửa bước Đan Nguyên cảnh, khí tức so với Thái Thượng trưởng lão của Hoàng thất Thiên Bồng còn mạnh hơn nửa phần.

- Lão bất tử này cũng xuất hiện rồi.

Vẻ mặt của Phó giáo chủ Thiết Ma cũng khẽ động dung.

Luận thực lực, Vạn Kiếm Tông tiếp cận Tông phái Nhất tinh, còn mạnh hơn cả Thiết Huyết Giáo.

Thiên tài đại biểu cho Vạn Kiếm Tông có hai người.

Một nam tử mặc áo bào xanh, thậm chí còn có một mái tóc trắng quỷ dị.

Người còn lại là một thiếu niên, mặc tố y tuyết trắng, không nhiễm bụi trần, đôi mắt không u, thỉnh thoảng lóe lén kiềm quang hư vô sắc bén.

Băc Mặc giật mình thất sắc, nhìn qua thiếu niên mặc áo tơ trắng quen thuộc kia.

Ngày xưa, nữ tử thân mặc ảo tơ trắng không nhiễm bụi trần kia đã một mình một kiếm, với thân phận nữ lưu mà dẫm nát toàn bộ thiên tài của liên minh Thập Tam Tông dưới chân.

Hắn vô thức nhìn về phía Triệu Phong, nhưng đối phương vẫn nhắm mắt tham ngộ, không hề phát giác tình huống bên này.

Chương 340: Quần tinh tề tụ (hạ)

Thiếu nữ mặc tố y tuyết trắng của Vạn Kiếm Tông, chính là Thương Vũ Nguyệt, đệ nhất thiên tài của liên minh Thập Tam Tông ngày xưa.

Vạn Kiếm Tông được tôn làm đệ nhất Kiếm Tông của Bắc đại lục, truyền thừa cổ xưa, thực lực nội tình hùng hầu, thực lực chỉnh thể của Tông phái gần sánh ngang với Thập Đại Tông Phái.

Tông phái cấp bậc này giáng lâm, những Cường quốc, Tông phái còn lại đều vội vã né tránh.

- Thủ tịch đệ tử "Hạ Tiên Thương" của Vạn Kiếm Tông, trong giới Chân Long hội lần trước đã tiến vào 30 hạng đầu, thứ tự không chênh lệch Mạc Thiên Y lắm. Ngoại trừ Mạc Thiên Y ra, trong số những tân tinh thế hệ mới của Bắc đại lục, không còn người nào có thể chống lại hắn.

Vẻ mặt của những thiên tài đến từ khắp nơi đều có chút sợ hãi, thầm dò xét thiếu niên tóc trắng quỷ dị kia.

Hạ Tiên Thương, tu vi Chân Huyền cấp, đệ nhất thiên tài Kiếm Tông của Bắc đại lục, cho dù phóng mắt khắp toàn đại lục cũng có chút thanh danh.

- Ồ, thiếu nữ mặc áo áo tơ trắng kia là ai, chỉ có tu vi Chân Nhân cấp đại thành, vậy mà có thể trở thành một trong hai danh ngạch của Vạn Kiếm Tông

- Các ngươi không biết nàng sao, nàng chính là nữ thiên tài Kiếm Đạo mới xuất hiện gần đây của Vạn Kiếm Tông - Thương Vũ Nguyệt. Tư chất không thua Hạ Tiên Thương. Nghe nói nàng lĩnh ngộ Kiếm Ý còn sớm hơn cả Hạ Tiên Thương năm đó.

Ánh mắt của thiên tài tất cả Tông phái đều tập trung vào hai đại thiên tài của Vạn Kiếm Tông

Người lĩnh quân của ba Đại quốc, như Kim Thái tử, Lăng Nguyệt công chúa, đều mỉm cười tiến lên, chào hỏi với Hạ Tiên Thương

Hạ Tiên Thương khẽ mỉm cười gật đầu với Lăng Nguyệt công chúa, về phần đám người Kim Thái tử, chỉ có chút ân tượng thái độ khá là lãnh đạm.

Trong lòng Kim Thái Tử có chút không vui, nhưng cũng không dám biểu hiện ra ngoài.

Hoàng thất của ba Đại quốc đều muốn lôi kéo Vạn Kiếm Tông nên tuyệt đối không dám đắc tội.

- Thương Vũ Nguyệt này, không ngờ có thể tranh đoạt được một trong hai danh ngạch của Vạn Kiếm Tông

Trong lòng Lăng Nguyệt công chúa có chút kinh ngạc.

Trong ấn tượng của nàng Vạn Kiếm Tông vẫn còn hai ba thiên tài tu vi đã ngoài Chân Nhân Cấp đỉnh phong thực lực có thể sánh ngang với Kim Thái Tử.

Thương Vũ Nguyệt có thể cạnh tranh trong hoàn cảnh như vậy, thật khó tưởng tượng nổi chiến lực của nàng đạt đến mức nào.

Đáng tiếc, lúc này Triệu Phong đang nhắm mắt tham ngộ, cũng không phát hiện ra Thương Vũ Nguyệt.

Mái tóc của hắn đã biến thành màu lam, khí chất cũng lạnh lùng đạm mạc, hoàn toàn bất đồng với trước kia, cho nên Thương Vũ Nguyệt cũng không lưu ý.

Thế nhưng Bắc Mặc ở một nơi hẻo lánh lại nhận ra Thương Vũ Nguyệt, trong lòng có chút kích động

Hai người đều xuất thân tự một địa vực xa xôi, lúc này có cơ hội cùng thi đấu giao phong tại một sân khâu võ đài lớn nhất, đây chính là nhân sinh vi diệu cỡ nào.

Những thế lực khác cũng không dám khinh suất khiêu chiến hai đại thiên tài của Vạn Kiếm Tông

Đặc biệt là “Hạ Tiên Thương”, thiên tài đỉnh phong đã du sơn ngoạn thủy khắp Bắc đại lục, đoán chừng thiên tài có mặt ở đây, không có ai có thể ngăn được một kiếm của hắn.

Ngược lại, về phần Thương Vũ Nguyệt thì vẫn có một ít thiên tài rục rịch muốn thử thăm dò đôi chút, ví dụ thiên chi kiêu nữ như Lăng Nguyệt công chúa.

Đúng lúc này, trên bầu trời lại truyền đến tiếng xé gió.

Liên tiếp mấy Tông phái, không ít thiên tài đều lục tục giáng lâm.

- Mau nhìn, người của Thiên Nguyên Tông đến rồi.

- Mạc Thiên Y đã đến.

Một lúc sau, cả Bắc Tinh Đài lập tức chấn động

Mọi người đều đồng loạt ngẩng đầu.

Trên không trung xuất hiện mấy loài chim cực lớn giương cánh bay, sải cánh rộng hơn ba mươi trượng

Trong đó, có ba bốn luồng khí tức đã ngoài Chân Chủ cấp, còn có hai luồng khí tức đạt tới nửa bước Đan Nguyên cảnh.

Những thân ảnh này vừa giáng lâm, khí thế cường đại lập tức bao phủ toàn trường

Thân là một trong Thập Đại Tông Phái, tùy tiện một trưởng lão của Thiên Nguyên Tông đều là Chân Chủ cấp.

Đệ tử đại biểu cho Thiên Nguyên Tông có chừng mười người.

Người cầm đầu là một thanh niên anh vĩ siêu phàm, trong mắt phảng phất lấp loáng thần quang mỗi cái giơ tay nhấc chân đều khiến người khác cảm thấy áp lực không thể đối mặt, giống như kiêu hùng dẫn dắt thời đại.

- Hắn chính là Mạc Thiên Y sao? Thần thoại đỉnh phong của Bắc đại lục?

Không ít thiên tài đều cảm thấy hô hấp trở nên gấp gáp, thần sắc kích động thậm chí lộ vẻ sùng bái.

Một ít nữ thiên tài ngóng nhìn gương mặt tuấn lãng như đao gọt của Mạc Thiên Y, khí chất bao quát chúng sinh vừa hiện, tâm hồn thiếu nữ lập tức bay bổng vẻ mặt ửng hồng

Sau khi Mạc Thiên Y đến, bầu không khí trên Bắc Tinh Đài liền trở nên có chút kỳ dị.

Hắn đứng ngạo nghễ tại chỗ, dáng vẻ anh vĩ bất phàm, như hạc giữa bầy gà, khí tràng phát ra lấn áp thiên tài toàn trường

Trong mơ hồ, hắn dường như đã trở thành thiên tài đứng đầu Bắc đại lục.

Chỉ có “Hạ Tiên Thương” của Vạn Kiếm Tông là trong mắt lộ ra duệ kiếm sắc bén, giằng co vô hình với Mạc Thiên Y, tinh thần vô hình va chạm, khiến cho thiên tài bốn phía đều run rẩy bất an.

Hồi lâu sau, trên sân mới an tĩnh lại.

Chẳng qua, càng nhiều ánh mắt quan sát mười một thiên tài của Thiên Nguyên Tông hơn.

Thiên tài của Thiên Nguyên Tông thực lực chỉnh thể rất mạnh, Chân Nhận cấp đỉnh phong có năm sáu người, chiến lực của mỗi người chỉ mạnh chứ không yếu hơn Kim Thái Tử.

Ngoại trừ Mạc Thiên Y ra, Thiên Nguyên Tông còn một vị thiếu nữ thanh nhã tinh xảo, lập tức hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Thiếu nữ kia thanh tú tuệ nhã, mỉm cười tự nhiên, tư thái khuynh quốc, một thân váy tím nhạt như sương khói, nước da óng ánh một cách kỳ dị, phảng phất như tiểu mỹ nhân được xây lên từ băng ngọc.

- Là nàng... Triệu Vũ Phi.

Ánh mắt của Bắc Mặc và Thương Vũ Nguyệt đều dừng lại trên người thiếu nữ váy tím kia.

Ngày xưa, thế cục của Hoành Vân Thập Tam Quốc phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Không ít thiên tài đều rời đi khắp nơi.

Bắc Mặc theo Vân Hải chân nhân cùng phản bội.

Thương Vũ Nguyệt thì thành công tiến vào đệ nhất Kiếm Tông của Bắc đại lục.

Triệu Phong thì trở thành Đà chủ của Thiết Huyết Giáo.

Trong ba người này, kỳ ngộ của Thương Vũ Nguyệt còn tốt hơn cả Bắc Mặc và Triệu Phong.

Thế nhưng, chẳng ai ngờ rằng, mỹ nhân Triệu Vũ Phi lại đạt được kỳ ngộ càng lớn hơn.

Thập Đại Tông Phái, đây chính là những Tông phái cổ xưa, đứng đầu toàn bộ đại lục.

- Thiên Nguyên Tông đến rồi, Vạn Kiếm Tông cũng đến, những thế lực đủ phân lượng của Bắc đại lục trên cơ bản đều đã trình diện rồi.

Ánh mắt của không ít thiên tài đều đảo qua dò xét toàn trường

- Còn thiếu một Tông phái.

Mắt phượng của Lãng Nguyệt công chúa quét qua toàn trường

- Thiếu Tông phái nào?

- Còn thiếu Vạn Nguyên Tông đây là Tông phái còn xa xưa hơn cả Thiên Nguyên Tông

Lăng Nguyệt công chúa trịnh trọng nói.

Vừa dứt lời, tiếng xé gió truyền đến.

Trong tầng mây xanh xa xa, một đoàn “Xích vân” quỷ dị, đường kính vài chục trượng, bên trên mơ hồ có thể nhìn thấy một vài thân ảnh.

Nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện đoàn xích vân kia là do vô số tơ kim loại xích sắc bện lại mà thành.

- Vạn Nguyên Tông cũng đến rồi.

Thiên Nguyên Tông Vạn Kiếm Tông và đám thiên tài xung quanh đều đồng loạt nhìn tới.

Tại Bắc đại lục, truyền thừa của Vạn Nguyên Tông là xa xưa nhất, thực lực xếp ngang với Vạn Kiếm Tông gần bằng Thiên Nguyên Tông

Người của Vạn Nguyên Tông đến không nhiều lắm, chỉ chừng ba người.

Một lão giả da mặt nhăn nheo, hai gã nam tử.

Trong đó có một thanh niên đầu tóc xoăn, đứng chấp tay, hai mắt tĩnh mịch, một thân tu vi đạt tới Chân Huyền cấp.

Một thiếu niên áo bào xanh khác thì bình thường không có gì đặc biệt, chỉ nhắm mắt, không hề thu hút chút nào.

Phần lớn ánh mắt của các thiên tài đều bị thiên tài Chân Huyền cấp kia thu hút.

Chẳng qua, có một vài thiên tài đỉnh phong ví dụ như đậm người Mạc Thiên Y, Hạ Tiên Thương Lăng Nguyệt công chúa lại đều chú ý đến người thiếu niên mặc áo bào xanh thứ hai.

Cách ăn mặc và gương mặt của thiếu niên kia đều quá mức bình thường rất dễ khiến cho người khác xem nhẹ.

- Tân Vô Ngân.

Trong mắt Thiên Vân Chi hiện lên chiến ý mãnh liệt, cổ đao Thanh Phong sau lưng khẽ run rẩy.

- Tân Vô Ngân? Hắn là quỷ tài danh chấn Bắc đại lục mấy năm gần đây?

- Tên Tân Vô Ngân này còn chưa đến hai mươi tuổi vậy mà đã trở thành Thủ tịch đệ tử của Vạn Nguyên Tông Trong đám cùng thế hệ, cũng chỉ thua mình Mạc Thiên Y mà thôi...

- Nghe nói, Lăng Nguyệt công chúa, Kim Thái Tử và đám thiên tài của Bắc đại lục đều từng thua trong tay người này.

Không ít thiên tài dưới sân đều mở to hai mắt, nhìn chằm chằm vào Tân Vô Ngân.

Chẳng qua

Gương mặt và cách ăn mặc của Tân Vô Ngân quá mức bình thường đã thế từ đầu đến cuối vẫn nhắm mắt lại.

- Tân Vô Ngân này là người nào, tại sao ta lại có cảm giác hắn và Triệu sư đệ là cùng một loại người?

Bắc Mặc và Thương Vũ Nguyệt cũng không nhận ra Tân Vô Ngân.

Năm đó, tại thành Vũ Dương, Tân Vô Ngân chính là một hạt giống thiên tài.

Trong Thiên Tài Phong Vân hội, hắn và Triệu Phong cùng đạt hạng nhất, được xưng là “Tân Vô ngân không quá mười chiêu”.

Chẳng qua, sau lần Thiên Tài Phong Vân hội đó, Tân Vô Ngân đột nhiên biến mất một cách thần bí, để lại một dấu hỏi khó hiểu.

Càng nằm ngoài dự liệu của người khác chính là... Năm đó, tại Thiên Tài Phong Vân hội, từ đầu đến cuối Tân Vô Ngân đều áp chế một trọng tu vi, kể cả lúc chiến đấu với Triệu Phong

Về điểm này, chỉ có mình Triệu Phong nhờ có Thần Linh nhãn là phát hiện ra

- Tân Vô Ngân, chúng ta lại gặp mặt rồi.

Đôi mắt sâu thẳm của Triệu Vũ Phi lóe lên, khẽ lẩm bẩm.

Nàng tiến vào Bắc đại lục đã một thời gian ngắn, thậm chí đã từng chặn mắt nhìn thấy Tân Vô Ngân và Mạc Thiên Y chiến đấu.

Trong lòng Triệu Vũ Phi, có một thân ảnh không thể vượt qua, không thể chiến thắng vẻ mặt luôn lãnh tĩnh, là thần thoại vĩnh viễn không thể phá vỡ, từng bước sáng tạo kỳ tích.

Mặc dù “người kia” năm xưa cũng chỉ bất phân thắng bại với Tân Vô

Ngân.

- Triệu Phong ca... Chẳng lẽ Thánh Vực Chân Long Hội lần này, huynh không xuất hiện?

Ánh mắt Triệu Vũ Phi khẽ chuyển, bắt đầu tìm kiếm trong toàn bộ thân ảnh thiên tài trên sân.

Nàng có chút không tin, với tư chất tiềm lực của Triệu Phong không thể nào có chuyện hắn không có tư cách tham gia Thánh Vực Chân Long Hội, trừ phi là bản thân hắn không hứng thú mà thôi.

Vì vậy.

Triệu Vũ Phi bắt đầu tìm kiếm.

Bắc Tinh Đài, phương viên mười dặm, bên trên hội tụ mấy trăm thiên tài đến từ khắp nơi.

Muốn tìm một người cũng không dễ dàng còn có rất nhiều trận doanh và vật cản che đi tầm mắt.

Hàm răng trắng tinh của Triệu Vũ Phi khẽ cắn, rời khỏi trân doanh của Thiên Nguyên Tông tìm kiếm khắp nơi.

- Vũ Phi sư muội, muội muốn tìm người nào? Để ta tìm giúp muội.

Mạc Thiên Y khẽ cười, bước đến gần.

Trong Tông môn, hai người bọn họ đều là đệ tử của Tôn Giả, thân phận và địa vị tương đối gần nhau.

Một lúc sau.

Triệu Vũ Phi đi đến trận doanh của Thiên Bồng đại quốc, bước chân đột nhiên dừng lại.

- Mạc Thiên Y đến rồi.

- Thiếu nữ kia là ai, dáng vẻ tuyệt lệ vô cùng, đứng cùng Mạc Thiên Y, quả thật là tuyệt phối.

Đám thiên tài như Kim Thái tử, ánh mắt có chút ngốc trệ, có một loại ảo giác như bị lọt vào mắt xanh của nữ thần.

- Làm sao vậy sư muội, muội tìm được người rồi sao?

Mạc Thiên Y có chút kỳ quái.

Những thiên tài của Thiên Bồng đại quốc này, hắn chỉ hơi có chút ấn tượng với Kim Thái tử, nhưng cũng không có gì đặc biệt lắm.

Đôi mắt xinh đẹp trong suốt của Triệu Vũ Phi khẽ đảo qua Thập Tinh Thiên Bồng lúc quét qua người một thiếu niên tóc lam, chợt thoáng dừng lại.

Ngoài ra, lúc nàng nhìn thấy Liễu Cầm Tâm, không khỏi có chút kinh ngạc, tư sắc và khí chất của đối phương quả thật là nhân gian hiếm gặp.

- Đi nơi khác xem sao.

Triệu Vũ Phi mỉm cười tự nhiên, giống như trăm hoa trên thế gian ảm đạm thất sắc, khiến cho toàn bộ đám nam tử đều thất hồn lạc phách.

Giờ khắc này, nàng dường như nhận được một tin tức tốt nào đó, rất

vui vẻ và sung sướng

- Được.

Mạc Thiên Y khẽ gật đầu, trong khoảnh khắc quay người, ánh mắt lạnh nhạt của hắn khẽ liếc nhìn một thiếu niên tóc lam.

Động tác rất nhỏ của Triệu Vũ Phi không tránh khỏi nhãn lực cường đại của Mạc Thiên Y.

- Thiếu niên tóc lam này là ai, Vũ Phi sư muội dường như không muốn làm phiền hắn thì phải?

Mạc Thiên Y mặc dù hiếu kỳ, thế nhưng cũng không hỏi, đây là bí mật của Vũ Phi sư muội.

Đám thiên tài Kim Thái Tử đưa mắt nhìn hai người rời đi, có cảm giác được yêu mà kinh sợ, dù sao thì đây cũng là lần đầu bọn họ được thần thoai thiên tài Mạc Thiên Y của Bắc đại lục chú ý.

- Nàng biết Triệu Phong?

Trong Thập Tinh Đại quốc, chỉ có mình Liễu Câm Tâm là chú ý đến động tác rất nhỏ của Triệu Vũ Phi.

Chương 341: Đánh giá của mạc thiên y

Năm ngày sau...

Người trên Bắc Tinh Đài, càng ngày càng nhiều, thiên tài tân tinh của thế lực khắp nơi trên Bắc đại lục đều hội tụ tại một đài, có thể nói lá quân tinh rực rỡ.

- Thiên Nguyên Tông, ba Đại quốc, chư Cường quốc, Tông phái... Toàn bộ Bắc đại lục đều đã đến rồi.

Mắt phượng của Lăng Nguyệt công chúa quét qua toàn trường.

Tuy nàng là Đại công chúa, nhưng lại có một bầu chí khí hào hùng của nam nhân, nắm rõ thiên tài khắp nơi trên Bắc đại lục rõ ràng như lòng bàn tay.

Bên phía Thiên Bồng đại quốc.

Kim Thái Tử khẽ gật đầu:

- Cơ bản đều đến rối, chỉ chờ đến lúc Bắc Tinh Đài liên thông với “Liên minh Thánh Vực” mà thôi.

Một khi Truyền Tống Trận của Bắc Tinh Đài nối tiếp với liên minh Thánh Vực, như vậy cũng đồng nghĩa với việc, Chân Long hội mở ra.

Trong những ngày này, tất cả những đại Tông phái đều thăm dỏ và

thử sức lẫn nhau.

Một ít thiên tài “lạ mặt” cũng lọt vào khiêu chiến, xem như đạt được mục đích “thăm dò”.

Bởi vậy.

Những thiên tài như Triệu Vũ Phi, Thương Vũ Nguyệt đều tham dự luận bàn.

Khiến cho người khác giật mình chính là, lần này xuất hiện rất nhiều tân tinh, chiến lực nắm ngoài tưởng tượng.

Trong đó, Thương Vũ Nguyệt có Kiếm Đạo kinh người, những người cùng cấp khiêu chiến nàng, thậm chí có một vị thiên tài Chân Nhân Cấp đỉnh phong cũng bị nàng một kiếm chém ngã.

Đối thủ của nàng, cơ bản đều bị một kiếm chém ngã.

- Kiếm Ý thật đáng sợ... Tại sao lại có phong cách Kiếm Đạo cực đoan như vậy...

Thiên Vân Chi kiến thức được tạo nghệ của Thương Vũ Nguyệt, không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Thực lực bực này thật khiến người ta sợ hãi, lại khiến mọi người không dám hoài nghi nàng làm sao đạt được một trong hai danh ngạch của Vạn Kiếm Tông.

Dù sao thì Thương Vũ Nguyệt cũng từng đứng trên đỉnh phong tại Liên minh thịnh hội, độ tuổi lúc lĩnh ngộ Kiếm Ý còn nhỏ hơn “Hạ Tiên Thương” rất nhiều.

Tại Liên minh thịnh hội ngày xưa, ngay cả Triệu Phong cũng suýt thua trong tay nàng.

Biểu hiện của Triệu Vũ Phi cũng không tầm thường hời hợt đánh bại mấy đối thủ.

Lúc huyết mạch dần dần thức tỉnh, phản tổ, tốc độ ngưng tụ, khôi phục chân lực của nàng cực kỳ kinh người, thậm chí còn có khả năng bộc phát siêu cường.

Đáng nhắc tới chính là, thiên tài xếp hạng thứ hai của Tử Tấn đại quốc, thực lực tiếp cận Kim Thái Tử lại bị Triệu Vũ Phi đánh bại.

Ngoài ra.

Thiên Vân Chi và Lăng Nguyệt công chúa còn trước sau khiêu chiến quỷ tài truyền kỳ “Tân Vô Ngân”.

Kết quả, Thiên Vân Chi sau mười chiêu liền bị Tân Vô Ngân một tay đánh bại.

Kết quả khiêu chiến của Lăng Nguyệt công chúa cũng không khác gì lần trước, đánh nhau hơn trăm chiêu cũng không thể bức Tân Vô Ngân sử dụng cánh tay thứ hai.

- Tân Vô Ngân này lại dùng một tay đối phó với ta... Đáng tiếc đòn sát thủ của ta, bây giờ không thể đơn giản sử dụng

Ánh mắt Lăng Nguyệt công chúa lưu chuyển, thường xuyên nhìn chằm chằm Tân Vô Ngân, có chút không cam lòng.

Thế nhưng Tân Vô Ngân lại nhắm mắt ngồi xếp bằng căn bản không nhìn nàng

Điểu đáng tiếc chính là.

Mấy ngày nay, Triệu Phong vẫn một mực ngồi xếp bằng tham ngộ, bỏ lỡ rất nhiều tranh phong đặc sắc.

Giờ phút này, hắn đang toàn tâm tu luyện và tham ngộ, ngay cả đám người Triệu Vũ Phi, Tân Vô Ngân đến cũng hoàn toàn không biết gì.

Âm âm âm...

Trên bầu trời, tiếng sầm chợt vang lên, sau đó nổi một trận mưa to.

Một vài thiên tài không kịp chuẩn bị, liền bị ướt sũng

- Cơn dông?

Triệu Phong chậm rãi mở mắt, trong lúc hắn đang tu luyện thể ngộ, chợt cảm nhận được nguyên khí lôi điện nồng đậm trên bầu trời, cảm giác vô cùng thân thiết.

Gần hai tháng khổ tu, tu vi của Triệu Phong đã tinh tiến rất nhiều.

Cảnh giới của hắn tăng cao, giác quan siêu cường, khả năng nắm bắt nguyên khí lôi điện trong thiên địa càng mạnh mẽ hơn.

Mặt khác, trong cơ thể Triệu Phong còn có một luồng Chân Linh nguyên kỳ dị, đến từ Thủy Nguyệt đạo tặc.

Chân Linh nguyên này tiếp cận cấp độ Chân Chủ cấp, ngẫu nhiên dung nhập một tia này vào, đều có thể tăng mạnh cảm ngộ và nội tình của Triệu Phong

Bắt tri bất giác, tu vi của Triệu Phong đã tiếp cận Chân Nhân cấp đại thành.

Hiện nay, hai hạch tâm chính là Điện Chi Truyền Thừa và Hồn đạo Thượng cổ đều được Triệu Phong tham tu dến giai đoạn cực hạn, nhưng vẫn gặp phải trở ngại lớn.

- Chân Long hội, còn bao lâu nữa?

Ánh mắt của Triệu Phong quét qua toàn trường

- Đà chủ, rốt cuộc ngài cũng tỉnh, đại khái còn mười ngày nữa là Bắc Tinh Đài có thể truyền tống đến Thánh Vực Chân Long Hội.

Khương Tam Phong đáp.

- Ồ! Tân Vô Ngân... Còn có Thương Vũ Nguyệt... Vũ Phi...

Triệu Phong liếc mắt quét nhìn một lượt khắp toàn trường kinh hỉ không nhỏ trước phát hiện của mình, khóe miệng khẽ nhếch lên một nụ cười vui vẻ.

Cùng lúc đó...

Bên phía Vạn Nguyên Tông Tân Vô Ngân đang khoanh chân ngồi, bỗng nhiên sinh ra cảm ứng.

- Tân Vô Ngân, chúng ta lại gặp mặt rồi.

Một thanh âm lặng lẽ vang lên trong não hải của Tân Vô Ngân.

Tân Vô Ngân thoáng kinh động đôi mắt thâm thúy mênh mông chợt mở bừng.

Trong mắt phảng phất có một tia tuế nguyệt tang thương thần bí, tuyệt đối không phải là thứ mà đám thể hệ trẻ có thể có được.

- Ngày xưa ta đã đoán trước, sớm muộn sẽ có ngày chúng ta gặp lại nhau lần nữa.

Thần sắc Tân Vô Ngân có vài phần kinh ngạc, đồng thời cũng thở dài cảm khái.

Ngày xưa, tại Thiên Tài Phong Vân hội, hắn áp chế một trọng tu vi, bất phân thắng bại với Triệu Phong liên quyết đoán rời đi thật xa khỏi địa vực Hoành Vân.

Giờ phút này...

Một màn quý dị chợt xuất hiện tại Bắc Tinh Đài.

Hai thiếu niên vốn nhắm mắt khoanh chân ngồi, gần như đồng thời mở to mắt nhìn nhau, thần sắc phức tạp, có chút hồi tưởng

- Triệu Đà chủ, ngài biết Tân Vô Ngân sao?

Khương Tam Phong giật mình.

Cùng lúc đó...

Lăng Nguyệt công chúa cũng chú ý tới chi tiết này, Triệu Phong và Tân Vô Ngân bốn mắt nhìn nhau, trên mặt đều lộ vẻ vui mừng, cảm xúc dâng trào.

- Xem ra ta vẫn còn đánh giá thấp thiếu niên này, không ngờ hắn và Tân Vô Ngân lại là bằng hữu lâu ngày không gặp.

Đôi mắt phượng của Lăng Nguyệt công chúa khẽ chớp động

- Triệu Phong! Ngày xưa thua bởi người, khiến ta một lòng khổ tu, mài kiếm sắc bén gấp bội. Chân Long hội lần này, ta sẽ dùng kiếm trong tay đoạt lại quãng thời gian đã khuất nhục trước đây.

Thanh âm trong trèo mà lạnh lùng của Thương Vũ Nguyệt truyền đến.

Ánh mắt của nàng phảng phất ẩn chứa mũi kiếm xuyên thấu hư không, khiến cho phần lớn thiên tài ở đây đều cảm thấy thể xác và tinh thần rét lạnh.

Vụt vụt.

Phần lớn ánh mắt đều nhìn về phía Triệu Phong, trên mặt tràn đầy kinh ngạc và hiếu kỳ.

Trên người thiếu niên này, rốt cuộc có bí mật gì? Ngay cả Thương Vũ Nguyệt cường hãn như vậy cũng từng thua trong tay hắn. Thậm chí, Tân Vô Ngân thâm bất khả trắc dường như cũng là bằng hữu lâu ngày gặp lại hắn.

- Chân Long hội lần này, quả thật mang đến cho ta không ít đối thủ và kinh hỉ.

Triệu Phong có vài phần vui vẻ và chờ mong

Hắn cũng không sợ phải chiến đấu với Tân Vô Ngân, thậm chí còn mong chờ được đánh một trận với Tân Vô Ngân và những thiên tài thần thoại đỉnh phong của Bắc đại lục.

Trên bầu trời, mưa vẫn còn rơi rất to.

Thanh âm của Triệu Phong vang lên trong não hải của Triệu Vũ Phi, hai người bắt đầu trao đổi tại phương diện tinh thần.

Trên mặt Triệu Vũ Phi lộ vẻ vui mừng, còn hơn cả hai tháng trước.

Tất cả những chuyện này đều rơi vào trong mắt Mạc Thiên Y.

Chẳng biết tại sao, Mạc Thiên Y đột nhiên nảy sinh một vài hứng thú đối với thiếu niên tóc lam kia.

- Nguy Vân Tề, ngươi đi dò xét hư thực của tiểu tử tóc lam kia đi.

Mạc Thiên Y truyền âm với một vị đệ tử chân truyền phía sau.

- Vâng

Nguy Vân Tề đột nhiên có cảm giác được yêu quý mà kinh sợ.

Trong cuộc thi cạnh tranh danh ngạch tham gia Chân Long hội của Thiên Nguyên Tông lần này, mặc dù hắn có tu vi Chân Nhân cấp đỉnh phong thế nhưng chỉ xếp hạng thứ chín mà thôi.

Mạc Thiên Y là thiên chi kiêu tử, là thiên tài thần thoại của Bắc đại lục, còn là đệ tử của Tôn Giả, đối với Nguy Vân Tề mà nói, quả thật là tồn tại xa không thể chạm tới.

Rất nhanh.

Nguy Vân Tề đã đi đến trận doanh của Thiên Bồng đại quốc.

- Đệ tử chân truyền của Thiên Nguyên Tông!

Sắc mặt của đám người Kim Thái Tử đồng loạt biến đổi.

Cấp bậc của Thập Đại Tông Phái, cho dù là ba Đại quốc mà nói, đều là tồn tại chỉ có thể ngưỡng mộ.

- Ha ha, vị Triệu Phong huynh đệ này có chút thần bí, dường như lai lịch không nhỏ. Nguy mỗ thật sự cảm thấy trong lòng ngứa ngáy, cả gan khiêu chiến đôi chút.

Nguy Vân Tề nói chuyện rất khách khí

Triệu Phong chợt nhíu mày, hắn rất phản cảm đối với loại khiêu chiến vô duyên vô cớ như vậy.

- Lại đến thăm dò sao?

Hắn chậm rãi đứng lên, lần này quyết định hoạt động gân cốt một phen. Thần Linh nhãn của Triệu Phong rất nhanh quét qua Nguy Vân Tề, xác định thực lực đại khái một phen.

Người này có tu vi tương đương với Kim Thái tử, nhưng lại không có huyết mạch truyền thừa, có lẽ công pháp có chút tinh diệu, nhưng chỉnh thể thực lực thì không phân cao thấp với Kim Thái Tử, hoặc có chút thua kém nửa trù.

Tu vi thấp hơn Chân Huyền cấp, Triệu Phong hoàn toàn chỉ cần liếc mắt là miễu sát.

- Cũng tốt, gần đây tinh túy bên trong Huyền Hoa Báo Điển dung hợp với Điện Chi Truyền Thừa, có được rất nhiều cảm ngộ và tiến bộ, mượn hắn thử một phen xem sao...

Triệu Phong đứng dậy.

Giờ khắc này...

Không ít thiên tài đỉnh phong của Bắc đại lục đều chú ý tình huống bên này, kể cả Lăng Nguyệt công chúa, Tân vô Ngân, Thương Vũ Nguyệt, Mạc Thiên Y,...

- Tuổi và tu vi của Triệu huynh đệ, đều thấp hơn ta, Ngụy mỗ cả gan nhường ngươi mười chiêu.

Nguy Vân Tề lộ vẻ vui mừng.

Hắn không rõ nội tình của Triệu Phong chỉ cho rằng tuổi, tu vi và tư lịch của hắn đều cao hơn đối phương cho nên cũng không muốn “lấy lớn hiếp nhỏ”.

- Được.

Triệu Phong cũng không phản đối.

Vụt...

Vừa dứt lời, trong hu không lóe lên hồ quang điện màu xanh, Triệu Phong biến mất tại

- Không tốt...

Nguy Vân Tề cảm thấy hoa mắt, chỉ cảm thấy bên cạnh có cảm giác tê dại ập đến, thầm nghĩ không tốt.

Hắn vô thức thúc dục Chân Linh khí, một luồng sóng Chân Linh màu xanh lá chớp động chấn bay hết toàn bộ tất cả mục tiêu tiếp cận

mình.

Phụt...

Một hư ảnh điện quang lượn lờ vừa xuất hiện sau lưng Nguy Vân Tề, lập tức bị chấn ra.

- Thân pháp và tốc độ của tiểu tử này thật quỷ dị.

Hắn hơi thả lỏng một chút, thầm trách bản thân không nên khinh địch.

Nguy Vân Tề cũng không phát hiện rằng lúc này mọi người xung quanh đều mở to mắt nhìn chằm chằm lên đỉnh đầu hắn.

Di Hình Điện Bộ.

Một hư ảnh như điện mị, phảng phất lăng không di chuyển, xuất hiện ngay trên đỉnh đầu Nguy Vân Tề.

Cái gì?

Nguy Vân Tề hoàng hốt, đỉnh đầu cảm giác tê dại như điện giật, vô cùng rõ ràng ánh mắt của hắn liếc xéo lên trên, thậm chí còn nhìn thấy một đôi dấu chân kèm theo điện mang

Phá!

Hắn kinh hãi hét lớn một tiếng, đơn trảo nổi lên một tầng tráo ảnh màu xanh lập lòe, đánh về phía Triệu Phong trên đỉnh đầu.

Kết quả, lại đánh vào không khí, thân ảnh trên đỉnh đầu vừa lóe lên đã biến mất.

Di Hành Điện Bộ!

Một thân ảnh tóc lam kèm theo điện mang vờn quanh, lại hiện ra sau lưng hắn.

Không chỉ như vậy, thân ảnh của thiếu niên đó còn đứng rất sát hắn.

Điện Liên Triền Nhiễu!

Thiếu niên tóc lam đứng đối lưng với hắn, một tia ánh sáng điện xích thô to, tầng tầng quẩn quanh Nguy Vân Tề.

- Aaa...

Toàn thân Nguy Vân Tề co rút run rẩy, bị tầng tầng điện xích cuốn chặt, căn bản không có sức phản kháng

Bịch!

Một hai nhịp hô hấp qua đi, toàn thân Nguy Vân Tề cháy đen như than, ngã xuống đất, khói bốc nghi ngút.

Mà lúc này...

Thiếu niên tóc lam kia vẫn đưa lưng về phía hắn, khóe miệng nhếch lên nụ cười quỷ dị, khiến cho những người xem chiến xung quanh cảm thấy không rét mà run.

- Với thực lực Chân Nhân cấp đỉnh của Nguy Vân Tề, không ngờ lại bị tiểu tử này đùa bỡn như vậy.

- Tốc độ thân pháp thật đáng sợ, dung nhập vào tinh nghĩa ý cảnh

của điện lôi, rất huyền diệu.

Bên phía Thiên Bồng đại quốc, Kim Thái Tử trợn mắt há hốc mồm, lưng ứa mồ hôi lạnh:

- Thực lực của Nguy Vân Tê không kém ta bao nhiêu. Tên Triệu Phong này rốt cuộc ân giấu bao nhiêu thực lực?

Trên thực tế, lúc Triệu Phong tại đại hội tranh đoạt danh ngạch ở Vương Đô cũng không ẩn giấu quá nhiều thực lực.

Chẳng qua, đoạn đường này hắn một mực khả tu tham ngộ, cho nên mới tiến bộ không ngừng.

Cũng tạm được.

Mạc Thiên Y thu hồi ánh mắt, đại khái đã thăm dò được

Chi tiết về Triệu Phong, trên mặt đã không còn chút hứng thú nào.

Chương 342: Năm đại thiên kiêu cái thế

Thân pháp quỷ thần khó lường và công pháp điện lôi của Triệu Phong khiến cho thiên tài các phương có mặt tại đây phải giật mình líu lưỡi, ngay cả một vài người lĩnh quân cũng đều có chút kiêng kỵ.

Nguy Vân Tề trong hàng ngũ đệ tử chân truyền của Thiên Nguyên Tông mặc dù chỉ xếp hạng thứ chín, thế nhưng phóng mắt khắp các Cường quốc, Tông phái, thậm chí có thể nổi tiếng thứ nhất, thứ nhì.

Thiên tài tinh anh như vậy lại bị Triệu Phong dễ dàng đáng bại.

Quá trình đánh bại Nguy Vân Tề, Triệu Phong hoàn toàn không hề động “tay” một lần. Khả năng vận dụng đối với lực lượng lôi điện của hắn đã đạt tới trình độ xuất thần nhập hóa.

Đây chính là nhờ dụng nhập tinh túy của Huyền Hoa Bảo Điển, khiến cho hệ thống hạch tâm của Điện Chi Truyền Thừa càng trở nên thực dụng

- Hắn không chỉ am hiểu bí thuật huyết mạch đồng tử, xem ra khó đối phó rồi đây.

Sắc mặt Lăng Nguyệt công chúa thoáng ngưng trọng

Nàng ý thức được, đệ nhất tân tinh của Thiên Bồng đại quốc không phải là Kim Thái Tử, cũng không phải là Thiên Vân Chi, mà là thiếu niên tóc lam thâm bất khả trắc có quan hệ với Tân Vô Ngân này.

Bên phía Thiên Nguyên Tông

- Mạc sư huynh, tiểu tử đó cũng có chút thú vị, thực lực có lẽ tiếp cận Tân Vô Ngân và Hạ Tiên Thương

Một nam tử Chân Huyền cấp mặt vàng trịnh trọng nói.

Nam tử mặt vàng trong đám đệ tử chân truyền của Thiên Nguyên Tông xếp hạng thứ hai, rất gần với Mạc Thiên Y.

Vừa rồi, nam tử mặt vàng vẫn luôn chăm chú nhìn Triệu Phong chiến đấu với Nguy Vân Tề, cảm thấy giật mình không nhỏ.

Triệu Phong căn bản giống như đùa giỡn, thông qua thân pháp và khả năng vận dụng lực lượng lôi điện tinh diệu, không hề động tay đã đánh bại Nguy Vân Tề.

Trùng hợp là hắn và Nguy Vân Tề tương đối quen thuộc, cho nên biết rõ phong cách chiến đấu của đối phương như thế nào, Nguy vân Tề là người ổn trọng cẩn thận, trừ phi đối thủ có lực lượng mang tính áp đảo, băng không sẽ không thất bại nhanh như vậy.

- Triệu Phong này tuổi còn nhỏ, thực lực kém xa Hạ Tiên Thương và Thương Vũ Nguyệt, có lẽ tiếp cận với đám người Lăng Nguyệt công chúa. Trên võ đài của Thánh Vực Chân Long Hội, chỉ bằng vào tốc độ thân pháp huyền diệu thì sẽ chết rất khó coi. Với thực lực của hắn, nhiều lắm chỉ có thể tiến vào 50 hạng đầu của Chân Long hội, nhưng đó là còn phải nhờ vào vận khí

Mạc Thiên Y khẽ lắc đầu.

Khóe miệng của hắn khẽ nhếch lên một tia cười lạnh.

Đừng nói là Triệu Phong, cho dù là kỳ tài có một không hai như Hạ Tiên Thương và Tân Vô Ngân, đều từng là bại tướng dưới tay hắn.

Mạc Thiên Y đứng chấp tay, quan sát thiên tài toàn trường, có một tia cảm giác cô tịch nhàn nhạt.

Nam tử mặt vàng có chút kinh ngạc, sau đó cười một tiếng:

- Cũng đúng, ta đã đánh giá sai cấp độ của Mạc sư huynh, phóng mắt khắp Bắc đại lục này, Mạc sư huynh đã là độc cô vô địch rồi.

Cấp độ và tầm mắt của Mạc Thiên Y đã vượt xa cấp độ của bọn hắn.

Dù sao thì đối phương cũng là thiên tài đỉnh phong nhất tại Bắc đại lục.

- Đối thủ chân chính của ta là những thiên kiêu cái thế như Vũ Thiên Ngô, Đạm Thai Lan Nguyệt.

Ánh mắt Mạc Thiên Y nhìn về phương xa, trong mắt lấp lánh một đoàn thần quang.

Giờ phút này, từ trong mắt hắn bỗng nhiên lộ ra một tia hưng phấn và chiến ý hiếm thấy.

- Sư huynh nói đúng, Đại lục Thanh Hoa này, chỉ có năm đại thiên kiêu cái thế mà thôi! Nam tử mặt vàng và mấy người bên cạnh đều không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh. Năm đại thiên kiêu cái thế!

Đệ tử chân truyền của Thiên Nguyên Tông đều cảm thấy tâm thần chấn động, ánh mắt lúc nhìn về phía Mạc Thiên Y càng thêm kính sợ và sùng bái.

Giờ khắc này...

Mạc Thiên Y rõ ràng gần trong gang tấc, thế nhưng lại khiến bọn hắn có cảm giác xa xôi như không thể với tới.

Năm đại thiên kiêu cái thế, chính là năm thiên tài thần thoại đứng tại đỉnh cao nhất trên Đại lục Thanh Hoa, không ai không phải là người được trời cao ưu đãi, có thể nói là con cưng của trời.

Trên đại lục, có một câu nói rằng, năm đại thiên kiêu, tương lai đều có năng lực cái thế.

- Năm đại thiên kiêu cái thế, theo thứ từ là Trung đại lục Vũ Thiên Ngô, Đông đại lục Đạm Thai Lan Nguyệt, Tây đại lục Thạch Thừa Thiên, Nam đại lục Thái Vân Song Tử, Cực Bắc Băng Vi Tiên Tử.

Đệ tử chân truyền của Thiên Nguyên Tông, đều đã từng nghe qua về sự tích của những người này.

Để cập tới năm đại thiên kiêu cái thế này, tâm thần mọi người đều thoáng run rẩy.

- Mấy vị thiên kiêu cái thế này, rốt cuộc thực lực mạnh đến mức nào?

Triệu Vũ Phi cũng không khỏi hiếu kỳ.

- Rất rất mạnh... Mạnh đến mức 99% thiên tài của Bắc đại lục chúng ta đều không tiếp nổi một chiêu của bọn họ. Nhất là Vũ Thiên Ngô, người xếp hạng nhất trong giới Chân Long hội lần trước.

Mạc Thiên Y hít sâu một hơi, hai nắm tay siết chặt, khẽ run rẩy sợ hãi.

Cho đến nay, trong đầu hắn vẫn còn đọng lại tràng cảnh giới Chân Long hội lần trước.

Nam tử mặt vàng không lên tiếng, giới Chân Long hội lần trước, hắn cũng từng tham gia. Lúc này, năm năm đại thiên kiêu cái thế chỉ mới có ba người, bất luận là hắn hay là Mạc Thiên Y đều thất bại thảm hại.

- Mạc sư huynh, năm đó huynh còn chưa phải là thủ tịch đệ tử, nay đã cách mười năm, thực lực lại tăng vọt. Chân Long hội lần này, huynh ít nhất có thể tiến vào 10 hạng đầu, có tư cách cùng tranh cao thấp với những thiên kiêu này.

Nam tử mặt vàng cười nói.

Mưa lớn vẫn rơi “rào rào”, thiên tài hội tụ tại Bắc Tinh Đài đều đình chi luận bàn.

Lúc này, thiên tài khắp nơi trên Bắc đại lục đều đã “hiểu rõ”, vì vậy luận bàn cơ bản đã chấm dứt.

Thiên tài khắp nơi đều trao đổi nghị luận, chủ đề từ thiên tài Bắc đại lục cho đến thiên tài trên toàn bộ đại lục.

- Năm đại thiên kiêu cái thế?

Thỉnh thoảng Triệu Phong lại nghe được một ít thanh âm bên tai.

Ngay cả đám người Kim Thái Tử, Khương Tam Phong cũng thỉnh thoảng đề cập tới tên của năm đại thiên kiêu cái thế này?

Thời gian dần trôi qua...

Thời gian Bắc Tinh Đài liên thông tới Thánh Vực đại lục càng ngày càng gần.

Một ngày nọ...

Phía bắc địa vực đột nhiên dâng lên một luồng hàn lưu, nguyên khí hỗn loạn trong thiên địa chợt ngưng trệ một cách khó hiểu.

Không ít người ở đây đều rùng mình một cái.

- Hàn năng thật mạnh...

Triệu Phong cảm ứng được một luồng hân lưu, không khỏi ngẩng đầu, mắt trái tập trung nhìn về phía xa.

Một luồng hàn lưu và hân uy vô hình từ phía xa vọt tới, khí thế như bài sơn đảo hải.

Trên Bắc Tinh Đài.

Một vài cường giả Chân Chủ cấp, thậm chí nửa bước Đan Nguyên cảnh cũng đồng loạt sinh ra cảm ứng, lập tức đứng dậy.

Vù vù...

Một đoàn băng quang lam u đẹp dễ lộng lẫy, phá không bay tới, từ xa nhìn lại, nộ giống như một đài tròn được xây lên từ băng tinh, dẫn động một trận hàn lưu, phóng tới Bắc Tinh Đài.

Băng quang lam u kia bắn ra hào quang tinh hàn tứ phía, tốc độ so với Kim Qua Huyết Long Kiệu của Thiết Huyết Giáo còn nhanh hơn gần gấp đôi

Chỉ trong chớp mắt, băng quang lam u chịu tải hơn mười đạo thân ảnh đã hạ xuống Bắc Tinh Đài.

Hàn lưu khí phong đáng sợ tản ra.

Hít...

Phần đông thiên tài ở đây đều cảm thấy huyết dịch gần như ngưng trệ một vài người muốn gào lên, nhưng không thể phát ra được chút âm thanh nào.

Rắc rắc...

Chỉ trong chốc lát, toàn bộ khu vực Bắc Tinh Đài liền trở thành một băng vực dày đặc băng tinh lấp lánh, nước mưa lưu lại từ mấy ngày trước đều hỏa thành băng tuyết.

Huyết dịch và Chân Linh khí toàn thân Triệu Phong dường như muốn đóng băng, tay chân lạnh cứng, lãnh ý thấu xương.

Cũng may là huyết trạch màu lam trong cơ thể lại có chút hưng phấn thân thiết, lập tức giao hòa với luồng hàn ý đó.

- Ha ha, những thiên tài của Bắc đại lục, cũng chẳng có bao nhiêu người đáng để vào mắt.

Thanh âm lạnh lùng mà trong trèo của một nữ tử, từ trong băng quang lam u truyền đến.

Băng quang lam u tán đi, hiện ra mười thân ảnh quanh người hàn khí, phần lớn đều là nam nữ trẻ tuổi.

Người cầm đầu là một mỹ nhân váy trắng tay cầm Băng cốt quyền

trượng đầu đội Phượng Vương Băng Quan, khí chất tuyệt trân, giống như Nữ Vương Băng Tuyết từ trên trời giáng xuống

Băng Cốt quyền trượng trong tay nàng khẽ động hàn uy vô cùng đang gần như ngưng kết cả bầu trời xanh, dần dần tán đi.

Hít...

Đám đại năng Chân Chủ cấp ở đây đều cảm thấy như được đại xá.

- Bái kiến Tôn Giả!

- Bái kiến Huyền Băng Nữ vương!

Vẻ mặt cường giả Chân Chủ cấp của Thiên Nguyên Tông và ba Đại quốc đều tràn đầy kính sợ, đồng loạt hành lễ.

Lấy vị trí của Nữ Vương Băng Tuyết tay cầm Băng cốt quyền trượng kia làm trung tâm, phương viên mười dặm quanh Bắc Tinh Đài đều trực tiếp hóa thành băng vực.

Đây chỉ là hàn khí Cực Bắc hữu ý vô ý kèm theo lúc nàng phi hành tới đây mà thôi.

- Nếu như Huyền Băng Nữ Vương này thật sự ra tay, toàn bộ phương viên mười dặm của Bắc Tinh Đài sẽ lập tức đóng băng Đến lúc đó, ngoại trừ Phó giáo chủ Thiết huyết Giáo và một vài cường giả nửa bước Đan Nguyên cảnh ra, e rằng tất cả mọi người đều khó thoát được một kiếp này.

Triệu Phong hít một ngụm khí lạnh.

Huyền Băng Nữ Vương kia cũng không tận lực phát ra dư uy hàn

khí, thế nhưng đã khiến cho cả Bắc Tinh Đài đều hóa thành băng vực.

- Đều miễn lễ hết!

Huyền Băng Nữ Vương nhàn nhạt phất tay, chỉ thoáng đáp lễ một chút với một ít trưởng bối của Thiên Nguyên Tông Vạn Nguyên Tông và Vạn Kiếm Tông

Khiến cho không ít thế lực và cường giả cảm thấy kỳ quái chính là Huyền Băng Nữ Vương lại trao đổi vài câu với Phó giáo chủ Thiết Ma.

Thiết Ma dường như biết Huyền Băng Nữ Vương, nhưng vẫn rất cung kính.

- Huyền Băng Nữ Vương! Đây là Tôn Giả Đan Nguyên cảnh trong truyền thuyết...

Bắc Mặc tại một nơi hẻo lánh, đột nhiên cảm thấy tâm linh rung động hô hấp khó khăn.

Hắn cảm giác huyết dịch, Chân Linh khí toàn thân đều đông lạnh, cơ thể mất đi tri giác.

Thiết Tiêu Chân Chủ ở bên cạnh, mặc dù thực lực ngạo thị Thiết Long Cường Quốc, thế nhưng trước đại năng vô thượng khiến cho cá ba Đại quốc còn phải run sợ, trong mắt cũng ngập tràn kinh hãi và kính sợ, ngay cả dũng khí đến chào hỏi cũng không có.

- Huyền Băng Nữ Vương chính là Tôn Giả tại Cực Bắc Chi Địa, bản thân vốn có Truyền Tống Đài, tại sao lại đến Bắc Tinh Đài này?

- Đúng vậy, người của “Huyền Băng Cung” tại sao lại chạy tới đây?

Chấn động giây lát qua đi, bên dưới lại xì xảo bàn tán.

Huyền Băng Cung và Thiên Nguyên Tông đều là một trong Thập Đại Tông Phái.

Nhưng Tông phái này ở Cực Bắc, có thể miễn cưỡng xem như một thành viên của Bắc đại lục.

Chẳng qua.

Mọi năm, Huyền Băng Cung rất ít liên hệ với những thế lực khác tại Bắc đại lục, mơ hồ đã tự hình thành một phương bá chủ.

Mà lần này, Huyền Băng Cung lại khác thường chạy đến Bắc Tinh Đài.

Bên phía Huyền Băng Cung cũng giống như Thiên Nguyên Tông, đều có mười một danh ngạch tham gia Chân Long hội.

Mười một thiên tài này, đa số là nữ tử, nam tử rất ít.

Thủ tịch đệ tử của Huyền Băng Cung là một băng mỹ nhân băng nhan ngọc dung tuyệt sắc, đôi mắt u hàn khiến tâm linh người khác rung động, nước da toàn thân bóng loáng phảng phất xây lên từ tuyết ngọc, hoàn mỹ không tì vết, lạnh lẽo thấu xương tủy.

-... Băng Vi Tiên Tử!

Mạc Thiên Y chậm rãi phun ra bốn chữ.

- Băng Vi Tiên Tử chính là một trong năm đại thiên kiêu cái thế!

Rất nhiều thiên tài của Bắc đại lục đều cảm thấy tâm thần rung động dò xét băng mỹ Tiên Tử giống như được xây lên từ băng tuyết ngọc thạch kia.

Băng Vi Tiên Tử ngồi ngay ngắn tại chỗ, trên người chập chờn một luồng hàn lưu mở nhạt vô hình, hai vị thiên tài Chân Huyền cấp cùng môn phái cũng không dám tới gần.

Vụt...

Ánh mắt u hàn lạnh lẽo như bằng của Băng Vi Tiên Tử đột nhiên quét qua thiên tài khắp toàn trường

Chỉ trong thoáng chốc, những thiên tài ở đây đều cảm giác tâm thần như bị đông kết, một chữ cũng không thốt ra nổi, Chân Linh khí phảng phất bị ngưng kết.

- Nữ tử thật đáng sợ!

Ngay cả Chân Huyền cấp đỉnh phong thế hệ trước cũng cảm thấy một luồng lãnh ý kỳ quái, tâm thần phát lạnh, có xu hướng không thể ngăn cản.

Tồn tại dưới Chân Chủ cấp, không ai chống lại nổi áp bách hàn uy vô hình từ trên người Băng Vi Tiên Tử.

Mạnh như Mạc Thiên Y cũng phải cắn chặn răng cố gắng chống đỡ, ngăn cản luồng hàn uy này.

Hạ Tiên Thương và Tân Vô Ngân kém hơn một bậc lại càng không thể chính diện ngăn cản chỉ có thể nhìn tiên tử băng lệ của Băng Vi Tiên Tử từ xa.

- Năm đại thiên kiêu cái thế, quả thật quá mạnh mẽ... Đây là lực lượng mà thế hệ trẻ có thể đạt tới sao?

Triệu Phong cảm nhận được áp lực chỉ có Chân Chủ cấp mới có thể mang đến, tự nhiên không thể kháng cự.

Giờ khắc này, hắn rốt cuộc đã hiểu những lời mà Phó giáo chủ Thiết Ma từng nói với mình.

Thiết Ma căn bản không trông cậy hắn có thể đứng đầu danh sách, có thể tiến vào 100 hạng đầu hoặc 50 hạng đầu là đã không tệ rồi.

20 hạng đầu gần như không có khả năng, về phần 10 hạng đầu hay đệ nhất... Đó chính là si tâm vọng tưởng!

Băng Vi Tiên Tử liếc mắt quét qua toàn trường, cũng không nói gì.

- Băng Vi, làm sao vậy?

Huyền Băng Nữ Vương chợt cười.

- Không có đối thủ, toàn bộ đại lục, đối thủ duy nhất của ta chính là Vũ Thiên Ngô.

Băng Vi Tiên Tử thu hồi ánh mắt hơi có chút thất vọng

Sớm biết như vậy, các nàng đã không đến Bắc đại lục, vẽ vời cho lắm chuyện.

Chương 343: Thần mâu tái hiện

Thực lực khủng bố của thiên kiêu cái thế khiến cho thiên tài các phương của Bắc Đại lục trong lòng thoáng rùng mình một cái, không thể chính diện chống đỡ cỗ hàn uy không nơi nào không có kia.

Chỉ có Mạc Thiên Y mới có thể gian nan ngăn cản lại một chút.

Nhất thời, các thiên tài khắp nơi của Bắc Đại lục, trong lòng nổi lên một trận sóng to gió lớn. Lòng tin và ý chí chiến đấu dâng trào đã lâu, nhất thời gặp phải sự đả kích không nhỏ.

Trên thực tế, thời kỳ này của Bắc Đại lục, xuất hiện một đám thiên tài đỉnh phong như Mạc Thiên Y, Hạ Tiên Thương, lại còn đột ngột xuất hiện một đám thiên tài thế hệ mới như Tân Vô Ngân, Thương Vũ Nguyệt, Triệu Phong… đã là vượt xa mấy thời đại khác rồi.

Cũng chính là nói, thế hệ của Mạc Thiên Y, hoàn toàn không thua kém, thậm chí là đạt tới đỉnh cao của mấy thời đại gần nhất.

Chỉ là, bọn họ vừa may mắn, lại cũng vừa không may mắn!

Chính thời điểm này, toàn bộ Đại lục Thanh Hoa cũng đang nghênh đón một thời đại đỉnh phong của mấy chục thời đại gần nhất, nếu không, tỷ lệ kết nối của Thiên Cơ Truyền Thừa cũng sẽ không cao đến như vậy.

- Thiên kiêu cái thế, bình thường phải mấy thời đại mới xuất hiện một người! Ví dụ như là Kiếm Tôn Diệp Vô Tà, Tam Nhãn Thiên Tôn,

Xích Nguyệt Giáo chủ trước đâ,... Chẳng qua, thời đại này, không ngờ lại đồng thời xuất hiện đến năm vị thiên kiêu cái thế!

Ánh mắt Thiết Ma có chút lóe lên, có chờ mong, cũng có lo lắng.

Thiên kiêu cái thế, mỗi một vị đều có thể trấn áp đến mấy thời đại.

Mà cái thời đại này, không ngờ một lần lại xuất hiện đến cả năm người!

Nhất là nhất đại thiên kiêu Vũ Thiên Ngô, được xưng là thiên kiêu cái thế có thể trấn áp đến mấy chục thời đại, hoàn toàn siêu việt Kiếm Tôn Diệp Vô Tà, dẫn dắt toàn bộ Đại lục đi lên một đại thời đại trước giờ chưa từng có!

- Vừa rồi nàng ta đã thi triển ra một loại thủ đoạn đặc thù, đem Chân Linh hàn năng của bản thân dung nhập vào hư không, dùng phương thức tương tự tinh thần bí thuật mà phát ra. Phàm là những ai nhìn chăm chú vào nàng, cũng đều cảm nhận được cỗ uy thế kia, sau đó bằng vào một loại giao phong khí cơ tinh thần, tiến hành phán đoán ra ai là đối thủ của mình…

Triệu Phong khôi phục bình tĩnh, trong lòng âm thầm phân tích.

Thông qua cái loại bí thuật phán đoán này, Băng Vi tiên tử có thể đưa ra kết luận, trong khắp Bắc Đại lục bên này, không ai là đối thủ của nàng cả!

Sự giao phong vô hình của khí cơ tinh thần, có thể dễ dàng nghiệm chứng hết thảy.

Bất luận là Triệu Phong, Tân Vô Ngân, hay là bọn người Lăng Nguyệt công chúa, Kim Thái tử, Thương Vũ Nguyệt, cũng đều trực

tiếp thất bại.

Nếu đổi là Triệu Phong, thì hắn không cần phiền toái như vậy.

Thần Linh Nhãn của hắn chỉ cần đảo qua, tất cả những tồn tại dưới Đan Nguyên Cảnh, bao gồm cả đám có huyết mạch truyền thừa, cũng đều không cách nào che giấu được.

Nhưng mà, Triệu Phong cũng không dám dễ dàng làm như vậy, trừ phi hắn cũng có được thực lực thiên kiêu cái thế như là Băng Vi tiên tử vậy!

- Tu vi Chân Huyền Cấp đại thành, trong cơ thể còn có huyết mạch cường đại, công pháp tinh thuần, thực lực vượt qua tất cả các thiên tài ở nơi này, bao gồm cả ta…

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong cẩn thận thoáng mở ra trong một cái chớp mắt, phân tích thực lực của Băng Vi tiên tử.

Đầu tiên là tu vi! Tu vi Băng Vi tiên tử là Chân Huyền Cấp đại thành, thậm chí rất tiếp cận đỉnh phong, vượt qua tất cả các tân bối ở nơi này.

Tiếp theo là huyết mạch! Huyết mạch của nàng cũng có thể nói là tuyệt đỉnh, so sánh với đám người Kim Thái tử, Vương Tiểu Quái cũng đều mạnh hơn không ít.

Mà độ tinh thuần của công pháp, cũng chỉ có Mạc Thiên Y mới có thể hơi tiếp cận nàng một chút. Dù sao hai người cũng đều là Thủ tịch Đệ tử của Thập Đại Tông Phái!

- Thủ tịch Đệ tử trước đây của Huyền Băng Cung cũng dị thường cường đại! Bởi vì Huyền Băng Cung chính là nắm giữ Huyền Băng

Truyền Thừa, một trong Tứ Đại Truyền Thừa của Đại lục, cứ cách mỗi mấy chục năm lại có thể mở ra một lần! Băng Vi tiên tử này, nghe nói đã đạt được một ít tinh túy bên trong Huyền Băng Truyền Thừa!

Vẻ mặt Khương Tam Phong tràn đầy hâm mộ, không khỏi cảm khái, nói.

Triệu Phong cũng có nghe nói qua về chuyện này.

Mặc dù hắn đạt được truyền thừa cực mạnh bên trong Phù Loan Điện, nhận được tinh túy của Bảo tàng Thủy Nguyệt, nhưng mà so sánh với Huyền Băng Truyền Thừa một trong Tứ Đại Truyền Thừa của Đại lục, có thể nói là không đáng nhắc tới.

Có thể được xưng là thiên kiêu cái thế, bất cứ kẻ nào trong bọn họ, cũng đều có đại kỳ ngộ, còn siêu việt hơn Triệu Phong cả chục lần!

- Có lẽ trong Chân Long Hội lần này, ta cũng không thể bài danh phía trước, nhưng bản thân đặt ở trong đại thời đại này, cũng là một loại may mắn! Quan trọng chính là, có thể kết nối với những truyền thừa ngoại vực càng cường đại hơn!

Tâm tình của Triệu Phong dần dần vững vàng trở lại, vẻ mặt lạnh lùng đạm mạc.

Rất nhanh, hắn khẽ nhắm mắt lại, bắt đầu tĩnh tu, tham ngộ.

Diễn biến tâm lý của Triệu Phong, hoàn nằm rơi vào trong mắt Thiết Ma ở bên cạnh. Hắn không khỏi gật đầu:

- Triệu Phong này, tâm tính thật tốt!

Bởi vì sự xuất hiện cùng với uy năng thiên kiêu cái thế cường đại của Băng Vi tiên tử, khiến cho rất nhiều thiên tài ở nơi này, trong lòng nổi lên cảm giác thất bại, tâm tình rơi xuống đáy vực, hoặc phẫn hận, hoặc không cam lòng, trong lòng xuất hiện tâm ma và chấp niệm…

Nhưng mà tố chất tâm lý của Triệu Phong lại cực kỳ tốt, trước tiếp nhận sự thật, sau đó lại bình tĩnh như thường.

o0o

Cũng trong lúc này, bên phía Vạn Nguyên Tông…

- Cho dù là ta, có dốc hết tất cả mọi thủ đoạn, muốn đoạt chức Quán quân lần này, khả năng cũng vô cùng nhỏ bé! Thời đại này, thật sự khiến cho người ta chờ mong…

Sắc mặt Tân Vô Ngân vẫn bình tĩnh không rung động, không chút đổi sắc hay sợ hãi nào.

Tâm tính của hắn chưa từng bao giờ xuất hiện qua một tia dao động nào cả, phảng phất như là đã từng trải qua vô số những thăng thăng trầm trầm và biến động của nhân sinh vậy.

Tân Vô Ngân cũng khẽ nhắm mắt lại, đắm chìm trong thế giới của chính mình.

o0o

Thời gian thong thả trôi qua.

Đại đa số các thiên tài bên trên Bắc Tinh Đài đều lâm vào trầm mặc.

Tất cả mọi người đều trầm mặc chờ đợi.

o0o

Ba ngày sau, trên bãi đá trắng tinh của Bắc Tinh Đài, đột nhiên chập chờn một tầng hư quang bạch sắc sáng lóa.

Lúc mới bắt đầu, tầng hư quang bạch sắc kia vẫn còn có chút ảm đạm, nhưng sau đó càng lúc càng sáng ngời hơn.

Đến một lúc nào đó…

Ô...ô...ô...n...g!

Cánh cửa đá đen thuần phong cách cổ xưa ở trung tâm của Bắc Tinh Đài đột nhiên ngưng hiện ra một đạo hư quang bạch sắc sáng chói lạ thường, lan tràn ra toàn bộ cánh cửa đá.

- Truyền tống môn Bắc Tinh Đài sắp mở ra rồi!

- Thánh Vực Chân Long Hội sắp sửa bắt đầu!

- Chư vị hãy chuẩn bị thật tốt để dẫn dắt thời đại này…

- …

Trên Bắc Tinh Đài dâng lên một trận hoan hô oanh động.

Các thiên tài đại biểu khắp các nơi hội tụ ở nơi này, ước chừng có đến mấy trăm người.

Đại bộ phận các thiên tài đều là lần đầu tiên tham gia Thánh Vực Chân Long Hội, trong nội tâm kích động, phấn chấn, nhiệt huyết sôi trào.

Có lẽ, không phải ai trong mỗi người cũng đều có thể cạnh tranh vào 10 hạng đầu, 100 hạng đầu, nhưng mà đối với tuyệt đại đa số các thiên tài mà nói, có thể ở trên sân khấu mà thiên tài đỉnh phong của toàn bội Đại lục hội tụ, triển lộ thân thủ, bừng lên ánh sáng tươi đẹp nhất của mình, như vậy thì có chết cũng không uổng.

Ong ong!

Cánh cửa đá đen thuần ở trung tâm Bắc Tinh Đài nở rộ ra hư quang bạch sắc, càng ngày càng huy hoàng sáng lạn hơn.

Cuối cùng, tầng hư quang bạch sắc trắng thuần kia, đã bao phủ toàn bộ cả Bắc Tinh Đài, dường như đang hoan nghênh một thời đại mới!

- Thánh Vực Chân Long Hội sắp sửa bắt đầu, các phương trên Đại lục thông qua cánh cửa đá này, tức thì có thể tiến vào Quyết đấu trường Thượng Cổ!

Một đạo thanh âm hùng hồn vang vọng từ bên trong cánh cửa đá đen thuần phong cách cổ xưa kia truyền ra.

Đạo thanh âm kia vô cùng to lớn, thấu triệt thiên địa, dường như đến từ một phương diện thời không nào khác vậy!

- Xuất phát!

Huyền Băng Nữ Vương vung tay lên, đám đại biểu của Huyền Băng Cung nhất thời đều phóng vọt vào bên trong đạo hư quang bạch sắc trong cánh cửa đá trung tâm của Bắc Tinh Đài.

Vụt vụt!

Những thân ảnh này, vừa mới tiếp xúc đến cánh cửa đá, trong khoảnh khắc liền biến mất!

Ong ong!

Tầng hư quang bạch sắc trên Bắc Tinh Đài càng ngày càng cường thịnh hơn.

- Đây là…

Mọi người phát hiện, trên bàn chân của mình đột nhiên xuất hiện một đám quang văn Trận pháp thần bí.

Ô...ô...ô...n...g!

Toàn bộ Bắc Tinh Đài đột nhiên chấn động lên một cái, phát ra hư quang bạch sắc sáng lạn, chiếu rọi tận trời cao.

- Cái này, là dấu hiệu gì vậy?

Đám trưởng bối Huyền Băng Cung, Thiên Nguyên Tông bao gồm cả bọn người Thiết Ma vẫn còn chưa có tiến vào trong cánh cổng đá, tâm thần nhất thời rung lên một cái.

Trong nháy mắt đó, hư quang bạch sắc phóng thẳng lên trên cửu thiên, mơ hồ hiện ra một đạo long ảnh khổng lồ!

Cũng đồng thời trong lúc này, tại Đông Đại lục, Tây Đại lục, Bắc Đại lục, Nam Đại lục, thậm chí ngay cả Trung Đại lục, trên tầng không các nơi này cũng đều xuất hiện một đạo long ảnh hư vô khổng lồ, tinh quang sáng lạn.

Năm đầu long ảnh hư vô tinh quang sáng lạn này, ở trên thiên không

của Đại lục Thanh Hoa, không ngừng bay lượn quanh quẩn, vần vũ liên hồi.

Chẳng qua, toàn bộ Đại lục mênh mông rộng lớn, những người ở trên Bắc Tinh Đài cũng chỉ giống như một hạt bụi vô cùng nhỏ bé, không thể nhìn thấy toàn cảnh được!

Nhưng mà chỉ bằng vào đạo long ảnh hư vô khổng lồ này thôi, cũng đã khiến cho những người có mặt ở đây rung động không thôi.

- Đây là Thiên Tài Vận Long!

- Trời ơi! Thiên Tài Vận Long này không ngờ lại khổng lồ đến như vậy!

- Chỉ có ở thời đại của Kiếm Tôn Diệp Vô Tà và Xích Nguyệt Giáo chủ mới từng xuất hiện qua hai đầu Thiên Tài Vận Long kích thước khổng lồ đến như vậy mà thôi!

Trên nămTinh Đài của Đại lục cũng đều nổi lên một trận kinh hô, oanh động khắp nơi.

- Một khi ở Bắc Tinh Đài đã có thể xuất hiện một đầu Thiên Tài Vận Long khổng lồ như vậy, thì các Thiên Tài Vận Long ở Trung Đại lục, Đông Đại lục… tuyệt đối cũng sẽ không hề thua kém!

Thiết Ma huyết phát nhất thời hoảng sợ thất sắc.

Hắn cơ bản có thể xác định, cái thời đại này, tuyệt đối không tầm thường!

Dựa theo sự phán đoán của hắn, cái thời đại này, có năm người thiên kiêu cái thế, nhất là Vũ Thiên Ngô kia, kẻ được xưng là có thể

trấn áp được cả mấy chục thời đại, khí vận chi long của hắn tuyệt đối sẽ mạnh mẽ nhất!

Sự phán đoán của Thiết Ma cũng không hề sai.

Thiên Tài Vận Long xuất hiện tại Trung Đại lục, có thể tích lớn nhất, quang mang phát ra cũng cường thịnh nhất, phóng thẳng lên hư không cực kỳ cao, mơ hồ có uy thế duy ngã độc tôn, ngạo thị tứ phương!

- Khí tức của Thiên Tài Vận Long này, rốt cuộc là nguyên lý gì đây?

Triệu Phong thoáng có chút tò mò, Thần Linh Nhãn theo bản năng mở ra, nhìn xuyên thấu tầng hư không.

Thần Linh Nhãn của hắn nhất thời thúc giục lên tới cực hạn, tiến vào một quá trình huyền diệu dị thường.

Vụt!

Tinh thần ý thức của hắn đột nhiên nhảy vọt lên, thoát ly khỏi thân thể, phóng vọt thẳng lên trên cửu thiên.

Ở một địa phương cao đến không thể với tới nào đó, ý thức của Triệu Phong âm thầm quan sát năm đầu khí vận chi long ở năm phương thiên địa bên dưới.

o0o

Đại quốc Thiên Bồng…

Một tòa tháp cao lục giác màu đen như bầu trời đêm thăm thẳm, đứng vững bên trong thâm sơn vô tận.

Nơi này chính là Lục Vu Tháp, trên mình khoác lên đủ các loại truyền kỳ và thần bí, chính là thái sơn bắc đẩu của giới bói toán khắp toàn Đại lục Thanh Hoa.

Lục Vu Tháp, trên tầng thứ bốn mươi chín, đang có một vài thân ảnh mặc trang phục Tế ty đang đứng đó.

Đứng đầu đám người, chính là một vị lão giả thân ảnh cao lớn thương cổ, bộ hắc bào rộng rãi đen kịt, tĩnh lặng như đêm đen, che giấu hơn phân nửa khuôn mặt của lão.

Thế nhân chỉ có thể nhìn thấy được cặp mắt thâm thúy sâu thẳm như đêm tối của ông ta, thoạt nhìn giống như đục ngầu, thế nhưng lại có một loại cơ trí tang thương thấu hiểu tận cùng biến hóa thế gian.

Ba mươi sáu vị Tế ty đang ngồi xếp bằng sau lưng vị lão giả thần bí kia, trên người dâng lên một đám ánh sáng màu bạc không minh thần bí, dung nhập vào trong hư không vô tận.

Ô...ô...ô...n...g!

Lúc này, trên không trung của Lục Vu Tháp hiện lên một tầng quang mạc lay động không ngừng, nổi lên từng tầng từng tầng ánh sáng màu bạc không minh.

Bên trong tầng quang mạc kia, xuất hiện năm đầu khí vận chi long đang nhe răng nhếch miệng, vũ động không ngừng, phân biệt ở năm phương hướng Đông, Tây, Nam, Bắc, Trung ương!

- Meo meo!

Một tiếng mèo kêu ngân nga kỳ dị, thấu nhập vào hư không!

Trên vai bị lão giả thần bí kia, xuất hiện một con mèo toàn thân lông ngân hắc sắc, kích thước đại khái chỉ chừng hai bàn tay mà thôi.

Con mèo ngân hắc sắc này, thần thái biếng nhác, khẽ nheo cặp mắt mèo, giương mắt nhìn lên hư không vô tận.

Miêu trảo của nó khẽ phất lên, trong miêu trảo đã xuất hiện năm cái đồng tiền cổ, phát ra thanh âm leng keng giòn vang.

- Trí Giả, năm đầu thiên tài khí vận chi long kia, có phải là đại biểu cho năm đại thiên kiêu cái thế của thời đại này hay không?

Phía sau lưng vị lão giả thần bí, một vị nữ Tế ty dung nhan như nguyệt dạ, vẻ mặt cung kính đột nhiên cất tiếng hỏi.

- Năm đầu Thiên Tài Vận Long này cũng không phải đơn giản hoàn toàn là đại biểu cho năm đại thiên kiêu cái thế! Mà nó chính là tổng hợp của vô số những Thiên Tài Vận Long của cả năm đại vực khổng lồ! Đương nhiên, năm đại thiên kiêu cái thế ở mỗi một phương kia, chính là kẻ dẫn dắt cho thời đại này, quả thật có thể xem như là đối ứng với năm đầu khí vận chi long kia!

Vị Trí Giả khẽ mỉm cười, nói.

Ánh mắt sâu xa cơ trí của hắn vẫn không ngừng nhìn chằm chằm vào hư không, lẩm bẩm nói:

- Tỷ lệ Thiên Cơ Truyền Thừa kết nối với Thanh Hoa Vực đã tăng lên đến hai mươi phần trăm rồi! Chỉ là, bên trong không minh vẫn còn có một số điềm thiên cơ thần bí, thúc đẩy thời đại này, đi về một phương hướng không biết trước!

- Nhìn kìa! Đó là cái gì?

- Trời ạ!

- …

Đám Tế ty phía sau đột nhiên phát ra một tràng kinh hô.

Con mèo ngân hắc sắc trên vai vị Trí Giả kia, tròng mắt mèo lười nhác lúc này cũng mở ra tròn xoe, bên trong ánh mắt lay động một tầng quang mạc kỳ dị, giống như là bị kinh hãi không nhỏ vậy.

Lúc này, trên hư không của năm đầu khí vận chi long kia, đột nhiên hiện lên một con mắt khổng lồ “Di Thiên Chi Mâu” lúc ẩn lúc hiện!

Con mắt khổng lồ “Di Thiên Chi Mâu” kia, ở bên trong cửu thiên trống rỗng hiện ra, trừng mắt quan sát năm đầu Thiên Tài Vận Long đang quần vũ không ngừng bên dưới.

Tất cả những Tế ty bên trong Lục Vu Tháp cũng đều bị một màn này dẫn dắt tinh thần, rung động không thôi.

Chẳng qua, con mắt khổng lồ “Di Thiên Chi Mâu” kia chỉ xuất hiện trong vòng một hai hơi thở, sau đó liền biến mất không thấy đâu nữa, phảng phất như nó chỉ là ảo giác mà thôi!

Chương 344: Quyết đấu trường thượng cổ

Sự xuất hiện của con mắt khổng lồ Di Thiên Chi Mâu phảng phất giống như ảo giác mà thôi. Nó đạm mạc quan sát, liếc mắt nhìn năm đầu Thiên Tài Vận Long bên dưới.

Năm đầu Thiên Tài Vận Long kia, to lớn khổng lồ, nhe răng nhếch miệng, không ngừng vần vũ bay múa, vốn dĩ không hề cảm nhận được con mắt khổng lồ Di Thiên Chi Mâu xuất hiện trên đỉnh đầu của mình.

Có lẽ Di Thiên Chi Mâu kia mặc dù có được năng lực thấu hiểu thiên địa huyền cơ, nhưng lại không có thực lực để chống lại năm Thiên Tài Vận Long kia.

- Trí Giả, cảnh tượng vừa rồi, rốt cuộc là cái gì?

Vị nữ Tế ty thánh khiết không tỳ vết, kiều nhan như dạ nguyệt kia, vẻ mặt lúc này cũng có chút kinh hãi thất sắc.

Phần đông những Tế ty sau lưng cũng đều lộ ra thần tình kinh ngạc khó hiểu.

Phải biết rằng, năm đầu Thiên Tài Vận Long kia, đối ứng với năm đại thiên kiêu cái thế, mỗi một đầu đều có thế lực ít nhất có thể trấn áp các thiên tài của cả mấy thời đại!

Nhưng mà vừa rồi, cái Di Thiên Chi Mâu vừa mới xuất hiện, từ trên thiên không nhìn xuống năm đầu Thiên Tài Vận Long, mơ hồ có xu

thế hoàn toàn bao trùm trên cả năm đầu Thiên Tài Vận Long kia nữa!

- Hai năm trước, hắn đã ứng vận sinh ra!

Thân ảnh Trí Giả vẫn cao lớn như thương cổ, đứng lặng trên đỉnh tháp cao, thanh âm nhàn nhạt bằng bằng.

Bên trong cặp mắt đục nhầu của lão, dâng lên một đạo sắc thái không u thần bí.

- Chẳng lẽ trên Đại lục đã sinh ra một vị tuyệt đại thiên kiêu, có thể hoàn toàn bao trùm cả năm Thiên Tài Vận Long hay sao?

Vẻ mặt đám Tế ty đều vô cùng hồi hộp.

Nếu như tình huống này là sự thực, như vậy chủ nhân đối ứng với Di Thiên Chi Mâu kia, cũng quá mức đáng sợ rồi.

- Ha ha… cảnh tượng vừa rồi, các ngươi cũng nhìn thấy rồi đó! Di Thiên Chi Mâu cùng với năm đầu Thiên Tài Vận Long, trước mắt còn chưa có giao tiếp gì cả! Điều này nói rõ, hắn còn xa mới đạt tới mức độ có thể uy hiếp được năm đại thiên kiêu cái thế, càng đừng nói gì tới việc hoàn toàn bao trùm lên bọn họ!

Trí Giả mỉm cười, nói.

- Vậy một màn cảnh tượng vừa rồi, là có ý nghĩa gì?

Vị nữ Tế ty thánh khiết như nguyệt dạ, nhịn không được sự tò mò trong lòng, hỏi.

Một màn vừa rồi, khiến cho bọn họ mãi cho đến lúc này, vẫn còn cảm thấy rung động không thôi.

Sắc mặt Trí Giả mệt mỏi, khẽ nhắm hai mắt lại, cũng không lên tiếng trả lời.

o0o

Bắc Tinh Đài…

Đầu Thiên Tài Vận Long khổng lồ phóng thẳng lên cửu thiên, khiến cho cả Bắc Tinh Đài đều phát ra tinh quang sáng ngời, huy hoàng rực rỡ.

Dưới chân của mọi người đột nhiên xuất hiện một tầng quang văn Trận pháp thần bí mà phức tạp.

Ô...ô...ô...n...g!

Đột nhiên, toàn bộ mảnh hư quang sáng lạn bao phủ cả Bắc Tinh Đài, rực rỡ tới cực điểm, bộc phát ra một thanh âm nổ vang ầm ầm.

Trong khoảnh khắc tiếp theo…

Vụt vụt vụt!

Toàn bộ những thân ảnh bên trên Bắc Tinh Đài, dùng tốc độ mắt thường có thể thấy được, không ngừng ảm đạm dần, cuối cùng hóa thành một đạo quang mang bạch sắc, lóe lên rồi biến mất.

Tất cả mọi người, kể cả Triệu Phong trong đó, cũng đều bị đạo hư quang bạch sắc kia bao phủ, biến mất không thấy đâu nữa.

Thời gian hai hai nhịp hô hấp trôi qua…

Tầng hư quang bạch sắc kia đột nhiên tắt ngúm, lộ ra cảnh tượng Bắc Tinh Đài như lúc đầu, chỉ khác là lúc này toàn bộ trống rỗng không một bóng người, vô cùng tĩnh mịch.

o0o

Sau một trận trời đất quay cuồng, trọng lực mất cân bằng mạnh mẽ, dưới chân Triệu Phong đột nhiên trầm xuống, đã đáp xuống mặt đất.

Vụt vụt vụt!

Đồng thời trong lúc này, bốn phía đột nhiên lóe lên từng đạo hư quang bạch sắc, hiện ra từng đạo thân ảnh từ Bắc Tinh Đài được chuyển dời đến đây.

Bịch!

Một vài người mới không có kinh nghiệm, trong lúc kinh hoảng, từ giữa không trung rơi xuống, không kịp lấy lại cân bằng, một đám ngã túi bụi trên mặt đất.

- Trời ơi! Nơi này chính là Quyết đấu trường Thượng Cổ?

- …

Một trận thanh âm kinh ngạc, thán phục từ bốn phía truyền đến.

Triệu Phong đảo mắt nhìn quét một lượt khắp bốn phía, tâm linh cũng bị chấn động thật mạnh.

Nơi này là một cái Quyết đấu trường khổng lồ, hùng vĩ, khí tức cổ xưa. Mỗi một viên gạch, mỗi một tảng đá cũng đều ẩn chứa một loại khí tức năm tháng lắng đọng, phát ra khí tức Tuyên Cổ thần bí,

phảng phất như đặt mình bên trong thời đại thần thoại Thượng Cổ xa xưa.

Bề mặt của Quyết đấu trường lót bằng một loại vật liệu ngân thanh sắc thần bí hiếm thấy, không phải kim loại, không phải gỗ đá, biểu hiện ra hoa văn phong cách cổ xưa, nhưng mà độ cứng của nó lại có thể so sánh với Thần binh Linh cấp bình thường!

Toàn bộ Quyết đấu trường này, phạm vi ước chừng lên đến cả trăm dặm, cao vút lên tận trời cao, cùng với tầng mây, ánh nắng tranh nhau lóe sáng, rộng lớn côi lệ, khí thế bàng bạc.

Bốn phía xung quanh Quyết đấu trường Thượng Cổ càng là một đại bút tích kinh thiên địa, khiếp quỷ thần!

Xung quanh Quyết đấu trường này, là từng tòa từng tòa quần sơn cao ngất trong mây!

Trên đỉnh của mỗi một ngọn núi trong quần sơn kia, đều đặt một pho tượng to lớn vĩ ngạn khổng lồ!

Những pho tượng đá này, nhỏ thì cao mấy chục trượng, lớn thì cao tới hơn trăm trượng. Mà mười pho tượng đá cao nhất trong đó, chiều cao đến tám chín trăm trượng, thậm chí đến tận ngàn trượng cũng có!

Mỗi một pho Thần tượng đều sống động như thật, to lớn hùng tráng, hình thú, hình người, dị hình, dị dạng, thiên kỳ bách quái… phảng phất như ẩn chứa thần lực từ thời Thượng Cổ kéo dài đến hiện tại! Từ chính diện nhìn lại, khiến sâu trong tâm linh mọi người đều phát ra sự kính sợ khó hiểu.

Đặc biệt là mười pho kình thiên thạch tượng cao nhất kia, phảng

phất như đặt song song cùng thiên địa, vĩ ngạn khôn cùng, vẻ mặt khác nhau, có vô hỉ vô ưu, có khí phách xung thiên, có nhàn vân dã hạc, có âm lãnh dữ tợn… dường như đang diễn thuyết cho một đoạn thời đại thần thoại huy hoàng trong quá khứ!

Hàng ngàn hàng vạn pho tượng đá hùng vĩ kia, tạo thành một đám quần sơn thạch tượng to lớn khôn cùng, hoàn toàn bao vây Quyết đấu trường Thượng Cổ vào bên trong.

Vừa thoáng nhìn lại, thì cảm giác thần lực vĩ ngạn phô thiên cái địa mạnh mẽ trùng kích vào tâm linh thị giác của mọi người.

Phảng phất như là có vô số những Thần, Ma, Yêu, Quỷ… đang chú mục nhìn vào nhất cử nhất động bên trong Quyết đấu trường Thượng Cổ này, gia tăng thêm vài phần uy nghiêm trang trọng, có một loại cảm giác sứ mệnh lịch sử trọng đại.

- Bằng vào nhân lực hiện nay, chỉ sợ khó có thể xây dựng lên một công trình to lớn hùng vĩ khổng lồ như vậy!

Trong lòng Triệu Phong không ngừng kinh ngạc rung động.

Đặc biệt là đám quần sơn thạch tượng xung quanh, bao vây toàn bộ tòa Quyết đấu trường Thượng Cổ to lớn bao la hùng vĩ bên trong, phảng phất như kéo dài thời đại thần thoại Thượng Cổ vậy.

Trong lúc nhất thời, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đột nhiên sản sinh một loại cảm ứng ba động kỳ dị. Những pho tượng đá vĩ ngạn hùng tráng kia, khiến cho hắn có một loại ảo giác linh trí thần vận kỳ dị, dường như ẩn chứa một loại lực lượng hư vô huyền diệu kỳ dị nào đó vậy.

Triệu Phong mạnh mẽ lắc đầu. Những pho tượng đá này khẳng định

đều là những vật chết không có sinh mệnh!

- Quyết đấu trường Thượng Cổ này chính là truyền thừa từ thời Thượng Cổ đến hiện tại. Lịch sử của nó thậm chí có thể cùng tồn tại với Đại lục! Ngay cả những Tông phái xa xưa cổ lão như Thập Đại Tông phái cũng đều không thể truy ngược căn nguyên lịch sử của nó được!

Thiết Ma đứng bên cạnh Triệu Phong, đột nhiên nói.

Nhất nhanh, ba người bọn Khương Tam Phong, Điệp Diệp, Đổng Tuyết cũng đều tề tụ lại bên cạnh.

Ngắn ngủi không đầy mười hơi thở, trên Quyết đấu trường Thượng Cổ xuất hiện ngàn vạn đạo thân ảnh.

Thiên tài khắp các nơi trên đại lục, nhất thời đều tiến vào phiến Quyết đấu trường rộng rãi cổ xưa này, sau nửa ngày mới kịp phản ứng lại, đều cùng tập hợp ở trận doanh của chính mình.

Trung Đại lục, Đông Đại lục, Tây Đại lục, Nam Đại lục, Bắc Đại lục!

Thiên tài của năm đại địa vực này, tương ứng được truyền tống đến năm khu vực phân biệt trên Quyết đấu trường.

Bên trên Quyết đấu trường khổng lồ này, còn có một cái bục đài kim sắc cổ xưa hình tròn, phiêu phù ở giữa không trung, đường kính ước chừng hai mươi trượng.

So sánh với cả Quyết đấu trường khổng lồ bên dưới mà nói, cái bục đài kia giống như một hạt đậu nhỏ mà thôi!

Vụt vụt vụt...

Trên cái bục đài cổ kim sắc kia, đột nhiên xuất hiện mấy đạo thân ảnh, phong cách ăn mặc cũng không ai giống ai.

Điểm giống nhau duy nhất chính là, ở trên người của bọn họ đều có một cỗ uy thế phô thiên cái địa, nhất cử nhất động đều hòa hợp với nguyên khí thiên địa, không hề tách rời.

- Là người của Liên minh Thánh Vực!

- Mỗi một lần Chân Long Hội, đều là do người của Liên minh Thánh Vực làm trọng tài!

- …

Tất cả những thanh âm trò chuyện ầm ĩ trên Quyết đấu trường nhất thời đều tĩnh lặng trở lại.

Bởi vì những thân ảnh xuất hiện trên bục đài cổ kim sắc kia, tu vi kẻ nào cũng đều siêu việt Chân Chủ Cấp, đạt tới cảnh giới Đan Nguyên Cảnh mà người khác chỉ có thể ngẩng đầu ngưỡng vọng mà thôi!

Trong đám thân ảnh vừa mới xuất hiện này, Triệu Phong nhìn thấy một gã thanh niên huyền y, trên người có một loại khí tức vĩ ngạn khôn cùng, chính là kẻ lúc trước xuất hiện trong chớp mắt tại Đấu giá hội Thăng Long, Huyền Kiếm Tôn Giả!

Chỉ trong mấy lần hô hấp, trên bục đài cổ kim sắc đã xuất hiện chín vị Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, khiến cho chúng thiên tài bên dưới vô cùng kinh tâm động phách.

- Trong dĩ vãng, mỗi lần Chân Long Hội, Liên minh Thánh Vực nhiều nhất cũng chỉ phái ra ba vị Đan Nguyên Cảnh đến tọa trấn tràng diện.

Lần này đây, vừa mới bắt đầu, vậy mà đã xuất hiện cả chín vị cường giả Đan Nguyên Cảnh!

- Ngay cả Phó Minh chủ Liên minh Thánh Vực cũng đến đây nữa!

- …

Một vài vị cường giả đỉnh phong đến từ khắp nơi trên Đại lục, âm thầm truyền âm nghị luận với nhau.

Phó Minh chủ Liên minh Thánh Vực ngồi ở chính giữa bục đài, chính là một đạo thân ảnh cao lớn, toàn thân làn da cổ đồng mạnh mẽ, một đôi mắt lóe sáng như mã não kim sắc, mái tóc tử hắc sắc giống như hỏa diễm bùng cháy vậy.

Rõ ràng nhất chính là, sau lưng hắn có đeo một thanh cự đao đen tuyền, không chút ánh sáng, phát ra khí phách khiếp nhân, lại có vài phần quỷ dị dữ tợn, chiều dài đến chừng hai trượng, nhưng mà ở phần đầu lại là một đoạn đứt gãy, không ngờ là một thanh đao gãy!

Cự hán cổ đồng ngồi ngay ngắn trên chiếc ghế đặt ở trung tâm bục đài cổ kim sắc, dường như trấn áp toàn bộ những Thần, Ma, Yêu, Quỷ… xung quanh Quyết đấu trường. Hai bên trái phải của hắn là hai vị cường giả Đan Nguyên Cảnh khác, vẻ mặt kính cẩn đứng đó.

Mỗi một đạo thân ảnh mới xuất hiện, đều hướng về phía Phó Minh chủ mà hành lễ.

- Bái kiến Phách Đao Tôn Chủ!

Huyền Băng Nữ Vương của Huyền Băng Cung, vẻ mặt tràn ngập kính ý, khẽ cúi đầu hành lễ với Phó Minh chủ.

Cự hán cổ đồng thoáng gật đầu, nhất nhất đáp lại sự hành lễ của mấy vị Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh vừa mới xuất hiện.

- Vị Phó Minh chủ này, khí tức thật đáng sợ!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong cũng không dám khinh suất dò xét những cường giả Đan Nguyên Cảnh xuất hiện trên bục đài cổ kim sắc, huống chi là vị cự hán cổ đồng sâu không thể lường kia.

Theo như hắn biết được thì cấp bậc Đan Nguyên Cảnh cũng có sự phân chia cụ thể, giống như là cấp bậc Chân Linh Cảnh vậy.

Chân Linh Cảnh phân chia làm ba cảnh giới: Chân Nhân Cấp, Chân Huyền Cấp, Chân Chủ Cấp!

Ba cái cảnh giới này, bất luận là Chân Nhân Cấp hay là Chân Chủ Cấp, cũng đều thuộc về Chân Linh Cảnh.

Mà Đan Nguyên Cảnh, nghe nói lại phân chia thành Tiểu Đan Nguyên và Đại Đan Nguyên!

- Phó Giáo chủ, Liên minh Thánh Vực rốt cuộc là loại tổ chức như thế nào? Vì cái gì lại có nhiều Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh đến như vậy? Như vậy chẳng phải là nói, ngay cả Thập Đại Tông phái cũng phải cúi đầu xưng thần hay sao?

Trong lòng Triệu Phong nghi hoặc, truyền âm hỏi.

- Triệu Phong, loại tồn tại cấp bậc như là Liên minh Thánh Vực này, ngươi biết quá nhiều cũng không có lợi gì cả! Đơn giản mà nói, thì nó là một liên minh chí cường do những thành viên cấp bậc Đan Nguyên Cảnh tạo thành, nhiệm vụ là duy trì sự cân bằng của cả Đại lục! Những thành viên này, bao gồm cả những Tôn Giả của Thập Đại

Tông phái, cùng với một vài Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh ẩn dật lánh đời khác!

Thiết Ma truyền âm giải thích.

Trong lòng Triệu Phong thầm ngạc nhiên. Trên Đại lục này không ngờ lại có một tổ chức mạnh mẽ khổng lồ đến như vậy.

Thành viên của Liên minh Thánh Vực, toàn bộ đều là những Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh đến từ khắp nơi trên Đại lục, bao gồm cả Thập Đại Tông phái nữa.

Chính vì vậy, quyết định của Liên minh Thánh Vực, từ trước đến giờ luôn do các thành viên tiến hành hiệp thương quyết định, mục đích là cầu sự ổn định của Đại lục, hoàn toàn không có tình trạng do một người nào đó quyết định, khống chế cục diện toàn Đại lục.

- Trong lịch sử, nếu không có Liên minh Thánh Vực, Thập Đại Tông phái cũng rất khó mà liên hợp lại với nhau, cùng nhau tiêu diệt Xích Nguyệt Ma Giáo! Đấu giá hội Thăng Long trước kia ngươi từng tham gia, ông chủ phía sau, chính là Liên minh Thánh Vực này!

Thiết Ma lại bổ sung.

- Hóa ra là như vậy!

Triệu Phong lúc này đã mơ hồ đã hiểu được, toàn bộ Đại lục Thanh Hoa nhìn như rộng lớn khôn cùng, nhưng thực chất chính là do một nhóm người, quyết định vận mệnh của thương thiên vạn vật.

- Thánh Vực Chân Long Hội, sau ba ngày nữa sẽ chính thức diễn ra!

Thanh âm hùng hồn khôn cùng quanh quẩn khắp nơi trên Quyết đấu

trường Thượng Cổ to lớn hùng vĩ.

Thời gian ba ngày kế tiếp, chính là giai đoạn cho mọi người chuẩn bị.

Mỗi một thế lực, mỗi một thiên tài tham gia, cũng đều phải nhận sự xét duyệt của Liên minh Thánh Vực, lĩnh một tấm Lệnh bài Chân Long, sau đó tiến hành phân phối tham gia.

Hơn nữa, trong thời gian này, những quy tắc liên quan đến Chân Long Hội, cũng sẽ được truyền bá xuống dưới, để cho mọi người hiểu rõ ràng.

o0o

Một ngày sau đó, tất cả các đại thiên tài đến từ Đại quốc Thiên Bồng đều đã tiếp nhận sự xét duyệt của Liên minh Thánh Vực, đều lĩnh Lệnh bài Chân Long của chính mình.

Triệu Phong nhìn lại, thấy Lệnh bài Chân Long của chính mình là một khối lệnh bài trống rỗng, hoàn toàn không có chút gì trên đó.

Đại đa số những người khác, như là đám người Tân Vô Ngân, Triệu Vũ Phi, Điệp Diệp, Bắc Mặc… Lệnh bài Chân Long của bọn họ cũng đều là như vậy.

Thế nhưng mà, cũng có một bộ phận người, hình dáng và màu sắc Lệnh bài Chân Long lại không giống như vậy.

Ví dụ như Khương Tam Phong, Lệnh bài Chân Long của hắn là đồng sắc. Hắn đã từng tham gia vào Chân Long Hội kỳ trước, hơn nữa tiến vào ba trăm hạng đầu.

Lệnh bài Chân Long trong tay Kim Thái tử thì lại là đạm ngân sắc,

trên mặt có khắc một tầng hoa văn chân long nhàn nhạt.

Mà Lệnh bài Chân Long của Mạc Thiên Y lại là một màu ngân sắc thuần khiết, sáng ngời huyễn lệ, hoa văn chân long lấp lánh ẩn hiện, vô cùng linh hoạt sống động.

Triệu Phong lại dò xét Băng Vi tiên tử ở phía xa xa.

Lệnh bài Chân Long của nàng lại là một màu kim sắc sáng lạn rực rỡ. Hoa văn chân long bên trên lại sống động như thật, thậm chí còn có chút khả năng uốn lượn cử động, mơ hồ truyền ra thanh âm Long ngâm chấn động, giống như Vương giả chân long, khiến cho Lệnh bài Chân Long của những người đứng bên cạnh nàng cũng có chút run rẩy nhàn nhạt.

- Mọi người đồng dạng đều tham gia Chân Long Hội, vì sao lại có đãi ngộ bất đồng chứ?

Không ít những thiên tài có chút bất mãn, thấp giọng phản đối.

Chương 345: Ngũ vực tranh phách

Thánh Vực Chân Long Hội, ngay từ lúc bắt đầu, đã quyết định khởi điểm của mỗi người là không giống nhau.

Điều này giống như muốn nghiệm chứng một điều, trên thế gian này không có sự công bằng tuyệt đối!

Theo như Triệu Phong quan sát, Lệnh bài Chân Long này phân chia làm những cấp bậc như sau:

Lệnh bài Chân Long bạch sắc: Trống không, không có màu sắc gì, cũng không có hoa văn gì. Đại đa số các thiên tài ở đây, trong tay đều là loại lệnh bài này.

Lệnh bài Chân Long đồng sắc: Một ít bộ phận thiên tài đã tham gia vào Chân Long Hội kỳ trước, hơn nữa tiến vào ba trăm thứ hạng đầu tiên.

Lệnh bài Chân Long ngân sắc: Từ đạm ngân sắc đến ngân sắc thuần khiết, tham gia Chân Long Hội kỳ trước, hơn nữa tiến vào một trăm hạng đầu tiên.

Lệnh bài Chân Long kim sắc: Từ đạm kim sắc đến kim sắc thuần khiết, tham gia vào Chân Long Hội kỳ trước, hơn nữa tiến vào hai mươi hạng đầu tiên!

Năm đại thiên kiêu cái thế, thì lại là trường hợp đặc biệt. Mặc kệ kỳ trước có từng tham gia qua Chân Long Hội chưa, thì Lệnh bài Chân

Long trong tay cũng đều là ánh vàng rực rỡ, hoa văn Chân Long sống động như thật!

Triệu Phong và đại đa số những thiên tài bình thường, tự nhiên đều là Lệnh bài Chân Long bạch sắc, cấp thấp nhất.

- Thánh Vực Chân Long Hội bất đồng với những trận tranh đấu khác. Căn cứ đánh giá cao thấp cuối cùng của nó, chính là khí vận Chân Long ẩn chứa bên trong Lệnh bài Chân Long nhiều hay ít!

- Nếu như thắng lợi, có thể đoạt lấy một bộ phận khí vận thiên tài bên trong Lệnh bài Chân Long của đối phương! Nếu như bị thua, sẽ bị đánh mất một chút khí vận thiên tài!

Khương Tam Phong thấp giọng giải thích cho mấy người Đại quốc Thiên Bồng mới tham gia lần đầu.

Sau khi hiểu được quy tắc, cũng có không ít người trong lòng cảm thấy nghi hoặc.

Điệp Diệp hỏi:

- Nếu như là vậy, đối với những người lần đầu tiên tham gia Chân Long Hội, chẳng phải là có chút không công bằng hay sao?

Vấn đề này, cũng nảy sinh trong lòng của Triệu Phong.

Một vài thiên tài đỉnh phong, ví dụ như đám người Mạc Thiên Y, Lệnh bài Chân Long trong tay, ngay từ đầu đã có được khí vận thiên tài gấp trăm lần so với những thiên tài bình thường.

Năm đại thiên kiêu cái thế, thì lại có khí vận thiên tài gấp ngàn lần những thiên tài bình thường khác.

- Ha ha… quy tắc này có thể nói là công bằng, cũng có thể nói là không công bằng!

Khương Tam Phong khẽ mỉm cười, nói.

- A? Nói thử nghe xem?

Mọi người đều cảm thấy tò mò.

- Những kẻ có khí vận thiên tài ít, đánh bại kẻ có khí vận thiên tài nhiều, như vậy sẽ có thể đoạt được càng nhiều những khí vận thiên tài của đối phương. Mà ngược lại, những kẻ có khí vận thiên tài nhiều, đánh bại kẻ có khí vận thiên tài ít, thì chỉ có thể đoạt lấy vô cùng ít khí vận thiên tài, thậm chí gần như là không đoạt được chút nào nữa!

Khương Tam Phong giải thích.

Lời ấy vừa nói ra, mọi người nhất thời tỉnh ngộ.

Ví dụ như năm đại thiên kiêu cái thế, số lượng khí vận thiên tài trong lệnh bài nhiều đến khổng lồ vô cùng, gấp ngàn lần những thiên tài bình thường. Một khi bọn họ bị thua, lượng khí vận thiên tài bị mất đi, có thể nói là cực kỳ khổng lồ.

Mà ngược lại, những thiên tài lần đầu tiên tham gia Chân Long Hội, số lượng khí vận thiên tài có sẵn rất ít, lượng khí vận thiên tài bị mất đi, đối với đám thiên tài đỉnh phong như là Băng Vi tiên tử hoặc là Mạc Thiên Y mà nói, căn bản không đáng nhắc tới.

- Như vậy xem ra, chỉ cần có thực lực đủ mạnh, cho dù là kẻ lần đầu tiên tham gia Chân Long Hội, cũng có cơ hội ngưng tụ ra Thiên Tài

Vận Long khổng lồ, có thể so sánh với năm đại thiên kiêu cái thế!

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Cho nên nói, Thánh Vực Chân Long Hội này vừa là công bằng, cũng là không công bằng.

Điểm không công bằng chính là ở chỗ, khởi điểm của mỗi một người cao thấp bất đồng, giống như xuất thân của mỗi người vậy. Có người xuất thân trong gia đình Đế vương, có người xuất thân trong gia cảnh bần hàn…

Nhưng công bằng chính là, chỉ cần ngươi có đủ thực lực, hết thảy đều có thể thay đổi được.

Nghĩ đến điều này, Triệu Phong nhìn chằm chằm vào Lệnh bài Chân Long hoàn toàn trống rỗng trong tay mình, trong mắt toát ra sự chờ mong tràn ngập.

o0o

Thời gian trôi qua cực nhanh, hai ngày sau, những thiên tài đến từ khắp các nơi trong Đại lục, toàn bộ cũng đều đã nhận được Lệnh bài Chân Long của mình.

Lúc này, trên những khán đài chung quanh Quyết đấu trường Thượng Cổ, ngồi đầy những cường giả tinh anh đến từ khắp các nơi trên Đại lục, kể cả một vài thiên tài vô duyên tham gia Chân Long Hội lần này.

Triệu Phong thoáng đánh giá một chút, vẻn vẹn những người ngồi xem xung quanh, cũng đã lên đến hơn mười vạn người.

Hơn nữa, để được tham gia quan sát Thánh Vực Chân Long Hội này, cũng cần phải có một lượng Nguyên tinh thạch cực kỳ khổng lồ, con số này đủ để khiến cho một cường giả dưới Chân Linh Cảnh phải khuynh gia bại sản!

Ô...ô...ô...n...g!

Bỗng nhiên, trên mặt Quyết đấu trường Thượng Cổ đột nhiên lóe lên một trận quang mang.

Trong quần sơn thạch tượng bốn phía xung quanh Quyết đấu trường Thượng Cổ, từng tòa từng tòa tượng đá cao lớn kia, phảng phất như là có một cỗ lực lượng hư vô đến từ thiên địa quỷ thần bộc phát ra vậy.

Những tòa tượng đá kia, vốn là một đám tồn tại vĩ ngạn trong thần thoại truyền thuyết, tựa hồ như đang quan sát chăm chú hết thảy mọi cử động bên trong Quyết đấu trường Thượng Cổ vậy.

Ngay sau đó…

Ô...ô...ô...n...g!

Năm khu vực Đông, Tây, Nam, Bắc, Trung ương của Quyết đấu trường Thượng Cổ đều tự dâng lên một cái Quyết đấu trường khổng lồ.

Mỗi một cái Quyết đấu trường, phạm vi lớn đến gần mười dặm, hoàn toàn vượt qua bất cứ một Quyết đấu trường nào Triệu Phong từng nhìn thấy, có thể nói là bao la hùng vĩ, đủ để thi triển bất cứ một chiêu thức tuyệt học nào, càng thích ứng với sự phát huy của những vũ khí viễn trình.

Xôn xao!

Hơn mười vạn người đang quan sát bốn phía xung quanh Quyết đấu trường Thượng Cổ, đồng thời bộc phát ra từng trận cỗ vũ nhiệt tình, khí thế giống như bài sơn đảo hải vậy.

Giờ phút này, mỗi một gã thiên tài tham gia Chân Long Hội, đều không khỏi cảm thấy nhiệt huyết dâng trào.

Chân Long Hội, quả thật chính là tiêu điểm chú mục của toàn bộ Đại lục này.

Trong bầu không khí oanh động nhiệt liệt, năm khu vực Quyết đấu trường chính giữa kia, trong quá trình dâng lên, cũng đồng thời xuất hiện một vị thiên kiêu cái thế tọa trấn trên đó.

Quyết đấu trường Đông Vực: Đạm Thai Lan Nguyệt!

Quyết đấu trường Tây Vực: Thạch Thừa Thiên!

Quyết đấu trường Nam Vực: Thái Vân Song Tử!

Quyết đấu trường Bắc Vực: Băng Vi tiên tử!

Quyết đấu trường Trung Vực: Vũ Thiên Ngô!

Năm đại thiên kiêu cái thế, Lệnh bài Chân Long trên người phát ra quang mang kim sắc rực rỡ chói mắt, từng đạo hoa văn Chân Long kim sắc linh hoạt sống động không ngừng vờn quanh.

Đặc biệt là Vũ Thiên Ngô, xung quanh thân thể của hắn mơ hồ có thể nhìn thấy được một đạo hư ảnh long vận kim sắc! Khí vận thiên tài của hắn, mơ hồ có xu thế trấn áp toàn trường!

Trên không trung của Quyết đấu trường, trên bục đài hình tròn kia, đám cao tầng của Liên minh Thánh Vực đều liếc mắt nhìn nhau một cái.

Cuối cùng, vị Phó Minh chủ cự hán cổ đồng kia gật đầu một cái.

- Thánh Vực Chân Long Hội, phân đoạn đầu tiên, Ngũ Vực Tranh Phách lập tức bắt đầu!

Một đạo thanh âm to lớn hùng hồn vang vọng khắp toàn bộ Quyết đấu trường Thượng Cổ!

Dựa theo quy tắc, tất cả những thiên tài của toàn bộ Đại lục sẽ dựa theo độ mạnh yếu của Lệnh bài Chân Long trong tay mình, phân phối đến năm khu vực Quyết đấu trường kia.

Về phần phân phối đến Quyết đấu trường thuộc khu vực nào, ngoại trừ sự phân chia mạnh yếu của Lệnh bài Chân Long, thì những thứ khác đều là phân phối ngẫu nhiên cả.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong phát hiện Lệnh bài Chân Long trên người mình mơ hồ rung lên một cái, sinh ra cảm ứng nhàn nhạt với Quyết đấu trường Bắc Vực.

Lệnh bài Chân Long chỉ dẫn hắn đến khu vực Quyết đấu trường Bắc Vực!

Trong sân, có một vài thiên tài không tin có tà, cố ý vi phạm phương hướng mà Lệnh bài Chân Long chỉ dẫn.

Kết quả, phàm là những thiên tài cố ý làm trái, tâm thần đột nhiên chấn động lên một cái. Từ trong đám quần sơn thạch tượng bốn phía Quyết đấu trường phảng phất như có một cỗ ý chí thần uy phô thiên cái địa, áp bách tâm thần của đám thiên tài kia đến mức khó có thể nhúc nhích nổi.

Chỉ có thuận theo sự chỉ dẫn của Lệnh bài Chân Long, mới có thể tùy ý di chuyển mà thôi.

Triệu Phong cũng không có ý định làm trái chỉ dẫn, thẳng đường đi đến Quyết đấu trường Bắc Vực.

Nửa canh giờ sau, mấy ngàn thiên tài ở nơi này, đã được chia đều đến năm khu vực Quyết đấu trường Đông, Tây, Nam, Bắc, Trung ương.

Mỗi một vực, cũng đều có một vị thiên kiêu cái thế tọa trấn.

Nơi Quyết đấu trường Bắc Vực của Triệu Phong, chính là do Băng Vi tiên tử của Cực bắc Huyền Băng Cung tọa trấn!

Ánh mắt hắn thoáng đảo qua, nhìn xem còn có người quen nào cũng được phân chia đến Quyết đấu trường Bắc Vực nữa hay không.

- Vương Tiểu Quái, Đổng Tuyết, còn có Bắc Mặc…

Triệu Phong thoáng nhìn qua một chút. Những kẻ mà hắn quen biết cũng không nhiều lắm.

Trong đó, Vương Tiểu Quái cũng đến từ Đại quốc Thiên Bồng.

Mà Triệu Phong và Đổng Tuyết thì lại cùng đến từ Thiết Huyết Giáo.

Duy nhất ngoài ý muốn chính là Bắc Mặc. Hai kẻ từng là sư huynh đệ này, cùng được phân chia đến một khu vực Quyết đấu trường!

Triệu Phong thoáng gật đầu một cái, xem như chào hỏi Bắc Mặc.

Tâm tình lúc này của Bắc Mặc có chút không yên, khẩn trương, thậm chí còn kích động nữa.

Đương nhiên, cả hai người đều rõ ràng, ở phân đoạn Ngũ Vực Tranh Phách này, mỗi một khu vực đều có đến mấy trăm thiên tài, lựa chọn các trận đấu cũng đều là ngẫu nhiên, không phải ai cũng đều có cơ hội giao thủ với nhau.

Bởi vậy, cơ hội để hai người Triệu Phong và Bắc Mặc gặp nhau cũng không tính là quá lớn.

Dù sao, thứ tự cao thấp của Chân Long Hội lần này, cũng là do số lượng khí vận thiên tài trong Lệnh bài Chân Long của mỗi người mà tính toán.

- Thi đấu tranh phách của Bắc Vực, hiện tại bắt đầu! Dựa theo sự cảm ứng của Lệnh bài Chân Long, lên đài thi đấu!

Một vị Tôn giả Đan Nguyên Cảnh lấy thân phận trọng tài, tọa trấn Quyết đấu trường Bắc Vực, tự nhiên không ai có thể hoài nghi.

Lời nói của hắn vừa dứt…

Ô...ô...ô...n...g!

Bên phía Bắc Vực, Lệnh bài Chân Long trên người một gã thiên tài đột nhiên rung lên, hướng dẫn hắn lên đài tỷ thí.

- Trời ạ! Vận khí thật sự quá kém!

Gã thiên tài thực lực Chân Nhân Cấp tiểu thành kia, vẻ mặt buồn bực than lớn một câu.

Trên Quyết đấu trường Bắc Vực, trận chiến mở màn đầu tiên, chính là Băng Vi tiên tử!

- Lệnh bài Chân Long bạch sắc, vận khí thật quá kém mà!

Cặp mày thanh tú của Băng Vi tiên tử khẽ nhíu lại, dò xét đối thủ của mình.

Thân là một trong ngũ đại thiên kiêu cái thế, khí vận thiên tài ở trên người nàng vô cùng to lớn mênh mông, mà khí vận thiên tài của đối thủ thì lại nhỏ bé vô cùng. Cho dù nàng có thắng lợi, cũng không đoạt được bao nhiêu khí vận thiên tài cả.

Nếu như nàng muốn nhanh chóng tăng lên khí vận thiên tài trong Lệnh bài Chân Long của mình, như vậy đối thủ ít nhất cũng phải là lệnh bài đồng sắc trở lên, tốt nhất là lệnh bài ngân sắc trở lên, mới có thể có được nhiều khí vận thiên tài một chút.

- Vô Cực Phong Kiếm!

Vị thiên tài Chân Nhân Cấp tiểu thành kia, khẽ cắn răng một cái, thanh Thần binh bảo kiếm trong tay nhanh chóng ngưng tụ ra một tầng phong nhận kiếm quang rung động tốc độ cao, chém mạnh về phía Băng Vi tiên tử.

Một khi đã bước chân lên sân khấu thiên tài cao nhất Đại lục này, hắn không cho phép bản thân mở miệng nhận thua!

Cho dù đối thủ có là thiên kiêu cái thế đi chăng nữa cũng vậy!

Mỗi một thiên tài ở nơi này, đều là một thiên kiêu chi tử ở một địa phương nào đó, nhận được sự chờ mong của cả vạn người!

- Cực Bắc Băng Phong!

Băng Vi tiên tử khẽ bấm tay một cái, một đoàn quang mang băng lam sắc dùng mắt thường có thể nhìn thấy được, phốc một tiếng, trong khoảnh khắc đã bao trùm gã thiên tài Chân Nhân Cấp tiểu thành kia.

Rắc rắc rắc!

Gã thiên tài Chân Nhân Cấp kia, Chân Linh khí hộ thể trong khoảnh khắc ngưng kết lại, đứng thẳng bất động tại chỗ.

Hắn vẫn há miệng như cũ, Thần binh bảo kiếm còn giơ cao giữa không trung, giống như một tòa băng điêu đứng yên tại chỗ, không chút cử động.

- Khiêng xuống!

Vị trọng tài Tôn giả Đan Nguyên Cảnh lạnh nhạt lên tiếng, rất nhanh liền có hai vị phó trọng tài Chân Chủ Cấp tiến lên xử lý.

Ô...ô...ô...n...g!

Vị thiên tài bị thua kia, Lệnh bài Chân Long trên người đột nhiên kêu lên một tiếng, phân hóa ra một đạo hoa văn Chân Long bạch sắc rất nhỏ, dung nhập vào trong Lệnh bài Chân Long trên người của Băng Vi tiên tử.

Lệnh bài Chân Long trên người Băng Vi tiên tử vẫn phát ra ánh vàng

rực rỡ chói mắt như cũ, gần như không có chút biến hóa nào cả.

Nàng không khỏi thất vọng một chút. Thực lực đối thủ quá yếu, khí vận thiên tài đoạt được có thể xem như không có!

Cũng đồng thời trong lúc này, các trận đấu ở các Quyết đấu trường bốn vực Đông, Tây, Nam, Trung ương còn lại, cũng đồng thời chấm dứt trong nháy mắt.

o0o

Quyết đấu trường Trung Vực!

- Thiên Hạ Vô Song!

Nắm tay Vũ Thiên Ngô khẽ phất lên, một luồng chưởng quang không gì địch nổi, phảng phất như là một đạo cực quang thần bí xẹt qua thiên địa, bá đạo bễ nghễ, nghiền nát hết thảy mọi thứ!

Thình thịch!

Đối thủ của hắn là một gã thiên tài tu vi Chân Nhân Cấp đỉnh phong, bị một chưởng đánh văng ra khỏi Quyết đấu trường.

o0o

Quyết đấu trường Đông Vực!

Thân thể xinh đẹp lả lướt của Đạm Thai Lan Nguyệt, ở giữa không trung xoay chuyển một vòng hoa mỹ, trong tay liền xuất hiện một sợi roi lưu ly màu sắc rực rỡ, phốc một tiếng, một roi đánh bay đối thủ đi mất!

Nàng xuất thân từ Thế gia Thuần Thú Sư, hiện tại ngay cả Linh sủng cũng chưa có xuất động, đã chiến thắng đối phương!

o0o

Quyết đấu trường Tây Vực!

Một gã cự hán toàn thân cao lớn, làn da như đồng thiết, đứng sừng sững tại chỗ, giống như một ngọn đại sơn không gì có thể lay động được.

- Rống!

Gã cự hán đồng thiết rống lớn một tiếng, gã đối thủ Chân Nhân Cấp sơ thành trực tiếp hộc máu té xỉu tại chỗ.

Một trong năm đại thiên kiêu cái thế, Thạch Thừa Thiên!

o0o

Quyết đấu trường Nam Vực!

Một tên Liên thể nhân, hai đầu bốn tay, đứng ở giữa Quyết đấu trường, hai cái miệng cùng phát ra những tràng cười khặc khặc không ngừng!

- Để ta đánh! Để ta đánh!

- Không được! Để ta đánh!

Hai cái đầu của gã liên thể nhân này, vẻ mặt vô cùng hưng phấn, không ngừng tranh chấp lẫn nhau.

Một cái thân thể, cùng sở hữu hai cái đầu, hai thân mình, bốn cánh tay, phân biệt cầm một thanh đao, một thanh kiếm.

Liên thể nhân này chính là Thái Vân Song Tử, một trong năm đại thiên kiêu cái thế!

- Thiên Cang Cửu Diễm Đao!

- Địa Sát Băng Phách Kiếm!

Đao, kiếm đồng thời chém ra, khí tức cực viêm và cực hàn đan xen nhau, uy áp khủng bố ập tới trước mặt, khiến cho gã thanh niên Chân Nhân Cấp đỉnh phong ở đối diện, toàn thân run rẩy lên, ngay cả ý niệm động thủ cũng không khởi lên nổi!

Phốc oanh!

Gã thanh niên Chân Nhân Cấp đỉnh phong kia kêu thảm một tiếng, thân thể trong khoảnh khắc bị chém nát thành từng mảnh nhỏ, máu tương bắn khắp nơi.

- A!

- Hít!

Hơn mười vạn người đang quan chiến xung quanh Quyết đấu trường, cũng đều kinh hãi hít mạnh một ngụm khí lạnh.

Chương 346: Trận chiến đầu tiên

Những thiên tài ở Quyết đấu trường Nam Vực đều không rét mà run, kinh sợ ngây người ra tại chỗ.

Không ít người kinh hô một tiếng, vô số nữ tử nhịn không được phát ra tiếng thét chói tai.

Cả mười vạn người quan chiến xung quanh cũng đều hít mạnh một ngụm khí lạnh.

- Chết người rồi!

- Cái tên Thái Vân Song Tử này, không ngờ lại tàn bạo như thế, ở trước mặt mọi người mà vẫn cố ý ra tay giết chết một thiên tài như vậy!

Đám thiên tài bên phía Quyết đấu trường Nam Vực bên này đều kinh hãi hô to một trận.

Sau đó có không ít người lớn tiếng khiển trách.

- Trọng tài! Thái Vân Song Tử rõ ràng cố ý giết người! Dựa theo quy tắc trận đấy, cần phải trục xuất khỏi Chân Long Hội lần này!

Dưới tràng có người lớn tiếng đề nghị.

Thánh Vực Chân Long Hội cạnh tranh vô cùng tàn khốc, kịch liệt, trong dĩ vãng cũng từng xuất hiện qua tình huống có người chết.

Nhưng mà Liên minh Thánh Vực cũng rất tiếc nuối nhân tài, những thiên tài dự thi, dù sao cũng đều là thiên kiêu chi tử ở các nơi trên Đại lục, ức vạn người mới xuất hiện một hai tên thiên tài. Bởi vậy, Thánh Vực Chân Long Hội từng có quy định, không được cố ý giết người, đặc biệt là dưới tình huống đối thủ đã nhận thua.

Bên phía quan chiến xung quanh Quyết đấu trường, một vị cường giả Chân Huyền Cấp đỉnh phong bi phẫn rống lớn:

- Liên minh Thánh Vực, tên khốn kiếp này cần phải bị tru sát! Ít nhất cũng phải dựa theo quy tắc, hủy bỏ tư cách dự thi của hắn!

- Thúi lắm! Chúng ta làm sao biết hắn lại yếu đến như vậy, ngay cả một chiêu cũng không thể tiếp được, đâu có phải cố ý giết người đâu!

- Hắc hắc… dựa theo quy tắc của trận đấu, dưới tình huống đối thủ vẫn chưa nhận thua, giết chết cũng không vi phạm quy tắc! Vừa rồi tên tiểu tử kia cũng đâu có nhận thua đâu!

Hai cái đầu của Thái Vân Song Tử đều phát ra thanh âm eo éo quái dị, cực kỳ giả dối đa đoan, không chút sợ hãi.

Hiển nhiên, bọn họ đều hiểu quy tắc thi đấu cũng vô cùng rõ ràng.

Ngay khoảnh khắc khi Thái Vân Song Tử ra chiêu, uy áp Chân Linh cường đại đã áp bách đối thủ đến mức hít thở không thông. Đối thủ còn chưa kịp phản ứng lại, đã bị miễu sát tại đương trường rồi. Đừng nói là cường giả Chân Nhân Cấp, cho dù là đại bộ phận cường giả Chân Huyền Cấp, hơn phân nửa cũng sẽ bị miễu sát.

- Thái Vân Song Tử này, thân là thiên kiêu cái thế mới tấn chức, tu vi

cao tới Chân Huyền Cấp đại thành, có hai cái đầu, bốn cánh tay, khi chiến đấu, cũng tương đương với hai cường giả Chân Nhân Cấp liên thủ, dưới Chân Chủ Cấp có thể nói là vô địch!

- Thái Vân Song Tử này, không hổ là cường địch lớn nhất của Vũ Thiên Ngô!

- …

Phần lớn những thiên tài cùng với những người quan sát xung quanh cũng đều rung động trước thực lực khủng bố của Thái Vân Song Tử.

Giờ phút này, đối mặt với sự kháng nghị của vô số người, vị trọng tài Tôn giả Đan Nguyên Cảnh của Quyết đấu trường Nam Vực đạm mạc nói:

- Thái Vân Song Tử, cảnh cáo một lần, cướp đoạt một phần mười khí vận thiên tài!

Dứt lời, vị trọng tài Tôn giả Đan Nguyên Cảnh khẽ vũ động một thanh Lệnh kỳ Chân Long trong tay mình.

Phốc!

Khí vận thiên tài trong Lệnh bài Chân Long trên người Thái Vân Song Tử đột nhiên biến mất một phần. Một đạo quang trạch kim sắc rực rỡ từ trong lệnh bài nhanh chóng bay ra.

Đám khí vận thiên tài bị mất đi kia, bay thẳng lên không trung, phân tán ra, dung nhập vào trong Lệnh bài Chân Long của tất cả những thiên tài thuộc Quyết đấu trường Nam Vực.

- Hắc hắc… vô duyên vô cớ có thêm được một chút khí vận thiên tài!

Sắc mặt Kim Thái tử lộ ra ý cười nồng đậm. Lệnh bài Chân Long trên người hắn chợt tăng thêm một đạo quang huy ngân sắc sáng ngời.

- Đáng giận! Tại sao lại có thể như vậy?

- Chúng ta cũng không phải cố ý giết người! Là do đối thủ quá yếu!

Hai cái đầu của Thái Vân Song Tử cắn răng nghiến lợi, vẻ mặt hung ác, không chút cam lòng.

- Quy tắc của Chân Long Hội đó là cố ý giết người, liền hủy bỏ tư cách! Vô tình hoặc không khống chế được mà giết người, cướp đoạt một phần mười khí vận thiên tài!

Sắc mặt trọng tài Tôn giả Đan Nguyên Cảnh không chút dao động.

Thánh Vực Chân Long Hội cũng có một bộ quy tắc vô cùng hoàn thiện.

Thái Vân Song Tử thân là thiên kiêu cái thế, sự phán quyết của Liên minh Thánh Vực đối với hắn cũng có chút châm chước trong đó.

- Lão đại, xem ra không thể đại khai sát giới được rồi!

Lão nhị trong Thái Vân Song Tử thất vọng, nói.

- Khặc khặc… Chân Long Hội quy định không được phép giết người, nhưng cũng không có quy định không được đánh cho tàn phế suốt đời!

Lão đại trong Thái Vân Song Tử liếm liếm môi, vẻ mặt tàn nhẫn, âm

hiểm giả dối.

Tân Vô Ngân đứng ở trong đám người, vẻ mặt ngưng trọng, khẽ nói:

- Cái tên liên thể nhân này, am hiểu liên thủ hợp kích, tâm ý tương thông, chiến lực phát huy ra chỉ sợ gia tăng lên gấp bội…

Hóa ra, hai người Tân Vô Ngân, Kim Thái tử chính là bị phân phối đến Quyết đấu trường Nam Vực, cùng chỗ với Thái Vân Song Tử.

Trải qua một màn này, lập tức khiến cho thiên tài các nơi của Quyết đấu trường Nam Vực kinh tâm động phách, nhất thời bảo trì khoảng cách với Thái Vân Song Tử.

Rất nhiều người quyết định chủ ý, nếu như vận khí không tốt, vạn nhất gặp phải tên Thái Vân Song Tử này, tốt nhất nên lập tức nhận thua.

o0o

Quyết đấu trường Thượng Cổ…

Ngũ Vực Tranh Phách nhanh chóng tiến hành.

Mỗi một tràng tỷ thí, đều là dưới sự chỉ dẫn của Lệnh bài Chân Long, song phương cùng lên đài chiến đấu.

Quy tắc của Chân Long Hội chính là không quan tâm ngươi đã chiến thắng bao nhiêu trận, mà là nhìn xem ngươi đã tích lũy được bao nhiêu Thiên Tài Vận Long!

Quyết đấu trường Bắc Vực!

Sau khi Băng Vi tiên tử thắng lợi xong, liền liên tục có những thiên tài lên tỷ thí.

Dựa theo kinh niệm nhiều năm trước, quá trình này sẽ kéo dài liên tục gần mười ngày. Dù sao thì mỗi một tràng vực cũng đều có đến mấy trăm thiên tài.

Triệu Phong khoanh chân ngồi xuống, hai mắt nhắm lại, lưu lại một chút tâm thần, chú ý đến Chân Long Hội, đại bộ phận tâm thần thì dùng để tham ngộ tu luyện.

- Với thực lực của ta hiện nay, muốn tiến vào 20 hạng đầu Chân Long Hội, cơ hội thật nhỏ bé!

Triệu Phong cũng không hề từ bỏ, nắm bắt từng giây từng phút, cố gắng gia tăng thực lực của mình.

Trong đầu hắn, Điện Chi Truyền Thừa và Huyền Hoa Bảo Điển vẫn không ngừng đối chiếu, tiến hành dung hợp lẫn nhau.

Băng Hồn Chi Lực tầng thứ hai của Băng Hồn Chi Cầu, Triệu Phong lần lượt tìm hiểu, ở trên con đường Hồn đạo Thượng Cổ mạnh mẽ tiến bước.

Ngoài ra, Minh Đồng Tàn Thiên cũng khiến cho bí thuật Thần Linh Nhãn của Triệu Phong mở rộng nhãn giới, càng có thêm nhiều ý nghĩa và ý tưởng hơn.

Trong thời gian mấy tháng nay, dưới sự tham tu lĩnh ngộ cao thâm huyền diệu như vậy, cảnh giới tinh thần của Triệu Phong đã hoàn toàn so sánh được với cường giả Chân Huyền Cấp.

Trong không gian mắt trái, cái hàn đàm lam nhạt kia đã mở rộng đến

đường kính hơn một trượng. Cái hàn đàm băng u sâm sâm, những gợn sóng lạnh lẽo như băng, so sánh với trước đây càng sinh động hơn rất nhiều.

Triệu Phong cảm giác được, tinh thần nguyên mà mình có thể thuyên chuyển, so với trước kia thì nhiều hơn không chỉ gấp đôi. Băng Hồn Chi Lực vô hình phát ra càng cường đại và hùng hậu hơn.

Khoảnh khắc nào đó, Triệu Phong khẽ mở mắt ra, quan sát một hồi chiến đấu.

Mặc dù hắn vẫn đang tìm hiểu, lĩnh ngộ, nhưng mà vẫn lưu lại một tia tâm thần chú ý đến ngoại giới.

Thần Linh Nhãn lột xác tăng lên đến cấp bậc như hiện tại, nhất tâm đa dụng cũng không phải chuyện gì quá ngạc nhiên.

Quyết đấu trường Bắc Vực.

Bắc Mặc đứng trên tràng đấu, hít sâu một hơi, quanh thân dâng lên một cỗ gợn sóng ám lam sắc giống như ngọn sóng vậy, quanh thân vờn quanh một đạo thủy xà gợn sóng bay lượn, linh hoạt sống động đón đánh đối thủ.

- Tiểu tử, thúc thủ chịu trói đi!

Một gã nam tử áo đỏ cười lạnh, trong lòng bàn tay bốc lên từng đoàn từng đoàn quang hoa hỏa diễm, giống như hồng liên nở rộ, không ngừng oanh kích lên trên người của Bắc Mặc.

Tu vi của gã nam tử áo đỏ kia đạt tới Chân Nhân Cấp tiểu thành, so với Bắc Mặc Chân Nhân Cấp sơ thành thì còn cao hơn một bậc.

Minh Thủy Truyền Thừa của Bắc Mặc tuy rằng mạnh, nhưng mà các thiên tài tham gia Chân Long Hội này, lai lịch xuất thân của mỗi một người đều cường đại hơn hắn rất nhiều!

Gã nam tử áo đỏ trước mắt, công pháp thì tương khắc với hắn, Chân Linh khí cũng càng hùng hậu hơn rất nhiều, công pháp cao minh mạnh mẽ lại cường đại hơn Bắc Mặc không ít.

Sau chừng hơn ba mươi chiêu, Bắc Mặc bị gã nam tử áo đỏ kia áp chế liên tiếp bại lui.

Phương viên của Quyết đấu trường rộng lớn chừng mười dặm, Bắc Mặc ỷ vào lực phòng ngự mạnh mẽ, trong lúc nhất thời vẫn còn có thể kiên trì chống đỡ.

- Minh Thủy Truyền Thừa, ở Chân Long Hội này cơ bản không đáng được nhắc tới! Ngay cả Điện Chi Truyền Thừa của ta cũng chỉ có thể xem như trung lưu mà thôi! May mắn là ta đã dung hợp được với tinh nghĩa của Huyền Hoa Bảo Điển!

Triệu Phong không khỏi cảm khái.

Không phải Minh Thủy Truyền Thừa của Bắc Mặc không mạnh, mà là các thiên tài tham gia Chân Long Hội này, toàn bộ đều là thiên kiêu chi tử ở khắp các nơi trên đại lục, xuất thân, kỳ ngộ đều tuyệt đối là nhất lưu.

So sánh với bọn họ, Hoành Vân Thập Tam Quốc chỉ là một cái thôn nhỏ xa xôi hẻo lánh mà thôi!

- Tên tiểu tử kia, nếu như không chịu thua, cho dù ta có giết ngươi, cũng không trái với quy tắc Chân Long Hội a!

Gã nam tử áo đỏ lấy ra một thanh mộc kiếm toàn thân đỏ rực, một kiếm chém xuống, ngưng luyện ra kiếm quang diễm long khủng bố, mạnh mẽ xé rách tầng gợn sóng ám lam xung quanh thân thể của Bắc Mặc.

- Oa!

Bắc Mặc phun ra một ngụm máu, bị thương không nhẹ, mắt thấy gã nam tử áo đỏ càng ngày càng tiếp cận mình.

- Minh Thủy Hóa Băng!

Hai tròng mắt Bắc Mặc đỏ bừng, Chân Linh khí trong cơ thể gần như mạnh mẽ thiêu đốt, sản sinh ra một loại dị biến nào đó.

Rắc rắc!

Đám gợn sóng ám lam sắc xung quanh thân thể Bắc Mặc từ trạng thái nước lỏng, dần dần hóa thành trạng thái đóng băng, hàn khí phát ra âm u lạnh lẽo.

Thi triển ra tuyệt kỹ Minh Thủy Hóa Băng, Bắc Mặc bộc phát ra lực lượng vô cùng khủng bố. Đây chính là thủ đoạn công kích mạnh nhất của Minh Thủy Truyền Thừa.

Bồng xuy!

Gã nam tử áo đỏ bị thanh băng kiếm ám lam sắc xẹt qua một đạo vết máu, hàn ý không ngừng ngưng kết trên thân thể, nhất thời kinh hô bạo lui.

- Nếu như không phải ngày đó dùng Bạo Linh Đan, đánh sâu vào Chân Linh Cảnh, đặt mình trong hoàn cảnh cửu tử nhất sinh, ta cũng

khó có thể lĩnh ngộ ra một trong hai đại áo nghĩa cực mạnh của Minh Thủy Truyền Thừa!

Bắc Mặc hít sâu một hơi, tầng đóng băng ám lam sắc quanh thân thể không ngừng xoay chuyển, mỗi một lần công kích cũng đều phát ra hàn khí sắc bén mãnh liệt.

Mỗi khi hắn giơ tay nhấc chân, phảng phất như có băng quang sơn ảnh khủng bố oanh kích, chiến lực không ngừng tăng vọt.

Sau năm mươi chiêu…

Thình thịch! Ầm!

Một chưởng của Bắc Mặc mang theo băng quang sơn ảnh, oanh kích thẳng lên trên người của nam tử áo đỏ.

- Thắng rồi!

Bắc Mặc lau đi vết máu trên khóe môi, toàn thân run rẩy, nhiệt huyết sôi trào.

Trên khuôn mặt có chút chất phác, cứng ngắc của hắn, lộ ra một vẻ điên cuồng và hưng phấn, hoàn toàn trái ngược với thường ngày.

Ở trên cái sân khấu thiên tài đỉnh phong cao nhất của Đại lục này, Bắc Mặc không cầu lưu danh thiên cổ, chỉ cần nở rộ quang hoa trong khoảnh khắc mà thôi!

Sau khi thắng lợi, Lệnh bài Chân Long trên người của Bắc Mặc đoạt được thêm một tia khí tức long vận nho nhỏ. Mặc dù Lệnh bài Chân Long cũng chỉ là một khối lệnh bài màu trắng, nhưng cũng lóe sáng thêm được một chút.

- Thực lực của Bắc Mặc hiện tại, miễn cưỡng cũng có thể tiến vào hàng ngũ Thiên Bồng Thập Cường! Quả thật khó có thể tưởng tượng nổi!

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Mặc dù với thực lực hiện tại của Bắc Mặc, muốn giết tiến vào ba trăm hạng đầu của Chân Long Hội là rất khó khăn, nhưng nghĩ đến xuất thân và bối cảnh của hắn, như vậy cũng đã là rất không tệ rồi.

o0o

Quyết đấu trường Bắc Vực.

Chiến đấu dị thường kịch liệt, từng vòng, từng vòng không ngừng diễn ra.

Mãi cho đến thời khắc nào đó…

Lệnh bài Chân Long trên người Triệu Phong đột nhiên vù vù rung lên, chỉ hướng về phía Quyết đấu trường.

- Đến phiên ta rồi!

Khí huyết trong người Triệu Phong dâng trào. Mặc dù tâm tính hắn bình tĩnh, nhưng đối mặt với trận đấu đầu tiên tại Chân Long Hội, vẫn khó tránh có chút hưng phấn.

Vụt!

Thân thể Triệu Phong kéo động một đạo tàn ảnh điện mang, nhảy lên trên Quyết đấu trường Bắc Vực.

Đối thủ là một gã thiếu niên thanh y ánh mắt cực kỳ kiên định, tay cầm một thanh Chiến đao Linh cấp Hạ phẩm, Chân Linh khí trên người kích phát mạnh mẽ.

- Trận đấu này, ta nhất định không thể thua!

Cao Bằng nắm chặt chiến đao, tâm trí kiên định, nhiệt huyết trong cơ thể không ngừng thiêu đốt, Chân Linh khí như sông dài bùng phát.

Hắn nhìn chăm chú gã thiếu niên tóc lam trước mặt, trong khoảnh khắc, ý nghĩ trong đầu bay vút.

- Trước khi xuất phát, các trưởng bối tại Cường quốc Càn Vân đặt không biết bao nhiêu kỳ vọng lên người ta! Hơn hai mươi năm cố gắng, ta trải qua vô số ma luyện, đánh bại phần đông những thiên tài tại Cường quốc Càn Vân, mới được đặt chân lên nơi này! Nếu như trận đầu đã thất bại, bại bởi một kẻ cùng cấp, há không phải làm thất vọng những thiên tài đã bị ta đánh bại hay sao?

Chiến ý và uy thế Chân Linh trên người của Cao Bằng đạt tới đỉnh phong trước giờ chưa từng có.

- Độ tuổi chừng hơn hai mươi, tu vi Chân Nhân Cấp tiểu thành…

Triệu Phong yên lặng nhìn gã thiếu niên trước mắt. Tư chất liềm lực của đối phương có thể nói là tuyệt đỉnh.

Trận chiến đầu tiên, Triệu Phong cũng không hề có chút khinh thị nào.

- Điện Chi Nhận!

Trong lòng bàn tay Triệu Phong ngưng tụ ra một lưỡi đao thanh sắc, do điện mang khủng bố ngưng kết thành, dài đến một trượng, phát ra uy thế lôi điện khiến cho người ta cực kỳ sợ hãi.

- Phi Hạc Phách Vân Đao!

Trong mắt Cao Bằng toát ra chiến ý mãnh liệt, quát lớn một tiếng, thân hình lướt đi như tiên hạc, nhân đao hợp nhất, phát ra đao mang bạch sắc sáng ngời, trảm xé hư không.

Thân pháp nhẹ nhàng phiêu dật cùng với một đao lôi đình bá đạo, quỷ dị và đột ngột lại hoàn mỹ dung hợp với nhau! Uy lực phát ra trong khoảnh khắc xuất đao, Chân Linh khí bùng nổ nặng nề như sơn nhạc, đao mang phát ra sáng lạn chói mắt, bao phủ phạm vi lên đến mấy chục trượng.

- Phi Hạc Phách Vân Đao! Hay cho một ý cảnh đao pháp cao minh huyền diệu! Bất cứ một đối thủ nào trên Chân Long Hội này, cho dù là cùng cấp, cũng đều có thực lực không thể xem thường được!

Triệu Phong có một loại cảm giác thị giác bị trùng kích mạnh mẽ.

Phốc bồng!

Thân thể của Triệu Phong, trong nháy mắt bị một đao lôi đình kia chém ra làm đôi!

Chương 347: Thế gia huyết mạch nhãn đồng

Thân thể của Triệu Phong giống như một tờ giấy mỏng, bị một đao chém ra làm đôi!

Dưới Quyết đấu trường Bắc Vực, đám người Bắc Mặc, Đổng Tuyết, trong lòng nhất thời nhảy dựng lên.

- Với thực lực của Triệu sư đệ, không có khả năng thất bại nhanh chóng như vậy!

Bắc Mặc mạnh mẽ lắc đầu.

Vào lúc này, trên Quyết đấu trường Bắc Vực, thắng bại đã phân!

Xẹt xẹt!

Thân hình của Cao Bằng ở giữa không trung ngưng đọng lại, quanh thân thể tràn ngập những sợi xích điện, thân thể không ngừng co rút, run rẩy.

Chẳng biết từ lúc nào, một gã thiếu niên tóc lam, hai tay khoanh lại, đưa lưng về phía hắn! Từng đạo xích điện như một đám linh xà, đem thân thể Cao Bằng trói buộc gắt gao lại.

Bịch!

Cao Bằng từ giữa không trung rơi thẳng xuống, trên người tràn ngập những vết cháy đen, tê dại vô lực.

- Hay cho thân pháp quỷ dị! Khả năng vận dụng lực lượng lôi điện thần diệu khó dò!

Trên Quyết đấu trường Bắc Vực truyền đến từng trận than thở không thôi.

Ít nhất, tốc độ thân pháp cùng khả năng vận dụng lôi điện mà Triệu Phong thể hiện ra, khiến cho tuyệt đại đa số mọi người đều phải thán phục.

Chỉ trong vòng một chiêu, liền phân ra thắng bại. Chuyện này tại Thánh Vực Chân Long Hội, cũng không tính là chuyện gì hiếm có, chẳng qua trước giờ chỉ xuất hiện trên các trận chiến của đám thiên tài tuyệt cường như năm đại thiên kiêu cái thế mà thôi.

Vị trọng tài Tôn Giả vung lệnh kỳ Chân Long lên, tuyên bố Triệu Phong thắng lợi.

Nhất thời Thiên Tài Vận Long trên người của Cao Bằng phân hóa ra một bộ phận, dung nhập lên trên người của Triệu Phong.

Ô...ô...ô...n...g!

Lệnh bài Chân Long trên người của Triệu Phong vẫn như cũ là một khối lệnh bài màu trắng, nhưng mà hoa văn Chân Long trên lệnh bài, lúc này đã phát ra quang mang sáng ngời.

Sau khi giành được thắng lợi, Thiên Tài Vận Long trên người Triệu Phong rõ ràng đã gia tăng thêm vài thành nữa.

Cái này vẫn là do số lượng khí vận Chân Long trên người của hắn thấp, cho dù là chiến thắng bất cứ một kẻ nào, thì khí tức long vận

cũng đều có sự gia tăng rõ ràng.

- Tần sư huynh, gã tiểu tử tóc lam này, có lẽ là một con hắc mã!

Bên dưới đài của Bắc Vực, một gã thanh niên mặt chữ điền, tu vi Chân Nhân Cấp đỉnh phong không khỏi tán dương, nói.

Vừa rồi khi Triệu Phong lên đài, gã thanh niên mặt chữ điền này đã chú ý tới, chủ yếu là vì một đầu tóc lam cùng với mắt trái màu lam nhạt của Triệu Phong cực kỳ bắt mắt.

Bởi vì chú ý quan sát, cho nên gã thanh niên mặt chữ điền mới phát hiện ra sự cao siêu trong khả năng vận dụng điện lôi của Triệu Phong, trình tự ý cảnh cao đến mức không thể tưởng tượng nổi.

- Cũng chỉ tạm được mà thôi, không thể tính là một con hắc mã được! Trong các kỳ Chân Long Hội trước đây, một người mới ít nhất phải cường thế chiến thắng mười trận chiến trở lên, mới có thể tính là hắc mã được!

Vị Tần sư huynh kia nhàn nhạt nói.

Vị Tần sư huynh này, bộ dáng hơn ba mươi tuổi, cách ăn mặc giống như một thư sinh văn nhược, đứng bên trong đám người, khí độ nho nhã ôn hòa khiến cho không ít những thiên tài gần đó cảm thấy kính phục.

- Tên này chính là Tần Khôn Ngô, xuất thân từ Thiên Thư Các, một trong Thập Đại Tông Phái Đại lục! Chân Long Hội khóa trước, hắn cùng với Mạc Thiên Y đánh nhau một trận, khó phân cao thấp, cuối cùng thứ tự cũng rất cao.

Hạ Tiên Thương của Vạn Kiếm Tông, vẻ mặt trịnh trọng nói.

Bên phía Quyết đấu trường Bắc Vực bên này, ngoại trừ những thiên tài tương đối mạnh mẽ như bọn Triệu Phong, Đổng Tuyết, Bắc Mặc, Vương Tiểu Quái, ở Bắc Đại lục vẫn còn một đám đại biểu mạnh mẽ như Hạ Tiên Thương nữa.

Đương nhiên, bất luận là Hạ Tiên Thương hay là Tần Khôn Ngô, ở trong toàn bộ Chân Long Hội này, cũng đều được tính là những nhân vật nổi danh.

Tại Quyết đấu trường Bắc Vực, bên dưới thiên kiêu cái thế Băng Vi tiên tử, chỉ có ba người Tần Khôn Ngô, Hạ Tiên Thương cùng với một gã nam tử quỷ nhãn khác là Lệnh bài Chân Long trong tay mới có cấp bậc ngân sắc thuần khiết mà thôi.

Trong đó, nam tử quỷ nhãn cùng với Tần Khôn Ngô, trên Lệnh bài Chân Long ngân sắc còn nổi lên một tia kim quang nhàn nhạt.

o0o

- Trước mắt mà nói, Tần Khôn Ngô, Hạ Tiên Thương, nam tử quỷ nhãn chính là ba người cực mạnh, thuộc đệ nhất thiên tài bên dưới thiên kiêu cái thế ở Quyết đấu trường Bắc Vực này!

Đổng Tuyết phân tích, nói.

Nàng cùng với Triệu Phong đều xuất thân từ Thiết Huyết Giáo, căn bản tìm hiểu được không ít những tin tức.

Trên thực tế, không cần nàng nói, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong khẽ đảo qua, liền có thể đại khái hiểu được.

Chỉ cần thoáng cảm ứng một chút khí tức Chân Long trên người

mạnh yếu thế nào, liền có thể phân tích ra được thế cục hiện tại.

Ba người Tần Khôn Ngô, Hạ Tiên Thương, nam tử quỷ nhãn, quả thật mang đến cho Triệu Phong một loại cảm giác áp bách cường đại, gần bằng với Băng Vi tiên tử.

- Tên nam tử quỷ nhãn kia tình huống như thế nào?

Huyết mạch nhãn đồng của Triệu Phong có một loại cảm ứng quái dị khi nhìn về phía gã nam tử quỷ nhãn kia.

- Nghe nói, hắn hình như xuất thân từ một trong ba Thế gia huyết mạch nhãn đồng của Đại lục, chính là thành viên của Ô gia!

Đổng Tuyết nhìn về phía gã nam tử quỷ nhãn kia, có chút không quá xác định, nói.

Dù sao nàng cũng là lần đầu tiên tham gia vào Chân Long Hội.

Khi hai người bọn Triệu Phong dò xét gã nam tử quỷ nhãn kia, hắn tựa hồ như có cảm ứng gì đó, một cặp đồng tử u ám tràn ngập quỷ khí dày đặc, nổi lên một tầng hàn quang âm lệ, đột nhiên quét tới.

Phù!

Đột nhiên, những thiên tài đang đứng ở khu vực này, trên người chợt sinh ra một loại cảm giác lạnh toát, cả người âm lãnh, giống như đang bước vào bên trong một cái huyệt mộ xương trắng chồng chất vậy.

Thân thể mềm mại của Đổng Tuyết chợt run rẩy lên một trận, vẻ mặt sợ hãi, một chữ cũng không thốt ra nổi.

Mạnh mẽ như Triệu Phong, cũng cảm thấy huyết nhục như đông cứng lại, có chút hô hấp khó khăn, thậm chí còn có một tia cảm giác nguy cơ nữa.

Huyết mạch quỷ nhãn của gã nam tử quỷ nhãn kia, phát ra một cỗ khí tức u ám cổ xưa, chạm đến phương diện linh hồn, cũng ăn mòn phương diện vật chất!

- Huyết mạch nhãn đồng thật cường đại!

Triệu Phong chính là lần đầu tiên gặp phải một loại huyết mạch nhãn đồng cường đại đến như vậy. So sánh với Lâm Thông hắn gặp phải trước kia, còn cường đại hơn gấp chục lần.

- Chậc chậc… không nghĩ tới, ngoại trừ ba đại Thế gia huyết mạch nhãn đồng ra, còn có loại huyết mạch nhãn đồng không tầm thường như vậy! Chỉ tiếc là…

Tên nam tử quỷ nhãn kia hiển nhiên có thể cảm ứng được huyết mạch nhãn đồng của Triệu Phong, chỉ là có chút tiếc nuối lắc đầu.

Hắn thừa nhận huyết mạch nhãn đồng của Triệu Phong rất không tệ, nhưng dường như cũng không quá mức xem trọng.

Sau khi đồng tử của Triệu Phong và quỷ mâu của gã nam tử quỷ nhãn kia va chạm với nhau, thì một cỗ cảm giác khí tức ăn mò âm lãnh, trong mơ hồ xâm nhập vào trong Thần Linh Nhãn.

Phanh phanh phanh phanh!

Thần Linh Nhãn liên tiếp nhảy lên, sinh ra một loại cảm giác nguy cơ mãnh liệt.

Không gian mắt trái, trong hàn đàm lam nhạt, đột nhiên nổi lên một cỗ khí tức u ám quỷ dị, mang đến cho Triệu Phong một loại cảm giác ăn mòn mãnh liệt.

- Diệt!

Triệu Phong cật lực điều động tinh thần nguyên, khiến cho hàn đàm lam nhạt không ngừng sôi trào, phát ra từng đợt sóng mãnh liệt. Lực lượng băng hàn đáng sợ không ngừng đóng băng, hủy diệt cỗ khí tức u ám quỷ dị kia.

- Phù!

Triệu Phong khoanh chân ngồi đó, thở dài ra một hơi.

Gã nam tử quỷ nhãn kia, huyết mạch nhãn đồng thật sự quá đáng sợ, không hổ là xuất thân từ một trong ba đại Thế gia huyết mạch nhãn đồng!

- Thực lực của kẻ này, không thua kém gì thiên tài đỉnh phong Bắc Đại lục, Mạc Thiên Y!

Trong lòng Triệu Phong nhận định.

Phân tích thế cục Quyết đấu trường Bắc Vực hiện tại, thiên kiêu cái thế Băng Vi tiên tử khẳng định chính là lực áp vô địch.

Tiếp theo, ba người đệ nhất thiên tài bọn Tần Khôn Ngô, Hạ Tiên Thương, nam tử quỷ nhãn kia, Triệu Phong cũng không có bao nhiêu phần thắng.

Còn những người bên dưới một bậc, cho dù tu vi có cao tới Chân Huyền Cấp đi chăng nữa, Triệu Phong tự nghĩ cũng có được phần

thắng nhất định, ít nhất cũng không cảm thấy lo lắng.

- Đà chủ, đến lượt tên kia ra tay rồi!

Đổng Tuyết đột nhiên hô nhỏ một tiếng.

Triệu Phong tập trung tinh thần nhìn lại. Lúc này, gã nam tử quỷ nhãn đang đứng trên Quyết đấu trường Bắc Vực, đối thủ của hắn là một gã nam tử kim bào thực lực Chân Nhân Cấp đỉnh phong.

- Quỷ Mâu Chước Hồn!

Nam tử quỷ nhãn cười hắc hắc một tiếng, cặp quỷ nhãn đột nhiên dâng lên một tầng diễm quang u ám âm lệ.

Vụt!

Gã nam tử kim bào đột nhiên hoảng hốt cùng cực, hét lên một tiếng, khí huyết toàn thân trào lên, oa một tiếng, phun ra một ngụm máu.

Sau đó, gã nam tử kim bào thống khổ kêu gào, mồ hôi lạnh tuôn ra đầm đìa, đứng tại chỗ không ngừng quay cuồng, giống như đang thừa nhận sự tra tấn vô cùng tận nào đó, ngã nhào xuống dưới đài.

Vị trọng tài Tôn Giả vung lệnh kỳ Chân Long lên.

Nam tử quỷ nhãn sau khi thắng lợi, khẽ lẩm bẩm, nói:

- Nếu như không phải giết người sẽ bị đoạt đi Thiên Tài Vận Long mà nói…

Hiển nhiên, vừa rồi hắn ra tay cũng đã thu liễm lại không ít.

Thái Vân Song Tử lúc trước bởi vì ra tay quá mức, diệt sát đối thủ, bản thân không chỉ không nhận được Thiên Tài Vận Long, mà còn bị tước đoạt đi một chút nữa.

Ngay khi nam tử quỷ nhãn ra tay, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đã hoàn toàn tập trung vào hắn.

- Kết hợp Chân Linh chi hỏa cùng với huyết mạch nhãn đồng, sản sinh ra Quỷ Nhãn Đồng Hỏa vô hình vô ảnh, thiêu đốt linh hồn đối phương!

Triệu Phong phân tích ra được nguyên lý nhãn đồng của nam tử quỷ nhãn.

Chẳng qua, có thể phân tích ra được nguyên lý, cũng không có nghĩa là Triệu Phong có thể hoàn toàn phục chế được bí thuật của hắn.

Phàm là những chiến kỹ bí thuật liên quan đến huyết mạch, Triệu Phong nhiều nhất chỉ có thể tham khảo mà thôi.

Bởi vì huyết mạch của mỗi người bất đồng nhau, những loại bí thuật thành lập dựa trên huyết mạch, thích hợp với người này, không có nghĩa là sẽ thích hợp với người khác!

- Chẳng qua, Chân Linh chi hỏa, bình thường chỉ cần bước vào Chân Linh Cảnh là có thể hình thành!

Triệu Phong nhắm mắt lại, tâm thần tiến vào trong đan điền.

Ở trong trung tâm của đan điền, có một đoàn Chân Linh nguyên đang phiêu phù ở đó, thiên về Lôi Điện thuộc tính.

Triệu Phong dựa vào pháp môn bên trong Điện Chi Truyền Thừa, thúc giục Chân Linh khí, tiến hành tham khảo tinh nghĩa của Huyền Hoa Bảo Điển.

Ở sâu bên trong Chân Linh nguyên, rất nhanh xuất hiện một tia lửa nhàn nhạt, ước chừng lớn cỡ hạt đậu nhỏ.

Bên ngoài đốm lửa nhỏ kia thỉnh thoảng phiếm động một đạo điện lôi nhàn nhạt.

Cái này cũng không phải là Chân Linh chi hỏa bình thường, mà là Chân Linh lôi hỏa!

Sau khi đạt tới Chân Linh Cảnh, Triệu Phong mãi cũng không chú ý đến Chân Linh chi hỏa của mình, dù sao hắn cũng không dự định sẽ đi theo con đường luyện khí.

Nhưng mà, lúc này nhìn thấy khí tức do Chân Linh lôi hỏa khi thúc giục đan điền sản sinh ra kia, khiến cho Triệu Phong cảm thấy kinh ngạc.

- Nếu như lấy Chân Linh lôi hỏa làm vật dẫn, dung hợp với Thần Linh Nhãn, có thể nào phát độnh ra Lôi Hỏa Thần Mâu vô hình hay không?

Trong lòng Triệu Phong rất nhanh nảy sinh ra một ý nghĩ.

Dù sao hắn cũng từng tham khảo qua Minh Đồng Tàn Thiên, ở phương diện bí thuật nhãn đồng cũng có nhãn giới không kém.

Đầu tiên, Triệu Phong cần có một cái cầu nối, để cho Thần Linh Nhãn và Chân Linh lôi hỏa câu thông lại với nhau.

Cái cầu nối này, chính là đám huyết trạch lam nhạt hàn ý dày đặc bên trong cơ thể của hắn.

Một lúc sau, đám huyết trạch lam nhạt kia chợt hóa thành một chùm tia mỏng manh như tơ nhện, một đầu nối liền với hàn đàm bên trong không gian mắt trái, một đầu thì nối liền với Chân Linh lôi hỏa ở bên trong đan điền.

Thời gian rất nhanh trôi qua, Triệu Phong không ngừng thử nghiệm, không ngừng nghiên cứu.

Lần lượt thất bại, lại lần lượt tiến hành suy tính, cải biến phương pháp!

Ô...ô...ô...n...g!

Đột nhiên, Lệnh bài Chân Long trên người của Triệu Phong chợt sản sinh ra cảm ứng, hướng về phía Quyết đấu trường Bắc Vực.

- Lại đến phiên ta!

Triệu Phong có chút không nỡ, đứng dậy. Những nghiên cứu cùng với thử nghiệm của hắn đã phi thường tiếp cận thành công rồi.

Một khi Lôi Hỏa Thần Mâu có thể thành công, như vậy đó chính là một bí thuật nhãn đồng uy lực vô cùng cường đại! Không chỉ công kích phương diện linh hồn, đồng thời còn có tác dụng đối với phương diện vật chất nữa!

o0o

Quyết đấu trường Bắc Vực…

Triệu Phong lần thứ hai xuất hiện.

Đối thủ lần này của hắn, là một gã nam tử kim giáp tu vi Chân Nhân Cấp đại thành.

Vẻ mặt gã nam tử kim giáp đề phòng, đầu tiên thúc giục Chân Linh khí hộ thể, phòng ngừa tốc độ phi thường khó lường của Triệu Phong.

Thời điểm lần đầu tiên xuất tràng, tốc độ của Triệu Phong khiến cho đại đa số các thiên tài của Quyết đấu trường Bắc Vực đều thán phục.

- Hừ! Đối phó với đối thủ tốc độ nhanh, cần phải tăng cường phòng thủ, lấy tĩnh chế động, mới có thể thần kỳ chiến thắng!

Sau khi nam tử kim giáp củng cố lực phòng ngự của mình, khóe miệng hắn liền nhếch lên một tia tiếu ý nhàn nhạt.

Tu vi của hắn so với Triệu Phong còn cao hơn một chút, tin tưởng rằng chỉ cần củng cố phòng ngự, không bị quấy rầy chiến pháp, phần thắng tự nhiên sẽ rất lớn.

Nhưng mà lần này, Triệu Phong cũng không giống như tưởng tượng, dùng tốc độ siêu nhanh để thủ thắng.

- Huyễn Cấm Chi Nhãn!

Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhãn, bên trong đồng tử mắt trái lam nhạt băng u, phảng phất như biến thành một cái hàn đàm sâu không thấy đáy!

Bịch!

Không đến một hơi thở, gã nam tử kim giáp kia đã quỳ rạp trên mặt đất, cả người toát ra mồ hôi lạnh đầm đìa, vẻ mặt kinh hãi cực độ.

Xôn xao!

Toàn bộ Quyết đấu trường Bắc Vực oanh động một trận.

Một ít những thiên tài Chân Nhân Cấp đỉnh phong, thậm chí thiên tài Chân Huyền Cấp, cũng bởi vì vậy mà động dung.

Sắc mặt nam tử quỷ nhãn cũng khẽ biến:

- Xem ra, hắn cũng không phải là hoàn toàn không biết chút gì về bí thuật nhãn đồng!

Ô...ô...ô...n...g!

Lệnh bài Chân Long của Triệu Phong lần này cướp đoạt được Thiên Tài Vận Long nhiều hơn so với lần trước một chút, hoa văn Chân Long bên trên lệnh bài cũng càng rõ ràng hơn, phát ra quang mang sáng ngời.

Chẳng qua,vẫn còn cách Lệnh bài Chân Long đồng sắc một đoạn nhỏ nữa.

Sau khi thắng lợi, Triệu Phong tức khắc không chút chậm trễ quay trở lại chỗ của mình, khoanh chân đả tọa. Trong không gian mắt trái, rất nhanh mô phỏng, tiến hành nghiên cứu, thử nghiệm lý luận bí thuật nhãn đồng.

Dần dần, bên trong mắt trái lam nhạt của Triệu Phong, thỉnh thoảng lại phiếm động một tia điện mang xanh nhạt, ở trung tâm dường như có một đám lửa nhỏ trong suốt, ẩn ẩn hiện hiện.

Chương 348: Hình chiếu truyền thừa

Trong cơ thể của Triệu Phong, huyết trạch lam nhạt lạnh như băng hóa thành hình thái như sợi tơ, trở thành một cái cầu nối, một đầu nối liền với không gian mắt trái, một đầu dung nhập vào trong Chân Linh nguyên bên trong đan điền.

Bên trong Chân Linh nguyên nảy sinh ra một tia Chân Linh chi hỏa nhàn nhạt, thành công dung hợp với lực lượng hàn đàm trong không gian mắt trái.

Cái hàn đàm kia, không chỉ đơn giản là tinh thần nguyên của hắn, về mặt bản chất, nó cũng chính là đồng lực của Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, chính là cơ mật trung tâm nhất của huyết mạch nhãn đồng, đến nay đã trải qua mấy lần lột xác, chính là một đại bí ẩn.

Chân Linh lôi hỏa cùng với đồng lực hàn đàm trải qua vô số lần mô phỏng và thử nghiệm, đã tạm thời dung nhập vào cùng một chỗ.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong lúc này, thỉnh thoảng lại hiện lên một tầng lôi hỏa thanh sắc trong suốt, cũng chỉ là lóe lên rồi biến mất ngay lập tức.

Lúc này, Đồng Hỏa Chi Thuật mà Triệu Phong học trộm được từ chỗ của gã nam tử quỷ nhãn, đến hiện tại, cơ bản đã có chút hình dáng rồi.

- Nắt dù sao cũng là bộ phận yếu ớt nhất trên cơ thể con người! Loại Đồng hỏa này, thông qua ánh mắt, thích hợp phóng ra trong khoảnh

khác, chứ không thích hợp sử dụng kéo dài! Nếu như là mắt bình thường, căn bản không có khả năng thực hiện được!

Trong lòng Triệu Phong hiểu rõ.

Cũng chính là nói, những kẻ không có huyết mạch nhãn đồng cường đại, cho dù có nắm được nguyên lý của loại Đồng Hỏa Chi Thuật này, cũng không thể nào tu luyện được.

Bởi vì mắt của người thường vô cùng yếu ớt, không thể nào chịu tải nổi loại Đồng hỏa mãnh liệt này.

Giờ phút này, Lôi Hỏa Thần Mâu mà Triệu Phong mô phỏng được, cơ bản đã thành hình, uy lực công kích đánh giá ban đầu thì hoàn toàn siêu việt ba loại bí thuật nhãn đồng hiện có của hắn.

Trước mắt mà nói, các loại bí thuật nhãn đồng mà Triệu Phong lĩnh ngộ, có Huyễn Cấm Chi Nhãn, Băng Hồn Chi Mâu, Tâm Linh Chi Nhãn!

Trong đó, Băng Hồn Chi Mâu có công kích mang tính ăn mòn, am hiểu công kích kéo dài tập trung, uy lực lớn nhất! Bình thường Triệu Phong cũng không dễ dàng sử dụng tới nó.

Mà uy lực của Lôi Hỏa Thần Mâu, tuyệt đối có thể so sánh với Băng Hồn Chi Mâu, nhưng khả năng công kích trong nháy mắt, khẳng định còn mạnh hơn một chút.

- Lôi Hỏa Thần Mâu này, cũng không thể dễ dàng sử dụng được! Nếu không, rất dễ dàng hủy diệt luôn linh hồn của đối thủ, tạo thành kết quả giết người! Hơn nữa cái bí thuật nhãn đồng này, đối với Thần Linh Nhãn cũng tiêu hao không ít lực lượng!

Trong lòng Triệu Phong có chút tiếc nuối.

Hiện tại hắn chỉ vừa mới lĩnh ngộ được Lôi Hỏa Thần Mâu, khả năng khống chế khẳng định không đủ.

Chính vì điều này, mỗi khi gã nam tử quỷ nhãn lên đài tác chiến, Triệu Phong đều sẽ mở ra Thần Linh Nhãn, tập trung quan sát, học trộm một chút.

- Quỷ Mâu Chước Hồn!

Một đôi quỷ nhãn của nam tử quỷ nhãn phát động, lóe lên một tầng diễm quang u ám âm lệ.

- A!

Một gã thiên tài tu vi Chân Nhân Cấp đỉnh phong thê lương kêu la thảm thiết, phốc một tiếng ngã xuống đất, phảng phất như là thừa nhận sự tra tấn vô hạn, không ngừng lăn lộn.

Quỷ Mâu Chước Hồn mà nam tử quỷ nhãn phát động kia, năng lực khống chế vô cùng chính xác, nếu không sẽ rất dễ dàng khiến cho địch nhân hồn phi phách tán.

Phàm là những đối thủ thua trong tay của hắn, thương thế trên phương diện tinh thần, trải qua Chân Long Hội này, cũng khó có thể chữa trị hoàn toàn, nhất định không thể đạt được thứ hạng quá tốt.

Cho nên, nam tử quỷ nhãn này liền trở thành một cái cấm kỵ của Quyết đấu trường Bắc Vực, phần đông các thiên tài đều không muốn chạm mặt hắn.

o0o

- Ô gia này, không hỗ là một trong ba đại Thế gia huyết mạch nhãn đồng trên Đại lục!

Trên mặt Tần Khôn Ngô và Hạ Tiên Thương đều tràn ngập ngưng trọng.

Thực lực của hai người bọn hắn, cùng với Mạc Thiên Y chính là cùng một cấp bậc, nhưng cũng vô cùng kiêng kỵ nam tử quỷ nhãn kia.

- Truyền nhân của ba đại Thế gia huyết mạch nhãn đồng, lần này cũng đều có mặt ở đây! Thác Bạt gia, Ô gia, Thu gia!

Tần Khôn Ngô không khỏi đảo mắt nhìn chung quanh toàn trường.

Dưới tình huống bình thường, ngoại trừ các thiên kiêu cái thế ra, những thiên tài còn lại cũng không ai muốn gặp phải truyền nhân của ba đại Thế gia huyết mạch nhãn đồng.

Bởi vì thủ đoạn công kích của huyết mạch nhãn đồng cực kỳ quỷ dị, khó có thể đề phòng nổi.

- Nhìn xem, ở Quyết đấu trường Đông Vực, truyền nhân của Thác Bạt gia xuất chiến kìa!

Ánh mắt của không ít thiên tài chuyển dời sang Quyết đấu trường Đông Vực.

Thiên kiêu cái thế tọa trấn Quyết đấu trường Đông Vực chính là Đạm Thai Lan Nguyệt, mãi đến giờ vẫn luôn ngạo thị quần hùng.

Giờ phút này, trên Quyết đấu trường Đông Vực, truyền nhân Thác Bạt gia xuất chiến.

- Thác Bạt Tề, xuất thân từ một trong ba đại Thế gia huyết mạch nhãn đồng!

Phần đông ánh mắt đều nhìn về phía gã thanh niên tuấn tú đang đứng trên đài.

Mà đối thủ của Thác Bạt Tề, lại là một vị nữ tử phấn y xinh đẹp động lòng người.

- Điệp Diệp!

Đám người Triệu Phong, Đổng Tuyết, Khương Tam Phong đều có chút biến sắc.

- Thiên Phong Nhãn!

Trong ánh mắt bình thường không chút kỳ quái của Thác Bạt Tề, đột nhiên lóe lên một đạo hàn phong.

Phốc xuy!

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp của Điệp Diệp đột nhiên xuất hiện một đạo vết máu, kéo dài xuống tận cái cổ trắng ngần của nàng.

- Ta… ta nhận thua!

Điệp Diệp mặt mày thất sắc, thanh âm run rẩy, thần tình sợ hãi.

Nhớ lại ngày đó, nàng cùng với Triệu Phong đuổi giết Đào Phiến phi tặc, thực lực thủ đoạn đều không tầm thường, tiếp cận thực lực Chân Nhân Cấp đỉnh phong!

Nhưng mà giờ phút này, Điệp Diệp ngay cả một chút lực hoàn thủ cũng đều không có!

Công kích của Thiên Phong Nhãn, trong khoảnh khắc ánh mắt lóe lên, đao phong vô hình phát ra, có thể chặt đứt cổ họng của địch nhân, căn bản không thể nào trốn tránh nổi.

- Thiên Phong Nhãn này không ngờ lại cường đại như thế! Nếu như ta gặp phải hắn, thật có khả năng lưỡng bại câu thương!

Sắc mặt nam tử quỷ nhãn ngưng trọng.

Đương nhiên, ở giai đoạn Ngũ Vực Tranh Phách này, chiến đấu cũng chỉ giới hạn trong từng khu vực Quyết đấu trường mà thôi, không thể vượt qua những Quyết đấu trường khác.

Trên cùng một khu vực Quyết đấu trường, mấy trăm thiên tài, tỷ lệ gặp phải một người cụ thể nào đó cũng rất nhỏ.

o0o

- Khả năng công kích của Thiên Phong Nhãn này không ngờ lại cường đại như thế, chính là thiên hướng phương diện vật chất!

Triệu Phong cũng có chút kiêng kỵ.

Tốc độ phát động Thiên Phong Nhãn của Thác Bạt Tề quả thật là quá nhanh, khiến cho Triệu Phong cũng chưa kịp tập trung nhìn kỹ được.

Còn nữa, Thiên Phong Nhãn của đối phương thiên về Phong thuộc tính, Triệu Phong cho dù có âm thầm phục chế lại được, cũng không thể nào thi triển ra nổi.

o0o

Quyết đấu trường Bắc Vực…

Các cuộc chiến đấu, từng vòng lại từng vòng tiếp tục.

Băng Vi tiên tử, uy thế của thiên kiêu cái thế không kẻ nào có thể địch nổi, cho tới bây giờ toàn bộ đều là một chiêu chiến thắng.

Thời gian dần trôi qua, Triệu Phong đã tiến hành tổng cộng năm trận chiến đấu, đạt được chiến tích năm trận thắng liên tiếp.

Bắc Mặc thắng hai trận, thua ba trận.

Đổng Tuyết cả năm trận toàn bộ đều thua, sắc mặt như đưa đám.

Vương Tiểu Quái cũng đạt được năm trận thắng liên tiếp, càng đánh càng hăng.

Ở cả năm khu vực Quyết đấu trường, có thể đạt được năm trận thắng liên tiếp, đã là thành tích vô cùng cao rồi.

Đương nhiên, thực lực ba người bọn Tần Khôn Ngô, Hạ Tiên Thương, nam tử quỷ nhãn chỉ kém thiên kiêu cái thế, cũng đều đạt được năm trận thắng liên tiếp.

Quyết đấu vẫn tiếp tục…

Đến vòng đấu thứ bảy, Triệu Phong lại một lần nữa xuất chiến. Lần này đối thủ của hắn là một gã thanh niên hắc bào, tu vi Chân Nhân Cấp đỉnh phong. Lệnh bài Chân Long trong tay hắn là một mảnh quang trạch ngân sắc nhàn nhạt.

Mà Lệnh bài Chân Long của Triệu Phong cũng chỉ là một mảnh đồng sắc nhàn nhạt mà thôi.

- Ha hả… tiểu tử lam mao, thành tích chiến thắng liên tiếp của ngươi, đến đây phải dừng lại rồi!

Gã thanh niên hắc bào khẽ cười nhạt.

Gã thanh niên hắc bào trước mắt này, chính là đối thủ mạnh nhất mà Triệu Phong gặp phải trên Chân Long Hội từ đầu đến giờ.

Từ màu sắc của lệnh bài, liền có thể nhìn ra được chiến tích và thực lực của đối phương.

- Hắc Nha Lý Vân Thành! Người này có danh xưng là Hắc Nha, tốc độ có thể nói là quỷ ảnh vô tung!

- Tại Chân Long Hội lần trước, người này một hơi tiến vào ba trăm hạng đầu tiên! Lần này chiến lực tăng vọt, một đường chiến thắng liên tiếp! Hai trận chiến vừa rồi, hắn đã liên tiếp chiến thắng hai gã thiên tài có Lệnh bài Chân Long đồng sắc!

- …

Dưới đài Quyết đấu trường Bắc Vực, có không ít người biết được chi tiết của gã thanh niên hắc bào kia.

Hắc Nha Lý Vân Thành, trên mặt tràn ngập vẻ chế giễu dò xét Triệu Phong.

Cùng tồn tại trong Quyết đấu trường Bắc Vực, Lý Vân Thành tự nhiên là chú ý tới Triệu Phong. Bản thân Triệu Phong cùng với hắn cũng đều đạt được sáu trận thắng liên tiếp.

Có thể nói, cả hai người cũng đều chưa từng thua trận nào tại Quyết đấu trường Bắc Vực này.

- Tốc độ cũng là sở trường của ta, mà tu vi của ta lại cao hơn ngươi không chỉ một cấp bậc! Uy lực của huyết mạch nhãn đồng đối với ta cũng giảm đi không ít!

Hắc Nha Lý Vân Thành, ngoài mặt thì lộ vẻ thoải mái, nhưng trong lòng cũng cực kỳ tập trung, không dám có chút khinh suất.

Vụt!

Trước mắt thoáng lóe lên một chút, Lý Vân Thành đột nhiên biến mất.

Ngay sau đó, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một gã nam tử, sau lưng cặp cánh màu đen chấn động, phát ra một đoàn vụ hà hắc phong mãnh liệt.

Vụt vụt vụt...

Đồng thời, vài đạo tàn ảnh hắc dực cũng xuất hiện trước sau, trái phải bên cạnh Triệu Phong.

Luận thân pháp tốc độ, Lý Vân Thành thậm chí có thể so sánh với một vài cường giả Chân Huyền Cấp sơ thành, thậm chí còn nhanh hơn vài phần.

- Dưới Chân Huyền Cấp, căn bản vô dụng!

Triệu Phong đột nhiên mở ra Thần Linh Nhãn, tập trung lên trên một đạo tàn ảnh hắc dực ngay bên cạnh mình.

- Băng Hồn Chi Mâu!

Đồng tử mắt trái lam nhạt sâu thẳm của hắn, đột nhiên hóa thành một cái hàn đàm sâu không thấy đáy. Hàn lực băng hồn vô hình vô chất rót thẳng vào trong thế giới tinh thần.

Hắc Nha Lý Vân Thành, thân ảnh hắc nha (quạ đen) như quỷ mị nhất thời ngưng đọng lại trên không trung.

Khoảnh khắc này, hắn phảng phất như là lâm vào một cái băng vực vô tận, tinh thần ý thức cảm giác lạnh như băng, ăn mòn thẳng vào trong tâm linh của hắn.

Tinh thần ý thức của Lý Vân Thành bị một tầng hư quang băng lam vô hình không ngừng ăn mòn, bao phủ, cuối cùng ngay cả suy nghĩ dường như cũng bị đông cứng lại luôn.

Giờ phút này, bản thân hắn trước giờ tự phụ tốc độ, lại trở nên chậm chạp như lão già sắp chết vậy, vẻ mặt, phản ứng và động tác đều chậm đến mức không thể chậm hơn.

Không chỉ có như vậy, ý thức tinh thần của hắn bị lực lượng băng hồn cường đại ăn mòn, công kích, gần như sắp sửa lâm vào trạng thái đóng băng ngủ say vậy.

Bịch!

Triệu Phong giơ chân lên, đá văng Lý Vân Thành xuống khỏi Quyết đấu trường Bắc Vực.

Khoảnh khắc khi Lý Vân Thành rơi xuống đất, thân thể vẫn còn không ngừng run rẩy liên hồi, động tác và ý thức đều vô cùng chậm

chạp.

- May mắn thu tay lại nhanh!

Trong lòng Triệu Phong cũng thầm toát ra một trận mồ hôi lạnh.

Sau khi cảnh giới tinh thần tăng lên, hàn lực ăn mòn của Băng Hồn Chi Mâu, uy lực phát ra càng đáng sợ hơn nhiều.

Loại công kích ăn mòn đối với linh hồn như thế này, căn bản cực kỳ nguy hiểm, chỉ cần khống chế không tốt, liền có thể vô tình giết người!

Sau khi đạt được bảy trận thắng liên tiếp, Lệnh bài Chân Long trong tay của Triệu Phong cũng chuyển hóa thành Lệnh bài Chân Long đồng sắc thuần khiết, khí tức long vận càng lúc càng cường thịnh hơn.

Sau khi đánh bại Hắc Nha Lý Vân Thành, Triệu Phong ở trên Quyết đấu trường Bắc Vực, đã trở thành một con hắc mã cường thế.

Tám trận thắng liên tiếp, chín trận thắng liên tiếp, mười trận thắng liên tiếp!

Chiến tích của Triệu Phong không ngừng tăng lên, mà quang mang trên Lệnh bài Chân Long đồng sắc cũng càng lúc càng sáng ngời hơn.

Ngoại trừ thiên kiêu cái thế Băng Vi tiên tử, cùng với ba người đệ nhất thiên tài siêu cấp Tần Khôn Ngô ra, những người còn lại, đại đa số đều kính sợ hoặc là kiêng kỵ, không ngừng dò xét gã thiếu niên tóc lam kia.

Đương nhiên, lần Thánh Vực Chân Long Hội này, hắc mã xuất hiện, cũng không phải chỉ có một mình Triệu Phong!

Trên Quyết đấu trường Bắc Vực, không chỉ có Triệu Phong, còn có thêm hai ba người bọn Vương Tiểu Quái nữa.

Đồng thời trong lúc đó, trên bốn Quyết đấu trường Đông Vực, Tây Vực, Nam Vực, Trung Vực cũng mạnh mẽ xuất hiện một đám hắc mã.

Ở Quyết đấu trường Nam Vực, bọn người Tân Vô Ngân, Liễu Cầm Hâm vẫn đạt được chiến tích thắng liên tiếp, thậm chí còn đánh bại mấy vị thiên tài cường đại thành tích cao trong Chân Long Hội kỳ trước nữa.

Đặc biệt là Tân Vô Ngân, mỗi khi xuất chiến, bộ dáng đều nhàn nhã vô cùng, như là đi dạo trong sân vắng, nhẹ nhàng đánh bại đối thủ.

Ở Quyết đấu trường Tây Vực, cũng mạnh mẽ xuất hiện mấy con hắc mã, trong đó có một vị nữ kiếm thủ, một kiếm thắng địch, khó có ai đón đỡ được quá một chiêu.

Đó chính là Thương Vũ Nguyệt!

Đồng thời ở Quyết đấu trường Đông Vực, Triệu Vũ Phi cũng trở thành một trong những đại hắc mã, nhận được sự chú ý của mọi người.

o0o

Trên thiên không của năm khu vực Quyết đấu trường, trên cái bục đài hình tròn kia, đám Tôn Giả của Liên minh Thánh Vực thời khắc nào cũng chú ý những trận chiến đấu kịch liệt bên dưới.

- Ha hả… không hổ là thời thịnh thế đỉnh phong trong mấy chục thời đại!

- Trong các kỳ trước, bình thường cũng chỉ xuất hiện một, hai con hắc mã, nhưng lần này không ngờ lại xuất hiện một hơi mười mấy, hai chục con!

Vài vị Tôn Giả đều gật đầu.

Vị Phó Minh chủ cự hán cổ đồng ngồi ở chính giữa, ánh mắt đảo quét sang đám thạch tượng quần sơn bốn phía xung quanh Quyết đấu trường:

- Thiên tài long vận đang càng lúc càng gia tăng! Hiện tại đã gia tăng hơn mười phần rồi!

Chung quanh Quyết đấu trường, từng tòa từng tòa thạch tượng to lớn hùng tráng kia, giống hệt như một đám nhân vật thần thoại Thượng Cổ đứng đó, mơ hồ tản mát ra từng tia từng tia khí tức hơi thở thần bí, thần vận trên mặt mơ hồ cũng có biến hóa, nhìn chăm chú vào những cuộc chiến bên trong Quyết đấu trường.

Ô...ô...ô...n...g!

Một vài thạch tượng to lớn trong đó thậm chí còn khiến cho người ta có một loại ảo giác kỳ quái, khí tức vô hình vô ảnh đang không ngừng dâng cao lên.

- Mau nhìn xem!

Một vị Tôn giả trong đó, ánh mắt nhìn chằm chằm vào trên đỉnh của Quyết đấu trường Thượng Cổ.

Bên trong tầng mây, chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện một đạo hư ảnh khổng lồ trong suốt.

Đạo hư ảnh kia nhìn giống như một bức tranh vẽ huyền ảo nào đó, mơ hồ có thể nhìn thấy được một ít những cung điện, lầu các, thác nước từ trên núi chảy xuống… nhìn giống như là hải thị thận lâu vậy!

- Nhanh như vậy đã có truyền thừa Ngoại vực kết nối với Đại lục rồi?

- Thật sự không thể tưởng tượng! Chân Long Hội chỉ mới tiến hành giai đoạn đầu tiên mà thôi! Trước đây, đều là tới các giai đoạn phía sau mới có Hình chiếu Truyền thừa xuất hiện!

Toàn bộ những Tôn giả của Liên minh Thánh Vực đều giật mình kinh hãi.

Chương 349: Ý niệm kinh người

- Nhìn từ khí tức của Hình chiếu Truyền thừa kia mà nói, cái truyền thừa này mặc dù không tệ, nhưng vẫn còn kém xa so với Tứ Đại Truyền Thừa!

Vị Phó Minh chủ cự hán cổ đồng nhìn chăm chú vào đỉnh tầng mây bên trên Quyết đấu trường Thượng Cổ.

- Ha ha… Sớm như vậy đã xuất hiện Hình chiếu Truyền thừa rồi! Theo sự gia tăng không ngừng của thiên tài long vận, những truyền thừa có thể kết nối, khẳng định không chỉ có một hai cái mà thôi!

- Đúng vậy! Các kỳ trước mãi cho đến cuối cùng, có thể xuất hiện một, hai truyền thừa kết nối đã là không tệ rồi! Thời điểm kém nhất, ngay cả một cái truyền thừa cũng không có!

Các thành viên của Liên minh Thánh Vực, nhãn giới và kinh nghiệm của họ đều vô cùng phong phú.

Lúc này, trong mắt bọn họ cũng lộ vẻ chờ mong cùng kinh hỉ.

Tổng cộng chính vị Tôn Giả, ngồi ở trên bục đài hình tròn trên cao, quan sát các cuộc chiến đấu bên dưới.

Ngũ Vực Tranh Phách, cũng chỉ là phân đoạn đầu tiên của Chân Long Hội, phân chia ra các khu vực khác nhau tiến hành tranh đấu.

Trong lúc va chạm giữa thiên tài cùng với thiên tài, sẽ kích phát ra

những tiềm lực vô cùng cường đại, những tiềm lực này sẽ chuyển hóa thành thiên tài long vận!

Trên Quyết đấu trường Thượng Cổ, những thiên tài hắc mã xuất hiện càng nhiều, xu thế tăng trưởng của thiên tài long vận cũng sẽ càng nhanh hơn.

Trong lúc đánh nhau, huyết mạch, thiên phú, chiến ý, tiềm năng, tuổi trẻ… trong các tràng chiến đấu nhiệt huyết dâng trào, lần lượt cũng sẽ được kích phát lên, đều khiến cho Quyết đấu trường Thượng Cổ sản sinh ra những biến hóa huyền diệu.

Chung quanh Quyết đấu trường Thượng Cổ chính là thạch tượng quần sơn! Những tòa thần tượng cao lớn vĩ ngạn kia, uy thế vô hình phát ra càng ngày càng rõ ràng hơn.

o0o

Quyết đấu trường Bắc Vực…

Triệu Phong khoanh chân ngồi đó, có một loại cảm giác giống như là bị thạch tượng quần sơn kia nhìn trộm vậy.

Đám tượng đá hùng vĩ tráng lệ này, giống như vô số vị Cổ Thần đang lâm vào ngủ say, đang ngóng nhìn về phía những trận đấu luận bàn bên trong Quyết đấu trường Thượng Cổ, hoặc là tán thưởng, hoặc là khinh thường.

- Lấy thế cục Quyết đấu trường Bắc Vực trước mắt mà nói, chỉ cần ta không gặp phải thiên kiêu cái thế cùng với ba người đệ nhất thiên tài siêu cường bọn Tần Khôn Ngô, nam tử quỷ nhãn, Hạ Tiên Thương, sẽ có thể không ngừng gia tăng thiên tài long vận!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Số lượng thiên tài tại Quyết đấu trường Bắc Vực này, ước chừng có sáu bảy trăm người, nếu như muốn gặp phải một thiên tài cụ thể nào đó, quả thật cũng không dễ dàng.

Nhưng mà, Chân Long Hội vẫn còn một quy tắc đặc thù!

Nếu như muốn điểm danh khiêu chiến một thiên tài cụ thể nào đó, cũng không phải là không được.

Chẳng qua, một khi khiêu chiến thất bại, như vậy sẽ đánh mất lượng thiên tài long vận gấp đôi bình thường! Mà đối thủ bị khiêu chiến, cho dù có thua, cũng chỉ mất đi một lượng thiên tài long vận bằng phân nửa bình thường mà thôi!

Hơn nữa, việc điểm danh khiêu chiến này, mỗi một người cũng chỉ có ba lần cơ hội!

Loại chuyện tình cố sức làm nhưng không có kết quả tốt này, bình thường cũng chẳng ai nguyện ý đi làm cả.

Thậm chí ngay cả năm vị thiên kiêu cái thế, cũng sẽ không dễ dàng làm như vậy.

Trừ phi đến thời điểm cuối cùng, một người nào đó muốn cố tình gia tăng số lượng thiên tài long vận của mình, hơn nữa nắm chắc trong tay phần thắng, mới có thể mạo hiểm chỉ định khiêu chiến một chút.

- Hết thảy cứ tùy duyên mà thôi…

Triệu Phong cũng nghe theo sự chỉ dẫn của Lệnh bài Chân Long, đụng tới ai thì liền đánh với người đó.

Trước mắt mà nói, vận khí hắn cũng xem như không tệ, không hề đụng phải thiên kiêu cái thế, cũng không gặp phải ba người đệ nhất thiên tài siêu cường nào cả.

Mười trận thắng liên tiếp! Mười một trận thắng liên tiếp! Mười hai trận thắng liên tiếp!

Chiến tích của Triệu Phong không ngừng liên tục gia tăng lên.

Dưới Chân Huyền Cấp, Triệu Phong cơ bản lên đài liền miễu sát hết thảy đối thủ, phần lớn thời gian còn thừa lại, hắn tận dụng cho việc nghiên cứu tu luyện.

Giai đoạn thi đấu Ngũ Vực Tranh Phách này, bình thường sẽ kéo dài chừng mười ngày hoặc nửa tháng, thậm chí đôi khi còn lâu hơn nữa.

Trải qua hơn mười vòng giao phong, thế cục của Quyết đấu trường Bắc Vực cũng có nhiều biến hóa kinh người.

Từ trên xét xuống, người mạnh nhất tự nhiên chính là vị thiên kiêu cái thế Băng Vi tiên tử kia.

Tiếp theo, chính là ba vị đệ nhất thiên tài siêu cường: Tần Khôn Ngô, nam tử quỷ nhãn, Hạ Tiên Thương.

Ba người này, ai nấy cũng đều có thực lực không phân cao thấp với Mạc Thiên Y, Triệu Phong gặp phải bất kỳ kẻ nào, cũng đều có khả năng thất bại.

Sau đó mới đến những đệ nhất thiên tài bình thường, ai nấy cũng đều có tu vi Chân Huyền Cấp, ở Quyết đấu trường Bắc Vực có chừng năm sáu người.

Cuối cùng chính là đám thiên tài hắc mã tương đối đặc thù.

Cái gọi là thiên tài hắc mã, chính là chỉ những người trước đây chưa từng tham gia qua Chân Long Hội, Lệnh bài Chân Long bắt đầu ngưng tụ từ con số 0.

Quyết đấu trường Bắc Vực, các thiên tài hắc mã hiện tại, đã xuất hiện bốn người: Băng Thủy Nguyệt, Hồng Chiến, Triệu Phong, Vương Tiểu Quái!

Bốn thiên tài hắc mã này, ai nấy cũng đều có được hơn mười trận thắng liên tiếp, bắt đầu từ con số 0, một đường đều quá quan trảm tướng thẳng tiến.

Bốn đại hắc mã ở khu vực Quyết đấu trường Bắc Vực này, có thực lực trùng kích vào đệ nhất thiên tài, hoặc là tương đương với đệ nhất thiên tài bình thường, chẳng qua so sánh với ba người đệ nhất thiên tài siêu cường Tần Khôn Ngô, vẫn có chút chênh lệch.

- Chỉ trong một cái Quyết đấu trường Bắc Vực thôi, đã xuất hiện đến bốn con hắc mã rồi!

Tần Khôn Ngô thoáng lẩm bẩm nói nhỏ, có chút ngoài ý muốn.

- Ha hả… Tần sư huynh, vừa rồi ta không có nhìn nhầm chứ? Gã thiếu niên tóc lam kia, quả nhiên chính là một con hắc mã!

Gã thanh niên mặt chữ điền kia khẽ cười, nói.

- Hừ! Trong bốn đại hắc mã này, Băng Thủy Nguyệt và Hồng Chiến có tu vi Chân Huyền Cấp sơ thành, còn có chút tiềm lực! Đặc biệt là Băng Thủy Nguyệt, chính là muội muội của Băng Vi tiên tử, có lẽ còn

có chút khả năng uy hiếp được ta! Về phần Triệu Phong và Vương Tiểu Quái kia, thực lực chỉ là Chân Nhân Cấp tiểu thành, đại thành, cho dù lực lượng huyết mạch có cường thịnh đến đâu, nhưng tu vi quá kém, cũng không tiến xa được bao nhiêu!

Tần Khôn Ngô bộ dáng không thèm để ý, nói.

- Cũng không nhất định! Triệu Phong này mang đến cho ta cảm giác, thực lực cũng không chỉ có như vậy! Nhưng mà Băng Thủy Nguyệt kia, thực lực quả thật rất mạnh mẽ!

Gã thanh niên mặt chữ điền khẽ lắc lắc đầu.

o0o

Cũng đồng thời trong lúc này, một vị thiếu nữ tuyết bào độ tuổi chừng mười bảy, mười tám, kiều nhan tuyệt mỹ như ngọc, sắc mặt thanh lãnh băng hàn, bước lên Quyết đấu trường Bắc Vực.

Thiếu nữ này, trên thân toát ra hàn ý bức người, là một nữ nhân băng lãnh, toàn thân trên dưới phát ra một cỗ hàn khí đông lạnh cả huyết nhục.

- Băng Thủy Nguyệt này, đã đạt được mười chín trận thắng liên tiếp rồi!

- Ngoại trừ Băng Vi tiên tử ra, nàng chính là nữ nhân mạnh nhất của cả Quyết đấu trường Bắc Vực!

- …

Tất cả mọi người dưới đài cũng đều kinh thán đối với mỹ mạo và thực lực của Băng Thủy Nguyệt.

Dưới tình huống không gặp phải ba người đệ nhất thiên tài siêu cường Tần Khôn Ngô cùng với thiên kiêu cái thế Băng Vi tiên tử ra, Băng Thủy Nguyệt gần như là không có địch thủ!

- Chậc chậc… tiểu mỹ nhân băng lãnh! Từ lâu đã nghe nói công pháp Hàn Băng của Huyền Băng Cung các ngươi danh chấn thiên hạ, tại hạ bất tài, cũng muốn lĩnh giáo một phen!

Một gã nam tử mặt rỗ bộ dáng cực kỳ đáng khinh nhanh chóng đi lên đài.

Lệnh bài Chân Long trên người gã nam tử mặt rỗ này, không ngờ lại nở rộ quang trạch đạm ngân sắc. Mà tu vi của hắn cũng đạt tới Chân Huyền Cấp tiểu thành.

- Không ngờ lại là Ma Thiên Tam!

- Người này trong Chân Long Hội kỳ trước, bài danh trong sáu mươi hạng đầu tiên, thực lực tuyệt đối mạnh mẽ a! Chậc chậc… Băng Thủy Nguyệt lần này gặp phải khúc xương cứng rồi!

Mọi người dưới đài nhất thời hưng phấn và chờ mong.

Một phương là đại hắc mã cực mạnh của Quyết đấu trường Bắc Vực, một phương là cường giả Chân Huyền Cấp thực lực cực cao.

- Xú quỷ, mau bại cho ta!

Trên khuôn mặt băng lãnh xinh đẹp của Băng Thủy Nguyệt lộ ra một tia chán ghét nồng đậm.

- Cực Bắc Băng Phong!

Ngọc thủ Băng Thủy Nguyệt khẽ đẩy về phía trước, một đoàn băng phong lam quang lớn cỡ nắm tay phá không mà ra, khoảnh khắc đã nở lớn ra chừng hơn một căn phòng, mang theo băng phong rít gào, đánh thẳng về phía Ma Thiên Tam.

Một chiêu này, trong các tràng xuất chiến, Băng Vi tiên tử cũng đều thi triển ra, hoàn toàn đều là băng phong đối thủ trong nháy mắt.

- Chậc chậc… tiểu mỹ nhân băng lãnh, đâu cần phải gấp gáp như vậy, ca ca chắc chắn là sẽ hảo hảo thỏa mãn ngươi mà!

Ma Thiên Tam nở nụ cười đáng khinh, Chân Linh khí mạnh mẽ bùng phát, câu thông nguyên khí thiên địa. Một cánh tay vung lên, mấy chục đạo quang mang ám sắc đánh thẳng về phía Băng Thủy Nguyệt.

Phành phành…

Va chạm giữa cường giả Chân Huyền Cấp, khí thế bùng phát khiến cho người ta phi thường sợ hãi. Gió lốc cùng với băng quang cường đại bắn ra, vỡ nát thành trăm ngàn vạn mảnh nhỏ, thổi quét ra phạm vi cả dặm xung quanh.

Vụt!

Băng Thủy Nguyệt trong tầng khí lãng cuồng bạo kia, không ngừng lui nhanh về phía sau.

Tu vi của Ma Thiên Tam kia so với nàng thì cao hơn một chút, biểu hiện mặc dù có chút đáng khinh, nhưng ra tay kỳ thật vô cùng lão luyện.

Chân Huyền Cấp đã là bước vào cảnh giới thứ hai của Chân Linh Cảnh, lĩnh ngộ ra hạt giống áo nghĩa của bản thân, công kích có thể hô ứng cùng với nguyên khí thiên địa để mà trợ uy, phạm vi cùng với uy năng công kích, so với Chân Nhân Cấp cũng đều gia tăng lên trên diện rộng.

Nói đơn giản một chút, chính là công pháp, ý cảnh cùng với nguyên khí thiên địa phù hợp với nhau, hình thành nên cộng hưởng.

Ví dụ như là Băng Thủy Nguyệt kia. Công kích của nàng, ngoại trừ Chân Linh khí thuộc tính Hàn Băng của bản thân nàng ra, còn có thể hô hứng với nguyên khí thiên địa thuộc tính đồng loại cùng đồng thời công kích nữa.

- Chân Linh khí của cường giả Chân Huyền Cấp, về mặt chất và lượng đều cao hơn Chân Nhân Cấp rất nhiều, nhưng về mặt bản chất cũng là giống nhau! Điểm khác nhau duy nhất chính là, lĩnh ngộ ra được hạt giống áo nghĩa, bất luận là khả năng hấp thu nguyên khí, khôi phục, hay là uy lực, phạm vi của chiêu thức cũng đều mạnh hơn Chân Nhân Cấp!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong quan sát đại chiến giữa hai cường giả Chân Huyền Cấp, đạt được không ít thu hoạch.

Hắn một bên quan chiến, một bên dùng không gian mắt trái tiến hành mô phỏng, cùng tiến hành so sánh, đối chiếu với Điện Chi Truyền Thừa của chính mình.

- Băng Phong Phượng Tường!

Băng Thủy Nguyệt quát lớn một tiếng, hai tay vũ động. Cuồng phong hàn lưu bên trong hư không đảo quét, biến hóa ra hình dạng như một đầu Băng Phượng, khí thế bàng bạc, mơ hồ còn có một loại cảm giác

huyết mạch Thượng Cổ gia trì tăng phúc nữa.

- Con mẹ nó! Tiểu nha đầu này nổi bão rồi!

Ma Thiên Tam quát lớn một tiếng, trong tay xuất hiện một thanh Thần binh Linh cấp, chém ra một đạo đao mang u ám rộng chừng hơn một trượng, kéo thành một đạo đao hà dài chừng mấy chục trượng, hơn nữa ngưng tụ không hề tiêu tan, tung bay mãnh liệt.

Nhất thời, đám băng hình thái Băng Phượng không ngừng rít gào, cùng với đạo đao hà u ám kia đan xen cùng một chỗ với nhau, không ngừng va chạm mãnh liệt.

Khí lãng chiến đấu khủng bố từ phạm vi một dặm, đã kéo dài ra đến phạm vi chừng hơn hai dặm!

Dư ba chiến đấu của hai người này, gần như đủ phá hủy cả một ngọn đồi nho nhỏ!

Phần đông những thiên tài dưới tràng, nhìn lên đều có cảm giác kinh tâm động phách.

Cường giả Chân Nhân Cấp bình thường, nếu lâm vào giữa cuộc chiến của hai người, sớm đã bị xé nát thành từng mảnh nhỏ rồi.

o0o

- Thực lực Chân Huyền Cấp, quả thật là cường đại! Cảnh giới tinh thần của ta, đã so sánh được với Chân Huyền Cấp, nếu như muốn ngưng kết ra hạt giống áo nghĩa… Hửm? Về mặt lý luận thì hình như có thể a!

Triệu Phong trước hết là cảm khái chiến lực của hai người bọn Băng

Thủy Nguyệt, sau đó ngạc nhiên phát hiện ra, cảnh giới tinh thần của mình đã bằng với cường giả Chân Huyền Cấp rồi!

Cường giả Chân Huyền Cấp ngoại trừ chất và lượng của Chân Linh khí mạnh mẽ hơn so với Chân Nhân Cấp không ít ra, sự chênh lệch thực chất nhất, ngược lại là ở phương diện cảnh giới tinh thần!

Dấu hiệu chủ yếu nhận biết Chân Huyền Cấp, chính là dựa vào những lĩnh ngộ đối với thiên địa, ngưng tụ ra được hạt giống áo nghĩa của chính mình!

Về mặt bản chất mà nói, cũng chỉ là cảm ngộ ý cảnh, dựng dục ra thành hạt giống, sản sinh ra hạt giống áo nghĩa, câu thông thiên địa mà thôi!

Cảm ngộ ý cảnh dựng dục ra hạt giống, chính là Chân Linh nguyên!

Bởi vì, Chân Linh nguyên chính là suối nguồn để cho công pháp ý cảnh về mặt cơ sở có thể tìm hiểu tu luyện, hấp thu các nguyên khí thiên địa đối ứng, ngưng tụ vào bên trong cơ thể.

Về mặt lý luận mà nói, chỉ cần cảnh giới đầy đủ, hoàn toàn có thể đem nguồn suối hạt giống này tiến hành thăng hoa lên, dựng dụng ra hạt giống áo nghĩa có thể câu thông với huyền ảo thiên địa.

Đột nhiên, một cái ý niệm cực kỳ đáng sợ, một cái kế hoạch kinh người nảy sinh ra trong lòng của Triệu Phong.

- Chỉ còn có thời gian mười ngày nữa, rốt cuộc là có thể thành công hay không?

- Một khi thành công, ta ít nhất có được tu vi cơ sở tương đương với Chân Huyền Cấp tiểu thành! Đến lúc đó, tiến vào mười hạng đầu của

Chân Long Hội, cũng có nắm chắc thật lớn! Thậm chí còn có cơ hội cùng với các thiên kiêu cái thế tranh phong một hồi!

Triệu Phong không khỏi hít sâu một hơi.

Nghĩ đến cuối cùng, toàn thân của hắn cũng mơ hồ run rẩy lên một hồi.

Về mặt lý luận mà nói, cái ý tưởng cùng kế hoạch này của hắn, có cơ hội thực hiện được!

Quan trọng nhất chính là, Triệu Phong trước trận quyết chiến cuối cùng, có khả năng tìm hiểu, ngưng kết ra được hạt giống áo nghĩa của bản thân hay không.

o0o

Phành…

Bên trên Quyết đấu trường Bắc Vực đột nhiên truyền ra một tiếng nổ kinh người. Chỉ thấy bên trong hư không, một đạo băng quang sơn ảnh mạnh mẽ, mang theo hàn uy khủng bố không gì phá nổi, hoàn toàn bao phủ Ma Thiên Tam vào bên trong.

Bịch!

Ma Thiên Tam bị đánh văng xuống khỏi Quyết đấu trường Bắc Vực, thiếu chút nữa bị biến thành băng điêu, không ngừng run rẩy, thần tình hoảng sợ:

- Ngươi vừa mới đột phá Chân Huyền Cấp không bao lâu, hạt giống áo nghĩa không ngờ lại bằng được Chân Huyền Cấp tiểu thành! Hơn nữa bí thuật huyết mạch cao thâm như thế, nhất định ngươi đã đạt

được tinh túy bên trong Huyền Băng Truyền Thừa!

Chương 350: Điểm danh khiêu chiến

Quyết đấu trường Bắc Vực…

Trận giao phong kịch liệt giữa hai cường giả Chân Huyền Cấp, cuối cùng do Băng Thủy Nguyệt thắng lợi mà chấm dứt.

- Không hổ là thiên tài tân tú mới quật khởi của Huyền Băng Cung, vừa mới đột phá Chân Huyền Cấp không bao lâu, liền có thể chiến thắng được Ma Thiên Tam Chân Huyền Cấp tiểu thành!

- Nghe nói Băng Thủy Nguyệt cũng giống như Băng Vi tiên tử, cùng đạt được truyền thừa tinh túy bên trong Huyền Băng Truyền Thừa!

- …

Đám thiên tài dưới đài cũng đều không khỏi sợ hãi cảm khái.

Huyền Băng Cung xưa nay uy danh mạnh mẽ, ở tại Cực Bắc, nắm giữ trong tay Huyền Băng Truyền Thừa, một trong Tứ Đại Truyền Thừa Đại lục, cứ cách mấy chục năm lại có thể mở ra một lần.

Trong Thập Đại Tông Phái, bài danh của Huyền Băng Cung vẫn luôn xếp trong hàng ngũ đứng đầu. Trong các kỳ Chân Long Hội trước đây, đều luôn xuất hiện những thiên tài đỉnh phong kinh tài tuyệt diễm.

- Băng Thủy Nguyệt này, chính là tu luyện công pháp Hàn Băng, so với Điện Chi Truyền Thừa của ta còn cao minh hơn không ít! Hơn

nữa, nàng còn có được huyết mạch cường đại thuộc tính Hàn Băng nữa…

Triệu Phong quan sát trận chiến từ đầu đến cuối, cảm giác sâu sắc thực lực khủng bố của Băng Thủy Nguyệt, có lẽ có cơ hội đạt được đến cấp bậc Tần Khôn Ngô, Mạc Thiên Y…

Ma Thiên Tam này cũng tuyệt đối bất phàm, có hy vọng đánh sâu vào ba mươi hạng đầu của Chân Long Hội, ở Quyết đấu trường Bắc Vực này, thực lực gần với ba người đệ nhất thiên tài siêu cường Tần Khôn Ngô.

Nếu để cho Triệu Phong lúc này đối mặt với Ma Thiên Tam, cũng không nắm chắc sẽ tất thắng, cho dù thắng lợi, cũng không thể thiếu một phen khổ chiến.

Trận chiến này kết thúc, Băng Thủy Nguyệt việc nhân nghĩa không nhường ai, chính thức trở thành đệ nhất hắc mã ở khu vực Quyết đấu trường Bắc Vực, thậm chí trong tất cả các hắc mã của Chân Long Hội lần này, cũng là thuộc hàng đầu.

- Thủy Nguyệt, trận chiến lần này, muội phát huy không tệ!

Thiên kiêu cái thế Băng Vi tiên tử, trong cặp mắt băng lãnh, cực kỳ hiếm thấy xuất hiện một chút ý cười.

- Tỷ tỷ, đây chỉ mới là phân đoạn đầu tiên mà thôi, ta đã bị ép phải sử dụng đến bí kỹ huyết mạch rồi!

Hô hấp của Băng Thủy Nguyệt cũng có chút dồn dập.

Trận chiến vừa rồi, dù sao nàng cũng là chiến thắng vượt cấp, mặc dù nàng thắng lợi, nhưng cũng không thoải mái cho lắm.

Chẳng qua, Lệnh bài Chân Long đồng sắc trong tay của nàng đã nổi lên một tầng hoa văn chân long ngân sắc nhàn nhạt, thiên tài long vận cũng gia tăng trên diện rộng.

- Muội muội, muội phải hiểu rằng, tại Chân Long Hội có không ít thiên tài, đặt ở bên ngoài hoàn toàn đều có thể khiêu chiến vượt cấp cả! Vừa rồi muội sử dụng bí kỹ huyết mạch, vượt cấp chiến thắng được Ma Thiên Tam, đã là rất không tệ rồi!

Băng Vi tiên tử đưa tay khẽ chỉnh lại một sợi tóc rối cho muội muội, trong cặp mắt băng lãnh có một tia cưng chiều nồng đậm.

o0o

Quyết đấu trường Bắc Vực…

Chiến đấu đã trải qua hơn hai mươi vòng, cách cục càng lúc càng rõ ràng hơn.

Bốn đại hắc mã của Bắc Vực, lấy Băng Thủy Nguyệt đứng đầu, thiên tài long vận trên người cũng càng mạnh mẽ hơn.

Tiếp theo là Hồng Chiến, tu vi Chân Huyền Cấp sơ thành, chưa từng thất bại trận nào, vẻn vẹn chỉ cùng với một vị thiên tài tu vi Chân Huyền Cấp nổi danh đã lâu đánh ngang tay với nhau mà thôi.

Đứng thứ ba là Triệu Phong, chiến thắng liên tiếp hơn hai mươi trận.

Đứng thứ tư là Vương Tiểu Quái, đồng dạng cũng chiến thắng liên tiếp hơn hai mươi trận chiến.

Chẳng qua, ở trận chiến thứ hai mươi hai, vận khí của Vương Tiểu

Quái kém một chút, gặp phải Tần Khôn Ngô!

Dù phóng mắt khắp cả Đại lục, thì Tần Khôn Ngô cũng là thiên tài thần thoại, thứ hạng trong Chân Long Hội kỳ trước, so với Mạc Thiên Y còn cao hơn mấy cấp.

Oành!

Vương Tiểu Quái vừa lên tràng, liền phát động ngay lực lượng huyết mạch, trong mắt xuất hiện từng tia từng tia quang trạch tử kim nhỏ li ti, toàn thân cơ thể như kim thiết chú tạo thành, thân thể nở lớn ra cả một vòng, giống như một người khổng lồ thu nhỏ vậy!

Trong nháy mắt đó, lực lượng thân thể của hắn đã được cường hóa lên đến một mức độ cực kỳ khủng bố, một nắm tay thôi cũng có thể đập nát một cường giả Chân Nhân Cấp bình thường!

- Địa Sát Phong Vân Côn!

Vương Tiểu Quái vũ động đại côn kim thiết, từng đạo từng đạo côn ảnh dài đến mấy chục trượng cùng với sát phong tử thanh sắc cuồng bạo bùng phát, uy năng bao phủ phạm vi cả trăm trượng.

Luận chiến lực, Vương Tiểu Quái hoàn toàn có thể so sánh với Chân Huyền Cấp!

Huyết mạch Thượng Cổ trên người của hắn thập phần đặc thù, bị thương càng nặng, chiến lực càng cao.

- Càn Khôn Chính Khí Quyết!

Hai mắt Tần Khôn Ngô lóe sáng như sao trời, trên người phát ra một luồng Chân Linh khí vô cùng cường đại, tiến hành câu thông dẫn

động nguyên khí thiên địa xung quanh.

Vù vù!

Thoáng chống, quang hòa tử tinh sắc phô thiên cái địa đã chiếu rọi phạm vi một dặm xung quanh!

- Hô!

Tần Khôn Ngô quát lớn một tiếng, chưởng kình tử tinh sắc mênh mông cuồn cuộn như sông dài, đè áp tận yêu ma thiên địa, lẫm lẫm chính khí, có khí thế như quét ngang càn khôn!

Đám sát phong côn ảnh do Vương Tiểu Quái phát động ra, giống như một đám bụi bặm vậy, bị thổi bay tán loạn đi hết.

Bịch!

Lực lượng khủng bố mang tính áp đảo, trực tiếp đánh cho Vương Tiểu Quái hộc máu, văng thẳng ra ngoài.

Loại chênh lệch về mặt thực lực như thế này, khó có thể dùng huyết mạch cùng với kỹ xảo mà bù đắp được.

Vương Tiểu Quái nhanh chóng thất bại, Triệu Phong cũng không chút ngoài dự liệu. Dù sao đối thủ cũng cùng đẳng cấp với Mạc Thiên Y, thiên tài sừng sững trên đỉnh phong Đại lục, dễ dàng tiến vào 20 hạng đầu, thậm chí còn có thể đánh sâu vào 10 hạng đầu nữa.

- Đáng tiếc, ra tay quá nhanh!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong tận lực tập trung cảm ứng huyền diệu Chân Linh khí trên người của Tần Khôn Ngô.

Đặc biệt là huyền diệu về hạt giống áo nghĩa cùng với khả năng câu thông thiên địa, dẫn động nguyên khí thiên địa tự nhiên của hắn.

Chỉ là, chiến lực của Tần Khôn Ngô so với trong tưởng tượng còn mạnh hơn rất nhiều, chỉ một chiêu liền mạnh mẽ áp đảo Vương Tiểu Quái, khiến cho hắn không có cơ hội quan sát thêm chút nào.

Triệu Phong khẽ nhắm hai mắt lại, tâm thần chìm vào trong Chân Linh nguyên, cảm thụ những huyền diệu ý cảnh bên trong đó.

- Chân Linh nguyên của ta, ẩn chứa những huyền ảo ý cảnh, chủ yếu là đến từ Điện Chi Truyền Thừa, tiếp theo là đến lĩnh ngộ từ Huyền Hoa Bảo Điển!

Triệu Phong phân tích từng chút một.

o0o

Quyết đấu trường Thượng Cổ, trên cả năm Quyết đấu trường, một khi có cường giả Chân Huyền Cấp nào ra tay, Triệu Phong cũng đều sẽ mở ra Thần Linh Nhãn tiến hành quan sát.

Trải qua không ngừng quan sát, hắn đã có những thể ngộ cùng với tiến triển mới.

- Hạt giống áo nghĩa, chính là thể ngộ tu hành của bản thân mỗi người, cảm ngộ áo nghĩa thiên địa, ngưng kết thành hạt giống vô hình, câu thông huyền ảo thiên địa, mượn uy thế của thiên địa!

Trong lòng Triệu Phong dần dần có một ý nghĩ.

Hạt giống áo nghĩa, lấy Chân Linh nguyên làm hạt giống, ở phương

diện tinh thần thăng hoa dựng dục, sau đó mới câu thông với thuộc tính áo nghĩa tương ứng bên trong nguyên khí thiên địa.

Như vậy mà nói, mỗi một chiêu một thức của kẻ tu luyện, đều sẽ câu thông với nguyên khí thiên địa, khiến cho uy năng thực lực gia tăng lên thật lớn.

Bởi vì có hạt giống áo nghĩa, khiến cho cường giả Chân Huyền Cấp chỉ cần giơ tay nhấc chân, như được Thần hỗ trợ, bất cứ lúc nào cũng có thể câu thông với nguyên khí thiên địa, có một loại ảo giác hô ứng với uy thế của thiên địa!

Mà trên thực tế, chỉ khi nào đạt tới Chân Chủ Cấp, mới có thể chân chính trực tiếp hô ứng với uy thế của thiên địa!

Đương nhiên, Chân Huyền Cấp bất cứ lúc nào cũng có thể câu thông với nguyên khí thiên địa, phát huy ra những huyền diệu thuộc tính nguyên khí càng cường đại hơn. Hơn nữa còn có một loại hiệu quả cùng loại với việc hô ứng nguyên khí thiên địa trợ uy cho.

Ý nghĩ đã hoàn toàn minh xác!

Triệu Phong muốn ngưng kết hạt giống áo nghĩa, còn phải trải qua hai cái trình tự:

Thứ nhất, cảm ngộ áo nghĩa thiên địa độc hữu của chính mình. Cái loại lĩnh ngộ áo nghĩa ý cảnh này, cũng phải đủ cường đại mới được.

Đây mới là điểm mấu chốt nhất, Triệu Phong hiện tại vẫn còn thiếu một chút hỏa hầu.

Thứ hai, đem áo nghĩa lĩnh ngộ được từ trong thiên địa, dùng Chân

Linh nguyên của mình làm hạt giống, ở thế giới tinh thần, dựng dục thăng hoa, trở thành hạt giống áo nghĩa chân chính!

Cái này còn may là do cảnh giới tinh thần của Triệu Phong đủ cao, mới có thể thử nghiệm.

- Mấu chốt là ở điểm thứ nhất, ta cần phải kết hợp tinh túy của Điện Chi Truyền Thừa cùng với Huyền Hoa Bảo Điển, lĩnh ngộ ra một loại áo nghĩa đủ cường đại!

Triệu Phong khẽ nhắm hai mắt lại, bắt đầu tiến hành lĩnh ngộ.

Trên thực tế, bất luận là Điện Chi Truyền Thừa hay là Huyền Hoa Bảo Điển, chỉ cần tham tu một cái mà thôi, cũng đều có thể lĩnh ngộ ra một loại hạt giống áo nghĩa cường đại.

Như vậy mà nói, Triệu Phong sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Chỉ là, bản tính Triệu Phong luôn cố gắng muốn đạt tới hoàn mỹ, không muốn ở riêng một trong hai đại truyền thừa mật học Điện Chi Truyền Thừa cùng với Huyền Hoa Bảo Điển này, về mặt cơ sở lĩnh ngộ chỉ ngưng kết ra một loại hạt giống áo nghĩa mà thôi!

Như vậy mà nói, độ khó khăn cùng với sự phức tạp khi lĩnh ngộ hạt giống áo nghĩa, căn bản gấp mấy lần khi đánh sâu vào Chân Huyền Cấp bình thường.

May mắn Triệu Phong cũng không phải là người bình thường. Có được Thần Linh Nhãn trợ giúp, tinh thần nguyên vô cùng cường đại, năng lực thôi diễn, học tập lĩnh ngộ hoàn toàn siêu tuyệt.

Trong đầu hắn, từng đạo từng đạo tinh thần ấn ký lôi điện cùng với hư ảnh hoa sen quỷ mị, lần lượt biến đổi, đối chiếu lẫn nhau.

Đồng thời bên trong mi tâm của Triệu Phong, một cái điện ấn tinh thần không ngừng chớp động. Cái điện ấn kia mơ hồ có dấu hiệu như muốn vỡ tung ra vậy!

- Với cảnh giới tinh thần và lực lĩnh ngộ của ta, muốn lĩnh ngộ hạt giống áo nghĩa, cũng không quá khó khăn!

- Vấn đề duy nhất, chính là thời gian!

Triệu Phong nhất thiết cần phải trong thời gian mười ngày, nửa tháng, hình thành ra được hạt giống áo nghĩa của chính mình!

Chỉ có như vậy, hắn mới có thể trùng kích, tranh phong thứ tự cao trong Chân Long Hội được.

o0o

Thời gian trôi qua cực nhanh…

Triệu Phong đắm chìm trong thế giới tinh thần của chính mình, khí tức áo nghĩa ý cảnh khi thì vờn quanh trên thân thể, lúc lại biến mất bên trong thiên địa.

Trong nháy mắt, thời gian vài ngày đã trôi qua.

Thi đấu Ngũ Vực Tranh Phách vẫn liên tục kéo dài không ngớt.

Tại Quyết đấu trường Bắc Vực, thiên kiêu cái thế Băng Vi tiên tử vẫn như cũ ngạo thị vô địch.

Tần Khôn Ngô, nam tử quỷ nhãn cho đến nay vẫn chưa từng thất bại trận nào.

Nhưng mà riêng Hạ Tiên Thương, vận khí hơi kém một chút, gặp phải Băng Vi tiên tử, chỉ mới kiên trì được chừng hai ba chiêu, liền bị đánh thành băng côn, thất bại thê thảm.

Quyết đấu trường Trung Vực…

- Thiên Hạ Vô Song!

Chưởng quang bễ nghễ vô địch của Vũ Thiên Ngô, giống như cực quang sáng lạn thần bí, nghiền áp hết thảy mọi thứ, phát ra uy năng cường đại, khiến cho toàn bộ Quyết đấu trường cũng thoáng chớp lên một cái.

Trên người hắn mơ hồ ẩn hiện quang văn chân long kim sắc sặc sỡ. Thanh âm long ngâm lúc ẩn lúc hiện, giống như chân long phụ thể vậy.

Bồng!

Kim Thái tử phun ra một ngụm máu tươi, bị chấn văng ra khỏi Quyết đấu trường, khóe miệng rỉ ra một tia chua xót nhàn nhạt.

Có thể cùng đệ nhất thiên tài Đại lục Vũ Thiên Ngô giao phong, không biết là vinh hạnh hay là bi ai của hắn.

Tu vi Chân Huyền Cấp đỉnh phong, khiến cho Vũ Thiên Ngô hoàn toàn vững chắc đứng ở một đỉnh cao tuyệt đối. Thực lực của hắn, đủ khiến cho cường giả Chân Chủ Cấp cũng phải biến sắc.

Hơn nữa, Thiên Hạ Vô Song chính là tuyệt học tối cao của Đại lục, đủ khiến cho bất cứ công pháp truyền thừa nào cũng phải ảm đạm thất sắc.

o0o

Quyết đấu trường Bắc Vực…

Triệu Phong đột nhiên mở mắt ra.

Ô...ô...ô...n...g!

Lệnh bài Chân Long trên người của hắn đột nhiên khẽ rung lên, chỉ hướng về phía Quyết đấu trường Bắc Vực.

- Vòng đấu thứ bốn mươi bốn, lại đến phiên ta rồi!

Vẻ mặt Triệu Phong không chút biểu tình, đứng thẳng lên, phóng vọt lên trên Quyết đấu trường Bắc Vực.

Bốn mươi bốn trận thắng liên tiếp, khiến cho Triệu Phong trở thành một con đại hắc mã trên Quyết đấu trường Bắc Vực này.

Lúc này, Lệnh bài Chân Long trong tay của Triệu Phong đã chuyển hóa thành màu đồng sậm, mơ hồ xuất hiện một vài tia ngân sắc nhàn nhạt.

Có thể đạt được chiến tích như vậy, một phần là bởi vì thực lực Triệu Phong cường đại, mặt khác, vận khí của hắn cũng không tệ chút nào.

Sở dĩ nói vận khí của hắn tốt, là do từ đầu đến giờ, Triệu Phong vẫn chưa hề gặp qua thiên kiêu cái thế Băng Vi tiên tử, hoặc là những cường giả đệ nhất thiên tài siêu cường nào cả.

Mà ngược lại, hai đại hắc mã Vương Tiểu Quái, Hồng Chiến còn lại của Quyết đấu trường Bắc Vực, cũng đã gặp phải đối thủ cường đại,

từng bại qua một lần.

Thậm chí ngay cả Băng Thủy Nguyệt, cũng từng gặp qua một lần đệ nhất thiên tài Chân Huyền Cấp như Ma Thiên Tam vậy.

Vụt!

Một nàng thiếu nữ tuyết bào, toàn thân băng mỹ thanh lãnh, trong lúc phiêu nhiên đã đáp thân xuống Quyết đấu trường Bắc Vực! Đó là một khuôn mặt xinh đẹp tuyệt mỹ giống như băng ngọc điêu khắc thành vậy.

Uy áp Chân Linh Chân Huyền Cấp cường đại, cùng với nguyên khí Băng Hàn câu thông với thiên địa, hình thành nên hàn uy Chân Linh cực kỳ đáng sợ.

Hít…

Triệu Phong thoáng rùng mình một cái, cảm giác lạnh lẽo đến tận xương tủy!

Xôn xao!

Dưới đài Bắc Vực nhất thời vang lên một trận hoan hô và chờ mong, càng nhiều hơn chính là ánh mắt vui mừng khi thấy người khác gặp họa mỗi khi nhìn về phía Triệu Phong.

- Xem ra lần này vận khí ta không được tốt cho lắm!

Triệu Phong vốn dĩ định tốc chiến tốc thắng, không ngờ lần này đối thủ lại là Băng Thủy Nguyệt, đệ nhất hắc mã, đứng đầu bốn đại hắc mã của Quyết đấu trường Bắc Vực!

- Băng Thủy Nguyệt, ngươi điểm danh muốn khiêu chiến Triệu Phong! Nếu như thắng lợi, chỉ có thể nhận được một nửa thiên tài long vận so với bình thường hắn mất đi! Mà ngược lại, nếu như ngươi thua, thì sẽ phải đánh mất lượng thiên tài long vận gấp đôi so với bình thường! Ngươi khẳng định chấp nhận chứ?

Vị trọng tài Tôn Giả đạm mạc mở miệng, một lần nữa nhắc nhở.

- Ta khẳng định!

Cặp mắt băng lãnh sâm u của Băng Thủy Nguyệt nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong.

Triệu Phong nghe vậy, trong lòng không khỏi kinh ngạc một trận. Hóa ra lần này hắn gặp phải Băng Thủy Nguyệt, cũng không phải là do Lệnh bài Chân Long xác định, mà là do Băng Thủy Nguyệt chỉ đích danh khiêu chiến!

Trên nguyên tắc, Chân Long Hội cũng cho phép điểm danh khiêu chiến, chẳng qua mỗi người cũng chỉ có ba lượt cơ hội mà thôi, căn bản chẳng ai lại đi phí phạm nó một cách tùy tiện như vậy làm gì.

- Vì sao Băng Thủy Nguyệt lại cố tình muốn khiêu chiến ta?

Tâm thần Triệu Phong kinh nghi bất định, ánh mắt đầy vẻ dò hỏi.

Chương 351: Phục chế bí pháp

Thiếu nữ tuyết bào băng lệ tiếu mỹ trước mặt này, chính là đối thủ cực mạnh trong số những người Triệu Phong từng gặp tại Chân Long Hội lần này.

Quan trọng nhất chính là, Triệu Phong chạm trán với nàng, cũng không phải là do Lệnh bài Chân Long xác định, mà là do nàng ta tiến hành điểm danh khiêu chiến!

Vấn đề này khiến cho hắn nghĩ mãi cũng không cách nào hiểu nổi.

Triệu Phong trong thời gian mấy ngày gần nhất, ngoại trừ lên đài chiến đấu ra, đại bộ phận thời gian đều dùng để lĩnh ngộ, bồi dưỡng dựng dục hạt giống áo nghĩa.

Đối với chuyện ngoại giới, Triệu Phong cơ bản gần như không hề chú ý chút nào.

Trên thực tế, chân tướng cũng không quá phức tạp.

- Trong bốn đại hắc mã của Quyết đấu trường Bắc Vực này, hiện tại chỉ còn có Băng Thủy Nguyệt cùng với Triệu Phong bảo trì được bốn mươi bốn trận thắng liên tiếp mà thôi!

- Tiểu tử lam mao này, vận khí thật sự không tệ, mãi cho đến nay vẫn không gặp qua đối thủ cường đại nào cả, chính vì vậy mới có thể có thành tích song song với Băng Thủy Nguyệt!

- Hắc hắc… Băng Thủy Nguyệt này quả nhiên giống hệt tỷ tỷ mình, tính cách tranh cường hiếu thắng mạnh mẽ, làm sao có thể cho phép chuyện như vậy phát sinh?

Phần đông những thiên tài dưới đài, đều mang theo ánh mắt chế giễu, chờ xem kịch vui.

Băng Thủy Nguyệt đứng yên trên Quyết đấu trường, bên trong cặp mắt thanh lãnh xinh đẹp, tràn ngập vẻ chán ghét và khinh thường.

- Chẳng qua chỉ là tu vi Chân Nhân Cấp tiểu thành, không ngờ lại có được chiến tích tương đương với ta! Đây quả thật là một loại sỉ nhục! Quyết đấu trường Bắc Vực này, ta mới là đệ nhất hắc mã tuyệt đối!

Cặp mày Băng Thủy Nguyệt khẽ nhướng lên, sự chán ghét biểu lộ không chút che giấu.

Mặc dù thực lực của Triệu Phong kém cỏi như vậy, nhưng vận khí của hắn lại tốt vô cùng, mãi vẫn không chiến bại!

Nàng vì muốn trở thành đệ nhất hắc mã danh phó kỳ thật của Quyết đấu trường Bắc Vực, tuyệt đối dẫn đầu, đánh sâu vào danh hiệu đệ nhất hắc mã tân tinh của Chân Long Hội lần này!

Bởi vậy mới có một màn Băng Thủy Nguyệt điểm danh khiêu chiến Triệu Phong như hiện tại!

- Hóa ra là như vậy! Như thế cũng tốt! Ta đang cần dựng dục ra hạt giống áo nghĩa, nàng ta chỉ vừa mới đột phá Chân Huyền Cấp không bao lâu, mà hạt giống áo nghĩa lại cường đại đến như vậy, vừa lúc có thể tham khảo được! Hơn nữa, huyết mạch truyền thừa của nàng và ta có chút tương đồng thuộc tính!

Triệu Phong thản nhiên chấp nhận sự thật.

Đối chiến với Băng Thủy Nguyệt, có lẽ hắn không có quá nhiều phần thắng, nhưng nhất định sẽ có phương diện có thể tham khảo học tập được.

- Tiểu tử lam mao, vận may của ngươi đến đây là kết thúc rồi!

Vẻ mặt Băng Thủy Nguyệt tràn ngập sự chán ghét, hàn uy Chân Linh phô thiên cái địa bao phủ thẳng về phía Triệu Phong.

Nàng vừa mới tấn chức Chân Huyền Cấp chưa bao lâu, hạt giống áo nghĩa liền có thể so sánh được với Chân Huyền Cấp tiểu thành, uy lực huyền diệu và hàn năng câu thông thiên địa vô cùng mạnh mẽ.

Bởi vậy, Chân Linh hàn uy mà Băng Thủy Nguyệt toàn lực phóng thích ra, hoàn toàn đủ để trong khoảnh khắc đè ép, khiến cho cường giả Chân Nhân Cấp bình thường không dậy nổi ý chí chiến đấu.

- Ách! Có chút lạnh a!

Triệu Phong thoáng rùng mình một cái, nhưng mà ý chí tinh thần hoàn toàn không bị ảnh hưởng chút nào.

Vụt!

Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhãn, tiến hành tập trung phân tích Băng Thủy Nguyệt.

Chỉ trong khoảnh khắc, tầng y bào tuyết trắng trên người Băng Thủy Nguyệt, ở trong mắt của Triệu Phong dần dần nhạt nhòa đi.

Thần Linh Nhãn lột xác đến trình tự như hiện tại, thấu thị chẳng qua chỉ là một trong những năng lực cơ bản nhất mà thôi.

Nhưng mà Triệu Phong cũng không phải là muốn rình xem đối phương. Da thịt trắng nõn như băng tuyết của Băng Thủy Nguyệt chỉ thoáng lóe lên rồi liền biến mất, còn lại chỉ là một bản đồ lập thể của toàn bộ khí huyết, Chân Linh khí, thậm chí lực lượng huyết mạch trong cơ thể của nàng ta mà thôi.

Trong đó, rõ ràng nhất chính là Chân Linh khí, một chùm thanh lưu băng lam sắc nồng đậm, ở trong kinh mạch cơ thể nàng không ngừng chảy xuôi.

- Hạ lưu vô sỉ!

Băng Thủy Nguyệt dường như có cảm ứng, hai má khẽ đỏ lên, chợt bị một cỗ hàn sát lạnh như băng hoàn toàn bao phủ.

- Cực Bắc Băng Phong!

Băng Thủy Nguyệt quát lớn một tiếng, ngọc thủ không ngừng lưu động. Một đạo quang phong băng lam lớn cỡ một căn phòng nhỏ, điên cuồng gào thét đáng thẳng về phía Triệu Phong.

Tấn công một cách điên cuồng!

Trong vòng phạm vi một dặm, Cực Bắc Băng Phong không ngừng rít gào tàn sát bừa bãi.

Cho dù chỉ là một đạo Cực Bắc Băng Phong, cũng có thể trong khoảnh khắc hoàn toàn đông lạnh một cường giả Chân Nhân Cấp thành băng điêu!

Mà Băng Thủy Nguyệt dưới cơn giận dữ, một hơi đánh ra bảy tám đạo Cực Bắc Băng Phong, cho dù là một vài cường giả Chân Huyền Cấp bình thường, cũng phải né tránh mũi nhọn này.

Rắc rắc rắc!

Triệu Phong chỉ cảm thấy một đạo hàn lưu lạnh như băng kéo dài vô tận đánh úp lại, huyết nhục trên người cũng cương cứng, ngay cả Chân Linh khí, thúc giục cũng có chút trì trệ hơn mấy phần.

Cường giả Chân Huyền Cấp lĩnh ngộ hạt giống áo nghĩa, ở phương diện cảnh giới hoàn toàn áp chế cường giả Chân Nhân Cấp.

Huống chi, Băng Thủy Nguyệt bất luận là tu vi hay là công pháp, cũng đều cao hơn Triệu Phong cả một cấp bậc.

Vù!

Thân thể Triệu Phong kéo động một đạo tàn ảnh thanh điện, biến mất tại chỗ không thấy đâu nữa.

Vụt vụt!

Khoảng khắc tiếp theo, hai ba đạo hư ảnh điện lôi Triệu Phong có chút ảm đạm xuất hiện ở giữa không trung.

Trong số này, có hai cái là hư ảnh điện lôi, là Âm Ảnh Phân Thân do Âm Ảnh Phi Phong của Triệu Phong tạo ra.

Bồng phốc phốc!

Băng phong không ngừng rít gào liên tục, trong khoảnh khắc liền ép thẳng đến phạm vi Triệu Phong đang đứng. Hai đạo hư ảnh lôi điện

trong số đó, trong khoảnh khắc hoàn toàn tan biến.

Nhất thời, thân hình Triệu Phong liên tục lui về phía sau, khi thì thúc giục Điện Chi Lôi Trảo, Điện Chi Hoàn… nhưng vẫn không có cách nào chính diện chống lại.

Áp chế về mặt hạt giống áo nghĩa, áp chế về mặt tu vi, cùng với áp chế về mặt cấp bậc công pháp!

- Nàng ta không hổ là cường giả cấp bậc tiếp cận Mạc Thiên Y, Tần Khôn Ngô!

Triệu Phong nếu như đối kháng trong tình huống bình thường, căn bản chỉ có thể thất bại!

Trước mắt, hắn vẫn còn chưa có sử dụng lực lượng huyết mạch cùng với bốn loại bí thuật nhãn đồng, gần như chỉ dùng Thần Linh Nhãn để mà khống chế cục diện, dùng ưu thế về tốc độ, mà dây dưa với Băng Thủy Nguyệt.

Nhưng mà, Băng Thủy Nguyệt đồng dạng vẫn chưa sử dụng tới lực lượng huyết mạch và sát chiêu cường đại của mình.

- Điện Chi Lôi Trảo!

- Cực Bắc Băng Phong!

Cự trảo lôi điện phá không oanh kích, cùng với băng phong rét lạnh cùng cực đang điên cuồng gào thét kia đan vào cùng một chỗ.

Răng rắc!

Điện Chi Lôi Trảo rất nhanh bị đánh tan, mà băng phong vẫn còn dư

uy đánh thẳng về phía Triệu Phong.

- Di Hành Điện Bộ!

Thân hình Triệu Phong phốc một tiếng liền biến mất, trong đám điện mang vờn quanh, xuất hiện cách đó mấy chục trượng! Hắn vào thời khắc mấu chốt nhất, tránh thoát được khu vực uy lực trung tâm của băng phong công kích.

Đám thiên tài dưới đài Quyết đấu trường Bắc Vực, hai mắt nhìn chằm chằm, cực kỳ kinh tâm động phách.

Triệu Phong hiện tại giống như là đi xiếc trên dây vậy, chỉ hơi thoáng vô ý một chút, liền bị đông lạnh thành băng điêu, thảm bại đương trường.

Nhưng mà, mỗi một lần nguy hiểm, Triệu Phong cũng đều có thể hóa hiểm thành an, hữu kinh vô hiểm!

Thần Linh Nhãn của hắn khống chế thế cục, có thể hiểu rõ ràng được tình huống vận hành Chân Linh khí bên trong cơ thể Băng Thủy Nguyệt, kể cả trạng thái xương cốt, cơ thể… dự đoán hết thảy những quỹ tích công kích của nàng.

Vụt vụt vụt...

Thân pháp của Triệu Phong dung hợp tinh túy của Điện Chi Truyền Thừa cùng với Huyền Hoa Bảo Điển, nhanh chóng mà quỷ dị.

Băng Thủy Nguyệt thật ra cũng không am hiểu thân pháp tốc độ, hơn nữa mỗi lần công kích đều bị Triệu Phong sớm trước khám phá quỹ tích hành động, căn bản đều là công kích vô ích mà thôi.

- Thực lực ngươi tuy mạnh, ta không thể chính diện ngăn cản, nhưng nếu ngươi không thể đánh trúng được ta, thì có thể làm gì được ta cơ chứ?

Thân hình Triệu Phong giống như điện mị, ở trên Quyết đấu trường không ngừng lóe lên rồi biến mất, mơ hồ có vài tia thong dong nhàn nhã.

Thần Linh Nhãn của hắn thủy chung vẫn luôn tập trung Băng Thủy Nguyệt, đồng thời trong lúc du đấu, cũng ngầm quan sát sự vận dụng hạt giống áo nghĩa của đối phương.

Dưới đài Quyết đấu trường Bắc Vực, không ít đám thiên tài chuẩn bị xem náo nhiệt, dần dần thu hồi lại vẻ chế giễu và khinh thị của mình.

Một ít thiên tài đứng đầu nhãn lực mạnh mẽ một chút, sắc mặt ngược lại còn có chút ngưng trọng.

- Triệu Phong này, mặc dù nhìn qua giống như không địch lại, kỳ thật lại đang khống chế cục diện!

Thần sắc Hạ Tiên Thương lúc này trở nên cực kỳ ngưng trọng.

Hắn tự thấy, mặc dù công kích Kiếm đạo của chính mình tuy mạnh, nhưng mà nếu như bị Triệu Phong khám phá hết thảy quỹ tích và hành vi công kích, cộng thêm thân pháp tốc độ quỷ dị đáng sợ của đối phương, sẽ có kết quả như thế nào?

- Huyết mạch nhãn đồng của tiểu tử này, không ngờ lại có năng lực hiếm thấy như vậy!

Cặp quỷ mâu của nam tử quỷ nhãn âm trầm chớp động, mơ hồ có một tia ghen tỵ nhàn nhạt.

Đầu tiên, huyết mạch nhãn đồng của đối phương có năng lực khống chế toàn cục cực kỳ đáng sợ, chiếm cứ tiên cơ.

Tiếp theo, tinh thần nguyên vô cùng cường đại, tuyệt đối có thể đạt được thành tựu không thể tưởng tương nổi trên con đường tinh thần huyễn thuật!

Hơn nữa, trực giác nói cho hắn biết, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong không chỉ đơn giản như thể hiện bên ngoài.

Bởi vì trong lần đầu tiên đối thị với mắt trái của Triệu Phong, huyết mạch nhãn đồng của mình không ngờ lại sản sinh ra một tia run sợ bất an nhàn nhạt.

- Thủy Nguyệt không ngờ lại bị tiểu tử này nắm mũi dắt đi!

Băng Vi tiên tử chú ý trận chiến trên đài, cặp mày thanh tú khẽ nhíu lại.

Trải qua mấy chục chiêu…

Thân hình Triệu Phong quỷ dị như điện mị, đến vô ảnh, đi vô tung, mơ hồ có được vài phần phong phạm Thủy Nguyệt đại đạo năm xưa.

Thần Linh Nhãn của hắn thủy chung vẫn luôn tập trung lên Băng Thủy Nguyệt, chú ý mọi động tĩnh công kích của nàng.

Băng Thủy Nguyệt cũng không phải là kẻ ngốc, dần dần lãnh tĩnh trở lại, cũng không có lãng phí Chân Linh khí một cách vô hạn độ như trước nữa.

- Một khi đã như thế…

Thần tình Băng Thủy Nguyệt trở nên hàn sát, cười lạnh lùng, Chân Linh khí trong cơ thể chấn động kịch liệt. Một luồng hàn uy Chân Linh kinh khủng không ngừng lan tràn, khuếch tán ra bốn phía xung quanh.

- Không tốt!

Sắc mặt Triệu Phong đại biến, bắt giữ được một màn hạt giống áo nghĩa của Băng Thủy Nguyệt đang nở rộ ra đến tận cùng. Một cỗ cảm giác nguy cơ mạnh mẽ đánh úp lại.

- Băng Nhận Phong Bạo!

Băng Thủy Nguyệt quát lớn một tiếng, thân thể mềm mại bay thẳng lên không trung, phiêu nhiên nhảy múa, ngọc thủ không ngừng hoa động, từng vòng từng vòng băng hàn phong bạo khủng bố nhanh chóng khuếch tán ra bốn phương tám hướng.

Càng đáng sợ hơn nữa chính là, bốn phía xung quanh băng hàn phong bạo kia, sản sinh ra vô số những vòng tròn băng nhận, cho dù là núi đá, cũng có thể mạnh mẽ đập nát!

Băng Thủy Nguyệt trong lúc phiêu nhiên nhảy múa, phạm vi công kích của Băng Nhận Phong Bạo càng lúc càng lớn lên, rất nhanh đã khuếch trương ra phạm vi cả trăm trượng!

Nàng nhảy múa đến phía nào, đám Băng Nhận Phong Bạo khủng bố kia liền thổi quét cả một phạm vi lớn ở phía đó.

Thân là cường giả Chân Huyền Cấp, tốc độ Băng Thủy Nguyệt so sánh với Triệu Phong cũng không chậm hơn bao nhiêu, chênh lệch chủ yếu ở phương diện huyền ảo thân pháp mà thôi.

Nhưng mà hiện tại, Băng Nhận Phong Bạo do nàng vũ động phát ra, từng chút một bức bách, áp chế khiến cho Triệu Phong không có không gian trốn tránh!

- Công kích phạm vi lớn của Chân Huyền Cấp, thật sự là siêu việt Chân Nhân Cấp cả một cấp bậc!

Sắc mặt Triệu Phong trở nên ngưng trọng, thân hình thoáng trầm xuống một chút.

- Tam Hoa Bảo Liên!

Sắc mặt Triệu Phong bình tĩnh, dưới chân chợt xuất hiện một đài sen do vô số những đóa hoa ba màu tạo thành.

Ô...ô...ô...n...g!

Trên Tam Hoa Bảo Liên, rất nhanh lóe ra vô số các cánh hoa ba màu thanh, lam, tử, đan xen vào nhau, tạo thành một Hộ tráo hoa ảnh ánh sáng ba màu rực rỡ.

Đinh phốc phốc!

Bốn phía xung quanh Tam Hoa Bảo Liên, tia lửa văng tung tóe khắp nơi. Những vòng tròn băng nhận xung quanh Băng Nhận Phong Bạo lần lượt cắt vào, khiến cho đám hoa ba màu kia không ngừng ảm đạm đi.

- Phù!

Triệu Phong đứng bên trong Tam Hoa Bảo Liên, nhịn không được khẽ thở ra một hơi.

Năng lực phòng ngự và phụ trợ của Tam Hoa Bảo Liên, căn bản không cần hoài nghi.

Đột nhiên, kỳ hương thôi miên và thôi tình từ bên trong Tam Hoa Bảo Liên tản mát ra, khiến cho Băng Thủy Nguyệt cũng phải kinh hô một tiếng, liên tục lui về phía sau mấy chục trượng.

- Hạ lưu đê tiện!

Băng Thủy Nguyệt lui nhanh về phía sau, ổn định thân thể, trên khuôn mặt vẫn còn lưu lại chút đỏ ửng, cả người khô nóng.

Vẻ mặt nàng tràn ngập chán ghét và hàn sắc, nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong.

Triệu Phong căn bản không thèm để ý đến, lẩm bẩm nói:

- Nàng ta bởi vì công pháp truyền thừa cường đại, lĩnh ngộ áo nghĩa ý cảnh cao thâm, cho nên vừa mới tấn chức Chân Huyền Cấp, liền có thể so sánh với cường giả Chân Huyền Cấp tiểu thành bình thường.

Lúc này Triệu Phong đã thăm dò ra được hạt giống áo nghĩa mà Băng Thủy Nguyệt lĩnh ngộ.

Về phương diện ngưng tụ hạt giống áo nghĩa, Triệu Phong hoàn toàn nắm giữ được bản chất và phương pháp, chỉ còn thiếu một chút thời gian mà thôi.

Đúng lúc này, Băng Thủy Nguyệt lại một lần nữa ra tay công kích. Trên thân thể của nàng kích phát ra một tầng hoa văn băng sương quỷ dị, giống như hình thái của lông chim bình thường vậy.

- Băng Phong Phượng Tường!

Hàn lưu phong bạo bên trong hư không đột nhiên hội tụ lại, sản sinh ra uy áp hàn năng trước giờ chưa từng có.

Cuối cùng, cỗ hàn lưu phong bạo đáng sợ kia áp súc ngưng tụ lại, hiện ra một tầng hình dạng Băng Phượng uy vũ, khí thế hạo hãn, mang đến một loại áp bách vô hình như sinh linh Thượng Cổ vậy.

- Đây là lực lượng huyết mạch của nàng ta?

Lực lượng huyết mạch trong lòng Triệu Phong mơ hồ run rẩy nhè nhẹ. Hàn uy khủng bố cùng với một loại khí tức áp bách của sinh linh Thượng Cổ cường đại, cơ hồ khiến cho hắn hít thở không thông.

Mặc dù có được Tam Hoa Bảo Liên hộ thân, nhưng mà hắn cũng rất khó có thể chính điện đối kháng một chiêu này.

Chẳng qua, vào thời khắc nguy cơ, tâm tình của Triệu Phong vẫn bình tĩnh không chút gợn sóng.

Dưới sự tập trung của Thần Linh Nhãn, ngay cả phương pháp vận chuyển lực lượng huyết mạch trong cơ thể của Băng Thủy Nguyệt cũng có thể nhìn thấy rõ ràng chi tiết.

- Thuộc tính huyết mạch cũng tương đồng với ta, như vậy bí pháp huyết mạch, hẳn là cũng có thể áp dụng được!

Trong lòng Triệu Phong nảy sinh ra một tia ý niệm quái dị.

Vụt!

Trong đầu Triệu Phong xuất hiện một bản đồ vận hành lực lượng huyết mạch chi tiết, dựa theo phương pháp của Băng Thủy Nguyệt mà mình vừa mới học trộm được, trải qua thôi diễn phân tích, sử dụng lên trên người chính mình.

Thần Linh Nhãn, phục chế bí pháp!

Bên trong mắt trái của Triệu Phong, nở rộ ra lam huy thần bí quỷ dị.

Khoảnh khắc tiếp theo, hắn lặp lại động tác tương tự như Băng Thủy Nguyệt, hai tay không ngừng vũ động!

Oành!

Sau lưng của Triệu Phong, đột nhiên xuất hiện một đạo hư ảnh băng quang mơ hồ khổng lồ, cao lớn vĩ ngạn, ngồi ở trên một cái Vương tọa băng phong mơ hồ bị tàn phá, giống như một vị Hàn Băng Chi Vương vậy!

Chương 352: Đồng hỏa phát uy

Kể từ lúc rời khỏi Vương đô Thiên Bồng đến nay, Triệu Phong lại một lần nữa thúc giục bí kỹ huyết mạch, phương pháp vận hành so với trước đây càng thêm tinh diệu, cao minh hơn gấp bội.

Ô...ô...ô...n...g!

Sau lưng Triệu Phong đột nhiên hiện ra một đạo hư ảnh băng quan vĩ ngạn thần bí, cao tới hơn một trượng, hình thể và hàn uy so với trước đây gia tăng thêm rất nhiều, hình dáng cùng khuôn mặt cũng rõ ràng hơn một chút.

Điểm khác nhau lớn nhất, chính là bên dưới đạo hư ảnh băng quang kia, còn có thêm một cái Vương tọa băng phong mơ hồ bị tàn phá, có một loại khí tức Hằng Cổ tang thương Viễn Cổ!

- Đó là…

Huyền Băng Nữ Vương đang ngồi quan chiến trên khán đài, nhìn chăm chú vào hư ảnh vĩ ngạn ngồi trên Vương tọa băng phong sau lưng của Triệu Phong, thoáng khẽ giật mình.

Đạo hư ảnh băng quang kia, hiển nhiên chính là huyết mạch phản tổ, một loại năng lực hình thái thể hiện bằng phương pháp đặc thù.

Chẳng qua, loại khí tức huyết mạch thuần khiết cổ xưa như thế, ngay cả Huyền Băng Nữ Vương thân là Tôn giả Đan Nguyên Cảnh, cũng không cách nào nhìn thấu được lai lịch, hư thật của nó.

- Phá!

Triệu Phong quát lớn một tiếng, đánh ra một chưởng. Chưởng kình lôi điện như hoa sen nở rộ, phát ra thanh âm nổ vang chấn động.

Tiện tay đánh ra một chưởng, áo nghĩa huyền diệu của Điện Chi Truyền Thừa cùng với Huyền Hoa Bảo Điển hoàn mỹ dung hợp lại, hiệu quả sản sinh ra cũng không phải đơn giản như một cộng một.

Hiển nhiên, mấy ngày nay Triệu Phong tìm hiểu hạt giống áo nghĩa, đã có những tiến bộ thật lớn.

Oành!

Đồng thời với chưởng kình phát ra, chung quanh còn chập chờn một đoàn băng quang hư ảnh khổng lồ. Hàn ý lạnh thấu xương bùng phát, khiến cho khí huyết cũng phải ngưng trệ!

Trong thoáng chốc, chưởng lực mà Triệu Phong đánh ra, đã biến thành một đóa Băng Lôi Chi Hoa đường kính gần mười trượng, huyễn lệ nở rộ, khí thế khổng lồ đồ sộ.

Phốc! Bồng!

Hàn quang Băng Phượng màu lam nhạt cùng với Băng Lôi Chi Hoa va chạm cùng một chỗ với nhau, sản sinh ra thanh âm nổ vang khủng bố.

Răng rắc!

Băng Lôi Chi Hoa ở trong không trung vỡ nứt ra, băng lôi ầm ầm nổ vang.

Vù!

Băng Phong Phượng Tường của Băng Thủy Nguyệt vẫn như cũ chiếm ưu thế mạnh hơn, mặc dù hiện tại đã tàn phá không chịu nổi, nhưng vẫn như cũ va chạm với Triệu Phong.

Triệu Phong cũng không cảm thấy ngoài dự liệu. Giữa hắn và Băng Thủy Nguyệt, dù sao vẫn có sự chênh lệch tu vi cực kỳ lớn lao.

Bồng phốc!

Một chút lực lượng còn sót lại của Băng Phong Phượng Tường, va chạm thẳng lên trên Tam Hoa Bảo Liên, vô số những đóa hoa tam sắc không ngừng ảm đạm đi.

- Ồ!

Sau lưng Triệu Phong, băng quang hư ảnh vĩ ngạn ngồi trên Vương tọa băng phong kia, mơ hồ phát ra một tiếng kêu khẽ, hình thành nên một loại gia trì thủ hộ thần bí.

Hàn lực ăn mòn khủng bố kia, vừa mới tiếp cận một chút, liền biến mất vô tung!

- Làm sao có thể? Thủ pháp vừa rồi của ngươi, rõ ràng là học trộm bí kỹ huyết mạch của ta!

Băng Thủy Nguyệt không thể nào tin nổi, giương mắt nhìn chằm chằm Triệu Phong. Nàng dù thế nào cũng không đoán ra, trên người đối phương đồng dạng cũng có huyết mạch truyền thừa cường đại như vậy.

Càng vi diệu hơn nữa chính là, thuộc tính huyết mạch của Triệu Phong lại gần như tương đồng với nàng.

Lần trước tại Đại quốc Thiên Bồng, bí pháp huyết mạch của Kim Thái tử và Vương Tiểu Quái đều có thuộc tính bất đồng, nhưng Triệu Phong vẫn có thể tiến hành tham khảo một phen.

Nay gặp được bí kỹ huyết mạch thuộc tính đồng dạng với hắn, liền ngay lập tức có thể phục chế lại được.

- Sao có thể gọi là học trộm được? Huyết mạch thuộc tính Hàn Băng, cũng đâu phải chỉ riêng mình Huyền Băng Cung của ngươi mới có!

Triệu Phong nở nụ cười châm chọc.

- Muốn chết! Cho dù huyết mạch truyền thừa của ngươi cường đại, nhưng mà sự chênh lệch tu vi cảnh giới căn bản không thể bù đắp nổi!

Sắc mặt Băng Thủy Nguyệt phát lạnh, quát lớn một tiến, lại phát động công kích.

- Băng Phong Phượng Tường!

Bên trong băng lam phong bạo lại một lần nữa áp súc, dựng dục ra một đầu Băng Phượng càng to lớn hơn, mang theo uy áp sinh linh Thượng Cổ cường đại, lao thẳng về phía Triệu Phong.

- Băng Lôi Huyền Hoa!

Triệu Phong thúc giục bí thuật huyết mạch, bổ ra một chưởng. Lực lượng băng lôi cường đại như băng liên hoa mỹ, thanh âm lôi điện nổ vang, mạnh mẽ giao kích với Băng Phượng bên trong hàn lưu.

Ầm ầm ầm...

Lần này thủ pháp của Triệu Phong càng thành thạo hơn, nháy mắt liền đánh ra vài chưởng, cùng chính diện giao thủ với Băng Thủy Nguyệt.

Luận về lực phá hoại thuần túy, lực lượng băng lôi của Triệu Phong so sánh với lực lượng băng hàn bình thường tự nhiên là có ưu thế hơn.

Chẳng qua, tu vi Băng Thủy Nguyệt lên tới Chân Huyền Cấp, chất lượng Chân Linh khí cao hơn rất nhiều, hạt giống áo nghĩa câu thông huyền ảo của thiên địa, về chất, về lượng đều có ưu thế mang tính áp đảo.

Bởi vậy, Triệu Phong trong lúc chính diện chống chọi, liền bị vây ở hạ phong, nhưng mà so sánh với việc không ngừng chạy trốn khắp nơi như lúc đầu thì tốt hơn rất nhiều.

Cặp mày thanh tú của Băng Thủy Nguyệt khẽ nhướng lên, cảm thấy có chút khó giải quyết.

Triệu Phong có được Tam Hoa Bảo Liên hộ thân, còn có sự gia trì thủ hộ thần bí của Vương tọa băng phong sau lưng nữa.

Hàn lực của nàng cho dù có phá vỡ được tầng phòng ngự, ăn mòn đi vào, một khi tiếp cận Triệu Phong, liền biến mất một cách thần bí.

Thời gian từng chút một trôi qua. Quang mang của Hư ảnh vĩ ngạn cùng với Vương tọa băng phong sau lưng Triệu Phong, ngược lại càng lúc càng thêm sáng ngời hơn.

- Tiểu tử tóc lam này rất mạnh, không ngờ lại có thể chính diện chống lại Băng Thủy Nguyệt!

- Vị trí đệ nhất hắc mã của Bắc Vực, đến giờ vẫn chưa thể nào xác định được a!

- …

Mọi người dưới đài cũng đều có chút ngoài dự liệu.

Ba người bọn đệ nhất thiên tài siêu cường Tần Khôn Ngô, Hạ Tiên Thương, nam tử quỷ nhãn kia, thần tình cũng tràn ngập vẻ ngoài dự liệu.

Thiên kiêu cái thế Băng Vi tiên tử, trong cặp mắt băng lãnh cũng chớp động một tia kinh dị:

- Hư ảnh huyết mạch phản tổ của hắn, không ngờ lại có thể hấp thu hàn lực để cường hóa bản thân!

Huyết mạch truyền thừa của Triệu Phong có thể nói là công thủ toàn diện.

Cộng thêm Tam Hoa Bảo Liên dưới chân, giờ phút này căn bản là đứng ở thế bất bại.

Vụt vụt vụt...

Tam Hoa Bảo Liên đột nhiên mang theo Triệu Phong, phá không xuyên qua, tiến hành na di.

Dần dần, hắn thậm chí chuyển thủ thành công, linh hoạt xoay chuyển, không còn bị động phòng thủ đơn thuần nữa!

Phành phành phành...

Triệu Phong và Băng Thủy Nguyệt, ở trên Quyết đấu trường Bắc Vực, triển khai một hồi đối chiến mãnh liệt chưa từng có, gần như không phân cao thấp.

Khí tức và uy năng của Băng Thủy Nguyệt cao hơn một chút, nhưng Triệu Phong thì lại linh hoạt biến ảo, Băng Lôi Chi Hoa ở trong không trung không ngừng nở rộ huyễn lệ.

- Hai đại hắc mã ở Quyết đấu trường Bắc Vực, thực lực cũng đều không tệ!

- Thực lực của hai đại hắc mã này, ít nhất có thể so sánh được với Chân Huyền Cấp tiểu thành!

- …

Trận chiến đấu trên Quyết đấu trường Bắc Vực bên này, cũng hấp dẫn một đám các thiên tài ở các khu vực Quyết đấu trường khác. Mọi người vừa xem vừa bình luận xôn xao.

- Muội muội thắng!

Sau khi trầm mặc một hồi lâu, Băng Vi tiên tử khẽ lẩm bẩm, nói.

Lúc này, bản thân nàng là thiên kiêu cái thế, đã đưa ra một cái kết luận như vậy.

- Ai thắng ai thua?

Tần Khôn Ngô, Hạ Tiên Thương, nam tử quỷ nhãn cũng đều đang

âm thầm tự hỏi.

- Triệu Phong này, quả thật chính là một đại hắc mã, ngay cả ta cũng đã nhìn nhầm! Đáng tiếc, trận chiến này, hắn chắc chắn sẽ thua!

Vẻ mặt Tần Khôn Ngô chắc chắn, nói.

- Nói thử nghe xem?

Gã thanh niên mặt chữ điền ngạc nhiên hỏi. Hắn mãi cho đến lúc này vẫn còn rất xem trọng Triệu Phong, lần này Triệu Phong với Băng Thủy Nguyệt giao phong, có thể nói là cực kỳ kinh diễm.

- Bất cứ một loại huyết mạch truyền thừa nào, cũng đều không thể kéo dài chiến đấu được!

Tần Khôn Ngô cười ha ha.

Gã thanh niên mặt chữ điền nghe vậy, sắc mặt khẽ biến.

Chợt hắn khẽ hít một hơi thật sâu, dường như thừa nhận lời giải thích của Tần Khôn Ngô.

o0o

- Một khi mất đi sự che chở gia trì của lực lượng huyết mạch, để xem ngươi làm thế nào chống lại cường giả Chân Huyền Cấp?

Trong ánh mắt Băng Thủy Nguyệt xẹt qua một tia tự mãn, lãnh ý nồng đậm.

Cục diện giờ phút này, tuy rằng nàng vẫn không làm gì được Triệu Phong, nhưng mà khí thế uy áp thì vẫn chiếm thượng phong.

Hai người kéo dài đối kháng, lực lượng huyết mạch cũng đang không ngừng tiêu hao dần.

Lực lượng huyết mạch chính là truyền thừa xuống từ tổ tiên, một khi tiêu hao hết, rất khó có thể bổ sung lại.

So về tốc độ khôi phục, lực lượng huyết mạch so với Chân Linh khí thì kém hơn rất nhiều.

Hơn nữa, Băng Thủy Nguyệt vô cùng tự tin rằng, huyết mạch truyền thừa của nàng đã khám phá rất nhiều năm, phương pháp vận dụng tinh diệu, nhất định có thể kiên trì lâu hơn Triệu Phong một chút.

- Phải thua sao?

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong chưởng khống cục diện, làm sao có thể không nhìn ra tình hình hiện tại?

Không ngừng kéo dài chiến đấu, lực lượng huyết mạch của hắn cũng từng chút một tiêu hao dần.

Nhưng mà, thua như vậy, Triệu Phong tuyệt đối không cam lòng.

- Trước khi ngưng kết ra được hạt giống áo nghĩa, phương diện đối kháng vật chất, ta quả thật không phải là đối thủ của nàng! Xem ra chỉ có thể thử phương diện tinh thần!

Trong đầu Triệu Phong rất nhanh phân tích.

Những công kích về quyền cước, đao kiếm, kể cả công kích bằng Chân Linh khí, bằng uy áp Chân Linh… cũng đều thuộc về phương diện vật chất, chính là những phương thức mắt thường có thể nhìn

thấy hoặc cảm nhận được.

- Huyễn Cấm Chi Nhãn? Hạt giống áo nghĩa của nàng này cường đại như vậy, cảnh giới tinh thần cũng không tầm thường, xác suất thành công rất thấp! Băng Hồn Chi Mâu? Nàng ta tu luyện chính là công pháp Hàn Băng, khả năng chống cự tinh thần đối với hàn lực hẳn cũng rất mạnh! Như vậy Tâm Linh Chi Nhãn? Người Huyền Băng Cung ai nấy tâm tính lạnh lùng cứng cỏi, không dễ dàng tìm được lỗ hổng!

Triệu Phong lướt qua một lượt ba loại bí thuật nhãn đồng mà chính mình đang nắm trong tay, cuối cùng phát hiện ra, thích hợp nhất vẫn chính là Lôi Hỏa Thần Mâu mà mình vừa mới lĩnh ngộ ra.

Hỏa và băng, chính là quan hệ khắc chế lẫn nhau.

Lôi Hỏa Thần Mâu, chính là do Lôi và Hỏa dung hợp lại, đồng thời xuyên qua cả phương diện vật chất lẫn tinh thần!

Đương nhiên, Triệu Phong vẫn còn một đại sát chiêu nữa, đó chính là Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, có thể phát động tinh thần công kích trực tiếp! Lúc đó, tinh thần lực của ai mạnh mẽ hơn, kẻ đó sẽ có ưu thế lớn hơn.

- Vậy thì thử Lôi Hỏa Thần Mâu xem…

Tâm niệm Triệu Phong khẽ chuyển, liền làm ra quyết định.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên trong đan điền, một chùm tia Chân Linh lôi hỏa đột nhiên phóng vọt lên.

Chợt một tia huyết trạch lam nhạt đột nhiên hóa thành sợi tơ, đem Chân Linh lôi hỏa dẫn đường, dung nhập vào trong không gian mắt trái. Trong không gian mắt trái, Chân Linh lôi hỏa dùng hình thái nửa trong suốt, cùng với đồng lực bên trong hàn đàm dung hợp lại.

Thịch thịch! Thịch thịch!

Mắt trái của Triệu Phong dùng một loại tiết tấu kỳ dị không ngừng chớp động lên. Bên trong mắt trái mơ hồ hiện lên một cái vực sâu hàn đàm, chung quang xuất hiện một tầng lôi hỏa màu xanh nửa trong suốt, giống như có sinh mệnh vậy, không ngừng nhảy lên, lưu chuyển.

Theo sự dung hợp ngày càng hoàn mỹ của đồng lực mắt trái và lôi hỏa màu xanh kia, đám lôi hỏa màu xanh dần dần hòa hợp với mắt trái của Triệu Phong.

Lúc này, bên trong đồng tử mắt trái của Triệu Phong, lấp loáng một vòng lôi hỏa màu xanh, không ngừng cấp tốc luân chuyển mãnh liệt.

- Đó là…

Thể xác và tinh thần của Băng Thủy Nguyệt thoáng rung lên, có một loại bất an khó hiểu.

- Cái này… cái này sao có khả năng?

Dưới đài, nam tử quỷ nhãn đột nhiên hô to một tiếng, thần tình hoảng sợ:

- Đây chính là bí pháp thúc giục Quỷ Nhãn Đồng Hỏa của Ô gia chúng ta!

- Lôi Hỏa Thần Mâu… mở!

Thần quang lôi hỏa trong mắt trái của Triệu Phong đột nhiên lóe lên rồi biến mất không thấy đâu nữa.

Phốc!

Một đoàn lôi hỏa màu xanh phảng phất như đang thiêu đốt xung quanh thân thể mềm mại của Băng Thủy Nguyệt, truyền đến một tia thanh âm trầm thấp. Đây cũng không phải là loại lửa bình thường!

Chỉ trong nháy mắt, đám lôi hỏa màu xanh kia liền thiêu đốt nổ vang, lại lan tràn tiến vào thế giới tinh thần.

- A!

Băng Thủy Nguyệt hét lớn một tiếng, sắc mặt trắng bệch, trên trán chảy ra mồ hôi lạnh ròng ròng.

Nàng mạnh mẽ thúc giục Chân Linh khí, trên người nở rộ băng quang, trên làn da trong suốt như tuyết hiện lên một tầng hoa văn băng sương càng sáng ngời hơn, giống như một đám văn lạc lông chim vậy.

Xuy!

Đám lôi hỏa màu xanh đang nổ vang thiêu đốt trên thân thể của nàng, rất nhanh đã bị dập tắt hơn phân nửa.

Chẳng qua, tốc độ phát động của Lôi Hỏa Thần Mâu thật sự quá nhanh, gần như chỉ liếc mắt nhìn một cái, trong chớp mắt, đồng hỏa thần bí đã đánh trúng mục tiêu rồi.

Đến khi lôi hỏa màu xanh đã bị dập tắt, thì trên da thịt xinh đẹp của Băng Thủy Nguyệt đã lưu lại vài vệt cháy xém bốc khói rồi.

Nhưng mà, tai nạn lớn hơn nữa, chính là ở trên phương diện tinh thần.

Lôi Hỏa Thần Mâu, bởi vì chính là Chân Linh lôi hỏa, dung hợp với đồng lực Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, cho nên cũng sẽ đồng thời thiêu đốt công kích phương diện tinh thần nữa.

Đối mặt với công kích phương diện linh hồn tâm thần, thủ đoạn ứng phó của Băng Thủy Nguyệt vẫn còn kém rất nhiều.

- A!

Băng Thủy Nguyệt thét lên một tiếng thảm thiết, ở trên mặt đất không ngừng quay cuồng.

Lôi hỏa vô hình ở trên phương diện tinh thần của nàng không ngừng thiêu đốt, tàn sát bừa bãi, khiến cho nàng thừa nhận sự thống khổ dày vò trước giờ chưa từng có.

- Muội muội!

Sắc mặt Băng Vi tiên tử kịch biến.

- Tiểu tử tóc lam, ngươi không ngờ lại dám học trộm bí thuật Quỷ Nhãn Đồng Hỏa của Ô gia chúng ta!

Nam tử quỷ nhãn bên dưới đài cũng phẫn nộ rống giận.

Lôi Hỏa Thần Mâu do Triệu Phong phát động ra, hiển nhiên chính là sao chép của hắn. Càng đáng giận hơn nữa chính là, khả năng công

kích và phá hoại của Lôi Hỏa Thần Mâu, so với huyết mạch nhãn đồng nhất mạch của hắn càng cường đại hơn nhiều.

Nhất thời, nam tử quỷ nhãn cắn răng nghiến lợi, phẫn nộ vô cùng.

- Không đúng! Huyết mạch nhãn đồng của tiểu tử này, năng lực đáng sợ nhất, chính là nhìn xuyên thấu và phục chế, cường hóa chiến kỹ bí thuật của địch nhân!

Nam tử quỷ nhãn đột nhiên nghĩ đến cái gì đó, không khỏi hít thật mạnh một ngụm khí lạnh.

Thân là truyền nhân của một trong ba đại Thế gia huyết mạch nhãn đồng, đây là lần đầu tiên hắn nghe nói đến một loại huyết mạch nhãn đồng có năng lực biến thái đến mức này!

Chương 353: Thiên kiêu cái thế khiêu chiến

Thi đấu tại Bắc Vực đài.

Từ thiên kiêu cái thế, cho đến ba người mạnh nhất, thậm chí đám thiên chi kiêu tử khắp nơi trên đại lục, mỗi người đều kinh hãi thất sắc.

Lôi Hỏa Thần Mâu.

Mắt trái của Triệu Phong lóe lên, lôi hỏa xanh nhạt nửa trong suốt đánh trúng Băng Thủy Nguyệt.

Thắng bại, chỉ trong khoảnh khắc nháy mắt.

Chẳng ai ngờ được, chiến cuộc lại phát sinh biến hóa nhanh như vậy.

Một khắc trước. Băng Thủy Nguyệt vẫn chiếm cứ ưu thế. Nắm chắc phần thắng, một khắc sau, lại trúng phải Đồng Hỏa đáng sợ của đối phương.

- A...

Băng Thủy Nguyệt thét lên thê lương thảm thiết, lăn lộn trên đất, bộ dạng sống không bằng chết.

Triệu Phong có chút giật mình, uy lực của Lôi Hỏa Thần Mâu vượt qua dự đoán, chỉ liếc mắt một cái đã khiến đối phương rơi vào sinh

tử tuyệt cảnh.

Giờ phút này, lôi hỏa xanh nhạt trong suốt đang tàn sát bừa bãi linh hồn tâm thần của Băng Thủy Nguyệt, loại thống khổ này so với thiêu đốt nhục thân còn mạnh hơn gấp mười, gấp trăm lần.

- Muội muội... Nhanh nhận thua!

Băng Vi Tiên Tử đang cùng xem chiến bên cạnh Huyền Băng Nữ Vương, lập tức kinh hô thất sắc.

Bịch...

Tiếng hét thảm thiết của Băng Thủy Nguyệt đình chỉ, lập tức ngất đi.

Vụt!

Trọng tài Tôn Giả tay cầm Chân Long lệnh kỳ, cách không vung lên, liếc nhìn Triệu Phong một cái thật sâu.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Chân Long lệnh bài trên người Triệu Phong phát ra hào quang rực rỡ, màu đồng ban đầu đột nhiên nổi lên một tầng hoa văn Chân Long màu bạc.

Thiên Tài Long Vận trên người hắn tăng mạnh một đoạn.

Lúc Triệu Phong bước xuống khỏi đài, liền chứng kiến sát cơ lạnh như băng trong mắt Băng Vi Tiên Tử và sự phẫn nộ đố kỵ của nam tử Quỷ Nhãn.

Trận chiến này, mặc dù uy danh của hắn tăng mạnh, nhưng cũng đắc

tội với một trong những thiên kiêu cái thế, đồng thời khiến cho nam tử Quỷ Nhãn nổi lên tâm oán hận ghen ghét.

- Mấu chốt vẫn phải nhanh chóng ngưng tụ “hạt giống áo nghĩa”.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, trong đầu xuất hiện một tia áo nghĩa ý cảnh, không ngừng ma luyện thăng hoa, dung nhập với Chân Linh nguyên, lại hấp thu nguyên phí thiên địa xung quanh.

Lúc này...

Vòng “Ngũ Vực Tranh Phách” tại Chân Long hội cũng tiến vào giai đoạn hậu kỳ.

Bắc Vực đài, trong bốn đại hắc mã, chỉ có mình Triệu Phong là thắng liên tiếp 45 trận.

Trận chiến vừa rồi đã khiến cho Triệu Phong trở thành đệ nhất hắc mã của Bắc Vực đài.

Cùng lúc đó...

Tất cả Vực đài Đông Tây, Nam, Trung cũng đều xuất hiện đại hắc mã.

Nhất là Nam Vực, trong bốn đại hắc mã, có cả đám người Tân Vô Ngân, Liễu Cầm Tâm.

Tân Vô Ngân từ đầu đến cuối đều dùng một tay tác chiến, lấy yếu thắng mạnh, ngay cả cường giả Chân Huyền cấp cũng đều bại trong tay hắn.

Không trung trên đài.

Chín đại Tôn Giả của liên minh Thánh Vực đang quan sát toàn trường thỉnh thoảng nghị luận, trên mặt tràn đầy kinh hỉ.

- Tên Tân Vô Ngân này tuổi còn trẻ, nhưng trong phong cách ý cảnh thì lại ẩn chứa phong phạm Tông Sư. Hắn không có huyết mạch, không có tư chất quyết định, nhưng lại có thể bước đến một bước này, quả thật kỳ quái.

Trên mặt cự hán cổ đồng "Phó điện chủ" cũng lộ vẻ nghi hoặc, suy tư, không giải thích được.

- Quả thật là một kỳ tích, hơn nữa, hắn vẫn còn đang áp chế cảnh giới tu vi thực sự.

- Thiếu niên tóc lam của Bắc Vực đài, huyết mạch đồng tử cường đại dị thường ít nhất sánh ngang với ba đại huyết mạch đồng tử của đại lục, chậc chậc, nói không chừng, có chút sâu xa với "Bát Đại Thần Mâu" trong truyền thuyết.

Nhóm Tôn Giả trên đài đều phát biểu ý kiến riêng của mỗi người.

Chân Long hội lần này, Thiên Tài Long Vận cường thịnh trước nay chưa từng có, chất lượng hắc mã vượt xa trước kia.

Năm đại thiên kiêu cái thế, mỗi người đều có thể áp chế mấy thời đại.

Đám mảy trên trời.

Từng tầng trọng ảnh xuất hiện, giống như ảo ảnh, lúc ẩn lúc hiện.

Một lúc sau...

Trong những trọng ảnh kia, hiển nhiên một vòng quang trạch xanh biếc, mơ hồ có thể nhìn thấy thanh sơn lục thủy, còn có chút nhân tộc, thí dụ như dị nhân đầu người thân rắn, hoặc là dực nhân có hai cánh trên lưng.

- Ồ! Nhanh như vậy đã xuất hiện thêm một hình chiếu truyền thừa rồi.

Mấy vị Tôn Giả, gần như đồng thời ngẩng đầu.

- Đây là “Lục Hải truyền thừa”, bên trong có rất nhiều chủng tộc của đại lục đã tuyệt tích, truyền thừa này, vạn năm trước, Đại lục Thanh Hoa mới xuất hiện một lần.

- Giá trị của “Lục Hải truyền thừa”, quả thật không tệ, thậm chí tiếp cận cấp bậc của “Tứ đại truyền thừa”.

Trên mặt nhóm Tôn Giả trên đài, càng lộ vẻ vui mừng.

Vòng thứ nhất của Chân Long hội còn chưa chấm dứt, vậy mà đã xuất hiện hình chiếu truyền thừa thứ hai rồi.

Cho dù là thời đại của Kiếm Tôn Diệp Vô Tà, Xích Nguyệt giáo chủ thì cũng không có được quanh cảnh bực này.

Điều tiếc nuối duy nhất là, bất kỳ cái nào trong Tứ đại truyền thừa, vẫn chưa hề xuất hiện.

Thời đại đỉnh phong như vậy, năm đại thiên kiêu cái thế đồng thời xuất thế, quần tinh thiên tài phát ra ánh sáng rực rỡ, nếu không xuất hiện một trong Tứ đại truyền thừa thì quả thật có lỗi với thời đại này rồi.

- Không vội! Mỗi một lần xuất hiện Tứ đại truyền thừa, đều là vào thời khắc mấu chốt cuối cùng.

Cự hán cổ đồng “Phó điện chủ” mỉm cười.

Thời đại này mặc dù mạnh nhất, nhưng Chân Long hội còn chưa đến giai đoạn hậu kỳ, Thiên Tài Long Vận cũng không thể nào thôi động ngọn núi cao nhất được.

Bắc Vực đài.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, toàn bộ tâm lực đều dành cho việc ngưng tụ “hạt giống áo nghĩa”.

Trong đan điền, Chân Linh nguyên liên tục chấn động, tinh hoa tu luyện cả đời của Triệu Phong, lúc này đều ở trong nguồn suối.

Ý cảnh huyền ảo, hết thảy đều ở căn cơ này.

Từ khi Chân Linh nguyên xuất hiện, Triệu Phong lĩnh ngộ ý cảnh huyền ảo, cũng dần dần thăng hoa từng chút một trong đầu.

Trong đầu, mơ hồ có thể nhìn thấy một đám tơ mỏng xanh nhạt, thậm chí còn mảnh hơn cả sợi tơ, lúc ẩn lúc hiện.

Sợi tơ mỏng xanh nhạt, hiện động hình dáng điện văn trong suốt, sinh ra chấn động kỳ dị, dung nhập trong trời đất.

Lúc này.

Hạt giọng áo nghĩa huyền ảo trong não hải Triệu Phong như ẩn như hiện, đang vào giai đoạn bắt đầu ngưng kết.

- Nếu như chỉ dung nhập ý cảnh áo nghĩa của Điện Chi Truyền Thừa, tốc độ hạt giống áo nghĩa ngưng kết sẽ nhanh hơn vài lần, nói không chừng bây giờ đã...

Triệu Phong thở dài một hơi.

Hắn ý thức được, bản thân chưa bước vào Chân Huyền cấp, nhưng lại có thể ngưng kết “hạt giống áo nghĩa”, đây đã là việc không tầm thường rồi.

Thế nhưng, Triệu Phong vẫn “chưa thỏa mãn lòng tham”, muốn dung nhập thêm cả áo nghĩa tinh túy của Huyền Hoa Bảo Điển vào bên trong

Chẳng qua, việc đã đến nước này, Triệu Phong đã không còn đường lui, mà chính hắn cũng không hề hối hận chút nào.

- Độ mạnh yếu lúc đầu của hạt giống áo nghĩa, sẽ ảnh hưởng tới thực lực về sau. Ví dụ như Băng Thủy Nguyệt kia, mượn tinh túy bên trong “Huyền Băng truyền thừa”, mới tấn chức không lâu, đã có thể ngưng tụ hạt giống áo nghĩa cường đại, thậm chí vượt cấp đánh bại Ma Thiên Tam

Triệu Phong một bước không lùi, cắn răng thẳng tiến.

Dưới loại áp lực này, năng lực lĩnh ngộ, học tập và suy diễn của Thần Linh nhãn đã đạt tới đỉnh phong, khai thác được tiềm lực không nhỏ.

Mỗi một giây trôi qua, áo nghĩa lĩnh ngộ trong đầu Triệu Phong, có lẽ đã vượt qua trăm ngàn lần.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Cho đến khi Chân Long lệnh bài sinh ra ra cảm ứng, Triệu Phong mới lên đài ứng chiến.

- Ta nhận thua.

Trên Bắc Vực đài, một thiếu niên Chân Nhân cấp đại thành, vẻ mặt phiền muộn, không chút nghĩ ngợi liền trực tiếp nhận thua.

Sau khi đánh bại Băng Thủy Nguyệt, Triệu Phong nghiễm nhiên trở thành đệ nhất hắc mã của Bắc Vực đài, thực lực sánh ngang với những đệ nhất đại lục ở đây, uy danh đại chấn.

Lúc xuống đài...

Triệu Phong chỉ cảm thấy toàn thân lạnh lẽo, hơi lạnh xâm nhập vào xương cốt và tâm linh, thân thể thoáng cái cứng đờ.

Triệu Phong khẽ liếc mắt nhíu

Đôi mắt u hàn sắc bén của Băng Vi Tiên Tử tràn đầy sát cơ lãnh ý, khiến người khác cảm thấy tâm linh rung động

Bên cạnh nàng Băng Thủy Nguyệt vẻ mặt tái nhợt đang ngồi dưới đất.

Hai tay của Huyền Băng Nữ Vương giao thoa, chữa thương cho ái đồ.

- Sư tôn, chẳng lẽ ngay cả ngài cũng không có biện pháp?

Băng Vi Tiên Tử dò hỏi.

Sau trận thua vừa rồi, Băng Thủy Nguyệt liền lâm vào sinh tử hiểm cảnh.

May mà có Tôn Giả Đan Nguyên cảnh dùng vô thượng linh đan để bảo trì tính mệnh của Băng Thủy Nguyệt.

- Thủy Nguyệt đã thoát khỏi nguy hiểm, nhưng tâm thần linh hồn bị thương tổn thiêu đốt, trong thời gian ngắn khó có thể chữa trị được. Vi sư lo lắng, tổn thương này sẽ phá hoại hạt giống áo nghĩa của Thủy Nguyệt, nếu như nghiêm trọng, có thể khiến cho nó suốt đời không thể nào tiến thêm một bước nữa.

Huyền Băng Nữ Vương thở dài một hơi.

- Như vậy chẳng phải là...

Băng Vi Tiên Tử nghiến chặt răng, vẻ mặt không cam lòng.

- Đúng vậy, nó không thể tiếp tục tham gia Chân Long hội nữa.

Huyền Băng Nữ Vương dứt khoát nói.

Nàng liếc nhìn bóng lưng Triệu Phong một cái thật sâu, lâm vào trầm mặc.

Tại Thánh Vực Chân Long Hội, cho dù là Tôn Giả Đan Nguyên cảnh cũng không cách nào can thiệp vào trận đấu.

Mỗi thiên tài tại Chân Long hội đều được liên minh Thánh Vực bảo hộ, đặc biệt là những người tiến vào 100 hạng đầu.

Huống chi, nàng nhớ Triệu Phong còn xuất thân từ Thiết Huyết Giáo.

Quyết chiến quang minh chính đại của đám hậu bối, lại không gây nên tai nạn chết người hoặc tản phế, nàng cũng không tiện nhúng tay.

Đáng giận!

Trong đôi mắt u hàn lạnh lẽo của Băng Vi Tiên Tử chợt lóe lên sát cơ như thực chất, quanh người chập chờn một tầng hàn uy như băng sương, nguyên khí thiên địa giống như muốn ngưng kết.

- Tôn Giả đại nhân, ta muốn khiêu chiến Triệu Phong

Băng Vi Tiên Tử lấy ra Chân Long lệnh bài kim quang rực rỡ, Thiên Tài Long Vận chi khí lập tức bao trùm khắp toàn bộ Bắc Vực đài.

Dựa theo quy tắc Chân Long hội, mỗi người đều có ba lượt cơ hội "điểm danh khiêu chiến".

Lúc trước, Băng Thủy Nguyệt khiến chiến với Triệu Phong cũng là dùng phương pháp này.

Mà lần này...

Băng Vi Tiên Tử cũng muốn dùng phương pháp đó để báo thù cho muội muội.

- Tại Chân Long hội, mặc dù không thể cố ý giết người, ngộ sát cũng sẽ đánh mất Thiên Tài Long Vận, nhưng dù có liều mạng mất đi một phần Thiện Tài Long Vận thì ta cũng phải dồn ngươi vào chỗ chết. Ít nhất phải đánh cho ngươi tàn phế, phế bỏ toàn hộ tu vi của ngươi.

Trên mặt Băng Vi Tiên Tử tràn ngập sát cơ, mỹ nhan xinh đẹp hoàn mỹ như tuyết trắng có chút vặn vẹo.

Chân Long lệnh bài của thiên kiêu cái thế, phát ra kinh quang rực rỡ, thanh âm rồng ngâm vang lên liên tiếp, một đầu kim long vận mệnh như ẩn như hiện, lượn lờ quanh người Băng Vi Tiên Tử.

- Trời ạ! Băng Vi Tiên Tử muốn làm gì?

- Dùng thân phận thiên kiêu cái thế, đi khiêu chiến với một nhân vật hắc mã mới sao?

Một màn này, lập tức kinh động toàn bộ sân thi đấu Thượng cổ.

Bốn đại thiên kiêu cái thế "Vũ Thiên Ngô" của Trung Vực, "Đạm Thai Lan Nguyệt" của Đông Vực, "Thái Vân Song Tử" của Nam Vực, "Thạch Thừa Thiên" của Tày vực, cũng đồng loạt sinh ra cảm ứng, nhìn về phía Bắc Vực đài.

Thoáng chốc, Năm đầu kim long vận mệnh thiên tài đều từ năm phương Vực đài phóng lên cao.

Giờ khắc này...

Vòng thứ nhất "Ngũ Vực Tranh Phách" của Chân Long hội, liền tiến vào cao trào trước nay chưa từng có.

Bầu không khí và ý chí chiến đấu của toàn trường đều bị kích phát, vô số thiên tài cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Trên sân thi đầu Thượng cỗ, tượng đá xung quanh dãy núi, từng tòa tượng đá to lớn hùng vĩ hình dáng Thần Vận, càng thêm sống động.

Uy thế và khí tức vô hình đến từ tượng đá ở dãy núi bừng lên, che trời lấp đất, chỉ trong chốc lát đã trấn áp toàn bộ sân thi đầu Thương cổ, ngay cả Tôn Giả Đan Nguyên cảnh cũng không thể làm trái luồng uy thế khí tức đó.

Luồng khí tức này trang trọng và nghiêm túc, hằng cổ vĩ đại, phảng phất truyền đến từ “Thời đại Thần Thoại” Thượng cổ.

- Sân thi đấu Thượng cổ dường như kích phát ra năng lực thông thiệt triệt địa nào đó từ thời Thượng Cô. Đây quả nhiên là thời đại trước nay chưa từng có.

Trong mắt cự hán cổ đồng Phó điện chủ lóe lên sự hưng phần trước nay chưa từng có.

Cùng lúc đó.

Trong đám mây trên bầu trời lại hình thành một tầng hư ảnh chồng chất, hư ảnh này truyền đến từ Ngoại vực xa xôi.

Lần này...

Bên trong hư ảnh hiển hiện một tia huyết trạch, bên trong ảo ảnh giống như có huyết hãi vô tận, thi thể chồng chất, khí tức giết chóc huyết tinh, ngay cả thiên tài trong sân thi đấu cũng có thể cảm nhận được đôi chút.

- Trời đất! Là hình chiếu của “Xích Nguyệt truyền thừa”.

- Xích Nguyệt truyền thừa. Sao có thể nhanh như vậy? Tôn Giả của liên minh Thánh vực đều chấn động.

Xích Nguyệt truyền thừa kia, không hổ là Tứ đại truyền thừa, vừa

mới xuất hiện đã khiến cho hai hư ảnh truyền thừa ở gần đó trở nên mờ nhạt.

Chương 354: May áo cho người

(*) May áo cho người: Làm việc có lợi cho người khác

Chẳng ai ngờ rằng, vòng thứ nhất của Chân Long hội còn chưa kết thúc thì đã xuất hiện hình chiêu của Xích Nguyệt truyền thừa.

Xích Nguyệt truyền thừa là truyền thừa xếp hạng thứ ba trong Tứ đại truyền thừa, ngày xưa chấn động cổ kim, “Xích Nguyệt giáo chủ” gần như quét ngang cả đại lục, chính là bởi vì đạt được Xích Nguyệt truyền thừa.

Thời khắc này, các Tôn Giả của liên minh thánh Vực đều kinh hỉ và chấn động

- Không đúng không đúng cho dù đây là thời đại thịnh thế, năm đại thiên kiêu cái thế đột nhiên xuất hiện, thiên tài quần tinh tụ hội, thế nhưng đây chỉ mới là phân đoạn thứ nhất của Chân Long hội, lẽ ra Thiên Tài Long Vận chưa thể đạt đến trình độ hấp dẫn được Tứ đại truyền thừa mới đúng

Cự hán cổ đồng Phó điện chủ khẽ nhíu mày, cảm thấy kỳ lạ.

Vù...

Âm ảnh huyết trạch vẫn vũ đầy trời, lúc ẩn lúc hiện, khiến người khác rơi vào một loại trạng thái không ổn định.

Đột nhiên.

- Vụt...

Một hư ảnh bàn tay màu máu, dài hơn trăm trượng như huyễn ảnh xuất hiện trước hình chiêu Xích Nguyệt truyền thừa.

Vụt...

Hình chiếu Xích Nguyệt truyền thừa vừa mới xuất hiện, nhất thời liền biến mát.

- Cái gì.

- Chuyện gì xảy ra?

Các Tôn Giả của liên minh Thánh Vực đều kinh hãi thốt lên, trợn to hai mắt, không kim nổi kinh ngạc.

Mặc dù Xích Nguyệt truyền thừa vẫn chưa kết nối, thế nhưng hình chiếu truyền thừa đã giáng lâm trên bầu trời của sân thi đấu Thượng cổ rồi.

Nếu như hình chiếu truyền thừa đã xuất hiện, tại sao lại biến mất không còn tăm hơi?

- Rốt cuộc là ai mà có thể tạo nên bút tích kinh thiên địa, dẫn dắt Xích Nguyệt truyền thừa đi như vậy?

Các Tôn Giả trên đài đều cảm thấy hồi hộp thất sắc, hai mặt nhìn nhau.

- Muốn làm được điều này, cần có hai điều kiện: Một là ít nhất phải có tu vi Vương Giả Hư Thần cảnh, đồng thời phải bày bố suy tính thế

cục rất nhiều. Hai là, người kia có nguồn gốc sâu xa với Xích Nguyệt truyền thừa, dùng bí pháp Xích Nguyệt tương ứng, triệu hoán truyền thừa.

Phó điện chủ lộ vẻ trịnh trọng không khỏi hít sâu một hơi.

Đạt được hai điều kiện này, cho dù là toàn bộ đại lục, cũng chỉ có một người.

Người đó là ai?

- Xích Nguyệt giáo chủ.

Các Tôn Giả của liên minh Thánh Vực đều bật thốt lên.

- Mưu tính thật đáng sợ, Chân Long hội lần này của chúng ta, không ngờ là “may áo” giúp cho giáo đồ của Xích Nguyệt Ma Giáo.

- Nếu như đoán không sai, Xích Nguyệt Ma Giáo khẳng định đang ở một nơi nào đó trên đại lục, mở ra Xích Nguyệt truyền thừa.

Các Tôn Giả tâm tu cẩn mật, rất nhanh suy đoán ra một kết quả.

May áo cho người.

Nghĩ đến kết quả này, chín đại Tôn Giả trên đài đều cảm thấy phẫn nộ và không cam lòng.

Ngày xưa, Xích Nguyệt giáo chủ dẫn dắt giáo chúng, gần như quét ngang đại lục và thế lực khắp thiên hạ.

Có thể làm tới bước này, bất luận là thực lực hay thủ đoạn mưu tính của Xích Nguyệt giáo chủ cũng đều là có một không hai.

- Phó điện chủ, chúng ta có cần phái người đến địa điểm mở ra Xích Nguyệt truyền thừa, phá hoại việc phục hưng của Xích Nguyệt Ma Giáo không?

- Không sai, tiêu diệt Ma giáo.

Mấy vị Tôn Giả ở đây đều nghiến răng nghiến lợi nói.

- Thế cục Xích Nguyệt giáo chủ bày bố đã lâu như vậy, sao có thể không chuẩn bị tỉ mỉ? Bây giờ, chúng ta ngoài sáng bọn chúng ở trong tối. Chúng ta chưa chắc có thể tìm được bọn chúng nhưng bọn họ nhất định có thể tìm tới Thánh Vực Chân Long Hội. Một khi chúng ta chia rẽ nhân thủ, nếu Xích Nguyệt Ma Giáo có ý đồ phá hoại Chân Long hội thì sẽ vô cùng thuận lợi.

Thanh âm trầm ổn mà vững chải của Phó điện chủ vang lên.

Trên đài, mấy vị Tôn Giả đều rơi vào trầm mặc.

Tính toán của Xích Nguyệt giáo chủ, thực sự quá tinh diệu, mấu chốt ở đây chính là mượn Chân Long hội để mở ra Xích Nguyệt truyền thừa.

Thời khắc này, liên minh Thánh Vực cũng không dám manh động

Thánh Vực Chân Long Hội bại lộ ngoài sáng nếu như chia rẽ nhân thủ, Xích Nguyệt giáo chủ vào thời khắc mấu chốt đến phá hoại, như vậy thì cái được không đủ bù cái mất.

Dù sao thì Xích Nguyệt giáo chủ cũng là người uy danh cái thế, kinh nhiếp cổ kim, từng một tay che trời, tạo nên một thời đại huy hoàng

Thử hỏi trên đại lục bây giờ, có ai chắc chắn có thể chính diện chống lại Xích Nguyệt giáo chủ?

- Chư vị, đây là một thời đại thịnh thế huy hoàng, lần Chân Long hội này, Thiên Tài Long Vận cường thịnh chưa từng có, tỷ lệ kết nối với Thiên Cơ truyền thừa vẫn đang gia tăng Một khi Thiên Cơ truyền thừa giáng lâm, chính là thời khắc khai thiên tích địa, thay đổi tình thế của đại lục, so với Xích Nguyệt truyền thừa thì còn hữu dụng hơn nhiều.

Phó điện chủ cao giọng nói.

- Phó điện chủ nói đúng Xích Nguyệt truyền thừa chủ yếu có ích đối với truyền thừa của Ma đạo, kém xa Thiên Cơ truyền thừa và Thất Kiếm truyền thừa.

Mọi người đều đồng loạt gật đầu.

Xích Nguyệt truyền thừa ở trong Tứ đại truyền thừa xếp hạng thứ ba, Thiên Cơ truyền thừa và Thất Kiếm truyền thừa đều xếp trên nó.

Ngày xưa, Kiếm Tôn Diệp Vô Tà chính là nhờ đạt được Thất Kiếm truyền thừa, trở thành nhân vật then chốt trong việc đánh bại Xích Nguyệt giáo chủ.

Trên sân thi đấu Thượng cổ...

Hình chiếu Xích Nguyệt truyền thừa xuất hiện chỉ là một khúc nhạc dạo, kéo dài không đến mười nhịp hô hấp.

Trong sân đấu, luận bàn chiến đấu của các Đại vực vẫn không ngừng tiếp tục.

Sân thi đấu Bắc vực.

Thiên kiêu cái thế Băng Vi Tiên Tử đề nghị điểm danh khiêu chiến Triệu Phong với trọng tài Tôn Giả.

- Được!

Trọng tài Tôn Giả gật gật đầu.

Thế nhưng muốn thi đấu thì phải đủ một chu kỳ, Triệu Phong vừa mới đánh xong không thể lập tức tiếp nhận khiêu chiến của Băng Vi Tiên Tử được.

Quy tắc của Chân Long hội vô cùng nghiêm cẩn, cần phải chờ tới lần lên đài sau của Triệu Phong thì Băng Vi Tiên Tử mới gặp được.

Mà lúc này...

Triệu Phong vẫn ngồi khoanh chân, đang đến thời khắc mấu chốt trong việc cảm ngộ và ngưng tụ “hạt giống áo nghĩa”.

Trong đầu...

Hiện lên một hạt giống nhỏ, xung quanh chập chờn điện quang từng tia điện màu xanh nhạt như ân như hiện, ở trạng thái bán trong suốt nổi lên, giống như một đóa hoa nở ra rồi héo tàn, lặp đi lặp lại.

Hạt giống áo nghĩa bắt nguồn từ Chân Linh nguyên, thăng hoa trong thế giới tinh thần.

Một khi ngưng kết thành, nhất cử nhất động của Triệu Phong đều sẽ câu thông với thiên địa điện lỏi Huyền ảo, lúc đó uy năng thực lực sẽ tăng vọt.

Đến lúc đó...

Triệu Phong ngoại trừ tu vi chân lực ra, còn những phuong diện khác thì sẽ không khác gì cao nhân Chân Huyền cấp.

Chương 355: Nhận thua

Mạc Thiên Y, thiên tài thần thoại của Bắc đại lục, lại bị một chiêu của tuyệt thế thiên kiêu “Vũ Thiên Ngô” đả thương.

Mạc Thiên Y rơi xuống đất, khóe miệng ứa máu, trên mặt tràn đầy kinh hãi.

Một màn này dường như có chút tương tự với Chân Long hội khóa trước.

Hiện nay đã cách mười năm, hắn cũng tiến bộ cực lớn, thế nhưng vẫn không thể thay đổi kết quả.

Vụt...

Thân hình Vũ Thiên Ngô nhoáng lên một cái, từ trên đài thi đấu xuất hiện trước mặt hắn, khẽ nói:

- Từ lúc Chân Long hội đến giờ, ngươi là người đầu tiên tiếp được một chiêu của ta mà vẫn còn sức đánh một trận.

Mạc Thiên Y cảm thấy khóe miệng cay đắng, có thể kiên trì được một chiêu thì đã sao, hiện giờ hắn đã bị thương không nhẹ.

Nếu như tiếp tục liều chiến, thân thể sẽ bị thương nặng, suy giảm tới bổn nguyên, ảnh hưởng tới xếp hạng cuối cùng, thậm chí có thể sẽ vô duyên với Ngoại vực.

- Ta nhận thua.

Mạc Thiên Y rất nhanh quyết định chủ ý.

Đối thủ đáng sợ trước mặt, từ Chân Long hội khóa trước đã đạt tới tu vi Chân Huyền cấp tiểu thành, lần này lại là Chân Huyền cấp đỉnh phong, một đường đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

Đứng đầu năm đại thiên kiêu cái thế, chính thức ngạo thị vô địch.

Mạc Thiên Y nhận thua, khiến Vũ Thiên Ngô khẽ lắc đầu, hơi có chút thất vọng, thân ảnh lúc bước xuống đài, lộ ra vài phần cô tịch.

Hắn... Đã cô độc quá lâu rồi.

Tại thời đại huy hoàng này, vì sự tồn tại của “Vũ Thiên Ngô”, vô số thiên tài đều ảm đạm thất sắc, đây chính là bi ai của bọn hắn.

Nhưng Vũ Thiện Ngô cũng bi ai không kém, đứng trọng thời đại đỉnh phong này, trong đám cùng thể hệ, hắn gần như không tìm thấy được một đối thủ nào.

Trên đài.

Chín đại Tôn Giả, mỗi lần đều chăm chú nhìn Vũ Thiên Ngô chiến đấu.

- Vũ Tinh Thần, đứa con trai này của ngươi, thành tựu ngày sau khó có thể đánh giá được. Nếu như tạ nhớ không lầm, Vũ Thiên Ngô chỉ mới hai mươi sáu hai mươi bảy tuổi. Lúc hắn mười tuổi đã tân chức Chân Linh cảnh, trở thành thiên tài đệ nhất đại lục.

Huyền Kiếm Tôn Giả cảm khái nói.

Thăng Long đấu giá hội lần trước, Huyền Kiếm Tôn Giả xuất hiện trong giây lát, bây giờ lại trở thành một trong chín đại Tôn Giả ngồi trên đài.

Một vài vị Tôn Giả trên đài, đều nhìn về phía một thanh niên anh vĩ tuấn lãng với ánh mắt hâm mộ.

Hắn chính là phụ thân của Vũ Thiên Ngô, Vũ Tinh Thần.

- Ha ha, ta nói cho các ngươi biết, nếu không phải Thiên Ngô tận lực khống chế, có lẽ bây giờ đã đột phá Chân Chủ cấp rồi...

Vũ Tinh Thần cười nhạt một tiếng.

Lời này vừa nói ra, mấy vị Tôn Giả ở đây đều cảm thấy trong lòng dậy sóng

- Có thể nói như vậy, Chân Long hội lần này không có gì thú vị, cho nên Ngô nhi không trùng kích Chân Chủ cấp. Như vậy thì đám người thế hệ trẻ như Thái Vân Song Tử, Băng Vi Tiên Tử mới còn cơ hội uy hiếp vị trí thứ nhất của hắn.

Vũ Tinh Thần khẽ thở dài một hơi.

Đối với ý muốn của con trai, hắn cũng hoàn toàn bất lực.

Nếu như Vũ Thiên Ngộ tấn chức Chân Chủ cấp, vậy thì cần gì phải lo lắng đến hạng nhất nữa, cũng há có thể xuất hiện thêm biến số?

Sau khi Mạc Thiên Y thất bại, trên sân thi đấu Thượng cổ, rất nhiều ánh mắt lại chuyển về phía Bắc Vực đài.

Thi đấu tại Bắc Vực đài, đồng dạng cũng là trận chiến của thiên kiêu

cái thế, hơn nữa còn là thiên kiêu cái thế chủ động khiêu chiến.

- Băng Vi Tiên Tử này đã nhận được “Huyền Băng truyền thừa”, bên trong truyền thừa ẩn chứa tinh túy, nghe nói có thể tu thành “Huyền Băng Ngọc Phách thể” cực kỳ hiếm thấy. Chiến lực tăng vọt, lần này có hi vọng khiêu chiến vị trí đệ nhất của Vũ Thiên Ngô.

- Trong Chân Long hội lần này, Băng Vi Tiên Tử cũng là một trong số rất ít địch thủ có thể đêm trên đầu ngón tay của Vũ Thiên Ngô.

Chủ đề của mọi người, đều chuyển dời tới Bắc Vực đài.

Việc này có liên quan tới Băng Vi Tiên Tử, đồng thời cũng liên quan tới Triệu Phong

Sau khi Triệu Phong đánh bại Băng Thủy Nguyệt, trở thành đệ nhất hắc mã của Bắc Vực đài, cho dù đặt trong toàn bộ sân thi đấu Thượng cổ thì hắn ít nhất cũng có thể xếp vào 3 hạng đầu của đám hắc mã, thậm chí là số một số hai.

- Đệ nhất hắc mã của Bắc Vực đài, đối diện với thiên kiêu cái thế, có thể kiên trì được mấy chiêu đây?

- Hắc hắc, ta đoán không quá ba chiêu, rất có thể ngay cả một chiêu cũng không đỡ nổi.

- Không đúng tên Triệu Phong kia có thể sẽ trực tiếp nhận thua.

Đám thiên tài tại Bắc Vực đài đều chờ mong trận chiến này.

Mọi người lúc này đang phán đoán xem Triệu Phong có thể gắng gượng qua mấy chiêu trước mặt thiên kiêu cái thế này.

Không phải bọn hắn chưa từng nghĩ liệu Triệu Phong có thể chiến thắng hay không Chẳng qua suy nghĩ này quả thật hoàn toàn không thực tế.

Ngay cả thiên tài thần thoại của Bắc đại lục như Mạc Thiên Y, trước mặt thiên kiêu cái thế, chỉ một chiêu liên nhận thua, huống chi là Triệu Phong cùng xuất thân từ Bắc đại lục.

- Trừ phi ngưng kết thành “hạt giống áo nghĩa” sớm một chút, bằng không thì không có chút cơ hội nào.

Trong đầu Triệu Phong cũng bắt đầu mô phỏng tính toán kết quả.

Kết quả là, bản thân ngay cả một chút hi vọng cũng không có.

Điều đáng tiếc chính là, “hạt giống áo nghĩa” của Triệu Phong dạng ngưng kết ở giai đoạn mâu chốt, vẫn gặp phải một tia lực cản nho nhỏ. Chủ yếu là vì muốn dung hợp áo nghĩa tinh túy của Huyền Hoa Bảo Điển vào trong “hạt giống áo nghĩa”, cho nên độ khó mới tăng lên như vậy.

Trong đầu.

Từng sợi tơ mỏng xanh nhạt trong suốt, như ẩn như hiện, xung quanh chập chờn điện quang lốm đốm, hiện lên hình dáng một đóa hoa.

Đây chỉ là hình thức ban đầu của “hạt giống áo nghĩa”, còn chưa hoàn toàn thành hình.

Dù vậy, Triệu Phong đã có năng lực câu thông thiên địa áo nghĩa nhất định, hắn có thể thúc dục càng nhiều uy lực của Điện Chi Truyền Thừa và Huyền Hoa Bảo Điển hơn.

Cố gắng không uống phí thực lực Triệu Phong đã có tiến bộ rõ rệt.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Đột nhiên, Chân Long lệnh bài trên người sinh ra cảm ứng, hướng về sàn thi đấu Bắc Vực đài.

- Cuối cùng cũng bắt đầu.

Băng Vi Tiên Tự gấp gáp không thể chờ đợi được, băng quang tàn ảnh nhoáng lên một cái, hiện thân trên Bắc Vực đài.

- Băng Vi, ngươi điểm danh khiêu chiến Triệu Phong nếu như chiến thắng chỉ có thể đạt được một phần hai Thiên Tài Long Vận, của hắn. Ngược lại, nếu như ngươi thua, ngươi sẽ mất gấp hai lần Thiên Tài Long Vận của mình.

Trọng tài Tôn Giả đạm mạc nói.

Trận chiến mà Chân Long lệnh bài phân phối, cho dù bị thua đối phương thì cũng chỉ tổn thất một phân nhỏ Thiên Tài Long Vận.

Phương pháp khiêu chiến của Băng Vi Tiên Tử, cho dù chiến thắng cũng chỉ có thể cướp đoạt được một nửa Thiên Tài Long Vận của Triệu Phong mà thôi.

Tức là nói, cho dù Triệu Phong thua, vậy thì số lượng Thiên Tài Long Vận bị tổn thất so với tổng tài sản, cũng không tính là quá lớn.

- Ta xác nhận.

Băng Vi Tiên Tử không chút do dụ.

Sử dụng phương pháp giống như muội muội, nàng điểm danh khiêu chiến Triệu Phong

Vụt...

Thân hình Triệu Phong kéo một trận hư ảnh điện quang, hạ xuống Bắc Vực đài.

Tuy rằng hạt giống áo nghĩa chỉ ngưng kết thành hình thức ban đầu, nhưng Triệu Phong lại có cảm giác bản thân và nguyên khí điện lôi trong thiện địa có mối liên hệ vô cùng thân thiết, tốc độ thân pháp so với lúc trước càng thông thuận gấp đôi.

- Triệu Phong ngươi sẽ không nhận thua chứ?

Băng Vi Tiên Tử cười trào phúng đôi mắt phượng tràn ngập u hàn.

Nhận thua?

Nội tâm Triệu Phong khẽ động quả thật hắn có ý nghĩ như vậy.

Còn không đợi hắn lên tiếng.

- Ngươi không có cơ hội.

Hàn mang trong mắt Băng Vi Tiên Tử lóe lên, thân thể mềm mại hoàn mỹ giống như tuyết ngọc phát ra một luồng hàn uy kinh khủng có cảm giác áp bách huyết mạch như của sinh linh Thượng cổ cao đẳng

Một khắc này, không khí bốn phía xung quanh, phảng phất ngưng trệ.

Toàn thân Triệu Phong như lọt vào hầm băng huyết mạch gần như ngưng trệ, khẽ rùng mình một cái, một loại cảm giác nguy cơ áp bách bao phủ lấy thể xác và tinh thần.

Lần đầu tự mình đối mặt với thiên kiêu cái thế, Triệu Phong mới hiểu được sự đáng sợ của cấp bậc này, không hề thua kém gì khi giằng co với Chân Chủ cấp.

- Triệu Phong nhanh nhận thua.

Thiết Ma đang ngồi trên ghế xem chiến, đột nhiên ý thức được điều gì đó không đúng kinh hô một tiếng.

Thế nhưng công kích của Băng Vi Tiên Tử lại thật sự quá nhanh.

Băng bào trên người nàng tung bay, băng phong hàn lưu che trời lấp đất, hình thành một trận phong bạo, chỉ trong chốc lát đã quét ngang phương viên một dặm

Kỳ hàn thấu xương xâm nhập vào trong mỗi ngóc ngách.

Trong không khí, hơi nước đóng thành băng băng sương ngưng kết lan, tràn khắp phương viên một dặm

Một khắc này.

Băng Vi Tiên Tử dường như đã trở thành Băng Tiên Tử trong Thế giới băng tuyết, khống chế hết tất cả.

Rắc rắc...

Toàn thân Triệu Phong ngưng kết một tầng băng sương Chân Linh

khí và lực lượng huyết mạch trong cơ thể đều bị hàn ý khủng bố xâm nhập.

Đặc biệt là Chân Linh khí, hoàn toàn bị ngưng kết, không có sức phản kháng

- Đây là thực lực của thiên kiêu cái thế ư...

Trong lòng Triệu Phong kinh hãi, tứ chi thân thể lạnh cứng, mất đi tri giác.

Một hô hấp sau.

Triệu Phong đã triệt để mất đi khống chế đối với thân thể, luồng hàn ý kia, thậm chí bắt đầu ăn mòn và ngưng kết tinh thần ý thức của hắn.

Lúc này...

Thứ duy nhất mà Triệu Phong có thể cử động chính là Thần Linh nhãn, lực lượng huyết mạch chỉ có thể miễn cưỡng thúc dục.

Băng Vi Tiên Tử nở nụ cười, trên lòng bàn tay băng ngọc xuất hiện một đoàn “Phong hà” băng u trong suốt, bên trong ẩn chứa một luồng hàn lực cấp bậc cấm kỵ càng mạnh hơn.

- Không tốt!

Thần Linh nhãn của Triệu Phọng tập trung nhìn đoàn “Phong hà” băng u trong tay Băng Vi Tiên Tử, chỉ thấy đó là một luồng hàn lực trí mạng càng ngưng tụ lại, thậm chí còn mạnh hơn cả Cực Bắc Huyền Băng Phong

Nguy cơ chưa từng có ập đến.

Trực giác nói cho hắn biết một khi đoàn “Phong hà” băng u trong tay Băng Vi Tiên Tử hình thành, mình sẽ lâm vào đóng băng vĩnh cửu, trở thành băng điêu thực sự không có sinh mạng.

- Bây giờ ta cơ bản đã mất đi năng lực hoạt động một khi nàng làm như vậy, sẽ tương đương với việc cố ý giết người, sẽ bị loại bỏ tư cách tham gia Chân Long hội.

Trong lòng Triệu Phong hết sức tỉnh táo, trong đầu nhanh chóng phân tích.

Sau đó, hắn cho ra một kết luận, Băng Vi Tiên Tử không dám làm vậy.

Nếu làm vậy thì được không bằng mất.

Nếu như Băng Vi Tiện Tử muốn báo thù cho muội muội, phương pháp tốt nhất là đánh cho Triệu Phong tàn phế, không thể tiếp tục chiến đấu tại Chân Long hội, vô duyên với truyền thừa Ngoại vực.

Huyết mạch mở ra.

Trong mắt trái của Triệu Phong lóe lên ánh sáng màu lam thần bí, lấy Thần Linh nhãn làm hạch tâm, thúc dục lực lượng huyết mạch.

Bên ngoài làn da Triệu Phong nổi lên một tầng băng văn lam nhạt, sau đó liền lan tràn khắp toàn thân.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Bỗng nhiên, một hư ảnh băng quang khổng lồ, to lớn cao ngạo vô

biên, ngồi trên vương tọa Băng Phong mơ hồ bị tàn phá, xuất hiện sau lưng Triệu Phong

Bí pháp huyết mạch hoàn toàn mở ra, lực lượng kỳ hàn ngưng kết toàn thân Triệu Phong lập tức giảm mạnh.

Ngay sau đó, tứ chi của hắn đã khôi phục bình thường

Cực Bắc Huyền Băng Phong

Băng Vi Tiên Tử cười lạnh một tiếng, đã sớm chuẩn bị, lại tập trung một đoàn hàn lưu băng phong vào Triệu Phong

Oành...

Thân hình Triệu Phong bị chấn lui hơn mười trượng hư ảnh băng quang sau lưng, xuất hiện vài vết rách.

- Ta phải đánh cho ngươi không còn chút khả năng phản kháng nào, sau đó để hàn lực Huyền Băng ăn mòn thân thể người. Cứ tiếp tục tình huống này, thân thể của ngươi sẽ bị hàn độc xâm nhập, hoàn toàn mất đi tri giác. Đến khi đó, ngoại trừ tinh thần ý thức ra, ngươi chỉ còn là một bộ “Hàn thi”, sống không quá nửa năm.

Trong mắt Băng Vi Tiên Tử hiện lên một tia âm lãnh.

Nàng chẳng những muốn khiến cho Triệu Phong vô duyên với Chân Long hội, còn muốn gián tiếp giết chết hắn.

Chỉ cần Triệu Phong không lập tức chết ở trên đài thì cũng không cần phải mất đi Thiên Tài Long Vận, thậm chí bản thân cũng không cần phải trả bất cứ cái giá nào.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Triệu Phong dùng Thần Linh nhãn, thúc dục lực lượng huyết mạch, hư ảnh băng quang và vương tọa sau lưng càng trở nên cao lớn, nhanh chóng tu bổ vết rách, phát ra ánh sáng rực rỡ, gào thét với vẻ không cam lòng.

Hư ảnh băng qua và vương tọa kia có một năng lực chống đỡ với hàn lực cường đại, hơn nữa còn có thể hấp thu và chuyển hóa hàn lực.

Bằng không thân thể Triệu Phong đã sớm bị hàn lực Huyền Băng đông cứng hoàn toàn.

Giờ phút này.

Hư ảnh huyết mạch của Triệu Phong phân tổ, chẳng những không suy yếu, ngược lại càng mạnh thêm vài phần.

Ầm...

Băng Vi Tiên Tử lại vung lên một chưởng, lần nữa xé rách hư ảnh băng quang đông cứng Triệu Phong khiến cho hắn lại mất đi năng lực hành động

- Chẳng lẽ phải thật sự nhận thua?

Mắt trái của Triệu Phong ẩn hiện một tầng lôi hỏa xanh nhạt.

Trên thực tế.

Triệu Phong có năng lực nhận thua

Thanh âm của hắn có thể trực tiếp phát ra trên phương diện tinh thần, báo cáo cho trọng tài Tôn Giả.

Cho dù ngay cả phương diện tinh thần bị hàn lực ăn mòn, thế nhưng cấm khu Thần Linh nhãn thì vẫn không bị xâm nhập chút nào.

Chương 356: Như ngươi mong muốn

Lần đầu trực điện chiến đấu với thiên kiêu cái thế, Triệu Phong lâm vào nguy cơ trước nay chưa từng có, hoàn toàn rơi vào trạng thái bị động.

Thực lực cách biệt một khoảng lớn, khiến cho hắn cơ bản không có bất luận phần thắng nào.

Người ngoài cuộc có thể thấy được, Băng Vi Tiên tử cũng không hề sử dụng toàn lực, nếu không Triệu Phong đã sớm bị đá ra ngoài, hoặc là bỏ mạng.

Trước khi Triệu Phong lên sàn thi đấu, Thiết Ma đã từng nhắc nhở, bảo hắn nhanh chóng nhận thua.

Thua trước mặt thiên kiêu cái thế cũng không phải là sỉ nhục gì đáng nói, đối với rất nhiều thiên tài mà nói, thì đây thậm chí là một loại vinh hạnh.

Thiên tài thần thoại của Bắc đại lục như Mạc Thiên Y, đối diện với thiên kiêu cái thế cũng chỉ chống đỡ được một chiêu, sau đó lập tức nhận thua, đây chính là lựa chọn sáng suốt, lấy đại cục làm trọng.

- Triệu Phong, tại sao ngươi không nhận thua? Mặc dù ngươi không địch lại thiên kiêu cái thế, nhưng ta tin rằng ngươi có năng lực nhận thua, ngươi nhất định có thể.

Thiết Ma đang ngồi trên ghế xem chiến, không khỏi có chút lo lắng.

Tiềm lực thiên phú của Triệu Phong, Thiết Ma sớm đã biết rõ, có lẽ không thể so sánh với Vũ Thiên Ngô, nhưng qua mười năm nữa, trở thành thiên kiêu cái thế mới cũng không phải là không có khả năng.

Ít nhất, trong Chân Long hội lần này, đám cùng tuổi và cùng cấp độ, chưa có ai có thể làm tốt hơn Triệu Phong.

Giờ khắc này.

Trên sân thi đấu Thượng cổ, vô số ánh mắt đều tập trung tại Bắc Vực đài.

Ngay cả đám Tôn Giả trên đài cũng đều nhìn qua bên này với vẻ hứng thú.

- Nhận thua sao?

Trong lòng Triệu Phong tự nhiên biết rõ, đây chính là một lựa chọn lý trí.

Nhưng sâu trong lòng hắn, có một thanh âm, có một luồng lực lượng, có một loại tín niệm cố chấp, khiến cho hắn đột nhiên phát hiện ra, muốn hắn nói ra hai chữ “nhận thua”, còn khó hơn cả lên trời.

Nhớ lại mười mấy năm nhân sinh đã qua.

Từ trấn Thanh Diệp cho đến thành Vũ Dương, một đường liên tục chiến đấu tại các trận chiến như quận Quảng Lăng, Hiểu Nguyệt Tông, Liên minh thịnh hội Thập Tam Tông... Đến bây giờ là Thánh Vực Chân Long Hội.

Đột nhiên.

Triệu Phong phát hiện ra, bản thân mình chưa từng chính thức nhận thua bao giờ, dù là ngày xưa, lúc tiến vào Triệu tộc, bị Triệu Khôn đánh cho máu chảy đầy đầu.

Hắn quả thực chưa từng chính thức nhận thua. Lần ở Hiểu Nguyệt Tông cũng là do hắn cố tình thua Nhiễm sư muội.

Đây là một loại cố chấp, Triệu Phong một đường nghịch sóng tiến lên, siêu việt một đám thiên tài không thể vượt qua.

- Có thể thua, nhưng sẽ không nhận thua.

Triệu Phong đột nhiên chợt ngộ ra, đây chính là sự chấp nhất của mình.

Lôi Hỏa Thần Mâu!

Trong mắt trái của Triệu Phong, di động thần quang lôi hỏa xanh nhạt, lệ mang lóe lên.

Phành...

Một đoàn lôi hỏa xanh nhạt, lăng không rơi xuống trên người Băng Vi Tiên Tử, truyền đến một tiếng nổ vang

Sau khi lĩnh ngộ hạt giống áo nghĩa hình thức ban đầu, uy lực của Lôi Hỏa Thần Mâu, so với uy lực trước kia đã tăng thêm một đoạn dài, phát động càng thành thục hơn.

Tốc độ phát động bí thuật Đồng Hỏa nhanh đến mức, ngay cả thiên kiêu cái thế cũng không thể né tránh.

Không ít người ở trên sân đều kinh hô một tiếng, chỉ thấy lôi hỏa màu xanh mở nhạt đang thiêu đốt bừa bãi khắp nơi trên người Băng Vi Tiên Tử.

Huyền Băng Ngọc Phách thể!

Băng Vi Tiên Tử cười ngạo nghễ, nước da toàn thân giống như băng tuyết tinh ngọc, bóng loát trong suốt rực rỡ.

Vù...

Mặc dù lực lượng lôi hỏa kia đang thiêu đốt bừa bãi trên người nàng, nhưng nàng vẫn bình yên vô sự.

Toàn trường đều sợ đến ngây người.

Bí thuật Đồng Hỏa của Triệu Phong, hoàn toàn có thể miễu sát bất kỳ tồn tại nào dưới Chân Huyền cấp, thậm chí còn tạo thành thương hại trí mạng đối với Chân Huyền cấp.

Vậy mà lực lượng lôi hỏa thiêu đốt cường đại như vậy, lại không phá nổi phòng ngự của Băng Vi Tiên Tử.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Đôi mi thanh tú của Băng Vi Tiên Tử khẽ nhíu lại, thân thể băng tuyết tinh ngọc mềm mại khẽ lóe lên hàn lực lấp lánh, đem lôi hỏa dập tắt.

Thì ra.

Mặc dù lôi hỏa kia không thể đả thương thân thể nàng, nhưng lại thẩm thấu vào phương diện tinh thần, thiêu chút nữa tạo thành đôi chút phiền toái đối với tinh thần của nàng

Đồng Hỏa của Triệu Phong đồng thời xâm nhập hai thế giới vật chất và tinh thần, đây là chỗ cao minh nhất.

- Băng Vi Tiên Tử này có Huyền Băng Ngọc Phách thể, có thể ngạo thị công kích của Chân Huyền cấp, phóng mắt khắp toàn bộ Chân Long hội, người có thể phá vỡ được phòng ngự của nàng cũng chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay mà thôi.

Triệu Phong đưa ra một kết luận, không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Nhìn thấy một màn này, những thiên kiêu cái thế khác trong bốn đại thiên kiêu cái thế, cũng không nhịn được mà động dung

Nói cách khác, Băng Vi Tiên Tử có được “Huyền Bảng Ngọc Phách thể”, cho dù là công kích của Chân Huyền cấp tiểu thành, thậm chí Chân Huyền cấp đại thành bình thường cũng không thể thương tổn đến nàng chút nào.

Cũng may.

Mục đích của Triệu Phong đã đạt được.

Nhân dịp này.

Tam Hoa Bảo Liên!

Dưới chân Triệu Phong xuất hiện tòa hoa sen do cánh hoa ba màu tạo thành.

Có Tam Hoa Bảo Liên, năng lực phòng ngự và tự bảo vệ mình của Triệu Phong tăng mạnh.

Hắn ra sức thúc dục lực lượng huyết mạch, Chân Linh khí nhanh chóng khôi phục lại bình thường

Tam Hoa Bảo Liên phát ra cánh hoa ba loại màu sắc thanh, lam, tím, hình thành quang tráo hoa ảnh ba màu.

Bởi vậy, nguy cơ của Triệu Phong đã tạm thời được hóa giải.

Cực Bắc Huyền Băng Phong!

Băng Vi Tiên Tử khôi phục lại, một đoàn băng phong hàn lưu tập trung ập đến.

Phành...

Triệu Phong không né không tránh, ngạnh kháng chính diện.

Quang tráo ba màu của Tam Hoa Bảo Liên lập tức phát ra chấn động kịch liệt.

Hư ảnh băng quang và Vương tọa băng phong sau lưng chập chờn, lúc sáng lúc tối, điên cuồng hấp thu chuyển hóa hàn năng

Triệu Phong lại cảm giác được hàn ý khủng bố đang xâm nhập vào cơ thể, may mắn là bí pháp huyết mạch của hắn có thể hấp thu và chuyển hóa hàn năng

Băng Vi Tiên Tử giật mình, không ngờ Triệu Phong dưới loại cục diện này, còn có thể thông qua Lôi Hỏa Thần Mâu để tạm thời ổn định, hóa giải nguy cơ.

- Huyền Băng Trấn Ma Sơn!

Hàn uy mênh mông cuồn cuộn trên người Băng Vi Tiện Tử, khí thế đại trưởng ngọc thủ vung lên, hàn ý băng quang rực rỡ trong không trung hiên hiện một tòa hàn ảnh băng sơn cực lớn, từ trên cao hung hăng ép xuống

Uy năng của một chiêu này, so với lúc trước còn mạnh hơn gấp đôi, có thể đè chết địch nhân, cũng có thể trấn áp phòng ngự cường đại của mục tiêu.

Không tốt!

Triệu Phong biến sắc, chỉ cảm thấy một luồng áp lực hàn năng kinh khủng hơn, phảng phất như có một tòa băng sơn cực lớn ép xuống không phải sức người có thể ngăn cảm

- Phá!

Triệu Phong thúc dục Chân Linh khí và lực lượng huyết mạch toàn thân, hai tay vung lên, Huyện Hoa Lôi Chưởng cường đại, kèm theo hư ảnh băng quang điên cuồng gào thét, ngạnh chống đỡ hàn ảnh băng sơn trên đầu.

Ẩm ầm ầm...

Một kích mạnh nhất cả đời của Triệu Phong bổ ra, đóa hoa băng lôi cực lớn nở rộ trên không trung huyễn lệ đồ sộ vô cùng.

Chỉ trong nháy mắt, thế tới của hàn ảnh băng sơn trên đình đầu chợt dừng lại, xuất hiện một tia vết nứt.

- Công kích thật mạnh! Băng Lôi chi lực kết hợp, còn ẩn chứa một loại huyền ảo cao thâm khác.

- Tiểu tử kia tu vi không đến Chân Nhân cấp đại thành, nhưng có thể bộc phát ra chưởng lực khủng bố, thậm chí đủ sức đánh trọng thương Chân Huyền cấp sơ thành.

- Một chiêu này của ta chính là công kích liên tục!

Một âm thanh lạnh lẽo từ tận xương tủy vang lên trên sàn thi đấu.

Oành...

Vết nứt trên hàn ảnh băng sơn cực lớn, thoáng cái hồi phục, mang theo áo nghĩa thiên địa, lại lần nữa ép xuống

- Không ổn...

Triệu Phong muốn tránh cũng không được, đánh phải lần nữa thúc dục Chân Linh khí và lực lượng huyết mạch.

Chỉ trong chốc lát.

Tòa hàn ảnh băng sơn cực lớn đã xuất hiện trên đỉnh đầu Triệu Phong

Hàn ý và trọng lực khủng bố, nặng nề ép xuống, nếu không có Tam Hoa Bảo Liên và hư ảnh vương tọa băng quang Triệu Phong đã sớm bị đè nát, bị Băng Vi Tiên Tử xem như ma đầu, thành công trấn áp.

Cứ tiếp tục tình huống này, Triệu Phong đành phải điên cuồng thúc dục Chân Linh khí và lực lượng huyết mạch.

Nhưng hàn năng và trọng lực liên tục tăng lên không ngừng, khiến gương mặt hắn trưởng hồng không chịu nổi.

A... A...

Hư ảnh băng quang sau lưng không ngừng hấp thu, chuyển hóa hàn năng thừa nhận áp lực cực lớn.

Trong cơ thể, một tia huyết trạch lam nhạt bị hàn lực ăn mòn, đồng thời hấp thu nhiều hàn năng đột nhiên có cảm giác gấp rút.

- Ổ?

Triệu Phong phát hiện, cảm giác gấp rút của lực lượng huyết mạch ở trong loại hàn năng này, càng lúc càng mạnh.

Lực lượng huyết mạch toàn thân, thừa nhận áp bách của tòa băng sơn, dưới tác dụng của hư ảnh và vương tọa băng quang không ngừng hấp thu hàn năng liên rơi vào trạng thái không ổn định, rung động liên hồi.

Tia huyết trách lam nhạt bành trướng một cách quỷ dị, sáng tối lập lòe.

Triệu Phong cảm giác lực lượng của mình càng ngày càng mạnh, hàn lực bộc phát huyết mạch cũng càng ngày càng gấp rút.

Nếu cứ tiếp tục như vậy thêm vài nhịp hô hấp, áp lực mà thân thể và huyết mạch của Triệu Phong có thể thừa nhận sẽ đạt tới cực điểm.

Cùng lúc đó...

Băng Vi Tiên Tử quát một tiếng, ngọc thủ vỗ ra, hào quang của hàn ảnh băng sơn đại phóng uy năng huyền ảo lại một lần nữa được bổ sung và tăng phúc.

Ọc...

Triệu Phong phun ra một búng máu, lực lượng huyết mạch trong cơ thể, phảng phất tìm được một chỗ thoát.

Ầm ầm ầm...

Triệu Phong cảm thấy toàn thân nổ vang một trận, những tia huyết trạch lam nhạt bành trướng một cách quỷ dị, đột nhiên tách ra vài tia tinh trạch.

Lực lượng huyết mạch toàn thân nổi lên một tia tinh trạch.

Bên ngoài làn da của Triệu Phong cũng tách ra một tầng tinh trạch lam nhạt, hoa văn tinh xảo, giống như một lớp màng rất mỏng

Phành...

Lực lượng huyết mạch toàn thân Triệu Phong tăng vọt, hân lực huyết mạch gấp rút không bị trói buộc, đối chiến với hàn ảnh băng sơn, rốt cuộc cũng gắng gượng qua được nguy cơ lần này.

Phù...

Thiết Ma đang ngồi trên ghế quan chiến, khẽ thở phào một hơi, sắc mặt trở nên phức tạp:

- Đúng là chỉ có áp bách như vậy mới có thể khiến lực lượng huyết mạch của hắn tiến thêm một bước, phản tổ tiến hóa.

Khiến lực lượng huyết mạch phản tổ là một quá trình vô cùng khó khăn, so với tiến cấp còn khó hơn.

Nhưng rất nhiều thiên tài, đều trong tuyệt cảnh sinh tử, hoặc gặp áp lực lớn, lực lượng huyết mạch giác tỉnh, phản tổ.

Trong đó, Vương Tiểu Quái chính là một đại biểu, hắn cho đến nay vẫn luôn theo phong cách đánh liều mạng không muốn sống

Lực lượng huyết mạch của Triệu Phong cho tới bây giờ vẫn là lần đầu tiên chính thức tiến hóa, phản tổ trên ý nghĩa.

Xét cho đến cùng, con đường hắn đi trước đây quá thuận lợi, không gặp phải bao nhiêu nguy hiểm và áp lực tuyệt cảnh.

Hiện nay, dưới loại tình huống này, việc lực lượng huyết mạch lần đầu tiên tiến hóa phản tổ cũng là chuyện nước chảy thành sông mà thôi.

Sau khi lực lượng huyết mạch tiến hóa phản tổ, bất luận là lực lượng hay là hàn lực kèm theo của Triệu Phong cũng đều tăng mạnh.

Ẩm ầm ầm...

Hàn ảnh băng sơn trên đỉnh đầu ép xuống rốt cuộc Triệu Phong cũng không ngăn cản được nữa.

Hư ảnh băng quang và băng phong vương tọa sau lưng hắn, hình dáng đã dần rõ ràng hơn, nhớ nó hấp thu bớt một phần hàn năng tho nên mới có thể san sẻ bớt áp lực.

- Vào thời khắc mấu chốt, lực lượng huyết mạch của tiểu tử này, không ngờ lại tăng phúc tiến hóa.

Băng Vi Tiên Tử vừa tức giận vừa kinh ngạc không thôi.

Nhưng tạo nên tình huống hiện nay, chính là do một tay nàng

Nếu không có hàn năng Huyền Băng của nàng nếu như không phải nàng mang đến áp lực cực lớn, Triệu Phong làm sao có thể đạt được loại kỳ ngộ này.

- Tiểu tử, không có tác dụng đâu! Cho dù ngươi có tấn chức một cấp, cũng không thay đổi được gì.

Mắt phượng Băng Vi Tiên Tử toát ra hàn ý sát khí, cánh tay trắng nõn nà vung lên, tiến thêm một bước trong việc câu thông với huyền ảo thiên địa, Chân Linh khí trên phạm vi lớn lập tức tập trung

Oành...

Thể tích hàn ảnh băng sơn tăng vọt đến bốn năm mươi trượng hàn năng lại tăng mạnh thêm một bước.

- Không tốt! Triệu Phong nhanh nhận thua!

Sắc mặt Thiết Ma đại biến, Băng Vi Tiên Tử vẫn một mức lưu thủ, bây giờ rốt cuộc đã nổi điên rồi.

Thế nhưng

Triệu Phong vẫn không nhận thua, ngược lại còn cười rất tươi.

Hai tay của hắn bắn ra Băng Lôi chi lực có hình dáng băng liên, chống đỡ hàn ảnh băng

Mặt khác, hắn chậm rãi nhắm mắt lại.

Trong đan điền, Chân Linh nguyên tiếp tục tiêu hao trên phạm vi lớn.

Một luồng Chân Linh nguyên càng tinh thuần và cường đại hơn được che giấu rất kỹ, tiếp tục bổ sung cho hắn.

Đây chính là Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc, Triệu Phong vẫn một mực không dùng đến át chủ bài này!

- Tấn chức thêm một cấp... Như ngươi mong muốn!

Triệu Phong đột nhiên hít sâu một hơi, Chân Linh nguyên trong đan điền tuôn ra, rung động liên tục, đồng thời tỏa ra một luồng Chân Linh khí càng mạnh hơn.

Tầng bình cảnh Chân Nhân Cấp đại thành giống như một lợp giấy, vừa đâm vào một cái liền rách.

Chương 357: Lực kháng thiên kiêu (thượng)

- Tên này quả nhiên tấn cấp rồi.

Các nơi trên sân thi đấu Thượng cổ, đồng loạt truyền đến thanh âm như thủy triều.

Phần đông thiên tài dưới Bắc Vực đài đều kinh ngạc: Như vậy cũng quá ảo rồi, nói tấn chức là tấn chức.

Vừa rồi lực lượng huyết mạch tiến hóa phản tổ, cũng xem như cho qua đi, bởi đó là do áp lực lớn lao kích phát ra.

Mà bây giờ lại liên tiếp đột phá một tiểu giai vị cảnh giới, đây quả thật là chuyện không thể tưởng tượng nổi.

Trên đài quan chiến.

Chín đại Tôn Giả vẫn một mực chú ý đến Bắc Vực đài, lúc trước là vì một thiên kiêu cái thế là Băng Vi Tiên Tử.

Sau đó, quá trình thi đấu không ngừng xảy ra tình huống đặc sắc ngoài dự liệu.

- Trên Chân Long hội kỳ trước, khi chịu áp bách lớn lao, tình huống thiên tài kích phát ra huyết mạch hoặc là tấn cấp, cũng không phải là không có.

- Chẳng qua, tình huống hai loại này đồng thời xuất hiện trên một

người thì lại cực kỳ hiếm thấy.

Mấy vị Tôn Giả tấm tắc kêu lạ.

- Không đúng

Cự hán cổ đồng Phó điện chủ khẽ lắc đầu, nói:

- Triệu Phong này, huyết mạch kích phát ra là tình huống ngoài ý muốn. Nhưng tu vi tấn chức thì lại là do chủ động khống chế.

Tôn Giả Vũ Tinh Thần cười nói:

- Phó điện chủ nói không sai, tinh thần cảnh giới của kẻ này vượt xa tu vi, đã diễn hóa ra hạt giống áo nghĩa, sớm đạt tới cực hạn của Chân Nhân cấp tiểu thành, lúc này đột phá Chân Nhân Cấp đại thành cũng không khó khăn gì.

Trên Bắc Vực đài.

Trong đan điền của Triệu Phong không ngừng sinh ra từng sợi Chân Linh khí tinh thuần, nương theo đó là lực lượng huyết mạch vừa mới tiến hóa, phản tổ, thực lực tăng vọt.

Ầm ầm ầm...

Triệu Phong hét lớn một tiếng, song chưởng ngạnh kháng hàn ảnh băng sơn cực lớn trên không trung gắng gượng vượt qua nguy cơ áp lực lần này.

-... Điều này sao có thể!

Vẻ mặt của Băng Vi Tiên Tử rất đặc sắc, lúc xanh lúc đó, không biết

là tức giận hay kinh ngạc hối hận.

Triệu Phong “như nàng mong muốn”, nói tấn chức là tấn chức.

Trên thực tế, những ngày qua, Triệu Phong vẫn luôn lĩnh ngộ hạt giống áo nghĩa, cảnh giới tinh thần không ngừng tăng trưởng tu vi đạt tới giới hạn Chân Nhân Cấp tiểu thành, đã sớm có đủ điều kiện để đột phá Chân Nhân cấp đại thành rồi.

Chẳng qua.

Triệu Phong cũng biết rằng tấn chức Chân Nhân cấp đại thành thì thực lực cũng không tăng lên bao nhiêu, vì vậy mới không vội vàng đột phá.

Toàn bộ thời gian của hắn, đều dùng cho việc ngưng kết “hạt giống áo nghĩa”. Đây mới chính là điểm mấu chốt nhất trong kế hoạch của hắn.

Chẳng qua lúc này, dưới áp lực nguy cơ lớn lao, Triệu Phong mượn nhờ lực bộc phát của huyết mạch kích phát tiến hóa, dứt khoát đột phá tầng ngăn cách này.

Huyền Băng Trấn Ma Sơn!

Băng Vi Tiên Tự quát một tiếng, ngọc thủ vung lên, một tòa hư ảnh băng sơn càng khổng lồ hơn từ trên ép xuống đè lên hư ảnh băng sơn trước đó.

- Cái gì! Một chiêu này còn có thể chồng lên!

Triệu Phong hít một hơi khí lạnh, song chưởng bắn ra hoa ảnh băng lôi càng hoa mỹ, hung hăng vỗ ra một cái.

Ầm ầm ầm...

Toàn thân Triệu Phong rung lên, hoa ảnh băng lôi mà song chưởng bộc phát, trong khoảnh khắc lập tức bị chấn vỡ.

Răng rắc...

Ngay sau đó, ảnh tráo ba màu do “Tam Hoa Bảo Liên” phát ra, bỗng nhiên trở nên ảm đạm, vỡ thành mảnh nhỏ.

Hư ảnh, vương tọa băng quang sau lưng đều hiện ra vết nứt chằng chịt, ảm đạm vài phần.

Ọc!

Triệu Phong phun ra một búng máu, đã bị thương thế nhẹ.

Đây còn là nhờ sự trợ giúp của tầng tầng phòng ngự phía trước, đặc biệt là bí thuật huyết mạch hấp thu hàn năng. Bằng không, dưới tình huống thực lực cách biệt, hắn đã bị nghiền thành cặn bã rồi.

Lôi Hỏa Thần Mâu!

Vào thời khắc ngụy cấp, Triệu Phong không lùi mà tiến, lôi hỏa màu xanh nhạt trong mắt trái lóe lên rồi biến mất.

Phành...

Lôi hỏa màu xanh mờ nhạt lần này còn mạnh hơn lần trước, lăng không rơi lên người Băng Vi Tiên Tử.

Băng Vi Tiên Tử vội vàng không kịp đề phòng, liền bị lôi hỏa uy năng

kinh người thiêu đốt bừa bãi.

Huyền Băng Ngọc Phách thể!

Làn da toàn thân nàng như băng tuyết xây lên, óng ánh trong suốt, dưới tình huống bị lôi hỏa thiêu đốt mà vẫn không lưu lại dấu vết nào.

Còn may là nàng đạt được tinh túy trong Huyền Băng truyền thừa, tu thành “Huyền Băng Ngọc Phách thể”. Nếu đổi lại là Chân Huyền cấp bình thường, e rằng đã bị lôi hỏa thiêu chết rồi.

Dù vậy.

Lôi hỏa kia có tác dụng ăn mòn phương diện tinh thần, điều này cũng khiến cho Băng Vi Tiên Tử cảm thấy tinh thần của mình mơ hồ bị suy giảm.

Đôi mi thanh tú của Băng Vi Tiên Tử khẽ nhăn lại, tâm thần cảm giác được sự bỏng rát.

Theo tu vi và huyết mạch đề thăng, “Lôi Hỏa Thần Mâu” của Triệu Phong lúc này còn mạnh hơn trước một bậc.

Diệt!

Hàm răng trắng tinh của nàng khẽ cắn, băng lam tinh lấp lánh hàn quang tinh khắp toàn thân lại lần nữa dập tắt lôi hỏa.

Nhân cơ hội này, Triệu Phong điên cuồng thúc dục Chân Linh nguyên và lực lượng huyết mạch, lại lần nữa hình thành tầng phòng ngự.

- Chân Linh khí dường như có chút không đủ rồi.

Áp lực Triệu Phong đại tăng, lại gặp phải sự áp bách không ngừng của Băng Vi Tiên Tử.

Hắn và Băng Vi Tiên Tử có sự chênh lệch rất lớn, không phải cảnh giới, không phải công pháp, cũng không phải huyết mạch, mà là tu vi!

Dưới loại tình huống này, Triệu Phong đành phải mượn Chân Linh nguyên mà Thủy Nguyệt đạo tặc đã phong cấm trong cơ thể mình.

Đại lượng Chân Linh nguyên càng tinh thuần hơn tràn vào đan điền Triệu Phong

Đồng thời, trong đầu hắn, hạt giống áo nghĩa hình thức ban đầu, ẩn chứa lĩnh ngộ huyền ảo, có uy năng câu thông thiên địa, tăng cường uy lực của chiêu thức.

A...

Đột nhiên!

Sợi tơ mỏng màu xanh nhạt trong đầu Triệu Phong nổi lên từng sợi ánh sáng phát sáng rực rỡ, ngưng thực hơn rất nhiều.

- Ừm?

Vẻ mặt Triệu Phong có vài phần kinh ngạc.

Hạt giống áo nghĩa “bán thành phẩm” kia, trước khi ngưng kết thành vẫn còn gặp chút lực cản, khiếm khuyết hỏa hầu, tại sao bây giờ lại tinh tiến rồi?

Đây là nguyên nhân gì?

Triệu Phong bị tình huống này khiến cho kinh hỉ như nằm mộng.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Ý cảnh huyền ảo trên người Triệu Phong tốc độ cảm ứng gia tăng kèm theo đó là nguyên khí thiên địa quanh người, bỗng nhiên trở nên sinh động

Trong thế giới tinh thần, sợi tơ mỏng xanh nhạt trong suốt kia ngưng thực hơn đôi chút, phát ra ánh sáng lấp lánh, bất luận là phẩm chất hay độ dài cũng đều tăng thêm một ít.

Phành...

Triệu Phong đánh ra một chưởng, lực lượng băng lôi hiện ra một đóa hoa hoa mỹ, giống như có linh tính sinh mạng uy lực kéo dài gần gấp đôi trước kia.

Chiêu thức đồng dạng, uy lực đồng dạng, nếu như thời gian tăng lên gấp đôi, vậy thì lực phá hoại cũng sẽ tăng lên gấp đôi.

Đây chính là biến hóa phát sinh trên người Triệu Phong.

- Tiểu tử kia lại ngưng kết thành hạt giống áo nghĩa!

- Làm sao có thể! Chỉ mới là Chân Nhân cấp đại thành, sao có thể ngưng kết thành hạt giống áo nghĩa?

Phần đông thiên tài dưới Bắc Vực đài đều phát hiện ra bí mật này, cả đám đều mở mắt thật lớn.

Giờ khắc này...

Triệu Phong cảm thấy khí tức huyền áo ý cảnh trên người càng phát ra rõ ràng hơn, câu thông với uy năng thiên địa huyền ảo, nguyên khí thiên địa xung quanh, phát ra chấn động sinh động dị thường.

Cứ tiếp tục xu thế này, hạt giống áo nghĩa của hắn sẽ ngưng kết thành công.

- Rốt cuộc là nguyên nhân gì, lại khiến cho ta có thể đột phá bình cảnh trở ngại kia?

Triệu Phong không khỏi kinh hỉ đến choáng váng

Chuyện này tất có gì đó khác thường!

Lúc này, Thần Linh nhãn của hắn đang quét nhìn khắp toàn thân, nhanh chóng phân tích.

Gần như chỉ trong nháy mắt, Triệu Phong đã tìm được “thủ phạm”.

Tất cả là do Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc!

- Thì ra là thế! Hạt giống áo nghĩa, là thai nghén dựa trên cơ sở là Chân Linh nguyên. Ta ngưng kết hạt giống áo nghĩa, đồng thời dung nhập tinh túy áo nghĩa của Điện Chi Truyền Thừa và Huyền Hoa Bảo Điển. Thế nhưng Chân Linh nguyên của ta phần lớn là nhất mạch Điện Chi Truyền Thừa, lại thiếu khuyết Chân Linh nguyên tương ứng với Huyền Hoa Bảo Điển.

Trong mắt Triệu Phong lóe lên tinh quang, thể xác và tinh thần hưng phấn đến run rẩy.

Chân tướng bị vạch trần.

Triệu Phong tham tu Huyền Hoa Bảo Điển là chuyện sau này, cho nên mới thiếu khuyết Chân Linh nguyên tương ứng.

Điều này khiến cho việc, hắn muốn đồng thời dung nhập tinh túy áo nghĩa của hai hệ thống công pháp, ngưng kết thành hạt giống áo nghĩa thì độ khó cực lớn, mắc kẹt ở khâu cuối cùng.

Nhưng hiện tại.

Thứ mà Triệu Phong thiếu đã có, Thủy Nguyệt đạo tặc năm xưa chính là tu luyện Huyền Hoa Bảo Điển mà nổi danh.

Thứ hắn lưu lại, chính là Chân Linh nguyên ứng với Huyền Hoa Bảo Điển.

Sau khi thỏa mãn điều kiện này, hạt giống áo nghĩa hình thức ban đầu trong đầu Triệu Phong đã không còn trở ngại nữa, mạnh mẽ phát triển, dần dần ngưng tụ thành hình.

Ý niệm hắn khẽ động, “hạt giống áo nghĩa” trong não hải chính là do hai luồng Chân Linh nguyên trong cơ thể kết hợp lại.

- Kế hoạch thành công rồi.

Trong lòng Triệu Phong mừng rỡ, thầm cảm thấy phấn chấn, chiến ý tăng mạnh.

- Tiểu tử tóc lam, vô dụng thôi! Cho dù ngươi có ngưng kết “hạt giống áo nghĩa”, nhưng không đủ cảnh giới và tu vi chân lực, thì cũng chăng khác gì trăng trong nước.

Băng Vi Tiên Tử châm chọc, trong mắt tràn ngập lãnh ý.

Việc Triệu Phong tấn chức Chân Nhân cấp đại thành, hay ngưng kết thành “hạt giống áo nghĩa”, cũng chẳng nghĩa lý gì với nàng.

Thực lực chênh lệch giữa nàng và Triệu Phong giống như một cái hào rộng, khoảng cách quá lớn, đột phá một hai tiểu giai vị cảnh giới cũng không thể làm nên chuyện gì.

- Ha ha ha... Ai nói không có?

Triệu Phong ngửa mặt lên trời thét dài một tiếng, hạt giống áo nghĩa thành, nhất cử nhất động, tùy thời tùy lúc đều câu thông với thiên địa huyền ảo.

Trong lúc đó, trên người hắn phát ra một luồng uy năng Chân Linh vô cùng cường hoành, mơ hồ rung chuyển cả đài thi đấu.

Uy năng Chân Linh này, nhất cử siêu việt Chân Nhân cấp, thậm chí siêu việt cả đám người Chân Huyền cấp như Băng Thủy Nguyệt, Ma Thiên Tam

Chớp mắt, uy thế của Triệu Phong đã sánh ngang với Chân Huyền cấp, không chỉ là uy thế trên phương diện tinh thần, mà ngay cả Chân Linh khí chấn động cũng vậy.

- Xảy ra chuyện gì vậy?

- Đây là tình huống gì?

- Thật tà môn! Tiểu tử này thoáng cái đã tăng lên một cấp tu vi rồi!

Bắc Vực đài, toàn bộ sân thi đấu Thượng cổ đều xôn xao.

Từng loại biểu lộ kinh hãi và không thể tưởng tượng nổi xuất hiện.

- Phá cho ta!

Triệu Phong đánh ra một chưởng, hư ảnh băng quang điện lôi bạo liệt, tách ra một đóa hoa băng lôi khủng bố, phảng phất như có linh tính bên trong, khi đóa hoa băng lôi đó vừa xuất hiện, thể tích của nó càng lúc càng lớn.

Rắc rắc...

Hàn ảnh hai tòa băng sơn cực lớn trên đỉnh đầu đã bị một chưởng của Triệu Phong đánh cho vỡ năm xẻ bảy.

- Điều này... Làm sao có thể!

Băng Vi Tiên Tử cực kỳ kinh hãi, khó có thể tin nải.

Cực Bắc Huyền Băng Phong!

Nàng không tin vào chuyện xảy ra trước mắt, cánh tay nõn nà vung lên, băng phong lam u mang theo một luồng kỳ hàn lạnh thấu xương, bao trùm toàn bộ phương viên một dặm, ập thẳng về phía Triệu Phong.

- Thiên kiêu cái thế... Đến đây, đại chiến một trận nào!

Triệu Phong cười dài một tiếng, bổ ra một chưởng, câu thông với thiên địa huyền ảo, hỗ trợ lẫn nhau.

Thoáng chốc, gợn sóng lôi điện khủng bố bao trùm phương viên một dặm, sinh sôi không ngừng, như một đóa hoa mỹ lệ, uy năng tiếp tục bành trướng không dứt.

Ầm ầm ầm...

Triệu Phong và Băng Vi Tiên Tử giằng co, hai luồng uy năng to lớn giằng co, lực lượng dư âm khủng bố đủ diệt sát Chân Linh cảnh bình thường.

-... Làm sao có thể! Đột nhiên vượt qua một bậc cảnh giới! Chẳng lẽ hắn che giấu tu vi?

Trên mặt Băng Vi Tiên Tử tràn đầy vẻ kinh sợ, gần như nói năng lộn xộn.

Chỉ trong chợp mắt, Triệu Phong đột nhiên đã có thực lực sánh ngang với Chân Huyền cấp tiểu thành.

Đây... Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Không chỉ Băng Vi Tiên Tử không thể chấp nhận, mà ngay cả phần đông thiên tài ở đây cũng rung động, triệt để im lặng.

Thế nhưng, sự thật vẫn bày ra trước mắt.

Có thể nói... Muốn xác định tu vi của một người, cần phải dựa vào hai phương diện là cảnh giới tinh thần và cường độ chân lực, để phán định.

Cảnh giới tinh thần Chân Huyền cấp tiểu thành, Triệu Phong có thể sao?

Hắn có!

Cảnh giới tinh thần của hắn từ lâu đã ngang với Chân Huyền cấp,

ngưng kết thành hạt giống áo nghĩa, thậm chí hạt giống áo nghĩa còn được hình thành từ việc dung hợp tinh túy áo nghĩa của hai loại hệ thống công pháp.

Bởi vậy, khi hạt giống áo nghĩa của hắn ngưng tụ kết thành, liền có thể sánh ngang với Chân Huyền cấp tiểu thành, chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn Băng Thủy Nguyệt.

Nếu vậy...

Cường độ chân lực Chân Huyền cấp tiểu thành, Triệu Phong có sao?

Hắn cũng có!

Phải biết rằng, thời kỳ Thủy Nguyệt đạo tặc đỉnh phong, tu vi đã gần đạt tới Chân Chủ cấp.

Thủy Nguyệt đạo tặc dùng bí thuật trong Thiên Cơ truyền thừa, “Chân Linh nguyên” mà hắn phong cấm còn vượt qua cả Chân Huyền cấp tiểu thành.

Thế nhưng, muốn chính thức khống chế được luồng lực lượng Chân Linh nguyên này, vẫn cần phải đạt đủ hai điều kiện:

Thứ nhất, cảnh giới tinh thần đủ mạnh, ngưng kết hạt giống áo nghĩa.

Thứ hai, thuộc tính của hạt giống áo nghĩa phải tương ứng với Huyền Hoa Bảo Điển.

Rất không may là hai điều kiện này đều thích hợp với Triệu Phong.

Chương 358: Lực kháng thiên kiêu (hạ)

Giờ khắc này.

Sân thi đấu Thượng cổ, tất cả kỳ tích và sự tình không thể tưởng tượng, đều tập trung lên người tiểu tử tóc lam ở Bắc Vực đài.

Chỉ trong chớp mắt, hắn từ cấp bậc Chân Nhân cấp tiểu thành, đạt tới cấp bậc Chân Huyền cấp tiểu thành.

Bắc Vực đài.

Ầm ầm ầm...

Triệu Phong và Băng Vi Tiên Tử giằng co lẫn nhau, hai luồng uy năng to lớn va chạm trên đài thi đấu, khí tức uy áp khủng bố khiến cho phần lớn thiên tài dưới sân thi đấu đều cảm thấy hô hấp khó khăn.

Cảnh giới tinh thần Chân Huyền cấp.

Hạt giống áo nghĩa Chân Huyền cấp.

Chân Linh nguyên Chân Huyền cấp.

Nhìn từ bên ngoài, Triệu Phong và những Chân Huyền cấp tiểu thành khác, gần như không có gì khác biệt.

- Kế hoạch thành công rồi, tiến vào mười hạng đầu của Chân Long

hội, khiêu chiến thiên kiêu cái thế cũng không còn là mộng tưởng nữa.

Trong lòng Triệu Phong phấn chấn, nhất cử nhất động đều câu thông với uy năng thiên địa huyền ảo, phát ra Chân Linh khí Chân Huyền cấp, thực lực tăng mạnh gấp vài lần.

Từ lúc Triệu Phong phát hiện cảnh giới tinh thần của mình đầy đủ, có thể ngưng kết “hạt giống áo nghĩa”, linh quang trong đầu hắn chợt lóe lên, nảy sinh một kế hoạch lớn mật kinh người.

Khi đó.

Suy nghĩ của Triệu Phong là, một khi mình ngưng kết được hạt giống áo nghĩa, ngoại trừ tu vi chân lực ra, những phương diện khác, cơ bản đều không khác Chân Huyền cấp nhiều lắm.

Thế nhưng, hắn còn có Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc nữa.

Ngưng kết hạt giống áo nghĩa, lại không chế Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc, đến lúc đó, mình có khác gì Chân Huyền cấp nữa?

Kế hoạch này, lớn mật kinh người, tình huống xoay chuyển trong chớp mắt.

Một khi thành công, mọi chuyện xảy ra tại Chân Long hội này đối với Triệu Phong mà nói, hết thảy đều có khả năng, thậm chí còn có thể khiêu chiến với thiên kiêu cái thế.

Đương nhiên.

Kế hoạch này có thể thành công, ngoại trừ vận khí ra, còn nhờ vào hai điều kiện trọng yếu khác.

Thứ nhất, muốn ngưng kết hạt giống áo nghĩa, phải dung nhập cả tinh túy và áo nghĩa của Huyền Hoa Bảo Điển.

Thứ hai, chính là Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc.

Hai điều kiện này, thiếu một thứ cũng không được, hơn nữa còn vạn phần hà khắc.

Cao nhân Chân Linh cảnh, nếu như chết rồi thì rất khó bảo tàng Chân Linh nguyên, lại càng không cách nào chuyển hóa cho người khác.

Thế nhưng.

Thủy Nguyệt đạo tặc có bí thuật phong cấm của Thiên Cơ truyền thừa, đem toàn bộ Chân Linh nguyên của mình lúc còn sống, phong cấm ở trạng thái đặc thù.

Đây chính là bố cục tỉ mỉ của Thủy Nguyệt đạo tặc, nhằm cấp một phần hậu lễ cho truyền nhân tu luyện Huyền Hoa Bảo Điển.

Mặc dù Triệu Phong không trực tiếp tu luyện Huyền Hoa Bảo Điển, nhưng hắn lại dùng một loại hình thức khác để “kế thừa” luồng Chân Linh nguyên này.

- Đặc sắc, quả thật tinh diệu.

Phó giáo chủ Thiết Ma đang ngồi trên ghế xem chiến cũng đập tay một cái, hưng phấn vô cùng.

Thân là Phó giáo chủ của Thiết Huyết Giáo, Thiết Ma chiêu nạp Triệu Phong, tự nhiên nắm rõ những chuyện trong quá khứ của hắn.

Hiện tại, Triệu Phong đạt được thành quả này, Thiết Ma tự nhiên cũng phỏng đoán được bảy tám phần.

Không chỉ Thiết Ma vỗ ghế trầm trồ ghen ngợi, mà những người quen biết với Triệu Phong, đồng thời coi trọng hắn, cũng hò hét một trận.

- Triệu sư đệ quá mạnh mẽ... Ngươi lại một lần nữa phá vỡ nhận thức của thế nhân rồi.

Đang ngồi trên ghế xem chiến, Dương Càn không khỏi lệ nóng doanh tròng, thanh âm run sợ.

Từ khi bước vào Chân Long hội, hắn vẫn chăm chú quan sát mỗi trận chiến của Triệu Phong.

Dương Càn mơ hồ nhận ra, mục đích thật sự khi sư tôn Đại trưởng lão bảo mình đến xem Chân Long hội lần này.

- Thật tốt quá, Triệu Phong ca, huynh thành công rồi.

Triệu Vũ Phi mừng rỡ đến phát khóc.

Đám người Liễu Cầm Tâm, Điệp Diệp, Khương Tam Phong cũng kinh hỉ động dung.

Các thiên tài đại biểu của Thiên Bồng đại quốc, như Kim Thái Tử, Thiên Vân Chi, ngoại trừ khiếp sợ, đồng thời cũng cảm thấy tự hào.

- Trời đất, đây quả thực là kỳ tích, đạt tới trình độ này, đã không thể

dùng hai từ “hắc mã” để hình dung nữa rồi.

Thanh niên mặt chữ điền lộ vẻ hưng phấn và tự hào vô cùng.

Hắn vẫn một mực xem trọng Triệu Phong, ý kiến không đồng nhất với sư huynh “Tần Khôn Ngô” của mình.

Trên mặt Tần Khôn Ngô tràn đầy khiếp sợ, ngây người im lặng.

Nghịch chuyển kinh thiên tại Bắc Vực đài, cũng tác động tới toàn bộ sân thi đấu Thượng Cổ, khơi dậy bầu nhiệt huyết của vô số thiên tài.

- Triệu Phong Triệu Phong!

- Khiêu chiến thiên kiêu cái thế. Chúng ta ủng hộ ngươi.

Toàn trường đều điên cuồng hò hét, giống như thủy triều chấn động

Thần thoại vô địch thiên kiêu cái thế giống như một cái bóng mờ, bao phủ toàn bộ thiên tài của thời đại này.

Mà Triệu Phong chính là một con ngựa kỳ tích, nghịch chuyển mọi thứ, phát động trùng kích với thiên kiêu cái thế.

Khoảng không trên sàn thi đấu, trên đài quan chiến.

- Thực không thể tưởng tượng nổi trong cơ thể hắn lại phong cấm một luồng Chân Linh nguyên, e rằng nó có xuất xứ từ bí thuật trong Thiên Cơ truyền thừa.

- Hắn từng bước vùng vẫy, cho dù dưới tình huống phải thua cũng quyết không nhận thua, đây là một loại kiên trì và chấp nhất, là điều kiện tiên quyết để hắn sáng tạo kỳ tích.

Mấy vị Tôn Giả cảm khái nói.

Giả thiết, nếu Triệu Phong cho rằng phải thua, vừa bắt đầu liền nhận thua, liệu còn có khả năng sáng tạo kỳ tích hay không?

Thế nhưng trong từ điển của Triệu Phong không hề có hai chữ “nhận thua”, có thể thua, nhưng không thể nhận thua.

Tín niệm này, khiến cho Thiết Ma đang ngồi trên ghế xem chiến cũng không khỏi suy nghĩ sâu xa.

Hắn nhớ đến những năm tháng trước kia của mình, lúc đó mình chưa từng chịu từ bỏ và nhận thua, nếu lúc ấy kiên nhẫn, vẫn một lòng nhất nhất, vậy thì bây giờ đã đạt tới thành tựu Tôn Giả Đan Nguyên cảnh rồi.

Tâm tình giống như vậy, còn có cả Mạc Thiên Y.

Hai nắm đấm của hắn siết chặt, thân hình run rẩy.

Mạc Thiên Y đột nhiên phát hiện, mình cũng thiếu khuyết một thứ gì đó.

Lúc đối mặt với thiên kiêu cái thế Vũ Thiên Ngô, hắn vừa chống đỡ được một chiêu liền nhận thua. Lúc ấy, hắn còn nhìn thấy vẻ thất vọng nhàn nhạt trên mặt Vũ Thiên Ngô.

Trái ngược với chênh lệch giữa Triệu Phong và Băng Vi Tiên Tử, chênh lệch giữa hắn và Vũ Thiên Ngô cũng không hề lớn như vậy.

- Chỉ có đối thủ tốt như vậy, mới đáng kính nể.

Trong mắt Vũ Thiên Ngô thoáng hiện một tia thần quang kinh người.

Trên người hắn có một dòng huyết dịch hiếu chiến, dưới tình huống hưng phấn thiêu đốt, ý chí trong mắt hắn mạnh mẽ chưa từng có.

Vũ Thiên Ngô đứng trên đỉnh cao của thiên tài đại lục đứng đầu thiên kiêu cái thế, được xưng là tuyệt thế thiên kiêu lấn áp mấy chục thời đại, thậm chí còn siêu việt hơn thời đại của Xích Nguyệt giáo chủ và Kiếm Tôn Diệp Vô Tà.

Thiên cổ đệ nhất thiên tài.

Mọi người đều đồng loạt liếc nhìn Vũ Thiên Ngô, đây là lần đầu tiên một tuyệt thế thiên tài cô tịch, đạm mạc tán dương, kính nể một người nào đó.

Trong vô hình, đánh giá của mọi người đối với Triệu Phong lại tăng thêm một bậc.

- Vũ Tinh Thần, huyết mạch Vũ gia ngươi chính là một tấm đại kỳ trong thiên địa, hư vô không thể chạm tới, nhưng lại thực sự tồn tại. Trên người đứa con của ngươi, cũng có chút manh mối.

Cự hán cổ đồng Phó điện chủ hứng thú nói.

- Trong “thời đại Thần Thoại” Thượng cổ, Vũ gia ta có một vị huyết mạch Thủy tổ, tên gọi là Vũ Vô Song. Được xưng là lên trời xuống đất, Thiên Hạ Vô Song Ý chí của người đó chính là đánh khắp thiên hạ không địch thủ.

Tôn Giả Vũ Tinh Thần có vài phần thần sắc hướng tới và chờ mong

- Như vậy, cuối cùng Vũ Vô Song có thực hiện được không?

Một vị Tôn Giả bên cạnh mỉm cười trêu chọc.

Thiên ngoại hữu thiên, người giỏi còn có người giỏi hơn, không có cái gọi là vô địch thực sự.

- Hắn thành công rồi. Nhưng kết quả là, từ đó về sau hắn không thể tiến thêm một bước nào, cuối cùng tịch mịch mà chết... Đây chính là tổ huấn tương truyền hàng đời của Vũ gia

Vũ Tinh Thần trịnh trọng nói.

Mấy vị Tôn Giả ở đây nghe vậy, không khỏi suy nghĩ sâu xa.

“Vũ Vô Song” mà Vũ Tinh Thần nhắc đến, chỉ là một nhân vật thần thoại xa xưa.

Việc Vũ Vô Song có trở thành vô địch thiên hạ hay không không quan trọng trọng điểm ở chỗ nó là tổ huấn, bên trong có ngụ ý.

Bắc Vực đài.

Nhất cử nhất động của Triệu Phong, hạt giống áo nghĩa đều phát huy tinh túy lĩnh ngộ được, câu thông với uy năng thiên địa huyền ảo.

Hắn hét lớn một tiếng, mỗi lần công kích đều sánh ngang với Chân Huyền cấp tiểu thành.

Chiến đấu giữa cường giả, tu vi của mỗi người đều là thực lực cơ bản nhất.

Tiếp đó là áo nghĩa công pháp, lực lượng huyết mạch. Thần binh,...

Tất cả đều là những nhân tố ảnh hưởng tới thực lực.

Hiện tại tu vi trụ cột của Triệu Phong có thể sánh ngang với Chân Huyền cấp tiểu thành, hơn nữa có hạt giống áo nghĩa và lực lượng huyết mạch tăng phúc, một kích tiện tay đều có thể đánh bại Chân Linh cảnh bình thường.

- Điều này... Điều này sao có thể?

Trong lòng thiên kiêu cái thế Băng Vi Tiên Tử gào thét dữ dội, trên mặt tràn đầy kinh hãi, nghi vấn, giống như không thể nào tiếp nhận được sự thật mà mình vừa mới phát hiện.

Lúc đầu giao phong, nàng còn muốn thu liễm thực lực một chút, phòng ngừa ngộ sát hoặc cố ý giết người, ảnh hưởng tới thành tích cuối cùng của mình trong Chân Long hội.

Kế hoạch của nàng là dùng hàn độc ăn mòn toàn thân Triệu Phong, trở thành một bộ “Băng thi” chỉ còn ý thức tư duy, vô duyên với Chân Long hội, trong vòng nửa năm sẽ chết.

Nào ngờ...

Kế hoạch không chỉ không thành công, mà đối thủ còn lần lượt đột phá.

Cuối cùng sự tình nghịch chuyển, càng giáng cho nàng một đả kích nặng nề.

Tất cả mọi cố gắng và kế hoạch của nàng, đều trợ giúp tăng cường thực lực cho đối thủ.

Lúc này, Băng Vi Tiên Tử gần như đã sử dụng toàn lực để triển khai

chiến đấu với Triệu Phong.

Hàn Băng công pháp và lực lượng huyết mạch của Băng Vi Tiên Tử, không thể nói là không mạnh, chỉnh thể thực lực cũng xếp vào hàng đầu trong năm đại thiên kiêu cái thế.

Nhưng vấn đề là lực lượng huyết mạch của Triệu Phong lại có thể hấp thu, chuyển hóa hàn năng, huyết mạch bền bì tăng cường trong vô hình, mơ hồ khắc chế Băng Vi Tiên Tử.

Dưới tình huống cấp bậc khống chênh lệch quá lớn, đặc tính huyết mạch của Triệu Phong chính là ưu thế rất lớn.

Hơn nữa, Triệu Phong còn có “Tam Hoa Bảo Liên” che chở, tu vi càng cao thì phòng ngự lại càng mạnh.

Năm đó, Thủy Nguyệt đạo tặc chính là dựa vào Tam Hoa Bảo Liên này, thậm chí có thể ngăn cản sự đuổi giết của Chân Chủ cấp trong thời gian ngắn.

Điều đáng bi ai chính là...

Bất kỳ thủ đoạn công kích nào của Băng Vi Tiên Tử cũng đều là thuộc tính Hàn Băng, mà bất luận công kích nào tiếp cận Triệu Phong thì cũng đều bị hư ảnh băng quang và vương tọa sau lưng hắn làm suy yếu, hấp thu hơn năm thành lực lượng, thậm chí còn tăng cường sự bền bỉ cho huyết mạch của Triệu Phong.

Sở trường, quả thực là con đường tốt nhất để đạt tới đỉnh phong.

Nhưng dưới tình huống cùng cấp, sở trường gặp toàn năng thì lại là điều đáng bi ai rồi.

Công kích của Triệu Phong có thể xâm nhập thế giới tinh thần và thế giới vật chất.

Lôi Hỏa Thần Mâu.

Lôi hỏa trong mắt trái của Triệu Phong lóe lên.

Oành...

Lôi hỏa cường liệt hơn trước, lăng không rơi lên người Băng Vi Tiên Tử, thiêu đốt bùng cháy.

Mặc dù nàng có Huyền Băng Ngọc Phách thể, thế nhưng cũng không dám xem thường.

- Đồng Hỏa của hắn càng ngày càng mạnh.

Thân thể và tâm thần của Băng Vi Tiên Tử đều tiếp nhận thiêu đốt và thống khổ không nhỏ, nhất là ở phương diện tinh thần.

Ngay cả thiên kiêu cái thế cũng phải cẩn thận ứng phó, có thể thấy được uy lực của “Lôi Hỏa Thần Mâu” mà Triệu Phong thi triển đạt tới trình độ nào.

Triệu Phong cũng không thừa cơ truy kích, lại nghĩ cách hấp thu và dung hợp Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc.

- Chỉ có triệt để dung hợp Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc, khiến tinh khí thần hợp nhất, lúc đó ta mới có thể xem như là Chân Huyền cấp chính thức.

Triệu Phong cũng không có bị lực lượng và sự cường đại trước mắt che mờ lý trí

Bây giờ thoạt nhìn thì cảnh giới tinh thần, chân Linh khí của hắn đều đạt tới Chân Huyền cấp.

Nhưng hết thảy chẳng qua chỉ là biểu tượng mà thôi.

Chỉ khi triệt để thu nạp được Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc, hoàn toàn dung hợp nó với tinh thần và hạt giống áo nghĩa, đồng thời tinh khí thần của bản thân không bài xích thì mới xem như thành công.

- Tu vi thực sự của ta hiện nay, tối đa chỉ tiếp cận Chân Nhân cấp đỉnh phong.

Trong lòng Triệu Phong hoàn toàn bình lặng như gương, không hề kích động.

Hơn nữa, hắn và Băng Vi Tiên Tử giao phong, lấy phòng ngự làm chủ, tận lực giảm bớt việc khiến Chân Linh nguyên tiểu hao.

Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc, bây giờ Triệu Phong chỉ có thể mượn dùng, thế nhưng dùng một phần thì lại ít đi một phần.

Nói cách khác.

Luồng Chân Linh nguyên này là nguồn suối “chết”, không có năng lực tái sinh.

Trừ phi luồng Chân Linh nguyên này triệt để chuyển hóa thành vật sở hữu của Triệu Phong, thông qua thân thể Triệu Phong mà khôi phục được năng lực.

Đến lúc đó.

Triệu Phong mới xem như trở thành Chân Huyền cấp chân chính.

Cho nên, Triệu Phong lấy phòng ngự làm chủ, thỉnh thoảng phát động Lôi Hỏa Thần Mâu, khiến Băng Vi Tiên Tử phải kiêng kỵ.

Trong âm thầm, hắn thông qua hạt giống áo nghĩa chuyển hóa, dung hợp với Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tạc

Mỗi khi chuyển hóa được một phần, tu vi “thực sự” của Triệu Phong lại tiếp tục tăng thêm.

Chương 359: Kết thúc

Bắc Vực đài.

Triệu Phong và Băng Vi Tiên Tử tiến vào giai đoạn giằng co.

Băng Vi Tiên Tử thân là một trong năm đại thiên kiêu cái thế, công pháp Huyền Băng, uy năng bao trùm toàn bộ thiên tài cùng thời đại.

Ít nhất, trong sân thi đấu Thượng Cổ, không tìm ra thiên tài thứ hai nào am hiểu công pháp Băng Hệ mà có thể sánh ngang với nàng.

Thế nhưng, cũng chính vì vậy mà nàng mới chịu thiệt thòi, công pháp Huyền Băng bị lực lượng huyết mạch của Triệu Phong gắt gao khắc chế.

Dưới tình huống cấp độ khống chênh lệch nhiều, bí pháp huyết mạch của Triệu Phong sinh ra hư ảnh, vương tọa băng quang, có khả năng chống cự rất mạnh đối với hàn năng, thậm chí còn có thể hấp thu chuyển hóa để tăng cường huyết mạch của mình

Phối hợp với phòng ngự phụ trợ là Tam Hoa Bảo Liên, dưới tình huống Triệu Phong tận lực phòng thủ, ngược lại có thể kiên trì rất lâu.

- Còn may thiên kiêu cái thế đầu tiên mình gặp là Băng Vi Tiên Tử, nếu đối lại là thiên kiêu cái thế nào khác, cho dù kế hoạch này của ta có thành công thì e rằng cũng khó mà chống đỡ được lâu.

Triệu Phong cũng không cuồng vọng cho rằng mình có thể đạt tới

cấp độ của thiên kiêu cái thế.

Bí thuật huyết mạch của hắn, vừa vặn khắc chế công pháp và huyết mạch của Băng Vi Tiên Tử, vì vậy khó khăn lắm mới có thể miễn cưỡng tự bảo vệ mình.

Thế cục trước mắt.

Lực lượng của thiên kiêu cái thế Băng Vi Tiên Tử vẫn đang đè nặng lên người Triệu Phong.

Triệu Phong công ít thủ nhiều, thỉnh thoảng phát động Lôi Hỏa Thần Mâu, nhằm mở ra cục diện và hóa giải nguy cơ áp bách, khiến Băng Vi Tiên Tử rất kiêng kỵ.

Không phải Triệu Phong không thử công kích Băng Vi Tiên Tử, thế nhưng Huyền Băng Ngọc Phách thể của nàng có lực phòng ngự vô cùng mạnh mẽ, đồng thời có khả năng miễn dịch rất mạnh đối với công kích hàn năng.

Trong năm đại thiên kiêu cái thế, phòng ngự của Băng Vi Tiên Tử, tuyệt đối là số một số hai, thậm chí còn mạnh hơn cả Vũ Thiên Ngô.

Bởi vậy.

Triệu Phong không làm gì được Băng Vi Tiên Tử, cho nên dứt khoát lấy phòng ngự làm chủ, nắm bắt thời gian thu nạp, chuyển hóa Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc.

Không lâu sau, một trăm chiêu qua đi.

Triệu Phong thu nạp, chuyển hóa một phần Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc, tu vi “thực sự” đã tiếp cận Chân Nhân cấp đỉnh

phong.

- Chỉ cần hoàn toàn thu nạp Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc, tu vi của ta ít nhất có thể đạt tới trên Chân Nhân cấp tiểu thành.

Trong lòng Triệu Phong mừng thầm.

Cảnh giới của hắn đầy đủ, hạt giống áo nghĩa ẩn chứa ý cảnh huyền ảo, đồng thời phù hợp với Huyền Hoa Bảo Điển, sẽ không xuất hiện tình huống cảnh giới không ổn định.

Thế nhưng, thời gian trôi qua, Triệu Phong liền phát hiện được vấn đề.

So với Chân Linh nguyên của bản thân hắn, độ tinh khiết của Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc càng mạnh hơn, cường độ cũng khổng lồ hơn.

Một khi hoàn toàn hấp thu Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc, sẽ cải biến bản chất Chân Linh của bản thân Triệu Phong.

Đến lúc đó, Triệu Phong phải cải biến tu luyện Huyền Hoa Bảo Điển rồi.

Cho tới nay, Triệu Phong vẫn dùng Điện Chi Truyền Thừa làm hạch tâm chủ tu, còn Huyền Hoa Bảo Điển chỉ là phụ trợ.

Lựa chọn như vậy là vì hai nguyên nhân.

Thứ nhất, luận uy lực công kích, Điện Chi Truyền Thừa mạnh mẽ hơn, hơn nữa còn sở trường tốc độ.

Thứ hai, Triệu Phong đã tham tu Điện Chi Truyền Thừa từ lâu, căn

cơ sâu dày, mà môn truyền thừa này lại có tỷ lệ nhất định đột phá Đan Nguyên cảnh.

- Lấy Điện Chi Truyền Thừa làm hạch tâm chủ đạo thì mới có thể đảm bảo thực lực và uy lực công kích của ta.

Triệu Phong dứt khoát làm ra lựa chọn.

Bởi vậy.

Triệu Phong nhất định phải bỏ qua một phần Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc, hơn nữa còn phải giảm chậm tốc độ thu nạp và chuyển hóa.

Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến.

“Cách cách” một tiếng, trong tay Triệu Phong xuất hiện một thanh “quạt xếp Sơn thủy” lộ vẻ cao nhã cổ vận.

Bỏ qua một phần Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc, Triệu Phong cũng không cần cố gắng tiết kiệm Chân Linh khí nữa.

Phành...

Quạt xếp Sơn thủy trong tay hắn vung lên, tầng tầng phiến ảnh băng lôi cực lớn, khí thế mênh mông mạnh mẽ, như hồng thủy tràn đê, trực tiếp ập về phía Băng Vi Tiên Tử.

Băng Vi Tiên Tử cười lạnh một tiếng, ngọc thủ điểm ra một cái, ngàn vạn băng tiễn tung bay như mưa, giống hệt một đàn châu chấu đang tràn về phía Triệu Phong.

Phụt phụt phụt...

Những phiến ảnh băng lôi cực lớn lập tức bị xuyên thủng lỗ chỗ, xuất hiện hàng ngàn lỗ hổng, băng lôi bị oanh tạc, sóng điện tản ra khắp nơi.

Ầm ầm ầm...

Chiêu thức phạm vi lớn của Chân Huyền cấp va chạm, cuồng phong đan xen vào nhau, phát ra tiếng nổ cực lớn trên sàn thi đấu, một tia khí tức dư âm tiết ra đủ khiến Chân Linh cảnh bình thường phải trọng thương.

Mặc dù có sự trợ giúp của Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, nhưng thế công cường đại của Triệu Phong vẫn bị Băng Vi Tiên Tử nhẹ nhàng đánh tan.

Phải biết rằng.

Lúc này “Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến” phối hợp với Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc, đồng thời còn có lực lượng huyết mạch của Triệu Phong và hạt giống áo nghĩa dung hợp từ hai loại công pháp, uy lực chân chính gần như tiếp cận với Thủy Nguyệt đạo tặc năm xưa.

Bởi vậy có thể thấy được, cho dù Thủy Nguyệt đạo tặc có sống lại cũng chưa chắc thắng được Băng Vi Tiên Tử, nếu chính diện đối kháng, thậm chí còn có thể rơi vào hạ phong.

Vụt vụt vụt...

Quạt xếp trong tay Triệu Phong thỉnh thoảng huyễn động sinh ra từng cánh hoa băng lôi mờ nhạt, trong khoảnh khắc bao phủ Băng Vi Tiên Tử từ bốn phương tám hướng.

- Trong cây quạt xếp này không ngờ còn ẩn hàm tinh thần công kích.

Tâm thần Băng Vi Tiên Tử cảm thấy tê dại, đau đớn, khí huyết có chút nhộn nhạo.

Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, không chỉ có uy lực công kích cực mạnh, mà còn bao hàm phương diện tinh thần công kích.

Lôi Hỏa Thần Mâu.

Lôi hỏa xanh nhạt trong mắt trái của Triệu Phong lóe lên rồi biến mất, thừa cơ phản công.

Phành...

Lôi Hỏa màu xanh mãnh liệt thiêu đốt trên người Băng Vi Tiên Tử, ăn mòn phương diện tinh thần của nàng

Liên hoàn phản kích không ngừng, rốt cuộc cũng chặn đứng áp bách mà Băng Vi Tiên Tử mang đến cho Triệu Phong

Huyền Băng Tinh Huyễn Kiếm.

Trong tay Băng Vi Tiên Tử đột nhiên xuất hiện một thanh băng kiếm toàn thân lấp lánh, không ngờ là một thanh Thân binh Linh cấp Trung phẩm, chém ra từng đạo băng hà kinh thiên, hàn quang kiếm quang sắc bén huyễn biến trùng trùng điệp điệp, chém về phía Triệu Phong với khí thế che trời lấp đất.

- Huyền Băng Tinh Huyễn Kiếm này là Thần binh Hàn hệ mà Băng Vi Tiên Tử lấy được từ trong huyền Băng truyền thừa, có tác dụng tăng phúc hàn năng kiếm quang vô cùng sắc bén, có thể tự động sinh ra

ảo ảnh, thậm chí ẩn chứa hàn năng công kích tinh thần nhất định.

Mạc Thiên Y ở Trung Vực Đài khẽ hô một tiếng, ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong càng trở nên phức tạp.

Từ khi Băng Vi Tiên Tử thần công Huyền Băng đại thành, chiến lực của bản thân đạt tới cực hạn, thậm chí tiếp cận thực lực Chân Chủ cấp, rất ít khi sử dụng vũ khí

Mà bây giờ, một hắc mã tại Chân Long hội như Triệu Phong lại có thể khiến cho Băng Vi Tiên Tử phải sử dụng tới vũ khí thần binh

Đối diện với từng đạo kiếm hà khí thế sắc bén mãnh liệt lạnh lẽo như băng từng chuỗi băng kiếm ảnh bất định chồng chất lên nhau, Triệu Phong đột nhiên cảm thấy áp lực vô cùng, càng hiểu sâu sắc về uy lực của nó.

Thế nhưng khóe miệng của hắn lại khẽ mỉm cười.

- Bên trong công kích ẩn chứa hư ảnh huyễn kiếm, thật giả khó phân biệt, lại có thể đem hàn lực xuyên thấu tại phương diện tinh thần.

Mắt trái của Triệu Phong khẽ quét qua, liền nhìn rõ hư thật, đưa ra kết luận.

Băng Vi Tiên Tử dưới trạng thái này, công kích khủng bố, hư ảnh huyễn kiếm và tinh thần hàn lực của nàng ba thứ hợp nhất, thậm chí khiến cho tất cả những thiên kiêu cái thế khác đều phải động dung thất sắc.

Thế nhưng điều đáng bi ai nhất chính là Băng Vi Tiên Tử lại bị Triệu Phong khắc chế nhất định.

Đầu tiên, kiếm quang mang theo tinh thần ảo ảnh, Thần Linh nhãn của Triệu Phong chỉ cần liếc nhìn liền phá tan, hoàn toàn miễn dịch.

Về phần hàn năng công kích tinh thần, Triệu Phong cơ bản có thể bỏ qua không cần chú ý.

Từ khi Triệu Phong nhập môn Hồn đạo Thượng cổ, tu tập bí thuật tinh thần nhiều năm, Thần Linh nhãn cơ bản đã miễn dịch hoàn toàn ảnh hưởng từ tinh thần công kích.

Bởi vậy, Thần binh của Băng Vi Tiên Tử, chỉ có ưu thế là công kích sắc bén ác liệt mà thôi.

Điều này quả thật mang đến cho Triệu Phong áp lực rất lớn.

- Mở!

Triệu Phong vung quạt xếp trong tay lên.

Rắc rắc...

Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến bỗng nhiên hóa thành một vòng tròn đường kính một trượng hình dáng như cái ô che mưa, cấp tốc xoay tròn.

Keng keng keng keng...

Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến ở dạng ô, xoay tròn cao tốc, ngăn cản và chuyển dời đi một lượng lớn công kích.

Đây chính là tầng phòng hộ thứ nhất.

Sau đó chính là Tam Hoa Bảo Liên, tầng phòng hộ thứ hai, càng

mạnh hơn, rất linh hoạt trong việc chuyển dời lực lượng của địch thủ.

Vụt...

Tam Hoạ Bảo Liên mang theo Triệu Phong không lùi mà tiến, nhanh chóng xuyên qua màn băng kiếm ảnh, tiếp cận Băng Vi Tiên Tử.

Lúc này.

Hai tầng phòng ngự cường đại của Triệu Phong được võ trang chắc chắn như xác rùa đen, bí thuật huyết mạch còn có năng lực chống cự và hấp thu hàn năng công kích của Băng Vi Tiên Tử.

- Muốn chết!

Mắt phượng u hàn của Băng Vi Tiên Tử lóe lên, trên ngọc thủ hiển hiện một đoàn “phong hà” băng u trong suốt, phát ra một luồng hàn ý cấm kỵ chí mạng

Triệu Phong biết rõ, đây chính là đòn sát thủ cường đại của Băng Vi Tiên Tử, mặc dù bản thân mình có rất nhiều tầng phòng ngự gia trì, nhưng cũng khó có thể chính diện ngăn cản được.

Lôi Hỏa Thần Mâu!

Oành... Ự

Một đoàn lôi hỏa màu xanh nổ tung trên người Băng Vi Tiên Tử, ăn mòn tinh thần, gián đoạn việc chuẩn bị bí thuật của nàng

- Đáng giận!

Băng Vi Tiên Tử nghiến răng nghiến lợi, thứ duy nhất nàng kiêng kỵ

chính là bí thuật huyết mạch đồng tử của Triệu Phóng loại công kích này có thể lập tức phát động liên tục xoay chuyển cục diện bất lợi.

Lập tức...

Thân hình Triệu Phong tiếp cận Băng Vi Tiên Tử, âm thầm thúc dục Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc.

Lực lượng kỳ hương bên trong Tam Hoa Bào Liên phát ra.

- Hạ lưu vô sỉ!

Khứu giác của Băng Vi Tiên Tử phát hiện kỳ hương kia, thân thể mềm mại lập tức khô nóng bị kỳ hương thôi tình ảnh hưởng.

Vù vù...

Thân hình Băng Vi Tiên Tử cấp tốc thối lui, bảo trì khoảng cách với Triệu Phong tránh cho đối phương tiếp cận.

Tam Hoa Bảo Liên quả không hổ là bảo vật trân quý nhất khi Thủy Nguyệt đạo tặc còn sống, cho dù không có năng lực công kích, nhưng lại có thể phụ trợ, phòng ngự, phi hành di động

- Hiệu quả của kỳ hương phát ra từ Tam Hoa Bảo Liên, có thể tác dụng với ba cấp độ Chân Linh cảnh, e rằng chỉ có Chân Chủ cấp mới có thể chống cự được.

Trong lòng Triệu Phong lập tức mừng rỡ.

Hiện nay, hắn cơ bản đã kế thừa y bát của Thủy Nguyệt đạo tặc đại danh đỉnh đỉnh ngày xưa, cũng nắm giữ được một phần tinh túy, nếu Chân Chủ cấp không ra mặt, vậy thì hắn vẫn đủ năng lực để tự bảo

vệ mình

Nếu như tu vi của Triệu Phong tiếp cận Thủy Nguyệt đạo tặc năm xưa, cho dù là Chân Chủ cấp cũng chưa chắc làm gì được hắn.

- Trận đấu kết thúc.

Một thanh âm uy nghiêm vô hạn dường như tiếng chuông lớn vang vọng trong thiên địa, quanh quẩn khắp Bắc Vực đài.

Triệu Phong và Băng Vi Tiên Tử đều bị luồng uy áp kinh khủng kia chấn nhiếp, thân hình chợt khựng lại.

Hai người đưa mắt nhìn về phía trọng tài Tôn Giả.

- Hai người các ngươi đã thi đấu nửa canh giờ, xem như hỏa nhau.

Trọng tài Tôn Giả mặt không biểu tình, tuyên bố.

Phù...

Triệu Phong không khỏi thở phào một hơi, hắn đang muốn nghỉ ngơi một chút, nhằm hấp thu và chuyển hóa Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc, đồng thời củng cố hạt giống áo nghĩa.

Băng Vi Tiên Tử mặt đầy oán hận, có chút không cam lòng, nghiến chặt hàm răng, sát cơ mãnh liệt.

Tuyên bố của trọng tài Tôn Giả phát ra, khiến sân thi đấu Thượng cổ trở nên tĩnh mịch trong khoảnh khắc, sau đó bùng nổ một trận hoan hô như lũ phát, giống như đang chúc mừng Triệu Phong vậy.

Thời đại này, thần thoại vô địch của năm đại thiên kiêu cái thế, giống

như bóng mờ bao phủ vô số thiên tài quần tinh

Bọn họ bức thiết cần một người có thể khiến cho địa vị của những thiên kiêu cái thế này rung chuyển, nghiền nát bóng mờ thần thoại vô địch đó.

Mà Triệu Phong, chính là một thớt hắc mã kỳ tích, nghịch chuyển cục diện, trùng kích đám thiên kiêu cái thế, cuối cùng giành được kết quả hòa, không thắng không bại.

- Cho dù trận thi đấu này hòa, không phân thắng bại, nhưng Băng Vi ngươi vì điểm danh khiêu chiến Triệu Phong, cho nên dưới tình huống bị thua sẽ tổn thất Thiên Tài Long Vận gấp đôi bình thường. Bây giờ chỉ hòa chứ không bại, ngươi chỉ tổn thất Thiên Tài Long Vận tương đương bình thường mà thôi.

Lời của trọng tài Tôn Giả đạm mạc vô tình, vung vầy Chân Long lệnh kỳ trong tay.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Thiên Tài Long Vận mênh mông từ trên người thiên kim cái thế Băng Vi Tiên Tử bị giảm đi, sau đó dung nhập vào người Triệu Phong.

Trong nháy mắt, Chân Long Phong đã phát ra ánh sáng màu bạc chói mắt, hoa văn Chân Long như ẩn như hiện vờn quanh người hắn.

Chương 360: Mất khống chế

Quy tắc của Thánh Vực Chân Long Hội, trải qua hàng ngàn năm, vô cùng nghiêm cẩn.

Điểm danh khiêu chiến, không theo quy tắc, là đi nghịch thiên đạo, một khi thất bại, tự nhiên phải trả một cái giá đắt tương ứng.

Băng Vi Tiên Tử và Triệu Phong kết cục hỏa nhau, tương ứng là bị mất một phần Thiên Tài Long Vận.

Nên nàng phải trả một cái giá

Số Thiên Tài Long Vận trên người Triệu Phong lập tức tăng vọt gần gấp mười, nhảy lên trước 20 hạng đầu của Chân Long hội, không phân cao thấp với đám người Mạc Thiên Y, Tần Khôn Ngô.

- Thiên Tài Long Vận trên người thiên kiêu cái thế, quả nhiên cường đại, chỉ mất một phần nhỏ, đã có thể khiến ta tăng vọt nhiều như vậy.

Triệu Phong có chút mừng rỡ.

Du sao thì xếp hạng cuối cùng trong Thánh Vực Chân Long Hội cũng không phải dựa theo số trận thăng bại, mà là ước định bằng Thiên Tài Long Vận.

Nói một cách tương đối có nghĩa là, Triệu Phong đã bước vào hàng ngũ thiên tài đỉnh phong của đại lục, trở thành cấp bậc đệ nhất, tiếp cận với năm đại thiên kiêu cái thế.

Trên không trung, trên đài quan chiến.

- Tên này đã trở thành đệ nhất nhân trong đám hắc mã rồi, không phải bàn cãi.

- Ha ha, còn chưa đến cuối cùng thì vẫn khó nói trước lắm. Ví dụ như Tân Vô Ngân kia, hắn vẫn một mực hạn chế tu vi, cảnh giới của mình.

- Mộ Dung Phàm và Thương Vũ Nguyệt ở Tây Vực Đài, Triệu Vũ Phi và truyền nhân của Thác Bạt gia ở Đông Vực Đài, cũng có tiềm lực rất lớn.

Chín đại Tôn Giả, mắt sáng như đuốc, quan sát toàn trường.

Thiên tài nào có ẩn giấu thực lực hoặc tiềm lực mạnh mẽ mà tác dụng chậm, bọn họ chỉ cần liếc nhìn là biết rõ.

Hiện nay Triệu Phong đã trở thành đệ nhất nhân trong đám hắc mã tham gia Chân Long hội, thế nhưng tu vi, cảnh giới của hắn đột nhiên tăng mạnh, cũng xem như tiềm lực đã nghiền ép khá nhiều rồi.

Ngược lại, một ít thiên tài khác như Tân Vô Ngân, Mộ Dung Phàm, Thương Vũ Nguyệt, Triệu Vũ Phi, và đám truyền nhân của Thác Bạt gia thì vẫn ẩn chứa tiềm lực rất lớn.

Đúng lúc này...

Đám mây trên sân thi đấu Thượng cổ lại hiện ra một vài ảo cảnh thiên kỳ bách quái, hết sức mơ hồ.

- Một cái, hai cái, lại xuất hiện thêm hai truyền thừa nữa.

Người trong liên minh Thánh Vực vẫn một mực chú ý biến hóa trên đỉnh đầu.

Đến lúc này, tổng cộng đã xuất hiện bốn hình chiếu truyền thừa, không kể đến Xích Nguyệt truyền thừa đã biến mất lúc trước.

Triệu Phong bước xuống đài, không khỏi ngưng mắt nhìn hình chiếu truyền thừa nằm trong đám mây trên trời.

- Đây là một thời đại huy hoàng siêu việt thiên cổ, liệu Thiên Cơ truyền thừa xa xưa nhất, thần bí nhất có xuất hiện hay không?

Rất nhiều cường giả, thiên tài đều không khỏi chờ mong.

Trọng truyền thuyết, mỗi lần Thiên Cơ truyền thừa xuất hiện, đều khiến cho thiên địa biến đổi rất lớn, ảnh hưởng tới bố cục của toàn đại lục.

Chẳng qua, Thiên Cơ truyền thừa đã rất lâu rồi chưa từng xuất hiện.

Không lâu trước, hình chiếu của Xích Nguyệt truyền thừa vừa xuất hiện, liền bị người của Xích Nguyệt Ma Giáo “thu lấy”, mà liên minh Thánh Vực cũng chỉ có thể “nén giận”, há không phải bởi vì đang chờ đợi một thứ tồn tại càng cao hơn hay sao?

Trở lại dưới đài.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, toàn tâm củng cố “hạt giống áo nghĩa”, đồng thời không nhanh không chậm thu nạp và chuyển hóa Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc.

Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc so với Chân Linh của Triệu Phong thì càng tinh thuần và hùng hậu hơn.

Nếu như bị luồng Chân Linh nguyên này đồng hóa, Triệu Phong sẽ phải cải biến tu luyện công pháp tà đạo “Huyên Hoa Bảo Điển”, đây chính là chuyện mà hắn không muốn nhìn thấy nhất.

Bởi vậy.

Trước hết hắn khôi phục và tăng cường Chân Linh nguyên của mình, sau đó mới chậm rãi thu nạp Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc.

Mỗi khi thu nạp một tia Chân Linh nguyên, Triệu Phong đều phải dùng Chân Linh Lôi Hỏa của mình, tẩy luyện nhiều lần, khắc lên lạc ấn của “Điện Chi Truyền Thừa” cho nó.

Bởi vậy.

Triệu Phong không chỉ thu nạp, mà còn phải tinh luyện.

Cũng may là Chân Linh Lôi Hỏa của Triệu Phong phi thường cường đại, Chân Linh Hỏa vốn ẩn tàng lực phá hoại đỉnh cấp, vượt xa phần lớn Linh Hỏa trên thế gian này.

Ngay lập tức, “thi đấu Ngũ Vực Tranh Phách” liền tiến vào khâu cuối cùng, Triệu Phong không ngừng tinh luyện, thu nạp Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc, cố nắm bắt từng giây từng phút để củng cố và tăng cường bản thân.

Cuối cùng...

Trước khi thi đấu “Ngũ Vực Tranh Phách” chạm dứt, tu vi của Triệu Phong đã ổn định tại Chân Nhân Cấp đỉnh phong, mặc dù vẫn còn tiến triển, nhưng hết sức chậm chạp, mơ hồ xuất hiện một bình cảnh

cường đại vô hình.

- Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc đã bị ta thu nạp và tinh luyện một phần ba, vẫn còn thừa lại hai phần ba.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, bắt đầu tự ngẫm.

Mặc dù hắn thông qua Chân Linh Lôi Hỏa tinh luyện và hấp thu Chân Linh nguyên, nhưng nó vẫn đồng hóa Chân Linh nguyên của mình ở một trình độ nhất định.

Dù sao thì hai luồng Chân Linh nguyên này cũng thuộc hai loại ý cảnh thuộc tính và công pháp tu luyện hoàn toàn bất đồng mà thành.

- Hai phần Chân Linh nguyên còn lại, tối đa chỉ có thể hấp thu được một nửa, có thể sẽ không đột phá Chân Huyền cấp, Nếu như vượt qua, Chân Linh nguyên của ta sẽ bị đồng hóa, mất đi bản chất thuộc tính của Điện Chi Truyền Thừa.

Trong đầu Triệu Phong không ngừng tính toán.

Nói cách khác, hai phần Chân Linh nguyên còn lại của Thủy Nguyệt đạo tặc, trong đó có một phần, hắn phải nghĩ biện pháp tiêu xài sử dụng

Sử dụng?

Ánh mắt Triệu Phong rực sáng lại nảy ra một kế hoạch lớn mật khác.

Mọi người đều biết rằng Chân Linh nguyên chính là suối nguồn căn bản của Chân Linh khí, một khi bị hủy thì cũng đồng nghĩa với Chân Linh cảnh đánh mất tu vi.

Bởi vậy, Chân Linh nguyên chính là một thân tinh hoa của cường giả Chân Linh cảnh, cung cấp một nửa sinh mệnh.

- Vào thời khắc mấu chốt, thiêu đốt Chân Linh khí, thậm chí thiêu đốt phần Chân Linh nguyên còn thừa lại, không biết sẽ bộc phát ra chiến lực cỡ nào.

Nghĩ tới đây, trong lòng Triệu Phong thầm cười ha hả.

Tình huống bình thường thiêu đốt Chân Linh khí có thể khiến cho chiến lực một người gia tăng gấp đôi, nhưng đồng thời nó cũng sẽ khiến cho căn cơ bổn nguyên bị thương tổn.

Nhưng Triệu Phong nhất thiết phải bỏ qua một phần Chân Linh nguyên dư thừa này.

Trong vô hình.

Triệu Phong đã có thêm một lá bài tẩy.

Đúng lúc này.

- Vòng thứ nhất “Ngũ Vực Tranh Phách” của Chân Long hội kết thúc, 500 hạng đầu sẽ tiến vào vòng thứ hai, “một trăm hạng đầu Chân Long”.

Âm thanh hùng hậu vang vọng khắp sân thi đấu Thượng cổ.

Vòng thứ hai, một trăm hạng đầu Chân Long hội.

Nói một cách tương đối thì vòng này cảng đơn giản hơn, chọn ra một trăm thiên tài Chân Long.

Một trăm hạng đầu Chân Long, đây cùng chính là những thiên tài cấp bậc Chân Long của đại lục.

Thánh Vực Chân Long Hội, chỉ khi tiến vào một trăm hạng đầu, mới có thể xem là “Thiên tài Chân Long”.

- Một trăm hạng đầu...

Bắc Mặc cười đắng chát.

Vòng thứ nhất, hắn đã chiến đấu rất nhiều trận, tỷ lệ thắng không quá một nửa.

Chiến tích như vậy, hiển nhiên vô duyên với Chân Long hội.

- Thất bại rồi.

Khóe mắt Đổng Tuyết có chút ướt át.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Triệu Phong phát hiện Chân Long lệnh bài của mình sáng lên, Thiên Tài Long Vận trên người tiếp tục tăng lên.

Cùng lúc đó...

Chân Long lệnh bài trên thân phần lớn người thất bại đều trở nên ảm đạm, Thiên Tài Long Vận không ngừng giảm đi.

Rắc rắc...

Chân Long lệnh bài thất bại, cuối cùng đều bị vỡ tan, Thiên Tài Long Vận đã bị những người thắng cướp đoạt.

Thiên tài hội tụ tham gia Thánh Vực Chân Long Hội, ít nhất có đến 3000 người, nhưng vòng thứ nhất, chỉ chọn ra 500 người tiến vào vòng tiếp theo.

Triệu Phong cảm giác Thiên Tài Long Vận trên người càng ngày càng mạnh, trên Chân Long lệnh bài lại nổi lén một tia hoa văn kim sắc nhàn nhạt.

Năm đại thiên kiêu cái thế, Thiên Tài Long Vận trên người bọn họ lại càng ngưng kết, dâng cao hơn một trượng, kim quang rục rỡ.

Ầm ầm ầm...

Trên sân thi đấu Thượng cổ, đột nhiên chấn động nghiêng trời lệch đất, dãy núi tượng đá xung quanh, từng tòa tượng thần Thượng cổ truyền kỳ phát ra lực lượng kỳ dị thông thiên triệt địa, khiến người khác có ảo giác như thiên địa đang chấn động

Rất nhiều thiên tài ở trong trận rung động này đều cảm thấy hít thở không thông kính sợ nhìn lên.

Sân thi đấu Thượng cổ chậm rãi biến đổ, trong giác quan bị một lực lượng nào đó khiến cho loại chấn động lắc lư này tăng lên gấp mười lần.

- Vòng thứ hai, một trăm hạng đầu Chân Long.

Triệu Phong chăm chú nhìn sân thi đấu Thượng cổ biến hóa

Năm đài thi đấu, chậm rãi chìm xuống cuối cùng dung nhập vào quảng trường biến mất không thấy đâu nữa, quả thật là “quỷ phủ thần công” (*).

(*) tay nghề điêu luyện, sắc sảo, đạt tới trình độ con người không làm nổi

Theo như Triệu Phong được biết, sân thi đấu Thượng cổ này vốn có quan hệ sâu xa gì đó với Thiên Cơ truyền thừa.

- Có lúc, sân thi đấu Thượng cổ sẽ căn cứ vào tình huống Thiên Tài Long Vận mà kích phát ra một vài biến số không thể dự đoán.

Cự hán cổ đồng Phó điện chủ nhìn lên dãy núi tượng đá quanh sân thi đấu Thượng cổ, khẽ nói.

Dãy núi tượng đá này, đằng sau mỗi tòa thần tượng đều có một đoạn truyền thuyết kinh thiên địa khiếp quỷ thần.

Trong đó, có một ít đại thần tượng thậm chí còn là nhân vật thuộc "Thời đại Thần Thoại".

Nhất là mười ngọn "Kinh Thiên Thạch Tượng" cao nhất, phảng phất đặt song song với thiên địa, to lớn vĩ ngạn vô biên, ít nhất cao đến mấy trăm trượng thậm chí gần ngàn trượng

Mạnh như Phó điện chủ của liên minh Thánh Vực, lúc ngưng mắt nhìn những tượng đá này, trong mắt cũng lộ ra kính ngưỡng sâu sắc.

Triệu Phong nhìn chăm chú vào sân thi đấu Thượng cổ, lại lần nữa sinh ra một loại ảo giác kỳ quái, những tòa tượng đá trong dãy núi tượng đá kia, phảng phất như có tính mạng Thần Vận, đang chăm chú quan sát nhất cử nhất động của nhóm người mình.

Ầm...

Trung tâm sân thi đấu Thương cổ, đột nhiên hiển hiện một tầng ánh sáng trong suốt.

Tầng ánh sáng trọng suốt này, dần dần kéo dài mở rộng ban đầu từ phương viên một dặm, sau đó kéo dài đến phương viên hơn mười dặm.

Bên trong tầng ánh sáng có thể nhìn thấy rõ ràng một ít hình dáng như núi sông hồ nước, rừng cây,...

Từ một góc độ nào đó mà nói, đây giống như một mô hình, thế nhưng cảnh tượng lại không khác gì thực tế.

- Đây là... Thượng cổ Không Vực trận, là Không gian Bí Cảnh được miêu tả là có lực lượng thông thiên.

- Không gian bên trong Không Vực trận, thậm chí còn rộng gấp mấy lần so với không gian thực tế.

Triệu Phong không khỏi hít sâu một hơi, mở ra Thần Linh nhãn quan sát, bên trong Thượng cổ Không Vực trận, hình thành một Không gian Bí Cảnh độc lập.

Thượng cổ Không Vực trận trước mắt, từ bên ngoài có thể nhìn thấy rõ ràng cảnh tượng bên trong

Loại cảm giác này, thật giống như đang quan sát “một thế giới khác”.

- Thế giới này rốt cuộc to lớn như thế nào, rốt cuộc có bao nhiêu thứ mới lạ?

Triệu Phong cảm giác, từ khi mình tiến nhập Thánh Vực Chân Long Hội, liền tiếp xúc với một thế giới hoàn toàn bất đồng so với trước

kia.

Vụt...

Tầng ánh sáng trong suốt nhanh chóng kéo dài, rất nhanh vây quanh toàn bộ sân thi đấu Thượng Cổ.

Tầng ánh sáng trong suốt này giống như gợn sóng bất động quét qua toàn bộ thiên tài có mặt ở đây.

Vụt vụt vụt...

Đám thiên tài ở đây, lần lượt tiến vào mảnh thiên địa mới, đám thiên tài có Chân Long lệnh bài bị hư đều được chuyển ra ngoài sân thi đấu.

- Nơi này là?

Triệu Phong phát hiện mình đang đứng tại một khối bình nguyên, xa xa cũng có một vài thiên tài đang run sợ.

- Đồng dạng là một trăm hạng đầu Chân Long, tại sao lần này lại khác so với trước kia?

Đám người Mạc Thiên Y, Kim Thái Tử đã tham gia Chân Long hội khóa trước đều có chút giật mình.

Những người trên chỗ ngồi xem chiến và đài trên không đều có thể nhìn thấy rõ ràng cảnh tượng bên trong tầng ánh sáng trong suốt.

Tổng cộng 500 thiên tài, tất cả đều bị phân tán rải rác trong không gian độc lập hơn nghìn dặm.

Có một vài thiên tài ở trong vùng núi hẻo lánh, còn một số thì ở trong rừng rậm, trên tầng mây, thậm chí ở dưới sông

- Địa hình phức tạp như thế, càng khảo chứng được năng lực thực chiến, không còn là chiến đấu quang minh chính đại nữa.

Chín đại Tôn Giả trên đài, nhìn bao quát tình huống bên trong tầng không gian độc lập.

- Quy tắc của vòng này là gì?

500 thiên tài bị phân tán rải rác khắp nơi trong không gian độc lập, cả đám đều cảm thấy như đang nắm mơ, không biết phải làm gì.

Có gì đó dị thường chăng?

Chín đại Tôn Giả hai mắt nhìn nhau, cũng cảm thấy có gì đó không đúng

- Phó điện chủ... Đại sự không ổn rồi, vòng thứ hai là do sân thi đấu Thượng cổ tự động kích phát ra, khác biệt so với trước kia. Chúng ta đã mất đi khống chế đối với Chân Long hội.

Một vị Tôn Giả râu bạc trắng phi thân bay tới vẻ mặt kinh hãi, gấp gáp.

Chương 361: Không có quy tắc

- Chúng ta đã mất đi quyền khống chế đối với Chân Long hội rồi...

Tin tức kinh người này khiến cho chín đại Tôn Giả có chút thất sắc, liên minh Thánh Vực lại một trận náo động

Vòng thứ nhất “Ngũ Vực Tranh Phách” của chân Long hội, tất cả đều nắm trong tầm khống chế của liên minh Thánh Vực.

Thế nhưng đến vòng thứ hai, sân thi đấu thượng cổ lại tự động kích phát ra lực lượng thông huyền Thượng cổ nào đó, hình thành một đấu trường hoàn toàn mới.

Không gian ở trong tầng ánh sáng sông núi, rừng cây, tạo thành một Không gian Bí Cảnh độc lập.

Tổng cộng 500 thiên tài tuyệt đỉnh của đại lục, phân tán khắp tất cả ngóc ngách trong Không gian Bí Cảnh, nhất thời không biết phải làm gì.

- Sân thi đấu Thượng Cổ, cổ xưa thần bí, còn lâu dài hơn liên minh Thánh Vực và Thập Đại Tông Phái. Bản thân nó ẩn chứa sức mạnh hư không quỷ thân thấu triệt thiên địa.

Cự hán cổ đồng Phó điện chủ, ngưng mắt nhìn dãy núi tượng đá xung quanh sân thi đấu Thượng cổ, trên mặt đầy vẻ kính ngưỡng.

- Thế nhưng, lần này mất đi quyền khống chế đối với Chân Long hội,

không biết sẽ dẫn đến kết cục như thế nào?

- Những thiên tài này đều là tương lai của đại lục, nếu như xảy ra kịch biến gì, lúc đó thiên cổ sẽ mất đi một thời đại huy hoàng

Trên mặt mấy vị Tôn Giả đầy vẻ sầu lo.

Cự hán cổ đồng trầm ngâm nói:

- Việc cấp bách hiện nay là phải thăm dò rõ ràng xem vòng thứ hai mới này có quy tắc là gì.

Ánh mắt của đám Tôn Giả đều đồng loạt dịch chuyển tới Tôn Giả râu bạc trắng vừa báo cáo.

- Quy tắc? Chỉ e là sẽ không có quy tắc! Tôn Giả râu bạc trắng cười cay đắng.

Không có quy tắc!

Nhóm Tôn Giả đều nhao nhao thất sắc.

Vòng thứ hai, toàn bộ đám thiên tài trên sân thi đấu Thượng cổ đều bị đặt vào một tiểu không gian, ngay cả liên minh Thánh Vực cũng không thể nhúng tay vào.

Về phần quy tắc, cơ bản là không có bất kỳ nhắc nhở gì.

- Chẳng lẽ nói, những thiên tài này, trong Thượng cổ Không Vực trận, muốn làm gì thì làm, giết người, phóng hỏa, vây đánh, phá hoại... Cái gì cũng được?

Huyền Kiếm Tôn Giả không khỏi hít sâu một hơi.

- Hẳn là như thế, qua phân tích thì Thượng cổ Không Vực trận này, người ngoài chỉ có thể quan sát bên trong còn người bên trong lại không thể quan sát bên ngoài. Chúng ta không thể làm bất kỳ đề nghị hay can thiệp nào.

Tôn Giả râu bạc trắng không khỏi lắc đầu.

Tôn Giả thuộc liên minh Thánh Vực đều là những người đã sống mấy trăm năm, đã chứng kiến rất nhiều lần Chân Long hội.

Nhưng Chân Long hội lần này, sân thi đấu Thượng cổ đã thu hồi "quyền khống chế", đây là lần đầu tiên xuất hiện tình huống như vậy.

- Đã như vậy thì cứ yên lặng theo dõi kỳ biến thôi.

Âm thanh đạm mạc của Phó điện chủ vang lên.

Không gian trong tầng ánh sáng

500 thiên tài bị phân bố đến các nơi, lúc đầu thì đều cảm thấy ngơ ngác như nằm mơ, sau đó có chút xao động giống như đám ruồi không đầu bay loạn

Bọn hắn ở trong tiểu không gian này, lại không thể nhìn thấy cảnh tượng bên ngoài.

Nhưng người đang ngồi trên ghế xem chiến thì lại có thể quan sát toàn bộ phương vị và chi tiết bên trong

- Không có cách nào liên hệ với ngoại giới, Thánh Vực Chân Long Hội lần này rốt cuộc đã xuất hiện biến cố gì?

Triệu Phong đứng trên bình nguyên, nhướng mày lên.

Hắn và đại bộ phận thiên tài đều bất đồng vô cùng bình tĩnh trấn định.

Vụt!

Triệu Phong mở ra Thần Linh nhãn, xuyên thấu qua tầng ánh sáng liền nhìn thấy những người đang ngồi bên ngoài sàn thi đấu xem tình hình vòng chiến, kể cả đài quan chiến trên không trung

Cùng lúc đó.

Truyền nhân của ba đại thế gia huyết mạch đồng tử cũng đồng loạt thúc dục đồng tử, quan sát cảnh tượng bên ngoài tầng ánh sáng

Kết quả.

Nam tử Quỷ Nhãn thất bại, huyết mạch đồng tử của hắn, vốn không am hiểu nhìn xuyên thấu.

Truyền nhân của Thác Bạt gia, sau khi thử nghiệm, cũng thất bại.

Toàn bộ người tại không gian trong tầng ánh sáng chỉ có Thần Linh nhãn của Triệu Phong là có thể nhìn xuyên thấu bên ngoài tầng ánh sáng chứng kiên tình huống ngoại giới.

Đương nhiên, như vậy cũng không nhất định là huyết mạch đồng tử của Triệu Phong mạnh hơn ba đại thế gia.

Thần Linh nhãn của hắn sở trường thấu thị, viễn thị, vi mô, mà năng lực học tập cường đại, phục chế là trụ cột nhất.

- Ừm? Ánh mắt của tiểu tử này, dường như có thể nhìn thấy chúng ta.

Tôn Giả Vũ Tinh Thần khẽ ồ một tiếng, dò xét Triệu Phong bên trong tầng ánh sáng

Nhưng đúng lúc này, Triệu Phong lại thu hồi ánh mắt, giống như chỉ là ảo giác.

Một lát sau, Triệu Phong tìm thấy một ngọn núi cao nhất, đây là vị trí quan sát lý tưởng có thể đứng từ trên cao quan sát toàn bộ tình huống địa lý trong không gian tầng ánh sáng

Vụt!

Thần Linh nhãn quét qua, toàn bộ “Thực cảnh địa đồ” trong không gian tầng ánh sáng đều ghi vào trong não hải của Triệu Phong

Thiên thời địa lợi nhân hòa.

Triệu Phong đầu tiên khống chế “Địa lợi”. Nắm rõ toàn bộ địa lý bên trong không gian tầng ánh sáng

Hoàn thành một bước này, Triệu Phong không hề có dị động gì, lại ngẩng đầu quan sát tình huống trong không gian tầng ánh sáng

Rất nhanh, tại khu vực bờ sông đã xuất hiện quang ảnh đánh nhau.

Thái Vân Song Tử dẫn đầu ra tay với một tên thiên tài Chân Nhân cấp đỉnh phong

Với thực lực thiên kiêu cái thế, chỉ một hai chiêu đã đánh cho tên thiên tài kia thổ huyết, ngã xuống đất không đứng dậy nổi.

Rắc rắc...

Thái Vân Song Tử lão đại lại vung đao, chặt đứt một cánh tay của thiên tài kia.

- A...

T ên thiên tài kia hét thảm một tiếng, quỳ xuống đất cầu xin tha thứ:

- Ta nhận thua! Mau dừng tay!

Nhưng kỳ quái chính là cho dù hắn có nhận thua thì Thiên Tài Long Vận trên người cũng không hề có bất kỳ biến hóa nào.

Cửa ải này, không có người chấp hành quy tắc.

- Xảy ra chuyện gì? Chúng ta đã chiến thắng đối thủ, tại sao không cướp đoạt được Thiên Tài Long Vận?

- Chân Long hội chó má, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Thái Vân Song Tử gào thét phẫn nộ, có vài phần không cam lòng, phát tiết lửa giận lên người tên thiên tài kia, quyền đấm cước đá một trận.

Lập tức, tên thiên tài kia liền bị giày vò không chịu nổi.

- Làm ơn... Tha mạng! Ta giao Chân Long lệnh bài cho ngươi là được mà...

Tên thiên tài kia vẻ mặt như khóc tang giao Chân Long lệnh bài cho Thái Vân Song Tử.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Khoảnh khắc nhận được Chân Long lệnh bài, Chân Long lệnh bài trên người Thái Vãn Song Tử đột nhiên bắn ra một luồng quang văn Kim Long rực rỡ, phóng cao hơn một trượng

Rắc rắc...

Chân Long lệnh bài của tên thiên tài kia lập tức ảm đạm, sau đó bị nghiền nát.

- Ha ha ha... Quá đã! Chỉ cần cướp được Chân Long lệnh bài là có thể cướp đoạt được toàn bộ Thiên Tài Long Vận của đối phương

Thái Vân Song Tử hấp thu một lượng lớn Thiên Tài Long Vận, không khỏi ngửa mặt lên trời thét dài.

Tại vòng thứ nhất của Chân Long hội, đánh nhau mệt nhọc, chiến thắng một người chỉ cướp đoạt được chừng một phần năm Thiên Tài Long Vận trên người đối phương

Mà bây giờ, chỉ cần cướp lấy một cái Chân Long lệnh bài, là có thể cướp đoạt toàn bộ Thiên Tài Long Vận của đối phương

Một màn này, tự nhiên lọt vào trong mắt những người đang xem chiến ở bên ngoài tầng ánh sáng

- Ta hiểu rồi, cửa ải này là cướp đoạt, không tử thủ đoạn mà cướp đoạt. Thực chiến không hạn chế quy tắc, như vậy càng thể hiện được thực lực chân chính của một người.

Ánh mắt của Tôn Giả Vũ Tinh Thần lóe lên sáng ngời.

- Không sai, nhân tố ảnh hưởng tới thực lực, quả thật quá nhiều, kể cả mưu kế thủ đoạn, tâm lý, ý chí, tiềm lực,... Tỷ thí có hạn chế, cố kỵ, sẽ làm giảm sâu sắc tiêu chuẩn thực lực chân chính của một người.

- Tốt thì tốt, nhưng như vậy liệu có tàn nhẫn quá hay không? Những người này đều là thiên tài tinh anh trên toàn đại lục đấy!

Nhóm Tôn Giả khen chê không đồng nhất, nhưng phấn lớn đều tán thành.

Cùng lúc đó...

Triệu Phong đứng trên tòa núi cao, chứng kiến một màn vừa rồi, không khỏi suy tư.

- Cửa ải này hình như không hạn chế, mặc kệ sử dụng thủ đoạn gì, chỉ cần có thể cướp đoạt được Chân Long lệnh bài là được.

Triệu Phong phân tích ra kết quả, trong lòng đột nhiên kinh hỉ, phấn khởi một cách khó hiểu.

Chém giết thực chiến, hắn càng ưa thích!

Loại hoàn cảnh này, không phải nghi ngờ, càng thích hợp với Triệu Phong hơn.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong tiếp tục lưu ý tình huống của “Thái Vân Song Tử” bên kia”.

Tên thiên tài bị đánh tàn phế, sau khi mất đi Chân Long lệnh bài, cũng không bị loại ra ngoài.

Như vậy có nghĩa là sao?

- Không bị loại? Cho dù Chân Long lệnh bài của ta bị Thái Vân Song Tử cướp đi, nhưng ta vẫn có thể cướp đoạt Chân Long lệnh bài của người khác mà... Ta vẫn còn cơ hội!

Ánh mắt của tên thiên tài Chân Nhân cấp đỉnh phong kia lóe lên, tận đáy lòng bỗng dấy lên một tia hi vọng

Tiếp đó, hắn phải quyết tâm đập nồi dìm thuyền, sử dụng hết mọi thủ đoạn, cướp đoạt Chân Long lệnh bài của những người khác.

Nghĩ tới đây, lệ quang trong mắt hắn lóe lên, lúc Thái Vân Song Tử mắng chửi, liền cắm đầu bỏ chạy.

- Hừ! Xem như tiểu tử ngươi thức thời, tha cho ngươi một mạng

- Cạc cạc! Tiếp theo chúng ta phải bắt đầu đại khai sát giới rồi, người không giao Chân Long lệnh bài... Giết không tha!

Vẻ mặt Thái Vân Song Tử hung lệ tàn nhẫn, phi thân về địa phương có bóng người phía trước, tìm kiếm con mồi mới.

Không đến thời gian uống cạn chung trà, trong không gian liền truyền đến tiếng hô giết khắp nơi.

- A...

Trên sườn núi, truyền đến một tiếng kêu thảm thiết.

Một tên thiên tài không ngoan ngoãn giao ra Chân Long lệnh bài, liền bị Thái Vân Song Tử giết chết tại chỗ.

Xoạt!

Các lộ cường giả ngồi trên ghế xem chiến đều sôi sục, kinh hô.

Trưởng bối của thiên tài đại biểu bị giết chết, không khỏi lên tiếng kháng nghị, muốn hủy đi tư cách tham gia Chân Long hội của Thái Vân Song Tử.

- Chư vị, thật có lỗi, Chân Long hội lần này tiến vào thời đại huy hoàng chưa từng có trong thiên cổ, sân thi đấu Thượng cổ tự động vận hành, quy tắc là không có quy tắc.

Thanh âm đạm mạc của cự hán cổ đồng Phó điện chủ, vang vọng khắp các hàng ghế đang xem chiến.

Quy tắc là không có quy tắc!

Trên sân lập tức sôi trào nghị luận.

- Chư khách từ khắp nơi trên đại lục ghé thăm, liên minh Thánh Vực lại mất đi quyền khống chế đối với Chân Long hội, đây cũng không phải là ý nguyện của chúng ta.

Tôn Giả râu bạc trắng có chút đỏ mặt.

Trưởng bối của các thế lực khắp nơi đều không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Nếu sự thật là như vậy, Chân Long hội không khống chế được, ngay cả liên minh Thánh Vực cũng không thể khống chế.

Chém giết, đánh lén, quần ẩu, phóng hỏa... Bất luận thủ đoạn gì, đều

không vi phạm quy tắc ở vòng thứ hai này.

Quy tắc chính là không có quy tắc!

- Chẳng lẽ các ngươi không cho rằng dưới tình huống thực chiến thiết huyết như vậy càng có thể tẩy luyện, ma luyện, kích phát ra tiềm lực của những thiên tài này hay sao? Khi đó mới có thể tăng cường Thiên Tài Long Vận của toàn bộ đại lục.

Trong mắt cự hán cổ đồng lộ ra một tia tàn nhẫn, hưng phấn, thậm chí còn có thần sắc chờ mong

Chém giết huyết tinh như thế này, đối với mấy vị Tôn Giả ở đây mà nói, cũng không tính là gì, bọn hắn có tràng diện nào mà chưa từng thấy qua?

Phó điện chủ của liên minh Thánh Vực quyết định, không người nào dám làm trái.

Thực lực của Phó điện chủ, phần lớn người ở đầy đều không rõ ràng chỉ biết là hắn có thể uy hiếp và thống soái một ít Tôn Giả, trước kia còn từng giao thủ với Xích Nguyệt giáo chủ và Kiếm Tôn Diệp Vô Ta.

Người quen đều biết, vị này chính là một kẻ khát máu của thế hệ đó.

Không gian trong tầng ánh sáng tiếng hô giết nổi lên khắp nơi, các lộ thiên tài đều không từ bỏ, dùng hết thủ đoạn chém giết.

Đương nhiên, loại hung tàn như Thái Vân Song Tử thì lại rất ít.

Mỗi trận chém giết, chỉ cần bên nào nguyện ý giao ra Chân Long lệnh bài, như vậy thì bên kia sẽ không đuổi tận giết tuyệt.

Bởi đủ sao đi nữa, mọi người cũng là người cùng một khối đại lục, một khi giết chết người nào đó, có thể sẽ đắc tội với một thế lực lớn hơn, thậm chí sẽ đắc tội với Tôn Giả.

Thiên tài có thể đi đến bước này, bối cảnh sau lưng mỗi người đều không đơn giản, ít nhất đều có đại năng cấp bậc Chân Chủ cấp.

- Lên đường thôi.

Thân hình Triệu Phong nhoáng lên một cái, từ trên cao nhẹ nhàng rơi xuống, Thần Linh nhãn của hắn quan sát toàn cục, rất nhanh tìm được một phương hướng.

Một lúc sau.

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một thanh bảo cung toàn thân tinh lam bảo, ba mũi ngân tiễn lập tức bay trở về vị trí

Băng... Vút...

Một mũi tên băng lôi, với tốc độ gấp hai lần tốc độ âm thanh, lập tức đâm vào phía rừng cây đối diện.

- A!

Trong rừng rậm, một thiếu niên ám y hét lên, “Phịch” một tiếng rơi xuống đất.

Trên vai của hắn bị La Hầu Tiễn xuyên thủng lực lượng băng lôi ăn mòn, cảm thấy một trận tê dại, khiến hắn hoàn toàn tê liệt, không thể động đậy.

- Làm sao có thể... Ngươi làm sao có thể nhìn thấu “Âm u Bí Ẩn

Thuật” của ta?

Trên mặt thiếu niên ám y tràn đầy kinh hãi.

Chương 362: Vân long đệ lục cường

Vòng thứ hai, cạnh tranh càng thêm khốc liệt, Triệu Phong để Tiểu Tặc Miêu xuất mã, hiệp trợ mình.

Tà Thần Tiễn Thuật giống nhu linh sủng của hắn, cho dù xuất hiện tại vòng thứ nhất cũng không tính là vi phạm quy tắc, cảng huống chi là vòng thứ hai này không hề có quy tắc.

- Ngươi là Triệu Phong...

Thiếu niên ám y trơ mắt nhìn Triệu Phong cướp Chân Long lệnh bài của mình, toàn bộ Thiên Tài Long Vận đều thuộc về Triệu Phong.

Đệ nhất hắc mã của Chân Long hội lần này, thực lực lay chuyển thiên kiêu cái thế bất bại, tuyệt đại đa số thiên tài, tự nhiên đều nhận ra được Triệu Phong

Băng... Vù vù...

Triệu Phong không để ý tới hắn, nháy mắt lại phát động hai mũi tên, hóa thành quỹ tích linh huyễn không thể tưởng tượng nổi, phân biệt đâm về phía rừng rậm và tầng mây trên không

La Hầu cung mới, do Thiết Càn đại sư rèn đúc lại, cung và tiễn đều tiếp cận Linh cấp Trung phẩm, phối hợp với nhau, uy lực thậm chí siêu việt Thần binh Linh cấp Trung phẩm.

Phốc phốc...

La Hầu Tiễn lóe lên một đạo ánh sáng băng lôi rực rỡ, lại có hai thân ảnh ngã xuống

Vị thiên tài ẩn nấp trong đám mây, tu vi thậm chí đạt tới Chân Huyền cấp, sau khi thân thể trúng tên, liền cảm thấy tê dại, khí huyết toàn thân đông lạnh, lập tức mất đi tám chín thành chiến lực, thân thể rơi thẳng xuống

- Làm sao có thể? Ta vừa mới bay qua đây, rõ ràng là...

Tên thiên tài Chân Huyền cấp nghiến răng nghiến lợi, kiệt lực thúc dục Chân Linh khí

Hắn còn chưa rơi xuống đất, chỉ nghe một tiếng “meo meo”, sau đó một con mèo lông xám thoáng hiện bên cạnh hắn, giống như một lão hồ ly.

Vụt...

Một cây roi ám ngân huyết văn, giống như linh xà trói chặt hắn, lực lượng tinh huyết trên người không ngừng bị hao mòn.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu không chút hảo ý nhảy lên vai hắn, muốn thu lấy Chân Long lệnh bài.

- Mơ tưởng!

Thiên tài này dù sao cũng là Chân Huyền cấp, Chân Linh khí điên cuồng thôi động sinh ra linh uy cường đại, cương phong gào thét dữ dội

Vụt...

Một cái miêu trảo hung hăng vỗ lên mặt hắn, lập tức tên thiên tài cảm thấy trời đất quay cuồng trên mặt nóng rát.

Còn không đợi hắn kịp phản ứng thì Tiểu Tặc Miêu đã đoạt đi Chân Long lệnh bài của hắn, đưa tới trước mặt chủ nhân.

- Ừm, có thêm ngươi trợ giúp, tốc độ quả thật không tệ.

Thiên Tài Long Vận trên người Triệu Phong phát ra hào quang rực rỡ, càng xuất hiện nhiều kim mang hơn.

Lệnh bài vốn màu bạc đã có một phần ba chuyển hóa thành màu vàng

Trên người hắn mơ hồ có quang ảnh của một đầu Vận Long giao thoa, trong lúc uốn lượn truyền đến âm thanh rồng ngâm.

- Tiếp theo.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong trên lý thuyết có thể liếc mắt quan sát toàn bộ Không gian Bí Cảnh ở đây, thấu thị vật thể, chỉ trừ khi có vật thể lớn ngăn cản.

Lập tức...

Một người một mèo tại không gian trong tầng ánh sáng hoạt động hết công suất, các loại thủ đoạn hãm hại lừa gạt, không cần tốn nhiều công sức đã cướp được Chân Long lệnh bài.

La Hầu cung mỗi lần bắn ra, ít nhất đều có một người ngã gục.

Cường giả cùng các thế lực ngồi trên hàng ghế xem chiến và đài quan chiến, đều mở trừng hai mắt mà nhìn.

- Như vậy cũng quá nhanh rồi.

- Tên Triệu Phong này, hình như vô cùng quen thuộc toàn bộ không gian địa hình, người ẩn nấp trong chỗ tối cũng không thể thoát khỏi ánh mắt của hắn.

Thân hình Triệu Phong xuyên qua Không gian Bí Cảnh, gần như không dừng lại.

Tiễn thuật vượt qua Thần tích, nhãn lực biết rõ mọi ẩn nấp trong chỗ tối, khiến cho tên hắc mã thiên tài này ở trong hoàn cảnh lạ lẫm càng như cá gặp nước.

Hiệu suất này, tốc độ này, khiến người khác nhìn mà líu lưỡi.

Nhóm Tôn Giả trên đài quan chiến, không khỏi kinh dị.

- Tên Triệu Phong này đã khống chế hoàn cảnh, thậm chí khống chế toàn bộ cục diện. Trong mắt cự hán cổ đồng lóe lên tinh quang, trịnh trọng nói.

- Huyết mạch đồng tử của hắn tuy mạnh, nhưng nói muốn khống chế cục diện, phải chăng có chút khoa trương?

Một vị nữ Tôn Giả có chút kinh ngạc, lên tiếng.

- Nếu ngươi chú ý, sẽ phát hiện mỗi một lộ tuyến mà hắn di động, đều có thể nhanh chóng gặp được thiên tài, bất kể là chỗ sáng hay chỗ tối. Càng vi diệu là hắn luôn giữ một khoáng cách nhất định với

năm đại thiên kiêu cái thế và những thiên tài cấp bậc đệ nhất khác, không hề chạm mặt. Bởi vậy, hiệu suất “thu hoạch” của hắc có thể nói là cao nhất.

Cự hán cổ đồng dùng từ “thu hoạch”, khiến cho mấy vị Tôn Giả ở đây đều suy nghĩ sâu xa.

Mỗi một đối thủ gặp phải Triệu Phong đều bị hắn dùng tốc độ cực nhanh cướp đoạt Chân Long lệnh bài.

Thủ đoạn của hắn, không tàn bạo giống Thái Vân Song Tử, mỗi lần đều xuất kỳ bất ý, hoặc đánh lén, hoặc cướp, nhẹ nhõm đắc thủ Chân Long lệnh bài.

Có đôi khi, Triệu Phong thậm chí còn không cần đánh bại đối thủ, phối hợp với con mèo kia đã có thể đánh cắp Chân Long lệnh bài của đối thủ.

- Không thể không thừa nhận, con mèo kia chỉ là một con mèo nhỏ, nhưng hiệu suất còn nhanh hơn cả hắn, bằng cái giá nhỏ nhất mà có thể đạt được mục đích.

Huyền Kiếm Tôn Giả híp mắt lại, dò xét Tiểu Tặc Miêu bên cạnh Triệu Phong

Chiêu bài động tác của Tiểu Tặc Miêu đều là miêu trảo, cào xé lên mặt đối thủ, lưu lại những dấu vết móng vuốt nóng rát.

Mạnh như Chân Huyền cấp, khi bị con mèo kia cào trúng vẫn có cảm giác mê muội, nhất thời không phân biệt nổi Đông Tây Nam Bắc.

- Ừm... Xem ra lúc ngươi vào thời kỳ trưởng thành, năng lực các phương diện lại tăng lên không nhỏ.

Triệu Phong thỏa mãn vỗ nhẹ cái đầu của Tiểu Tặc Miêu.

Tiểu Tặc Miêu ăn hết một lượng lớn trân bảo tài nguyên của hắn, có gần một nửa thu hoạch trong Thủy Nguyệt bảo tàng đã bị con mèo này nuốt mất.

Đương nhiên, hiệu quả cũng rất dễ nhận thấy.

Thực lực của Tiểu Tặc Miêu tăng lên không nhỏ, cho dù chính diện tác chiến, chưa chắc là đối thủ của Chân Huyền cấp, thế nhưng đánh lén, chơi đòn hiểm với Chân Huyền cấp bình thường cũng không phải là vấn đề lớn.

Về năng lực của Tiểu Tặc Miêu, hiện nay Triệu Phong vẫn chưa rõ lắm.

Tiểu Tặc Miêu nhanh nhẹn thuộc hàng nhất lưu, thủ pháp ẩn độn cao siêu, Thần Linh nhãn của Triệu Phong chỉ có thể nhìn ra một vài mánh khóe.

Về phần miêu trảo của nó, khi đánh vào đối thủ, uy lực sinh ra đủ khiến cường giả Chân Huyền cấp cảm thấy mê muội, quả thật là không thể tưởng tượng nổi.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu nhe rằng cười, hai tay chống nạnh, đuổi mèo lay động khoa tay múa chân, bày ra bộ dạng “độc nhất vô nhị”, thân sắc vả động tác giống người y hệt, khiến cho bất kỳ kẻ nào cũng đều có thể dễ dàng hiểu được ý của nó.

Phốc phốc...

Chư phương đang ngồi trên hàng ghế xem chiến đều không khỏi cảm thấy buồn cười, bật cười ha hả.

- Ha ha, con mèo này thật biết điều, e rằng lai lịch không đơn giản.

Mấy vị Tôn Giả trên đài quan chiến cũng không nhịn được mỉm cười.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đứng trên vai Triệu Phong hướng về phía tầng ánh sáng trên không trung giả vờ làm một cái mặt quỷ, bộ dạng khinh thường

- A...

Chín đại Tôn Giả đều kinh ngạc thất sắc.

Con mèo này, có thể nhìn thấy chúng ta sao?

Mấy vị Tôn Giả hai mặt nhìn nhau.

Con mèo kia, có thể nhìn thấy bọn họ thì cũng bỏ đi, không ngờ nó còn dám làm ra hành động bất kính với Tôn Giả.

Trong lúc bất tri bất giác, Tiểu Tặc Miêu tại sân thi đấu Thượng cổ đã chiếm được không ít sự hâm mộ, đặc biệt là những cường giả phái nữ, kể cả nữ Tôn Giả trên đài cũng nhìn chằm chằm vào Tiểu Tặc Miêu, vẻ mặt yêu thích.

- Ta thích con mèo này, đến lúc đó phải nghĩ biện pháp tìm tiểu tử kia giao dịch.

Một vị Tôn Giả bích y lộ vẻ ưa thích.

Hiển nhiên, Tiểu Tặc Miêu này khiến nàng rất vui vẻ.

- Con mèo thú vị như vậy, khẳng định trong cơ thể có huyết mạch Thượng cổ thần bí cường đại, xem tình hình thì đã ký kết Huyết khế với tiểu tử kia. Bích Nguyệt Tôn Giả, chẳng lẽ ngươi muốn ép mua ép bán sao?

- Tiểu tử này xuất thân từ Thiết Huyết Giáo, sau lưng cũng có Tôn Giả, trước kia vẫn là một thành viên của liên minh Thánh Vực, từng cùng bổn Điện chống chọi với Xích Nguyệt giáo chủ, làm ra rất nhiều cống hiến cho liên minh.

Cự hán cổ đồng hữu ý vô ý nói một câu, dường như nhắc nhở nàng không nên có chủ ý “cậy mạnh”.

- Tóm lại, ta sẽ dùng lợi ích mua chuộc.

Trên mặt Bích Nguyệt Tôn Giả tràn đầy tự tin.

Không gian trong tầng ánh sáng

Thời gian trôi qua rất nhanh, chớp mắt đã qua hai ngày.

Từ lúc bắt đầu chém giết, số lượng Chân Long lệnh bài đang không ngừng giảm bớt.

Đám thiên tài mất đi Chân Long lệnh bài đều điên cuồng phản công, cùng hung cực ác.

Chém giết, hội đồng đánh lén, đủ loại thủ đoạn, không gì không có.

Dưới loại cục diện này, thế lực như Thập Đại Tông Phái, nếu có hai ba thiên tài thì lập tức tụ tập kết thành trận doanh.

Lúc này.

Tốc độ thu hoạch của Triệu Phong rốt cuộc cũng chậm lại.

Một mặt là vì số lượng Chân Long lệnh bài càng ngày càng ít.

Trong không gian này, chỉ cần bị thua, tước đoạt Chân Long lệnh bài thì sẽ mất đi toàn bộ Thiên Tài Long Vận, Chân Long lệnh bài cũng sẽ vỡ vụn rồi biến mất.

Đương nhiên.

Chân Long lệnh bài còn lại, cấp bậc cũng càng ngày càng cao.

Mỗi cái Chân Long lệnh bài, ít nhất đều đạt tới cấp bậc màu bạc nhân nhạt.

Chân Long lệnh bài của Triệu Phong đã hoàn toàn hóa thành màu vàng rực rỡ chói mắt, quang ảnh Kim Long quấn quanh, Thiên Tài Long Vận cường thịnh chưa từng có.

- Thiên Tài Long Vận của ta đã tương đương với năm đại thiên kiêu cái thế của vòng thứ nhất. Chẳng qua, sau khi tiến vào không gian này, Thiên Tài Long Vận của năm đại thiên kiêu cái thế nhất định cũng sẽ tăng trưởng

Triệu Phong phân tích.

Hắn đoán chừng, Thiên Tài Long Vận của mình, ít nhất đủ lọt vào 10 hạng đầu, tiếp cận với năm đại thiên kiêu cái thế.

Tôn Giả trên đài quan chiến đều quan sát không gian trong tầng ánh sáng phát hiện trong hư không mơ hồ xuất hiện sáu quang ảnh Vận Long hoàng kim to lớn, mỗi Vận Long ít nhất đều cao hơn một trượng

Trong đó, Long Vận của Vũ Thiên Ngô và Thái Vân Song Tử, thậm chí còn gần đạt tới hai trượng

Sở dĩ nói là sáu đầu, mà không phải năm đầu, bởi vì có một đầu quang ảnh Vận Long hoàng kim tiếp cận với Long Vận của năm đại thiên kiêu cái thế.

Mà nguồn gốc phát ra, chính là từ Triệu Phong

Trong sáu đầu Vận Long hoàng kim to lớn, của Triệu Phong là yếu nhất.

Tiếp đó là Băng Vi Tiên Tử, những thiên kiêu cái thế khác, vòng thứ nhất đều toàn thắng chỉ có nàng và Triệu Phong là bất phân thắng bại, nên bị tước đoạt đi một phần năm Thiên Tài Long Vận.

Không gian trong tầng sáng

Năm đầu Vận Long hoàng kim phát ra tiếng rồng ngâm mơ hồ, cách nhau từ xa vẫn có thể cảm ứng được.

Chân Long lệnh bài là một tồn tại kỳ lạ, không thể nào thu vào không gian trữ vật, cho nên, năm đại thiên kiêu cái thế và Triệu Phong đều không thể thu liễm khí tức của mình.

- Đầu Vận Long hoàng kim rực rỡ chói mắt thứ sáu nào đây? Chẳng lẽ Chân Long hội lần này lại sinh ra một vị thiên kiêu cái thế mới?

- Trước mắt, Triệu Phong quả thật hoàn toàn có hi vọng trùng kích vào vị trí thiên kiêu cái thế thứ sáu, dẫn dắt thời đại này tới trình độ huy hoàng nhất thiên cổ.

Chư phương khách cường giả đang ngồi trên ghế xem chiến, cả đám đều hưng phấn chờ mong

Chân Long hội lần này, mặc dù mất đi quyền khống chế, nhưng không phải nghi ngờ, càng trở nên kích thích hơn.

Tới lúc này, số thiên tài chết đi trong không gian tầng ánh sáng đã đến hai mươi mấy người, thiên tài bị đánh cho tàn phế cũng có hơn mười người, có thể thấy được trình độ khốc liệt như thế nào.

Mà theo thời gian trôi qua, tiếng chém giết trong không gian, càng ngày càng thảm thiết hơn, không ngừng xuất hiện thương vong

- Haizz, mục tiêu càng ngày càng ít.

Triệu Phong đứng trên Tam Hoa Bảo Liên, lướt qua không trung như bay.

Hắn phát hiện không ít mục tiêu, nhưng phấn lớn trên người mục tiêu không có Chân Long lệnh bài, hoặc là rất cường đại, thậm chí kết thành trận doanh, không dễ dàng ra tay.

- Chạy mau, không ngờ tên kia đã ngưng kết ra quang ảnh Vận Long hoàng kim rực rỡ

- Triệu Phong này, chẳng lẽ muốn trở thành thiên kiêu cái thế mới? Trở thành Thiên Tài Long Vận đệ lục cường?

Những thiên tài kia, phát hiện Triệu Phong từ xa, cả đám đều đồng loạt né tránh như gà bay chó chạy.

Lúc này...

Không gian trong tầng ánh sáng quang ảnh sáu đầu kim long rực rỡ và khí tức Thiên Tài Long Vận cường đại phát ra rất rõ ràng cho dù cách xa mười dặm cũng có thể nhìn thấy rõ.

- Là Triệu Phong không ngờ hắn lại trở thành Thiên Tài Long Vận đệ lục cường, gần như cùng cấp độ với năm đại thiên kiêu cái thế rồi.

Mạc Thiên Y từ xa đã cảm ứng được quang ảnh Vận Long hoàng kim rực rỡ, đám thiên tài xung quanh nhìn thấy đều bả chạy tứ tán.

Nên chiến, hay là rút lui?

Mạc Thiên Y vừa vặn đối diện với Triệu Phong liền rơi vào một lựa chọn khó khăn.

Chương 363: Băng hỏa song trọng thiên

Không gian trong tầng ánh sáng.

Trong mắt Mạc Thiên Y lấp lánh thần quang, thân ảnh anh vĩ bất phàm đứng yên tại chỗ. Bên cạnh hắn còn có hai thiên tài tuyệt đỉnh khác của Thiên Nguyên Tông, một người trong đó là Triệu Vũ Phi. Người còn lại là nam tử mặt vàng xếp hạng thứ hai trong Thiên Nguyên Tông.

- Triệu Phong ca...

Triệu Phong ngưng mắt nhìn quang ảnh Vận Long kim quang rực rỡ phía xa, nửa vui, nửa buồn.

Ba đại thiên tài tuyệt đỉnh của Thiên Nguyên Tông lệnh bài trong tay ít nhất đạt tới màu vàng nhạt, mà của Mạc Thiên Y thậm chí còn là màu vàng rực rỡ, chăng qua hào quang cũng không quá sáng chói, không đủ hiện ra quang ảnh Vận Long.

- Mạc sư huynh, làm gì bây giờ?

Trong lòng nam tử mặt vàng khẽ thắt lại.

Chân Long hội lần này, Triệu Phong quá cường thế, lực kháng thiên kiêu cái thế, quả thực không đơn giản, là đệ nhất hắc mã không phải hoài nghi.

Không ai hoài nghi hắn chính là thiên tài mạnh nhất dưới năm đại

thiên kiêu cái thế.

Đến ngày hôm nay, quang ảnh Vận Long hiện ra trên người Triệu Phong, mơ hồ có xu thể đặt ngang hàng với năm đại thiên kiêu cái thế.

- Muốn chiến thì chiến!

Vẻ mặt Mạc Thiên Y vẫn bình thường, thần sắc lại vô cùng ngưng trọng, bày sẵn trận địa nghênh đón quân địch, không còn tùy ý như lần đầu gặp Triệu Phong

Ngày đó, tại Bắc Tinh Đài, Mạc Thiên Y lần đầu tiên gặp Triệu Phong chỉ đánh giá là: Cũng tạm được.

Hôm nay gặp lại, thần thái của hắn lại như lâm đại địch. Vòng thứ nhất “Ngũ Vực Tranh Phách”, Mạc Thiên Y quan sát từ đầu đến cuối trận chiến giữa Triệu Phong và Băng Vi Tiên Tử, tận mắt nhìn thấy Triệu Phong từng bước lập nên kỳ tích, xoay chuyển cục diện, lúc này trong lòng vẫn còn khiếp sợ.

Hắn tuy tự phụ, cao ngạo, thế nhưng không thể không thừa nhận, đối phương tuyệt đối là đại địch đáng sợ.

Ánh mắt nam tử mặt vàng lóe lên, truyền âm nói:

- Nếu như ba người chúng ta liên thủ, cùng chống lại kẻ này, ít nhất có thể đứng ở thế bất bại.

Có lẽ, một mình Mạc Thiên Y đối mặt với Triệu Phong còn có chút nguy hiểm, nhưng nếu thêm hắn và Triệu Vũ Phi, như vậy thì cục diện lại hoàn toàn khác.

Dù sao, không gian trong tầng ánh sáng này cũng không có quy tắc gì, đánh lén, quần ẩu đều là thủ đoạn được cho phép.

- Bất luận thắng hay bại, hai người các ngươi đều không thể nhúng tay.

Mạc Thiên Y hít sâu một hơi, kiên định truyền âm.

Hắn thầm cảm thấy xấu hổ vì sư đệ.

Thủ tịch đệ tử của một trong Thập Đại Tông Phái, thiên tài thần thoại đỉnh phong của Bắc đại lục như Mạc Thiên Y, há có thể quần ẩu một nhân vật hắc mã mới trong Chân Long hội?

Vù!

Triệu Phong đứng trên Tam Hoa Bảo Liên, vừa vặn bay qua ba người Mạc Thiên Y, Thần Linh nhãn quan sát khắp bốn phía.

Đội ngũ hai bên dần tiếp cận.

Bầu không khí xung quanh đột nhiên trở nên trầm trọng, một vài thiên tài đứng xa quan sát, thậm chí còn ngừng cả hô hấp.

Bên ngoài tầng ánh sáng

Rất nhiều người trên dãy ghế xem chiến và các Tôn Giả trên đài quan chiến đều lộ vẻ hứng thú, không ít người lộ ra thần sắc mong đợi.

Triệu Phong từ trên cao nhìn xuống nhờ có Thần Linh nhãn nên tự nhiên thấy được ba người Mạc Thiên Y.

Thế nhưng hắn vẫn không nhượng bộ, tiếp cận từng chút một.

Thế cục càng thêm khẩn trương

Trong lòng Triệu Vũ Phi khẽ thắt lại, trái tim thiếu nữ nhảy lên, chẳng lẽ Triệu Phong ca sẽ ra tay với ba người mình?

Dưa theo kỷ lục trước kia, một khi Triệu Phong đã ra tay, cơ bản đều không có khả năng thất thủ.

- Xem ra trận chiến này không thể tránh được rồi.

Chân Linh khí trong cơ thể Mạc Thiên Y dâng lên, từ chậm rãi biến thành nhanh, mỗi cái giơ tay nhấc chân đều phát ra uy năng huyền ảo câu thông nguyên khí thiên địa, không khí xung quanh phảng phất xuất hiện từng tòa núi lớn.

Triệu Vũ Phi và nam tử mặt vàng nhất thời giữ một khoảng cách, không nhúng tay vào trận chiến của Mạc Thiên Y và Triệu Phong

Hiện nay, Mạc Thiên Y dù sao cũng là đệ nhất thiên tài không thể lay động của Bắc đại lục, ngay cả đám người Tân Vô Ngân, Hạ Tiên Thương cũng đều là bại tướng dưới tay hắn.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Mắt trái của Triệu Phong lóe lên một đạo lôi hỏa màu xanh trong suốt, không còn là màu xanh nhạt như trước kia nữa.

Lôi hỏa màu xanh này, sáng tối bất định, lấp lánh rực rỡ, thoạt nhìn thì huyễn lệ, nhưng lại ẩn chứa nguy cơ trí mạng

Ba người Mạc Thiên Y đều cảm thấy tâm thần run rẩy, thầm nghĩ

không ổn.

“Lôi Hỏa Thần Mâu” của Triệu Phong tại thời điểm “Ngũ Vực Tranh Phách” đã uy chấn Chân Long hội, sánh ngang với truyền nhân của ba đại thể gia huyết mạch, thậm chí bí thuật đồng tử của hắn lại càng đáng sợ hơn.

Ngay cả thiên kiêu cái thế như Băng Vi Tiên Tử cũng hết sức kiêng kỵ đối với bí thuật đồng tử này.

Huống chi, hiện nay tu vi của Triệu Phong đã tăng lên tới Chân Nhân cấp đỉnh phong uy lực của Lôi Hỏa Thần Mâu rõ ràng đã tiến bộ rõ rệt.

Lúc này.

Bất luận là Mạc Thiên Y hay là nam tử mặt vàng đều đã bố trí trận địa, sẵn sàng đón địch, thần kinh trở nên căng thẳng

Tất cả mọi người đều biết, huyết mạch đồng tử của Triệu Phong cơ bản không thể né tránh, một khi phát động ít nhất là tu vi dưới Chân Linh cảnh, không ai có thể trốn tránh

Nam tử mặt vàng mặc dù có tu vi Chân Huyền cấp, nhưng giờ phút này vẫn có cảm giác hít thở không thông phảng phất tâm thần và huyết nhục đều mơ hồ bị thiêu cháy.

Mặc dù Mạc Thiên Y biểu hiện trấn định, thế nhưng khi đối diện với “Lôi Hỏa Thần Mâu”, hắn cũng không nắm chắc chút nào.

Lôi Hỏa Thần Mâu!

Lôi Hỏa màu xanh trong suốt trong mắt Triệu Phong lóe lên rồi biến

mất.

Khoảnh khắc đó...

Mạc Thiên Y và nam tử mặt vàng đều cảm thấy trái tim “thình thịch” một tiếng.

Phụt...

Lôi Hỏa Thần Mâu đột nhiên xuất hiện tại bờ sông cách ngoài hai dặm, không ngừng thiêu đốt.

Lực lượng Lôi Hỏa cường đại, trực tiếp làm bốc hơi cạn nước sông trong phương viên một trượng tạo thành một khu vực chân không

- A...

Trong nước sông truyền đến một tiếng gào thê lương thảm thiết, lập tức nhìn thấy nam tử Quỷ Nhãn đang lăn lộn gào thét trong nước sông

- Nam tử Quỷ Nhãn!

- Là hắn... Một trong ba đại thế gia huyết mạch đồng tử, truyền nhãn của Ô gia?

Mạc Thiên Y và những người ở xung quanh đang quan sát đều kinh hô thất sắc, đồng thời cảm thấy may mắn, có cảm giác như sống sót sau tai nạn vậy.

Mọi người chăm chú nhìn lại, chỉ thấy toàn thân nam tử Quỷ Nhãn bùng cháy một luồng hỏa diễm màu xanh trong suốt, điện lôi bắn ra xung quanh, tiếng “xẹt xẹt” nổ vang

Lực lượng Lôi Hỏa, quán thông giới vật chất và giới tinh thần, tự nhiên có thể xâm nhập vào tinh thần của nam tử Quỷ Nhãn.

- Tiểu bối vô sỉ, không ngờ dám đánh lén...

Nạm từ Quỷ Nhãn thật vất vá mới dập tắt Lôi Hỏa, toàn thân cháy đen như than, vẻ mặt suy yếu.

- Triệu mỗ chỉ tiên hạ thủ vi cường mà thôi, ngươi trốn ở trong nước sông nhìn trộm hồi lâu, liệu có hảo ý gì?

Vẻ mặt Triệu Phong lãnh đạm, lú này hắn càng nắm chắc thắng lợi trong tay.

Lôi Hỏa Thần Mâu của hắn tiên hạ thủ vi cường, đã khiến cho nam tử Quỷ Nhãn bị thương bất luận là thân thể hay tinh thần.

Nam tử Quỷ Nhãn nghiến răng nghiến lợi, đồng thời cố gắng chịu đựng ngọn lửa thiêu đốt tàn sát bừa bãi trong thế giới tinh thần của mình.

Trong thế giới tinh thần, ngọn lửa xanh trong suốt bừng cháy, điện lôi oanh kích, cảm giác giày vò đau đớn gấp mười lần, thậm chí gấp trăm lần so với đau đớn thể xác.

Nếu không phải hắn có huyết mạch đồng tử, lại am hiểu tinh thần đồng thuật, đổi lại là người cùng cấp, có lẽ đã không chịu nổi rồi.

Lúc Triệu Phong tiến tới gần, nam tử Quỷ Nhãn lập tức hóa thành một đạo hư ảnh ảm đạm, ẩn độn biến mất, cực kỳ cao minh.

Thế nhưng...

Mặc kệ hắn lẩn trốn như thế nào, cũng đều không tránh khỏi Thần Linh nhãn của Triệu Phong

- Quỷ Mâu Chước Hồn!

Nam tử Quỷ Nhãn cắn răng một cái, trong đôi quỷ nhãn nổi lên một tầng diễm quang u ám âm lệ.

Thoáng chốc, một trận quỷ diễm u ám giống như âm hồn liền dây dưa lên thân thể Triệu Phong

Loại khí tức âm lãnh không tan này, dây dưa khiến cho thể xác và tinh thần bị thương tổn, khiến toàn thân Triệu Phong cảm thấy bất an.

Triệu Phong mặc kỳ bảo “Thiên La Huyền Y”, trang phục này không chịu thương tổn chút nào, đồng thời hắn kích phát lực lượng huyết mạch trong cơ thể, một hư ảnh băng quang to lớn vĩ ngạn đột nhiên xuất hiện sau lưng.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Từng vòng ánh sáng Băng Lôi quẩn quanh người, quỷ diễm u ám kia phảng phất gặp phải khắc tinh, lập tức bị diệt sát.

Băng phách hàn lực có thể thể trực tiếp dập tắt hỏa diễm.

Mà Điện Lôi lại trực tiếp khắc chế quỷ đạo âm hồn.

Trên phương diện tinh thần, Triệu Phong lại lần nữa vận chuyển Lôi Hỏa Thần Mâu, thoáng cái dập tắt thương tổn tinh thần.

Tinh thần nguyên của hắn hơn xa nam tử Quỷ Nhãn, vì vậy lông tóc

không tổn thương chút nào.

- Tiểu bối! Ngươi ăn cắp bí thuật huyết mạch của ta, không cảm ơn thì thôi, đằng này rõ ràng còn lấy oán trả ơn!

Nam tử Quỷ Nhãn kiệt sức gào thét, thanh âm run rẩy, lộ vẻ cực kỳ hoảng sợ.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong, căn bản là khắc chế hết thảy bí thuật của hắn, bao gồm cả huyết mạch đồng tử và phương pháp ẩn độn.

Lôi Hỏa Thần Mậu là do Triệu Phong tham khảo phục chế "Quỷ Mâu Chước Hồn" của nam tử Quỷ Nhãn, thế nhưng bây giờ nó lại có thể khắc chế hắn.

Loại lực lượng Lôi Hỏa này, vốn là đại khắc tinh đối với tà môn quỷ đạo, huống chi huyết mạch đồng tử của Triệu Phong còn cường đại hơn nhiều.

Băng Hồn Chi Mâu!

Mắt trái Triệu Phong hóa thành hàn đàm u lam sâu không thấy đáy, hàn lực Băng Hồn vô hình vô chất rót vào thế giới tinh thần

Rắc rắc...

Nam tử Quỷ Nhãn giống như rơi vào hầm băng, toàn thân run rẩy, một luồng lãnh ý lan tràn và ăn mòn thế giới tinh thần của mình, không ngừng công kích tư duy ý thức.

Vừa rồi là Lôi Hỏa, bây giờ là Băng Hỏa

Nam tử Quỷ Nhãn ngạnh kháng “Băng Hỏa song trọng thiên” của Triệu Phong, tinh thần gần như sụp đổ, tâm thần càng lúc càng tổn thương nặng nề.

Trúng phải Băng Hỗn Chi Mâu, tư duy của nam tử Quỷ Nhãn gần như đông cứng, động tác và thần sắc đều trở nên vô cùng chậm chạp.

Hành vi của mỗi một người đều là do tinh thần tư duy khống chế.

Một khi tư duy bị đông cứng, trở nên trì độn, vậy thì cũng không khác thân thể bị đóng băng bao nhiêu.

- Không hổ là truyền nhân của một trong ba đại thế gia huyết mạch đồng tử, trúng hai đại bí thuật huyết mạch đồng tử của ta mà chỉ bị thương, không nguy hiểm đến tính mạng

Triệu Phong không khỏi tán thưởng

“Băng Hỏa song trọng thiên” này của Triệu Phong nếu đổi lại là Chân Huyền cấp tiểu thành bình thường quá nửa phải trả một cái giá đắt rồi.

Lực lượng Băng Hồn Chi Mâu bộc phát không mạnh, nhưng tác dụng kéo dài thì lại không đơn giản.

Mắt trái của Triệu Phong giống như băng tinh u lam, tiếp tục tập trung nam tử Quỷ Nhãn, đối phương không ngừng rùng mình, lãnh ý từ thần sắc và động tác hiển lộ không thể hoài nghi.

Meo meo!

Một cây roi ngân văn huyết sắc nhảy múa như linh xà, phảng phất

như từ hư không phát ra, quẩn lấy nam tử Quỷ Nhãn.

Vụt...

Nam tử Quỷ Nhãn bị cây roi ngân văn huyết sắc trói gô lại, máu huyết trong cơ thể bị hao mòn, đây chính là máu huyết cường đại của một trong ba đại thế gia đồng tử truyền thừa.

- Mơ tưởng đoạt Chân Long lệnh bài của ta...

Gương mặt của nam tử Quỷ Nhãn gần như vặn vẹo, trong đôi mắt quỷ u ám, nổi lên vài tia huyết sắc lạnh lẽo, dường như muốn thúc dục bí thuật nào đó càng mạnh hơn.

Vụt...

Tiểu Tặc Miêu đánh một trảo lên mặt hắn, lập tức hắn liền cảm thấy trên mặt nóng rát, có cảm giác mê muội như trời đất quay cuồng

Bịch...

Nam tử Quỷ Nhãn ngồi xổm tại chỗ, còn chưa kịp phản ứng lại thì con mèo kia đã “đoạt lấy” Chân Long lệnh bài của hắn, sau đó không thấy bóng dáng đâu nữa.

- Ừm, không tệ.

Triệu Phong rất nhanh đã nhận được một cái Chân Long lệnh bài màu vàng thậm chí không hề kém hơn Chân Long lệnh bài của Mạc Thiên Y.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Trong chớp mắt, hư ảnh Vận Long hoàng kim trên người hắn lập tức sáng chói, tăng vọt vài thước, trực tiếp tăng lên gần một phần ba.

Không gian trọng tầng ánh sáng năm đầu Thiên Tài Long Vận kim sắc khác, phảng phất sinh ra cảm ứng, đồng loạt phát ra một tiếng rồng ngâm khe khẽ.

Giờ phút này, toàn bộ thiên tài trong không gian này đều có thể cảm ứng được sáu đạo khí tức Thiên Tài Long Vận bao trùm lên tất cả.

Chỉ cần tiếp cận phạm vi một trăm dặm, dùng mắt thường cũng có thể nhìn thấy cảnh tượng quang ảnh Vận Long hoàng kim.

- Thiên Tài Long Vận của Triệu Phong này, cơ bản đã đạt tới cấp độ của năm đại thiên kiêu cái thế rồi.

- Chẳng lẽ hắn đã trở thành vị thiên kiêu cái thế thứ sáu của thời đại này?

Từ tình huống trước mắt mà xét, loại xu thế này, dường như đã trở thành kết cục đã định.

Mạc Thiên Y từ đầu tới cuối, mắt thấy quá trình Triệu Phong cường thế đánh bại nam tử Quỷ Nhãn, cướp đi Chân Long lệnh bài, trong lòng rung động không thôi, còn có một cảm giác nặng nề hết sức khó hiểu.

Phải biết rằng, nam tử Quỷ Nhãn là cường giả cùng một cấp bậc với hắn, là cường giả đệ nhất.

Vù...

Triệu Phong đón gió bay về phía Mạc Thiên Y, mái tóc lam trên đầu

như mộng như ảo tung bay, vô cùng rực rỡ chói mắt.

Không tốt!

Mạc Thiên Y và nam tử mặt đều biến sắc, thậm chí trong đầu còn xuất hiện ý niệm chạy trốn.

Chương 364: Hợp tác

Triệu Phong bỗng nhiên tiếp cận, khiến cho Mạc Thiên Y như lâm đại địch, vẻ mặt cảnh giới, cũng không dám khinh suất ra tay.

Luận tốc độ công kích, Triệu Phong co huyết mạch đồng tử, tuyệt đối có thể phát động công kích, đánh trúng mục tiêu trước bọn hắn.

Đối mặt với đối thủ như vậy, Mạc Thiên Y và nam tử mặt vàng đều cảm thấy áp lực sâu sắc, tâm linh căng thẳng, không dám có một tia phân tâm.

- Triệu Phong! Mọi người đều cùng xuất thân từ Bắc đại lục, ngươi không phải muốn đối địch với chúng ta, đối địch với cả Thiên Nguyên Tông chứ?

Nam tử mặt vàng uy hiếp, thế nhưng, biểu lộ đề phòng bất an lại khiến cho những lời nói mà hắn vừa nói hoàn toàn thiếu đi phân lượng.

Thiên Nguyên Tông chính là một trong Thập Đại Tông Phái, không tính Huyền Băng Cung thì chính là thể lực cường đại nhất Bắc đại lục, ngay cả ba Đại quốc cũng kém hơn một bậc, đều kính sợ nó.

Thế nhưng, Triệu Phong lại dường như không nghe thấy, vẫn tiếp tục tiến tới gần, thậm chí còn không thèm liếc nhìn hai người Mạc Thiên Y.

- Triệu Phong! Ngươi còn chưa phải là thiên kiêu cái thế chân chính, đừng tưởng rằng Mạc mỗ dễ ức hiếp.

Mạc Thiên Y rốt cuộc đã không nhịn được nữa, Chân Linh khí bỗng nhiên bộc phát, một tay vỗ ra một chưởng, hư không mơ hồ chấn động phảng phất như có tòa đại sơn vô hình giáng lâm.

Nguyên Sơn Đại Mật Chưởng!

Chân Linh khí màu cam lấp lánh, bao trùm phương viên trăm trượng chưởng lực tinh quang rực rỡ, một tòa chưởng ảnh như đại sơn màu xích kim, ầm ầm ép xuống toàn bộ khu địa vực này.

Chưởng lực kia trong nháy mắt đánh ra, tầng đất xung quanh đột nhiên sụp đổ xuống một thước.

Thể xác và tinh thần của Triệu Phong đều trầm xuống khí huyết và Chân Linh khí đều bị một lực lượng vô hình áp chế, hô hấp khó khăn, phảng phất như gặp phải một tòa đại sơn không thể rung chuyển, bất luận làm gì cũng chỉ là tự rước lấy nhục.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Sau lưng Triệu Phong hiển hiện một đạo hư ảnh và vương tọa băng quang lập tức đánh ra một chưởng, hai luồng lực lượng Băng Lôi giao thoa, câu thông thiên địa huyền ảo, sinh ra một chưởng ấn Băng Lôi hình đóa hoa khổng lồ.

Chưởng ấn Băng Lôi hình đóa hoa kia va chạm với “Thiên Nguyên Đại Mật Chưởng”, lập tức nổ tung điện quang băng lôi khiến tất cả sụp đổ tan tành. Một luồng lực lượng chưởng ấn Băng Lôi trong đó, không ngờ phản chấn lại, đánh lên người Triệu Phong

Triệu Phong có chút giật mình, Thần Linh nhãn của hắn đã sớm phân tích ra huyền ảo trong “Nguyên Sơn Đại Mật Pháp” của Mạc Thiên Y,

cho nên mới tận lực tập trung toàn bộ công kích, nào ngờ vẫn có một phân lực lượng bị cắn trả.

Cũng may.

Hắn đã sớm phòng bị, Tam Hoa Bảo Liên lóe lên quang tráo hoa ảnh ba màu, Thiên La huyền Y không gió mà bay, ngăn cản và hóa giải dư lực.

Hai người đối chiến một chưởng, đều không chiếm được chỗ tốt.

- “Nguyên Sơn Đại Mật Chưởng” của Mạc Thiên Y ẩn chứa hai loại thuộc tính áo nghĩa Kim, Thổ. Cùng cấp độ và cường độ công kích, căn bản không thể làm gì được hắn, ngược lại còn bị phán chân, bắn ngược trở lại.

Triệu Phong liền nhìn ra thêm một vài mánh khóe.

Trừ phi hắn có thể như Vũ Thiên Ngô, có công kích quét ngang hết tất cả như “Thiên Hạ Vô Song”, tạo ra áp chế tuyệt đối.

Thật ra, đối phó với Mạc Thiên Y, biện pháp tốt nhất là thi triển huyết mạch đồng tử, hoặc là sử dụng Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến.

Thế nhưng Triệu Phong không phải đến tìm Mạc Thiên Y để đánh nhau.

- Vũ Phi.

Triệu Phong không tiếp tục đi tới, ánh mắt nhìn về phía Triệu Vũ Phi.

- Triệu Phong ca! Huynh cố ý tới tìm ta?

Triệu Vũ Phi tự nhiên mỉm cười.

Mục tiêu của Triệu Phong là Triệu Vũ Phi.

- Thì ra các ngươi biết nhau.

Nam tử mặt vàng thở phào một hơi, còn Mạc Thiên Y thì lộ ra thần sắc “quả nhiên là thế”.

Tự lúc ở Bắc Tinh Đài, Triệu Phong nhìn thấy Triệu Vũ Phi, nhưng lúc ấy vẫn không trực tiếp nói chuyện, chỉ trao đổi ngắn gọn tại phương diện tinh thần.

Kể cả Tân Vô Ngân, Thương Vũ Nguyệt và Bắc Mặc cũng đều như vậy.

Khi đó, mỗi phút mỗi giây trôi qua, Triệu Phong đều cố gắng tăng cường bản thân, nếu không đã không có cục diện như bây giờ.

Triệu Vũ Phi có chút kỳ quái, rốt cuộc Triệu Phong đến tìm mình vì chuyện gì?

Lần này gặp lại nhau, mái tóc và con mắt của Triệu Phong đã biến thành màu lam, Triệu Vũ Phi phát hiện, thiếu niên trong ấn tượng của mình dường như càng trở nên lãnh đạm hơn.

- Có một việc, muốn cùng ba vị hợp tác.

Ánh mắt Triệu Phong lại đảo qua Mạc Thiên Y và nam tử mặt vàng

Hợp tác?

Mạc Thiên Y không khỏi kỳ quái, hắn và Triệu Phong căn bản không

quen biết, thậm chí chỉ có duyên gặp mặt một lần.

Ràng buộc duy nhất giữa hai bên, chính là Triệu Vũ Phi.

Mà bây giờ, ngay cả Triệu Vũ Phi cũng rất hiếu kỳ trước đề nghị hợp tác của Triệu Phong

Theo lý thuyết, Triệu Phong có thể chống lại thiên kiêu cái thế, thậm chí bản thân ở thể bất bại, cho dù đặt trong toàn bộ Chân Long hội cũng không cần sợ gì mới đúng

Triệu Phong không mở miệng, ánh mắt tiếp xúc với ba người.

Vụt...

Khoảnh khắc tiếp theo.

Bốn người tiến vào một gian phòng lịch sự tao nhã.

Mạc Thiên Y, Triệu Vũ Phi, nam tử mặt vàng ngồi trên ghế.

Phía đối diện, chỉ có một mình Triệu Phong

Hình thức một người đối thoại với ba người.

Ba người Mạc Thiên Y cũng giật mình, không ngờ thuật câu thông tinh thần của Triệu Phong đã đạt tới cấp độ này.

- Đây là một ảo cảnh tinh thần đơn giản.

Triệu Phong mỉm cười.

Dù sao thì hắn cũng đã nhập môn Hồn đạo Thượng cổ, đọc qua về

Minh Đồng Tàn Thiên, cho nên cũng có lý giải càng sâu hơn về tinh thần Huyễn thuật.

Một màn trước mắt, chỉ là trao đổi tại phương diện tinh thần, thêm một vài ảo cảnh, kỳ thật vẫn còn rất thô sơ, rất dễ nhìn ra những thứ không chân thật trong ảo cảnh.

Trong không gian ảo cảnh này, trao đổi càng giống thật hơn, ngoại nhân cũng khó có thể thăm dò.

Cùng lúc đó...

Trên đài quan chiến, chín đại Tôn Giả cũng thường xuyên nhìn chăm chú vào Triệu Phong.

Lúc này, nhìn trạng thái của Triệu Phong và ba người Mạc Thiên Y, cấp độ Tôn Giả cũng có thể suy đoán ra được đôi chút.

- Triệu Phong này, Thiên Tài Long Vận trên cơ bản đã cùng một cấp bậc với năm đại thiên kiêu cái thế.

Mấy vị Tôn Giả đều rất coi trọng chuyện này, bởi vì trong Thánh Vực chân Long Hội, xếp hạng cuối cùng, đều dựa trên số mệnh của thiên tài Chân Long mà cân nhắc thành tích.

- Thiên Tài Long Vận đơn thuần, hoàn toàn ở cấp bậc thiên kiêu cái thế. Hiện nay uy hiếp duy nhất của hắn, chính là đối diện với thiên kiêu cái thế chính thức.

Cự hán cổ đồng phân tích.

Mấy vị Tôn Giả phần lớn đều gật đầu tán thành. Lúc trước, Triệu Phong có thể chống lại Băng Vi Tiên Tử, thậm chí ở thế bất bại, chủ

yếu là bởi vì đối phương bị khắc chế, nhưng dù vậy thì Triệu Phong vẫn đứng ở trạng thái bị áp chế.

Nếu đổi lại là những vị thiên kiêu cái thế khác, Triệu Phong quá nửa sẽ thảm bại.

- Ha ha, có được Thiên Tài Long Vận như vậy, nhưng thực lực lại có chút khiếm khuyết, cứ tiếp tục xu thế như vậy, những thiên kiêu cái thế khác chẳng phải sẽ vượt qua hắn hay sao?

Bích Nguyệt Tôn Giả mỉm cười vũ mị.

Đến hiện nay.

Thiên Tài Long Vận của Triệu Phong trong số sáu quang ảnh Vận Long thì vẫn là nhỏ nhất, chỉ tiếp cận Băng Vi Tiên Tử.

Thế nhưng, tốc độ tăng trưởng của hắn quá nhanh, cuối cùng có thể sẽ không thua bất kỳ một thiên kiêu cái thế nào, thậm chí siêu việt phần lớn thiên kiêu cái thế.

Thế nhưng...

Tình huống như vậy, Triệu Phong thân là người trong cuộc, há không phát giác ra hay sao?

Trong căn phòng ảo cảnh.

Triệu Phong và Mạc Thiên Y trao đổi chỉ trong chốc lát, nhưng tại không gian hiện thực, thời gian chỉ mới trôi qua một nhịp hô hấp mà thôi.

- Triệu Phong, khẩu khí của ngươi cũng lớn quá rồi. Muốn ba đại

chân truyền của Thiên Nguyên Tông như chúng ta hộ pháp cho một mình người sao?

Mạc Thiên Y có chút bất mãn, nói.

- Điều kiện thì ta đã nói rồi. Ta sẽ giúp cho Thiên Tài Long Vận của mỗi người các ngươi tăng lên gấp đôi. Ngoài ra còn dâng tặng "Huyền Hoa Thánh Dịch", trợ giúp Vũ Phi đột phá tiến cấp. Nếu như ta nhìn không lầm thì tu vi của Vũ Phi chẳng qua chỉ mới Chân Nhân cấp đỉnh phong, nhưng Chân Linh khí trọng cơ thể lại cực kỳ tinh thuần, lực lượng tiềm ẩn gấp vài lần người bình thường, có đủ điều kiện trùng kích tu vi "Chân Huyền cấp". Điều này hiển nhiên có lợi cho việc hợp tác giữa hai người chúng ta.

Triệu Phong nhắc lại một lần nữa, điều kiện mà hắn đề ra cũng không tệ, nhưng đám người Mạc Thiên Y đều có trí tuệ bất phàm, tất nhiên vẫn sẽ cỏ kẻ mặc cả.

Ánh mắt Mạc Thiên Y lóe lên, nói:

- Triệu Phong, vừa rồi giao phong, ta có thể thấy được, ngươi vẫn còn cách thiên kiêu cái thế chính thức một phần hỏa hầu, hắc hắc, ngươi mang theo một lượng Thiên Tài Long Vận khổng lồ như vậy, lại đắc tội với Băng Vi Tiên Tử, một khi bị bất luận hai vị thiên kiêu cái thế nào liên thủ, đều đủ dồn ngươi vào tuyệt cảnh rồi.

Lúc Triệu Phong đưa ra yêu cầu "Hộ pháp", Mạc Thiên Y há có thể không nhìn ra thế cục?

Triệu Phong hiện nay vẫn còn thiếu một phần hỏa hầu, mới sánh bằng với thiên kiêu cái thế, chờ đến khi đột phá Chân Huyền cấp, lúc đó khoảng cách tu vi sẽ không còn nữa.

Một phần hỏa hầu này, cũng chính là thiếu sót lớn nhất trong thực lực của Triệu Phong

- Triệu Phong! Chờ đến khi ngươi đột phá Chân Huyền cấp, đến lúc đó sẽ là thiên kiêu cái thế thứ sáu, ai dám đảm bảo ngươi sẽ không xuống tay với chúng ta?

Nam tử mặt vàng có chút cảnh giác, nói.

- Ta tin tưởng Triệu Phong ca.

Triệu Vũ Phi vẫn một mực tín nhiệm Triệu Phong nguyện ý hợp tác. Như vậy thì hai người Mạc Thiên Y cũng rất khó yêu sách thêm.

- Nếu như ta có thể thành công, cũng sẽ tận lực vì Thiên Nguyên Tông các ngươi, hiệp nghị cụ thể, thậm chí còn có thể ký kết Huyết khế.

Triệu Phong hứa hẹn.

Lời này vừa nói ra, Mạc Thiên Y và nam tử mặt vàng đều rất động tâm.

- Huyết khế thì không cần đâu, ta tin tưởng Vũ Phi, cũng tin tưởng nhân phẩm của ngươi.

Mạc Thiên Y khẽ gật đầu.

Lúc này, song phương đã đạt thành hiệp nghị.

Ba người Mạc Thiên Y, chủ yếu sẽ làm hộ pháp cho Triệu Phong. Trước đó, Triệu Phong sẽ giúp bọn họ tăng gấp đôi số Thiên Tài Long Vận, đồng thời đem Huyền Hoa thánh dịch tặng cho Triệu Vũ

Phi, để hỗ trợ tăng cường thực lực cho trận doanh của Thiên Nguyên Tông

Cuối cùng.

Nếu như Triệu Phong thành công, sẽ chiếu ứng lẫn nhau với Thiên Nguyên Tông

Thoạt nhìn thì Triệu Phong có vẻ chịu thiệt, nhưng nói chung lại có viện trợ mạnh mẽ. Dù sao thì Triệu Phong vẫn còn thiếu một bước nữa, mới có thể đạt tới tranh đoạt 3 hạng đầu Chân Long, thậm chí tranh đoạt hạng nhất.

Tiếp theo.

Triệu Phong và ba người Mạc Thiên Y bắt đầu cướp đoạt Chân Long lệnh bài ở khắp nơi trong Không gian Bí Cảnh.

Bởi vì có Thần Linh nhãn, cho nên Triệu Phong có thể quan sát được toàn cục, rất nhanh bắt được mục tiêu.

Nhưng Thiên Tài Long Vận trên người hắn quá mức khổng lồ, những thiên tài khác, ở khoảng cách xa cũng có thể chứng kiến, nên vội vàng né tránh.

Bởi vậy, Triệu Phong đều để cho ba người Mạc Thiên Y xếp đặt bố trí mai phục, còn Tiểu Tặc Miêu thì ở trong chỗ tối đánh hôn mê.

Không đến nửa ngày...

Bốn người Triệu Phong đã thành công phục kích năm sáu thiên tài, trong đó, còn có cả Tần Khôn Ngô thuộc hàng ngũ đệ nhất.

Khí tức Thiên Tài Long Vận trên người Mạc Thiên Y, Triệu Vũ Phi, nam tử mặt vàng đều tăng lên toàn diện. Mà Triệu Vũ Phi lại được Triệu Phong chiếu cố, nên Thiên Tài Long Vận thậm chí tiếp cận Mạc Thiên Y.

Triệu Phong không hấp thu thêm Chân Long lệnh bài, tận lực kéo giãn chênh lệch với năm đại thiên kiêu cái thế còn lại.

- Không tệ lắm, trước tiên tìm một địa phương yên tĩnh, sau đó các ngươi thay ta hộ pháp.

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Về phần địa điểm, Triệu Phong đã sớm tìm được, cũng đã thiết kế sắp đặt một lộ tuyển để ẩn nấp, những người khác rất khó phát giác ra.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong lại lần nữa quan sát toàn cục, lưu ý tình huống của năm đại thiên kiêu cái thế.

Phía Tây Bắc.

Hai thiên kiêu cái thế Đạm Thai Lan Nguyệt và Thạch Thừa Thiên đang liên thủ giao đấu với Vũ Thiên Ngô, đánh đến hôn thiên địa ám, phương viên vài dặm hoàn toàn núi sụp đất nứt.

Băng Vi Tiên Tử núp trong bóng tối, quan sát Vũ Thiên Ngô và hai người Đạm Thai Lan Nguyệt cùng Thạch Thừa Thiên chiến đấu.

Về phần Thái Vân Song Tử, tên huynh đệ liên thể này có tính cách rất cực đoan, tàn nhẫn khát máu, cho nên vẫn đi lung tung giết chóc không có mục đích.

- Đúng là thời cơ tốt.

Triệu Phong mở ra Thần Linh nhãn, dẫn đầu ba người Mạc Thiên Y tiến vào trong một vực sông ở góc Đông nam, hơi lặn xuống một chút.

Không lâu sau...

Triệu Phong trốn ở sâu trong vực sông tự mình làm ra một cái sơn động giản dị.

- Trốn ở sâu trong vực sông này, quả thật không dễ bị phát hiện, nhưng Thiên Tài Long Vận trên người vẫn rất khổng lồ, một khi tiếp cận, hoặc là cẩn thận điều tra thì vẫn có thể cảm ứng được.

Mạc Thiên Y nhíu mày nói.

- Ha ha, vậy thì phải nhờ Mạc huynh rồi.

Triệu Phong bật cười, có ý tứ hàm súc như âm mưu đã được thực hiện, sau đó liền khoanh chân nhắm mắt, không để ý đến ngoại giới nữa

Chương 365: Trùng kích chân huyền

Trong huyệt động bên dưới đáy sông.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, Triệu Vũ Phi ngồi bên cạnh hắn.

Mạc Thiện Y và nam tử mặt vàng chuyên môn phụ trách hộ pháp, giám sát và khống chế tình huống gần đó.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu nằm Huyền Xà Huyết Tiên dựa lưng vào người chủ nhân, trở thành hộ pháp thiếp thân.

Sở dĩ Triệu Phong có thể hợp tác với Mạc Thiên Y, tín nhiệm lẫn nhau, chủ yếu bởi vì tác dụng “ràng buộc” từ Triệu Vũ Phi.

Đương nhiên.

Triệu Phong cũng sẽ không giao toàn bộ an toàn của bản thân cho những người khác.

Hắn sở dĩ dám để Mạc Thiên Y hộ pháp cho mình, tự nhiên còn có chỗ dựa.

- Trùng kích Chân Huyền cấp, cửa ải lớn nhất là hạt giống áo nghĩa mà ta đã vượt qua. Bây giờ chỉ cần chuyển hóa, kích phát ngưng luyện Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc, không cần tập trung toàn bộ tâm lực.

Mặc dù Triệu Phong nhắm mắt tu luyện, nhưng cuối cùng vẫn lưu lại một phần tâm thần bên ngoài, hết sức thuần thục.

Huống chi có Tiểu Tặc Miêu và Triệu Vũ Phi có thể xem như đồng bạn thanh mai trúc mã cùng lớn lên với nhau, ở một bên thiếp thân thủ hộ.

Nếu như Triệu Phong và Mạc Thiên Y xảy ra xung đột, Triệu Vũ Phi rất có thể sẽ giúp đỡ cho hắn.

Kết quả xấu nhất, cùng lắm thì Triệu Phong trùng kích thất bại, không gặp bất kỳ nguy hiểm nào.

Bởi vậy, lần hợp tác này cũng đáng để thử một lần

- Vũ Phi, đây là Huyền Hoa thánh dịch.

Triệu Phong đua cho Triệu Vũ Phi một cái bình nhỏ.

Huyền Hoa thánh dịch này là một trong bốn loại thánh dịch giống Bách Hoa thánh dịch, hợp luyện tiến cấp thành thánh dịch vô thượng, có thể trợ giúp Chân Linh cảnh cảm ngộ thiên địa đại đạo, lĩnh ngộ ra hạt giống áo nghĩa, tỷ lệ tấn chức Chân Huyền cấp, tăng lên ba thành.

Nếu như dựa theo hiệp nghị hợp tác, Triệu Phong phải trả một cái giá đắt cho ba người Mạc Thiên Y, dường như có chút bất lợi.

Chẳng qua.

Huyền Hoa thánh dịch này cuối cùng vẫn rơi vào tay Triệu Vũ Phi, Triệu Phong cũng không cần tiếc.

Hơn nữa, Huyền Hoa thánh dịch, chủ yếu tác dụng tăng cường giác quan tinh thần, lĩnh ngộ ra hạt giỏng áo nghĩa, cơ bản không có tác dụng gì đối với Triệu Phong

Mạc Thiên Y và nam tử mặt vàng đều là Chăn Huyền cấp, tự nhiên cũng không cần dùng loại thánh dịch này.

Đưa Huyền Hoa thánh dịch có tư cách làm điều kiện với Triệu Vũ Phi, không thể nghi ngờ chính là kết quá tốt nhất.

- Triệu Phong ca, đây là một khối "Điện Lôi Huyền Thạch" mà lần trước ta tiến vào Tông mòn truyền thừa, trùng hợp đạt được, là trân tài thuộc Lôi hệ.

Triệu Vũ Phi đua cho Triệu Phong một viên Lôi Thạch đầy hoa văn màu tím, được bọc trong một tấm vải.

Lôi Thạch này vừa xuất hiện, đột nhiên một luồng nguyên khí lôi điện nồng đậm chấn động khiến cho Chân Linh khí trong cơ thể Triệu Phong sinh ra cảm ứng, hưng phấn đến run người.

- Điều kiện để Điện Lôi Huyền Thạch này thành hình, cần phải là Lôi Điện Thạch có phẩm chất cực cao, chịu được nhiều lần Lôi Điện trong thiên địa tẩy luyện, dần dần, hấp thu một lượng lớn Lôi Điện, thậm chí ẩn chứa Điện Lôi huyền ảo nhất định...

Triệu Phong đạt được khối đá này, vui vẻ vô cùng.

Luận giá trị, "Điện Lôi Huyền Thạch mà Triệu Vũ Phi tặng cho Triệu Phong hoàn toàn không thua kém huyền Hoa thánh dịch.

Một màn này, tự nhiên rơi vào trong mắt Mạc Thiên Y.

Lúc này, Triệu Phong và Triệu Vũ Phi thân mật giống như “hai đứa trẻ vô tư”, khiến cho tâm tình của hắn rất phức tạp.

Trong Thế giới Tông môn, cho dù là sư huynh đệ với nhau cũng sẽ xảy ra lục đục, liên quan tới lợi ích, cho dù giết chết lẫn nhau cũng không phải là chuyện lạ gì.

Mạc Thiên Y đã sớm thành thói quen cô độc, đạm mạc.

Mà giữa Triệu Phong và Triệu Vũ Phi, lại căn bản không hề có bất kỳ tâm kế nào, bởi dù sao hai người cũng lớn lên từ nhỏ với nhau.

- Lần trước có một vị sư thúc trong Tông môn, đưa ra điều kiện giao dịch “Điện Lôi Huyện Thạch” với Vũ Phi sư muội. Ta nhớ Vũ Phi sư muội đã từng nói, khối Điện Lôi huyền Thạch kia đã giao dịch ra ngoài, không còn giữ nữa mà.

Nam tử mặt vàng lộ vẻ kinh ngạc, ánh mắt lóe lên, suy đoán mối quan hệ giữa Triệu Phong và Triệu Vũ Phi.

Chẳng lẽ hai người này là huynh muội có quan hệ huyết thống?

Huyệt dưới đáy sông lâm vào tĩnh mịch.

Triệu Phong tay cầm “Điện Lôi Huyền Thạch”, cảm nhận từng sợi điên lôi tinh khiết bị thu nạp vào trong cơ thể, đồng thời đi qua Chân Linh Lôi hỏa của bản thân, tẩy luyện một phen.

Vốn, Triệu Phong còn lo lắng Chân Linh nguyên Điện Chi Truyền Thừa của mình sẽ bị Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc đồng hóa, bây giờ có khối “Điện Lôi huyền Thạch” này, mọi chuyện liền được hóa giải.

Khiến Triệu Phong mừng rỡ chính là bên trong “Điện Lỏi Huyền Thạch” này ẩn chứa điện lôi huyền ảo, càng gần gũi với thiên địa tự nhiên, so với Điện Chi Truyền Thừa mà mình tham tu thì còn tinh khiết bản nguyên hơn.

Điện lôi huyền ảo ẩn chứa trong “Điện Lôi Huyền Thạch”, tiến thêm một bước hoàn thiện, bổ sung lĩnh ngộ điện lôi của Triệu Phong

Trong não hải.

Tầng thứ hai tòa lầu các đại biểu cho Điện Chi Truyền Thừa, hoàn toàn sáng ngời lấp lánh, tầng thứ ba có dấu hiệu như ẩn như hiện.

Trong lúc bất tri bất giác, Điện Chi Truyền Thừa tầng thứ hai đã được Triệu Phong tham tu đến đỉnh phong.

Dựa theo miêu tả trong Điện Chi Truyền Thừa, tầng thứ ba yêu cầu tu vi Chân Chủ cấp mới có thể tham ngộ.

Xung quanh Triệu Phong thỉnh thoảng hiển hiện một dòng điện màu xanh, giống như có linh tính, biến ảo không ngừng, nhưng lại không ảnh hưởng tới Tiểu Tặc Miêu ở bên cạnh người.

Thời gian dần trôi qua.

Triệu Phong không ngừng hấp thu và cảm ngộ tinh hoa của Điện Lôi Huyền Thạch, đồng thời còn thu nạp và ngưng luyện Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc.

Cứ như thế, Chân Linh nguyên và lực lượng Điện Lôi của Triệu Phong, vẫn chiếm địa vị chủ đạo.

Mặt khác.

Triệu Vũ Phi đạt được “Huyền Hoa thánh dịch”, như được thần trợ, cảm ngộ được huyền ảo của nguyên khí thiên địa.

Tình huống của Triệu Vũ Phi, lại trái ngược với Triệu Phong

Tinh thần cảnh giới của Triệu Phong vượt qua tu vi, ngược lại cấp bậc Chân Linh khí không đủ.

Mà Triệu Vũ Phi thì sau khi huyết mạch phản tổ thức tỉnh, độ phù hợp với nguyên khí thiên địa cực cao, Chân Linh khí trong cơ thể vô cùng tinh khiết, huyết nhục thậm chí còn có thể dung hợp với nguyên khí thiên địa, cất chứa Chân Linh nguyên khí gấp vài lần người bình thường

Nói cách khác, chỉ cần Triệu Vũ Phi có đủ cảm ngộ tinh thần, tu vi của nàng có thể tấn thăng mãnh tiến.

Về những việc này, Thần Linh nhãn của Triệu Phong chỉ cần liếc nhìn là thấy được rõ ràng.

Không thể không nói, Triệu Phong và Triệu Vũ Phi hoàn toàn là bổ sung qua lại.

Triệu Phong đột nhiên nhớ tới phương pháp Âm Dương bổ sung bên trong Huyền Hoa Bảo Điển.

Nếu như có thể áp dụng, cảnh giới tinh thần của Triệu Phong có thể bổ sung cho Triệu Vũ Phi. Mà Chân Linh khí tinh khiết của Triệu Vũ Phi có thể bổ sung cho Triệu Phong.

Những ý nghĩ này chỉ lóe lên trong đầu Triệu Phong rồi biến mất,

không hề suy nghĩ nhiều. Đúng như những gì Thủy Nguyệt đạo tặc đã từng nói, mặc dù Huyền Hoa Bảo Điển diệu dụng vô cùng, thủ đoạn cường đại, nhưng cuối cùng vẫn không phải là vương đạo.

Triệu Phong và Triệu Vũ Phi bế quan tu luyện, hai người Mạc Thiên Y cũng làm hết phận sự hộ pháp.

Ngẫu nhiên có một vài thiên tài không cẩn thận tiến đến gần bên này, hai người Mạc Thiên Y liền sớm ra tay đuổi những người đó đi.

Thiên Tài Long Vận trên người Triệu Phong thập phần cường đại, một khi đến gần, liền dễ dàng phát hiện ra.

Với thực lực của hai người Mạc Thiên Y, cộng thêm Thiên Tài Long Vận trên người vô cùng hùng hậu, những thiên tài vừa tiếp cận đều sẽ nhanh chóng bại lui.

Chỉ cần không gặp phải thiên kiêu cái thế, hai người Mạc Thiên Y ngược lại không cần sợ hãi bất kỳ kẻ nào.

Vấn đề duy nhất khiến Mạc Thiên Y lo lắng, đó chính là vạn nhất "thiên kiêu cái thế" đến đây thì phải làm sao?

Năm đại thiên kiêu cái thế, rong ruổi tung hoành trong Không gian Bí Cảnh, chỉ cần không chạm trán nhau, thì bọn họ gần như vô địch.

Dưới tình huống bình thường, Mạc Thiên Y nếu gặp phải thiên kiêu cái thế, e rằng cũng phải nhanh chóng rút lui.

Nhưng hiện tại, hắn phải làm hết trách nhiệm, hộ pháp cho Triệu Phong

Dù không nghĩ đến Triệu Phong nhưng vẫn còn sư muội cùng Tông

phái, nàng cũng là đệ tử của Tôn Giả, không thể không quan tâm.

Mạc Thiên Y biết rõ mình đã không còn đường lui.

Triệu Phong lúc này xem như đã cùng một chiến tuyến với Thiên Nguyên Tông rồi.

Một ngày sau khi Triệu Phong bế quan, phụ cận vực sông chợt xuất hiện thiên tài đỉnh phong cấp bậc đệ nhất.

Nếu như là thiên tài cấp bậc đệ nhất bình thường ví dụ như đám người Tần Khôn Ngô, Hạ Tiên Thương Mạc Thiên Y tự thấy mình vẫn có thể ứng phó.

Thế nhưng tên thiên tài đệ nhất này lại không phải là thiên tài bình thường hắn là truyền nhân của Thác Bạt gia, một trong ba đại thế gia huyết mạch đồng tú - Thác Bạt Tề.

Danh tiếng của Thác Bạt Tề tại Chân Long hội còn hơn Mạc Thiên Y một phần.

Trên khoảng không của vực sông hai người Mạc Thiên Y và truyền nhãn của Thác Bạt gia đứng xa xa giằng co.

Thác Bạt Tề cười lạnh, cũng không hề kiêng kỵ hai đại Chân Huyền cấp như Mạc Thiên Y.

“Thiên Phong Nhãn” của hắn, một khi thúc dục, phong mang vô hình có thể lập tức đánh trúng mục tiêu, rất khó tránh thoát.

Nhất thời, bầu không khí giữa hai bên trở nên vô cùng áp lực.

Người bên ngoài Không gian Bí Cảnh cũng tràn ngập hứng thú, chờ

mong sự tình phát sinh tiếp theo.

Người ngồi trên hàng ghế xem chiến và Tôn Giả trên đài quan chiến, tự nhiên biết rõ đám người Mạc Thiên Y đang hộ pháp cho Triệu Phong.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Đúng lúc này, trọng nước sông dâng lên một luồng khí tức cường đại, hư ảnh Vận Long kim quang mơ hồ xuất hiện tại phụ cận bờ sông

Tinh thần và thể xác của Thác Bạt Tề phát lạnh, phảng phất như trong bóng tối có một con mắt băng lãnh đang tập trung nhìn mình.

Lại nhìn hư ảnh Vận Long kim quang kia, Thác Bạt Tề dường như đã suy đoán được chút nội tình, khẽ biến sắc, vẻ mặt trở nên ngưng trọng

Vụt...

Thác Bạt Tề không hề nán lại chút nào, liền quay người rời đi.

Đối mặt với Vận Long đệ lục cường, đồng dạng có huyết mạch đồng tử cường đại, Thác Bạt Tề không hề nắm chắc chút nào, huống chi còn có hai người Mạc Thiên Y ở bên cạnh.

Trận chiến giữa Triệu Phong và Băng Vi Tiên Tử, Thác Bạt Tề tự nhiên đã xem qua.

Tin tức nam tử Quỷ Nhãn bị Triệu Phong đánh bại, Thác Bạt Tề cũng biết rất rõ.

Chính bởi vậy, trong lòng hắn cũng kiêng kỵ Triệu Phong sâu sắc, liền dứt khoát lựa chọn thối lui.

Phù...

Hai người Mạc Thiên Y thở phào một hơi.

“Thiên Phong Nhãn” của Thác Bạt Tề cực kỳ đáng sợ, muốn phòng cũng không phòng nổi.

Trước đó, thậm chí có cường giả cấp bậc đệ nhất đã từng bị Thác Bạt Tề liếc mắt đánh bại.

Đối mặt với Thác Bạt Tề, trong lòng Mạc Thiên Y cũng cảm thấy rất nguy hiểm.

- Còn may là Vận Long đệ lục cường vẫn có sức uy hiếp rất lớn.

Nam tử mặt vàng nhìn xuống vực sông bên dưới, không khỏi cảm khái.

Triệu Phong lại quay trở về sơn động, tiếp tục tu luyện.

Bởi vì đã sớm ngưng kết “hạt giống áo nghĩa”, cho nên quá trình Triệu Phong trùng kích Chân Huyền cấp cũng khá đơn giản, chỉ cần không ngừng chuyển hóa và tinh luyện Chân Linh khí, ngoài ra tùy thời vẫn có thể tạm ngừng.

Một khi có thiên tài đỉnh phong tiếp cận, lại không chịu nhượng bộ, Triệu Phong sẽ hơi ngoi đầu lên, phóng thích một ít khí tức.

Tự nghĩ, ngoại trừ năm đại thiên kiêu cái thế ra, cũng không có người nào dám cùng đọ sức với đám người Triệu Phong liên thủ

cùng Mạc Thiên Y.

Thời gian nhanh chóng trôi qua đến ngày thứ ba.

Chân Linh nguyên trong cơ thể Triệu Phong tinh luyện, mở rộng, tu vi đạt tới cực hạn đỉnh phong Chân Nhân cấp.

Chỉ còn thiếu một chút hỏa hầu cuối cũng là Triệu Phong có thể đột phá Chân Huyền cấp.

- Tốc độ tiến bộ của tên này thật nhanh.

Mạc Thiên Y âm thầm líu lưỡi.

Hắn vốn tưởng rằng, Triệu Phong muốn đột phá Chân Huyền cấp cũng phải mất mười ngày nửa tháng, bây giờ xem ra, bốn năm ngày nữa là thành công rồi.

- Thời gian cuối cùng này, các ngươi phải bảo vệ thật tốt.

Triệu Phong hít sâu một hơi, càng dồn nhiều tinh lực cho việc tu luyện và trùng kích.

Trên thực tế.

Triệu Phong và mấy người Mạc Thiên Y chiếm đóng chỗ này, không ít thiên tài trong Kim Thái Tử cũng biết, liền liệt nơi này vào danh sách cấm khu.

Vùng phụ cận vực sông này, rất hiếm có dấu chân người tiếp cận.

Thế nhưng

Một ngày sau, phía trước đột nhiên truyền đến một luồng khí tức cường đại, dù còn cách một khoáng rất xa, nhưng vẫn có thể nhìn thấy hư ảnh một đầu Vân Long kim quang rực rỡ, cao tới hai trượng

- Không tốt, có thiên kiêu cái thế tiếp cận.

Mạc Thiên Y và nam tử mặt vàng đồng loạt biến sắc, vội vàng thông tri cho Triệu Phong

- Thiên kiêu cái thế? Chẳng lẽ là Băng Vi Tiên Tử?

Sắc mặt Triệu Phong trầm xuống.

Hắn mở ra Thần Linh nhãn, nhìn xuyên qua dòng nước, quan sát tình huống

Tại khoảng không trung xa xa, một đầu Thải Dực đại điểu, chở một nữ tử mặc váy hoa, tay cầm cây roi lưu ly năm màu, mái tóc phất phới, đôi mắt tinh khiết không lẫn một tia tạp chất, ánh mắt rực rỡ, nổi lên một tia sóng nước màu xanh nhàn nhạt.

- Thiên kiêu cái thế... Đạm Thai Lan Nguyệt!

Hai người Mạc Thiên Y không khỏi kinh hoang nghẹn ngào.

Chương 366: Vũ thiên ngô

Người đến chính là Đạm Thai Lan Nguyệt, một trong những thiên kiêu cái thế đặc thù nhất trong năm đại thiên kiêu cái thế.

Đạm Thai Lan Nguyệt một thân váy áo rực rỡ, làn váy chỉ kéo đài đến ngang gối, lộ ra đôi chân thanh tú như ngó sen, trắng nõn như tuyết, tinh xảo động lòng người, giống như của nữ hài nhà bên cạnh.

Tu vi đơn thuần, Đạm Thai Lan Nguyệt là người thấp nhất trong năm đại thiên kiêu cái thế chỉ mới Chân Huyền cấp tiểu thành không phân cao thấp với Mạc Thiên Y.

Nhưng lúc này, trong lòng Mạc Thiên Y lại khẽ run rẩy, sắc mặt cực kỳ ngưng trọng.

Đối phương là một Tuần Thú Sư, chỗ dựa lớn nhất không phải là tu vi bản thân, mà là linh sủng

Mượn Thải Dực đại điểu dưới chân Đạm Thai Lan Nguyệt mà nói, chiến lực đã tương đương với Chân Huyền cấp đỉnh phong rồi.

Linh sủng như vậy, nàng tổng cộng có hai con.

Đáng sợ nhất chính là trong tay Đạm Thai Lan Nguyệt còn có một tấm vương bài, đó là Thượng Cổ Dị Thú “Độc Giác Địa Long Thú”, trong cơ thể mang huyết mạch cường đại, chiến lực gần như sánh ngang Chân Chủ cấp.

Ngoài ra, Đạm Thai Lan Nguyệt còn có hơn mười loài linh sủng phi

cầm quý hiếm, thiên kỳ bách quái, năng lực khác nhau, đủ để ứng phó với mọi tình huống

Hơn nữa, thân là đệ nhất thiên tài của thế gia Tuần Thú Sư, thiên phú dị bẩm của Đạm Thai Lan Nguyệt ở phương diện tinh thần cực kỳ cường đại, nghe nói đã tiếp cận Chân Chủ cấp.

Thải Dực đại điểu đang chờ Đạm Thai Lan Nguyệt dần dần tiếp cận.

Đây chính là linh sủng yêu cầm có thực lực sánh ngang Chân Huyền cấp đỉnh phong khí tức cường đại mang đến áp bách cực lớn cho hai người Mạc Thiên Y, trong lòng hắn vô cùng buồn bực.

Vù...

Tốc độ phi hành của Đạm Thai Lan Nguyệt cực nhanh, đôi mắt đẹp nhanh chóng tập trung vào hai người Mạc Thiên Y, khẽ cau mày.

Cùng lúc đó.

Bên trong vực sông xuất hiện một luồng Thiên Tài Long Vận khổng lồ, gần như có thể sánh ngang với Đạm Thai Lan Nguyệt.

Huyệt động dưới đáy sông Thần Linh nhãn của Triệu Phong lập tức tập trung vào Đạm Thai Lan Nguyệt.

- Không ngờ tinh thần nguyên của nàng ta lại cường đại như thế, khả năng vận dụng tinh thần lực cũng vô cùng tinh diệu.

Triệu Phong liền cảm thấy khó giải quyết. Bởi vì Đạm Thai Lan Nguyệt có khả năng chống cự rất mạnh đối với bí thuật đồng tử của Triệu Phong khả năng chống đỡ hơn xa Băng Vi Tiên Tử một bậc.

Nàng ta rất có thể chính là khắc tinh của Triệu Phong

Triệu Phong không tận lực thu liễm khí tức nữa, Thần Linh nhãn tập trung vào Đạm Thai Lan Nguyệt, có ý cảnh cáo.

Nếu như Đạm Thai Lan Nguyệt có địch ý, Triệu Phong đành phải xuất quan, liên thủ với mây người Mạc Thiên Y để chống lại thiên kiêu cái thế này.

- Hì hì, ngươi chính là Triệu Phong sao? Ta khuyên ngươi không nên uống phí sức lực, huyết mạch đồng tử của ngươi và bí thuật tinh thần đều không có bất kỳ tác dụng nào đối với ta.

Linh thức của Đạm Thai Lan Nguyệt cực kỳ cường đại, trong năm đại thiên kiêu cái thế, nàng cũng thuộc loại số một số hai, rất nhanh liền nhìn ra vị trí của Triệu Phong.

Triệu Phong ngồi xếp bằng bất động cũng không phủ nhận.

Huyết mạch đồng tử của hắn, quả thật thiên về phương diện tinh thần, gặp phải Đạm Thai Lan Nguyệt, quả thật có chút đau đầu.

- Thế nào, ngươi sợ sao?

Đạm Thai Lan Nguyệt tựa cười mà không phải cười, cây roi lưu ly năm màu trong tay vung lên, vực sông bên dưới phát ra một tiếng nổ, trực tiếp nổ thành một vết nứt kéo dài nữa dặm.

Một luồng bọt nước màu sắc rực rỡ đánh thẳng về phía thủy động của Triệu Phong

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, hành vi của Đạm Thai Lan Nguyệt rõ ràng là khiêu khích lộ liễu!

Lôi Hỏa Thần Mâu!

Lôi Hỏa màu xanh trong mắt trái của Triệu Phong lóe lên.

Ầm...

Một đoàn Lôi Hỏa màu xanh lăng không thiêu đốt Thải Dực đại điểu dưới chân Đạm Thai Lan Nguyệt.

Ngay lập tức...

Thải Dực đại điểu phát ra một tiếng rít bén nhọn, xuyên thẳng hư không phương viên ngoài mười dặm đều có thể nghe thấy.

Lực lượng Lôi Hỏa, quán thông thế giới vật chất và thế giới tinh thần.

Thải Dực đại điểu còn chưa kịp làm gì đã trọng thương thống khổ cực độ, nhất thời không khống chế được, hất văng chủ nhân là Đạm Thai Lan Nguyệt ra ngoài.

- Ngươi dám đả thương Tiểu Thải Tước của ta?

Đạm Thai Lan Nguyệt hét lên một tiếng, tung bay trên không trung cuồng phong định trụ thân hình, mái tóc có chút rồi loạn, có vài phần chật vật.

Vụt...

Một đạo sóng âm tinh thần cực kỳ bén nhọn, kèm theo là tiếng lôi điện nọ vang đâm thăng vào Thải Dực đại điểu, lại lần nữa khiến nó nổi điên. Việc này lập tức khiến cho Đạm Thai Lan Nguyệt ở bên cạnh có chút luống cuống tay chân.

- Hắc hắc, bí thuật đồng tử của ta, có lẽ không tác dụng với người có tinh thần nguyên cường đại như ngươi. Nhưng ta cũng có một nửa là Tuân Thú Sư, có đủ loại thủ đoạn để khiến linh sủng của ngươi bị thương thậm chí là không khống chế được.

Triệu Phong nở nụ cười âm hiểm, truyền âm tại phương diện tinh thần.

Thân là Tuần Thú Sư, Đạm Thai Lan Nguyệt đều yêu quý mỗi đầu linh sủng vô cùng.

Mấy ngày trước, nàng và Vũ Thiên Ngô đại chiến một hồi, những linh sủng cường đại đều bị thương không nhẹ, khiến nàng đau lòng không thôi.

Không ngờ bây giờ lại gặp phải một nhân vật khó giải quyết, chuyên ra tay với linh sủng của nàng

Hàm răng trắng tinh của Đạm Thai Lan Nguyệt khẽ cắn, do dự bất định, không biết có nên triệu hồi vương bài “Độc Giác Địa Long Thú” hay không

Nhưng đồng thời, tình hình trận chiến giữa Triệu Phong và Băng Vi Tiên Tử cũng lóe lên trong đầu nàng

Triệu Phong tinh thông quá nhiều thủ đoạn, năng lực phòng ngự tự bảo vệ siêu cường, nếu như không nắm chắc tuyệt đối có thể giải quyết hắn, vậy thì không khác gì đắc tội với một nhân vật khó chơi như thiên kiêu cái thế.

Ngay lúc Đạm Thai Lan Nguyệt do dự, phía trước lại xuất hiện một luồng khí tức Thiên Tài Long Vận khổng lồ, so với của Đạm Thai Lan

Nguyệt và Triệu Phong còn mạnh hơn không chỉ một bậc.

Cách thật xa vẫn có thể nhìn thấy quang ảnh của một đạo Vận Long kim sắc xuất hiện từ phía chân trời.

Mọi người vừa tập trung nhìn, lập tức càng hoảng sợ.

Người tới là một thanh niên tóc đen, ánh mắt thâm thúy trống rỗng, giống như tinh không mênh mông rộng lớn.

Nhất cử nhất động của thanh niên kia, đều có một loại tự tin, cường đại không thể hình dung, đồng thời còn có cảm giác cô tịch “độc ngạo thiên địa”.

- Không ngờ ngươi lại đuổi tới nhanh như vậy?

Kiều nhan của Đạm Thai Lan Nguyệt khẽ thất sắc.

Vù...

Nàng cũng không quay đầu lại, vẻ mặt tràn ngập kinh hoàng, khống chế Thải Dực đại điểu bay về phương xa.

Thử hỏi khắp toàn bộ Chân Long hội này, còn ai có thể một đường truy đánh Đạm Thai Lan Nguyệt, e rằng cũng chỉ có một tốn tại mà thôi.

- Vũ Thiên Ngô!

Mạc Thiên Y và nam tử mặt vàng cũng hít vào một ngụm khí lạnh.

Thanh niên tóc đen kia, chính là Vũ Thiên Ngô, đệ nhất thiên tài của đại lục, tuyệt đại thiên kiêu, tiềm năng bao trùm mấy chục thời đại

Bộ pháp của Vũ Thiên Ngô thoạt nhìn rất chậm chạp, nhưng tốc độ lại nhanh kinh người, từng chút một tiếp cận phía bên này.

Đạm Thai Lan Nguyệt hoàn toàn không hề khởi lên được một chút chiến ý nào trong đầu.

Ngẫm lại trận chiến mấy ngày trước đây, Đạm Thai Lan Nguyệt không khỏi cảm thấy tim đập nhanh một trận.

Vũ Thiên Ngô kia quả thật là một tên cuồng chiến, một thân một mình đấu với hai thiên kiêu cái thế là Đạm Thai Lan Nguyệt và Thạch Thừa Thiên, thế mà không hề rơi vào hạ phong chút nào.

Sau khi trận chiến ấy kết thúc, Đạm Thai Lan Nguyệt và vài linh sủng bị thương, ngay cả "Độc Giác Địa Long Thú" cũng bị thương không nhẹ.

Thạch Thừa Thiên sở trường về khả năng phòng ngự cũng ôm một đống thương tích mà bỏ chạy.

Nếu không phải có Thạch Thừa Thiên hấp dẫn phần lớn hỏa lực của Vũ Thiên Ngô, e rằng Đạm Thai Lan Nguyệt còn tổn thất lớn hơn.

Cho nên, bây giờ Đạm Thai Lan Nguyệt vừa nhìn thấy Vũ Thiên Ngô, liền vô thức bỏ chạy, huống chi gần đó còn có một tên "chuẩn" thiên kiêu cái thế như Triệu Phong

Đạm Thai Lan Nguyệt rút đi, mấy người Mạc Thiên Y vẫn không thả lỏng, tiếp theo còn phải nghênh đón một tồn tại càng đáng sợ hơn.

Vũ Thiên Ngô!

Ba chữ này đủ khiến cho toàn bộ Chân Long hội phải run rẩy, khiến cho bất kỳ thiên tài nào cũng đều phải sợ hãi ngước nhìn, những thiên kiêu cái thế khác đều kiêng kỵ, lúc gặp mặt cũng phải nhượng bộ.

Vù vù...

Vũ Thiên Ngô chỉ vài bước đã vượt qua khoảng không trên vực sông mà Mạc Thiên Y đang đứng.

- Chạy thật nhanh.

Vũ Thiên Ngô khẽ lẩm bẩm, luận tốc độ phi hành, hắn cũng không có bao nhiêu ưu thế so với Đạm Thai Lan Nguyệt có phi cầm.

Dưới tình huống cố tình chạy trốn, mà nàng lại là thiên kiêu cái thế, hắn cũng không thể nào đuổi kịp đối phương.

Vũ Thiên Ngô dừng lại trên khoảng không của vực sông, đưa mắt nhìn Đạm Thai Lan Nguyệt rời đi.

Đột nhiên.

Ánh mắt của quét qua chỗ sâu bên dưới vực sông

Kể cả Mạc Thiên Y và nam tử mặt vàng cũng đều lui về trấn giữ trong huyệt động

Lúc này, khi ánh mắt Vũ Thiên Ngô quét tới, một luồng uy thế vô hình cũng ập tới, không hề khác gì Chân Chủ cấp giáng lâm.

Bất luận là Mạc Thiên Y hay Triệu Phong đều cảm thấy hô hấp khó khăn, Chân Linh khí trong cơ thể mơ hồ bị cấm chế.

Nếu như Triệu Phong đoán không sai, Vũ Thiên Ngô chính là tu vi Chân Huyền cấp đỉnh cao, cảnh giới tinh thần sánh ngang Chân Chủ cấp.

- Vận Long đệ lục cường, có dám đánh một trận không?

Vũ Thiên Ngô cũng không lập tức động thủ, khóe miệng khẽ nhếch lên một tia vui vẻ.

Một luồng chiến ý và tụ tin cường đại phát ra, hết sức trần trụi.

Trong lòng Triệu Phong thoáng trầm xuống không ngờ Vũ Thiên Ngô lại “lưu ý” đến mình, thậm chí còn phát ra khiêu chiến.

Mạc Thiên Y ở bên cạnh thì tâm tình lại cực kỳ phức tạp.

Vũ Thiên Ngô tuyệt đối là một tên cuồng chiến, nhưng hắn rất ít khi phát ra khiêu chiến với người khác, đặc biệt là đối với đám đồng lứa.

Mà Triệu Phong ở bên cạnh lại lọt vào pháp nhãn của Vũ Thiên Ngô, thậm chí còn được hắn xem như đối thủ.

Có thể được thiên tài đệ nhất đại lục xem là đối thủ, đây là vinh hạnh bực nào chứ?

Ít nhất, Mạc Thiên Y đã tham gia Chân Long hội hai lần, nhưng Vũ Thiên Ngô lại không hề chú ý đến hắn, mỗi lần đều hời hợt đánh bại hắn.

Đối mặt với lời khiêu chiến của Vũ Thiên Ngô, Triệu Phong trầm mặc không nói.

Trong đầu hắn không khỏi nhớ lại chưởng lực “Thiên Hạ Vô Song” cường đại của Vũ Thiên Ngô tại sân thi đấu Thượng cổ, công kích giống như Kiếm Đạo, không gì sánh nổi, đồng thời còn có một loại tự tin và ý chí cường đại, bễ nghễ thiên hạ.

Loại ý chí tín niệm cường đại như vậy, so với bất kỳ Kiếm Ý hay Đao Ý mà Triệu Phong từng chứng kiến, đều cường đại hơn rất nhiều.

Ý chí võ đạo bực này, có thể lặp tức nghiền nát Đao Ý của Thiên Vân Chi, đập tan Kiếm Ý của Thương Vũ Nguyệt, chấn lui chư thiên quỷ thần.

Lúc này...

Vũ Thiên Ngô đóng ngạo nghễ trên bờ sông, chiến ý bá đạo bễ nghễ và tự tin không gì sánh kịp, có thể vô hình đánh tan tín niệm của đối thủ.

Ba người Mạc Thiên Y, nam tử mặt vàng, Triệu Vũ Phi đều cảm thấy tâm thần chấn động, phảng phất có một Ma Thần vô địch đang đứng trên đỉnh đầu, hô hấp dồn dập, tiếng tim đập có thể nghe thấy rõ ràng

Vũ Thiên Ngô đứng tại chỗ, không hề có cử động nào, lẳng lặng chờ đợi.

Hắn ngưng mắt nhìn vị trí của Triệu Phong trong mắt phát ra ý chí và chiến ý vô hình.

Không lập tức ra tay, đây là một loại hành động xuất phát từ kính ý.

Nghĩ đến thiếu niên kia, thậm chí còn nhỏ hơn mình mười tuổi, vậy mà lại kiên cường bất khuất ở Bắc Vực đài, cuối cùng thần kỳ nghịch chuyển cục diện. Điều này khiến trong lòng Vũ Thiên Ngô dấy lên một

loại kính ý khó hiểu.

Loại tâm tính này, mấy người Mạc Thiên Y đều không phát giác được.

Nếu như Mạc Thiên Y là đối thủ của hắn, thậm chí là thiên kiêu cái thế, Vũ Thiên Ngô sẽ không chút do dự, một chiêu đánh tới.

Bởi vậy có thể thấy, Triệu Phong đã được Vũ Thiên Ngô xem như đối thủ đủ phân lượng, không phải bình thường

- Không hổ là thiên tài đệ nhất đại lục, bây giờ ta còn chưa phải là đối thủ của ngươi. Chẳng qua, ta có thể vì ngươi mà để cử một vị đối thủ.

Triệu Phong rốt cuộc đã mở miệng, Thần Linh nhãn có tinh thần nguyên cường đại, khiến Triệu Phong có thể trực diện chống lại ý chí và chiến ý tuyệt cường của Vũ Thiên Ngô mà không hề dao động

Điều này cũng khiến cho Vũ Thiên Ngô âm thầm đánh giá hắn cao hơn.

Đề cử một vị đối thủ?

Không chỉ Vũ Thiên Ngô kinh ngạc, ngay cả mấy người Mạc Thiên Y cũng lộ vẻ ngạc nhiên tột độ.

Thử hỏi tại Chân Long hội này, ngoại trừ thiên kiêu cái thế ra, còn ai có thể đánh một trận với Vũ Thiên Ngô?

- Ngươi đi tìm một người tên là “Tân Vô Ngân”, ngày xưa dưới tình huống hắn áp chế tu vi, lại có thể đánh ngang với ta. Hắn bây giờ cũng đang ở trong Không gian Bí Cảnh này.

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một nụ cười quỷ dị.

Lúc này hắn đang trong thời khắc mấu chốt trùng kích Chân Huyền cấp, bất luận có lòng đánh một trận hay không thì đây cũng không phải là thời cơ tốt nhất.

Nhưng tên cuồng chiến như Vũ Thiên Ngô cũng không phải là kẻ dễ đuổi đi như vậy.

Cho nên, Triệu Phong linh cơ khẽ động, liền nghĩ ra kế sách “Họa Thủy Đông Di”. (*)

(*) Còn gọi là “Giá họa Giang Đông”, ý là giá họa cho người khác gánh tội thay.

Vũ Thiên Ngô không phải muốn tìm ta đánh một trận sao? Vậy thì tốt rồi, bây giờ ta tạm thời không rảnh, đề cử cho ngươi một người đồng cấp, thậm chí là đối thủ càng lợi hại hơn.

Lại nói, Tân Vô Ngân cũng là người mà cho đến nay Triệu Phong vẫn một mực không nhìn thấu, vậy thì hãy để cho đệ nhất thiên tài đại lục là Vũ Thiên Ngô đi thăm dò hư thật của hắn đi.

- Được!

Vũ Thiên Ngô gật đầu, một lời đáp ứng.

Dường như hắn đột nhiên nảy sinh hứng thú với người tên Tân Vô Ngân mà Triệu Phong vừa đề cập, có lẽ bản thân hắn cũng nhìn ra Triệu Phong đang trùng kích cửa khẩu trọng yếu, cho nên không nán lại nữa, phá không mà đi.

Chương 367: Tiến cấp thành công

Bên trong huyệt động dưới đáy sòng

Đưa mắt nhìn Vũ Thiên Ngô phá không rời đi. Mấy người Mạc Thiên Y đều cảm thấy kinh nghi bất định, tảng đá đè nặng trong lòng, lúc này mới nhấc xuống được một nửa.

Nam tử mặt vàng cười hắc hắc nói:

- Gắp lửa bỏ tay người, quả là một chiêu cao minh. Chẳng qua, khi Vũ Thiên Ngô tìm được Tân Vô Ngân, phát hiện đối phương cũng không phải là đối thủ trong tưởng tượng không biết sẽ có phản ứng như thế nao

- Triệu Phong ngươi xác định Tân Vô Ngân có thể chuyển đi sự chú ý của Vũ Thiên Ngô?

Trên mặt Mạc Thiên Y tràn đầy kinh ngạc và nghi hoặc.

Hai người có chút sầu lo bất an.

Thực lực của Tân Vô Ngân như thế nào, Mạc Thiên Y đại khái biết khá rõ.

Trước kia hai người đã từng giao thủ, Tân Vô Ngân thậm chí còn là bại tướng dưới tay Mạc Thiên Y.

Hắn thừa nhận rằng Tân Vô Ngân có chút tài năng nhưng muốn địch

lại thiên kiêu cái thế thì e rằng vẫn còn kém hai bậc.

- Tân Vô Ngân này thực lực thâm bất khả trắc, ta đang muốn tìm hiểu hư thực của hắn. Nhưng lần này... Đối thủ của hắn là đệ nhất thiên tài đại lục, hi vọng hắn có thể mang đến cho ta một ít kinh hỉ.

Triệu Phong không quá khẳng định, nói.

Tân Vô Ngân có thể ngăn cản được Vũ Thiên Ngô đôi chút hay không Triệu Phong vẫn rất khó xác định, thậm chí ngay cả một chút nắm chắc cũng không có.

Dù sao thì Vũ Thiên Ngô cũng là tuyệt đại thiên kiêu lấn áp mấy chục thời đại, thậm chí siêu việt hơn cả thời đại của Xích Nguyệt giáo chủ và Kiếm Tôn Diệp Vô Tà.

Dùng từ “thiên tài đệ nhất thiên cổ” để hình dung Vũ Thiên Ngô, e rằng vẫn không đủ.

Thế nhưng Triệu Phong vẫn làm vậy, bởi vì hắn dựa vào trực giác.

Kinh nghiệm trong nhân sinh của hắn, vẫn còn rất nhiều câu đố chưa được giải đáp.

Ví dụ như lai lịch của Thần Linh nhãn, chủ nhân của “mắt thần” này, rốt cuộc lúc còn sống là tồn tại như thế nào?

Ví dụ như “Bách Phần cấm địa”. Hơn một trăm phần mộ của cường giả, bố cục thành lời nguyền rủa đáng sợ, rốt cuộc có dụng ý gì?

Lại ví dụ như sân thi đấu Thượng cổ, cùng tồn tại với lịch sử đại lục, lại là đường kết nổi với truyền thừa Ngoại Vực.

Những điều này đều là một đống câu hỏi lớn.

Mà Tân Vô Ngân trong suy nghĩ của Triệu Phong cũng là một câu đố.

Từ lúc “Đại hội Thiên tài đỉnh phong” ở thành Vũ Dương, trên người Tân Vô Ngân đã xuất hiện loại cảnh giới cấp bậc “ý cảnh”.

Khi đó, mọi người chỉ biết rằng Cố Thể Cảnh là cấp độ trụ cột.

Cuối cùng, Tân Vô Ngân áp chế một trọng tu vi, lại có thể cùng Triệu Phong trở thành đệ nhất nhân trong “Đại hội Thiên tài đỉnh phong”, sau đó biến mất không tung tích.

Vũ Thiên Ngô đi rồi.

Triệu Phong nắm chắc thời gian, trùng kích Chân Huyền cấp.

Trên thực tế, Chân Huyền cấp đối với hắn cũng không phải là bình cảnh gì, chỉ cần chút thời gian để tích lũy mà thôi.

Trong đan điền, một tia Chân Linh khí thuộc tính Lôi Điện, như có linh tính chạy ngang chạy dọc trong cơ thể, tẩy luyện nhục thân, hợp nhất với tinh, khí, thần.

Chân Linh khí của Triệu Phong, ngoại trừ thuộc tính tàn phá của Lôi Điện, còn có một tia phong cách linh động tà dị, nguồn gốc từ ý cảnh của Huyền Hoa Bảo Điển.

Vì để cho “Điện Chi Truyền Thừa” trở thành chủ đạo, Triệu Phong tận khả năng hấp thu mỗi một phân lực lượng bên trong “Điện Lôi huyền Thạch”, cảm ngộ Lôi Điện Áo Nghĩa bổn nguyên tự nhiên trong đó.

Không chỉ có tu vi chân lực của Triệu Phong đại tăng, mà ý cảnh cảm

ngộ cũng đột nhiên tăng mạnh.

Vụt...

Trong đan điền của Triệu Phong lóe lên một đoàn Chân Linh Lôi Hỏa màu xanh, nhiều lần tẩy luyện Chân Linh khí trong cơ thể.

Từ khi Chân Linh nguyên lớn mạnh, uy lực và phẩm chất của Chân Linh Lôi Hỏa cũng theo đó mà tăng lên.

Một phần lực lượng phát ra từ “Lôi Hỏa Thần Mâu” của Triệu Phong, chính là Chân Linh Lôi Hỏa!

Bởi vậy, trước mắt tu luyện và trùng kích, hắn cũng có ý ma luyện Chân Linh Lôi Hỏa trong cơ thể.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Ngày cuối cùng, thời khắc mấu chốt, khí tức Chân Linh trên người Triệu Phong dần dần ngưng luyện, khí tức ý cảnh vô hình tán phát ra càng thêm thâm thúy.

Hai người Mạc Thiên Y phụ trách hộ pháp, đều lộ ra thần sắc phức tạp.

Triệu Phong tiến bộ trong mấy ngày ngắn ngủi, ít nhất phải tương đương mấy năm của thiên tài tuyệt đỉnh, thậm chí là gần mười năm cố gắng.

Mạc Thiên Y có thể xác định, Triệu Phong chắc chắn có đại kỳ ngộ nào đó, ít nhất thì luồng Chân Linh nguyên siêu việt hơn Chân Huyền cấp tiểu thành trong cơ thể, cũng rất khó giải thích.

Mặt khác.

Triệu Vũ Phi ở bên cạnh vẫn một mực nhắm mặt cảm ngộ, sau khi phục dụng “Huyền Hoa thánh dịch”, trên người nàng chợt phát ra một luồng khí tức tinh thần ý cảnh nồng đậm.

“Huyền Hoa thánh dịch” có thể kích phát giác quan tinh thần sâu sắc, có tác dụng trợ giúp cảm ngộ thiên địa huyền ảo, ngưng kết hạt giống áo nghĩa.

Thời gian dần trôi qua, trên người Triệu Vũ Phi mơ hồ xuất hiện một tia hạt giống áo nghĩa chấn động

- Vũ Phi sư muội đã ngưng kết ra “hạt giống áo nghĩa” hình thức ban đầu rồi.

Trong lòng Mạc Thiên Y có vài phần kinh ngạc.

Theo thời gian trôi qua, luồng chấn động từ hạt giống áo nghĩa trên người Triệu Vũ Phi, càng lúc càng mạnh.

- Ừm?

Triệu Phong đột nhiên cảm ứng được một luồng khí tức bất thường

Nguyên khí xung quanh thiên địa, đột nhiên trở nên sinh động một cách khó hiểu, tình huống hiện nay phải gấp mấy chục lần bình thường

Những nguyên khí thiên địa đó đều trở nên thân thiết dị thường đồng loạt hướng về Triệu Vũ Phi.

Triệu Phong mở ra Thần Linh nhãn, tiến hành quan sát.

Chỉ thấy trong hư không vô số quang điểm nguyên khí thiên địa, từ khắp bốn phương tám hướng, tiến về phía Triệu Vũ Phi, hết sức thân thiết.

Triệu Vũ Phi giống như một khối nam châm cường đại, tự động dẫn dắt nguyên khí thiên địa.

- Thể chất huyết mạch của Vũ Phi, có độ phù hợp với nguyên khí thiên địa, quả thực kinh người, sau khi ngưng kết “hạt giống áo nghĩa”, liên câu thông với thiên địa huyền ảo, loại năng lực phù hợp này, dường như đã tăng phúc gấp mười lần.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong thông qua quan sát phân tích, không khỏi kinh ngạc.

Không chỉ vậy, hắn còn phát hiện, huyết nhục thân thể của Triệu Phong không chỗ nào là không thu nạp và dung hợp nguyên khí Chân Linh tinh thuần.

Làn da trắng noãn khắp toàn thân nàng trong suốt như ngọc, gần như bán Chân Linh hóa.

Đây quả thực là tình huống không thể tưởng tượng nổi!

Ngay cả Triệu Phong cũng thuận tiện thu được lợi ích không nhỏ.

Trong lúc hắn tu luyện, hạt giống áo nghĩa của hắn rất dễ dàng câu thông nắm bắt được lực lượng Lôi Điện trong thiên địa.

Triệu Phong giống như ngồi bên cạnh một khối nam châm có thể dẫn dắt nguyên khí thiên địa, hiệu quả thuận tiện thu lợi này, tự nhiên khó mà tưởng tượng nổi.

- Xem ra, tốc độ tấn chức của ta có thể đã gia tăng gấp đôi rồi

Trong lòng Triệu Phong thầm vui sướng

Lần hội họp này, Triệu Vũ Phi dường như đã trở thành ngôi sao may mắn của hắn, ban đầu là mang đến Điện Lôi Huyền Thạch, sau đó lại dẫn dắt được rất nhiều nguyên khí thiên địa.

Trên khoảng không của vực sông mà hai người đang tu luyện, nguyên khí thiên địa rung chuyển hết sức sinh động thỉnh thoảng Lôi Điện chớp động sinh ra hào quang đặc biệt.

Cũng may, tuyệt đại bộ phận thiên tài đều liệt khu vực này vào cấm khu, không dám khinh suất tiếp cận

Không ít người đều biết, nơi này có “Vận Long đệ lục cường” Triệu Phong tọa trần, còn có những thiên tài cấp bậc đệ nhất như Mạc Thiên Y, không phải thiên kiêu cái thế, căn bản không dám xúc phạm.

Về phần tình huống bên này, những thiên kiêu cái thế khác, đại khái cũng biết đôi chút.

Vũ Thiên Ngô và Đạm Thai Lan Nguyệt, thậm chí sau khi đi qua khu vực này, cũng không hề khai chiến.

Phía tây dòng sông trên một ngọn núi.

Đôi mắt u lãnh của Băng Vi Tiên Tử từ xa nhìn về phía dòng sông mà Triệu Phong đang ở, trên mặt tràn đầy oán hận và không cam lòng.

- Triệu Phong thì ra ngươi một mực trốn ở chỗ này tu luyện? Xem ra tu vi chính thức của ngươi còn chưa tiến vào Chân Huyền cấp, dù

sao vẫn kém thiên kiêu cái thế nửa cấp độ.

Trên kiều nhan băng ngọc của Băng Vi Tiên Tử hiển hiện một tia lãnh ý.

Vụt...

Thân hình Băng Vi Tiên Tử nhoáng lên, biến mất khỏi ngọn núi.

Nàng không hướng về chỗ vực sông của Triệu Phong mà bay tới, không ngờ hướng về phía ngược lại mà bay đi.

- Tên Triệu Phong này có lực lượng huyết mạch khắc chế ta, thủ đoạn phòng ngự tự bảo vệ siêu cường, một mình ta thì không làm gì được hắn

Băng Vi Tiên Tử cũng không bị cừu hận che mờ lý trí.

Cho dù bây giờ nàng có giết qua đó, đối mặt với đám người Triệu Phong và Mạc Thiên Y liên thủ, e rằng cũng không chiếm được nửa phần tiện nghi.

Cho nên, Băng Vi Tiên Tử rất nhanh nảy ra một kế.

Tìm người giúp đỡ!

Chỉ cần tìm được một thiên kiêu cái thế, không bị Triệu Phong khắc chế, liên thủ với hắn, phần thắng sẽ tăng lên rất nhiều.

Trong năm đại thiên kiêu cái thế, ngoại trừ nàng ra, còn có Vũ Thiên Ngô, Thái Vân Song Tử, Đạm Thai Lan Nguyệt, Thạch Thừa Thiên

Đầu tiên, Băng Vi Tiên Tử loại trừ “Vũ Thiên Ngô”.

Vũ Thiên Ngô tính tình cao ngạo, tuyệt đối khinh thường việc liên thủ để đối phó với người khác, huống chi, còn là người dưới cấp bậc thiên kiêu cái thế.

Toàn bộ Chân Long hội, không có ai đủ sức khiến Vũ Thiên Ngô phải liên thủ ứng phó.

Tiếp theo, Thái Vân Song Tử.

- Thái Vân Song Tử thực lực cường hoành, nhưng lại tàn bạo xảo trá, tình tình biến thái khác người, muốn tìm hắn hợp tác, nhất định rất khó, chẳng qua vẫn có thể thử một lần.

Ánh mắt Băng Vi Tiên Tử lóe lên.

Còn lại Đạm Thai Lan Nguyệt và Thạch Thừa Thiên

Băng Vi Tiên Tử lại loại trừ “Đạm Thai Lan Nguyệt”.

Trước đây không lâu, Đạm Thai Lan Nguyệt và Thạch Thừa Thiên liên thủ đại chiến với Vũ Thiên Ngô, cuối cũng không chiếm được chút tiện nghi nào, còn tổn thất không nhỏ.

Băng Vi Tiên Tử âm thảm quan sát, thừa cơ đánh lén “Đạm Thai Lan Nguyệt”, sau đó lại khổ chiến một phen.

Vì thế Đạm Thai Lan Nguyệt càng tổn thất lớn hơn, cũng hận Băng Vi Tiên Tử thấu xương.

Bởi vậy, đối tượng có thể lựa chọn hợp tác, cũng chỉ còn lại Thái Vân Song Tử và Thạch Thừa Thiên

- Thái Vân Song Tử, huynh đệ liên thể, có ưu thế gấp đôi đối thủ cùng cấp, liên thủ hợp kích, chiến lực siêu cường. Thạch Thừa Thiên có “huyết mạch Thạch Tâm”, phòng ngự rất mạnh, từng chính diện ngạnh kháng với công kích của Vũ Thiên Ngô, ngoài ra còn có thiên phú trọng lực.

Trong lòng Băng Vi Tiên Tử không ngừng suy nghĩ, tìm kiếm hai đại thiên kiêu cái thế này.

Trong Không gian Bí Cảnh, khí tức của thiên kiêu cái thế hết sức rõ ràng

Không lâu sau...

Băng Vi Tiên Tử đã tìm thấy Thái Vân Song Tử đang chém giết khát máu.

Trong năm đại thiên kiêu cái thế, Thiên Tài Long Vận của Thái Vân Song Từ là gần với Vũ Thiên Ngỏ nhất.

- Cạc các... Băng mỹ nhân nhi, ngươi tìm huynh đệ chúng ta, có chuyện gì sao?

Thái Vân Song Tử có hai cái đầu, bốn con mắt, phân biệt khống chế đao kiếm, giết chóc như một quái vật.

Bên khóe miệng của một cái đầu vẫn còn lưu lại một ít huyết nhục, khẽ liếm môi.

Hai ánh mắt tràn ngập tham lạm, khát máu của Thái Vân Song Từ không hề che giấu tà dâm trong mắt, quét nhìn thân thể mềm mại đầy đặn của Băng Vi Tiên Tử, đặc biệt là bộ ngực và bộ vị nhậy cảm giữa đùi.

Băng Vi Tiên Tử nhướng mày, rõ ràng có chút chán ghét, nếu như là người khác, nàng đã sớm đánh ra một đạo Cực Bắc Huyền Băng Phong, biến đối phương thành một cột nước đá.

Nhưng Thái Vân Song Tử trước mắt lại cùng cấp bậc thiên kiêu cái thế như nàng, có thực lực siêu cường, có thể khiêu chiến với Vũ Thiên Ngô.

Huyệt động dưới vực sông.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Trên người Triệu Phong vờn quanh một tầng điện quang màu xanh, phát ra từng tia sáng lấp lánh.

Những tia điện quang này phóng ra ngoài, có một loại linh tính không thể tưởng tượng, thiên biến vạn hóa, khi thì hóa thành tơ nhện, đôi lúc lại biến thành các loại hình thái khác nhau như lợi kiếm, trường tiên...

Giữa mi tâm của Triệu Phong, hiện ra một ấn ký “Thanh Điện Huyền Hoa”, hoàn toàn bất đồng với “Điện Chi Truyền Thừa”.

Khí tức trên người hắn, không còn cuồng bạo tàn phá như lực lượng Lôi Điện, mà còn có một loại cảm giác linh vận phiêu dật, càng thêm hòa hợp với thiên địa tự nhiên.

Trong đan điền, có một vùng Chân Linh nguyên xanh đậm, màu sắc như bích ngọc, bất luận là độ tinh thuần hay là dung lượng, đều hơn gấp đôi trước kia.

Xẹt xẹt...

Điện Lôi Huyền Thạch trong lòng bàn tay Triệu Phong nổ tung, hóa thành một đống bột phần.

Mạc Thiên Y và nam tử mặt vàng hộ pháp ở cửa động chợt lộ ra thần sắc phức tạp, đồng thời cũng không khỏi thở phào một hơi.

Triệu Phong trước mắt, từ trong ra ngoài đều có một loại cảm giác vượt trội hơn hắn.

Ánh mắt của hắn tĩnh mịch như lệ điện, mái tóc lam trên đầu phiêu dật, như mộng như ảo, Thanh Điện Huyền Hoa ấn ở mi tâm lại cáng tăng thêm vài phần tà mị huyền bí.

Đột nhiên nhìn lại, giống như một vị Quân chủ tà đạo. Tự tin mà bình tĩnh, lạnh lùng mà tà dị.

- Triệu Phong, tốc độ tiến cấp của ngươi còn nhanh hơn tưởng tượng của ta rất nhiều. Chẳng qua, ngươi vừa mới tấn chức Chân Huyền cấp, chẳng lẽ không cần củng cố sao?

Mạc Thiên Y thấy Triệu Phong đứng dậy, liền hỏi thăm.

Chương 368: Tái chiến thiên kiêu

- Không có thời gian rồi, chuẩn bị ứng chiến thôi.

Triệu Phong đứng đậy, ánh mắt tĩnh mịch như điện, lạnh lẽo nhìn về phía chính Tây.

Hai người Mạc Thiên Y nghe vậy liền thất sắc, có đối thủ nào có thể bức cho Triệu Phong ngay cả củng cố tu vi cũng không kịp, phải lập tức xuất quan?

Vụt...

Tại chỗ lưu lại một đạo hư ảnh thanh điện quỷ mị chồng điệp, còn bóng dáng của Triệu Phong thì đã biến mất.

- Tốc độ thật nhanh.

Nam tử mặt vàng há to miệng, căn bản không kịp phản ứng.

- Thân pháp này quỷ dị không tầm thường, dường như có thể che giấu được tinh thần giác quan của người khác.

Mạc Thiên Y miễn cưỡng bắt được một bóng dáng mơ hồ, nhìn ra được một vài mánh khóe.

Vù...

Mạc Thiên Y kịp phản ứng, vội vàng đuổi theo sau nam tử mặt vàng.

Mà lúc này, Triệu Phong đã bay lên khoảng không của vực sông, lạnh lẽo nhìn về phía một mảnh gò núi rừng hoang phía Tây.

Chỉ chốc lát sau.

Trên khoảng không của gò núi rừng hoang, mơ hồ xuất hiện hư ảnh Vận Long kim sắc, khí tức khổng lồ.

- Cách xa như vậy mà vẫn có thể cảm ứng được Thiên Tài Long Vận, e rằng đối phương là thiên kiêu cái thế rồi.

Trong lòng Mạc Thiên Y hơi trầm xuống, thế nhưng nghĩ đến bên cạnh mình vẫn còn một vị “chuẩn” thiên kiêu cái thế vừa mới tiến cấp, không khỏi sinh ra một tia chờ mong

Triệu Phong đứng yên trên khoảng không của bờ sông thần sắc ngưng trọng dị thường

Ô... Ô... Ô... N... G!

Khí tức Vận Long trên khoảng không gò núi rừng hoang càng phát ra mãnh liệt hơn.

Khí tức của hư ảnh Vận Long kim sắc, có một đầu, không đúng... Có hai đầu...

- Không tốt... Có hai đại thiên kiêu cái thế.

Mạc Thiên Y và nam tử mặt vàng đều hoảng sợ thất sắc.

Khó trách Triệu Phong vốn luôn trấn định, cũng trở nên ngưng trọng bày sẵn trận địa đón địch như vậy.

Chạy mau!

Hai người Mạc Thiên Y, vô thức xuất hiện một ý niệm như vậy trong đầu.

Một thiên kiêu cái thế đã đủ khủng bố rồi, vậy mà lần này còn đến hai người, thử hỏi phải đánh thế nào đây?

- Các ngươi trước tiên trở về, thủ hộ cho Vũ Phi đi.

Ánh mắt Triệu Phong chớp động hít sâu một hơi.

Nếu như là tình huống bình thường đồng thời có hai đại thiên kiêu cái thế đích thân tới, hắn khăng định sẽ không suy nghĩ mà trực tiếp rút lui.

Nhưng giờ phút này, Triệu Vũ Phi vẫn còn bên trong huyệt động dưới vực sông đang vào thời khắc mẩu chốt để trùng kích “Chân Huyền cấp”.

Cho nên, Triệu Phong quyết định sẽ kéo dài thời gian một phen.

Nếu như thật sự không kéo dài được, Triệu Vũ Phi chỉ có thể tạm thời mất đi cơ hội tiếp cấp Chân Huyền cấp, bởi dù sao nàng cũng đã ngưng kết ra hạt giống áo nghĩa hình thức ban đầu, tiến cấp chỉ là chuyện sớm muộn mà thôi.

Còn nữa, Triệu Phong vừa mới xuất quan, muốn cảm thụ tình huống thực lực của mình tăng cường một phen.

- Một mình ngươi phải cẩn thận, nếu thật sự không được thì cũng chỉ có thể ủy khuất cho Vũ Phi sư muội mà thôi.

Mạc Thiên Y liếc nhìn Triệu Phong một cái thật sâu, dẫn theo nam tử mặt vàng rút lui.

Đổi lại vị trí mà suy nghĩ một chút, nếu như là hắn, đồng thời đối mặt với hai đại thiên kiêu cái thế, nhất định hắn sẽ rút lui mà không hề suy tư.

Triệu Phong đứng phiêu phù trên khoảng không của vực sông, sắc mặt ngưng trọng, ánh mắt dần trở nên u lãnh, nghiêm túc hẳn.

Vụt...

Thân hình hại nhoáng lên, kéo động một đạo điện quang màu xanh, giống như quỷ mị, không thể nắm bắt quỹ tích, tiên tới gần vị trí của hai đại thiên kiêu cái thế.

Đối với hắn, bị động phòng ngự còn không bằng chủ động xuất kích.

Triệu Phong làm như vậy, cũng là vì cân nhắc đến chuyện, không muốn nổ ra trận chiến quá gần ở nơi Triệu Vũ Phi bẻ quan.

Trong gò núi rừng hoang, dưới một gốc đại thụ cánh lá rậm rạp.

- Tiểu tử kia, hình như phát hiện ra chúng ta rồi.

Một cự hán cao lớn như đồng thiết, thanh âm ồm ồm

Lúc hắn lên tiếng, mặt đất mơ hồ truyền đến một trận rung động, lá cây tại chỗ trở nên sào xạc, phảng phất như tùy thời đều có thể đứt gãy.

- Thạch Thừa Thiên, chỉ cần ngươi và ta phối hợp, cho dù Vũ Thiên

Ngô đích thân tới, e rằng cũng phải bại lui.

Băng Vi Tiên Tử lộ ra một tia vui vẻ, sắc mặt cực kỳ lạnh lùng.

Dựa theo kế hoạch ban đầu, Băng Vi Tiên Tử vốn muốn đi tìm “Thái Vân Song Tử” hợp tác, kết quả là tên liên thể nhân tàn bạo này, quá cuồng vọng nóng nảy, chẳng thèm ngó ngàng tới lời nói của nàng, thiếu chút nữa còn xảy ra đánh nhau.

Sau đó, nàng phải đến tìm Thạch Thừa Thiên tính tình chất phác hơn một chút.

Mới đầu, Thạch Thừa Thiện cũng không muốn liên thủ với nàng, hắn cảm thấy hai đại thiên kiêu cái thế, liên thủ để đối phó với một tân hắc mã, có chút mất thể diện.

Băng Vi Tiên Tử phải khuyên nhủ một phen, đến lúc suýt gãy lưỡi thì hắn mới đồng ý, một khi thành công, toàn bộ Thiên Tài Long Vận trên Chân Long lệnh bài đều giao tặng cho Thạch Thừa Thiên.

Cuối cùng, Thạch Thừa Thiên cũng động tâm, cuối cùng đã đáp ứng.

Dù sao, một khi cướp đoạt được Thiên Tài Long Vận của Triệu Phong, bất kỳ thiên kiêu cái thế nào cũng sẽ có được cơ hội trở thành đệ nhất.

Kết quả là...

Xuất hiện một màn trước mặt, Băng Vi Tiên Tử liên thủ với Thạch Thừa Thiên, lặng lẽ tiếp cận Triệu Phong

Dựa theo kế hoạch, một khi tới gần, hai người liên thủ phát động công kích lôi đình, giết chết Triệu Phong khiến cho hắn không còn

đường lui.

Thế nhưng hai người còn chưa kịp tới gần thì đã bị Triệu Phong sớm phát hiện.

Mặt Thạch Thừa Thiên khẽ đỏ lên, nếu như người khác biết rõ, hai đại thiên kiêu cái thế như mình, liên thủ lại đối phó với một nhân vật mới, thậm chí còn phải đánh lén, không biết mặt mũi phải để vào đâu.

Đúng lục này, một trận tiếng cười lớn truyền đến:

- Tốt tốt tốt, hai đại thiên kiêu cái thế... Các ngươi cùng lên đi.

Tiếng cười chấn động thiên địa, truyền khắp phương viên hơn mười dặm

Tiểu tử này thật cuồng vọng

Hai đại thiên kiêu cái thế đều đồng loạt giật mình, trong năm đại thiên kiêu cái thế, ngoại trừ Vũ Thiên Ngô ra, còn chưa ai dám thực hiện kỷ lục lấy một địch hai này.

Loại khẩu khí này của Triệu Phong hoàn toàn là xem thường hai người một cách trần trụi.

Càng vi diệu chính là thanh âm của Triệu Phong rất lớn, quanh quần khắp phương viên mười dặm, rất nhiều thiên tài đều nghe thấy.

- Tiểu tử này thật giảo hoạt.

Băng Vi Tiên Tử chợt phát hiện ra điều gì đó.

Quả nhiên, chỉ thấy Thạch Thừa Thiên mặt đỏ lên, nổi giận gầm lên một tiếng:

- Đối phó với một tiểu tử mới mọc lông như ngươi, chỉ cần một mình Thạch Thừa Thiên ta là đủ rồi.

Hắn và Triệu Phong vô oán vô cừu, lại trọng thể diện, không muốn đi liên thủ với người khác để đối phó một tân hắc mã, cho dù có là hắc mã đệ nhất nhân đi nữa.

- Coi chừng bị lừa.

Trong lòng Băng Vi Tiên Tử liền cảm thấy lo lắng.

- Băng Vi Tiên Tử, ngươi yên tâm, công pháp và huyết mạch của ta, tuyệt đối có thể khắc chế hắn Ngươi không được nhúng tay, chỉ cần đề phòng kẻ này chạy trốn là được.

Thạch Thừa Thiên trầm giọng nói, đồng thời liên tục khuyên nhủ Băng Vi Tiên Tử không được nhúng tay.

Trước mặt công chúng, cho dù biết rõ Triệu Phong đang dùng phép khích tướng, nhưng Thạch Thừa Thiên cũng không thể không thừa nhận.

Đây cũng chính là kế sách của Triệu Phong, có thể nói là dương mưu, mục đích nhằm kéo dài thời gian cho Triệu Vũ Phi.

Băng Vi Tiên Tử bất đắc dĩ khẽ gật đầu.

Nàng nghĩ lại, công pháp của Thạch Thừa Thiên, ít nhất sẽ không bị Triệu Phong khắc chế, có thể sẽ chiến thắng.

Kết quả xấu nhất là hai người lưỡng bại câu thương, Băng Vi Tiên Tử còn có thể làm ngư ông đắc lợi.

Trên khoảng không ở bờ sông.

Thạch Thừa Thiên giống như một người khổng lồ thu nhỏ, toàn thân cứng rắn như đồng thiết, thân cao hơn người bình thường đến một nửa.

Những nơi hắn đi qua, không gian thiên địa đều truyền đến cảm giác áp bách nặng nề.

Thịch thịch...

Mỗi bước chân hắn bước ra, đều ập tới cảm giác áp bách cực lớn, giống như một tòa núi lớn.

Triệu Phong cách thật xa, thân thể huyết nhục đột nhiên cảm thấy trầm xuống, khí huyết toàn thân và Chân Linh khí đều có chút bị ngăn trở.

- Thạch Thừa Thiện, Luyện Thể giả duy nhất trong số năm đại thiên kiêu cái thế, chỉ bằng vào khí lực huyết nhục, có thể lực áp Chân Huyền cấp đại thành, trên người mang “Thạch Tâm huyết mạch”, lực phòng ngự siêu cường.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Tại vòng thứ nhất, hắn đã từng quan sát phong cách chiến đấu của từng thiên kiêu cái thế.

Thạch Thừa Thiên này, lực lượng và khí lực tuyệt đối là mạnh nhất trong tất cả thiên tài tham gia Chân Long hội.

Luồng cảm giác áp bách trầm trọng vô hình kia, chính là đến từ khí lực huyết nhục của Thạch Thừa Thiên.

Lúc Luyện Thể đạt tới trình độ nhất định, khí lực của bản thân có thể phát động lực lượng vô hình cường đại, áp bách sinh linh khác đến chết.

Đoán chừng, đối thủ dưới Chân Huyền cấp ở trước mặt Thạch Thừa Thiên, ngay cả cử động cũng khó khăn, rất có khả năng sẽ bị trực tiếp áp bách đến thổ huyết.

Giữa bờ sông, Triệu Phong và Thạch Thừa Thiên không ai nhường ai, nhanh chóng tiếp cận lẫn nhau.

Mười dặm... Chín dặm... Bảy dặm...

Khoảng cách giữa hai người, ngày một gần hơn.

Cho đến khi chỉ còn cách ba dặm

Thạch Thừa Thiên hung hăng giẫm mạnh xuống mặt đất, “ầm” một tiếng, tại chỗ lưu lại một lỗ thủng lớn, đường kính mấy trượng

Bản thân hắn như một khối đạn pháo cự thạch màu vàng đất, hết sức nặng nề, hung hăng phóng về phía Triệu Phong

Phù phù...

Bầu không khí xung quanh ép tới như một tòa núi cao, cho dù là một tòa đại điện bằng Thiết Thạch, thì cũng sẽ lập tức bị đánh vỡ.

Thạch Thừa Thiên đột nhiên bộc phát tốc độ, đạt tới một trình độ kinh

người, tiếp cận cực hạn Chân Huyền cấp.

Trong khoảnh khắc, lúc Thạch Thừa Thiên tiếp cận phương viên một dặm, bỗng nhiên hắn phát động công kích.

Gầm...

Cự hán giống như đồng thiết, phảng phất khiêng thiên địa trên đỉnh đầu, phát ra một tiếng gào thét kinh hồn động phách, một luồng sóng âm kinh khủng trùng kích tới, quét sạch tất cả mọi thứ trong phương viên một dặm

Ầm...

Từng gốc rừng cây trên gò núi bên dưới, đồng loạt ngã gục.

Triệu Phong trước hết thúc dục Chân Linh khí, cố thủ chỗ hiểm khắp toàn thân.

Dù vậy, hắn vẫn bị một trận cuồng phong đẩy lui mấy trượng, khí huyết sôi trào, màng nhĩ bị chấn đau nhức, thiếu chút nữa thổ huyết.

Khí lực của Thạch Thừa Thiên, cường hoành như không phải của con người, Chân Linh khí hùng hậu bá đạo vô cùng.

Tiếng gào thét kia, có thể khiến cho tuyệt đại đa số thiên tài đều phải bỏ vũ khí đầu hàng.

Điện Chi Lôi Đình!

Sắc mặt Triệu Phong trở nên lạnh lẽo, một tay vẽ lên không trung một cái, vòm trời trên đỉnh đầu, bỗng nhiên xuất hiện nguyên khí Lôi Điện sinh động, điện lôi nổ vang

Vụt... Ầm...

Một đạo tia chớp màu xanh thô như cánh tay, thậm chí còn lóe lên một tia hào quang màu tím nhạt, cắt ngang thiên địa, hung hăng oanh kích lên người Thạch Thừa Thiên.

Nhất thời, trong phương viên hơn mười trượng mọi thứ đều tan tác thành từng mành, cây rừng bị thiêu cháy hừng hực.

“Điện Chi Lôi Đình” này, chính là sau khi hạt giống áo nghĩa của Triệu Phong ổn định, kết hợp với Điện Chi Áo Nghĩa bên trong “Điện Lôi Huyền Thạch vào Điện Chi Truyền Thừa, lĩnh ngộ ra một loại công kích Lôi Đình.

Loại công kích Lôi Đình này, mượn uy lực điện lôi của thiên địa, yêu cầu tương đối cao đối với hạt giống áo nghĩa và khả năng lĩnh ngộ Điện Chi Áo Nghĩa.

- Thực lực cảnh giới của tiểu tử này, không ngờ lại tăng lên nhanh như vậy.

Băng Vi Tiên Tử ở xa quan sát, có chút giật mình.

Vừa rồi, uy năng và lực phá hoại của đạo Điện Chi Lôi đình kia, gần như đã tiếp cận tiêu chuẩn công kích của thiên kiêu cái thế rồi.

Quan trọng nhất là... Triệu Phong không hề sử dụng lực lượng huyết mạch, cũng không sử dụng đến Thần Linh nhãn.

Đương nhiên.

Băng Vi Tiên Tử cũng không hề lo lắng, lực phòng ngự của Thạch

Thừa Thiên không kém gì nàng, trong năm đại thiên kiêu cái thế, cũng là thuộc loại số một số hai.

Ầm ầm ầm...

Điện mang vờn quanh nổ tung, thân hình Thạch Thừa Thiên vẫn lù lù bất động

Làn da toàn thân hắn hiện lên một tầng “thạch bì” cứng rắn màu nâu nhạt ở bên ngoài, giống như xác rắn, sau đòn công kích vừa rồi, bên ngoài lớp “thạch bì” chỉ xuất hiện một vài kẽ hở màu đen nhỏ đến mức không thể nhìn thấy, từng tia tinh quang màu vàng chảy xuôi, có xu thế dần khép lại.

- Lực phòng ngự thật mạnh, Thạch Thừa Thiên này chính là thể chất huyết mạch đại địa trời sinh, căn bản không cần phải cố gắng lĩnh ngộ hạt giống áo nghĩa tương ứng làm gì.

Triệu Phong mặc dù đã sớm dự liệu, nhưng giờ phút này vẫn cảm thấy giật mình vô cùng.

Một kích vừa rồi chỉ là thăm dò, nhưng uy lực tuyệt đối không thể coi thường, cho dù cấp bậc đệ nhất như Mạc Thiên Y, ứng phó cũng không dễ dàng, chứ đừng nói là dùng thân thể trực tiếp ngạnh kháng như Thạch Thừa Thiên.

- Ha ha ha, tiểu tử tóc lam, thực lực của ngươi cũng chẳng có gì, vậy mà lúc trước lại bất phân thắng bại với Băng Vi Tiên Tử, xem ra là nhờ vận khí của ngươi rồi...

Thạch Thừa Thiên thét dài một tiếng, mang theo một tia ánh sáng màu nâu nhạt như núi, phóng về phía Triệu Phong.

Ẳm ầm ầm...

Cự nhân giống như đồng thiết xông tới, những nơi hắn đi qua, núi sông rừng cây đều sụp đổ, bụi bay đầy trời.

Triệu Phong trong tầm mắt hắn, thân hình hết sức nhỏ bé, phảng phất như bị áp bách đến không nhúc nhích nổi, ngay cả lực phản kháng cũng không có.

Ánh mắt Triệu Phong u lãnh như điện, mái tóc lam nhảy múa trong gió, Thanh Điện Huyền Hoa ấn ở mi tâm chớp động sảng tỏ giống như một vị Quân Chủ tà đạo.

Điện mang lóe lên, tại chỗ chỉ còn lưu lại một đạo bóng ảnh điện mị.

Thạch Thừa Thiên chỉ thấy hoa mắt, sau đó không nhìn thấy bóng dáng Triệu Phong đâu

Phành...

Đột nhiên, một cước điện quang vờn quanh, hung hăng đạp thăng vẻ phía cái miệng rộng mà hắn đang gào thét.

Chương 369: Hung hăng bắn

Phanh phanh...

Điện quang chuyển di, một thân ảnh lạnh lùng tóc lam phiêu dật, hiện thân trên đỉnh đầu Thạch Thừa Thiên, một cước tập trung điện xanh, vừa vặn đạp trúng miệng Thạch Thừa Thiên.

Thân hình Thạch Thừa Thiên dừng lại, thanh âm im bặt, mà động tác biểu lộ phảng phất dường như ăn hết một đống cứt, bộ dạng như đang mắc nghẹn.

Một vài thiên tài ở xa quan chiến đều nghẹn họng nhìn trân trối, trong mắt lộ vẻ kinh ngạc.

Mắt phượng của Băng Vi Tiên Tử cũng có chút ngần ngơ.

Thời gian vào khoảnh khắc này, phảng phất như ngưng kết.

Một cước của Triệu Phong, không chỉ đạp lên miệng Thạch Thừa Thiên, mà mũi chân còn tiến thẳng vào trong miệng Thạch Thừa Thiên.

Ngay lập tức, phần trong miệng Thạch Thừa Thiên liền lưu lại một vệt đen cháy xém.

Mạnh như thiên kiêu cái thế. Cuối cùng cũng phải trả một cái giá lớn vì sự khinh địch của mình.

Thế nhưng, Triệu Phong cũng không phải chiếm được đại tiện nghi

như trong tưởng tượng

- Khí lực thật mạnh.

Một cước của Triệu Phong giống như đá và một tòa núi cao, toàn bộ bắp chân đều mơ hồ run lên.

Thạch Thừa Thiên kịp phản ứng lại, quá lớn một tiếng, đại địa mơ hồ chấn động thiết quyền đánh thẳng về phía Triệu Phong đơn giản, gọn gàng tự nhiên.

Thiết quyền còn chưa đến, nhưng quyền phong mãnh liệt đã có thể chấn cho Chân Huyền cấp phải thổ huyết.

Một khi bị thiết quyền chính diện đánh trúng khó có thể tưởng tượng nổi hậu quả sẽ như thế nào.

Vụt...

Tại chỗ lưu lại một đạo hư ảnh điện mị, Triệu Phong bay vút ra sau Thạch Thừa Thiên hơn mười trượng

Luận tốc độ thân pháp huyền diệu thâm ảo, Triệu Phong hoàn toàn hơn Thạch Thừa Thiên một bậc.

Trong năm đại thiên kiêu cái thế, khí lực, lực lượng của Thạch Thừa Thiên là mạnh nhất, phòng ngự cũng gần như vô địch, duy nhất chỉ có tốc độ là không am hiểu.

Băng Lôi Huyền Hoa.

Triệu Phong vung tay đánh ra một chưởng, lực lượng huyết mạch dung hợp Chân Linh khí, khí tức băng hàn điện lôi, lập tức bao phủ

khắp toàn thân Thạch Thừa Thiên.

Phành...

Một đóa hoa băng lôi đường kính hơn mười trượng phát ra ánh sáng huyễn lệ, điện lôi nổ tung hàn quang càn quét bừa bãi.

Sau khi tấn chức Chân Huyền cấp, lực lượng Băng Lôi của Triệu Phong dung hợp càng thêm hoàn mỹ, uy lực đại tăng

Mấy ngày nay bế quan, Triệu Phong thu nạp lực lượng trong “Điện Lôi Huyền Thạch”, cũng khiến cho hắn cảm ngộ được Điện Chi Áo Nghĩa bổn nguyên tinh khiết, điều này khiến cho khả năng khống chế của Triệu Phong đối với lực lượng Lôi Điện đã đạt tới một trình độ mới.

Điện Chi Truyền Thừa của Triệu Phong mơ hồ đã chạm tới tòa lầu các thứ ba cao nhất, dần dần thoát ly gông cùm xiềng xích vốn có của truyền thừa, dung nhập với áo nghĩa của Điện Lôi huyền Thạch, còn dung nhập cả tinh túy của Huyền Hoa Bảo Điển.

- Một chưởng này, có lẽ có thể uy hiếp được thiên kiêu cái thế.

Triệu Phong khẽ nheo mắt lại, điện mang lóe lên, lại xuất hiện tại khoảng không trên đỉnh đầu Thạch Thừa Thiên.

Bụi bặm sương mù tán đi, bên ngoài lớp thạch bì như xác rắn” của Thạch Thừa Thiên hiện lên từng sợi tinh quang kim sắc, không ngờ lại không tổn hao chút lông tóc nào.

Hít...

Triệu Phong thầm hít một ngụm khí lạnh, Thần Linh nhãn của hắn có

thể nhìn thấu thân thể của Thạch Thừa Thiên, phát hiện bên ngoài tầng da của hắn, gần như đã bị thạch hóa, đã sắp vượt qua phạm trù thân thể huyết nhục mất rồi.

Thạch bì giống như lớp xác kia, đối mặt với công kích đủ các loại thuộc tính Lôi Điện, Băng Hàn, có khả năng miễn dịch rất mạnh.

- Không có tác dụng đâu, khí lực phòng ngự của Thạch Thừa Thiên, dưới Chân Chủ cấp, có thể nói là vô địch. Trừ phi là thuộc tính ăn mòn huyết mạch cực mạnh hay là Mộc hệ công pháp thì mới có thể tạo thành uy hiếp đối với hắn

Băng Vi Tiên Tử từ xa theo dõi cuộc chiến, cũng không hề cảm thấy ngoài dự liệu với tình huống này.

Trong năm đại thiên kiêu cái thế, chỉ có Huyền Băng Ngọc Phách thể của Băng Vi Tiên Tử là có thể so sánh với Thạch Thừa Thiên ở phương diện phòng ngự, tuy nhiên nếu luận lực lượng thì vẫn kém xa cả vạn dặm.

Công kích của Triệu Phong, chủ yếu là hai loại thuộc tính Lôi Điện, hàn Băng, mà Huyền Hoa Bảo Điển thì lại theo phong cách tà đạo quỷ dị, thuộc tính thiên hướng không rõ.

Nhưng bất luận là Lôi Điện hay Hàn Băng, đều không thể tạo thành khắc chế đối với thuộc tính đại địa của Thạch Thừa Thiên.

Triệu Phong hiển nhiên không tinh thông công pháp Mộc hệ, hay là loại ăn mòn nào cả.

- Tiểu tử tóc lam ngươi sẽ phải trả giá thật nhiều cho sự vô tri của mình.

Thạch Thừa Thiên ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng, hai tay nâng lên cao, tầng bên ngoài thạch bì, chợt nổi lên từng tia huyền quang màu vàng đất kỳ dị, sau đó lại biến mất.

Không tốt.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong đã sinh ra cảm ứng.

Một khắc sau, thân thể của hắn đột nhiên trở nên nặng như vạn cân, không ngừng trầm xuống.

Trong khu vực này, đột nhiên sinh ra một luồng lực lượng lôi kéo vô hình, không ngừng ép Triệu Phong trầm xuống.

Luận tốc độ thân pháp, Triệu Phong dung hợp với Điện Chi Truyền Thừa, lại thu nạp khả năng linh biến quỷ dị của Huyền Hoa Bảo Điển, hoàn toàn trên Thạch Thừa Thiên một bậc.

Thế nhưng, thân thể lúc này giống như bị mười vạn cân đè lên, tốc độ nhanh cũng bị giảm mạnh.

Phịch...

Thân hình Triệu Phong rơi xuống đất, hô hấp nặng nề, huyết nhục toàn thân phải chịu áp bách to lớn.

Mỗi lần bước một bước, phải bỏ ra lực lượng gấp vài lần so với bình thường, có thể nói là ngay cả bước đi cũng khó.

- Hừ, đây chính là “Lĩnh vực Trọng Thạch”, thiên phú huyết mạch của Thạch Thừa Thiên, mặc dù tộc độ của Thạch Thừa Thiên không nhanh, thế nhưng thiên phú huyết mạch của hắn lại có thể khiến tốc độ của đối thủ giảm mạnh.

Băng Vi Tiên Tử âm thầm cười lạnh.

Cũng chính vì thế, nếu như nàng liên thủ với Thạch Thừa Thiên, cho dù Vũ Thiên Ngô đích thân tới, quá nữa cũng phải bại lui.

“Lĩnh vực Trọng Thạch” của Thạch Thừa Thiên, phối hợp với “Băng Vực chi lực” của nàng, hoàn toàn có thể phong cấm Chân Chủ cấp bình thường

Thạch Phá Đại Sơn Quyền!

Nắm đấm của Thạch Thừa Thiên, tạo nên một tầng gợn sóng tinh hoàng, không khí và mặt đất không ngừng chấn động một quyền kia phảng phất như thôi động cả một tòa núi cực lớn.

Dưới “Lĩnh vực Trọng Thạch”, tốc độ của Triệu Phong bị suy yếu đến sáu bảy thành, thậm chí còn chậm hơn Thạch Thừa Thiên, mà đối phương thì lại như cá gặp nước.

Phành...

Một quyền khủng bố đủ sức chấn động cả tòa núi của Thạch Thừa Thiên hoàn toàn phong tòa Triệu Phong muốn tránh cũng không tránh được.

Triệu Phong chỉ cảm thấy một luồng cảm giác nguy cơ, không chút do dự, xuất ra Tam Hoa Bảo Liên, sau lưng hiên hiện hư ảnh, vương tọa băng quang cao ngạo to lớn, phảng phất như luồng lực lượng vượt qua thời không Thái cổ mà đến.

Băng Lôi Phá!

Triệu Phong đánh ra một chưởng, hư ảnh băng quang cực lớn gào ghét như rồng ngâm, kèm theo đó là Lôi Điện oanh tạc.

Một chưởng này, càng tập trung băng hàn ngưng kết. Bốn phương tám hướng lập tức ngưng kết một tầng sương lạnh, băng phong hàn lưu càn quét bừa bãi.

Thạch Thừa Thiên bị ảnh hưởng không nhỏ, mỗi khi tiếp cận Triệu Phong một phần, tốc độ lại suy yếu đi một chút.

- Chiêu này, rõ ràng là học lén trong tuyệt học Huyền băng truyền thừa.

Băng Vi Tiên Tử đang ở đằng xa theo dõi cuộc chiến, không khỏi cắn răng

Công pháp của Băng Vi Tiên Tử, uy lực tương đối, cường đại nhất chính là giảm tốc độ, hàn kết, đóng băng Lúc đối thủ của nàng tiếp cận, đã biến thành băng điêu từ lâu, chỉ tiếc là bị Triệu Phong khắc chế hoàn toàn.

Mà một chiêu “Băng Lôi Phá” của Triệu Phong lúc này, lại là lén học một ít tinh nghĩa huyền ảo bên trong công pháp của Băng Vi Tiên Tử, vận dụng bằng hàn lực huyết mạch.

Phành...

Thạch Thừa Thiên rốt cuộc cũng tiếp cận được Triệu Phong đối chiến một kích với Tam Hoa Bảo Liên trước mặt.

Quang ảnh do cánh hoa hình thành của Tam Hoa Bảo Liên lập tức tầng tầng vỡ tan, hào quang ảm đạm hơn phân nửa.

Triệu Phong ở trong Tam Hoa Bảo Liên trầm xuống mượn lực bay ngược ra hơn mười trượng, chợt “Ảm ảnh Phi Phong” run lên, thân hình biến mất không thấy gì nữa.

- Ồ?

Thạch Thừa Thiên chiếm ưu thế, đột nhiên phát hiện Triệu Phong bay ngược lại, ẩn độn không thấy đâu nữa, không khỏi ngưng mắt tĩnh tâm quan sát.

Hắn tin rằng trong “Lĩnh vực Trọng Thạch”, tốc độ thân pháp của Triệu Phong sẽ bị suy yếu hơn phân nửa, không còn ưu thế gì đáng kể.

Giờ khắc này.

Thạch Thừa Thiên đã dung hòa với cảnh xấu này, thành công áp chế Triệu Phong không khỏi thở phào một hơi.

Trước khi giao phong hắn cũng không ngờ rằng đệ nhất tân hắc mã này lại khó chơi đến thế.

Vụt...

Bên ngoài một dặm, mị ảnh điện quang mờ nhạt, từ tối thành sáng hiện ra thân hình của Triệu Phong

- Thạch Thừa Thiên này, rõ ràng mơ hồ có thể áp chế ta...

Triệu Phong xưa nay vẫn dựa vào tốc độ thân pháp mà kiêu ngạo, nay đối mặt với Thạch Thừa Thiên, hiệu quả giảm đi rất nhiều.

Trên thực tế, bất kỳ thiên tài nào am hiểu tốc độ, ở trước mặt Thạch

Thừa Thiên cũng đều phải chịu thiệt thòi.

Lúc này, Triệu Phong đã thoát ly khỏi “Lĩnh vực Trọng Thạch” của Thạch Thừa Thiên.

Phạm vi ảnh hưởng của Lĩnh vực Trọng Thạch, không quá trăm trượng

- Xem ra, cận chiến khẳng định không được...

Thần Linh nhãn của Triệu Phong nhanh chóng vận chuyển, một lần nữa sắp xếp chiến lược.

Một khi tiếp cận, tốc độ của Triệu Phong sẽ bị khắc chế.

- Phòng ngự mạnh, cận chiến mạnh, tốc độ trung bình, có vẻ ngốc...

Khóe miệng Triệu Phong khẽ nhếch lên một nụ cười tà dị lãnh khốc.

Vụt...

Một cây bảo cung toàn thân tinh lam xuất hiện trong tay hắn, ba mũi ngân tiễn, lập tức trở về vị trí

Vũ khí viễn trình.

Thạch Thừa Thiên thấy biến hóa trên người Triệu Phong) sắc mặt khẽ biến.

Thứ gì uy hiếp bản thân, Thạch Thừa Thiên đương nhiên biết rõ, cận chiến mạnh, thế nhưng hắn lại không am hiểu phương diện viễn chiến và không chiến.

Triệu Phong một phen thăm dò, rất nhanh tìm được nhược điểm của đối thủ.

Gầm...

Thạch Thừa Thiên gào thét một tiếng, hóa thành một cơn cuồng phong màu nâu nhạt, điên cuồng xông tới, đánh về phía Triệu Phong.

Thân là thiện kiêu cái thế, tốc độ của Thạch Thừa Thiên cũng không chậm, ít nhất so với Chân Huyền cấp đại thành cùng cấp thì chỉ có nhanh hơn chứ không chậm hơn.

Tốc độ bạo phát trọng khoảng cách ngắn của hắn, cũng cực kỳ khiến người khác sợ hãi, lúc này hắn đang lao thẳng đến Triệu Phong.

Băng Hồn Chi Mâu!

Mắt trái của Triệu Phong giống như một vực băng vô tận, hàn ý băng phách vô hình, thẩm thấu vào phương diện tinh thần.

Thạch Thừa Thiên chỉ cảm thấy trong lòng rét lạnh, thế xông tới cuồng bạo lập tức giảm mạnh.

Một luồng băng hàn cực hạn, ngưng kết tinh thần ý thức của hắn, bỏ qua phòng ngự thể chất của thạch bì.

Phương diện tinh thần công kích, bỏ qua giới vật chất.

Phòng ngự thạch bì của Thạch Thừa Thiên, cho dù có mạnh hơn gấp mười lần cũng không có bất kỳ lực tác dụng nào trước mặt Băng Hồn Chi Mâu, ngược lại nếu gặp Lôi Hỏa Thần Mâu thì lại có tác dụng nhất định.

Rắc rắc...

Tốc độ của Thạch Thừa Thiên đột nhiên giảm mạnh quá nửa, động tác trở nên cứng ngắc.

Hắn là Luyện Thể giả, tinh thần nguyên cũng không mạnh lắm, đối mặt với Băng Hồn Chi Mâu, càng có vài phần ngốc trệ.

- Ha ha...

Triệu Phong đứng ở đằng xa, có chút vui mừng, lộ ra thần sắc “quả nhiên là thế”.

“Băng Hồn Chi Mâu” không có tác dụng gì với Băng Vi Tiên Tử, vậy mà lại có hiệu quả trên người Thạch Thừa Thiên.

- Tiểu tử... Ngươi...

Thạch Thừa Thiên khẽ run rẩy, kinh sợ hét lớn, biểu lộ có chút cứng nhắc.

Nhiệt độ cơ thể của hắn rõ ràng nóng hừng hực, vậy mà lại như có một luồng hàn ý bao phủ khắp toàn thân, tư duy thần kinh gần như đông lạnh, động tác chậm chạp ngốc trệ.

Băng... Vù vù...

Triệu Phong đứng ở đằng xa, chậm rãi kéo động dây cung.

La Hầu cung lóe lên hàn quang băng lam, phát ra từng đạo Băng Lôi hàn tiễn.

- Bùng... Phịch phịch...

Toàn bộ tên đều rơi lên người Thạch Thừa Thiên, nổ vang một hồi.

Thạch Thừa Thiên quát mắng ầm ĩ, nhưng khoảng cách giữa hắn và Triệu Phong, giống như cách một tòa băng sơn vô tận.

Phành... Ầm ầm ầm...

Lực lượng Băng Lôi, nổ tung tại vị trí mà thân thể Thạch Thừa Thiên đang ngưng kết.

Rất không may, lực lượng băng hàn có thể giảm tốc độ ngưng kết, cho nên lực lượng Lôi Điện có thể mang tới hiệu quả tê dại nhất định.

Mỗi khi bắn trúng một mũi tên, thân thể Thạch Thừa Thiên rõ ràng đều tê dại cứng đờ một chút, phối hợp với “Băng Hồn Chi Mâu”, hiệu quả rõ ràng tăng lên gấp đôi.

- Băng Hồn Chi Mâu, mặc dù uy lực không đủ, nhưng lại là công kích kéo dài thích hợp.

Triệu Phong mở ra “Băng Hồn Chi Mâu”, tiếp tục tập trung lên người Thạch Thừa Thiên.

Băng Hồn Chi Mâu là tinh thần công kích, chỉ cần tinh thần nguyên của hắn cường đại, loại công kích kéo dài này càng không cần phải bàn cãi.

Mười nhịp hô hấp sau.

Toàn thân Thạch Thừa Thiên đã ngưng kết một tầng băng sương, còn có một vài vệt cháy đen, bước chân càng lúc càng chậm chạp.

Triệu Phong thông qua “Băng Hồn Chi Mâu” và “La Hầu cung”, thành công chủ đạo cục diện.

Công kích của hắn cũng rất Vô sỉ”, nhằm thẳng vào các vị trí như khớp tay khớp chân của Thạch Thừa Thiên, hung hăng bắn tới không ngừng.

Phòng ngự có mạnh hơn, nhưng nếu như chỉ “đứng yên”, không ngừng bị công kích, cho dù phòng thủ có kiên cố đến đầu thì cũng sẽ bị đánh vỡ mà thôi.

- Tại sao có thể như vậy.

Băng Vi Tiên Tử đứng từ xa theo dõi cuộc chiến, kiều nhan thất sắc, quả thực không thể tin nổi một màn này.

Trong năm đại thiên kiêu ngoại trừ Vũ Thiên Ngô ra, nàng còn chưa từng nghĩ đến có người thứ hai có thể bức

Thạch Thừa Thiên đến trình độ này.

Chương 370: Tân thiên kiêu

Đây là một cuộc chiến thuộc về “thiên kiêu cái thế”, người đang xem chiến, tự nhiên số lượng cũng không ít.

Trong Không gian Bí Cảnh, trong phương viên trăm dặm phụ cận, các thiên tài đều âm thầm quan sát trận chiến, lúc đầu chỉ có rải rác vài người, sau đó là mười mấy người, mấy chục người...

Góc Tây Bắc, trên một tòa cô phong.

Một “Liên thể nhân” hung ác dữ tợn, hai đầu bốn tay, đứng xa xa quan sát trận chiến.

- Cạc các... Tốt nhất chờ cho bọn chúng đánh nhau đến lưỡng bại câu thương, chúng ta lại giết qua đó, nhất cử hành động chiếm tiện nghi.

Thái Vân lão nhị cười quái dị một hồi.

- Con đản bà Băng Vi Tiên Tử kia, còn muốn chúng ta động tay động chân thay cho ả, khặc khặc, nào có chuyện dễ dàng như vậy. Không ai có thể ra lệnh cho Thái Vân Song Tử chúng ta cả.

Thái Vân lão đại lộ ra vẻ mặt âm hiểm xảo trá.

Thái Vân Song Tử này, không những không đáp ứng hợp tác với Băng Vi Tiên Tử, ngược lại còn âm thầm quan sát tình thế.

Tình huống rất thuận lợi, quả nhiên hai người Băng Vi Tiên Tử đang

đi “xung phong”.

“Con mồi” trong mắt mấy đại thiên kiêu cái thế, dường như cũng cường đại nằm ngoài tưởng tượng, lực kháng thiên kiêu cái thế.

- Ồ, tên Thạch Đầu Nhân kia đã hoàn toàn bị áp chế rồi.

- Thạch Đầu Nhân kia rõ ràng bị tiểu tử kia đánh cho không còn sức hoàn thủ.

Trên hai gương mặt của Thái Vân Song Tử đều tràn ngập kinh ngạc, khó có thể tin nhìn chằm chằm vào chiến trường phía trước.

Tại bờ sông

Triệu Phong phát động “Băng Hồn Chi Mâu”, đông cứng tâm thần ý thức của Thạch Thừa Thiên, thân hình không ngừng di chuyển.

Băng... Vù vù...

Băng Lôi chi tiễn của La Hầu cung mỗi một lần công kích, đều khiến Thạch Thừa Thiên cảm thấy lạnh lẽo tê dại một trận.

Gầm...

Thạch Thừa Thiên gào thét tức giận, ngửa mặt lên trời thét dài, nổi giận muốn phát tác, thế nhưng lại không cách nào thay đổi sự thật là mình đang trở nên chậm chạp, cứng nhắc.

Lực lượng của hắn mạnh hơn, nhưng không đến gần được đối thủ, đây là loại bi ai cỡ nào?

Phòng ngự của hắn tuy mạnh, nhưng La Hầu cung của Triệu Phong

mỗi lần đều nhắm vào bộ vị đầu gối của hắn, không ngừng công kích, tổn thương không ngừng tăng lên.

Theo thời gian trôi qua, tâm thần ý thức của Thạch Thừa Thiên đã chịu một ít tổn thương

Còn may là trên người hắn có một kiện bảo vật Hồn đạo, có thể ngăn cản và làm suy yếu tinh thần công kích, nếu không tâm thần bị tổn thương ít nhất phải tăng thêm gấp vài lần.

Hiển nhiên, trước khi tham gia Chân Long hội, trưởng bối sau lưng Thạch Thừa Thiên đã dự liệu đến tình huống phương diện tinh thần của hắn bạc nhược yêu kém, cho nên mới chuẩn bị một kiện bảo vật Hồn đạo.

Sân thi đấu Thượng cổ.

Chư phương cường giả đại lục đang xem chiến trên hàng ghế và trên đài quan chiến, kể cả một ít Tôn Giả cũng đều chú ý đến trận chiến này.

- Triệu Phong Triệu Phong!

Một vài người trẻ tuổi đang quan chiến, không khỏi kinh hô hò hét, hưng phấn và sùng bái không thôi.

Không ít người đều tận mắt chứng kiến thiếu niên này từng bước quật khởi, tạo nên kỳ tích.

- Không thể tin nổi, hắn lại dùng tốc độ cực nhanh để trở thành tân thiên kiêu cái thế.

- Lúc trước, khi đánh nhau với Băng Vi Tiên Tử, hắn chỉ miễn cưỡng

ngang tay, bây giờ không ngờ lại ép Thạch Thừa Thiên đến mức không còn sức hoàn thủ.

Người đang xem chiến ở trên ghế, trở nên huyền náo, chín phần mười số người đều đang chú ý đến trận chiến bên này.

Từ khi Chân Long hội bắt đầu đến nay, chỉ mới có một thiên tài chân chính, thành công nghịch tập thiên kiêu cái thế, tạo thành huy hoàng mới.

- Triệu sư đệ... Không ngờ ngươi lại có thể tiến bộ được đến bước này, ta nhất định sẽ đem tin tốt này về Hoành Vân Thập Tam Quốc, báo cho sư tôn và Hiểu Nguyệt Tông

Dương Càn lệ nóng doanh tròng vì hưng phấn mà toàn thân đều run rẩy.

Giờ khắc này, hắn cuồng hỉ đến mức gần như phát điên.

- Hiểu Nguyệt Tông không ngờ lại xuất hiện một vị thiên tài như vậy, đợi đến khi Triệu sư đệ trở về Hoành Vân Thập Tam Quốc, nhất định có thể thay đổi được thế cục của địa vực Hoành Vân.

Dương Càn kinh hỉ, vô cùng chờ mong

Với xu thế phát triển hiện nay của Triệu Phong chờ đến khi Chân Long hội chấm dứt, tiến vào “truyền thừa Ngoại Vực”, thực lực nhất định sẽ còn tăng lên.

Trên đài quan chiến.

Chín đại Tôn Giả lẳng lặng chăm chú quan sát trận chiến của Triệu Phong và Thạch Thừa Thiên

- Triệu Phong quả thật đã đạt đến cấp bậc “thiên kiêu cái thế”, đây chính là vị thiên kiêu cái thế thứ sáu, không biết liệu có thể xuất hiện thêm vị thứ bảy, thậm chí thêm nữa hay không?

Cự hán cổ đồng Phó điện chủ thấp giọng trầm ngâm, trong mắt có vài phần chờ mong

Giờ phút này, không còn ai tiếp tục nghi ngờ thực lực của Triệu Phong cũng không ai nghi ngờ hắn có thể quật khởi, bước vào địa vị “thiên kiêu cái thế”.

Triệu Phong chỉ mới mười bảy tuổi, vậy mà lại trở thành thiên kiêu cái thế, phóng mắt khắp thời đại này, chỉ có tuyệt đại thiên kiêu phượng mao lân giác như Vũ Thiên Ngô mới có thể so sánh.

- Triệu Phong này, bất kể thực lực hay cấp độ đều không chênh lệch Thạch Thừa Thiên nhiều, vậy mà lại có thể tìm ra được sơ hở của đối phương

Huyền Kiếm Tôn Giả cảm thán.

- Không sai, chẳng ai hoàn mỹ, thế gian này cũng không có công pháp tuyệt đối hoàn mỹ. Triệu Phong có thể nhìn thấy được sơ hở của người khác, đây chính là pháp bảo giúp hắn chiến thắng

Bích nguyệt Tôn Giả gật đầu tán thành, nàng chú ý đến Triệu Phong như vậy, lúc đầu chính là vì Tiểu Tặc Miêu của hắn.

- Chẳng qua... Nếu như vẫn đánh tiếp, chân của Thạch Thừa Thiên rất có thể sẽ tàn phế.

Một vị Tôn Giả nhíu mày.

Mỗi một vị thiên kiêu cái thế, đều là tuyệt đỉnh thiên tài của đại lục, phải suốt mấy thời đại thì mới xuất hiện một người, có thể nói chính là Tôn Giả tương lai, quyết định vận mệnh tương lai của đại lục.

Nếu như được phép, liên minh Thánh Vực sẽ không để cho bất luận thiên kiêu cái thế nào xảy ra tình huống ngoài ý muốn, cho dù là tàn tật.

Trong Không gian Bí Cảnh.

Đầu gối của Thạch Thừa Thiên không ngừng chịu đựng công kích liên tục của La Hầu cung bước chân đã có chút run rẩy, cà nhắc, thoáng nghiêng người một cái.

- Trọn vẹn đã bắn hơn mười mũi tên rồi... Lực lượng Băng Lôi ăn mòn của mỗi một mũi tên, uy lực tập trung càng lúc càng mạnh hơn, đủ để uy hiếp thiên kiêu cái thế, vậy mà chỉ khiến cho hắn thương nhẹ.

Triệu Phong vừa bay vừa kéo cung, trong lòng cũng có chút giật mình.

Đổi lại là Chân Chủ cấp, dưới cục diện như vậy, chịu nhiều mũi tên như vậy, cho dù không chết thì e rằng cũng bị lột một lớp da.

Đương nhiên.

Chiến đấu tới lúc này, chỉ ngắn ngủi trong mười nhịp hô hấp, thắng bại giữa hai người xem như đã định.

Thạch Thừa Thiên tâm thần bị thương tinh thần ý thức phản ứng chậm chạp, đầu gối bị thương tốc độ hành động giảm mạnh.

Cho dù Triệu Phong cận thân chiến đấu, cũng có thể thắng ngược Thạch Thừa Thiên.

- Tiểu tặc vô sỉ... Đừng vội càn rỡ.

Băng Vi Tiên Tử kịp phản ứng lại, một đạo băng hàn lướt qua, từ xa chạy đến, đánh thẳng về phía Triệu Phong

Lúc này, nàng cũng chẳng thèm quan tâm đến việc đáp ứng với Thạch Thừa Thiên nữa.

- Chậm rồi!

Triệu Phong cười nhạt một tiếng, thân hình dừng lại, thu hồi La Hầu cung mắt trái bắn ra một đạo Lôi Hỏa màu xanh.

Lôi Hỏa Thần Mâu.

Lôi Hỏa Thần Mâu của Triệu Phong vốn là tập trung trên người "Thạch Thừa Thiên".

- Không tốt!

- Nhanh bảo hắn dừng tay!

Trên đài quan chiến, mấy vị Tôn Giả đều đồng loạt thất sắc.

Lúc trước, công kích thuộc tính Băng Lôi của Triệu Phong nhiều lần không ngừng ăn mòn, làm tổn thương thân thể của Thạch Thừa Thiên.

Thể chất thạch bì của Thạch Thừa Thiên đã biến thành lạnh lẽo vô

cùng, ăn mòn nghiêm trọng hàn lực Băng Phách còn không ngừng đông cứng tâm thần của hắn.

Nếu như lại lập tức phát động một kích siêu cường như “Lôi Hỏa Thần Mâu”, trạng Thái Tử cực hàn đến cực nhiệt, sẽ khiến cho Thạch Thừa Thiên bị thương tổn rất lớn, bất kể là thân thể hay tâm linh.

Thế nhưng

Cho dù biết rõ những điều này, mấy vị Tôn Giả trên đài quan chiến cũng vô lực ngăn cản.

Từ khi Chân Long hội bắt đầu đến nay, liên minh Thánh Vực đã mất đi quyền khống chế, mọi việc đều do sân thi đấu Thượng cổ làm chủ đạo.

Giờ khắc này, Thạch Thừa Thiên cũng cảm nhận được một luồng nguy cơ trí mạng áp bách tâm linh.

Hắn dùng hết mọi khả năng ngồi xổm xuống đất, hai tay ôm đầu, như vậy có thể tránh được công kích trí mạng giảm bớt thương tổn xuống một nửa.

Phành...

Một đoàn Lôi Hỏa mãnh liệt lại rơi lên người Băng Vi Tiên Tử.

- Không ngờ ngươi...

Băng Vi Tiên Tử kinh sợ, Lôi Hỏa trên người bùng nổ, thiêu đốt lan tràn khắp toàn thân, lực lượng Lôi Hỏa trong suốt, nhanh chóng ăn mòn đến phương diện tinh thần, thiêu đốt bừa bãi.

Hiển nhiên,, “Lôi Hỏa Thần Mâu” có sự tương khắc nhất định đối với công pháp Huyền Băng của Băng Vi Tiên Tử, hiệu quả khá rõ ràng

So với ở vòng thứ nhất, uy lực của Lôi Hỏa Thần Mâu mà Triệu Phong thi triển, đã tăng lên một cấp độ hoàn toàn mới.

Mấy ngày nay bế quan, Triệu Phong thu nạp nguyên khí Lôi Điện bổn nguyên cực kỳ tinh thuần bên trong “Điện Lôi Huyền Thạch”, tận lực tẩy luyện tăng cường Chân Linh Lôi Hỏa của mình.

Đồng Hỏa đột nhiên đánh tới ngoài dự liệu, khiến cho Băng Vi Tiên Tử vội vàng không kịp chuẩn bị, tâm thần lập tức thoáng bị chế ngự, nước da trắng noãn như tuyết ngọc, lưu lại từng vệt cháy đen.

Phù...

Mặt khác, Thạch Thừa Thiên ở một bên, hai tay ôm đầu ngồi co ro trên mặt đất, lại phát hiện Lôi Hỏa Thần Mâu không rơi lên người mình, không khỏi thở phào một hơi, trong lòng vẫn còn sợ hãi.

Huyết mạch Đồng Hỏa của Triệu Phong, tốc độ phát động cực nhanh, tuyệt đối có thể phát động công kích trước khi hắn kịp ôm đầu khom người.

Nếu như Triệu Phong âm độc nham hiểm một chút, Lôi Hỏa Thần Mâu nắm trúng vào đầu gối đang cả nhắc của hắn, tuyệt đối có thể khiến cho cái chân của Thạch Thừa Thiên tàn phế.

- Tại sao hắn không công kích ta?

Thạch Thừa Thiên sống sót sau tai nạn, liền sinh lòng nghi hoặc.

Lúc này, hắn mới phát hiện Băng Vi Tiên Tử đang bị “Lôi Hỏa Thần Mâu” tập kích đến sứt đầu mẻ trán, xem như đánh lén mà bị thiệt thòi.

Tại bờ sông, quang cảnh vô cùng hỗn loạn.

Hai đại thiên kiêu cái thế Băng Vi Tiên Tử và Thạch Thừa Thiên, một người trên không trung, một người dưới mặt đất đều lộ vẻ chật vật dị thường

Trên làn da trắng noãn như tuyết của Băng Vi Tiên Tử, kể cả kiều nhan đều lưu lại vài dấu vết cháy đen.

Mái tóc đen của nàng bốc lên khói xanh, nghiễm nhiên xơ xác như đuổi gà, không còn hình tượng “Tiên Tử” nữa.

Thạch Thừa Thiên lại càng không cần phải nói, ôm đầu co người trên đất, một chân thì bị đánh đến cả nhắc rồi, ngay cả động tác và thần sắc cũng đều chậm chạp, cứng ngắc.

- Ha ha ha...

Bên ngoài sân thi đấu, khán giả đang xem chiến tại chỗ ngồi đều phát ra từng trận tiếng cười vang dội.

- Tên Triệu Phong này, quả thật còn cao minh hơn cả trong tưởng tượng

Mấy vị Tôn Giả đều không khỏi mỉm cười, đồng thời cũng thở phào một hơi.

Triệu Phong cũng không hạ độc thủ với Thạch Thừa Thiên, lại áp dụng thủ đoạn “chấn nhiếp”, đồng thời uy hiếp hai đại thiên kiêu cái

thế, việc này so với trực tiếp đả kích địch nhân, lại càng hữu hiệu hơn.

Đương nhiên, lại càng nhiều người rung động trước thực lực khủng bố của Triệu Phong cũng không tưởng tượng nổi khả năng khống chế tình huống của hắn.

Đám thiên tài ở khắp bốn phía trong Không gian Bí Cảnh đang âm thầm quan chiến cũng kinh hãi giật mình không thôi.

Đây là tràng cảnh gì chứ?

Triệu Phong trong tầm mắt, mái tóc lam bay phất phới, đứng chắp tay, Thanh Điện Huyền Hoa ấn ở mi tâm chớp động ánh mắt lãnh lệ, ngạo thị hai đại thiên kiêu cái thế.

Thiếu niên lạnh lùng tà dị này, một tay nắm giữ cục diện, giống như một vị Quân Chủ tà đạo.

Lực đả bại một vị thiên kiêu cái thế, một chiêu chấn nhiếp một vị thiên kiêu cái thế khác.

Đây là khí phách thủ đoạn bực nào?

Thiên tài trong Không gian Bí Cảnh và cường giả bên ngoài sân thi đấu Thượng cổ đều gần như ngừng thở.

Không ít người đều không khỏi suy nghĩ sâu xa, đây rốt cuộc là thời đại như thế nào?

Sau Vũ Thiên Ngô, sau nám đại thiên kiêu cái thế, không ngờ lại xuất hiện một tên yêu nghiệt như vậy.

Trong thời gian ngắn, Thạch Thừa Thiên, Băng Vi Tiên Tử đều không dám vọng động

Thạch Thừa Thiên bị thương chiến lực đại tổn, nhất thời kinh hồn bất định, không còn tâm tư tái chiến nữa.

Băng Vi Tiên Tử bị “Lội Hỏa Thần Mâu” bỗng nhiên tập kích, tâm thần bị thương đầu óc đau nhức, phát hiện chiến lực của Thạch Thừa Thiên đại tổn, trong lòng có vài phần do dự.

Nhất thời...

Triệu Phong và hai đại thiên kiêu cái thế giằng co, bộ dạng thong dong tự tin, mơ hồ có khí phách lấy một địch hai.

- Tiểu tặc vô sỉ...

Trong mắt phượng của Băng Vi Tiên Tử tràn ngập sát cơ u hàn, còn bao gồm cả oán nộ.

Từ khi đạt tới cấp độ thiên kiêu cái thế, nàng há từng bị mất thể diện như thế này bao giờ?

Nàng dập tắt tổn thương Lôi Hỏa tại phương diện tâm thần, âm thầm dùng linh thức câu thông với Thạch Thừa Thiên.

- Ta thua rồi.

Thạch Thừa Thiên cười cay đắng vô tâm tái chiến, thậm chí trong lòng không khỏi cảm thấy có chút may mắn vì Triệu Phong đã không hạ độc thủ với hắn.

Triệu Phong giằng co với thấu xương, đông cứng tâm

Thạch Thừa Thiên rời khỏi, chỉ còn lại Băng Vi Tiên Tử và Triệu Phong giằng co với nhau, trên gương mặt băng ngọc tản tản mát ra một luồng hàn ý lạnh thấu xương, đông cứng tâm trí.

Chương 371: Cái ôm của băng vi tiên tử

Trên không trung một mảnh sông ngòi hỗn độn…

Triệu Phong và Băng Vi tiên tử lần thứ hai gặp nhau, uy áp Chân Linh ngưng tụ ở trên không trung, câu thông thiên địa huyền ảo, hàn phong nộ khiếu, điện minh lần lượt lóe lên không ngừng.

- Tên tiểu tặc vô sỉ này khiến cho muội muội vô duyên với Chân Long Hội, học trộm bí thuật Huyền Băng Truyền Thừa của chúng ta, không ngừng lớn mạnh bản thân…

Trong cặp mắt phượng của Băng Vi tiên tử tràn ngập lãnh ý nồng đậm, vẻ mặt oán giận không cam lòng, bộ ngực sữa không ngừng phập phồng.

Ô...ô...ô...n...g!

Làn da tuyết trắng toàn thân nàng nở rộ tinh quang rạng rỡ lạnh như băng, Huyền Băng Ngọc Phách Thể thúc giục đến mức tận cùng, khí tức hàn băng cường đại ngưng kết bao phủ phạm vi mấy trăm trượng xung quanh.

Cỗ hàn ý kia thấu triệt cốt tủy, xâm nhập thẳng vào tâm linh, thậm chí còn có chút hiệu quả tương đương với Băng Hồn Chi Mâu của Triệu Phong.

- Bí thuật huyết mạch kích phát thêm một bước nữa, lực phòng ngự tăng cao, phần da thịt bị tổn hại rất nhanh được chữa trị, hàn uy hình

thành nên Lĩnh vực Hàn Băng…

Trái tim Triệu Phong khẽ nhảy lên. Hiện tại thực lực của Băng Vi tiên tử so với trong tưởng tượng càng đáng sợ hơn nhiều.

Chỉ trong thời gian mấy cái hô hấp, da thịt toàn thân Băng Vi tiên tử đã hoàn mỹ không chút dấu vết, bóng loáng như băng tuyết lưu ly vậy.

Duy nhất không thể trong thời gian ngắn hóa giải, chính là những thương tổn bỏng cháy trên phương diện tinh thần.

- Đây là… Vực lực! Dùng bí thuật huyết mạch tương ứng với Huyền Băng Ngọc Phách Thể kích phát, băng hóa toàn bộ khu vực bốn phía xung quanh, đóng băng vạn dặm! Cho dù là thiên kiêu cái thế cùng cấp tiến vào trong đó, cũng đều bị suy giảm thực lực thật lớn!

Mạc Thiên Y khẽ trồi đầu lên trên mặt nước, quan sát trận chiến đấu ở xa xa.

Lúc trước Triệu Phong đánh bại Thạch Thừa Thiên, trong lòng hắn vô cùng rung động, chỉ là quá trình cũng tương đối ngắn ngủi.

Mà hiện tại, Triệu Phong lại tái chiến Băng Vi tiên tử, Mạc Thiên Y thật cũng không quá mức lo lắng.

Dù sao thì huyết mạch của Triệu Phong cũng mơ hồ khắc chế Băng Vi tiên tử, mà Đồng Hỏa của Lôi Hỏa Thần Mâu lại tương khắc Băng Vi tiên tử nữa.

- Nếu như kết hợp bí thuật Lĩnh vực Hàn Băng này cùng với Lĩnh vực Trọng Thạch của Thạch Thừa Thiên, vậy thì hiệu quả khẳng định sẽ không chỉ tăng lên gấp đôi!

Triệu Phong thoáng suy nghĩ một chút, liền hiểu được kế hoạch ban đầu của Băng Vi tiên tử và Thạch Thừa Thiên.

Một khi kết hợp Lĩnh vực Hàn Băng này cùng với Lĩnh vực Trọng Thạch, thậm chí ngay cả Chân Chủ Cấp cũng có thể bị hạn chế. Đặt ở Chân Long Hội này, chỉ sợ không có người nào có thể phá giải nổi.

- Cực Bắc Huyền Băng Phong!

Băng Vi tiên tử đánh ra một mảnh hàn lưu băng phong cuồng bạo, mạnh mẽ đem tất cả những sông suối, trong phạm vi một dặm xung quanh khoảnh khắc hoàn toàn đóng băng lại.

Khí huyết cùng Chân Linh khí toàn thân Triệu Phong nhất thời bị đông lạnh, cực kỳ chậm chạp.

Nếu không phải hắn có lực lượng huyết mạch đối ứng, gặp phải một đối thủ cực kỳ phiền toái giống như Băng Vi tiên tử, thậm chí sẽ lâm vào bị động vô cùng.

Ô...ô...ô...n...g!

Sau lưng Triệu Phong hiện lên một đạo hư ảnh băng quang vĩ ngạn cao lớn, hình dáng cực kỳ rõ ràng, kể cả cái Vương tọa băng phong kia nữa.

Hàn năng công kích của Băng Vi tiên tử vừa mới tiếp cận, nhất thời liền bị hấp thu chuyển hóa đi một lượng lớn.

Trên người Triệu Phong có một tầng hàn năng thủ hộ, gia tăng phòng ngự, đặc biệt đối với công kích Băng hệ có tính miễn dịch cực kỳ cao.

- Huyền Băng Trấn Ma Sơn!

Băng Vi tiên tử quát lớn một tiếng, rất nhanh tiếp cận, ngọc thủ vung lên, lại đánh ra vài đạo hàn ảnh băng sơn khổng lồ, từ trên cao hung hăng oanh kích thẳng xuống.

- Băng Vi tiên tử này, đang giở trò gì vậy chứ?

Trong lòng Triệu Phong nghi hoặc.

Hắn thoáng giơ tay lên, trong cơ thể, hai luồng Chân Linh chi nguyên bàng bạc hùng hồn phóng thích ra, chỉ vài chưởng đã đánh tan hàn ảnh của mấy tòa băng sơn.

So sánh với trước đây, lần này Triệu Phong đối chiến với Băng Vi tiên tử thì thoải mái nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

Vụt…

Ánh mắt Băng Vi tiên tử u hàn, rất nhanh tiếp cận tới, đem trung tâm uy lực của Lĩnh vực Hàn Băng bao phủ toàn bộ Triệu Phong.

Triệu Phong giống như rơi vào trong băng vực vô tận, hư ảnh băng quang sau lưng cùng với Vương tọa băng phong vẫn như trước không ngừng hấp thu, chuyển hóa hàn năng, phát ra quang mang sáng ngời, lưu chuyển không thôi.

- Lĩnh vực tuy mạnh, nhưng đối với ta mà nói, hiệu quả cũng thấp đi rất nhiều!

Trong lòng Triệu Phong cảm thấy khó hiểu.

Lĩnh vực Hàn Băng thông qua hàn lực cực hạn, đông cứng sinh linh và vật chất trong phạm vi của nó.

Nhưng đối với Triệu Phong mà nói, hiệu quả này ít nhất cũng bị suy yếu đi bảy thành trở lên. Băng Vi tiên tử hoàn toàn chính là đang lãng phí nguyên khí và lực lượng huyết mạch!

Nhưng mà rất nhanh, Triệu Phong liền cảm giác được có chút không thích hợp!

Băng Vi tiên tử không ngừng tiếp cận hắn, uy năng của Lĩnh vực Hàn Băng kia lại càng lúc càng tiếp cận khu vực trung tâm.

Bởi vì, trung tâm của Lĩnh vực Hàn Băng kia chính là bản thân Huyền Băng Ngọc Phách Thể của Băng Vi tiên tử!

Thế nhưng, cận thân chiến đấu, Triệu Phong quả thật không hề e ngại Băng Vi tiên tử chút nào!

Ầm ầm ầm...

Lực lượng băng lôi như đóa hoa huyễn lệ nở rộ, không ngừng va chạm, uy lực tuyệt luân.

Triệu Phong càng chiến càng mạnh mẽ, tu vi vừa mới tiến cấp, Chân Linh khí càng lúc càng nhẹ nhàng lưu loát hơn.

Băng Vi tiên tử cận thân chiến đấu, hoàn toàn không chiếm được chút tiện nghi nào.

Triệu Phong hiện tại quả thật đã có chiến lực của thiên kiêu cái thế, lực lượng huyết mạch mơ hồ khắc chế nàng, bất luận cận chiến hay là cường công, cũng đều không chút lo lắng.

Đương nhiên, huyết mạch hàn năng của Triệu Phong cũng không làm gì được Băng Vi tiên tử cả.

Huyền Băng Ngọc Phách Thể của Băng Vi tiên tử, lực phòng ngự siêu cường, đối với công kích hàn năng mức độ cùng cấp, gần như là miễn dịch.

- Lôi Hỏa Thần Mâu!

Triệu Phong thỉnh thoảng lại phát động bí thuật huyết mạch, Đồng Hỏa ở trên người Băng Vi tiên tử mạnh mẽ bùng phát, chẳng qua dưới khu vực bao phủ của Lĩnh vực Hàn Băng, hiệu quả công kích của Lôi Hỏa Thần Mâu đối với Băng Vi tiên tử cũng suy yếu đi mấy phần.

Hơn nữa, Băng Vi tiên tử thời khắc nào cũng luôn đề phòng Lôi Hỏa Thần Mâu, không giống như trước kia, bị đánh cho ứng phó không kịp.

Những lần công kích Lôi Hỏa Thần Mâu này của Triệu Phong, tạo thành thương tổn vô cùng nhỏ bé đối với tâm thần của Băng Vi tiên tử.

Băng Vi tiên tử rên lên một tiếng, hàm răng trắng như tuyết ngọc khẽ cắn nhẹ một cái, mạnh mẽ thừa nhận một kích Đồng Hỏa này.

- Nhất định là có âm mưu!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên. Lúc này, Băng Vi tiên tử đã áp sát đến trước người mình rồi.

Cận thân chiến đấu, hàn năng trung tâm của Lĩnh vực Hàn Băng tạo

thành ảnh hưởng nhất định đối với tốc độ, thân pháp của Triệu Phong.

Nhưng mà Triệu Phong phát hiện ra, năng lực chiến đấu cận thân của Băng Vi tiên tử quả thật rất bình thường, cũng không có được lực lượng cường đại như Thạch Thừa Thiên, cũng không có sự linh hoạt lão luyện như bản thân.

Hơn nữa, Triệu Phong rất nhanh phát hiện ra, Băng Vi tiên tử trong lúc chiến đấu không ngờ lại còn lộ ra một chỗ sơ hở cực lớn nữa.

- Băng Lôi Huyền Hoa!

Trong mắt Triệu Phong chợt lóe lệ mang, lực lượng băng lôi dâng trào, một chưởng đánh thẳng vào khoảng cách hai tay của Băng Vi tiên tử, ngay khoảng sơ hở thật lớn lộ ra ở trước ngực của nàng.

Sắc mặt Băng Vi tiên tử khẽ biến đổi, nhảy về phía sau trốn tránh.

Phịch! Phốc!

Nhưng mọi chuyện đã muộn! Một chưởng của Triệu Phong đã đánh thẳng lên trên bộ ngực mềm mại, làn da như băng ngọc kia.

- Hửm?

Triệu Phong cảm giác có chút gì đó không đúng. Hắn chỉ cảm thấy một loại cảm giác mềm mại nhu nhuyễn truyền đến. Một chưởng kia của hắn đã đánh thẳng lên trên bộ ngực sữa đầy đặn của Băng Vi tiên tử!

- A!

Hắn nhất thời sửng sốt, khuôn mặt có chút đỏ lên.

Nếu chỉ luận phòng ngự, Huyền Băng Ngọc Phách Thể của Băng Vi tiên tử không thua kém chút nào khí lực cường đại của Thạch Thừa Thiên, huống chi lại có được bộ ngực sữa mềm mại làm vật giảm xóc nữa.

Còn nữa, Huyền Băng Ngọc Phách Thể này đối với công kích hàn năng gần như là hoàn toàn miễn dịch.

Một chưởng cuối cùng này, Triệu Phong gần như là không tạo thành chút thương tổn nào đối với Băng Vi tiên tử.

- Không xong! Bị lừa rồi!

Triệu Phong ý thức được chuyện không ổn. Một chưởng này của hắn, Băng Vi tiên tử chính là cố tình lưu sơ hở cho mình đánh vào!

Quả nhiên, chỉ thấy trên mặt Băng Vi tiên tử lộ ra nụ cười nhạo như âm mưu đã thực hiện được!

Hắn vừa mới chuẩn bị lui lại, đã thấy Lĩnh vực Hàn Băng trên người của Băng Vi tiên tử đột nhiên nở rộ ra đến cực hạn.

Hàn ý khủng bố trí mạng tập sát thẳng tới Triệu Phong đang ở gần trong gang tấc, khiến cho máu huyết của hắn gần như hoàn toàn đọng lại, thân thể cứng ngắc, nhất thời không nhịn được rùng mình một cái.

Không chỉ có thế!

Băng Vi tiên tử đồng thời với việc thừa nhận một kích, đã dang rộng đôi cánh tay ngọc như băng tuyết của mình, mạnh mẽ ôm chặt lấy

Triệu Phong.

- A!

Một trận thanh âm kinh ngạc chấn động từ khắp các nơi truyền đến.

Những người đang quan chiến gần đó, cả đám đều há hốc miệng, mắt trừng lớn không thể khép lại được.

Quyết đấu trường Thượng Cổ, một đám các cường giả đang quan chiến trên đài, toàn bộ đều kinh ngạc đến ngây người, cái cằm gần như rớt thẳng xuống đất.

Đúng vậy!

Băng Vi tiên tử rất nhanh ôm lấy Triệu Phong, hơn nữa lại còn là ôm chặt đến không thể tách rời!

Nếu đổi lại một hoàn cảnh nào khác, mọi người còn cho rằng đây chính là một đôi tình lữ yêu nhau thắm thiết nữa.

- Ha ha… Triệu Phong khinh địch bị lừa rồi!

Khóe miệng Huyền Băng Nữ Vương nhếch lên một tia nụ cười đắc ý.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, bị Băng Vi tiên tử mạnh mẽ ôm chặt, hàn ý lạnh thấu xương trí mạng không ngừng lan tràn ra toàn thân.

Bị một nàng băng mỹ nhân tuyệt mỹ như tiên thiên thế này ôm lấy, vốn dĩ là một chuyện vô cùng hạnh phúc! Nhưng mà cái này đối với Triệu Phong mà nói, không phải nghi ngờ, chính là một chân bước thẳng vào trong vực băng sâu không thấy đáy!

Hàn năng vô cùng vô tận nhất thời phong tỏa toàn thân Triệu Phong.

Chỉ trong nháy mắt, bên ngoài thân thể Triệu Phong đã ngưng kết nên một tầng băng sương trắng xóa, hàn ý tiến thêm một bước ăn mòn, không ngừng đem Chân Linh khí và lực lượng huyết mạch toàn thân hắn ngưng kết lại.

- Băng Vi tiên tử này không ngờ lại vô sỉ như thế, dùng sơ hở trước ngực hấp dẫn ta, muốn hoàn toàn đóng băng thân thể ta luôn!

Toàn thân Triệu Phong cứng ngắc, trong lòng không ngừng kêu khổ.

Hắn cứ như vậy liền cùng Băng Vi tiên tử ôm một chỗ, đầu tiên cảm giác được thân thể thần tiên ôn hương nhuyễn ngọc, ngay sau đó là cảm giác lạnh lẽo như băng, một trận băng lãnh cùng cực.

Hai người lúc này đang tiếp xúc trực diện với nhau.

Miệng của Triệu Phong gần như sắp sửa chạm thẳng lên trên khuôn mặt tuyệt mỹ như điêu khắc của Băng Vi tiên tử.

Băng Vi tiên tử thì giống như một vị tiên tử băng lãnh, khóe miệng nhếch lên một tầng sát khí lạnh lẽo cùng cực.

Luận tạo nghệ về lĩnh vực Băng hệ này, Triệu Phong ngoại trừ có được lực lượng huyết mạch đặc thù ra, tất cả những thứ còn lại so với Băng Vi tiên tử, đều kém hẳn cả một cấp bậc.

Loại tiếp xúc gần gũi như thế này, khiến cho ưu thế về mặt tốc độ thân pháp của Triệu Phong hoàn toàn không có chỗ dụng võ.

Không phải Triệu Phong không muốn giãy dụa thoát ra!

Nhưng mà tu vi của Băng Vi tiên tử cao hơn hắn hai giai vị nhỏ, Chân Linh khí tinh thuần hùng hậu hơn nhiều, đồng dạng cũng có lực lượng huyết mạch mạnh mẽ, lại tu thành Huyền Băng Ngọc Phách Thể, lực lượng thể chất cũng đều mạnh hơn hắn một bậc.

Phương diện hàn năng chính là lĩnh vực chuyên tu của Băng Vi tiên tử, tự nhiên cũng đều mạnh mẽ hơn Triệu Phong rất nhiều.

Bị cận thân gắt gao ôm lấy như vậy, thân hình Triệu Phong cứng ngắc, toàn thân ngưng kết băng sương, căn bản là không thể nào giãy dụa ra nổi.

Rắc rắc!

Với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy được, thân thể Triệu Phong và Băng Vi tiên tử không ngừng đóng băng lại.

Lúc này thân thể Triệu Phong đã hoàn toàn đóng băng, lâm vào tuyệt cảnh. Băng Vi tiên tử tu thành Huyền Băng Ngọc Phách Thể, giống như tượng băng lưu ly trong suốt, hành động lại không hề bị ảnh hưởng chút nào.

Trong mấy lần hô hấp, phạm vi trăm trượng xung quanh nhất thời bị hàn lực khủng bố đóng băng, cường giả Chân Huyền Cấp cùng cấp cũng khó có thể tiếp cận được.

Ngay trung tâm của mảnh băng thiên tuyết địa, hai tòa băng điêu một năm một nữ gắt gao ôm chặt một chỗ, giống như một đôi quyến lữ thần tiên đóng băng vậy.

Mạc Thiên Y đang quan chiến ở xa xa cũng đồng thời ngây dại.

Thạch Thừa Thiên ngồi dưỡng thương ở gần đó, chỉ cảm thấy từng

tầng từng tầng hàn ý băng lãnh đập mặt mà tới, có chút phát mộng.

Cái này… cái này là tình huống gì đây?

Trong phạm vi trăm dặm xung quanh, những thiên tài đang quan chiến minh ám gần đó, miệng cũng há ra cực lớn, thậm chí đủ có thể nhét vào một quả táo lớn.

- Cái quỷ gì vậy nè? Hai người như thế nào đóng băng cùng một chỗ rồi!

- Ả nữ nhân Băng Vi tiên tử này, quả thật là rất âm hiểm! Sớm biết rằng nàng không có chủ ý gì tốt rồi!

Thái Vân Song Tử đứng ở trên đỉnh núi, có chút kinh ngạc đến dại ra, giương mắt nhìn chằm chằm vào một nam một nữ đóng băng ở bên dưới.

Cũng đồng thời trong lúc này.

Ở phía Đông gần đó, trên không trung vực sông, nguyên khí thiên địa chấn động kịch liệt, sinh động đến mức gần như là sôi trào lên vậy.

Ô...ô...ô...n...g!

Hư không và mặt đất mơ hồ chấn động.

Từng đạo nguyên khí thiên địa hình dạng như đám mây nấm màu sắc rực rỡ, ở phụ cận vực sông không ngừng quay cuồng không thôi.

- Vũ Phi sư muội thăng cấp rồi!

Mạc Thiên Y hô nhỏ một tiếng.

Một luồng uy áp Chân Huyền Cấp cực kỳ cường đại đột nhiên sinh ra, lan tràn khắp nơi.

Nguyên khí vô tận trong thiên địa cũng hô ứng theo đó quay cuồng, sản sinh ra cảnh tượng phi thường kinh người.

- Hô ứng nguyên khí thiên địa, đây chính là khả năng cũng chỉ có Chân Chủ Cấp mới có thể đạt được như ý, làm saokhả năng…

Trên Quyết đấu trường Thượng Cổ, cường giả đang quan chiến trên đài cũng đều không khỏi thất thanh kêu lên.

Trên không trung nơi Triệu Vũ Phỉ tiến cấp, nguyên khí thiên địa hiện ra thành hình dạng từng đoàn từng đoàn đám mây màu sắc sặc sỡ huyễn lệ đồ sộ, phảng phất như là đang vây quanh một thiên kiêu chi tử vậy!

- Rốt cuộc là loại huyết mạch gì, chỉ mới tấn chức Chân Huyền Cấp, thanh thế gần như đã tiếp cận Chân Chủ Cấp rồi?

Chín vị Tôn Giả, trên mặt đều lộ vẻ kinh hãi. Cảnh tượng tấn chức như thế này, cũng chỉ có một vài vị Đại năng trong truyền thuyết, giống như Xích Nguyệt Giáo chủ, Kiếm Tôn Diệp Vô Tà… hoặc là đệ nhất thiên kiêu Vũ Thiên Ngô mới có thể có được!

Cũng đồng thời trong lúc này…

Ô...ô...ô...n...g!

Trên không trung của Quyết đấu trường Thượng Cổ, lại hiện ra một mảnh phù ảnh khổng lồ, khí tức truyền thừa cường đại ập mặt mà

tới!

Chương 372: Bí mật của đạo tôn

Ngay trong khoảnh khắc khi Triệu Vũ Phi tấn chức Chân Huyền Cấp, trên Quyết đấu trường Thượng Cổ đột nhiên xuất hiện một đạo Hình chiếu Truyền thừa mới.

Cái Hình chiếu Truyền thừa kia, to lớn khổng lồ kinh người, một cỗ khí tức lạnh như băng đập mặt mà đến, hoàn toàn áp chế những Hình chiếu Truyền thừa ở gần đó.

Cái Hình chiếu Truyền thừa vừa mới xuất hiện này, trong khoảnh khắc liền nở rộ quang mang chói mắt.

Tất cả mọi người đều ngưng mắt mà nhìn, chỉ thấy trong hình chiếu vừa mới xuất hiện trong tầng mây trên vòm trời này, hiện ra từng tòa từng tòa lầu, cung trong suốt như băng ngọc, băng tuyết tung bay đầy trời, chỉ có thể nhìn thấy được những hình dáng mơ hồ, không chút rõ ràng.

- Huyền Băng Truyền Thừa!

Huyền Băng Nữ Vương hô nhỏ một tiếng, có chút kinh hỉ giương mắt nhìn về phía Hình chiếu Truyền thừa khổng lồ trên đỉnh đầu.

Từ xưa tới nay, Huyền Băng Cung chính là canh gác ở một đầu thông đạo lối vào Huyền Băng Truyền Thừa, đối với cái truyền thừa này vô cùng rõ ràng.

Chẳng qua, Huyền Băng Truyền Thừa thân là một trong Tứ Đại

Truyền Thừa của Đại lục, tự nhiên là không thể nào đơn giản dễ dàng bị một thế lực đơn bạc chân chính chưởng khống.

Cái mà Huyền Băng Cung nắm giữ trong tay, cũng chỉ là một lối vào "Phân Truyền thừa" nhỏ bé của Huyền Băng Truyền Thừa mà thôi.

Chỉ có Thánh Vực Chân Long Hội mới có khả năng nhận được "Chủ Truyền thừa" chân chính của Huyền Băng Truyền Thừa, kết nối với Quyết đấu trường Thượng Cổ.

- Một trong Tứ Đại Truyền Thừa, Huyền Băng Truyền Thừa!

- Ha ha… Tu hành giả Băng đạo thật có phúc a!

- …

Quyết đấu trường Thượng Cổ nhất thời ồ lên một trận.

Huyền Băng Truyền Thừa thân là một trong Tứ Đại Truyền Thừa của Đại lục, từ trước đến giờ đã hơn ngàn năm, thậm chí mấy ngàn năm mới có thể xuất hiện một lần.

Mà một khi Huyền Băng Truyền Thừa xuất hiện, một ít những công pháp, bảo vật, thiên tài địa bảo Băng đạo thất truyền sẽ có thể truyền lưu xuống Đại lục, có thể xúc tiến cho giới tu hành Băng đạo của cả Đại lục phát triển phồn vinh.

Có thể nói, bất cứ thứ nào trong Tứ Đại Truyền Thừa xuất hiện, cũng đều sẽ ảnh hưởng thật lớn đến vận mệnh và thế cục của Đại lục.

Mà trong này, Thiên Cơ Truyền Thừa chính là truyền thừa thần bí nhất, cổ xưa nhất. Mỗi một lần nó xuất hiện, tuyệt đối sẽ thay đổi thế cục của cả Đại lục, sản sinh ra những biến hóa nghiêng trời lệch đất.

- Tứ Đại Truyền Thừa, lúc này đã xuất hiện hai cái rồi! Đáng tiếc, lúc trước Xích Nguyệt Truyền Thừa xuất hiện, lại bị Xích Nguyệt Ma Giáo nhúng tay lấy đi mất!

Tôn Giả Vũ Tinh Thần cảm khái nói.

- Sự xuất hiện của mỗi một truyền thừa, đều không phải là ngẫu nhiên, khẳng định là có thiên tài phù hợp điều kiện tương ứng xuất hiện!

Ánh mắt cự hán cổ đồng khẽ chuyển, nhìn vào bên trong không gian tầng ánh sáng.

Trong lúc nói, ánh mắt của hắn tập trung lên trên người Triệu Phong và Băng Vi tiên tử đang ở trong khu vực đóng băng.

- Hơn phân nửa là do công pháp băng hệ và lực lượng huyết mạch cường đại trên người của Băng Vi tiên tử, sản sinh khả năng hô ứng nhất định đối với Huyền Băng Truyền Thừa. Hơn nữa Thiên Tài Long Vận của Chân Long Hội kỳ này lại vô cùng cường thịnh!

- Có lẽ cũng có quan hệ với Triệu Phong kia! Lực lượng huyết mạch của hắn cũng thuộc tính Hàn Băng, hơn nữa còn là huyết mạch Thượng Cổ vô cùng thuần khiết.

Mấy vị Tôn Giả cũng đều gật đầu tán thành.

Sự xuất hiện của Huyền Băng Truyền Thừa tự nhiên chính là đại hảo sự, khiến cho mọi người của Liên minh Thánh Vực hoan hỉ, trong lòng cũng có thêm sự chờ mong rất lớn.

Dù sao Chân Long Hội vẫn chưa tới thời điểm cuối cùng.

Bên trong chín vị Tôn Giả ở đây, có một vị lão đạo bạch bào tiên phong đạo cốt, từ đầu đến giờ vẫn luôn im miệng không nói lời nào.

Hắn ta cũng chỉ thoáng vội vàng liếc mắt nhìn Huyền Băng Truyền Thừa một cái, sau đó toàn bộ lực chú ý đều đặt hết lên trên cảnh tượng khi Triệu Vũ Phi tiến cấp.

- Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, chính là bảng danh sách những huyết mạch cực mạnh bên trong vũ trụ thiên địa! Những huyết mạch trong danh sách này, tùy tiện xuất hiện một cái, phân lượng tuyệt đối không hề thua kém cái nào trong Tứ Đại Truyền Thừa!

Ánh mắt lão đạo bạch bào không hề chớp lấy một cái, nhìn chằm chằm bất động.

Trong mắt hắn, dị tượng huyết mạch khi Triệu Vũ Phi tấn chức Chân Huyền Cấp, thậm chí so với việc truyền thừa Ngoại Vực kết nối còn quan trọng hơn rất nhiều.

Vị lão đạo bạch bào này chính là sư phụ của Triệu Vũ Phi, Thái thượng Trưởng lão Thiên Nguyên Tông, đồng thời cũng là một thành viên trong Liên minh Thánh Vực.

Đối với Chân Long Hội kỳ này, lão đạo bạch bào này quả thật vô cùng kiệm lời.

Đây là bởi vì, trong lòng hắn đang mang một bí mật trọng đại của Triệu Vũ Phi, mặc dù không thể xác định rõ ràng. Ngoại trừ một vị Thái thượng Trưởng lão khác của Thiên Nguyên Tông ra, cũng không có người thứ ba khác biết được bí mật này.

Mà giờ phút này, Triệu Vũ Phi tấn chức Chân Huyền Cấp, dị tượng

huyết mạch bộc phát ra vô cùng kinh người, có lẽ đã khiến cho các vị Tôn Giả khác phát hiện ra.

Một khi bí mật kia được xác nhận, hơn nữa còn tiết lộ ra bên ngoài, đặc biệt là tiết lộ đến Vực Ngoại, như vậy… vị lão đạo bạch bào cũng khó có thể đoán trước nổi hậu quả! Ít nhất, Thiên Nguyên Tông sẽ không đủ khả năng trấn áp cục diện.

Cho nên lúc này, trong lòng vị lão đạo bạch bào mới có chút không yên.

Hoàn hảo, lúc này sự xuất hiện của Huyền Băng Truyền Thừa đã hấp dẫn phần lớn lực chú ý của mọi người.

- Bạch Vân Đạo Tôn, nữ tử Triệu Vũ Phi kia hình như là đệ tử của ngươi? Tấn chức Chân Huyền Cấp, dị tượng huyết mạch tuyệt đối bất phàm a!

Bích Nguyệt Tôn Giả thoáng mỉm cười, chú ý tới biểu tình có chút khẩn trương của vị lão đạo bạch bào kia.

Lão đạo bạch bào kia, chính là Bạch Vân Đạo Tôn, một trong chín vị Tôn Giả ở nơi này.

- Ha ha… hóa ra là đệ tử của Bạch Vân Đạo Tôn! Tư chất huyết mạch này quả thật là cường đại! Có khả năng lại là một vị thiên kiêu cái thế nữa! Có thể tiếp cận Kiếm Tôn Diệp Vô Tà năm xưa a!

- Nhìn trận thế như thế này, khi nàng tiến cấp Chân Huyền Cấp, thực lực huyết mạch mới chân chính thức tỉnh! Ít nhất đã tiếp cận chiến lực của thiên kiêu cái thế rồi!

Mấy vị Tôn Giả ở gần đó đều chúc mừng, không tiếc lời khen ngợi

vài câu.

Bạch Vân Đạo Tôn bày ra bộ dáng sầu lo, nói:

- Haizzz… nữ đệ tử này của ta, tiến cấp Chân Huyền Cấp có chút vội vàng rồi, chỉ sợ sẽ làm tổn hại đến căn cơ sau này!

Trên thực tế, trong lòng hắn vô cùng rõ ràng, huyết mạch của Triệu Vũ Phi trời sinh phù hợp với nguyên khí thiên địa, Chân Linh khí trong cơ thể vô cùng tinh thuần, căn bản là sẽ không có bất cứ tổn hại gì cả.

o0o

Bên trong Không gian Bí Cảnh, từng đóa từng đóa hoa nguyên khí màu sắc sặc sỡ không ngừng nở rộ, huyễn lệ đồ sộ.

Trong huyệt động dưới đáy sông…

Toàn thân da thịt Triệu Vũ Phi trắng noãn như tinh ngọc, thậm chí hiện ra một loại hình thái bán trong suốt, quanh thân thể còn ngưng kết ra một tầng quang hà sặc sỡ, như một nụ hoa sắp sửa nở rộ thời khắc xinh đẹp nhất của mình vậy.

Khuôn mặt nàng bình lặng, dưới sự chiếu rọi của quang hà sặc sỡ, có một loại khí tức thanh nhã thánh khiết vô cùng.

Lấy thân thể nàng làm trung tâm, nguyên khí thiên địa cũng theo đó không ngừng hô ứng, tràng diện vô cùng đồ sộ.

Nàng cảm giác được nguyên khí thiên địa không ngờ thân thiết đến như thế, phảng phất như là mẫu thân đang dưỡng dục chính mình vậy.

Mỗi một lần hít thở, nàng có thể dễ dàng thoải mái hô ứng nguyên khí thiên địa, dẫn động uy thế thiên địa. Cái loại cảm giác phối hợp và hô ứng với huyền ảo thiên địa như thế này, chính là gấp chục lần cường giả Chân Huyền Cấp bình thường, gần như bằng với Chân Chủ Cấp vậy.

Chỉ trong thời gian nửa khắc ngắn ngủi, tu vi chân lực của nàng đã thoải mái đạt tới Chân Huyền Cấp sơ thành, đang không ngừng tiếp cận Chân Huyền Cấp tiểu thành!

Sau khi đột phá được tầng mỏng ngăn cách Chân Huyền Cấp kia, nàng giống như bước vào một thế giới rộng lớn hoàn toàn mới, hết thảy đều là nước dâng thuyền lên!

Cũng may nàng đang ẩn thân bên trong huyệt động ngầm dưới sông, những người bên ngoài đều không thể nhìn thấy được tình huống thực tế của nàng.

Đương nhiên, những cường giả cấp bậc Chân Chủ Cấp, Tôn Giả, ở bên ngoài Không gian Bí Cảnh vẫn có thể nhìn ra được một chút manh mối.

o0o

- Đây là huyết mạch tu luyện trước giờ chưa từng có! Chỉ cần cảnh giới tinh thần đạt tới, liền có thể thẳng đường tiến cấp, không có bất cứ ngăn trở nào cả!

Cự hán cổ đồng Phó Minh chủ không khỏi sinh ra một tia hâm mộ nhàn nhạt.

Loại thể chất huyết mạch này, đột nhiên khiến hắn nghĩ đến cái gì

đó.

- Chẳng lẽ lại là? Không! Hẳn là không có khả năng này!

Ý tưởng vừa xuất hiện trong đầu cự hán cổ đồng, lại bị chính hắn phủ quyết.

o0o

Phụ cận vực sông, những đám mây màu sắc rực rỡ duy trì một lúc, hình thành đủ loại dị tượng, cuối cùng chậm rãi rút đi.

Triệu Vũ Phi dường như phát hiện ra, cảnh giới nội tình của chính mình hình như có chút không đủ, nếu không liền nhất cổ tác khí (*), có thể trực tiếp đánh sâu vào Chân Huyền Cấp tiểu thành luôn rồi.

(*) Gióng một hồi trống dâng cao sĩ khí

Nếu như đổi lại là Triệu Phong có loại tư chất huyết mạch này, trực tiếp một hơi liền có thể đột phá lên đến Chân Huyền Cấp tiểu thành, thậm chí là đại thành luôn.

Nhưng mà thế gian cũng không có loại huyết mạch nào tuyệt đối hoàn mỹ cả.

Tư chất huyết mạch của Triệu Phong thiên hướng phương diện tinh thần, cảnh giới tinh thần tăng lên vô cùng lạ thường.

Mà Triệu Vũ Phi thì hoàn toàn ngược lại, thiên hướng chân lực nguyên khí, tu vi chân lực đột phi tiến mạnh, nội tình cảnh giới tinh thần ngược lại có chút không đủ dùng.

o0o

Bên cạnh bờ sông…

Ở trung tâm một mảnh băng thiên tuyết địa, Triệu Phong hóa thành một tòa băng điêu, bị Băng Vi tiên tử ôm chặt lấy, vẫn còn tiếp tục đóng băng.

- Tặc tử, để ta xem ngươi có thể kiên trì được bao lâu! Luận tu vi và tạo nghệ Băng đạo, ngươi kém ta rất xa!

Bên ngoài da thịt Băng Vi tiên tử cũng hiện lên một tầng băng mỏng, dùng sức ôm chặt lấy Triệu Phong.

Hai người bảo trì loại trạng thái ôm chặt này, giằng co suốt thời gian nửa khắc liền.

- Lực lượng hàn băng trên người Băng Vi tiên tử vẫn còn không ngừng kéo tăng cường, điều đó nói rằng Triệu Phong vẫn còn chưa bị hoàn toàn đóng băng!

Mạc Thiên Y sầu lo, nhưng cũng chẳng biết làm sao.

Hắn muốn đi cứu Triệu Phong, nhưng mà Vũ Phi sư muội đang ở trong thời gian bế quan trùng kích.

- Sư huynh, dựa theo ước định lúc ban đầu, thời điểm khi Triệu Phong bế quan trùng kích Chân Huyền Cấp, chúng ta sẽ tiến hành hộ pháp cho hắn. Hiện tại ước định đã hoàn thành rồi, chúng ta có cứu hắn hay không, cũng không nằm trong ước định ban đầu. Huống chi, chúng ta cũng không có thực lực tiếp cận vào khu vực trung tâm đóng băng! Chỉ sợ cũng chỉ có thiên kiêu cái thế mới có thể thay đổi được cục diện hiện tại mà thôi!

Nam tử mặt vàng lắc đầu, nói.

Mạc Thiên Y cũng có chút bất đắc dĩ, chỉ đành phải chấp nhận như vậy thôi!

Băng Vi tiên tử phát động bí kỹ huyết mạch đóng băng, cường giả Chân Huyền Cấp bình thường tiếp cận, cực kỳ có khả năng cũng đồng thời bị đóng băng luôn.

Đặc biệt là khu vực trung tâm đóng băng kia, đám bông tuyết tung bay ngập trời trong đó, ngay cả cường giả Chân Huyền Cấp bình thường cũng không dám để nó rơi lên trên người.

Dưới tình huống như vậy, hai người Mạc Thiên Y quyết định sẽ đặt an nguy của Vũ Phi sư muội làm trọng.

Triệu Phong, dù sao cũng chỉ là một ngoại nhân mà thôi.

o0o

- Muốn hoàn toàn đóng băng ta sao? Mơ tưởng!

Ở trung tâm khu vực băng phong, mặc dù thân thể Triệu Phong đã bị đóng băng, nhưng mà Chân Linh khí bên trong cơ thể vẫn không từ bỏ việc đấu tranh chống lại.

Chỉ cần tinh thần ý thức của hắn vẫn còn, liền có thể tiến hành khống chế huyết mạch và Chân Linh khí.

Huyết mạch thuộc tính Hàn Băng cũng giúp cho hắn hóa giải, hấp thu đi đại bộ phận hàn năng, khiến cho huyết mạch không ngừng kéo dài.

Còn nữa, trong cơ thể Triệu Phong có đến hai luồng Chân Linh chi nguyên, một luồng thuộc về chính hắn, còn có một luồng là của Thủy Nguyệt đại đạo!

Trong hoàn cảnh tuyệt hiểm như thế này, Triệu Phong tận lực bảo tồn Chân Linh khí của mình, tiến hành thiêu đốt Chân Linh khí của Thủy Nguyệt đại đạo lưu lại.

Về mặt phẩm chất và cường độ thì Chân Linh khí của Thủy Nguyệt đại đạo tuyệt đối cao hơn Chân Linh khí của Triệu Phong rất nhiều.

Dưới tình huống thiêu đốt Chân Linh khí, sức chống cự của Triệu Phong cũng tăng lên nhiều.

Đương nhiên, hắn cũng chỉ có thể thiêu đốt Chân Linh khí với mức độ từng chút từng chút một. Nếu không thì thân thể của hắn sẽ không thừa nhận nổi, nếu có chút nào sơ xẩy, sẽ khiến cho kinh mạch vỡ tan, thậm chí tan xác mà chết nữa!

- Tặc tử này, không ngờ lại thiêu đốt Chân Linh khí để ngạnh kháng! Hừ! Để xem hắn có thể chống đỡ đến đâu? Nói không chừng còn có thể khiến hắn tổn hao căn nguyên, quay trở lại Chân Nhân Cấp nữa!

Trong lòng Băng Vi tiên tử âm thầm cười lạnh.

Bên cạnh khu vực hai người đang đóng băng, Thạch Thừa Thiên ngồi đả tọa trên mặt đất tiến hành chữa thương.

Trên ngọn cô sơn ở xa xa…

Ánh mắt âm hiểm giả dối của Thái Vân Song Tử nhìn chằm chằm về phía cục diện bên này.

- Khặc khặc khặc… đánh nhau đi! Đánh nhau mạnh mẽ lên! Tốt nhất toàn bộ đều bị trọng thương, chúng ta có thể một lưới diệt sạch hết!

Lão nhị Thái Vân Song Tử lộ ra bộ dáng âm hiểm đắc ý chờ mong.

Nhưng mà Triệu Phong và Băng Vi tiên tử bên trong hoàn cảnh đóng băng, vẫn tiếp tục đối kháng, thời gian kéo dài so với tưởng tượng thì lâu hơn nhiều.

Chớp mắt, đã hơn nửa canh giờ trôi qua.

Đối kháng giữa Triệu Phong và Băng Vi tiên tử đến lúc này vẫn còn chưa phân ra thắng bại.

- Chung quy vẫn là thiên kiêu lực áp mấy chục thời đại! Đều là do trước đó ta khinh địch, trúng phải kế hấp dẫn của nàng ta!

Triệu Phong cũng không dám thiêu đốt Chân Linh khí trên diện rộng, lại càng không dám trực tiếp thiêu đốt Chân Linh nguyên.

Bởi vì hiện tại thân thể đang bị đóng băng, nếu như mạnh mẽ thiêu đốt Chân Linh khí, sẽ thiếu khuyết một điểm phát tiết Chân Linh khí ra ngoài, cuối cùng chỉ có thể chậm rãi ăn mòn với Băng Vi tiên tử mà thôi.

Dưới tình huống như thế này, chính là đọ xem ai có thể chịu đựng được lâu hơn mà thôi.

Triệu Phong thật ra cũng không hề lo lắng chút nào. Hắn căn bản có thể hoàn toàn bỏ qua luôn bộ phận Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đại đạo, nhưng mà Băng Vi tiên tử liệu có thể làm được hay không?

- Mạc sư huynh, Vũ Phi sư muội đã tiến cấp thành công, có cần bảo nàng đi ra hỗ trợ hay không?

Nam tử mặt vàng dò hỏi.

- Không cần! Nàng chỉ vừa mới tiến cấp xong, hơn phân nửa cũng không giúp được chuyện gì.

Mạc Thiên Y lắc đầu.

o0o

Đồng thời trong lúc này, bên trong Không gian Bí Cảnh, tại một mảnh sơn cốc tĩnh mịch vắng lặng.

- Ngươi chính là Tân Vô Ngân?

Vũ Thiên Ngô một đầu tóc đen nhánh, con ngươi đen láy thâm thúy trống trải, nhìn chằm chằm vào một gã nam tử bình thường không chút đặc biệt, đang ngồi khoanh chân trên một tảng đá lớn đối diện.

- Vì sao ngươi lại bám riết ta không buông như vậy? Ta cũng không phải là đối thủ của ngươi! Chính ngươi nên biết rõ ràng, ở Chân Long Hội lần này, không ai có thể là đối thủ của ngươi!

Tân Vô Ngân lắc đầu thở dài.

Chương 373: Buông triệu phong ca ra!

- Chính ngươi nên hiểu rõ ràng, tại Chân Long Hội kỳ này, không ai có thể là đối thủ của ngươi cả!

Vũ Thiên Ngô cũng không bởi vì lời nói đó của Tân Vô Ngân mà buông tha cho hắn, ngược lại càng lộ ra một tia kinh dị và ngưng trọng.

Hắn có một loại cảm giác, gã nam tử bình thường không chút đặc biệt nào trước mặt này, ánh mắt đủ mạnh mẽ, quả thật rất có khả năng nhìn thấu toàn bộ hư thật của mình, mới nói ra những lời như vậy.

- Ngươi không có đường lui! Hoặc là ra tay, hoặc là đưa Chân Long lệnh bài trong tay ngươi cho ta!

Vũ Thiên Ngô nở nụ cười ngạo nghễ, thân hình phiêu nhiên đứng trên một tảng đá đối diện với Tân Vô Ngân.

- Đưa Chân Long lệnh bài cho ngươi?

Trong lòng Tân Vô Ngân cười khổ. Điều này, hắn quả thật không làm được.

Hắn tham gia Chân Long Hội, cũng không phải vì muốn tranh thủ thứ hạng cao, mà là vì muốn đạt được kỳ ngộ lớn hơn nữa, truyền thừa ngoại vực!

- Thiên Cơ Truyền Thừa, tuyệt đối không thể nào bỏ qua! Đây chính là một lần cơ hội tăng vọt thực lực!

Ánh mắt Tân Vô Ngân khẽ lóe lên.

Chân Long lệnh bài trên người hắn, lúc này đang dâng lên một tầng ánh sáng kim sắc, thứ tự tuyệt đối xếp vào 10 hạng đầu.

Chân Long Hội tiến hành đến tận bây giờ, hắn căn bản là chưa từng thất bại qua trận nào, thậm chí đã từng chiến thắng hai ba cường giả đệ nhất thiên tài nữa.

- Tu vi Chân Nhân Cấp đỉnh phong, lại có được Thiên Tài Long Vận mạnh mẽ đến như vậy! Người do Triệu Phong đề cử, quả thật là không đơn giản!

Khí tức trên người Vũ Thiên Ngô rất nhanh thu liễm lại không ít.

Chỉ trong khoảnh khắc, tu vi Vũ Thiên Ngô thể hiện ra ngoài, đã áp chế ở Chân Nhân Cấp đỉnh phong.

Hiển nhiên, hắn không muốn chiếm tiện nghi về mặt tu vi với Tân Vô Ngân.

- Nếu là như vậy, ngươi sẽ không phải là đối thủ của ta!

Vẻ mặt Tân Vô Ngân không chút biểu tình, nói.

Nghe thấy câu đó, Vũ Thiên Ngô không khỏi bật cười một tiếng:

- Nói khoác không biết ngượng!

o0o

Quyết đấu trường Thượng Cổ, trên bục đài quan chiến hình tròn.

Mấy vị Tôn Giả, đặc biệt là Vũ Tinh Thần, đều nhìn chăm chú vào cuộc đối chiến giữa Vũ Thiên Ngô và Tân Vô Ngân ở bên dưới.

Tân Vô Ngân ở trong kỳ Chân Long Hội lần này, là một đại hắc mã vô cùng đặc biệt, gần tiếp cận Triệu Phong, nhưng biểu hiện lại trầm lặng hơn Triệu Phong rất nhiều.

Vũ Thiên Ngô thân là đệ nhất thiên kiêu của Đại lục, nhất cử nhất động đều bị mọi người chú ý.

- Ý cảnh tinh thần của Vũ Thiên Ngô có thể so sánh với Chân Chủ Cấp, dưới tình huống tu vi áp chế cùng giai, cũng tuyệt đối khó có người là đối thủ của hắn!

- Chẳng qua là Tân Vô Ngân này cực kỳ tà môn, ý cảnh cao thâm, mơ hồ có một loại phong phạm Tông sư! Cho tới bây giờ đều là dùng tu vi thấp hơn, lấy yếu thắng mạnh!

Vài vị Tôn Giả hơi có chút hứng thú.

o0o

- Thiên Hạ Vô Song!

Vũ Thiên Ngô phát động trước, bàn tay vung lên, chưởng quang cực sáng côi lệ phá không mà ra, phụ gia thêm một loại ý chí tín niệm vô cùng lạ thường, bễ nghễ mạnh mẽ, xem rẻ hết thảy chúng sinh.

Rõ ràng chỉ là một chưởng của Chân Nhân Cấp đỉnh phong, không ngờ lại đạt tới mức độ khiến cho Chân Huyền Cấp cũng phải sợ hãi

không thôi.

Chỉ cần một luồng ý chí tín niệm mạnh mẽ phách tuyệt thiên hạ kia, liền có thể trong khoảnh khắc phá vỡ ý chí của địch nhân, phá hủy hết thảy mọi thứ, đẩy lui Thần quỷ!

- Vô Cực Chưởng!

Sắc mặt Tân Vô Ngân bình tĩnh không chút sợ hãi, một tay chắp sau lưng, một tay chậm rãi phất mạnh trong hư không.

Một tầng chưởng lực gợn sóng giống như sóng nước lan tràn ra, trong suốt vô sắc, không có khuynh hướng thuộc tính rõ ràng.

Ô...ô...ô...n...g!

Một chiêu quét ngang ngàn vạn thiên tài của Vũ Thiên Ngô, bay đến trước mặt của Tân Vô Ngân, phảng phất như là rơi vào trong xoáy nước biển cả vô tận vậy, trở nên chậm chạp, suy yếu hơn vô số lần.

Chiêu thứ nhất, giống như một loại phất tay bình thường không chút đặc biệt, lại có thể hóa giải đi uy thế cực đại không thể tưởng tượng nổi!

Tân Vô Ngân đứng yên tại chỗ, đầu gối có chút cong lại, một tay vẫn chắp sau lưng, vươn ra một tay còn lại, khẽ vẫy vẫy nhẹ nhàng trong gió, có một loại phong phạm vô cùng kỳ dị, phảng phất như một vị Tông sư võ học vậy.

o0o

- Hửm?

Đám Tôn Giả đang quan chiến trên bục đài hình tròn nhất thời kinh dị thốt lên một tiếng.

Không vội vàng không nóng nảy, tâm bình khí hòa.

Tân Vô Ngân tạo cho người khác một loại cảm giác bình thản như mặt nước không chút gợn sóng, không giống như một gã thanh niên, mà là một vị Tông sư cả đời đã trải qua không biết bao nhiêu tang thương của nhân sinh vậy.

Không có thiên phú tuyệt đỉnh, cũng không có lực lượng huyết mạch cường đại, hắn chỉ bằng vào một thân phàm tục, từng bước tiến lên, song song sánh bước cùng với vô số những thiên tài cấp bậc yêu nghiệt ở thời đại này.

- Thật thú vị a!

Trong mắt Vũ Thiên Ngô thiêu đốt chiến ý, ý niệm vô hình càng lan tỏa mạnh mẽ hơn, quát lớn một tiếng, chỉ một bước đã phóng tới trước người của Tân Vô Ngân.

Chiến đấu cận thân!

Vẻ mặt Tân Vô Ngân không chút biểu tình, một tay chắp sau lưng, một tay còn lại nhẹ nhàng thư thả, lại giống như cương nhu lưỡng toàn vậy.

Phành phành phành...

Chỉ trong nháy mắt, Tân Vô Ngân đã cùng Vũ Thiên Ngô đối kháng vài chưởng.

Lúc này đây, chiến ý của Vũ Thiên Ngô đã bị kích phát lên đến tận

cùng, công kích chưởng lực đánh ra càng lúc càng cường đại hơn.

Chính diện đối kháng, cho dù là tu vi cùng cấp, nhưng Tân Vô Ngân vẫn có chút không thể chống đỡ nổi.

Dù sao thì Thiên Hạ Vô Song của Vũ Thiên Ngô, ý cảnh chính là duy ngã độc tôn, bá đạo bễ nghễ, nghiền nát hết thảy.

- Ý chí võ đạo cường đại đến như vậy! Loại lực lượng tinh thần hư vô như thế này, thậm chí vượt qua trình tự ý cảnh công pháp một chút!

Thần sắc Tân Vô Ngân trở nên trịnh trọng, hiểu được mình đã gặp phải một đối thủ mạnh nhất từ trước đến giờ.

Vụt…

Bộ pháp dưới chân hắn biến đổi, chưởng pháp kết hợp với thân pháp! Thân thể, chưởng pháp, ý cảnh đều hòa hợp thành một thể.

Tân Vô Ngân vào thời khắc này, khiến cho người ta có một loại cảm giác như là dựa vào thiên địa, hóa thân thành trường giang đại hải thâm sâu khó lường, phảng phất như có thể bao dung hết thảy vạn vật vậy.

Công kích mạnh mẽ tuyệt đối của Vũ Thiên Ngô, lại bị hắn dùng chưởng pháp kết hợp thân pháp, chậm rãi nhẹ nhàng hóa giải.

Phành phành phành...

Hai người cận thân chiến đấu, càng lúc càng kịch liệt. Những công kích hiểm độc cái này tiếp cái khác, giống như là đang nhảy múa trên sợi dây vậy, chỉ cần rơi xuống chính là vực sâu vạn trượng.

Trên bục quan chiến bên ngoài Quyết đấu trường, rất nhiều người đều trừng mắt há miệng mà nhìn, gần như quên cả hô hấp luôn vậy.

Càng vi diệu hơn nữa chính là, trong lúc hai người đang kịch đấu, tảng đá lớn dưới chân cả hai đều không hề sụp đổ, ngay cả bụi mù cũng không bốc lên, chỉ để lại một vài dấu chân nhàn nhạt mà thôi.

Bởi vậy có thể thấy được, khả năng khống chế lực lượng của bọn họ đã đạt tới cảnh giới như thế nào.

- Đẩu Chuyển Tinh Di!

Phong cách chưởng pháp của Tân Vô Ngân lại một lần nữa thay đổi, biến thành xoay tròn, phát ra những chưởng kình giống như gợn sóng vậy, không ngừng đem công kích của Vũ Thiên Ngô dẫn dắt đẩy đi hết.

- Một chiêu này quả thật rất thú vị!

Thân hình Vũ Thiên Ngô thoáng có chút lóe lên, thiếu chút nữa đã bị một chiêu của Tân Vô Ngân hất văng luôn ra ngoài.

Còn may là hắn có ý cảnh tinh thần cao thâm, nếu như đổi lại là một thiên tài tuyệt đỉnh nào khác, quả thật rất có khả năng đã bị hất văng cho chổng mông lên trời rồi.

Tân Vô Ngân cũng không dễ dàng bỏ qua cơ hội tốt lần này, khẽ bước chân ra một bước. Chưởng lực, thân thể, ý cảnh huyền ảo phảng phất như dung hợp thành một thể! “Phốc” một tiếng, đã đánh thẳng về phía bụng phải của Vũ Thiên Ngô.

Trong mỗi nhất cử nhất động của hắn, bất cứ một công kích nào,

cũng đều mang theo tinh, khí, thần toàn thân, chứ không chỉ đơn giản là công kích đơn thuần mà thôi.

Phành phành phành...

Giao phong cho tới lúc này, Vũ Thiên Ngô lần đầu tiên bị Tân Vô Ngân nghịch tập, bị đẩy lui mấy bước.

- Quả nhiên không đơn giản!

Máu huyết Vũ Thiên Ngô dường như đang thiêu đốt sôi trào lên, ý chí chiến đấu càng lúc càng cường đại hơn.

Dần dần, tu vi lực lượng của hắn đã càng lúc càng mạnh lên, không thể khống chế, từ từ đạt tới cảnh giới Chân Huyền Cấp.

Tân Vô Ngân rốt cuộc có chút chống đỡ không nổi nữa, liên tục lui về phía sau.

Lấy bốn lạng đỡ ngàn cân, cũng phải có một mức cực hạn nhất định, huống chi ý cảnh đối phương cao thâm, lại còn có ý chí võ đạo mạnh mẽ hơn Đao Ý, Kiếm Ý bình thường nữa.

- Vạn Nguyên Quy Tông!

Tân Vô Ngân lúc này đã bị ép phải sử dụng hai cánh tay. Từng đợt gợn sóng trong suốt tròn xoe như sóng nước không ngừng luân chuyển, cương nhu song hành.

Mọi người chú ý nhìn kỹ, mơ hồ có thể nhìn thấy đám chưởng lực trong suốt gợn sóng nhàn nhạt, hình thành nên hình dạng một Thái cực đồ hư vô.

- Thiên Hạ Vô Song!

Chưởng lực mạnh mẽ cái thế của Vũ Thiên Ngô, lấy uy thế có thể nghiền nát vạn vật, đánh cho sườn núi trong phạm vi trăm trượng xung quanh toàn bộ hóa thành phấn vụn cả.

Nhưng mà, hai tay Tân Vô Ngân trong lúc vũ động vài cái, xung quanh thân thể phảng phất như có một tầng lực trường vô hình, đem tất cả lực lượng tiếp cận hoàn toàn dẫn dắt, hấp thu, chuyển hóa đi hết.

- Tu vi Chân Nhân Cấp đỉnh phong, lại có thể hoàn toàn hóa giải công kích Chân Huyền Cấp sơ thành của ta?

Vũ Thiên Ngô giật mình động dung.

Đương nhiên, Tân Vô Ngân chỉ có thể hóa giải được công kích tuyệt cường của hắn, đơn thuần là hóa giải theo kiểu phòng thủ, cũng không thể nào uy hiếp được đến Vũ Thiên Ngô, tu vi đã tăng lên đến Chân Huyền Cấp rồi.

Hơn nữa, Tân Vô Ngân cũng là lần đầu tiên phải sử dụng đến hai tay tác chiến.

Trước đây, mỗi khi đối chiến với đối thủ cùng cấp, hoặc là những đối thủ cao hơn hắn một, hai giai vị, Tân Vô Ngân đều chỉ cần dùng một tay mà giải quyết.

o0o

Trên bục đài hình tròn quan chiến…

Mấy vị Tôn Giả cũng đều kinh hãi đối với trận chiến giữa Vũ Thiên

Ngô và Tân Vô Ngân bên dưới.

- Các ngươi hẳn có thể nhìn ra được, từ khi Tân Vô Ngân tham gia Chân Long Hội cho tới nay, vẫn luôn ẩn tàng tu vi. Tu vi thực tế của hắn chính là Chân Huyền Cấp! Mà kỳ quái hơn nữa chính là, hắn không hề có tư chất hay huyết mạch tuyệt đỉnh!

Phó Minh chủ cự hán cổ đồng lên tiếng.

- Tân Vô Ngân này, trên người quả thật là có bí mật!

Bạch Vân Tôn Giả tán thành, nói.

Thấy lực chú ý của mọi người đã từ chỗ Triệu Vũ Phi chuyển dời lên người Tân Vô Ngân, Bạch Vân Tôn Giả cũng thoáng thở dài ra một hơi.

- Cảm giác hắn mang đến cho ta, giống như là bản thân có được kinh nghiệm cực kỳ phong phú, ý cảnh mạnh mẽ cao thâm! Áo nghĩa và phương thức vận dụng bên trong mỗi một công kích của hắn, thậm chí ngay cả cường giả Đan Nguyên Cảnh cấp bậc chúng ta, cũng đều chưa chắc có thể làm được!

Cặp mày Vũ Tinh Thần khẽ nhíu lại, gắt gao nhìn chằm chằm Tân Vô Ngân.

Tân Vô Ngân này, không ngờ dưới tình huống tu vi áp chế mà có thể đối kháng được với Vũ Thiên Ngô! Mặc dù tu vi của Vũ Thiên Ngô đã tăng lên đến Chân Huyền Cấp sơ thành rồi!

- Có một loại giả thuyết: Một vị Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, có được tất cả kinh nghiệm tu luyện cùng với thể ngộ ý cảnh từ Cố Thể Cảnh lên đến Đan Nguyên Cảnh! Nếu như để cho hắn bắt đầu tu luyện lại

từ đầu, cho dù không có thiên phú, không có huyết mạch tinh thuần, cũng sẽ mạnh mẽ hơn bình thường gấp bội phần!

Huyền Kiếm Tôn Giả đưa ra một cái giả thuyết kinh người.

- Giả thuyết này cũng không phải không có khả năng! Dù sao thế gian mọi sự đều không có tuyệt đối! Tư chất huyết mạch mặc dù là vương đạo, nhưng cũng không phải con đường duy nhất, quan trọng chính là đại kỳ ngộ. Xích Nguyệt Giáo chủ năm xưa, chẳng phải chỉ là tư chất bình thường, không có thiên phú huyết mạch hay sao?

Vài vị Tôn Giả đều tán thành.

Nhìn chung, trong dòng lịch sử Đại lục, loại trường hợp như Tân Vô Ngân vậy, tuy là đặc biệt, nhưng cũng không phải hoàn toàn không có.

o0o

Phụ cận bờ sông…

Tại khu vực đóng băng một mảnh hỗn độn…

Triệu Phong và Băng Vi tiên tử ôm chặt một chỗ, cùng nhau đóng băng.

Theo thời gian trôi qua, trong lòng Băng Vi tiên tử càng lúc càng giật mình. Chân Linh khí bên trong cơ thể Triệu Phong không ngờ lại hùng hồn ngoài sự dự đoán của nàng.

Đã trôi qua thời gian nửa ngày trời, Triệu Phong vẫn như cũ một mực thiêu đốt Chân Linh khí, mặc dù chỉ là thiêu đốt từng chút từng chút thật nhỏ mà thôi.

Thiêu đốt Chân Linh khí, uy lực tuyệt đối cường đại, đối với lực băng phong có hiệu quả hòa tan rất lớn.

Hơn nữa, lực lượng huyết mạch của Triệu Phong không ngừng hấp thu cùng chuyển hóa lực lượng băng phong của Băng Vi tiên tử. Đám huyết mạch truyền thừa kia, dường như có xu thế gia tăng lên không ít.

- Ả đàn bà thối này, không ngờ không tiếc sử dụng loại thủ đoạn vô sỉ này, ý đồ đem ta đóng băng!

Mặc dù Triệu Phong cũng không lo lắng đến tính mạng, nhưng cũng có chút nghẹn khuất.

Bị một nữ nhân băng lãnh ôm lấy, đóng băng một thời gian dài như vậy, hắn quả thật là không thể nào nhẫn nhịn nổi.

Chẳng qua, lúc này thân thể hắn đang bị đóng băng, thiếu khuyết điểm phát tiết lực lượng, thậm chí còn không dám thiêu đốt Chân Linh khí trên diện rộng, chứ đừng nói gì đến trực tiếp thiêu đốt Chân Linh chi nguyên.

Ầm ầm ầm!

Trong khu vực vực sông phía sau, đột nhiên truyền đến một thanh âm nổ vang kinh thiên.

Nước sông nơi đó phiếm động thải quang rực rỡ, phóng thẳng lên cao cả trăm trượng. Một vị nữ tử váy dài tuyệt mỹ, làn da óng ánh như tuyết đột nhiên phóng thẳng lên giữa không trung, mái tóc đẫm nước vũ động, xinh đẹp tuyệt luân.

- Vũ Phi! Tại sao muội lại nhanh xuất quan như vậy?

Mạc Thiên Y bị dọa cho nhảy dựng lên.

- Triệu Phong ca đang ở đâu?

Trong đôi mắt xanh của Triệu Vũ Phi chớp động quang mang xinh đẹp.

Đột nhiên, nàng giống như có cảm ứng, nhìn về phía băng thiên tuyết vực hàn ý dày đặc bên cạnh.

Ở trung tâm của tuyết vực, Triệu Phong và một nàng mỹ nữ giống hệt như băng tuyết tiên tử ôm chặt, đóng băng cùng một chỗ với nhau.

Một màn kia khiến cho trong lòng nàng đột nhiên dâng lên một ngọn lửa vô danh.

- Mau buông Triệu Phong ca ra!

Đến khi nàng nhìn rõ ràng tình thế xong, trong mắt chợt lóe lên hàn ý khủng bố, “phốc” một tiếng, hóa thành một đạo cầu vồng màu sắc rực rỡ, lao thẳng đến trung tâm của tuyết vực.

Vù… Ô...ô...ô...n...g!

Trong quá trình Triệu Vũ Phi bay tới, đồng thời cũng phát ra uy áp Chân Linh cực kỳ cường đại, thiên không nhiễm đẫm một tầng quang huy chói lọi.

Trong phạm vi trăm dặm xung quanh, vô số những thiên tài Chân Linh Cảnh đều sinh ra cảm ứng, kinh hãi vô cùng.

- Khí tức thật cường đại! Giống như là cường giả Chân Chủ Cấp có thể hô ứng với uy thế nguyên khí thiên địa vậy!

Băng Vi tiên tử đang mạnh mẽ ôm chặt Triệu Phong, răng ngọc khẽ cắn nhẹ một cái, khu vực băng phong đột nhiên lóe lên một tia hàn quang u lam, đem hàn uy của Lĩnh vực Hàn Băng gia tăng thêm một khoảng.

Chương 374: Đánh chó rơi xuống nước

Băng Vi tiên tử cảm giác được Triệu Vũ Phi đang tới, lập tức thúc giục bí pháp huyết mạch huyền băng trong người mình, trong thời gian ngắn đem lực lượng băng phong gia tăng lên đến trình độ cực kỳ đáng sợ.

Nàng đã sớm chuẩn bị từ trước, đem hết thảy những người muốn đến cứu viện, cùng nhau đóng băng chung luôn.

Chính bởi vì có nguyên nhân này, cho nên Mạc Thiên Y và nam tử mặt vàng mới không dám mạo hiểm tới cứu Triệu Phong.

Ở trung tâm khu vực đóng băng, cường giả Chân Huyền Cấp bình thường cũng khó có thể tiến vào nổi, càng rất có khả năng bị hàn ý cực hạn cuốn luôn vào trong đó.

- Vũ Phi sư muội, cẩn thận một chút!

Hai người Mạc Thiên Y sắc mặt đại biến, muốn ngăn cản cũng không kịp nữa.

Luận tốc độ, Triệu Vũ Phi đã hoàn toàn siêu việt Mạc Thiên Y, thiên tài đỉnh phong của Bắc Đại lục trước đây.

Trong khoảnh khắc, Triệu Vũ Phi đã phóng tới trên không trung của khu vực đóng băng. Mỗi khi tiếp cận thêm một chút, luồng hàn lực vô hình kia cũng sẽ mãnh liệt hơn gấp nhiều lần.

Đến khu vực trung tâm nhất, cho dù là cường giả Chân Huyền Cấp, cũng cảm thấy mỗi bước càng gian khổ hơn.

Làn da tuyết trắng của Triệu Vũ Phi phát ra quang mang óng ánh, có một loại cảm giác lóe sáng, luồng hàn lực khủng bố xâm nhập tới kia, cũng không thể nào đem nàng ngưng kết hoặc là đóng băng như tưởng tượng.

Xung quanh thân thể của nàng vờn quanh một tầng ánh rạng rỡ đủ màu sắc, hơn nữa trong phạm vi một dặm xung quanh, hoàn toàn hô ứng với nguyên khí thiên địa ở khu vực này, có một loại ảo giác uy thế tương đương với cường giả Chân Chủ Cấp.

Hai người Mạc Thiên Y trơ mặt nhìn thấy Triệu Vũ Phi không ngừng tiếp cận khu vực trung tâm băng phong.

Lúc này, đặc thù thể chất huyết mạch của Triệu Vũ Phi đã thể hiện ra ngoài, gần như là bán linh thể hóa, vượt qua thân thể huyết nhục bình thường! Mặc dù vậy, bên ngoài thân thể của nàng vẫn như cũ ngưng kết nên một tầng sương lạnh, cùng với quang khí màu sắc rực rỡ đan xen vào nhau.

- Phá!

Triệu Vũ Phi quát lớn một tiếng, ngọc thủ lóe lên một tầng quang huy rực rỡ đầy sắc bén, giống như một thanh lưỡi đao màu sắc óng ánh, biến ảo ra mấy trăm đạo hư ảnh, hung hăng chém thẳng lên trên tầng băng.

Phành phành phành...

Phía tầng ngoài của khu vực đóng băng, xuất hiện một tia vết rạn nhàn nhạt, có một vài chỗ trực tiếp tạc vỡ thẳng ra luôn.

- Uy năng thật mạnh! Nhất cử nhất động đều hô ứng với uy thế huyền ảo thiên địa, vô cùng khổng lồ!

Hai người Mạc Thiên Y không khỏi ngẩn ngơ.

Triệu Vũ Phi tiến cấp xuất quan, thực lực cường đại vượt ngoài dự đoán của mọi người.

Mặc dù cảnh giới, tu vi của Triệu Vũ Phi chỉ dừng lại ở Chân Nhân Cấp sơ thành, nhưng năng lực và nguyên khí thiên địa hô ứng phù hợp, lại hoàn toàn tiếp cận Chân Chủ Cấp!

- Chỉ bằng ngươi, cũng mơ tưởng muốn phá vỡ tầng băng phong của ta à?

Từ trên thân thể băng nhuận như thần tiên của Băng Vi tiên tử nở rộ ra hàn quang càng cường đại hơn, khiến cho một ít băng tầng bị vỡ tan xung quanh rất nhanh tu bổ trở lại.

Hơn nữa còn có một tia hàn ý băng lãnh điên cuồng gào thét lao thẳng tới Triệu Vũ Phi.

Triệu Vũ Phi kinh hô một tiếng, thi triển ra tuyệt học, ngăn cản sự phản phệ của đám hàn lực băng phong kia.

Luận nội tình thực lực, Triệu Vũ Phi so với thiên kiêu cái thế như Băng Vi tiên tử, chung quy vẫn còn thua kém một bậc.

Nhưng mà, Băng Vi tiên tử cũng đã xem nhẹ Triệu Phong đang bị nàng đóng băng. Hắn dù sao cũng là thiên kiêu cái thế thứ sáu, tồn tại chân chính cùng cấp bậc với nàng!

Nàng phân tâm đi đối phó Triệu Vũ Phi, chính là cấp cho Triệu Phong thời gian thở dốc quý giá.

Thừa dịp khoảnh khắc này, Triệu Phong mạnh mẽ thiêu đốt một chút Chân Linh khí, rất nhanh làm tan rã đi hàn lực băng phong trong cơ thể mình.

- Huyền Lôi Bạo!

Bên ngoài thân thể Triệu Phong bùng phát ra vô số đóa hoa điện lôi sáng chói, trùng trùng điệp điệp. Từng đóa từng đóa hoa điện lôi không ngừng bùng nổ, uy năng kéo dài không dứt.

Phành phành phành...

Từng thanh âm nổ vang kinh thiên mãnh liệt trên tầng băng phong trong ngoài nổ tung, cùng với Triệu Vũ Phi thành công nội ứng ngoại hợp.

Trong khoảnh khắc đó, phạm vi trăm dặm xung quanh, đều có thể nghe thấy thanh âm nổ vang kịch liệt, giống như một tòa băng sơn sụp đổ vậy.

Lĩnh vực Hàn Băng bốn phía xung quanh cũng tầng tầng bùng nổ liên hồi.

Lực lượng nổ mạnh khủng bố của Huyền Lôi Bạo, nhất thời oanh kích thẳng lên người Băng Vi tiên tử đang ôm chặt lấy Triệu Phong.

Khoảng cách giữa hai người thật sự quá gần!

Toàn thân Băng Vi tiên tử một trận tê dại, thân thể băng oánh như ngọc bay ngược thẳng ra ngoài mấy chục trượng, khóe miệng cũng

tràn ra một tia máu nhàn nhạt.

- Thiêu đốt Chân Linh khí quả nhiên cường đại! Huyền Lôi Bạo này cũng là trong lúc ta bị đóng băng, dung hợp áo nghĩa tinh túy của Điện Chi Truyền Thừa, Điện Lôi Huyền Thạch, Huyền Hoa Bảo Điển mà nghĩ ra phương pháp phá băng!

Thân hình Triệu Phong kéo động một mảnh quang mang điện sóng cuồng bạo. Những nơi hắn đi qua, mặt đất bắn văng tung tóe, thuần một mảnh cháy đen.

Lúc này, hắn tuyệt đối giống như một vị Thần Phá Hoại vậy!

Những thiên kiêu cái thế đang quan chiến xa xa, như là Thạch Thừa Thiên và Thái Vân Song Tử, cũng đều cảm thấy giật mình không thôi.

Huyền Lôi Bạo kia, dù sao cũng là thiêu đốt Chân Linh khí mà thi triển ra, uy năng tuyệt đối khủng bố kinh người.

Lúc trước, bởi vì thân thể Triệu Phong bị đóng băng, thiếu khuyết một điểm phát tiết lực lượng, cho nên không dám mạo muội bùng nổ như vậy, chủ yếu là lo lắng tự tổn thương chính mình luôn.

- Triệu đại ca, huynh không sao chứ?

Triệu Vũ Phi cật lực hóa giải băng quang và sóng điện bốn phía xung quanh, cùng Triệu Phong hội họp lại.

- Vũ Phi, muội tới thật sự rất đúng lúc!

Hai người sóng vai mà đứng, ở trên không trung một mảnh sông ngòi hỗn độn, cùng Băng Vi tiên tử trực diện đối kháng.

- Lôi Hỏa Thần Mâu!

Triệu Phong không nói hai lời, ngay lập tức một đám Đồng Hỏa ở trên người Băng Vi tiên tử mạnh mẽ thiêu đốt bừa bãi.

Tâm thần Băng Vi tiên tử dâng lên một trận bỏng rát thống khổ, vội vàng thúc giục Huyền Băng Ngọc Phách Thể, dập tắt lực lượng lôi hỏa trên người mình.

- Ngươi cái tên tặc tử này!

Sắc mặt Băng Vi tiên tử trắng bệch, hô hấp dồn dập, bộ ngực sữa không ngừng phập phồng liên hồi.

Chiến đấu đến tận lúc này, Băng Vi tiên tử đã xuất ra hết tất cả thủ đoạn, thậm chí còn không tiếc liêm sỉ, dùng thủ đoạn ôm chặt để mà đóng băng một tên nam tử xa lạ, kết quả cuối cùng vẫn chấm dứt trong thất bại!

Không chỉ có vậy…

Băng Vi tiên tử tiêu hao nguyên khí thật lớn, tâm thần bị thương tổn càng thêm sâu sắc hơn.

- Một kẻ thực lực thiên kiêu, một kẻ chuẩn thiên kiêu, nếu như không đi thì phiền phức lớn!

Băng Vi tiên tử hóa thành một đạo cầu vòng, nhanh chóng hướng về phía Tây bỏ chạy.

Triệu Phong nhìn theo Băng Vi tiên tử rời đi, cũng không có truy kích.

Hắn và Triệu Vũ Phi vừa mới tấn chức không lâu, còn chưa kịp củng

cố tu vi, không thích hợp đánh lâu.

Hơn nữa, Triệu Phong cũng không nắm chắc có thể lưu lại Băng Vi tiên tử. Dù sao thì huyết mạch huyền băng và Huyền Băng Ngọc Phách Thể của đối phương cũng thật sự khó chơi, rất khó có thể phá giải.

Huyết mạch của Triệu Phong có thể chống cự và hấp thu công kích hàn năng, mà thể chất huyết mạch của Băng Vi tiên tử lực phòng ngự cường đại, gần như miễn dịch với những công kích hàn năng bình thường.

Nhưng thật ra thì Triệu Vũ Phi mới là kẻ khiến cho Triệu Phong cảm thấy kinh ngạc. Chỉ vừa mới đột phá Chân Huyền Cấp, liền có được chiến lực chuẩn thiên kiêu!

Bên trong một mảnh sông ngòi hỗn độn, chỉ còn lại Triệu Phong và Triệu Vũ Phi sóng vai mà đứng, giống hệt như thần tiên quyến lữ vậy.

Băng Vi tiên tử và Thạch Thừa Thiên lúc này cũng đã sớm triệt hồi rồi.

Triệu Phong ở xa xa nhìn theo phương hướng của hai đại thiên kiêu bỏ chạy, khóe miệng nhếch lên một nụ cười đầy thâm ý.

o0o

Băng Vi tiên tử vừa mới bỏ chạy được hơn trăm dặm, bên trong một cái hồ nước ngay trước mặt nàng đột nhiên nhảy ra một nàng nữ tử váy dài, tay cầm trường tiên lưu ly thải sắc, tóc dài phấp phới. Tà váy dài theo gió tung bay, lộ ra nửa phần chân xinh đẹp trắng nõn như cọng tuyết liên, xinh đẹp tinh xảo động lòng người. Đôi mắt đẹp ngây

thơ vô tà, tinh thuần không một tỳ vết.

- Đạm Thai Lan Nguyệt, ngươi có ý tứ gì đây?

Băng Vi tiên tử có chút biến sắc.

- Hì hì… Băng Vi tiên tử, món nợ lúc trước ngươi xuất thủ đánh lén ta, dường như vẫn còn chưa tính xong a!

Thanh trường tiên lưu ly thải sắc trong tay Đạm Thai Lan Nguyệt vung lên, dưới chân nở rộ vụ quang bạch sắc, bao phủ phạm vi cả trăm trượng.

- Gào…

Một đạo thanh âm rít gào kinh tâm động phách từ dưới chân nữ tử váy dài truyền lên, khí tức uy áp vô hình khiến cho hô hấp của Băng Vi tiên tử cũng mơ hồ ngưng trệ lại.

Bên trong đám vụ quang bạch sắc kia, đột nhiên hiện ra một đầu Địa Long Thú lớn cỡ một tòa núi nhỏ, hình dáng như cá sấu, toàn thân bao trùm lân phiến màu nâu nhạt, trên đỉnh đầu còn có một cái Long giác phát ra kim quang trong suốt, cái miệng máu hả to, sâu không thấy đáy, so với một căn phòng nhỏ còn lớn hơn một chút.

So sánh với đầu Địa Long Thú to lớn khổng lồ kia, thân hình Đạm Thai Lan Nguyệt nhỏ bé như con kiến vậy.

Nhưng mà, nàng lại chính là chủ nhân của đầu Độc Giác Địa Long Thú cường đại kia.

- Hì hì… Độc Giác, chúng ta cùng nhau ra sức đánh chó rơi xuống nước nào!

Khuôn mặt Đạm Thai Lan Nguyệt nở nụ cười ngây thơ sáng lạn, huy động trường tiên lưu ly thải sắc, đứng trên lưng Độc Giác Địa Long Thú, hướng về phía Băng Vi tiên tử mạnh mẽ công kích.

Thanh thế kia, giống như là một tòa núi nhỏ đang di động vậy, đánh thẳng về phía trước, ngạo thị hết thảy mọi thứ.

Băng Vi tiên tử cũng không có được chiến lực bễ nghễ hết thảy mọi thứ của Vũ Thiên Ngô, cũng không có lực lượng khí lực cường đại của Thạch Thừa Thiên, căn bản không dám chính diện ngạnh kháng, vội vàng lắc mình tránh đi.

o0o

Cũng đồng thời trong lúc này, cách đó mấy chục dặm, ở một hướng khác.

Thạch Thừa Thiên bước đi có chút tập tễnh không xong, đi đến phía trước một mảnh đồi núi, đột nhiên chợt dừng lại.

- Khặc khặc khặc… Thạch Thừa Thiên, chúng ta chờ ngươi đã lâu rồi!

Thái Vân Song Tử phát ra một tràng cười quái dị vô cùng dữ tợn, phân biệt cầm đao cầm kiếm, ngăn cản trước đường đi của Thạch Thừa Thiên.

Thạch Thừa Thiên không am hiểu tốc độ, huống chi chân đã bị thương không nhẹ, có thể nói là không còn bất cứ đường lui nào nữa, chỉ có thể cật lực đối kháng một trận mà thôi.

Mà một màn này, tự nhiên cũng rơi vào trong mắt của Triệu Phong.

Băng Vi tiên tử và Thạch Thừa Thiên sau khi bị Triệu Phong đánh lui xong, đều bị thiên kiêu cái thế khác mai phục và truy kích.

Đối với chuyện này, Triệu Phong cũng không có bất cứ một tia thương tiếc nào cả.

o0o

Không bao lâu sau, Triệu Phong, Triệu Vũ Phi, Mạc Thiên Y, nam tử mặt vàng, bốn người lại hội hợp với nhau.

Mạc Thiên Y và với nam tử mặt vàng hơi có chút xấu hổ.

Lúc trước, thời điểm khi Triệu Phong bị đóng băng, bọn họ căn bản là không dám ra tay, nhưng mà Triệu Vũ Phi vừa xuất quan, lại không để ý hết thảy mà nghĩ cách cứu viện.

Sau khi hóa giải một hồi nguy cơ, Triệu Phong và Triệu Vũ Phi trước sau thăng cấp, có thể nói là mọi người cùng hoan hỉ.

Triệu Vũ Phi vừa mới đột phá, còn cần củng cố cảnh giới tu vi một phen.

Triệu Phong thì lại không cần phải cố ý củng cố. Bởi vì cảnh giới và hạt giống áo nghĩa của hắn, ngay trước khi tấn chức đều đã đạt được rồi.

- Mạc huynh, các ngươi tiến hành hộ pháp cho Vũ Phi, ta đi một lúc sẽ trở lại!

Triệu Phong bỏ lại một câu, tại chỗ lưu lại một đạo hư ảnh điện mị, thân hình đã sớm phá không mà đi.

Triệu Phong cũng không phải là đi truy kích Băng Vi tiên tử, lại càng không phải muốn đuổi giết Thạch Thừa Thiên.

Hắn đi đến bên cạnh một ngọn núi cao, triển khai Thần Linh Nhãn, nhìn về phía một cái sơn cốc ở xa xa.

Bên trong cái sơn cốc kia, Vũ Thiên Ngô cùng với Tân Vô Ngân quyền chưởng không ngừng oanh kích nhau, triển khai một hồi chiến đấu cực kỳ kinh tâm động phách.

Công kích của hai người, lực đạo đều vô cùng tập trung, vẻn vẹn chỉ có trong phạm vi trăm trượng xung quanh mới lưu lại một chút dấu vết động thủ mà thôi.

- Tân Vô Ngân này, che giấu quả thật là rất sâu!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong trọng điểm tập trung trên người Tân Vô Ngân.

Cái loại ý cảnh huyền diệu cao thâm ở trên người của Tân Vô Ngân, phảng phất như là nương dựa theo lực lượng vô tận của thiên địa tự nhiên xung quanh. Mỗi một cái giơ tay nhấc chân, tinh khí thần cùng với thân thể, chiêu thức, hoàn mỹ hợp nhất với nhau.

Mỗi một chiêu một thức của hắn, đều tinh diệu không thôi, phát huy lực lượng toàn thân của mình.

Đám nguyên khí thiên địa bốn phía xung quanh, dường như trở thành hậu thuẫn cường lực của hắn.

Mà đối thủ của hắn, Vũ Thiên Ngô, lại thuần túy là cực kỳ cường đại, ý chí tín niệm bễ nghễ bốn phương, luồng lực lượng vô hình giống

như Kiếm Ý, Đao Ý không ngừng trảm phá hư không, chấn lui quỷ thần.

Nếu như bảo Triệu Phong chọn lựa một trong hai người, kẻ nào mạnh hơn, như vậy khẳng định chính là Vũ Thiên Ngô có được chiến lực vô địch Chân Long Hội!

Nhưng nếu như nói kẻ nào thực lực thâm sâu khó lường, kẻ đó tất nhiên chính là Tân Vô Ngân.

Mười chiêu… Năm mươi chiêu… Một trăm chiêu…

Tiết tấu chiến đấu của hai người, khi nhanh khi chậm, khiến cho người ta có một loại ảo giác như thời không vặn vẹo vậy.

Những người quan sát trận chiến này, bất luận là Triệu Phong hay là những người quan chiến trên Quyết đấu trường Thượng Cổ bên ngoài, cũng đều có một loại rung động tận tâm hồn.

Mà khác nhau ở chỗ, Triệu Phong không phải là đang đứng ở góc độ xem xét, Thần Linh Nhãn của hắn mở ra đến cực hạn, tiến hành phân tích và mô phỏng.

Hắn đem toàn bộ những cảnh tượng chiêu thức ý cảnh của hai người, trực tiếp tiến hành phục chế lại, tiện thể cho việc thể ngộ sau này.

Vì thế, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong thúc giục lên đến cực hạn, hoàn toàn chỉ vì muốn học trộm thêm một số thứ mà thôi.

Thời khắc nào đó, Triệu Phong đột nhiên có loại ảo giác giống như ý thức đã nhảy ra khỏi thể xác của mình vậy.

Phốc!

Góc độ thị giác của Triệu Phong, đã phát sinh biến hóa!

Hắn có thể từ trên tầng mây trên đầu, quan sát ở toàn bộ phương vị cuộc chiến giữa Vũ Thiên Ngô và Tân Vô Ngân ở bên dưới.

Vũ Thiên Ngô và Tân Vô Ngân đang chiến đấu, mơ hồ sản sinh ra một loại cảm ứng, phảng phất như là đang bị một cặp mắt u lãnh nào đó, từ thiên không cửu tiên trên đầu không ngừng quan sát.

Nhưng ngẩng đầu nhìn lên, lại hoàn toàn không thấy được cái gì cả.

Cho đến tận hai trăm chiêu, cuộc chiến đấu giữa hai người đột nhiên phân ra thắng bại.

Phành…

Một cái thân ảnh trong đó bắn ngược ra ngoài, thân thể đập thẳng lên trên sườn núi.

Chương 375: Thể ngộ tinh tiến

- Thiên Hạ Vô Song!

Trên người Vũ Thiên Ngô toát ra chiến ý ngập trời. Một luồng ý chí Võ đạo không chỗ nào không có lan tràn mạnh mẽ, khí thế giết tận sát tuyệt hư vô quỷ thần, thôi đội mạnh mẽ bá đạo tuyệt đối! Một đạo chưởng quang như cực quang côi lệ, khiến cho mặt đất mơ hồ rung động, tầng mây trên thiên không cũng cuốn động, ảm đạm thất sắc.

Một khắc này, hắn phảng phất như trở thành tồn tại duy nhất trong vũ trụ, tín nhiệm ý chí mạnh mẽ tuyệt đối, xem thường hết thảy vạn vật.

- Đấu Chuyển Tinh Di! Vạn Nguyên Quy Tông!

Sắc mặt Tân Vô Ngân trở nên ngưng trọng trước giờ chưa từng có, thân thể đứng thành trung bình tấn, hai tay xẹt qua những quỹ tích gợn sóng huyền diệu, tận hết khả năng hấp thu, chuyển dời uy lực một chưởng áp bách thiên hạ của Vũ Thiên Ngô.

Nhưng mà, vào thời khắc cuối cùng, theo sự gia tăng cường hãn của ý chí Võ đạo, tu vi cấp bậc của Vũ Thiên Ngô không khống chế được, đã tăng lên đến Chân Huyền Cấp đại thành!

Thình thịch!

Thân thể Tân Vô Ngân bay ngược ra ngoài, rơi thẳng vào trong sườn núi, chấn lên một đám bụi mù cuồn cuộn.

- Ta thua! Nếu như muốn Chân Long lệnh bài, ngươi có thể lấy!

Vẻ mặt Tân Vô Ngân không chút biểu tình, lấy ra Chân Long lệnh bài.

Bên trong Không gian Bí Cảnh này, cũng không phải là phân ra thắng bại đơn thuần, nếu như muốn cướp đoạn Thiên Tài Long Vận, nhất định phải đoạt lấy Chân Long lệnh bài mới được.

Sự chênh lệch về mặt tu vi cùng với đặc thù huyết mạch của Vũ Thiên Ngô, ý chí Võ đạo, tín niệm mạnh mẽ vô cùng, cũng khiến cho trận chiến đấu này không cần phải kéo dài thêm nữa.

- Tu vi Chân Huyền Cấp sơ thành, lại có thể bức ta phải xuất ra thực lực Chân Huyền Cấp đại thành mới miễn cưỡng thắng được một chiêu.

Vũ Thiên Ngô nhìn chằm chằm vào Tân Vô Ngân, dường như muốn nhớ kỹ hình dáng của đối phương.

Chẳng qua, diện mạo của Tân Vô Ngân quá mức bình thường, gần như không có bất cứ đặc thù nào đáng kể.

Nhưng mà, thật ra trên người hắn lại có một loại khí tức không sủng nhục, không sợ hãi, không vội vàng, không nóng nảy, hoàn toàn không chút tương xứng với độ tuổi này của hắn.

Cuối cùng, Vũ Thiên Ngô cũng không có lấy Chân Long lệnh bài của Tân Vô Ngân, xoay người rời đi.

Trong cảm nhận của hắn, trận chiến này, chính mình vốn dĩ không hề chiến thắng, thậm chí còn có thể nói là đã thua rồi.

Thân là đệ nhất thiên tài Đại lục, Vũ Thiên Ngô từ nhỏ đã bị vô số ánh sáng huy hoàng bao phủ, mãi vẫn luôn đứng trên đỉnh cao trong

cùng thế hệ, cao ngạo tịch liêu.

Mà một trận chiến này, mặc dù hắn cũng không có thất bại, nhưng trong lòng mơ hồ có chút cảm giác suy sụp.

Tân Vô Ngân nhìn theo bóng Vũ Thiên Ngô rời đi, lắc đầu mỉm cười. Việc đối phương không lấy đi Chân Long lệnh bài, dường như đã nằm trong dự đoán của hắn.

o0o

Quyết đấu trường Thượng Cổ, trên bục đài hình tròn trên không trung.

- Một chiêu cuối cùng, Tân Vô Ngân thoạt nhìn như đã thua, nhưng kỳ thật hắn gần như không chút thương tổn nào, toàn bộ lực lượng đều bị hóa giải, chuyển dời đi hết!

Trên khuôn mặt xinh đẹp như ngọc của Bích Nguyệt Tôn Giả không giấu nổi sự kinh ngạc.

- Như vậy cũng tốt! Con đường tu hành của Ngô nhi quá mức thuận lợi, hoàn toàn không có đối thủ cũng không phải là chuyện tốt!

Ánh mắt Vũ Tinh Thần khẽ lóe lên, không khỏi lâm vào trầm tư.

Thân là một phụ thân, hắn thậm chí hy vọng Vũ Thiên Ngô có thể có thêm nhiều ma luyện, nhiều đối thủ kình địch hơn một chút.

Nhưng mà, thiên phú ngộ tính của Vũ Thiên Ngô đã quá mức kinh diễm rồi, mãi vẫn đem những thiên tài cùng thời đại hoàn toàn bỏ xa cả mấy cấp bậc, khó có thể nhìn theo bóng lưng nổi.

Trong thời gian một năm gần đây, Vũ Thiên Ngô cố ý không chịu trùng kích vào Chân Chủ Cấp, nếu không, kỳ Chân Long Hội lần này, đối với hắn còn ý nghĩa gì nữa?

o0o

Trên ngọn núi cao, ý thức của Triệu Phong bị vây trong một loại trạng thái vô cùng huyền diệu, phảng phất như đã nhảy ra khỏi gông xiềng thân thể, ở trên thiên không, quan sát quá trình chiến đấu giữa Vũ Thiên Ngô và Tân Vô Ngân ở bên dưới.

Cái loại cảm giác như thế này, trước đây đã từng xuất hiện qua hai lần.

Hai lần trước, trên thiên không mơ hồ xuất hiện một cái Di Thiên Chi Mâu, sự tiêu hao đối với tinh thần cũng cực kỳ khủng bố.

Lần này, Triệu Phong cố gắng khống chế, chỉ tiến hành rình xem, cũng không cố ý tạo ra chút áp lực nào cả.

Sau khi chiến đấu kết thúc, Tân Vô Ngân vô tình hữu ý liếc mắt nhìn lên thiên không một cái, hơi có chút nghi hoặc, trầm ngâm suy tư.

- Vũ Thiên Ngô chiến lực quả thật là vô địch, ngay cả Tân Vô Ngân cũng bị đánh bại!

Trong không gian mắt trái của Triệu Phong, một đoạn chiêu thức ý cảnh kia không ngừng lặp đi lặp lại.

Loại ý chí tín niệm cường đại không gì địch nổi trên người của Vũ Thiên Ngô, hoàn toàn vượt xa Kiếm Ý, Đao Ý bình thường. Hạng người như Thương Vũ Nguyệt, Thiên Vân Chi… ở trước mặt hắn căn bản là không chịu nổi một kích.

Loại lực lượng này, căn bản là thuộc về tâm linh, Triệu Phong khó có thể phục chế học tập được.

Năng lực học trộm phục chế của Thần Linh Nhãn này cũng không phải là vạn năng, cũng có những hạn chế nhất định.

Đầu tiên là huyết mạch, sự phù hợp về thuộc tính.

Đặc biệt là một ít bí thuật huyết mạch, thành lập trên cơ sở huyết mạch truyền thừa tương ứng, cho dù Triệu Phong có hiểu biết nguyên lý của nó, cũng không cách nào thi triển ra được.

Đây chính là vách ngăn lớn nhất.

Tiếp theo, những trình tự công pháp, bí thuật rất cao, Triệu Phong cũng khó có thể tìm hiểu được, lại bị sự hạn chế về mặt tu vi, cũng khó có thể thi triển ra.

Ví dụ như nói, bảo Triệu Phong hiện tại đi tìm hiểu công pháp Địa cấp trong truyền thuyết, ngay cả cường giả Đan Nguyên Cảnh tìm hiểu cũng có chút cố sức, huống chi chỉ mới cấp bậc hiện tại như hắn?

Nhưng thật ra ý cảnh chiêu thức của Tân Vô Ngân, lại không có khuynh hướng thuộc tính rõ ràng, cũng không có yêu cầu huyết mạch đặc thù nào cả.

Dù sao thì, bản thân Tân Vô Ngân thiên phú bình thường, cũng không có thể chất huyết mạch đặc thù nào cả.

Thế nhưng, ý cảnh chiêu thức của hắn lại vô cùng cao thâm, đối với tu vi cũng không có sự hạn chế nào cả.

- Ha hả… Đẩu Chuyển Tinh Di, Vạn Nguyên Quy Tông, còn có cái ý cảnh thân pháp đặc thù kia nữa… Mỗi một động tác, mỗi một cái chiêu thức đều dẫn dắt tinh, khí, thần toàn thân, dựa vào thiên địa tự nhiên…

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một tia ý cười, từng bước phục chế lại ý cảnh chiêu thức của Tân Vô Ngân.

Cuối cùng, hắn tổng kết quy nạp thành ba loại ý cảnh.

Loại thứ nhất, Đẩu Chuyển Tinh Di! Phương pháp mượn lực, dẫn lực, hóa lực thập phần cao minh, đạt tới Đại đạo hóa giản đơn!

Loại thứ hai, Vạn Nguyên Quy Tông! Trình tự cấp bậc cực cao, dùng thủ pháp vô hình, hấp thu uy năng chiêu thức của đối phương, thậm chí có thể chuyển hóa một phần thành của mình!

Loại thứ ba, Tinh khí thần quy nhất, hợp thiên địa tự nhiên!

Ba loại ý cảnh này đều thập phần huyền diệu, cái sau so với cái trước càng cao minh hơn.

Chỉ có loại thứ nhất, Triệu Phong lập tức có thể phục chế học tập được, cũng chính là loại kỹ xảo cao minh mượn lực, dẫn lực, hóa lực.

Loại thứ hai, Vạn Nguyên Quy Tông, thì lại có chút cao thâm, cái này ảnh hưởng với lưu phái công pháp mà Tân Vô Ngân sở tu, Triệu Phong nhất thời chưa thể hoàn toàn bắt chước được.

Loại thứ ba, thuộc về trình tự rất cao. Triệu Phong phát hiện, nó về bản chất chính là thủ đoạn vận dụng hạt giống áo nghĩa.

- Nếu như có thể lĩnh ngộ loại ý cảnh thứ ba, có thể gia tăng lên trình tự của hạt giống áo nghĩa của ta!

Triệu Phong có chút lĩnh ngộ.

Như vậy hiện tại, hắn trọng điểm nhằm vào loại thứ ba, cũng đem loại thứ nhất hoàn toàn dung nhập vào trong hệ thống công pháp của chính mình.

Điện Chi Truyền Thừa và Huyền Hoa Bảo Điển, đặt ở nơi nào trong Đại lục cũng đều là công pháp cùng truyền thừa đỉnh cao, nhưng mà đặt tại Chân Long Hội này, cũng chỉ xem là bình thường mà thôi.

Triệu Phong cần phải không ngừng hấp thu, cường hóa hệ thống của chính mình, mới có hy vọng đạt tới đỉnh cao của Đại lục.

Nếu muốn khai sáng ra một lưu phái mới, hắn tự nhận là bản thân mình lịch duyệt hữu hạn, nhưng mà nếu như dung hợp sở trường của các nhà, có thể thử một phen, hơn nữa còn có được thành tựu nhất định nữa.

o0o

Cũng không lưu lại thêm nữa, Triệu Phong phản hồi huyệt động tại vực sông.

Lúc này Triệu Vũ Phỉ đang bế quan củng cố cảnh giới, Mạc Thiên Y cùng nam tử mặt vàng thì phụ trách hộ pháp bên ngoài.

Chỉ nháy mắt, thời gian nửa ngày đã trôi qua.

Triệu Phong hấp thu những kỹ xảo huyền diệu của Đẩu Chuyển Tinh

Di, thành công dung nhập vào trong hệ thống của chính mình.

Rồi sau đó, hắn trọng điểm tìm hiểu ý cảnh chiêu thức huyền diệu đặc thù Tinh khí thần quy nhất, hợp thiên địa tự nhiên của Tân Vô Ngân.

Trong lúc thể ngộ cái này, Triệu Phong cũng cần phải tập trung tất cả tinh thần ý niệm, đem hạt giống huyền ảo câu thông thiên địa, không được có bất cứ một tia phân tâm nào cả.

Tinh khí thần quy nhất, từng chiêu từng thức đều dẫn dắt tinh khí thần toàn thân, bạo phát toàn bộ lực lượng thân thể. Phương diện này chủ yếu là động tác, ý cảnh, cho nên thể ngộ cũng đơn giản hơn một chút.

Ngoại trừ tiến hành mô phỏng ở trong đầu, Triệu Phong thỉnh thoảng còn có thể đứng lên, khoa chân múa tay này nọ.

Hai người Mạc Thiên Y, lúc mới bắt đầu còn có chút kinh ngạc, ngay sau đó liền ngạc nhiên phát hiện, thân pháp của Triệu Phong, có một loại phong cách ý cảnh tương tự như là Tân Vô Ngân vậy.

Đẩu Chuyển Tinh Di, tinh khí thần quy nhất, Triệu Phong cơ bản đều có thể làm được.

Đặc biệt là cái Tinh khí thần quy nhất kia, mơ hồ như kích phát tiềm năng toàn thân Triệu Phong vậy, ý cảnh cảm quan đạt tới cấp bậc ngày thường không cách nào với tới được.

Triệu Phong chỉ cảm thấy ý cảnh huyền ảo của hạt giống áo nghĩa của mình càng lúc càng rõ ràng hơn, năng lực câu thông nguyên khí thiên địa cũng gia tăng lên thật lớn.

Chân Linh khí trong cơ thể cùng với ý niệm tâm thần phù hợp làm một chỗ, trong lúc vận chuyển cũng càng lúc càng lưu sướng hơn.

- Khó trách tốc độ tu luyện của Tân Vô Ngân lại nhanh đến như vậy!

Linh đài Triệu Phong thanh minh, Chân Linh khí tùy ý chuyển dời, tinh khí thần tràn đầy cường đại trước giờ chưa từng có, xúc tiến cảm quan cảnh giới cùng nguyên khí thiên địa tiến hành câu thông với nhau.

Chỉ trong thời gian có nửa ngày, Triệu Phong liền cảm thấy được tinh thần ý cảnh của mình đã tăng lên, tu vi cũng có chút tinh tiến.

Lúc này, tu vi cảnh giới của hắn đã hoàn toàn được củng cố vững chắc, thậm chí còn cao hơn đại đa số những Chân Huyền Cấp sơ thành, thẳng bước tới Chân Huyền Cấp tiểu thành nữa.

Càng tiến hành tham tu thể ngộ, Triệu Phong càng cảm giác được Tân Vô Ngân này không đơn giản.

Những ý cảnh huyền ảo cùng với kỹ xảo tu luyện cao thâm này, Triệu Phong không tin là Tân Vô Ngân đều học được từ trong sở học của tông môn.

Vì thế, Triệu Phong hỏi thăm Mạc Thiên Y về Tân Vô Ngân.

- Tân Vô Ngân này, cũng có không ít những tin đồn về hắn. Nghe nói hắn có năng lực tự học thành tài, chưa bao giờ bái sư ai cả, chính mình có thể tự lĩnh ngộ, hoặc là từ trong một vài công pháp đơn giản, tu luyện ra những chiêu thức uy năng kinh người.

Mạc Thiên Y có chút suy tư, nói.

Dù sao trước Chân Long Hội, Tân Vô Ngân này cũng là thiên tài danh chấn Bắc Đại lục, tiếp chận với Mạc Thiên Y, Hạ Tiên Thương.

Thời điểm khi mà hai người đang nói chuyện với nhau, bên trên vực sông truyền đến thanh âm hò hét.

- Triệu Đà chủ!

- Đà chủ, ngài còn ở nơi này không?

Hai thanh âm một nam một nữ từ bên trên truyền xuống.

Triệu Phong ngẩng đầu lên nhìn lại, hơi có chút kinh ngạc, liền quay trở lại khoảng không trên mặt nước.

Hai người vừa tới, chính là Khương Tam Phong và Điệp Diệp.

Hai người này, bộ dáng tán hồn lạc phách, u sầu vô hạn, trên người không có lấy nửa điểm khí tức Thiên Tài Long Vận.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Lúc này Triệu Phong mới phát hiện, từ sau khi tiến vào Không gian Bí Cảnh, hắn đã quên mất hai người Khương Tam Phong, Điệp Diệp cùng xuất thân từ Thiết Huyết Giáo này.

Sau khi hỏi thăm, đám Triệu Phong mới biết được, Chân Long lệnh bài của hai người bọn Khương Tam Phong đã đều bị cướp đi mất.

Mấy ngày trước đây, cả hai người vẫn luôn đi cùng một chỗ với nhau, chỉ cần không gặp phải những cường giả thuộc cấp bậc đệ nhất thiên tài trở lên, căn bản đều không có trở ngại gì cả.

Nhưng mà chừng một ngày trước, vận khí hai người bọn họ không tốt, gặp phải sự truy sát của Thái Vân Song Tử.

- Chân Long lệnh bài của các người đều đã bị Thái Vân Song Tử cướp mất rồi sao?

Cặp mày Triệu Phong hơi nhíu lại.

Thái Vân Song Tử này hung lệ tàn bạo, hắn cũng đã từng chứng kiến qua rồi. Sau khi tiến vào trong Không gian Bí Cảnh, chỉ cần người khác không ngoan ngoãn giao ra Chân Long lệnh bài, lập tức liền ra tay đánh chết hoặc ít nhất cũng đánh cho tàn phế.

- Thiếu chút nữa đã mất mạng rồi! Cánh tay phải của ta cũng đã bị hắt cắt đứt!

Thần tình Khương Tam Phong đầy khuất nhục.

Lúc này Triệu Phong mới phát hiện, cánh tay áo trường bào của hắn, nửa phần dưới đã hoàn toàn trống rỗng.

- Nếu không phải cuối cùng phát hiện ra mục tiêu mới, Thái Vân Song Tử rất có khả năng đã đánh cho chúng ta tàn phế hoặc chết luôn rồi.

Trong lòng Điệp Diệp vẫn còn chưa tiêu tan nổi khiếp sợ.

Ở trong Không gian Bí Cảnh này, một khi Chân Long lệnh bài bị cướp đi, rất khó có thể đoạt lại được một cái lệnh bài khác.

Theo thời gian dần trôi qua, số lượng Chân Long lệnh bài càng ngày càng ít. Những thiên tài nắm giữ Chân Long lệnh bài còn thừa lại, thực lực không phải nghi ngờ chính là vô cùng cường đại, cho dù hai

người liên thủ, cũng không kiên trì được thêm mấy chiêu.

Vốn dĩ hai người đã tâm tro ý lạnh, chấp nhận từ bỏ Chân Long Hội kỳ này.

Nhưng mà chừng nửa ngày trước, cả hai đột nhiên nghe nói trong Không gian Bí Cảnh đã sản sinh ra vị thiên kiêu cái thế thứ sáu, hơn nữa còn chính là Triệu Phong nữa.

Hai người nhất thời kinh hỉ, vội vàng chạy đi tìm Triệu Phong.

- Yên tâm đi! Ta sẽ giúp các ngươi tìm lại Chân Long lệnh bài khác! Hơn nữa, trong Không gian Bí Cảnh này, số lượng thiên kiêu cái thế cũng hơi quá nhiều rồi!

Vẻ mặt Triệu Phong cực độ lạnh lùng, trong mắt lóe ra một mảnh lệ quang, một đầu tóc lam không gió chợt động.

Điệp Diệp và Khương Tam Phong cả kinh một hồi. Nghe khẩu khí của Triệu Phong, hình như muốn tìm Thái Vân Song Tử gây phiền toái.

Thái Vân Song Tử trong số năm đại thiên kiêu cái thế, chính là lấy hung bạo, tàn nhẫn, âm hiểm, giả dối mà nổi tiếng.

Hơn nữa, hai huynh đệ liên thể nhân này, đao kiếm cùng sử dụng, liên thủ hợp kích, công thủ toàn diện, có thể nói là hoàn mỹ không chút sơ hở nào.

Chương 376: Một chiêu là đủ

Sau khi hội hợp với Khương Tam Phong và Điệp Diệp, Triệu Phong lập tức rời đi, cùng với ba người Thiên Nguyên Tông mỗi người một ngã.

Bên phía Thiên Nguyên Tông bên này, Triệu Vũ Phỉ đã có được thực lực chuẩn thiên kiêu, Mạc Thiên Y lại chính là đệ nhất thiên tài chỉ dưới mỗi thiên kiêu cái thế. Có hai người này ở đây, cho dù có một thiên kiêu cái thế chạy tới, cũng đều có thể chống đỡ một phen.

Triệu Phong đi ở đằng trước dẫn đường, hư ảnh Vận Long ánh vàng rực rỡ ở trên bầu trời không ngừng chiếu rọi, đứng từ khoảng cách thật xa, cũng có thể cảm ứng được.

- Chạy mau! Thiên kiêu cái thế thứ sáu, Triệu Phong, đã xuất quan rồi!

- Triệu Phong này, trước đánh trọng thương Thạch Thừa Thiên, sau đánh chạy Băng Vi tiên tử! Trước sau đánh lui hai đại thiên kiêu cái thế, huyết mạch nhãn đồng càng lúc càng đáng sợ hơn!

- …

Dọc trên đường đi, chung quanh một đám gà bay chó chạy. Đặc biệt là những thiên tài cầm trong tay Chân Long lệnh bài, cả đám trốn thì trốn, giấu thì giấu.

Khương Tam Phong và Điệp Diệp đi theo Triệu Phong cũng đều líu lưỡi một trận, nội tâm rung động không thôi, tâm tình trào dâng, đồng

thời cũng có chút phức tạp.

Nghĩ đến lúc trước bọn họ bị thiên kiêu cái thế hoặc là một vài thiên tài cường đại không ngừng truy giết, lạc hoang mà chạy, thê lương đến cỡ nào.

Mà hiện tại, bọn họ đã lĩnh ngộ được cái gì gọi là cảm giác một phen phát uy, run sợ bát phương rồi. Mắt thấy một đám thiên tài đứng đầu Đại lục này không ngừng trốn chạy bốn phía, tâm tình đặc biệt sảng khoái, có loại cảm giác như cáo mượn oai hùm vậy.

- Đây chính là hiệu quả do thực lực mang lại a!

- Không nghĩ tới Thiết Huyết Giáo ta cũng có thể xuất hiện một vị thiên kiêu cái thế như vậy!

Khương Tam Phong và Điệp Diệp, tâm tình đặc biệt sảng khoái thoải mái, không còn chút cảm giác lo lắng bị đuổi giết nữa.

Dọc theo đường đi, ba người Triệu Phong trùng hợp gặp mặt mấy người bọn Kim Thái Tử và hai ba người khác của Đại quốc Thiên Bồng.

Kim Thái Tử nhìn thấy uy thế thiên kiêu cái thế của Triệu Phong, trong lòng khiếp sợ dại ra trong chốc lát, chợt khẽ hít sâu một hơi, tiến đến đầu nhập vào đám người Triệu Phong.

Nếu như Triệu Phong nguyện ý, hoàn toàn có thể thừa cơ hội này thu nhận mấy tiểu đệ.

- Các ngươi đi đi! Lần sau gặp lại, cũng không loại trừ khả năng ta sẽ xuống tay với các ngươi!

Triệu Phong lạnh lùng đạm mạc, trực tiếp nói lời cự tuyệt. Một luồng uy áp tinh thần không thể nào hình dung nổi bùng phát ra, khiến cho mấy người bọn Kim Thái Tử cũng phải hô hấp khó khăn một trận.

Nơi này là Chân Long Hội, không có bất cứ quy tắc gì, nhưng mà hắn cũng không phải là Bồ tát sống, có thể che chở người khác một cách tùy tiện được.

Đám người Kim Thái Tử sắc mặt ũ rũ ly khai.

Nhưng mà loại kết quả như thế này cũng không phải ngoài ý muốn. Triệu Phong nhìn qua cũng không phải là loại người từ tâm nương tay.

- Triệu Đà chủ, khí tức Thiên Tài Long Vận trên người của ngài thật sự quá mức mạnh mẽ, những người khác nhìn thấy ngài, đều trốn tránh thật xa, căn bản không có cơ hội cướp đoạt lại Chân Long lệnh bài!

Điệp Diệp không khỏi sầu lo, nói.

Theo thời gian dần dần trôi qua, số lượng Chân Long lệnh bài trong Không gian Bí Cảnh này, càng ngày càng giảm đi.

- Đơn giản thôi!

Triệu Phong khẽ vung tay lên, để Tiểu tặc miêu đi ra.

Sau đó bọn họ liền lấy Điệp Diệp, Khương Tam Phong làm mồi, Tiểu tặc miêu âm thầm đánh lén, Triệu Phong thì ở đằng xa, dùng La Hầu Cung chiếu ứng cho bọn họ.

Trên thực tế, với tốc độ hiện tại của Triệu Phong, cho dù đám thiên

tài kia có chạy trốn, cũng có thể dễ dàng đoạt lấy mấy khối Chân Long lệnh bài cho hai người Điệp Diệp được.

Nhưng mà, hắn cũng không muốn để cho hai người quá mức dễ dàng đạt được Chân Long lệnh bài.

Khoảng chừng nửa canh giờ sau, Triệu Phong gần như cũng không cần phải ra tay, hai người Điệp Diệp và Khương Tam Phong lần lượt đều tìm được một cái Chân Long lệnh bài ngân sắc, bên trên còn phiếm động một tầng hoa văn kim sắc nữa.

Sau khi xử lý tốt chuyện Chân Long lệnh bài cho hai người, Triệu Phong liền chuẩn bị đi tìm Thái Vân Song Tử gây phiền toái.

Triệu Phong phân phó, để cho hai người Điệp Diệp đi cách mình trong phạm vi chừng hai mươi dặm.

Như vậy mà nói, bằng vào khí tức Thiên Tài Long Vận thiên kiêu cái thế của hắn, cũng đủ khiến cho các thiên tài khác căn bản không dám tiếp cận quá gần hai người bọn họ.

- Triệu Đà chủ, Thái Vân Song Tử kia, thực lực quá mức hung tàn đáng sợ, không phải tầm thường. Bây giờ một khi chúng ta đã đạt được Chân Long lệnh bài rồi, cũng không nhất thiết phải đối địch với hắn làm gì!

Trong lòng Khương Tam Phong có chút không yên, nói.

Triệu Phong dù sao cũng chỉ là một thiên kiêu cái thế mới tấn chức sau này, vừa mới được mọi người công nhận mà thôi. Mà Thái Vân Song Tử kia, chính là một đôi huynh đệ liên thể, mỗi người đều có chiến lực tám phần của thiên kiêu cái thế, dưới tình huống đao kiếm hợp kích, dường như còn có xu thế vượt qua thiên kiêu cái thế bình

thường nữa.

Từ khi Chân Long Hội bắt đầu đến nay, trong năm người thiên kiêu cái thế ban đầu, cũng chỉ có Vũ Thiên Ngô và Thái Vân Song Tử mới có thành tích bất bại mà thôi.

- Thái Vân Song Tử, đao kiếm cùng đánh, chiến lực quả thật là rất cường hãn. Chỉ luận riêng lực công kích, hoàn toàn vượt qua Thạch Thừa Thiên, Băng Vi tiên tử. Chính diện đối kháng, ngay cả ta cũng không phải là đối thủ của hắn!

Sắc mặt Triệu Phong trấn định mà bình tĩnh.

Khương Tam Phong và Điệp Diệp nghe thấy vậy, nhất thời có chút sầu lo bất an.

Một khi Triệu Phong đã không phải là đối thủ của hắn, vì cái gì lại còn muốn đi tìm Thái Vân Song Tử gây phiền toái?

Nếu chỉ bởi vì nguyên nhân hai người bọn họ, lại khiến cho một thiên kiêu chi tử như Triệu Phong gặp phải sơ xuất gì đó, bọn họ căn bản không gánh vác nổi trách nhiệm này.

- Đương nhiên, ta là nói chính diện chiến đấu! Ở trong mắt người khác, Thái Vân Song Tử đao kiếm cùng đánh, công thủ nhiều mặt toàn diện, hoàn mỹ không chút nào sơ hở. Nhưng mà, ta nắm giữ trong tay sơ hở của bọn họ, hoàn toàn có cơ hội một kích chiến thắng!

Trên người Triệu Phong có một luồng tự tin mạnh mẽ.

Tại Chân Long Hội này, muốn đối phó thiên kiêu cái thế, cũng chỉ có thiên kiêu cái thế ra tay mới có khả năng này.

Dứt lời, hắn liền mở ra Thần Linh Nhãn, bay lên không trung, tìm kiếm tung tích của Thái Vân Song Tử.

Chỉ khoảng chừng nửa khắc, Triệu Phong đã xác định được vị trí của Thái Vân Song Tử.

- Đi thôi!

Triệu Phong đi ở phía trước dẫn đường.

Hai người Điệp Diệp còn muốn khuyên bảo thêm, nhưng lại không thể mở lời được, hơn nữa trong lòng bọn họ cũng dâng lên cảm giác chờ mong mãnh liệt.

o0o

Trên đường đi tới, phía trước đột nhiên xuất hiện một luồng hư ảnh Vận Long kim quang vô cùng cường đại, so với của Triệu Phong còn muốn mạnh mẽ hơn một chút.

Sắc mặt hai người Khương Tam Phong nhất thời khẩn trương, hít sâu một hơi.

Vụt!

Từ phía chân trời, đột nhiên xuất hiện một đầu Bích Lân Phi Ngư, kích thước ước chừng mười trượng, bên trên có một nàng thiếu nữ thải y xinh đẹp tinh xảo động lòng người, tay cầm một thanh trường tiên lưu ly thải sắc, khiến cho đám thiên tài chung quanh không ngừng tránh lui.

Trong Không gian Bí Cảnh này, thiên kiêu cái thế vừa hiện, bốn

phương gà bay chó chạy.

Nhưng mà, khi thiên kiêu cái thế gặp phải thiên kiêu cái thế, sẽ xuất hiện tình huống như thế nào?

Dưới tình huống bình thường, thiên kiêu cái thế ở cách nhau một khoảng khá xa liền có thể cảm ứng được tồn tại của đối phương. Phần lớn tình huống, nếu như không nắm chắc có thể đánh bại được đối phương, cũng sẽ cố ý né tránh qua một bên.

Chẳng qua, Triệu Phong chính là cố tình muốn đi thẳng về phía Thái Vân Song Tử, tự nhiên là sẽ không có ý định tránh đường.

- Là hắn!

Đạm Thai Lan Nguyệt từ rất xa đã nhìn thấy Triệu Phong, một đôi mắt sáng long lanh tinh khiết khẽ chớp động mấy cái, trên khuôn mặt xinh đẹp hiện ra mấy phần ngưng trọng.

Trước đây, ở khu vực vực sông, Đạm Thai Lan Nguyệt cùng với Triệu Phong đã từng đối mặt qua một lần, nhưng cũng không có giao phong.

Lúc đó, Triệu Phong nhiều nhất cũng chỉ có chiến lực chuẩn thiên kiêu mà thôi, Đạm Thai Lan Nguyệt mặc dù không dám dễ dàng khinh suất, nhưng cũng có chút kinh thị trong đó.

Nhưng mà sau đó, Triệu Phong một mình đại chiến với hai thiên kiêu cái thế, trước đả thương Thạch Thừa Thiên, sau đánh lui Băng Vi tiên tử, tạo thành địa vị thiên kiêu cái thế không thể nào lay động.

Mà một tràng chiến đấu đó, Đạm Thai Lan Nguyệt cũng từng đặc biệt chú ý qua.

- Huyết mạch nhãn đồng của hắn thiên hướng phương diện tinh thần, cảnh giới cấp bậc tinh thần ta khá cao, có thể nói là khắc chế hắn. Chẳng qua, chỉ sợ hắn chuyên hạ độc thủ với Linh sủng của ta mà thôi!

Trong lòng Đạm Thai Lan Nguyệt không ngừng phân tích. Mặc dù nàng cũng không sợ Triệu Phong, nhưng vẫn có chút kiêng kỵ, không dám tùy tiện ra tay.

Khoảng cách giữa hai người càng ngày càng gần nhau. Mắt thấy bên trong hư không, hai đạo hư ảnh Vận Long khổng lồ không ngừng tiếp cận, gần như là chỉ còn cách một chút nữa mà thôi!

Không bao lâu sau, Triệu Phong cùng với Đạm Thai Lan Nguyệt đã cách nhau chỉ còn có một dặm nữa mà thôi.

Khoảng cách này, đã hoàn toàn có thể phát động công kích, đặc biệt là Triệu Phong, chuyên am hiểu công kích bằng cung tiễn.

Trong lòng Đạm Thai Lan Nguyệt đã sớm đề phòng cẩn thận.

Chẳng qua, bộ dáng Triệu Phong trong tầm nhìn, căn bản là không hề để ý của nàng, một đường hướng về phía sau lưng Đạm Thai Lan Nguyệt mà phóng nhanh tới.

- Hửm?

Đạm Thai Lan Nguyệt có chút giật mình. Nàng vốn tưởng rằng Triệu Phong chính là cố ý tìm nàng gây phiền toái. Dù sao ngày ấy, khi Triệu Phong bế quan trùng kích Chân Huyền Cấp, Đạm Thai Lan Nguyệt cũng từng ra tay quấy rầy hắn.

Đột nhiên, nhìn theo hướng địa phương Triệu Phong bay tới, khiến cho nàng chợt nghĩ đến cái gì đó.

- Phương hướng kia, nếu như ta đoán không sai, chính là Thái Vân Song Tử, còn có Thạch Thừa Thiên…

Đôi mắt như thủy tinh trong suốt của Đạm Thai Lan Nguyệt khẽ chuyển, dường như đoán ra được gì đó.

Nếu nàng đoán không sai, Triệu Phong rất có thể nhằm vào một trong hai thiên kiêu cái thế ở nơi đó.

Nghĩ đến đây, Đạm Thai Lan Nguyệt quyết định đi theo sau Triệu Phong.

o0o

Khoảng chừng thời gian nửa khắc sau.

Phía trước mặt Triệu Phong xuất hiện một dãy núi nguy nga hùng vĩ, nguyên khí đại địa Thổ hệ ba động tương đối mãnh liệt.

Bên trong dãy núi nguy nga này, có hai luồng khí tức Thiên Tài Long Vận vô cùng khổng lồ.

Ở sâu bên trong dãy núi…

Thái Vân Song Tử tay cầm đao, tay cầm kiếm, bộ dáng dữ tợn tàn nhẫn, ngửa mặt lên trời cười to, không ngừng chém mạnh xuống một khối thạch cầu thật lớn bên dưới chân một ngọn núi khổng lồ.

Khối thạch cầu lớn kia, toàn thân phiếm động một tầng ánh sáng hoàng sắc, hơn phân nửa chìm vào bên trong ngọn núi.

Leng keng! Bang bang!

Đao kiếm chém xuống chấn lên vài tràng đốm lửa, không ngừng va chạm với khối thạch cầu kia.

Hai luồng khí tức Thiên Tài Long Vận khổng lồ này, một luồng xuất ra từ trên người của Thái Vân Song Tử, một luồng còn lại chính là từ trong khối thạch cầu kia.

Cẩn thận nhìn lại, thì khối thạch cầu kia chính là một người, đang cuộn mình thành một đoàn, bên ngoài ngưng kết ra một tầng tinh thể thổ hoàng sắc, hình thành một tầng phòng ngự cường đại.

Khối thạch cầu kia, hơn phân nửa khảm sâu vào lòng núi, phảng phất như cùng với lực lượng của đại địa bên dưới câu thông với nhau, lực lượng hùng hồn, đem lực phòng ngự tăng phúc lên gấp mấy lần.

- Không hổ là Thạch Thừa Thiên, có được huyết mạch Thạch Tâm, kẻ có lực phòng ngự cực mạnh trong các thiên kiêu cái thế!

Triệu Phong xa xa nhìn thấy, không khỏi cảm khái.

Khí lực phòng ngự của Thạch Thừa Thiên này vốn dĩ đã vô cùng khủng bố, dưới tình huống bình thường, một thiên kiêu cái thế bình thường cũng khó có thể phá vỡ nổi.

Giờ phút này, hắn lại phát động bí thuật đem bản thân cuộn lại thành hình thái một khối thạch cầu, thân thể gần như là hóa đá, cùng với lực lượng Thổ hệ bên trong đại địa sơn thể giao hội cùng với nhau.

Vô hình trung, lực phòng ngự, khả năng khôi phục của hắn lại gia tăng lên trên diện rộng.

Nếu như không phải lúc trước Triệu Phong từng đả thương một chân của Thạch Thừa Thiên, lại bị thương tổn đến tinh thần, Thái Vân Song Tử quả thật là không làm gì được Thạch Thừa Thiên cả.

Nhưng mà Thái Vân Song Tử này giả dối âm hiểm, thừa dịp ngươi bệnh lấy mạng ngươi, xuống tay với Thạch Thừa Thiên, một đường không ngừng truy sát, bức bách Thạch Thừa Thiên phải rơi đến hoàn cảnh như thế này.

Cho dù Thạch Thừa Thiên có phòng ngự cường đại đến thế nào, dưới sự công kích không ngừng nghỉ của Thái Vân Song Tử như vậy, chung quy cũng khó tránh khỏi kiếp số.

- Lão đại, dường như có khí tức của thiên kiêu cái thế tiếp cận a!

- Không tốt! Không ngờ lại là tên tiểu tử kia! Chẳng lẽ hắn muốn phân chia một phần lợi ích với chúng ta?

Thái Vân Song Tử dừng đao kiếm công kích, hơi thở ra một cái, hai cặp mắt âm hiểm giả dối giương mắt nhìn về phía Triệu Phong, mang theo ý cảnh báo cùng uy hiếp.

Những thiên kiêu cái thế bình thường, cơ bản đều tận lực tránh xung đột với Thái Vân Song Tử.

Đôi huynh đệ liên thể này, hung ác tàn nhẫn, công kích cuồng bạo, không hề để ý đến hậu quả, hễ ra tay là giết người hoặc đánh cho tàn phế. Thiên kiêu cái thế bình thường quả thật là không dám tùy tiện dây vào.

- Tiểu tử lam mao, ngươi tới rất đúng lúc! Cùng chúng ta liên thủ, giết chết tên thạch đầu này, sau đó chúng ta sẽ phân chia cho ngươi bốn

thành Thiên Tài Long Vận của hắn!

Thái Vân lão đại khẽ đảo chuyển cặp mắt, nghĩ ra một kế.

Thế cục trước mắt mà nói, bọn họ không nên xung đột cùng với Triệu Phong.

Bọn họ hiện tại đã một phen bức Thạch Thừa Thiên lâm vào hiểm cảnh, nếu như hiện tại lại cùng với Triệu Phong chiến đấu, Thạch Thừa Thiên tất nhiên sẽ lợi dụng cơ hội, khôi phục chiến lực, tiến hành giáp công.

Đến lúc đó, đồng thời đối mặt với công kích của hai đại thiên kiêu cái thế, quả thật không phải là hành vi sáng suốt.

Nhìn thấy Triệu Phong chạy tới, khối thạch cầu do Thạch Thừa Thiên biến thành kia, lập tức chìm sâu hơn vào bên trong ngọn núi dưới chân mình.

Thái Vân Song Tử cũng chẳng thèm để ý đến hắn, chỉ chờ phản hồi từ phía Triệu Phong. Thạch Thừa Thiên hiện tại đã bị trọng thương, căn bản không có khả năng trốn thoát khỏi tay bọn chúng.

- Đây là thái độ của thiên kiêu cái thế hay sao? Ngay cả Thái Vân Song Tử cũng không dám cùng chúng ta xung đột, thậm chí còn đưa ra lời mời hợp tác nữa!

Khương Tam Phong cùng với Điệp Diệp ở phía sau nhìn thấy một màn này, nhất thời giật mình không thôi.

Thái Vân Song Tử đưa ra lời mời hợp tác, lại chịu phân ra bốn thành lợi ích, ở một góc độ nào đó mà nói, chính là một loại nhượng bộ, một loại chấp nhận đối với thực lực hiện tại của Triệu Phong.

Nhưng mà nào ngờ được, sắc mặt Triệu Phong trầm xuống, tóc lam vũ động, lớn tiếng nói:

- Hai tên quái vật xấu xí các ngươi, cũng xứng đòi hợp tác với ta à? Mục đích của ta cũng không phải là cái tên thạch đầu kia, mà chính là cái loại dơ bẩn nhất thế gian như các ngươi! Đối phó với các ngươi, một chiêu là đủ!

Chương 377: Thiên kiêu vẫn lạc

- Mục đích của ta không phải là gã thạch đầu kia, mà là cái loại dơ bẩn nhất thế gian như các ngươi! Đối phó với các ngươi, một chiêu là đủ!

Gã thiếu niên tóc lam đối diện, lạnh lùng vô tình, không hề có một tia dao động tình cảm.

Những lời này, giống như là lời phán xét mạnh mẽ, khiến cho ngay cả Thái Vân Song Tử trước giờ nổi tiếng hung ác tàn bạo cũng khẽ rùng mình một cái, có chút phát mộng.

- Một chiêu là đủ? Triệu Phong này không ngờ lại tự tin đến như vậy!

Đạm Thai Lan Nguyệt ở đằng xa đuổi theo, tinh thần cảm quan cường đại, nhìn thấy rõ ràng thế cục bên này, cũng cảm thấy kinh nghi không thôi.

Trong số năm đại thiên kiêu cái thế ở Chân Long Hội này, Thái Vân Song Tử thân là liên thể nhân, liên thủ cùng đánh, chiến lực siêu cường, lại tàn nhẫn khát máu, mơ hồ có xu thế đứng hàng thứ hai, chỉ thua có mỗi Vũ Thiên Ngô mà thôi.

Trong giới Chân Long Hội kỳ này, Thái Vân Song Tử thậm chí còn có khả năng là người tranh đoạt vị trí Quán quân, cực kỳ có cơ hội khiêu chiến Vũ Thiên Ngô nữa.

Thạch Thừa Thiên đã chìm sâu dưới lòng núi, nghe thấy câu nói đó

của Triệu Phong, thân hình nhất thời căng cứng:

- Triệu Phong này, khẩu khí thật lớn a!

Chẳng qua, thân là thủ hạ bại tướng của Triệu Phong, Thạch Thừa Thiên hiểu được sự đáng sợ của đối phương, trong lòng cũng có chút bán tín bán nghi.

Hắn nhất thời không định trốn xa nữa, khoanh chân ngồi xuống, nắm chặt thời gian chữa trị, đồng thời chú ý tình hình chiến đấu bên trên.

- Một chiêu đánh bại chúng ta? Tiểu tử cuồng vọng!

- Khặc khặc khặc… hoàn toàn không đem hai huynh đệ chúng ta đặt ở trong mắt!

Thái Vân Song Tử rít gào giận dữ, tay vung lên đao kiếm, bên trong uy áp Chân Linh mơ hồ ẩn chứa một cỗ sát khí hung lệ kinh sợ quỷ thần.

Nghĩ đến Thái Vân Song Tử bọn họ hoành hành tại Chân Long Hội, đại sát tứ phương, không chút cố kỵ, thậm chí ngay cả thiên kiêu cái thế khác cũng đều phải tránh né không dám chính diện đối kháng! Chưa bao giờ bọn chúng lại bị khinh thị như thế này!

Một chiêu là đủ?

Đây chính là sự vũ nhục cực lớn đối với nhân cách và tôn nghiêm của bọn chúng, lại là cực độ bất kính đối với một thiên kiêu cái thế, cho dù đối thủ cũng đồng dạng là một thiên kiêu cái thế đi chăng nữa.

- Tính cách tàn bạo, hung lệ, tính tình nóng nảy, tự cho mình là trung tâm vũ trụ…

Triệu Phong khoanh tay ngạo nghễ đứng đó, nhìn về phía Thái Vân Song Tử đã bị chọc giận, điên cuồng múa may đao kiếm, thẳng hướng mà tới kia.

Ầm ầm ầm...

Chỉ trong khoảnh khắc, ngọn núi gần đó đã bị Thái Vân Song Tử san bằng mất một đoạn lớn, cả ngọn núi bị chém ra làm bốn, năm phần rời nhau.

- Thiên Cương Cửu Diễm Đao!

- Địa Sát Băng Phách Kiếm!

Đao kiếm đồng loạt chém ra, viêm hàn đan xen, uy năng chấn động thiên địa. Trong phạm vi một dặm xung quanh hóa thành tử vực. Uy năng khí tức khủng bố kia đủ để trong khoảnh khắc diệt sát một cường giả Chân Huyền Cấp bình thường.

Hai loại công pháp đỉnh cấp, thuộc tính hoàn toàn tương phản nhau, dưới tình huống liên thủ công kích, chiến lực tuyệt đối vượt qua thiên kiêu cái thế bình thường.

- Chiến lực cường đại như thế này, đao kiếm cùng công kích, viêm hàn dung hợp, có thể nói là phi thường hoàn mỹ!

Trong lòng Triệu Phong tràn ngập cảm khái.

Dưới loại cục diện này, hắn chính diện đối kháng Thái Vân Song Tử, căn bản là không có lấy nửa phần tiện nghi nào cả.

Vụt…

Tại chỗ cũ của hắn chỉ lưu lại một đạo hư ảnh điện mị, trong hư không cùng với mặt đất nhất thời xuất hiện vô số những hư ảnh trùng trùng điệp điệp.

Phành phành phành...

Công kích đầu tiên của Thái Vân Song Tử nhất thời vồ hụt, rất nhanh liền tập trung lên trên một tòa cô phong cao ngất phía trước.

Ngọn cô phong kia dưới công kích của bọn họ, cũng chỉ còn lại có một cái cột đá kích thước cỡ thân người mà thôi.

- Hai tên quái vật xấu xí các ngươi, từ nhỏ đã dính liền cùng một chỗ, không có tự do, không có sự riêng tư. Thậm chí ngay cả sinh mệnh cũng đều bị buộc dính cùng một chỗ. Các ngươi sống trên đời này, là một sự bi ai đến thế nào? Có lẽ, đây chính là căn nguyên khiến cho các ngươi tàn bạo cực đoan, thị huyết háo sát đến như thế!

Triệu Phong khoanh tay đứng trên cột đá của ngọn cô phong kia, trên mặt lộ ra vẻ trào phúng và thương hại nồng đậm.

Lời này vừa nói ra, Thái Vân Song Tử nhất thời rung người một cái, sau đó sắc mặt trở nên phẫn nộ vặn vẹo, oán giận đến cực điểm.

- Ngao ngao ngao… Tiểu tử ngươi chết chắc rồi!

- Nha nha nha… Tên tiểu tử lam mao này, dám kỳ thị chúng ta! Trước đây những kẻ như vậy, đều bị chúng ta bầm thây vạn đoạn, đem xác cho chó hoang ăn!

Sát khí và nộ hỏa của Thái Vân Song Tử bùng nổ lên tới cực điểm.

Chỉ bằng vài câu nói, Triệu Phong đã xúc động tới nghịch lân của Thái Vân Song Tử, cũng chính là khúc mắc lớn nhất trong lòng bọn hắn.

Hai người bọn họ mặc dù có hai suy nghĩ khác nhau, nhưng cùng tồn tại chung một thân thể, vừa sinh ra đã không được tự do, không có sự riêng tư cá nhân, chịu sự kỳ thị của mọi người, ngay cả lúc hưởng dụng nữ nhân, cũng là dùng chung một khối thân thể!

- Ha hả… kỳ thật rất đơn giản, chỉ cần chém chết một trong hai người các ngươi, người còn lại có thể có được cuộc đời mới, sẽ được giải thoát cả đời!

Khóe miệng Triệu Phong chợt nhếch lên một nụ cười quái dị.

Giết chết một trong hai người!

Loại ý niệm như thế này, với loại người tàn nhẫn hiếu sát như Thái Vân Song Tử, đương nhiên là đã từng nghĩ qua rồi.

Bọn họ từ lâu đã sớm chán ghét khối thân thể này rồi, chán ghét lẫn nhau đến cực độ. Nhưng mà, hai người bọn họ dù sao cũng là huynh đệ, thực lực tương đương nhau, hơn nữa còn có sự khống chế của sư môn.

- Tâm Linh Chi Nhãn!

Mắt trái sâu thẳm của Triệu Phong, đột nhiên thoáng lóe lên, phảng phất giống như một mảnh thiên đường mộng ảo vậy.

Thái Vân Song Tử gần như phẫn nộ đến cực điểm, cơ bản đã mất đi lý trí, ngay khi chạm đến Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, thể xác và tinh thần nhất thời chấn động một cái, đứng ngây người tại chỗ.

Ngay sau đó, chỉ thấy trên khuôn mặt Thái Vân Song Tử xuất hiện vẻ giãy dụa, tiếp theo lại bị vẻ mặt dữ tợn, âm độc, nụ cười cuồng dại hoàn toàn thay thế.

Đến cuối cùng, ánh mắt của bọn họ dời đi, hoàn toàn xem nhẹ Triệu Phong, quay sang nhìn chăm chăm lẫn nhau.

- Lão đại, mấy năm gần đây, ta nhẫn nhịn ngươi nhiều lắm rồi! Hay là ngươi hãy thành toàn cho tiểu đệ ta đây! Ta muốn cuộc sống của một người, muốn có được sự tự do tiêu sái chân chính! Ta không muốn khi hưởng dụng nữ nhân, còn phải cùng người khác chia xẻ…

Khuôn mặt Thái Vân lão nhị tràn ngập oán độc, vặn vẹo, kiếm quang lóe lên, bổ thẳng về phía Thái Vân lão đại.

- Khặc khặc… ta đã sớm đoán trước, thế nào cũng có ngày này!

Thái Vân lão đại nở nụ cười khặc khặc, thanh đao trong tay bùng nổ quang mang sáng lạn chói mắt, chém thẳng về phía Thái Vân lão nhị.

Đang đang! Leng keng!

Thái Vân lão đại và Thái Vân lão nhị điên cuồng đánh nhau, không chút nào nhân nhượng, trình diễn một hồi thủ túc tương tàn.

Trên cùng một cỗ thân thể, đao và kiếm va chạm lẫn nhau, chấn lên từng đám tia lửa chói mắt.

Càng vi diệu hơn nữa chính là, Thái Vân Song Tử bởi vì cùng chung một thân thể, cho nên hai cỗ Chân Linh khí trong cơ thể cũng đan xen cùng một chỗ với nhau.

Chỉ trong khoảnh khắc, hai người đã lao vào đánh nhau mạnh mẽ điên cuồng. Trong phạm vi một dặm xung quanh, phong bạo viêm hàn không ngừng gào thét.

Thân hình Triệu Phong ảm đạm, ẩn nấp ở trên cột đá cô phong, mắt trái không ngừng lóe sáng, phát ra từng luồng quang mang rực rỡ vô hạn.

- Tâm Linh Chi Nhãn đối với những kẻ tinh thần ý chí không kiện định, có sơ hở tâm linh, uy năng tuyệt đối gia tăng gấp mười lần!

Triệu Phong khoanh tay đứng trên cột đá cô phong, nhìn xuống Thái Vân Song Tử đang tự tàn sát lẫn nhau bên dưới.

Luận chiến lực, Triệu Phong cũng thập phần kiêng kỵ Thái Vân Song Tử, ngay cả các thiên kiêu cái thế như Băng Vi tiên tử, Đạm Thai Lan Nguyệt, Thạch Thừa Thiên cũng đều kiêng kỵ hắn vô cùng.

Thái Vân Song Tử đao kiếm cùng đánh, liên thủ công kích, công phòng có thể nói là cực kỳ hoàn mỹ.

Triệu Phong cũng phải thừa nhận một điểm, chính diện chiến đấu, hắn không phải là đối thủ của kẻ này.

Nhưng có đôi khi, thắng lợi thật sự không nhất định cần phải chiến đấu chính diện, còn có một loại phương thức càng tao nhã thong dong hơn.

Thái Vân Song Tử từ nhỏ đã bị ảnh hưởng của hoàn cảnh xunh quanh, về mặt tâm tính và tính cách lưu lại sơ hở thật lớn, nhất thời bị Triệu Phong nhất cử đánh trúng yếu hại.

Một chiêu chiến thắng, cũng không phải là hư ngôn!

Triệu Phong thậm chí cũng không cần phải ra tay, liền có thể khiến cho Thái Vân Song Tử chém giết lẫn nhau, cuối cùng rất có thể là đồng quy vu tận luôn.

- Trời ơi! Thái Vân Song Tử đang bị cái gì vậy? Thật sự bị Triệu Phong một chiêu đánh bại hay sao?

Đạm Thai Lan Nguyệt đang truy tung ở phía sau, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tinh thuần tràn ngập sự kinh hãi.

- Một chiêu là đủ! Triệu Phong này, hoàn toàn không phải nói mạnh miệng!

Thạch Thừa Thiên đang ẩn nấp bên trong lòng núi, cũng hít thật mạnh một ngụm lãnh khí.

Leng keng! Đang đang!

Cuộc chiến giữa Thái Vân lão đại cùng Thái Vân lão nhị càng ngày càng ác liệt hơn. Không bao lâu sau, trên người cả hai đều đã xuất hiện vết thương chồng chất.

Bởi vì hai người là cùng một thân thể, cho nên đều tận lực xuống tay trên đầu cùng với cánh tay của đối phương.

Cánh tay và trên mặt của Thái Vân lão đại bị chém ra vài đạo vết máu.

Một cái lỗ tai của Thái Vân lão nhị đã bị chém văng đâu mất.

Nhất thời, huyết nhục hai người vô cùng mơ hồ, bộ mặt dữ tợn, tràn ngập tàn nhẫn thị sát.

Khoảng chừng nửa canh giờ sau, thân thể của Thái Vân Song Tử đã lung lay muốn ngã, căn bản không thể tiếp tục trụ vững thêm bao lâu nữa.

Vụt!

Đột nhiên, một đạo đao mang lôi điện giống như lôi đình chém tới, từ phía sau chợt lóe lên liền biến mất.

- Không xong!

Hai huynh đệ Thái Vân Song Tử đồng thời cảm thấy một cỗ hàn ý lan tràn tới, lập tức đều rùng mình một cái.

Nhưng mà, đến khi phát hiện thì mọi chuyện đã muộn rồi!

Phốc!

Chân phải của Thái Vân Song Tử đã bị trực tiếp chặt đứt, máu tươi điên cuồng chảy ra.

Bùm!

Thái Vân Song Tử mất đi cân bằng, nhất thời ngã rạp xuống mặt đất, vẻ mặt đau đớn. Trên người hắn vết thương chồng chất mấy chục chỗ, trong cơ thể cũng bị nội thương không nhẹ, toàn bộ đều là do tự mình tàn sát lẫn nhau.

Một kích điện trảm kia của Triệu Phong cũng chính là nhằm ngay vào một trong những khuyết điểm ít ỏi của Thái Vân Song Tử.

Bởi vì Thái Vân Song Tử là cùng một khối thân thể, cũng chỉ có hai

chân mà thôi, nay lại mất đi một cái chân nữa, hành động sẽ bất tiện hơn rất nhiều.

- Không xong! Chúng ta bị tiểu tử này ám toán rồi!

Thái Vân lão đại tỉnh ngộ, vẻ mặt tràn ngập bi thương hối hận.

Lúc này, Thái Vân Song Tử cả người bị thương nặng, lại còn mất đi một cái chân phải, chiến lực tổn hao chỉ còn lại không tới phân nửa.

Triệu Phong vẫn đứng bên trên cột đá cô phong, khuôn mặt bình tĩnh lạnh lùng, khóe miệng nhếch lên một tia cười ý vị. Một đầu tóc lam không gió chợt động, giống như một vị Quân Chủ tà đạo vậy, một câu một chữ, liền đem đối thủ đặt vào tuyệt cảnh.

- Chạy mau!

Thái Vân Song Tử cũng không phải là kẻ ngốc, cố nén đau nhức, thúc giục Chân Linh khí, hướng về phía ngọn núi cao phía sau lưng mình bay đi.

Với trạng thái hiện tại của bọn chúng, đừng nói là cùng thiên kiêu cái thế chiến đấu, cho dù có gặp phải cường giả đệ nhất thiên tài đi chăng nữa, chưa chắc đã có thể chống lại được.

Huống chi với thủ đoạn của Triệu Phong quỷ dị vô hình như vậy, nghĩ đến tình hình vừa rồi, cũng không khỏi rùng mình một cái.

- Thái Vân Song Tử, mau mau nhận lấy cái chết!

Một đạo thanh âm to lớn hùng hồn từ trong ngọn núi bên dưới chợt truyền đến.

Chợt một cỗ trọng lực nặng nề kinh khủng như sơn nhạt đè ép thẳng lên trên người của Thái Vân Song Tử.

- Thạch Thừa Thiên!

Thái Vân Song Tử kinh hoàng tột độ, thân thể rơi thẳng xuống mặt đất.

Răng rắc!

Thạch Thừa Thiên mạnh mẽ phá vách núi mà ra, cả người tràn ngập khí lực khủng bố, hung hăng đạp thẳng lên trên người của Thái Vân Song Tử.

- Ọc…

Thái Vân Song Tử nhất thời hộc máu, xương cốt toàn thân gãy nát, lục phủ ngũ tạng trong người xuất huyết.

Thạch Thừa Thiên dù sao cũng là kẻ có lực lượng và khí lực mạnh nhất toàn bộ Chân Long Hội, một cước mang theo oán hận vô hạn của hắn, lực lượng đáng sợ khủng bố đến mức nào.

Hơn nữa, Thạch Thừa Thiên cũng không hề có ý định thu tay lại, liên tục dẫm mạnh lên trên người Thái Vân Song Tử, cướp đoạt đi Chân Long lệnh bài của hắn.

Ô...ô...ô...n...g!

Trên hư không, hai đạo hư ảnh Vận Long hoàng kim chói mắt đan xen vào cùng một chỗ với nhau.

Trong đó, khí tức của một đầu Vận Long hoàng kim đang không

ngừng giảm xuống, ảm đạm đi.

Chẳng qua, Chân Long lệnh bài của thiên kiêu cái thế, khí tức Thiên Tài Long Vận ẩn chứa bên trong khổng lồ vô cùng, nhất thời nửa khắc cũng không cách nào hấp thu hết được.

Đợi đến khi khí tức Thiên Tài Long Vận giảm xuống gần một nửa, Thạch Thừa Thiên mới duỗi tay ra, đem Chân Long lệnh bài ném về phía Triệu Phong.

Triệu Phong cũng không có cự tuyệt, tiếp nhận Chân Long lệnh bài Thạch Thừa Thiên ném tới. Khí tức Thiên Tài Long Vận trên đó vẫn còn lại hơn sáu thành.

- Giết chết Thái Vân Song Tử, công lao của ngươi lớn nhất! Thạch mỗ vô cùng cảm kích, thiếu ngươi một cái nhân tình!

Thạch Thừa Thiên chân không ngừng dẫm mạnh lên người Thái Vân Song Tử, lại hướng Triệu Phong nói lời cảm tạ.

Triệu Phong chạy tới gây phiền toái cho Thái Vân Song Tử, nhân tiện cũng đã cứu Thạch Thừa Thiên một mạng.

Thạch Thừa Thiên trong số năm thiên kiêu cái thế, trời sinh tính tình tương đối hàm hậu, hứa hẹn thiếu Triệu Phong một cái nhân tình, tuyệt đối sẽ không bao giờ quên.

Ô...ô...ô...n...g!

Hư ảnh Vận Long hoàng kim sau lưng Triệu Phong đang không ngừng khuếch trương tăng vọt lên.

Thiên Tài Long Vận của Thái Vân Song Tử thập phần cường đại, hấp

thu sáu thành, đủ khiến cho hư ảnh Long vận của Triệu Phong nhất cử siêu việt Băng Vi tiên tử và Đạm Thai Lan Nguyệt, mơ hồ gần bằng với của Vũ Thiên Ngô.

Răng rắc!

Thạch Thừa Thiên mạnh mẽ dụng lực dưới chân, một phen đem thân thể của Thái Vân Song Tử trực tiếp giẫm nát.

- A…

Thái Vân Song Tử phát ra một đạo thanh âm thê lương thảm thiết cuối cùng, sau đó một mạng vẫn lạc.

Nhất đại thiên kiêu cái thế, cứ như vậy ngã xuống!

Đạm Thai Lan Nguyệt đang quan chiến ở gần đó, không khỏi hít mạnh một ngụm lãnh khí, sắc mặt có chút trắng bệch.

Vẻ mặt nàng ngưng trọng, kiêng kỵ vô cùng, ánh mắt dò xét gã thiếu niên tóc lam đang đứng bên trên cột đá cô phong đằng kia.

Cái chết của Thái Vân Song Tử, cũng không khiến cho Triệu Phong sản sinh ra nửa điểm dao động, vẫn như cũ lạnh lùng đạm mạc, lẩm bẩm nói:

- Chết trên tay Thạch Thừa Thiên, ngược lại vẫn tốt hơn!

Chương 378: Chân long thiên tài

Quyết đấu trường Thượng Cổ…

Trên bục quan chiến xung quanh, hơn mười vạn cường giả các phương khắp nơi trên Đại lục, đều nhìn chăm chú vào một màn trước mắt mình.

Từ khi Chân Long Hội bắt đầu cho đến bây giờ, uy danh vô địch của thiên kiêu cái thế vẫn chưa từng lay động.

Ai có thể ngờ được, trong Chân Long Hội kỳ này, lại ngã xuống một vị thiên kiêu cái thế như thế này, hơn nữa lại còn là Thái Vân Song Tử thực lực siêu cường nữa.

Kể từ khi tên đại hắc mã kỳ tích Triệu Phong này xuất hiện, hết thảy mọi chuyện không thể cũng đều trở thành có thể.

Hắn đầu tiên là chiến đấu ngang tay với Băng Vi tiên tử, lần đầu lay động địa vị tối cao của thiên kiêu cái thế, rồi sau đó lại đánh bị thương thiên kiêu cái thế, trở thành thiên kiêu cái thế mới.

Thậm chí hiện tại, cái chết của Thái Vân Song Tử cũng hoàn toàn do một tay hắn tạo ra.

Mặc dù cuối cùng là do Thạch Thừa Thiên đích thân giết chết Thái Vân Song Tử, nhưng mà tiêu điểm chú ý của tất cả mọi người, đều tập trung vào gã thiếu niên tóc lam đang sừng sững đứng trên cột đá cô phong kia.

Gần như không cần phải động thủ, chỉ bằng vào vận dụng công kích sơ hở tâm linh, Triệu Phong đã bức Thái Vân Song Tử tới tuyệt cảnh.

o0o

Trơ mắt nhìn Thái Vân Song Tử bị Thạch Thừa Thiên giẫm chết, vẻ mặt Triệu Phong cũng không chút biểu tình, bộ dạng lãnh đạm.

Lúc này, Thiên Tài Long Vận trên người của hắn hoàn toàn đạt tới cấp bậc của thiên kiêu cái thế, tuyệt đối vượt qua Đạm Thai Lan Nguyệt và Băng Vi tiên tử, chỉ kém Thạch Thừa Thiên sau khi hấp thu Thiên Tài Long Vận của Thái Vân Song Tử một khoảng mà thôi.

- Thái Vân Song Tử mặc dù chiến lực mạnh mẽ, nhưng cảnh giới tinh thần ở trong số năm đại thiên kiêu cái thế chính là thấp nhất, đặc biệt có chỗ thiếu hụt trong phương diện tâm tính, khiến cho tâm hồn xuất hiện sơ hở, thi triển Tâm Linh Chi Nhãn tuyệt đối thích hợp.

Triệu Phong lại bắt đầu cân nhắc một chút bốn đại bí thuật nhãn đồng mà mình đã lĩnh ngộ.

Huyễn Cấm Chi Nhãn: Dùng tinh thần huyễn thuật vây địch là chính, cũng không có lực sát thương công kích trực tiếp.

Tâm Linh Chi Nhãn: Thừa dịp sơ hở mà vào, chuyên công kích những sơ hở tâm linh của địch nhân, thậm chí còn có thể trực tiếp khống chế địch nhân có cảnh giới tinh thần yếu nhược.

Băng Hồn Chi Mâu: Lực lượng băng hồn phát động, trực tiếp đông cứng tinh thần ý niệm của địch nhân.

Lôi Hỏa Thần Mâu: Lấy Chân Linh chi hỏa trong cơ thể làm căn nguyên, dung hợp Đồng lực của Thần Linh Nhãn, phát động ra công kích Đồng Hỏa đồng thời cả phương diện vật chất lẫn tinh thần.

Bốn loại bí thuật huyết mạch nhãn đồng này, cũng không có sự mạnh yếu tuyệt đối.

Nếu chỉ luận khả năng công kích, Lôi Hỏa Thần Mâu tự nhiên là cực mạnh, nhưng có đôi khi, ngược lại không sử dụng tốt bằng các loại bí thuật nhãn đồng khác.

Ví dụ như lúc đối phó với Thạch Thừa Thiên, sử dụng Băng Hồn Chi Mâu kéo dài tấn công, phối hợp công kích tầm xa, tuyệt đối là lựa chọn tốt nhất, nếu như sử dụng Lôi Hỏa Thần Mâu, ngược lại có chút không thích hợp.

Ngược lại như lúc đối phó với Thái Vân Song Tử, sơ hở trong tính cách, tâm hồn rõ ràng, dưới tình huống cấp bậc tinh thần không chênh lệch nhau nhiều, Triệu Phong sử dụng Tâm Linh Chi Nhãn, gần như không hề phí sức chút nào, một chiêu thắng địch.

- Bốn loại bí thuật nhãn đồng này, đã đủ để cho ta ứng phó tuyệt đại đa số các đối thủ! Trừ phi cảnh giới hoặc thực lực của đối thủ hoàn toàn vượt xa cấp bậc của ta!

Trong lòng Triệu Phong đã hình thành một phương hướng phát triển sau này cho mình.

o0o

Trên bục đài quan chiến hình tròn giữa không trung…

Chín vị Tôn giả trơ mắt nhìn Thái Vân Song Tử chết đi, nhưng cũng

không có cách nào nhúng tay vào được.

Thánh Vực Chân Long Hội vào lúc này, đã là do Quyết đấu trường Thượng Cổ tự động kích phát, thôi động, không cho phép bất luận kẻ nào nhúng tay vào.

- Đáng tiếc a! Một vị quái tài kiệt xuất như vậy, nếu tương lai tấn chức Tôn giả Đan Nguyên Cảnh, thực lực tuyệt không thể đánh giá! Đại lục cho đến nay, vẫn chưa từng xuất hiện qua một vị Tôn giả huynh đệ liên thể bao giờ.

Một vị Tôn giả không khỏi tiếc hận nói.

Thiên kiêu cái thế, bình thường mấy thời đại mới có thể xuất hiện một người.

Mặc dù Thái Vân Song Tử tính cách tàn nhẫn hiếu sát, nhưng mà hắn chết đi, vẫn khiến cho mấy vị Tôn giả cảm thấy tiếc nuối.

- Thái Vân Song Tử này về mặt tâm tính có thiếu hụt rất lớn, nếu như không thể nào tiêu trừ được, tương lai muốn tấn cấp Đan Nguyên Cảnh, chỉ sợ không dễ dàng chút nào. Hơn nữa kẻ này càng có khả năng đi lên con đường Ma đạo giết chóc tà ác!

Vũ Tinh Thần có chút lắc đầu.

Mặc dù thực lực là quan trọng, nhưng có đôi khi, các phương diện như tâm tính, ý chí, trong quá trình tu hành, thậm chí so với thực lực bản thân còn quan trọng hơn nhiều.

Cường giả, đầu tiên là phải có một trái tim cường giả trước đã, khi đó mới có thể khống chế được lực lượng cường giả!

Đây chính là mối quan hệ giữa tâm tính và tu vi.

Bởi vậy, tu hành cũng là một quá trình tu dưỡng tâm tính.

- Luận về tâm tính ý chí, trong Chân Long Hội kỳ này, có ba người có thể nói là tuyệt đỉnh, gần như không có chút sơ hở nào cả!

Phó Minh chủ cự hán cổ đồng chậm rãi mở miệng.

- Là ba người nào?

- Thứ nhất là Vũ Thiên Ngô! Người này có tín niệm ý chí vô cùng lạ thường, niềm tin ngạo thị hết thảy mọi người! Thứ hai là Tân Vô Ngân! Người này sủng nhục không sợ hãi, bình tĩnh như giếng cổ vạn năm! Cuối cùng chính là Triệu Phong! Tâm cảnh của hắn mãi vẫn luôn là bình tĩnh cứng cỏi, bất khuất không từ bỏ! Cho dù là ở thời điểm nguy cấp nhất, bị bức bách lâm vào tuyệt cảnh cũng đều không chút lo lắng.

- Đúng vậy! Tâm tính ý chí của ba người này, mỗi người một phong cách, toàn bộ đều không có chút tỳ vết nào cả!

Vài vị Tôn Giả đều gật đầu.

Một người, nếu như có tâm tính của cường giả, sớm hay muộn gì cũng sẽ trở thành cường giả!

Điều này, chỉ sợ ngay cả Triệu Phong cũng không thể dự đoán được, Thần Linh Nhãn trong quá trình lột xác, chẳng những đã thay đổi thân thể của hắn, mà ngay cả nội tâm của hắn cũng dần dần được lột xác.

Trong số ba người mà Phó Minh chủ nhắc tới, Vũ Thiên Ngô và Triệu Phong đều là thiên kiêu cái thế, hơn nữa thứ hạng chiến lực cũng

tuyệt đối trong mười người đứng đầu.

Mà Tân Vô Ngân, ít nhất cũng là cấp bậc chuẩn thiên kiêu, thậm chí còn có thể chống lại thiên kiêu cái thế bình thường, chưa chắc đã rơi xuống hạ phong.

o0o

Trong Không gian Bí Cảnh…

Thiên kiêu cái thế cũ chết đi, tự nhiên có thiên kiêu cái thế mới thay thế vị trí.

Thiên kiêu cái thế cho đến bây giờ, vẫn là năm người, theo tứ tự là Vũ Thiên Ngô, Thạch Thừa Thiên, Triệu Phong, Đạm Thai Lan Nguyệt, Băng Vi tiên tử.

Mà trong số đó, Thiên Tài Long Vận của Vũ Thiên Ngô vẫn là đứng ở vị trí hạng nhất.

Tiếp theo là Thiên Tài Long Vận của Thạch Thừa Thiên và Triệu Phong, gần như không phân biệt cao thấp.

Mà Thiên Tài Long Vận thấp nhất chính là Băng Vi tiên tử, tại giai đoạn Ngũ Vực Tranh Phách đầu tiên, nàng đã bị Triệu Phong tước đoạt đi một phần không nhỏ.

- Triệu Phong, ngươi đã cứu ta một mạng, Thạch mỗ thiếu ngươi một cái nhân tình! Khối ngọc bội Thạch Tâm này chính là trân bảo truyền đời của Thạch gia chúng ta, tạm thời ta tặng lại cho ngươi! Đợi sau này khi nào ngươi có chuyện cần trợ giúp, có thể đến Thạch gia tìm ta!

Thạch Thừa Thiên trịnh trọng đưa cho Triệu Phong một khối ngọc bội nhìn qua giống hệt như một tảng đá nào đó nhặt đại bên đường, không chút bắt mắt.

Triệu Phong vừa tiếp nhận ngọc bội Thạch Tâm, phát hiện ra lực cảm ứng của mình đối với nguyên khí đại địa nhất thời gia tăng thêm không ít, hơn nữa mơ hồ còn có thêm những diệu dụng khác nữa. Giá trị tổng thể của vật này, hẳn là không thua kém một kiện Thần binh Linh cấp Thượng phẩm!

Những chuyện tốt dâng đến tận cửa như vậy, Triệu Phong trước giờ đều không cự tuyệt.

- Cũng tốt! Chờ đến khi ta trở về Thập Tam Quốc, muốn thay đổi vận mệnh của Hoành Vân Thập Tam Quốc, có thể cần sự trợ giúp nhất định!

Trong lòng Triệu Phong thầm tính toán.

o0o

Sau khi cáo biệt Thạch Thừa Thiên, Triệu Phong lại cùng với hai người bọn Khương Tam Phong phía sau hội họp.

Trên mặt Khương Tam Phong và Điệp Diệp lúc này vẫn còn chưa tiêu tan khiếp sợ và kinh thán.

Trên đường đến đây, chuẩn bị đi tìm Thái Vân Song Tử gây phiền toái, trong lòng bọn họ vẫn còn lo lắng không yên.

Nhưng ai có thể ngờ được, Triệu Phong chỉ cần dùng một chiêu, liền một phen đẩy Thái Vân Song Tử vào tuyệt cảnh vạn kiếp bất phục.

- Tên quái vật Thái Vân Song Tử này, chết thật sự rất tốt! Tại Chân Long Hội này, không ít kẻ đã bị hắn tàn sát!

Khương Tam Phong và Điệp Diệp đều vô cùng hả giận, thỏa mãn.

Ngay trước đó, bọn họ chính vì không chủ động giao ra Chân Long lệnh bài, thiếu chút nữa là bị Thái Vân Song Tử giết chết luôn rồi.

Sau khi giải quyết xong chuyện Thái Vân Song Tử, ba người bọn Triệu Phong lại quay trở về vực sông lúc trước, cùng ba người bọn Thiên Nguyên Tông hội hợp.

Triệu Vũ Phi lúc này vẫn còn đang củng cố tu vi cảnh giới, hai người Mạc Thiên Y thì phụ trách hộ pháp.

Lúc này hai người Mạc Thiên Y vẫn còn chưa biết tin tức Thái Vân Song Tử đã bị giết chết, đến khi biết được chân tướng, trong lòng bọn họ chấn động không thôi.

o0o

Trong mấy ngày kế tiếp, bọn người Triệu Phong cũng không cố ý ra ngoài tìm kiếm mục tiêu mới.

Mỗi người bọn họ đều có được Chân Long lệnh bài, hơn nữa Thiên Tài Long Vận trong đó cũng đều không tệ.

Còn bốn thiên kiêu cái thế còn lại, Vũ Thiên Ngô ngẫu nhiên đi ra ngoài dạo chơi một chuyến.

Thạch Thừa Thiên thì bế quan dưỡng thương.

Đạm Thai Lan Nguyệt thì cũng bế quan tĩnh dưỡng, để cho đám Linh

sủng có dịp nghỉ ngơi khôi phục chiến lực.

Triệu Phong thì tiến hành tìm hiểu nghiên cứu những gì hắn học trộm được từ trong trận chiến giữa Vũ Thiên Ngô và Tân Vô Ngân.

Cũng chỉ có mình Băng Vi tiên tử là thường xuyên đi ra ngoài tìm kiếm Chân Long lệnh bài, nhằm làm lớn mạnh Thiên Tài Long Vận của mình, rút ngắn khoảng cách với những thiên kiêu cái thế còn lại.

Chẳng qua, Chân Long lệnh bài của năm đại thiên kiêu cái thế, ai nấy cũng đều có Thiên Tài Long Vận khổng lồ vô cùng, thu hoạch một vài Chân Long lệnh bài, mức độ tăng trưởng cũng không cao được bao nhiêu.

Đây chính là nguyên nhân vì sao Triệu Phong đình chỉ hoạt động, bế quan tu luyện như vậy.

Hắn khoanh chân đả tọa, nhắm mắt tìm hiểm những ý cảnh áo nghĩa ẩn chứa bên trong cảnh tượng chiến đấu đang không ngừng lặp đi lặp lại trong không gian mắt trái của mình.

- Đẩu Chuyển Tinh Di… tinh khí thần quy nhất… hợp thiên địa tự nhiên…

Triệu Phong trong quá trình thể ngộ, đối với Đẩu Chuyển Tinh Di cơ bản là lĩnh ngộ triệt để. Loại huyền ảo ý cảnh này, phần lớn cùng với năng lực vận dụng khinh thân mượn lực của Huyền Hoa Bảo Điển có nhiều chỗ tương đồng với nhau.

Lĩnh ngộ học được Đẩu Chuyển Tinh Di, sẽ có thể gia tăng vốn liếng lấy yếu đấu mạnh, tự bảo vệ mình của Triệu Phong.

Mà Tinh khí thần quy nhất, hợp thiên địa tự nhiên cũng không chỉ có

thể làm tăng tiến tiềm năng kích phát, bùng nổ lực lượng càng cường đại hơn của cực hạn thân thể, mà càng tốt hơn nữa chính là, nó còn có thể gia tăng thêm cảnh giới tinh thần và hạt giống huyền ảo của Triệu Phong nữa.

Tinh khí thần quy nhất, Triệu Phong cơ bản nhập đạo.

Hợp thiên địa tự nhiên, Triệu Phong gần như chạm đến được cánh cửa. Dưới sự tìm hiểu, khả năng vận dụng lực lượng lôi điện càng tinh thâm hơn một bậc.

Ngày đầu tiên Triệu Phong tìm hiểu Tinh khí thần quy nhất, hợp thiên địa tự nhiên, cảm giác tiềm năng thân thể và cảnh giới tinh thần đều có sự gia tăng nhất định.

Ngày hôm sau, Triệu Phong tiến hành tìm hiểu Điện Chi Truyền Thừa, không ngờ lại thành công bước vào được cánh cửa của tòa lâu các tầng thứ ba cao nhất.

- Tầng thứ ba Điện Chi Truyền Thừa, dựa theo yêu cầu, cần phải có tu vi Chân Chủ Cấp mới có thể nhập môn tu luyện! Hiện tại không ngờ lại thành công rồi!

Thần tình Triệu Phong vui mừng như điên.

Tầng thứ ba Điện Chi Truyền Thừa, yêu cầu khả năng phù hợp với lực lượng lôi điện tự nhiên cực cao.

Triệu Phong bởi vì tìm hiểu Tinh khí thần quy nhất, hợp thiên địa tự nhiên cho nên mới có thể đánh vỡ lẽ thường, có thể tu luyện tầng thứ ba Điện Chi Truyền Thừa.

Tầng thứ ba Điện Chi Truyền Thừa, nhất cử nhất động đều có thể

chưởng khống lôi đình thiên địa tự nhiên, nguyên khí điện lôi, đạt tới cấp bậc hoàn toàn mới.

Mặc dù cảnh giới cấp bậc của Triệu Phong không ngừng tiến bộ, có thể so sánh với Chân Huyền Cấp đại thành, nhưng mà thi triển ra tuyệt học tầng thứ ba Điện Chi Truyền Thừa, hiện tại vẫn phải cố hết sức mới làm được.

- Ý cảnh của Tân Vô Ngân kia, rốt cuộc đã đạt tới cấp bậc nào rồi? Nếu không phải bởi vì tư chất của hắn bình thường, không có huyết mạch đặc thù, chỉ sợ hiện tại cũng không phải chỉ có tu vi Chân Huyền Cấp sơ thành như vậy!

Triệu Phong không khỏi phỏng đoán Tân Vô Ngân.

Trước kia, tư chất của Triệu Phong cũng vô cùng bình thường, nhưng từ sau khi tìm được Thần Linh Nhãn, hết thảy đều đã cải biến.

Cái loại tình cảnh thể chất bình thường, tốc độ tu hành cực chậm này, Triệu Phong trước đây đã lĩnh hội sâu sắc.

o0o

Thời gian rất nhanh trôi qua.

Lúc này, bên trong Không gian Bí Cảnh, đã là ngày thứ bảy rồi.

Chân Long lệnh bài bên trong Không gian Bí Cảnh, số lượng dần dần giảm đi.

Một ít những thiên tài không có Chân Long lệnh bài trong tay, không ngừng tiến hành cướp đoạt, thậm chí còn kết thành liên minh, tạo thành đoàn đội cùng nhau hành động.

Tình hình chiến đấu diễn ra thảm thiết dị thường.

Nhưng mà, các cuộc chiến đấu đều không có lan đến các thiên kiêu cái thế.

Một khi đã đạt tới cấp bậc thiên kiêu cái thế, thực lực ít nhất cũng gần tiếp cận Chân Chủ Cấp, chiến thuật biển người bình thường căn bản không có chút ý nghĩa nào cả.

Cho nên, đám người Triệu Phong mãi cho đến lúc này vẫn tương đối yên lặng.

Mãi cho đến một ngày, số lượng Chân Long lệnh bài bên trong Không gian Bí Cảnh giảm xuống chỉ còn đúng một trăm cái.

Ô...ô...ô...n...g! Ô...ô...ô...n...g!

Không gian Bí Cảnh đột nhiên chấn động một trận, vô số Thiên Tài Long Vận khổng lồ bắt đầu hội tụ lại.

Trong mơ hồ, phảng phất như có thể nghe được âm thanh bách long rít gào, kinh hồn động phách!

Từ Quyết đấu trường Thượng Cổ, trên góc độ của bục đài hình tròn phiêu phù giữa không trung mà nhìn xuống, trong không gian quang tráo đột nhiên xuất hiện một trăm quang ảnh Thiên Tài Vận Long!

Năm đầu quang ảnh Vận Long kim quang sáng chói mạnh nhất, lúc này cũng tăng vọt lên đến hơn ba trượng, hình thành nên một cảnh tượng Vận Long cường đại khổng lồ. Trong phạm vi mấy chục dặm gần đó, khí tức Vận Long phát ra cực kỳ mãnh liệt.

Ngoài ra còn có năm đạo quang ảnh Vận Long nhỏ hơn một chút, đại diện cho năm vị thiên tài cấp bậc chuẩn thiên kiêu, toàn bộ hóa thành kim sắc sáng chói, nhưng kích thước cũng chỉ chừng có một trượng mà thôi.

Vụt vụt vụt...

Đột nhiên, tất cả những thiên tài còn lại, những kẻ không có Chân Long lệnh bài, toàn bộ đều đột nhiên biến mất khỏi Không gian Bí Cảnh, đều bị truyền tống hết ra ngoài.

Còn lại một trăm thiên tài ở trong Không gian Bí Cảnh, chính là một trăm hạng đầu của Chân Long Hội, cường giả Bách Cường, cũng chính là những Chân Long thiên tài nổi tiếng xa gần của Đại lục!

Chương 379: Khóa không chi lực

Mỗi một kỳ Thánh Vực Chân Long Hội, số lượng Chân Long thiên tài đều không nhiều không ít, vừa vặn một trăm người.

Có thể có được xưng là Chân Long thiên tài, không chỉ là một loại quang vinh đặc thù, mà còn có tác dụng thiết thực khác nữa, đó chính là truyền thừa Ngoại Vực!

Chỉ có các Chân Long thiên tài, những thiên tài cực mạnh có thể dựng dục số mệnh của phiến thiên địa này mới có tư cách tiến nhập vào các truyền thừa Ngoại Vực có thể kết nối với Đại lục này.

Bởi vậy, Chân Long Bách Cường chính là một đường phân cách cực kỳ quan trọng.

Các thiên tài đỉnh cao từ khắp nơi trên Đại lục tới đây tham gia Chân Long Hội, đều kỳ vọng có thể tiến vào Chân Long Bách Cường, trở thành Chân Long thiên tài chân chính.

Chỉ tiếc là, muốn làm được điều này, quả thật phi thường khó khăn.

Dù sao những thiên tài tham gia Chân Long Hội này, số lượng cũng nhiều đến mấy ngàn, muốn từ trong số đó sàng chọn ra một trăm vị Chân Long thiên tài, mức độ cạnh tranh kịch liệt đến mức nào?

Vụt vụt vụt...

Trong Không gian Bí Cảnh, toàn bộ những thiên tài bị đào thải, nhất

nhất đều bị truyền tống ra bên ngoài.

Cuối cùng, chỉ còn lại có Chân Long Bách Cường, một trăm vị Chân Long thiên tài mạnh nhất!

Bọn họ mới chân chính là thiên kiêu chi tử của Đại lục, là Chân Long trong các thiên tài, là kẻ được thiên mệnh chú định!

Triệu Phong triển khai Thần Linh Nhãn quan sát, phát hiện số thiên tài tiến vào Chân Long Bách Cường của Bắc Đại lục cũng vượt qua hai mươi người, đạt tới hai mươi bảy, hay mươi tám người.

Năm khối Đại lục năm phía Đông, Tây, Nam, Bắc, tổng cộng chỉ có một trăm danh ngạch. Chia đều ra, mỗi một phương có đúng hai mươi danh ngạch.

Thoạt nhìn, Bắc Đại lục lần này, có thành tích hoàn toàn vượt xa mười kỳ Chân Long Hội trước đây.

Trong số những người này, kẻ Triệu Phong quen biết cũng không ít, có Tân Vô Ngân, Triệu Vũ Phi, Mạc Thiên Y, Liễu Cầm Hâm, Thương Vũ Nguyệt, Kim Thái Tử, Vương Tiểu Quái, Khương Tam Phong, Điệp Diệp…

Tương đối tiếc nuối chính là, Bắc Mặc và Đổng Tuyết đều vô duyên với Chân Long Bách Cường. Hai người bọn họ ngay cả vòng thứ nhất cũng không qua nổi, Triệu Phong có muốn chiếu cố một chút cũng không thể.

Sau khi tuyển ra được Chân Long Bách Cường, Quyết đấu trường Thượng Cổ lại bắt đầu một hồi diễn biến mới.

Vụt…

Bên trong Quyết đấu trường Thượng Cổ khổng lồ, ánh sáng dần dần thu hồi lại, sau đó bị một mảnh tối đen hoàn toàn thay thế đi.

- A?

- Xảy ra chuyện gì?

- …

Hơn mười vạn cường giả khắp nơi Đại lục đang ngồi trên bục quan chiến, nhất thời kinh ngạc, oanh động một mảnh.

Toàn bộ cả Quyết đấu trường Thượng Cổ, hoàn toàn một mảnh tối đen như mực.

Chỉ có trong Không gian Bí Cảnh là vẫn sáng ngời.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong Không gian Bí Cảnh, lưu quang luân chuyển, toàn bộ mặt đất đều truyền đến từng trận từng trận “ong ong” nho nhỏ.

Ngay sau đó, trên đỉnh của Không gian Bí Cảnh đột nhiên lộ ra tầng mây trên thiên không, có một loại cảm giác như vén mây mù nhìn thấy ánh mặt trời rạng rỡ vậy.

Từ góc độ này mà nhìn, không chỉ có thể nhìn thấy được những Hình chiếu Truyền thừa ở trên không trung Quyết đấu trường Thượng Cổ, còn có thể nhìn thấy những thạch tượng quần sơn cao lớn hùng vĩ bốn phía xung quanh Quyết đấu trường nữa.

- Có thể can thiệp vào trong đó chưa?

Trên bục đài hình tròn, một vị Tôn Giả thấp giọng hỏi.

- Vẫn chưa được! Bên trong Không gian Bí Cảnh có một luồng lực lượng kỳ dị cường đại, sẽ bài xích hết thảy những người không có số mệnh Chân Long thiên tài!

Vị Tôn Giả râu bạc trắng đứng xa xa, sau khi thử can thiệp vào Không gian Bí Cảnh, lắc đầu nói.

Bắt đầu từ phân đoạn thứ hai trở đi, Liên minh Thánh Vực liền hoàn toàn mất đi khả năng khống chế đối với Chân Long Hội.

Loại tình huống này, có lợi cũng có hại.

Có lợi chính là, bởi vì không ai có thể can thiệp vào, khiến cho Chân Long Hội càng trở nên công bằng và công chính hơn nhiều.

Nhưng có hại chính là, sẽ dẫn đến rất nhiều những thương vong đáng tiếc.

Ví dụ như trong Chân Long Hội lần này, đã chết mất một vị thiên kiêu cái thế rồi. Đây chính là chuyện trong mấy chục kỳ Chân Long Hội trước đây vẫn chưa từng xảy ra.

- Quyết đấu trường Thượng Cổ sẽ đem Chân Long Hội đi đến địa phương nào đây?

Phó Minh chủ cự hán cổ đồng khẽ lẩm bẩm nói, trong mắt cũng lộ ra vài phần chờ mong.

Ô...ô...ô...n...g!

Phiến Không gian Bí Cảnh do luồng lực lượng kỳ bí hình thành nên, ở bên trong Quyết đấu trường Thượng Cổ tối đen từ từ bay lên.

- Chẳng lẽ là…

Trong mắt Tôn Giả Vũ Tinh Thần chợt lóe lên tinh quang.

Chỉ thấy phiến Không gian Bí Cảnh khổng lồ kia càng ngày càng tiếp cận đám Hình chiếu Truyền thừa trên không trung của Quyết đấu trường Thượng Cổ.

o0o

Triệu Phong đang ngồi đả tọa trên mặt đất, phát giác tầng ánh sáng bốn phía xung quanh từng chút từng chút một ảm đạm dần đi.

Mặt đất, sơn mạch, sông hồ… cũng đều chậm rãi thu nhỏ lại.

Trong tầm nhìn, một đám hình chiếu của các truyền thừa Ngoại Vực từng chút một đến gần hơn.

Thông qua những phù ảnh xuất hiện trong đám mây trên tầng trời, có thể nhìn thấy một vài phong cảnh của truyền thừa Ngoại Vực. Chính là những đền đài, lầu các phong cách khác nhau, thậm chí là một vài những chủng tộc Ngoại Vực trước giờ chưa từng gặp qua, mặc dù những hình ảnh này đều có chút mơ hồ.

- Huyền Băng Truyền Thừa!

Băng Vi tiên tử giương mắt nhìn về phía cái Hình chiếu Truyền thừa khổng lồ, khí tức mạnh mẽ nhất trên đỉnh đầu mình, trong lòng kinh hỉ.

Từ khi Chân Long Hội bắt đầu cho tới bây giờ, số Hình chiếu Truyền thừa hàng lâm có đến gần mười cái, trong đó Huyền Băng Truyền Thừa chính là có quy mô khí tức cường thịnh nhất, hoàn toàn áp đảo những truyền thừa khác.

Sự xuất hiện của Huyền Băng Truyền Thừa đối với những Tu luyện giả Băng đạo mà nói, chính là một sự kinh hỉ khổng lồ.

Mà Băng Vi tiên tử chính là một thiên tài Băng đạo cực mạnh trong Chân Long Hội lần này. Trước kia đã từng tiến vào "Phân Truyền thừa" của Huyền Băng Truyền Thừa rồi, có kinh nghiệm rất nhiều.

Lúc này, huyết mạch và Chân Linh khí trên người của Băng Vi tiên tử sản sinh ra một loại chấn động kỳ dị, mơ hồ hô ứng với Huyền Băng Truyền Thừa.

Ngay cả Thần Linh Nhãn và huyết mạch của Triệu Phong cũng sản sinh ra một tia cảm ứng nhàn nhạt.

Dù sao thì, huyết mạch của hắn, trước mắt cũng có chút thuộc tính Hàn Băng.

- Như vậy xem ra, Huyền Băng Truyền Thừa này cũng tương đối thích hợp với ta!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Tứ Đại Truyền Thừa, ở trong toàn bộ phiến vũ trụ này cũng đều là đại truyền thừa vô cùng có danh tiếng, mỗi một cái đều vô cùng cường đại.

Nghĩ đến điều này, Triệu Phong quyết định có thể tính đến chuyện đi vào Huyền Băng Truyền Thừa.

Nhưng hắn cũng có chút băn khoăn. Bản thân mình tinh tu chính là Lôi Điện hệ và Hồn đạo Thượng Cổ!

Về phần thuộc tính Hàn Băng, Triệu Phong cũng không thể xác định, Thần Linh Nhãn của mình có thể nào tiếp tục lột xác, trở thành một loại thuộc tính khác hay không.

Như vậy xem ra, lựa chọn Huyền Băng Truyền Thừa vẫn có một sự mạo hiểm nhất định.

- Bây giờ vẫn chưa phải thời điểm suy nghĩ mấy cái này! Mỗi một kỳ Chân Long Hội, đều sẽ có ba phân đoạn! Hẳn vẫn còn một phân đoạn cuối cùng!

Triệu Phong thu hồi suy nghĩ trong lòng mình lại.

Không lâu sau, trên không vực của Quyết đấu trường, những tầng ánh sáng xung quanh đều biến mất hẳn.

Toàn bộ Quyết đấu trường Thượng Cổ chìm vào một mảnh tối đen. Trong tầng mây trên không trung, hiện lên một Quyết đấu trường thực cảnh khổng lồ.

Sở dĩ nói nó là thực cảnh, bởi vì cái Quyết đấu trường mới này, giữ lại nguyên dạng địa hình trước đây, chỉ là tương đối thu nhỏ lại một chút mà thôi.

Từ xa nhìn lại, toàn bộ Quyết đấu trường giống như một cái tiểu đảo huyền phù trên không trung vậy.

Quyết đấu trường Phù không!

Trên bục quan chiến, hơn mười vạn những cường giả, những thiên tài ở khắp các phương trên Đại lục, tâm linh đều rung động không thôi.

Thánh Vực Chân Long Hội cho đến bây giờ, cảnh tượng của Quyết đấu trường Thượng Cổ đã xảy ra những biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Lúc này, trong một cái thế giới tối đen như mực, bốn phía là những quần sơn thạch tượng khổng lồ. Từng tòa từng tòa Thần tượng Đại năng Viễn Cổ như có thần vận, không ngừng nhìn chăm chú vào Quyết đấu trường Thượng Cổ.

Trên đỉnh đầu, lại là một cái Quyết đấu trường Phù không, ngưng tụ sự chú ý của chúng nhân.

Trên cao hơn một chút của Quyết đấu trường Phù không, chính là một đám những hình chiếu của các truyền thừa Ngoại Vực.

Một màn biến hóa trước mắt này, thúc đẩy Chân Long Hội kỳ này lên đến đỉnh cao cuối cùng.

Một trăm vị Chân Long thiên tài còn lại, phân bố ở khắp các nơi trên Quyết đấu trường Phù không, ngẩng đầu ngưỡng mộ nhìn các Hình chiếu Truyền thừa Vực Ngoại thiên kỳ bách quái bên trên.

o0o

- Một cái phân đoạn cuối cùng này, so với quá khứ càng thêm bất đồng!

- Các kỳ trong quá khứ, phân đoạn thứ ba, chính là cuộc đua để tranh chấp thứ hạng của Chân Long Bách Cường, tranh đoạt các vị

trí Quán quân, Tam Cường, Thập Cường…

- …

Trên bục đài hình tròn, đám Tôn Giả hai mặt nhìn nhau, nghi hoặc không thôi.

- Đừng nói lại là chiến đấu không có quy tắc gì! Những kẻ còn lại đều là Chân Long thiên tài, là thiên kiêu chi tử ức vạn người có một của cả Đại lục này!

Tiếng nghị luận không ngừng vang lên.

Toàn bộ Quyết đấu trường Thượng Cổ đều là một mảnh tối đen, chỉ có Quyết đấu trường Phù không, thạch tượng quần sơn cùng với các Hình chiếu Truyền thừa, mới có thể nhìn thấy được bằng mắt thường.

Trong đó, Quyết đấu trường Phù không chính là có quang mang chói mắt nhất.

Thạch tượng quần sơn có chút ảm đạm, thỉnh thoảng lại phiếm động chút ánh sáng kỳ dị.

Mà Hình chiếu Truyền thừa, thì lại lúc ẩn lúc hiện.

Đang lúc mọi người còn đang phán đoán, nghi ngờ, thì dị biến đột nhiên phát sinh.

Ô...ô...ô...n...g!

Đám thạch tượng quần sơn đang vây quanh toàn bộ Quyết đấu trường Thượng Cổ, chợt sản sinh ra một đạo quang mang chớp lóe

cực nhỏ, nhưng cũng rất rõ ràng.

- Xảy ra chuyện gì?

Trong Quyết đấu trường Thượng Cổ, hơn mười vạn khán giả nhất thời kinh ngạc không thôi.

Ô...ô...ô...n...g!

Bỗng đột nhiên, bên trong phần đông các thạch tượng quần sơn, có một tòa Thần tượng cao đến gần hơn trăm trượng, chợt nở rộ ra một đạo ánh sáng phi thường kỳ dị.

Pho thạch tượng kia chính là một đầu Viên hầu khổng lồ, bộ dáng ba đầu sáu tay, giờ phút này phảng phất giống như là đang sống lại vậy, sinh động như thật, phát ra một luồng khí tức cổ xưa thông thiên triệt địa.

- Grào…

Trong không gian mơ hồ như có thanh âm gầm nhẹ từ trong pho thạch tượng Viên hầu khổng lồ kia truyền ra. Cường đại như đám Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh trên bục đài hình tròn cũng cảm thấy một luồng áp lực mạnh mẽ đè ép xuống.

Vụt…

Từ trong pho thạch tượng Viên hầu cao chừng trăm trượng kia, đột nhiên bắn ra một đạo hư ảnh Viên hầu khổng lồ, phốc một tiếng, bay thẳng vào trong Quyết đấu trường Phù không!

- Khí tức thật cường đại! Các thạch tượng quần sơn này, quả nhiên là không đơn giản, ẩn chứa một luồng lực lượng thần bí nào đó!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong rất nhanh nắm bắt được hư ảnh của Viên hầu kia.

Vụt…

Hư ảnh Viên hầu đột nhiên rơi xuống trên đỉnh đầu của một gã thiếu niên tướng mạo xấu xí trong số Chân Long Bách Cường trên Quyết đấu trường Phù không.

- Vương Tiểu Quái!

Đám thiên tài xuất phát từ Đại quốc Thiên Bồng nhất thời kinh hô một tiếng.

Chân Long lệnh bài trong tay của Vương Tiểu Quái đột nhiên “ong” lên một tiếng, hóa thành một luồng nguyên khí Chân Long thiên tài mãnh liệt, dũng mãnh tiến vào trong cơ thể của hư ảnh Viên hầu kia.

Cuối cùng, Chân Long lệnh bài răng rắc một tiếng, toàn bộ Thiên Tài Long Vận đều đã bị hư ảnh Viên hầu kia thôn phệ hết, Chân Long lệnh bài cũng vỡ tan thành mảnh vụn.

Ô...ô...ô...n...g!

Sau khi thôn phệ hết Thiên Tài Long Vận, hư ảnh Viên hầu phát ra quang mang thập phần mãnh liệt, hình thể bộ dáng càng thêm rõ ràng, bám lên trên người của Vương Tiểu Quái.

- Rống!

Vương Tiểu Quái hưng phấn rít gào, hai tay chống hông, giống hệt như Hầu Vương phụ thể, tinh khí thần, chiến ý đại trướng, có thêm

một luồng lực lượng thần bí vô hình, trong mắt cũng có một loại quang mang thấu ngộ mãnh liệt.

Giờ khắc này, khí tức từ trên người Vương Tiểu Quái phát ra, khiến cho các Chân Long thiên tài còn lại đều kinh hãi không thôi, cảm giác một luồng áp lực vô hình mạnh mẽ.

- Đây là… Khóa không chi lực của Đại năng Viễn Cổ!

- Trời ơi! Truyền thuyết không ngờ lại là sự thật! Những cái thạch tượng quần sơn này, ẩn chứa một ít ý chí lực lượng của Đại năng Viễn Cổ cái thế, thậm chí là một vài Cổ Thần nữa!

Đám Tôn Giả bên trên bục đài hình tròn giữa không trung kia, vẻ mặt khiếp sợ, không thể tin nổi nhìn chằm chằm một màn này.

Ngay sau khi được hư cảnh Viên Hầu cao gần trăm trượng kia bám vào, chiến lực Vương Tiểu Quái nhất thời tăng vọt, huyết mạch bị kích phát tăng cao thêm một bước nữa, tản mát ra khí tức kinh tâm khủng bố vô cùng.

Thình thịch!

Đại côn kim ngân sắc trong tay Vương Tiểu Quái vung lên, lực lớn vô cùng, cùng với hư ảnh Viên hầu cùng nhau tấn công, trực tiếp đem một vài Chân Long thiên tài gần đó đánh văng hết ra một bên.

- Làm sao có thể?

Đám Chân Long thiên tài này nhất thời kinh hãi thất sắc.

Trong số Chân Long Bách Cường, thứ hạng và thực lực của Vương Tiểu Quái bài danh khá thấp.

Mà đám Chân Long thiên tài phụ cận kia, lúc trước có thể dễ dàng ngược đãi Vương Tiểu Quái, hiện tại không ngờ lại bị hắn đánh một gậy hoàn toàn quét bay đi hết.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên trong thạch tượng quần sơn, lại có thêm hai tòa Thần tượng nữa bắn ra hư ảnh khổng lồ. Phân biệt là một vị Hắc Giáp Cổ Thần phủ thị chư thiên, cùng một vị Yêu Thần mình người thân rắn khổng lồ.

Vụt vụt…

Hai đạo hư ảnh Thần tượng khổng lồ kia rất nhanh tiến nhập vào trong Quyết đấu trường Phù không.

Đám thiên tài trong Chân Long Bách Cường nhất thời lộ ra thần sắc chờ mong mạnh mẽ.

Lực lượng của những hư ảnh khổng lồ này, chính là đại biểu cho sự xem trọng của các Đại năng Viễn Cổ, dùng Khóa không chi lực, hàng lâm xuống Quyết đấu trường Phù không, lựa chọn phụ thể lên những thiên tài này.

Không bao lâu sau, đã có hai gã thiên tài nhận được sự phụ thể của hai đạo hư ảnh thạch tượng khổng lồ kia, nhận được Khóa không chi lực của Đại năng Viễn Cổ, thực lực gia tăng lên gấp mấy lần.

Cũng đồng thời trong lúc này, trên thạch tượng quần sơn, không ít những thạch tượng to lớn khổng lồ đều phát ra những ánh sáng rực rỡ, phát ra từng trận thanh âm nỉ non, than thở, rít gào… Đủ các loại lực lượng hư vô huyền bí không ngừng hàng lâm xuống Quyết đấu

trường Phù không.

Không đến một khắc, đã có liền mười đạo hư ảnh Khóa không chi lực hình thái khác nhau, hàng lâm trên trên người các thiên tài của Chân Long Bách Cường.

Trong số đó, hư ảnh của một vị Tiên tử trong tay cầm theo Dao cầm, kích thước cao đến hơn một trăm trượng, rơi xuống trên người của Liễu Cầm Hâm. Ngay sau đó, Liễu Cầm Hâm khẽ nhắm mắt lại, bên tai mọi người chợt vang lên một luồng nhạc khúc du dương như từ thời Viễn Cổ truyền lại.

Sự hàng lâm của Khóa không chi lực, gần như khiến cho bất cứ một thiên tài nào, thực lực trong thời gian ngắn đều tăng vọt lên, đạt tới tiếp cận, thậm chí hoàn toàn bằng với cấp bậc thiên kiêu cái thế.

- Hửm?

Triệu Phong đột nhiên sản sinh một tia cảm ứng.

Trong đám thạch tượng quần sơn kia, đồng thời có vài tòa Thần tượng cao lớn, phát ra quang mang sáng ngời, ánh mắt nhấp nháy, đang nhìn chăm chú vào hắn.

Những tòa Thần tượng cao lớn này, ít nhất cũng đều cao hơn trăm trượng, khí tức phát ra dường như còn mạnh mẽ hơn bất cứ pho Thần tượng nào đã hàng lâm trước đó, trên thần vận mơ hồ còn có một chút chờ mong, tiến hành câu thông với Triệu Phong, chờ đợi sự đáp lại của hắn!

Chương 380: Lựa chọn

Thánh Vực Chân Long Hội, nghênh đón một thời khắc huy hoàng trước giờ chưa từng có!

Quyết đấu trường Thượng Cổ thần bí đã lâu, dưới sự kích phát của Thiên Tài Long Vận khổng lồ cùng với tinh thần chiến ý mạnh mẽ, đã sản sinh ra những biến hóa huyền bí không thể nào tin nổi.

Bí ẩn thiên cổ, thời đại tranh phong thần thoại từ Viễn Cổ lưu lại, có lẽ đã vượt qua thời không, kéo dài đến đại thời đại thiên tài như sao trời rực rỡ hiện nay!

Trên bục đài hình tròn, chín vị Tôn Giả tâm thần khẽ run lên, trong mắt lộ ra thần thái khiếp sợ và hưng phấn mãnh liệt.

Giờ phút này, bọn họ đều dùng ánh mắt kính sợ, ngưỡng mộ nhìn về phía thạch tượng quần sơn bốn phía xung quanh Quyết đấu trường Thượng Cổ.

Từng tòa từng tòa thạch tượng to lớn vĩ ngạn, thấp nhất là mấy chục trượng, cao thì lên đến mấy trăm trượng. Mỗi một tòa tượng đá đều sinh động như thật, bàng bạc hùng tráng, hình thú, hình người, thiên kỳ bách quái, đều ẩn chứa lực lượng vô hình từ thời Thượng Cổ kéo dài đến hiện tại, phảng phất như là có những Thần Ma Yêu Quỷ đang nhìn chăm chăm vào nhất cử nhất động của Quyết đấu trường Thượng Cổ bên này.

Trong số đó, lấy mười tòa kình thiên thạch tượng cao nhất, chiều cao đạt tới gần cả ngàn trượng, phảng phất như là đặt song song cùng

với thiên địa, vĩ ngạn khôn cùng, vẻ mặt cũng đều khác nhau. Có pho tượng khí phách hoành thiên, có pho tượng không chút gợn sóng, có pho tượng cười lạnh, có pho tượng gian tà… tựa hồ như đang thuyết minh một đoạn thời đại thần thoại huy hoàng trong quá khứ.

Những pho thạch tượng Viễn Cổ số lượng cả ngàn tòa này, tập hợp lại tạo thành một đám thạch tượng quần sơn to lớn khôn cùng, đem toàn bộ Quyết đấu trường Thượng Cổ hoàn toàn vây quanh lại, đập thẳng vào tâm linh thị giác của mọi người.

- Những pho thạch tượng này, có một số là Đại năng cái thế Viễn Cổ, có một số thậm chí còn là Cổ Thần của thời đại thần thoại. Chủ nhân những pho tượng này có lẽ vẫn còn tồn tại, nhưng đại đa số đều đã ngã xuống, nhưng tinh thần ý chí bất diệt, vẫn còn tồn tại trong thiên địa hư vô!

- Những vị Đại năng Thượng Cổ, Viễn Cổ này, thần thông quảng đạo, sâu không thể lường. Tinh thần ý chí vô hình bất diệt, thông qua bố cục của Quyết đấu trường Thượng Cổ, xuyên qua thời không mà đến!

Mấy vị Tôn Giả, ai nấy đều kính sợ từ sâu trong nội tâm.

Mỗi một pho tượng đá trong thạch tượng quần sơn kia, đều đại biểu cho một đoạn truyền kỳ đã từng vô cùng huy hoàng trong quá khứ.

Lúc này, trong phần đông những tượng đá thạch tượng quần sơn, ước chừng có hơn một trăm tòa rõ ràng đang lóe sáng chớp tắt không ngừng.

Nhưng mà, mười pho kình thiên thạch tượng chân chính đứng đầu kia, vẫn như trước ảm đạm vô quang, ít nhất cũng không có phản ứng gì quá lớn.

- Mười pho kình thiên thạch tượng kia, hẳn là đến từ thời đại Thái Cổ càng xa xưa hơn nữa. Có lẽ chính là những Thần linh của thời kỳ Thái Cổ! Chẳng qua, từ sau khi Đại chiến Thái Cổ diễn ra, Đại lục Man Hoang vỡ tan, dẫn động nên Hủy Diệt Phong Bạo, kết thúc luôn thời đại Thần linh Thái Cổ…

Tôn Giả Vũ Tinh Thần, lẳng lặng giương mắt nhìn về phía mười tòa kình thiên thạch tượng kia, trong mắt tràn ngập một loại tình cảm đặc thù kỳ lạ.

Mười pho kình thiên thạch tượng kia, phảng phất như là đặt song song cùng với thiên địa, thần lực vĩ ngạn khôn cùng.

Có lẽ, các thiên tài trên Quyết đấu trường Thượng Cổ, vẫn chưa cường đại đến mức đủ tư cách để cho bọn họ hàng lâm.

o0o

Quyết đấu trường Phù không…

Càng ngày có thêm càng nhiều các thiên tài nhận được sự phụ thể của các hư ảnh Khóa không chi lực, tinh thần chiến ý được kích phát, trên mặt xuất hiện đủ các loại thấu ngộ nhất định.

Không ít những thiên tài, lực lượng huyết mạch nhận được kích phát, ví dụ như là Vương Tiểu Quái.

Những kẻ lực lượng huyết mạch càng xa xưa càng tinh thuần, tỷ lệ hô ứng với ý chí Viễn Cổ cũng càng cao hơn một chút.

- Hóa ra là như vậy!

Triệu Phong cảm ứng được hai ba luồng ý niệm vô hình từ trong mấy pho thạch tượng cao lớn mấy trăm trượng trong thạch tượng quần sơn truyền tới.

Một pho tượng trong đó, độ cao lên tới hơn trăm trượng, là một vị Tam Đầu Xà Vương, ba cái đầu ẩn hiện bên trong mây trời, trong xà nhãn phiếm động quang trạch tử u quỷ bí, dữ tợn bạo ngược.

Pho tượng thứ hai, chiều cao hơn một trăm năm mươi trượng, là một vị Cổ Giáp Chiến Thần toàn thân nằm trong lôi điện, tay cầm Lôi chùy, phát ra điện lôi khôn cùng, phô thiên cái địa.

Pho tượng thứ ba, chiều cao gần tới hai trăm trượng, là một vị tiên tử băng mỹ thanh lãnh, đứng trên một đóa Băng liên, mái tóc đen thả dài bay múa, chung quanh là băng thiên tuyết địa bay múa đầy trời.

Bên trong ba pho tượng đá này, ý chí Khóa không ẩn chứa bên trong đó so với tuyệt đại đa số các pho tượng còn lại phụ thân lên các thiên tài còn mạnh mẽ hơn nhiều.

Triệu Phong có thể đồng thời nhận được sự hô ứng của ý niệm Khóa không bên trong ba pho thạch tượng, có thể thấy được mức độ hoan nghênh của hắn.

Theo sự quan sát của Thần Linh Nhãn của hắn, mức độ được hoan nghênh, có quan hệ trực tiếp với huyết mạch bản thân, cùng với độ mạnh yếu của Thiên Tài Long Vận trong Chân Long lệnh bài của mình.

Ví dụ như là Vũ Thiên Ngô, hắn đồng thời có được ý niệm Khóa không của bốn pho thạch tượng cao chừng trên ba trăm trượng đồng thời thử câu thông.

Thạch Thừa Thiên cùng với Triệu Phong giống nhau, cũng đồng thời có được ý niệm Khóa không của ba pho thạch tượng cao chừng hai trăm trượng sản sinh câu thông.

Đạm Thai Lan Nguyệt cùng với Băng Vi tiên tử thì có được hai pho tượng.

Những thiên tài còn lại, cơ bản cũng chỉ có một pho thạch tượng sản sinh ý niệm Khóa không, thậm chí một số kẻ trong thời gian ngắn cũng không có pho tượng nào.

Đương nhiên, ở phương diện hư vô như thế này, cũng chỉ có Thần Linh Nhãn của Triệu Phong mới có thể nắm giữ được. Ngoài ra, một số thiên tài đỉnh cao khác, như Vũ Thiên Ngô, Tân Vô Ngân cũng có thể cảm thấy được.

- Lựa chọn pho tượng nào đây?

Triệu Phong tạm thời cũng không có quyết định.

Mấy vị thiên kiêu cái thế khác, phần lớn cũng chưa có lựa chọn.

Bởi vì khí tức bên trong những thạch tượng quần sơn kia, càng ngày càng mạnh mẽ hơn, càng ngày có càng nhiều ý niệm Khóa không hơn dần dần thức tỉnh.

- Grào…

Thạch Thừa Thiên đột nhiên rống to lên một tiếng. Một đạo hư ảnh Long Tượng độ cao chừng hơn hai trăm trượng đột nhiên hàng lâm lên trên người hắn. Khí thế khủng bố vô hình nhất thời như muốn áp chế phần đông những hư ảnh Khóa không chung quanh đó.

- Ý niệm Khóa không thật mạnh!

Triệu Phong đứng ở rất xa, cũng cảm giác được thân thể có chút trầm xuống, hô hấp khó khăn, phảng phất như đang đối mặt với một Cự thú Hồng Hoang vậy.

Sau khi nhận được Khóa không chi lực hàng lâm phụ thể, các thiên tài trong khoảng thời gian ngắn chiến lực sẽ đại trướng, không hề ít kẻ, huyết mạch nhận được kích phát, thậm chí là ở một lĩnh vực nào đó, đạt được đột phá mạnh mẽ.

Ví dụ như Vương Tiểu Quái mà Triệu Phong biết, huyết mạch nhận được kích phát, cảnh giới tinh thần và Chân Linh khí từng bước từng bước vượt qua cấp bậc Chân Huyền Cấp, chỉ kém một chút nữa liền có thể ngưng kết hạt giống huyền ảo!

Sau lưng Liễu Cầm Hâm thì có được hư ảnh một vị Tiên tử tay cầm Dao cầm khí thế mênh mông cao quý.

Lúc này nàng đang khép hờ cặp mắt, quanh thân mơ hồ truyền đến thanh âm nhạc khúc cổ xưa du dương. Một luồng khí tức ý cảnh huyền ảo bắt đầu dần dần dâng lên.

- Lực lượng nhạc lý Cầm đạo, trợ giúp cho nàng hình thành hạt giống huyền ảo sơ hình, trực tiếp ngưng kết hạt giống áo nghĩa!

Triệu Phong âm thầm giật mình.

Loại tình huống gia tăng lên như thế này, ở trên Quyết đấu trường Phù không, cũng đều xuất hiện không ít. Thông thường nhất chính là huyết mạch được kích phát, hoặc là ý cảnh công pháp đạt được thể ngộ tinh tiến nào đó.

- Ha ha… Lực lượng Long Tượng Viễn Cổ!

Thạch Thừa Thiên quát lớn một tiếng, một luồng lực lượng hùng hồn dã man từ trong cơ thể dâng trào ra. Hư ảnh Long Tượng khổng lồ như núi sau lưng hắn, khiến cho hắn lĩnh ngộ càng sâu hơn lực lượng Long Tượng.

Trong thời gian ngắn, lực lượng khí lực của Thạch Thừa Thiên dường như tăng phúc lên đến gấp đôi.

Bốn phía xung quanh hắn như có lực trường vô hình, mơ hồ có thể nhìn thấy được hư ảnh Long Tượng gào thét, một phen đem những thiên tài gần đó mạnh mẽ đánh văng đi hết.

Thậm chí ngay cả Đạm Thai Lan Nguyệt và Băng Vi tiên tử cũng đều giật mình, tránh ra một đoạn khoảng cách với Thạch Thừa Thiên.

Thực lực hiện tại của Thạch Thừa Thiên đã hoàn toàn siêu việt những thiên kiêu cái thế khác, thậm chí một quyền của hắn còn có thể một phen đánh bay luôn cả Vũ Thiên Ngô nữa!

Trong lúc nhất thời, đủ các loại hư ảnh Khóa không các hình thái khác nhau hàng lâm lên trên người của các Chân Long thiên tài. Thiên Tài Long Vận trên Quyết đấu trường Thượng Cổ, khí tức càng lúc càng thêm cường thịnh hơn.

Những hư ảnh Khóa không này, sẽ hấp thu Thiên Tài Long Vận của các thiên tài, sau đó tiến hành phụ thể, đồng thời hỗ trợ các thiên tài gia tăng thực lực.

Sau Thạch Thừa Thiên, Đạm Thai Lan Nguyệt cùng với Băng Vi tiên tử cũng lần lượt lựa chọn ý niệm Khóa không của những pho thạch tượng tương ứng, chiến lực gia tăng lên đến cấp bậc hoàn toàn mới.

Thiên kiêu cái thế, một khi nhận được ý niệm Khóa không, chiến lực tuyệt đối có thể tăng vọt lên tới Chân Chủ Cấp!

o0o

- Thời đại thịnh thế điên cuồng đến cỡ nào a! Mặc dù sự phụ thể của ý niệm Khóa không này cũng chỉ hàng lâm tạm thời mà thôi, nhưng mà sau khi trải qua xong, những Chân Long thiên tài này, tuyệt đại đa số cũng đều có tiến bộ thật lớn!

- Chân Long Hội kỳ này, quả thật là vô cùng kinh thiên động địa! Một đám Chân Long thiên tài này, chắc chắn sẽ thay đổi vận mệnh tương lai của Đại lục!

Đám Tôn Giả trên bục đài hình tròn, nhất thời không khỏi cảm khái.

- Hửm? Còn có mấy thiên tài tuyệt đỉnh vẫn còn chưa nhận được ý niệm Khóa không!

Bích Nguyệt Tôn Giả khẽ hô nhẹ một tiếng.

o0o

Trên Quyết đấu trường Phù không, một số ít những thiên tài tuyệt đỉnh như Vũ Thiên Ngô, Triệu Phong, thậm chí ngay cả Tân Vô Ngân, Triệu Vũ Phi cũng đều chưa có ý niệm Khóa không nào hàng lâm cả.

Trong đó, mấy người Vũ Thiên Ngô, Triệu Phong, Triệu Vũ Phi cũng đều có tương đối nhiều những ý niệm Khóa không tiến hành câu thông.

Đối với bọn họ mà nói, đơn giản chỉ là lựa chọn cái ý niệm Khóa không của thạch tượng nào để tiến hành câu thông mà thôi.

- Kỳ quái, trên người Tân Vô Ngân chỉ có một luồng ý niệm Khóa không tiến hành câu thông, vì sao hắn không lựa chọn hàng lâm cơ chứ?

Triệu Phong khẽ liếc mắt nhìn về phía Tân Vô Ngân xa xa.

Theo như hắn đoán, Tân Vô Ngân khẳng định biết được một số bí mật nào đó mà mình không biết.

Lúc này, Vũ Thiên Ngô, Triệu Vũ Phi cũng đều đạt được bốn, năm đạo ý niệm Khóa không của các thạch tượng tiến hành câu thông.

Vũ Thiên Ngô thì cũng thôi đi, hắn thân là đệ nhất thiên tài Đại lục, Thiên Tài Long Vận yên ổn ở vị trí đệ nhất.

Mà Triệu Vũ Phi, so với các thiên kiêu cái thế mà nói, kém hơn không biết bao nhiêu, không ngờ ý niệm Khóa không câu thông nhận được, lại có thể ngang hàng cùng với Vũ Thiên Ngô!

- Chẳng lẽ nói, thể chất huyết mạch của Vũ Phi, so với Vũ Thiên Ngô còn cao hơn một bậc sao?

Triệu Phong âm thầm kinh ngạc.

Tiếp sau đó, Triệu Phong lại bắt đầu quan sát Tân Vô Ngân.

Tân Vô Ngân cũng không hề để ý tới luồng ý niệm Khóa không đang tiến hành câu thông với mình. Trong mắt hắn chớp động một tầng ánh sáng kỳ dị, ý niệm trong lúc vô hình, phát tán ra ngoài, tiến hành câu thông với mười pho kình thiên thạch tượng cao nhất kia.

Mười pho kình thiên thạch tượng kia, cao lớn vĩ ngạn, ở trong đám thạch tượng quần sơn, giống như hạc giữa bầy gà vậy.

Chỉ là, mười pho kình thiên thạch tượng này, cơ bản ảm đạm, không có bất cứ phản ứng gì.

Tân Vô Ngân đầu tiên chính là câu thông với pho kình thiên thạch tượng cao nhất, chín trăm chín mươi chín trượng! Căn bản không chút phản ứng!

Pho tượng thứ hai, chín trăm năm mươi trượng! Cũng không có bất cứ phản ứng nào!

Pho tượng thứ ba, chín trăm hai mươi trượng! Cũng không phản ứng!

Mười pho kình thiên thạch tượng này, hoàn toàn im lặng tĩnh mịch, dường như không có bất cứ khí tức nào cả.

Nhưng Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, lại mơ hồ cảm ứng được một chút lực lượng hư vô như có như không trong đó.

Cũng chính là nói, mười pho kình thiên thạch tượng cao nhất này, cũng không phải là không có ý niệm Khóa không hàng lâm, mà là không muốn, ít nhất là sẽ không chủ động hàng lâm!

- Những pho kình thiên thạch tượng này, sẽ không chủ động hàng lâm ý niệm Khóa không, cho nên Tân Vô Ngân mới tự mình đi thỉnh!

Ánh mắt Triệu Phong sáng ngời.

Nhưng Tân Vô Ngân có thể thành công hay không?

Mãi cho đến pho kình thiên thạch tượng thứ năm, chiều cao ước chừng tám trăm năm mươi trượng, Tân Vô Ngân vẫn không thể nào thành công.

Những pho kình thiên thạch tượng này, thập phần cao ngạo, nhãn giới cũng cực cao, cho dù là những thiên kiêu cái thế thực lực cao nhất trong Chân Long Hội, bọn họ cũng đều có thể khinh thường không thèm để ý tới, ít nhất cũng sẽ không chủ động hàng lâm ý niệm Khóa không.

- Một khi bên trong có ý niệm Khóa không, như vậy bọn họ khẳng định là có thể hàng lâm, chỉ là có nguyện ý hay không mà thôi! Có lẽ bọn họ cũng có mục tiêu xem trọng của chính mình, chẳng qua chỉ có người hữu duyên chủ động mời thỉnh mình mới được!

Trong lòng Triệu Phong chợt động, ánh mắt trở nên sáng ngời.

Đúng lúc này, Vũ Thiên Ngô, Triệu Vũ Phi trước sau cũng đều nhận được ý niệm Khóa không của một pho thạch tượng cao lớn chừng ba trăm trượng lần lượt hàng lâm, quy mô hoàn toàn vượt qua những thiên kiêu cái thế bọn Thạch Thừa Thiên.

Với sự cao ngạo của Vũ Thiên Ngô, tự nhiên là sẽ không nghĩ đến, những pho kình thiên thạch tượng kích thước cao nhất kia, cần phải đi thỉnh mới có thể hàng lâm.

Hắn sở dĩ chờ đợi một lúc, là muốn đợi xẽm những pho kình thiên thạch tượng này có chủ động tự mình hàng lâm ý niệm Khóa không hay không, nhưng mãi vẫn không thấy phản ứng.

Về phần Triệu Vũ Phi, nàng không có được ý chí Võ đạo cường đại như Vũ Thiên Ngô, cũng không có được Thần Linh Nhãn của Triệu

Phong, đối với chuyện tình này căn bản là thiếu khuyết kiến thức.

Chẳng qua, nói một cách tương đối, ý niệm Khóa không mà Triệu Vũ Phi tìm được, cũng tương đương với Vũ Thiên Ngô, so với các thiên tài khác đều cường đại hơn rất nhiều.

Sau khi Triệu Vũ Phi và Vũ Thiên Ngô lựa chọn xong ý niệm Khóa không tiến hành câu thông, bên trong mười tòa kình thiên thạch tượng kia, có vài tòa trở nên ảm đạm đi hẳn, mơ hồ còn có thanh âm thở dài nuối tiếc, tinh thần ý niệm dần dần tiêu tán đi.

Vũ Thiên Ngô mơ hồ cảm giác được gì đó, sắc mặt khẽ biến, nhưng cũng không cảm thấy hối hận.

Hắn có được tín niệm ý chí cường đại không gì địch nổi, đồng thời tâm tính nhãn giới cũng đều rất cao, chính vì vậy cũng sẽ bỏ lỡ mất đi một vài cơ hội tốt.

- Tân Vô Ngân có thể thành công hay không?

Triệu Phong phát hiện ra ý niệm tinh thần của Tân Vô Ngân không ngừng tiến hành câu thông với mười tòa kình thiên thạch tượng kia. Mặc dù cho tới bây giờ vẫn là thất bại, nhưng trên mặt hắn vẫn bình thản không chút lo lắng.

Theo như Triệu Phong phân tích, xác suất thành công của Tân Vô Ngân cũng không cao lắm.

Thứ nhất, hắn không có thể chất huyết mạch cường đại.

Thứ hai, Thiên Tài Long Vận của hắn cũng không cường đại như các thiên kiêu cái thế.

- Ta cũng thử xem sao?

Sự hiếu thắng trong lòng Triệu Phong dâng lên, phát ra một tia tinh thần ý niệm, thử cùng một tòa trong mười tòa kình thiên thạch tượng kia tiến hành câu thông.

Chương 381: Một cước giẫm nát

Mười tòa kình thiên thạch tượng này, phảng phất như mười vị Tôn thần đứng sừng sững bên trong vũ trụ vô biên vô tận, ngạo thị cổ kim, trấn áp đủ hết những Thần Ma Yêu Quỷ bên trong thạch tượng quần sơn này.

Sau khi Vũ Thiên Ngô và Triệu Vũ Phi lựa chọn xong, những cái kình thiên thạch tượng này lại càng thêm tĩnh mịch ảm đạm hơn.

Trong đó, hai pho thạch tượng đầu tiên hoàn toàn ảm đạm vô quang, hoàn toàn lâm vào ngủ say.

Có thể được xem là kình thiên thạch tượng, ít nhất cũng đều phải có quy mô chừng bảy tám trăm trượng trở lên.

Mà ba pho tượng đầu tiên, cái nào cũng đạt tới trên chín trăm trượng, tiếp cận cả ngàn trượng, mà bảy pho tượng còn lại, phần đông đều là bảy tám trăm trượng cả.

Pho tượng thứ nhất, thứ hai hoàn toàn ảm đạm đi, mục tiêu của Triệu Phong liền đặt trên pho tượng thứ ba.

Tinh thần ý niệm của hắn nhẹ nhàng mà cẩn thận tiếp xúc với tòa kình thiên thạch tượng thứ ba.

Kết quả là, không có phản ứng!

Từ bên trong tinh thần ý niệm của pho kình thiên thạch tượng thứ ba

kia, có một luồng ngạo ý mạnh mẽ kiên định, đỉnh thiên lập địa, cao quý bất phàm, khinh thường không thèm hàng lâm xuống một con kiến hôi hậu bối.

- Chẳng lẽ thể chất huyết mạch của ta, đều kém hơn Vũ Thiên Ngô và Triệu Vũ Phi sao?

Triệu Phong cũng không chấp nhận từ bỏ, đổi sang pho tượng thứ tư.

Thất bại!

Pho tượng thứ năm, không phản ứng!

Thất bại lại tiếp tục, lại thất bại…

Triệu Phong bị sự đả kích rất lớn.

Theo lý thuyết, hắn có được Thiên Tài Long Vận của thiên kiêu cái thế, huyết mạch không hề tầm thường, ít nhất cũng là huyết mạch Thượng Cổ, xác suất thành công so với Tân Vô Ngân hẳn là lớn hơn nhiều.

Cho đến pho kình thiên thạch tượng thứ chín, thứ mười, mới mơ hồ có một chút điểm phản ứng nho nhỏ.

Nhưng mà ý niệm Khóa không của hai pho kình thiên thạch tượng ở trong này, sau khi cùng va chạm với tinh thần ý niệm của Triệu Phong, liền im lặng tĩnh mịch, không hề phản ứng nữa.

Lần lượt thất bại, không chút nào phản ứng, khiến cho Triệu Phong có một loại cảm giác như là chênh lệch giữa dòng sông với biển cả vậy.

Chẳng qua, ngẫm lại Tân Vô Ngân mãi cho đến lúc này vẫn hoàn toàn không thành công, hắn liền cân bằng trở lại.

- Meo meo!

Lúc này, Tiểu tặc miêu đột nhiên xuất hiện, đáp lên trên vai của Triệu Phong, một đôi mắt mèo nhìn chằm chằm vào những kình thiên thạch tượng kia, thần sắc toát ra một tia ngưng trọng.

Hiện tại, trong năm đại thiên kiêu cái thế, bốn người Vũ Thiên Ngô, Thạch Thừa Thiên, Băng Vi tiên tử, Đạm Thai Lan Nguyệt toàn bộ đều đã đạt được Khóa không chi lực hàng lâm.

Chân Long Bách Cường, hơn một nửa mọi người đều đã có sự vinh hạnh này.

Triệu Phong thân là một thiên kiêu cái thế, còn là một thiên kiêu cái thế mới tấn cấp, nhất cử nhất động đều chịu sự chú ý.

- Triệu Phong này, vì cái gì vẫn còn chưa được ý niệm Khóa không hàng lâm cơ chứ?

Một vài những Chân Long thiên tài, ánh mắt lóe lên, thậm chí còn lộ ra biểu tình vui sướng khi người khác gặp họa nữa.

Đúng vậy! Chân Long Hội lần này, Triệu Phong giống như một ngôi sao chổi mạnh mẽ quật khởi, từng bước kỳ tích, biến chuyển nhanh chóng cùng cực, trở thành đệ nhất đại hắc mã, thiên kiêu cái thế, quanh thân thể bao phủ không biết bao nhiêu quang hoàn sáng chói.

Không biết bao nhiêu người, trong lòng đều nảy sinh lòng ghen tỵ với hắn.

- Không ít những cường giả đệ nhất thiên tài, sau khi nhận được ý niệm Khóa không, thực lực hoàn toàn vượt qua cấp bậc thiên kiêu cái thế!

- Hắc hắc… nếu như Triệu Phong này không nhận được ý niệm Khóa không, e rằng thực lực phải xếp ngoài Nhị Thập Cường a!

Không ít những thiên tài âm thầm quan sát nhất cử nhất động của Triệu Phong.

Triệu Phong cũng không hề cử động, vẫn nhìn chằm chằm về phía thạch tượng quần sơn, vẻ mặt có chút kém sắc.

Nhìn sắc mặt của Triệu Phong, mọi người không khỏi tiến thêm một bước dự đoán, chẳng lẽ Triệu Phong này vốn dĩ không có ý niệm Khóa không nào hàng lâm cả?

- Hừ! Triệu Phong này dựa vào thủ đoạn bàng môn tả đạo, âm hiểm vô sỉ mới đăng lâm lên địa vị thiên kiêu cái thế, hiện tại không nhận được ý chí của Đại năng Viễn Cổ hàng lâm, thật sự là nhân quả báo ứng a!

Trên khuôn mặt xinh đẹp như tuyết ngọc chạm khắc của Băng Vi tiên tử, hiện lên một tia trào phúng cùng lãnh ý nồng đậm.

Sau lưng nàng có một đạo hư ảnh Tiên tử băng mỹ khổng lồ, đứng thẳng người trên một tòa Băng liên, tán phát ra hàn ý đông lạnh vạn vật.

Trong phạm vi mấy trượng xung quang thân thể Băng Vi tiên tử, hoàn toàn là một mảnh băng thiên tuyết địa. Chỉ dựa vào hàn uy do Lĩnh vực Hàn Băng phát tán ra, cũng đủ có thể khiến cho cường giả

Chân Linh Cảnh bình thường bị đông cứng thành băng điêu rồi.

Nàng thật sự không biết, hư ảnh Khóa không hàng lâm trên người nàng, đã từng bị Triệu Phong chủ động từ chối không câu thông ý niệm Khóa không!

- Đều tránh ra hết cho ta!

Băng Vi tiên tử quát lớn một tiếng, hóa thành một đạo hàn lưu u lam sắc khủng bố, hư ảnh phá không, cực tốc lao nhanh về phương hướng của Triệu Phong.

Những nơi mà nàng lao qua, một luồng hàn lưu đông lạnh mọi thứ, khiến cho người khác phải kinh hãi, không ngừng phát tán ra xung quanh.

Chúng Chân Long thiên tài đều kinh ngạc hoảng sợ, né tránh sang hai bên.

Mặc dù không ít những Chân Long thiên tài nhận được ý niệm Khóa không hàng lâm, thực lực đại tăng, nhưng mà thiên kiêu cái thế thực lực trụ cột hùng hậu, ý niệm Khóa không nhận được cũng càng mạnh mẽ hơn nhiều, vẫn có thể dễ dàng miễu sát những Chân Long thiên tài bình thường.

Vụt…

Có hai gã Chân Long thiên tài phản ứng hơi chậm hơn một chút, trong khoảnh khắc đã bị dòng hàn lưu băng lãnh kia lướt qua thân thể của mình.

Rắc rắc!

Hai gã Chân Long thiên tài kia, vẻ mặt động tác nhất thời cứng đờ, vừa mới muốn nói gì, lại phát hiện ra thân thể chính mình đã hoàn toàn đông cứng, cả nửa ngày cũng không thể nào nhúc nhích được chút nào. Thậm chí ngay cả hư ảnh Khóa không sau lưng hắn cũng có vẻ cứng đờ ra.

- Thiên kiêu cái thế chung quy cũng là thiên kiêu cái thế!

- Dưới Chân Chủ Cấp, chỉ sợ không người nào có thể ngăn cản được hàn lực Huyền Băng của Băng Vi tiên tử!

Phần đông các thiên tài đều kính sợ kiêng kỵ, nhìn về hướng Băng Vi tiên tử phá không bay đi.

- Không xong! Mục tiêu của nàng chính là Triệu Phong ca!

Sắc mặt Triệu Vũ Phi đại biến, giống như một đầu linh cầm tràn ngập thải quang sặc sỡ, phốc một tiếng phá không đuổi theo, nhanh như tia chớp.

Hư ảnh Khóa không sau lưng của nàng, chính là một đầu Tiên tử thải điệp thần bí, toàn thân phát ra lưu quang sặc sỡ, huyễn lệ đồ sộ, khí thế to lớn vô cùng. Trong số những thiên tài đã nhận được hư ảnh Khóa không, chỉ có hư ảnh Khóa không của Vũ Thiên Ngô mới có thể so sánh được với nàng.

Sau khi nhận được ý niệm Khóa không hàng lâm, cảnh giới tinh thần cùng với lĩnh ngộ công pháp của Triệu Vũ Phi chợt tăng lên cả một cấp bậc, tu vi nước dâng thuyền lên, nhất cử đột phá Chân Huyền Cấp tiểu thành.

Luận tốc độ, Triệu Vũ Phi hoàn toàn không thua kém Băng Vi tiên tử chút nào.

Vù vù…

Hai vị tiên tử xinh đẹp tuyệt mỹ đồng thời bay nhanh về phía phương hướng của Triệu Phong.

Một màn này khiến cho phần đông các Chân Long thiên tài gần đó đều kinh ngạc ngây người.

Người sáng suốt đều có thể cảm thấy được sát ý mãnh liệt trên người của Băng Vi tiên tử.

Triệu Phong cùng với Băng Vi tiên tử kết thù kết oán kể từ lúc phân đoạn đầu tiên Ngũ Vực Tranh Phách bắt đầu, mãi cho đến bây giờ vẫn chưa hề phai nhạt chút nào.

Vẻ mặt Triệu Vũ Phi lo lắng, cũng phóng nhanh về phía phương hướng của Triệu Phong.

Băng Vi tiên tử sau khi nhận được hư ảnh Khóa không, thực lực tăng lên gần như gấp đôi, điên cuồng không để ý đến hậu quả mà ra tay diệt sát, hình thành nên nguy cơ trí mạng đối với Triệu Phong.

- Lại thất bại rồi! Khí tức ý niệm trên tòa kình thiên thạch tượng thứ ba kia càng lúc càng yếu đi, sắp sửa hoàn toàn biến mất rồi!

Ánh mắt Triệu Phong gắt gao nhìn chằm chằm về phía mười pho kình thiên thạch tượng kia, lại một lần nữa nhận lấy thất bại.

Đúng lúc này, Triệu Phong chợt cảm thấy một tia sát khí lạnh tới thấu xương truyền tới, khiến cho tâm thần cũng phải phát lạnh.

Ánh mắt khẽ chuyển, hắn liền nhìn thấy Băng Vi tiên tử mang theo

hư ảnh Khóa không to lớn khổng lồ, cùng với hàn năng băng phong khủng bố, hoành hành bễ nghễ lao thẳng đến chỗ của mình.

- Thực lực của Băng Vi tiên tử đã hoàn toàn gia tăng một cấp bậc, một khi lao qua đến bên này, ta khẳng định không thể chống đỡ nổi quá ba chiêu!

Trong lòng Triệu Phong nhất thời gấp gáp.

Hắn khẽ hít sâu một hơi, quyết định thử thêm một lần cuối cùng nữa.

Nếu như lại thất bại, Triệu Phong cũng chỉ đành từ bỏ mười pho kình thiên thạch tượng, lựa chọn ý niệm Khóa không của những thạch tượng khác.

Giờ phút này, tinh khí thần toàn thân Triệu Phong quy nhất, tiến vào một trạng thái vô cùng huyền diệu, phảng phất như dựa hẳn vào thiên địa tự nhiên vậy.

- Tinh khí thần quy nhất, hợp thiên địa tự nhiên!

Uy thế vô hình trên người của Triệu Phong phảng phất như là hòa hợp với toàn bộ thiên địa, tinh thần ý niệm trở nên không minh trước giờ chưa từng có.

Ngay sau đó, toàn bộ những tâm niệm của hắn đều tập trung lên trên Thần Linh Nhãn.

Lấy Thần Linh Nhãn làm trung tâm, phát động ra tinh thần ý niệm cực mạnh nhất của mình, tiến hành câu thông với mấy đầu kình thiên thạch tượng.

Phanh phanh phanh phanh!

Mát trái của Triệu Phong đột nhiên gia tốc nhảy lên, khí tức Đồng lực của Thần Linh Nhãn cũng cùng với những cái tinh thần ý niệm kia thẩm thấu mạnh mẽ ra ngoài.

Một khắc này, trên Quyết đấu trường Phù không, trong số những thiên tài trong người có huyết mạch truyền thừa, lực lượng huyết mạch đột nhiên chợt rung động lên một trận, bao gồm ngay cả Băng Vi tiên tử đang lao nhanh tới trong đó.

Băng Vi tiên tử thoáng có chút kinh ngạc, nhưng cũng không thèm để ý, tiếp tục lao thẳng về phía Triệu Phong đang đứng bất động ở đó.

Trong tầm mắt của nàng, gã thiếu niên tóc lam kia, đã càng lúc càng rõ ràng hơn, càng lúc càng gần hơn!

o0o

- Khí tức thời đại Thái Cổ… chẳng lẽ là…

Một cái thanh âm thanh lãnh giống như truyền tới từ Tuyên Cổ, đột nhiên ở trong đầu Triệu Phong mạnh mẽ vang lên, mang theo một tia kinh dị nhàn nhạt.

Nếu như có người nào đó để ý, sẽ phát hiện ra, tòa kình thiên thạch tượng thứ ba, khí tức đang dần dần ảm đạm đi, đúng lúc này chợt ngưng lại, sau đó bắt đầu gia tăng lên trở lại.

Pho kình thiên thạch tượng thứ ba chính là một gã cường giả Dị tộc toàn thân lân giáp xanh đen, một đôi đồng tử sâu thẳm, giống như hai cái hắc động thần bí sâu không thấy đáy, tay cầm một thanh Thanh Long chiến kích, dưới chân là một đầu Ma long phát ra hắc diễm cuồn cuộn. Bốn phía là một mảnh quang diễm giống như thanh

liên lóe sáng, phát ra từng luồng sương khói tối đen như mực.

Từ đằng xa nhìn lại, hắn giống hệt như là một vị Hắc Ngục Ma Chủ vậy, mắt lạnh bễ nghễ chư thiên.

Ô...ô...ô...n...g!

Pho thạch tượng Hắc Ngục Ma Chủ này đột nhiên phát ra một tầng hư quang nhàn nhạt, dần dần sáng ngời lên, phảng phất như là từ trong thế giới hắc ám bước ra vậy.

Trong khoảnh khắc kia, vô số khí tức của các thạch tượng trong thạch tượng quần sơn cũng đều cứng lại, tựa hồ như là đang triều bái Ma Chủ vậy!

Đồng thời trong lúc này, Triệu Phong đã thành công c câu thông cùng một chỗ với tinh thần ý niệm của thạch tượng Hắc Ngục Ma Chủ.

- Ha ha ha… hóa ra là như vậy! Thời đại Thái Cổ mặc dù đã chung kết, nhưng mà những lực lượng huyết mạch Thái Cổ vẫn còn truyền thừa bên trong thiên địa vũ trụ! Thậm chí ngay cả… cũng không ngoại lệ hay sao? Có thể cùng tồn tại vĩ đại như vậy sóng vai chiến đấu một trận, là quang vinh đến mức nào?

Một đạo thanh âm khí phách run sợ chư thiên đột nhiên vang lên trong đầu của Triệu Phong.

- Đến đây!

Triệu Phong cảm giác được Băng Vi tiên tử đã tiếp cận mình trong vòng một dặm, không thể nào kéo dài thêm nữa.

Tuy hắn cũng biết rằng, pho thạch tượng Hắc Ngục Ma Chủ kia có

thể đã một phen nhận nhầm mình thành một người nào đó khác, nhưng mà chỉ cần có thể nhận được ý niệm Khóa không của hắn phụ thể, chuyện gì cũng chẳng quan trọng nữa.

- Triệu Phong tặc tử, nhận lấy cái chết!

Băng Vi tiên tử quát lạnh một tiếng, thần tình băng sương, ngọc thủ thôi động một đạo Băng Phương dài mấy chục trượng, sống động như thật, hàn ý bạo phát thiên địa, băng phong cả phạm vi một dặm xung quanh.

Trong nháy mắt, trong phạm vi một dặm, nhất thời hóa thành một thế giới tràn ngập băng tuyết tung bay.

Bí pháp hàn năng đáng sợ đến như thế, khiến cho chúng thiên tài ở nơi này, bao gồm cả những cường giả ở bên ngoài Quyết đấu trường cũng đều phải kinh ngạc động dung.

- Băng Vi tiên tử vào lúc này, chiến lực chỉ sợ so với Chân Chủ Cấp tiểu thành còn mạnh hơn một chút!

- Thạch tượng chủ nhân của những cái ý niệm Khóa không này, từng là những tồn tại vĩ ngạn đến thế nào!

- …

Những người đang nhìn về phía này, cũng đều giật mình với chiến lực cường đại mà Băng Vi tiên tử thể hiện ra.

Rắc rắc!

Triệu Phong cảm giác được hai chân chính mình xuất hiện một trận hàn ý băng lãnh lan tràn, máu huyết toàn thân gần như trong khoảnh

khắc ngưng đọng lại, hơi thở ra ngoài cũng hóa thành băng vụ rơi xuống.

Đúng lúc này…

Ô...ô...ô...n...g!

Một cái hư ảnh Khóa không chiều cao ước chừng hơn chín trăm trượng, phá không đầu nhập vào Quyết đấu trường Phù không.

Đạo hư ảnh Khóa không lớn chưa từng có kia, giống như một vị Ma Chủ cái thế, dưới chân thôi động khói đen cuồn cuộn, Ma long khẽ kêu, bốn phía tràn ngập quang diễm thanh liên, yên vụ hắc sắc phát ra phô thiên tế nhật, duy ngã độc tôn.

o0o

- Trời ạ! Đó là tồn tại khủng bố đến thế nào!

- Mỗi một thành viên trong các kình thiên thạch tượng, chủ nhân khi còn sống, rất có thể chính là Thần linh thời đại Thái Cổ a!

Đám Tôn Giả trên bục đài hình tròn nhất thời đều kinh ngạc chấn động.

o0o

Trên Quyết đấu trường Phù không, vô số những Chân Long thiên tài nhất thời hô hấp khó khăn, phảng phất như là bị âm ảnh bao phủ vậy, hư ảnh Khóa không sau lưng cũng đều run rẩy không thôi.

- Đó… đó là…

Băng Vi tiên tử từ xa lao thẳng tới, đầu Băng Phượng chiều dài mấy chục trượng dẫn động nên hàn lưu phong bạo đóng băng thiên địa, đánh thẳng về phía Triệu Phong.

Mặc dù nàng đã phát ra công kích, nhưng lại bị một luồng ma uy không cách nào địch nổi hoàn toàn chấn nhiếp. Trong minh minh, dường như có một cố ý chí tuyệt cường, khiến cho nàng ngay cả tâm tư phản nghịch cũng không cách nào dậy nổi.

- Cút!

Triệu Phong chỉ cảm thấy chính mình có được một luồng ý chí tín niệm hoàn toàn xem rẻ chư thiên. Trên người có thêm một luồng lực lượng thần bí vô hình mạnh mẽ phụ gia, trong nháy mắt đã hoàn toàn hóa giải đi lực lượng hàn băng trên người mình.

Thình thịch!

Tàn ảnh thoáng nhoáng lên, Triệu Phong một cước hung hăng đạp thẳng vào bụng của Băng Vi tiên tử.

Băng Vi tiên tử đang ở không trung, “ọc” một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi.

Còn không đợi nàng rơi xuống đất, tàn ảnh lại một lần nữa nhoáng lên.

Thình thịch!

Một cái tân hình tóc lam với ma ảnh kình thiên cái thế phụ thể, giống như từ trên trời giáng xuống, một cước giẫm thẳng lên trên người nàng.

Chương 382: Truyền thừa kết nối

Thình thịch!

Thân thể với hư ảnh Khóa không kình thiên bám vào của Triệu Phong rơi thẳng xuống trên mặt nước. Tốc độ hành động vừa rồi của hắn, có thể nói là sét đánh không kịp bưng tai, ngay cả một vài cường giả Chân Chủ Cấp bên ngoài tràng cũng không thể nhìn thấy rõ ràng.

Băng Vi tiên tử gần như bị đánh đến phát mộng.

Tinh thần ý niệm mà pho kình thiên thạch tượng kia phụ gia vào, cường đại đến không thể tin nổi, mặc dù đã mai một rồi, nhưng mà ý chí lưu lại trong thiên địa, dẫn động lực lượng hư vô thần bí, phụ gia lên trên người của Triệu Phong.

Trong thạch tượng quần sơn, mỗi một pho thạch tượng đều đại biểu cho một thế hệ Đại năng xa xưa, một thế hệ truyền kỳ huy hoàng.

Trong đó, mấy chục trượng là một cấp bậc, một trăm trượng là một cấp bậc, hai, ba trăm trượng lại là một cấp bậc khác.

Mà những pho kình thiên thạch tượng cao lớn nhất, phần lớn đều là bảy tám trăm trượng, thậm chí hơn chín trăm trượng, tiếp cận ngàn trượng. Những tồn tại này khi con sống, Thần lực vĩ ngạn vô hạn, cho dù hiện tại đã ngã xuống, thậm chí có thể vượt qua cả giới hạn không gian thời gian, hàng lâm mà đến.

Hư ảnh Khóa không đang phụ gia lên trên người Triệu Phong, không hề nghi ngờ gì chính là loại tồn tại cực mạnh này.

Hư ảnh không lồ, toàn thân lân giáp xanh đen, giống như một vị Hắc Ngục Ma Chủ vĩ ngạn sau lưng Triệu Phong, khiến cho phần đông những hư ảnh Khóa không ở nơi này đều sợ hãi run rẩy.

Ví dụ như ngay dưới chân của Triệu Phong, hư ảnh vị Tiên tử băng mỹ phụ gia trên người của Băng Vi tiên tử đang không ngừng run rẩy, lực lượng hư vô do ý chí vô hình dẫn động cũng bị suy yếu thật lớn.

- Làm sao có thể? Tên tặc tử này không ngờ lại dám khiến ta…

Thần tình Băng Vi tiên tử cực kỳ khuất nhục, vừa nhấc đầu lên chính là nhìn thấy hai chân của gã thiếu niên tóc lam kia đang giẫm mạnh lên trên người mình.

Thế nhưng mà Triệu Phong lại căn bản hoàn toàn không thèm để ý đến nàng, hai mắt nhắm lại, trên mặt hiện ra đủ loại thần sắc thấu ngộ.

Đạo ý niệm Khóa không phụ gia lên trên thân thể kia, bao hàm luôn một ít tin tức lưu lại cùng khí tức lực lượng mạnh mẽ. Cho dù là chỉ một tia thật nhỏ, so với Điện Chi Truyền Thừa cũng đều cao minh hơn gấp trăm ngàn lần.

Vi diệu hơn nữa chính là, những tin tức và khí tức lực lượng lưu lại này, cùng với vị thiên tài hàng lâm có mối tương liên tinh thần chặt chẽ, cho dù cấp bậc có cao đến đâu, có thâm ảo đến đâu, ít nhiều cũng đều có thể cảm ngộ một hai.

- Ý chí, chiến kỹ cùng với lực lượng huyền ảo không ngờ lại cường

đại đến như vậy…

Triệu Phong cũng chỉ là chạm đến một chút nhỏ trong đám tin tức lực lượng tàn phá lưu lại, tuy nhiên cũng đã bị rung động rất lớn.

Tương đối đáng tiếc chính là, những tin tức và khí tức lực lượng do pho kình thiên thạch tượng này lưu lại, cùng với thuộc tính cơ bản của Triệu Phong cũng không phải là đặc biệt tuyệt phối.

Nhưng mà một chút ý chí và lực lượng khí tức lưu lại này, vẫn có thể cường hóa ý chí tinh thần của Triệu Phong, khai thác cảnh giới tinh thần của hắn.

Chỉ ngắn ngủi trong khoảnh khắc, cảnh giới tinh thần của Triệu Phong đã đột phi mãnh tiến, dần dần đạt đến cấp bậc Chân Huyền Cấp đỉnh phong.

Trong không gian mắt trái, cái hàn đàm u lam sắc một mảnh đóng băng, lúc này dần dần có dấu hiệu tan chảy ra, nổi lên từng tia từng tia gợn sóng lăn tăn. Đường kính của hàn đàm cũng kéo dài ra đến hai thước chín.

Kích thước lớn nhỏ của hàn đàm, cùng với cảnh giới tinh thần của Triệu Phong có quan hệ chặt chẽ.

Chân Nhân Cấp kích thước chừng một thước, Chân Huyền Cấp kích thước là hai thước. Đột phá ba thước, đại khái chính là cảnh giới tinh thần Chân Chủ Cấp.

Triệu Phong mơ hồ cảm giác được, Thần Linh Nhãn của chính mình cùng với khí tức của hư ảnh Khóa không kình thiên thạch tượng phía sau lưng mình tương đối phù hợp thân thiết, có lẽ cả hai cùng đến từ chung một thời đại.

- Triệu Phong! Cái tên tặc tử hạ lưu vô sỉ nhà ngươi!

Thần tình Băng Vi tiên tử khuất nhục đến đỏ bừng, hàm răng cắn chặt, không ngờ lại tiến hành thiêu đốt Chân Linh khí, một mảnh quang diễm băng liên mạnh mẽ sôi trào lên, hướng về phía Triệu Phong mãnh liệt công kích.

Thiêu đốt Chân Linh khí!

Triệu Phong bị dọa cho nhảy dựng lên. Đám quang diễm băng liên kia cấp cho hắn cảm giác có thể dễ dàng phá hủy luôn sinh cơ hai chân chính mình.

Thình thịch!

Triệu Phong một cước đá thẳng lên trên khuôn mặt xinh đẹp như ngọc của Băng Vi tiên tử. Thân thể xinh đẹp như tiên nữ của nàng ta trong khoảnh khắc bay ra mấy chục trượng, ở giữa không trung lại phun ra một búng máu tươi.

Ngay khoảnh khắc Băng Vi tiên tử rơi xuống mặt đất, trên khuôn mặt xinh đẹp trắng noãn như ngọc của nàng có thêm một dấu giày đỏ ửng, vẫn còn cháy xém, bốc khói nghi ngút.

Đám Chân Long thiên tài trên Quyết đấu trường Phù không nhất thời kinh hãi chấn động một trận.

Bọn họ trơ mắt nhìn thấy Băng Vi tiên tử thân là một thiên kiêu cái thế, bị Triệu Phong một cước giẫm nát dưới chân, sau đó lại một cước đá thẳng lên trên khuôn mặt kiều nhan tuyệt mỹ, không chút nào thương hương tiếc ngọc.

- Ả này đã liên tiếp hạ sát thủ đối với ta như vậy, nếu không cố kỵ đại thế lực của Huyền Băng Cung, ta đã sớm nghĩ cách đánh chết nàng ta rồi!

Triệu Phong hoàn toàn không chút nào phiền hà, một cước đá bay đi Băng Vi tiên tử, trong mắt ẩn hiện sát khí nồng đậm.

Vừa rồi Băng Vi tiên tử thiêu đốt Chân Linh khí, sản sinh ra một đám quang diễm băng liên, quả thật cũng đã mang đến cho bọn hắn một ít nguy cơ.

- Băng Vi ngàn vạn lần không nên xúc động!

Trên bục quan khán bên ngoài Quyết đấu trường Thượng Cổ, Huyền Băng Nữ Vương vội vàng kinh hô một tiếng.

Huyền Băng Nữ Vương cảm thấy được sát khí trên mặt của Triệu Phong, nếu như không phải đối phương có tâm trí bình tĩnh, hiện tại Băng Vi tiên tử cũng không phải chỉ chịu một chút thương tổn nho nhỏ đơn giản như vậy.

Giờ phút này, tầm mắt của toàn trường cũng đều dừng hết lên trên người của Triệu Phong, hư ảnh kình thiên cao đến chín trăm trượng sau lưng của hắn, ở trong phần đông những Chân Long thiên tài, giống như hạc giữa bầy gà vậy.

Mà những Chân Long thiên tài khác, hư ảnh Khóa không sau lưng bình thường chỉ là chừng mấy chục trượng, cao hơn là trăm trượng mà thôi.

Ngay cả hư ảnh Khóa không sau lưng của Vũ Thiên Ngô, Triệu Vũ Phỉ, là cao nhất trong đám Chân Long thiên tài, cũng chỉ có hai ba trăm trượng!

Cũng chính là nói, khả năng tăng phúc thực lực của Triệu Phong, cùng với những lợi ích đạt được, đã hoàn toàn siêu việt phần đông những Chân Long thiên tài còn lại.

- Chẳng lẽ Triệu Phong này muốn bước lên đỉnh cao Quán quân Chân Long Hội hay sao?

Một ít người quan khán không khỏi bật thốt lên.

Phóng nhãn khắp Quyết đấu trường Phù không, khí tức trên người Triệu Phong chính là cường thịnh nhất, Thiên Tài Long Vận cùng với hư ảnh Khóa không sau lưng hắn dung hợp lại, chính phụ phối hợp, mơ hồ có ý tứ áp bách cả thời đại này.

Thậm chí ngay cả một vài vị Tôn Giả ở trên bục đài hình tròn quan chiến, cũng có chút hoài nghi, Triệu Phong này chỉ sợ rất có thể lay động vị trí đệ nhất vốn cực kỳ yên ổn của Vũ Thiên Ngô.

- Cũng không nhất định! Chân Long Hội kỳ này, thập phần kỳ quái, phân đoạn cuối cùng, mục tiêu cũng không phải là tranh đoạt thứ tự lớn nhỏ!

Vị Phó Minh chủ cự hán cổ đồng nhất thời lâm vào trầm tư.

o0o

- Triệu Phong! Ngươi quả nhiên không khiến cho ta thất vọng!

Vũ Thiên Ngô cười dài một tiếng, không chút sợ hãi, ngược lại còn kinh hỉ hô lớn.

Nhiệt huyết trong cơ thể của hắn phảng phất như đang thiêu đốt, kích

phát nên một luồng ý chí chiến đấu mạnh mẽ tuyệt luân, cùng với hư ảnh Khóa không cao hơn ba trăm trượng sau lưng của hắn dung hợp lại.

Hư ảnh Khóa không sau lưng Vũ Thiên Ngô mặc dù không bằng được hư ảnh Khóa không sau lưng Triệu Phong, nhưng mà bản thân tinh thần ý niệm của vốn là tín niệm cường đại, lại càng phù hợp với Khóa không chi lực hơn, khả năng chưởng khống cực cao.

- Thiên Hạ Vô Song!

Vũ Thiên Ngô phá không lao tới, đánh cho tất cả các thiên tài trên đường toàn bộ thoái lui, thậm chí những người đứng xa xem chiến cũng đều cảm thấy hít thở không thông.

Ý chí hư vô cực kỳ lạ thường, hoành tận thiên tiêu, áp bách thẳng xuống Quyết đấu trường Thượng Cổ, mạnh mẽ hơn Kiếm Ý, Đao Ý cực mạnh trên Chân Long Hội gấp chục lần.

Chỉ dựa vào một luồng ý chí hư vô quái dị kia, liền có thể chấn thương những Chân Long thiên tài cấp bậc đệ nhất thiên tài, hoàn toàn siêu việt cấp bậc thiên kiêu cái thế bình thường!

Một khắc kia, mấy người bọn thiên kiêu cái thế như Đạm Thai Lan Nguyệt, Thạch Thừa Thiên, Băng Vi tiên tử cũng đều cảm thấy một trận rung động mạnh mẽ.

Ai cũng đều không ngờ được, lực lượng chân chính của Vũ Thiên Ngô lại cường đại đến như vậy, hoặc là bản thân hắn sau khi nhận được ý niệm Khóa không, đã đạt được những tiến bộ vượt bậc, cao hơn hẳn những người khác.

Vũ Thiên Ngô lúc này, mạnh mẽ bổ ra một chưởng, có một loại cảm

giác quét ngang thiên hạ, mạnh mẽ bá đạo nghiền áp hết thảy mọi thứ.

Không có đường lui, không cần phòng ngự, cứ như vậy công kích cường thế vô song, quét ngang hết thảy mọi thứ.

Đối mặt với loại ý chí tín niệm mạnh mẽ vô song như thế trùng kích, tâm thần Triệu Phong mơ hồ rung chuyển, có vài phần cảm giác áp bách. Chưởng lực của đối phương còn chưa tiếp cận, phảng phất như là đã chung kết hết thảy mọi thứ rồi.

- Đây chính là Thiên Kiêu Chi Vương ở thời đại này sao? Đến đây!

Triệu Phong cảm giác được trong Hư ảnh Khóa không kình thiên sau lưng mình, truyền đến một luồng cảm giác bá đạo ngạo thị chư thiên vạn vật, một luồng lực lượng mạnh mẽ hư vô bàng bạc phụ gia thẳng lên trên người mình.

Ô...ô...ô...n...g!

Cũng đồng thời trong lúc này, sau lưng Triệu Phong đột nhiên hiện lên hư ảnh băng quang, Vương tọa băng phong.

Lúc này đây, hư ảnh băng quang kia thể tích đã lớn hơn trước đây rất nhiều, hình dáng càng rõ ràng hơn, đỉnh đầu còn đội một cái vương miện hàn băng, tay cầm một thanh cự kiếm ngâm đen.

Hiển nhiên, sau khi được hư ảnh Khóa không phụ gia, lực lượng huyết mạch của Triệu Phong đã được kích phát thêm một bước mới.

- Băng Lôi Cuồng Long!

Triệu Phong quát lớn một tiếng, mái tóc lam tung bay. Thiên địa

chung quanh, băng phong lôi điện tàn sát bừa bãi, đủ để trong khoảnh khắc chấn sát cường giả Chân Huyền Cấp bình thường.

Băng phong lôi điện điên cuồng gào thét, súc tích sinh ra một đầu Cuồng long khổng lồ, cùng với đầu Ma long hắc sắc dưới chân hư ảnh Khóa không kia có chút đồng dạng, khiến cho lực lượng băng lôi càng bộc phát ra uy năng bạo ngược khủng bố hơn rất nhiều.

- Thiên Hạ Vô Song!

- Băng Lôi Cuồng Long!

Hai luồng lực lượng khủng bố điên cuồng, uy lực gần như ngang bằng với công kích của Chân Chủ Cấp, hung hăng va chạm cùng một chỗ. Điện lôi quang hà văng bắn ra khắp nơi, bao phủ phạm vi bốn năm dặm xung quanh.

- A a a…

Trên Quyết đấu trường Phù không không ngừng truyền đến thanh âm kêu la thảm thiết. Có một vài Chân Long thiên tài xui xẻo, bị dư ba mạnh mẽ của hai đại chiến kỹ khủng bố thổi quét tới, bị trọng thương hất văng ra xa.

Hai đại thiên tài chí cường của thời đại này, ở trên Quyết đấu trường Phù không, kinh thiên đối kháng một chưởng, khiến cho vô số những Chân Long thiên tài há hốc miệng, đều vội vàng tránh lui ra xa.

Trên bục quan chiến tại Quyết đấu trường Thượng Cổ, nhất thời truyền đến từng trận từng trận kinh hô vang dội.

Sau khi cùng Vũ Thiên Ngô mạnh mẽ ngạnh kháng một kích, thân hình Triệu Phong bạo lui về phía sau mấy chục trượng, cố gắng kềm

chế, nuốt ngược ngụm máu trong miệng trở lại.

Tu vi cùng với nội tình của hắn chung quy vẫn còn sự chênh lệch nhất định với Vũ Thiên Ngô. Nếu như không phải có được ưu thế Khóa không chi lực của kình thiên thạch tượng phụ gia, chỉ sợ sau một chưởng này cũng không chỉ bị một chút thương tổn đơn giản như vậy.

Phốc phốc!

Thân hình Vũ Thiên Ngô cũng không ngừng lui nhanh về phía sau, trên người tràn ngập cảm giác tê dại cùng với băng lãnh vô cùng, không thể tiếp tục phát động công kích lần nữa.

Trong lúc nhất thời, cả hai người đều không thể tiếp tục tái chiến, ở xa xa giằng co, không có phát động công kích lần nữa.

- Triệu Phong này, không ngờ đã cường đại đến mức này rồi, có thể cùng Vũ Thiên Ngô chính diện đối kháng!

Trong lòng Mạc Thiên Y dâng lên kinh đào hải lãng.

Vô số những thiên tài trên Quyết đấu trường Phù không cũng đều kinh ngac đến ngây người. Đại đa số mọi người đều cố gắng kéo dài khoảng cách với Triệu Phong và Vũ Thiên Ngô, lo lắng bị dư âm chiến đấu lan đến.

Ô...ô...ô...n...g! Ô...ô...ô...n...g!

Đột nhiên đúng lúc này, một trận nổ vang kỳ dị cùng với Khóa không chi lực cường đại truyền đến, cắt ngang trận chiến giữa Triệu Phong cùng Vũ Thiên Ngô.

Chỉ thấy trong mười pho kình thiên thạch tượng kia, pho tượng thứ bảy trong đó, đột nhiên tách ra một đạo hư ảnh Khóa không cao tới hơn bảy trăm trượng, đáp xuống trên người của Tân Vô Ngân.

- Ha ha… không ngờ tên kia cũng chịu hàng lâm rồi! Ta cũng đi ra thư giãn gân cốt một trận xem sao!

Trong đầu Tân Vô Ngân chợt truyền đến một đạo thanh âm vĩ ngạn như Tuyên Cổ lưu lại.

Phụ thể sau lưng hắn là một vị đạo nhân tử bào bộ dáng như nhàn vân dã hạc, trên đỉnh đầu phiêu phù ba tầng quang diễm tử vân sáng ngời, dưới chân là một đầu Hỏa Diễm Cự Ngưu hình dáng quái dị.

- Thành công rồi!

Tân Vô Ngân lộ ra hỉ sắc cực kỳ hiếm thấy. Dưới tình huống bình thường, thể chất huyết mạch của hắn không đủ, rất khó có thể câu thông với những ý niệm Khóa không còn sót lại trong các kình thiên thạch tượng kia.

Chẳng qua, có được tiền lệ của Triệu Phong, hắn cần cù không biết mệt mỏi tiến hành câu thông, rốt cuộc dưới tình huống tỷ lệ cực kỳ nhỏ, đã thành công rồi.

Sau khi Tân Vô Ngân nhận được Khóa không chi lực của kình thiên thạch tượng hàng lâm, cục diện tại Quyết đấu trường Phù không nhất thời có sự thay đổi mạnh mẽ.

Khí tức trên người của Tân Vô Ngân càng ngày càng trở nên ngưng luyện hơn, cùng với Triệu Phong, Vũ Thiên Ngô xa xa tương đối, cũng không yếu hơn bao nhiêu, so với những thiên kiêu cái thế bình thường thì càng mạnh hơn một bậc.

o0o

- Là thế cục tam hùng tranh bá hay sao?

Đám Tôn Giả trên bục đài hình tròn quan chiến, nhất thời trở nên đầy hứng thú.

Vị Phó Minh chủ cự hán cổ đồng lâm vào trầm tư, lẩm bẩm nói:

- Một cửa thứ ba này, thoạt nhìn thì không phải là cuộc đua thứ hạng Chân Long thiên tài, càng giống như là một loại kỳ ngộ hơn! Kế tiếp sẽ phát sinh cái gì đây?

Trong lúc hắn đang trầm tư, tại Quyết đấu trường Phù không trên không trung, đột nhiên phát sinh dị biến.

Ô...ô...ô...n...g!

Một cái Hình chiếu Truyền thừa trong số đó, đột nhiên dần dần trở nên ngưng thực, lại kéo dài ra một đạo đại môn hư ảnh chói mắt, kết nối với Quyết đấu trường Thượng Cổ.

- Xảy ra chuyện gì, sao truyền thừa nhanh như vậy đã kết nối rồi?

- Chân Long Hội vẫn còn chưa có chấm dứt, sao truyền thừa ngoại vực lại bắt đầu tiến hành kết nối rồi?

- …

Trên Quyết đấu trường Thượng Cổ, nhất thời kích khởi nên ngàn vạn tầng sóng chấn động.

- Ta hiểu rồi! Ngay từ giai đoạn số hai, dựa theo độ mạnh yếu của Thiên Tài Long Vận trong Lệnh bài Chân Long đã phân ra thứ tự cơ bản rồi! Mà phân đoạn thứ ba này, cũng không phải là quá trình phân chia thứ tự nữa, mà là tranh đoạt tiến vào truyền thừa!

Phó Minh chủ cự hán cổ đồng đang trầm ngâm, đột nhiên giật mình hiểu ra.

Chương 383: Thất kiếm truyền thừa

Quyết đấu trường Thượng Cổ, trên đám mây trên bầu trời, số lượng Hình chiếu Truyền thừa xuất hiện trên đó đã có mười mấy cái.

Mà một cái Hình chiếu Truyền thừa trong số đó, hiện ra xu thế vô cùng ngưng thực, có thể nhìn thấy được những dãy núi mây mù, đền đài lầu các trong đó, thậm chí ngay cả một số thân ảnh Yêu thú Dị tộc trong đó nữa.

Ô...ô...ô...n...g!

Cái Hình chiếu Truyền thừa này, đột nhiên kéo dài ra một cái hư ảnh đại môn chói mắt, kết nối với Quyết đấu trường Thượng Cổ.

Nói một cách chính xác hơn, đạo hư ảnh đại môn kia chính là gác ở bên trên của Quyết đấu trường Phù không.

Phốc một tiếng, trên Quyết đấu trường Phù không, đột nhiên xuất hiện một đạo ánh sáng giống như sóng nước vậy, kéo dài ra một dãy bậc thang gợn sóng bán trong suốt, từ mặt đất kéo dài thẳng lên trên không trung, cùng với hư ảnh đại môn kia nối liền với nhau.

Theo cái bậc thang kia xuất phát đi lên, vừa vặn có thể tiến vào bên trong đại môn truyền thừa Ngoại Vực.

Một màn biến hóa này, khiến cho toàn bộ Quyết đấu trường Thượng Cổ nhất thời sôi trào lên một.

- Chuyện gì xảy ra? Truyền thừa đã bắt đầu kết nối rồi sao?

Phần đông các Chân Long thiên tài, bao gồm cả Triệu Phong ở trong đó, cũng đều có chút kinh ngạc ngoài dự liệu.

Trong những kỳ Chân Long Hội trước đây, còn cần phải có một phen long tranh hổ đấu nữa, mới có thể xuất hiện truyền thừa Ngoại Vực kết nối với Quyết đấu trường Thượng Cổ.

Nhưng mà Chân Long Hội kỳ này, cục diện lại không nằm trong khống chế, kể từ sau khi Quyết đấu trường Thượng Cổ tự động kích phát vận chuyển, hết thảy đều tràn ngập biến hóa.

- Không ngờ lại kết nối nhanh như vậy! Thiên Cơ Truyền Thừa vẫn chưa có hàng lâm!

Tân Vô Ngân có chút biến sắc, gắt gao giương mắt nhìn chằm chằm lên tầng mây trên không trung.

Truyền thừa Ngoại Vực bắt đầu kết nối, mà Thiên Cơ Truyền Thừa không ngờ vẫn không hề xuất hiện dấu hiệu hàng lâm, khiến cho một số người cảm thấy có chút tiếc nuối.

Nhưng mà ngẫm lại cũng đúng, phóng nhãn đến các kỳ Chân Long Hội trước đây, Tứ Đại Truyền Thừa có thể có một cái hàng lâm, cũng đã là đại kỳ ngộ ngàn năm mới gặp một lần rồi.

Mà trong Chân Long Hội kỳ này, đồng thời xuất hiện qua hình chiếu của Xích Nguyệt Truyền Thừa cùng với Huyền Băng Truyền Thừa, đã là tình huống thiên cổ khó gặp rồi. Mặc dù Xích Nguyệt Truyền Thừa đã bị tồn tại nào đó thu lấy mất.

Giờ phút này, trên Quyết đấu trường Phù không, phần đông các

Chân Long thiên tài cũng đều ngừng cả hô hấp, nhìn chăm chú vào hư ảnh đại môn truyền thừa Ngoại Vực vừa mới kết nối.

Bậc thang sóng nước từ Quyết đấu trường kéo dài lên, kết nối với đại môn truyền thừa Ngoại Vực.

Mắt thường nhìn lại, bất luận là bậc thang sóng nước, hay là đại môn hư ảnh, cũng đều nằm ở trong trạng thái nửa hư vô nửa thực thể.

- Đây chính là Thiên Lâu Truyền Thừa! Trong Chân Long Hội những kỳ trước đã từng xuất hiện qua một lần, xem như không tệ! Ít nhất so với những truyền thừa thí luyện mà Thập Đại Tông Phái nắm trong tay còn cao hơn mấy cấp bậc!

- Thiên Cơ Truyền Thừa không có xuất hiện, quả thật là có chút tiếc nuối! Chẳng qua không tới thời điểm cuối cùng, hết thảy vẫn khó có thể kết luận được!

Đám Tôn Giả trên bục đài hình tròn giữa không trung thấp giọng trao đổi, ánh mắt nhấp nháy hữu thần.

Trong cái đại thời đại ngàn năm mới có một lần này, Thánh Vực Chân Long Hội kỳ này đã phá vỡ rất nhiều kỷ lục trước kia, sáng tạo nên vô số những kỳ tích.

Mặc dù hiện tại Thiên Cơ Truyền Thừa vẫn chưa có xuất hiện, nhưng tổng thể mà nói, thành tích hiện tại cũng đã rất tốt rồi.

o0o

- Nhanh lên!

- Tuy rằng không phải là một trong Tứ Đại Truyền Thừa, nhưng mà

danh ngạch của truyền thừa Ngoại Vực cực kỳ hữu hạn, cẩn thận không tới phiên chúng ta đâu!

Trên Quyết đấu trường Phù không, có một vài Chân Long thiên tài nhất thời phấn chấn tinh thần, phi thân lao thẳng về phía Thiên Lâu Truyền Thừa.

Vụt vụt vụt...

Vừa mới bắt đầu chỉ có hai ba Chân Long thiên tài hành động, sau đó liền đạt tới mười mấy người.

Có một gã thiên tài đã bước chân lên bậc thang sóng nước, phóng thẳng về phía hư ảnh đại môn của truyền thừa Ngoại Vực.

Còn có hai gã Chân Long thiên tài khác, hét lớn một tiếng, không thèm bước chân lên bậc thang gợn sóng, lao thẳng về phía hư ảnh đại môn kia.

Phốc phốc!

Hai gã Chân Long thiên tài kia bay thẳng đi qua hư ảnh đại một, lại hoàn toàn xuyên qua, giống như chỉ lao qua một cái hư ảnh bọt nước vậy, hoàn toàn không có chút tác dụng nào cả.

Vụt!

Mà gã thiên tài đi theo bậc thang sóng nước kia leo lên, thành công bước vào trong hư ảnh đại môn, phốc một tiếng, hư ảnh đại môn phát ra quang mang chói mắt, thân ảnh của hắn liền biến mất không thấy đâu nữa.

- Hóa ra là như vậy, nhất thiết cần phải đi theo bậc thang sóng nước

này mới có thể đi vào truyền thừa Ngoại Vực!

Đám thiên tài ở phía sau nhất thời tỉnh ngộ, lập tức chen chúc lao lên trên bậc thang sóng nước kia.

Thế nhưng mà cái bậc thang sóng nước kia, độ rộng chỉ đủ chỗ cho một người đặt chân! Mà nhất định phải yên ổn đi trên những bậc thang đó, trải qua một quá trình chuyển hóa cùng với quá độ nào đó, mới có thể tiến vào đại môn truyền thừa.

Trong lúc nhất thời, hơn mười gã Chân Long thiên tài đồng thời mạnh mẽ tranh chấp con đường thông đạo giống như cây cầu độc mộc kia.

- Tuyết Dương Liệt Không!

- Tàn Huyết Cửu Nguyệt Đao!

- Hư Quỷ Độ Không Thuật!

Một đám Chân Long thiên tài nhất thời thi triển công pháp mật học, hoặc cường công hoặc linh hoạt lách người, mục tiêu chính là thông qua cây cầu độc mộc kia, tiến vào đại môn truyền thừa.

Thử nghĩ mà xem, cái bậc thang sóng nước kia cũng chỉ rộng chừng một thân người, lại có mười mấy người, thậm chí càng nhiều thiên tài hơn nữa cạnh tranh đi lên, đó là tràng cảnh tàn khốc kịch liệt đến thế nào.

Ánh đao, kiếm khí, chưởng ảnh, lôi minh phong bạo… thậm chí ngay cả lực lượng huyền bí của hư ảnh Khóa không cũng không ngừng chớp lên, bao phủ khu vực xung quanh bậc thang gợn sóng.

- A a a…

Một gã Chân Long thiên tài bị trúng một chưởng, đương trường ngã xuống, mà hai gã thiên tài khác bị đánh trọng thương, hét lên một tiếng, cũng rơi thẳng xuống dưới.

Vô tình thị sát!

Chỉ trong chốc lát, đám Chân Long thiên tài này đã đánh giết đến mức ánh mắt đỏ bừng. Cái này so với bất cứ trận chiến nào trước đây cũng đều tàn khốc hơn cả vạn phần.

- Một cái phân đoạn cuối cùng, chính là để những Chân Long thiên tài còn lại, thông qua chém giết tranh đoạt truyền thừa, vẫn không có bất cứ quy tắc nào cả, hết thảy đều bằng vào bản lĩnh chân chính của mình!

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Đương nhiên, đám Chân Long thiên tài trước mắt ra tay, cũng chỉ có mười mấy người, còn có rất nhiều người còn lại cũng đều đứng yên theo dõi kỳ biến.

Đặc biệt là năm đại thiên kiêu cái thế, hoặc là đám Chân Long thiên tài cấp bậc đệ nhất thiên tài, mục tiêu của bọn họ rất cao, chờ đợi những truyền thừa cấp bậc cao hơn, thậm chí còn là cấp bậc Tứ Đại Truyền Thừa nữa.

Khoảng chừng nửa khắc sau đó…

Đại môn hư ảnh của Thiên Lâu Truyền Thừa, sau khi có năm người tiến vào, đột nhiên ảm đạm lại, hư ảnh dần dần trong suốt, ở trên tầng mây không trung từ từ biến mất.

- Chỉ có năm danh ngạch? Không đúng! Trong quá trình đám thiên tài bên dưới chém giết, đại môn hình chiếu của Thiên Lâu Truyền Thừa, trong lúc duy trì cũng đều sẽ tiêu hao lực lượng tương ứng!

Ánh mắt của Triệu Phong vô cùng tinh chuẩn.

Mỗi khi tiến vào một người, quang mang của đại môn hư ảnh cũng sẽ ảm đạm đi một phần, tính ổn định cũng sẽ giảm xuống một chút.

Còn nữa, theo thời gian chuyển dời, hư ảnh đại môn cũng sẽ dần dần tiêu hao đi lực lượng.

Bởi vì số lượng danh ngạch hữu hạn, cộng thêm sự tiêu hao trong quá trình chém giết, Triệu Phong khó có thể tưởng tượng, cuối cùng sẽ có bao nhiêu thiên tài ngã xuống, lại có bao nhiêu thiên tài đạt được truyền thừa phù hợp.

Ô...ô...ô...n...g!

Thiên Lâu Truyền Thừa vừa mới biến mất, lại có thêm một cái Hình chiếu Truyền thừa mới mở ra hư ảnh đại môn, kết nối với Quyết đấu trường Phù không.

Có kinh nghiệm lần trước, lần này đám thiên tài tiến đến cạnh tranh liền nhiều đến mười mấy, hai mươi người.

Thanh âm chém giết rống giận tràn ngập cả một khu vực lớn.

Trước mắt tham gia vào cạnh tranh chém giết, cũng chỉ là một vài Chân Long thiên tài bài danh phía sau, cơ bản là năm mươi người bài danh sau cùng.

Năm đại thiên kiêu cái thế cùng với những thiên tài cấp bậc đệ nhất thiên tài cũng đều án binh bất động.

Chỉ trong chốc lát, khi truyền thừa Ngoại Vực thứ hai có ba người tiến nhập, hư ảnh đại môn nhất thời ảm đạm hơn phân nửa.

Lúc này, trong tầng mây trên không trung, phóng vọt tới một đạo hư ảnh vô cùng sắc bén, một cỗ khí tức lăng lệ xuyên thấu tâm linh phảng phất như xuyên thủng thời không mà đến.

Phần đông những thiên tài trên Quyết đấu trường Phù không cũng đều có một loại cảm giác kinh hãi nồng đậm, giống như là bị vạn kiếm xuyên tâm vậy!

Mọi người không khỏi ngẩng đầu nhìn chăm chú vào đạo hư ảnh vừa mới xuất hiện trên đỉnh đầu, mơ hồ có thể nhìn thấy một tòa Kiếm các đỉnh lập trong thiên địa, phát ra phong mang lợi hại không chỗ nào không có. Trong thế giới hư ảnh kia, hiện ra vô số những đạo kiếm quang sáng ngời, tràn ngập vẻ huyễn lệ kỳ dị.

o0o

- Đó là… Thất Kiếm Truyền Thừa!

Chín đại Tôn Giả trên bục đài hình tròn quan chiến, nhất thời bật thốt lên, đều lộ ra thần sắc kinh hỉ vô cùng.

Thất Kiếm Truyền Thừa, bài danh thứ hai trong Tứ Đại Truyền Thừa, chỉ thua kém Thiên Cơ Truyền Thừa!

A…

Ngay khoảnh khắc Thất Kiếm Truyền Thừa hàng lâm, khí tức Kiếm

đạo sắc bén không gì địch nổi, một phen trực tiếp mạnh mẽ đánh văng cái truyền thừa Ngoại Vực đang kết nối kia đi.

Phụt…

Cái truyền thừa Ngoại Vực đang kết nối kia, quang ảnh ảm đạm, hoàn toàn biến mất khỏi Quyết đấu trường Thượng Cổ.

- Thất Kiếm Truyền Thừa này quả thật là bá đạo, trực tiếp đánh tan truyền thừa Ngoại Vực khác đi!

Đám Chân Long thiên tài xung quanh nhất thời kinh ngạc rung động, nhiệt huyết dâng trào.

Vụt vụt vụt...

Thất Kiếm Truyền Thừa vừa mới kết nối, hơn ba mươi gã Chân Long thiên tài, trong đó hơn phân nửa là những Tu luyện giả Kiếm đạo, hoặc là những kẻ sử dụng vũ khí là kiếm, liền điên cuồng đánh tới.

- Giết!

- Cút đi cho ta!

- Kẻ nào cản ta sẽ chết!

- …

Gần ba mươi Chân Long thiên tài hỗn chiến cùng một chỗ, đó là trường hợp thảm thiết đến thế nào.

Sau khi nhận được Khóa không chi lực phụ thể, những Chân Long thiên tài này, mỗi một người ít nhất đều có thực lực Chân Huyền

Cấp, phần lớn đều có thực lực Chân Huyền Cấp tiểu thành trở lên.

Trong đó bao gồm cả những thiên tài Kiếm đạo tuyệt đỉnh như Hạ Tiên Thương, Thương Vũ Nguyệt nữa.

Leng keng! Đinh! Phốc phốc!

Kiếm quang, kiếm ảnh không ngừng lóe lên, trong phạm vi vài dặm gần đó, ngay cả sơn mạch cũng đều bị đánh thành tro bụi, cường giả Chân Nhân Cấp bình thường một khi tiếp cận, sẽ giống như tờ giấy mỏng vậy, vị vạn kiếm đánh nát.

- Kiếm đạo giả, lực công kích quả thật đáng sợ! Hai ba mươi người này liên thủ lại công kích, thiên kiêu cái thế cũng có thể bị tiêu diệt!

Triệu Phong kinh ngạc cảm khái.

Hắn nhìn chăm chú vào hình chiếu Thất Kiếm Truyền Thừa phiêu phù trên tầng mây, không khỏi lâm vào suy tư.

Trong số Tứ Đại Truyền Thừa, bài danh của Thất Kiếm Truyền Thừa còn cao hơn Xích Nguyệt Truyền Thừa và Huyền Băng Truyền Thừa.

- Nếu như có thể đạt được tinh túy trong Thất Kiếm Truyền Thừa này… Kiếm chi nhất đạo, công kích tuyệt cường, nhất kiếm trảm phá vạn pháp…

Triệu Phong cũng có chút tâm động.

Với năng lực lĩnh ngộ học tập của hắn, hiện tại cho dù muốn sửa tu Kiếm đạo, cũng không phải là không có khả năng.

Nhưng cái ý niệm này vừa mới xuất hiện, rất nhanh liền bị Triệu

Phong hủy diệt đi.

- Con đường của ta chính là Hồn đạo, như vậy mới có thể cùng Thần Linh Nhãn phù hợp, chính phụ phối hợp! Kiếm đạo tuy rằng mạnh mẽ, nhưng lại quá mức cực đoan, một kiếm đánh ra không quay lại, phương diện phòng ngự tự bảo vệ mình hơi kém một chút!

Triệu Phong lại rất nhanh phủ định.

Trong thiên địa này có ngàn vạn loại năng lực và bí pháp, công kích của ngươi cho dù có cường thịnh đến đâu, cũng không cách nào phòng ngừa hết thảy mọi phương diện được.

Ví dụ như là Băng Vi tiên tử và Thạch Thừa Thiên kia, chính là khắc tinh của cường giả Kiếm đạo, lực phòng ngự siêu cường, lực khống chế cũng mạnh mẽ.

Băng Vi tiên tử căn bản không đợi người khác tiếp cận, liền đã có thể đem đối thủ đông cứng lại, thậm chí là đóng băng luôn, các loại thủ đoạn công kích cũng đều suy giảm không ít.

Thạch Thừa Thiên, phát động Lĩnh vực Trọng Thạch, khiến cho đối thủ trực tiếp bị trọng lực cường đại áp bách, thậm chí không thể nhúc nhích nổi. Cường giả cùng cấp, mười thành lực lượng cũng không phát huy ra được bốn năm thành.

Giờ phút này, sự cạnh tranh Thất Kiếm Truyền Thừa đã trở nên vô cùng kịch liệt, náo nhiệt.

Đám thiên tài Kiếm đạo tham dự cạnh tranh, cũng không chỉ giới hạn trong đám người Hạ Tiên Thương, Thương Vũ Nguyệt, mà còn có một vài thiên tài Kiếm đạo không thua kém, thậm chí càng cường đại hơn một bậc.

Thậm chí ngay cả Thác Bạt Tề, truyền nhân của một trong ba đại Thế gia huyết mạch nhãn đồng, cũng tham gia cạnh tranh trong đó.

- Nếu như có thể đạt được Thất Kiếm Truyền Thừa, đem tinh nghĩa Kiếm đạo kết hợp với Thiên Phong Nhãn của ta, đến lúc đó, cho dù là thiên kiêu cái thế, cũng chưa chắc đã là đối thủ của ta!

Đồng tử trong mắt Thác Bạt Tề khẽ lóe lên, phong mang vô hình cắt ngang da thịt của đối thủ.

Vụt…

Thác Bạt Tề ngạo thị quần hùng, chính là người đầu tiên bước chân lên hư ảnh đại môn tiến vào Thất Kiếm Truyền Thừa.

- Vũ Nguyệt sư muội, thiên phú Kiếm đạo của muội mạnh mẽ vô cùng, ta ngăn cản bọn họ, muội mau tiến vào đi!

Hạ Tiên Thương gần như liều mạng, tiến hành thiêu đốt Chân Linh khí, chém ra một mảnh kiếm khí tràn ngập liên hoa băng lam sắc khủng bố, huyễn lệ như mộng như ảo, một phen đem đám Chân Long thiên tài ở phụ cận lối vào hất văng đi hết.

Nhưng mà hành động như vậy, khiến cho hắn gặp phải sự vây công của vô số những thiên tài Kiếm đạo, nhất thời “ọc” một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi.

Vụt…

Thương Vũ Nguyệt cảm kích nhìn về phía Hạ Tiên Thương, nhanh chóng tiến vào hư ảnh đại môn của Thất Kiếm Truyền Thừa.

Mà lúc này, Hạ Tiên Thương mắt thấy sắp sửa duy trì không được nữa, tinh thần cùng thể xác đều đã bị trọng thương. Trong số những thiên tài Kiếm đạo vây công hắn, cũng không thiếu những kẻ lĩnh ngộ được Kiếm Ý mạnh mẽ.

Ô...ô...ô...n...g!

Hư ảnh đại môn của Thất Kiếm Truyền Thừa đột nhiên đóng lại, cũng không phải lực lượng duy trì không đủ, mà là nó tự động đóng lại.

- Thất Kiếm Truyền Thừa chỉ có hai cái danh ngạch!

Một đám những thiên tài đang chém giết điên cuồng bên dưới, kinh hãi không cam lòng mãnh liệt, trơ mắt nhìn Thất Kiếm Truyền Thừa, bài danh thứ hai trong Tứ Đại Truyền Thừa, hoàn toàn mất đi cơ duyên với mình!

Chương 384: Triệu phong nổi sát ý

Thời gian Thất Kiếm Truyền Thừa xuất hiện tương đối ngắn ngủi, vẻn vẹn nhận lấy hai cái danh ngạch, liền biến mất hoàn toàn khỏi Quyết đấu trường Thượng Cổ.

Không ít những Chân Long thiên tài bên dưới, đặc biệt là một số những thiên tài Kiếm đạo, nhất thời thở dài tiếc nuối, thậm chí còn có kẻ tiếc quá hóa phẫn nộ, oán hận không cam lòng, mang theo địch ý bất mãn nhìn về phía Hạ Tiên Thương.

Hạ Tiên Thương liều mạng bị trọng thương, để cho Thương Vũ Nguyệt thành công tiến vào đại kỳ ngộ Thất Kiếm Truyền Thừa, có thể nói là xả thân vì người.

Sắc mặt hắn tái nhợt, nhưng lại lộ ra một tia vui mừng nồng đậm, nhìn về phía các trưởng bối Vạn Kiếm Tông trên bục quan chiến bên ngoài Quyết đấu trường Phù không.

- Danh ngạch của Tứ Đại Truyền Thừa trước giờ cũng đều vô cùng ít ỏi! Thất Kiếm Truyền Thừa chỉ có hai cái danh ngạch, hoàn toàn bình thường!

- Tiên Thương hài tử này, biết nhìn đến đại cục, chấp nhận hy sinh vì Vũ Nguyệt, để cho Vạn Kiếm Tông chúng ta có được một danh ngạch đi vào Thất Kiếm Truyền Thừa, chính là sự may mắn của tông môn!

- Một cái danh ngạch quý giá này, tương lai có thể thay đổi hoàn toàn

vận mệnh của Vạn Kiếm Tông chúng ta a!

Các trưởng bối của Vạn Kiếm Tông cũng đều kinh hỉ thỏa mãn.

Ngày đó, Kiếm Tôn Diệp Vô Tà chính là đạt được Thất Kiếm Truyền Thừa, trở thành cường giả Kiếm đạo đệ nhất thiên cổ, thậm chí ngay cả Xích Nguyệt Giáo Chủ cũng phải kiêng kỵ hắn vô cùng.

Mà trong mấy ngàn năm gần đây, Thất Kiếm Truyền Thừa lần này mới là lần thứ hai xuất hiện, có thể thấy được sự quý giá của đại kỳ ngộ lần này!

- Bất cứ cái nào trong Tứ Đại Truyền Thừa, cũng đều có thể tạo thành Vương giả truyền kỳ, có thể thay đổi vận mệnh và thế cục của Đại lục!

Vẻ mặt của Huyền Băng Nữ Vương mang theo một tia mong mỏi, nhìn chăm chú về phía hình chiếu Huyền Băng Truyền Thừa ở trên tầng mây.

Sau khi Thất Kiếm Truyền Thừa rời đi, Huyền Băng Truyền Thừa không hề nghi ngờ gì, chính là truyền thừa mạnh nhất còn lại ở nơi này.

- Băng Vi, ngươi nhất định cần phải nắm chắc cơ hội lần này!

Huyền Băng Nữ Vương thân là cường giả Đan Nguyên Cảnh, lúc này cũng không khỏi có chút chờ mong và lo lắng.

Dù sao thì thiên kiêu cái thế ở trong tràng, cũng không phải chỉ có một mình Băng Vi tiên tử.

Ví dụ như Triệu Phong, Tân Vô Ngân, cũng đều có thể cạnh tranh

Huyền Băng Truyền Thừa với nàng ta. Sau khi nhận được hư ảnh Khóa không phụ thể, thực lực bọn họ so với Băng Vi tiên tử còn cao hơn rất nhiều.

Lúc này trong lòng Huyền Băng Nữ Vương đang lo lắng, thời điểm khi Huyền Băng Truyền Thừa mở ra, Triệu Phong sẽ nhúng tay tranh đoạt.

Dù sao thì Triệu Phong và Băng Vi tiên tử ở Chân Long Hội đã kết thù oán không nhẹ, đã căm thù lẫn nhau rất lâu rồi.

o0o

Lúc này, Triệu Phong đang đứng trên Quyết đấu trường Phù không, sau lưng có hư ảnh Khóa không cao tới hơn chín trăm trượng, uy thế khí tức khổng lồ, ngoại trừ Vũ Thiên Ngô và Tân Vô Ngân ra, cũng không có người thứ ba nào có thể so sánh được.

- Nếu không có truyền thừa Hồn đạo thích hợp với ta, cũng không có truyền thừa liên quan đến lôi điện, ta cũng chỉ có thể lựa chọn Huyền Băng Truyền Thừa!

Ánh mắt hắn khẽ lóe lên, giương mắt nhìn về phía hư ảnh Huyền Băng Truyền Thừa trên đỉnh đầu.

Vừa rồi Thất Kiếm Truyền Thừa mặc dù cường đại, nhưng mà năm đại thiên kiêu cái thế cũng không có ai tham gia cạnh tranh.

Đương nhiên, nếu như Thái Vân Song Tử không có ngã xuống, khẳng định là sẽ tham gia vào cạnh tranh Thất Kiếm Truyền Thừa, như vậy, Thương Vũ Nguyệt chưa chắc đã có cơ hội tiến vào.

Hiện tại năm đại thiên kiêu cái thế còn lại, cũng không ai tinh thông

Kiếm đạo, nhiều nhất cũng chỉ là nắm giữ một chút da lông mà thôi.

Dưới tình huống như vậy, cho dù có tiến vào Thất Kiếm Truyền Thừa, cũng khó có thu hoạch gì quá lớn.

Chỉ có truyền thừa thích hợp nhất, không có truyền thừa cực mạnh!

Với cấp bậc của năm đại thiên kiêu cái thế, tự nhiên là hiểu được đạo lý này, cho nên cũng đều không có tiến hành cạnh tranh.

Nhưng mà, Huyền Băng Truyền Thừa thì lại khác!

Huyền Băng Truyền Thừa này, chỉ cần có công pháp thuộc tính thiên về Thủy, Băng, Âm hàn… thì đều có cơ hội, thậm chí chỉ cần không phải là Hỏa thuộc tính, cũng đều có thể thử một phen.

Trong số năm đại thiên kiêu cái thế, ngoại trừ Thạch Thừa Thiên ra, những người còn lại đều có thể lựa chọn Huyền Băng Truyền Thừa!

Lực lượng huyết mạch của Triệu Phong, thậm chí là Thần Linh Nhãn, trước mắt cũng là thiên về thuộc tính Hàn Băng, Huyền Băng Truyền Thừa đồng dạng cũng thích hợp với hắn.

- Thất Kiếm Truyền Thừa và Huyền Băng Truyền Thừa, đều có yêu cầu thuộc tính nhất định. Nhưng mà có một số truyền thừa thì lại không cần, ví dụ như là Thiên Cơ Truyền Thừa hoặc là các loại truyền thừa tạp nham khác, đều thích hợp với các loại thiên tài khác nhau. Lại ví dụ như Xích Nguyệt Truyền Thừa, truyền thừa này cũng không có yêu cầu rõ ràng!

Trong lòng Triệu Phong không ngừng cân nhắc.

Nếu như Tứ Đại Truyền Thừa đồng thời xuất hiện, hắn khẳng định là

sẽ ưu tiên chọn Thiên Cơ Truyền Thừa, tiếp theo là Huyền Băng Truyền Thừa, Xích Nguyệt Truyền Thừa đứng thứ ba, Thất Kiếm Truyền Thừa thì tận lực không lựa chọn.

Chỉ tiếc là Thiên Cơ Truyền Thừa cũng không có xuất hiện, mà Xích Nguyệt Truyền Thừa thì lại bị người ta dùng thủ đoạn thông thiên dời đi mất rồi.

Như vậy mà nói, hiện tại con đường để Triệu Phong lựa chọn liền ít đi một chút.

Kỳ thật, nội tâm hắn chờ mong nhất chính là truyền thừa loại Hồn đạo, chỉ có truyền thừa phù hợp nhất với chính mình, mới là truyền thừa cường đại nhất.

Nhưng mà con đường Hồn đạo, vốn dĩ là con đường thiên môn vô cùng hiếm thấy, so với một đạo luyện thể còn thưa thớt hơn cả vạn phần.

Ở Đại lục Thanh Hoa này, Hồn đạo gần như là lưu phái tu hành đã thất truyền từ lâu rồi.

o0o

Thời gian từng chút một trôi qua.

Sau khi Thất Kiếm Truyền Thừa rời đi, liên tiếp có thêm hai cái truyền thừa nữa kết nối, dẫn phát nên những hồi chém giết thảm thiết, cuối cùng chỉ có hơn mười gã Chân Long thiên tài thành công tiến vào hai cái truyền thừa Ngoại Vực kia.

Mà năm đại thiên kiêu cái thế, vẫn như cũ không có người nào hành động.

Những đệ nhất thiên tài tiến vào truyền thừa Ngoại Vực cũng rất hiếm hoi.

Trong số các thiên kiêu cái thế, Đạm Thai Lan Nguyệt cùng với Triệu Phong thỉnh thoảng lại nhìn về phía Huyền Băng Truyền Thừa, còn Vũ Thiên Ngô và Tân Vô Ngân thì lại chẳng thèm chú ý đến truyền thừa Ngoại Vực nào cụ thể cả.

Băng Vi tiên tử thương thế vừa mới khôi phục được một chút, nhìn thấy tình huống này, trong lòng nhất thời căng thẳng, cảm giác áp lực sâu sắc.

Nhìn tình huống, dường như hai đại thiên kiêu cái thế Triệu Phong và Đạm Thai Lan Nguyệt đều có ý định cạnh tranh Huyền Băng Truyền Thừa, mà Vũ Thiên Ngô và Tân Vô Ngân thì xác suất thấp hơn một chút.

Áp lực của Băng Vi tiên tử lúc này cực lớn, trong lòng âm thầm kêu khổ.

Hơn nữa Đạm Thai Lan Nguyệt và Triệu Phong cũng đều là đối thủ một mất một còn của nàng, thậm chí còn là cừu địch nữa.

o0o

- Triệu Phong, xem ra ngươi cũng định cạnh tranh Huyền Băng Truyền Thừa? Hay là chúng ta liên thủ hợp tác, để cho Băng Vi tiên tử không còn cơ hội?

Đạm Thai Lan Nguyệt một thân váy dài thải sắc, lộ ra nửa bắp chân trắng noãn như ngó sen, tinh xảo động lòng người, ánh mắt trong vắt như thủy tinh thuần khiết, âm thầm truyền âm với Triệu Phong.

Tại giai đoạn thứ hai của Chân Long Hội, Băng Vi tiên tử và Đạm Thai Lan Nguyệt cũng đã từng kết qua thù oán không nhỏ.

Địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu!

Trong lòng Đạm Thai Lan Nguyệt cực kỳ hy vọng, trong cặp mắt tinh khiết vô tà, lóe sáng như thủy tinh dưới ánh nắng, chờ đợi Triệu Phong phản hồi.

Với uy thế hiện tại của Triệu Phong, trạng thái bình thường đã là tinh anh trong thiên kiêu cái thế, gần tiếp cận Vũ Thiên Ngô, mà nay sau khi nhận được hư ảnh Khóa không kình thiên phụ thể, mơ hồ có xu thế leo lên đỉnh cao đệ nhất, ít nhất cũng không hề thua kém Vũ Thiên Ngô.

Nếu như có thể cùng Triệu Phong liên thủ, những thiên kiêu cái thế khác căn bản không thể nào địch lại, đó mới chân chính là vô địch tuyệt đối.

Đến lúc đó, Đạm Thai Lan Nguyệt nhất định có thể tiến vào Huyền Băng Truyền Thừa, hơn nữa còn có thể mạnh mẽ đả kích Băng Vi tiên tử nữa.

- Không!

Thanh âm của Triệu Phong trực tiếp vang lên trong đầu của Đạm Thai Lan Nguyệt.

Cự tuyệt rồi?

Đạm Thai Lan Nguyệt thập phần ngoài dự liệu, trên khuôn mặt xinh đẹp tràn ngập sự kinh ngạc khó hiểu.

Phải biết rằng, ngay từ phân đoạn đầu tiên của Chân Long Hội, Băng Vi tiên tử đã liền hạ độc thủ đối với Triệu Phong.

Đến phân đoạn thứ hai, Băng Vi tiên tử liên thủ với thiên kiêu cái thế Thạch Thừa Thiên, muốn ra tay diệt trừ Triệu Phong.

Đến phân đoạn thứ ba này, Băng Vi tiên tử sau khi nhận được hư ảnh Khóa không phụ thể, liền xuất thủ, ý đồ tập sát Triệu Phong, cuối cùng thất bại mà chấm dứt.

Nhiều lần xuống tay hạ độc thủ như vậy, Triệu Phong không phản kích cũng thôi đi, nhưng thậm chí ngay cả cơ hội chèn ép Băng Vi tiên tử như vậy, hắn cũng lựa chọn từ bỏ hay sao?

- Cái tên Triệu Phong này, trước giờ vẫn luôn lãnh khốc, bất cận nhân tình, vì sao lại không muốn? Chẳng lẽ… Hắn đã yêu Băng Vi tiên tử rồi sao?

Cái miệng nhỏ nhắn của Đạm Thai Lan Nguyệt khẽ nhếch lên, trong đầu chợt đưa ra kết luận như vậy.

- Chèn ép nàng ta, một mình ta là đủ rồi!

Một đạo thanh âm đạm mạc nhất thời bổ sung thêm.

Đạm Thai Lan Nguyệt khẽ rùng mình, muốn phản kích, nhưng lại không biết phải nói cái gì.

Nhìn về phía gã thiếu niên tóc lam lãnh khốc cách đó không xa, mái tóc lam không gió vũ động, bộ dáng trấn định tự nhiên. Đạo thanh âm mạnh mẽ uy vũ mười phần kia, khiến cho trái tim của Đạm Thai Lan Nguyệt chợt động.

- Hì hì… Triệu Phong này, tuy rằng lãnh khốc, chẳng qua rất có hương vị nam nhân! Trong số các thiên kiêu cái thế, độ tuổi cũng tương đương với ta…

Đạm Thai Lan Nguyệt không ngừng mơ màng, trên khuôn mặt cực kỳ hiếm thấy, khẽ đỏ ửng lên.

Hoàn toàn bất đồng với Vũ Thiên Ngô hay là Thạch Thừa Thiên, Đạm Thai Lan Nguyệt là thiên kiêu cái thế mới được công nhận ở thời đại này, vẫn còn ở thời khắc thiếu nữ mười bảy mười tám hồn nhiên, cũng là lần đầu tiên tham gia Chân Long Hội.

Trên bục quan chiến bên ngoài Quyết đấu trường Thượng Cổ, Đạm Thai Thế gia cũng có vài vị trưởng bối đến đây, trong đó có một vị mỹ phụ tuổi chừng hơn bốn mươi.

- Tiểu nha đầu Lan Nguyệt này, xem ra đã động chân tâm rồi a?

Khóe miệng vị mỹ phụ này nhếch lên một tia ý cười. Khí tức tu vi trên người nàng ta đạt tới Nửa bước Đan Nguyên Cảnh!

Bên cạnh vị mỹ phụ có một lão bà, tu vi cao tới Đan Nguyên Cảnh, gật đầu nói:

- Triệu Phong này, quả thật là không tệ, có được huyết mạch nhãn đồng cao quý! Bất luận là thiên phú hay là độ tuổi, tu vi cũng đều vô cùng xứng đôi với Lan Nguyệt!

Triệu Phong đang đứng tại Quyết đấu trường Phù không, e rằng không ngờ tới việc, chính mình lại nhận được sự xem trọng của rất nhiều Thế gia như vậy.

Không chỉ có Đạm Thai Thế gia, thậm chí ngay cả người của ba Thế gia huyết mạch nhãn đồng, ánh mắt cũng sáng ngời lên, giương mắt nhìn chằm chằm Triệu Phong.

- Thiên tài có được huyết mạch nhãn đồng cường đại, rất thích hợp để liên hôn! Tam Trưởng lão, ta nhớ không lầm thì ngươi có một đứa cháu gái thì phải?

- Ta kháo! Đứa cháu gái kia của ta hiện tại đã gần tám mươi rồi! Đứa còn lại thì mới có ba tuổi mà thôi!

- Ba tuổi thì hơi nhỏ một chút! Đứa cháu gái nhà ta năm nay mới tròn mười tuổi, đã có tu vi Thoát Phàm Cảnh Tứ trọng thiên rồi, thiên tư tuyệt đỉnh, cũng có thể thử một lần xem sao!

- …

Trong Chân Long Hội kỳ này, biểu hiện của Triệu Phong thật sự vô cùng chói mắt, vạn chúng chú mục.

Đặc biệt là huyết mạch nhãn đồng của hắn, mơ hồ có dấu hiệu vượt qua cả ba đại Thế gia huyết mạch nhãn đồng nữa.

Mà những loại huyết mạch cường đại, đối với một vài Gia tộc, Thế gia cổ xưa, chính là đối tượng liên hôn tuyệt phối.

Ô...ô...ô...n...g!

Trên Quyết đấu trường Phù không, một mảnh quang ảnh khổng lồ, phát ra khí tức lạnh lẽo như băng đột nhiên bộc phát ra khí tức cường đại, khiến cho những cái Hình chiếu Truyền thừa khác không dám tiếp cận.

- Huyền Băng Truyền Thừa sắp sửa kết nối rồi!

Vô số những Chân Long thiên tài trong tràng, lồng ngực nhất thời đập nhanh lên, gần như ngừng hô hấp luôn.

Mắt thấy Hình chiếu Truyền thừa của Huyền Băng Truyền Thừa, xu hướng rõ ràng không ngừng ngưng thực lại.

Trong số năm đại thiên kiêu cái thế, Băng Vi tiên tử, Đạm Thai Lan Nguyệt cùng với Triệu Phong đều có bộ dáng chuẩn bị ra tay.

Ngoài ra còn có thêm bốn năm vị Chân Long thiên tài cấp bậc đệ nhất thiên tài nữa.

- Trời ạ! Không ngờ lại có đến ba đại thiên kiêu cái thế đồng thời cạnh tranh Huyền Băng Truyền Thừa!

Một ít những Chân Long thiên tài vốn định ra tay tranh đoạt, nhìn thấy trận thế này, vội vàng lui tránh về phía sau.

Rất nhanh, từ trong Huyền Băng Truyền Thừa đột nhiên xuất hiện một đạo hư ảnh quang môn phát ra băng quang sáng lạn, cùng với bậc thang gợn sóng của Quyết đấu trường Phù không kết nối với nhau.

- Huyền Băng Truyền Thừa, thích hợp với ta nhất!

Băng Vi tiên tử khẽ hít sâu một hơi, trong khoảnh khắc kích phát Chân Linh khí cùng với lực lượng huyết mạch lên đến cực hạn, bay thẳng về phía bậc thang gợn sóng.

Cũng đồng thời trong lúc đó, Triệu Phong và Đạm Thai Lan Nguyệt đồng loạt lao thẳng về phía bậc thang gợn sóng.

- Triệu Phong khẳng định là sẽ ngăn cản Băng Vi tiên tử, như vậy mà nói, ta cực kỳ có khả năng nhân cơ hội đó mà tiến vào Huyền Băng Truyền Thừa!

Trong lòng Đạm Thai Lan Nguyệt nhất thời vui vẻ rạo rực.

Có thể cùng với nam tử mà mình tương đối có hảo cảm, cùng nhau tiến vào Huyền Băng Truyền Thừa, nàng tự nhiên là phi thường vui vẻ.

Nhưng mà, nàng thật ra không biết, trong lòng Triệu Phong đã có tính toán khác.

- Lát nữa ta cố tình thả một cửa, để cho Băng Vi tiên tử tiến vào Huyền Băng Truyền Thừa! Đợi sau khi cùng nhau tiến vào Huyền Băng Truyền Thừa, ta liền có thể nghĩ cách giết chết nàng ta!

Trong mắt Triệu Phong mơ hồ lóe lên sát ý mãnh liệt.

Băng Vi tiên tử này năm lần bảy lượt ra tay hạ sát thủ với hắn, về sau khẳng định cũng sẽ không dễ dàng bỏ qua cho hắn.

Thay vì chèn ép nàng không cho tiến vào Huyền Băng Truyền Thừa, không bằng trực tiếp xuống tay giết chết, hòng trừ hậu hoạn về sau.

Đây cũng chính là nguyên nhân vì sao Triệu Phong không chịu hợp tác với Đạm Thai Lan Nguyệt.

- Ngược lại, ta còn phải ra tay ngăn cản Đạm Thai Lan Nguyệt tiến vào Huyền Băng Truyền Thừa! Dù sao thì danh ngạch truyền thừa cũng có hạn! Hơn nữa, ở trong Huyền Băng Truyền Thừa giết chết Băng Vi tiên tử, cũng sẽ không có chứng cớ gì cả. Lịch đại những

thiên tài tiến vào truyền thừa Ngoại Vực, tỷ lệ tử vong cao đến hơn năm thành! Còn nữa, một thiên tài đã chết đi rồi, Tông môn cũng sẽ không phí quá nhiều tinh lực để mà điều tra!

Trước khi Triệu Phong tham gia Chân Long Hội, đã nghe qua Phó Giáo chủ Thiết Ma nhắc qua tính hung hiểm sau khi tiến vào truyền thừa Ngoại Vực.

- Băng Lôi Huyền Hoa!

Tốc độ của Triệu Phong nhanh nhất, là người đầu tiên rơi xuống trên bậc thang gợn sóng, phát động một kích cường hãn.

Oanh! Phốc!

Thực lực thiên kiêu cái thế, cộng thêm hư ảnh Khóa không cường đại nhất phụ gia, một chưởng Triệu Phong đánh xuống, trực tiếp trấn áp một đám Chân Long thiên tài phụ cận, phi thường bá đạo.

- A a a…

Một đám thiên tài bị đánh lui, không ít người kêu la thảm thiết, hộc máu văng xa, vô cùng hoảng sợ.

Chương 385: Bí mật của tân vô ngân

Triệu Phong đứng trên bậc thang gợn sóng, đánh ra một kích cường thế bá đạo, đương trường lập uy, chấn trụ vô số những Chân Long thiên tài ở nơi này.

Công kích của hắn, cũng không nhằm vào một người cụ thể nào đó, mà hoàn toàn quét ngang hết thảy mọi Chân Long thiên tài ý đồ tiếp cận nơi này, bao gồm cả những đệ nhất thiên tài, thậm chí là cả thiên kiêu cái thế nữa.

Một đám Chân Long thiên tài dưới đệ nhất thiên tài, kẻ lui thì lui, kẻ bị thương thì bị thương, còn có một hai Chân Long thiên tài tức thì bị chấn sát tại đương trường nữa.

Hư ảnh Khóa không cao tới chín trăm trượng, phụ thể trên người Triệu Phong, giống như một vị Hắc Ngục Ma Chủ cái thế sừng sững trong vũ trụ tinh không, khí phách hoành thiên, bễ nghễ thiên hạ, duy ngã độc tôn.

- Triệu Phong này, ở phân đoạn thứ ba, thực lực không ngờ tăng vọt đến trình độ khủng bố như thế!

- Hắn dùng lực lượng một người, hoàn toàn chấn áp một đám người chúng ta?

- …

Không ít những thiên tài đều hít mạnh một ngụm lãnh khí.

Một vài những Chân Long thiên tài tham gia cạnh tranh, nhất thời kinh hoảng không thôi, trực tiếp rời khỏi cạnh tranh, hoặc là lui ra rất xa, cẩn thận quan sát tình hình.

Đương nhiên, hai đại thiên kiêu cái thế còn lại, Băng Vi tiên tử và Đạm Thai Lan Nguyệt thì vẫn như cũ thong dong đánh lui công kích của Triệu Phong.

Ngoài ra vẫn còn có một vài vị Chân Long thiên tài cấp bậc đệ nhất thiên tài, miễn cưỡng kháng trụ được công kích, theo các phương hướng khác nhau mà tiếp cận bậc thang gợn sóng.

Dù sao thì một chiêu vừa rồi của Triệu Phong, cũng là dùng lực lượng một người, trấn áp toàn trường, cường thế lập uy, mơ hồ chủ đạo đại cục, ở trong lòng rất nhiều người đã lưu lại một bóng ma rất lớn.

- Lên!

Ánh mắt Băng Vi tiên tử u lãnh, ra lệnh một tiếng. Bên cạnh nàng ta, hai gã cường giả đệ nhất thiên tài là nam tử quỷ nhãn cùng với Tần Khôn Ngô theo sát hai bên trái phải nàng ta, cùng nhau đánh thẳng về phía Triệu Phong.

Vì để ứng phó sự cạnh tranh Huyền Băng Truyền Thừa, Băng Vi tiên tử sao có thể không có chuẩn bị khác?

Trước khi Huyền Băng Truyền Thừa kết nối, nàng đã kịp chiêu nạp hai người đối địch với Triệu Phong, nam tử quỷ nhãn và Tần Khôn Ngô!

Nam tử quỷ nhãn cùng với Tần Khôn Ngô, ở phân đoạn thứ hai, đã

bị Triệu Phong đánh bại, cướp lấy Chân Long lệnh bài. Đương nhiên, với thực lực của bọn họ, sau đó rất nhanh đã có thể cướp đoạt trở lại Chân Long lệnh bài của những người khác.

Đặc biệt là nam tử quỷ nhãn, đối với Triệu Phong chính là vạn phần ghen ghét.

Mà hiện tại đã có Băng Vi tiên tử chiêu nạp và hứa hẹn, hai người bọn họ rất nhanh đã đứng ở trận doanh của Băng Vi tiên tử, cùng nhau đối phó Triệu Phong.

- Triệu Phong này, bộ dáng cao ngạo cường thế như vậy, nhất định phải chèn ép đến cùng!

Nam tử quỷ nhãn cùng với Tần Khôn Ngô đồng loạt phát động công kích, hiệp trợ Băng Vi tiên tử.

- Quỷ Vụ Di Thiên!

Hai tròng mắt của nam tử quỷ nhãn rất nhanh phiếm động quỷ diễm nồng đậm, khẽ lóe lên một chút, một đám lớn quỷ vụ đã lan tràn ra, bao phủ hoàn toàn khu vực của Triệu Phong.

Đám quỷ vụ kia có tính ăn mòn cực mạnh, hơn nữa còn có thể căn cứ theo ý nguyện của nam tử quỷ nhãn, ở bất cứ khu vực nào sản sinh ra quỷ diễm khủng bố, không chỉ nhằm vào phương diện tinh thần, mà còn có thể ảnh hưởng đến phương diện vật chất nữa.

Vừa mới ra tay, liền biết được nam tử quỷ nhãn đối với Triệu Phong đã có những phân tích vô cùng chu đáo, sử dụng sách lược tốt nhất.

Công kích loại tinh thần, Triệu Phong cơ bản là hoàn toàn miễn dịch, thậm chí hoàn toàn bỏ qua những công kích tinh thần của cường giả

cùng cấp nữa.

Mà Quỷ Vụ Di Thiên này, lại là bí thuật huyết mạch nhãn đồng với khả năng vây sát là chính, vốn dĩ còn có năng lực huyễn cảnh nữa, nhưng mà nam tử quỷ nhãn nghĩ đến năng lực đặc thù của Triệu Phong, cho nên hoàn toàn bỏ qua phương diện huyễn thuật, toàn bộ tập trung gia tăng cho quỷ vụ và quỷ diễm.

- Càn Khôn Tru Ma Chưởng!

Tần Khôn Ngô phát ra lôi âm cuồn cuộn, hai mắt lóe sáng như sao trời, dưới sự phụ thể của hư ảnh Khóa không, phát ra một cái bàn tay khổng lồ chừng hơn trăm trượng, thuần một sắc tử kim sáng ngời, phảng phất như là đúc từ đồng kim nóng chảy vậy, có một luồng chính khí mênh mông cuồn cuộn, trấn áp Yêu Ma Quỷ Quái toàn thiên hạ.

Dưới sự phụ thể của hư ảnh Khóa không, bất luận là nam tử quỷ nhãn hay là Tần Khôn Ngô, cũng đều đạt tới cấp bậc chiến lực của thiên kiêu cái thế trước đây.

Hơn nữa mục tiêu của hai người chỉ là muốn vây sát và hạn chế Triệu Phong là chính.

Kẻ công kích chủ lực, tự nhiên chính là Băng Vi tiên tử. Song chưởng nàng vũ động, phát ra một đám quang diễm băng liên hoàn toàn có thể trong khoảnh khắc đóng băng cường giả dưới Chân Chủ Cấp! Chân Linh khí cũng nằm trong trạng thái thiêu đốt mãnh liệt.

Phiến quang diễm băng liên kia, áp súc, biến ảo thành hình dạng một đầu Băng Phượng sống động linh hoạt, mơ hồ còn có thanh âm phương minh quanh quẩn nữa.

Triệu Phong chỉ cảm thấy một luồng hàn ý lạnh thấu xương truyền thẳng vào phương diện tinh thần, Chân Linh khí toàn thân lại một lần nữa có xu thế đóng băng.

Hắn đã từng bị Băng Vi tiên tử đóng băng qua một lần, giờ phút này, đầu Băng Phượng do quang diễm băng liên hình thành kia, uy năng so với trước đây càng cường đại hơn mấy lần.

Ngoài ra, công kích của Tần Khôn Ngô cùng với nam tử quỷ nhãn, đối với hắn cũng hình thành tác dụng hạn chế nhất định.

Ô...ô...ô...n...g!

Một đầu tóc lam của Triệu Phong bay múa, hàn khí phát ra mãnh liệt, sau lưng đột nhiên hiện ra một đạo hư ảnh băng quang vĩ ngạn cao lớn, đầu đội vương miện, tay cầm cự kiếm hắc sắc, phía dưới là Vương tọa băng phong.

Đạo hư ảnh kia, sau khi có thêm vương miện cùng với cự kiếm hắc sắc, rõ ràng khiến cho lực lượng huyết mạch của Triệu Phong có thêm công kích tăng phúc càng cường đại hơn.

- Băng Lôi Cuồng Long!

Triệu Phong cũng không hề lùi bước, đạo hư ảnh Khóa không cao hơn chín trăm trượng sau lưng cũng theo đó vũ động, lực lượng băng lôi cuồng bạo đan xen cùng một chỗ, hình thành nên một đầu Băng Lôi Cuồng Long thôn thiên phệ địa, đánh tan và thôn phệ hết thảy vật chất.

Phành phành phành...

Song phương giao phong, sản sinh ra một hồi nổ vang khủng bố,

thậm chí còn khiến cho hình chiếu Huyền Băng Truyền Thừa trên đỉnh đầu xuất hiện xu thế không ổn định!

Răng rắc một tiếng, đầu Băng Phượng do Băng Vi tiên tử thiêu đốt Chân Linh khí sản sinh ra, bị cường thế đánh tan nát, thôn phệ sạch sẽ, thân thể xinh đẹp băng mỹ lập tức lùi về phía sau mấy thước, cảm giác tê dại lan tràn khắp toàn thân.

Công kích của Tần Khôn Ngô và nam tử quỷ nhãn trực tiếp bị đánh cho tán loạn, căn bản không thể nào tiếp cận được Triệu Phong.

- Cái gì? Mau lui lại!

Hai người hét lên hoảng sợ, bị một phiến băng lôi điện xà do dư âm hình thành đánh thẳng tới, thân hình không ngừng lui nhanh về phía sau. Sau đó toàn thân nhất thời căng cứng, tê dại, cơ hồ mất đi năng lực hành động.

Thình thịch một tiếng, nam tử quỷ nhãn nhất thời bị đánh bay, thân thể một mảnh cháy đen, sau đó bị hàn lực ngưng kết thành băng điêu, sinh tử không rõ.

Tần Khôn Ngô dốc hết lực lượng toàn thân, bị đánh cho hộc máu, toàn thân tê liệt, khó khăn lắm mới bảo trụ được một mạng.

Đầu hắc mã ngày xưa hắn hoàn toàn không xem trọng, không ngờ đã cường đại đến mức này, hoàn toàn xem hắn như một con kiến hôi!

Một hồi chính diện chiến đấu này, chỉ là một ít dư ba phát ra, cũng đã khiến cho hắn bị thương nặng, mất đi năng lực chiến đấu.

Đương nhiên, tạo thành kết quả này, không chỉ bởi vì thực lực thiên

kiêu cái thế của bản thân Triệu Phong mạnh hơn hắn một bậc, mà phần lớn là nhờ vào tăng phúc chiến lực của hư ảnh Khóa không kình thiên hơn chín trăm trượng kia.

- Triệu Phong, như thế nào ngay cả ta, ngươi cũng…

Đạm Thai Lan Nguyệt khẽ kêu lên một tiếng, trong mắt tràn ngập sự kinh hãi và ủy khuất. Vừa rồi nàng khống chế Linh sủng, vốn dĩ định thừa dịp bay vào, nào ngờ công kích của Triệu Phong cũng không chừa nàng ra!

Trong lúc nhất thời, một chiêu bá đạo của Triệu Phong đã đẩy lui hai đại thiên kiêu cái thế, đánh trọng thương hai gã cường giả cấp bậc đệ nhất thiên tài, dọa lui phần đông những Chân Long thiên tài muốn làm ngư ông đắc lợi.

- Triệu Phong này, tại sao lại cường đại như vậy! Hai đại thiên kiêu cái thế, hai vị đệ nhất thiên tài, không ngờ cũng bị một mình hắn hoàn toàn trấn áp!

- Thế cục không ổn! Triệu Phong này chẳng phải đã là vô địch hay sao?

- …

Một đám những Chân Long thiên tài ở trong trường, bất luận có tham chiến hay không, cũng đều cực kỳ kinh hãi.

Vũ Thiên Ngô đứng ở xa xa quan chiến, trong cặp mắt đen nhánh lộ ra sự hưng phấn mãnh liệt, chiến ý bị kích phát. Trong huyết mạch có một luồng lực lượng vô hình nào đó súc tích, ý chí tín niệm đại trướng, khiến cho hư ảnh Khóa không sau lưng càng lúc càng ngưng thực hơn.

Tân Vô Ngân đứng yên bất động, ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong tràn ngập cảm tình phức tạp.

Năm đó ở thành Vũ Dương, sau khi trải qua một trận chiến cùng với Triệu Phong, hắn đã đoán trước được, gã thiếu niên này về sau tuyệt không đơn giản.

Về sau phiêu nhiên rời đi, hắn dựa vào sự cố gắng của chính mình, thoải mái đột phá Thoát Phàm Cảnh, rồi sau đó một đường viễn hành, đánh chết những dã thú, Hung thú nơi rừng hoang núi thẳm, lấy chiến dưỡng chiến, đi đến Đại quốc Thiên Bồng, liền có được tu vi Nửa bước Chân Linh Cảnh!

Lúc này, Tân Vô Ngân vốn tưởng rằng, cái gã thiếu niên năm xưa đã cách mình khoảng cách vô cùng xa xôi, ấn tượng dần dần mơ hồ.

Nhưng nào ngờ được, không đầy hai năm trời, cái gã thiếu niên từng phục chế chiêu thức ý cảnh của hắn, lại hiện thân một lần nữa.

Tân Vô Ngân không khó để nhìn ra, bên trong ý cảnh chiêu thức của Triệu Phong, lại ẩn chứa một vài những tinh nghĩa mà chính mình đã mất không biết bao nhiêu mồ hôi và nước mắt, thậm chí cả máu nữa, mới có thể dung hợp sáng tạo ra.

- Ta có được một đoạn ngắn ký ức không trọn vẹn của kiếp trước, dốc hết tâm lực, mới có được thành tựu như ngày nay, lại hết lần này đến lần khác bị hắn sao chép cướp đoạt thành quả!

Trong lòng Tân Vô Ngân ít nhiều cũng có chút buồn bực.

Từ khi ra đời, trong đầu Tân Vô Ngân đã mang theo một đoạn ngắn ký ức kỳ quái nào đó, thường xuyên xuất hiện bên trong giấc mộng

của Tân Vô Ngân.

Theo độ tuổi dần dần tăng lên, đoạn ngắn ký ức này càng ngày càng nhiều, càng lúc càng rõ ràng hơn, phảng phất như là một đoạn ký ức kiếp trước của mình vậy.

Đây chính là bí mật che giấu bao năm qua của hắn.

Không có thiên phú, không có huyết mạch, hắn vẫn có thể đăng lâm đỉnh cao thiên tài của Đại lục, giờ phút này lại có được hư ảnh Khóa không của kình thiên thạch tượng phụ thể, mơ hồ có xu thế đỉnh lập ba chân cùng với Triệu Phong và Vũ Thiên Ngô.

- Tại trong đoạn ngắn ký ức kia, cũng từng đề cập qua về Thiên Cơ Truyền Thừa! Đây chính là truyền thừa thần bí cổ xưa nhất trong thiên địa, cho dù chỉ có thể vào được một cái tiểu chi nhánh cực nhỏ trong đó mà thôi, cũng có thể có được lợi ích vô cùng. Hơn nữa, Thiên Cơ Tộc, người bố trí ra Thiên Cơ Truyền Thừa, ở trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng chính là chủng tộc thần thoại bài danh trong mười hạng đầu…

Nhãn lực và kiến thức của Tân Vô Ngân tuyệt đối vượt qua tất cả những người có mặt tại Quyết đấu trường Thượng Cổ này.

Chỉ là, Chân Long Hội cơ bản đã sắp sửa kết thúc, mà ba đại truyền thừa khác đều đã lần lượt xuất hiện, thậm chí đã tiếp nhận thiên tài, nhưng mà Thiên Cơ Truyền Thừa vẫn là không có xuất hiện.

- Thiên Cơ Truyền Thừa, thiên mệnh khởi nguyên, cơ duyên mới đến, số mệnh, vận mệnh, cùng với tạo hóa vô hạn!

Tân Vô Ngân không khỏi lẩm bẩm, đọc lại một đoạn lời nói cổ quái nào đó.

Một đạo dao động mờ mịt nào đó, từ trong câu nói của hắn dần dần súc tích lại, dường như đã xúc động đến một luồng lực lượng vô hình nào đó.

o0o

Cũng trong lúc này, Triệu Phong dùng lực lượng một người, đại chiến Băng Vi tiên tử, Đạm Thai Lan Nguyệt cùng với một đám những Chân Long thiên tài khác.

- Giỏi cho tên Triệu Phong ngươi! Bản thân không đi vào, lại còn muốn ngăn cản cơ duyên của ta!

Băng Vi tiên tử oán giận cùng cực, hai hàm răng nghiến lại keng két, một phen thôi phát Huyền Băng Bí Thuật lên đến tận cùng.

Các Chân Long thiên tài khác đều không khó nhìn ra, Triệu Phong chính là đang cố ý chèn ép, không cho Băng Vi tiên tử tiến vào Huyền Băng Truyền Thừa.

Đạm Thai Lan Nguyệt ở một bên kêu la không ngừng, có chút ủy khuất truyền âm cho Triệu Phong:

- Triệu Phong, ngươi chèn ép Băng Vi tiên tử là được rồi, vì cái gì mà ngay cả ta cũng bị liên lụy chung chứ?

- Nếu ta nhường cho ngươi đi vào, Băng Vi tiên tử cũng sẽ thừa dịp đó mà theo vào luôn!

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Mục đích chân chính của hắn chính là cố tình chế trụ hai đại thiên

kiêu cái thế, đợi đến lúc Băng Vi tiên tử phẫn nộ cùng cực, nàng tất nhiên sẽ phát động át chủ bài của mình, đến lúc đó hắn mới cố tình thất thủ, để cho nàng có thể tiến vào Huyền Băng Truyền Thừa.

Cuối cùng, trong số những danh ngạch có thể đi vào Huyền Băng Truyền Thừa, phải cam đoan là có Triệu Phong cùng với Băng Vi tiên tử.

Chỉ có như vậy, hắn mới có thể đảm bảo ở bên trong truyền thừa ngoại vực, âm thầm diệt sát Băng Vi tiên tử.

Ô...ô...ô...n...g!

Trên tầng mây không trung của Quyết đấu trường Thượng Cổ, đột nhiên sản sinh ra một tia chấn động kỳ dị nào đó. Bằng mắt thường căn bản không thể nhìn thấy được, nhưng dùng tâm thần cảm quan chú ý, liền có thể phát giác ra có một loại hư ảnh không gian nào đó đang cố gắng tiếp cận nơi này.

o0o

- Cái gì?

- Đó là…

Trên bục đài hình tròn quan chiến, tâm thần chín vị Tôn giả nhất thời chấn động, đồng loạt ngẩng đầu nhìn lên.

Trong hư không, một mảnh những hư ảnh quái dị không ngừng biến hóa, trọng điệp. Có chung tháp viễn cổ chọc thẳng thiên tiêu, có khôi lỗi cự nhân to lớn như những dãy sơn mạch khổng lồ, có những tòa Lục giác tháp thần bí cổ xưa, cũng có những chiến thuyền Viễn Cổ phiêu phù trong không trung, hay là những tòa đảo nhỏ trôi nổi trong

hư không vô tận…

Vô số những phù quang lược ảnh không ngừng trùng điệp lại với nhau, khí tức cổ xưa Tuyên Cổ nhất thời lan tràn ra khắp Quyết đấu trường Thượng Cổ.

Những cảnh tượng bên trong hình chiếu này, đa phần đều đã phong hóa, đã tàn phá, phảng phất như theo thời không Thượng Cổ kéo dài đến hiện tại.

Ngay khoảnh khắc khi Hình chiếu Truyền thừa kia xuất hiện, một đám những Hình chiếu Truyền thừa ở nơi này mơ hồ đều rung lên nhàn nhạt.

Cường đại như Huyền Băng Truyền Thừa, lúc này cùng đều bị trực tiếp áp bách, khiến cho hình chiếu xuất hiện cũng ảm đạm đi một phần ba.

- Thiên Cơ Truyền Thừa!

Chín vị Tôn giả nhất thời hít mạnh một ngụm lãnh khí. Một vài cường giả có kiến thức lịch duyệt phong phú, cũng đều rung động thất thanh:

- Đây chẳng phải là Thiên Cơ Truyền Thừa sao?

Hình chiếu của Thiên Cơ Truyền Thừa này, hàng lâm từ trên tầng mây, hoàn toàn mặc kệ quy tắc cố hữu của Quyết đấu trường Thượng Cổ, trực tiếp mở ra một đạo quang môn thanh sắc thần bí cổ xưa thâm thúy ngay bên trên Quyết đấu trường Thượng Cổ, phảng phất như là bỉ ngạn thấu hiểu rõ ràng thời không vậy.

Chương 386: Đánh văng thiên cơ truyền thừa

Quang môn thanh sắc cổ xưa, cũng không phải là trạng thái hư vô, mà là tồn tại chân chân chính chính, cùng với những hư ảnh đại môn của các truyền thừa khác hoàn toàn khác nhau.

Đồng thời trong lúc Huyền Băng Truyền Thừa đang kết nối, thì Thiên Cơ Truyền Thừa này trực tiếp phiêu phù ở bên trên Quyết đấu trường Thượng Cổ, mở ra một lối vào quang môn, không cần mượn dùng bậc thang gợn sóng để quá độ, cũng không hề quan tâm đến quy tắc hạn chế của Quyết đấu trường Thượng Cổ.

Vẻn vẹn chỉ điểm này thôi, liền thấy được Thiên Cơ Truyền Thừa hoàn toàn siêu việt những truyền thừa khác, không cùng một cấp bậc.

Một màn biến hóa đột ngột này, khiến cho vô số những Chân Long thiên tài ở nơi này ngẩn người kinh hãi.

Thiên Cơ Truyền Thừa này hàng lâm quá mức đột nhiên, thế nhưng ngay khoảnh khắc hàng lâm, liền trực tiếp mở ra một cái Truyền Tống Môn luôn!

Một đám những Chân Long thiên tài ở nơi này cũng đều không thể phản ứng kịp.

- Khí tức cổ xưa vô cùng khổng lồ, đây nhất định chính là Thiên Cơ Truyền Thừa!

Triệu Phong chỉ cảm thấy hình chiếu Huyền Băng Truyền Thừa ở trên đỉnh đầu chính mình bị một sự ngăn cản và áp bách vô hình nào đó, không ngừng rung động liên hồi.

Trong Tứ Đại Truyền Thừa, e rằng chỉ có Thiên Cơ Truyền Thừa cổ xưa nhất, thần bí nhất, mới có được nội tình như thế này.

Nhưng đồng thời, trong lòng Triệu Phong cũng thầm mắng:

- Cái Thiên Cơ Truyền Thừa này, sớm không xuất hiện, muộn không xuất hiện, vì cái gì ngay lúc này lại xuất hiện!

Thiên Cơ Truyền Thừa vừa xuất hiện, liền trực tiếp mở ra đại môn, thế nhưng khoảng cách cùng với Triệu Phong bên này còn cách một khoảng khá xa, khiến cho hắn tiến thoái lưỡng nan, khó có thể lựa chọn.

Mà tương ứng, Thiên Cơ Truyền Thừa cách một vài Chân Long thiên tài một khoảng thật gần.

- Ha ha… Thật tốt quá!

- Thiên Cơ Truyền Thừa xuất hiện ngay trước mặt ta, xem ra ta chính là kẻ hữu duyên trong truyền thuyết rồi!

Hai gã Chân Long thiên tài đứng gần đó nhất, vẻ mặt mừng rỡ như điên, phóng thẳng về phía quang môn thanh sắc cổ xưa thần bí thâm thúy trên không trung.

Vụt vụt…

Một đám những Chân Long thiên tài còn lại trơ mắt nhìn hai người kia. Gần chùa ăn lộc Phật trước! Cả một đám đều kinh hãi cùng

không cam lòng mãnh liệt.

Ô...ô...ô...n...g!

Quang môn thanh sắc cổ xưa kia đột nhiên quang hoa chấn động, sản sinh ra một cỗ lực lượng huyền bí, trực tiếp hất văng hai gã Chân Long thiên tài kia ra ngoài.

- Chuyện gì xảy ra?

Nụ cười trên mặt hai gã Chân Long thiên tài kia nhất thời cương cứng, thập phần khó coi.

- Ha ha ha… Thiên Cơ Truyền Thừa không phải là thứ mà gà chó gì cũng đều có thể đi vào được a!

Đám Chân Long thiên tài đứng ở đằng xa thấy vậy, nhất thời tỉnh ngộ, cũng đều mừng rỡ vô cùng.

Vụt vụt vụt...

Trên Quyết đấu trường Phù không, rất nhiều những Chân Long thiên tài đều nhanh chóng lao thẳng vào trong đại môn thanh sắc cổ xưa của Thiên Cơ Truyền Thừa.

Ô...ô...ô...n...g!

Lại một đám những Chân Long thiên tài bị quang môn chấn văng, sắc mặt ai nấy đều khó coi mãnh liệt.

Trong mấy cái hô hấp, Thiên Cơ Truyền Thừa liền trở thành tiêu điểm của toàn trường, phần đông những Chân Long thiên tài đều không ngừng điên cuồng lao tới.

Trong số đó cũng bao gồm cả Vũ Thiên Ngô, Tân Vô Ngân, Thạch Thừa Thiên nữa.

Ba người thực lực thiên kiêu cái thế, nhất thời ở trước quang môn thanh sắc cổ xưa, mạnh mẽ đại chiến cùng một chỗ.

- Rốt cuộc là lựa chọn cái nào?

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên bất định. Băng Vi tiên tử và Đạm Thai Lan Nguyệt cũng đều chần chờ không quyết định được.

Không phải nghi ngờ, Thiên Cơ Truyền Thừa ít nhất cao hơn Huyền Băng Truyền Thừa đến hai cấp bậc. Truyền thừa bên trong, không hề hạn chế bất cứ lưu phái cùng thuộc tính công pháp nào cả.

Thân là truyền thừa cổ xưa và thần bí nhất, trong Thiên Cơ Truyền Thừa nói không chừng còn có truyền thừa của Hồn đạo nữa!

Nhưng mà, nếu như Triệu Phong từ bỏ Huyền Băng Truyền Thừa, chạy đi tranh đoạt Thiên Cơ Truyền Thừa, chính là có sự phiêu lưu cực kỳ lớn, nếu vận khí kém một chút, cả hai cái truyền thừa này cũng đều vô duyên với hắn!

Bởi vì giữa lối vào Huyền Băng Truyền Thừa và Thiên Cơ Truyền Thừa, còn có một khoảng cách không ngắn.

Giờ phút này, ngay tại cửa vào của Thiên Cơ Truyền Thừa, đã bị ba người Vũ Thiên Ngô, Tân Vô Ngân và Thạch Thừa Thiên chế hành, bất cứ lúc nào cũng có thể tiến vào, chấm dứt kết nối với Thiên Cơ Truyền Thừa.

Phàm là những đại truyền thừa, danh ngạch tiến vào cũng đều rất có

hạn, mà cái này lại là một trong Tứ Đại Truyền Thừa nữa!

- Một khi ta đã lựa chọn Thiên Cơ Truyền Thừa, như vậy nhất định là sẽ vô duyên với Huyền Băng Truyền Thừa rồi!

Ý niệm Triệu Phong xoay chuyển không ngừng.

Hắn nhìn như suy nghĩ rất nhiều, nhưng mà thời gian ngay cả một phần mười cái chớp mắt cũng không đến.

Bỗng đột nhiên, trong mắt Triệu Phong lộ ra một tia tàn nhẫn quả quyết.

Đúng lúc này, Băng Vi tiên tử cùng với Đạm Thai Lan Nguyệt toàn lực bùng nổ, hợp lực công kích Triệu Phong.

Trong tay Băng Vi tiên tử xuất hiện một thanh băng kiếm toàn thân trong suốt như pha lê, chém ra từng đạo từng đạo băng hà hàn quang lạnh thấu xương. Dưới sự phụ thể của hư ảnh Khóa không, kiếm quang kinh thiên, huyền hàn chi kiếm vô hình vô sắc, chém ra một kiếm, có thể chém đứt phương diện tinh thần của đối phương.

Còn Đạm Thai Lan Nguyệt thì huy động trường tiên lưu ly thải sắc, chỉ huy Độc Giác Địa Long Thú, răng ngọc cắn nhẹ một cái, không hề giữ lại, phát động công kích mạnh mẽ về phía Triệu Phong.

Phành phành phành...

Thân thể Triệu Phong vị hai đại thiên kiêu cái thế công kích, nhất thời mai một, thân ảnh hoàn toàn tan biến.

Phốc!

Mắt thường chỉ có thể nhìn thấy một đạo tàn quang điện mị nhất thời bay vọt qua, thẳng hướng về phía Thiên Cơ Truyền Thừa bên kia.

- Quả nhiên!

Đạm Thai Lan Nguyệt không hề cảm thấy ngoài dự liệu. Nàng không cho rằng mình và Băng Vi tiên tử liên thủ, liền có thể dễ dàng đánh bại Triệu Phong như vậy.

Mục tiêu của Triệu Phong rất cao, chính là Thiên Cơ Truyền Thừa thần bí nhất, cổ xưa nhất.

Vụt…

Đạm Thai Lan Nguyệt khống chế Độc Giác Địa Long Thú, dựa vào hình thể Linh sủng khổng lồ, một phen hất Băng Vi tiên tử sang một bên, nhanh chóng tiến thẳng vào Huyền Băng Truyền Thừa.

Sau khi có một người tiến vào, hư ảnh đại môn của Huyền Băng Truyền Thừa nhất thời ảm đạm đi một nửa ban đầu.

Sắc mặt Băng Vi tiên tử khẽ biến, vừa mới chuẩn bị tiến vào, liền phát giác tâm thần của mình đau đớn một trận.

- Lôi Hỏa Thần Mâu!

Một đoàn lôi hỏa thanh sắc nửa trong suốt, đột nhiên rơi thẳng lên trên người của Băng Vi tiên tử. Dưới tình huống bất ngờ không kịp đề phòng, đám lôi hỏa kia nhất thời thiêu đốt, tàn sát bừa bãi, lan tràn toàn thân, thiêu đốt tâm hồn.

Sau khi được hư ảnh kình thiên Khóa không phụ thể, uy lực Lôi Hỏa Thần Mâu của Triệu Phong đã đạt tới cấp bậc hoàn toàn mới, cho dù

là Chân Chủ Cấp cũng khó có thể toàn thân trở ra.

Hơn nữa Băng Vi tiên tử khinh thường vọng động, bị đánh một cái ứng phó không kịp. Một kích Lôi Hỏa Thần Mâu này, đối với nàng tạo thành thương tổn thật lớn.

Ai có thể dự đoán được, Triệu Phong đồng thời trong lúc bỏ đi, lại còn có thể phát động một kích Lôi Hỏa Thần Mâu hồi mã thương như vậy nữa?

- Vũ Phi! Mau vào Huyền Băng Truyền… Hửm?

Triệu Phong lớn tiếng nhắc nhở Triệu Vũ Phi ở cách đó không xa.

Một kích Lôi Hỏa Thần Mâu trước khi rời đi của hắn, liền hung hăng chèn ép một chút Băng Vi tiên tử, vốn là muốn cấp cho Triệu Vũ Phi một cái danh ngạch tiến vào Huyền Băng Truyền Thừa.

Kế hoạch này, chỉ trong chớp mắt trước đó hắn đã lập ra rõ ràng.

Một khi mình đã từ bỏ Huyền Băng Truyền Thừa, cũng không thể lưu lại cho Băng Vi tiên tử được.

Thực lực của Triệu Vũ Phi vốn là chuẩn thiên kiêu, nhưng sau khi nhận được hư ảnh Khóa không phụ thể, so với Băng Vi tiên tử còn mạnh hơn một chút. Quan trọng chính là, sau khi nàng nhận được hư ảnh Khóa không, theo sự tăng lên của cảnh giới, đã đột phá Chân Huyền Cấp tiểu thành rồi.

Dưới tình huống Băng Vi tiên tử đã bị trọng thương, Triệu Vũ Phi cực kỳ có hy vọng thay thế Băng Vi tiên tử, đoạt đi một cái danh ngạch tiến vào Huyền Băng Truyền Thừa.

Đúng vậy, cái kế hoạch lâm thời này của Triệu Phong, thập phần hoàn mỹ, vừa có thể đả kích địch nhân, cũng có thể bang trợ bằng hữu.

Nhưng mà vấn đề chính là… bên phía Triệu Vũ Phi cũng đang xuất hiện tình huống dị thường!

Thời điểm khi những Chân Long thiên tài khác tiến hành tranh đoạt truyền thừa, thì Triệu Vũ Phi mãi vẫn không hề hành động.

Nàng đang ngồi đả tọa trên mặt đất, trong mi tâm ẩn hiện một tia đau đớn nhàn nhạt, Chân Linh khí trong cơ thể lại chấn động quỷ dị, cùng với nguyên khí thiên địa không ngừng hô ứng mãnh liệt.

Huyết nhục toàn thân của Triệu Vũ Phi cũng mơ hồ dung hợp một đám lớn những nguyên khí Chân Linh tinh khiết trong thiên địa. Theo sự phụ thể của hư ảnh Khóa không, cảnh giới nàng tăng vọt lên, Chân Linh khí gia tăng một khoảng lớn, đồng thời cũng dẫn động nên những biến cố quái dị nào đó của lực lượng huyết mạch.

- Ọc…

Triệu Vũ Phi đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, trên tầng da thịt trắng noãn như ngọc, mơ hồ hiện lên từng tia từng tia quang văn đủ các màu sắc: Xanh, tím, đỏ, lam, vàng… không ngừng biến ảo lên tục.

- Vũ Phi!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ biến, bước chân cũng chậm lại mấy phần.

Hắn lập tức mở ra Thần Linh Nhãn, quan sát tình huống của Triệu Vũ Phi.

- Cảnh giới tu vi tăng mạnh… Chân Linh khí đang không ngừng dung hợp, phát tiết… Nàng cần có một chỗ phát tiết lực lượng! Còn có sự biến hóa dị thường của huyết mạch nữa!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, năng lực chuẩn đoán so với bất cứ Thần y nào cũng đều tinh xác hơn rất nhiều.

Đúng lúc này, tại đại môn thanh sắc cổ xưa của Thiên Cơ Truyền Thừa, một đạo thân ảnh chợt lách vào, lóe lên rồi biến mất.

Vụt…

Tân Vô Ngân mạnh mẽ phá tan lực lượng thần bí của đại môn thanh sắc, nhanh chóng bước vào, trở thành Chân Long thiên tài đầu tiên của Chân Long Hội lần này tiến vào Thiên Cơ Truyền Thừa!

Đại môn Thiên Cơ Truyền Thừa này thập phần quỷ dị, Tân Vô Ngân ít nhất cũng phải thử ba lần mới thành công tiến vào được.

Vũ Thiên Ngô cũng đã thử ba lần, nhưng vẫn chưa thành công. Thạch Thừa Thiên thì chỉ mới thử hai lần, vẫn chưa thể thành công.

- Ha ha… Vạn Nguyên Tông chúng ta, cứ cách mấy vạn năm lại có một người tiến vào Thiên Cơ Truyền Thừa!

- Lấy năng lực tạo hóa và ngộ tính của Tân Vô Ngân, tiến vào Thiên Cơ Truyền Thừa, tương lai nhất định sẽ có năng lực kinh thiên triệt địa!

- Đại lục trong tương lai, sẽ do Vạn Nguyên Tông chúng ta chưởng khống cục diện!

- …

Đám cao tầng trưởng bối của Vạn Nguyên Tông nhất thời hưng phấn mừng rỡ như điên.

Các thế lực còn lại của Đại lục, ai nấy cũng đều hâm mộ ghen tỵ, nhíu mày thở dài, gắt gao nhìn chằm chằm vào Thiên Cơ Truyền Thừa.

Cũng may, sau khi tiến vào một người, đại môn thanh sắc cổ xưa của Thiên Cơ Truyền Thừa vẫn như trước vô cùng ổn định, không có dấu hiệu đóng lại.

- Vẫn còn có cơ hội!

Thập Đại Tông Phái, các Đại Thế gia, thậm chí là đám Tôn giả của Liên minh Thánh Vực cũng đều tràn ngập vẻ hưng phấn, chờ mong.

Giờ phút này, Thiên Cơ Truyền Thừa đã trở thành tiêu điểm duy nhất của toàn trường.

Về phần Huyền Băng Truyền Thừa, chẳng biết khi nào đã biến mất khỏi Quyết đấu trường Thượng Cổ.

Chân Long Hội lần này, Tứ Đại Truyền Thừa nhất nhất đều xuất hiện.

Thiên Cơ Truyền Thừa, tại giai đoạn cuối cùng mới xuất hiện, trở thành cuộc đua tranh đoạt thắng bại cuối cùng, có thể nói là cực kỳ kinh hỉ, biến hóa không ngừng.

Vụt…

Triệu Phong nắm chặt thời gian, hướng về phía của Thiên Cơ Truyền

Thừa nhanh chóng tiếp cận.

- Meo meo!

Cũng đồng thời trong lúc này, một con mèo nhỏ màu xám bạc đột nhiên hóa thành một đạo tàn ảnh, rơi thẳng xuống bên cạnh của Triệu Vũ Phi.

Triệu Phong trong lúc ý niệm biến chuyển, liền đưa ra quyết định, bản thân đi tranh đoạt Thiên Cơ Truyền Thừa, để Tiểu tặc miêu chiếu cố cho Triệu Vũ Phi.

Vụt…

Thân hình Vũ Thiên Ngô chợt lóe lên, đi xuyên qua quang môn thanh sắc cổ xưa, thân ảnh lóa lên liền biến mất.

Ngay sau Tân Vô Ngân, Vũ Thiên Ngô là người thứ hai tiến vào Thiên Cơ Truyền Thừa.

Mà ngay tại thời khắc này, Triệu Phong cũng đã kịp chạy tới.

Thạch Thừa Thiên nhất thời có chút nóng nảy, dụng lực đụng mạnh vào trong quang môn thanh sắc, kết quả lại một lần nữa bị hất văng ra ngoài.

- Tránh ra cho ta!

Triệu Phong cường thế chấn khai đi một đám Chân Long thiên tài ở gần đó, hóa thành một đạo tàn ảnh điện mị, nhằm thẳng về phía quang môn thanh sắc.

Phụt… Phành…

Triệu Phong đồng dạng cũng bị quang môn thanh sắc chấn văng ra ngoài.

Hắn cũng không chút nao núng, mở ra Thần Linh Nhãn, phân tích quan sát quang môn thanh sắc kia.

Lúc trước, Tân Vô Ngân và Vũ Thiên Ngô cũng đều phải trải qua thử nghiệm mấy lần mới có thể tiến vào Thiên Cơ Truyền Thừa.

Liền đúng vào lúc này, Triệu Vũ Phi đang ngồi đả tọa ở xa xa chợt phát ra một tiếng rên nhàn nhạt. Trên da thịt bên ngoài nổi lên một tầng quang văn thải sắc, huyễn lệ sáng ngời.

Bốp! Bốp!

Tiểu tặc miêu bộ dáng suy ngẫm, huy động hai cái miêu trảo nhỏ bé của mình, ở hai bên lưng của Triệu Vũ Phi mạnh mẽ vỗ xuống một cái.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Vũ Phi khẽ quát nhẹ một tiếng, ngay bộ vị bị đánh sau lưng, chợt nở rộ quang hoa sáng ngời. Một đôi quang dực sơ hình bán trong suốt từ trong đó nhô ra, phát ra quang mang mềm mại oánh nhuận.

Theo một cặp cánh quang dực sơ hình bán trong suốt này nhô lên, Chân Linh khí đang va chạm trong cơ thể Triệu Vũ Phi rốt cuộc cũng tìm được điểm phát tiết, đồng thời uy thế, khí tức toàn thân nhất thời tăng lên một cấp bậc hoàn toàn mới.

- Cám ơn ngươi!

Trong lòng Triệu Vũ Phi vẫn tràn ngập khiếp sợ, ánh mắt đầy cảm kích nhìn về phía Tiểu tặc miêu ở bên cạnh.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu đột nhiên tâm sinh cảm ứng, từ trên miêu trảo đột nhiên quăng lên vài đồng tiền cổ, tung bay trong không trung, phát ra thanh âm leng keng rung động.

Nháy mắt sau đó…

Ô...ô...ô...n...g!

Toàn bộ Quyết đấu trường Thượng Cổ, thậm chí cả hư không, mơ hồ lắc lư một chút.

Triệu Vũ Phi sản sinh ra một tia cảm ứng kỳ dị, cùng Tiểu tặc miêu đồng thời ngẩng đầu nhìn lên.

Khoảnh khắc này, hình chiếu Thiên Cơ Truyền Thừa đang chiếm cứ toàn bộ không trung của Quyết đấu trường Thượng Cổ, mơ hồ nhoáng lên một cái, trong không trung truyền đến thanh âm răng rắc quái dị.

Ngay sau đó, một mảnh hình chiếu kỳ dị già thiên tế nhật, thần bí không u, thâm thúy vô ngần đột nhiên dần dần xuất hiện.

Từ xa nhìn lại, giống hệt như một phiến thế giới kính hồ thâm thúy vô ngần, sắc màu sặc sỡ, huyễn lệ vô song, từng trận gợn sóng ba động nhàn nhạt.

Phốc một tiếng lớn, Thiên Cơ Truyền Thừa thần bí nhất, cổ xưa nhất,

đã bị Hình chiếu Truyền thừa của truyền thừa thần bí không biết kia, mạnh mẽ đá văng đi mất!

Chương 387: Truyền thừa vô danh

Quyết đấu trường Thượng Cổ…

Toàn bộ tầng mây trên không trung, gần như bị cái hư ảnh hình chiếu của cái truyền thừa vô danh côi lệ huyễn mỹ kia hoàn toàn bao phủ. Mơ hồ có xu thế như hoàn toàn che lại thiên không luôn. Hư không của Quyết đấu trường Thượng Cổ mơ hồ run rẩy, hiện ra xu thế không ổn định.

Xa xa nhìn lại, phiến Hình chiếu Truyền thừa kia nhìn qua giống như mặt của kính hồ vậy, từng trận gợn sóng, phảng phất như là một màn cảnh tượng của một phiến không gian nào đó, ánh xạ đến nơi này. Nhìn giống như là hải thị thận lâu, lại cũng không phải đơn giản như vậy, nhưng mà khí tức hết thảy lại chân thật vô cùng.

Phốc!

Cường đại như Thiên Cơ Truyền Thừa, cũng đều bị cái Hình chiếu Truyền thừa vô danh thần bí kia mạnh mẽ đáng văng đi mất.

Mà những Hình chiếu Truyền thừa nhỏ hơn ở gần đó, thì trực tiếp bị đánh cho tiêu tan luôn hình chiếu.

Xôn xao!

Một hồi kinh biến như vậy, nhất thời chấn động toàn bộ Thánh Vực Chân Long Hội.

Phốc!

Cả chín vị Tôn Giả nhất thời đồng loạt đứng thẳng người lên, kinh tâm động phách, ngưng trọng dò xét cái truyền thừa vô danh kia.

Có thể khẳng định, cái Hình chiếu Truyền thừa vừa mới xuất hiện này, ở trong lịch sử của Đại lục Thanh Hoa, chưa từng bao giờ xuất hiện qua.

- Với năng lực chịu tải của Đại lục Thanh Hoa, như thế nào có khả năng hàng lâm một Hình chiếu Truyền thừa cường đại đến như vậy?

Ngay cả Phó Minh chủ cự hán cổ đồng luôn trầm ổn, lúc này cũng phải động dung thất sắc.

Từ sau khi Quyết đấu trường Thượng Cổ tự động kích phát, chưởng khống Chân Long Hội, thì Liên minh Thánh Vực liền mất đi quyền điều khiển.

Hết thảy những diễn biến sau đó, cũng đều phát triển theo quỹ tích và phương hướng không ai biết trước được.

Mà cái Hình chiếu Truyền thừa trước mắt này, rốt cuộc là có lai lịch gì?

Vì sao nói lại đột nhiên hàng lâm xuống Đại lục Thanh Hoa này?

- Phó Minh chủ, khí tức của Hình chiếu Truyền thừa này, thập phần đặc thù, khả năng phù hợp với nguyên khí thiên địa cực kỳ cao, bởi vậy mới có thể miễn cưỡng hàng lâm Thanh Hoa Vực!

Vị Tôn Giả râu trắng kia hiển nhiên là một người tinh thông Trận pháp, sau khi quan sát, liền vội vàng nói.

Trong lòng chín vị Tôn Giả phán đoán, nhất định là có nguyên nhân nào đó, đã hấp dẫn cái truyền thừa vô danh kia hàng lâm.

Trong số đó, ánh mắt của Bạch Vân Đạo Tôn gắt gao nhìn chằm chằm vào Triệu Vũ Phi, thần sắc không biết là khẩn trương hay là hưng phấn.

Triệu Vũ Phi ngồi đả tọa tại chỗ, sau lưng nhô lên một cặp quang dực sơ hình bán trong suốt, phát ra quang huy oánh nhuận sặc sỡ.

Dưới sự hỗ trợ của Tiểu Tặc Miêu, Triệu Vũ Phi thành công hóa giải nguy cơ, tu vi cảnh giới có thể ổn định, huyết mạch dị biến dần dần ổn định trở lại.

- Chỉ có huyết mạch của Thái Cổ Vạn Tộc Bảng mới có được loại năng lực này, dẫn dắt một truyền thừa cường đại như vậy hàng lâm! So sánh trở lại, hết thảy những huyết mạch khác, bao gồm cả ba đại Thế gia huyết mạch nhãn đồng, cũng đều nhỏ bé không đáng nói tới…

Bạch Vân Đạo Tôn hoàn toàn có thể khẳng định chân tướng.

Chẳng qua, mãi cho đến nay, hắn vẫn luôn giấu kín cái bí mật này. Bởi vì huyết mạch truyền thừa của Thái Cổ Vạn Tộc Bảng quá mức kinh thế hãi tục. Một khi tiết lộ ra ngoài, đừng nói là toàn bộ Thiên Nguyên Tông, cho dù là cả Liên minh Thánh Vực, thậm chí là cả Đại lục Thanh Hoa nữa, cũng đều sẽ dẫn phát nguy cơ hủy diệt.

Vụt…

Thiên Cơ Truyền Thừa sản sinh ra một tia khí tức kỳ dị, minh ám chớp động, dưới sự áp bách của truyền thừa vô danh kia, ảm đạm

biến mất.

- Cái truyền thừa vô danh kia, chẳng lẽ là bởi vì Vũ Phi…

Triệu Phong cũng không để ý đến chuyện Thiên Cơ Truyền Thừa biến mất, mà là kinh hãi với cái truyền thừa vô danh có thể đá văng truyền thừa đứng đầu Tứ Đại Truyền Thừa kia.

Chẳng lẽ, trên thế gian này còn có truyền thừa càng cường đại hơn Thiên Cơ Truyền Thừa hay sao?

o0o

- Xem ra, ngọn nguồn hẳn có quan hệ với Triệu Vũ Phi!

Cự hán cổ đồng hơi chút thâm ý liếc mắt nhìn về phía Bạch Vân Đạo Tôn. Bạch Vân Đạo Tôn chính là sư tôn của Triệu Vũ Phi.

- Cái truyền thừa này, không ngờ lại cường thế phá khai cả Thiên Cơ Truyền Thừa như vậy? Ừm! Thiên Cơ Truyền Thừa đã tiêu thất rồi, nói như vậy, nó so với Thiên Cơ Truyền Thừa còn mạnh mẽ hơn sao?

Bích Nguyệt Tôn Giả ngạc nhiên nói.

- Không nhất định! Bất kể là ở Đại lục Thanh Hoa, hay là ở vực ngoại, Thiên Cơ Truyền Thừa cũng đều là truyền thừa cực kỳ nổi danh! Chỉ là, Đại lục Thanh Hoa nhiều nhất chỉ có thể chịu tải một chút “Phân Truyền thừa” tương đối thứ cấp của Thiên Cơ Truyền Thừa mà thôi. Mà cái truyền thừa vô danh kia, cấp bậc đỉnh cao, rõ ràng là vượt qua năng lực chịu tải cực hạn của Đại lục, vậy mà lại có thể miễn cưỡng hàng lâm, cái này có thể thấy được tính chất đặc thù của nó.

Tôn Giả Vũ Tinh Thần nói.

Con trai của hắn, Vũ Thiên Ngô, vừa rồi mới tiến nhập vào Thiên Cơ Truyền Thừa. Đối với Thiên Cơ Truyền Thừa, mọi người cũng đều biết một cách rõ ràng.

Cả chín vị Tôn Giả cũng đều có nhận thức chung. Cái truyền thừa vô danh kia, không nhất định là cường đại hơn Thiên Cơ Truyền Thừa cổ xưa, nhưng mà cấp bậc của nó, nhất định cũng là rất cao.

o0o

Ô...ô...ô...n...g!

Cái truyền thừa vô danh màu sắc sặc sỡ giống như kính hồ kia, chậm rãi hạ xuống, nhưng cũng không lập tức mở ra thông đạo lối vào.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu huy động Huyền Xà Huyết Tiên, đứng ở trên vai Triệu Vũ Phi, vội vàng hướng Triệu Phong ra dấu liên hồi.

- Ý tứ của Tiểu Tặc Miêu là muốn ta vào đó?

Triệu Phong không chút chần chừ, theo bản năng lao thẳng qua.

Vụt…

Bỗng đột nhiên, cái truyền thừa vô danh giống như kính hồ kia, chợt dâng lên từng đợt gợn sóng côi lệ huyền ảo.

Những gợn sóng này càng ngày càng lớn, cuối cùng hình thành nên một cơn lốc xoáy xoắn ốc tràn ngập màu sắc sặc sỡ, giống như long xà uốn lượn, kéo dài hướng về phía Triệu Vũ Phi lan tràn tới.

Triệu Vũ Phi kinh hô một tiếng, thân thể thừa nhận một cỗ lực hấp dẫn mạnh mẽ kéo đi, khó có thể kháng cự, từng chút một hướng về phía cơn lốc xoáy nhiều màu sắc kia bay đi.

- Vũ Phi!

Triệu Phong hô nhỏ một tiếng, vội vàng chụp Triệu Vũ Phi trở lại.

Nhưng mà, tốc độ của cơn lốc xoáy thải sắc kia thật sự là quá nhanh, đợi đến khi Triệu Phong chạy tới, thân thể của Triệu Vũ Phi đã bị kéo vào gần một nửa.

Càng cổ quái hơn chính là, ngoại trừ Triệu Vũ Phi, những người còn lại, dường như không nhận được lực hấp dẫn từ cơn lốc xoáy thải sắc kia.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đột nhiên vung Huyền Xà Huyết Tiên lên.

Vụt…

Huyền Xà Huyết Tiên kéo dài ra, hóa thành một sợi trường tiên huyết sắc kéo dài mấy chục trượng, một đầu quấn quanh trên người Tiểu Tặc Miêu và Triệu Vũ Phi, một đầu khác thì quấn lấy cánh tay của Triệu Phong.

Nếu như thế, luồng lốc xoáy thải sắc kia chỉ cần kéo Triệu Vũ Phi vào, liền nhất định cần phải kéo Triệu Phong theo.

- Ha ha ha… Tiểu Tặc Miêu giỏi lắm!

Vẻ mặt Triệu Phong kinh hỉ, liền hiểu được dụng ý của Tiểu Tặc Miêu.

Cái truyền thừa vô danh kia, vốn thuộc loại kỳ ngộ của Triệu Vũ Phi!

Nhưng mà dưới sự trợ giúp của Tiểu Tặc Miêu, lại biến thành ngay cả Triệu Phong cũng được kéo vào theo luôn!

Vụt…

Triệu Phong mượn dùng lực kéo của Huyền Xà Huyết Tiên, lập tức bay đến bên cạnh Triệu Vũ Phi, ý đồ cùng nhau tiến vào cái truyền thừa vô danh kia.

Ô...ô...ô...n...g!

Từ trong cơn lốc xoáy thải sắc kia đột nhiên sản sinh ra một cỗ lực lượng huyền diệu, muốn hất văng Triệu Phong ra.

Nhưng mà, thủ đoạn của Tiểu Tặc Miêu càng thêm vô sỉ hơn.

Vụt…

Huyền Xà Huyết Tiên rất nhanh kéo dài, xoay chuyển mấy vòng, hoàn toàn đem thân thể Triệu Phong và Triệu Vũ Phi quấn chặt cùng một chỗ với nhau.

Cứ như vậy, nếu cơn lốc xoáy thải sắc kia, muốn kéo Triệu Vũ Phi đi, sẽ không thể bài xích Triệu Phong ra được.

Phốc!

Triệu Phong nhất thời cảm giác như ôm lấy một khối ôn hương nhuyễn ngọc, hai tay ôm chặt lấy thân thể mềm mại của Triệu Vũ Phi, chóp mũi truyền đến một cỗ hương thơm u hương xử nữ nhàn nhạt.

Cả hai người đồng thời chìm hẳn vào bên trong cơn lốc xoáy thải sắc kia. Sắc mặt Triệu Vũ Phi đỏ bừng, có loại cảm giác hít thở không thông, nhưng trong lòng lại hạnh phúc ấm áp vô cùng.

- Meo meo!

Thân thể Tiểu Tặc Miêu cũng bị trói buộc ở giữa hai người, nhe răng nhếch miệng cười gian xảo một cái.

- Tiểu Tặc Miêu, làm tốt lắm!

Triệu Phong cười ha hả, cũng không cảm giác được sự dị thường trên mặt Triệu Vũ Phi.

Nhưng mà, lời nói của hắn còn chưa dứt, thân thể đã sản sinh ra một loại cảm giác trọng điệp thác loạn, có cảm giác giống như lúc sử dụng Truyền Tống Trận tại Bắc Tinh Đài, nhưng lại mãnh liệt hơn gấp trăm lần.

o0o

Quyết đấu trường Thượng Cổ…

Vụt vụt vụt...

Triệu Phong, Triệu Vũ Phi, cùng với Tiểu Tặc Miêu, bị cơn lốc xoáy thải sắc hút đi biến mất.

Ô...ô...ô...n...g!

Phiến Hình chiếu Truyền thừa giống như mặt kính hồ kia rất nhanh từ sáng chuyển sang tối dần, từ trên không trung Quyết đấu trường Thượng Cổ dần dần ảm đạm, cuối cùng biến mất không thấy đâu nữa.

Đám Chân Long thiên tài còn lại trên Quyết đấu trường Thượng Cổ chỉ còn có chừng mấy chục người, cả đám đều ngây người đứng yên tại chỗ.

Cái truyền thừa vô danh kia đột nhiên hiện thân, sau đó hút đi hai người Triệu Vũ Phi, cuối cùng biến mất… Toàn bộ cái quá trình này diễn ra cũng quá nhanh, đại bộ phận mọi người đều không kịp phản ứng.

Mãi cho đến lúc một cái truyền thừa cuối cùng tiến hành kết nối với Quyết đấu trường Phù không, đám Chân Long thiên tài lúc này mới hành động trở lại, ra sức tranh đoạt.

Lúc này, Thánh Vực Chân Long Hội đã tiến vào kết thúc.

Trên bục đài quan chiến hình tròn, chín vị Tôn Giả hai mặt nhìn nhau.

Chân Long Hội kỳ này, xuất hiện quá nhiều kinh hỉ, ngoài dự liệu và chuyển biến kinh nhân.

- Đây chỉ e chính là thời đại huy hoàng nhất từ trước đến giờ! Tứ Đại Truyền Thừa nhất nhất xuất hiện, còn xuất hiện một cái truyền thừa vô danh cường đại mạnh mẽ vô cùng nữa!

- Triệu Phong và Triệu Vũ Phi tiến vào truyền thừa vô danh! Tân Vô

Ngân, Vũ Thiên Ngô tiến vào Thiên Cơ Truyền Thừa! Chẳng biết tương lai sau này của Đại lục, sẽ do ai chúa tể?

- …

Toàn bộ cả Quyết đấu trường Thượng Cổ, thanh âm nghị luận không ngừng vang lên.

Đối với hơn mười vạn khán giả đến quan chiến mà nói, Thánh Vực Chân Long Hội lần này, thật không uổng một chuyến đi. Nếu như không tới đây, đó chính là chuyện tiếc nuối cả đời.

Có thể khẳng định, một lần Chân Long Hội muôn đời khó gặp một lần này, chắc chắn sẽ chấn động cổ kim.

Thiết Huyết Phó Giáo chủ Thiết Ma nhìn chăm chú vào hướng truyền thừa vô danh rời đi, lẩm bẩm nói:

- Triệu Phong, kỳ ngộ và vận khí của ngươi rất không tệ! Cái truyền thừa vô danh này cấp bậc rất cao, tin tưởng rằng, bằng vào huyết mạch nhãn đồng của ngươi, sẽ không tay trắng trở về!

Trong một trận thanh âm nghị luận liên hồi, Chân Long Hội dần dần kết thúc.

o0o

Liên minh Thánh Vực lập tức triển khai một hồi hội nghị bí mật.

Hội nghị bí mật này, chính là do Phó Minh chủ cự hán cổ đồng chủ trì.

- Không nói dài dòng! Thánh Vực Chân Long Hội lần này, tới đây

xem như là kết thúc một giai đoạn. Các thiên tài tiến vào truyền thừa Ngoại Vực, trong thời gian ngắn hẳn sẽ không đi ra. Nhiệm vụ trước mắt, chúng ta cần giải quyết một chuyện!

Cự hán cổ đồng trầm trọng nói.

Các thành viên tham gia hội nghị, cơ bản đều là Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh.

Liên minh Thánh Vực, một đám những người như vậy, lại chúa tể vận mệnh của ức vạn sinh linh toàn bộ Đại lục.

Các Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh ở nơi này, cũng đều biết rõ, chuyện cần giải quyết trước mắt là cái gì.

- Đám người bàng môn tả đạo Xích Nguyệt Ma Giáo kia, đã thành công trà trộn vào Thánh Vực Chân Long Hội, thu lấy đi Xích Nguyệt Truyền Thừa! Chúng ta cần phải nhanh chóng nghĩ cách tìm ra được cứ điểm của bọn họ!

- Chỉ sợ hiện tại Xích Nguyệt Ma Giáo đã thành công mở ra Xích Nguyệt Truyền Thừa, hơn nữa đại quy mô tiến quân vào Xích Nguyệt Truyền Thừa rồi! Nếu là như vậy, nguy cơ hậu hoạn vô cùng!

Chúng Tôn Giả nhất thời nghị luận liên tục.

Nắm trong tay một cái truyền thừa, thậm chí là đại quy mô tiến quân vào truyền thừa, đó là chuyện không thể nào tưởng tượng nổi.

Nhưng mà Xích Nguyệt Giáo chủ ngày đó đã từng nắm giữ bí mật kinh thiên của Xích Nguyệt Truyền Thừa, một khi hắn sống lại, mọi chuyện hết thảy đều có thể!

- Nếu chỉ riêng một cái Xích Nguyệt Ma Giáo, cũng không đáng sợ bao nhiêu! Năm đó Xích Nguyệt Giáo chủ có thể dùng tốc độ kinh người, gần như quét ngang toàn bộ Đại lục, sau lưng chính là có thế lực của Ngoại Vực duy trì!

- Phó Minh chủ, ý ngài là muốn nói tới Nguyệt Ma Điện? Nếu ta nhớ không lầm, Nguyệt Ma Điện cách Thanh Hoa Vực chúng ta tương đối xa xôi. Ở khu vực này, rất nhiều những tiểu vực, bao gồm cả Đại lục Thanh Hoa, cũng đều là do Tam Thánh Điện quản lý!

- Nguyệt Ma Điện ngày đó dù sao cũng là thế lực tông phái cấp bậc Nhị tinh rưỡi! Năm đó chỉ là ở sau lưng hơi chút thúc đẩy, thiếu chút nữa khiến cho Xích Nguyệt Ma Giáo nhất thống Đại lục! Nếu như không phải Nguyệt Ma Điện quá mức xa xôi, mà Tam Thánh Điện đúng lúc hỗ trợ Liên minh Thánh Vực và Thập Đại Tông Phái, lại thêm thời đại đó mạnh mẽ xuất hiện một cường giả Kiếm đạo như Kiếm Tôn Diệp Vô Tà, chỉ sợ hậu quả không thể nào tưởng tượng nổi.

Sắc mặt cự hán cổ đồng ngưng trọng.

- Phó Minh chủ, ngài chính là hoài nghi, lần này Xích Nguyệt Ma Giáo thu lấy Xích Nguyệt Truyền Thừa, rất có thể là do Nguyệt Ma Điện ở phía sau âm thầm thôi động?

- Đúng vậy! Phải biết rằng, thế lực tông phái Nhị tinh rưỡi, cho dù là hàng trăm tông phái Nhất tinh liên thủ lại, cũng chỉ như là châu chấu đá xe mà thôi!

Không khí bên trong hội nghị nhất thời càng trở nên ngưng trọng hơn.

Các Tôn Giả ở nơi này, rất nhiều người được phái ra ngoài, sử dụng

Thánh Vực Truyền Tống Trận, chuyển đến các khu vực khác nhau tại Đông Đại lục, Tây Đại lục, Nam Đại lục, Bắc Đại lục…

Dựa theo ghi chép của các điển tịch cổ xưa, thì thế lực các tông phái phân chia làm Ngũ tinh, từ Bán tinh, Nhất tinh, Nhất tinh rưỡi… đến cao nhất là Ngũ tinh.

Thế lực giống như Thiết Huyết Giáo, chỉ là cấp bậc Bán tinh tương đối mạnh một chút, tiếp cận Nhất tinh.

Mà Thập Đại Tông Phái, toàn bộ chỉ miễn cưỡng có thể xem như là tông phái Nhất tinh.

Xích Nguyệt Ma Giáo năm đó, thì lại chân chân chính chính là tông phái Nhất tinh, thực lực gần tiếp cận Nhất tinh rưỡi.

Sự phân chia thế lực các tông phái cổ xưa này, ở trong miệng các Tôn Giả Liên minh Thánh Vực hiển nhiên không có một tia nghi ngờ nào.

Như thế càng xác minh cho câu nói kia, Tôn Giả và người thường, tuyệt đối không ở cùng một thế giới.

Đương nhiên, tất cả những chuyện này đối với Triệu Phong và các Chân Long thiên tài đã tiến vào truyền thừa Ngoại Vực, tạm thời không có chút liên hệ nào.

Chương 388: Thiên tài ngoại vực

Trải qua một trận trời đất xoay chuyển, thân thể Triệu Phong bỗng nhiên rơi xuống một bãi cỏ lớn.

Toàn trường vắng vẻ trống trải, chỉ có một mình Triệu Phong đứng đó mà thôi.

Triệu Vũ Phi và Tiểu Tặc Miêu, đều không biết tung tích.

- Lúc ấy, ta cùng Vũ Phi và Tiểu Tặc Miêu đều bị vây trong luồng lốc xoáy thải sắc, cuối cùng bị truyền tống vào trong này, nhưng mà lại là truyền tống một cách ngẫu nhiên.

Trong lòng Triệu Phong thầm suy nghĩ, đưa ra một cái kết luận.

Hắn vẫn còn mơ hồ có thể cảm ứng được sự tồn tại của Tiểu Tặc Miêu, chẳng qua liên hệ tương đối yếu ớt một chút mà thôi.

Nhưng mà chỉ cần còn một tia liên hệ này, như vậy liền chứng minh Tiểu Tặc Miêu vẫn còn ở đây.

- Ta không ngờ lại đi lo lắng cho an nguy của con tặc miêu kia!

Triệu Phong cảm giác buồn cười.

Với sự thông minh thần bí cùng với năng lực cổ quái gần lành tránh dữ của Tiểu Tặc Miêu, hiển nhiên cuộc sống của nó so với Triệu Phong càng dễ dàng hơn rất nhiều.

Về phần Triệu Vũ Phi, một khi nàng đã bị lực lượng của truyền thừa vô danh này trực tiếp kéo tới, ở trong này hẳn cũng sẽ nhận được sự chiếu cố thật tốt.

Kẻ mà Triệu Phong cần phải lo lắng, ngược lại phải là chính mình mới đúng.

Phản ứng đầu tiên của hắn chính là mở ra Thần Linh Nhãn, quan sát bốn phía.

- Hửm?

Triệu Phong có chút cả kinh. Ở tại địa phương cổ quái này, đối với linh thức hoặc là các lực lượng có khả năng thăm dò, đều có sự áp chế nhất định.

Khả năng thăm dò của Thần Linh Nhãn về mặt bản chất cũng là một loại khả năng phóng đại cảm quan, bị áp chế đến một trình độ chỉ còn lại chừng một phần mười.

Chỉ vẻn vẹn như vậy thôi, liền có thể biết được cái truyền thừa vô danh này tuyệt đối không đơn giản chút nào.

Triệu Phong cũng không phải là đụng tới những địa phương có sự áp chế đối với tinh thần cảm quan. Ví dụ như là trong Phù Loan Thí Luyện cũng có sự áp chế đồng dạng, nhưng mà đối với Thần Linh Nhãn của hắn cũng không hạn chế quá lớn. Khi đó Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, mức độ thức tỉnh so với hiện tại còn kém xa rất nhiều.

Chẳng qua, trong phạm vi một hai trăm dặm, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong vẫn còn có thể nhìn thấy được rõ ràng mọi vật.

Trải qua quan sát xung quanh, sắc mặt Triệu Phong trở nên dị thường ngưng trọng.

Ở trong không trung, hắn phát hiện ra từng đàn từng đàn Yêu thú phi cầm, mỗi một đàn Yêu thú đều có Thủ lĩnh Yêu cầm cấp bậc Chân Huyền Cấp!

Một đầu Thủ lĩnh Yêu cầm Chân Huyền Cấp, thực lực tiếp cận thiên kiêu cái thế, dẫn dắt không dưới mười đầu Yêu cầm tinh anh cấp bậc Chân Nhân Cấp, cùng với ngàn vạn đầu Yêu cầm bình thường.

Một đàn phi cầm như vậy, đủ để hình thành nên đại phiền toái cho Triệu Phong.

Sau khi rời khỏi Quyết đấu trường Thượng Cổ, sự phụ gia của hư ảnh Khóa không đã biến mất, thực lực của Triệu Phong bị đánh cho trở về nguyên hình, cũng chính là cấp bậc thiên kiêu cái thế bình thường.

Không chỉ như thế, trên bầu trời còn có từng đàn từng đàn Yêu thú phi cầm khổng lồ, tu vi của Yêu Cầm Vương đạt tới Chân Chủ Cấp, Yêu cầm Thủ lĩnh Chân Huyền Cấp dưới tay không dưới mười đầu, không ít đầu thậm chí còn sánh ngang với thiên kiêu cái thế bình thường nữa.

- Những đàn Yêu thú Phi cầm khổng lồ, số lượng nhiều đến hơn một hai vạn, cho dù là năm đại thiên kiêu cái thế tại Chân Long Hội liên thủ lại, cũng khó tránh khỏi khả năng bị toàn diệt!

Triệu Phong nghĩ đến đây liền cảm thấy tim đập nhanh một trận.

Cái truyền thừa vô danh này, thật sự là vô cùng nguy hiểm.

Nguy hiểm không chỉ giới hạn trong không trung, ngay cả trên mặt đất, thủy vực… cũng có không ít những đàn Yêu thú số lượng khổng lồ, còn có một vài đầu Yêu thú Chân Huyền Cấp hành động đơn độc, thậm chí còn có cả Yêu thú cấp bậc Chân Chủ Cấp nữa.

- Nhiệm vụ trước mắt, cần phải điều tra tình báo!

Triệu Phong không khỏi hít sâu một hơi.

Nếu như là bất cứ cái nào trong Tứ Đại Truyền Thừa, hắn ít nhất cũng có chút tin tức tình báo.

Nhưng mà cái truyền thừa vô danh này, vẫn là lần đầu tiên hàng lâm xuống Đại lục Thanh Hoa.

Khoảng chừng thời gian nửa khắc sau, Triệu Phong đã nắm rõ tất cả tình huống trong phạm vi hai ba trăm dặm vừa thăm dò.

Sau đó, hắn tìm một tiểu sơn động tương đối an toàn một chút, khoanh chân ngồi xuống, trước tĩnh dưỡng, sau đó củng cố một chút.

Thánh Vực Chân Long Hội, kéo dài suốt hai mươi mấy ngày, mặc dù giữa chừng thỉnh thoảng cũng có chút thời gian thở dốc, nhưng mà bất cứ một thiên tài nào, cũng đều cảm thấy vô cùng mệt mỏi.

Triệu Phong cần phải tĩnh dưỡng một thời gian, nhằm để ứng phó với những nguy hiểm không biết ở khắp nơi trong truyền thừa vô danh này.

Mà một nguyên nhân khác nữa, đó là Triệu Phong cần phải củng cố cảnh giới một chút.

Ở Thánh Vực Chân Long Hội, hắn đột phi mãnh tiến, đặc biệt lúc cuối cùng, nhận được hư ảnh Khóa không phụ thể, cảnh giới tinh thần đại tiến, cũng đạt được rất nhiều lợi ích, còn chưa tiêu hóa hết.

- Lực lượng huyền ảo của hư ảnh kình thiên Khóa không kia, thật sự là không thể nào đánh giá nổi, ta vẻn vẹn cũng chỉ có thể chạm tới một chút da lông bên ngoài. Nhưng thật ra cảnh giới tinh thần, một đường gia tăng, đạt tới Chân Huyền Cấp đỉnh phong, thậm chí còn đạt tới Chân Chủ Cấp nữa!

Trong lòng Triệu Phong cảm khái.

Hắn lưu lại một tia tâm thần cảnh giới bên ngoài, sau đó bắt đầu tiến hành tĩnh tu lĩnh ngộ.

o0o

Chỉ chớp mắt, thời gian hai ba ngày đã trôi qua.

Tinh khí thần của Triệu Phong gia tăng tới đỉnh phong trước giờ chưa từng có, đối với việc Tinh khí thần quy nhất, hợp thiên địa tự nhiên, đã có những thể ngộ và tiến bộ mới.

Khoảnh khắc khi hắn mở mắt ra, nguyên khí thiên địa ở xung quanh mơ hồ như cùng nhau hô ứng.

Chỉ một tia ý niệm, Triệu Phong liền có thể dẫn dắt, hấp thu nguyên khí lôi điện bốn phía xung quanh.

- Cảnh giới tinh thần, cơ bản sắp sửa đạt tới Chân Chủ Cấp, chỉ cần ma luyện thêm một chút nữa, thể ngộ lực lượng huyền ảo và ý chí cường đại của hư ảnh Khóa không, cảnh giới tinh thần đột phá lên

Chân Chủ Cấp cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Triệu Phong không khỏi kinh hỉ.

Cảnh giới tinh thần đạt tới Chân Chủ Cấp, tốc độ tu luyện cũng sẽ gia tăng lên một cấp bậc mới.

Như vậy xem ra, Triệu Phong đột phá Chân Huyền Cấp tiểu thành cũng không có gì khó khăn, lại bế quan thêm một đoạn thời gian liền có thể thành công.

Trong thời gian hai ngày này, Triệu Phong tiến hành suy ngẫm cẩn thận lại toàn bộ quá trình của Thánh Vực Chân Long Hội, tại phương diện hệ thống công pháp, bí thuật huyết mạch nhãn đồng cũng đều có những lý giải càng sâu sắc hơn.

Trong vô hình, thực lực của Triệu Phong lại vững vàng gia tăng thêm một đoạn lớn.

Tiếp tục xu thế này, Triệu Phong tự nhiên muốn tiếp tục bế quan thêm hai ba ngày nữa.

Nhưng mà đúng lúc này, Triệu Phong mơ hồ nghe được phía xa xa truyền đến thanh âm chấn động cùng tiếng gào thét liên hồi.

- Chẳng lẽ có Thú triều tiếp cận?

Triệu Phong khẽ rùng mình.

Những đàn Yêu thú khủng bố trong cái truyền thừa vô danh này, rất nhiều đàn đều có thể tạo thành uy hiếp chí mạng đối với mình. Nếu như vận khí không tốt, gặp phải những Yêu thú cường đại, như vậy thậm chí còn có thể nguy hiểm đến sinh mệnh.

Soạt!

Triệu Phong nhanh chóng bay xuống một chỗ triền núi, nhìn chăm chú về phía có động tĩnh xa xa.

Vụt…

Khoảng chừng hơn ba mươi dặm phía trước, một đầu cự ngạc hắc lân chiều dài đến chừng hơn mấy chục trượng, toàn thân giống như kim thiết màu đen, hai tròng mắt như hai cái đèn lồng đỏ rực, bốn phía thân thể vờn quanh từng luồng sóng điện màu đen thô to.

Những nơi mà đám sóng điện màu đen kia thổi quét qua, mặt đất cháy đen từng mảnh, bốc lên từng luồng khói đen dày đặc.

- Lực lượng điện lôi thật cổ quái!

Triệu Phong cảm giác được Chân Linh khí trong cơ thể mình khẽ rung rung lên một chút.

Tầng sóng điện màu đen của đầu cự ngạc hắc lân kia, tính lan truyền cực mạnh, uy lực huyền ảo hoàn toàn không thua kém Điện Chi Truyền Thừa của Triệu Phong chút nào.

Hơn nữa, lực phòng ngự của đầu cự ngạc kia cường đại vô cùng, cơ bản có thể chống lại công kích của Chân Chủ Cấp!

Nếu như để Triệu Phong đối mặt với đầu cự ngạc này, dưới tình huống không sử dụng Thần Linh Nhãn, cơ bản là hoàn toàn bị miễu sát.

- Ha ha, lớp lân giáp của Hắc Trạch Điện Ngạc này có thể chống lại

lực công kích thật lớn, đối với công kích lôi điện gần như miễn dịch! Điện Cốt và U Thủy Tâm Mạch trong cơ thể nó lại là vật liệu cao cấp vô cùng hiếm thấy!

Từ phía xa đột nhiên bay tới ba nam một nữ, độ tuổi đều là chừng hai mươi, hiển nhiên là đồng lứa thanh niên, đối diện đầu cự ngạc hắc lân, không ngừng vây công mãnh liệt.

Không ngờ lại có người!

Triệu Phong cả kinh một trận, nhìn về phía ba nam một nữ ở xa xa.

Thực lực của Hắc Trạch Điện Ngạc kia tuyệt đối là cường đại hơn so với Băng Vi tiên tử, Thạch Thừa Thiên. Trong số năm đại thiên kiêu cái thế kia, ngoại trừ Vũ Thiên Ngô ra, chỉ sợ không ai có thể là đối thủ của nó.

Mà ba nam một nữ trước mắt này, lại có thể đem đầu Hắc Trạch Điện Ngạc thực lực tiếp cận Chân Chủ Cấp đánh giết cho không có chút lực hoàn thủ.

Vụt vụt vụt vụt...

Ba nam một nữ rất nhanh vây quanh Hắc Trạch Điện Ngạc, từng trận từng trận cường công.

- Một kẻ Chân Huyền Cấp đỉnh phong, hai kẻ Chân Huyền Cấp đại thành, một kẻ Chân Huyền Cấp tiểu thành!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong thoáng đảo qua ba nam một nữ kia, trong lòng thoáng rùng mình.

Trong đó nàng thiếu nữ trẻ tuổi có tu vi thấp nhất kia, thực lực thể

hiện ra, gần như có thể đối chiến một trận bất bại với thiên kiêu cái thế!

Mà hai gã Chân Huyền Cấp đại thành còn lại, ít nhất cũng bằng được những thiên kiêu cái thế tinh anh trong Chân Long Hội, thậm chí so với thiên kiêu cái thế bình thường còn mạnh hơn một chút.

Mà gã nam tử mắt ưng tu vi Chân Huyền Cấp đỉnh phong kia, chiến lực lại vô cùng khủng bố, từng chiêu từng thức đều đánh cho Hắc Trạch Điện Ngạc kêu la thảm thiết. Phóng mắt khắp Chân Long Hội, chỉ sợ cũng chỉ có Vũ Thiên Ngô mới có thể đánh ngang tay với hắn.

Nếu không phải bởi vì lực lượng phòng ngự của Hắc Trạch Điện Ngạc kia so với Thạch Thừa Thiên chỉ mạnh hơn chứ không kém, e rằng hiện tại đã bị mấy người kia phân thây rồi.

Hơn nữa gã nam tử mắt ưng cầm đầu kia, bộ dáng vẫn nhàn nhã thong dong, không hề xuất ra toàn lực, thỉnh thoảng còn dành chút thời gian liếc mắt nhìn khắp nơi xung quanh, vẻ mặt cảnh giác.

- Những người này, rốt cuộc có lai lịch gì? Chẳng lẽ chính là…

Triệu Phong không khỏi hít sâu một hơi.

Đáp án có thể nhìn thấy rõ ràng, những người này, nếu không phải là người dân bản xứ của truyền thừa vô danh này, vậy thì rất có thể là thiên tài Vực Ngoại tham gia vào truyền thừa.

- Thiên tài Vực Ngoại!

Dù sao thì độ tuổi của những người này, cũng chỉ khoảng chừng hai mươi mà thôi, mà gã nam tử mắt ưng kia, cũng không vượt qua ba mươi tuổi.

Nhanh rời khỏi nơi này thôi!

Trong lòng Triệu Phong nhất thời căng thẳng, nếu như chỉ có một mình hắn phải đối mặt với cả bốn thiên tài Ngoại Vực này, quả thật là không có lực hoàn thủ.

- Người nào?

Gã nam tử mắt ưng giống như là có điều cảm ứng, trong mắt ưng phiếm động một tia hàn quang lạnh lẽo, tập trung thẳng về triền núi nơi Triệu Phong đang đứng.

Triệu Phong lập tức sử dụng Âm Ảnh Phi Phong, thân hình ảm đạm, ẩn nấp.

- Lý Tiêu, Tình Hiểu Tuyết, các ngươi đến chỗ đó nhìn xem một chút! Vừa rồi ta có cảm giác như đang bị ai đó rình xem, vạn nhất là đám người Hắc Nhai Cung gần đây đến tra xét, như vậy thì phiền toái rồi!

Gã nam tử mắt ưng phân phó.

- Vâng, sư huynh!

Một nam một nữ trong đó cất tiếng trả lời, cùng nhau phân công tiến hành tra xét, tập trung vào phạm vi một trăm dặm xung quanh vị trí của Triệu Phong.

Trong lòng Triệu Phong hơi trầm xuống. Một khi mình bỏ chạy, khẳng định là sẽ bại lộ thân hình.

Âm Ảnh Phi Phong chỉ có vào lúc ban đêm, hoặc là khi đứng yên bất động, hiệu quả ẩn nấp mới là tốt nhất, mà hiện tại cũng không phải là

ban đêm.

Lúc này, nữ nhân tên Tình Hiểu Tuyết kia, đã tiếp cận địa phương lúc trước Triệu Phong bế quan.

Tình Hiểu Tuyết một thân lụa mỏng, bộ dạng xinh đẹp động lòng người, độ tuổi chừng mười bảy, mười tám, đã có tu vi Chân Huyền Cấp tiểu thành, hơn nữa chỉ cách Chân Huyền Cấp đại thành một khoảng không xa.

- Không xong! Một khi bị nàng tiếp cận địa phương ta bế quan, nhất định sẽ phát hiện ra ta!

Sắc mặt Triệu Phong trầm xuống.

Vị trí lúc trước Triệu Phong bế quan, chính là một cái tiểu sơn động, bên trong còn lưu lại khí tức của Triệu Phong.

Quả nhiên, Tình Hiểu Tuyết vừa mới đáp xuống sơn động, khẽ kêu nhẹ một tiếng, linh thức đảo qua, liền phát giác ra khí tức của Triệu Phong, trong đó còn có cả dấu vết một người ngồi đả tọa.

- Vẫn còn ấm áp, khí tức chưa tiêu tan, khẳng định là chưa thể trốn xa!

Ánh mắt Tình Hiểu Tuyết khẽ chớp động, khóe miệng nhếch lên một nụ cười lạnh.

Rất nhanh, trong lòng bàn tay nàng liền hiện ra một con bọ rùa nhỏ, rơi xuống địa phương Triệu Phong ngồi đả tọa lúc trước, đánh hơi khí tức lưu lại tại nơi này.

Hết thảy những động tác của nàng, cũng nằm trong sự quan sát của

Triệu Phong.

Thậm chí, Triệu Phong cũng chỉ cách nàng có mấy chục trượng mà thôi.

- Tiên hạ thủ vi cường!

Ý niệm Triệu Phong khẽ chuyển, liền có quyết sách, phốc một tiếng, hóa thành một đạo âm ảnh ảm đạm, tiếp cận Tình Hiểu Tuyết.

- Người nào?

Bởi vì cảnh giới của Triệu Phong cao hơn Tình Hiểu Tuyết nhiều, nên mãi đến lúc hắn tiếp cận bên người, nàng mới phát hiện ra.

- Huyễn Cấm Chi Nhãn!

Ánh mắt Tình Hiểu Tuyết nhất thời chạm tới một đồng tử giống như một cái hàn đàm sâu thẳm thâm thúy, ở trong tầm mắt không ngừng mở rộng ra, ngay sau đó liền thôn phệ hết thảy cả thế giới.

Vụt!

Ngay sau đó, Tình Hiểu Tuyết phát hiện ra mình đang đứng trong một cái không gian sâu thẳm băng hàn lạnh lẽo.

Một sợi dây xích lôi điện thô to như nắm tay đem toàn thân nàng trói buộc chặt lại, cảm giác tê dại thê lãnh khiến cho nàng căn bản không thể nhúc nhích nổi.

- Ngươi là ai? Nơi này là tinh thần huyễn cảnh… ngươi là người của Hắc Nhai Cung?

Tình Hiểu Tuyết quát lên một tiếng lãnh lệ, tuy rằng kinh hãi, nhưng cũng không hề mất đi bình tĩnh, liền phát động một tràng công kích tinh thần, muốn giãy dụa đột phá khỏi nơi này.

- Hắc Nhai Cung? Chưa từng nghe nói qua!

Triệu Phong có chút sửng sốt. Xem ra, thế lực tiến vào cái truyền thừa vô danh này, cũng không chỉ có một.

- Ngươi không ngờ lại không biết Hắc Nhai Cung! Chẳng lẽ ngươi chính là người bản xứ của Di tích Tử Thánh sao?

Chương 389: Di tích tử thánh

- Di tích Tử Thánh?

Trong lòng Triệu Phong chợt động, thầm nghĩ, đây có lẽ chính là tên của truyền thừa vô danh này.

Những thiên tài Vực Ngoại này, hiển nhiên là biết càng nhiều tin tức tương quan khác, thậm chí cũng không chỉ có một hai cỗ thế lực tiến vào cái gọi là Di tích Tử Thánh này.

- Nói cho ta biết về Di tích Tử Thánh!

Triệu Phong lạnh nhạt tự nhiên, không nhanh không chậm, trong tay chợt hiện lên một sợi roi dài tràn ngập lôi điện.

Bên trong cái tù cấm do tinh thần huyễn cảnh hình thành này, tốc độ thời gian trôi qua cũng không giống như ngoại giới. Ngoại giới chỉ là một hơi thở, nhưng trong này ít nhất cũng kéo dài mấy canh giờ, thậm chí là một, hai ngày nữa, chủ yếu là xem cảnh giới tinh thần của Triệu Phong cao đến thế nào mà thôi.

Mà đồng lực của Thần Linh Nhãn, giúp cho Triệu Phong trong lúc sử dụng Huyễn Cấm Chi Nhãn có thể phát huy ra hiệu quả vượt cấp một bậc.

Sắc mặt Tình Hiểu Tuyết đại biến, đối với huyết mạch đồng thuật của Triệu Phong cũng có chút phán đoán nhất định.

Nếu như nàng không chịu ngoan ngoãn phối hợp, dưới tình huống

không thể đột phá được nơi này, nhất định sẽ thừa nhận những sự tra tấn vô cùng vô tận của Triệu Phong.

Sự tra tấn phương diện tinh thần tuyệt đối so với tra tấn phương diện thể xác còn thống khổ hơn gấp trăm gấp ngàn lần.

- Không cần phải giãy dụa vô ích. Ở thế giới bên ngoài, ngươi có lẽ còn có thể tạo cho ta một ít phiền toái. Nhưng mà ở phương diện tinh thần, ngươi và ta chênh lệch quá lớn. Trong này mười canh giờ, bên ngoài cũng chỉ mới trôi qua khoảnh khắc một hơi thở mà thôi!

Triệu Phong huy động sợi roi lôi điện tràn ngập gai nhọn trong tay mình.

Thân thể Tình Hiểu Tuyết run rẩy một trận, nội tâm cảm thấy bất lực chưa từng có. Nàng chung quy cũng là thiên tài đóa hoa trong lồng kính, chưa từng trải qua quá nhiều sinh tử ma luyện thống khổ.

Trúng phải Huyễn Cấm Chi Nhãn của Triệu Phong, nàng vốn dĩ không có chút khả năng phản kháng nào cả.

- Ngươi căn bản không biết Di tích Tử Thánh, khí tức trên người ngươi cũng không thuộc về nơi này, chẳng lẽ ngươi là một thế lực nào khác, cùng tiến vào Di tích Tử Thánh? Nhưng điều này làm sao có thể chứ?

Tình Hiểu Tuyết kêu lên một tiếng kinh dị, đột nhiên nghĩ đến cái gì đó, ánh mắt khó có thể tin nổi nhìn về phía Triệu Phong.

Triệu Phong không khỏi cười nhạo, nói:

- Dựa vào cái gì mà các ngươi có thể tiến vào, còn ta lại không thể cơ chứ?

- Di tích Tử Thánh là do ba đại Tông môn cực mạnh của Quần Đảo vực Thiên Lô nắm giữ thông đạo truyền thừa, không có được Lệnh bài Truyền thừa tương ứng, những thiên tài của các thế lực khác căn bản không thể nào đi vào trong này được!

Tình Hiểu Tuyết có chút không nói nên lời, giống như không thể chấp nhận được sự thật này vậy.

Nàng xuất thân từ Quần Đảo vực Thiên Lô, mà Di tích Tử Thánh chính là một đại cơ mật ở nơi này, cứ mỗi mười năm mới có thể mở ra một lần.

Nhưng mà trong những lần di tích mở ra trước kia, chưa bao giờ nghe nói có người nào ngoài trận doanh của ba đại Tông phái cực mạnh có thể tiến vào Di tích Tử Thánh.

Mà gã thiếu niên lạ lẫm trước mặt này, làm thế nào có thể trà trộn vào Di tích Tử Thánh?

Nghe vậy, trong lòng Triệu Phong không khỏi suy tư một chút.

Hắn sở dĩ có thể tiến vào Di tích Tử Thánh, cũng chỉ là tình huống ngoài dự liệu. Nguyên nhân chân chính, chỉ sợ là nằm ở trên người của Triệu Vũ Phi.

Kế tiếp, khi hắn đưa ra những nghi vấn, Tình Hiểu Tuyết cũng đều vô cùng phối hợp, trả lời rõ ràng toàn bộ những chuyện quan hệ đến Di tích Tử Thánh.

Dù sao thì những tin tức này, cũng không tính là cơ mật gì, mà ở trong huyễn cảnh lao tù này, nếu như nàng không chịu phối hợp, sẽ rước lấy những tra tấn tàn khốc.

Triệu Phong thập phần hài lòng đối với thái độ của Tình Hiểu Tuyết.

- Có bao nhiêu thế lực Tông phái tiến vào Di tích Tử Thánh này? Trận doanh Tam Đại Tông phái mà ngươi nói tới là gì?

Triệu Phong nhàn nhạt hỏi.

- Tam Đại Tông phái, phân biệt chính là Tịnh Nguyệt Linh Tông, Hắc Nhai Cung, Nguyệt Ma Điện! Ít nhất đều là thế lực Tông phái Nhị tinh! Ngoài ra còn có những Tông phái Nhất tinh nổi bật, phụ thuộc vào Tam Đại Tông phái này! Có tổng cộng mười thế lực!

Tình Hiểu Tuyết đáp.

- Tông phái Nhị tinh?

Triệu Phong nghe vậy, mặt sắc biến đổi, trong lòng chấn động.

Trong truyền thuyết cổ xưa, thế lực Tông phái cũng phân chia theo cấp bậc Ngũ tinh. Từ Nhất tinh cho đến Ngũ tinh, giống như là giai cấp sâm nghiêm của Kim tự tháp vậy.

Phóng mắt khắp Đại lục Thanh Hoa từ xưa đến nay, thế lực cực mạnh từ trước tới nay, chính là Xích Nguyệt Ma Giáo, cũng chỉ là Tông phái Nhất tinh, có lẽ gần đạt tới được Nhất tinh rưỡi.

Mà Tông phái Thiết Huyết Giáo của Triệu Phong, đại khái chỉ là Tông phái Bán tinh, hoặc là tiếp cận Tông phái Nhất tinh mà thôi.

Về phần Liên minh Thập Tam Tông, toàn bộ có cộng lại hết, cũng không thể nào được tính là một Tông phái Nhất tinh rưỡi.

Mà nghe theo ý tứ của Tình Hiểu Tuyết, thì những thiên tài Vực Ngoại tiến vào Di tích Tử Thánh này, thế lực Tông phái sau lưng, kém cỏi nhất cũng là tương đương cấp bậc Xích Nguyệt Ma Giáo, vượt qua Thập Đại Tông phái của Đại lục?

Mà bên trên đó, còn có Tam Đại Tông phái giống như cự phách, cao cao tại thượng nữa! Ít nhất cũng là Tông phái Nhị tinh!

Tông phái Nhị tinh, ở tại Đại lục Thanh Hoa, căn bản là chưa bao giờ xuất hiện qua.

Dựa theo cổ thư ghi chép, một trong những yêu cầu đối với một Tông phái Nhị tinh, đó chính là phải có Vương Giả Hư Thần Cảnh tọa trấn mới được!

Hư Thần Cảnh đối với Đại lục Thanh Hoa hiện tại mà nói, căn bản là tồn tại không thể nào tưởng tượng nổi.

Cũng chính là nói, Tông phái đại diện sau lưng những thiên tài Vực Ngoại này, tùy tiện xuất ra một người, liền có thể hủy diệt toàn bộ cả Đại lục Thanh Hoa!

- Những Tông phái này, trong các thiên tài tiến vào Di tích Tử Thánh, thực lực như thế nào? Giống như các ngươi vậy, đại khái là loại trình độ gì?

Triệu Phong đưa ra một câu hỏi vô cùng quan trọng.

Cùng ở chung Di tích Tử Thánh, Triệu Phong khó tránh khỏi phải tiếp xúc với những thiên tài Vực Ngoại này.

- Thực lực của chúng ta, trong số những thiên tài tiến vào Di tích Tử Thánh lần này, đại khái ở mức trung bình, thậm chí là dưới trung

mình một chút. Trong những thiên tài này, có tổng cộng mười Chân Chủ Cấp, trong đó thiên tài cực mạnh, ít nhất cũng phải có tu vi Chân Chủ Cấp đỉnh phong, thậm chí là Nửa bước Đan Nguyên Cảnh nữa! Cho dù toàn bộ bốn đại thiên tài của Phong Tuyết Các chúng ta liên thủ lại, cũng không thể nào địch nổi một chiêu của người ta!

Thanh âm Tình Hiểu Tuyết hơi có chút chua xót. Khi đề cập đến mười đại thiên tài Chân Chủ Cấp kia, từ tận đáy lòng mang theo sự kính sợ kiêng kỵ thật lớn.

Mười đại thiên tài Chân Chủ Cấp!

Trong lòng Triệu Phong càng thêm ngưng trọng, cảm thấy một loại áp lực nặng nề trước giờ chưa từng có.

Không cần phải nói đến Tam Đại Tông phái cực mạnh kia, chỉ vẻn vẹn bốn người Phong Tuyết Các này thôi, đã khiến cho Triệu Phong không thể chính diện chống lại, cho dù cả năm thiên kiêu cái thế Chân Long Hội cùng đến, e rằng cũng chỉ có thể đánh thành ngang tay mà thôi!

Tình Hiểu Tuyết chính là người có tu vi thấp nhất trong bốn thiên tài của Phong Tuyết Các này.

Những thế cục có quan hệ tới Di tích Tử Thánh này, hiện tại Triệu Phong đại khái đã biết một cách sơ lược.

Cuối cùng, chỉ còn lại thắc mắc về Di tích Tử Thánh này.

Cái di tích truyền thừa này, rốt cuộc là tồn tại như thế nào?

- Chủ nhân ban đầu của Di tích Tử Thánh này, chính là Tử Dạ Thánh Chủ năm xưa đã từng uy chấn vũ nội vạn tông! Tu vi của ngài cao tới

Huyền Quang Cảnh, chỉ còn kém một chút nữa liền có thể đạt tới Thiên Giai Bài vị!

Tình Hiểu Tuyết chậm rãi giới thiệu về lịch sử của Di tích Tử Thánh.

Triệu Phong cũng không hề gấp gáp. Dù sao lúc này cũng đang ở trong huyễn cấm lao tù, thời gian trôi qua hoàn toàn bất đồng với bên ngoài.

- Tục truyền rằng, Tử Dạ Thánh Chủ có được một chút huyết mạch truyền thừa của Thái Cổ Vạn Tộc Bảng! Bởi vì nguyên nhân bí ẩn nào đó cuối cùng ngã xuống, bên ngoài cũng không nghe lưu truyền nguyên nhân. Cái di tích này, là do năm xưa nàng lưu lại. Mặc dù Tử Dạ Thánh Chủ đã ngã xuống, nhưng mà vẫn còn một tia linh phách còn sót lại, đã dung hợp cùng với di tích, thay thế nàng lựa chọn những người hữu duyên có thể tiếp nhận truyền thừa y bát của nàng!

Triệu Phong lẳng lặng lắng nghe.

Về chuyện Di tích Tử Thánh, trong đó vẫn còn ẩn chứa rất nhiều bí mật, khiến cho vô số Tôn Giả, thậm chí là Vương Giả Hư Thần Cảnh cũng đều phải đỏ mắt.

Đương nhiên, từ xưa cho đến nay, danh ngạch truyền thừa của Di tích Tử Thánh này, đều bị Tam Đại Tông phái lũng đoạn.

Một vài những thế lực khác xung quanh, cho dù có đỏ mắt, thậm chí là một vài Tôn Giả cường đại, cũng đều không dám dễ dàng ra tay.

Thử nghĩ mà xem, ba cái Tông phái Nhị tinh trong truyền thuyết liên thủ tọa trấn, sẽ có lực lượng khủng bố đến thế nào?

Ba đại Tông phái Nhị tinh này cũng không cần phải ra tay, tùy tiện

phái một vài Tông phái thế lực phụ thuộc, cũng đã có thể quét ngang cả Đại lục Thanh Hoa rồi.

- Trong Tam Đại Tông phái này, Hắc Nhai Cung chính là Tông phái Nhị tinh. Nguyệt Ma Điện trước đây đã từng là Tông phái Nhị tinh rưỡi, hiện tại đã rơi xuống Nhị tinh. Mà Tịnh Nguyệt Linh Tông thì cực mạnh, đạt tới Nhị tinh rưỡi, ở trong số các Quần Đảo vực xung quanh đây, cũng là tồn tại cự vô phách!

Khi Tình Hiểu Tuyết đề cập tới ba đại Tông phái Nhị tinh, bộ dáng vừa kính vừa sợ.

Thân là Tông phái Nhất tinh dưới trướng, Phong Tuyết Các hàng năm đều phải tiến cống đại lượng tài nguyên cho Tông phái Nhị tinh Nguyệt Ma Điện bên trên.

Quần Đảo vực?

Triệu Phong cảm giác được những thế lực Vực Ngoại này, dường như cách Đại lục Thanh Hoa xa xôi vô cùng.

- Các ngươi có bao giờ nghe nói qua Đại lục chưa?

Triệu Phong thử hỏi.

- Đại lục? Đó chính là phiến địa vực trong truyền thuyết, đối với chúng ta mà nói, nó quá mức xa xôi. Sau khi Đại lục Man Hoang tan rã, hàng ngàn vạn ức bụi bặm diễn hóa thành vũ trụ thiên không. Mỗi một hạt bụi bặm chính là một cái tiểu thế giới! Đương nhiên, có một số những Đảo vực nhỏ bé ở biên giới, đều tự xưng là Đại lục! Có thể nói là ếch ngồi đáy giếng mà thôi!

Tình Hiểu Tuyết nở nụ cười trào phúng.

Triệu Phong nghe thấy vậy, cũng có chút sững sờ, cảm giác dường như có gì đó không đúng.

Chẳng qua, những vấn đề này, hắn cũng không muốn nghiên cứu sâu xa hơn nữa.

Nhiệm vụ trước mắt đó là, Triệu Phong cần phải sinh tồn trong Di tích Tử Thánh này, tìm kiếm kỳ ngộ, hơn nữa còn phải nghĩ cách hội hợp với Triệu Vũ Phi và Tiểu Tặc Miêu.

o0o

Trong cái tiểu sơn động, một nhịp hơi thở trôi qua.

Bịch!

Thân thể Tình Hiểu Tuyết mềm nhũn vô lực, toàn thân chảy mồ hôi ướt sũng, ngã xuống mặt đất.

Vụt…

Triệu Phong phất tay mấy cái, chỉ trong khoảnh khắc liền phong bế Chân Linh khí trong cơ thể Tình Hiểu Tuyết, cũng phong bế luôn năng lực hành động của nàng.

- Hiểu Tuyết!

Xa xa truyền lại thanh âm kinh hô của gã thiên tài Lý Tiêu tu vi Chân Huyền Cấp đại thành cùng đi thăm dò với nàng.

Lý Tiêu và Tình Hiểu Tuyết chính là cùng nhau phân công đi điều tra, dò xét khu vực này.

Hai người bọn họ phân công phối hợp, chiếu ứng lẫn nhau.

Lúc này đã trải qua thời gian hai nhịp hơi thở, Lý Tiêu phát hiện ra Tình Hiểu Tuyết đã biến mất khỏi tầm nhìn của mình, ý thức có chút không ổn.

- Không ngờ lại cẩn thận như thế!

Triệu Phong phát hiện mình đã xem thường bốn đại thiên tài của Phong Tuyết Các rồi. Tông phái của bọn họ ít nhất cũng có cùng cấp bậc với Xích Nguyệt Ma Giáo năm xưa.

Đương nhiên hắn không biết rằng, bốn người Phong Tuyết Các bọn họ sở dĩ cẩn thận như thế, chủ yếu là vì đề phòng lo lắng đám thiên tài Hắc Nhai Cung đáng sợ đang ở cách nơi này không xa cho lắm.

Vút…

Lý Tiêu kinh hô một tiếng, rất nhanh bay về phía khu vực tiểu sơn động bên này.

Tình Hiểu Tuyết cuối cùng chính là biến mất ở trong này, quả thật là đã bị Triệu Phong che giấu bên dưới khe suối gần đó rồi.

- Không thấy Hiểu Tuyết đâu nữa! Khẳng định là người của Hắc Nhai Cung làm rồi!

Hai người bọn nam tử mắt ưng ở xa xa bên kia, vừa vặn giải quyết xong Hắc Trạch Điện Ngạc, đang tiến hành mổ xẻ chiến lợi phẩm, đột nhiên nhận được tin tức bên này.

Vụt vụt vụt...

Ba gã thiên tài còn lại của Phong Tuyết Các rất nhanh hướng về phía tiểu sơn động mà bay tới.

- Hai gã Chân Huyền Cấp đại thành, còn có một gã Chân Huyền Cấp đỉnh phong, chỉ sợ không thể che giấu được bao lâu nữa.

Sắc mặt Triệu Phong trở nên nghiêm trọng.

Các thiên tài tiến vào Di tích Tử Thánh này, phần lớn đều có Lệnh bài Truyền thừa tương ứng, nếu như cùng một trận doanh, lại gần liền có thể cảm ứng lẫn nhau.

Là trốn, hay là chiến?

Trong lòng Triệu Phong không ngừng suy tính.

Chính diện chống lại, lấy một địch ba, hắn căn bản không nắm chắc chút nào.

Gã nam tử mắt ưng kia, cơ bản là thiên tài cấp bậc tương đương Vũ Thiên Ngô, mặt khác hai gã Chân Huyền Cấp đại thành, so với những thiên kiêu cái thế như Băng Vi tiên tử, Thạch Thừa Thiên còn mạnh hơn một chút.

Mặc dù trốn thì khả năng thành công cao hơn một chút, nhưng khó có thể cam đoan, trong quá trình hắn lẫn trốn, sẽ không gặp phải những thiên tài Vực Ngoại càng cường đại hơn nữa.

- Hửm?

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đột nhiên đảo qua cục diện trước mắt, trong lòng chợt nảy ra một kế.

- Kế hoạch này, mặc dù hơi có chút mạo hiểm, nhưng đáng giá thử một lần. Một khi thành công, đối với ta sẽ có ích lợi rất lớn!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, vẻ mặt quả quyết.

Bịch!

Triệu Phong nhanh chóng kéo Tình Hiểu Tuyết đang mềm nhũn vô lực nằm trên mặt đất dậy, quang minh chính đại đối mặt với ba đại thiên tài của Phong Tuyết Các.

- Hiểu Tuyết!

Lý Tiêu đứng ở gần nhất, cùng với gã nam tử mắt ưng ở phía xa xa, đều đồng loạt kinh hô một tiếng.

- Tặc tử phương nào, dám bắt giữ Hiểu Tuyết!

Lý Tiêu nhất thời kinh hoảng, không khỏi quát lớn một tiếng, nhìn thấy nữ nhân mình yêu mến bị kẻ khác bắt giữ, trong lòng hắn giống như bị lửa đốt vậy.

- Nếu các ngươi dám tiếp cận, ta liền vặn gãy cổ của nàng!

Sắc mặt Triệu Phong lạnh lùng, đưa tay chế trụ cần cổ tuyết trắng tao nhã của Tình Hiểu Tuyết.

Khống chế Tình Hiểu Tuyết, đây chính là bước đầu tiên quan trọng nhất trong kế hoạch của Triệu Phong.

Chương 390: Cướp đoạt

Tiểu sơn động…

Triệu Phong bắt giữ Tình Hiểu Tuyết, sắc mặt nàng ta tái nhợt, cả người mềm nhũn vô lực, thế nhưng lại bị hạn chế tự do, thậm chí ngay cả năng lực mở miệng nói chuyện cũng không có.

Ba đại thiên tài của Phong Tuyết Các kinh hãi không thôi, cũng không dám xem thường vọng động.

- Tặc tử, mau thả Tình Hiểu Tuyết ra, quỳ gối dập đầu tạ tội, chúng ta có thể tha cho ngươi một mạng!

Gã nam tử mắt ưng cầm đầu, vẻ mặt hàn sát, thanh âm tràn ngập cường thế.

Hắn một thân tu vi lên đến Chân Huyền Cấp đỉnh phong, chiến lực hoàn toàn sánh ngang với Vũ Thiên Ngô, bộ dáng nhàn nhã bình thản, phát ra một luồng uy áp Chân Linh băng duệ lạnh lẽo. Mỗi một cái giơ tay nhấc chân, đều có một luồng áp lực xuyên thủng tâm linh, đủ để các cường giả Chân Linh Cảnh bình thường kinh hãi bất an.

Triệu Phong vẻ mặt không chút biểu tình, không hề cử động, chế trụ phần cổ trắng noãn của Tình Hiểu Tuyết, gia tăng thêm lên mấy phần lực lượng.

Thoáng chốc, trên khuôn mặt xinh đẹp của Tình Hiểu Tuyết ửng hồng một mảnh, cố gắng giãy dụa ho khan, thần tình tuyệt vọng, thừa nhận sự thống khổ thật lớn.

- Dừng tay!

Lý Tiêu cùng với một gã thiên tài Chân Huyền Cấp đại thành khác, sắc mặt nhất thời đại biến.

Gã nam tử mắt ưng kia, động tác cũng thoáng dừng lại.

Trong lòng hắn âm thầm giật mình. Gã thiếu niên tóc lam ở xa xa kia, tu vi ngay cả Chân Huyền Cấp tiểu thành cũng không đến, nhưng lại không hề úy kỵ áp lực do chính mình mang đến chút nào, hoàn toàn không dao động, đối với kiểu khống chế như thế này, dường như vô cùng thành thạo.

Còn nữa, với tu vi của đối phương, làm sao có thể thoải mái bắt giữ được Tình Hiểu Tuyết tu vi Chân Huyền Cấp tiểu thành?

- Hừ! Kiều Trường Đình ta ghét nhất là bị uy hiếp! Nếu như nàng chết, ta sẽ cho ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong!

Gã nam tử mắt ưng âm lãnh nói.

Triệu Phong không chút lo lắng:

- Các ngươi chỉ cần tiến gần thêm chút nữa, ta trước tiên sẽ phế bỏ một cánh tay của nàng! Không tin, các ngươi có thể thử xem.

Ba người nam tử mắt ưng hai mặt nhìn nhau, không ngờ gã thiếu niên lạ lẫm này lại lão luyện đến như vậy.

Quả thật, loại hành vi khống chế như thế này, Triệu Phong cũng không phải là lần đầu tiên thực hiện, hơn nữa còn phi thường am

hiểu nữa.

Loại thủ đoạn này, rất thích hợp để lấy yếu thắng mạnh.

Ngày đó ở Tàng bảo thất, Triệu Phong đã khống chế Đại sư Cơ quan, khoảnh khắc phá vỡ cục diện bế tắc, dùng tu vi Thoát Phàm Cảnh chống lại ba cường giả Chân Linh Cảnh.

Lúc trước ở Vương đô Thiên Bồng, hắn khống chế Cầm Vương phi, lại oanh động cả Đại quốc Thiên Bồng, gan to bằng trời.

- Tiểu tử, ngươi rốt cuộc muốn như thế nào?

Lý Tiêu có chút không nhịn nổi, không đành lòng nhìn cảnh nữ nhân mình yêu thương thừa nhận thống khổ như thế, lại còn gặp phải nguy hiểm đến tính mạng nữa.

- Trước khi ta rời khỏi phạm vi mười dặm, các ngươi không được tiếp cận! Nếu có bất cứ dị động gì, nàng ta sẽ chết!

Triệu Phong chậm rãi nói.

- Ai có thể đảm bảo, sau khi ngươi chạy ra khỏi mười dặm rồi, có thể sẽ hạ độc thủ hay không?

Vẻ mặt nam tử mắt ưng lãnh lệ, nói.

Phạm vi mười dặm? Gã nam tử mắt ưng có chút kinh ngạc, khoảng cách cũng không quá xa!

- Ta có thể đặt nàng ở đây, sau khi rời khỏi phạm vi mười dặm, các người có thể nghĩ cách cứu viện cho nàng! Làm như vậy, đã đủ thành ý rồi chứ?

Vẻ mặt Triệu Phong không chút lo lắng, một phen đặt Tình Hiểu Tuyết xuống đất.

- A?

Mấy người bọn nam tử mắt ưng sửng sốt, liếc mắt nhìn nhau một cái, trong lòng thầm nghĩ:

- Tiểu tử này có phải là bị choáng đầu rồi không? Thả con tin ra, còn mình thì bỏ chạy?

Nếu hắn làm như vậy, bốn người Phong Tuyết Các hoàn toàn có thể ngay khi Triệu Phong trốn chạy, một phương cứu người, một phương đuổi giết.

Tóm lại, Triệu Phong làm như vậy, tương đương với việc đem bản thân đặt vào trong tuyệt cảnh, hoàn toàn bất lợi, quả thật là có đủ thành ý a.

- Được! Chúng ta đáp ứng ngươi!

Trong lòng Lý Tiêu mừng rỡ, ngoài miệng liền đáp ứng.

Mặc dù trong lòng ba người vẫn có chút nghi hoặc, nhưng cũng quyết định chủ ý, chỉ cần Triệu Phong buông Tình Hiểu Tuyết ra, đi ra khoảng chừng vài dặm, bọn họ liền có thể hạ sát thủ.

Về phần cái hứa hẹn danh dự gì đó, căn bản là không đáng giá một đồng.

- Được! Ngươi đi di! Ít nhất trước khi ngươi rời khỏi mười dặm, chúng ta sẽ không làm khó dễ ngươi!

Ánh mắt gã nam tử mắt ưng khẽ lóe lên.

Triệu Phong khẽ gật đầu, buông Tình Hiểu Tuyết ra, chậm rãi hướng về phía sau lui lại.

- Thật sự rời đi như vậy?

Ba người bọn Phong Tuyết Các có chút không dám tin vào ánh mắt của mình.

Giờ phút này, cả ba người gần như ngừng cả hô hấp, gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Phong, chỉ sợ hắn chợt hối hận.

Dù sao lúc này, Triệu Phong vẫn còn cách Tình Hiểu Tuyết một đoạn khá gần, bọn họ thì lại còn cách một quãng khá xa.

Nhưng mà, một trăm bước, hai trăm bước, một trăm trượng… tới một dặm…

Triệu Phong càng chạy càng xa.

Ba người Phong Tuyết Các vẻ mặt dãn ra.

- Lý Tiêu, ngươi cách Hiểu Tuyết gần nhất, sau khi tên tiểu tử kia rời khỏi hai dặm, ngươi ra tay cứu viện cho nàng, như vậy mới chắc ăn hơn một chút.

Gã nam tử mắt ưng truyền âm bảo.

Trong mưu kế của bọn họ, sau khi Triệu Phong rời khỏi chừng hai dặm, sự uy hiếp đối với con tin sẽ giảm xuống đến mức thấp nhất.

Lý Tiêu khẽ gật đầu, trong mắt thoáng hiện lên một tia sát khí nồng đậm.

Mắt thấy Triệu Phong sắp sửa rời ra khoảng chừng gần hai dặm.

Lý Tiêu nhịn không được, liền chuẩn bị ra tay.

Nhưng mà đúng vào lúc này…

- Lôi Hỏa Thần Mâu!

Triệu Phong đột nhiên bỗng quay đầu lại, trong mắt trái chợt lóe lên một đám Lôi Hỏa thanh sắc, rất nhanh liền biến mất.

Phành…

Một đốm Lôi Hỏa thanh sắc bán trong suốt lớn cỡ bàn tay bùng phát trên người Lý Tiêu, thiêu đốt điên cuồng, tấn công cả phương diện thể xác lẫn tinh thần.

- A!

Lý Tiêu kêu thảm một tiếng, phốc một cái ngã xuống mặt đất, thúc giục Chân Linh khí, cật lực dập lửa.

Chỉ là trong khoảnh khắc, tâm thần và thân thể của hắn cũng đã bị tổn thương nặng nề.

Một màn biến hóa này, khiến cho thần tình hai người nam tử mắt ưng sau lưng hoảng hốt.

Bọn họ vừa mới chuẩn bị dị động, mắt trái của Triệu Phong lại một lần nữa ngưng tụ ra một đốm Lôi Hỏa bán trong suốt. Lần này, mục

tiêu chính là Tình Hiểu Tuyết đang nằm trên mặt đất.

Tình Hiểu Tuyết hoàn toàn không hề có lực phản kháng, nếu như trúng phải Lôi Hỏa Thần Mâu, chắc chắn phải chết không chút nghi ngờ.

- Dừng tay!

Cả ba người nhất tề hét lớn, thậm chí ngay cả Lý Tiêu, thương thế trên người vẫn chưa ổn định, cũng hét lên.

Nam tử mắt ưng tu vi cao nhất kia, khẽ hít sâu một hơi, không khỏi trịnh trọng dò xét Triệu Phong một cái.

Hắn thừa nhận, bản thân mình lúc trước đã khinh địch rồi.

Cái gã thiếu niên tóc lam kia, hành xử trầm ổn lão luyện, dám một phen buông Tình Hiểu Tuyết lại, chính mình một người trốn chạy, tất nhiên là phải có chỗ dựa.

- Bí thuật Đồng Hỏa của ta hữu hiệu trong khoảng cách mười dặm, mà tốc độ công kích, các ngươi cũng đã thấy rồi đó.

Vẻ mặt Triệu Phong không chút biểu tình, cũng không tiếp tục xoay người chạy trốn.

Mười dặm!

Thần tình ba người đều không thể nào tin nổi.

Loại bí thuật Đồng Hỏa này, bọn họ cũng không phải là chưa từng thấy qua, nhưng mà khoảng cách hữu hiệu xa đến như vậy, vẫn là đầu tiên nghe nói tới.

Đương nhiên, cái này cũng là do đặc tính của Thần Linh Nhãn của Triệu Phong. Mười dặm vẫn là con số còn chút bảo lưu. Chẳng qua, khoảng cách càng xa, uy lực và tốc độ công kích cũng càng thấp, vượt qua khoảng cách nhất định, sẽ không còn hiệu quả nữa.

- Cho các ngươi thêm một cơ hội cuối cùng, nếu không, nàng ta khẳng định sẽ chết!

Triệu Phong xoay người bước đi.

Lần này, tốc độ lui lại của hắn nhanh hơn không ít.

Vụt…

Không bao lâu sau, tại chỗ chỉ lưu lại một đạo mị ảnh lôi điện, dung nhập vào khu vực núi rừng.

Mà ở trong Di tích Tử Thánh này, linh thức cảm quan của ba người bọn nam tử mắt ưng đều bị giới hạn rất lớn, chỉ có thể ở trên không trung quan sát Triệu Phong, xác định đại khái vị trí mà thôi.

Bọn họ vẫn chưa phát hiện ra, Triệu Phong đang ở một góc u ám bên trong rừng cây, trong một chuỗi hư ảnh điện mị, đã phân hóa ra một đạo âm ảnh, chợt lóe lên rồi ẩn nấp đi.

Theo thời gian chuyển dời…

Tốc độ của Triệu Phong ngược lại trở nên chậm hơn một chút.

Sau thời gian chừng một khắc, ba người Phong Tuyết Các ở xa xa cũng có chút nhịn không nổi nữa.

- Kiều sư huynh, tên tiểu tử kia đã chạy qua khỏi phạm vi mười dặm rồi!

Lý Tiêu vội vàng nói.

- Lý Tiêu, ngươi phụ trách cứu viện Tình Hiểu Tuyết! Lục Viễn, ngươi ở gần đây tiến hành chiếu cố, tiếp ứng cần thiết!

Nam tử mắt ưng nhanh chóng phân phối nhiệm vụ.

Lý Tiêu đồng ý, đi nghĩ cách cứu viện Tình Hiểu Tuyết. Mà Triệu Phong ở xa xa, chỉ có thể nhìn thấy một bóng dáng tương đối ảm đạm, cũng không có phản ứng gì quá lớn.

Mà một gã Chân Huyền Cấp đại thành khác tên Lục Viễn thì phụ trách cảnh giới chiếu ứng gần đó, phía trước nghĩ cách cứu viện và đuổi giết, phía sau còn có thể bảo vệ thi thể của Hắc Trạch Điện Ngạc.

Dù sao đám thiên tài tiến vào trong Di tích Tử Thánh lần này, không chỉ có Phong Tuyết Các bọn họ, mà còn có những thiên tài của các thế lực khác nữa.

Vụt…

Nam tử mắt ưng Chân Huyền Cấp đỉnh phong phá không lao đi, đuổi theo Triệu Phong.

- Bất luận như thế nào, ta cũng phải bắt giữ kẻ này. Trên người kẻ này không có khí tức của Lệnh bài Truyền thừa, cũng không thuộc về bất cứ một phương nào trong ba đại trận doanh! Hắn rất có khả năng nắm giữ một cái lỗ hổng nào đó của Di tích Tử Thánh!

Trong mắt nam tử mắt ưng lóe lên một mảnh âm hàn.

Ngay khoảnh khắc đầu tiên khi hắn nhìn thấy Triệu Phong, hắn đã quyết định không thể buông tha cho đối phương rồi.

Với tốc độ của nam tử mắt ưng, chỉ trong mấy hơi thở đã đuổi theo kịp Triệu Phong đã hóa thành một đạo tàn ảnh điện mị kia rồi.

- Tiểu tử, còn không mau thúc thủ chịu trói!

Gã nam tử mắt ưng cao cao tại thượng, nhìn xuống Triệu Phong đang không ngừng nhảy đông nhảy tây trong đám rừng cây bên dưới.

Nhưng mà đạo tàn ảnh tóc lam kia, căn bản là không thèm để ý gì tới hắn.

Gã nam tử mắt ưng rất nhanh tiếp cận, linh thức rốt cuộc đã có thể tập trung mục tiêu, sắc mặt đột nhiên đại biến.

- Không xong! Bị lừa rồi!

Nam tử mắt ưng khẽ vung tay lên, một luồng hàn phong băng tuyết giống như thác nước lao xuống, chỉ trong khoảnh khắc hoàn toàn đánh tan Triệu Phong trong tầm mắt.

Phốc…

Đạo tàn ảnh điện mị kia trống rỗng biến mất, giống như bọt nước mộng ảo vậy.

Hóa ra, đây chính là một cái Âm Ảnh Phân Thân do Âm Ảnh Phi Phong của Triệu Phong tạo ra mà thôi. Tu vi cảnh giới càng cao, Âm

Ảnh Phân Thân càng trở nên chân thật hơn, thậm chí còn có chiến lực nhất định nữa.

Bởi vì ở trong Di tích Tử Thánh, linh thức cảm quan đều bị giới hạn rất lớn, ở cự ly xa nhìn lại, căn bản không thể nào phát hiện ra được.

Âm Ảnh Phân Thân chính là có sự yểm trợ của cây rừng dày đặc, khiến cho ba người bọn nam tử mắt ưng chỉ nhìn bằng mắt thường, đứng ở khoảng cách mấy dặm, cũng không thể nào nhìn ra được hư thật.

Dù sao cũng không phải mỗi người đều có được Thần Linh Nhãn giống như Triệu Phong, không cần linh thức, cũng có thể nhìn xuyên thấu được huyễn cảnh ở cách đó rất xa.

- Đây là giả thân, như vậy chân thân ở nơi nào?

Nam tử mắt ưng mơ hồ ý thức được, có gì đó không đúng.

Cũng đồng thời trong lúc này, thiếu niên Lục Viễn phụ trách cảnh giới phía sau, chợt kêu lên thất thanh:

- Tặc tử, dám cướp đoạt chiến lợi phẩm của chúng ta!

Vụt…

Một gã thiếu niên tóc lam, chẳng biết từ khi nào, đã dừng lại ở phía trước thi thể của Hắc Trạch Điện Ngạc.

- Ha ha… điệu hổ ly sơn thành công rồi!

Triệu Phong thản nhiên cười, lấy ra một thanh chủy thủ Thần binh sắc bén, nhanh chóng cắt đi Điện Cốt và U Thủy Tâm Mạch cực kỳ

có giá trị trên người của Hắc Trạch Điện Ngạc.

Trên thực tế, thi thể của Hắc Trạch Điện Ngạc cơ bản đã bị mổ xẻ ra gần xong, chỉ còn kém là chưa lấy chiến lợi phẩm mà thôi.

Ngay khoảnh khắc khi Triệu Phong chế định ra kế hoạch, liền phát hiện ra điểm này, cho nên mới đánh chủ ý với đám chiến lợi phẩm kia.

Lúc này, vi diệu nhất chính là, nam tử mắt ưng thực lực mạnh nhất đã bị điệu hổ ly sơn, cách nơi này gần hai mươi dặm.

Lý Tiêu sau khi cứu viện Tình Hiểu Tuyết, cả hai người đều đang tĩnh dưỡng, cách nơi này chừng bảy tám dặm.

Mà Lục Viễn chính là gần Triệu Phong nhất, Chân Huyền Cấp đại thành, phụ trách cảnh giới, chỉ cách hắn chừng hai ba dặm.

Chẳng qua, một Chân Huyền Cấp đại thành cảnh giới thiên kiêu cái thế, đối với Triệu Phong mà nói, căn bản không tạo thành bất cứ uy hiếp nào.

Phốc…

Triệu Phong rất nhanh gỡ xuống Điện Cốt và U Thủy Tâm Mạch trên người của Hắc Trạch Điện Ngạc.

- Hắc Trạch Điện Ngạc này là Yêu thú có được một tia huyết mạch Thượng Cổ, ở Đại lục Thanh Hoa sớm đã tuyệt tích. Điện Cốt trên người đầu cự ngạc này chính là tài liệu tuyệt hảo luyện chế Thần binh Lôi hệ, đồng thời ẩn chứa tinh hoa nguyên khí lôi điện nồng đậm, có công hiệu giống như Điện Lôi Huyền Thạch, e rằng tác dụng còn tốt hơn nữa. Mà U Thủy Tâm Mạch kia, mặc dù là Thủy thuộc

tính, nhưng sử dụng lại có thể cường hóa kinh mạch toàn thân, chữa trị những ám tật, tăng cường thể chất và củng cố tu vi!

Trong lòng Triệu Phong đại hỉ. Có được hai vật này, tu vi thực lực của hắn nhất định sẽ gia tăng lên một cấp bậc, có thể nói là ích lợi cực lớn.

- Sao lại có chuyện như vậy? Tiểu tử này dám cướp đoạt chiến lợi phẩm của chúng ta!

Đám người bọn nam tử mắt ưng nhất thời tức giận gần như phát điên lên.

Chương 391: Hắc nhai cung

Ba người bọn nam tử mắt ưng nhất thời kinh hãi đến phát điên, ánh mắt trợn trừng lên, trơ mắt nhìn thấy Triệu Phong cướp đoạt chiến lợi phẩm của bọn họ.

Hắc Trạch Điện Ngạc chính là do bốn người bọn họ liên thủ, tiêu phí không ít tinh lực mới có thể liệp sát được. Trong cơ thể có được một tia huyết mạch Thượng Cổ trân quý, trên người có các loại nguyên liệu thập phần trân quý, nhất là Điện Cốt cùng với U Thủy Tâm Mạch.

Nhãn lực của Triệu Phong sắc bén đến thế nào, xuống tay càng thêm nhanh chóng, cực nhanh thu hoạch hai thứ tinh hoa quý giá nhất trên người của Hắc Trạch Điện Ngạc.

- Tên tặc tử này!

Lý Tiêu đang ngồi xếp bằng đả tọa, rống lên như sấm, vội vàng nóng nảy, thiếu chút nữa tẩu hỏa nhập ma hộc máu.

Sắc mặt nam tử mắt ưng cực kỳ khó coi, thân thể run rẩy, sắc mặt âm trầm cực điểm:

- Buông chiến lợi phẩm ra, tha cho ngươi khỏi chết!

Vút…

Triệu Phong không thèm để ý đến ba người, hóa thành một đạo tàn quang điện mị, phóng nhanh về một phía khác.

Nếu không phải mấy người Phong Tuyết Các này muốn bắt giết Triệu Phong, bọn họ cũng không có khả năng trúng kế điệu hổ ly sơn của hắn.

Sau khi Triệu Phong lấy đi chiến lợi phẩm, không hề có chút áy náy nào cả. Nếu có thực lực, hắn thậm chí cũng sẽ không tha cho mấy người này.

Nam tử mắt ưng và Lục Viễn tu vi Chân Huyền Cấp đại thành, tự nhiên là sẽ không buông tha dễ dàng như vậy, ở phía sau đuổi riết không tha.

Nhưng mà, tốc độ chính là sở trường của Triệu Phong. Có Tam Hoa Bảo Liên phụ trợ, tính cơ động phi hành cực mạnh.

Trong bốn người Phong Tuyết Các, chỉ có nam tử mắt ưng Chân Huyền Cấp đỉnh phong mới miễn cưỡng đuổi kịp tốc độ Triệu Phong, nhưng mà hắn bị điệu hổ ly sơn, cách Triệu Phong xa nhất.

Triệu Phong sau khi cách xa một đoạn khoảng cách, thu hồi Tam Hoa Bảo Liên, lại sử dụng Âm Ảnh Phi Phong, thân hình ảm đạm đi, dung nhập vào địa vực núi rừng phức tạp.

Vì để bảo hiểm, hắn còn thúc giục lực lượng huyết mạch, để cho Âm Ảnh Phi Phong lại chế tạo ra hai đạo Âm Ảnh Phân Thân, mê hoặc địch nhân phía sau.

Âm Ảnh Phân Thân, thời gian tồn tại tương đối ngắn ngủi, thích hợp di động nhanh trong không trung, cùng chân thân phối hợp hành động.

Một khi một mình hành động, rất dễ dàng bị linh thức nhìn thấu. Chẳng qua bên trong Di tích Tử Thánh này, linh thức cảm quan bị

hạn chế thật lớn, không tiếp cận quá gần, rất khó có thể phân biệt thật giả.

Không bao lâu sau, Triệu Phong đã thành công thoát hiểm, lưu lại một đám người Phong Tuyết Các như ruồi bọ không đầu ở phía sau không ngừng chạy loạn tìm kiếm.

- Hửm?

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong nhìn ra cách xa mấy chục dặm, phát hiện có một vài thân ảnh u ám, khoảng chừng có hơn mười người, đang bay nhanh tiếp cận về phía này.

Trên bầu trời, có một đầu quạ đen toàn thân đen kịt, một đôi tròng mắt đỏ sậm như máu, lộ ra vài tia âm lãnh tàn nhẫn, nhìn chăm chăm vào tình hình phạm vi mấy chục dặm dưới mặt đất.

Đầu quạ đen cổ quái kia, đầu tiên chính là nhìn thấy mấy người Phong Tuyết Các, lại lạnh lùng nhìn thoáng qua Triệu Phong, mang theo một tia khinh thường nhàn nhạt.

Trong lòng Triệu Phong máy động, cảm giác con quạ đen kia có chút không đơn giản, không ngờ lại có thể phát hiện ra được chân thân của mình.

- Xem ra đã bị thế lực khác theo dõi rồi!

Trong lòng Triệu Phong dâng lên một loại cảm giác nguy cơ, mắt trái thoáng co rút lại một chút, đảo qua đầu quạ đen cổ quái giống như một điểm đen ở trong không trung kia, cùng với đám thân ảnh u ám đang rất nhanh tiếp cận đằng xa.

Hiển nhiên, đầu quạ đen kia có thiên phú điều tra tầm xa, ở trên

không trung lại có thể chưởng khống từng chi tiết nhỏ nhặt trong phạm vi mười dặm bên dưới mặt đất.

Mặc kệ là Triệu Phong hay là Phong Tuyết Các, đều không tránh thoát khỏi tầm nhìn của con quạ kia.

- Trốn thôi!

Triệu Phong nhanh chóng thay đổi phương hướng, cùng với đám thân ảnh u ám đang bay về phía này kéo dài khoảng cách. Thà rằng gặp phải mấy người bọn Phong Tuyết Các, cũng không thể gặp mặt những người này.

Thần Linh Nhãn của hắn trong lúc vội vàng đảo qua, phát hiện khí tức của những thân ảnh này phi thường cường đại, thậm chí còn có một luồng tinh thần lực trường vô hình âm lãnh, khiến cho Triệu Phong không dám dễ dàng tiếp xúc.

Sau khi cách ra một đoạn khoảng cách, Triệu Phong xác đinh đã trốn vào góc chết tầm mắt của con quạ đen kia.

Tiếp theo sau đó…

- Tâm Linh Chi Nhãn!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong mở ra, tập trung vào con quạ đen trên không trung.

Một tia tinh thần dao động mờ mịt xẹt qua con quạ đen cổ quái.

Mặc dù huyết mạch của con quạ đen kia cũng không tầm thường, nhưng với cảnh giới tinh thần tiếp cận Chân Chủ Cấp của Triệu Phong cùng với huyết mạch của Thần Linh Nhãn, hoàn toàn thoải

mái khống chế con quạ đen kia.

Triệu Phong cũng không dám tùy tiện khống chế con quạ đen, bởi vì đầu Yêu thú phi cầm này, sau lưng rất có thể có chủ nhân ký kết Huyết khế.

Dưới sự ảnh hưởng của Tâm Linh Chi Nhãn, Triệu Phong để cho con quạ đen cố ý quên đi sự tồn tại của chính mình.

Như thế mà nói, trong ký ức của con quạ đen cổ quái kia, những mục tiêu bị nó theo dõi, hoàn toàn không có Triệu Phong ở trong đó. Loại năng lực này, cũng giống như là thôi miên vậy, nhưng mà cấp bậc không hề nghi ngờ gì chính là rất cao.

Con quạ đen ở giữa không trung vẻn vẹn tạm dừng một chút, sau đó tiếp tục theo dõi mấy người Phong Tuyết Các.

- Mấy gã thiên tài của Phong Tuyết Các, chỉ sợ gặp họa sát thân rồi!

Triệu Phong không có nửa điểm thương hại.

Nếu như hắn để cho con quạ đen này đồng thời bỏ qua tất cả mọi người, như vậy tất nhiên sẽ khiến cho chủ nhân sau lưng nó cảnh giác.

o0o

Đồng thời trong lúc này, cách đó chừng hai ba mươi dặm, hơn mười đạo thân ảnh mặc trang phục âm ám đồng thời đáp xuống một ngọn sơn cốc.

Trong số đó, một gã thiếu niên cằm nhọn, trên mũi đeo một cái khuyên sắt màu đen, gầy ốm xấu xí dị thường, bộ dáng như lệ quỷ,

trên bộ y phục màu đen nạm vàng, khắc họa đủ các loại hình dáng hài cốt, có hình người, có hình thú… tổng cộng đến chín loại.

- Ân? Vừa rồi dường như có một đạo lực lượng tinh thần mờ mịt nào đó, quấy nhiễu Hắc Ma Nha của ta!

Gã thiếu niên khuyên mũi thoáng kêu lên một tiếng kinh ngạc, cặp mắt ti hí khẽ phiếm động một tầng diễm quang trắng bệch quỷ dị.

Xung quanh thân thể của hắn mơ hồ có thể nhìn thấy được một tầng sóng gợn màu đen trong suốt, trong phạm vi mười dặm xung quanh, các loại trùng thú đều hoàn toàn trở nên tĩnh mịch.

Thậm chí ngay cả những đàn Yêu thú gần đó, những đàn phi cầm trên không trung, cũng đều có chút cố ý cùng với đám người này cách ra một khoảng khá xa.

Mấy đạo thân ảnh u ám tu vi Chân Huyền Cấp đỉnh phong ở gần đó, cũng đều cảm thấy một luồng áp lực lớn lao.

- Xích Quỷ sư huynh, với lực lượng huyết mạch của Hắc Ma Nha, làm sao có thể bị người khác ảnh hưởng được? Hiện tại không phải nó vẫn bình yên không việc gì sao?

Bên cạnh hắn, một gã thanh niên khô lâu hơi chút nịnh nọt nói.

- Khoan hãy tính tới chuyện này, trước hãy giải quyết mục tiêu đã! Từ khí tức Lệnh bài Truyền thừa trên người bọn chúng, hiển nhiên là xuất thân từ thế lực phụ thuộc của trận doanh Tịnh Nguyệt Linh Tông!

Gã thiếu niên khuyên mũi Xích Quỷ khẽ gật đầu.

Hắn vung tay lên, trong đám người bay ra năm đạo thân ảnh, hai gã Chân Huyền Cấp đỉnh phong, ba gã Chân Huyền Cấp đại thành, so với những thiên kiêu cái thế trong Chân Long Hội càng mạnh hơn một chút.

Vụt vụt vụt...

Năm đạo thân ảnh giống như những đạo quỷ mị trong bóng đêm, rất nhanh tạo thành một vòng vây lớn, đem khu vực bốn người Phong Tuyết Các hoàn toàn bao vây lại.

- Không xong! Đó là Hắc Ma Nha! Người của Hắc Nhai Cung đến rồi! Nhanh chóng lui lại!

Sắc mặt gã nam tử mắt ưng đại biến, cực độ khẩn trương.

- Hắc Nhai Cung!

Bốn người bọn Phong Tuyết Các, trận hình rối loạn, nhất thời kinh hoàng, lập tức lui nhanh về phía sau.

Nhưng mà người của Hắc Nhai Cung cơ bản đã hình thành thế bao vây bọn họ vào giữa!

Trên không trung, đầu Hắc Ma Nha kia đột nhiên hóa thành một đầu cự nha sãi cánh vượt quá hai ba trượng, toàn thân dâng lên khói đen cuồn cuộn, nhanh như tia chớp phát động công kích xuống bên dưới.

Vù…

Một mảnh khói đen kỳ dị nhất thời bao phủ phạm vi vài dặm, vừa vặn bao phủ luôn đám người của Phong Tuyết Các bên trong.

Lâm vào trong đám khói đen kia, không thể nhìn ra phương hướng, tầm nhìn hữu hạn. Thậm chí bên trong đám khói đen còn có ẩn chứa độc lực quỷ dị, khiến cho người ta sinh ra đủ các loại ảo giác.

Lúc này, Triệu Phong đã chạy ra khỏi nơi đó chừng mấy chục dặm, ẩn nấp bên trong một cánh rừng rậm, mở ra Thần Linh Nhãn, quan sát thế cục.

Đám khói đen do Hắc Ma Nha phát ra, đối với Thần Linh Nhãn của Triệu Phong mà nói, cũng có lực ngăn cách nhất định, nhưng vẫn có thể nhìn một cách khái quát.

Đợt công kích đầu tiên, Hắc Ma Nha kia đánh về phía Lý Tiêu và Tình Hiểu Tuyết, hai người thực lực suy yếu nhất.

Lý Tiêu mặc kệ bản thân, tận lực bảo vệ Tình Hiểu Tuyết, hướng Hắc Ma Nha phát động công kích điên cuồng, nhưng bên trong đám khói đen dày đặc này, tâm thần hỗn loạn, trong khoảnh khắc giao phong, trên người hắn đã lưu lại vô số vết máu đen ngòm.

Sau đó năm tên thiên tài của Hắc Nhai Cung giết thẳng vào trong không vực khói đen.

- Mấy tên thiên tài Phong Tuyết Các, chỉ sợ ngay cả một tên cũng trốn không thoát!

Triệu Phong trong lòng âm thầm thở dài.

Hắn một bên lui lại, ngẫu nhiên mở ra Thần Linh Nhãn, quan khán tình hình chiến đấu.

- Khặc khặc khặc… Grào!

Bên trong không vực khói đen kia, truyền đến từng trận từng trận tiếng cười quái dị cùng với tiếng thú rống khủng bố.

Triệu Phong chăm chú nhìn lại, chỉ thấy bên trong đám khói đen xuất hiện một đầu cương thi cổ đồng thân hình cao tới hơn hai trượng, toàn thân toát ra một tầng ngân quang, phát ra từng trận ô quang nhàn nhạt.

Ngoài ra còn có một đầu cự thú to như một ngọn đồi, cùng với một bộ xương khô toàn thân đen kịt như mực nữa.

- A!

Lý Tiêu đang tả xung hữu đột bên trong khói đen, kêu thảm lên một tiếng, bị Hắc Ma Nha mổ trúng thẳng vào trái tim, ngã xuống trong vũng máu.

Tình Hiểu Tuyết cũng trực tiếp ngã xuống hôn mê.

Còn lại hai người nam tử mắt ưng và Lục Viễn thì hai người mắt đỏ bừng, thiêu đốt Chân Linh khí, điên cuồng chém giết.

o0o

Chừng một khắc sau, Triệu Phong cùng với khu vực khói đen kia đã cách xa gần cả trăm dặm, lúc này đã có chút không nhìn thấy rõ động tĩnh bên đó nữa.

Vút...

Lúc này, đám khói đen kia dần dần tiêu tán đi, lưu lại vài cỗ thi thể nằm trên mặt đất.

Bốn người Phong Tuyết Các, chỉ có gã nam tử mắt ưng tu vi Chân Huyền Cấp đỉnh phong, trải qua thiêu đốt Chân Linh khí, lại chặt đi một cánh tay, mới miễn cưỡng đào tẩu được.

Mà ba người còn lại toàn bộ bị giết chết, thậm chí ngay cả thân thể huyết nhục đều mơ hồ, thân thể bị xé tan thành từng mảnh vụn. Duy nhất miễn cưỡng còn bảo trì đầy đủ thân thể chính là Tình Hiểu Tuyết, một thân váy lụa bị xé nát, da thịt toàn thân phủ đầy dấu vết tím đỏ, toàn thân xích lõa.

Mặc dù tâm trí Triệu Phong vô cùng cứng cỏi, nhưng nhìn thấy một màn này, trong lòng cũng không khỏi phát lạnh một trận.

Hoàn thành hết thảy chuyện này, đám người Hắc Nhai Cung cũng chỉ phái ra có một nửa nhân thủ, mà chân chính ra tay cũng chỉ có hai ba người mà thôi.

- Xui xẻo! Đám người Phong Tuyết Các này cũng chẳng có chút thu hoạch nào! Ngoại trừ con ả kia, hưởng dụng quả thật không tệ a!

Vụt vụt vụt...

Gã thiếu niên khuyên mũi Xích Quỷ dẫn theo bốn người còn lại, chậm rãi tiến tới.

Hắc Ma Nha bộ dáng phi thường ngoan ngoãn đậu trên bả vai của gã thiếu niên khuyên mũi Xích Quỷ.

- Ta đọc trong ký ức của Hắc Ma Nha, phát hiện ra ở nơi này vốn dĩ còn có một phe thứ ba nữa! Kẻ này không chỉ có thể tránh khỏi tầm mắt của Hắc Ma Nha, thậm chí còn có thể trong thời gian ngắn xâm nhập vào tâm linh của Hắc Ma Nha, thay đổi mục tiêu của nó!

Thanh âm của gã thiếu niên khuyên mũi này, giống như là từ trong cô phần dã địa truyền ra, tràn ngập tử khí âm lãnh.

Mấy người bên cạnh nghe thấy vậy, đều thất sắc.

- Điều này sao có thể?

- Ngoại trừ người của Hắc Nhai Cung chúng ta, trong Di tích Tử Thánh này còn có ai có loại năng lực này? Hơn nữa còn có thể thành công thay đổi tâm linh của Hắc Ma Nha huyết khế của Xích Quỷ sư huynh cơ chứ?

Phải biết rằng, tu vi của gã thiếu niên khuyên mũi Xích Quỷ sư huynh này cao tới Chân Chủ Cấp tiểu thành. Thực lực một mình hắn, tiêu diệt toàn bộ bốn người Phong Tuyết Các hoàn toàn dễ như trở bàn tay.

Trong đám thiên tài tiến vào Di tích Tử Thánh này, ngoại từ người thuộc mười đại thiên tài Chân Chủ Cấp ra, cũng chưa từng có ai khiến cho Xích Quỷ phải ra tay cả.

- Ta thật sự cảm thấy hứng thú đối với người kia! Kỳ quái nhất chính là, trong ký ức của Hắc Ma Nha, khí tức của người đó dường như cũng không thuộc về bất cứ một phương nào của ba đại trận doanh cả!

Xích Quỷ khẽ vươn đầu lưỡi đỏ hồng tím tái của mình, liếm liếm lên khuôn mặt xấu xí như lệ quỷ.

- Không thể nào! Còn có thiên tài không thuộc về ba đại trận doanh tiến vào Di tích Tử Thánh sao?

Đám người nhất thời xôn xao, hiển nhiên đều có chút không thể tin

nổi.

- Ta có một trực giác kỳ quái, dường như người nọ vẫn còn đang âm thầm nhìn trộm nhất cử nhất động của chúng ta… Ta muốn bắt giữ lấy kẻ này!

Xích Quỷ khoanh tay đứng đó, hai tròng mắt phiếm động một tầng quỷ diễm trắng bệch, tử khí sâm sâm, nhìn về phía xa xa.

o0o

Cũng đồng thời trong lúc này, Triệu Phong đã chạy ra khỏi phạm vi trăm dặm khu vực đó, trong lòng thoáng thở ra một hơi, Thần Linh Nhãn lại liếc nhìn về phía khu vực thảm thiết kia.

Mà trong khoảnh khắc đó, gã thiếu niên khuyên mũi Xích Quỷ cũng khoanh tay liếc mắt nhìn về phía khu vực này.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong cùng với đồng tử quỷ diễm bạch sắc của Xích Quỷ va chạm với nhau. Khoảnh khắc đó, hắn chỉ cảm thấy một luồng hàn ý lạnh thấu xương từ trong huyết nhục lan tràn đến thế giới tinh thần của mình.

- Hắn cũng có huyết mạch nhãn đồng, hơn nữa là loại khống chế, đặc thù đến như vậy!

Trong lòng Triệu Phong thoáng rùng mình một cái. Hắn có thể khẳng định Xích Quỷ cũng không có phát hiện ra vị trí cụ thể của mình, nhưng mà đối phương cũng có cảm ứng nhất định.

Đây chính là một chút khả năng cả ứng nhất định giữa những kẻ có được huyết mạch nhãn đồng với nhau.

Chương 392: Đánh bay

Mượn dùng thị lực siêu xa của Thần Linh Nhãn, Triệu Phong nhanh chóng kéo dài khoảng cách với đám người Hắc Nhai Cung.

Nếu so về thị lực, còn không có kẻ nào có thể chiến thắng được Triệu Phong, thậm chí ngay cả đầu Hắc Ma Nha ở trên bầu trời quan sát khắp nơi của đám Hắc Nhai Cung cũng như vậy.

Chẳng qua, ở trong Di tích Tử Thánh này, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong cũng bị hạn chế nhất định, sau khi vượt qua hai trăm dặm, liền có chút không thể nhìn rõ ràng nữa.

Dọc theo đường đi, Triệu Phong cẩn cẩn thận thận, nguy cơ không chỉ giới hạn trong các thiên tài của Hắc Nhai Cung, còn có những thiên tài Tông phái ngoại vực khác nữa, thậm chí là một ít nguy hiểm của bản thân Di tích Tử Thánh.

Triệu Phong một hơi xuyên qua bốn năm trăm dặm, cuối cùng cũng tìm được một chỗ an bình, tĩnh lặng.

- Trước hết đề thăng tu vi tăng lên đã. Có được Điện Cốt và U Thủy Tâm Mạch của Hắc Trạch Điện Ngạc, tin tưởng rằng sẽ thuận lợi hơn rất nhiều!

Triệu Phong đi vào một cái sơn động bí mật.

Trong Di tích Tử Thánh nguy cơ bốn phía như thế này, không có ai hộ pháp, muốn bế quan tu luyện không thể nghi ngờ chính là chuyện nguy hiểm vô cùng.

Lúc này, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong với năng lực học tập toàn năng, lại phát huy tác dụng.

Hắn tinh thông một chút Trận pháp, lợi dụng vật liệu hiện có, ở chung quanh vài dặm bố trí một vài những loại Trận pháp có tác dụng che giấu dấu vết và khí tức.

Mặc dù là như thế, nhưng mà khi Triệu Phong bế quan tu luyện, vẫn lưu lại một tia tâm thần cảnh giới.

Triệu Phong khoanh chân đả tọa, lấy ra Điện Cốt của Hắc Trạch Điện Ngạc, là mấy chục khối cốt cách tinh ngọc chiều dài chừng hơn một thước, phiếm động một luồng điện quang thâm ám quỷ dị.

Điện Cốt chính là bộ phận trung tâm ẩn chứa lực lượng lôi điện bên trong cơ thể của Hắc Trạch Điện Ngạc, không chỉ ẩn chứa tinh túy của lôi điện, mà còn có một chút Điện Lôi Áo Nghĩa trọn vẹn nữa.

Luận về mặt giá trị, bộ Cự Ngạc Điện Cốt này so với khối Điện Lôi Huyền Thạch lúc trước Triệu Vũ Phỉ tặng cho hắn còn giá trị hơn mấy phần.

Triệu Phong khoanh chân đả tọa, hai tay đặt lên trên Cự Ngạc Điện Cốt, hai mắt khẽ nhắm lại, lòng bàn tay dâng lên một luồng Chân Linh khí thuộc tính Lôi nhàn nhạt.

Theo thời gian dần dần trôi qua…

Toàn thân Triệu Phong chớp động những tia kỳ quang lôi điện không ngừng lóe sáng, tiến hành câu thông với nguyên khí lôi điện bên ngoài ngoại giới, lực lượng phát ra càng lúc càng mãnh liệt hơn, thậm chí còn hình thành nên một loại năng lực hô ứng mạnh mẽ nữa.

Mỗi thời mỗi khắc, khả năng hô ứng, hấp thu nguyên khí lôi điện so với trong dĩ vãng càng gia tăng lên rất nhiều lần, đó chính là cảnh giới mà chỉ có Chân Chủ Cấp mới có thể đạt tới được.

Trong lúc bất tri bất giác, những lợi ích và cảm ngộ mà hư ảnh Khóa không cấp cho Triệu Phong, đã hoàn toàn dung nhập vào toàn thân hắn.

- Cảnh giới tinh thần, cơ bản đã bước vào Chân Chủ Cấp rồi!

Trên mặt Triệu Phong nổi lên một tia ý cười.

Hắn càng ra sức hấp thu thêm tinh túy lôi điện ẩn chứa trong Cự Ngạc Điện Cốt, tâm thần ý thức cảm ngộ áo nghĩa Lôi Điện ẩn chứa trong đó.

Bởi vì cảnh giới cực kỳ cao, khiến cho tốc độ tu luyện của Triệu Phong cũng nhanh chóng vô cùng. Nguyên khí điện lôi bên ngoài ngoại giới nhanh chóng dũng mãnh tiến vào trong cơ thể, khai thông kinh mạch, tinh luyện Chân Linh khí.

Thời gian nửa ngày trôi qua, tu vi của Triệu Phong đã thoải mái bước vào Chân Huyền Cấp tiểu thành. Dù sao lúc ở Chân Long Hội, tu vi của hắn đã gần tiếp cận Chân Huyền Cấp tiểu thành rồi.

Mà đến lúc này, tinh túy điện lôi trong Cự Ngạc Điện Cốt cũng chỉ mới hấp thu có một nửa mà thôi.

- Cảnh giới tinh thần cực cao, Huyễn Cấm Chi Nhãn, Tâm Linh Chi Nhãn, Băng Hồn Chi Mâu cũng đều gia tăng uy lực rõ ràng. Nhưng mà uy lực của Lôi Hỏa Thần Mâu chỉ có thể gia tăng một đoạn nhỏ, bởi vì nó còn phải phụ thuộc vào phẩm chất của Chân Linh Lôi Hỏa

trong cơ thể nữa.

Triệu Phong trong lòng cân nhắc.

Còn lại một nửa tinh túy lôi điện bên trong Cự Ngạc Điện Cốt và U Thủy Tâm Mạch vẫn còn chưa sử dụng tới, còn có thể trực tiếp củng cố gia tăng lên tu vi của Triệu Phong.

Lại mượn dùng cảnh giới tinh thần của Chân Chủ Cấp, trong thời gian mười ngày nửa tháng tiếp theo, gia tăng lên Chân Huyền Cấp đại thành, cũng có bốn năm thành nắm chắc.

Nhưng mà, sau khi Triệu Phong cân nhắc, liền quyết định từ bỏ điều đó.

Thứ nhất, trong Di tích Tử Thánh này nguy cơ rất lớn, nếu như làm không tốt, bất cứ lúc nào cũng có thể có thiên tài ngoại vực đến quấy rầy, cắt ngang tu luyện.

Thời gian mười bữa nửa tháng, tương đối lâu dài, biến hóa rất nhiều. Triệu Phong có thể mượn khoảng thời gian này, thăm dò cái di tích truyền thừa này, tìm kiếm những kỳ ngộ khác.

Thứ hai, tu vi tăng lên một cách nhảy vọt, khiến cho căn cơ không được ổn định. Từ Chân Huyền Cấp tiểu thành đến đại thành, thực lực tăng trưởng không ít, nhưng không có sự nhảy vọt về chất.

- Còn không bằng đem một nửa tinh túy lôi điện còn lại trong Cự Ngạc Điện Cốt, dùng để tinh luyện Chân Linh Lôi Hỏa của ta! Mà U Thủy Tâm Mạch này, có thể dùng để cường hóa kinh mạch toàn thân, củng cố tu vi nội tình, tăng cường khí lực, đặt trụ cột vững chắc cho thực lực tương lai!

Đối với những lựa chọn quan trọng, Triệu Phong vẫn luôn biết cách lựa chọn chính xác nhất.

Làm như vậy mà nói, Triệu Phong không chỉ có gia tăng lên thực lực, còn có thể tăng cường nội tình và khí lực, đặt trụ cột vững chắc cho tiến cảnh tương lai sau này.

Một ngày sau đó, Triệu Phong lợi dụng tinh túy lôi điện còn lại trong Cự Ngạc Điện Cốt, tiến hành tinh luyện Chân Linh Lôi Hỏa của chính mình.

Chân Linh Lôi Hỏa của hắn dần dần tăng lên một bậc mới, lực phá hoại càng thêm mạnh mẽ hơn.

Triệu Phong có thể tin tưởng, Lôi Hỏa Thần Mâu của mình, uy năng tất nhiên là sẽ đại tăng.

Hắn sở dĩ lựa chọn gia tăng Lôi Hỏa Thần Mâu, chính là bởi vì Đồng Hỏa này, đối với những thứ thi quỷ tà đạo có khả năng khắc chế rất mạnh.

Nếu sau này Triệu Phong có gặp lại thiên tài của Hắc Nhai Cung, cũng có thể có thêm vài phần năng lực ứng phó.

Răng rắc…

Cự Ngạc Điện Cốt đột nhiên vỡ ra làm mấy mảnh, rơi xuống mặt đất.

Triệu Phong nhắm mắt lại, hấp thu thể ngộ những Điện Lôi Áo Nghĩa bên trong Cự Ngạc Điện Cốt kia truyền tới.

Lấy Điện Chi Truyền Thừa làm cơ sở, dung hợp tinh nghĩa của Huyền Hoa Bảo Điển, hấp thu Điện Lôi Huyền Thạch, cộng thêm

Điện Lôi Áo Nghĩa tinh khiết vô cùng của Cự Ngạc Điện Cốt, công pháp của Triệu Phong đã sớm vượt qua hạn chế ban đầu.

Hơn nữa, lúc trước nhận được sự phụ thể của hư ảnh kình thiên Khóa không, cũng mở rộng thật lớn nhãn giới của Triệu Phong. Những ý chí, cảnh giới tinh thần, bí pháp chiến kỹ… các loại phương diện đều có sự mở rộng nhất định.

Trong đầu hắn, toà lầu ba tầng đại biểu cho Điện Chi Truyền Thừa, toàn bộ đều sáng ngời, bên ngoài còn vờn quanh một tầng điện văn tinh mật dày đặc nữa.

- Toàn bộ Điện Chi Truyền Thừa cơ bản đã hiểu thấu đáo được bảy tám phần, lại còn dung nhập thêm rất nhiều thứ khác nữa.

Khi Triệu Phong mở mắt ra, trong mi tâm chợt hiện ra một đóa điện lôi huyền hoa, dâng lên một tầng thanh trạch trong sáng thần bí.

Điện Chi Truyền Thừa, muốn tìm hiểu đến cấp bậc như thế này, bình thường cần phải có tu vi cảnh giới Chân Chủ Cấp đại thành mới đạt được.

Mà Triệu Phong, hiện tại chỉ mới có tu vi Chân Huyền Cấp tiểu thành mà thôi, chẳng qua là có được cảnh giới tinh thần của Chân Chủ Cấp!

- Cũng không sai biệt lắm!

Triệu Phong chậm rãi thu công, dùng đến U Thủy Tâm Mạch trung tâm nhất trong cơ thể của Hắc Trạch Điện Ngạc.

Khí lực của Hắc Trạch Điện Ngạc vô cùng cường đại, Triệu Phong chính mắt chứng kiến, bốn gã thiên tài ngoại vực Phong Tuyết Các

cùng nhau liên thủ, đánh suốt nửa ngày mới giết chết được nó. Nếu như tốc độ của Hắc Trạch Điện Ngạc nhanh hơn một chút, chỉ sợ bọn họ cũng không làm được điểm này.

Mà U Thủy Tâm Mạch này, chính là bộ kiện trung tâm quan trọng khiến cho khí lực của Hắc Trạch Điện Ngạc cường đại đến như vậy. Dùng loại tâm mạch này, có thể tăng cường lên khí lực, khai thác, cường hóa kinh mạch.

Triệu Phong không chút do dự, một phen đem đoạn tâm mạch bán trong suốt, kích cỡ chừng cánh tay trẻ con, cắt ra làm ba đoạn, chia làm ba lần ăn vào.

Làm như vậy, chủ yếu là lo lắng dược lực quá mạnh mẽ.

Thời điểm Triệu Phong còn ở Thoát Phàm Cảnh, từng trọng điểm tiến hành luyện thể, thừa nhận qua rất nhiều thống khổ.

Chẳng qua, dược lực của U Thủy Tâm Mạch này so với tưởng tượng thì ôn hòa hơn rất nhiều, sau khi tiến vào cơ thể, phát ra một luồng lực lượng mềm nhẹ u lãnh thấm đẫm tinh thần.

Trong quá trình hấp thu, Triệu Phong cảm giác được huyết nhục gân mạch toàn thân càng trở nên có tính dai hơn rất nhiều, thậm chí ngay cả cốt cách cũng được cải thiện tốt hơn.

Sau khi dùng xong đoạn đầu tiên, khí lực của Triệu Phong gia tăng lên rất nhiều, kinh mạch toàn thân, thậm chí cả đan điền nữa, cũng đạt được khai thác tối đa.

- Không tệ! Không tệ!

Triệu Phong vận chuyển Chân Linh khí, sau khi kinh mạch được mở

rộng, càng thêm thông thuận hơn, gia tăng thêm hiệu suất tu luyện.

Bởi vì Triệu Phong cũng không phải là kẻ chuyên môn luyện thể, cho nên khí lực trụ cột cũng không quá cao, sau khi dùng U Thủy Tâm Mạch, hiệu quả cực lớn. Nếu đổi lại là dạng như Thạch Thừa Thiên, hiệu quả chỉ gia tăng không đáng kể.

Kinh mạch đan điền, căn cốt huyết nhục tăng trưởng thật lớn, khiến cho trong cơ thể Triệu Phong càng được kích phát thêm phần lớn tiềm năng.

Đến khi dùng xong cả ba đoạn U Thủy Tâm Mạch, Triệu Phong không chỉ gia tăng khai thác kinh mạch khí lực, thậm chí ngay cả tu vi cũng nhân tiện gia tăng thêm vài phần nữa.

Quan trọng hơn nữa chính là, tu vi nội tình của Triệu Phong vô cùng ổn định, dưới loại trụ cột như thế này, tiến hành tu luyện thêm một bước nữa, hiệu suất chính là tuyệt cao.

Hiện tại mỗi khi Triệu Phong vung quyền, lực lượng khí lực cường đại có thể đánh chết cả một cường giả Chân Nhân Cấp bình thường!

Sau khi tiêu hóa xong toàn bộ Cự Ngạc Điện Cốt cùng với U Thủy Tâm Mạch, Triệu Phong khẽ nhắm mắt lại, quyết định cảm ngộ tu vi thêm nửa ngày nữa.

o0o

Khoảng một canh giờ sau…

- Hửm?

Triệu Phong đột nhiên phát hiện, một cái Trận pháp che giấu khí tức

mà mình bố trí, đột nhiên sản sinh ra một tia cảm ứng, truyền đến bên này.

Vụt…

Tại chỗ lưu lại một đạo hư ảnh điện quang thanh sắc, Triệu Phong từ trong huyệt động biến mất.

o0o

Cũng đồng thời trong lúc này…

Cách huyệt động chừng hai dặm, ba cái thân ảnh ăn mặc u ám đang từng chút một tiếp cận huyệt động của Triệu Phong.

Kẻ cầm đầu chính là một gã nam tử, hai tay quấn lấy hai sợi xích sắt hắc sắc u ám, toàn thân giống như thây khô, bộ dáng giống như khô lâu hình người, hốc mắt sâu thẳm, trong đồng tử u ám nổi lên một tia lệ mang huyết sát.

Ở hai bên trái phải của hắn, phân biệt đứng một nam một nữ.

Nam tử là một kẻ hình thể cường tráng mạnh mẽ, tay cầm một thanh đao răng cưa hắc sắc nặng nề. Nữ tử là một thiếu nữ lạnh lẽo như băng, tay cầm một đóa hắc liên, dưới chân có một con hắc xà không ngừng uốn lượn.

Ba người như vậy đi cùng một chỗ, mang đến cho người ta một loại khí tức âm trầm, huyết tinh, lạnh lẽo như băng, nhìn thế nào cũng không phải là nhân sĩ chính phái.

- Người của Hắc Nhai Cung! Tại sao bọn họ tìm tới đây?

Triệu Phong có chút biến sắc.

Con đường rút lui của hắn, không hề có quy luật nào, thậm chí trên đường còn cố ý đi xuyên qua một vài khu vực hiểm cảnh, chính là vì phòng ngừa bị người ta đuổi theo.

Ba người mới tới này, cái gã nam tử xích sắt khô lâu cầm đầu kia, tu vi cao tới Chân Huyền Cấp đỉnh phong, khí tức so với gã nam tử mắt ưng của Phong Tuyết Các trước đây còn mạnh mẽ hơn mấy phần.

Nam tử đao răng cưa cùng với nữ tử hắc liên, cũng đều có được tu vi Chân Huyền Cấp đại thành, thực lực tuyệt đối mạnh hơn mấy người thiên kiêu cái thế Băng Vi tiên tử, Đạm Thai Lan Nguyệt.

- Tới nơi rồi sao? Chỉ là một tên tiểu tử Chân Huyền Cấp tiểu thành, lại xuất động đến ba người Tiểu tổ Thiết Nha chúng ta! Thật sự là dùng dao mổ trâu giết gà mà!

Nam tử đao răng cưa nén giận nói.

Đầu hắc xà uốn lượn dưới chân nữ tử hắc liên, phun ra xà tín, nhắm ngay huyệt động mà Triệu Phong từng bế quan.

- Con rắn này, không ngờ lại am hiểu truy tung, một đường dọc theo khí tức của ta mà tìm đến. Nhưng mà, người của Hắc Nhai Cung, bằng cách nào có được khí tức của ta cơ chứ?

Triệu Phong mặc dù hiểu được nguyên nhân, nhưng lại có chút nghi hoặc.

Lúc này, ba người Tiểu tổ Thiết Nha rất nhanh đã bay tới gần huyệt động nơi Triệu Phong bế quan. Ba cỗ linh thức nhất thời phong tỏa nơi này.

- Hửm?

Ba người lộ ra một tia kinh ngạc. Bên trong huyệt động trống rỗng không một bóng người. Nhưng mà bên trong vẫn còn lưu lại hơi ấm cùng với nguyên khí điện lôi nồng đậm, thậm chí còn có dấu vết tro bụi bị giẫm lên nữa.

Từ những dấu vết này có thể xác định, người bên trong huyệt động, chỉ vừa mới rời khỏi đây không lâu.

- Hắn tuyệt đối chưa thể đi xa, vẫn còn ở gần đây!

Nam tử khô lâu xích sắt dẫn đầu kia, trong ánh mắt huyết sát u ám băng lãnh, chợt phát ra quang mang quỷ dị.

- Không tốt!

Ba người bọn họ vừa mới chuẩn bị phân công điều tra, sau lưng chợt truyền đến thanh âm lôi minh chấn động. Ngay sau đó là một luồng lực lượng điện lôi nguyên khí thiên địa nồng đậm đánh tới.

Trong không khí ẩn chứa một luồng áp lực nặng nề, phảng phất như điềm báo bão táp chuẩn bị hàng lâm vậy.

- Băng Lôi Cuồng Long!

Thanh âm điện lôi nổ vang mãnh liệt, một luồng phong bạo hàn ý lan tỏa đến tận tâm hồn từ phía sau phóng vọt tới, mơ hồ có cả thanh âm Long ngâm chấn động nữa.

Trong phút chốc, một đạo quang long cuồng bạo do băng lôi đan xen vào nhau, quét ngang toàn trường, trong phạm vi trăm trượng xung

quanh, toàn bộ hóa thành đất bằng!

Phành…

Ba người Tiểu tổ Thiết Nha còn chưa nhìn rõ ràng được thân ảnh sau lưng, đã bị Băng Lôi Cuồng Long đánh bay đi. Đều phải miễn cưỡng thúc giục bí pháp hộ thân chống đỡ, không thể trốn tránh.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Ba đạo thân ảnh toàn bộ đều bị đánh bay đi, tại chỗ lưu lại một khe rãnh long hình khổng lồ dài đến cả dặm. Mặt đất cháy đen, bốc khói nghi ngút. Huyệt động lúc trước chỗ Triệu Phong bế quan, đã không còn tồn tại nữa.

Một khu vực lớn, đều bị bụi bậm bao phủ.

Chương 393: Tổ hợp cường đại

Trong khu vực sơn mạch, bụi mù cuồn cuộn, cùng với từng trận mùi khét và khói đen nồng đậm, bao phủ cả một khu vực rộng lớn.

Ba người Tiểu đội Thiết Nha chợt bị công kích bất ngờ từ phía sau lưng, đánh văng ra ngoài.

Vụt vụt vụt...

Ba đạo thân ảnh nhất thời kinh hãi rít gào, ở trong không trung chật vật bay loạn, rơi xuống ở ba phương vị khác nhau trong khu vực bụi mù.

Ọc… Ọc…

Nam tử đao răng cưa cùng với thiếu nữ hắc liên lập tức hộc máu, cả người bị thương, ngay khoảnh khắc rơi xuống mặt đất, liền không thể đứng vững được thân hình.

Phòng ngự kém nhất chính là thiếu nữ hắc liên, phốc một tiếng, nửa quỳ trên mặt đất, sắc mặt tái nhợt, hai tròng mắt đỏ bừng, khóc rống lên:

- Tiểu Hắc Độc!

Con hắc xà uốn lượn dưới chân nàng kia, dưới một kích của Băng Lôi Cuồng Long, trực tiếp bị oanh nát thành tro bụi.

Bộ mặt thiếu nữ hắc liên trở nên lãnh lệ, ánh mắt oán độc nhìn chằm chằm vào thân ảnh tóc lam lúc ẩn lúc hiện trong bụi mù.

Trong ba người Tiểu đội Thiết Nha, chỉ có nam tử khô lâu xích sắt là bị thương không nặng, nhưng trên người cũng lưu lại mấy chỗ cháy xém, sắc mặt khó coi.

- Ừm! Một cái "ám côn" này, đánh thật không tệ a! Tốc độ phản ứng cùng với thực lực của ba người này so với dự đoán còn mạnh hơn một chút!

Triệu Phong có chút hài lòng gật đầu.

Ngay tại thời điểm phát hiện Tiểu đội Thiết Nha tiếp cận, phản ứng đầu tiên của Triệu Phong cũng không phải là chạy trốn, mà là phục kích!

Khí tức bên trong huyệt động kia thập phần rõ ràng, chính vì thế hắn cố ý nấp ở một bên, mục đích là dụ cá cắn câu.

Kết quả là liền có một màn này. Ba người Tiểu đội Thiết Nha bị Triệu Phong thành công đánh một cái "ám côn" sau lưng.

Chẳng qua, khiến cho Triệu Phong có chút ngoài dự liệu chính là, với một kích hủy diệt cuồng bạo của Băng Lôi Cuồng Long, không ngờ lại không giết chết được bất cứ kẻ nào trong số này.

- Tiểu tặc âm hiểm, dám đánh lén Tiểu đội Thiết Nha chúng ta!

- Tặc tử! Ngươi giết chết Tiểu Hắc Độc của ta, ta muốn lóc da ngươi, ăn thịt ngươi, đem ngươi luyện thành quỷ thi…

Nam tử đao răng cưa cùng với thiếu nữ hắc liên nhất thời oán hận

cùng cực, sát khí bùng phát.

Đặc biệt là thiếu nữ hắc liên, sắc mặt vặn vẹo, tái nhợt như tờ giấy, âm lãnh cùng cực, giống hệt như oan hồn nữ quỷ chết trôi, khiến cho người ta sợ hãi đến tận đáy lòng.

Nhưng mà hai người này đều bị đánh trọng thương, nhất thời vô lực phản kích.

- Tiểu quỷ, ngươi thật là chán sống rồi! Nhìn thấy chúng ta còn không chạy, lại còn dám đánh lén nữa!

Nam tử khô lâu xích sắt nở nụ cười âm lãnh, song chưởng huy động hai sợi xích sắt, phát ra thanh âm leng keng liên hồi.

Triệu Phong đứng ở trung tâm đám bụi mù, mơ hồ cảm giác bất an.

Luận thực lực, Tiểu đội Thiết Nha này, mỗi một thành viên cũng đều mạnh hơn thiên kiêu cái thế bình thường một bậc.

Mà thế cục giờ phút này, đối với Triệu Phong cũng không tốt chút nào.

Mặc dù ba người đã bị đánh bay, nhưng vị trí đáp xuống đất vừa vặn tạo thành một vòng vây tam giác, bao vây Triệu Phong ở trung tâm của ba người.

Loại tố chất phản ứng cùng với kinh nghiệm phối hợp tác chiến như thế này, đúng là cực kỳ bất phàm.

Triệu Phong vốn là một phương đánh lén, không ngờ lúc này lại bị vây quanh.

- Vậy để ta lãnh giáo một chút thực lực của các thiên tài Ngoại Vực này!

Triệu Phong cũng không có một tia ý niệm thối lui, trong lòng kích phát chiến ý.

Rầm!

Nam tử khô lâu xích sắt vung lên song chưởng, hai sợi xích sắt u ám tạo nên một tầng hôi mang âm ám nặng nề. Phốc một tiếng, chấn triệt linh hồn, phát ra thanh âm réo rắt chói tai kinh người.

Vụt vụt vụt...

Trong hư không phảng phất như có một đầu độc xà bằng kim loại, mang theo khí tức tử vong lạnh lẽo, phát ra hàn quang khủng bố, dùng đủ các loại góc độ xảo quyệt, công kích về phía Triệu Phong.

Thân hình Triệu Phong tại chỗ liên tục biến ảo ra vô số những đạo hư ảnh điện mị. Mà đầu độc xà kim loại do sợi xích sắt biến thành kia, như là có được linh tính, cho dù chính diện tránh thoát, cũng lập tức uốn cong trở lại, tiếp tục công kích.

Rầm phành phành...

Tại vị trí ban đầu của Triệu Phong, lưu lại một đạo khe rãnh sâu không thấy đáy, mặt đất bị ăn mòn, giống như đậu hủ hư thối vậy.

Gã nam tử khô lâu xích sắt kia lực lượng lớn mạnh vô cùng, tinh thông luyện thể theo lưu phái Cốt đạo tà đạo. Hai sợi xích sắt u ám mà hắn vũ động kia, ẩn chứa khí tức âm tà, một khi quật trúng lên trên người, cường giả Chân Chủ Cấp cũng bị thiệt thòi một phen. Dưới Chân Chủ Cấp, cho dù không mất mạng thì cũng bị lột một lớp

da.

- Tên nam tử khô lâu này, thực lực thật biến thái. Phóng mắt khắp Chân Long Hội Đại lục Thanh Hoa, e rằng cũng chỉ có Vũ Thiên Ngô mới có thể cùng hắn đấu một trận!

Triệu Phong âm thầm động dung. Nếu không phải hắn có thân pháp tốc độ cực nhanh, Thần Linh Nhãn khống chế mọi kỳ biến, rất có thể đã bị nam tử khô lâu xích sắt này áp chế, thậm chí bức vào hiểm cảnh rồi.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong lòng bàn tay Triệu Phong hiện lên một đóa hoa băng lôi sáng ngời chói mắt, bùng nổ mãnh liệt trong khoảnh khắc, đạt tới mấy chục trượng, lần đầu tiên cùng với nam tử khô lâu xích sắt chính diện đối kháng.

Chỉ trong khoảnh khắc, băng quang điện lôi ở trên sợi xích sắt không ngừng lan tràn ra, hàn ý rất nhanh ngưng kết, điện quang bắn tung tóe khắp nơi.

Mục tiêu công kích của Triệu Phong cũng không phải là bản thân nam tử khô lâu xích sắt, mà là sợi xích sắt u ám trong tay của hắn.

Rắc rắc rắc!

Bề ngoài sợi xích sắt do nam tử khô lâu xích sắt vũ động chợt bốc lên từng đợt khói đen tanh tưởi, sợi xích sắt chợt có chút cứng ngắc lại.

Lực lượng điện lôi khắc chế công pháp âm quỷ tà đạo, mà hàn lực huyết mạch thì lại đông cứng các loại vũ khí kim loại.

Triệu Phong cũng không có trực tiếp công kích đối thủ, mà trước tiên làm suy yếu thực lực của đối phương trước đã.

- Hai người các ngươi, còn không mau tới đây hỗ trợ!

Nam tử khô lâu xích sắt phát ra một trận thanh âm rít gào, sợi xích sắt trong tay chẳng còn linh hoạt như trước đây, trên mặt xuất hiện một tia cảm giác điện giật tê dại, lan tỏa khắp toàn thân.

Mặt khác, hai người nam tử đao răng cưa cùng với thiếu nữ hắc liên nhất thời vẻ mặt kinh ngạc. Với thực lực của Xích sắt lão đại, không ngờ lại không giải quyết được Triệu Phong!

Bọn họ cũng không có lập tức ra tay. Thương thế vừa mới ổn định, liền nhảy ra các phương vị xung quanh, phòng ngừa Triệu Phong chạy trốn.

Đây chính là sự phối hợp ăn ý giữa ba người.

Nhưng bản thân Triệu Phong thân nằm trong vòng vây, căn bản không hề có ý tứ chạy trốn, cùng với nam tử khô lâu xích sắt đánh nhau liên miên bất tận, càng đánh càng hăng.

- Tặc tử, chịu chết đi!

Nam tử đao răng cưa hung hăng liếm môi một cái, thanh đao răng cưa trong tay hắn “ong” một tiếng, chấn động cực mạnh, phát ra phong mang lạnh lẽo, không ngừng tung bay.

Xuy!

Thanh đao răng cưa rung động tốc độ cực cao, cắt qua không khí,

mang đến thanh âm bén nhọn chói tai. Công kích còn chưa đến, nhưng Triệu Phong đã cảm giác được da thịt toàn thân chợt lạnh lẽo, có một loại hàn ý như thân thể bị ngàn vạn thanh đao chém qua vậy.

Trong tiểu đội ba người này, nam tử đao răng cưa am hiểu công kích, phá hoại. Thanh đao răng cưa của hắn phong mang rung động tốc độ cao, cho dù là phòng ngự như xác rùa của Thạch Thừa Thiên, cũng hoàn toàn có thể cắt đứt.

Trong lòng Triệu Phong phát lạnh. Nếu như để đối phương chém trúng một nhát, như vậy tuyệt đối sẽ bị cắt ra làm đôi.

Vụt vụt vụt...

Thân thể của Triệu Phong lập tức phân hóa ra làm hai ba đạo âm ảnh điện mị, mê hoặc, lẫn trốn công kích của hai người.

Bất luận là nam tử khô lâu xích sắt hay là nam tử đao răng cưa, cũng đều cực kỳ khó dây vào, dưới Chân Chủ Cấp, căn bản không nên ngạnh kháng.

Mà hai cái tên biến thái như vậy, không ngờ lại tồn tại cùng một tiểu đội.

Như vậy thì thiếu nữ hắc liên, thành viên cuối cùng của Tiểu đội Thiết Nha, lại có năng lực đặc thù gì? Triệu Phong không tin rằng, đối phương chỉ là một kẻ hậu cần phụ trợ truy tung bình thường.

Quả nhiên, thiếu nữ hắc liên khẽ quỳ trên mặt đất, song chưởng lần lượt vũ động, tạo thành hình chữ thập. Đóa hắc liên trên tay nàng “ong” lên một tiếng, nở rộ ra quang hoa màu đen trầm mặc dày đặc, nhanh chóng lan tràn ra bốn phía xung quanh.

Chỉ trong khoảnh khắc, một tầng quỷ vụ màu đen đã bao phủ phạm vi một dặm xung quanh.

Bên trong quỷ vụ màu đen này, cảm quan thị giác gì cũng đều bị hạn chế rất lớn, nhưng mà đối với đồng đội nam tử khô lâu xích sắt và nam tử đao răng cưa lại không hề có chút ảnh hưởng nào.

Ngay sau đó, bên trong một mảnh sương mù màu đen mông muội kia, chợt truyền đến vô số những thanh âm lệ quỷ hô rống bén nhọn chói tai, ảnh hưởng đến phương diện tinh thần.

Triệu Phong vừa nhìn liền thấy, bốn năm đầu quỷ vật hình người một đầu tóc tung bay bốn phía, mang theo tử khí âm lãnh, chiều cao lên đến hai trượng, rít gào tê rống, điên cuồng hướng về phía mình chộp tới.

- Người của Hắc Nhai Cung này, không ngờ lại còn có cả công pháp khống chế âm hồn và lệ quỷ!

Dưới sự tập trung của Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, những quỷ vật này căn bản không có chỗ ẩn nấp.

Loại quỷ vật cấp bậc như thế này, đều có công kích vật lý nhất định, nhưng cũng không mạnh lắm, trọng điểm là công kích đe dọa phương diện tinh thần, cùng với sự ăn mòn, hủ thực của loại khí vụ tử âm, thậm chí còn có thể thôn phệ khí huyết sinh cơ của người khác nữa.

Lúc trước thời điểm khi người của Hắc Nhai Cung diệt sát bốn người Phong Tuyết Các, Triệu Phong đã từng gặp qua loại công kích của quỷ vật âm lệ loại này rồi.

Lúc ấy đám người Hắc Nhai Cung công kích cũng không nhiều lắm,

chỉ bằng vào một vài đầu quỷ thi, liền giết cho đám người Phong Tuyết Các không có lực phản kháng.

- Tiểu bối, ta sẽ không giết ngươi, mà sẽ tra tấn ngươi cho đến chết!

Sắc mặt thiếu nữ hắc liên trắng bệch như tờ giấy, âm lãnh nói.

Đám lệ quỷ nhân hình này, toàn bộ đều là do âm hồn và tử khí ngưng luyện mà thành, mỗi một đầu đều có thực lực tương đương Chân Huyền Cấp tiểu thành.

Bốn năm đầu quỷ vật nhân hình này, tương đương với việc Triệu Phong đồng thời đối mặt với bốn năm cường giả Chân Huyền Cấp tiểu thành cùng cấp.

- Chỉ là quỷ vật, cũng dám ra đây tác quái!

Triệu Phong không chút nào sợ hãi, thậm chí còn cảm nhận được Thần Linh Nhãn mơ hồ hưng phấn sung sướng nữa.

- Phá!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong bỗng nhiên ngưng trệ một lát, nở rộ ra một tia thần mang u hàn thấu triệt tâm hồn, kinh sợ chư thiên thần quỷ.

- A a a…

Đám quỷ vật do hư vô hồn phách ngưng tụ mà thành này, nhất thời phát ra từng trận kêu la thảm thiết bén nhọn, giống như gặp phải khắc tinh nào đó vậy.

Xuy xuy!

Hai tên quỷ vật đang công kích về phía này, cả người bốc lên khói đen, lập tức sụp đổ, hồn phi phách tán.

Mấy đầu quỷ vật còn thừa lại, cũng bị dọa cho không ngừng run rẩy, cực đoan sợ hãi, không dám tiếp cận Triệu Phong, thậm chí còn có chút không nghe sự chỉ huy của thiếu nữ hắc liên nữa.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong là tồn tại thần bí cường đại đến thế nào, thiên hướng về Hồn đạo tinh thần, đây chính là khắc tinh tuyệt đối của âm hồn lệ quỷ, khiến chúng không dám đến gần.

- Làm sao có thể? Huyết mạch nhãn đồng của hắn không ngờ lại khắc chế…

Thiếu nữ hắc liên kinh hô một tiếng.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong chỉ thoáng trừng lớn một cái, khiến cho âm hồn lệ quỷ bình thường hồn tan phách lạc.

Nam tử khô lâu xích sắt và nam tử đao răng cưa cũng đều cảm thấy khiếp sợ.

Thân pháp điện lôi của Triệu Phong vận dụng xuất thần nhập hóa, phối hợp với Âm Ảnh Phi Phong, lần lượt hư ảo thay đổi.

Hai người bọn họ liên thủ, không ngờ cũng không tạo thành bất cứ uy hiếp nào đối với Triệu Phong.

Đương nhiên, nếu như Triệu Phong ngạnh kháng với bất cứ kẻ nào trong bọn họ, cũng đều sẽ không thoải mái. Đồng thời ngạnh kháng cả hai người, hơn phân nửa là sẽ bị đánh bại. Bởi vậy có thể thấy được, chiến lực cường đại không thể địch nổi của nam tử khô lâu

xích sắt và nam tử đao răng cưa.

- Tên nam tử khô lâu này, lực lượng mạnh mẽ vô cùng, phòng ngự vững chắc, am hiểu cận thân vây khốn, thực lực cực mạnh. Nam tử đao răng cưa tốc độ di động bất phàm, am hiểu phá hoại. Thiếu nữ hắc liên giỏi về phụ trợ, chưởng khống quỷ vật…

Triệu Phong cơ bản phân tích rõ ràng tình huống ba người.

Trận chiến đấu vừa rồi, hắn vẫn chưa hề dốc hết toàn lực, lực lượng huyết mạch cũng chỉ mới kích phát có bảy thành, bốn loại bí thuật huyết mạch nhãn đồng cũng chưa từng sử dụng tới.

- Nếu là dốc hết toàn lực, chỉ cần ba chiêu, liền có thể giải quyết bọn chúng!

Trong lúc Triệu Phong thăm dò ưu thế của bọn họ, cũng đồng thời nhìn thấu luôn nhược điểm của bọn họ.

Đúng lúc này, dị biến đột nhiên phát sinh.

- Tà Cốt Bí Pháp!

Nam tử khô lâu xích sắt quát lớn một tiếng, thân thể như một bộ xương khô đột nhiên truyền đến thanh âm giòn vang.

Rắc! Rắc!

Toàn bộ thân hình của hắn đột nhiên trở nên cao lớn lên, đạt tới hơn một trượng, cả người bốc ra sương mù màu xám cuồn cuộn, lực lượng gia tăng trên diện rộng, uy năng Chân Linh khí cũng gia tăng lên một đoạn lớn.

Nam tử khô lâu xích sắt sau khi gia tăng thêm lực lượng, thực lực cơ bản có thể so sánh với cường giả Chân Chủ Cấp bình thường.

Phần phật!

Nam tử khô lâu xích sắt sau khi thi triển Tà Cốt Bí Pháp, vung lên xích sắt, phát ra quang mang bạch sắc, diễm khí đằng đằng.

Ầm ầm ầm...

Mặt đất chung quanh hắn không ngừng đứt gãy, ăn mòn, rơi xuống… Chỉ dựa vào lực lượng của một mình hắn, liền khiến cho hai người còn lại và Triệu Phong không ngừng lui về phía sau.

- Tiểu quỷ, Tiểu đội Thiết Nha ba người chúng ta liên hợp lại, đã từng có thành tích vinh quang chống lại cường giả Chân Chủ Cấp rồi! Ngươi dám lưu lại cùng chúng ta quần đấu, thật sự là chẳng biết trời cao đất dày!

Nam tử đao răng cưa cười dữ tợn, phun ra một ngụm tinh huyết lên trên thanh đao răng cưa của mình.

Ô...ô...ô...n...g!

Thanh đao răng cưa rung động với tốc độ cao, không ngờ lại phá không bay đi, viễn trình công kích, truy sát Triệu Phong.

Đồng thời trong lúc này, thiếu nữ hắc liên đang nửa quỳ trên mặt đất, hay tay nắm lấy đóa hắc liên, từ bên trong đám sương mù màu đen, chợt xuất hiện hai đầu quỷ thi thanh đồng chiều cao lên tới hai ba trượng, phát ra tử khí âm lãnh thấu xương. Khí tức của mỗi một đầu quỷ thi thanh đồng, cũng đều tương đương với cường giả Chân Huyền Cấp đỉnh phong nhân loại.

Chương 394: Toàn diệt

Thời khắc mấu chốt, ba người Tiểu đội Thiết Nha đại triển thần uy, chiến lực kinh người.

Nam tử khô lâu xích sắt, thi triển Tà Cốt Bí Thuật, thân thể cốt cách trướng lớn, lực lớn vô cùng, nhận được cường hóa toàn diện, chiến lực tương đương với Chân Chủ Cấp.

Nam tử đao răng cưa cũng thi triển bí thuật, thanh đao răng cưa rung động với tần suất chấn động cao, không gì chống nổi, có thủ đoạn công kích tầm xa.

Thiếu nữ hắc liên duy trì quỷ vụ, chiếm cứ ưu thế địa lợi, triệu hồi ra hai đầu quỷ thi thanh đồng Chân Huyền Cấp đỉnh phong, từ hai mặt giáp công Triệu Phong.

Sự phối hợp của tiểu đội ba người vô cùng mạnh mẽ, công phòng hoàn mỹ, có thể nói là hoàn mỹ tuyệt đối.

Cận chiến có nam tử khô lâu xích sắt, Cốt đạo luyện thể, phòng ngự cường hãn, chiến lực cực mạnh.

Viễn công có nam tử đao răng cưa, công kích sắc bén, nhanh như tia chớp, am hiểu phá hoại.

Phụ trợ có thiếu nữ hắc liên, quỷ thi thanh đồng hoặc là các loại quỷ vật khác, có thể phụ trợ bất cứ lúc nào, hoặc là thừa cơ đánh lén.

Nhất thời, Triệu Phong bị lâm vào vây công, thập phần bất lợi.

Hắn mơ hồ ý thức được, bản thân đã xem thường chiến lực ba người Tiểu đội Thiết Nha này rồi.

Tổ hợp cường đại này liên thủ, cho dù là cường giả Chân Chủ Cấp bình thường, cũng có thể chính diện chống lại.

Ô...ô...ô...n...g!

Lực lượng huyết mạch của Triệu Phong hoàn toàn được kích phát, sau lưng hiện ra hư ảnh băng quan vĩ ngại, đầu đội vương miện, tay cầm cự kiếm ngăm đen, ngồi trên Vương tọa băng phong.

- Lĩnh vực Băng Vương!

Một cỗ hàn ý vô hình với hư ảnh băng quan cùng Vương tọa băng phong làm trung tâm ngưng kết ra, lan tràn phạm vi mấy chục trượng.

Phàm là những người tiếp cận khu vực này, hoặc là thủ đoạn công kích, đều sẽ bị hàn năng làm giảm tốc độ lại.

Lĩnh vực Băng Vương này là do sau khi Triệu Phong nhận được hư ảnh Khóa không phụ thể, căn cứ theo Lĩnh vực Hàn Băng của Băng Vi tiên tử, kết hợp tình huống bản thân, đào móc ra một loại bí thuật huyết mạch hoàn toàn mới.

Sở dĩ gọi là Lĩnh vực Băng Vương, chính là vì hư ảnh Phản tổ sau lưng của Triệu Phong có vương miện và vương tọa nên mới gọi vậy.

Hiệu quả của một chiêu này cũng tương đối rõ ràng.

Gã nam tử khô lâu xích sắt cận thân chiến đấu, mặc dù chiến lực đại

trướng, khí lực cường đại, thế nhưng khi tiếp cận Lĩnh vực Băng Vương, tốc độ vẫn bị suy yếu đi hai ba thành.

Hơn nữa Triệu Phong vốn có ưu thế tốc độ, thân pháp, khiến cho sự uy hiếp của nam tử khô lâu xích sắt có chiến lực cực mạnh, giảm xuống thật thấp đối với hắn.

Còn may là do chiến lực của nam tử khô lâu xích sắt mạnh mẽ, thể chất đặc thù, nếu đổi lại là một cường giả Chân Huyền Cấp nào khác, một khi bị Lĩnh vực Băng Vương bao phủ, e rằng một bước cũng khó đi.

Đáng tiếc, nam tử đao răng cưa và thiếu nữ hắc liên cũng không có chiến đấu cận thân.

Hai đầu quỷ thi thanh đồng từ xa bay tới, sau khi tiếp cận Lĩnh vực Băng Vương, thân thể cứng ngắc, toàn thân ngưng kết một tầng băng sương, tốc độ giảm xuống chỉ còn một nửa.

Cũng chính là nói, những gã địch nhân am hiểu cận chiến này, đều bị Lĩnh vực Băng Vương của Triệu Phong hạn chế thật lớn.

Mãi cho đến nay, độ khai phá lực lượng huyết mạch của Triệu Phong đã vượt xa dĩ vãng, kiến thức qua nhiều thiên tài có lực lượng huyết mạch như vậy, khả năng vận dụng lực lượng huyết mạch của hắn cũng tăng cao hơn trước mấy lần.

Ô...ô...ô...n...g!

Thanh đao răng cưa rung động tốc độ cao, phát ra phong mang đáng sợ, xẹt qua một đạo quỹ tích quỷ dị xảo quyệt.

Dựa theo quỹ tích của nó, chính là chém thẳng xuống hai chân của

Triệu Phong. Công kích tầm xa của nam tử đao răng cưa thủy chung luôn tập trung vào Triệu Phong. Mỗi một lần Triệu Phong trốn tránh, đều thập phần mạo hiểm. Bởi vì hắn còn phải ứng phó với sự vây công cường đại của nam tử khô lâu xích sắt và hai đầu quỷ thi thanh đồng nữa.

- Nam tử đao răng cưa chính là nguy hiểm lớn nhất!

Ánh mắt Triệu Phong chợt lóe hàn quang, quyết định tốc chiến tốc thắng.

Từ khi bắt đầu chiến đấu đến nay, hắn chủ yếu là nghiên cứu tính chất công pháp của Hắc Nhai Cung, hiện tại đã thấu hiểu không sai biệt lắm, có thể kết thúc được rồi.

Vụt vụt vụt...

Âm Ảnh Phi Phong rung lên, đồng thời ba đạo âm ảnh điện mị xuất hiện, lao thẳng ra bên ngoài đám quỷ vụ.

- Khặc khặc… bây giờ mới nghĩ đến chạy trốn, đã quá muộn rồi!

Tiểu đội Thiết Nha đồng lòng hiệp lực, phong kín hết thảy mọi lộ tuyến chạy trốn của Triệu Phong.

Phốc! Phốc! Phốc!

Ba đạo âm ảnh điện mị trước sau tan biến, toàn bộ là giả thân cả.

- Ở bên kia! Tiểu Đao cẩn thận!

Thiếu nữ hắc liên duy trì quỷ vụ, chưởng khống quan sát toàn cảnh, rất nhanh phát hiện ra một đạo hư ảnh ẩn nấp, đang nhanh chóng

tiếp cận nam tử đao răng cưa.

- Ha ha… muốn giết ta?

Nam tử đao răng cưa vẻ mặt trào phúng, thanh đao răng cưa chấn động cao tần, nhanh như tia chớp quay về trong tay, linh thức cũng nhanh chóng tập trung lên người Triệu Phong.

Thanh đao răng cưa trong tay hắn, cận chiến có thể cầm trong tay, không sợ công kích cận chiến.

Nhưng mà, Triệu Phong vẫn như cũ từng chút một tiếp cận hắn.

- Băng Hồn Chi Mâu!

Mắt trái của gã thiếu niên tóc lam kia chợt sâu thẳm như hàn đàm, hàn ý vô tận trong khoảnh khắc đông cứng ý thức tâm thần của hắn.

- Hô…

Sắc mặt nam tử đao răng cưa cứng ngắc, hoảng sợ run rẩy, thân thể như rơi vào hàn đàm vạn năm, mỗi một động tác đều cứng ngắc đến cực điểm.

Phành…

Lòng bàn tay Triệu Phong phát ra một đóa băng lôi chi hoa, trong khoảnh khắc liền bùng nổ, đem thân thể của hắn oanh tạc, hóa thành một đám băng vụn cháy đen từng mảnh.

- Tiểu Đao!

Nam tử khô lâu xích sắt và thiếu nữ hắc liên đứng yên tại chỗ, thần

tình kinh hãi.

Bọn chúng không dám tin tưởng rằng, gã thiếu niên tóc lam vừa rồi còn lâm vào hiểm cảnh, lúc này chỉ trong khoảnh khắc đã nghịch chuyển, giết chết một người trong số bọn họ.

Thật sự không thể tin nổi, nam tử đao răng cưa đứng yên tại chỗ, mặc kệ cho Triệu Phong chém giết, giống như đã bị đóng băng tại chỗ vậy. Nhưng vấn đề chính là, trên người hắn ngay một chút đóng băng cũng đều không có.

- Băng Hồn Chi Mâu cùng với cảnh giới tinh thần của ta có quan hệ. Cảnh giới càng cao, có thể điều động sử dụng càng nhiều Đồng lực của Thần Linh Nhãn.

Triệu Phong cũng không cảm thấy ngoài dự liệu.

Cảnh giới tinh thần của hắn cơ bản đạt tới Chân Chủ Cấp, gã nam tử đao răng cưa kia tu vi chỉ mới Chân Huyền Cấp đại thành, đối diện Băng Hồn Chi Mâu, cơ bản không có chút lực chống cự.

Ngay cả nam tử khô lâu xích sắt, thiếu nữ hắc liên, cảnh giới tinh thần của bọn họ cũng đều chưa đạt tới Chân Chủ Cấp.

Cũng chính là nói, Triệu Phong chỉ cần phát động bí thuật nhãn đồng ba lần, liền có thể miễu sát toàn bộ Tiểu đội Thiết Nha.

Giờ phút này, nam tử khô lâu xích sắt cùng thiếu nữ hắc liên đều lâm vào khiếp sợ cực độ.

- Đây là một loại tinh thần đồng thuật! Công kích tinh thần Băng hệ, ngưng kết tâm thần ý thức đối thủ…

Thiếu nữ hắc liên rất nhanh hiểu ra. Dù sao nàng cũng am hiểu khống chế quỷ vật, vận dụng tinh thần phi phàm.

Sau khi hiểu được nguyên nhân, trong lòng nàng càng thêm trầm xuống.

Mặc dù cảnh giới tinh thần của nàng so với nam tử đao răng cưa thì mạnh hơn một chút, nhưng không có chênh lệch bao nhiêu.

Triệu Phong có thể một phen khiến cho nam tử đao răng cưa không hề có một tia phản kháng, đồng dạng cũng như vậy, có thể một chiêu giải quyết luôn nàng.

Thế nhưng, thiếu nữ hắc liên cũng không biết rằng, cảnh giới tinh thần của Triệu Phong cao tới Chân Chủ Cấp, tinh thần nguyên so với cường giả cùng cấp còn mạnh hơn rất nhiều lần.

- Hóa ra là như vậy! Tu vi của ta cao hơn tiểu tử này rất nhiều, cơ bản không cần phải sợ!

Trong lòng nam tử khô lâu xích sắt trấn định, huy động xích sắt, liên thủ cùng hai cỗ quỷ thi thanh đồng, tiếp tục tiếp cận dây dưa Triệu Phong.

Chiến đấu đến tận lúc này, hai người liên thủ cũng không nắm chắc có thể giết chết Triệu Phong, chỉ hy vọng có thể bám trụ đối phương, đợi viện binh của Hắc Nhai Cung chạy tới.

- Chỉ cần Xích Quỷ sư huynh kịp đuổi tới, tiểu tử này khẳng định phải chết không thể nghi ngờ!

Thiếu nữ hắc liên âm thầm nói.

Triệu Phong nhàn nhạt cười:

- Viện binh của các ngươi, vẫn còn cách nơi này hơn hai trăm dặm nữa!

Thần Linh Nhãn của hắn có thể nhìn thấu qua đến tận hơn hai trăm dặm, nhìn thấy Hắc Ma Nha đang bay lượn trên không trung.

Hai người nghe vậy, trong lòng hoảng sợ, sắc mặt đại biến.

- Huyết mạch nhãn đồng của kẻ này không ngờ lại khủng bố đến như vậy…

Hai người hít mạnh một ngụm lương khí.

Triệu Phong đồng thời trong lúc chiến đấu, còn có thể phân tâm chú ý tình huống xung quanh, có thể thấy được trong chiến đấu trước đây, đối phương căn bản chỉ tùy tiện chơi đùa mà thôi.

Trên thực tế, trước đó Triệu Phong ngoại trừ không có sử dụng đến huyết mạch nhãn đồng ra, gần như đã sắp dùng hết toàn bộ lực lượng của mình rồi.

Thần Linh Nhãn của hắn đã sớm có năng lực nhất tâm đa dụng từ lâu.

- Lôi Hỏa Thần Mâu!

Bên trong mắt trái của Triệu Phong nổi lên một đạo Lôi Hỏa thanh oánh bán trong suốt.

Phốc!

Trên người nam tử khô lâu xích sắt bốc lên một tầng Lôi Hỏa hừng hực, oanh tạc tàn sát bừa bãi, lan tràn ra khắp toàn thân.

- A…

Nam tử khô lâu xích sắt kêu thảm một tiếng, toàn thân hoàn toàn bị Lôi Hỏa bao phủ, nhất thời cháy đen một mảnh. Một thân công pháp tà đạo bị khắc chế đến cực điểm.

- Lôi Hỏa Thần Mâu lần này tăng lên không nhỏ, thời gian duy trì kéo dài, vừa lúc khắc chế loại công pháp luyện thể Tà đạo bậc này.

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Lúc trước hắn cố ý tinh luyện Chân Linh Lôi Hỏa trong cơ thể, chính là vì muốn gia tăng uy lực của Lôi Hỏa Thần Mâu này, nhằm để đối phó các thiên tài của Hắc Nhai Cung.

Bất luận là Lôi hay Hỏa, đối với các loại công pháp Tà đạo âm độc hủ thực đều có sự khắc chế rất lớn, huống chi là loại Đồng Hỏa kết hợp cả hai loại lực lượng này lại với nhau.

Chỉ trong vài nhịp hô hấp, nam tử khô lâu xích sắt đã bị đốt thành tro bụi.

Lực lượng của Lôi Hỏa Thần Mâu kia đồng thời xuyên qua cả phương diện tinh thần lẫn vật chất, không chỉ thiêu đốt thân thể, đồng thời còn thiêu đốt cả tinh thần ý thức, hai tầng công kích, đẩy nam tử khô lâu xích sắt vào chỗ chết.

- Đại sư huynh!

Sắc mặt của thiếu nữ hắc liên còn lại, nhất thời trắng bệch.

Nàng căn bản không thể nào ngờ được, đây lại là một cơn ác mộng khủng bố. Huyết mạch nhãn đồng thần bí kia chỉ cần liếc mắt hai lần, đã diệt sát đi hai đại chủ lực cực mạnh của Tiểu đội Thiết Nha ba người, trong đó còn có cả nam tử khô lâu xích sắt tu vi Chân Huyền Cấp đỉnh phong nữa.

Bịch!

Nàng không khỏi run sợ một trận, thân thể mềm oặt ngã xuống mặt đất, khóc rống nói:

- Van xin ngươi, tha cho ta một mạng…

Lôi Hỏa Thần Mâu của Triệu Phong tuyệt đối khắc chế mạnh mẽ công pháp quỷ thi Tà đạo của Hắc Nhai Cung, chỉ cần liếc mắt nhìn thêm một cái nữa, liền có thể tiễn nàng về Tây phương.

Nam tử khô lâu xích sắt cường đại như vậy, cũng chỉ có thể kiên trì được có mấy hơi thở, thì đã bị thiêu chết, huống chi một kẻ không chuyên tu luyện thể như nàng?

- Thu hồi quỷ thi của ngươi!

Triệu Phong thình lình nói.

- Vâng! Vâng! Vâng!

Thiếu nữ hắc liên khẽ vung đóa hắc liên trong tay mình lên, quỷ vụ biến mất, đồng thời thu hồi luôn hai đầu quỷ thi thanh đồng.

Vụt…

Triệu Phong nhanh như tia chớp lao tới, một mảnh quang văn Băng Lôi bắn ra, lan tràn toàn thân thiếu nữ hắc liên.

- A!

Thiếu nữ hắc liên run rẩy một trận, toàn thân tê dại, Chân Linh khí nhất thời bị phong bế, mất đi năng lực hành động.

- Nhanh vậy sao?

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong nhìn về phía xa xa, phát hiện viện binh của Hắc Nhai Cung đã tiến vào phạm vi hai trăm dặm rồi.

Rút lui!

Triệu Phong vội vàng ôm lấy thiếu nữ hắc liên, thân hình thoáng ảm đạm, đã dung nhập vào trong rừng cây có địa hình phức tạp.

- Kẻ này tàn nhẫn lãnh khốc như thế, vì sao không ra tay giết ta? Chẳng lẽ hắn cũng giống các nam nhân khác, muốn…

Thiếu nữ hắc liên gần như tuyệt vọng. Không thể tưởng tượng nổi, một nàng thiếu nữ mềm mại yếu đuối như nàng, rơi vào trong tay địch nhân, sẽ gặp phải cơn ác mộng như thế nào.

Cũng may, vẻ mặt Triệu Phong lãnh khốc, sắc mặt đạm bạc, chỉ bắt giữ lấy nàng, một đường phóng chạy, không hề có bất cứ dị động nào cả.

o0o

Khoảng chừng nửa khắc đồng hồ sau đó…

Vụt vụt vụt...

Đám người Hắc Nhai Cung, bao gồm cả nam tử mặt nhọn đeo khuyên mũi cầm đầu tên Xích Quỷ, tổng cộng bảy người đã chạy đến khu vực hố sâu cháy đen lúc nãy.

Không khí toàn trường vô cùng áp lực, Xích Quỷ không nói một lời, cặp mắt ti hí không ngừng đảo loạn xung quanh, trong mắt nổi lên một tầng diễm quang bạch sắc, lóe sáng không ngừng.

Tại nơi này, thi thể của gã nam tử khô lâu xích sắt đã cháy đen, chỉ còn lại một đống tro bụi cùng với mấy khúc xương cháy xám. Thi thể của nam tử đao răng cưa thì lại hóa thành một đám vụn băng cháy đen.

- Không có thi thể của Lý U Liên!

Một gã thanh niên khô lâu trong đó nói.

- Nhìn dấu vết nơi này, địch nhân chiến đấu với ba người Tiểu đội Thiết Nha, vẻn vẹn chỉ có một người! Nếu là do tiểu tử kia một tay gây nên, quả thật khó mà tưởng tượng nổi…

Xích Quỷ lẩm bẩm nói.

- Điều này sao có thể? Có lẽ là do những người khác trong mười đại thiên tài Chân Chủ Cấp gây nên! Ví dụ như những thiên tài Chân Chủ Cấp của Tịnh Nguyệt Linh Tông thực lực cực mạnh. Năm người bọn họ, không ít người vẫn luôn hành động một mình!

Thanh niên khô lâu mạnh mẽ lắc đầu.

- Đúng vậy! Ba người Tiểu đội Thiết Nha toàn lực liên thủ, thậm chí

còn có thể đối kháng với Chân Chủ Cấp bình thường, làm sao có thể bại bởi một tên tiểu tử vô danh tiểu tốt được?

Chỉ là một tên tiểu tử Chân Huyền Cấp sơ thành, e rằng bất cứ một người nào trong Tiểu đội Thiết Nha cũng đều có thể dễ dàng giết chết, huống chi là loại hành vi lấy ba chọi một.

Chương 395: U đăng quỷ nhãn

Khu vực đám thiên tài Hắc Nhai Cung đang đứng, khí tức âm tà quỷ khí lượn lờ, bốn phía tràn ngập một bầu không khí áp lực tĩnh mịch. Lúc này, đám thiên tài bọn thanh niên khô lâu cũng đều lắc đầu.

- Cái này cũng chưa chắc! Người này có khả năng công kích tâm linh, ảnh hưởng đến Hắc Ma Nha của ta! Từ chỗ Kiều Trường Đình ta đã đọc ký ức biết được, đối phương từng vô thanh vô tức áp chế Tình Hiểu Tuyết của Phong Tuyết Các, dùng lực lượng một người, cướp đoạt đi chiến quả của bốn người bọn Phong Tuyết Các! Bất luận thực lực hay là thủ đoạn, cũng đều vượt qua lẽ thường.

Gã thiếu niên đeo khuyên mũi tên là Xích Quỷ nhàn nhạt nói. Nếu như Triệu Phong có mặt tại nơi này, nhất định sẽ giật mình. Không ngờ rằng gã nam tử mắt ưng đã đào tẩu của Phong Tuyết Các, cuối cùng vẫn không thoát khỏi kết cục thê thảm.

Thông qua tra khảo và đọc ký ức của nam tử mắt ưng, đám người Hắc Nhai Cung đã đi tới chỗ tiểu sơn động lần đầu tiên tu luyện của Triệu Phong, lấy được khí tức của hắn, bằng vào thủ đoạn truy tung cao minh, lần thứ hai tìm được Triệu Phong.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Triệu Phong gặp phải Tiểu đội Thiết Nha gồm ba người kia.

- Nếu là tình huống bình thường, ta cũng sẽ không lãng phí tinh lực trên người một tiểu tử Chân Huyền Cấp tiểu thành như vậy. Nhưng mà trên người hắn có thể tồn tại bí mật lỗ hổng của Di tích Tử Thánh, không thuộc về ba đại trận doanh, không có Lệnh bài Truyền thừa, lại

có thể đi vào di tích! Nhất định phải bắt lấy tiểu tử này!

Đạo diễm quang bạch sắc trong mắt của Xích Quỷ, đột nhiên chợt lóe lên một trận, phảng phất như hỏa diễm địa ngục vậy, trong khoảnh khắc bùng phát thiêu đốt. Ngay khoảnh khắc đó, đám thân ảnh âm ám của Hắc Nhai Cung đều cảm thấy tâm thần run rẩy, tràn ngập khiếp sợ, liên tục đồng ý.

Xích Quỷ trước mặt, chính là một trong mười đại thiên tài Chân Chủ Cấp tiến vào Di tích Tử Thánh lần này, một trong hai đầu lĩnh dẫn đầu của Hắc Nhai Cung. Thực lực độc lĩnh một phương, thủ phạm siêu phàm, được sự tín nhiện của Tông môn.

Mà hành động của Xích Quỷ, cũng chính là xuất phát từ lợi ích của Tông môn.

Nếu như có thể nắm giữ được lỗ hổng của Di tích Tử Thánh, như vậy chính là đại bí mật kinh người đến thế nào, có thể giúp Tông môn đạt được bao nhiêu ích lợi?

- Xích Quỷ sư huynh, nếu như hung thủ thật sự là tên tiểu tử kia, hắn đã bị truy tung một lần, sau này khẳng định sẽ có chuẩn bị!

Một gã nam tử quỷ diện tu vi Chân Huyền Cấp đỉnh phong nói.

- Kẻ truy tung lần trước là Lý U Liên, một trong Tiểu đội Thiết Nha, hiện tại chỉ sợ đã lành ít dữ nhiều. Lần này, sẽ do đích thân ta thi triển bí thuật truy tung!

Xích Quỷ lộ ra vẻ mặt âm lệ, dường như đã hạ quyết tâm rồi.

- Ha ha ha… Ta quên mất, người am hiểu bí pháp truy tung nhất trong toàn bộ Hắc Nhai Cung, ngược lại chính là Xích Quỷ sư huynh!

Ngay cả bọn người Lý U Liên cũng đều là do sư huynh chỉ điểm cho!

- Đừng nói là Hắc Nhai Cung, phóng mắt khắp của Quần Đảo vực Thiên Lô này, luận về thuật truy tung, nào có ai có thể sánh ngang được với Xích Quỷ sư huynh?

Mấy người Hắc Nhai Cung sắc mặt đại hỉ, đều tranh nhau nịnh bợ.

- Các ngươi hộ pháp cho ta!

Xích Quỷ khoanh chân ngồi xuống, nhất thời được đám người Hắc Nhai Cung vây quanh bên trong, tiến hành tìm kiếm khắp bốn phương.

Bên trong Di tích Tử Thánh nguy cơ thật lớn này, cường đại như Hắc Nhai Cung cũng không dám tùy tiện hoành hành không chút cố kỵ, vẫn phải đề phòng những cường địch có thể xuất hiện bất cứ lúc nào.

Vụt…

Trong lòng bàn tay Xích Quỷ xuất hiện một cái bình sứ nhỏ, bên trong mơ hồ có một đám khí tức ảm đạm vô cùng, hai màu thanh lam hỗn hợp, mắt thường khó có thể nhìn thấy rõ ràng, linh thức mới miễn cưỡng có thể cảm ứng được.

Nếu có người nào quen thuộc Triệu Phong xuất hiện ở nơi này, nhất định sẽ giật mình. Khí tức bên trong cái bình sứ nhỏ này, chính là khí tức trên người của Triệu Phong!

Trên thực tế, đây chính là khí tức của Triệu Phong mà đám người Hắc Nhai Cung thu thập được.

- U Quỷ Thông Hư!

Quanh thân thể Xích Quỷ vờn quanh một tầng gợn sóng màu đen bán trong suốt, một luồng lực tràng tinh thần âm sâm vô hình bao phủ phạm vi cả trăm dặm. Ngay trong khoảnh khắc đó, phạm vi mười dặm xung quanh, bất kể trùng thú phi cầm đều hoàn toàn trở nên tĩnh mịch.

- Hắc Tà Nhãn!

- Đây chính là huyết mạch nhãn đồng của Xích Quỷ sư huynh, có thể câu thông âm dương, cảm ứng thiên địa quỷ thần, cũng am hiểu truy tung nữa!

Trong mắt Xích Quỷ dâng tràn một tầng ánh sáng màu trắng, thoáng vặn vẹo kỳ dị, chỗ trung tâm nhãn đồng chợt hiện lên một điểm đen nhỏ.

Phanh phanh! Phanh phanh!

Đám thiên tài Hắc Nhai Cung ở gần đây, tinh thần ý thức nhất thời giống như bị ngưng trệ vậy.

Phù…

Trong cái bình sứ nhỏ, một tia khí tức thuộc về Triệu Phong, phiêu đãng bay lên, dưới cái nhìn chăm chú của Hắc Tà Nhãn của Xích Quỷ, hóa thành một đạo khói đen, tán loạn trong thiên địa.

Ngay sau đó, từ trong u điểm thần bí ở trung tâm Hắc Tà Nhãn của Xích Quỷ chợt bắn ra một đạo quang tuyến trong suốt hư vô, xuyên qua toàn bộ hư không.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy bên trong tầng mây đột nhiên lơ lửng một đoàn quỷ diễm u ám tối tăm, không ngừng nhấp nháy, giống như một ngọn quỷ đăng vậy, phiêu phù ở giữa không trung.

Ngọn quỷ đăng u quang kia dường như có cảm ứng gì đó, hướng về một phía nào đó không ngừng nhấp nháy.

- U Đăng Quỷ Nhãn!

- U Đăng Quỷ Nhãn này chính là một môn bí pháp rất khó tu luyện của Tà quỷ Thi đạo! Không phải huyết mạch nhãn đồng thuộc tính tương ứng, căn bản không thể nào tu luyện thành công!

Đám thiên tài của Hắc Nhai Cung sợ hãi than thở không thôi.

Lúc này, ngọn U Đăng Quỷ Nhãn trên bầu trời đang tiến hành chỉ rõ phương hướng mục tiêu cho đám thiên tài Hắc Nhai Cung.

- Ta dùng lực lượng huyết mạch nhãn đồng Hắc Tà Nhãn chống đỡ U Đăng Quỷ Nhãn, chỉ có thể giám thị khống chế trong phạm vi trăm dặm xung quanh, cho dù là ở trong Di tích Tử Thánh này bị hạn chế, nhưng chỉ cần mục tiêu trong phạm vi năm trăm dặm, là có thể cảm ứng được phương hướng cụ thể. Hơn nữa đợi đến đêm tối, quỷ khí cực âm đại thịnh, phạm vi còn có thể tăng lên rất nhiều.

Xích Quỷ cười ngạo nghễ.

- Xuất phát!

Vụt vụt vụt...

Bảy đại thiên tài của Hắc Nhai Cung lấy Xích Quỷ cầm đầu, dựa theo chỉ dẫn phương hướng của U Đăng Quỷ Nhãn, phá không đuổi theo.

o0o

Cách nơi này chừng hơn mấy trăm dặm…

Vụt…

Triệu Phong ôm theo thiếu nữ hắc liên, đứng vững vàng trên một ngọn đại thụ chọc trời.

- Ngươi nhất định không trốn thoát khỏi sự truy tung của Xích Quỷ sư huynh! Ta khuyên ngươi nên thúc thủ chịu trói, thả ta ra, có lẽ còn có một con đường sống!

Thiếu nữ hắc liên cố gắng trấn định tinh thần, che giấu sự sợ hãi trong nội tâm.

Mãi cho đến giờ khắc này, một màn thảm thiết khi Triệu Phong chỉ liếc mắt hai lần, liền có thể diệt sát nam tử khô lâu xích sắt cùng với nam tử đao răng cưa, còn chưa tan biến, vẫn quanh quẩn trong đầu nàng.

Triệu Phong cũng chẳng thèm để ý đến nàng, không ngờ sợ soạng trên người thiếu nữ hắc liên một trận.

- Ngươi… ngươi muốn làm gì? Van xin ngươi! Không nên…

Thân thể thiếu nữ hắc liên nhất thời cứng đờ, sắc mặt đỏ bừng phẫn nộ, không khỏi khóc lóc nói.

Triệu Phong cũng không thèmđể ý, từ trong lớp nội y trên người thiếu nữ hắc liên rất nhanh lấy ra một quyển sách cũ kỹ. Trong quá trình này, cũng không thể tránh khỏi đụng chạm vào một số địa phương da

thịt mẫn cảm của thiếu nữ, nhưng sắc mặt Triệu Phong vẫn đạm mạc, chỉ tập trung vào quyển sách trong tay mình.

Trên bìa quyển sách, có một đồ hình bộ xương khô trắng bệch, trên quyển sách còn phiếm động một tầng dị quang u sắc nữa.

- Ngươi… làm thế nào lại biết được?

Thiếu nữ hắc liên giật mình. Quyển sách này nàng vẫn luôn giấu kín trong người mình, thậm chí còn không bỏ vào trong trữ vật thủ trạc nữa.

- Lục Ngự Quỷ Thi Bí Điển, công pháp Linh phẩm đỉnh phong! Quyển thượng, nạp các loại lực lượng như âm khí, thi khí, quỷ khí, tử khí, độc khí… trong thiên địa, hòa hợp với lực lượng cơ thể, khống luyện quỷ thi, thao túng thiên hạ…

Triệu Phong rất nhanh xem qua một lượt, hai mắt không khỏi tỏa sáng. Thủ đoạn khống chế quỷ thi của Hắc Nhai Cung, hắn đã tận mắt nhìn thấy, thập phần mới mẻ, ở Đại lục Thanh Hoa gần như là tuyệt tích, dường như chỉ có Xích Nguyệt Ma Giáo ngày đó mới có loại thủ đoạn cùng loại.

Hơn nữa, quyển bí điển này cao tới Linh phẩm đỉnh phong, so với Điện Chi Truyền Thừa, Huyền Hoa Bảo Điển… đều phải cao hơn cả một cấp bậc.

Vụt…

Triệu Phong mở ra Thần Linh nhãn, rất nhanh phục chế lại nội dung của Lục Ngự Quỷ Thi Bí Điển vào trong đầu.

Sau đó, Triệu Phong tịch thu luôn khí cụ thi quỷ của thiếu nữ hắc liên,

chính là đóa hắc liên!

Đóa hắc liên này, chính là một kiện Thần binh Quỷ đạo cực kỳ trân quý, giá trị thậm chí còn cao hơn Tam Hoa Bảo Liên của Triệu Phong mấy bậc. Hơn nữa bên trong đóa hắc liên này còn có hai bộ quỷ thi thanh đồng thực lực gần ngang với Chân Huyền Cấp đỉnh phong.

- Nói cho ta biết pháp môn luyện chế và khống chế quỷ thi!

Triệu Phong thình lình nói.

Trước kia hắn cũng đã từng đóng giả Thuần Thú Sư, khống chế qua Yêu thú, Linh sủng, đối với việc điều khiển quỷ thi cũng nảy sinh một chút hứng thú. Ở bên trong Di tích Tử Thánh tràn ngập nguy cơ như thế này, nếu có thể điều khiển được một vài đầu quỷ thi nào đó, cũng có thêm át chủ bài tự bảo vệ mình.

Ví dụ như là hai đầu quỷ thi thanh đồng của thiếu nữ hắc liên kia, có thể nói chính là nhục thuẫn, lực phòng ngự cực mạnh, gần tương đương với Thạch Thừa Thiên! Mà Thần Linh Nhãn cùng với La Hầu Cung của Triệu Phong đều sở trường viễn công, nếu như có được loại nhục thuẫn này phía trước hô ứng, tự nhiên là tuyệt phối.

- Pháp môn chưởng khống quỷ thi? Cho dù ta truyền cho ngươi cũng vô dụng thôi. Ngươi căn bản không tu luyện qua công pháp lưu phái Quỷ đạo, những tử khí tà âm này sẽ phản phệ tâm linh ý thức của ngươi thôi…

Thiếu nữ hắc liên vội vàng nói.

- Bớt nói lời vô nghĩa! Ngoan ngoãn làm theo lời ta, bằng không, hậu quả của ngươi so với hai người trước kia càng thảm hại hơn nhiều!

Vẻ mặt Triệu Phong lạnh lùng, Thần Linh Nhãn đạm mạc đảo qua, chấn nhiếp khiến cho tâm thần và thể xác thiếu nữ hắc liên đều run rẩy một trận. Loại hàn ý đáng sợ này, xuyên thẳng vào tâm hồn. Nàng chỉ từng thấy qua loại áp lực đáng sợ này từ trên người hai vị thiên tài Chân Chủ Cấp của Hắc Nhai Cung, ví dụ như là Xích Quỷ sư huynh đang truy tung phía sau kia.

- Chỗ của ta có một bộ pháp môn, ngươi có thể đối chiếu với chương thứ ba của Lục Ngự Quỷ Thi Bí Điển…

Sắc mặt thiếu nữ hắc liên tái nhợt, run giọng nói ra bí quyết khống thi.

Triệu Phong nhất nhất lặp lại một lần pháp môn cùng với tinh thần bí pháp lúc trước mình sử dụng để điều khiển Yêu thú, Linh sủng, tiến hành đối chiếu xác minh, thậm chí còn tiến hành đối chiếu với một vài đồng thuật tà cấm trong Minh Đồng Tàn Thiên nữa.

Trong thời gian hai năm gần đây, Triệu Phong đã từng đọc qua vô số những công pháp bí điển, phục chế vô số những công pháp bí thuật như vậy, dưới Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, có thể nói là học thức lịch duyệt uyên bác.

Một lát sau, trong lòng Triệu Phong cũng thấu hiểu nhất định.

Khống chế quỷ thi và khống chế Yêu thú, Linh sủng bình thường, trọng điểm là phải dựa vào năng lực vận dụng tinh thần cường đại.

Điểm này, đối với Thần Linh Nhãn của Triệu Phong mà nói, chính là đại ưu thế.

- Bước tiếp theo thì làm gì nữa? Mấy đầu thi quỷ, đặc biệt là cương thi, gần như đều không có linh tính, làm thế nào tiến hành liên hệ

được?

Triệu Phong hỏi.

Những cái quỷ thi này, dù sao cũng là vật chết mà thôi.

- Ngươi học xong rồi?

Thiếu nữ hắc liên lắc đầu chế giễu, không hề tin tưởng.

- Bớt nói lời vô nghĩa!

Triệu Phong không kiên nhẫn, nói.

Trong lòng thiếu nữ hắc liên cười thầm, ngươi cứ việc giả vờ đi. Đương nhiên, nàng sợ hãi thực lực khủng bố của Triệu Phong, cũng không dám phản kháng, tiếp tục nói:

- Ngươi cần phải ở trên quỷ thi đánh hạ tinh thần ấn ký của chính mình. Ở chỗ của ta cùng với chương thứ hai trong Lục Ngự Quỷ Thi Bí Điển có đề cập tới…

Triệu Phong khẽ gật đầu, tiếp tục nghiên cứu tìm hiểu.

Một khắc sau đó, trong Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, thoáng hiện lên một tia Điện Lôi trong suốt, bắn thẳng lên trên người hai bộ quỷ thi thanh đồng.

Xuy!

Trên người hai bộ quỷ thi thanh đồng, chợt bốc lên một trận khói xanh, sản sinh ra một tia biến hóa nhàn nhạt.

Phốc!

Khóe miệng thiếu nữ hắc liên tràn ra một tia vết máu, sắc mặt tái nhợt, thần tình kinh hãi.

- Trong nháy mắt đã tiêu diệt đi tinh thần ấn ký của ta ở trên quỷ thi thanh đồng… Điều này sao có thể? Cho dù là cường giả Thi đạo Chân Chủ Cấp cũng không có được năng lực này.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong chỉ thoáng liếc mắt nhìn qua, phát động một tia lực lượng thuộc tính Lôi Hỏa trong Lôi Hỏa Thần Mâu, dùng công kích tinh thần làm chính, bá đạo vô cùng, khoảnh khắc đã tiêu diệt đi tinh thần ấn ký của thiếu nữ hắc liên ở trên quỷ thi thanh đồng.

Thuộc tính Lôi Hỏa vốn dĩ là khắc chế Quỷ đạo âm tà, hủy diệt đi những tinh thần ấn ký cùng thuộc tính tương đối dễ dàng. Huống chi, cảnh giới tinh thần của Triệu Phong cơ bản bằng với Chân Chủ Cấp, còn có ưu thế to lớn của Thần Linh Nhãn nữa.

Từ lúc này, thiếu nữ hắc liên cùng với hai bộ quỷ thi thanh đồng đã không còn bất cứ một tia liên hệ nào nữa.

Như vậy, Triệu Phong đã có thể ở trên quỷ thi thanh đồng hạ lạc tinh thần ấn ký của chính mình.

Chương 396: Tư thái khống chế tất cả

Sau khi tinh thần ấn ký của hai bộ quỷ thi thanh đồng bị xóa đi, liền phát ra từng trận gầm nhẹ, phát ra thi khí quỷ âm kinh người, nhe nanh múa vuốt, ngo ngoe muốn động.

Triệu Phong đứng ở một bên, sắc mặt hứng thú đứng nhìn.

Thiếu nữ hắc liên vô cùng khiếp sợ, nhất thời lộ ra vẻ sợ hãi kinh dị, run giọng nói:

- Không nên!

- Grào…

Vù vù!

Sau khi hai bộ quỷ thi thanh đồng mất đi sự khống chế, phát ra thanh âm tê rống kinh tâm động phách, nhe ra răng nanh và miệng rộng đỏ máu, lao thẳng về phía thiếu nữ hắc liên.

Sau khi khôi phục được tự do, hai bộ quỷ thi thanh đồng bằng vào trực giác, không dám công kích về phía Triệu Phong, mà là lựa chọn xuống tay đối với thiếu nữ hắc liên.

Phàm là những sinh linh khí huyết, quỷ thi thanh đồng đều có thể cảm ứng được, sẽ bằng vào bản năng công kích, thôn phệ tinh khí huyết nhục.

Mắt thấy hai bộ quỷ thi thanh đồng từng chút một tiếp cận, thiếu nữ hắc liên nhất thời lâm vào ác mộng vô tận.

- Ha ha…

Một tiếng cười khẽ từ phía sau lưng hai đầu quỷ thi truyền đến.

Bịch bịch…

Một đôi bàn tay hữu lực đánh thẳng lên trên bả vai của hai bộ quỷ thi thanh đồng, hàn ý lạnh thấu xương, khí tức tinh thần áp bách tâm hồn nhất thời lan tràn ra bốn phía.

Hai đầu quỷ thi thanh đồng gầm nhẹ một tiếng, thân thể nhất thời cương cứng, cũng không dám cử động nữa.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong lóe lên một luồng thần mang u hàn kinh triệt tâm hồn, phát ra khí tức xa xưa Tuyên Cổ, đối với những quỷ vật này, có khả năng khắc chế và trấn trụ không thể nào tin nổi.

Trong trận chiến đấu trước đây, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong chỉ thoáng trừng lên một cái, liền khiến vài đầu lệ quỷ cấp bậc Chân Huyền Cấp tiểu thành bị chấn cho tán loạn, hồn phi phách tán.

Lúc đó, luồng lực lượng trớ chú vô hình đáng sợ ở Bách Phần Cấm Địa, cũng không dám tiếp cận Triệu Phong, có thể nói là thần ma tránh lui.

Lúc này, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong cố ý phóng thích ra khí tức tinh thần, dưới tình huống tiến hành áp bách, khiến cho hai bộ quỷ thi thanh đồng mặc dù chưa đủ linh trí, vẫn sợ hãi phủ phục, không dám nhúc nhích.

Một màn này, khiến cho thiếu nữ hắc liên nhất thời rung động một trận.

Nàng không thể nào tin nổi, trên thế gian lại có loại huyết mạch nhãn đồng đáng sợ cường đại đến như vậy, có sự khắc chế đối với tà âm Quỷ đạo đến như thế.

Sau đó, thiếu nữ hắc liên thấy Triệu Phong thi triển những pháp môn vừa mới học được, đánh hạ tinh thần ấn ký của chính mình ở trên hai bộ quỷ thi thanh đồng.

Nếu muốn làm được điều này, với tu vi của thiếu nữ hắc liên, ít nhất cũng phải cần thời gian nửa ngày trời, nhưng đó là dưới tình huống quỷ thi thanh đồng bị đánh cho chết khiếp, không phản kháng chút nào mới được.

Mà Triệu Phong, Thần Linh Nhãn chỉ thoáng nhàn nhạt liếc mắt nhìn một cái, liền có thể thoải mái thiết hạ ấn ký. Mà hai bộ quỷ thi thanh đồng này lại dị thường thuận theo.

Vụt vụt…

Hai bộ quỷ thi thanh đồng nhanh chóng đứng sau hai bên trái phải của Triệu Phong, giống như hai gã Quỷ vệ cận thân vậy.

- Ừm! Không tệ! Không tệ!

Triệu Phong thoáng gật đầu, cân nhắc bí quyết chưởng khống quỷ thi trong đầu mình.

Nhưng mà, Triệu Phong phát hiện, bản thân căn bản không cần cố ý học tập, liền có thể thoải mái khống chế quỷ thi thanh đồng, cái này phảng phất chính là một loại bản năng.

Vừa lúc, Triệu Phong trước kia đã từng có kinh nghiệm chưởng khống Yêu thú, Linh sủng…

Mặt khác, Thần Linh Nhãn giống như một tôn thần Thượng Cổ, gắt gao chấn trụ quỷ thi thanh đồng, dễ như trở bàn tay liền có thể khuất phục nó.

Đơn giản mà nói, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong quả thật có thiên phú dị bẩm trong phương diện này.

Hơn nữa, khống chế quỷ thi, đối với Hồn đạo Thượng Cổ, cũng không tính là kỹ xảo vận dụng thâm ảo gì cả.

- Việc này… Làm sao có thể?

Thiếu nữ hắc liên mở to ánh mắt, không thể nào tin nổi, nhất thời như dại ra.

Chỉ trong thời gian nửa khắc, hai bộ quỷ thi thanh đồng vốn dĩ thuộc về nàng, đã bị Triệu Phong thoải mái cướp đoạt đi.

Tên này, quả thật chính là khắc tinh của lưu phái tà âm Quỷ đạo!

- Đạo cụ hắc liên của ngươi, cùng những đầu quỷ thi này, ta đều tịch thu luôn!

Triệu Phong khẽ hất hất nhẹ đóa hắc liên, từng đợt khói đen toát ra, thu hồi lại hai bộ quỷ thi thanh đồng.

Trong đóa hắc liên kia có khí tà âm nồng đậm, cực kỳ thích hợp bồi dưỡng quỷ vật.

Thế nhưng, ngoại trừ hai bộ quỷ thi thanh đồng, chiến lực tiếp cận Chân Huyền Cấp đỉnh phong ra, những quỷ vật còn lại, chiến lực đều không đạt tới Chân Huyền Cấp đại thành, căn bản là không lọt vào pháp nhãn của Triệu Phong.

Triệu Phong suy nghĩ, có nên đem những quỷ vật còn lại trong hắc liên, toàn bộ xem như là chất dinh dưỡng, nuôi dưỡng hai bộ quỷ thi thanh đồng kia, hẳn có thể khiến chiến lực của hai đầu quỷ thi thanh đồng kia hoàn toàn gia tăng đến cấp bậc Chân Huyền Cấp đỉnh phong, thậm chí là cao hơn nữa.

Đúng lúc này, sắc mặt Triệu Phong khẽ biến đổi, Thần Linh Nhãn liếc nhìn về phương hướng xa xa nào đó.

- Nhanh như vậy? Người Hắc Nhai Cung các ngươi quả thật là âm hồn bất tán mà!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong nhìn xuyên thấu qua một hai trăm dặm, nhìn thấy cái U Đăng Quỷ Nhãn đang phiêu phù trên không trung.

Trên thực tế, cái U Đăng Quỷ Nhãn kia thể tích cực nhỏ, chỉ bằng với con mắt của người thường mà thôi, ở bên trong mây trời phiêu phù, thật không chút bắt mắt, khó có thể phát hiện ra nổi.

Nhưng mà Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, thị lực cường đại đến mức nào chứ? Cho dù là một con muỗi, ở cùng khoảng cách như vậy, cũng có thể nhìn thấy đến tận sợi lông chân của nó.

Thiếu nữ hắc liên không nhìn thấy được U Đăng Quỷ Nhãn, chẳng qua nhìn sắc mặt của Triệu Phong, phỏng chừng viện binh của Hắc Nhai Cung đã tới rồi, trong mặt lộ vẻ kinh hỉ.

Không bao lâu sau, Triệu Phong lại nhìn thấy được bảy người Hắc Nhai Cung do Xích Quỷ cầm đầu, đang không ngừng tiếp cận mình.

- Truy tung thuật thật cao minh! Bằng vào loại bí pháp đồng tử huyền diệu, thông triệt u hư, cảm ứng, tập trung khí tức của ta!

Triệu Phong cũng không lập tức bỏ trốn, mà tìm phương pháp phá giải tình hình.

Nếu như không thể tìm ra căn nguyên, cái U Đăng Quỷ Nhãn kia tập trung vào phương vị khí tức của Triệu Phong, cho dù muốn chạy, cũng thập phần gian nan.

Sau khi thăm dò nguyên nhân, Triệu Phong bắt đầu thử nghiệm vài loại phương pháp.

Đầu tiên, hắn thử thu liễm lại khí tức trên người mình, nhưng hiệu quả không tốt.

Cái U Đăng Quỷ Nhãn kia thông triệt u hư, thủ đoạn cực kỳ cao minh, chỉ cần trong phạm vi quan sát, liền có thể cảm ứng được, gần như xem nhẹ những quy tắc thông thường.

Sau đó, Triệu Phong sử dụng Âm Ảnh Phi Phong, tạo ra hai cái Âm Ảnh Phân Thân, hướng về các phía khác nhau mà chạy đi.

- Âm Ảnh Phân Thân, đồng dạng cũng ẩn chứa khí tức lực lượng của ta!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Kết quả, đầu U Đăng Quỷ Nhãn trong không trung kia, chỉ thoáng bồi hồi trong chốc lát, lại một lần nữa tập trung chân thân của Triệu

Phong.

Nếu như chỉ có bản thân U Đăng Quỷ Nhãn, không có bất cứ linh trí gì, chắc chắn không có khả năng phán đoán như thế này. Nhưng vấn đề là, sau lưng U Đăng Quỷ Nhãn còn có Hắc Tà Nhãn của Xích Quỷ thúc giục điều khiển.

Xích Quỷ am hiểu truy tung, sức phán đoán kinh người, khí tức của Âm Ảnh Phi Phong không thể nào lừa gạt được hắn.

Mà theo sự tiếp cận của U Đăng Quỷ Nhãn, màn đêm buông xuống, thị lực và phạm vi theo dõi của U Đăng Quỷ Nhãn này cũng sẽ gia tăng thêm rất nhiều.

- Một khi đã không thể nào lẫn tránh, cũng chỉ có thể nghĩ trách bài trừ đi cái quỷ nhãn kia!

Trong mắt Triệu Phong lóe lên lệ quang nhàn nhạt.

Thế nhưng, vấn đề chính là U Đăng Quỷ Nhãn kia cách Triệu Phong đến một hai trăm dặm, không nằm trong phạm vi công kích hữu hiệu.

Bất luận là bốn đại huyết mạch đồng thuật, hay là La Hầu Cung, cũng đều vượt quá phạm vi công kích.

- Xem ra… chỉ có thể sử dụng chiêu đó mà thôi!

Triệu Phong không khỏi hít sâu một hơi.

Về phần chiêu đó, Triệu Phong cũng không hề nắm chắc lắm, bởi vì nó vẫn còn trong quá trình nghiên cứu hoàn thiện, hơn nữa ban đầu cũng là do bản thân vô tình mà thi triển ra.

Chẳng qua hiện tại, cảnh giới tinh thần của hắn đã đạt tới Chân Chủ Cấp, xác suất thành công và khả năng khống chế, có lẽ cũng tăng lên không ít.

Nghĩ đến điều này, Triệu Phong liền tiến vào cảnh giới Tinh khí thần quy nhất, hợp thiên địa tự nhiên.

Đây cũng chỉ là bước đầu tiên, làm bước đệm cho một chiêu đó mà thôi.

Rồi sau đó, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong giống như hàn đàm sâu thẳm, kéo dài vô hạn, khí tức không ngừng ngưng luyện, thúc giục lên đến cực hạn.

Cuối cùng, một luồng khí tức Hằng Cổ cường đại, khủng bố không thể hình dung từ trên người Triệu Phong lan tỏa ra.

Thiếu nữ hắc liên và hai bộ quỷ thi thanh đồng bên cạnh nhất thời thân hình run rẩy sợi hãi.

o0o

Cũng trong lúc này, mấy người Xích Quỷ ở phương xa đang nhanh chóng đuổi tới, hết thảy dựa theo sự dẫn dắt của U Đăng Quỷ Nhãn ở phía chân trời.

Xích Quỷ không ngừng duy trì U Đăng Quỷ Nhãn, tinh thần đồng lực của bản thân không ngừng tiêu hao, bộ dáng có chút mệt mỏi.

Cũng may, màn đêm sắp sửa hàng lâm, khí tức cực âm nồng đậm dâng lên, sự tiêu hao cũng giảm xuống vài phần.

Một lúc nào đó, Xích Quỷ đột nhiên sản sinh ra một tia cảm ứng, có

một loại ảo giác giống như đang bị từ thiên không nhìn xuống vậy.

Trong minh minh, phảng phất như là có một vị tôn thần nào đó đang nhìn xuống những con kiến trên mặt đất, đạm mạc công chính, giống như là Thiên đạo vậy.

Lúc mới đầu, Xích Quỷ tưởng rằng mình bị ảo giác, nhưng bằng vào cảm ứng Hắc Tà Nhãn của hắn, liền nhận ra đó không phải là ảo giác, mà là chân chính bị nhìn trộm, bị theo dõi.

Không đúng! Phải nói là hắn đang bị một kẻ nào đó theo dõi một cách trần trụi!

Cuối cùng, thậm chí ngay cả một vài tên thiên tài còn lại của Hắc Nhai Cung cũng có một loại áp lực tinh thần vô hình áp bách.

Rồi đột nhiên, U Đăng Quỷ Nhãn trên không trung, chợt truyền đến một tia tinh thần dao động mờ mịt.

- Đó là…

Mấy gã thiên tài Hắc Nhai Cung, kinh hãi thất sắc, mắt trợn trừng ra, nhìn chằm chằm vào không trung.

Bước chân của Xích Quỷ cũng cứng đờ, sắc mặt ngưng trọng.

Trên bầu trời, ngay trên không trung của U Đăng Quỷ Nhãn, mơ hồ hiện lên một cái Di Thiên Chi Mâu, phiếm động một tầng màu lam trong suốt, lạnh lùng vô tình, phảng phất như đặt song song cùng với thiên địa, nhìn thẳng xuống bên dưới.

Ô...ô...ô...n...g!

Đầu Di Thiên Chi Mâu hình thái hư vô kia, hàng lâm bên trên U Đăng Quỷ Nhãn, thoáng tạm dừng một chút, phát ra một luồng áp bách tinh thần khủng bố không thể nào hình dung nổi.

Phốc!

U Đăng Quỷ Nhãn gắt gao rung lên, ánh sáng không ngừng chớp động, dưới sự áp bách vô hình, dần dần mai một, theo màn đêm triệt để biến mất.

Cả quá trình kia, chỉ vẻn vẻn kéo dài thời gian một hơi thở mà thôi.

Xích Quỷ ở bên dưới cùng với U Đăng Quỷ Nhãn tâm thần tương liên, cũng không khỏi rên lên một tiếng, trong lòng không ngừng kinh hô:

- Cái này… rốt cuộc là cái gì?

Thân ảnh âm ám của đám người Hắc Nhai Cung hồi hộp thất sắc, trong lòng rung động, hoàn toàn lâm vào im lặng.

Một màn kinh người vừa rồi, thật sự là quá ngắn ngủi, phảng phất như chỉ là một cái ảo giác mà thôi.

Thế nhưng, U Đăng Quỷ Nhãn ở phía chân trời, đã hoàn toàn bị hủy diệt, mất đi năng lực theo dõi truy tung, thậm chí thiếu chút nữa phản phệ đến Xích Quỷ!

- Xích Quỷ sư huynh, đó là loại bí thuật nhãn đồng gì, không ngờ lại có thể ở trên thiên không nhìn xuống chúng ta?

- Cái ánh mắt kinh thiên hư vô kia, tuy rằng không thể hiện ra lực lượng kinh thiên, nhưng mà khí thế vô hình, phảng phất như “già

thiên tế nhật", nó chính là tồn tại duy nhất trong toàn thiên địa.

Một vài gã thiên tài của Hắc Nhai Cung, trong lòng vẫn còn khiếp sợ không nhỏ.

Mặc dù đầu Di Thiên Chi Mâu kia cũng không thể hiện ra lực lượng gì to lớn khủng bố, nhưng mà loại tư thế cao cao tại thượng cùng với khí thế vô hình kia, lại khiến tâm linh chấn động, khiến cho người ta chỉ có thể ngưỡng mộ mà nhìn.

- Ánh mắt thần bí từ trên thiên không nhìn xuống kia, có chút giống với bí thuật nhãn đồng có khả năng theo dõi truy tung, nhưng mà cỗ khí thế kia, trực tiếp bằng vào khả năng trùng kích tinh thần áp bách, đã dập tắt U Đăng Quỷ Nhãn của ta!

Thiếu niên đeo khuyên mũi Xích Quỷ không khỏi hít sâu một hơi, hai nắm tay nắm chặt, thân hình mơ hồ run rẩy.

Trong mắt hắn, diễm quang bạch sắc thoáng nhảy lên, cực độ khiếp sợ, nhưng cũng không thể không thừa nhận một sự thật, giao phong trên phương diện huyết mạch nhãn đồng, chính mình đã bị thua rồi!

Có lẽ, tu vi và thực lực của đối phương không bằng được hắn, thế nhưng, phương diện huyết mạch nhãn đồng lại là thế mạnh của hắn, vậy mà hắn lại bị đối thủ dùng loại tư thái ngạo nghễ nhìn xuống này, chính diện đánh bại.

Cường đại như Xích Quỷ, giờ phút này cũng có một loại cảm giác thất bại, nhưng đồng thời lại càng khơi phát chiến ý mãnh liệt hơn.

o0o

Phương xa, trên cây đại thụ chọc trời…

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, hai đầu quỷ thi thanh đồng giống như hai hộ vệ, đứng song song trái phải.

Vù!

Hắn khẽ thở dài ra một hơi, trên người toát ra một tầng mồ hôi lạnh, sắc mặt hơi có chút tái nhợt.

Khoảnh khắc vừa rồi, tâm thần ý thức của hắn đã nhảy ra khỏi sự hạn chế của thể xác, đứng ở trên hư không, vượt qua không gian hai trăm dặm, lạnh lùng quan sát, phát động một đạo tinh thần áp bách vô cùng cường thế.

Độ cao như thế này, tư thái như thế này, phảng phất như là quan sát hết thảy mọi thứ, chúa tể thiên địa vạn vật, đó là loại nhiệt huyết dâng trào đến mức nào?

Đương nhiên, Triệu Phong cũng bởi vì một chút tùy ý sảng khoái của hắn, mà trả một cái giá thật lớn, tinh thần nguyên trong khoảnh khắc đã hao tổn đến ba thành.

Chương 397: Diệp yên vũ

Trên đại thụ chọc trời…

Thiếu nữ hắc liên cảm thấy kinh ngạc khó hiểu, trong một khoảnh khắc vừa rồi, nàng cảm giác được thể xác của Triệu Phong phảng phất như là mất đi linh hồn vậy.

Rồi một khoảnh khắc sau đó, sắc mặt Triệu Phong lại tái nhợt thêm một phần, bộ dáng dường như có chút hao tổn.

Nếu như chỉ để ánh mắt phóng ra giữa thiên không quan sát, cho dù tiêu hao không nhỏ, nhưng cũng sẽ không khủng bố đến như vậy. Vừa rồi Triệu Phong không chỉ có phóng ra thiên không quan sát, mà còn tiến hành công kích tinh thần nữa.

Vụt…

Hắn khẽ vung hắc liên lên, thu hồi lại hai đầu quỷ thi thanh đồng trái phải sau lưng mình.

Thời điểm thi triển ra loại ánh mắt thăm dò như vừa rồi, tâm thần ý thức sẽ hoàn toàn thoát ly khỏi thể xác, thân thể giống như con rối vậy, không có bất cứ tri giác gì cả, tốt nhất cần phải có người ở bên cạnh hộ pháp.

Chợt ánh mắt Triệu Phong trở nên lãnh lệ băng hàn, giương mắt nhìn về phía thiếu nữ hắc liên.

Thiếu nữ hắc liên kinh hô một tiếng, sắc mặt tái nhợt, bất lực chưa

từng có, trong lòng chuẩn bị đón nhận cơn ác mộng cuối cùng.

Trong lòng nàng âm thầm kêu khổ. Đừng nói là vì các sư huynh đệ Hắc Nhai Cung đuổi theo tới, một phen bức bách Triệu Phong lâm vào tuyệt cảnh, cho nên đối phương mới có tâm lý chó cùng rút giậu chứ?

Đương nhiên nàng không biết rằng, lúc này các đồng môn Hắc Nhai Cung của nàng cũng đang lâm vào tình cảnh vô cùng rung động.

- Nói cho đồng môn sư huynh của các ngươi biết, nếu như vẫn bám riết không tha, thì đừng trách ta không để ý hết thảy, sử dụng toàn bộ thủ đoạn, tận diệt các ngươi!

Thanh âm lạnh lẽo như băng mang theo sát khí nặng nề khiến cho thiếu nữ hắc liên nhất thời run bắn lên, tâm thần phát mộng.

Đợi đến khi nàng phản ứng trở lại, tại chỗ chỉ còn lại có một đạo hư ảnh điện mang mà thôi.

Vụt…

Triệu Phong phóng người bay lên, nhảy thẳng vào trong núi rừng địa hình phức tạp, đồng thời thúc giục bí pháp, thu liễm khí tức trên người mình lại.

Loại công pháp thu liễm khí tức như thế này, Triệu Phong không thiếu, trong Huyền Hoa Bảo Điển cũng có không ít loại.

Chỉ cần không xuất hiện loại bí pháp truy tung thâm ảo thấu triệt không u giống như U Đăng Quỷ Nhãn kia, Triệu Phong tự nghĩ sẽ không dễ dàng bị truy tung nữa.

Hơn nữa, mỗi khi rời đi một đoạn khoảng cách, hắn đều sẽ chế tạo ra một đạo Âm Ảnh Phân Thân, mang theo một tia khí tức của chính mình, hướng theo phía khác mà chạy đi.

- Cái loại quỷ nhãn này, năng lực cảm ứng hẳn là cũng có hạn chế khoảng cách. Nếu như ta cách bọn chúng đủ xa, ví dụ như chừng hơn năm trăm dặm, thậm chí một ngàn dặm, làm sao còn cảm ứng được nữa?

Trong lòng Triệu Phong trấn định, rất nhanh phóng chạy đi.

o0o

Khoảng chừng thời gian nửa canh giờ sau…

Đám người Hắc Nhai Cung lúc này mới đuổi tới bên cạnh gốc đại thụ chọc trời, nơi Triệu Phong bỏ mặc thiếu nữ hắc liên ở lại.

Thiếu nữ hắc liên đang ngồi tĩnh dưỡng, nhìn thấy đám người Xích Quỷ, nhất thời lộ ra một tia mừng rỡ.

- Xích Quỷ sư huynh, các người có bắt được tên tiểu tử kia không?

Nàng vừa thốt ra câu hỏi này xong, liền cảm thấy hối hận.

Sắc mặt của bọn người Xích Quỷ có chút ngưng trọng, sau khi nghe xong câu hỏi kia, liền càng trở nên khó coi hơn.

Sau đó, thiếu nữ hắc liên đem toàn bộ quá trình ba người Tiểu đội Thiết Nha làm sao bại vong một năm một mười kể ra. Trong đó bao gồm cả việc Triệu Phong cướp đoạt đóa hắc liên và quỷ thi của nàng, cùng với lời uy hiếp cuối cùng lưu lại.

Đám người Hắc Nhai Cung nghe từ đầu đến cuối, sắc mặt càng lúc càng trầm mặc hơn.

Nhưng bọn họ đồng thời cũng càng thêm kiêng kỵ hơn đối với đủ loại năng lực Triệu Phong thể hiện ra.

- Đây rốt cuộc là loại huyết mạch nhãn đồng như thế nào. Chỉ liếc mắt hai cái, liền trước sau diệt sát hai vị sư đệ. Cuối cùng ánh mắt khủng bố kia, không ngờ lại vượt qua không gian hai trăm dặm, dập tắt U Đăng Quỷ Nhãn của ta!

Xích Quỷ biết được càng nhiều, trong lòng càng thêm chấn động.

Mục tiêu chỉ là một tên thiên tài Ngoại Vực tu vi Chân Huyền Cấp tiểu thành, lai lịch thần bí, hết thảy xa lạ…

Từ sau khi Đại lục Man Hoang vỡ vụn, ức vạn hạt bụi bậm rơi rụng, mỗi một hạt bụi bậm hình thành nên một phương thiên địa, cùng với hư không vô tận tương liên, giống như từng khối tiểu đảo nho nhỏ, xưng là Đảo vực.

Mỗi một cái Đảo vực này chính là một phương thiên địa, dân bản xứ trên các Đảo vực kia chẳng biết trời cao đất dày, như ếch ngồi đáy giếng, thường xuyên tự xưng là sinh tồn trên một Đại lục khôn cùng.

Ai biết được cái tên tiểu tử từ đâu nhảy ra kia, là đến từ cái Đảo vực nào.

Dù sao thế giới hiện tại, cũng thật sự rộng lớn khôn cùng, lớn đến vô hạn. Sau khi Đại lục Man Hoang hủy diệt, ức vạn hạt bụi bậm phiêu tán, nghe nói thế giới hiện tại vẫn còn đang không ngừng mở rộng, kéo dài ra.

- Xích Quỷ sư huynh, chẳng lẽ chúng ta lại sợ lời uy hiếp của tên tiểu tử kia sao?

Gã thanh niên khô lâu hiển nhiên có chút không cam lòng.

Hắc Nhai Cung mặc dù ở trong Tam Đại Tông phái tại Quần Đảo vực Thiên Lô bài danh ở phía sau, nhưng dù sao cũng cao tới Nhị tinh, uy danh Tà đạo truyền xa, chưa từng gặp phải sự khuất nhục như thế này, bị một tên thiếu niên lạ lẫm uy hiếp.

Xích Quỷ lâm vào trầm tư ngắn ngủi, sắc mặt biến ảo không ngừng.

- Nếu như chính diện chiến đấu, tiểu tử kia tất nhiên không phải đối thủ của ta! Nhưng mà huyết mạch nhãn đồng của hắn thật sự mạnh mẽ thần bí, trong đội ngũ, ngoại trừ ta ra, những người còn lại phỏng chừng không ai chịu nổi một cái liếc mắt của hắn!

Sắc mặt Xích Quỷ có chút vặn vẹo.

Về phương diện huyết mạch nhãn đồng, hắn không ngờ lại bị thất bại bởi một tên thiếu niên cảnh giới thấp hơn mình một bậc, trong lòng vô cùng bất phục, kích khởi chiến ý cường đại.

Nhưng mà, Xích Quỷ cũng không thể không để ý đến toàn bộ đại cục được.

Bản thân Triệu Phong hành động một mình, không cố kỵ chút nào, thủ đoạn tầng tầng bất tận, mà bên người hắn lại còn nhiều sư huynh đệ đồng môn như vậy…

- Kế sách hiện tại, chúng ta cần phải nghĩ cách liên hệ với Ma Vu sư huynh. Nếu như có thể liên thủ với hắn, cơ hội bắt giết tên tiểu tử kia khẳng định sẽ tăng lên rất lớn. Ngoài ra, chúng ta còn phải gia tăng

cường độ thám sát Di tích Tử Thánh, xem có cách nào tìm ra được Di Tích Bảo Điện hay không?

Xích Quỷ rốt cuộc làm ra quyết định.

Mục tiêu bọn chúng đến Di tích Tử Thánh này chính là muốn thu hoạch kỳ ngộ.

Trong di tích, có rất nhiều những thiên địa linh tài cơ bản là tuyệt tích bên ngoài, bao gồm đủ các loại dị thú hiếm quý.

Ngoài ra, những người hữu duyên trong Di tích Tử Thánh này, còn có thể thăm dò một vài kỳ ngộ khác nữa.

Trong đó, nổi danh nhất chính là Di Tích Bảo Điện, nơi đây chính là đầu mối then chốt nhất của toàn bộ Di tích Tử Thánh, nghe nói lúc sinh tiền, Tử Dạ Thánh Chủ chính là ở trong đó mà trôi qua những ngày tháng cuối cùng của sinh mệnh, rất có thể vẫn còn lưu lại y bát truyền thừa trong đó.

Chẳng qua, Di tích Tử Thánh đã mở ra vô số lần, tỷ lệ hiện thân của Di Tích Bảo Điện cũng không cao cho lắm, chỉ khoảng chừng một phần mười mà thôi.

Vụt…

Đột nhiên, một đạo cốt tiễn u ám mang theo quỷ khí dày đặc từ phía màn đêm chân trời lóe lên, phóng thẳng đến phương hướng đám người Xích Quỷ.

- Quỷ tiễn truyền thư!

Xích Quỷ rất nhanh tiếp nhận đạo cốt tiễn u ám kia.

Loại thủ đoạn truyền thư này, chính là thủ đoạn độc môn của Hắc Nhai Cung. Nếu như ở ngoại giới, có thể tiến hành quỷ tiễn truyền thư mấy vạn dặm. Cho dù là ở trong Di tích Tử Thánh này, ít nhất cũng có thể truyền thư ngàn dặm. Nếu như là buổi tối, khoảng cách có thể lên tới gấp đôi, gấp ba lần.

Mở ra quỷ cốt tiễn, bên trong hiện ra một tờ giấy đặc chế.

- Diệp Yên Vũ của Tịnh Nguyệt Linh Tông ở góc Đông Bắc của sơn mạch Tam Tích, bên trong một khe sâu thần bí, phát hiện đại kỳ ngộ, trong đó mơ hồ có ẩn chứa vô số thiên tài địa bảo Thượng Cổ…

Xích Quỷ xem xong bức thư, trong mắt chợt lóe tinh quang.

- Diệp Yên Vũ!

- Diệp Yên Vũ kia, trong số mười đại thiên tài Chân Chủ Cấp tiến vào Di tích Tử Thánh lần này, thực lực ít nhất nằm trong ba hạng đầu, ở trong Tịnh Nguyệt Linh Tông cũng bài danh thứ hai!

Mấy người Hắc Nhai Cung ở đây nghĩ đến người này, trên mặt cũng tràn ngập sự sợ hãi và kiêng kỵ.

Di tích Tử Thánh là do ba đại Tông phái Nhị tinh cùng nhau chưởng khống.

Mà trong đó, Tịnh Nguyệt Linh Tông cấp bậc lại cao tới Nhị tinh rưỡi, thực lực vượt xa Hắc Nhai Cung.

Trong Tam Đại Tông phái, Tịnh Nguyệt Linh Tông bài danh đệ nhất, lần này thiên tài Chân Chủ Cấp tiến vào chiếm đến năm người.

Nguyệt Ma Điện đứng thứ hai, có ba đại thiên tài Chân Chủ Cấp, dù sao cũng từng là Tông phái Nhị tinh rưỡi.

Cũng chính là nói, trong mười cường giả Chân Chủ Cấp tiến vào di tích lần này, Tam Đại Tông phái chiếm cứ toàn bộ các danh ngạch.

Còn lại các thiên tài tinh anh của các Tông phái Nhất tinh, thì không có Chân Chủ Cấp, nhiều nhất chỉ là Nửa bước Chân Chủ Cấp mà thôi.

Bởi vậy có thể thấy được, Tông phái Tinh cấp, mỗi khi tăng thêm một Tinh, thậm chí là nửa Tinh thôi, cũng đều có sự chênh lệch rất lớn, không phải chỉ ở phương diện chỉnh thể thực lực Tông phái, mà đệ tử môn đồ, cũng có liên quan nữa.

- Diệp Yên Vũ này, vận mệnh rất tốt, lại thích hành động một mình. Các sư huynh đệ Hắc Nhai Cung chúng ta tập kết nhân mã, hoạch định kế hoạch, có thể đánh cho nàng ứng phó không kịp. Vạn nhất không được, chúng ta cũng có thể liên thủ với Nguyệt Ma Điện!

Xích Quỷ hừ lạnh một tiếng.

Đơn đả độc đấu, hắn quả thật không phải là đối thủ của Diệp Yên Vũ. Tu vi đối phương cao tới Chân Chủ Cấp đại thành, xuất thân từ Tông phái cường đại Nhị tinh rưỡi, bất luận là huyết mạch hay là tư chất, phóng nhãn mắt trận doanh Tam Đại Tông phái, cũng có thể nói là tuyệt đỉnh.

Chẳng qua, ở trong Di tích Tử Thánh này, không phải chỉ dựa vào lực lượng một người liền có thể quyết định hết thảy, còn cần phải phối hợp đoàn đội, cùng với mưu lược trí tuệ nữa.

Vụt vụt vụt...

Xích Quỷ ra lệnh một tiếng, dẫn theo đám người Hắc Nhai Cung hướng Sơn mạch Tam Tích phóng đi.

o0o

Chừng một canh giờ sau, đám người Xích Quỷ cùng với một đám người Hắc Nhai Cung khác nữa, đã chạy tới mục tiêu.

- Xích Quỷ sư huynh, khe sâu thần bí chính là ở đây! Cái khe sâu này, thập phần tà môn, cả ngày liên tục không ngừng sản sinh ra những luồng quái phong mạnh mẽ. Một khi bị chúng thổi quét tới, cho dù cường giả Chân Huyền Cấp bình thường không chết cũng bị lột một lớp da!

Một gã đệ tử Hắc Nhai Cung nói.

Quả nhiên không sai, đám người Hắc Nhai Cung vừa mới tiếp cận, liền cảm nhận được bên trong khe sâu không ngừng phát ra từng luồng quái phong thổi vù vù liên hồi.

Mắt thường có thể nhìn thấy được từng luồng quái phong khủng bố, cứ mỗi nhịp hô hấp lại thổi quét tràn ngập cả khe sâu kia.

Mà khi quái phong không thổi quét, mọi người đều có thể cảm giác được từ sâu bên trong khe sâu truyền đến từng luồng nguyên khí thiên địa nồng đậm vô cùng thuần hậu, thậm chí còn có vài tia khí tức trân tài Thượng Cổ xa xưa nữa.

- Bên trong cái khe sâu này, nhất định là có rất nhiều trân tài hiếm có!

Đám người Hắc Nhai Cung cùng với một vài thiên tài của các Tông phái nhỏ lẻ khác, cũng đều dừng chân quan sát.

Trong lúc đám quái phong triệt hồi, lộ ra một tia lổ hổng, mọi người mơ hồ nhìn thấy chỗ sâu trong khe nứt, trên một ngọn cao phong, đang có một nàng tiên tử bích y phiêu nhiên như lạc diệp đứng đó.

Nàng tiên tử bích y kia, tươi trẻ thanh tú, khuôn mặt thản nhiên như đóa sen trắng nở rộ, thân thể xinh đẹp lướt nhẹ, như một mảnh lạc diệp, kỳ ảo linh hoạt vô biên.

- Diệp Yên Vũ!

Đám người Xích Quỷ thoáng rùng mình một cái, giương mắt nhìn về phía nàng thiên chi kiều nữ xinh đẹp kỳ ảo như lạc diệp kia.

Trong số mười đại thiên tài Chân Chủ Cấp tuyệt đỉnh, cũng chỉ có Diệp Yên Vũ mới độc thân độc hành tiến vào chỗ sâu bên trong khe nứt. Nhìn bộ dáng cười tươi như hoa của nàng, khẳng định đã có thu hoạch không nhỏ.

Xích Quỷ mở ra Hắc Tà Nhãn, đang quan sát những khe hở khi quái phong tạm dừng, cũng đồng thời quan sát Diệp Yên Vũ.

Quả nhiên, trong tay nàng đang cầm một vài món trân tài Thượng Cổ, mỗi một kiện đem ra ngoài, cũng đều là giá trị liên thành cả.

- Meo meo!

Một con mèo nhỏ toàn thân màu xám bạc, ước chừng cỡ bàn tay, đang thản nhiên thích chí rúc vào bên người của Diệp Yên Vũ.

Xích Quỷ cảm giác có gì đó không đúng.

Con mèo nhỏ kỳ quái kia, trước giờ đều chưa từng thấy xuất hiện

bên cạnh Diệp Yên Vũ.

Ở khắp Quần Đảo vực Thiên Lô này, mỹ mạo tài trí của Diệp Yên Vũ chính là danh chấn thiên hạ, chẳng biết bao nhiêu thiên tài bên trong Tam Đại Tông Môn cũng đều xem nàng là Nữ thần trong mộng.

Mà hiện tại, một con mèo nhỏ lai lịch cổ quái không ngờ lại nhận được sự ưu ái như thế của Diệp Yên Vũ, có thể thân mật dựa sát vào người nàng, e rằng sẽ khiến cho những thiếu niên tài tuấn theo đuổi nàng phải ghen tỵ đỏ mắt.

Càng khiến cho Xích Quỷ cảm thấy quái dị chính là, con mèo nhỏ cổ quái kia, không ngờ còn dùng ánh mắt trêu tức giả dối liếc nhìn hắn một cái nữa.

- Meo meo!

Con mèo nhỏ cổ quái kia, giữa miêu trảo đột nhiên quăng lên vài đồng tiền cổ, ở giữa không trung tung bay, phát ra thanh âm leng keng, bộ dáng cao ngạo như tiểu thần côn vậy.

- Tiểu Tặc Miêu, có phát hiện gì mới hay sao?

Trên mặt Diệp Yên Vũ toát ra nụ cười vui vẻ, bàn tay trắng noãn tinh tế như bạch ngọc nhẹ nhàng vuốt ve lớp lông mềm mại trên đầu của Tiểu Tặc Miêu.

Từ khi gặp được con mèo nhỏ này, nàng ở trong di tích gặp được kỳ ngộ liên tục, mọi chuyện đều vô cùng tốt đẹp, hiện tại lại phát hiện ra cái khe sâu thần bí này nữa.

Quan trọng hơn nữa chính là, con mèo nhỏ này nhanh nhạy siêu phàm, khiến cho nàng vô cùng vui vẻ.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu bày ra bộ dạng hưởng thụ vô cùng, sau đó giơ chân chỉ về một phía nào đó, gừ gừ mấy tiếng.

Một lát sau, từ phương hướng mà Tiểu Tặc Miêu vừa mới chỉ tới, nguyên khí thiên địa dao động mãnh liệt, lại có thêm một gã thiên tài ngoại vực Chân Chủ Cấp đến nữa.

Chương 398: Khe nứt

Di tích Tử Thánh, tại một góc núi nào đó.

- Ừm!

Thân hình Triệu Phong bỗng nhiên chấn động, đột nhiên sản sinh ra một tia liên hệ vi diệu, đến từ Huyết khế.

Thế giới bên ngoài, loại cảm ứng quan hệ Huyết khế như thế này sẽ thập phần mãnh liệt, tu vi cấp bậc song phương càng cao, khoảng cách cảm ứng sẽ càng xa xôi hơn.

Nhưng mà ở bên trong Di tích Tử Thánh này, các loại cảm quan đều bị áp chế mạnh mẽ. Thậm chí ngay cả Thần Linh Nhãn của Triệu Phong cũn không tránh khỏi. Dù sao chủ nhân của cái di tích này, khi còn sống cũng là cường giả Huyền Quang Cảnh, chỉ kém một bước nữa đã đạt tới Thiên Giai Thần Vị, đứng ở đỉnh cao mà sinh linh thế gian không cách nào thăm dò được.

Mà liên hệ Huyết khế cảm ứng được, tự nhiên chính là Tiểu Tặc Miêu.

Từ sau khi tiến vào Di tích Tử Thánh, Triệu Phong, Tiểu Tặc Miêu, Triệu Vũ Phi đều bị truyền tống đi một cách ngẫu nhiên.

Lúc này, Triệu Phong có thể cảm ứng được một phương hướng mơ hồ nào đó.

- Trước hết nghĩ cách hội hợp với Tiểu Tặc Miêu cái đã!

Bởi vì một tia liên hệ cảm ứng nhàn nhạt này, khiến cho Triệu Phong quyết định thay đổi kế hoạch ban đầu.

Dựa theo kế hoạch ban đầu, hắn chuẩn bị đem đám quỷ vật còn lại bên trong đóa hắc liên kia biến thành chất dinh dưỡng, nhằm rèn luyện thăng cấp hai đầu quỷ thi thanh đồng kia.

Đồng thời, cảnh giới tinh thần của hắn cao tới Chân Chủ Cấp, tu vi nội tình dưới sự trợ giúp của Cự Ngạc Điện Cốt và U Thủy Tâm Mạch, đã phi thường củng cố thâm hậu, thậm chí về mặt trụ cột của Chân Huyền Cấp tiểu thành cũng có tinh tiến.

Một khi cảnh giới tinh thần trước tiên đạt tới Chân Chủ Cấp, cùng nguyên khí thiên địa hô ứng, tốc độ tu luyện sẽ gia tăng lên rất nhiều lần.

Hơn nữa, bên trong Di tích Tử Thánh này, nguyên khí thiên địa so với một vài Thánh địa tu luyện trên Đại lục Thanh Hoa cũng đều tinh khiết nồng đậm hơn mấy lần.

Dưới tình huống như thế, nếu như Triệu Phong dốc lòng bế quan thêm năm sáu ngày nữa, sẽ có năm sáu thành hy vọng tiến cấp lên Chân Huyền Cấp đại thành.

Nhưng Triệu Phong hiện tại lại thay đổi kế hoạch.

Rất không dễ dàng mới tiến vào truyền thừa Ngoại Vực, cơ hội mười năm mới có một lần này, Triệu Phong cũng không thể lãng phí thời gian.

Hiện tại cảm ứng được Tiểu Tặc Miêu, Triệu Phong xem như có thêm một trợ lực không nhỏ.

o0o

Thời gian khoảng chừng nửa canh giờ sau, Triệu Phong tiến vào một phiến sơn mạch rộng lớn khổng lồ. Trong tòa sơn mạch này, nguy cơ tứ phía, đủ các loại Yêu thú, phi cầm ẩn nấp khắp nơi, thỉnh thoảng lại chạy ra ngoài một hồi.

Lúc này, tia cảm ứng Huyết khế từ trên người Tiểu Tặc Miêu càng ngày càng mãnh liệt hơn.

- Đã đến rất gần rồi!

Triệu Phong thập phần cẩn thận, Thần Linh Nhãn tập trung vào một cái khe nứt cách nơi này hơn hai trăm dặm.

Bên ngoài cái khe nứt kia, lại có chừng mấy chục gã thiên tài Ngoại Vực, phần lớn đều đứng nhìn nhưng không dám dễ dàng tiến vào.

Bên trong cái khe nứt thần bí kia, lúc nào cũng tràn ngập những luồng quái phong màu đen nhàn nhạt khủng bố, đủ để trong khoảnh khắc đánh tan một cường giả Chân Nhân Cấp bình thường, tuyệt đại đa số Chân Huyền Cấp cũng không cách nào thừa nhận nổi.

Phốc phốc! Bịch…

Mấy tên thiên tài Ngoại Vực Chân Huyền Cấp kia, thập phần chật vật từ bên trong khe nứt kia lăn ra ngoài.

Thậm chí hai tên thiên tài Ngoại Vực Chân Huyền Cấp đại thành trong số đó, còn bị thương không nhẹ, khóe miệng tràn ra vết máu nhàn nhạt.

Luận thực lực, bọn họ ít nhất cũng ngang bằng với cái thế thiên kiêu bên trong Chân Long Hội.

- Lực lượng của đám quái phong này không ngờ lại mạnh mẽ đáng sợ đến như vậy. Không có tu vi Chân Chủ Cấp, rất khó tự bảo vệ mình! Cho dù là cường giả Chân Chủ Cấp, gặp phải khu vực gió mạnh một chút, cũng không thể nào kháng cự nổi!

Triệu Phong âm thầm giật mình.

Một khi cái khe nứt thần bí này lại nguy hiểm như vậy, mà những gã thiên tài Ngoại Vực vẫn không chịu rời đi, còn nghĩ cách xông vào, có thể thấy được bên trong đó tất nhiên có những kỳ ngộ không hề nhỏ.

Trong đám người, Triệu Phong nhìn thấy được mấy người bọn Xích Quỷ của Hắc Nhai Cung, ngoài ra còn có một cỗ thế lực khác nữa, do một gã thanh niên huyết bào tu vi Chân Chủ Cấp tiểu thành dẫn dắt.

Gã thanh niên huyết bào kia, trên mi tâm có một cái ấn ký hình nguyệt nha huyết sắc, trên người phát ra một luồng khí tức huyết sát kinh tâm động phách.

Loại khí tức quái dị này, khiến cho Triệu Phong nghĩ đến Hộ pháp Huyết Cương Đà của Xích Nguyệt Ma Giáo trước đây.

Nếu như hắn đoán không lầm, thì gã thanh niên huyết bào này hẳn là đến từ Tông phái Nhị tinh Nguyệt Ma Điện, so với Xích Nguyệt Ma Giáo năm xưa còn cường đại hơn gấp trăm ngàn lần.

Thời điểm khi Triệu Phong đến, bất luận là Hắc Nhai Cung hay là Nguyệt Ma Điện, cũng đều đang phái người nghĩ cách tiến vào trong

khe nứt thần bí kia. Phần lớn đều thất bại.

Xung quanh đó vẫn còn có một vài Tông phái Nhất tinh cũng thử tiến vào khe nứt, bên trong khe nứt thậm chí vẫn còn lưu lại mấy cỗ thi thể bị đánh nát không còn hình dạng nữa.

Đương nhiên, sau khi trả một cái giá không nhỏ, bất luận là Hắc Nhai Cung hay là Nguyệt Ma Điện, cũng đều tìm ra được một ít quy luật.

- Các cơn quái phong bên trong khe nứt này, phân bố mạnh yếu khác nhau, biến hóa cũng theo những quy luật nhất định. Địa phương sức gió yếu nhất, ngay cả Chân Nhân Cấp cũng có thể bình yên thông qua. Những địa phương sức gió cực mạnh, ngay cả Chân Chủ Cấp cũng có thể bị hủy diệt. Nếu như tạo thành đội ngũ, như vậy lựa chọn lộ tuyến tốt nhất, có thể đem thương vong giảm xuống đến mức thấp nhất.

- Chỉ cần đi xuyên qua khu vực quái phong này, là có thể tiến vào trung tâm của khe nứt, trong đó sinh trưởng rất nhiều các loại trân tài dị bảo Thượng Cổ, như vậy nhất định không có các loại quái phong này tồn tại.

Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện do hai đại cường giả Chân Chủ Cấp dẫn đầu, tiến hành trao đổi lẫn nhau.

Chỉ có dẫn theo càng nhiều người đi vào, tiến hành khai thác đào móc những tài nguyên bên trong khe nứt, mới có thể đạt được lợi ích lớn nhất từ trong đó.

Trong khi Xích Quỷ cùng với thanh niên huyết bào thương nghị tìm cách đi vào, thì Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đã quan sát thấu hiểu rõ ràng những biến hóa của đám quái phong bên trong khe nứt kia.

Mỗi một lần quái phong xuất hiện, biến hóa, độ mạnh yếu phân bố… Triệu Phong đều dùng Thần Linh Nhãn trực tiếp phục chế lại, khống chế quan sát mỗi một chi tiết cực nhỏ bên trong đó.

Sau khi trải qua mười lần phục chế cùng quan sát, đối chiếu, Triệu Phong đã tìm ra được quy luật, thậm chí còn tính ra được nguyên lý chính xác trong đó nữa.

Mấy lần kế tiếp khi quái phong hình thành, Triệu Phong đều căn cứ theo quy luật, thậm chí còn có thể dự đoán xem, ở khu vực nào sức gió mạnh đến bao nhiêu. Những khoảng thời gian tiếp theo, sẽ có những biến hóa như thế nào…

Một khi nắm giữ được quy luật và nguyên lý trong đó, uy hiếp đến từ những cơn quái phong trong khe nứt thần bí này, ít nhất cũng giảm mạnh xuống bảy thành.

Trong khoảng thời gian ngắn như vậy, thông qua quan sát thấu hiểu, tìm được những quy luật tương đối chính xác như thế này, phóng mắt khắp các thiên tài ở nơi này, e rằng chỉ có mình Triệu Phong mới có được năng lực này.

Dù sao diện tích của cái khe nứt kia cũng lớn ước chừng hơn trăm dặm, tương đương một cái thành thị cỡ nhỏ bình thường. Nếu đổi lại ở bên ngoài, muốn thăm dò quan sát địa lý một lượt, không mất thời gian mấy ngày cũng không thể nào làm được. Huống chi còn phải khống chế quy luật biến hóa của đám quái phong này nữa…

Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện, nhân mã song phương sau khi trả một cái giá khá lớn, gần như đụng phải một ít quy luật không trọn vẹn, thậm chí còn có thành phần vận khí nhất định trong đó nữa.

- Xuất phát!

Lúc này, Xích Quỷ dẫn theo một đám đội ngũ tinh nhuệ, có đến chừng mười người, đi dọc theo một lộ tuyến, tiến vào trong khe nứt thần bí.

Mà Nguyệt Ma Điện thì lại đi dọc theo một cái lộ tuyến khác.

- Song phương nhân mã này, đều đi dọc theo phụ cận vách núi. Uy lực của quái phong nơi đó chỉnh thể mà nói thì nhỏ hơn một chút, nhưng còn lâu mới là lộ tuyến tốt nhất.

Triệu Phong nhìn theo bọn họ đi vào, thân hình thoáng nhoáng lên, hóa thành một đạo hư ảnh điện mị ảm đạm, tiếp cận khe nứt thần bí.

Càng tiếp cận khe nứt thần bí, cảm ứng Huyết khế đến từ Tiểu Tặc Miêu cũng càng ngày càng mạnh mẽ hơn.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong vừa rồi cũng không phát hiện ra Tiểu Tặc Miêu, có thể thấy nó rất có thể đã tiến nhập vào khu vực trung tâm của khe nứt rồi.

Vút…

Bên trong không khí mơ hồ truyền đến thanh âm điện quang rung động, Triệu Phong ẩn nấp bên trong màn đêm, lách người đi vào khe nứt thần bí.

- Hửm? Đó là nhân mã phương nào? Dường như đang có một người một mình xông vào trong khe nứt!

- Tốc độ quá nhanh! Dưới trạng thái ẩn nấp, nhìn không ra được hư thật, nói không chừng chính là Yêu thú dị tộc thì sao?

Bên cạnh lối vào của khe nứt, vẫn còn một đám những thiên tài Ngoại Vực của các tiểu Tông phái.

Gọi bọn họ là tiểu Tông phái, chính là so sánh với Tam Đại Tông phái Nhị tinh trở lên mà thôi. Thế lực Tông phái sau lưng những thiên tài Ngoại Vực này, thế lực nào cũng không hề thua kém Xích Nguyệt Ma Giáo ngày đó đã từng quét ngang cả Đại lục Thanh Hoa.

Sau khi Triệu Phong tiến vào trong khe nứt, tốc độ di chuyển cũng không quá nhanh.

Hắn có đôi khi đi xuyên qua một đoạn khoảng cách, lại lưu lại một lát, thậm chí thỉnh thoảng lại lui về phía sau mấy bước nữa.

Nhưng không thể nghi ngờ, lúc nào hắn cũng thừa nhận sức gió nhỏ nhất. Thời điểm khi sức gió cực mạnh, hắn liền lấy ra Tam Hoa Bảo Liên, cũng có thể thoải mái hóa giải.

Nếu không, một vài những khu vực có sức gió cường đại một chút, đừng nói là Triệu Phong, cho dù là Thạch Thừa Thiên có phòng ngự cường đại, cũng có thể bị xé nát thành phấn vụn trong khoảnh khắc.

Bởi vậy, tốc độ tiến tới của Triệu Phong so với đám người Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện thì chậm hơn rất nhiều.

Chẳng qua, điều này cũng rất hợp ý của Triệu Phong.

Bất luận là Hắc Nhai Cung hay là Nguyệt Ma Điện, cũng đều không phải là thế lực mà một thân một mình hắn có thể địch nổi. Hai gã thiên tài Ngoại Vực Chân Chủ Cấp, thực lực kẻ nào cũng đều hơn xa hắn.

Rốt cuộc, sau khi di chuyển chừng một canh giờ, Triệu Phong lông tóc vô thương, toàn bộ hành trình gần như đều đi ở khu vực sức gió yếu nhất, tiến vào chỗ sâu bên trong khe nứt.

Quỷ dị chính là, một khi đi thông qua khu vực nham thạch bên ngoài sơn cốc, những cơn quái phong bên trong gần như biến mất vô tung vô ảnh.

Ở sâu bên trong khe nứt này là một mảnh thổ địa sâu thẳm, một màu xanh biếc kéo dài bất tận. Nguyên khí thiên địa dư thừa, so với những khu vực khác của Di tích Tử Thánh còn nồng đậm hơn gấp chục lần.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, chỉ cảm thấy một luồng khí tức tang thương xa xưa ập vào mặt, phảng phất như là vượt qua thời không, tiến vào hoang sơn dã lâm nguyên thủy thời Thượng Cổ vậy.

Những nơi mà hắn nhìn thấy, tràn ngập cây cối hoa mộc, xanh biếc mông lung, rất nhiều cây cỏ kỳ hoa dị thảo, vô cùng kỳ lạ, không ít loại đều là những thứ đã tuyệt chủng ở bên ngoài.

Một ít những gốc đại thụ cao to chọc trời, cao tới hơn trăm trượng, cành lá xum xuê um tùm, lan xa đến gần vài dặm, tương đương với quy mô một cái sơn thôn nhỏ.

Mỗi một cây một lá bên trong này, dưới sự tiêm nhiễm nhiều năm của nguyên khí thiên địa nồng đậm, gần như là hóa tinh, vượt qua phạm trù thực vật bình thường.

Đơn giản mà nói, trong này tùy tiện một nhành cây một cọng cỏ, một khối thổ nhưỡng, đều ẩn chứa một ít linh vận. Nếu đem ra ngoài ngoại giới, ít nhất cũng có giá trị mấy trăm ngàn Nguyên tinh thạch.

Có thể nói, ở trong này khắp nơi trên mặt đất đều là hoàng kim.

- Nếu như ở trong này tu luyện, chính là tương đương với nguyên khí thiên địa gấp trăm lần ở Đại lục Thanh Hoa. Khó có thể tưởng tượng, bên trong cái khe nứt tràn ngập khí tức Thượng Cổ này, có bao nhiêu kỳ ngộ có thể khai thác.

Tâm linh Triệu Phong rung động.

Lúc này, ở chỗ sâu bên trong rừng cây của khe nứt truyền đến thanh âm đánh nhau, cùng với thanh âm Dị thú Thượng Cổ gầm rú, chấn triệt tâm hồn.

Hiển nhiên hai phe Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện đã gặp phải nguy hiểm hoặc là kỳ ngộ gì đó trong khe nứt thần bí,.

Triệu Phong cũng không hề lưu lại, thân hình nhanh chóng phóng đi.

Hắn cũng không dám tùy tiện hành động, chỉ đứng trên một cái sườn núi có chút cao ở bên trong khe nứt, mở ra Thần Linh Nhãn, khống chế hoàn cảnh khu vực này.

Thần Linh Nhãn đảo quét qua mỗi một phiến đá núi ở trong này, mỗi một gốc cây, thậm chí kể cả thảm cỏ và nền đất bên dưới nữa.

Chỉ vẻn vẹn đảo quét qua một lần, Triệu Phong liền kinh hỉ không thôi.

Những trân tài, thiên tài địa bảo Thượng Cổ bên trong cái khe nứt thần bí này, hoàn toàn vượt qua tưởng tượng rất nhiều.

Triệu Phong chỉ là đại khái đảo quét qua một lần, liền phát hiện ra không dưới mấy chục chỗ có thiên tài địa bảo Thượng Cổ kinh

người, giá trị này, tuyệt đối đủ để cho Chân Chủ Cấp phải đỏ mắt.

Thậm chí ngay cả trong nham bích bên cạnh Triệu Phong, cũng ẩn chứa không ít những thứ có giá trị.

Phành…

Triệu Phong nâng chưởng bổ ra, phiến nham thạch nhất thời tróc ra một mảng lớn, bên trong lộ ra một mảnh thổ nhưỡng rêu xanh thuần một màu xanh biếc.

Bên trên đám thổ nhưỡng rêu xanh kia, sinh trưởng một vài loại quả toàn thân đen óng ánh, giống như là quả nho vậy, ước chừng lớn cỡ đầu ngón cái, bề ngoài nổi lên một tầng tinh văn quái dị.

Triệu Phong bằng vào cảm ứng của Thần Linh Nhãn, phát giác ra bên trong quả này ẩn chứa thiên địa tinh hoa và linh tính khổng lồ đến kinh người, hoàn toàn vượt qua những loại Linh quả hiếm thấy hắn từng gặp qua tại Đại lục Thanh Hoa.

- Loại quả màu đen óng ánh này, rốt cuộc là có lai lịch gì?

Triệu Phong đưa tay hái xuống mấy quả thần bí kia, lập tức cảm nhận được một luồng khí lưu nguyên khí thiên địa thuần túy kinh người lan tràn ra.

Xấu hổ chính là, với kiến thức lịch duyệt của hắn tại Đại lục Thanh Hoa, thật đúng là không nhìn ra được lai lịch của loại quả này.

- Thiên U Châu Quả Vương, thuộc tính hàn, ẩn chứa tinh hoa thiên địa tinh thuần khổng lồ, có thể trong nháy mắt khôi phục lại nguyên khí thiếu hụt của cường giả Chân Linh Cảnh. Thời khắc quan trọng, có thể khôi phục chiến lực lại đỉnh phong. Mà quả hạch của nó, còn

có thể cường hóa khí lực, tăng cường tu vi nguyên khí, hơn nữa đối với Chân Chủ Cấp đều cực kỳ hữu hiệu. Với hiện trạng tu vi hiện tại của ngươi, dùng một quả liền có tỷ lệ năm thành gia tăng lên một tầng tiểu cảnh giới!

Một thanh âm nữ tử ngọt ngào êm ái đột nhiên từ phía sau nham bích truyền đến, có vẻ thích ý nhàn nhạt.

Chương 399: Phản bội!

- Mà quả hạch của nó, còn có thể cường hóa khí lực, tăng cường tu vi nguyên khí, hơn nữa đối với Chân Chủ Cấp đều cực kỳ hữu hiệu. Với hiện trạng tu vi hiện tại của ngươi, dùng một quả liền có tỷ lệ năm thành gia tăng lên một tầng tiểu cảnh giới!

Một thanh âm nữ tử ngọt ngào êm ái đột nhiên từ phía sau nham bích truyền đến, có vẻ thích ý nhàn nhạt.

Thân hình động tác Triệu Phong nhất thời cứng đờ, sau lưng ứa ra mồ hôi lạnh.

Thanh âm nữ nhân sau lưng kia ngọt ngào dễ nghe, êm ái như thế, thậm chí còn giải đáp nghi hoặc trong lòng của hắn nữa.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong cảm quan nhạy cảm đến thế nào, thế nhưng nàng ta có thể vô thanh vô tức tiếp cận hắn trong phạm vi gần mấy chục trượng, khiến cho hắn gần như không phát hiện được chút nào.

Đương nhiên, đây có lẽ là do đối phương không có phát sinh sát ý đối với hắn, hoặc là tâm niệm khống chế quá mức cường đại.

Đồng thời, đúng lúc này, một luồng khí tức quen thuộc, một tia cảm ứng liên hệ mãnh liệt, đạt đến mức tận cùng truyền đến.

Triệu Phong chậm rãi quay người lại, dò xét vách núi đá sau lưng mình. Một nữ nhân bích y phiêu nhiên như lạc diệp, một khuôn mặt xinh đẹp thản nhiên như đóa bạch liên nở rộ, tươi mát thanh lịch, linh

hoạt kỳ ảo như thiên tiên.

- Meo meo!

Một con mèo nhỏ màu xám bạc đang ngồi trên bờ vai của nữ tử bích y, ánh mắt vui mừng khi kẻ khác gặp họa, giương mắt nhìn Triệu Phong.

- Tiểu Tặc Miêu!

Triệu Phong trong lòng rùng mình, nhất thời có đủ loại phán đoán.

Khe nứt thần bí này, không gian bên trong không nhỏ, địa thế phức tạp, nữ nhân bích y kia có thể trong lúc vô thanh vô tức, từ phía sau tiếp cận chính mình, mục tiêu không ngờ chuẩn xác đến như vậy.

Đáp án này, gần như có thể khẳng định!

Nếu không phải có Tiểu Tặc Miêu dẫn đường, làm sao lại có thể trùng hợp như thế, làm sao lại dễ dàng như vậy?

Nàng tiên tử bích y ung dung mỉm cười, dò xét Triệu Phong:

- Ngươi chính là chủ nhân của Tiểu Tặc Miêu sao? Không thuộc bất cứ phương nào của ba đại trận doanh, lại có thể đi vào Di tích Tử Thánh, thật thú vị!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên bất định. Nàng tiên tử bích y trước mắt, tu vi cao tới Chân Chủ Cấp đại thành, so với Xích Quỷ còn cường đại hơn, chỉ sợ vượt quá khả năng mà bản thân có thể đối phó.

Về thân phận của nàng, Triệu Phong mơ hồ cũng có thể đoán biết được.

Thời điểm khi tiến vào khe nứt, ba chữ Diệp Yên Vũ cũng từng liên tiếp nghe đám thiên tài Ngoại Vực ở bên cạnh lối vào đề cập tới, trong lời nói cũng tràn ngập sự khiếp sợ và ngưỡng mộ.

- Tiểu Tặc Miêu, vì sao ngươi lại phản bội ta? Ta có bạc đãi gì ngươi đâu?

Triệu Phong không để ý tới Diệp Yên Vũ, thình lình nhìn về phía Tiểu Tặc Miêu.

- Meo meo!

Vẻ mặt Tiểu Tặc Miêu oán hận bất mãn, hướng về phía Triệu Phong nhe nanh múa vuốt, sau đó lại nhu thuận dựa vào thân thể tuyệt mỹ của giai nhân.

Diệp Yên Vũ giống như cười chế nhạo:

- Chim khôn chọn cành mà đậu, huống chi Tiểu Tặc Miêu lại là loại Linh sủng thần bí, linh trí siêu phàm, có được huyết mạch Thượng Cổ! Trước kia ngươi thừa dịp Tiểu Tặc Miêu mới sinh ra, vẫn còn yếu ớt, bức bách nó ký kết Huyết khế Linh sủng, nó làm sao có thể tận tình trung thành với ngươi?

Triệu Phong không khỏi rùng mình một cái, quả thật lúc trước tại Phù Loan Điện, hắn chính là dưới sự trợ giúp của quang ảnh Lý Phù Loan, mới có thể ký kết Huyết khế với Tiểu Tặc Miêu, trong đó có tính cưỡng chế nhất định.

Giờ phút này, Tiểu Tặc Miêu trực tiếp dẫn dắt một cường địch Ngoại Vực, đến bên cạnh chủ nhân, bất luận là nhìn từ phương diện nào đi nữa, cũng có thể chứng minh quyết tâm phản bội của nó.

- Vậy bây giờ ngươi muốn thế nào? Tiểu Tặc Miêu là Linh sủng của ta, một khi ngươi đã biết nó và ta ký kế Huyết khế Linh sủng, chẳng lẽ còn muốn cướp đoạt hay sao?

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng.

Huyết khế Linh sủng có tính chế ước cực mạnh, nhưng cũng không phải là khế ước bình đẳng thông thường.

Triệu Phong có tính chế ước cực mạnh đối với Tiểu Tặc Miêu, thậm chí còn có thể khống chế sinh tử của nó nữa.

Hơn nữa, một khi Triệu Phong thân là chủ nhân chết đi, làm Linh sủng, Tiểu Tặc Miêu cũng sẽ chịu sự phản phệ liên lụy rất lớn, không có kết quả gì tốt.

Trừ phi, Triệu Phong chủ động nguyện ý, giải trì Huyết khế Linh sủng.

Với cấp bậc của Diệp Yên Vũ, không có khả năng không biết những điều này.

Thế nhưng, một khi nàng đã cùng với Tiểu Tặc Miêu chạy tới đây tìm Triệu Phong, tự nhiên là đã có chuẩn bị sẵn.

- Chỉ cần ngươi bằng lòng nói ra phương pháp tiến vào Di tích Tử Thánh, hơn nữa nguyện ý giải trừ Huyết khế Linh sủng với Tiểu Tặc Miêu, ta chẳng những sẽ không làm khó dễ ngươi, thậm chí còn sẽ đề cử ngươi gia nhập Tịnh Nguyệt Linh Tông nữa! Với thiên phú tu vi hiện tại của ngươi, ở Tịnh Nguyệt Linh Tông ít nhất cũng có thể trở thành Đệ tử Nội môn, thậm chí còn có hy vọng trùng kích vào Đệ tử Chân truyền nữa!

Diệp Yên Vũ lại cười nói.

Thanh âm của nàng vẫn ngọt ngào dễ nghe như trước, như thanh âm tiếng trời vậy.

Đứng ở phương diện thuộc loại áp chế, cưỡng bức dụ lợi mà nói, những điều kiện này của nàng, phảng phất cung cấp cho Triệu Phong một cái ân tình kỳ ngộ lớn lao rồi.

Đương nhiên, đối với tuyệt đại đa số thiên tài, thậm chí đối với Triệu Phong mà nói, có thể gia nhập Tịnh Nguyệt Linh Tông, đó chính là một đại kỳ ngộ, bước ngoặc lớn của cuộc đời.

Tông phái Nhị tinh rưỡi, so với Thập Đại Tông phái của Đại lục Thanh Hoa, cường đại hơn gấp trăm ngàn lần.

Một vài Tông phái phụ thuộc vào Tịnh Nguyệt Linh Tông, cũng đều có thực lực quét ngang Thập Đại Tông phái của Đại lục Thanh Hoa rồi, so với Xích Nguyệt Ma Giáo chỉ mạnh hơn chứ không kém thua.

- Thứ nhất, tiến vào Di tích Tử Thánh này, chỉ là do ngoài ý muốn, ngay cả bản thân ta cũng không biết được nguyên nhân, càng không cần phải nói tới phương pháp!

- Thứ hai, Tiểu Tặc Miêu là Linh sủng của ta, sẽ không dễ dàng nhường cho người khác!

Triệu Phong quả quyết nói.

Đặc biệt là điều thứ hai, một khi giải trừ Huyết khế Linh sủng với Tiểu Tặc Miêu, Diệp Yên Vũ sẽ không còn bất cứ cố kỵ nào đối với Triệu Phong nữa.

Trước mắt, Diệp Yên Vũ đang thập phần yêu thích Tiểu Tặc Miêu, ra tay với Triệu Phong cũng sẽ có chút kiêng kỵ.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu khoa tay múa chân với Diệp Yên Vũ một phen.

- A? Cho dù ngươi liều mạng chết đi, cũng muốn buộc hắn giải trừ Huyết khế Linh sủng à? Yên tâm! Ta sẽ khiến hắn ngoan ngoãn thúc thủ chịu trói.

Diệp Yên Vũ khẽ vuốt nhẹ đầu Tiểu Tặc Miêu, an ủi một phen.

Trong lòng nàng không khỏi thương tiếc. Triệu Phong này, rốt cuộc đã ngược đãi Tiểu Tặc Miêu đến mức độ thế nào, khiến cho Tiểu Tặc Miêu liều mạng dù chết, cũng muốn phải giải trừ Huyết khế Linh sủng như vậy?

Hư ảnh điện quang khẽ nhoáng lên, tại chỗ chỉ còn lại có tàn ảnh của Triệu Phong.

Khoảnh khắc tiếp theo, Triệu Phong đã chui vào đám rừng cây đối diện, thân ảnh nhoáng lên, biến mất không thấy đâu nữa.

Chạy!

Triệu Phong luôn xử sự bình tĩnh. Diệp Yên Vũ kia, tu vi cao tới Chân Chủ Cấp đại thành, tuyệt đối cường đại hơn cả Hồng Hồ Thành chủ, thực lực có thể so sánh với Phó Giáo chủ Thiết Huyết Giáo Thiết Ma, căn bản không có khả năng đối kháng.

Thân hình Triệu Phong ảm đạm, ẩn nấp bên trong đám rừng cây âm ám, lại tạo ra một cái Âm Ảnh Phân Thân, hướng về phía ngược lại

mà chạy trốn, nhằm hấp dẫn tầm mắt đối phương.

Thế nhưng, Triệu Phong vừa mới chạy đi được chừng hai dặm, trên ngọn cây phía trước mặt hắn đã xuất hiện một nàng tiên tử bích y, toàn thân không nhiễm một hạt bụi trần, phiêu nhiên như lạc diệp, phảng phất như trống rỗng xuất hiện, cười dài nhìn về phía hắn.

- Đây chính là thực lực của Chân Chủ Cấp đại thành!

Triệu Phong trong lòng trầm xuống.

Hắn khẽ cắn răng một cái, trong lòng bàn tay xuất hiện một đóa Băng Lôi Huyền Hoa, huyễn lệ nở rộ, khuếch trương đến phạm vi mấy chục trượng, mang theo uy năng khủng bố, hoành không lao tới, hoàn toàn bao phủ Diệp Yên Vũ vào bên trong.

Phốc…

Cây rừng ở gần đó trong khoảnh khắc hoàn toàn bị phá hủy, cháy đen một mảnh.

Bụi bặm chưa tan, sắc mặt Triệu Phong đã cứng đờ, lộ ra một tia kinh hãi.

Thân thể xinh đẹp không nhiễm một hạt bụi của Diệp Yên Vũ, vẫn như cũ phiêu nhiên đứng yên trên ngọn cây, chung quanh lóe lên một tầng lưu quang thủy mạc, bao phủ bốn phía xung quanh, giống như đặt mình trong mộng ảo vậy.

Nàng chẳng những lông tóc vô thương, ngay cả cây cối mà nàng đang đứng, một cái lá cây cũng không rơi xuống.

- Uy lực của một kích vừa rồi, sánh ngang với thiên kiêu cái thế tại

Chân Long Hội, không ngờ…

Sự kinh ngạc của Triệu Phong cũng không phải đơn thuần là diễn trò.

Diệp Yên Vũ đối với biểu tình của Triệu Phong rất là vừa lòng.

Diệp Yên Vũ đứng trên ngọn cây, chỉ để lại một đạo tàn ảnh.

- Không tốt!

Triệu Phong vừa mới chuẩn bị có động tác, thì một bàn tay trắng noãn đã xuất hiện trên vai hắn.

Một luồng Chân Linh khí giống như sóng trào biển khơi, với xu thế cường đại không thể địch nổi, khoảnh khắc hoàn toàn phong bế lại Chân Linh khí trong cơ thể hắn.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu tung ra Huyền Xà Huyết Tiên, lập tức đem thân thể Triệu Phong trói chặt lại, vẻ mặt vô cùng đắc ý.

- Thế nào, lời đề nghị vừa rồi, ngươi suy nghĩ thế nào rồi?

Diệp Yên Vũ mỉm cười.

- Tuyệt không thương lượng!

Triệu Phong nói như chém đinh chặt sắt:

- Nếu ngươi cưỡng bức, đừng trách ta ngọc đá cùng tan, để con tặc miêu này, chôn cùng với ta!

Bất kể nói thế nào đi nữa, Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu, cũng đã ký kết Linh sủng Huyết khế.

Một khi còn ký kết loại Huyết khế này, sự sinh tử của Linh sủng, đều bị quản chế cùng với chủ nhân.

- Như vậy, ngươi có thể yêu cầu chuyện khác, chỉ cần không quá mức, có thể đưa ra thương lượng! Đương nhiên, trước khi ngươi chấp nhận giải trừ Huyết khế Linh sủng, ta sẽ không rời khỏi ngươi nửa bước!

Cặp mày Diệp Yên Vũ khẽ nhíu lại, không khỏi có chút khó xử.

Nàng đã bày ra thực lực tuyệt cường, đối phương căn bản không có lực phản kháng.

Chẳng qua, tính tình Triệu Phong lãnh khốc đạm mạc, lại nắm giữ đòn sát thủ Huyết khế Linh sủng, cùng lắm thì ngọc đá cùng tan, khiến nàng nhất thời không có biện pháp.

- Yêu cầu?

Triệu Phong dường như có chút động tâm, đây chính là cơ hội tốt để đàm phán.

Diệp Yên Vũ thấy hắn có chút ý động, không khỏi thở ra một hơi.

Trên thế gian này, bất cứ thứ gì cũng đều có giá của nó, Linh sủng cũng vậy. Chỉ cần Triệu Phong bằng lòng ra giá, Diệp Yên Vũ tuyệt đối có lòng tin có thể trả nổi.

- Thứ nhất, ngươi phải cam đoan sự an toàn của ta, không được hạn chế tự do của ta quá mức. Ví dụ như không được phong ấn Chân

Linh khí của ta, không được trói buộc chân tay ta!

- Thứ hai, ở trong di tích này, ta tìm được cái gì, cũng đều thuộc về ta cả! Nếu như cần, ngươi thậm chí phải hỗ trợ ta!

- Thứ ba, sau khi rời khỏi di tích, ngươi phải cam đoan, ta có thể trở thành đệ tử của Tịnh Nguyệt Linh Tông!

Triệu Phong nhất nhất đưa ra yêu cầu.

Điều thứ nhất, Diệp Yên Vũ trực tiếp đáp ứng, ở trong mắt nàng, Triệu Phong căn bản trốn không thoát khỏi ngũ chỉ sơn của mình.

- Ta có thể không hạn chế sự tự do của ngươi, nhưng ngươi phải cam đoan, không được rời khỏi ta phạm vi quá ba dặm!

Diệp Yên Vũ nói.

Điều kiện thứ hai, Diệp Yên Vũ cũng đáp ứng luôn, nhưng đưa ra hạn chế, nàng nhiều nhất chỉ ra tay giúp Triệu Phong ba lần.

Về phần thu hoạch, những gì Triệu Phong tự mình kiếm được, nàng cũng sẽ không nhúng tay vào, ví dụ như là Thiên U Châu Quả Vương mà Triệu Phong vừa mới tìm được, hoàn toàn thuộc về hắn.

Về điều thứ ba, cũng chính là hợp ý của Diệp Yên Vũ.

Triệu Phong tiến vào Di tích Tử Thánh này, thập phần kỳ quái, cần các trưởng bối trong Tông môn nghiên cứu một phen.

Hơn nữa, một khi Triệu Phong rơi vào trong tay Trưởng lão Tông môn, nói không chừng, ngay cả vấn đề Huyết khế Linh sủng cũng có thể giải quyết dễ dàng. Đến lúc đó, Diệp Yên Vũ hoàn toàn có thể

nắm hết thảy quyền chủ đạo trong tay.

- Cuối cùng, sau khi hết thảy những hứa hẹn của ngươi toàn bộ đều đã được thực hiện, ta mới nguyện ý giải trừ Huyết khế Linh sủng, điều kiện tiên quyết là Tiểu Tặc Miêu phải đồng ý!

Yêu cầu của Triệu Phong đến đây cơ bản là nói xong.

Diệp Yên Vũ cơ bản cũng đáp ứng, chỉ hơi chỉnh sửa hoàn thiện một chút cho hợp lý hơn.

- Tiểu Tặc Miêu, thả chủ nhân cũ của ngươi ra đi!

Diệp Yên Vũ ung dung cười.

Nàng cố ý nhấn giọng thật mạnh chữ “cũ”.

Vẻ mặt Triệu Phong không chút biểu tình. Sau khi cởi trói xong, Diệp Yên Vũ quả nhiên theo lời hứa hẹn, giải khai phong bế Chân Linh khí của hắn.

Vừa mới khôi phục tự do, Triệu Phong liền xoay người bước đi.

- Khinh thân tốc độ của ngươi mặc dù không tệ, nhưng mà ở trước mặt ta, không có một chút cơ hội!

Diệp Yên Vũ nhàn nhạt nhắc nhở một câu.

Triệu Phong không để ý tới nàng, trở lại một cái khe trong vách núi phía trước, khoanh chân mà ngồi.

Sau đó, hắn thản nhiên lấy ra Thiên U Châu Quả Vương.

- Ngươi muốn làm gì?

Diệp Yên Vũ sửng sốt.

- Hiện tại, ta muốn bắt đầu bế quan trùng kích!

Triệu Phong chậm rãi không thèm để ý, ăn vào một quả Thiên U Châu Quả Vương, nhắm mắt bắt đầu tu luyện.

- Bế quan?

- Thì theo như lời ngươi nói, ăn vào một quả Thiên U Châu Quả Vương, ta sẽ có năm thành cơ hội đột phá Chân Huyền Cấp đại thành. Mà ngươi… thì có thể hộ pháp cho ta!

Chương 400: Đột phá cường hóa

Dựa theo ước hẹn ban đầu, nếu như có chuyện cần, Diệp Yên Vũ phải ra tay giúp đỡ, chỉ là số lần giới hạn trong ba lượt.

Loại cơ hội có thể gia tăng lên tu vi thực lực như thế này, Triệu Phong tự nhiên sẽ không chút do dự, trước hết sử dụng một lần.

Mặc dù trong cái khe nứt thần bí này, nguy cơ rất lớn, không hề ít những thiên tài Ngoại Vực hoạt động, nhưng có cường giả Chân Chủ Cấp đại thành như Diệp Yên Vũ hộ pháp, làm gì có ai tiếp cận nổi?

- Được! Ta sẽ hộ pháp cho ngươi!

Diệp Yên Vũ vừa tức vừa buồn cười, trong khóe miệng xẹt qua một chút cười nhạo.

Đối với nàng mà nói, Triệu Phong là Chân Huyền Cấp tiểu thành, hay là Chân Huyền Cấp đại thành, vốn dĩ không có gì khác nhau.

Nàng mà cố ý ra tay, Triệu Phong tuyệt đối không có lực hoàn thủ.

Sự chênh lệch giữa hai người, thật sự quá lớn, vốn không phải đối thủ cùng một cấp bậc.

Cho nên, cho dù Triệu Phong tăng lên Chân Huyền Cấp đại thành, thậm chí Chân Huyền Cấp đỉnh phong, Diệp Yên Vũ cũng sẽ không để ý. Trừ phi Triệu Phong có thể đột phá đến Chân Chủ Cấp, như vậy mới có thể mang đến cho nàng một chút phiền toái, chỉ vẻn vẹn

như vậy mà thôi.

Triệu Phong hiểu được tâm lý của Diệp Yên Vũ, cho nên mới không chút cố kỵ như vậy, quang minh chính đại tăng cường tu vi.

Hắn nhắm mắt lại, dược lực mênh mông tinh thuần của Thiên U Châu Quả Vương phóng thích ra, mang theo trong đó từng dòng từng dòng chân khí tinh khiết, vận hành trong cơ thể, tiến hành hấp thu với hạn độ lớn nhất.

Dựa theo cách nói của Diệp Yên Vũ, Triệu Phong dùng Thiên U Châu Quả Vương, có năm thành nắm chắc tăng lên tu vi.

Triệu Phong tự mình đánh giá, quả thật đúng là không sai biệt bao nhiêu.

Trên thực tế, từ Chân Huyền Cấp tiểu thành đến đại thành, có một đoạn khoảng cách không nhỏ. Những cường giả thiên tài bình thường, nếu như là ở Đại lục Thanh Hoa, mất thời gian mười năm là hoàn toàn bình thường.

Chẳng qua, nơi này là Di tích Tử Thánh, nguyên khí thiên địa tinh khiết vô cùng, vượt xa gấp mười lần Đại lục Thanh Hoa.

Mà bên trong khe nứt này, bảo tồn được một ít nguyên trạng Thượng Cổ, mức độ tinh khiết của nguyên khí thiên địa lại gấp mười lần khu vực bình thường của Di tích Tử Thánh.

Như thế, Triệu Phong tương đương với hưởng thụ hoàn cảnh tu luyện cao gấp trăm lần tại Đại lục Thanh Hoa.

Đây chỉ là yếu tố thứ nhất!

Thứ hai, Triệu Phong lúc trước sử dụng U Thủy Tâm Mạch, cường hóa khí lực, khai thác kinh mạch, nội tình thâm hậu, trụ cột Chân Huyền Cấp tiểu thành có vài phần tinh tiến, căn cơ lại dị thường vững chắc.

Thứ ba, Triệu Phong có cảnh giới tinh thần Chân Chủ Cấp!

Điểm thứ ba này, mới là cực kỳ quan trọng.

Một khi đạt tới Chân Chủ Cấp, hô ứng nguyên khí thiên địa, tại phương diện cảnh giới có bước nhảy vọt về chất. Loại độ cao cảnh giới này, khiến cho Triệu Phong mặc dù cấp bậc Chân Huyền Cấp, nhưng tu vi tăng lên cực nhanh, phá vỡ lẽ thường.

- Chỉ có cảnh giới tinh thần Chân Chủ Cấp, mới có thể hấp thu, chuyển hóa lực lượng Thiên U Châu Quả Vương với hiệu suất lớn nhất, nếu không sẽ chỉ bị tổn hao vô ích!

Triệu Phong nghĩ đến những điều này, lại càng thêm kiêng kỵ Diệp Yên Vũ.

Cộng lại hết thảy những cái nhân tố này, tỷ lệ Triệu Phong nắm chắc đột phá, mới có năm sáu thành!

Hiển nhiên, Diệp Yên Vũ cũng nhìn ra Triệu Phong có cảnh giới tinh thần Chân Chủ Cấp!

- Chẳng qua, điều duy nhất nàng không biết rõ ràng, chính là năng lực Thần Linh Nhãn của ta, ngoài ra trong cơ thể ta còn phong bế một luồng Chân Linh nguyên, tùy thời có thể thiêu đốt!

Trong lòng Triệu Phong cân nhắc.

Diệp Yên Vũ xuất thân từ tông phái Nhị tinh, bất luận tu vi thực lực, lịch duyệt nhãn giới, đều cao vô cùng.

Tuy rằng nàng nhìn ra Triệu Phong có huyết mạch nhãn đồng, thế nhưng cũng không đặt nặng trong lòng! Xích Quỷ của Hắc Nhai Cung, đồng dạng cũng có huyết mạch nhãn đồng cường đại, nhìn thấy mình, không phải vẫn tránh đi thật xa hay sao?

o0o

Hai canh giờ sau, Triệu Phong cơ bản đã hấp thu xong lực lượng của Thiên U Châu Quả Vương, đây là còn nhờ hắn có cảnh giới tinh thần Chân Chủ Cấp, nếu đổi lại là một gã thiên tài nào khác, cho dù tìm được dị quả Thượng Cổ hiếm quý bậc này, trong thời gian ngắn, cũng không có chút hy vọng đột phá nào!

Sau đó, Triệu Phong tiếp tục sử dụng lực lượng quả hạch của Thiên U Châu Quả Vương.

Lực lượng quả hạch này, căn nguyên càng thêm tinh khiết, có thể cường hóa khí lực, gia tăng nguyên khí và tu vi.

Theo thời gian trôi qua, khí tức trên người Triệu Phong, từng chút một ngưng luyện hơn.

Diệp Yên Vũ tuân thủ hứa hẹn, tiến hành hộ pháp cho Triệu Phong, chỉ hoạt động trong phạm vi ba dặm xung quanh, thu thập một ít trân tài Thượng Cổ.

Ở chỗ sâu trong khe nứt, ngẫu nhiên có một vài thân ảnh của các thiên tài Ngoại Vực xuất hiện, mới vừa tiếp cận khu vực này, lập tức cảm ứng được khí tức của Diệp Yên Vũ, nhất thời tránh lui chỗ khác. Một ít yêu cầm tẩu thú gần đó, cũng đều bị Diệp Yên Vũ hoàn toàn

đuổi đi sạch sẽ.

Cho nên, Triệu Phong bế quan tu luyện dị thường an toàn, không bị bất cứ thứ gì quấy rầy.

Một lúc nào đó, bên trong khe nhỏ trên vách núi, khí tức trên người Triệu Phong càng trở nên ngưng luyện đến mức tận cùng.

Ô...ô...ô...n...g!

Hắn cảm giác Chân Linh khí toàn thân phiếm động điện trạch màu xanh trong suốt, Chân Linh nguyên trong cơ thể càng lúc càng dư thừa, càng tinh khiết.

Đồng thời, lực lượng cốt cách của hắn tràn ngập một luồng lực lượng cường đại, phỏng chừng chỉ bằng lực lượng nhục thể, liền tiếp cận thực lực Chân Huyền Cấp!

Dù sao quả hạch Thiên U Châu Quả Vương kia cũng có tác dụng mạch lạc cường hóa khí lực, không chút xung đột với thuộc tính của U Thủy Tâm Mạch lúc trước, thậm chí còn có hiệu quả chính phụ phối hợp nữa.

- Khí lực, tu vi, thực lực, đều có sự tăng lên rõ rệt!

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Hắn mở ra Thần Linh Nhãn, phát hiện Diệp Yên Vũ và Tiểu Tặc Miêu đang khai thác một loại tinh quặng mỏ hiếm thấy trân quý nào đó trong sơn cốc.

- Ừm! Vẫn còn chút thời gian!

Triệu Phong lại nhắm mắt lại, tâm thần rót vào trong Quỷ khí hắc liên.

Bên trong hắc liên, có một cái không gian chuyên môn chứa đựng quỷ vật, tràn ngập âm tà tử khí và các loại lực lượng âm tà…

Ở trong này, chứa hai bộ thanh đồng quỷ thi có thực lực cực mạnh, chiến lực tiếp cận Chân Huyền Cấp đỉnh phong.

Ngoại trừ hai bộ quỷ thi thanh đồng ra, còn có to to nhỏ nhỏ hơn mười đầu lệ quỷ, cương thi, khô lâu… khác nữa, thực lực từ Chân Nhân Cấp lên đến Chân Huyền Cấp đại thành!

Triệu Phong thoáng phóng thích khí tức Thần Linh Nhãn, để cho mấy đám quỷ vật này sợ hãi phủ phục, thoải mái ở trên người bọn chúng đánh hạ ấn ký.

Rồi sau đó, hắn để cho mấy tên quỷ vật này biến thành chất dinh dưỡng, đi nuôi dưỡng hai bộ thanh đồng quỷ thi.

Nếu như việc này để cho thiếu nữ hắc liên biết được, khẳng định nàng sẽ không nỡ làm như vậy. Đủ các loại quỷ vật khác nhau, có thể ứng phó cho các tình huống khác nhau, chỉ tập trung phát triển một cái, quả thật quá mức cực đoan.

Nhưng Triệu Phong hiển nhiên chỉ cần hai cái nhục thuẫn, hoặc là quỷ vệ cận thân, không cần lo lắng nhiều như vậy.

Đặc biệt là loại âm hồn lệ quỷ này, trọng điểm công kích tinh thần, mà đây chính là thứ Triệu Phong am hiểu nhất, căn bản không cần tới chúng.

Rất nhanh, bên trong Quỷ khí hắc liên, đám quỷ vật to to nhỏ nhỏ, hết thảy đều đã hóa thành chất dinh dưỡng.

Hai thanh đồng quỷ thi, đang mạnh mẽ cắn nuốt, hút lấy các loại lực lượng tà âm như tử khí, âm khí, thi khí… mà nhóm quỷ vật này lưu lại.

- Chỉ cần thêm nửa ngày nữa, hai bộ quỷ thi thanh đồng này, sẽ có được chiến lực hoàn toàn sánh ngang với Chân Huyền Cấp đỉnh phong!

Triệu Phong âm thầm gật đầu, chuyện kế tiếp không cần hắn quản nữa.

Vừa đúng lúc này, Diệp Yên Vũ mang theo Tiểu Tặc Miêu, đi về chỗ Triệu Phong bế quan.

- Tốt lắm! Hộ pháp cho ngươi, làm chậm trễ của ta không ít thời gian rồi!

Vẻ mặt Diệp Yên Vũ trong trẻo nhưng lạnh lùng, liếc mắt nhìn Triệu Phong một cái.

Triệu Phong không nói hai lời, đứng dậy cùng theo Diệp Yên Vũ xuất phát.

Diệp Yên Vũ ở phía trước dẫn đường, thẳng đến chỗ sâu nhất trong khe nứt, căn bản không lo lắng Triệu Phong sẽ chạy trốn.

Bên trong chỗ khe nứt thần bí này, lưu giữ lại rất nhiều nguyên trạng từ thời kỳ Thượng Cổ, đặc biệt là một ít trân tài đã tuyệt tích ở ngoại giới, chỉ có trong này mới xuất hiện.

Trong lúc Triệu Phong hành tẩu, Thần Linh Nhãn thỉnh thoảng phát hiện một ít dị quả hiếm quý, thiên địa Linh bảo… liền ra tay khai thác.

Vừa mới bắt đầu một hai lần, Diệp Yên Vũ cũng không mấy chú ý.

Nhưng rồi sau đó, số lần Triệu Phong phát hiện trân kỳ dị bảo, rõ ràng so với cường giả Chân Chủ Cấp đại thành như nàng, còn nhiều hơn một chút!

Diệp Yên Vũ rốt cuộc cũng hiểu được, vì cái gì Triệu Phong trong lúc ước định hứa hẹn đã có quy định, những gì hắn tìm được, toàn bộ thuộc về một mình hắn mà thôi.

- Xem ra huyết mạch nhãn đồng của hắn, không phải loại chiến đấu, mà thiên về phụ trợ, am hiểu quan sát thăm dò tinh thần!

Diệp Yên Vũ thật sự không đặt ở trong lòng.

Thân là thiên chi kiều nữ của Tịnh Nguyệt Linh Tông, các loại thiên tài có huyết mạch nhãn đồng mà nàng gặp qua, cũng không tính là ít, trong đó một ít người còn là thủ hạ bại tướng của nàng!

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu nhe răng cười, đột nhiên quăng lên đồng tiền cổ trong tay mình, phát ra thanh âm leng keng giòn vang, rồi sau đó hướng về một hướng nào đó mà chỉ đường.

Triệu Phong hung hăng trừng mắt liếc nhìn nó. Đầu tặc miêu này, mỗi một lần dẫn đường, không biết sẽ dẫn tới cái kết quả gì nữa!

Hành trình đi tới Bách Phần Cấm Địa trước đây, mỗi khi nghĩ lại, trong lòng Triệu Phong vẫn chưa thể tiêu tan đi nỗi khiếp sợ nồng đậm.

Chương 401: Bò cạp thượng cổ khổng lồ

Mặc dù Tiểu Tặc Miêu “đổi chủ”, nhưng bản tính của nó rất khó thay đổi, lại lần nữa trình diễn khả năng tiểu thần côn của mình.

Hết lần này tới lần khác, Diệp Yên Vũ đều tin theo sự chỉ đường của nó, không hề nghi ngờ chút nào.

Từ khi gặp con Tiểu Tặc Miêu này, vận khí của Diệp Yên Vũ trong hạp cốc này cũng không tệ, tất cả đều nhờ vào sự chỉ dẫn của Tiểu Tặc Miêu.

Trong lòng nàng đã xem Tiểu Tặc Miêu như “con mèo may mắn” của mình. Triệu Phong mặt không biểu tình, theo sát một người một mèo phía sau.

Dựa theo lộ tuyến mà Tiểu Tặc Miêu đã chỉ, phía trước chợt xuất hiện một bãi cỏ tĩnh mịch thoáng đãng, nguyên khí thiên địa nơi này càng thêm sinh động, ngay cả một ít cỏ dại xung quanh cũng đã cao bằng hai ba thân người.

Grào...

Phành phành phành...

Sâu trong bãi cỏ truyền đến âm thanh thú rống, kèm theo đó là tiếng bước chân nặng nề, kinh tâm động phách.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong lập tức quan sát, nhìn thấy tung tích

của một vài đàn yêu thú cường đại.

Nếu như hắn chỉ có một mình một người, chắc chắn sẽ nhượng bộ lui binh.

Phải biết rằng, một vài đàn yêu thú bên trong Di tích Tử Thánh này, thậm chí có thể địch lại Chân Chủ cấp, huống chi là ở sâu trong hạp cốc thần bí này.

Chẳng qua, bây giờ đã có Chân Chủ cấp cường đại như Diệp Yên Vũ mở đường, tất cả mọi chuyện cũng không cần Triệu Phong phải quan tâm.

Vừa tiến vào bãi cỏ được chừng một trăm trượng, phía trước lập tức tràn ra một bầy Thiết Ngưu thể tích cực lớn, trên người mọc đầy gai sắt, khí lực mạnh mẽ không thể tưởng tượng, mỗi khi di chuyển đều khiến mặt đất chấn động.

- Thiết Tích Cuồng Ngưu, trân thú có một tia huyết mạch Thượng cổ mỏng manh, lực lượng cường hoành, tính tình cuồng bạo, bình thường có thể đè chết yêu thú cùng cấp. Đặc biệt là lúc nổi giận, kích phát huyết mạch mỏng manh của mình sẽ khiến chiến lực tăng gấp đôi.

Triệu Phong đột nhiên nhận ra lai lịch của loại trân thú hiếm thấy này.

Loại “Thiết Tích Cuồng Ngưu” này rất quý hiếm, trên Đại lục Thanh Hoa cơ bản đã tuyệt tích, chỉ còn được ghi chép trong thư tịch cổ, hoặc là một vài dị chủng có huyết thống không tinh khiết.

Bầy “Thiết Tích Cuồng Ngưu” trước mắt, chiến lực thấp nhất cũng ngang với Chân Chủ cấp, không ít con thực lực đạt tới Chân Huyền cấp.

Trong đó, đầu Thiết Tích Cuồng Ngưu mạnh nhất, chiến lực đạt tới gần Chân Chủ cấp, đây chính là “Vương” của bây Thiết Tích Cuồng Ngưu này.

Mấy người Triệu Phong xâm nhập vào lãnh địa của những Thiết Tích Cuồng Ngưu này, lập tức rơi vào sự công kích điên cuồng của bọn chúng.

Thiết Tích Cuồng Ngưu tính tình hung bạo, trong người lại có huyết mạch Thượng cổ, cho dù gặp phải sự xâm phạm của Chân Chủ cấp, cũng dám chiến một trận, vô cùng liều mạng.

Ầm ầm ầm...

Hơn trăm con Thiết Tích Cuồng Ngưu di chuyển khiến cho mặt đất sơn cốc chấn động, bụi đất cuồn cuộn, phóng tới trước mặt hai người một mèo Triệu Phong.

Diệp Yên Vũ cười nhạt một tiếng, cánh tay trắng nõn nà vung lên, ánh sáng tinh khiết nhàn nhạt như ánh trăng, tạo thành một làn sóng gợn, ẩn hàm hàn ý phong mang trí mạng, “vụt” một tiếng, lướt về phía trước.

Thoạt nhìn, công kích của Diệp Yên Vũ giống như dòng chảy thủy ngân, ưu nhã nhu hòa, không có nhiều uy thế lắm.

Thế nhưng, con ngươi của Triệu Phong lại co rụt lại, lóe lên một tia sợ hãi.

Ngày xưa, tại Chân Long hội, Vũ Thiên Ngô và Tân Vô Ngân giao phong, thoạt nhìn thì đơn giản mộc mạc, thế nhưng lực đạo ngưng luyện và trình độ khống chế đã đạt tới mức tận cùng, nhất cử nhất

động đều ẩn chứa ý cảnh phi phàm, diệt sát cùng cấp như diệt sâu giết kiến.

Tình huống lúc này cũng vậy, Diệp Yên Vũ thi triển lại càng tự nhiên khoáng đạt hơn.

Phốc phốc phốc...

Phần lớn bầy Thiết Tích Cuồng Ngưu đang chạy như điên tới, liền bị ánh trăng nhàn nhạt như thủy ngân xuyên qua, thân thể bỗng nhiên khựng lại.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Trong lỗ chân lông của vài chục con Thiết Tích Cuồng Ngưu chợt trào ra vô số máu tươi, thân thể nhuộm đỏ, trực tiếp ngã xuống đất bỏ mạng.

Người ngoài có lẽ không thể nhìn ra mánh khóe.

Nhưng Triệu Phong có Thần Linh nhãn, có thể nhìn thấy rõ bản chất trong đó, những tia ánh sáng mặt trăng như thủy ngân này, không chỗ nào là không xâm nhập được, trực tiếp xuyên qua lỗ chân lông bên ngoài làn da của bầy Thiết Tích Cuồng Ngưu, sau đó lại xuyên thủng nội tạng của chúng.

Nói cách khác.

Mỗi một đầu Thiết Tích Cuồng Ngưu đều bị tia sáng ánh trăng vô hình xuyên qua, chọc thủng trăm ngàn lỗ.

Cho dù tầng da bên ngoài có cứng rắn đến đâu, một khi tạng phủ bị xuyên thủng ngàn vạn lỗ thì cũng không còn sinh cơ nữa.

Một chiêu Diệp Yên Vũ thi triển ra, trực tiếp hủy diệt vài chục con Thiết Tích Cuồng Ngưu, bộ dáng nhàn nhã hời hợt vô cùng.

Nếu đổi lại là Triệu Phong, tuyệt đối không có năng lực làm vậy.

Bởi vì bầy Thiết Tích Cuồng Ngưu này có khí lực phòng ngự rất mạnh, một chưởng của hắn bổ ra giết chết một con thì còn có thể, hoặc là liếc nhìn miễu sát cũng được, nhưng muốn một chiêu mà miễu sát vài chục con, cho dù là Chân Chủ cấp cũng khó mà làm được.

Diệp Yên Vũ một chiêu giết chết một lượng lớn Thiết Tích Cuồng Ngưu, lập tức khiến cho bây Cuồng Ngưu này khủng hoảng tức giận.

Những con Thiết Tích Cuồng Ngưu này nhìn thấy một lượng lớn đồng tộc từ vong, ánh mắt cả bầy lập tức đỏ bừng, bên ngoài thân thể dâng lên một tầng huyết trạch đỏ sậm, điên cuồng khát máu, chiến lực tăng vọt.

- Thiết Tích Cuồng Ngưu nổi giận, chiến lực sẽ tăng gấp đôi.

Triệu Phong cảm thấy một luồng áp bách cường đại tản ra, khí huyết trên người mơ hồ cứng lại.

Bẩy Thiết Tích Cuồng Ngưu này một khi cuồng hóa, tuyệt đối có thể phát động trùng kích với Chân Chủ cấp.

Trong đó, con Thiết Tích Cuồng Ngưu Vương dài đến mười trượng, cao tới sáu bảy trượng, gào thét chấn động, tạo nên một trận cuồng phong, chiến lực cơ bản sánh ngang với Chân Chủ cấp.

Nếu là Triệu Phong, nhất định đã trốn thật xa, không thể chính diện

chống lại.

Diệp Yên Vũ cười nhẹ nhàng, thân thể xinh đẹp mang váy bích không nhiễm bụi trận, trực tiếp bay lên người “Thiết Tích Cuồng Ngưu Vương”.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một tầng ánh trăng gợn sóng như lưu quang, bao phủ toàn thân Diệp Yên Vũ, phảng phất như nữ thân dưới ánh trăng, cùng tân tú Nhật Nguyệt chiêu rọi, tỏa ra hào quang mênh mông cuồn cuộn vô biên, trực tiếp ép “Thiết Tích Cuồng Ngưu Vương” phải nắm sấp xuống.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu hưng phấn nhảy lên, huy động Huyền Xà Huyết Tiên, cuốn lấy thân hình khổng lồ của “Thiết Tích Cuồng Ngưu Vương”, hấp thu tinh huyết của nó.

- Thì ra là thế.

Triệu Phong chợt nghĩ tới chuyện gì đó.

Thiết Tích Cuồng Ngưu Vượng, dù bộc phát ra chiến lực sánh ngang với Chân Chủ cấp, thế nhưng nếu Diệp Yên Vũ muốn giết nó thì vẫn rất dễ đàng.

Chẳng quạ, Huyền Xà Huyết Tiên trong tay Tiểu Tặc Miêu có thể hấp thu một lượng lớn huyết mạch để tăng cường uy năng phẩm chất. Thậm chí hấp thu được huyết mạch càng cường đại thì năng lực và linh tính của Huyền Xà Huyết Tiên cũng tăng lên.

Hiện nay, uy lực phẩm chất của Huyền Xà Huyết tiên đã vượt qua

Linh cấp Trung phẩm, thậm chí còn hơi vượt qua Hầu Cung Tiễn của Triệu Phong nữa.

Vụt...

Triệu Phong thò tay lấy ra Hắc Liên quỷ khí, tế ra hai bộ Thanh Đồng quỷ thi, để chúng hấp thu một ít tinh khí huyết nhục của Thiết Tích Cuồng Ngưu.

Lúc này, chiến lực của hai bộ Thanh Đồng quỷ thi cơ bản đã sánh ngang với Chân Huyền cấp đỉnh phong hấp thu được một ít huyết nhục, tinh khí, huyết mạch mỏng manh của Thượng cổ, rất có ích lợi cho chúng

Diệp Yên Vũ nhàn nhạt liếc nhìn, cũng không hỏi.

Đối với nàng mà nói, những con Thiết Tích Cuồng Ngưu này hay là Thanh Đồng quỷ thi của Triệu Phong đều giống như con sâu cái kiến, có thể bị diệt sát trong nháy mắt.

Một lúc sau...

Thiết Tích Cuồng Ngưu Vương mất hết tinh huyết mà vong chỉ còn lưu lại hơn trăm bộ thi thể Thiết Tích Cuồng Ngưu.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu hấp thụ no nê, dáng vẻ vênh váo tự đắc, lại tiếp tục đi trước dẫn đường, khiến Diệp Yên Vũ cười rất vui vẻ.

Triệu Phong mặt không biểu tình, trên đường đi, Thần Linh nhãn của hắn thỉnh thoảng phát hiện ra một vài trân tài Thượng cổ, lập tức ra tay thu thập.

Diệp Yên Vũ đi trước mở đường, chém giết một vài yêu thú cường đại, Triệu Phong đi theo nhặt được một ít tiện nghi, rất thảnh thơi.

Những dị chủng trân thú cường đại này, một ít da lông trên thân thể, đặt ở Đại lục Thanh Hoa cũng là vật phàm trị giá liên thành.

Triệu Phong thu nhặt liên tục, chỉ ngại không gian trữ vật của mình quá nhỏ.

Diệp Yên Vũ vẫn giữ biểu hiện lạnh nhạt, chỉ có tài liệu cực kỳ trân quý thì nàng mới ra tay. Hiển nhiên, hoàn cảnh Tông phái của nàng có đủ loại tài nguyên vật chất, vô cùng phong phú, thậm chí còn ưu việt gấp mấy chục lần Thập Đại Tông Phái của Đại lục Thanh Hoa.

Lúc đi đến một nơi.

Mặt đất phía trước mơ hồ lắc lư, truyền đến âm thanh kinh hồn, gần như xuyên thấu sơn cốc và mây xanh, một loại khí tức đáng sợ đột nhiên xuất hiện.

Khí huyết trong cơ thể Triệu Phong mơ hồ run lên, Chân Linh khí có chút áp lực, lực lượng huyết mạch sinh ra cảm ứng.

- Khí tức huyết mạch Thượng cổ, thậm chí còn thuần khiết gấp mười lần Thiết Tích Cuồng Ngưu.

Triệu Phong thầm giật mình.

Từ khi tiến vào “Di tích Tử Thánh” đến nay, đây là lần đầu tiên hắn cảm nhận được khí tức và huyết mạch Thượng cổ của dị thú nào mạnh như vậy.

Sâu trong bãi cỏ, trước mặt một sơn huyệt cực lớn, hơn mười đạo thân ảnh đang vây quanh một con Bò Cạp màu đen, khổng lồ như tòa núi nhỏ.

Đinh đinh đinh...

Bò Cạp khổng lồ màu đen, toàn thân như Hắc cương đúc thành, hiện động một tầng ánh sáng kim loại lạnh lẽo, thừa nhận phần lớn công kích, bên ngoài lóe lên từng trận tia lửa.

Một vài Chân Huyền cấp đỉnh phong công kích, đều không lưu lại dấu vết rõ ràng trên người nó.

Mười đạo thân ảnh ở đây đều kiệt lực kéo giãn khoảng cách, cẩn thận dị thường

Dưới đất lưu lại bốn năm cỗ thi thể, xuất thân từ Nguyệt Ma Điện và Hắc Nhai Cung

- Mọi người hãy cẩn thận, đây là Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ, ẩn chứa kỳ độc, dưới Đan Nguyên cảnh trúng phải chắc chắn sẽ chết, nhất định phải giữ khoảng cách.

Thiếu niên đeo khuyên mũi tên “Xích Quỷ”, chỉ huy thiên tài Hắc Nhai Cung dây dưa với Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ.

Ngoại trừ Xích Quỷ ra, còn có thanh niên huyết bào của Nguyệt Ma Điện, hai đại Chân Chủ cấp liên thủ đối kháng với Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ, vậy mà vẫn không áp chế nổi.

Nếu không phải thiên tài của Hắc Nhai Cung có đại lượng cương thi, khô lâu làm tốt thí, có thể miễn dịch độc lực, e rằng không ai có thể chính diện cận chiến với Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ này.

Vụt vụt vụt...

Đúng lúc này.

Diệp Yên Vũ và Triệu Phong lặng yên đuổi tới, nhìn thấy tình hình trận chiến trước mặt.

- Con Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ này, phẩm cấp huyết mạch rất cao, hai đại Chân Chủ cấp và nhiều thiên tài như vậy liên thủ mà vẫn không địch lại.

Triệu Phong bảo trì vẻ cảnh giác.

Con Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ kia, ngay cả Chân Chủ cấp bình thường cũng không dám chính diện đối kháng Nếu như đổi lại là Triệu Phong e rằng có mấy cái mạng cũng không đủ dùng

Chỉ có Xích Quỷ của Hắc Nhai Cung khống chế một đầu Khô Lâu ngân văn Chân Chủ cấp và bốn năm đầu quỷ vật khác chiến lực tiếp cận Chân Chủ cấp, gắt gao bám chặt Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ, dây dưa không dứt.

Chỉ có những tử vật quỷ vật này là không hề e ngại độc của Bò Cạp khổng lồ.

Sau khi Diệp Yên Vũ đến, không khỏi lộ ra một tia ngưng trọng:

- Con Bò Cạp khổng lồ này, phẩm cấp huyết mạch rất cao, thậm chí vượt xa toàn bộ thiên tài tiến vào Di tích Tử Thánh. Hơn nữa, nó hình như vẫn còn cố kỵ gì đó, không phóng thích toàn bộ thực lực.

Triệu Phong nghe vậy, trong lòng khẽ giật mình.

Bò Cạp khổng lồ có huyết mạch Thượng cổ này cường đại dị thường khiến cho huyết mạch trong cơ thể Triệu Phong cũng cảm thấy áp lực.

Bởi vì, đối phương chính là trân thú Thượng cổ thuần khiết chính thống không thể so với Thiết Tích Cuồng Ngưu lúc trước, chỉ có một tia huyết mạch Thượng cổ mỏng manh.

- Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ này, thực lực cực mạnh, vô cùng hung hãn, cho dù Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện liên thủ cũng rất khó chiến thắng vì sao nhất định phải liều mạng?

Trong lòng Triệu Phong nảy sinh nghi hoặc.

Làm như vậy có chỗ tốt gì cho hai đại Tông phái?

Sau đó...

Hắn mở ra Thần Linh nhãn, nắm rõ cục diện trên sân.

Rất nhanh...

Hắn đã hiểu được nguyên nhân.

Sau lưng Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ, có một sơn huyệt cực lớn, bên trong mơ hồ tiết ra một vài tia khí tức.

Xích Quỷ và nam tử huyết bào của Nguyệt Ma Điện, mấy lần nghĩ cách dụ Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ rời đi, thế nhưng đều thất bại.

Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ một mực trấn thủ tại cửa vào sơn huyệt, chưa từng di chuyển đi.

- Tên súc sinh này, không ngờ lại không mắc mưu.

Xích Quỷ và nam tử huyết bào mấy lần dụ dỗ đều thất bại.

Chính bởi vì muốn trấn thủ cửa vào, cho nên Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ mới không thể buông tay mà thi triển toàn lục.

Bằng không hai phe thế lực của Hắc Nhai Cung Nguyệt Ma Điện đã bị Bò Cạp Thượng Cổ khổng lồ điên cuồng công kích từ lâu, tuyệt đối có thể nói là không chết không dừng.

Diệp Yên Vũ cũng nhận ra điều này, đôi mắt đẹp khẽ động thỉnh thoảng nhìn về phía sơn huyệt sau lưng Bò Cạp khổng lồ.

- Bên trong sơn huyệt, khẳng định có thứ gì rất quan trọng cần Bò Cạp khổng lồ thủ hộ, ví dụ như Bò Cạp con hoặc là trọng bảo quý hiếm khiến cho Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ có linh trí tương đối cao này chấp nhận tử thủ không rời.

Chương 402: Kế hoạch của tặc miêu

Diệp Yên Vũ và Triệu Phong ngừng chân quan sát, nhất thời đều không nhúng tay.

Triệu Phong tự thấy bản thân không đủ cân lượng, không có khả năng thay đổi cục diện.

Diệp Yên Vũ có lẽ muốn làm ngư ông đắc lợi, chỉ đứng ngoài mỉm cười quan sát.

Hai phe đội ngũ đang chiến đấu với Bò Cạp Thượng Cổ khổng lồ cũng không phải kẻ ngu, có người lộ ra vài phần kiêng kỵ, cảnh giác khi nhìn về phía Diệp Yên Vũ.

- Kế hoạch có biến, Diệp Yên Vũ đến rồi.

Thiếu niên đeo khuyên mũi Xích Quỷ đột nhiên vung tay lên, để cho đám thiên tài Hắc Nhai Cung tạm thời lui ra, thở dốc một phen.

Xích Quỷ và nam tử huyết bào của Nguyệt Ma Điện trao đổi ánh mắt với nhau.

Đội ngũ hai phe, đồng thời rút ra khỏi vòng chiến.

Dù sao thì bọn họ nhất thời cũng không làm gì được Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ, mà đối phương thì lại kiên quyết tử thủ ở lối vào sơn huyệt, không dễ bị dẫn dụ rời đi.

Lúc Xích Quỷ nhìn thấy Triệu Phong, diễm quanh bạch sắc trong mắt bỗng nhiên co rút

Cho dù hắn chưa từng gặp Triệu Phong, thế nhưng lại hết sức quen thuộc đối với khí tức của Triệu Phong.

Nếu không phải vì có Diệp Yên Vũ ở đây, e rằng người của Hắc Nhai Cung đã sớm quần công, nhất cử bắt giết Triệu Phong.

- Chỉ cần đi cùng Diệp Yên Vũ, phóng mắt khắp toàn bộ Di tích Tử Thánh này, e rằng cũng không có người nào dám ra tay với ta.

Trong lòng Triệu Phong cũng biết rõ điều này.

Luận tu vi, Diệp Yên Vũ đạt tới Chân Chủ cấp đại thành, cao hơn Xích Quỷ và những thiên tài Chân Chủ cấp khác một bậc.

Hơn nữa, Diệp Yên Vũ xuất thân từ Tịnh Nguyệt Linh Tông mạnh nhất, thực lực trong mười đại thiên tài Chân Chủ cấp trong Di tích Tử Thánh cũng có thể đứng vào ba hạng đầu.

Xích Quỷ và nam tử huyết bào liên thủ mới có thể đánh một trận với Diệp Yên Vũ.

Trong lúc vô hình.

Diệp Yên Vũ đã trở thành một tầm lá chắn vững chắc cho Triệu Phong ở trong “Di tích Tử Thánh” này.

Nếu không, hắn lẻ loi một mình, thế lực đơn bạc, muốn sinh tồn trong Di tích Tử Thánh này cũng không dễ dàng, mà muốn tranh đoạt kỳ ngộ truyền thừa thì lại càng khó khăn gấp mười lần.

Vụt vụt...

Xích Quỷ và nam tử huyết bào phi thân ra, đối mặt với Diệp Yên Vũ ở một khoảng cách tương đối xa.

Ba đại thiên tài Chân Chủ cấp bắt đầu đàm phán.

- Diệp Yên Vũ, ngươi tới đúng lúc lắm, hãy cùng bọn ta liên thủ, giết chết con Bò Cạp khổng lồ này, hoặc là dẫn dụ nó rời đi.

Xích Quỷ đề nghị.

Nam tử huyết bào kia cũng liên tục gật đầu.

Thực lực của Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ này, cho dù hai người bọn họ có liên thủ lại cũng không phải đối thủ. Cho dù có thể giết được nó thì cũng không biết cuối cùng còn bao nhiêu người còn sống

Nếu như Diệp Yên Vũ đã đến rồi, lại để cho nàng làm ngư ông đắc lợi, còn không bằng cho nàng gia nhập.

Thêm một người, bọn họ có thể giảm bớt áp lực và thương vong khi đối phó với Bò Cạp khổng lồ, phần thắng cũng tăng thêm.

Thứ hai, Diệp Yên Vũ đơn độc một mình, à không hai người, như vậy thì cuối cùng lúc vào sơn huyệt tranh đoạt lợi ích, cũng không cạnh tranh lại đội ngũ người đông thế mạnh bọn hắn

Cho nên.

Đề nghị của hai người Xích Quỷ và nam tử huyết bào quả thật là một hành vi sáng suốt.

Diệp Yên Vũ đứng tại chỗ, lạnh lùng nghiêm trang không tỏ thái độ.

Nam tử huyết bào kia thấy thế, vội nói:

- Diệp Tiên Tử, vừa rồi quỷ vật của Xích huynh đã vào trong thăm dò, phát hiện trong sơn huyệt đó có không ít dị bảo quý hiếm. Sở dĩ Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ tử thủ sơn huyệt là vì bên trong có vài con Bò Cạp khổng lồ non có huyết mạch thuần khiết. Tin rằng Diệp tiên tử cũng có thể dự liệu được điều này.

- Ồ? Bò Cạp khổng lồ non có huyết mạch thuần khiết sao?

Diệp Yên Vũ sinh ra một tia hứng thú.

Chiến lực của Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ như thế nào, mọi người đã được chứng kiến, cho dù đồng thời đối mặt với bốn năm Chân Chủ cấp cũng không sợ hãi chút nào.

Bò Cạp khổng lồ này có huyết mạch cường đại, lại ẩn chứa độc dịch nguy hiểm, chỉ cần nhiễm phải một ít, ngay cả Chân Chủ cấp cũng phải bỏ mạng

Nếu không phải quỷ vật của Hắc Nhai Cung có thể miễn dịch được độc của Bò Cạp khổng lồ, vậy thì cho dù có thêm hai vị Chân Chủ cấp nữa đến đây, cũng không có phần thắng

Loại trân thú Thượng cổ có huyết mạch phẩm cấp cao như vậy, nếu đặt ở bên ngoài, cho dù có tiền cũng không mua được, thậm chí còn trân quý hơn cả trân thú trưởng thành.

Trân thú con, dễ thu làm linh sủng tiềm lực lớn, bồi dưỡng từ nhỏ nên độ trung thành cao hơn.

Nếu để Tông phái bồi dưỡng, chỉ trong vòng một năm là có thể trở thành linh thú cường đại trấn sơn rồi.

Đối với cả nhân mà nói, có thể nương theo sự phát triển của chủ nhân, trở thành linh sủng trợ lực cường đại.

- Bò Cạp khổng lồ này là linh sủng cực phẩm loại chiến đấu, ngoài ra công kích, phòng ngự cũng đều rất mạnh, hơn nữa còn có nọc độc trí mạng...

Triệu Phong quan sát Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ này, phát hiện các phương diện năng lực của nó, gần như hoàn mỹ.

Ánh mắt của hắn không khỏi quét về phía Tiểu Tặc Miêu, thầm so sánh nó với Bò Cạp khổng lồ này.

Luận chiến lực, lực sát thương Tiểu Tặc Miêu chỉ có thể xem như đánh gãi ngứa, nó càng giống tiểu thần côn hơn.

Động tác và thần sắc của Triệu Phong đều rơi vào trong mắt Diệp Yên Vũ, khóe miệng không khỏi nhếch lên một nụ cười ý vị.

- Bên trong sơn huyệt này, nguyên khí thiên địa dị thượng đặc thù, bị Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ này chiếm làm sào huyệt, lại khiến chư vị phải cố hết sức như vậy, có lẽ giá trị bên trong không chỉ dừng lại ở “Bò Cạp khổng lồ non” thôi nhỉ?

Triệu Phong thình lình nói chen vào.

Xích Quỷ và nam tử huyết bào đều sững sờ, khẽ liếc nhìn thiếu niên tóc lam kia.

Triệu Phong vẫn đứng sau lưng Diệp Yên Vũ, khiến bọn hắn không

thể đoán được thân phận của thiêu niên này.

Chẳng qua, nếu hắn đã dám xen vào, mà Diệp Yên Vũ cũng không lên tiếng, có lẽ đã là một phân trong trận doanh của Tịnh Nguyệt Linh Tông rồi.

- Với thực lực huyết mạch đồng tử cường đại của tiểu tử này, rất có thể sẽ được Diệp Yên Vũ trọng dụng

Đám người Xích Quỷ lại càng kiêng kỵ Triệu Phong hơn.

Thiên tài thuộc trận doanh của Hắc Nhai Cung đều thể nghiệm qua thực lực và thủ đoạn của Triệu Phong cho nên cũng biết rõ vài phần.

Thế nhưng bọn hắn tuyệt đối không thể ngờ được quan hệ đặc thù giữa Triệu Phong và Diệp Yên Vũ.

Diệp Yên Vũ cũng không muốn nhiều lời, vì vậy trong lúc vô tình đã bỏ qua cơ hội lý giải được thực lực chân chính của Triệu Phong.

- Khục khục, là thế này, trong sơn huyệt kia, quả thực có một khối bảo địa, thai nghén một vài dị bảo Thượng cổ quý hiếm, như Nấm Địa Ám Độc, Huyết Lưu Quả, Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo,...

Nam tử huyết bào giải thích.

Nói đến đây, ngay cả Diệp Yên Vũ cũng động dung.

Nam tử huyết bào chỉ tùy tiện nói ra vài thứ trân tài, đã đủ khiến cho Chân Chủ cấp cũng phải đỏ mắt, thậm chí ngay cả Tôn Giả Đan Nguyên cảnh cũng phải ngấp nghé.

Nấm Địa Âm Độc: Mọc tại bảo địa Huyền Âm đặc thù, do Địa Âm chi

khí hàm dưỡng, trải qua vạn năm mới có thể sinh ra. Loại nấm này là trân phẩm để bồi dưỡng quỷ thi, đồng thời cũng là một trong những tài liệu quan trọng để luyện chế thiên địa kỳ độc.

Huyết Lưu Quả: Thiên tài địa bảo đã tuyệt tích từ lâu trên thế gian, hội tụ tinh khí huyết âm của đại địa, có thể xúc tiến sinh mệnh lột xác, tu vi tăng cường trên phạm vi lớn. Thực tế có hiệu quả gấp đôi đối với cường giả Huyết đạo.

Sau khi Triệu Phong nghe qua những loại kỳ trân dị bảo này, trong lòng lập tức kinh hoàng.

Khó trách ngay cả tầm mắt cao như Diệp Yên Vũ cũng phải động dung

- Huyết Lưu Quả này, nếu đặt ở Đại lục Thanh Hoa, tuyệt đối là vật quý chí tôn, nếu như Xích Nguyệt giáo chủ trọng thương không chết, phục dụng một quả, e rằng có thể nhanh chóng khôi phục nguyên khí ban đầu. Nếu ta có được một quả, cho dù không tu hành công pháp Huyết đạo thì cũng có 100% đột phá Chân Chủ cấp.

Trái tim Triệu Phong thoáng đập nhanh hơn.

Một quả Huyết Lưu Quả, có thể khiến cho thực lực Triệu Phong nhảy vọt, thậm chí có khả năng lật ngược tình thế.

Huyết Lưu Quả, nếu như để Chân Huyền cấp đại thành hoặc Chân Huyền cấp đỉnh phong sử dụng có lẽ sẽ lãng phí dược lực.

Nhưng Triệu Phong có cảnh giới tinh thần là Chân Chủ cấp, cho nên có thể hấp thu được nhiều dược lực hơn, nếu có thể phục dụng một quả, bế quan mười ngày nửa tháng chắc chắn có thể đột phá Chân Chủ cấp.

Cho dù Tôn Giả Đan Nguyên cảnh phục đụng Huyết Lưu Quả thì cũng đạt được lợi ích rất lớn, huống chi là Chân Linh cảnh.

Chỉ tiếc rằng trân tài thiên địa như vậy, lại không có ở Đại lục Thanh Hoa.

Mặt khác, những loại trân tài như “Nấm Địa Âm Độc, Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo, ít nhất cũng là trân tài cùng cấp bậc với “Huyết Lưu Quả”.

- Ồ! Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo...

Triệu Phong đột nhiên nghĩ tới điều gì đó.

Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo: Kỳ vật thai nghén từ trong thiên địa, phàm chỉ cần còn một hơi thở, một tia khí tức sinh mệnh, cho dù là vết thương trí mạng vẫn có thể nghịch âm dương hồi mệnh. Bên trong Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo này thai nghén “Tân dịch sinh mệnh”. Có thể chữa trị tất cả thương thế, hoặc dùng để kéo dài sinh mệnh.

Đột nhiên.

Trong đầu Triệu Phong hồi tưởng lại một thanh âm:

- Hết thảy đều phải xem vận mệnh của ngươi, ngươi muốn hồi báo lão hủ, vậy thì hãy nhất chiến thành danh trên Thánh Vực Chân Long Hội, tranh thủ lọt vào 20 hạng đầu. Nếu như đạt được truyền thừa Vực Ngoại, ngươi hãy tìm giúp lão hủ các loại kỳ vật có thể kéo dài tính mạng như “Tân dịch sinh mệnh”, “Hồi Mệnh Đan”, lão phu sẽ cảm kích vô cùng.

Lúc trước, ở Tổng đà Thiết Huyết Giáo, Thiết Ma đã từng dẫn Triệu

Phong đến gặp lão giả tóc đỏ mày rậm, những lời này là hắn nghe được từ ông ta.

Nhờ có lão giả đó cho nên Triệu Phong mới có thể nhập môn Hồn đạo, tiếp xúc với bí thuật của huyết mạch đồng tử, mở rộng nhãn giới.

Lão giả thần bí kia cần “Tân dịch sinh mệnh”, mà thứ đó lại do Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo trong sơn huyệt kia thai nghén ra.

Có thể nói, Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo lại càng trân quý hơn so với “Tân dịch sinh mệnh”.

Giờ khắc này.

Triệu Phong và Diệp Yên Vũ rốt cuộc đã rõ, tại sao Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ này lại kiên quyết tử thủ sơn huyệt, không để kẻ khác xâm phạm.

Nó tử thủ không chỉ vì con non của mình, mà còn vì một khối bảo địa tuyệt hảo.

- Chúng ta liên thủ tru sát Bò Cạp khổng lồ, về phần lợi ích bên trong sơn huyết, tất cả hãy dựa vào bổn sự của mình.

Hai người Xích Quỷ cũng không giấu giếm nữa.

Nếu như không đủ lợi ích, vậy thì cũng đừng hòng bọn hắn thương lượng với Diệp Yên Vũ.

Triệu Phong có thể đoán trước, bên trong sơn huyệt kia, các loại trân tài quý hiếm như “Huyết Lưu Quả”, e rằng không chỉ có hai ba loại như vậy mà thôi.

Nghĩ tới đây, trong lòng hắn bắt đầu trở nên hưng phấn.

Không lâu sau.

Ba đại Chân Chủ cấp đã đạt thành hiệp nghị, cùng ra sức công kích Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ.

Tịnh Nguyệt Linh Tông, Nguyệt Ma Điện, Hắc Nhai Cung, ba phương đội ngũ liên thủ.

Vụt vụt vụt...

Lúc này, Xích Quỷ lại phóng thích ra hai đầu thi quỷ Chân Chủ cấp, ngoại trừ đầu Khô Lâu ngân văn trước đó, còn có thêm một đầu cương thi huyết ngân.

Hai quỷ vật tử thi này đều cao tới hai ba trượng, khí tức âm trầm, không hề sợ hãi độc dịch của Bò Cạp khổng lồ, cùng liên thủ ngăn cản công kích của nó.

- Không ngờ Xích Quỷ này lại có thể khống chế hai quỷ thi Chân Chủ cấp.

Triệu Phong nhìn thấy vừa kinh ngạc vừa hâm mộ.

Có thể thành công giết được Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ này hay không, mấu chốt nằm ở thi quỷ cường đại của Hắc Nhai Cung, bởi vì thi quỷ có thể khắc chế Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ ở một trình độ nhất định, thậm chí còn có thể chiến đấu trực diện.

Trong tay nam tử huyết bào Chân Chủ cấp xuất hiện một cây Huyết Nguyệt Nhận dữ tợn, khí tức bạo ngược.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Khi Huyết Nguyệt Nhận trong tay hắn vung lên, sóng khí huyết sát cuồn cuộn, huyết sắc nhuộm đầy hư không, mơ hồ có thể nhìn thấy một hư ảnh trăng khuyết huyết sắc đang không ngừng ăn mòn Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ.

Thực lực của Diệp Yên Vũ còn mạnh hơn Xích Quỷ và nam tử huyết bào một bậc, bàn tay trắng nõn nà vung lên, từng tia ánh trăng như thủy ngân tràn ra, câu thông thiên địa, chiếu rọi nhật nguyệt, cuối cùng hình thành một thanh kiếm thủy ngân trong suốt, xuyên qua màn đêm.

Trong khoảnh khắc nàng phát ra công kích, mạnh như Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ, cũng không tránh khỏi lộ ra vẻ kiêng kỵ sâu sắc.

Xích Quỷ và nam tử huyết bào liếc nhìn nhau, thần sắc ngưng trọng dị thường

- Diệp Yên Vũ này không ngờ lại tu luyện “Nguyệt Hoa Linh Kiếm Quyết” đến hỏa hầu như vậy, e rằng nàng ta vừa xuất ra một kiếm thì đã có thể chém Khô Lâu Chân Chủ cấp của ta thành hai đoạn rồi.

Trong lòng Xích Quỷ tràn đầy khiếp sợ.

- Dưới Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, nàng ta khó mà gặp được đối thủ.

Nam tử huyết bào cũng không khỏi hít một hơi thật sâu.

Ba đại trận doanh, Nguyệt Ma Điện và Hắc Nhai Cung tổng cộng xuất động mười mấy người tinh nhuệ, mà Tịnh Nguyệt Linh Tông chỉ xuất ra một mình Diệp Yên Vũ, liền trấn trụ hai trận doanh khác.

- Xem ra, chiến lực của nàng rất có thể cùng một cấp độ với Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo.

Triệu Phong không thể đánh giá Diệp Yên Vũ lại một lần nữa

Cùng lúc đó.

Tiểu Tặc Miêu ở một nơi hẻo lánh khá xa, trong mắt hiện lên một tia xảo trá, liếc nhìn Triệu Phong.

Triệu Phong liếc nhìn nó một cái thật sâu, Tiểu Tặc miêu à Tiểu Tặc Miêu, kế hoạch của ngươi quả thật tinh diệu, thế nhưng cũng hung hiểm vô cùng, sau lưng Diệp Yên Vũ kia còn có Tịnh Nguyệt Linh Tông thực lực cũng không phải khủng bố bình thường đâu...

Chương 403: Dưỡng thi

Di tích Tử Thánh, do trận doanh của Tam Đại Tông Phái liên thủ. Nắm giữ thông đạo truyền thừa, thế lực khác rất khó nhúng tay vào.

Những thiên tài Ngoại Vực tiến vào di tích này, đều lệ thuộc vào trận doanh của mình, có lệnh bài truyền thừa tương ứng.

Một “thiên tài từ đến từ bên ngoài”, không thuộc về ba trận doanh lớn, có thể nói là sau khi tiến vào di tích, ngay cả nửa bước cũng khó đi chứ đừng nói là đơn độc một mình mà tranh đoạt lợi ích với những thế lực thiên tài này.

Thế nhưng

Khi Tiểu Tặc Miêu “phản bội”, những vấn đề này liền được giải quyết dễ dàng

Mặc dù Triệu Phong bị Diệp Yên Vũ dùng vũ lực bắt ép, nhưng đồng thời cũng vi diệu hóa giải tình cảnh nguy hiểm là “người đến từ bên ngoài”.

Ít nhất, hắn cũng không còn là cái đích cho mọi người chỉ trích nữa.

Càng vi diệu hơn.

Triệu Phong biến tướng bám vào trận doanh “Tịnh Nguyệt Linh Tông” mạnh nhất, khiến cho địch nhân là một phương Hắc Nhai Cung đều không thể làm gì được.

Việc mà bây giờ hắn phải làm, đó là dùng thân phận của “người thứ tư”, đứng bên ngoài quan sát tranh đấu gay gắt giữa ba đại trận doanh, vào thời khắc mấu chốt sẽ giành lấy lợi ích thuộc về mình.

Đây chỉ là suy nghĩ kế hoạch đại khái mà thôi, muốn áp dụng cụ thể thì phải xem tâm trí, gan dạ của bản thân như thế nào.

Kế hoạch ban đầu, là do Tiểu Tặc Miêu dẫn đường.

Nó cố ý dẫn Diệp Yên Vũ tới bên cạnh Triệu Phong thoạt nhìn như mang đến nguy cơ cực lớn, kỳ thực là cung cấp cho Triệu Phong một tấm chắn, và không gian phát triển rộng hơn.

Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu tâm ý tương thông sau khi gặp mặt, liền trực tiếp trình diễn một hồi Song Hoàng (*)

(*) kẻ xướng người họa

Đương nhiên.

Đằng sau kế hoạch tinh diệu này, cũng có hung hiểm rất lớn.

Một khi lộ ra chân tướng sẽ dồn Triệu Phong vào hiểm cảnh trước nay chưa từng có, ít nhất là ở trước mặt Diệp Yên Vũ, hắn sẽ không có bao nhiêu sức phản kháng

- Giành được lợi ích càng lớn thì cũng gặp phải nguy hiểm càng lớn.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, lại thu liễm tâm thần, trở nên điềm nhiên như không có việc gì.

Mỗi bước đi tiếp theo, đều là mấu chốt, chỉ cần có chút sai lần, rất có thể sẽ mất tất cả.

Nhưng càng vào thời khắc như vậy, Triệu Phong lại càng tự tin và tỉnh táo hơn, huyết dịch toàn thân có cảm giác như bị thiêu đốt kích thích, vô cùng hưng phấn.

Lúc này.

Ba đại Chân Chủ cấp liên thủ, rất nhiều Chân Huyền cấp tinh nhuệ đều bao vây xung quanh, triển khai một hồi chém giết kịch liệt với Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ.

Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ có phòng ngự cực chắc, mạnh mẽ như Chân Chủ cấp cũng khó có thể chính diện phá vỡ.

Độc của Bò Cạp khổng lồ này, nếu Chân Chủ cấp nhiễm phải, cũng khó thoát khỏi cái chết.

May mắn là có Hắc Nhai Cung điều khiển hai quỷ thi Chân Chủ cấp, có thể cận thân dây dưa với Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ.

Nam tử huyết bào Chân chủ cấp huy động Huyết Nguyệt Nhận, huyết sắc nhuốm đầy trời, ánh sáng hình trăng lưỡi liềm đang từng chút một ăn mòn miệng vết thương của Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ.

Chỉ cần có một vài miệng vết thương nhỏ xíu là nam tử huyết bào liền có thể đem công kích Huyết đạo thẩm thấu vào, ăn mòn, thậm chí dùng công kích Huyết đạo của mình xâm nhập vào bên trong cơ thể, hủ hóa tạng phủ khí quan.

Nếu đổi lại là yêu thú Chân Chủ cấp, Xích Quỷ và nam tử huyết bào liên thủ, liền có thể giải quyết trong chốc lát.

Thế nhưng, khí lực sinh mệnh của Bộ Cạp Thượng cổ khổng lồ này,

vô cùng cường hoành, hai quỷ thi Chân Chủ cấp chỉ có thể khiến nó tổn thương da thịt đôi chút.

Nam tử huyết bào dùng Huyết Nguyệt Nhận công kích, đồng dạng cũng không cách nào chính diện phá vỡ được phòng ngự của Bò Cạp khổng lồ, chỉ có thể dựa vào thuộc tính chậm rãi ăn mòn.

Chủ lực lớn nhất vẫn là Diệp Yên Vũ.

Nàng thi triển Nguyệt Hoa Linh Kiếm Quyết", điều khiển thanh kiếm thủy ngân trong suốt xuyên qua màn đêm, mỗi lần trảm kích, đều đại biểu cho ngàn vạn đạo ánh trăng xạ tuyến đâm xuyên cơ thể Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ.

Mọi lần Diệp Yên Vũ công kích, đều có thể lưu lại vết máu trên người Bò Cạp Thượng Cổ khổng lồ.

Đổi lại là Chân Chủ cấp khác, Diệp Yên Vũ chỉ cần dùng một hai chiêu công kích kiếm quyết cao thâm, là có thể giết chết hoặc khiến đối thủ trọng thương trí mạng, nhưng không ngờ liên tục chém bảy tám kiếm mà Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ lại chỉ chịu một ít ngoại thương

- Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ này không hổ là trân thú có được huyết thống thuần khiết, cho dù là Nửa bước Đan Nguyên cảnh cũng đều không thể chính diện chiến thắng nó.

Triệu Phong ở đẳng xa quan sát liền nhận ra, không khỏi tán thưởng

Cứ như vậy, muốn chạm vào Bò Cạp khổng lồ non bên trong sơn huyệt thì lại càng phỏng tay hơn.

Trên lý luận mà nói, ba đại Chân Chủ cấp liên thủ, lại thêm một lượng

lớn Chân Huyền cấp tinh nhuệ vây quét, sức chiến đấu ít nhất có thể so với bảy tám Chân Chủ cấp.

Chiến lực của một mình Diệp Yên Vũ đã tương đương với ba bốn Chân Chủ cấp bình thường rồi.

Chiến lực của Xích Quỷ ít nhất cũng tương đương hai Chân Chủ cấp, bởi dù sao hắn cũng có khả năng thao túng hai quỷ thi Chân Chủ cấp.

Đội hình bực này, vậy mà vẫn không thể giải quyết được Bò Cạp khổng lồ trong thời gian ngắn.

- Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ tử thủ sơn huyệt, nếu như nó cố tình chạy trốn, vậy thì muốn đánh chết còn khó hơn nhiều.

Triệu Phong với thân là người thứ tư trong cuộc, đang quan sát thế cục nên hiểu tình hình rất rõ.

Đương nhiên.

Hắn cũng không thể đứng ngây ra một chỗ được, cũng phải góp vào một phần lực.

Băng... Vù vù...

Mấy đạo Băng Lôi tiễn cực kỳ rực rỡ, kéo động một tầng hàn phong điện minh, hung hăng đánh vào bên ngoài vỏ của Bò Cạp khổng lồ, truyền đến thanh âm “phốc phốc”.

Lực công kích của “Băng Lôi tiễn” rất mạnh, gần như tiếp cận công kích của Chân Chủ cấp.

Hơn nữa, mỗi lần Băng Lôi tiễn đánh trúng mục tiêu, đều khiến cho lực lượng Băng Lôi bộc phát, cho dù không cách nào tạo thành tổn thương thực chất cho Bò Cạp khổng lồ, thế nhưng lại có thể gây trở ngại nhất định cho hành động của nó, thậm chí còn tạo thành hiệu quả giảm tốc độ.

- Ồ!

Không ít Thiên tài Ngoại Vực ở đây đều nhìn về phía Triệu Phong với vẻ kinh ngạc ngoài dự liệu.

Công kích viễn trình của Triệu Phong, uy lực cường đại, đồng thời còn có thể tạo thành hiệu quả giảm tốc độ nhất định đối với Bò Cạp khổng lồ, việc này trợ giúp rất lớn cho đoàn đội.

Bò Cạp khổng lồ bị giảm tốc độ, thân hình cứng nhắc, tốc độ hành động trở nên chậm chạp, khả năng uy hiếp những thiên tài xung quanh cũng giảm mạnh.

Cho dù thiên tài của Hắc Nhai Cung vốn ghi hận Triệu Phong cũng không thể không thừa nhận rằng tác dụng của tên này cũng gần sánh ngang ba đại Chân Chủ cấp.

Một vài công kích của thiên tài dưới ba đại Chân Chủ cấp, có lẽ có thể so sánh với Triệu Phong nhưng tần suất lại không cao lắm, vì luôn phải phòng ngừa Bò Cạp khổng lồ phản công.

Mà Triệu Phong lại ở khoảng cách khá xa. Căn bản không hề cố kỵ, công kích phát ra gần sánh ngang với ba đại Chân Chủ cấp.

Mà hiệu quả khiến cho thân hình Bò Cạp khổng lồ cứng nhắc, tốc độ giảm mạnh thì những thiên tài khác lại càng khó so sánh được.

Ngay cả Diệp Yên Vũ cũng không khỏi gật đầu, với tiềm lực mà Triệu Phong biểu hiện ra, nếu gia nhập Tịnh Nguyệt Linh Tông ít nhất có thể trở thành đệ tử nội môn.

Điều đáng ngờ duy nhất chính là, tên này lai lịch không rõ ràng.

Thời gian trôi qua.

Thương thế trên người Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ không ngừng tăng lên, việc nam tử huyết bào thi triển Huyết đạo ăn mòn cũng phát ra tác dụng khuếch trương thương thế đến tận tạng phủ.

Băng Lôi tiễn của Triệu Phong có khả năng giảm tốc độ rất mạnh, không ngừng bắn vào trên người Bò Cạp khổng lồ.

Diệp Yên Vũ rất thông minh, ban đầu nghĩ ra cách chặt đứt đuổi của Bò Cạp khổng lồ để ảnh hưởng thăng bằng của nó, sau đó là nhằm vào tứ chi.

Cuối cùng Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ không chịu được sự phối hợp đoản đội của đám người có trí tuệ, trọng thương vô cùng nặng nề, ngay cả công kích cũng có vài phần hữu khí vô lực.

Quan trọng hơn là, đuôi và tứ chi của Bò Cạp khổng lồ đã bị chém rụng ngay cả muốn trốn cũng khó.

- Nhanh lên! Nó không kiên trì được bao lâu nữa đâu.

- Tối đa nửa canh giờ nữa là có thể giải quyết được nó.

Chiến ý mọi người đều sục sôi, cường độ công kích tăng mạnh.

Ầm ầm ầm...

Một lúc sau, thân thể như ngọn núi của Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ đã ngã xuống đất.

Trước khi chết, nó còn phát động một kích phản công ác liệt, nhảy lên cao mấy trăm trượng xé nát hai tên Nguyệt Ma Điện thành vài mảnh.

Trong đó, một tên thiên tài Hắc Nhai Cung bị chân độc của Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ cào rách một chút da thịt, vài nhịp hô hấp sau, liền trúng độc bỏ mình.

Trong lòng mọi người vẫn còn sợ hãi, Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ sắp chết phản công, e rằng ngay cả Chân Chủ cấp cũng có thể lập tức bị xé nát.

Khô Lâu ngân văn của Xích Quỷ cũng bị cắt thành hai đoạn, cũng may đây chỉ là tử vật, chỉ cần tài nguyên sung túc là có thể chữa trị lại như ban đầu.

Khoảnh khắc trước khi Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ bộc phát, Triệu Phong đã sớm bỏ chạy từ lâu, trốn vào một khe nứt cách ngoài trăm dặm.

Lúc Bò Cạp khổng lồ tuyệt khí bỏ mình. Triệu Phong mới nhanh chóng chạy đến chỗ thi thể.

Diệp Yên Vũ liếc nhìn Triệu Phong có vài phần suy tư, phản kích cuối cùng của Bò Cạp Thượng Cổ khổng lồ, hình như là nhằm hướng của Triệu Phong

Lúc chiến đấu, La Hầu cung của Triệu Phong bắn liên tục không ngừng, lại ẩn chứa băng năng hiển nhiên khiến Bò Cạp khổng lồ ghi

hận trong lòng. Nhưng trùng hợp là tên này lại công kích ở vị trí xa nhất, khi trốn cũng trốn xa nhất.

Tiếp đó.

Ba nhóm đội ngũ bắt đầu thương nghị vấn đề phân chia thi thể của Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ.

Diệp Yên Vũ cũng không hứng thú lắm với thi thể của Bò Cạp khổng lồ, ngoại trừ nội đan trân quý nhất và hai càng của Bò Cạp khổng lồ ra. Nàng trọng điểm chỉ chú ý đến Bò Cạp khổng lồ non, cùng với những kỳ trân dị bảo bên trong sơn huyệt.

Chẳng qua.

Biểu hiện của Triệu Phong lại tích cực hơn nàng nhiều, hắn vội vàng lấy ra đạo cụ Thần binh sắc bén, vạch phá huyết nhục đã vỡ tan, cẩn thận lấy ra một cái túi thịt lớn bằng nắm tay, màu đen như mực.

Đây chính là túi độc của Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ.

- Ừm, ta chỉ lấy cái này thôi.

Triệu Phong không nói hai lời, liền thu hồi túi độc.

Hắn xuất lực nhiều như vậy, chỉ nhằm vào vật này mà thôi.

Trong lòng hắn thầm nghĩ, Diệp Yên Vũ là Tiên Tử chính phái thuần mỹ tinh khiết, hắn sẽ không hứng thú đối với túi độc dơ bẩn này đâu.

- Túi độc của Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ chính là nơi tập trung toàn bộ dịch độc của nó, giá trị của túi độc cũng tiếp cận với nội đan của Bò Cạp khổng lồ rồi.

Người của Hắc Nhai Cung lập tức có chút bất mãn.

Trên thực tế, túi độc của Bò Cạp khổng lồ có tác dụng rất lớn đối với người của Hắc Nhai Cung

Hắc Nhai Cung là lưu phái tà đạo quỷ thi, trang bị vật kịch độc lên người quỷ vật, chính là như hổ thêm cánh.

Mà túi độc của Bò Cạp khổng lồ, lại chính là tài liệu tuyệt phẩm

Chẳng qua, tốc độ ra tay của Triệu Phong quá nhanh.

Thần Linh nhãn của hắn rất tinh chuẩn, liền xác định vị trí túi độc của Bò Cạp khổng lồ, sau đó liền theo khe hở miệng vết thương lấy nó ra ngoài.

Nhưng người của Hắc Nhai Cung cũng không thể làm gì được.

Để giết được Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ, Diệp Yên Vũ và Triệu Phong quả thật đã bỏ ra không ít công lao.

Tác dụng mà Triệu Phong phát huy cũng tiếp cận với ba đại Chân Chủ cấp, làm giảm mạnh thương vong đây là điều rõ như ban ngày.

Diệp Yên Vũ cũng không nói gì thêm, nàng cảm thấy có chút buồn nôn đối với túi độc của Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ, cho nên không hề hứng thú gì.

Hơn nữa, dựa theo ước định trước kia, thu hoạch của Triệu Phong sẽ thuộc về chính hắn. Lúc giết Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ, Triệu Phong cũng rất “ra sức”, cho nên việc hắn thu hoạch túi độc cũng không có gì đáng trách.

Dù sao thì Triệu Phong bây giờ cũng tính là một nửa người của trận doanh Tịnh Nguyệt Linh Tông rồi, túi độc rơi vào trong tay hắn, so với rơi vào Hắc Nhai Cung vốn là đối thủ cạnh tranh thì tốt hơn rất nhiều.

Thấy Diệp Yên Vũ không phản đối, hai phe Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện cũng không truy cứu nữa.

Thi thể của Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ như một tòa núi nhỏ, ngoại trừ những bộ phận linh kiện trân quý ra, chỉ còn lại huyết nhục, cũng đáng giá vô cùng, chẳng qua vì quá khổng lồ nên không thể mang theo mà thôi.

Vụt vụt...

Triệu Phong lấy ra Hắc Liên quỷ khí, triệu hồi hai Thanh Đồng quỷ thi, để chúng nhắm nuốt huyết nhục của Bò Cạp khổng lồ, đồng thời hấp thu tia huyết mạch Thượng cổ thuần khiết bên trong

- Tên này quả thật chẳng biết xấu hổ.

- Hai Thanh Đồng quỷ thi này vốn thuộc về đệ tử của Tông phái ta, lại bị kẻ này cướp đoạt, chiếm thành của mình, bây giờ còn quang minh chính đại cướp đoạt huyết nhục Bò Cạp khổng lồ.

Vẻ mặt của đám người Hắc Nhai Cung đều trở nên khó coi, hận Triệu Phong đến ngứa răng không ít người trong mắt còn phát hỏa.

Triệu Phong cũng không hề đổi sắc, chỉ dùng hết toàn bộ biện pháp để cường hóa tăng cường thực lực bản thân.

Sau khi đạt được “túi độc của Bò Cạp khổng lồ”, kế hoạch trong đầu Triệu Phong bắt đầu thành hình.

- Sau khi gặm nhấm huyết nhục của Bò Cạp khổng lồ, hai bộ quỷ thi này sẽ tiến thêm một bước củng cố, thực lực hoàn toàn sánh ngang Chân Huyền cấp đỉnh phong Túi độc của Bò Cạp khổng lồ, chính là để chuẩn bị cho hai bộ quỷ thi này, mà đây cũng chỉ là bước đầu tiên của kế hoạch mà thôi.

Triệu Phong nheo mắt lại, thăm dò hai bộ quỷ thi.

Hai bộ quỷ thi này, hình thể vô cùng cường tráng bên ngoài làn da Thanh Đồng màu sắc càng đậm, đồng thời nổi lên một tia huyết văn rực rỡ, cái miệng lớn dính máu đang gặm huyết nhục, huyết tinh dữ tợn, khí tức phát ra cực kỳ cường đại.

Các cương thi cùng cấp của đệ tử Hắc Nhai Cung lại có vẻ “yếu ớt” hơn rất nhiều, còn xa mới bộ dạng như hai bộ Thanh Đồng quỷ thi của Triệu Phong.

Chương 404: Kiếm chắc chuyên nghiệp

Khác với những thiên tài quỷ thi đạo của Hắc Nhai Cung Triệu Phong chỉ bồi dưỡng hai bộ Thanh Đồng quỷ thi. Còn những quỷ vật bén trong “Hắc Liên quỷ khí”, toàn bộ đều bị hóa thành chất dinh dưỡng.

Đoạn đường này đi tới. Diệp Yên Vũ vẫn luôn đi trước mở đường, chém giết rất nhiều trân thú ẩn chứa huyết mạch Thượng Cổ, hai Thanh Đồng quỷ thi của Triệu Phong đã hấp thu rất nhiều tinh khí của trân thú, có thể nói là tẩm bổ toàn thứ đại bổ.

Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ này lại càng ẩn chứa huyết mạch Thượng cổ thuần khiết, hai bộ Thanh Đồng quỷ thi sau khi nuốt vào huyết nhục tinh khí của nó, khí tức phát ra càng cường đại hơn, thân thể quỷ thi thậm chí còn xảy ra những biến hóa khác mà hắn không biết.

Ngoại trừ hai quỷ vật Chân Chủ cấp của Xích Quỷ ra, những quỷ thi khác của Hắc Nhai Cung e rằng khó có thể so sánh với hai bộ Thanh Đồng quỷ thi của Triệu Phong

- Hai bộ Thanh Đồng quỷ thi này, chiến lực vốn đã không tầm thường nếu như thêm vào túi độc của Bò Cạp khổng lồ, đem kịch độc này rèn luyện thành thi độc, lực sát thương sẽ tăng mạnh, cho dù là Chân Chủ cấp bị vết thương ngoài da, cũng sẽ bị độc chết.

Triệu Phong thu hồi ánh mắt, tâm thần tập trung vào trong “Lục Ngự Quỷ Thi Bí Điển”.

Trong bí điển này, có phương pháp tăng thêm và luyện chế thi độc, tuy nhiên cũng không phải là nội dung hạch tâm lắm.

Triệu Phong vốn am hiểu dược lý, lại có thêm “túi độc của Bò Cạp khổng lồ” này làm nguyên liệu luyện độc cực mạnh, muốn khiến Thanh Đồng quỷ thi trở thành thi độc, cũng không phải là chuyện quá khó khăn gì.

Thế nhưng

Triệu Phong cũng không lập tức áp đụng

Bởi vì độc của Bò Cạp khổng lồ, mặc dù lợi hại, nhưng sau khi rời khỏi bản thể của Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ, kịch độc bên trong túi độc sẽ mất đi vài phần hoạt tính, độc lực cũng giảm đi ít nhiều.

Đây là điểm thứ nhất.

Thứ hai.

Độc của Bò Cạp khổng lồ, mặc dù có thể tạo thành trí mạng đối với Chân Chủ cấp, nhưng điều kiện tiên quyết là ít nhất phải vạch phá lớp da của đối phương tốt nhất là khiến đô máu, như vậy thì kịch độc mới có thể xâm nhập vào trong cơ thể.

Với chiến lực của Thanh Đồng quỷ thi, muốn chính diện công phá phòng ngự của Chân Chủ cấp, cơ bản không có khả năng, đặc biệt là dưới tình huống Chân Chủ cấp có đề phòng

Cho nên.

Triệu Phong cũng không lập tức cường hóa, luyện chế thi độc cho Thanh Đồng quỷ thi.

Thu hoạch “túi độc của Bò Cạp khổng lồ”, chỉ là bước đầu tiên trong kể hoạch của hắn, đằng sau còn có nhân tố mấu chốt cần phải nắm chắc.

Bên phía Hắc Nhai Cung

- Xích Quỷ sư huynh, nếu tiểu tử kia dùng độc của Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ để tăng cường cho quỷ thi, lực uy hiếp sẽ rất lớn.

Thiếu nữ Hắc Liên cắn chặt bờ môi, thoáng nhìn qua hai bộ Thanh Đồng quỷ thi cường đại mà Triệu Phong đang điều khiển, trong lòng vừa oán hận, sợ hãi vừa hâm mộ.

Lúc đầu, khi giao quỷ thi cho đối phương e rằng chính nàng cũng không ngờ sẽ có ngày hôm nay.

Có hai bộ Thanh Đồng quỷ thi này, tồn tại dưới Chân Chủ cấp, căn bản không thể đến gần Triệu Phong được.

Nếu như tại Chân Long hội, Triệu Phong có được hai bộ Thanh Đồng quỷ thi này, cơ bản đã có thể hoành hành vô địch, còn bá đạo hơn cả Đạm Thai Lan Nguyệt có một đống linh sủng

- Hắn là người mới chỉ đọc lướt qua về Quỷ Thi đạo, quỷ thi trong tay hắn không thể xuất ra uy lực chính thức được. Mặc dù túi độc của Bò Cạp khổng lồ trân quý, nhưng sau khi ly khai bản thể, độc lực sẽ giảm đi rất nhiều, so với “Nấm Địa Âm Độc” trong sơn huyệt và “Huyết Lưu Quả”, còn thua đến mấy bậc. Đặc biệt là Nấm Địa Âm Độc, thứ này chính là tuyệt hảo trân phẩm để bồi dưỡng quỷ thi đó.

Xích Quỷ vẫn trấn định tự nhiên.

Trong lòng hắn, Triệu Phong vốn là vô địch dưới Chân Chủ cấp, chỉ có Chân Chủ cấp mới có thể đối phó.

So với túi độc của Bò Cạp khổng lồ, hắn lại càng kiêng kỵ huyết mạch đồng tử của Triệu Phong hơn.

Vụt vụt...

Triệu Phong vung đạo cụ Hắc Liên lên, thu hồi Thanh Đồng quỷ thi.

Trước mắt, hai bộ Thanh Đồng quỷ thi này đã phát triển tới một giới hạn nào đó, gặp phải bình cảnh rất lớn.

Hơn nữa, vì tăng trưởng quá nhanh, nên hai bộ Thanh Đồng quỷ thi này cần phải có thời gian để củng cố.

Tuy nhiên, quỷ thi khi phát triển đến một trình độ nào đó, cũng sẽ hình thành linh trí

Hại bộ Thanh Đồng quỷ thi của Triệu Phong có linh trí sơ cấp nhất định, thực lực tăng vọt, đồng thời linh trí cũng theo đó mà tăng lên.

Đối với việc này, phương pháp Triệu Phong xử lý chính là: Phát động “Băng Hồn Chi Mâu”, để một tia lực lượng âm hàn băng phách nhỏ bé trợ giúp Thanh Đồng quỷ thi củng cố linh trí tàn hồn.

Trước sơn huyệt.

Ba phe trận doanh, chỉnh đốn sơ bộ, quyết định cùng tiến vào sơn huyệt một lúc để vơ vét chiến lợi phẩm.

- Chư vị, tiếp theo toàn bộ đều dựa vào bổn sự.

Thân hình nam tử huyết bào nhoáng lên một ái, nhanh chóng chui vào trong sơn huyệt.

Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ đã trừ, có lẽ trong sơn huyệt đã không còn hung hiểm nào quá lớn, bây giờ ba phe trận doanh chỉ cần chia chác lợi ích trong đó mà thôi.

Nói một cách tương đối thì Diệp Yên Vũ và Triệu Phong có chút thiệt thòi, bọn họ ít người, số lượng dị bảo trân tài có thể vơ vét, so ra sẽ kém hơn hai phe khác.

- Đi!

Diệp Yên Vũ cũng không thèm để ý, mang theo Tiểu Tặc Miêu, hóa thành một đám lưu quang lách vào trong sơn huyệt.

Tu vi của nàng cao nhất, tốc độ khinh thân cũng là tuyệt đỉnh, sớm siêu việt qua Xích Quỷ và nam tử huyết bào từ lâu.

Hơn nữa, trên đường đi, tài trân dị bảo bình thường Diệp Yên Vũ cũng không thèm liếc nhìn.

Trong mắt hai người Xích Quỷ xẹt qua một tia kinh dị.

- Thì rạ là thể. Diệp Yên Vũ hành động một mình cho nên tầm mắt rất cao. Nàng không truy cầu số lượng, chỉ cầu chất lượng. Nếu như nàng có thể thu hoạch được những thứ trân tài dị bảo cao cấp nhất, giá trị tổng thể còn hơn thu hoạch những thứ khác rất nhiều.

Triệu Phong không khỏi tỉnh ngộ.

Diệp Yên Vũ từ đầu, cũng đã có tính toán cho bản thân.

Nàng đơn độc một mình, thêm Triệu Phong nữa là hai người, tại phương diện số lượng thì không cách nào so sánh với hai phe khác được.

Bởi vậy.

Diệp Yên Vũ liền dứt khoát quyết định từ bỏ tuyệt đại đa số trân tài Thượng cổ bên trong sơn huyệt, chỉ nhằm vào những trân bảo đỉnh cấp.

Nếu đổi lại là Xích Quỷ hoặc nam tử huyết bào, bọn họ quả thật rất khó mà làm được như vậy.

Thế nhưng vừa vặn là Diệp Yên Vũ có tư cách này, thực lực của nàng lực áp quần hùng Xích Quỷ và nam tử huyết bào liên thủ cũng chưa chắc là đối thủ của nàng

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đứng trên vai Diệp Yên Vũ, thỉnh thoảng huy động Huyền Xà Huyết Tiên, bắt lấy những trân tài dị bảo đỉnh cấp trên đường đi.

Bất luận là Diệp Yên Vũ hay Tiểu Tặc Miêu, ánh mắt đều vô cùng tinh chuẩn.

Một người một mèo này liên thủ, tốc độ cướp đoạt trân tài dị bào cực nhanh, phối hợp cũng rất ăn ý, khiến cho Xích Quỷ và nam tử huyết bào đều kinh hoàng gấp gáp không thôi.

- Không thể để cho nàng thực hiện được.

- Các ngươi chia ra thu hoạch những trân vật, bảo tài, hai người

chúng ta đi ngăn cản nàng

Xích Quỷ và nam tử huyết bào phân phó thủ hạ đi cướp đoạt những loại tài nguyên khác.

Vụt vụt...

Hai tên thủ lĩnh Chân Chủ cấp nhanh chóng đuổi theo Diệp Yên Vũ, tranh đoạt trân tài dị bảo đỉnh cấp.

Bởi vậy, thế cục ngoài sáng chính là.

Ba đại Chân Chủ cấp cạnh tranh lẫn nhau, đều nhắm trúng những tài nguyên trân quý cao cấp nhất.

Còn những người còn lại thì đều nhắm vào những tài nguyên trân tài bình thường có thể nói là kiếm chác nhỏ.

Dù sao thì tốc độ xuất phát của ba đại Chân Chủ cấp cũng rất nhanh, cạnh tranh kịch liệt, khó tránh khỏi sẽ bỏ qua một vài dị bảo trân tài đỉnh cấp.

Trong đó, Triệu Phong chính người chuyên môn “kiếm chác”.

Thần Linh nhãn của hắn có tầm nhìn rộng khả năng nhìn xuyên thấu mạnh, thậm chí có thể phát hiện những thứ quý hiếm trong số những thứ mà ba đại Chân Chủ cấp xem nhẹ.

Ầm...

Triệu Phong đột nhiên chém ra một đạo đao điện, bổ ra vũng nước đang che phủ tầng nham thạch, sau đó lấy ra một viên thủy mặc giống như đá cuội, vừa chùi đi lớp bùn, liền lộ ra tầng ánh sáng lưu ly

bên ngoài.

- Thiên Ngân Mặc Ly Thạch

- Loại mặc thạch thần kỳ này, khi nghiền thành bụi phấn phục dụng vào, có thể cường hóa khí lực cốt cách toàn thân, thậm chí còn có thể cường hóa những tử vật có cốt cách như quỷ thi.

Thiên tài của Hắc Nhai Cung con mắt sáng ngời, nhao nhao xông đến cướp đoạt.

Đáng tiếc, tốc độ ra tay của Triệu Phong quá nhanh, mấy khối “Thiên Ngân Mặc Ly Thạch” ở gần đó đều bị hắn khai thác quá nửa.

Vụt vụt vụt...

Âm ảnh Phi Phong của Triệu Phong run lên, thân hình chia ra làm mấy đạo thân ảnh, dưới Chân Chủ cấp rất khó phân biệt.

Cho dù hắn đang “kiếm chác”, nhưng đồng thời cũng bảo trì khoảng cách nhất định với ba đại Chân Chủ cấp, không thể gần quá mà cũng không thể xa quá.

Nếu gần quá, rất có thể bị công kích cường lực của ba đại Chân Chủ cấp ảnh hưởng.

Nếu rời đi xa quá, Triệu Phong sẽ ít đi cơ hội, càng không thể nào áp dụng được kế hoạch của mình.

Lại đi qua một đoạn đường.

Vụt...

Triệu Phong đột nhiên mở ra đám dây leo trên vách đá, giật xuống một cái hồ lô ám thanh sắc.

- Bích u Linh Hồ, đây là hồ lô luyện chế đạo cụ kỳ phẩm trữ vật, có thể giữ tươi các loại dị thảo quý hiếm, đồng thời còn có thể cất chứa các loại nước thuốc có thuộc thuộc tính ăn mòn...

- Loại hồ lô thần kỳ này, ngày xưa có một vị Vương Giả Hư Thần cảnh, trước khi chết đã gửi Nguyên Hồn vào trong “Bích u Linh Hồ”, trăm năm sau Nguyên Hồn lại khôi phục, đoạt xá trọng sinh.

Người của Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện đều nhìn Triệu Phong chằm chằm với ánh mắt ghen ghét, tham lam.

Trong đó, thiên tài của Hắc Nhai Cung là vẫn còn có chút cố kỵ do dự, bọn hắn đều biết rõ sự đáng sợ đến từ huyết mạch đồng tử của Triệu Phong

- Tiểu tử, giao ra Bích u Linh Hồ.

Trong đó, có hai tên thiên tài của Nguyệt Ma Điện là không hề để ý gì đến Tịnh Nguyệt Linh Tông trực tiếp đánh về phía Triệu Phong

Bích u Linh Hồ này, mặc dù không có lực lượng kinh người gì, cũng không thể nào tăng cường thực lực được, nhưng nó là một kỳ vật hiếm thấy, có đủ công năng phụ trợ trong truyền thuyết, giá trị mà nó đem lại cực cao.

Có lẽ ngay cả Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, Vương Giả Hư Thần cảnh cũng cảm thấy hứng thú với nó, đều muốn có một hai cái.

Tâm Linh Chi Nhãn.

Thân hình hai gã thiên tài Ngoại Vực, lập tức khưng lại, vẻ mặt đờ dẫn.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Keng keng keng phành phành...

Hai gã thiên tài Ngoại Vực bắt đầu tàn sát nhau, trong mắt cả hai đều bị sự tham lam vô tận lấn át.

- Hừ, lúc các ngươi bị lòng tham che mờ lý trí, cảm xúc tâm linh sẽ xuất hiện sơ hở.

Trong lòng Triệu Phong cười lạnh.

Nếu như cảm xúc tâm linh xuất hiện sơ hở rõ ràng cho dù là Chân Chủ cấp bình thường cũng có thể bị Thần Linh nhãn của Triệu Phong ảnh hưởng điều khiển.

Triệu Phong thu hồi hai cái “Bích u Linh Hồ”, lại nhìn về phía ba đại Chân Chủ cấp phía trước, phải cam đoan là không bị bỏ quá xa mới được.

Không gian và độ sâu của sơn huyệt này, quả thật vượt qua tưởng tượng

Bên trong sơn huyệt, thỉnh thoảng xuất hiện một ít Bò Cạp khổng lồ, thậm chí có một vài loại yêu thú như rắn, nhện,... Còn có cả kỳ trùng dị thú Thượng cổ.

Một số thiên tài Ngoại Vực cũng không ngờ rằng lại lọt vào ám toán, không chết cũng bị lột một lớp da.

Triệu Phong tâm tình lãnh tỉnh, thủy chung vẫn bảo trì một khoảng cách nhất định với ba đại Chân Chủ cấp, Thần Linh nhãn cũng không quên “kiếm chác” chút xíu.

- Ừm? Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ.

Đi đến một nơi, Thần Linh nhãn của Triệu Phong đột nhiên đảo qua đám măng đá trên đỉnh đầu, bề mặt ngưng kết vài giọt trân lộ rực rỡ, bên cạnh măng đá có một vài lỗ thủng ánh trăng bên ngoài theo những lỗ đó mà chiếu vào.

Trong sơn huyệt âm u này, chiến đấu nải lên không ngừng, bụi bặm dày đặc, quả thật khó mà chú ý đến những giọt trân lộ này.

- Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ, chỉ sống ở nơi cực âm, lại cần ánh sáng mặt trời, mặt trăng để tẩy lễ, măng đá hiếm thấy này phải trải qua vạn năm mới có thể sinh ra.

Triệu Phong không khỏi cảm thấy may mắn, lúc trước ở Hiểu Nguyệt Tông hắn đã trực tiếp phục chế lại quyển “Thảo Mộc Vạn Linh Đồ Giám”.

Từ đó về sau, hắn cũng không quên những ghi chép phục chế về các loại thiên địa trân tài và trân thú dị trùng trong đồ giám.

Bởi vậy, trong đầu Triệu Phong là một bản “đồ giám” muôn hình muôn vẻ, hoặc đủ loại miêu tả, Triệu Phong chỉ cần quét Thần Linh nhãn một lượt là có thể dò ra toàn bộ.

- Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ, chẳng những có thể điều hỏa âm dương trong cơ thể, củng cố xúc tiến tu vi, mà còn có thể gột rửa tâm hồn, tăng cường cảnh giới tinh thần, thậm chí để cao ngộ tính, gia tăng cảm ngộ đối với thiên địa đại đạo.

Những vị thiên tài Ngoại Vực ở gần đó chú ý đến động tác của Triệu Phong không khỏi giật mình.

- Tiểu tử này gặp phải loại vận khí cứt chó gì vậy, lần nào cũng gặp được thứ tốt.

- E rằng không phải là vận khí cứt chó đâu, có lẽ nó có liên quan đến huyết mạch đồng tử của hắn.

Đám thiên tài của Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện đều ghen ghét đến đỏ mắt, thiếu chút nữa là đồng loạt nhào tới cướp Triệu Phong rồi.

Trong những thiên tài ở đây, cũng có một hai người có huyết mạch đồng tử, thế nhưng trước năng lực kinh người của Triệu Phong bọn hắn chỉ có thể cam bái hạ phong mà thôi.

- Rất tốt, không ngờ lại nhận được Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ. Xác xuất thành công của kế hoạch cũng tăng lên rất nhiều. Chờ đến khi tâm hồn tinh thần của ta tiến thêm nửa bước, huyết mạch đồng tử có thể sẽ tạo thành uy hiếp nhất định đối với Chân Chủ cấp.

Chương 405: Bò cạp khổng lồ Non

Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ, so với những thứ dị bảo quý hiếm Thượng cổ thì giá trị còn cao hơn rất nhiều.

Thánh dịch có thể tẩy rửa tâm hồn, tăng cường tinh thần cảnh giới và ngộ tính, vốn là loại trân phẩm cực kỳ quý hiếm.

Triệu Phong nhanh chóng thu lại vài giọt Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ, sau đó cẩn thận bỏ chúng vào trong Bích u Linh Hồ.

Bên trong Bích u Linh Hồ, có không gian dự trữ đặc thù, có năng lực giữ tươi, trân tàng, các loại dược liệu linh vật để vào trong đó, khả năng hao hụt linh tính sẽ giảm xuống mức thấp nhất.

Ví dụ như, túi độc của Bò Cạp khổng lồ mà Triệu Phong lấy được lúc trước, sau khi ly khai bản thể, hoạt tính độc lực dần dần hao hụt, nhưng nếu đặt trong Bích u Linh Hồ, vậy thì sẽ có thể bảo tàng được hoạt tính độc lực của nó rất tốt.

- Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ, giá trị của thứ này cũng gần ngang với “Huyết Lưu Quả”, “Nấm Địa Âm Độc” và các loại trân bảo cực phẩm rồi.

- Tặc tử, muốn chiếm làm của riêng sao?

Những thiên tài Ngoại Vực của Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện đều hung hãn liều mạng, cùng nhau xông tới.

Lúc trước, Triệu Phong kiếm chác được “Bích u Linh Hồ” và “Thiên Ngân Mặc Ly Thạch”, mặc dù cũng xem như những vật quý hiểm đỉnh cấp, thế nhưng luận tác dụng và giá trị thì còn xa mới bằng “Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ”.

- Nếu như có thể đạt được một lượng “Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ”. Tẩy rửa linh hồn, tăng cường cảm ngộ cảnh giới, xác xuất đột phá Chân Chủ cấp thành công sẽ tăng lên hai ba thành.

Mấy vị thiên tài Ngoại Vực Chân Huyền cấp đỉnh phong đều thúc dục bí thuật, phát động tuyệt kỹ mà mình ẩn giấu, đánh tới Triệu Phong.

Triệu Phong cũng không hoảng hốt vội vàng, chỉ thấy vẫn còn sót lại một ít Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ trên măng đá.

Vụt...

Thân hình hắn nhoáng lên một cái, chủ động tránh xa hơn mười trượng, lấy ra hai Thanh Đồng quỷ thi, ngăn cản trước người.

- Loại trân dịch tăng cường tinh thần ngộ tính này, có sử dụng nhiều hơn thì hiệu quả cũng rất kém, ta chỉ cần vài giọt là đủ rồi.

Triệu Phong sáng suốt lui ra sau, chỉ giữ lại một vài giọt Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ.

Tuy thực lực của hắn rất mạnh, nhưng cũng không muốn bản thân trở thành công địch của hơn mười vị thiên tài tinh anh Ngoại Vực.

Những thiên tài Ngoại Vực này, có đến sáu bảy người là Chân Huyền cấp đỉnh phong, phần lớn đều là Chân Huyền cấp đại thành, mỗi người đều có chiến lực vượt qua thiên kiêu cái thế ở Chân Long hội.

- Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ, ta chỉ cần một giọt thôi.

- Kẻ nào ngăn ta giết!

Tổng cộng bảy tám tên thiên tài Ngoại Vực điên cuồng tranh đoạt một ít “Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ” còn lại, đánh nhau đến túi bụi.

Triệu Phong điều khiển hai Thanh Đồng quỷ thi ngăn cản trước người, đẩy lui vài tên thiên tài Ngoại Vực có ý đồ tiến đến gần mình.

Dưới ba đại Chân Chủ cấp, trong số những người còn lại, thực lực của Triệu Phong có thể xem như đỉnh cao, lại thêm hai quỷ thi Chân Huyền cấp đỉnh phong nữa, có thể khiến cho đại đa số người phải chùng bước.

Cuối cùng, trong cuộc chiến, chỉ còn hai giọt Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ là may mắn sống sót, được người của Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện chia nhau mỗi bên một giọt.

Một hồi tranh đoạt, rốt cuộc cũng yên tĩnh trở lại.

Người thắng cuộc lớn nhất, tự nhiên là Triệu Phong.

Trên thực tế.

Nếu như Triệu Phong muốn thu thêm Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ, những người kia cũng không ngăn được hắn, thậm chí cũng không làm được gì.

Nhưng nếu vậy, thực lực của hắn sẽ bại lộ, bị Diệp Yên Vũ phát giác.

Hắn bỏ qua một vài giọt Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ, giữ lại chiến lực

nhất định, nhằm mưu đồ lợi ích càng xa hơn.

Chẳng qua.

Cho dù Triệu Phong đã tận lực ít ra tay, nhưng đoạn đường tiếp theo, đám người của Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện vẫn chăm chú nhìn hắn.

- Huyết mạch đồng tử của tiểu tử này, năng lực tầm bảo siêu cường, cứ tập trung vào hắn là được.

Đội ngũ hai phe đều quyết định chủ ý.

Một vài người cá biệt, thậm chí nhìn chằm chằm vào từng ánh mắt, động tác của Triệu Phong.

Có đôi khi, Thần Linh nhãn của Triệu Phong vô tình quét về một vị trí nào đó, vài tên thiên tài sẽ lập tức tràn về phía đó, đào ba thước đất để tìm kiếm bảo vật.

Triệu Phong không khỏi kinh ngạc, không ngờ những người này lại thực sự xem hắn như thần tài.

Chỉ tiếc rằng đoạn đường tiếp theo, những dị bảo quý hiếm cùng cấp bậc với Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ, cơ bản là không xuất hiện.

Có lẽ, ba đại Chân Chủ cấp phía trước cũng ý thức được “sơ hở” lúc trước, cho nên tăng cường điều tra các loại tài nguyên đỉnh cấp, hơi thả chậm tốc độ. Bởi dù sao đi nữa, những loại thánh dịch trân phẩm như “Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ” đối với bọn họ mà nói, giá trị cũng rất xa xỉ.

Thiếu đi những trân tài kỳ vật, Triệu Phong thỉnh thoảng chẳng muốn

đi kiếm chác, bản thân cũng ít ra tay, cho nên liên mờ nhạt trong ánh mắt mọi người.

Những người nhìn chằm chằm hắn đều không khỏi có chút thất vọng có người từ bỏ, có người thì lại hậm hực không cam lòng.

Đương nhiên.

Những dị bảo quý hiếm đỉnh cấp thực sự, phần lớn đều bị ba đại Chân Chủ cấp chia nhau, nhất là Diệp Yên Vũ và Tiểu Tặc Miêu.

Thu hoạch của hai người Xích Quỷ và nam tử huyết bào cộng lại, cũng không bằng Diệp Yên Vũ.

Tu vi thực lực và tốc độ của Diệp Yên Vũ đều đứng tại đỉnh cao, hơn nữa có Tiểu Tặc Miêu phối hợp, lại càng không ai địch nổi.

- Tiểu Tặc Miêu, ngươi quả nhiên là con mèo đem đến vận may cho ta.

Diệp Yên Vũ lại càng yêu thích Tiểu Tặc Miêu hơn, phiền toái duy nhất trước mắt đó là Tiểu Tặc Miêu vẫn chưa được Triệu Phong giải trừ Huyết khế linh sủng

Xích Quỷ và nam tử huyết bào thì lại hận Tiểu Tặc Miêu đến ngứa răng

Tiểu Tặc Miêu huy động Huyền Xà Huyết Tiên, tranh đoạt các loại trân bảo, kỹ xảo hết sức thành thạo.

Có đôi khi, những thứ mà bọn hắn đắc thủ, lại đều là những thứ mà Tiểu Tặc Miêu dùng Huyền Xà Huyết Tiên bỏ đi.

Con mèo này quả thực xảo trá, thường xuyên xuất quỷ nhập thần, linh tính không gì sánh nổi, khiến người khác khó lòng mà phòng bị.

Diệp Yên Vũ có chút tự đắc, nhàn nhạt liếc nhìn Triệu Phong đằng sau, dường như muốn nói, Tiểu Tặc Miêu chỉ có ở trong tay ta thì mới có thể phát huy hiệu quả lớn nhất.

Sắc mặt Triệu Phong thoáng âm trầm, không lên tiếng.

Một lúc sau.

Bước chân của ba đại Chân Chủ cấp đều dừng lại.

Vách núi phía trước, màu sắc rất tối, bên trong xuất hiện một cái ổ màu đen, phương viên đường kính ước chừng trăm trượng bên trong không ngừng tuyền đến một tia sóng nhiệt.

Trong cái ổ màu đen như mực nảy, mơ hồ có thể thấy được vài con Bò Cạp khổng lồ non, hình thể lớn bằng con mèo, con chó.

Bò Cạp khổng lồ non.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong vừa quét vào trong sơn huyệt âm u liền nhận ra ngay.

Ba đại Chân Chủ cấp, tâm thần chấn động đồng loạt lộ ra một tia vui mừng.

Trong cái ổ màu đen như mực kia, rõ ràng có hơn mấy chục con Bò Cạp khổng lồ non, số lượng nhiều hơn tưởng tượng rất nhiều.

- Không đúng Bò Cạp khổng lồ non tuy nhiều, nhưng màu sắc lớp vỏ lại không giống với Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ, có rất ít Bò Cạp

khổng lồ non có huyết thống thuần khiết.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong vừa quét qua, liền đưa ra kết luận.

Truyền thừa huyết thống có tính ngẫu nhiên rất lớn, không nhất định đám hậu đại sẽ kéo dài được huyết mạch cường đại của tổ tiên.

Nếu không thì những loại huyết mạch truyền thừa Thượng cổ đến bây giờ cũng sẽ không trở nên vừa ít vừa mỏng manh như vậy.

Phóng mắt nhìn khắp Hoành Vãn Thập Tam Quốc, thiên tài có huyết mạch truyền thừa thực sự, thêm vào đám người Triệu Phong Triệu Vũ Phi, tối đa cũng chỉ có mười mấy người mà thôi.

Huống chi, Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ thực sự, trong sơn huyệt chỉ có một đầu, mà nó đã bị mọi người diệt sát rồi.

Cho nên, nó chỉ có thể cùng loại Bò Cạp khác giao tạp, xác xuất kéo dài huyết thống thuần khiết của đám hậu đại sẽ giảm mạnh.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong vừa liếc nhìn liền nhận ra, ổ Bò Cạp khổng lồ non này, vẻ đặc thù bén ngoài cơ bản chỉ bằng sáu bảy phần Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ mà thôi.

Ở đây vẫn còn cường điệu hai chữ “cơ bản”, còn là vẻ đặc thù bên ngoài.

Vẻ đặc thù bên ngoài, chỉ có thể xác định tỷ lệ huyết mạch truyền thừa càng lớn mà thôi, không thể có kết luận chính xác hoàn toàn được.

- Ha ha ha... Một ổ Bò Cạp khổng lồ non.

Đám thiên tài Vực Ngoại đằng sau đồng loạt đến gần, nhìn thấy nhiều Bò Cạp khổng lồ non như vậy, liên hưng phấn vô cùng.

- Trên người chúng mặc dù không phải là huyết mạch thuần khiết, nhưng chỉ cần là hậu đại của Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ, sẽ có thể kéo dài được huyết mạch Thượng cổ, phẩm chất còn mạnh hơn Yêu thú linh sủng bình thường

Xích Quỷ lên tiếng.

Ba đại Chân Chủ cấp đều dẫn đầu, nhảy về phía bên đó.

Mục tiêu của bọn họ, tất nhiên là những con Bò Cạp khổng lồ non có bề ngoài đặc thù càng phù hợp với Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ.

Triệu Phong cố gắng giữ tỉnh táo, không tùy tiện gia nhập cuộc tranh đoạt.

Nếu nói đến độ thuần khiết của huyết mạch, nhất định sẽ là mục tiêu tranh đoạt của ba đại Chân Chủ cấp.

Thế nhưng những thiên tài khác đều không có năng lực tranh đoạt với ba đại Chân Chủ cấp.

Triệu Phong vẫn hạn chế sự xuất hiện của mình, chủ yếu là làm nhiệm vụ “kiếm chác”, sẽ không tranh đoạt với ba đại Chân Chủ cấp.

Thần Linh nhãn của hắn không chỉ liếc nhìn phụ cận ổ Bò Cạp, mà còn liếc nhìn những khe nứt ở trên vách nham thạch.

Huyết mạch thuần khiết hay không Thần Linh nhãn của Triệu Phong chỉ cần liếc nhìn một cái là biết rõ.

Ánh mắt của hắn liếc nhìn khắp xung quanh, càng lúc càng thất vọng

Cách ổ Bò Cạp càng xa, tạp sắc ngoài thân của Bò Cạp khổng lồ non lại càng rõ ràng đừng nói là ba đại Chân Chủ cấp, ngay cả những thiên tài Vực Ngoại khác cũng cảm thấy chướng mắt.

Chỉ có Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ mà mọi người từng gặp là toàn thân ngăm đen, hiện động cảm giác kim loại, không có chút tạp sắc nào.

Nhưng Triệu Phong vẫn theo nguyên tắc “Thà rằng bỏ qua, chứ không thể buông tha”, nguyên tắc này chính là không nhìn bên ngoài, mà phải nắm rõ chi tiết của mỗi con Bò Cạp khổng lồ non, kể cả những con non có tạp sắc.

- Ừm?

Thần Linh nhãn của Triệu Phong chợt dừng lại tại một vách đá hẻo lánh.

Đó là một con Bò Cạp khổng lồ non, màu sắc có chút loang lỗ, lớn bằng lòng bàn tay con nít, ẩn nấp tại một kẽ nứt trong động lộ ra đôi mắt băng lãnh u hồng tràn ngập cừu hận, nhìn chằm chằm ra ngoài.

Thoạt nhìn, con Bò Cạp khổng lồ non này đều là tạp sắc, không hề tinh khiết chút nào, thể tích cũng cực kỳ nhỏ.

Nhưng Thần Linh nhãn của Triệu Phong vừa tập trung lên người nó, liền phát hiện chỗ bất thường

Thứ nhất, con Bò Cạp không lỗ non này có linh trí không tầm thường thoạt nhìn nhỏ tuổi nhất, nhưng lại biết trốn vào trong khe nứt của vách động thậm chí còn huy động hai chiếc càng Bò Cạp, chui vào

sâu bên trong

Thứ hai, độ cứng của vách động có thể so với Thần binh Hạ cấp cực phẩm. Sơn huyệt bình thường há có thể thai nghén ra nhiều trân tài Thượng cổ vậy sao?

Thế nhưng vách núi cứng rắn như vậy, lại bị con non tạp sắc này dùng càng đào ra.

Cuối cùng.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong phát hiện ra bên trọng cơ thể của con Bò Cạp khổng lồ non này có lực lượng huyết mạch rất kỳ dị, có chút giống Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ, nhưng lại bất đồng

- Chẳng lẽ là giống Bò Cạp khổng lồ biến dị sao?

Trong lòng Triệu Phong khẽ động

Huyết mạch theo quá trình kéo dài, sẽ xuất hiện tình huống biến dị, thoát ly quỹ tích huyết mạch truyền thừa ban đầu, hoặc phản tổ về huyết mạch càng xa xưa hơn.

Cũng giống như linh thể, Linh thể dị loại của Triệu Vũ Phi và Khổng Nguyên Hạo, chính là đại biểu cho Linh thể dị loại.

- Cứ mặc kệ, bắt xuống rồi nói sau.

Triệu Phong mở ra Thần Linh nhãn, tâm linh xâm nhập vào Bò Cạp khổng lồ non, bắt lấy nó khống chế.

Kết quả, trong quá trình khống chế, Triệu Phong liền gặp phải sự ương ngạnh, chống cự kịch liệt của nó.

Điều này khiến cho hắn không những không kinh sợ mà còn mừng rỡ. Ngoại trừ tư chất huyết mạch ra, ý chí tinh thần cũng là một trong những nhân tố quan trọng để phát triển.

Vụt...

Triệu Phong vẫn dễ dàng khống chế được Bò Cạp khổng lồ non, cấp độ tinh thần của hắn cao hơn Bò Cạp khổng lồ non này rất nhiều...

Vù...

Con Bò Cạp khổng lồ non kia lóe lên rồi biến mất, ẩn nấp trong sơn huyệt âm u, không lâu sau đã rơi vào tay Triệu Phong.

Triệu Phong cẩn thận quan sát, chỉ thấy những điềm lấm tấm tạp sắc bên ngoài thân thể Bò Cạp khổng lồ non này, không ngớ lại biến mất, chuyển hóa thành một tầng kim loại ngăm đen lạnh như băng, sáng bóng vô cùng, kết hợp với những điểm đỏ sậm lấm tấm bên ngoài thân thể Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ, càng lộ vẻ dữ tợn và tăng thêm vài phần thần bí tà dị.

- Đây rốt cuộc là loại biến chủng gì, không ngớ lại sở trường về ngụy trang

Triệu Phong bất động thanh sắc, bò con Bò Cạp khổng lồ non này vào trong Túi linh sủng của mình.

Đúng lúc này.

Cuộc tranh đoạt của ba đại Chân chủ chấm dứt, Diệp Yên Vũ vẻ mặt vui mừng, nàng đã bắt được hai con Bò Cạp khổng lồ non có huyết mạch thuần chính nhất.

Chương 406: Tà linh quỷ mâu

Thời gian trôi qua.

Những con Bò Cạp khổng lồ non trong ổ đã bị chia chác sạch.

Ba đại Chân Chủ cấp nhận được Bò Cạp khổng lồ non huyết thống thuần khiết, cơ bản không thua kém Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ quá nhiều.

Trong đó, Diệp Yên Vũ là thu hoạch tốt nhất, lấy được hai con Bò Cạp khổng lồ non huyết thống thuần chính nhất, bất luận là giá trị con nào cũng hơn hẳn của hai đại Chân Chủ cấp còn lại.

Thu hoạch như vậy, không chỉ dựa vào thực lực của cá nhân nàng, mà còn có Tiểu Tặc Miêu trợ giúp.

Trong lúc vô hình, Diệp Yên Vũ lại càng yêu thích và tín nhiệm Tiểu Tặc Miêu hơn.

Sắc mặt của nam tử huyết bào và Xích Quỷ hơi có chút khó coi, từ lúc tranh đoạt bắt đầu, bọn họ đều một mực bị Diệp Yên Vũ áp chế. Đặc biệt là từ khi có sự tồn tại của con Tiểu Tặc Miêu này, Diệp Yên Vũ lại càng như cá gặp nước.

Sau khi chia chác xong những con Bò Cạp khổng lồ non trong ổ, ánh mắt mọi người lại chú ý đến những con Bò Cạp khổng lồ non màu sắc hỗn tạp ở xung quanh.

Phàm là Bò Cạp khổng lồ non ở đây, trong cơ thể hoặc ít hoặc nhiều

đều có một tia huyết mạch mỏng manh, ít nhất so với Yêu thú bình thường còn cao hơn một cấp.

Mọi người đều có nhu cầu rất lớn đối với bọn chúng.

Chẳng qua, trong đám người, lại có một kẻ ngoại lệ.

Có một người, từ đầu đến cuối đều không hành động.

Người đó chính là Triệu Phong.

Hắn thoạt nhìn giống như vẫn đứng yên tại chỗ, bộ dạng như xem náo nhiệt.

Tuy nhiên Triệu Phong đã thu hoạch được một con Bò Cạp khổng lồ non, bằng cách thông qua Thần Linh nhãn, trực tiếp khống chế tâm linh, toàn bộ quá trình đều xảy ra trong vô thanh vô tức.

Có ai ngờ được, hắn bất động thanh sắc lại thu hoạch được một con Bò Cạp khổng lồ non biến dị.

Triệu Phong thầm phân tích, bản thân chỉ thu hoạch được một con non biến dị, nhưng phẩm cấp huyết mạch, ít nhất có thể sánh ngang với hai con của Diệp Yên Vũ, thậm chí linh trí rất cao và tinh thần ý chí càng cứng cỏi. Bởi vậy, tiềm lực phát triển tương lai của nó, rất khó mà đánh giá được.

- Ồ! Tại sao tiểu tử này lại không nhúc nhích?

- Lúc trước không phải hắn hành sự rất thuận lợi, vận khí cứt chó bộc phát sao?

Mấy thiên tài Ngoại Vực của Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện đều

nghi hoặc nhìn về phía Triệu Phong

Vì muốn chuyển dời sự chú ý của mọi người, Triệu Phong liền lấy ra "Thiên Ngân Mặc Ly Thạch", nghiền nát thành bụi phân, rơi xuống người hai bộ Thanh Đồng quỷ thi.

"Rắc rắc"

Những bột phần kia vừa rơi xuống trên người quỷ thi, liền dung nhập vào trong huyết nhục quỷ thi, thậm chí còn bị cốt cách hấp thu.

- Tên này quả thật rảnh rỗi, chơi ngông dùng "Thiên Ngân Mặc ly Thạch" để cường hóa cốt cách của hai quỷ vật.

- Dùng bụi phấn trực tiếp, lại không phối chế thành chất lỏng, đúng là phí của trời mà.

Đám thiên tài của Hắc Nhai Cung nhìn thấy hành vi của Triệu Phong không khỏi vừa hâm mộ vừa ghen ghét tiếc hận.

Triệu Phong không hề đổi sắc, đổ hết toàn bộ Thiên Ngân Mặc Ly Thạch lên người hai bộ quỷ thi, sau đó thúc dục một tia "Chân Linh Lôi Hỏa" nhàn nhạt, hỗ trợ quỷ thi hấp thu, tôi luyện thân thể.

Dưới tình huống bình thường Triệu Phong chỉ cần hơi phát động Chân Linh Lôi Hỏa, ngược lại có thể xúc tiến kích thích nhất định, nhanh hơn phương pháp hấp thu bụi phấn nhiều.

- Thiên Ngân Mặc Ly Thạch, có thể cường hóa khí lực cốt cách, nhưng dược lực rất bá đạo, dễ phá hỏng cơ năng thân thể, lưu lại hậu hoạn Chẳng qua, nếu dùng vật này để cường hóa cốt cách của tử vật như quỷ thi, lại đạt được hiệu quả rất tốt.

Triệu Phong lẩm bẩm.

Thấy Triệu Phong dùng một lượng Chân Linh Lôi Hỏa để kích thích tinh luyện quỷ thi, Xích Quỷ cách đó không xa, chợt lộ ra một tia kinh dị.

Loại thủ pháp này của Triệu Phong thoạt nhìn thì thô sơ không chịu nổi, nhưng trong thời gian ngắn, lại có thể khiến cho quỷ thi hấp thu "bụi phấn" nhanh hơn bình thường

Chỉ thấy hai bộ Thanh Đồng quỷ thi vốn có chút cường tráng to lớn, dưới sự thiêu đốt kích thích của Chân Linh Lôi Hỏa, thân hình dần dần áp xúc, tuy vẫn cao lớn, nhưng lại không còn vẻ mập mạp nữa.

- Cho dù phẩm chất của hai quỷ thi này không hề tăng lên, nhưng cốt cách khí lực và phòng ngự lại tiến thêm một bước cường hóa, cơ bản có thể bỏ qua công kích dưới Chân Chủ cấp, dưới Chân Chủ cấp gần như vô địch.

Trong lòng Xích Quỷ âm thầm kinh ngạc.

Làm xong những việc này, Triệu Phong lại thúc dục huyết mạch hàn lực. Rắc rắc...

Bên ngoài cơ thể hai bộ Thanh Đồng quỷ thi lập tức ngưng kết một tầng băng sương sau đó bị Triệu Phong thu vào trong Hắc Liên quỷ khí

- Trước dùng Lôi Hỏa gấp luyện, sau lại dùng hàn lực ướp lạnh, làm vững chắc cốt cách khí lực của quỷ thi...

Xích Quỷ càng xem càng giật mình.

Hắn càng tin rằng tất cả mọi thủ pháp này, đều là những hành động trùng hợp của Triệu Phong

Một thiếu niên vừa mới bước vào Quỷ Thi đạo, làm sao có thể nhanh chóng nắm giữ những bí quyết luyện thi như vậy.

Hắn nào biết rằng, bản “Lục Ngự Quỷ Thi Bí Điển” đã bị Triệu Phong xem qua toàn bộ, cũng nắm giữ được bốn năm phần

Quan trọng hơn là, Thần Linh nhãn của Triệu Phong lại am hiểu khống chế quỷ thi, giống như có bản năng thiên phú, rất nhiều thứ không thông liên thông suốt, vận dụng rất tự nhiên

- Dùng hàn lực huyết mạch của ta để ướp lạnh vài canh giờ. Sau đó khiến cho khí lực cốt cách của hai bộ Thanh Đồng quỷ thi này, trong thời gian ngắn đạt được cường hóa, phẩm chất sẽ đề thăng

Triệu Phong thầm nghĩ, thu hồi lại Hắc Liên quỷ khí

Hiện nay, hai bộ Thanh Đồng quỷ thi của hắn, chiến lực đại tăng dưới Chân Chủ cấp, khó gặp được địch thủ.

Triệu Phong thậm chí suy đoán, hai quỷ thi này liên thủ, có lẽ có thể chống cự được công kích của Chân Chủ cấp trong giây lát.

Không lâu sau...

Ba đại Chân Chủ cấp lại tiếp tục tiến về phía trước.

Đối với hành vi thích thú quỷ thi của Triệu Phong Diệp Yên Vũ đi phía trước cũng không thèm chú ý. Nàng vốn có chút phản cảm đối với những quỷ thi này, nên cũng lười liếc nhìn hắn.

Giờ phút này, nàng đang chìm trong vui sướng vì bản thân và Tiểu Tặc Miêu đã chiếm được thu hoạch lớn.

Tất cả những điều này, đều rơi vào trong mắt Triệu Phong trong lòng hắn thầm gật đầu: Nửa phần đầu của kế hoạch, vô cùng thuận lợi.

Hoặc có thể nói, kế hoạch so với trong tưởng tượng còn đáng mừng hơn.

Thí dụ như, trên đường đạt được Thiên Ngân Mặc Ly Thạch và Nhất Nguyệt Thiên Duẩn Lộ...

Triệu Phong bất động thanh sắc, bám theo sát ba đại Chân Chủ cấp.

Bỗng nhiên.

Vách núi phía trước, dần dần nổi lên một tầng ánh sáng bóng bảy, nguyên khí thiên địa càng trở nên sinh động nông hậu.

Ánh mắt Triệu Phong sáng ngời hoàn cảnh ưu việt như vậy, muốn không xuất hiện một vài loại trân tài quý hiếm cũng không đươc.

Quả nhiên.

Ba đại Chân Chủ cấp đi ở đằng trước, thân hình chợt dừng lại, trên mặt tràn đầy vẻ vui sướng kinh ngạc.

- Huyết Lưu Quả! Quả nhiên có một quả Huyết Lưu Quả. Chỉ cần phục dụng quả này, tu vi của ta, thậm chí “Huyết Ma Nguyệt” sẽ có một bước nhảy vọt về chất. Đến lúc đó, phóng mắt khắp những thiên tài tiến vào di tích, thực lực của ta ít nhất có thể lọt vào 3 hạng đầu.

Thân thể nam tử huyết bào vì cuồng hỉ hưng phấn, mà khẽ run lên

nhè nhẹ.

Huyết Lưu Quả kia có dược hiệu cực tốt đối với người tu hành Huyết đạo.

Cho dù rơi vào trong tay cường giả khác, cũng là vật quý chí tôn, có thể tăng mạnh tu vi.

Thí dụ như Triệu Phong bởi vì hắn có cảnh giới tinh thần Chân Chủ cấp, chỉ cần đạt được “Huyết Lưu Quả”, bế quan mười ngày nữa tháng tấn chức Chân Chủ cấp là chuyện ván đã đóng thuyền.

Lúc này...

Đã chạy tới điểm cuối của sơn huyệt.

Vách núi phía trước hiện động một tầng ánh sáng lấp lánh, chất liệu của mỗi tấc vách núi đều ẩn chứa linh vận và lực lượng cực kỳ xa xỉ.

Trên vách đá lấp lánh, sinh trưởng hơn mười loại dị bảo trân tài Thượng cổ, mỗi loại đều không hề thua kém Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ” mà Triệu Phong thu được lúc trước.

Trong đó, loại trân tài quý hiếm cấp bậc “Huyết Lưu Quả”, cũng có bốn năm thứ.

Huyết Lưu Quả, là một loại huyết quả lớn bằng nắm tay nhỏ, bên ngoài hiện động một tầng hồng trạch lấp lánh, ướt át, phá ra linh nguyên khí vô hình.

Triệu Phong đứng ở đằng sau, Thần Linh nhãn vội vàng quét qua một lượt, nhanh chóng phát hiện “Nấm Địa Âm Độc” và “Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo”.

Nấm Địa Âm Độc là một loại nấm hư thối, âm u, không chút bắt mắt.

Còn Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo thì mọc trên vùng đất Nhật Nguyệt giao hội, là nhánh cỏ dài chừng hơn một thước, màu xanh trọng suốt, phát ra từng luồng khí tức sinh mệnh tinh khiết, khiến cho toàn bộ sinh linh cảm thấy vô cùng thân thiết.

- Nấm Địa Ẩm Độc... Đây chính là trân phẩm tuyệt hảo để bồi dưỡng quỷ thi, nếu như có được Nấm Địa Âm Độc này, thực lực hai quỷ thi Chân Chủ cấp của ta sẽ đột nhiên tăng mạnh.

Xích Quỷ cố gắng kiềm chế kích động phần chấn trong lòng.

Trong ba đại Chân Chủ cấp, chỉ có Diệp Yên Vũ là nhíu chặt mày.

Trong sơn huyệt này, hoàn cảnh âm u, khí Cực Âm nồng đậm, đại đa số trân tài dị bảo đều không có nhiều tác dụng đối với đệ tử chính phái như nàng

- Ngược lại Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo kia, đem về Tông phái, ngày sau có thể cứu chữa được cho rất nhiều người, thời khắc mấu chốt, nó chính là sinh mệnh thứ hai. Nếu như có thể đạt được Huyết Lưu Quả, tu vi của ta cũng sẽ tăng mạnh.

Đôi mắt dễ thương của Diệp Yên Vũ khẽ chớp động thương nghị với Tiểu Tặc Miêu ở bên cạnh.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu hoa tay múa chân một hồi.

- Ý kiến hay, một vài thứ tà đạo không có tác dụng gì với ta, không

bằng thuận tiện phá hủy, không thể để bọn chúng đạt được.

Diệp Yên Vũ mím cười gật đầu.

Kế hoạch của Tiểu Tặc Miêu vô cùng tàn nhẫn, trên vách đá này có hơn mười loại dị bảo trân tài đỉnh cấp, thế nhưng vật thực sự hữu dụng đối với Diệp Yên Vũ, lại không đến một phần ba.

Nàng không thể để hai phe khác dễ dàng chiếm được như vậy, còn không bằng hủy diệt đi, phá hủy so với thu hoạch thì đơn giản hơn rất nhiều.

- Lên! Không thể để cho ả nữ nhân Diệp Yên Vũ này phá hỏng cơ hội tốt của chúng ta.

Nam tử huyết bào khẽ quát một tiếng, trao đổi ánh mắt với Xích Quỷ.

Khoảnh khắc Diệp Yên Vũ ra tay, hai đại Chân Chủ cấp khác cũng đồng thời xuất thủ, đánh về phía Diệp Yên Vũ.

- Mọi người lên!

Hai phe trận doanh, một vài Chân Huyền cấp đỉnh phong tinh nhuệ, cũng xông tới trợ giúp Xích Quỷ và nam tử huyết bào.

Vào thời khắc mấu chốt này, hai phe trận doanh đều liên thủ đối phó với Diệp Yên Vũ.

Hai đại Chân Chủ cấp của Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện, một đường bị Diệp Yên Vũ gắt gao áp chế, cực kỳ ủy khuất, bây giờ là cơ hội tốt để bọn hắn bộc phát.

Dù sao thì những trân phẩm đỉnh cấp trên vách đá lấp lánh kia cũng

có thể khiến cho thực lực bọn hắn tăng vọt, loại kỳ ngộ này, đủ khiến cho hai đại Chân Chủ cấp không tiếc khai chiến với Diệp Yên Vũ.

- Haizz, vì sao lại không ngồi xuống, từ từ đảm phán chứ.

Triệu Phong làm bộ thở dài, thối lui đến một góc hẻo lánh, tỏ vẻ không muốn tham chiến.

Thực lực của hắn tiếp cận ba đại Chân Chủ cấp, không tranh đoạt bảo vật, lại không tham dự trận chiến, tránh lui một bên cho nên những người khác cũng không trở mặt với hắn.

Trên thực tế.

Loại cục diện hỗn loạn như vậy, Triệu Phong ước còn không được nữa là.

Xích Quỷ và Diệp Yên Vũ đều lưu ý đến nhất cử nhất động của Triệu Phong Bọn họ vốn cho rằng Triệu Phong sẽ nước đục béo cò.

Nào đoán được.

Triệu Phong ngồi xuống ở một góc hẻo lánh, dường như không hề động tâm chút nào đối với những thứ quý hiếm trên vách tường

Cũng không phải Triệu Phong không động tâm với những thứ quý hiếm kia, mà là không cách nào nhúng tay, cũng không thể nhúng tay.

Những thứ quý hiếm đỉnh cấp đó, cơ bản đều bị ba đại Chân Chủ cấp lũng đoạn, trong vòng chiến của ba đại Chân Chủ cấp, uy năng kinh người, một ít dư âm đủ để loại trừ Chân Huyền cấp đỉnh phong

Càng trọng yếu hơn, đó là bây giờ cũng là thời khắc mấu chốt nhất để hắn thực hiện kế hoạch.

- Diệp Yên Vũ, ngoan ngoãn lui ra sau mười trượng để chúng ta thu hoạch trước những loại trân phẩm này.

Huyết Nguyệt Nhận trong tay nam tử huyết bào vung lên, sóng khí huyết sát tràn tới, trong hư không bị huyết sắc nhuốm đẫm, mơ hồ nhìn thấy một hình trăng khuyết huyết sắc cực lớn, không ngừng xâm thực từ trên đỉnh đầu của Diệp Yên Vũ.

Đi!

Xích Quỷ đầu tiên xuất ra một đầu Ngân Văn Cương Thi Chân Chủ cấp, cận thân chiến đấu với Diệp Yên Vũ.

- Hắc Tà Nhãn!

Tầng ánh sáng trắng trong mắt Xích Quỷ, vặn vẹo hết sức quỷ dị, tại trung tâm xuất hiện một đạo “U điểm”.

Huyết mạch đồng tử - Hắc Tà Nhãn.

- Hắc Tà Nhãn - Tà Linh Quỷ Mâu!

Trong “Hắc Tà Nhãn” của Xích Quỷ, tràn ra từng đợt hắc quang nhàn nhạt, kèm theo đó là một luồng khí tức âm lãnh kinh người, thoáng chốc bao phủ lấy Diệp Yên Vũ.

Trái tim Triệu Phong mơ hồ nhảy lên, cảm thấy một trận tinh thần gào thét vô cùng thê lương sắc bén.

Thần Linh nhãn của hắn có thể nhìn thấy rõ những oán linh, lệ phách

vô hình trắng bệch đó đang duỗi ra những móng vuốt sắc bén dây dưa quanh người “Diệp Yên Vũ”, hoặc đâm, hoặc móc, hoặc thè lưỡi ra liếm, thậm chí cười dữ tợn, tràng diện đó quả thật không khác gì Tu La Địa Ngục.

Chương 407: Ngồi đợi bánh từ trên trời rơi xuống

Đây là lần đầu tiên Triệu Phong thấy được huyết mạch Đồng Thuật kinh khủng, quỷ dị như vậy.

Chỉ thấy từng đầu oán linh, lệ quỷ vô hình, vươn lợi trảo cánh tay khô héo trắng bệch ra, liên tục giữ chặt lấy thân thể Diệp Yên Vũ, mở miệng to như chậu máu cắn xé, sau đó dùng đầu lưỡi đẫm máu, tham lam liếm láp.

Một màn trước mắt, có chút cùng loại với tình hình ở Bách Phần cấm địa, khiến người khác vừa nhìn thấy mà lông tóc dựng đứng

Loại lực lượng vô hình vô chất này, nằm giữa lực lượng vật chất và lực lượng tinh thần hư vô, nhưng lại thật sự tồn tại.

Mặc dù mắt thường không thể nhìn thấy tình cảnh này, nhưng thân thể sẽ có một loại cảm giác âm lãnh khó chịu theo bản năng thậm chí còn có cảm giác buôn nôn.

- Tà Linh Quỷ Mâu! Xích Quỷ sư huynh không ngờ lại thi triển ra loại Đồng Thuật huyết mạch cấm kỵ này.

- Một khi bị “Tà Linh Quỷ Mâu” tập trung, cho dù là Chân Chủ cấp cũng sẽ lâm vào suy sụp, người trúng thuật sẽ bị oán linh quấn quanh người, tâm thần bị ăn mòn, máu huyết cũng liên tục bị nuốt chửng...

Trong mắt những thiên tài của Hắc Nhai Cung đều lộ ra vài phần

hưng phấn và chờ mong

Tình huống bình thường Xích Quỷ tuyệt đối sẽ không dễ dàng vận dụng “Tà Linh Quỷ Mâu”, bởi vì thi triển bí thuật đồng tử này sẽ phải trả một cái giá rất đắt.

Đôi mi thanh tú của Diệp Yên Vũ khẽ nhíu chặt, toàn thân khó chịu, chiến lực không phát huy được, có cảm giác bó tay bó chân.

Trọng đầu nàng truyền đến từng trận tiếng rít bén nhọn của vô số oan hồn lệ quỷ, khiến tâm thần nàng khẽ chấn động có cảm giác như hỗn loạn đến mức sắp sụp đổ.

Trực tiếp tổn thương nhất, chính là máu huyết trong cơ thể Diệp Yên Vũ đang không ngừng bị xói mòn.

- Loại Đồng Thuật huyết mạch này, quả thật đáng sợ, khó chơi, chỉ tiếc cần có đồng tử thuộc tính âm u, thu thập lực lượng oan hồn sau đó dùng bí pháp thâm ảo mới có thể chuyển hóa thúc dục được.

Triệu Phong hơi có chút tiếc nuối.

Thần Linh nhãn của hắn cũng không phải là có thể phục chế hết toàn bộ bí thuật kỹ thuật được.

Rất nhiều bí pháp kỹ thuật đều được thành lập dựa trên huyết mạch thể chất đặc thù.

Ví dụ như “Tà Linh Quỷ Mâu” mà Xích Quỷ thi triển chính là thuộc tính đặc thù của “Tà Âm Nhăn”.

Nhưng Triệu Phong cũng không hề sợ hãi loại “Tà Linh Quỷ Mâu” này.

Lôi Hỏa Thần Mâu của hắc cơ bản khắc chế tuyệt đại đa số bí pháp quỷ thuật, kể cả Tà Linh Quỷ Mâu trước mắt.

Giờ phút này, Triệu Phong ngược lại có chút bận tâm đến Diệp Yên Vũ.

- Nếu như Diệp Yên Vũ thua, kế hoạch của ta sẽ bị thay đổi, độ khó cũng sẽ tăng lên rất nhiều lần.

Triệu Phong lặng lẽ quan sát, cũng không tham dự.

Trong kế hoạch của hắn, Diệp Yên Vũ lực áp hai đại Chân Chủ cấp, hoặc là cân sức ngang tài, khi đó mới có thể thuận lợi tiến hành.

- Hừ! Hắc Nhai Cung truyền thừa mấy vạn năm, kết quả là chỉ biết được những tà môn quỷ đạo này thôi sao? Thảo nào, trong ba đại Tông phái, xếp vào hạng cuối cùng.

Diệp Yên Vũ đột nhiên hừ lạnh một tiếng.

Tịnh Nguyệt Thiên Hoa!

Diệp Yên Vũ khẽ quát một tiếng, cánh tay tinh tế bỗng nhiên mở ra, kèm theo đó là vẻ xinh đẹp thánh khiết, đoan trang diễm lệ.

Trong khoảnh khắc đó, toàn thân nàng nỡ rộ hào quang ánh trăng thuần linh rực rỡ, quét ngang phương viên mười trượng, những nơi nào hào quang đi qua, tất cả âm u đều tan rã, ngay cả một vài núi đá cây cỏ cũng lặng lẽ bốc hơi, lưu lại một đống cặn bã.

- Aa...

Những oán linh, tà quỷ dây dưa quanh người Diệp Yên Vũ, bị hào quang ánh trăng thánh khiết chói mắt này xuyên thủng, tịnh hóa, phát ra từng trận gào thét thảm thiết.

Ngay cả Khô Lâu ngân văn Chân Chủ cấp đang dây dưa bên cạnh cũng liên tục thối lui, trên người không ngừng bốc lên khói đen.

Chiêu “Tịnh Nguyệt Thiên Hoa” này của Diệp Yên Vũ, là công pháp có thể khắc chế tà môn quỷ đạo ở một trình độ nhất định, lập tức hóa giải nguy cơ.

Nhưng mà lúc này, nam tử huyết bào cũng phát động một tuyệt kỷ ngoan lệ.

- Huyết Nguyệt Phệ Linh!

Nam tự huyết bào một thân huyết bào, không gió tự lay động, trên người bốc lên một mảng huyết quang, hình thành một vâng huyết nguyệt cực lớn trên không trung.

Huyết nguyệt kia vặn vẹo một hồi, hào quang huyết nguyệt vô tận phủ xuống, đan xen cùng một chỗ với “Tịnh Nguyệt Thiên Hoa”, sau đó bốc lên từng trận khói xanh.

Không chỉ vậy.

Lúc huyết nguyệt vặn vẹo, đột nhiên mở ra một cái miệng to như chậu máu, không ngừng tập trung lấy Diệp Yên Vũ.

Diệp Yên Vũ biến sắc, một luồng lực lượng Huyết đạo vô hình, đang lôi kéo thân hình của nàng tiên nhập vào cái miệng to như chậu máu kia.

Hơn nữa, “Huyết Nguyệt Phệ Linh” này, cho dù không trực tiếp thôn phệ sinh linh, nhưng vẫn có thể gián tiếp tập trung hấp thu khí huyết của mục tiêu.

- Hừ! Chiêu “Huyết Nguyệt Phệ Linh” này, chính là cấm thuật bá đạo thiên thiên hại lý, vốn có thể thôn phệ khí tức máu huyết của sinh linh trong phương viên trăm trượng, bây giờ ta tập trung vào phương viên vài trượng, uy lực đã được ngưng tụ đến mức tận cùng.

Nam tử huyết bào âm thầm cười lạnh.

Công pháp Huyết Nguyệt của hắn và công pháp Tịnh Nguyệt của Diệp Yên Vũ có thể khắc chế lẫn nhau.

Một kích này, không chỉ giải vây cho Xích Quỷ, mà còn nghịch chuyển tình thế, áp bách Diệp Yên Vũ.

- Tốt lắm!

Xích Quỷ cười ha ha một tiếng, lại lần nữa thúc dục ngưng tụ “Tà Linh Quỷ Mâu”, dãy dưa với Diệp Yên Vũ, thông qua lực lượng oán linh quỷ thần, không ngừng ăn mòn tâm tư linh hồn, hấp thu khí huyết của nàng. Vi diệu nhất chính là bí thuật của hai đại Chân Chủ cấp này lại không quấy nhiễu lẫn nhau, lực lượng Huyết Nguyệt và tà linh oán quỷ đều có thuộc tính âm hàn, thậm chí có hiệu quả hỗ trợ lẫn nhau.

- Xích Quỷ sư huynh! Chúng ta sẽ giúp huynh một tay!

- Huyết Đô sư huynh! Chúng ta cùng nhau bắt lấy ả nữ nhân này.

Đệ tử của hai Tông đều thông qua các loại bí pháp, đứng xa xa giúp đỡ.

Thí dụ như Hắc Nhai Cung hi sinh một vài tử vật như lệ quỷ để tăng cường uy lực cho “T à Linh Quỷ Mâu” của Xích Quỷ.

Thiên tài của Nguyệt Ma Điện thì đem khí tức Huyết Nguyệt trong cơ thể, dung nhập vào trong Huyết Nguyệt trên đỉnh đầu, tăng cường uy năng của “Huyết Nguyệt Phệ Linh”.

Trong vô hình.

Uy lực bí thuật của hai đại Chân Chủ cấp đã gia tăng rất lớn, chiến lực tăng vọt gần gấp đôi, đã thực sự ngăn cản được Diệp Yên Vũ.

- Thiên Nguyệt Cừu Trảm!

Trong mắt Diệp Yên Vũ lóe lên vẻ lạnh lùng quyết liệt, trong tay xuất hiện một thanh bảo kiếm trong suốt như hư vô.

Phốc... Vụt vụt...

Bảo kiếm trong suốt này nhanh chóng chém ra một đường, chỉ thấy có tám chín đạo kiếm ảnh ánh trăng rực rỡ, chia làm bốn phía, ánh sáng lấp lánh, phảng phất như ánh trăng hư vô ngưng kết, kéo theo một luồng khí thế lạnh lùng sắc bén, diệt sát vạn vật quỷ thần.

Phốc... Phốc...

Những kiếm ảnh ánh trăng này. Mỗi lần chém ra một kích, dòng nguyệt hà kéo dài tận trời, uy năng tuyệt luân, cả ngọn núi mơ hồ rung chuyển.

Rắc rắc...

Khô Lâu Chân Chủ cấp của Xích Quỷ, trực tiếp bị chém đứt một cánh tay.

“Huyết Nguyệt Phệ Linh” trên đỉnh đầu, cùng với huyết quang nhiễm đỏ hư không, bị chém nứt từng mãng lớn, xuất hiện xu thế không ổn định.

Kiếm ảnh ánh trăng rực rỡ kia, chém diệt vạn vật, thậm chí xuyên qua phương diện tinh thần, tạo thành tổn thương nhất định đối với những oán linh, lệ quỷ đang dây dưa.

- Thiên Nguyệt Cửu Trảm! Quả thật là kỹ thuật Kiếm đạo đáng sợ! Gần như mỗi một trảm, đều có thể chính diện giết chết Chân Chủ cấp bình thường Hơn nữa, chín trảm công kích này, trảm sau mạnh hơn trảm trước, uy lực dần tăng mạnh.

Mặc dù Triệu Phong không lạc vào cảnh giới lĩnh ngộ, nhưng vẫn có thể cảm nhận được uy lực của một trảm Nguyệt Kiếm bễ nghễ tuyệt đối kia.

Lúc “Thiên Nguyệt Cửu Kiếm” chém đến kiếm thứ năm, Xích Quỷ và nam tử huyết bào đã có xu thế bại lui, vẻ mặt tràn ngập kinh hãi.

Những oán linh, lệ quỷ mà “Tà Linh Quỷ Mâu” của Xích Quỷ thi triển ra, chỉ kêu một tiếng thăm thiết rồi chết.

Huyết mạch đồng tử của hắn cũng bị ép phải gián đoạn.

Phốc...

Lúc chém đến kiếm thứ sáu, kiếm ảnh bao trùm hư không đẩy lui Xích Quỷ và nam tử huyết bào đến vài chục trượng

Trên người Xích Quỷ còn lưu lại một vết máu, sắc mặt có chút tái nhợt.

Ngay sau đó.

Lúc chém ra đến kiếm thứ tám, uy thế cực kỳ kinh thiên, đánh tan "Huyết Nguyệt Phệ Linh" trên đỉnh đầu, khí tức huyết quang trong hư vô hoàn toàn tán loạn, bị nguyệt quang vô tận bao trùm.

Ọc...

Nạm tử huyết bào bị phản phệ, thân hình bạo lui, thổ ra một búng máu, trên người lưu lại một vết thương sâu thấy xương.

Chỉ thấy...

Kiếm thứ chín kinh khủng nhất sắp sửa ngưng tụ thành, kết thúc hết tất cả.

Nhưng đúng lúc này...

Thân hình mềm mại của Diệp Yên Vũ khẽ lắc lư, vẻ mặt có vài phần tái nhợt, nguyên khí máu huyệt trong cơ thể nàng bị thiếu hụt nghiêm trọng vì vậy kiếm thứ chín mạnh nhất không thể thành hình, cuối cùng tán loạn.

- Thì ra là thế, Diệp Yên Vũ thi triển "Thiên Nguyệt Cửu Trảm", vốn có chút miễn cưỡng, lúc trước nàng bị công kích bí thuật cấm kỵ của hai đại Chân Chủ cấp đánh trúng máu huyết bị xói mòn, tâm thần thụ thương kiếm thứ chín không thể chém ra được.

Triệu Phong thân là "người thứ tư", càng nắm rõ thế cục hơn.

Phù...

Xích Quỷ và nam tử huyết bào giống như trút được gánh nặng vẻ mặt có vài phần hồi hộp.

Chiến đấu đến lúc này, Diệp Yên Vũ vẫn chiếm ưu thế, “Thiên Nguyệt Cửu Trảm” khiến hai đại Chân Chủ cấp thụ thương đặc biệt khiến cho Xích Quỷ tổn thất thảm trọng

Có ba bốn vị đệ tử của hai Tông phái đến gần trợ uy bị mạt sát ngay tại chỗ, phần lớn đều là tu vi Chân Huyền cấp đỉnh phong

Triệu Phong không khỏi cảm thấy may mắn vì bản thân đã không nhúng tay vào loạn cục do ba đại Chân Chủ cấp bày ra, cũng không có ý đồ đục nước béo cò.

Trên thực tế.

Dựa theo kế hoạch, Triệu Phong căn bản không hề có ý định ra tay.

Không cần ra tay, cũng không cần làm gì cả.

Triệu Phong ngồi xếp bằng tại chỗ, ánh mắt lóe lên, lại khôi phục bình tĩnh như ban đầu, vẻ mặt thành thơi.

Lúc này.

Ba đại Chân Chủ cấp lâm vào giai đoạn giằng co, đều thụ thương không nhẹ, đang cố tận dụng thời gian để thở dốc, chuẩn bị súc lực xuất kích.

Triệu Phong có chút buồn chán, lấy ra một giọt “Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ”, sau đó phục dụng xuống

Ô... Ô... Ô... N... G!

Triệu Phong cảm giác phương diện tinh thần của mình, phảng phất như được gột rửa, thư thái thanh minh dị thường. Tâm thần như được Nhật Nguyệt soi sáng đạt được một loại kỳ hiệu như được gột rửa, thăng hoa.

Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ, có thể khiến cho tâm thần tăng cường, đồng thời cũng có hiệu quả chữa trị thương thế tại phương diện tâm thần.

Hiệu quả thần kỳ nhất của nó chính là có thể tăng cường cảnh giới tinh thần và ngộ tính.

Sau khi dùng một giọt “Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ”, Triệu Phong cảm thấy tâm tư càng trở nên trong veo, cảnh giới tinh thần, mơ hồ tiến thêm một bậc, thậm chí không kém gì của Chân Chủ cấp tiểu thành.

- Triệt để tiêu hóa một giọt Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ này, lại dùng thêm một giọt nữa, như vậy tinh thần của ta hoàn toàn có thể vững chắc tại cảnh giới Chân Chủ cấp tiểu thành.

Lực chú ý của Triệu Phong lại hướng về phía tình cảnh trên sân.

Từ đầu đến cuối, hắn vẫn ngồi yên tại chỗ, giống như một người đang đứng xem, căn bản không hề có ý định tham dự và tranh đấu.

- Tiểu tử này, bây giờ mà còn rảnh rỗi tu luyện cảm ngộ.

- Lẽ nào hắn lại không hề động tâm đối với những trân bảo tuyệt đỉnh như Huyết Lưu Quả, Nấm Địa Âm Độc?

- Không lẽ hắn muốn ngồi đợi bánh từ trên trời rơi xuống?

Thiên tài của hai Tông đều ngạc nhiên nhìn về phía Triệu Phong

Ngay cả ba đại Chân Chủ cấp cũng thoáng liếc nhìn Triệu Phong

Dù sao chiến lực của Triệu Phong cũng là số một số hai dưới Chân Chủ cấp, nếu ra tay vào lúc quan trọng có thể ảnh hưởng đến cục diện.

Thế nhưng Triệu Phong vẫn một mực ngồi xếp bằng bất động vô cùng thờ ơ.

Đúng lúc này, dị biến xảy ra.

Vụt vụt!

Diệp Yên Vũ và Tiểu Tặc Miêu đồng thời di chuyển, nhanh như tia chớp nhảy lên vách núi mọc những trân tài quý hiểm.

- Ngăn ả lại!

Xích Quỷ và nam tử huyết bào đồng thời biến sắc, cùng ra tay ngăn cản.

Vụt...

Đầu tiên là Tiểu Tặc Miêu, nó đột nhiên biến mất, không thấy đâu nữa.

Khoảnh khắc Diệp Yên Vũ động thân, liền chém ra hai đạo “Thiên Nguyệt Trảm”, bức lui hai đại Chân Chủ cấp.

- Ha ha, Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo.

Diệp Yên Vũ hái xuống một nhánh cỏ có tác dụng kéo dài tính mạng sinh mệnh.

Meo meo!

Huyền Xà Huyết Tiên trong tay Tiểu Tặc Miêu vung lên, trực tiếp phóng về phía Huyết Lưu Quả, nháy mắt hái xuống

- Huyết Lưu Quả của ta!

Khóe mắt nam tử huyết bào như muốn nứt ra, vội vàng lao về phía Tiểu Tặc Miêu.

Tiểu Tặc Miêu nhe rằng cười, sau khi hái xuống Huyết Lưu Quả, nó đồng thời linh hoạt nhảy tới chỗ Nấm Địa Ảm Độc, há miệng táp tới.

- Dừng tay... Nấm Địa Âm Độc!

Xích Quỷ kinh hãi thất sắc, thân thể gần như phát điên, đây chính là trân tài cực kỳ trân quý để tăng cương quỷ thi của hắn.

Bởi vì Diệp Yên Vũ ra tay, cho nên bọn hắn chỉ co thể mở mắt trừng trừng nhìn Tiểu Tặc Miêu hái xuống Huyết Lưu Quả, đồng thời nuốt trọn Nấm Địa Âm Độc, không ngăn trở kịp.

Chương 408: Ngồi mát ăn bát vàng

Giờ khắc này.

Tại giai đoạn tranh bảo vật cuối cùng. Triệu Phong vẫn ngồi xếp bằng, đang cảm ngộ và hấp thu những lợi ích mà “Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ” mang tới.

Đối với tranh đoạt kịch liệt của ba đại Chân Chủ cấp, bất kể là đấu trí hay so dũng khí, hắn hoàn toàn thờ ơ.

Thậm chí, ngay lúc Tiểu Tặc Miêu hái xuống huyết Lưu Quả", trên mặt Triệu Phong cũng không hề lộ ra một tia chấn động nào.

Thờ ơ! Không làm gì cả!

Hắn giống như một thánh nhân đắc đạo, lấy tu luyện cảm ngộ làm chủ, còn tất cả những thứ khác chỉ là vật ngoài thân.

- Dựa theo kế hoạch, ta không cần làm gì cả. Cũng không cần ra tay.

Ánh mắt Triệu Phong thoáng chớp lên một cái.

Từ đầu đến cuối, hắn vẫn quán triệt quan điểm này. Không nhúng tay vào việc tranh đoạt của ba đại Chân Chủ cấp.

Lúc Tiểu Tặc Miêu nuốt Nấm Địa Âm Độc vào, Triệu Phong âm thầm gật đầu, kế hoạch cơ bản đã thành công rồi.

Chẳng qua, lúc này Tiểu Tặc Miêu cũng đang lâm vào nguy cơ.

Nó cướp đoạt Huyết Lưu Quả, bởi vì đây là loại thánh quả có thể giúp mình tăng cường tu vi nhanh chóng.

Đặc biệt là đối với nam tử huyết bào tu luyện công pháp Huyết đạo mà nói, Huyết Lưu Quả là thứ mà hắn nhất định phải có, thậm chí có phải liều mạng đánh cược một lần.

- Để lại Huyết Lưu Quả!

Nam tử huyết bào bất chấp tất cả đánh về phía Tiểu Tặc Miêu.

- Con tặc miêu trời đánh! Không ngờ dám nuốt đi “Nấm Địa Âm Độc”...

Xích Quỷ tức đến run người.

So với Huyết Lưu Quả, hắn càng nóng lòng có được Nấm Địa Âm Độc hơn.

Hắn để Khô Lâu Chân Chủ cấp đi cản trở Diệp Yên Vũ, còn bản thân thì đích thân đuổi bắt Tiểu Tặc Miêu.

- Tiểu Tặc Miêu cẩn thận!

Diệp Yên Vũ lộ ra một tia lo âu.

Hai đại Chân Chủ cấp đều mặc kệ nàng, đồng loạt đánh về phía Tiểu Tặc Miêu.

Tiểu Tặc Miêu có chút bất đắc dĩ, không cách nào tới gần Diệp Yên Vũ được, chỉ có thể chạy về hướng ngược lại.

Mà hướng đó, chính là hướng của Triệu Phong.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu lóe lên, bay thẳng về chỗ Triệu Phong đang ngồi xếp bằng

- Tiểu Tặc Miêu...

Trong lòng Diệp Yên Vũ khẽ động dường như có chút suy tư, cũng không ngăn cản.

Lúc này, chính là lúc khảo nghiệm “sự trung thành” của Tiểu Tặc Miêu.

Vụt...

Tiểu Tặc Miêu vừa rơi xuống trên người Triệu Phong đột nhiên biến mất, không thấy đâu nữa.

- Tiểu tử! Giao con mèo kia ra!

Xích Quỷ và nam tử huyết bào đồng thời giết thẳng về phía Triệu Phong

Triệu Phong lại càng hoảng sợ.

Hai đại Chân Chủ cấp giết tới, cũng không phải là loại Chân Chủ cấp bình thường mà hắn có thể chống đỡ.

Nói cách khác, hành vi của Tiểu Tặc Miêu, chính là đem tới họa sát thân cho “nguyên chủ nhân” Triệu Phong

- Thì ra là thế.

Diệp Yên Vũ mỉm cười, có vài phần an ủi.

- Hay cho Tiểu Tặc Miêu nhà ngươi, muốn mượn tay bọn chúng để loại bỏ ta?

Triệu Phong phẫn hận giận dữ, một tay xốc lỗ tai Tiểu Tặc Miêu, trực tiếp ném ra ngoài.

Phản ứng của hắn, có thể nói vừa vặn hợp với “quỷ kế” của Tiểu Tặc Miêu.

Vù...

Tiểu Tặc Miêu bị ném văng đi, Huyền Xà Huyết Tiên vẫn siết chặt lấy Huyết Lưu Quả như cũ.

- Lưu lại Huyết Lưu Quả.

- Tiểu Tặc Miêu! Ta phải dùng thi thể ngươi để luyện quỷ thi.

Trên mặt nam tử huyết bào và Xích Quỷ tràn ngập tàn nhẫn, cùng giết về phía Tiểu Tặc Miêu.

- Tiểu Tặc Miêu!

Diệp Yên Vũ vội vàng đuổi tới, nghĩ cách cứu viện Tiểu Tặc Miêu, đồng thời xuất thủ với hai đại Chân Chủ cấp.

Mà Triệu Phong

Hắn vẫn ngồi xếp bằng tại chỗ, không hề nhúc nhích

Nhịn thế cục bây giờ, tổ hợp Diệp Yên Vũ và Tiểu Tặc Miêu đều đang chiếm ưu thế tuyệt đối.

Huyết Lưu Quả và Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo đều bị bên phe của Diệp Yên Vũ đoạt được, ngay cả “Nấm Địa Ảm Độc” cũng bị Tiểu Tặc Miêu nuốt trọn

- Thành công rồi!

Triệu Phong thoáng nhìn thế cục hỗn loạn, lặng lẽ kiểm tra những đạo cụ trữ vật của mình.

Rất nhanh

Triệu Phong đã nhìn thấy một cái nấm u ám hư thối bên trong Trữ vật Thủ trạc của mình

- Nấm Địa Âm Độc... Đắc thủ rồi!

Trên mặt Triệu Phong thoáng hiện vẻ vui mừng.

Thì ra.

Nấm Địa Âm Độc này mới là mục tiêu chân chính của Triệu Phong.

Cục thế trước mắt.

Muốn Triệu Phong chọn lựa một trong hai thứ Huyết Lưu Quả và Nấm Địa Âm Độc, hắn nhất định sẽ chọn Nấm Địa Âm Độc.

- Nấm Địa Âm Độc chính là tài liệu tuyệt hảo để luyện quỷ thi, cực kỳ

trân quý, quỷ thi Chân Chủ cấp, cũng có thể dùng nó để tăng cường đẳng cấp, mạnh như Xích Quỷ cũng phải phát điên vì nó. Một khi đạt được loại Nấm Địa Ảm Độc này, Thanh Đồng quỷ thi của ta có xác xuất 100% tấn chức Chân Chủ cấp.

Triệu Phong cố gắng kìm chế hưng phấn trong lòng.

Hơn nữa, hiệu quả của Nấm Địa Âm Độc cũng không phải chỉ như vậy.

Loại nấm độc này, còn là một trong những tài liệu luyện chế thiên địa kỳ độc.

- Nấm Địa Âm Độc, phối hợp với “túi độc Bò Cạp khổng lồ” lúc trước, có thể sinh ra độc lực càng trí mạng hơn Đợi đến khi ta khiến Thanh Đồng quỷ thi đề thăng tới Chân Chủ cấp, lại kết hợp với hai loại kịch độc này, như vậy còn hữu dụng hơn cá nhân ta tăng cường rất nhiều.

Thần quang trong mắt Triệu Phong chớp động, không khỏi hít sâu một hơi, cố gắng trấn định, kìm chế kích động

Kế hoạch này của hắn, nảy sinh từ lúc bắt đầu nhìn thấy Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ.

Lúc đầu.

Độc của Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ này, có thể độc chết Chân Chủ cấp, hầu như trúng độc sẽ không còn chỗ sống độc lực cực kỳ bá đạo.

Triệu Phong muốn đem loại kịch độc này luyện chế lên người quỷ thi, đồng thời cũng cân nhắc đến tình huống hoạt tính của túi độc trong

Bò Cạp sẽ dần dần giảm đi độc lực.

Còn một điểm trọng yếu nữa, đó là đẳng cấp của Thanh Đồng quỷ thi không đủ, lực công kích không mạnh, cho dù có thêm túi độc của Bò Cạp khổng lồ thì cũng không thể uy hiếp được Chân Chủ cấp.

Cho nên.

Mấu chốt nhất, vẫn là Nấm Địa Âm Độc.

- Nấm Địa Âm Độc có thể tăng cường thực lực và đẳng cấp quỷ thi, còn có thể bù đắp những độc lực bị đánh mất trong túi độc, thậm chí còn có thể cường hóa thêm một bước.

Đây là bước trọng yếu nhất trong kế hoạch của Triệu Phong cuối cùng cũng hoàn thành.

Bây giờ.

Hắn đã chiếm được Nấm Địa Âm Độc.

Thử nghĩ xem, quỷ thi Chân Chủ cấp, lại thêm kịch độc đủ độc chết Chân Chủ cấp, như vậy thì lực sát thương kinh khủng cỡ nào?

Vụt...

Triệu Phong thừa dịp hỗn loạn, đem Nấm Địa Âm Độc bỏ vào trong “Hắc Liên quỷ khí”.

Hắn không chọn Huyết Lưu Quả, bởi vì nếu chọn Nấm Địa Âm Độc, còn có ưu thế tránh tai mắt.

Một khi Triệu Phong chọn Huyết Lưu Quả, đề thăng tới Chân Chủ

cấp, tất sẽ khiến Diệp Yên Vũ nảy sinh kiêng kỵ và cảnh giác.

Đến lúc đó, hắn muốn trà trộn trong trận doanh của Tịnh Nguyệt Linh Tông nhằm đạt được lợi ích lâu dài cũng vô cùng khó khăn.

Còn một điểm nữa, đó là dùng Huyết Lưu Quả, Triệu Phong phải bế quan mười ngày nửa tháng thì mới có thể tấn chức Chân Chủ cấp.

Trong Di tích Tử Thánh nguy cơ trùng trùng này, nào có nhiều thời gian để Triệu Phong bế quan trùng kích chứ? Hơn nữa, từ Chân Huyền cấp đại thành, vượt qua đỉnh phong để đạt tới Chân Chủ cấp cũng không phải chỉ một bước.

Bởi vậy.

Đạt được Huyết Lưu Quả, nhưng khả năng thực thi lại rất khó, vì vậy Triệu Phong đành từ bỏ ý nghĩ này.

- Nấm Địa Âm Độc là tài liệu có thể cường hóa quỷ thi, không có tác dụng gì với Diệp Yên Vũ, cho dù bị Tiểu Tặc Miêu nuốt mất thì nàng cũng sẽ không chú ý. Bởi dù sao đi nữa, Tiểu Tặc Miêu ngày thường cũng rất thích nuốt các loại thiên tài địa bảo.

Khóe miệng Triệu Phong chợt cong lên, lộ ra một nụ cười.

Lúc này.

Không ai ngờ được, hắn từ đầu đến cuối đều không làm gì, vậy mà lại chiếm được Nấm Địa Âm Độc.

Xích Quỷ kia còn tưởng rằng Nấm Địa Ảm Độc đã nằm trong bụng Tiểu Tặc Miêu, bị tiêu hóa rồi, thậm chí ngay cả Diệp Yên Vũ cũng không ngoại lệ.

Lúc Tiểu Tặc Miêu tiếp cận Triệu Phong, khoảnh khắc biến mất trong hư không, nó đã bỏ Nấm Địa Âm Độc vào trong trữ vật Thủ trạc của Triệu Phong.)

Loại năng lực đặc biệt này, Tiểu Tặc Miêu vừa sinh ra đã có.

Khi đó, Triệu Phong cũng rất đau đầu, rất nhiều thiên địa trân tài của hắn đều bị Tiểu Tặc Miêu ăn vụng.

Nhưng vào thời khắc mấu chốt, năng lực của Tiểu Tặc Miêu lại nổi lên tác dụng rất lớn.

Bên trong Hắc Liên quỷ khí.

Bên ngoài thân hai bộ Thanh Đồng quỷ thi, ngưng kết một tầng băng vẫn không nhúc nhích, trong không gian tràn ngập âm khí

- Hai bộ quỷ thi, một cái Nấm Địa Âm Độc. Nếu như chỉ cần tăng cường một bộ quỷ thi đạt tới Chân Chủ cấp, vậy thì hoàn toàn đủ, thậm chí dư dả, nhưng rất lãng phí

Triệu Phong lâm vào trầm tư.

Suy tư trong giây lát, hắn lại chia Nấm Địa Ảm Độc thành hai nửa, sau đó để cho hai bộ Thanh Đồng quỷ thi ăn vào.

Nếu như vậy, lực lượng của Nấm Địa Âm Độc mới có thể phát huy tốt nhất.

- Trước kia có “Thiên Ngân Mặc Ly Thạch” củng cố tăng cường, cho nên nữa cái Nấm Địa Âm Độc cũng miễn cưỡng có đủ tám phần xác xuất đề thăng chiến lực của quỷ thi đến Chân Chủ cấp.

Triệu Phong suy tính.

Nếu như lúc trước không có “Thiên Ngân Mặc Ly Thạch” trải qua cường hóa cốt cách khí lực của hai bộ Thanh Đồng quỷ thi, Triệu Phong nhất định sẽ trọng điểm tăng cường một bộ.

Nhưng lúc này.

Hắn lại quyết định cùng lúc tăng cường hai bộ.

Dù sao đi nữa, lực sát thương có tạo thành trí mạng đối với Chân Chủ cấp hay không, then chốt vẫn dựa vào việc tăng cường kịch độc.

Rất nhanh.

Hai bộ Thanh Đồng quỷ thi huyết văn đã ăn vào Nấm Địa Âm Độc.

Nấm Địa Âm Độc này quả thật không hổ là tuyệt hảo trân phẩm để bồi dưỡng quỷ thi, sau khi hai quỷ thi này ăn xong, trên người sẽ bốc lên từng trận thi khí âm hủ, ngưng luyện khắp toàn thân.

Bên trong Hắc Liên quỷ khí, thực lực và khí tức của hai bộ quỷ thi đều tăng lên với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy.

Trong mơ hồ, khí tức trên thân của hai bộ quỷ thi này đã đột phá cực hạn Chân Huyền cấp, ít nhất đạt tới cấp bậc chuẩn Chân Chủ cấp.

- Chỉ cần hai ba ngày nữa, thực lực của hai bộ quỷ thi này sẽ cơ bản sánh ngang với Chân Chủ cấp, tối đa chỉ chênh lệch một hai phần hỏa hầu. Đến lúc đó, ta lại luyện chế thêm cho bọn chúng độc của Bò Cạp khổng lồ, hắc hắc, quả thực là chuyện khiến người khác chờ mong mà.

Tâm thần của Triệu Phong lập tức rời khỏi Hắc Liên quỷ khí

Lúc này.

Trận tranh đoạt kịch liệt của ba đại Chân Chủ cấp đã tiến vào giai đoạn cuối cùng.

Diệp Yên Vũ và Tiểu Tặc Miêu, ít nhất cướp đoạt một nửa số dị bảo quý hiếm, còn phá hủy những trân bảo không có tác dụng gì đối với phe mình, tuy rằng bản thân không giành được, nhưng lại có thể khiến đối phương suy yếu.

Còn may là Tiểu Tặc Miêu đã nuốt đi “Nấm Địa Âm Độc”, bằng không nếu để nó rơi vào tay Xích Quỷ, chiến lực của hắn nhất định sẽ đại tăng

Bởi vậy, theo Diệp Yên Vũ, việc Tiểu Tặc Miêu nuốt đi Nấm Địa Âm Độc, chính là nhằm mục đích suy yếu năng lực của đối phương

Xích Quỷ oán hận không cam lòng, nếu như có thể đạt được Nấm Địa Âm Độc, hắn ít nhất có thể đề thăng một quỷ thi tới cấp bậc Chân Chủ cấp đại thành.

Phải biết rằng mười đại thiên tài Chân Chủ cấp tiến vào trong Di tích Tử Thánh, chỉ có ba người là tu vi đạt tới Chân Chủ cấp đại thành mà thôi.

Đáng tiếc, tuyệt phẩm trân tài quý hiếm như Nấm Địa Âm Độc lại bị Tiểu Tặc Miêu nuốt

Cùng lúc đó.

Nam tử huyết bào cũng hận Tiểu Tặc Miêu đến nghiến răng bởi vì Huyết Lưu Quả cuối cùng đã bị Diệp Yên Vũ đoạt được.

Nếu như Diệp Yên Vũ dùng Huyết Lưu Quả, mặc dù không thể đạt được hiệu quả tốt nhất, nhưng ít nhất cũng có thể khiến tu vi tăng trưởng

Thế nhưng Diệp Yên Vũ rõ ràng là không có ý tứ lập tức sử dụng "Huyết Lưu Quả", bởi vì trong hoàn cảnh này, cũng không có cơ hội để bế quan.

Lúc trước nàng rơi vào công kích bí thuật cấm kỵ của hai đại Chân Chủ cấp, tâm thần bị thương tinh khí hao tổn trầm trọng

Cuối cùng, Diệp Yên Vũ lực áp hai đại Chân Chủ cấp, chiếm được nhiều lợi ích nhất, đồng thời cũng phải trả một cái giá lớn. Suốt cả quá trình, cũng không thể không nhắc đến sự trợ giúp của Tiểu Tặc Miêu.

Không lâu sau.

Những tài liệu trân quý trên vách tường đã bị chia chác xong

Mà Triệu Phong

Từ đầu đến cuối vẫn ngồi tại chỗ, thờ ơ không tham dự, càng không ra tay.

Thiên tài của ba phương thế lực, dùng ánh mắt quái dị mà quan sát Triệu Phong

Lúc này...

Giọt “Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ” thứ nhất mà Triệu Phong nuốt vào, đã hấp thu gần xong cảnh giới tinh thần cũng không kém Chân Chủ cấp tiểu thành bao nhiêu.

Rốt cuộc.

Hắn đứng dậy.

- Diệp Tiên Tử.

Triệu Phong chủ động tìm đến Diệp Yên Vũ.

- Có chuyện gì.

Trải qua một phen khổ đấu, tâm thần Diệp Yên Vũ đã bị thương khí huyết hao tổn, vẻ mặt có vài phần tái nhợt.

- Ta muốn hai giọt “Tân dịch sinh mệnh” trên Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo, hoặc là nửa đoạn Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo.

Triệu Phong không mặt không nhạt nói.

Cái gì!

Diệp Yên Vũ hoài nghi không biết mình có nghe lầm không?

Nàng liều sống liều chết, mạo hiểm chém giết một phen mới có thể giành được kỳ thảo kéo dài sinh mệnh, tên này chỉ ngồi không một chỗ, cũng chẳng làm gì, bây giờ lại há mồm muốn ngoạm một nửa?

Chương 409: Chặn đường

- A! Như vậy cũng được sao?

Đám thiên tài của Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện ở gần đó. Đều nhìn Triệu Phong với thân sắc quái dị.

Vào thời điểm tranh đoạt những trân bảo đỉnh cấp, Triệu Phong cũng không xuất một phần lực, vẫn luôn sợ hãi núp ở đằng sau, vô cùng thờ ơ.

Bên phía Tịnh Nguyệt Linh Tông, chỉ có Diệp Yên Vũ là nữ lưu, nhưng lại chiến đấu rất hăng hái, lực áp toàn trường, có thể nói là bậc cân quắc không thua đám mày râu.

Đợi đến khi Diệp Yên Vũ thu hoạch thành quả chiến đấu, hắn lại há miệng yêu cầu một nửa Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo. Vô sỉ bực này, ngay cả đám thiên tài của hai phe Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện cũng không nhịn được.

Thế nhưng Triệu Phong lại rất tự tin, bộ dáng trấn định mười phần, dường như chắc chắn Diệp Yên Vũ sẽ đồng ý.

- Ngươi nghĩ hay thật.

Diệp Yên Vũ vừa tức vừa giận, mặt trắng bệch không còn chút máu.

Lúc trước phân chia thi thể của “Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ”, Triệu Phong đã xuất lực không ít, thu hoạch túi độc của Bò Cạp khổng lồ, nàng cũng không phản đối. Hơn nữa, lúc nhìn thấy túi độc nhớp nháp

máu chảy đầm đìa đó, nàng lại có chút phản cảm, buôn nôn.

Nhưng Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo thì lại khác, giá trị của nó vượt xa túi độc của Bò Cạp khổng lồ.

Hơn nữa, Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo có giá trị rất cao đối với bất kỳ người nào, vào thời khắc mấu chốt, nó chính là tính mệnh thứ hai.

Huống chi, vào thời điểm mấu chốt, Triệu Phong căn bản không hề xuất ra một phần lực nào, nghĩ đến việc này, trong lòng Diệp Yên Vũ không khỏi tức giận vài phần. Người chăng biết xấu hổ như vậy, nàng cũng do dự không biết có nên đề cử hắn vào Tịnh Nguyệt Linh Tông hay không.

- Dựa theo ước định của chúng ta, ngươi phải ra tay giúp ta ba lượt. Bây giờ, xem như là một lần đi.

Triệu Phong mặt không biểu tình, nói.

Diệp Yên Vũ nghe vậy liền sững sờ. Dựa theo ước định giữa hai người lúc trước, nàng quả thật đã từng nói sẽ ba lần ra tay giúp hắn.

Triệu Phong đã dùng qua một lần, lúc đó hắn muốn nàng hộ pháp cho hắn. Bây giờ, Triệu Phong lại muốn dùng cơ hội thứ hai.

- Ha ha, nội dung của ước định là, nếu như cần, ta sẽ hiệp trợ ngươi, hạn chế trong ba lượt... Nhưng tuyệt đối không hề có vô cớ “tặng”.

Diệp Yên Vũ mỉm cười, nàng cũng không phải loại lương thiện, tùy ý để Triệu Phong chiếm tiện nghi.

- Trợ giúp của ta đối với ngươi, tự nhiên không thể vô điều kiện, không hạn chế được. Chẳng lẽ ngươi bảo ta đi chết, ta liền đi chết

sao? Ngươi bảo ta dâng lên hết, ta cũng phải nghe theo?

Diệp Yên Vũ cười lạnh một tiếng.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đứng trên vai Diệp Yên Vũ, vỗ trảo khen ngợi, dáng vẻ dường như có chút hả hê.

Triệu Phong nhắm mắt lại, cho dù Diệp Yên Vũ bị mình và Tiểu Tặc Miêu liên thủ "tính toán", nhưng hiển nhiên cũng không phải loại người coi tiền như rác, tuy rằng nàng đã hứa hẹn sẽ ba lần ra tay trợ giúp, nhưng tuyệt đối cũng không tiện nghi cho mình như vậy.

- Ngươi yêu cầu Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo, phải chăng là muốn kéo dài sinh mệnh của một người trọng yếu nào đó? Nếu như ngươi nguyện ý giải trừ Huyết khế với Tiểu Tặc Miêu, ta còn có thể cân nhắc.

Đôi mắt đẹp của Diệp Yên Vũ lóe lên, phỏng đoán nguyên nhân, không ngờ lại tiếp cận tới bảy tám phần sự thật.

- Chẳng qua là thiếu nợ người ta một cái nhân tình mà thôi.

Triệu Phong quay đầu bỏ đi.

Diệp Yên Vũ không đáp ứng, hắn cũng đã dự liệu được loại tình huống này.

Nhưng Triệu Phong không vội, hắn vẫn còn hai phương án dự bị để có thể đạt được Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo.

Lúc này, đám thiên tài của ba đại trận doanh vẫn còn vơ vét một ít dị

bào quý hiếm còn sót lại bên trong sơn huyệt, Triệu Phong cũng không tham dự vào việc này.

Trải qua một hồi tranh đoạt kịch liệt, ba đại Chân Chủ cấp đều bị thương không nhẹ, nguyên khí đại thương.

Diệp Yên Vũ đi ra khỏi sơn huyệt, tìm một nơi yên tĩnh để tĩnh dưỡng thương thế.

- Tâm thần bị ăn mòn, quả thật là khó chữa trị...

Diệp Yên Vũ khoanh chân ngồi, vẻ mặt có chút tái nhợt.

Chiến đấu với hai đại Chân Chủ cấp, thân thể nàng bị thương rất nhẹ, chủ yếu là tinh huyết hao tổn, đồng thời tâm thần bị ăn mòn.

Dù sao đi nữa, trong lúc chiến đấu, Xích Quỷ và nam tử huyết bào cũng đều phát động bí thuật cấm kỵ, Diệp Yên Vũ ngạnh kháng hai người, thời gian duy trì cũng không ngắn.

Lúc chữa thương, Diệp Yên Vũ phục dụng những linh đan trân phẩm, nguyên khí tiêu hao nhanh chóng phục hồi lại.

Chẳng qua, hao tổn tại phương diện tinh huyết lại khá chậm chạp.

Mà khó chữa trị nhất, vẫn là vết thương đến từ “Tà Linh Quỷ Mâu” do Xích Quỷ thi triển. Công kích này đã tạo nên thương tổn đối với tâm thần của nàng.

- Tâm thần bị tổn thương ăn mòn, tuyệt đối không phải những loại linh đan trân bảo bình thường có thể nhanh chóng chữa trị. Cho dù ngươi có phục dụng Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo, chủ yếu cũng chỉ nhằm vào thương tích thân thể và bô sung tinh khí sinh mệnh, tác

dụng tu bổ tâm thần cũng không lớn.

Triệu Phong vẻ mặt khoan thai nói.

- Chẳng lẽ ngươi hiểu về y đạo dược lý?

Diệp Yên Vũ hừ giận một tiếng, uy thế Chân Chủ cấp mênh mông vô hình tràn ra, rung động nguyên khí thiên địa trong hư không, cảnh cáo Triệu Phong không nên có chủ ý sai lầm.

Ngụ ý chính là, cho dù nàng ta không ở trạng thái đỉnh phong, nhưng muốn giết Triệu Phong thì vẫn dễ như trở bàn tay.

- Theo ta phán đoán, cho dù ngươi có dùng một hai loại linh đan Trấn Tâm Hoàn Hồn, ít nhất cũng phải mất nữa tháng mới có thể chữa trị hết thương thương tích tại phương diện tâm thần, không dám bảo rằng về sau sẽ không lưu lại hậu hoạn.

Triệu Phong mỉm cười, Diệp Yên Vũ không khỏi lộ ra một tia kinh ngạc. Phân tích của Triệu Phong, căn bản không khác gì tình huống thực tê.

Nói cách khác.

Diệp Yên Vũ cần khôi phục đến đỉnh phong, ít nhất phải mất nữa tháng.

Mà trong Di tích Tử Thánh này, còn rất nhiều loại kỳ ngộ để tranh đoạt, bao gồm cả “Di tích bảo điện” ở hạch tâm của Di tích Tử Thánh.

- Vừa rồi, lúc ở trong sơn huyệt, ta đã nhận được “Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ”, loại dịch này có thể gột rửa tâm hồn, dễ dàng loại trừ những tổn thương do oán linh của Tà Linh Quỷ Mâu ăn mòn tâm

thần. Nếu như ngươi dùng hai giọt Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ, chỉ cần hai ba ngày, hao tổn tại phương diện tâm thần có thể được chữa trị, hơn nữa cũng không lưu lại hậu hoạn.

Triệu Phong mỉm cười giải thích, sau đó cũng không nói gì thêm.

Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ.

Diệp Yên Vũ nghe vậy, sắc mặt thoáng biến ảo đôi chút.

Nàng tự nhiên đã nghe qua tác dụng gột rửa tâm hồn của Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ, ngoài ra nó còn có hiệu quả tăng cường tinh thần ngộ tính cho dù là đối với Chân Chủ cấp đại thành như nàng mà nói, nó vẫn có tác dụng nhất định

Quan trọng là... Thánh dịch này rửa tâm hồn mà chữa trị những tổn thương tâm thần, hiệu quả không tầm thường

- Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ...

Diệp Yên Vũ khẽ cắn răng

Trong hoàn cảnh này, nàng bức thiết cần loại thánh dịch gột rủa tâm hồn này.

Hơn nữa, luận giá trị, Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ cũng gần sánh ngang với Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo và Huyết Lưu Quả.

Mà Triệu Phong sau khi giải thích công dụng của Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ thì lại không nói gì thêm.

Đây chính là phương án dự phòng thứ hai của hắn, không tin là Diệp Yên Vũ không động tâm.

Nhưng Diệp Yên Vũ rất có định lực, cũng không nóng lòng giao dịch ngay, nàng vẫn lo lắng Triệu Phong đang chèn ép nàng

Triệu Phong mím cười nhân nhã, cũng mặc kệ Diệp Yên Vũ, liền phục dụng vào hai giọt Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ. Tiến thêm một bước trong việc xúc tiến tâm thần, củng cố tăng cường cảnh giới tinh thán

- Giọt Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ thứ hai, dược hiệu đã đại giảm, chẳng qua cũng đủ khiến cho cảnh giới tinh thần của ta vững chắc tại cấp bậc Chân Chủ cấp tiểu thành.

Triệu Phong hấp thu cảm ngộ, trọng lúc Diệp Yên Vũ tĩnh dưỡng, Triệu Phong cũng không quên chú ý đến hai bộ Thanh Đồng quỷ thi ở trong “Hắc Liên quỷ khí”.

Thi khí trên người hai bộ Thanh Đồng quỷ thi này càng phát ra ngưng luyện, có một luồng hương vị âm hủ, càng lúc càng nồng đậm

Chớp mắt, đã hai ngày trôi qua.

Khí tức trên người hai bộ thi quỷ này đã không kém Chân Chủ cấp bao nhiêu nữa, dược lực của Nấm Địa Âm Độc cũng biến mất hoàn toàn.

Thoạt nhìn, tầng da màu xanh nhạt bên ngoài quỷ thi đã bị một tầng ngân văn ám sắc thay thế.

Hiện nay, hai bộ quỷ thi này dùng cụm từ “Ám Ngân Độc Thi” để hình dung lại càng thỏa đáng hơn.

Bởi vì Nấm Địa Âm Độc, cũng là tài liệu tuyệt phẩm để luyện chế

thiên hạ kỳ độc, cho nên hai bộ quỷ thi này có thi độc rất mạnh.

- Cho dù không thêm túi độc của Bò Cạp khổng lồ thì thi độc trên người “Ám Ngân Độc Thi” này cũng đủ tạo thành lực sát thương rất lớn đối với Chân Linh cảnh rồi.

Triệu Phong không khỏi chờ mong

“Kế hoạch dưỡng thành Độc Thi” của hắn, cơ bản đã hoàn thành sáu bảy phần.

Tiếp theo.

Triệu Phong âm thầm đem túi độc của Bò Cạp khổng lồ cho vào trong Hắc Liên quỷ khí, sau đó thông qua Thần Linh nhãn, khống chế hai bộ Ám Ngân Độc Thi, tăng cường luyện chế thêm độc của Bò Cạp khổng lồ.

Luyện chế thêm túi độc của Bò Cạp khổng lồ, tầng ám trạch trên thi thể của hai bộ Độc Thi, thậm chí còn rõ ràng hơn tầng ngân văn bên ngoài thân thể.

- Luận phẩm cấp, hai bộ Ám Ngân Độc Thi này chỉ miễn cưỡng đạt tới tám phần c, nhưng lại có thi độc phẩm cấp cực cao, lực sát thương chính thức, tuyệt đối mạnh hơn cả quỷ thi Chân Chủ cấp bình thường...

Thần Linh nhãn của Triệu Phong vẫn một mực quan sát từ đầu đến cuối.

Chỉ cần một thời gian bồi dưỡng thêm là hai bộ Ám Ngân Độc Thi này có thể dễ dàng đạt tới Chân Chủ cấp.

Tĩnh dưỡng tới ngày thứ ba, Diệp Yên Vũ rốt cuộc đã không nhịn được nữa, đứng dậy đến tìm Triệu Phong

- Giao dịch đi!

Thạnh âm tự nhiên của Diệp Yên Vũ từ sau lưng truyền đến. Khóe miệng Triệu Phong khẽ nhếch lên một nụ cười vui vẻ, dùng hai giọt "Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ" đổi lấy hai giọt "Tân dịch sinh mệnh".

- "Tân dịch sinh mệnh" đến tay rồi.

Triệu Phong chiết xuất tân dịch từ Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo, sau đó lưu giữ bên trong Bích u Linh Hồ.

Diệp Yên Vũ thì sau khi đạt được "Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ", tốc độ chữa trị thương thể tâm thần đã nhanh hơn vài lần.

Cũng nhãn lúc đó.

Triệu Phong lại đi dạo ở phụ cận hạp cốc thần bí, tìm kiếm một vài dị bảo quý hiếm.

Vụt vụt vụt...

Đám thiên tài Hắc Nhai Cung vừa vặn từ bên cạnh bay qua.

Thiếu niên đeo khuyên mũi cầm đầu tên "Xích Quỷ", thương thế đã hồi phục được bảy tám phản, từ xa nhìn Triệu Phong và Diệp Yên Vũ đang tĩnh dưỡng.

Cho dù hiện nay Diệp Yên Vũ không phải ở trạng thái đỉnh phong nhưng bọn hắn cũng không nắm chắc có thể chiến thắng

- Xích Quỷ sư huynh! Ma Càn sư huynh ở bên kia truyền thư quỷ tiễn, sẽ nhanh chóng qua trợ giúp chúng ta.

Một đạo quỷ ảnh âm u đột nhiên lóe lên.

- Rất tốt, thực lực của Ma Càn còn cao hơn ta một chút, chờ huynh ấy tới đây, liên thủ đối phó với Diệp Yên Vũ vạn chưa hồi phục tâm thần, chí ít cũng nắm chắc năm sáu thành. Nhất định phải khiến cho tiểu tử tóc lam và con tặc miêu xảo trá đó không tránh khỏi một kiếp...

Khóe miệng Xích Quỷ nhếch lên một nụ cười tàn nhẫn âm độc.

Lần này tiến vào di tích, thiên tài Chân Chủ cấp mạnh nhất của Hắc Nhai Cung cũng không phải Xích Quỷ, mà là một vị sư huynh khác, tên là Ma Càn.

Ma Càn và Xích Quỷ cũng giống nhau, đều dẫn đầu một đội nhân mã, nhưng đội hình bên đó lại cường đại hơn

- Xích Quỷ sư huynh, tiểu tử kia đến rồi!

Trong đám người Hắc Nhai Cung thiếu nữ Hắc Liên dùng ánh mắt oán hận sợ hãi nhìn về phía một thiếu niên tóc lam phá không bay tới.

Người tới chính là Triệu Phong

- Chư vị, đợi chút đã!

Triệu Phong vẻ mặt bình tĩnh bay tới, chặn đường đám người Hắc Nhai Cung

Sắc mặt đám người Hắc Nhai Cung lập tức ngưng trọng lập tức thả

ra quỷ vụ khói đen cuồn cuộn, khí tức âm quỷ lạnh lẽo đủ áp bách cường giả Chân Linh cảnh bình thường đến mức hít thở không thông

- Tiểu tử này dám chặn đường chúng ta, chán sống rồi sao?

- Xích Quỷ sư huynh, hãy để ta ra tay chế phục hắn!

Một vài thiên tài của Hắc Nhai Cung quát lên, tất cả bọn hắn đều hận Triệu Phong đến ngứa răng

- Hừ!

Sắc mặt thiếu niên đeo khuyên mũi tên Xích Quỷ trầm xuống diễm quang màu trắng trong mắt sáng tối chớp động hăm chú nhìn Triệu Phong nhưng lại không tùy tiện động thủ.

Biểu hiện của Triệu Phong quá trấn định khiến hắn hoài nghi đối phương đang có âm mưu gì đó.

Chương 410: Giao dịch

Lúc này.

Triệu Phong lẻ loi một mình, ngăn cản đội ngũ của Hắc Nhai Cung.

- Chậc chậc, chẳng lẽ tiểu tử này muốn một mình đầu với đại đội nhân mã Hắc Nhai Cung chúng ta?

Đám thiên tài Hắc Nhai Cung đều cười lạnh mỉa mai.

Nhưng thiếu nữ Hắc Liên trong đám người lại lộ ra ánh mắt kiêng kỵ sợ hãi, không dám khinh thị Triệu Phong chút nào.

- Tiểu tử... Chẳng lẽ ngươi muốn đầu nhập vào trận doanh của “Hắc Nhai Cung” chúng ta? Chẳng qua, ngươi quả thật là thiên tài Quỷ Thi đạo hiếm có, ta có thể cân nhắc để cử ngươi đôi chút.

Trong mắt Xích Quỷ lóe lên diễm quang bạch sắc, liếm liếm môi, khóe mắt khẽ liếc về phía Diệp Yên Vũ cách ngoài hai dặm.

Tại khoảng cách này, Xích Quỷ nắm chắc có thể giết chết Triệu Phong, trước khi Diệp Yên Vũ chạy tới.

Thế nhưng Triệu Phong đối mặt với đám người Hắc Nhai Cung lại bình tĩnh tự nhiên, không hề sợ hãi chút nào.

Càng cổ quái hơn là, Diệp Yên Vũ đang tĩnh dưỡng ở đằng xa, căn bản không hề chú ý đến tình huống bên này, dường như cũng không quan tâm tới an nguy của Triệu Phong lắm.

Tất cả những điều này vô cùng bất thường khiến trong lòng Xích Quỷ nảy sinh nghi ngờ.

Chẳng lẽ, Diệp Yên Vũ mặc kệ sự sống chết của Triệu Phong?

Ánh mắt của đám người Hắc Nhai Cung lóe lên bất định, có chút không nắm chắc, lại lo lắng đối phương có âm mưu giả dối gì đó.

Trên thực tế.

Đám người Xích Quỷ cảm giác không sai, Diệp Yên Vũ quả thật không muốn quản sự sông chết của Triệu Phong nhưng lại lo lắng nếu Triệu Phong chết thì sẽ ảnh hưởng tới Tiểu Tặc Miêu.

Về phần Triệu Phong

Hắn cũng không hề úy kỵ đám người Hắc Nhai Cung giờ phút này, cảnh giới tinh thần của hắn đã đạt tới trình độ Chân Chủ cấp tiểu thành, cộng thêm hai bộ “Ám Ngân Độc Thi” có chiến lực Chân Chủ cấp, ngay cả Chân Chủ cấp bình thường cũng không phải là đối thủ

- Làm giao dịch.

Ngữ khí của Triệu Phong rất nhẹ nhàng có vài phần tùy ý.

Giao dịch?

Đám người Xích Quỷ không khỏi kinh ngạc, sau đó lộ ra một tia khinh thường

Còn không đợi bọn họ trả lời thì Triệu Phong đã mở ra Thần Linh nhãn, nhàn nhạt quét qua mọi người.

Vụt...

Đám người Hắc Nhai Cung đột nhiên cảm thấy trước mắt nhoáng lên, sau đó toàn bộ xuất hiện trong một tòa lâu các tao nhã đơn giản mà không kém phần lịch sự.

Trong lầu các.

Triệu Phong ngồi ở một bên, còn đám người Xích Quỷ thì ngồi ở phía đối diện.

- Tinh thần ảo cảnh? Trực tiếp bao phủ lấy toàn bộ chúng ta?

- Tinh thần Huyễn thuật của tiểu tử này cũng không đơn giản, không ngờ lại thông qua phương thức này để nói chuyện với chúng ta.

Mấy vị thiên tài của Hắc Nhai Cung đều rất ngạc nhiên, không khỏi lau mắt mà nhìn Triệu Phong lần nữa.

Vẻ mặt Xích Quỷ khẽ động Triệu Phong dùng tinh thần huyễn lực tạo nên tòa lầu các ảo cảnh này, thoạt nhìn rất thật, quan trọng nhất là có thể vô thanh vô tức bao phủ lấy cả đám người bên mình.

Hắn đột nhiên hiểu ra, tại sao Triệu Phong lại dám một mình đối mặt với bọn hắn.

Cảnh giới tinh thần của Triệu Phong cao tới Chân Chủ cấp tiểu thành, không hề thua kém Xích Quỷ.

Nếu như thi triển bí thuật tinh thần bằng huyết mạch đồng tử, e rằng còn hơn cả Xích Quỷ, mà những thiên tài khác của Hắc Nhai Cung căn bản cũng không thể ngăn cản được.

- Tiểu tử, ngươi muốn giao dịch cái gì? Có đồ vật gì để giao dịch với bọn ta?

Xích Quỷ đi thẳng vào vấn đề.

Lúc này, hắn không dám khinh thị Triệu Phong nữa.

Một khi Triệu Phong và Diệp Yên Vũ chính thức liên thủ, rất có thể sẽ đủ sức lưu toàn bộ đám người bọn hắn ở lại nơi này.

Cũng may, hắn nhìn ra được, giữa Triệu Phong và Diệp Yên Vũ vẫn tồn tại khoảng cách, không hề tín nhiệm lẫn nhau.

- Ta muốn càng của Bò Cạp khổng lồ, Âm Sát Tinh cốt và Vạn Thi Thảo.

Triệu Phong điểm danh nói ra ba loại tài liệu.

Trong ba loại tài liệu này, Triệu Phong xác định bên phía Hắc Nhai Cung có “càng của Bò Cạp khổng lồ”.

Lúc chia chác thi thể của Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ, càng của Bò Cạp khổng lồ đã được phân cho Hắc Nhai Cung

Về phần Ảm Sát Tinh cốt và Vạn Thi Thảo, Triệu Phong không thể xác định được.

- Càng của Bò Cạp khổng lồ còn dễ nói, bên phía chúng ta có bốn cái, giao dịch một cái cũng không sao. Về phần “Ảm Sát Tinh cốt” có thể tăng cường lực công kích của quỷ thi, trân quý hiếm thấy. Còn “Vạn Thi Thảo” lại càng có thể gia tăng tu vi cho quỷ thi, thậm chí tăng lên một phẩm cấp, gần sánh ngang với Nấm Địa Âm Độc. Hai

loại tài liệu này, cho dù chúng ta có, cũng sẽ không giao dịch với ngươi.

Xích Quỷ lạnh nhạt nói.

Trong lòng hắn lại đang cân nhắc, không biết Triệu Phong muốn những thứ này làm gì?

Rất nhanh.

Trong mắt Xích Quỷ lóe lên lệ mang:

- Bộ Cạp Thượng cổ khổng lồ, có càng hết sức sắc bén, kết hợp với túi độc của Bò Cạp khổng lồ thành một thể, hai thứ này chính là tuyệt phối, vô cùng phù hợp, có thể phát huy được độc tính và công kích càng mạnh hơn. Hắn muốn luyện chế càng của Bò Cạp khổng lồ thành trảo và răng của quỷ thi, sau đó phối hợp với độc của Bò Cạp khổng lồ...

Hắn không hổ là thiên tài Chân Chủ cấp của Hắc Nhai Cung rất nhanh đã hiểu ra suy nghĩ của Triệu Phong

Triệu Phong đúng là có tính toán như vậy.

Thông qua càng của Bò Cạp khổng lồ, tăng cường độ sắc bén cho trảo và răng của quỷ thi, quan trọng nhất là phối hợp với độc của Bò Cạp khổng lồ, có thể phát huy hoàn mỹ.

- Mà “Ẩm Sát Tinh cốt” lại có thể gia tăng lực công kích của quỷ thi, chỉ khi công kích tăng cường, vạch phá được phòng ngự của đối thủ thì độc của Bò Cạp khổng lồ mới có thể phát huy tác dụng

Theo mạch suy nghĩ đó, Xích Quỷ tiếp tục phỏng đoán.

- Thế nhưng cho dù Âm Sát Tinh cốt có thể tăng cường lực công kích của quỷ thi, nhưng cấp độ của quỷ thi không đủ, cuối cùng vẫn không uy hiếp được Chân Chủ cấp. Bởi vậy, hắn vân phải sử dụng “Vạn Thi Thảo”, tăng cường quỷ thi đến Chân Chủ cấp.

Cuối cùng...

Xích Quỷ đã hoàn tất toàn bộ mạch suy nghĩ, ánh mắt sắc bén lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Triệu Phong

Một khi mạch suy nghĩ của Triệu Phong thành công, với thực lực của hắn, nhất định có thể tạo thành uy hiếp rất lớn đối với mười đại Chân Chủ cấp.

Đến lúc đó, ngay cả Xích Quỷ cũng phải kiêng kỵ và cảnh giác Triệu Phong

- Khoản giao dịch này, chúng ta không làm.

Xích Quỷ quyết đoán cự tuyệt.

Triệu Phong không hề cảm thấy ngoài dự liệu, Xích Quỷ sẽ không vô duyên vô cớ tăng cường thực lực cho địch nhân.

Thế nhưng

Sở dĩ Triệu Phong tìm đến Xích Quỷ, bởi vì hắn cũng có nắm chắc nhất định, mặc dù không phải là tỷ lệ 100%.

- Ta dùng tài liệu khác để trao đổi, nếu như nguyện ý thi giao dịch. Không muốn, thì bỏ

Triệu Phong vừa dứt lời, liền lấy ra những loại tài liệu thác nhau, theo thứ tự là một giọt “Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ”, một vài khối “Thiên Ngân Mặc Ly Thạch”.

Triệu Phong chỉ còn lại ba giọt Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ, cho nên chỉ định giao dịch một giọt.

Còn Thiên Ngân Mặc Ly Thạch, vốn là một khối lớn, nhưng lại bị Triệu Phong phân thành ba khối, lúc trước đã sử dụng hai khối nhỏ để cường hóa hai bộ quỷ thi, hiện nay chỉ còn lại một khối này.

Lúc lấy ra hai loại tài liệu này, sắc mặt Xích Quỷ hơi đổi.

- Nếu như ta nhớ không lầm, bộ Khô Lâu Chân Chủ cấp của các hạ, lúc chiến đấu với Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ đã bị đánh gãy làm hai. Còn bộ Cương Thi Chân Chủ cấp kia thì bị Diệp Yên Vũ chặt đứt một cánh tay. Không biết Xích huynh có ý định chữa trị bọn chúng khôi phục như lúc ban đầu hay không?

Triệu Phong cười nhạt một tiếng.

Xích Quỷ nghiêm mặt, không nói gì.

Mấy ngày qua, hắn đã miễn cưỡng chữa trị cho hai bộ quỷ thi Chân Chủ cấp này, cũng tiêu hao không ít tài liệu đỉnh cấp. Nhưng dù vậy, khí lực, chiến lực và độ cứng của quỷ thi đều bị giảm mạnh.

Mà lúc này, Thiên Ngân Mặc Ly Thạch của Triệu Phong lại có thể cường hóa cốt cách, tăng cường khí lực cho quỷ thi.

Không thể không nói, Thiên Ngân Mặc Ly Thạch quả thật có sức hấp dẫn rất lớn đối với Xích Quỷ.

- Nếu như có thể đạt được một khối Thiên Ngân Mặc Ly Thạch này, hai quỷ thi Chân chủ Cấp của ta chăng những có thể khôi phục hoàn toàn, thậm chí còn có thể củng cố, tăng cường.

Xích Quỷ động tâm rồi, thế nhưng vẫn không lập tức mở miệng.

- Ha ha, các hạ thi triển “Tà Linh Quỷ Mâu”, đây chính là bí thuật cấm kỵ, tâm hồn nhất định bị oán linh tà quỷ cắn trả, ăn mòn, có lẽ một giọt Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ vẫn không đủ chữa khỏi.

Triệu Phong lại nhẹ nhàng cười.

Lúc này, quả thật sắc mặt xích Quỷ đã đại biến.

Thi triển “Tà Linh Quỷ Mâu”, hắn phải trả một cái giá rất đắt, đặc biệt là phát động với Diệp Yên Vũ có tu vi cảnh giới cao hơn, cho nên tâm hồn của bản thân cũng thương hại trầm trọng

Mặc dù đám thiên tài của Hắc Nhai Cung đã dâng lên một giọt Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ, nhưng vẫn không đủ cho hắn khôi phục.

Cảnh giới tinh thần của hắn cao hơn Diệp Yên Vũ, nếu như Triệt Phong giao dịch hai giọt “Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ” thì hắn mới nắm chắc khỏi hắn.

- Nếu như không giao dịch, vậy thì ta rút lui.

Triệu Phong chậm rãi đứng dậy, vung tay lên một cái.

Vụt...

Giác quan của mọi người khôi phục, tất cả lại xuất hiện trên khoảng không của hạp cốc thần bí.

Vừa rồi, không gian ảo cảnh đó là do Triệu Phong tạo ra, có thể nói chuyện riêng với nhau, trừ phi là cao thủ Đan Nguyên cảnh, bằng không kẻ thứ ba khó có thể nhìn trộm được.

- Đợi một chút.

Xích Quỷ cắn răng một cái, gọi Triệu Phong lại.

Triệu Phong nhàn nhã nhìn về phía đội nhân mã của Hắc Nhai Cung

Sở dĩ hắn đưa ra giao dịch như vậy, tất nhiên đã có vài phần nắm chắc.

Trước mắt mà nói, Xích Quỷ quả thật đang cần gấp Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ và Thiên Ngân Mặc Ly Thạch

- Nếu như đạt được hai vật này, không những thực lực của ta được khôi phục, mà thậm chí còn có thể củng cố tăng cường.

Xích Quỷ cuối cùng cũng quyết định chủ ý.

Hắn lấy từ trong Trữ Vật Giới Chỉ ra một cái càng của Bò Cạp khổng lồ, ném xuống

- Càng của Bò Cạp khổng lồ.

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Sau đó, Xích Quỷ lại nói một vị thanh niên gầy gò trong Hắc Nhai Cung xuất ra một khối tinh thạch màu bạc, nhìn dáng vẻ của hắn có vài phần đau xót.

- Âm Sát Tinh Thạch.

Triệu Phong rất hài lòng.

- Chỉ có hai thứ tài liệu này, về phần “Vạn Thi Thảo”, chúng ta không có. Cho dù có thì ngươi cũng chỉ lấy ra hai vật, còn xa mới đủ giao dịch.

Xích Quỷ trầm giọng nói.

Trong lòng hắn cười lạnh:

- Không có Vạn Thi Thảo, quỷ thi của ngươi cũng khó có thể tăng cường tới cấp bậc Chân Chủ cấp, cho dù kịch động có mạnh hơn, công kích có sắc bén hơn cũng không thể nào thành uy hiếp với ta được.

Trên thực tế.

Đám người Xích Quỷ quả thật không có Vạn Thi Thảo, cho dù có, bọn hắn cũng đã sớm dùng cho quỷ thi của mình rồi.

- Được rồi.

Triệu Phong cố bày ra bộ dạng tiếc nuối.

Lúc hắn giao dịch, chỉ cố tình đề cập tới “Vạn Thi Thảo” để đánh lạc hướng tư duy của Xích Quỷ mà thôi. Mục đích của hắn là khiến đối phương cho rằng mình bức thiết tìm cách tăng cường đẳng cấp của quỷ thi.

Thế nhưng Xích Quỷ làm sao đoán được, Triệu Phong đã sử dụng Nấm Địa Ảm Độc, thành công tăng cấp cho quỷ thi.

Nói dối Xích Quỷ, không những Triệu Phong có thể giấu giếm nội tình, mà còn có thể khiến đối phương khinh địch mà giao dịch.

Từ đầu đến cuối, hắn đều không hy vọng có được Vạn Thi Thảo, đồng thời đạt được “càng của Bò Cạp khổng lồ” và “Ảm Sát Tinh cốt” là đã rất thành công rồi.

Vì mục đích “an toàn”, Triệu Phong lại bảo Xích Quỷ phái ra hai gã thiên tài Chân Huyền cấp đỉnh phong giao dịch với mình.

Dù sao, ngoài mặt thì bên phe Hắc Nhai Cung vẫn chiếm ưu thế áp đảo.

- Tiểu tử này quả thật cẩn thận.

Xích Quỷ gật đầu đáp ứng.

Chốc lát sau.

Triệu Phong đã nhận được “càng của Bò Cạp khổng lồ” và “Âm Sát Tinh cốt”. Mà Xích Quỷ cũng đã nhận được những thứ hắn muốn.

E rằng lần đầu hai bên tiếp xúc, cũng chưa từng nghĩ rằng hôm nay lại có cơ hội giao dịch với nhau.

- Càng của Bò Cạp khổng lồ sẽ khiến cho nanh vuốt của Ám Ngân Độc Thi trở nên sắc bén, có lợi cho việc vạch phá phòng ngự của địch nhân, độc tính phát huy càng mạnh hơn. Mà Âm Sát Tinh cốt cũng có thể tăng cường công kích chỉnh thể của đám quỷ thi thi.

Trong lòng Triệu Phong thầm mừng rỡ, mã đáo thành công.

Bên phe Hắc Nhai Cung

Đám người Xích Quỷ lộ ra vẻ mặt âm trầm, sát cơ thoáng hiện, đưa mắt nhìn Triệu Phong thành thơi rời đi.

- Sư huynh có nên...

Thanh niên khô gầy giơ tay lên, làm một động tác chém xuống

Lúc này...

Triệu Phong đã quay lưng lại, chỉ cách đám nhân mã Hắc Nhai Cung không đến trăm trượng

Có thể nói, đây là cơ hội tốt nhất để ra tay.

- Tiểu tử này, thật to gan lớn mật, chẳng lẽ không úy kỵ chúng ta chút nào?

Diễm quang bạch sắc trong mắt Xích Quỷ chợp động lúc sáng lúc tối, vẻ mặt lo lắng, chậm rãi nâng một tay lên.

Đám thiên tài Hắc Nhai Cung gần như ngừng thở, hưng phấn dùng đầu lưỡi liếm láp khóe miệng, chỉ chờ ra lệnh một tiếng là khiến cho Triệu Phong lưu huyết tại chỗ, cả người cả của đều không còn.

Chương 411: Dụ địch giết thất bại

Không trung giữa hạp cốc.

Quỷ vụ khói đen cuồn cuộn, khuếch tán khắp hư không, xoay tròn không thôi, khí âm quỷ lạnh lẽo mênh mông bao trùm, kinh nhiếp sinh linh vạn vật khắp phụ cận, trong phương viên mười dặm, bầu không khí trở nên tĩnh mịch.

Xích Quỷ ở giữa không trung, diễm quang màu trắng trong mắt dâng tràn, chậm rãi nâng tay lên, sát cơ như thực chất tiết ra.

Người của Hắc Nhai Cung lộ vẻ tàn nhẫn dữ tợn, hưng phấn đến mức hô hấp cả đám gần như ngừng lại.

Lúc này...

Cách ngoài hai dặm, Diệp Yên Vũ đang ngồi xếp bằng tĩnh dưỡng cũng cảm nhận được sát khí lạnh lùng lan tỏa.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu ngáp dài một cái, dường như căn bản không hề quan tâm đến sống chết của “chủ nhân trước”.

- Tiểu Tặc Miêu, nếu như hắn bỏ mạng, ngươi cũng sẽ bị liên lụy đấy.

Trên mặt Diệp Yên Vũ hiện vẻ lo lắng.

Sinh tử của Triệu Phong, Diệp Yên Vũ căn băn không quan tâm, nàng chỉ lo lắng, nếu đối phương bỏ mạng thì sẽ liên lụy đến Tiểu Tặc Miêu đã ký kết Huyết khế ước với hắn.

Mức độ liên lụy có liên quan đến khoảng cách và tu vi thực lực của song phương thậm chí những nhân tố như phẩm cấp huyết mạch và cường độ linh hồn cũng có quan hệ rất lớn.

Chẳng qua, rất hiển nhiên, Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu hiện đang rất gần nhau, cho nên những phương diện khác cũng không nổi bật lắm.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu vung trảo, lộ ra thần sắc lạnh lùng quyết tuyệt, tỏ vẻ cho dù mình bị liên lụy, trọng thương trí mạng hay rơi vào hoàn cảnh vạn kiếp bất phục thì cũng phải dồn tên “chủ nhân trước” vào chỗ chét.

- Không được, như vậy quá mạo hiểm, vạn nhất trước khi chết, tên Triệu Phong kia không cam lòng, hắn sẽ khống chế sinh tử của ngươi.

Diệp Yên Vũ không đành lòng, lập tức đứng dậy.

Khoảng cách hai dặm này, chỉ cần Triệu Phong có thể ngăn cản được giây lát, Diệp Yên Vũ có thể chạy tới cứu viện kịp.

Thế nhưng Triệu Phong lại xoay lưng về phía đám người Hắc Nhai Cung tốc độ rời đi lại hết sức chậm rãi.

Ngay cả sát cơ âm lãnh của đám người Hắc Nhai Cung hắn cũng

hồn nhiên không cảm thấy.

- Tiểu tử này... Chẳng lẽ hắn cho rằng ta nhất định sẽ cứu hắn?

Đáy lòng Diệp Yên Vũ bừng lên phẫn hận, trực tiếp dậm chân một cái.

Triệu Phong cách đám người Hắc Nhai Cung quá gần, một khi đám người Xích Quỷ xuất thủ như lôi đình, Diệp Yên Vũ khẳng định không cứu viện kịp.

Thế nhưng

Vào thời khắc mấu chốt này, bất ngờ là Xích Quỷ đã giơ tay lên đến không trung nhưng vẫn không hạ xuống

Trên mặt hắn lộ ra vẻ do dự hiếm thấy.

Không sai, vẻ do dự giằng co này, Diệp Yên Vũ thấy rất rõ ràng

Ngay cả đám người Hắc Nhai Cung cũng rất kỳ quái, Xích Quỷ sư huynh từ trước đến nay vân sát phạt quyết đoán, tại sao bây giờ tiến công một tiểu tử lại có thể do dự chứ?

Giờ khắc này.

Chẳng biết tại sao, huyết mạch đồng tử “Tà Linh Nhãn” của Xích Quỷ lại sinh ra một tia trực giác bất an.

Hắn tham tu quỷ thi tà đạo, tạo nghệ tinh thần hơn xa những người cùng cấp, hơn nữa huyết mạch đồng tử cường đại, bình thường sẽ sinh ra trực giác dự cám.

Loại trực giác này, Xích Quỷ vẫn luôn tin tưởng không hề nghi ngờ, bởi vì nó đã từng giúp hắn mấy lần tránh được đại kiếp.

Lúc này, trong đầu Xích Quỷ chợt hiện lên một tràng cảnh:

Một đầu “Di Thiên Chi Nhãn” ẩn hiện phía chân trời, phảng phất đặt song song với thiên địa, đạm mạc quan sát hết tất cả mọi thứ bên dưới.

Cuối cùng, “Di Thiên Chi Nhãn” kia phảng phất nhìn xuyên thân thể hắn, thậm chí xuyên qua cả linh hồn.

Phù...

Xích Quỷ đột nhiên lắc đầu một cái, giật mình rung động

Bên tai truyền đến âm thanh của đám đồng môn Hắc Nhai Cung:

- Xích Quỷ sư huynh, nếu không ra tay thì sẽ không còn cơ hội.

Xích Quỷ ngưng mắt xem xét, Triệu Phong chỉ mới rời khoảng chừng trăm trượng dáng vẻ vẫn thành thơi vô cùng.

Ngược lại, Diệp Yên Vũ phía bên kia lại có chút tức giận, vội vàng chạy về phía bên này.

- Thu đội, chuẩn bị rút lui!

Xích Quỷ đột nhiên làm ra một quyết định khiến cho tất cả mọi người đều cảm thấy khó hiểu.

Đám thiên tài của Hắc Nhai Cung mặc dù vạn phần kinh ngạc, nhưng cũng không dám làm trái, không hề ra tay với Triệu Phong mỗi người

đều trở về vị trí của mình.

- Xích Quỷ sư huynh, tiểu tử kia cách chúng ta rất gần, một khi ra tay thì Diệp Yên Vũ sẽ không kịp tiếp ứng.

Thanh niên khô gầy lộ vẻ khó hiểu.

- Tiểu tử này không phải cố gắng trấn định, mà là hắn căn bản không hề sợ chúng ta. Quan trọng nhất là... Ta không nhìn thấu hư thật của hắn.

Xích Quỷ trịnh trọng nói.

Phóng mắt khắp mười đại thiên tài Chân Chủ cấp trong “Di tích Tử Thánh”, Xích Quỷ đều hiểu rất rõ mỗi người, cho dù là Diệp Yên Vũ cực kỳ mạnh mẽ, thậm chí là thiên tài hạng nhất, hắn ít nhiều cũng nắm rõ chi tiết.

Nhưng thiếu niên trước mắt, càng tiếp xúc lại càng khiến Xích Quỷ cảm thấy đáng gờm, thâm bất khả trắc.

Bình thường mà nói, loại địch nhân không rõ này, so với kình địch cường đại càng đáng sợ hơn nhiều.

Cho đến khi Triệu Phong bay xa hơn một dặm, đám thiên tài của Hắc Nhai Cung vẫn không ra tay.

- Vốn đã chuẩn bị kỹ lưỡng, không ngờ tên Xích Quỷ này lại cẩn thận như vậy...

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm, trong lòng hơi có chút tiếc nuối.

Thì ra.

Triệu Phong cố tình đưa lưng về phía đám người Hắc Nhai Cung, để bọn hắn phát hiện “sơ hở” mà có cơ hội tập kích.

Đồng thời, Triệu Phong cũng dự đoán rằng Diệp Yên Vũ sẽ không mặc kệ sống chết của mình.

Đến lúc đó.

Triệu Phong lại lợi đụng việc này, khiến cho đám thiên tài Hắc Nhai Cung gây chiến với Diệp Yên Vũ, như vậy sẽ dễ dàng thu lợi.

Một khi thành công, Triệu Phong có cơ hội rất lớn liên thủ với Diệp Yên Vũ và Tiểu Tặc Miêu, ít nhất lưu lại một nửa đám thiên tài của Hắc Nhai Cung, nói không chừng còn có thể chém rụng tên Xích Quỷ Chân Chủ cấp kia.

Dù sao thì thực lực của Xích Quỷ cũng đã giảm mạnh, còn Diệp Yên Vũ thì không những vốn mạnh hơn, mà sau khi đạt được hai giọt Nhật Nguyệt Thiên Duẩn Lộ, thực lực cũng đã khôi phục toàn diện...

Chính diện giao phong, có Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu ở bên cạnh tiếp ứng, với chiến lực khủng bố của Diệp Yên Vũ, có đến năm sáu thành hy vọng có thể lưu lại Xích Quỷ.

Cho dù không thể giết được Xích Quỷ, nhưng lưu lại đám thiên tài Hắc Nhai Cung và thu được chiến lợi phẩm trong đó, cũng có tác dụng rất lớn đối với Triệu Phong Phải biết rằng trong người bọn đó có không ít tài nguyên Quỷ Thi đạo.

Chỉ tiếc.

Vào thời khắc mấu chốt, Xích Quỷ lại thu tay, bởi vậy mọi tránh được

một kiếp, đồng thời cũng khiến cho kế hoạch “dụ địch giết” của Triệu Phong thất bại.

Vì sao thất bại?

Triệu Phong mơ hồ ý thức được, có lẽ bởi vì mình biểu hiện quá mức bình tĩnh, đã hù dọa đám người Xích Quỷ, hoặc có thể là do đám người Xích Quỷ vẫn cố kỵ Diệp Yên Vũ và Tịnh Nguyệt Linh Tông

Đương nhiên.

Vẫn còn một loại nguyên nhân nữa, đó chính là trực giác mách bảo. Thần Linh nhãn của Triệu Phong vẫn thường xuyên xuất hiện cảm ứng báo động vào một số thời điểm, giúp hắn nhiều lần tránh được một phen đại kiếp.

Ví dụ như lúc ở thành Vũ Dương, sau Thiên Tài Đại Hội Đỉnh phong khi Triệu Phong rơi vào vòng tập kích của Trưởng lão Thu gia, hắn đã sớm cảm ứng được, nên lập tức đề phòng

Không lâu sau.

Triệu Phong và Diệp Yên Vũ hội họp với nhau.

Diệp Yên Vũ thở phào một hơi, đồng thời nghiêm mặt, lạnh lùng nói:

- Tốt nhất ngươi không nên nảy ra quỷ kế gì, càng không nên vọng tưởng hợp tác với đám người tà môn quỷ đạo như Hắc Nhai Cung

- Diệp tiên tử nói đúng vừa rồi giao dịch với đám người Hắc Nhai Cung không ngờ những tên tà đạo này lại sinh lòng sát ý, cũng may có Diệp Tiên Tử đã giải vây.

Vẻ mặt Triệu Phong trở nên hỏa hoãn, bình tĩnh nói.

Nếu như hợp tác, hắn tất nhiên sẽ lựa chọn Tịnh Nguyệt Linh Tông đầu tiên.

Đây là Tông phái mạnh nhất trong Tam Đại Tông Phái, còn là danh môn chính phái, dù sao vẫn an toàn hơn đám người Hắc Nhai Cung dám ăn tươi nuốt sống người khác rất nhiều.

Diệp Yên Vũ vừa chuẩn bị nói gì đó thì từ phía xa chợt truyền đến âm thanh xé gió.

Vụt vụt vụt...

Tám chín đạo thân ảnh phá không mà đến, đều hướng về phía bên này mà tiếp cận.

Trong đó, có một luồng khí tức Chân Chủ cấp cường hoành, thậm chí chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn Xích Quỷ và nam tử huyết bào.

- Chẳng lẽ là viện binh của Ma Càn sư huynh đã đến?

Đám người Hắc Nhai Cung đều không khỏi lộ vẻ chờ mong.

Trong mắt Xích Quỷ lóe lên một tia vui mừng.

Thế nhưng, đợi đến khi hắn phóng ra linh thức cảm ứng, thì vẻ mặt đột nhiên biến đổi.

- Mau rút lui!

Xích Quỷ ra lệnh một tiếng, mang theo đội nhân mã của Hắc Nhai

Cung, chật vật rút lui.

Một lúc sau...

Vụt vụt vụt...

Thân ảnh của tám chín đạo lưu quang như ánh trăng, nam có nữ có, giáng lâm đến bên cạnh Diệp Yên Vũ.

Người cầm đầu là một thanh niên tuấn mỹ, mặc áo bào màu bạc, mái tóc đỏ phiêu dật.

Tu vi của thanh niên này đạt tới Chân Chủ cấp đại thành, khí tức mơ hồ mạnh hơn Xích Quỷ và nam tử huyết bào.

Thanh niên mặc áo bào màu bạc nhìn thấy thân ảnh thanh lịch linh hoạt kỳ ảo của Diệp Yên Vũ, ánh mắt khẽ sáng lên, mỉm cười vui vẻ:

- Diệp sự muội, bên chúng ta tìm được một ít kỳ ngộ cho nên bây giờ mới tới kịp, đã chậm trễ khiến sư muội chấn kinh rồi.

- Một mình ta là đủ rồi, thiên tài Chân Chủ cấp của Nguyệt Ma Điện và Hắc Nhai Cung còn chưa thể uy hiếp được ta.

Diệp Yên Vũ khoanh chân ngồi, hơi lộ vẻ lãnh đạm, dường như không hề nể mặt thanh niên mặc áo bào màu bạc.

Triệu Phong ngược lại nhìn ra, thanh niên mặc áo bào màu bạc Chân Chủ cấp này là một trong những người theo đuổi Diệp Yên Vũ.

Nhưng cũng không có gì ngoài dự liệu, thiên chi kiều nữ thanh lịch không dính bụi trần như Diệp Yên Vũ, há có thể không có tài tuấn trẻ tuổi truy cầu? E rằng, thiếu niên tài tuấn bình thường cũng không có

đủ tư cách và dũng khí này.

Trong đám người, có hai vị sư muội có quan hệ không tệ với Diệp Yên Vũ, đi đến gần nàng, thân mật trò chuyện.

- Diệp sư tỷ, tỷ bị thương sao?

- Với thực lực của sư tỷ, phóng mắt khắp mười đại thiên tài Chân Chủ cấp, ngoại trừ Lữ sư huynh ra, còn ai có thể lực áp sư tỷ chứ?

Hai vị sư muội này, tu vi đều đạt tới Chân Huyền cấp đỉnh phong, hơi có chút ngạc nhiên.

Diệp Yên Vũ cười một tiếng, thoáng kể lại quá trình nàng tranh phong với Xích Quỷ và nam tử huyết bào.

- Thật không ngờ Diệp sư tỷ lại có kỳ ngộ như vậy, nơi hạp cốc này vẫn giữ lại nguyên trạng Thượng cổ, tài nguyên quý hiếm so với bên chúng ta còn mạnh hơn không ít.

Vài thiếu niên như hoa như ngọc, khí chất không tầm thường, nói chuyện với nhau như tỷ muội thân thiết, thoạt nhìn liền khiến người khác cảm thấy cảnh đẹp ý vui.

Những nam đệ tử của Tịnh Nguyệt Linh Tông không khỏi thầm tán thưởng, đặc biệt là tư thái không u nhẹ nhàng, tuyệt hào hoàn mỹ của Diệp Yên Vũ.

Chẳng qua, chúng nữ Diệp Yên Vũ, tuy rằng tư sắc khí chất tuyệt lệ, nhưng tầm mắt cũng rất cao, ngay cả thanh niên mặc áo bào màu bạc Chân Chủ cấp kia cũng không thể chen lời vào.

Triệu Phong cũng không mấy coi trọng chuyện này, ngược lại hắn

cảm thấy rất kinh ngạc trước thực lực cường đại của Tịnh Nguyệt Linh Tông

Trọng đội ngũ, chỉ có Diệp Yên Vũ và thanh niên mặc áo bào màu bạc là hai đại Chân Chủ cấp, đám thiên tài còn lại, quá nửa đều là Chân Huyền cấp đỉnh phong

Với tu vi Chân Huyền cấp đại thành của Triệu Phong nếu xếp vào đội ngũ của Tịnh Nguyệt Linh Tông có lẽ chỉ xếp hàng kế cuối.

- Diệp sư muội, tiểu tử này là ai?

Đám người thanh niên mặc áo bào màu bạc, rốt cuộc cũng tìm được chủ đề, ánh mắt dừng lại trên người Triệu Phong trong mắt lệ quang ẩn hiện.

Trên người Triệu Phong không có khí túc của ba đại trận doanh, khiến cho bọn hắn không khỏi suy đoán.

Thiên tài tiến vào Di tích Tử Thánh, đều có lệnh bài truyền thừa của ba đại trận doanh.

- Hì hì, ta đoán hắn là tu binh của Diệp sư tỷ.

Một thiếu nữ thanh tú mỹ lệ trong đó nhoẻn miệng cười, đi đến bên cạnh Triệu Phong dò xét từ trên xuống dưới, thậm chí còn sờ thử mái tóc lam như mộng như ảo của hắn.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, hơi nhướng mày, nhưng cũng không phát tác, thực lực của trận doanh Tịnh Nguyệt Linh Tông này cũng không phải là khủng bố bình thường

Theo hắn biết, trong mười đại thiên tài Chân Chủ cấp, có năm người

là xuất thân từ Tịnh Nguyệt Linh Tông trong đó, thiên tài đệ nhất cũng xuất phát từ Tông phái này.

- A! Con mèo này thật đáng yêu.

Một thiếu nữ khác muốn thò tay vuốt ve Tiểu Tặc Miêu, liền bị nó né tránh, dáng vẻ vô cùng cao ngạo.

- Diệp sư muội, một người một mèo này là sao?

Ánh mắt của thanh niên mặc áo bào màu bạc khẽ lóe lên.

Vài tên nam đệ tử cũng hơi cảnh giác, thậm chỉ nhìn về phía Triệu Phong với ánh mắt căm thù.

Dưới sự chất vấn của mọi người. Diệp Yên Vũ liền thoáng kể lại mối quan hệ ước định giữa mình và Triệu Phong

- Hừ, đối phó với loại tôm tép nhãi nhép này, cần gì phải thương lượng, cứ trực tiếp phong cấm hắn, ép hắn phải nói ra bí mật là được.

Sắc mặt thanh niên mặc áo bào màu bạc trở nên lạnh lẽo, uy năng Chân Linh trên người hạo nhiên rung chuyển, hư không lập tức bị một tầng ánh sáng mỹ lệ bao trùm, khí thế cường đại này, đủ khiến cho những cường giả Chân Linh cảnh bình thường cảm thấy hít thở không thông.

Thấy hay thì nhấn chia sẻ nha, cám ơn.

Chương 412: Đại lục trong truyền thuyết

- Trực tiếp phong cấm hắn lại, ép hỏi bí mật.

Thanh niên mặc áo bào màu bạc lộ vẻ cường thế, trong mắt lóe lên ánh sáng lạnh lẽo.

Hắn ngưng kết uy năng mênh mộng cuồn cuộn, cố gắng tạo áp lực với Triệu Phong, trong phương viên vài dặm, thoáng chốc trở nên yên tinh.

- Vũ Lạc sư huynh nói không sai, người này không rõ lai lịch, có lẽ là gian tế đến từ Tông phái khác.

- Không phải thiên tài của ba đại trận doanh, vậy mà có thể tiến vào “Di tích Tử Thánh”. Nhất định phải tra cho ra bí mật này.

Lời này vừa dứt, những tên nam đệ tử khác cũng nhao nhao mở miệng phụ họa.

Trong chúng đệ tử ở đây, ngoại trừ Diệp Yên Vũ ra, còn có tuấn nam mặc áo bào màu bạc tên “Vũ Lạc” là có thân phận địa vị tối cao, thậm chí còn dẫn đầu một tiểu đội.

- Haizz, đây là đạo đãi khách của Tịnh Nguyệt Linh Tông sao? Lúc trước Triệu mỗ nghe Diệp tiên tử nói, Tịnh Nguyệt Linh Tông là danh môn chính phái, vì vậy mới sinh lòng chờ mong càng muốn Diệp tiên tử để cử gia nhập quý Tông Bây giờ xem ra... Haizz... Tốt nhất là không đề cập vẫn hơn.

Triệu Phong lộ ra biểu lộ vô cùng thất vọng

Sắc mặt đám người Vũ Lạc không khỏi trì trệ, đồng loạt nhìn về phía Diệp Yên Vũ.

- Vũ Lạc sư huynh, chuyện giữa ta và hắn, các người không nên xen vào. Lai lịch của người này, ta đại khái đã nắm rõ rồi.

Đôi mi thanh tú của Diệp Yên Vũ khẽ cau lại.

Nàng vốn không có hảo tâm bảo vệ Triệu Phong thế nhưng Triệu Phong lại kéo nàng vào làm lá chắn, cũng không thể mặc kệ được.

Dù sao giữa Diệp Yên Vũ và Triệu Phong cũng có ước định, nếu như đám người Vũ Lạc nhúng tay vào, vậy thì chẳng khác gì không nể mặt nàng

- Diệp sư muội, nếu muội đã có ước định với hắn, ta tự nhiên sẽ không nhúng tay vào. Thê nhưng vì an toàn của đệ tử Tông môn, ta nhất định phải hỏi thăm lai lịch và phương pháp hắn tiến vào Di tích Tử Thánh này như thế nào.

Sắc mặt Vũ Lạc hơi hỏa hoãn một chút, liền đem hai chữ “ép hỏi” sửa lại thành “hỏi thăm”.

- Tại hạ không thẹn với lương tâm, các người muốn thì cứ tùy tiện hỏi.

Triệu Phong lộ vẻ khoan thai, ngồi xuống đất, còn cố gắng giữ khoảng cách gần với Diệp Yên Vũ và chúng nữ.

Chỉ cần không hạn chế tự do, đối phương lại không thể động thủ với

hắn, còn muốn hỏi thế nào thì hỏi.

Vũ Lạc nhướng mày, thầm nghĩ:

- Tiểu tử này, căn bản không sợ ta chút nào?

Với thực lực Chân Chủ cấp cường đại của hắn, dưới tình huống bình thường những Chân Linh cảnh khác, có ai là không kính sợ một phép với hắn?

Hơn nữa, trên người Vũ Lạc còn phát ra uy năng Chân Linh cảnh, vậy mà Triệu Phong lại tỏ vẻ không để tâm lắm.

- Ngươi từ đâu đến? Làm sao tiến vào Di tích Tử Thánh này? Vũ Lạc trực tiếp đề cập tới vấn đề mấu chốt.

- Ta đến từ Đại Lục Thanh Thạch rộng lớn vô biên, về phần làm thế nào tiến vào di tích này, chẳng qua là do một luồng lực lượng thần bí bỗng nhiên xuất hiện, kéo ta vào đây, Ừm... Còn có cả con mèo này nữa...

Thần sắc và động tác của Triệu Phong vô cùng khoa trương tư thái ngạo nghễ.

Đặc biệt là khi đề cập tới “Đại lục Thanh Thạch”, vẻ mặt càng trở nên ngạo khí nghiêm trang

- Đại lục Thanh Thạch? Đại lục?

- Hắn nói hắn đến từ Đại lục?

Đám thiên tài Tịnh Nguyệt Linh Tông ở đây đều cảm thấy khiếp sợ.

Đại lục, đây chính là địa vực trong truyền thuyết.

Chỉ có Diệp Yên Vũ là khóe miệng khẽ nhếch lên một tia trào phúng bởi vì tình huống của Triệu Phong như thế nào, nàng đã nắm rõ nhất định

- Ở "Đại lục" của ngươi, Tông phái đẳng cấp cao nhất là mấy Tinh, tu vi cao nhất là gì?

Vũ Lạc kịp thời phản ứng.

- Mạnh nhất là Nhất Tinh, tu vi cao nhất hình như là Đan Nguyên cảnh thì phải.

Triệu Phong có chút không xác định

- Ha ha ha... Ếch ngồi đáy giếng, vậy mà cũng dám tự xưng là Đại lục?

Đám thiên tài Tịnh Nguyệt Linh Tông ở đây đều cười đến nghiêng ngả.

- Quả nhiên là thế, ngươi còn chưa thoát ra khỏi nhận thức cực hạn của mình

Trên mặt Vũ Lạc tràn đầy trào phúng thần sắc khinh miệt lại càng rõ ràng hơn.

- Cái gì? Bộ dạng này của các ngươi... Là có ý gì?

Triệu Phong làm bộ rất khó hiểu.

Lúc trước khi đề xuất nghi vấn với Tình Hiểu Tuyết của Phong Tuyết

Các, Triệu Phong đã mơ hồ ý thức được Đại lục Thanh Hoa của mình cũng không phải là “Đại lục” chân chính

Lúc ấy, Tình Hiểu Tuyết còn trào phúng nói:

-... Có một số đảo vực nhỏ bé, tự xưng mình là “Đại lục”. Có thể nói là ếch ngôi đáy giếng mà.

Bây giờ hắn cố ý nói như vậy, một mặt là muốn xác định cho rõ, một mặt khác là cố ý khiến những người này khinh thị.

Hiển nhiên.

Suy đoán của Triệu Phong dường như đã trở thành sự thật.

Nghe Triệu Phong tự xưng mình đi ra từ “Đại lục”, những thiên tài của Tịnh Nguyệt Linh Tông quả nhiên đều vô cùng khinh thường hắn.

- Hì hì, chỗ “Đảo vực” của ngươi, Tông phái mạnh nhất chỉ là Nhất Tinh, người mạnh nhất là Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, hiển nhiên không thể là Đại lục trong truyền thuyết được.

Một thiếu nữ ở bên cạnh Diệp Yên Vũ cảm thấy buồn cười, liền mở miệng giải thích.

- Ta không tin, ta rõ ràng đi ra từ Đại lục, từ nhỏ còn lớn lên ở nơi đó.

Triệu Phong giả vờ ra vẻ hỗn loạn điên cuồng bộ dạng như không thể nào chấp nhận lời giải thích này.

Cô gái kia lại càng giật mình, chợt cười một tiếng:

- Điều này cũng rất bình thường có không ít Đảo vực, thổ dân trên đó

vì kiến thức hạn hẹp, cho nên đều cho rằng Đảo vực của mình là Đại lục. Đợi đến khi ngươi tiến vào phạm trù Thiên Địa, tất cả sẽ rõ ràng thôi.

- Ha ha, tiểu tử ngốc, Đảo vực các ngươi nhỏ như vậy, e rằng cũng có đến mười cái thuộc quản hạt của Tịnh Nguyệt Linh Tông chúng ta.

Trong đội ngũ của Tịnh Nguyệt Linh Tông chợt cười lớn một trận.

Vô hình, những thiên tài này càng nói những câu tỏ vẻ "ưu việt", hoàn toàn khinh thị Triệu Phong thậm chí còn phớt lờ hắn.

Mà đây chính là mục đích Triệu Phong muốn đạt được, những người này hoàn toàn không cảm nhận được sự uy hiếp của hắn, tất nhiên sẽ không quá cạnh giác, thậm chí còn không xuất thủ hạn chế hắn.

- Rốt cuộc là có chuyện gì?

Triệu Phong giả vờ như không thể nào tiếp nhận sự thật, khiêm tốn thỉnh giáo thiếu nữ hảo tâm ở bên cạnh.

- Hì hì, Đại lục Man Hoang bị nghiền nát, hóa thành hàng tỉ hạt bụi, mỗi một hạt bụi hình thành một phương "Đảo vực". Bên ngoài Đảo vực là Hư Không Hải vô tận, bao gôm cả Đảo vực mà các ngươi gọi là Đại lục, hoặc là "Quần Đảo vực Thiên Lô" chúng ta, đều là những hạt bụi trong Hư Không Hải vô tận.

Thiếu nữ kia giải thích một phen.

Về phần truyền thuyết Đại lục Man Hoang và cuộc chiến Thái cổ trong thần thoại, Triệu Phong đã từng xem qua trong điển tịch cổ nên cũng biết được đôi chút.

Trong thời đại Thái cổ thần thoại, thiên địa chỉ có một Đại lục Man Hoang được thai nghén từ trung tâm vũ tri Hỗn Độn.

Thời đại đó, bất một sinh linh nào trên Đại lục Man Hoang cũng đều là tồn tại như Thần Linh.

Thịch thịch...

Lúc đề cập đến bốn chữ “Đại lục Man Hoang”, Thần Linh nhãn của Triệu Phong bỗng nhiên nhảy lên thình thịch

Thông qua những đoạn giấc mơ ngắn ngủi ngày xưa, Triệu Phong đoán được, “Thần Linh nhãn” chính là đến từ thời đại Đại lục Man Hoang

- Hằng Cổ nghiền nát, Thái cổ thần vẫn, hóa thành trăm triệu hạt bụi...

Lần đầu tiên dung hợp với Thần Linh nhãn, thanh âm xuất hiện trong đầu hắn, dường như cũng xác minh thế cục của thế giới hiện nay.

Tiếp đó.

Sau khi thiếu nữ hảo tâm kia giải thích một phen, Triệu Phong đại khái đã nắm rõ tình huống Ngoại Vực, thậm chí là tình huống khu vực Tịnh Nguyệt Linh Tông

Tịnh Nguyệt Linh Tông Nguyệt Ma Điện, Hắc Nhai Cung đều xuất thân từ “Quần Đảo vực Thiên Lô”.

Trên mảnh Quần Đảo vực này, Tam Đại Tông Phái là chí cao vô thượng ba đại cự đầu, thống lĩnh đến mấy trăm Tông phái Nhất Tinh

Lần này, thiên tài Tông phái tiến vào Di tích Tử Thánh, đều là những thiên tài đi ra từ ba đại Tông phái, còn có cả tinh anh của mười Tông phái Nhất Tinh mạnh nhất.

Nói cách khác.

Thế lực đằng sau những thiên tài này, mỗi thế lực ít nhất đều ngang với cấp bậc “Xích Nguyệt Ma Giáo” ngày xưa, siêu việt Thập Đại Tông Phái của Đại lục Thanh Hoa.

Mà cấp bậc của Tam Đại Tông Phái, không chỉ vượt qua Thập Đại Tông Phái của Đại lục Thanh Hoa một cấp độ.

Trong thiên địa, thế lực Tông phái được chia làm Ngũ Tinh, cấp bậc sâm nghiêm, chênh lệch một Tinh thì khoảng cách đến tận trời.

Thí dụ như Tịnh Nguyệt Linh Tông và những Tông phái Nhất Tinh phụ thuộc, cũng giống như chủ nhân và người hầu vậy.

- E rằng, Đại lục Thanh Hoa trong mắt những Tông phái Nhị Tinh này, đều chẳng khác gì con sâu cái kiến.

Mặc dù Triệu Phong thành công che giấu thân phận, đồng thời khiến những người khác khinh thị mình, thế nhưng trong lòng cũng không khỏi cảm thấy cay đắng.

Nếu không phải tiến vào truyền thừa Ngoại Vực, e rằng nhiều năm sau hắn vẫn không biết mình chỉ là ếch ngồi đáy giếng.

Không lâu sau...

Vũ Lạc cuối cùng cũng bỏ qua việc hỏi thăm Triệu Phong, hiển nhiên đã triệt để mất đi hứng thú.

Những thiên tài của Tịnh Nguyệt Linh Tông phái ra một bộ phận đi vơ vét những bảo vật trong hạp cốc, còn lại thì vẫn lưu lại tại chỗ.

- Đúng rồi, Diệp sư muội, có một tin tức trọng yếu mà ta quên nói cho muội biết.

Vũ Lạc đột nhiên nhớ tới chuyện gì đó.

- Tin tức trọng yếu? Trong di tích này, ngoại trừ “Di tích bảo điện” là còn chưa xác định được vị trí xuất hiện ra, còn tin tức nào có thể khiến ta cảm thấy trọng yếu đây?

Diệp Yên Vũ nhàn nhạt mở miệng.

- Chính là “Di tích bảo điện”.

Sắc mặt Vũ Lạc thoáng run, nói thẳng vào chuyện chính:

- Theo đệ tử của Tông phái cấp dưới báo cáo, “Di tích bảo điện” đã từng xuất hiện.

- Cái gì? Di tích bảo điện từng xuất hiện?

Diệp Yên Vũ khẽ giật mình, trên thần sắc thậm chí lộ ra một tia cảm giác thất bại.

Di tích bảo điện?

Triệu Phong nghe vậy, trong lòng cũng không khỏi khẽ động.

Liên quan đến “Di tích bảo điện”, lúc trước khi tra hỏi “Tình Hiểu Tuyết”, hắn cũng biết được đôi chút.

Di tích bảo điện chính là hạch tâm của truyền thừa Di tích Tử Thánh, mỗi lần di tích mở ra, đều sẽ có tỷ lệ xuất hiện nhất định

Chỉ khi tiến vào “Di tích bảo điện” thì mới có thể thu được tinh túy thực sự của truyền thừa này.

Nếu so sánh với nó, thần bí hạp cốc ở đây chỉ có thể coi là hoa héo cỏ dại bên ngoài động phủ bảo tàng mà thôi.

- Theo kinh nghiệm trước đây, cứ mười lần Di tích Tử Thánh mở ra thì Di tích bảo điện mới hiện thân một lần. Trưởng lão Tông phái nói rằng: Thiên tài và tư chất huyết mạch càng mạnh, tỷ lệ xuất hiện Di tích bảo điện cũng càng lớn.

Đôi mắt Diệp Yên Vũ khẽ chớp động, trong mắt có chút không cam lòng.

- Lần này, tư chất và huyết mạch của đám thiên tài chúng ta, chỉnh thể mà nói đã siêu việt mấy thời đại trước. Tỷ lệ hiện thân của Di tích bảo điện cũng rất lớn.

- Thật đáng hận, thậm chí còn có kẻ thần không biết quỷ không hay, tiến nhập Di tích bảo điện trước chúng ta.

Những thiên tài của Tịnh Nguyệt Linh Tông đều cắn răng không khỏi cảm thấy oán hận và không cam lòng.

- Người tiến vào Di tích bảo điện là ai? Là vị nào trong mười đại thiên tài Chân Chủ cấp? Chẳng lẽ là Lữ sư huynh, hay là “Trang Quán Nhi” của Nguyệt Ma Điện?

Diệp Yên Vũ dường như có chút không phục.

- Cũng không phải là Lữ sư huynh hay Trang Quán Nhi. Thậm chí người đó còn không phải nắm trong số mười đại thiên tài Chân Chủ cấp.

- Vậy rốt cuộc là ai? Không ngờ lại có thể tiến vào Di tích bảo điện trước mười đại Chân Chủ cấp.

Diệp Yên Vũ có chút kinh ngạc, khó tin.

Bởi vì, việc Di tích bảo điện xuất hiện, thỉnh thoảng là cố tình nhằm vào một người nào đó.

Ví dụ như, có một lần di tích mở ra, thiên tài tiến vào đều có tư chất bình thường nhưng đơn giản là trong số đó có thiên tài thích hợp với y bát truyền thừa của “Di tích Tử Thánh”, vì vậy nên truyền thừa mới phủ xuống

Trải qua xác nhận.

Người tiến vào Di tích bảo điện, không phải là bất kỳ người nào trong mười đại Chân Chủ cấp.

- Mặc dù người đó đã tiến vào Di tích bảo điện trước tiên, nhưng chúng ta cũng không phải là không có cơ hội.

Triệu Phong không nhịn được xen vào.

- Di tích bảo điện, cứ mười lần Di tích Tử Thánh mở ra mới có thể xuất hiện một lần. Mà mỗi lần Di tích bảo điện mở ra, tỷ lệ xuất hiện lần thứ hai thậm chí còn không đến 1%.

Một thiếu nữ trong đó lộ vẻ uể oải.

Ồ? Như vậy chẳng phải là nói, chúng ta căn bản vô duyên với “Di tích bảo điện” hay sao?

Triệu Phong có chút ngoài dự liệu, sở dĩ hắn trà trộn trong đám người của Tịnh Nguyệt Linh Tông mục tiêu xa nhất chính là vì mưu đoạt đại kỳ ngộ bên trong truyền thừa này, cũng chính là “Di tích bảo điện” hạch tâm.

Chương 413: Tham thiên thụ yêu

- Không sai. Không chỉ ngươi, ngay cả chúng ta cũng không có nhiều cơ hội lắm.

Vũ Lạc nhàn nhạt liếc nhìn Triệu Phong, cũng không che giấu vẻ khinh thường hắn.

Trong lòng hắn cười lạnh:

- Di tích bảo điện giáng lâm. Bình thường đều có tính tập trung nhất định, không phải thể hệ kinh tài tuyệt diễm thì cho dù có may mắn tiến vào trong đó, cũng không chiếm được kỳ ngộ truyền thừa.

Mà trong mắt hắn.

Triệu Phong chẳng qua chỉ là một tên quê mùa, vậy mà lại vọng tưởng tiến vào “Di tích bảo điện”, quả thật chẳng khác gì cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga.

- Tỷ lệ 1%, quả thực hơi thấp.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ, nhưng tâm niệm vừa xoay chuyển, lại khôi phục vẻ bình tĩnh.

Có nhiều thứ nếu như nhất định không chiếm được thì Triệu Phong cũng không bắt buộc.

Dù sao lần này hắn thu hoạch cũng không ít, cho dù không tiến vào

“Di tích bảo điện” thì kỳ ngộ ở bên ngoài di tích cũng đã là kỳ ngộ không tệ rồi, so với truyền thừa Ngoại Vực bình thường còn mạnh hơn.

Trên gương mặt Diệp Yên Vũ lộ vẻ không cam lòng, hàm răng trắng tinh khẽ cắn:

- Cho dù tỷ lệ chỉ là 1%, ta cũng sẽ không từ bỏ.

Đám người lâm vào trầm mặc trong giây lát.

Mọi người cơ bản đã mất đi chờ mong đối với việc tiến vào Di tích bảo điện, chỉ có Diệp Yên Vũ là vẫn không nhận thua.

Triệu Phong thì vẫn giữ loại thái độ lạnh nhạt như mọi sự tùy duyên.

- Tất cả mọi người chuẩn bị xong

Vụ Lạc bắt đầu phân phối nhân thủ, sắp sửa đi khai thác những tài nguyên bên trong hạp cốc thần bí.

Hạp cốc thần bí, giữ lại nguyên trạng thời Thượng cổ, có rất nhiều dị thú quý hiếm và trân tài Thượng cổ.

Cùng lúc đó...

Vụt vụt vụt...

Một trận khói đen dày đặc tiến vào hạp cốc thần bí, trong đó còn có một luồng uy năng Chân Chủ cấp âm u cuồng bạo.

- Ma Càn sư huynh.

- Ha ha... Viện binh cuối cùng cũng tới.

Đám người Hắc Nhai Cung lộ vẻ vui mừng, đồng loạt nhìn về phía bầu trời xa xa.

Khói đen âm u kia, hiển hiện gần mười đạo thân ảnh, cả đám bộ dạng âm trầm tà dị, chính là viện binh của Hắc Nhai Cung

Chính giữa đám khói đen ở phía chân trời, có một thanh niên đứng thẳng như một bộ cương thi khô gầy, toàn thân là làn da đen ám bạc, phát ra một luồng lệ khí âm trầm, thoạt nhìn không khác gì một cái xác di động cực kỳ âm trầm, khiến người khác sởn hết gai ốc.

- Ma Càn? Tên cương thi này cũng tới sao?

Vũ Lạc khẽ rùng mình, trên mặt lộ ra một tia ngưng trọng

Trong mười đại thiên tài Chân Chủ cấp, Ma Càn xếp hạng cao hơn hắn, cơ bản có thể nằm trong 5 hạng đầu.

Trong số những thiên tài Chân Chủ cấp ở tại hạp cốc này, ngoại trừ Diệp Yên Vũ ra, e rằng không có ai là đối thủ của hắn.

Ma Càn vừa đến, lập tức khiến cho thực lực của Hắc Nhai Cung đại trưởng khí diễm đằng đằng

- Hai thiên tài Chân Chủ cấp đều đã đến, đây gần như đã là toàn bộ lực lượng của Hắc Nhai Cung rồi nhi?

Khóe miệng Diệp Yên Vũ khẽ nhếch lên một tia cười nhân nhạt.

Cho dù Hắc Nhai Cung đến thêm một đội viện binh, nhưng thực lực của Tịnh Nguyệt Linh Tông vẫn như cũ, chiếm ưu thế nhất định.

Triệu Phong phiêu phù đứng bên vách núi, ngẫu nhiên mở ra Thần Linh nhãn, quan sát thế cục phát triển bên trong hạp cốc thần bí.

Kết quả phát hiện.

Hai đại Chân Chủ cấp của Hắc Nhai Cung gồm Ma Càn và Xích Quỷ đang liên thủ với nam tử huyết bào của Nguyệt Ma Điện, cùng nhau mưu đồ lợi ích trong hạp cốc.

Dù sao, ngoại trừ Di tích bảo điện ra, chỉ có hạp cốc thần bí này là tài nguyên quý hiếm và phong phú hơn xa những khu vực khác mà thôi.

- Chư vị hảo hữu Nguyệt Ma Điện, đại địch chung của chúng ta vẫn là Tịnh Nguyệt Linh Tông Trước mắt, thực lực của Tịnh Nguyệt Linh Tông có hạn, nếu như không sớm liên hợp lại...

Thanh âm trầm thấp khàn khàn của Xích Quỷ khiến cho bầu không khí ở nơi này lộ ra vài phần ngưng trọng

Ma Càn sư huynh ở bên cạnh, thân thể như quỷ thi, khuôn mặt khô quắt, nhìn không ra biểu lộ gì.

Nhưng hiển nhiên, cường hoành như hắn cũng phải ngầm đồng ý liên thủ.

- Vậy thì cứ theo như quy ước cũ đi.

Nam tử huyết bào cũng không cảm thấy kỳ quái.

Di tích Tử Thánh đã mở ra nhiều lần, chỉ khi hai Tông liên thủ thì mới có cơ hội chống lại Tịnh Nguyệt Linh Tông

Dù sao đẳng cấp của Tông phái như Tịnh Nguyệt Linh Tông cũng đạt tới Nhị Tinh rưỡi.

Nhị Tinh và Nhị Tinh rưỡi, dù chỉ thua kém nửa Tinh, nhưng thực lực chỉnh thể thì lại khác biệt cực lớn, cũng giống như Thiết Huyết Giáo và Thập Đại Tông Phái của Đại lục Thanh Hoa vậy.

“Nguyệt Ma Điện” tiếp cận Nhị Tinh rưỡi và “Hắc Nhai Cung” có thể xem như cường đại trong đám Tông phái Nhị Tinh, hai trận doanh này liên thủ mới có thể tạm thời cùng Tịnh Nguyệt Linh Tông đứng ở thế “Tam Tông đặt song song”.

Tại một nơi khác trong hạp cốc.

- Xuất phát.

Vũ Lạc chỉnh đốn đội ngũ, bắt đầu từ khu vực phụ cận Diệp Yên Vũ tĩnh dưỡng, triển khai điều tra, khai tác các loại dị bảo trân tài.

Diệp Yên Vũ vẫn phải tĩnh dưỡng hai ngày nữa thì mới có thể cơ bản khỏi hẳn, nhưng nếu như có tình huống khẩn cấp, nàng cũng sẽ nhanh chóng trợ giúp đệ tử đồng môn.

- Diệp tiên tử ngươi tu vi cao thâm, xem như tung hoành vô địch trong di tích này, có lẽ không cần ta hộ pháp thay ngươi chứ?

Triệu Phong thừa cơ đưa ra đề nghị, muốn hành động một mình.

Dựa theo ước định, Triệu Phong không thể rời khỏi phạm vi của Diệp Yên Vũ quá ba dặm.

Nếu như Di tích bảo điện đã ít khả năng xuất hiện, Triệu Phong liền nảy ra kế hoạch “Thiền Vu”.

(*) Hiệp ước Thiền Vu mất hiệu lực khi Thiền Vu chết.

Kết quả, liền bị Diệp Yên Vũ quả quyết cự tuyệt.

- Nếu ngươi muốn hành động, phải đi cùng ta hoặc cùng một chỗ với Vũ Lạc sư huynh.

Trong đôi mắt đẹp của Diệp Yên Vũ thoáng hiện lên một tia lãnh ý, vẫn đề phòng Triệu Phong.

Nàng cũng biết đôi chút về thực lực của Triệu Phong, không giống đám người Vũ Lạc, hoàn toàn phớt lờ hắn.

Diệp Yên Vũ đề phòng, khiến cho Triệu Phong đành phải tạm thời gác lại kế hoạch “Thiền Vu”.

- Trước hết không vội.

Trong lòng Triệu Phong vẫn bình tĩnh, khoanh chân ngồi trong một sơn động cách đó chừng hai dặm.

Nhân dịp Diệp Yên Vũ đang tĩnh dưỡng, hắn phải nắm bắt thời gian, tiến hành khâu cường hóa võ trang cuối cùng cho hai bộ “Ám Ngân Độc Thi”.

- Càng của Bò Cạp khổng lồ, Âm Sát cốt Tinh.

Triệu Phong lấy hai loại tài liệu này ra.

Bước đầu tiên.

Trước hết dùng Âm Sát cốt Tịnh để tiến hành cường hóa cho Ám

Ngân Độc Thi.

Nửa ngày sau.

Ám Sát Cốt Tinh đã bị Triệu Phong nghiền thành bụi phấn, toàn bộ dung nhập vào trong hai bộ Ám Ngân Độc Thi.

Triệu Phong tập trung nhìn vào mặt ngoài của hai bộ Độc thi, chỉ thấy một tia quang trạch ám ngân hiện động, không có cảm giác thô ráp trước đó nữa, có chút cảm giác tinh xảo.

- Ừm, tu vi, độ cứng, đặc biệt là lực công kích của Độc thi, chỉnh thể thực lực đã tăng một bậc.

Hắn thảo mãn gật đầu.

Ngay sau đó.

Triệu Phong lại dùng “càng của Bò Cạp khổng lồ” làm nguyên vật liệu, luyện chế để tăng cường cho tráo và răng của Ám Ngân Độc Thi.

Toàn bộ quá trình luyện chế, đều thực hiện bên trong Hắc Liên quỷ khí, dùng Thần Linh nhãn để điều khiển, độ khó không nhỏ.

Nhưng Triệu Phong không thể không cẩn thận, tránh để cho hai lá át chủ bài của mình bại lộ trước ánh sáng

Triệu Phong một mặt tìm tòi, một mặt nghiên cứu nội dung bên trong “Lục Ngự Quỷ Thi Bí Điển”.

“Lục Ngự Quỷ Thi Bí Điển”, không hổ là công pháp Linh phẩm đỉnh cấp, siêu việt hơn Điện Chi Truyền Thừa và Huyền Hoa Bảo Điển,

mặc dù chỉ là quyển Thượng nhưng lại chứa đựng rất nhiều diệu pháp tà đạo quỷ thi, thực tế đối với tất cả các đại pháp môn trụ cột đều có nghiên cứu khai thác.

Chợp mắt, gần hai ngày trôi qua.

Hai bộ Ám Ngân Độc Thi của Triệu Phong đã chính thức võ trang nanh vuốt.

Trảo và răng của Độc thi đều dùng càng của Bò Cạp khổng lồ để luyện chế, độ sắc bén tăng lên rất nhiều, đồng thời còn ẩn chứa độc của Bò Cạp khổng lồ, thêm vào đó là Nấm Địa Ảm Độc có hiệu quả cường hóa tăng phúc.

- Luận lực công kích, hai bộ Độc thi này của ta, so với hai bộ quỷ thi Chân Chủ cấp của Xích Quỷ cũng không kém bao nhiêu. Nếu như tính cả độc Bò Cạp khổng lồ cực kỳ đáng sợ này, lực sát thương còn kinh khủng hơn nhiều.

Trong lòng Triệu Phong thầm thỏa mãn.

Đến lúc này.

Kế hoạch dưỡng thành Độc thi của hắn đã đại công cáo thành.

Đến khi Triệu Phong xuất quan, hắn đột nhiên phát hiện thế cục bên trong hạp cốc lại có biến hóa mới.

Bên phe Nguyệt Ma Điện, đột nhiên xuất hiện thêm một vị thiên chi kiều nữ Chân Chủ cấp đại thành:

- Trang Quán Nhi.

Trang Quán Nhi và Diệp Yên Vũ đều thuộc mười đại thiên tài Chân Chủ cấp, nắm trong 3 hạng đầu, thực lực khống chênh lệch nhau bao nhiêu.

- Không ngờ ma nữ này cũng tới.

Lúc này, Diệp Yên Vũ vừa mới xuất quan không lâu, đột nhiên phát hiện “Trang Quán Nhi” của Nguyệt Ma Điện cũng đến rồi.

Đối với loại tình huống như vậy.

Triệu Phong tất nhiên rất mừng, theo cách nhìn của hắn, thế cục càng hỗn loạn thì cơ hội để hắn đục nước béo cỏ càng nhiều.

- Chúng ta cùng hành động nào.

Diệp Yên Vũ hừ lạnh một tiếng, mang theo Triệu Phong tiến vào trong hạp cốc thần bí thăm dò khai thác.

Lúc này, sâu trong hạp cốc thần bí, rất nhiều địa phương đều đã bị đào sâu đến ba thước đất.

Đặc biệt là sơn huyệt của Bò Cạp khổng lồ, nơi đó cũng đã bị lật tung lên.

- Diệp sư muội, trong hạp cốc này có một gốc “Tham Thiên Thụ Yêu”. Chiến lực tiếp cận Tôn Giả Đan Nguyên cảnh. Hai phe Nguyệt Ma Điện và Hắc Nhai Cung đang liên thủ, ý đồ công phá.

Bên phía Tịnh Nguyệt Linh Tông đột nhiên truyền tin tới.

- Tham Thiên Thụ Yêu? Nguyệt Ma Điện và Hắc Nhai Cung đám đánh loại Tinh Quái cấp bậc này sao?

Trên mặt Diệp Yên Vũ tràn ngập kinh ngạc.

Trong Di tích Tử Thánh, có một vài Yêu thú dị linh cực kỳ khủng bố, cho dù Chân Chủ cấp gặp phải, vẫn có khả năng vẫn lạc.

Mà Tham Thiên Thụ Yêu kia, chính là một tồn tại khủng bố trong hạp cốc thần bí này.

Trước đây, trong lúc thăm dò, thiên tài của Tam Đại Tông Phái cũng phát hiện ra Tham Thiên Thụ Yêu, nhưng khí tức kinh khủng của nó phát ra, khiến cho mọi người căn bản đều không dám đến gần.

- Tham Thiên Thụ Yêu?

Tâm thần Triệu Phong thoáng run rẩy, Thần Linh nhãn của hắn hiển nhiên đã phát hiện ra tồn tại khủng bố này từ lâu.

Trên thực tế.

Trong hạp cốc thần bí này, tồn tại khủng bố như vậy, ít nhất cũng có ba bốn cái.

Trước đó, “Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ” xem như là một tồn tại khủng bố, tuy nhiên, trong bốn tồn tại ở đây thì nó lại xếp kể cuối.

Mà lúc đó, nếu không phải Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ tử thủ ở cửa vào sơn huyệt, có chút cố kỵ không dám xuất toàn lực, thì e rằng cho dù ba đại Chân Chủ cấp liên thủ cũng khó mà chiến thắng được.

- Tham Thiên Thụ Yêu xếp hàng thứ hai trong hạp cốc thần bí này, chiến lực gần như sánh ngang Tôn Giả Đan Nguyên cảnh. Tồn tại xếp hàng thứ nhất thì đang ngũ say trong lòng đất, ngoại trừ ta ra,

cũng không ai biết rõ về nó.

Triệu Phong đồng dạng có chút kinh ngạc ngoài dự liệu.

Sâu trong khu rừng của hạp cốc, có một gốc đại thụ che trời, cao tới trăm trượng, cành lá rậm rạp, trải qua nguyên khí thiên địa hun đúc mấy vạn năm, đã hóa thành yêu tinh, cành lá bên ngoài thủy hỏa bất xâm, Thần binh cũng khó gây thương tổn.

Grào...

Tham Thiên Thụ Yêu phát ra một tiếng rít gào trầm thấp, sóng khí màu xanh nhạt khủng bố, thoáng chốc bao trùm phương viên bốn năm dặm, Chân Linh cảnh bình thường lâm vào tình cảnh này, e rằng cũng phải phù phục run rẩy.

Đồng thời, một bộ rễ dài hẹp vừa thô vừa to như thùng nước, chấn động bên dưới lớp thổ nhưỡng ngẫu nhiên có thể dẫn phát từng trận địa chấn.

Triệu Phong quan sát, chỉ thấy làn sóng khí màu xanh nhạt kia ẩn chứa một loại lực lượng quỷ dị không bình thường có khả năng ăn mòn cường đại đối với thân thể huyết nhục, trong phương viên năm dặm, có thể nhìn thấy từng đống thi thể xương trắng

Lực lượng này có tính ăn mòn, thế nhưng lại không gây hại đến các loài cây cỏ phụ cận, thậm chí còn có hiệu quả thúc dục phát triển.

- Lực lượng Mộc hệ.

Con ngươi của Triệu Phong có chút co rút, Điện Chi Truyền Thừa của mình, rốt cuộc cũng gặp phải khắc tinh.

Lực phá hoại của Lực lượng Lôi Điện, có thể nói vô cùng khủng bố, cơ bản khắc chế đại bộ phận công pháp trong thiên hạ, nhất là đối với công pháp tà ma quỷ đạo.

Thế nhưng trên thế gian này cũng không có thuộc tính lực lượng nào là vô địch tuyệt đối.

Ví dụ như lực lượng Mộc hệ của Tham Thiên Thụ Yêu, nó có thể khắc chế được “Lực lượng Lôi Điện”. May mắn là Triệu Phong không phải sở trường tấn công bằng Lôi Điện, hạch tâm chính thức của hắn vẫn là Hồn đạo Thượng cổ.

- Diệp tiên tử, vì sao nhất định phải trêu chọc Thụ Yêu này, có chỗ tốt gì chứ?

Triệu Phong đột nhiên nổi lên cảm giác nửa đường muốn bỏ cuộc.

- Khí lực nội tình của Tham Thiên Thụ yêu này, cơ bản có thể so với Đan Nguyên cảnh. Một khi thành công giết chết, sẽ thu được rất nhiều lợi ích, toàn thân nó đều là của quý, giá trị hơn xa Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ gấp mười lần. Trong cơ thể Thụ Yêu kia đã thai nghén ra “tinh phách Mộc Linh”, có thể khiến linh phách tâm thần lớn mạnh, có lợi ích nhất định đối với Tôn Giả tham hóa Hư Thần cảnh, đối với Chân Linh cảnh chúng ta mà nói, càng có hiệu quả nhảy vọt.

- Hơn nữa, trên người Thụ yêu kia kết xuất Tinh quả. Mỗi một quả đều ẩn chứa “Tinh Hoa Sinh Mệnh”, tinh phách thiên địa, có hiệu quả thoát thai hoán cốt, có thể cứu mạng trong thời khắc nguy cấp, đồng thời cũng có tác dụng không kém gì Huyết Lưu Quả, tăng trưởng tu vi, dược hiệu của linh quả này cũng rất dễ hấp thu...

Chương 414: Trang quán nhi

Đề cập tới những trân linh quý hiếm trên người Tham Thiên Thụ Yêu. Ngay cả thiên tài Chân Chủ cấp có một không hai như Diệp Yên Vũ cũng sinh lòng chờ mong với nó.

“Mộc Linh tinh phách” và “Thụ Yêu Tinh Quả” đều là những thứ trân quý nhất trên người Tham Thiên Thụ Yêu. Đối với Tôn Giả Đan Nguyên cảnh cũng có lợi ích nhất định.

Nhất là Mộc Linh tinh phách, nó chính là “Tinh phách chi tâm” trên người Đại Thụ Yêu, có tác dụng tầm bổ đối với tâm hồn của Tôn Giả, mà đối với Chân Linh cảnh lại càng có hiệu quả thăng hoa nhảy vọt.

- Nếu như ta đạt được “Mộc Linh tinh phách”. Lực lượng tâm hồn ít nhất có thể lột xác đến Chân Chủ cấp cực hạn, cảnh giới tinh thần, thậm chí chạm tới cấp bậc Tôn Giả, đến lúc đó, dựa vào huyết mạch đồng tử của ta, chẳng phải có thể hoành hành bễ nghễ trong Di tích Tử Thánh hay sao?

Trái tim Triệu Phong đột nhiên đập mạnh.

Nhưng nghĩ lại, hắn cảm thấy chuyện này không thực tế lắm.

Ba phe trận doanh có nhiều cường giả như vậy, cho dù liên thủ cũng chưa chắc đánh thắng được Tham Thiên Thụ Yêu.

Cho dù miễn cưỡng giết chết Tham Thiên Thụ Yêu, Triệu Phong cũng khó thu được “Mộc Linh tinh phách”.

Lui một bước mà nói.

Cho dù Triệu Phong có đạt được Mộc Linh tinh phách", nhưng không mất nửa năm thì cũng khó có thể hoàn toàn hấp thụ hiệu quả lực lượng của "Mộc Linh tinh phách", đến khi đó, Di tích Tử Thánh cũng đóng lại từ lâu rồi.

Hơn nữa, nếu vật này rơi vào trong tay cường giả dưới Đan Nguyên cảnh, vậy thì quả thật có chút lãng phí, ít nhất phải là Nửa bước Đan Nguyên cảnh thì mới có thể chính thức chuyển hóa lợi ích của nó.

- Ngược lại, Tinh quả kia càng tốt hơn, không những có thể cứu mạng chữa thương mà còn có thể xúc tiến thân thể lột xác, tu vi đại phóng. Quả thực là sự kết hợp giữa "Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo" và "Huyết Lưu Quả".

Thần Linh nhãn của Triệu Phong, từ xa quan sát, phát hiện trên người Tham Thiên Thụ Yêu, có năm sáu "Thụ Yêu Tinh Quả" đã thành hình.

Nếu chỉ xét một loại hiệu quả, vậy thì Thụ Yêu Tinh Quả không bằng Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo hay Huyết Lưu Quả, thế nhưng nó lại có đủ hai loại hiệu quả, lại rất dễ dàng hấp thu, không có dược hiệu bá đạo như Huyết Lưu Quả.

Chẳng qua.

Trên Tham Thiên Thụ Yêu, chỉ có năm sáu "Thụ Yêu Tinh Quả" đã thành hình.

Mà thiên tài của ba phe trận doanh, nhân số lại đến ba bốn mươi người, chỉ riêng "Chân Chủ cấp" cũng đã có đến sáu vị.

Tính bình quân thì mỗi vị Chân Chủ cấp chỉ có thể được chia một quả. Còn nếu thành công chém giết Thụ Yêu, Chân Chủ cấp có thực lực mạnh mẽ thậm chí còn có thể được chia cho hai quả.

Vù vù...

Diệp Yên Vũ và Triệu Phong rất nhanh chạy tới vị trí cách Tham Thiên Thụ Yêu chừng bốn năm dặm.

Grào...

Tham Thiệu Thụ Yêu gào thét trầm thấp, khí tức màu xanh nhạt hoàn toàn bao phủ cả phương viên bốn năm dặm.

Chỉ trong thoáng chốc, vạn vật đã bị một tầng lục trạch nhuốm đầy, cây rừng bừng bừng sức sống tỏa ra một màu xanh ngắt sinh cơ.

Thế nhưng những sinh linh khác tiến vào trong đó, lại giống như gặp phải dịch thể ăn mòn, có cảm giác nóng bỏng như nham thạch thiêu đốt.

Khí tức màu xanh nhạt kia, đối với những cây rừng phụ cận, chính là thuốc bổ, nhưng đối với những sinh linh khác, lại là độc dược đòi mạng

Triệu Phong chỉ mới bước vào bên ngoài, liền cảm thấy huyết nhục cơ thể mình bị ăn mòn, khí huyết sinh mệnh trong cơ thể cũng mơ hồ bị tiêu hao.

- Đại Thụ Yêu thật đáng sợ, e rằng Chân Chủ cấp còn chưa chính thức đến gần thì đã bị thối rữa mà chết.

Triệu Phong phát hiện mình đã đánh giá thấp sự khủng bố của Tham

Thiên Thụ Yêu.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Triệu Phong lấy ra Tam Hoa Bảo Liên, cánh hoa tươi đẹp nỡ rộ, sau đó hắn đứng trong bảo liên, phá không phi hành.

- Ổ?

Triệu Phong phát hiện, khả năng kháng cự của Tam Hoa Bảo Liên đối với khí tức xanh nhạt này tương đối mạnh mẽ.

Thì ra.

Chất liệu của Tam Hoa Bảo Liên, phần lớn đều dùng tài liệu cây cỏ, hơn nữa còn có thể phóng thích ra ba loại kỳ hương cường đại.

Cho nên, Tam Hoa Bảo Liên có khả năng chống lại khí tức ăn mòn của thảo mộc, thậm chí trình độ kháng cự cũng tương đối “dễ dàng”.

Diệp Yên Vũ có chút kinh dị nhìn thoáng qua, nàng cũng không mượn nhờ ngoại vật, vẫn có thể nhẹ nhàng ứng phó được tầng khí tức xanh nhạt này.

Bên ngoài cơ thể nàng nổi lên một tầng ánh trăng trong suốt, u thanh đạm nhã, giống như Tiên Tử dưới ánh trăng, thánh khiết không tỳ vết, khiến người khác cảm thấy tự ti mặc cảm.

Những độc khí cỏ cây vừa tiếp cận Diệp Yên Vũ, lập tức bị ánh trăng trong suốt tinh lọc, bốc hơi, không nhiễm chút bụi trần.

- Không hổ là tu vi Chân Chủ cấp đại thành. Trong lòng Triệu Phong thầm cảm khái.

Cảnh giới tinh thần của hắn và Diệp Yên Vũ chênh lệch không lớn, thế nhưng tu vi lại kém tới hai cấp độ.

Bởi vậy, Diệp Yên Vũ không cần mượn nhờ bất kỳ ngoại vật nào, vẫn có thể nhẹ nhàng xâm nhập vào cấm khu của Tham Thiên Thụ Yêu.

- Mọi người cẩn thận, không nên tới quá gần phạm vi cành cây của Thụ Yêu.

- Tận lực hấp dẫn sự chú ý của Thụ Yêu, không nên hạ xuống đất.

- Nguyệt Ma Điện dùng lực lượng Huyết đạo ăn mòn bộ rễ của Thụ Yêu.

Lúc Diệp Yên Vũ và Triệu Phong đuổi tới, hai đại trận doanh của Nguyệt Ma Điện và Hắc Nhai Cung đều đang bày bố thế cục đối phó với Tham Thiên Thụ Yêu.

Trong phương viên một dặm, tất cả mục tiêu đều nằm trong phạm vi công kích của Tham Thiên Thụ Yêu, lúc này trên mặt đất đã lưu lại bốn năm cỗ thi thể thiên tài của hai đại trận doanh rồi.

- Diệp sư muội, cuối cùng muội cũng đến rồi.

Đám người Vũ Lạc của Tịnh Nguyệt Linh Tông đều hội họp với Diệp Yên Vũ.

Lúc Vũ Lạc nhìn thấy Triệu Phong, chợt khẽ nhíu mày, thầm nói:

- Mang cái gánh nặng này tới đây làm gì?

Bên phía Tịnh Nguyệt Linh Tông, hai đại Chân Chủ cấp và bảy tám tên đệ tử tập hợp một chỗ.

Mọi người vừa đến, tự nhiên khiến cho hai phe Nguyệt Ma Điện và Hắc Nhai Cung chú ý, vì vậy bọn họ cũng không vội phát động công kích.

- Diệp sư tỷ, Nguyệt Ma Điện và Hắc Nhai Cung đã thử phát động công kích, nhưng cuối cùng vẫn thất bại...

Một thiếu nữ nói qua một lượt về tình huống lúc trước.

Triệu Phong một mặt nghe kể lại, một mặt mở ra Thần Linh nhãn, thăm dò tình huống của Tham Thiên Thụ Yêu.

Đầu tiên.

Bộ rễ của Tham Thiên Thụ Yêu rất phát đạt, phương viên vài dặm dưới đất đều nằm trong phạm vi công kích của bộ rễ.

Bởi vậy, phụ cận mặt đất, mọi người không thể đứng gần, nếu không sẽ bị bộ rễ dễ dàng cuốn lấy, trở thành chất dinh dưỡng cho Thụ Yêu.

Tiếp đó.

Không thể tới quá gần Tham Thiên Thụ Yêu.

Cành cây của Thụ Yêu vừa to vừa dài, lực lớn vô cùng, nếu bị chính diện đánh trúng, Chân Chủ cấp cũng mất nửa cái mạng, trừ phi là Chân Chủ cấp sở trường về Luyện Thể.

Nguyệt Ma Điện và Hắc Nhai Cung lúc này vẫn đang áp dụng chiến

lược “Không chiến”.

Thiên tài của Hắc Nhai Cung tạo ra một trận quỷ vụ, toàn bộ thiên tài tham chiến đều cố gắng phiêu phù bên trong luồng quỷ vụ này, nhận được sự yểm hộ, đồng thời bao vây, phát động công kích với Tham Thiên Thụ Yêu.

- Diệp Yên Vũ, các ngươi tới đúng lúc lắm, ba phe chúng ta liên thủ mới có cơ hội chiến thắng Đại Thụ Yêu này.

Một thanh âm thiếu nữ đáng yêu tới tận xương vang lên, như từ trong mộng cảnh, nhẹ nhàng vang vọng

Không ít nam đệ tử ở đây đều cảm thấy tâm thần rung động thanh âm kia phảng phất như có thể khiến xương cốt con người mềm nhũn, khiến cho bọn họ quên hết thảy mọi thứ.

Chỉ thấy bên phía Nguyệt Ma Điện, có một thiếu nữ tuyệt mị đang phiêu phù, tại mi tâm có một ấn ký trăng khuyết u ám, mái tóc màu tím bay phất phới, như Tinh Linh trong gió.

Cô gái này một thân váy hồng lộ ra đôi chân mềm mại thanh tú như tuyết trắng bờ vai hồng hào lấp lánh cũng nữa lộ trong không khí, vừa gợi cảm vừa hào phóng mỗi nụ cười hay một cái nhíu mày của nàng đều tràn ngập một loại ma lực trí mạng giống như không cốc u liên.

Thiếu nữ này, có thể nói là tuyệt đại phương hoa, trên người lộ ra đủ loại thần bí, tà dị, kỳ lạ, rất dễ khiến người khác liên tưởng tới những cái tên như “Yêu nữ”, “Ma nữ”...

Triệu Phong không cần hỏi cũng biết nàng ta chính là đệ nhất thiên tài của Nguyệt Ma Điện - Trang Quán Nhi.

Hơn nữa, nàng ta không phải tu Huyết Nguyệt Ma Đạo, mà là Ma Đạo thuần khiết - Nguyệt Ma Lực.

Nguyệt Ma Lực của nàng có thể nói là khắc chế lẫn nhau với Tịnh Nguyệt Lực của Diệp Yên Vũ.

Khí chất trên người hai nữ tử này cũng hoàn toàn trái ngược.

Khi Trang Quán Nhi lên tiếng, trong âm thanh ẩn chứa một loại ma lực tinh thần thần bí khó lường, dẫn dắt tâm linh người khác, đặc biệt là những nam đệ tử, thoáng lâm vào kinh diễm trong chốc lát, phảng phất như lạc vào mộng cảnh, không thể tự kìm chế.

Bên phía Tịnh Nguyệt Linh Tông phần lớn người đều trúng chiêu, ngay cả Vũ Lạc tu vi Chân Chủ cấp cũng thoáng thất thần trong chớp mắt.

- Hừ!

Diệp Yên Vũ hừ lạnh một tiếng, âm thanh nghiêm trang như âm thanh thiên nhiên vang lên, phá vỡ ma lực tinh thần quỷ dị kia.

Một vài nam đệ tử vừa mới tỉnh lại từ trong mộng cảnh, vẻ mặt thoáng hồng

Thanh âm của Trang Quặn Nhi vừa rồi, hiển lộ tự thái mỹ nhân, thậm chí mỗi một cái nhíu mày hay nụ cười cũng đều ẩn chứa ma lực tinh thần không thể hình dung không phải là mị hoặc bình thường

Trong khoảnh khắc đó, tâm tình dục vọng của mọi người đều bị khơi dậy.

Ngay cả Vũ Lạc tu vi Chân Chủ cấp cũng bị ảnh hưởng, từ đó có thể thấy được thực lực của Trang Quán Nhi như thế nào.

Ở đây, chỉ có Diệp Yên Vũ và Triệu Phong là không bị ảnh hưởng.

Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi cân sức ngang tài, không phân trên dưới, là nhân vật cùng cấp độ, tự nhiên không bị ảnh hưởng.

Thế nhưng không ngờ Triệu Phong ngay cả một tia ảnh hưởng cũng không có.

Trên mặt hắn không biểu tình, lộ vẻ chất phác, dường như hồng nhan trước mặt chẳng khác gì một đống xương trắng

Trang Quán Nhi có chút giật mình, không khỏi liếc nhìn Triệu Phong

Ngay cả Chân Chủ cấp cũng không ngăn cản được “Thiên Ma mị âm” của nàng vậy mà tên tiểu tử Chân Huyền cấp này lại bình yên vô sự.

Diệp Yên Vũ không khỏi liếc nhìn Triệu Phong với vẻ tán thưởng

Thấy đệ tử cùng cấp như Vũ Lạc bị Trang Quán Nhi vốn đối đầu mê hoặc, lộ vẻ si mê không thể tự kìm chế, trong lòng Diệp Yên Vũ không khỏi tức giận.

Ngược lại, không ngờ rằng Triệu Phong có thể giúp nàng lấy lại thể diện, với tu vi Chân Huyền cấp lại bỏ qua “Thiên Ma mị âm” của Trang Quán Nhi, điều này đối với Ma nữ kia quả thật là một loại đả kích không nhỏ.

- Nàng ta tham tu công pháp Ma đạo, đồng thời còn am hiểu bí thuật tinh thần.

Triệu Phong nhàn nhạt liếc nhìn Trang Quán Nhi với vẻ thăm dò, cũng không tự tiện vận dụng Thần Linh nhãn, tránh bị đối phương phát hiện chi tiết.

- Tiểu đệ đệ thật đáng yêu, ngươi tên là gì? Mái tóc thật đẹp, huyết mạch đồng tử của ngươi cũng rất kỳ lạ...

Trang Quán Nhi mỉm cười hì hì.

Triệu Phong không ngờ có thể bỏ qua “Thiên Ma mị âm” của nàng, điều này khiến cho Trang Quán Nhi cảm thấy rất không cam lòng, thầm nghĩ, có lẽ thiếu niên này còn nhỏ tuổi, cho nên vẫn “ngây thơ không biết gì”.

Nhưng cho dù là thiếu niên chỉ mới mười bảy tuổi đi nữa, giai đoạn này, hắn cũng phải biết “chút gì đó” mới đúng

Triệu Phong vẫn im lặng không nói, không muốn có quan hệ gì với Ma nữ Trang Quán Nhi này, như vậy sẽ bớt đi rất nhiều phiền toái.

Hắn có quan hệ với Diệp Yên Vũ là đã vô cùng mạo hiểm rồi, nếu như lại thêm một Ma nữ cùng cấp, vậy thì hậu quả càng khó mà tưởng tượng nổi.

- Hừ, bộ dạng lạnh lùng này là không để ý đến người ta sao?

Trang Quán Nhi làm nũng dường như lại phát động “Thiên Ma mị âm”.

Lần này, trọng điểm là nhằm vào Triệu Phong thế nhưng những đệ tử của Tịnh Nguyệt Linh Tông lại một hồi thất hồn lạc phách.

Mà Triệu Phong lại một lần nữa không đếm xỉa đến nàng

Trong lòng Trạng Quán Nhi thầm khiếp sợ, nhưng cũng không thể làm gì được, chuyện trọng yếu trước mắt là phải đạt thành hiệp nghị với Diệp Yên Vũ, cùng nhau đối phó với Tham Thiên Thụ Yêu.

Triệu Phong thờ ơ đứng nguyên tại chỗ, đột nhiên phát hiện Trang Quán Nhi liếc mắt nhìn hắn một cái thật sâu, dường như muốn ghi nhớ kỹ Triệu Phong

Vũ Lạc ở bên cạnh có chút tức giận oán hận.

Vừa rồi hắn bị “Thiên Ma mị âm” của Trang Quán Nhi ảnh hưởng, có chút thất thố, không ngờ lại mất sạch thể diện trước mặt Diệp Tiên Tử.

Nếu như toàn bộ nam đệ tử cũng như vậy thì hắn còn đỡ.

Trùng hợp là, bỗng nhiên xuất hiện một tên thiếu niên chất phác như Triệu Phong tiểu tử Chân Huyền cấp này, tu vi thấp hơn hắn rất nhiều, vậy mà lại hai lần bỏ qua “Thiên Ma mị âm” của Trang Quán Nhi.

Dưới tình huống như vậy, còn không phải nói ro định lực của Vũ Lạc chưa đủ, không kháng cự được mỹ sắc hay sao?

Nhất thời, Vũ Lạc khẽ sầm mặt, sắc.. Mặt có chút phát đen, hận Triệu Phong đến ngứa răng.

- Tiểu tử này từ trước đến giờ vẫn dính một chỗ với Diệp Yên Vũ, xem ra rất được Diệp sư muội thưởng thức. Hừ, không ngờ lần này hắn lại hại ta mất mặt trước Diệp sư muội, đợi lát nữa đại chiến với Thụ Yêu, nếu như có thể âm thầm động tay chân, nhất định phải

khiến hắn chết không có chỗ chôn...

Sắc mặt Vũ Lạc trở nên âm tình bất định.

Chương 415: Chân chủ vẫn lạc

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, một mực im lặng không nói, đột nhiên cảm nhận được địch ý sát cơ của Vũ Lạc.

Trong lòng hắn cảm thấy bất đắc dĩ, không khỏi lắc đầu.

Có thể nói, từ đầu đến cuối hắn đều không làm gì cả, tránh tạo nên mối quan hệ với Trang Quán Nhi, thậm chí một lò

Trong lòng hắn cảm thấy bất đắc dĩ, không khỏi lắc đầu.

Có thể nói, từ đầu đến cuối hẳn đều không làm gì cả, tránh tạo nên mối quan hệ với Trang Quán Nhi, thậm chí một lời cũng không phát ra.

Nhưng dù là vậy, hắn vẫn bị người khác ghi hận, đối tượng còn là cường giả Chân Chủ cấp, quá là “oan uổng” mà.

Đương nhiên, Triệu Phong cũng không quá để ý chuyện này.

Vũ Lạc không để Triệu Phong vào mắt, nhưng Triệu Phong cũng chưa từng đặt hắn trong lòng.

Đúng lúc này.

Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi, hai đại thiên chi kiều nữ Chân Chủ cấp, mạnh mẽ đối thoại, thương nghị việc liên hợp đối phó với Tham Thiên Thụ Yêu.

- Tổng cộng sáu đại Chân Chủ cấp, đội hình thật mạnh, nghĩ đến Hoành Vân Thập Tam Quốc trước đây, ngay cả một Chân Chủ cấp cũng không có, quả là khiến người khác cảm khái mà.

Trong lòng Triệu Phong thầm cảm khái.

Mười đại thiên tài Chân Chủ cấp, sậu vị trình diện, trong đó có hai vị nắm trong 3 hạng đầu, tất cả cùng nhau thương thảo việc đối phó Tham Thiên Thụ Yêu.

Trên phương diện bày bố chiến lược, Triệu Phong cũng không xen lời vào, cũng không hề hứng thú.

Hắn muốn đục nước béo cò, được một viên “Thụ Yêu Tinh Quả” là hài lòng rồi.

Không lâu sau.

Thiên tài của ba đại Tông phái đã đạt thành hiệp nghị, từng bước ép sát Tham Thiên Thụ Yêu, bắt đầu phát động công kích.

Grào...

Tham Thiên Thụ Yêu phát ra tiếng rít nặng nề kinh người, huy động cành cây tráng kiện, độc khí màu xanh nhạt lại lần nữa bộc phát, như sóng to gió lớn, tràng diện hùng vĩ vô cùng.

Không chỉ vậy.

Phụ cận Tham Thiên Thụ Yêu, cát bay đá chạy, cuồng phong gào thét, lốc xoáy cường đại có thể dễ dàng phá hủy cả tòa phòng ốc cung điện.

- Không tốt, mọi người hãy cố giữ vững.

Trên bầu trời, quỷ vụ do Hắc Nhai Cung tạo ra, bị trận cuồng phong mạnh mẽ trùng kích, tầng tầng tán loạn.

Một vài tử vật như cương thi, khô lâu, còn chưa đến gần phạm vi trăm trượng xung quanh Tham Thiên Thụ Yêu thì đã bị nghiền thành tro bụi.

Không đạt tới cấp độ Chân Chủ cấp, ngay cả dư âm công kích của Tham Thiên Thụ Yêu cũng khó mà ngăn cản nổi, chỉ có thể làm bia đỡ đạn.

Phành phành phành...

Cành cây của Tham Thiên Thụ Yêu vung lên, hơn mười cái cương thi, khô lâu lập tức bị đánh vỡ vụn, trong đó bao gồm cả những quỷ thi cấp độ Chân Linh cảnh.

Những cành cây của Đại Thụ Yêu này, đối với nhân loại mà nói, thật không khác gì trụ lớn chống trời, trong lúc huy động, ít nhất cũng phải đạt tới đơn vị trăm vạn cân lực lượng.

Mạnh như sáu đại Chân Chủ cấp cũng phải hết sức cẩn thận, đặc biệt đề phòng những cành cây Tham Thiên Thụ Yêu vung vẩy.

Mỗi lần cành cây Thụ Yêu huy động, tiếng gió rít gào chói tai, chấn màng nhĩ “ong ong”, đâm vào tận linh hồn, sóng khí cường đại khiến Chân Linh cảnh có cảm giác áp bách, hít thở không thông.

- Chiến lực của Tham Thiên Thụ Yêu còn mạnh hơn tưởng tượng, dưới Đan Nguyên cảnh, e rằng không người nào có thể chính diện

chống lại.

Triệu Phong phiêu phù giữa không trung, đứng trên Tam Hoa Bảo Liên.

Nơi hắn đứng, vừa vặn thoát ly cực hạn công kích của những cảnh Thụ Yêu, bộ rễ ở gần mặt đất cũng không có khả năng cuốn lấy hắn.

Không lâu trước.

Triệu Phong đã tận mắt nhìn thấy một tên thiên tài Chân Huyền cấp đỉnh phong, bị trận cuồng phong cường đại áp bách hạ xuống gần mặt đất, lập tức bị bộ rễ của Thụ Yêu cuốn chết, hóa thành “chất dinh dưỡng” cho nó.

Ngay cả sáu đại Chân Chủ cấp cũng chỉ có thể du đấu với Tham Thiên Thụ Yêu, phát động công kích chiến kỹ từ xa, không dám đến quá gân.

- Nhân loại... Các ngươi phải trả giá đắt cho sự vô tri của mình.

Một âm thanh không rõ ràng, có chút mơ hồ vang lên trong rừng cây, xuất phát từ Tham Thiên Thụ Yêu.

Tham Thiên Thụ Yêu này là tinh hóa thành yêu, đã có linh trí, thậm chí còn có thể miễn cưỡng thốt ra tiếng người.

- Thụ Yêu này nhận được tinh hoa của thiên địa nhật nguyệt, khí lực nội tình có thể so với Yêu thú Đan Nguyên cảnh, mọi người không nên đối chiến chính diện với nó, hãy sử dụng chiến thuật du đấu khiến nó tiêu hao.

Xích Quỷ hô lớn một tiếng, cẩn thận điều khiển đám quỷ thi, chiến

đấu với bộ rễ gần mặt đất của Thụ Yêu.

Rễ Thụ Yêu vô cùng cứng cỏi, cho dù là quỷ thi Chân Nhân cấp, Chân Huyền cấp cũng khó có thể chém đứt được.

Chẳng qua, đám thiên tài của Hắc Nhai Cung cũng có thủ đoạn của mình, bọn chúng phát động hủ thi khí, ăn mòn hư thôi những rễ cây này.

Nam tử huyết bào của Nguyệt Ma Điện thì phát động bí thuật công pháp Huyết đạo, từng đạo Huyết Nguyệt chém thẳng lên rễ cây Thụ Yêu, không ngừng ăn mòn xâm thực.

- Huyết Ma Hóa Thi Chưởng!

Lòng bàn tay của nam tử huyết bào nổi lên từng trận khói, huyết nhục phảng phất héo rũ, khiến người khác phải giật mình.

Phành...

Đạo công kích ăn mòn xâm thực của nam tử huyết bào đánh xuống, một chưởng phá hủy một nhánh của bộ rễ Thụ Yêu.

Công kích Huyết đạo, mơ hồ khắc chế lực lượng của Tham Thiên Thụ Yêu.

Ngoài ra.

Ma Càn toàn thân khô quắt của Hắc Nhai Cung cũng xuất thủ, bên ngoài thân thể đen thui hiện lên một lớp màu bạc, giống như một bộ thi giáp nặng nề.

Không ngờ hắn lại hạ xuống phụ cận mặt đất, chiến đấu cận thân với

một vài bộ rễ.

- Thiên Thi Đồ Linh Thủ!

Bên ngoài lớp da màu đen của Ma Càn nổi lên từng trận ngân quang, vặn vẹo ngưng tụ lại, thể trạng tứ chi khuếch trương, trở nên cao lớn như một cự nhân.

Dưới lòng bàn tay của hắn, Âm Thi khí mạnh mẽ bá đạo tuyệt luân, hiện động một tầng diễm khí âm u màu bạc, không ngờ chân văng những bộ rễ gần đó, đồng thời hủ hóa bọn chúng, những bộ rễ bị hủ hóa chỉ lưu lại một vũng nước đen.

- Tên này là Luyện Thể giả thi đạo, lực lượng rất mạnh, không ngờ lại có thể chính diện giáp lá cà với những bộ rễ nhỏ bên ngoài Tham Thiên Thụ Yêu.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong quét qua toàn trường, phát hiện tên Ma Càn giống như xác chết biết đi này lại là người có lực lượng khí lực mạnh nhất, thậm chí có thể ngạnh kháng với một vài bộ rễ.

Giữa không trung.

Hai đại Chân Chủ cấp là Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi lăng không tấn công, thoạt nhìn như Thiên Tiên và Ma nữ, phát động công kích cực kỳ ác liệt, triển đâu với những cành cây bên ngoài Tham Thiên Thụ Yêu.

Phốc phốc phốc...

Lá cây trên thân Tham Thiên Thụ Yêu rụng lả tả, một vài nhánh cây cũng bị đánh gãy.

Công kích của hai nữ tử này vô cùng sắc bén, nếu đổi lại là Chân Chủ cấp bình thường, cho dù là những cành lá rất nhỏ cũng khó mà đánh gãy nổi.

Thế nhưng.

Triền đấu suốt nữa canh giờ, sắc mặt của hai người càng trở nên ngưng trọng hơn.

Các nàng tối đa chỉ đánh gãy một vài cành lá nhỏ bên ngoài Tham Thiên Thụ Yêu, mà những cành lá nhỏ đó chỉ như sợi tóc của Thụ Yêu, căn bản không quan trọng gì.

Phành.. Phành.. Phành

Hai nữ tử có ý đồ công kích vào những cành cây lớn hơn một chút, thế nhưng chỉ có thể lưu lại một vài dấu vết trên cành cây như cự trụ chống trời kia, căn bản không có ý nghĩa gì.

- Đinh đinh đinh...

Triệu Phong ở đằng xa kéo động La Hầu cung, mũi tên Điện Lôi đảm vào trên cảnh Thụ Yêu, ngay cả một chút phản ứng cũng không có.

Vụt vụt vụt...

Ba mũi La Hầu Tiễn trở về vị trí cũ, Triệu Phong dùng Thần Linh nhãn xem xét, chỉ thấy trên cảnh của Thụ Yêu lưu lại một vài dấu nhỏ bằng ngón út.

Triệu Phong không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Nói cách khác, công kích của Chân Chủ cấp đối với Tham Thiên Thụ

Yêu mà nói, dường như chăng khác gì con ruồi, con muỗi, có thể gảy khó chịu đôi chút, nhưng lại không làm thương hại tới bản chất.

Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi công kích mạnh nhất, thế nhưng cũng không thể tạo thành thương tổn thực sự đối với Tham Thiên Thụ Yêu.

Hiệu quả nhất chính là nam tử huyết bào, công kích Huyết đạo của hắn, có thể ăn mòn sinh cơ, khắc chế lực lượng Thảo Mộc.

- Huyết Nhiễm Ma Thổ!

Ánh sáng huyết linh trên người nam tử huyết bào bành trướng, lấy hắn làm trung tâm, một trận huyết văn vặn vẹo lan tràn, đem toàn bộ rễ cây nhỏ xung quanh hủ hóa.

Hơn nữa, mảnh đất bị khí tức huyết văn nhuộm đỏ, phảng phất cũng trở thành một phần thân thể của hắn, bộc phát ra lực lượng Huyết đạo mạnh mẽ tuyệt đối, lại thêm một bước khuếch trương lan tòa.

Cho dù hắn chỉ gây thương tổn đối với những bộ rễ nhỏ bên ngoài, cũng không có ý nghĩa gì với Tham Thiên Thụ Yêu, thế nhưng, nếu so sánh một cách tương đối thì công kích của hắn còn hiệu quả hơn hai người Diệp Yên Vũ một chút.

- Suy nghĩ của thiên tài thuộc ba đại Tông phái quả thật không sai, hủ hóa bộ rễ của Tham Thiên Thụ Yêu, một khi thành công, có thể chặt đứt nơi phát ra lực lượng của Thụ Yêu, khiến lực lượng của Thụ Yêu bị suy yếu.

Triệu Phong lắc đầu có chút tiếc nuối.

Thông qua Thần Linh nhãn, hắn biết rõ phương pháp này quả thật

không ổn.

Bởi vì bộ rễ của Tham Thiên Thụ Yêu cắm rất sâu, xâm nhập xuống dưới lòng đất vài dặm, rễ cây trung tâm càng sâu hơn, xâm nhập tới tận mười dặm

Tiêu diệt bộ rễ đó so với công kích cành cây còn khó khăn gấp trăm lần.

- Cho dù đến thêm mười, hai mươi Chân Chủ cấp bình thường cũng không làm gì được Tham Thiên Thụ Yêu này.

Trong lòng Triệu Phong thầm quả quyết.

Tham Thiên Thụ Yêu này, ngoại trừ không thể “di động” hoàn toàn ra, các phương diện công kích và phòng ngự đều không kém gì Tôn Giả Đan Nguyên cảnh.

Thậm chí, nếu chỉ luận khí tức và sinh mệnh lực, Tham Thiên Thụ Yêu còn mạnh hơn cả Tôn Giả.

Sau khi phân tích, Triệu Phong tin rằng, muốn giết Tham Thiên Thụ Yêu, căn bản là điều không thể, trừ phi có sức chiến đấu tiếp cận Đan Nguyên cảnh.

Trong lúc hắn trầm tư, trên sân lại phát sinh dị biến.

- A...

Phụ cận mặt đất, truyền đến một tiếng hét thảm thiết.

Chỉ thấy một vài bộ rễ mảnh hẹp, dày đặc như xúc tu, mỗi sợi thô to như thùng nước bao vây nam tử huyết bào, quẩn chặt từng vòng.

Rắc rắc...

Trong tiếng kêu thảm thiết của nam tử huyết bào, thân thể hắn đã bị siết thành một mảnh huyết nhục, sau đó rót xuống tầng đất, trở thành "chất dinh dưỡng" cho Tham Thiên Thụ Yêu.

Thảm trạng như vậy khiến cho đệ tử của ba Tông đều lạnh người kinh hãi, cả đám hít vào một ngụm khí lạnh.

Ngay cả năm đại Chân Chủ cấp, sắc mặt cũng có chút ngẩn ngơ.

- Bộ rễ trong lòng đất của Tham Thiên Thụ Yêu phát triển vô cùng tốt, vừa rồi những bộ rễ lớn của các khu vực khác đều tập trung lại, vây giết nam tử huyết bào.

Nội tâm Triệu Phong phát lạnh.

Trí tuệ của Tham Thiên Thụ Yêu này, quả thật không tầm thường, không ngờ còn biết sử dụng chiến lược.

Phành...

Cùng lúc đó, một đầu Khô Lâu "Chân Chủ cấp" do Xích Quỷ điều khiển, bị một cành cây từ trên trời đánh xuống, nện cho xương cốt nát vụn.

Hai tình huống này, gần như phát sinh cùng một lúc.

Nói một cách tương đối là, trong nháy mắt vừa rồi, có hai đại Chân Chủ cấp đồng thời bị Tham Thiên Thụ Yêu đánh chết.

- Rút lui!

Trang Quán Nhi biến sắc.

Nguyệt Mạ Điện tổn thất một vị thiên tài Chân Chủ cấp, điều này đã khiến Trang Quán Nhi mất đi chiến ý.

- Tạm thời rút lui.

Hai đại Chân Chủ cấp của Hắc Nhai Cung cũng lộ vẻ hoảng sợ, dẫn đầu đội ngũ, triệt hồi ra ngoài vòng vây.

Chiến lực mà Tham Thiên Thụ Yêu thể hiện ra, quả thật khủng bố kinh người, toàn thân đao thượng bất nhập, thủy hỏa bất xâm, lực lượng lớn vô cùng, công kích của cành cây và bộ rễ, có thể khiến cho Chân Chủ cấp bị miễu sát trong nháy mắt.

Thiên tài của ba đại Tông phái lập tức bị chấn trụ.

Diệp Yên Vũ và Vũ Lạc cảm thấy nhịp tim thoáng đập nhanh hơn, vội vàng dẫn đầu đội ngũ thoát ly phạm vi công kích của Tham Thiên Thụ Yêu.

- Quả nhiên.

Triệu Phong cũng không phải suy nghĩ thêm về kết quả này.

Theo hắn thấy, cho dù là một hai chục Chân Chủ cấp bình thường cũng không thể nào chính diện chiến thắng Tham Thiên Thụ Yêu này.

Điều này cũng không khác gì mười tên Thoát Phàm Cảnh cùng vây công một Chân Linh cảnh, cuối cùng vẫn sẽ thất bại thảm hại.

Khoảng cách giữa Chân Linh cảnh và Đan Nguyên cảnh, chính là

một trời một vực.

- Nếu như Tham Thiên Thụ Yêu kia có thể di động, cho dù tốc độ chỉ bằng một nửa Đan Nguyên cảnh, e rằng toàn bộ người ở đây đã chết quá chín phần rồi.

Triệu Phong thông qua phân tích, càng thêm kiêng kỵ đối với cấp độ Đan Nguyên cảnh.

Vụt...

Thân hình hắn đột nhiên lóe lên, đi đến trước mặt Diệp Yên Vũ, ngăn cản nữ tử tuyệt mỹ như Tiên Tử này lại.

- Tiểu tử, ngươi muốn gì?

Vũ Lạc quát lạnh một tiếng, trong mắt ẩn hiện sát cơ.

- Ngươi muốn nói gì?

Diệp Yên Vũ thản nhiên quan sát thiếu niên đột nhiên “tiếp cận”, với thực lực của nàng, tự nhiên không hề khẩn trương chút nào.

- Thật ra, phương hướng tư duy của mọi người, đã có sai lầm ở khâu bắt đầu.

- Ồ? Ngươi nói thử xem.

Diệp Yên Vũ có chút hứng thú, thế nhưng đám người Vũ Lạc ở bên cạnh lại lộ ra vẻ mặt xem thường.

- Muốn thu hoạch chiến lợi phẩm trên người Tham Thiên Thụ Yêu, không nhất định phải đánh bại nó. Cũng giống như, trong một tòa

thành trì phòng thủ kiên cố, bên trong có một kiện bảo vật tuyệt thế, cho dù phái ra thiên quân vạn mã cũng không thể công phá. Thế nhưng đạo tặc cao minh lại có thể không mảy may tổn thất mà vẫn đạt được bảo vật tuyệt thế trong đó.

Chương 416: Nhất tiễn định chiến cục

-... Một tòa thành trì phòng thủ kiên cổ, bên trong có một kiện bảo vật tuyệt thế, cho dù phái ra thiên quân vạn mã cũng không thể công phá. Thế nhưng đạo tặc cao minh lại có thể không mày may tổn thất mà vẫn đạt được bảo vật tuyệt thế trong đó.

Lúc Triệu Phong nói xong, ánh mắt của mọi ngươi ở đây đều sáng lên.

Trong đôi mắt xinh đẹp của Diệp Yên Vũ thoáng hiện một tia dị sắc, thản nhiên quan sát Triệu Phong, trong mắt có chút kinh hỉ và thưởng thức.

Triệu Phong cũng không đưa ra mưu kế cao minh nào, thế nhưng dựa theo mạch suy nghĩ này, hiển nhiên có thể bằng vào cái giá nhỏ nhất mà gặt hái lợi ích lớn nhất, đạt được mục đích.

Tham Thiên Thụ Yêu giống như một tòa thành trì phòng thủ kiên cố.

Cho dù Tam Đại Tông Phái xuất ra hết thiên tài cũng khó mà chính diện công phá Tham Thiên Thụ Yêu, chỉ có thể tăng thêm thương vong và tổn thất mà thôi.

Thế nhưng, mục tiêu của mọi người là đạt được “Thụ Yêu Tinh Quả”, không nhất định phải giết chết Tham Thiên Thụ Yêu.

- Hừ, Tham Thiên Thụ Yêu kia có chiến lực không kém Đan Nguyện Cảnh bao nhiêu, kẻ nào có thể chính diện ngăn cản được một kích

của nó? Tiếp cận nó để cướp Thụ Yêu Tinh Quả thì có khác gì đi chịu chết?

Vũ Lạc cười lạnh mỉa mai.

Chiến lực của Tham Thiên Thụ Yêu cực kỳ mạnh mẽ, tuyệt đối khủng bố, đám thiên tài ở đậy, e rằng không ai có thể ngăn được một kích của nó, nam tử huyết bào tu vi Chân Chủ cấp vừa vẫn lạc là một ví dụ điển hình.

Triệu Phong cười nhạt một tiếng, từ chối ý kiến.

Ý nghĩ của hắn, mặc dù hung hiểm, thế nhưng so với chính diện cường công Tham Thiên Thụ Yêu thì lại dễ dàng gấp mười lần.

Vũ Lạc này hiển nhiên có thành kiến với Triệu Phong, cho nên hắn cũng không muốn giải thích.

- Phương pháp này có tính khả thi. Mặc dù Tham Thiên Thụ Yêu có khí lực mạnh mẽ tuyệt đối, chiến lực tiếp cận Đan Nguyên cảnh, thế nhưng lại không thể di động, lại thêm thể tích rất khổng lồ, có chút chậm chạp. Nếu như phái thiên tài có tốc độ tuyệt đỉnh xâm nhập vào đó, quả thật khả năng thành công sẽ cao hơn.

Diệp Yên Vũ mỉm cười đồng ý.

- Không sai, Tham Thiên Thụ Yêu là uy hiếp lớn nhất, mặc dù thể tích khổng lồ, thế nhưng lại chậm chạp, thiếu đi tính linh hoạt.

- Tránh chính diện chiến đấu với Tham Thiên Thụ Yêu, đồng dạng vẫn có thể đạt được mục đích. Xem ra lúc trước, khâu bắt đầu của chúng ta đã có chỗ nhầm lẫn rồi.

Mạch suy nghĩ của Triệu Phong, rất nhanh được mọi người tiếp nhận.

Những thiên tài của Tịnh Nguyệt Linh Tông cũng không phải kẻ ngu, chẳng qua lúc trước là người trong cuộc, cho nên vẫn không phát giác ra.

Mà Triệu Phong lại đứng ở góc độ là người quan sát, “quan sát” toàn bộ quá trình và nhất cử nhất động Tam Đại Tông Phái, cho nên mới có thể dễ dàng phát hiện ra vấn đề.

Triệu Phong tin rằng, cho dù mình không đề cập tới vấn đề này, thì sau khi đám thiên tài của Tam Đại Tông Phái, trải qua thất bại, cũng không khó để suy nghĩ đến tình huống này.

Quả nhiên.

Bên phía Nguyệt Ma Điện cũng không chịu lui bước, vẫn đứng từ xa quan sát Tham Thiên Thụ Yêu.

- Trang sư tỷ, hình thể của Tham Thiên Thụ Yêu khổng lồ, trước mặt nó, nhân loại chúng ta chẳng khác gì côn trùng. Nếu để thiên tài có tốc độ thân pháp tuyệt đỉnh xâm nhập vào trong đại thụ, linh hoạt ứng phó, có lẽ không hắn là không thể giành được “Thụ Yêu Tinh Quả”.

Một vị nam tử cơ bắp trong Nguyệt Ma Điện cung kính đề nghị.

- Kế này quả thực có thể thực hiện, cho dù có chút nguy hiểm nhất định, nhưng so với chính diện tiến công thì vẫn dễ hơn gấp mười lần.

Trang Quán Nhi gật đầu, lập tức tiếp thu.

Trong rừng.

Sau khi Tam Đại Tông Phái cách xa một khoảng, trải qua suy tư, đều quyết định thử lại lần nữa.

Rất nhanh.

Năm đại Chân Chủ cấp của ba Tông lại tụ tập, thương thảo đối sách.

- Xâm nhập vào trong Đại Thụ Yêu, đánh cắp Tinh Quả, chỉ có thiên tài Chân Chủ cấp mới có thể nắm chắc. Không bằng vậy đi, mỗi phe chúng ta phái ra một Chân Chủ cấp am hiểu thân pháp, những người còn lại ở bên ngoài công kích, hấp dẫn sự chú ý của Tham Thiên Thụ Yêu.

Trang Quán Nhi đề nghị.

Năm đại thiên tài Chân Chủ cấp đều không suy nghĩ nhiều, lập tức đáp ứng.

Bên phía Tịnh Nguyệt Linh Tông, do Diệp Yên Vũ ra tay, bất luận là tu vi thực lực hay tốc độ thân pháp, nàng đều thuộc hàng tuyệt đỉnh.

Hắc Nhai Cung thì do Xích Quỷ ra tay, thực lực của hắn có lẽ không bằng Ma Càn sư huynh, thế nhưng lại rất am hiểu thân pháp.

Nguyệt Ma Điện chỉ còn lại một mình Trang Quán Nhi là Chân Chủ cấp, cho dù nam tử huyết bào không chết, bất luận là thực lực hay thân pháp tốc độ, nàng đều có thể so sánh với Diệp Yên Vũ, thậm chí còn chiếm ưu thế.

Vụt vụt vụt...

Ba đại Chân Chủ cấp phá không mà đi, lướt đi trong rừng cây với thể

tích không thể xác định, tiến thẳng đến Tham Thiên Thụ Yêu.

Còn hai đại Chân Chủ cấp và phần lớn thiên tài thì ở bên ngoài phát động tấn công nghi binh, dẫn dắt sự chú ý của Tham Thiên Thụ Yêu.

Phành phành phành...

Tham Thiên Thụ Yêu lại huy động cành cây, bộc phát mãnh lực, mặt đất không ngừng chấn động, cả khu vực cát bay đá chạy, cuồng phong gào thét.

Nhưng lần này.

Ba đại Chân Chủ cấp lại không chính diện chiến đấu với Tham Thiên Thụ Yêu, ngược lại phát huy thân pháp tốc độ đến cực hạn, linh hoạt đa dạng, tàn quang hư ảnh đan xen không ngớt.

Phốc phốc phốc...

Mỗi khi cành của Đại Thụ Yêu đánh trúng mục tiêu, đều chỉ đánh tan tàn ảnh do ba đại Chân Chủ cấp lưu lại.

Một màn này, giống hệt một tên to con, vung vẩy cây quạt hương bồ, đuổi đi những con ruồi muỗi xung quanh.

Chẳng qua, thoạt nhìn thì đơn giản nhẹ nhàng, nhưng tâm thần của ba đại Chân Chủ cấp đều căng như dây đàn, mỗi một lần tiến tới đều nguy hiểm vạn phần.

Một khi bị Đại Thụ Yêu đập trúng, cho dù là Chân Chủ cấp cũng phải biến thành bánh thịt, không có cơ hội sống sót.

Những thiên tài của Tam Đại Tông Phái đứng xa xa phụ trách kiềm

chế đều âm thầm đổ mồ hôi lạnh một phen.

- Suy nghĩ và phương pháp đều dễ dàng nghĩ ra, nhưng áp dụng lại vô cùng gian nan, ít nhất phải là Chân Chủ cấp mới có thể thử. Băng không, Chân Linh cảnh bình thường, căn bản không cách nào tiếp cận được, công kích của Đại Thụ Yêu mang theo uy thế phong áp cường đại, gần như có thể khiến cho cường giả Chân Linh cảnh cảm thấy hít thở không thông.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong quan sát toàn trường, nắm rõ tình huống của ba đại Chân Chủ cấp.

Cho dù biết rõ tư duy và phương pháp, nhưng Triệu Phong cũng không muốn thử nghiệm chút nào.

Chân Linh cảnh bình thường, không thể nào chống lại Phong áp do Đại Thụ Yêu sinh ra, cho dù có thể chống cự, nhưng thân pháp cũng sẽ bị hạn chế, phương diện linh hoạt sẽ bị giảm mạnh.

Chỉ có ba đại Chân Chủ cấp, thực lực cường đại, lại am hiểu tốc độ thì mới có thể thử một phen.

Thời gian trôi qua.

Ba đại Chân Chủ cấp vẫn mạo hiểm, xâm nhập từng chút một vào trong Đại Thụ Yêu.

Lộ trình một trăm trượng thoạt nhìn thì ngắn ngủi nhưng lại dài dằng dặc, mỗi khi tiến thêm một bước, đều gặp phải công kích mạnh mẽ của những cành cây.

Tuy nhiên, càng xâm nhập vào sâu, công kích của Đại Thụ Yêu cũng trở nên khó khăn hơn, bình thường, những cành cây đều tự đánh lên

chính mình.

- Sắp tới rồi...

Trong mắt Diệp Yên Vũ vẫn lộ không ngừng tránh né những cành cây

Một loại trạng thái vi diệu cực hạn.

Trong tầm mắt, Thụ Yêu Tinh Quả chỉ còn cách nàng vài chục trượng

Thế nhưng khoảng cách vài chục trượng này lại bị Tham Thiên Thụ Yêu phát động một lượng lớn nhánh cây che chắn, chỉ để lại một chút kẽ hở.

Diệp Yên Vũ phải đoán ra lộ tuyến để thu lấy “Thụ Yêu Tinh Quả”, sau đó toàn thân trở ra.

- Thiên Nguyệt Cừu Trảm.

Trong tay Diệp Yên Vũ xuất hiện một thanh bảo kiếm lấp lánh trong suốt như hư vô, thanh kiếm “ong” lên một tiếng, ngay tại chỗ hình thành tám, chín đạo kiếm ảnh như ánh trăng chia ra bốn phía, ánh sáng lấp lánh rực rỡ, phảng phất như ánh trăng ngưng kết.

Phốc phốc phốc...

Những kiếm ảnh ánh trăng kia tầng tầng điệp điệp chồng lên nhau, ánh trăng rực rỡ chiếu sáng một phạm vi, kiếm hà trùng thiên, uy lực tuyệt luân.

Sau khi chém ra ba bốn kiếm, Diệp Yên Vũ phá vỡ một vài cành lá nhỏ, càng tiếp cận Thụ Yêu Tinh Quả hơn.

Meo meo!

Cùng lúc đó.

Tiểu Tặc Miêu biến mất, dùng thân pháp tinh xảo không gì sánh kịp, xuyên qua tầng cành cây của Tham Thiên Thụ Yêu, nhảy vọt vào bên trong

- Con mèo này thật lợi hại.

Đám thiên tài ở đằng sau áp trận, không khỏi tán thưởng

Thể tích của Tiểu Tặc Miêu quá nhỏ, cành cây của Thụ Yêu, căn bản không ngăn được nó.

Luận tính linh hoạt và thân pháp, nó càng mạnh mẽ hơn ba đại Chân Chủ cấp, thậm chí còn có thể xuyên qua kẽ hở của những cành cây.

Vụt...

Tiểu Tặc Miêu vượt qua ba đại Chân Chủ cấp, xuất hiện trước mặt một “Thụ Yêu Tinh Quả”, sau đó há miệng nuốt vào.

Thụ Yêu Tinh Quả kia lớn bằng trái dưa hấu, thể tích còn lớn hơn cả Tiểu Tặc Miêu.

Thế nhưng Tiểu Tặc Miêu lại có thể một ngụm nuốt trọn

Đối với việc này, Triệu Phong và Diệp Yên Vũ cũng không cảm thấy kỳ quái.

- Tiểu Tặc Miêu, Tinh Quả kia tặng ngươi. Ngươi hãy trợ giúp ta lấy

thêm một trái nữa. Diệp Yên Vũ lại công kích về phía một mục tiêu khác.

- Tinh Quả vừa rồi, quả thật đã bị Tiểu Tặc Miêu ăn hết.

Triệu Phong ở cách đó rất xa vẫn có thể nhìn thấy rõ.

Tiểu Tặc Miêu đang trong thời kỳ tiến hóa, nuốt chửng một lượng lớn trân tài dị bảo, thậm chí còn tiêu hao nhiều tài nguyên hơn cả chủ nhân là Triệu Phong

- Lần này, không thể mượn tay Tiểu Tặc Miêu được nữa, tránh cho Diệp Yên Vũ khỏi nảy sinh nghi ngờ.

Triệu Phong quyết định chủ ý, thoát ly đội ngũ, tiến thẳng vào trong khu vực Thụ Yêu.

Vù...

Hắn hóa thành một đạo tân quang điện mị, chân đạp Tam Hoa Bảo Liên, tính cơ động không thua kém gì ba đại Chân Chủ cấp.

- Tiểu tử kia muốn làm gì?

Đám thiên tài của Tịnh Nguyệt Linh Tông đều phát hiện dị động của Triệu Phong tất cả đồng loạt biến sắc.

Trong đó có một thiếu nữ muốn ngăn cản hắn lại, nhưng đã không kịp nữa.

Triệu Phong căn bản không nói một tiếng, trực tiếp ra tay.

- Tiểu tử này tự tìm đường chết sao?

Vũ Lạc âm thầm cười lạnh một tiếng.

- Vũ Lạc sư huynh, huynh mau chặn hắn lại.

Thiếu nữ ở bên cạnh đã từng trò chuyện với Triệu Phong trong lòng có chút không nỡ.

Vũ Lạc vốn định cự tuyệt, nhưng nghĩ đi nghĩ lại, đột nhiên ma sai quỷ khiến gật đầu đáp ứng:

- Được, ta sẽ cố hết sức, lát nữa cũng có thể tiếp ứng cho Diệp Yên Vũ.

Vù...

Vũ Lạc phá không mà đi, biểu hiện thoạt nhìn là muốn nghĩ cách cứu viện Triệu Phong kỳ thực hắn cũng không toàn lực phi hành.

- Ta xem tên tiếu tử ngươi muốn giở trò gì?

Vũ Lạc còn đang nghĩ làm sao để dàn dựng tình huống dồn Triệu Phong vào chỗ chết.

Nếu như Triệu Phong xâm nhập vào sâu bên trong Tham Thiên Thụ Yêu, Vũ Lạc dám chắc hắn sẽ cửu tử nhất sinh, à không phải là thập tử vô sinh.

- Đi đi, đi nhanh nào...

Khóe miệng Vũ Lạc khẽ nhếch lên một tia cười lạnh.

Thế nhưng

Lúc Triệu Phong tiến đến ngoài phạm vi công kích cực hạn của Tham Thiên Thụ Yêu, chợt dừng lại, không tiến thêm một bước nào nữa.

Hắn đứng yên tại chỗ, không hề nhúc nhích.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong mở ra, con mắt trái u lam mộng ảo, đột nhiên lóe sáng phảng phất chiếu rọi toàn bộ thiên địa

Trong khoảnh khắc đó.

Triệu Phong nắm rõ từng chuyển động của toàn bộ cành lá, rễ cây của Thụ Yêu, thậm chí nguyên khí năng lượng bên trong cũng nắm bắt rõ ràng

Từng chi tiết đều không thoát khỏi ánh mắt Triệu Phong hắn khống chế toàn bộ mọi biến hóa trong mắt.

- Có ba đại Chân Chủ cấp xâm nhập, kiềm chế Thụ Yêu, ta ra tay sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Giờ khắc này, trên người Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một loại tự tin khó hiểu.

Băng... Vèo...

Trên tay Triệu Phong bỗng nhiên xuất hiện La Hầu cung với phương thức lôi đình quyết đoán, kéo động một mũi tên.

Quỹ tích của mũi tên, dưới sự khống chế của Thần Linh nhãn, có thể nói là cực kỳ chính xác, không chút sai lệch.

Vèo...

Chỉ thấy một mũi tên phóng đi như điện quang dùng quỹ tích mà mắt thường khó có thể nắm bắt, xuyên qua tầng tầng cành lá của Tham Thiên Thụ Yêu, xuyên thấu tầng cuồng phong yếu nhược, cuối cùng xuyên qua kẽ hở của những cành lá đang che chắn.

Phành...

La Hẩu Tiễn mãnh lực bắn đi, trong khoảnh khắc tiến vào khu vực hạch tâm của Đại Thụ Yêu.

Không chênh lệch một ly.

Trải qua tầng tầng chuyển hướng, La Hầu Tiễn biến thành một mũi tên điện quang nhiều lần “biến nguy thành an”, giống như con thuyền giấy lênh đênh trên biển, chỉ cần một cơn sóng nhỏ đánh trúng là sẽ dẫn dến hủy diệt.

Phốc...

La Hầu Tiễn xuyên qua tầng tầng chướng ngại, lực Tượng tiêu hao hầu như không còn, điện mang dần trở nên ảm đạm

Phốc phốc...

Trong khoảnh khắc điện mang bị dập tắt, La Hầu Tiễn vừa vặn đâm thủng một “Thụ Yêu Tinh Quả”, thế nhưng lại không ảnh hưởng tới tinh hoa bên trong thịt quả chút nào.

.. Điểu này làm sao có thể?

Đám thiên tài Tịnh Nguyệt Linh Tông và Vũ Lạc ở đằng sau đều mở to hai mắt mà nhìn.

Chương 417: Chôn sống chân chủ

Đám thiên tài của Tam Đại Tông Phải đứng sau áp trận đều lưu ý tới từng động tác của Triệu Phong, rất nhiều người đều trợn mắt há hốc mồm trước một màn vừa rồi.

“Một mũi tên” vừa rồi của Triệu Phong, có thể dùng những từ như kỳ tích và thần diệu để hình dung. Mũi tên đó linh động như một con cá, toàn bộ quá trình xuyên qua đám cành lá dày đặc và những kẻ hở của Tham Thiên Thụ Yêu, nhiêu lần thoạt nhìn như lâm vào tuyệt cảnh, cuối cùng vẫn mở ra được một đường sống

Công kích của Tham Thiên Thụ Yêu cường hoành bậc nào? Cho dù chỉ là một tia dư âm của phong áp cũng có thể trấn áp Chân Linh cảnh bình thường

Trong thời khắc hỗn loạn như vậy, mũi tên của Triệu Phong cuối cùng vẫn có thể đâm trúng “mục tiêu”.

Tạo nghệ tiễn thuật như vậy, e rằng đám người Thần Tiễn Thủ cũng phải ngưỡng mộ quỳ bái.

- Bắn trúng Tinh Quả cũng không khó lắm, bởi vì Thần Linh nhãn của ta nắm rõ mỗi chi tiết biến hóa của Thụ Yêu. Chỗ khó chân chính đó là không được làm thương tổn tới Linh quả.

Trên trán Triệu Phong ứa ra một giọt mồ hôi lạnh, tâm thần có chút tiêu hao.

Nếu như Thụ Yêu Tinh Quả bị hư hao, linh tính dược lực sẽ mất đi, như vậy thì cho dù mũi tên của Triệu Phong có thần diệu hơn nữa cũng sẽ mất đi ý nghĩa.

Mũi tên của Triệu Phong ẩn chứa lực lượng Điện Lôi, trên đường xuyên qua dư âm cuồng phong lực lượng này cũng sẽ tiêu hao rất lớn.

Nếu như tiêu hao quá lớn, trên đường rơi xuống như vậy thì La Hầu Tiễn sẽ không bắn trúng mục tiêu.

Ngược lại, nếu như lực lượng Điện Lôi quá mạnh, sẽ phá hủy đi Thụ Yêu Tinh Quả.

Chính vì đảm bảo điều này, cho nên Thần Linh nhãn của Triệu Phong đã tính toán theo công thức đến trăm ngàn lần, thậm chí còn sử dụng Thần Linh nhãn để điều chỉnh La Hầu Tiễn.

Phù...

Triệu Phong thở phào một hơi, cũng không thu hồi La Hầu cung

Ô... Ô... Ô... N... G!

La Hầu cung và La Hầu Tiễn thiết kế thông linh với nhau, chỉ cần hai thứ không cách nhau quá xa, có thể cảm ứng lẫn nhau.

Chỉ cần Triệu Phong rót vào một ít lực lượng, thúc dục La Hầu cung là La Hầu Tiễn có thể tự động trở về vị trí cũ.

Mà vừa rồi La Hầu Tiễn đã xuyên qua Thụ Yêu Tinh Quả, trên lý thuyết thì hoàn toàn có thể đem “chiến lợi phẩm” về cùng.

Đây là phương pháp thu hoạch Thụ Yêu Tinh Quả không mạo hiểm, không cần tiếp cận của Triệu Phong

Có thể thực hiện được điều này, cần hai điều kiện không thể thiếu:

Thứ nhất, có Thần Linh nhãn khống chế, đây là điểm trọng yếu.

Thứ hai, có Tam Đại Tông Phái kiềm chế Thụ Yêu, khiến thế cục hỗn loạn, như vậy thì Triệu Phong mới có thể thành công.

Nếu không có Tam Đại Tông Phái kiềm chế, dưới tình huống một chọi một, với linh trí của “Tham Thiên Thụ Yêu”, nhất định trong quá trình tên bay sẽ làm ra đủ loại quấy nhiễu Triệu Phong

- Chuẩn bị thu vẻ thành quả chiến đấu thôi.

Triệu Phong không khỏi lộ ra một tia chờ mong

Mũi tên vừa rồi, chỉ định ra chiến cục mà thôi, bước tiếp theo mới là thu hồi chiến quả.

Thu hồi thành quả lại dễ dàng hơn “nhất tiễn định chiến cục” một chút.

Bởi vì, “nhất tiễn định chiến cục”, vấn đề khiến Triệu Phong nhức đầu nhất chính là: Lực lượng nhiều hơn một phán, sẽ phá hủy Thụ Yêu Tinh Quả, ít đi một phần thì sẽ không bắn trúng mục tiêu.

Mà thu hoạch chiến quả thì không cần cân nhắc đến vấn đề này.

Hơn nữa, Thụ Yêu Tinh Quả xuất xứ từ bản thể của Thụ Yêu, hiển nhiên có sức kháng cự nhất định đối với những dư âm công kích của Thụ Yêu, thậm chí quá trình trở về còn dễ dàng hơn nhiều.

- Tiểu tử kia muốn...

Vũ Lạc đang đuổi theo đằng sau, nhìn chằm chằm vào La Hầu cung của Triệu Phong lại liếc nhìn La Hầu Tiễn đẳng xa, trong mắt lóe lên lệ quang

Ngay lập tức.

Vũ Lạc nhận ra La Hầu cung Tiễn của Triệu Phong được thiết kế theo hình thức “tử mấu tâm liên”.

Chỉ cần Triệu Phong rót vào một tia Chân Linh khí là có thể khiến cho La Hầu Tiễn trở về vị trí cũ, đồng thời thu hồi Thụ Yêu Tinh Quả.

Không chỉ Vũ Lạc nhận ra, mà dám thiên tài của Tam Đại Tông Phái ở đằng sau, cũng không phải kẻ ngu.

- Tiểu tử này không ngờ lại dùng phương thức đặc biệt như vậy để đoạt Thụ Yêu Tinh Quả?

Một ít thiên tài của Tam Đại Tông Phái, ngoài sợ hãi thán phục ra, còn có một chút ghen ghét oán hận.

Thụ Yêu Tinh Quả ẩn chứa Sinh Mệnh Tinh Hoa và Thiên Địa Tinh Phách, phục dụng một quả là có thể thoát thai hoán cốt, vào thời khắc nguy cơ còn có thể cứu một mạng

Nói đơn giản là, nó có được sáu thành hiệu quả của hai loại tràn quả dị thảo như Huyết Lựu Quả và Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo, hơn nữa dược hiệu lại hấp thu rất dễ, thậm chí còn có thể loại trừ một vài bệnh tiềm tàng trong cơ thể.

Nếu so sánh, mặc dù Huyết Lưu Quả có thể tăng cường tu vi, nhưng dược hiệu bá đạo, nhất định sẽ lưu lại bệnh kín, chỉ thích hợp cho người tu luyện công pháp Huyết đạo.

Lúc trước Triệu Phong từ bỏ Huyết Lưu Quá mà lựa chọn Nấm Địa Âm Độc, căn bản không hề hối hận chút nào.

Mà Thụ Yêu Tinh Quả trước mắt, hiển nhiên càng thích hợp với hắn hơn Huyết Lưu Quả.

- Thu!

Triệu Phong cầm La Hầu cung thúc dục một tia Chân Linh khí

Ô... Ô... Ô... N... G!

La Hầu Tiễn phía xa xa, lóe lên một đạo ánh sáng rực rỡ, nhanh chóng tiếp cận Triệu Phong

Triệu Phong thông qua Thần Linh nhãn, khống chế toàn bộ quá trình, chỉ cần tránh không để bị những cành cây của Thụ Yêu đánh trúng

Toàn bộ quá trình so với “Nhất tiễn định chiến cục” còn dễ dàng hơn nhiều.

Vụt...

La Hầu Tiễn tự động trở về vị trí cũ, đồng thời mang theo một quả “Thụ Yêu Tinh Quả”.

Thành quá chiến đấu đã thu hồi...

- Có Tinh Quả này tương trợ, ta có thể nhanh chóng đột phá tới Chân

Huyền cấp đỉnh phong sau đó ngưng tụ một thời gian ngắn thì đột phá Chân Chủ cấp cũng không khó lắm.

Triệu Phong mỉm cười gật đầu, hết sức hài lòng.

Hắn không cần mạo hiểm nhu ba đại Chân Chủ cấp, lại có thể đạt được một viên “Thụ Yêu Tinh Quả”, quả là điều đáng vui mừng và tự mãn.

Đúng lúc này.

Đằng sau truyền đến một thanh âm:

- Triệu Phong ngươi làm rất tốt, ta đến “tiếp ứng” ngươi!

Vù...

Vũ Lạc mừng thầm, trong mắt lóe lên lệ mang sát cơ, từ đằng sau lao tới.

Triệu Phong nghe vậy, sắc mặt thoáng trầm xuống thiếu chút nữa là nhịn không được mà chửi âm lên.

Vị trí hắn đang đứng cực kỳ vi diệu.

Bộ rễ dưới đất không công kích đến hắn. Mà cành cây của Tham Thiên Thụ Yêu cũng không với tới hắn.

Nói cách khác.

Triệu Phong căn bản không cần “tiếp ứng”, dụng tâm của Vũ Lạc là gì, căn bản có thể đoán được.

- Tên Vũ Lạc này, cực kỳ âm hiểm.

- Haizz, một Tinh Quả quý giá như vậy, thật tiện nghi cho Vũ Lạc.

- Tiểu tử kia thật xui xẻo, lấy gió trúc mà múc nước, công dã tràng rồi.

Đám thiên tài của Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện đều không nhịn được thở dài cảm khái.

Đồng thời, cũng có một vài người không cam lòng, vận khí như vậy, tại sao lại không phải là mình gặp được?

Bên phía Tịnh Nguyệt Linh Tông.

Một vài thiên tài ở đây cũng lập tức minh bạch dung ý của “Vũ Lạc”, có một số người cảm thấy hắn trơ trẽn, có một số người lại vui mừng khi hắn thành công.

- Ha ha... Bọ ngựa bắt ve, chim sẽ núp đằng sau.

Trong lòng Vũ Lạc đột nhiên kích động vô cùng hưng phấn.

Hắn từ phía sau đuổi tới, vốn định tạo ra cục diện bất lợi cho Triệu Phong loại trừ cái đinh trong mắt này.

Nhưng không ngờ rằng trời cao lại chiếu cổ cho hắn, để hắn gặp được “chuyện tốt” như vậy.

- Giết chết Triệu Phong đạt được Tinh Quả, sau khi hấp thu Tinh Quả này, ta có thể nhanh chóng đột phá Chân Chủ cấp đại thành, đến lúc đó Diệp Yên Vũ cô nương kia cũng không thể không cấp thể diện cho ta

Vũ Lạc mở cờ trong bụng tốc độ đề thăng tới cực hạn, nhanh chóng tiếp cận Triệu Phong

Với tu vi Chân Chủ cấp tiểu thành của hắn, giết một tên Chân Huyền cấp quê mùa, quả thật là dễ như trở bản tay.

Trong mắt hắn, Thụ Yêu Tinh Quả kia xem như đã đắc thủ.

Triệu Phong phiêu phù giữa không trung sắc mặt thoáng biến đổi, tâm niệm xoay chuyển.

Muốn tránh khỏi sự chặn giết của Vũ Lạc, đối với Triệu Phong mà nói cũng không quá khó.

Thế nhưng như vậy lại không giải quyết được căn nguyên vấn đề.

- Cũng tốt, trước mắt, trong Tam Đại Tông Phái, Nguyệt Ma Điện đã vẫn lạc một vị Chân Chủ cấp, thực lực của Tịnh Nguyệt Linh Tông quá mạnh, rất có khả năng ảnh hưởng tới sự cân bằng của thế cục.

Trong chốc lát, Triệu Phong đã có quyết định.

Bởi vậy.

Triệu Phong cũng xác định “mục đích” là tiêu diệt Vũ Lạc.

Vấn đề tiếp theo là làm thế nào giết chết Vũ Lạc?

Với thực lực và át chủ bài của Triệu Phong hiện nay, muốn giết Vũ Lạc cũng không quá khó.

Khó ở chỗ là làm thế nào để tiếp tục ẩn giấu thực lực, đồng thời

khiến cho Vũ Lạc chết “ngoài ý muốn”, như vậy thì người khác mới không nghi ngờ Triệu Phong

Giết Chân Chủ cấp, vốn đã không dễ dàng

Mà Triệu Phong còn muốn vô thanh vô tức giết chết Chân Chủ cấp, đó khó càng không cần phải bàn cãi.

Nếu như dưới tình huống bình thường Triệu Phong chỉ có thể vượt cấp giết chết đối phương nếu như điều này xảy ra ở Chân Long hội lúc trước, e rằng cũng không ai dám nghĩ

- Ừm... Có rồi!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, đã có một kế sách. Quả thực dưới tình huống bình thường muốn làm được điều này, cực kỳ khó khăn.

Chẳng qua, trong hoàn cảnh địa lý hung hiểm như vậy, chỉ cần mưu đồ tốt thì việc “giết chết Chân Chủ cấp mà không liên quan đến bản thân” cũng không phải là không có khả năng

Vèo...

Triệu Phong bay ngược trở về, “hội họp” với Vũ Lạc, dường như vẫn chưa cảm nhận được sát cơ của đối phương

Hơn nữa.

Trong tay Triệu Phong vẫn cầm Thụ Yêu Tinh Quả bị La Hầu Tiễn xuyên qua thoáng bay xuống gần mặt đất một chút.

Phụ cận mặt đất, khu vực Tham Thiên Thụ Yêu cắm rễ kéo dài đến vài dặm

Không lâu sau.

Triệu Phong chỉ còn cách mặt đất chừng mười trượng

Mười trượng miễn cưỡng tiếp cận phạm vi công kích của bộ rễ Tham Thiên Thụ Yêu.

Tại độ cao này, Triệu Phong không tiếp tục hạ xuống nữa, nếu không hắn rất có thể sẽ rơi vào đợt tấn công của bộ rễ Thụ Yêu.

Hắn cầm trong tay “Thụ Yêu Tinh Quả”, dường như cầm ngọn đèn trong đêm tối, tất sẽ bị Đại Thụ Yêu nhìn chăm chăm

Nhưng lúc này.

Vù Lạc chỉ còn cách Triệu Phong khoảng chừng hai ba chục trượng đây chính là phạm vi công kích hữu hiệu nhất.

- Hừ! Tên quê mùa, chết đi!

Khuôn mặt tuấn mỹ của Vũ Lạc tràn ngập hàn sát, mơ hồ có chút vặn vẹo.

Trên tay hắn lóe lên một đạo Nguyệt Nhận hẹp dài trong suốt, mỏng như cánh ve, dài chừng một hai chục trượng hàn khí dày đặc, bổ ngang về phía Triệu Phong

Vụt vụt...

Thân ảnh Triệu Phong đột nhiên tách thành hai, vừa vặn tránh thoát công kích của Nguyệt Nhận.

Hai thân ảnh Triệu Phong giống nhau như đúc, hóa thành bóng mờ điện mị, chạy đến gần mặt đất.

Phốc...

Vù Lạc vung tay lên, chém chết một tên “Triệu Phong”.

Một tên Triệu Phong khác, trên mặt lộ vẻ “kinh hoàng, hiển nhiên là chân thân, “vụt” một tiếng, điện minh lập lòe, phóng thẳng về phía Tham Thiên Thụ Yêu.

- Không tốt, một khi Triệu Phong bị Thụ Yêu đánh chết, Thụ Yêu Tinh Quả cũng sẽ mất đi.

Vũ Lạc biến sắc, tốc độ tăng thêm, đuổi theo Triệu Phong

Cùng lúc đó.

Trong rùng cậy, tại một khu vực cành lá dày đặc trên đại thụ, hư ảnh Triệu Phong đang ẩn nấp, khẽ lẩm bẩm:

- Vũ Lạc, ngươi phải chết!

Thì ra thân ảnh Triệu Phong đang ẩn nấp mới là chân thân.

Triệu Phong lộ ra thần sắc “kinh hoảng” vừa rồi, cũng là Triệu Phong nhưng sau khoảnh khắc hắn kinh hoảng hắn lại tạo ra một Âm Ảnh phân thân nữa, còn chân thân thì lặng lẽ ẩn độn đi.

Lúc này.

Vũ Lạc đã đuổi kịp “Âm Ảnh phân thân” mà lần thứ hai Triệu Phong tạo ra.

Tâm Linh Chi Nhãn!

Triệu Phong dưới trạng thái ẩn nấp, thi triển “Tâm Linh Chi Nhăn”, thôi thúc lòng tham và dục vọng của Vũ Lạc đến vô tận.

Vi diệu nhất chính là.

Vũ Lạc đang đuổi theo hướng Thụ Yêu Tinh Quả, đưa lưng về phía Tam Đại Tông Phái, những người khác cũng không nhìn ra dị trạng trên mặt hắn.

Càng trọng yếu hơn.

Chân thân của Triệu Phong ở trạng thái ẩn độn, lại mượn cây rừng yểm hộ, không có người nào có thể tận mắt nhìn thấy hắn động thủ.

Vụt...

Âm Ảnh phân thân của Triệu Phong đột nhiên lóe lên, chui vào lớp thổ nhưỡng dưới đất, kỳ thực là bị chôn sống

- Thụ Yêu Tinh Quả của ta...

Vũ Lạc lâm vào dục vọng tham lam vô tận, mất đi lý trí, dưới sự dẫn dắt của “Tâm Linh Chi Nhãn”, hắn cũng xông về phía mặt đất.

Phốc phốc phốc...

Bỗng nhiên, hơn mười bộ rễ của Thụ Yêu phá đất mà lên. Trói chặt lấy “Vũ Lạc”.

Đến lúc này, mưu đồ xem như đã thành.

- Không tốt!

Đám thiên tài của Tịnh Nguyệt Linh Tông đều đồng loạt biến sắc.

- A...

Vũ Lạc vừa mới kêu thảm một tiếng, đã bị bộ rễ của Thụ Yêu xoắn thành một đống huyết nhục, trở thành “phân bón”.

Chương 418: Tu vi lại tăng

- Vũ Lạc sư huynh...

Một màn thê thảm trước mắt. Khiến cho đám thiên tài của Tịnh Nguyệt Linh Tông đều đồng loạt kinh hô. Trong đó có hai nữ đệ tử, phát ra tiếng thét chói tai.

Đám thiên tài của Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện thì ngược lại hít vào một hơi, chợt lộ vẻ kinh ngạc và nghi hoặc.

- Vũ Lạc giết người đoạt bảo, tại sao lại lao xuống phụ cận mặt đất vậy?

- Có thể là do tham lam đỏ mắt, lý trí bị che mờ, không cẩn thận tiến vào phạm vi công kích của bộ rê Thụ Yêu.

- Chậc chậc, hắn đường đường là Chân Chủ cấp, không ngờ lại bị một hư ảnh giả thân lừa gạt, tấm áo choàng của tiêu tử kia, quả là một kiện kỳ vật.

Những thiên tài của hai đại Tông phái khác, tự nhiên có chút hả hê.

Thực lực của Tịnh Nguyệt Linh Tông quá mức cường đại, Nguyệt Ma Điện liên thủ với Hắc Nhai Cung cũng chưa chắc có thể chống lại.

Hiện nay, Tịnh Nguyệt Linh Tông vẫn lạc một vị Chân Chủ cấp, thực lực bị suy yếu nhất định, trình độ giữa hai bên xem như cân đối.

Vũ Lạc chết, thiên tài của Tịnh Nguyệt Linh Tông đều cảm thấy khó

có thể tiếp nhận, nhưng sự thật đã xảy ra, không thể thay đổi.

- Tên Triệu Phong kia đâu rồi?

- Vũ Lạc sư huynh chết có phải do hắn âm thầm ra tay không?

Bên phía Tịnh Nguyệt Linh Tông, có hai gã nam đệ tử có quan hệ không tệ với Vũ Lạc, ánh mắt lóe lên, có chút hoài nghi.

Vụt...

Một đạo điện mị tàn quang lóe lên giữa không trung rừng cây.

- Triệu Phong.

Ánh mắt của thiên tài ba Tông đều dừng lại trên người Triệu Phong.

Triệu Phong giả vờ lộ ra bộ dạng kinh hoàng nghiến răng nghiến lợi nói:

- Tên Vũ Lạc kia, không ngờ lại muốn giết ta cướp lấy Thụ Yêu Tinh Quả. Mọi người thấy rồi chứ? Đây là đạo đãi khách của Tịnh Nguyệt Linh Tông danh môn chính phái sao?

Ác nhân cáo trạng trước, Triệu Phong cũng không ngoại lệ.

- Tên Vũ Lạc kia đâu rồi?

Triệu Phong bay tới hội họp với đám thiên tài của Tịnh Nguyệt Linh Tông

Vẻ mặt của đám thiên tài Tịnh Nguyệt Linh Tông có chút khó coi, trong đó, có hai thiếu nữ lộ ra sắc mặt tái nhợt.

- Vũ Lạc sư huynh... Huynh... Huynh ấy đã chết trong tay Thụ Yêu rồi.

Trong đó có một thiếu nữ có chút quen thuộc với Triệu Phong thanh âm run rẩy nói.

- Cái gì? Hắn bị Thụ Yêu giết chết? Ta lưu lại Âm ảnh phân thân, trốn khỏi sự truy sát của hắn, tại sao hắn lại chết được?

Triệu Phong ra vẻ sững sờ như “nghĩ mãi không ra”.

Lúc Triệu Phong chết, Triệu Phong đã ẩn độn đi, mượn sự yểm hộ của rừng cây, cho nên không ai phát hiện ra hắn đã âm thâm động thủ.

Đây là điểm thứ nhất.

Điểm thứ hai, đó là lúc ấy Vũ Lạc đưa lưng về phía mọi người, lúc bị “Tâm Linh Chi Nhãn” ảnh hưởng, trên mặt có chút dị thường nhưng những người khác đều không thể nhìn thấy.

Tất cả mọi người đều cho rằng Vũ Lạc tham lam, lý trí bị che mờ, chỉ lo Triệu Phong và Thụ Yêu Tinh Quả bị chôn vùi dưới đất, cho nên mới bất nhất tất cả nhào tới, nhất thời sơ sót lọt vào phạm vi công kích của Thụ Yêu.

Đương nhiên.

Vẫn còn một chi tiết mà đại đa số mọi người đều không phát hiện.

Lúc trước Triệu Phong cầm theo Thụ Yêu Tinh Quả, dường như hữu ý vô ý tiếp cận phụ cận mặt đất, quá trình đó cũng không phải ngắn.

Thụ Yêu Tinh Quả chính là tinh hoa trên người Tham Thiên Thụ Yêu ngưng kết mà thành, không khác gì “đứa con” của nó.

Khi ấy, Triệu Phong cố ý tiếp cận phụ cận mặt đất, gây nên sự cừu thị của Tham Thiên Thụ Yêu, vì vậy nó âm thâm triệu tập không ít rễ cây, chôn giấu sẵn tại khu vực gần đó.

Hết thảy những điều này, đều nằm trong sự khống chế của Thần Linh nhãn.

Vì vậy, đến lúc cuối, Vũ Lạc vừa mới hạ xuống, lập tức bị một lượng lớn rễ cây “quấn chết”, mưu đồ cũng thành.

Bên phe Tịnh Nguyệt Linh Tông

Một vài tên đệ tử thấy Triệu Phong bày ra bộ dạng còn chưa rõ tình huống tâm tình lại càng trở nên khó chịu, không biết phải hình dung thế nào.

Theo lẽ thường Vũ Lạc chết trong tay Thụ Yêu, lúc ấy Triệu Phong căn bản không có mặt tại đó, mà chính hắn còn là “người bị hại”.

Hơn nữa, tất cả mọi chuyện đều phát sinh trước mắt bao người.

Triệu Phong thứ nhất là không có mặt lúc đó, thứ hai là người bị hại, thứ ba là tu kém xa kẻ bị giết.

- Hừ, tiểu tử họ Triệu kia, mặc dù Vũ Lạc sư huynh không phải do ngươi giết, nhưng ngươi cũng không tránh được liên quan.

- Không sai, nếu không phải vì đuổi giết ngươi, Vũ Lạc sư huynh cũng sẽ không chết.

Hai tên đệ tử có quan hệ tốt với Vũ Lạc, oán giận đến sôi gan, trên mặt tràn ngập lệ mang

Triệu Phong lập tức im lặng, đây là lý lẽ gì chứ?

- Các ngươi trước hết hãy tỉnh táo lại, Triệu Phong cũng là người bị hại. Nếu như không phải Vũ Lạc sư huynh nảy lòng tham đối với Tinh Quả, hắn cũng sẽ không chết.

Một thiếu nữ có quen biết Triệu Phong không nhịn được lên tiếng.

Vài tên đệ tử của Tịnh Nguyệt Linh Tông thương nghị với nhau, quyết định chờ Diệp Yên Vũ trở lại xử lý việc này.

Dù sao thì Tịnh Nguyệt Linh Tông cũng là danh môn chính phái, mà Triệu Phong lại có quan hệ hợp tác nhất định với Diệp Yên Vũ.

- Tiểu tử họ Triệu kia, trước khi Diệp sư tỷ trở lại, ngươi hãy tự giác giao ra Tinh Quả, ngoan ngoãn chịu trói.

Một tên nam đệ tử Chân Huyền cấp đỉnh phong đứng ra, ánh mắt lập lòe, không che giấu được sự tham lam trong mắt.

Tu vi Chân Huyền cấp đỉnh phong một khi đạt được Thụ Yêu Tinh Quả, thoát thai hoán cốt, liền có hi vọng đột phá Chân Chủ cấp.

Từ Chân Huyền cấp đến Chân Chủ cấp, tuyệt đối là một bước nhảy vọt lớn.

Triệu Phong cười nhạt một tiếng, căn bản không thèm để ý.

Hắn chẳng những không thèm để ý, còn lấy “Thụ Yêu Tinh Quả” ra,

bỏ từng miếng vào miệng ăn.

Thụ Yêu Tinh Quả kia lớn bằng quả dưa hấu, Triệu Phong cũng phải mất một hồi mới ăn xong

- Thụ Yêu Tinh Quả... Tiểu tử ngươi dám...

Hai tên nam đệ tử có quan hệ tốt với Vũ Lạc, lập tức kinh sợ không thôi, đồng loạt đánh về phía Triệu Phong

- Ha ha, thì ra các ngươi cũng không phải quan tâm đến nguyên nhân chết của Vũ Lạc, chẳng qua là có mưu đồ với Tinh Quả mà thôi.

Triệu Phong bật cười, lời nói mang theo sự trào phúng sâu sắc.

- Chết đi!

Hai gã đệ tử biến sắc, đồng loạt ra tay.

Một người trong đó chém ra Nguyệt Quang Kiếm, hàn quang sắc bén, đủ xuyên thủng một ngọn núi lớn. Người còn lại thì đánh ra một tầng ánh sáng như ánh trăng có thể trong khoảnh khắc quét sạch một đám yêu thú bình thường.

Phốc...

Thân hình Triệu Phong biến mất.

Điện mang lóe lên, hắn lại xuất hiện ở một nơi khác, tiếp tục chậm rãi ăn Thụ Yêu Tinh

Hai tên đệ tử không ngừng phát động công kích hung mãnh với Triệu Phong.

Phốc phốc phốc...

Thân hình Triệu Phong chớp động liên tục, xuyên qua xuyên lại trước những công kích ác liệt của hai tên đệ tử, thậm chí ngay cả góc áo của hắn cũng không chạm nổi.

Mười nhịp hô hấp sau...

Triệu Phong đã ăn xong Thụ Yêu Tinh Quả, trên mặt đỏ bừng, toàn thân dâng lên một tầng khí tức trong suốt, sinh cơ tràn ngập, nguyên khí dõi dào hùng hậu.

Hai tên đệ tử kia hận đến ngứa răng thở hồng hộc không thôi.

Bọn hắn tự nhiên không có ý định “gây khó dễ” cho Triệu Phong mục đích thật sự vẫn là Thụ Yêu Tinh Quả.

Thế nhưng...

Thân pháp tốc độ của Triệu Phong đã đạt tới tình trạng không thể tưởng tượng nổi, đùa giỡn bọn hắn một phen, trong lúc hai người truy đánh thì Triệu Phong đã ăn xong Thụ Yêu Tinh Quả.

Chờ sau khi Triệu Phong ăn Thụ Yêu Tinh Quả xong thực lực hiển nhiên đại trướng bọn hắn càng vô lực động thủ.

- Tinh Quả này quả nhiên cường đại.

Triệu Phong cảm thấy toàn thân tràn ngập khí tức sinh mệnh vô tận, từ da thịt đến gần cốt và tạng phủ, tất cả đều được khí tức sinh mệnh tẩy lễ một lượt.

Cảnh giới của hắn, có hạn chế rất lớn đối với việc hấp thu và chuyển hóa “Thụ Yêu Tinh Quả”.

Nếu là Chân Huyền cấp bình thường ăn một quả “Thụ Yêu Tinh Quả”, ít nhất sẽ lãng phí tám phần lực lượng, nếu như phục dụng vài lần, hiệu quả sẽ tốt hơn.

Nhưng dưới tình huống trước mắt, Triệu Phong để tránh đêm dài lắm mộng liền dứt khoát xơi hết toàn bộ “Thụ Yêu Tinh Quả” trước mặt mọi người.

Bởi vì cảnh giới không đủ, nên Triệu Phong chỉ có thể hấp thu được sáu thành hiệu quả của “Thụ Yêu Tinh Quả”.

Dụ vậy, tu vi Chân Huyền cấp đại thành của hắn tăng lên đỉnh phong cũng không phải là vấn đề.

Lúc này.

Khí tức trên người Triệu Phong chấn động có thể dùng mắt thường cảm nhận được tốc độ tăng trưởng

Làn da của hắn trở nên óng ánh hơn, khiến người khác cảm thấy hắn như trẻ ra.

Kéo dài tuổi thọ, thanh xuân mỹ dung đây chỉ là những hiệu quả kèm theo sau khi phục đụng Tinh Quả mà thôi.

Hiệu quả thực sự của Thụ Yêu Tinh Quả, chính là khiến thân thể Triệu Phong lột xác, đồng thời bổ sung và tăng cường tu vi nguyên khí

Không lâu sau...

Tu vi của Triệu Phong đã dần đạt tới Chân Huyền cấp đỉnh phong

Nếu là Chân Huyền cấp đại thành, phục dụng Thụ Yêu Tinh Quả, cũng không có khả năng đạt được hiệu quả tăng trưởng nhanh như vậy, cho dù Thụ Yêu Tinh Quả có dễ dàng hấp thu đi nữa.

Thế nhưng cảnh giới tinh thần của Triệu Phong đã ngoài Chân Chủ cấp tiểu thành, thậm chí còn hơi vượt qua Chân Chủ cấp tiểu thành.

Cảnh giới đủ cao, tu vi tăng trưởng cũng tương đối dễ dàng hơn.

Đúng lúc này...

Các vị Chân Chủ cấp của Tam Đại Tông Phái cũng đang nghĩ cách thoát ra từ trong sự đuổi giết của Tham Thiên Thụ Yêu.

Xích Quỷ của Hắc Nhai Cung chật vật không chịu nổi, thu được một Thụ Yêu Tinh Quả.

Trang Quán Nhi của Nguyệt Ma Điện cũng đạt được một Thụ Yêu Tinh Quả.

Diệp Yên Vũ và Tiểu Tặc Miêu, lần lượt đạt được một Thụ Yêu Tinh Quả, tuy nhiên, Tinh Quả của Tiêu Tặc Miêu đã bị nó ăn sạch.

Thế nhưng

Từ trong Đại Thụ Yêu thoát ra, so với tiến vào còn khó gấp mấy lần.

Grào...

Tham Thiên Thụ Yêu phẫn nộ rít gào, cành cây cuồng vũ, thậm chí

một vài lá cây mang theo lực lượng khủng bố, bắn thẳng ra ngoài.

Thoáng chốc, trong phạm vi hoạt động của Tham Thiên Thụ Yêu đã nổi lên một trận gió bảo, mặt đất chấn động kịch liệt.

Vụt vụt vụt...

Một ít bộ rễ dưới đất, thậm chí tự đoạn, hóa thành rào cản, phong tỏa đường chạy trốn của ba đại thiên tài Chân Chủ cấp.

Thụ Yêu Tinh Quả giống như “con cháu” của Tham Thiên Thụ Yêu, thấy “con cháu” của mình bị người khác cướp đi, Thụ Yêu há có thể nhẫn nhịn được?

Vì muốn lưu lại những kẻ đầu sỏ gây ác này, Tham Thiên Thụ Yêu gần như điên cuồng công kích, không để ý đến việc trả giá đắt, thậm chí còn tự hủy đi một ít cành cây và bộ rễ của bản thân.

Như thế.

Cho dù Tham Thiên Thụ Yêu có thể lưu lại ba đại thiên tài Chân Chủ cấp thì bản thân cũng sẽ nguyên khí đại thương

Nhưng lúc này Tham Thiên Thụ Yêu đã phẫn nộ tới cực điểm, làm sao có thể quan tâm tới những chuyện này nữa.

- Ba người chúng ta liên thủ, như vậy mới có một đường sống

Trang Quán Nhi quát một tiếng, thúc dục vô thượng bí pháp của Nguyệt Ma Điện, Chân Linh khí gần như thiêu đốt.

Chỉ thấy phương viên một trượng quanh người nàng hình thành một lực trường kỳ dị, khí tức u ám tràn ngập, không gian vặn vẹo sụp đổ,

những đạo công kích đến từ bên ngoài vừa tiếp cận, trực tiếp bị thôn phệ.

- Bí pháp thật kỳ dị.

Triệu Phong tập trung Thần Linh nhãn quan sát, lực trường quanh người Trang Quán Nhi, cơ bản có thể thôn phệ hết thảy toàn bộ công kích dưới Đan Nguyện Cảnh, cho dù là công kích của Đan Nguyên cảnh bình thường cũng sẽ bị suy yếu đến ba bốn thành.

- Đó là “Hắc Nguyệt Lực Trường” của Nguyệt Ma Điện. Do “Thiên Ma Lực Trận” thuộc bí kỹ Ma Đạo kinh điên cải tiến mà thành, vào đêm trăng sáng uy lực còn có thể tăng lên gấp đôi.

Cùng lúc đó.

Diệp Yên Vũ và Xích Quỷ cũng đồng loạt thi triển bí pháp bảo vệ tính mạng của bổn Tông vật lộn với sinh tử.

Ba đại Chân Chủ cấp, xuất thân từ những Tông phái Nhị Tinh khác nhau, mạo hiểm tiến vào trong Tham Thiên Thụ Yêu, tự nhiên đều có át chủ bài bảo vệ tính mệnh.

Trong đó.

Diệp Yên Vũ đột nhiên lấy ra một phù ngọc đặc thù, sau khi bóp nát, trên người hiện lên một Tiên Tử nguyệt bào hư vô rực rỡ, dáng vẻ đoan trang thánh khiết, phát ra một luồng thần uy mênh mông không thể tưởng tượng nổi.

- Chuyện gì xảy ra? Hư ảnh kia không phải là “Thánh Nguyệt Tiên Cô” của bổn Tông sao?

- Độ là Hư Thần cảnh đại năng dùng tinh huyết và Hư Thần tàn phiến luyện chế thành “Hư Thần bảo hộ”. Trong khoảng thời gian ngắn, Diệp sư tỷ sẽ có được một phần mười lực lượng che chở của “Thánh Nguyệt Tiên Cô”, hoặc có thể phát ra một kích cùng cấp.

Đám đệ tử của Tịnh Nguyệt Linh Tông đều kinh hãi, khẽ thở phào một hơi.

Sau khi Diệp Yên Vũ được “Hư Thần bảo hộ”, cho dù chính diện đối mặt với Tôn Giả Đan Nguyên cảnh cũng có thể chống đỡ được giây lát.

- Không họ là Tông phái Nhị Tinh, có đủ loại thủ đoạn nắm ngoài dự đoán. Khó có thể tưởng tượng nổi Thế Giới này rộng lớn đến mức nao... Không biết Tông phái Tam Tinh, Tứ Tinh sẽ là quang cảnh bực nào?

Chân Linh khí vận chuyển xiềng xích nhỏ, tu vi

Triệu Phong không khỏi sinh lòng chờ mong và hướng tới.

Đúng lúc này.

Chân Linh khí vận chuyển trong cơ thể Triệu Phong, đột nhiên đột phá một gông cùm xiềng xích nhỏ, tu vi nhất cử tấn chức, đạt tới Chân Huyền cấp đỉnh phong

Chương 419: Hoài nghi

Lúc ba đại Chân Chủ cấp đang lâm vào nguy cơ tuyệt cảnh, Triệu Phong mượn nhờ lực lượng của Thụ Yêu Tinh Quả, thân thể lột xác nhảy vọt, nhất cử đột phá đến Chân Huyền cấp đỉnh phong.

Bởi vì ăn một lần cả quả "Thụ Yêu Tinh Quả", hơn nữa lại khá vội vàng, nên Triệu Phong không cách nào hoàn toàn chuyển hóa và hấp thu dược lực của nó.

Chân Linh nguyên của hắn, trên cơ bản đã chống đỡ đến cực hạn, không thể nào tiếp tục khai thác.

Để tránh "lãng phí", Triệu Phong đem một phần khí tức tinh túy của Thụ Yêu Tinh Quả, truyền vào cho Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc.

Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc, ở thời kỳ đỉnh phong, thậm chí còn tinh thuần hơn Chân Linh nguyên mà Triệu Phong vừa mới bước vào Chân Huyền cấp đỉnh một một ít.

Thế nhưng luồng Chân Linh nguyên này lại đang ở trạng thái khô kiệt, mà Thụ Yêu Tinh Quả lại ẩn chứa tinh túy Sinh Mệnh Tinh Hoa, lập tức khiến cho luồng Chân Linh nguyên này như cây khô gặp mùa xuân, dần dần tỏa sáng "sinh cơ", nhanh chóng khôi phục.

- Luồng Chân Linh nguyên này của Thủy Nguyệt đạo tặc, trước mạt đối với ta mà nói, ngoại trừ là nguồn dự trữ thứ hai ra, còn có thể thiêu đốt vào thời khắc mâu chốt.

Triệu Phong biết rõ, đây cũng là một lá bài tẩy của mình.

Chẳng qua, cho tới bây giờ vẫn chưa gặp phải hiểm cảnh gì, đến mức bức bách Triệu Phong phải thiêu đốt luồng Chân Linh nguyên này.

Thiêu đốt Chân Linh nguyên và thiêu đốt Chân Linh khí là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau.

Nếu như thiêu đốt Chân Linh khí. Chiến lực có thể tăng gấp đôi, nguyên khí tổn thương nặng nê, nếu tiếp tục kéo dài sẽ ảnh hưởng và tổn thương tới căn cơ bổn nguyên.

Còn thiêu đốt Chân Linh nguyên, cơ bản không khác gì tự phế căn cơ, tu vi bành trướng ít nhất chiến lực sẽ tăng lên gấp vài lần.

Nếu như thiêu đốt “Chân Linh nguyên”, quá trình mãnh liệt đó... Chính là tự bạo.

Sau khi tu vi đột phá, Triệu Phong cũng đồng thời củng cố, phân ra một phần tâm thần, lưu ý tình huống của ba đại Chân Chủ cấp.

- Nhân loại vô sỉ... Toàn bộ lưu lại hết cho ta!

Tham Thiện Thụ Yêu phẫn nộ bộc phát, điên cuồng phát tác, hao tổn một ít bộ rễ và cành cây, chỉ vì muốn vây khốn, bắt giết những tên nhân loại đã cướp đi “con cháu” của mình.

Phải biết rằng

Cấp độ công kích của Tham Thiên Thụ Yêu, căn bản không kém gì Tôn Giả Đan Nguyên cảnh bao nhiêu.

Dưới tình huống điên cuồng phản công, mạnh như ba đại Chân Chủ cấp vẫn có khả năng bị vẫn lạc.

Trong đó, Diệp Yên Vũ xem như là người gặp phải áp lực lớn nhất.

Bởi vì nàng và Tiểu Tặc Miêu, lần lượt cướp đi hai quả Thụ Yêu Tinh Quả, cho nên bị Thụ Yêu ghi hận sâu nhất.

Còn may, lá bài tẩy của nàng cũng tương đối cường đại, không ngờ lại sử dụng ngọc phù đặc chế, dẫn động "Hư Thần bảo hộ".

Sau lưng Diệp Yên Vũ hiển hiện hư ảnh sáng chói của "Nguyệt Bào Tiên Tử", đây chính là sư tôn của nàng - Thánh Nguyệt Tiên Cô.

- Nếu là Đan Nguyên cảnh bình thường ta chỉ cần phát động Hư Thần bảo hộ, lực lượng một kích đủ khiến nó trọng thương thậm chí diệt sát. Thế nhưng khí lực sinh mệnh của Thụ Yêu quá ương ngạnh, thể tích cũng vô cũng khổng lồ, cắm rễ tới phương viên vài dặm.

Diệp Yên Vũ cũng không dám mạo muội công kích.

Hư Thần bảo hộ, có thể giúp nàng phòng ngự hoặc là phát ra một kích lực lượng tương đương với một phân mười uy lực của Vương Giả Hư Thần cảnh.

Tình thế trước mắt, hiển nhiên dùng phòng ngự sẽ bảo hiểm hơn đôi chút.

Dưới sự gia trì của "Hư Thần bảo hộ", Diệp Yên Vũ vẫn khá thong dong tự nhiên trước sự công kích điên cuồng của Tham Thiên Thụ Yêu.

Thậm chí ngay cả Tham Thiên Thụ Yêu cũng đều mơ hồ bị khí tức

lực lượng của “Hư Thân bảo hộ” chấn nhiếp, cho nên cắt giảm đi vài phần công kích đối với Diệp Yên Vũ.

Vụt vụt...

Trang Quán Nhi và Xích Quỷ lập tức tiến tới gần Diệp Yên Vũ, ba người liên thủ, giết ra một con đường sống

Trong tay Xích Quỷ cũng có át chủ bài, sau khi uống vào một loại dịch khí thần bí như khói, bên ngoài thân hắn nổi lên một tầng quang mang màu đen nhân nhạt như hư vô, thân hình trở nên nhẹ nhàng phiêu đãng như u Hồn.

Hắn cắn răng một cái, quỷ khí bên hông thả ra một vài “Ảm Hồn Lệ Quỷ”.

Sau một tràng tiếng kêu thê thảm, những Âm Hồn Lệ Quỷ đó đều bị tầng quang mang màu đen nhàn nhạt như hư vô bên ngoài cơ thể Xích Quỷ hấp thu.

Sau đó.

Thân thể Xích Quỷ gần như Quỷ Hồn Linh Thể hóa, miễn dịch đến bảy thành công kích vật lý đến từ bên ngoài, thậm chí còn có thể xuyên thấu một vài kẽ hở cành lá.

- Thật thú vị.

Triệu Phong tạm tắc kêu lạ, Thần Linh nhãn thoáng nghiên cứu một chút, mặc dù có thể chứng kiến chi tiết, thế nhưng những thứ này quá thâm ảo, cho dù thấy rõ quá trình cũng chưa chắc có thể hiểu được.

Một lát sau.

Dưới sự liên thủ của ba đại Chân Chủ cấp, rốt cuộc cũng giết ra khỏi tầng tầng quấy nhiễu của Tham Thiên Thụ Yêu.

Tham Thiên Thụ Yêu bỏ ra một cái giá rất đắt, thế nhưng lại không thể lưu lại đám thiên tài Chân Chủ cấp.

- Ba đại thiên tài Chân Chủ cấp này, mỗi thế lực sau lưng đều là Tông phái Nhị Tinh, tùy tiện một Tông phái cũng có thể quét ngang Đại lục Thanh Hoa. Sư tôn sau lưng Diệp Yên Vũ thậm chí còn là Vương Giả Hư Thần cảnh.

Trong lòng Triệu Phong cảm khái.

Có lẽ, hắn ở Đại lục Thanh Hoa còn có thể coi là thiên kiêu cái thế.

Nhưng những thiên tài Ngoại Vực này xuất thân từ Tông phái rất cao siêu, bất luận tài nguyên, công pháp, sư thừa... Mỗi phương diện đều siêu việt hơn Thập Đại Tông Phái của Đại lục Thanh Hoa, không chỉ một cấp độ.

- Nếu đã sử dụng “Hư Thần bảo hộ”, mất đi tấm át chủ bài này, vậy thì hoặc không làm, đã làm phải làm cho trót.

Khuôn mặt Diệp Yên Vũ trở nên lạnh lẽo, bỗng nhiên quay lại, ngọc thủ điểm ra.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Hư ảnh Tiên Tử nguyệt bào sau lưng nàng ảm đạm hơn phân nửa, phá không mà đi, mang theo một luồng thần uy mênh mông chấn động thiên địa.

Chỉ một thoáng

Trong phương viên trăm dặm, nguyên khí thiên địa chấn động giống như thủy triều hội tụ, phảng phất như có Hư Vô Chi Thân, đứng sửng sững giữa vòm trời, nhất chưởng thiên địa.

- Luồng hơi thở này...

Trong lòng Triệu Phong run rẩy, Thần Linh nhãn mơ hồ rung động

Trước mặt nguyên khí thiên địa vô tận mênh mông chấn động đẳng xa, tất cả thiên tài ở đây đều nhỏ bé như con sâu cái kiến.

Tất cả mọi người đều cảm nhận được một loại áp bách đến từ linh hồn.

Với tinh thần nguyên cường đại của Triệu Phong mà vẫn bị ép tới run rẩy, gần như không cách nào nhúc nhích, càng đừng nói đến những Chân Linh cảnh khác.

Ầm ầm ầm...

Một tiếng nổ thạch phá kinh thiên vang lên dữ dội, bộc phát giữa rừng cây trong hạp cốc.

Triệu Phong chỉ thấy hư ảnh Tiên Tủ nguyệt bào kia khuếch trương đến phương viên trăm trượng hung hăng va chạm với Tham Thiên Thụ Yêu.

Tham Thiên Thụ Yêu hoảng sợ gào thét, dùng một mảng lớn thân cành bảo vệ cơ thể, toàn thân bắn ra một tầng tinh quang xanh biếc, va chạm với lực lượng của “Hư Thần bảo hộ”.

Ngay sau đó.

Ngay sau đó.

Một trận ánh sáng như ánh trăng cực kỳ chói mắt, bao trùm phương viên vài dặm, mắt thường chỉ thấy một tầng sóng xung kích, bao phủ toàn bộ phương viên mười dặm

- Không tốt.

Đệ tử của Tam Đại Tông Phái ở đằng sau áp trận đều bị liên lụy, đồng loạt thúc dục Chân Linh khí, thậm chí còn dùng đến bí thuật hộ thể.

- Lực lượng rất mạnh, chỉ là dư ba mà đã có thể bóp chết Chân Linh cảnh bình thường

Triệu Phong thúc dục Chân Linh khí bành trướng trong cơ thể, bên ngoài thân ngưng kết điện quang dày đặc, hình thành một bộ “y phục” được đan từ lưới điện.

Dù vậy.

Hắn vẫn phải cố hết sức mới có thể ứng phó.

Đám thiên tài của Tam Đại Tông Phái, tu vi quá nửa đều là Chân Huyền cấp đỉnh phong phần lớn đều có bí thuật hoặc Thần binh kỳ bảo, miễn cưỡng chống đỡ.

Sóng xung kích này, kéo dài khoảng ba nhịp hô hấp, liền suy kiệt.

Mọi người thở phào một hơi, ngưng mắt xem xét, kết quả chỉ thấy,

phương viên mười dặm bị bụi bặm cuồn cuộn bao phủ.

Lực lượng của một kích vừa rồi, đủ để phá hủy một cái thành trì nhỏ.

Đây còn là dưới tình huống “Hư Thần bảo hộ” đã bị suy kiệt hơn phân nửa.

Nếu như dưới tình huống đỉnh phong lực lượng một kích của “Hư Thần bảo hộ”, rất có khả năng trảm sát cả Tôn Giả.

Vụt vụt vụt...

Ba đại Chân Chủ cấp phá không bay trở về, cùng hội họp với đám thiên tài cùng trận doanh.

- Một kích vừa rồi, cho dù không giết được Tham Thiên Thụ Yêu cũng đủ khiến nó trọng thương

Diệp Yên Vũ khẽ lẩm bẩm

Khí lực và sinh mệnh lực của Tham Thiên Thụ Yêu thật sự quá cường đại, phạm vi cắm rễ lên đến vài dặm, chỗ sâu nhất, thậm chí còn cắm rễ dưới lòng đất mười dặm

Triệu Phong mở ra Thần Linh nhãn, phát hiện cả một khu vực nhánh cây của Tham Thiên Thụ Yêu đã bị đánh nát thành nhiều mảnh nhỏ.

Ngay cả thân Thụ Yêu cũng xuất hiện vết thương chồng chất.

Trong lòng Triệu Phong khẽ động

Thứ quý giá nhất trên người Tham Thiên Thụ Yêu không phải là Thụ Yêu Tinh Quả, mà là “Mộc Linh tinh phách”.

“Mộc Linh tinh phách” có thể tăng cường tâm thần linh phách, có lợi ích nhất định đối với Tôn Giả tham hóa Hư Thần cảnh.

Đặc biệt là đối với người tu hành Hồn đạo mà nói, Mộc Linh tinh phách càng thứ mà những người này tha thiết ước mơ.

Triệu Phong tự nhiên biết rõ điều này.

Thế nhưng hắn cũng biết rằng bằng vào sức một mình, căn bản không có khả năng đạt được Mộc Linh tinh phách.

Muốn có được Mộc Linh tinh phách, nhất định phải giết chết Tham Thiên Thụ Yêu, cũng không loại trừ khả năng Tham Thiên Thụ Yêu sẽ ngọc đá cùng tan.

Mà lúc này.

Ba đại Chân Chủ cấp trở về, nguyên khí đại tổn, đều bị thương không nhẹ, vô lực tái chiến với Thụ Yêu.

Trong đó, thương thế nặng nhất và cũng hợp lý nhất là “Xích Quỷ”, sau khi phục dụng loại dịch khí thần bí như khói kia, đồng thời thi triển loại bí thuật nào đó, khiến cho thân thể của hắn trở thành trạng thái nữa hư vô.

Cho dù là Diệp Yên Vũ thương thế nhẹ nhất, nhưng vẫn nghiêm trọng hơn nhiều so với lúc tranh đấu trong sơn huyệt.

- Vũ Lạc đâu rồi?

Diệp Yên Vũ đột nhiên phát hiện có gì đó không đúng

Vài tên thiên tài của Tịnh Nguyệt Linh Tông có chút bi thương kể lại nguyên nhân cái chết của Vũ Lạc một lượt, thật sự cũng không có cố ý đổ tội cho Triệu Phong

Dù sao thì cái chết của Vũ Lạc, đệ tử của ba Tông đều nhìn thấy rất rõ ràng

- Với bản tính của Vũ Lạc, ham Thụ Yêu Tinh Quả của Triệu Phong mà giết người đoạt bảo thì cũng chàng có gì là lạ. Thế nhưng hắn đường đường là Chân Chủ cấp, lại bị một hư ảnh phân thân lừa gạt, còn lâm vào phạm vi công kích của Tham Thiên Thụ Yêu... Hơn nữa, Vũ Lạc cũng không phải là người dễ kích động như vậy...

Đôi mi thanh tú của Diệp Yên Vũ cau lại, chỉ tin năm phần, vẫn còn có chút nghi vấn.

Ánh mắt của nàng trở nên lạnh lẽo, có một loại cảm giác áp bách kỳ lạ, như có thể xuyên thủng mọi bí mật, dò xét trên người Triệu Phong

Nếu đổi lại là người khác, trong lòng có quỷ, tất nhiên tâm thần sẽ bất an bất định, cho dù chỉ là một tia khác thường thì Diệp Yên Vũ vẫn có thể cảm thấy.

Thế nhưng bất luận là nội tâm hay là vẻ mặt của Triệu Phong lại đều rất bình tĩnh, Diệp Yên Vũ tự nhiên không nhìn ra được dị thường

- Ừm...

Vẻ mặt Diệp Yên Vũ trở nên trầm tư, nàng cảm thấy cái chết của Vũ Lạc có chút kỳ quái.

Cho dù có thể khẳng định rằng Vũ Lạc không phải trực tiếp chết trong tay Triệu Phong thế nhưng chưa hắn là không liên quan gì đến người

này.

- Trước khi Vũ Lạc bỏ mình, không ai phát hiện Triệu Phong động thủ. Nhưng lúc đó, hắn đang trong trạng thái ẩn nấp, không ai nhìn thấy hắn. Nói cách khác... Không người nào có thể chứng mình hắn có động thủ hay không

Diệp Yên Vũ thoáng suy tư một chút.

Tâm tư của nàng cẩn thận, dần tìm ra được điểm đáng ngờ, không thể loại trừ hắn vô can, trên người Triệu Phong vẫn có rất nhiều điểm đáng ngờ.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong cũng nhìn thấy rõ những biến hóa trên thần sắc của Diệp Yên Vũ.

- Nàng ta thông minh siêu phàm, Tiểu Tặc Miêu thành công tính kế nàng chưa chắc trong lòng nàng đã không nảy sinh nghi ngờ.

Triệu Phong phát hiện kế hoạch của mình, mặc dù thu hoạch không ngừng gia tăng nhưng đồng thời cũng dần “phơi bày trước ánh sáng”.

Hắn âm thầm hạ quyết tâm, nếu như không phải gặp kỳ ngộ lớn hơn, nhất định phải tìm cơ hội chạy trước, tách mỗi người mỗi ngả với Diệp Yên Vũ.

Nhưng đúng lúc này...

Vụt vụt vụt...

Xa xa truyền đến tiếng xé gió, trong đó có một khí tức Chân Chủ cấp cường đại, yếu hơn Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi đôi chút.

Trên tầng mây xuất hiện hơn mười đạo thân ảnh.

- Không tốt, viện binh của Tịnh Nguyệt Linh Tông đến rồi.

Người của Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện có chút biến sắc.

Ánh mắt Triệu Phong quét qua, phát hiệu những ngươi vừa đến còn cường đại hơn đội ngũ nhân mã của Vũ Lạc một bậc, người cầm đầu là một thanh niên huyền y, tu vi đạt tới Chân Chủ cấp đại thành, dường như vừa mới tấn chức không lâu.

- Lúc trước ta thiết kế âm mưu giết chết Vũ Lạc, một nguyên nhân trong đó, chính là cảm thấy thực lực của Tịnh Nguyệt Linh Tông quá mạnh, có khả năng sẽ ảnh hưởng tới cân đối, không ngờ bây giờ lại xuất hiện một vị Chân Chủ cấp đại thành.

Chương 420: Từng bước nguy cơ

Tịnh Nguyệt Linh Tông không hổ là thế lực Tông môn cao tới Nhị Tinh rưỡi, mười đại thiên tài Chân Chủ cấp, chiếm đến năm vị, lực áp Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện.

Lúc trước.

Triệu Phong ý thức được điều này, lo lắng sẽ đánh vỡ thể cân bằng của ba Tông vì vậy mới thiết kế âm mưu giết chết Vũ Lạc, loại bò một vị Chân Chủ cấp.

Nhưng nào ngờ được.

Vũ Lạc chết chưa được bao lâu thì Tịnh Nguyệt Linh Tông lại tới một vị Chân Chủ cấp đại thành càng mạnh hơn nữa, đồng thời còn đem theo một lượng lớn viện binh, quá nửa đều là Chân Huyền cấp đỉnh phong

- Là Lý Hoành sư huynh!

- Lý Hoành sư huynh trong di tích, tất đạt được kỳ ngộ gì đó, bằng không thì làm sao có thể tấn chức Chân Chủ cấp đại thành.

Những thiên tài của Tịnh Nguyệt Linh Tông trên mặt đều hiện lên vẻ kinh hỉ và hâm mộ.

Trước khi tiến vào di tích, Lý Hoành chỉ xếp hạng thứ sáu trong mười đại Chân Chủ cấp, thậm chí còn thoáng kém hơn Vũ Lạc vừa chết.

Chẳng qua, bây giờ Lý Hoành tấn chắc Chân Chủ cấp đại thành, xếp hạng đã tiếp cận Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi rồi.

- Lý Hoành, ngươi tới rất đúng lúc, bên phía chúng ta đang thiếu nhân thủ đây.

Dung nhan Diệp Yên Vũ giống như một đóa bạch liên, hiện lên vẻ tươi mát vui vẻ.

Giờ khắc này.

Ánh mắt của mọi người đều đừng trên “thanh niên huyền y cầm đầu”, cũng chính là Lý Hoành.

Lý Hoành tấn chức Chân Chủ cấp đại thành, còn mang theo viện binh đến, mặc dù Tịnh Nguyệt Linh Tông vừa mới tổn thất một vị Chân Chủ cấp, nhưng lúc này đã được thêm một liều “Định tâm hoàn”. (*)

(*) thuốc trợ tim.

Thế nhưng đám thiên tài của Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện thì lại lộ ra thần sắc ngưng trọng dị thường

- Không ngờ Tịnh Nguyệt Linh Tông lại xuất hiện thêm một vị Chân Chủ cấp đại thành, chẳng lẽ lần này cũng giọng như trước kia, Nguyệt Ma Điện và Hắc Nhai Cung đều bị Tịnh Nguyệt Linh Tông áp chê?

Xích Quỷ lẩm bẩm nói, diễm quang màu trắng trong mắt, có chút ảm đạm.

Bên phía Nguyệt Ma Điện.

- Tịnh Nguyệt Linh Tông hai đại thiên tài khó đối phó nhất, theo thứ tự là Diệp Yên Vũ, Lữ Thiên Nhất, trong đó Lữ Thiên Nhất gần như đạt tới Nửa bước Đan Nguyên cảnh, trong mười đại Chân Chủ cấp tiến vào di tích, hắn chính là tồn tại vô địch.

Thiếu nữ tuyệt mị Trang Quán Nhi, giữa mi tâm là ấn ký trăng khuyết u ám, sáng tối chớp động mái tóc tím giống như Tinh Linh phiêu động trong gió.

Mười đại Chân Chủ cấp, thực lực xếp trong 3 hạng đầu, Tịnh Nguyệt Linh Tông chiếm đến hai vị.

Lữ Thiên Nhất, thực lực hàng đầu, ngay cả Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi cũng không phải là đối thủ.

Chẳng qua, trước mắt thì Lữ Thiên Nhất vẫn chưa hiện thân.

Rất nhanh.

Thanh niên huyền y “Lý Hoành” dẫn đầu mười mấy người, hội họp với đám Diệp Yên Vũ.

- Diệp sư muội, ta bị lực lượng “Hư Thần bảo hộ” hấp dẫn mà đến, quả nhiên tìm thấy các người ở chỗ này.

Lý Hoành mặc dù nhiệt tình, nhưng vẫn rất khách khí với Diệp Yên Vũ.

Hắn tấn chức Chân Chủ cấp đại thành không lâu, vẫn hơi chênh lệch một chút so với Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi.

- Lực lượng một kích của Hư Thần bảo hộ, uy năng mênh mông cuồn cuộn, e rằng trong vòng nghìn dặm, Chân Linh cảnh đều có thể sinh ra cảm ứng. Xem ra hạp cốc này sẽ càng dẫn tới nhiều thiên tài hơn.

Triệu Phong đứng tại nơi hẻo lánh, không hề lên tiếng.

Đột nhiên.

Hắn cảm nhận được vài ánh mắt có chút hả hê.

Đây rõ ràng không phải là ánh mắt hảo ý, chúng đến từ hai gã nam đệ tử có quan hệ không tệ với Vũ Lạc, lúc trước muốn cướp đoạt Thụ Yêu Tinh Quả của Triệu Phong, nhưng lại không thành công.

- Hắc hắc, Lý Hoành sư huynh và Vũ Lạc sư huynh có quan hệ thân thiết. Năm đó Vũ Lạc sư huynh thậm chí còn có ân với Lý Hoành nữa.

- Cho dù Triệu Phong không phải là hung thủ, nhưng nếu Lý Hoành một mực truy cứu, tiểu tử kia cũng đừng hòng được yên ổn.

Hai gã nam đệ tử kia, bộ dạng có vài phần hả hê.

- Lý Hoành sư huynh, huynh có phát hiện tung tích của Lữ sư huynh không?

Diệp Yên Vũ ân cần hỏi hắn.

Lữ sư huynh.

Đám thiên tài của Tịnh Nguyệt Linh Tông đều đồng loạt vểnh tai lên, thần sắc lộ vẻ kính sợ và sùng bái.

Lữ sư huynh chính là Lữ Thiên Nhất, người cũng như tên, là tồn tại có một không hai trong mười đại thiên tài Chân Chủ cấp.

- Hiện nay, Tham Thiên Thụ Yêu bị thương không nhẹ, lưu lại sơ hở rõ ràng, nhưng chúng ta cũng nguyên khí đại thương Nếu "Lữ sư huynh" đích thân tới đây, ít nhất có sáu thành nắm chắc.

Diệp Yên Vũ liền nói rõ dụng ý.

Nàng và Lữ Thiên Nhất cũng giống nhau, đều ưa thích độc lai độc vãng hành động không can thiệp lẫn nhau.

Thế nhưng giá trị của "Mộc Linh tinh phách" thật sự rất lớn, trên người Tham Thiên Thụ Yêu, bộ rễ, Tinh Quả, cành lá, vỏ cây, toàn thân đều là bỏ, so với chém giết một Yêu thú Đan Nguyên cảnh cũng không hề thua kém gì.

- Mấy ngày trước, ta còn gặp Lữ sư huynh, lúc đó huynh ấy đang hủy diệt một đàn Yêu thú cỡ lớn, liên tục chém chết mấy đầu Yêu thú Chân Chủ cấp. Chẳng qua, về sau huynh ấy gặp vận khí kém một chút, bị một Yêu Tôn Đan Nguyên cảnh đuổi giết, sau một hồi đại chiến không địch lại, liên rút lui, cũng không để lại tin tức gì...

Lúc Lý Hoành đề cập tới "Lữ sư huynh", cũng không nhịn được lắc đầu.

Lữ Thiên Nhất cấp bậc rất cao, Chân Chủ cấp bình thường không thể nào với tới.

Triệu Phong ở bên cạnh nghe được, không khỏi líu lưỡi, Tịnh Nguyệt Linh Tông không ngờ còn có một tên biến thái như vậy.

Chân Chủ cấp, nhìn thấy Yêu Tôn Đan Nguyên cảnh, e rằng phải tránh né thật xa.

Vậy mà không ngờ Lữ Thiên Nhất lại cường hãn như thế, tuy rằng chiến đấu không địch lại, nhưng vẫn có cơ hội đào tẩu.

- Đương nhiên, ta tới đây, còn vi một tin tức rất trọng yếu khác. Chính là liên quan đến người tiến vào “Di tích bảo điện”.

Trong mắt Lý Hoành nhấp nháy thần quang

Di tích bảo điện.

Chúng đệ tử của Tịnh Nguyệt Linh Tông đều đồng loạt động dung

Lúc này, tất cả mọi người chỉ có thể xác định, có người tiến vào Di tích bảo điện, nhưng lại không phải là bất kỳ ai trong mười đại Chân Chủ cấp.

Mà bây giờ.

Dường như Lý Hoành lại biết rõ một chút chuyện liên quan.

- Tên đó là ai? Không phải trong mười đại Chân Chủ cấp, chẳng lẽ là người của những Tông phái phụ thuộc Tam Đại Tông Phái.

Khuôn mặt Diệp Yên Vũ khẽ nhíu lại, đối với chuyện này, nàng vẫn một mực canh cánh trong lòng, rất không cam lòng.

Di tích bảo điện, chính là hạch tâm của Di tích Tử Thánh.

Chỉ khi tiến vào bảo điện, như vậy mới có thể chính thức đạt được truyền thừa.

- Cũng không phải.

Lý Hoành lắc đầu, nói với vẻ vô cùng trịnh trọng:

- Nói ra thi e răng các ngươi không tin, người tiến vào Di tích bảo điện là một nữ tử, không thuộc về trận doanh của Tam Đại Tông Phái chúng ta, thậm chí còn có khả năng không phải là thiên tài của Quân Đảo vực Thiên lô.

- Cái gì?

- Điều này... Làm sao có thể?

Đám thiên tài của Tịnh Nguyệt Linh Tông đồng loạt lắc đầu.

Ngay cả hai phe Nguyệt Ma Điện và Hắc Nhai Cung ở gần đó, cũng nghe thấy lời nói này, tất cả đều cảm thấy không tưởng tượng nổi.

- Ngươi nói rằng... Là người đến từ bên ngoài?

Ánh mắt đám người Diệp Yên Vũ đều xoay chuyển, đồng loạt chuyển tới trên người Triệu Phong

Trong lòng Triệu Phong máy động thầm nghĩ không ổn.

Ánh mắt thiên tài của Tam Đại Tông Phái đều rơi lên người Triệu Phong

Nói đến người từ bên ngoài, Triệu Phong chính là một trong số đó.

- Ồ! Ở đây cũng có một tên, trên người hắn không có khí tức lệnh bài truyền thừa của Tam Đại Tông Phái.

Ánh mắt Lý Hoành lóe lên, ngạc nhiên nhìn chằm chằm vào Triệu Phong

Trong lòng Triệu Phong thầm than, đi ra ngoài lăn lộn, sớm muộn gì cũng phải gặp chuyện này.

Hắn trà trộn vào Tịnh Nguyệt Linh Tông dùng thân phận là người đứng ngoài quan sát, đục nước béo cò, kiếm chác lợi ích, thu hoạch rất lớn.

Thế nhưng lợi ích và hung hiểm, vĩnh viễn đều tồn tại song song với nhau.

Tiểu Tặc Miêu dẫn đầu kế hoạch này, mặc dù tinh diệu, thế nhưng hung hiểm cũng không kém.

Chẳng qua, nếu không làm như vậy, một người đến từ bên ngoài như Triệu Phong muốn sinh tồn trong di tích này, quả thật là vô cùng khó khăn chứ đừng nói đến lợi ích kỳ ngộ.

- Triệu Phong người tiến vào truyền thừa, có quan hệ như thế nào với ngươi?

Khuôn mặt Diệp Yên Vũ thoáng trở nên lạnh lùng.

Làn da trên người nàng nổi lên một tầng ánh sáng như ánh trăng trong suốt, giống hệt Tiên Tử dưới ánh trăng một luồng uy áp vô hình của Chân Chủ cấp mơ hồ phát ra.

- Không biết, ta bị một luồng lực lượng thần bí hút vào, lúc đó chỉ có một mình ta. À, còn có con mèo kia nữa.

Triệu Phong lạnh nhạt lắc đầu.

Thế cục của hắn hiện nay cực kỳ hung hiểm, thoáng chốc đã bị hai đại Chân Chủ cấp như Diệp Yên Vũ và Lý Hoành tập trung

Thậm chí, ngay cả ba đại Chân Chủ cấp của Nguyệt Ma Điện và Hắc Nhai Cung cũng đều chú ý đến chuyện này.

Diệp Yên Vũ không khỏi có chút thất vọng tình huống của Triệu Phong như thế nào, lúc trước nàng cũng đã từng hỏi qua Tiêu Tặc Miêu.

Triệu Phong đương nhiên sẽ không để lộ ra ra "Triệu Vũ Phi", bằng không thì sẽ rất phiền toái.

Cho dù hắn đã xác định được, nữ tử từ bên ngoài tiến vào Di tích bảo điện, có đến tám chín phần là Triệu Vũ Phí.

Bởi vì lúc đó di tích bảo điện nhằm vào mục tiêu là "Triệu Vũ Phi", Triệu Phong chẳng qua là "thuận tiện" đến cùng mà thôi.

- Thiên địa này rộng lớn như vậy, Tông phái mọc lên san sát như rừng, thậm chí có đến ngàn vạn cái, ta ngoài ý muốn mà tiến nhập di tích, những thiên tài khác, có lẽ cũng gặp phải tình huống ngoài ý muốn. E rằng "Di tích Tử Thánh" mà các ngươi biết, đã xuất hiện biến cố hay lỗ hổng nào đó cũng không chừng.

Triệu Phong chậm rãi trần thuật lại.

- Ngươi nói có đạo lý, theo như sư môn trưởng bối nói: Di tích Tử Thánh đã xuất hiện rất nhiều năm, lực lượng dần dần xói mòn, quả thực đã xuất hiện một vài điểm yếu kém.

Nam tử huyền y “Lý Hoành” không ngờ lại tán thành luận điệu của Triệu Phong

Đã có một “ngoài ý muốn” như Triệu Phong vậy thì rất có thể sẽ có càng nhiều “ngoài ý muốn” khác.

Trên thực tế.

Đây chính là điều mà Triệu Phong cố ý dẫn dắt tư duy của mọi người.

Hắn chỉ cần không có quan hệ gì với nữ tử tiến vào Di tích bảo điện, như vậy thì ước định hợp tác với Diệp Yên Vũ, rất khó mà dao động

Dù sao thì đám người Tịnh Nguyệt Linh Tông trước mắt, vẫn do “Diệp Yên Vũ” làm chủ.

- Xem ra, nhất định phải sớm tách ra khỏi đậm người này, nếu như chờ đến khi “Lữ Thiên Nhất” hạng nhất tới đây, thế cục tất sẽ đại biến, khiến cho ta vô lực khống chế.

Trong lòng Triệu Phong thầm hạ quyết tâm.

Đúng lúc này.

Triệu Phong chợt phát hiện hai gã nam đệ tử có quan hệ không tệ với Vũ Lạc, đi đến trước mặt Lý Hoành, thấp giọng nói vài câu.

- Vũ Lạc... Hắn chết rồi?

Thể xác và tinh thần của Lý Hoành chấn động tin dữ đột nhiên tới này khiến cho hắn như hãm vào vực sâu.

Vũ Lạc.

Người này từ nhỏ đã đồng cam cộng khổ với hắn, cùng quật khởi tại Tông môn.

Lúc ban đầu, Vũ Lạc ở trong Tông môn, thực lực tương đối mạnh, rất chiếu cố đối với người mới tiến vào Tông môn như Lý Hoành.

Có lần, trong khi Tông môn thí luyện, Vũ Lạc còn từng cứu một mạng của Lý Hoành.

Lý Hoành từ trước đến nay vẫn một vực cảm kích Vũ Lạc, thực lực hai người lại gần nhau, cho nên quan hệ vô cùng thân thiết.

Hiện tại biết được Vũ Lạc đã bỏ mình, Lý Hoành phảng phất như bị thiên lôi đánh trúng đứng ngây người tại chỗ mất nữa ngày.

- Không xong vận may lúc trước đã dùng hết rồi, không ngờ Lý Hoành này lại có quan hệ sâu như vậy với Vũ Lạc.

Triệu Phong mơ hồ ý thức được có điều không ổn.

Hắn rốt cuộc đã hiểu, tại sao lúc trước hai gã đệ tử lại nhìn về phía mình với vẻ hả hê như vậy.

Biết được Vũ Lạc bỏ mình, trái tim Lý Hoành như bị đao cắt, bi thương vạn phần, thậm chí còn ngửa mặt lên trời thét dài một tiếng.

Đương nhiên.

Hắn đủ sao cũng là cường giả Chân Chủ cấp, rất nhanh đã thu liễm nỗi lòng.

- Hãy kể ra tình huống cụ thể...

Ánh mắt của hắn lạnh lùng đảo qua Triệu Phong bắt đầu hỏi thăm chi tiết.

Sau khi biết được Vũ Lạc vì đuổi theo Triệu Phong mà chết, trên gương mặt Lý Hoành nhanh chóng ngưng kết một tầng hàn sát, con mắt nổi lên tơ máu, sát cơ ẩn hiển.

- Tiểu tử, cho dù không phải ngươi là hung thủ giết Vũ Lạc sư huynh, nhưng nếu không vì ngươi thì hắn cũng sẽ không chết.

Hàm răng Lý Hoành gần như cắn nát môi, máu tươi chảy ra, trong mắt tràn ngập sát cơ oán hận mãnh liệt chưa từng có.

Trên người hắn xuất hiện một luồng uy áp to lớn của Chân Chủ cấp, trong hư không dâng lên một tầng gợn sóng u lam điện, trong đó có một phán là lực lượng Điện Lôi, thậm chí còn cường đại hơn “Điện Chi Truyền Thừa” mà Triệu Phong đã lĩnh ngộ một bậc.

- Không ngờ Lý Hoành này tham tu Lôi còng pháp. Dung hợp hai loại lực lượng bất đồng cực hạn như Thủy, Lôi. Hắn xuất thân từ Tông phái Nhị Tinh, công pháp tham tu có lẽ còn cao hơn Điện Chi Truyền Thừa nguyên bản của Phù Loan Điện một hai cấp độ.

Càng là nguy cơ trước mắt, trong lòng Triệu Phong càng tỉnh táo, năng lực khống chế của Thần Linh nhãn càng phát ra mạnh mẽ hơn..

Chương 421: Thanh âm của triệu vũ phi

Lúc này.

Lý Hoành đã hiển lộ sát cơ không hề che giấu chút nào, uy năng Chân Chủ cấp thông triệt thiên địa, hô ứng với nguyên khí Thủy Lôi vô tận trong hư không, một tầng gợn sóng u lam điện, hội tụ như mây, khí thế khổng lồ.

Đây chính là lần đầu tiên Triệu Phong kháng cự với uy thế cuồn cuộn mênh mông của Chân Chủ cấp đại thành.

Lúc trước, giao phong với Diệp Yên Vũ ngắn ngủi trong chốc lát, bởi vì chênh lệch quá lớn, mà Triệu Phong lại vừa muốn áp dụng kế hoạch của mình, cho nên chỉ “thử qua rồi dừng”.

Dưới loại áp bách uy năng như vậy. Triệu Phong không hề có chút kinh hoàng nào. Liếc nhìn về phía Diệp Yên Vũ. Dựa theo ước định, đối phương phải đảm bảo an toàn cho hắn.

Nhưng trước mắt. Nàng ta dường như không hề có ý tứ “giải vây”.

Trong lòng Diệp Yên Vũ cũng có suy tính của mình:

Thứ nhất, nàng muốn mượn Lý Hoành để diệt đi uy phong của Triệu Phong.

Thứ hai. Diệp Yên Vũ dần dần có cảm giác không thể khống chế được Triệu Phong nữa, cảm giác như không thể chính thức nhìn

thấu đối phương.

Triệu Phong rõ ràng là do nàng bức hiếp hợp tác, thế nhưng vẫn biểu hiện bộ dạng lạnh nhạt tự nhiên, còn tranh thủ kiếm chác được rất nhiều lợi ích trong kẽ hở của Tam Đại Tông Phái. Không chỉ thu hoạch của kẻ này tương đối khá. Mà thậm chí còn đồng thời giao dịch với nàng và người của Hắc Nhai Cung, quả thật không khác gì "phong sinh thủy khởi".

Diệp Yên Vũ đần dần xuất hiện một loại cảm giác không thể khống chế đối với Triệu Phong.

Đặc biệt là không lâu trước, Triệu Phong còn nhẹ nhàng thu được một Thụ Yêu Tinh Quả, tu vi đột phá, còn gián tiếp hại chết Vũ Lạc.

Triệu Phong không khó để đoán ra tâm tư của Diệp Yên Vũ.

Nếu như nàng đã khoanh tay đứng nhìn, vậy thì hắn đành phải tự bằng vào sức mình mà giải quyết.

Lần này tiến vào Di tích Tử Thánh, đối thủ cường đại chưa từng có, Triệu Phong dựa vào trí tuệ của mình, không ngừng thu được lợi ích từ kẽ hở của Tam Đại Tông Phái.

- Ha ha, thiên tài của Tịnh Nguyệt Linh Tông, chẳng lẽ đều là loại vô năng như vậy sao?

Triệu Phong khẽ cười một tiếng, trong mắt tràn đầy ý tứ trào phúng.

Vô năng?

Đám người Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện đang xem trò hay đều khẽ giật mình, không khỏi kinh ngạc.

Nếu như ngay cả thiên tài của Tịnh Nguyệt Linh Tông đều bị gán cho cái tên “vô năng”, vậy thì đám người Nguyệt Ma Điện và Hắc Nhai Cung vẫn một mực bị Tịnh Nguyệt Linh Tông áp chế, làm sao có thể chịu nổi?

- Vô năng? Tên quê mùa, đừng vội cuồng vọng tự đại.

- Nếu ngươi không có một lý do, cho dù Lý Hoành sư huynh không ra tay, chúng ta cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Triệu Phong lập tức gây nên sự công phẫn từ đám thiên tài Tịnh Nguyệt Linh Tông.

Không chỉ oán giận.

Một câu mơ hồ vừa rồi của Triệu Phong, cũng triệt để đắc tội với đám đệ tử của Tịnh Nguyệt Linh Tông.

- Ha ha ha, ta hỏi các ngươi một câu, hung thủ chính thức giết chết Vũ Lạc là ai?

Triệu Phong cười dài một tiếng.

Hung thủ chính thức?

Đám thiên tài của Tịnh Nguyệt Linh Tông đều khẽ giật mình

Bất chợt, ánh mắt của không ít người đều chuyển hướng về phía Tham Thiên Thụ Yêu ở sâu trong rừng cây.

- Là Thụ Yêu.

Có người vô thức nói.

- Chậc chậc, Lý Hoành các hạ, cả hai vị nhân huynh lúc trước nữa, nếu như “hung phạm” đã gần ngay trước mắt, tại sao các ngươi không đi giết Thụ Yêu, báo thù cho huynh đệ, lại hết lần này tới lần khác, tìm “người bị hại” như ta để gây phiền toái?

Ngữ khí của Triệu Phong, mang theo vẻ trêu chọc sâu sắc.

Hắn tận lực nhân mạnh hai chữ “hung phạm” và “người bị hại”.

Hung phạm là Tham Thiên Thụ Yêu.

Đây là sự thật.

Triệu Phong cũng thật sự bị Vũ Lạc đuổi giết.

Người bị hại, quả thật không sai.

- Ha ha ha, việc bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh, lấy mạnh hiếp yếu, chẳng lẽ không phải là biểu hiện “vô năng của Tịnh Nguyệt Linh Tông sao?

Triệu Phong cuối cùng ngửa mặt lên trời cười lớn một tiếng.

- Ngươi ngươi...

Lý Hoành lập tức khựng lại, không nói nên lời, kể cả hai gã nam đệ tử vừa rồi ra tay với Triệu Phong, sắc mặt cũng lúc đó lúc xanh.

Nói như vậy.

Ngay cả những đệ tử khác của Tịnh Nguyệt Linh Tông cũng đều cảm

thấy xấu hổ.

Hung phạm bày ra trước mắt, không nghĩ cách loại trừ lại muốn tìm một “người bị hại” để gây phiền toái.

Chuyện này, dù nhìn từ góc độ nào cũng khó tránh khỏi là điển hình của việc bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh.

Dù sao thì Tịnh Nguyệt Linh Tông cũng là danh môn chính phái, cái gọi là Tông phái chính đạo, đó là hết thảy mọi việc làm phải phù hợp với quan niệm đạo đức chính thông.

Chính vì điều này cho nên Triệu Phong mới hợp tác với Tịnh Nguyệt Linh Tông, căn bản không hề cân nhắc đến Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện.

- Ha ha, Tịnh Nguyệt Linh Tông bị mất sạch thể diện rồi, chẳng qua chỉ là một đám ngụy quân tử sợ mạnh hiếp yêu mà thôi.

Đám đệ tử của Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện đều đồng loạt xôn xao nghị luận, cười rộ lên một phen.

Thân là phe đối địch, bọn hắn sẽ không ngại đả kích chế nhạo Tịnh Nguyệt Linh Tông.

Đám đệ tử Tịnh Nguyệt Linh Tông, vẻ mặt đều trở nên cực kỳ khó coi.

Kể cả Diệp Yên Vũ, đôi mi thanh tú cũng khẽ cau lại, cảm giác có chút mất mặt:

- Lý Hoành sư huynh, lúc trước ta và Triệu Phong đã có ước định hợp tác, về người này, chờ sau khi di tích kết thúc, hãy cân nhắc

sau.

Lý Hoành mất sạch mặt mũi trước mặt mọi người, trên mặt tràn đầy tức giận và không cam lòng.

- Tiểu tử, xem như nể mặt Diệp sư muội, ta chỉ ra tay với ngươi một chiêu.

Lý Hoành vừa mới nói xong, “vụt một tiếng”, tung ra một chưởng đánh về phía Triệu Phong.

Dị biến này khiến Diệp Yên Vũ biến sắc, muốn ra tay ngăn cản cũng không kịp.

Lý Hoành ở trước mặt mọi người mất sạch mặt mũi, hiển nhiên muốn một chiêu giáo huân Triệu Phong, thậm chí loại trừ kẻ này trong cơn tức giận.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một chưởng của Lý Hoành vẽ lên gọn sóng u lam giống như ánh sáng điện lôi, có nhu tính biến hóa của nước, lại có lực lượng phá hoại cường đại của điện lội, cương nhu sát nhập, thôn phệ mọi thứ có thể nói là hoàn mỹ.

Bởi vì phụ cận có người, cho nên công kích của Lý Hoành bị khống chế lực đạo đến mức tận cùng, tuyệt đối sẽ không lan ra quá một trượng.

- Uy lực của một chưởng này, tuyệt đối có thể gạt bỏ mọi tồn tại dưới Chân Chủ cấp.

Triệu Phong nếu dùng thủ đoạn thông thường, bằng vào tu vi, Tam

Hoa Bảo Liên và lực lượng huyết mạch là có thể miễn cưỡng chống cự.

Chẳng qua.

Hắn quyết định cường thế đến cùng.

- Cút cho ta.

Triệu Phong quát lớn một tiếng, trong cơ thể đột nhiên bộc phát một luồng khí tức đáng sợ không thể hình dung.

Trong nháy mắt đó, một phần mươi Chân Linh nguyên của Thủy Nguyệt đạo tặc đang tụ tập trong cơ thể hắn, đột nhiên bốc cháy.

Thiêu đốt Chân Linh nguyên, chiến lực có thể tăng lên gấp mấy lần.

Nếu như là Chân Huyền cấp bình thường, như vậy thì cũng bỏ đi, thiêu đốt lực lượng Chân Linh nguyên, quá mức cường hoành, nhưng cảnh giới bản thân không đủ, cũng không cách nào chính thức khống chế, phát huy lực lượng.

Nhưng mấu chốt chính là, cảnh giới tinh thần của Triệu Phong, đã ngoài Chân Chủ cấp tiểu thành

Hắn cơ bản có thể khống chế lực lượng cuồng bạo do Chân Linh nguyên thiêu đốt, lại tăng thêm khí lực của hắn, cơ thể sau khi trải qua “U Thủy Tâm Mạch”, “Thụ Yêu Tinh Quả” lột xác, không hề thua kém gì so với Chân Chủ cấp bình thường

Phành...

Triệu Phong phất tay đánh ra một chưởng, giống như trăm hoa đua

nở, chưởng lực thiêu đốt, giống như pháo hóa nổ vang

- Thiêu đốt Chân Linh nguyên, mọi người cẩn thận.

Diệp Yên Vũ bỗng nhiên lách người lên trước, ngọc thủ vung lên một cái, huy động một trận quang mang như ánh trăng hoàn toàn ngăn cách lực lượng bộc phát lúc hai người Triệu Phong giao phong

Phành...

Tại chỗ lưu lại một hố sâu cực lớn không thấy đáy, vết nứt một hơi kéo dài hơn mười trượng trong đó, một nửa lực lượng đã bị Diệp Yên Vũ ngăn cản hóa giải.

Đây là tình huống lực lượng tập trung nếu không thì phương viên một dặm đã bị san thành bình địa rồi.

Tịnh Nguyệt Linh Tông có vài đệ tử bị sóng khí cường đại cuốn bay ra ngoài.

Trong màn bụi bặm dày đặc, điện mị hư quang lóe lên, một thân ảnh trong đó ha ha cười lớn, rơi xuống bên cạnh Diệp Yên Vũ.

- Tiểu tử, ta phải giết ngươi...

Thanh âm phẫn nộ điên cuồng của Lý Hoành từ trong màn bụi bặm truyền ra.

Chỉ thấy thân hình Lý Hoành hơi có vẻ chật vật, quần áo tóc tai lộn xộn, có chút dơ bẩn.

Đệ tử của ba Tông đều kinh ngạc một hồi.

Vừa rồi đối kích một chưởng, thoạt nhìn Triệu Phong chiếm được tiện nghi.

Ngược lại, Lý Hoành cho dù không bị thương nhưng lại chật vật vô cùng, giống như chịu thiệt.

Dừng tay!

Trên mặt Diệp Yên Vũ lộ vẻ hàn sát, quát khẽ một tiếng, cánh tay ngọc phất lên, một tầng ánh trăng trong suốt tràn ra, chấn lui Lý Hoành mấy trượng có dư.

- Diệp sư muội, không ngờ muội lại bảo vệ cho một ngoại nhân.

Con mắt Lý Hoành đỏ bừng, hận Triệu Phong đến ngứa răng

Nhưng hắn cũng cực kỳ kiêng kỵ thực lực của Diệp Yên Vũ, cho dù đối phương bị thương không phải ở trạng thái đỉnh phong đi nữa.

Triệu Phong khoan thai đứng bên cạnh Diệp Yên Vũ, hắn chắc chắn rằng Diệp Yên Vũ sẽ không đứng yên bên ngoài mà nhìn.

Thứ nhất, Diệp Yên Vũ đã nói, nàng có ước định với Triệu Phong cũng từng nhắc nhở Lý Hoành

Lý Hoành còn ra tay với Triệu Phong như vậy là không nể mặt Diệp Yên Vũ.

Thứ hai, Lý Hoành hứa hẹn chỉ xuất “một chiêu”, nếu như không tuân thủ bất tín, sẽ khiến cho Tịnh Nguyệt Linh Tông mất mặt lần nữa.

Có thể nói.

Chỉ trong chốc lát, Lý Hoành đã làm mặt sạch thể diện của Tịnh Nguyệt Linh Tông cho dù là với tính cách điềm nhiên của Diệp Yên Vũ cũng không thể nhịn được nữa.

- Còn ngại mất mặt chưa đủ sao?

Diệp Yên Vũ lạnh lùng nghiêm mặt.

- Ta...

Lý Hoành dường như cũng ý thức được vừa rồi mình đã quá xúc động

Quả thực hắn hứa hẹn chỉ xuất thủ “một chiêu” với Triệu Phong cho dù một chiêu đó đã làm trái ý nguyện của Diệp Yên Vũ.

Lúc này, những đệ tử khác của Tịnh Nguyệt Linh Tông đều cảm thấy vẻ mặt ảm đạm thất sắc.

Trong lòng Lý Hoành chợt dâng lên phẫn nộ, ủy khuất.

- Lúc này, không bằng nghĩ biện pháp loại trừ Tham Thiên Thụ Yêu. Như vậy có thể báo thù cho Vũ Lạc sư huynh, đồng thời cũng có thể giành được đại thu hoạch.

Diệp Yên Vũ khôi phục sắc mặt, lại khuyên bảo một phen.

- Diệp sư muội, muội nói đúng việc cấp bách đó là chúng ta phải loại bỏ hung thủ thật sự, về phần tiểu tử này, chờ sau khi di tích kết thúc, sẽ xử lý sau.

Lý Hoành rốt cuộc đã tỉnh táo lại.

Hắn hứa hẹn một chiêu, bây giờ đã thực hiện xong nếu như còn bám riết không bỏ Triệu Phong sẽ trở thành trò cười cho người khác.

Một tràng phong ba, rốt cuộc cũng bình thường trở lại.

- Thiếu niên tóc xanh này... Thật không đơn giản.

Trang Quán Nhi của Nguyệt Ma Điện, ngưng mắt nhìn thiếu niên bên cạnh Diệp Yên Vũ, thế nhưng vẫn ra vẻ khoan thai tự nhiên.

Diệp Yên Vũ cũng liếc nhìn Triệu Phong một cái thật sâu, vừa rồi Triệu Phong thiêu đốt luồng Chân Linh nguyên kia, hiển nhiên có chút khác biệt với Chân Linh khí của bản thân hắn.

Lý Hoành ra tay, cũng không tạo nên tác dụng nhưng ít nhất có thể thăm dò được một át chủ bài của Triệu Phong

Trong cơ thể Triệu Phong rõ ràng tiềm ẩn một luồng Chân Linh nguyên khác, cho dù không phải Chân Linh nguyên của Chân Chủ cấp, thế nhưng ít nhất cũng đạt tới Chân Huyền cấp đỉnh phong

Một khi Triệu Phong bất kể trả giá đắt, thiêu đốt luồng Chân Linh nguyên này, tuyệt đối sẽ mang đến uy hiếp rất lớn đối với Chân Chủ cấp.

- Ta đã sớm nói qua, tiểu tử này không đơn giản. Khó trách lúc trước hắn giao phong với chúng ta, lại không sợ hãi chút nào.

Sắc mặt Xích Quỷ trở nên ngưng trọng thậm chí có chút sợ hãi, may mắn là lúc trước không ra tay với Triệu Phong

- Vừa rồi Lý Hoành chỉ tiện tay đánh ra một kích, không dốc hết toàn lực, vì vậy cho nên mới bị ta bạo phản kích, chịu thiệt một phen.

Trong lòng Triệu Phong hoàn toàn thông suốt.

Không lâu sau.

Đám thiên tài của Tam Đại Tông Phái lại tập hợp một chỗ, bắt đầu thương thảo việc đối phó với Tham Thiên Thụ Yêu.

Tham Thiên Thụ Yêu bị “Hư Thần bảo hộ” đánh thương đồng thời xuất hiện một lỗ hổng lộ ra sơ hở rõ ràng

Dưới loại thế cục này, chém giết Thụ yêu còn dễ dàng hơn trước vài lần.

Triệu Phong ngáp một cái, bộ dạng không hứng thú lắm.

Cho dù giết chết Tham Thiên Thụ Yêu thì hắn cũng khó có được Mộc Linh tinh phách, trừ phi hắn muốn dùng sức một mình trở thành địch nhân của thiên tài thuộc trận doanh của Tam Đại Tông Phái.

Đúng lúc này.

- Triệu Phong ca!

Một âm thanh thiếu nữ quen thuộc vang lên trong não hải Triệu Phong.

Người nào?

Triệu Phong lại càng hoảng sợ, nhưng hắn cảm thấy âm thanh này rất quen tai, hình như là... Triệu Vù Phi.

Thế nhưng thanh âm của Triệu Vũ Phi làm sao lại có thể vang lên

trong não hải?

Khoảnh khắc tiếp theo...

Trong đầu Triệu Phong hiện lên một thân hình xinh đẹp, chính là Triệu Vũ Phi.

Triệu Vũ Phi ở trong đầu hắn mỉm cười, nói:

- Triệu Phọng ca, bây giờ ta đã là người dự tuyển thừa kế Di tích Tử Thánh, nhưng muốn chính thức khống chế “Không gian di tích”, có lẽ cần phải có sự trợ giúp của huynh.

Chương 422: Tàn linh tử thánh

Hư Không Hải vô tận.

Hư Không Hải vô tận.

Nơi này là không gian mênh mông bên ngoài lục địa, là một biển sương mù tối tăm mờ mịt, trống trải thần bí, kéo dài vô hạn. Phảng phất có thể ngược dòng tìm đến ngọn nguồn Thái Cổ.

Phương xa...

Trên một ngọn núi khổng lồ, hình dáng như cự thú Thái cổ, ngạo nghễ vươn người trong biên sương mù, chiếm cứ phương viên phạm vi mấy trăm dặm.

Đỉnh ngọn núi khổng lồ chọc trời này, ánh sáng chiếu rọi, hào quang lan tòa, bên trên là một quãng trường phong cách cổ xưa, trong quảng trường là cung điện trang nhã đẹp đẽ. Rõ ràng nhất, vẫn là đài thi đấu ở chính giữa, xung quanh là một đám khán đài cực lớn trôi nổi như thiên thạch trên đỉnh núi.

Luận quy mô, nơi này so với sân thi đấu Thượng cổ ở Thánh Vực Chân Long Hội còn lớn hơn gấp mười lần.

Lúc này.

Ào ảnh hùng vĩ giống như một mảnh kính hồ, rực rỡ tươi đẹp muôn vẻ, gợn sóng tầng tầng, hiên hiện trước ngọn núi chọc trời khổng lồ.

Những ảo ảnh hùng vĩ kia, so với những hình chiếu truyền thừa xuất hiện tại Thánh Vực Chân Long Hội, còn quy mô và rõ ràng hơn rất nhiều.

Khác nhau ở chỗ.

Noi đây chỉ có một ảo ảnh khổng lồ.

Hơn nữa, trong ảo ảnh khổng lồ kia, có thể chứng kiến một vài đoạn hình ảnh ngắn ngủi.

Những hình ảnh trong ảo ảnh kia, giống như từ một không gian khác chiếu tới, thoạt nhìn là ảo ảnh, nhưng thực ra lại chân thật.

Trong đó, hình ảnh của một ảo ảnh, xuất hiện cảnh tượng bên trong hạp cốc thần bí, nhất là “Tham Thiên Thụ Yêu” cực lớn, xung quanh còn có một vài bóng người “nhỏ xíu”, không thể nhìn thấy rõ ràng.

Trên đỉnh núi, một vài thân ảnh khí tức cường đại quanh quẩn, nhưng lại tĩnh mịch im ắng.

Giữa vòm trời.

Ba đạo “Sức mạnh to lớn” không thể hình dung, phảng phất như ba tòa Tôn Thần, trấn áp hết một phương thiên địa, khiến thần quỷ lui tránh.

Không có thanh thế khổng lồ, cũng không có nguyên khí chấn động mênh mông, chỉ có một loại áp bách đến từ tận linh hồn, ngay cả tư duy ý thức cũng bị áp chế, chấn nhiếp.

Trước mặt ba đạo “Sực mạnh to lớn” kia, ngay cả nguyên khí thiên địa xung quanh, phảng phất cũng bị giam cầm.

Phần đông thân ảnh trên đỉnh núi, giống như cúng bái Thần Linh, ngưỡng mộ từ tận đáy lòng ba luồng “Sức mạnh to lớn” trên đỉnh đầu.

Ba tồn tại vĩ đại giống như hư vô kia, gồm hai nam một nữ.

Theo thứ tự là:

Một Khô Lâu hoàng kim dày đặc từ khí, ngồi trên một vương tọa bằng xương trắng.

Một vị nữ tử nguyệt bào đoan trang thánh khiết như Nữ Thần Tinh Nguyệt, mây khói lượn lờ.

Một tòa Tôn Thần Ma Đạo hắc khí lượn lờ, toàn thân tối đen như mực, giống như một lỗ đen.

Ba tồn tại “Sức mạnh to lớn”, thoạt nhìn, giống như ba đoàn Thần Linh hư vô, chấp chưởng thiên hạ.

- Lực lượng Di tích Tử Thánh hao mòn gấp mấy lần trước đây. Một số ít khu vực trong không gian di tích, đã xuất hiện rất nhiều điểm yếu nhược.

Nữ tử nguyệt bào đoan trang thánh khiết tại vị trí trung tâm, âm thanh giống như âm thanh thiên nhiên, dư âm vẫn còn văng váng bên tai.

- Chậc chậc, Thánh Nguyệt Tiên Cô, xem ra Tịnh Nguyệt Linh Tông ngươi cũng có chủ ý với Di tích Tử Thánh, muốn chiếm không gian di tích này thành của riêng mình rồi.

Bộ Khô Lâu hoàng kim trầm lặng nói.

- Lần trước quan sát, Linh lực bên trong Di tích Tử Thánh vẫn còn có thể kiên trì gần trăm năm nữa, nhưng xem tình cảnh lần này, tôi đa chỉ còn có thể kéo dài hơi tàn thêm hai mươi năm. Tam Đại Tông Phái chúng ta liên thủ, chưa chắc đã không thể cường công tiến vào.

Nam tử Ma Đạo đen như mực, khí phách ngạo nghễ mà nói.

Đánh vào Di tích Tử Thánh.

Sắc mặt hai tồn tại "sức mạnh to lớn khác" đều khẽ biến, có chút động tâm, nhưng hiển nhiên trong lòng lại càng kiêng kỵ hơn.

Bên dưới đỉnh núi, một vài cường giả đại năng, cũng mơ hồ nghe được nội dung trò chuyện trên bầu trời, cả đám đều kinh hãi động dung.

Di tích Tử Thánh có đẳng cấp tương đối cao trong rất nhiều truyền thừa, ngày trước, chủ nhân của di tích này chỉ còn thiếu một bước nữa là đạp chân vào Thiên Giai Thần Vị.

Đối với thế lực Tông môn mà nói, có thể phái người đi vào, tiếp nhận truyền thừa đã là cơ hội hiếm có rồi.

Có lẽ chỉ có Tam Đại Tông Phái Nhị Tinh là mới có được nội tình bực này, đủ khả năng đánh vào "Di tích Tử Thánh".

Di tích Tử Thánh là một không gian di tích độc lập, tài nguyên kỳ bảo bên trong cùng những trân thú Thượng cổ, thậm chí cả truyền thừa cường đại cao cấp, ẩn chứa giá trị, không thể do lường.

Nếu như một thế lực Tông môn nào đó, có thể khống chế "Di tích Tử Thánh", thu nạp lấy nó, lợi ích khó mà tưởng tượng nổi, thậm chí còn

đạt được nhiều bước đột phá nhảy vọt.

- Nếu như ba Tông dốc sức đánh vào Di tích Tử Thánh. Cũng không phải là quá khó. Nhưng chỉ cần một ngày vẫn còn “Tàn linh Tử Thánh”, chúng ta không thể hành động thiếu suy nghĩ được.

Khuôn mặt nữ tử nguyệt bào hoàn mỹ thánh khiết, lạnh lùng nghiêm trang

Trong ba tồn tại “Sức mạnh to lớn” này, khí tức của nàng là cường đại nhất.

Nàng chậm rãi nói:

- Cho dù lực lượng Tàn linh của “Tử Dạ Thánh Chủ”, trải qua vạn năm tuế nguyệt, đã tiêu hao quá chín thành, khả năng khống chế đối với di tích càng ngày càng thấp. Thế nhưng nếu nó dung hợp với không gian hạch tâm, có lẽ khi di tích sụp đổ, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Nam tử Ma Đạo và bộ Khô Lâu hoàng kim đều chìm vào yên lặng, cũng không phản bác.

Mặc dù ba Tông liên thủ, có thể công phá Di tích Tử Thánh, nhưng cường công căn bản “được không bù mất”.

Dù sao thì chủ nhân của Tàn linh - “Từ Dạ Thánh Chủ”, ngày xưa cũng uy chấn vũ nội vạn Tông, Tàn linh lưu lại, há có thể để cho lực lượng ngoại giới cường công?

- Vậy theo nhận kiến của Tiên Cô, nên có kế hoạch thế nào?

Bộ Khô Lâu hoàng kim hỏi.

- Mặc dù chúng ta không thể cường công, nhưng lại có thể nghĩ cách khiến cho lực lượng của Tàn linh trong không gian di tích hao mòn, chỉ cần chờ vài chục năm, thậm chí thời gian càng ngắn hơn, Tàn linh hầu như không còn, lúc đó có thể bình yên tiến công di tích.

Nữ tử nguyệt bào lại cười nói.

Di tích Tử Thánh, không thể cường công, chỉ có thể chậm rãi hao tổn, cần phải kiên nhẫn.

Vài chục năm đối với bọn họ mà nói, chẳng qua chỉ là một lần bế quan tham tu.

- Chẳng qua lần này, Tàn linh Từ Thánh dường như dự đoán được đại nạn sắp đến, đã thi triển thủ đoạn nào đó, cưỡng ép mở ra một lối đi, kết nổi với một nơi xa xôi nào đó.

- Ngươi lo rằng... Tàn linh Tử Thánh tiêu hao quá nhiều lực lượng Tàn linh, sẽ lựa chọn người thừa kế?

Khô Lâu hoàng kim hỏi.

- Không sai, từ dấu hiệu trước mắt mà xét, dường như có hai người từ bên ngoài tiến vào di tích. Phải biết rằng những Tổ Tông của ba Tông chúng ta, vì có chút quan hệ sâu xa với Tử Dạ Thánh Chủ, cho nên mới có được danh ngạch tiến vào di tích.

Nữ tử nguyệt bào gật đầu.

- Haizz, đã nhiều năm như vậy, chẳng lẽ không có một thiên tài nào chính thức được “Tàn linh Tử Thánh” xem trọng, hoàn toàn tiếp nhận lấy chỗ di tích này?

Nam tử Ma Đạo có chút không kiên nhẫn lắc đầu.

Tam Đại Tông Phái, truyền thừa xa xưa, trải qua rất nhiều thời đại, trong đó, thiên chi kiêu tử xuất hiện nhiều vô số kể.

- Tục truyền, ngày xưa “Từ Dạ Thánh Chủ” có một tia huyết mạch mong manh trong “Thái Cổ Vạn Tộc Bảng”. Tiêu chuẩn chọn người thừa kế y bát của nàng e rằng cũng phải tương ứng với huyết mạch Thái cổ Vạn Tộc.

- Thái Cổ Vạn Tộc Bảng? Nói đùa gì vậy, loại huyết mạch thần thoại kéo dài từ thời đại Thái Cổ đến nay, làm sao dễ dàng xuất hiện được. Tam Đại Tông Phái chúng ta, nghe nói cả vạn năm cũng chỉ xuất hiện một người, về sau còn không biết tung tích người đó thế nào...

- Đúng vậy, trong Thái cổ Vạn Tộc Bảng tất cả đều là những huyết mạch cấm kỵ nghịch thiên. Thí dụ như Thiên Cơ truyền thừa của “Thiên Cơ tộc”. Đem chủ tiểu tử chia thành vô số nhánh có lớn có nhỏ, chiếu rọi khắp nơi, diễn dịch truyền thuyết nền văn minh vô hạn Còn cả “Quang tộc” xếp hàng thứ bảy trong Thái cổ Vạn Tộc Bảng nữa. Nghe nói là hóa thân của ánh sáng nắm giữ lực lượng thời gian, ngày xưa “Quang tộc” vẫn lạc, khiến cho khu vực thế giới mênh mông của chúng ta, thời gian chớp mắt đã trôi qua mấy ngàn năm, gần như khiến văn minh tu hành bị đứt gãy...

Nói về “Thái Cổ Vạn Tộc Bảng”, ba tồn tại “Sức mạnh to lớn” ở đây đều cảm thấy trái tim hơi đập nhanh một chút.

Cho dù là “Tử Dạ Thánh Chủ” uy chấn vũ nội ngày xưa, cũng chỉ có được một tia huyết mạch Thái cổ Vạn Tộc Bảng mong manh.

Tại Di tích Tử Thánh.

Trong hạp cốc thần bí, thiên tài thuộc trận doanh của Tam Đại Tông Phái đều đang thương nghị kế hoạch tấn công “Tham Thiên Thụ Yêu” lần nữa.

Ở đây, có năm vị thiên tài Chân Chủ cấp, thiên tài Chân Huyền cấp có hơn mười vị, đội hình cường đại chưa từng có.

Chẳng qua...

Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi có chiến lực mạnh nhất, lại bị thương không nhẹ.

- Nếu như Lữ Thiên Nhất sư huynh tới đậy, xác xuất thành công chém giết Tham Thiên Thụ Yêu sẽ tăng lên rất nhiều. Chúng ta có thể đợi huynh ấy hoặc phái người đi tìm.

Diệp Yên Vũ đề nghị.

Lúc trước, nàng phát động một kích “Hư Thần bảo hộ”, tin rằng với tu vi cảnh giới của “Lữ Thiên Nhất”, chỉ cần khoảng cách không quá xa, nhất định có thể cảm ứng được.

- Hừ, trong Di tích Tử Thánh này, lực lượng giác quan bị áp chế sâu sắc, Lữ Thiên Nhất kia vẫn một mực không lộ diện, ai mà biết được có phải hắn bị kỳ ngộ nào đó hạn chế hay không?

- Có lẽ Lữ Thiên Nhất đã tiến vào Di tích bảo điện, chúng ta không thể chờ quá lâu được.

Hai phe Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện lập tức phản đối.

Thực lực của Lữ Thiên Nhất thật sự biến thái, nếu như người này giáng lâm, cho dù Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện liên thủ lại thì cũng chỉ có thể bị cho ra rìa.

- Không bằng vậy đi, chúng ta cứ chờ nửa ngày nữa, người bình thường có thể được cứu chữa. Nếu như “Lữ sư huynh” cảm ứng được lực lượng của “Hư Thần bảo hộ”, lại có thể rời đi, vậy thì nhất định nửa ngày là có thể đuổi tới. Trong lúc đó, Lý Hoành sư huynh và những vị Chân Chủ cấp không bị thương khác, có thể đi thăm dò hư thực của Tham Thiên Thụ Yêu.

Diệp Yên Vũ lập tức đưa ra một đề nghị tương đối.

Lúc này Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện mới gật đầu đồng ý.

Dù sao thì Trang Quán Nhi và Xích Quỷ cũng đều bị thương rất nặng nguyên khí đại thương cũng cần phải tĩnh dưỡng.

Trong lúc Tam Đại Tông Phái thương nghị...

Trong đầu Triệu Phong hiển hiện giọng nói và dáng vẻ của “Triệu Vũ Phi”.

Hình bóng xinh đẹp của Triệu Vũ Phi trong đầu, càng lúc càng rõ ràng hơn.

- Thật sự là kỳ diệu, giọng nói và dáng điệu của muội, có thể hiển hiện trong đầu của ta.

Triệu Phong không khỏi sợ hãi thán phục.

- Hì hì, ta có “Từ Dạ tỷ tỷ” trợ giúp. Đáng tiếc là lực lượng của nàng càng ngày càng yếu đi, đặc biệt là lúc cưỡng ép kết nổi với “Thanh

Hoa vực", bị lực lượng thiên địa to lớn bài xích, đã không còn khả năng khống chế toàn bộ di tích. Bằng không, chỉ cần một ý niệm của nàng là Triệu Phong đã có thể tiến vào "Di tích bảo điện" rồi.

Triệu Vũ Phi ngoài mỉm cười, còn có chút sầu lo.

Triệu Phong đại khái khá hiểu rõ tình huống của Di tích Tử Thánh.

Chủ nhân của di tích này, mặc dù đã sớm vẫn lạc, nhưng sau khi Từ Dạ Thánh Chủ chết, vẫn còn sót lại một tia ý chí linh phách, cùng dung hợp với di tích, đây cũng chính là "Tàn linh Tử Thánh".

Tử Dạ tỷ tỷ trong lời nói của Triệu Vũ Phi, có lẽ chính là Tàn linh Tử Thánh.

- Nói đi, ta có thể giúp đỡ chuyện gì.

Triệu Phong rất dứt khoát nói.

Nếu như Triệu Vũ Phi có thể trở thành người thừa kế của "Di tích Tử Thánh", sau đó tiếp nhận hắn, Triệu Phong sẽ thu được lợi ích vô cùng.

Hai người cùng xuất thần từ một tộc, có thể nói là thanh mai trúc mã, quan hệ với nhau cũng không tệ.

- Đầu tiên, lực lượng của Tử Dạ tỷ tỷ hao mòn quá nhiều, lại muốn giúp ta trở thành người thừa kế, cho nên cơ bản đã mất đi quyền khống chế đối với không gian di tích. Ưu thế duy nhất của chúng ta, đó là có thể chứng kiến tình huống tại mỗi góc hẻo lánh của di tích.

Triệu Vũ Phi hơi dừng lại, dường như đang đợi Triệu Phong tiêu hóa tin tức.

- Ồ? Như vậy chẳng phải là nói, ta có thể biết bất cứ kỳ ngộ bí mật nào bên trong không gian này hay sao?

Ánh mắt Triệu Phong sáng ngời lên.

- Đúng vậy, nhưng việc cấp bách cần phái nắm chắc, chỗ hạp cốc của Triệu Phong, giữ lại nguyên trạng Thượng cổ, chính là một trong những suối nguồn lực lượng của di tích. Đồng thời, đây cũng là nơi yếu nhược nhất của di tích, một khi Tham Thiên Thụ Yêu bị giết, nhược điểm ở nơi này sẽ càng rõ ràng hơn, thậm chí hình thành kẽ hở. Nếu như kẽ hở quá lớn, đại năng từ ngoại giới có thể mượn cơ hội này mà tiến vào di tích, lúc đó sẽ ảnh hưởng tới việc kế thừa của ta.

Chương 423: Nhiệm vụ của triệu phong

Nghe đến đây, thần sắc Triệu Phong dần trở nén ngưng trọng.

- Ý của muội là... Muốn ta ngăn cản đệ tử của ba Tông đánh giết Tham Thiên Thụ Yêu?

Hắn không khỏi hít nhẹ một hơi.

Giờ phút này, Tham Thiên Thụ Yêu trúng phải một kích của “Hư Thần bảo hộ”, không những trọng thương, mà còn để lại sơ hở và lỗ hổng rõ ràng, đệ tử ba Tông dường như đã quyết tâm loại trừ nó.

Nếu như Triệu Phong ngăn cản, tất phải chống lại đệ tử của ba Tông.

- Với lực lượng của một mình Triệu Phong ca, hiển nhiên cũng không thực tế. Nhưng Tử Dạ tỷ tỷ sẽ hết sức thúc đẩy, khiến cho “Di tích bảo điện” giáng lâm, thứ nhất có thể che chở cho Thụ Yêu, thứ hai có thể giúp Triệu Phong ca có cơ hội truyền thừa.

Triệu Vũ Phi giải thích.

Triệu Phong nghe vậy mới thở phào một hơi.

Hẳn không ngờ rằng nơi hạp cốc thần bí này lại là một trong những suối nguồn lực lượng của di tích, có địa vị trọng yếu như vậy.

Một khi Tham Thiên Thụ Yêu bị “trảm”, lực lượng suối nguồn ở nơi đây sẽ trở nên yếu nhược, hao mòn mạnh mẽ, thậm chí còn có thể

sinh ra kẽ hở.

- Bởi vậy, Triệu Phong ca chỉ cần trước lúc “Di tích bảo điện” giáng lâm, tận lực kéo dài tiến trình của ba Tông đó chính là tình huống lý tưởng nhất.

Triệu Vũ Phi bổ sung

Triệu Phong khẽ gật đầu, nhiệm vụ của hắn chính là hiệp trợ, có thể hoàn thành là tốt nhất, không thể hoàn thành thì cũng đành chịu.

Chủ lực chính thức, là Di tích bảo điện.

Một khi Di tích bảo điện giáng lâm, Triệu Phong có thể chạm vào hạch tâm của Di tích Tử Thánh, thậm chí đạt được tiêu tử của chính mình.

Đặc biệt là có Triệu Vũ Phi tương trợ, cơ hội của Triệu Phong sẽ lớn hơn những người khác rất nhiều.

- Lúc nào Di tích bảo điện sẽ giáng lâm?

Triệu Phong hỏi.

- Ngắn thì vài canh giờ, lâu thì chừng một ngày rưỡi.

Triệu Vũ Phi đáp.

Ở trong đầu.

Thông qua trao đối với Triệu Vũ Phi, Triệu Phong vốn đã có khái niệm về tình huống của Di tích Tử Thánh, lúc này đã hiểu rõ toàn diện.

Thì ra.

Người khống chế Di tích Tử Thánh này là “Tàn linh Tử Thánh”, ý chí tàn linh của nó đã gần như không còn.

Ý nghĩa tồn tại của “Tàn linh Tử Thánh”, chính là tìm được người kế thừa y bát của chủ nhân.

Thế nhưng cho đến hôm nay, nó vẫn chưa tìm được người thích hợp.

Hiện nay, đại nạn sắp buông xuống không ngờ trong lần mở ra di tích gần đây, nó lại mơ hồ cảm ứng được nhân tuyển thích hợp.

Vì vậy.

Tàn linh Tử Thánh không để ý đến việc phải trả một cái giá lớn, tiêu hao một phần ý chí tàn linh không còn lại bao nhiêu, để cho hình chiếu truyền thừa của Di tích Tử Thánh giáng lâm xuống Thanh Hoa vực xa xôi.

Bởi vì đẳng cấp truyền thừa của Di tích Tử Thánh tương đối cao, không giống Thiên Cơ truyền thừa chỉ giáng lâm một nhánh nhỏ truyền thừa, cho nên gặp phải lực lượng bài xích rất lớn của thiên địa.

Cũng may, lực lượng của Di tích Tử Thánh và Triệu Vũ Phi cùng loại, phù hợp đến kỳ lạ, lúc này mới có thể giáng lâm đến Thanh Hoa vực xa xôi.

- Triệu Phong ca, huynh còn có yêu cầu gì thì có thể nói ra. Tử Dạ tỷ tỷ sẽ cố hết sức thỏa mãn huynh.

Triệu Vũ Phi đột nhiên nói.

Triệu Phong chợt lộ vẻ trầm ngâm, Tản linh Tử Thánh trước mắt, cơ bản đã mất đi khống chế với di tích, nếu không chỉ cần một ý niệm của nó thì hắn đã có thể tiến vào Di tích bảo điện, đồng thời, một ý niệm của nó cũng có thể đuổi đi đệ tử của ba Tông

Rất hiển nhiên, Tàn linh Tử Thánh đã là đèn cạn dầu, mất đi rất nhiều "quyền hạn" đối với việc khống chế di tích.

- Như vậy đi, có thể hủy bỏ áp chế giác quan của ta đối với "không gian di tích" hay không?

Triệu Phong trải qua phân tích, liền đưa ra một yêu cầu có lẽ có thể thực hiện được.

- Có thể.

Một lúc lâu sau, bên phía Triệu Vũ Phi liền cho ra đáp án.

Vụt...

Triệu Phong chỉ cảm thấy tinh thần giác quan của mình bỗng nhiên trở nên nhẹ nhàng áp chế không gian đến từ di tích, đã biến mất.

Hắn không khỏi vui vé, nếu như không gian di tích này mất đi khả năng áp chế giác quan tinh thần. Thần Linh nhãn của hắn sẽ phát huy được càng nhiều ưu thế hơn.

Bởi vậy, khi Triệu Phong hồi phục giác quan, tầm nhìn của hắn đã đạt tới đỉnh điểm. Trong di tích này, khoảng cách giác quan của hắn, thậm chí còn mạnh hơn cả Tôn Giả.

Cùng lúc đó.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong chợt cảm ứng được một tia lực lượng vô hình kỳ dị, do bản thân không gian thẩm thấu vào trong thế giới tinh thần của mình

- Mở!

Triệu Phong mở ra Thần Linh nhãn, nắm bắt lấy một tia lực lượng vô hình mờ mịt này.

- Vụt...

Khoảnh khắc tiếp theo, Thần Linh nhãn của Triệu Phong đã có thể thông suốt hư vô, có cảm giác như có thể xuyên thấu rào càn của hư không

Trọng một tòa bảo điện tao nhã lịch sự, một thiếu nữ váy tím thanh nhã như tiên đang ngồi xếp bằng trước người trôi nổi lơ lửng một cái "chìa khóa tinh thê", tĩnh mịch vô hạn, dường như nàng đang nghĩ cách luyện hóa nó.

Bên cạnh nàng là một nữ tử hư vô, quốc sắc thiên hương, cực kỳ xinh đẹp, giống như một đoàn "ánh sáng mờ mịt" hư vô, cho dù không phải thật thể, nhưng mỗi cái nhíu mày nhăn mặt hoặc một nụ cười của nàng đều tràn ngập một loại tiên khí tuyệt trần, cao quý thoát

- Ha ha, không có áp chế giác quan của không gian di tích, quả nhiên là khác biệt.

Triệu Phong nhẹ nhàng mỉm cười.

Thông qua Thần Linh nhãn, Triệu Phong đã nắm được một tia lực lượng dao động lộ ra dấu vết để hắn tiến hành phản truy tung nhìn trộm hình ảnh bên trong Di tích bảo điện.

Lúc này hắn mới phát hiện, theo cảnh giới tinh thần tăng lên, khả năng vận dụng Thần Linh nhãn của hắn càng trở nên cường đại.

Thiếu nữ váy tím kia, tự nhiên là Triệu Vũ Phi.

Nữ tử hư vô bên cạnh nàng không cần phải hỏi cũng biết, nhất định là Tàn linh Tử Thánh.

- Điều này... Điều này làm sao có thể?

Tàn linh Tử Thánh khó có thể tin nổi nhìn vẻ phía Triệu Phong

Xác thực mà nói.

Dừng lại trên đỉnh đầu nàng là một “Di Thiên Chi Mâu” như hư vô, nhưng nó chỉ “vụt” một cái, liền biến mất không thấy nữa, dường như chỉ là ảo giác.

Hạp cốc thần bí.

Tư duy ý thức của Triệu Phong quay lại cơ thể.

Vừa rồi, sở dĩ hắn triển khai phản truy tung chính là muốn nhìn trộm tình huống ở nơi khác, chủ yếu muốn xác định tình cảnh cụ thể của Triệu Vũ Phi.

Không ngờ, Triệu Vũ Phi không phải bị áp chế, mà đang tiếp nhận y bát truyền thừa.

Tâm tư Triệu Phong rất cẩn mặt, xuất phát từ tinh cẩn thận cho nên hắn mới có hành động như vừa rồi.

Nhưng hắn cũng không nghĩ rằng “Di Thiên Chi Mâu” đột nhiên xuất hiện kia, lại tạo thành trùng kích cực lớn đối với Tàn linh Từ Thánh.

Vụt...

Trong đầu, bóng dáng của Tàn linh Tử Thánh và Triệu Vũ Phi cùng lúc xuất hiện.

- Còn có chuyện gì?

Triệu Vũ Phi xác định được hoàn cảnh an nguy của Triệu Vũ Phi, cũng trở nên yên lòng.

- Con mắt kia của ngươi...

Tàn linh Tử Thánh có chút kinh nghi bất định.

Làm sao vậy?

Triệu Phong nghi hoặc, nhưng trong lòng chợt khẽ động

Chủ nhân của di tích này, ngày xưa chính là đại năng Huyền Quang cảnh, tầm mắt và nhận thức tất nhiên không đơn giản.

Có lẽ.

Tàn linh Tử Thánh có thể nhìn ra được thân phận địa vị “con mắt” của mình.

Nghĩ tới đây.

Triệu Phong lập tức có chút chờ mong đợi chờ “Tàn linh Tử Thánh” lên tiếng.

- Ta chỉ còn một bộ phận trí nhớ rất ít khi chủ nhân còn sống nếu như chủ nhân ở đây, có thể có thể nhìn ra lai lịch “con mắt” của ngươi.

Thế nhưng Tàn linh Tử Thánh suy tư hồi lâu, lại nhíu mày, cũng không nói ra được nguyên cớ.

Triệu Phong lập tức im lặng.

- Trên người ngươi có huyết mạch Thượng cổ, mặc dù không thuộc về “Thái cổ Vạn Tộc Bảng”. Nhưng mắt trái của người, tất có chút liên quan với “Thái cổ Vạn Tộc Bảng”.

Tàn linh Tử Thánh có chút kinh hỉ mà nói.

Sau khi nghe xong Triệu Phong cũng không biết cảm giác của mình là gì.

Hắn căn bản không biết Thái cổ Vạn Tộc Bảng là cái thứ gì.

Vấn đề mà Triệu Phong quan tâm chính là, mình có thể tìm thấy truyền thừa thích hợp với bản thân khi tiến vào Di tích bảo điện hay không

- Thật xin lỗi, ở chỗ này không tìm thấy truyền thừa nào chính thức phù hợp huyết mạch đồng tử của ngươi. Có lẽ ngươi chỉ thích hợp với truyền thừa của Bát Đại Thần Mâu, hoặc là truyền thừa Hồn đạo Thượng cổ. Đương nhiên, nếu lui lại một bước, vậy thì trong Di tích bảo điện này cũng có công pháp truyền thừa Điện Lôi thích hợp với

ngươi, hoặc là truyền thừa loại huyết mạch Băng Thủy.

Tàn linh Tử Thánh có chút tiếc nuối.

- Cuối cùng cũng có, thứ này cũng không tệ rồi.

Triệu Phong khẽ thở phào một hơi.

Tại Thánh Vực Chân Long Hội, lúc truyền thừa kết nối, hắn cũng không phát hiện ra truyền thừa nào chính thức thích hợp với mình.

Còn may.

Trong Di tích Tử Thánh này, có truyền thừa Điện Lôi thích hợp với Triệu Phong còn có truyền thừa Băng Thủy phù hợp với lực lượng huyết mạch của hắn.

Có thể đạt được những thứ này, Triệu Phong đã biết đủ rồi, xem ra chuyến đi này cũng không tệ.

Nếu như tiến thêm một bước, có thể giúp đỡ Triệu Vũ Phi trở thành người thừa kế di tích, như vậy thu hoạch của Triệu Phong sẽ vượt xa mong muốn.

Một lúc lâu sau...

Triệu Phong đã nắm rõ tình huống liền cắt đứt liên hệ với Triệu Vũ Phi và Tàn linh Tử Thánh.

- Bây giờ, việc ta cần làm là chờ đợi “Di tích bảo điện”. Đồng thời tận lực kéo dài, không để Tam Đại Tông Phái loại trừ Tham Thiên Thụ Yêu.

Trong lòng Triệu Phong thầm quyết định.

Lúc này.

Lý Hoành đang dẫn đội đệ tử của Tam Đại Tông Phái, lần lượt phát động công kích thăm dò với Tham Thiên Thụ Yêu.

Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi đều nắm chắc thời gian tĩnh dưỡng.

Chân Chủ cấp tham dự tiến công chỉ có Lý Hoành, cùng với Ma Càn của Hắc Nhai Cung

Hai đại Chân Chủ cấp, dẫn đầu hai ba chục đệ tử thiên tài, nhằm vào những sơ hở lỗ hổng của Tham Thiên Thụ Yêu mà lần lượt phát động công kích.

- Ha ha... Tham Thiên Thụ Yêu này cũng không phải lợi hại như trong tưởng tượng

Lý Hoành đứng ở phía trước, phát động công kích, từng đạo ánh sáng thủy lôi oanh tạc lên thân cảnh của Tham Thiên Thụ Yêu.

Các đệ tử ở đằng sau cũng đều phát động công kích thỏa thích.

- Một kích của Hư Thần bảo hộ, đã đả thông một lỗ hổng cho đệ tử của bạ Tông Phiến khu vực này, cơ bản không có cành lá công kích, Tham Thiên Thụ Yêu kia gần như chỉ có thể bị động chịu đòn.

Triệu Phong chau mày, thần sắc trở nên ngưng trọng

Cũng không phải nói Lý Hoành thực lực mạnh, có phương pháp lãnh đạo, chẳng qua hắn nhặt được một cái tiện nghi mà thôi.

Có thể nói, lực lượng một kích của Hư Thần bảo hộ thật sự cường hãn, đả thông một cái lỗ hổng cho Tam Đại Tông Phái, quét sạch một lượng lớn chướng ngại dọc đường.

Triệu Phong tập trung nhìn lại, chỉ thấy bộ phận lỗ hổng nơi Tham Thiên Thụ Yêu bị tàn phá, lộ ra hết sức rõ ràng bề mặt đó hoàn toàn tiêu điều trông trải, thê thảm vô cùng.

Phành phành phành...

Công kích của đệ tử ba Tông không ngớt không dứt, vẫn cường đại như cũ, thậm chí đánh lên nơi có phòng ngự mạnh nhất là thân cây.

Mặc dù Lý Hoành là Chân Chủ cấp đại thành, thế công thoạt nhìn cường đại, nhưng công kích thủy lôi của hắn vẫn bị lực lượng Thảo Mộc của Thụ Yêu khắc chế.

Chẳng qua.

Đệ tử của ba Tông người đông thế mạnh, tiếp tục không ngừng công kích với lỗ hổng này, nếu cứ tiếp tục kéo dài, kiến nhiều cũng có thể cắn chết voi, cuối cùng sẽ uy hiếp đến Tham Thiên Thụ Yêu.

- Không thể ngồi chờ chết.

Ý niệm Triệu Phong lóe lên, thân hình phóng tới.

- Ngươi muốn làm gì?

Diệp Yên Vũ bỗng nhiên mở mắt, lạnh lùng nhìn hắn.

- Vũ Lạc chết rồi, tại hạ cảm thấy tội lỗi sâu sắc, Triệu mỗ nguyện ý góp một phần sức mọn, hiệp trợ các vị đồng đạo của Tịnh Nguyệt

Linh Tông diệt trừ Tham Thiên Thụ Yêu.

Triệu Phong bày ra dáng vẻ áy náy.

Lời này vừa nói ra, đôi mi thanh tú của Diệp Yên Vũ khẽ cau lại, trên mặt tràn đầy hoài nghi.

Nàng không tin rằng Triệu Phong lại có hảo tâm đó.

Người này, trà trộn trong trận doanh của ba Tông, mọi việc đều thuận lợi, thu được nhiều chỗ tốt, có lẽ còn chưa gặp phải thiệt thòi gì.

Hắn sẽ không trợ giúp Tịnh Nguyệt Linh Tông mới đúng?

- Tốt, ngươi đi đi! Đừng quên ước định, không thể cách xa ta quá ba dặm!

Diệp Yên Vũ đáp ứng.

Dù sao thì đề nghị của Triệu Phong cũng quang minh chính đại, nguyện ý xung phong, thăm dò Thụ Yêu. Trên nguyên tắc. Nàng cũng không cách nào cự tuyệt.

Trong âm thầm...

Diệp Yên Vũ phái người đi thông tri cho “Lý Hoành”, chú ý đề phòng Triệu Phong

- Mấy người các ngươi, tùy thời tùy khắc đều phải chú ý người này...

Diệp Yên Vũ phân phó một hai người.

Càng không ngừng tiếp xúc, Diệp Yên Vũ dần dần phát hiện, rất khó

có thể khống chế và trấn phục Triệu Phong nàng càng ngày càng không nhìn thấu đủ loại động cơ của đối phương.

Chương 424: Sói đội lốt cừu

Triệu Phong vừa mới khẽ động thân hình, đã bị vài tên thiên tài của Tịnh Nguyệt Linh Tông theo dõi.

Vụt vụt...

Hai gã nam đệ tử lúc trước mình chính đại bám đuổi Triệu khách quý".

- Làm phiền nhị vị.

Triệu Phong ra vẻ thản nhiên hướng thụ.

Diệp Yên Vù đang tọa trấn tĩnh dưỡng ở đằng sau, đôi mắt dễ thương khẽ nhấp nháy, nhìn chăm chằm vào bóng lưng Triệu Phong đang ngày càng rời xa.

Chẳng biết tại sao.

Trong lòng nàng mơ hồ cảm thấy có gì đó không đúng Triệu Phong càng đi xa, thì loại cảm giác này lại càng không ngừng trở nên mãnh liệt.

Từ sau khi Vũ Lạc chết, trong tâm linh của Diệp Yên Vũ có một loại trực giác, nảy sinh cảnh giác và hoài nghi đối với Triệu Phong

Giờ phút này.

Lực chú ý của nàng đã hoàn toàn bị thân ảnh của Triệu Phong dẫn

dắt.

Bóng lưng và mái tóc lam phiêu dật kia, vẫn ở trong tầm mắt, hiện lộ vẻ thần bí.

Có lẽ dường như phát giác được điều gì đó, thiếu niên tóc lam bỗng nhiên quay đầu, tựa cười mà không phải cười, nhàn nhạt liếc nhìn nàng

Mắt trái thần bí u lam thâm thúy, phảng phất như hàn vực sâu vô tận, xuyên thấu làn váy trên người nàng thấu triệt hết toàn bộ bí mật của nàng

Khoảnh khắc đó.

Tâm linh Diệp Yên Vũ khẽ chấn động một luồng cảm giác mặt lạnh khó hiểu, lan tràn khắp toàn thân, giống như bị lột sạch quân áo, bị người khác nhìn thấy sạch sẽ.

Triệu Phong dường như có chút thâm ý, liếc nhìn Diệp Yên Vũ, đồng thời dần tiếp cận đám người Lý Hoành ở gần Tham Thiên Thụ Yêu.

- Lý sư huynh, nhanh bắt giết Triệu Phong

Trong lòng Diệp Yên Vũ đột nhiên nhảy dựng lên, lãnh quang trong mắt lóe lên, âm thanh gấp gáp như chuông bạc, vang vọng

Cái gì? Đuổi giết Triệu Phong?

Phần đông đệ tử của Tịnh Nguyệt Linh Tông đều cảm thấy khó hiểu, đồng loạt nhìn về phía Diệp Yên Vũ, bất luận là thiên tài đang ở đằng trước công kích Thụ Yêu hay là đám người đang ở đằng sau tọa trấn tĩnh dưỡng.

Không phải giữa Triệu Phong và Diệp Yên Vũ có quan hệ hợp tác sao?

Lúc trước, Diệp Yên Vũ còn bảo vệ Triệu Phong tại sao bây giờ lại đột nhiên hạ sát thủ?

Biến hóa trong khoảnh khắc này, khiến rất nhiều người đều cảm thấy phát mộng

Chẳng qua.

Phe đội ngũ của Tịnh Nguyệt Linh Tông đều xem Diệp Yên Vũ là hạch tâm, nàng nói gì thì nghe nấy.

- Động thủ!

Hai tên nam đệ tử theo đuổi Triệu Phong có chút hưng phấn, cùng lúc hét lên, phát động công kích với Triệu Phong

- Ha ha ha, Diệp sư muội, cuối cùng muội cũng thông suốt rồi. Ta từ sớm đã nhìn tiểu tử này không vừa mắt rồi.

Lý Hoành cười dài một tiếng, không rảnh suy tư, ngược lại lao tới đuổi giết Triệu Phong

Cho dù hắn không rõ dụng ý của Diệp Yên Vũ, thế nhưng bảo hắn chém giết Triệu Phong tự nhiên hắn rất sẵn lòng làm chuyện này.

Trên thực tế.

Diệp Yên Vũ phát ra mệnh lệnh này, cũng là từ “trực giác” mách bảo.

Nhớ lại đủ loại thế cục lúc Triệu Phong hợp tác với mình, ban đầu là chịu bức hiếp, sau đó lợi dụng mình để hộ pháp, giúp hắn tu luyện bế quan, sau đó tìm ra kẽ hở giữa ba Tông tận dụng chỗ tốt, không ngừng phát triển, phong sinh thủy khởi.

Cho dù Diệp Yên Vũ còn chưa rõ chân tướng mọi chuyện, nhưng tình huống như thế nào thì lại có thể nhìn thấy rõ ràng

Đầu tiên, Triệu Phong theo sau nàng thực lực tu vi của hắn đần dần không ngừng tăng lên, chiếm được đủ loại chỗ tốt.

Tiếp theo, thực lực chân chính của Triệu Phong cùng với đủ loại mưu lược vô hình, khiến cho Diệp Yên Vũ càng không thể nhìn thấu, mơ hồ mất đi khả năng khống chế.

Còn một điểm trọng yếu nữa.

Phàm là người đối địch với Triệu Phong đều không có kết cục tốt, cho dù người này tu vi không cao lắm.

Vũ Lạc đối địch với Triệu Phong kết quả bỏ mình.

Hai gã nam đệ tử phát sinh xung đột với Triệu Phong đều bị hắn trêu đùa.

Lý Hoành muốn giết Triệu Phong kết quả bị lăng nhục trước mặt công chúng thậm chí còn chịu thiệt thòi.

Giờ phút này.

Triệu Phong tự động xin đi giết giặc, muốn hiệp trợ đám người Lý Hoành, Diệp Yên Vũ đột nhiên xuất hiện một loại cảnh báo, đặc biệt là lúc Triệu Phong ngoái đầu nhìn lại, tựa như có thâm ý gì đó.

Diệp Yên Vũ là người quả quyết, vừa cảm thấy không đúng lập tức hạ lệnh ra tay với Triệu Phong

- Nữ nhân này, trực giác thật nhạy bén, từ sau khi Vũ Lạc chết, nàng vẫn một lòng nghi ngờ.

Triệu Phong không ngờ rằng Diệp Yên Vũ lại quyết đoán, xuống tay với mình.

Nữ nhân này quá ngoan độc.

- Tiểu tử, nhanh bó tay chịu trói đi!

Hai gã nam đệ tử từ hai mặt trái phải đánh về phía Triệu Phong Triệu Phong phát hiện, bây giờ đã tiến vào phạm vi bộ rễ của Tham Thiên Thụ Yêu.

- Giữ chân hắn!

Diệp Yên Vũ ở đằng sau, hạ lệnh một tiếng, đồng thời cũng nhanh chóng phóng về phía bên này.

Nàng rất rõ, thân pháp tốc độ của Triệu Phong cực kỳ cao minh, thực lực cũng mạnh hơn hai gã nam đệ tử kia rất nhiều.

Việc cấp bách, hai gã nam đệ tử kia chỉ cần cuốn lấy Triệu Phong trong giây lát, thậm chí chỉ cần thời gian mấy nhịp hô hấp, như vậy cũng đủ kéo dài thời gian cho Diệp Yên Vũ và Lý Hoành rồi.

Sắc mặt hai gã nam đệ tử thoáng run, liền nghe theo mệnh lệnh của Diệp Yên Vũ, không dám tiếp cận Triệu Phong quá, chủ yếu chỉ dây dưa giữ chân

Khóe miệng Triệu Phong có chút trào phúng, lạnh lùng đạm mạc như đang nhìn con sâu cái kiến.

Bịch bịch...

Hai gã nam đệ tử từ không trung rơi xuống

Thân hình bọn hắn vừa rơi xuống “vụt vụt vụt...”, một ít bộ rễ từ dưới tầng đất chui ra, trói chặt lấy hai người.

- Aa...

Hai tiếng kêu thảm thiết đột nhiên im bặt, sau đó hai tên đệ tử đã biến thành chất dinh dưỡng mới cho Tham Thiên Thụ Yêu.

Những thiên tài của Tam Đại Tông Phái ở đây đều kinh ngạc, mở to hai mắt mà nhìn.

Xảy ra chuyện gì?

Hai gã thiên tài Chân Huyền cấp đỉnh phong tại sao lại đột nhiên rơi xuống đất?

Triệu Phong căn bản không động thủ, nhiều lắm chỉ “liếc nhìn” bọn hắn.

- Đồng Thuật tinh thần, chỉ liếc mắt đã khiến cho hắn trụy lạc vào vực sâu.

Xích Quỷ đang tọa trấn tĩnh dưỡng ở đằng sau, đột nhiên hô nhỏ một tiếng, đã nhìn ra hư thật.

Hít...

Đám thiên tài của Tịnh Nguyệt Linh Tông đang truy kích, không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

- Triệu Phong ngươi chôn sống hai đệ tử của Tịnh Nguyệt Linh Tông ta, Vũ Lạc quả nhiên là bị ngươi mưu hại... Ngươi ẩn giấu rất sâu.

Trên mặt Diệp Yên Vũ ngưng kết sương lạnh, đôi mắt đẹp dễ thương co rút lại, sát cơ lạnh lẽo như thực chất.

Chỉ liếc mắt một cái, liền khiến cho hai gã thiên tài Chân Huyền cấp đỉnh phong, lập tức bị chôn vùi tinh mạng, điều này, e rằng ngay cả Chân Chủ cấp cũng không làm được.

Tên Triệu Phong này, không chỉ ẩn giấu rất sâu, mà còn là sói đội lốt cừu.

- Tiểu tử, xem ra ngươi mới là hung thủ sát hại Vũ Lạc. Đừng hòng bỏ chạy, để mạng lại!

Hai con ngươi của Lý Hoành đỏ rực, khóe mắt như muốn nứt ra, sát cơ đầy mặt.

Vụt...

Toàn thân Triệu Phong chớp động điện quang màu xanh đậm chói mắt, giống như Điện Lôi Chi Thần, Ẩm Ảnh Phi Phong sau lưng rung lên, tốc độ đột nhiên tăng vọt.

Chỉ luận tốc độ đơn thuần, Triệu Phong thậm chí không kém bao nhiêu so với Lý Hoành tu vi Chân Chủ cấp đại thành.

Vụt vụt...

Chỉ trong thoáng chốc, Triệu Phong đã tạo nên hơn mười đạo hư ảnh điện minh trong hư không có một số là huyễn ảnh, còn lại đều là Ảm Ánh phân thân.

Chờ đến lúc Lý Hoành chạy đến, khu vực này chỉ còn lại tàn quang điện mị, Triệu Phong đã biến mất hầu như không còn.

Chân thân của Triệu Phong đã ẩn nấp giữa rừng cây, không biết tung tích.

- Không ngờ lại để cho hắn chạy thoát...

Trên mặt Lý Hoành tràn đầy hàn sát, sát ý mãnh liệt dâng tràn, khuôn mặt mơ hồ vặn vẹo.

Vụt...

Đột nhiên, phụ cận mặt đất xuất hiện một hư ảnh Triệu Phong vô cùng ảm đạm, đang lặng lẽ bỏ chạy.

- Súc sinh, chết đi cho ta!

Sát cơ lửa giận bừng lên trong lòng Lý Hoành, bộc phát tới cực điểm, “vụt” một tiếng, đánh về phía Triệu Phong

Giờ khắc này.

Cảm xúc của Lý Hoành giống như bị kích nổ, tâm linh lý trí trở nên hỗn loạn, thậm chí còn xem nhẹ nguy cơ bộ rễ phụ cận mặt đất.

Lập tức, Lý Hoành dần dần tiếp cận mặt đất, bộ rễ của Thụ Yêu nằm

bên dưới tầng đất, ẩn giấu không một động tĩnh, tiềm tàng sát cơ.

- Chuyện gì xảy ra? Tại sao Lý Hoành cũng giống như Vũ Lạc, liều mạng lao xuống dưới đất như vậy?

- Lúc trước Vũ Lạc bị lòng tham che mờ lý trí, còn Lý Hoành bây giờ lại bị cừu hận và lửa giận bao trùm lý trí

Một vài đệ tử của ba Tông ở đằng sau quan chiến, liền cảm thấy không đúng

- Lý Hoành cẩn thận!

Diệp Yên Vũ đuổi theo ở đằng sau, đột nhiên sắc mặt đại biến, quát lớn một tiếng.

Thanh âm của nàng giống như tiếng sấm giữa trời quang vang vọng trong não hải của Lý Hoành.

Phá!

Cánh tay trắng nõn nà của Diệp Yên Vũ vung lên, một tia ánh trăng như gợn sóng phá không mà đi, trực tiếp chém chết hư ảnh ảm đạm của Triệu Phong

Thì ra.

Đây chẳng qua chỉ là một Âm Ảnh phân thân.

Lý Hoành giống như từ trong mộng tỉnh lại, phát hiện mình cách mặt đất quá gần, thậm chí còn tiến vào phạm vi công kích của bộ rễ Thụ Yêu.

Vụt vụt vụt...

Một đám bộ rễ Thụ Yêu phá đất mà ra, nhanh chóng quấn về phía hắn.

Lý Hoành hét lớn một tiếng, toàn thân bắn ra từng đạo điện hà Thủy Lôi, dưới chân tràn ngập u lam Thủy Lôi, bỗng nhiên nổ tung cả người hóa thành một đạo ánh sáng Lôi đình, chấn khai đám bộ rễ Thụ Yêu, “vút” một tiếng, bay lên giữa tầng mây.

Thời khắc mấu chốt.

Lý Hoành thi triển bí thuật, tránh hiểm được một kiếp.

- Nguy hiểm thật.

Sống sót sau đại nạn, lưng hắn cũng bị mồ hôi lạnh làm cho ướt sũng hoảng sợ một phen.

- Đáng tiếc... Mất đi một cơ hội tốt.

Nấp trong chỗ tối của rừng cây, Triệu Phong lặng lẽ đứng dưới tầng đất, có chút tiếc hận.

Hắn thi triển “Tâm Linh Chi Nhãn”, muốn giết Lý Hoành, nào ngờ lại bị Diệp Yên Vũ nhìn thấu.

Khoảnh khắc vừa rồi, bởi vì sát cơ lửa giận của Lý Hoành dâng trào, cho nên tâm tinh xuất hiện kẽ hở, bị Triệu Phong dùng “Tâm Linh Chi Nhãn” thừa dịp hư mà vào.

Nếu không phải Diệp Yên Vũ kịp thời chạy đến, Tịnh Nguyệt Linh Tông nhất định sẽ tổn thất thêm một thiên tài Chân Chủ cấp đại

thành.

Kỳ quái chính là, Triệu Phong đứng tại tầng đất, lại không bị Tham Thiên Thụ Yêu công kích.

Đôi mắt xinh đẹp của Diệp Yên Vũ phát lạnh, tập trung vào vị trí của Triệu Phong

Hiển nhiên, tâm cảnh, cấp độ cùng với các phương diện tố chất năng lực của nàng đều mạnh hơn Lý Hoành nhiều.

Triệu Phong biết rõ sự đáng sợ của Diệp Yên Vũ, thân hình nhoáng lên một cái, trực tiếp xâm nhập Tham Thiên Thụ Yêu.

- Tại sao hắn lại không bị Thụ Yêu công kích?

Hàng lông mày kẻ đen của Diệp Yên Vũ khẽ cau lại, cũng không truy kích Triệu Phong

Triệu Phong ở trong phạm vi công kích của Tham Thiên Thụ Yêu, thế nhưng lại không bị công kích, những người khác thì lại không có được “đặc quyền” này.

Vụt vụt vụt...

Thân hình Triệu Phong liên tục di động nhảy lên cành cây của Tham Thiên Thụ Yêu.

- Chuyện gì xảy ra... Tại sao Tham Thiên Thụ Yêu lại không công kích hắn?

- Người này, thật tà môn, không bình thường chút nào.

Thiên tài của ba Tông đều trợn mắt há hốc mồm, trơ mắt nhìn Triệu Phong nhẹ nhàng hành tẩu trên thân Tham Thiên Thụ Yêu.

Tham Thiên Thụ Yêu kia dường như hoàn toàn phớt lờ hắn.

Bịch...

Triệu Phong nhảy vào bên trong Tham Thiên Thụ Yêu, đáp xuống một cành cây vừa thô vừa to, khẽ gật đầu, nói:

- Tham Thiên Thụ Yêu, bây giờ chúng ta sẽ kể vai chiến đấu.

Grào...

Cành cây và lá cây trên người Tham Thiên Thụ Yêu khẽ run run, tinh thần dao động phát ra âm thanh:

- Vốn còn cho rằng viện binh theo lời “Tử Thánh đại nhân”, ít nhất sẽ là một vị Chân Chủ cấp. Không ngờ chỉ có “chút xíu” như ngươi, haizz...

Tham Thiên Thụ Yêu có chút thất vọng

- Ha ha, Tham Thiên Thụ Yêu, nếu như ta có thể giúp ngươi đánh lui đám người kia, lại đồng thời khiến cho thương thế của ngươi khôi phục ít nhất một nửa. Ngươi sẽ báo đáp ta như thế nào?

Triệu Phong cười một tiếng.

Tham Thiên Thụ Yêu hiển nhiên có chút xem thường viện binh như hắn.

Chẳng qua, điều này cũng rất bình thường tu vi cấp độ của Triệu

Phong không đủ, ít nhất phải là Chân Chủ cấp mới có thể lọt vào pháp nhãn của Tham Thiên Thụ Yêu.

- Đám người kia có năm đại Chân Chủ cấp, Chân Linh cảnh hơn mười người, chỉ bằng vào một mình ngươi, có thể giúp ta đánh lui bọn hắn, còn khôi phục một nửa thượng thế cho ta? Tiêu bối, ngươi đã quá đề cao bản thân và xem thường một kích của “Hư Thần bảo hộ” rồi.

Tham Thiên Thụ Yêu khẽ nói.

- Dừng lại!

Triệu Phong cắt ngang Thụ Yêu, nói:

- Nếu như ta làm được, ngươi có thể dùng “Mộc Linh tinh phách”. Giúp ta cảm ngộ tu luyện một phen hay không?

- Hừ, nếu ngươi thật sự có thể làm được, cũng tương đương với việc giúp ta vượt qua một kiếp. Lấy bổn nguyên “Mộc Linh tinh phách” của ta để giúp ngươi cảm ngộ tu luyện một chút thì có khó gì?

Tham Thiên Thụ Yêu một lời đáp ứng.

Chương 425: Mười đại chân chủ

Rất nhanh.

Triệu Phong và Tham Thiên Thụ Yêu đã đạt thanh ước định.

Chỉ cần Triệu Phong hoàn thành hứa hẹn. Tham Thiên Thụ Yêu sẽ dùng “Mộc Linh tinh phách để trợ giúp hắn cảm ngộ tu luyện.

Giữa rừng cây.

Ba đại Chân Chủ cấp gồm Diệp Yên Vũ,. Lý Hoành, Ma Càn của Hắc Nhai Cung đều phiêu phù giữa không trung, nhìn chằm chằm tình hình bên trong Tham Thiên Thụ Yêu.

- Triệu Phong này, không ngờ lại thành công hợp tác với Thụ Yêu.

Lý Hoành nghiến răng nghiến lợi, vừa mới dạo một vòng quanh Quỷ Môn Quan, sau lưng hắn ướt sũng mồ hôi lạnh.

Phần đông thiên tài của ba đại trận doanh, đều phát hiện thế cục xảy ra biến hóa vi diệu.

Lúc này.

Triệu Phong đứng trên cành lá sum xuê của Tham Thiên Thụ Yêu, vẫn lạnh nhạt trầm tĩnh như cũ, cũng không bị Thụ Yêu công kích chút nào.

- Người này trà trộn trong trận doanh của ba Tông, mưu lược lâu dài, che giấu cực sâu, chính là một tên sói đội lốt cừu. Mấy vị đệ tử đồng Tông, bị hắn mưu hại chết, ngay cả Chân Chủ cấp như Vũ Lạc cũng bất hạnh vẫn lạc. Nếu không phải ta phản ứng nhanh, e rằng Lý Hoành sư huynh cũng sẽ...

Trên khuôn mặt hoàn mỹ của Diệp Yên Vũ tràn ngập sát cơ hàn ý, hô hấp gấp gáp, bộ ngực sữa mỹ lệ có chút phập phồng.

Từ khi tiến vào “Di tích Tử Thánh”, còn chưa có người nào có thể khiến cho nàng tức giận phẫn hận như vậy, chỉ muốn đích thân xông tới chém giết thông khoái một phen.

Trong đám thiên tài cùng thế hệ, không ngờ lại có người có thể lợi dụng, tính toán nàng đến mức này.

Ngay từ đầu, Diệp Yên Vũ thoạt nhìn là bức hiếp Triệu Phong, thực ra lại trở thành “ô dù” lớn nhất cho hắn.

Nếu không phải vì Diệp Yên Vũ, một kẻ từ ngoài vào như Triệu Phong, căn bản khó có thể đứng vững chân chứ đừng nói trà trộn trong trận doanh của Tam Đại Tông Phái, nhằm mưu cầu lợi ích, nhanh chóng phát triển.

- Nếu như không phải vì ta, đám người Vũ Lạc cũng sẽ không chết...

Diệp Yên Vũ tự trách mình sâu sắc, trên mặt tràn ngập áy náy và khuất nhục.

Cánh tay ngọc của nàng nắm chặt, hàm răng ngà gần như cắn nát bờ môi.

Loại sỉ nhục, áy náy này, khiến cho sát ý và hận nộ của nàng bùng

lên tới cực hạn.

Chẳng qua, tâm tính của nàng mạnh mẽ kiên định, rất nhanh ổn định nỗi lòng, Linh Đài hoàn toàn tỉnh táo, thông suốt.

Diệp Yên Vũ biết rõ, đối phó với loại Quỷ Tài xảo trá am hiểu Đồng Thuật tinh thần như Triệu Phong, tâm linh cảm xúc chỉ cần lộ ra bất kỳ sơ hở nào, đều có thể bị lợi dụng.

- Diệp tiên tử, trước các ngươi, tiểu tổ ba người Tiết Nha của Hắc Nhai Cung chúng ta, căn bản cũng bị chôn vùi trong tay người này. Hắn thậm chí còn bình yên vô sự tránh được bí thuật truy tung của Xích Quỷ.

Sắc mặt Ma Càn trở nên trịnh trọng.

Về tình huống của Triệu Phong, hắn cũng từng nghe Xích Quỷ nói qua.

- Diệp sư muội, với trí tuệ của muội, tại sao lại để tiểu tử kia che giấu, lợi dụng như vậy?

Lý Hoành hít sâu một hơi, có chút bất mãn oán trách.

Nếu không phải vì Diệp Yên Vũ làm “ô dù” cho Triệu Phong, e rằng đối phương cũng khó mà trà trộn trong Tam Đại Tông Phái, chiếm được lợi ích mà phong sinh thủy khởi.

- Đây là lỗi của ta. Yên tâm, ta nhất định sẽ tự tay giết chết người này!

Vẻ mặt Diệp Yên Vũ trở nên kiên quyết lạnh lùng.

Đồng thời.

Nàng còn lâm vào suy tư trong giây lát, tại sao mình lại lọt vào mưu tính của Triệu Phong?

Trong chớp mắt điện quang hỏa thạch, Diệp Yên Vũ liền suy ngẫm cẩn thận tiền căn hậu quả.

Trong kế hoạch đáng sợ kia, có một điểm mấu chốt nhất. Nếu không, Diệp Yên Vũ tuyệt đối sẽ không bị lợi dụng

- Tiểu... Tặc... Miêu!

Hàm răng trắng của Diệp Yên Vũ cắn chặt, thân thể xinh đẹp mơ hồ run rẩy, gằn giọng thốt ra từng chữ.

Trong mưu tính này, có một điểm rất vi diệu.

Triệu Phong và Diệp Yên Vũ, trước đây căn bản không biết nhau, chưa từng gặp mặt.

Hai bên cũng không nhận ra nhau, thậm chí còn không biết sự tồn tại của đối phương Triệu Phong làm thế nào có thể mưu tính được nàng?

Điểm mấu chốt thực sự, là ở chỗ Tiểu Tặc Miêu.

Tiểu Tặc Miêu gặp Diệp Yên Vũ, sau đó cố ý dẫn nàng tới trước mặt “chủ nhân cũ”, sau đó mới xuất hiện một màn bức hiếp Triệu Phong

- Tiểu Tặc Miêu!

Trên mặt Diệp Yên Vũ tràn ngập hàn ý, triển khai linh thức, điều tra

Tiểu Tặc Miêu.

Thế nhưng

Linh thức của nàng quét khắp nơi, kể cả quẩn áo, không gian trữ vật, đều không nhìn thấy bóng dáng của Tiêu Tặc Miêu.

Meo meo!

Một con mèo nhỏ lông màu xám bạc, kích thước bằng bàn tay đang đứng trên vai Triệu Phong

Một người một mèo này, yên tĩnh không một tiếng động gắn bó mật thiết, phảng phất như là một chỉnh thể.

- Tiểu Tặc Miêu, kế hoạch của ngươi làm ta ủy khuất vô cùng, đoạn đường này quả thực hung hiểm. Chẳng qua, thu hoạch cũng rất không tồi...

Triệu Phong mỉm cười, đưa tay véo lỗ tai của Tiểu Tặc Miêu.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu vung vẩy miêu trảo, khoa tay múa chân một hồi, tranh thủ kể khổ.

Ngay sau đó.

Tiểu Tặc Miêu há mồm phun ra một đoạn “Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo”, rơi vào tay Triệu Phong

- Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo của ta, Tiểu Tặc Miêu, không ngờ ngươi dám ăn cắp...

Khuôn mặt Diệp Yên Vũ lúc trắng lúc xanh, lạnh lẽo như băng ánh mắt tràn ngập oán hận, phảng phất như có thể giết người.

Cho dù tính cách của nàng không màng danh lợi, thế nhưng cũng chưa từng phát hỏa lớn như vậy bao giờ.

- Tiểu Tặc Miêu xem như vẫn trọng tình cảm, dưới mệnh lệnh của ta nên mới trộm một đoạn Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo của ngươi. Nếu không trong không gian trữ vật của ngươi còn có thể nguyên vẹn như vậy sao? Ừm, nó còn nói ta không được hạ độc thủ với ngươi nữa.

Triệu Phong lắc đầu.

Tiểu Tặc Miêu mặc dù lừa gạt Diệp Yên Vũ, nhưng cuối cùng chỉ trộm một đoạn Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo để hoàn thành mệnh lệnh của Triệu Phong

Dù sao, Diệp Yên Vũ cũng đối xử không tệ với Tiểu Tặc Miêu, cho nên nó cũng không ra tay độc ác.

- Ta phải đích thân chém giết kẻ này, còn cần hắn phải hạ thủ lưu tình sao? Tiểu Tặc Miêu, ta không trách ngươi, dù sao ngươi cũng có lập trường của mình.

Lúc đôi mắt xinh đẹp dễ thương của Diệp Yên Vũ rơi xuống người Tiểu Tặc Miêu, ánh mắt đã trở nên ôn hỏa hơn rất nhiều.

Lúc đồng hành với Tiểu Tặc Miêu, đối phương cũng đã mang đến cho nàng không ít vận may và lợi ích, thậm chí còn có chút cảm giác ấm áp khoái hoạt.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu huy động miêu trảo, khoa tay múa chân một hồi, đang nói gì đó với Diệp Yên Vũ, nhưng lại càng giống khuyên giải hơn.

- Cái gì... Ngươi muốn ta và hắn... Tuyệt đối không có khả năng

Nghe thấy lời cuối cùng, khuôn mặt Diệp Yên Vũ khẽ đỏ lên, thiếu chút nữa không nhịn được mà thổ huyết.

Người khác không hiểu rõ, nhưng Triệu Phong tự nhiên hiểu được ý tứ của Tiểu Tặc Miêu.

- Vào ngay cho ta.

Triệu Phong mặt không biểu tình, xách lỗ tai Tiểu Tặc Miêu ném vào trong túi linh sủng.

Sau đó.

Hắn cũng không để ý tới Diệp Yên Vũ và đám thiên tài Chân Chủ cấp nữa, ném đoạn “Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo” kia cho Tham Thiên Thụ Yêu.

- Dãy là Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo, trân bảo quý hiếm trong thiên địa, có thể kéo dài tính mạng tin rằng lời hứa của ta đã hoàn thành được một nửa.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

- Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo!

Tham Thiên Thụ Yêu có chút kinh hỉ, một trận quang phong màu xanh nhạt nổi lên, thu lấy “Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo”.

Chỉ thấy tại bộ vị chủ thân của nó, mở ra một kẽ nứt như cái miệng, nuốt Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo vào trong

Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo này quả không hổ là kỳ thảo truyền kỳ, sau khi Tham Thiên Thụ Yêu phục dụng nó, cho dù là vết thương cường đại do “Hư Thần bảo hộ” tạo thành, cũng bắt đầu nhanh chóng được chữa trị.

- Tiểu tử, xem ra ta đã đánh giá thấp ngươi rồi. Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo này có thể giúp ta khôi phục một nửa thương thế. Chẳng qua, một nửa lời hứa hẹn còn lại đó là ngươi phải đánh lui công kích của những thiên tài kia, chuyện này e rằng không đơn giản đâu.

Tham Thiên Thụ Yêu mỉm cười vui vẻ.

Triệu Phong lẳng lặng đứng trên một cành cây, mái tóc lam như mộng ảo nhảy múa trong

Gió.

Hắn vẫn không nhúc nhích, cũng không có động tĩnh gì, phảng phất như hỏa làm một chỉnh thể với Tham Thiên Thụ Yêu.

Chỉ phòng thủ, không tiến công.

Đây chính là sách lược của Triệu Phong

Tham Thiên Thụ Yêu chính là ô dù và ưu thế địa lý lớn nhất của Triệu Phong

Trận doanh Tam Đại Tông Phái, mọi người cũng không dám mạo muội tiến công.

Có lẽ.

Việc Triệu Phong “làm phản”, đã mang đến trùng kích quá lớn cho trận doanh của Tam Đại Tông Phái.

Năm đại Chân Chủ cấp ở đây bao gồm Diệp Yên Vũ, Trang Quán Nhi, Lý Hoành, Xích Quỷ, Ma Càn, lại lần nữa tập trung một chỗ, bắt đầu thương nghị.

- Trong số Chân Chủ cấp chúng ta, chỉ có Xích Quỷ các hạ tinh thông đồng pháp huyết mạch, hi vọng trong lúc tấn công, các hạ có thể xuất lực.

Diệp Yên Vũ đề nghị.

Trong phần đông thiên tài tiến vào Di tích Tử Thánh, đồng pháp huyết mạch của Xích Quỷ, có thể nói là số một số hai.

Lúc trước, trong sơn huyệt, Xích Quỷ phát động bí pháp đồng tử, thậm chí còn đả thương Diệp Yên Vũ.

- Huyết mạch đồng tử của kẻ này tuy mạnh, nhưng mà dù sao vẫn chưa tấn chức Chân Chủ cấp, trong lúc đồng pháp huyết mạch đối kháng ta có tự tin. Thế nhưng lúc trước ta đã nhiều lận thi triển bí pháp cấm kỵ, bị thương quả thực không nhẹ, e rằng không mười thành nắm chắc...

Xích Quỷ có chút kể khổ.

Thực ra, bây giờ hắn đang đề xuất điều kiện với hai Tông phái khác.

Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi liếc nhìn nhau, đều lấy ra từ trong

không gian trữ vật của mình một ít thánh đan quý hiếm và trân bảo hãn thế.

Tam Đại Tông Phái xuất ra nhiều trân phẩm thánh đan chữa trị thương thế, thậm chí tầm bổ tâm hồn, nhằm thỏa mãn Xích Quỷ.

- Làm phiền chư vị trợ giúp, chờ ta khôi phục, khiến cho Hắc Tà Nhãn khôi phục đến đỉnh phong ta ngược lại muốn đấu một phen với tiêu tử kia.

Thanh âm Xích Quỷ khàn khàn, quỷ diễm màu trắng trong mắt, ngưng co vặn vẹo, ở trung tâm hiện ra một đạo “U điểm” kinh nhiếp tâm hồn.

Mọi người đều chờ mong

Đồng pháp huyết mạch của Xích Quỷ như thế nào, đám Chân Chủ cấp ở đây đều thấu hiểu rất rõ, cho dù không thể dễ dàng chiến thắng Triệu Phong nhưng ít nhất vẫn có thể đối kháng thậm chí chiếm ưu thế.

Có thể đoán được, sắp tới sẽ là một hồi đại chiến “đồng pháp huyết mạch” đặc sắc.

- Ta cũng rất chờ mong

Triệu Phong đứng yên giữa đám cành lá, nhất cử nhất động của Tam Đại Tông Phái đều không thoát khỏi Thần Linh nhãn của Triệu Phong

Hắc Tà Nhãn của Xích Quỷ có năng lực cường đại khó lường, Triệu Phong đã từng được chứng kiến, thậm chí còn tự thân trải nghiệm.

Lúc trước, khi Xích Quỷ thi triển “U Đằng Quỷ Nhãn” truy tung gần

như đã bức Triệu Phong đến tuyệt cảnh.

Nếu không phải đến lúc cuối cùng, Triệu Phong bất chấp phải trả một cái giá đắt, liền thi triển mắt trái vượt qua không gian quan sát, đánh diệt “U Đằng Quỷ Nhãn”, nếu không e rằng khó mà thoát khỏi sự đuổi giết.

Nếu là trước kia.

Triệu Phong không quá nắm chắc có thể chính diện đọ sức với Xích Quỷ triển khai huyết mạch đồng tử, dù sao thì cảnh giới tu vi giữa song phương cũng chênh lệch rất lớn.

Chẳng qua, hiện nay.

Triệu Phong đột nhiên tiến bộ trong Di tích Tử Thánh, phát triển vô cùng nhanh, năng lực vận dụng Thần Linh nhãn cũng càng trở nên cường đại cao thâm hơn.

Vụt vụt vụt...

Phương xa truyền tới tiếng xé gió, ma khí lạnh lẽo, hiển nhiên không phải là nhân sĩ chính phái.

- Thật tốt quá, viện binh của Nguyệt Ma Điện chúng ta, cuối cùng cũng tới.

Đám đệ tử thiên tài của Nguyệt Ma Điện đều kinh hỉ thốt lên.

Không lâu sau...

Một đội viện binh của Nguyệt Ma Điện tiến đến, người cầm đầu là một tên đầu trọc mặc hắc khái giáp, tu vi đạt tới Chân Chủ cấp.

Số lượng Chân Chủ cấp ở đây, lập tức đạt đến sáu vị.

Như vậy vẫn chưa hết.

Nửa canh giờ sau đó, lại lục tục xuất hiện rất nhiều viện binh, có một số là Tam Đại Tông Phái, còn lại là những thiên tài của Tông phái Nhất Tinh thuộc trận doanh của Tam Đại Tông Phái.

Thời gian trôi qua.

Thiên tài hội tụ tại hạp cốc thần bí, càng ngày càng nhiều.

Hết thảy những việc này, đều là vì Diệp Yên Vũ phát động “Hư Thần bảo hộ”, uy năng ý cảnh kinh thiên, trong vòng ngàn dặm đều có thể cảm nhận được rõ ràng

- Thiên tài có mặt ở đây... Đã vượt qua con số một trăm rồi...

Triệu Phong lẩm bẩm một mình.

Một lúc lâu sau...

Thiên tài Chân Chủ cấp, đã trình diện đến mười người.

Trong đó, có hai ba Chân Chủ cấp là đột phá trong Di tích Tử Thánh, vì gặp được kỳ ngộ cho nên mới đột phá Chân Chủ cấp.

Dù sao, trong trận doanh của Tam Đại Tông Phái, thiên tài Chân Huyền cấp đỉnh phong cũng rất nhiều, dưới tình huống gặp được kỳ ngộ trong di tích, có mấy vị đột phá Chân Chủ cấp cũng không phải là chuyện bất ngờ gì.

- Mười đại Chân Chủ cấp, hơn một trăm thiên tài tuyệt đỉnh, mỗi người đều không hề thua kém thiên kiêu cái thế của Đại lục Thanh Hoa... Còn may là ta đã nói “Tàn linh Tử Thánh” tạo cho tên “Lữ Thiên Nhất” kia một chút phiền toái, liên hắn không đuổi tới.

Trong lòng Triệu Phong cũng không bình tĩnh được nữa.

Khó có thể tưởng tượng được, tiếp theo sẽ là tràng diện khiêu chiến lớn đến mức nào.

Tham Thiên Thụ Yêu dưới chán mơ hồ run rẩy khẩn trương, không thoát khói giác quan của Triệu Phong.

Quả thực nếu không có gì ngoài dự liệu, với tình huống của Tham Thiên Thụ Yêu, một mình đối mặt với cục diện bực này, tối đa chỉ có thể chống đỡ được một giờ, khó thoát khói kiếp diệt vong.

Chương 426: Hắc Tà Nhãn

Trong hạp cốc thần bí, ở giữa rừng cây.

Thập đại Chân Chủ cấp khi thế mênh mông bao trùm khắp thiên địa, phong khỏi vân dũng, tầng mây trên hư không, tràn ngập khí túc lực lượng và các loại thuộc tính, hiện ra màu sắc bất đồng, phản biệt rõ ràng

Số lượng thiên tài thuộc trận doanh của Tam Đại Tông Phái đã nhiều đến hơn trăm người, đội hình mạnh mẽ chưa từng có.

- Nhân loại à, xem ra một nửa lời hứa còn lại của ngươi khó có thể hoàn thành rồi. Một kiếp này, ta khó mà tránh khỏi.

Thanh âm bi thương già nua của Tham Thiên Thụ Yêu vang lên bên tai Triệu Phong

Nếu như dưới tình huống bình thường cho dù đến gấp hai lần cường giả Chân Chủ cấp ở đây cũng không làm gì được Tham Thiên Thụ Yêu.

Thế nhưng Tham Thiên Thụ Yêu bị lực lượng khủng bố của “Hư Thần bảo hộ” đánh phá ra một cái lỗ hổng lớn.

Mà phương hướng ở chỗ lỗ hổng đó lại không có gì ngăn trở, trực tiếp lộ ra vị trí trung tâm, hơn nữa lại bị thương nhất định, vết thương còn chưa hoàn toàn khép lại.

Nói cách khác.

Thiên tài của ba Tông có thể phát động công kích với trung tâm của Thụ Yêu.

Trung tâm phòng ngự, mặc dù là bộ phận mạnh nhất trên người Thụ Yêu, thế nhưng cũng khó mà chịu nổi loại chiến thuật biển người công kích.

Ở vị trí lỗ hổng này, Tham Thiên Thụ Yêu chỉ có thể bị động chịu đòn, không có sức hoàn thủ, cho dù là Đan Nguyên cảnh chính thức cũng khó mà đỡ nổi.

Triệu Phong đứng yên lặng tại khu vực cành lá tươi tốt, mặt không biểu tình, nói:

- Quả thật so với tưởng tượng còn phiền toái hơn một chút

Nếu so sánh thì Triệu Phong trấn định hơn Tham Thiên Thụ Yêu rất nhiều.

- Nhân loại, ngươi rốt cuộc có biện pháp nào không? Ta muốn biết.

Có lẽ thấy Triệu Phong trấn định tỉnh táo, cho nên Tham Thiên Thụ Yêu cũng nhìn thấy được một tia hi vọng

Cho dù Tham Thiên Thụ Yêu có mạnh hơn nữa, nhưng dưới cục diện bị động chịu đòn, nó cũng không chịu nổi.

Cứ như vậy.

Hi vọng xa vời duy nhất, liền rơi lên người Triệu Phong

- Đợi bọn họ tới tấn công.

Triệu Phong cũng không muốn giải thích quá nhiều.

Hắn mở ra Thần Linh nhãn, tiến hành quan sát tình huống của mười đại Chân Chủ cấp ở đây.

Dưới sự quan sát của Thần Linh nhãn, tình huống tu vi, công pháp thuộc tính, trạng thái thương thế của từng Chân Chủ cấp, chỉ cần quét qua là thấy hết.

- Thập đại thiên tài Chân Chủ cấp, ba Chân Chủ cấp đại thành, bốn Chân Chủ cấp tiểu thành, ba Chân Chủ cấp sơ thành.

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm.

Trên thực tế.

Trong mười đại Chân Chủ cấp ở đây, Chân Chủ cấp đại thành chính thức khiến Triệu Phong kiêng kỵ, chỉ có Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi.

Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi so với Chân Chủ cấp đại thành còn mạnh hơn nhiều, thậm chí có thể so sánh với Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo.

Đơn đả độc đấu, đối mặt với từng người, Triệu Phong cũng không nắm chắc.

Đương nhiên.

Tình huống bây giờ, đã không còn là vấn đề một chọi một nửa.

Triệu Phong sắp sửa gặp phải cục diện bị quần ẩu.

Bắt đầu!

Vụt vụt vụt...

Mười đại thiên tài Chân Chủ cấp, dẫn theo cả trăm thiên tài Chân Linh cảnh, mênh mông ảo ạt, tiến về phía vị trí lỗ hổng

Tại vị trí lỗ hổng toàn bộ chướng ngại đều đã bị lực lượng của Hư Thần bảo hộ dọn dẹp, lộ ra trung tâm thương tích còn chưa khỏi hẳn của Tham Thiên Thụ Yêu.

- Công kích!

Mười đại Chân Chủ cấp đồng loạt phát động chiến kỹ viễn trình, các loại công pháp mặt học, cách không đánh tới trung tâm Thụ Yêu.

Đạt tới cấp độ Chân Chủ cấp, cho dù không tiếp cận, cách xa trăm trượng một vài chiêu thức chiến kỹ vẫn có thể dễ dàng đánh túng mục tiêu.

Phành phành phành...

Trung tâm Tham Thiên Thụ Yêu ngạnh kháng từng đợt công kích mãnh liệt, cành lá xung quanh không ngừng rung động

Đằng sau mười đại Chân Chủ cấp, còn có phần lớn thiên tài Chân Linh cảnh, thế công dời sông lấp biển, đủ để phá hủy sơn môn của một tiểu Tông phái trong khoảnh khắc.

Không có kỹ xảo, không có mưu lược, chỉ có “chiến thuật biển người” đơn giản mà thô bạo nhất.

Còn may là Tham Thiên Thụ Yêu có khí lực sinh mệnh cực kỳ cường hãn, dưới sự công kích của mười đại Chân Chủ cấp và hơn trăm Chân Linh cảnh, vẫn có thể ngạnh kháng một thời gian ngắn.

- Nhân loại, nhanh nghĩ biện pháp, ta chỉ có thể bị động chịu đòn, không đến một canh giờ sẽ diệt vong

Thanh âm của Tham Thiên Thụ Yêu trở nên gấp gáp.

- Những kẻ này, xem ta là không khí sao?

Triệu Phong lẳng lặng đứng trên chỗ cành lá sum xuê, lẳng lặng quan sát thế công hung mãnh của trận doanh Tam Đại Tông Phái.

Rất nhanh.

Hắn đã hiểu được dụng ý của Tam Đại Tông Phái.

Chỉ cần giết được Tham Thiên Thụ Yêu, Triệu Phong sẽ mất đi che chõ và chỗ dựa, đến lúc đó, xử lý hắn còn không phải dễ như trở bản tay sao?

Bởi vậy.

Triệu Phong không ra tay thì mười đại Chân Chủ cấp cũng sẽ không để ý tới hắn.

- Bắt đầu thôi!

Thần Linh nhãn của Triệu Phong bỗng nhiên mở ra.

Mắt trái u lam thâm thúy, phảng phất như băng vực kéo dài vô tận.

Vụt...

Trọng trận doanh của Tam Đại Tông Phái, một vài cường giả Chân Linh cảnh cảm thấy tâm thần đột nhiên nhoáng lên.

- Giết!

- Giao ra Mộc Linh tinh phách!

- A... Sư huynh! Ngươi... Tại sao ngươi lại ra tay với ta?

Trong đám người đột nhiên xuất hiện một trận hỗn loạn.

Một vài cường giả Chân Linh cảnh, đột nhiên cảm thấy tâm thần mơ hồ, không khống chế được cảm xúc, lập tức ra tay với những đệ tử cùng Tông môn bên cạnh.

Phốc! Phốc! Phốc...

Huyết quang bắn tung tóe, vài tên đệ tử thuộc ba Tông đều vội vàng không kịp đề phòng, bị sư huynh sư đệ đồng môn bên cạnh đánh lén mà chết.

Tâm Linh Chi Nhãn!

Thần Linh nhãn của Triệu Phong nhân nhạt quét qua đám người.

Ngắn ngủi trong chốc lát, năm tên đệ tử thiên tài của ba Tông đã bị "Tâm Linh Chi Nhãn" của Triệu Phong điều khiến hoặc ảnh hưởng, ra tay với người bên cạnh.

- Mọi người coi chừng!

Trong trận doanh của ba Tông, đột nhiên hỗn loạn kinh hoàng, mỗi người đều cảm thấy bất an.

Dưới Chân Chủ cấp, cơ bản không người nào có thể chống lại “Tâm Linh Chi Nhãn” của Triệu Phong Ánh mắt hắn vừa quét qua, liền bị khống chế tâm linh và cảm xúc.

Đối mặt với sư huynh đệ đồng môn tùy thời đều có khả năng “phản bội”, đệ tử ba Tông nào còn tâm tư đi tiến công Tham Thiên Thụ Yêu nữa.

- Huyễn Cấm Chi Nhãn!

Công kích của Triệu Phong vẫn không dừng lại, Thần Linh nhãn lại quét qua.

Bịch! Bịch!

Liên tiếp có hai gã đệ tử thuộc ba Tông, từ trên trời rơi xuống phụ cận mặt đất.

Phốc phốc...

Một ít bộ rễ từ dưới đất chui lên, trói chặt đám thiên tài của ba Tông sau đó kéo xuống dưới tầng đất, hóa thành chất dinh dưỡng mới.

Trận doanh của ba Tông càng trở nên hỗn loạn và kinh hãi.

- Xích Quỷ các hạ.

Đôi mắt xinh đẹp của Diệp Yên Vũ lóe lên, nhìn về phía Xích Quỷ và Hắc Nhai Cung

Trong số mười đại Chân Chủ cấp có mặt ở đây, Xích Quỷ là người am hiểu đồng pháp huyết mạch nhất.

- Giao hắn cho ta!

Xích Quỷ hừ nhẹ một tiếng, khuyên mũi rung lên, âm thầm phá không bay ra.

Trên thực tế.

Vừa rồi lúc Triệu Phong phát động đồng pháp huyết mạch, Xích Quỷ đã ở ngoài quan sát.

- Đồng pháp huyết mạch của tiểu tử này thiên về tinh thần hệ. Trước khi ta giải quyết hắn, những người không có Hồn khí hộ thân, hãy tận lực tránh ra sau, không nên tham dự chiến đấu. Tu vi thấp hơn Chân Huyền cấp đỉnh phong tốt nhất không nên tham dự chiến đấu.

Xích Quỷ phân phó.

Vừa nói xong mười đại Chân Chủ cấp bắt đầu bố trí

Dựa theo phân phó của Xích Quỷ, ít nhất có hai phần ba người bị loại trừ tạm thời lui về phía sau.

Còn những thiên tài ở lại tham chiến, tu vi cơ bản đều đạt tới Chân Huyền cấp đỉnh phong hoặc là trên người có Hồn khí không tệ phòng thân.

- Ồ?

Triệu Phong đang chuẩn bị tiếp tục công kích, đột nhiên cảm nhận được một luồng khí tức tà dị dày đặc, xông thẳng vào tâm hồn mình.

Hắc Tà Nhãn!

Diễm quang màu trắng trong mắt Xích Quỷ, vặn vẹo xoay tròn kỳ dị, ở trung tâm ngưng tụ một đạo “U điểm” thần bí.

Các nhau một mãng rừng cây, hai người xa xa giằng co.

Hắc Tà Nhãn và Thần Linh nhãn, chính diện đụng độ với nhau.

- Người từ bên ngoài đến... Hãy để ta chính thức lĩnh giáo huyết mạch đồng tử của ngươi một phen!

Xích Quỷ khẽ liếm bờ môi, trong mắt sáng ngời chiến ý, mãnh liệt chưa từng có.

Nghĩ đến lúc trước, huyết mạch đồng tử của mình bị thua trong lúc đọ sức vô hình, trong lòng hắn vẫn cảm thấy phiền muộn, không phục, vẫn luôn muốn được tái chiến một phen...

Hiện tại, cơ hội này, rốt cuộc cũng tới.

Hắc Tà Nhãn đấu Thần Linh nhãn!

Huyết mạch đồng tử chính diện va chạm!

Ô... Ô... Ô... N... G!

U điểm ở giữa Hắc Tà Nhãn của Xích Quỷ, bỗng nhiên chấn động

Khoảnh khắc tiếp theo.

Trong hư không tràn ngập một tầng quỷ vụ dày đặc, như một quả

cầu hư vô, từ chỗ Xích Quỷ lan đến Triệu Phong

Đệ tử thuộc ba Tông đều không thể nhìn thấy rõ thân ảnh của Triệu Phong và Xích Quỷ.

“Cây cầu quỷ vụ” hư vô này, quán thông hư không trực tiếp áp bách lên người Triệu Phong

Triệu Phong chợt cảm thấy một luồng quỷ khí Tà Linh âm trầm tuyệt lệ, từ trên “cây cầu quỷ vụ” hư vô kia áp bách lên người mình.

Toàn thân hắn đột nhiên phát lạnh, luồng lực lượng ở Hắc Tà Nhãn, thông qua “Cầu Quỷ” tăng phúc, quán thông mà đến, không hề bảo lưu chút nào, hoàn toàn trùng kích lên người hắn.

Nếu là cường giả bình thường e rằng sẽ bị luồng quỷ khí Tà Linh kinh khủng kia, trực tiếp phá tan tâm hồn, trở thành một cái xác không ý thức.

Phụt...

Trong “Cầu Quỷ” hư vô, đột nhiên duỗi ra một cái quỷ trảo hư vô trắng hếu, dài đến mấy trượng đánh thăng về phía Triệu Phong

Quỷ trào cực lớn như thế. Hoàn toàn có thể bao phủ cả một cái phòng ốc.

Thân hình Triệu Phong bị Hắc Tà Nhãn phát động “Cầu Quỷ” hư vô tập trung gần như không cách nào lẩn tránh được.

- Không hổ là Tông phái Nhị Tinh, khai thác đồng pháp huyết mạch đến trình độ này rồi.

Triệu Phong mở ra Thần Linh nhãn, quan sát nguyên lý, kỹ xảo đồng pháp huyết mạch của Xích Quỷ.

Thông qua Hắc Tà Nhãn, năng lực vận dụng của Xích Quỷ đối với quý lực Tà Linh, đã đạt tới cực hạn, thủ đoạn công kích vô cùng kỳ diệu, muốn phòng cũng không phòng được.

- Phá!

Triệu Phong thúc dục hàn đàm u lam trong không gian của mắt trái, “Đồng lực” của Thần Linh nhãn bắt đầu công kích đối kháng với “Cầu Quỷ” hư vô.

Đồng lực mà Thần Linh nhãn ẩn chứa, có một loại lực lượng kỳ dị chấn nhiếp chư thiên quỷ thần, kèm theo đó là một luồng hàn lực thấu xương.

Lập tức, quỷ trảo hư vô kia liền bị “Đồng lực” của Thần Linh nhãn, chấn khai bằng phương pháp đơn giản và trực tiếp nhất, suýt nữa thì tán loạn.

“Cầu Quỷ” hư vô mơ hồ run rẩy, hiện ra xu thế không ổn định.

- Đi!

Xích Quỷ vỗ nhẹ cái túi quỷ khí bên hông một cái, bên trong bay ra hàng trăm Ẩm Hồn Lệ Quỷ âm trầm dữ tợn, có một số hình người, một số hình thú, khí tức bạo ngược.

Những Ẩm Hồn Lệ Quỷ này, một bộ phận dung nhập vào “Cầu Quỷ”, “Cầu Quỷ- trò nên càng vững chắc và gần như ngưng thực.

Còn một bộ phận Âm Hồn Lệ Quỷ, dưới lực lượng của cầu Quỷ, lập

tức gào rú thê lương, hóa thành một trận quỷ diễm màu trắng, nương theo cầu Quỷ, thiêu đốt quanh người Triệu Phong

- Không ngờ lại mượn nhờ ngoại vật để tăng phúc cho đồng pháp huyết mạch của mình.

Triệu Phong không khỏi mở rộng tầm mắt.

Thì ra.

Trước khi khai chiến, Xích Quỷ nhằm đối phó với Triệu Phong đã đưa ra không ít điều kiện với hai Tông phái khác, đồng thời, các đồng môn khác của Hắc Nhai Cung cũng cung cấp cho hắn rất nhiều tài nguyên.

Hiện tại triển khai đại chiến đồng pháp huyết mạch với Triệu Phong có thể nói là Xích Quỷ đã chuẩn bị đầy đủ.

Grào...

Theo sự dung nhập của gần trăm đầu Âm Hồn Lệ Quỷ, thế công của Hắc Tà Nhãn mà Xích Quỷ thi triển lại càng thêm mãnh liệt.

- Chậc chậc, các loại thủ đoạn của Hắc Tà Nhãn mà Xích Quỷ sư huynh thi triển, quả thật là tầng tầng lớp lớp.

- Cho dù là Diệp Yên Vũ cô nương kia, đối diện với “Hắc Tà Nhãn” cũng phải chịu thua thiệt.

Đám thiên tài Hắc Nhai Cung ở đằng sau nỏ nụ cười quái dị, vô cùng tự đắc.

Mặt khác, chín đại Chân Chủ cấp còn lại cũng hết sức hài lòng đối

với tình huống hiện nay.

- Xem thế cục, cho dù Xích Quỷ không thể hoàn toàn đánh bại kẻ này, cũng có thể áp chế hắn. Như vậy thì chúng ta mới có thể yên tâm tiến công.

Mấy vị thiên tài Chân Chủ cấp đồng loạt gật đầu.

Đôi mắt đẹp của Diệp Yên Vũ chợt lóe lên:

- Xích Quỷ quả nhiên không để chúng ta thất vọng chẳng qua, vì đề phòng chúng ta hãy phái thêm hai đại Chân Chủ cấp, đi trợ giúp Xích Quỷ. Nếu như phối hợp tốt, nhất định có thể tiêu diệt người này.

Chẳng biết tại sao, nàng lại cảm thấy có chút không yên lòng nếu để một mình Xích Quỷ đôi chiến với Triệu Phong.

Có lẽ, trước đây nàng đã bị Triệu Phong tính toán và đủ loại thần bí trên người hắn không thể nhìn thấu, trong lòng nang đã xuất hiện một bóng ma.

Vù vù...

Trong chín đại Chân Chủ cấp, lại bay ra hai vị cường giả Chân Chủ cấp, tiến đến trợ giúp Xích Quỷ.

Chương 427: Song Sát

Lúc Triệu Phong và Xích Quỷ triển khai đối kháng huyết mạch đồng tử, trong mười đại Chân Chủ cấp lại phái ra hai vị tới trợ giúp.

Tổng cộng ba đại Chân Chủ cấp, lấy Xích Quỷ làm chủ lực, nhằm vào Triệu Phong.

- Chỉ là một tiểu tử Chân Huyền cấp, vậy mà có thể cùng lúc kiềm chế ba đại Chân Chủ cấp, cho dù có chết cũng không tiếc.

Một nữ tử Chân Chủ cấp ở trong số đó, kiều nhan như tuyết, một thân cung trang thanh lịch, giọng điệu có vài phần thanh cao tự giễu.

Nàng là một trong hai đại Chân Chủ cấp trợ giúp Xích Quỷ, xuất thân từ Tịnh Nguyệt Linh Tông trong Di tích Tử Thánh này đạt được kỳ ngộ rất tốt, đột phá Chân Chủ cấp.

- Cung sư muội, không nên coi thường người này. Người này có thể khiến cho Xích Quỷ tự mình ra tay, lại khiến cho Diệp sư muội coi trọng như thế, tuyệt đối không phải là người bình thường Vũ Lạc sư huynh, chính là vết xe đô.

Một vị thanh niên mặt đen tu vi Chân Chủ cấp tiểu thành, vội vàng khuyên bảo.

- Vũ Lạc sư huynh từng là một trong ba đại mỹ nam của Tịnh Nguyệt Linh Tông tài mạo tuyệt định, ta thích hắn nhiều năm cũng không dám mở miệng. Hôm nay, tấn chức Chân Chủ cấp, vốn định thổ lộ với hắn... Nào ngờ, mộng đẹp nhiều năm, đều bị hắn phá hủy.

Nữ tử cung trang thanh lịch, lệ quang trong mắt thoáng hiện rồi biến mất, sau đó bị lãnh ý sát phạt như sương lạnh thay thế.

Chính bởi vì nguyên nhân này, cho nên nàng mới chủ động xin đi giết giặc, tới trợ giúp Xích Quỷ.

Nàng tuyệt đối sẽ không bỏ qua cơ hội tốt để giết Triệu Phong

- Không thể kéo dài được nữa.

Khóe mắt Triệu Phong khẽ liếc nhìn, chứng kiến hai đại Chân Chủ cấp đến hỗ trợ Xích Quỷ.

Lúc này.

Cầu Quỷ hư vô đột nhiên nổi lên một trận quỷ diễm màu trắng ảo ảo thiêu đốt, lan đến quanh người Triệu Phong

Loại diễm lực này, có thể thiêu đốt sinh cơ huyết nhục, cũng có thể tạo thành thương tổn ăn mòn tâm thần nhất định, cực kỳ khó chơi.

Đọng pháp huyết mạch của Xích Quỷ vận dụng đa dạng khiến Triệu Phong được mở rộng tầm mắt.

Nếu như là tình huống bình thường

Triệu Phong nhất định sẽ kéo dài trận chiến với Xích Quỷ, như vậy có thể học tập được rất nhiều thứ.

Nhưng giờ phút này, tình thế rất nguy cấp.

Tham Thiên Thụ Yêu chỉ sống được không quá một canh giờ, mà

Triệu Phong lại gặp phải sự uy hiếp công kích của hai đại Chân Chủ cấp khác.

Lôi Hỏa Thần Mâu!

Bên trong mắt trái u lam của Triệu Phong đột nhiên nổi lên một luồng ánh sáng Lôi Hỏa trong suốt lấp lánh.

Phốc...

Chỉ trong giây lát, một luồng Lôi Hỏa mờ nhạt lấp lánh liền oanh tạc vào cầu Quỷ hư vô.

Bên trong diễm quang màu trắng kia, lập tức truyền đến từng trận rên rỉ thê thảm, nhanh chóng ảm đạm dập tắt.

- Đồng thuật công kích thuộc tính Lôi Hỏa...

Tâm thần Xích Quỷ run lên, một luồng khí tức viêm liệt hủy diệt, nương theo cầu Quỷ hư vô, cắn trả “Hắc Tà Nhãn” của hắn.

Phốc...

Cầu Quỷ hư vô được vô số lệ quỷ tăng phúc, đột nhiên run rẩy, hào quang ảm đạm, gần như biến mất.

Một lượng lớn quỷ lực oán linh bị lực lượng Lôi Hỏa khủng bố thiêu thành tro bụi, khói xanh bốc lên dày đặc.

Một khắc này, tâm hồn Xích Quỷ phảng phất bị một lượng Lôi Viêm bùng nổ oanh kích.

Phốc...

Ngay sau đó, Lôi Hỏa Thần Mâu của Triệu Phong lần thứ hai giáng lâm, lần này... Là nhằm vào bản thân Xích Quỷ.

Rắc rắc...

Cầu Quỷ hư vô đứng mũi chịu sào, lập tức bị nghiền nát.

- Quý Thần Phá Hư!

Hắc Tà Nhận của Xích Quỷ xoay tròn một hồi, u điểm ở giữa ngưng tụ, không ngờ bắn ra một đạo xạ tuyên âm u, “phốc” một tiếng, miễn cưỡng ngăn cản “Lôi Hỏa Thân Mâu”.

Xạ tuyến u ám này thập phần thần bí, có thể chôn vùi vật chất, lại có thể thông suốt linh hồn.

Phốc phốc phốc...

Quang diễm Lôi Hỏa bị Xích Quỷ xuyên thủng một lỗ lớn, uy lực cận thân giảm mạnh quá nửa.

Không chỉ như vậy.

Xạ tuyến u ám kia vẫn còn một phần ba dư lực, trực tiếp bắn về phía Triệu Phong, tốc độ công kích của nó phát ra cùng lúc với Lôi Hỏa Thân Mâu, khó mà né tránh.

- Ừm, loại xạ tuyến u ám này... Chính là đem Đồng lực vận chuyển, hội tụ thành một đường, trực tiếp phát động công kích với địch nhân.

Tốc độ vận chuyển Thần Linh nhãn của Triệu Phong đạt tới cực hạn.

Tốc độ tư duy của Triệu Phong so với xạ tuyến u ám kia còn nhanh hơn không biết gấp bao nhiêu lần, đây chính là năng lực cường đại mà Thần Linh nhãn ban cho.

Thần Linh nhãn... Bí pháp phục chế.

Trong mắt trái của Triệu Phong, quang điểm u lam bỗng nhiên rực sáng

Trong khoảnh khắc đó, hàn đàm u lam trong không gian của mắt trái, giống như một băng vực vô tận, nổi lên gợn sóng kỳ dị.

Phốc phốc phốc...

Trong mắt trái bắn ra một đạo xạ tuyến u Hàn, va chạm với đạo xạ tuyến u ám do Xích Quỷ phát ra.

Đạo xạ tuyến u ám do Xích Quỷ phát ra lập tức bị đông cứng, sau đó vỡ nát.

- Chuyện gì xảy ra? Bí pháp giống hệt như của ta, chỉ có thuộc tính là bất đồng...

Trong lòng Xích Quỷ đột nhiên rung động một cách khó hiểu.

Hắn trơ mắt nhìn “Quỷ Thần Phá Hư của mình bị bí pháp có cùng nguyên lý của Triệu Phong bài trừ.

Vụt...

Lôi Hỏa tàn thừa trên người Xích Quỷ vẫn chưa hoàn toàn dập hết, đạo xạ tuyến u Hàn kia vẫn còn dư lại một phần hai lực lượng, trực tiếp đánh lên người hắn.

Thoáng chốc...

Một luồng hàn ý kỳ dị, đâm thẳng vào huyết nhục tâm hồn.

Xích Quỷ rùng mình một cái, cảm nhận được sự giày vò của Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên.

- Ha ha, một chiêu này có thể xem như là biến chủng của “Băng Hồn Chi Mâu”, gọi là “Băng Hồn Xạ Tuyến” hoặc là “Băng Hồn trùng kích”.

Triệu Phong nhẹ nhàng cười.

Băng Hồn Chi Mâu, chủ yếu là ăn mòn tinh thần, ngưng kết tư duy ý thức của đối thủ, thuộc về loại công kích kéo dài.

Mà loại Băng Hồn Xạ Tuyến này, trực tiếp phát động Đồng lực vận chuyển thuộc tính Hàn, phát động Băng Hồn trùng kích, càng thiên hướng trùng kích hơn.

Băng Hồn Xạ Tuyến chú trọng bộc phát ngay lập tức, tốc độ cực nhanh, giống như “Quỷ Thần Phá Hư” của Xích Quỷ, thậm chí còn có thể chặn đường công kích Đồng thuật khác.

- Bí pháp phục chế? Huyết mạch đồng tử của ngươi, không ngờ...

Xích Quỷ nghẹn họng nhìn trân trối.

Lúc này, hắn thừa nhận Lôi Hỏa, Băng Hồn tân sát trùng kích, dĩ nhiên đã bị thương, lại bị một màn trước mắt mang đến rung động không nhỏ, tâm tư sụp đổ.

Huyễn Cấm Chi Nhãn!

Thần Linh nhãn của Triệu Phong lại lần nữa phát ra.

Vụt!

Trước mắt Xích Quỷ nhoáng lên một cái.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Xích Quỷ bị rơi vào trong một không gian bốn phía Băng Hàn, xích điện dày đặc trói chặt lấy hắn.

- Không gian ảo cảnh, vây khốn ỷ thức ta?

Xích Quỷ hơi kinh hãi, tuy nhiên cũng không khủng hoàng, hiển nhiên đã từng chứng kiến loại huyết mạch đồng thuật này.

Vụt vụt vụt...

Triệu Phong huy động một cây roi gai bằng sắt, hung hăng quất lên người Xích Quỷ.

Đây chính là tra tấn tâm thần ý thức của Xích Quỷ không ngừng.

Lúc tinh thần ý thức của một người bị tra tấn đến cực hạn, hoặc là sẽ mệt mỏi mà hôn mê, hoặc là ý thức sẽ sụp đổ.

Xích Quỷ tự nhiên hiểu rõ tình cảnh của mình.

Vấn đề mấu chốt là thân thể hắn đang ở giữa không trung, bên ngoài trôi qua vài hô hấp, hắn sẽ rơi xuống, trở thành chất dinh dưỡng cho Tham Thiên Thụ Yêu.

- Oán Quỷ linh Bạo!

Xích Quỷ cắn răng một cái, khuyên mũi màu đen ở trên lỗ mũi “ong” lên một tiếng, chấn động kịch liệt, phát ra một luồng quỷ lực tuyệt cường.

Tại không gian hiện thực.

Chỉ thấy trên mặt Xích Quỷ vặn vẹo giãy giụa, quỷ lực trên người bùng cháy thiêu đốt, sinh ra một loại chấn động tâm hồn không thể hình dung

Ô... Ô... Ô... N... G!

Không gian Huyễn cấm run rẩy một hồi, từng đợt sóng khí u ám cuốn mạnh từng trận.

Triệu Phong nhướng mày, hắn dùng Thần Linh nhãn duy trì “Không gian Huyễn cấm”, như vậy thì sẽ tiêu hao rất lớn.

Xích Quỷ muốn mạnh mẽ đột phá nơi này.

Nếu như là đơn đả độc đấu bình thường Triệu Phong nhất định sẽ lực chiến tới cùng, bởi vì hắn rất có lòng tin đối với tinh thần nguyên của Thần Linh nhãn.

Chẳng qua, thế cục hiện nay lại bất đồng

Đối thủ của hắn không chỉ có một mình Xích Quỷ, còn có chín đại Chân Chủ cấp khác.

Xa không nói, chỉ riêng việc hai đại Chân Chủ cấp khác tới trợ giúp đã khiến hắn phiền toái rồi.

- Xảy ra chuyện gì? Hình như Xích Quỷ bị áp chế rồi.

Thanh niên mặt đen và nữ tử cung trang thanh lịch có chút giật mình.

Cách đây không lâu.

Đại chiến huyết mạch đồng tử của hai đại thiên tài đều vô cùng kịch liệt, một vài thiên tài đứng ngoài quan sát cũng cảm thấy kinh hãi lạnh người.

Nhưng rất rõ ràng Triệu Phong nhất cử nghịch chuyển, tiến hành áp chế Xích Quỷ.

Trên người Xích Quỷ có chút tiêu điều, sắc mặt hơi kém, trên trán ứa ra mồ hôi to như hạt đậu, khuôn mặt vặn vẹo co giật.

- Chúng ta vẫn còn đánh giá thấp người này, không ngờ ngay cả Xích Quỷ cũng không áp chế được hắn...

Diệp Yên Vũ ở đằng xa quan sát, dung nhan xinh đẹp trở nên ngưng trọng

Đúng lúc này, viện binh hai đại Chân Chủ cấp đã đến.

- Triệu Phong và Xích Quỷ đang tiến hành va chạm khí lực vào giai đoạn mấu chốt, không có sức phân tâm. Đây chính là cơ hội tốt nhất để giết hắn.

Nữ tử cung trang thanh lịch thấp giọng nói, trên kiều nhan như tuyết, hiển hiện một tầng sát cơ.

- Không sai, đối kháng Đồng thuật, chúng ta không giúp được gì,

nhưng giải quyết Triệu Phong rồi thì mọi chuyện liền dễ giải quyết.

Thanh niên mặt đen liên tục gật đầu.

Bọn họ đều là những người trí tuệ thông tuệ, liếc mắt là có thể nhìn ra được mấu chốt.

Vù vù...

Hai đại thiên tài Chân Chủ cấp, một nam một nữ, phá không đến gần Triệu Phong.

Mặc dù Triệu Phong đứng trong rừng cây, có Tham Thiên Thụ Yêu yểm hộ, thế nhưng bảy đại Chân Chủ cấp còn lại và rất nhiều Chân Linh cảnh ở đằng xa chiếu ứng, chỉ cần hai người không xâm nhập quá sâu, ngược lại phát động công kích chiến kỹ từ xa, thì vẫn có cơ hội rất lớn.

- Ba đại Chân Chủ cấp liên thủ vây công, các ngươi cũng quá nể mặt Triệu mỗ rồi!

Triệu Phong khẽ cười một tiếng, kèm theo đó là một luồng sát cơ trí mạng

Vụt...

Thần Linh nhãn của Triệu Phong thu hồi.

Mặt khác, Xích Quỷ ở bên kia cũng giãy dụa tới cực điểm, sắc mặt tái nhợt, ý thức trở về hiện thực, thể xác và tinh thần rung lên, thiếu chút nữa rơi thẳng xuống đất.

Lúc này.

Xích Quỷ chợt nhìn thấy hai đại Chân Chủ cấp khác giết thẳng đến gần Triệu Phong

- Không được!

Xích Quỷ thầm nghĩ không ổn, thông qua một hồi đại chiến huyết mạch đồng tử vừa rồi, hắn biết rõ sự đáng sợ của Triệu Phong đừng nói là Chân Linh cảnh, cho dù là Chân Chủ cấp cũng khó mà ngăn được bí pháp đồng tử của hắn.

Việc mà hắn có thể làm, đó là thúc dục Hắc Tà Nhãn còn không đến sáu thành chiến lực, cố gắng kiềm chế Triệu Phong

Thế nhưng...

Triệu Phong căn bản bỏ qua công kích quấy nhiễu của Hắc Tà Nhãn, mục tiêu của hắn là hai đại Chân Chủ cấp đang tiến đến gần.

- Đều lưu lại đây đi!

Triệu Phong đột nhiên vung tay lên.

Phốc...

Tầng thổ địa bên dưới đột nhiên phóng lên hai đạo tàn ảnh ám ngân, ước chừng cao một trượng lao tới từ phía sau thanh niên mặt đen và nữ tử cung trang thanh lịch.

- Điều này sao có thể... Không tốt!

Ánh mắt Xích Quỷ lóe lên, hoảng sợ thất sắc.

Hai đạo tàn ảnh ám ngân kia, dĩ nhiên là hai bộ “Ám Ngân Độc Thi”, khí tức quỷ thi trên người không kém Chân Chủ cấp bao nhiêu.

Ngay lập tức.

Hai đại Chân Chủ cấp lập tức lâm vào giáp công hai mặt của Triệu Phong và hai bộ Ám Ngân Độc Thi.

Đứng mũi chịu sào chính là nữ tử cung trang thanh lịch, nàng ta hơi đứng đằng sau, lập tức bị lọt vài mai phục của hai bộ Độc thi.

- Cứu ta...

Nữ tử cung trang thanh lịch, hoa dung thất sắc, nàng vừa mới tấn chức Chân Chủ cấp không lâu, gặp phải tập sát của hai bộ Độc thi, nguy cơ tràn ngập.

Phốc phốc...

Hai bộ Ám Ngân Độc Thi, dưới sự khống chế của Triệu Phong, huy động móng vuốt Bò Cạp sắc bén, điên cuồng tấn công nữ tử cung trang thanh lịch.

Nữ tử cung trang thanh lịch thất kinh, Chân Linh khí hộ thể bị thi trảo sắc bén xé rách.

Xẹt...

Trên làn da trắng như tuyết, lưu lại một đạo vết máu.

Trong nháy mắt trúng độc, khí huyết toàn thân nàng phát lạnh, nửa chân bước vào Quỷ Môn Quan.

Phốc phốc...

Ngay sau đó, thân thể xinh đẹp tuyết trắng dưới váy áo bị hai bộ quỷ thi đâm thủng, xé thành vài mảnh, hồng nhan tuy đẹp, nhưng kết cục vẫn trở thành xương trắng và chất dinh dưỡng.

Một màn thê thảm này khiến cho bảy đại Chân Chủ cấp trên chiến trường hít sâu một

Hơi.

- Cung sư muội.

Thanh niên mặt đen trong lòng phát lạnh, bị một màn trước mắt dọa cho sợ ngây người. Phản ứng đầu tiên của hắn không phải là báo thù cho sư muội, mà là chạy trốn.

Thật là đáng sợ.

Không ngờ Triệu Phong lại che giấu thực lực sâu như vậy, âm thầm mai phục dưới đất hai bộ quỷ thi.

- Băng Hồn Chi Mâu

Thế nhưng, hắn vừa mới bay ra được mấy trượng thì đã bị một luồng hàn ý kỳ dị, từ phương diện tâm hồn lan tràn khắp toàn thân.

Nam tử mặt đen tu vi Chân Chủ cấp tiểu thành, nhưng tư duy bị đông lạnh, động tác phản ứng chập chạp, so với Chân Nhân cấp còn trì độn hơn rất nhiều.

Phốc phốc...

Hai bộ quỷ thi gầm lên một tiếng, nhào đến điên cuồng cắn xé, đem tên Chân Chủ cấp kia xé thành mãnh vụn.

- Hai tên.

Triệu Phong không chút rung động, sau khi giết hai Chân Chủ cấp, hắn lại không chế hai bộ Ám Ngân Độc Thi bay thẳng đến Xích Quỷ.

Chương 428: Đệ Tam Trảm

Trong khoảnh khắc, hai đại Chân Chủ cấp, đều chết trong tay Độc thi.

Bảy đại Chân Chủ cấp và đám thiên tài thuộc ba Tông đều bị một màn này dọa cho sợ ngây người.

Tất cả đều xảy ra quá nhanh..

Một khắc trước, Triệu Phong vẫn còn triển khai đại chiến huyết mạch đồng tử với Xích Quỷ, gần như bị áp chế.

Sau đó, viện binh là hai đại Chân Chủ cấp chạy đến, thế cục đối với Triệu Phong mà nói, quả thật vô cùng nguy cấp.

Nhưng có ai ngờ được, thế cục lại phát sinh nghịch chuyển kinh người như thế.

Ba đại Chân Chủ cấp liên thủ, hai vị bị diệt sát, chủ lực “Xích Quỷ” còn lại cũng tràn ngập nguy cơ.

- Hai bộ Độc thi này, cơ bản đều đạt tới Chân Chủ cấp, còn ẩn chứa kỳ độc cực kỳ bá đạo... Điều này làm sao có thể?

Xích Quỷ kinh hãi rung động, khó có thể tin nổi.

Tăng cường quỷ thi lên tới Chân Chủ cấp, đây là khó khăn bực nào?

Xích Quỷ hiểu rất rõ khó khăn trong đó, hắn tham tu nhiều năm, đạt được không ít tài nguyên, cho nên mới có được hai bộ quỷ thi chiến

lực không tâm thường

Còn Triệu Phong chẳng qua là giữa đường nhảy vào, cướp lấy hai bộ quỷ thi của đệ tử Hắc Nhai Cung

Lúc đó, thực lực của hai bộ quỷ thi kia vẫn chưa đạt tới Chân Huyền cấp đỉnh phong

- Nấm Địa Ẩm Độc, nhất định là Nấm Địa Ẩm Độc...

Xích Quỷ dường như nghĩ đến thứ gì đó, đột nhiên hiểu ra.

Chỉ có Nấm Địa Ẩm Độc có hiệu quả cực kỳ cường đại thì mới có thể dễ dàng khiến cho hai bộ quỷ thi Chân Huyền cấp đỉnh phong đạt tới Chân Chủ cấp.

Huống chi, Triệu Phong còn thu được “Thiên Ngân Mặc Ly Thạch”, sau đó lại giao dịch được “càng Bò Cạp khổng lồ” và “Âm Sát cốt Tinh” từ chỗ của hắn.

Có nhiều kỳ bảo trân tài tuyệt đỉnh cực phẩm như vậy, Triệu Phong hoàn toàn có khả năng võ trang cho hai bộ Độc thi mạnh mẽ tới cực điểm.

Đi!

Triệu Phong cũng không cần nói nhảm, khống chế hai bộ Độc thi, lao thẳng tới phía tên chủ lực Xích Quỷ.

- Không tốt... Chạy mau!

Xích Quỷ sợ tới hồn phi phách tán, kịch độc của Bò Cạp Thương cổ khổng lồ khủng bố như thế nào, hắn là người biết rõ nhất.

Huống chi, Triệu Phong còn chiếm được “Nấm Địa Âm Độc”, hai loại kịch độc và kỳ độc dung hợp, nhiễm vào máu thì Chân Linh cảnh chắc chắn phải chết.

Chỉ cần bị Độc thi vạch phá da thịt, cơ bản có thể “nằm lại” tại đây.

Băng Hồn Chi Mâu.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong nổi lên một tầng hàn mang lam u, tập trung vào Xích Quỷ.

Thân thể Xích Quỷ cứng đờ, một luồng kỳ hàn đông cứng tâm hồn triệt đề, khiến cho ý thức của hắn trở nên cứng nhắc trì độn.

Chỉ trong giây lát, tốc độ và động tác của hắn đã giảm tới sáu bảy thành.

Vụt vụt...

Hai bộ Ám Ngân Độc Thi, lao tới tiếp cận hắn.

- Chẳng lẽ Xích Quỷ ta cũng không thoát khỏi kết cục vẫn lạc...

Toàn thân Xích Quỷ như rớt vào hầm băng thậm chí còn cảm nhận được khí tức tử vong tiếp cận, toàn thân bị mồ hôi lạnh khiến cho ướt sũng

Dưới tình trạng bị “Băng Hồn Chi Mâu” tập trung hắn tuyệt đối khó lòng chống cự được hai bộ “Ám Ngân Độc Thi” điên cuồng cắn xé công kích, chỉ cần bị vạch phá huyết nhục, chắc chắn hắn sẽ chết ngay tại chỗ.

Giờ khắc này.

Xích Quỷ không khỏi hối hận vì chính mình đã giao dịch “càng Bò Cạp khổng lồ” và “Âm Sát Cốt Tinh” với Triệu Phong để hắn tăng cường lực công kích và độ sắc bén cho Ám Ngân Độc Thi, phát huy tối đa hiệu quả kịch độc của Bò Cạp khổng lồ.

Bằng không hai bộ Ám Ngân Độc Thi của Triệu Phong mới chỉ miễn cưỡng bước chân vào cánh cửa Chân Chủ cấp, tuyệt đối không thể tạo nên uy hiếp lớn như vậy.

- Xích sư đệ...

Ma Càn - thanh niên khô gầy như cương thi của Hắc Nhai Cung gầm nhẹ một tiếng, nhanh chóng lao về phía bên đó.

Đi!

Xích Quỷ cắn răng một cái, lấy ra bộ Huyết Ngân Cương Thi còn lại.

Hắn vốn có hai bộ quỷ thi Chân Chủ cấp, thế nhưng một bộ trong số đó đã bị Tham Thiên Thụ Yêu đập thành bột phấn.

Đương nhiên.

Bộ Huyết Ngân Cương Thi này có chiến lực không kém gì Chân Chủ cấp tiểu thành, vì vậy cho nên mới có thể ngăn cản được chốc lát.

Phốc phốc...

Hai bộ Ám Ngân Độc Thi nhào tới chỗ Ngân Huyết Cương Thi, chiến đấu cắn xé lẫn nhau.

Neu như dưới tình huống bình thường Ngân Huyết Cương Thi của Xích Quỷ lấy một địch hai cũng không vấn đề, ít nhất có thể kiên trì hồi lâu.

Thế nhưng lúc này, hắn bị Băng Hồn Chi Mâu tập trung tư duy và ý thức trở nên chậm chạp, không cách nào điều khiến Ngân Huyết Cương Thi như ý, chỉ có thể phát huy được sáu bảy thành chiến lực.

Chỉ gần vài hiệp.

Hai bộ Ám Ngân Độc Thi của Triệu Phong đã đánh cho Ngân Huyết Cương Thi của Xích Quỷ không còn sức chống đỡ.

- Nếu như có thể thu được bộ Ngân Huyết Cương Thi này, chỉnh thể thực lực của ta sẽ tăng mạnh một phen.

Trong đầu Triệu Phong chợt nảy sinh một ý niệm.

Trong lúc Xích Quỷ chạy trốn chết, chính hắn cũng không biết rằng bởi vì Triệu Phong có ý nghĩ này cho nên hắn mới tránh được một kiếp.

Nếu như Triệu Phong một lòng muốn giết Xích Quỷ, chỉ cần dùng một bộ Ám Ngân Độc Thi kiềm chế Ngân Huyết Cương Thi, còn bộ Độc thi còn lại thì đuổi theo giết Xích Quỷ. Phối hợp với Băng Hồn Chi Mâu và Lôi Hỏa Thần Mâu, ít nhất cũng nắm chắc bảy thành giết được Xích Quỷ.

Chẳng qua.

Triệu Phong đột nhiên lại nổi lên chủ ý với Ngân Huyết Cương Thi này.

Hắn dùng Băng Hồn Chi Mâu, tập trung chấn nhiếp Xích Quỷ, đồng thời khống chế hai bộ Độc thi, không ngừng “chèn ép” bộ Ngân Huyết Cương Thi của Xích Quỷ.

Phành phành phành...

Bộ Ngân Huyết Cương Thi của Xích Quỷ rất nhanh bị ép rơi xuống gần phụ cận mặt đất.

Phốc phốc phốc...

Phụ cận mặt đất, vài bộ rễ cây phá đất mà lên.

- Hãy giữ lại bộ cương thi này, nó vẫn còn hữu dụng đối với ta.

Triệu Phong quay về phía Tham Thiên Thụ Yêu, đề nghị.

Chỉ trong thoáng chốc.

Bộ Ngân Huyết Cương Thi đã bị hơn mười bộ rễ cây trói chặt, sau đó kéo vào trong tầng đất.

Thành công!

Triệu Phong phi thường hài lòng.

Sau đó, hắn lại điều khiển hai bộ Độc thi, tiếp tục đuổi giết Xích Quỷ.

Xích Quỷ thủy chung vẫn bị Băng Hồn Chi Mâu tập trung, còn chưa chạy được quá xa.

- Đáng tiếc...

Mặc dù đánh mất một bộ cương thi Chân Chủ cấp, khiến Xích Quỷ rất đau lòng, thế nhưng hắn cơ bản đã nhặt về được cái mạng của mình.

- Xích sư đệ... Ta tới cứu ngươi!

Ma Càn của Hắc Nhai Cung phi thân tới, chặn đứng hai bộ Độc thi.

Phành phành...

Hai tay của Ma Càn chấn động lực lớn vô cùng, không ngờ trực tiếp chấn bay hai bộ Độc thi ra xa mây trượng

- Người này là Luyện Thể Thi đạo, có thể chất cường hãn giống như cương thi, gần như miễn dịch với các loại độc lực.

Trong lòng Triệu Phong khẽ động

Hắn biết rằng trong mười đại Chân Chủ cấp ở đây, chỉ có người này là có khả năng nhất định ngăn cản được hai bộ Độc thi kịch độc của mình.

Băng Hồn Chi Mâu.

Sắc mặt Triệu Phong trở nên lạnh lẽo, Thần Linh nhãn tập trung di chuyển lên người Ma Càn.

Luận tạo nghệ tinh thần, Ma Càn kém xa Xích Quỷ, sau khi bị Băng Hồn Chi Mâu tập trung hàn lực lập tức ăn mòn tâm thần, tư duy bị đông cứng, phản ứng trở nên trì độn.

Ma Càn tu hành Luyện Thể Thi đạo, lực lượng khí lực cường đại, thế nhưng tốc độ và sự linh hoạt lại không đủ.

Bây giờ bị “Băng Hồn Chi Mâu” công kích tập trung hắn càng đơ ra như con rùa đen, ngay cả nhúc nhích và cất bước cũng đều phải cố hết sức.

Phốc phốc...

Hai bộ Ám Ngân Độc Thi điên cuồng cắn xé, lập tức đánh vỡ tầng phòng ngự của Ma Càn, vạch phá làn da của hắn.

Lực lượng khí lực của Ma Càn không thể xem nhẹ, dưới tình huống bình thường một quyền của hắn có thể đánh bay một bộ Ám Ngân Độc Thi.

Nhưng mà lúc này, hắn bị Băng Hồn Chi Mâu công kích tập trung tốc độ và tính linh hoạt giảm mạnh, thậm chí còn không bằng một vài Chân Nhân cấp bình thường

Nhất thời, Ma Càn hoàn toàn lọt vào sự cắn xé điên cuồng của hai bộ Ám Ngân Độc Thi.

Đổi lại là cường giả bình thường bị trảo xé rách da một lần, đã bước chân vào Quỷ Môn Quan rồi.

Chẳng qua, thân thể của Ma Càn này khô như cương thi, cũng có thể chất cùng loại với cương thi, cho nên gần như là vạn độc bất xâm.

Đương nhiên, hắn cũng không phải là cương thi chân chính, Thi độc của Ám Ngân Độc Thi đã dung hợp với độc của Bò Cạp khổng lồ và Nấm Địa Âm Độc, Ma Càn căn bản không thể hoàn toàn miễn dịch, chẳng qua sức đề kháng lại mạnh hơn Chân Chủ cấp bình thường gấp mấy lần.

Sau khi bị trảo xé rách da thịt, thân thể Ma Càn càng trở nên chậm chạp, chiến lực giảm mạnh, trên mặt nổi lên một màu tím đen.

- Ma Càn sư huynh.

Xích Quỷ thầm nghĩ không ổn, Ma Càn vì cứu hắn cho nên mới lâm vào tuyệt cảnh.

Nếu đổi lại là hắn, e rằng lúc này đã chết tới mấy lần, trong mười đại Chân Chủ cấp, cũng chỉ có Ma Càn mới có thể ngăn cản được độc lực của Ám Ngân Độc Thi.

Lôi Hỏa Thần Mâu!

Mắt trái của Triệu Phong đột nhiên nổi lên một trận Lôi Hỏa lấp lánh.

Phốc...

Một đoàn Lôi Hỏa trong suốt bốc lên, điện minh màu xanh bắn ra bốn phía, tàn sát thiêu đốt bừa bãi trên người Ma Càn.

- A...

Ma Càn phát ra một tiếng hét thảm thiết.

Huyết mạch đồng tử thuộc tính Lôi Hỏa, đối với Quỷ Thi đạo, có tính khắc chế tuyệt đối.

Hắn không giống Xích Quỷ, am hiểu huyết mạch đồng tử, thậm chí có thể tạm thời ngăn cản huyết mạch đồng thuật của Triệu Phong công kích.

Vốn là “Băng Hồn Chi Mâu”, bây giờ lại đổi thành “Lôi Hỏa Thần

Mâu” viêm liệt hủy diệt, tâm thần Ma Kiên bị tổn thương nặng nề, độc hỏa xâm nhập tạng phủ.

Phành phành...

Ma Càn quát lớn một tiếng, huy động hai tay, đánh bay hai bộ Ám Ngân Độc Thi.

Đối diện với nguy cơ trước mắt, hắn thậm chí thiêu đốt Chân Linh khí, chiến lực đại trưởng, phá vòng vây chạy trốn.

Hai bộ Ám Ngân Độc Thi bị hai tay của Ma Càn đả thương, cánh tay của một bộ Độc thi trong đó, hoàn toàn bị đánh gãy.

- Chết!

Sắc mặt Triệu Phong trầm xuống.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Thần Linh nhãn của hắn lập tức thúc dục tới cực hạn, phát động không hề giữ lại nữa.

Huyễn Cấm Chi Nhãn!

Băng Hồn Xạ Tuyến!

Lôi Hỏa Thần Mâu!

Phành...

Ba loại đồng pháp huyết mạch, đồng loạt rơi lên người Ma Càn.

Đầu tiên là “Huyễn cầm Chi Nhãn”, hoàn toàn trói buộc ý thức của Ma Càn, tình trạng thiêu đốt Chân Linh khí lập tức dừng lại.

Đây chính là biến tướng của việc khiến lực phòng ngự của hắn suy yếu.

Vụt...

Ngay sau đó, một đạo xạ tuyến băng hàn, đâm thẳng vào cơ thể Ma Càn, tâm thần đại thương gấp bội.

Phốc...

Cuối cũng là “Lôi Hỏa Thần Màu”, trực tiếp dồn Ma Càn hạ xuống mặt đất, rơi vào tình cảnh vạn kiếp bất phục.

- Ma Càn sư huynh...

Xích Quỷ gào lên một tiếng, đám thiên tài của Hắc Nhai Cung ở phía xa, kinh hô hoảng

Thân thể, tâm hồn của Ma Càn đều bị Lôi Hỏa thiêu đốt tàn sát bừa bãi, từ không trung rơi xuống, nhanh chóng trở thành chất dinh dưỡng cho Tham Thiên Thụ Yêu.

Trên thực tế.

Trước khi Ma Càn rơi xuống đất, tâm hồn của hắn đã bị phá hủy, ý thức bị chôn vùi, thân thể lại càng triệt để diệt vong

Mặt khác, sáu đại Chân Chủ cấp mắt thấy một màn thảm thiết này, không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Ba đại bí kỹ huyết mạch, đồng loạt rơi lên thân một người, làm sao có thể không chết đây?

Đây chính là lần đầu tiên kể từ khi Triệu Phong xuất đạo đến nay, làm ra loại hành vi hung ác như vậy.

- Tên thứ ba!

Triệu Phong lạnh lùng thốt lên, sắc mặt có chút sa sút.

Luân phiên thi triển bí kỹ huyết mạch đồng tử, Đồng lực tiêu hao rất lớn, tinh thần có chút uể oải.

Còn may là Thần Linh nhãn nội tình thâm hậu, nếu đổi lại là thiên tài huyết mạch đồng tử khác, e rằng khó có thể kiên trì được lâu như vậy.

- Nhân loại, ta thừa nhận là mình đã xem nhẹ ngươi rồi. Mười đại Chân Chủ cấp, không ngờ bị ngươi giải quyết ba người trong chốc lát. Lúc ngươi thi triển huyết mạch đồng tử, Mộc Linh tinh phách của ta cũng cảm thấy một trận hàn ý kỳ lạ.

Thanh âm của Tham Thiên Thụ Yêu vang lên, rõ ràng có vài phần cuồng hỉ.

Chỉ trong giây lát.

Triệu Phong đã giải quyết ba đại Chân Chủ cấp, tất cả đều lưu loát liền mạch.

Lúc trước, Tham Thiên Thụ Yêu chỉ coi Triệu Phong là một cọng rơm cứu mạng, căn bản không ôm quá nhiều hi vọng

Vụt...

Thân hình Triệu Phong nhoáng lên một cái, hạ xuống khu vực cành lá tươi tốt, khoanh chân ngôi xuống sắc mặt có chút tái nhợt.

- Thụ Tinh huynh, nếu như bây giờ ngươi có thể sớm xuất ra “Mộc Linh tinh phách”. Giúp ta khôi phục và cảm ngộ, như vậy thì hi vọng đánh lui những cường địch này lại càng lớn hơn.

Sau khi Triệu Phong ngồi xuống bất chợt thình lình lên tiếng.

- Điều này sao có thể được chứ? Ngươi chỉ mới hoàn thành một nửa lời hứa của mình, nhân loại các ngươi giảo hoạt như thế nào, ta là người hiểu rõ nhất.

Tham Thiên Thụ Yêu hiển nhiên cũng không phải kẻ ngu, bằng không thì cũng không thể thành tinh được.

- Ngươi cũng thấy rồi đấy, giết chết ba đại Chân Chú cấp, Đồng lực huyết mạch của ta đã tiêu hao rất lớn. Nếu như lại sử dụng phương pháp săn giết như vậy, bảy đại Chân Chủ cấp khác sẽ không bị mắc lừa.

Triệu Phong lại tiếp tục khuyên bảo.

- Điều này...

Tham Thiên Thụ Yêu có chút do dự, sợ bị Triệu Phong tính toán.

- Còn một điểm trọng yếu hơn, nếu như có “Mộc Linh tinh phách” của ngươi hậu thuẫn, ta có thể thì triển đồng pháp huyết mạch cường đại hơn, đó mới chính là mấu chốt để đánh lui mười đại Chân Chủ cấp.

Chương 429: Biến Thái Như Thế

Trong cành cây rậm rạp tươi tốt, Triệu Phong khoanh chân mà ngồi, hoa ngôn xảo ngữ, liền thuyết phục được Tham Thiên Thụ Yêu.

Đặc biệt một câu cuối cùng, khiến Tham Thiên Thụ Yêu không thể không động tâm.

Trước đây, Triệu Phong triển lộ ra huyết mạch đồng thuật vô cùng mạnh mẽ, khiến Tham Thiên Thụ Yêu kinh ngạc động dung. Như vậy, huyết mạch đồng thuật theo như lời Triệu Phong là càng cường đại hơn nhiều, sẽ có quang cảnh đáng sợ như thế nào đây?

Hơn nữa, bởi vì tình thế bắt buộc, Tham Thiên Thụ Yêu muốn đảm bảo an nguy của chính mình, không thể không làm ra nhượng bộ.

Triệu Phong liên tiếp tiêu diệt ba đại Chân Chủ Cấp, huyết mạch Đồng lực tiêu hao quá lớn, đây là sự thật! Lấy loại trạng thái này, muốn ngăn cản bảy đại Chân Chủ Cấp còn lại và phần lớn các thiên tài, hiển nhiên là chuyện không thể nào.

- Được! Ta có thể đem Mộc Linh Tinh Phách cho ngươi mượn dùng tạm, nhưng ngươi chớ có đùa giỡn hay giở thủ đoạn gì đó với ta…

Tham Thiên Thụ Yêu miễn cưỡng đáp ứng.

Lời nói vừa dứt, Triệu Phong chỉ cảm thấy một luồng lực lượng tinh phách tinh khiết mênh mông, từ đám cành lá dưới chân dũng mãnh tiến vào thế giới tinh thần của mình.

Luồng lực lượng tinh phách kia, làm dịu tâm hồn, khiến cho thể xác và tinh thần của Triệu Phong đồng thời rung lên, tinh thần lực bỗng đột nhiên lớn mạnh lên vài phần, có một loại cảm giác sinh sôi phát triển không thôi.

Độ tuổi của Tham Thiên Thụ Yêu này, ít nhất cũng là mấy ngàn vạn năm, Mộc Linh Tinh Phách dưỡng dục trong cơ thể, có thể nói là trân bảo Hồn đạo tinh khiết của thiên nhiên. Cho dù là Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, tìm được Mộc Linh Tinh Phách này, cũng có thể tăng cường linh hồn tinh phách, có tác dụng hỗ trợ tham hóa cảnh giới Hư Thần Cảnh.

Mộc Linh Tinh Phách đối với Triệu Phong mà nói, tác dụng hiệu quả càng rõ ràng hơn.

Bởi vì, trung tâm Thần Linh Nhãn của hắn chính là Hồn đạo, nói cách khác, chính là lưu phái tinh thần bí thuật!

- Tốt lắm, Thụ Tinh huynh! Linh hồn lực của ta đã được làm dịu, sức khỏe khôi phục và gia tăng rất nhiều. Có luồng tinh phách này làm hậu thuẫn, tin tưởng rằng uy lực huyết mạch đồng thuật của ta sẽ tăng lên rất nhiều!

Sắc mặt Triệu Phong tràn ngập vui mừng.

Hắn nói như vậy, là muốn loại trừ sự đề phòng của Tham Thiên Thụ Yêu, như vậy thì đối phương mới có thể dốc hết toàn lực mà duy trì mình.

Trên thực tế, loại tình thế trước mắt, là do Triệu Phong cố ý tạo nên. Thật ra, linh hồn Đồng lực mà hắn tiêu hao cũng chỉ có chừng ba đến bốn thành mà thôi, nhưng ngoài mặt lại giống như hao tổn rất nhiều

vậy!

Trong trận chiến vừa rồi, hắn cố ý tiêu xài khá nhiều huyết mạch Đồng lực, cuối cùng lại một hơi phát động ba đại bí kỹ huyết mạch nhãn đồng.

Đương nhiên, Ma Kiền kia nhất định phải giết, bởi vì trong mười đại thiên tài Chân Chủ Cấp ở đây, chỉ có hắn là có thể đảm đương làm nhục thuẫn, ngăn cản Thi độc của Ám Ngân Độc Thi. Không có nhục thuẫn Ma Kiền ngăn cản Thi độc này, những thiên tài Chân Chủ Cấp khác, ai dám xông vào đây mà giết Triệu Phong?

Sau một phen tiêu xài, huyết mạch Đồng lực của Triệu Phong quả thật xói mòn đi không ít, có thể quang minh chính đại mà đề xuất yêu cầu với Tham Thiên Thụ Yêu.

Có sự chứng minh thực lực lúc trước, khiến cho Tham Thiên Thụ Yêu thấy được hy vọng, lúc này mới bị Triệu Phong hoa ngôn xảo ngữ thuyết phục.

Hiện tại, Triệu Phong nhận được sự chi trì của Mộc Linh Tinh Phách, linh hồn dĩ nhiên nhận được sự tẩm bổ và phát triển ở một trình độ nhất định.

Cảnh giới tinh thần của hắn, mơ hồ lại lần nữa có xu thế tăng lên, vài phần huyết mạch Đồng lực hao tổn, rất nhanh đã khôi phục trở lại.

- Chỉ mong ngươi đừng khiến cho ta thất vọng! Mộc Linh Tinh Phách này chính là căn nguyên của ta, duy trì cho ngươi, cũng sẽ làm cho căn nguyên của ta xói mòn!

Tham Thiên Thụ Yêu thở dài.

Loại tình huống này, cũng là bị bức bách bất đắc dĩ. Nếu không phải tình huống có nguy hiểm đến sinh tử, Tham Thiên Thụ Yêu tuyệt đối không nỡ dùng căn nguyên của mình để duy trì ngoại nhân như vậy.

Đồng thời trong lúc này, Xích Quỷ chật vật chạy trốn, sắc mặt tái nhợt, cùng hội hợp với sáu đại thiên tài Chân Chủ Cấp còn lại.

Trên không trung, bảy đại thiên tài Chân Chủ Cấp tề tụ, sắc mặt phần lớn đều có chút ngưng trọng.

Trước khi khai chiến, ai có thể dự đoán được, một gã thiên tài ngoại lai Chân Huyền Cấp lại cường đại đến như vậy, trong khoảnh khắc đã trảm sát ba đại Chân Chủ Cấp, hơn nữa còn không có lấy một chút thương tổn nào cả.

Ngay cả Xích Quỷ với huyết mạch đồng thuật cực mạnh, cũng bại trong tay Triệu Phong.

- Huyết mạch Đồng lực của ta tiêu hao rất lớn, linh hồn bị tổn thương, trong thời gian ngắn chỉ sợ không thể cùng tiểu tử kia chính diện chống chọi!

Nỗi khiếp sợ trong lòng Xích Quỷ vẫn chưa thể tiêu tan.

Cái chết của Ma Kiền sư huynh, xúc động đến tâm linh của hắn, nội tâm thật lâu vẫn không thể bình tĩnh trở lại.

Nếu không phải Ma Kiền tới kịp, hắn tuyệt đối đã chết! Cũng tức là nói, Ma Kiền dùng tính mạng của chính mình, đổi lấy một mạng cho hắn.

- Xích Quỷ, tuy rằng các ngươi đã thất bại, nhưng cũng không phải không có chút tác dụng nào! Ít nhất, chúng ta đã thăm dò được nông

sâu của Triệu Phong, hơn nữa một phen đại chiến, nhất định hắn cũng hao tổn không ít!

Thanh âm mềm mại đáng yêu uyển chuyển của Trang Quán Nhi truyền đến, tác động tới tâm linh.

- Triệu Phong này, nhất định phải chết!

Trên khuôn mặt luôn luôn ngọt ngào của Diệp Yên Vũ, lộ ra hàn sát lãnh ý mãnh liệt.

Trong số ba đại Chân Chủ Cấp đã ngã xuống kia, có hai vị chính là xuất thân từ Tịnh Nguyệt Linh Tông! Điều này làm cho trong lòng nàng đau đớn kịch liệt, càng cảm thấy áy náy hơn.

Nếu không phải chính mình lúc trước bị Triệu Phong tính kế, bọn người Vũ Lạc cũng sẽ không dễ dàng chết đi như vậy.

Bảy đại Chân Chủ Cấp xuyên qua khe hở cành lá của Tham Thiên Thụ Yêu, chú ý tình huống của Triệu Phong. Sắc mặt Triệu Phong có chút tái nhợt, đang khoanh chân ngồi tĩnh dưỡng.

- Kẻ này cùng ta giao tranh một hồi, lại diệt sát ba đại Chân Chủ Cấp, huyết mạch Đồng lực hao tổn so với ta có lẽ cũng không kém hơn bao nhiêu. Hiện tại đúng là cơ hội tốt nhất để tấn công Thụ Yêu, hoặc là đánh chết hắn!

Xích Quỷ đề nghị.

Sáu vị Chân Chủ Cấp còn lại cũng nhất trí gật đầu tán thành.

- A! Không đúng! Hình như là lực lượng Mộc Linh Tinh Phách!

Trang Quán Nhi đột nhiên sản sinh một tia cảm ứng, nhìn về phía Triệu Phong.

- Không tốt! Hắn nhận được sự ủng hộ căn nguyên tinh phách của Thụ Yêu!

Diệp Yên Vũ cũng phát hiện ra tình huống không ổn.

Hai nữ nhân này có cảnh giới tu vi cao nhất, cũng phát hiện dị thường trên người Triệu Phong sớm nhất.

Thật hiển nhiên, Triệu Phong đang dùng lực lượng của Mộc Linh Tinh Phách, khôi phục huyết mạch Đồng lực của bản thân.

- Lý nào lại như vậy? Tiểu tử này không ngờ lại có cơ duyên lớn đến như thế, có thể khiến cho Tham Thiên Thụ Yêu chủ động giao ra căn nguyên tinh phách!

Sắc mặt gầy yếu tái nhợt của Xích Quỷ vặn mẹo một trận, trong thanh âm tràn đầy lửa giận.

Sáu vị Chân Chủ Cấp còn lại cũng đều phẫn nộ không thôi, vẻ mặt tràn ngập phẫn uất và không cam lòng.

Thiên tài Tam Đại Tông Phái liên thủ tấn công Tham Thiên Thụ Yêu, chính là bởi vì Mộc Linh Tinh Phách cùng với rất nhiều nguyên liệu quý giá khác, mà đến giờ vẫn chưa đạt được mục đích. Còn Triệu Phong, dễ dàng như vậy đã có thể hưởng dụng rồi!

Không ngờ sự công kích điên cuồng của bọn họ, ngược lại mang đến cho Triệu Phong cơ hội!

- Lý nào lại như vậy?

Hai mắt Lý Hoành mơ hồ bốc hỏa, thiếu chút nữa là bùng nổ luôn rồi.

Gã cừu địch mà hắn muốn phanh thây xẻ thịt kia, không ngờ càng lăn lộn lại càng được nhiều chỗ tốt, hết thảy những điều này đều là do bọn hắn thúc đẩy.

- Cho dù phải trả giá đắt đến đâu, ta cũng phải chém chết hắn!

Trong ánh mắt Diệp Yên Vũ, ngưng kết một tầng sát ý tuyệt lãnh.

o0o

Không lâu sau, bảy đại Chân Chủ Cấp dẫn dắt phần đông các cường giả Chân Linh Cảnh, lại lần nữa phát động công kích mãnh liệt về phía Tham Thiên Thụ Yêu.

- Hiện tại đúng là cơ hội diệt trừ Tham Thiên Thụ Yêu! Triệu Phong tặc tử! Lần này ngươi khó tránh khỏi cái chết!

- Cho dù chỉ là làm suy yếu Thụ Yêu, cũng có thể khiến cho Triệu Phong từng bước cảm thấy bất an!

- …

Bảy đại Chân Chủ Cấp cùng phần đông thiên tài thuộc Tam Đại Tông Phái ra sức đồng lòng, thế công so với trước đây càng hung hãn hơn.

Có lẽ chỉ có dưới tình huống như thế này, Tam Đại Tông Phái mới có thể chân chính liên thủ, cùng kháng cường địch!

o0o

Triệu Phong ngồi xếp bằng tại chỗ, cũng không để ý tới công kích của phần đông cường giả.

Vụt…

Tàn ảnh điện mị nhoáng lên, Triệu Phong từ trong đám cành lá, rơi xuống mặt đất gần đó.

Vụt vụt vụt...

Trong lòng đất toát ra một ít bộ rễ, đưa lên một bộ Ngân Huyết Cương Thi!

Chiến lực của bộ Ngân Huyết Cương Thi này cơ bản sánh ngang với Chân Chủ Cấp tiểu thành, luận khí lực phòng ngự, thậm chí so với Chân Chủ Cấp tiểu thành bình thường còn mạnh hơn một bậc!

Trước đây, lúc cùng Bò Cạp Thượng Cổ khổng lồ chiến đấu, bộ Ngân Huyết Cương Thi này đã từng là một trong những nhục thuẫn cận chiến.

Trong mắt trái của Triệu Phong nổi lên một chùm tia Lôi Hỏa thần quang, ánh mắt dừng lại trên người Ngân Huyết Cương Thi.

- Grào…

Ngân Huyết Cương Thi gầm nhẹ, điên cuồng giãy dụa, lại bị bộ rễ của Tham Thiên Thụ Yêu gắt gao cuốn lấy.

- Hừ! Muốn tiêu diệt tinh thần lạc ấn của ta? Nào có đơn giản như vậy!

Xích Quỷ ở xa xa sản sinh cảm ứng, không khỏi hừ lạnh một tiếng.

Bộ Ngân Huyết Cương Thi kia là do hắn nuôi dưỡng nhiều năm, tinh thần lạc ấn khắc vào rất sâu, cho dù là cường giả Quỷ đạo cùng cấp, không mất thời gian mấy ngày, cũng khó có thể tiêu diệt nổi.

Ngay cả thành công tiêu diệt, sau đó ngưng luyện tinh thần lạc ấn trên người Quỷ thi Chân Chủ Cấp trở lại, cũng không phải là chuyện nhất thời nửa khắc.

Thế nhưng, Triệu Phong vẫn thử.

Đồng lực Thần Linh Nhãn của hắn cường đại, lực lượng mạnh mẽ thông qua Lôi Hỏa Thần Mâu, dễ dàng cường thế tiêu diệt tinh thần lạc ấn do Xích Quỷ lưu lại!

- Cái gì? Chuyện gì xảy ra…

Xích Quỷ bỗng nhiên thất sắc, sắc mặt đại biến.

Liên hệ giữa hắn và Ngân Huyết Cương Thi, đột nhiên trở nên yếu đi rất nhiều!

Mấy nhịp hô hấp sau…

Phụt…

Trên người Ngân Huyết Cương Thi bốc lên một trận khói xanh, tinh thần lạc ấn bị lực lượng Lôi Hỏa bá đạo vô cùng công kích vài lần, cơ bản mai một hoàn toàn.

Ọc…

Sắc mặt Xích Quỷ tái nhợt, phun ra một búng máu tươi. Dù sao hắn cũng có mối liên hệ rất sâu sắc với Ngân Huyết Cương Thi.

- Tốc độ như thế… Làm sao có thể? Chẳng lẽ huyết mạch nhãn đồng của hắn, chính là chuyên môn khắc chế Quỷ đạo của chúng ta?

Xích Quỷ giống như thất hồn lạc phách vậy.

Thông qua cường thế tiêu diệt tinh thần lạc ấn gắn trên Ngân Huyết Cương Thi, Triệu Phong lại một lần nữa đả thương tâm thần của Xích Quỷ!

Thương thế tâm hồn của Xích Quỷ càng trầm trọng thêm vài phần, uy hiếp đối với Triệu Phong cũng càng nhỏ hơn.

Ngay sau đó, Triệu Phong lại một lần nữa thúc giục Đồng lực đặc thù của Thần Linh Nhãn, hạ xuống tinh thần ấn ký trên người Ngân Huyết Cương Thi.

Trong quá trình này, Ngân Huyết Cương Thi cũng có chút giãy dụa, dù sao tu vi của nó cũng đạt tới Chân Chủ Cấp. Thế nhưng, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, Đồng lực cường đại đặc thù đến cỡ nào?

Trong mắt hắn lóe lên thần mang u hàn, phát ra khí tức tinh thần Tuyên Cổ xa xưa, thuộc loại khí tức của Thần Linh Nhãn.

Thoáng chốc, Ngân Huyết Cương Thi chợt trở nên sợ hãi kỳ lạ, sự kinh hãi xuất phát từ trực giác, khiến nó căn bản không dám có một tia chống cự.

Giờ phút này, nó giống như một đầu tiểu quỷ, đang cúng bái Thần linh Thái Cổ vậy!

Thậm chí ngay cả tinh phách của Tham Thiên Thụ Yêu, cũng mơ hồ run rẩy!

Vài nhịp hô hấp qua đi, khí tức trên người Ngân Huyết Cương Thi đột nhiên phát sinh sự biến hóa mơ hồ nào đó.

Vút...

Ngân Huyết Cương Thi thoáng lóe lên, đã canh giữ ở bên cạnh Triệu Phong, giống như một gã tử vệ vậy.

- Trực tiếp luyện hóa rồi… Điều này làm sao có thể?

- Thế gian tại sao lại có loại biến thái như thế này?

- …

Toàn bộ thiên tài của Hắc Nhai Cung, cả đám ngây người tại đương trường, phảng phất như đang nhìn thấy thần thoại vậy!

Trong mắt bọn chúng, Triệu Phong chỉ khẽ liếc mắt vài lần, liền tiêu diệt tinh thần lạc ấn của Xích Quỷ, lại liếc mắt vài lần, một phen đem Quỷ thi Chân Chủ Cấp, thu thành của mình!

- Sai lầm rồi! Hắn không phải khắc tinh của Quỷ thi nhất đạo, mà là thiên tài có một không hai của Quỷ đạo từ xưa tới nay!

Thần tình Xích Quỷ tràn ngập chua sót.

Cảm giác thất bại trong lòng hắn giờ phút này, so với bị Triệu Phong chính diện đánh bại, còn nặng nề hơn gấp mười lần, thậm chí gấp trăm lần!

Hắn có thể khẳng định, thiên tài giống như Triệu Phong, nếu để cao tầng của Hắc Nhai Cung biết được, nhất định sẽ tận lực mời chào, dốc lòng bồi dưỡng, không tiếc bất cứ giá nào!

- Thành công rồi!

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Thân hình hắn nhoáng lên, lại quay trở lại trên nhánh cây, khoanh chân mà ngồi.

Cùng dĩ vãng bất đồng chính là, bộ Ngân Huyết Cương Thi kia, lúc này đang đứng ở bên cạnh Triệu Phong, tương đương với việc có một cường giả Chân Chủ Cấp tiểu thành đang hộ pháp cho hắn.

Mà hai bộ Độc thi kia, lại bị Triệu Phong ẩn giấu đi, dùng để tập sát bất ngờ.

Một ít đệ tử Tam Đại Tông Phái ở đây, cả đám đều hút một ngụm lương khí.

Khó có thể tưởng tượng nổi đó là chỉnh thể thực lực của Triệu Phong, có thể đạt tới loại trình độ nào?

Chẳng qua, ba bộ Quỷ thi trong tay hắn, lại tương đương chiến lực của ba đại Chân Chủ Cấp!

Huống chi hai bộ Độc thi kia, lại có được lực sát thương khủng bố, kiến huyết phong hầu (*) đối với cường giả dưới Đan Nguyên Cảnh.

(*) Thấy máu thì ngừng thở

Đúng lúc này, trong đầu Triệu Phong đột nhiên truyền tới một đạo thanh âm:

- Di Tích Bảo Điện, trong nửa canh giờ nữa, sẽ hàng lâm ngay vị trí chỗ hổng của Tham Thiên Thụ Yêu!

- Nửa canh giờ nữa?

- Đúng vậy! Trong vòng nửa canh giờ, bất cứ lúc nào đều có thể hàng lâm, có lẽ là ngay sau đây!

Chương 430: Mê Cung Huyễn Thành

- Nửa canh giờ nữa? Tốt lắm!

Triệu Phong khẽ thở ra một hơi.

Di Tích Bảo Điện hàng lâm càng sớm, áp lực của hắn lại càng nhỏ hơn.

Hắn một mình một người, muốn kéo dài đối kháng với mười đại Chân Chủ Cấp, hơn một trăm thiên tài Chân Linh Cảnh, căn bản không có khả năng thực hiện được.

Chỉ cần kéo dài đến lúc bảo điện hàng lâm, Triệu Phong xem như là hoàn thành nhiệm vụ, đến lúc đó xem như khổ tận cam lai.

o0o

Tham Thiên Thụ Yêu, khu vực chỗ hổng.

Phành phành phành...

Bảy đại Chân Chủ Cấp, phần đông các thiên tài Chân Linh Cảnh hướng về thân thể Thụ Yêu phát động thế công giống như cuồng phong bạo vũ.

Bên trong đám cành lá, Triệu Phong ngồi xếp bằng tĩnh tu, hấp thu cảm ngộ lực lượng của Mộc Linh Tinh Phách. Một luồng linh hồn lực tinh khiết mênh mông, dũng mãnh tiến vào thế giới tinh thần, bổ

dưỡng tâm hồn của Triệu Phong.

Mộc Linh Tinh Phách, là suối nguồn linh hồn của Thụ Yêu, lực lượng tinh phách cũng thuộc loại lực lượng linh hồn.

Tham Thiên Thụ Yêu này sinh tồn niên đại đã lâu, vô số năm tháng mới dưỡng dục ra được Mộc Linh Tinh Phách, bên trong ẩn chứa thể ngộ huyền ảo phi phàm, bao hàm sự lý giải đối với sinh mệnh vạn vật, hơn xa sinh linh bình thường có thể so sánh.

Trong quá trình này, lực lượng linh hồn của Triệu Phong rõ ràng tìm được sự bổ dưỡng lớn mạnh, vài phần huyết mạch Đồng lực lúc trước hao tổn, cũng khôi phục lại không sai biệt lắm.

Tâm thần của hắn, đắm chìm trong mấy ngàn vạn tuế nguyệt của Tham Thiên Thụ Yêu, tiến hành lý giải đối với chân lý sinh mệnh, khắc sâu cảm ngộ đối với loại ý cảnh xuân đi thu đến, sinh sôi không ngừng này.

Cho dù là Vương giả Hư Thần Cảnh, chỉ sợ cũng không có được sự lắng đọng năm tháng xa xưa như của Tham Thiên Thụ Yêu này!

Trong không gian mắt trái, từng đoạn từng đoạn hình ảnh sinh sinh trưởng trưởng, héo tàn héo rũ… không ngừng lược động!

Hết thảy những điều này đều được ghi dấu ở trong Mộc Linh Tinh Phách!

Ngay cả bản thân Tham Thiên Thụ Yêu, cũng không thể ngược dòng trở về thời đại xa xôi ở chỗ sâu trong trí nhớ của mình mà suy diễn hiện ra đầy đủ như thế!

Nhưng luận tạo nghệ linh hồn, Tham Thiên Thụ Yêu còn sa mới có

thể sánh ngang Triệu Phong – kẻ có được Thần Linh Nhãn, nhập môn Hồn đạo Thượng Cổ!

Chỉ trong chốc lát, hao tổn huyết mạch Đồng lực của Triệu Phong, cơ bản đã khôi phục lại, lực lượng linh hồn rõ ràng lớn mạnh thêm vài phần nữa!

Có được hiệu quả nhanh chóng như vậy, hoàn toàn là nhờ vào Thần Linh Nhãn, cùng với việc Triệu Phong bước vào đại môn của Hồn đạo Thượng Cổ.

Mộc Linh Tinh Phách rơi xuống trong tay nhân sĩ Hồn đạo, mới có thể phát huy hiệu quả lớn nhất! Thần Linh Nhãn lại đem hiệu suất này tăng phúc lên gấp mấy lần nữa.

- Lực lượng linh hồn tăng cường, cảnh giới tinh thần so với Chân Chủ Cấp tiểu thành bình thường còn mạnh hơn nhiều, so với Chân Chủ Cấp đại thành không thua kém quá nhiều!

Triệu Phong giống như một khối bọt biển, cần cù hấp thu không biết mỏi mệt, cảm ngộ lực lượng của Mộc Linh Tinh Phách.

- Nhân loại, ngươi còn cần tĩnh tu bao lâu nữa, đến lúc nào mới có thể ra tay?

Tham Thiên Thụ Yêu thừa nhận công kích của bảy đại Chân Chủ Cấp, hơn một trăm thiên tài thuộc Tam Đại Tông Phái, thương thế trên người đang không ngừng gia tăng thêm.

- Sắp xong rồi!

Triệu Phong biết rõ, Di Tích Bảo Điện sẽ hàng lâm trong nửa canh giờ nữa, Tham Thiên Thụ Yêu hẳn vẫn có thể chống đỡ nổi.

Hắn còn muốn thể ngộ, hấp thu lực lượng của Mộc Linh Tinh Phách nhiều thêm một chút nữa.

Phành phành phành...

Tham Thiên Thụ Yêu chỉ có thể cứng rắn ngạnh kháng thêm một đợt công kích mãnh liệt, cành lá không ngừng chớp lên, phát ra thanh âm than thở vô lực, giống như một vị lão nhân tuổi xế chiều vậy.

- Nhân loại à, e rằng ta không kiên trì được bao lâu nữa! Thực lực của mấy gã thiên tài này, hoàn toàn siêu việt những kẻ cùng cấp!

Thanh âm kêu rên cầu cứu của Tham Thiên Thụ Yêu truyền đến.

Triệu Phong phát hiện lực lượng của Mộc Linh Tinh Phách mà Tham Thiên Thụ Yêu cung cấp cho mình chợt suy kiệt đi vài phần.

Một phần là vì thương thế của Thụ Yêu, một phần khác là vì hắn muốn thúc giục Triệu Phong ra tay sớm một chút.

- Thụ Tinh huynh, tiếp theo ta cần lấy Mộc Linh Tinh Phách của ngươi làm trợ lực, phát động huyết mạch đồng thuật phạm vi lớn!

Triệu Phong từ trong cảm ngộ tỉnh lại, tinh khí thần no đủ, đạt tới trạng thái đỉnh phong trước giờ chưa từng có.

- Được! Ngươi nhanh ra tay đi!

Tâm thần Tham Thiên Thụ Yêu rung lên, một luồng lực lượng tinh phách càng tinh khiết, hùng hồn hơn dũng mãnh tiến vào thế giới tinh thần của Triệu Phong.

Trong nháy mắt đó, Triệu Phong cảm giác lực lượng linh hồn hùng hậu mênh mông chưa từng có, phảng phất như vừa đạt được một nguồn suối vô tận cung cấp lực lượng vậy.

Hắn không khỏi thầm mắng, Thụ Yêu này, cũng không phải không có tâm nhãn, lúc trước cũng không có đem hết toàn lực duy trì mình.

Hiện tại, vừa nghe Triệu Phong nói muốn mượn dùng lực lượng của hắn, đối phó thiên tài Tam Đại Tông Phái, Tham Thiên Thụ Yêu lập tức chấn hưng tinh thần, tiến hành cung cấp trợ lực một trăm hai mươi phần trăm.

- Bắt đầu!

Triệu Phong hít sâu một hơi, ngưng tụ u lam hàn đàm trong không gian mắt trái.

Hiện nay, u lam hàn đàm kia đã khuếch trương đến phạm vi hơn tám trượng, so với lúc ở Chân Long Hội, lớn hơn không chỉ gấp đôi!

Trong u lam hàn đàm nổi lên một tia gợn sóng, bắt đầu luân chuyển không ngừng.

Nơi này là nguồn suối Đồng lực của Triệu Phong, cần linh hồn ý thức tiến hành chống đỡ.

Mà lúc này, còn có một luồng lực lượng Mộc Linh Tinh Phách càng hùng hồn tinh khiết, dũng mãnh làm lớn mạnh linh hồn Triệu Phong, trở thành một nguồn suối trợ lực mới.

Bởi vậy, Triệu Phong có thể điều động, chi phối càng nhiều Đồng lực của Thần Linh Nhãn, lực khống chế và khả năng kéo dài cũng càng mạnh mẽ hơn.

Theo Đồng lực Thần Linh Nhãn vận chuyển, Tham Thiên Thụ Yêu dưới chân hắn càng phát ra một loại run sợ và bất an sâu tận linh hồn.

Ngân Huyết Cương Thi bảo hộ bên cạnh hắn, cũng chợt run rẩy mãnh liệt.

- Mọi người cẩn thận!

Sắc mặt Xích Quỷ biến đổi, nhắc nhở các thiên tài thuộc Tam Đại Tông Phái.

Lúc trước sau khi trải qua huyết mạch nhãn đồng chiến đấu, Xích Quỷ bị thương nghiêm trọng, vô lực tái chiến với Triệu Phong. Mặc dù hắn đang khoanh chân tĩnh tu, nhưng vẫn luôn chú ý động tĩnh của Triệu Phong.

Triệu Phong mới vừa có dị động, đã bị hắn cảm ứng được.

- Mục tiêu đầu tiên… Chính là ngươi!

- Lôi Hỏa Thần Mâu!

Triệu Phong vận chuyển Đồng lực, trong mắt trái nổi lên một tia Lôi Hỏa lóng lánh kinh người.

Phốc…

Một đoàn Lôi Hỏa rực rỡ bán trong suốt, đột nhiên xuất hiện, đánh trúng Xích Quỷ, phảng phất như một quang diễm cầu Lôi Hỏa, thiêu đốt Xích Quỷ.

Lúc này đây, uy lực của Lôi Hỏa Thần Mâu so với lúc trước đã tăng lên cả một cấp bậc!

- A!

Xích Quỷ phát ra một tiếng kêu la thảm thiết bén nhọn, trên người ô quang quỷ khí đằng đằng, dốc hết thực lực toàn thân, mới miễn cưỡng dập tắt Lôi Hỏa.

Mấy gã thiên tài Hắc Nhai Cung vội vàng tiến đến cứu giúp.

Chờ đến lúc bọn hắn tới nơi, Xích Quỷ đã trở nên yếu ớt vô lực, không còn bao nhiêu khí tức sinh mệnh nữa.

Còn may là hắn am hiểu huyết mạch đồng thuật, tinh thần tạo nghệ không tầm thường, đổi lại là Chân Chủ Cấp tiểu thành bình thường khác, có thể đã chết rồi.

Sáu đại Chân Chủ Cấp còn lại, cũng đều kinh ngạc hoảng sợ.

Huyết mạch đồng thuật của Triệu Phong không chỉ không hề suy yếu, ngược lại còn tăng cường lên rất nhiều!

- Mộc… Mộc linh…

Xích Quỷ trước khi ngất đi, vẻ mặt kinh hoàng không cam lòng, thốt ra hai chữ có chút tối nghĩa.

Một Lôi Hỏa Thần Mâu uy lực gấp mười lần, khiến cho Xích Quỷ, kẻ am hiểu về huyết mạch nhãn đồng nhất trong các thiên tài Chân Chủ Cấp, lại lâm vào hôn mê!

Triệu Phong hiện tại, chỉ cần ứng phó sáu đại Chân Chủ Cấp còn lại,

không cần lãng phí Đồng lực trên người Xích Quỷ đã lâm hôn mê nữa!

Cũng chính là nói, trong mười đại Chân Chủ Cấp ban đầu, chỉ còn lại sáu người có chiến lực mà thôi!

Nhưng mà, đây chỉ là sự bắt đầu của cơn ác mộng!

Triệu Phong đứng sừng sững bên trong đám cành lá, mái tóc lam phiêu dật, trong Thần Linh Nhãn phảng phất như có một vực băng vô tận, tầm nhìn không ngừng kéo dài, cuối cùng càng giống như muốn đem cả thế giới này nuốt chửng vậy.

- Huyễn Cấm Chi Nhãn, Mê Cung Huyễn Thành!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, nhàn nhạt đảo qua đám người.

Có không dưới mười mấy người trong đám thiên tài của Thập Đại Tông Phái, tâm thần nhất thời hoảng hốt, bị vực băng u lam kéo dài vô hạn trong Thần Linh Nhãn mạnh mẽ thôn phệ.

Khoảng khắc tiếp theo…

Vút...

Hơn mười gã thiên tài, nhất thời có một loại ảo giác không gian xoay chuyển!

Bọn họ đột nhiên thấy mình đang ở trong một cái mê thành thê lương cũ kỹ, mà không phải ở trên không trung chỗ hổng của Tham Thiên Thụ Yêu!

Tòa thành trì này, bao phủ ở trong mê vụ bạch sắc, địa hình rắc rối

phức tạp, giống như một cái mê cung khổng lồ vậy!

- Đây là nơi nào? Tại sao chúng ta lại đột nhiên rơi vào trong này?

- Không xong! Chỉ sợ chúng ta đã trúng phải tinh thần huyễn thuật của tặc tử kia!

Hơn mười gã thiên tài đỉnh cao Tam Đại Tông Phái, giống như con kiến bò trên chảo nóng, ở trong Mê Cung Huyễn Thành bỏ chạy tán loạn.

Mặc dù bọn họ biết, trong này chính là mê cung huyễn cảnh do Triệu Phong dùng huyết mạch nhãn đồng tạo ra, nhưng mà thân ở trong cục, khó có thể đột phá tầng gông cùm xiềng xích này.

Thật ra, đám thiên tài của Tam Đại Tông Phái, đang lâm vào một trận hỗn loạn. Trong đó hơn mười gã thiên tài, đang bay tán loạn giữa không trung, không mục đích!

Chính xác mà nói, bọn họ đang đảo quanh tại chỗ!

Một bộ phận thiên tài thì điên cuồng không khống chế được, kiệt lực gào thét.

Còn một số kẻ thì cặp mày nhíu chặt, đang nghĩ cách đột phá mê cung huyễn cảnh do Triệu Phong tạo ra.

Bịch bịch…

Đám thiên tài trúng phải tinh thần huyễn thuật này, có một số rất ít từ không trung rơi xuống, trở thành chất dinh dưỡng của Thụ Yêu.

Mà ở trong Mê Cung Huyễn Thành, mấy gã thiên tài này chính là

đang đi tìm cái gọi là lối ra, tràn ngập sơ hở.

Trong số hơn mười gã thiên tài này, còn có một gã là thiên tài tu vi Chân Chủ Cấp tiểu thành, đến từ Tịnh Nguyệt Linh Tông, đang ở tại chỗ giãy dụa, bay quanh.

- Lấy Đồng lực của Thần Linh Nhãn tạo ra một cái Mê Cung Huyễn Thành như vậy, linh hồn Đồng lực tiêu hao cũng rất lớn! Còn may là có Mộc Linh Tinh Phách tiến hành duy trì!

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, đang hoàn thiện Mê Cung Huyễn Thành do chính mình xây dựng nên.

Mê Cung Huyễn Thành này thuộc về một nhánh của Huyễn Cấm Chi Nhãn, lấy huyễn lực mê hoặc địch nhân, đạt tới hiệu quả vây địch mạnh mẽ.

Khác nhau ở chỗ, Mê Cung Huyễn Thành này thuộc loại phạm vi rộng, chỉ nhằm mê hoặc và vây khốn địch nhân, cũng không tra tấn tâm thần ý thức của mục tiêu.

Trong không gian mắt trái của hắn, hiện lên hình dáng một cái Mê Cung Huyễn Thành, càng ngày càng rõ ràng hơn!

- Nếu lần sau thi triển ra, ta có thể trực tiếp phục chế Mê Cung Huyễn Thành đã xây dựng xong này, như vậy có thể giảm bớt sự tiêu hao của Đồng lực rất nhiều!

Trong lòng Triệu Phong khẽ động.

Đơn giản mà nói, khuông bản huyễn thuật của Mê Cung Huyễn Thành này, đã được Triệu Phong phục chế lại, lần sau thi triển ra, căn bản không cần kiến tạo, xây dựng nữa.

Có Mộc Linh Tinh Phách chống đỡ, lực lượng linh hồn của Triệu Phong càng lớn mạnh, có được nguồn suối hùng hậu, lúc này mới xây dựng ra một cái Mê Cung Huyễn Thành, bao phủ trên người một đám địch nhân.

- Mười hai tên… Mười ba tên… Mười bốn tên…

Triệu Phong một phen đem Mê Cung Huyễn Thành củng cố xong, bước đầu tiến hành hoàn thiện, sau đó bắt đầu mở rộng phạm vi xâm lược và thâu tóm.

Bên trong đám cành lá, mắt trái của Triệu Phong phảng phất như ẩn chứa lực mê hoặc trí mạng nào đó, dẫn dắt linh hồn chúng nhân, nhịn không được tự luân hãm vào trong đó.

Ngoại trừ Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi, phàm là kẻ nào chạm đến ánh mắt của hắn, đều bị lực lượng Mê Cung Huyễn Thành rót vào tinh thần, lừa gạt ánh mắt, lỗ tai, bao gồm cả linh thức cùng với các loại cảm quan.

Bọn họ rõ ràng đang ở giữa không trung, cảm quan lại lừa gạt tâm linh, nghĩ rằng đang đặt mình trong Mê Cung Huyễn Thành, giống như đang trúng tà thuật vậy!

Mắt thấy số thiên tài bị Mê Cung Huyễn Thành bao phủ, đã đạt đến hơn hai mươi người.

Trang Quán Nhi và Diệp Yên Vũ đều kinh ngạc động dung.

- Mọi người cẩn thận! Không nên nhìn vào mắt trái của hắn!

Diệp Yên Vũ nhắc nhở những người còn chưa trúng Huyễn Cấm Chi

Nhãn.

Mê Cung Huyễn Thành của Triệu Phong, dù sao cũng là lấy Thần Linh Nhãn phát động, mắt trái giống như ngọn nguồn của cơn lốc xoáy. Nếu như không chạm đến Thần Linh Nhãn, như vậy khả năng bị lực lượng huyễn thuật dẫn dắt sẽ thấp đi một chút.

- Chư vị đã lâm vào tinh thần huyễn thuật, cũng không cần bối rối, đứng yên tại chỗ, duy trì phi hành, chúng ta sẽ nghĩ cách cứu viện…

Đây là khả năng đặc thù của Chân Chủ Cấp, dùng linh thức truyền âm, chấn nhập phương diện tinh thần.

Một ít thiên tài đã lâm vào trong Mê Cung Huyễn Thành, mơ hồ có thể nghe được thanh âm của Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi ở bên ngoài truyền vào, phần lớn còn lại vẫn đảo quanh tại chỗ, vẻ mặt bối rối.

Triệu Phong chỉ cần không ngừng duy trì Mê Cung Huyễn Thành, chú ý tra tìm sơ hở, củng cố tòa mê thành hư huyễn này là được.

Theo thời gian trôi qua, Mê Cung Huyễn Thành đã thành công bao phủ hơn ba mươi gã thiên tài, trong đó bao gồm cả một vị Chân Chủ Cấp tiểu thành, một vị Chân Chủ Cấp sơ thành!

Bốn đại Chân Chủ Cấp còn lại, cùng với phần đông các thiên tài, mỗi người đều cảm thấy bất an, hoảng sợ đề phòng, đình chỉ thế công.

Chương 431: Khóa Không Truy Kích

- Nhân loại, ngươi quả nhiên có chút khả năng! Vừa ra tay, liền cắt ngang thế công của mấy tên cường địch này rồi!

Thanh âm có chút kinh hỉ của Tham Thiên Thụ Yêu truyền đến.

Trước đây, hắn thừa nhận công kích cuồng bạo của bảy đại Chân Chủ Cấp và hơn một trăm thiên tài Chân Linh Cảnh, quả thật là một loại thống khổ dày vò.

Sau khi Triệu Phong ra tay, quả nhiên cải biến cách cục!

Lúc này, trong trận doanh Tam Đại Tông Phái bên này, hơn ba mươi gã thiên tài, bao gồm cả hai vị Chân Chủ Cấp, đã lâm vào Mê Cung Huyễn Thành của Triệu Phong.

Mê Cung Huyễn Thành là một loại đồng thuật phạm vi lớn do Triệu Phong khai thác ra từ trụ cột của Huyễn Cấm Chi Nhãn.

Luận chiều sâu ý cảnh, Mê Cung Huyễn Thành này cũng không cao minh hơn so với Huyễn Cấm Chi Nhãn ban đầu bao nhiêu.

Mê Cung Huyễn Thành này khó khăn ở chỗ, nó là tinh thần đồng thuật phạm vi rộng, buộc phải xây dựng nên một tòa Mê Cung Huyễn Thành khổng lồ, còn muốn vây khốn đại lượng địch nhân, linh hồn Đồng lực tiêu hao cực kỳ khủng bố.

Trước kia, Triệu Phong chịu ảnh hưởng của tu vi cảnh giới, đối với

loại tinh thần huyễn thuật phạm vi rộng này, mặc dù đã có ý tưởng và thí nghiệm, nhưng cũng không có cơ hội chỉnh hợp tạo thành.

Còn một nguyên nhân nữa, đó là lần này là lần đầu tiên Triệu Phong gặp phải loại cường địch chiến thuật biển người như vậy!

Đối thủ trước kia hắn gặp phải, đều là một tên hoặc là mấy tên, chỉ cần bốn đại bí thuật huyết mạch nhãn đồng là hoàn toàn đủ dùng rồi!

Mê Cung Huyễn Thành này chính là một loại huyết mạch đồng thuật dưới tình thế bắt buộc mới khai thác ra.

Mê Cung Huyễn Thành chuyên môn nhằm vào chiến thuật biển người, thiên quân vạn mã đến đây, ta cũng khiến cho các ngươi ngẩn ngơ bồi hồi, nửa bước khó tiến!

Triệu Phong đứng lặng trên nhánh cây, trong mắt trái phảng phất như có một cái băng vực vô tận, một đầu tóc lam vũ động trong gió, thần bí tà dị, cũng có một loại cao quý của huyết thống cường đại.

Vi diệu chính là, Mê Cung Huyễn Thành của Triệu Phong, nằm ở bộ vị chỗ hổng của Thụ Yêu, càng tiếp cận tới khu vực kia, sẽ bị ảnh hưởng càng lớn hơn.

Hơn nữa, Triệu Phong vẫn còn đang chậm rãi củng cố Mê Cung Huyễn Thành, đồng thời với việc hoàn thiện, còn từng chút một mở rộng thêm phạm vi.

- Thụ Tinh huynh, ngươi duy trì ta càng lớn, uy lực huyết mạch đồng thuật của ta sẽ càng lớn hơn!

Khóe miệng Triệu Phong khẽ nhếch lên.

Lời nói vừa dứt, Triệu Phong liền cảm thấy lực lượng tinh phách đang dũng mãnh tiến vào thế giới tinh thần, càng thêm thuần túy cường đại, đó là bộ phận lực lượng tinh phách căn nguyên nhất của Tham Thiên Thụ Yêu.

Ô...ô...ô...n...g!

Linh hồn của Triệu Phong thoáng chốc đã được sự tẩy lễ lớn lao làm dịu, phảng phất như nhận được sự tưới mát của mưa xuân vô tận vậy.

Loại cảm giác này, giống như linh hồn đang ngâm mình ở trong ôn tuyền, cho dù là một ít thương tổn và ám tật bên trong tâm thần, đều có thể nhận được sự bù đắp và loại trừ hữu hiệu.

- Thật tốt quá!

Trong lòng Triệu Phong mừng rỡ, có sự chủ động phối hợp của Tham Thiên Thụ Yêu, hiệu quả hấp thu cảm ngộ của hắn đối với Mộc Linh Tinh Phách, gần như tăng lên gấp đôi.

Dưới tình huống này, linh hồn của hắn tiến thêm một bước lớn mạnh, cảnh giới tinh thần mơ hồ tiếp cận Chân Chủ Cấp đại thành!

Mê Cung Huyễn Thành trở nên càng củng cố hơn, tiến thêm một bước khuếch trương mở rộng.

Các thiên tài thân hãm Mê Cung Huyễn Thành, số lượng vẫn còn đang kéo dài gia tăng, những thiên tài có thể giãy dụa thoát ra, càng ngày càng ít!

Bịch bịch…

Thỉnh thoảng có một hai gã thiên tài từ trên không trung rơi xuống, trở thành chất dinh dưỡng cho Tham Thiên Thụ Yêu.

Triệu Phong còn cố ý mê hoặc dẫn đường đám thiên tài bị Mê Cung Huyễn Thành bao phủ, đem những cái gọi là lối ra chân chính, hoặc là sơ hở kia, chỉ vào phương hướng đi thông xuống mặt đất!

Một ít thiên tài nghĩ rằng đã tìm được lối ra, kỳ thật đó là con đường đi thông xuống Quỷ Môn Quan!

- Nhất định phải giết chết Triệu Phong, như vậy mới có thể cứu ra đệ tử của Tam Đại Tông Phái!

Trên khuôn mặt Diệp Yên Vũ tràn ngập một tầng hàn sát, sát khí tuyệt lãnh, trong tay xuất hiện một thanh bảo kiếm lấp lánh trong suốt hư vô nhàn nhạt.

Ánh mắt nàng liếc về phía Trang Quán Nhi ở một chỗ khác.

Triệu Phong hiện tại đã hoàn toàn khác xưa, nếu muốn giết chết Triệu Phong, ít nhất cần hai cường giả Chân Chủ Cấp đại thành liên thủ, như vậy mới có thể nắm chắc nhất định!

Triệu Phong thân ở trong cành lá rậm rạp của Tham Thiên Thụ Yêu, chiếm cứ ưu thế địa lý vô cùng tốt. Chân Chủ Cấp bình thường, thậm chí còn chưa kịp tiếp cận, đã bị Thụ Yêu đánh thành thịt vụn rồi!

Quan trọng hơn là thực lực của Triệu Phong tuyệt đối mạnh mẽ, có ba đại cương thi Chân Chủ Cấp hộ pháp, hai bộ Độc thi trong đó có được lực lượng kiến huyết phong hầu đối với cường giả dưới Đan Nguyên Cảnh.

Ngay cả dưới tình huống bình thường, trong các thiên tài ở đây, e

rằng cũng chỉ có Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi, mới có thể uy hiếp được Triệu Phong!

Đối mặt với đề nghị của Diệp Yên Vũ, trên khuôn mặt tuyệt mị kiều nhan của Trang Quán Nhi cũng lộ ra một tia do dự.

- Không được!

Trong thanh âm mềm mại đáng yêu của Trang Quán Nhi, có vài phần bất đắc dĩ sâu sắc.

- Vì cái gì?

Diệp Yên Vũ có chút giật mình.

- Diệp Yên Vũ, xem ra ngươi đã bị cừu hận và áy náy che mờ lý trí, quá mức chấp nhất rồi! Giết chết Triệu Phong? Giết chết Tham Thiên Thụ Yêu? Chúng ta còn phải trả giá thêm bao nhiêu nữa đây, còn phải chết đi bao nhiêu đồng môn nữa? Hết thảy những điều này, có đáng giá hay không?

Ngữ khí của Trang Quán Nhi vô cùng quả quyết.

Diệp Yên Vũ khẽ rùng mình.

Đúng vậy! Vì giết chết Thụ Yêu, thiên tài thuộc Tam Đại Tông Phái đã trả một cái giá quá lớn rồi!

Trong đó Tịnh Nguyệt Linh Tông tổn thất lớn nhất, bao gồm cả Vũ Lạc, đã có ba đại Chân Chủ Cấp ngã xuống!

Giờ phút này, thế cục càng thêm ác liệt, Triệu Phong phát động tinh thần huyễn thuật phạm vi rộng, vây khốn đại lượng thiên tài của Tam

Đại Tông Phái, từng gã thiên tài, bất cứ lúc nào cũng đều có thể gặp nguy hiểm tới tính mạng.

- Mọi người Nguyệt Ma Điện… lui lại!

Trang Quán Nhi liếc mắt nhìn thật sâu gã thiếu niên tóc lam ở trong đám cành lá, rốt cuộc hạ xuống mệnh lệnh.

Rất nhanh, đám thiên tài Nguyệt Ma Điện chiếu ứng lẫn nhau lui lại, cũng tận lực mang theo một số đồng môn đã lâm vào Mê Cung Huyễn Thành.

Đối với đám thiên tài lui lại này, Triệu Phong mắt nhắm mắt mở cho qua, trọng điểm là nhằm vào các thiên tài của Tịnh Nguyệt Linh Tông!

- Hắc Nhai Cung, mọi người lui lại!

Xích Quỷ chẳng biết từ khi nào đã tỉnh lại, hạ đạt mệnh lệnh ngay sau Trang Quán Nhi.

Bản thân hắn am hiểu huyết mạch đồng thuật, hiểu được Triệu Phong trong trạng thái hiện tại khủng bố đến cỡ nào.

Huyết mạch nhãn đồng của Triệu Phong, năng lực không thể đánh giá! Ít nhất Xích Quỷ cũng chưa từng thấy qua kẻ nào có thể biến thái hơn hắn cả, có lẽ chỉ có một ít huyết mạch nhãn đồng truyền thừa của Bát Đại Thần Mâu trong truyền thuyết, mới có thể lực áp Triệu Phong!

Hơn nữa, lúc này cảnh giới của Triệu Phong đã siêu việt Chân Chủ Cấp tiểu thành bình thường, lại có Mộc Linh Tinh Phách cường đại hậu thuẫn, linh hồn lực không ngừng lớn mạnh, sinh sôi liên tục.

Dưới tình huống một đối một, ngoại trừ Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi ra, những người khác e rằng khó có thể chống cự một hai cái liếc mắt của Triệu Phong.

- Lui lại!

Diệp Yên Vũ khẽ cắn răng một cái, cưỡng chế sự phẫn hận và không cam lòng trong nội tâm của mình xuống.

Có lẽ dốc cạn lực lượng của Tam Đại Tông Phái, có lẽ có thể giết chết Triệu Phong, thậm chí diệt sát cả Tham Thiên Thụ Yêu! Nhưng mà làm được đến lúc đó, sẽ phải trả giá một cái giá rất đắt, cuối cùng có thể còn được mấy người sống sót?

Trả giá và thu hoạch, hoàn toàn không cân xứng với nhau!

Bởi vì ý thức được điểm này, suy nghĩ vì đại cục, Trang Quán Nhi mới lựa chọn từ bỏ. Dù sao, Nguyệt Ma Điện của nàng cũng không kết thù quá lớn với Triệu Phong.

- Diệp sư muội, chẳng lẽ chúng ta cứ như vậy…

Trong lòng Lý Hoành tràn ngập không cam lòng.

- Ta càng muốn giết hắn gấp chục lần ngươi! Nhưng mà, Tịnh Nguyệt Linh Tông còn phải chết thêm bao nhiêu người thì mới có thể báo thù cho bọn người Vũ Lạc đã chết đi?

Diệp Yên Vũ chua xót lắc đầu.

Sau khi Trang Quán Nhi từ bỏ, nàng cũng biết việc giết chết Triệu Phong đã không còn hy vọng nữa.

Chỉ có nàng và Trang Quán Nhi liên thủ mới có năm sáu thành nắm chắc giết chết được Triệu Phong. Hoặc trừ phi Lữ Thiên Nhất sư huynh hàng lâm, như vậy mới có năng lực đơn thương độc mã, giết chết Triệu Phong!

- Ha ha ha… Những tên nhân loại này cuối cũng đã lui lại rồi?

Tham Thiên Thụ Yêu thét dài một tiếng, trong lòng vui sướng mừng rỡ như điên, khó có thể nói hết.

Thiên tài Tam Đại Tông Phái toàn bộ rút lui khỏi, lưu lại mười mấy hai mươi cỗ thi thể.

Lúc này, trong mười đại Chân Chủ Cấp ban đầu, chỉ còn lại có sáu người. Trước khi đi, Triệu Phong lại thi triển Huyễn Cấm Chi Nhãn, lưu lại một gã Chân Chủ Cấp thân hãm mê cung nữa.

Thiên tài thuộc Tam Đại Tông Phái, vẻ mặt ảm đạm, cả đám giống như chó nhà có tang.

- Mười đại Chân Chủ Cấp, thế nhưng lại tổn thất gần phân nửa!

Đám thiên tài ở đây, ngẫm lại cũng cảm thấy trái tim băng giá một trận.

Triệu Phong đứng lặng trong đám cành lá, nhìn theo đám thiên tài của Tam Đại Tông Phái nhanh chóng rút khỏi phạm vi bốn năm dặm, mở miệng nói:

- Thụ Tinh huynh, không được lơi lỏng, tốt nhất nên ra sức đánh chó rơi xuống nước!

- Được!

Tham Thiên Thụ Yêu đối với thực lực của Triệu Phong, thập phần tin tưởng.

Hắn cũng hiểu được, thiên tài Tam Đại Tông Phái lui lại, không nhất định sẽ không một lần nữa cường thế quay lại.

Có thể tạo thành đả kích càng trầm trọng hơn đối với địch nhân, như vậy là tốt nhất!

- Những người này đã rút khỏi năm sáu dặm rồi, hoàn toàn thoát ly khỏi phạm vi bộ rễ của ta, ngươi làm thế nào đối phó với bọn họ?

Tham Thiên Thụ Yêu nghi hoặc nói.

- Có một chiêu, có lẽ có thể thử một phen!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Lúc này có Mộc Linh Tinh Phách làm nguồn suối hậu thuẫn, Triệu Phong định thăm dò một chiêu kia.

Nghĩ đến điều này, Triệu Phong không khỏi hít sâu một hơi, tiến vào ý cảnh Tinh khí thần quy nhất, hợp thiên địa tự nhiên, nhất cử nhất động phảng phất như không bàn mà hợp với chí lý thiên địa.

Đây là một loại cảm ngộ mà hắn học trộm được từ chỗ của Tân Vô Ngân, hiện nay cảnh giới cấp bậc rất cao, càng cảm thấy sự huyền diệu của loại ý cảnh này, e rằng có thể vượt qua cả cực hạn của Chân Chủ Cấp nữa!

Cùng lúc đó, hàn đàm sâu thẳm trong mắt trái Triệu Phong, chợt kéo dài vô hạn, khí tức không ngừng ngưng luyện.

Bỗng nhiên, một luồng khí tức Hằng Cổ khủng bố cường đại, không thể phỏng đoán nổi, từ trên người Triệu Phong lan truyền ra.

Khoảnh khắc này, Tham Thiên Thụ Yêu ở dưới chân hắn, trở nên kinh hãi bất an trước giờ chưa từng có:

- Luồng khí tức này, nguyên từ Thái Cổ, nói không chừng là Thái Cổ Vạn Tộc Bảng… Cái này… không có khả năng a!

Tham Thiên Thụ Yêu cảm giác được lực lượng của Mộc Linh Tinh Phách không thể khống chế mà hướng về phía Triệu Phong, dũng mãnh chui vào.

- Ha ha… hóa ra là thế!

Thiếu niên thần bí đang phát ra khí tức Thái Cổ trên nhánh cây kia, đột nhiên khẽ cười một tiếng.

Ngay sau đó, Tham Thiên Thụ Yêu cảm giác thân thể thiếu niên kia phảng phất như mất đi linh trí thần vận, không chút cử động, giống như một bức tượng vậy.

Vút...

Tâm thần ý thức của Triệu Phong, từ bên trong thể xác nhảy ra, biến mất, góc độ thị giác, vượt qua không trung.

Đồng thời trong lúc này, thiên tài của Tam Đại Tông Phái đã rút khỏi phạm vi năm sáu dặm, thoát ly phạm vi bộ rễ Tham Thiên Thụ Yêu công kích.

Phần đông các thiên tài, trong lòng vẫn còn khiếp sợ, không khỏi

quay đầu nhìn phía phương hướng Tham Thiên Thụ Yêu.

- Mọi người yên tâm! Tiểu tử kia cũng không dám đuổi theo đến đây đâu!

- Tặc tử này, chỗ dựa lớn nhất của hắn, chính là sự che chở của Tham Thiên Thụ Yêu, nếu hắn dám đuổi theo đến đây, không khác gì tự tìm tử lộ!

Trong đám người truyền đến một ít thanh âm phẫn nộ không cam lòng.

Nhưng mà, đúng lúc này, trong lòng đám thiên tài ở đây đột nhiên sinh ra một loại áp lực lo lắng bất an.

Trong minh minh, phảng phất như có một con mắt nào đó đang lạnh lùng quan sát nhất cử nhất động của bọn họ.

Luồng áp lực bất an kia, như đang đâm thẳng vào lưng bọn họ, càng ngày càng mãnh liệt hơn.

Một ít thiên tài tu vi thấp kém, chỉ cảm thấy thân thể mình lạnh buốt, phảng phất như bị người ta lột hết quần áo, quăng xuống hố băng lạnh lẽo vậy.

- Trời ơi! Đó là…

Có mấy gã thiên tài theo bản năng ngẩng đầu lên, kinh ngạc hoảng sợ, giống như hóa đá, đứng sững tại chỗ, thanh âm run sợ.

Càng ngày có càng nhiều thiên tài nhìn về phía thiên không, cả đám giống như bị sét đánh, kinh hãi vạn phần.

Chẳng biết từ khi nào, trong không trung trên vòm trời hiện lên một đầu Di Thiên Chi Mâu trong suốt oánh lam, phảng phất như được khảm ở trong thiên địa, phiếm động lam trạch sâu thẳm, lạnh lùng quan sát bên dưới.

- Con mắt kia là…

Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi, trong lòng đều chấn động.

Phần đông các thiên tài dưới Chân Chủ Cấp ở đây, đều có một loại cảm giác hít thở không thông mãnh liệt, loại áp lực vô danh này, khiến cho thể xác và tinh thần mọi người đều run rẩy.

- Lại là con mắt này… Nó rốt cuộc có năng lực như thế nào?

Xích Quỷ hít sâu một hơi.

Đây đã là lần thứ hai hắn đối mặt với Di Thiên Chi Mâu, lần trước, con mắt này vẫn chưa bày ra lực lượng to lớn gì.

Nhưng khí thế vô hình cùng cấp bậc mà con mắt này mang đến, khiến cho tâm linh Xích Quỷ rung động, chỉ có thể ngưỡng mộ. Trực giác nói cho hắn biết, con mắt này nhất định có được năng lực mà chính mình không thể tưởng tượng nổi.

Thứ này, cũng chính là điều mà Triệu Phong đang thử!

Chương 432: Lữ Thiên Nhất

Đệ tử thuộc Tam Đại Tông Phái, cả đám ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, tâm linh rung động vô cùng, thừa nhận tinh thần áp bách không thể hình dung, hô hấp hít thở không thông!

Trong tầng mây phía chân trời, một đầu Di Thiên Chi Mâu phảng phất như cùng thiên địa đặt song song, phiếm động lam trạch sâu thẳm, ánh mắt lạnh quan sát phía dưới.

- Con mắt này, thoạt nhìn có chút quen mắt, chẳng lẽ là…

Bọn người Diệp Yên Vũ khó có thể tin nổi, nhìn về phía ở chỗ sâu trong rừng cây.

Không ít thiên tài Tam Đại Tông Phái trở nên hoảng hốt. Con mắt kia, cực kỳ giống mắt trái của Triệu Phong!

Xích Quỷ của Hắc Nhai Cung hít sâu một hơi, hắn là người đầu tiên nhận ra lai lịch con mắt kia.

Giờ phút này, đầu Di Thiên Chi Mâu này khóa không mà đến, ở trên cao quan sát, khiến cho các thiên tài của Tam Đại Tông Phái đều cảm thấy áp lực thật lớn, cả đám tim đập nhanh bất an.

- Xích Quỷ, ngươi dường như biết một ít manh mối? Con mắt này, rốt cuộc có năng lực gì?

Mạnh mẽ như Diệp Yên Vũ, trong lòng cũng nảy sinh một loại áp lực bất an.

Ý cảnh cấp bậc, cùng với tư thái quan sát mà đầu Di Thiên Chi Mâu kia tạo ra, cao thâm khó lường, làm cho người ta không thể phỏng đoán!

- Ta biết cũng có hạn! Trước mắt chỉ có thể xác định, con mắt này có thể khóa không truy tung, cùng với thực thi tinh thần áp bách. Trước đây, Triệu Phong từng dùng đồng thuật này khóa không một hai trăm dặm, dập tắt U Đăng Quỷ Nhãn của ta!

Trên mặt Xích Quỷ tràn ngập sự kiêng kỵ.

Lần đó, Triệu Phong lấy quan sát từ thiên không, lần đầu tiên cùng hắn tiến hành giao phong huyết mạch nhãn đồng.

- Khóa không một hai trăm dặm?

Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi đồng thời động dung.

Cho dù là Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh cũng rất khó có được thủ đoạn vượt qua khoảng cách xa như thế, phát động một kích khóa không.

Như vậy, loại Khóa Không Chi Nhãn này của Triệu Phong, khoảng cách hạn mức cao nhất là bao nhiêu?

Đáp án này, Triệu Phong rất rõ ràng.

Thần Linh Nhãn của hắn có thể nhìn rất xa, Khóa Không Chi Nhãn cơ bản có thể vượt qua phạm vi mấy ngàn dặm!

Theo tu vi cảnh giới từng ngày càng tăng lên, tầm nhìn khoảng cách của Thần Linh Nhãn, dùng mấy chữ “Thiên Lý Nhãn” để hình dung vẫn không đủ.

Trước đây, Triệu Phong ở trong Di tích Tử Thánh, không có áp chế cảm quan, quan sát bt hai ngàn dặm cũng không hề khó khăn!

Đương nhiên, nhìn càng xa, Đồng lực tiêu hao càng lớn.

Tình huống bình thường, Triệu Phong sẽ không làm những việc nhàm chán như vậy.

- Chính là loại cảm giác này…

Tâm thần ý thức của Triệu Phong phóng ra đến tầng mây phía chân trời, ở trên thiên không quan sát phía dưới.

Cái loại độ cao này, cái loại tư thái này, phảng phất như đang quan sát hết thảy, chúa tể cả thiên địa vạn vật, làm cho người ta trào dâng hưng phấn.

Đương nhiên, trong cả quá trình này, tinh thần Đồng lực của Triệu Phong cũng tiêu hao rất nhanh.

- Ồ? Mặc dù tiêu hao vẫn rất lớn, nhưng tiêu hao so với hai lần trước đây, rõ ràng là nhỏ hơn rất nhiều!

Triệu Phong có chút kinh ngạc.

Bây giờ hắn thi triển Khóa Không Chi Nhãn, chủ yếu là muốn mượn trợ thời cơ có Mộc Linh Tinh Phách làm hậu thuẫn, thăm dò một phần.

Trải qua phân tích, Triệu Phong lập tức cho ra kết luận nhất định.

Đầu tiên, Khóa Không Chi Nhãn này, dựa theo khoảng cách khác

nhau, tiêu hao cũng sẽ khác nhau. Vượt qua không gian càng lớn, tinh thần Đồng lực tiêu hao càng lớn.

Ngược lại, hiện tại Triệu Phong chỉ khóa không năm sáu dặm, tiêu hao không đến một phần mười lần trước.

- Còn một nhân tố nữa, đồng thời khóa không quan sát, nếu thực thi áp lực và công kích, tiêu hao sẽ gia tăng thêm mấy lần!

Triệu Phong nghĩ đến tình hình lần trước khóa không dập tắt U Đăng Quỷ Nhãn.

Mà lúc này, cảnh giới tinh thần của Triệu Phong hơn xa hai lần trước, còn có Mộc Linh Tinh Phách làm nguồn suối hậu thuẫn, không cần cố kỵ nhiều như vậy.

Giây lát sau, Triệu Phong cẩn thận cảm thụ loại trạng thái này.

Dưới trạng thái Khóa Không Chi Nhãn, hắn và thân thể vẫn có một tia liên hệ, nhưng không thể khống chế thân thể nhúc nhích được.

Triệu Phong còn phát hiện, dưới loại trạng thái này, mức độ phù hợp cảm ứng của tâm linh bản thân cùng với thiên địa, đã đạt tới cấp bậc không thể tin nổi, thậm chí vượt qua cảnh giới cấp bậc của hắn nữa.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao dưới trạng thái Tinh khí thần quy nhất, hợp thiên địa tự nhiên, có thể càng dễ dàng tiến vào trạng thái Khóa Không Chi Nhãn.

Ngoài ra, độ chưởng khống Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, so với trạng thái bình thường, còn cường đại hơn mấy lần.

Loại chưởng khống toàn bộ phương vị, dung hợp với thiên địa này,

sản sinh tinh thần áp bách không thể hình dung, cho dù là Tôn Giả đích thân tới, cũng phải động dung.

- Chẳng biết dưới trạng thái này, ta có thể thi triển huyết mạch đồng thuật hay không!

Trong lòng Triệu Phong khẽ động.

Trong lúc bất tri bất giác, thời gian mấy hơi thở trôi qua.

Thiên tài Tam Đại Tông Phái ai nấy cũng đều kinh ngạc bất an, tràn ngập sợ hãi và kiêng kỵ đối với Di Thiên Chi Mâu, cái loại áp lực vô hình này, luẩn quẩn trong lòng đầu mãi không thể tiêu tan.

- Triệu Phong tặc tử! Có bản lĩnh đi ra đơn đả độc đấu, trốn ở sau lưng rình coi, tính là anh hùng hảo hán gì?

Sắc mặt Lý Hoành đầy vẻ lo lắng, cái loại cảm giác áp bách bất an này, chiến cho hắn đã kiêng kỵ, lại càng căm tức hơn.

- Đúng vậy! Có bản lĩnh thì đi ra đánh một hồi!

Các thiên tài Tam Đại Tông Phái, sắc mặt lãnh lệ, cũng đều phụ họa.

Trong Di Thiên Chi Mâu ở phía chân trời, lóe lên một tia châm chọc cùng với vẻ cười lạnh.

- Băng Hồn Xạ Tuyến!

Thanh âm thần bí lạnh như băng, vang lên tại phương diện tinh thần.

Ô...ô...ô...n...g!

Chỉ thấy trong nhãn đồng khổng lồ kia, phảng phất như có một cái băng vực, kéo dài vô tận, sáng lên ánh u lam trong suốt, rồi đột nhiên phụt ra ra một đạo u hàn xạ tuyến to như nắm tay.

Vút...

U hàn xạ tuyến kia thuộc dạng bán trong suốt, lấy tốc độ linh thức khó có thể bắt giữ, lôi đình chiếu xạ ra!

- Cẩn thận!

Diệp Yên Vũ theo bản năng kinh hô một tiếng.

Trong nháy mắt, trong thiên địa quanh quẩn lên một trận nguyên khí hàn ý lành lạnh, ngọn nguồn rung chuyển, chính là đến từ Di Thiên Chi Mâu kia!

Một kích thần quang lôi đình kia, xuyên qua thiên địa, cùng băng thủy nguyên khí mênh mông cuồn cuộn khôn cùng chiếu rọi, đồng thời còn phát ra một luồng khí tức xa xưa cao quý vô cùng.

Phốc…

Lý Hoành căn bản không kịp phản ứng, đã bị u hàn xạ tuyến cường đại không thể phỏng đoán kia, xuyên thủng thân thể và linh hồn!

Hắn làm sao dự đoán được, Di Thiên Chi Mâu kia còn có thể trực tiếp công kích, hơn nữa lại nhanh như vậy!

Rắc rắc!

Lấy Lý Hoành làm trung tâm, trong phạm vi một dặm, sương lạnh ngưng kết, cả khu vực này phảng phất như trở thành địa vực băng

lãnh vô cùng.

Thân thể Lý Hoành cứng ngắc bất động, mở lớn miệng, đứng nguyên tại chỗ.

Ngay sau đó, thân thể của hắn, chậm rãi kết băng, giống như một tòa băng điêu sinh động như thật vậy.

- Thật không ngờ rằng, Di Thiên Chi Mâu này lại hô ứng với thiên địa, còn có thể tăng phúc uy lực huyết mạch đồng thuật của ta!

Ánh mắt của Triệu Phong, dừng lại ở trong không trung.

Một kích vừa rồi kia, tiêu hao rất lớn, tiêu hao gấp mấy lần Băng Hồn Xạ Tuyến dưới tình huống bình thường. Nhưng hiệu quả cũng rất khả quan!

Di Thiên Chi Mâu cùng thiên địa phù hợp cảm ứng cực kỳ cường đại, Triệu Phong phát động Băng Hồn Chi Mâu diễn biến thành xạ tuyến trùng kích, uy năng tăng lên rất nhiều, dẫn động nguyên khí thiên địa rung chuyển hô ứng.

Dưới loại trạng thái kia, cảnh giới cấp bậc Triệu Phong thậm chí còn siêu việt Chân Chủ Cấp, uy thế dẫn phát tự nhiên vượt qua lẽ thường.

- Nhân loại, lực lượng căn nguyên của ta đang rất nhanh xói mòn!

Tiếng kêu rên của Tham Thiên Thụ Yêu truyền đến.

- Có được thì phải có mất, ta không phải đã giải quyết một gã Chân Chủ Cấp đại thành rồi sao?

Triệu Phong không chút cử động.

Dưới tình huống bình thường, hắn căn bản không dám dễ dàng thử nghiệm như vậy. Nhưng mà hiện tại, cảnh giới tinh thần của hắn so với Chân Chủ Cấp tiểu thành bình thường còn mạnh hơn, lại có Mộc Linh Tinh Phách khổng lồ đảm nhiệm nguồn suối duy trì.

Trong suốt quá trình này, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong rất nhanh hấp thu lực lượng của Mộc Linh Tinh Phách!

Ô...ô...ô...n...g!

Linh hồn của Triệu Phong đã được linh phách tinh khí bàng bạc tinh thuần bổ dưỡng, đồng thời lập tức hấp thu thể ngộ ý cảnh khổng lồ trong Mộc Linh Tinh Phách.

Vài nhịp hô hấp trôi qua, linh hồn của Triệu Phong nhận được sự phát triển tăng vọt, cảnh giới vững bước tăng lên.

- Mộc Linh Tinh Phách quả thật danh bất hư truyền, đối với cấp bậc Tôn Giả tham hóa Hư Thần Cảnh, cũng đều có ích lợi rất lớn!

Triệu Phong cảm thấy mừng rỡ như điên.

Linh hồn của hắn lớn mạnh chưa từng có, cảnh giới tinh thần hoàn toàn sánh ngang Chân Chủ Cấp đại thành.

o0o

Mặt đất gần đó.

- Lý Hoành sư huynh!

Một ít thiên tài của Tịnh Nguyệt Linh Tông, kinh hô thất sắc.

Bọn họ trơ mắt nhìn Di Thiên Chi Mâu kia phát ra một đạo u hàn xạ tuyến mạnh mẽ, khiến cho Lý Hoành biến thành băng điêu, bất tỉnh nhân sự!

- Lý sư huynh!

Mọi người một trận kêu gọi, phát ra chân lực làm tan chảy tầng băng, nhưng Lý Hoành vẫn không một chút phản ứng.

Khí tức sinh mệnh trên người hắn vẫn không hoàn toàn biến mất, nhưng ý thức không hề có chút phản ứng nào!

- Cực hàn băng phách trùng kích, khiến linh hồn ý thức của hắn lâm vào ngủ đông vĩnh cửu. Trừ phi là Vương giả Hư Thần Cảnh đích thân tới đây, như vậy mới có hy vọng cứu tỉnh hắn!

Vẻ mặt Xích Quỷ suy yếu, cũng không khỏi hít thật sâu một ngụm khí lạnh.

Một kích kia của Triệu Phong, trong các Chân Chủ Cấp ở đây, chỉ sợ không người nào có thể may mắn thoát khỏi!

Lý Hoành tu vi Chân Chủ Cấp đại thành, trực tiếp bị liếc mắt liền miễu sát.

Cho dù là Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi, cũng chỉ có năm thành nắm chắc có thể ngăn cản!

Chỉ một thoáng, thiên tài của Tam Đại Tông Phái ở đây nhất thời kinh hãi vô cùng, một ít người lại run rẩy phủ phục trên mặt đất, chỉ có thể ngưỡng mộ và cúng bái Di Thiên Chi Mâu trên thiên không kia.

- Chẳng qua, mọi người hãy yên tâm, loại thủ đoạn vượt qua cảnh giới cấp bậc bản thân này, không có khả năng thi triển nhiều lần đâu!

Trong lòng Xích Quỷ thoáng trấn định.

Hắn hiện tại cơ bản đã mất đi chiến lực, thầm nghĩ có lẽ Triệu Phong kia sẽ không lãng phí lực lượng đối phó hắn.

Giờ phút này, trong sáu đại Chân Chủ Cấp, chỉ còn lại có bốn người có chiến lực, Xích Quỷ và Lý Hoành đã không có năng lực gì nữa.

- Lui lại!

- Nhanh chóng rút khỏi hạp cốc này!

Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi, liếc mắt nhìn thật sâu Di Thiên Chi Mâu ở phía chân trời, hỏa tốc dẫn dắt các thiên tài Tam Đại Tông Phái nhanh chóng lui lại.

Vút...

Di Thiên Chi Mâu từ trong tầng mây phía chân trời đột nhiên biến mất.

Vù!

Tâm thần ý thức của Triệu Phong lại trở về thân thể, khẽ thở ra một hơi.

Vừa rồi khóa không công kích, thậm chí kéo dài thời gian mấy hơi thở, khiến huyết mạch Đồng lực của hắn tiêu hao mất ba, bốn thành, còn may là có Mộc Linh Tinh Phách duy trì, hơn nữa khoảng cách

cũng không xa cho lắm.

Tình huống bình thường, Triệu Phong tuyệt đối sẽ không dễ dàng tiêu xài như thế.

- Nhân loại à, Mộc Linh Bản Nguyên của ta đã tiêu hao tiếp cận một phần ba rồi!

Tham Thiên Thụ Yêu nửa vui nửa buồn, nói.

Vui chính là đã thành công đẩy lui thiên tài thuộc Tam Đại Tông Phái, khiến bọn chúng suy yếu hơn phân nửa nhân số Chân Chủ Cấp.

Buồn chính là, nó tổn thất rất lớn!

Gần một phần ba Mộc Linh Bản Nguyên, độ trân quý không thể đánh giá!

Trong đó, một bộ phận là bị Triệu Phong hấp thu, còn một bộ phận là do bản thân nó tiêu xài khi chống cự công kích của đám thiên tài thuộc Tam Đại Tông Phái.

Đúng lúc này…

- Triệu Phong ca, một lúc nữa Di Tích Bảo Điện sẽ hàng lâm, nhưng có một tin tức không tốt! Đệ nhất Thập đại Chân Chủ Cấp – Lữ Thiên Nhất, đang nhanh chóng tiếp cận nơi này!

Thanh âm Triệu Vũ Phi, vang lên ở trong đầu Triệu Phong!

- Lữ Thiên Nhất?

Tâm thần Triệu Phong khẽ rùng mình. Người này chính là thiên tài

cực mạnh trong các đệ tử của Tam Đại Tông Phái tiến vào di tích, nghe nói tu vi đã đạt tới Nửa bước Đan Nguyên Cảnh!

Vút...

Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhãn, nhìn ra xa mấy trăm dặm, nhìn thấy một gã thanh niên hơi béo mập bộ dáng lười biếng, đang tiếp cận hạp cốc thần bí.

Bên ngoài hạp cốc thần bí tràn ngập quái phong tuyệt đối mạnh mẽ, đủ để ngăn cản bước chân của Chân Chủ Cấp!

Thanh niên lười biếng kia vung tay lên.

Phành…

Một đạo chưởng ảnh ánh vàng rực rỡ, lấy khí thế đồ thần diệt quỷ, cường thế đánh tan quái phong bên ngoài khe sâu, tạo nên một cái thông đạo.

- Quái phong bên ngoài khe sâu kia, khu vực mạnh mẽ thậm chí có thể dễ dàng đánh tan Chân Chủ Cấp, không ngờ người này chỉ dùng một chưởng đã có thể đánh xuyên qua!

Tâm thần Triệu Phong rung động.

Thanh niên kia tùy tay đánh ra một kích, trở thành trung tâm lốc xoáy rung chuyển nguyên khí thiên địa, viễn siêu Chân Chủ Cấp, đạt tới hiệu quả mà chỉ khi Triệu Phong tiến vào trạng thái Di Thiên Chi Mâu mới có thể đạt tới, thậm chí càng thêm mãnh liệt.

- Lữ sư huynh!

Các đệ tử Tịnh Nguyệt Linh Tông đang rút lui khỏi đều kinh hô một tiếng.

- Lữ Thiên Nhất!

Các thiên tài Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện, đều kiêng kỵ và sợ hãi sâu sắc.

Chương 433: Linh Hồn Lớn Mạnh

Vút...

Thân hình Lữ Thiên Nhất chớp lên mấy cái, tiến vào bên trong hạp cốc, uy thế phô thiên cái địa, rung chuyển nguyên khí thiên địa, lập tức chỗ Tham Thiên Thụ Yêu thật xa, cũng có chút cảm ứng, thầm nghĩ không ổn.

- Nhân loại à, xem ra lần này chúng ta khó tránh khỏi đại kiếp nạn rồi!

Thanh âm già nua chua xót của Tham Thiên Thụ Yêu truyền đến.

Triệu Phong biết, Lữ Thiên Nhất đã đến, đồng thời mang đến cho Tham Thiên Thụ Yêu cảm giác nguy cơ trí mạng.

Nếu Tham Thiên Thụ Yêu đang ở trạng thái đỉnh phong, cũng có thể cùng chống lại Lữ Thiên Nhất một phen.

Nhưng mà, lúc trước nó thừa nhận một kích Hư Thần bảo hộ khủng bố, bị mở ra một cái chỗ hổng thật lớn, trực tiếp lộ ra chủ thể.

Ngoài ra, nó thừa nhận công kích của thiên tài thuộc Tam Đại Tông Phái, tiêu hao lượng lớn Mộc Linh Tinh Phách, như vậy cũng khiến thực lực Tham Thiên Thụ Yêu giảm xuống thật lớn.

- Lữ Thiên Nhất này quả thực cường đại, gần như có thể khiêu chiến Tôn giả, đã vượt qua cực hạn ta có thể ứng phó!

Trong lòng Triệu Phong thở dài thật sâu.

Lúc trước, Triệu Phong nhiều lần phát uy, nhất cử đẩy lui thiên tài của Tam Đại Tông Phái, khiến chiến lực của mười đại Chân Chủ Cấp tổn thất hơn phân nửa.

Nhưng mà trong đó cũng có một điều kiện tiên quyết, đó chính là Tham Thiên Thụ Yêu cường đại che chở, bốn phía đều là một mảnh vùng cấm.

Nếu như chân chính đơn đả độc đấu, Triệu Phong thậm chí không quá lớn nắm chắc có thể đối kháng với Diệp Yên Vũ hay Trang Quán Nhi. Dù sao chiến lực của hai nữ nhân này, ít nhất cũng sánh ngang Phó Giáo chủ Thiết Huyết Giáo, có thể khiêu chiến Nửa bước Đan Nguyên Cảnh bình thường.

Mà Lữ Thiên Nhất trước mắt, thực lực lại đạt tới một cấp bậc rất cao!

Triệu Phong thông qua Thần Linh Nhãn quan sát, phát hiện năng lực Lữ Thiên Nhất cùng thiên địa hô ứng, còn gấp mấy lần Chân Chủ Cấp bình thường, thậm chí gấp gần cả chục lần!

Đối phương phảng phất như đặt mình trong lốc xoáy nguyên khí thiên địa, trong lúc giơ tay nhấc chân, đều có thể phát động thiên địa chi uy cuồn cuộn.

Chính bởi vì vậy, cho nên Lữ Thiên Nhất chỉ cần tùy tiện vung tay lên, liền đánh tan đám quái phong bên ngoài hạp cốc thần bí, tạo ra một cái thông đạo!

Điều này bất luận là Diệp Yên Vũ hay Trang Quán Nhi, cũng đều không thể làm được.

- Thụ Tinh huynh, chúng ta cũng không nhất định là không thể tác chiến với địch nhân này. Di Tích Bảo Điện rất nhanh sẽ hàng lâm, ngươi chỉ cần toàn lực duy trì, còn lại cứ giao cho ta!

Thanh âm của Triệu Phong, vẫn trầm ổn bình tĩnh.

Lúc này, hắn cũng cảm nhận được cảm giác nguy cơ không nhỏ.

Nếu không phải Di Tích Bảo Điện sắp hàng lâm, Triệu Phong khẳng định đã sớm bỏ chạy từ lâu, ở lại đây chẳng khác gì đâm đầu vào tử lộ!

Muốn ứng phó Lữ Thiên Nhất và các thiên tài Chân Chủ Cấp khác, cùng với phần đông thiên tài của Tam Đại Tông Phái, so với việc khiêu chiến Tôn Giả cũng không khác nhau nhiều lắm!

Bảo Triệu Phong đi khiêu chiến Tôn Giả, như vậy có khác gì bảo hắn đi tìm chết?

- Nhân loại, ngươi đã mang đến cho ta kinh hỉ và ngoài dự liệu rất lớn, hy vọng lần này cũng có thể giống như lúc trước!

Trong lòng Tham Thiên Thụ Yêu thoáng trấn định, thúc giục Mộc Linh Tinh Phách không chút dư lực mà duy trì Triệu Phong.

Lúc này, hắn đã không quản nổi chuyện tiêu hao căn nguyên nữa rồi, cho dù phải tiêu hao tất cả căn nguyên, thậm chí bị đánh trở về nguyên hình, vẫn tốt hơn so với bị hủy diệt khỏi thế giới này.

Cùng lúc đó, Lữ Thiên Nhất cũng tiến vào hạp cốc thần bí, cùng hội hợp với các thiên tài của Tịnh Nguyệt Linh Tông.

Nhìn thấy thảm trạng chật vật của thiên tài Tam Đại Tông Phái, Lữ

Thiên Nhất lập tức cảm thấy giật mình:

- Đã xảy ra chuyện gì?

Trong số mười đại Chân Chủ Cấp, ngoại trừ hắn ra, hai nữ nhân bài danh thứ hai, thứ ba là Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi cũng ở đây.

Tổn thất của Tịnh Nguyệt Linh Tông, cũng khiến Lữ Thiên Nhất kinh sợ.

Trong ba đại trận doanh, tổn thất của Tịnh Nguyệt Linh Tông chính là lớn nhất.

Vũ Lạc ngã xuống, Lý Hoành so với chết đi cũng không khác biệt gì, ngoài ra còn một đám thiên tài Chân Chủ Cấp, Chân Huyền Cấp khác ngã xuống nữa.

- Lữ sư huynh, huynh tới đúng lúc lắm, như vậy khả năng giết chết tặc tử kia, sẽ tăng lên tới gần mười thành!

Diệp Yên Vũ vui sướng như điên.

Lữ Thiên Nhất càng thêm giật mình, Diệp sư muội luôn luôn u tĩnh ngọt ngào, không ngờ lúc này trên khuôn mặt lại tràn ngập sát khí sương lạnh.

Rất nhanh, Diệp Yên Vũ một phen đem sự tình chân tướng, giản lược giải thích cho Lữ Thiên Nhất.

- Lại có chuyện như vậy?

Lữ Thiên Nhất sau khi nghe xong, vô cùng tức giận.

Từ lúc nào Đệ tử Chân truyền của Tịnh Nguyệt Linh Tông lại bị khi nhục đến trình độ này?

- Các ngươi yên tâm! Cứ để ta qua đó, giết chết tặc tử kia!

Trên khuôn mặt tròn trịa của Lữ Thiên Nhất không còn tồn tại vẻ lười biếng nữa, hai mắt như kim nguyệt trong tinh không, còn nổi lên huyết trạch nhàn nhạt, giống như Sát Thần phụ thể vậy.

Đúng lúc này, Lữ Thiên Nhất đột nhiên sản sinh cảm ứng, nhìn về phía chân trời trên đỉnh đầu.

Vút...

Ở phía chân trời, chẳng biết khi nào đã xuất hiện một con mắt khổng lồ trong suốt lam sắc, phảng phất như cùng thiên địa đặt song song, đang lạnh lùng quan sát hắn.

- Đây là huyết mạch nhãn đồng của tặc tử kia? Quả thật chưa từng gặp qua bao giờ!

Lữ Thiên Nhất cũng bị dọa cho nhảy dựng.

Ban đầu thoáng nhìn qua, hắn còn tưởng rằng là hậu duệ Thần Mâu nào đó hàng lâm nữa.

Nếu đối thủ quả thật là hậu duệ của Bát Đại Thần Mâu, cho dù là Lữ Thiên Nhất, cũng sẽ không dám chần chừ ở lại nơi này.

Giờ phút này, con mắt khổng lồ trong không trung kia, đang lạnh lùng quan sát bên dưới, phát ra uy thế thiên địa và tinh thần áp bách không thể hình dung.

Ngoại trừ Lữ Thiên Nhất ra, những thiên tài Chân Chủ Cấp khác ở đây, cũng cảm thấy áp lực sâu sắc.

Dù sao thi triển Khóa Không Chi Nhãn này, Triệu Phong cũng phải có Mộc Linh Tinh Phách duy trì, huống chi cảnh giới tinh thần bản thân hắn đã vượt qua khỏi Chân Chủ Cấp đại thành.

- Ý cảnh uy thế, không hề chênh lệch về bản chất so với ta, chẳng qua nó lại khiến cho ta có một loại cảm giác nhìn không thấu!

Lữ Thiên Nhất đứng lặng tại chỗ, hai tròng mắt phát ra thần quang nhàn nhạt, giống như kim nguyệt hẹp dài, có một loại uy thế duy ngã độc tôn, ngạo thị bát phương.

Hắn hoàn toàn bất động, lại phảng giống như trở thành trung tâm lốc xoáy nguyên khí thiên địa, mang theo uy thế thiên địa tự nhiên không thể chống lại.

- Diệt cho ta!

Trong lòng bàn tay Lữ Thiên Nhất đánh ra một đạo sóng nhận kim nguyệt mỏng như cánh ve, phá không mà ra, thoáng chốc dẫn động một trận hào quang lạnh thấu xương, trảm phá tận trời, làm nổi bật tầng mây cả nửa bầu trời.

Giờ phút này, thiên tài của Tam Đại Tông Phái ở đây, cả đám đều ngừng lại hô hấp, lộ ra vẻ mặt vô cùng kinh hãi.

Một kích cường thế của Lữ Thiên Nhất, giống như có uy thế hủy thiên diệt địa, có thể thoải mái hủy diệt một cái thôn trang nhỏ.

Thậm chí ngay cả uy thế quan sát của Di Thiên Chi Mâu trên thiên không, cũng đều bị áp chế xuống.

Phốc…

Sóng nhận kim nguyệt kia mang theo lực lượng hủy diệt khủng bố, đem phiến hư không nơi Di Thiên Chi Mâu kia, hoàn toàn bao phủ lại.

Trong không trung, không gian trong phạm vi ba, bốn dặm, đều bị bao phủ!

Thậm chí ngay cả Tham Thiên Thụ Yêu ở xa xa, cũng cảm thấy chấn động nhất định, ít nhất nguyên khí thiên địa ba động, khiến cho cành lá của nó không ngừng rung lên.

Sau khi hết thảy đi qua.

Tầng mây ở phía chân trời tản mác, nhưng Di Thiên Chi Mâu kia vẫn hoàn hảo không tổn hao gì, lại còn mang theo vẻ châm chọc, quan sát Lữ Thiên Nhất phía dưới.

- Lữ Thiên Nhất, ánh mắt này là tồn tại hư vô, chỉ sợ cấp bậc công kích dưới Hư Thần Cảnh khó có thể chân chính đánh tan nó được. Phương pháp đơn giản nhất lúc này, chính là giết chết tặc tử kia!

Thanh âm suy yếu của Xích Quỷ truyền đến.

Công kích vừa rồi của Lữ Thiên Nhất mặc dù cường đại, nhưng hiển nhiên dùng sai lầm địa phương!

Một chiêu vừa rồi, so với đánh lên trên hư không cũng không có gì khác nhau.

Trừ phi là cường giả Hồn đạo Thượng Cổ, hoặc là có huyết mạch nhãn đồng có thể địch nổi Triệu Phong, nếu không rất khó đánh tan

Di Thiên Chi Mâu kia.

- Thật thú vị!

Lữ Thiên Nhất cũng không cảm thấy ngoài dự liệu.

Đầu Di Thiên Chi Mâu kia, khiến cho hắn có một loại cảm giác hư vô không thể thăm dò, quả nhiên dựa vào phương pháp bình thường, không thể đánh tan được.

Chẳng qua, Lữ Thiên Nhất cũng sẽ không dễ dàng chịu thua!

Sau đó hắn lại nhiều lần phát động bí thuật chiến kỹ, công kích Di Thiên Chi Mâu, khiến cho thiên tài của Tam Đại Tông Phái bên cạnh, đều kinh tâm đảm chiến.

Chẳng qua cuối cùng, sau vài lần Lữ Thiên Nhất thử nghiệm, cũng đều thất bại kết thúc.

Di Thiên Chi Mâu kia, rõ ràng mắt thường có thể nhìn thấy được, thậm chí có thể mang đến cho bọn hắn áp lực, lại giống như hư vô, nhưng không thể nào công phá!

- Sao lại có chuyện như vậy?

Lữ Thiên Nhất không kềm chế nổi cảnh bị một con mắt ở từ trên cao quan sát xuống như vậy.

- Lữ sư huynh, hay là huynh nhanh đi giết chết tên tặc tử kia đi! Triệu Phong nhìn thấy huynh tới, vậy mà vẫn không chịu rút lui, ta lo lắng sẽ có biến cố gì đó nữa!

Trong lòng Diệp Yên Vũ mơ hồ có chút bất an.

Đây là một loại trực giác, đến từ đủ các loại ký ức mà lúc trước Triệu Phong lưu lại trong đầu nàng.

- Được! Ta lập tức đi giết chết tên tặc tử kia!

Lữ Thiên Nhất khẽ gật đầu, chỉ đối với lời nói của Diệp Yên Vũ thì hắn mới chịu lắng nghe một chút.

Bởi vì hai người đều xuất thân từ môn hạ của Vương Giả Hư Thần Cảnh, địa vị cấp bậc tương đương. Huống chi, luận tư chất tiềm lực, Diệp Yên Vũ tuổi càng nhỏ hơn một chút, thành tựu tương lai tuyệt không dưới hắn.

Vút...

Thân hình Lữ Thiên Nhất khẽ động, ra roi thúc ngựa, giết thẳng tới phương hướng của Tham Thiên Thụ Yêu.

Thiên tài Tam Đại Tông Phái, chỉ cảm thấy trước mắt lóe lên một cái, Lữ Thiên Nhất đã vượt qua nửa dặm, nhưng vẫn còn lại dư lực!

Triệu Phong ở trên thiên không quan sát, cũng bị dọa nhảy dựng lên.

Lữ Thiên Nhất kia, tốc độ thật sự quá nhanh, chỉ cần chừng mười bước, đã có thể giết đến bên này.

- Băng Hồn Chi Mâu!

Di Thiên Chi Mâu ở phía chân trời chợt nổi lên một chút u lam hàn quang, bắn thẳng đến trên người Lữ Thiên Nhất.

- Ồ?

Lữ Thiên Nhất có chút ngạc nhiên, hắn phát hiện thân thể động tác của chính mình trở nên vô cùng thong thả chậm chạp.

Một luồng băng phách hàn lực không ngờ lại rót vào linh hồn của hắn, tiến thêm một bước đông cứng lan tràn!

Hơn nữa, dưới trạng thái Di Thiên Chi Mâu, Triệu Phong phát động Băng Hồn Chi Mâu còn nhận được tăng phúc cực lớn, cùng nguyên khí thiên địa hô ứng.

Chỉ trong nháy mắt, khu vực chung quanh Lữ Thiên Nhất đều bị hàn lực ngưng kết lại!

Lần này, Triệu Phong không hề phát động Băng Hồn Xạ Tuyến, mà lại sử dụng Băng Hồn Chi Mâu nguyên bản.

Băng Hồn Chi Mâu tiêu hao nhỏ hơn một chút, lại có thể giảm thấp tốc độ và động tác của Lữ Thiên Nhất.

Triệu Phong tự biết, cho dù có thi triển Băng Hồn Xạ Tuyến hoặc là Lôi Hỏa Thần Mâu, cũng đều không thể tạo thành bao nhiêu thương tổn đối với Lữ Thiên Nhất!

Bởi vì cảnh giới tinh thần của Lữ Thiên Nhất còn cao hơn Chân Chủ Cấp đỉnh phong một chút, mơ hồ đã chạm đến Nửa bước Đan Nguyên Cảnh!

- Ha ha… không ai có thể ngăn cản bước chân của ta!

Lữ Thiên Nhất ngạo nghễ cười khẽ, thân hình bước đi vững vàng, nguyên khí thiên địa chung quanh rung chuyển, lấy hắn làm trung tâm không ngừng gào thét.

Lấy trạng thái Băng Hồn Chi Mâu của Triệu Phong giờ phút này, đủ để khiến cho Chân Chủ Cấp bình thường đông lạnh, thậm chí khó có thể nhúc nhích, thời gian dài một chút, sẽ có kết cục giống như Lý Hoành vậy!

Nhưng mà Lữ Thiên Nhất, căn bản không chịu bất cứ thương tổn gì.

Duy nhất ảnh hưởng, chính là tốc độ của hắn có chút giảm xuống mà thôi!

- Cảnh giới của hắn cao hơn ta không ít, trên người còn có bảo vật Hồn đạo!

Triệu Phong thông qua Di Thiên Chi Mâu, quan sát tình huống rất rõ ràng.

Bậc thiên kiêu chi tử của Tông phái Nhị tinh giống như đám người Lữ Thiên Nhất, Diệp Yên Vũ, Trang Quán Nhi này, trong tay có một hai món vật hộ thân Hồn đạo, không tính là đáng ngạc nhiên.

Dưới tình huống bình thường, Triệu Phong cũng không muốn đối đầu với loại cường địch cảnh giới tinh thần cao, lại có vật hộ thân Hồn đạo kháng cự huyết mạch đồng thuật!

- Chỉ có như vậy, mới có thể kéo dài bước tiến của Lữ Thiên Nhất!

Trong lòng Triệu Phong âm thầm thở dài.

Đồng thời trong lúc này, Tham Thiên Thụ Yêu cũng cảm giác được dụng ý của Triệu Phong, thúc giục Mộc Linh Tinh Phách, lực lượng tinh phách mênh mông tinh khiết nhanh chóng quán nhập thế giới tinh thần của Triệu Phong.

Dưới trạng thái Di Thiên Chi Mâu, Triệu Phong rất nhanh hấp thu lực lượng của Mộc Linh Tinh Phách, có một chút để bổ sung cho tiêu hao, còn một chút thì hấp thu chuyển hóa, hoặc là chứa đựng trong Thần Linh Nhãn.

- Ồ?

Lữ Thiên Nhất phát hiện, tư duy ý thức của mình phảng phất như rơi vào hầm băng, dị thường thong thả chậm chạp.

Lực lượng đến từ Băng Hồn Chi Mâu càng ngày càng cường đại.

Ở phía chân trời, áp lực của đầu Di Thiên Chi Mâu kia mang đến, càng ngày càng lớn hơn.

Hóa ra, giờ phút này, Triệu Phong đã nhận được sự trợ giúp không hề giữ lại của Tham Thiên Thụ Yêu, hấp thu lực lượng Mộc Linh Tinh Phách càng hùng hồn hơn.

Ngắn ngủn thời gian mấy hơi thở, linh hồn của Triệu Phong nhận được sự tăng cường chưa từng có, thậm chí siêu việt Chân Chủ Cấp đỉnh phong bình thường!

Chỉ luận linh hồn cường đại, Triệu Phong và Lữ Thiên Nhất đã không còn chênh lệch bao nhiêu!

Đương nhiên, luận cảnh giới tinh thần, Triệu Phong vẫn dừng lại ở Chân Chủ Cấp đại thành, chỉ là có chút tinh tiến mà thôi!

Hết thảy những điều này, chính là nhờ đạt được vật trân quý nhất trên người của Tham Thiên Thụ Yêu, Mộc Linh Tinh Phách!

Cho dù Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, tìm được Mộc Linh Tinh Phách cũng có ích lợi rất lớn, có khả năng trợ giúp tham hóa Hư Thần Cảnh!

Huống chi Triệu Phong, từ trước đến giờ đã thông qua hấp thu, tiêu xài, chứa đựng,… sử dụng vượt qua một phần ba phân lượng Mộc Linh Tinh Phách!

Chương 434: Khóa Không Tác Chiến

Di tích Tử Thánh.

Hạp cốc thần bí, ở chỗ sâu trong rừng cây rậm rạp cành lá.

Triệu Phong giống như một khối thể xác không có linh hồn, vẻ mặt dại ra, sắc mặt không chút biểu tình, một đầu tóc lam mộng ảo phất phơ, dưới uy thế vô hình khủng bố nào đó, phiêu tán mạn vũ, lắc lư bất định.

Ở bên cạnh hắn, một đầu Ngân Huyết Cương Thi cao chừng hai trượng, bộ mặt dữ tợn, răng nanh nhếch miệng, tu vi khí tức có thể so với Chân Chủ Cấp tiểu thành, giống như một gã tử vệ trung tâm cảnh cảnh hộ pháp.

Nhưng mà giờ phút này, đầu Ngân Huyết Quỷ Thi Chân Chủ Cấp cường đại ở trong đám cành lá lại không ngừng run rẩy, sợ hãi bất an vô cùng.

Thậm chí ngay cả Tham Thiên Thụ Yêu đang che chở hai người, cũng dưới cỗ khí tức tuyệt đối mạnh mẽ gần như băng sơn liệt địa kia, phát ra thanh âm thở dài bi thương, có một loại cảm giác tuyệt vọng.

Cách đó vài dặm, thân hình hơi chút béo phì lười biếng của Lữ Thiên Nhất, từng bước ép sát! Trong nhất cử nhất động cả hắn, nguyên khí thiên địa trong phạm vi mấy trăm dặm, lấy hắn làm trung tâm, chấn động không ngừng, uy thế phong áp cường đại, hình thành đủ loại

khí tượng thiên địa, phong rống điện minh, sáng tối lần lượt thay đổi!

Mỗi một lần hắn cất bước, đều vượt quá nửa dặm đường!

Trong lúc ngẫu nhiên, Lữ Thiên Nhất đã trở thành trung tâm lốc xoáy rung chuyển nguyên khí thiên địa, loại cảnh giới cấp bậc này, viễn siêu hô ứng của Chân Chủ Cấp bình thường đối với nguyên khí thiên địa!

Đệ tử thuộc Tam Đại Tông Phái ở đây, bao gồm cả một ít thiên tài Chân Chủ Cấp, trong lòng đều rung động không thôi.

- Có Lữ sư huynh ra tay, cho dù Thụ Yêu kia ở trạng thái đỉnh phong, cũng khó có thể ngăn cản thế công của chúng ta!

Các thiên tài Tịnh Nguyệt Linh Tông, đều gật đầu, trong lời nói mang theo một sự tự hào, chờ mong nồng đậm.

Diệp Yên Vũ mỉm cười đứng trong đám người, một thân váy dài ngọc bích, linh hoạt kỳ ảo như Tiên tử, lẩm bẩm nói:

- Lữ sư huynh ra tay, ngay cả là Tham Thiên Thụ Yêu, cũng khó có thể che chở Triệu Phong, hẳn là không có biến cố nào nữa!

Luận cấp bậc thực lực, Lữ sư huynh hẳn là tương đương với Tham Thiên Thụ Yêu, ít nhất chênh lệch không quá lớn.

Nhưng mà hiện nay, Tham Thiên Thụ Yêu đã bị thương nặng, thực lực giảm xuống, không đến một nửa thời kỳ đỉnh phong, lại lộ ra sơ hở rõ ràng.

Nghĩ đến điều này, Diệp Yên Vũ không khỏi bất giác liếc mắt nhìn lên thiên không.

Trong không trung, một đầu con mắt cự đại lam oánh trong suốt, phảng phất như cùng thiên địa đặt song song, lạnh lùng quan sát phía dưới.

Di Thiên Chi Mâu kia tồn tại, mang đến cho đệ tử của Tam Đại Tông Phái một loại áp lực và bất an không thể thở dốc, giống như bóng ma, đuổi mãi không đi.

Ngay cả vài vị Chân Chủ Cấp, khi trực diện nhìn thẳng Di Thiên Chi Mâu, cũng đều cảm thấy hít thở không thông, tâm linh rung động, phương diện tinh thần ý chí, khó có thể làm trái hoặc đối kháng.

Chẳng biết vì sao, chỉ cần nó còn tồn tại một khắc, trong lòng Diệp Yên Vũ liền không thể chân chính yên ổn.

Bỗng nhiên, bước chân của Lữ Thiên Nhất, đột nhiên thoáng chậm lại một chút.

Tinh thần áp lực và khí tức băng phách kỳ hàn đến từ Di Thiên Chi Mâu, chợt nhảy vọt đến một cái cấp bậc hoàn toàn mới.

Đệ tử Tam Đại Tông Phái, thân hình lạnh như băng, thoáng rùng mình một cái, một khi ánh mắt cùng Di Thiên Chi Mâu kia gặp nhau, luồng hán ý đó sẽ tiến thêm một bước thẩm thấu vào thế giới linh hồn!

- Mọi người cẩn thận! Không nên nhìn con mắt kia!

Trong lòng Xích Quỷ nghiêm nghị, hô nhỏ một tiếng.

Lúc này, Di Thiên Chi Mâu kia đã tăng lên đến một cấp bậc và thủ đoạn đồng thuật hoàn toàn mới, khiến hắn chỉ có ngưỡng mộ, không

thể phỏng đoán.

Mà kẻ chân chính thừa nhận Di Thiên Chi Mâu, chính là Lữ Thiên Nhất!

Các thiên tài còn lại của Tam Đại Tông Phái, gần như chỉ bị một tia dư uy lan đến, hơn nữa lại còn cách xa nhau đến vài dặm! Cho dù như thế, Chân Chủ Cấp bình thường cũng không dám nhìn thẳng lên Di Thiên Chi Mâu trong thiên không.

Ngăn cách nhau bởi một khu rừng rậm cổ mộc, cảm quan của đệ tử Tam Đại Tông Phái ở trong di tích bị giới hạn, thậm chí cũng nhìn không thấy được Triệu Phong nữa.

Thứ duy nhất mà mọi người có thể tiếp xúc đến, chính là đầu Di Thiên Chi Mâu kia!

- Triệu Phong này… ẩn nấp phía sau màn không ra, lại có thể dùng loại thủ đoạn này, khóa không tác chiến với các đệ tử Tam Đại Tông Phái chúng ta!

Xích Quỷ hít sâu một hơi.

Còn may, mục tiêu Triệu Phong nhằm vào, không phải bọn hắn, mà là Lữ Thiên Nhất!

Triệu Phong lúc này, linh hồn lực nhận được sự tăng cường chưa từng có, thậm chí so với Chân Chủ Cấp đỉnh phong bình thường còn mạnh hơn một chút.

Thời điểm nguy cơ, Tham Thiên Thụ Yêu không hề giữ lại, dốc hết Mộc Linh Tinh Phách ra duy trì hắn.

Dưới trạng thái Di Thiên Chi Mâu, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong rất nhanh mạnh mẽ hấp thu lực lượng Mộc Linh Tinh Phách, hơn nữa tại dưới loại cảnh giới cực cao kia, hiệu quả trợ giúp đối với cảnh giới linh hồn cũng tăng lên rất nhiều!

- Tiểu tử… đừng để cho ta tiếp cận ngươi!

Lữ Thiên Nhất thanh sắc câu lệ, hai tròng mắt như kim nguyệt trong đêm đen, lóe ra sát khí cực lãnh, giống như phong mang xuyên thủng tâm linh vậy.

Nhưng mà, tư duy ý thức, thậm chí thân thể của hắn, như rớt vào hàn đàm vô tận, dị thường thong thả mà cứng ngắc.

Từng động tác của hắn, thậm chí mỗi tư duy ý niệm trong đầu hắn, đều phải trả giá thời gian gấp vài lần so với ngày thường.

Khiến cho Lữ Thiên Nhất nghẹn khuất chính là, hắn có một thân chiến lực gần như vô địch, vậy mà ngay cả hình dáng đối thủ cũng không thể nhìn thấy được.

Khóa không tác chiến, đây là đặc điểm lớn nhất của Di Thiên Chi Mâu!

Phàm là địa phương Thần Linh Nhãn có thể nhìn tới, có thể khiến tâm niệm ý thức khóa không mà đi, thi triển thủ đoạn huyết mạch nhãn đồng tương ứng.

Loại thủ đoạn cách ngàn dặm lấy thủ cấp địch nhân trong truyền thuyết, đối với Triệu Phong mà nói, đã trở thành sự thật!

Huống chi, Thần Linh Nhãn của hắn còn có đủ loại thủ đoạn huyết mạch nhãn đồng, tầng tầng bất tận, không thể đề phòng!

Đệ tử Tam Đại Tông Phái ở phía sau đều hồi hộp, kinh ngạc, nhìn theo Lữ Thiên Nhất bước đến một bước, lại dừng lại một bước, dị thường chậm chạp tiếp cận Tham Thiên Thụ Yêu.

Đây là một hồi giao phong áp lực vô hình vô ảnh!

Lữ Thiên Nhất mỗi khi tiếp cận thêm một bước, thắng lợi liền cách hắn càng gần thêm một bước.

- Nếu để Lữ Thiên Nhất tiếp cận, ta sẽ không có bao nhiêu lực hoàn thủ!

Tâm thần ý thức của Triệu Phong từ trên đám mây quan sát bên dưới, nắm giữ hết thảy động thái toàn trường.

Hắn chính là dưới đủ loại nhân tố thúc đẩy, phương diện tinh thần miễn cưỡng đạt tới mức độ có thể cùng Lữ Thiên Nhất tranh đua chống lại.

Nhưng luận chiến lực chân chính, Lữ Thiên Nhất gần như có thể khiêu chiến với Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, ít nhất cấp bậc cỡ Phó Giáo chủ Thiết Huyết Giáo, hoặc là Thái thượng Trưởng lão của Hoàng thất Thiên Bồng, cũng đều không phải là đối thủ của hắn!

Một khi để Lữ Thiên Nhất cận thân, Triệu Phong tức thì nguy nan!

Cũng may, mục tiêu của Triệu Phong cũng không phải là chống lại Lữ Thiên Nhất và các đệ tử của Tam Đại Tông Phái!

Hắn lấy lực lượng của một người, chống lại hơn một trăm thiên tài của Tam Đại Tông Phái, thậm chí từng một lần đẩy lui thiên tài Tam Đại Tông Phái, đánh tan sự liên thủ cường đại của mười đại Chân

Chủ Cấp, đây đã là một cái kỳ tích rồi!

- Đi!

Tầm mắt và ý thức của Triệu Phong ở trong đám mây chỉ huy Ngân Huyết Cương Thi bên cạnh thân thể mình hành động.

Mặc dù hắn cố gắng làm vậy, cũng chỉ có thể thông qua Băng Hồn Chi Mâu mà trì hoãn quá trình Lữ Thiên Nhất tiếp cận mà thôi.

Vút...

Lữ Thiên Nhất vừa mới tiếp cận Tham Thiên Thụ Yêu chừng một hai trăm trượng, đầu Ngân Huyết Cương Thi Chân Chủ Cấp kia liền nhanh chóng bay ra.

- Đáng giận! Tiểu tử này không ngờ…

Xích Quỷ ở phía sau, sắc mặt có chút khó coi, đầu Ngân Huyết Cương Thi này, cách đây không lâu, vẫn là thi vệ cường lực do hắn đào tạo nhiều năm!

Mắt thấy Ngân Huyết Cương Thi Chân Chủ Cấp đánh tới, ánh mắt Lữ Thiên Nhất nhàn nhạt thoáng nhìn, căn bản không đặt ở trong mắt.

Ngay cả khi hắn chịu sự hạn chế của Băng Hồn Chi Mâu, Chân Chủ Cấp bình thường ở hắn trong mắt, vẫn có thể bị hủy diệt trong nháy mắt.

- Huyễn Cấm Chi Nhãn!

Di Thiên Chi Mâu trong tầng mây phía chân trời, đột nhiên phát ra

một cỗ tinh thần dao động cường đại mà mịt mờ, rót vào hư không.

Lữ Thiên Nhất chỉ cảm thấy Di Thiên Chi Mâu ở trong tầm mắt của mình, đột nhiên kéo dài ra một vực sâu rộng lớn vô hạn, phảng phất như có thể xuyên thấu luôn toàn bộ thế giới vậy.

Vút...

Tâm thần Lữ Thiên Nhất thoáng lóe lên, đã thấy mình đang ở trong một mảnh băng tuyết chi vực vô tận, hàn ý cực lạnh, cảm giác bất lực chưa từng có.

Nơi hắn đang đứng, bỗng đột nhiên hình thành nên một cái lao tù băng lôi lần lượt thay đổi, đem hắn gắt gao trói buộc lại.

Một sợi xích điện thô to đem toàn thân Lữ Thiên Nhất trói buộc lại, khiến cho thân hình hắn không ngừng run rẩy.

- Ngươi chính là tên Triệu Phong kia…

Hai tròng mắt Lữ Thiên Nhất nhấp nháy kim quang, khẽ nhíu lại, nhìn chăm chú thiếu niên tóc lam ở gần mình trong gang tấc.

Từ lúc bắt đầu giao phong cho tới nay, hắn gần như chưa từng nhìn thấy bóng dáng đối phương!

Chẳng biết Triệu Phong là cố ý hay là vô tình, khiến cho Lữ Thiên Nhất từ đầu tới cuối vẫn không thấy rõ diện mạo của đối phương.

Cũng chính là nói, Lữ Thiên Nhất mãi cho đến bây giờ vẫn chưa từng chân chính tiếp xúc với Triệu Phong, đối phương ra tay, căn bản không cần cùng hắn đối mặt!

Nghĩ đến điều này, Lữ Thiên Nhất càng cảm giác được sâu sắc sự đáng sợ của người này, khó trách có thể một tay đẩy lui đệ tử của Tam Đại Tông Phái và mười đại Chân Chủ Cấp cường đại liên thủ!

- Phá!

Lãnh mâu của Lữ Thiên Nhất giống như kim nguyệt, đột nhiên nổi lên một luồng ý chí vô cùng lạ thường và lợi hại, tinh thần ý chí cường đại, trực tiếp đột phá trói buộc của Huyễn Cấm Chi Nhãn.

- Tinh thần ý chí thật mạnh, có thể trực tiếp đột phá Huyễn Cấm Chi Nhãn của ta!

Triệu Phong ở trong đám mây trên thiên không, quan sát phía dưới, cũng cảm thấy vô cùng động dung.

Loại tinh thần ý chí tương tự thế nàu này, Triệu Phong chỉ từng cảm nhận được từ trên người Vũ Thiên Ngô mà thôi!

Loại tinh thần ý chí này của Lữ Thiên Nhất, mặc dù không đặc thù giống như Vũ Thiên Ngô, thậm chí có thể cùng huyết mạch mạnh mẽ tương liên, nhưng tinh thần cấp bậc của Lữ Thiên Nhất, đặc biệt là tu vi, đều cao hơn rất nhiều!

Đồng thời trong lúc này, trên không trung, bộ rễ Thụ Yêu, Ngân Huyết Cương Thi đã lao thẳng tới Lữ Thiên Nhất, phát động công kích.

- Băng Hồn Xạ Tuyến!

Di Thiên Chi Mâu trong tầng mây phía chân trời chợt phun ra một đạo u hàn xạ tuyến nhanh như lôi đình, đánh thẳng lên người Lữ Thiên Nhất.

Ô...ô...ô...n...g!

Thân hình Lữ Thiên Nhất chấn động, bị một cỗ lực lượng băng hồn bễ nghễ mạnh mẽ tuyệt đối xuyên thủng thân thể, đông lạnh thấu triệt linh hồn!

Dưới trạng thái Di Thiên Chi Mâu, cảnh giới cấp bậc Triệu Phong cao đến vô cùng, uy lực các loại huyết mạch đồng thuật cũng cường hóa đến cực hạn!

Bởi vì có Tham Thiên Thụ Yêu không hề giữ lại duy trì, Triệu Phong mới có thể chống đỡ tiêu hao khổng lồ và kiên trì đến tận bây giờ, đồng thời có đủ sức liên tiếp phát động công kích như vậy.

- Công kích!

Trong lòng Triệu Phong nhảy dựng, đây là một cơ hội tuyệt hảo, lập tức mệnh lệnh cho Ngân Huyết Cương Thi công kích Lữ Thiên Nhất.

Lúc này, Lữ Thiên Nhất đã bị Băng Hồn Xạ Tuyến trùng kích, thể xác và tinh thần ngưng trệ, cương lãnh vô cùng, không thể bước tới được một bước.

Phốc …

Ngân Huyết Cương Thi há ra cái miệng rộng như bồn máu, dùng răng nanh lợi trảo cắn xé Lữ Thiên Nhất.

Phành…

Ánh sáng Hộ thể chân linh kim sắc nhàn nhạt trên người Lữ Thiên Nhất, đột nhiên bùng nổ, trực tiếp đánh bay Ngân Huyết Cương Thi

ngoài!

Răng rắc!

Một cánh tay của Ngân Huyết Cương Thi nhất thời gãy lìa, thân thể gần như bị mạnh mẽ cắt thành hai đoạn!

- Làm sao có thể? Không ngờ ngay cả hào quang hộ thể chân linh cũng không thể hủy nổi nữa!

Trong lòng Triệu Phong lập tức ngưng trọng.

Lữ Thiên Nhất đầu tiên là bị Huyễn Cấm Chi Mâu trói buộc ý thức, rồi sau đó thừa nhận Băng Hồn Xạ Tuyến trùng kích, sơ hở tuyệt hảo này vừa vặn bị Ngân Huyết Cương Thi bắt lấy!

Hết thảy những điều này, đều là do một tay Triệu Phong thúc đẩy.

Nhưng mà hắn không nghĩ rằng, Ngân Huyết Cương Thi thậm chí ngay cả hào quang hộ thể chân linh trên người Lữ Thiên Nhất vận chuyển bình thường cũng phá không nổi, còn suýt nữa bị chấn nát!

Bởi vậy có thể thấy được, chiến lực của Lữ Thiên Nhất gần như đã chạm đến cảnh giới cấp bậc Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, khó trách trước đây nghe nói hắn có thể từ trong đuổi giết của Yêu thú Tôn cấp mà chạy thoát.

- Diệt cho ta!

Một chưởng của Lữ Thiên Nhất nhoáng lên, đầu Ngân Huyết Cương Thi đã bị đánh bay ra ngoài, nhất thời bị nguyệt hà lãnh kim sắc mạnh mẽ khủng bố từ trong lòng bàn tay hắn bắn ra, nháy mắt bị đánh tan thành tro bụi!

Ầm ầm…

Ngân Huyết Cương Thi Chân Chủ Cấp, nháy mắt bị oanh tạc thành tro bụi, sóng khí kim sắc cường đại, quét ngang phạm vi một hai dặm, thậm chí trùng kích đến thân thể của Triệu Phong đang ở trên Tham Thiên Thụ Yêu nữa.

- Tặc tử này… Không ngờ lại lấy quỷ thi của ta đi làm vật hy sinh!

Xích Quỷ ở phía sau, hận đến mức nghiến răng ken két.

Vút...

Tâm thần ý thức của Triệu Phong trở về thân thể, sắc mặt hơi có chút suy yếu, nhẹ nhàng lung lay trong đám kình phong kim sắc cường đại kia.

Nếu không có cành lá rậm rạp của Tham Thiên Thụ Yêu ngăn cản đi hơn phân nửa uy năng, Triệu Phong muốn gấp gáp ứng phó với luồng dư uy này, chỉ sợ cũng có chút quá sức!

Tổn thất một đầu Ngân Huyết Cương Thi Chân Chủ Cấp, trên mặt Triệu Phong không chút dao động.

Soạt soạt!

Phụ cận bên cạnh Triệu Phong, lại xuất hiện hai đầu Ám Ngân Độc Thi.

Không chỉ như thế, ý niệm hắn vừa động, trong lòng bàn tay đột nhiên xuất hiện một đầu ấu thú Bò Cạp, chỉ lớn cỡ bàn tay trẻ con, trên người lốm đốm điểm đen, lại lóe ra một đôi đồng tử u hồng lạnh

lẽo như băng.

Chương 435: Tiểu Tặc Miêu Xuất Mã

Đầu tiểu Bò Cạp loang lổ bất thuần này, chính là ấu thú Bò Cạp lúc trước Triệu Phong tìm được ở trong sơn huyệt.

Cấp độ huyết mạch của ấu thú Bò Cạp này, không chỉ kế thừa từ đầu Bò Cạp Thượng Cổ khổng lồ, mà bản thân còn là một giống biến dị, tiềm lực tương lai không thể đánh giá!

- Đầu ấu thú Bò Cạp biến dị này, mặc dù thực lực chân chính khó có thể uy hiếp Chân Linh Cảnh, nhưng nó kế thừa đầy đủ kịch độc của Bò Cạp Thượng Cổ, thậm chí còn có nhân tố dị biến nhất định nữa!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Về mặt lý luận mà nói, kịch độc của ấu thú Bò Cạp, có thể độc chết cường giả Chân Linh Cảnh, điều kiện tiên quyết là có thể cắt qua da thịt phòng ngự của đối phương.

Ấu thú Bò Cạp còn có một ưu thế nữa, đó chính là thể tích nhỏ, rất dễ dàng bị bỏ qua.

Nghĩ đến điều này, trong lòng Triệu Phong âm thầm thở dài.

Nếu dưới tình huống bình thường, hắn chắc chắn sẽ dốc lòng bồi dưỡng đầu ấu thú Bò Cạp huyết mạch biến dị này, tương lai có hy vọng trở thành trợ thủ đắc lực bên người, địa vị gần bằng Tiểu Tặc Miêu!

Cho dù bản thân Triệu Phong không có khả năng bồi dưỡng, vẫn có thể đem ấu thú Bò Cạp này chuyển nhượng ra ngoài, ví dụ như đặt ở Đấu giá hội Thăng Long tiến hành đấu giá, tuyệt đối có thể bán ra một cái giá trên trời!

Nhưng mà tại thời điểm mấu chốt nguy cấp như thế này, Triệu Phong không thể không lấy ra cân nhắc một phen.

Vì để ngăn cản Lữ Thiên Nhất, tiến thêm một bước kéo dài thời gian, hắn đã tổn thất một đầu Ngân Huyết Cương Thi Chân Chủ Cấp!

Tổn thất Ngân Huyết Cương Thi, khiến cho Triệu Phong đã có sự nhận định đặc thù chính xác đối với tình huống chiến lực của Lữ Thiên Nhất.

Mà hiện tại, Triệu Phong muốn đạt tới mục đích của mình, hai bộ Ám Ngân Độc Thi cùng ấu thú Bò Cạp trước mắt, cũng có thể phải hy sinh!

Đối với việc này, Triệu Phong cũng không có do dự quá nhiều.

Bởi vì lợi ích mà hắn lấy được từ chỗ của Tham Thiên Thụ Yêu, vượt xa những tổn thất đã bỏ ra!

Mộc Linh Tinh Phách khiến linh hồn của Triệu Phong tăng cường đến cực hạn, vượt quá Chân Chủ Cấp đỉnh phong.

Điều này khiến cho uy lực huyết mạch nhãn đồng của Triệu Phong tăng lên rất lớn, dưới Đan Nguyên Cảnh, tuyệt đại đa số Chân Chủ Cấp đều khó có thể ngăn cản huyết mạch đồng thuật của Triệu Phong.

Hơn nữa, đây chỉ là hiệu quả và lợi ích ngắn ngủi mà Mộc Linh Tinh

Phách mang đến! Trong Mộc Linh Tinh Phách còn có càng nhiều những thể ngộ sinh mệnh và một bộ phận tinh phách áo nghĩa, đã bị Thần Linh Nhãn hấp thu chứa đựng!

Có được những lợi ích này, tương lai nếu Triệu Phong muốn đột phá Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, xác xuất thành công so với những Chân Chủ Cấp bình thường không chỉ cao hơn gấp chục lần!

So sánh một phen, cho dù tổn thất một hai bộ quỷ thi Chân Chủ Cấp, hoặc là một đầu ấu thú Bò Cạp, liền có vẻ nhỏ đến không đáng kể đến!

Ánh mắt Triệu Phong bình tĩnh, dị thường quyết đoán làm ra quyết định.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đột nhiên hiện lên ở trên vai hắn, không ngừng nhảy nhót, hình thể của nó so với ấu thú Bò Cạp cũng chỉ lớn hơn vài phân mà thôi!

- Ngươi muốn ra tay?

Ý niệm của Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu nhanh chóng trao đổi.

o0o

Lúc này, Lữ Thiên Nhất đã khôi phục bình thường, tiếp tục tiếp cận Tham Thiên Thụ Yêu. Một chưởng vung lên, chưởng ảnh cự đại ánh vàng rực rỡ, mạnh mẽ như chẻ tre, nháy mắt đã chấn vỡ một ít cành lá bên ngoài.

Phành phành phành...

Tham Thiên Thụ Yêu vung vẩy cành lá, phát động phản kích điên cuồng, ngăn cản bước chân đi tới của Lữ Thiên Nhất.

Mục tiêu của Lữ Thiên Nhất cũng không phải là Thụ Yêu, mà là Triệu Phong ở chỗ sâu trong đám cành lá kia.

Phóng mắt khắp mười đại thiên tài Chân Chủ Cấp, e rằng cũng chỉ có Lữ Thiên Nhất mới có bản lĩnh này, dám đơn thương độc mã giết vào khu vực Thụ Yêu, thực thi hành động trảm thủ đối với Triệu Phong!

- Nhân loại à, e rằng ta ngăn cản hắn không được mấy hơi thở nữa đâu!

Thanh âm hơi tàn tạ vô lực của Tham Thiên Thụ Yêu truyền đến.

Bởi vì Mộc Linh Tinh Phách xói mòn trên diện rộng, cho nên chiến lực của nó chỉ còn lại chừng một nửa tại thời kỳ đỉnh phong, rất khó có thể ngăn cản Lữ Thiên Nhất.

- Băng Hồn Chi Mâu!

Tâm thần ý thức của Triệu Phong lại từ trong thể xác biến mất.

Trong không trung lại hiện lên một đầu ánh mắt khổng lồ trong suốt lam oánh, ở trên thiên không quan sát, dâng lên một chút hàn quang u lam, tập trung trên người Lữ Thiên Nhất.

Ô...ô...ô...n...g!

Thân hình Lữ Thiên Nhất khẽ ngừng lại, tâm thần ý thức, thậm chí thân thể, phảng phất như bị đóng băng lại vậy, có vẻ dị thường

cương lãnh, chậm chạp.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu từ trên vai Triệu Phong biến mất.

Vụt vụt…

Biến mất cùng với nó, còn có đầu ấu thú Bò Cạp không chút bắt mắt kia nữa!

Hai đầu Ám Ngân Độc Thi đứng song song hai bên Triệu Phong, cũng không có ra tay.

- Tiểu Tặc Miêu, phải nhờ ngươi rồi!

Triệu Phong ở trên thiên không quan sát, dùng Băng Hồn Chi Mâu tập trung vào Lữ Thiên Nhất.

Dưới trạng thái Khóa Không Chi Nhãn, Băng Hồn Chi Mâu hợp thiên địa chi uy, khiến cho mạnh mẽ như Lữ Thiên Nhất, động tác, tư duy cũng đều bị suy yếu đến mức tận cùng.

Khiến cho Triệu Phong kinh hỉ chính là, Tiểu Tặc Miêu chẳng những có thể ẩn thân, còn có thể mang theo kia đầu ấu thú Bò Cạp biến dị kia ẩn thân cùng nữa!

Triệu Phong có được bảo vật Truyền thừa như Âm Ảnh Phi Phong, cũng có thể ẩn nấp, nhưng mà chỉ giới hạn cho bản thân, muốn mang theo những người khác cùng ẩn thân, cũng không được!

Bởi vậy có thể thấy được, Tiểu Tặc Miêu trong quá trình lớn dần, các loại năng lực đặc thù cũng đều có sự tăng trưởng nhất định.

Triệu Phong thật có chút chờ mong, Tiểu Tặc Miêu sẽ thông qua phương thức gì, giúp cho chính mình giảm bớt tổn thất, đồng thời trì hoãn bước chân của Lữ Thiên Nhất.

Với tình huống trước mắt mà xét, muốn giết chết Lữ Thiên Nhất, cơ bản là không có khả năng!

Triệu Phong từ đầu tới cuối, đều chỉ là một cách đó là kéo dài thời gian, trì hoãn bước tiến của Lữ Thiên Nhất ở một mức độ nhất định.

Thông qua Di Thiên Chi Mâu, Triệu Phong có thể mơ hồ nắm bắt được tung tích của Tiểu Tặc Miêu và ấu thú Bò Cạp đang dưới trạng thái ẩn hành.

- Chỉ sợ dưới cấp bậc Đan Nguyên Cảnh, không ai có thể phát hiện ra Tiểu Tặc Miêu ở trạng thái ẩn thân!

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Có thể nói, Tiểu Tặc Miêu chính là kẻ trộm trời sinh, ám dạ sát thủ trời sinh!

E rằng chỉ có Triệu Phong có được Thần Linh Nhãn, mới có thể khắc chế loại thiên phú này của Tiểu Tặc Miêu.

Mãi đến khi Tiểu Tặc Miêu tiếp cận Lữ Thiên Nhất trong phạm vi hai mươi trượng, Lữ Thiên Nhất cũng không có phát hiện ra nó.

Giờ phút này, tâm thần Triệu Phong cũng có chút căng thẳng.

Hai mươi trượng… Mười lăm trượng… Mười trượng…

Mắt thấy Tiểu Tặc Miêu mang theo ấu thú Bò Cạp, từng chút một tiếp cận Lữ Thiên Nhất.

Đến khi Tiểu Tặc Miêu tiếp cận chừng năm sáu trượng, Lữ Thiên Nhất đột nhiên khẽ “ồ” một tiếng, dường như chợt phát hiện thứ gì đó.

Tu vi cảnh giới của hắn dù sao cũng là Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, cơ bản đã bước ra khỏi cấp bậc Chân Linh Tam Cảnh, cho dù là đang bị Băng Hồn Chi Mâu tập trung, nhưng vẫn có thể cảm ứng nhất định.

Vẻ mặt động tác của Lữ Thiên Nhất xảy ra biến hóa rất nhỏ, nhưng tự nhiên không thoát qua được Triệu Phong!

Trái tim của Triệu Phong thoáng đập mạnh.

Hắn biết rõ vô cùng sự đáng sợ của Lữ Thiên Nhất, cho dù là hào quang hộ thể chân linh tự động vận chuyển, cũng đã có thể đánh chết cường giả Chân Chủ Cấp thực lực hơi kém một chút rồi.

Giờ phút này, Lữ Thiên Nhất chỉ cần bạo phát ra Chân Linh khí, liền có thể khoảnh khắc đánh chết Tiểu Tặc Miêu và ấu thú Bò Cạp!

Chiến lực thực tế của Tiểu Tặc Miêu, nhiều nhất chỉ là tiếp cận Chân Chủ Cấp, thực lực chân chính chủ yếu thể hiện ở thiên phú và năng lực đặc thù mà thôi.

Vút...

Tiểu Tặc Miêu cùng ấu thú Bò Cạp đột nhiên bại lộ thân hình, bay tới gần Lữ Thiên Nhất.

Năm trượng… Bốn trượng… Ba trượng…

Tiểu Tặc Miêu vẫn như cũ tiếp cận!

Tốc độ của đầu ấu thú Bò Cạp kia tự nhiên là kém xa Tiểu Tặc Miêu, nhưng điều này cơ bản không làm khó được Tiểu Tặc Miêu.

Tiểu Tặc Miêu dùng Huyền Xà Huyết Tiên quấn lấy càng của ấu thú Bò Cạp, rất nhanh lao tới gần Lữ Thiên Nhất.

Khoảng cách bốn năm trượng đối với Tiểu Tặc Miêu mà nói, không đến nửa hơi thở có thể tới gần!

Đối mặt với Tiểu Tặc Miêu đột nhiên tiếp cận, Lữ Thiên Nhất bởi vì bị Băng Hồn Chi Mâu ngăn chặn, căn bản vô lực trốn tránh hoặc là làm ra phòng ngự hữu hiệu!

- Hừ! Lại tự tìm cái chết!

Khóe miệng Lữ Thiên Nhất nhếch lên một tia trào phúng.

Hắn căn bản không nghĩ tới việc trốn tránh, mặc dù hành động của hắn bị ngăn chặn cản trở rất lớn, nhưng hào quang hộ thể chân linh cho đến nay vẫn còn đang duy trì.

Một khi Tiểu Tặc Miêu và ấu thú Bò Cạp tiếp cận, Lữ Thiên Nhất chỉ bằng vào hào quang hộ thể chân linh, liền có thể đem bọn chúng chấn thành bột mịn!

- Tiểu Tặc Miêu, bằng vào năng lực của các ngươi, tuyệt đối không thể phá vỡ nổi phòng ngự của Lữ Thiên Nhất. Điểm này, ngươi hẳn là phải biết rõ chứ?

Tầm mắt của Triệu Phong ở trong không trung khống chế toàn cục.

Vút...

Mắt thấy Tiểu Tặc Miêu lôi theo ấu thú Bò Cạp, đã đi tới phụ cận Lữ Thiên Nhất.

- Chết đi cho ta!

Lữ Thiên Nhất sớm đã có chuẩn bị, thậm chí là trước tiên bạo phát hào quang hộ thể chân linh! Một mảnh sóng ánh sáng kim sắc huyễn lệ điên cuồng quét qua phạm vi mấy chục trượng xung quanh, đủ để chấn sát Chân Chủ Cấp bình thường.

Trái tim của Triệu Phong, cũng nhất thời nhảy lên tới cổ họng.

Thần Linh Nhãn của hắn đánh giá thực lực địch ta thập phần chính xác. Tiểu Tặc Miêu hoặc là ấu thú Bò Cạp, ở trước mặt Lữ Thiên Nhất, vốn dĩ không có chút lực phản kháng nào cả!

Không cần phải nói tới bọn chúng, cho dù là Triệu Phong, một khi bị Lữ Thiên Nhất tiếp cận, cũng rất có thể sẽ bị miễu sát!

Phốc…

Sóng ánh sáng kim sắc trên người Lữ Thiên Nhất bạo phát, một phen đem cành lá Thụ Yêu chung quanh, chấn văng thành tro bụi.

Nháy mắt nhìn lại, khu vực quanh thân Lữ Thiên Nhất, phảng phất giống như một mảnh không gian trống rỗng vậy!

Đồng thời đúng lúc này, Tham Thiên Thụ Yêu cũng phát ra một trận than thở vô lực.

- Tiểu Tặc Miêu!

Diệp Yên Vũ đang xem cuộc chiến ở phía sau, không khỏi kinh hô một tiếng, sắc mặt có chút biến sắc.

Đối với Tiểu Tặc Miêu, nàng chung quy vẫn có một tia cảm tình đặc thù, mặc dù Tiểu Tặc Miêu đã từng cùng Triệu Phong liên thủ tính kế với nàng, thế nhưng vẫn không ảnh hưởng đến tình cảm đó!

Hiện tại mắt thấy Tiểu Tặc Miêu bị diệt sát, trong lòng Diệp Yên Vũ cực kỳ không đành lòng.

- Triệu Phong tặc tử, không ngờ ngươi lại nhẫn tâm như vậy, để Tiểu Tặc Miêu đi chịu chết!

Diệp Yên Vũ khẽ cắn răng một cái, ngẩng đầu nhìn về phía Di Thiên Chi Mâu trong không trung.

Di Thiên Chi Mâu và mắt trái của Triệu Phong, hình thái vẻ ngoài cơ bản là giống nhau như đúc, giống như một bản mô phỏng hình thái khổng lồ vậy.

Giờ phút này, Di Thiên Chi Mâu kia vẫn như cũ lạnh lùng, không có một tia cảm tình dao động nào cả. Dường như Tiểu Tặc Miêu và ấu thú Bò Cạp chết đi, không hề mang đến cho Triệu Phong một tia cảm xúc dao động nào cả.

Di Thiên Chi Mâu phát tán ra lực lượng kỳ hàn thấu triệt linh hồn, vẫn đang tập trung gắt gao vào Lữ Thiên Nhất!

- Ha ha ha… Ngươi còn có bao nhiêu vật hy sinh, cùng đưa hết đến đây đi!

Lữ Thiên Nhất cười dài một tiếng.

Hắn vẫn như cũ bất chấp sự đông cứng của Di Thiên Chi Mâu trên thiên không, vẫn đang từng chút một tiếp cận Triệu Phong.

Trong mơ hồ, Lữ Thiên Nhất nhìn thấy được thân ảnh thiếu niên tóc lam đang đứng lặng lẽ trong đám cành lá phồn thịnh, giống như một cái thể xác không có linh hồn, hoàn toàn bất động! Bên người thiếu niên tóc lam kia, còn có hai bộ Ám Ngân Độc Thi nữa!

Khóe miệng Lữ Thiên Nhất toát ra một tia tàn nhẫn, chợt lại cười rộ lên.

- Triệu Phong ca, Di Tích Bảo Điện sẽ trong thời gian ba hơi thở hàng lâm!

Một cái thanh âm nữ nhân mềm mại ôn nhu, phát ra trong đầu Triệu Phong.

- Được! Hết thảy đều sẽ sắp xếp ổn thỏa!

Triệu Phong khẽ gật đầu, thở ra một hơi.

Bắt đầu từ giờ phút này, chỉ cần đếm ba tiếng, Di Tích Bảo Điện liền sẽ hàng lâm, nhiệm vụ của Triệu Phong, liền có thể hoàn thành.

Nhưng mà, trong thời gian ba hơi thở, Lữ Thiên Nhất xác định chắc chắn là có thể tiếp cận Triệu Phong!

Triệu Phong thoáng đánh giá, dưới tình huống bình thường, chỉ sợ chỉ có mình mới có thể kiên trì qua được, còn lại hai bộ Ám Ngân Độc Thi này thì khó tránh khỏi một kiếp, có thể nói là tổn thất thảm

trọng!

- Triệu Phong… Cho dù ngươi có lãnh khốc vô tình đến đâu, cơ mưu tính kế đến đâu, cũng khó thoát khỏi cái chết!

Trên khuôn mặt tuyệt mỹ như tuyết của Diệp Yên Vũ lộ ra cừu hận sát khí u lãnh nồng đậm.

Nàng ngóng nhìn lên thiên không, đầu ánh mắt trong không trung kia, vẫn như cũ đạm mạc bình tĩnh, không có một tia kinh hoảng.

Thậm chí đầu Di Thiên Chi Mâu kia mơ hồ còn hiện lên một tia châm chọc cười lạnh nhàn nhạt nữa.

- Tiểu Tặc Miêu, ngươi quả nhiên cao minh!

Một thanh âm ở trong thế giới tinh thần đột nhiên vang lên.

Ngay sau đó…

- Meo meo!

Một con mèo nhỏ màu xám bạc lớn chừng cỡ bàn tay, vụt một tiếng, trống rỗng xuất hiện trước mặt Lữ Thiên Nhất.

- Cái gì?

- Điều này sao có thể?

Thiên tài của Tam Đại Tông Phái ở phía sau đều kinh ngạc đến ngây người tại đương trường, ánh mắt trừng lớn.

Ngay sau đó…

Vút...

Một đầu ấu thú Bò Cạp lớn cỡ bàn tay trẻ con, bị Tiểu Tặc Miêu kéo trường tiên vung lên, “vụt” một tiếng, chui luôn vào trong cái miệng đang cười to của Lữ Thiên Nhất!

Chương 436: Tử Thánh Bảo Điện

- A…

Nụ cười trên mặt Lữ Thiên Nhất nhất thời ngưng trệ tại chỗ, miệng há ra thật lớn, giống như bị cái gì nghẹn ở cỗ họng vậy!

Thiên tài Tam Đại Tông Phái ở phía sau, cả đám đều dại ra tại đương trường, trên mặt mang theo sự kinh hãi thật sâu, khó có thể tin tưởng vào một màn này.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu huy động Huyền Xà Huyết Tiên, thoáng lóe lên liền kéo dài ra khoảng cách hơn hai mươi trượng với Lữ Thiên Nhất.

- Điều này sao có thể? Chỉ là một đầu tặc miêu, có thể ở trong Chân Linh khí bạo của Lữ Thiên Nhất may mắn còn tồn tại?

- Ngay cả Chân Chủ Cấp, dưới tình huống như thế, hẳn cũng sẽ chết ngay đương trường, đầu tặc miêu và ấu hạt kia, làm thế nào có thể sau khi biến mất lại xuất hiện?

- …

Phần đông các thiên tài ở đây, thật sự đều không thể tin tưởng vào ánh mắt của chính mình.

Một khắc trước đây, Tiểu Tặc Miêu và ấu thú Bò Cạp ở trong Chân

Linh khí bạo của Lữ Thiên Nhất đột nhiên biến mất, ngay sau đó, bọn chúng lại trống rỗng xuất hiện!

Càng kinh người hơn chính là, trong khoảnh khắc khi thoáng hiện, Tiểu Tặc Miêu đã ném ấu thú Bò Cạp vào trong cái miệng đang há lớn của Lữ Thiên Nhất.

Ấu thú Bò Cạp, kế thừa huyết thống Bò Cạp Thượng Cổ, thậm chí còn có tính biến dị nhất định, độc lực của nó trên lý luận có thể độc sát tuyệt đại đa số cường giả Chân Linh Cảnh!

Mà tình huống thực tế so với trong tưởng tượng còn muốn nghiêm trọng hơn.

Nếu ấu thú Bò Cạp chỉ là cắt qua bên ngoài thân thể Lữ Thiên Nhất, như vậy độc lực muốn rót vào trong cơ thể của hắn, vẫn cần một quá trình ngắn ngủi!

Nhưng mà, ấu thú Bò Cạp lại là trực tiếp chui vào trong cơ thể Lữ Thiên Nhất!

Nếu như độc lực trực tiếp bùng phát ở trong cơ thể, như vậy uy lực sẽ gia tăng thêm mấy lần, không cần quá trình, mà trực tiếp tiến thẳng vào trong máu huyết!

Nếu chỉ là như thế thì cũng thôi đi! Dù sao độc lực của ấu thú Bò Cạp so với Bò Cạp Thượng Cổ khổng lồ chân chính, vẫn có sự chênh lệch nhất định!

Mà Lữ Thiên Nhất một chân đã bước vào Đan Nguyên Cảnh, cho dù là Bò Cạp Thượng Cổ chân chính, cũng có thể chống cự được độc lực của nó!

Nhưng mà, vị trí ấu thú Bò Cạp tiến vào cơ thể Lữ Thiên Nhất lại thập phần đặc thù!

- Ọc… Khụ khụ…

Hai tay Lữ Thiên Nhất chụp lấy cổ họng của mình, trên mặt đầy vẻ thống khổ, trên trán chảy ra mồ hôi to như hạt đậu, sắc mặt một trận xanh, một trận tím.

- Không xong! Đầu ấu hạt kia đã vướng lại tại cổ họng của Lữ sư huynh!

Vài tên đệ tử Tịnh Nguyệt Linh Tông kinh hô thất sắc.

Lời này vừa nói ra, thiên tài Tam Đại Tông Phái đều nhất thời kinh hãi thất sắc.

Mặc kệ là cao nhân Chân Linh Cảnh hay là Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, những bộ vị cổ họng, trái tim đều là chỗ yếu hại.

Một khi trái tim và cổ họng bị trúng vết thương trí mệnh, cho dù là Chân Chủ Cấp, cũng khó thoát cái chết!

Ấu thú Bò Cạp kia, không ngờ vướng lại tại vị trí cổ họng của Lữ Thiên Nhất, tình huống phi thường không ổn.

Độc lực xâm nhập vào vị trí yếu hại như cổ họng, uy lực so với xâm nhập vào bên ngoài thân thể, căn bản khủng bố không chỉ gấp chục lần!

- Lữ sư huynh!

Diệp Yên Vũ hoa dung thất sắc, phốc một tiếng, hóa thành một đạo

thủy nguyệt tịnh hoa mắt thường khó phân biệt được, bay nhanh đến, nghĩ cách cứu viện Lữ Thiên Nhất.

Thân hình Lữ Thiên Nhất ở giữa không trung lung lay muốn ngã, sắc mặt dữ tợn, trong mắt lộ ra sát khí thù hận khủng bố.

- Chết… đi… cho… ta…

Hắn miễn cưỡng thúc giục Chân Linh khí, cách không một chưởng vỗ thẳng về phía Tiểu Tặc Miêu.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu dường như sớm đã có phòng bị, biến mất ngay tại chỗ, không thấy đâu nữa.

Trong không trung, đồng tử lam oánh cự đại kia, mang theo bộ dáng lạnh lùng, lại mơ hồ lộ ra một tia châm chọc.

- Băng Hồn Xạ Tuyến!

Di Thiên Chi Mâu đột nhiên phụt ra một đạo u hàn xạ tuyến to lớn kinh tâm, “ầm” một tiếng, xuyên thấu bao phủ thân hình và linh hồn của Lữ Thiên Nhất.

Vút...

Thừa dịp cơ hội này, thân hình Tiểu Tặc Miêu chợt lóe lên, đã tiến vào trong đám cành lá của Thụ Yêu.

- Làm tốt lắm!

Tâm thần ý thức của Triệu Phong trở về thân thể, sắc mặt có chút tái

nhợt, khẽ cười nói.

Biểu hiện vừa rồi của Tiểu Tặc Miêu có thể nói kinh diễm, nhất cử nghịch chuyển, đẩy Lữ Thiên Nhất vào trong sinh tử tuyệt cảnh!

Lúc này, toàn thân Lữ Thiên Nhất độc lực dâng trào, thân thể co rút một trận.

- Lữ sư huynh!

Diệp Yên Vũ là người đầu tiên đuổi tới, đỡ lấy Lữ Thiên Nhất.

Rồi sau đó, các thiên tài Chân Chủ Cấp như đám người Trang Quán Nhi trước sau đuổi tới, bao vây xung quanh Lữ Thiên Nhất.

Lữ Thiên Nhất cũng chỉ kiên trì được thời gian một hơi thở, liền lâm vào hôn mê!

Sau Lý Hoành, lại thêm một vị thiên tài Chân Chủ Cấp thứ hai của Tịnh Nguyệt Linh Tông lâm vào hôn mê, hơn nữa lần này còn là Lữ Thiên Nhất, kẻ cực mạnh trong mười đại thiên tài Chân Chủ Cấp!

Mà kẻ gây ra hết thảy những điều này, chính là gã thiếu niên tóc lam đến từ bên ngoài!

- Triệu Phong! Ngươi đã giết chết nhiều đồng môn của ta như vậy! Vũ Lạc thân tử, Lý sư huynh, Lữ sư huynh cũng cửu tử nhất sinh… Tịnh Nguyệt Linh Tông ta nhất định sẽ không tha cho ngươi!

Diệp Yên Vũ cắn chặt hàm răng, đôi môi bị cắn đến mức đổ máu, khuôn mặt xinh đẹp như tuyết của nàng tràn ngập sát khí hàn sát, gần như có chút vặn vẹo.

Thế nhưng, Diệp Yên Vũ vẫn duy trì được lý trí, đề phòng bị huyết mạch đồng thuật thần quỷ khó lường của Triệu Phong thừa dịp hư mà vào.

Trên thực tế, chiến đấu đến lúc này, tâm thần hồn lực của bản thân Triệu Phong gần như đã tiêu hao hết, không dám thúc giục huyết mạch đồng lực quá độ nữa.

Di Thiên Chi Mâu ở trong không trung, dĩ nhiên đã thu hồi trở về.

- Nhân loại, biểu hiện của ngươi khiến cho ta rất kinh hỉ! Mặc dù ta đã tổn thất gần một nửa Mộc Linh Tinh Phách, nhưng có thể tránh được một kiếp này, đúng là vạn hạnh trong bất hạnh mà!

Tham Thiên Thụ Yêu như trút được gánh nặng.

Một hồi chiến đấu thảm thiết, cuối cùng Triệu Phong và Tham Thiên Thụ Yêu liên thủ chiến thắng.

Đúng lúc này…

Ô...ô...ô...n...g!

Trên đỉnh đầu Tham Thiên Thụ Yêu, đột nhiên truyền đến một trận rung động kỳ lạ, hư không mơ hồ run rẩy một trận.

Chợt một tầng tử vụ mộng ảo kỳ dị vờn quanh ở đỉnh chóp của Tham Thiên Thụ Yêu, từng chút một ở bộ vị chỗ hổng của Thụ Yêu ngưng tụ lại.

Nhạc khúc du dương như mộng như huyễn, ở trên hư không quanh quẩn, kéo dài không thôi.

Chỉ trong vài hơi thở, tử vụ mộng ảo kia dần dần ngưng thực lại, bên trong mơ hồ có thể thấy được một tòa tử điện, nở rộ một tầng tinh hà màu sắc rực rỡ, không ngừng chiếu rọi thiên vân.

- Đó là…

Thiên tài Tam Đại Tông Phái nhất thời tâm thần chấn động, giương mắt nhìn về phía tòa tử điện dần dần thành hình kia.

- Di Tích Bảo Điện!

- Đó là nơi truyền thừa của Tử Dạ Thánh Chủ, Tử Thánh Bảo Điện!

- …

Trong lòng thiên tài Tam Đại Tông Phái đều vô cùng hồi hộp, lộ vẻ mừng rỡ như điên.

Ô...ô...ô...n...g!

Tử điện ở trong tử vụ mộng ảo hàng lâm, vừa vặn nằm ở ngay bộ vị chỗ hổng của Tham Thiên Thụ Yêu.

Đồng thời ngay lúc đó, một gã thiếu niên tóc lam lạnh lùng tà dị, bước ra từ trong đám cành lá ngay phía trước chỗ hổng, xuất hiện trước mặt Tử Thánh Bảo Điện!

- Không ngờ hắn…

- Đây… nhất định là có dự mưu!

Thiên tài Tam Đại Tông Phái nhìn thế cục trước mắt, trong lòng tràn ngập kinh hãi, có một loại cảm giác ly kỳ hoang đường, gần như

muốn hộc máu vậy.

Một màn này mang đến cho mọi người cảm giác, phảng phất như là Triệu Phong đã ở đây chờ đợi từ lâu, Tử Thánh Bảo Điện đúng lúc hàng lâm ngay trước mặt hắn.

- Chư vị, sau này gặp lại!

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một chút cười lạnh tà dị, thân hình chợt lóe lên, trực tiếp lao thẳng vào trong đám tử vụ mộng ảo kia, biến mất không thấy nữa!

- Thời gian Tử Thánh Bảo Điện hàng lâm thập phần ngắn ngủi, mọi người nhanh nắm chặt thời gian!

Trang Quán Nhi là kẻ đầu tiên phá không mà đi, lọt vào trong tử vụ mộng ảo.

Trên thực tế, Di Tích Bảo Điện hàng lâm chính là nhằm bảo hộ Tham Thiên Thụ Yêu, cũng sẽ không nhanh chóng rời đi.

Mà thiên tài Tam Đại Tông Phái nhìn thấy Tử Thánh Bảo Điện hàng lâm, đối diện với kỳ ngộ lớn lao trước mặt, làm sao còn có tâm tình tấn công Thụ Yêu nữa? Cả đám lập tức phá không tiến vào trong Tử Thánh Bảo Điện!

Vụt vụt vụt...

Thiên tài Tam Đại Tông Phái không ngừng tranh đoạt từng giây, bằng tốc độ nhanh nhất, lao thẳng vào trong Tử Thánh Bảo Điện.

- Triệu Phong mãi cho đến tận bây giờ vẫn luôn trấn thủ ở nơi này, không ngừng kéo dài thời gian, giống như hắn đã biết rõ thời khắc

Tử Thánh Bảo Điện sẽ hàng lâm vậy…

Ánh mắt Diệp Yên Vũ thoáng chớp động, mơ hồ phán đoán ra điều gì đó.

Lần này Tử Thánh Bảo Điện hàng lâm, dường như có chút khác với bình thường.

Bảo điện không có phiêu phù trong thiên không như trước đây, mà vừa vặn nằm ngay bộ vị chỗ hổng của Thụ Yêu!

- Trước hết đưa Lữ sư huynh và Lý sư huynh ra ngoài! Sau khi đem tin tức chuyển cho trưởng bối Tông môn, sau đó chúng ta mới nhanh chóng tiến vào Di tích bảo điện!

Diệp Yên Vũ phân phó nói.

Thiên tài thuôc trận doanh của Tam Đại Tông Phái, tiến vào Di tích Tử Thánh, mỗi người đều có Lệnh bài Truyền thừa của riêng mình. Chỉ cần bóp nát Lệnh bài Truyền thừa, bọn họ liền có thể trở về ngoại giới!

Rất nhanh, Tịnh Nguyệt Linh Tông để hai gã thiên tài thực lực yếu kém thuộc tông môn phụ thuộc của mình, hộ tống Lữ Thiên Nhất và Lý Hoành rời đi.

Răng rắc! Răng rắc!

Lệnh bài Truyền thừa của Lữ Thiên Nhất và Lý Hoành bị bóp nát, hai người bị một tầng lốc xoáy ngân sắc chói mắt thôn phệ, biến mất khỏi Di tích Tử Thánh.

- Ngoại giới có Vương giả Hư Thần Cảnh tọa trấn, Lữ sư huynh và

Lý sư huynh có lẽ vẫn còn có thể cứu được!

Diệp Yên Vũ hoàn thành hết thảy những việc này, sau đó mới phá không lao vào Di Tích Bảo Điện.

Vì để bảo hộ Tham Thiên Thụ Yêu, củng cố sơ hở của di tích, Di tích Tử Thánh sau khi hàng lâm, liền để mặc cho thiên tài Tam Đại Tông Phái toàn bộ tùy ý tiến vào bảo điện.

Phần đông các thiên tài đều nhanh chóng lao tới, tiến vào Di tích Tử Thánh.

Loại tình huống này phóng mắt cả vạn năm qua, e rằng vẫn là lần đầu tiên!

o0o

Trong một tòa đình đài hoa mỹ tinh xảo…

Vụt vụt vụt...

Từng đạo thân ảnh ở trong đền đài hoa mỹ hiện lên, đúng là đám thiên tài thuộc trận doanh của Tam Đại Tông Phái vừa mới tiến vào.

Đám thiên tài tiến vào Tử Thánh Bảo Điện, đến từ tam đại trận doanh Tịnh Nguyệt Linh Tông, Nguyệt Ma Điện, Hắc Nhai Cung, phần lớn đều trực tiếp xuất thân từ Tam Đại Tông Phái.

- Tiểu tử kia ở phía trước!

Một gã đệ tử Hắc Nhai Cung, sắc mặt khẽ rùng mình một cái, nhìn về phía một gã thiếu niên tóc lam ở vị trí lối ra nằm tại phía Đông gian đình đài.

Trên vai gã thiếu niên tóc lam kia có một đầu tặc miêu chỉ lớn hơn bàn tay một chút, nhe răng cười với đám thiên tài của Tam Đại Tông Phái.

Một người một mèo này, tự nhiên chính là Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu lúc trước đã tiến vào Tử Thánh Bảo Điện.

- Ồ? Đầu ấu thú Bò Cạp kia, vẫn còn chưa có chết?

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, khẽ ồ một tiếng.

Hắn và đầu ấu thú Bò Cạp kia ký kết Huyết khế Linh sủng, nếu như ấu thú Bò Cạp đã chết, Triệu Phong thân là chủ nhân, ít nhiều sẽ có chút cảm ứng.

Vì đối phó Lữ Thiên Nhất, Triệu Phong đã làm tốt tâm lý chuẩn bị từ bỏ đầu ấu thú Bò Cạp kia.

Triệu Phong vốn đã liệu định, ấu thú Bò Cạp này khó tránh khỏi cái chết!

Chẳng qua đúng lúc này, Triệu Phong đột nhiên cảm giác mối liên hệ giữa mình và ấu thú Bò Cạp, chợt suy yếu đến mức tận cùng.

Đây chính là khoảnh khắc khi Lữ Thiên Nhất và Lý Hoành rời khỏi Di tích Tử Thánh!

Triệu Phong thoáng suy tư một chút, liền có được phán đoán.

Vừa đúng lúc này, đám thiên tài Tam Đại Tông Phái đều tiến vào Di Tích Bảo Điện, không ít người nhìn thấy được Triệu Phong.

Nhưng mà, đám thiên tài Tam Đại Tông Phái, như bọn người Trang Quán Nhi, Xích Quỷ, ai nấy cũng đều tràn ngập kiêng kỵ, nhìn chăm chú vào Triệu Phong ở cách đó không xa.

Mặc dù bọn họ nhiều người thế đông, thế nhưng, lại vô cùng kiêng kỵ một kẻ người từ ngoài đến, tu vi không đến Chân Chủ Cấp như Triệu Phong, không dám dễ dàng động thủ.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, cũng không có để ý tới đám thiên tài Tam Đại Tông Phái.

Trong đầu hắn, một đạo thanh âm nhẹ nhàng vang lên:

- Triệu Phong, ta đem bản đồ của Di Tích Bảo Điện này truyền lại cho ngươi… Bên trên còn có các thông đạo bí mật cùng với phương pháp mở ra Trận pháp Cơ quan các nơi nữa!

Chủ nhân thanh âm kia, chính là Tàn linh Tử Thánh.

Vút...

Rất nhanh, trong đầu Triệu Phong đã hiện lên kết cấu đồ lập thể của một tòa bảo điện khổng lồ, mặt trên có đánh dấu một vài cửa vào thông đạo, cùng với một ít bố cục Trận pháp Cơ quan.

- Cả Di Tích Bảo Điện được chia làm ba tầng. Tầng thứ nhất là Vạn Tượng Bảo Điện, là một ít tài nghệ truyền thừa do Tử Dạ Thánh Chủ khi còn sống thu thập sửa sang lại, đề cập đến thiên văn, địa lý, bói toán, y học, dược học, công pháp tuyệt học… luận quy mô cấp bậc, bằng một truyền thừa bình thường! Tầng thứ hai là Truyền Kỳ Bảo Điện, mỗi một dạng truyền thừa tuyệt học hoặc là Thần binh bảo vật, đều đại biểu một đoạn truyền kỳ! Tầng thứ ba là Tử Dạ Bảo Điện, chính là nơi chứa đựng độc môn truyền thừa của chính Tử Dạ Thánh

Chủ! Vũ Phi đang ở nơi này…

Triệu Phong dùng Thần Linh Nhãn phục chế lại bản đồ, rất nhiều tin tức, lập tức hiểu rõ.

Ở trong Di tích Tử Thánh, cảm quan của hắn không còn bị áp chế gì nữa, Thần Linh Nhãn có thể tùy ý xuyên thấu hiểu rõ, bây giờ lại nắm giữ bản đồ cùng Trận pháp Cơ quan bên trong Tử Thánh Bảo Điện, cơ bản là không còn lo lắng gì nữa.

Chương 437: Vương Giả Hư Thần Cảnh

Hư Không Hải vô tận, đỉnh núi kình thiên cự phong.

Ba đạo lực lượng vĩ đại không thể hình dung, giống như ba đoàn ánh sáng thần minh hư vô, chấp chưởng thiên hạ, trấn áp cả một phương thiên địa, thần ma tránh lui!

Khô Lâu hoàng kim tử khí dày đặc, nữ tử nguyệt bào thánh khiết đoan trang, Ma Đạo Vương Giả hắc khí lượn lờ.

Ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh đứng ở nơi này, nguyên khí thiên địa quanh thân phảng phất như đang bị giam cầm vậy, một loại áp bách đến từ linh hồn khiến cho tất cả sinh linh ngàn dặm phụ cận thậm chí ngay cả tư duy ý thức, đều bị áp chế, kinh sợ!

Theo thời gian trôi qua, trên đỉnh núi, một cái phù ảnh khổng lồ không ngừng diễn biến ra từng đoạn hình ảnh, không ngừng chậm rãi suy diễn, nghịch chuyển biến hóa.

Ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh, cùng với rất nhiều cường giả Đại năng, cũng đều gắt gao giương mắt nhìn về phía cảnh tượng bên trong một cái hạp cốc thần bí và các hình ảnh trong đó.

Dần dần, thần sắc trên mặt ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh đều trở nên ngưng trọng.

Nhất là khi lần đầu tiên Di Thiên Chi Mâu hiện lên bên trong hạp cốc, ba đại Vương Giả cũng đều đồng loạt động dung.

Một lúc sau, khi Lữ Thiên Nhất hiện thân, cường thế ra tay, rất nhiều cường giả Đại năng trên đỉnh núi, đều trầm trồ khen ngợi lẫn ủng hộ.

Nhưng mà, trải qua Di Thiên Chi Mâu khóa không tác chiến, sau đó Tiểu Tặc Miêu kỳ tích ra tay, Lữ Thiên Nhất sinh tử không rõ, khiến bầu không khí toàn trường nhất thời chìm xuống đáy vực.

- Đầu tặc miêu kia, không ngờ lại có được thiên phú Độn Không!

- Nếu như ta đoán không sai, trong nháy mắt kia, con mèo này đã trốn vào không gian Trữ Vật Giới chỉ của Lữ Thiên Nhất!

Khô Lâu hoàng kim và Ma Đạo Vương Giả liếc mắt nhìn nhau, đồng thời lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hai người này chung quy vẫn là Vương Giả Hư Thần Cảnh, chỉ dựa vào một hình ảnh mơ hồ, liền có thể đưa ra một vài phán đoán.

Lữ Thiên Nhất trúng độc, sinh tử không rõ, đôi mi thanh tú của nữ tử nguyệt bào trong số ba đại Vương Giả, khẽ nhíu lại, toát ra sự sầu lo thật lớn.

Mặc dù Lữ Thiên Nhất, cũng không phải là đệ tử của nữ tử nguyệt bào, nhưng lấy thiên phú tiềm lực của Lữ Thiên Nhất, tuyệt đối là một trong những Đệ tử Chân truyền trung tâm nhất của Tịnh Nguyệt Linh Tông.

Nếu đánh mất một vị thiên tài như vậy, đối với Tịnh Nguyệt Linh Tông mà nói chính là tổn thất rất lớn.

Khô Lâu hoàng kim và Vương Giả Ma đạo, ngoài mặt có chút kinh ngạc, nhưng trong lòng thật ra còn có chút vui mừng khi kẻ khác gặp

họa!

Trong hạp cốc thần bí, trong tràng đối kháng kia, thiên tài Chân Chủ Cấp mà Tịnh Nguyệt Linh Tông tổn thất, có đến vài người. Nếu so sánh thì tổn thất của Nguyệt Ma Điện và Hắc Nhai Cung lại nhỏ hơn một chút.

Đoạn hình ảnh ngắn ngủi trong phù ảnh suy diễn đến lúc cuối cùng, đột nhiên toát ra một trận mơ hồ không rõ, lóe lên chập chờn, vặn vẹo không chừng.

- Di Tích Bảo Điện!

Một ít các cường giả Đại năng ở đây đột nhiên kinh hô lên một tiếng.

Di Tích Bảo Điện, vừa lúc hàng lâm ở ngay vị trí của Triệu Phong!

Ngay sau đó…

Vụt vụt…

Lữ Thiên Nhất và Lý Hoành sinh tử không rõ, đã được đưa ra đến ngoại giới, đến trên không trung của kình thiên cự phong.

Ánh mắt nữ tử nguyệt bào đảo qua Lữ Thiên Nhất và Lý Hoành, sắc mặt chợt biến đổi.

Hiển nhiên, tình huống của hai đại thiên tài Chân Chủ Cấp thập phần nguy kịch, cường đại như Vương Giả Hư Thần Cảnh cũng cảm thấy có chút khó giải quyết.

- Trước cứu Thiên Nhất đã!

Ngọc thủ nữ tử nguyệt bào nhẹ nhàng vung lên, một đạo ánh trăng ngân bạch thánh khiết hoa mỹ, từ trên trời giáng xuống, bao phủ toàn thân Lữ Thiên Nhất.

- A…

Lữ Thiên Nhất dưới trạng thái hôn mê, phát ra một tiếng than nhẹ thống khổ.

Ngay sau đó…

Vụt…

Một đầu ấu thú Bò Cạp lớn cỡ bàn tay trẻ con, bị một đoàn ánh trăng ngân bạch giam cầm, rơi xuống trong tay nữ tử nguyệt bào.

Cũng không biết được vị Tiên cô nguyệt bào kia sử dụng thủ đoạn gì, trực tiếp lôi ấu thú Bò Cạp mắc ở cổ họng Lữ Thiên Nhất, thu vào trong tay mình.

- Ấu thú Bò Cạp này, không ngờ lại là trân thú Thượng Cổ biến dị cực kỳ hiếm có!

Nữ tử nguyệt bào đem ấu thú Bò Cạp giam cầm, sau đó lại lấy ra một bình thủy tinh trong suốt sáng ngời, từ trong đó bắn ra một giọt tịnh dịch tinh khiết trong vắt vô ngần, mang theo ánh trăng ngân bạch huyễn lệ chớp động, trực tiếp rót vào trong cơ thể Lữ Thiên Nhất.

- Thánh Linh Tịnh Dịch!

Khô Lâu hoàng kim và Ma Đạo Vương Giả có chút động dung.

Sau khu phục dụng Thánh Linh Tịnh Dịch, độc lực trong cơ thể Lữ

Thiên Nhất rất nhanh đã được tịnh hóa sạch sẽ, không bao lâu liền thoát ly khỏi tình trạng nguy hiểm tới tính mạng.

Sau khi Lữ Thiên Nhất thanh tỉnh lại, liền đem tình hình lúc ấy cẩn thận kể lại một lần.

- Nếu ta đoán không sai, Triệu Phong kia nhất định là đã nắm giữ thời gian Truyền Thừa Bảo Điện hàng lâm!

- Xem ra, tình huống tệ hại nhất đã phát sinh! Tàn linh Tử Thánh kia đã xác định được người thừa kế di tích rồi!

- Người thừa kế di tích, hiển nhiên là một vị thiên tài ngoại lai khác cùng tiến vào truyền thừa!

Vẻ mặt ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh càng lúc càng ngưng trọng.

Người thừa kế di tích không gian này, có thể loại trừ Triệu Phong. Bởi vì hắn về sau mới tiến vào bảo điện, hơn nữa còn đau khổ kiên trì lâu đến như vậy.

Không khó đoán được, Triệu Phong đang vì một người thừa kế di tích khác mà tranh thủ thời gian, củng cố sơ hở của di tích.

Kết quả tệ hại nhất, chính là Di tích Tử Thánh rất có thể sẽ đổi chủ!

- Chúng ta cũng không cần phải quá lo lắng! Nếu như trong vòng mười mấy năm, người thừa kế kia không thể đột phá được cấp bậc Tôn Giả, liền không thể chân chính khống chế di tích được!

Khô Lâu hoàng kim trầm giọng nói.

Di tích Tử Thánh, dù sao cũng là một phương không gian độc lập to

lớn vô cùng, cấp bậc Chân Linh Cảnh bình thường, cảnh giới hữu hạn, cho dù có Tàn linh Tử Thánh tương trợ, cũng không thể hoàn toàn luyện hóa cùng khống chế được.

- Đúng vậy! Tam Đại Tông Phái chúng ta liên thủ, nghĩ cách tiêu hao lực lượng của Tàn linh Tử Thánh, trong thời gian hơn mười năm, lực lượng Tàn linh Tử Thánh hầu như tiêu hao không còn, nếu như người thừa kế kia vẫn không thể hoàn toàn khống chế di tích, Tam Đại Tông Phái chúng ta liên thủ, đánh vào Di tích Tử Thánh cũng không có gì khó khăn!

Ma Đạo Vương Giả khặc khặc cười lạnh.

Đối với biến hóa của Di tích Tử Thánh, ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh cũng đều có phát hiện và phỏng đoán nhất định, hơn nữa cùng với chân tướng sự thật gần như không sai biệt bao nhiêu.

- Chỉ là tu vi Chân Huyền Cấp, muốn trong thời gian hơn mười năm, đột phá đến cấp bậc Tôn Giả, khả năng rất thấp! Lữ Thiên Nhất của bản Tông, cũng đều không làm được điều này!

Nữ tử nguyệt bào có chút cười nói.

Giữa cấp bậc Chân Linh Cảnh và Đan Nguyên Cảnh có một ranh giới khổng lồ, như cách biệt một trời một vực vậy!

Ví dụ như Đại quốc Thiên Bồng, tám đại thế lực che thiên, vô số Tông phái, Gia tộc… cường giả Chân Linh Cảnh san sát, Chân Chủ Cấp cũng không phải hiếm thấy, nhưng một quốc gia khổng lồ như vậy, trong vòng trăm năm cũng đều không thể sinh ra một vị Tôn Giả, có thể thấy được khó khăn trong đó ghê gớm đến mức nào.

Cho dù là tông phái Nhị tinh trong truyền thuyết, số lượng Tôn Giả

Đan Nguyên Cảnh cũng rất ít, mỗi khi sinh ra một vị, cũng đều đáng được chúc mừng một phen.

- Hơn nữa, chúng ta cũng không phải là không có bất cứ manh mối gì!

Ánh mắt Tiên cô nguyệt bào chợt lóe lên.

- A?

Hai đại Vương Giả Hư Thần Cảnh còn lại đều nhìn về phía Tiên cô nguyệt bào.

Tiên cô nguyệt bào mỉm cười mà không nói, chỉ khẽ nhẹ nhàng nâng lên ấu thú Bò Cạp trong tay mình.

- Hóa ra là như thế!

Khô Lâu hoàng kim và Ma Đạo Vương Giả nhất thời giật mình hiểu ra.

Manh mối kia, chính là ấu thú Bò Cạp!

Ấu thú Bò Cạp là Linh sủng của Triệu Phong, giữa hai người có một loại liên hệ cảm ứng vi diệu.

- Đầu trân thú Thượng Cổ biến dị này, trước hết cứ giao cho Tịnh Nguyệt Linh Tông chúng ta bồi dưỡng. Thực lực của nó càng mạnh, khả năng cảm ứng cùng với Triệu Phong cũng càng trở nên mãnh liệt hơn. Đến khi cảm ứng đủ mạnh, chúng ta thậm chí rất có thể truy tra đến địa phương ban đầu của hắn!

Tiên cô nguyệt bào vừa dứt lời, liền đem ấu thú Bò Cạp thu hồi.

o0o

Đồng thời trong lúc này, tại Di tích Tử Thánh, bên trong một tòa đình đài hoa mỹ, Triệu Phong cùng với các đệ tử Tam Đại Tông Phái đều có mặt ở nơi này.

Đệ tử Tam Đại Tông Phái đều tràn ngập kiêng kỵ đối với Triệu Phong, không dám khinh suất ra tay.

Trên thực tế, trải qua một phen đại chiến, tâm lực Triệu Phong hao tổn rất lớn, không dám thường xuyên thúc giục Thần Linh Nhãn như trước nữa.

Trong không gian mắt trái, hàn đàm u lam kia gợn sóng dao động, kéo dài đến hơn chín trượng, lúc này dường như lại gặp phải bình cảnh.

Triệu Phong mơ hồ có cảm ứng, một khi đường kính u lam hàn đàm kia đột phá kích thước mười trượng, Thần Linh Nhãn rất có thể sẽ lại sản sinh dị biến.

Thần Linh Nhãn phát sinh dị biến, tiếp theo thức tỉnh sẽ xuất hiện biến cố gì, Triệu Phong cũng không thể đoán trước được.

Vút...

Âm Ảnh Phi Phong rung lên, thân hình Triệu Phong biến mất ngay tại chỗ.

Vẻn vẹn chỉ có một ít Chân Chủ Cấp như đám người Trang Quán Nhi, mới có thể bắt giữ được quỹ tích thân ảnh Triệu Phong rời đi mà thôi.

- Triệu Phong này, cho dù không sử dụng huyết mạch đồng thuật, thực lực so với Chân Chủ Cấp bình thường cũng đều mạnh hơn!

Trong lòng thiên tài Tam Đại Tông Phái ở đây, vẫn còn khiếp sợ không thôi.

- Các vị cứ tùy thời làm việc a!

Trang Quán Nhi theo sát sau đó chợt lóe lên rồi biến mất, xuyên qua lối ra ở phía Đông gian đình đài.

Mục tiêu mà Trang Quán Nhi truy tung, chính là Triệu Phong!

Nàng làm như vậy, không chỉ bởi vì trực giác bản thân mách bảo, còn bao gồm cả phân tích độc đáo khác nữa. Đi theo Triệu Phong, nói không chừng còn có thu hoạch ngoài dự liệu!

o0o

- Nàng ta không ngờ lại bám riết ta không buông, nhưng mà trên người lại không có đến nửa điểm sát ý!

Triệu Phong căn cứ vào bản đồ Tử Thánh Bảo Điện trong đầu, thân hình ở trong căn đền phức tạp như mê cung không ngừng lao đi.

Nhưng dù hắn có đi nhanh đến thế nào, Triệu Phong vẫn không thoát khỏi sự đeo bám của Trang Quán Nhi!

Thực lực Trang Quán Nhi và Diệp Yên Vũ tương đương nhau, so với Phó Giáo chủ Thiết Huyết Giáo còn mạnh hơn không ít. Triệu Phong hiện tại không có Mộc Linh Tinh Phách làm hậu thuẫn, không dám sử dụng Thần Linh Nhãn quá độ, chỉ dựa vào chiến lực bản thân, quả

thật thật là không làm gì được Trang Quán Nhi.

Triệu Phong và Trang Quán Nhi biến mất không bao lâu, Diệp Yên Vũ cũng tiến vào Tử Thánh Bảo Điện.

Theo thời gian trôi qua, càng ngày càng có nhiều thiên tài Tam Đại Tông Phái tiến vào Tử Thánh Bảo Điện, không chỉ là đệ tử Tam Đại Tông Phái, còn có đệ tử thiên tài thuộc về trận doanh của Tam Đại Tông Phái nữa.

Tình hình bên trong Tử Thánh Bảo Điện, cho dù là ba đại Vương Giả ở ngoại giới, cũng đều không thể nhìn xem được.

Mấy ngày sau…

Vụt vụt…

Trước sau có hai gã thiên tài thuộc trận doanh Tam Đại Tông Phái từ trong Tử Thánh Bảo Điện truyền tống ra ngoài.

Một khi bị Tử Thánh Bảo Điện truyền tống ra ngoài, sẽ bị trực tiếp đưa đến bên ngoài không gian di tích.

Mấy gã thiên tài Tam Đại Tông Phái bị truyền tống ra ngoài này, có kẻ cúi đầu ủ rũ, có kẻ thần thái sáng láng.

Di Tích Bảo Điện, tổng thể chia làm ba tầng.

Tuyệt đại đa số thiên tài cũng chỉ luẩn quẩn ở tầng thứ nhất Vạn Tượng Bảo Điện.

Nếu như có thể gặp được truyền thừa thích hợp, ở tầng thứ nhất Vạn Tượng Bảo Điện này cũng đạt được những kỳ ngộ rất lớn.

Cái gọi là Vạn Tượng Truyền Thừa, nghe tên liền hiểu ý nghĩa, chính là bao quát vạn vật, bất luận kẻ nào cũng đều có thể ở trong đó tìm được truyền thừa thích hợp!

o0o

Ngoại giới, đỉnh núi kình thiên cự phong.

Vụt vụt…

Thiên tài trận doanh Tam Đại Tông Phái, ngẫu nhiên lại truyền tống ra ngoài một hai người.

Lần mở ra Di tích Tử Thánh này, số lượng thiên tài trận doanh Tam Đại Tông Phái tiến vào Di Tích Bảo Điện, so với các kỳ trong dĩ vãng thì tiến vào nhiều hơn rất nhiều.

Mà hết thảy những điều này, đều là do biến cố phát sinh của chính bản thân Di tích Tử Thánh.

Ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh, đều chú ý những biến hóa của Di tích Tử Thánh, trước mắt cơ bản đã xác định, Di tích Tử Thánh đã có người thừa kế, hơn nữa đang kế thừa luyện hóa chỗ di tích không gian này!

Mỗi khi có một gã thiên tài đi ra, ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh đều sẽ đưa ra nghi vấn.

Nhưng không hề có ngoại lệ, tất cả các thiên tài từ trong Di Tích Bảo Điện đi ra, đều nói rằng sau khi đi vào Di Tích Bảo Điện, cũng không có gặp lại tung tích của Triệu Phong.

o0o

Chỉ trong chớp mắt, thời gian hai tháng đã trôi qua.

Di tích Tử Thánh mở ra, đã tiến vào giai đoạn kết thúc.

Thiên tài Tam Đại Tông Phái, tuyệt đại đa số đều bị truyền tống ra ngoài.

Chỉ còn lại một số ít những thiên tài như đám người Diệp Yên Vũ, Trang Quán Nhi, cùng với Triệu Phong là vẫn không bị truyền tống ra ngoài.

- Nếu Triệu Phong kia bị truyền tống ra ngoài, không biết sẽ hiện thân ở Quần Đảo vực Thiên Lô hay là địa phương ban đầu của hắn?

Trong đầu Tiên cô nguyệt bào đột nhiên thoáng hiện ra một ý niệm.

Dù sao thiên tài thuộc Tam Đại Tông Phái tiến vào Di tích Tử Thánh, cũng đều có Lệnh bài Truyền thừa tương ứng, nhưng mà Triệu Phong kia thì lại không có!

o0o

Giờ phút này, ở Đại lục Thanh Hoa, Thánh Vực Chân Long Hội, thời gian hai tháng rất nhanh đã trôi qua!

Trên Quyết đấu trường Phù không, ngẫu nhiên lại thoáng hiện ra một đạo quang hoa, đại biểu cho một gã thiên tài nào đó từ trong truyền thừa ngoại vực hiện thân!

Ô...ô...ô...n...g!

Một lúc nào đó, trong không trung hư không, đột nhiên xuất hiện một cái quang môn cổ thanh sắc.

- Đó là khí tức của Thiên Cơ Truyền Thừa!

Chín đại Tôn Giả cùng với cường giả Đại lục các phương, đều hô nhỏ một tiếng.

Vút...

Trong lối ra đại biểu cho Thiên Cơ Truyền Thừa, một gã thanh niên bước ra, một thân tu vi khí tức cao tới Chân Chủ Cấp tiểu thành!

- Vũ Thiên Ngô!

Toàn trường dấy lên một trận kinh hô khe khẽ.

Nhưng mà, các cường giả trưởng bối một phương Vạn Nguyên Tông, sắc mặt lại có chút khó coi.

Bởi vì tiến vào Thiên Cơ Truyền Thừa này, ngoại trừ Vũ Thiên Ngô ra, còn có Tân Vô Ngân nữa, nhưng Tân Vô Ngân cho đến giờ vẫn chưa đi ra.

Chương 438: Truyền Thừa Chấm Dứt

Sau khi Vũ Thiên Ngô hiện thân, lập tức khiến cho toàn trường Chân Long Hội chú ý tới.

Dù sao truyền thừa hắn tiến vào cũng là Thiên Cơ Truyền Thừa cổ xưa thần bí nhất!

Còn nữa, bản thân Vũ Thiên Ngô chính là đệ nhất thiên kiêu lực áp mấy chục thời đại của Đại lục Thanh Hoa, liên tục hai kỳ Chân Long Hội, đều không người nào có thể đoạt đi địa vị này, cũng chỉ có duy nhất tồn tại cá biệt là Triệu Phong mới có năng lực cùng tranh phong mà thôi.

- Không hổ là Thiên Cơ Truyền Thừa, ngắn ngủi chỉ trong thời gian hai tháng, đã khiến Vũ Thiên Ngô từ Chân Huyền Cấp đỉnh phong, đột phá đến Chân Chủ Cấp tiểu thành!

- Vũ Thiên Ngô này thực lực tăng phúc, khó có thể phỏng đoán, cường giả Chân Chủ Cấp thế hệ trước chỉ sợ cũng không phải là đối thủ của hắn!

Một ít cường giả lão bối ở đây đều nhận ra được biến hóa khí tức cực lớn trên người Vũ Thiên Ngô.

Ánh mắt Vũ Thiên Ngô thâm thúy sáng ngời, giống như ngôi sao trong đêm tối, thỉnh thoảng trong lúc chớp động, có một luồng ý chí cường đại bễ nghễ thiên hạ, trùng kích tâm linh, ngay cả một ít cường giả Chân Chủ Cấp lão bối cũng đều có chút không thể nhìn

thẳng vào ánh mắt của hắn.

Chín đại Tôn Giả Liên minh Thánh Vực, đều thân thiết chờ mong nhìn về phía Vũ Thiên Ngô.

Thiên Cơ Truyền Thừa cổ xưa nhất thần bí nhất, cho dù là mấy vị Tôn Giả này, trong các kỳ Chân Long Hội xa xưa, cũng không ai có được cơ duyên có thể đi vào!

- Ngô nhi tại trước Chân Long Hội đã cố ý áp chế cảnh giới tăng lên, hôm nay từ trong Thiên Cơ Truyền Thừa đi ra, trực tiếp đạt tới Chân Chủ Cấp tiểu thành, cũng chỉ là một cái kinh hỉ nhỏ mà thôi!

Vẻ mặt Tôn Giả Vũ Tinh Thần mang theo ý cười, thân hình nhoáng lên, trong lúc cất bước đã đi tới bên người Vũ Thiên Ngô.

Ngắn ngủi trong thời gian hơn hai tháng, từ Chân Huyền Cấp đỉnh phong đột phá đến Chân Chủ Cấp tiểu thành, tốc độ tiến cấp bậc này, dựa theo lẽ thường có thể nói là khó có thể tin nổi!

Chẳng qua Vũ Thiên Ngô tiến vào chính là Thiên Cơ Truyền Thừa, bản thân sớm đã có cảnh giới ngang bằng Chân Chủ Cấp, tự nhiên không thể cân nhắc theo lẽ thường.

- Ngô nhi, lần này ngươi có thể từ trong Thiên Cơ Truyền Thừa thành công trở về, dĩ nhiên là đã đạt được đại kỳ ngộ. Chẳng biết thu hoạch của ngươi như thế nào?

Thứ Vũ Tinh Thần quan tâm nhất chính là thu hoạch của Vũ Thiên Ngô.

Theo trong Ngoại Vực truyền thừa đi ra, thu hoạch chủ yếu đơn giản là ba loại:

Loại thứ nhất là công pháp truyền thừa, tìm được hệ thống truyền thừa nhất mạch nào đó, hoặc là y bát của vị Đại năng Thượng Cổ nào đó.

Loại thứ hai là truyền thừa Thần binh bảo vật, bao gồm cả một ít tài nguyên trân bảo đã tuyệt tích tại Đại lục Thanh Hoa! Rất nhiều những trân bảo Ngoại Vực, chảy vào Đại lục, thậm chí sẽ dẫn phát một hồi phong bạo.

Loại thứ ba là một ít kỳ ngộ đặc thù, khiến các phương diện tu vi, thiên phú, thực lực bản thân cũng đều có sự tăng trưởng và lột xác nhất định.

Ô...ô...ô...n...g!

Lời nói vừa dứt, trên người Tôn Giả Vũ Tinh Thần đột nhiên bộc phát ra một tầng quang vụ trong suốt thần bí, bao phủ chính mình và Vũ Thiên Ngô bên trong.

Dưới sự bao phủ của quang vụ trong suốt kia, cho dù là cấp bậc Tôn Giả, cũng khó có thể rình nghe hai người trao đổi nói chuyện.

Người bên ngoài chỉ có thể nhìn thấy Vũ Thiên Ngô và phụ thân đang thấp giọng trao đổi, ngay cả hình dáng thân hình cũng có vẻ vô cùng mơ hồ, cho dù là biết được thuật đọc khẩu âm, cũng không thể nào nhận ra được nội dung trò chuyện.

Nhưng mà trên mặt Tôn Giả Vũ Tinh Thần liên tục lộ ra kinh hỉ, khiến cho những người khác chắc chắn rằng, lần này Vũ Thiên Ngô tiến vào Thiên Cơ Truyền Thừa, tuyệt đối có kỳ ngộ cùng thu hoạch lớn lao.

- Thiên Cơ Truyền Thừa mỗi một lần hàng lâm, đều sẽ thay đổi bố cục Đại lục! Vũ Thiên Ngô có thể đi vào Thiên Cơ Truyền Thừa, hơn nữa thành công trở về, tương lai rất có thể sẽ vẽ nên một trang sử huy hoàng trên lịch sử Đại lục!

Phó Minh chủ cự hán cổ đồng, trên mặt mang theo vài tia tán thưởng và chờ mong nồng đậm.

Vụt vụt vụt...

Đúng lúc này, vài đạo thân ảnh của Vạn Nguyên Tông rất nhanh tiếp cận hai người Vũ Tinh Thần.

- Hửm?

Sắc mặt Vũ Tinh Thần có chút trầm xuống, một luồng khí tức khổng lồ thâm thúy như biển bộc phát ra, nhất cử ép vài vị cường giả Chân Chủ Cấp Vạn Nguyên Tông tới mức không thể thở nổi!

- Tôn Giả bớt giận, chúng ta là Trưởng lão của Vạn Nguyên Tông thuộc Bắc Đại lục, có một chuyện muốn thỉnh giáo Vũ Thiên Ngô!

Một vị lão giả Nửa bước Đan Nguyên Cảnh trong số đó, vẻ mặt vô cùng cung kính nói nhanh.

- Vạn Nguyên Tông?

Vũ Tinh Thần khẽ đọc mấy chữ này, cảm thấy có chút quen thuộc, dường như nghĩ đến một Tông phái huy hoàng cùng với những vị Đại năng nào đó của ngày xưa, sắc mặt thoáng dịu đi một ít.

Vạn Nguyên Tông đặt ở Bắc Đại lục, luận thực lực cũng gần tiếp cận với Thiên Nguyên Tông!

Hai người Vũ Tinh Thần không cần suy nghĩ, cũng có thể đoán được mục đích của bọn họ, mấy người Vạn Nguyên Tông chính là tới tìm hiểu tình huống của Tân Vô Ngân!

Thiên tài tiến vào Thiên Cơ Truyền Thừa, ngoại trừ Vũ Thiên Ngô ra, còn có một người nữa, đó chính là Tân Vô Ngân!

- Ở trong truyền thừa, ta chỉ gặp qua Tân Vô Ngân một lần, về sau chẳng thấy bóng dáng của hắn nữa!

Vũ Thiên Ngô nói thẳng.

Hắn từng cùng Tân Vô Ngân luận bàn qua, đối phương đã mang đến cho hắn cảm giác vô cùng thần bí, sâu không thể lường được.

Chẳng qua, ở trong một đại truyền thừa như Thiên Cơ Truyền Thừa, các thiên tài tiến vào không giới hạn trong số thiên tài của Đại lục Thanh Hoa, còn có các thiên tài Ngoại Vực khác nữa.

Nghe xong câu trả lời của Vũ Thiên Ngô, thần sắc vài vị trưởng bối Vạn Nguyên Tông nhất thời có chút ảm đạm.

Tiến vào truyền thừa Ngoại Vực, nếu như không thể đi ra, rất có thể là đã xuất hiện chuyện ngoài ý muốn!

- Tân Vô Ngân thật rất có thể đã ngã xuống!

Vũ Thiên Ngô cũng không hề uyển chuyển chút nào.

Sắc mặt mấy người Vạn Nguyên Tông lại càng thêm khó coi, vẻ mặt lộ ra vẻ mất mác à sa sút nồng đậm.

- Chẳng qua, theo như tin tức ta tìm được từ trong Thiên Cơ Truyền Thừa, còn có một loại khả năng rất nhỏ có thể xảy ra! Thiên tài tiến vào Thiên Cơ Truyền Thừa, có xác suất cực nhỏ, có được tư cách tiến vào Thiên Cơ "Phân Truyền thừa" đẳng cấp cao hơn!

Vũ Thiên Ngô hơi chút chần chờ nói.

Thiên Cơ Truyền Thừa là đại truyền thừa nổi tiếng trong thiên địa vũ nội, từ Chủ Truyền thừa, phân hóa thành vô số những chi nhánh to to nhỏ nhỏ, chiếu rọi khắp các thiên địa.

Đương nhiên, loại xác suất theo như lời Vũ Thiên Ngô nói, phi thường nhỏ, thậm chí chỉ là một loại truyền thuyết!

Ít nhất trong lịch sử của Đại lục Thanh Hoa, đều chưa từng xuất hiện qua ví dụ như vậy.

Vài vị trưởng bối Vạn Nguyên Tông tuy có một tia kỳ vọng, nhưng hiển nhiên không ôm quá nhiều hy vọng, lập tức ảm đạm xoay người rời đi.

Thánh Vực Chân Long Hội.

Sau khi trải qua hơn hai tháng, đầu tiên là thường xuyên có Chân Long thiên tài từ trong Ngoại Vực truyền thừa tương ứng đi ra.

Trong cùng một truyền thừa, cũng có một vài thiên tài có thể trở về, còn một bộ phận thiên tài thì lại xuất hiện tình huống ngoài dự liệu ở trong truyền thừa Ngoại Vực.

Trong thời gian hơn hai tháng này, những thiên kiêu cái thế như đám người Thạch Thừa Thiên, Băng Vi Tiên Tử, Đạm Thai Lan Nguyệt cũng đều hiện thân, thu được những tiến triển không tệ.

Trong đó, Băng Vi Tiên Tử từ trong Huyền Băng Truyền Thừa phản hồi, tu vi đột phá đến Chân Chủ Cấp, tiến triển vẻn vẹn chỉ kém mỗi Vũ Thiên Ngô mà thôi!

Thiên Cơ Truyền Thừa, Huyền Băng Truyền Thừa, đều đã chấm dứt truyền thừa.

Không lâu sau, Thương Vũ Nguyệt mang theo một luồng kiếm khí sắc bén xuyên phá thiên tiêu, từ trong Thất Kiếm Truyền Thừa phản hồi, một thân tu vi tiếp cận Chân Chủ Cấp, trên người mơ hồ đằng hiện Kiếm Ý, thậm chí có thể mang đến áp lực vô hình cho những Chân Chủ Cấp ở đây!

Trong ghi chép về Tứ Đại Truyền Thừa của Đại lục Thanh Hoa, Thất Kiếm Truyền Thừa gần sát với Thiên Cơ Truyền Thừa! Kiếm Tôn Diệp Vô Tà năm xưa, đã từng tiến vào Thất Kiếm Truyền Thừa này.

Trong thời gian gần ba tháng, tất cả những truyền thừa to to nhỏ nhỏ kết nối với Đại lục Thanh Hoa, toàn bộ đều đã chấm dứt.

Số lượng các thiên tài từ trong truyền thừa Ngoại Vực toàn thân trở ra, ước chừng chỉ có một nửa số lượng tiến vào.

Các thiên tài của Đại quốc Thiên Bồng như bọn Kim Thái tử, Vương Tiểu Quái, Thiên Vân Chi… cũng đều nhất nhất hiện thân.

Nhưng Triệu Phong và Liễu Cầm Hâm, đều không có từ trong truyền thừa Ngoại Vực trở về.

- Hâm nhi…

Ở một góc Chân Long Hội, Hồng Hồ Thành chủ cặp mày nhíu chặt,

trên mặt lộ ra vẻ sầu lo sâu sắc.

Truyền thừa mà Liễu Cầm Hâm tiến vào, cũng không phải là đại truyền thừa, mà là một Thiên Thánh Cầm Truyền Thừa đặc thù, thập phần thiên môn.

Cả Chân Long Hội cũng chỉ có một mình nàng tiến vào cái truyền thừa thiên môn này mà thôi.

Trong một trăm Chân Long thiên tài, Liễu Cầm Hâm cũng không tính là đặc biệt nổi trội, nàng không phản hồi từ trong truyền thừa, các Tôn Giả Liên minh Thánh Vực, cũng không chú ý tới.

Dựa theo lẽ thường mà nói, Liễu Cầm Hâm quá nửa đã gặp phải chuyện ngoài ý muốn.

- Tất cả các truyền thừa, cơ bản cũng đều đã chấm dứt! Chẳng qua, Triệu Phong và Triệu Vũ Phi, cuối cùng tiến vào một truyền thừa vô danh, hiện tại cũng không hề có chút tin tức nào!

Các Tôn Giả Liên minh Thánh Vực, lại thập phần chú ý đối với điều này.

Hai người Triệu Phong, tiến vào một cái đại truyền thừa vô danh, quy mô cấp bậc thậm chí so với chi nhánh Thiên Cơ Truyền Thừa, rõ ràng còn cao một bậc!

Nhưng mà, đã qua thời gian gần ba tháng, bất luận Triệu Phong hay là Triệu Vũ Phi, cũng đều không có từ trong truyền thừa vô danh kia đi ra!

- Với huyết mạch nhãn đồng của Triệu Phong này, năng lực sinh tồn hẳn phải rất mạnh mới đúng…

Vài vị Tôn Giả, nhất thời thấp giọng nghị luận.

Triệu Phong chính là Hắc Mã Vương của kỳ Chân Long Hội lần này, tân thiên kiêu cái thế của Đại lục Thanh Hoa, trong đại thời đại huy hoàng cường thịnh này, chỉ có một mình hắn mới có thể cùng Vũ Thiên Ngô tranh phong một phen.

Nhưng một gã Hắc Mã Vương tràn ngập những kỳ tích như thế, sau khi tiến vào truyền thừa vô danh lâu như vậy, đến nay vẫn chưa hiện thân.

- Triệu Phong… Chẳng lẽ kỳ tích của ngươi, đến đây liền chấm dứt rồi sao?

Phó Giáo chủ Thiết Huyết Giáo lẩm bẩm nói nhỏ.

Hắn từng tận mắt chứng kiến Triệu Phong phát triển cùng quật khởi, tuyệt không tin đối phương sẽ dễ dàng ngã xuống như vậy.

Thậm chí ngay cả vài vị Tôn Giả cũng nhất trí cùng cho rằng, năng lực sinh tồn của Triệu Phong tuyệt đối cường đại.

Triệu Phong có được Thần Linh Nhãn, có lẽ không nhất định có thể đánh thắng nổi Vũ Thiên Ngô, nhưng năng lực sinh tồn tuyệt đối còn mạnh hơn một bậc.

Năm đại thiên kiêu cái thế nhất nhất hiện thân, chỉ có Triệu Phong là vẫn không phản hồi từ trong truyền thừa vô danh.

Đối với điều này, bất luận là Tôn Giả của Liên minh Thánh Vực, hay là cường giả trưởng bối khắp nơi trên Đại lục, các thiên tài tân tinh, cũng đều thập phần chú ý.

- Triệu Phong này, có lẽ chính là một ngôi sao chổi ngắn ngủi lóe sáng trong dòng sông dài lịch sử của Đại lục!

Rất nhiều cường giả lão bối đều nhẹ nhàng thở dài.

Mấy người thuộc thế hệ trước như bọn họ, đã từng chứng kiến rất nhiều những thiên tài lên lên xuống xuống, thậm chí những thiên tài chói mắt chết non trên con đường võ đạo, cũng từng gặp qua không ít!

Theo thời gian trôi qua, người trên Thánh Vực Chân Long Hội, càng ngày càng ít.

Sự kiện đỉnh phong mấy tháng trước dần dần điêu linh, phong cảnh trở nên hoang tàn.

Đến cuối cùng, chỉ còn lại một số rất ít người, như đám người Hồng Hồ Thành chủ, Phó Giáo chủ Thiết Huyết Giáo, thật sự không cam lòng rời đi.

Nhưng bất luận là Triệu Phong, hay là Liễu Cầm Hâm, hoặc là Tân Vô Ngân, chung quy vẫn không phản hồi Thánh Vực Chân Long Hội.

- Xem ra Vũ Phi quá nửa là đã gặp phải bất trắc rồi!

Cao tầng trưởng bối Thiên Nguyên Tông đều cảm thấy tiếc hận, âm thầm thở dài.

- Làm sao có thể? Trên người Vũ Phi chảy xuôi huyết mạch thần thoại Thái Cổ Vạn Tộc Bảng đó!

Bạch Vân Đạo Tôn của Thiên Nguyên Tông, trên mặt tràn ngập hoài

nghi và không tin.

Hắn là sư tôn của Triệu Vũ Phi, vẫn luôn tràn ngập tin tưởng và chờ mong đối với đệ tử của mình, thậm chí mãi cho đến nay, trong lòng vẫn luôn tử thủ cái bí mật kia.

Nhưng mà, thời gian trôi qua lâu như vậy, Thánh Vực Chân Long Hội đã hạ xuống màn che, Triệu Vũ Phi vẫn không phản hồi.

- Thái thượng Trưởng lão, Thánh Vực Chân Long Hội đã chấm dứt, đã đến lúc quay trở về rồi!

Một vị lão giả Nửa bước Đan Nguyên Cảnh của Thiên Nguyên Tông, vẻ mặt cung kính nói.

- Các ngươi trở về trước đi, ta đợi thêm vài ngày nữa!

Bạch Vân Đạo Tôn nhắm chặt hai mắt, khẽ phất tay.

Trong đám người Thiên Nguyên Tông, Mạc Thiên Y muốn nói lại thôi, trong lòng thở dài:

- Triệu Phong, Vũ Phi sư muội, không ngờ các ngươi lại cùng nhau mất tích trong truyền thừa Ngoại Vực vô danh kia!

Mãi cho đến lúc này, không còn ai tin tưởng rằng, Triệu Phong hoặc là Triệu Vũ Phi còn có khả năng quay trở về nữa.

Đồng dạng là đại truyền thừa, đối với Thiên Cơ Truyền Thừa hoặc là Thất Kiếm Truyền Thừa, Đại lục Thanh Hoa ít nhiều vẫn hiểu biết nhất định. Nhưng hai người Triệu Phong tiến vào truyền thừa vô danh đó, ngay cả cường giả Liên minh Thánh Vực, cũng không một ai biết rõ, tính hung hiểm căn bản là không thể đoán trước được!

- Bạch Vân lão đạo, ngươi vẫn nên nén bi thương trở về đi!

Một vị Tôn Giả trong đó lắc lắc đầu.

o0o

- Phó Giáo chủ, chúng ta đến khi nào thì phản hồi Đại quốc? Triệu Phong kia đã tiến vào truyền thừa vô danh hung hiểm, chỉ sợ đã…

Một vị hộ pháp Thiết Huyết Giáo khẽ nói.

- Đợi thêm ba ngày cuối cùng đi!

Chương 439: Truyền Thừa Đại Đế

- Đợi ba ngày cuối cùng nữa.

Thanh âm của Phó giáo chủ Thiết Ma trầm thấp, liếc nhìn sân thi đấu Thượng cổ một cái thật sâu.

Toàn bộ sàn thi đấu hoàn toàn trống trải, xung quanh tĩnh mịch, dãy núi tượng đá bốn phía cao ngạo to lớn, triệt để chìm vào tịch ám, Thần Vận lực lượng tinh thần vô hình đã không còn tồn tại.

Ngoại trừ Thiết Ma, còn có Hồng Hồ Thành chủ là vẫn không rời đi.

Thái Thượng Trưởng lão “Bạch Vân Đạo Tôn” của Thiên Nguyên Tông vẫn nhắm chặt hai mắt, thẫn thở thở dài.

Tôn Giả của liên minh Thánh Vực đã rời đi phân nửa, thương nghị biện pháp đối phó với “Xích Nguyệt Ma Giáo” có khả năng trỗi dậy.

Thời gian ba ngày, chớp mắt đã trôi qua.

Một trăm Chân Long thiên tài, chỉ có một nửa số này là toàn thân trở ra.

Bất luận là Tân Vô Ngân tiến vào Thiên Cơ truyền thừa, hay là Triệu Phong và Triệu Vũ Phi tiến vào Truyền thừa Vô Danh, hoặc Liễu Cầm Tâm tiến vào bàng môn “Thiên Thánh Cầm truyền thừa”, tất cả vẫn chưa xuất hiện.

- Đi!

Phó giáo chủ Thiết Ma mang theo tiếc nuối và tiếc hận sâu sắc, ly khai sân thi đấu Thượng cổ.

Cuối cùng, liên minh Thánh Vực đóng cửa sân thi đấu Thượng cổ, để mọi người ra về.

Thánh Vực Chân Long Hội cường thịnh nhất thiên cổ, người đi trà lạnh, triệt để bỗng xuống màn che.

Có lẽ năm sau, vẫn còn người đề cập tới sự huy hoàng của Chân Long hội lần này, nhưng càng có khả năng, dưới sự thúc đẩy của tuế nguyệt, thế nhân sẽ dần quên đi kỳ Chân Long hội lần này đã từng xuất hiện một đám thiên kiêu cái thế tuyệt diễm kinh tài.

Thế nhưng, tất cả thật sự đã kết thúc sao?

Tại không gian di tích xa xôi, bên trong một tòa cung điện thê lương cổ xưa.

Trong tầm mắt, từng tấm bia đá và tượng đá bị tàn phá cổ xưa, đứng sừng sững trong cung điện hoang vu, phảng phất như thuyết mình lại một đoạn sự tích truyền kỳ xa xưa.

Những tượng đá và tấm bia đá cổ này, có trừng hơn năm trăm cái, ẩn chứa khí tức cùng loại với dãy núi tượng đá ở sân thi đấu Thượng cổ, thậm chí lại càng có cảm giác chân thật hơn.

Tại một chỗ của cung điện hoang vu, có một bức tượng đá cao tới mười trượng

Tượng đá này, là một “Ma nữ”, sau lưng mọc lên một đôi cánh ma

quỷ dị, giữa mi tâm có một Ma Nguyệt tối tăm thâm thúy, quanh người lượn lờ một tầng Xích Hắc Nguyệt Diễm.

Dưới chân tượng đá Ma Nữ, có viết mấy chữ: Nguyệt Ma Hậu.

- Nguyệt Ma Hậu, chính là Hư Thần Đại Đế danh chấn Nguyệt Ma Điện ta vạn năm trước, truyền thừa của nàng quả nhiên không tầm thường ta tìm hiểu suốt hơn hai tháng khó khăn lắm mới hấp thu được hơn một nửa tin tức truyền thừa.

Trên gương mặt tuyệt mị xinh đẹp động lòng người của Trang Quán Nhi, tràn ngập vui sướng

Cho dù là Hư Thần cảnh thì cũng có phân chia cấp độ.

Ít nhất, tại Quần Đảo vực Thiên Lô, Tịnh Nguyệt Linh Tông mạnh nhất trong Tam Đại Tông Phái cấp bậc Nhị Tinh, trước mắt còn chưa nghe qua có Hư Thần cảnh nào có thể được xưng là “Đại Đế”.

Trang Quán Nhi mị nhãn lưu chuyển, chợt lóe lên, nhìn về phía trung tâm đại điện.

Nàng có thể đi vào tòa đại điện hoang vu này, chính là nhờ sự giúp đỡ của một người.

Tại chính giữa đại điện, có bốn tòa tượng đá hùng vĩ, càng cao lớn hơn những tượng đá xung quanh, trên người phát ra ý chí tinh thần vô hình, phảng phất xuyên thủng thời không tuế nguyệt.

Một tòa tượng đá hùng vĩ trong số đó, tấm bia đá cổ đặt phía trước có viết mấy chữ: Phong Lôi Đại Đế.

Trước tượng đá và tấm bia đá cổ đại biểu cho “Phong Lôi Đại Đế”, có

một thiếu niên tộc lam đang ngôi xếp bằng mắt trái u lam thỉnh thoảng mở ra, thâm thúy lạnh lẽo như băng sắc bén như điện nhận.

- Triệu Phong không ngờ ngươi có thể nhanh chóng đạt được y bát truyền thừa của Phong Lôi Đại Đế như vậy. Năm xưa Phong Lôi Đại Đế được xưng là đệ nhất tốc độ trong hàng ngũ Đại Đế, chiến lực ngạo thị vô địch, thậm chí ngay cả mây người Tử Dạ Thánh Chủ cũng mấy lần để cho hắn trốn thoát.

Thanh âm nữ tử sâu kín vang vọng trong đầu thiếu niên.

Trong đầu Triệu Phong lập tức hiển hiện một đoạn hình ảnh ngắn ngủi, hai luồng sức mạnh to lớn không thể nào tưởng tượng nổi, giao phong trong Hư Không Hải vô tận tràn ngập sương mù.

Bên trong có một tàn ảnh phong lôi, trên người vờn quanh Phong Long Điện Lôi ngàn vạn trượng thôn thiên phệ địa.

Tàn ảnh Phong Điện kia, mỗi lần chớp động đều có thể vượt xa ngàn dặm, mỗi lần phất tay đều khiến trời long đất lờ, phảng phất như Thần Linh phụ thể.

Cuối cùng.

Tàn ảnh Phong Điện kia bởi vì chênh lệch cảnh giới, nên hóa thành một chùm tia sáng Phong Điện, xuyên qua biển sương mù trong thiên địa, thành công đào thoát.

- Phong Lôi Đại Đế quả không hổ là đệ nhất tốc độ trong các Đại Đế, hoàn toàn có thể khiêu chiến vượt cấp, thậm chí “Tử Dạ Thánh Chủ” cường hoành như vậy, mà vẫn có thể đào thoát từ trong tay nàng

Triệu Phong chậm rãi đứng dậy.

Nơi này là tầng thứ hai của Tử Thánh bảo điện - Truyền Thuyết bảo điện.

Trong Truyền Thuyết bảo điện, mỗi một bức tượng và tầm bia cổ đều đại biểu cho một đoạn truyền kỳ.

Triệu Phong tìm hiểu Điện Chi Áo Nghĩa, bởi vậy mới lựa chọn truyền thừa của “Phong Lôi Đại Đế”, băng vào lĩnh ngộ Điện Chi Áo Nghĩa của mình và năng lực lĩnh ngộ học tập của Thần Linh nhãn, cuối cùng hắn cũng nhận được sự chấp nhận của một tia lực lượng Tàn linh bên trong tượng đá và tấm bia đá cổ.

Trong Truyền Thuyết bảo điện này, mỗi một tòa tượng đá đều ẩn chứa một tia ý chí Tàn linh, tồn tại như Tàn linh Tử Thánh, thế nhưng trí tuệ không cao, chỉ là một tia chấp niệm tàn thừa.

Những Vương Giả Đại Đế Hư Thần cảnh, mặc dù bỏ mình, nhưng ý chí của bọn họ vẫn còn sót lại trong thiên địa, có thể kéo dài rất nhiều năm

Trong không gian mắt trái, ba tòa lầu các đại biểu cho Điện Chi Truyền Thừa, đã bị nghiền nát biến mất.

Sau đó, lại biến thành một tấm bia cổ tàn phá cổ xưa, bên trên vặn vẹo một tầng điện văn, ẩn chứa lĩnh ngộ Phong Lôi áo nghĩa của Phong Lôi Đại Đế khi còn sông

Lúc này.

Toàn bộ tấm bia cổ Phong Lôi này, cơ bản ảm đạm tĩnh mịch, độ sáng không đến 1%.

- Hơn hai tháng qua, ta đã nhận được truyền thừa của Phong Lôi Đại Đế, nhưng trình độ cảm ngộ lại không đến 1%.

Triệu Phong rời khỏi cảm ngộ, có một tia mệt mỏi.

Huyền ảo ý cảnh của Điện Chi Truyền Thừa mà trước kia hắn tìm hiểu được, không ngờ còn không bằng 1% của Phong Lôi Đại Đế.

Khó có thể tường tượng nổi, vào thời kỳ đỉnh phong Phong Lôi Đại Đế này có chiến lực khủng bố như thế nào.

Thấy hay thì nhấn chia sẻ nha, cám ơn.

Bên trọng toàn bộ Truyền Thuyết bảo điện, có bốn tượng đá và tấm bia cổ cao nhất, ba tòa khác đều cùng một cấp bậc Huyền Quang cảnh như Tử Dạ Thánh Chủ, chỉ còn cách Thiên Giai Thần Vị một bước ngắn.

Phong Lôi Đại Đế này có thể được đặt song song với ba tòa tượng đá và tấm bia cổ khác, từ đó có thể thấy được chỗ độc đáo của nó.

Sở dĩ Triệu Phong lựa chọn truyền thừa này, chủ yếu là vì nó thích hợp với mình.

Hắn không lựa chọn truyền thừa Băng thuộc tính, bởi vì lo lắng rằng sau khi Thần Linh nhãn thức tỉnh dị biến, thuộc tính huyết mạch sẽ theo đó mà biến hóa.

Một khi thuộc tính huyết mạch biến hóa, truyền thừa Phong Lôi mà Triệu Phong lựa chọn sẽ mất đi ý nghĩa.

Mà Phong Lôi truyền thừa thì lại không tồn tại vấn đề này.

Triệu Phong có lĩnh ngộ khá sâu đối với hai đạo Phong Lôi, căn cơ không tệ.

Meo meo!

Tại một nơi khác trong đại điện hoang vu, thân thể Tiểu Tặc Miêu ngồi trên một vách tường không bằng phẳng

Trên vách tường khảm vào một thanh trủy thủ u ám trong suốt.

Tiểu Tặc Miêu ngồi trước thanh trủy thủ này hơn hai tháng thỉnh thoảng vung miêu trào, thậm chí thỉnh thoảng còn phát điên.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Đột nhiên, thanh trùy thủ u ám kia, đột nhiên hóa thành một đạo ảnh nhận hư vô, biến mất khỏi vách tường không thấy đâu nữa.

Meo meo!

Vẻ mặt Tiểu Tặc Miêu vui sướng cào nhẹ một cái, thu lấy thanh trủy thủ u ám kia.

Ồ?

Triệu Phong nhìn một chút, cảm thấy ngoài dự liệu, thế nhưng cũng không tính là chuyện quá kỳ quái.

- Làm sao có thể? Không ngờ nó lại nhận được thanh vũ khí trong truyền thuyết.

Trong thanh âm của Tàn linh Tử Thánh, thậm chí có chút khủng hoàng kỳ lạ.

Vụt...

Sau khi Tiểu Tặc Miêu nhận được thanh trủy thủ u ám trong suốt, đột nhiên lóe lên, lăng không nhảy lên vai Triệu Phong

Triệu Phong hơi có chút kinh ngạc, Tiểu Tặc Miêu rốt cuộc đã nhận được vũ khí truyền thừa gì, không ngờ lại khiến cho Tàn linh Tử Thánh có chút khủng hoàng

Hơn nữa, sau khi nhận được kiện Thần binh này, năng lực của Tiểu Tặc Miêu dường như lại tăng lên.

- Không tệ.

Triệu Phong khẽ gật đầu, rời khỏi tấm bia tượng đá cổ xưa đã ảm đạm

Ở bên cạnh, Trang Quán Nhi nhìn thấy Triệu Phong hành động liền muốn đuổi theo, nhưng lại có chút do dự.

Tốc độ thu hoạch truyền thừa của nàng còn xa mới bằng Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu, thậm chí bây giờ vẫn chưa tiếp nhận xong

Triệu Phong có Thần Linh nhãn, phục chế lại Phong Lôi truyền thừa cường đại, tốc độ phát triển ngược lại còn nhanh hơn Trang Quán Nhi.

- Triệu Phong góc Tây Bắc đại điện có một kiện Thần binh truyền thừa, có lẽ thích hợp với huyết mạch của ngươi.

Tàn linh Tử Thánh bình ổn tâm tư, khẽ nhắc nhở.

Cho dù trước mắt, đại bộ phận tâm lực của Tàn linh Tử Thánh đều giúp Triệu Vũ Phi luyện hóa và tiếp quản không gian di tích, thế nhưng bản thân nàng lại hiểu rất rõ về Di tích Tử Thánh, không người nào có thể sánh bằng

- Được.

Triệu Phong khẽ gật đầu, nhanh chóng đi đến góc Tây Bắc của đại điện hoang vu.

Trong Truyền Thuyết bảo điện này, ngoại trừ công pháp hệ thống truyền thừa ra, còn có Thân binh bảo vật truyền thừa.

Vị trí góc Tây Bắc, có một tấm khiên rách nát, trên mặt có đôi chút dấu vết rỉ sét, một thanh kiếm gãy cổ kính, cuối cũng là một thanh Thương thủy tinh màu lam.

Ba dạng Thần binh, chủ nhân lúc còn sống ít nhất là Vương Giả Hư Thần cảnh, nếu không thì Từ Dạ Thánh Chủ cũng sẽ không cất giữ vũ khí của bọn hắn.

Triệu Phong vừa mới tiếp cận, lập tức cảm giác khí tức huyết trạch lam nhạt trong cơ thể rung động một hồi, khí tức lạnh buốt lan tràn khắp toàn thân.

Đây chính là khí tức huyết mạch của Triệu Phong giờ khắc này, hắn đột nhiên sinh ra cảm ứng, ngay cả Thần Linh nhãn cũng đều có chút chấn động

Ô... Ô... Ô... M.. G!

Thanh Thương thủy tinh màu lam kia mơ hồ truyền đến tiếng long ngâm, hàn ý thấu xương từ thời Thượng cổ truyền đến, xuyên thẳng

thế giới tâm hồn

Nếu đổi lại là thiên tài khác, đối diện với luồng hàn ý bá đạo tuyệt cường này trùng kích, e rằng cho dù là Chân Chủ cấp cũng bị đóng băng tâm thần

Thậm chí ngay cả Đan Nguyên cảnh cũng không dám chính diện đối kháng với luồng ý chí hàn uy này.

Bang...

Thủy tinh thương màu lam nhoáng lên một cái, một đầu hư ảnh Băng Long lóe lên, biến mất khỏi gian thạch bích.

Triệu Phong vô thức vươn tay ra, nắm lấy Thủy tinh thương màu lam.

- Đây chính là Hoàng thương nổi tiếng khắp thế gian. Truyền thừa đã lâu, chủ nhân trước đây của nó, tu vi cơ bản đã ngoài Hư Thần cảnh.

Thanh âm Tàn linh Tử Thánh truyền đến.

Triệu Phong vội vàng nói cảm tạ, Tàn linh Tử Thánh quả thật nhìn ra thanh “Băng Hoàng Thương” này vô cùng phù hợp với thuộc tính huyết mạch của mình, cho nên mới nhắc nhở.

Bởi vậy.

Hệ thống công pháp của hắn đạt được “Phong Lôi Đại Đế truyền thừa”, tại phương diện huyết mạch truyền thừa thì nhận được “Băng Hoàng Thương” cũng không còn thiếu sót nào nữa.

Nói một cách tương đối thì Triệu Phong đồng thời nhận được hai loại

truyền thừa.

Bên trong Băng Hoàng Thương, có hệ thống truyền thừa của chủ nhân trước kia, thậm chí ngay cả thanh Thần binh truyền thừa này, bản thân cũng chứa Băng Chi Áo Nghĩa vô cùng mênh mông.

Điều đáng tiếc duy nhất chính là, phẩm cấp của Băng Hoàng Thương đã bị rơi xuống, linh tính hao mòn, kém xa thời kỳ đỉnh phong.

Dù vậy.

Thanh Băng Hoàng Thương này so với bất kỳ kiện bảo vật Thần binh nào trên người Triệu Phong cũng đều giá trị hơn gấp nghìn lần.

Những Thần binh bảo vật như Tam Hoa Bảo Liên, La Hầu Tiễn, Thủy Nguyệt Tiên Đào Phiến, đối với cấp bậc của Triệu Phong hiện nay mà nói, tác dụng cũng không còn quá lớn.

Dù sao thì chiến lực của Triệu Phong hiện nay cũng đã tiếp cận Chân Chủ cấp đại thành, siêu việt Thủy Nguyệt đạo tặc ngày xưa.

Sau khi đạt được truyền thừa thích hợp, Triệu Phong lại căn cứ theo địa đồ trong đầu và lời nhắc nhở của Tàn linh Tử Thánh, rời khỏi “Truyền Thuyết bảo điện”, tiến vào tầng tiếp theo của “Tử Thánh bảo điện”.

Tử Thánh bảo điện có ba tầng.

Bên trong một tòa điện các tao nhã lịch sự, một thiếu nữ váy tím đang ngồi xếp bằng, trước người lơ lững một “chìa khóa tinh thê”, tĩnh mịch vô hạn, lúc ngọc thủ huy động, liên có một tia Chân Linh Chi Hỏa được rót vào trong đỏ.

Bên cạnh nàng, có một đoàn ánh sáng tím hư vô, hình thái nữ tử, trôi nổi giữa không trung, đang hiệp trợ thiếu nữ váy tím.

Chính ngay lúc này, Triệu Phong cất bước tiểu vào tầng thứ ba của bảo điện.

Nơi này thuộc về truyền thừa của Tư Dạ Thánh Chủ.

- Triệu Phong, để tránh cho lực lượng hao mòn, Di tích Tử Thánh rất nhanh sẽ đóng cửa. Ngươi có thể lựa chọn ở lại đậy tu luyện vài chục năm, đồng thời hộ pháp cho Vũ Phi. Đương nhiên, ngươi cũng có thể lựa chọn rời đi.

Tàn linh Tử Thánh hình thái hư vô, từ từ mở miệng.

Chương 440: Trở Về Thanh Hoa Vực

Triệu Phong mở ra Thần Linh nhãn, nắm rõ vị trí không gian di tích, mơ hồ thấy được một vài nhân tố không ổn định.

Muốn duy trì cho không gian truyền thừa mở ra, mỗi thời mỗi khắc, bản thân không gian cùng với Tàn linh Tử Thánh đều sẽ bị hao mòn lực lượng.

Đặc biệt là Tàn linh Tử Thánh, hạch tâm ý chí của Di tích Từ Thánh, trải qua tuế nguyệt, lực lượng ý chí Tàn linh, đã gần như dầu hết đèn tắt.

Đến một ngày lực lượng Tàn linh Tử Thánh tiêu hao hầu như không còn, di tích này sẽ trở thành không gian vô chủ, như vậy sẽ xuất hiện một vài nguy cơ không thể khống chế.

Đến lúc đó, cường giả ngoại giới rất có khả năng tiến vào, công chiếm không gian di tích.

Bởi vậy, bây giờ trước mắt Triệu Phong có hại lựa chọn:

Thứ nhất, ở lại trong Di tích Tử Thánh, có thể phải mất trên mười năm.

Thứ hai, trở về Đại lục Thanh Hoa.

- Triệu Phong, ngươi dự định sẽ ở lại không gian di tích này, hay là rời đi?

Mặc dù Tàn linh Tử Thánh ở trạng thái hư vô, nhưng vẫn có một loại tiên khí tuyệt trần thoát tục cao quý.

Trong đôi mắt đẹp tựa như mộng cảnh của nàng lộ ra một tia mong đợi, ngưng mắt nhìn thiếu niên tóc lam gần trong gang tấc.

Thân là Chưởng Khống giả của không gian này, Tàn linh Tử Thánh biết rất rõ những biểu hiện kinh diễm của Triệu Phong trước đây.

Huyết mạch của Triệu Phong mặc dù không thuộc về Thái cổ Vạn Tộc Bảng thế nhưng mắt trái của hắn hiển nhiên có chút liên quan đến “Thái cổ Vạn Tộc Bảng”.

Trong lòng Tàn linh Tử Thánh rất chờ mong Triệu Phong có thể đi cùng Triệu Vũ Phi, hiệp trợ nàng ta chưởng quản Di tích Tử Thánh.

- Thời gian mười năm, thật sự quá lâu.

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm, nhất thời rơi vào trầm tư và hồi ức.

Nghĩ đến lúc trước, hắn từ một Võ đồ ở tầng chót Cố Thể Cảnh, tu luyện cho tới Chân Linh cảnh bây giờ, sánh ngang với Chân Chủ cấp, mất bao nhiêu năm?

Nếu tính ra thì từ khi Triệu Phong là Võ đồ cho đến bây giờ, chỉ mới ba bốn năm.

Hiện nay, hắn thậm chí còn chưa đầy mười tám tuổi.

Cho dù là ở những địa vực khác, tuổi của Triệu Phong vẫn chưa thể xem là thành niên.

Đối với Triệu Phong mà nói, thời gian vài chục năm là quá dài.

Mười năm đối với Triệu Phong mà nói, bản thân sẽ có vô hạn cơ hội.

- Huống chi, ta cũng không thể cô phụ sự chờ mong của sư tôn Đại trưởng lão, cố hương của ta, không biết Hiểu Nguyệt Tông đã trầm luân đến tình trạng nào rồi

Triệu Phong nghĩ đến điều này, sắc mặt liền trở nên kiên định.

Về công về tư, hắn đều không thể lưu lại trong không gian Di tích Tử Thánh này quá lâu được.

- Ta lựa chọn quay trở về Đại lục Thanh Hoa Triệu Phong dứt khoát làm ra quyết định.

Sau khi hắn quyết định, Tàn linh Tử Thánh thở dài yếu ớt, ít nhiều có chút tiếc nuối. Nếu như đổi lại là cường giả bình thường, thậm chí cho dù là Tôn Giả Đan Nguyên cảnh cũng khó mà từ bỏ kỳ ngộ như vậy.

Trong Di tích Tử Thánh này, nguyên khí thiên địa nồng đậm không gì sánh nổi, tài nguyên trân bảo nhiều vô số kê, ở đây tu luyện, tuyệt đối hơn xa những thánh địa tu luyện ở bên ngoài.

Điểm này, Triệu Phong tất nhiên biết rõ.

Thế nhưng, hắn vẫn lựa chọn quay trở về Đại lục Thanh Hoa.

- Thiên địa rộng lớn như vậy, chưa chắc là không có kỳ ngộ nào lớn hơn Di tích Tử Thánh, nếu quá ỷ lại vào ngoại vật để đề thăng thực lực, ngược lại không chân thực. Hơn nữa, lần này ta cũng thu hoạch được khá nhiều thứ ở Di tích Tử Thánh rồi.

Ý chí của Triệu Phong kiên định, lòng tĩnh lặng như nước, cũng không bị không gian di tích làm mê hoặc dao động bản thân.

- Tử Thánh tỷ tỷ, xin hãy đưa Triệu Phong ca trở về Thanh Hoa vực, ở nơi đó, vẫn còn ký thác kỳ nguyện của Vũ Phi.

Triệu Vũ Phi mở mắt, “chìa khóa Tinh thể” trôi nổi trước người, nhẹ nhàng “ong” lên một tiếng, khiến cho không gian di tích phát sinh biến hóa vi diệu.

Triệu Phong mơ hồ suy đoán, chìa khóa Tinh thể này, có lẽ chính là hạch tâm của không gian di tích này.

Chỉ cần luyện hóa chìa khóa Tinh thể này, Triệu Vũ Phi có thể đại khái nắm giữ không gian Tử Thánh, thế nhưng so với di tích khổng lồ này, tu vi của nàng vẫn còn quá nhỏ bé, gần như không đáng kể.

- Được, ta cần nửa ngày để chuẩn bị.

Tàn linh Tử Thánh liếc nhìn Triệu Vũ Phi một cái thật sâu, cũng không nói gì thêm. Từ lúc trước, Triệu Vũ Phi đã có ước định với Tàn linh Tử Thánh, để cho Triệu Phong được tự do lựa chọn, đồng thời cũng tôn trọng sự lựa chọn của hắn.

Không ngoài dự liệu, Triệu Phong lựa chọn quay trở về Đại lục Thanh Hoa.

Theo lý thuyết, lựa chọn của Triệu Phong cũng ký thác một tia nguyện vọng của Triệu Vũ Phi, thế nhưng sâu trong tâm hồn nàng vẫn có một tia cảm giác mất mác nhàn nhạt.

- Triệu Phong ca, hy vọng lúc huynh trở về Hoành Vân Thập Tam

Quốc, có thể thuận tiện cứu “Lăng Nguyệt Tông”. Nếu như có thể, hãy đem tin tức ta vẫn mạnh khỏe, truyền đạt tới cho Thái Thượng Trưởng lão “Bạch Vân Đạo Tôn” của Thiên Nguyên Tông

Trong đôi mắt Triệu Vũ Phi có chút ươn ướt, lại nhắm mắt chuyên tâm luyện hóa “Chìa khóa Tinh thể đang trôi nổi trước người.

- Ta đáp ứng muội.

Triệu Phong trịnh trọng gật đầu, trong lòng có một tia áy náy. Hắn cũng không thể giúp Triệu Vũ Phi luyện hóa không gian Tử Thánh này, lại càng không thể ở lại với nàng đến mười năm.

Tiếp đó.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, đợi nửa ngày sau, khi không gian di tích đóng lại, trở về Đại lục Thanh Hoa.

Nhân dịp này, Triệu Phong lại chỉnh lý những thu hoạch của mình trong Di tích Tử Thánh.

Trong phần lớn thu hoạch, một vài thiên linh dị bảo, thượng cổ trân tàng như “Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo”, nếu đặt ở Đại lục Thanh Hoa, tuyệt đối là vô giá.

Những thu hoạch trước kia, ví dụ như thu hoạch tại Thủy Nguyệt bảo tàng, căn bản bé nhỏ không đáng kể.

Tại phương diện truyền thừa, Triệu Phong tương đương thu được hai đại truyền thừa.

Phân biệt là truyền thừa của “Phong Lôi Đại Đế” và truyền thừa của “Băng Hoàng Thương”.

Trong đầu hắn.

Một tòa cổ bi sứt mẻ, dáng vẻ tang thương cũ kỹ, ngoài mặt nhộn nhạo một tầng điện văn thần bí, khí tức lực lượng Phong Lỏi tản mát sâu thẳm vô tận.

“Phong Lôi cổ bi” này, đại biểu cho truyền thừa tinh túy của một đời Đại Đế.

Chẳng qua, bản thân “Phong Lôi cổ bi” này lại có chút sứt mẻ, ánh sáng ảm đạm, thậm chí còn không phát sáng được 1%.

Nói cách khác, lấy tạo nghệ căn cơ của Triệu Phong, khả năng tìm hiểu được “Phong Lôi cổ bi” này, ngay cả 1% cũng không đến.

- Phong Lôi cổ bi này, nếu như ta có thể tìm hiểu được hơn 1%, vậy thì tấn chức Tôn Giả cũng không khó.

Triệu Phong thu hồi tâm thần.

Việc tham tu Phong Lôi cổ bi, tuyệt đối sẽ là một quá trình dài đằng đẵng

Khối cổ bi truyền thừa này, nếu như rơi xuống Đại lục Thanh Hoa, tuyệt đối sẽ dấy nên một trận sóng to gió lớn. V

Dù sao đi nữa thì đây cũng là truyền thừa của Hư Thần Đại Đế, đủ có thể siêu việt một vài đại truyền thừa bình thường

Sau đó.

Triệu Phong lại bắt đầu nghiên cứu “Băng Hoàng Thương”.

Toàn thân Băng Hoàng Thương một màu lam, trong suốt như thủy tinh, bên trong lại thâm thúy như biển rộng

- Băng Hoàng Thương loại Thần binh truyền thừa, tại thời kỳ đỉnh phong phẩm cấp của nó ít nhất là Địa cấp Thượng phẩm.

Triệu Phong nhẹ nhàng vuốt ve Băng Hoàng Thương giống như một khối thủy tinh băng lam, khí tức huyết trạch lam sắc trong cơ thể, đột nhiên tự nhiên vận chuyển, có cảm giác rất thân thiết, hòa hợp một thể với khí tức của Băng Hoàng Thương

Thần binh Địa cấp, nếu xuất hiện trong lịch sử của Đại lục Thanh Hoa, tuyệt đối thuộc cấp bậc truyền thuyết.

Vương Triều huy hoàng của Đại lục ngày xưa, Vượng Triều “duy nhất” vượt qua Đại quốc, chỉ trong một đêm đã bị một thanh Thần binh Địa cấp hủy diệt.

Ô... Ô... Ô... N... G!

“Băng Hoàng Thương” đột nhiên hóa thành chất lỏng, trực tiếp rót vào trong cơ thể Triệu Phong

- Ổ?

Triệu Phong có chút ngoài dự liệu, Băng Hoàng Thương rõ ràng tiêu thất ngay trước mắt, không kịp phản ứng.

Nhưng Triệu Phong có thể xác định, độ phụ hợp giữa nó và lực lượng huyết mạch trên người vô cùng cao, cho nên đã dung hợp với thân thể huyết nhục.

Triệu Phong nhắm mắt lại, cẩn thận cảm ứng, nhận biết được một tia khí tức băng hàn Thượng cổ từ trong lực lượng huyết mạch, trong đó đồng thời còn trộn lẫn một ít tin tức truyền thừa Băng Thủy Áo Nghĩa.

Băng Hoàng Thương không chỉ là một kiện Thần binh, mà bản thân nó còn ẩn chứa thông tin về một truyền thừa nhất định.

Nhãn lực của Tàn linh Tử Thánh rất chuẩn, cho nên mới chỉ dẫn cho Triệu Phong nhận Thần binh truyền thừa vô cùng phù hợp này.

Chẳng qua, Băng Hoàng Thương của Triệu Phong hiện nay, vì có chút sứt mẻ, linh tính tổn thất, cho nên đại bộ phận uy năng và lực lượng thần bí đều chìm trong ngủ say.

- Đồng thời thu được hai đại truyền thừa Phong Lôi Đại Đế và Băng Hoàng Thương, lần Chân Long hội lần này, xem như cũng không tệ.

Tâm trạng Triệu Phong có chút thỏa mãn.

Thu hoạch của bản thân hắn, ngoại trừ thiên linh dị bảo, thường cổ trân tài và hai đại truyền thừa ra, còn có một lợi ích lớn lao khác.

Lợi ích lớn nhất, chính là đến từ “Mộc Linh tinh phách”, có khả năng bồi dưỡng tâm hồn lớn mạnh.

Lúc trước, Triệu Phong được Mộc Linh tinh phách làm hậu thuẫn, thi triển Khóa Không Chi Mâu, hấp thu chuyển hóa được rất nhiều lực lượng tinh phách, khiến tâm hồn được tẩy lễ và phát triển mạnh chưa từng có.

Bây giờ.

Tâm hồn Triệu Phong lớn mạnh vượt qua Chân Chủ cấp, cảnh giới tinh thần sánh ngang Chân Chủ cấp đại thành, khả năng vận dụng Khóa Không Chi Mâu, cũng có lý giải và thăm dò nhất định.

Những lợi ích và thu hoạch như vậy, thậm chí đủ khiến cho những thiên tài Chân Chủ cấp đứng đầu của Tam Đại Tông Phái Nhị Tinh cũng phải đố kỵ.

Thời gian lặng lẽ trôi qua.

Nửa ngày cuối cùng, Triệu Phong sắp xếp lại những thu hoạch trong không gian Tử Thánh.

Có thu hoạch, cũng sẽ có tổn thất.

Tổn thất của Triệu Phong chính là, bởi vì Đồng lực thôi thúc quá độ, cho nên trong khoảng thời gian ngắn sắp tới, không dễ dàng sử dụng những bí thuật cường đại của Thần Linh nhãn.

Ngoài ra.

Ấu thú Bò Cạp biến chủng cũng bỏ Triệu Phong mà đi.

Triệu Phong hỏi Tàn linh Tử Thánh, liền nhận được câu trả lời thuyết phục, đó là nếu như ấu thú Bò Cạp chết đi, sẽ không còn ở trong không gian di tích nữa.

- Ấu thú Bò Cạp hắn là chưa chết, bằng không thì ta sẽ không cảm ứng được, dù khoảng cách rất xa xôi.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Vụt vụt...

Hai bộ Ám Ngân Độc Thi xuất hiện bên cạnh người Triệu Phong.

Luận chiến lực, hai bộ Ám Ngân Độc Thi này tuyệt đối cường hãn, có lực sát thương kinh khủng vô cùng, có thể nói là dưới Chân Linh cảnh, tuyệt đối “kiến huyết phong hầu”.

Nếu là trước khi bắt đầu Chân Long hội, e rằng Triệu Phong cũng không ngờ mình lại có được hai nô bộc quỷ thi Chân Chủ cấp.

Chỉ bằng vào hai quỷ thi nô bộc Chân Chủ cấp này, Triệu Phong cơ bản đã có thể tung hoành tại Thiên Bồng đại quốc rồi.

Thiên Bồng đại quốc là một thế lực lớn xa xưa, ví dụ như Liễu tộc trong Tứ tộc, cường giả Chân Chủ cấp cũng không quá hai vị.

Trong Đại lục Thanh Hoa, một vài “Cường quốc” khổng lồ, cường giả Chân Chủ cấp cũng chỉ có được một hai người.

Đây là chỉ xét Cường quốc và Đại quốc.

Nếu như Triệu Phong ở chỗ Tiểu quốc như Hoành Vân Thập Tam Quốc, e rằng ngay cả một vị Chân Chủ cấp cũng không có, thậm chí Chân Huyền cấp cũng hiếm có như lông phượng sừng lân.

Nháy mắt, nửa ngày đã trôi qua.

- Triệu Phong, không gian di tích truyền thừa đang đóng lại. Ta chuẩn bị đem ngươi trở về “Thanh Hoa vực” đây.

Thanh âm Tàn linh Tử Thánh vang lên trong đầu Triệu Phong

- Làm phiền Tử Thánh tiền bối rồi.

Triệu Phong cung kính, vội vàng nói tạ ơn.

Hắn không khó đề suy đoán, muốn đưa mình trở về Đại lục Thanh Hoa, không gian di tích và bản thân Tàn linh Tử Thánh đều sẽ tiêu hao không hề nhỏ.

- Triệu Phong ngươi không cần khách sáo, đây là việc mà ta phải làm. Cho dù ngươi không phải là hảo bằng hữu của Vũ Phi, chỉ luận việc ngươi trấn thủ Tham Thiên Thụ Yêu, bảo vệ nơi yếu nhược nhất của không gian di tích, ta cũng sẽ tận lực thỏa mãn yêu cầu của ngươi.

Tàn linh Tử Thánh mím cười thản nhiên.

Dứt lời.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Bảo điện Tử Thánh khổng lồ đột nhiên lóe lên một tầng ánh sáng như ngọc, cực kỳ đẹp mắt, thậm chí còn sản sinh một tia dao động không gian mịt mờ.

Bỗng nhiên.

Trước người Triệu Phong hiện lên một quang môn Tử Linh, bên trong là một khoảng không u ám.

- Tiền bối, nếu như có thể đưa ta đến sát biên giới phía Tây Nam của Bắc đại lục, như vậy là tốt nhất.

Triệu Phong đánh giá, có lẽ bây giờ “Thánh Vực Chân Long Hội” đã kết thúc rồi.

Phía Tây Nam biên giới Bắc đại lục, chính là vị trí của Hoành Vân Thập Tam Quốc và cũng là phạm vi của hai đại Cường quốc.

Chương 441: Trở Về Thanh Hoa Vực 2

Dựa theo cách nghĩ của Triệu Phong, nếu như “Tàn linh Tử Thánh” có thể truyền tống mình đến vị trí càng chuẩn xác, như vậy là tốt nhất.

Tính toán thời gian một chút, Thánh Vực Chân Long Hội quá nửa đã chấm dứt. Cho dù phản hồi sân thi đấu Thượng cổ, Triệu Phong cũng cảm thấy đau đầu đối với những nghi vấn hỏi thăm đến từ khắp nơi..

Dù sao thì Triệu Phong cũng tiến vào Di tích Tử Thánh, thuộc về truyền thừa mà mọi người đều không biết, Triệu Phong cũng không biết phải giải thích về chuyện của Triệu Vũ Phi như thế nào, bởi vì việc này liên quan rất lớn tới lợi ích và cơ mật.

Địa phương mà hắn chính thức muốn đến, không phải là sân thi đấu Thượng cổ, cũng không phải là Thiên Bồng đại quốc, mà là cố hương của mình.

Nhớ lại năm đó, lần đầu hắn tới Thiên Bồng đại quốc, cũng là do khu vực Hoành Vân Thập Tam Quốc xảy ra kịch biến cục diện.

Trước khi rời đi, hắn từng lâm vào truy nã đuổi giết của tân nhiệm Tông chủ Hiểu Nguyệt Tông - “Vân Hải chân nhân”, lệnh truy nã này lan truyền khắp Thập Tam Quốc.

Hiện nay.

Triệu Phong đoán chừng, thời cơ đã đến, với thực lực của mình, hoàn toàn đủ sức giết trở về khu vực Hoành Vân Thập Tam Quốc.

- Yêu cầu của ngươi cũng rất đơn giản, ở chỗ ta có một cái “Tử Thánh lệnh”, tương đương với một thứ định vị không gian.

Tàn linh Tử Thánh mỉm cười phất tay, một cái lệnh bài màu tím rung động như gợn nước, hóa thành lưu quang, rơi vào tay Triệu Phong.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Triệu Phong thoáng tiếp nhận “Tử Thánh lệnh”, có chút nghi hoặc.

- Thông qua “Tử Thánh lệnh” này, Di tích Tử Thánh và ngươi sẽ sinh ra một tia cảm ứng yếu ớt. Nếu một ngày nào độ, ngươi muốn trở về “không gian Tử Thánh”, hoặc Vũ Phi cần sự trợ giúp của ngươi, có thể liên lạc thông qua nó, lại lần nữa mở ra thông đạo truyền thừa.

Tàn linh Tử Thánh giải thích một phen.

Sau khi Triệu Phong nghe xong, có chút ngạc nhiên ngoài dự liệu.

Nói cách khác, lần này hắn trở về Đại lục Thanh Hoa, tương lai vẫn còn cơ hội tiến vào “không gian Tử Thánh”.

- Đây là “Tử Thánh lệnh” cuối cùng, chỉ có thể sử dụng được ba lượt, ngươi nhất định phải sử dụng thận trọng.

Tàn linh Tử Thánh dặn dò.

Triệu Phong gật đầu đồng ý, cất kỹ Tử Thánh lệnh.

- Ở đây còn có mấy vật, ta muốn tặng cho ngươi.

Tận linh Tử Thánh lại khoát tay, trong hư không xuất hiện một khối Long Ngọc phù, một cái Cổ Thiết Giới Chỉ cổ xưa, một hạt châu đen thui.

Trái tim Triệu Phong thoáng đập mạnh một cái, trực giác mách bảo với hắn rằng, ba vật mà Tàn linh Tử Thánh đưa tới, tuyệt đối không phải loại bình thường

Thử nghĩ mà xem, Tàn linh Tử Thánh là Chưởng Khống giả của một không gian di tích, lễ vật nàng tặng há có thể là vật phàm?

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu thoáng xuất hiện, bộ dạng có chút hưng phấn.

- Long Ngọc phù này gọi là Ngọc Long bảo hộ" trong nguyên liệu chế tác nên nó, thậm chí còn ẩn chứa một tia huyết mạch của Thượng cổ Chân Long, cùng loại với "Hư Thần bảo hộ", nhưng đặc thù hơn nhiều, có thể công có thể thủ, có thể sử dụng bảo vệ tính mạng Ngọc phù này, còn có thể sử dụng hai lần.

Tàn linh Tử Thánh giới thiệu một phen.

Triệu Phong nghe vậy, ánh mắt lập tức sáng ngời.

Trước đây, hắn đã tận mắt nhìn thấy Diệp Yên Vũ sử dụng "Hư Thần bảo hộ", lực lượng cực kỳ khủng bố, khí lực cường hoành đến mức đánh cho Tham Thiên Thụ Yêu tàn phế một nửa.

"Hư Thần bảo hộ" tương đương với một phần mười lực công kích của Vương Giả Hư Thần cảnh, còn có thể dùng để phòng thủ.

Nếu như sử dụng thỏa đáng một kích của Hư Thần bảo hộ, thậm chí còn có thể đánh chết Tôn Giả Đan Nguyên cảnh bình thường

Ngọc Long bảo hộ" mà Tàn linh Tử Thánh tặng cho hắn, so với "Hư Thần bảo hộ" càng đặc thù hơn, có thể sử dụng hai lần.

- Cổ Thiết Giới Chỉ này chính là một kiện đạo cụ không gian trữ vật thượng phẩm, năng lực chịu tải rất mạnh, cực kỳ cứng rắn, khó có thể phá hủy, không gian trong đó so với toàn bộ không gian trong đạo cụ trữ vật của ngươi cộng lại, còn lớn hơn gấp trăm lần. Hơn nữa chiếc nhẫn này còn có thể sử dụng như Túi linh sủng

Tàn linh Tử Thánh lại cười nói.

Triệu Phong có chút kinh hỉ, tâm thần giác quan rót vào "Cổ Thiết Giới Chi" mơ hồ cảm thấy một không gian trữ vật khổng lồ, phạm vi ít nhất phải lên tới một dặm.

Phải biết rằng không gian trữ vật bình thường đều tương đối nhỏ, phạm vi chừng vài thước, lớn hơn một chút thì vài trượng

Mà loại phạm vi một dặm khổng lồ như đạo cụ không gian trữ vật này, cho dù là ở Đại lục Thanh Hoa, cũng là lần đầu nghe nói.

Hơn nữa, cái "Cổ Thiết Giới Chi" không những có thể trữ vật, mà còn có thể bò linh sủng vào.

Meo meo!

Thận hình Tiểu Tặc Miêu nhoáng lên một cái, tiến vào trong "Cổ Thiết Giới Chi", sau đó biến mất không thấy đâu nữa.

Có được Cổ Thiết Giới Chỉ này, Triệu Phong ngày sau làm việc, cũng

thuận tiện hơn rất nhiều.

Cuối cùng.

Tàn linh Tử Thánh lại giới thiệu hạt châu màu đen cuối cùng:

- Đây là “Vạn Quỷ Châu”, thánh khí Quỷ đạo, ẩn chứa một lượng lớn Âm Quỷ thi khí, thích hợp để bồi dưỡng quỷ thi. Để một vài quỷ thi bình thường vào trong này, không cần tận lực bồi dưỡng mà vẫn có thể nhanh chóng phát triển, tăng cường hiệu quả tu luyện gấp mấy chục lần so với bên ngoài. Ngày xưa, “Vạn Quỷ Đại Đế” đã bồi dưỡng một đại quân vạn quỷ trong hạt châu này, quét ngang một Tông phái Nhị Tinh cực mạnh.

Triệu Phong tiếp nhận lấy Vạn Quỷ Châu xem xét, đẳng cấp của thứ này cao hơn so với Hắc Liên quỷ khí mà mình cướp đoạt được một bậc.

Hiển nhiên, Tàn linh Tử Thánh cũng nhìn ra được Triệu Phong rất hứng thú với việc bồi dưỡng quỷ thi, cho nên mới tặng hạt Vạn Quỷ Châu này.

Không chỉ Vạn Quỷ Châu, những thứ như Ngọc Long bảo hộ” và “Cổ Thiết Giới Chi” cũng đều có tác dụng rất lớn đối với Triệu Phong.

Sau khi cất kỹ ba thứ này, Triệu Phong chuẩn bị đứng dậy.

- Vũ Phi, sau này gặp lại.

Trước khi đi, Triệu Phong còn nhìn Triệu Vũ Phi một cái thật sâu.

Triệu Vũ Phi trở thành truyền nhân của Từ Dạ Thánh Chủ, tiếp quản “Không gian Tử Thánh”, ngày sau phải ma luyện và gánh vác sứ

mạng không đơn giản.

Tàn linh Tử Thánh là người thông minh, tặng cho Triệu Phong những ân huệ nhỏ này, trong đó cũng có chút dụng ý, đó là hy vọng Triệu Phong ngày sau có thể niệm chút tình cũ, chiếu ứng đôi chút, đặc biệt là lúc Triệu Vũ Phi còn chưa phát triển hoàn thiện.

Mà trên thực tế.

Với quan hệ của hai người Triệu Phong, cho dù không có những ân huệ này, một khi Triệu Vũ Phi gặp phải phiền toái, Triệu Phong nhất định cũng sẽ không đứng ngoài mà nhìn.

Vụt...

Triệu Phong nhảy lên, tiến vào “Cánh cửa Tử Linh” trước mắt, thân hình lập tức biến mất.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Toàn bộ di tích Tử Thánh đột nhiên sinh ra chấn động rất nhỏ, kèm theo đó là không gian mơ hồ rung động

Triệu Phong cũng biến mất khỏi không gian Tử Thánh vào đúng thời khắc này.

Cánh cửa Tử Linh biến mất.

- Vũ Phi, mặc dù người này không có huyết mạch Thái cổ Vạn Tộc Bảng thế nhưng mắt trái của hắn có lai lịch rất lớn, tất có liên quan với Thái cổ Vạn Tộc Bảng. Nếu như ngươi có thể kết làm phu thể với hắn, hai bên sẽ thu được lợi ích rất lớn...

Đôi mắt đẹp như mộng cảnh của Tàn linh Tử Thánh hiện lên một tia vui vẻ.

Triệu Vũ Phi đang ngồi xếp bằng luyện hóa “chìa khóa Tinh thể”, khuôn mặt lập tức đỏ lên.

Cùng lúc đó.

Hư Không Hải vô tận.

Vụt vụt vụt...

Từng đạo thân ảnh lăng không hiện ra tại trên đỉnh núi kình thiên.

Những thân ảnh này đều là đệ tử thiên tài của Tam Đại Tông Phái, có người lạc lõng, có người kinh hỉ, còn có một số thì tức giận và không cam lòng.

Ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh, sức mạnh mênh mông to lớn, chấn nhiếp trong vòng ngàn dặm, phảng phất ngay cả không gian cũng bị giam cầm.

Mỗi khi có thiên tài bị truyền tống ra ngoài cao tầng của ba Tông đều hỏi thăm một phen.

Cuối cùng, ngay cả Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi cũng lần lượt bị truyền tống ra ngoài.

- Thông đạo truyền thừa của Di tích Tử Thánh đã đóng cửa rồi.

Không Lâu hoàng kim đạm mạc lên tiếng.

Ổ!

Bỗng nhiên, ba đại Vương Giả đồng thời sinh ra một tia cảm ứng.

- Vừa rồi dường như có một tồn tại nào đó từ trong không gian Tử Thánh truyền tống ra ngoài thế nhưng lại không hiện thân ở nơi tiếp nhận truyền thừa của trận doanh Tam Đại Tông Phái chúng ta.

Đôi mi thanh tú của Nguyệt Bào Thánh Cô khẽ cau lại, đôi mắt dễ thương nhắm chặt, cẩn thận cảm ứng.

- Ta cũng có cảm ứng rất yếu ớt.

Không Lâu hoàng kim và Ma Đạo Vương Giả cũng biểu thị đồng tình.

Khoảnh khắc khi Di tích Tử Thánh đóng cửa, Triệu Phong đã bị truyền tống ra ngoài.

Thế nhưng ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh, sức mạnh to lớn thông thiên, lập tức bắt được một tia truyền tống chấn động.

Người bị truyền tống đến dị địa kỳ lạ nào đó, không biết rốt cuộc là ai?

Ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh hơi suy nghĩ một chút, trong lòng liền có đáp án.

Đầu tiên, người thừa kế Di tích Tử Thánh có thể loại trừ.

Bởi vì người thừa kế cần một thời gian dài mới có thể tiếp quản không gian di tích, không có khả năng rời khỏi đó.

Tiếp theo, đệ tử của Tam Đại Tông Phái cũng có thể loại trừ bởi vì bọn họ đều có Lệnh bài truyền thừa.

Còn nữa, nếu không có Lệnh bài truyền thừa, lại truyền tống một sinh linh khác đến khu vực xa xôi nào đó, Tàn linh Tử Thánh nhất định sẽ tiêu hao rất nhiều lực lượng.

Tàn linh Tử Thánh hiển nhiên sẽ không làm những chuyện vô ích, giống như truyền thống một đệ tử thiên tài của ba Tông đến nơi khác.

Như vậy, đáp án đã vô cùng rõ ràng rồi.

Chỉ có Triệu Phong, tên thiên tài yêu nghiệt đã từng trợ giúp người thừa kế di tích, mới có thể nhận được đãi ngộ này.

- Không thể cảm ứng được nữa rồi...

Nguyệt Bào Thánh Cô nhắm mắt, bắt đầu liên lạc với ấu thú Bò Cạp khổng lồ.

Vương Giả Hư Thần cảnh, có những thủ đoạn thần kỳ không thể tưởng tượng nổi, dễ dàng chế ngự và khuất phục được ấu thú Bò Cạp khổng lồ.

Thế nhưng ấu thú Bò Cạp khổng lồ cách Triệu Phong quá xa, hơn nữa tu vi của bản thân ấu thú Bò Cạp khổng lồ cũng quá yếu, rất khó cảm ứng được Triệu Phong.

- Xem ra, khu vực của Triệu Phong kia cũng không phải ở Quần Đảo vực Thiên Lô, chẳng qua, với khả năng cực hạn của Tàn linh Tử Thánh, nhất định sẽ không truyền tống hắn đi quá xa, có thể là đến một Quần Đảo vực nào đó quanh đây.

Nguyệt Bào Thánh Cô dĩ nhiên đã có chút phán đoán.

Hiện nay, nàng chỉ cần cẩn thận bồi dưỡng, khiến cho thực lực của ấu thú Bò Cạp khổng lồ mạnh mẽ đến một tình trạng nào đó, tăng cường lực cảm ứng của nó, tương lai nhất định có thể đại khái đoán ra vị trí của chủ nhân nó.

Triệu Phong tiêu thất khỏi không gian Tử Thánh, ấu thú Bò Cạp khổng lồ này chính là manh mối duy nhất để truy tung.

Tại một nơi xa xôi khác.

Trong một khu rừng hoang trải dài không thể tưởng tượng.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một cánh cổng Tử Linh lấp lánh hiện ra trên không trung khu rừng, thậm chí khiến cho nguyên khí thiên địa xao động dị thường.

Một khắc này, thiên địa chung quang, phảng phất như xuất hiện một trận rung động nhè nhẹ, phong vân lôi vũ giao thoa.

Cánh cửa Tử Linh này vừa hiện ra, lập tức bị thiên địa xung quanh bài xích và chèn ép, khiến nó chỉ có thể dừng lại tại khu vực này.

Vù...

Một thiếu niên tóc lam từ trong cánh cửa Từ Linh nhảy ra.

Dị tượng thiên địa xung quanh, khiến cho rất nhiều hung thú yêu linh tại khu rừng hoang này phải sợ hãi bất an, không ngừng run rẩy.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong quan sát một lượt, lập tức nắm rõ hoàn cảnh, khẽ lẩm bẩm:

- Thủ đoạn của Tàn linh Tử Thánh này quả thật không thể đánh giá, trực tiếp liên thông giữa hai địa phương xa xôi, đưa ta trở về Đại lục Thanh Hoa.

Khoảnh khắc hiện thân, khứu giác của Triệu Phong lập tức ngửi thấy một loại khí tức quen thuộc thân thiết.

Khí tức của Đại lục Thanh Hoa và không gian Tử Thánh, hoàn toàn bất đồng

Mà khí tức này, lại thập phần tiếp cận với Hoành Vân Thập Tam Quốc của Triệu Phong trước kia.

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên, liền đoán ra mình đã bị truyền tống tới một khu rừng nào đó trong khu vực Hoành Vân.

Khu vực Hoành Vãn có mười ba nước, còn có hai đại Cường quốc.

Ngoại trừ khu vực của quốc gia ra, đại bộ phần đều là vùng đất hoang vu.

Vùng đất hoang vu, thuộc về đất hoang mà nhân loại không khai khẩn, thường có đại lượng Hung thú và Yêu thú chiếm giữ, thậm chí có một vài đàn Yêu thú cường đại đến mức ngay cả cường giả Chân Linh cảnh cũng không dám khinh suất mạo hiểm...

Bởi vì vừng đất hoang vu quá bao la, mà Triệu Phong lại lăng không hàng lâm, cho nên hắn cũng không thể nào phán đoán được rốt cuộc mình đang ở khu vực hẻo lánh nào tại Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Vụt...

Thân hình Triệu Phong lóe lên, bay tới đỉnh của một gốc đại thụ, vô

thức mở ra Thần Linh nhãn, chuẩn bị quan sát địa hình để phán đoán đường đi.

Thế nhưng

Thần Linh nhãn của hắn vừa mở ra, sắc mặt lập tức biến đổi.

Triệu Phong cảm thấy mắt trái truyền đến một trận đau đớn dị thường cực kỳ không thoải mái.

Ý thức của Triệu Phong tiến vào không gian mắt trái, hàn đam u lam ở giụa không gian, rung động không ngừng, bên trong nổi lên từng cơn sóng mãnh liệt, kéo dài đến chín trượng tám, chín trượng chín,...

Chương 442: Đà Chủ

Giữa rừng hoang, Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, khẽ nhíu mày, ngón cái đay đay huyệt Thái Dương, cảm thấy mắt trái u lam có chút trướng lên.

Không biết có phái là ảo giác hay không, mắt trái giống hệt vực băng hàn đàm trước kia, không còn lạnh lẽo như trước nữa, bên trong thỉnh thoảng hiện lên một tia rung động.

Loại cảm giác này, giống như một tòa Băng Sơn sắp tan thành sông hồ vậy.

- Loại cảm giác này...

Triệu Phong còn cảm thấy một tia yếu ớt mỏi mệt kèm theo.

Lần trước, lúc Thần Linh nhãn lột xác, dường như cũng có loại cảm giác như vậy.

Nhưng cảm giác lần này lại lặng lẽ hơn rất nhiều, dường như có cảm giác Thần Linh nhãn đang trướng lên.

Nếu không thúc dục Thần Linh nhãn thì còn đỡ, đến khi thúc dục, cảm giác trướng lên này sẽ sâu sắc hơn gấp mười lần, thậm chí gấp trăm lần.

Triệu Phong không thể nào xác định, tình huống này là vì lúc ở trong Di tích Tử Thánh, Đồng tử của mình đã tiêu hao quá độ hay là Thần Linh nhãn sắp tiến vào quá trình biến dị.

Có lẽ đều là cả hai

Lúc này hắn đột nhiên sinh ra một loại cảm giác “thúc hóa” kỳ lạ.

Thần Linh nhãn dị biến, mà phương hướng dị biến thì ngay chính bản thân Triệu Phong cũng không thể khống chế.

Đối với loại tình huống này, Triệu Phong cũng tương đối chờ mong, đồng thời có vài phần thấp thỏm lo lắng không yên.

Hắn cũng không biết rằng, dị biến tiếp theo của Thần Linh nhãn sẽ dẫn lối mình đến đâu.

Phù...

Triệu Phong ổn định tâm trạng, thúc dục lực lượng huyết mạch trong cơ thể.

Vụt...

Lực lượng huyết mạch có cảm giác mát lạnh, lập tức rót vào không gian trong mắt trái, ngăn cách với hàn đàm u lam.

Một khắc sau.

Mắt trái của Triệu Phong lại khôi phục con mắt màu đen bình thường, có vài phần ảm đạm.

Trong không gian mắt trái.

Hàn đàm u lam này có chút rung động, khí tức lạnh băng rút đi, sinh ra một loại cảm giác nhu hòa như nước.

- Lực lượng huyết mạch của ta, quả nhiên có quan hệ trực tiếp với thuộc tính của Thần Linh nhãn.

Triệu Phong phát hiện lực lượng huyết mạch trong cơ thể của mình, có chút trộn lẫn với Băng Thủy thuộc tính.

Phù...

Hắn thúc dục lực lượng huyết mạch, một chưởng đánh ra, trong hư không sản sinh một đóa hoa Băng Lôi, hiên hiện một tầng rung động như nước, nỡ rộ như thủy tinh mộng ảo.

Uy lực của chưởng pháp biến hóa không lớn.

Nhưng Triệu Phong phát hiện, khả năng khống chế và biến hóa vận dụng đối với lực lượng huyết mạch của mình, so với huyết mạch thuần băng hàn trước kia thì còn mạnh gấp mấy lần.

Trở về khu vực Hoành Vân, Thần Linh nhãn đột nhiên xuất hiện loại biến cố này, Triệu Phong cũng không biết đây là phúc hay họa.

Thế nhưng hắn nghĩ rằng, cho dù mình không sử dụng Thần Linh nhãn, chỉ bằng vào chiến lực và át chủ bài của mình, như vậy cũng đủ để tung hoành Thập Tam Quốc và hai đại Cường quốc rồi.

Giờ phút này.

Triệu Phong không thể đơn giản sử dụng Thần Linh nhãn, hắn đứng lặng yên giữa rừng cây, hơi có vẻ do dự, không biết nên đi hướng nào.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu nhảy lên vai hắn, vứt mấy đồng tiền cổ lên trời, sau đó nhe rằng cười, chỉ về một phía khác.

- Tiểu thần côn, tạm thời tin ngươi lần nữa.

Triệu Phong không nhịn được bật cười một tiếng.

Hắn cũng có chút bán tin bán nghi đối với thủ đoạn bói toán của Tiểu Tặc Miêu.

Vụt...

Triệu Phong hóa thành một đạo hồ quang điện mị mơ hồ không rõ, hướng về một khu vực nào đó trong rừng hoang mà bay đi.

Dựa theo phương hướng mà Tiểu Tặc Miêu chi, Triệu Phong một đường phi hành mấy ngàn dặm.

Phía trước vẫn là một mảnh đất hoang mênh mông không có người ở, nhưng lúc này lại đột nhiên xuất hiện một vài dòng sông, hồ nước. Những dòng sông hồ nước kia, sản sinh một loại kêu gọi rất thân thiết đối với Thần Linh nhãn của Triệu Phong.

Trên đường đi, Triệu Phong tự nhiên đã gặp phải một ít Hung thú và Yêu thú, tất cả đều bị đánh chết trong nháy mắt, không có gì đáng lo ngại.

Tu vi của Triệu Phong hiện nay đạt tới Chân Huyền cấp đỉnh phong, thậm chí có thể xem như Nửa bước Chân Chủ cấp, cho dù không sử dụng Thần Linh nhãn thì hắn cũng không hề sợ hãi Chân Chủ cấp bình thường chút nào.

Phi hành mệt mỏi, Triệu Phong lại lấy “Thanh Phong Yến” bên trong Cổ Thiết Giới Chỉ ra chở, thay cho đi bộ.

Cổ Thiết Giới Chỉ không hổ là tinh phẩm mà Tàn linh Tử Thánh tặng cho, không những có thể bỏ vào vật phẩm bình thường, mà còn có thể bò linh sủng còn sống vào.

Bởi vì không tận lực bồi dưỡng, cho nên tu vi của Thanh Phong Yến vẫn chỉ tương đương với Nửa bước Chân Linh cảnh, nhưng luận năng lực phi hành thì nó lại mạnh hơn Chân Linh cảnh bình thường không ít.

Lại phi hành thêm mấy ngàn dặm, Triệu Phong vẫn không thoát ra khỏi khu vực hoang vu này.

Trong lòng Triệu Phong hơi có chút tức giận, đang chuẩn bị lôi Tiểu Tặc Miêu ra, chất vẫn một phen.

Nhưng đúng lúc này...

Vụt vụt vụt...

Trong một hạp cốc ở bên bờ trường giang phía dưới, đột nhiên có bảy tám đạo thân hình nhảy ra.

Những thân hình này, khí tức không tầm thường tu vi thấp nhất đều là Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, có hai vị Nửa bước Chân Linh cảnh, người cầm đầu thậm chí còn là cao nhân Chân Linh cảnh.

- Tặc Tử Liên minh Thiết Long, để mạng lại!

- Tại sao người của Liên minh Thiết Long lại đuổi giết tới đây nhanh như vậy?

Những thân ảnh này, dường như cũng chỉ vừa mới phát hiện ra Triệu Phong cả đám kinh hãi đỏ mắt, sát ý đằng đằng lao tới.

Triệu Phong còn chưa biết rõ tình huống không ngờ lại vô duyên vô cớ bị đánh giết.

Hắn vội vàng quét mắt nhìn, bộ dạng bảy tám người này có chút lộn xộn chật vật, hiển nhiên là vừa mới trải qua chiến đấu không lâu.

Người cầm đầu là một lão giả tông bào, là cao nhân Chân Linh cảnh, tu vi so với Vân Hải chân nhân năm xưa còn mạnh hơn một bậc.

- Chư vị cẩn thận, người này trẻ tuổi như vậy, không ngờ lại là một cao nhân Chân Linh cảnh.

Lão nhân tông bào này dùng linh thức quét qua Triệu Phong trái tim thoáng đập mạnh một cái.

Tu vi khí tức của Triệu Phong hắn hoàn toàn không nhìn thấu, nhưng có thể khẳng định rằng đối phương ít nhất cũng là cấp bậc Chân Linh cảnh.

Đám người này vừa trải qua một phen bị đuổi giết, liên tục chiến đấu chém giết, thực lực cũng không còn tại đỉnh phong nữa.

Sáu bảy người khác, lập tức như lâm phải đại địch, hết sức e dè đề phòng

Mặc dù bọn họ nhân số nhiều, thế nhưng muốn liên thủ để đối phó với một cao nhân Chân Linh cảnh, e rằng cho dù có thể giết chết hay khiến đối thủ trọng thương thì cũng phải trả một cái giá rất lớn.

Triệu Phong bị tám người vây quanh, thân hình cũng không động đậy, thần sắc trên mặt hơi đổi, ban đầu là kinh ngạc, sau đó trở nên vui mừng.

Rốt cuộc cũng nhìn thấy người rồi.

Triệu Phong có cảm giác như trút bỏ được gánh nặng.

Thấy Triệu Phong bị vây quanh mà vẫn không kinh sợ, ngược lại còn mừng rỡ, sắc mặt lão nhân tông bào càng thêm ngưng trọng, thầm nghĩ không ổn.

- Tặc tử, trước khi chết, hãy xưng tên ra!

Một thanh niên cầm bào tu vi Nửa bước Chân Linh cảnh khác bước ra, bộ dạng ghét ác như cừu, hét lớn.

Đối mặt với loại tình huống này, Triệu Phong vô thức muốn phát động “Tâm Linh Chi Nhãn”, như vậy thì có thể biết được toàn bộ đáp án từ những người kia, với hiệu suất nhanh nhất.

Thế nhưng Thần Linh nhãn lại truyền đến loại cảm giác bành trướng đau đớn, khiến cho hắn lập tức từ bỏ ý nghĩ này.

Haizz... Không thể dùng Thần Linh nhãn một thời gian, quả thật là có chút không quen.

Triệu Phong bất đắc dĩ thở dài.

Chẳng qua, tâm niệm hắn chợt xoay chuyển, khóe miệng khẽ nhếch lên một nụ cười vui

Trước kia, hắn có sự trợ giúp của Thần Linh nhãn, có khả năng

khống chế cục diện, thông suốt mọi chuyện, khiến cho tất cả mọi hư thực trước mắt, đều không thể che giấu hay ẩn trốn.

Nhưng bây giờ.

Triệu Phong tạm thời không dám khinh suất vận dụng Thần Linh nhãn, liền có thể sống theo cách của “một người bình thường”.

Loại chuyển hóa tâm tình này, khiến cho thần sắc lạnh lùng đạm mạc của Triệu Phong thoáng hỏa tan đi phần nào, biểu lộ có vài phần thư thái trầm ngâm.

- Cũng tốt, trước khi chết, cũng nên cho các ngươi biết mình đã chết trong tay ai... Bổn Đà chủ, họ Triệu tên Phong

Triệu Phong làm ra bộ dạng cao thâm mạt trắc.

Hắn trực tiếp báo ra tên thật của mình.

Năm đó, Triệu Phong tham gia Liên minh thịnh hội, giống như viên sao chổi kỳ tích, đạt được hạng nhất, danh chấn Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Bây giờ, mặc dù đã qua hai năm, nhưng Triệu Phong tin rằng tên của mình vẫn chưa bị thế nhân quên đi hoàn toàn.

Triệu Phong?

Bảy tám người ở đây thoáng sững sờ.

Mấy người trong đó thậm chí còn cẩn thận nhớ lại, nhưng bất kể ra sao cũng không nhớ nổi có cao nhân Chân Linh cảnh nào tên là Triệu Phong

- Chưa... Chưa từng nghe qua bao giờ...

Mấy người hai mặt nhìn nhau, thoáng có chút kinh ngạc.

Ánh mắt của mọi người đều nhìn về phía lão nhân tông bào.

Lão nhân tông bào hiển nhiên vô cùng có tư lịch, có lẽ biết được phần lớn cao nhân Chân Linh cảnh của khu vực Hoành Vân này.

Thế nhưng

Lão nhân tông bào cũng khẽ lắc đầu, thoáng cau mày.

Thiên tài Chân Linh cảnh trẻ tuổi như vậy, phóng mắt khắp hai đại Cường quốc, dường như cũng chỉ có đám người Bắc Mặc đã đi tham gia Thánh Vực Chân Long Hội vào mấy tháng trước mà thôi.

Xem biểu lộ của những người này, Triệu Phong không khỏi cảm thấy ngoài dự liệu.

Nhớ lại ngày xưa, hắn cũng được xem là uy danh lan truyền khắp Hoành Vân Thập Tam Quốc, thế mà những người này lại không biết tên hắn.

Điều này, quả thực khiến hắn cảm thấy có chút ngoài dự liệu.

Trong bảy tám người này, chỉ có một tên thanh niên Nửa bước Chân Linh cảnh khẽ lẩm bẩm:

- Tên này, dường như có chút giống tên đã bị treo thường truy sát vào hai năm trước...

Đột nhiên.

- Triệu Đà chủ... Đà chủ?

Trong lòng lão nhân tông bào bỗng nhiên chấn động hoảng sợ nhìn về phía Triệu Phong trong lòng thoáng xuất hiện một tia ý niệm sợ hãi.

Phóng mắt khắp khu vực Hoành Vân này, cao nhân Chân Linh cảnh vô cùng cao cao tại thượng ít nhất cũng là cấp bậc Trưởng lão của tuyệt đại đa số thế lực Tông phái.

Mà danh hiệu Đà chủ này, là dùng để chỉ một cấp bậc, nhưng nếu đặt ở khu vực Hoành Vân này thì tuyệt đối là loại tình huống không thể tưởng tượng nổi.

Duy nhất chỉ có Xích Nguyệt Ma Giáo gần như thống nhất Đại lục vào mấy trăm năm trước cùng với những Chân Chủ cấp cực mạnh mới có thể ngồi lên vị trí Đà chủ.

Đặc biệt là hai năm gần đây, dư nghiệt của Xích Nguyệt Ma Giáo lại một lần nữa xuất hiện tại một vài khu vực xa xôi hẻo lánh, tro tàn lại cháy.

Đằng sau Liên minh Thiết Long này chính là có sự ủng hộ của Xích Nguyệt Ma Giáo, đây cũng không phải là bí mật lớn gì trong đám cao tầng ở khu vực Hoành Vân.

- Chẳng lẽ người này là...

Trong lòng lão nhân tông bào khủng hoảng trên trán ứa ra mồ hôi lạnh.

Nếu như suy đoán là thật, vậy thì cho dù đội nhân mã của mình có mạnh gấp mấy lần đi nữa, cũng không đủ nhét kẽ răng đối phương

Bất luận một vị Đà chủ nào của Xích Nguyệt Ma Giáo, tuyệt đối đều là cự đầu tọa trấn một phương

Xích Nguyệt Ma Giáo ngày xưa, bất kỳ một phân đà nào, cũng đều sức tiêu diệt khu vực Hoành Vân, đây là điều không phải hoài nghi.

- Đúng vậy, ta chính là Triệu Đà chủ.

Triệu Phong lạnh nhạt tự nhiên, cũng không phủ nhận.

Ở trong Thiết Huyết Giáo, hắn đúng là Đà chủ tọa trấn một phương

Theo như lời nói và hành vi của đám người lão nhân tông bào, trong lòng Triệu Phong đã có chút suy đoán.

Nơi này khẳng định không phải là khu vực Thập Tam Quốc.

Theo hắn phỏng đoán, đây cũng không phải là Thiết Long Cường Quốc, mà là khu vực của Thiên Phong Cường Quốc trước kia.

Nếu như trong Thập Tam Quốc, nhắc đến cái tên “Triệu Phong”, những người này làm sao có thể không biết.

Dù sao thì trong Liên minh thịnh hội của mười ba Tông năm xưa, uy danh của Triệu Phong cũng lan truyền khắp mười ba nước, về sau còn bị Vân Hải chân nhân truy nã khắp Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Như vậy, đây rốt cuộc là Thiết Long Cường Quốc hay là Thiên Phong Cường Quốc?

- Liên minh Thiết Long quả thật là xem trọng Khương mỗ, không ngờ lại phái ra cường giả cấp bậc như ngươi đến đây truy sát ta.

Lão nhân tông bào hít một hơi thật sâu, khóe miệng có chút cay đắng và bất đắc dĩ sâu

Sắc.

Tu vi khí tức của Triệu Phong thâm bất khả trắc, phảng phất như dung hòa với thiên địa làm một thể, hắn hoàn toàn không thể nhìn thấu.

Đối phương lại tự xưng là “Đà chủ”, trong lòng lão nhân tông bào thầm suy đoán, đã xác định đến năm sáu phần.

- Tam điện hạ, các ngươi nhanh chạy trốn, hội họp với Túc lão và Tĩnh công chúa. Người này cứ giao cho lão phu.

Thanh âm của lão nhân tông bào trở nên dồn dập, đột nhiên hét lớn một tiếng, Chân Linh khí toàn thân thiêu đốt sôi trào, khí tức tăng vọt gấp mấy lần.

Trong nháy mắt, trong phạm vi hai ba chục trượng hào quang xích hoàng như rồng trùng trùng điệp điệp, áp bách về phía Triệu Phong

Thân hình Triệu Phong thoáng trầm xuống hơi có chút ngoài dự liệu.

Vì chống lại Triệu Phong lão nhân tông bào thậm chí không tiếc thiêu đốt Chân Linh khí, nhằm giúp đám người “Tam điện hạ” này có được cơ hội chạy trốn.

- Khương lão, ngươi...

Thanh niên cầm bào này thì ra chính là Tam điện hạ, con mắt đỏ bừng ươn ướt, nuốt lệ dẫn sáu người còn lại cấp tốc thối lui.

Trước khi thối lui, hắn nhìn thiếu niên tóc lam một cái thật sâu, đối phương rốt cuộc là nhân vật khủng bố như thế nào, mà lại khiến cho Khương lão đức cao vọng trọng cảm thấy tuyệt vọng không có một chút phần thắng nào...

Nham Long Trấn Vực!

Lão giả họ Khương ngửa mặt lên trời thét dài, Chân khí thiêu đốt, không ngừng đánh ra mấy chưởng, phát ra hào quạng xích hoàng cực kỳ rực rỡ, mơ hồ đan xen những hư ảnh Nham Long xích hoàng nặng nề như núi, gió rít gào, như muốn nuốt chửng thân hình Triệu Phong.

Chương 443: Liên Minh Thiết Long

Nham Long Trấn Vực!

Khương lão thi triển tuyệt kỳ ẩn giấu vây giết cường địch, trong hư không mơ hồ truyền đến tiếng long ngâm rít gào, một trận ánh sáng sáng xích hoàng, lập tức xuyên thấu phạm vi hơn mười trượng.

Mắt thường chỉ có thể nhìn thấy một chuỗi hư ảnh Nham Long xích hoàng, giao thoa phóng tới Triệu Phong, áp bách năng nề như núi, tầng tầng vây khốn đè ép, sinh ra lực lượng vây giết khủng bố.

Một chiêu này khiến cho phong vân vần vũ, cát bay đá chạy, đám người "Tam điện hạ" nhanh chóng rút lui cũng cảm thấy tâm linh rung động chân lực trong cơ thể không ngừng run rẩy.

Chân Linh cảnh không hổ là cao nhân trong Thế giới Tông môn, thực lực thủ đoạn đều khiến cho người khác ngưỡng mộ.

Giờ phút này.

Khương lão đã bất chấp tất cả, thiêu đốt Chân Linh khí, thi triển tuyệt kỹ vây giết của hắn, tự nghĩ rằng có thể giữ chân "Chân Huyền cấp" trong giây lát, như vậy mới có thể giúp đám người Tam điện hạ có cơ hội chạy trốn.

- Thực lực chân chính của Khương lão, không ngờ lại đạt tới loại tình trạng như vậy, tên thiêu niên tóc lam kia, rốt cuộc có lai lịch thế nào, liệu hắn có ngăn cản được công kích của Khương lão hay không?

Trong lúc Tam điện hạ chạy trốn, cũng không nhịn được chú ý cuộc chiến đằng sau.

Đối với lời nói của Khương lão, hắn không dám làm trái.

Thế nhưng thiếu niên tóc lam kia, tuổi còn rất nhỏ, thậm chí còn nhỏ hơn hắn rất nhiều, không biết hắn có thủ đoạn gì mà có thể khiến cho Khương lão hoảng sợ, không tiếc dốc sức liều mạng để mình có được cơ hội chạy trốn?

Trong lòng Tam điện hạ có chút không cam lòng và không phục, đồng thời nổi lên nghi vấn mãnh liệt.

Phành phành phành...

Trong hư không, một trận hư ảnh Nham Long khiến phong vãn rung chuyển, từ trên cao ép xuống như muốn nghiền nát thiêu niên tóc lam kia, thậm chí còn phát ra tiếng nổ vang đinh tai nhức óc.

Đám người Tam điện hạ mới chạy được hơn trăm trượng, trong lòng vẫn còn sợ hãi.

- Chết rồi sao?

Bước chân chạy trốn của bảy người Tam điện hạ hơi chậm lại một chút, chăm chú nhìn khu vực bụi mù dày đặc.

Trên mặt mọi người đều lộ vẻ vui mừng.

Có lẽ thiếu niên tóc lam này, chỉ là loại miệng cọp gan thỏ, cũng không có bản lĩnh thực sự gì, Khương lão chỉ cần một chiêu là có thể giải quyết được.

- Một chút phản ứng cũng không có... Chẳng lẽ tất cả vừa rồi chỉ là biểu hiện giả dối?

Hô hấp của Khương lão trở nên gấp gáp, sắc mặt hơi tái nhợt.

Thiếu niên tóc lam trước mặt, căn bản không hề phản kháng, mặc kệ cho một chiêu của hắn chôn vùi.

“Thắng lợi” đến đột nhiên và ngoài dự liệu như vậy, khiến Khương lão cảm thấy rất không chân thực, cảm giác vô cùng kỳ lạ.

Đến lúc bụi bặm tản đi.

Bóng dáng thiếu niên tóc lam đã biến mất khỏi vị trí cũ, cũng không còn lấy một chút khí tức nào nữa.

- Ha ha, đây gọi là Đà chủ sao? Cũng chẳng có gì đặc biệt.

- Chúng ta chỉ biết đôi chút về Nham Long Trấn Vực của Khương lão, hôm nay tận mắt nhìn thấy, quả thật là danh bất hư truyền.

Sáu bảy người Tam điện hạ đều chuyển buồn thành vui, bước chân chạy trốn lập tức dừng hắn.

Khương lão dường như phát giác ra điều gì, chợt hoảng sợ kinh hô một tiếng.

Sáu bảy người Tam điện hạ, nhất thời cảm thấy như nằm mộng

- Muộn rồi!

Còn chưa đợi bọn hắn kịp phản ứng thì một âm thanh lãnh đạm đã

vang lên bên tai.

Vụt...

Một đạm tàn ảnh điện mị ảm đạm, lóe lên trên đỉnh đầu, thân hình ngưng tụ.

Cái gì!

Đám người Tam điện hạ, lập tức sợ hãi ngẩng đầu.

Một thiếu niên tóc lam phiêu dật, quanh người chập chờn một tầng điện lưu màu xanh, chẳng biết từ khi nào đã xuất hiện trên đỉnh đầu bọn hắn.

- Điện hạ chạy mau... Xích Nguyệt tặc từ! Có bản lình thì đường đường chính chính đánh một trận với lão phu.

Khương lão gào lên một tiếng, hối hận vô cùng.

Triệu Phong cũng không để ý đến hắn, ống tay áo nhẹ nhàng phất lên một cái, sóng điện màu xanh rung động “vù” một tiếng, bao phủ toàn bộ sáu bảy người dưới chân

Sóng điện màu xanh này giống như gợn nước, trước tiếp bao trùm phạm vi hai ba mươi trượng bao trùm lấy toàn bộ sáu bảy người.

- A a...

Sáu bảy người bên dưới, lâm vào sóng điện chấn động thân thể kịch liệt run rẩy, giống như bị co giật.

Nửa nhịp hô hấp sau...

Bịch bịch bịch...

Sáu bảy người Tam điện hạ, có vài người quá kinh hãi và tê liệt, nên lập tức rơi xuống

Cảm giác tê dại mãnh liệt, khiến cho bọn hắn, ngay cả đầu ngón tay cũng không nhúc nhích được, trơ mắt nhìn thiếu niên tóc lam giống như ác mộng kia từ trên trời đáp xuống bên cạnh

- Ngươi chính là Tam điện hạ sao?

Thiếu niên tóc lam hạ xuống trước mặt thanh niên cầm bào, không nhanh không chậm mà nói.

Trong sáu bảy người này, thực lực của thanh niên cẩm bào là mạnh nhất, tu vi đạt tới Nửa bước Chân Linh cảnh, vừa rồi không ngờ hắn lại có thể cắn răng kiên trì được nửa nhịp hô hấp.

- Muốn chém muốn giết cứ tự nhiên, thích làm gì thì làm!

Trên mặt Tam điện hạ lộ vẻ kiên cường, cố gắng trấn định, tận lực che giấu sợ hãi từ vong trong lòng.

Triệu Phong lắc đầu cười, hắn không hề có ý định ép hỏi, như vậy thì quá mất thời gian.

Ánh mắt của hắn quét về phía Khương lão đang nhanh chóng lao tới.

- Ta hỏi ngươi đáp, nếu như có nửa câu nói dối, bổn Đà chủ sẽ bẻ gãy một chân của hắn.

Sắc mặt Triệu Phong chợt lóe lên vài tia khắc nghiệt.

Bước chân Khương lão khựng lại, thiếu niên tóc lam này tùy ý phát ra một trận sát ý, đã khiến cho hắn có cảm giác như rơi vào hầm băng, không rét mà run.

Quan trọng nhất là... Đám người Tam điện hạ đã bị người này chế trụ, hoàn toàn rơi vào thế bị động

Theo phán đoán của hắn, tu vi của đối phương ít nhất cũng đạt tới "Chân Huyền cấp", cho dù bất chấp tất cả phản kháng thì cũng không có chút cơ hội nào.

- Ngươi hỏi đi.

Khương lão nặng nề thở dài, trên mặt đầy vẻ cay đắng Triệu Phong nở nụ cười vui vẻ, thỏa mãn gật đầu.

Mọi người ở đây đều chìm vào tĩnh mịch, chờ đợi Triệu Phong "khảo vấn". Vấn đề thứ nhất.

- Đây là nơi nào?

Thiếu niên tóc lam không hề để tâm, hỏi.

Cái gì?

Sáu bảy người Tam điện hạ và Khương lão đều tràn ngập thần sắc kinh ngạc, phảng phất bị nghẹn.

Nhưng Khương lão không dám lãnh đạm, vội trả lời:

- Nơi này là biên cảnh của "Thiên Phong Cường Quốc" trước kia, đi về phía Tây nam mấy ngàn dặm nữa sẽ là trọng thành tại biên cảnh

của Thiên Phong Cường Quốc.

Thiên Phong Cường Quốc!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ chớp lên một cái, hết thảy đều không khác suy đoán của hắn là mấy.

Nơi này chỉ có thể là khu vực phụ cận của hai đại Cường quốc, nếu như là Thập Tam Quốc, cái tên Triệu Phong không có khả năng những người này chưa nghe qua.

- Tại sao lại là Thiên Phong Cường Quốc trước kia? Liên minh Thiết Long là tồn tại như thế nào?

Triệu Phong tiếp tục hỏi.

- Chẳng lẽ... Các hạ không phải xuất thân từ khu vực Hoành Vân?

Khương lão kinh ngạc khó hiểu.

Chẳng lẽ thiếu niên ở trước mắt không biết rằng Thiên Phong Cường Quốc đã bị diệt, còn Thiên Phong Cường Quốc trước kia thì đã bị gom vào một khối “Liên minh Thiết Long”.

Trải qua một phen hỏi thăm, Triệu Phong đại khái đã thăm dò được tình hình của khu vực Hoành Vân hiện nay.

Trước khi Triệu Phong đi, thế cân bằng giữa Thiết Long Cường Quốc và Thiên Phong Cường Quốc đã bị phá vỡ.

Từ biểu hiện bên ngoài, Thiết Long Cường Quốc mới ra đời một vị Chân Chủ cấp, lập tức thay đổi thế cục.

Nhưng kỳ thực, đằng sau lưng lại có sự trợ giúp của Xích Nguyệt Ma Giáo.

Hai năm trước, lúc mười ba Tông phái tổ chức Liên minh thịnh hội, Thiên Phong Cường Quốc bị Thiết Long Cường Quốc công phá, thế cục nghiêng về một bên.

Đồng thời.

Nhằm phòng ngừa mười ba Tông phái viện trợ Thiên Phong Cường Quốc, Thiết Long Cường Quốc hai mặt tác chiến, xuất động cường giả tinh nhuệ, vây quét toàn bộ cường giả thiên tài trong Liên minh thịnh hội.

Đến lúc này.

Triệu Phong vẫn còn nhớ rõ tình huống năm đó tại Ẩn Long Hồ, chính mình đã bị Hiểu Nguyệt Tông đuổi giết.

Trong trận chiến đó, Vân Hải chân nhân phản bội, đánh lén trọng thương tông chủ Hiểu Nguyệt Tông, khiến cho mỹ nữ Tông chủ đoan trang thánh khiết vẫn lạc.

Trong trận chiến đó, Triệu Phong dẫn đầu đội ngũ chạy trốn, thoát khỏi sự đuổi giết của cao nhân Chân Linh cảnh, tránh hiểm được một kiếp. Cuối cùng mang theo thư đề cử của Đại trưởng lão, trốn tới Thiên Bồng đại quốc, đầu nhập vào một nữ tử tên là “Liễu Cầm Tâm”.

Trước khi đi, Triệu Phong còn bị Vân Hải chân nhân treo thường đuổi giết khắp Hoành Vãn Thập Tam Quốc.

Hồi tưởng lại những chuyện này, trong lòng Triệu Phong chợt nổi lên

trăm mối cảm xúc ngổn ngang

Không có sinh tử khốn cảnh năm đó, hắn cũng không có được thành tựu ngày hôm nay.

Đây là lý do tại sao mà Triệu Phong từ bỏ việc ở lại Di tích Tử Thánh, trực tiếp lựa chọn quay trở về khu vực Hoành Vân.

- Hiện nay Liên minh Thiết Long cơ bản đã thống trị Thiết Long Cường Quốc và Thiên Phong Cường Quốc, ngay cả những quốc gia như Hoành Vân Thập Tam Quốc cũng phụ thuộc bọn hắn. Có thể nói, toàn bộ khu vực Hoành Vân này, cơ bản đã rơi vào tay giặc, thế lực của Liên minh Thiết Long, thậm chí còn vươn ra những Cường quốc xung quanh...

Lúc Khương lão đề cập tới sự cường đại của “Liên minh Thiết Long”, trong thanh âm còn lộ ra một sự nặng nề.

Lúc nói chuyện, Khương lão cũng âm thầm lưu ý biểu lộ của Triệu Phong

Thiếu niên tóc lam trước mắt, trên mặt mang vẻ hồi tưởng thỉnh thoảng xuất hiện lãnh ý sát phạt, ngầu nhiên lại không khỏi thôn thức cảm thán.

Khương lão mơ hồ phỏng đoán, thiếu niên tóc lam trước mắt, hắn là đã rời khỏi khu vực Hoành Vân trước khi “Liên minh Thiết Long” thành lập.

Nếu không hắn cũng sẽ không hoàn toàn không biết gì trước tình huống của khu vực Hoành Vân trong hai năm qua, hơn nữa lại có một loại cảm tình đặc thù với nơi này như vậy.

Khương lão khẽ thở dài một hơi, âm thầm dò xét Triệu Phong nhưng bất kẻ thế nào cũng không nhớ ra nổi đối phương là nhân vật nào.

Ngược lại, Tam điện hạ đang tê dại dưới mặt đất thì lại chăm chú nhìn Triệu Phong đột nhiên hô khẽ một tiếng:

- Chẳng lẽ ngươi chính là người bị truy nã hai năm trước, đệ nhất thiên tài đã trốn khỏi Thập Tam Quốc?

Tam điện hạ cẩn thận nhớ lại gã thiếu niên bị truy nã trong ấn tượng của mình

Đệ nhất thiên tài của Thập Tam Quốc bị truy nã, hình tượng dường như là độc nhãn tóc xanh mà.

Mà thiếu niên ở trước mắt, một đầu tóc lam, mắt trái có chút đục ngầu ảm đạm.

- Không ngờ tại Thiên Phong Cường Quốc còn có người có thể nhớ ra ta.

Triệu Phong khẽ tụ giễu.

- Nói như vậy, chúng ta cũng không phải đối địch, thậm chí còn là bằng hữu...

Tam điện hạ vui vẻ vô cùng.

- Đúng vậy, Thiên Phong Cường Quốc chúng ta ngày xưa bị diệt vong nên vẫn luôn ở thế không đội trời chung với Liên minh Thiết Long.

- Tam điện hạ và chúng ta đều từng là những Đệ tử Chân truyền của

Thiên Phong Các - Tông phái đứng đầu “Thiên Phong Thất Tông”

Năm sáu người còn lại đồng loạt mở miệng, trên mặt đầy vẻ kính sợ.

Triệu Phong lâm vào suy tư trong giây lát.

Thiên Phong Thất Tông hắn đã từng nghe qua, trong đó đệ nhất Tông phái của Thiên Phong Cường Quốc là “Thiên Phong Các”, thế lực gần như tiếp cận Tứ tộc yếu nhất trong tám đại thế lực của Thiên Bồng đại quốc.

Năm đó.

Lúc hắn tham gia Liên minh thịnh hội của mười ba Tông phái, phương xa đột nhiên truyền đến tin dữ, đệ nhất Tông phái “Thiên Phong Các” của Thiên Phong Cường Quốc không ngờ đã bị diệt Tông

- Lão hủ bất tài, ngày xưa từng là một Trưởng lão của “Thiên Phong Các”, cũng đồng thời xuất thân từ Hoàng thất Thiên Phong Chúng ta có ý đồ Đông Sơn tái khởi, thế nhưng cho đến nay vẫn bị “Liên minh Thiết Long” đuổi giết.

Trên mặt Khương lão lộ vẻ cay đắng

Đến lúc này, Triệu Phong đã hoàn toàn biết rõ tình huống của khu vực Hoành Vân.

Nói đơn giản.

Khu vực Hoành Vân hiện nay đã là thiên hạ của “Liên minh Thiết Long”, chỉ còn lại một vài “dư nghiệt” không có thành tựu là dựa vào nơi địa thế hiểm yếu mà chống lại.

Thế cục so với những gì Triệu Phong tưởng tượng còn nghiêm trọng hơn nhiều.

Hắn thậm chí còn nảy ra một ý niệm trong đầu, có nên quay trở về "Thiên Bồng đại quốc" để mời cứu viện hay không?

Nhưng ý nghĩ này, rất nhanh bị hắn dập tắt.

Thế cục khu vực Hoành Vân, mặc dù đã trở nên tồi tệ chưa từng có, thế nhưng hắn cũng không còn là Triệu Phong năm xưa nữa rồi.

Đúng lúc này.

Vụt vụt vụt...

Giữa đám mây trời xa xa, đột nhiên truyền đến hơn mười tiếng xé gió.

Ổ?

Triệu Phong ngưng mắt xem xét, ở giữa tầng mây kia, chẳng biết từ lúc nào có một đám Huyết Dực Cự Điểu bay tới, trên người có hơn mười đạo khí tức, thấp nhất cũng là Lục trọng thiên, Thất trọng thiên, Thoát Phàm Cảnh.

- Ha ha ha... Đám dư nghiệt Thiên Phong, hòm nay các ngươi khó mà tránh khỏi một kiếp.

Trên Huyết Dực Cự Điểu này, có hơn mười thân ảnh bay ra.

Thân ảnh khô gầy cầm liêm nhận huyết sắc dẫn đầu, khẽ liếm khóe miệng, trên người nổi lên một tầng gợn sóng huyết sắc, sát khí huyết

tinh nhuộm đỏ cả tầng mây.

- Không tốt! Là “Huyết Liêm đồ tể” hung danh lan xa của Liên minh Thiết Long, ngày xưa hắn đã từng đồ sát một thành trấn, chết mấy vạn sinh linh, thậm chí còn dẫn đầu một đội nhân mã tinh nhuệ, tiêu diệt một tiểu Tông phái.

Sắc mặt Khương lão lập tức trở nên trắng bệch.

Chương 444: Thánh Viên Ma Giáo

Nghe thấy danh hiệu “Huyết Liêm đồ tể”, bảy tám người của Hoàng thất Thiên Phong, sắc mặt như tro tàn.

Nam tử khô gầy âm trầm hò hét. Đứng trên lưng Huyết Dực Đại Điểu, tay cầm lưỡi liềm, giống như người phát ngôn cho Tử Thần, trên người chập chờn huyết sắc.

Loại sát khí huyết tinh mạnh mẽ này, dâng lên khắp trời cao, khiến mọi người đều hãi hùng khiếp vía.

- Không ngờ lại gặp phải tên đồ tể này, chẳng lẽ trời muốn diệt ta...

Thể xác và tinh thần của Tam điện hạ đều rung rung, trên mặt tràn đầy tuyệt vọng.

Hiện nay là thời đại Liên minh Thiết Long thống trị, địa vực Hoành Vân chia rẽ, các các quốc gia và chư Tông khác đều thân phục dưới bàn tay huyết tinh này, tuy giận nhưng không dám nói gì.

Trong đó.

Huyết Liêm đồ tể chính là đao phù có hung danh nhất Liên minh Thiết Long, nhờ tính cách khát máu thị sát mà nổi tiếng, chỉ cần hơi trái ý hắn, hắn liền tàn sát hết toàn bộ thành trì, cả gia tộc, thậm chí cả Tông phái.

Trong đám người, chỉ có Triệu Phong là thần sắc không đổi, lười

biếng đưa tay vuốt vuốt mắt trái.

- Thần Linh nhãn dị biến, không ngờ lại trùng hợp lúc ta bắt đầu phản hồi khu vực Hoành Vân...

Mắt trái của Triệu Phong trướng lên đến mức đau nhức, theo thời gian trôi qua, mức độ càng tăng lên, hết sức rõ ràng.

Cho dù hắn không sử dụng Thần Linh nhãn, thế nhưng vẫn cảm thấy có chút đau nhức, không thoải mái.

Về phần đám người "Huyết Liêm đồ tể" từ trên trời giáng xuống, hắn cũng không thèm liếc mắt nhìn lấy một cái.

Hành vi không đếm xỉa của Triệu Phong, khiến cho Khương lão chú ý, trong mắt lóe lên dị sắc, trong lòng vô cùng kinh ngạc.

Lúc trước giao phong, Khương lão đã phỏng đoán rằng tu vi của Triệu Phong ít nhất là cảnh giới Chân Huyền cấp.

Thế nhưng, đây đủ sao cũng chỉ là suy đoán mà thôi.

Nhưng nếu suy đoán này không sai, chỉ cần Triệu Phong chịu ra tay, đoàn người ít nhất vẫn có thể tự bảo vệ mình.

- Thực lực của Huyết Liêm đồ tể tuy mạnh, thậm chí còn từng chống lại Chân Huyền cấp, nhưng dù sao thì hắn vẫn chưa hoàn toàn tấn chức Chân Huyền cấp.

Trong lòng Khương lão khẽ động, thần sắc không khỏi trở nên hi vọng tha thiết.

Điều duy nhất khiến hắn lo lắng, đó chính là Triệu Phong sẽ không

xuất thủ.

Bởi vì, hiện nay khu vực Hoành Vân đã trở thành thiên hạ của Liên minh Thiết Long rồi.

Nếu như Triệu Phong ra tay, cũng có nghĩa là công nhiên chống lại quái vật khổng lồ một tay che trời như Liên minh Thiết Long.

Chân Huyền cấp tụy mạnh, thế nhưng muốn đọ sức với thế lực ngập trời như Liên minh Thiết Long, quả thật chẳng khác nào châu chấu đá xe.

- Cho các ngươi mười nhịp hô hấp để suy nghĩ, đầu hàng hoặc là bị tân sát hết.

Huyết Liêm đồ tể từ trên người Huyết Dực Đại Điểu nhảy xuống

Vụt vụt vụt...

Còn có hơn mười đạo thân ảnh, giống như thần binh hạ phàm, thủ pháp cực kỳ lão luyện, hoàn toàn bao vây đám người Hoàng thất Thiên Phong

Khương lão tâm thần bất định bất an, đám người Tam điện hạ thì kinh hãi, phần lớn đều hai chân run rẩy.

Hung danh của Huyết Liêm đồ tể, mọi người ít nhiều đều từng nghe qua

Mười nhịp hô hấp để suy nghĩ, đây chính là phong cách từ trước đến nay của Huyết Liêm đồ tể.

Đầu hàng hoặc là bị tàn sát sạch sẽ.

Huyết Liêm đồ tể liếm liếm bờ môi, hắn thích nhất là thưởng thức khoảnh khắc địch nhân giằng co giãy dụa trong sợ hãi vô tận.

Ánh mắt châm chọc của hắn khẽ đảo qua đám người, khẽ gật đầu.

Ổ?

Ánh mắt Huyết Liêm đồ tể đột nhiên ngưng tụ, dừng lại trên thân một người.

Triệu Phong đứng trong đám người của Hoàng thất, một đầu tóc lam, bộ dáng lười biếng mệt mỏi, có chút không được thích hợp với bầu không khí ở đây lắm.

Trong mắt thiếu niên này không hề có một tia sợ hãi, dường như hoàn toàn không hề biết gì về cục diện hiện nay.

Nếu là người bình thường như vậy thì cũng bỏ đi.

Thế nhưng luồng khí tức từ trên người thiếu niên này phát ra, giống như vực sâu không đáy, thậm chí còn tản mát ra từng tia hàn ý lạnh lẽo như băng

- Chân... Chân Huyền cấp?

Trong lòng Huyết Liệm đồ tể chấn động có chút khó tin, vẻ châm chọc trên mặt lập tức bị vẻ ngưng trọng thay thể.

Sau khi ba chữ “Chân Huyền cấp” từ miệng Huyết Liêm đồ tể thốt ra, Khương lão mới khẽ thở phào một hơi.

Tu vi của Huyết Liêm đồ tể đạt tới Chân Nhân cấp đỉnh phong thậm

chí còn mạnh hơn Đại trưởng lão của Hiểu Nguyệt Tông ngày xưa.

Thực lực của Huyết Liêm đồ tể, tại cấp bậc Chân Nhân cấp, tuyệt đối là người nổi bật, thậm chí còn có kinh nghiệm giao phong với Chân Huyền cấp, cảm ứng của hắn có lẽ sẽ không sai.

Phù...

Bão cát đột nhiên nổi lên.

Toàn trường lâm vào yên tĩnh như chết.

- Tình báo có sai... Trong dư nghiệt của Hoàng thất hiện nay, không ngờ lại có thêm một vị Chân Huyền cấp.

Trên mặt Huyết Liêm đồ tể lộ vẻ khiếp sợ, thần sắc cực kỳ ngưng trọng trên trán ứa ra một tia mồ hôi lạnh.

Mười thành viên phụ trách bao vây của Liên minh Thiết Long cũng vô cùng kinh hãi, thân hình cả đám thoáng cứng đờ.

Tại khu vực Hoành Vân, Chân Chủ cấp là chúa tể tuyệt đối, lật tay thành mây, úp tay thành mưa, quyết định vận mệnh của muôn vân sinh linh.

Phóng mắt khắp toàn bộ Liên minh Thiết Long này, Chân Chủ cấp chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Đừng nói là khu vực Hoành Vân, cho dù là tại Thiên Bồng đại quốc, Chân Chủ cấp cũng chỉ có một vài người, mỗi khi tăng thêm một vị Chân Chủ cấp thì đều có thể ảnh hưởng tới sự cân bằng của cả quốc gia.

Tại khu vực Hoành Vân, Chân Chủ cấp lại càng thưa thớt, đều là Thần Long thấy đầu không thấy đuổi.

Như vậy, dưới Chân Huyền cấp dưới Chân Chủ cấp, bình thường chính là chiến lực cường hoành cao cấp nhất, đủ uy chấn một phương

Khó có thể tưởng tượng nổi, thiếu niên trước mắt lại dễ dàng đạt tới đỉnh cao tại khu vực Hoành Vân này.

- Xin hỏi các hạ tên gì, vì sao phải trợ giúp Hoàng thất Thiên Phong?

Huyết Liêm đồ tể đủ sao cũng là đại nhân vật từng trải qua sóng to gió lớn, rất nhanh đã ôn định tâm tình.

Ánh mắt của hắn lóe lên, sẵng giọng nói, không hề sợ hãi, nhìn chằm chằm vào thiếu niên tóc lam không hề đếm xỉa tới mình.

Huyết Liêm đồ tể phỏng đoán rằng thiếu niên tóc lam này còn trẻ như vậy, cho dù tần chức Chân Huyền cấp thì có lẽ cũng chưa lâu lắm.

Như vậy, với chiến lực cường đại của hắn, ít nhất vẫn có thể chống lại một phen, tuyệt đối sẽ không xuất hiện cục diện nghiêng về một phía.

Đương nhiên, trước đó, hắn phải tìm hiểu ngọn nguồn của Triệu Phong đã.

Triệu Phong có chút ủ rũ ngẩng đầu, mặt không biểu tình mà nói:

- Cho các ngươi mười nhịp hô hấp, đầu hàng hoặc bị tàn sát hết.

Huyết Liêm đồ tể bị Triệu Phong hoán trả nguyên văn..

Sắc mặt Huyết Liêm đồ tể lập tức có chút khó coi.

Nếu không phải đối thủ là Chân Huyền cấp, tu vi cao hơn hắn một bậc, với sự hung lệ khát máu thị sát của Huyết Liêm đồ tể, e rằng đã sớm tra tấn đối phương đến chết, há có thể dễ dàng tha thứ như vậy?

Thế nhưng khai chiến với một vị Chân Huyền cấp, hắn cũng không có phần thắng

Huống chi, bên cạnh đối phương còn có cao nhân Chân Nhân cấp là Khương lão.

- Mười... Chín...

Triệu Phong thấp giọng đếm, thanh âm của hắn giống như âm phù đòi mạng khiến cho bên phía Huyết Liêm đô tê hãi hùng khiếp vía.

Khương lão và đám người Tam điện hạ không khỏi kinh hỉ.

Không thể ngờ, thế cục lại đột nhiên phát sinh nghịch chuyển như vậy.

Một khắc trước, bọn họ còn đang chờ đợi đầu hàng hoặc từ vong

Mà một khắc sau, Triệu Phong lại hời hợt nghịch chuyển thế cục.

Hơn nữa, luồng khí tràng vô hình Triệu Phong lại thập phần cường đại.

Theo lý thuyết, với loại người thích đại tràng diện như Huyết Liêm đồ tể, có lẽ không nên bị một thiếu niên mới tấn chức Chân Huyền cấp

chấn trụ mới đúng

Nhưng chẳng biết tại sao, Huyết Liêm đồ tể lại có một loại cảm giác bất an, tim đập nhanh, phát ra từ tận linh hồn.

Cho dù là một vài Chân Huyền cấp mà hắn quen thuộc, cũng có rất ít người có thể mang đến cho hắn áp lực như vậy.

Loại khí tràng này, bắt nguồn từ thực lực, tự tin, cảnh giới tinh thần, và các loại khí tức hỗn hợp khác, vô hình liền khiến cho người khác phải khuất phục.

Giống như một người bề trên, có lẽ thực lực thần thể không mạnh mẽ lắm, thế nhưng mỗi cái giơ tay nhấc chân, đều có một loại uy nghi vô hình.

Trên người Triệu Phong cũng có loại khí tràng này.

Mà trước đó, trọng Di tích Tử Thánh, hắn đã trực tiếp, gián tiếp giết chết rất nhiều thiên tài Chân Huyền cấp, ít nhất cũng phải hơn mười người, phần lớn đều là thiên tài Chân Huyền cấp đỉnh phong

Thậm chí ngay cả một vài Chân Chủ cấp yếu kém, ở trước mặt hắn cũng không hề có sức phản kháng

- Tám... Bảy... Sáu...

Trong mắt Triệu Phong Huyết Liêm đồ tể nhỏ bé như con sâu cái kiến, điều này trong lúc vô hình, liền thể hiện qua thần sắc ý niệm.

- Rút lui... Rút lui...

Huyết Liêm đồ tể bỗng nhiên làm ra một loại quyết định, bắt nguồn từ

trực giác của mình.

Hắn quyết đoán rút lui, chủ yếu là có hai nguyên nhân.

Thứ nhất, đối phượng có hai đại Chân Linh cảnh, trong đó có một người là Chân Huyền cấp, phần thắng bên hắn không quá ba thành.

Thứ hai, thiếu niên tóc lam kia mang đến cho hắn bất an vô cùng mãnh liệt.

Thân là đồ tể, hắn có khứu giác cực kỹ mẫn cảm với nguy cơ sinh tử, thường nhân không thể sánh bằng

Rút lui.

Huyết Liêm đồ tể ra lệnh một tiếng, thành viên Liên minh Thiết Long ở xung quanh lập tức thi hành mệnh lệnh, giống như phản xạ có điều kiện.

- Vậy thì chết đi...

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một tia lãnh ý tàn khốc.

Điện Chi Hoàn!

Hắn phất tay đánh ra một chưởng, nhẹ nhàng vẽ lên tròng hư không

Chỉ trong thoáng chốc, từng đạo xích điện màu xanh, giống như lôi xà có linh tính, nhẹ nhàng bay múa trong phương viên mười trượng

Vụt...

Những điện xà này, giống như sống lại, lách qua bên cạnh Tam điện

hạ, quấn lấy thành viên của Liên minh Thiết Long, vô cùng chuẩn xác.

- Aaa...

Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên liên tục.

Bịch bịch...

Hồ quang điện tán loạn, sáng tối bất định, mười thành viên của Liên minh Thiết Long đang vây xung quanh, bị xích điện trùng kích trói chặt, đều hóa thành những bộ thi thể nám đen.

Chỉ trong một nhịp hô hấp, ngoại trừ Huyết Liêm đồ tể ra, toàn bộ thành viên đều diệt vong tại chỗ.

- Một chiêu hủy diệt...

Trong lòng Huyết Liêm đồ tể đột nhiên nhảy dựng, hoảng sợ thất sắc.

Khương lão và đám người Tam điện hạ đứng bên cạnh Triệu Phong thì lập tức bất động tại chỗ, dưới khí tức điện lôi kinh khủng kia, không ai dám nhúc nhích chút nào.

Bọn hắn vốn cho rằng sát chiêu khủng bố của Triệu Phong sẽ chôn vùi bọn hắn luôn.

Thế nhưng công kích của Triệu Phong lại biết phân biệt địch ta, không chỉ giết đối phương mà thậm chí là diệt toàn quân.

Khả năng khống chế bực này, Khương lão cũng chỉ có thể ngước nhìn.

Huyết Liêm đồ tể tự thấy bản thật tuyệt đối không thể làm được, hắn mơ hồ ý thức được, Triệu Phong e rằng cũng không phải là Chân Huyền cấp bình thường

- Chạy mau!

Trong lòng Huyết Liêm đồ tể chỉ còn lại một ý niệm này.

Thực lực của Triệu Phong so với trong tưởng tượng còn đáng sợ hơn, chính diện giao phong phần thắng ít hơn ba thành, huống chi còn có Khương lão ở bên cạnh.

Vụt...

Lòng bàn chân Huyết Liêm đồ tể bắn ra một đạo quang diễm huyết sắc, dùng phương thức thiêu đốt Chân Linh khí, phát động bí thuật, phá không bỏ chạy.

Cũng không biết Huyết Liêm đồ tể thi triển bí thuật gì, chỉ trong giây lát ngắn ngủi, tốc độ đã tăng lên tới cấp bậc Chân Huyền cấp.

- Công pháp của Huyết Liêm đồ tể này dường như có chút sâu xa với Nguyệt Ma Điện.

Nhìn diễm khí huyết sắc kia phá không rời đi, trong lòng Triệu Phong chợt động

Hắn không khỏi nheo mắt lại, đưa mắt nhìn Huyết Liêm đồ tể chạy đi.

Khương lão bên cạnh lại có chút nóng vội, xem ra, Huyết Liêm đồ tể quả thật rất kiêng kỵ sợ hãi Triệu Phong

Nếu như Triệu Phong tận lực đuổi giết, có lẽ nhất định có thể giết

chết Huyết Liêm đồ tể.

Một khi để mặc Huyết Liêm đồ tể bỏ chạy, e rằng chặng đường tiếp theo sẽ gặp phải nguy cơ càng lớn hơn.

- Khương lão, Huyết Liêm đồ tể này trước kia xuất thân từ Tông phái nào?

Triệu Phong không nhanh không chậm nói.

- Hiện nay Liên minh Thiết Long có không ít thành viên xuất thân từ bản địa khu vực Hoành Vân, thí dụ như hai đại Cường quốc, Thập Tạm Quốc. Chẳng qua, sau lưng Thiết Long Cường Quốc có Xích Nguyệt Ma Giáo trợ giúp, rất nhiều hạch tâm đều xuất thân từ Ma Giáo, mà Huyết Liêm đồ tể kia cũng không phải là người Hoành Vân bản địa, quá nửa là thành viên của Xích Nguyệt Ma Giáo.

Khương lão trầm ngâm nói.

- Xích Nguyệt Ma Giáo... Nguyệt Ma Điện... Triệu Phong khẽ lẩm bẩm.

Để xác định cám ứng và suy đoán của mình, hắn vô thức thúc dục Thần Linh nhãn, muốn nhìn trộm công pháp vận chuyển trong cơ thể Huyết Liêm đổ tể.

Thế nhưng, hắn vừa mới thúc dục Đồng lực, Thần Linh nhãn đột nhiên truyền đến từng hồi đau nhức mãnh liệt.

Chương 445: Phong Lôi Áo Nghĩa

Triệu Phong bất đắc dĩ đưa tay, thoáng xoa nhẹ mắt trái.

Vào giai đoạn đặc thù này, không thể khinh suất vận dụng Thần Linh nhãn, quả thật có chút không quen.

Khương lão ở bên cạnh, trong mắt lóe lén tinh quang, chợt lưu ý tới chi tiết này.

Khoảnh khắc vừa rồi, hắn phát hiện mắt trái ảm đạm của Triệu Phong đột nhiên nổi lên một tia lam quang u ám, lóe lên rồi biến mất, phảng phất như là ảo giác.

Hơn nữa, động tác đưa tay dụi mắt của Triệu Phong, cũng không phải mới lần một lần hai

- Triệu huynh đệ, Huyết Liêm đồ tể kia chính là kẻ cực ác khát máu, nếu như để hắn rời đi, sẽ lưu lại hậu hoạn rất lớn cho ta và ngươi.

Khương lão thận trọng nói.

Mắt thấy diễm khí huyết sắc phía chân trời, càng lúc càng xa, trong lòng Khương lão có chút lo lắng, vội vàng nhắc nhở.

Thế nhưng thiếu niên tóc lam trước mặt vẫn không hề đếm xỉa, bộ dạng có chút mệt mỏi lười biếng.

Đạo lý trảm thảo trừ căn, Triệu Phong tất nhiên minh bạch, lúc nên ra

tay, hắn chưa từng nương tay bao giờ.

- Huyết Liêm đồ tể này chỉ là một con cá nhỏ, nếu như có thể dùng hắn dẫn đường tới nơi các thành viên hạch tâm của Liên minh Thiết Long...

Trong lòng Triệu Phong chợt trầm tư.

Đối với hắn mà nói, giết Huyết Liêm đồ tể, căn bản chẳng có chút khó khăn nào.

Nếu như cố tình muốn ra tay, Huyết Liêm đồ tể kia căn bản không có khả năng hay cơ hội trốn thoát nào.

Thế nhưng.

Lúc Triệu Phong phát giác ra công pháp của Huyết Liêm đồ tể có chút liên hệ sâu xa với Nguyệt Ma Điện, hắn lập tức thay đổi chủ ý.

Vụt...

Tại chỗ chỉ còn lại tàn ảnh của Triệu Phong, kèm theo đó là một tia hồ quang điện minh.

Đám người Khương lão khẽ nhếch miệng, thiếu niên gần trong gang tấc đã hoàn toàn biến mất.

- Mau nhìn!

Đám người Tam điện hạ ngẩng đầu, chỉ thấy một đạo điện lưu màu xanh, xuyên phá mây trời, đuổi theo diễm khí huyết sắc đằng xa.

Trong đạo điện lưu màu xanh này, mơ hồ có thể nhìn thấy hình dáng

Triệu Phong, tốc độ kia hơn hắn khí diễm huyết sắc kia một bậc.

- Triệu Phong này tham tu lực lượng Điện Lôi, sở trường tốc độ, xem ra Huyết Liêm đồ tể khó mà thoát được một kiếp.

Khương lão thở phào một hơi, biểu lộ có vài phần hả hê.

Cùng lúc đó.

Huyết Liêm đồ tể thúc dục bí thuật, vừa mới trốn được một đoạn, chợt nghe thấy thanh âm điện minh cuồng phong rít gào.

- Không xong, hắn tham tu Điện Chi Áo Nghĩa... Không đúng là Phong Lôi Áo Nghĩa.

Sắc mặt Huyết Liêm đồ tể giống như tro tàn, cực kỳ khó coi.

Lúc Triệu Phong phá không phi hành, điện minh lóe lên dồn dập, lại dẫn động một đoàn cuồng phong mãnh liệt, inh ra phong áp cường đại.

Bất luận là công pháp Điện Lôi hay là công pháp Phong Hệ, đều sở trường tốc độ.

Nếu cả hai thứ này kết hợp, tuyệt đối sẽ đạt tới tốc độ đỉnh cao.

Ngày xưa, Phong Lôi Đại Đế đã diễn dịch Phong Lôi Áo Nghĩa tới cực hạn, được xưng là đệ nhất tốc độ trong hàng ngũ Đại Đế, chiến lực ngạo thị thiên hạ.

Trong đầu Triệu Phong

Tấm bia cổ Phong Lôi vẫn cũ nát như trước, vẻ ngoài ảm đạm tịnh

mịch, phát ra khí tức cổ xưa vĩnh cửu, bề mặt chập chờn điện văn cuồng phong kèm theo đó là một loại hàm ý tĩnh mịch vô tận.

Tâm thần Triệu Phong dung hợp với tấm bia cổ, cảm giác như tiến đến một thế giới Phong Lôi rộng lớn vô biên.

Thế giới đó cũng hoang tàn như tấm bia cổ Phong Lôi, thậm chí còn tan vỡ thành mảnh nhỏ, từng đạo tia chớp Lôi đình xẹt quá phá chân trời, từng đợt khí tức tử vong Phong Bạo nổi lên.

Với cảnh giới của Triệu Phong chỉ có thể cảm giác được một góc nhỏ trong thế giới thê lương trên tấm bia cổ.

Hắn có khả năng lĩnh ngộ Phong Lôi Áo Nghĩa, thế nhưng cũng chỉ được 1% tinh túy của tấm bia cổ, cũng không có bao nhiêu ý nghĩa.

- Phong và Lôi dung hợp, có thể tạo nên tốc độ nhanh nhất thiên địa. Ta chỉ mới tìm hiểu sơ bộ, nhưng tốc độ đã siêu việt thời kỳ đỉnh phong tại giai đoạn ở trong Di tích Tử Thánh,

Quá trình Triệu Phong phi hành, một bộ phận tâm lực của hắn lại dung hợp vào trong tấm bia cổ Phong Lôi.

Hắn không dốc hết toàn lực, nếu không thì đã sớm đuổi kịp Huyết Liêm đồ tể.

Bất luận là lực lượng Lôi Điện hay là Phong lực, đều là lực lượng thiên địa tự nhiên mà Triệu Phong tương đối quen thuộc.

Ngày xưa hắn tham tu “Phiêu Lăng Độ”, “Phong Lôi Chưởng”, “Huyền Hoa Bảo Điển”, “Điện Chi Truyền Thừa”, tất cả những thứ đó đều có liên quan đôi chút.

Chính nhờ những căn cơ này cho nên Triệu Phong mới lựa chọn truyền thừa “Phong Lôi Đại Đế”, đồng thời cũng có thể miễn cưỡng tìm hiểu.

Phía chân trời.

Hai đạo thân ảnh, một trước một sau, ngươi truy ta chạy, khi thì vượt qua dãy núi, lúc lại vọt vào rừng sâu.

Thế nhưng

Bất kể diễm khí huyết sắc phía trước cố gắng giãy dụa thế nào thì vẫn không thể thoát được đạo điện lưu phong bạo đãng sau.

- Xin hỏi tôn tính đại danh của các hạ, tại sao lại muốn đối địch với Liên minh Thiết Long? Cho dù chết thì ít nhất cũng phải cho ta biết rõ tên của ngươi chứ!

Sắc mặt Huyết Liêm đồ tể giống như tro tàn, trên mặt tràn ngập tuyệt vọng

Ranh giới giữa Chân Nhân cấp và Chân Huyền cấp, không thể bị đánh vỡ dễ dàng như vậy.

Cho dù Huyết Liêm đồ tể là người nổi bật trong đám cùng cấp, thế nhưng tối đa cũng chỉ có thể chống đỡ với Chân Huyền cấp trong giây lát hoặc thừa cơ chạy trốn mà thôi.

Một khi kéo dài, hắn tuyệt đối không phải là đối thủ của Chân Huyền cấp.

Mà cường địch lúc này, lại tham tu lực lượng Phong Lôi, bất luận là tốc độ hay sức bền đều tuyệt đối không phải là đối tượng mà hắn có

thể so được.

- Ha ha, yên tâm, ta sẽ không để ngươi chết đâu.

Một tiếng cười khẽ ý vị vang lên bên tai Huyết Liêm đồ tể, kèm theo đó là một tiếng điện minh.

Huyết Liệm đồ tể hoảng sợ thất sắc, hít một hơi lãnh khí, biết tốc độ thân pháp của Triệu Phong quỷ thần khó lường, đang dần dần tiếp cận mình.

Tàn Nguyệt Huyết Liêm!

Huyết Liêm đồ tể nào chịu cam tâm, vội vàng thiêu đốt Chân Linh khí, lưỡi liềm trong tay bổ ra một đạo huyết nhận kinh hãi tâm thần, giống như một đạo tàn nguyệt, chém ngang hư không.

Thoáng chốc, mây xanh trên tầng trời bị huyết sắc nhuộm đỏ, khí mang huyết sắc vô cùng sắc bén ác liệt, tràn ngập phương viên gần trăm trượng

Một chiêu này, tuyệt đối là đốn sát thủ mạnh nhất của Huyết Liêm đồ tể.

Đoạn này thiếu nên đọc tạm convert nha

Nửa năm trước, hắn càng là bằng vào một chiêu này, nghịch tập bị thương một vị Chân Huyền cấp cường địch, cũng tránh được một kiếp.

"Tàn Nguyệt Huyết Liêm không tốt. . . Một chiêu này đủ để đối với phần lớn Chân Huyền cấp tạo thành uy hiếp."

Hơn mười dặm bên ngoài Khương lão, đều bắt đến một chiêu kia khí tức cảnh tượng.

Bất quá ngay tại tiếp theo trong nháy mắt, dị biến nổi bật.

Cái kia cường thế mãnh liệt huyết sắc Tàn Nguyệt, tại trong hư không chấn động, bỗng nhiên tán loạn, phá thành mảnh nhỏ.

"Ngươi. . . Ngươi. . ."

Huyết Liêm đồ tể sắc mặt tái nhợt kinh hãi, thân hình một hồi cương chập choạng run rẩy.

Một đầu thon dài hữu lực bàn tay lớn, chăm chú đặt tại trên vai của hắn, nương theo một mảnh thanh óng ánh điện minh Chân Linh chi

"Quả nhiên. . . Công pháp vận hành nguyên lý, có chút cùng loại 'Nguyệt Ma Điện, thiên tài đệ tử, nhưng là muốn thô ráp nhiều lắm."

Triệu Phong trong nội tâm nỉ non.

Tại Tử Thánh di tích ở bên trong, Nguyệt Ma Điện thiên tài đệ tử, Triệu Phong cũng gián tiếp chém giết không ít.

Đáp án xác định sau.

Phốc

Triệu Phong bấm tay gian, một đạo lăng lệ ác liệt điện mang chùm tia sáng, phá vỡ mà vào Huyết Liêm đồ tể đan điền.

"Ngươi. . . Không muốn. . ."

Huyết Liêm đồ tể gào thét sợ hãi, kiệt lực giãy dụa.

Nửa hơi sau.

Hắn đan điền tàn phá, kinh mạch tầng tầng đứt gãy, mặt mũi tràn đầy hối hận, tiếp theo ngốc trệ như gà gỗ.

Theo một cái uy phong bát diện, người gặp người sợ đồ tể, biến thành tay trói gà không chặt kẻ yếu, loại này thất bại đả kích, so tử vong còn muốn đáng sợ.

"Giết chết ngươi quá tiện nghi, ta phế bỏ tu vi của ngươi, cho ngươi nhận thức làm kẻ yếu, thừa nhận vô tận khuất nhục thống khổ."

Triệu Phong vung tay lên, đem "Huyết Liêm đồ tể" ném tới phía dưới cây rừng trên.

Làm xong đây hết thảy.

Triệu Phong đầu cũng sẽ không, hóa thành màu xanh dòng điện bó, cùng Khương lão bọn người hội hợp.

"Làm phiền Triệu huynh ra tay."

Khương lão một đoàn người, đại nạn không chết, trên mặt sắc mặt vui mừng, liên tục nói lời cảm tạ.

Chỉ là, hắn lòng đầy nghi hoặc, vì cái gì Triệu Phong không triệt để giết chết Huyết Liêm đồ tể.

Dù sao Huyết Liêm đồ tể sẽ đem Triệu Phong tin tức, truyền quay lại "Thiết Long liên minh" .

Có thể lường trước, dùng không được bao lâu, Triệu Phong cũng sẽ bị Thiết Long liên minh đại lực truy nã đuổi giết, thậm chí gây nên một loạt phiền toái.

Hơn nữa, Triệu Phong tựa hồ vẫn có ý làm như vậy.

Chẳng lẽ hắn không rõ Thiết Long liên minh cường đại, hoặc là biết rõ, lại như cũ muốn cùng chi là địch?

Ý niệm tới đây, Khương lão trong nội tâm khẽ động.

Bởi vì cái gọi là "Địch nhân địch nhân tựu là bằng hữu", nếu như Triệu Phong cái này một thực lực thâm bất khả trắc yêu nghiệt thiên tài, có thể cùng bọn họ hợp tác, cái kia tự nhiên là chuyện cầu cũng không được.

Triệu Phong thò tay vuốt vuốt mắt trái, trên mặt mệt mỏi, ngắm mục Thập Tam Quốc phương hướng.

Thập Tam Quốc tựu ở vào hai đại cường quốc kẽ hở gian.

Trên thực tế, Thập Tam Quốc cách hai đại cường quốc, cũng không tính quá xa xôi.

Mắt thấy Triệu Phong sinh lòng đi ý, Khương lão có chút sốt ruột: "Tiểu huynh đệ, lúc này ngươi đã cứu chúng ta một mạng, Khương mỗ không dùng hồi báo, há có thể không khoản đãi một phen."

"Triệu huynh trở về Hoành Vân, nghĩ đến đối với rất nhiều tình huống không biết, chúng ta có thể dốc lòng giải đáp. Tin tưởng 'Thí Long liên minh, già lão, sẽ đối với ngươi cảm thấy hứng thú."

Tam điện hạ nhịn không được giữ lại, thần sắc khẩn thiết.

Thí Long liên minh?

Triệu Phong bộ pháp dừng lại.

"Thí Long liên minh thành viên, chủ yếu bắt nguồn từ ngày xưa bị Thiết Long liên minh hủy diệt tông phái, dùng Thiên Phong bảy tông cầm đầu. Già lão chính là 'Thí Long liên minh, lãnh tụ tinh thần, dẫn mọi người, cùng Thiết Long liên minh quần nhau."

Tam điện hạ giải thích nói.

Hôm nay Hoành Vân địa vực, do Thiết Long liên minh khống chế thiên hạ.

Cái kia "Thí Long liên minh" bên trong "Thí Long" hai chữ, hiển nhiên là nhằm vào một tay che trời Thiết Long liên minh.

Triệu Phong mỉm cười, muốn cự tuyệt.

Trước mắt mà nói, hắn đối với thí Long liên minh tuy có chút ít hứng thú, nhưng so ra kém hồi cố hương Thập Tam Quốc hấp dẫn.

Nhưng mà.

Hắn vừa mới chuẩn bị mở miệng, đến từ mắt trái chỗ trướng cảm nhận sâu sắc tăng lên, một hồi mệt mỏi đánh úp lại.

Mắt trái trong không gian.

U lam hàn đàm, gợn sóng trận trận, bên trong ám sóng lớn mãnh liệt, nổi lên một tia óng ánh lam sóng nước.

Cái kia hàn đàm tựa hồ muốn hòa tan, hơn nữa đạt tới chín trượng chín đường kính.

"Thần Linh Nhãn đã tiến vào dị biến giai đoạn, chẳng lẽ là tìm hiểu Phong Lôi tấm bia cổ Viễn Cổ. . ."

Triệu Phong trong lòng âm thầm thở dài.

Tại giai đoạn này, tu vi của hắn có thể so với nửa bước Chân Chủ, tinh thần cảnh giới còn hơn Chân Chủ đại thành, tâm hồn lực lượng lớn mạnh, siêu việt Chân Chủ đỉnh phong.

Chỉ cần hắn thêm chút bế quan, đột phá Chân Chủ không có bất kỳ bình cảnh.

Nhưng là.

Cái này mấu chốt mắt, Thần Linh Nhãn cũng tiến vào dị biến giai đoạn.

Triệu Phong cẩn thận trầm tư phân tích.

Trở về Thập Tam Quốc, hắn có hai trương vương bài, theo thứ tự là "Ngọc Long che chở", cùng với dung nhập trong cơ thể Địa giai truyền thừa Thần binh "Băng Hoàng thương" .

Vốn là có ba trương vương bài, nhưng là Thần Linh Nhãn hiện tại tiến vào dị biến giai đoạn.

"Việc cấp bách, muốn cho Thần Linh Nhãn thuận lợi vượt qua dị biến giai đoạn, cái này so tấn chức Chân Chủ, thực lực ảnh hưởng còn muốn lớn hơn."

Triệu Phong rất nhanh làm ra quyết định.

Có Thần Linh Nhãn, hắn cho dù không tấn chức Chân Chủ, làm theo có thể hoàn ngược đại bộ phận Chân Chủ, huống chi Thần Linh Nhãn đem tiến vào dị biến.

Tương đối mà nói, tấn chức Chân Chủ, đối với Triệu Phong thực lực tăng lên không lớn.

Dù sao hắn có được Chân Chủ cấp cảnh giới, không sử dụng Thần Linh Nhãn, cũng có thể cùng bình thường Chân Chủ địch nổi.

"Triệu huynh, ngài cân nhắc như thế nào?"

Khương lão vẻ mặt hi vọng, chờ đợi Triệu Phong trả lời.

Tam điện hạ đột nhiên nghĩ đến cái gì, ánh mắt tha thiết: "Của ta cửu muội, người xưng công chúa ." Chính là ngày xưa nổi tiếng hai đại cường quốc mỹ nữ, cũng Thiên Phong đệ nhất thiên tài, gần đây nàng mới từ 'Thánh Vực Chân Long hội, trở lại. Tin tưởng Triệu huynh như vậy tuyệt đỉnh thiên tài, đối với đại lục nhất cường thịnh 'Chân Long hội ." Có nghe thấy, cùng ta cái kia cửu muội, sẽ có chút ít tiếng nói chung."

Chương 446: Tĩnh Chông Chúa

Tam điện hạ nói đến đây, không khỏi âm thầm đắc ý. “Tĩnh công chúa” tuyệt sắc vô song, lại thêm từng tham gia Thánh Vực Chân Long Hội uy quyền đỉnh phong nhất Đại lục, tin rằng không có bất kỳ thiếu niên thiên tài nào có thể khống cự được sức hấp dẫn này.

Khiến cho hắn thất vọng chính lá, trên vẻ mặt ủ rũ của Triệu Phong chỉ thoáng có chút kinh ngạc khi nghe nhắc tới “Thánh Vực Chân Long Hội, cũng không biểu hiện quá nhiều hứng thú.

Nếu như Tam điện hạ biết được,

Vực Chân Long Hội, mà còn trở thành một số hai tại Chân Long hội, không biết hắn

Triệu Phong tham gia hết các vòng của Chân Long hội, chưa từng nghe qua người nào tên là “Tĩnh công chúa”, ngược lại có chút ấn tượng với “Lăng Nguyệt công chúa của Tử Tân đại quốc.

Đương nhiên.

Thiên tài tham gia Thánh Vực Chân Long Hội có đến mấy ngàn người, thiên tài có ấn tượng với Triệu Phong, ít nhất phải tiến vào 200 hạng đầu, hoặc là đã từng giao thủ với hắn.

Quả thực mà nói.

Chỉ có Chân Long thiên tài trong một trăm hạng đầu, mới có thể

khiến hắn lưu ý và hứng thú.

Đối với Triệu Phong ngày hôm nay mà nói, Thánh Vực Chân Long Hội đã là quá khứ huy hoàng, hơn nữa cũng không còn bao nhiêu tính khiêu chiến nữa, tự nhiên mất đi hứng thú.

Lúc này.

Thần Linh nhãn chính thức tiến vào giai đoạn dị biến, mắt trái có cảm giác mệt mỏi, cho nên vẻ mặt hắn càng ủ rũ hơn.

Hấn đứng thẳng tại chỗ, giống như tùy thời sẽ chìm vào giấc ngủ.

- Liên tục lên đường, thể xác và tinh thần có chút mỏi mệt, làm phiền chư vị rồi.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, có chút vui vẻ.

Lời này vừa nói ra, đám người Khương lão và Tam điện hạ lập tức lộ vẻ mừng rỡ như điên.

Đặc biệt là Khương lão, ông ta có chút kỳ quái, không biết tại sao Triệu Phong lại đột nhiên thay đổi chủ ý, quyết định đồng hành với bọn họ.

Hắn mơ hồ phát giác ra, chuyển biến trong đó, có lẽ có liên quan đến việc Triệu Phong không ngừng xoa nhẹ mắt trái của mình.

Khương lão phán đoán không sai.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong tiến vào giai đoạn dị biến, không thể lập tức trở về Hoành Vân Thập Tam Quốc, lại thêm hắn có chút hứng thú với “Liên minh Thí Long”.

Không phải nghi ngờ, Triệu Phong trở về khu vực Hoành Vân, nhất định sẽ có mâu thuẫn không thể hóa giải đối với Liên minh Thiết Long.

- Triệu huynh, mời!

Tam điện hạ đưa tay ra mời.

Lúc này, Khương lão khoát tay một cái, trên bầu trời xuất hiện hai đầu phi ưng, khiến cho cuồng phong nổi lên một trận.

Triệu Phong cũng không từ chối, giẫm chân ngồi lên lưng phi ưng.

- Noi này không nên ở lâu, chúng ta phải nhanh hội họp với Túc lão và Tĩnh công chúa.

Khương lão điều khiển hai đầu phi ưng, nhanh chóng bay lên trời cao.

Triệu Phong cũng không hỏi thăm địa điểm.

Giữa đường.

Hắn cẩn thận hỏi thăm tình hình về khu vực Hoành Vân cùng với những tình huống của Liên minh Thiết Long và Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Đám người Khương lão và Tam điện hạ, biết gì đều trả lời hết.

Chẳng qua.

Theo thời gian trôi qua, vẻ ủ rũ buồn ngũ trên mặt Triệu Phong càng

lúc càng nặng nề.

Meo meo!

Triệu Phong vuốt Cổ Thiết Giới Chỉ một cái, một con tặc miêu màu xám liền nhảy lên vai hắn.

Dị sắc trong mắt Khương lão lóe lên, đây là lần đầu hắn nhìn thấy đạo cụ trữ vật còn có thể cất giữ cả linh sủng còn sông.

Tặc miêu trước mắt cũng khiến hắn cảm thấy không thể nhìn thấu, dường như nó rất thông minh.

Sau khi gọi Tiểu Tặc Miêu ra, Triệu Phong liền chậm rãi nhắm mắt lại, cứ như vậy chìm vào giấc ngũ.

Từng cơn gió mát mẻ thôi qua, Triệu Phong bình yên chìm vào giấc ngủ, mái tóc của hắn thâm sâu như biển cả, có cảm giác nhu hòa và thần bí vô cùng.

Đám Hoàng thất Thiên Phong đều kinh ngạc không thôi.

Bọn họ không ngờ rằng, thiếu niên dễ dàng đánh bại Huyết Liêm đồ tể lại cứ như vậy chìm vào giấc ngủ.

Chẳng qua.

Lần này Triệu Phong chìm vào giấc ngủ, địa điểm có hơi khác so với lần trước ngủ say khi Thần Linh nhãn dị biến.

Cứ mỗi canh giờ hoặc một ngày trôi qua, Triệu Phong mới tỉnh lại một lần. Thế nhưng mỗi lần thức tỉnh cũng không lâu lắm, sau đó Triệu Phong lại chìm vào giấc ngủ tiếp.

Đám Hoàng thất kinh ngạc ban đầu đều kinh ngạc, sau đó dần dần chết lặng.

Bệnh “thích ngủ” của Triệu Phong, bọn họ có thể chấp nhận được, nhưng sự việc dường như có chút quái dị.

Nửa tháng sau.

Trong một tòa cung điện dưới lòng đất tại thâm sơn, khí tức sâm lãnh, huyết thạch đỏ sậm kéo dài khắp xung quanh.

- Bẩm Điện vương, nhiệm vụ truy sát của Huyết Liêm đồ tể đã thất bại...

Một nam tử huyết y thoáng hiện trong cung điện dưới lòng đất, cung kính nói.

Trước mặt hắn có một tòa bảo tọa huyết khí trong suốt, nhưng bên trên lại không có bóng người nào.

Bên dưới bảo tọa có một huyết trì, bong bóng “ọc ọc” nổi lên, nhiệt khí sôi trào.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Trên bảo tọa huyết sắc, đột nhiên lóe lên huyết quang chói mắt, sau đó một thân ảnh với khí tức kinh khủng hiện ra.

Thân ảnh đó, huyết trạch lượn lờ, toàn thân dày đặc đường vân ám ngân, giống như một bộ “thi thể huyết sắc”, khiến người khác vừa nhìn đã giật mình kinh hãi.

- Huyết Liêm đồ tể chẳng qua chỉ là một thành viên Chân Nhân cấp trong Liên minh Thiết Long, hắn thuộc sự quán hạt của Trưởng lão hạch tâm thứ mười tám, tại sao lại bẩm lên bổn tọa?

“Thi thể huyết sắc” chậm rãi trở về chỗ ngồi của mình.

Đưa mắt nhìn kỹ thì đó là một nhân loại xấu xí như cương thi, toàn thân chảy xuôi huyết trạch, đường vân ám ngân dày đặc khắp người.

Nếu như Triệu Phong ở đây, e rằng chỉ liếc mắt liền có thể nhận ra “Huyết Thi Ngân Văn” này chính là “Hộ pháp Huyết Cương Đà” mà ngày xưa hắn đã tao ngộ tại Xích Nguyệt ma quật.

- Bẩm Điện Vương, Trưởng lão hạch tâm thứ mười tám đã xuất động, tiến đến đuổi bắt đoàn người Hoàng thất Thiên Phong. Thế nhưng Huyết Liêm đồ tể nhiều lần cầu kiến Điện Vương đều không có kết quả, trước khi chết có lưu lại di chúc, thực lực của hung thú kia, Trưởng lão hạch tâm bình thường không thể địch nổi.

Nam tử huyết y nói với vẻ tâm thần bất định.

Dựa theo nguyên tắc, nhiệm vụ của Huyết Liêm đồ tể thuộc quân hạt của Trưởng lão hạch tâm thứ mười tám, thế nhưng hắn lại báo cáo cho Điện Vương, dường như có hiểm nghi “vượt cấp” ở đây.

- Huyết Liêm đồ tể chết như thế nào?

Điện Vương “Huyết Thi Ngân Văn” đạm mạc hỏi, hiển nhiên cũng có chút ấn tượng đối với Huyết Liêm đồ tể.

- Huyết Liêm đồ tể bị một chiêu chế trụ, tu vi bị phế bỏ, hung thủ là một thiếu niên tóc lam, hơn nữa còn cố ý thả cho Huyết Liêm đồ tể sống sót.

Nam tử huyết y trần thuật lại.

- Kẻ nào mà cuồng ngạo vậy?

Sắc mặt của Điện Vương Huyết Thi Ngân Văn đột nhiên biến đổi.

Thậm chí ngay cả nam tử huyết y đang thuật lại chuyện này cũng cảm thấy có chút kinh dị.

Từ khi Liên minh Thiết Long thành lập đến nay, đây vẫn là lần đầu tiên gặp phải tình huống, địch nhân giết chết toàn bộ cương giả của liên minh, sau đó còn cố ý lưu lại một người còn sống để mật báo.

Người cuồng ngạo như vậy, ngay cả vị Điện Vương xuất thân từ Xích Nguyệt Ma Giáo cũng cảm thấy khiếp sợ.

Khu vực Hoành Vân hiện nay đã bị Liên minh Thiết Long một tay che trời, thế lực của liên minh không ngừng thẩm thấu ra các Cường quốc khác.

Dư nghiệt đối địch bình thường, gặp phải sự đuổi giết của Liên minh Thiết Long, đều chạy trốn không kịp, cho dù có cơ hội hạ sát thủ thì cũng đều chém tận giết tuyệt, nào dám cố ý lưu lại người nào sống sót.

Tình huống trước mắt, quả thực là một sự khiêu khích trần trụi đối với Liên minh Thiết Long.

- Thiếu niên tóc lam kia, có lai lịch gì?

Trên mặt điện Vương Huyết Cương Đà, lộ vẻ âm lệ, tràn ngập sát ý tàn nhẫn.

- Lại lịch còn chưa xác định được, theo phỏng đoán, có khả năng là đệ nhất thiên tài “Triệu Phong” đã bỏ trốn khỏi Hoành Vân Thập Tam Quốc ngày xưa. Nhưng hình tượng hai người dường như có chút khác biệt.

Nam tử huyết y nói với vẻ không xác định.

Dứt lời.

Hắn liền lấy ra một bức họa

Bực họa này chính là mời họa sĩ vẽ lại, căn cứ theo miêu tả của Huyết Liêm đồ tể trước khi chết.

- Truyền lệnh xuống, phát động lệnh truy sát cấp một. Truy nã người này khắp toàn bộ địa vực Hoành Vân.

Trên mật điện Vương Huyết Cương Đà tràn ngập hàn ý, mơ hồ lan tỏa khắp cung điện dưới mặt đất.

- Rõ!

Nam tử huyết y chợt rùng mình một cái.

Hắn tuyệt đối không ngờ rằng, Điện Vương Huyết Cương Đà lại phát động “lệnh truy sát cấp một”.

Từ khi Liên minh Thiết Long thành lập cho đến nay, lệnh truy sát cấp một, có thể nói là chỉ đếm được trên đầu ngón tay.

Bình thường chỉ có cường địch Chân Chủ cấp uy hiếp hoặc là kẻ địch mang đến vũ nhục cực lớn cho Liên minh Thiết Long, thì mới có

thể phát động lệnh truy sát cấp một này.

Đây cơ bản đã là lệnh truy nã cao nhất trong Liên minh Thiết Long.

- Thuộc hạ xin cáo lui.

Nam tử huyết y cầm lấy bức họa, liền chuẩn bị lĩnh mệnh rời đi.

- Đợimột chút!

Ánh mắt của Điện Vương Huyết Cương Đà chợt lướt qua hình vẽ trên bức họa, bỗng nhiên thốt lên.

- Bực họa này hình của hung thủ tóc lam kia, sau khi Huyết Liêm đồ tể và họa sĩ sửa chữa nhiều lần, nghe nói đã giống chân thân tới chín thành.

Nam tử huyết y rất biết nhìn mặt mà nói chuyện, lập tức trình bức họa lên.

- Thiếu niên này...

Lúc Điện Vương Huyết Cương Đà tiếp nhận bức họa, đột nhiên lâm vào hồi tưởng, ngay sau đó, vẻ mặt hắn liền trở nên âm tình bất định.

Nam tử huyết y liền lộ vẻ bất an.

Chẳng lẽ vị đại nhân Điện Vương - một trong những người có quyền quyết định của Liên minh Thiết Long, lại nhận ra thiếu niên trong bức họa?

Điện Vương Huyết Cương Đà nhìn chằm chằm vào bức họa hồi lâu, cảm thấy có chút quen mắt, rất giống với thiếu niên trong ấn tượng

cách đây mấy năm.

Nghĩ đến thiếu niên mấy năm trước, trong lòng Điện Vương Huyết Cương Đà lại nổi lên một trận phẫn nộ khuất nhục.

Năm đó ở Xích Nguyệt động quật, Hộ pháp Huyết Cương Đà vừa mới “thức tỉnh”, đang trạng thái suy yếu cực độ.

Khi đó, hắn đã sắp xếp một kế hoạch, bắt giữ Triệu Phong và đám đệ tử của Hiểu Nguyệt Tông để huyết tế, kết quả là bị Triệu Phong đánh bại, còn hung hăng trấn lột một phen.

- Truyền lệnh xuống, tra rõ chi tiết về thiếu niên này, ngoài ra, bổn tọa muốn hắn phải còn sống!

Ánh mắt Điện Vương Huyết Cương Đà chợt thu hồi khỏi bức họa.

Cách đây mấy năm, khí chất bên ngoài của Triệu Phong có chút biến hóa, mặc dù Điện Vương Huyết Cương Đà cảm thấy quen mắt, nhưng cũng không thể xác định chắc chắn được.

Nhưng bất kể là phải hay không, hắn đều giữ nguyên tắc “thà giết nhầm, không thể bỏ sót”, cho nên lập tức truyền lệnh bắt sống thiếu niên kia.

Mấy ngày sau.

Trong cảnh nội Thiên Phong Cường Quốc, tại một khu vực thâm sơn tuyệt địa.

Vù vù...

Hai đầu phi ưng giương cánh phi hành, lộ ra vài phần mệt mỏi vô lực.

Triệu Phong ngồi trên lưng hai đầu phi ưng, chậm rãi mở mắt, hỏi:

- Đã trôi qua bao nhiêu ngày rồi?

- Bẩm Triệu huynh, từ ngày đó đến nay, ngươi đã ngủ gần hai mươi ngày, có một vài lần thức tỉnh, nhưng thời gian rất ngắn.

Tam điện hạ đáp.

Vụt vụt...

Hai đầu phi ưng chậm rãi đáp xuống, tiến vào một vực sâu có sương mù lượn lờ.

Sau thời gian uống cạn nửa chung trà...

Bên dưới vực sâu xuất hiện một tiểu sơn trang

- Triệu huynh, nơi này chính là một trong những cứ điểm hạch tâm của “Liên minh Thí Long”.

Khương lão sợ Triệu Phong lại tiếp tục ngủ nên vội vàng nói.

Những ngày qua, bệnh “thích ngủ” của Triệu Phong vẫn không giảm bớt chút nào. Chẳng qua, mỗi lần hắn thức tỉnh thì mắt trái lại lóe lên một tia lam trạch

Khí tức lạnh lẽo như băng trên người Triệu Phong dần trở nên ấm hơn, mái tóc lam trên đầu càng thêm bồng bềnh nhu hòa.

Trong không gian mắt trái.

Hàn đàm có kích thước chín trượng chín, cơ bản đã hỏa tan thành một hồ nước màu lam nhạt, khí tức tươi mát, gợn sóng khẽ rung động

- Ta còn có thể kiên trì một lúc nữa trước khi chìm vào giấc ngủ, hy vọng có thể gặp được cao tầng của “Liên minh Thí Long”.

Triệu Phong mở miệng nói.

- Tam điện hạ! Các ngươi nhanh đi thông tri cho “Túc lão”.

Khương lão vội vàng thúc dục.

Nhưng vừa dứt thì một âm thanh chợt vang lên.

- Sư tôn đang bế quan, không thể gặp khách Nếu như có sự tình gì, có thể do ta chuyển đạt.

Trong sơn trang bước ra một mỹ nữ Lam Thường dịu dàng như tịnh thủy, phong cách cổ điển, thanh âm như làn gió thổ qua mặt nước.

Mỹ nữ Lam Thường này có khí chất thanh nhã trong sạch như nước, lại không mất đi sự cao quý đoan trang dung mạo khí chất của nàng tuyệt đối là nhất đẳng tại khu vực Hoành Vân này.

Nếu so sánh với đệ nhất mỹ nữ của thành Vù Dương, vậy thì chẳng khác gì đem đom đóm so với nhật nguyệt.

- Tĩnh công chúa!

Một vài nam tử ở đây đều cảm thấy trước mắt sáng ngời, bước chân có chút trì trệ.

Tĩnh công chúa kia chính là loại hình nữ tử tĩnh nhã dịu dàng mà đa số nam nhân đều thích, hơn nữa, nàng còn từng có thân phận công chúa của một đại Cường quốc.

Nghe nói, vị Tĩnh công chúa này không lâu trước vừa trở về từ "Thánh Vực Chân Long Hội", nơi mà các thiên tài đỉnh phong trên Đại lục tập trung, trên người nàng bao trùm một loại sắc thái truyền kỳ.

Chương 447: Chân Long Hội Huy Hoàng

- Sư tôn hiện đang bế quan, không thể gặp khách. Nếu như có chuyện gì, có thể do ta chuyển đạt.

Thanh âm của Tĩnh công chúa trong như tiếng chuông bạc.

Ánh mắt nàng trong suốt như nước, kiều nhan như tuyết xuân, một thân váy lam cổ điển cao quý, dịu dàng đoan trang, lại không mất sự hào phóng. Dưới bóng đêm, làn da của nàng lộ ra ngoài, trơn bóng non mềm, không có chút tỳ vết nào, giống như mỹ nhân dưới ánh trăng trong các vần thơ.

Kiều mà không mị, khuynh thành mà không hại nước ương dân.

Nếu dùng thẩm mỹ để đánh giá thì Tĩnh công chúa đã đạt tới một trạng thái cân đối không thể tưởng tượng nổi.

Phần lớn các nam tử ở đây đều quên mất hô hấp, bước chân cả đám ngưng trệ, nhưng lúc đối mặt với ánh mắt của Tĩnh công chúa thì lập tức vội vàng né tránh, trong lòng không khỏi tự ti mặc cảm.

- Cửu muội!

Trên mặt Tam điện hạ lộ vẻ vui mừng, huynh muội gặp lại, nhìn nhau mỉm cười.

- Tĩnh nhi, thương thế của “Túc lão” đã chuyển biến tốt hơn chưa?

Sắc mặt Khương lão trở nên trịnh trọng.

Tĩnh công chúa có chút chua xót, khẽ lắc đầu, nói:

- Sư tôn ngày trước rơi vào vòng ám toán của mấy đại Chân Chủ cấp, trọng thương trí mạng, có thể bảo trì tính mạng đến bây giờ đã là kỳ tích rồi.

Nghe đến đấy, thần sắc đám người Hoàng thất Thiên Phong, không khỏi có chút sa sút.

- Khương lão, khách quý lần này là ai, lại yêu cầu cần gặp sư tôn?

Tĩnh công chúa thu liễm nỗi lòng, ánh mắt quét về phía đám người Hoàng thất Thiên Phong.

Khương lão và Tam điện hạ lúc này mới kịp phản ứng.

- Cửu muội, để ta giới thiệu cho muội, vị này chính là Triệu... A..

Tam điện hạ vừa mới đưa tay chỉ vào sau lưng, lời nói đến miệng đột nhiên nghẹn lại.

Lúc Khương lão và Tam điện hạ quay lại, nào thấy bóng dáng của Triệu Phong đâu nữa? Rất nhanh ánh mắt của mọi người liền chuyển tới bãi cỏ bên cạnh.

Trên bãi cỏ.

Một thiếu niên tóc lam đang lặng lẽ yên bình ngủ trên đồng cỏ, hô hấp cực nhẹ.

- Hắn... Lại ngủ rồi!

Đám người Hoàng thất Thiên Phong khẽ hô lên một tiếng, nhưng cũng không cảm thấy kỳ quái.

Hai mươi ngày qua, việc Triệu Phong thích ngủ, bọn hắn sớm đã quen rồi.

- Hắn là ai?

Sắc mặt Tĩnh công chúa bình lặng như nước, nhưng trong thanh âm trong trẻo lại có chút lạnh lùng, không khó đoán được, tâm trạng của nàng có chút không vui.

Đổi lại là bất kỳ người tuổi trẻ tài tuấn nào gặp được Tĩnh công chúa - người mang sắc thái “truyền kỳ” tại địa vực Hoành Vân, e rằng đều sẽ cảm thấy được yêu mà lo sợ, tâm thần bất định, chỉ lo sẽ thiếu sót cấp bậc lễ nghĩa.

Nhưng vị khách nhân thiếu niên trước mặt, không ngờ lại trực tiếp ngủ gật lúc gặp mặt Tĩnh công chúa.

Trong sơn trang

Một vài cường giả tinh anh của Liên minh Thiết Long đều lộ vẻ kinh ngạc, thần thái cực kỳ đặc sắc.

- Chậc chậc, ở trước mặt đệ nhất mỹ nữ Thiên Phong mà cũng có thể ngủ được, đây quả là tình huống lần đầu gặp phải.

- Có ý tứ, Tĩnh công chúa khẳng định rất tức giận, chẳng qua với hàm dưỡng của nàng nhất định sẽ không biểu hiện ra ngoài.

Mọi người ở đây đều âm thầm trao đổi, bộ dạng như chờ xem kịch

vui.

- Hắc hắc, cửu muội, tình huống của vị khách quý này, có chút đặc thù...

Tam điện hạ xấu hổ cười, vội vàng giải thích.

- “Khách quý” như vậy, tiểu muội vẫn là lần đầu gặp được. Mặc dù huynh là điện hạ của Hoàng thất Thiên Phong thế nhưng đem một người lai lịch không rõ vào cứ điểm hạch tâm của “Liên minh Thí Long”, phải chăng có chút không ổn thỏa?

Tĩnh công chúa vẫn đoan trang dịu dàng nhưng trong ngôn từ lại mang ý chất vấn, khiến bầu không khí trên sân, đột nhiên trở nên khẩn trương

Hiển nhiên, luận thân phận, Tĩnh công chúa chỉ cao hơn chứ không thấp hơn Tam điện hạ.

Mọi người ở đây cũng không cảm thấy kỳ quái.

Tĩnh công chúa ngày xưa là đệ nhất thiên tài của Thiên Phong Cường Quốc, thậm chí còn từng tham gia Thánh Vực Chân Long Hội.

Không chỉ vậy, nàng còn là đệ tử quan môn của Túc lão.

Luận tu vi thiên phú, Tĩnh công chúa đã đạt tới Chân Nhân cấp, tuổi còn chưa đến hai mươi, đặt trong khu vực Hoành Vân này, tuyệt đối là kỳ tài có một không hai.

- Cửu muội... Triệu huynh này chính là đệ nhất thiên tài Hoành Vân Thập Tam Quốc ngày xưa, cũng là người trên đường giúp chúng ta

tránh thoát một kiếp...

Trên trán Tam điện hạ lập tức ứa mồ hôi lạnh.

Tĩnh công chúa mặc dù là muội muội của hắn, thế nhưng nàng từ nhỏ đã kinh tài tuyệt diễm, được đệ nhất Tông phái “Thiên Phong Các” của Thiên Phong Cường Quốc chọn trúng

Trong Hoàng thất Thiên Phong thân phận của Tĩnh công chúa cũng cực kỳ đặc thù.

Mặc dù nàng là công chúa, thế nhưng lại là thiên tài trăm năm khó gặp của Thiên Phong Các, chịu sự ràng buộc giữa Hoàng thất và Tông môn.

Thậm chí, trong mắt các cường giả trong Tông môn, tầm quan trọng của nàng so với Thiên Phong Quốc Chủ đã qua đời, còn trọng yếu hơn.

Giờ phút này.

Đối mặt với sự chất vấn của Tĩnh công chúa, Tam điện hạ chợt cảm thấy áp lực như núi lớn đè lên người, hắn hiểu rất rõ tính khí của cửu muội, e rằng lúc này nàng đang rất bực mình rồi.

Ngay cả Khương lão ở bên cạnh cũng thầm đổ mồ hôi lạnh một phen.

Dưới tình huống “Túc lão” - người đứng đầu liên minh đang bế quan, quan môn đệ tử như Tĩnh công chúa, nghiễm nhiên đã trở thành người phát ngôn của ông ta.

Đối với những chuyện phát sinh bên ngoài, Triệu Phong đã chìm vào

giấc ngủ, cũng không hề hay biết.

Chỉ cần bên ngoài không có động tĩnh mãnh liệt hoặc nguy cơ sát ý tiếp cận, Triệu Phong cũng sẽ không dễ dàng tỉnh lại.

Lúc này chìm vào giấc ngủ, hoàn toàn khác biệt tình huống lần trước Thần Linh nhãn xảy ra dị biến.

- Người đâu, trước hết hãy sắp xếp cho một người một mèo này thật tốt, không có lệnh của ta, bất kỳ kẻ nào cũng không được tiếp cận.

Tĩnh công chúa bề ngoài nhu tình, thế nhưng ra lệnh lại quyết đoán phi thường

Vừa mới nói xong

Vài đạo thân ảnh trong sơn trâng nhanh chóng tiến tới gần, vây quanh Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu.

- Tĩnh nhi, ngàn vạn lần không thể!

Sắc mặt Khương lão đại biến, vội vàng lên tiếng ngăn cản.

Hắn biết rõ, vị thiếu niên trước mắt là một cường giả Chân Huyền cấp, thực lực thâm bất khả trắc.

Chẳng qua vì lâm vào ngủ say cho nên khí tức trong cơ thể Triệu Phong mới cực kỳ yếu ớt, nên cũng không dễ dàng phát giác ra.

Nhất thời, bầu không khí trên sân lập tức trở nên ngưng trọng chưa từng có.

Khương lão và Tam điện hạ kiệt lực bảo vệ Triệu Phong, ngăn cản

Tĩnh công chúa hạ đạt mệnh lệnh.

- Các ngươi muốn kháng lại mệnh lệnh của ta?

- Các ngươi muốn kháng lại mệnh lệnh của ta?

Tĩnh công chúa lập tức trầm mặt. Thanh âm trở nên lạnh lùng, nàng cũng không ngờ lại xảy ra tình huống như vậy.

Khương lão và Tam điện hạ, tại sao lại che chở cho một thiếu niên không rõ lai lịch, thậm chí còn dẫn hắn vào cứ điểm hạch tâm của Liên minh Thí Long?

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu nhe rằng vung trảo, ngồi ở trên người chủ nhân, ngạo nghễ nhìn các thành viên của Liên minh Thí Long đang vây xung quanh.

- Ồ! Con mèo này...

Tĩnh công chúa đột nhiên cảm thấy quen mắt.

Tiểu Tặc Miêu trước mắt có chút trùng hợp với một đoạn hình ảnh trong ký ức mà nàng đã từng gặp tại Thánh Vực Chân Long Hội.

- Tiểu Tặc Miêu... Thiếu niên tóc lam...

Đôi mắt xinh đẹp của Tĩnh công chúa xoay chuyển, cẩn thận quan sát hình dáng bên ngoài của thiếu niên tóc lam.

Lúc này.

Triệu Phong đang chìm vào giấc ngũ, nghiêng người quay lưng về phía nàng, cho nên Tĩnh công chúa chỉ có thể nhìn thấy đại khái.

- Không ngờ là... Hắn...

Sau khi nhìn kỹ, trái tim của Tĩnh công chúa đột nhiên đập mạnh.

- Nhưng hắn làm sao có thể... Xuất hiện ở nơi này?

Trên mặt nàng tràn ngập kinh hỉ, không khỏi nghẹn ngào, nói năng lộn xộn, gắt gao tập trung nhìn thiếu niên tóc lam đang bình yên ngủ trên đồng cỏ.

Chuyển biến đột ngột này khiến mọi người ở đây đều kinh ngạc đến ngây người, cả đám đều cảm thấy cằm của mình đã rơi xuống đất rồi.

Một khắc trước, Tĩnh công chúa vẫn còn giận dỗi, thậm chí không nể mặt người khác.

Nhưng chỉ trong chớp mắt, thái độ của Tĩnh công chúa liền biến hóa tột độ, khiến cho mọi người không thể không phỏng đoán.

Mọi người đều nói rằng nữ nhân dễ thay đổi, tâm tư của nữ nhân càng như kim dưới đáy biển.

Lúc này, mọi người ở đây cuối cùng cũng thấu hiểu sâu sắc lời nói đó.

Trên mặt Tĩnh công chúa có chút đỏ bừng, lộ vẻ kinh hỉ hưng phấn, trên nét mặt thậm chí còn xuất hiện một chút kính ngưỡng xuất phát từ nội tâm, thậm chí còn có một loại thái độ sùng bái ôn nhu của tiểu nữ nhi.

Tam điện hạ há hốc miệng, đột nhiên phát hiện mình vẫn không hiểu rõ cửu muội đã sống cùng mình bao nhiêu năm qua.

Đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy loại thái độ ngượng ngùng ôn nhu như vậy, từ trên mặt Tĩnh công chúa.

- Triệu Phong này, rốt cuộc trên người có bí mật gì, không ngờ lại có thể khiến cho đệ nhất thiên tài mỹ nữ của Thiên Phong Cường Quốc ngày xưa, cũng động lòng ưu ái?

Tất cả các cường giả tinh anh ở đây, đều không thể nào hình dung được tâm tình của mình lúc này.

Thiếu niên tóc lam trước mắt, trên người phảng phất có một loại ma lực thần kỳ, cho dù là trong lúc ngủ say, nhưng vẫn có thể khiến cho nữ thần trong lòng mọi người ưu ái.

Ngay cả Khương lão kiến thức rộng rãi, cũng không khỏi cảm thấy có chút kinh ngạc.

- Khương lão, Tam vương huynh, không ngờ các người có thể đưa hắn đến “Liên minh Thí Long”, đây chẳng lẽ là trời cao chiếu cố chúng ta?

Tĩnh công chúa hít sâu một hơi, trái tim thiếu nữ vẫn nhảy lên dồn dập, đôi mắt dễ thương từ đầu đến cuối vẫn dừng lại trên người thiếu niên, khó có thể dịch chuyển khỏi hắn.

Sau đó, mọi người tận mắt nhìn thấy Tĩnh công chúa không tiếc thân thể ngàn vàng, khuất thân nâng Triệu Phong đang ngủ say dậy, sau đó cho người đặt hắn lên một cái giường êm, thậm chí còn đích thân phục thị chăm sóc.

Trong sơn trang.

Đám cường giả tinh anh của Liên minh Thí Long đều có chút hoài nghi ánh mắt của của mình.

Nữ thần trong lòng, Tĩnh công chúa - đệ nhất thiên tài mỹ nữ của Thiên Phong Cường Quốc, không ngờ lại hạ thấp thân phận cao quý của mình để chăm sóc cho một thiếu niên cùng tuổi.

Triệu Phong chìm trong giấc mộng, bên mũi truyền đến một mùi hương thơm ngát sâu kín, không khỏi xoay người, cánh tay lướt qua bờ mông đầy đặn của Tĩnh công chúa.

Gương mặt Tĩnh công chúa đỏ như máu, vội vàng tranh thủ sắp xếp Triệu Phong vào trong một căn phòng màu trắng thuần khiết, lúc này mới đứng dậy rời đi.

Trước khi đi nàng còn ngoái đầu lại liếc nhìn Triệu Phong đang ngủ mơ, trong ánh nhìn hàm tình một loại ôn nhu và si ý.

Một lát sau, trong một tòa lầu các ở trong núi.

- Cửu muội, ngươi biết Triệu huynh từ lúc nào?

T am điện hạ tò mò không nhịn nổi, chợt hỏi.

Giờ khắc này, ngọn lửa tò mò đang rào rạt thiêu đốt trong lòng mọi người, ngay cả Khương lão lăn lộn nhiều năm cũng cảm thấy hiếu kỳ.

Trong hiểu biết của mọi người, Tĩnh công chúa là một người cao ngạo, chưa từng có người trẻ tuổi tài tuấn nào trong khu vực Hoành

Vân lọt vào mắt xanh của nàng.

- Ta biết hắn, nhưng hắn chưa chắc đã biết ta...

Tĩnh công chúa thở dài sâu kín.

Lúc này.

Trong đầu nàng, nhanh chóng xẹt qua một đoạn hình ảnh ngắn ngủi.

Lúc hình ảnh bắt đầu.

Tĩnh công chúa thân ở trên sân thi đấu Thượng cổ, trước mặt mấy ngàn tân tinh thiên tài đến từ khắp nơi trên Đại lục, tài năng của nàng căn bản không có chút ý nghĩa gì.

Trên Thánh Vực Chân Long Hội, nàng là một thiên tài Chân Nhân cấp sơ thành, có thể nói là tồn tại hàng chót.

So với những tân tinh rực rỡ chói mắt kia, nàng cũng chỉ là người bình thường, chứ đừng nói là những vị thiên kiêu cái thế lực áp mấy thời đại.

Trong số những người đó, nàng ngưỡng mộ năm đại thiên kiêu cái thế nhất, từng tràng quyết đấu đặc sắc đó, đã thúc đẩy thời đại này đạt tới đỉnh phong từ cổ chí kim.

Không có gì ngoài dự liệu.

Trận chiến đầu tiên, nàng thua.

Trận thứ hai, nàng lại thua.

Trận thứ ba, tiếp tục thảm bại.

Thậm chí bản thân nàng ngay cả vòng thi đấu thứ nhất là “Ngũ Vực Tranh Phách” cũng không gắng gượng vượt qua nổi, giữa chừng trọng thương, không thể tiếp tục.

Đương nhiên.

Nàng không cam lòng, cho dù bị đánh bại cũng phải xem cho hết các trận giao phong của những thiên tài đỉnh cao trong cùng thời đại với mình.

Chân Long hội vẫn tiếp tục.

Cho đến khi nàng nhìn thấy một ngôi sao rực rỡ chói mắt, một Tân Nhân Vương, một hắc mã cường thế vô địch, một thiên tài tạo nên kỳ tích, từng bước trở thành tân thiên kiêu cái thế.

Thiếu niên đó, một đầu tóc lam, trên người có một con mèo Linh sủng, dẫn dắt sự chú ý của toàn trường, thiêu đốt bầu không khí trên sân thi đấu Thượng cổ lên đến đỉnh điểm.

Nghịch chuyển, kỳ tích, đánh đâu thắng đó... Thiếu niên trong tầm mắt, từng bước trèo lên đỉnh cao.

Chẳng biết từ khi nào, khóe mắt nàng trở nên ươn ướt, không nhịn được hò hét cổ vũ cho hắn.

Không ai biết rằng...

Trên tràng thịnh hội đỉnh phong đó, một người một mèo này đã chiếm được bao nhiêu sự ủng hộ, giành được bao nhiêu sự cảm mến của những người hâm mộ.

Tốc độ hồi tưởng vốn rất nhanh, thoáng cái trôi qua như một cái chớp mắt.

Những hình ảnh đó, không ngừng lướt qua trong đầu Tĩnh công chúa.

Nàng chưa bao giờ nghĩ rằng, có một ngày, mình lại có thể gặp được thiếu niên này, còn là gặp hắn gần trong gang tấc, đưa mắt nhìn hắn hít thở, ngủ say...

Chương 448: Thiết Vân Tử Võng

Lầu các trong sơn trang.

Tĩnh công chúa từ trong hồi ức ngắn ngủi tỉnh lại, ánh mắt khôi phục vẻ trong vắt.

Thế nhưng chờ đợi nàng là những ánh mắt hiếu kỳ của mọi người.

Thế nhưng, chờ đợi nàng là những ánh mắt hiếu kỳ của mọi người.

- Cửu muội, ngươi rốt cuộc làm thế nào biết được Triệu Phong?

Tam điện hạ có chút không kìm nén được nữa

Hai năm trước, Triệu Phong là đệ nhất thiên tài Hoành Vân Thập Tam Quốc, bị truy nã đuổi giết nên lập tức bỏ Theo lý thuyết.

Tĩnh công chúa không thể nhận ra Triệu Phong mới đúng

Nếu như nhận ra nhau thì cũng bỏ đi, nhưng tại sao Tĩnh công chúa lại nói rằng: Ta biết hắn, nhưng hắn chưa chắc đã biết ta.

- Triệu Phong này, tuổi còn nhỏ, tu vi đạt tới Chân Huyền cấp, không thể nào tưởng tượng nổi một thiên tài như vậy lại xuất thân từ khu vực Hoành vân. Cho dù phóng mắt khắp toàn bộ Đại lục thì hắn cũng là kỳ tài hiểm gặp có một không hai.

Khương lão không khỏi cảm khái.

Ánh mắt Tĩnh công chúa khẽ lóe lên, cũng không vội vàng trả lời.

Nếu như để cho thế nhân biết được, Triệu Phong chính là thiên kiêu cái thế số một số hai trên Thánh Vực Chân Long Hội, như vậy sẽ mang đến chấn động như thế nào đối với khu vực Hoành Vân?

Thân là người của Thế giới Tông môn, nàng biết rất rõ, Hoành Vân Thập Tam Quốc chẳng qua chỉ là một nơi hẻo lánh thâm sơn cùng, so với toàn bộ Đại lục mà thôi.

Trước kia, địa vực Hoành Vân có thể phái ra vài đại biểu tham gia Chân Long hội đã là vinh quang vô thượng rồi.

Cản thận suy nghĩ một phen, Tĩnh công chúa đã có quyết định.

- Ta đã gặp Triệu Phong tại Chân Long hội, biểu hiện của hắn quả thật rất kinh diễm, cũng có thể xem là thiên tài tuyệt đỉnh trong Chân Long hội.

Tĩnh công chúa dịu dàng mỉm cười.

Nàng cuối cùng vẫn che giấu chiến tích kinh người của Triệu Phong trên Thánh Vực Chân Long Hội.

Sỡ dĩ Tĩnh công chúa giấu giếm, chính là vì nghĩ cho sự an toàn của Triệu Phong

Mặc dù Triệu Phong kinh tài tuyệt diễm, thực lực cường hoành, nhưng dù sao cũng chỉ là thiên tài trong đám thế hệ mới.

Nếu như để “Liên minh Thiết Long” biết được, kẻ đối địch với mình là một tân tinh cấp bậc “thiên kiêu cái thế”, nhất định sẽ cảm thấy khủng

hoảng e rằng lúc đó sẽ bất chấp tất cả, bóp chết hắn từ trong trừng nước.

Ý nghĩ của Tĩnh công chúa quả thật không sai, nhưng nàng cũng không biết rằng sau khi Triệu Phong tiến vào truyền thừa Ngoại Vực, hắn đã tiến bộ nhảy vọt đến mức nào.

Nàng không tiến vào 100 hạng đầu của Chân Long hội, vô duyên với truyền thừa Ngoại Vực, cho nên chỉ có thể nhanh chóng trở về khu vực Hoành Vân.

- Thì ra là vậy, không ngờ Triệu Phong này cũng từng tham gia Thánh Vực Chân Long Hội.

Mọi người trong lầu các lập tức bừng tỉnh.

Khó trách Tĩnh công chúa lại biết Triệu Phong

Chẳng qua, trong lòng mọi người vẫn có chút nghi ngờ, tại sao sau khi Tĩnh công chúa nhận ra Triệu Phong nàng lại phấn khích kích động như vậy? Loại biểu hiện này, thật sự rất bất thường

Khương lão mơ hồ suy đoán, biểu hiện của Triệu Phong trên Thiên Vân Chi, nhất định là nắm ngoài tưởng tượng dù sao đi nữa thì thực lực của Triệu Phong cũng rất cường đại.

Hắn có thể xác định, nhất định Tĩnh công chúa đã che giấu một vài bí mật.

Nhưng nếu Tĩnh công chúa đã không chịu nói, bọn họ cũng không tiện truy vấn tiếp.

Chớp mắt đã năm sáu ngày trôi qua.

Phần lớn thời gian, Triệu Phong đều chìm vào giấc ngủ say.

Tĩnh công chúa một mực ở bên cạnh Triệu Phong hết lòng chiếu cố, ngẫu nhiên cũng đùa giỡn với Tiểu Tặc Miêu.

Trong thời gian đó.

Triệu Phong đã mấy lần tỉnh lại, trong mắt nổi lên một tia lam trạch giống như u thủy, mát lạnh thấu tim.

So với lúc ở trên Chân Long hội, khí tức lạnh lùng của Triệu Phong đã dần hòa tan, có cảm giác ôn hòa như nước.

Loại khí tức này vô cùng thận cận với “Thủy Chi Áo Nghĩa” mà Tĩnh công chúa tham tu.

Mái tóc màu lam như mộng ảo, lúc này màu sắc càng trở nên thâm thủy như biển cả.

Mỗi lần Tĩnh công chúa nhìn hắn chăm chú, ý thức phảng phất như chìm vào một vực sâu vô tận, trầm mê trong đó, không thể tự kềm chế.

Đây chính là thiếu niên như thần, huyết mạch đồng tử của hắn đã tạo thành truyền thuyết tại Chân Long hội, trên thân tràn ngập đủ loại huyền bí.

Thế nhưng

Khiến cho Tĩnh công chúa thất vọng chính là, mỗi lần Triệu Phong thức tỉnh đều chỉ kéo dài một khoảng thời gian rất ngắn, sau đó lại tiếp tục ngủ say.

Hơn nữa, lúc tỉnh lại, thần sắc của Triệu Phọng rất lười biếng, hiển nhiên cũng không biết Tĩnh công chúa là ai, thần sắc rất bình thản, đối đãi với nàng như một người qua đường.

Trong lòng Tĩnh công chúa có chút lạc lõng, tất cả những điều này đều nằm trong dự liệu của nàng cũng rất hợp tình hợp lý, có lẽ là do bản thân đã quá chờ mong mà thôi.

- Triệu Phong sư tôn của ta mấy ngày sau sẽ xuất quan, ông ấy là lãnh tụ của “Liên minh Thí Long”, đến lúc đó sẽ gặp ngươi.

Tĩnh công chúa mỉm cười ẩn tình, nắm bắt thời gian báo cho hắn tin tức này.

Nghe đến đó, con ngươi Triệu Phong có chút ngưng tụ, khẽ gật đầu.

Mặc dủ phần lớn thời gian của hắn đều dùng để ngủ, nhưng hắn vẫn xác định rõ mục đích của mình.

Gặp mặt với lãnh tụ của “Liên minh Thí Long”, chính là một trong những mục đích Triệu Phong lưu lại tại cảnh nội Thiên Phong Cường Quốc.

Triệu Phong thoáng tính toán một chút, bản thân đại khái phải “ngủ” hai ba lần nữa thì mới có thể gặp được Túc lão.

Rất nhanh.

Triệu Phong lại một lần nữa trở nên ủ rũ mệt mỏi, lập tức chìm vào giấc ngủ.

Tĩnh công chúa thở dài sâu kín, đi ra khỏi lầu các, Tiểu Tặc Miêu ở

sau lưng nàng nhe rằng cười.

Nàng biết rõ, có Tiểu Tặc Miêu ở đây thủ hộ, dưới tình huống bình thường Triệu Phong sẽ tuyệt đối an toàn, nên nàng căn bản không cần lo lắng.

Đêm khuya.

Tại một khu vực sâu trong sơn trang sương mù mông lung, chợt nổi lên một luồng hàn ý âm lãnh.

Vụt vụt vụt...

Từ trong làn mây mù dưới vực sâu, bỗng nhiên truyền đến tiếng xé gió dồn dập sắc bén.

Phù...

Một luồng phong áp kinh hồn mãnh liệt, giống như một ngọn núi lớn từ trên trời ép xuống mạnh mẽ như sóng lớn vỗ bờ.

Trong hư không xẹt qua từng đạo tàn ảnh như quỷ mị, kèm theo đó là một trận tiếng cười “khặc khặc” quái dị, khiến cho mọi người sởn hết cả gai ốc.

- Địch tập kích!

Những người gác đêm trong sơn trang rùng mình một cái, hô hấp phảng phất ngưng trệ, ngưng tụ khí lực toàn thân, miễn cưỡng phun ra mấy chữ.

- Không ổn, có địch tập kích!

Đêm trăng yên bình lặng lẽ trong sơn trang, lập tức bị những tiếp hô gấp gáp dồn dập phá tan.

Tĩnh công chúa thầm giật mình, ngẩng đầu nhìn lên, trên bầu trời bị một tầng mây u ám khổng lồ như tấm lưới bao phủ.

“Tấm lưới” lớn u ám đó, do ba mươi sáu thân ảnh đeo mặt nạ khô lâu khống chế, bao phủ phương viên một dặm, từ trên trời giáng xuống hình thành một đám mây đen.

- Không xong rồi, đây chính là “Thiết Vân Tử Võng” tiếng tăm lẫy lừng của Liên minh Thiết Long. Do Thiết Tiêu Chân Chủ khai sáng chuyên dùng để tập kích ban đêm, có thể vây giết cường giả trong khu vực này đến chết.

Tĩnh công chúa hoa dung thất sắc, khuôn mặt trắng bệch.

- Thiết Vân Tử Võng là một loại trận pháp vây giết đặc thù, cần một vài Chân Nhân cấp chủ trì, còn có ba mươi bốn vị cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cùng kết trận.

Đặc điểm của trận pháp vây giết này, chính là tốc độ hình thành cực nhanh, cho dù không có bao nhiêu lực sát thương nhưng lại giống như một cái lồng sắt, khiến cho mọi người bị nhốt bên trong không thể chạy thoát.

Lúc này...

Thiết Vận Tử Võng đã ngưng kết thành hình trên khoảng không của sơn trang dưới ánh sáng u ám, tầng mây này càng phát ra một luồng khí tức lạnh lẽo như băng

- Ha ha ha... Thiết Vân Tử Võng đã kết trận thành công, dưới Tử Vân

này bao phủ, tất cả đều chỉ là chim trong lồng. Đám dư nghiệt của Thiên Phong Thất Tông còn không mau thúc thủ chịu trói?

Một tên béo đầu trọc mặc áo bào đỏ sậm, đứng trên vách núi nhìn xuống trên mặt tràn ngập vẻ hưng phấn dị thường

- Không ngờ trưởng lão hạch Tâm Chủng ta truy tung một thiếu niên tóc lam, lại bắt được cứ điểm hạch tâm của “Liên minh Thí Long”, lần này Phân Điện thứ mười tám của chúng ta lập được đại công rồi.

- Nhân vật lần này, Phân Điện mười tám của chúng ta gần như dốc hết toàn bộ lực lượng, bố trí Thiết Vân Tử Võng bày ra “Khốn Sát tuyệt trận”, cho dù là Túc lão quái của Liên minh Thí Long cũng khó mà thoát được một kiếp.

Trên vách núi đá, xuất hiện một đám thân ảnh, gầy béo xấu lùn đủ cả.

Trong đó, có ba bốn luồng khí tức Chân Linh cảnh, hơn mười luồng khí tức Nửa bước Chân Linh cảnh, đó là còn chưa tính đến hai đại Chân Linh cảnh đang chủ trì “Thiết Vân Tử Võng”.

Tất cả đều mặc trường bảo đỏ sậm, do tên béo đầu trọc cầm đầu, vừa kính sợ vừa có phép tắc.

Sơn trang bên dưới, trải qua một hồi bối rối trong chốc lát, đám cường giả tinh nhuệ của Liên minh Thí Long, nhanh chóng kết thành trận hình phòng ngự.

Thế nhưng tuyệt đại đa số người trong sơn trang lại đều lộ vẻ tuyệt vọng

Không ngờ Thiên Phong Cường Quốc lại phát động toàn bộ lực

lượng của một Phân Điện, hơn nữa còn đánh lén ban đêm, đáng sợ hơn chính là toàn bộ đã kết thành “Thiết Vân Tử Võng”.

- Một khi Thiết Vân Tử Võng kết thành, dưới Chân Huyền cấp, có chạy đằng trời, cuối cùng cũng không thoát khỏi vận mệnh trở thành chim trong lồng.

Sắc mặt đám người Khương lão, Tam điện hạ giống như tro tàn, cùng kết thành trận thế phòng ngự với những thành viên trong Liên minh Thí Long.

- Mọi người không được bối rối, chúng ta đồng tâm hiệp lực, vẫn có sức liều mạng

- Tin rằng Túc lão sẽ nhanh chóng xuất quan, vào thời khắc mấu chốt giúp chúng ta đánh lui cường địch.

Thanh âm nhu hòa dễ nghe của Tĩnh công chúa đột nhiên vang lên.

Việc hết sức cấp bách.

Nàng cần ổn định cục diện quân tâm, như vậy mới có thể đánh một trận.

Mọi người vựa nghe tên “Túc lão”, trong lòng đều thoáng trấn định, trong mắt dấy lên hi vọng và ý chí chiến đấu.

- Phân Điện thứ mười tám của Liên minh Thiết Long, dốc toàn bộ lực lượng, người đến là trưởng lão hạch tâm thứ mười tám, vốn nổi danh mưu tính xảo trá, lại sở trường về phòng thủ và trường chiến.

Tĩnh công chúa dò xét đội hình quân địch, trong lòng không khỏi cảm thấy cay đắng

Liên minh Thiết Long có có ba mươi sáu trưởng lão hạch tâm, phân biệt chưởng quản ba mươi sáu Phân Điện.

Trưởng lão hạch tâm chính là trụ cột vững chắc của Liên minh Thiết Long, mỗi một người đều có thể chấn nhiếp một phương, cơ bản tu vi đều ngoài Chân Huyền cấp. Thậm chí có một số thành viên Chân Huyền cấp cũng chưa chắc có thể trở thành trưởng lão hạch tâm của Liên minh Thiết Long.

- Trong sơn trang chỉ có hai cường giả đã ngoài Chân Huyền cấp, đó là Túc lão đang dưỡng thương thực lực rơi xuống tình trạng Chân Huyền cấp. Một người khác thì đang ngủ say...

Tĩnh công chúa không khỏi phân tích chiến lực địch ta.

Bước đầu tiên so sánh chiến lực, Liên minh Thí Long trong sơn trang hoàn toàn không có bất kỳ ưu thế nào.

Tiếp theo, bên phía Liên minh Thiết Long, số lượng cường giả Chân Nhân cấp nhiều hơn trong sơn trang rất nhiều.

Càng đáng sợ hơn chính là.

Liên minh Thiết Long phát động đánh lén ban đêm, đánh đòn phủ đầu, bày ra “Thiết Vân Tử Võng”, đủ để phong kín sơn trang thời gian kéo dài, viện quân của Liên minh Thiết Long sẽ càng ngày càng nhiều.

Mà trùng hợp là vị trưởng lão hạch tâm thứ mười tám lần này lại sở trường về đánh lâu dài.

- Các huynh đệ, phong kín sơn trang một con ruồi cũng không để

thoát. Chờ đến khi chế ngự được sơn trang này, công chúa gì đó cũng để mặc cho các ngươi đùa giỡn.

Tên béo đầu trọc đứng trên vạch núi, trên mặt phúng phính mỡ, hưng phấn đến run người.

Ánh mắt tà dâm của hắn đảo qua Tĩnh công chúa trong sơn trang

Vừa nói xong thành viên của Liên minh Thiết Long đều hưng phần xoa tay, không khỏi liếm liếm môi.

Chẳng qua

Trưởng lão hạch tâm thứ mười tám cũng không vội tiến công, vẫn chậm rãi từng bước phân bố binh lực, lấy vây khốn làm chủ.

- Thời gian càng kéo dài, chúng ta càng có lợi. Người trong sơn trang muốn chạy trốn thì nhất định phải phá vòng vây, chúng ta chỉ cần ôm cây đợi thỏ là được.

Tên béo phì đầu trọc đứng trên vách đá, thoạt nhìn cực kỳ tà dâm phóng đãng kỳ thực sâu trong ánh mắt lại hoàn toàn tỉnh táo.

Linh thức của hắn đang điều tra bên trong sơn trang

Nhiệm vụ lần này chính là truy bắt tên thiếu niên tóc lam “Triệu Phong”, nghe đồn tu vi đối phương là Chân Huyền cấp, cho nên hắn tự nhiên phải chuẩn bị kỹ lưỡng.

- Giết giết...

Trong sơn trang lấy Tĩnh công chúa và Khương lão là cường giả Chân Nhân cấp cầm đầu, lập tức phát động đợt tấn công đầu tiên,

nhằm thử phá vòng vây.

Đinh đinh đinh...

Thiết Vân Tử Võng trên bầu trời giống như một đám mây đen không tan, chỉ tóe lên một hồi tia lửa.

Mạnh như Chân Huyền cấp, có lẽ có thể trong thời gian ngắn đánh vỡ ra một lỗ hổng thế nhưng “tấm lưới” u ám này đã được bố trí lực lượng trận pháp, cho nên có thể nhanh chóng tu bổ lại.

Bịch bịch bịch...

Sau đợt tần công đầu tiên, bên phía Liên minh Thí Long đã lưu lại bốn năm cỗ thi thể.

Mà bên Liên minh Thiết Long lại chỉ thương vong một người.

Thiết Vân Tử Võng kia thoạt nhìn như một cái rãnh trời, có thể so với thành trì phòng thủ kiên cố nhất, muốn cưỡng ép phá vòng vây, nhất định phải trả một cái giá lớn.

Đám cường giả Chân Linh cảnh như Tĩnh công chúa và Khương lão lập tức cảm thấy nội tâm nặng nề.

Chương 449: Mâu Biến (Thượng)

Khoảng không trên sơn trang

Mảy đen như một tầm lưới u ám, từng sợi tơ lưới nổi lên ánh kim loại lạnh lẽo như băng, kéo dài thẩm thấu phương viên một dặm.

Ba mươi sáu vị cường giả của Liên minh Thiết Long liên thủ bố trí "Thiên La Địa Võng", khiến cho mọi người trong sơn trang bên dưới đều giống như chim trong lồng, chạy đằng trời cũng không thoát.

Phần lớn thành viên của Liên minh Thí Long, sắc mặt như tro tàn, trong lòng tuyệt vọng

Uy lực của "Thiết Vãn Tử Võng" này so với trong tưởng tượng còn đáng sợ hơn, đợt công kích thử phá phòng vây thứ nhất của sơn trang đã thất bại.

- Khu vực Hoành Vân hiện nay là thiên hạ của Liên minh Thiết Long, thời gian càng kéo dài, hi vọng chạy trốn lại càng nhỏ bé.

Tĩnh công chúa lòng nóng như lửa đốt, cố gắng duy trì biểu hiện trấn định, nhằm ổn định quân tâm

Nhưng xui xẻo là bên phía Liên minh Thiết Long lại chiếm hết ưu thế, hơn nữa chỉ vây khốn, không nóng vội công kích, hiển nhiên là muốn hốt gọn một mẻ cả đám.

Tên béo đầu trọc - trưởng lão hạch tâm thứ mười tám của Liên minh

Thiết Long, con mắt híp thành kẽ hở, ngẫu nhiên thoáng hiện một tia lạnh lùng.

- Dư nghiệt của Liên minh Thí Long, nếu như muốn chạy trốn, chỉ có thể cưỡng ép phá vòng vây, ta chỉ cần dùng thủ làm công là được.

Tên béo đầu trọc đứng trên vách núi, trên mặt lộ vẻ vui mừng và âm hiểm xảo trá.

Đương nhiên, trong lúc hắn khống chế thế cục, cũng không quên phóng thích linh thức, kiểm tra sơn trang bên dưới.

Mục tiêu lần này, là một thiếu niên tóc lam tên “Triệu Phong”.

Nếu không phải cao tầng Điện Vương của Liên minh Thiết Long phát động “lệnh truy sát cấp một”, vậy thì cũng không có khả năng phát động toàn bộ lực lượng của Phân Điện thứ mười tám

Trên thực tế.

Dựa theo kinh nghiệm trước đây, lúc chấp hành “lệnh truy sát cấp một”, thậm chí là lực lượng của Phân Điện đỉnh cao cũng không đủ khống chế cục diện.

- Ồ?

Linh thức của tên béo đầu trọc dừng lại tại một gian phòng trong sơn trang

Trong phòng có một thiếu niên tóc lam đang an tĩnh ngủ, bên cạnh còn có một con tặc miêu đang ngồi gật gù.

Bầu không khí bên ngoài khắc nghiệt như vậy, thế nhưng dường như

không tạo thành bất kỳ ảnh hưởng nào đối với một người một mèo này.

Tên béo đầu trọc không khỏi lộ ra một tia cổ quái, thiếu niên trẻ tuổi như vậy, tại sao lại là mục tiêu của “lệnh truy sát cấp một”?

- Chư vị, đợt tiếp theo Liên minh Thí Long sẽ phá vòng vây, mọi người chuẩn bị tử thủ giết!

Trưởng lão hạch tâm thứ mười tám thu hồi linh thức, vẻ vui mừng trên mặt rất đậm, bộ dạng như nắm chắc thắng lợi trong tay.

Hắn cũng không vọng động, vẫn sử đụng phương pháp tử thủ bằng Thiết Vân Tử Võng.

Đây hiển nhiên là sách lược ổn trọng, có thể bằng vào cái giá nhỏ nhất mà đổi lấy thành quả chiến đấu lớn nhất.

- Giết!

Liên minh Thí Long phát động đợt phá vòng vây thứ hai, thế công càng mạnh hơn, kết quả lọt vào sự phản kích điên cuồng của Liên minh Thiết Long, lập tức lưu lại hơn mười cỗ thi thể.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Tấm lưới u ám trên không trung thẩm thấu khắp sơn trang, lại nhanh chóng tu bổ, hoàn hảo như chưa từng phát sinh chuyện gì.

Trong sơn trang.

Cường giả Chân Nhân cấp, ngoại trừ Tĩnh công chúa, Khương lão ra, còn có một trung niên áo xám khác.

Nói cách khác.

Bên phía Liên minh Thí Long, cường giả Chân Nhân cấp chỉ có ba vị.

- Tĩnh công chúa, nếu như lúc này Túc lão còn không ra tay, cho dù chúng ta có miễn cưỡng phá vòng vây thì cũng khó thoát khỏi cái chết, trưởng lão hạch tâm thứ mười tám của Liên minh Thiết Long, đến bây giờ vẫn chưa xuất thủ.

Gã trung niên áo xám Chân Nhân cấp, chùi đi vết máu bên khóe miệng, lắc đầu cay đắng.

Một khi có lực uy hiếp của Chân Huyền cấp, kết quả trận chiến chắc chắn sẽ thay đổi.

- Tĩnh nhi, ngươi nhanh mời Túc lão xuất quan, nếu không thì hậu quả e rằng khó mà chịu nổi.

Khương lão không khỏi lên tiếng thúc dục.

Trong lòng Tĩnh công chúa thầm kêu khổ, sư tôn đang bế quan chữa thương vào giai đoạn khẩn yếu quan đầu, nếu như vội vàng xuất quan, sẽ ảnh hưởng tới căn cơ bổn nguyên và thương thế, đem tới ảnh hưởng trái chiều.

Ngày lúc Tĩnh công chúa đang khó xử, sâu trong sơn trang đột nhiên truyền đến một âm thanh già nua:

- Tĩnh nhi, không được kinh hoảng, vì sư sẽ lập tức xuất quan.

Thanh âm kia cứng cáp hùng hậu, phảng phất đến từ thâm sơn biển cả.

A...

Bốn phía sơn trang nổi lên một trận bão cát mãnh liệt, một tầng xích ánh sáng màu xanh chợt nhiễm lên tầng mây, nguyên khí thiên địa cũng theo đó mà hô ứng rung động

Uy thế mênh mông cuồn cuộn này khiến cho vẻ mặt trưởng lão hạch tâm thứ mười tám khẽ biến đổi, lông mày nhướng lên.

- Chân Chủ cấp!

- Túc lão của Liên minh Thí Long, quả nhiên ở nơi này.

Các cao nhân Chân Linh cảnh bên phía Liên minh Thiết Long, trên mặt thoáng xuất hiện vẻ bối rối, thế nhưng cũng không quá mức kinh hoảng đối với Chân Chủ cấp.

Phù...

Trong trận bão cát điên cuồng gào thét, một lão giả thất tuần lông mi trắng mặc thanh sam xuất hiện, trên người là một tầng diễm khí xích thanh, phiêu nhiên bay lên khoảng không của sơn trang

Két...

Lão giả thất tuần vung tay lên, phảng phất có một đoàn liệt nhật, phát ra ánh sáng nóng bỏng như xích dưỡng, đem đám mây đen giống như tâm lưới trên không trung xé rách, mở ra một lỗ thủng lớn với đường kính lên đến gần mười trượng

- Túc lão.

- Túc lão xuất quan rồi.

Trong sơn trang lập tức hò reo vui mừng.

Người đến chính là Túc lão - lãnh tụ tinh thần của Liên minh Thí Long, là một trong số rất ít cường giả Chân Chủ cấp của khu vực Hoành Vân.

- Túc Thiên Thần này, ngày xưa chính là Tàn linh Tử Thánh của "Thiên Phong Các", từng dẫn đầu Thiên Phong Thất Tông chống lại Thiết Long Cường Quốc nhiều năm qua.

- Nếu không phải vì thương thế của hắn rất nặng tổn hại bổn nguyên, thực lực rơi xuống Chân Huyền cấp, e rằng chúng ta cũng chỉ có thể bỏ chạy trối chết.

Mấy vị cao nhân Chân Linh cảnh của Liên minh Thiết Long, ngoại trừ hồi hộp, còn có chút cảm giác may mắn.

- Ha ha ha... Túc Thiên Thần, hãy để bổn trưởng lão lĩnh giáo một phen xem ngươi còn mấy thành chiến lực?

Tên béo đầu trọc cười dài một tiếng, trong tay xuất hiện một thanh Bạch cốt Kiếm u ám, "ong" một tiếng, bên ngoài cốt kiếm nổi lên một tầng diễm văn đen tối, lại tăng thêm vài phân âm lãnh tà dị.

- Tà Kiếm Liệu Nguyên!

Trưởng lão hạch tâm thứ mười tám quát một tiếng, Bạch cốt Kiếm trong tay mãnh lực xoay tròn.

Vụt vụt...

Chỉ trong thoáng chốc, một luồng cương phong kiếm khí âm sát cuồng bạo, mang theo một đám diễm khí hồng, lục, với xu thế lửa cháy đồng cỏ khô, tràn thẳng về phía sơn trang, cũng tức là hướng của Túc lão.

Công kích của tên béo đầu trọc thập phần vì diệu, không phải chỉ nhằm vào Túc lão, mà còn có ý định ảnh hưởng tới đám thành viên Liên minh Thí Long bên trong sơn trang

- Bọn đạo chích vô sỉ!

Túc lão khẽ quát một tiếng, tay áo di động trên dưới tung bay, phát ra một trận vòng xoáy tròn dài hẹp, giống như một sợi xích ánh sáng màu xanh.

Sợi xích ánh sáng màu xanh kia xoáy theo vòng tròn, nhanh chóng bành trướng ngăn cản và hấp thu thế công của tên béo đầu trọc, tránh ảnh hưởng đến những cường giả khác bên trong sơn trang

Chiến lực của hai bên, ít nhất phải tiếp cận cấp độ Chân Huyền cấp đỉnh phong dư âm chiến lực cường đại, có thể tạo thành uy hiếp rất lớn đối với Chân Nhân cấp, mà đối với cường giả dưới Chân Linh cảnh thì lại càng tạo thành tai họa không thể tưởng tượng

Để tránh hậu quả xấu này xảy ra, Túc lão đành phải tiêu hao thêm nguyên khí Chân Linh khí trong cơ thể chấn động phát ra một luồng uy thế càng kinh người hơn

Phành...

Túc lão và tên béo đầu trọc mãnh lực giao phong vài kịch ở trên không trung của sơn trang

Trong quá trình đó, thế công của tên béo đầu trọc vô cùng giảo hoạt, nhiều lần bị trưởng lão nhìn thấu, đồng thời thành công hóa giải.

Tuy nhiên, cũng chính vì thế mà Túc lão càng tiêu hao nhiều nguyên khí hơn.

Phốc phốc phốc...

Khí tức xích thanh viêm dương, hóa thành một chùm tia sáng xông thẳng lên trời cường thế xuyên thủng Thiết Vân Tử Võng trên không trung

Phành...

Tên béo đầu trọc hét thảm một tiếng, bị đẩy lui hơn mười trượng khóe miệng tràn ra một vết máu.

- Không hổ là tu vi cảnh giới Chân Chủ cấp, dù thực lực đã rơi xuống một cấp, thế nhưng với lực lượng của ta cũng khó có thể địch nổi.

Tên béo đầu trọc cũng không dám suy nghĩ nhiều.

Mắt thấy trưởng lão hạch tâm thứ mười tám bị đánh lui, đám thành viên trong Liên minh Thí Long đều hò reo mừng rỡ.

- Chư vị, theo ta phá vòng vây!

Túc lão chỉnh đốn những thành viên trong Liên minh Thí Long.

Tĩnh công chúa đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, vội vàng sai người đem Triệu Phong đang ngủ say theo.

Ảm thanh chém giết vang vọng ngoài cửa, thế nhưng Triệu Phong

vẫn ngủ rất say sưa.

Ngược lại, đôi mắt Tiểu Tặc Miêu lại loạn chuyển, dò xét hai bên địch ta.

- Chuẩn bị phá vòng vây!

Tĩnh công chúa che chở cho Triệu Phong, đi theo Túc lão, phát động phá vòng vây.

Có Túc lão ra tay, Thiết Vân Tử Võng phòng thủ kiên cố lập tức bị xé ra một vết nứt lớn. Trưởng lão hạch tâm thứ mười tám cười hắc hắc, cũng không hề kinh hoảng, lạnh nhạt nói:

- Còn không ra tay? Ngươi muốn đợi tới khi nào?

- Hì hì, trận chiến này thật sự vô vị, bổn trưởng lão cũng muốn nhanh nhanh xong việc để đi ngủ.

Một thanh âm nữ tử nhẹ nhàng vạch phá bầu trời đêm.

Vụt...

Trong màn đêm, một thân ảnh nhỏ hắn hiện lên tại một gốc đại thụ trong sơn trang.

Người nào?

Đám người Liên minh Thí Long đều giật mình, bước chân khựng lại, đồng loạt quay đầu.

Sau lưng mọi người, chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện một nữ tử thần bí, dáng người xinh đẹp mông lung mỹ lệ, một thân váy dài đen

nhánh, hợp làm một thể với cảnh đêm.

Không ai biết nữ tử thần bí này trà trộn vào sơn trang từ lúc nào, ngay cả Túc lão cũng không phát giác ra.

- Là ngươi... Trưởng lão hạch tâm thứ mười của Liên minh Thiết Long!

Trong mắt Túc lão lóe lên tinh mang, thoáng chốc đã nhận ra thân phận của người đó, hiển nhiên trước kia đã từng quen biết.

Trưởng lão hạch tâm thứ mười.

Hai bên địch ta đều cảm thấy trong lòng run rẩy.

Mọi người đều biết rằng, Liên minh Thiết Long có tổng cộng ba mươi sáu vị trưởng lão hạch tâm, tu vi cơ bản đều là Chân Huyền cấp.

Thế nhưng, trong ba mươi sáu vị trưởng lão hạch tâm này, những người nằm trong mười hạng đầu lại có thực lực và thủ đoạn cực kỳ khủng bố, không thể cân nhắc theo lẽ thường.

Vị trưởng lão hạch tâm thứ mười trước mặt, tu vi cao tới Chân Huyền cấp đỉnh phong, nếu như đặt tại Chân Long hội mấy tháng trước, e rằng chỉ có Vũ Thiên Ngô mới có thể địch lại.

- Hì hì, Túc Thiên Thần, năm đó thương tích của ta do vây quét ngươi đã khỏi. Nhưng nhìn tình thế hiện nay, e rằng ngươi chỉ mới khôi phục được hơn ba thành chiến lực mà thôi.

Nữ tử mặc váy đen cười khẽ, thân hình “vụt” một cái, biến mất không thấy đâu nữa.

- Mơ tưởng!

Túc lão hét lớn một tiếng, thân hình phát ra hào quang xích thanh, lóe lên trước mặt Tinh công chúa.

Vụt...

Bỗng nhiên, một thanh trủy thủ sắc bén, màu sắc như trong suốt, đánh ra một đạo ba nhận, bay thẳng về phía Tĩnh công chúa.

Thực sự mà nói, mục tiêu của cây trủy thủ này, chính là Triệu Phong mà Tĩnh công chúa đang che chở.

Đinh...

Khoảnh khắc nguy cơ, Túc lão liền bấm tay ngăn cản đạo ba nhận trong suốt đó.

Vụt...

Nữ tử váy đen vóc người nhỏ nhắn, thoáng cái biến mất, khoảnh khắc tiếp theo lại hiện sau lưng Tình công chúa, một thanh trủy thủ sắc bén mang theo một trận gió lạnh, đâm về phía trước.

Lúc này đây.

Công kích của nàng đồng thời bao phủ Tĩnh công chúa, Triệu Phong và Túc lão.

- Có sát khí...

Triệu Phong đang ngủ mơ, miễn cưỡng mở mắt ra, trong mắt nổi lên một đạo lam trạch giống như u thủy.

Mái tóc màu lam như biển sâu đột nhiên nổi lên pháp phòng như gợn sóng

Phành...

Thân hình Túc lão lại thoáng hiện, toàn thân bộc phát một tầng hoa văn xích thanh, thay Tĩnh công chúa và Triệu Phong chính diện ngạnh kháng một kích này.

- Túc lão...

- Sư tôn...

Khuôn mắt Tĩnh công chúa tái nhợt, đôi mắt dễ thương đỏ lên.

Lúc này, trước ngực Túc lão nhiễm vài vết máu, thân hình thoáng lung lay.

- Túc Thiên Thần, sơ hở của ngươi vẫn như trước. Nếu như không phải quá câu nệ thân tình nhân nghĩa thì mấy năm trước ngươi cũng không lọt vào âm mưu vây quét của chúng ta.

Khóe miệng nữ tử nhỏ nhắn - Trưởng lão hạch tâm thứ mười chợt nổi lên một tia lãnh ý trào phúng chùi đi vết máu trên trủy thủ.

Đúng lúc đó.

Triệu Phong đang dựa vào Tĩnh công chúa, từ trong mệt mỏi cực độ, miễn cưỡng mở mắt

Có lẽ bởi vì ngoại lực quấy nhiễu thức tỉnh, cho nên tia lam trạch u thủy trong mắt có chút run run không ổn định, mơ hồ vặn vẹo, không

gian bên trong mắt trái không ngừng xoay chuyển, ngẫu nhiên xuất hiện một điểm ánh sáng màu lam.

Chương 450: Mâu Biến (Trung)

Tình huống của Triệu Phong, tự nhiên khiến cho hai bên địch ta chú ý, dù sao thì hắn cũng có chiến lực của Chân Huyền cấp, lại là mục tiêu “lệnh truy nã cấp một” của Liên minh Thiết Long.

Thế nhưng, trạng thái Triệu Phong bây giờ mệt mỏi vô lực, khiến người khác hoài nghi, e rằng lúc này hắn còn không thể đứng vững chân nổi.

- Chặc chặc, nhiệm vụ lần này thật tốt, một tên Chân Chủ cấp bị trọng thương cả một tên Chân Huyền cấp kỳ tài có một không hai lại dị thường suy yếu.

Tên béo đầu trọc - Trưởng lão hạch tâm thứ mười tám, bay lên đến giữa không trung.

Hắn dẫn đầu một Phân Điện, phối hợp với nữ tử mảnh mai, tạo thành thể giáp công hai mặt đối với đám người Triệu Phong Túc lão và Tĩnh công chúa.

- Túc Thiên Thần, không ngờ ngươi đường đường là một Chân Chủ cấp, vậy mà ngày hôm nay lại chết trong tay chúng ta.

Nữ tử mảnh mai mặc váy đen, chùi máu trên cây trủy thủ sắc bén trong tay.

Trên thực tế, một kích vừa rồi, chỉ tạo thành chút ngoại thương đối với Túc lão, cũng không phải là trí mạng

Thế nhưng nữ tử mãnh mai lại cho rằng đã nắm chắc thắng lợi trong tay, bởi vì nàng đã bắt được sơ hở dễ bị uy hiếp của Túc lão.

Thực lực của Túc lão, tuyệt đối không thể hoài nghi, cho dù chính diện chiến đấu, hai vị trưởng lão hạch tâm liên thủ cũng chưa chắc có thể chống lại.

Thế nhưng trong lòng Túc lão có chút cố kỵ, sinh tử của những người trong sơn trang không thể phớt lờ, cho nên lúc chiến đấu có chút vướng tay vướng chân.

Chẳng qua

Khiến cho nữ tử mảnh mai cảm thấy ngoài dự liệu, đó chính là Triệu Phong - mục tiêu trong “lệnh truy nã cấp một” của liên minh.

Thân là thành viên trung tâm của Liên minh Thiết Long, nàng biết “lệnh truy nã cấp một” có ý nghĩa như thế nào.

Nói một cách đơn giản có nghĩa là, để hạ lệnh truy nã cấp một, mục tiêu ít nhất phải có lực uy hiếp đạt tới Chân Chủ cấp, hoặc là tạo nên tổn hại uy danh đối với Liên minh Thiết Long, hình thành mối nguy hại sâu sắc.

- Mục tiêu của lệnh truy nã cấp một, không ngờ lại mệt mỏi vô lực, không hề có chút sức chiến đấu nào?

Nữ tử mãnh mai có chút cảm giác như đang nằm mộng

Đối mặt với “lệnh truy nã cấp một”, trước đó nàng vẫn cảm thấy tâm thần có chút bất an, nên luôn sẵn sàng trận địa đón địch.

Nhưng bây giờ.

Thiếu niên tóc lam trước mắt đã tỉnh lại, thế nhưng không hề có lực sát thương hay phản kháng gì, thậm chí còn cần một nữ tử bảo hộ.

Lệnh truy nã cấp một, chẳng lẽ lại dễ dàng như vậy?

Nữ tử mảnh mai và tên béo đầu trọc liếc mắt nhìn nhau, trong lòng âm thầm vui vẻ.

Hoàn thành “lệnh truy nã cấp một”, nhận được khen thưởng cực kỳ phong phú, đủ khiến tuyệt đại đa số cao nhân Chân Linh cảnh phải đỏ mắt.

- Tĩnh nhi, thiếu niên này là?

Lông mi trắng của Túc lão hơi nhướng lên, có chút kinh ngạc hỏi.

Với cấp độ Chân Huyền cấp của ông ta, hiển nhiên không khó nhìn ra tu vi thực tế của Triệu Phong

Hơn nữa, vừa rồi mục tiêu mà trưởng lão hạch tâm thứ mười ám sát, cũng là nhằm vào Triệu Phong

- Trưởng lão hạch tâm thứ mười, trước hết ngươi hãy kiềm chế Túc lão quái để ta bắt kẻ này. Nhớ kỹ, phải bắt sống

Trên mặt tên béo đầu trọc tràn ngập vui mừng.

Lệnh truy nã cấp một lần này có chút đặc thù, cản phải bắt sống mục tiêu.

- Hừ, đem công lao dâng tặng cho ngươi, nào có chuyện dễ dàng như vậy. Túc lão quái giao cho ngươi đó!

Nữ tử mãnh mai trực tiếp phớt lờ trưởng lão hạch tâm thứ mười tám, thân hình nhoáng lên một cái, lao thẳng về phía Triệu Phong và Tĩnh công chúa.

Tên béo đầu trọc nghiến răng nhưng lại không thể làm trái.

Trong ba mươi sáu vị trưởng lão hạch tâm quyền lục của Liên minh Thiết Long, xếp hạng có quan hệ trực tiếp tới thực lực và địa vị.

Nữ tử mảnh mại có thực lực mạnh như thế nào, hắn là người biết rõ nhất, tất nhiên hiểu rằng không thể chiếm đoạt công lao này được.

- Túc Thiên Thần, chúng ta lại đùa giỡn nào.

Vẻ mặt tên béo đầu trọc có chút lo lắng, huy động Bạch cốt Kiếm, chém ra một đạo diễm khí kiếm quang âm sát hung lệ, gắt gao cuốn lấy Túc lão.

Về phần nữ tử mảnh mai, thân pháp của ả xuất quỷ nhập thần, công kích lần lượt nhằm vào Tĩnh công chúa và Triệu Phong

Nhưng Túc lão vẫn còn cấp độ và cảnh giới, cho nên lần nào cũng đều có thể nhìn thấu quỹ tích và động cơ của nữ tử mảnh mai, lấy một địch hai, đối kháng với hai trưởng lão hạch tâm.

- Trưởng lão hạch tâm thứ mười, không bằng trước hết hãy giết chết lão bất tử này! Như vậy cũng lập được kỳ công đấy.

Tên béo đầu trọc có chút căm tức, bất chợt đề nghị.

- Được, lão bất tử này đúng là một phiền phức lớn.

Thế công của nữ tử mảnh mai, đột nhiên chia ra một phần nhằm vào chỗ hiểm và sơ hở của Túc lão.

Túc lão đồng thời bảo vệ Triệu Phong và Tĩnh công chúa, vừa phải ngăn cản hai đại trưởng lão hạch tâm, trong lòng âm thầm kêu khổ.

Nếu như vào thời kỳ đỉnh phong trong khoảnh khắc là hắn đã có thể diệt sát hai đại trưởng lão hạch tâm này, nhưng tiếc rằng sau khi trọng thương suy giảm bổn nguyên, thực lực đã rơi xuống Chân Huyền cấp.

- Sư tôn...

Đôi mắt Tĩnh công chúa lúc này đã đẫm lệ.

Nàng xoay chuyển ánh mắt, ngây ngốc nhìn thiếu niên tóc lam gần trong gang tấc.

Tĩnh công chúa âm thầm thở dài, thầm nói:

- Nếu ngươi có thể xuất ra một nửa thực lực tại Chân Long hội, cục diện lục này đã có thể dễ dàng hóa giải rồi.

Đúng lúc này.

Thân hình của thiếu niên tóc lam trước mặt chợt động một chút.

- Thần Linh nhãn lần này phát sinh dị biến, dường như có chút bất đồng so với trước kia.

Triệu Phong thầm nghĩ, đồng thời đưa tay vuốt mắt trái, hắn có thể sâu sắc cảm nhận được nó đang trướng lên, so với lúc bình thường thì còn mạnh mẽ gấp mười gấp trăm lần, xuyên thẳng vào linh hồn.

Nếu như không phải có ý chí cường đại chống đỡ, e rằng hắn đã ngủ mê man rồi.

Trong không gian mắt trái.

Hàn đàm chín trượng chín, cơ bản đã bị hòa tan, lộ ra tầng tầng gợn sóng u thủy, giống như một vùng biển cả.

Nhưng loại trạng thái này, cũng không phải hoàn toàn ổn định.

Cứ chốc chốc, u thủy bên trong đầm nước này lại hóa thành băng đàm, phát ra một luồng kỳ hàn thấu xương.

Đồng lực của Thần Linh nhãn, đang chuyển hóa giữa hai thuộc tính băng, thủy.

Không chỉ như vậy.

Cái đầm u thủy kia, cứ một lúc lại nổi lên một tầng ánh sáng âm u, khí tức thuộc tính lại chuyển biến.

Mỗi lúc đến khoảnh khắc này, mắt trái của Triệu Phong lại lóe lên ánh sáng màu lam trong giây lát.

- Tóc của ngươi...

Tĩnh công chúa đột nhiên phát hiện, mái tóc lam của Triệu Phong, chỉ trong một khoảnh khắc ngắn ngủi, đã nổi lên một tầng ánh sáng âm u.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu lặng lẽ theo dõi biến hóa của đồng tử và tóc của Triệu Phong, sau đó bày ra bộ dạng như đang suy nghĩ gì đó.

- Rốt cuộc là tình huống gì? Thần Linh nhãn của ta lần này, thuộc tính không hề nhảy vọt về chất, nhưng lại có thể chuyển hóa giữa băng và thủy, thậm chí còn có thể trở về thuộc tính nguyên tố trước kia.

Triệu Phong dần dần phát hiện ra quy luật trong đó.

Lần trước xảy ra dị biến, mắt trái và tóc của Triệu Phong đều là màu lam.

Nhưng vừa rồi Thần Linh nhãn của Triệu Phong đột nhiên hồi tưởng lại khí tức Đồng lực của lần dị biến đầu tiên.

Triệu Phong phát hiện xung quanh đang đánh nhau, một vị lão giả lông mi trắng mặc thanh sam, đang kiệt lực che chắn bảo đảm an toàn của mình.

Thời gian trôi qua.

Túc lão càng ngày càng có chút quá sức, đồng thời ứng phó với hai đại trưởng lão hạch tâm, lại phải cố kỵ an nguy của hai người Triệu Phong, lúc này tâm lực của ông ta đã đạt tới cực hạn.

Chính ngay lúc này.

Thế công của hai đại trưởng lão hạch tâm đột nhiên nhảy lên tới cao điểm, hợp lực đẩy Túc lão lui xa mấy trượng có dư.

Bởi vì lúc trước Túc lão yểm hộ hai người Triệu Phong, cho nên trên người đã xuất hiện nhiều vết thương, thậm chí còn phát tác vết thương cũ.

Ọc...

Túc lão bị đẩy lùi về sau, phung ra một búng máu, sắc mặt tái nhợt.

- Sư tôn.

Tĩnh công chúa hét lên một tiếng bi thương.

- Cơ hội tốt.

Hai đại trưởng lão hạch tâm nhìn nhau, trên mặt hiện lên vẻ vui mừng.

Huyễn Thiên Hư Ảnh Thứ!

Thân hình nữ tử mảnh mai bỗng nhiên lóe lên, chỉ lưu lại một chuỗi tàn ảnh mơ hồ.

Vụt vụt vụt...

Một nhận ảnh hư ảo trong suốt, hàn khí nhập cốt, đột nhiên xuất hiện, tầng tầng điệp điệp, từ trên trời giáng xuống chém thẳng về phía Tĩnh công chúa và Triệu Phong

Người đứng mũi chịu sào chính là Tĩnh công chúa.

Một nhận ảnh kia, mắt thường khó có thể bắt kịp, phảng phất như thẩm thấu từ hư không muốn tránh cũng không tránh được.

- Trước hết giết Tĩnh công chúa, sau đó bắt Triệu Phong!

Thân ảnh nữ tử mảnh mai trở nên mơ hồ, dung nhập vào bóng tối

sát ý đâm thẳng vào tâm hồn.

Công kích cấp độ này, Tĩnh công chúa căn bản không cách nào chống đỡ hay tốn tránh, sắc mặt trở nên trăng bệch.

- Tĩnh nhi.

Túc lão vừa rồi bị đấy lui, phun ra một búng máu, thân hình lảo đảo, không khỏi nghẹn ngào hét lên.

Chỉ thấy Triệu Phong vẫn dựa vào người Tĩnh công chúa, biểu tình trên mặt vẫn mệt mỏi như trước.

Trưởng lão hạch tâm thứ mười đánh giết đến, trong mắt xẹt qua một tia dị sắc.

Mặc dù dưới loại tình huống này, Triệu Phong vẫn thờ ơ, không hề mảy may biến sắc chút nao.

- Đã như vậy...

Sắc mặt nữ tử mảnh mai phát lạnh, nhận ảnh hư ảo lóe lên đầu tiên cắt về phía chiếc cổ trắng như tuyết của Tĩnh công chúa.

Khoảnh khắc này..

Tĩnh công chúa nhắm mất lại, còn Túc lão hét lên một tiếng bi thương trên mặt tràn ngập bất đắc dĩ.

Về phần đám người bọn Tam điện hạ, tư duy ý thúc căn bản không theo kịp.

Đinh...

Một tiếng vang thanh thúy dị thường phát ra trong bóng đêm.

Khoảnh khắc lúc này, phảng phất như đứng im.

Triệu Phong vẫn mệt mỏi đứng dựa vào người Tĩnh công chúa, bộ dạng giống như nửa ngủ nửa tĩnh.

Nữ tử mảnh mai chỉ cách hai người Triệu Phong khoảng nửa thước, có thể cảm nhận được hô hấp của nhau.

Thế nhưng

Bước tiến của nàng rõ ràng đột nhiên dừng lại.

Rắc rắc...

Thanh Thần binh trủy thủ trong tay nữ tử mảnh mai, đột nhiên gãy thành hai đoạn.

Meo meo!

Trên vai ả đột nhiên xuất hiện một con tặc miêu màu xám, miêu trảo cầm một thay trủy thủ u ám trong suốt.

Chỉ thấy thanh trủy thủ kia lóe lên, trong bóng đêm xuất hiện từng đạo nhận quang hư ảo.

Lúc hư ảnh lóe lên, thanh Thần binh trủy thủ của nữ tử mảnh mai đã bị chém gãy thành hai đoạn.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu vuốt vuốt cây trủy thủ trong suốt u ám của mình, vẻ mặt có chút đều giả.

- Làm sao có thể? Mộ Quang Dạ Nhận của ta...

Đây là một kiện Thần binh truyền thừa Linh cấp Trung phẩm, là trân phẩm trong giới thích khách.

Nữ tử mảnh mai ngốc trệ tại chỗ, nói năng lộn xộn, hoàn toàn không thể nào tiếp nhận được sự thật này.

- Cái gì?

Tên béo đầu trọc ở cách đó không xa, cái cằm như muốn rớt xuống trơ mắt nhìn "Mộ Quang Dạ Nhận" của nữ tử mảnh mai, bị trủy thủ thần bí của Tiểu Tặc Miêu cắt thành hai đoạn.

Một chiêu "Huyễn Thiên Hư Ảnh Thứ" vừa rồi chính là tuyệt kỹ thành danh của trưởng lão hạch tâm thứ mười, tốc độ cực nhanh, ngay cả Chân Huyền cấp cũng khó có thể phản ứng kịp.

Với tốc độ của Tiểu Tặc Miêu đó, làm sao có thể nhanh chóng trong chớp mắt đó, chặn đứng tuyệt kỹ ám sát của trưởng lão hạch tâm thứ mười chứ?

Điều không thể tưởng tượng nổi chính là, thanh trủy thủ u ám trong Tiểu Tặc Miêu, rốt cuộc có lai lịch gì, không ngờ có thể chặt đứt một thanh Thần binh Trung phẩm như cắt đậu hủ.

Cho dù là Chân Chủ cấp cũng khó có thể làm được điều này.

Nhất thời.

Hai bên địch ta, chìm vào im lặng trong giây lát.

- Tiểu Tặc Miêu, khí tức của vũ khí trong tay ngươi, không thể tùy tiện lộ ra, để ta...

Vẻ mặt Triệu Phong có chút mệt mỏi, ngón cái không ngừng xoa huyệt thái dương.

Ngày đó tại Tử Thánh bảo điện, lúc Tiểu Tặc Miêu nhận được thanh Thần binh truyền thừa thán bí này, ngay cả Tàn linh Tử Thánh cũng lộ ra một tia kinh dị.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu gật đầu một cái, lập tức thu hồi thanh trủy thủ u ám thần bí kia.

Vừa dứt lời.

Triệu Phong lười biếng duỗi thân hình mỏi mệt một cái, vịn vai Tĩnh công chúa, chậm rãi đứng thẳng dậy.

- Tiểu tử vô tri ngươi tay trói gà không chặt, còn muốn dựa vào một chút lực tàn mà chống cự?

Tên béo đầu trọc lóe lên ánh mắt âm lệ, khoảnh khắc vừa rồi, hắn quả thật đã khiếp sợ hoảng hốt.

Biểu hiện của con mèo kia, quả thật đã hù dọa hắn một phen.

Nhưng hắn rất nhanh nhìn ra, sự lợi hại của Tiểu Tặc Miêu, chủ yếu là bắt nguồn từ kiện Thân binh thích khách thần bí kia.

- Giao thanh trủy thủ đó ra đây...

Nữ tử mãnh mai từ trong kinh hãi cực độ khôi phục lại, trên mặt tràn ngập tham lam và cuồng hỉ.

Thử nghĩ mà xem, thanh trủy thủ thẫn bí kia, nếu như có thể rơi vào trong tay lưu phái ám sát như nàng, có thể tạo ra truyền kỳ như thế nào?

Triệu Phong không để ý đến hai người, hắn cố nhịn sự mệt mỏi xuống, trên mặt có chút không kiên nhẫn, chậm rãi ngưng tụ Đồng lực của Thần Linh nhãn.

Phù...

Mắt trái của Triệu Phong nổi lên từng tia lam trạch thủy u, kèm theo đó là một tia hàn băng lạnh thấu xương, cuối cũng là một trận thanh mang mãnh liệt.

Băng Thủy, Phong ba loại thuộc tính, diễn dịch một loại “Mâu biến” mới.

Chương 451: Mâu Biến (Hạ)

- Cẩn thận huyết mạch đồng tử của hắn!

Xa xa, Trưởng lão hạch tâm thứ mười tám phát hiện mắt trái của Triệu Phong đột nhiên biến hóa quỷ dị, không khỏi lên tiếng nhắc nhở nữ tử mảnh mai.

Trước khi chấp hành nhiệm vụ, bọn họ tất nhiên đã điều tra chi tiết về đệ nhất thiên tài của Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Trong đó, huyết mạch đồng tử của tên này rất đặc thù, là kỳ tài có một không hai.

Bây giờ mắt trái của Triệu Phong, không biết đã xuất hiện tình huống gì, khi thì u lãnh thấu xương, khi thì chí nhu như nhược thủy, lúc lại nổi lên thanh trạch, nhẹ nhàng như gió.

Trong quá trình thi triển, Triệu Phong cố nén cảm giác đau nhức đến từ mắt trái, miễn cưỡng giữ vững thân hình, bước ra phía trước một bước.

- Triệu Phong... Ngươi...

Tĩnh công chúa vội vàng đỡ lấy Triệu Phong, nhìn thấy Triệu Phong mở ra mắt trái, nàng có chút nửa vui nửa buồn.

Tại Chân Long hội nàng đã tận mắt nhìn thấy huyết mạch đồng tử cường đại này, e rằng còn trên cả ba đại huyết mạch đồng tử của Đại lục.

Chẳng qua...

Trong tình trạng này, Triệu Phong còn có thể phát động công kích sao?

Tiểu Tặc Miêu đứng trên vai hắn, tĩnh lặng quan sát như bất động, đôi mắt như hắc bảo thạch chớp động

Trong cả quá trình, e rằng chỉ có nó mới có thể biết rõ đôi chút.

Sau khi trở về khu vực Hoành Vân, Triệu Phong chĩa thẳng đầu mâu vào Liên minh Thiết Long, thậm chí còn lấy bản thán làm “mồi nhử”.

Nhưng đồng thời, Triệu Phong cũng muốn giữ lại những át chủ bài của mình, không muốn để địch nhân biết được, ví dụ như Băng Hoàng Thương và hai bộ quỷ thi Chân Chủ cấp.

Đây cũng là lý do tại sao Triệu Phong ngăn cản Tiểu Tặc Miêu ra tay, thu hồi đi kiện Thần binh thích khách thần bí đó.

- Hừ! Tiểu tạp miêu, giao thanh trủy thủ đó ra đây.

Sát ý trong mắt nữ tử mảnh mai càng trở nên mãnh liệt.

Chẳng qua, Triệu Phong có huyết mạch đồng tứ dị biến, nàng cũng không dám khinh suất.

Triệu Phong cố nén mệt mỏi, mở Thần Linh nhãn ra, thúc dục Đồng lực trong không gian mắt trái.

Trong không gian mắt trái khí tức thuộc tính của cái đầm sâu kia, lưu chuyển giữa thủy và băng, ngẫu nhiên lại xuất hiện một tia khí tức

màu xanh.

Loại chuyển hóa và nghịch chuyển này, chính là căn nguyên khiến cho Triệu Phong cảm thấy đau nhức không thoái mái.

Nhưng trong mắt mọi người, Triệu Phong dường như có chút đứng không vững, còn cần Tĩnh công chúa trợ giúp.

- Chỉ dựa vào trạng thái của ngươi bây giờ sao? Ha ha, để xem huyết mạch đồng tử của ngươi nhanh hay là Ám sát thuật của ta nhanh hơn.

Khóe miệng nữ tử mảnh mai khẽ nhếch lên một tia tàn nhẫn, trong lòng bàn tay xuất hiện một mũi nhọn xoay tròn cao tốc.

Thiếu niên tóc lam trong tầm mắt, bộ dạng vẫn mệt mỏi lười biếng, không hề đếm xỉa.

Thế nhưng, mắt trái của hắn cũng đã thành công tập trung khóa chặt nữ tử mảnh mai.

Trong lòng nữ tử mảnh mai đột nhiên máy động, có một loại cảm giác linh hồn bất an.

Trong khoảnh khắc điện quang hỏa thạch, nàng lập tức làm ra quyết định.

Lúc mất trái của Triệu Phong tập trung khóa chặt lấy nàng, nữ tử mảnh mai đã không còn đường lui.

- Huyễn Thiên Hư Ảnh Thứ!

Thân hình nữ tử mảnh mai lại một lần nữa trở nên mơ hồ, trong bóng

đêm chỉ thấy một mảnh nhận ảnh trong suốt, phảng phất như xuất hiện giữa hư không, đâm thẳng về phía ngực Triệu Phong.

Nháy mắt đó, đám cao nhân Chân Linh cảnh như Túc lão, Tĩnh công chúa, Khương lão, trưởng lão hạch tâm thứ mười tám,... Đều ngừng thở.

Tuyệt kỹ của nữ tử mảnh mai tái hiện, uy lực tốc độ không phải nghi ngờ đã đạt tới cực hạn, phóng mắt khắp khu vực Hoành Vân, dưới Chân Chủ cấp mà có thể ngăn cản được một chiêu này, quả là phượng mao lân giác.

Mọi người thậm chí còn nảy sinh một loại ảo giác, chỉ một giây sau, nhận ảnh sắc bén trong suốt kia sẽ xuyên qua thân thể Triệu Phong, huyết dịch bắn tung tóe.

Mà giờ khắc này, mắt trái của Triệu Phong đang biến hóa, từ Băng Thủy nghịch chuyển trở lại Thanh Đồng.

Phù...

Mái tóc lam trên đầu hắn bỗng nhiên nổi lên một tầng lam trạch

Thậm chí, ngay cả lực lượng huyết mạch trong thể nội cũng xuất hiện một tầng huyết trạch thanh sắc đã quen thuộc từ lâu.

- Không ngờ lại quay trở về Thanh Đồng trước kia.

Mắt trái của Triệu Phong co lại, vô thức thúc dục huyết trạch thanh sắc trong cơ thể, phát động công kích cùng nguyên lý với “Băng Hồn Xạ Tuyến”.

Lúc còn là tóc xanh mắt xanh khả năng vận dụng huyết mạch đồng

tử của Triệu Phong vẫn còn thô thiển, khó khăn lắm mới nhập môn.

Giờ khắc này, khôi phục đến trạng thái quen thuộc trước kia, Triệu Phong vô thức vận chuyển đồng pháp huyết mạch

Vụt...

Trong đêm tối, nhận ảnh sắc bén trong suốt, thoáng cái đã tiếp cận trái tim Triệu Phong, chỉ còn cách chừng một thốn.

Trái tim chính là căn nguyên sinh mệnh của nhân thể. Một khi trái tim bị nghiền nát, cho dù là Chân Chủ cấp cũng sẽ vẫn lạc.

Khóe miệng nữ tử mảnh mai khẽ nhếch lên nụ cười, tàn nhẫn trào phúng, kinh nghiệm giết địch vô số lần nói cho nàng biết, nàng đã ám sát thành công.

Thế nhưng, lúc nhận ảnh sắc bén trong suốt tiếp xúc trái tim Triệu Phong chừng nửa tấc, nụ cười treo trên mặt nữ tử mảnh mai bỗng nhiên cứng lại, mơ hồ có vài phần ngạc nhiên.

Phụt...

Một đạo phong nhận lấp lánh mờ nhạt, cắt ngang qua cổ họng nữ tử mảnh mai.

Vẻ mơ hồ của nữ tử mảnh mai, lập tức đọng lại.

Trên chiếc cổ tuyết trắng, lưu lại một vệt hồng, sau đó màu sắc càng lúc càng rõ.

Gió đêm thôi qua, chỉ nghe âm thanh đầu người rơi xuống đất.

Hít...

Lúc này, mọi người trong toàn trường mới như tinh mộng, không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Không ai thấy rõ Triệu Phong ra tay như thế nào.

Quả thực, hắn căn bản không hề nhúc nhích “cánh tay”, chỉ vỏn vẹn dùng mắt trái tập trung khóa chặt nữ tử mảnh mai.

Chỉ có Túc lão và một số ít người có thể thấy rõ, trong mắt Triệu Phong lóe lên một tia thanh trạch sắc bén.

- Chiêu này dường như hơi giống...

Tĩnh công chúa hồi tưởng lại lúc tham gia Chân Long hội, truyền nhàn của huyết mạch đồng tử Thác Bạt gia đã từng sử dụng

“Thiên Phong Nhãn” của Thác Bạt Tề, ngay trong khoảnh khắc vừa mở ra huyết mạch đồng tử, một ngọn gió vô hình lập tức đánh trúng mục tiêu.

Một chiêu vừa rồi, bởi vì Triệu Phong quay trở về thuộc tính Phong cho nên Triệu Phong mới thuần thục phục chế và tham khảo “Thiên Phong Nhãn”.

Bịch...

Nữ tử mảnh mai không đầu, ngã xuống vũng máu.

Trước khi chết, e rằng ngay cả ả cũng không ngờ tới, mình lại chết trong lúc Triệu Phong thí nghiệm huyết mạch đồng thuật.

- Trưởng lão hạch tâm thứ mười...

Cách đó không xa, trưởng lão hạch tâm thứ mười tám, kinh hãi nghẹn ngào, sắc mặt như tro tàn.

Hắn hít sâu một hơi, thể xác và tinh thần run lên.

Tên béo đầu trọc tuyệt đối không ngờ, chỉ trong chớp mắt, nữ tử mảnh mai tu vi Chân Huyền cấp đỉnh phong lập tức bị diệt sát.

Hắn đột nhiên có chút hối hận, mục tiêu mà Liên minh Thiết Long xếp vào “lệnh truy nã cấp một”, há có thể dễ đối phó?

Tại sao lúc Huyết Liêm đồ tể lâm chung mình lại không nghe lời khuyên của hắn?

Nhưng thế gian này, hối hận cũng không có tác dụng

Sau khi Triệu Phong giải quyết nữ tử mảnh mai, hắn cố nén cơn buồn ngủ, mắt trái tập trung khóa chặt trưởng lão hạch tâm thứ mười tám.

- Tha mạng!

Tên béo đầu trọc sợ tới mức hồn phi phách tán, quay người bỏ chạy.

Đúng lúc này.

Đồng lực trong mắt trái của Triệu Phong chuyển hóa thành một trận u hàn thấu xương.

Băng Hồn Xạ Tuyến!

Mắt trái của Triệu Phong ngưng tụ, một đạo xạ tuyến u hàn trong suốt, lập tức xuyên thủng thân thể và linh hồn của Trưởng lão hạch tâm thứ mười tám.

Thân hình tên béo đầu trọc lập tức hóa đá, hàn khí ngưng kết toàn thân, thẩm thấu vào tâm hồn và ý thức của hắn.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Toàn bộ ý thức của tên béo đầu trọc lập tức lâm vào an nghỉ vĩnh cửu.

Tình trạng của hắn cũng giống như Lý Hoành trong Di tích Tử Thánh lúc trước, bị Băng Hồn Xạ Tuyến bắn trúng tâm hồn và ý thức liền chìm vào “ngủ sâu” vô tận, ngay cả Vương Giả Hư Thần cảnh nhất thời cũng phải thúc thủ vô sách.

Sau khi hoàn thành hết tất cả, ánh mắt Triệu Phong lần thứ hai ngưng tụ lại.

- Trưởng lão hạch tâm thứ mười vẫn lạc!

- Trời đất, ngay cả trưởng lão hạch tâm thứ mười tám cũng sống chết không rõ!

Đám cường giả Chân Linh cảnh còn lại của Liên minh Thiết Long là những người phản ứng đầu tiên, cả đám trong lòng rét lạnh, bị dọa đến bể mật.

Phốc phốc phốc...

Trong khung cảnh hỗn loạn, Thiết Vân Tử Võng bao trùm khắp sơn trang đột nhiên không công tự phá.

Một phương cường giả của Liên minh Thiết Long, không chiến mà bại. Đầu tiên là đám Chân Linh cảnh chạy thục mạng sau đó là toàn bộ trận hình sụp đổ.

Thành viên Liên minh Thí Long trong sơn trang đều kinh ngạc đến ngây người, nhất thời còn chưa kịp phản ứng lại.

Mấy nhịp hô hấp trước, Liên minh Thiết Long diễm khí ngập trời, không ngờ bức toàn bộ sơn trang vào tử vong tuyệt cảnh

Nhưng chỉ chớp mắt sau, cục diện liền nghịch chuyển kinh người, Liên minh Thiết Long lập tức sụp đổ.

- Chư vị, thừa thắng xông lên.

Trên mặt Túc lão tràn ngập kinh hỉ, liếc nhìn Triệu Phong một cái thật sâu, sau đó chỉ huy các thành viên của Liên minh Thí Long, phát động phản kích truy sát.

Thế nhưng

Thiếu niên một tay nghịch chuyến cục diện như kỳ tích này, lại lâm vào ngủ say.

Lần này chìm vào giấc ngủ, tình huống có chút khác biệt so với trước kia.

Ý thức của Triệu Phong cũng không tiến vào giấc ngủ, thế nhưng hắn vẫn có thể cảm giác được thủy đầm màu lam trong không gian mắt trái.

Thủy đàm màu lam kia, chính là huyết mạch đồng lực của Triệu

Phong

Ục ục...

Cái đầm nhỏ chín thước chín, rung động từng trận, vị trí trung tâm, thậm chí còn hình thành nên một dòng nước chảy thần bí.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Triệu Phong cảm giác thủy đàm u lam kia, dường như trở thành trung tâm của mình.

Vô thức thúc dục, thủy đàm u lam bỗng nhiên diễn hóa, khí tức phát sinh biến hóa, phát ra một tia kỳ hàn u lam.

Từ Thủy hóa Băng!

Loại năng lực này, dường như là một loại thiên phú bản năng khó có thể dùng ngôn ngữ để hình dung

Ngay sau đó.

Triệu Phong khống chế dòng nước nhỏ biến hóa.

Vụt...

Bề mặt thủy đàm u lam dâng lên một trận cuồng phong hiển hiện một tầng thanh sắc.

Quay trở về thuộc tính Phong!

- Xem ra lần này Thần Linh nhãn dị biến, hoàn toàn khác so với trước kia.

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Đầu tiên.

Lần này Thần Linh nhãn dị biến, cũng không phải là một bước nhảy vọt.

Ví dụ như lần trước, Thần Linh nhãn từ màu xanh chuyển thành màu lam, tóc cũng biến thành màu lam, thuộc tính thay đổi, có thể xem như là một bước lột xác hoàn toàn.

Mà Băng Thủy chuyển hóa, thuộc tính lại không thay đổi bản chất.

Triệu Phong mơ hồ có cảm giác, lần dị biến nhỏ này, có lẽ chỉ là một bước quá độ, chuẩn bị cho bước đại lột xác trong tương lai.

Mặc dù Thần Linh nhãn lần này chỉ trải qua lột xác nho nhỏ, thế nhưng Triệu Phong thực tế lại thu hoạch được không ít.

Đồng lực huyết mạch của hắn, lại thêm một bước biến hóa, khống chế càng như ý.

Cũng không biết ngủ mất bao lâu.

Lúc Triệu Phong lần nữa mở mắt, cảm giác đau đớn mệt mỏi đến từ Thần Linh nhãn đã suy yếu quá nửa.

Xem ra bước lột xác nhỏ của Thần Linh nhãn lần này đã vượt qua thời kỳ mấu chốt nhất.

- Ngươi đã tỉnh rồi...

Thanh âm nhu hòa như nước của Tĩnh công chúa truyền đến.

Triệu Phong mở to mắt, ngồi dậy mỉm cười, hỏi:

- Ta ngủ bao lâu rồi?

Lúc này, mái tóc của Triệu Phong trở nên u lam như biển, mắt trái như lam bảo thạch, có chút ôn nhuận như nước.

Vẻ lạnh lùng đạm mạc trước kia, dĩ nhiên không còn tồn tại.

Loại khí chất vô hình này, lộ vẻ ôn văn tao nhã, cực kỳ hấp dẫn.

Tĩnh công chúa thoáng ngẩn ngơ giây lát, mỹ nhan ửng hồng, trái tim thiếu nữ đập loạn.

Đã quen nhìn thiếu niên lạnh lùng đạm mạc mà tà dị trên Chân Long hội nàng thật sự không ngờ rằng thiếu niên lãnh khốc trong ấn tượng của nàng lại có lúc ôn nhu hấp dẫn như

Vậy.

- Ngươi... Lần này ngươi ngủ nửa tháng Ta sẽ đi báo cho sư tôn ngay.

Tĩnh công chúa miễn cưỡng thu liễm nỗi lòng, rất sợ Triệu Phong lại chìm vào giấc ngủ lần nữa.

- Yên tâm, ta không ngủ nhanh vậy đâu.

Triệu Phong tương đối hiểu rõ tình huống của mình hiện nay.

Một lát sau.

Tại một mật thất ở sâu trong sơn huyệt.

Triệu Phong ngồi đối diện với “Túc lão” một thân thanh sam

Tĩnh công chúa pha trà cho hai người, chân thành hữu lễ, rời khỏi mật thất.

Nàng tự nhiên minh bạch, hội đàm cấp bậc này, mình không có khả năng tham dự.

- Triệu Phong cảm tạ ngươi lúc trước đã giải vây, không ngờ những Tiểu quốc tại khu vực Hoành Vân lại có thể sinh ra một kỳ tài có một không hai như ngươi.

Chương 452: Phương Pháp Duy Nhất

- Đương nhiên, ý đồ của ngươi khi đền, lão phu đại khái cũng đã rõ...

Sau khi Túc lão đại biểu lòng biết ơn và tán thưởng, rất nhanh xoay chuyển chủ đề, đi thẳng vào chuyện chính.

Hiển nhiên ông ta cũng lo lắng Triệu Phong sẽ chìm vào ngủ say, nếu nói quá nhiều câu khách sáo, sẽ lãng phí thời gian quý giá.

- Ổ? Mong Túc lão chỉ điểm đôi chút!

Triệu Phong cũng lộ ra chút hứng thú, cũng rất hài lòng đối với tác phong của Túc lão.

Khục khục.

Túc lão thoáng khựng lại, vận chuyển Chân Linh khí, cưỡng chế vết thương cũ trong cơ

Đồng thời, ông ta cũng nghiêm túc dò xét thiên kiêu chi vương mà cách đây mấy tháng đã nổi danh Chân Long hội.

Chiến tích liên quan tới Triệu Phong tại Chân Long hội, Tĩnh công chúa hiển nhiên không giấu giếm sư tôn của mình.

Lúc biết được tin tức kinh người này, Túc lão có chút khiếp sợ, cho đến nay, tâm tình vẫn chưa lắng xuống

Túc lão liếc nhìn dò xét Triệu Phong thật lâu, trong lòng minh bạch, loại thiên kiêu cái thế lực áp mấy chục thời đại như Triệu Phong chỉ cần không bị bóp chết lúc đang phát triển, tương lai nhất định sẽ khống chế sự thăng trầm của Đại lục, trở thành nhân vật quyết định vận mệnh vạn vật sinh linh.

Nói không chừng, vài năm nữa, Triệu Phong có thể so sánh với những nhân vật trong truyền thuyết, ví dụ như Xích Nguyệt Ma Giáo, Kiếm Tôn Diệp Vô Tà.

- Đầu tiên, Liên minh Thiết Long chính là kẻ thù chung của chúng ta, hẳn điểm này, Triệu huynh đệ cũng không có nghi vấn gì.

Túc lão rốt cuộc cũng mở miệng, thế nhưng cũng không nói toạc ra.

- Không sai.

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Hắn trở về khu vực Hoành Vân, liền trực tiếp chĩa mũi mâu về phía Liên minh Thiết Long, từ đó có thể thấy được quan điểm của hắn.

- Nếu như đoán không sai, ngươi trở về Hoành Vân Thập Tam Quốc, chính là muốn giải cứu Tông phái và sư trưởng đồng môn ngày xưa.

Vẻ mặt Túc lão vẫn bình tĩnh.

Triệu Phong mỉm cười gật đầu, ý bảo Túc lão nói tiếp.

Trên thực tế, chỉ cần biết được những gì Triệu Phong từng trải qua thì cũng không khó để suy luận ra tất cả.

- Thế nhưng ngươi lẻ loi một mình, thế đơn lực bạc, muốn Liên minh

Thí Long trợ giúp. Muốn hiểu rõ và đối phó với Liên minh Thiết Long, ngươi phải tìm đến chúng ta.

Túc lão mỉm cười, ngưng mắt nhìn Triệu Phong

Lúc này.

Triệu Phong không gật đầu, cũng không phủ nhận.

- Như vậy xin hỏi Túc lão, rốt cuộc có đề nghị gì với ta?

Triệu Phong giống như cười mà không phải cười, mắt trái trong suốt như lam bảo thạch nổi lên từng gợn quang trong suốt, có vài phần ôn văn tao nhã.

Túc lão đột nhiên phát hiện, mình dường như vẫn không nhìn thấu thiếu niên này.

Nhưng ông ta sẽ không dấu giếm ý nghĩ của mình.

- Lâm Phàm đề nghị ngươi... Nhanh rời khỏi khu vực Hoành Vân!

Thanh âm Túc lão đột nhiên trở lên ngưng trọng nhưng lại không mất đi sự khẩn thiết.

Nhanh rời khỏi khu vực Hoành Vân?

Đề nghị của Triệu Phong đối với Triệu Phong chỉ có mấy chữ.

- Vì sao?

Triệu Phong có chút ngoài dự liệu.

- Đây là cách làm lý trí nhất, ngươi lập tức trở về thế lực chống lưng của mình, tiềm tu mấy năm, chờ đến khi ngươi chính thức trưởng thành, có thể thay đổi tất cả. Ít nhất, ngươi cũng có thể đưa đến cường binh cứu viện có phân lượng.

Túc lão trịnh trọng nói.

Triệu Phong khẽ giật mình, không khỏi cân nhắc dụng ý của Túc lão.

Đột nhiên, hắn bật cười, không khỏi có vài phần hảo cảm với Túc lão.

Túc lão thẳng thắn, ngôn từ cũng rất chân thành.

Lúc biết được Triệu Phong đã từng vinh danh tại Chân Long hội, Túc lão cũng không yêu câu hắn gia nhập Liên minh Thí Long, ngược lại khích lệ Triệu Phong rời khỏi khu vực Hoành Vân này.

Hiển nhiên, Túc lão lo lắng rằng một thiên kiêu cái thế mới nổi như Triệu Phong, nếu như vẫn lạc quá sớm thì thật đáng tiếc.

- Túc lão chỉ cần nói cho ta biết, làm thế nào mới có thể giải cứu Hiểu Nguyệt Tông và thực lực chân chính của Liên minh Thiết Long là được.

Triệu Phong cũng không dây dưa vấn đề này, rất nhanh chuyển chủ đề.

Túc lão cũng chẳng suy nghĩ nhiều nữa, ngược lại cười nhạt một tiếng, thiên kiêu cái thế số một số hai Đại lục như Triệu Phong há dễ dàng lui bước như vậy?

Thế nhưng

Túc lão có lòng tin, chỉ cần Triệu Phong biết được nguyên căn sâu xa, ông ta tin chắc mình có thể thuyết phục được hắn.

- Ngươi có lẽ còn chưa rõ lắm, hiện này Thập Tam Tông không chỉ trên danh nghĩa là phụ thuộc Liên minh Thiết Long, mà hai năm trước, lúc đầu hàng bọn họ đã bị buộc phải ký kết Huyết khế ước rồi.

- Huyết khế ước?

Sắc mặt Triệu Phong hơi đổi.

Năm đó hắn rơi vào sự đuổi giết của vô hình, vội vàng rời khỏi Hoành Vân Thập Tam Quốc, cũng không hoàn toàn biết rõ chi tiết cụ thể tình huống lúc đó.

Triệu Phong chỉ biết rằng năm đó, “Cổ U Điện” trong liên minh Thập Tam Tông phản bội, dường như đã sớm có liên hệ với Xích Nguyệt Ma Giáo.

Về phần mười hai Tông khác, lúc Thiết Tiêu Chân Chủ hàng lâm, tất cả đều bất đắc dĩ phải đầu hàng

- Năm đó ở Ẩn Long Hồ, cao tầng trưởng lão của mười hai Tông đều đã ký kết Huyết khế ước. Sau đó để cho thế lực của mình trở thành phụ thuộc trận doanh của Liên minh Thiết Long. Ngươi hẳn cũng rõ loại khế ước này thuộc về một loại lực lượng thệ ước do thiên địa làm chứng.

Túc lão nói đến đây, khẽ thở dài một hơi.

- Nói cách khác, cho dù ta có trở về Hiểu Nguyệt Tông thì sư tôn của ta cũng không có khả năng giúp ta. Ngược lại, nếu ta trở về, ông ấy còn lâm vào thể khó xử, phải không?

Thần sắc Triệu Phong có chút ngưng trọng

- Không sai, nếu ngươi muốn giải cứu Hiểu Nguyệt Tông phương pháp duy nhất chính là đánh ngã Liên minh Thiết Long, diệt sạch hang ổ. Chỉ cần Liên minh Thiết Long bị hủy diệt, “Huyết khế ước”, tự nhiên cũng sẽ mất đi lực ước thúc. Đây cũng là phương pháp đơn giản nhất.

Túc lão nói đến đây, không khỏi nhìn Triệu Phong

Trực tiếp đánh tan hang ổ của “Liên minh Thiết Long”, hủy diệt nó hoàn toàn, đây là suy nghĩ to gan lớn mật và không thực tế đến cỡ nào?

Sở dĩ Tục lão thấy nó không thực tế, và cũng nói rằng đó là phương pháp “duy nhất”, chính là muốn Triệu Phong biết khó mà lui.

Thế nhưng

Thần sắc của Triệu Phong vẫn không thay đổi, thậm chí lúc Túc lão đề cập tới phương pháp “không thực tế” này, trong mắt hắn còn có chút dị động

Trầm mặc một hồi...

- Liên minh Thiết Long mạnh như thế nào?

Triệu Phong rốt cuộc đã hỏi ra vấn đề quan trọng nhất.

- Mạnh như thế nào?

Túc lão lắc đầu cười, đáp:

- Toàn bộ khu vực Hoành vân, hai dại Cường quốc, Thập Tam Quốc, chư quốc, chư Tông đều thần phục dưới sự thống trị của nó. Liên minh Thiết Long có “Tứ đại Điện Vương”, “Ba mươi sáu Trưởng lão hạch tâm”, ngoài ra còn có vô số cường giả tinh anh. Tại khu vực Hoành Vân này, có thể nói nó là thế lực một tay che trời, thậm chí còn thẩm thấu vào những Cường quốc xung quanh. Hơn nữa, đây chỉ mới vỏn vẹn là những thế lực được biết đến mà thôi. Liên minh Thiết Long có Xích Nguyệt Ma Giáo trợ giúp, còn có bao nhiêu cường giả đang ẩn giấu, cũng khó nói trước lắm.

Tứ đại Điện Vương, ba mươi sáu trưởng lão hạch tâm.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, dường như đã hiểu rõ bộ máy cao tầng của Liên minh Thiết Long.

Không lâu trước, hai trưởng lão hạch tâm và chưa phải toàn bộ lực lượng thuộc hai Phân Điện của Liên minh Thiết Long, vậy mà đã có thể bức Liên minh Thí Long đến mức như vậy.

Ba mươi sáu trưởng lão hạch tâm, mỗi một vị đều chấp chưởng một Phân Điện.

Trong Phân Điện còn có Điện Vương.

Mỗi vị Điện Vương quản lý chín Phân Điện.

Điện Vương, tuyệt đối là cấp bậc Chân Chủ cấp.

- Thiết Tiêu Chân Chủ - người mà ngày xưa đã ra tay thần phục mười ba Tông chính là một trong Tứ đại Điện Vương của Liên minh Thiết Long hiện nay.

Túc lão thoáng đề cập tới Tứ đại Điện Vương và những trưởng lão hạch tâm khá lợi hại một chút.

Tứ đại Điện Vương sao?

Điều Triệu Phong chính thức quan tâm chính là: Trong “Tứ đại Điện Vương” này, có cường giả của Xích Nguyệt Ma Giáo hay không?

Sau thời gian uống cạn nửa chung trà...

- Đa tạ Túc lão chỉ điểm, đánh ngã Liên minh Thiết Long, diệt sạch trọn ổ, chính là phương pháp duy nhất, đơn giản nhất, cũng là trực tiếp nhất.

Triệu Phong chậm rãi đứng dậy, trên mặt có chút vui vẻ.

Trưởng lão không khỏi sững sờ.

Chẳng lẽ Triệu Phong chịu nghe lời mình khuyên giải? Nhưng ông ta lại cảm thấy có gì đó không đúng

Triệu Phong từ đầu đến cuối đều không có chút sợ hãi nào, trong ngôn từ mơ hồ có chút lạnh nhạt tự tin.

Ngay lập tức, Triệu Phong rời khỏi đó.

- Đợi chút, ngươi không rời khỏi khu vực Hoành Vân sao?

- Đương nhiên không

Bước chân của thiếu niên tóc lam chợt dừng lại.

- Chẳng lẽ ngươi muốn mời cứu binh đến?

Túc lão không khỏi suy đoán.

- Một mình ta là đủ rồi.

Triệu Phong cười ha ha, tiếp tục đi ra ngoài.

Cái gì?

Túc lão sợ đến ngây người, đưa tay chỉ vào Triệu Phong đầu ngón tay run rẩy, giống như tức đến phát run, ngay cả thanh âm cũng nói không ra.

Cuồng vọng

Thật đúng là cuồng vọng

Túc lão hít sâu một hơi, run giọng chỉ vào Triệu Phong:

- Ngươi là Vương Giả thiên kiêu cường đại nhất thời đại này, nhưng lại tự phụ vô tri, nhất định ngươi sẽ bị dồn vào vực sâu không đáy.

Triệu Phong cũng không để ý đến ông ta, bước chân giống như có gió, trên người lộ ra một luồng tín niệm cường đại không gì sánh nổi.

- Đứng lại!

Túc lão quát lạnh một tiếng, mái tóc trắng bay loạn, uy thế mênh mông cuồn cuộn của Chân Chủ cấp, mơ hồ hô ứng với nguyên khí thiên địa, sinh ra một vài dị tượng

Uy năng của Chân Chủ cấp.

Cho dù thực lực của Túc lão đã rơi xuống thế nhưng cảnh giới tinh thần vẫn còn.

- Ha ha, Chân Chủ cấp tiểu thành, đây là tạo nghệ thời kỳ đỉnh phong của Túc lão sao?

Thiếu niên tóc lam trước mắt cười nhạt một tiếng.

Giờ khắc này, hắn phảng phất như hóa thân của biển cả mênh mông rộng lớn vô cùng, lại giống như vực sâu không đáy, thâm bất khả trắc.

Một tia khí tức tinh thần như có như không thẩm thấu vào gian mật thất, toàn bộ không gian phảng phất như đọng lại.

- Ngươi... Ngươi...

Thể xác và tinh thần của Túc lão chấn động bị luồng khí túc kia tập trung khóa chặt, ông ta có cảm giác áp bách, ngay cả bước đi cũng khó khăn.

Khí tức tinh thần này so với của bất kỳ Chân Chủ cấp nào mà ông ta từng gặp qua, đều chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn.

Tinh thần của đối phương cường đại, phảng phất như có thể chứa đựng cả một mãnh thiên địa, khiến cho linh hồn của ông ta mơ hồ run rẩy.

Trên mặt Túc lão động lại, biểu lộ từ rung động cho đến hoảng sợ, sau đó biến thành cuồng hỉ, không thể tưởng tượng nổi.

Cuối cùng.

Túc lão nhìn thật sâu thiếu niên trước mặt, trong mắt lộ ra một tia kinh hãi và kính sợ:

- Thật không ngờ, cảnh giới nội tình của ngươi đã đạt tới cấp độ như vậy. Lão phu quả thật đã đánh giá quá thấp thực lực của ngươi.

Chẳng qua, Túc lão cũng đưa ra nghi vấn của mình.

- Tinh thần của ngươi, cường đại hơn hẳn những người cùng cấp, có lẽ đột phá Chân Chủ cấp dễ dàng hơn. Thế nhưng, chỉ bằng vào chiến lực thân thể, cũng rất khó có thể rung chuyển được quái vật khổng lồ như Liên minh Thiết Long.

Triệu Phong mỉm cười, cũng không trả lời.

Nếu như không phải do mắt trái dị biến, hiện tại có lẽ hắn đã đột phá Chân Chủ cấp rồi.

Vụt...

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một hạt châu u ám, khẽ bẩm tay một cái.

Thoáng chốc.

Hai luồng thân ảnh âm trầm kèm theo tiếng gào thét xuất hiện, phát ra khí tức khủng bố, đứng cạnh hai bên Triệu Phong

Trong sương mù u ám

Hai bộ Ám Ngân Độc Thi giống như hai tử vệ, bảo hộ bên cạnh Triệu Phong

- Chân Chủ cấp, điều này làm sao có thể? Với khả năng của khu vực Hoành Vân, thậm chí Cường quốc, thánh địa Đại quốc, cũng tuyệt đối khó có thể bồi dưỡng được quỷ thi Chân Chủ cấp.

Thân hình Túc lão thiếu chút nữa lảo đảo, trong lòng nổi lên sóng lớn.

Triệu Phong thỏa mãn dò xét hai bộ Ám Ngân Độc Thi, sau khi bồi dưỡng trong "Vạn Quỷ Châu" được một hai tháng tu vi nội tình của hai Độc thi này đã tiếp cận Chân Chủ cấp tiểu thành.

Vạn Quỷ Châu này chính là một trong những lễ vật mà Tàn linh Tử Thánh tặng cho Triệu Phong cũng là vật tùy thân của "Vạn Quỷ Đại Đế". Thánh khí trong giới Quỷ đạo.

Ngày xưa, "Vạn Quỷ Đại Đế" bồi dưỡng đại quân vạn quỷ trong hạt châu này, quét ngang chư phương bằng vào sức một mình đã tiêu diệt vài Tông phái Nhị Tinh.

Vụt vụt...

Hai quỷ thi Chân Chủ cấp nhanh chóng bị thu vào.

Vè mặt Túc lão vẫn kinh hồn bất định, hiển nhiên Triệu Phong mang đến cho ông ta sự trùng kích quá lớn, hoàn toàn phá vỡ lịch duyệt nhân sinh gần hai trăm năm của ông ta.

- Đây chỉ là món khai vị mà thôi.. Đợi đến khi huyết mạch đồng tử của ta chính thức thức tỉnh, đến lúc đó, tất cả đều trở thành "có thể".

Chương 453: Giết Một Người

Trong mật thất.

Sau khi Túc lão trải qua một phen hồi hộp và rung động, thần sắc miễn cưỡng khôi phục trân định, nhưng khó tránh khôi có chút cảm giác chán chưởng và thất bại.

Ngày xưa, ông ta là một trong những cường giả mạnh nhất tại khu vực Hoành Vân, không chế một phương Cường quốc, bao trùm vạn vật sinh linh, ảnh hướng tới vận mệnh của cả khu vực Hoành Vàn.

Triệu Phong vốn ở Tương Vân quốc, trong mắt Túc lão thì nơi đó căn bản chỉ là một nơi chật hẹp nhỏ bé.

Hiểu Nguyệt Tông trong mắt ông ta, lại càng là tiểu Tông không đáng quan tâm.

Ngày xưa Túc lão phong quang, không khó để tưởng tượng, thời thiếu niên của ông ta, tuyệt đối là kỳ tài ngút trời cao cấp nhất khu vực Hoành Vân

Lúc này, chỉ trong chốc lát mà Túc lão đã trải qua đủ loại cảm giác như rung động, kinh ngạc, thất thật, cảm giác xen lẫn.

Ngưng mắt nhìn thiếu niên tóc lam trước mặt, trên mặt Túc lão không khỏi hiện ra vài phần kính sợ và khâm phục.

Đây là một thế giới cường giả vì tôn, bất luận tuổi tác già trẻ.

Thành tựu của Triệu Phong tại Chân Long hội, chính là nội tình thực lực, khiến cho Túc lão - một trong những người mạnh nhất khu vực Hoành Vân, cũng phải ngước đầu nhìn lên.

Nghĩ đến vừa rồi mình mới “khuyên nhủ, cảnh cáo” Triệu Phong, Túc lão không khỏi cảm thấy mặt già đỏ bừng.

Mặc dủ Triệu Phong hiển lộ ra thực lực ít nhất tương đương với ba vị Chân Chủ cấp, trong đó bao gồm cả Ám Ngân Độc Thi.

Nhưng Túc lão cũng không khỏi hoài nghi, việc Triệu Phong có thể khống chế hai bộ quỷ thi Chân Chủ cấp cùng một lúc thì liệu có giữ được chiến lực Chân Chủ cấp của bản thân hay không. Huống chi, tấn chức Chân Chủ cấp đối với Triệu Phong mà nói, căn bản cũng không có gì khó khăn.

- Túc lão, sau khi trở về ngủ thêm một lần nữa, ta sẽ lên đường trở về Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Mí mắt Triệu Phong có chút nặng nề.

Hắn đoán chừng, có lẽ chỉ kiên trì được hai canh giờ nữa là mình sẽ lại chìm vào giấc ngủ.

- Trở về Thập Tam Quốc? Ngươi làm vậy thì có ý nghĩa gì?

Túc lão chợt hỏi.

Hiện nay mười ba Tông đều phụ thuộc Liên minh Thiết Long, năm xưa đám người Đại trưởng lão của Hiểu Nguyệt Tông đều đã ký kết Huyết khế ước.

Nếu như Triệu Phong trở về Hiểu Nguyệt Tông, sẽ làm đám người

Đại trưởng lão lâm vào tình cảnh khó xử.

- Ta phải về Hiểu Nguyệt Tông... Giết một người!

Đôi mắt ôn hòa của Triệu Phong lóe lên, đột nhiên ngưng kết một trận sát ý u hàn, khiến cho bất kỳ Chân Linh cảnh nào cũng cảm thấy tim sợ mặt run.

Băng, Thủy chuyển đổi, chỉ trong một ý niệm.

- Nếu ngươi cần trợ giúp gì, lão phu và Liên minh Thí Long sẽ tương trợ.

Túc lão nhẹ nhàng thở dài, biết rõ mình không thể nào ngăn được Triệu Phong

Bất luận lập trường khác biệt, nhưng dù sao Triệu Phong vẫn là người có ân giải vây, Túc lão nhất định nghĩa bất dung từ.

Triệu Phong suy nghĩ một chút, nói ra hai yêu cầu:

- Thứ nhất, hi vọng Túc lão có thể giúp ta thăm dò Tổng Đà sào huyệt, thế lực phân bố của Liên minh Thiết Long, kể cả hành tung của Xích Nguyệt Ma Giáo nữa.

- Thứ hai, quá trình ta đối phó với Liên minh Thiết Long, Liên minh Thí Long phụ trách thu thập tàn cuộc, để cho khu vực Hoành Vân, một lần nữa được dọn sạch.

Về điểm thứ nhất, Túc lão cũng không cảm thấy ngoài dự liệu.

Nhưng điểm thứ hai, lại khiến cho Túc lão, trong lòng khẽ chấn động

Tầm mắt của Triệu Phong nhìn rất xa, chưa đánh Liên minh Thiết Long, nhưng đã nghĩ đến chuyện giải quyết hậu quả vấn đề.

Đặc biệt là hai chữ “dọn sạch” phát ra từ miệng Triệu Phong nói rất hời hợt, khiến cho Túc lão cảm thấy trái tim đập mạnh một cái, khó có thể đánh giá được nội tình của Triệu Phong trước mắt.

Triệu Phong vốn có thể mời cứu viện từ Thiên Bồng đại quốc, thế nhưng hắn lại không làm vậy.

Bởi đủ sao đi nữa khu vực Hoành Vân cũng là cố hương của Triệu Phong hắn quyết định sẽ tự tay chỉnh đốn chứ không phải mượn thế lực bên ngoài.

- Đáng tiếc lão hủ tuổi già lực suy, bị thương tổn bổn nguyên, tối đa chỉ có thể hiệp trợ đôi chút.

Túc lão có chút hổ thẹn và lực bất tòng tâm.

Hơn nữa, mặc dù Triệu Phong chỉ đơn độc một mình, thế nhưng thực lực lại cường hoành vô cùng, khiến ông ta cảm thấy có chút kinh ngạc ngoài dự liệu, tuy nhiên, cuối cùng vẫn cảm thấy không đáng tin cậy.

Dù sao thì Liên minh Thiết Long cũng là quái vật thống trị khu vực Hoành Vân.

Đối mặt với chiến thuật biển người, vô số cường giả Thoát Phàm Cảnh, phần lớn cường giả Chân Linh cảnh vây đánh, Triệu Phong chỉ có lực lượng một người, phải chắc có chút nhỏ bé?

Đương nhiên, Túc lão không biết rằng, Triệu Phong căn bản “xem nhẹ” chiến thuật biển người này.

- Ừm, nếu Túc lão đã quyết không tiếc dùng toàn bộ Liên minh Thí Long để tượng trợ, Triệu Phong cũng xin được tặng một phần tâm ý.

Triệu Phong nhẹ nhàng vuốt Cổ Thiết Giới Chỉ một cái.

Ô... Ô... Ô... N.. G!

Một giọt chất lòng thần bí trong suốt lơ lừng giữa không trung, phát ra khí tức sinh mệnh nồng đậm, khiến cho người khác có cảm giác vô cùng thân thiết.

- Đây là... Tân dịch sinh mệnh?

Trong lòng Túc lão chấn động, ngay sau đó lộ vẻ hưng phấn, cuồng hỉ.

Tân dịch sinh mệnh này, cần điều kiện sinh trưởng cực kỳ hà khắc, trên Đại lục Thanh Hoa, khó có thể dưỡng dục ra thứ này.

Tân dịch sinh mệnh của Triệu Phong là lấy từ trong Di tích Tử Thánh, chính xác là đoạt từ trong tay Diệp Yên Vũ.

Tân dịch sinh mệnh chính là tinh hoa sinh mệnh do Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo thai nghén ra.

Triệu Phong ban đầu giao dịch hai giọt “tân dịch sinh mệnh” từ chỗ Diệp Yên Vũ, sau đó lại để Tiêu Tặc Miêu phản bội, trộm về nửa nhánh Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo còn lại từ chỗ Diệp Yên Vù.

Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo đó là để cho Tham Thiên Thụ Yêu phục dụng, khôi phục thương thế thảm trọng sau một kích của “Hư Thân bảo hộ”.

Chẳng qua.

Lúc ấy Triệu Phong cũng có chút tâm tư, nên hắn đã cắt xén bớt hai giọt từ trên Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo.

Bởi vậy.

Tân dịch sinh mệnh trong tay Triệu Phong hiện nay, có đến bốn giọt.

Một giọt trong đó, xem như “nhắm sẵn” là dành cho vị lão giả tóc đỏ thần bí của Thiết Huyết Giáo, xem như để trả nợ nhân tình.

Ba giọt còn lại, Triệu Phong lấy ra một giọt đưa cho Túc lão.

Dù sao thì Túc lão cũng là lãnh tụ của “Liên minh Thí Long”, nếu như có thể khôi phục thực lực thời kỳ đỉnh phong, nhất định sẽ có tác dụng rất lớn đối với Triệu Phong

- Tân dịch sinh mệnh... Xem ra ngươi quả thực trở về từ “truyền thừa Vực Ngoại” rồi.

Túc lão run giọng, sắc mặt kích động đến tột đỉnh.

Loại trân dịch truyền kỳ có khả năng kéo dài sinh mệnh nghịch thiên như “Tân dịch sinh mệnh”, Đại lục Thanh Hoa đã tuyệt tích từ lâu, chỉ có thể đạt được từ Vực ngoại.

Triệu Phong mỉm cười không nói, ra hiệu Túc lão ăn vào Tân dịch sinh mệnh.

Thương thế của Túc lão như thế nào, Triệu Phong thông qua Thần Linh nhãn, đã nắm rõ, thương thế của ông ta thâm thấu vào căn

nguyên Chân Linh căn bản của người tu hành.

Loại thương thế này, rất khó chữa trị, lại không thể vọng động khí Chân Linh, nếu không thương thế sẽ tăng lên, thậm chí khiến tu vi rơi xuống

Chẳng qua, Triệu Phong thực sự rất có lòng tin đối với Tân dịch sinh mệnh.

Theo lý luận mà nói, cho dù Tôn Giả bị trọng thương sử dụng “Tản dịch sinh mệnh” cũng thu được hiệu quả rất tốt.

Trên mặt Túc lão tràn đầy vẻ cảm kích, sau đó phục dụng Tân dịch sinh mệnh vào, khoanh chân ngồi chữa thương

Sau thời gian uống cạn nửa chúng trà.

Chân Linh khí trên người Túc lão bỗng nhiên chấn động mãnh liệt.

Triệu Phong mừng rỡ, biết rằng Chân Linh nguyên trong có thể bắt đầu khôi phục lại. Cứ như vậy một lát sau, bổn nguyên của Túc lão cũng có thể hóa giải được bảy tám phần.

Tin rằng không đến mười ngày nửa tháng Túc lão cơ bản có thể khôi phục đến thời kỳ đỉnh phong

Triệu Phong không dừng lại, hắn rời khỏi mật thất, trở về chỗ ở của mình.

Một lúc sau...

- Lần thức tỉnh tiếp theo, ta sẽ trở về Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Triệu Phong có chút mệt mỏi, chậm rãi nhắm mắt lại.

Tĩnh công chúa được Túc lão phân phó hết lòng chăm sóc phục thị Triệu Phong

Nàng là công chúa Thiên Phong có thân phận cao quý, thậm chí còn có tư cách tham gia thịnh hội đỉnh phong như Chân Long hội, vậy mà lại phải đi chăm sóc cho một thiếu niên, trong mắt thường nhân có lẽ sẽ cho rằng nàng đang tự hạ thấp thân phận, thậm chí lãng phí

Thế nhưng trong đôi mắt sáng của Tĩnh công chúa lại lộ vẻ vui mừng, gương mặt xinh đẹp thỉnh thoảng đỏ ửng, có vài phần chờ mong ước mơ.

Đối với việc này.

Rất nhiều thành viên trong Liên minh Thiết Long, kể cả Khương lão, Tam điện hạ cũng cảm thấy khó hiểu.

Đương nhiên, đó là vì bọn họ không biết lai lịch chân chính của Triệu Phong

Thoáng cái đã nửa tháng trôi qua...

Cứ điểm của Liên minh Thiết Long ở trong một cái vực ở thâm sơn cùng cốc.

Trong khoảng thời gian này, phụ cận vực sâu này chợt dâng lên một luồng uy năng Chân Linh, mênh mông cuồn cuộn, nguyên khí thiên địa trong phạm vi mười dặm, theo đó hô ứng, sản sinh cộng minh kỳ dị.

Hư không trên đỉnh đầu nhiễm một tầng ánh sáng xích thanh, mây

trên trời cuồn cuộn nhộn nhạo.

Tinh thần uy hiếp vô hình và dị thường thiên địa, khiến cho các thành viên của Liên minh Thí Long dưới vực sâu đều hãi hùng khiếp vía, rất nhiều người thậm chí còn cảm thấy hít thở không thông

- Uy năng Chân Chủ cấp!

- Quả thật là uy thế Chân Chủ cấp... Là Túc lão!

- Thật tốt quá, chẳng lẽ Túc lão đã khỏi hẳn thương thế rồi?

Các thành viên trong Liên minh Thí Long đều mừng rỡ như điên, chúc mừng lẫn nhau.

Chỉ có Tĩnh công chúa là có chút kinh dị, thương thế của sư tôn như thế nào, nàng là người biết rõ nhất, tình huống thực sự e rằng khó mà trị hết nổi.

Tại sao chỉ trong nửa tháng ngắn ngủi, sư tôn lại nhanh chóng khôi phục khí tức Chân Chủ cấp toàn thịnh như vậy?

- Chẳng lẽ... Tất cả những chuyện này đều là...

Ánh mắt Tĩnh công chúa khẽ chuyển, rơi xuống người một thiếu niên tóc lam đang an tĩnh ngủ.

Người duy nhất mà nàng có thể nghĩ đến, chỉ có thiếu niên tạo ra kỳ tích này.

Có lẽ bởi vì sự rung động của nguyên khí hô ứng, cho nên thiếu niên tóc lam trước mặt đang chậm rãi mở mắt.

- Túc lão, chúc mừng đã lành bệnh xuất quan.

Triệu Phong khẽ cười một tiếng, âm thanh truyền đến phụ cận khe vực.

Tĩnh công chúa liền thấy hoa mắt, Triệu Phong trước mặt đã biến mất, không thấy nữa.

Một khắc sau, trên đỉnh núi ở bên khe vực.

Một thiếu niên tóc lam ôn hòa đứng sóng vai bên cạnh một lão giả lông mi trắng, mặc thanh sam, hai người vui vẻ trò chuyện với nhau.

Tĩnh công chúa đứng từ xa nhìn lên cảnh tượng trên núi, trong lòng có một loại rung động không tên.

Nàng đột nhiên phát hiện, bản thân vẫn còn đánh giá thấp cấp độ của Triệu Phong

- Lúc Triệu Phong ở Thánh Vực Chân Long Hội, hắn vẫn là tu vi Chân Huyền cấp, sau khi từ truyền thừa Vực Ngoại trở về, không biết hắn đã đạt đến cấp độ gì?

Trái tim Tĩnh công chúa khó có thể ổn định lại.

Nàng thường xuyên nhìn chăm chú thiếu niên kia ngủ, nhưng trên người đối phương phảng phất như có một tầng mây che phủ, tràn đầy cảm giác huyền bí.

- Chúc mừng Túc lão xuất quan!

Tại bên cạnh khe vực, các thành viên của Liên minh Thí Long đều hướng về phía đỉnh núi hành lễ, đồng loạt chúc mừng.

- Ha ha, tất cả đều nhờ vào Triệu Phong các hạ, chính hắn đã mang đến hi vọng cho Liên minh Thí Long, tin rằng kỳ tích huy hoàng của hắn, có thể tiếp tục kéo dài ở khu vực Hoành Vân này.

Trên mặt Túc lão tràn đầy hồng quang, chậm rãi đưa tay chỉ về phía thiếu niên tóc lam, biểu đạt cảm kích, thậm chí là kính ý.

Phần đông thành viên của Liên minh Thí Long ở bên dưới đều cảm thấy tâm linh rung động, kể cả đám người Khương lão và Tam điện hạ trước đây đã quen biết Triệu Phong

Cùng lúc đó, cách ngoài mười dặm.

Một chiếc lâu thuyền đỏ sậm, dài đến hai chục trượng phiêu phù giữa không trung xung quanh bồng bềnh một tầng huyết quang nhân nhạt, có vài phần quỷ dị âm trầm.

- Không ngờ Túc lão kia đã khôi phục thực lực Chân Chủ cấp rồi

Một âm thanh khàn khàn từ mũi tàu truyền đến.

Đó là một nhân loại xấu xí y hệt cương thi, toàn thân chảy xuôi huyết dịch, trên người dày đặc đường vân u ám.

Chính là Hộ pháp Huyết Cương Đà!

- Điện Vương đại nhân, thực lực chỉnh thể của chúng ta chiếm ưu thế hơn không ít, hơn nữa, lúc này Túc lão bệnh nặng vừa khỏi, tất nhiên không phải là đối thủ của ngài.

Tại phụ cận mũi tàu, thậm chí còn có hai ba cường giả Chân Huyền cấp, cao nhân Chân Linh cảnh có không dưới mười người.

Trong mắt Điện Vương Huyết Cương Đà hiện động một tầng ánh sáng xích huyết ảm u, chăm chú nhìn thiếu niên tóc lam bên cạnh Túc lão, sắc mặt đầy lo lắng, lẩm bẩm:

- Quả nhiên là hắn...

- Điện Vương đại nhân! Tên Triệu Phong này... Hãy để ta đối phó!

Một thanh niên toàn thân đen kịt, dáng vẻ lãnh khốc mở miệng, hắn chính là một trong ba đại Chân Huyền cấp dưới trưởng Điện Vương.

Thanh niên áo đen này, hai con ngươi thăm thúy thần bí, giống như vực sâu xích hắc trong Vô Gian Địa Ngục.

Hắn nhìn về phía Triệu Phong ở trên đỉnh núi xa xa, thần sắc hiện ra một luồng chiến ý không thể kiềm chế.

- Lâm Thông? Nếu như ta nhớ không nhầm, hai năm trước, tại Liên minh thịnh hội của mười ba Tông, “Thiên u Đồng” của ngươi đã bại trong tay tiểu tử kia mà?

Một vị Chân Huyền cấp ở bên cạnh trêu ghẹo.

- Hắc hắc, Lâm Thông mới trở vế từ- “Xích Nguyệt truyền thừa” không lâu, có lẽ Điện Vương đại nhân cảm thấy rất hứng thú đối với thực lực của hắn.

Chương 454: Từ Khi Chia Tay Đến Giờ Không Có Vấn Đề Gì Chứ

Trên lâu thuyền đỏ sậm.

“Lâm Thông” một thân áo bào đen kịt. Trở thành tiêu điểm ánh mắt của mọi người.

Mấy vị cường giả của Liên minh Thiết Long ở đây đều có chút tò mò đối với người mang huyết mạch đồng tử này.

Nhưng chỉ có rất ít người, biết rằng ngày xưa, tại Liên minh thịnh hội cua mười ba Tông Lâm Thông được xếp vào trong “Tứ đại tân tinh” của liên minh, xếp song song với Thương Vũ Nguyệt, Từ Từ Huyền, Ngạo Thiên Nguyệt.

Lúc đó, trong đám thiên tài thế hệ trẻ, sự khủng bố của Lâm Thông đã đi vào lòng người, không có người nào nguyện ý đánh với hắn một trận.

Chẳng qua bất luận là Lâm Thông hay là đệ nhất nữ thiên tài Kiếm Đạo Thương Vũ Nguyệt của liên minh mười ba Tông ngày xưa, đều trở thành nền móng cho một người tạo nên kỳ tích huy hoàng

Mà người đó, lại ở trên đỉnh núi phía xa.

- Triệu Phong! Hai năm trước, tại trên Liên minh thịnh hội, ta thua bởi ngươi. Lần này, ta từ trong “Xích Nguyệt truyền thừa” đột phá trở về,

sỉ nhục ngày hôm đó, bây giờ ta sẽ đòi lại.

Lâm Thông đứng tại mũi thuyền, trong hai tròng mắt là một màu xích hắc, có chút vặn vẹo, thần bí mà tĩnh mịch.

Một luồng khí tức tinh thần âm lãnh, thẩm thấu vào hư không khiến cho rất nhiều cường giả ở trên lâu thuyền đều cảm thấy trong lòng lạnh lẽo.

Đồng thời.

Ánh mắt âm lệ của Điện Vương Huyết Cương Đà cũng thu hồi, hắn đã xác định, Triệu Phong chính là thiếu niên năm xưa.

Đối mặt với việc Triệu Phong đòi “khiêu chiến”, Điện Vương Huyết Cương Đà lắc đầu, nói:

- Ngươi không phải là đối thủ của hắn.

Sắc mặt Lâm Thông lập tức cứng lại, ánh mắt ngưng trệ, lộ ra vài phần kinh ngạc, có chút không phục.

Thế nhưng người đứng trước mặt hắn là một trong bốn đại cự đầu của Liên minh Thiết Long, ngày xưa còn là Hộ pháp của một Phân đà thuộc Xích Nguyệt Ma Giáo.

Lời nói của Điện Vương Huyết Cương Đà, không ai đám nghi ngờ, lịch duyệt và cấp độ của hắn, đã hoàn toàn vượt qua nhận thức của khu vực Hoành Vân này.

Lâm Thông vừa chuẩn bị lên tiếng thì thiếu niên tóc lam ở trên đỉnh núi xa xa, bỗng nhiên quay đầu lại, tựa cười mà không phải cười, liếc nhìn về phía lâu thuyền chìm trong mây.

Cường giả cấp độ Chân Linh cảnh, ở trên không trung có nhãn lực rất mạnh, mắt thấy một màn này, trong lòng khẽ chấn động

Mắt trái của thiếu niên kia, thâm thúy như biển cả, con mắt màu lam long lanh óng ánh, ôn nhuận như nước.

Động tác của Triệu Phong khiến cho Túc lão ở bên cạnh chú ý.

- Xem ra ta khôi phục khí tức Chân Chủ cấp, có chút hơi quá tay, dẫn đến sự chú ý của đám người Liên minh Thiết Long rồi.

Túc lão thở dài một tiếng.

Nhưng Triệu Phong biết rằng nguyên nhân có lẽ không chỉ như vậy.

Lúc hắn trở về khu vực Hoành Vân, chính bản thân đã trắng trợn phát ra khiêu chiến với “Liên minh Thiết Long”.

Huyết Liêm đồ tể, trưởng lão hạch tâm thứ mười tám và thứ mười, đều vẫn lạc trong tay Triệu Phong

Triệu Phong có tính uy hiếp và khiêu chiến rất lớn đối với Liên minh Thiết Long, khiến cho cao tầng bọn chúng đều chú ý, cho nên cũng không có gì kỳ lạ cả.

Chính thức khiến Triệu Phong cảm thấy ngoài dự liệu, chính là, không ngờ lần này lại gặp được người quen, hơn nữa không chỉ một người.

Trong tâm khảm Triệu Phong tự nhiên khắc sâu ấn tượng đối với Hộ pháp Huyết Cương Đà, ngày xưa, trong Xích Nguyệt động quật, có thể nói là hai bên đã giao phong mạo hiểm, một hồi so đấu trí dũng.

Mà Lâm Thông thậm chí còn là kình địch cường đại tại Liên minh thịnh hội cách đây hai ba năm trước.

Cảnh tượng năm đó, tại Liên minh thịnh hội của mười ba Tông Triệu Phong Thương Vũ Nguyệt và Lâm Thông đều xếp vào “ba hạng đỉnh cao”, dường như lại hiên hiện trước mắt.

- Linh thể dị loại, ngươi dẫn thành viên liên minh lui trước đi, ta đùa giỡn với bọn hắn một phen.

Triệu Phong cười nhạt một tiếng.

Lần này thức tỉnh, sự đau đớn và mệt mỏi trong mắt trái của Triệu Phong đã trở nên rất nhỏ.

Trong không gian mắt trái, đầm nước màu lam kéo dài tới gần mười thước, rung động từng trận sóng nước, ôn nhuận tâm hồn.

Hiện nay, lực lượng huyết mạch đồng tử của Triệu Phong so với trước kia, càng tinh tiến thêm một bậc, khả năng khống chế biến hóa đã bước vào một cảnh giới mới.

- Được! Lão hủ phụ trách chuyện rút lui, ngươi phải cẩn thận một chút.

Túc lão đã có sự ước lượng nhất định đối với thực lực của Triệu Phong cho nên ông ta cũng không phản đối.

Dù sao thì đội hình của Liên minh Thiết Long cũng vô cùng cường đại, ngoại trừ Túc lão ra, những người khác ở lại đây, có lẽ chỉ khiến cho Triệu Phong thêm vướng tay vướng chân mà thôi.

Vù...

Thân hình Túc lão lóe lên, biến mất khỏi đỉnh núi, âm thanh của ông ta quanh quản khắp khe vực, dẫn đầu thành viên của Liên minh Thí Long, hỏa tốc rút lui.

Trên đỉnh núi.

Chỉ còn lại một mình Triệu Phong hắn đứng chắp tay sau lưng, mái tóc lam phiêu dật trong gió, khóe miệng khẽ nhếch lên một nụ cười nhạt.

- Điện Vương! Dư nghiệt của Liên minh Thiết Long đang rút lui!

- Ồ! Vẫn còn một người! Tiểu tử kia một mình lưu lại cản hậu.

Trên lâu thuyền màu đỏ sậm, lập tức xôn xao.

Tất cả mọi người trong Liên minh Thí Long đều rút lui, bao gồm cả Túc lão Chân Chủ

Duy nhất chỉ có mình thiếu niên tóc lam là ở lại trên đỉnh núi, vẻ mặt trấn định tự nhiên, đứng từ xa giằng co với đám người trên lâu thuyền.

Một màn này, khiến cho Lâm Thông đang đứng trước mũi lâu thuyền, cảm thấy trong lòng chấn động

Giờ phút này, cấp độ Triệu Phong rốt cuộc ra sao, hắn đã không thể nhìn thấu, hơn nữa, khí tức của đối phương lại càng sâu như biển.

Nhưng chỉ riêng phần khí phách mà đối phương biểu hiện ra ngoài, đã khiến Lâm Thông cảm thấy không bằng...

Nếu đổi lại là Lâm Thông gặp phải loại cục diện như vậy, tự nhiên đã vội vàng bỏ chạy, xa bao nhiêu tốt bấy nhiêu, nào dám ở lại.

Mà đối thủ ngày xưa của hắn, lại mỉm cười trấn định, ở lại cản hậu, thong dong đối mặt với một đám cường địch của Liên minh Thiết Long.

- Tiểu tử thật cuồng vọng quả đúng là châu chấu đá xe, không biết lượng sức!

- Điện Vương! Chúng ta nhanh phát động tiến công chớp nhoáng chế ngự kẻ này, đám dư nghiệt của Liên minh Thí Long cũng không trốn được bao xa.

Sau khi kinh ngạc qua đi, một vài cường giả Chân Linh cảnh trên lâu thuyền, đều tức giận, sát khí đằng đằng

Hành vi cuồng vọng của Triệu Phong đã khiến cho một phương nhân mã của Liên minh Thiết Long nổi giận.

Thế nhưng Điện Vương Huyết Cương Đà đứng trên lâu thuyền vẫn bất động sắc mặt ảm tình bất định, thỉnh thoảng lộ ra một tia sát ý cừu hận, nhưng lại không lập tức ra tay.

- Ha ha, Hộ pháp Huyết Cương Đà, đã lâu không gặp, từ khi chia tay đến nay, không có vấn đề gì chứ?

Thiếu niên tóc lam trên đỉnh núi khẽ cười, âm thanh ấm áp như gió, truyền đến rất rõ ràng.

Giờ khắc này Liên minh Thí Long đã rút lui

Thanh âm của Triệu Phong hai bên địch ta đều nghe thấy vô cùng rõ ràng

- Chuyện gì vậy? Triệu Phong và Điện Vương Huyết Cương Đà, đã quen biết nhau từ trước?

Hai bên địch ta, đều cảm thấy quái dị, dường như trong này còn có ẩn tình gì đó.

Nghe khẩu khí của Triệu Phong dường như trước kia đã từng quen biết Điện Vương Huyết Cương Đà, thậm chí có khả năng đã từng giao thủ nữa.

Thậm chí còn có người hoài nghi rằng thiếu niên trẻ tuổi này liệu có phải cũng là một “lão quái vật” nào đó đã ngủ say nhiều năm hay không

Trên lâu thuyền, thành viên từ trên xuống dưới của Liên minh Thiết Long đều nhìn vào Điện Vương Huyết Cương Đà, đợi chờ mệnh lệnh của vị cự đầu trong liên minh.

- Túc lão khôi phục thực lực, xem ra hôm nay muốn tiêu diệt dư nghiệt của “Liên minh Thí Long”, cũng không thực tế lắm. Chẳng qua, nếu như tiểu tử này đã ở lại cản hậu, vậy thì chúng ta cứ chơi đùa với hắn một phen.

Điện Vương Hộ pháp trầm giọng nói, có vẻ rất thong dong chậm rãi.

Trong lòng mấy vị cao nhân Chân Linh cảnh ở đây đều khẽ rùng mình.

Người quen thuộc với Điện Vương Huyết Cương Đà đều biết rằng loại tình huống này xuất hiện, thường có nghĩa là hắn thật sự nổi

giận rồi.

Điện Vương Huyết Cương Đà, thập phần thù dai.

Một khi hắn ghét người nào đó, nhất định sẽ “chậm rãi” tra tấn đối phương từng chút một.

Thế nhưng phát động toàn bộ chiến lực của hai Phân Điện, thậm chí còn xuất động một vị Điện Vương cự đầu, chỉ vì đối phó với một tên tiểu tử trẻ tuổi, phải chăng có chút khoa trương?

- Triệu Phong ngươi đám một mình lưu lại cản hậu, phần quyết đoán này, bổn tọa rất bội phục. Nhưng ngươi nhất định sẽ hối hận cả cuộc đời vì quyết định này.

Lệnh kỳ huyết sắc trong tay Điện Vương Huyết Cương Đà vung lên.

Phù...

Lâu thuyền đỏ sậm dẫn động một đoàn gió huyết sắc bạo ngược, không chút e dè phóng thẳng tới đỉnh núi trước mặt

- Truyền lệnh sống... Bắt sống Triệu Phong!

Điện Vương Huyết Cương Đà đứng trước mũi thuyền, cũng không lập tức ra tay.

Triệu Phong đứng trên đỉnh núi phía xa xa, khí tức tinh thần có chút mơ hồ khó đoán.

Cho dù hắn không thể nào phán đoán được thực lực của Triệu Phong nông sâu bao nhiêu, nhưng hắn có thể khẳng định rằng với trình độ của Lâm Thông, e rằng khó có thể địch nổi.

Nếu như không phải chiến lực tiếp cận Chân Chủ cấp, Triệu Phong dám một mình ở lại cản hậu sao?

- Tuân mệnh!

Ba đại cường giả Chân Huyền cấp ở trên lâu thuyền lập tức lĩnh mệnh.

Bọn hắn đều không rõ, giữa Triệu Phong và Điện Vương có ân oán gì, không ngờ lại bất chấp tất cả huy động lực lượng khổng lồ, chỉ vì muốn giải quyết “ân oán riêng”.

- Điện Vương, xin hãy để ta kiềm chế huyết mạch đồng tử của hắn.

Lâm Thông chủ động xin đi giết giặc.

Mục tiêu của lệnh truy nã cấp một có chỗ nào đặc thù, tất cả mọi người đều biết rất rõ.

Huyết mạch đồng tử của Triệu Phong đáng sợ, kết cục của trưởng lão hạch tâm thứ mười tám và thứ mười chính là một ví dụ điển hình.

Cho nên, lần này liên minh mới phái Lâm Thông đến đây.

Vụt vụt vụt...

Lâm Thông dẫn đầu ba đại cường giả Chân Huyền cấp, phát ra tiếng xé gió dồn dập, dẫn đầu một đám nhân mã, từ lâu thuyền bay ra, hướng về phía đỉnh núi mà Triệu Phong đang đứng.

Từ trên cao quan sát, sẽ phát hiện đội ngũ ba đại Chân Huyền cấp này, vừa vặn tạo thành nửa vòng vây, tập trung tiến lên đỉnh núi.

- Sư tôn! Điện Vương cự đầu của Liên minh Thiết Long xuất động chỉ một mình Triệu Phong lưu lại cản hậu, e rằng...

Trong lúc rút lui, Tĩnh công chúa ngoái đầu nhìn lại phía sau.

Mắt thấy thiếu niên tóc lam trên đỉnh núi, một mình một người ngăn cản đội hình khổng lồ của Liên minh Thiết Long, trong lòng nàng thấp thỏm không yên, có chút bất an, không đành lòng.

- Tĩnh nhi yên tâm, Triệu Phong chỉ đùa giỡn với bọn hắn mà thôi, hơn nữa, vì sư cũng sẽ lưu ý chiếu ứng.

Túc lão cười nhạt một tiếng.

Cùng chơi đùa với bọn hắn?

Trong mắt Tĩnh công chúa tràn ngập kinh ngạc, khó có thể tưởng tượng nổi, một lời như vậy lại phát ra từ trong miệng của sư tôn.

Đúng lúc này.

Chiến đấu giữa song phương đã trở nên hết sức căng thẳng

- Xích Nguyệt Ma Đồng!

Thái Thượng trưởng lão cách xa vài dặm, trong hai tròng mắt lóe lên một trận xích hắc vặn vẹo, mơ hồ xuất hiện hình dạng một mặt trăng huyết sắc.

Giết chóc, huyết tinh, âm trầm, bạo ngược,... Các loại khí tức âm u tiêu cực, phảng phất đều tập trung trong con mắt này, “mặt trăng huyết sắc” như ẩn như hiện, hóa thành một lực lượng vô hình trảm

phá hư không

Một khắc này, Lâm Thông và mấy vị cường giả Chân Chủ cấp ở bên cạnh đều không rét mà run.

Trong mơ hồ, một đạo mặt trăng huyết sắc hư vô, xuyên thấu trời mây, hung hăng chém lên thiếu niên tóc lam ở trên đỉnh núi.

Nhất cử nhất động của Lâm Thông tự nhiên không qua được mắt Triệu Phong

Hắn không thể không thừa nhận, khả năng vận dụng huyết mạch đồng tử của Lâm Thông bất luận là uy lực hay kỹ xảo, đều đã đạt tới một trình độ mà trước kia không thể nào sánh nổi.

“Xích Nguyệt Ma Đồng” này, hiển nhiên là một phương pháp huyết mạch đồng tử cực kỳ cao thâm, đem toàn bộ lực lượng tinh thần âm u tiêu cực, hội tụ thành một loại xâm thực thẩm thấu, lực lượng Huyết Đạo xông thẳng vào linh hồn, vô cùng bá đạo tàn nhẫn.

Đổi lại là Chân Linh cảnh bình thường thậm chí là một vài Chân Huyền cấp, nếu đối mặt với một chiêu này, e rằng tâm thần sẽ bị chém sụp đổ ngay lập tức.

Luận uy lực tạo nghệ huyết mạch đồng tử, Lâm Thông giờ phút này, thậm chí có thể so sánh với truyền nhân của ba đại thế gia về huyết mạch đồng tử tại Chân Long hội.

Phốc phốc...

Xích Nguyệt Ma Đồng bắn ra một đạo tinh thần huyết nguyệt cường đại, chém thẳng về phía tâm thần Triệu Phong lập tức xâm nhập vào thế giới tinh thần của hắn.

Lâm Thông cùng với hai vị Chân Huyền cấp đều không khỏi lộ ra một tia vui mừng.

Điều không thể ngờ chính là, Triệu Phong vẫn đứng lẳng lặng trên đỉnh núi, cũng không hề tránh lui.

- Ừm? Chuyện này...

Thân hình đang phá không lao tới của Lâm Thông đột nhiên khựng lại.

Bất chợt, trên mặt hắn lộ vẻ kinh dị, sau đó biến thành kinh hãi và khủng hoảng

Một chiêu “Xích Nguyệt Ma Đồng” vừa rồi, giống như đá ném vào biển, ngay cả một cái bọt nước cũng không nổi lên.

Triệu Phong căn bản không hề đếm xỉa tới công kích của Lâm Thông

Trong không gian mắt trái, lực lượng đồng tử thâm sâu như đầm nước u lam, nổi lên một tia rung động trực tiếp hấp thu và chôn vùi đạo huyết nguyệt.

Thiên hạ chí nhu không gì qua được “Thủy”.

Thủy lực lượng dung hòa, hấp thu, sâu dày mênh mông

Một kích vừa rồi của Lâm Thông thật giống như ném một hòn đá nhỏ vào trong hồ nước, không có chút tác dụng gì.

Chương 455: Bại Tướng Dưới Tay

- Không đếm xia tới “Xích Nguyệt ma Đồng” của ta? Tâm hồn và Đồng lực của hắn, chẳng lẽ đã tới trình độ dung hòa như biển rồi ư?

Thân thể Lâm Thông đứng lặng bất động giữa không trung, sự kinh hãi trong mắt, lan tràn đến khắp toàn bộ khuôn mặt.

Công kích của huyết mạch đồng tử vừa rồi, Triệu Phong căn bản không thèm phòng ngự, thậm chí thái độ gần như không hề đếm xỉa tới.

Nói đơn giản là, đồng phép huyết mạch của Lâm Thông, còn chưa đủ phá vỡ tầng phòng ngự tinh thần của Triệu Phong.

Vù vù...

Cùng lúc đó, hai đại Chân Huyền cấp khác dẫn đầu đội ngũ của mình, nhanh chóng lao đến Triệu Phong trên đỉnh núi.

Theo kế hoạch, Lâm Thông phụ trách kiềm chế huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, hai đại Chân Huyền cấp thì phụ trách tiến công tập kích.

Phong Lôi Chi Nhận.

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, không nhanh không chậm, trong lòng bàn tay ngưng tụ một thanh phong nhận Điện Lôi trong suốt, không ngừng rung động, không biết dùng loại thủ đoạn kỳ dị nào mà

có thể dẫn dắt toàn bộ nguyên khí Phong Lôi trong thiên địa rung động

- Không ổn, rút lui...

Sắc mật điện Vương Huyết Cương Đà đang tọa trấn phía sau, đột nhiên biến đổi.

Hiển nhiên với nhãn giới của hắn, có thể nhìn ra được sự cường đại trong mỗi cái giơ tay nhấc chân của Triệu Phong, áo nghĩa chiêu thức chiến kỹ, càng không đơn giản.

Thế nhưng lời nhắc nhở của hắn, cuối cùng vẫn chậm một chút.

Hoặc có thể nói, tốc độ công kích của Triệu Phong đã đạt tới tình trạng cho dù hắn có nhắc nhở cũng không thể tránh khỏi.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Điện quang vờn quanh phong nhận, một phân thành hai, sau khi phá không bắn ra, đột nhiên lóe lên lôi quang sắc bén rực rỡ, chiêu dài đạt tới bảy tám trượng ngưng tụ không tan.

Một khắc này, duệ phong rít gào, đâm thẳng vào tinh thần.

Phốc phốc...

Hai đại cường giả Chân Huyền cấp còn chưa kịp phản ứng thì thi thể đã bắn ra máu tươi.

Toàn bộ quá trình, chỉ diễn ra trong vài nhịp hô hấp.

Công kích của Lâm Thông vừa mới hoàn thành, lại bị Triệu Phong bỏ

qua, không hề quan tâm.

Ngay sau đó, Triệu Phong tiện tay đánh ra một kích, chém giết hai tên đầu lĩnh Chân Huyền cấp.

Hít...

Một màn này, khiến cho Lâm Thông và những cường giả tinh nhuệ khác của Liên minh Thiết Long đều hít một ngụm khí lạnh.

Lâm Thông không khỏi rùng mình một cái.

Không chỉ huyết mạch đồng thuật của Triệu Phong đạt tới trình độ sâu không thể lường, mà ngay cả công pháp chiến kỹ của hắn, cũng cực kỳ khủng bố.

Hai đại Chân Huyền cấp vừa rồi, đều là trưởng lão hạch tâm trong Liên minh Thiết Long, xếp hạng đứng trước mười lăm.

Nếu đổi lại là Lâm Thông, lúc không thi triển huyết mạch đồng thuật, chính diện tác chiến, tôi đa cũng chỉ có thể bất phân thắng bại với một vị.

Thế nhưng, hai đại cường giả như vậy, không ngờ lại bị Triệu Phong diệt sát giống như cắt rau.

- Ha ha, bại tướng dưới tay, nhanh chịu chết đi!

Triệu Phong đứng chắp tay, nhìn thẳng về phía trước.

Bại tướng dưới tay...

Tâm thần Lâm Thông run lên, phảng phất ngã vào vực sâu vô tận,

cảm giác khuất nhục và thất bại bao trùm tâm linh.

- Ngươi...

Lâm Thông cắn răng ngẩng đầu, chuẩn bị liều chết đến cùng.

Chẳng qua, khoảnh khắc hắn ngẩng đầu lên, hắn lập tức ngẩn người.

Bởi vì, thân ảnh tóc lam trên đỉnh núi, từ đầu đến cuối đều không hề liếc nhìn hắn lấy một cái.

Kể cả lúc này.

- Tiểu bối đừng vội càn rỡ, ngày xưa bổn tọa mới trùng sinh, cho nên mới bị ngươi lợi đụng lúc người khác gặp khó khăn...

Thanh âm oán hận của Điện Vương Huyết Cương Đà ở đằng sau truyền đến. Lời này vừa ra, hai bên địch ta đều khẽ giật mình.

- Đây là... Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Rất nhiều người ở đây, đều cảm thấy sững sờ.

Hai tay Lâm Thông run rẩy, trong khuất nhục lộ ra và phần kinh ngạc và xấu hổ. Bại tướng dưới tay.

Mất cả buổi thì ra câu nói này của Triệu Phong là nhằm vào Điện Vương Huyết Cương Đà.

Về phần Lâm Thông, từ đầu đến cuối đều không bị chú ý.

Đối thủ mà Triệu Phong tập trung nhìn, chính là Điện Vương Huyết

Cương Đà.

Khó có thể tưởng tượng nổi, một đại cự đầu trong liên minh như Điện Vương Huyết Cương Đà, không ngờ cũng là bại tướng dưới tay Triệu Phong ngày xưa.

Cho nên lúc này Triệu Phong mới nở nụ cười trào phúng như vậy.

- Thì ra là thế, Triệu Phong, xem ra ta vẫn còn đánh giá thấp ngươi.

Túc lão đã rút ra một khoảng cách khá xa, nhưng cũng không lập tức rời đi, ở lại chiếu ứng Triệu Phong.

Thế nhưng, lúc này ông ta phát hiện ra, suy nghĩ của mình hoàn toàn là lo lắng thừa.

Đến lúc này, Túc lão mới hiểu được, tại sao trong câu nói “đùa giỡn” của Triệu Phong lại có phần châm chọc như vậy.

- Tiểu bối, để ta xem trong hai năm qua, ngươi tiến triển được bao nhiêu.

Điện Vương Huyết Cương Đà hóa thành một đạo tản quang từ huyết nặng nề kinh người, lao thẳng về phía Triệu Phong

Vụt...

Tốc độ của Điện Vương Huyết Cương Đà, giống như tàn phong chớp giật, rất nhiều người ở đây đều không thể bắt kịp quỹ tích của hắn.

Chỉ trong thời gian nháy mắt, Điện Vương Huyết Cương Đà đã bổ tới Triệu Phong một luồng khí tức nặng nề mạnh mẽ giống như tòa núi

cao vô hình, áp bách lên người Triệu Phong

- Hộ pháp Huyết Cương Đà này, thì ra cũng giống Ma Càn của Hắc Nhai Cung đi theo lưu phái Luyện Thể Thi đạo. Chẳng qua, dường như Huyết Cương Đà này còn dung hợp cả Huyết đạo nữa.

Mắt trái của Triệu Phong vừa quét qua, liền nhìn thấy rõ tất cả.

Luận cấp độ thực lực, Điện Vương Huyết Cương Đà có lẽ không thua kém Ma Càn quá nhiều, chẳng qua kẻ này hiển nhiên càng âm độc xảo trá hơn.

Rắc rắc...

Ngọn núi gần trăm trượng ầm ầm vang vọng trực tiếp nổ tung dâng lên một làn khói bụi cuồn cuộn.

Một chưởng khủng bố tuyệt luân của Điện Vương Huyết Cương Đà, trực tiếp bổ cả ngọn núi ra, hơn nữa lực lượng vô cùng tập trung nếu không thì cả ngọn núi đã sụp đổ rồi.

Vụt...

Một đạo Phong Lôi gào thét, xẹt qua hư không trên đầu.

Thân ảnh Triệu Phong hóa thành “Phong Thứ Điện Minh” quỷ thần khó lường, lướt qua phương viên một dặm.

- A a...

Lâu thuyền huyết sắc ở gần đó, liên tiếp truyền đến những tiếng kêu gào thảm thiết.

“Phong Thứ Điện Minh” trong hư không mỗi lần lóe lên, đều thu hoạch một mạng người, kèm theo đó là huyết quang bến tung tóe.

- Tiểu súc sinh! Để mạng lại...

Điện Vương Huyết Cương Đà nổi giận lôi đình, thân hình rung động hóa thành một đạo tàn quang tử huyết, đuổi theo Triệu Phong

Thế nhưng tốc độ của hắn so với Triệu Phong căn bản không có bất kỳ ưu thế nào.

Thân ảnh Triệu Phong không ngừng lóe lên, thông qua “thực chiến” mà tìm hiểu “Tấm bia cổ Phong Lôi” trong đầu.

Tấm bia cổ Phong Lôi chính là truyền thừa của “Phong Lôi Đại Đế”, tốc độ ngạo thị vũ nội, có thể nói là truyền thừa đệ nhất tốc độ trong hàng ngũ Đại Đế.

Cảnh giới tinh thần của Triệu Phong chỉ cao hơn chứ không thấp hơn Điện Vương Huyết Cương Đà.

Tu vi của hắn, mặc dù còn chưa đột phá Chân Chủ cấp, thế nhưng tại phương diện hô ứng với nguyên khí thiên địa, lại không hề thua kém bao nhiêu.

Trong nháy mắt, tốc độ của Triệu Phong đã đạt tới đỉnh cao, hoàn toàn phớt lờ “Điện Vương Huyết Cương Đà”, thỏa thích chém giết cường giả tinh binh của Liên minh Thiết Long.

- Aaa...

Điện Vương Huyết Cương Đà oán hận nổi giận tới cực điểm, thiếu chút nữa mất đi lý trí

Hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn Triệu Phong thu hoạch tính mạng đám thủ hạ của mình.

Điều khiến hắn vô lực chính là, tốc độ của Triệu Phong hơn hẳn hắn.

Dưới sự vận dụng của Thần Linh nhãn, toàn bộ hành động của Điện Vương Huyết Cương Đà đều không qua được Triệu Phong, dưới cục diện như vậy, cho dù có thêm hai Điện Vương Huyết Cương Đà nữa thì cũng không thể vây khốn được hắn.

Chỉ trong chốc lát.

Đám thủ hạ do Điện Vương Huyết Cương Đà dẫn đầu đã chết tới bảy tám phần.

Cấp độ Chân Linh cảnh, ngoại trừ Lâm Thông ra, còn có một đám cao tầng, thế nhưng toàn bộ đã bị tàn sát gần như không còn.

Lúc Triệu Phong chém giết mục tiêu, trong mắt không có một tia tình cảm dao động nào, giống như đám người mà mình đang đối mặt là khô lâu hình người vậy.

Càng khiến cho Điện Vương Huyết Cương Đà nổi giận chính là, lúc, Triệu Phong chém giết đám thủ hạ, thỉnh thoảng còn nhắm mắt lại, giống như đang lĩnh ngộ thứ gì đó.

- Lý nào lại như vậy!

Điện Vương Huyết Cương Đà tức đến bể phổi, không ngờ Triệu Phong lại đem đám thủ hạ của hắn ra để mài luyện công pháp chiến kỹ...

Khoảng chừng hai mươi nhịp hô hấp sau, khả năng vận dụng lực lượng Phong Lôi của Triệu Phong đã tiến bộ rõ ràng.

Trong đầu hắn, ngoài mặt “tấm bia cổ Phong Lôi” cũ nát, chập chờn một tầng điện văn thanh phong muôn màu muôn vẻ, bên trong diễn dịch áo nghĩa của một “thế giới Phong Lôi” hoang vu tàn phá.

Loại ý cảnh diễn dịch chiều sâu của một thế giới như vậy, Triệu Phong hiện nay cũng chỉ có thể cảm ngộ được một ít da lông bên ngoài.

Vụt...

Cho đến lúc này, Triệu Phong mới chợt phát hiện, xung quanh ngoại trừ Điện Vương Huyết Cương Đà ra, không còn thân ảnh nào khác.

Chỉ có Lâm Thông là đang run rẩy ở vách núi bên cạnh khe vực.

Lâm Thông biết, Triệu Phong nhất định là cố ý, nếu không thì tuyệt đối sẽ không lưu lại cho mình sống sót.

- Điện Vương Huyết Cương Đà, thủ hạ của ngươi đã chết hết rồi.

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một tia chế nhạo.

Sắc mặt điện Vương Huyết Cương Đà trở nên âm trầm, oán hận và sát cơ trong mắt dường như trở thành thực chất.

Thế nhưng, hắn cũng không mất đi lý trí, trải qua một hồi điên cuồng nổi giận, Điện Vương Huyết Cương Đà ngược lại càng tỉnh táo hơn.

Lúc trước hắn đã nghiên cứu qua, huyết mạch đồng tử của Triệu Phong cực kỳ khó phòng bị, trên thực tế còn am hiểu tinh thần huyễn

thuật, rất dễ xâm nhập vào tâm linh.

Lúc này.

Đội ngũ Liên minh Thí Long đã rút khỏi toàn bộ.

Giữa không trung, chỉ còn lại Triệu Phong và Điện Vương Huyết Cương Đà ở xa xa giằng co.

Hai người giằng co một lát, sau đó cùng lúc xuất thủ.

Phốc phốc...

Một đạo “tàn quang tử huyết” và một đạo “Hồ quang điện thanh phong nhoáng lên, nhanh chóng giao phong vài lượt.

Phành...

Lực lượng giao phong của hai người vô cùng tập trung, sóng xung kích không vượt quá hai mươi trượng

Chỉ trong chợp mắt, hai đạo thân ảnh đã tách ra.

Ánh mắt của Điện Vương Huyết Cương Đà trở nên oán độc, trên người lưu lại vài vết thương nhẹ.

- Lực lượng khí lực của Điện Vương Huyết Cương Đà này quả thật cường hãn, hoàn toàn có thể sánh ngang với Ma Càn của Hắc Nhai Cung cho dù là công kích của Chân Chủ cấp cũng khó có thể đả thương được.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Hai bên giao phong chỉ trong chớp mắt, Triệu Phong bằng vào tốc độ chiếm ưu thế, không phải hoài nghi.

Chẳng qua, nếu như ngạnh kháng lực lượng đơn thuần, Triệu Phong lại không có chút ưu thế nào.

Nói tóm lại, hắn vẫn chiếm quyền chủ động còn Điện Vương Huyết Cương Đà, cơ bản chỉ có thể bị động chịu đòn.

- Dưới tình huống không sử dụng Thần Linh nhãn, xem ra chỉ khi đột phá Chân Chủ cấp thì mới có thể tăng cường chiến lực của ta thêm một bước.

Trong lòng Triệu Phong hoàn toàn thông suốt.

Vù...

Thoáng ngừng lại, thận hình Triệu Phong đột nhiên biến mất, trong hư không nổi lên sẩm sét cuồng phong tiếng nổ rít gào vang lên bên tai không dứt.

Khả năng thúc dục và khống chế lực lượng Phong Lôi của Triệu Phong càng trở nên thành thạo, uy lực và tốc độ đều mơ hồ tăng lên.

Điện Vương Huyết Cương Đà không ngừng gào thét, hắn thi triển bí thuật cường đại đánh ra, đều bị Triệu Phong dùng Thần Linh nhãn nhẹ nhàng phá giải.

Chiêu thức trong thiên hạ, chỉ có nhanh là không phá nổi

Một khi Triệu Phong chiếm ưu thế tại phương diện tốc độ, lại phối hợp với khả năng quan sát cường đại của Thần Linh nhãn, cơ bản đã đứng ở thế bất bại.

Còn may Điện Vương Huyết Cương Đà có khí lực phòng ngự thập phần cường đại, nếu đổi lại là Chân Chủ cấp khác, e rằng đã bị Triệu Phong đánh chết từ lâu rồi.

Thậm chí, nếu không phải Điện Vương Huyết Cương Đà là Luyện Thể Huyết Thi đạo, Triệu Phong chỉ cần xuất ra hai bộ Ám Ngân Độc Thi, dưới Đan Nguyên cảnh, có thể nói là “kiến huyết phong hầu”, dễ dàng miễu sát đối phương

Lôi Hỏa Thần Mâu!

Mắt trái của Triệu Phong đột nhiên biến thành mắt xanh, “vụt” một tiếng, một đoàn Phong Lôi Hỏa diễm mờ nhạt, đánh thẳng lên người “Điện Vương Huyết Cương Đà”.

Lôi Hỏa Thần Mâu hiện nay, dưới trạng thái của “Thanh Đồng”, đã trở thành Phong Lôi chi hỏa, thế công càng cuồng bạo hơn.

Điện Vương Huyết Cương Đà phát ra một tiếng gào thảm thiết, toàn thân bị Lôi Hỏa tản sát thiêu đốt bừa bãi, phong diễm ngập trời, công kích này đồng thời xuyên qua thế giới vật chất và thế giới tinh thần.

- Công kích đồng thuật thật khủng khiếp, không ngờ huyết mạch đồng tử của Triệu Phong lại có thể chịu đựng nổi.

Lâm Thông ở trong khe vực, mắt nhìn thấy công kích Đồng Hỏa cường thế tuyệt luân bực này, đột nhiên lộ vẻ “kinh dị”.

Hắn tham tu huyết mạch đồng thuật, tất nhiên cũng biết rõ, công kích đồng thuật càng cường đại, yêu cầu đối với khả năng chịu đựng của huyết mạch đồng tử càng cao.

Hơn nữa, Triệu Phong không chỉ phát động Đồng Hỏa đơn giản, mà còn sử dụng Phong năng trợ Lôi Hỏa.

Lôi Hỏa công kích đối với Huyết Thi đạo như Điện Vương Huyết Cương Đà, có một sự khắc chế không thể tưởng tượng nổi.

Ngay lập tức, một kích “Lôi Hỏa Thần Mâu” liền bức Điện Vương Huyết Cương Đà vào sinh tử tuyệt cảnh, thậm chí ngay cả Triệu Phong cũng có chút ngoài dự liệu.

Chương 456: Huyết thi nhiên hư

Giữa không trang.

Thân thể Huyết Thi đạo của Điện Vương Huyết Cương Đà đã bị Lôi Hỏa Phong diễm bao trùm, toàn thân bị thiêu cháy hừng hực, Lôi Hỏa thiêu đốt bừa bãi, lưu lại từng đạo vết ngấn.

Phong Lôi Đồng Hỏa cường đại, thậm chí thiêu đốt cả thế giới tinh thần.

Tiếng kêu thê lương thảm thiết của Điện Vương Huyết Cương Đà, khiến cho Lâm Thông ở trong khe núi cũng hãi hùng khiếp vía một phen.

Hắn khó có thể tin nổi, một trong tứ đại cự đầu như Điện Vương Huyết Cương Đà, thậm chí còn là một lão quái vật của Xích Nguyệt Ma Giáo ngày xưa, lại bị huyết mạch Đồng Hỏa của một tiểu tử trẻ tuổi bức đến thê thảm như vậy.

Triệu Phong cũng có chút ngoài dự liệu trước sự biến hóa uy năng của “Lôi Hỏa Thần Mâu”.

Hơi suy nghĩ một chút, hắn đại khái đã hiểu ra nguyên nhân.

Ban đầu, hắn tìm hiểu “tấm bia cổ Phong Lôi”, tham ngộ áo nghĩa truyền thừa, dần dần thông qua hạt giống áo nghĩa, dung nhập vào trong Chân Linh nguyên.

Nói cách khác, trong Chân Linh chi hỏa của Triệu Phong, dần dần xuất hiện một tia thuộc tính Phong Lôi, Chân Linh chi hỏa này cũng đã trở thành “Phong Lôi Chân Hỏa”.

Chẳng qua.

Thực lực nội tình của Điện Vương Huyết Cương Đà cũng không phải trò đùa, dưới tình huống không kịp phòng bị, ngạnh kháng một chiêu “Phong Lôi Đồng Hỏa” này, vậy mà cũng không thực sự sụp đổ, bại vong

Đổi lại là Chân Chủ cấp khác hơi yếu một chút, e rằng không chết cũng bị lột một lớp da.

- Huyết Thi Luyện Diễm!

Trong mắt Điện Vương Huyết Cương Đà lóe lên một tầng u diễm xích huyết, thanh âm lạnh lẽo kinh người, vang vọng khắp dãy núi xung quanh.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Thân thể Huyết thi lóe lên một trận ngân văn, sau đó một tầng huyết diễm xích tử bùng cháy hừng hực, kèm theo đó là một trận gió cực kỳ âm hàn.

Ngay lập tức, huyết diễm xích tử kia trải rộng khắp toàn thân, dần dần ăn mòn Lôi Hỏa Phong diễm.

- Ổ!

Triệu Phong chỉ cảm thấy khí tức trên người Điện Vương Huyết Cương Đà đại phóng Thi đạo Chân Hỏa trong cơ thể đối phương uy

lực kinh người, có tính khắc chế nhất định với Phong Lôi Chân Hỏa của mình

Hắn cười lạnh một tiếng, chuẩn bị thi triển Lôi Hỏa Thần Mâu thêm một lần nữa, cho dù không thể dồn Điện Vương Huyết Cương Đà vào chỗ chết thì ít nhất cũng có thể khiến hắn luống cuống tay chân một phen.

Thế nhưng

Triệu Phong vừa mới thúc dục Đồng lực, chợt cảm thấy một trận đau đớn mệt mỏi đang chậm rãi dâng lên.

Đợt dị biến nhỏ của Thần Linh nhãn lần này, dù sao vẫn chưa chính thức ổn định, cho nên không thể thúc dục Đồng lực quá độ được.

Vừa rồi Triệu Phong thi triện “Phong Lôi Đồng Hỏa”, khiến huyết mạch đồng tử chịu tải quá nặng nê, cho nên khó có thể liên tục thi triển.

Cho dù là dưới tình huống bình thường Triệu Phong cũng chỉ có thể liên tục phát động ba lượt Phong Lôi Đồng Hỏa.

Ngắn ngủi trong chớp mắt.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Thi hỏa bên ngoài thân thể Huyết thi của Điện Vương Huyết Cương Đà thu lại, huyết quang lượn lờ, thương thế nhanh chóng khép miệng, gần như không thể nhìn rõ thương tích.

- Thật sự khôi phục lại như cũ?

Triệu Phong rốt cuộc cũng động dung thất sắc, phát hiện mình dường như đã đánh giá thấp Điện Vương Huyết Cương Đà rồi.

Điện Vương Huyết Cương Đà dù sao cũng là Hộ pháp của một Phân Đà thuộc Xích Nguyệt Ma Giáo ngày xưa, từ thời đại của Xích Nguyệt giáo chủ trùng sinh, kỳ thật thực lực nội tình không hề đơn giản.

Hiện tại có thể xác định, tạo nghệ Thi đạo của Điện Vương Huyết Cương Đà so với Ma Càn của Hắc Nhai Cung, e rằng chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn.

Ma Càn xuất thân từ Tông phái Nhị Tinh khổng lồ, truyền thừa và thực lực không đơn giận, nhưng dù sao hắn cũng chỉ là một thiên tài trẻ tuổi, thậm chí còn chưa quá ba mươi tuổi.

Mà Điện Vương Huyết Cương Đà đã sống mấy trăm năm, đã quán thông dung hợp Huyết, Thi nhị đạo.

Thi đạo am hiểu phòng ngự, miễn dịch độc lực, lực lượng cường hoành, lực sinh tồn mạnh mẽ.

Mà Huyết Đạo, khả năng ăn mòn và khôi phục lại cực kỳ cường đại.

Nếu như hai thứ này dụng hợp, chiến lực của Điện Vượng Huyết Cương Đà có thể vượt qua Chân Chủ cấp cùng cấp, thậm chí còn có khả năng tiếp cận Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo.

- Khặc khặc... Tiểu bối, cho dù là huyết mạch Đồng Hỏa cũng đừng vọng tưởng đánh bại bổn Điện Vương. Nào có chuyện đơn giản như vậy, mấy trăm năm trước, bổn Điện Vương đã thoát chết từ trong sự vây quét của Thập Đại Tông Phái đấy!

Điện Vương Huyết Cương Đà liếm liếm môi, âm trầm nói.

Triệu Phong lơ lửng giữa không trang, mặt không đổi sắc.

Loại tình huống này, cũng không nằm ngoài dự liệu của hắn quá nhiều, nếu như có thể tiêu diệt Điện Vương Huyết Cương Đà một cách đơn giản như vậy, hắn ngược lại sẽ cảm giác không chân thực.

- Ha ha, vậy thì tiếp tục thôi.

Triệu Phong cũng không sợ hãi, ngược lại bật cười, “vụt” một tiếng, biến mất không thấy đâu nữa.

Một khắc sau.

Trong hư không xẹt qua một đạo “Hồ quang điện Phong minh” mơ hồ không rõ, di chuyển xung quanh Điện Vương Huyết Cương Đà.

Chiến đấu lại bùng nổ.

Điện Vương Huyết Cương Đà gào thét sợ hãi, không ngờ Triệu Phong lại khó chơi và lỳ lợm như vậy.

Với tạo nghệ công pháp Huyết Thi đạo của hắn, mặc dù khả năng khôi phục sức sống cường đại, nhưng thật ra cũng không thích hợp đánh lâu dài.

Thế nhưng

Đồng pháp huyết mạch của Triệu Phong quỷ thần khó lường, vẫn luôn khiến cho Điện Vương Huyết Cương Đà cảm thấy bất an

Vừa rồi, từ biểu hiện bên ngoài thì “Phong Lôi Đồng Hỏa” kia không

tạo thành thương tổn thực chất đối với Điện Vương Huyết Cương Đà, thế nhưng trên thực tế đã lưu lại một vài ẩn hoạn trong cơ thể hắn, đặc biệt là tổn thương đối với tinh thần.

Khiến cho Điện Vương Huyết Cương Đà kinh hãi chính là, Triệu Phong không hề có chút lòng giết địch câu thắng nào, thậm chí bộ dạng có chút không đêm xỉa tới hắn.

Triệu Phong trong chiến đấu, lấy mài luyện làm chủ, xây dựng vững chắc cảnh giới tinh thần, tham tu "tấm bia cổ Phong Lôi".

- Tiểu bối, bổn tọa không chơi với ngươi nữa. Chỉ cần ngươi vẫn còn ở khu vực Hoành Vân này một ngày, nhất định sẽ khó thoát khỏi sự vây giết của Liên minh Thiết Long.

Điện Vương Huyết Cương Đà không khỏi sinh lòng thoái ý.

Tam thần bị thương do "Phong Lôi Đồng Hỏa", mơ hồ có dấu hiệu phát tác.

Đối thủ chiếm ưu thế tại phương diện tốc độ, giống như đang "chơi đùa" với hắn vậy.

Quyền chủ động nắm trong tay Triệu Phong, dưới tình huống đánh không có phần thắng, Điện Vương Huyết Cương Đà liên sáng suốt lựa chọn rút lui.

- Muốn chạy ư? Nào có dễ dàng như vậy.

Triệu Phong khẽ cười một tiếng, thân hình nhoáng lên, một trận hồ quang điện rít gào, lướt về phía chân trời, truy đuổi Điện Vương Huyết Cương Đà.

Vụt vụt...

Hai luồng khí tức cường hoành, một trước một sau, xuyên qua tầng mây trên trời, thỉnh thoảng chui vào rừng cây, sông ngòi, dây lên từng trận lộn xộn.

- Cuối cùng cũng đi rồi.

“Lâm Thông” ở trong khe núi, mồ hôi đầm đìa, thu liễm khí tức, chuẩn bị thừa cơ đào tẩu.

Thế nhưng, bước chân hắn vừa khẽ động, chợt cảm thấy bờ vai hơi trầm xuống

Meo meo!

Một con tặc miêu màu xám, lớn chừng bản tay, đang đứng trên vai hắn, một thanh Huyền Xà Huyết Tiên rung động, trói chặt thân hình hắn.

- Triệu Phong kia, lưu ta lại, rốt cuộc là có mục đích gì?

Trong lòng Lâm Thông phát lạnh.

Bị Huyền Xà Huyết Tiên trói buộc, hắn khó có thể nhúc nhích, định quay đầu lại thi triển huyết mạch đồng thuật.

Vụt...

Một cái miêu trảo đánh thẳng lên mặt Lâm Thông, lưu lại một dấu vết bỏng rát.

Không chỉ vậy.

Miêu trào kia đánh ra, mặc dù lực lượng không tính là quá mạnh, nhưng có một loại “cảm giác choáng váng không thể hình dung khiến đầu óc Lâm Thông xây xẩm, hoàn toàn không phân biệt được Đông Tây Nam Bắc.

Cùng lúc đó...

Triệu Phong một đường đuổi theo Điện Vương Huyết Cương Đà, bay xa hơn mười dặm.

Đạt tới cấp độ Chân Chủ cấp, lực bộc phát phi hành trong khoảng cách ngắn, ước chừng hai trăm dặm, kéo dài tới một hai ngàn dặm cũng không quá khó.

Triệu Phong không truy cầu thắng lợi, trong quá trình phi hành vẫn tìm hiểu “tầm bia cổ Phong Lôi”.

A...

Quanh người hắn dần ngưng kết một tầng thanh phong giống như một cái phong tráo ánh sáng lấp lánh.

Dưới loại trạng thái này, lực cản trong quá trình Triệu Phong phi hành bỗng nhiên giảm mạnh.

Vị trí trung tâm giữa hai chân hắn lóe lên một tầng sóng điện, sinh ra một tầng lực trường vô hình, càng tăng thêm động lực phi hành.

Loại áo nghĩa này, vô cùng phù hợp với thiên địa tự nhiên, cực kỳ vì diệu.

- Áo nghĩa tinh túy của tấm bia cổ Phong Lôi, sâu như biển cả. Ta

muốn lĩnh ngộ được một phần trong thế giới Phong Lôi này, e rằng trong thời gian ngắn cũng không làm được.

Một nửa tâm thần của Triệu Phong đấm chìm trong thế giới Phong Lôi hoang vu tàn phá.

Có Thần Linh nhãn, hắn gần như có thể nhất tâm nhị dụng năng lực vừa nhìn đã nhớ chỉ là một trong những năng lực cơ bản nhất.

Đương nhiên, còn may là Điện Vương Huyết Cương Đà cấp bậc không cao hơn Triệu Phong quá nhiều, nếu không Triệu Phong cũng khó thi triển loại năng lực nhất tâm nhị dụng này.

- Tiểu bối ngươi gieo gió gặt bão, cũng đừng trách bổn tọa bất chấp tất cả...

Điện Vương Huyết Cương Đà bỗng nhiên cắn răng một cái, sắc mặt trở nên cực kỳ ảm trầm.

Triệu Phong đuổi theo không bỏ, đột nhiên cảm thấy một luồng khí tức ảm lệ bạo ngược, đánh ngược về phía mình.

- Huyết Thi Nhiên Hư!

Huyệt trạch bên ngoài thân thể Điện Vương Huyết Cương Đà, bỗng nhiên lóe lên một tầng huyết quang rực rỡ, diễm khi đằng đẵng, chiếu rọi phương viên mười dặm.

Chỉ trong thoáng chốc, khí tức trên thân Điện Vương Huyết Cương Đà đã tăng vọt lên một cấp độ.

Mắt thường nhìn lại, toàn thân Điện Vương Huyết Cương Đà phảng phất hóa thành ánh tà dương huyết sắc, quang mang huyết sát âm

lãnh bá đạo bành trướng tràn ra, bao trùm phương viên một dặm.

Vụt...

“Huyết Thi Nhiên Hư” hình thành quang mang huyết sát, tốc độ nhanh như quang điện, lao đến gần Triệu Phong.

Triệu Phong thầm giật mình, Điện Vương Huyết Cương Đà thúc dục bí thuật, trong thời gian ngắn ngủi, bộc phát chiến lực, e rằng có thể sánh ngang cấp bậc Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi.

Lúc này.

Huyết mạch đồng tử của Triệu Phong đã bị hạn chế, tu vi vẫn chưa chính thức tấn chức Chân Chủ cấp, nếu chính diện đối kháng, hắn sẽ cực kỳ bất lợi.

Vào thời khắc mấu chốt, Triệu Phong vẫn không mất đi sự tỉnh táo.

- Phá cho ta!

Mắt trái của Triệu Phong đột nhiên biến thành một hàn đàm tĩnh mịch.

Cùng lúc đó, trong cơ thể hắn dâng lên một tầng huyết trạch băng lam, vận chuyển theo một tuyến đường cực kỳ vì diệu.

Bỗng nhiên...

Ô... Ô... Ô... N... G!

Mái tóc lam trên đậu Triệu Phong tung bay, sau lưng thoáng hiện một hư ảnh băng quang cao ngạo to lớn, trên đầu đội vương miện, tay

cầm cự kiếm màu đen, dưới thân là vương tọa bị đóng băng

Sau khi trải qua Chân Long hội và Di tích Tử Thánh, Triệu Phong đã khai thác được rất nhiều từ huyết mạch, không thể so sánh với trước kia.

Băng Lôi Cuồng Long.

Triệu Phong bổ ra một chưởng, Phong Lôi nổ vang kèm theo đó là huyết mạch hàn lực, cự kiếm màu đen trong tay hư ảnh băng quang phía sau lưng, mơ hồ rung động

Một luồng phong bạo hàn ý đâm thẳng vào tâm hồn, ập đến trước mặt, trong tầm mắt hình thành một đạo Phong Long cuồng bạo xen lẫn Băng Lôi, mạnh mẽ lao tới, tàn sát bừa bãi, cực kỳ bá đạo.

Lúc ở trong Di tích Tử Thánh, Triệu Phong đã từng dùng một chiêu này, đánh tan tiểu đội Hắc Nha của Hắc Nhai Cung

Bây giờ, bất luận là cảnh giới hay công pháp truyền thừa, thậm chí là khả năng vận dụng huyết mạch của Triệu Phong đều vượt xa lúc trước không chỉ một cấp độ.

Phành phành phành...

Giữa tầng mây, hai luồng lực lượng bá đạo xen lẫn cùng một chỗ.

Ước chừng nửa nhịp hô hấp sau, “quang mang huyết sát” âm lãnh bành trướng mơ hồ chiếm ưu thế, tiếp tục áp bách về phía Triệu Phong

Dù sao thì “Huyết Thi Nhiên Hư” cũng là tuyệt kỹ bảo vệ tính mạng của Điện Vương Huyết Cương Đà, thi triển bí thuật này, chính hắn

cũng phải trả một cái giá rất đắt.

Phốc phốc...

Thân hình Triệu Phong lóe lên, kéo động một trận điện quang nhanh chóng rút lui ngoài hai trăm trượng mái tóc lam bay phất phới.

Đồng biến!

Thần Linh nhãn của Triệu Phong lại một lần nữa biến đổi, hình thành một đầm nước màu lam lấp lánh.

- Không biết lực lượng Thủy Đồng có công hiệu như thế nào?

Triệu Phong nhanh chóng điều động lam trạch u thủy trong cơ thể.

Dựa theo lẽ thường Thủy lực lượng am hiểu phòng thủ, không biết nếu phối hợp với lực lượng huyết mạch thì cảnh tượng sẽ như thế nào.

Vụt...

Ngoài thân Triệu Phong nổi lên một tầng nước màu lam vô cùng mỹ lệ, tầng nước này bao trùm toàn bộ thân thể, giống như một “Vòng tròn nước mộng ảo”, bên ngoài còn hiện động từng đạo điện mang thanh phong

Phành phành phành...

Sau khi quang mang huyết sát đánh lên tầng nước màu lam, chỉ thấy tầng thủy lam mỹ lệ gợn sóng không hề có tiếng nổ kinh người, ngược lại hết sức nhẹ nhàng tĩnh lặng.

Thân hình Triệu Phong phảng phất như chìm sâu dưới biển, lù lù bất động

Càng không thể tưởng tượng nổi chính là, tàng nước u lam nổi lên gợn sóng mơ hồ xuất hiện một ít hoa văn phong cách cổ xưa, giống như tầng nước này phảng phát đang quay trở về thời Thượng cổ.

Luồng lực lượng này, so với huyết mạch Băng Hàn lại càng có tính dung hòa hơn, bí thuật của Điện Vương Huyết Cương Đà trùng kích vào, bị hấp thu và suy giảm đến mức lớn nhất.

Chương 457: Năng lực mới của huyết mạch

Trong hư không.

Toàn thân Điện Vượng Huyết Cương Đà lóe lên một tầng huyết quang chói mắt. Diễm khí đằng đằng, phảng phất như một vầng tà dương huyết sắc.

Phốc phốc phốc..

Từng đạo quang mang huyết sát bá đạo, bễ nghễ quét ngang phương viên một dặm.

Triệu Phong ở gần đó, mái tóc lam phiêu vũ, bên ngoài cơ thể sinh ra một màn nước thâm lam mỹ lệ, gợn sóng chập chờn, hấp thu và suy giảm quang mang huyết sắc.

Giờ khắc này.

Mặc dù Triệu Phong lâm vào bị động, nhưng phảng phất như biển cả thâm sơn sửng sững, lù lù bất động, tĩnh lặng như hồ.

- Lực lượng huyết mạch dưới trạng thái Thủy Đồng, quả nhiên sở trường phòng ngự.

Kết quả nằm trong dự liệu của Triệu Phong.

Trên thực tế, Băng và Thủy đều có bản chất thuộc tính giống nhau, chỉ khác biệt ở chỗ hình thái.

Nếu như đổi lại là Thần Linh nhãn trước khi dị biến, Triệu Phong e rằng khó có thể chính diện ngăn cản bí thuật trùng kích của Điện Vương Huyết Cương Đà.

- Hừ, nào có đơn giản như vậy?

Thanh âm khàn khàn của Điện Vương Huyết Cương Đà vang lên, từ trong “tà dương huyết sắc” truyền đến.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Đột nhiên, Điện Vương Huyết Cương Đà biến thành một đạo tà dương huyết sắc, tốc độ khủng bố vượt qua gấp hai ba lần so với bình thường, nghịch tập về phía Triệu Phong.

- Hộ pháp Huyết Cương Đà này không muốn sống nữa sao?

Triệu Phong âm thầm rùng mình, toàn thân bỗng nhiên phát lạnh, mơ hồ cảm thấy một luồng nguy cơ.

Điện Vương Huyết Cương Đà dưới loại trạng thái thiêu đốt Chân Linh khí, “Huyết Thi Nhiên Hư” lại càng cường đại và ổn định hơn.

Phành...

Gợn sóng thủy lam bên ngoài thân thể Triệu Phong rung động, nhanh chóng bạo lui, lực lượng huyết mạch và Chân Linh khí lập tức thúc dục đến cực hạn.

- Chết đi!

Gương mặt tuyệt lãnh của Điện Vương Huyết Cương Đà, mơ hồ có

chút vặn vẹo, cắn răng một cái, cánh tay huyết thi, mạnh mẽ đánh về phía trước.

Rắc...

Hào quang huyết sát kinh thiên tản ra, dưới trạng thái của Điện Vương Huyết Cương Đà, cánh tay huyết thi lập tức đứt gãy, hóa thành một đạo “vòi máu bắn thẳng lên trời”, tốc độ càng tăng gấp đôi, lao thẳng về phía Triệu Phong.

Cái gì?

Triệu Phong dùng Thần Linh nhãn tập trung, đột nhiên sợ hãi hét lên một tiếng.

Điện Vương Huyết Cương Đà bỏ qua cái giá là mất một cánh tay, phát động một chiêu khủng bố siêu việt cấp độ của bản thân.

- Huyết Thi Đoạn Tí!

Cánh tay huyết thi bị đứt gãy, hóa thành “vòi máu bắn thẳng lên trời”, huyết sát rực rỡ, kèm theo đó là hoa văn xích tử, bao trùm cả một mảnh thiên địa

- Không ổn, là Xích Nguyệt bí thuật!

Ngay cả Túc lão đang ở xa xôi cũng cảm ứng được một kích hung hãn này, không khỏi thầm đổ mồ hôi lạnh vì Triệu Phong.

Đối diện với nguy cơ trước mắt, Triệu Phong mở ra Thần Linh nhãn, tập trung khống chế một chiêu của Điện Vương Huyết Cương Đà đến mức tận cùng.

Thế nhưng...

Thiên hạ chiêu thức, chỉ có nhanh là không thể phá.

Một chiêu khủng bố này của Điện Vương Huyết Cương Đà cực nhanh, siêu việt cấp độ bản thân, rất ít Chân Chủ cấp có khả năng tránh thoát, trừ phi là đạt tới cấp bậc như Lữ Thiên Nhất.

Tư duy của Triệu Phong rất nhanh, thế nhưng thân thể lại có chút miễn cưỡng, không theo kịp.

Ầm...

Một trận “vòi máu” kinh nhiếp thiên địa lướt qua thân thể Triệu Phong.

Vụt vụt...

Bên ngoài màn nước thâm lam mỹ lệ của Triệu Phong, gợn sóng không ngừng rung động, bỗng nhiên ảm đạm, sau đó phát ra từng tiếng “lách cách”, ầm ầm vỡ tan.

Cũng may là phòng ngự của huyết mạch hệ Thủy rất cường đại, cũng giúp Triệu Phong hấp thu và suy giảm hơn phần nửa uy lực.

- Phành...

Thân thể Triệu Phong bị đánh bay đi trong không trung, thối lui hơn mười trượng, khóe miệng tràn ra một tia vết máu, khó khăn lắm mới ổn định được thân hình.

Bị thương rồi?

Triệu Phong bình ổn khí huyết, sắc mặt có chút âm trầm

Hắn không ngờ rằng, “Điện Vương Huyết Cương Đà” chó cùng rứt giận, lại không tiếc bỏ qua một cánh tay, trả một cái giá cực đắt để bản thân tiến hành phản công.

Thương thế của Triệu Phong lúc này, cũng không phải là nhẹ.

Thế nhưng mặt hắn vẫn không đổi sắc, cho dù có bị thương nặng hơn nữa, chỉ cần mình sử dụng Tân dịch sinh mệnh trong Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo, như vậy cũng đồng nghĩa với việc có thêm một cái mạng nữa.

Ừm?

Đột nhiên Triệu Phong cảm giác được một tia dị thường đến từ lực lượng huyết mạch hệ Thủy đang lưu chuyển trong thân thể.

Ục ục...

Đầm nước ôn nhuận trong không gian mắt trái, đột nhiên phát sáng rực rỡ, giống như mưa xuân mộng ảo, vận chuyển trong người Triệu Phong, từ lục phủ ngũ tạng cho đến các nơi bên ngoài thân thể.

- Đây là...

Triệu Phong chỉ cảm thấy thương thế của mình đang nhanh chóng khôi phục.

Rõ ràng nhất chính là thương thế và vết máu bên ngoài thân thể, dùng mắt thường cũng có thể thấy được nó đang khép lại, thậm chí sinh ra da thịt mới, ngay cả một vệt sẹo cũng không có.

Thật tốt quá.

Trong lòng Triệu Phong mừng rỡ, lực lượng huyết mạch hệ Thủy này, mặc dù không tăng cường tốc độ công kích, thế nhưng lại sở trường về phòng ngự dung hòa, đồng thời còn có năng lực chữa trị.

Loại năng lực huyết mạch này, ở trên người Triệu Phong, phát huy đến tột đỉnh.

Có cùng loại năng lực chữa trị như vậy, trên thể chất huyết thi của Điện Vương Huyết Cương Đà cũng có.

Thế nhưng, năng lực chữa trị mà lực lượng huyết mạch hệ Thủy của Triệu Phong, rõ ràng còn mạnh hơn cả Điện Vương Huyết Cương Đà

- Lực lượng huyết mạch của tiểu tử này, không ngờ có thể chuyển hóa giữa Băng và Thủy... Loại năng lực chữa trị như vậy... Làm sao có thể?

Điện Vương Huyết Cương Đà ở phía xa nhìn thấy một màn này, trong lòng nổi lên sóng lớn.

Thần Linh nhãn tiểu dị biến lần này, khiến cho Đồng lực của Triệu Phong có thể hoán đổi giữa Băng và Thủy.

Mà lực lượng huyết mạch của Triệu Phong, chính là do hạch tâm Thần Linh nhân sinh ra.

Lực lượng huyết mạch của hắn, chuyển hóa giữa Băng và Hỏa, khả năng phòng ngự càng mạnh hơn, lại có được năng lực trị thương, khôi phục không thể tưởng tượng nổi.

Điện Vương Huyết Cương Đã phải trả một cái giá đắt, thế nhưng

thương thế của Triệu Phong lại khôi phục trong nháy mắt.

- Ha ha ha... Thương thế khỏi hẳn rồi.

Trong lòng Triệu Phong mừng rỡ, không thể ức chế nổi.

Nếu so sánh thì Điện Vương Huyết Cương Đà ở phía đối diện, sắc mặt xám ngắt, thần sắc u sầu phiền muộn, cực kỳ khó chịu.

- Lý... Lý nào lại như vậy?

Điện Vương Huyết Cương Đà thiếu chút nữa không nhịn được mà thổ huyết.

Thế nhưng

Hắn cũng không hề mất đi lý trí, mượn nhờ dư uy của “Huyết Thi Nhiên Hư”, hóa thành một dòng huyết hà trùng thiên, nhanh chóng viễn độn.

Vào thời khắc này.

Điện Vương Huyết Cương Đà nguyên khí đại thương lại mất một tay, trả một cái giá cực lớn, vậy mà vẫn không thể tạo thành tổn thương thực chất đối với Triệu Phong trong lòng khó bình ổn nổi, lại vô cùng sâu sắc.

Triệu Phong phiêu phù giữa không trung, cũng không lập tức truy kích.

- Lực lượng huyết mạch hệ Thủy, có năng lực trị liệu không tầm thường Nhưng không biết Thân Linh nhãn thuộc tính Thủy có thể trị liệu thương tổn tâm hồn hay không?

Triệu Phong chợt suy nghĩ sâu xa

Huyết mạch đồng thuật của hắn, phần lớn lý luận đều thành lập dựa trên “Băng Hồn Chi Cầu” và “Minh Đồng Tàn Thiên”.

Băng Hồn Chi Cầu dẫn dắt Triệu Phong tiếp xúc với đại môn Hồn đạo Thượng cổ, bởi vậy hắn mới liên tường đến việc khiến trị liệu thân thê, phát triển đến phương diện linh hồn.

Đương nhiên.

Đây vỏn vẹn chỉ là mạch suy nghĩ của Triệu Phong những huyết mạch đồng thuật cụ thể, vẫn cần hắn phải khai thác tìm tòi.

Mấy nhịp hô hấp sau.

Triệu Phong thu hồi suy nghĩ, đưa mắt nhìn Điện Vương Huyết Cương Đà đang viễn độn, khóe miệng nhếch lên một tia vui vẻ.

Điện Vương Huyết Cương Đà đang viễn độn thoáng thở phào một hơi, thầm nghĩ:

- Tên Triệu Phong này tại sao lại không truy kích nữa?

Nếu như Triệu Phong cố tình truy đuổi, kết quả vẫn khó nói trước lắm.

Thế nhưng có một điều có thể xác định, đó là nguyên khí của Điện Vương Huyết Cương Đà đại thương lại mất đi một tay, chiến lực đại tổn, cục diện rất bất lợi với hắn

Vèo...

Một lát sau, một đạo tiếng xé gió vang lên.

Người đến là một lão giả lông mi trắng thân mặc thanh sam, chính là Túc lão, ông ta nhìn thấy Triệu Phong bình yên vô sự, không khỏi thở phào một hơi.

- Dùng sức một mình, tiêu diệt cả một đội nhân mã do cự đầu Điện Vương dẫn đầu của Liên minh Thiết Long, khó có thể tưởng tượng nổi đây chính là thiên kiêu cái thế do khu vực Hoành Vân sinh ra.

Trong lòng Túc lão cảm khái, thần sắc phức tạp.

Quả thật ông ta vẫn còn đánh giá thấp thiếu niên này.

Nhìn thấy Triệu Phong bình yên vô sự, dáng vẻ nhẹ nhõm, Túc lão biết mình đã lo lắng hoàn toàn dư thừa.

- Vừa rồi hai người chúng ta liên thủ, vẫn có hi vọng rất lớn có thể giết chết Điện Vương Huyết Cương Đà.

Túc lão không khỏi có chút tiếc nuối.

Sớm biết Triệu Phong mạnh mẽ như vậy, Túc lão lẽ ra nên lưu lại, cùng chém giết Điện Vương Huyết Cương Đà.

Nếu như Liên minh Thiết Long bị hao tổn một vị Điện Vương Chân Chủ cấp, như vậy sẽ trở thành một đả kích lớn đối với bọn chúng

- Tạm thời ta không có hứng thú giết hắn, lần này ta sẽ đùa giỡn với Liên minh Thiết Long một phen.

Triệu Phong nheo mắt lại, đưa mắt nhìn thân ảnh Điện Vương Huyết

Cương Đà đang tan biến phía chân trời

Túc lão nghe vậy, lập tức trợn mắt một cái, không biết phải nói gì.

Dường như Triệu Phong vẫn còn giữ lực, nghe ý của hắn giống như muốn giết chết Điện Vương Huyết Cương Đà, căn bản không quá khó khăn.

Túc lão nghĩ lại, chợt phát hiện hai bộ quỷ thi Chân Chủ cấp trong tay Triệu Phong căn bản vẫn chưa xuất động

Thiếu niên này, từ truyền thừa Ngoại Vực trở về, cảnh giới tâm hồn mênh mông như biển, huyết mạch đồng tử lại quỷ thần khó lường.

Trên người hắn, rốt cuộc còn bao nhiêu bài tẩy?

Túc lão không khỏi cười khổ một tiếng, dụng ý và nhãn giới của Triệu Phong ông ta không thể nào đánh giá nổi.

- Giết một tên Điện Vương Huyết Cương Đà, không thể thay đổi được quá nhiều cục diện. Mục tiêu của ta, chính là phá hủy Liên minh Thiết Long khổng lồ này.

Trong lòng Triệu Phong hết sức bình lặng.

Vụt vụt...

Sau khi Triệu Phong và Túc lão trao đổi một lát, lại quay trở về.

- Túc lão, ta phải trở về Hoành Vân Thập Tam Quốc rồi.

Triệu Phong đưa ra đề nghị cáo từ.

Triệu Phong sẽ không trực tiếp gia nhập tổ chức như Liên minh Thí Long, càng không muốn lãnh đạo nó.

Triệu Phong chỉ cần mạng lưới tin tức tình báo của Liên minh Thí Long, đồng thời cần bọn họ xuất lực thu thập tàn cuộc, giải quyết những công việc vụn vật.

Một lát sau.

Triệu Phong liền hạ xuống vách núi phụ cận.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu vung Huyền Xà Huyết Tiên lên, ném Lâm Thông đang bị trói gô xuống trước mặt Triệu Phong.

- Triệu Phong...

Lúc này, Triệu Phong hết sức bình tĩnh lãnh đạm, thậm chí hắn còn trở về bình yên vô sự.

Trong lòng Lâm Thông không khỏi giật mình: Triệu Phong chiến đấu với Điện Vương Huyết Cương Đà, không ngờ lại không có chút thương tổn nào, có thể thấy, cục diện cuối cùng, có thể cực kỳ bất lợi đối với Điện Vương Huyết Cương Đà

- Công pháp truyền thừa của ngươi, cùng với huyết mạch đồng thuật mới này, lấy được từ đâu?

Triệu Phong mở miệng hỏi.

Tâm thần Lâm Thông có chút bất định, hơi run sợ, trên mặt có chút do dự.

- Huyết mạch đồng tử của ngươi trước mặt ta, không có chút năng lực phản kháng nào. Ta có thể không tốn nhiều công sức cũng moi được đáp án từ trên người ngươi.

Triệu Phong chậm rãi nói.

- Ngươi...

Lâm Thông cắn chặt răng

Đối với nói của Triệu Phong hắn không dám hoài nghi chút nào.

Cả hai đều có huyết mạch đồng tử, thế nhưng tạo nghệ, căn bản không cùng một cấp bậc.

Đương nhiên, Lâm Thông cũng không biết rằng lúc này Triệu Phong căn bản không dám vọng động Đồng lực, nếu không chỉ một lúc là hắn sẽ chìm vào giấc ngủ sâu.

- Ngươi và Nguyệt Ma Điện có quan hệ gì?

Triệu Phong đột nhiên hỏi.

- Nguyệt Ma Điện? Làm sao ngươi biết được Nguyệt Ma Điện? Đây chính là Thánh địa hạch tâm bên trong Xích Nguyệt truyền thừa mà

Lâm Thông quá đỗi sợ hãi.

- Xích Nguyệt truyền thừa? Ngươi quay trở về từ Xích Nguyệt truyền thừa?

Triệu Phong có chút ngoài dự liệu.

Khó trách tu vi tạo nghệ của Lâm Thông thậm chí cả huyết mạch đồng thuật cũng có một bước nhảy vọt, thì ra đã tiến nhập Xích Nguyệt truyền thừa - một trong “Tứ đại truyền thừa” của Đại lục.

Chẳng qua.

Giữa Xích Nguyệt Ma Giáo, Xích Nguyệt truyền thừa và Nguyệt Ma Điện, chắc chắn có một mối quan hệ nào đó.

Nửa tháng sau.

Trong một vùng hoang mạc.

Vụt...

Một đạo hào quang huyết sắc ảm đạm, hạ xuống trong một tòa lâu đài cổ ở trên sa mạc.

Hào quang huyết sắc kia vừa hạ xuống đất, liền lộ ra thân ảnh suy yếu của “Điện Vương Huyết Cương Đà”.

Cùng lúc đó.

Một đầu Huyết Lam đại điêu từ phía chân trời xa xôi giáng lâm.

Khí tức của đầu Huyết Lam đại điêu kia vô cùng cường hoành, lúc giương cánh dẫn động một trận cương phong, cấp bậc sánh ngang với Chân Huyền cấp.

- Thiết Tiêu Chân Chủ... Là ngươi sao?

Bước chân của Điện Vương Huyết Cương Đà thoáng dừng lại, nhìn

về phía hai thân ảnh trên Huyết Lam đại điêu.

Vụt vụt...

Hai thân ảnh từ trên lưng Huyết Lam đại điêu nhảy xuống.

Trong đó có một thanh niên mặc huyền y, tay cầm quạt sắt, làn da khắp người hiện động một tầng huyết trạch kim loại, khí tức có vài phần lạnh lẽo.

- Ta mới Tử Thánh Vực Chân Long Hội trở lại... Ổ! Điện Vương Huyết Cương Đà, ngươi làm sao lại bị thụ trọng thương như vậy?

Thanh niên huyền y này chính là “Thiết Tiêu Chân Chủ”, tại Ẩn Long Hồ cách đây hai năm trước, hắn đã dùng sức một người ép các Trưởng lão cao tầng của mười hai Tông phải ký kết Huyết khế ước.

Bên cạnh Thiết Tiêu Chân Chủ còn có một vị thiếu niên áo đen, vẻ mặt trầm lặng.

Chương 458: Minh tâm chủng

Giữa sa mạc hoang vu.

Một tòa lâu đài cổ âm trầm khổng lồ, dung hợp với cát váng thành một thể, bốn phía tùy thời đều có thể nhìn thấy từng đống hài cốt, nhìn thấy mà giật mình.

Trước lâu đài cổ.

Trên mặt Thiết Tiêu Chân Chủ tràn đầy vẻ kinh ngạc, nhìn qua Điện Vương Huyết Cương Đà chán nản chật vật trước mắt, chỉ thấy đối phương không chỉ trọng thương nặng nề mà còn mất đi một cánh tay.

Thiếu niên mặc áo đen trầm mặc ở bên cạnh cũng không khỏi kinh ngạc, âm thầm líu lưỡi:

- Vị này là Điện Vương Huyết Cương Đà, xuất thân từ Xích Nguyệt Ma Giáo, nổi danh xảo trá hung ác, cho dù là trong Tứ đại Điện Vương thì thân phận và địa vị cũng tương đối cao, chưa bao giờ thảm đến mức này.

- Điện Vương Huyết Cương Đà, là ai khiến ngươi trọng thương thành như vậy?

Thiết Tiêu Chân Chủ liên tục truy vấn, lúc này, vẻ mặt Điện Vương Huyết Cương Đà tràn ngập phiền muộn ảo não, oán hận không cam lòng, mở miệng kể lại một lượt mọi chuyện.

Đương nhiên.

Cụ thể thất bại như thế nào, Điện Vương Huyết Cương Đà cũng không nói nhiều, dường như không muốn mất mặt trước một trong Tứ đại Điện Vương như “Thiết Tiêu Chân Chủ”.

Cho dù Điện Vương Huyết Cương Đà nói rất đơn giản, nhưng Thiết Tiêu Chân Chủ vẫn có thể nghe được một vài thông tin từ trong đó, có thể đoán được thế cục thảm liệt tới mức nào.

- Điện Vương Huyết Cương Đà dẫn đầu hai Phân Điện tinh nhuệ, không ngờ lại bị toàn diệt?

- Ngay cả bản thân Điện Vương Huyết Cương Đà cũng trọng thương thất bại, chật vật trốn thoát đến đây cũng rất may mắn rồi. Tất cả những điều này đều là do một thiếu niên gây nên ư?

Trên mặt Thiết Tiêu Chân Chủ và thiếu niên trầm lặng kia không khỏi tràn ngập khiếp sợ.

Nếu như người làm ra những chuyện này là một Chân Chủ cấp thuộc thế hệ trước, như vậy bọn họ còn miễn cưỡng có thể tiếp nhận.

Thế nhưng, khởi xướng nên tất cả những việc này, chỉ do một thiếu niên.

Khu vực Hoành Vân, từ khi nào đã xuất hiện thiên tài khủng bố yêu nghiệt bực này?

- Thiếu niên kia là ai?

Thiết Tiêu Chân Chủ dường như có chút không tin.

Hắn vừa mới trở về Tử Thánh Vực Chân Long Hội, có dạng thiên tài nào mà chưa từng gặp qua?

- Một tên tiểu tốt vô danh, tên là Triệu Phong.

Điện Vương Huyết Cương Đà tức giận nói, quay đầu rời đi, không muốn nói thêm

- Triệu Phong?

- Cái gì... Không ngờ lại là hắn...

Sắc mặt Thiết Tiêu Chân Chủ và thiếu niên trầm lặng bỗng nhiên biến đổi, không khỏi nghẹn ngào.

Hiển nhiên, hai chữ “Triệu Phong” mang đến cho bọn họ một loại trùng kích rất lớn.

Bước chân Điện Vương Huyết Cương Đà khựng lại, vẻ mặt có chút quái dị, nheo mắt hỏi:

- Chẳng lẽ các ngươi cũng biết tiểu tử này?

- Có lẽ ngay chính Huyết Cương Đà các hạ cũng không biết rõ tình huống rồi, hắn không phải là một tiêu tốt vô danh, ngược lại còn là thiên kiêu cái thế danh chấn Đại lục.

Thiết Tiêu Chân Chủ dùng ngôn từ trịnh trọng, khẽ thở ra một hơi.

Tử Thánh Vực Chân Long Hội trở về, hai người Thiết Tiêu Chân Chủ đều đã nghiên cứu Triệu Phong rất kỹ, biết được không ít thông tin về hắn.

Rốt cuộc là chuyện gì?

Đầu óc Điện Vương Huyết Cương Đà có chút quay cuồng, sắc mặt thoáng trầm xuống

Thiết Tiêu Chân Chủ không do dự, đem toàn bộ chiến tích và biểu hiện của Triệu Phong tại Thiên Vân Chi, lần lượt nói rõ.

Trong quá trình đó, thần sắc trên mặt điện Vương Huyết Cương Đà cực kỳ đặc sắc, đến cuối cùng thì tràn ngập khiếp sợ nông đậm

Hít...

Điện Vương Huyết Cương Đà không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Hắn tuyệt đối không ngờ rằng thiếu niên đã từng giao thủ với hắn, lại chính là thiên kiêu cái thế đỉnh phong của thời đại này.

Lần này tổ chức Thánh Vực Chân Long Hội, khai sáng một thời đại cường thịnh huy hoàng chưa từng có.

Triệu Phong Vũ Thiên Ngô đều được thế nhân đặt cho danh hiệu “Thiên Kiêu Chi Vương”, lực áp vô số thiên tài của mấy thời đại, thậm chí khiến cho dòng chảy lịch sử cũng trở nên ảm đạm thất sắc.

Có lẽ, chỉ có những nhân vật truyền thuyết như Xích Nguyệt Ma Giáo, Kiếm Tôn Diệp Vô Tà là lúc trẻ tuổi mới có thể đặt ngang hàng với hai đại “Thiên Kiêu Chi Vương” này.

- Nhưng không ngờ, kẻ này từ sau khi từ truyền thừa Ngoại Vực trở về, thực lực lại tăng vọt như vậy.

Thiết Tiêu Chân Chủ cảm khái nói.

Chẳng qua.

Nghĩ đến Thiên Kiêu Chi Vương “Vũ Thiên Ngô”, sau khi trở về Đại lục, tu vi cũng đạt tới Chân Chủ cấp tiểu thành, thực lực khiến cho đám Chân Chủ cấp cùng cấp phải run sợ thì Thiết Tiêu Chân Chủ cũng bình tĩnh lại.

Đối mặt với một vị Thiên Kiêu Chi Vương đáng sợ như vậy, Thiết Tiêu Chân Chủ và Điện Vương Huyết Cương Đà đều cảm thấy tình thế nghiêm trọng, khó giải quyết.

- Bằng vào một vị Chân Chủ cấp, e rằng khó có thể giết chết kẻ này. Nhất định phải liên thủ mấy vị Chân Chủ cấp, sắp xếp đủ loại bố cục, như vậy mới có hi vọng

Trên gương mặt phiền muộn ảo não của Điện Vương Huyết Cương Đà, dần bị một sự ngưng trọng thay thế.

Sau khi biết được chiến tích của Triệu Phong tại Chân Long hội, trong lòng Điện Vương Huy ả Cương Đà ngược lại trở nên dễ chịu hơn một chút.

- Thiên tài cấp bậc này, một khi bóp chết không thành, uy hiếp trong tương lai sẽ không thể nào đánh giá nổi. Chúng ta phải bố trí thế cục tỉ mỉ, nếu muốn nắm chắc mười thành, tốt nhất nên thỉnh động “Đường chủ đại nhân”.

Thiết Tiêu Chân Chủ đề nghị.

Đường chủ đại nhân?

Trên mặt điện Vương Huyết Cương Đà lập tức lộ ra một tia kính sợ

sâu sắc.

Trong Xích Nguyệt Ma Giáo, hắn chẳng qua chỉ là Hộ pháp của một Phân Đà, địa vị gần sánh ngang với Đà chủ.

Thế nhưng, trong Xích Nguyệt Ma Giáo, đạt tới cấp bậc “Đường chủ” thì mới xem như là cao tầng chính thức.

Ngày xưa, Xích Nguyệt Ma Giáo có “mười hai Đường, một trăm lẻ tám Đà”, thế lực vô biên, gần như thẩm thấu và phá vỡ sự cân bằng của toàn bộ Đại lục.

Đặc biệt là mười hai Đường kia, vào thời kỳ đỉnh phong, thậm chí có thể sánh ngang với Thập Đại Tông Phái.

Bất luận là Thiết Tiêu Chân Chủ hay là Điện Vương Huyết Cương Đà, cũng đều không dám hoài nghi, nếu như có thể thỉnh động được “Đường chủ đại nhân”, căn bản không phải lo lắng đến vấn đề diệt sát Triệu Phong.

Chẳng qua.

Chỉ vì một tên thiên tài hậu bối, lại mời cự đầu cấp “Đường chủ” của Xích Nguyệt Ma Giáo ra tay, phải chăng có chút chuyện bé xé ra to, thậm chí rất có thể sẽ khiến Đường chủ không vui.

- Đường chủ đại nhân trong gần hai năm qua đều một mực tĩnh dưỡng khôi phục thực lực, không đến tình huống cuối cùng, không nên thỉnh lão nhân gia ra tay. Huống chi, Liên minh Thiết Long có Tứ đại Điện Vương, còn có thế lực trong tối của Xích Nguyệt Ma Giáo, chỉ cần không đối mặt với những tồn tại siêu nhiên cấp bậc như Thập Đại Tông Phái, chúng ta căn bản không cần e ngại điều gì.

Điện Vương Huyết Cương Đà lắc đầu.

Mặc dù Triệu Phong tuy mạnh, thế nhưng lực uy hiếp chẳng qua cũng chỉ là Chân Chủ cấp mà thôi.

- Cũng đúng Những việc này không nên chậm trễ, chúng ta phải nhanh chóng liên hệ với hai đại Điện Vương là U Long và Bích Cơ.

Thiết Tiêu Chân Chủ khẽ gật đầu.

Vụt vụt vụt...

Ba đạo thân ảnh nhanh chóng phá không bay về phía trong lâu đài cổ.

Giữa không trung bước chân Thiết Tiêu Chân Chủ đột nhiên dừng lại.

- Bắc Mặc, nếu như ta nhớ không lầm, tên tiểu tử Triệu Phong kia dường như là đồng môn của ngươi, đúng không?

Ánh mắt của Thiết Tiêu Chân Chủ trở nên đạm mạc.

Lời vừa nói ra, trong mắt Điện Vương Huyết Cương Đà lóe lên lệ mang tập trung khóa chặt lên người “thiếu niên trầm lặng” đang trầm mặc.

Thiếu niên áo đen trầm lặng này, chính là Bắc Mặc của Hiểu Nguyệt Tông ngày xưa, vừa Tử Thánh Vực Chân Long Hội trở về.

Nghe vậy, Bắc Mặc không khỏi cười cay đắng bất đắc dĩ gật đầu.

Mấy ngày sau...

Tại biên cảnh của hai đại Cường quốc, phụ cận một con sông nhỏ.

- Ta ngủ bao lâu rồi?

Thanh âm lười biếng truyền đến.

“Phốc” một tiếng, một thiếu niên tóc lam từ dưới đát chui lên, lũ xuống bụi cát trên người.

- Hai mươi lăm ngày.

Lâm Thông một thân áo đen, có chút suy tư, thận trọng trả lời.

Kể từ sau ngày hôm đó bị Tiểu Tặc Miêu bắt giữ, Lâm Thông liền trở thành tù nhân của Triệu Phong

Sau khi Triệu Phong và Túc lão cáo biệt, liền thẳng đường tới Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Nhưng không đến nửa ngày, Triệu Phong lại lần nữa chìm vào giấc ngủ say.

Trong khoảng thời gian đó, Lâm Thông vẫn một mực ở bên cạnh chờ đợi, không dám có một tia dị động nào.

Năng lực của Tiểu Tặc Miêu quỷ dị như thế nào, Lâm Thông đã tự thân trải nghiệm, thể ngộ sâu sắc, nó tùy thời có thể lăng không xuất hiện, cào cho hắn choáng váng đầu óc.

Đáy lòng Lâm Thông dần lưu lại một cái bóng ma, thậm chí còn sợ hãi Tiểu Tặc Miêu hơn cả chủ nhân Triệu Phong.

- Không thể ở lại đây lâu!

Triệu Phong duỗi cái lưng mệt mỏi, triệu hồi Thanh Phong Yến từ trong Cổ Thiết Giới Chi.

Lúc vừa thức tỉnh, Triệu Phong cảm thấy đau đớn mệt mỏi đến từ mắt trái đã giảm mạnh, gần như không thể phát hiện ra.

Có thể xác định một điều rằng

Tình huống của huyết mạch đồng tử, cơ bản đã ổn định.

Nhưng không gian trong mắt trái, đầm nước lam u vẫn xoay tròn, thế nhưng vẫn chưa đột phá giới hạn mười thước.

Triệu Phong biết rằng mình vẫn còn thiếu Nửa bước nữa thì Thần Linh nhãn mới có thể vượt qua một tầng này.

Mà chuyển hóa giữa Băng và Thủy, chẳng qua chỉ là một bước quá độ trước khi lột xác, chất lượng không thay đổi nhiều.

Ngoài ra.

Triệu Phong phật hiện tu vi của mình có dấu hiệu tùy thời đột phá Chân Chủ cấp, cũng không cần phải cố gắng bế quan để trùng kích.

- Nếu như có thể đột phá Chân Chủ cấp, nội tình và chiến lực tổng hợp đều sẽ tăng mạnh. Chẳng qua, ta phải nhanh chóng trở về Hiểu Nguyệt Tông nếu để chậm thì sẽ sinh biến mất.

Triệu Phong cưỡi Thanh Phong Yến, phá không lao vào tầng mây.

Trên Thanh Phong Yến còn có “tù binh” Lâm Thông

- Lâm Thông

Mắt trái của Triệu Phong đột nhiên nổi lên một tầng gợn sóng thủy lam.

Lâm Thông rùng mình một cái, một khắc sau liền cảm thấy trong Thần Linh nhãn của Triệu Phong dâng trào một luồng Đồng lực tinh thần cường đại, xâm nhập vào tâm hồn của mình.

- Đừng... Đừng mà...

Lâm Thông khủng hoảng giãy dụa.

Hắn tinh thông huyết mạch đồng tử, nhất là tại phương diện tinh thần, tự nhiên biết tâm hồn có tầm quan trọng như thế nào.

Tâm hồn chính là linh hồn của con người, là bổn nguyên của hết thảy sinh linh.

Một khi tâm hồn bị nhiễm phải ngoại lực, hậu quả thiết tưởng không thể chịu nổi.

Thế nhưng, Đồng lực tâm hồn của Triệu Phong lại cực kỳ cường đại, căn bản không để hắn kịp phản ứng.

Trong mắt trái của Triệu Phong nải lên một tầng gợn sóng thủy lam, thoáng vặn vẹo giây lát, sau đó bắn ra một “giọt nước u lam”, lớn chừng hạt vừng.

“Giọt nước u lam” thần bí kia, lập tức dung nhập vào trong tâm hồn của Lâm Thông.

- Minh Tâm Chủng này sẽ giám sát và khống chế nhất cử nhất động của ngươi, kể cả tư duy ý thức, chỉ cần trong phạm vi ngàn dặm, ngươi khó có thể thoát khỏi cảm ứng của ta

Triệu Phong cười nhạt một tiếng.

Minh Tâm Chủng chính là bí thuật Hồn đạo, nguồn gốc đến từ “Băng Hồn Chi cầu” và “Minh Đồng Tân Thiên”.

Trong Băng Hồn Chi cầu ẩn chứa Thượng cả Băng Hồn chi đạo, học thức và cảm ngộ trong đó, khiến Triệu Phong có thể giao thiệp và lý giải nhất định đối với tâm hồn, đồng thời thu được rất nhiều kiến thức miễn phí về “Băng Hồn chi đạo”.

Minh Đồng Tàn Thiên chỉ là một phần Tàn thiên, cho dù Triệu Phong không thể dựa vào nó mà học thành “Tử Vong Minh Đồng” trong truyền thuyết, thế nhưng trên Tàn Thiên này lại ghi chép rất nhiều đồng thuật và nguyên lý âm hiểm độc ác.

- Minh Tâm Chủng? Ngươi rốt cuộc muốn ta làm gì?

Lâm Thông sợ hãi bất an, tâm hồn bị “dị vật” dung nhập, nhưng không cách nào bài xích được, hắn cũng không dám cưỡng ép bài xích.

Triệu Phong thi triển “Minh Tâm Chủng”, có chút tương tự với “U Hồn ấn ký” mà ngày xưa bộ khô lâu thần bí đã thi triển lên người hắn.

Nhưng thông qua Thần Linh nhãn thi triển “Minh Tâm Chủng và khả năng khống chế của hắn, lực uy hiếp của nó hiển nhiên càng lớn mạnh hơn nhiều.

Trong khoảng cách nhất định, Triệu Phong thậm chí có thể kích nổ

“Minh Tâm Chủng”, mang đến cho Lâm Thông tai họa ngập đầu.

- Lần này trở về Hoành Vân Thập Tam Quốc, ta vừa vặn cần một tên sai vật, ngươi có huyết mạch đồng tử, vừa vặn phù hợp. Nếu không, ngươi cho rằng mình dựa vào cái gì mà có thể sống đến bây giờ?

Triệu Phong lạnh nhạt cười.

Lâm Thông nghe vậy, thể xác và tinh thần đều cảm thấy lạnh lẽo, đồng thời càng thèm khuất nhục. Có cảm giác tâm thần bất định giống như tương lai tùy thời đều có thể đối mặt với tử vong

Ngụ ý của Triệu Phong chính là: Bởi vì cảm thấy ngươi có chút “giá trị”, cho nên mới lưu cho ngươi một mạng.

Đương nhiên.

Triệu Phong lưu lại Lâm Thông không chỉ vì muốn tìm một tên sai vật, mà đồng thời còn muốn hiểu rõ về huyết mạch đồng tử và bí pháp vận dụng của Lâm Thông

Dù sao, cho đến bây giờ, Triệu Phong vẫn chưa có được hệ thống truyền thừa huyết mạch đồng tử phù hợp với mình.

Mấy ngày sau...

Thanh Phong Yến mang theo Triệu Phong, một đường cấp tốc phi hành, rốt cuộc cũng tiến vào khu vực Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Chương 459: Trở về

Sáng sớm, Hiểu Nguyệt Tông.

Trên Thiên Nguyệt Sơn quanh năm sương mù bao phủ, ánh sáng nhàn nhạt phủ xuống, phản xạ một trận quang huy rực rỡ, cực kỳ động lòng người.

Trên núi cây xanh dày đặc, từng tòa lâu các cung điện xếp san sát, đẹp đẽ quý phái.

Kiến trúc tại Thiên Nguyệt Sơn so với hai năm trước, càng xa hoa đại khí hơn, thân ảnh đệ tử Tông môn vượt xa trước kia rất nhiều lần.

Không khó để phát hiện.

Sau khi “Vân Hải chân nhân” thượng vị Tông chủ, thực lực chỉnh thể hay quy mô của Hiểu Nguyệt Tông đều không ngừng phát triển, so với hai năm trước, đã có cảm giác rực rỡ hơn nhiều.

Giữa không trung

Phù Loan Điện cổ thanh sắc, xung quanh chập chờn một tầng điện mang huyền bí mà hùng vĩ, phảng phất như đặt mình vào thời đại thần thoại Thương cổ.

Toàn bộ Hiểu Nguyệt Tông chỉ có tòa Phù Loan Điện này là truyền thừa trọng địa, khí tức của nó có vài phần ảm đạm, dường như sắp bị thế nhân lãng quên mất.

Ngoài sơn môn.

- Kẻ nào! Dám xông vào sơn môn?

Hai gã đệ tử hộ sơn dùng ánh mắt lạnh lẽo nhìn gã nam tử trẻ tuổi đang đi đến.

Nam tử trẻ tuổi kia không quá hai mươi, tuấn lãng bất phàm, thế nhưng lại mang theo vẻ phong trần mệt mỏi, thân sắc có vài phần cô đơn, lạc lõng.

- Hừ! Các ngươi ngay cả ta cũng không nhận ra sao?

Nam tử trẻ tuổi hừ lạnh một tiếng, khí huyết dương cương, một luồng uy thế vô hình, dẫn động một hồi cuồng phong cát bay đá chạy, không giận tự uy.

- A...

Hai gã đệ tử hộ sơn bị luồng khí thế cường đại này, chấn nhiếp đến mức khó có thể nhúc nhích nổi.

Nam tử trước mắt mọi người, khí tức tu vi mơ hồ chạm đến cấp độ Chân Linh cảnh, ít nhất là Nửa bước Chân Linh cảnh.

- Dương... Dương Càn sư huynh!

Một gã đệ tứ Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh trong đó bỗng nhiên biến sắc, run run giọng thốt lên.

Dương Càn sư huynh?

Tên đệ tử khác cũng lập tức sợ hãi hét lên.

- Dưới sự dẫn dắt của “Vân Hải Tông chủ”, tốc độ khuếch trương của Hiểu Nguyệt Tông quả thật rất nhanh. Ta chỉ mới đi ra ngoài được gần một năm, đã chứng kiến nhiều sự thay đổi như vậy.

Dương Càn cười tự giễu, bước vào sơn môn.

Hai gã đệ tử hộ sơn liếc nhìn nhau, khó có thể che dấu được sự kinh ngạc và dị thường

- Không ngờ Dương Càn sư huynh lại trở về vào thời điểm này.

- Nửa tháng trước, Đại trưởng lão của Tông môn bị Vân Hải Tông chủ và đám cao tầng như trưởng lão Chấp pháp hỏi tội, nghe nói bây giờ đã bị giam lỏng rồi.

- Hừ... Những chuyện này không phải để cho đám đệ tử tầng chót như chúng ta thảo luận đâu.

Hai gã đệ tử hộ sơn đưa mắt nhìn theo Dương Càn bước vào sơn môn.

Trên đường đi.

Dương Càn chào hỏi một vài đệ tử quen thuộc hoặc trưởng bối trong Tông môn.

Nhưng chẳng biết tại sao, Dương Càn cảm thấy có chút gì đó không đúng, hắn phát hiện có rất nhiều ánh mắt khác thường đang nhìn mình.

Nửa canh giờ sau.

Trong một tòa lầu các tương đối cũ kỹ.

- Tại sao có thể như vậy? Ta chỉ mới ra ngoài một năm, sư tôn lại bị phạt “diện bích suy nghĩ” hai năm? Trong Hiểu Nguyệt Tông này, ai có quyền trừng phạt Đại trưởng lão chứ?

Trên mặt Dương Càn tràn ngập kinh sợ, gầm nhẹ một tiếng.

Đối diện hắn là Lục Nguyệt mỗ mỗ mái tóc bạc phơ, bà ta cười cay đắng nói:

- Hiểu Nguyệt Tông hiện nay, do một tay Vân Hải Tông chủ che trời, thực lực thủ đoạn của hắn đều cường đại vô cùng, lại rất được sự tín nhiệm của Liên minh Thiết Long. Không lâu trước, Vân Hải Tông chủ liên hợp với trưởng lão Chấp pháp, cộng thêm hai tên trưởng lão tâm phúc, giam lỏng Đại trưởng lão lại.

Lý nào lại như vậy?

Cho dù tính cách đạm mạc của Dương Càn cũng không khỏi nổi trận lôi đình:

- Hắn dựa vào cái gì...

- Hai năm trước, Triệu Phong mang tiếng phản bội, bị Vân Hải Tông chủ truy nã, đuổi giết khắp Hoành Vân Thập Tam Quốc. Cũng may trước đó, Đại trưởng lão sớm đã chuẩn bị, an bài thỏa đáng cho cha mẹ của Triệu Phong và những người có quan hệ với Tông chủ tiền nhiệm.

- Vân Hải Tông chủ vẫn một mực canh cánh chuyện này trong lòng, đặc biệt là gần đây, mơ hồ nghe được tin tức Triệu Phong trở về khu vực Hoành Vân.

Lục Nguyệt mỗ mỗ trầm giọng cảm thán.

- Triệu Phong sư đệ? Ngài nói hắn đã trở về khu vực Hoành Vân rồi?

Dương Càn bỗng nhiên hô lên một tiếng, vạn phần kích động

Từ sau Thánh Vực Chân Long Hội, Dương Càn vốn hưng phấn cuồng hỉ, sau cùng lại cô đơn lạc lõng.

Bởi vì khi Chân Long hội kết thúc, hắn vẫn không nhìn thấy Triệu Phong trở về từ truyền thừa Ngoại Vực.

Mà bây giờ, lại nghe được tin tức Triệu Phong trở về khu vực Hoành Vân.

- Đây là tin tức nhỏ do tiền tuyến truyền về, Vân Hải Tông chủ rất tức giận, lại lần nữa truyền lệnh, truy nã đuổi giết Triệu Phong khắp Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Trong lời nói của Lục Nguyệt mỗ mỗ không khỏi lộ ra một tia lo lắng.

- Thật tốt quá... Triệu sư đệ! Hi vọng ngươi có thể bình yên trở về.

Dương Càn khó mà kìm được kinh hỉ trên mặt.

Lục Nguyệt mỗ mỗ không khỏi kinh ngạc.

Bà ta đột nhiên nhớ tới, mục đích thật sự khi Dương Càn đến Thánh Vực Chân Long Hội.

- Tại Chân Long hội, lẽ nào ngươi đã gặp Triệu Phong?

Lục Nguyệt mỗ mỗ giật mình hỏi.

Dương Càn vừa mới chuẩn bị lên tiếng thì ngoài cửa đột nhiên xảy ra huyền náo.

- Dương Càn! Còn không ra tiếp nhận trùng phạt của Tông môn?

Một thanh âm băng lệ lạnh lùng từ bên ngoài truyền vào.

Ngoài phủ đệ của Trưởng lão.

Vài thân ảnh đệ tử chân truyền quen thuộc đang đứng tại đại môn.

- Nguyên Trí, Tuyền Thần? Các ngươi có ý gì đây?

Dương Càn bước tới, ngưng mắt nhìn đám đệ tử ở ngoài đại môn.

Những đệ tử này, rất nhiều người đều rất quen thuộc, ví dụ như Nguyên Trí, Tuyền Thần, Lục Hổ,... Phần lớn là đệ tử của phe đối địch.

- Dương Càn! Ngươi không tuân thủ môn quy, tự tiện rời khỏi Tông môn một năm, phải chịu tội! Ta với tư cách là Thủ tịch đệ tử, có quyền tiến hành chất vẫn khiển trách ngươi.

Nguyên Trí đứng chắp tay, sẵng giọng nói.

Trong nội môn của Hiểu Nguyệt Tông hiện nay, sau khi Triệu Phong, Bắc Mặc và Dương Càn lần lượt rời đi, Nhị đệ tử “Nguyên Trí” của Vân Hải Tông chủ đã trở thành Thủ tịch đệ tử mới.

Dương Càn gần đây rời Tông môn một năm, tất nhiên đã nhường lại cái ghế Thủ tịch đệ tử này.

- Tự tiện rời Tông? Ta vâng lệnh của Đại trưởng lão, ra ngoài lịch lãm một năm, các ngươi có quyền gì trách phạt ta chứ?

Dương Càn đứng trước đại môn, quát lạnh một tiếng.

Luận uy danh và tu vi thực lực, Dương Càn hoàn toàn lực áp đám đệ tử này.

Thủ tịch đệ tử "Nguyên Trí", tu vi không quá Thất trọng thiên, Tuyền Thần cũng không đến Lục trọng thiên, nói một cách tương đối thì tốc độ tiến cấp này cũng đã không tệ rồi.

Chẳng qua, so với Dương Càn thì bọn họ vẫn còn kém một đoạn.

Dù sao Dương Càn cũng trở về Tử Thánh Vực Chân Long Hội, tầm mắt và nhận thức đã được mở rộng.

- Dương sư diệt, sư tôn của ngươi đã bị chấp Hành Đường của ta trừng phạt, diện bích suy nghĩ hai năm. Huống chi là tên tiểu bối như ngươi?

Một âm thanh uy nghiêm hữu lực, từ ngọn núi chính giữa đằng xa, chấn động mà đến.

Vèo...

Một lão giả áo xanh, tay cầm quyền trượng quanh người nổi gió, từ trên trời hàng lâm, uy nghi bát phương

- Trưởng lão Chấp pháp!

Bên dưới kinh ngạc một hồi, rất nhiều đệ tử trong Tông môn đều lần

lượt hành lễ.

Lão giả vừa đến, chính là “Trưởng lão Chấp pháp” đã hưng sư vấn tội Triệu Phong năm xưa, sau khi kết thúc “Phù Loan thí luyện”.

Nguyên nhân chính là, Triệu Phong đã đá “Lục Hổ” - đệ tử của trưởng lão Chấp pháp ra khỏi thí luyện.

Lúc này.

Lục Hổ cũng đứng trong hàng ngũ đệ tử chân truyền, ngang hàng với Nguyên Trí, Tuyền Thần, hai bên lạnh lùng nhìn Dương Càn vừa trở về.

- Trưởng lão Chấp pháp...

Đà chủ phải thừa nhận một luồng uy áp Chân Linh, tuyệt đối bá đạo mạnh mẽ.

Vị trưởng lão Chấp pháp này, tu vi đạt tới Chân Nhân cấp đại thành, tuyệt đối không phải đối tượng mà Nửa bước Chân Linh cảnh như hắn có thể so sánh.

- Trưởng lão Chấp pháp! Dương Càn năm đó rời Tông, cũng không phải chỉ do mình hắn sai lầm, còn do Đại trưởng lão bày mưu tính kế. Hi vọng ngài có thể xử lý nhẹ nhàng.

Lục Nguyệt mỗ mỗ cười khổ nói.

Chỉ là một đệ tử “rời Tông”, có thể khiến cho trưởng lão Chấp pháp quyền cao chức trọng tự mình ra tay, như vậy còn không phải là chuyện bé xé ra to sao?

- Niệm tình ngươi vì phạm lần đầu, cũng không phải là ý muốn của bản thân, bổn trưởng lão sẽ xử lý nhẹ. Ngay hôm nay, giao trách nhiệm cho ngươi dẫn đội, hoàn thành 49 nhiệm vụ của Tông môn không điều kiện.

Sắc mặt trưởng lão Chấp pháp lúc này mới giãn ra một chút.

Dương Càn muốn phát tác, nhưng lại bị Lục Nguyệt mỗ mỗ truyền âm ngăn lại:

- Tinh táo! Ngươi không phạm lỗi nặng trưởng lão Chấp pháp cũng không thể trắng trợn làm khó ngươi. Nếu ngươi xúc động hắn sẽ phán cho ngươi tội danh “Mạo phạm trưởng lão Tông môn”, như vậy ngươi sẽ chịu thiệt thòi lớn đấy.

- Đà chủ, tiểu tử ngươi có tiếp nhận trừng phạt này không?

Thanh âm uy nghiêm lạnh lùng truyền đến.

- Đệ tử nguyện ý.

Dương Càn cố nén sát cơ lửa giận, tiếp nhận 49 nhiệm vụ Tông môn.

Ba ngày sau...

Dương Càn dẫn đầu một chi đội ngũ, rời khỏi Tông môn chấp hành nhiệm vụ.

- Nhiễm sư muội, Lâm sư đệ, Dương sư đệ... Liên lụy các ngươi rồi.

Dương Càn nhìn lại sau lưng, thấy những gương mặt quen thuộc này, không khỏi cười cay đắng

Những đệ tử cùng chấp hành nhiệm vụ với hắn, bao gồm Nhiễm Tiểu Uyển, Lâm Phàm, Dương Thanh Sơn,... Đều là những người trước kia có quan hệ không tệ với Triệu Phong

Trong đó, Nhiễm Tiểu Uyển còn là đệ tử chân truyền của Tông chủ tiền nhiệm

Nếu không phải mất đi sự che chở của Đại trưởng lão, bọn họ cũng sẽ không bị phân vào tiểu đội nhiệm vụ này.

- Dương sư huynh, ta lo rằng Vân Hải Tông chủ sẽ không dễ dàng buông tha cho huynh đâu. Nhân lúc chấp hành nhiệm vụ, huynh hãy thừa cơ bỏ trốn đi.

Lâm Phàm đề nghị.

Ngày xưa, Lâm Phàm là đệ tử cùng thế hệ với Triệu Phong từ ngoại môn tiến vào nội môn, cùng tham gia Phù Loan thí luyện.

Hiện nay.

Tu vi của Lâm Phàm có thể đạt tới Tứ trọng thiên, Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, ít nhiều cũng nhận được không ít sự chiếu cố của Triệu Phong năm xưa.

- Ta không thể trốn, hơn nữa cũng không có cơ hội trốn.

Dương Càn hữu ý vô ý ngẩng đầu.

Giữa trời mây, có một chấm đen nhỏ đang ở trên khoảng không của tiểu đội.

- Một tiểu đội chấp hành nhiệm vụ cũng đáng để cho hai tên Nửa bước Chân Linh cảnh và mấy vị cao thủ Thất trọng thiên, tùy thời tùy khắc đều giám sát sao?

Không lâu sau.

Dương Càn dẫn đầu tiểu đội ngũ này rời khỏi sơn môn.

Đúng lúc này.

Vài đạo tiếng xé gió xẹt qua phía chân trời.

- Cao nhân Chân Linh cảnh! Một hơi có đến mấy vị Chân Linh cảnh...

Thành viên của tiểu đội làm nhiệm vụ, không khỏi kinh hô một tiếng.

Trong mắt bọn họ, chỉ có cao nhân cấp độ Chân Linh cảnh của Tông môn mới có thể tự do phi hành trên không trung

Mà trước mắt, đồng thời xuất hiện mấy vị cao nhân Chân Linh cảnh, tình huống như vậy, quả thật cực kỳ hiếm có.

- Ồ!

Trong những cao nhân Chân Linh cảnh này, có một thiếu niên áo đen, bước chân hắn thoáng dừng lại giây lát.

Vù...

Kèm theo tiếng xé gió là một luồng uy áp Chân Linh cảnh, thiếu niên áo đen nhẹ nhàng hạ xuống

Thiếu niên Chân Linh cảnh?

Đám đệ tử Hiểu Nguyệt Tông ở phụ cận sơn môn đều ngừng thở.

- Là... Là ngươi...

- Bắc Mặc!

Đám người Dương Càn, kể cả Dương Thanh Sơn trong đội ngũ, đều không khỏi hô nhỏ một tiếng.

Thiếu niên áo đen vẻ mặt trầm lặng, ánh mắt đảo qua mọi người, thoáng dừng lại trên mặt “Dương Thanh Sơn” giây lát.

Năm đó.

Bắc Mặc, Dương Thanh Sơn, Triệu Phong đều bái Quảng Quân Hầu làm sư phụ.

Lần này gặp lại, Bắc Mặc đã tấn chức Chân Linh cảnh, khí tức không thua trưởng lão Chấp pháp quá nhiều.

- Xảy ra chuyện gì?

Trong mắt Bắc Mặc hiện lên một tia dị sắc, đám người trước mặt, phần lớn đều là nhất mạch của Đại trưởng lão năm xưa, hoặc là những đệ tử có quan hệ không tệ với Triệu Phong

Dương Càn hừ lạnh một tiếng, từ trước đến nay, hắn vốn không hề có hão cảm với Bắc Mặc.

Chỉ có Nhiễm Tiểu Uyển là thần sắc có chút sa sút, thoáng đề cập tới mọi chuyện xảy ra một chút.

- Ồ!

Bắc Mặc thờ ơ, sau đó lại hội họp với những đạo thân ảnh trên bầu trời, cùng tiến vào Hiểu Nguyệt Tông

Thiên Nguyệt Sơn, bên trong một tòa lâu các nổi bật như hạc giữa bầy gà.

- Ha ha, Bắc Mặc! Ngươi qua nhiên không khiến vì sư thất vọng, Tử Thánh Vực Chân Long Hội trở về, còn nhận được sự tín nhiệm và tài bồi của cao tầng Điện Vương thuộc “Liên minh Thiết Long”.

Trên gương mặt tuấn mỹ của Vân Hải Tông chủ, lộ vẻ nhiệt tình rạng rỡ, tiến đến vỗ vai Bắc Mặc.

- Sư tôn, ngài cũng biết tin tức về Triệu Phong sao? Theo như phản ánh của “Liên minh Thiết Long”, Triệu Phong đã tiến nhập cảnh nội Hoành Vân Thập Tam Quốc, đang hướng thẳng đến Hiểu Nguyệt Tông, khí thế hung hãn. Rất bất lợi đối với sư tôn.

Bắc Mặc nói với vẻ mặt không đổi sắc.

Chương 460: Trở về 2

Hiểu Nguyệt Tông, trong điện các Tông chủ.

-... Triệu Phong đã tiến nhập cảnh nội Hoành Vân Thập Tam Quốc, đang hướng thẳng đến Hiểu Nguyệt Tông, khí thế hung hãn, rất bất lợi đối với sư tôn.

Bắc Mặc từ đầu đến cuối vẫn không đổi sắc kể lại một tin tức kinh người.

Bên cạnh Bắc Mặc còn có mấy thân hình đội mũ đen rộng vành che lấp thân hình, khí tức thâm sâu, không thể nghi ngờ, bọn họ đều đạt tới cấp độ Chân Linh cảnh.

Nhưng những người áo đen đội mũ rộng vành này lại giống như những Tử vệ, từ đầu đến cuối đều không mở miệng.

- Hừ! Chỉ bằng vào tiểu hài tử chưa mọc lông đó, cùng muốn giết ta sao?

Trên mặt Vân Hải Tông chủ tràn ngập lãnh ý, không khỏi cười nhạo một tiếng, nói:

- Nửa tháng trước, ta đã ngửi được chút dấu vết, lập tức gọi Liên minh Thiết Long phái tới một vị Trưởng lão hạch tâm, tọa trấn Thiên Nguyệt Son. Hơn nữa, ta còn tốn một số tiền lớn, mới một vị minh hữu cường đại tới đây, Triệu Phong đến lúc này, chẳng khác gì chui đấu vào lưới.

- Sư tôn cao minh, vĩnh viễn không bao giờ tính toán sai.

Bắc Mặc lộ ra một tia khen ngợi hiếm thấy.

Tin tức Triệu Phong trở về khu vực Hoành Vân, trước mắt vẫn chưa lộ ra ngoài, chỉ giới hạn rất ít người biết rõ hoặc là biết chút manh mối.

Còn những tin tức liên quan tới chiến lực cụ thể của Triệu Phong, đặc biệt là việc “Điện Vương Huyết Cương Đà” chiến bại, Liên minh Thiết Long vẫn gắt gao phong tỏa, dù sao thì đây cũng là tin tức tiêu cực, có thể gây tổn hại tới liên minh.

Đương nhiên.

Ngày ấy Triệu Phong đã tiêu diệt hết toàn bộ nhân mã của Điện Vương Huyết Cương Đà, ngoại trừ một số ít người biết ra, bên ngoài đều không hề biết được chút nào.

Bắc Mặc tán dương Vân Hải Tông chủ là vì hắn có thể dựa vào một ít dấu vết để lại mà làm ra đủ loại phản ứng, thậm chí sắp xếp bố cục chờ đợi Triệu Phong đến, có thể thấy được mưu kế và tâm trí của hắn thâm sâu cỡ nào.

Vân Hải Tông chủ có thể từng bước một đạt tới thành tựu ngày hôm nay, tuyệt đối không phải là may mắn

- Đúng rồi, mấy vị bằng hữu này là...

Ánh mắt Vân Hải Tông chủ đột nhiên chuyển hướng về phía sau lưng Bắc Mặc, quan sát những thân ảnh áo đen đội mũ rộng vành kia.

Từ khi đến sơn môn, những thân ảnh này vẫn một mực ở sau lưng Bắc Mặc, không nói một lời.

- Hồi bẩm sư tôn! Sau khi Triệu Phong trở về khu vực Hoành Vân, cuồng vọng phát ra khiêu chiến với Liên minh Thiết Long, cũng tạo thành uy hiếp rất lớn. Cao tầng trong liên minh cực kỳ bất mãn, đặc biệt ra lệnh ta dẫn đầu mấy vị cường giả, đến đây tìm hiểu thực hư, đồng thời "ôm cây đợi thỏ".

Bắc Mặc bình tĩnh trần thuật.

- Tốt tốt tốt! Không ngờ hai thầy trò chúng ta lại được "Liên minh Thiết Long" trọng dụng như thế. Xem ra ông trời đã sắp đặt lần này Triệu Phong chỉ có đến mà không có về rồi

Vân Hải Tông chủ tỏ vẻ vui mừng, bộ dáng hăng hái.

Cùng ngày hôm đó, sau khi Bắc Mặc trở về, Vân Hải Tông chủ lập tức ra lệnh cho đệ tử bày tiệc mời khách, từ trên xuống dưới chúc mừng một phen.

Biểu hiện bên ngoài thoạt nhìn thư giãn náo nhiệt, thế nhưng toàn bộ Thiên Nguyệt Sơn lại khai mở trận pháp, đề phòng sâm nghiêm.

Mấy vị trưởng lão đang tĩnh tu trong Hiểu Nguyệt Tông toàn bộ đều xuất quan, trấn thủ những yêu địa của Tông môn.

Trong bóng tối, toàn bộ lực lượng phòng ngự của Hiểu Nguyệt Tông đã đạt tới đỉnh cao mà nhiều năm qua chưa từng có. Một vài đệ tử tầng chót đều cảm thấy một bầu không khí nghiêm ngặt bất thường

Nhưng biểu hiện ngoài mặt thì Hiểu Nguyệt Tông vẫn đang mở tiệc ăn mừng.

Đây chính là sách lược “ngoài lỏng trong chặt” của Vân Hải chân nhân.

Đồng thời, vào lúc này.

Tiểu đội làm nhiệm vụ do Dương Càn dẫn đầu cũng đã rời khỏi sơn môn, tiến hành nhiệm vụ thứ nhất trong 49 nhiệm vụ bị trừng phạt.

Điểm đen giữa tầng mây là một đầu Yêu cầm cực lớn, chở đầy cường giả của Hiểu Nguyệt Tông bao gôm hai đại Nửa bước Chân Linh cảnh, mấy vị Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, tùy thời tùy khắc đều giám sát tiểu đội bên dưới.

- Thật là mất hứng! Giám sát đám tiểu thí hài này, nhiệm vụ mà trưởng lão Chấp pháp phân phó, thật không có tính khiêu chiến.

- Hắc hắc! Trưởng lão Chấp pháp đã phân phó, chỉ cần một người trong đó có mưu toan đào tẩu thì chúng ta có thể trực tiếp ra tay giết chết ngay tại chỗ.

Yêu cầm cực lớn bay trên trời cao, mọi thời khắc đều chú ý tình huống phía dưới.

Nhiệm vụ thứ nhất của tiểu đội Dương Càn cũng không khó, ngược lại rất đơn giản.

Mục tiêu của nhiệm vụ là thu thập phân và nước tiểu của một loại hung điều ở phụ cận Hiểu Nguyệt Tông

Nhiệm vụ rẻ tiền, dơ bẩn như vậy, đệ tử ngoại môn cũng có thể làm, thế nhưng không ngờ lại bắt một vài đệ tử nội môn, thậm chí đệ tử chân truyền như Dương Càn ra tay.

- Chư vị, kiên nhẫn làm đi. Tin rằng không lâu nữa Triệu sư đệ sẽ trở về, thay đổi vận mệnh Tông môn.

Dương Càn truyền âm.

Nhắc đến “Triệu sư đệ”, ánh mắt của không ít người trong tiểu đội đều lập tức lóe lên ánh sáng kỳ dị.

Trong những đệ tử ở đây, phần lớn đều có quen thuộc với Triệu Phong thậm chí còn có quan hệ rất mật thiết.

Đối với vị thiên tài đệ nhất của mười ba Tông ngày xưa, rất nhiều người ở đây đều đã tận mắt nhìn thấy hắn quật khởi và trưởng thành.

- Thành tựu của Triệu sư đệ, nhất định còn trên cả Bắc Mặc.

- Chẳng qua, chỉ bằng vào một mình Triệu sư đệ, thật sự có thể cứu vãn vận mệnh của Hiểu Nguyệt Tông sao? Sau lưng Vân Hải Tông chủ có thế lực to lớn như “Liên minh Thiết Long”...

Trong các đệ tử của tiểu đội làm nhiệm vụ, có người mừng rỡ, có người đắn do.

- Có thể thay đổi đại cục hay không thì vẫn rất khó xác định, nhưng muốn thay đổi cảnh giới của chúng ta, có lẽ cũng không khó.

Một âm thanh trầm ổn tỉnh táo, đến từ Lâm Phàm.

Năm xưa Lâm Phàm ở ngoại môn, cũng là đệ nhất nhân, về sau kết làm minh hữu với Triệu Phong cùng nhau phát triển thi thố tài năng trong Phù Loan thí luyện.

Lâm Phàm hiểu rất rõ về Triệu Phong thậm chí còn biết rõ hơn so với bất kỳ kẻ nào ở đây.

Nửa ngày sau.

Dương Càn dẫn đầu tiểu đội, hoàn thành nhiệm vụ thứ nhất, đang chạy về sơn môn, chuẩn bị giao nhận nhiệm vụ.

Lúc này.

Sơn môn đột nhiên truyền đến một trận ầm ĩ, bối rối

- Trời đất... Người kia!

- Nhanh đi báo! Báo cáo cho trưởng lão của Tông môn... Ngoài cửa sơn môn.

Rất nhiều thân ảnh kinh hãi thất sắc.

Trên bầu trời, hai vị Nửa bước Chân Linh cảnh và mấy vị Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh ở trên lưng Yêu cầm cũng nhìn chằm chằm vào trước cửa sơn môn, ánh mắt ngưng tụ.

- Không... Không ngờ lại là hắn.

Đám thân ảnh trên yêu cầu, vẻ mặt toàn bộ đều ngưng trệ.

Tại bậc thang cửa sơn môn.

Một thiếu niên tóc lam lẳng lặng đứng, mái tóc thẹo gió phiêu vũ, tựa cười mà không phải cười, đứng chắp tay sau lưng, ánh mắt nhìn thẳng về phía trước, vô cùng ung dung

Thiếu niên này, hiển nhiên chỉ vừa đến, trong mắt tràn ngập vui mừng, đánh giá sơn môn trước mắt, dường như có một loại cảm tình đặc thù nào đó.

- Triệu Phong! Quả nhiên là hắn!

Phụ cận sơn môn cùng với những thân ảnh trên lưng Yêu cầm đều đồng loạt kinh hãi thất

- Triệu Phong! Ngươi bị Vân Hải Tông chủ truy nã khắp Hoành Vân Thập Tam Quốc, không ngờ lại dám đến đây tìm cái chết?

- Phản đồ Triệu Phong còn không nhanh thúc thủ chịu trói!

Một ít Chấp sự và các đệ tử của Hiểu Nguyệt Tông đều đứng từ trên cao quan sát, hò hét một trận.

Nhưng không thể nghi ngờ.

Không ai dám động thủ.

Thân là thành viên của Hiểu Nguyệt Tông có ai không biết được kỳ tích năm xưa cùng với đủ loại lời đồn đáng sợ liên quan tới thiếu niên kia.

Cho đến nay.

Danh hiệu đệ nhất thiên tài Hoành Vân Thập Tam Quốc vẫn thuộc về Hiểu Nguyệt Tông không người nào có thể rung chuyển.

- Ha ha, xin hãy bẩm báo với Vân Hải Tông chủ, phản đồ “Triệu Phong” bất tài quay trở về Hiểu Nguyệt Tông nhận tội.

Triệu Phong nhẹ nhàng cười, chắp tay đứng ngạo nghễ, mái tóc lam vũ động không ngừng.

Lời này vừa nói ra, trên sân lập tức xôn xao.

Giờ khắc này.

Bất luận là đệ tử nội môn hay Chấp sự, thậm chí cả đám cường giả trên lưng Yêu cầm hoặc tiêu đội làm nhiệm vụ ở phía sau, cũng đều kinh ngạc đến ngây người.

Nhận tội?

Đám đệ tử Hiểu Nguyệt Tông kinh ngạc tới ngốc trệ, sắp rớt cằm tới nơi. Rất nhiều người cũng biết tin Triệu Phong bị truy nã khắp Hoành Vân Thập Tam Quốc, nghe nói đã đào tẩu ra khỏi khu vực Hoành Vân.

Đã thoát đi, tại sao còn trở về nhận tội? Như vậy không phải là có bệnh sao?

- Điều... Điều này làm sao có thể?

- Triệu sư đệ... Hắn trở về nhận tội ư?

Đám người trong tiểu đội làm nhiệm vụ như Dương Càn đều có cảm giác như bị dội một chậu nước lạnh.

Một khắc trước.

Bọn họ vẫn mơ tưởng Triệu Phong sẽ trở về, làm ra đủ loại kỳ tích.

Không ngờ, chỉ trong chớp mắt đã chứng kiến một màn này, quả đúng là ngã từ thiên đường xuống địa ngục.

Dường như có cảm ứng.

Triệu Phong đứng trước cửa sơn môn, đột nhiên quay đầu, hướng về phía tiểu đội Dương Càn mỉm cười.

Nụ cười đó rất ôn hòa, cảm giác như người thân xa cách đã lâu.

Đám người Dương Càn, Lâm Phàm, Dương Thanh Sơn đều thoáng cứng đờ bất động

Ngoại trừ Lâm Phàm ra, trên mặt những người còn lại, khó có thể che dấu được một tia thất vọng

- Triệu sư đệ, nhất định không phải thực sự đầu hàng

Lâm Phàm có một loại trực giác khác biệt, đó chính là cản cứ vào tính cách của Triệu Phong lúc trước.

Sự tỉnh táo, trí tuệ, khả năng khống chế cục diện không gì sánh nổi của Triệu Phong, chính Lâm Phàm đã tự thân thể nghiệm, cho nên mới hiểu rõ sâu sắc.

- Các vị sư huynh, sư muội, lại gặp nhau rồi

Trong con mắt trái ôn nhuận của Triệu phong, nổi lên một tia rung động thâm lam, khiến người các có cảm giác như được mưa xuân tẩy lễ.

Lúc chạm mặt với mắt trái thần bí kia, mọi người trong tiểu đội đều cảm thấy bình thản, cảm thấy trong lòng yên bình.

Cùng lúc đó.

Thiên Nguyệt Sơn! Đại điện Tông chủ.

- Bẩm báo Tông chủ! Triệu Phong đến trước cửa Tông môn, nói rằng lần này trở về Tông chính là muốn nhận tội với Vân Hải Tông chủ.

Tin tức kinh người, trong khoảnh khắc đã lan truyền khắp toàn hộ Hiểu Nguyệt Tông

Trong đại điện.

Vân Hải Tông chủ, trưởng lão Chấp pháp và phần lớn Trưởng lão, Đường chủ, đều lộ vẻ sững sờ.

Bắc Mặc càng há hốc miệng.

Triệu Phong đầu hàng ư?

Đánh chết hắn cũng không tin!

- Thiếu niên kia, ngoại trừ tóc lam mắt lam ra, hoàn toàn không khác biệt gì Triệu Phong năm xưa, còn cả con mèo kia nữa...

Một vị Chấp sự ở bên dưới cung kính nói.

Con mèo kia?

Hàng lông mày của Bắc Mặc chợt nhíu lại, một ngọn lửa giận bùng lên, dĩ nhiên đã xác định được người đến đích thị là Triệu Phong, không thể nghi ngờ.

Năm xưa, trong Phù Loan thí luyện, chính con tặc miêu đó đã “đào hố” chôn hắn.

- Hừ! Để xem Triệu Phong muốn giở trò gì, đi ra ngoài xem!

Giữa hàng lông mày của Vân Hải Tông chủ lộ ra một tia hoài nghi, dẫn đầu đoàn người đứng dậy.

Một lát sau.

Đám cao tầng Vân Hải Tông chủ trong Tông môn đều đi tới một điểm cao trước sơn môn, từ trên cao nhìn xuống

Trong tầm mắt, chỉ thấy một thiếu niên tóc lam đứng chắp tay, trên vai là một con tặc miêu đang vung vẩy một cái “cờ trắng”.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu hoa tay múa chân vui vẻ, huy động “cờ trắng” không ngừng.

Cờ trắng, bất luận ở thế tục hay Thế giới Tông môn, đều đại biểu cho một loại ý tứ “Đầu hàng”.

Một màn này, khiến cho đám cao tầng của Hiểu Nguyệt Tông trên ngọn núi đều kinh ngạc, quái dị, vẻ mặt cực kỳ đặc sắc.

Đặc biệt là Bắc Mặc, khuôn mặt hắn run rẩy một trận, đặc biệt là khi nhìn thấy Tiểu Tặc Miêu vung vẩy lá cờ trắng, hắn thiếu chút nữa đã nghẹn họng

- Phản đồ Triệu Phong, đặc biệt trở về Hiểu Nguyệt Tông tạ tội với Vân Hải Tông chủ.

Trên mặt Triệu Phong đầy vẻ vui mừng, hai tay chắp sau lưng, chậm rãi bước vào Tông môn.

- Đứng lại!

- Phản đồ, nếu như tạ tội, còn không mau thúc thủ chịu trói?

Các Chấp sự, đệ tử ở phụ cận lập tức căng thẳng như lâm đại địch.

Người nào cũng có thể nhìn ra được, tu vi của Triệu Phong đã đạt tới Chân Linh cảnh, người bình thường căn bản không dám ra tay với hắn.

- Thật sự đầu hàng sao?

Vân Hải Tông chủ trên đỉnh núi khẽ chau mày.

Giờ khắc này, Triệu Phong lộ ra bộ dạng cười nhạt trấn định, so với năm xưa lại càng thong dong hơn.

Trong lòng Vân Hải Tông chủ mơ hồ có một tia bất an, thông qua linh thức điều tra, liền xác định được tu vi của Triệu Phong đã đạt tới cấp độ Chân Linh cảnh, cụ thể ở tầng thứ nào trong “Tam Cảnh Thiên” thì hắn cũng không thể nhìn thấu.

- Ha ha, Vân Hải Tông chủ không phải truy nã Triệu mỗ khắp Hoành Vân Thập Tam Quốc sao? Bây giờ ta trở lại Tông môn chấp nhận chịu tội, chẳng lẽ chư vị không chào đón?

Trên mặt Triệu Phong đầy vẻ vui mừng, có vài phần ôn hòa sáng lạn, khiến cho người khác có cảm giác cả người lẫn vật đều vô hại.

Trên đỉnh núi.

Cao tầng của Hiểu Nguyệt Tông đều tiến hành thương thảo trong giây lát.

- Tông chủ! Có gì phải sợ chứ? Chúng ta đã bổ trí “Bát Long Đồ Ma Trận”, cho dù tiểu tử kia có bản lĩnh ngập trời cũng khó trốn thoát một kiếp này.

- Hừ! Tiểu tử này không ngờ lại dám chui đầu vào lưới, tự tìm cái chết, chúng ta há có thể không chào đón?

Chương 461: Tay sai khủng bố

Trên đỉnh núi.

Trải qua một hồi trao đổi ngắn ngủi, cao tầng của Hiếu Nguyệt Tông, rất nhanh đã có quyết định

- Hay cho Triệu Phong ngươi, rất có cốt khí, phách lực, nếu ngươi đã đến đây nhận tội, bổn Tông có thể giảm bớt trừng phạt cho ngươi. Người đâu... Trước hết hãy bắt Triệu Phong

Vân Hải Tông chủ cười dài, ánh mắt bỗng nhiên lạnh lẽo, tay áo vung lên.

Vừa mới nói xong.

Vụt vụt vụt...

Cường giả trọng Tông môn từ trên những dậy núi cao, tu vi từ Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cho đến Nửa bước Chân Linh cảnh đều lao tới chõ Triệu Phong.

Triệu Phong cười không đáp, thoảng ngẩng đầu, nhìn về phía đỉnh núi, đối diện với bầu trời.

Bịch bịch bịch...

Những thân ảnh kia, vừa mới tiếp cận chuẩn bị bắt Triệu Phong đột nhiên thần quang trong mắt cả đám trở nên ảm đạm, từ không trung rồi xuống mà tử vong

Một luồng khí tức tinh thần thị huyết tà lãnh, quỷ dị vô hình, thẩm thấu đến hư không

- Người nào?

Cao tầng của Hiểu Nguyệt Tông trên đỉnh núi đều kinh tâm động dung đồng loạt nhìn về phía bầu trời đối diện.

Giữa tầng mây.

Một Thanh niên lạnh lùng, toàn thân một màu đen đang đứng trên một đầu Yêu cầm cực lớn.

- Ai dám vô lễ với chủ nhân, đây chính là kết cục!

Thanh niên lạnh lùng kia, hai mắt thâm thúy thần bí, bên trong mơ hồ ẩn hiện một đoàn xích hắc vặn vẹo, đập vào mắt thật kinh hồn

- Huyết mạch đồng tử thật đáng sợ.

Đám trưởng lão cao tầng của Hiểu Nguyệt Tông đều không khỏi rùng mình một cái.

Thanh niên lạnh lùng kia, không chỉ huyết mạch đồng tử cường đại kinh người, mà ngay cả khí tức tu vi cũng đạt tới Chân Huyền cấp.

Phải biết rằng

Từ trên xuống dưới Hiểu Nguyệt Tông ngoại trừ hai vị cứu binh mới đến ra, đám trưởng lão còn lại, tất cả đều là Chân Nhân cấp.

- Đầu Yêu cầm cực lớn kia, không phải vừa rồi còn giám sát chúng ta

sao?

Tiểu đội Dương Càn đều kinh ngạc không thôi.

Vừa không lâu trước, trên con Yêu cầm cực lớn kia, còn chở đầy cường giả của Hiểu Nguyệt Tông có nhiệm vụ là giám sát bọn hắn.

Lúc này, mới chỉ trong chớp mắt, con Yêu cầm cực lớn kia đã trở thành vật sở hữu của thanh niên lãnh khốc kia rồi.

- Ồ! Người kia dường như có chút quen mắt thì phải?

Ở đây có một vài thiên tài kiệt xuất, đều vội vàng nhìn về phía thiếu niên lãnh khốc kia.

- Là hắn...

Trong lòng Bắc Mặc đột nhiên nhảy dựng.

- Lâm Thông!

Dương Càn hít một hơi khí lạnh

Ngày xưa, tại Liên minh thịnh hội của mười ba Tông hai chữ “Lâm Thông” là tồn tại giống như ác mộng

Ngoại trừ những thiên tài cá biệt như Triệu Phong và Thương Vũ Nguyệt ra, không ai có thể ngăn cản được Lâm Thông

Năm đó.

Bất luận là Dương Càn hay là Bắc Mặc cũng đều là bại tướng dưới tay Lâm Thông ngay cả một chiêu cũng không cản nổi.

Thậm chí nửa năm sau, Lâm Thông vẫn là một bóng ma trong lòng bọn hắn.

Giờ khắc này.

Lâm Thông lại hiện ra, thành tựu tạo nghệ của hắn cũng đã vượt xa Dương Càn và Bắc Mặc.

Lâm Thông có tư chất nhất đẳng lại thêm huyết mạch đồng tử cường đại, có thể nói là thiên tài có tư chất số một số hai của Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Vào lúc này...

Lúc Lâm Thông hiện thân, cường thế lên tiếng, trên sân lập tức chấn động

- Lâm Thông này rõ ràng lệ thuộc Liên minh Thiết Long, thậm chí là thành viên hạch tâm của Xích Nguyệt Ma Giáo, tại sao...

Bắc Mặc có chút buồn bực.

Lâm Thông và hắn hiện nay đều có thể xem là thành viên của Liên minh Thiết Long.

Thế nhưng địa vị của Lâm Thông lại cao hơn Bắc Mặc rất nhiều, được bố trí vào Xích Nguyệt Ma Giáo, bối dưỡng trọng điểm, thậm chí nghe đồn gã còn từng tiến vào “Xích Nguyệt truyền thừa”.

Càng khiến cho mọi người kinh hãi chính là.

Mạnh như Lâm Thông không ngờ vẫn gọi Triệu Phong là chủ nhân.

- Lâm Thông chớ vội làm càn. Lần này là ta thành tâm hướng “Vân Hải Tông” chủ tạ tội.

Triệu Phong mỉm cười, chậm rãi đi về phía Trung Xu Đường.

Trên đường đi, không còn người nào dám ra tay với Triệu Phong nữa.

Ánh mắt Vân Hải Tông chủ lập lòe bất định, suất lĩnh đám cao tầng của Hiểu Nguyệt Tông đến trước Trung Xu Đường.

Triệu Phong bước đi vô cùng chậm, trên đường bắt gặp rất nhiều gương mặt quen thuộc.

Đi được nửa đường.

- Tiểu tử Triệu Phong tại sao ngươi lại trở về đây?

Hai lão giả râu tóc bạc trắng mở trừng mắt, vẻ mặt giật mình, khó hiểu.

- Quan lão, Trương lão.

Trên mặt Triệu Phong lộ ra một tia cười ấm áp vui mừng.

Trong lòng hắn có chút cảm giác ấm áp, nghĩ đến tình cảnh ngày xưa, lúc mình với vào Hiểu Nguyệt Tông hai lão giả này đã từng tranh giành mình để thu làm đệ tử.

Từ hai lão giả này, Triệu Phong đã học được rất nhiều thự tại phương diện đan dược, trận pháp, đều có trụ cột nhất định

Nhưng cuối cùng, Triệu Phong vẫn không lựa chọn đan đạo, cũng không có bước vào thế giới trận pháp.

- Triệu Phong tại sao ngươi lại trở về?

Hai lão giả có chút không đành lòng nhìn về phía Triệu Phong

Năm xưa ở Hiểu Nguyệt Tông hai lão giả này đã từng ký thác lên người Triệu Phong không ít tâm huyết và kỳ vọng

Đối với Hành vi lúc này của Triệu Phong bọn họ đều cảm thấy khiếp sợ khó hiểu.

Hai lão giả này làm sao nhẫn tâm đến một kỳ tài ngút trời như Triệu Phong vẫn lạc được cơ chứ?

- Hai vị yên tâm, Triệu Phong làm sao có thể cô phụ tâm nguyện của các người được?

Triệu Phong mỉm cười, sau khi lưu lại một câu nói, liền quay người rời đi.

Trương lão và Quan lão liếc nhìn nhau, đều lộ ra một tia kinh dị.

Bọn họ không khó nhìn ra, tu vi Triệu Phong đã đạt tới Chân Linh cảnh, chỉ trong một thoáng tiếp xúc, hai người đã cảm nhận được một luồng khí tức thâm sâu mênh mông ngay cả đám trưởng lão cao tầng của Hiểu Nguyệt Tông cũng không thể sánh băng

Sắc mặt nhị lão trở nên thận trọng đưa mắt nhìn Triệu Phong từng bước tiếp cận Trung Xu Đường.

Phía trước Trung Xu Đường.

Vân Hải Tông chủ, mấy vị trưởng lão cao tầng bao gồm cả trưởng lão Chấp pháp, mỗi người đều trình diện đầy đủ.

Phù Loan Điện đang lơ lửng trên Trung Xu Đường, khí tức điện mang của nó đột nhiên sáng ngời.

- Phù Loan Điện, đã lâu không gặp.

Triệu Phong mỉm cười gật đầu.

Một màn không thể tường tượng nổi xuất hiên.

Phù Loan Điện kia dường như có cảm ứng, đột nhiên “ầm ầm” rung lên, khí tức điện mang mãnh liệt thêm vài phần, dường như đang hoan nghênh một vị băng hữu.

Đám cao tầng của Hiểu Nguyệt Tông đang đứng trước Trung Xu Đường, vẻ mặt có chút khó coi.

Phù Loan Điện chính là hạch tâm truyền thừa của Hiểu Nguyệt Tông, là căn cơ để lập Tông

Mà lúc này, không ngờ Phù Loan Điện lại sinh ra cảm ứng, rốt cuộc là có ý nghĩa gì?

- Ha ha ha... Tiểu tử thật càn rỡ, dám một mình xông vào thiên la địa võng

Một đạo thanh âm chấn động mây xanh, từ dãy núi đằng xa truyền đến.

Vèo...

Chỉ thấy một đại hán thân thể màu xích tử, giẫm chân bước trên hư không bốn phía theo đó phát ra từng trận phong bạo rít đì đùng

Khí tức của “đại hán xích tử” này, hùng hậu ngưng thực, bên trong khí lực phát ra một luồng khí tức khủng bố như núi cao đè ép, ngay cả một vài trưởng lão Chân Linh cảnh ở đây cũng đều phải run sợ.

- Chân Huyền cấp?

- Hình như là Chân Huyền cấp đỉnh phong

Đám trưởng lão như trưởng lão Chấp pháp và Lục Nguyệt mỗ mỗ đều không khỏi hít một ngụm khí lạnh

- Trưởng lão hạch tâm thứ bảy?

Sắc mặt Vân Hải Tông chủ đại hỉ, liền bước về phía trước cung nghênh

Người đến chính là một trong hai viện binh mà Vân Hải Tông chủ mời đến.

Vài ngày trước, Vân Hải Tông chủ mơ hồ nghe ngóng được tin tức Triệu Phong cường thế trở về, trong lòng cảm thấy bất an, dù sao thì Triệu Phong năm xưa cũng làm nên đủ loại kỳ tích khủng bố, nổi danh khắp Hoành Vân Thập Tạm Quốc. Ai biết được Đại trưởng lão đã lưu lại đường lui nào cho Triệu Phong thậm chí rất có thể đã mượn được cứu binh cường đại của Đại quốc.

Vì vậy, Vân Hải Tông chủ mới cầu viện “Liên minh Thiết Long”.

Vừa vặn lúc đó, hai đại trưởng lão hạch tâm trong Liên minh Thiết

Long đã bị Triệu Phong tiêu diệt, cho nên Liên minh Thiết Long liền hào phóng phái tới một vị trưởng lão hạch tâm, còn là trưởng lão hạch tâm thứ bảy.

Bất kỳ Trưởng lão hạch tâm nào trong Liên minh Thiết Long, đối với Vân Hải Tông chủ mà nói, đều là tồn tại không thể với tới.

Càng đừng nói là trưởng lão hạch tâm thứ bảy.

Hơn nữa, để đề phòng đạt được mục đích, Vân Hải Tông chủ còn bỏ ra một số tiền lớn, mời tới đây hai vị minh hữu cường đại

- Ha ha... Vân Hải Tông chủ không cần lo lắng...

Từ đằng xa lại truyền đến một trận tiếng cười khẽ.

Người tới là một trang niên mặc nho bào, lòng bàn chân lập lòe ngân quang lưng đeo một thanh trúc kiếm tinh bích.

- Là Tường Vân Tử...

- Không ngờ Vân Hải Tông chủ lại có thể thỉnh động được cả hắn, Tường Vân Tử này không môn không phải, nhưng lại là người tu hành có tính truyền kỳ nhất Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Không ít cường giả trong đám cao tầng của Hiểu Nguyệt Tông lập tức nhận ra thân phận của trung niên nho bào.

Trong Thế giới Tông môn, tuyệt đại đa số cường giả tu hành, đều xuất thân từ một đại Tông phái hoặc là thế lực gia tộc nào đó.

Tuy nhiên, cũng có một vài trường hợp đặc biệt, một vài nhân sĩ du tán trong nhân gian, cũng có thể sản sinh ra cường giả đệ nhất, cho

dù tỷ lệ này rất nhỏ.

Mà “Tường Vân Tử” chính là một đại biểu điển hình, nhân duyên cũng rất tốt, có quan hệ không tệ với Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Hiện nay.

Trong Hoành Vân Thập Tam Quốc, Tường Vân Tử giống như một người có thân phận “hòa giải”, rất ít tham dự vào tranh chấp giữa các môn phái.

Thế nhưng không ngờ Vân Hải Tông chủ lại có thể mời một cường giả như vậy tới đây tọa trấn Tông môn, quả nhiên năng lực không đơn giản, hơn nữa e rằng cái giá bỏ ra cũng không nhỏ.

Trước Trung Xu Đường.

Trưởng lão hạch tâm thứ bảy, Tường Vân Tử bỗng nhiên hàng lâm, khiến bầu không khí bỗng nhiên trở nên gấp gáp.

Chẳng qua, so với “Trưởng lão hạch tâm thứ bảy” địch ý bá đạo thì “Tường Vân Tử” lại hòa khí hơn rất nhiều.

Tường Vân Tử nở nụ cười chân thành, vui vẻ nói:

- Triệu hiền chất, sư tôn Tư Đồ Mạt của ngươi cũng có chút giao tình với ta Hôm nay nếu ngươi đã tới Hiểu Nguyệt Tông thỉnh tội, mong rằng có thể lấy thành ý đối đãi, không nên đại động can qua, đả thương người khác.

Triệu Phong làm như không nghe thấy, vẫn tiếp tục bước về phía Trung Xu Đường.

Mục tiêu của hắn chỉ có một, đó chính là Vân Hải Tông chủ.

- Tiểu tử rượu mời không uống muốn uống rượu phạt, để bổn trưởng lão và lão Tường bắt ngươi lại!

Trưởng lão hạch tâm thứ bảy hét lên một tiếng ồm ồm, trên người nổi lên một tầng hỏa văn xích tử, giống như một cái núi lửa, chỉ trong khoảnh khắc có thể hủy diệt một cái sơn trang

Những cao tầng trưởng lão của Hiểu Nguyệt Tông đều kinh hãi run rẩy.

Ba mươi sáu vị trưởng lão hạch tâm của Liên minh Thiết Long, không có vị nào không phải là Chân Huyền cấp.

Mà mười người đứng đầu, đều có chiến lực khủng bố gần sánh với Chân Chủ cấp.

Đại hán xích tử này xếp hàng thứ bảy, còn là Luyện Thể giả hiếm thấy, chỉ bằng vào khí lực thân thể cũng đủ có thể nghiền nát Chân Huyền cấp bình thường

Nếu như bị áp sát người, e rằng ngay cả Chân Chủ cấp cũng gặp phải nguy hiểm rất lớn.

Ầm...

Ngay lập tức, đại hán xích tử giống như một quá thú hình người, mang theo sóng nhiệt khủng bố, lao về phía Triệu Phong

- Tường Thiên Trảm Vân Kiếm!

Trong mắt Tường Vân Tử lóe lên tinh quang trúc kiếm sau lưng rang

lên một cái, chém ra một mảnh kiếm quang vân huy tươi đẹp, đan vào nhau dày đặc, ập tới phía Triệu Phong

Nhất thời.

Hai đại Chân Huyền cấp đều đồng loạt ra tay.

Thế nhưng

Thân hình Đại hán xích tử và Tường Vân Tử vừa động trái tim đột nhiên đập mạnh một cái, cảm thấy một loại bất an đến từ linh hồn.

Giữa không trang trên một đầu Yêu cầm cực lớn.

- Xích Ma Nguyệt Đồng!

Trong hai trong mắt xích sắc của Lâm Thông đột nhiên vặn vẹo một trận, hiện ra hình dạng hai huyết nguyệt hình lưỡi liềm.

Phốc phốc.

Hai đạo huyết nguyệt hình dạng lưỡi liềm trầm phá hư vô, tràn ngập huyết sát âm lãnh, thâm thấu vào thân thể, xuyên qua hư không giống như thiểm điện đánh trúng “Xích Tử Đại Hán” và “Tường Vân Tử”.

Ọc ọc...

Thân hình Tường Vân Tử và đại hán xích tử chấn động đồng loạt thổ ra một búng máu.

Sắc mặt hai người tái nhợt, kinh hãi ngẩng đầu, nhìn về phía thanh niên lãnh khốc bao trùm trong một màu đen, bị mọi người phớt lờ.

Tại Hoành Vận Thập Tam Quốc ngày xưa, thiên tài tư chất huyết mạch tuyệt đỉnh, hai năm sau, lại một lần nữa hiên uy.

- Huyết mạch đồng thuật thật đáng sợ.

- Chỉ liếc mắt một cái, liền đả thương hai cường giả chiến lực Chân Huyền cấp, Lâm Thông hiện nay so với năm xưa, còn mạnh mẽ hơn gấp trăm lần.

Trên sân lập tức ồn ào, đặc biệt lã những thiên tải ngày xưa đã tham gia Liên minh thịnh hội của mười ba Tông

Bắc Mặc đứng phía sau, trong long càng không thể bình tĩnh nổi:

- Lâm Thông này, quả nhiên đã tiến vào Xích Nguyệt truyền thừa. E rằng chiến lực của hắn đã gần như vô dịch dưới Chân Chủ cấp rồi.

Không thể nào tường tượng nổi, một thiên tài khủng bố như vậy lại trở thành người hầu kiêm sai vật của Triệu Phong.

Chương 462: Mồi nhử

Hiểu Nguyệt Tông, phía trước Trung Xu Đường.

Phần đông thành viên đệ tử đều tập trung trêu núi. Vẻ mặt cả đám tràn đầy hồi hộp, hô hấp như ngừng lại.

Giờ khắc này, “Lâm Thông” trên bầu trời đã trở thành tiêu điểm ánh mắt của mọi người.

Vân Hải Tông chủ, Trưởng lão Chấp pháp, bao gồm cả những Trưởng lão cao tầng khác hoặc cường viện Chân Huyền cấp, trong mất mỗi người đều tràn ngập kiêng kỵ, sợ hãi.

Hai đại cường giả có chiến lực Chân Huyền cấp, chỉ bị “liếc” nhìn một cái, liền bị đánh bại, không ai có thể hình dung nổi sự đáng sợ của những thiên tài tân tinh này.

Phải biết rằng

- Tường Vân Tử chính là người tu hành lịch lãm có tính truyện kỳ nhất Hoành Vân Thập Tam Quốc, phóng mắt khắp toàn bộ Hoành Vân Thập Tam Quốc, người có thể so với hắn cũng chỉ đếm được trên đầu ngón tay.

Trưởng lão hạch tâm thứ bảy, thực lực càng khiến cho người khác sợ hãi, chỉ bằng vào lực lượng khí lực, đã có thể nghiền nát tuyệt đại đa số Chân Huyền cấp, dưới Chân Chủ cấp khó có đối thủ.

Hai cường giả chiến lực Chân Huyền cấp, không ngờ ngay cả một

cái liếc mắt của Lâm Thông cũng không cản được.

- Lâm Thông! Ngươi dám phản bội liên minh, kết bằng hữu với tiểu tử này sao?

Trưởng lão hạch tâm thứ bảy, chùi đi vết máu bên khóe miệng, không khỏi tức giận gầm nhẹ.

Lâm Thông, Bắc Mặc và trưởng lão hạch tâm thứ bảy, đều là một phần của Liên minh Thiết Long.

Đương nhiên.

Thân phận và địa vị của Lâm Thông và trưởng lão hạch tâm thứ bảy, lại càng cao hơn.

Đối mặt với lời chất vẫn của trưởng lão hạch tâm thứ bảy này, Lâm Thông vẫn im lặng không đáp.

Nhưng ánh mắt của hắn lại thoáng xẹt qua thiếu niên tóc lam phía dưới, trong mắt mơ hồ có chút bất đắc dĩ.

Những chi tiết này, dĩ nhiên khó có thể thoát khỏi ánh mắt quan sát của những cường giả ở đây.

- Thiện tài khủng bố như Lâm Thông, lại bái Triệu Phong làm chủ, cam nguyện làm tay sai cho đối phương?

Từ lúc Liên minh thịnh hội của mười ba Tông đến nay, Triệu Phong và Lâm Thông đều thân mang huyết mạch đồng tử, cho nên đã định sẵn là sẽ đối địch với nhau.

Lâm Thông có “Cổ U Điện”, nghe đồn nó từng là một tiểu Phân Đà

của Xích Nguyệt Ma Giáo ở Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Lâm Thông tuyệt đối là một thành viên tâm phúc trong Liên minh Thiết Long, thậm chí còn nhận được sự trọng dụng của Xích Nguyệt Ma Giáo.

Như vậy cũng không khó đoán, có lẽ lúc này Lâm Thông rất có khả năng đã rơi vào hoàn cảnh “bị ép buộc”.

Hơn nữa, đối mặt với sự chất vất của trưởng lão hạch tâm thứ bảy, Lâm Thông căn bản không thèm giải thích.

- Ha ha, Triệu mỗ chỉ muốn thỉnh tội với “Vân Hải Tông chủ” mà thôi, những người khác tốt nhất đừng nên can thiệp vào.

Một tiếng cười khẽ phát ra từ phía thiếu niên tóc lam.

Đám người Vân Hải Tông chủ đều cảm thấy tâm thần run lên.

Ngay cả thiên tài có thực lực khủng bố như Lâm Thông cũng bị ép bức thành tay sai, khó có thể tưởng tượng nải thực lực và cấp độ của Triệu Phong hiện nay là như thế nào.

Trong vô hình.

Thiếu niên tóc lam trong tầm mắt đã khiến cho mọi người tràn ngập nghi hoặc, kiêng kỵ và kính sợ.

Không người nào dám hành động thiếu suy nghĩ.

Mạnh như trưởng lão hạch tâm thứ bảy và Tường Vân Tử, nhưng lúc này trong lòng bọn họ cũng kiêng kỵ sâu sắc, hoàn toàn không thể nhìn thấu nông sâu của đối phương.

Một tên tay sai của Triệu Phong đã có thể miễu sát hắn, càng không thể nào đánh giá được thực lực của “chủ nhân”.

Bịch... Bịch...

Toàn trường yên tĩnh, dường như chỉ còn lại bước chân nhàn nhã tự nhiên của thiếu niên tóc lam.

Rốt cuộc, đến một thời điểm.

Bước chân của Triệu Phong đã tiến vào phía trước Trung Xu Đường.

- Tới gần rồi... Tiểu tử kia sắp tiến vào phạm vi trận pháp rồi.

- Vân Hải Tông chủ! Bát Long Đồ Ma Trận đã chuẩn bị hoàn tất.

Đám cao tầng của Hiểu Nguyệt Tông đều cảm thấy trái tim đập dồn dập.

Bật Long Đồ Ma Trận này, tuyệt đối là đại sát chiêu cuối cùng và cũng là mạnh nhất của bọn hắn.

- Cái “Bát Long Đồ Ma Trận” này, chính là cường hóa từ trận pháp Thượng cổ, tài liệu dùng cho trận pháp này, e rằng đã hao tổn vô số tài lực nhân lực. Hơn nữa, muốn phát động trận pháp này, còn cần bát đại Chân Linh cảnh liên thủ, đồng thời cần sáu mươi tư vị tinh anh tu vi Lục trọng thiên, Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh...

Phía trước Trung Xu Đường, Hiểu Nguyệt Tông đã phát động tám vị cường giả Chân Linh cảnh.

Bắc Mặc cũng chủ trì một vị trí trong tám đại Chân Linh cảnh.

- Trận pháp đã xây dựng hoàn tất!

- Ha ha! Tiểu tử kia đã tiến vào phạm vi trận pháp rồi.

Tiến gần thêm một chút nữa chính là khu vực hạch tâm có uy lực lớn nhất của trận pháp, cho dù là Chân Chủ cấp giáng lâm cũng khó có thể toàn thân trở ra!

Đám cao tầng, cường viện của Hiểu Nguyệt Tông đều như mở cờ trong bụng

Đối với uy lực vây giết của “Bát Long Đồ Ma Trận”, bọn hắn có lòng tin tuyệt đối!

- Triệu Phong... Đừng!

Dưới chân núi, Trương lão và Quan lão đều nhìn ra hư thật, không khỏi kinh hô.

Đặc biệt là Trương lão vốn am hiểu trận pháp, hắn cũng đã từng tham dự việc xây dựng nên “Bát Long Đô Ma Trận” cho nên biết rõ uy lực của trận pháp này.

Đáng tiếc.

Nhắc nhở của bọn họ đã quá muộn.

Bước chân của Triệu Phong đã tiến vào khu vực uy lực hạch tâm của “Bát Long Đồ Ma Trận”.

Lúc này.

Chính là thời cơ tốt nhất để phát động trận pháp, đám cao tầng và cường viện của Hiểu Nguyệt Tông đều cảm thấy trong lòng cuồng hỉ.

- Ha ha, Bát Long Đồ Ma Trận ư? Trước kia lúc học tập ở Tông Vụ Đường, ta đã từng được Trương lão để cập qua đến trận pháp này.

Một thanh âm cười nhạt khoan thai phát ra từ thiếu niên tóc lam đang ở vị trí hạch tâm.

Cái gì?

Đám người Hiểu Nguyệt Tông, cảm thấy thể xác và tinh thần đều kịch chấn, ánh mắt vô cùng kinh hãi, nhìn về phía Triệu Phong với vẻ không thể tin nổi.

Vân Hải Tông chủ, trong nội tâm chợt máy động, cảm thấy bất an mãnh liệt.

Thiếu niên trước mặt, hiển nhiên đã từng học tập qua trận pháp, thậm chí rất tinh thông

Hắn biết rõ sự tồn tại của “Bát Long Đồ Ma Trận”, vậy mà vẫn không đếm xỉa bước vào, thậm chí trong lúc nói cười đã nhìn thấu mọi thứ.

Lúc này.

Đám cao tầng và cường viện của Hiểu Nguyệt Tông đều cảm thấy chột dạ, một trận hàn ý khó hiểu lan khắp toàn thân.

Thiếu niên trước mắt cao thâm mạt trắc, gần như đã khiến tâm tâm thần của bọn hắn bị dồn đến biên giới chuẩn bị sụp đổ.

Một trong hai đại cường viện là Tường Vân Tử thì lại cảm thấy vô

cùng hối hận.

Trước khi nhận lời mời của Vân Hải Tông chủ, hắn đã từng tìm hiểu qua đội hình cường giả đối phó với Triệu Phong đặc biệt là “Bát Long Đồ Ma Trận” có lực lượng khủng bố.

Thế nhưng sự thật lại hoàn toàn vượt ngoài dự liệu.

Tất cả đều bắt nguồn từ thiếu niên tóc lam thâm bất khả trắc kia.

Năm đó, hắn với thân phận đệ nhất thiên tài của Hoành Vân Thập Tam Quốc, trốn đến Đại quốc xa xôi.

Bây giờ, đột nhiên quay trở và không ai biết được nội tình thực sự của hắn thâm sâu đến mức nào.

- Mọi người không nên bị tiểu tử này hù dọa, chúng ta tề tâm hợp lực, vây giết hắn đến chết.

- Bát Long Đồ Ma Trận... Khai!

Bát đại Chân Linh cảnh đồng loạt thúc dục Chân Linh khí sáu mươi tư tinh anh Thoát Phàm Cảnh đồng loạt phụ trợ phát động trận pháp.

Chỉ trong nháy mắt.

Tám đạo quang xích hình rồng có màu sắc khác nhau, mỗi một đầu kéo dài hơn mười trượng giống như tám đầu “Tỏa Long Quang Liên” phong cách cổ xưa. Ánh sáng điện lôi xen lẫn, lập tức đem toàn bộ khu vực ở chỗ Triệu Phong phong tỏa chặt như nêm cối.

- Bát Long Đồ Ma Trận, uy lực trận pháp thật cường đại!

- Tám đầu quang xích hình rồng do trận pháp tạo nên, mỗi một đầu e rằng đều có thể so sánh với lực lượng của Chân Huyền cấp đỉnh phong...

Đám cao tầng của Hiểu Nguyệt Tông đứng ở xung quanh không khỏi kinh hãi hưng phấn.

Trận pháp Thượng cổ hùng vĩ quy mô bực này, rất nhiều người cả đời cũng không thể nhìn thấy, hôm nay xem như mở rộng tầm mắt rồi.

Vụt vụt vụt...

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, tám đầu quang xích hình rồng lập tức phong kín hết thảy lộ tuyến của hắn, giống như một cái lao tù, đem hắn vây khốn.

Phốc phốc phốc...

Trong đó có hai đầu quang xích hình rồng là nổi lên điện quang khắp nơi, cuốn lấy hai chân Triệu Phong

- Đáng tiếc, nếu như tám đại Chân Huyền cấp liên thủ, có lẽ còn có thể tạo thành một chút uy hiếp đối với ta.

Triệu Phong nói với vẻ tiếc nuối.

Bên ngoài thân thể hắn, bỗng nhiên lóe lên một tầng lôi văn thanh phong ngưng kết thành một màn hào quang trong suốt, “keng keng” hai tiếng, hai đầu quang xích hình rồng liền bị chấn văng

Đinh đinh đinh...

Trên màn hào quang Phong Lôi, tia lửa bắn khắp nơi, tám đầu quang xích hình rồng này, mỗi một đạo đánh lên người Triệu Phong đều bị chấn văng ra ngoài.

- Bát Long Đồ Ma Trận này cần “Bát Long liên tâm”, các ngươi nhân tâm không hợp, diễn luyện không đủ, chỉ có thể phát uy được sáu bảy thành uy lực của trận pháp này mà thôi...

Triệu Phong lắc đầu.

Hắn không nhanh không chậm, từng bước đi tới vị trí gần hạch tâm của trận pháp - nơi mà Vân Hải Tông chủ đang đứng.

- Tiểu bối! Đừng vội cuồng ngạo...

Trong thanh âm của Vân Hải Tông chủ đã có chút run sợ.

Không ai ngờ được, thực lực của Triệu Phong cường đại như vậy, lại có thể nhàn nhã dạo chơi trong “Bát Long Đồ Ma Trận”.

- Vân Hải Tông chủ, Triệu mỗ thành tâm đến đây thỉnh tội, “ngài” cần gì phải khẩn trương như vậy?

Triệu Phong đặt hai tay sau lưng, nhàn nhạt mỉm cười.

Thoạt nhìn, hắn dường như cũng không có ý định lấy mạng Vân Hải Tông chủ.

- Thật đúng là hậu sinh khả úy...

Bỗng nhiên, một âm thanh thê lương u ám, từ một góc quảng trường truyền đến.

Thanh âm đó, như có một luồng ma lực xuyên vào tâm linh, rõ ràng rất trầm, nhưng mọi người trên sân lại đều có thể nghe thấy rõ ràng.

- Thanh âm này...

Lâm Thông ở trên không trung cùng với Bắc Mặc ở dưới Trung Xu Đường đều khẽ rùng mình một cái.

Tám đại Chân Linh cảnh chu trì trận pháp, Vân Hải chân nhân và đám cường viện, đều cảm thấy thể xác và tinh thần run lên.

Giờ khắc này.

Không khí phảng phất như cứng lại, chỉ còn lại một âm thanh thê lương len lỏi vào tâm linh.

Vụt vụt vụt...

Tại một góc quảng trường có ba thân ảnh mặc áo đen đội mũ rộng vành, bỗng nhiên xốc bộ áo bào che phủ bên ngoài lên, lộ ra diện mạo của bọn họ.

Ba luồng khí tức kinh khủng từ một góc quảng trường tản mát ra.

Hai nam một nữ, giống như Địa Ngục Chi Vương, đứng lẳng lặng trước Trung Xu Đường.

Vụt!

Trong đó có một nam tử huyền y, tay cầm quạt sắt, làn da khắp toàn thân và quần áo, phảng phất bị kim thiết đồng hóa, phát ra một luồng khí tức kim loại lạnh băng

Vù vù...

Trong hư không chùm tia sáng kim loại màu bạc lóe lên.

Bước chân của Triệu Phong dừng lại.

Sau lưng.

Đồng tử nam tử huyền y cực kỳ u lãnh, quạt sắt trong tay lóe lên một tia phong mang hình quạt lạnh lẽo như băng chỉ còn cách sau lưng Triệu Phong chừng một thước.

Phong mang hình quạt kia sắc bén vô cùng, chỉ cần nhoáng một cái, liền có thể chém Triệu Phong thành hai khúc.

- Thiết Tiêu Chân Chủ!

Khoảnh khắc nam tử huyền y hiện thân, mấy vị trưởng lão cao tầng của Hiểu Nguyệt Tông kể cả Vân Hải Tông chủ đều không khỏi nghẹn ngào.

Thiết Tiêu Chân Chủ!

Cái tên này giống như một bóng ma, khắc sâu vào tâm khảm cao tầng của liên minh mười ba Tông

- Bái kiến ba vị Điện Vương!

Trưởng lão hạch tâm thứ bảy, lộ vẻ mừng rỡ như điên.

- Ba đại Điện Vương U Long, Thiết Tiêu, Bích Cơ, việc... Việc này...

Trên mặt Bắc Mặc tràn ngập kinh hãi.

Trước khi xuất phát, hắn chỉ nghe cao tầng trong liên minh nói với mình là sẽ phái ra ba cường giả cao tầng trợ giúp mình quay trở về Hiểu Nguyệt Tông ứng phó Triệu Phong

Nhưng nào có thể đoán được, ba vị cường viện này lại chính là ba đại Điện Vương của Liên minh Thiết Long.

- Bái kiến ba vị Điện Vương U Long, Thiết Tiêu, Bích Cơ.

Lâm Thông giữa không trung trên trán ứa ra mồ hôi lạnh, vẻ mặt tâm thần bất định.

Vụt vụt...

Ngoại trừ Thiết Tiêu Chân Chủ ra, một nam một nữ khác, thân hình vừa chớp động đã hình thành xu thế tam giác giáp cóng, vây quanh Triệu Phong

U Long Điện Vương khí tức mạnh nhất. Mái tóc màu đen như thác nước, trên đầu mọc ra một cái sừng đen, toàn thân bao trùm trong một tầng lân giác đen kịt, có một luồng khí tức Thượng Cổ thần bí.

Sự hiện hữu của hắn, giống như ác quỷ tới từ địa ngục.

Còn Bích Cơ Điện Vương ở bên cạnh thì một thân váy áo bích ngân đẹp đẽ tinh xảo, khuôn mặt thiên sứ, vóc người ma quỷ, khí tức quỷ dị sâu thảm, khiến người khác có cảm giác mơ hồ, mỗi một cái nhíu mày hay một nụ cười đều có thể đoạt đi hồn phách người khác.

- Bắc Mặc, làm rất tốt! Triệu Phong quả thật đã trở về Hiểu Nguyệt Tông Vân Hải Tông chủ, làm phiền các hạ rồi, nếu không có ngươi, chúng ta cũng không cách nào phục kích kẻ này một cách thuận lợi

như vậy.

Mái tóc đen của U Long Điện Vương phiêu động thanh âm trống rỗng phảng phất Ma Chủ đến từ vực sâu.

Thời gian, không gian, tại thời khắc này đều phảng phất như ngưng trệ.

Từ trên xuống dưới Hiểu Nguyệt Tông, mỗi gương mặt đều ngây ra, tâm linh rung động, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Tứ đại cự đầu cao nhất trong Liên minh Thiết Long, không ngờ một lần lại xuất hiện ba vị, hơn nữa, hiện thân chỉ vì một Hiểu Nguyệt Tông nho nhỏ.

- Ba đại Điện Vương... Thì ra, chỉ là mồi nhử...

Vân Hải Tông chủ thở phào một hơi, không khỏi cười cay đắng.

Chương 463: Mồi nhử 2

-... Thì ra ta chỉ là mồi nhử...

Trong lòng Vân Hải Tông chủ liền bình tĩnh lại, an nguy của mình đã không cần phải lo lắng nữa.

Trong Liên minh Thiết Long, bát kỳ một vị Điện Vương nào cùng đều có thể bao trùm khu vực Hoành Vân, là cự đầu lật tay làm mây, úp tay làm mưa.

Huống chi, lúc này.

Ba đại Điện Vương giáng lâm, cũng đủ khiến toàn bộ khu vực Hoành Vân thay đổi, tất cả mục nát cũng có thể hóa thần kỳ.

Thế nhưng, ngoài kinh hỉ ra, trong lòng Vân Hải Tông chủ còn có chút cay đắng

Mặc cho hắn mưu tính ma đoán như thế nào, kết quả vẫn chỉ là một cái “mồi nhử” nho nhỏ trong toàn bộ đại cục mà thôi.

Chẳng qua, trong lòng Vân Hải Tông chủ lại tràn đầy nghi hoặc.

Ba đại cự đầu Điện Vương, đều giáng lâm Hiểu Nguyệt Tông chẳng lẽ chỉ vì đối phó với một tên hậu bối?

Như vậy có phải là huy động nhân lực quá mức, chuyện bé xé ra to hay không? Giờ khắc này.

Toàn bộ Thiên Nguyệt Sơn đều trở nên trống trải im lặng, mọi âm thanh đều biến mất.

Uy áp tinh thần của ba đại Chân Chủ cấp khiến cho nguyên khí thiên địa ngưng trệ một cách quỷ dị, tất cả sinh linh đều cảm thấy run sợ bất an đến từ tâm linh.

Trong Hiểu Nguyệt Tông từ Tông chủ Trưởng lão cho đến đệ tử môn đồ, cả đám đều lâm vào kinh hãi chưa từng có từ trước tới nay, tâm thần bất định.

Không ai ngờ rằng

Giằng co ân oán giữa Triệu Phong và Vân Hải Tông chủ, lại biến thành cục diện như vậy.

Nhưng càng nhiều sự nghi ngờ bao phủ trong lòng đám người của Hiểu Nguyệt Tông hơn.

- Triệu Phọng này, rốt cuộc có năng lực gì mà có thể khiến cho ba đại Điện Vương của Liên minh Thiết Long, không tiếc liên thủ xuất kích, thậm chí còn phải sắp đặt phục kích?

Trên dưới Hiểu Nguyệt Tông đều chìm vào rung động sâu sắc, không khỏi cảm thấy kinh ngạc khó hiểu.

Vụt vụt vụt...

Cùng lúc đó, bên ngoài sơn môn Hiểu Nguyệt Tông lại truyền đến từng đạo âm thanh xé gió chấn động phong vân.

Không dưới mười đạo khí tức cường hoành, từ khắp bốn phương tám hướng của Hiểu Nguyệt Tông mà truyền đến.

- Chân Huyền cấp, tất cả đều là cường giả Chân Linh Nhị Cảnh Thiên.

- Một luồng... Hai luồng... Ba luồng...

- Trời đất, mười đại Chân Huyền cấp, Liên minh Thiết Long lại xuất động mười đại trưởng lão hạch tâm sao?

Trên dưới Hiểu Nguyệt Tông đều lâm vào một trận kinh hoảng và rung động Lúc bình thường

Những trưởng lão hạch tâm của Liên minh Thiết Long, tùy tiện một vị đến đã có thể khiến cho Hiểu Nguyệt Tông lạnh run người rồi.

Hôm nay, một hơi đến tận mười vị trưởng lão hạch tâm

Đương nhiên.

Khiến cho người khác ngưỡng mộ và kính sợ nhất, vẫn là “Ba đại Điện Vương” đứng trên vạn vật chúng sinh tại khu vực Hoành Vân này.

- Vì giết Triệu Phong, Liên minh Thiết Long không ngờ lại xuất động nhiều lực lượng đỉnh cao như vậy?

Trong lòng Vân Hải Tông chủ khó có thể bình tĩnh được nữa.

Cho dù muốn tiêu diệt cả Hiểu Nguyệt Tông phái một hai vị trưởng lão hạch tâm, dẫn theo thế lực một Phân Điện cũng dư xài rồi.

Trong lúc mơ hồ.

Vân Hải Tông chủ và một ít cao tầng đều cảm thấy sự tình bất thường

Sau kinh hãi chấn động sâu sắc, phần đông ánh mắt đều rơi lên người Triệu Phong

Tất cả phá cách hay từng màn rung động trước mắt, tất cả đều vì thiếu niên này.

Thiếu niên này chính là đệ nhất thiên tài của Hoành Vân Thập Tam Quốc ngày xưa, trên người phảng phất bao trùm bí ân.

Bầu không khí thật quỷ dị.

Ba đại Điện Vương, sau khi xếp thành hình tam giác vây quanh Triệu Phong sắc mặt cũng không hề có chút nhẹ nhàng nào.

Trong đó.

Đạo phong mang hình quạt do cây quạt sắt của Thiết Tiêu Chân Chủ chém ra, chỉ còn cách sau lưng Triệu Phong một thước.

Trong mắt mọi người, Thiết Tiêu Chân Chủ phảng phất chỉ cần rung tay lên, là có thể lập tức chém Triệu Phong thành hai đoạn.

Thế nhưng

Bất luận là Thiết Tiêu Chân Chủ hay là hai đại Điện Vương U Long và Bích Cơ, mỗi người đều không dám có hành động thiếu suy nghĩ.

Triệu Phong thân hãm trong “Bát Long Đồ Ma Trận”, lại bị ba đại Điện Vương vây quanh, nhưng hắn vẫn chắp tay mà đứng, cười nhẹ như mây.

- Triệu Phong biểu hiện của ngươi tại Thánh Vực Chân Long Hội đã khiến cho toàn bộ Đại lục kinh diễm, ngươi chính là một trong những thiên kiêu cái thế rực rỡ nhất thời đại này. Ngay cả bổn tọa cũng phải khuất phục trước thiên phú và tiềm lực của ngươi.

Thiết Tiêu Chân Chủ chậm rãi mở miệng.

Lời này vừa nói ra, toàn trường lại chấn động một lần nữa.

- Thánh Vực Chân Long Hội? Chân Long hội trong truyền thuyết?

- Nghe ý tứ của Thiết Tiêu Chân Chủ, dường như Triệu Phong đã dành được thành tích rất chói mắt tại Chân Long hội?

Đối với Hiểu Nguyệt Tông thậm chí Hoành Vân Thập Tam Quốc mà nói, Chân Long hội chính là một vùng đất xa xôi trong truyền thuyết.

Trên mặt hai đại Điện Vương khác cũng không hề có một tia khinh thị nào, tất cả đều tập trung vào Triệu Phong

- Triệu Phong ngươi còn trẻ đã có được thực lực như vậy, thậm chí trước kia đã từng đánh trọng thương Điện Vương Huyết Cương Đà. Phải biết rằng trong Tứ đại Điện Vương, ngoại trừ ta ra, không ai có thể hơn được hắn. Thiên tài như ngươi, tin rằng nếu để cho Đường chủ đại nhân biết được, ngài ấy cũng sẽ trọng dụng bối dưỡng ngươi.

Thanh âm thê lương trầm trầm của U Long Điện Vương, vang vọng khắp quảng trường

Trong bốn đại Điện Vương, vị “U Long Điện Vương” này là người có địa vị tối cao, thực lực cũng thâm bất khả trắc nhất.

Trên đầu U Long Điện Vương mọc ra một cái sửng đen, khí tức huyết mạch trên người, thậm chí khiến cho khí huyết Triệu Phong khẽ run lên.

Những người không có huyết mạch truyền thừa, cho dù chỉ tiếp cận U Long Điện Vương, thân hình cũng sẽ run rẩy một cách khó hiểu, sợ hãi giống như cừu non gặp phải sói dữ, như sinh linh cấp thấp gặp phải sinh linh cấp cao.

Lời nói của U Long Điện Vương, khiến cho đám cao tầng của Hiểu Nguyệt Tông đều cảm thấy tim đập nhanh, mặt biến sắc.

- Tên Triệu Phong này... Không ngờ lại có thể đánh bại một vị Điện Vương trong Liên minh Thiết Long?

- Ngay cả U Long Điện Vương đứng đầu Tứ đại Điện Vương cũng chìa ra cành ô liu trước mặt hắn.

Trong mắt Vân Hải Tông chủ và đám người trưởng lão Chấp pháp, tất cả đều tràn ngập kinh hãi.

Bọn họ âm thầm đổ mồ hôi lạnh một phen, nhóm người mình, không ngờ cách đó không lâu còn muốn sắp xếp đối phó với một nhân vật khủng bố như vậy.

Phần lớn ánh mắt đều dừng lại trên người Triệu Phong.

Kể cả Bắc Mặc và Lâm Thông ở giữa không trung.

- Ba đại Điện Vương, nếu như có thể giải quyết Triệu Phong, uy hiếp của “Minh Tâm Chủng” trên người ta, có thể sẽ giải trừ.

Trong lòng Lâm Thông thở phào một hơi.

Hai bên địch ta, đều đang chờ đợi câu trả lời của thiếu niên tóc lam.

Thế nhưng

Triệu Phong vẫn chắp tay mỉm cười như trước, ánh mắt dừng lại trên người Vân Hải Tông chủ, sau đó chuyển sang Bắc Mặc.

Cuối cùng, hắn chậm rãi mở miệng.

- Bắc Mặc sư huynh, làm rất tốt, đám cường giả của Liên minh Thiết Long quả nhiên sẽ đến Hiểu Nguyệt Tông Vân Hải Tông chủ, làm phiền các hạ, nếu không có ngươi phối hợp hoàn mỹ, kế hoạch của ta cũng không thê nào hoàn thành một cách thuận lợi như vậy.

Tiếng cười ồn ào nhàn nhạt, vang vọng khắp dãy núi.

- Ta... Ta...

Bắc Mặc há to miệng, trợn mắt há hốc mồm, phảng phất như mắc nghẹn.

- Phối hợp? Ta lúc nào...

Biểu lộ trên mặt Vân Hải Tông chủ bỗng nhiên ngưng tụ.

Phù...

Toàn bộ Hiểu Nguyệt Tông chỉ còn lại thanh âm của Triệu Phong

Thiết Tiêu Chân Chủ và Bích Cơ Điện Vương đều sững sờ tại chỗ, có chút run rẩy.

- Cái... Cái gì?

U Long Điện Vương nghẹn họng sắc mặt trở nên âm lệ.

Mọi người ở đây đều cảm thấy có gì đó không đúng nhưng cẩn thận nghĩ lại, rất nhiều người đã bừng tỉnh đại ngộ.

Thì ra.

Câu nói này của Triệu Phong gần như là nhại lại câu nói của “U Long Điện Vương” lúc trước: Bắc Mặc, làm tốt lắm, Triệu Phong quả thật phản hồi Hiểu Nguyệt Tông Vân Hải Tông chủ, làm phiền các hạ rồi nếu không có ngươi, chúng ta cũng không thể nào phục kích kẻ này một cách thuận lợi như vậy.

Cùng một câu nói nhưng lại bị Triệu Phong cải biến đi đôi chút, trả lại nguyên vẹn.

Có thể tưởng tượng được biểu lộ kích động của Bắc Mặc và Vân Hải Tông chủ lúc này như thế nào.

Thiết Tiêu Chân Chủ và Bích Cơ Điện Vương, thậm chí còn dùng ánh mắt hoài nghi nhìn về phía hai thầy trò Vân Hải.

Thế nhưng biểu hiện của Vân Hải Tông chủ và Bắc Mặc cũng khiến cho bọn họ cảm thấy hồ đồ.

- Lý... Lý nào lại như vậy?

Mưu lược trí tuệ như Vân Hải Tông chủ mà nhất thời cũng không nhìn ra được chân tướng

Giờ khắc này, cảm giác khuất nhục mãnh liệt chợt dâng tràn trong lòng.

- Vân Hải Tông chủ này thật xui xẻo, không ngờ lại bị hai phe Liên minh Thiết Long và Triệu Phong xem như mồi nhử.

Lâm Thông giữa không trung trên mặt tràn ngập kinh ngạc.

Triệu Phong quang minh chính đại trở về Hiểu Nguyệt Tông hướng Tông chủ "thỉnh tội", mục đích cuối cùng của hắn, cũng không phải vì giết Vân Hải Tông chủ.

Ít nhất.

Giết Vân Hải Tông chủ cũng không phải là mục đích chủ yếu.

Vân Hải Tông chủ, chẳng qua chỉ là một cái "mồi nhử" mà thôi.

Trước đó, Liên minh Thiết Long đã dự tính, Triệu Phong rất có thể sẽ quay trở về Hiểu Nguyệt Tông ít nhất Vân Hải Tông chủ sẽ là người hắn muốn giết đầu tiên.

Thế nhưng Triệu Phong cũng không đơn giản như vậy, liền dứt khoát lợi dụng con mồi "Vân Hải Tông chủ", hấp dẫn thêm càng nhiều cường giả đỉnh cao của Liên minh Thiết Long...

Trước đó.

Triệu Phong còn cố ý để cho Điện Vương Huyết Cương Đà chạy trốn, chính là vì ngại thu hoạch quá ít.

- Ha ha, có thể dẫn tới ba đại Điện Vương, mười đại trưởng lão hạch tâm, như vậy cũng xem như đủ rồi.

Triệu Phong nở nụ cười vui vẻ.

Ba đại Điện Vương U Long, Thiết Tiêu, Bích Cơ đều rùng mình, trong lòng bừng lên lửa giận.

Từ khi Liên minh Thiết Long thành lập đến nay, đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy nhân vật cuồng ngạo tới mức này.

- Tiểu bối, chớ vội càn rỡ, chỉ bằng vào một mình ngươi, cũng vọng tưởng đối phó với ba đại Chân Chủ cấp chúng ta?

Thiết Tiêu Chân Chủ quát lạnh một tiếng, quạt sắt trong tay vung lên, phong mang hình quạt lập tức bổ về phía Triệu Phong.

Đinh... Phành...

Ánh sáng u ám lóe lên, sau đó truyền đến một tiếng nổ nặng nề kinh hồn.

Đinh...

Tia lửa bắn tung tóe, cánh tay Thiết Tiêu Chân Chủ run lên, cây quạt sắt thiếu chút nữa rời tay.

Bịch bịch bịch...

Thiết Tiêu Chân Chủ kinh hãi thất sắc, cả người bị đẩy lui ngoài vài chục trượng

- Đó... Đó là...

Trên mặt Thiết Tiêu Chân Chủ tràn ngập kinh hãi, nhìn thoáng qua

ánh sáng u ám trên người Triệu Phong

A... A...

Trong sương mù u ám, ẩn hiện hai đạo quỷ thi ám ngân sắc cao lớn, phát ra một luồng thi khí từ âm kinh hãi tuyệt luân.

Hai bộ quỷ thi ám ngân sắc này, chỉ phát ra một ít thi khí thiếu chút nữa đã khiến cho một vài đệ tử trong Tông môn hít thở không thông mà chết.

- Chân... Chân Chủ cấp...

- Làm sao có thể. Hai bộ quỷ thi Chân Chủ cấp?

Hai đại Điện Vương khác, trong lòng cũng thoáng giật mình.

Thiết Tiêu Chân Chủ hiển nhiên bị chơi một vố, hai bộ quỷ thi Chân Chủ cấp kia đồng loạt ra tay, suýt nữa đánh rơi vũ khí hắn, trong cơ thể khí huyết chấn động thiếu chút nữa thổ huyết.

Luận tu vi, Thiết Tiêu Chân Chủ cũng là Chân Chủ cấp tiểu thành.

Hai bộ Ám Ngân Độc Thi, thực lực trụ cột không kém Chân Chủ cấp tiểu thành bao nhiêu, nhưng luận lực lượng khí lực thì bọn chúng lại chiếm ưu thế cực lớn.

Vụt vụt...

Hai bộ Ám Ngân Độc Thi quây quanh Triệu Phong huy động như thiểm điện.

Phành phành phành...

Chỉ trong chớp mắt, “Bát Long Đồ Ma Trận” xung quanh Triệu Phong đã trực tiếp sụp đổ.

Đám người Vân Hải Tông chủ, dưới vài luồng khí tức Chân Chủ cấp khủng bố, đã sợ tới mức hồn phi phách tán.

Không ai ngờ rằng Triệu Phong lại có át chủ bài bực này, vừa ra tay đã là hai bộ quỷ thi chiến lực Chân Chủ cấp.

Lực lượng như vậy, e rằng việc quét ngang cả Hiểu Nguyệt Tông cũng không khác gì trò đùa.

Cho dù hủy diệt mười ba Tông cũng không có bao nhiêu vấn đề.

- Triệu Phong vẫn còn hậu chước cường đại như thế sao?

Bắc Mặc, thậm chí Lâm Thông, phảng phất đều bị trùng kích sâu sắc, thần sắc ngốc trệ nhìn qua hai bộ quỷ thi Chân Chủ cấp đang thủ hộ bên cạnh Triệu Phong

Ba đại Điện Vương, thậm chí quên mất việc ra tay.

Thiết Tiêu Chân Chủ năm xưa một mình lực áp mười ba Tông trực tiếp bị hai bộ quỷ thi đẩy lui, thiếu chút nữa bị thương

Hai đại Điện Vương U Long và Bích Cơ, trên mặt tràn ngập kinh hãi nhất thời không thể tiếp nhận được hiện thực này.

Hai đại quỷ thi Chân Chủ cấp, đủ đề nghịch chuyển thế cục.

Nói một cách tương đối Triệu Phong và hai đại quỹ thi Chân Chủ cấp liên thủ, có thể so với chiến lực của ba đại Chân Chủ cấp. Cục diện

gần như ngang bằng với ba đại Điện Vương.

Thế nhưng

Triệu Phong sở dĩ xem Vân Hải Tông chủ là mồi nhử, sắp đặt tính kế, nhằm vào cao tầng Liên minh Thiết Long, há có thể không có thủ đoạn cường đại khác?

Giờ khắc này.

Nguyên cả đám người Hiểu Nguyệt Tông đều không khỏi hít một ngụm khí lạnh, lúc nhìn về phía thân ảnh thiếu niên tóc lam kia, tất cả đều tràn ngập kiêng kỵ và kính sợ.

- Đến lúc thu lưới rồi, nhưng Hiểu Nguyệt Tông là sơn môn của ta ngày xưa, nhất định phải tốc chiến tốc thắng...

Chương 464: Lôi đình tốc công

Thiên Nguyệt Sơn, quảng trường Trung Xu Đường.

Triệu Phong trong vòng vây trùng trùng điệp điệp, đầu tiên là bị “ba đại Điện Vương” vây khốn, sau đó là “Tám đại Chân Linh cảnh”, cuối cũng là sáu mươi tư cường giả tinh nhuệ kết thành trận thế.

Thậm chí, trên những dãy núi xung quanh, mười đại Trưởng lão hạch tâm cũng hắn chằm chằm.

Lúc này, Hiểu Nguyệt Tông giống như một tấm thiên la địa võng, khiến cho thân hình Triệu Phong lộ vẻ cô độc chưa từng có.

- Triệu Phong, ngươi khiến bổn tọa cảm thấy rất ngoài dự liệu, không ngờ trong tay còn năm giữ hai bộ quỷ thi Chân Chủ cấp, khó trách ngươi dám trở về khu vực Hoành Vân, khiêu chiến với Liên minh Thiết Long chúng ta.

Sau chốc lát khiếp sợ trong giây lát, U Long Điện Vương rốt cục cũng khôi phục.

Đồng thời, ba đại Điện Vương nhanh chóng trao đổi ánh mắt với nhau.

Vốn đại kế thoạt nhìn đã nắm chắc có thể bắt giết, nào ngờ bây giờ lại xuất hiện dị số.

Hai bên người Triệu Phong là hai bộ Ám Ngân Độc Thi, tăng cường chiến lực của mình lên sánh ngang với ba đại Chân Chủ cấp.

Như vậy, uy hiếp đến từ phía Liên minh Thiết Long sẽ không còn quá nhiều.

Nếu như Triệu Phong thực sự muốn chạy, bọn họ muốn giết hắn cũng không nhiều khả năng thành công lắm.

Có thể nói, muốn giết một Chân Chủ cấp, cần phải có mấy vị Chân Chủ cấp liên thủ thì mới nắm chắc.

Dưới loại tình huống này thúc đẩy, e rằng muốn đối phó với ba đại Chân Chủ cấp, độ khó và trả giá cũng sẽ tăng lên rất nhiều lần

- Triệu Phong... Bổn Tông thừa nhận đã đánh giá thấp ngươi, ngươi rất mạnh, cũng rất cuồng, lần này trở về Hiểu Nguyệt Tông, không ngờ lại xem ta như “mồi nhử”. Nếu ngươi thực sự muốn động thủ, Vân Hải ta bây giờ có lẽ đã là một bộ thi thể nằm dưới đất rồi.

Vân Hải Tông chủ tại vị trí hạch tâm, ánh mắt trở nên âm trầm, lệ quang lập lòe.

Triệu Phong khẽ cười không đáp.

Giết Vân Hải Tông chủ đối với hắn mà nói, cũng không có tính khiêu chiến gì. Liên minh Thiết Long mới là con cá lớn.

Nực cười.

Vân Hải Tông chủ này thân là Nhất Tông chi Chủ, thực lực thủ đoạn đều cường đại, dùng mưu lược mà nổi danh, không ngờ lại đồng thời bị hai phe là Liên minh Thiết Long và Triệu Phong xem như “mồi nhử”.

Đối với Vân Hải Tông chủ mà nói, đây là loại sỉ nhục gì?

Trong hai phe lực lượng, hắn chỉ là một “tiểu nhân vật” không có phân lượng, tiện tay là có thể bóp chết.

Triệu Phong quả thực là cố ý làm như vậy, để cho Vân Hải Tông chủ nếm trải cái tư vị bị xem như “con sâu cái kiên”, bị người khác tùy ý sắp đặt.

- Ha ha ha... Triệu Phong, ngươi sai rồi! Từ vị sư tôn Quảng Quân Hầu đầu tiên của ngươi, cho đến vị Đại trưởng lão thứ hai, nhất mạch các ngươi, tất cả đều là bại tướng dưới tay Vân Hải này!

Vân Hải Tông chủ nở nụ cười dị thường âm nhu quỷ dị.

Ánh mắt Triệu Phong có chút ngưng tụ, Vân Hải chân nhân này còn muốn giở trò gi

Thế nhưng lời của Vân Hải chân nhân cũng không phải là không đúng

Vân Hải chân nhân có thể từng bước leo đến vị trí ngày hôm nay, không chỉ bằng vào thực lực, mà còn dựa vào mưu kế thủ đoạn.

Trước kia, lúc Vân Hải chân nhân vẫn còn là một đệ tử, hắn đã chà đạp Quảng Quân Hầu, từ trong Tông môn cạnh tranh tàn khốc, trổ hết tài năng trở thành một vị Trưởng lão.

Sau đó, trong chiến tranh Tông môn, Vân Hải chân nhân nắm bắt được kỳ ngộ nhân sinh, đầu nhập vào Liên minh Thiết Long, tập sát mỹ nữ Tông chủ, nhất cử đoạt lấy vị trí Tông chủ.

Từ sau khi giành được vị trí Tông chủ, toàn bộ Hiểu Nguyệt Tông đã

không ngừng phát triển, xếp hạng trong mười ba Tông không ngừng đề thăng thậm chí tiến vào năm hạng đầu.

Mạnh như Đại trưởng lão, cuối cùng cũng trở thành bại tướng dưới tay Vân Hải chân nhân.

Không thể không thừa nhận, thực lực và thủ đoạn của Vân Hải chân nhân này đã vượt qua thường nhân.

- Đúng vậy, hai sư tôn của ta đều bại bởi ngươi. Nhưng đến lượt ta, tất cả mọi thứ sẽ nghịch chuyển.

Triệu Phong cũng không phủ nhận những sự thật này.

Bại là bại, thắng là thắng

Bất kể là sử dụng thủ đoạn gì, Vân Hải chân nhân đã là người chiến thắng từ vài chục năm trước.

Cho dù lúc trước Triệu Phong tiến vào Hiểu Nguyệt Tông cũng phải giãy dụa để sinh tồn dưới uy thể vô cùng của Vân Hải chân nhân.

- Dần người tới đây!

Ánh mắt Vân Hải chân nhân trở nên lạnh lẽo, bỗng nhiên phất tay một cái.

Vù...

Trên đỉnh núi xa xa, đột nhiên xuất hiện ba đạo thân ảnh.

Hại bên trái phải, lần lượt là một vị nam tử trung niên mặc áo bào vàng một thiếu niên mặt trắng

Hai người này, đang kéo theo một “lão giả tóc bạc”.

- Đại trưởng lão!

Hiểu Nguyệt Tông từ trên xuống dưới đều kinh hô.

Phần lớn ánh mắt đều nhìn chăm chú vào “lão giả tóc bạc” trên đỉnh núi.

Lão giả tóc bạc này, chính là Đại trưởng lão của Hiểu Nguyệt Tông

Trung niên mặc áo bào vang và thiếu niên mặt trắng bên cạnh ông ta, lần lượt là Tiết trưởng lão và Khổng Nguyên Hạo.

- Triệu Phong! Năm xưa trong Phù Loan thí luyện, ngươi đá ta ra ngoài, làm ta lỡ mất một lần kỳ ngộ lớn. Hôm nay gặp lại, ta muốn để ngươi biết mùi vị bị uy hiếp có tư vị như thế nào.

Trên gương mặt trắng nõn của Khổng Nguyên Hạo tràn ngập vẻ ngoan độc.

Nhớ lại năm xưa, hắn chỉ mới tiến vào Hiểu Nguyệt Tông trắc thí được tư chất “Linh thể dị loại”, cũng có thể xem như thiên chi kiêu tử, được Tiết trưởng lão thu làm đệ tử.

Thế nhưng trong Phù Loan thí luyện, tại cửa thứ nhất, hắn đã bị Triệu Phong đá ra ngoài

Từ đó về sau.

Cho dù thiên phú của hắn rất cao, nhưng thủy chung vẫn kém xa đám người Triệu Phong và Bắc Mặc.

- Ha ha ha... Triệu Phong! Vân mỗ đã xác định được, ngươi chính là một người có ân tất báo, giống như hai vị sư tôn của ngươi vậy.

Trên gương mặt tuấn tú của Vân Hải chân nhân tràn ngập vẻ vui mừng như thực hiện được mục đích.

Làm tốt lắm!

Ánh mắt của ba vị đại Điện Vương đều sáng lên.

Nếu như có thể dùng ân sư của Triệu Phong để uy hiếp, cho dù không nhất định có thể phá vỡ đại cục, nhưng ít nhất cũng có thể khiến cho Triệu Phong sợ ném chuột vỡ bình

- Triệu Phong ta cũng không uy hiếp tính mạng của ngươi. Ngươi tự đoạn một tay, hoặc là tự hủy đi một bộ quỷ thi Chân Chủ cấp, như vậy có thể đổi lấy tính mạng sư tôn của ngươi.

Trên mặt Vân Hải Tông chủ lộ vẻ âm hiểm.

Hắn cũng không muốn Triệu Phong tự sát tạ tội để đổi lấy tính mạng của Đại trưởng lão.

Điều này căn bản không thực tế, Triệu Phong cũng không phải kẻ ngu, nếu như hắn chết rồi, vậy thì Đại trưởng lão ngay cả một đường sinh cơ cũng không có.

Bởi vậy.

Vân Hải chân nhân rất cao minh, chỉ cần Triệu Phong tự đoạn một tay hoặc tự hủy đi một bộ quỳ thi Chân Chủ cấp.

Cho dù không thể giết Triệu Phong, nhưng cũng có thể suy yếu chiến lực của đối phương ở một trình độ nhất định.

- Cao minh!

Ba đại Điện Vương không khỏi lau mắt mà nhìn đối với một tiểu nhân vật như Vân Hải Tông chủ.

Thế nhưng

Vân Hải Tông chủ uy hiếp, liệu có thể thành công không?

Dựa theo lẽ thường mà nói, xác suất thành công khá lớn, dù sao thì Vân Hải chân nhân cũng không dùng tính mạng của đối phương mà áp bức.

Lúc này, Hiểu Nguyệt Tông từ trên xuống dưới đều ngừng thở, nhìn vào tầng tầng bao vây xung quanh thiếu niên tóc lam.

- Ha ha! Vân Hải chân nhân, rất đặc sắc.

Triệu Phong không hề kinh ngạc ngoài dự liệu, ngược lại cười nhẹ nhàng.

Trong lòng Vân Hải chân nhàn thoáng rùng mình, chẳng lẽ Triệu Phong là một kẻ lãnh khốc vô tình, căn bản không để ý đến sinh tử của Đại trưởng lão?

- Đáng tiếc, bất kể ngươi có tính toán tường tận như thế nào, vẫn sai một nước cờ rồi. Lúc ta tiến vào Hiểu Nguyệt Tông như vậy đã chú định tất cả cục diện đều do ta làm chủ rồi!

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một tia trào phúng

Hết thảy cục diện, đều do ta làm chủ!

Vô số cường giả như Vân Hải Tông chủ, ba đại Điện Vương, Hiểu Nguyệt Tông từ trên xuống dưới, đều cảm thấy trong lòng chấn động

- Không ổn! Mau cản huyết mạch đồng tử của hắn lại!

- Người đâu, đi bắt Đại trưởng lão...

Ba đại Điện Vương dường như nghĩ đến điều gì đó, bỗng nhiên thấp giọng hô.

Bịch... Bịch...

Trên đỉnh núi, Tiết trưởng lão và Khổng Nguyên Hạo đều thổ huyết ngã xuống đất, bất tỉnh nhân sự.

Mà để hoàn thành tất cả những điều này, mắt trái của Triệu Phong thậm chí còn không thèm liếc nhìn hai người lấy một cái.

Vù vù vù...

Mười đại trưởng lão hạch tâm ở bên ngoài, sau khi nhận được mệnh lệnh. Lập tức lao về phía Đại trưởng lão trên đỉnh núi.

Chỉ cần bắt được Đại trưởng lão, ít nhất có thể mang đến một chút phiền toái cho Triệu Phong

Cùng lúc đó.

Ba đại Điện Vương đồng loạt phát động thân hình nhoáng lên, tiến hành phát động công kích kiềm chế Triệu Phong.

- Huyễn Cấm Chi Nhãn... Mê Cung Huyễn Thành!

Mắt trái ôn nhuận của Triệu Phong không ngừng rung động lưu chuyển, bên trong mơ hồ hiện ra một dòng nước xoáy thần bí, sinh ra lực hút chí mạng

Vù...

Tất cả mọi người ở đây, đều cảm thấy tinh thần nhoáng lên một cái.

Quảng trường Trung Xu Đường không còn tồn tại, trước mắt bọn họ là một tòa cổ thành hoang vu thê lương.

Cổ thành này bị sương mù màu trắng bao phủ, địa hình bên trong rắc rối phức tạp, giống như một cái mê cung khổng lồ.

Giờ khắc này.

Trên quảng trường Trung Xu Đường, tất cả mọi người đều rơi vào trong thành trì mê cung quỷ dị giả tưởng này, giống như con ruồi không đầu, bay tán loạn bòn phía, tìm kiếm thông đạo.

Mê Cung Huyễn Thành: Dựa trên cơ sở của Huyễn cấm Chi Nhãn, khai phát tinh thần đồng tử thuật trên phạm vi rộng. Thông qua “huyết mạch đồng tử” xây dựng một tòa “Mê cung ảo ảnh”, vây khốn sinh linh trong một khu vực.

Lúc trước, trong Di tích Tử Thánh, Triệu Phong đã từng thi triển qua “Mê Cung Huyễn Thành” một lần.

Lần đó, hắn có Mộc Tinh tinh phách làm hậu thuẫn, dưới trạng thái đồng tử vượt qua không gian, đã thành lập nên mô hình huyễn thuật

của “Mê Cung Huyễn Thành”.

Sau khi thi triển, Triệu Phong trực tiếp thông qua Thần Lịnh nhãn, phục chế mô phỏng lại huyễn thuật này, không cần phác họa hay tưởng tượng lần nữa.

Trong vô hình.

Đồng lực tiêu hao khi Triệu Phong thi triển “Mê Cung Huyễn Thành”, đã giảm bớt phân nửa, cho dù không có Mộc Linh tinh phách chống đỡ, hắn vẫn có thể dễ dàng thi triển.

- Xảy ra chuyện gì?

- Đám người ở Trung Xu Đường, tại sao đều đi tới đi lui vậy?

Bên ngoài Hiểu Nguyệt Tông, phần lớn thành viên đều cảm thấy kinh ngạc khó hiểu.

Huyễn lực của “Mê Cung Huyễn Thành” bao trùm toàn bộ quảng trường Trung Xu Đường.

Trên sân, chỉ còn ba đại Điện Vương đang kiệt lực giãy dụa, những người còn lại đều hãm nhập vào trong đó, trên mặt lộ vẻ ngốc trệ.

Một lúc lâu sau.

Vù...

Người đầu tiên giãy dụa thoát ra là U Long Điện Vương, tu vi của hắn cao nhất, đã đạt tới Chân Chủ cấp đại thành.

Thứ hai là Bích Cơ Điện Vương, chỉ hơi chậm hơn U Long Điện

Vương, chiến lực của nàng không có ưu thế trong bốn đại Điện Vương, thế nhưng bản thân nàng cũng là người tinh thông huyễn thuật.

Cuối cũng là Thiết Tiêu chân chủ.

- Tên Triệu Phong đi đâu rồi?

Ba đại Điện Vương đều chấn động

Trên quảng trường Trung Xu Đường đã không còn nhìn thấy thân ảnh của Triệu Phong đâu nữa.

- Ha ha, ta ở đây.

Một thiếu niên tóc lam đang lẳng lặng đứng trên đỉnh núi, sóng vai với Đại trưởng lão. Thầy trò hai người, nhìn nhau mỉm cười.

Lý nào lại như vậy?

Trong lòng ba đại Điện Vương nổi giận, có cảm giác như bị Triệu Phong đùa nghịch.

Vốn còn cho rằng Triệu Phong thi triển “Mê Cung Huyễn Thành” là muốn bỏ chạy.

- Ồ! Hắn không mang theo hai bộ quỷ thi Chân Chủ cấp này.

Bích Cơ Điện Vương hô nhỏ một tiếng, đôi mắt đẹp sáng lên.

Hai bộ quỳ thi Chân Chủ cấp này đều đứng ngay bên cạnh nàng

Nếu như có thể chế trụ được hai quỷ thi này, chiếm thành của mình,

như vậy thực lực bản thân sẽ tăng mạnh.

- Giết ngươi đầu tiên vậy!

Triệu Phong đứng trên đỉnh núi, mắt trái đổi thành Băng Mâu, đồng tử sâu thẳm giống như vực băng vô tận.

Hàn lực băng phách vô tận bao phủ thể xác và tinh thần của “Bích Cơ Điện Vương”.

Không tốt!

Tâm linh tư duy của Bích Cơ Điện Vương đều bị rét lạnh, động tác trở nên chập chạp.

Phốc phốc phốc...

Hai bộ Ám Ngân Độc Thi cách đó không xa, đồng loạt lao tới, xé rách làn da huyết nhục của “Bích Cơ Điện Vương”.

Lực sát thương khủng bố có thể nói là “kiến huyết phong hầu” dưới Đan Nguyên cảnh, thân hình xinh đẹp như ngọc của Bích Cơ Điện Vương lập tức bị xé thành vài mảnh, ngã xuống trong vũng máu.

Nàng ta chết rồi!

Vù vù...

Ngay sau đó, hai bộ Ám Ngân Độc Thi đều giết đến “U Long Điện Vương” mạnh nhất.

U Long Điện Vương không rét mà run, lỗ chân lông toàn thân dựng đứng, liền đoán định được mục tiêu tiếp theo của Triệu Phong sẽ là

mình.

Thế nhưng.

Hắn vẫn đánh giá thấp Triệu Phong

Triệu Phong chính là đang tiểu hành thao tác “nhiều tuyến”, mưu cầu tốc chiến tốc thắng nhất cử chế trụ ba đại Điện Vương.

Huyễn Cấm Chi Nhãn!

Huyết mạch đồng tử của Triệu Phong lại lần nữa vận chuyển.

- Bịch!

“Thiết Tiêu Chân Chủ” ở bên cạnh, toàn thân ướt đẫm mồ hôi lạnh, gân cốt kiệt quệ, xụi lơ trên mặt đất.

Thấy hay thì nhấn chia sẻ nha, cám ơn.

Chương 465: U long điện vương

Tại một góc quảng trường.

Sinh từ thắng bại, quyết định chỉ trong một ý niệm.

Tất cả xảy ra quá nhanh, Hiểu Nguyệt Tông từ trên xuống dưới cũng đều không phản ứng kịp.

Chỉ trong vài nhịp hô hấp, Bích Cơ Điện Vương trong ba đại Điện Vương đã chết thảm tại chỗ.

Thiết Tiêu Chân Chủ thì mất đi chiến lực, ngã xụi lơ trên mặt đất, trên mặt tràn đầy sợ hãi giật mình, không thể tin nổi.

Toàn bộ quá trình, chỉ có tám đại Chân Linh cảnh, cùng với Lâm Thông và một số ít người là có thể thấy rõ.

Tất cả mọi người đều trợn mắt há hốc mồm.

Một màn kia thật quá ấn tượng, khiến cho rất nhiều cường giả giống như mất hồn.

Mọi người trong Liên minh Thiết Long, đều cảm thấy không rét mà run, trong lòng phát lạnh.

Chỉ trong nháy mắt.

Ba đại Điện Vương, một chết một bại.

Tử trạng của Bích Cơ Điện Vương vô cùng thê thảm, hoàn toàn không có sức phản kháng.

Còn Thiết Tiêu Chân Chủ thất bại, lại càng khiến người khác không thể nào tiếp nhận

Nhớ năm xưa.

Thiết Tiêu Chân Chủ lực áp mười hai Tông, bức bách trưởng lão của mười hai Tông phải ký kết Huyết khế ước, lúc đó hắn ta bễ nghễ cường đại đến mức nào?

Có thể nói, sự cường đại của Thiết Tiêu Chân Chủ đã thâm nhập vào tâm linh của mười ba Tông.

Thế nhưng, dưới thế công chớp mắt như lôi đình của Triệu Phong, Thiết Tiêu Chân Chủ ngay cả cơ hội xuất thủ cũng không có.

- Thất bại rồi... Điều này làm sao có thể...

Thiết Tiêu Chân Chủ không thể nào tin nổi, thậm chí hoài nghi có phải mình đang nằm mơ hay không.

Hắn là nhân vật đỉnh phong khu vực Hoành Vân, làm sao có thể thất bại như vậy được?

Không chỉ hắn, ở đây còn có rất nhiều cường giả như Vân Hải Tông chủ, Trưởng lão Chấp pháp, Lâm Thông, thậm chí rất nhiều thành viên của Hiểu Nguyệt Tông, cũng đều cảm thấy giật mình như nằm mộng.

- Đây không phải là sự thật.

Trên gương mặt tuấn mỹ của Vân Hải Tông chủ, vặn vẹo một hồi, móng tay đâm vào da thịt, lúc này mới cảm nhận được đau đớn, kéo hắn trở về với “hiện thực”.

Trên đỉnh núi.

- Đây... Đây là thật sao?

Đại trưởng lão run rẩy, có cảm giác không chân thực.

Cảnh tay hắn rung rung, đưa tay tới muốn chạm vào “đệ tử”, nhưng lại không dám chính thức chạm vào, sợ rằng tất cả mọi chuyện trước mắt, đều là trăng trong nước.

Triệu Phong đứng gần trong gang tấc, nở nụ cười ấm áp, sóng vai đứng với Đại trưởng lão, từ xa khống chế chiến cuộc.

- Chiến đấu chính diện với Chân Chủ cấp, như vậy sẽ ảnh hưởng tới sơn môn của Hiểu Nguyệt Tông, thậm chí tạo thành đả kích mang tính hủy diệt. Đây cũng là phương pháp tốc chiến đơn giản nhất.

Triệu Phong đứng chắp tay, cười nhạt gật đầu.

Hắn cũng không trực tiếp tham dự trận chiến.

Lúc này “Mê Cung Huyễn Thành” đã phủ xuống, tất nhiên Triệu Phong không cần phải lo ngại nữa.

Thông qua Thần Linh nhãn, Triệu Phong “viễn trình, nhiều tuyến”, khống chế chiến cuộc, chỉ trong khoảnh khắc đã giải quyết hai đại Điện Vương.

Giờ phút này.

Hai bộ Ám Ngân Độc Thi đang nhào về vị U Long Điện Vương, thắng lợi cận kề ngay trước mắt.

“U Long Điện Vương” không khỏi sởn hết gai ốc, kinh hãi nghẹn ngào, trong nháy mắt, hai vị Điện Vương bên cạnh, một chết một thua, khiến hắn nhất thời trở tay không kịp.

Hắn thật sự không ngờ rằng, hai bộ Ám Ngân Độc Thi của Triệu Phong lại có thi độc khủng bố đến như vậy, ngay cả Chân Chủ cấp cũng không thể chống cự.

Chính bởi vì vậy cho nên Bích Cơ Điện Vương mới lập tức chết thảm

Về phần Thiết Tiêu Chân Chủ.

Với cảnh giới tinh thần Chân Chủ cấp có chút thành tựu của hắn, căn bản không ngăn nổi huyết mạch đồng thuật của Triệu Phong

Phải biết rằng

Cảnh giới tinh thần của Triệu Phong so với Chân Chủ cấp đại thành bình thường còn mạnh hơn, tâm hồn lớn mạnh, thậm chí siêu việt cả Chân Chủ cấp đỉnh phong

Người có cảnh giới tinh thần thấp hơn hắn, trên cơ bản chỉ có thể bị “huyết mạch đồng tử” của hắn hành hạ

- Mau rút lui, mang theo Thiết Tiêu Điện Vương.

U Long Điện Vương hít sâu một hơi, lân giáp màu đen khắp toàn thân “ong” lên một tiếng, lưu động một tầng “ám long quang văn” như

thực chất.

Phành phành phành...

Công kích của hai bộ Ám Ngân Độc Thi, đánh lên người U Long Điện Vương, tia lửa bắn khắp nơi, không ngờ lại không thể công pháp được phòng ngự của hắn.

Phải biết rằng

Nanh vuốt của hai bộ Độc thi này, đều được Triệu Phong cố ý cường hóa, càng trở nên thập phần sắc bén.

Hơn nữa, sau khi rời khỏi “Di tích Tử Thánh”, hai bộ Ám Ngân Độc Thi này còn được thu vào “Vạn Quỷ Châu”, nhận được sự cường hóa và tự phát triển theo hướng Quỷ đạo.

- Điện Vương, chúng ta tới giúp.

Vài tên trưởng lão hạch tâm đều liều mạng chạy tới tiếp ứng.

Mục tiêu của bọn hắn, hiển nhiên là yểm hộ U Long Điện Vương, đồng thời mang theo Thiết Tiêu Chân Chủ.

Giữa không trung

Lâm Thông có chút chần chờ, không biết rốt cuộc nên giúp Triệu Phong hay là giúp Liên minh Thiết Long.

Đột nhiên thể xác và Tĩnh thần hắn khẽ chấn động nhìn Triệu Phong cay đắng

Triệu Phong tựa cười mà không phải cười, tuy đặt mình ngoài cuộc,

nhưng lại chi phối hết tất cả.

Nhân tố như Lâm Thông hắn cũng không dám xem nhẹ.

- Xích Ma Nguyệt Đồng!

Lâm Thông cắn răng một cái, thúc dục huyết mạch đồng tử, đánh lén một vài trưởng lão hạch tâm ở đây.

Liên minh Thiết Long, Xích Nguyệt Ma Giáo, mặc dù thế lực khổng lồ che trời, nhưng trước mắt bị uy hiếp, Triệu Phong muốn giết hắn chỉ cần một ý niệm là đủ.

Meo meo!

Một con tặc miêu lông xám, đột nhiên xuất hiện trên quảng trường.

Phốc...

Huyền Xà Huyết Tiên vặn vẹo như linh xả, trói chặt lấy “Thiết Tiêu Chân Chủ” đã bị mềm nhũn.

- Tên Triệu Phong này... Tại sao lại không giết ta?

Thiết Tiêu Chân Chủ bị trói chặt, nhưng lại không hoàn toàn bối rối

Luận thực lực, Thiết Tiêu Chân Chủ không chênh lệch bao nhiêu so với Bích Cơ Điện Vương

Nếu như Triệu Phong muốn giết hắn, Tiểu Tặc Miêu, Ám Ngân Độc Thi, Lâm Thông tùy tiện một người đều có thể giải quyết hắn trong tính huống không thể phản kháng như hiện nay.

Nhưng hiển nhiên, Triệu Phong không định giết Thiết Tiêu Chân Chủ ngay lập tức.

Giờ phút này cục diện toàn trường đều đang nắm trong sự khống chế của Triệu Phong

“U Long Điện Vượng” bị hại bộ Ám Ngán Độc Thi điên cuồng công kích, Triệu Phong lại dùng huyết mạch đồng tử ở đằng xa áp bách.

Tiểu Tặc Miêu bắt giữ Thiết Tiêu Chân Chủ, Lâm Thông phụ trách đánh lén một vài Trưởng lão hạch tâm

Đội hình cường đại gồm ba đại Điện Vương và mười đại Trưởng lão hạch tâm của Liên minh Thiết Long, trong khoảnh khắc liền sụp đổ, tan rã.

Hiểu Nguyệt Tông từ trên xuống dưới, tận mắt nhìn thấy thế công như sét đánh này, tất cả đều biến sắc, không người nào kịp trở tay, đều ngây ra như phỗng.

- Sao... Tại sao có thể như vậy? Ba đại cự đầu của Liên minh Thiết Long ra tay, vậy mà không địch lại một mình hắn?

Trén mặt Vân Hải Tông chủ tràn ngập kinh hãi.

Tình thế nghịch chuyển trước mắt, đã vượt qua cực hạn mưu tính của hắn

- Quả nhiên là thể, tất cả chỉ là mồi nhử mà Triệu Phong ném ra. Mục tiêu thật sự của hắn, chính là săn giết cao tầng Điện Vương của Liên minh Thiết Long.

Bắc Mặc cưỡng chế kinh hãi trong lòng, lần lượt phân tích.

Trong trận đấu trí đấu lực này, từ đầu đến cuối, hắn và Vân Hải Tông chủ đều chỉ sắm vai một tiểu nhân vật.

Đến lúc này.

Chiến cuộc căn bản đã không cần phải nghĩ nhiều nữa.

Ngẫu nhiên có một gã trưởng lão hạch tâm, xông đến quảng trường, ý đồ nghĩ cách cứu viện cho Thiết Tiêu Chân Chủ.

Phốc phốc...

Một đạo hư ảnh chủy thủ lăng không lóe lên, sau đó biến mất.

Trưởng lão hạch tâm thứ ba đang lao tới, trên cả họng đột nhiên bắn tung tóe huyết quang, ngã xuống đất bỏ mình.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu trở lại trên vai Thiết Tiêu Chân Chủ, nhanh chóng thu hồi thanh chủy thủ u ám trong suốt trên tay.

“Xẹt” một tiếng, Thiết Tiêu Chân Chủ còn chưa kịp thở dốc thì đã bị một trảo của Tiểu Tặc Miêu đánh cho choáng váng.

Mười đại trưởng lão hạch tâm, ít nhất có bốn năm vị đều bị Lâm Thông và Tiểu Tặc Miêu đánh lén.

Mấy vị trưởng lão hạch tâm còn lại, đều hoảng sợ trốn ra ngoài, hoặc cùng nhau lao tới giúp “U Long Điện Vương”.

- Thực lực của U Long Điện Vương này, quả thật cường hãn, so với

Hộ pháp Huyết Cương Đà còn mạnh hơn một bậc, có lẽ đã tiếp cận cấp độ của Diệp Yên Vũ rồi.

Triệu Phong thông qua Thần Linh nhãn, quan sát chiến cuộc.

Với chiến lực của hai bộ Ám Ngân Độc Thi, rất khó có thể khai mở được tầng phòng ngự của U Long Điện Vương.

Tu vi của U Long Điện Vương đạt tới Chân Chủ cấp đại thành, lực lượng huyết mạch không tầm thường, các phương diện khí lực, lực lượng, phòng ngự đều được tăng phúc mạnh mẽ.

Nếu như chính diện giao phong, bất luận là Triệu Phong hay là hai bộ Ám Ngân Độc Thi cũng đều khó có thể chiến thắng được U Long Điện Vương.

Triệu Phong thông qua quan sát, thậm chí phát hiện U Long Điện Vương này vẫn còn giữ lại một ít thực lực, dùng để ứng phó với huyết mạch đồng tử của mình công kích.

- Xem ra, muốn giết chết U Long Điện Vương thì còn có chút khó khăn.

Triệu Phong không dám tùy tiện tiếp cận.

Chính diện chiến đấu, Triệu Phong không có bất kỳ ưu thế nào, đặc biệt là hắn còn chưa tấn chức Chân Chủ cấp.

Ngược lại, hai bộ Ám Ngân Độc Thi, khí lực phòng ngự cường đại, rất thích hợp làm khiên thịt.

Ngoài ra còn hai nhân tố khác.

Thứ nhất là thế cục trong Hiểu Nguyệt Tông vẫn còn chưa ổn định.

Thứ hai là nếu như Chân Chủ cấp toàn diện triển khai, thả sức, như vậy sẽ ảnh hưởng tới sơn môn của Hiểu Nguyệt Tông.

- Phong Lôi Đồng Hỏa

Mắt trái của Triệu Phong bỗng nhiên biến thành Thanh Đồng.

Phốc...

Một đoàn Lôi Phong Hỏa mờ nhạt, lăng không oanh tạc lên người U Long Điện Vương, xuyên qua thế giới vật chất và thế giới tinh thần.

Thân hình U Long Điện Vương nhoáng lên một cái, rên rỉ một tiếng, Phong Lôi Hỏa tàn sát thiêu đốt bừa bãi trên cơ thể, thậm chí thẩm thấu đến tâm hồn.

- U Ma Long Lân Thể!

U Long Điện Vương gào lên một tiếng, âm thanh như địa ngục, kinh hồn động phách.

Chỉ trong chốc lát, bên ngoài thân thể hắn đã ngưng kết một tầng ám lân quang, dung hợp làm một thể với lân giáp màu đen trên người, khí diễm tăng vọt, giống như Ma Long hiện thế.

Phành phành...

U Long Điện Vương huy động hai tay, đánh bay hai bộ Ám Ngân Độc Thi, khó có thể tưởng tượng nổi chiến lực khủng bố của hắn lúc này.

Đồng tử Triệu Phong co rút lại, U Long Điện Vương khai mở huyết

mạch, chiến lực tăng vọt, ngoại trừ công kích ra, các phương diện khác đều đạt tới cấp độ như Diệp Yên Vũ, thậm chí có một vài phương diện còn chiếm phần hơn.

Không chỉ vậy.

Cái sừng đen trên đầu U Long Điện Vương chớp động một tia ám điện mang, có tính kháng cự nhất định với lực lượng Lôi thuộc tính bên trong “Phong Lôi Đồng Hỏa”, thậm chí còn có hiệu quả hấp thu nhất định.

Thần sắc Triệu Phong dần trở nên ngưng trọng.

Cho dù là ba đại Điện Vương Huyết Cương Đà, Thiết Tiêu, Bích Cơ, liên thủ lại, cũng chưa chắc có được uy hiếp lớn như “U Long Điện Vương”.

Thế công mạnh nhất của Triệu Phong chính là “Phong Lôi Đồng Hỏa”, vậy mà lại không thể tạo thành tổn thương quá lớn đối với U Long Điện Vương.

- Dù sao thì ta vẫn chưa tận chức Chân Chủ cấp, khả năng tìm hiểu lĩnh ngộ “tấm bia cổ Phong Lôi” vẫn còn hạn chế, Phong Lôi Chân Hỏa trong cơ thể vẫn còn không gian phát triển uy lực rất lớn.

Tâm niệm Triệu Phong xoay chuyển.

Từ khi trở về khu vực Hoành Vân, đây là lần đầu hắn gặp được đối thủ mạnh mẽ như vậy.

Đương nhiên.

Nếu như tiếp tục chiến đấu, Triệu Phong vẫn có cơ hội lưu lại U Long

Điện Vương.

Bởi vì U Long Điện Vương chính là thông qua thể chất huyết mạch mà tăng cường chiến lực, khả năng kéo dài có hạn.

Thế nhưng, như vậy sẽ tạo thành cục diện phức tạp đối với Hiểu Nguyệt Tông, vì vậy khiến Triệu Phong không thể nào liều lĩnh tiếp tục truy kích.

- Nhân lúc lực lượng huyết mạch bộc phát, ta có tám chín thành cơ hội phá vòng vây ra ngoài, thậm chí còn có cơ hội phát động một kích tuyệt mệnh đối với Triệu Phong.

Trong mắt U Long Điện Vương đột nhiên lóe lên lệ quang u lãnh.

Hắn hiển nhiên biết rõ, nếu như chính diện chiến đấu, Triệu Phong chưa chắc có thể ngăn cản được mình.

Giờ khắc này.

Triệu Phong trên đỉnh núi cũng đưa mắt nhìn về phía U Long Điện Vương, hai ánh mắt thoáng giao thoa nhau.

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một nụ cười châm chọc.

Băng Hồn Chi Mâu!

Mắt trái của Triệu Phong đổi thành một trận băng hàn u lam, lãnh ý băng phách thấu xương, rót vào tâm hồn ý thức của U Long Điện Vương.

Chỉ trong chớp mắt.

U Long Điện Vương đã bị hàn ý bao phủ, động tác tư duy trở nên chậm chạp dị thường.

Phốc phốc phốc...

Thế công đến từ hai đại Ám Ngân Độc Thi, càng ngày càng mãnh liệt.

Còn may là thể chất huyết mạch của U Long Điện Vương vô cùng cường hoành, nếu đổi lại là Chân Chủ cấp khác, e rằng khó có thể ngăn cản được mấy nhịp hô hấp.

- Thuộc tính huyết mạch đồng tử thật đáng giận, trong lúc chiến đấu, không ngờ có thể nhiều lần hoán đổi.

Suy nghĩ muốn nghịch sát Triệu Phong của U Long Điện Vương lập tức bị phá vỡ.

Đúng lúc này.

Huyết mạch đồng tử của Triệu Phong lại lần nữa đổi thành Thanh Đồng.

Bên trong Thanh Đồng, nổi lên một đạo thanh mang sắc bén kinh người, giống như “lưỡi đao màu xanh” vô hình.

Chương 466: Dấu hiệu mâu thần

Toàn thận U Long Điện Vương bao trùm hàn ỷ lạnh lẽo. Chưa tiêu tán, bỗng nhiên cảm thấy một luồng lãnh ý đâm thẳng vào tâm linh, phảng phất như đao kiếm vô hình, đánh trúng thân thể của mình.

Hắn không khỏi vô thức, nhìn về phía thiếu niên trên đỉnh núi.

Trong khoảnh khắc này, thiếu niên trong tầm mắt của hắn, màu tóc chuyển thành màu xanh, trong mắt trái, đột nhiên lóe lên một đạo thanh quang sắc bén.

Trong hư không truyền đến một tiếng xé gió bén nhọn, lúc U Long Điện Vương nghe thấy thanh âm này, thì bên đùi chợt truyền đến một trận đau đớn.

Phốc phốc.

Một đạo lưỡi đao gió màu xanh nhàn nhạt, giống như lưỡi đao hư vô, cắt phá hào quang ám lân bên ngoài thân thể Long Điện Vương.

- - Làm sao có thể... Chính điện phá vỡ “U Long Ma Làn Thể” và “Ám Văn Ma Y” của ta.

U Long Điện Vương không khỏi thất sắc.

Hai bộ Ám Ngân Độc Thi điên cuồng công kích cả buổi cũng không làm gì được hắn, từ đó có thể thấy được phòng ngự của U Long Điện Vương cường đại đến mức nào.

Luận phòng ngự thể chất, U Long Điện Vương ở trong hàng ngũ Chân Chủ cấp, tuyệt đối là người nổi bật, dưới Đan Nguyên cảnh, gần như có thể đứng ở thể bất bại.

Thế nhưng

“Đao phong sắc bén” hư vô vừa rồi, nguyên bản là lực lượng huyết mạch, thông qua “huyết mạch đồng tử” chuyển hóa phát ra, tốc độ công kích của nó giống như sét đánh không kịp bưng tai, công kích xuyên qua thế giới vật chất bình thường

Loại hình thái công kích như vậy, không phải vật chất, không phải linh hồn, nhưng đối với các loại phòng ngự đơn thuần, thậm chí nó có thể bỏ qua.

Giống như những loại phòng ngự bình thường Triệu Phong chỉ cần thi triển tinh thần huyễn thuật, cơ bản có thể bỏ qua nó.

Mà loại “đao phong sắc bén” này, có khinh hướng công kích vật lý, cho dù không thể hoàn toàn bỏ qua phòng ngự bình thường nhưng vẫn có thể hóa giải phòng ngụ của mục tiêu ở một trình độ nhất định.

- Ừm? Loại huyết mạch đồng thuật này, có chút giống “Thiên Phong Nhãn” của Thác Bạt Tề.

Bắc Mặc tại Trung Xu Đường, nhìn thấy mà nao nao.

Dù sao thì hắn cũng đã từng tham gia Chân Long hội, gặp qua Thiên Phong Nhãn của Thác Bạt Tề, nếu so sánh thì tuy rằng phương thức của hai bên khác nhau, nhưng kết quả thì lại giống.

Nhưng vừa rồi Triệu Phong phát động “Đao phong sắc bén”, luận uy

lực thì nó đã vượt qua “Thiên Phong Nhãn” của Thác Bạt Tề tại Chân Long hội rồi.

Chẳng qua, địch nhân của hắn lần này cũng cường hoành vô cùng.

Một kích của Triệu Phong là cố ý nhằm vào điểm yếu nhất, đồng thời cũng là điểm sơ hở trong phòng ngự trên người “U Long Điện Vương”, theo lý thuyết thì hiệu quả đạt gấp hai lần sát thương

Càng không nói đến, dùng huyết mạch đồng tử để phát động phong mang vô hình, càng có thể bỏ qua phòng ngự ở một trình độ nhất định.

Dù vậy tầng phòng ngự của U Long Điện Vương cũng chỉ miễn cưỡng bị vạch phá, trên đùi xuất hiện một đạo vết máu.

Cũng may Triệu Phong không hề vọng tưởng sẽ dùng loại thủ đoạn như vậy để đánh chết hoặc khiến U Long Điện Vương trọng thương

- Nhân cơ hội này!

Sắc mặt Triệu Phong thoáng trầm xuống Thần Linh nhãn tiến vào trạng thái khống chế cường đại, điều khiển hai bộ Ám Ngân Độc Thi, từ một góc độ tàn nhẫn xảo trá, tấn công về phía đùi của U Long Điện Vương.

Phành...

Trong đó, một bộ Ám Ngân Độc Thi ngạnh kháng một chưởng một cước của U Long Điện Vương, thân thể Độc thi bị đánh rách một đường, thiếu chút nữa vỡ nát.

Nhưng Độc thi này cũng không hề biết đau, vẫn gắt gao cuốn lấy “U

Long Điện Vương”.

Phốc phốc...

Một bộ Ám Ngân Độc Thi khác cũng lao tới, liên tục vung trảo, không ngừng công kích, cắn xé cái chân bị cắt rách của U Long Điện Vương.

Tại trên đùi U Long Điện Vương, vết thương còn chưa khép lại, lại bị Độc thi vạch phá.

Dưới sự điều khiển của Triệu Phong, phối hợp với hai bộ Độc thi, có thể nói là không chê vào đâu được.

- Hít... Không tốt...

U Long Điện Vương gầm nhẹ một tiếng, trong thanh âm khàn khàn lộ ra vài phần kinh hãi bất an.

Trong khoảnh khắc bị Ám Ngân Độc Thi xé rách một lớp da, một luồng kịch độc khủng bố không thể hình dung, nhanh chóng lan tràn khắp toàn thân, nghiền nát hết toàn bộ sinh cơ trong người.

Chỉ trong một nhịp hô hấp ngắn ngủi.

Gương mặt U Long Điện Vương biến thành màu tím, máu biến thành màu đen, thân thể có chút suy yếu, lực lượng huyết mạch cũng khó có thể tiếp tục duy tri

Còn may là thể chất huyết mạch của hắn cường hoành đặc thù, thuộc tính thiên về âm sát, có sức chống cự rất mạnh đối với loại kịch độc này.

Nếu đổi lại là “Thiết Tiêu Chân Chủ” hoặc là “Bích Cơ Điện Vương”, e rằng chỉ ngày trong chớp mắt đã phán định sinh tử.

Giờ khắc này, U Long Điện Vương rốt cuộc cũng hiểu, tại sao lúc trước Bích Cơ Điện Vương lại chết nhanh và thảm khốc như vậy.

Trong hai bộ Ám Ngân Độc Thi này của Triệu Phong ẩn chứa kịch độc, đủ tạo thành uy hiếp chí mạng đối với Chân Chủ cấp, thậm chí tuyệt đại đa số Chân Chủ cấp đều không có sức phản kháng.

- A...

U Long Điện Vương tại nguy cơ trước mắt, liền kích phát huyết mạch toàn thân, gần như thiêu đốt Chân Linh khí, chống cự lại loại kịch độc này.

Thế nhưng.

Sự chống cự giãy dụa của hắn, đem lại tác dụng cực kỳ nhỏ bé.

Kịch độc của Ám Ngân Độc Thi này, không chỉ đến từ “Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ”, còn có “Nấm Địa Âm Độc”, lại dung hợp với bản thân thi độc. Đối với sinh mạng thể chất mà nói, không khác gì ác mộng có thể bóp chết tất cả.

Grào...

U Long Điện Vương phát ra một tiếng gào rú kinh hồn, bỗng nhiên cắn răng một cái, chặt đứt cái đùi bị trúng độc, huyết nhục bắn tung tóe.

Sau khi chiếc đùi bị trúng độc lìa khỏi thân thể, ngọn nguồn của độc lực đã bị cắt giảm đến bảy thành.

Hoàn thành xong việc này, U Long Điện Vương miễn cưỡng bảo trì một mạng, sắc mặt tím ngắt, khí tức suy yếu.

Vèo vèo...

U Long Điện Vương không dám dừng lại, thúc dục lực lượng huyết mạch tàn thừa, thiêu đốt Chân Linh khí, hóa thành một chùm tia sáng u ám, vạch phá mây xanh mà đi.

Thiên Nguyệt Sơn.

Trên dưới Hiểu Nguyệt Tông, mắt thấy một màn U Long Điện Vương "tự đoạn một chân", thê thảm bại vong, cả đám đều cảm thấy trong lòng rét lạnh.

- Ngay cả U Long lão đại cũng thất bại...

Tại quảng trường Trung Xu Đường, Thiết Tiêu Chân Chủ bị bắt làm tù binh, sắc mặt tái nhợt, trong lòng có chút cay đắng bất đắc dĩ. Đồng thời cũng rung động sâu sắc.

Trong Tứ đại Điện Vương, tu vi của "U Long Điện Vương" là cao nhất, huyết mạch truyền thừa cũng mạnh nhất, phóng mắt khắp khu vực Hoành Vân, có thể nói là đệ nhất nhân.

Khó có thể tưởng tượng nổi.

Cự đầu lão đại của Liên minh mới bảo vệ được tính mạng.

Long lại bị bức bách đến mức "đoạn chân" bỏ chạy

Trên đỉnh núi.

- Như vậy cũng để hắn thoát?

Triệu Phong đưa mắt nhìn hướng U Long Điện Vương bỏ chạy, vẻ mặt có chút ngoài dự liệu.

Chủ yếu là thể chất huyết mạch của “U Long Điện Vương” hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của Triệu Phong, huyết mạch truyền thừa của đối phương, dường như có chút liên quan với Thượng cổ Ma Long nhất mạch.

Triệu Phong muốn đuổi theo truy sát, nhưng lại có chút lực bất tòng tâm.

Luân phiên chiến đấu một hồi, cơn mệt mỏi trong mắt trái của hắn lại một lần nữa dâng lên.

Tu vi của U Long Điện Vương cao tới Chân Chủ cấp đại thành, liều mạng bỏ chạy, tốc độ đó thậm chí khiến cho Triệu Phong cảm thấy vô lực.

Triệu Phong chỉ vừa mới thúc dục Chân Linh khí trong cơ thể, đột nhiên cảm thấy một loại cảm giác khác thường.

- Ồ!

Triệu Phong phát hiện Chân Linh khí trong cơ thể, mơ hồ truyền đến âm thanh Phong Lôi giao thoa chấn minh, khí tức cuồng bạo trong vô hình phát ra, truyền đến một luồng áp bách đáng sợ, đồng thời có cảm giác rục rịch muốn bành trướng

Sắc mặt hắn có chút vui vẻ, tu vi của mình, không ngờ lại đạt tới “cơ hội” đột phá Chân Chủ cấp.

Nói cách khác.

Bây giờ, chỉ cần Triệu Phong muốn, tự nhiên có thể “có cơ hội” đột phá tới Chân Chủ cấp.

Đứng trước “cơ hội” này, Triệu Phong đành phải bỏ qua tâm tư truy kích U Long Điện Vương.

Chẳng qua.

Đối với loại kình địch cường đại như “U Long Điện Vương”, Triệu Phong cũng không thể sơ suất, dễ dàng buông tha như vậy.

Phù...

Triệu Phong hít nhẹ một hơi, mở ra Thần Linh nhãn, hoán đổi đến trạng thái u thủy.

Trong mắt trái lóe lên một luồng ánh sáng lam thủy lấp lánh, không ngừng rung động lưu chuyển, bên trong xuất hiện một tiểu tuyền thần bí, cuối cùng ngưng hiện một đạo “Ám Lam Quang Điểm”, kèm theo đó là một luồng sóng tinh thần mơ hồ dao động, lóe lên trong hư không rồi biến mất.

Vèo...

Cùng lúc đó, U Long Điện Vương đã chạy ra ngoài ngàn dặm, đột nhiên cảm ứng được một tia bất an kỳ dị.

- Cảm giác vừa rồi là gì?

Thân thể giác quan của U Long Điện Vương có một loại ảo giác như

bị thứ gì đó dính trúng, chỉ diễn ra trong khoảnh khắc.

Nhưng giờ phút này, toàn thân hắn trúng kịch độc, đoạn đi một chân, cố kìm nén kịch độc để thúc dục bí thuật, cho nên loại ảo giác rất nhỏ này, lập tức bị bỏ qua.

Cách ngoài ngàn dặm, Hiểu Nguyệt Tông

- Lần này tạm thời buông tha cho ngươi, nhưng ta đã dùng Thần Linh nhãn để lại dấu hiệu Mâu thần trên người ngươi. Tuy rằng cực kỳ mờ nhạt, nhưng rất khó có thể hủy diệt.

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một tia lãnh ý.

Dấu hiệu Mâu thần, thuộc về một loại dấu hiệu tinh thần, thậm chí ngay cả một vài Chân Nhân Cấp cũng có thể thi triển.

Chẳng qua, “Dấu hiệu Mâu thần” của Triệu Phong thành lập dưới tình huống Hồn đạo trụ cột, dung hợp với lý luận huyết mạch đồng tử cao thâm, đồng thời lại dùng Thần Linh nhãn để phát động

Hắn thi triển “Dấu hiệu Mâu thần”, sẹ tiêu hao tâm hồn, lực lượng Đồng tử, khắc dấu hiệu đặc thù lên người mục tiêu, thập phần chính xác và rất mơ hồ, khó có thể phát giác được, đồng thời cũng không thể dùng thủ đoạn thông thường để xóa bỏ.

Trừ phi cấp độ cảnh giới của đối thủ vượt xa Triệu Phong hoặc là có nghiên cứu tại phương diện Hồn đạo, bí thuật tinh thần sâu sắc, nếu không trong thời gian ngắn, rất khó có thể hủy đi dấu hiệu này.

Một khi “Dấu hiệu Mâu thần” hoàn thành, Triệu Phong thông qua Thần Linh nhãn, cho dù khoảng cách rất xa, cũng có thể cảm ứng được phương vị đại khái.

Hoàn thành hết thảy.

Ánh mắt của Triệu Phong mới quay lại chiến trường Hiểu Nguyệt Tông

Trong Hiểu Nguyệt Tông Vân Hải Tông chủ, trưởng lão Chấp pháp cầm đầu một số thành viên cao tầng ý đồ đào tẩu.

Đặc biệt là lúc Triệu Phong đuổi giết U Long Điện Vương, đám người Vân Hải Tông chủ đã phát động lực lượng đột phá vòng vây, muốn giết ra ngoài Hiểu Nguyệt Tông

Chẳng qua.

Lâm Thông và Tiểu Tặc Miêu cũng sẽ không cho phép mọi chuyện phát sinh như vậy.

Meo meo!

Thân hình Tiểu Tặc Miêu nhoáng lên, lúc ẩn lúc hiện trong hư không

Mỗi lần nó lăng không xuất hiện, miêu trảo lại vung lên, truyền đến tiếng “xẹt xẹt” vang dội.

Quảng trường Trung Xu Đường.

- A...

Lấy Vân Hải Tông chủ cầm đầu đám cao tầng trên mặt toàn bộ đám người đều lưu lại những vết cào nóng rát.

Lực lượng của Tiểu Tặc Miêu, mặc dù không phải sở trường thế

nhưng công kích miêu trảo của nó lại ẩn chứa một loại hiệu quả “gây choáng” thần bí.

Phàm là Chân Linh cảnh bình thường bị miêu trảo đánh trúng trên mặt liền sưng lên, có cảm giác trời đất quay cuồng cả buổi vẫn không hồi phục được.

- Ha ha, chư vị đùa rất vui...

Một tiếng cười khẽ từ trên đỉnh núi xa xa truyền đến.

Giờ phút này.

Trận chiến của Triệu Phong cùng với ba đại Điện Vương, xem như đã kết thúc.

Ba đại Điện Vương, một chết, một bị bắt, một tàn phế, miễn cưỡng đào thoát được.

Vừa mới nói xong

Trên dưới Hiểu Nguyệt Tông tại quảng trường Trung Xu Đường, giống như lâm vào chết lặng.

Đám người Vân Hải Tông chủ đang mưu đồ chạy trốn, đột nhiên thân hình cứng đờ, trong lòng đột nhiên run lên.

Phần lớn ánh mắt đều nhìn lên đỉnh núi, lúc bắt gặp thiếu niên tóc lam đang chắp tay cười nhạt, tâm linh lập tức tràn ngập một loại rung động không tên và kính sợ.

Trong suốt quá trình đánh bại ba đại Điện Vương, thiếu niên kia vẫn một mực đứng ở phương xa khống chế, chưa từng trực tiếp tham dự

chiến đấu.

Vù vù...

Đột nhiên, hai bộ Ám Ngân Độc Thi, một phân thành hai, phụ trách đuổi giết những người có dị động muốn chạy trốn, kể cả dư nghiệt của Liên minh Thiết Long.

- Aa...

Ám Ngân Độc Thi chiến lực Chân Chú cấp, tác dụng của kịch độc, dưới Đan Nguyên cảnh có thể nói là “kiến huyết phong hầu”, gần như thân hình Độc thi vừa lướt qua, liền có thể lấy đi một mạng người.

Những trưởng lão hạch tâm kia, lúc đối diện với Ám Ngân Độc Thi, lập tức bị miễu sát.

Giờ phút này, cục diện hoàn toàn bị Triệu Phong chấn nhiếp khống chế.

Vân Hải Tông chủ, đám người Trưởng lão Chấp pháp, sắc mặt như tro tàn, một số tên cao tầng trong đó trực tiếp ngã “bịch” xuống đất, bị dọa đến vãi cả nước tiểu.

Chương 467: Chém đầu vân hải

Dưới sự quan sát của Triệu Phong, toàn bộ trên dưới Hiểu Nguyệt Tông đều im lặng dễ bảo, không tiếp tục dị động nửa.

Vân Hài Tông chủ, trưởng lão Chấp pháp và một vài phần tử dư nghiệt của Liên minh Thiết Long, trong lòng khủng hoàng, tuyệt vọng vô lực.

Trước đây không lâu, ai mà ngờ được một mình thiếu niên này lại có thể một mình ngăn cơn sóng dữ, chi phối hết thảy cục diện.

“Ba đại Điện Vương” của Liên minh Thiết Long, đều là những cự đầu truyền kỳ, đứng trên đỉnh cao tại khu vực Hoành Vân, không ngờ lại bị thiếu niên này đánh bại trong chớp nhoáng, một chết, một bị bắt, một tàn phế.

Mặt khác, mười đại trưởng lão hạch tâm, gần như có đến mà không có về, toàn quân bị diệt.

Không lâu trước, thiếu niên này đã dùng thủ đoạn như “Thần”, trấn phục toàn trường

Tất cả những điều này, thật giống như truyền thuyết.

Thậm chí có thể nói, mọi người ở đây đã tận mắt chứng kiến truyền thuyết.

Tại lưng núi.

Dương Càn dẫn đầu tiểu đội làm nhiệm vụ, vừa tiến nhập sơn môn không lâu, thậm chí còn chưa kịp giao trả nhiệm vụ đầu tiên trong 49 nhiệm vụ thì thế cục tại Hiểu Nguyệt Tông đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Không chỉ mỗi bố cục của Hiểu Nguyệt Tông e rằng khắp Hoành Vân Thập Tam Quốc, thậm chí bố cục khắp khu vực Hoành Vân này, đều sinh ra biến hóa to lớn.

Đám đệ tử trong Tông môn như Dương Càn, Lâm Phàm, Nhiễm Tiểu Uyển, Dương Thanh Sơn, đều giật mình như tỉnh mộng

Chỉ sau một đêm, thời đại thuộc về Vân Hải Tông chủ, đã đi đến cuối đường.

- Triệu sư đệ quá mạnh mẽ, một tay nghịch thiên, quét ngang ba đại Điện Vương, quả thực không thể tin nổi.

- Ha ha, rốt cuộc chúng ta cũng có thể thoát ly khốn cảnh, tên vương bát đản Vân Hải kia không ngờ cũng có ngày hôm nay.

-... Vừa rồi chúng ta suýt nữa đã trách oan Triệu sư đệ rồi.

Một vài đệ tử trong lòng kích động cuồng hỷ, còn có vài phần hổ thẹn.

Hiểu Nguyệt Tông vốn yên tĩnh, đã dần dần vang lên những tiếng hoan hô, phần lớn đến từ đệ tử cấp thấp.

Một vài cao tầng như Trương lão, Quan lão, trên mặt tràn đầy vui mừng tự hào, cảm giác một người làm quan cả họ được nhờ, không nhịn được thổn thức.

- Đại trưởng lão, ngài có thể thu được đệ tử như vậy, xem như cả đời không còn gì phải hối hận nữa rồi.

Lục Nguyệt mỗ mỗ mỉm cười trấn an, cũng có vài phần hâm mộ.

Trên đỉnh núi.

Đại trưởng lão nhìn đệ tử gần trong gang tấc, hít sâu một hơi, cuối cùng cũng vươn tay ra, vỗ lên vai Triệu Phong

- Phong nhi, vì sư từng nghĩ rằng sẽ có một ngày ngươi trở về Hiểu Nguyệt Tông, nhưng không ngờ ngày đó lại đến nhanh như vậy.

Đại trưởng lão không khỏi cảm khái.

Thầy trò hai người gặp lại, tất nhiên có nhiều chuyện muốn nói, nhất thời nửa khắc cũng không nói hết.

Đại trưởng lão hết sức tò mò đối với quá trình phát triển và gặp được kỳ ngộ của Triệu Phong, thế nhưng ông ta cũng không lập tức hỏi thăm. Ông ta biết rằng, lúc này vẫn còn rất nhiều vấn đề đang chờ Triệu Phong giải quyết.

Chốc lát sau.

Triệu Phong và Đại trưởng lão sóng vai bay đến quảng trường Trung Xu Đường.

Trên mặt Đại trưởng lão tràn ngập vui mừng, đứng nhìn Vân Hải Tông chủ.

Trên mặt Vân Hải Tông chủ đỏ bừng, thần sắc u sầu phiền muộn,

trong mắt tràn ngập oán hận, khiến cho người khác liên tưởng tới hắn đang có “âm mưu” gì đó.

Triệu Phong cũng không quá quan tâm đến “Vân Hải Tông chủ” lắm.

Lúc này hai người chợt cảm thấy thân phận đã nghịch chuyển.

Trong mắt Triệu Phong, Vân Hải Tông chủ không khác gì con sâu cái kiến, trong nháy mắt là có thể diệt sát, không có bao nhiêu hứng thú.

- Thiết Tiêu Chân Chủ!

Ánh mắt Triệu Phong lại rơi xuống “Thiết Tiêu Chân Chủ” đã biến thành tù nhân.

Cho dù là hôm nay, lúc nhắc tới bốn chữ “Thiết Tiêu Chân Chủ”, một vài cao tầng của Hiểu Nguyệt Tông vẫn cảm thấy trong lòng run rẩy.

Ngày xưa Thiết Tiêu Chân Chủ lực áp mười ba Tông, đây là tình huống bễ nghễ cường đại đến mức nào?

- Triệu Phong, ta biết ngươi muốn gì, ngươi muốn Huyết khế ước mà năm xưa mười hai Tông đã ký kết.

Vẻ mặt Thiết Tiêu Chân Chủ vẫn trầm tĩnh

Dù sao hắn cũng là Chân Chủ cấp sửng sững đỉnh phong tại khu vực Hoành Vân, tâm tình nhanh chóng khôi phục tỉnh táo, dường như đã tìm ra yếu tố đột phá để giành một đường sinh cơ.

Tại sao Triệu Phong lại không giết hắn?

Thiết Tiêu Chân Chủ cũng không hoài nghi việc Triệu Phong có năng

lực chém giết hắn hay không, bởi vì nếu lúc đó Triệu Phong muốn, kết cục của hắn sẽ không khác gì Bích Cơ Điện Vương.

Nếu như Triệu Phong đã không giết hắn, khẳng định bởi vì trên người mình vẫn còn chút giá trị có thể đào móc.

Thiết Tiêu Chân Chủ suy tư một lát, trong lòng lập tức có được đáp án.

Đó chính là Huyết khế ước.

Năm xưa, trưởng lão cao tầng của mười hai Tông đều bị Thiết Tiêu Chân Chủ bức ép ký kết Huyết khế ước.

Huyết khế ước là một loại lực lượng thệ ước do thiên địa chứng kiến, có lực ước thúc mạnh mẽ, trưởng lão cao tầng của mười hai Tông, đều quy thuận Liên minh Thiết Long, không cách nào phản bội hoặc làm trái.

Loại lực ước thúc này, mạnh đến mức cho dù Triệu Phong có trở về Hiểu Nguyệt Tông thì đám người Đại trưởng lão cũng không thể giúp hắn

- Thiết Tiêu Chân Chủ, ngươi rất thông minh. Huyết khế ước này ở đâu?

Triệu Phong gật đầu, rất thưởng thức.

Hắn không thích quanh co lòng vòng, nếu như Thiết Tiêu Chân Chủ đã ngoan ngoãn phối hợp, vậy thì hắn sẽ xem xét việc lưu lại một đường sinh cơ cho đối phương.

- Huyết khế ước đã bị ta an bài tại một nơi bí mật. Nếu ngươi có thể

hứa không giết ta, cũng không gây tổn thương cho ta, như vậy Huyết khế ước này nhất định sẽ giao cho ngươi.

Thiết Tiêu Chân Chủ trịnh trọng nói.

- Ha ha, vậy sao? Ta làm sao bảo đảm ngươi sẽ không giở trò?

Triệu Phong bán tín bán nghi.

Hắn nhanh chóng đánh mắt với Tiểu Tặc Miêu một cái.

Meo meo!

Thân hình Tiểu Tặc Miêu nhoáng lên một cái, biến mất không thấy đâu nữa.

Thiết Tiêu Chân Chủ kinh ngạc, chỉ vài nhịp hô hấp sau, hắn liền biến sắc, nhìn về phía Trữ Vật Giới Chỉ trong tay.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu lại lần nữa hiện thân, lấy ra một quyền trục cổ xưa có những đường huyết vân.

- Làm sao có thể...

Thiết Tiêu Chân Chủ rốt cuộc cũng hoảng sợ, không thể tin nổi.

Huyết khế ước này, rõ ràng đã bị hắn giấu ở một nơi cực kỳ hẻo lánh, không ngờ Tiểu Tặc Miêu chỉ liếc mắt một cái lập tức phát hiện được.

Triệu Phong cười ha ha một tiếng, mở Huyết khế ước ra, thoáng

nhìn qua một lượt, khẽ gật đầu.

Nội dung trong Huyết khế ước này, là những ký kết giữa mười hai Tông và Liên minh Thiết Long năm xưa.

Quyền trục Huyết khế ước này bị Thiết Tiêu Chân Chủ mang theo bên người, cũng không có gì là kỳ quái.

Dù sao thì hắn cũng là một trong bốn cự đầu của Liên minh Thiết Long, mà thế cục Hoành Vân Thập Tam Quốc lại không phải thuộc khu vực quá quan trọng.

- Theo như sách cổ ghi lại, loại Huyết khế ước này chính là do “Thiên Cơ tộc” sáng lập, trong thời Thượng cổ truyền lưu rất nhiều, đến ngày nay, quyền trục khế ước đã trở nên tương đối hiếm thấy, càng không nói đến loại quyền trục Huyết khế ước có nhiều chỗ trống như vậy.

Triệu Phong nhẹ nhàng chạm vào.

Phốc phốc...

Trong tay hắn lóe lên một tầng hồ quang điện, quyển trục Huyết khế ước lập tức hóa thành một đám tro bụi.

Đại trưởng lão và mấy vị trưởng lão khác của Hiểu Nguyệt Tông không khỏi lộ vẻ mừng rỡ.

Huyết khế ước bị phá hủy, như vậy lực lượng thệ ước mà thiên địa chứng kiến, cũng không tồn tại nữa.

Ngược lại, sắc mặt Thiết Tiêu Chân Chủ giống như tro tàn, trên trán ứa ra mồ hôi lạnh

Đối với Triệu Phong mà nói, giá trị duy nhất mà hắn có thể khai thác, đã hóa thành hư ảo.

- Trước khi ta động thủ cho ngươi mười nhịp hô hấp để cân nhắc.

Triệu Phong chuẩn bị giết Thiết Tiêu Chân Chủ, bỗng nhiên lại muốn cưỡng ép những giá trị còn sót lại trên người Thiết Tiêu Chân Chủ.

Mười nhịp hô hấp?

Trong lòng Thiết Tiêu Chân Chủ phát lạnh, hô hấp trở nên gấp gáp.

Nhưng hắn đã nhìn thấy rõ, trong mắt Triệu Phong rõ ràng lóe lên sát cơ rồi biến mất.

Thiết Tiêu Chân Chủ không dám hoài nghi, Triệu Phong có thể giết chết Chân Chủ cấp mà không hề có bất kỳ do dự hay cố kỵ nào.

Trực giác của hắn cũng không sai, trong Di tích Tử Thánh, số lượng Chân Chủ cấp bị hắn trực tiếp hoặc gián tiếp giết chết cũng không ít.

- Mười... Chín... Tám... Bảy...

Hiểu Nguyệt Tông từ trên xuống dưới đều há hốc mồm, nhìn Triệu Phong quyết định sống chết của Chân Chủ cấp.

Ý niệm Thiết Tiêu Chân Chủ xoay chuyển, cuối cùng cắn răng một cái, hô lên:

- Đợi một chút!

- Nhớ kỹ, ngươi chỉ có một lần cơ hội.

Triệu Phong tựa cười mà không phải cười.

Thiết Tiêu Chân Chủ hít sâu một hơi, bận tay khẽ vuốt một cái, lấy từ trong Trữ Vật Giới Chỉ ra một quyển trục Huyết khế ước còn trống

- Rất tốt, ngươi thành công rồi.

Ánh mắt Triệu Phong sáng lên.

Thiết Tiêu Chân Chủ cũng không ngoài dự liệu, không ai có thể chống cự sức hấp dẫn của việc “nắm giữ” sống chết của một người tu vi Chân Chủ cấp, cho dù Triệu Phong có thể nhẹ nhàng giết chết Chân Chủ cấp cũng không

Một lát sau.

Triệu Phong và Thiết Tiêu Chân Chủ đã ký kết Huyết khế ước trước mắt bao nhiêu người.

Ký kết Huyết khế ước này, bình thường song phương đều phải hứa hẹn thệ ước, như vậy mới có thể thành lập.

Nội dung khế ước là:

Thiết Tiêu Chân Chủ từ nay về sau tọa trấn Hiểu Nguyệt Tông trở thành người Hộ sơn của Tông môn, có nghĩa vụ bảo hộ an nguy của Hiểu Nguyệt Tông không được phản bội, nếu làm trái, sẽ bị trừng phạt.

Mà Triệu Phong thì phải cam đoan, không được vô cớ động chạm Thiết Tiêu Chân Chủ, thậm chí vào thời khắc đối phương gặp nguy nan, hắn còn phải toàn lực che chở cho đối phương

Sau khi Huyết khế ước này hoàn thành, Triệu Phong liền cất kỹ quyển trục.

Trong lòng Thiết Tiêu Chân Chủ có chút nặng nề, muốn đoạt lại Huyết khế ước từ trong tay cường giả cấp bậc như Triệu Phong hi vọng hết sức nhỏ nhoi.

Hơn nữa, thời gian càng trôi qua, hi vọng này sẽ trở nên càng nhỏ nhoi hơn.

Triệu Phong là vượng giả kiêu hùng lực áp mấy thời đại tại Đại lục Thanh Hoa, thành tựu tương lai, không thể đoán định

Sau khi Thiết Tiêu Chân Chủ ký kết Huyết khế ước, thần phục Hiểu Nguyệt Tông trong lòng đám người “Vân Hải Tông chủ” ở bên cạnh cũng thoáng trầm xuống

- Triệu Phong... Chúng ta cũng có thể ký kết Huyết khế ước, vĩnh viễn trung tâm thần phục với ngươi.

Trưởng lão Chấp pháp run rẩy nói.

Phốc phốc...

Triệu Phong vung tay lên một cái, một cái thanh phong điện quang nhận bổ ra, chém trưởng lão Chấp pháp thành hai đoạn.

- Giá trị lợi dụng của các ngươi, thật khiến ta cảm thấy chướng mắt.

Thanh âm nhẹ nhàng bình thản, vang vọng khắp quảng trường Trung Xu Đường.

Đám người Vân Hải Tông chủ cầm đầu đều sợ đến mức run rẩy, có vài người còn bị dọa đến vãi nước tiêu.

Ánh mắt Triệu Phong xoay chuyển, dừng lại trên người một thân ảnh trầm mặc ít nói, khẽ thốt:

- Bắc Mặc sư huynh

- Muốn chém muốn giết, tùy sư đệ xử trí.

Bắc Mặc có chút cay đắng

- Bắc Mặc sư huynh, có lẽ huynh biết rõ ta sẽ không giết huynh Cho dù ngày xưa huynh đã từng phản bội lão sư đi nữa.

Triệu Phong ung dung nói.

Sắc mặt Bắc Mặc thoáng cứng lại.

Quả thực hắn đã suy đoán được, Triệu Phong sẽ niệm tình đồng môn mà lưu cho hắn một mạng

- Đương nhiên, có một điều kiện.

Lời nói của Triệu Phong chợt xoay chuyển.

- Điều kiện gì?

Bắc Mặc thở phào một hơi.

- Ta muốn huynh tự tay giết chết Vân Hải chân nhân, đem đầu của hắn về tạ tội với sư tôn Quảng Quân Hầu.

Triệu Phong đạm mạc lên tiếng.

- Triệu Phong... Lý nào lại vậy!

Vẻ mặt Vân Hải Tông chủ tràn ngập oán độc, không ngừng gào rú điên cuồng

Vụt...

Hắn vựa chuẩn bị nổi giận, liền bị một cái “miêu trảo” đánh trúng lập tức cảm thấy đầu choáng mắt hoa.

Không ít người của Hiểu Nguyệt Tông đều cảm thấy kinh ngạc.

Triệu Phong tự thân không động thủ giết Vân Hải, lại muốn Bắc Mặc động thủ, là vì lý do gì?

Nhưng một vài người biết rõ nội tình, liền nhanh chóng đoán được nguyên nhân.

Thứ nhất, Bắc Mặc chính là đệ tử kiệt xuất nhất do Vân Hải Tông chủ dốc lòng bồi dưỡng.

Muốn Vân Hải chết trong tay đệ tử kiệt xuất mà mình kỳ vọng nhất, đây là loại khuất nhục và châm chọc đến mức nào?

Thứ hai, liên quan đến ân oán giữa Vân Hải Tông chủ và Quảng Quân Hầu

Vân Hải từng cướp đi người yêu của Quảng Quân Hầu, thậm chí còn nhiều lần vũ nhục ông ta, cuối cùng còn cướp đi đệ tử tuyệt hảo là Bắc Mặc.

Nhưng bây giờ.

Triệu Phong lại yêu cầu Bắc Mặc tự tay giết chết Vân hải, đưa đầu hắn đến trước cửa Quảng Quân Hẩu để tạ tội.

Như vậy, tất cả ân oán nhân quả, đều trở lại cân bằng tự nhiên, bụi quay về với bụi, đất trở về với đất.

- Được, ta đáp ứng ngươi.

Bắc Mặc không hề suy nghĩ, trong tay xuất hiện một thanh Thủy Mặc ám kiếm.

Phốc...

Huyết quang bắn tung tóe, đầu của Vân Hải Tông chủ liền bị chém rơi xuống đất.

Luận tu vi, thực lực, Bắc Mặc và Van Hái Tông chủ đều không chênh lệch nhau quá lớn.

Nhưng vừa rồi Vân Hải Tông chủ đã bị Tiểu Tặc Miêu cào cho một cái, liền trở nên choáng váng mê muội, còn chưa kịp phản ứng thì thi thể đã ngã xuống đất rồi.

Bắc Mặc ra tay thuần thục lưu loát, trình độ quyết đoán của hắn, thậm chí khiến cho người khác phải líu lưỡi, giống như hắn căn bản không hề suy nghĩ cân nhắc chút nào.

Chương 468: Chân chủ chi cảnh

Giữa việc giết chết sư tôn và mạng sống của mình, Bắc Mặc lựa chọn rất quyết đoán, không hề có bất kỳ một tý lưu luyến hay chần chờ nào.

Trước khi Vân Hải chân nhân chết, ngay cả hắn cũng không tin nổi tròng mắt mở thật lớn.

- Tên Bắc Mặc này... Không ngờ lại lãnh huyết đến như vậy! Tự tay giết chết cả ân sư của mình.

- Hừ! Đây cũng không phải lần đầu tiên hắn phản bội, Chẳng qua là hạng người ham sống sợ chết mà thôi.

Từ trên xuống dưới của Hiểu Nguyệt Tông, đều thấp giọng nghị luận trước Hành vi của Băc Mặc, phần lớn đều khinh thường, phát ra lời khiển trách.

Triệu Phong không khỏi có chút suy tư.

Mọi người chỉ thấy sau khi Bắc Mặc giết Vân Hải, liền lặng lẽ lấy đầu của đối phương cho vào một cái túi gói gém thật kỹ.

- Triệu sư đệ, Bắc Mặc này chính là kẻ “trời sinh phản cốt”, dễ dàng thả hắn đi như vậy, e rằng ngày sau...

Một vài đám tiền bối và những đệ tử quen thuộc đều không khỏi lo lắng nói.

- Thả hắn đi.

Triệu Phong cũng không nhiều lời.

Đại trưởng lão mỉm cười, phất tay một cái, để Bắc Mặc rời đi.

Sau khi Triệu Phong đến Đại quốc, Đại trưởng lão đều đã an bài những người có liên quan với hắn một cách thỏa đáng, kể cả cha mẹ và đám người Quảng Quân Hầu.

Đây chính là điều kiện tiên quyết để Triệu Phong có thể lặng lẽ rời đi.

Những loại trù bị dụng tâm lương khổ của Đại trưởng lão, khiến Triệu Phong rất cảm kích.

Lúc này, nhìn một ống tay áo của Đại trưởng lão hoàn toàn trống rỗng, trong lòng Triệu Phong có chút chưa xót và hổ thẹn.

- Sư tôn mất đi một cánh tay, chờ sau khi ta trở về Thiên Bồng đại quốc, liên thủ với Thiết Càn đại sư, luyện chế lại một bộ “Hắc Ám Quang Luân” phiên bản đơn giản hóa.

Triệu Phong đã quyết định.

Bản vẽ luyện chế “Hắc Ám Quang Luân”, đến từ Thiên Cơ truyền thừa, có thể biến thành ba loại hình thái là: Cánh tay, tấm chắn và Thiết luân Hiên nhiên rất thích hợp với người mất đi một tay như Đại trưởng lão.

Tiếp đó.

Đám tàn cuộc của Hiểu Nguyệt Tông vẫn phải thu thập một lúc.

Vân Hải Tông chủ, trưởng lão Chấp pháp đã chết, cừu địch lớn nhất đã bị tru sát.

Thế nhưng trong Tông môn vẫn còn rất nhiều tâm phúc nhất mạch của Vân Hải Tông chủ, thậm chí có cả dư nghiệt nội ứng của Liên minh Thiết Long.

Những chuyện vụn vật này, Triệu Phong giao cho Đại trưởng lão, Lục Nguyệt mỗ mỗ và đám người Dương Kiên xử trí

Ngay trong ngày hôm đó.

Hiểu Nguyệt Tông triển khai một trận “tiểu thanh trừng”. Phạm vi mở rộng từ trưởng lão cao tầng cho đến đệ tử cấp thấp, tru sát gần trăm người.

Đây là Đại trưởng lão còn có lòng nhân từ, bởi vì, hơn phân nửa thành viên của Tông môn Hiểu Nguyệt Tông, đều đã trở thành nhất mạch hệ phái của Vân Hải, rất khó có thể diệt tận.

Không thể phủ nhận.

Gần hai năm qua, Hiểu Nguyệt Tông dưới sự quản lý của Vân Hải Tông chủ, thực lực và quy mô đều tăng mạnh, thậm chí có thể tiến vào 5 hạng đầu trong mười ba Tông

- Phong nhi, hiện nay Vân Hải đã chết, Hiểu Nguyệt Tông vẫn còn thiếu một vị Tông chủ, không biết ngươi có ý kiên hay lựa chọn người nào?

Đại trưởng lão dò hỏi.

Triệu Phong ngẫm nghĩ một lúc, liền có một nhân tuyển, đó chính là "Dương Càn" sư huynh.

Dương Càn nhân duyên tốt, lại là Thủ tịch đệ tử ngày xưa, các phương diện thiên phú, thực lực, đều rất không tệ.

Hiện nay, Dương Càn quay trở về từ Chân Long hội, được mở rộng tầm mắt, tu vi đạt tới Nửa bước Chân Linh cảnh, việc đột phá Chân Linh cảnh, chẳng qua chỉ là vấn đề sớm hay muộn mà thôi.

- Dương Càn quả thật là sự chọn lựa không tệ, nhưng tu vi và tu lịch của hắn vẫn chưa đủ.

Đại trưởng lão cũng rất tán thành.

Điều đầu tiên mà ông ta có thể xác định đó là, Triệu Phong không hề có chút hứng thú nào đối với vị trí Tông chủ, e rằng toàn bộ khu vực Hoành Vân này, cũng không thể khiến hắn cảm thấy hứng thú.

- Trong tay ta có một ít trân tài, linh đan, lấy từ truyền thừa Ngoại Vực và một ít thiên tài Ngoại Vực, đủ tạo nên vài vị Chân Linh cảnh, sư tôn có thể xử lý một chút.

Triệu Phong lấy từ trong Cổ Thiết Giới Chỉ ra một vài "trân phẩm Ngoại Vực". Giao cho Đại trưởng lão đảm bảo.

Những trân phẩm Ngoại Vực này, nếu đặt ở Đại lục Thanh Hoa, rất nhiều thứ đã là vật tuyệt tích, có thể nói là hiểm quý vô cùng, nhưng đối với "Tông phái Nhị Tinh" khổng lồ không thể đánh giá mà nói, cũng chẳng tính là cái gì.

Trong Tông phái Nhị Tinh, tùy tiện một đệ tử cũng đều là Chân Huyền cấp, thậm chí là Chân Chủ cấp, có thể thấy được tài nguyên

của bọn họ phong phú như thê nào.

Ba ngày sau...

Trên dưới Hiểu Nguyệt Tông đã khôi phục sự yên bình, tiến vào trật tự bình thường

Bản thân Triệu Phong thì bắt đầu bế quan tu luyện, chuẩn bị trùng kích giai đoạn Chân Chủ cấp.

- Đột phá Chân Chủ cấp, mặc dù không thể khiến thực lực của ta nhảy vọt, nhưng các phương diện nội tình của bản thân sẽ càng trở nên thâm hậu hơn.

Triệu Phong nhấm mắt lại, chậm rãi thúc dục Chân Linh khí trong cơ thể.

Hiện nay.

Tu vi cảnh giới của Triệu Phong so với Chân Chủ cấp thì chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn.

Kinh khủng nhất chính là lực lượng tâm hồn của hắn, vô cùng hùng hậu lớn mạnh, gần như ngạo thị “Chân Linh Tam Cảnh Thiên”, e rằng chỉ có Tôn Giả mới có thể thắng được hắn.

Đây đều là nhờ sự giúp đỡ của “Mộc Linh tinh phách”, khiến cho Triệu Phong đạt được lợi ích vô cùng lớn lao.

Có được tâm hồn cường đại như thế, cảnh giới tinh thần của Triệu Phong không muốn tăng nhanh cũng rất khó khăn.

Mà một khi cảnh giới tinh thần tăng lên, tốc độ tu luyện cũng sẽ tiến

triển cực nhanh, việc đột phá tiến cấp cùng thuận lợi hơn rất nhiều.

Thiên Nguyệt Sơn, trong một tòa cung điện độc lập.

Triệu Phong khoanh chân nhắm mắt, Chân Linh nguyên trọng cơ thể giống như Tinh Dịch Ngọc Thủy lấp lánh, bên ngoài nổi lên một tia điện văn, bắt đầu chấn động có xu thể trở nên cuồng bạo.

- Một khi tấn chức Chân Chủ cấp, Chân Linh nguyên sẽ tiến thêm một bước mở rộng Trước đây, nếu ta có thể tìm hiểu, dung nhập càng nhiều tinh nghĩa của “Tâm bia cổ Phong Lôi”, sau khi tấn chức, thực lực sẽ càng tăng thêm rõ rệt.

Triệu Phong cũng không vội tấn cấp.

Nếu muốn tấn cấp thì chỉ cần nửa ngày là được, thậm chí tùy thời đều có thể thử.

Chẳng qua Triệu Phong muốn nhân dịp Chân Linh nguyên mở rộng trước, tiến thêm một bước tẩy luyện Chân Linh khí dung nhập vào thuộc tính áo nghĩa “Phong Lôi”.

Không lâu sau...

Tâm thần của Triệu Phong đã dung nhập vào thế giới Phong Lôi bị tàn phá trong tấm bia cổ Phong Lôi.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Trong không gian ý cảnh bị tản phá, phần lớn khu vực đều ảm đạm vô quang khắp nơi tràn ngập điện lôi và cuồng phong càn quét bừa bãi.

Hơn nữa, màu sắc và phong cách của những Phong Lôi này cũng có sự bất đồng rất lớn.

Ví dụ như những đoàn Phong trước mặt, trong ý thức của Triệu Phong có màu xanh nhạt, có trong suốt, hoặc là lam nhạt, thậm chí còn có màu tím, màu vàng

Màu sắc Lôi Điện cũng thập phần phong phú.

Trong đó, khí tức kinh khủng nhất chính là Phong Lôi "ám kim sắc", ở sâu trong nơi trọng yếu của thế giới Phong Lôi, cũng là khu vực ảm đạm nhất.

Với cấp độ của Triệu Phong hiện nay, khả năng cảm ngộ còn chưa thể nào chạm đến lực lượng áo nghĩa bổn nguyên nhất của "Phong Lôi Đại Đế".

- Đạm sắc, Thanh sắc, Tử sắc, Xích sắc, Kim sắc, Ám Kim sắc...

Triệu Phong đại khái cảm nhận một phen.

Trong đó, khí tức của Đạm sắc là yếu nhất, thích hợp cho dưới Chân Linh cảnh tìm hiểu.

Thanh sắc là cấp độ trước mắt của Triệu Phong đạt tới màu xanh đậm.

Bước tiếp theo của Triệu Phong chính là "Phong Lôi tử sắc". Ý cảnh cấp độ, có thể quán thông đến Đan Nguyên cảnh, Chân Chủ cấp cũng có thể miễn cưỡng tìm hiểu.

- Ừm, trước hết ta ngưng luyện thành Thanh Phong Lôi thuần khiết, sau đó tiến thêm một bước tham hóa, trở thành "Tử sắc Phong Lôi".

Triệu Phong đại khái đã định ra phương hướng.

Hắn đoán chừng, nếu như có thể tu luyện “Phong Lôi tử sắc” thành công, cơ bản có thể ngang dọc khắp Đại lục rồi.

Nếu như tiến thêm một bước, tìm hiểu “Phong Lôi xích sắc” càng mạnh hơn. Lúc đó mới có thể bễ nghễ vô địch Đại lục, giết đến thế giới Ngoại vực, cũng có thể xem là cường giả.

Về phần Kim sắc và Ám Kim sắc cao nhất, đó chính là cấp độ chỉ có “Phong Lôi Đại Đế” ngày xưa mới có thể đạt tới.

Chỉ trong chớp mắt, nửa tháng đã trôi qua.

Tâm thần Triệu Phong tiến vào “tấm bia cổ Phong Lôi”, dốc lòng tu luyện.

Những ngày qua, trong đại điện của hắn tràn ngập tiếng gió tiếng sấm rít gào, thanh thế khiến người ta phải sợ hãi.

Khu vực này, thỉnh thoảng hình thành một trận mây đen, điện quang giao thoa. Khi thì cuồng phong vẫn vũ, lúc thì cương phong vô hình có thể chấn lui Chân Nhân cấp ở gần đó hơn một dặm.

Những cao nhân Đan Nguyên cảnh trong Thiên Nguyệt Sơn, có thể cảm nhận được nguyên khí thiên địa bắt đầu dao động cuồng bạo, áp lực sản sinh khiến trong lòng bọn hắn rung động không thôi.

- Triệu Phong kia còn chưa tấn chức Chân Chủ cấp, thế nhưng cảnh giới tinh thần đã vượt xa Chân Chủ cấp.

Thiết Tiêu Chân Chủ trấn thủ sơn môn, trong lòng ngưng trọng, càng

thêm kính sợ và kiêng kỵ Triệu Phong.

Trong lòng hắn có chút nghi hoặc.

Với cảnh giới tinh thần cao minh của Triệu Phong, tại sao đến bây giờ còn chưa đột phá Chân Chủ cấp?

Quả thực.

Tình huống của Triệu Phong, có chút đặc thù.

Vốn trong Di tích Tử Thánh, thời gian của Triệu Phong rất vội vàng, bốn phía lâm địch.

Đến sau khi phản hồi khu vực Hoành Vân, lại gặp phải mắt trái tiểu dị biến.

Cũng may, hiện nay dị biến của Thần Linh nhãn đã cơ bản ổn định, có thể yên tâm bế quan.

Nhưng trước khi Triệu Phong bế quan, công tác chuẩn bị cũng hết sức phức tạp, có thể nói là vô cùng hà khắc.

Trước khi trùng kích Chân Linh cảnh, Triệu Phong muốn tiến hành tẩy luyện thuộc tính Chân Linh nguyên thêm một lần nữa.

Lúc trước, Chân Linh nguyên của Triệu Phong, chủ yếu là “Phong”.

Nhưng trong Di tích Tử Thánh, sau khi tìm hiểu về truyền thừa “tấm bia cổ Phong Lôi”, hệ thống công pháp của hắn bắt đầu cải biến, dung nhập áo nghĩa của Phong thuộc tính.

- Triệu Phong này còn đang chờ đợi điều gì? Dựa theo lẽ thường,

việc hắn đột phá Chân Chủ cấp, căn bản không có gì khó khăn, một hai ngày là đủ rồi.

Thiết Tiêu Chân Chủ quan sát bầu trời của Thiên Nguyệt Sơn, cảm nhận biến hóa của nguyên khí thiên địa.

Trên bầu trời, nguyên khí Phong Lôi dị thường sinh động, dao động không ngừng.

Đến ngày thứ hai mươi...

Khoảng không trên đại điện mà Triệu Phong đang bế quan, hình thành một vòng xoáy trạng thái “Phong Lôi” màu xanh đậm, ẩn chứa uy lực Chân Chủ cấp mênh mông khôn cùng.

- Uy lực Chân Chủ cấp này đã vượt qua Chân Chủ cấp tiểu thành, thế nhưng hắn vẫn không tiến hành bước trùng kích cuối cùng...

Thiết Tiêu Chân Chủ nghẹn họng nhìn trân trối.

Hắn phát giác, khí tức áo nghĩa Phong Lôi phát ra trong hư không càng trở nên thâm thúy, không thể đánh giá.

Truyền thừa mà Triệu Phong lựa chọn, ngày xưa từng thuộc về một vị Đại Đế cái thế, tốc độ ngạo thị thiên địa, tuyệt đối không phải những hệ thống truyền thừa của Đại lục Thanh Hoa có thể so sánh được.

Đồng thời.

Trong lúc Triệu Phong bế quan, Hiểu Nguyệt Tông, thậm chí thế cục của mười ba Tông đều phát sinh biến hóa.

Hiểu Nguyệt Tông đổi chủ, đầu tiên khiến cho thế cục và cao tầng của Tương Vân quốc sụp đổ.

Triệu Phong bế quan đến ngày hai mươi lăm.

Thành viên của Liên minh Thí Long đã nhận được tin tức mà chạy đến.

Tin tức Triệu Phong trở về khu vực Hoành Vân, truyền khắp Thế giới Tông môn của Hoành Vân Thập Tam Quốc, thậm chí dẫn truyền đến hai đại Cường quốc.

Ba đại Điện Vương của Liên minh Thiết Long, bị một tân tinh truyền kỳ, cường thế đả bại, tin tức này đã chấn động Thập Tam Quốc, giống như một cơn vòi rồng, trùng kích địa vực Hoành Vân

Danh tiếng của Triệu Phong uy chấn mười ba Tông, bất luận là cường giả thế hệ trước hay là những tân tú mới xuất hiện, tất cả đều chỉ có thể ngước nhìn.

Bởi vì tồn tại của Triệu Phong, cho nên Tương Vân quốc và “Hoành Vân Thập Tam Quốc”, đã trở thành căn cứ địa của Liên minh Thí Long.

Đội ngũ của Liên minh Thí Long, nhanh chóng di chuyển khắp Hoành Vân Thập Tam Quốc, thế lực của họ cũng nhanh chóng khuếch trương bành trướng

Trước kia.

Tại khu vực Hoành Vân này, Liên minh Thiết Long một tay che trời, bốn đại Điện Vương lật tay làm mây, úp tay làm mưa, chúa tể vạn vật sinh linh, khiến cho chư quốc chư Tông và phần đông thế lực gia tộc

đều giận mà không dám nói.

Nhưng ngày nay, thế cục đã khác.

Triệu Phong dùng lực đánh bại ba đại Điện Vương, theo như lời đồn thì một mình hắn thậm chí đánh bại toàn bộ bốn đại Điện Vương, hung hăng quét sạch nhuệ khí của Liên minh Thiết Long.

Những thế lực bất mãn với Liên minh Thiết Long, bao gồm cả những cường giả cừu địch, đều đồng loạt gia nhập vào Liên minh Thí Long.

Nhất thời, phong vân tề tụ, Hiểu Nguyệt Tông đã trở thành cứ điểm hạch tâm của Liên minh Thí Long.

Mặc dù Triệu Phong đang bế quan, không hỏi ngoại sự, nhưng hắn hiển nhiên đã trở thành “nhân vật linh hồn” của khu vực Hoành Vân trong công cuộc đối kháng với Liên minh Thiết Long.

Hiện nay.

Không ít cường giả ở khắp các nơi ngàn dặm xa xôi, mộ danh Triệu Phong mà tới, đều bị Hiểu Nguyệt Tông cự tuyệt tại ngoài cửa.

Trong cùng ngày hôm đó.

Hoành Vân Thập Tam Quốc lại truyền đến một tin tức. “Vạn Kiếm Tông” xếp hạng nhất trong mười ba Tông đã xảy ra biến cố, Tông môn đổi chủ.

Tiếp sau Triệu Phong, lại có một vị thiên tài Kiếm Đạo kinh diễm tuyệt thế, cường hoành giết về khu vực Hoành Vân.

Chương 469: Chân chủ chi cảnh 2

Vân Kiếm Tông.

Trên ngọn núi mây mù lượn lờ, đứng sửng sững một tòa lâu các tháp cao, giống như một thanh cự kiếm chọc thủng mây xanh.

Trong đó.

Có một tòa lầu các hình kiếm, giống như hạc giữa bầy gà, phong thái cổ xưa, mơ hồ phát ra một luồng kiếm thế xung thiên, quan sát quản phong và những ngọn núi nhó.

Nơi này chính là “Kiếm Các” - Thánh địa Tông môn của Vân Kiếm Tông thế nhưng nơi đây lại máu chảy thành sông kiếm khí dày đặc, vạch phá mây trời.

Trước Kiếm Các.

- A...

Một lão giả Chân Linh cảnh kiếm đạo hét lên một tiếng thê thảm, bảo kiếm trong tay rơi xuống đất, thi thể nằm trong vũng máu.

Trong vũng máu.

Tính luôn cả hắn thì có tổng cộng bốn, năm vị cường giả Chân Linh cảnh, tất cả đều bị một kiếm chém chết.

Ngoài ra, những đệ tử tinh nhuệ trong Vân Kiếm Tông bị chém giết, có không dưới trăm người.

Trọng địa Kiếm Các, trên dưới Tông môn, cả đám đều câm lặng như hến.

Tất cả mọi người đều hoảng sợ, trừng mắt nhìn nữ tử mặc áo tơ trắng trên đỉnh tòa lầu

Nữ nữ mặc áo tơ trắng này, phong thái không nhiễm bụi trần, tóc xanh như thác nước, tuyệt mỹ không u, bàn tay trắng nõn khẽ nghiêng, phát ra một tầng “Kiếm Hà Tam Xích” sắc bén mỹ lệ.

Nơi nàng đứng, không một hạt bụi đến gần, một luồng Kiếm Ý vô hình vô chất vờn quanh, phảng phất như xuyên thủng lầu các, cỏ cây, muông thú khắp nơi.

Một màn này, giống như hồi tưởng lại phong thái nữ thiên tài kiếm đạo đệ nhất của mười ba Tông năm xưa, băng vào một thân nữ lưu, đã dẫm nát toàn bộ thiên tài tuyệt diễm của mười ba Tông dưới châm

- Thương Vũ Nguyệt, cho dù ngươi có giết nhiều người hơn thì cũng không cách nào nghịch chuyển đại thế tại khu vực Hoành Vân. Với lực lượng nhỏ bé của ngươi, đối kháng với Liên minh Thiết Long, đó là tự tìm đường chết.

Trên ngọn núi đối diện, một nam tử mặc giáp xanh, thở hổn hển, diện mục dữ tợn.

Trên người hắn mặc bộ áo giáp Linh cấp, bên ngoài chẳng chịt vết máu và vết kiếm, chật vật không chịu nổi.

Nam tử mặc giáp này tu vi đạt tới Chân Huyền cấp đại thành, sánh ngang với Thương Vũ Nguyệt.

Thế nhưng

Trong một hồi chiến đấu vừa rồi, nam tử mặc giáp xanh và mấy vị cao nhân Chân Linh cảnh kia, thậm chí phát động thể trận hợp kích, vậy mà vẫn không địch lại một mình nữ tử mặc áo tơ trắng kia.

- Thương Vũ Nguyệt này thật sự kinh khủng trước mắt, số cường giả đã chết trong tay nàng e rằng không dưới 100 người đâu.

- Phàm là người làm trái ý, toàn bộ đều bị giết, thật là bá đạo.

Các thành viên Tông môn tại Kiếm Các trọng địa đều cảm thấy không rét mà run, ngay cả thở mạnh một cái cũng không dám.

- Hừ, không cần ngươi nói nhiều, Thương Vũ Nguyệt ta sẽ giết đến tận hang ổ của Liên minh Thiết Long.

Trên mặt Thương Vũ Nguyệt tràn ngập lãnh ý.

Trải qua Chân Long hội, sau khi từ truyền thừa Vực Ngoại trở về, phong cách Kiếm Đạo của Thương Vũ Nguyệt càng trở nên hung hiểm bá đạo, ý niệm sát phạt so với trước kia còn mãnh liệt gấp trăm lần.

Nhớ lại trải nghiệm trong “Thất Kiếm truyền thừa”, cùng tranh chấp sinh tử với những thiên tài Vực Ngoại, trong lòng Thương Vũ Nguyệt vẫn còn sợ hãi.

Nếu như không đủ mạnh, không đủ hung ác, nàng sớm đã táng thân trong “Thất Kiếm truyền thừa” rồi.

Nàng có thể từ “Thất Kiếm truyền thừa” trở về, một mặt là do bản thân đã thai nghén tiềm lực Kiếm Ý, một mặt khác là vận khí không tệ.

- Ha ha ha, ngươi không sợ huênh hoang đau miệng hay sao? Con quỷ nhỏ, một ngày nào đó, ta sẽ lột sạch ngươi, hung hăng chà đạp một phen...

Nam tử mặc giáp xanh hung lệ tàn nhẫn, ngửa đầu thét dài một tiếng.

Gương mặt Thương Vũ Nguyệt phát lạnh, “Kiếm Hà Tam Xích” trong tay chợt hiện, bỗng nhiên phun ra nuốt vào một đạo kiếm mang bén nhọn.

Trốn!

Nam tử mặc giáp xanh biến sắc, trên người bắn ra một đạo phong diễm màu xanh, tốc độ đạt tới một trình độ kinh khủng

Hắn tu luyện công pháp hệ thống Phong Chi Áo Nghĩa, thậm chí còn đạt tới cấp độ cực hạn.

Luận tốc độ, hắn gần như có thể sánh vai với những Chân Chủ cấp bình thường

Chính bởi vì thế cho nên hắn mới có thể dốc sức chiến đấu với Thương Vũ Nguyệt và kiên trì cho tới tận bây giờ.

Chết!

Kiếm Hà Tam Xích trong tay Thương Vũ Nguyệt tán loạn rồi biến

mất.

Choang...

Tiếp đó, trong tay nàng xuất hiện một thanh cổ kiếm đồng thau cũ nát, phát ra một luồng Kiếm Ý sâm lãnh lắng đọng năm tháng bất tử bất diệt, duy ngã độc tôn

Kiếm Ý sâm lãnh này, phảng phất xuyên thấu vật chất, tinh thần, trong nháy mắt tập trung khóa chặt nam tử mặc giáp xanh.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Cánh tay Thương Vũ Nguyệt rung lên, một đạo kiếm hà mỏng manh như tơ nhện, lạnh lẽo như băng phá vỡ hư không không ngừng lan tỏa, thoạt nhìn thì chập chạm, kỳ thực vừa phát đã tới, có cảm giác hỗn loạn tâm thần, hết sức quỷ dị.

Bịch...

Nam tử mặc giáp xanh từ trên trời rơi xuống một vòi máu từ đỉnh đầu phun ra, sau đó, cả thân người bị chém thành hai nửa băng nhau.

Kiếm Các trọng địa.

Trên dưới Tông môn, phần đông thành viên đều không khỏi hít một ngụm khí lạnh, nhìn lên nữ kiếm thủ truyền kỳ vừa trở về từ Thất Kiếm truyền thừa.

Vù...

Bỗng nhiên, một mỹ phụ váy trắng giống như u linh xuất hiện trước người Thương Vũ Nguyệt, phiêu nhiên mà hiện.

- Bạch Trưởng lão.

Thương Vũ Nguyệt hành lễ, trên mặt mang theo vài phần kính ý.

Mỹ phụ váy trắng trước mặt, tu vi khí tức thâm sâu quảng đại, không phân cao thấp với Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo.

Hiển nhiên, lần này trở về khu vực Hoành Vân, Thương Vũ Nguyệt cũng không chỉ đi một mình.

- Vũ Nguyệt, lần này từ “Thất Kiếm truyền thừa” trở về, thực lực của ngươi tăng mạnh đến mức khiến người khác kinh hỉ. Cho dù ngươi chỉ có tu vi Chân Huyền cấp đại thành, thế nhưng công kích Kiếm Ý của ngươi đã có thể uy hiếp được Chân Chủ cấp rồi.

Trưởng lão váy trắng tán thưởng nói ra một đánh giá rất cao.

Người tu hành Kiếm đạo, thực tế am hiểu công kích, huống chi là loại thiên tài tuyệt đỉnh đã lĩnh ngộ Kiếm Ý như Thương Vũ Nguyệt, sau đó lại nhận được truyền thừa bên trong “Thất Kiếm truyền thừa”.

- Đáng tiếc, so với đám người Vũ Thiên Ngô, Triệu Phong và Tân Vô Ngân, ta vẫn còn kém rất xa.

Trên mặt Thương Vũ Nguyệt cũng không có một tia kiêu ngạo nào.

Mặc dù thiên phú thực lực của nàng trong đám hậu bối, có thể nói là rực rỡ vô cùng, hiện đã trở thành đệ nhất thiên tài của Vạn Kiếm Tông

Thế nhưng nàng vẫn có sự chênh lệch so với mấy vị “thiên kiêu cái thế” tại Chân Long hội.

- Ha ha, ngươi không cần khen người khác mà hạ thấp nhuệ khí bản thân, luận tiềm lực ngộ tính, ngươi không thua kém bọn hắn bao nhiêu. Nếu không phải thua bởi xuất phát điểm thấp, ngươi chưa chắc đã không thể sánh vai cùng mấy vị thiên kiêu cái thế tại Chân Long hội.

Trưởng lão váy trắng mỉm cười an ủi.

Thương Vũ Nguyệt khẽ gật đầu, nàng cùng rất có lòng tin đối với tiến bộ của mình.

Chẳng qua, nàng trở về khu vực Hoành Vân, chính là giải cứu Tông môn năm xưa.

Chỉ sau một hồi, vận mệnh của nghịch chuyển vì sự xuất hiện của Thương Vũ Nguyệt.

- Hiện nay thế cục của mười ba Tông thế nào rồi? Nghe nói Triệu Phong năm xưa đã trở về?

Thương Vũ Nguyệt dò hỏi.

Một lát sau.

Thần sắc trên mặt Thương Vũ Nguyệt dần trở nên ngưng trọng

Mọi người phát hiện, nàng rất quan tâm tới tình huống của “Triệu Phong”.

Một ít người của Vân Kiếm Tông cũng biết rõ, năm xưa tại Liên minh thịnh hội của mười ba Tông Thương Vũ Nguyệt đã hiểm bại bởi một chiêu của Triệu Phong

Hiện nay trở về khu vực Hoành Vân, có lẽ vị đệ nhất thiên tài của mười ba Tông ngày xưa sẽ phát ra khiêu chiến, đoạt lại vinh quang thuộc về mình.

- Với lực lượng của một người, đánh bại ba đại Điện Vương Chân Chủ cấp?

- Tên Triệu Phong này... Hắn đã cường hoành đến mức đó rồi sao?

Thương Vũ Nguyệt càng nghe càng kinh hãi.

Ngay cả trưởng lão váy trắng ở bên cạnh cũng lộ vẻ ngạc nhiên.

Trưởng lão váy trắng đã quan sát Chân Long hội ngày đó, lúc ấy Triệu Phong vẫn còn kém Chân Chủ cấp một khoảng rất xa.

- Không hổ là kiêu hùng số một số hai của Chân Long hội. Đại lục đương thời, trong đám hậu bối, e rằng chỉ có “Vũ Thiên Ngô” mới có thể so sánh được với hắn.

Trưởng lão váy trắng không khỏi cảm khái.

Không thể không thừa nhận, chiến lực của “ngũ đại kiêu hùng” đương thời, đã không hề thua kém bất kỳ cường giả nào của thế hệ trước.

Đặc biệt là Vũ Thiên Ngô và Triệu Phong hai thiên kiêu chi vương, thanh danh cực thịnh.

Chẳng qua.

Sau khi từ truyền thừa Ngoại Vực trở về, Triệu Phong đột nhiên biến

mất một cách thần bí, mấy tháng vẫn không xuất hiện tại Đại lục.

- Bất kể hạn mạnh lên bao nhiêu, trước khi rời khỏi khu vực Hoành Vân, ta nhất định phải khiêu chiến với hắn.

Trong đôi mắt không u xinh đẹp của Thương Vũ Nguyệt, đột nhiên hiện lên vẻ kiên quyết, ngưng hiện một luồng Kiếm Ý cường đại trước nay chưa từng có.

Dường như đã bị đối thủ “Triệu Phong kích phát áp lực, Kiếm Ý trên người Thương Vũ Nguyệt không ngừng ngưng luyện, có cảm giác kéo dài vô tận như vĩnh viễn không ngừng lại.

Trưởng lão váy trắng không khỏi âm thầm giật mình, Kiếm Đạo, chính là cần loại ý chí bất khuất không từ bỏ này, chỉ khi chiến đấu với người khác, chiến đấu với thiên địa thì mới có thể không ngừng ma luyện bản thân.

Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Ngắn ngủi không đến một tháng thế cục của mười ba Tông lại thay đổi lớn.

Cho đến nay, đã có gần một nửa Tông phái thoát ly khỏi sự khống chế của “Liên minh Thiết Long”.

Tất cả đều bắt nguồn từ Hiểu Nguyệt Tông

Triệu Phong đả bại ba đại Điện Vương, khiến cho Thiết Tiêu Chân Chủ thần phục, đặc biệt tiêu hủy Huyết khế ước năm xưa.

Trước khi bế quan, Triệu Phong đã từng giao phó: Để Lâm Thông cầm đầu đám cường giả, ra tay giải cứu hai Tông phái khác trong

“Nguyệt Chi Tam Tông”, gồm có: Lăng Nguyệt Tông Ngân Nguyệt Tông

Trước khi rời khỏi Di tích Tử Thánh, Triệu Vũ Phi đã từng đề cập, mong Triệu Phong có thể chiếu cố Lăng Nguyệt Tông của nàng trước đây.

Hiểu Nguyệt Tông Lăng Nguyệt Tông Ngân Nguyệt Tông Vân Kiếm Tông,... Những Tông phái này lần lượt thoát ly khỏi sự khống chế của Liên minh Thiết Long, đoạt lại chủ quyền của mình.

Trong lúc đó.

Túc lão của Liên minh Thí Long, dẫn đầu cường giả tinh nhuệ của Thiên Phong Thất Tông ngày xưa, di chuyển hết đến Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Lấy Hiểu Nguyệt Tông làm hạch tâm. Hoành Vân Thập Tam Quốc đã thoát ly khỏi khu vực khống chế của Liên minh Thiết Long.

Túc lão điều binh khiển tướng một mặt hiệp trợ những Tông phái khác giành lại tự do, một mặt khác bắt đầu quét sạch thế lực của Liên minh Thiết Long tại phạm vi Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Mọi chuyện rất suôn sẻ.

Theo như Triệu Phong và Túc lão “ước định”, Liên minh Thí Long chỉ cần phụ trách tìm hiểu tình báo và ở đằng sau thu thập tàn cuộc là được.

Một ngày nọ, tại sơn môn của Hiểu Nguyệt Tông

Vù...

Một luồng khí tóc Chân Chủ cấp mênh mông cuồn cuộn, từ phương xa phá không mà tới, hàng lâm Thiên Nguyệt Sơn.

- Người nào?

Thiết Tiêu Chân Chủ trấn thủ sơn môn, kinh hãi hét lên một tiếng.

- Thiết Tiêu Chân Chủ, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ?

Thanh âm của lão giả bạch mi mặc thanh sam vang lên, kéo theo một tầng diễm khí xích thanh, bay vọt tới Hiểu Nguyệt Tông

- Túc lão, là ngươi?

Sắc mặt của Thiết Tiêu Chân Chủ không được tốt lắm.

Cho dù trước khi Xích Nguyệt Ma Giáo cắm rễ vào khu vực Hoành Vân, hai đại Cường quốc cũng đã có quan hệ đối địch từ trước.

- Ta có tin tức trọng yếu, muốn báo cho Triệu Phong đồng thời thương nghị với hắn.

Túc lão nhanh chóng nói vào chủ đề chính, ngữ khí có chút gấp gáp.

Nếu là cường giả bình thường muốn cầu gặp Triệu Phong căn bản khó có thể tiến nhập sơn môn trọng địa.

Nhưng Túc lão là Chân Chủ cấp nổi danh khu vực Hoành Vân nhiều năm, còn là lãnh tụ của Liên minh Thí Long, đức cao vọng trọng cho nên mới đi được tới tận đây.

Chẳng qua, cửa ải của Thiết Tiêu Chân Chủ cũng không phải dễ dàng đi qua như vậy.

- Chẳng lẽ ngươi không biết rằng gần đây Triệu Phong đang bế quan, không tiếp khách

Thiết Tiêu Chân Chủ lạnh lùng nói.

- Tin tức này rất quan trọng với thế cục tại khu vực Hoành Vân này.

Giữa hai hàng lông mày của Túc lão có chút lo lắng.

Thiết Tiêu Chân Chủ vẫn thờ ơ, chỉ về hướng một tòa cung điện ở chính giữa dãy núi phía xa xa.

Ồ!

Túc lão cảm nhận được nguyên khí thiên địa đang không ngừng bành trướng

Đặc biệt là khoảng không bên trên tòa cung điện kia, giống như có một đoàn “Phong Lôi” hình dạng lốc xoáy, toàn bộ một màu xanh, thỉnh thoảng dẫn phát mây đen lôi vũ hoặc cuồng phong gào thét.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Trong hư không truyền đến những tiếng gào thét nặng nề, Phong Lôi cộng minh, phảng phất như có quái vật khổng lồ đang phun ra nuốt vào Phong Lôi.

Nửa ngày sau.

Đoàn “Phong Lôi” trong tầm mắt, với tốc độ mắt thường có thể thấy

được, đang chậm rãi áp súc, xuất hiện những vòng xoáy, xung quanh không ngừng sinh ra từng đạo sóng điện thanh phong lấp lánh.

- Đến giai đoạn cuối cùng rồi sao?

Thiết Tiêu Chân Chủ chăm chú nhìn, những ngay qua, hắn vẫn luôn một mực chú ý tình huống Triệu Phong bế quan.

- Hắn đang trùng kích Chân Chu Cấp sao?

Vẻ mặt Túc lão có chút cổ quái.

Trong thiên địa mơ hồ cuồng bạo, khiến cho Chân Linh bất an, hô hấp có vài phần nặng nề.

Leo một luồng khí tức hủy diệt Chân Chủ cấp, một hồi rung động.

Chương 470: Chân chủ chi cảnh 3

Cung điện trên không.

Đoàn Phong Lôi khổng lồ kia, từng chút một ngưng tụ lại thành hình dáng vòng xoáy, bốn phía xung quanh chập chờn thanh phong điện văn, mơ hồ có thể dùng mắt thường nhìn thấy những tia thanh phong lôi điện náy.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Đoàn Phong Lôi có hình dáng vòng xoáy, từ chậm rãi cho đến nhanh chóng xoay tròn, tốc độ càng lúc càng nhanh, truyền đến từng tiếng gào thét trầm muộn kinh hồn. Nguyên khí thiên địa trong thiên địa phảng phất sinh ra cộng minh, không ngừng chấn động, tương giao hô ứng với đoàn Phong Lôi.

Ngọn nguồn của loại lực lượng hô ứng này, đến từ bên trong cung điện trên dãy núi của Triệu Phong.

Cách ngoài nửa dặm.

Hai đại Chân Chủ cấp liếc nhìn nhau, khó có thể che đấu được biểu lộ kinh ngạc.

Giờ khắc này, trong phạm vi vài dặm đều bao trùm một luồng uy thế mênh mông cuồn cuộn đến từ Chân Chủ cấp, đồng thời nguyên khí thiên địa cũng không ngừng tương giao hô ứng.

Cũng may.

Địa điểm mà Triệu Phong bế quan, chính là ở một khu vực tương đối vắng vẻ của Thiên Nguyệt Sơn.

Dù vậy, thành viên từ cao đến thấp của Hiểu Nguyệt Tông đều cảm thấy một loại áp lực rung động bất an.

Ùng ùng ùng...

Trên bầu trời của Thiên Nguyệt Sơn, mây đen dày đặc kéo đến, lôi điện phong vân giao thoa, thanh thế phát ra giống như bạo phong lôi vũ, bao trùm phạm vi vài dặm, khiến người khác phải sợ hãi.

Thạnh thế dị thường bực này, giống như uy lực tự nhiên, toàn bộ sơn môn Hiểu Nguyệt Tông đều cảm thấy nặng nề, áp lực khó thở.

Trong đại điện.

Thiếu niên tóc lam ngồi yên, mái tóc bay phất phới, sắc mặt lúc sáng lúc tối, trên đỉnh đầu là một đạo chùm tia sáng Phong Lôi màu xanh đậm, nổi thẳng với đoàn Phong Lôi hình dáng vòng xoáy trên khoảng không đại điện.

- Tinh khí thần quy nhất, hợp thiên địa tự nhiên. Không ngờ ý cảnh của Tân Vô Ngân ngươi lại phù hợp với pháp tắc tự nhiên như vậy, càng khiến cho lúc ta trùng kích Chân Chủ cấp, càng giống như được thần trợ.

Trong đồng tử lấp lánh của thiếu niên tóc lam, chợt lóe lên một tia thần sắc mừng rỡ khác thường

Giờ khắc này.

Triệu Phong trùng kích tẩn chức, đã đạt tới giai đoạn mấu chốt.

Trên thực tế, cấp độ cảnh giới của Triệu Phong có thể trùng kích Chân Chủ cấp mà không hề có bất kỳ bình cảnh nào.

Thế nhưng trước khi hắn trùng kích Chân Chủ cấp, công tác chuẩn bị mà hắn phải thực hiện, so với trong tưởng tượng còn nhiều hơn rất nhiều.

Một bên, Triệu Phong tìm hiểu "tấm bia cổ Phong Lôi", muốn dẫn động áo nghĩa thuộc tính mới, tiến thêm một bước trong việc ngưng luyện, tăng cường Chân Linh nguyên của mình.

Còn phía bên kia, cảnh giới tâm hồn cường đại của Triệu Phong đã rất hùng hậu rồi, trong quá trình trùng kích, sẽ sinh ra hiệu quả không thể tưởng tượng nổi.

Trong đó, bao gồm cả ý cảnh "Hợp thiên địa tự nhiên" của Tân Vô Ngân, "Sinh mệnh tự nhiên thể ngộ" của Mộc Linh tinh phách, tất cả đều vì chuẩn bị cho việc trùng kích của Triệu Phong, cung cấp trợ lực lớn lao, tăng cường hiệu quả.

Trong đầu Triệu Phong, đủ loại ý cảnh tinh diệu và áo nghĩa thể ngộ, giống như vô số tia lửa, va chạm vào nhau, sinh ra hòa diễm hoa mỹ phồn hoa.

Ùng ùng ùng...

Giữa không trung, sắc mặt hai đại Chân Chủ cấp trở nên trịnh trọng, ngưng mắt nhìn bạo phong lôi vũ cuồn cuộn, uy thế mênh mông trên bầu trời.

Trận bạo phong lôi vũ này, hoàn toàn có thể phá hủy một cái sơn trang.

Đám trưởng lão cấp cao của Hiểu Nguyệt Tông, thậm chí không tiếc mở ra hộ sơn đại trận, dùng trận pháp này để chống đỡ tai nạn không thể đoán trước.

- Khai mở!

Trong ngôi điện trên núi, truyền đến một tiếng kinh động.

Ầm...

Một nắm đấm mang theo chùm tia sáng Phong Lôi, ngưng luyện như cực quang, lập tức đánh tan bầu trời xám xịt mày đen này thành từng mảnh nhỏ.

Rào rào...

Từng hạt mưa to rơi xuống, mây đen tán đi, lộ ra ánh sáng rực rỡ từ trên trời.

Hiểu Nguyệt Tông, phần đông các đệ tử trong Tông môn đều cảm thấy giật mình giống như nhìn thấy ảo giác.

Một khắc vừa rồi, dường như có một luồng lực lượng vô hình, nắm giữ khí hậu tự nhiên của cả khu vực này, khí tức cuồng bạo hủy diệt đó, giống như tùy thời đều có thể mang đến tai họa ngập đầu cho Hiểu Nguyệt Tông.

Ầm ầm...

Lôi vân trong thiên địa cuồn cuộn, thanh phong nổi lên từng trận, kèm

theo đó là từng tia sáng ngũ sắc.

Cùng lúc đó.

Một luồng khí tức Chân Chủ cấp bao trùm phạm vi vài dặm, cuồng bạo mà không mất linh động, quảng đại mà không mất ngưng luyện.

- Hắn đột phá rồi?

- Làm sao có thể ngưng luyện được khí tức thuần khuyết như vậy? Đây tuyệt đối không phải là trình độ mà Chân Chủ cấp sơ thành có thể đạt được.

Hai đại Chân Chủ cấp kinh hãi bất định.

Khác với những cường giả đột phá Chân Chủ cấp khác, Triệu Phong một bước vượt qua Chân Chủ cấp sơ thành, đạt tới cảnh giới Chân Chủ cấp tiểu thành, bớt đi mấy năm vất vả.

Nói cách khác.

Triệu Phong vừa đột phá, cấp độ tu vi liền sánh ngang với Túc lão và Thiết Tiêu Chân Chủ.

Hơn nữa, công pháp khí tức của Triệu Phong thâm sâu, tràn ngập năng lực hủy diệt bá đạo, biến ảo tràn ngập linh động, thậm chí có cảm giác sinh sôi kéo dài bất tận.

Chỉ riêng điểm này đã đủ khiến cho hai đại Chân Chủ cấp không thể phỏng đoán rồi.

Huống chi, cảnh giới tinh thần của Triệu Phong lần này lại có chút tinh tiến. Cảnh giới tinh thần vượt qua Chân Chủ cấp đại thành.

Trong không gian xẹt qua một đạo tàn phong hồ quang diện mà mắt thường khó có thể phân biệt, Phong Lôi vô hình rung động, tràn ngập trước người hai đại Chân Chủ cấp.

Ngay sau đó.

Một trận cảm giác tê dại ấp đến, Túc lão và Thiết Tiêu Chân Chủ đều cảm thấy tâm thần run rẩy.

Hai đại Chân Chủ cấp không khỏi hít sâu một hơi, nhìn về phía Triệu Phong, chỉ thấy trên người “thiếu niên tóc lam” chập chờn Phong Lôi, thần sắc bọn hắn liền trở nên phức tạp.

Sau khi tẩn chức Chân Chủ cấp, tốc độ của Triệu Phong phảng phất như hòa thành một thể với Phong Lôi xung quanh, khó có thể nắm bắt được.

- Chúc mừng Triệu huynh đã thành công tấn chức Chân Chủ cấp.

- Một bước từ Chân Huyền cấp nhảy vọt đến Chân Chủ cấp tiểu thành, phóng mắt khắp toàn bộ khu vực Hoành Vân trong mấy vạn năm qua, e rằng các hạ là người đầu tiên.

Túc lão và Thiết Tiêu Chân Chủ chúc mừng, thậm chí không nhịn được cảm khái.

Không lâu sau.

Trên bầu trời truyền đến từng trận xé gió, một vài trưởng lão cao tầng của Hiểu Nguyệt Tông, kể cả Tông chủ Dương Càn cũng đồng loạt đến chúc mừng.

Từ trên xuống dưới Tông môn, tràn ngập một loại cảm xúc vui mừng.

Một vị “Chân Chủ cấp” sinh ra, đủ ảnh hưởng tới toàn bộ thế cục của khu vực Hoành Vân.

Trong khu vực Hoành Vân này, số lượng Chân Chủ cấp chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay, đây là những cường giả đứng trên đỉnh cao của chúng sinh, chúa tể thiên hạ, lật tay làm mây, úp tay làm mưa.

Mà đối với một Tông phái nhỏ như Hiểu Nguyệt Tông mà nói, Chân Chủ cấp sinh ra, càng là “Thần tích” không thể tưởng tượng nổi.

Cho dù đặt ở Thiện Bồng đại quốc, bất kể là một vị Chân Chủ cấp nào, ít nhất đều sẽ trở thành cự đầu danh chấn một phương, có khả năng ảnh hưởng tới thế cục của Đại quốc.

Thời gian nửa chén trà nhỏ sau...

Tại trọng địa Tông môn, Trung Xu Đường.

Triệu Phong, Túc lão, Thiết Tiêu Chân Chủ, Đại trưởng lão, Dương Càn, và những cao tầng chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay đều tập trung tại đây.

Sau khi xuất quan, Triệu Phong đại khái đã hiểu rõ thế cục của khu vực Hoành Vân, đặc biệt là thế cục của Thập Tam Quốc.

So với trong tưởng tượng thì mọi chuyện thuận lợi hơn rất nhiều.

Lấy Hiểu Nguyệt Tông làm hạch tâm, hơn phân nửa Tông môn, thế lực gia tộc của Thập Tam Quốc đều đồng loạt phản bội, thoát ly khỏi sự khống chế của Liên minh Thiết Long.

Trong đó, Thương Vũ Nguyệt của Vân Kiếm Tông cũng trở về, đồng thời còn có một đại trợ lực, chém giết vô số dư nghiệt của Liên minh Thiết Long.

Chẳng qua, sức ảnh hưởng lớn nhất vẫn là đến từ Triệu Phong

Dùng sức một mình, đả bại ba đại Điện Vương, tiêu hủy khế ước, một tay nghịch thiên. Sự tích của Triệu Phong đã trở thành “thần thoại đỉnh phong” không thể theo kịp.

Uy danh và lực ảnh hưởng của Triệu Phong theo thời gian trôi qua, dần bao phủ toàn bộ khu vực Hoành Vân này.

Thậm chí, còn có một vài lời đồn: Triệu Phong chính là đệ nhất nhân của khu vực Hoành Vân.

- Túc lão, ông vội vàng tới đây tìm ta như vậy là có chuyện gì muốn thương nghị?

Ánh mắt của Triệu Phong chuyển về phía Túc lão.

Lúc đang bế quan trùng kích, hắn đã cảm nhận được khí tức của Túc lão đang tiến đến gần.

- Liên minh Thiết Long là một quái vật khổng lồ, thế lực trải rộng khắp mỗi ngóc ngách của khu vực Hoành Vân, sau lưng nó còn được Xích Nguyệt Ma Giáo ủng hộ, đây cũng không phải là bí mật gì. Ví dụ như U Long Điện Vương, Huyết Cương Đà Điện Vương, và một vài trưởng lão hạch tâm cường đại, tất cả đều là dư nghiệt của Xích Nguyệt Ma Giáo. Mấy ngày trước, ta đã thu được một vài tin tức bất lợi từ Liên minh Thí Long...

Thần sắc và ngữ khí của Túc lão dần trở nên ngưng trọng

Tin tức bất lợi?

Mọi người đang chìm đắm trong niềm vui thắng lợi, chợt cảm thấy tâm thần máy động

- Tại nơi giao giới của hai đại Cường quốc và Hoành Vân Thập Tam Quốc, nhiều lần xuất hiện “Xích Nguyệt Ma Giáo”, đều là thế lực tiệm ẩn trong bóng tối, trong đó thậm chí còn điều động tinh anh cường giả của Liên minh Thiết Long...

Túc lão nghiêm nghị nói.

Xích Nguyệt Ma Giáo?

Đây chính là thế lực to lớn mà ngày xưa đã đem toàn bộ Đại lục hóa thành tro tân hay sao?

Đám người Đại trưởng lão, Dương Càn, trong lòng đều nổi lên sóng gió.

Ngược lại, sắc mặt Triệu Phong vẫn bình tĩnh, hắn cũng không quá sợ hãi Xích Nguyệt Ma Giáo như xưa nữa.

- Túc lão, làm phiền ông chú ý mật thiết động thái của Liên minh Thiết Long. Theo ta thấy, Liên minh Thiết Long này đã ở thế không thể quay đầu, nhất định sẽ không ngừng phát động phản kích mãnh liệt.

Triệu Phong quả quyết nói.

- Ngươi làm sao có thể xác định được?

Túc lão có chút kinh ngạc, ngay cả trinh sát của liên minh, còn phải tìm hiểu qua tình báo, sau đó phân tích thì mới có thể cho ra phán đoán được.

Triệu Phong không khỏi cười lạnh một tiếng, đáp:

- Bởi vì U Long Điện Vương vẫn còn trong cảnh nội của Hoành Vân Thập Tam Quốc, chờ khi ta xuất quan, sẽ đuổi giết hắn, thuận tiện tiêu diệt đám dư nghiệt khác luôn.

Thì ra ngày đó Triệu Phong thi triển “Dấu hiệu Mâu thần” lên người U Long Điện Vương, cho nên bất kỳ lúc nào cũng có thể cảm ứng được.

Thông qua cảm ứng, Triệu Phong đã xác định được U Long Điện Vương này cũng không phải quay trở về Thiết Long Cường quốc dưỡng thương, ngược lại vẫn ở trong cảnh nội của Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Men theo manh mối này, sau khi xuất quan, thực lực Triệu Phong đại tăng, hắn quyết định sẽ một lần nữa phát động truy kích tuyệt mệnh đối với đám người cao tầng như U Long Điện Vương.

Sau đó.

Đám người Túc lão và Triệu Phong lại thương nghị kế hoạch nhằm vào Liên minh Thiết Long và dư nghiệt của Xích Nguyệt Ma Giáo.

Trong đó, Thiết Tiêu Chân Chủ cũng cung cấp những điều hạch tâm cơ mặt khi Liên minh Thiết Long cấu kết với Xích Nguyệt Ma Giáo.

Nửa canh giờ sau.

Triệu Phong đi ra khỏi Trung Xu Đường.

Hắn thúc dục Đồng lực, thông qua Thần Linh nhãn, rõ ràng cảm ứng được phương vị của U Long Điện Vương, hoàn toàn trùng khớp với vị trí hiện thân của đám dư nghiệt Xích Nguyệt Ma Giáo mà Túc lão đã nhắc đến.

- Hiện nay tấn chức Chân Chủ cấp, ta chỉ cần dốc lòng tìm hiểu hệ thống truyền thừa từ tấm bia cổ Phong Lôi và Băng Hoàng Thương, là có thể tăng cường chiến lực trên diện rộng Đến lúc đó, dưới Đan Nguyên cảnh, e rằng khó gặp được đối thủ.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Tấm bia cổ Phong Lôi này, chủ yếu là tăng cường uy năng và chiến lực cho công pháp của hắn.

Băng Hoàng Thương và huyết mạch của hắn rất phù hợp, có thể trợ giúp khai thác lực lượng huyết mạch, nghiên cứu huyết mạch chiến kỹ mới.

Về phần “U Long Điện Vương”, chỉ cần lúc đầu hắn không phát hiện ra Triệu Phong đã động tay động chân trên người hắn, như vậy thì “Dấu hiệu Mâu thần” khó có thể bị phát giác được.

Nói cách khác.

Việc Triệu Phong truy sát u Long Điện Vương, chẳng qua chỉ là vấn đề sớm hay muộn mà thôi, thậm chí tùy thời đều có thể đuổi giết.

Đúng lúc Triệu Phong đang trầm tư.

Phụ cận sơn môn Hiểu Nguyệt Tông truyền đến một đạo kiếm rít

tuyệt sát bá đạo, khí tức Kiếm Ý đến từ hư vô, phảng phất có thể xuyên thấu không gian, lan tràn đến gần Triệu Phong

Đệ tử của Hiểu Nguyệt Tông không ít người cảm thấy tâm linh bỗng nhiên máy động

Mà tâm hồn của Triệu Phong cường đại đến mức nào, há có thể không phát hiện?

Bận thân hắn tham tu hóa Hồn đạo Thượng cổ, cảm ứng đối với các loại khí tức Kiếm Ý có thể thâm thấu vào linh hồn này, lại càng mãnh liệt hơn.

Hiểu Nguyệt Tông trước sơn môn.

Trên không trung một nam tử lãnh khốc mặc áo bào đen, đứng xa xa giằng co với một nữ tử mặc áo tơ trắng không nhiễm một hạt bụi trần nào.

- Xích Nguyệt Ma Đồng - Ma Ngục Tu La!

Hai đồng tử của Lâm Thông biến thành một đạo xích hắc, không ngừng vặn vẹo co rút, một luồng khí tức huyết trạch tràn ngập ra ngoài, hình thành “Huyết sắc Ma Nguyệt”.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Huyết Sắc Ma Nguyệt vặn vẹo co rút, hiện ra ở trạng thái nửa hư vô, xuất hiện trên đỉnh đầu Thương Vũ Nguyệt, phát ra khí tức Ma Ngục kinh hãi tâm thận, phóng ra đủ loại cảnh tượng đáng sợ, có thể sản sinh vô cùng vô tận tròng kích hỗn loạn đối với tinh thần.

Đôi mi thanh tú của Thương Vũ Nguyệt khẽ nhíu lại, lộ ra chút đau

đớn trong giây lát, nhưng khí tức Kiếm Ý trên người lại càng trở lên lạnh lẽo và ngưng luyện hơn.

Xung quanh nàng mơ hồ có thể nhìn thấy từng cái vòi xúc tu huyết sắc hư vô trong suốt, không ngừng vươn ra từ “Huyết sắc Ma Nguyệt”, thẩm thấu vào tinh thần, phảng phất muốn kéo nàng vào vực sâu vô tận.

- Thất Kiếm truyền thừa - Thiên Tuyệt Sát Kiếm!

Bàn tay trắng nõn của Thương Vũ Nguyệt vung lên một cái, một thanh cổ kiếm đồng thau cũ nát, phát ra một luồng Kiếm Ý giết chóc sâm lãnh bá tuyệt, bổ ra một trảm.

Chương 471: Đón đánh kiếm ý

Thất Kiếm truyền thừa - Thiên Tuyệt Sát Kiếm!

Vù...

Một đạo kiếm hà mỹ lệ lạnh lẽo như băng, được thi triển từ thạnh cổ kiếm cũ nát. Giống như một vết nứt lan tràn trong hư không, phăng phát thâm thấu tuế nguyệt thời không, tuyệt sát thiên cổ, duy ngã độc tôn.

Phốc phốc...

“Huyết Sắc Ma Nguyệt” bán hư vô do Lâm Thông dùng đồng pháp huyết mạch tạo ra, nhanh chóng sụp đổ, cảnh tượng Ma Ngục khủng bố liên bị chôn vùi tại phương diện tinh thần.

Chỉ trong chốc lát, một luồng khí tức Kiếm Ý giết chóc sâm lãnh bá đạo, xuyên thấu thân thể hắn, thậm chí trảm vào tâm thần.

Ọc...

Thân hình Lâm Thông chấn động, thổ ra một búng máu, sắc mặt tái nhợt.

- Thất Kiếm truyền thừa... Không ngờ ngươi...

Hai đồng tử huyết mạch của Lâm Thông chảy ra một tia máu.

Công kích Kiếm Đạo của Thương Vũ Nguyệt, không chỉ phá tan đồng

thuật, mà còn đánh thẳng vào huyết mạch đồng tử của hắn.

Hai người giao phong, chẳng qua chỉ trong giây lát mà thôi.

Lâm Thông không ngờ thúc dục đồng pháp huyết mạch mạnh nhất của mình, chẳng những không chiến thắng, kết quả còn bị Thương Vũ Nguyệt đả thương huyết mạch đồng tử.

- Ta thua.

Lâm Thông ảm đạm sa sút.

Ngày xưa, tại Liên minh thịnh hội của mười ba Tông, hắn cũng thua hiểm dưới tay Thương Vũ Nguyệt như vậy.

Trận chiến ngày hôm nay, hai người đều có bước nhảy vọt, thế nhưng chênh lệch giữa Lâm Thông và Thương Vũ Nguyệt so với trận chiến ngày xưa, lại càng nhiều hơn.

Luận tu vi nội tình, thậm chí tư chất huyết mạch, Lâm Thông chiếm ưu thế lớn hơn.

Nhưng Thương Vũ Nguyệt lại đạt được tinh túy truyền thừa bên trong Thất Kiếm truyền thừa, lực công kích của Kiếm đạo, đã đạt tới trình độ không thể tưởng tượng, thậm chí phá vỡ rào cản cảnh giới.

- Đối thủ mà ta muốn tìm, không phải là ngươi!

Thanh âm của Thương Vũ Nguyệt có chút nhạt nhẽo.

Mặc dù nàng còn chưa đột phá Chân Chủ cấp, nhưng dưới Chân Chủ cấp, công kích của nàng là vô địch.

Thậm chí, công kích Kiếm đạo của nàng, đủ tạo thành uy hiếp to lớn đối với một số Chân Chủ cấp.

Vụt...

Một đạo tia sáng màu trắng sắc bén, xẹt qua vách núi rồi biến mất, xuất hiện một vị “mỹ phụ váy trắng”.

- Người nào?

Lâm Thông thoáng rùng mình, tốc độ và quỹ tích của “mỹ phụ váy trắng kia”, thậm chí còn vượt qua huyết mạch đồng tử của hắn tập trung khóa chặt.

- Bạch Trưởng lão, ta đến Hiểu Nguyệt Tông khiêu chiến Triệu Phong, hi vọng ngài đừng nhúng tay.

Thương Vũ Nguyệt thành thật nói.

Mỹ phụ váy trắng cười một tiếng, nàng há lại không rõ tâm tính của Thương Vũ Nguyệt.

Thế nhưng ánh mắt Bạch trưởng lão lại đột nhiên rơi xuống trên người “Lâm Thông”, sắc mặt trở nên lạnh lùng.

- Tiểu bối! Ngươi và Xích Nguyệt Ma Giáo có quan hệ gì? Hệ thống công pháp và huyết mạch đồng tử của ngươi, e rằng không thoát khỏi liên quan với “Xích Nguyệt truyền thừa”.

Trong thanh âm réo rất của Bạch Trưởng lão, lộ ra một tia sát cơ lạnh lùng.

Lâm Thông không khỏi rùng mình một cái, tinh thần áp lực đến từ

“Bạch Trưởng lão”, so với “Bốn đại Điện Vương” của Liên minh Thiết Long còn mạnh mẽ hơn nhiều.

Ánh mắt của đối phương, giống như kiếm phong băng lãnh vô hình, xuyên thấu thân thể và tâm linh của hắn.

Hắn không dám hoài nghi, cường giả với cấp độ như vậy muốn giết hắn, chẳng qua chỉ nằm trong một ý niệm mà thôi.

Đối mặt với lời chất vất của “Bạch Trưởng lão”, Lâm Thông cảm thấy trái tim chìm xuống đáy vực.

Thật ra hắn được Xích Nguyệt Ma Giáo bồi dưỡng, thậm chí coi trọng, đạt được một cơ hội tiến vào “Xích Nguyệt truyền thừa”.

Thế nhưng, Xích Nguyệt Ma Giáo lại là công địch của Đại lục, ngày xưa không biết đã đắc tội với bao nhiêu thế lực Tông môn trên Đại lục này.

Vù vù...

Đúng lúc này, hai đại Chân Chủ cấp là Thiết Tiêu Chân Chủ và Túc lão đều lần lượt từ trong sơn môn bay ra.

- Người phương nào, dám đến Hiểu Nguyệt Tông khiêu khích?

Thanh âm đạm mạc vô tình của Thiết Tiêu Chân Chủ vang lên, kèm theo đó là một luồng uy thể Chân Chủ cấp cường đại từ trên trời ép xuống.

Dựa theo nội dung ký kết Huyết khế ước, Thiết Tiêu Chân Chủ phải trấn thủ sơn môn suốt đời.

- Chân Chủ cấp tiểu thành, hai tên?

Trong mắt trưởng lão váy trắng chợt xẹt qua một tia dị sắc.

Tồn tại như Chân Chủ cấp, cho dù ở thánh địa Đại quốc cũng là những tồn tại đỉnh phong, không ngờ một sơn môn nho nhỏ ở xa xôi như vậy lại đồng thời xuất hiện hai vị Chân Chủ cấp.

Đương nhiên.

Bạch trưởng lão cũng chỉ thoáng nhìn qua Thiết Tiêu Chân Chủ và Túc lão mà thôi, căn bản không để vào mắt.

Nàng hừ lạnh một tiếng, quang mang trong mắt chợt lóe lên một tia khinh thường và lãnh ý.

Thể xác và tinh thần của Thiết Tiêu Chân Chủ cùng với Túc lão đều đột nhiên cứng đờ, lộ ra thân sắc kinh hãi.

Ánh mắt của Bạch trưởng lão kia chỉ nhân nhạt liếc nhìn một cái, phảng phất như mũi kiếm sắc bén ác liệt không gì địch nải, xuyên qua tâm linh của hai người.

Chỉ bằng vào một ánh mắt, liền đánh tan tâm cảnh của hai người, khiến cho hai đại Chân Chủ cấp gặp phải áp lực cực lớn, không dám nhìn thẳng.

- Chân Chủ cấp đỉnh phong...

Túc lão, Thiết Tiêu Chân Chủ đều hoảng sợ, không khỏi nghẹn ngạo thốt lên.

Nhất thời, hai đại Chân Chủ cấp đều hít sâu một hơi, thần sắc trở

nên ngưng trọng chưa từng có, giống như lâm đại địch.

Cũng may là Bạch trưởng lão dường như cũng không để hai vị Chân Chủ cấp vào mắt, ánh mắt của nàng lại chuyển lên người “Lâm Thông”.

Khuôn mặt Lâm Thông trắng bệch, giống như rơi xuống đáy vực.

Trực giác nói cho hắn biết, vị nữ tử váy trắng trước mặt, thực lực chân chính e rằng siêu việt qua toàn bộ Chân Chủ cấp ở khu vực Hoành Vân này.

- Tiền bối mắt sáng như đuốc, tại hạ quả thực từng là thành viên của Xích Nguyệt Ma Giáo, nhưng bây giờ đã thoát ly...

Lâm Thông chỉ đành kiên trì nói.

Hắn vừa dứt lời, ánh mắt của mỹ phụ váy trắng phảng phất hóa thành kiếm mang vô ảnh.

Lâm Thông chỉ cảm thấy một luồng sát cơ đáng sợ, đang thẩm thấu vào khắp toàn thân mình, lưng hắn đã bị ướt sũng mồ hôi, ngay cả cử động cũng có chút khó khăn.

Sắc mặt Túc lão và Thiết Tiêu Chân Chủ cũng biến đổi, nếu như Bạch trưởng lão thăm bất khả trắc này cố tình giết Lâm Thông, bọn họ chưa chắc có thể ngăn cản kịp.

- Ha ha, cao nhân của Vạn Kiếm Tông đích thân tới sơn môn, quả thật khiến Hiểu Nguyệt Tông nở mày nở mặt.

Một tiếng cười nhạt ấm áp vang lên, giống như từ trên trời hàng lâm vậy

Xẹt xẹt...

Phụ cận sơn môn, một luồng Phong Lôi tựa như nước chảy, nhộn nhạo xuất hiện, truyền đến từng trận tê dại rất nhẹ, lại phảng phất có cơn gió mát nhu hòa thổi qua.

Vụt...

Một thiếu niên tóc lam đột nhiên xuất hiện.

Trong khoảnh khắc đó, những cơn gió thoáng ngưng trệ trong giây lát, âm thanh điện minh không ngừng vang lên.

- Là ngươi? Không hổ là một trong hai đại Thiên kiêu chi vương đương đại, ngắn ngủi mấy tháng không gặp, không ngờ ngươi đã tấn chức Chân Chủ cấp.

Trong mắt trưởng lão váy trắng chợt lóe một tia thần quang sắc bén, không ngờ liếc mắt đã nhận ra được thân phận của thiếu niên tóc lam.

Lúc Triệu Phong hiện thân, áp lực trên người Lâm Thông giảm mạnh, thiếu chút nữa là hắn sụp đổ rồi.

Đại đa số người ở đây, bao gồm cả Lâm Thông cũng có chút kỳ quái, trưởng lão váy trắng lạ lẫm này, không ngờ lại nhận thức Triệu Phong.

Dù sao lúc này, chỉ có rất ít người tại khu cực Hoành Vân, là biết được chiến tích của Triệu Phong tại Chân Long hội mà thôi.

- Vạn Kiếm Tông? Chẳng lẽ là đệ nhất Kiếm Tông của Bắc đại lục?

Túc lão và Thiết Tiêu Chân Chủ đều không nhịn được mà hít một ngụm khí lạnh.

Uy danh đệ nhất Kiếm Tông của Bắc đại lục, cho dù là một vài cường giả ở khu cực Hoành Vân hẻo lánh này cũng đã từng nghe qua.

Tại Bắc đại lục, mạnh nhất là “Thiên Nguyên Tông”, được xếp vào trong Thập Đại Tông Phái.

Mà Vạn Kiếm Tông, lại là Đại Tông phái tiếp cận với Thiên Nguyên Tông, thực lực của Tông phái này đủ để ngạo thị hai đại Cường quốc tại khu vực Hoành Vân rồi.

- Khó trách nữ nhân này lại hoàn toàn không để chúng ta vào mắt.

Trong lòng Thiết Tiêu Chân Chủ thoáng có chút thoải mái.

Bất luận là tu vi thực lực hay là địa vị Tông phái, đối phương đều vượt xa hai người bọn họ.

- Tiền bối khen nhầm rồi, chẳng qua nhờ vào cố gắng và một chút may mắn mà thôi, thân phận Thiên kiêu chi vương, Triệu mỗ thực không dám nhận.

Triệu Phong không kiêu ngạo, không tự ti mà đáp.

Nhưng thực ra, trưởng lão váy trắng lại mang đến cho hắn một tia áp lực không nhỏ, thậm chí có một chút cảm giác nguy cơ nhàn nhạt.

Tu vi của đối phương đạt tới Chân Chủ cấp đỉnh phong, huống chi còn là cường giả Kiếm đạo.

Trong hàng ngũ cường giả cùng bậc, cường giả dùng Kiếm đạo là người có lực sát thương đáng sợ nhất.

Có thể đoán được, cấp độ chiến lực của vị trưởng lão váy trắng này, ít nhất phải sánh ngang với Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo.

- Tiềm lực của kẻ này thật đáng sợ, tiến triển vô cùng thần tốc, không biết hắn đến “truyền thừa Ngoại Vực” đã gặp được kỳ ngộ gì?

Đôi mắt đẹp của Bạch trưởng lão lập lòe bất định, nhìn Triệu Phong chăm chú.

Ngày đó, tại Chân Long hội, Triệu Phong và Triệu Vũ Phi đồng loạt tiến nhập “Truyền thừa vô danh” thần bí kia.

Từ khí tức và đẳng cấp của “Truyền thừa vô danh” đó, rất có khả năng nó thậm chí còn siêu việt cả bốn đại truyền thừa, ít nhất là nó có thể đánh bay hình chiếu của Thiên Cơ truyền thừa.

Không chỉ mình Bạch trưởng lão là cảm thấy hứng thú với truyền thừa không biết này, e rằng một vài Tôn Giả trong liên minh Thánh Vực của Trung đại lục, cũng đều cảm thấy hứng thú với nó.

- Bạch Trưởng lão, hi vọng ngài không nên can thiệp vào trận luận bàn giữa ta và Triệu Phong

Bóng hình xinh đẹp của Thương Vũ Nguyệt nhoáng lên một cái, giằng co với Triệu Phong từ xa.

- Được rồi!

Bạch trưởng lão lắc đầu, lách mình sang một bên xem chiến.

Ý của Thương Vũ Nguyệt đã quyết, Bạch trưởng lão cũng không xen vào nữa.

Cho dù Triệu Phọng lúc này mạnh mẽ nắm ngoài dự liệu, thế nhưng Thương Vũ Nguyệt vẫn phát ra khiêu chiến.

Bởi đây chính là tín niệm cường đại chưa từng có từ trước đến nay của cường giả Kiếm đạo.

- Thương Vũ Nguyệt, tiến bộ của ngươi hoàn toàn không nhỏ. Nếu như trước khi ta tấn chức Chân Chủ cấp, có lẽ ngươi còn có thể đại chiến với ta một hồi, nhưng mà bây giờ...

Triệu Phong nói với vẻ có chút tiếc nuối.

Không lâu trước.

Hắn nhất cử đột phá Chân Huyền cấp, đạt đến Chân Chủ cấp tiểu thành.

Khoảng cách tu vi như vậy, quả thực không nhỏ.

Vẻ mặt của Bạch trưởng lão và Thương Vũ Nguyệt cũng đều trở nên ngưng trọng

Trước khi Thương Vũ Nguyệt phát ra khiêu chiến, nàng chỉ biết được tu vi của Triệu Phong vẫn còn dừng lại tại Chân Chủ cấp.

Nhưng không ngờ, lúc các nàng đuổi tới Hiểu Nguyệt Tông thì Triệu Phong đã tẩn chức Chân Chủ cấp, thậm chí còn bước một bước dài, đạt tới Chân Chủ cấp tiểu thành.

- Triệu Phong đại ngôn chớ vội nói sớm! Trong Thất Kiếm truyền

thừa, ta đã từng thiếu chút nữa giết chết thiên tài Chân Chủ cấp đấy...

Trong đôi mắt không u của Thương Vũ Nguyệt, bỗng nhiên lóe lên một đạo Kiếm Ý hư vô sắc bén kinh hồn.

Khí tức Kiếm Ý vô hình vô chất, xuyên thấu không gian vật chất, khiến cho tâm linh của rất nhiều cường giả ở đây đều cảm nhận được một loại trùng kích đáng sợ.

Túc lão và Thiết Tiêu Chân Chủ đều cảm thấy tâm thần run lên, lúc đối mặt với Thương Vũ Nguyệt, bọn họ sẽ cảm thấy mắt mình có cảm giác đau đớn. Giống như trong khoảnh khắc đó, toàn thân Thương Vũ Nguyệt đã hóa thành kiếm, cổ kiếm bằng đồng bị tản phá trong tay nàng phát ra một tiếng kiếm minh xung thiên, phảng phất có một luồng lực lượng đáng sợ xuyên qua thời không tuế nguyệt sắp sửa thức tỉnh.

Phốc...

Công kích còn chưa phát ra mà Kiếm Ý vô hình trên người Thương Vũ Nguyệt đã chém phá ra ngoài, phát ra một luồng khí tức lạnh lẽo như băng còn có một loại ý cảnh trảm tận giết tuyệt vạn vật, cực kỳ bá tuyệt.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong có thể nhìn thấy rõ đạo kiếm mang lạnh lùng như băng sượng kia tại phương diện tinh thần, dường như đạo kiếm mang này có thể xuyên thấu vật chất, trảm sát hư vô quỷ thần.

Công kích Kiếm Ý tuyệt cường như vậy, lập tức chém về phía Triệu Phong Mà công kích tại phương diện tinh thần, thân thể khó có thể khả năng tránh thoát.

Băng Hồn Chi Mâu!

Trong mắt trái của Triệu Phong đột nhiên lóe lên một tia u hàn, bắn ra một đạo Băng Lam xạ tuyến, “phốc” một tiếng, trực tiếp chặn đường hóa giải công kích Kiếm Ý của Thương Vũ Nguyệt.

- Chặn đường công kích Kiếm Ý?

Thương Vũ Nguyệt và Bạch trưởng lão đang xem chiến đều đồng loạt kinh hãi thất sắc.

- Làm sao có thể? Tốc độ của công kích Kiếm Ý so với tinh thần trùng kích bình thường còn nhanh hơn rất nhiều. Huống chi Vũ Nguyệt còn đánh phủ đầu.

Trong lòng Bạch trưởng lão chấn động, không thể tiếp nhận nổi.

Cường giả Kiếm đạo, một khi ngưng tụ Kiếm Ý, có thể chém diệt hư vô quỷ thần, có thể khắc chế tinh thần Huyễn thuật tại một trình độ nhất định, kể cả đồng pháp huyết mạch hệ linh hồn.

Hít...

Thương Vũ Nguyệt nhanh chóng thối lui, công kích Kiếm Ý của nàng, không chỉ bị Triệu Phong chặn đường, đồng thời còn có một luồng hàn khí băng phách cực kỳ ngưng luyện tràn tới.

Thoáng chốc, toàn thân Thương Vũ Nguyệt cứng đờ, ý thức cũng trở nên chậm chạp.

Cũng may là Kiếm Ý của nàng sau khi nhận được “Thất Kiếm truyền thừa”, càng trở nên ngưng luyện cường đại, liền nhanh chóng chém

diệt những hàn ý xâm nhập tâm hồn

- Dùng huyết mạch đồng thuật chống đỡ công kích Kiếm Ý, e rằng chỉ có thể tên biến thái như hắn mới có thể dễ dàng làm được.

Lâm Thông cố gắng cưỡng chế sự kinh hãi trong lòng.

Hắn có thể thấy được, Triệu Phong đón đánh Kiếm Ý hết sức thuần thục, càng khó có thể đánh giá huyết mạch đồng thuật của Triệu Phong đã đạt tới trình độ như thế nào.

Chương 472: Bạch trưởng lão kiêng kị

Trên không trung.

Triệu Phong và Thương Vũ Nguyệt giao phong trong giây lát, chỉ có cao nhân Chân Linh cảnh mới có thể biết được nguồn cơn và sự lợi hại trong đó.

“Bạch Trưởng lão” đang xem chiến, thần sắc bỗng nhiên trở nên ngưng trọng trong mắt tràn ngập kinh ngạc. K Ả

- Triệu Phong, cấp độ của ngươi quả thật nằm ngoài dự liệu của ta. Nhưng trận chiến giữa ngươi và ta, giờ mới thực sự bắt đầu. Sau khi trở về từ Thất Kiếm truyền thừa, mục tiêu khiêu chiến của ta, chính là “năm đại thiên kiêu cái thế” đương thế.

Kiếm Ý trên người Thương Vũ Nguyệt không ngừng dàng tràn, loại ý chí quyết đoán giết tuyệt này, càng phát ra sự sắc bén bá đạo.

Vù...

Một đạo “kiếm mang hư vô” mà mắt thường có thể mơ hồ thấy được xuất hiện, toàn thận ngưng kết một tầng kiếm quang dày đặc hàn khí, xông thẳng lên trời, tiếng kiếm minh chấn triệt tâm hồn, khiến cho trời đất sáng tối bất định.

Kiếm Ý này mang lực áp bách vô cùng cường đại, xuyên qua tinh thần hư vô, ngay cả một vài cao nhân Chân Linh cảnh ở đây, cũng không nhịn được mà phát run.

- Phóng mắt khắp toàn bộ khu vực Hoành Vân này, e rằng không còn Kiếm Ý nào cường đại hơn nữa.

- Luồng Kiếm Ý này bao hàm ý cảnh Kiếm Đạo, đủ sức uy hiếp tâm linh Chân Chủ cấp.

Đám người Túc lão, Thiết Tiêu Chân Chủ không khỏi thu liễm tâm thần.

Hai người bọn họ ở khoảng cách khá gần, cảnh giới lại cao, cho nên có thể cảm nhận được sự cường đại của Kiếm Ý vô hình này, không dám nhìn thẳng

Ô... Ô... Ô... N... G!

Thanh cổ kiếm cũ nát trong tay Thương Vũ Nguyệt không ngừng chấn động bên ngoài bê mặt cũ nát đại phóng hào quang phát ra từng đạo kiếm vân lạnh lẽo như băng mũi kiếm phun ra nuốt vào kiếm quang sắc bén như sương lạnh, phát ra khí tức giết chóc kinh hồn thấu xương.

- Ý cảnh Kiếm Đạo thật mạnh, thanh cổ kiếm kia...

Ánh mắt của mọi người đều bị thanh cổ kiếm trong tay Thương Vũ Nguyệt hấp dẫn.

Thanh kiếm này, e rằng lai lịch không nhỏ!

Chỉ trong vài nhịp hô hấp, khí tức Kiếm Đạo trên thân kiếm cổ xưa chợt trở nện mãnh liệt gấp vài lần, phát ra một luồng lực lượng thần bí vô danh, giống như thanh cổ kiếm đang thức tỉnh, khiến người khác cảm thấy trái tim mình không ngừng run rẩy.

- Thiên Tuyệt Sát Kiếm - Loạn Sát Kiếm Thức!

Mái tóc trên đầu Thương Vũ Nguyệt giống như thác nước bay múa, một luồng kiếm quang sắc bén phun ra nuốt vào, hàn khí dày đặc, hào quang rực rỡ đến chói mắt, phảng phất như bản thân nàng và Kiếm Ý hư vô đã dung hợp làm một thể.

Vù vù vù...

Một trận kiếm quang sắc bén rực rỡ, hàn ý lạnh buốt, trảm phá hư vô, khiến cho người khác cảm thấy hoa mắt, những kiếm quang sắc bén này tầng tầng lớp lớp, không ngừng chấn động kiếm vân phong cách cổ xưa thần bí, mơ hồ thể hiện phong thái chôn vùi một phương

Phốc phốc phốc...

Những nơi kiếm quang đi qua, tầng tầng mây xanh vỡ tan, những ngọn núi xung quanh bị cắt phá thành vô số vết nứt sâu không thấy đáy, giống như cắt đậu hủ.

- Mau tránh ra, trấn thủ sơn môn!

- Mở đại trận!

Trước sơn môn của Hiểu Nguyệt Tông lập tức đại loạn.

Phần lớn người đang xem chiến ở đây, đều bị kiếm quang và kiếm vân tràn ngập nghiền nát hư không kia dọa đến phát run, phảng phất như ngàn vạn đạo kiếm quang này kèm theo huyết tinh giết chóc vô tận, triển khai một trận đồ sát cực kỳ tàn ác.

Chỉ riêng sự sắc bén giết chóc tuyệt lãnh ẩn chứa trong Kiếm Ý, đã

khiến cho những tồn tại dưới Chân Chủ cấp chấn động tâm linh tan tác, mất đi lực phản kháng

- Uy lực của một kiếm kia, đủ để tạo thành uy hiếp chí mạng đối với Chân Chủ cấp bình thường

Phốc phốc...

Thân hình Lâm Thông lóe lên, tránh khỏi màn kiếm quang trên người lưu lại vài đạo yết máu, hàn ý sương lạnh rét thấu sương thâm thấu vào cơ thể, không khỏi rên lên một tiếng suýt soa.

- Đây là chiến lực mà Chân Huyền cấp có thể đạt đến ư? Trước khi Vũ Thiên Ngô tần chức Chân Chủ cấp, e rằng công kích của hắn cũng không lộ ra phong thái cường hãn như vậy.

Triệu Phong động dung giật mình, vẻ thong dong đã biến mất.

Đặc biệt là lực lượng của thanh cổ kiếm cũ nát trong tay Thương Vũ Nguyệt, thậm chí khiến cho “Băng Hoàng Thương” đang lăng lặng nằm trong Cổ Thiết Giới Chỉ cũng sinh ra một tia phản ứng rất nhỏ.

Một chiêu này của Thương Vũ Nguyệt khủng bố ở chỗ có thể bao trùm và chôn vùi cả một khu vực, không hề có quy luật, không cách nào trốn tránh.

Phành...

Điện lôi bên ngoài Triệu Phọng rung động nhộn nhạo, bỗng nhiên hình thành một màn hào quang màu xanh trong suốt lấp lánh, bên ngoài hiên hiện phong vân điện lưu, chấn động cao tầng không ngừng di chuyển khắp người.

Đinh đinh đinh...

Quanh người Triệu Phong không ngừng bắn ra tia lửa, vô số kiếm vân băng sương bị đánh tan, nát vụt.

Nhưng những kiếm quang sắc bén cường hoành vẫn mang theo kiếm thế bá tuyệt không gì địch nổi ập tới, khí thế sát phạt đâm xuyên tâm hồn, chính diện chém trúng Triệu Phong không ngừng phát tiếng chấn nổ “xẹt xẹt”.

Vụt...

Thân hình Triệu Phong ở trong mân điện minh thanh phong đột nhiên huyễn động biến mất không thấy đây nữa.

Thế nhưng

Ý cảnh Kiếm Đạo của Thương Vũ Nguyệt đã vượt qua tưởng tượng của hắn.

Triệu Phong vừa mới hiện thân, đã bị mấy đạo kiếm quang chói mắt cực lớn tập trung khóa chặt, kèm theo đó là vô số kiếm vân băng sương trảm phá.

- Ổ?

Triệu Phong thoáng sững sờ, trên mặt lộ ra dị sắc.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Hắn khẽ quát một tiếng, trên người bộc phát một trận gợn sóng Phong Lôi rực rỡ, đem phạm vi gần hai mươi trượng chôn vùi, hóa thành chân không

Hiển nhiên, thực lực của Thương Vũ Nguyệt hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của Triệu Phong thậm chí bức bách hắn xuất ra thực lực nội tình thâm hậu của Chân Chủ cấp.

- Ha ha! Kiếm Ý của Thương Vũ Nguyệt, gặp phải đối thủ cường đại, liền kích phát ra toàn bộ, ngưng luyện đến một cấp bạc hoàn toàn mới, lực lượng của thanh cổ kiếm truyền thừa này cũng theo đó mà thức tỉnh. Bên trong thanh kiếm truyền thừa này có một loại bí quyết kiếm sát vô thượng uy lực cực kỳ kinh người.

Bạch trưởng lão đang phiêu phù trên một ngọn núi, trên mặt tràn ngập vẻ tán thưởng vui mừng.

Quanh người nàng thỉnh thoảng nổi lên một đoàn quang vân tinh kiếm vô hình, chấn nát toàn bộ những dư âm kiếm khí bắn đến gần.

Trong tất cả những người đang xem chiến ở đây, chỉ có Bạch trưởng lão là thoải mái nhất.

Nếu như so sánh, hai đại Chân Chủ cấp khác là Túc lão và Thiết Tiêu Chân Chủ lại có chút chật vật, luống cuống tay chân

- Thú vị, không hổ là Thất Kiếm truyền thừa.

Triệu Phong không những không kinh sợ mà còn lấy làm mừng rỡ, thân hình không những huyễn động sinh ra từng sợi Phong Lôi chấn động cao tầng

Ầm...

Quanh người hắn nổi lên một đoàn gió màu xanh lấp lánh, điện lưu màu xanh đậm phun ra nuốt vào, tiếng rít gào bén nhọn vang lên, lôi

minh bùng nổ, một luồng lực lượng hủy diệt bạo ngược tràn ra, chấn nát những đạo kiếm quang rực rỡ đến gần người.

Triệu Phong lấy tốc độ làm chủ. Thân pháp linh dật như gió động, đôi lúc lại nhanh như điện xẹt.

Hắn ngẫu nhiên phản kích, bá đạo lôi đình, không gì cản nổi.

Phong Lôi Bạo Vũ!

Sắc mặt Triệu Phong ngưng tụ, trong lồng bàn tay phát ra một đoàn lốc xoáy Phong Lôi, trong lúc thôi động, tạo thành điện mang cương phong đầy trời, giống như một trận mưa lớn, thanh thế kinh người, tiếng rít gào điên cuồng vang khắp phạm vi một dặm.

Ẩm ầm ầm...

Cả một khu vực bị mây đen, lôi điện, cương phong mưa lớn bao trùm, kèm theo một loại uy thế tự nhiên như dẫn động thiên địa.

Chiêu thức bực này, ngẫu nhiên khiến cho khả năng hô ứng lực lượng nguyên khí thiên địa, diễn dịch tới tận cùng, hoàn toàn vượt qua cấp độ công pháp bình thường

- Phát Sát Kiếm Thức!

Thương Vũ Nguyệt thất sắc, gặp phải luồng “Phong Lôi Bạo Vũ” mênh mông cuồn cuộn này trùng kích, liên tục bạo lui.

Nàng lại thi triển một loại kiếm kỹ truyền thừa, từng đạo kiếm mang tạo thành một đạo Phong Kiếm Quyển (*) cực lớn.

(*) Cơn lốc kiếm.

Phốc phốc...

Hô hấp của Thương Vũ Nguyệt trở nên gấp gáp, cổ kiếm truyền thừa trong tay thức tỉnh lực lượng, dung hợp với Kiếm Ý của bản thân, đột nhiên tăng vọt, bộc phát ra một luồng chiến lực vượt qua giới hạm

Thế nhưng

Cho dù nàng có lực lượng cường đại chưa từng có đi nữa thì vẫn không thể địch lại đại thế trước mắt.

Triệu Phong tấn chức Chân Chủ cấp, thực lực nội tình tăng mạnh, cộng thêm việc tìm hiểu truyền thừa cường đại của “Phong Lôi Đại Đế”, uy năng chiêu thức trong mỗi một cái giơ tay nhấc chân, đủ khiến cho Chân Chủ cấp bình thường cũng phải hãi hùng khiếp vía.

Phốc...

Khóe miệng Thương Vũ Nguyệt tràn ra một tia vết máu, sắc mặt trắng bệch.

Phành phành phành...

Bỗng nhiên, một trận Phong Lôi rung động lan tràn quanh người Thương Vũ Nguyệt, khiến nàng cảm thấy từng trận tê dại khó chịu.

- Ngươi thua rồi!

Bàn tay Triệu Phong chậm rãi đặt lên vai Thương Vũ Nguyệt.

Thương Vũ Nguyệt vừa rồi liên tục thi triển tuyệt kỹ Kiếm Đạo vượt cấp, nguyên khí đã tiêu hao quá nửa.

Ngược lại, Triệu Phong vẫn dồi dào tinh khí

Đây là sự chênh lệch nội tình giữa Chân Chủ cấp và Chân Huyền cấp.

- Còn chưa chấm dứt đâu... Thiên Kiếm Nghịch Sát Thức!

Trên người Thương Vũ Nguyệt dâng lên một luồng Kiếm Ý kinh người, kiếm phong vô hình bùng nổ, sáng tối nghịch chuyển, phát ra một luồng ý chí quyết thắng nghịch chuyển thiên địa.

Nàng cũng không quay đầu lại, “tàn kiếm” trong tay huyễn hóa thành một tầng kiếm quang huyền diệu tuyệt luân, kiếm mang vờn quanh, hiển hiện một loại mỹ lệ lấp lánh, trong nháy mắt đã lướt qua Triệu Phong

Một màn kinh biến này, khiến cho toàn trường đều phải thất sắc.

- Ý cảnh ẩn chứa bên trong loại Kiếm Đạo này cực mạnh, cho dù là ta cũng không thể nhìn thấu... Một kiếm này, đủ giết chết Chân Chủ cấp. Trong khoảng cách gần như vậy, cho dù là Chân Chủ cấp đại thành cũng khó toàn thân trở ra.

Trên mặt Bạch trưởng lão tràn ngập kinh hỉ, trong lòng nổi lên một loại xúc động mãnh liệt.

Nàng rất mong chờ một kiếm này có thể triệt để giết chết Triệu Phong.

Mà phía bên Thiết Tiêu Chân Chủ và Túc lão lại bị một màn này dọa cho ngây người, kinh hãi sững sốt.

Không phải nghi ngờ, ý cảnh ẩn chứa trong một kiếm của Thương Vũ Nguyệt, uy lực của kiếm chiêu gần như vượt qua Kiếm Đạo đỉnh phong của Đại lục, ngay cả hai đại Chân Chủ cấp cũng có cảm giác vô lực, không dám tranh phong

Phốc...

Bỗng nhiên, một tầng màn nước rung động lóe lên, bề mặt là một màu lam rực rỡ dao động giống như biển sâu, ngăn chặn một kiếm khủng bố đủ sức nghịch chuyển thiên địa này.

Ùng...

Màn nước u lam rung động kịch liệt, không ngừng nhộn nhạo, có cảm giác mênh mông và bao phủ không thể hình dung

Một lúc sau...

Tầng kiếm quang mỹ lệ đã ảm đạm mất chín thành, chỉ còn một tia kiếm vân mỏng manh sắc bén là miễn cưỡng xuyên qua màn nước đang rung động giằng co với điện minh thanh phong đang rít gào.

- Cảm giác lạnh này là...?

Triệu Phong khẽ vươn tay, nhẹ nhàng chạm lên làn da, chỉ thấy một đạo vết máu nho nhỏ.

Trên mặt hắn đột nhiên lộ ra một tia kinh ngạc ngoài dự liệu: Mình khinh địch rồi.

Ngoài ra, một kiếm nghịch chuyển của Thương Vũ Nguyệt, quả thực xuất kỳ bất ý, bộc phát ra lực lượng Kiếm Đạo đủ để trảm sát Chân Chủ cấp bình thường

Chẳng qua.

Vết máu nho nhỏ này, dưới sự ôn nhuận của lực lượng huyết mạch, chỉ trong nháy mắt đã khép lại, ngay cả một vết thương nhỏ cũng không lưu lại.

- Triệu Phong không ngờ ngươi lại mạnh đến như vậy, thực lực chân chính của ngươi vẫn còn chưa thi triển ra...

Trên mặt Thương Vũ Nguyệt trắng bệch không còn chút máu, nở nụ cười cay đắng trước mắt tối sầm, chìm vào hôn mê.

Một kiếm mạnh nhất của nàng đủ để chính diện chém chết Chân Chủ cấp, không ngờ lại chỉ có thể làm tổn thương một chút ngoài da Triệu Phong thậm chí hoàn toàn không đáng kể.

- Vũ Nguyệt!

Bạch quang lóe lên, Bạch trưởng lão phi thân tới, ôm lấy Thương Vũ Nguyệt.

Hiểu Nguyệt Tông bên ngoài sơn môn...

Đám người Túc lão, Đại trưởng lão và Thiết Tiêu Chân Chủ không khỏi thở phào một

Một kiếm nghịch chuyển cuối cùng vừa rồi, nguy hiểm vô cùng, tuy nhiên mọi người lại càng chấn động trước thực lực, nội tình mà Triệu Phong thể hiện ra.

Dưới hoàn cảnh như vậy, không ngờ Triệu Phong vẫn có thể ứng phó được.

Hơn nữa, huyết mạch thuộc tính Thủy của Triệu Phong vô cùng mênh mông quảng đại, sở trường phòng ngự, đồng thời còn có năng lực chữa trị cực kỳ mạnh mẽ.

- Triệu Phong này, sau khi trở về từ “Truyền thừa vô danh”, tu vi tiến cấp như thần, các phương diện như huyết mạch, công pháp,... Đều có một bước nhảy vọt về chất.

Sắc mặt Bạch trưởng lão có chút âm tình bất định, nhìn chằm chằm vào Triệu Phong

Triệu Phong cảm thấy một tia sát ý và nguy cơ nhàn nhạt, thế nhưng lại không hề sợ hãi chút nào, thậm chí càng không có ý tứ nhượng bộ thối lui.

Một lát sau...

Bạch trưởng lão nhìn Triệu Phong một cái thật sâu, phiêu nhiên rời đi.

Nàng đã có cái nhìn sơ bộ đối với Triệu Phong tuy nhiên cũng chỉ nắm chắc sáu thành có thể giết chết đối phương

- Kẻ này tham tu truyền thừa Phong Lôi, tốc độ công kích càng đạt tới đỉnh cao, huyết mạch đồng tử lại quỷ dị khó phòng, thậm chí lực lượng huyết mạch của hắn còn am hiểu phòng ngự và trị lành vết thương rất khó giết chết.

Bạch trưởng lão thầm phân tích một hồi, cảm thấy cực kỳ khó giải quyết.

Nàng gần như không tìm thấy sơ hở trên người Triệu Phong ngược

lại có chút đau đầu đối với sự khó chơi của đối phương

Ngoài ra, Hiểu Nguyệt Tông còn có hai đại Chân Chủ cấp, sau lưng Triệu Phong là Thiết Huyết Giáo, lai lịch không đơn giản, nội tình thâm hậu, không thể khinh suất trêu chọc.

Đủ loại nguyên nhân như vậy, liền khiến Bạch Trưởng lão tạm thời bỏ qua ý niệm trong lòng.

Chương 473: Xích nguyệt đà chủ

Triệu Phong nheo mắt. Đưa mất nhìn Bạch Trưởng lão mang Thương Vũ Nguyệt phá không rời đi.

- Bạch Trưởng lão này không phải là người cua khu vực Hoành Vân, lại vô cớ xâm phạm Hiểu Nguyệt Tông, khẳng định có ý đỏ gì đó.

Trên mặt Lâm Thông lộ ra một tia oán hận âm lãnh.

Nếu không phải Triệu Phong kịp thời đuối tới, nói không chừng Bạch Trưởng lão kia đã đối phó với hắn rồi.

Lãm Thông là người mang thù, trong lòng vô cùng oán hận và địch ý đối với Bạch Trưởng lão.

- Tu vi của nàng đạt tới Chân Chủ cấp đỉnh phong, thực lực nội tình thâm bất khả trắc. Hi vọng nàng không nên nhiễu loạn thế cục tại khu vực Hoành Vân này.

Túc lão thở dài một tiếng.

Lúc đối mặt với “Bạch Trưởng lão”, bất luận là Túc lão hay là Thiết Tiêu Chân Chủ, cũng đều cảm thấy áp lực sâu sắc.

- Trước mắt xem ra, nàng ta có lẽ là cứu viện mà Thương Vũ Nguyệt mời đến, mục đích là nhằm bảo hộ cho Thương Vũ Nguyệt.

Triệu Phong cũng không để tâm tới lời nói của Lâm Thông.

Phân tích một cách khách quan thì việc Bạch trưởng lão tiến vào khu vực Hoành Vân, hắn là cùng một phe chiến tuyên với Triệu Phong và Liên minh Thí Long.

- Nhưng bất kể thế nào đi nữa, khu vực Hoành Vân cũng không thể để người ngoài tiến vào được.

Đồng tử Triệu Phong ngưng tụ lại, hiển lộ một tia lãnh ý.

Lần này Triệu Phong trở về khu vực Hoành Vân, bản thân hắn cũng không hề mang theo bất kỳ viện binh nào.

Không chỉ bởi vì hắn có lòng tin, mà còn vì Triệu Phong không muốn để cho người ngoài nhúng tay vào thế cục của khu vực Hoành Vân.

Một trường phong ba qua đi...

Triệu Phong trở về tòa điện của mình, bế quan tham ngộ.

Sau khi đánh một trận với Thương Vũ Nguyệt, Triệu Phong cũng lĩnh ngộ được đôi chút.

Đồng thời, tu vi của Triệu Phong mãnh tiến, lại vừa mới xuất quan, nên cần một thời gian để thích ứng.

Nửa ngày sau...

Khí tức chân lực trên người Triệu Phong đã thu liễm.

Chân Linh nguyên trong đan điền đã lớn thêm một chút, trạng thái Chân Linh nguyên phát ra một màu lam đậm, nhiều gấp đôi so với lúc trước.

Chân Linh khí di chuyển nhanh như bôn lôi, linh dật như gió, không ngừng xuyên qua mọi ngóc ngách trong cơ thể.

Luồng khí tức này ngưng luyện mà cường đại, chỉ cần một tia là có thể dễ dàng diệt sát Chân Nhân Cấp bình thường

Đạt tới Chân Chủ cấp, “Chân Linh khí” trong cơ thể, có thể nói là đã tăng mạnh Một tia Chân Linh khí hoàn toàn có thể phế bỏ một thân chân lực của Thoát Phàm Cảnh bình thường

Đồng dạng

Một tia chân lực bình thường của Thoát Phàm Cảnh cũng có thể phế bỏ một thân nội kình của Cố Thê Cảnh.

- Thế giới tu hành này có bảy đại cảnh giới cấp bậc, trong lúc bất tri bất giác, ta đã đạt tới tầng thứ ba đỉnh phong rồi.

Trong lòng Triệu Phong thầm cảm khái.

Truyền thuyết kể lại, có bảy đại cấp độ tu hành: Cố Thể Cảnh (Cửu trọng võ đạo), Thoát Phàm Cảnh (Võ đạo Thánh cảnh), Chân Linh cảnh, Đan Nguyên cảnh, Hư Thần cảnh, Huyền Quang cảnh, Thiên Giai Thân Vị.

Trước mắt.

Triệu Phong đang ở Chân Linh Tam Cảnh Thiên “Chân Chủ cấp”, đứng trên đỉnh cao tại khu vực Hoành Vân, cho dù là phóng mắt khắp Đại lục, cũng thuộc vào hàng cường giả tuyệt đỉnh.

Một lát sau...

Triệu Phong thu liễm tâm tư, ý thức rót vào thanh Thần binh truyền thừa Địa cấp là “Băng Hoàng Thương”.

Từ sau khi trở về Đại lục Thanh Hoa, Triệu Phong cũng không dám khinh suất lấy ra “Băng Hoàng Thương”.

Hắn biết rằng, một kiện Thần binh Địa cấp sẽ tạo nên chấn động lớn như thế nào đối với Đại lục, cho dù nó có là Thân binh Địa cấp đã bị hư hại đi nữa.

Đã từng có truyền thuyết về Thần binh Địa cấp.

Trong sách cổ ghi chép, tại vạn năm trước, trên Đại lục sinh ra một quốc gia cường thịnh chưa từng có, đó là Đại Quảng Vương Triệu.

Vương triều chính là tồn tại cao nhất trên Đại lục Thanh Hoa, cho đến tận hôm nay, vẫn chưa có thế lực nào có thể đuổi kịp.

Trên Đại lục hiện nay, chỉ có Tiểu quốc, Cường quốc, Đại quốc, nhưng không hề có “Vương Triều”, nghe nói đây là một cấm kỵ.

Thế nhưng, có thông tin rằng, kẻ muốn thành lập Vương triều, thống trị “Đại Quảng Vương triều”, sẽ gặp phải số mệnh thiên địa.

Không lâu sau, một kiện Thần binh hiện thế, hủy diệt “Đại Quảng Vương triều” cường thịnh nhất lúc đó, nghe nói là toàn diệt trong một đêm.

Từ đó về sau, Vương triều đã trở thành truyền thuyết, thậm chí là cấm kỵ.

- Băng Hoàng Thương trong tay ta chính là Thần binh Địa cấp bị hư

hại, linh tính bị mất, phần lớn uy năng và lực lượng thần bí đều chìm vào ngủ say...

Triệu Phong cẩn thận cảm nhận.

Sau khi “Băng Hoàng Thương” này nhận chủ, liền biến thành trạng thái dịch thể dung nhập vào trong cơ thể hắn, có độ dung hợp rất cao đối với huyết mạch thân thể, sau một thời gian dung hòa, nó gần như đã biến mất.

Chẳng qua.

Triệu Phong là chủ nhân của nó, nên vẫn có thể cảm nhận được một tia áo nghĩa truyền thừa bên thân lực băng hàn này.

Lực lượng thuộc tính của Băng Hoàng Thương và huyết mạch của Triệu Phong vô cùng phù hợp, có thể cảm ngộ sâu sắc.

Theo thời gian trôi qua.

Hắn hấp thụ một ít áo nghĩa ẩn chứa Băng Thủy, vận dụng với lực lượng huyết mạch bên trong cơ thể, nhận thức đã được mở rộng sâu sắc.

Mấy ngày sau...

- Xem ra, sau khi Băng Hoàng Thương tiến vào cơ thể ta, đã lâm vào trạng thái ngủ say. Ta vận chuyển lực lượng huyết mạch toàn lực, có lẽ có thể miễn cưỡng sử dụng lực lượng của nó.

Triệu Phong tâm ý khẽ động trong lòng có chút rục rịch muốn thử.

Nhưng ý nghĩ này lập tức bị hắn ép xuống khí tức Thần binh Địa cấp,

không thể tùy tiện tiết lộ như vậy được.

Cũng giống như một người bình thường trên người đột nhiên có một đại sát khí khủng bố, ngoài tâm tình hưng phấn và chờ mong ra, còn có một loại cảm giác thấp thỏm bất an.

Hoành Vân Thiên Lâm.

Tại khu vực giập giới giữa Hoành Vân Thập Tam Quốc và hai đại Cường quốc, có một hô nước cực lớn, năm sâu bên trong Hoành Vân Thiên Lâm.

Vào một ngày nào đó...

Trong hồ nước chợt truyền đến từng trận âm thanh gào thét.

- Ầm...

Một cự mãng dài hơn hai mươi trượng từ trong hồ nước nhảy ra, tạo thành một trân sóng lớn, khí tức huyết tinh cường đại, khiến cho vô số Yêu thú và Hung thú trong phạm vi mười dặm đều run rẩy.

Vụt vụt...

Sâu trong khu rừng, có một nam một nữ giống như u linh nhảy ra, khí tức thần bí biến hóa lạ kỳ.

Nam tử một thân áo trắng lộ rõ sự ưu nhã tuấn mỹ.

Nữ tử một thân áo đen, tướng mạo bình thường không có gì đặc sắc, gương mặt trắng bệch như chết trôi.

- U Mặc Hộ pháp, “Hắc Thủy cự màng” của ngươi, không lâu trước

đã nuốt vài Yêu thú Chân Linh cảnh, còn có cả một vài nhân loại Chân Huyền cấp xui xẻo, lần này thức tỉnh, xem ra khí tức đã bành trướng hơn không ít...

Nam tử áo trắng cười nhạt một

Rít...

Hắc Thủy cự mãng đứng yên tại chỗ, giống như một tòa núi nhỏ sâm lãnh, lộ ra hại con mắt lớn như đèn lồng, nếu như nó đột nhiên xuất hiện, e rằng có thể dọa người khác đến vỡ mặt.

- Ừm, ta đã cho nó phục dụng “Ba Âm Nhưỡng” và “Xích Ma Thủy”, chiến lực của nó hiện nay, thậm chí có thể địch lại Chân Chủ cấp.

Trên gương mặt nặng nề của nữ tử áo đen chợt lộ ra một nụ cười mỉm.

- Chiến lực đạt tới Chân Chủ cấp? E rằng không lâu nửa, U Mặc Hộ pháp sẽ được cao tầng Xích Nguyệt giáo chú ý rồi.

Nam tử áo trắng có chút hâm mộ mà nói.

- Tam Lăng Hộ pháp quá khiêm tốn rồi. Nửa năm trước, nghe nói có hai gã Chân Chủ cấp tại một Cường quốc phía Bắc đã chết trong tay “Tam Lăng Thảo Kiếm Quyết” của ngươi a.

Nữ tử áo đen hiển nhiên không dám khinh thị nam tử áo trắng trước mặt.

Vụt vụt...

Một nam một nữ bước lên lưng chỗ Hắc Thủy cự mãng, nhanh

chóng tiến về phía trước.

Không lâu sau...

Tại sâu trong khu rừng, xuất hiện một tòa cổ miếu xương trắng, tĩnh mịch mà sâm nghiêm.

- U Mặc Hộ pháp, Tam Lăng Hộ pháp, chỉ còn thiếu hai vị Hộ pháp mà thôi.

Một thân ảnh xấu xí như cương thi, toàn thân đều là huyết văn, từ cửa miếu bước ra.

- Hộ pháp Huyết Cương Đà.

Nữ tử áo đen và nam tử áo trắng chỉ lạnh nhạt chào một tiếng.

Vụt vụt vụt...

Ba đại Hộ pháp, thân hình lóe lên một cái đã tiến vào trong tòa cổ miếu u tĩnh thần bí kia

Trong cổ miếu, tại một tòa lầu các cũ nát.

- Bái kiến ba vị Hộ pháp.

Trong nơi hẻo lánh này, có một vài thân ảnh đứng dậy hành lễ.

- Ba vị Hộ pháp đã đến rồi, nghe nói lần này người cầm đầu là “Bá Thiết đà chủ”.

- Thế cục khu vực Hoành Vân, không ngờ lại có biến? Nghe nói Phó đà chủ U Long thảm bại, kể cả kẻ gian xảo khó chơi như “Hộ pháp

Huyết Cương Đà” cũng đều thất bại.

Trong cổ miếu, có hơn mười đạo khí tức.

Những đạo khí tức này, thấp nhất cũng là Chân Huyền cấp, ngoài cửa là những Chân Huyền cấp tiểu thành, phụ trách canh gác.

- Nghe nói, Phó đà chủ U Long bị mất một châm Hộ pháp Huyết Cương Đà thì đoạn đi một cánh tay, nghe nói đều là do một tên tiểu bối gây nên...

Đám khí tức cường đại này, phần lớn đều dùng linh thức hoặc bí pháp để trao đổi.

Tại đây, U Long Điện Vương và Điện Vương Huyết Cương Đà cũng có mặt trong đám người.

Tại vị trí thủ tọa trong tòa lầu các, ghế trống không người.

Sắc mặt U Long Điện Vương tối tăm phiền muộn, ngồi tại vị trí thứ hai.

- Đà chủ đến!

Một thanh âm kính sợ, vang vọng khắp toàn bộ cổ miếu.

Trong lầu các, bỗng nhiên bị một luồng khí tức nặng nề bao trùm:

Phù...

Một luồng khí tức nặng nề mãnh liệt xuất hiện trong cổ miếu, tạo nên một trận phong áp kinh khủng.

Cổ miếu trong tầm mắt đột nhiên rung lên, phảng phất có một con quái vật khổng lồ nào đó hàng lâm tới đây.

- Bái kiến Đà chủ!

Mười đạo khí tức trong lầu các, đồng loạt hành lễ, kể cả U Long Điện Vương và Điện Vương Huyết Cương Đà, thậm chí cả nam tử áo trắng và nữ tử áo đen vừa đến cách đây không lâu cũng vậy.

Chẳng biết từ lúc nào.

Tại vị trí thủ tọa đã xuất hiện một thân ảnh to lớn cường tráng, hình thể của hắn thậm chí còn to hơn hổ.

Thân ảnh to lớn này, mặt béo tai to, mắt như chuông đồng bàn tay lớn bằng cái quạt hương bồ, toàn thân đầy lông, cơ bắp rắn chắc như sắt, khiến người khác vừa nhìn đã hoảng sợ.

Người này đứng thẳng giống như một tòa núi cao, không ít thân ảnh bên dưới đều cúi đầu, trên trán ứa ra mồ hôi, ngay cả hô hấp cũng có cảm giác khó khăn.

- Bá Thiết đà chủ, không ngờ ngài lại đến trợ giúp khu vực Hoành Vân.

Thanh âm lạnh nhạt này đến từ phía U Long Điện Vương.

- Hừ, U Long ngươi nói thế nào đi nữa cũng là cường giả có hi vọng thăng làm “Chính Đà” trong giáo, hơn nữa tại khu vực Hoành Vân này rõ ràng chiếm giữ lực lượng của nửa cái Phân Đà, không ngờ lại thua trong tay một tiểu tử chưa mọc lông.

Bá Thiết đà chủ chậm rãi nói, trên mặt đầy vẻ bất mãn.

U Long Điện Vương nghe vậy, sắc mặt có chút khó coi, cố nén lại không phát tác.

Bất luận là thực lực hay địa vị, U Long Điện Vương đều không bằng đối phương, bây giờ một chân bị phế, thực lực tuột dốc, so với một vài Hộ pháp còn không bằng.

Trong quá trình thương nghị tiếp theo, U Long Điện Vương vẫn trầm mặc, rất ít nói chuyện.

- Trước kia ta nghe nói “Bá Thiết đà chủ” dũng mãnh thiện chiến, lực lớn vô cùng, từng một búa bổ chết chín đại cao nhân Chân Linh cảnh, trong đó có cả một vị Chân Chủ cấp. Hôm nay chúng ta đều đến đây, nguyện nghe theo hiệu lệnh của Đà chủ đại nhân...

Ngược lại, Hộ pháp Huyết Cương Đà ở trong đám người lại nói năng rất hùng hồn.

- Nói không sai, khu vực Hoành Vân này chẳng qua chỉ là mấy tên miệng còn hôi sữa, chưa mọc lông, thậm chí không cần Đà chủ tự mình ra tay, chỉ riêng chúng ta cũng đủ dọn dẹp cục diện này rồi.

Mọi người đồng loạt phụ họa.

- Một đám ngu xuẩn!

Thanh âm hùng hồn ồm ồm của Bá Thiết đà chủ vang lên, khiến cho tòa miếu cổ mơ hồ chấn động.

Trong lầu các, tất cả câm như hến.

- Hừ, tên tiểu tạp mao tiểu tử kia, nếu như dễ đối phó như vậy, với

chiến lực cường đại như U Long, há có thể bại lui? Các ngươi cho rằng danh hào “thiên kiêu cái thế” của Đại lục chỉ là một đám chó ăn cứt hay sao?

Bá Thiết đà chủ liên tiếp hừ lạnh, khiến cho đám thân ảnh ở đây đều đầm đìa mồ hôi.

Hiển nhiên, Bá Thiết đà chủ cũng không phải là đèn cạn dầu, tất nhiên sẽ không tin lời thổi phồng của mọi người.

- U Long, ngươi có đề nghị gì?

Bá Thiết đà chủ mở to cặp mắt như chuông đồng, đột nhiên rơi lên người U Long Điện Vương vẫn đang im lặng, suốt cả buổi không nói lời nào.

U Long Điện Vương đáp:

- Thuộc hạ đề nghị, trước tiên trấn thủ hai Cường quốc và biên cảnh Hoành Vân Thập Tam Quốc, yên lặng theo dõi kỳ biến.

- Tên nhu nhược này, ngày xưa Xích Nguyệt Giáo chúng ta quét ngang Đại lục, chưa từng gặp phải uất ức như ngươi bao giờ.

Bá Thiết đà chủ mắng to một tiếng, nước bọt đều phun lên người U Long Điện Vương.

Lý nào lại vậy?

U Long Điện Vương tức giận, chuẩn bị vung tay áo rời đi.

Thế nhưng, hắn vừa ngẩng đầu, đột nhiền giật mình một cái, trên người xuất hiện một tia cảm ứng dị thường.

Trong mơ hồ, phảng phất như có một con mắt ở trên trời cao đang lạnh nhạt quan sát nhất cữ nhất động của mình.

Loại cảm giác này, giống như gai nhọn đâm vào lưng.

Chương 474: Đùa giỡn quần ma

U Long Điện Vương lập tức ngẩng đầu, có một loại ảo giác kỳ quái, giống như trong bóng tôi có một con mắt đang lạnh lủng quan sát nhất cử nhất động của mình.

Đột nhiên.

Giữa mây trời xuất hiện một cái “Di Thiên Chi Mâu” trong suốt lấp lánh như ẩn như hiện, giống một hư ảnh cực lớn, hòa hợp với thiên địa.

- Đó là...

U Long Điện Vương lại càng hoảng sợ, đứng bật dậy, trên mặt tràn ngập kinh hãi.

- U Long, ngươi làm sao vậy?

Sắc mặt Bá Thiết đà chủ trầm xuống, không vui nói.

Hắn mở miệng chỉ trích U Long Điện Vương, bởi vì cho rằng đối phương không phục, muốn đối nghịch với mình.

Trong lầu các, phần đông thân ảnh, kể cả Hộ pháp Huyết Cương Đà, U Mặc Hộ pháp và U Mặc Hộ pháp cũng đều kinh ngạc nhìn về phía U Long Điện Vương.

Chẳng lẽ U Long Điện Vương thật sự muốn đối nghịch với Bá Thiết

đà chủ?

Tất cả mọi người đều âm thầm đổ mồ hôi lạnh thay U Long Điện Vương, không dám nhìn vào hắn.

- Đà chủ, đại sự không ổn rồi, tên Triệu Phong kia e rằng đã truy tung đến đây, các ngươi mau nhìn!

U Long Điện Vương hô lên một tiếng, đưa tay chỉ ra bên ngoài lầu các.

Mọi người đồng loạt ngẩng đầu, nhìn ra bên ngoài.

Trên bầu trời, hoàn toàn trống rỗng, làm gì có thân ảnh nào?

Một ít cường giả ở đây, thậm chí còn triển khai linh thức, điều tra khắp phạm vi mười dặm.

Một lát sau...

Một đám thân ảnh của Xích Nguyệt Ma Giáo đều nhìn về phía U Long Điện Vương, trên mặt tràn ngập nghi vấn.

- Tại sao không thấy nữa?

Bộ dạng U Long Điện Vương giống như gặp quỷ.

Chỉ trong chớp mắt, “Di Thiên Chi Mâu” trên trời kia đã biến mất, giống như tất cả chỉ là ảo giác.

- Chư vị phải tin ta, vừa rồi, ta quả thực nhìn thấy huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, không biết là thông qua thủ đoạn nào, đang quan sát toàn bộ chúng ta.

U Long Điện Vương hít sâu một hơi, thần sắc trịnh trọng mà không mất sự khẩn thiết.

Đạt tới cấp độ như hắn, hiển nhiên kiến thức rộng rãi, có lòng tin tuyệt đối đối với phán đoán của mình.

Phần đông thân ảnh trong lầu các đều bán tín hán nghi.

- Phó đà chủ U Long, ngươi nói là tên tiểu tử Triệu Phong kia, đang truy tung nhìn trộm chúng ta?

Trên gương mặt to mọng đầy mỡ của Bá Thiết đà chủ, lộ ra nụ cười.

- Ít nhất là huyết mạch đồng tử của hắn, ta có ấn tượng rất sâu với nó, tin rằng đó không phải là ảo giác.

U Long Điện Vương gắt gao nhìn chằm lên bầu trời bên ngoài.

Chỉ tiếc là Di Thiên Chi Mâu kia cũng không xuất hiện lần nữa.

- Ha ha, Phó đà chủ U Long, ở đây chúng ta có nhiều người như vậy, tại sao chỉ có một mình ngươi phát hiện? Chẳng lẽ tu vi giác quan của Đà chủ đại nhân lại không băng ngươi? U Mặc Hộ pháp am hiểu “Thông Linh bí thuật”, so ra thì tinh thần giác quan thuộc loại nhạy bén nhất trong những người chúng ta.

Nam tử áo trắng là “Tam Lăng Hộ pháp” cười nhạt một tiếng.

Lời này vừa nói ra, mọi người đều đồng loạt phụ họa

- Bổn Đà chủ ngược lại tình nguyện tin tưởng ngươi, nếu tiểu tử kia dám chui đầu vào lưới, bổn Đà chủ đúng là cầu còn không được. Chỉ

sợ hắn không dám tới đây thôi... Ha ha ha...

Bá Thiết đà chủ ngửa đầu cười lớn một tiếng, tạo ra một trận phong áp vô hình, trong miêu cổ lập tức nổi lên gió lớn, cát bay đá chạy.

Phần lớn thân ảnh ở đây đều hãi hùng khiếp vía, không ngừng vỗ mông ngựa.

U Long Điện Vương ảm đạm ngồi xuống, thở dài một hơi.

Mọi người không tin lời hắn nói ra, U Long Điện Vương cũng không có biện pháp.

Hơn nữa, thực lực của chúng cường giả Xích Nguyệt Ma Giáo vô cùng cường hoành, quả thật không cần e ngại bất kỳ đối thủ nào tại khu vực Hoành Vân này.

- Ba ngày sau, bổn Đà chủ sẽ dẫn đầu U Mặc Hộ pháp, Tam Lăng Hộ pháp và những người khác, trực tiếp giết đến Hiểu Nguyệt Tông Trước tiêu diệt Hiểu Nguyệt Tông sau đó quét sạch đám dư nghiệt của Liên minh Thí Long. Về phần U Long, Huyết Cương Đà, hai người các ngươi là thương binh, phụ trách thống soái đội ngũ, thu thập tàn cuộc...

Thanh âm của Bá Thiết đà chủ trầm hậu, có một loại cường thế không thể chống lại.

Hắn trưng cầu ý kiến của vài người, bất kỳ kẻ nào không nghe theo, liền trực tiếp đá ra khỏi kế hoạch của mình.

U Long Điện Vương mặt không biểu tình, bảo trì im lặng không nói.

Hắn hậm hực không cam lòng, vô thức ngẩng đầu, nhìn về phía bầu

trời bên ngoài lầu các.

Bỗng nhiên.

Trái tim hắn lại nhảy lên một lần nữa, thất thanh nói:

- Xuất hiện rồi!

Trên bầu trời, chỉ có một con mắt cực lớn, như ẩn như hiện.

Mọi người đang thương thảo trong lầu các, lập tức bị cắt ngang, tất cả đều kinh ngạc, đồng loạt đưa mắt nhìn ra ngoài.

- Thấy gì đâu?

- Phó đà chủ U Long, ngươi đang giở trò quỷ gì đây?

Mọi người trong lầu các đều lộ vẻ bất mãn.

Bên ngoài bầu trời đêm, mọi thứ vẫn bình thường

U Long Điện Vương thiếu chút nữa thổ huyết, chỉ trong chớp mắt, cái "Di Thiên Chi Mâu" kia lại đột nhiên biến mất.

Thậm chí trước khi biến mắt, U Long Điện Vương còn nhìn thấy một tia châm chọc trào phúng trong con mắt cực lớn ấy.

- U Long, có phải ngươi cố ý quấy rối không?

Trên mặt Bá Thiết đà chủ hiện lên một tia tức giận, nếu như đổi lại là thành viên bình thường trong giáo, e rằng hắn đã một tát đánh chết đối phương rồi.

U Long Điện Vương hết đường chối cãi, vẻ mặt lúc xanh lúc đó.

- Nhất định là tên Triệu Phong kia, cố ý đùa bỡn ta.

U Long Điện Vương âm thầm hạ quyết tâm, cho dù “Di Thiên Chi Mâu” có xuất hiện lần nữa thì hắn cũng sẽ không nhắc nhỡ mọi người.

Việc này giống như câu chuyện “sói đến”, những người ở đây, đoán chừng sẽ không tin U Long Điện Vương nữa.

Quả nhiên.

Một lúc lâu sau, “Di Thiên Chi Mâu” lại mơ hồ ẩn hiện, lạnh nhạt quan sát phá dưới.

Trong lòng U Long Điện Vương trầm xuống, một luồng áp lực không tên và bất an, đột nhiên sản sinh trong lòng.

Trùng hợp thay, luồng áp lực đó, chỉ có một mình hắn là có thể cảm nhận được.

U Long Điện Vương triển khai linh thức, quét qua phạm vi hơn mười dặm, điều đáng thất vọng chính là không phát hiện ra bóng dáng Triệu Phong.

Khó có thể tưởng tượng nổi, “Di Thiên Chi Mâu” trên bầu trời rốt cuộc là bí thuật gì.

U Long Điện Vương sẽ không cho rằng con mắt chỉ đơn giản ở trên không trung để quan sát và nhìn trộm mình.

Trong lầu các.

Theo thời gian trôi qua, rốt cuộc cũng có người thứ hai cảm nhận được sự tồn tại của “Di Thiên Chi Mâu”.

U Mặc Hộ pháp một thân áo đen, đột nhiên xuất hiện một loại áp lực vô danh, giống như bị một con mắt ở trong bóng tối nhìn chằm chằm.

Nàng vô thức ngẩng đầu, liền nhìn ra bầu trời bên ngoài lầu các.

Thế nhưng

Nàng vừa nhìn một cái, lập tức phảng phất như rơi vào Vực sâu vô tận.

“Di Thiên Chi Mâu” trong tầm mắt phát ra một luồng lực lượng tinh thần thẩm thấu vào tâm linh, vô hình vô chất, phảng phất dung hòa làm một thể với thiên địa.

- Tiểu bối phương nào, dám nhìn trộm bổn tọa.

U Mặc Hộ pháp quát một tiếng, bỗng nhiên vẫy tay một cái, một đám dịch quang như nước mực, vẩy lên trên thân mọi người trong lầu các.

Vụt vụt vụt...

Dịch quang giống như nước mực, ẩn chứa một luồng lực lượng ăn mòn đáng sợ, Chân Linh cảnh bình thường chỉ dính vào một giọt thì thân thể đã bị hủ hóa thiêu đốt, trở thành một vũng máu.

- Aaa...

Trong lầu các truyền đến từng tiếng hét thảm thiết, nghe mà sởn cả

gai ốc.

Nơi này là cứ điểm của Xích Nguyệt Ma Giáo, cường giả cấp bậc Hộ pháp chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay, chiến lực xếp vào hàng ngũ đỉnh cao.

U Mặc Hộ pháp bỗng nhiên ra tay, lập tức ngộ thương gần mười người, trong đó có năm sáu người chết ngay tại chỗ.

- U Mặc Hộ pháp, ngươi làm cái gì vậy?

Đám người Tam Lăng Hộ pháp và U Mặc Hộ pháp vội vàng không kịp đề phòng lập tức lây họa.

Hiện!

Trong mắt U Mặc Hộ pháp đột nhiên lóe lên sát cơ lạnh lùng, ngọc thủ vẽ lên không trung một cái.

Rít...

Một đầu cự mạng ám sắc dài hơn hai mươi trượng bỗng nhiên xuất hiện.

Ầm ầm...

Lầu các trong cứ điểm của Xích Nguyệt Ma Giáo lập tức sụp đổ, ngay cả lực lượng trận pháp cũng không ngăn ngồi Yêu thú khổng lồ Chân Chủ cấp này trùng kích.

- Không tốt, mau tránh ra, Hắc Thủy cự mãng này có chiến lực sáng ngang với Chân Chủ cấp đấy.

- U Mặc Hộ pháp làm sao vậy, nhanh chế trụ nàng lại.

- Aaa...

U Mặc Hộ pháp và Hắc Thủy cự mãng cùng nhau phát động công kích mang tính hủy diệt đối với toàn bộ miếu cổ.

Vụt vụt vụt...

Rất nhiều thành viên trong Xích Nguyệt Ma Giáo đều bối rối né tránh.

U Mặc Hộ pháp và Hắc Thủy cự mãng liên thủ, lực lượng tương đương với hai đại Chân Chủ cấp, đám người Hộ pháp Huyết Cương Đà chạy còn nhanh hơn cả thỏ.

- Hừ, chư vị giờ đã tin tưởng ta chưa?

U Long Điện Vương cười lạnh một tiếng, ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời đêm.

- Trời đất!

- Con mắt kia...

Đám thân ảnh của Xích Nguyệt Ma Giáo đều kinh hô một trận, không nhịn được hít một ngụm khí lạnh.

Lúc đối diện với “Di Thiên Chi Mâu”, mọi người đều cảm thấy kinh hãi.

Ẩm ầm ầm...

U Mặc Hộ pháp và Hắc Thủy cự mãng điên cuồng vô cùng, sát ý

đằng đẵng, không phân biệt địch ta, chém giết càng hăng.

- Chế trụ nàng!

Bá Thiết đà chủ gầm nhẹ một tiếng, trọng tay bỗng nhiên xuất hiện một thanh “Thiết phủ” cực lớn, ước chừng hai ba trượng, có thể so với một gian phòng ốc.

Bên ngoài thanh “Thiết phủ” cực lớn kia, tràn ngập vết loang lỗ, toàn thân ngăm đen, phát ra một luồng huyết tinh giết chóc.

Bá Thiên Trảm.

Thiết phủ cự đại, ở trong bầu trời đêm, xẹt qua một đạo tiếng rít thê lương u hàn, phong áp cực mạnh, khiến cho toàn bộ thành viên Xích Nguyệt Ma Giáo trong phạm vi trăm trượng đều cảm thấy thể xác và tinh thần trở nên nặng nề, hô hấp khó khăn.

Phốc...

“Hắc Thủy cự mãng” giống như ngọn núi, lập tức bị “Bá Thiết đà chủ” một phủ chém thành hai đoạn, huyết quang bắn tung tóe.

“Ầm ầm” một tiếng, tại chỗ chỉ còn lại một đống huyết nhục cao bằng một tòa tiểu sơn.

Đám thành viên của Xích Nguyệt Ma Giáo đều kinh hãi lạnh người.

Lực lượng một phù cực kỳ bá đạo của Bá Thiết đà chủ, không ngờ lại khủng bố như vậy, có thể trong nháy mắt giết chết Hắc Thủy cự mãng cảnh giới Chân Chủ cấp, hơn nữa lại dễ dàng như cắt dưa leo vậy.

Phải biết rằng, Yêu thú cùng cấp có hình thể to lớn, thể chất sinh mệnh lực vô cùng cường hãn, cho dù Chân Chủ cấp cùng cấp bậc có chiến lực cường đại chiến đấu với nó, thì cũng phải tốn một phen công sức.

Ví dụ như Thụ Yêu trong “Di tích Tử Thánh”, đó là một ví dụ điển hình.

Thế nhưng Bá Thiết đà chủ này lại là cường giả am hiểu “Thần binh hạng nặng”, có lẽ là một ngoại lệ.

Mấy nhịp hô hấp sau...

Trải qua hỗn loạn ngắn ngủi, U Mặc Hộ pháp đã bị cao tầng của mấy đại Phân Đà liên thủ chế trụ.

Lúc này, Bá Thiết đà chủ lại không ra tay, Thần binh hạng nặng của hắn, một khi xuất động thì sẽ lấy mạng người. Hắc Thủy cự mãng kia mang đến uy hiếp quá lớn, cho nên hắn mới không chút lưu tình, dùng một phủ chém chết.

Sau một trường phong ba.

Tòa miếu cổ của mọi người đã bị san thành bình địa.

Trong bóng đêm, có chút điêu tàn, đám Xích Nguyệt Ma Giáo đã trở thành những kẻ không nhà.

Mọi người ở đây, trên là Bá Thiết đà chủ, dưới là những thành viên tinh nhuệ, sắc mặt tất cả đều trở nên khó coi.

Không ít kẻ già đời lọc lõi, tâm hồn bất định nhìn về phía chân trời.

Nhưng lúc này.

“Di Thiên Chi Mâu” trên bầu trời sớm đã mất đi tung tích.

- U Long, ngươi đã phát hiện ra tiểu tử kia, tại sao không đề tỉnh chúng ta?

Bá Thiết đà chủ hung dữ nói.

U Long Điện Vương thiếu chút nữa nổi điên, gầm lên:

- Bổn tọa đã nhắc nhỡ hai lần, các ngươi có kẻ nào tin tưởng? Vừa rồi là kẻ nào nói: Chỉ sợ tiểu tử kia không đến?

- Ngươi...

Bá Thiết đà chủ nổi giận rống lớn, nâng thanh “Cự Thiết phủ” đầy dấu vết huyết tinh trong tay lên.

- Đà chủ bớt giận.

Tam Lăng Hộ pháp và đám người Hộ pháp Huyết Cương Đà đều biến sắc.

- Đà chủ, bây giờ không phải là lúc tranh chấp, huyết mạch đồng tử của tiểu tử kia, sở trường công kích sơ hở tâm linh, vừa rồi, U Mặc Hộ pháp chính là một ví dụ.

Điện Vương Huyết Cương Đà vội vàng nhắc nhỡ.

Lời này vừa nói ra, chúng thành viên trong giáo đều khẽ rùng mình.

Vừa rồi, tình huống của U Mặc Hộ pháp như thế nào, tất cả mọi

người đều đã thấy.

Trong mọi người, U Mặc Hộ pháp chính là người am hiểu bí thuật tinh thần nhất, có khả năng điều khiển Hung thú Dị linh.

Kết quả, một vị cường giả như váy, không ngờ lại bị “Di Thiên Chi Mâu” vô hình vô chất kia ảnh hưởng, điều khiển tâm trí.

- Đào sâu ba thước đất cho ta, nhất định phai bắt cho bằng được tiểu tử kia

Hai con mắt như chuông đồng của Ba Thiết đá chủ, tràn ngập hung quang, tiếng gầm chấn động phương viên hơn mười dặm, mọi ảm thanh đều trở nên tĩnh mịch.

Nửa canh giờ sau.

Cả đám Xích Nguyệt Ma Giáo đã điều tra khắp phương viên trăm dặm. Nhưng kết quả là, ngay cả một chút tia khi tức dị thường hoặc manh mối, cũng không tìm thấy.

Chương 475: Đuổi giết ngàn dặm

Cách ngoài ngàn dặm, trên đỉnh một tòa núi cao.

Triệu Phong đứng lặng trong gió đêm. Mái tóc lam dao động, tán loạn như thác, diện mục ngây ngân, thân hình cứng đờ như xác chết.

Trên vai hắn, có một con mèo lông xám đang ngồi ngáp nhàm chán.

Bỗng nhiên.

Trong đôi mắt u ám của Triệu Phong thoáng hiện một tia thần quang, thị giác từ trên đám mây xa xôi, quay trở về thân thể.

- Các xa ngàn dặm, phát động đồng tự vượt qua không gian, tâm hồn và Đồng lực tiêu hao khá lớn, nhưng ngược lại uy lực của Đồng thuật không giảm mà còn tăng

Sắc mặt Triệu Phong có chút hơi tái, nhưng lại mừng rỡ vô cùng.

Nếu như đám thành viên của Xích Nguyệt Ma Giáo biết được tình cảnh của Triệu Phong hiện tại, không biết sẽ kinh hãi và bất đắc dĩ như thế nào.

Cách xa đến ngàn dặm, triển khai vượt qua không gian đuổi giết, đây hiển nhiên đã vượt qua sức tưởng tượng của huyết mạch đồng tử bình thường

Chẳng qua, có lợi tất có hại, bí thuật cường đại bực này, chính bởi vì

thi triển ở cự ly xa, cho nên tiêu hao tâm hồn và Đồng lực gấp mười lần bình thường

Cũng may.

Sau khi Triệu Phọng hấp thu “Mộc Linh tinh phách”, tâm hồn trở nên vô cùng lớn mạnh, siêu việt Chân Chủ cấp đỉnh phong bình thường

Lần này Thần Linh nhãn lột xác, khả năng khống chế và vận dụng đối với Đồng lực của Triệu Phong cũng tiến vào một cấp độ mới, khiến cho “Di Thiên Chi Mâu” đã giảm bớt tiêu hao.

Sau khi phát động một lần “vượt qua không gian đuổi giết”, Triệu Phong cũng không thừa thắng truy kích, cho dù hắn vẫn còn một ít Đồng lực dư thừa đi nữa.

Hắn không nhanh không chậm ngồi xuống tại chỗ, khôi phục lực lượng huyết mạch đồng tử.

Trong lúc khôi phục Đồng lực, Triệu Phong thậm chí còn rút ra một phần tâm lực để tìm hiểu “Băng Hoàng Thương” và những thông tin truyền thừa bên trong “tâm bia cổ Phong Lôi”.

Cách ngoài ngàn dặm.

Tại ngôi cổ miếu ở sâu bên trong khu rừng, nơi này bây giờ đã biến thành một đống phế tích.

Đám thành viên của Xích Nguyệt Ma Giáo, sắc mặt đều kinh hồn bất định, trong trời đêm, có nhiều cường giả như vậy, nhưng lại không có cảm giác yên tâm chút nào.

- Bẩm Đà chủ, trong Phân Đà có vài tên cao thủ am hiểu phản truy

tung trải qua nhiều lần thăm dò, thi triển một vài loại bí thuật cường đại, đã xác định là không có bất kỳ khí tức dị thường nào.

Một hắc ảnh lên tiếng, quỳ xuống đất.

Vụt vụt...

Không lâu sau, lại có vài thân ảnh trở về khu phế tích, đều không hề có thu hoạch.

- Lý nào lại như vậy?

Bá Thiết đà chủ trầm giọng gầm gừ, trong bóng đêm dẫn phát cuồng phong cát bay đá chạy, khí tức khủng bố như cự thú hồng hoang

- Đà chủ, thuộc hạ hoài nghi rằng đồng pháp huyết mạch của Triệu Phong có thể thi triển ở khoảng cách rất xa.

Thanh âm yếu ớt của U Mặc Hộ pháp vang lên, hết sức cẩn thận.

Vừa rồi, nàng trúng phải đồng pháp huyết mạch của Triệu Phong đã tạo thành tổn thất rất lớn cho Phân Đà. Ngay cả “Hắc Thủy cự mãng” mà bản thân nàng dốc lòng bồi dưỡng cũng bồi táng theo.

Lúc này, U Mặc Hộ pháp vừa sợ lại vừa giận đối với chủ nhân của “Di Thiên Chi Mâu” kia.

- Có đạo lý, chúng ta người đông thế mạnh, Đà chủ đại nhân có chiến lực vô song cho dù Triệu Phong có cường hoành hơn nữa thì cũng không dám lấy thân mình ra mạo hiểm.

Ánh mắt Hộ pháp Huyết Cương Đà đột nhiên lóe lên, không khỏi gật đầu tán đồng

Cả đám cường giả Xích Nguyệt Ma Giáo ở nơi này, phần lớn đều có nhãn giới không tầm thường nhất thời đều tin tưởng thêm vài phần đối với loại suy luận này.

- Loại khả năng này đúng là rất lớn, dù sao thì “Di Thiên Chi Mâu” cũng không phải là hình thái thực thể. Nhưng dường như có chút đáng ngờ, tại sao Triệu Phong lại biết được chính xác cứ điểm bí mật của chúng ta?

Ánh mắt U Long Điện Vương đột nhiên trở nên lạnh lẽo, nhàn nhạt đảo qua đám thành viên của Xích Nguyệt Ma Giáo đang có mặt ở đây.

Rất nhiều thành viên trong giáo, đều bị “U Long Điện Vương” nhìn đến phát hoảng

- Ngươi nói là... Trong số chúng ta, có nội ứng?

Bá Thiết đà chủ đột nhiên lộ vẻ âm lệ hung tợn, khẽ liếm đầu lưỡi, lộ vẻ tản nhẫn cực độ.

Ngay lập tức.

Đám người Xích Nguyệt Ma Giáo đều cảm thấy bất an, ánh mắt dò xét lẫn nhau, trên mặt đầy vẻ đề phòng

Sự hoài nghi của U Long Điện Vương, khiến cho bầu không khí nơi đây trở nên càng áp lực nặng nề hơn, không ít người cảm thấy thần kinh căng thẳng không dám sơ sẩy một khắc.

Cứ như vậy cho đến nửa đêm, “Di Thiên Chi Mâu” kia cũng không xuất hiện nữa.

Ngược lại, Bá Thiết đà chủ lại bắt đầu kiểm tra từng thành viên của các Phân Đà.

- A...

Lúc trời sắp sáng trong phế tích đột nhiên truyền đến một tiếng hét thảm thiết.

- Đây đã là tên “nội ứng” thứ ba mà Đà chủ đại nhân giết rồi.

Vài tên Hộ pháp, hai mặt nhìn nhau.

- Cứ tiếp tục hoài nghi như vậy, cũng không phải thượng sách, U Long Điện Vương lắc đầu.

Hắn cũng không biết rằng tất cả nguồn gốc, đều bắt đầu từ mình

Nếu không phải trên người hắn có “Dấu hiệu Mâu thần”, Triệu Phong cũng không thể nào truy tung và công kích chính xác được như vậy.

Ngày hôm sau, lúc mặt trời mọc lên.

Đám Phân Đà của Xích Nguyệt Ma Giáo đều có chút mệt mỏi, bắt đầu lên đường.

- Giữ vững phòng thủ, chỉ cần chúng ta giết đến Hiểu Nguyệt Tông không tin Tiểu tử kia không lộ diện.

Bá Thiết đà chủ rốt cuộc cũng từng bỏ việc tra hỏi, quyết định chủ động xuất kích.

Mấy vị Hộ pháp đều không phản đối.

Trước mắt mà nói, địch ở ngoài sáng ta ở trong tối, đây là sách lược tốt nhất.

Vụt vụt vụt...

Đám người Xích Nguyệt Ma Giáo, gồm hơn mười cường giả tinh nhuệ, bày ra trận thế đại quy mô, phá không mà đi, cưỡi lên các loài tọa kỵ Linh sủng

Suốt nửa ngày sau, Di Thiên Chi Mâu cũng không hề xuất hiện.

- Chậc chậc, xem ra để thi triển bí thuật huyết mạch kia, tiểu tử đó cũng phải trả cái giá rất lớn, không thể nào liên tục thi triển được.

Vài thành viên của Xích Nguyệt Ma Giáo, không khỏi bật cười.

Bầu không khí áp lực suốt cả chặng đường đã bớt đi phần nào.

Sáng ngày hôm sau.

Một vài thành viên của Xích Nguyệt Ma Giáo, bỗng nhiên cảm nhận được một luồng áp lực tinh thần vô hình

Ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một con mắt hư vô cực lớn, lạnh lẽo như băng không biết ngưng hiện từ lúc nào, đang ở trên đỉnh đầu mọi người mà lạnh nhạt nhìn xuống

- Lại xuất hiện rồi!

Phần lớn thành viên trong Xích Nguyệt Ma Giáo đều giật mình, tuyệt đại đa số đều cảm thấy áp lực, hô hấp khó khăn.

- Mọi người cẩn thận!

Xích Nguyệt Ma Giáo từ trên xuống dưới, như lâm đại địch.

- Tiểu bối, nếu ngươi không đến tìm chết, bổn Đà chủ sẽ giết đến Hiểu Nguyệt Tông tiêu diệt toàn Tông của ngươi.

Trên mặt Bá Thiết đà chủ lộ vẻ tàn nhẫn, sát cơ dày đặc, mở miệng uy hiếp.

Phốc phốc...

“Cự Thiết Phủ” đầy vết loang lỗ và khí tức huyết tinh nặng nề đáng sợ trong tay hắn, đột nhiên hoành trảm hư không.

Công kích của Bá Thiết đà chủ mặc dù cường hoành, có thể dễ dàng chém chết Chân Chủ cấp bình thường thế nhưng lúc chém vào con mắt hư vô kia, lại chẳng khác gì chém vào không khí, không hề tạo thành bất kỳ ảnh hưởng thực tế nào.

Lúc này.

Di Thiên Chi Mâu cũng chỉ kéo dài hai ba nhịp hô hấp, cũng không tiến hành thi triển công kích đồng thuật với đám thành viên Xích Nguyệt Ma Giáo nữa.

Di Thiên Chi Mâu mang theo một tia trào phúng đột nhiên biến mất, không thấy đâu nữa.

Đi rồi sao?

Đám giáo chúng của Xích Nguyệt Ma Giáo đều không khỏi thở phào một hơi.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, tọa kỵ Linh sủng dưới chân mọi người lại đồng loạt phát ra tiếng gào thét thảm thiết, cả đám thần hồn thác loạn, điên cuồng phóng xuống đất.

- Chuyện gì xảy ra?

- Không tốt, mọi người cẩn thận.

Đám thành viên của Xích Nguyệt Ma Giáo, từ trên xuống dưới đại loạn, không ít người vội vàng không kịp phòng bị, liền bị tọa kỵ Linh sủng phát cuồng đả thương

Vụt vụt vụt... Phốc phốc phốc...

Đám tọa kỵ Linh sủng này từ trên cao lao xuống đất, liền vỡ nát thành thịt vụn.

Ngay cả tọa kỵ “Phi Diễm Cự Đầu Sư” của Bá Thiết đà chủ cũng không ngoại lệ.

Khóe mắt của Bá Thiết đà chủ gần như nứt ra, điên cuồng ngửa mặt lên trời rít gào.

Nhất thời, phong vân biến sắc, nguyên khí thiên địa trong phạm vi mười dặm, mơ hồ run rẩy, uy thế cực lớn này khiến cho mấy vị Chân Chủ cấp ở xung quanh đều rung động bất

Phi Diễm Cự Đầu Sư của Bá Thiết đà chủ có chiến lực sáng ngang Chân Chủ cấp, đồng thời cũng là một tọa kỵ Linh sủng trân quý.

Nhưng trong khoảnh khắc vừa rồi, “Phi Diễm Cự Đầu Sư” đột nhiên điên cuồng bạo loạn, hoàn toàn không đếm xỉa đến hắn, trực tiếp lao

xuống mặt đất, để lại một đống huyết nhục.

Từ trên trời cao như vậy, lao xuống mặt đất, lực lượng va chạm khủng bố đến mức nào?

Đừng nói là Chân Chủ cấp, cho dù là Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, dưới tình huống không phòng vệ thì e rằng cũng nát thành mảnh vụn.

Vừa rồi “Di Thiên Chi Mâu” xuất hiện, mặc dù không tạo thành thương vong cho giáo chúng, nhưng lại khiến cho tọa kỳ phi cầm của Xích Nguyệt Ma Giáo bị bỏ mạng tập thể.

Thậm chí, tọa kỵ phi cầm chủ lực nhất cũng đã hy sinh

Đạt tới cấp độ Chân Linh Tam Cạnh Thiên, phá không phi hành chẳng qua chỉ là bước nhập môn, thế nhưng cũng không thể phi hành đường dài được, cần có phi cầm tọa kỵ để thay thế cho đi bộ.

Đặc biệt đối với Chân Nhân cấp mà nói, sau khi phi hành mấy trăm dặm, Chân Linh khí sẽ hoàn toàn khô kiệt.

Chỉ có Chân Chủ cấp, Chân Linh nguyên hùng hậu, đạt tới cảnh giới hô ứng nguyên khí thiên địa thì mới có thể một lần phi hành mấy ngàn dặm.

Một lát sau.

Đám thành viên của Xích Nguyệt Ma Giáo đã khôi phục bình tĩnh, vẻ mặt cả đám đều cực kỳ khó coi.

Dù sao thì những phi cầm tọa kỵ này cũng đã bầu bạn với bọn họ nhiều năm, lại trải qua dốc lòng bồi dưỡng không ít.

- Bẩm Đà chủ, tọa kỵ phi hành chủ lực của chúng ta, tổn thất toàn bộ. Nếu đổi lại thành tọa kỵ dự bị, e rằng muốn đến được Hiểu Nguyệt Tông, ít nhất phải mất nửa tháng

Một thành viên Xích Nguyệt Ma Giáo, vẻ mặt như đưa đám

Mấy vị cường giả Hộ pháp đều lộ vẻ ngưng trọng cảm thấy vô cùng khó giải quyết.

Chiêu thức này của Triệu Phong mặc dù khống tạo thành thương vong cho giáo chúng nhưng lại khiến cho quá trình tiến công của Xích Nguyệt Ma Giáo chậm hơn gấp đôi.

Nói cách khác.

Thành viên Xích Nguyệt Ma Giáo, ít nhất cần gấp đôi thời gian thì mới có thể đến được Hiểu Nguyệt Tông

- Triệu Phong này, không ngờ còn am hiểu Thông Linh, chẳng lẽ hắn xuất thân từ Tuần Thú Sư?

Ánh mắt U Mặc Hộ pháp đột nhiên lóe lên vẻ kinh ngạc.

Nếu như không phải như vậy, cũng không có cách nào giải thích được việc Triệu Phong có thể thông qua đồng pháp huyết mạch, khiến cho tọa kỵ của toàn bộ thành viên Xích Nguyệt Ma Giáo bỏ mạng tập thể.

Đoạn đường tiếp theo.

Các thành viên của Xích Nguyệt Ma Giáo đều đề cao cảnh giác, giữ khoảng cách với nhau một đoạn, tùy thời đều có người nhìn chăm chú lên bầu trời.

Chớp mắt đã hai ngày trôi qua...

Trong thời gian đó, Di Thiên Chi Mâu chỉ xuất hiện một lần, dừng lại nửa nhịp hô hấp rồi biến mắt, không thấy gì nữa.

Dù vậy, đám thành viên của Xích Nguyệt Ma Giáo vẫn kinh hãi lạnh người.

- Cho dù cường ngạnh lên đường, tổn thất như thế nào đi nữa, chúng ta cũng phải tiêu diệt Hiểu Nguyệt Tông, rút gân lột da Triệu Phong, cho hắn nếm tận đau khổ trên thế gian này...

Trên mặt Bá Thiết đà chủ tràn ngập vẻ tàn nhẫn.

Đêm ngày thứ ba...

Vù...

Di Thiên Chi Mâu đột nhiên xuất hiện, không một dấu hiệu, khí tức của nó vô cùng mờ nhạt.

- Xuất hiện rồi!

Đám thành viên của Xích Nguyệt Ma Giáo, tùy thời đều chú ý quan sát trên trời, vội vàng hô lên.

Phốc phốc...

Tiếng gió bén nhọn đâm thẳng vào màng nhĩ kinh triệt tâm thần, giống như có lưỡi đao trảm phá hư không.

- Cẩn thận.

U Long Điện Vương đột nhiên cảm thấy quen thuộc, vô thức dùng Chân Linh khí hộ thể. Thế nhưng

Lúc âm thanh gió rít vang lên bên tai thì tất cả đã chậm Phốc...

Một lưỡi đao gió màu xanh lấp lánh, thể tích cực lớn, giống như lưỡi đao hư vô, không chút dấu hiệu chém tới.

- A...

Nam tử áo trắng “Tam Lăng Hộ pháp” hét thảm một tiếng.

Chân Linh khí của Tam Lăng Hộ pháp còn chưa kịp phát động thì đã bị lưỡi đao hư vô này lướt qua, thân thể bị chém thành hai đoạn.

Hít...

Thành viên của Xích Nguyệt Ma Giáo đều hít một ngụm khí lạnh

- Tam Lăng Hộ pháp chết rồi...

Mọi người ở đây, phần lớn đều sởn hết gai ốc, không rét mà run.

Loại cảm giác này, phảng phất như đi trên dây bắc ngang qua hai vách núi, chỉ cần có chút không cẩn thận, sẽ lâm vào cảnh vạn kiếp bất phục.

Vù...

“Di Thiên Chi Mâu” hoàn thành một lượt công kích, liền mang theo vẻ trào phúng biến mất, không thấy tung tích đâu nữa.

Đám thành viên của Xích Nguyệt Ma Giáo giống như được trút bỏ gánh nặng

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, dị biến lại phát sinh.

Phong Lôi Thần Mâu!

“Di Thiên Chi Mâu” cực lớn, lại một lần nữa xuất hiện giữa không nhưng lần này, màu xanh trong mắt đã bị “hoán đổi”, khí tức thuộc tính cũng thay đổi theo.

Phốc...

Một đoàn Phong Lôi Hỏa mờ nhạt, lăng không rơi xuống trên người “U Mặc Hộ pháp”, chợt truyền đến tiếng nổ kinh người.

- A...

Nữ tử áo đen hét thảm một tiếng, thân thể bị Phong Lôi Hỏa bao trùm, công kích này xuyên qua thế giới vật chất và thế giới tinh thần, thẩm thấu vào thế giới tâm hồn, không ngừng thiêu đốt.

Mọi người ở đây, đều cảm thảy trong lòng run lên.

U Mặc Hộ pháp chỉ kiên trì được vài nhịp hô hấp, sau đó đã hóa thành tro bụi.

Nàng cũng không có huyết mạch thể chất cường hoành như U Long Điện Vương, hơn nữa, sau khi Triệu Phong tấn chức Chân Chủ cấp, trong cơ thể thai nghén Phong Lôi Chân Hóa, uy lực phẩm chất lại tăng mạnh gấp vài lần.

Chương 476: Phong lôi quyển

Chỉ trong vài nhịp hô hấp. Di Thiên Chi Mâu lại một lần nữa vượt qua không gian, hoán đổi thuộc tính, giết chết hai đại Hộ pháp Phân Đà của xích Nguyệt Ma Giáo.

Vù...

Khí tức của Di Thiên Chi Mâu ảm đạm hơn phân nửa, hiến mất từ phía chân trời.

Từ trên xuống dưới Xích Nguyệt Ma Giáo, cả đám kinh hồn bất định, tràn ngập sợ hãi, lo lắng bất an.

Có lẽ, một khắc sau, tử vong sẽ hàng lâm.

- Tiểu bối, ở sau lưng đánh lén thì có gì hay, có gan thì ra đây đánh một trận.

Khóe mắt Bá Thiết đà chủ như muốn nứt ra, điên cuồng gào thét, tu vi Chân Chủ cấp đỉnh phong cực kỳ khủng bố, sinh ra uy thế mênh mông kinh người, khiến cho nguyên khí thiên địa trong phạm vi mười dặm đều chấn động, cuồng phong cát bay đá chạy không ngừng.

Hai đại Hộ pháp U Mặc và Tam Lăng bị diệt, Bá Thiết đà chủ đã mất đi phụ tá cùng cấp đắc lực nhất.

Trong đám người.

Chỉ còn lại hai đại Chân Chủ cấp, U Long Điện Vương và Hộ pháp

Huyết Cương Đà liếc nhìn nhau, trên mặt tràn ngập kinh hãi.

- Huyết mạch đồng tử của Triệu Phong này, dường như uy lực còn tăng hơn trước kia vài phần.

- Tiến triển như vậy, có lẽ hắn đã tấn chức Chân Chủ cấp?

Hai đại Điện Vương âm thầm kinh hãi, không khỏi suy đoán.

Bọn hắn đều đã gặp qua Triệu Phong, là người có cảm thụ trực quan nhất đối với uy lực huyết mạch đồng tử của đối phương.

Đương nhiên, với cảnh giới cấp độ của Triệu Phong, đột phá Chân Chủ cấp thì cũng không phải là chuyện ngoài dự liệu đối với bọn hắn.

Chẳng qua, hai người không thể ngờ được, lúc Triệu Phong đột phá cảnh giới, lại tiến thêm một bước, tấn chức Chân Chủ cấp tiểu thành.

Cách ngoài mấy trăm dặm, trên một gốc đại thụ che trời.

- Hừ, chờ đến khi các ngươi giết đến Hiểu Nguyệt Tông không biết còn mấy người có thể sống sót đây?

Sắc mặt Triệu Phong có chút suy yếu, khóe miệng nhếch lên một nụ cười lạnh.

Mấy ngày qua, mỗi lần Triệu Phong thi triển “con mắt vượt qua không gian”, còn chưa đợi Đồng lực khô kiệt thì hắn đã nhanh chóng khôi phục lại trạng thái đỉnh phong.

Cho nên Triệu Phong không ra tay thì thôi, mỗi lần ra tay đều có thu hoạch.

Mà vừa rồi, Triệu Phong nhất cử đánh chết hai đại Hộ pháp của Xích Nguyệt Ma Giáo, Đồng lực của Triệu Phong lập tức cạn kiệt.

Hai ngày tiếp theo...

Triệu Phong khoanh chân mà ngồi, lại tiếp tục khôi phục Đồng lực và tinh thần, đợi chờ lần ra tay tiếp theo.

Những mục tiêu còn lại, có chút khó giải quyết.

Bá Thiết đà chủ, tu vi cao tới Chân Chủ cấp đỉnh phong, chiến lực thậm chí có thể địch lại Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo.

U Long Điện Vương và Hộ pháp Huyết Cương Đà, đều là loại “da dày thịt thô”, thủ đoạn phòng ngự bảo vệ tính mạng đủ mạnh, nhất là U Long Điện Vương, có lẽ là kẻ khó giết nhất.

Chỉ trong chớp mắt, đã hai ba ngày trôi qua.

Trong khu vực Hoành Vân Thiên Lâm, đám thành viên của Xích Nguyệt Ma Giáo vô cùng chật vật, sắc mặt xám xịt.

Mấy ngày nay, thành viên của Xích Nguyệt Ma Giáo đều lo lắng bất an, thần kinh kéo căng.

Không ai đoán được, lần tiếp theo “Di Thiên Chi Mâu” sẽ xuất hiện vào lúc nào, và nhằm vào ai.

- Trải qua một phen tính toán thời gian, có lẽ Triệu Phong đã sắp khôi phục Đồng lực huyết mạch rồi.

Hộ pháp Huyết Cương Đà nói với vẻ đề phòng.

Căn cứ theo quy luật ra tay của Triệu Phong, tiếp theo rất có thể sẽ đến Hộ pháp Huyết Cương Đà.

Bá Thiết đà chủ và U Long Điện Vương, thực lực nội tình rõ ràng đều cường hoành hơn, khả năng đánh chết càng khó.

- Đã không còn đường lui nữa rồi, cho dù chúng ta có rút lui, cũng không có cách nào thoát được, trừ phi đối thủ chủ động từ bỏ.

Trong lòng U Long Điện Vương cảm thấy bất lực sâu sắc.

Nếu như nói, trước khi Triệu Phong tấn chức, hắn còn có lực đánh một trận. Vậy thì hôm nay, thực lực cấp độ của Triệu Phong rõ ràng tăng mạnh, “Di Thiên Chi Mâu” xuất quỷ nhập thần, khiến cho hắn cảm thấy bất lực chưa từng có từ trước tới nay.

Cho dù trước mặt là ba vị cự đầu của Phân Đà, kiến thức rộng rãi, nhưng nhất thời cũng không tìm ra biện pháp phá giải “Di Thiên Chi Mâu” của đối phương

- Bất kể chúng ta đi như thế nào, Triệu Phong này vẫn có thể theo dõi sát chúng ta.

Sắc mặt Bá Thiết đà chủ có chút ảm tình bất định, cảm thấy có gì đó không đúng

U Long Điện Vương phỏng đoán, trong các thành viên có “nội ứng”, không phải là không có đạo lý, thế nhưng những thành viên còn lại ở đây, đều là tâm phúc của Bá Thiết đà chủ.

Lúc trời tối...

Vụt...

Trên hư không đỉnh đầu, đột nhiên truyền đến một luồng tinh thần áp bách quen thuộc.

Di Thiên Chi Mâu lại xuất hiện.

Đám thành viên Xích Nguyệt Ma Giáo ở nơi này lại cảm thấy tim đập nhanh hơn vài phản, trên trán ứa ra mồ hôi lạnh, tâm thần cả đám căng như dây đàn

Ba đại cự đầu Bá Thiết đà chủ, U Long Điện Vương, Hộ pháp Huyết Cương Đà, đều như lâm đại địch.

Càng không ngờ chính là, lần này “Di Thiên Chi Mâu” cũng không phát động tập sát chí mạng đối với đám cự đầu như trong tưởng tưởng

- Chết đi cho ta!

- Tiểu bối, đi chết đi!

Đám thành viên của Xích Nguyệt Ma Giáo, bỗng nhiên đại loạn, gần một nửa cường giả tinh nhuệ đột nhiên hai mắt đỏ bừng, đồng loạt nhắm về phía một mục tiêu bên cạnh hoặc trước mặt.

Giết...

Những thanh viên Xích Nguyệt Ma Giáo tâm thần hỗn loạn này điên cuồng lao về phía Bá Thiết đà chủ, vô cùng liều mạng

Cái gì?

Sắc mặt Bá Thiết đà chủ đại biến.

Những công kích này đều đến từ thành viên trong giáo, phần lớn đều là Chân Huyền cấp có căn cơ vững vàng.

Tâm Linh Chi Nhãn!

“Di Thiên Chi Mâu” trên hư không phát ra một luồng lực lượng tinh thần kỳ bí, tràn ngập một loại cám dỗ, khiến cho người khác liên tục xuất hiện ảo giác.

Phốc phốc phốc...

Bá Thiết đà chủ nộ quát một tiếng, “Cự Thiết Phủ” trong tay vung lên, lập tức đem vài tên tinh anh trong Phân Đà, chém thành hai đoạn, huyết nhục bắn tung tóe, cực kỳ thê thảm.

Những thành viên của Xích Nguyệt Ma Giáo còn lại, đều có chút không đành lòng, trái tim phảng phất bị đóng băng

Lúc “Bá Thiết đà chủ” gầm lên một tiếng giận dữ, cường thế chém giết, một vài thành viên “bị đầu độc” đều như tỉnh mộng toàn thân ướt sũng mô hôi lạnh.

Thật dáng sợ.

Những thành viên còn lại trong Xích Nguyệt Ma Giáo đều hồi hộp, trên mặt đầy vẻ bất an.

Vụt...

Di Thiên Chi Mâu trong tầm mắt lại lần nữa biến mất.

- Đà chủ, nếu cứ tiếp tục như vậy, chờ đến khi chúng ta đuổi tới Hiểu

Nguyệt Tông không biết còn bao nhiêu người có thể sống

Một vị thành viên lớn tuổi trong giáo, trên mặt tràn đầy cay đắng chợt lên tiếng.

- Khu vực Hoành Vân nho nhỏ này, không ngờ lại xuất hiện tân tinh đáng sợ như vậy. Bổn Đà chủ quả thật đã đánh giá thấp “Thiên kiêu chi vương” rồi...

Mạnh như Bá Thiết đà chủ vẫn không nhịn được hai tay run rẩy, sắc mặt âm tình bất định.

Nhưng giờ khắc này, bất kể là hối hận, nuối tiếc hay nghĩ lại, tất cả đều đã không còn ý nghĩa gì.

Những người còn lại trong Phân Đà, bết kể là tiến hay lui, đều không thể thoát khỏi “Di Thiên Chi Mâu”.

- Nếu như trong chúng ta, thực sự có nội ứng, vậy thì xé chẵn thành lẻ, chia thành tốp nhỏ, có lẽ vẫn còn một con đường lui.

U Long Điện Vương chợt đề nghị.

- Không được, nếu như xé chẵn thành lẻ, chia thành tốp nhỏ, chúng ta rất có thể bị công kích đơn lẻ, đến lúc đó, ngoại trừ Đà chủ đại nhân ra, những người còn lại, e rằng đều khó thoát khỏi cái chết.

Hộ pháp Huyết Cương Đà lập tức phản đối.

Trong lòng hắn lo lắng, một khi lạc đàn, tỷ lệ Triệu Phong giết hắn sẽ tăng lên rất nhiều.

- Không có đường lui, chỉ có thể tiến công Hiểu Nguyệt Tông!

Bá Thiết đà chủ gầm nhẹ một tiếng, trong lòng hắn lúc này, tức giận, oán hận và sát cơ đã tích súc tới đỉnh điểm.

Hắn cũng không biết rằng, nếu xé chẵn thành lẻ, chia thành tốp nhỏ, ngược lại là sách lược tốt nhất.

Một khi tách ra, Thần Linh nhãn của Triệu Phong chỉ có thể căn cứ vào “Dấu hiệu Mâu thần” nắm bắt được vị trí chính xác của U Long Điện Vương.

Trong Hoành Vân Thiên Lâm tĩnh mịch vô tận, muốn tìm một người không có bất kỳ cảm ứng nào, quả thật không khác gì mò kim đáy biển.

Mấy ngày sau đó...

Khá bất ngờ là “Di Thiên Chi Mâu” cũng không xuất hiện thêm lần nào nữa.

Một ngày... Hai ngày... Ba ngày...

Thoáng cái, năm ngày đã trôi qua.

Năm ngày này, thành viên còn lại của Xích Nguyệt Ma Giáo giống như đang vượt qua một quãng thời gian giày vò chán nản

- Còn chưa xuất hiện sao?

- Chẳng lẽ Triệu Phong này lại nhân từ nương tay, không rèn sắt khi còn đang nóng?

Đám thành viên của Xích Nguyệt Ma Giáo đều kinh nghi bất định,

không dám xem thường

Vào ngày thứ sáu.

Tại biên giới khu rừng phía trước, đột nhiên xuất hiện một gò núi.

Ổ?

Bá Thiết đà chủ dường như có cảm ứng, ánh mắt dừng lại trên sườn núi.

Trên sườn núi.

Một thiếu niên tóc lam đắm chìm trong nắng sớm, trên mặt có chút lười biếng, bộ dạng hơi hợt, không đếm xỉa đến những kẻ bên dưới.

- Là ai?

Bá Thiết đà chủ khẽ giật mình, cũng không nhận ra đối phương là ai.

- Triệu... Triệu Phong?

Hai đại cự đầu Phân Đà là U Long Điện Vương và Hộ pháp Huyết Cương Đà đều cảm thấy trong lòng chấn động hoảng sợ đến nghẹn lời.

Lúc này, tâm tình của bọn hắn không biết là kinh hỉ hay là sợ hãi.

- Triệu Phong ngươi chính là Triệu Phong sao? Ha ha ha...

Trên gương mặt đầy mỡ mập mạp của Bá Thiết đà chủ đột nhiên run run vặn vẹo một hồi, ngọn lửa giận oán hận và ủy khuất thiêu đốt hắn hơn mười ngày qua, bỗng nhiên tìm được một chỗ phát tiết.

Hai người U Long Điện Vương và Hộ pháp Huyết Cương Đà thì lại lộ vẻ kinh nghi, không dám tùy tiện ra tay.

- Triệu Phong này, đơn độc một mình, không lẽ đám liều mạng với chúng ta?

- Hắn quả nhiên đã tấn chức Chân Chủ cấp... Làm sao có thể... Chân Chủ cấp tiểu thành?

Hai người nhìn nhau, trên mặt hiện rõ sự kinh hãi và kiêng kỵ.

- Bá Thiên Cuồng Ma Trảm!

Thân ảnh cao lớn của Bá Thiết đà chủ mang theo một đạo phong bạo kinh thiên lao tới, chỉ trong nháy mắt đã biến mất, không thấy đâu nữa.

Mặc dù hắn là cường giả thiên về lực lượng, tuy nhiên thế công lại giống như Lôi Đình, lực đạo kinh người.

Ầm ầm...

“Cự Thiết Phù” trong tay Bá Thiết đà chủ bổ xuống dưới, gò núi đột diện, đột nhiên vỡ thành từng mảnh nhỏ.

Xẹt...

Một vết nứt sâu không thấy đáy, nhanh chóng lan ra gần một dặm.

Nhất thời, bụi mù cuồn cuộn, bao phủ phạm vi vài dặm, tầm mắt mọi người đều bị che đi.

- Ha ha, không hổ là cường giả cấp bậc Đà chủ của Xích Nguyệt Ma Giáo!

Một tiếng “điện minh phong khiếu” sắc bén vang lên từ phía chân trời sau lưng.

Mắt thường chỉ nhìn thấy một đoàn gió xanh lấp lánh, xung quanh chập chờn hồ quang điện, mơ hồ có thể nhìn thấy một thiếu niên tóc lam, lòng bàn chân chấn động Phong Lôi, quanh người phảng phất có một luồng lực trường vô hình.

- Tốc độ thật khủng khiếp, so với lần trước, không chỉ nhanh hơn một bậc.

Trong lòng U Long Điện Vương lại trầm xuống

Một phủ của Bá Thiết đà chủ, mặc dù chiến lực vô song ngạo thị Chân Chủ cấp, thế nhưng lại không thể chính diện đánh trúng Triệu Phong

Vụt...

Trên bầu trời, một đạo tàn ảnh Phong Lôi, đột nhiên chìm vào mơ hồ, biến hóa thành quỹ tích không thể khống chế.

- Phong Lôi Quyển!

Một đoàn Phong Lôi màu xanh rực rỡ chói mắt, đột nhiên tạo thành hình vòng xoáy, sau đó kéo dài ra, tạo thành một đạo phong bạo lốc xoáy cực lớn, điện lôi tàn sát bừa bãi, cương phong cắt nát mọi thứ.

“Phong Lôi Quyển” cực lớn này, từ trên trời giáng xuống khuếch trương phạm vi hơn nửa dặm, bao phủ toàn bộ thành viên của Xích

Nguyệt Ma Giáo bên dưới.

- Aa...

Giữa không trung tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên.

Chỉ trong giây lát, phần lớn thành viên của Xích Nguyệt Ma Giáo ở bên dưới, thương vong quá nửa.

Vụt vụt...

U Long Điện Vương và Hộ pháp Huyết Cương Đà sợ hãi rống lớn, giết ra từ trong “Phong Lôi Quyển”.

Trong đó, U Long Điện Vương, ngược lại không chịu bao nhiêu thương tổn.

Thế nhưng Hộ pháp Huyết Cương Đà thì thực lực hơi kém một chút, toàn thân chằng chịt vết máu, sắc mặt trắng bệch.

- Nửa tháng qua, trong lúc ta khôi phục Đồng lực, không ngừng tìm hiểu bên trong “tấm bia cổ Phong Lôi” và truyền thừa của “Băng Hoàng Thương”, Phong Lôi Quyển này lĩnh ngộ được từ “tấm bia cổ Phong Lôi”, là chiến kỹ có tính phạm vi, uy lực quả nhiên không tầm thường

Thân thể Triệu Phong phiêu phù giữa không trung

Trên người hắn, Phong Lôi rung động nhộn nhạo, uy lực so với lúc hắn vừa tấn chức Chân Chủ cấp, rõ ràng đã tăng lên vài lần

Năm ngày cuối cùng, sở dĩ Triệu Phong không tiếp tục phát động “con mắt vượt qua không gian”, chính là vì dị thường phát ra từ Thần

Linh nhãn.

Trong không gian mắt trái.

Thủy đàm rốt cuộc đã kéo dài đến mười thước.

Thế nhưng lúc đạt tới giới hạn mười thước, đầm nước u thủy lại vô cùng tĩnh lặng.

Tuy nhiên, sâu bên trong thủy đàm lại nổi sóng mãnh liệt, dường như đang chuẩn bị đón nhận một luồng lực lượng cực lớn bành trướng

Chỉ còn thiếu một tia nữa là huyết mạch đồng tử của Triệu Phong có thể chuyển sang một cấp độ mới.

Chính bởi vì vậy, Triệu Phong mới tự bỏ thủ đoạn truy sát vượt qua không gian hết sức nhẹ nhàng này, ngược lại đích thân đến đối phó với một đám cường giả của Xích Nguyệt Ma Giáo.

- Ừm, vừa vặn thử xem những lĩnh ngộ mà gần đây ta đã đạt được.

Phong Lôi dưới chân Triệu Phong rung động bỗng nhiên chấn động mãnh liệt, toàn thân giống như một đạo Lôi Minh Tàn Phong chỉ trong nháy mắt đã biến mất, không thấy đâu

Bá Thiên Vô Cực Trảm!

Một đạo phủ quang khổng lồ, mơ hồ vặn vẹo, dẫn động khí nhận huyết hồng cuồng bạo, lập tức chém về phía vị trí vừa rồi của Triệu Phong, một chém kinh khủng này, e rằng có thể lập tức trảm sát vài vị Chân Chủ cấp bình thường.

Chương 477: Lấy một kháng ba

- Bá Thiên Vô Cực Trảm!

Quang phủ khổng lồ vặn vẹo bất định, đan vào một trận khí nhận huyết hồng bạo ngược, gần như bay sượt qua thân hình Triệu Phong.

Vụt...

Một đạo Lôi Minh thân ảnh thiếu niên tóc

- Cường độ công kích của Đà chủ Xích Nguyệt Ma Giáo này, cơ bản đã đạt tới cấp độ của Diệp Yên Vũ rồi...

Phong Lôi trên người Triệu Phong đột nhiên rung động, sau đó ảm đạm đi vài phần.

Một phủ đáng sợ vừa rồi, mặc dù không chính diện chém trúng Triệu Phong, thế nhưng chỉ riêng dư âm còn lại ảnh hưởng, cũng đủ để loại bỏ Chân Huyền cấp đỉnh phong

Cường giả thiên về lực lượng như “Bá Thiết đà chủ”, cho dù là Chân Chủ cấp đỉnh phong cùng cấp cũng không muốn chính diện ngạnh kháng

Đương nhiên, gần đây Triệu Phong tham tu “tấm bia cổ Phong Lôi”, cũng sẽ không chịu thua đối phương tại phương diện thể công.

Vụt...

Tại một khoảng không trung khác,

Thân hình Triệu Phong lóe lên, mơ hồ mang theo một chuỗi tàn quang thanh điện, lại lần nữa biến mất tại chỗ, tốc độ này, e rằng đủ khiến cho phần lớn Chân Chủ cấp đều phải bất lực.

Trong khoảnh khắc tiếp theo.

Thanh âm điện minh gió giật, từ trên đỉnh đầu phía sau Bá Thiết đà chủ truyền đến.

- Phong Lôi Phích Lịch Trảm!

Một thân ảnh tóc lam mơ hồ, bổ ra một lưỡi đao Phong Lôi khổng lồ màu thâm lam, dài đến bảy tám trượng cực kỳ ngưng luyện, xung quanh chập chờn hô quang điện và sóng nhận.

Đùng đùng...

Trong quá trình lưỡi đao Phong Lôi khổng lồ chém trong không trung tia lửa bắn ra rực rỡ, truyền đến tiếng bạo liệt như lôi đình, đinh tai nhức óc.

Sắc mặt Bá Thiết đà chủ lập tức ngưng tụ, “Cự Thiết Phủ” trong tay huyễn hóa thành một màn “tường sắt phủ ảnh” dày đặc, đối kháng với một kích lôi đình bạo trảm của Triệu Phong va chạm phát ra tiếng nộ kinh tâm động phách.

Chỉ trong thoáng chốc, điện quang và bão cát đã tràn ngập xung quanh, lấy hai người làm trung tâm, nghiền nát tất cả mọi thứ trong phạm vi một dặm.

- Mau lui lại...

Một vài thành viên của Xích Nguyệt Ma Giáo ở gần đó đều chặt vật chạy thục mạng, thương vong càng thêm trầm trọng Một vài đạo nhân ảnh trong số đó, thậm chí còn chết trong dư âm của hai đại cường giả.

Sau khi bụi mù tán đi.

Vụt...

Đạo “Lôi Minh Tàn Phong” lại lần nữa xuất hiện trên không trung trong tay thiếu niên tóc lam ngưng tụ một đoàn sóng nhận Phong Lôi, trên mặt có chút tiếu ý.

Ngược lại, bên phía Bá Thiết đà chủ thì mặc dù không bị thương nhưng đầu tóc lại rối bời, thậm chí trên quần áo còn lưu lại một vài dấu vết bị tàn phá.

- Bá Thiên Thập Diệt Trảm!

Bá Thiết đà chủ rống lên một tiếng kinh hồn, “Cự Thiết Phủ” trong tay phát động thế công sắc bén cuồng bạo, từng đạo phủ ảnh khổng lồ rực rỡ, xẹt qua không trung tạo thành từng luồng huyết khí nông nặc, giống như từng đạo Huyết Thập Tự Trảm tử vong không ngừng chồng chất lên nhau, bạo phát uy năng

Phong Lôi Bạo!

Triệu Phong không mừng không sợ, trong tay xuất hiện một quả cầu Phong Lôi, từ ngưng tụ trở nên bành trướng sinh ra tiếng lôi minh chân vang trời, mắt thường chỉ thấy một tầng ánh sáng Phong Lôi

xoáy tròn, quét ngang phạm vi nửa dặm, diễm khí ngập trời.

Mấy nhịp hô hấp sau.

Hai đại cường giả trên không trung liên tục đan xen vào nhau, thế như lôi đình.

Hai người đều dùng công đối công, không ai nhường ai.

Bá Thiết đà chủ có chiến lực vô song dùng lực đè người, có thể ngạo thị trong hàng ngũ Chân Chủ cấp.

Triệu Phong áp dụng kế sách tốc độ tấn công nhanh như lôi đình, thân hình lóe lên như Lôi Minh Tàn Phong xuyên qua xuyên lại giữa tầng trời, tiên lùi tự nhiên.

- Thế cục không ổn... Không ngờ Triệu Phong lại phát triển đến tình trạng như vậy, có chiến lực đối địch với Đà chủ.

Hộ pháp Huyết Cương Đà và U Long Điện Vương nhìn nhau, trên mặt tràn ngập kinh hãi.

Trong những lần đọ sức vô hình vừa qua, bọn họ đều cực kỳ kiêng kỵ huyết mạch đồng tử của Triệu Phong

Nhưng bọn hắn đều nghĩ rằng Triệu Phong chẳng qua chỉ có thể mạnh là huyết mạch đồng tử, chiến lực bàn thể chẳng được bao nhiêu.

Cuối cùng, một màn trước mắt đã hoàn toàn phá vỡ nhận thức của hai người đối với Triệu Phong

“Bá Thiết đà chủ” thân là người trong cuộc, không ngừng phát ra thế

công cuồng bạo, tiếng rống giận dữ rung trời, thế nhưng không thể nào chiếm được chút ưu thế nào.

Thể công của Triệu Phong như lôi đình, quỹ tích và tốc độ thật sự quá nhanh, hoàn toàn không thể nắm bắt.

Mặc dù Bá Thiết đà chủ có lực lượng và lực công kích không gì sánh nổi, thế nhưng sau một thời gian, cũng dân lâm vào bị động

Triệu Phong tính cơ động cao, ổn trọng hơn Bá Thiết đà chủ một bậc, nắm giữ quyền chủ động trên chiến trường

Mỗi lần hắn xuất kích, hắn đều nhằm vào sơ hở nhỏ đến mức không thể nhận ra của “Bá Thiết đà chủ”.

Mặc dù chỉ là một tia sơ hở, nhưng đều bị Triệu Phong thừa hư mà vào, lấy cái giá nhỏ nhất mà thu được hiệu quả lớn nhất, bức bách “Bá Thiết đà chủ” không ngừng tiêu hao rất nhiều Chân Linh khí.

- Hai người các ngươi còn thất thần đó làm cái gì?

Bá Thiết đà chủ gầm lên một tiếng.

Từ khi bắt đầu quyệt đấu đến bây giờ, Bá Thiết đà chủ cực kỳ ủy khuất, hắn có một thân chiến lực cường đại, thế nhưng lại bị Triệu Phong dắt mũi dẫn đi.

- Lên!

Hộ pháp Huyết Cương Đà và U Long Điện Vương không hề do dự, hóa thành hai đạo tàn ảnh, trước sau giáp kích Triệu Phong

- Ha ha, Triệu mỗ lấy một kháng ba, để các ngươi tâm phục khẩu

phục.

Trong tiếng điện minh cuồng phong chợt truyền đến tiếng cười khẽ của thiếu niên tóc lam.

- Cuồng vọng

- Tiểu bối, chết đi!

Hộ pháp Huyết Cương Đà và U Long Điện Vương đã gia nhập vòng chiến.

Vụt...

Phong Lôi trên người Triệu Phong rung động bỗng nhiên phát ra hào quang chói mắt, trong quá trình phi hành, vô số vòng gió và điện xích xuất hiện, quét ngang khắp bốn phương tám hướng.

Hai đại cự đầu Phân Đà, vừa mới tiếp cận, lập tức cảm nhận được sâu sắc lực cản phong áp cường đại, giữa dòng điện tán loạn, bọn hắn chợt cảm thấy thân thể tê dại hẳn.

- Bá Thiên Vô Cực Trảm!

Bá Thiết đà chủ từ phía sau chém tới, cùng hai đại cự đầu Phân Đà, tiến hành hai mặt giáp công.

Triệu Phong cười nhạt một tiếng, thân hình đột nhiên rung động, Phong Lôi lóe lên, lướt qua bên hai người Hộ pháp Huy ả Cương Đà và U Long Điện Vương.

Phành...

Điện mang phong đoàn nổ tung, Hộ pháp Huyết Cương Đà bị Triệu Phong một cước đạp xuống đất, toàn thân bốc đầy khói đen.

- Luồng khí tức áo nghĩa Phong Lôi này...

U Long Điện Vương ngạnh kháng một chưởng với Triệu Phong, chỉ cảm thấy một luồng khí tức Phong Lôi kinh khủng, bao phủ thể xác và tinh thần, lập tức bị chấn khai hơn mười trượng, toàn thân tê dại một hồi.

Chỉ trong một hai nhịp hô hấp đối mặt, Triệu Phong đã thong dong đẩy lùi, thậm chí đả thương hai đại cự đầu Phân Đà.

- Tiểu bối xảo trá!

Bá Thiết đà chủ bổ ra một phủ, bơi vì cố kỵ U Long Điện Vương và Hộ pháp Huyết Cương Đà, cho nên ngược lại có chút vướng tay vướng chân.

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, không hề lui bước, mái tóc lam trên đầu đột nhiên yên tĩnh một cách quỷ dị.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Toàn thân Triệu Phong nổi lên một tầng u thủy thâm lam, phảng phất như biển cả thâm thúy, bên ngoài rung động từng trận gợn sóng không ngừng sinh sôi, kèm theo đó là một tầng điện lưu thanh phong

- Phá!

Hai tay Triệu Phong chập lại, thúc dục lực lượng huyết mạch, một dòng nước thâm lam mãnh liệt, giống như sóng to gió lớn, kèm theo một đạo Phong Lôi kinh hồn, đối chiến một phủ của Bá Thiết đà chủ.

Một khắc này, thiếu niên tóc lam trong tầm mắt vốn tĩnh lặng như hồ nước, đột nhiên sôi trào nổi sóng.

Phành phành phành...

Cự Thiết Phù và Triệu Phong ở trên không trung va chạm với nhau, hai luồng lực lượng kinh khủng, tranh phong đọ lực với nhau.

- Chiến kỹ huyết mạch của tiểu tử này, không ngờ lại ẩn chứa uy năng khổng lồ như thế...

Một phủ này của Bá Thiết đà chủ, mặc dù chỉ có tám phần lực lượng so với thời kỳ đỉnh phong, thế nhưng, không ngờ lại bị Triệu Phong dễ dàng tiếp được.

Hắn chỉ cảm thấy một luồng lực lượng xung kích giống như một trận sóng lớn, thậm chí là âm thanh Phong Lôi đang ập tới trước mặt.

- Huyết mạch hệ Thủy, vốn là sức mạnh to lớn mênh mông vô tận như biển sâu, nhu có thể khắc chế, cương có thể nuốt trời ngập đất.

Trong đầu Triệu Phong, đột nhiên xuất hiện một ít tin tức liên quan tới truyền thừa của “Băng Hoàng Thương”.

Những truyền thừa bên trong Băng Hoàng Thương, đều có liên quan đến Thủy và Băng thuộc tính.

Băng và Thủy, vốn đồng nguyên.

Trong đó, Thủy chi lực lượng lại càng thêm mênh mông khổng lồ, dựa trên cơ sở Thủy chi lực lượng, mới có thể thai nghén ra Băng.

Muốn lĩnh ngộ áo nghĩa của Băng, phải có Thủy làm trụ cột.

Trước mắt.

Triệu Phong chỉ vận dụng “chiến kỹ huyết mạch” mới lĩnh ngộ, liền khai thác được “huyết mạch hệ Thủy” có lực bạo phát như núi cao sóng lớn.

Giữa không trung.

Bá Thiết đà chủ và Triệu Phong cùng giằng co một chỗ.

Cự Thiết phủ kia khó tiến thêm nửa phần, hai tay Triệu Phong phảng phất như biển sâu mênh mông, dung nạp trăm sông.

Lực lượng của Bá Thiết đà chủ tuy mạnh, nhưng lại bị huyết mạch hệ Thủy của Triệu Phong hấp thu và suy giảm cực lớn.

- Hai người các ngươi mau qua giúp!

Bá Thiết đà chủ kiệt lực thúc dục Chân Linh khí, gầm nhẹ một tiếng.

Hộ pháp Huyết Cương Đà và U Long Điện Vương nghe thấy vậy, hai mắt lập tức tỏa sáng.

Giờ phút này, Triệu Phong và Bá Thiết đà chủ vẫn kiềm chế lẫn nhau, ngang tài cân sức, đây quá đúng là một cơ hội tốt.

- Tiểu bối, chết này!

- Giết!

Hộ pháp Huyết Cương Đà và U Long Điện Vương, một trái một phải,

bay đến gần Triệu Phong.

Hai đại Chân Chủ cấp can thiệp, đủ khiến cho cục diện trận chiến thay đổi.

- Ha ha ha... Tiểu bối cuồng vọng! Chuẩn bị táng thân dưới Cự phủ của ta đi!

Bá Thiết đà chủ cười dài một tiếng, trên mặt tràn ngập tự đắc.

Toàn thân cơ bắp của hắn giống như sắt thép, phát ra lực lượng khí lực cực kỳ khủng bố, trước thân ảnh to lớn vĩ ngạn như vậy, Triệu Phong lại có chút nhỏ bé không đáng kể.

Nếu không phải lĩnh ngộ và vận dụng chiến kỹ huyết mạch hệ Thủy cao thâm, Triệu Phong căn bản không thể nào chống lại lực lượng to lớn như vậy.

Chính ngay lúc này...

Hai đại Chân Chủ cấp đã giết đến trước mặt Triệu Phong

- Băng Thủy hoán chuyển!

Một đầu tộc lam trên đầu Triệu Phong bỗng nhiên bay phất phới, hàn ý lạnh thấu xương tràn ra khắp bốn phía.

Bỗng nhiên!

Mắt trái của Triệu Phong hoán đổi thành một đạo băng u, lực lượng huyết mạch của hắn, trong chốc lát đã hóa thành hàn quang u lam lạnh thấu xương.

- Lạnh?

Bá Thiết đà chủ gần trong gang tấc, liền cảm nhận được một luồng kỳ hàn xâm thực.

Đầu tiên là Cự phủ trong tay hắn ngưng kết một tầng sương lạnh, sau đó là một luồng hàn ý, đột nhiên xâm nhập vào cơ thể.

- Băng Phong Tử Vực!

Triệu Phong quát lạnh một tiếng, sau lưng hiển hiện một hư ảnh băng quang to lớn cao ngạo, đầu đội rương miện, tay cầm Cự Kiếm màu đen, ngồi sửng sững trên vương tọa bị đóng băng.

Phù...

Một luồng hàn phong u lam cực kỳ khủng bố, phát ra ánh sáng rực rỡ, kèm theo đó là lôi quang sáng tối bất định, nuốt chửng mọi thứ trong phạm vi mười trượng.

Bá Thiết đã chủ đứng mũi chịu sào, thân hình đột nhiên lạnh cứng tê dại, toàn thân ngưng kết một tầng sương lạnh.

Bất kể hắn giãy dụa như thế nào cũng không thể chống lại Băng chi lực lượng “từ Thủy hóa Băng”, cực kỳ khủng bố do huyết mạch tạo thành này.

Lấy Triệu Phong làm trung tâm, trong phương viên năm mươi trượng, hàn quang u lam càn quét thôn phệ hết thảy, Phong trợ hàn uy, Điện lưu tán loạn, hàn lực Băng Phong và Lôi điện, có thể lập tức chặn đứng Chân Chủ cấp.

- Không tốt!

Hộ pháp Huyết Cương Đà và U Long Điện Vương đang tiếp cận Triệu Phong, đột nhiên hoảng hốt, thân thể hai người lạnh cứng như đóng băng, kèm theo đó là một trận cảm giác tê dại mãnh liệt.

Hít...

Hộ pháp Huyết Cương Đà tu vi thấp nhất, miễn cưỡng kiên trì được một hai nhịp hô hấp, sau đó thân thể có chút trì trệ.

Hắn vốn có thể chất của cương thi, sau khi bị luồng hàn ý huyết mạch này ăn mòn và ngưng kết, hắn liền khó có thể phản kháng được nữa.

Mà Bá Thiết đà chủ thì lại "dính liền một chỗ" với Triệu Phong, bị hàn lực huyết mạch thẩm thấu vào, thân thể trì trệ băng kết, trên mặt còn duy trì sự kinh hoảng gào thét.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Một nhịp hô hấp... Hai nhịp hô hấp... Ba nhịp hô hấp...

Lấy Triệu Phong làm trung tâm, trong phương viên hơn mười trượng, mọi thứ đều bị bí thuật huyết mạch "Băng Phong Tử Vực" bao phủ, phàm là nằm trong khu vực này, tất cả đều bị băng kết đông cứng.

Kể cả bản thân Triệu Phong, xung quanh thân thể cũng bị tầng băng lam lấp lánh bao trùm, ngẫu nhiên hiển hiện một tầng Thủy lam gợn sóng, đan xen giữa Băng và Thủy.

- Một chiêu "Băng Phong Tử Vực" này, không chỉ bắt nguồn từ trong truyền thừa của "Băng Hoàng Thương", mà ta còn tham khảo cả

cách vận dụng bí thuật huyết mạch của Băng vì Tiên Tử.

Khoảnh khắc này, Triệu Phong giống như một tòa băng điêu, hàn lực huyết mạch khủng bố, phong cấm ba đại cự đầu của Xích Nguyệt Ma Giáo ở bên cạnh.

Ngày xưa, tại Chân Long hội.

Lục Băng vì Tiên Tử muốn giết chết Triệu Phong, nàng không tiếc "dùng thân ôm hắn", thi triển bí kỹ đóng băng cao thâm, muốn đóng băng Triệu Phong vĩnh cứu, thậm chí suýt chút nữa đã thành công.

Giờ phút này, lại một màn phục chế tương tự thành công, thậm chí diễn dịch càng có thần hơn.

Triệu Phong đóng băng, chủ yếu nhằm vào Đà chủ của Xích Nguyệt Ma Giáo.

Hai tay của hắn, vốn dính liền với Cự Thiết Phù, dùng Thủy hóa Băng, lại phát động một chiêu này, tạo thành "Tử Mai liên hoàn chiêu", so với đón băng phát động đơn thuần thì tốc độ nhanh hơn nhiều, uy lực cũng càng lớn hơn.

Dưới tình huống xuất kỳ bất ý, Đà chủ của Xích Nguyệt Ma Giáo, Hộ pháp Huyết Cương Đà và U Long Điện Vương, toàn bộ đều bị đóng băng.

Chương 478: Đồng lực đột phá

Mặt trời lặn phía tây.

Dưới ánh chiều tà nhàn nhạt, một tòa “núi băng phong nho nhỏ” tràn ngập hân ý, chiết xạ ra lam huy mộng ảo như thủy tinh.

Bên trong tầng băng kia, có bổn tòa “băng điêu” hình người trống rất sống động, đứng lặng hồi lâu, không hề động đậy chút nào.

Quá trình này, giằng co trọn vẹn nửa canh giờ.

Vụt vụt vụt...

Bỗng nhiên, từ phía Hoành Vân Thập Tam Quốc, có hơn mười đạo thân ảnh bay tới.

- Túc lão, mau nhìn...

Trong đám người, một vị thanh niên cầm bào, chỉ vào “tòa núi băng phong” kia, khẽ hô lên một tiếng.

Bên cạnh thanh niên mặc cầm bào, có một vị mỹ nữ mặc váy lam, dịu dàng phong cách cổ điển, khí chất trang nhã cao quý.

- Triệu đại ca bị đóng băng trong đó rồi!

Nữ tử váy lam lập tức thất sắc.

- Tĩnh nhi! Không được tới gần!

Túc lão rùng mình, phất tay ngăn mọi người lại.

Phía xa xa.

Tòa núi băng phong kia phát rạ một luồng hàn ý ngưng huyết thấu xương, trong phương viên một dặm, gió lạnh gào thét, giống như đao cắt.

Tồn tại dưới Chân Linh cảnh, căn bản không thể nào đến gần tòa núi băng phong kia, nếu không e rằng chỉ cần dư âm của hàn khí cũng đủ uy hiếp đến tính mạng rồi.

- Sư tôn! Tại sao Triệu đại ca lại đóng băng cùng mấy người kia? Những người đó là ai?

Tĩnh cộng chúa miễn cưỡng bình ổn tâm tình, đôi mắt đẹp nhìn chăm chú thiếu niên tóc lam trong tầng băng không thể di chuyển đi chút nào.

Túc lão dò xét một lát, thần sắc dần trở nên nặng nề, trong mắt đầy vẻ kinh hãi, sau đó dần lan tràn lên mặt, càng lúc càng mãnh liệt.

Đám thành viên trong Liên minh Thí Long đều ngừng hô hấp, dường như hiểu được một màn bất thường trước mắt.

Thật lâu sau...

Túc lão hít sâu một hơi, trong mắt tràn ngập kính ý khâm phục:

- Triệu Phong không ngờ ngươi có thể làm được đến bước này, khiến cho một vị Xích Nguyệt Đà chủ và ba đại cự đầu cùng bị đóng băng một lúc.

Xích Nguyệt Đà chủ? Xích Nguyệt Ma Giáo?

Đám thành viên của Liên minh Thí Long đều lộ vẻ giật mình kinh hãi.

Hiển nhiên, mọi người đều không ngờ rằng ba người cùng bị băng phong với Triệu Phong lại có địa vị lớn như vậy.

- Triệu đại cạ kịch chiến cùng với Xích Nguyệt Đà chủ và ba đại cự đầu, cuối cùng đóng băng cùng bọn hắn. Chẳng lẽ chính bản thân huynh ấy...

Trong đôi mắt đẹp của Tĩnh công chúa tràn ngập kinh hãi và lo lắng, trống ngóng nhìn thiếu niên tóc lam bị đóng băng như mộng như ảo.

Xích Nguyệt Đà chủ.

Nhân vật cấp bậc này, đối với cường giả trên Đại lục hiện nay mà nói, căn bản chính là giới hạn trong truyền thuyết.

Mấy trăm năm trước.

Xích Nguyệt Ma Giáo thế lực vô biên, có “mười hai Đường, một trăm lẻ tám Phân Đà”, đạt tới trình độ huy hoàng chưa từng có trên Đại lục.

Lúc đỉnh phong, thực lực một Phân Đà của Xích Nguyệt Ma Giáo, đủ để tiêu diệt vài Cường quốc, hết sức dễ dàng

Lúc đỉnh phong thực lực một Phân Đà của Xích Nguyệt Ma Giáo, có thể tiêu diệt được vài Cường quốc, không có gì khó khăn.

Mà một màn trước mắt, không ngờ “thiên kiêu cái thế” của Đại lục lại

có thể chiến đấu với cấp bậc “Xích Nguyệt Đà chủ” trong truyền thuyết.

Vừa nghe những lời này, mọi người trong Liên minh Thí Long đều kinh ngạc đến không tưởng tượng nổi.

Mọi người ngoài kinh ngạc ra, còn khô tránh khỏi có chút kích động hưng phấn.

- Tất cả mọi người rút lui! Không được tới gần nơi đóng băng trong phạm vi mười dặm

Túc lão hạ xuống mệnh lệnh.

Cảnh giới và giác quan của ông ta, không khó phát hiện ra, bên trong tầng băng vẫn còn khí tức sinh mệnh, phát ra từ vị trí trung tâm là “Triệu Phong”.

Đám người Tĩnh công chúa cũng không do dự, lập tức rút lui.

Mọi người đều hiểu rằng, chiến đấu đạt tới cấp bậc như Xích Nguyệt Đà chủ, nhóm người mình cũng không thể tạo thành tác dụng gì.

Người duy nhất có năng lực nhúng tay vào, chỉ có một mình Túc lão.

Thế nhưng, mạnh như Túc lão, khi ngưng mắt nhìn vào bốn người bị đóng băng, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

- Để tạo nên tảng băng phong như vậy, e rằng Triệu Phong phải trả một cái giá rất lớn mới có thể làm được, cũng đã thành công quá nửa... Nếu như ta tùy tiện nhúng tay...

Vẻ mặt Túc lão có chút thận trọng

Lúc này, ba người bị đóng băng bên trong cũng chưa hoàn toàn mất đi phản kháng

Nhất là “Xích Nguyệt Đà chủ”, mặc dù bị băng phong nhưng cơ thể vẫn còn chấn động mãnh liệt.

Còn hai người khác.

Hộ pháp Huyết Cương Đà thì dường như đã lâm vào hôn mê, mất đi phản kháng Còn U Long Điện Vương thì nhờ vào huyết mạch cường hoành dị thường và khí lực sinh mệnh cường đại, vẫn còn một tia chống đỡ.

- Nếu như chỉ vỏn vẹn đóng băng một mình “Xích Nguyệt Đà chủ”, ta đã thành công. Nhưng lại thêm U Long Điện Vương và Hộ pháp Huyết Cương Đà, độ khó liền tăng gấp đôi, nhất là tên “U Long Điện Vương” này...

Triệu Phong bị đóng băng tại vị trí trung tâm, trong lòng thầm nghĩ.

Trong ba đại cự đầu mà hắn động băng, thể chất huyết mạch của U Long Điện Vương vô cùng cường hoành, làm phân tán rất nhiều hàn lực huyết mạch của Triệu Phong.

- Triệu Phong, ngươi cần trợ giúp gì không?

Túc lão truyền âm đến.

Ồ?

Lúc này Triệu Phong mới chú ý đến đám người Túc lão. Vừa rồi hắn toàn lực đóng băng ba đại cự đầu, cho nên cơ bản đã hoàn toàn

ngăn cách với ngoại giới.

- Đã như vậy...

Đám người Túc lão đến đây, khiến Triệu Phong nảy ra một kế hoạch mới.

Lúc trước hắn đại chiến với ba đại cự đầu, thủy chung vẫn lưu lại một ít hậu bị, tránh tình trạng huyết mạch đồng lực hoặc nguyên khí chân lực cạn kiệt.

Thế nhưng bây giờ lại có thêm viện binh là một vị Chân Chủ cấp, có thể tiến lùi tự nhiên rồi.

- Túc lão! Ngươi ở lại giải quyết hậu quả, những người còn lại, tất cả rút lui trăm dặm

Thanh âm của Triệu Phong vang lên trong não hải của Túc lão.

- Được!

Túc lão dường như suy nghĩ gì đó, cũng không hề do dự, lập tức dẫn đầu đám người Liên minh Thí Long, rút lui hơn trăm dặm

Chỉ riêng ông ta là ở lại phụ cận cách đó mười dặm, thuận tiện tru sát những dư nghiệt rải rác của Xích Nguyệt Ma Giáo.

- Chậc chậc! Triệu Phong để xem lực lượng huyết mạch của ngươi, còn có thể duy trì được bao lâu?

- Bổn Đà chủ tẩn chức Chân Linh cảnh hơn 100 năm rồi, tu vi đạt tới Chân Chủ cấp đỉnh phong Chân Linh nguyên còn dồi dào hơn ngươi gấp mấy lần. Đánh lâu dài, ngươi nhất định phải thua.

Xích Nguyệt Đà chủ bị đóng băng mặc dù không thể nói chuyện, nhưng lại có thể thông qua linh thức để truyền âm.

Triệu Phong mặt không đổi sắc, quả thật nội tình Chân Linh nguyên giữa hắn và Xích Nguyệt Đà chủ, có chênh lệch rất lớn.

- Băng Thủy Chuyển Hoán!

Khí tức huyết mạch trên người Triệu Phong thậm chí mắt trái, bỗng nhiên biến ảo.

Khí tức lạnh như băng bỗng nhiên hòa tan như đầm nước ôn nhuận. Thậm chí tầng băng bốn phía cũng đang nhanh chóng tan rã.

- Tầng băng tan rồi?

Xích Nguyệt Đà chủ và U Long Điện Vương đều lộ vẻ vui mừng.

Khiến cho hai người bất ngờ chính lả, tất cả mọi chuyện đều do Triệu Phong chủ động thực hiện.

Thủy Nguyệt Chi Kiếm!

Triệu Phong thúc dục lực lượng huyết mạch tàn thừa không còn nhiều, thủy lam trên người di động ngưng tụ thành một thanh trường kiếm như lưu thủy.

Đi!

Ánh mắt Triệu Phong ngưng tụ, một kiếm đâm tới.

Trường kiếm lưu thủy giống như gợn sóng này, hoàn toàn đi xuyên

qua tầng băng thủy đang bị hòa tan.

Vụt...

Sóng kiếm lưu thủy, đâm trúng Xích Nguyệt Đà chủ.

- A...

Thân thể Xích Nguyệt Đà chủ cứng đờ, lúc này chính là khoảnh khắc trước khi hắn sắp phá vỡ băng hàn đông cứng.

Sóng kiếm như lưu thủy kia, không ngờ đã đâm vào trong cơ thể của Xích Nguyệt Đà chủ.

- Huyết Sát Ma Thể!

Hai mắt Xích Nguyệt Đà chủ đỏ bừng, trong cơ thể sôi trào thiêu đốt Chân Linh khí, toàn thân bộc phát một tầng ám diễm huyết sắc rực rỡ.

Không chỉ có vậy.

Làn da trên toàn thân hắn nổi lên ma văn ám sắc, khí lực và sức bền tăng lên vài lần, khí tức lực lượng tăng vọt.

- Phành...

Một luồng khí tức cường hoành bộc phát, Xích Nguyệt Đà chủ vung hai tay lên, tầng tầng băng thủy xung quanh, lập tức nứt vỡ.

- Lấy Thủy hóa Băng!

Triệu Phong thúc dục một tia lực lượng huyết mạch cuối cùng, đem

thủy kiếm gợn sóng đã đâm vào trong người Xích Nguyệt Đà chủ, hóa thành băng tinh.

Phốc phốc.

Thủy kiếm hóa băng, cực kỳ sắc bén cứng rắn, chỉ trong chớp mắt đã đâm xuyên ngực Xích Nguyệt Đà chủ.

- A...

Xích Nguyệt Đà chủ kêu thảm một tiếng, thúc dục bí thuật, đem băng kiếm trong cơ thể chấn vỡ rồi hòa tan.

Nhưng kể từ đó, vết thương nặng nề trên người hắn lại mở rộng vài lần, sinh cơ gần như chôn vùi, tử vong gần trong gang tấc.

Trừ phi có được những loại dược vật nghịch chuyển thiên địa tạo hóa như “Hồi Sinh Tục Mệnh Thảo” hoặc “Tân dịch sinh mệnh”, bằng không, cho dù là Tôn Giả Đan Nguyên cảnh giáng lâm, cũng vô lực thay đổi tình thế.

Vụt vụt...

Xích Nguyệt Đà chủ hóa thành một đạo huyết hà, phá không bỏ chạy.

Chạy mau!

U Long Điện Vương là người thứ hai thúc dục bí thuật, lao vọt vào trong rừng.

- Cứu ta!

Hộ pháp Huyết Cương Đà vừa mới thức tỉnh, thân thể lạnh cứng,

vẫn chưa kịp khôi phục, chỉ có thể cố gắng thúc dục Chân Linh khí

Phong Lôi Nhận!

Lòng bản tay của Triệu Phong vẽ lên một cái, đao phong Phong Lôi bổ ra, chém Hộ pháp Huyết Cương Đà thành hai đoạn.

Sau đó.

Ánh mắt của hắn tập trung nhìn về phía hai người Xích Nguyệt Đà chủ đang bỏ chạy.

- Xích Nguyệt Đà chủ bị thương trí mạng, cửu tử nhất sinh, U Long Điện Vương hiện nay chỉ có bảy thành chiến lực lúc đỉnh phong

Ánh mắt Triệu Phong chớp động lộ ra sát cơ.

Lúc này.

Xích Nguyệt Đà chủ và U Long Điện Vương chợt phân ra hai hướng chạy trốn.

- Một kẻ cũng không thể lưu!

Triệu Phong sát phạt quả quyết.

Theo lẽ thường mà nói, Xích Nguyệt Đà chủ không có khả năng sống sót. Thế nhưng để phòng ngừa vạn nhất, Triệu Phong quyết định giết hắn trước.

Về phần U Long Điện Vương, trên người hắn có “Dấu hiệu Mâu thần” của Triệu Phong cũng không cần vội vàng

- Phong Lôi Chi Dực!

Triệu Phong hít sâu một hơi, Phong Lôi Chân Linh trong cơ thể, vội vàng thúc dục theo một phương thức kỳ dị huyền diệu.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Trong thiên địa, Phong Lôi gào thét, điên mình quay cuồng

Chỉ thấy sau lưng Triệu Phong điện văn tách ra, hơi ngưng tụ một chút, mơ hồ xuất hiện hình thái ban đầu như “cánh chim”, màu sắc lấp lánh rực rỡ.

- Phong Lôi Chi Dực!

- Đây chính là bí kỹ tốc độ thành danh giúp “Phong Lôi Đại Đế” ngày xưa ngạo thị thiên hạ, bây giờ mặc dù ta chỉ tìm hiểu được một phần da lông, nhưng ít nhất có thể tăng phúc một nửa tốc độ.

Sau lưng Triệu Phong âm thanh Phong Lôi chấn vang cuồn cuộn, tạo thành cộng minh với thiên địa Phong Lôi.

Chỉ trong hai nhịp hô hấp, “Phong Lôi Dực” hình thái ban đầu của Triệu Phong thanh phong điện lưu tán loạn, hào quang ngưng thực hơn vài phần.

Đó là bí thuật gì? Dùng lực lượng Phong Lôi, câu thông với nguyên khí thiên địa, ngưng kết Phong Lôi Dực?

Túc lão chấn động thất sắc.

Ngoài trăm dặm, các thành viên của Liên minh Thí Long như Tĩnh công chúa cũng cảm nhận được khí tức khủng bố phát ra từ “Phong

Lôi Dực”.

Không ai dám hoài nghi, sau khi Triệu Phong có được đôi cánh chim, tốc độ và tính cơ động đã tăng mạnh, sắp tới sẽ triển khai một trận đuổi giết thảm khốc đối với dư nghiệt của Xích Nguyệt Ma Giáo.

Thế nhưng

Qua vài nhịp hô hấp sau, thiếu niên tóc lam vẫn lơ lừng giữa không trung không hề nhúc nhích.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Lực lượng Phong Lôi ngưng tụ thành cánh chim hình thức ban đầu, bỗng nhiên trở nên ảm đạm

Xảy ra chuyện gì?

Túc lão và đám người Tĩnh công chúa ở đằng sau, đều không hiểu gì cả.

- Xem như các ngươi gặp may.

Lực lượng Phong Lôi trên người Triệu Phong bỗng nhiên tán loạn, lộ ra một tia mệt mỏi, buồn ngủ.

Phong Lôi Dực kết thúc, không chỉ vì khiếm khuyết một tia lĩnh ngộ áo nghĩa đối với bí thuật, mà còn bởi vì một nguyên nhân khác.

Trong không gian của mắt trái.

Đầm nước u lam mười thước tĩnh mịch, đột nhiên mơ hồ nổi lên sóng lớn mãnh liệt, lay động dữ dội.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Dòng chảy Đồng lực bên trong đầm nước màu lam này, giống như hồng thủy tràn đê, không ngừng khuếch trương ra ngoài sau đó lan tràn.

- Sắp đột phá cực hạn mười thước rồi, có lẽ sẽ tiến vào một cấp độ mới...

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ, dưới cơn mệt mỏi mãnh liệt, thân hình thoáng lung lay, sau đó hạ xuống trên mặt đất.

Lúc đám người Túc lão đuổi tới, Triệu Phong liền phân phó cho bọn họ.

Túc lão khẽ gật đầu, còn Tĩnh công chúa ở bên cạnh thì vội vàng đỡ lấy Triệu Phong

Đối với việc này, đám người Túc lão dường như đã thấy quá quen rồi.

Triệu Phong cười cười, cũng không chống đỡ nữa, dưới cơn buồn ngủ và mệt mỏi mãnh liệt, hắn ngã vào lòng Tĩnh công chúa, cảm nhận ôn hương mềm mại, lẳng lặng chìm vào giấc ngủ.

- Liên minh Thiết Long đã mất đi đại thế, quay trở về Hiểu Nguyệt Tông thôi!

Túc lão nhìn về phương hướng Xích Nguyệt Đà chú và U Long Điện Vương chạy ư liền dẫn đầu mọi người rút lui.

Cùng lúc đó, trong không gian mắt trái...

Ục ục...

Dòng chảy Đồng lực bên trong đềm nước u lam, không ngừng tràn ra bên ngoài, phạm vi đường kính của nó cũng không ngừng khuếch trương, mơ hồ hiện ra một hồ nước hình thái ban đầu.

Chương 479: Đồng lực đột phá 2

Mấy ngày sau...

Liên minh Thí Long do “Túc lão” cầm đầu, trở về Tương Vân quốc, tiến nhập sơn môn Hiểu Nguyệt Tông.

Tại khu vực Hoành Vân. Hiểu Nguyệt Tông đã trở thành trận địa hạch tâm trong việc đối kháng với Liên minh Thiết Long.

Chỉ trong mấy tháng ngắn ngủi, quy mô thế lực của Hiểu Nguyệt Tông đã không ngừng tăng trưởng, đạt tới giai đoạn cường thịnh huy hoàng mấy trăm năm chưa từng có. Trở thành vị trí số một số hai trong liên minh Thập Tam Tông.

Sau khi quay trở về sơn môn, Triệu Phong vẫn chìm vào ngủ say như trước, mọi việc đều do đám người Tĩnh công chúa chăm sóc.

Còn Túc lão thì bắt đầu tọa trấn Tương Vân quốc, điều động đội ngũ Liên minh Thí Long, bắt đầu tiến hành thanh lọc khu vực trong cảnh nội của Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Tất cả đều đúng như dự liệu của Túc lão, Liên minh Thiết Long mất đi “tâm phúc”, giống như bị chia rẽ, đám nhân mã trong Hoành Vân Thập Tam Quốc đã tan tác, thậm chí không chiến tự bại. Trong đó, nhờ sự tham gia của Thương Vũ Nguyệt thuộc Vân Kiếm Tông nhất cử tiêu diệt toàn bộ thành viên của Liên minh Thiết Long trong khu vực cảnh nội của Cường quốc, không người nào có thể ngăn cản.

Từ ngày đại chiến với Triệu Phong một trận, tu vi và tạo nghệ Kiếm Đạo của Thương Vũ Nguyệt đã tiến bộ rất nhiều, địch nhân không người nào chống đỡ được một kiếm trong tay nàng

Đương nhiên, trong đó còn có một nguyên nhân khác: Lúc này, một vài nhân vật cự đầu của Liên minh Thiết Long, cơ bản đã bị Triệu Phong "chém tuyệt", kẻ thì chết, người thì trọng thương không còn ai chủ trì đại cục. Có thể đoán trước được. Thế cục của khu vực Hoành Vân trong khoảng thời gian tiếp theo, sẽ sinh ra rất nhiều nghịch chuyển và đột biến.

Sau khi Triệu Phong ngủ say một tháng trận doanh của Liên minh Thí Long, dẫn dắt toàn bộ thế lực lớn nhỏ thuộc chư quốc chư Tông phản công hai đại Cường quốc.

Thiên Phong Cường Quốc cũng bị Liên minh Thí Long "thu phục".

Dù sao đi nữa, nội tình ban đầu của Liên minh Thí Long cũng là từ "Thiên Phong Thất Tông", Túc lão còn là nhân vật đầu lĩnh của Thiên Phong Thất Tông trước kia.

Bởi vậy, lần này tiến hành thanh trừ, thay đổi cục diện Thiên Phong Cường Quốc, căn bản là nội ứng ngoại hợp, một đường thông suốt.

Sau khi thu phục "Thiên Phong Cường Quốc", trận doanh của Liên minh Thí Long lập tức hình thành uy danh vững chắc, danh tiếng hoàn toàn vượt qua "Liên minh Thiết Long".

Thẳng cho đến một ngày, bước tiến thần tốc của Liên minh Thí Long, rốt cuộc đã gặp "trở ngại".

Thiết Long Cường Quốc, tại một sa mạc hoang vu.

Trong một tòa lâu đài cổ khổng lồ sâm nghiêm, xung quanh cát vàng bụi đất cuồn cuộn, bốn phía tầng tầng hài cốt, vừa nhìn đã giật mình

- Túc lão! Tòa lâu đài cổ này chính là hang ổ của Liên minh Thiết Long, trong đó có không ít dư nghiệt của Xích Nguyệt Ma Giáo.

- Chúng ta đã tiến công vài lần, nhưng đều tổn thất thảm trọng, không có chút tiến triển nào.

Thân ảnh một vài Chân Huyền cấp đứng lặng trong đám cát vàng, mặt mày ảo não.

Túc lão đứng chắp tay, ngưng mắt nhìn tòa lâu đài cổ sâm nghiêm cách đó không xa.

Cả tòa lâu đài cổ này chìm trong bão cát mãnh liệt, bên ngoài lâu đài chặp chờn một tầng “sương khói màu đen” quỷ dị, hoàn toàn không thể nhìn rõ cảnh tượng bên trong

Tu vi thấp hơn Chân Linh cảnh, một khi tiếp xúc với đám khói đen xung quanh tòa lâu đài cổ, thân thể huyết nhục sẽ nhanh chóng thối rữa, chỉ để lại một đống xương trắng

Xung quanh tòa lâu đài cổ phủ kín hài cốt trên mặt đất, từ đó có thể thấy được sự lợi hại của đám sương khói màu đen này.

Nửa ngày sau...

Phù...

Trước tòa lâu đài cổ, bão cát gào thét.

Một hai ngàn cường giả tinh nhuệ của Liên minh Thí Long không khỏi

rên lên một tiếng, khó tiến thêm nửa bước.

- Bẩm Túc lão, đã có 50-60 người chết dưới tầng “sương khói màu đen” kia.

- Nửa canh giờ trước, một vị Chân Huyền cấp, bốn vị Chân Nhân cấp, tiến vào tòa lâu đài cổ kia dò xét, nhưng đều không có tin tức gì nữa.

Một loạt tin tức truyền về hạch tâm của trận doanh Liên minh Thí Long.

Mỗi khi dùng linh thức dò xét tòa lâu đài cổ, Túc lão đều cảm thấy một loại hàn ý và bất an kỳ lạ.

Vào một lúc nào đó...

Vụt...

Trên bầu trời, một thân ảnh thanh niên toàn thân màu đen, bộ dạng lãnh khốc bay tới.

- Lâm Thông ngươi tới đúng lúc lắm. Tòa lâu đài quỷ dị này, hẳn ngươi cũng biết đôi chút phải không?

Đám người Túc lão đều đồng loạt nhìn về phía thanh niên áo đen.

Trên nguyên tắc, Lâm Thông là người hầu của Triệu Phong không cần phải nghe theo sự điều khiển của Liên minh Thí Long.

Thế nhưng lúc này, Túc lão lại phái người mời Lâm Thông tới đây.

- Tòa lâu đài cổ này, thật lâu trước đây đã từng là một di tích Phận

Đường của Xích Nguyệt Ma Giáo, lai lịch của nó rất thần bí, ngay cả ta cũng không biết rõ. Trận pháp bao quanh tòa lâu đài cổ này, gọi là “Phệ Linh Vạn Khô Đại Trận”.

Lâm Thông nói.

Phệ Linh Vạn Khô Đại Trận!

Đám cao tầng vừa nghe thấy những chữ này, trong lòng đều cảm thấy rét lạnh

Đặc biệt là trước tòa lâu đài cổ, tầng tầng hài cốt chất đống không hổ là “Phệ Linh Vạn Khô Đại Trận”.

- Phệ Linh Vạn Khô Đại Trận... Phiền toái rồi, cái tên của trân pháp này, ta cũng đã từng nghe qua, nó xuất thân từ Xích Nguyệt Ma Giáo, nghe nói rất có hiệu quả đối với chiến thuật biển người.

Trong đám người, một vị lão giả Chân Huyền cấp không khỏi than khổ.

- Hắc hắc, trận pháp này chẳng những không sợ chiến thuật biển người, mà còn có thể thông qua việc thôn phệ huyết khí của sinh linh, tăng cường uy lực trận pháp. Các ngươi có phái nhiều người tiến công hơn nữa thì cũng chỉ cung cấp chất dinh dưỡng cho nó mà thôi.

Lâm Thông lại không có chút đồng cảm nào, bộ dạng giống như chuyện không liên quan đến mình.

Đám cao tầng của Liên minh Thí Long lập tức có chút bất mãn, sắc mặt sầm xuống.

Lâm Thông này, trước khi thần phục Triệu Phong vẫn là thiên tài do

Xích Nguyệt Ma Giáo dốc lòng bối dưỡng.

Bây giờ, nhìn bộ dáng hả hê của hắn, mọi người vừa kinh ngạc, vừa căm hận, rất không thoái mái.

Nếu không phải Lâm Thông là người hầu của Triệu Phong e rằng bọn họ đã sớm ra tay trừ khử Lâm Thông rồi.

Túc lão trầm ngâm, nói:

- Triệu huynh đệ, bây giờ vẫn chưa tỉnh lại sao?

- Người ngày trước, chủ nhân đã tỉnh lại, nếu không thì ta cũng sẽ không nghe lệnh đến đây quản cái chuyện rối rắm phức tạp này.

Lâm Thông thả lỏng vai, nhàn nhã nói.

Hắn bị bức hiếp tính mạng cho nên mới thần phục Triệu Phong Ngoại trừ Triệu Phong ra, Lâm Thông sẽ không nghe bất kỳ sự điều động nào của kẻ khác.

Thì ra là thế.

Mọi người lập tức bừng tỉnh, tên Lâm Thông này trời sinh tính tình quái gờ, bất cận nhân tình, há có thể là kẻ dễ dàng nhờ vả?

- Thì ra Triệu huynh đệ đã tỉnh lại, nhưng không biết lúc nào thì hắn mới đến đây?

Túc lão thở phào một hơi.

Theo lý thuyết, sau khi Triệu Phong tỉnh lại, không có khả năng mặc kệ cục diện của khu vực Hoành Vân này.

- Chủ nhân gần đây luôn tham tu, ít thì mười ngày nửa tháng nhiều thì một hai tháng nữa mới xuất quan.

Lâm Thông đạm mạc nói.

- Triệu huynh đệ có bản giao gì không?

Túc lão hỏi.

- Chủ nhân có nói: Sau khi xuất quan, ngải sẽ không dừng lại quá lâu, lập tức rời khỏi khu vực Hoành Vân

Lâm Thông đáp.

- Rời khỏi khu vực:

Mọi người ở đây đều không khỏi sững sờ.

Rốt cuộc tình huống như thế nào?

Phải biết rằng hiện nay trận doanh của Liên minh Thí Long đang gặp phải một ải gian nan. Hang ổ của Xích Nguyệt Ma Giáo, chỉ cần một ngày không diệt, chắc chắn sẽ mang đến uy hiếp lớn lao cho khu vực Hoành Vân

- Chẳng lẽ Triệu Phong có lòng tin cường đại, sau khi xuất quan có thể nháy mắt tiêu diệt hang ổ của Xích Nguyệt Ma Giáo?

Một vài cao tầng của Liên minh Thí Long đều kinh nghi bất định.

Lâm Thông đứng chắp tay tại chỗ, không nói một lời, mơ hồ có chút khinh thường đối với những câu chất vấn của mọi người.

Hắn thoáng chìm vào suy tư trong giây lát, trên mặt lộ vẻ sợ hãi sâu sắc.

Đặc biệt là trong đầu chợt xuất hiện một màn hình ảnh: Sau khi Triệu Phong thức tỉnh, trong mắt trái tản mát ra một tia khí tức Đồng lực kinh người... Cho đến bây giờ, Lâm Thông vẫn còn sợ hãi.

- Tất cả mọi người ở tại chỗ nghe lệnh, không được tự tiện tiến công.

Lúc này, Túc lão mới truyền đạt mệnh lệnh xuống

Túc lão quyết định sẽ chờ thêm mười ngày nửa tháng không vội tiến công tòa lâu đài cổ giữa hoang mạc này.

Khoảnh khắc thần sắc của Lâm Thông có chút biến hóa, không thể nào qua được ánh mắt của Túc lão.

- Sau khi Triệu Phong xuất quan, thực lực tất sẽ tiến triển mạnh. Chẳng qua, tại sao hắn lại đột nhiên rời khỏi khu vực Hoành Vân?

Trong lòng Túc lão có chút nghi kỵ.

Lâm Thông đứng ở bên cạnh đã nhắm mắt lại, không nói thêm lời nào.

Chớp mắt, lại mấy ngày trôi qua...

Vụt vụt...

Hai luồng khí tức sắc bén từ một nơi trong sa mạc, phá không mà đến.

Trong tiếng xé gió, mơ hồ truyền đến một tia Kiếm Ý đáng sợ, giống như ý niệm theo chủ nhân, vượt thời không mà đến.

- Thương Vũ Nguyệt!

- Đệ nhất cao thủ Kiếm Đạo của khu vực Hoành Vân!

Rất nhiều cường giả của khu vực Hoành Vân đang đóng quân trước tòa lâu đài cổ giữa hoang mạc, không khỏi kinh hô.

Trong hai người đến đây, một là thiếu nữ tuyệt trần mặc áo tơ trắng, chính là Thương Vũ Nguyệt.

Cùng đi theo nàng còn có một vị mỹ phụ mặc váy trắng

- Không tốt! Lại là nữ nhân này.

Lâm Thông rùng mình một cái, không khỏi hồi tưởng

Lần trước, tại sơn môn của Hiểu Nguyệt Tông Bạch trưởng lão đã nổi sát ý với hắn, nếu không phải Triệu Phong kịp thời xuất hiện, hậu quả thật không thể tưởng tượng nổi.

- Phệ Linh Vạn Khô Đại Trận!

Bạch Trưởng lão nhìn chằm chằm vào tòa lâu đài cổ bị tầng tầng xương cốt bao phủ, sắc mặt đại biến, khẽ thốt.

Nàng không hổ là trưởng lão có thực quyền nhất của Vạn Kiếm Tông chỉ liếc mắt một cái đã nhận ra lai lịch của trận pháp đang bao phủ tòa lâu đài cổ kia.

- Bạch Trưởng lão, trận pháp này rất lợi hại sao?

Trong lời nói của Thương Vũ Nguyệt, lộ ra một tia tự tin mãnh liệt.

- Chiến thuật biển người không có hiệu quả đối với trận pháp này, thậm chí còn tăng thêm uy lực cho nó. Muốn phá trận pháp này, phương pháp duy nhất chính là dựa vào cường giả tuyệt đỉnh, mạnh mẽ giết vào, phá vỡ mắt trận. Thế nhưng nếu như trong tòa lâu đài cổ kia cũng có cường giả cực kỳ lợi hại tọa trấn, vậy thì phiền toái rồi.

Sắc mặt Bạch trưởng lão trở nên ngưng trọng

Chẳng biết tại sao, trong tòa lâu đài cổ kia có một luồng khí tức mờ mịt, khiến cho trong lòng Bạch trưởng lão mơ hồ nảy sinh bất an, xuất hiện một loại cảm giác áp lực kỳ lạ.

Theo thời gian trôi qua.

Cường giả hội tụ trước tòa lâu đài giữa hoang mạc, càng ngày càng nhiều.

Trong số đó, có một vài cường giả tự cho mình siêu phàm, tiến vào tòa lâu đài cổ thăm dò. Nhưng kết quả, không phải nghi ngờ đều là có đi mà không có về.

Bên phía Liên minh Thí Long, sắc mặt Túc lão vẫn trầm tĩnh, một mực án binh bất động

Cùng lúc đó.

Tại Hiểu Nguyệt Tông trong một tòa mật điện.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một thiếu niên tóc lam, hai mắt nhắm chặt, lòng bản tay chậm rãi mở ra, toàn thân lóe lên một luồng băng khí u hàn.

Luồng băng khí u hàn này có màu lam rực rỡ, trong đó ẩn chứa một luồng lực lượng đông lạnh thấu triệt tâm hồn

Mở!

“Ong” một tiếng, trong lòng bản tay của thiếu niên tóc lam, bỗng nhiên hiển hiện một “Thương ảnh Băng Lam” mờ nhạt.

Khoảnh khắc “Thương ảnh Bảng Lam” kia xuất hiện, hư không bống phía mơ hồ truyền đến một hồi rung động

Một luồng hàn ý khủng bố không thể hình dung thẩm thấu và phong tỏa cả khu vực này, trong nháy mắt, nguyên khí thiên địa đã hoàn toàn bị đông cứng.

Khí tức đáng sợ này, đủ khiến cho Chân Chủ cấp hít thở không thông

- Rốt cuộc có thể miễn cưỡng vận dụng một tia lực lượng khí tức của Thần binh “Băng Hoàng Thương” bị tàn phá. Nếu là trước khi Thần Linh nhãn của ta đột phá, lực lượng huyết mạch tuyệt đối không thể đạt tới trình độ như vậy.

Triệu Phong hít sâu một hơi, vô cùng vui vẻ.

Lúc này.

Trong lòng bản tay của Triệu Phong hiển hiện một “Thương ảnh Băng Lam”, giống như hư ảnh của Thần binh “Băng Hoàng Thương” bị tàn phá.

Vui mừng vì đột phá này, không hề thua kém việc Thần Linh nhãn mới đột phá không lâu trước đó.

Nửa nhịp hô hấp sau...

Vụt...

Hư ảnh của Thần binh Địa cấp bị tàn phá trong tay Triệu Phong đã lập tức biến mất.

Sắc mặt của hắn có chút mệt mỏi, khẽ nhắm mắt lại.

Trong không gian mắt trái.

Ô... Ô... Ô... M.. G!

Một hồ nước nhỏ với đường kính vài chục thước xuất hiện, hồ nước tràn ngập Đồng lực màu u lam, tĩnh lặng như mặt gương.

Ý niệm Triệu Phong khẽ động, trung tâm của hồ nước u lam này đột nhiên xuất hiện một dòng nước chảy thần bí, bỗng nhiên xoay tròn, dẫn động cả hồ nước biến hóa.

Sau khi Triệu Phong trở về khu vực Hoành Vân, rốt cuộc Thần Linh nhãn dị biến cũng đã hoàn toàn đột phá!

Bây giờ, Đồng lực bên trong không gian mắt trái, hiển thị dưới hình dạng “hồ nước”, đường kính chừng 14,15 thước.

Không chỉ có thể.

Lúc ở Di tích Tử Thánh, Thần Linh nhãn của hắn đã hấp thu và

chuyển hóa một ít lực lượng tinh phách còn sót lại của “Mộc Linh tinh phách”, sau lần chuyển hóa mới đây, cuối cùng cũng đã hấp thu toàn bộ.

Đến lúc này.

Ngay cả bản thân Triệu Phong cũng không rõ tâm hồn của mình đã lớn mạnh đến cấp độ nào. Nhưng có thể xác định được một điều, so với “Lữ Thiên Nhất” đã đạt tới Nửa bước Đan Nguyên cảnh trước kia, chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Hai tay Triệu Phong mở ra, sau lưng ngưng tụ hai tầng hư ảnh Phong Lôi rực rỡ, mơ hồ xuất hiện một đôi “Phong Lôi Song Dực” mờ nhạt.

Chương 480: Khô lâu đường chủ

Vụt...

Phản lưng của Triệu Phong, xuất hiện một đôi hư ảnh “Phong Lôi Vù Dực”, vừa khe khẽ rung lên, lập tức dân động một trận sóng Phong Lôi kinh người, mơ hồ xen lẫn tiếng gió rít điện minh.

Một tia khí tức chấn động kia, thậm chí xuyên thấu đại điện, phát sinh hô ứng cộng minh mãnh liệt với nguyên khí Phong Lôi trong thiên địa.

Lúc này. “Phong Lôi Chi Dực” sau lưng Triệu Phong rõ ràng đã ngưng thực và ổn định hơn lần đầu tiên rất nhiều.

- “Phong Lôi Chi Dực” mà bây giờ ta ngưng kết thành, chẳng qua chỉ là một hình thái ban đầu, trước mắt chỉ có công năng phụ trợ phi hành. Trong truyền thừa của “tâm bia cổ Phong Lôi”, “Phong Lôi Chi Dực” chính thức, không những phụ trợ phi hành mà còn có thể phát động một vài chiến kỹ Lôi Dực cường đại, thậm chí còn xuất hiện một vài loại lực lượng trong truyền thuyết, ví dụ như thuấn di vạn dặm, phi độn Ngoại Vực, xuyên qua không gian...

Trên mặt Triệu Phong lộ ra một tia chờ mong

“Tấm bia cổ Phong Lôi” trong đầu hắn, thông tin về truyền thừa mênh mông như biển, thậm chí còn tự thành lập một thế giới tinh thần riêng.

Nhưng Triệu Phong chỉ mới tiếp cận được 1 phần trong truyền thừa

của “tấm bia cổ Phong Lôi” mà thôi.

Trong đan điền, tại vị trí hạch tâm của Chân Linh nguyên, ngẫu nhiên hiện động một tia khí tức “màu tím nhạt”, bên trong ẩn chứa Phong Lôi Chân Linh Chi hỏa, phẩm chất và uy năng đều tăng mạnh so với trước kia.

Phong Lôi đạm sắc, Phong Lôi thanh sắc, Phong Lôi tử sắc, Phong Lôi xích sắc, Phong Lôi kim sắc,... Đây là những cấp bậc bên trong tấm bia cổ Phong Lôi, có liên quan đến việc tăng cường uy lực Phong Lôi.

Bởi vì trước kia Triệu Phong đã tham tu “Phong Lôi Chưởng” và “Điện Chi Truyền Thừa”, cho nên Triệu Phong đã tu luyện đến hòa hầu Phong Lôi thanh sắc.

Đúng lúc này, bên ngoài đại điện truyền đến một thanh âm:

- Triệu Đà chủ, rốt cuộc ngài cũng xuất quan rồi! Bao giờ thì chúng ta lên đường trở về Thiên Bồng đại quốc?

Lúc Triệu Phong phát động “Phong Lôi Chi Dực”, khí tức lực lượng đã kinh động đến người ở bên ngoài.

Vụt...

Triệu Phong mặt không đổi sắc, “Phong Lôi Chi Dực” sau lưng, bỗng nhiên thu lại.

Tiếp đó, “vụt” một tiếng, thân hình của hắn đã biến mất khỏi đại điện.

Bên ngoài đại điện.

Một nam một nữ đứng hai bên Triệu Phong trên mặt đầy vẻ chờ mong

- Khương Tam Phong, Điệp Diệp, ta sớm đã nói rồi, sau khi giải quyết xong chuyện tại khu vực Hoành Vân, ta sẽ trở về Thiên Bồng đại quốc.

Triệu Phong nhàn nhạt mở miệng, cũng không quá kỳ quái trước việc một nam một nữ này xuất hiện ở đây.

Thì ra.

Trong lúc Triệu Phong ngủ say, hai thiên tài của Thiết Huyết Giáo, ngày xưa từng tham gia Chân Long hội cũng đã tới Hoành Vân Thập Tam Quốc, đồng thời thăm dò Hiểu Nguyệt Tông

Tại Thánh Vực Chân Long Hội, chiến tích của Khương Tam Phong và Điệp Diệp tiến bộ bất ngờ.

Chủ yếu là tại giai đoạn thứ hai của Chân Long hội, lúc độ Triệu Phong đã ra tay giúp đỡ, cho nên hai người mới giữ được Lệnh bài Chân Long, xếp vào “100 hạng đầu Chân Long”.

Mấy tháng trước, Khương Tam Phong và Điệp Diệp đã trở về từ truyền thừa Ngoại Vực.

Đương nhiên.

“Truyền thừa Ngoại Vực” mà hai người tiến vào đều là truyền thừa tương đối bình thường cũng rất an toàn.

Dù vậy, sau khi hai người Khương Tam Phong trở về Đại lục, tu vi thực lực đều nhảy vọt, đủ xếp vào hàng ngũ thiên tài đỉnh cao của

Đại lục.

- Triệu Đà chủ! Sau khi Chân Long hội kết thúc, không có tin tức của ngài, Phó giáo chủ cũng không từ bỏ, ngược lại hao phí rất nhiều tâm huyết, phái người đi khắp nơi tìm hiểu. Hiện nay, trên Đại lục này, cũng có không ít thế lực đều quan tâm tới nơi hạ lạc của ngài.

Khương Tam Phong cười khổ nói.

- Đúng vậy, chúng ta đến khu vực Hoành Vân này, chẳng qua chỉ muốn thử vận may, hoàn thành nhiệm vụ. Không ngờ Đà chủ lại thực sự ở đây, thế nhưng ngài lại một mực ngủ say, sau đó thì bế quan, căn bản không hề để ý tới chúng ta.

Vẻ mặt Điệp Diệp đầy ủy khuất, bộ dạng có chút làm nũng

- Hoàn thành nhiệm vụ? Phó giáo chủ không ngờ lại cố chấp như vậy, ông ấy xác định ta không táng thân trong “truyền thừa Ngoại Vực” sao?

Trên mặt Triệu Phong có chút cổ quái.

- Không rõ lắm, Phó giáo chủ đã vì ngài mà cầu kiến “Lục Vu Trí Giả”, có lẽ đã được Trí Giả chỉ điểm.

Hai người khẽ lắc đầu, cũng không dám xác định vấn đề này.

Lục Vu Trí Giả?

Triệu Phong khẽ nheo mắt lại, Thần Linh nhãn đột nhiên sinh ra một tia cảm ứng kỳ dị.

Lúc còn ở Thiên Bồng đại quốc, hắn từng không chỉ một lần nghe

qua cái tên “Lục Vu Trí Giả” này.

Nghe đồn, đương kim Vương phi của Thiên Bồng đại quốc chính là đệ tử của Lục Vu Trí Giả.

- Yên tâm! Cho dù các ngươi không thúc dục thì ta cũng sẽ trở về Thiên Bồng đại quốc. Nhưng trước đó, ta phải diệt trừ toàn bộ uy hiếp tại khu vực Hoành Vân này đã.

Triệu Phong lập tức cắt ngang những lời kể khổ của hai người.

Khu vực Hoành Vân đối với hai người vốn xuất thân từ Thiên Bồng đại quốc mà nói, không khác gì thâm sơn cùng cốc. Nơi này tài nguyên thiếu thốn, nguyên khí thiên địa mong manh, hiệu quả tu luyện kém thánh địa Đại quốc quá xa.

Khương Tam Phong và Điệp Diệp cũng không muốn ở lại nơi này lâu hơn.

Hai ngày sau...

Tại Thiết Long Cường Quốc, giữa sa mạc hoang vu...

Tòa lâu đài cổ khổng lồ vẫn sửng sững giữa cát vàng “sương khói màu đen” bao trùm bên ngoài, không những không giảm mà còn tăng lên, không khí tràn ngập tà khí dày đặc.

Trước tòa lâu đài cổ, hài cốt chồng chất tầng tầng

Trận doanh của Liên minh Thí Long, có mấy ngàn cường giả tinh anh đã bao vây tòa lâu đài cổ này.

Dù vậy, bên phía Liên minh Thí Long vẫn không hề có cảm giác

thắng lợi hay an toàn nào.

Vụt vụt vụt...

Vài đạo kiếm quang rực rỡ như một dải lụa, trảm tiến vào “sương khói màu đen”, một khu vực sương khói, lập tức xuất hiện từng vết rách, tán loạn không ít.

Trên bầu trời.

Thương Vũ Nguyệt và Bạch trưởng lão đang phát động công kích, công kích Kiếm Đạo cường đại kia cũng tạo thành chấn động nhất định đối với “Phệ Linh Vạn Khô Đại Trận”.

Đặc biệt là công kích của Bạch Trưởng lão, mỗi lần ngọc thủ huy động kiếm khí như hồng quang kinh thiên, dù cách ngoài mười dặm cũng có thể nhìn thấy được.

- Bạch trưởng lão này quả thật không hổ xuất thân từ đệ nhất Kiếm Tông của Bắc đại lục, chỉ một kiếm tùy tiện đã có chiến lực ngạo thị vô địch khu vực Hoành Vân này. Trong khu vực Hoành Vân, e rằng không có Chân Chủ cấp nào có thể chính diện chống đỡ một kiếm của nàng

Cao tầng của Liên minh Thí Long, kể cả đám người Túc lão cũng thảm sinh lòng kính sợ Bạch Trưởng lão.

Ít nhất, không có bất kỳ người nào ở đây, có lóng tin có thể chặn được một kiếm tùy tiện của Bạch Trưởng lão.

- Thương Vũ Nguyệt kia cũng rất đáng sợ, đạt được Thất Kiếm truyền thừa, Kiếm Đạo ý cảnh kinh người, một kiếm toàn lực, thậm chỉ có thể giết chết cả Chân Chủ cấp tiểu thành.

- Tiềm lực của nàng không thể hạn lượng, tương lai rất có hi vọng sánh ngang cấp độ với “Kiếm Tôn” Diệp Vô Tà.

Trên bầu trời.

Thực lực mà Bạch Trưởng lão và Thương Vũ Nguyệt bày ra, khiến cho cao tầng của Liên minh Thi Long đều kính ngưỡng, đạt tới đỉnh cao không thể vượt qua.

Thế nhưng, “Phệ Linh Vạn Khô Đại Trận” bao trùm lâu đài cổ còn khó chơi ngoài sức tưởng tượng.

Công kích của hai nữ tử, mặc dù có thể dễ dàng trảm phá “sương khói màu đen”, thế nhưng chỉ cần dừng lại vài nhịp hô hấp, khu vực vừa tan vỡ sẽ nhanh chóng được khói đen khép liên.

- Chỉ cần Tử Ảm khí và nguyên tinh thạch đầy đủ, “Phệ Linh Vạn Khô Đại Trận” kia sẽ liên tục không ngừng chữa trị bổ sung

Lâm Thông từ xa nhìn lại, trên mặt tràn ngập lãnh ý.

Hiển nhiên, chỗ cứ điểm của Xích Nguyệt Ma Giáo, Tử Âm khí hết sức nồng hậu dày đặc, bốn phía tòa lâu đài là tầng tầng hài cốt chồng chất, tất cả đã thể hiện quá rõ ràng

Vạn Kiếm Xuyên Tâm!

Bạch trưởng lão vung tay lên một cái, kiếm quang che trời lấp đất, tạo thành một trận kiếm hà huy hoàng

Uy thể của một kiếm này, bao trùm càn khôn, khiến nhật nguyệt thất sắc, các cường giả bên ngoài lâu đài cổ, đều cảm thấy tâm linh mình

giống như bị vạn đạo kiếm quang đâm xuyên.

- Uy lực của một kiếm này, e rằng đã vượt qua cấp độ của Chân Chủ cấp rồi.

Trong lòng Túc lão chấn động

Trong số những cường giả mà ông ta biết, còn chưa có ai có thể bày ra chiến lực khủng bố bễ nghễ ngạo thị Chân Chủ cấp như vậy - Kể cả Triệu Phong của khu vực Hoành Vân

Mọi người chỉ cảm thấy một luồng kiếm quang rực rỡ lóa mắt, giống như thủy triều vô tận, trùng kích tới lâu đài cổ.

Xung quanh lâu đài cổ, một mảng lớn sương khói tán loạn, lộ ra một vài cảnh tượng bên trong

- Vạn Kiếm Quyết? Đã mấy trăm năm rồi, không ngờ còn có thể nhìn thấy bộ Kiếm Quyết của địch nhân ngày xưa... Đây là số mệnh ư?

Một thanh âm khàn khàn thần bí giống như mộng ảo, từ sâu bên trong lâu đài truyền đến.

Thanh âm kia không hề lạnh lùng, thậm chí rất đạm mạc, nhưng lại lộ ra một loại quỷ dị, khiến người khác phải run sợ.

Mấy ngàn cường giả tinh nhuệ đứng trước tòa lâu đài cổ đều cảm thấy tinh thần và thể xác bỗng nhiên run lên.

Cường giả Chân Linh cảnh, có giác quan nhạy bén, linh hồn đột nhiên xuất hiện rung động bất an.

Thanh âm nhàn nhạt kia, có một loại lực lượng đáng sợ, có thể

xuyên thấu tâm hồn.

- Ngươi là ai?

Bạch trưởng lão có chút thất sắc, khí tức mờ mịt đến từ sâu bên trong tòa lâu đài cổ kia, thậm chí khiến cho nàng thân là Chân Chủ cấp đỉnh phong cũng cảm thấy sợ hãi bất an.

Ô... Ô... Ô... A.. G!

Trên khoảng không của tòa lâu đài cổ, bỗng nhiên hiển hiện một “Bộ khô lâu” hình người, xương cốt toàn thân là hai màu vàng bạc đan xen, trong hốc mắt lóe lên hai luồng u hồng thâm thúy, đứng giữa trung tâm của tầng sương mù màu đen.

Trong khoảnh khắc tròng mặt u hồng của Bộ khô lâu thần bí kia tiếp xúc với Bạch Trưởng lão, Bạch Trưởng lão lập tức giống như bị sét đánh.

- Khí tức tinh thần này, chẳng lẽ là Tôn Giả Đan Nguyên cảnh? Không đúng! Thực lực của hắn tối đa chỉ là Nửa bước Đan Nguyên cảnh, nếu không thì căn bản không cần mượn trận pháp kia để yểm trợ.

Ánh mắt Bạch trưởng lão lập lòe bất định, cuối cùng cũng thở phào một hơi.

Chỉ cần đối phương không phải cấp độ Đan Nguyên cảnh, với tu vi Chân Chủ cấp đỉnh phong cộng thêm Kiếm Quyết vô thượng của nàng cũng không cần e ngại bất kỳ khiêu chiến nào.

Vụt...

Trước mặt bộ khô lâu chợt xuất hiện một cây hắc kỳ, khe khẽ rung lên, dưới sự dẫn động của hắc kỳ, tàn quang màu tro bạc lập tức tu bổ lại vị trí lỗ hổng của trận pháp.

- Mơ tưởng!

Bạch trưởng lão cười lạnh một tiếng, liên thủ với Thương Vũ Nguyệt, phát động công kích với lỗ hổng.

- Ngăn bọn chúng lại!

Thanh âm khàn khàn của Bộ khô lâu thần bí, đột nhiên vang lên trong đầu đám thủ hạ.

- Vâng! Đường chủ đại nhân!

Phụ cận tòa lâu đài, có một vài thân ảnh nhảy ra, nhiều đến hơn mười người, khí tức mỗi đạo thân ảnh, thấp nhất cũng là Chân Nhân cấp đỉnh phong

Ba luồng khí tức mạnh nhất, đạt tới Chân Chủ cấp, bay trên không trung của tòa lâu đài.

Trong đó có một thân ảnh cao lớn, tay cầm Cự Thiết Phủ, sắc mặt ngốc trệ, trên người phát ra từng trận Thi khí

- Bá Thiết đà chủ! Không ngờ hắn còn chưa chết...

Đám người Túc lão lập tức chấn động

Trước đây, Bá Thiết đà chủ bị Triệu Phong dùng một kiếm “từ Thủy hóa Băng” đâm xuyên, thương thế trí mạng theo lý thuyết thì không thể sống được.

- Không! Hắn bây giờ chỉ là một cái “xác sống”, bị người khác thi triển bí thuật Khôi Lỗi điều khiển, nhằm duy trì chiến lực, tối đa chỉ còn sống được vài tháng nữa mà thôi.

Lâm Thông lạnh nhạt nhìn qua ba đạo khí tức Chân Chủ cấp trên không trung

- Cường giả cấp Đà chủ của Xích Nguyệt Ma Giáo?

Trên mặt Bạch trưởng lão lộ ra một tia ngưng trọng

Tu vi của Bá Thiết đà chủ đạt tới Chân Chủ cấp đỉnh phong cùng một cấp độ với nàng

- Có năng lực thi triển bí pháp với Chân Chủ cấp đỉnh phong đồng thời khống chế đối phương như Khôi Lỗi, Bộ khô lâu kia, có lẽ là tồn tại cấp “Đường chủ” của Xích Nguyệt Ma Giáo...

Thanh âm của Lâm Thông có chút run rẩy, không biết là đang sợ hãi hay là hưng phấn.

Xích Nguyệt Đường chủ!

Đám cường giả bên trận doanh của Liên minh Thí Long cũng cảm thấy trong lòng chấn động trên mặt không thể che dấu được vẻ kinh ngạc và sợ hãi.

Cấp bậc Đường chủ, đây chính là cự đầu cao tầng trong thời kỳ đỉnh phong của Xích Nguyệt Ma Giáo.

Mấy trăm năm trước, cự đầu cao tầng của Xích Nguyệt Ma Giáo, giống như mặt trời giữa trưa, đối với khu vực Hoành Vân xa xôi này

mà nói, đó là tồn tại khủng bố cỡ nào?

Ô... Ô... Ô... N... G!

Sương mù màu đen vận chuyển mãnh liệt, hoàn toàn che lấp thân ảnh của “Khô Lâu đường chủ”.

- Giết!

Xích Nguyệt Đà chủ huy động Cự Thiết Phủ, tiến hành chặn giết Bạch trưởng lão và Thương Vũ Nguyệt.

Bên cạnh Bá Thiết đà chủ lần lượt là U Long Điện Vương và một vị lão giả áo xám, hai người đều có tu vi Chân Chủ cấp đại thành.

Một vị Chân Chủ cấp đỉnh phong, hai vị Chân Chủ cấp đại thành, đây là chiến lực khủng bố cỡ nào?

Vụt vụt vụt...

Trên khoảng không tòa lâu đài sau lưng ba đại Chân Chủ cấp còn có khí tức Chân Linh cảnh cường đại, như ẩn như hiện bên trong tầng sương khói có lẽ là cao thủ phòng thủ trận pháp.

Đại chiến, hết sức căng thẳng...

Chương 481: Đan nguyên cảnh?

Trước tòa lâu đài cổ giữa hoang mạc.

Đám sương khói màu đen không ngừng chuyển động, thỉnh thoảng vỡ tán loạn, sau đó nhanh trọng khôi phục ngưng tụ.

Đám cường giả tinh anh của Li mình Thi Long giết đến phụ cận của lỗ hổng

Chiến cuộc do Bạch Trưởng lão, Thương vu Nguyệt và Túc lão làm chủ, sau lưng là hơn mấy chục cao nhân Chân Linh cảnh, gia nhập chiến đoàn.

Bên trong màn sương khói đang bao phủ tòa lâu đài, Bá Thiết đà chủ huy động “Cự Thiết Phủ”, chém xuống dưới, khí thế như sơn băng địa liệt, lực áp núi sông chiến lực vô song

Hai bên Bá Thiết đà chủ, U Long Điện Vương và lão giả áo xám, đều có thực lực Chân Chủ cấp đại thành, đồng loạt xuất thủ, bức lui thể công của Thương Vũ Nguyệt và Túc lão.

Vạn Kiếm Quy Nhất!

Bạch trưởng lão quát lạnh một tiếng, tay áo vung lên, ngàn vạn đạo kiếm quang rực rỡ, lóe lên như một vòng tròn cực lớn, ngưng tụ thành một điểm, không ngừng phát động công kích mãnh liệt về phía Bá Thiết đà chủ.

Đinh đinh đinh...

Bá Thiết đà chủ vung động Cự Thiết Phủ, tia lửa văng khắp nơi, đoán đỡ thế công mãnh liệt của Bạch Trưởng lão, thân hình vững chãi như núi.

So về nhàn số, thậm chí so sánh lực lượng Chân Linh cảnh đỉnh cao, trận doanh bên phía Liên minh Thí Long, hiển nhiên chiếm ưu thế lớn hơn.

Chẳng qua.

Bên phía tòa lâu đài cổ, đám người chiến lực đỉnh cao đều hung hãn không sợ chết, hiệu quả không tệ.

Nhất là Bá Thiết đà chủ và hai đại Chân Chủ cấp, tu vi thấp nhất cũng là Chân Chủ cấp đại thành, tất cả đều có cái dũng “một người giữ vững quan ải”.

Trọng yếu nhất chính là bên phía tòa lâu đài cổ có đại trân yểm hộ, đám “sương khói màu đen” xung quanh, giống như một con sông hộ thành tử vong

Dưới Chân Linh cảnh, khó có thể ngăn cản được lực lượng của đám sương khói màu đen kia, chỉ cần hơi tiếp xúc thì thân thể huyết nhục sẽ nhanh chóng thôi rữa, lưu lại một đống xương trắng chồng chất, trở thành chất dinh dưỡng cho “Phệ Linh Vạn Khô Đại Trận”.

Cho dù là Chân Lịnh Cảnh, nếu lọt vào trong đám sương khói màu đen kia, cũng sẽ bị ảnh hưởng rất lớn, chiến lực giảm mạnh.

Chân Nhân cấp ở trong đám sương khói kia bị giảm mất năm thành chiến lực.

Chân Huyền cấp, giảm đến hai ba thành.

Chỉ có Chân Chủ cấp, là chịu lực ảnh hưởng rất nhỏ từ trận pháp, chiến lực giảm khoảng một thành.

Ngược lại, bên phía tòa lâu đài cổ, mười mấy đạo thân ảnh đều đã ngoài Chân Linh cảnh.

Không thể tưởng tượng nổi chính là, những người này không hề bị đám sương khói màu đen kia ảnh hưởng chút nào.

- Không hổ là nhân vật cấp Đường chủ của Xích Nguyệt Ma Giáo, một tay khống chế "Phệ Linh Vạn Khô Đại Trận" khổng lồ, tiện pháp chỉ ảnh hưởng tới địch quân.

Lâm Thông ở phía xa, cũng không tham chiến, trên mặt đầy vẻ kính nể.

Huyết mạch đồng tử của hắn có thể miễn cưỡng nhìn xuyên đám sương khói màu đen kia, nhìn thấy "Khô Lâu đường chủ" ở sâu trong tòa lâu đài.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Khô Lâu đường chủ phiêu phù giữa không trung tầng sương khói, trước người trôi nổi một cây hắc kỳ, không ngừng huyễn động, điều khiển đám sương khói màu đen xung quanh tòa lâu đài cổ.

Hiển nhiên, Lâm Thông rất cẩn thận, ánh mắt nhanh chóng dời đi, không dám nhìn chăm chú Khô Lâu đường chủ, tránh bị phát giác.

Nhân vật truyền kỳ đạt tới cấp bậc Đường chủ, thực lực thủ đoạn

không thể phỏng đoán, muốn giết một Chân Huyền cấp như hắn, có lẽ chỉ cần một ý niệm là đủ.

Keng keng keng...

Phành phành phành...

Phụ cận lỗ hổng, hai bên chiến đấu kịch liệt.

Nhất là trận chiến của Bạch trưởng lão và Bá Thiết đà chủ, đánh đến kinh thiên động địa, trong phạm vi một trăm trượng, gần như là một tử vực chân không, dưới Chân Chủ cấp tiến vào, gần như không tránh khỏi cái chết.

Đinh đinh đinh...

Bá Thiết đà chủ huy động Cự Thiết Phủ, tạo thành một tầng “tường Phủ” dày đặc, dần dần lâm vào bị động, mệt mỏi phòng ngự.

- Nữ nhân của Vạn Kiếm Tông này, chiến lực thật cường đại, Bá Thiết đà chủ chỉ có thể chống đỡ trọng kích của nàng

U Long Điện Vương và một vị Chân Chủ cấp đại thành khác đều kinh tâm động dung

Trận chiến giữa hai đại Chân Chủ cấp đỉnh phong thực ra không hề công bằng chút nào.

Thứ nhất, Bạch trưởng lão chịu sự ảnh hưởng của “Phệ Linh Vạn Khô Đại Trận”, chiến lực hao tổn nửa thành.

Thứ hai, Bá Thiết đà chủ là cường giả sở trường sức mạnh, lực lớn vô cùng, lúc này lại đang toàn lực phòng ngự.

Đặc biệt là yếu tố thứ hai.

Bạch trưởng lão chỉ có thể ngạnh công, xuất kích đối với cường giả thiên về lực lượng như Bá Thiết đà chủ, sử dụng đấu pháp trực diện.

Nhưng dù vậy, Bạch trưởng lão vẫn có thể áp chế được Bá Thiết đà chủ.

Nếu so sánh, lúc trước Triệu Phong chiến thắng Bá Thiết đà chủ, chính là nhờ vào kỹ xảo, tốc độ và thủ đoạn thân thông của huyết mạch quỷ dị.

Lúc ấy, Triệu Phong gần như liều mạng, vẫn không thể chính diện chiến thắng "Bá Thiết đà chủ", thậm chí còn chịu thiệt thòi.

Mà Bạch trưởng lão trước mắt, lại có thể áp chế đối phương dưới cục diện bất lợi như vậy.

- Không tệ không tệ... "Vạn Kiếm Quyết" của ngươi, có lẽ đã tu luyện tới tầng thứ mười bốn rồi, có hi vọng đánh ngang với "Nam Kiếm Phong" năm xưa...

Thanh âm khàn khàn thần bí, từ sâu bên trong lâu đài cổ truyền đến.

- Ngươi rốt cuộc là ai?

Lúc Bạch trưởng lão nghe thấy ba chữ "Nam Kiếm Phong", thể xác và tinh thần thoáng chấn động

- Ha ha, Nam Kiếm Phong năm xưa có biệt hiệu là "Tiểu Kiếm Tôn", không đến trăm tuổi đã đột phá Đan Nguyên cảnh, trở thành Kiếm Tôn Diệp Vô Tà thứ hai. Bổn tọa thay Giáo chủ phân ưu, phải trả một

cái giá rất lớn mới có thể đánh chết được hắn.

Thân ảnh Khô Lâu đường chủ dần dần phiêu phù lên điểm cao trên không trung của tòa lâu đài cổ.

Giờ khắc này, tất cả mọi người đã có thể nhìn thấy hình dáng như ẩn như hiện của “Khô Lâu đường chủ”.

- Nam Kiếm Phong chính là tổ phụ của ta, thì ra ngươi chính là hung thủ sát hại ông ấy! Dư nghiệt Xích Nguyệt Ma Giáo, nhận lấy cái chết đi!

Trên mặt Bạch trưởng lão tràn ngập hàn sát, trong kiếm quang đầy trời, đột nhiên bắn ra sát khí dày đặc, hóa thành một đạo kiếm quang băng lãnh xung thiên, đánh thẳng tới Khô Lâu đường chủ trên bầu trời.

Khô Lâu đường chủ cười một tiếng quỷ dị, hắc kỳ trước mặt nhoáng lên, sương khói cuồn cuộn hóa thành một đạo lá chắn, bốc cháy hừng hực, sản sinh một trận lửa màu xích tử.

Phốc...

Kiếm quang băng lãnh mà Bạch trưởng lão phát ra, lập tức bị Khô Lâu đường chủ thoáng cái dập tắt.

- Bá Thiên Vô Cực Trảm!

Bá Thiết đà chủ nhân cơ hội bổ ra một phủ, đẩy Bạch trưởng lão lui hơn mười trượng

Vụt...

Váy trắng của Bạch trưởng lão bị vạch phá, trên làn da tuyết trắng lưu lại một vết máu, thân thể mềm mại khẽ lảo đảo.

- Sư tôn!

Thương Vũ Nguyệt hô nhỏ một tiếng.

- Khặc khặc... Trong Phệ Linh Vạn Khô Đại Trận của ta, không ngờ cũng dám phân tâm.

Khô Lâu đường chủ nói với giọng điệu châm chọc trào phúng

Hắn huy động hắc kỳ, dẫn động đám sương khói màu đen xung quanh tòa lâu đài cổ bành trướng

Kỳ quái chính là, Khô Lâu đường chủ chỉ phiêu phù trên không trung của tòa lâu đài cồ, chủ đạo đại cục, không hề phát động truy kích đối với đám người Bạch Trưởng lão.

- Thế cục Liên minh Thí Long không ổn rồi, bên phía Xích Nguyệt Ma Giáo có một vị Đường chủ tọa trấn, không biết hắn đang có chủ ý gì đây.

Lâm Thông dò xét chiến cuộc hai bên, cũng không hề có ý tứ nhúng tay.

Mặc đủ hắn là người hầu của Triệu Phong thế nhưng bên phía Liên minh Thí Long, không ai có thể điều động được hắn.

Lỗ hổng trước tòa lâu đài cổ.

Vừa rồi Bạch trưởng lão chỉ sơ sẩy một chút, đã bị thương nhẹ.

Nhưng nàng lại không hề sợ hãi chút nào, phát động tẩn công mãnh liệt đối với Bá Thiết đà chủ, chẳng qua lúc này chiến lực của nàng đã giảm rõ rệt, không còn nhẹ nhàng như trước.

- Lỗ hổng sương mù, càng lúc càng nhỏ.

Túc lão miễn cưỡng chống đỡ chiến cuộc, bị một vị Chân Chủ cấp đại thành là lão giả áo xám liên tục đánh lui.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Lỗ hổng trước tòa lâu đài cổ nhanh chóng được sương khói màu đen tu bổ, mơ hồ có dấu hiệu nuốt chửng đám người.

- Chư vị, chuẩn bị rút lui!

Túc lão rốt cuộc đã biến sắc.

Trước mắt là một cơ hội tốt, vậy mà Liên minh Thí Long lại không thể phá được đại trận, đợi trận pháp tu bổ xong thì cơ hội lại càng nhỏ nhoi hơn.

Huống chi, “Khô Lâu đường chủ” đang trôi nổi trên tòa lâu đài cổ, giống như một tòa núi lớn vô hình, khiến cho chúng nhân áp lực không thể thở dốc.

Một khi Khô Lâu đường chủ phát động trùng kích trực diện, khó có thể tưởng tượng nổi hậu quá như thế nào.

- Ha ha, chậm rồi...

Hắc kỳ trong tay Khô Lâu đường chủ dẫn động một trận sương mù cuồn cuộn thiêu đốt, từ trên trời ập xuống, bao trùm vị trí lỗ hổng.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Sương khói màu đen đột nhiên thiêu đốt, ngưng kết thành một trận quang diễm xích tử, tạo thành một bức tường lửa, chặn đứng đường lui của mọi người.

Không tốt!

Đám cao tầng của Liên minh Thí Long, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy bức tường lửa kia vừa vặn chặn đứng đường lui của bọn họ.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy cây hắc kỳ kia đang không ngừng xoay tròn, phát ra sương mù dày đặc, diễm khí thiêu đốt, uy lực so với sương khói màu đen bình thường còn mạnh hơn gấp mười lần

- Không còn đường lui nữa rồi!

Đám cao tầng của Liên minh Thiết Long, sắc mặt như tro tàn.

Hắc kỳ trên đỉnh đầu dẫn động sương khói màu đen, diễm khí đằng đằng, Chân Linh cảnh bình thường, vừa chạm vào nó, lập tức hóa thành một đám huyết dịch.

Phía sau là bức tường lửa, khí tức càng đáng sợ hơn, chính là bí pháp do Khô Lâu đường chủ kia đích thân thi triển, bao hàm “Đan Hòa bổn mạng” của hắn.

- Ngươi không phải là Nửa bước Đan Nguyên cảnh!

Sắc mặt Bạch trưởng lão tái nhợt, trên mặt đầy vẻ kinh hãi, gần như tuyệt vọng

- Thì ra là thế, hốt gọn một mẻ đám cao tầng của Liên minh Thí Long, đây mới chính là mục đích của Khô Lâu đường chủ.

Lâm Thông đang xem chiến từ xa, lập tức lộ vẻ đại ngộ.

Về phần tu vi của Khô Lâu đường chủ... Với thân phận là cao tầng của Xích Nguyệt Ma Giáo năm xưa, cho dù là tu vi Đan Nguyên cảnh thì cũng không có gì ngoài dự liệu.

- Chậc chậc, bổn tọa năm xưa ở trong mười hai Đường của Xích Nguyệt Ma Giáo, bài danh trung thượng Cho dù bổn tọa chỉ mới thức tỉnh mấy năm, chưa khôi phục nguyên khí hoàn toàn, cũng tuyệt đối không phải là tồn tại mà dám Nửa bước Đan Nguyên cảnh có thể so sánh.

Khô Lâu đường chủ phiêu phù trên không trung một tay khống chế cục diện, trên mặt có chút đắc ý.

Hắn một phen âm mưu, cuối cùng cũng vây khốn được đám cao tầng của Liên minh Thí Long.

Lúc này.

Trận doanh của Liên minh Thí Long, bao gồm cả Bạch trưởng lão cũng đều lâm vào sinh tử tuyệt cảnh.

Xông về phía trước, không hề có cơ hội thắng lợi, rút lui về phía sau, lại càng gần tử vong hơn.

Khiến người khác không thể đánh giá chính xác đó là, Khô Lâu đường chủ đang phiêu phù giữa không trung vẫn không phát động công kích trực diện.

Hắn vẫn một mực bố trí thế cục.

- Còn thiếu một người...

Trong hốc mắt của Khô Lâu đường chủ, ngọn lửa u hồng bùng lên, nhìn chằm chằm vào hai mắt “U Long Điện Vương”.

- Đường chủ đại nhân, có gì phân phó?

U Long Điện Vương bị hắn nhìn đến phát sợ, chẳng lẽ trên người mình có thứ gì đó khác thường?

Tại phía xa...

Lâm Thông trơ mắt nhìn Liên minh Thí Long từng bước lâm vào tuyệt cảnh, trên mặt không hề có một tia đồng tình nào.

- Có nên báo cho Triệu Phong hay không?

Trong lòng Lâm Thông thoáng giằng co.

Hắn nhớ rõ, trước khi đi, Triệu Phong đã từng nói với mình: Ngươi không cần tham chiến, nếu như bên phía Liên minh Thí Long gặp phải nguy cơ, ngươi hãy thúc dục “Minh Tâm Chủng” trong đầu, ta có cảm ứng sẽ ra tay giải vây.

Minh Tâm Chủng chính là ấn ký đặc thù mà Triệu Phong gieo vào trong tâm hồn của Lâm Thông.

Loại ấn ký này, không giống “Dấu hiệu Mâu thần” chỉ lấy truy tung là chính, nó có thể uy hiếp và khống chế đối phương.

Đang lúc Lâm Thông do dự...

Meo meo!

Một con mèo lông bạc, chẳng biết từ lúc nào xuất hiện trên vai Lâm Thông, duỗi ra một cái miêu trảo, nhẹ nhàng cứa lên cổ hắn một cái.

Thận hình Lâm Thông cứng đờ, chợt cười cay đắng, mình vẫn còn đánh giá Triệu Phong quá thấp, đối phương đem "nhiệm vụ" quan trọng như vậy giao cho mình, há có thể không có biện pháp dự phòng?

Hắn không còn do dự nữa, lập tức dùng Đồng lực tinh thần, kích phát "Minh Tâm Chủng".

Ồ?

Khô Lâu đường chủ bỗng nhiên sinh ra cảm ứng, nhìn về phía Lâm Thông dường như phát hiện ra cái gì đó, trong hốc mắt u hồng chợt lóe lên lệ mang

Vụt...

Trên tòa lâu đài cổ, bỗng nhiên dâng lên một luồng uy áp tinh thần to lớn, mạnh như Chân Chủ cấp cũng cảm thấy hãi hùng khiếp vía, cảm giác hít thở không thông

- Ai?

Khô Lâu đường chủ quay đầu lại, trong lòng thoáng giật mình.

Trên đỉnh đầu của hắn, một con mắt khổng lồ hư vô màu lam trong suốt, phảng phất đặt song song với thiên địa, đang lạnh lùng quan

sát hắn.

- Đó là...

Bên phía Liên minh Thí Long, rất nhiều cường giả đều cảm thấy tâm linh rung động có cảm giác xúc động như muốn phủ phục triều bái.

Lại tới rồi!

U Long Điện Vương đột nhiên lùng mình một cái, hiển nhiên trong lòng đã lưu lại một cái bóng ma.

- Khặc khặc... Bổn tọa chờ ngươi đã lâu rồi! “Dấu hiệu” trên người U Long là do ngươi lưu lại sao?

Khô Lâu đường chủ mặc dù kinh ngạc khi “Di Thiên Chi Mâu” xuất hiện, nhưng cũng không hề cảm thấy ngoài dự liệu.

Chương 482: Thì ra là ngươi

Trên khoảng không của lâu đài cỏ. Sương khỏi lượn lờ.

Bộ khô lâu thoáng giằng co với “Di Thiên Chi Mâu” trong giây lát.

Khô Lâu đường chủ ở trong sương khói màu đen, như ẩn như hiện, hai điểm u hồng trong mắt lóe lên không ngừng, khí tức âm trảm.

Hắn lạnh nhạt nhìn “Di Thiên Chi Mâu” trên đỉnh đầu, không hề sợ hãi chút nào.

Di Thiên Chi Mâu trên trời lạnh lùng nhìn Khô Lâu đường chủ, sau đó truyền đến một âm thanh mơ hồ xa xăm:

- Thì ra là ngươi!

Thì ra là người!

Thanh âm này, trực tiếp vang lên trong tinh thần, khiến những người bên dưới lập tức xôn xao.

- Tình huống gì đây! Chẳng lẽ Triệu Phong đã biết Khô Lâu đường chủ từ lâu?

- Không đúng, Khô Lâu đường chủ chính là cự đầu của Xích Nguyệt Ma Giáo mấy trăm năm trước, Triệu Phong từ lúc sinh ra đến bây giờ, còn chưa tới hai mươi năm mà.

Hai bên địch ta, phần lớn mọi người đều chấn động, cảm giác khó

hiểu vô cùng.

Đám người Bạch trưởng lão và Túc lão rốt cuộc cũng có thể thở dốc, thả lỏng đôi chút.

Ngược lại, bên phía Xích Nguyệt Ma Giáo, Bá Thiết đà chủ thì lại sinh ra sợ hãi bản năng, còn trên mặt U Long Điện Vương thì đây vẻ kiêng kỵ kinh hãi.

Trong vô hình, áp lực lên trận doanh Liên minh Thí Long đã giảm xuống

Giờ phút này, nhìn lên “Di Thiên Chi Mâu” trên bầu trời, Bạch trưởng lão không khỏi cảm thấy tâm linh rung động cảm nhận được một luồng tinh thần áp bách cường đại. Chẳng lẽ lực lượng tinh thần của Triệu Phong đã vượt qua mình?

Ánh mắt và ý thức của Triệu Phong đã vượt qua thời không quan sát bên dưới.

- Lần này Thần Linh nhãn đột phá, triệt để hấp thu lực lượng Mộc Linh tinh phách, tâm hồn của ta đã lớn mạnh tới một cấp độ khác.

Triệu Phong có một loại cảm thụ khác xa dĩ vãng

Trước kia, khi thi triển “con mắt vượt không gian”, hắn sẽ cảm thấy Đồng lực tâm hồn nhanh chóng tiêu hao, không thể kéo dải, phảng phất tùy thời sẽ bị tan rã.

Nhưng lần này, Di Thiên Chi Mâu hiện ra, càng ổn định và ngưng thực hơn trước rất nhiều.

Thậm chí, Triệu Phong còn có thể thông qua Di Thiên Chi Mâu, phát

ra thanh âm tại phuong diện tinh thần.

- Ngươi biết ta sao? Chẳng lẽ...

Hai ngọn lửa u hồng trong mắt Khô Lâu đường chủ đột nhiên chớp động dường như nghĩ đến điều gì đó.

Không sai.

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ, quả thực đã có duyên gặp mặt một lần.

Năm đó, lúc Triệu Phong dùng Thần Linh nhãn nhìn trộm bên trong cổ tháp tại Hoành Vân Thiên Lâm, đã phát hiện một Bộ khô lâu vô cùng suy yếu, dường như mới sống lại không lâu.

Cho đến tận hôm nay, một màn kinh hồn đó vẫn còn khắc sâu trong ký ức của Triệu Phong

Đặc biệt là “U Hồn ấn ký” mà Khô Lâu đường chủ thi triển lên người hắn, bám riết lấy một thời gian dài, cảm giác buồn nôn đó giống như âm hồn bát tán, khiến hắn khó chịu vô cùng.

Về sau, Triệu Phong phải trả một cái giá đắt, thậm chí khiến tu vi rơi xuống lúc đó mới có thể mượn lực lượng nguyền rủa của “Bách Phần cấm địa” để phá giải u Hồn ấn ký.

- Khặc khặc... Thú vị, có lẽ đây là số mệnh. Mấy năm chờ đợi, cuối cùng tiểu bối ngươi cũng tự dẫn xác tới đây.

Khô Lâu đường chủ dường như chợt nhớ ra, cười một tiếng quái dị, sát cơ trong hốc mắt, lập lòe như thực chất.

Vụt...

Thân hình Khô Lâu đường chủ bỗng nhiên biến mất, trong tầm mắt mọi người chỉ có thể bắt được một đạo tàn ảnh

- U Quỷ Tù Cấm!

Khô Lâu đường chủ há miệng phun ra.

Phụt...

Bốn đoàn u diễm hình thái quỷ quái, mỗi một đoàn ước chừng có đường kính hơn một trượng phát ra luồng khí tức kinh triệt tâm hồn.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Bốn đạo u diễm quỷ quái, đồng thời kéo dài một chuỗi hư tuyến trong suốt, hiện ra khí tức giết chóc, không ngừng vây chặt, giống như một cái lao tù hư vô, vừa vặn vây kín “Di Thiền Chi Mâu”.

- Không tốt!

Một vài cao tầng của Liên minh Thí Long ở bên dưới, không khỏi hét lên.

Khô Lâu đường chủ kia, dường như đã sớm có phòng bị, thi triển một loại bí thuật quỷ dị nào đó, nhằm vào “Di Thiên Chi Mâu”.

Phía chân trời.

Khí tức của bốn đoàn u diễm quỳ quái kia đột nhiên tăng vọt, khí tức của mỗi một đoàn có thể sánh ngang Chân Chủ cấp.

Chúng không phải là thân thể huyết nhục, mà ở trạng thái Linh Thể.

Có lẽ nếu so với công kích vật chất, bốn đoàn u diễm quỷ quái này thậm chí còn không bằng Chân Linh cảnh bình thường nhưng tại phương diện tinh thần, chúng lại càng am hiểu hơn.

Giờ phút này, bốn đoàn u diễm quỷ quái kéo dài ra một chuỗi hư tuyến trong suốt, hình thành một cái lao tù hư vô cực lớn, vừa vặn bao phủ “Di Thiên Chi Mâu”.

- Khặc khặc... U Quỷ Tù cấm chuyển nhằm vào Linh Thể hư vô, có năng lực vây sát cường đại. Những thứ như Tàn Hồn, Dị Linh lâm vào trong đó, muốn chạy trốn còn khó hơn lên trời.

Khô Lâu đường chủ cười một tràng quái dị, gần giọng nói.

Trong hốc mắt của hắn, ngọn lửa u hồng không ngừng co rút lại, từng sợi khí diễm u hồng không ngừng rót vào bên trong U Quỷ Tù Cấm.

- Bổn tọa sẽ khiến ngươi có đến mà không có về!

Thanh âm khàn khàn kinh hồn, không ngừng vang vọng trên tòa lâu đài cổ.

“Di Thiên Chi Mâu” lâm vào lao tù hư vô, vẫn không hề nhúc nhích.

Xung quanh lao tù hư vô, Khô Lâu đường chủ đột nhiên phát ra một tia khí diễm u hồng, nhanh chóng chui vào trong “Di Thiên Chi Mâu”.

- Huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, quả thật khiến người khác phải ngước mắt mà nhìn. Nhưng đáng tiếc, Khô Lâu đường chủ này lại là cường giả am hiểu “Linh Hồn quỷ thuật”, còn là Tôn Già thời kỳ

đỉnh phong.

Xa xa, Lâm Thông lặng lẽ quan sát thế cuộc của trận chiến, dáng vẻ có chút tiếc hận.

Mặc dù hắn thần phục Triệu Phong, bội phục khả năng khống chế làm chủ cục diện vô song của đối phương, nhưng lúc này, Lâm Thông không thể không thừa nhận, Triệu Phong đã dẫm phải đinh rồi.

- Khô Lâu đường chủ này, không ngờ lại tinh thông nguyên lý Hồn đạo.

Tâm thần của Triệu Phong ở trên không trung, bốn phía bị lao tù hư vô vây kín, khiến cho hắn cảm thấy lạnh lẽo không thoái mái.

Đặc biệt là từng sợi khí diễm u hồng kia, có một luồng lực lượng thẩm thấu tâm hồn vô cùng đáng sợ.

Dưới loại cục diện này, Triệu Phong không hề có bất kỳ động tĩnh gì, giống như đã thúc thủ vô sách

- Đường chủ thần uy!

U Long Điện Vương không khỏi cuồng hỉ, đồng thời cũng thở phào một hơi, như trút bỏ được gánh nặng

Lúc trước hai bên giao phong khiến trong lòng U Long Điện Vương vẫn còn sợ hãi Triệu Phong Cho nên lần này, thấy Di Thiên Chi Mâu vừa hiện thân, Chân Chủ cấp đại thành như hắn cũng không khỏi cảm thấy kinh hãi bất an

- Triệu Phong! Cho dù ngươi thiên tư thông tuệ, được tôn làm thiên

kiêu cái thế, nhưng không ngờ cũng có ngày hôm nay. Gặp phải cự đầu cấp bậc Đường chủ của Xích Nguyệt Giáo, xem như ngươi không may rồi.

Đám người U Long Điện Vương đều cảm thấy trong lòng hả hê.

Cục diện lúc này, khiến cho trận doanh của Liên minh Thiết Long cảm thấy rất thoải mái.

Từ khi trở về khu vực Hoành Vân, thiếu niên kia đã nhúng tay vào thế cục, với thủ đoạn như Thần, không gì không làm được, hắn đã bức Liên minh Thiết Long đến bờ vực sụp đổ.

Bây giờ, tồn tại như ác mộng kia, cuối cùng cũng biến mất.

- Tiểu bối! Chỉ bằng vào bí thuật vượt qua thời không của ngươi, cũng muốn quấy nhiễu bố cục của bổn tọa ư? Trước khi chết, ngươi còn gì để nói?

Khô Lâu đường chủ cười khủng khục, có chút tự đắc.

Tầng tầng bố cục của hắn, đã hốt gọn một mẻ Liên minh Thí Long, tất nhiên cũng không thể để sót Triệu Phong.

Khô Lậu đường chủ đã phát hiện “Dấu hiệu Mâu thần” trên người U Long Điện Vương từ sớm, thế nhưng hắn vẫn không ra tay hóa giải, chính là vì chuẩn bị cho kế hoạch ngày hòm nay.

Thế nhưng

Di Thiên Chi Mâu trên bầu trời vẫn giữ thần sắc lạnh lùng, mơ hồ còn lộ ra một tia trào phúng

- Ồ?

Khô Lâu đường chủ bỗng nhiên ý thức được chuyện gì đó, cảm thấy không đúng

Di Thiên Chi Mâu trên không trung căn bản không hề có ý định vùng vẫy, dường như hoàn toàn không để “U Quỷ Tù Cấm” xung quanh vào mắt.

Thanh Mâu Phong Trảm!

Bên trong “Di Thiên Chi Mâu” đột nhiên hiện lên hai đạo thanh mang sắc bén.

Khoảnh khắc tiếp theo...

Phốc phốc...

Hai đạo phong nhận lấp lánh màu xanh mờ nhạt cực lớn, giống như lưỡi đao hư vô, xẹt qua phụ cận tòa lâu đài cổ, nhanh như điện chớp.

- A a...

Phụ cận tòa lâu đài cổ, hai đạo thân ảnh lập tức bị chém trúng máu tươi bắn tung tóe.

Thân thể của hai thân ảnh này bị chém thành hai đoạn, ngã trong vũng máu.

- Sao... Sao có thể...

Thân thể U Long Điện Vương bị cắt thành hai đoạn, trên mặt vẫn còn đọng lại thần sắc sợ hãi và không cam lòng.

Ngay cả vị lão giả áo xám tu vi Chân Chủ cấp đại thành ở bên cạnh, trên mặt vẫn có chút mơ hồ, hắn hoàn toàn chưa kịp nhìn thấy đồng pháp huyết mạch của Triệu Phong thì đã chết không nhắm mắt rồi.

Một màn kinh biến này, khiến toàn trường chấn động không ít người hít một ngụm khí lạnh.

- Thuấn sát hai Chân Chủ cấp đại thành? Huyết mạch đồng tứ của Triệu Phong không ngờ đã tăng trưởng đến cấp độ này rồi.

Lâm Thông kinh hãi, ngây người tại chỗ.

Trên không trung của tòa lâu đài cổ, thần sắc Khô Lâu đường chủ có chút trì trệ, nói năng lộn xộn:

- Sao có thể như vậy, hắn không thèm đếm xỉa đến “U Quỷ Tù cấm”? Con mắt hư vô kia, chẳng lẽ không phải là hình thái Linh Thể thông thường?

Di Thiên Chi Mâu chỉ trong nháy mắt đã giết chết hai đại Chân Chú cấp, đồng thời khiến cho Khô Lâu đường chủ triệt để chấn động

Nhưng khiến hắn không thể lý giải nổi chính là, “Di Thiên Chi Mâu” kia rốt cuộc tồn tại dưới hình thức gì?

Con mắt hư vô kia phảng phất khảm vào thiên địa, giống như chỉ là một cái “hình chiếu” vượt qua thời không không cùng một không phân với bản thể ý thức.

Phong Lôi Đồng Hỏa!

Con mắt hư vô khổng lồ bỗng nhiên hóa đổi thành màu xanh, lóe lên

một trận diễm quang Phong Lôi mờ nhạt.

Ầm...

Một trong bốn đoàn u diễm quỷ quái kia, lập tức bị thiêu đốt, bị Đồng Hóa xuyên thủng phát ra một tiếng hét thê lương thảm thiết.

Không chỉ có vậy, sau khi u diễm quỳ quái bị Đồng Hóa xuyên thủng một phần tia lửa giống như thực chất rơi xuống tòa lâu đài cổ.

Phừng...

Trong tòa lâu đài cổ, lập tức có vài chỗ bốc cháy hừng hực.

Ngay lập tức, “Phệ Linh Vạn Khô Đại Trận” bao phủ toàn bộ lâu đài cổ, lập tức chấn động hào quang ảm đạm đi rất nhiều, có chút lung lay, vô cùng không ổn định.

- Không tốt! Mắt trận cháy rồi...

Khô Lâu đường chủ rốt cuộc đã lộ ra vài phần bối rối.

Một khi “Phệ Linh Vạn Khô Đại Trận” bị phá mất, hắn sẽ gặp phải sự quần công của mấy ngàn cường giả tinh anh thuộc Liên minh Thi Long. Hơn nữa, nơi này chính là cứ điểm Xích Nguyệt Phân Đường, e rằng cũng sẽ bị hủy hoại trong chốc lát.

Vụt...

Sau khi hoàn thành xong mọi chuyện, “Di Thiên Chi Mâu” có chút ảm đạm, biến mất khỏi bầu trời.

Khô Lâu đường chủ thả lỏng một hơi, may mắn là loại Đồng thuật

vượt thời không này tiêu hao rất lớn, đối phương không thể nào liên tục công kích được.

Vù...

Khô Lâu đường chủ quay trở về bên trong tòa lâu đài cổ, huy động hắc kỳ, tu bổ mắt trận.

- Cơ hội tốt! Chư vị hãy dốc một phần lực, công phá đại trận này!

Ánh mắt Túc lão sáng lên, liền hô to một tiếng.

Ông ta nắm rõ đại cục trong tay, hiện nay “Phệ Linh Vạn Khô Đại Trận” đang không ổn định, bị suy yếu trầm trọng, là cơ hội tốt nhất để công phá.

Hơn nữa.

Vừa rồi Triệu Phong đã giết chết hai Chân Chủ cấp đại thành, nhưng lại không bài trừ bức tường lửa đằng sau, có lẽ tại phương diện này cùng có dụng ý gì đó.

Triệu Phong không giúp đỡ Liên minh Thí Long rút lui, mà là giúp bọn hắn tiến công.

Cũng may, hai tên Chân Chủ cấp đại thành của địch quân đã bị diệt, chỉ còn lại một mình Bá Thiết đà chủ tại khu vực phòng thủ tòa lâu đài, mọi người vừa quân công, lập tức chiếm ưu thế áp đảo.

- Giết!

- Tiến công lâu đài cổ kia, hủy diệt đại trận.

Đám cường giả Kiếm Đạo như Bạch Trưởng lão, Thương Vũ Nguyệt, đều liên tục phát động tiến công mãnh liệt.

Đinh đinh đinh...

Bá Thiết đà chủ huy động Cự Thiết Phủ, mệt mỏi phòng thủ bị động, một đám cường giả cùng trận doanh đã chết thảm sau đợt công kích mãnh liệt vừa rồi.

Còn may là Khô Lâu đường chủ vừa tu bổ mắt trận, có thể trợ giúp bên này đôi chút, nếu không thì Bá Thiết đà chủ căn bản không kiên trì được quá mười nhịp hô hấp.

Cùng lúc đó.

Cách ngoài mấy ngàn dặm, trên một đầu đại điểu kim bích.

Vụt...

Ý thức thị giác của Triệu Phong trở về thể xác, khẽ thở ra một hơi.

- Triệu Đà chủ, vừa rồi xảy ra chuyện gì vậy?

Điệp Diệp tò mò hỏi.

Mấy nhịp hô hấp vừa rồi, thân thể Triệu Phong tiến vào một loại trạng thái đặc thù, mơ hồ rót khí tức tinh thần vào trong hư không, khiến hai người bọn họ hãi hùng người khiếp không thôi.

Thủ đoạn con mắt vượt thời không của Triệu Phong, trong Di tích Tử Thánh mới đạt được hữu dụng thực sự, cho nên hai người Khương Tam Phong cũng không hề biết.

- So với trong tưởng tượng còn phiền toái hơn... Cự đầu cấp bậc Đường chủ của Xích Nguyệt Ma Giáo, thời kỳ đỉnh phong quá nửa là Tôn Giả Đan Nguyên cảnh. Ta phải đi trước một bước rồi!

Cái gì? Xích Nguyệt Đường chủ? Tòn Giả Đan Nguyên cảnh?

Hai người Khương Tam Phong, lập tức giạt mình như tỉnh mộng, giống như trong thời gian ngắn còn chưa thể tiếp nhận nổi loại đả kích này.

Vụt...

Lời còn chưa dứt, một đạo tàn quang mơ hồ đã lướt về phía chân trời.

Chương 483: Đại chiến xích nguyệt

Sương khói màu đen lại một lần nữa chấn động dần ổn định lại.

Khô Lâu đường chủ thở phào một hơi. Cũng không gia nhập trận chiến, chỉ điều khiển hắc kỳ, dẫn động một luồng quỷ vụ cuồn cuộn, tu bổ vết rách trận pháp, nhất là mắt trận bị “Di Thiên Chi Mâu” phá hỏng.

Nhưng lúc này.

Bá Thiết đà chủ và đám cường giả trận doanh Xích Nguyệt Ma Giáo đã bị đánh cho liên tiếp bại lui.

Đặc biệt là công kích Kiếm Đạo của Bạch trưởng lão và Thương Vũ Nguyệt, hoàn toàn bễ nghễ quét ngang dễ như trở bàn tay.

Trên thân hình cao lớn của Bá Thiết đà chủ đã xuất hiện hơn mười đạo vết thương sâu thấy xương, vô cùng thê thảm.

- Tăng thêm sức đi, phải giết chết tên Xích Nguyệt Đà chủ kia, bằng không đợi đến khi đại trận hoàn toàn khôi phục, lúc đó sẽ phiền toái vô cùng.

Túc lão tổ chức một đám cường giả của Liên minh Thí Long, tiến hành luân phiên công kích.

Phành phành phành...

Thương thế trên người Bá Thiết đà chủ càng không ngừng chồng chất, đồng bạn bên cạnh hắn đã tổn thất quá nửa.

Vù...

Thân hình Bá Thiết đà chủ bỗng nhiên rút lui, cũng không để ý đến chuyện phòng thủ nữa, dẫn đầu một đám tàn binh bại tướng rút lui vào bên trong lâu đài cổ.

- Giết! Bá Thiết đà chủ chỉ còn lại chút hơi tàn mà thôi.

Bên phía Liên minh Thí Long, sĩ khí tăng vọt, rốt cuộc cũng giành được ưu thế áp đảo.

- Không còn đường lui nữa, chỉ có thể tiến công!

Túc lão không chút do dự, lập tức quyết định.

Sau lưng mọi người đã bị Khô Lâu đường chủ phát động bí thuật ngăn cản, hơn nữa, lúc “Di Thiên Chi Mâu” xuất hiện, cũng không hề có ý tứ giải vây.

Vụt vụt vụt...

Bên phía Liên minh Thí Long, phần đông cường giả cao tầng đều tiến quân thần tốc, giết vào bên trong lâu đài cổ.

Nằm ngoài dự liệu chính là, Khô Lâu đường chủ vẫn ẩn nấp ở sâu bên trong, tu bổ trận pháp, không để ý đến mọi người.

Lúc xâm nhập vào trong tòa lâu đài cổ, tiếng giết lại vang lên.

Bên trong tòa lâu đài cổ, xương trắng chật đống, âm khí nặng nề,

thỉnh thoảng xuất hiện một vài quỷ vật như cương thi, khô lâu, âm hôn,...

- Những quỷ vật này, chính là một trong những thứ bổ sung lực lượng và duy trì “Phệ Linh Vạn Khô Đại Trận”, mọi người hãy tận lực quét sạch.

Bạch trưởng lão phân phó.

Một trận giết chóc, nhanh chóng lan tràn khắp bên trong tòa lâu đài cổ.

Mọi người một đường tiến thẳng tới vị trí “mắt trận” của trận pháp.

- Lúc trước Triệu Phong phát động Đồng Hỏa, đã chỉ rõ vị trí “mắt trận” cho chúng ta.

Túc lão mắt sáng như đuốc.

Mọi người vừa đến nơi, đã thấy Bá Thiết đà chủ và ba đoàn u diễm quỷ quái đang chiếm giữ xung quanh “mắt trận”.

- Giết chết những quỷ vật này, sau đó đối phó với Xích Nguyệt Đường chủ.

Bạch trưởng lão là kẻ tài cao lớn, nên cũng không hề sợ hãi chút nào.

Thương Vũ Nguyệt ở bên cạnh nàng, mặc dù chỉ mới tu luyện đến Nửa bước Chặn Chủ Cấp, thế nhưng ý cảnh Kiếm Đạo cường đại, chiến lực còn vượt trội Chân Chủ cấp tiểu thành.

Nhưng ba đoàn “u diễm quỷ quái” bên cạnh Bá Thiết đà chủ, cũng

không phải thứ dễ chọc, nếu không thì trước đó Khô Lâu đường chủ cũng sẽ không dùng chúng để đối phó với Di Thiên Chi Mau.

Ô ô ô...

Ba đoàn u diễm quỷ quái, phát ra từng đạo diễm khí trong suốt, ánh sáng màu xanh chiếu rọi khắp bốn phía, liên tục công kích tinh thần, khiến cho đám Liên minh Thí Long lập tức đại loạn.

Cũng may là Bạch trưởng lão và Thương Vũ Nguyệt đều là cường giả lĩnh ngộ Kiếm Ý, lực lượng Kiếm Đạo sắc bén ác liệt, có thể xuyên thấu phương diện linh hồn.

- A...

Rất nhanh, một luồng u diễm quỷ quái đã bị Thương Vũ Nguyệt chém chết, hai đạo còn lại mặc dù tránh thoát, nhưng vết thương cũng chồng chất.

Trong lòng Túc lão mừng rỡ, liên tục gật đầu, hai người Bạch trưởng lão đến từ Vạn Kiếm Tông hiển nhiên đã phát ra tác dụng rất lớn khi đánh vào trong tòa lâu đài cổ này.

- Khặc khặc... Trò chơi chấm dứt rồi.

Một tràng cười khàn khàn quái dị, vang vọng khắp bên trong tòa lâu đài cổ.

Vụt...

Khô Lâu đường chủ tay cầm hắc kỳ, thân hình nhoáng lên một cái. Lúc này, hắn đã thành công tu bổ “Phệ Linh Vạn Khô Đại Trận”.

Mọi người trong Liên minh Thí Long đều rùng mình một cái.

Vị cự đầu Xích Nguyệt Đường chủ này, rốt cuộc cũng xuất thủ.

- Dư nghiệt Xích Nguyệt, còn chưa chịu chết?

Bạch trưởng lão vung ống tay áo lên, chém giết một luồng u diễm quỷ quái, sau đó nghênh tiếp “Khô Lâu đường chủ”.

Vạn Kiếm Hư Diệt!

Công kích Kiếm Đạo của Bạch Trưởng lão, sinh ra ngàn vạn đạo kiếm ảnh sắc bén ác liệt, không ngừng vặn vẹo, xoay tròn trên không trung sinh sinh diệt diệt, chôn vùi vạn vật.

Lúc này, uy nặng Kiếm Quyết của Bạch trưởng lão đã đạt tới một cấp độ chưa từng có, mơ hồ vượt qua cấp độ Chân Chủ cấp, lực công kích đơn thuần, đã tiếp cận Nửa bước Đan Nguyên cảnh.

- Chặc chặc, quả không hổ là truyền nhãn hậu bối của Nam Kiếm Phong

Khô Lâu đường chủ có chút ngoài dự liệu, hắc kỳ trong tay vung lên, “phốc” một tiếng, dẫn động một luồng diễm khí sương mù cuộn cuộn, nuốt chửng đoàn “u diễm quỹ quái” cuối cùng.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Hắc kỳ chấn động “u diễm quỷ quái” bị nuốt chửng, liền vặn vẹo thành một “cửa động u diễm” có đường kính hai ba mươi trượng bốn phía đều là diễm khí màu xám đen tối tăm.

Lấy “cửa động u diễm” kia làm trung tâm, sương khói màu đen cuồn

cuộn khắp bốn phía, đột nhiên lan tràn đến bốn năm chục trượng

Phành...

Công kích Kiếm Đạo của Bạch trưởng lão va chạm với “cửa động u diễm”, trong hư không chợt truyền đến một tiếng nổ vang kinh hồn động phách.

Nháy mắt sau đó.

Sương khói màu đen xung quanh “cửa động u diễm”, đột nhiên chấn động sinh ra hô ứng với “Phệ Linh Vạn Khô Đại Trận” đang bao trùm tòa lâu đài, uy năng lập tức đại tăng

- Không tốt!

Đám cường giả của Liên minh Thí Long đột nhiên kinh hô.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Cửa động u diễm lại lần nữa lan tràn đến bảy tám chục trượng xung quanh là diễm khí đen xám và sương khói cuồn cuộn vô tận, dung hợp làm một thể với đại trận, thoạt nhìn giống như một cái tấm màn màu đen.

- Khặc khặc... “Ụ Quỷ Dạ Mạc” này chính là phương án hai, dụ dỗ các ngươi vào trong lâu đài cổ, một mẻ hốt gọn.

Khô Lâu đường chủ cười quái dị một tiếng, huy động hắc kỳ, khống chế “cửa động u diễm”, dẫn dắt “tấm màn đen” cực lớn, áp bách tới đám đông bên dưới.

- Vạn Kiếm Quy Nhất!

- Thiên Tuyệt Loạn Sát Thức!

- Phá cho ta...

Mọi người trong “U Quỷ Dạ Mạc”, kiệt lực phát động phản công.

Thế nhưng, phần lớn công kích vừa mới tiếp cận, đều bị lực lượng của “cửa động u diễm” xoay tròn hấp thu, hết sức huyền diệu.

- Không cần phí công vô ích nữa, “U Quỷ Dạ Mạc” này của ta hô ứng với “Phệ Linh Vạn Khô Đại Trận” khổng lồ, uy năng mênh mông vô tận, cuồn cuộn không dứt.

Khô Lâu đường chủ huy động hắc kỳ, vẻ mặt bất thiện.

- Aa...

Bên dưới đã có một vài thân ảnh bị lực lượng của “U Quỷ Dạ Mạc” thôn phệ.

Chỉ còn lại ba người Bạch Trưởng lão, Thương Vũ Nguyệt và Túc lão là còn có thể miễn cưỡng chống đỡ đối kháng nhưng hiển nhiên không thể nào kiên trì được quá lâu.

Đúng lúc này, bên ngoài tòa lâu đài cổ truyền đến một đạo dị thanh.

Vút...

Một chuỗi điện mang thanh phong bỗng nhiên từ phía chân trời lao tới, uy danh khiến người khác phải sợ hãi, kèm theo đó là Lôi Đình không ngừng chớp động

- Túc lão! Chư vị không cần lo lắng!

Một thiếu niên tóc lam, sau lưng là một đôi Phong Lôi Quang Dực, chậm rãi chớp động gió rung chớp giật, sản sinh cộng minh với nguyên khí Phong Lôi trong thiên địa, không khác gì Lôi Thần hạ phàm

Vụt...

Phong Lôi Chi Dực sau lưng Triệu Phong đột nhiên tan rã rồi biến mất, trong tay xuất hiện một đoàn phong điện quang màu xanh rực rỡ, khí tức kinh người.

- Phong Lôi Quyển!

Đoàn phong điện quang này bỗng nhiên hình thành một vòng xoáy, sau đó không ngừng khuếch trương bành trướng khu vực trung tâm sâu không thấy đáy, bốn phía là những trận bão cuốn cực lớn, kèm theo đó là lôi điện vờn quanh, nuốt chửng mọi thứ bên dưới.

- Không ngờ hắn lại đến nhanh như vậy...

Khô Lâu đường chủ lộ vẻ kinh ngạc, nhưng cũng không nghĩ nhiều.

Vụt!

Trên tay Khô Lâu đường chủ xuất hiện một cái “Cốt Tiên” hai màu kim ngân giao thoa, “Cốt Tiên” thoáng run rẩy, hiện động một trận diễm khí xích tử, cường thế nghênh tiếp “Phong Lôi Quyển” trên đỉnh đầu.

Phành...

Phong Lôi Quyền và Diễm Khí cốt long trùng kích một chỗ, đan xen lẫn nhau, uy năng to lớn bùng nổ khiến cho đại trận của tòa lâu đài nhẹ nhàng chấn động

- Tiểu tử này rốt cuộc đã nhận được truyền thừa gì? Chỉ là Chân Chủ cấp tiểu thành, không ngờ lại có được chiến lực mạnh mẽ như thế...

Sắc mặt Khô Lâu đường chủ đột nhiên ngưng tụ, cốt Tiên kim ngân trong tay đánh ra một chuỗi diễm ảnh ô quang giống như một đầu cốt long đang bốc cháy.

- Phong Lôi Phích Lịch Trảm!

Triệu Phong vung một tay lên, một đạo lưỡi đao Phong Lôi màu xanh khổng lồ, dài đến vài chục trượng lúc xẹt qua hư không liền bắn ra vô số tia lửa. Một trận Lôi Đình bạo liệt, chém thẳng về phía Khô Lâu đường chủ.

Khô Lâu đường chủ tự cho là cao minh, một tay khống chế hắc kỳ, trấn áp mọi người bên dưới. Tay kia huy động cốt Tiên, nghênh chiến Triệu Phong

Đùng đùng...

“Phong Lôi Phích Lịch Trảm” của Triệu Phong uy năng đủ để chém giết Chân Chủ cấp đại thành, không ngờ Khô Lâu đường chủ chỉ vung rồi một cái đã nhẹ nhàng hóa giải.

Khô Lâu đường chủ này cảnh giới cao thâm, mỗi một cái hít thở, đều phảng phất đặt bản thân tại trung tâm dòng chảy của nguyên khí thiên địa, loại cấp độ ý cảnh này, hiển nhiên có chút tương tự với Lữ Thiên Nhất tại Di tích Tử Thánh ngày xưa.

- Quả nhiên là ý cảnh cấp độ Đan Nguyên cảnh, chẳng qua thân thể của Khô Lâu đường chủ này suy yếu, nguyên khí đại thương cho nên chỉ phát huy được ba bốn thành chiến lực.

Triệu Phong mở ra Thần Linh nhãn, lập tức nắm rõ tình huống thân thể của Khô Lâu đường chủ.

Trên thực tế.

Từ lúc “Di Thiên Chi Mâu” xuất hiện, Triệu Phong đã đại khái đánh giá chi tiết Khô Lâu đường chủ rồi.

Mặc dù vậy, Khô Lâu đường chủ một tay trấn áp Bạch Trưởng lão, Túc lão và một hai chục gã Chân Linh cảnh ở bên dưới, không ngờ vẫn có thể phân ra dư lực đối kháng với Triệu Phong

- Xem ra công kích bình thường khó có thể đối phó hắn nổi, cấp độ ý cảnh của Đan Nguyên cảnh, không ngừng hấp thu nguyên khí thiên địa, không phải cấp độ Chân Linh cảnh có thể so sánh được...

Trong lòng Triệu Phong đột nhiên minh bạch, cũng không cảm thấy ngoài dự liệu.

Sau khi xuất quan, Đồng lực của Triệu Phong đã đột phá, thể ngộ truyền thừa tinh tiến. Dưới tình huống bình thường chiến lực của hắn có thể đạt tới Chân Chủ cấp đỉnh phong nếu toàn lực bộc phát có thể đánh ngang với Nửa bước Đan Nguyên cảnh.

Chẳng qua.

Tiến bộ lớn nhất của hắn, không phải chỉ có vậy.

Vụt...

Phong Lôi Chi Dực sau lưng Triệu Phong bỗng nhiên mở ra, khe khẽ rung lên, một nhịp hô hấp sau đã lướt ra xa một dặm.

Sau độ, thân hình hắn đứng yên tại chỗ, mái tóc lam bay loạn, màu sắc bỗng nhiên chuyển biến.

Đồng lực hoán đổi?

Khô Lâu đường chủ lộ ra một tia kinh dị.

Nửa nhịp hô hấp sau, Thần Linh nhãn của Triệu Phong đã biến thành Thanh Đồng

Mắt trái màu xanh, giống như một cái vực sâu vô tận, tản mát ra uy áp Đồng lực khủng bố, không ngừng lan tràn.

Giơ khắc này, uy áp tinh thần trên người Triệu Phong càng lúc càng lớn, thậm chí đột phá gông cùm xiềng xích của Chân Linh Tam Cảnh Thiên.

- Tâm hồn cường đại như vậy, đã tiếp cận với Tôn Giả rồi...

Cho dù là thời kỳ đỉnh phong hắn là Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, lực lượng tâm hồn cũng là cấp bậc Tôn Giả.

Thế nhưng hiện nay các loại trạng thái của hắn đều suy yếu, tâm hồn còn xa mới bằng lúc đỉnh phong

Lúc này.

Triệu Phong phát động Đồng thuật, thời gian chuẩn bị tăng gấp đôi so với lúc trước.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Sâu bên trong mắt trái như vực thẳm của Triệu Phong khí tức màu xanh chớp động thậm chí nổi lên một tia tím nhạt.

Phốc...

Một đạo Phong Lôi Diễm Quang mờ nhạt hình rồng phảng phất đến từ không gian khác, tiếng gào thét nổ vang trùng kích lên người “Khô Lâu đường chủ”.

A...

Khô Lâu đường chủ rên lên một tiếng, toàn thân bị một trận phong diễm mờ nhạt thiêu đốt, điện lôi tàn sát bừa bãi, đáng sợ nhất chính là Phong Lôi Đồng Hỏa còn xâm nhập vào trong tâm hồn.

Lực lượng tâm hồn của Triệu Phong đã siêu việt Nửa bước Đan Nguyên cảnh, tiếp cận Tôn Giả, uy lực của Đồng thuật, thực tế biểu hiện tại phương diện linh hồn.

Đồng Hỏa đã tụ lực này đã tạo thành tổn thương không nhẹ đối với Khô Lâu đường chủ.

Phốc phốc...

Trong lúc Khô Lâu đường chủ thất thần. “U Quỷ Dạ Mạc” bên dưới đã bị hai đạo kiếm hà khủng bố xé rách.

- Dư nghiệt Xích Nguyệt Ma Giáo, chết đi!

Bạch Trưởng lão và Thương Vũ Nguyệt đều từ dưới đánh lên, kiếm

hoa cường đại rực rỡ, lao thăng về phía Khô Lâu đường chủ.

Chương 484: Thừa thắng truy kích

- Dư nghiệt Xích Nguyệt Ma Giáo, nhận lấy cái chết:

Bạch trưởng lão và Thương Vũ Nguyệt từ phía dưới giết lên. Cùng với Triệu Phong ở trên bầu trời, hình thành thể “trên dưới giáp công”.

Thế cục trong chớp mắt nghịch chuyển.

Khô Lâu đường chủ hít một hơi thật sâu, khẽ hô một tiếng, toàn thân dâng lên một tầng ánh sáng tối tăm, u lãnh thấu xương, miễn cưỡng dập tắt “Phong Lôi Đồng Hỏa”.

Thế nhưng, tổn thương đến từ tâm hồn bị thiêu đốt, lại không có khả năng nhanh chóng khôi phục.

Còn chưa đợi hắn hồi thần thì mắt trái của Triệu Phong đang ở trên đỉnh đầu hắn, lại hoán chuyển thành băng lam lạnh thấu xương.

Đạo công kích thứ hai bằng huyết mạch đồng tử đã chuẩn bị thành công.

- Băng Hồn Xạ Tuyến!

Một đạo xạ tuyến u hàn trong suốt, to bằng nửa người, giống như một đạo cầu vồng, xuyên thấu thân thể Khô Lâu đường chủ.

Khô Lâu đường chủ sau khi bị Phong Lôi thiêu đốt, lại lâm vào lạnh lẽo cực hạn, tâm thần bị trùng kích tổn thương nặng nề.

“Băng Hồn Xạ Tuyến” thuộc về loại Đồng thuật tinh thần công kích, so với Đồng lực và tâm hồn, lại càng mạnh hơn, uy lực hơn.

Với Đồng lực cường hoành của Triệu Phong hiện nay. Băng Hồn Xạ Tuyến đủ để “băng sát” phần lớn Chân Chủ cấp, Nửa bước Đan Nguyên cảnh cũng khó có thể ngạnh kháng.

Chẳng qua Khô Lâu đường chủ vào thời kỳ đỉnh phong dù sao cũng là Tôn Giả, nội tình thâm hậu, tâm hồn và ý cảnh đều không phải Chân Chủ cấp hoặc Nửa bước Đan Nguyên cảnh bình thường có thể so sánh.

Đối chiến một kích, thể xác và tinh thần của Khô Lâu đường chủ đã bị đông cứng, tâm hồn bị băng thực, nhưng không phải là đả kích trí mạng

- Không hổ là cấp độ Tôn Giả.

Triệu Phong cũng không cảm thấy ngoài dự liệu.

“Băng Hồn Xạ Tuyến” thành công gây thương tổn cho Khô Lâu đường chủ, giảm mạnh tốc độ của đối phương như vậy thì mục đích đã đạt được rồi.

Tiếp đó.

Khô Lâu đường chủ khó có thể trốn tránh, chỉ có thể ngạnh kháng công kích Kiếm Đạo của Bạch trưởng lão và Thương Vũ Nguyệt.

Phốc phốc phốc...

Tầng ánh sáng lóe lên quanh người Khô Lâu đường chủ, lập tức ám

đạm tới cực điểm, thậm chí còn bị chém rách một mảng lớn.

Phụt...

Trên đám xương cốt kim ngân kia, lập tức bắn ra tia lửa, để lại một đấu vết nhàn nhạt.

Cái gì?

Bạch trưởng lão và Thương Vũ Nguyệt đồng loạt thất sắc.

Thân thể của Khô Lâu đường chủ, so với trong tưởng tượng còn cứng hơn, không ngờ lại ngạnh kháng được công kích Kiếm Đạo của hai người.

- Hừ! Chẳng qua là hào nhoáng bên ngoài mà thôi.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, Thần Linh nhãn ngưng tụ, lại chuyển hóa thành Thanh Đồng.

- Thanh Mâu Phong Trảm!

Trong mắt trái đột nhiên lóe lên một tia thanh mang sắc bén.

Phốc...

Một đạo lưỡi đao gió màu xanh lấp lánh cực lớn, giống như lưỡi đao hư vô, chém lên các đốt xương tay trên người Khô Lâu đường chủ.

Rắc rắc...

Thân hình Khô Lâu đường chủ run lên, các đốt ngón tay trên cánh tay, trực tiếp đứt gãy, “Kim Ngân cốt Tiên” cũng rơi khỏi tay.

- Công kích vào xương các đốt ngón tay.

Bạch trưởng lão và Thương Vũ Nguyệt đồng thời bừng tỉnh.

Thân thể của Khô Lâu đường chủ, cho dù vô cùng cường hoành, có thể miễn dịch công kích của Chân Chủ cấp bình thường, nhưng cũng không có khả năng không có sơ hở.

Mà phàm là sơ hở thì khó có thể qua được Thần Linh nhãn của Triệu Phong

- Tiểu bối vô tri!

Khô Lâu đường chủ nộ quát một tiếng, một tay vung lên, một luồng kình phong u ám bao trùm cánh tay bị đứt gãy và Kim Ngân Cốt Tiên, sau đó quay trở về cơ thể.

Trong lòng hắn thầm cười lạnh, dùng bí pháp của mình đoạn đi xương cánh tay, trong khoảnh khắc có thể khép lại như cũ.

Nếu như không có thủ đoạn ương ngạnh, Khô Lâu đường chủ cũng khó có thể bảo toàn tính mệnh trước tràng hạo kiếp năm xưa.

Meo meo!

Một con tặc miêu màu xám đột nhiên lóe lên trong hư không lao về phía Khô Lâu đường chủ.

Khô Lâu đường chủ sững sờ.

Vù...

Một sợi roi máu bỗng nhiên vung ra, cuốn lấy cánh tay xương và Kim Ngân cốt Tiên.

- Tặc miêu chết đi!

Khô Lâu đường chủ lập tức phản ứng kịp, kinh hãi gào lên.

Cánh tay kia cũng không phải là cánh tay bình thường của hắn, mà "Kim Ngân cốt Tiên" cũng không phải là loại vật phẩm bình thường

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu hưng phấn vuốt ve "Kim Ngân cốt Tiên", sau đó thu hồi cây roi máu.

Khô Lâu đường chủ suýt nữa thì tức phát điên, ánh sáng tối tăm trên người không ngừng rung động

Thế nhưng Tiểu Tặc Miêu vẫn bất động còn cắn một cái lên cây cốt Tiên, khẽ nhếch miệng cười.

Khô Lâu đường chủ vừa muốn lao tới, lại lọt vào sự vây công của Triệu Phong Bạch trưởng lão và Thương Vũ Nguyệt.

Thậm chí Túc lão cũng lao tới vây giết.

Phành phành phành...

Khô Lâu đường chủ nhất thời bị đánh cho đầu óc choáng váng

Đinh...

Bạch trưởng lão và Thương Vũ Nguyệt suýt chút nữa đã chặt đứt

một tay một chân của Khô Lâu đường chủ.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, cho dù Khô Lâu đường chủ có thể chiến thắng thì xương cốt cũng sẽ rã rời.

- Tiểu Tặc Miêu chết đi!

Khô Lâu đường chủ nổi trận lôi đình, hắn chưa từng chịu thiệt thòi như vậy, không ngờ hôm nay lại bị Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu liên tiếp đùa giỡn.

Băng Hồn Chi Mâu!

Triệu Phong thấy “Khô Lâu đường chủ” nổi giận, mắt trái lại lần nữa hoán đổi.

Dưới sự tập trung khóa chặt của “Băng Hồn Chi Mâu”, Khô Lâu đường chủ lập tức cứng đờ, luồng kỳ hàn băng phách kia trực tiếp đông cứng tâm hồn tư duy, đồng thời ảnh hưởng tới thân thể.

- Vạn Kiếm Hư Diệt!

- Thiên Tuyệt Sát Kiếm!

Hai đại cường giả Kiếm Đạo là Bạch trưởng lão và Thương Vũ Nguyệt đồng thời phát ra công kích sắc bén ác liệt, không hề do dự đánh lên người Khô Lâu đường chủ.

Nhất thời, trên người Khô Lâu đường chủ đã lưu lại một đạo kiếm ngân, nhất là phụ cận các đốt xương ngón tay.

Trùng hợp là Khô Lâu đường chủ lại bị Băng Hồn Chi Mâu của Triệu Phong tập trung khóa chặt, muốn nổi giận cũng không thành, tốc độ

tư duy cũng trì trệ rất nhiều, chỉ băng năm sáu thành lúc bình thường.

Còn may là hắn, nếu đổi lại là Chân Chủ cấp bình thường thì với tâm hồn Đồng lực của Triệu Phong hiện nay, bị Băng Hồn Chi Mâu tập trung khóa chặt, e rằng sẽ chậm chạp như một con rùa đen.

- Tiểu bối, đây là do ngươi tự tìm đường chết...

Khô Lâu đường chủ kinh hãi rống lên, ảm thanh vang dội tại phương diện tinh thần.

Bẽn trong hốc mắt của hắn, khí diễm u hồng lóe lên. Một luồng khí tức tinh thần âm tà kinh người đột nhiên lan tràn.

- U Hồn Tử Trảo!

Khô Lâu đường chủ vung tay một cái, một cái móng vuốt u hồng sắc bén từ trong hư vô xuất hiện, lớn băng một căn phòng, từ trên cao chụp xuống Triệu Phong.

Trong khoảnh khắc đánh ra “U Hồn Từ Trảo” này, đám cường giả Chân Linh cảnh ở đây đều cảm thấy tâm linh rét lạnh, đột nhiên run rẩy một cách khó hiểu, chỉ cảm thấy khí tức tử vong sượt qua người.

- Công kích Hồn đạo thật đáng sợ.

Bạch Trưởng lão, Túc lão đều lộ vẻ kinh ngạc.

Móng vuốt sắc bén này một màu trắng hếu, bên ngoài dao động một tầng lệ mang u hồng, chưa đến gần người thì Triệu Phong đã cảm nhận được một luồng hàn ý thấu triệt tâm hồn.

- Dưới Đan Nguyên cảnh, e rằng không người nào có thể toàn thân trở ra dưới một trảo này.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong tập trung khóa chặt quỹ tích công kích của u Hồn Tử Trảo.

Phốc phốc...

Hắn vẫn không nhúc nhích, để mặc cho u Hồn Tử Trảo xuyên qua thân thể mình.

Vụt...

Trong không gian mắt trái, Đồng lực bên ngoài mặt hồ dâng lên một trận thâm lam rung động, “Phụt” một tiếng, trên mặt nước xẹt qua một vết rãnh hình trảo.

- Ha ha, Triệu mỗ cho đến nay vẫn chưa từng bị công kích tinh thần đả thương bao giờ.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, không hề cảm thấy ngoài dự liệu.

Bất luận là tinh thần công kích hay là huyễn thuật, đối với Thần Linh nhãn, tất cả đều gần như miễn dịch.

Nếu xét cấp độ tâm hồn đã tiếp cận Tôn Giả Đan Nguyên cảnh của Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ hiện đang suy yếu, e rằng hắn còn chiếm ưu thế hơn một chút.

- Làm sao có thể... Huyết mạch đồng tử của hắn, gần như miễn dịch công kích Hồn đạo bình thường?

Trong lòng Khô Lâu đường chủ tràn ngập kinh hãi

Hắn tự nhiên biết rõ, “U Hồn Tử Trảo” của mình lợi hại như thế nào, cho dù là Nửa bước Đan Nguyên cảnh cũng khó có thể toàn thân trở ra.

Phành phành phành...

Mọi người thành công bao vây Khô Lâu đường chủ, phát động thế công như vũ bão.

Khô Lâu đường chủ bị “Băng Hồn chi Mâu” tập trung khóa chặt, động tác trì trệ, bị đánh cho chật vật vô cùng.

Ẩm ầm...

Bỗng nhiên “Phệ Linh Vạn Khô Đại Trận” bao trùm tòa lâu đài cổ, chấn động mãnh liệt, sau đó sụp đổ.

Cũng không biết là người nào đã triệt để phá hủy mắt trận của trận pháp.

Chỉ trong chốc lát, tầng sương khói màu đen xung quanh lâu đài cổ đã dần tán đi, ánh sáng mặt trời bên ngoài lại chiếu rọi vào trong

Thần sắc Khô Lâu đường chủ trở nên tối tăm phiền muộn, tự biết đại thế đã mất, liền rít lên một tiếng:

- Bọn tiểu bối vô tri, không lâu nữa, Xích Nguyệt Thánh Giáo ta sẽ trọng chấn Đại lục. Lúc đó đám tiểu bối các ngươi, khó tránh khỏi một kiếp.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Trên người Khô Lâu đường chủ đột nhiên phun ra một tầng ô diễm kim ngân, khí thế trên người tăng vọt nửa cấp độ, khiến thiên địa biến sắc, phảng phất giống như “Tôn Giả Đan Nguyên cảnh” chính thức.

Phù...

Uy thế mênh mông này giống như thiên địa độc tôn, không thể chống đỡ, lập tức đẩy lui đám người.

Ngay sau đó, hào quang trên người Khô Lâu đường chủ chợt ảm đạm, dưới sự thôi động của tầng ô diễm Kim Ngân quanh người, lập tức bay ra khỏi tòa lâu đài cổ.

Vụt...

Chỉ trong vài nhịp hô hấp, đạo ô diễm kia đã lao tới đến điểm tận cùng của sa mạc.

Trong lâu đài cổ này, Túc lão và đám cường giả Chân Linh cảnh đều thở phào một hơi.

Bịch bịch...

Bạch trưởng lão và Thương Vũ Nguyệt ngã xuống khí tức toàn thân suy yếu.

Trải qua luân phiên đại chiến, thi triển đủ loại bí thuật tuyệt kỹ, phần đông cường giả Chân Linh cảnh ở đây, cơ bản đều đã kiệt sức.

- Cuối cùng cũng thắng trải qua trận chiến này, Khô Lâu đường chủ chắc chắn nguyên khí đại thương muốn ngóc đầu trở lại, ít nhất cũng phải mất một hai năm.

Túc lão thở dài một tiếng.

Mọi người ở đây vẫn còn cảm thấy sợ hãi, có cảm giác như sống sót sau tai nạn.

Lúc đánh vào sào huyệt của Liên minh Thiết Long, chưa từng ai ngờ đến việc trong tòa lâu đài cổ lại có một tồn tại khủng bố cấp bậc Đường chủ của Xích Nguyệt Ma Giáo.

Đối với rất nhiều người mà nói, có thể sống sót đã là vạn phần may mắn rồi.

- Cảm tạ chư vị đã tương trợ, tiếp theo, hãy giao cho ta...

Một âm thanh bình thản nhẹ nhàng từ trên bầu trời truyền đến.

Mọi người đều khẽ giật mình, ngẩng đầu nhìn thiếu niên tóc lam đang lơ lừng giữa không trung

Rất nhiều người đều cảm thấy tâm linh chấn động

Trận đại chiến này vô cùng thảm liệt, có thể giành được thắng lợi, mà không phải toàn quân bị diệt, chính là nhờ thiếu niên tóc lam trước mắt đã phát huy tác dụng mấu chốt.

Bên trong tòa lâu đài cổ, chỉ có một mình Triệu Phong là lông tóc vô tổn.

- Triệu Phong ngươi định một mình đuổi giết Xích Nguyệt Đường chủ ư?

Hàm răng trắng của Thương Vũ Nguyệt khẽ cắn, dùng tay chống

kiếm, cố gắng đứng dậy.

- Triệu huynh đệ, giặc cùng chớ đuổi, việc này có lẽ cần phải thương nghị lâu dài.

Túc lão vội nói.

Trên mặt Bạch trưởng lão có chút phức tạp, nghiêm túc nói:

- Triệu Phong ta cũng đề nghị ngươi không nên tìm hắn, tên Xích Nguyệt Đường chủ này thời kỳ đỉnh phong là Tôn Giả Đan Nguyện Cảnh, thân là cự đầu cao tầng của Xích Nguyệt Ma Giáo, nội tình của hắn sâu không thể lường, khăng định vẫn còn thủ đoạn cường đại để bảo vệ tính mạng

Triệu Phong mỉm cười, nói:

- Chỉ có diệt sạch hậu hoạn, lúc đó ta mới có thể yên tâm rời khỏi khu vực Hoành Vân này.

- Vậy thì ngươi cũng không nên đuổi giết một mình, chờ sau khi chúng ta nghỉ ngơi khôi phục lại, sẽ tiến hành truy tung Dù sao thì Xích Nguyệt Đường chủ này cũng có thù sâu với

Bạch trưởng lão trịnh trọng nói.

Lời này vừa nói ra, mọi người đều đồng loạt gặt đầu.

- Thời gian càng kéo dài, manh mối truy tung sẽ bị cắt đứt. Đa ta hảo ý của chư vị, một mình ta là đủ rồi.

Triệu Phong lắc đầu, cười nhạt một tiếng.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Sau lưng hắn bỗng nhiên mở ra một đôi “Phong Lôi Quang Dực”, dẫn động hô ứng mãnh liệt với lực lượng Phong Lôi trong thiên địa, cuồng phong điện minh không ngừng nổi lên.

Một mình là đủ!

Đám người Túc lão nghe vậy, trong lòng lập tức kinh hãi.

- Triệu Phong này tin rằng có thể một mình đuổi giết Khô Lâu đường chủ?

Bạch trưởng lão và Thương Vũ Nguyệt, hai mặt nhìn nhau, trong mắt tràn ngập khiếp

Vụt...

“Phong Lôi Chi Dực” chấn động, Triệu Phong giống như một đạo Phong Lôi, phá không mà đi, tốc độ cũng không kém Khô Lâu đường chủ bao nhiêu.

Trong tòa lâu đài cổ.

Mọi người đều kinh ngạc đưa mắt nhìn Triệu Phong rời đi, trong lòng khó có thể bình tĩnh lại.

- Không hổ là Thiên Kiêu Chi Vương của thời đại đỉnh phong này, không biết hắn còn bao nhiêu thủ đoạn vẫn chưa dùng đến?

Bạch Trưởng lão thở dài một tiếng.

- Vũ Thiên Ngô, Triệu Phong, còn có những thiên kiêu cái thế khác.

Đợi sau khi trở về thánh địa Đại quốc của Bắc đại lục, ta sẽ khiêu chiến từng người các ngươi.

Trong đôi mắt không u của Thương Vũ Nguyệt, đột nhiên lộ ra một tia ý niệm cố chấp không bỏ.

Chương 485: Hư ảnh địa cấp

Năm sáu ngày sau, sâu trong Hoành Vân Thiên Lâm.

Vụt vụt...

Một đoàn điện quang phong ảnh uy thế kinh người, xuyên qua khoảng không rừng cây, phần lớn Hung thú và Yêu thú ở xung quanh đều phủ phục run rẩy, vô cung tĩnh mịch im ắng.

Vài nhịp hô hấp sau.

Đoàn “điện quang phong ảnh” kia đã đần ảm đạm, “vụt” một tiếng, bỗng nhiên hạ xuống đỉnh của một cây đại thụ cao nhất gần đó.

Trên ngọn cây đại thụ, thiếu niên tóc lam có chút thở đốc, Phong Lôi Quang Dực sau lưng hắn, ảm đạm thu lại.

Mắt trái của hắn đột nhiên ngưng tụ, quét nhìn khí tức lưu lại trong khu vực xung quanh.

Cho dù chỉ là chi tiết nhỏ không đáng chú ý, nhưng ngay cả một hạt bụi nhỏ trong không khí, thậm chí là biến hóa nhỏ nhoi của nguyên khí thiên địa, cũng đều không thoát khỏi ánh mắt của thiếu niên.

- Không ngờ lại ở đây.

Triệu Phong nhìn về phía trước, không khỏi lộ ra một tia kinh ngạc.

Phía trước rừng cây, xuất hiện một nhánh sông. Đối điện với bờ

sông là một tiểu hạp cốc.

Hạp cốc kia, vẫn còn in rất sâu trong ký ức của Triệu Phong.

Ngày xưa, trong hạp cốc này, hắn đã bị Hung thú cao cấp bức đến tuyệt cảnh, về sau may nhờ có Nhiễm Tiểu Uyên và đám đệ tử trong Tông môn giáng lâm, chém giết Thanh Đầu Lang Vương, cho nên Triệu Phong mới có thể thoát ly tuyệt cảnh.

Không ngờ hôm nay, lúc Triệu Phong đuổi giết cường địch thì lại đuối tới nơi này.

Mấy ngày gần đây, Triệu Phong vẫn một mực truy sát "Khô Lâu đường chủ", sau nhiều lần nghỉ ngơi, lại tiếp tục truy kích.

Thực lực nội tình của Khô Lâu đường chủ, thâm bất khả trắc, cho dù Triệu Phong tham tu truyền thừa của "Phong Lôi Đại Đế", tốc độ ngạo thị trong đám cùng cấp, thế nhưng vẫn khó có thể đuổi kịp.

Nếu không phải vài ngày trước, Triệu Phong đã tu luyện thành "Phong Lôi Chi Dực" hình thức ban đầu, e rằng đã sớm mất dấu Khô Lâu đường chủ rồi.

Cũng may.

Tốc độ của Triệu Phong mặc dù không thể chiếm ưu thế, nhưng Thần Linh nhãn lại có năng lực quan sát cường đại, có thể gắt gao truy tung Khô Lâu đường chủ.

Thở dốc một hồi, dưới cảnh giới tinh thần và tâm hồn cường đại, nguyên khí trong cơ thể nhanh chóng khôi phục.

- Ở phía trước, để xem ngươi còn có thể trốn được bao lâu!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, sau lưng mở ra Phong Lôi Chi Dực, trong khoảnh khắc đã bay qua hạp cốc Huyết Mãng ngày xưa.

Xuyên qua hạp cốc, một đường tiếp tục xâm nhập.

Một lúc sau.

Rừng cây phía trước càng trở nên tĩnh mịch, không ngờ là một mảnh u lâm thần bí.

- Chẳng lẽ là nơi đó...

Trong lòng Triệu Phong thoáng run một cái, Thần Linh nhãn nhìn vào chỗ sâu nhất trong khu rừng.

Thông qua năng lực quan sát của Thần Linh nhãn, hắn đã xác định được hướng đi của Khô Lâu đường chủ.

“Nơi đó”, chính là nơi mà Triệu Phong vẫn rất kiêng kỵ, nếu không phải là chuyện trọng yếu, hắn sẽ không dễ dàng xâm nhập vào đó.

- Bây giờ là cơ hội tốt nhất để giết chết Khô Lâu đường chủ, vết thương của hắn chồng chất, tâm thần và thân thể đều thụ trọng thương, nguyên khí đại thương...

Trên mặt Triệu Phong lộ ra sát ý quyết đoán, tiếp tục xâm nhập vào rừng sâu.

Cùng lúc đó...

Ở sâu trong khu rừng, nơi một mảnh đất tràn ngập sương mù, ánh sáng hoàn toàn bị che

Vụt...

Một Bộ khô lâu bị tàn phá không chịu nổi xuất hiện, tầng ô quang quanh người chặp chờn bất định, hiện rõ sự quỷ dị âm trầm

- Tên tiểu tử tóc lam kia đúng là âm hồn bất tán, không ngờ vẫn gắt gao bám chặt lấy ta.

Khô Lâu đường chủ nghiến răng nghiến lợi, trên mặt tràn ngập sát cơ oán hận.

Những ngày này, hắn đã dùng hết mọi thủ đoạn, nghĩ cách thoát khỏi sự đuổi giết của Triệu Phong.

Ví dụ như, bất chấp phải tiêu hao một lượng lớn nguyên khí tinh nguyên, khiến tốc độ tăng trưởng trên diện rộng, thậm chí trong thời gian ngăn có thể siêu việt gấp đôi Triệu Phong.

Lại ví dụ như, hắn đã thi triển vài loại bí pháp, che giấu hành tung khí tức, hoặc lưu lại khí tức giả để đánh lạc hướng đối phương

Thế nhưng

Khô Lâu đường chủ phí hết một phen tâm huyết, thủ đoạn xài hết, vẫn không thể thoát khỏi sự tập trung khóa chặt của Triệu Phong

Hai ngày trước, hắn vốn còn tưởng rằng mình đã thành công thoát khỏi kết cục bị truy sát, trong lòng thở phào một hơi, định tìm nơi ẩn nấp, chuẩn bị tĩnh dưỡng.

Thế nhưng không đến nửa canh giờ. “Di Thiên Chi Mâu” kia đột nhiên giáng lâm, phát động một bí thuật Đồng Hỏa mạnh mẽ, khiến

cho thương thế của Khô Lâu đường chủ lại tăng thêm một bậc.

- Sắp tới “Bách Phần cấm địa” rồi, cường giả tiến vào nơi này mà còn có thể sống sót, chỉ đếm được trên đầu ngón tay mà thôi.

Khô Lâu đường chủ cười âm lãnh, tầng ô quang quanh người lại lần nữa sáng ngời, tự mình hướng về phía sâu trong khu rừng mà bay đi.

Một lát sau.

Khô Lâu đường chủ đi đến một vùng đất chất đầy xương cốt, một luồng lực lượng vô hình thần bí, tràn ngập khắp mảnh cấm địa này.

Sâu bên trong cấm địa, từng tòa lăng mộ xếp gần nhau san sát, có đến hơn 100 tòa. Đặt ở vị trí trung tâm là một “Quảng trường ngân tinh”.

Chính giữa quảng trường ngân tinh này, còn có một bệ đá tựa như tế đàn.

Mạnh như Khô Lâu đường chủ, lúc xâm nhập vào nơi này, cũng cảm thấy lạnh người bất an, cẩn thận từng chút một, lấy ra một cái Xích Huyết toái ngọc.

- Cho dù là Tôn Giả Đan Nguyên cảnh xâm nhập vào cấm địa này, cũng không thể dễ dàng chống cự được lực lượng nguyền rủa. Còn may ngày xưa, ta đã từng cùng Giáo chủ tiến vào nơi này, cho nên mới có được phương pháp ứng phó.

Khô Lâu đường chủ ngồi xếp bằng ở giữa vùng đất xương trắng, cũng không dám tới quá gần những lăng mộ kia.

Sau khi tiến vào Bách Phần cấm địa, trong lòng Khô Lâu đường chủ lập tức bình tĩnh, yên tâm tĩnh dưỡng.

Hắn căn bản không sợ Triệu Phong đến đây, thậm chí trong lòng còn có chút chờ mong, nếu như tiểu tử kia dám đi vào, cho dù mình không động thủ thì lực lượng nguyền rủa cũng đủ nuốt sống hắn rồi.

Theo hắn biết, chỉ có một số ít Tôn Giả Đan Nguyên cảnh đếm trên đầu ngón tay, mới có thể toàn thân trở ra từ trong Bách Phân Cấm Địa.

Cho dù là Tôn Giả bình thường, tiến vào Bách Phần cấm địa, cũng phải trả một cái giá rất lớn.

Sau thời gian uống cạn nửa chung trà.

Vụt...

Tiếng Phong Lôi xé gió vang lên, truyền đến từ khu vực bên ngoài tầng sương đang bao phủ vùng đất đầy xương cốt này.

- Đến rồi!

Trong lòng Khô Lâu đường chủ bỗng nhiên vui vẻ, hắn chỉ ước gì Triệu Phong sớm tiến vào đây mà thôi.

- Ha ha, sẽ như ngươi mong muốn.

Một tiếng cười khẽ vang lên, từ khu vực sương mù truyền vào trong Bách Phần cấm địa.

Vừa dứt lời, điện quang phong ảnh lóe lên, một thiếu niên tóc lam đột nhiên tiến vào trong khu vực xương trắng.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Bên trong Bách Phần cấm địa, lực lượng nguyền rủa vô hình, không chỗ nào không thể xâm nhập, đồng loạt hướng về Triệu Phong.

- Hừ!

Mắt trái của Triệu Phọng đột nhiên ngưng tụ, mơ hồ phát ra một tia khí túc đáng sợ bắt nguồn từ một tộc Thái cổ nào đó, khiến Thân Ma tránh lui, thậm chí khiến cho đám lực lượng nguyền rũa kia tán loạn

- Tiểu tử này không ngờ dám tiến vào? Cái gì? Khí tức thời đại Thái cổ...

Khô Lâu đường chủ còn chưa ngồi ấm mông, đã nhìn thấy Triệu Phong cường thế giết vào u lâm, khí thế hừng hực.

Lúc đối diện với lực lượng nguyền rủa của “Bách Phần cắm Địa”, Triệu Phong lại càng nhẹ nhàng hơn Khô Lâu đường chủ, thậm chí còn không cần phải động thủ.

Ngược lại, Khô Lâu đường chủ phải phân ra một phần tâm thần và lực lượng để ứng phó với luồng lực lượng nguyền rủa không lỗ nào là không thể xâm nhập kia.

Nói cách khác, trong Bách Phần cấm địa này, chiến lực của Triệu Phong cơ bản không bị ảnh hưởng, ngược lại, nó còn khiến cho Khô Lâu đường chủ bị suy giảm nhất định.

Tình hình không kịp đề phòng này, thiếu chút nữa khiến cho Khô Lâu đường chủ thổ huyết ngay tại chỗ.

Phong Lôi Phích Lịch Trảm!

Triệu Phong không nói hai lời, lập tức phát động công kích.

Phốc phốc...

Một đạo lưỡi đao Phong Lôi khổng lồ, liên tiếp phát ra tiếng nổ “đùng đùng”, bắn ra một đám tia lửa, chém về phía đầu Khô Lâu đường chủ.

Khô Lâu đường chủ mất đi cốt Tiên Kim Ngân kia, đành phải huy động cánh tay xương còn lại, đối chiến với một trảm Lôi Đình của Triệu Phong, tia lửa bắn tung tóe, tiếng sấm sét bạo vang.

Đinh...

Thân hình Khô Lâu đường chủ bị đẩy lui vài bước, xương cốt trên người lưu lại một vài đấu vết, bị thương cũng không rõ ràng lắm.

- Khô Lâu đường chủ, để xem thân thể tàn tạ của ngươi còn có thể chống đỡ được bao lâu.

Triệu Phong cười nhạt một tiếng, bộ dạng trấn định tự tin

Trải qua những ngày ma luyện thực chiến, chiến lực của Triệu Phong đã dần tiếp cận Nửa bước Đan Nguyên cảnh.

Đối với việc tham ngộ tìm hiểu huyền ảo ý cảnh bên trong “tấm bia đá Phong Lôi”, thậm chí là vận dụng hoặc khai phát một vài chiến kỹ, Triệu Phong đều chỉ mới nhập môn.

Trong lúc Triệu Phong giơ tay nhấc chân, trên người toát ra ánh sáng Phong Lôi trong suốt lấp lánh, nguyên khí Lôi Điện trong thiên địa, lấy

hắn làm trung tâm, bắt đầu gào thét, sản sinh uy năng cực lớn.

Hơn nữa, từng chiêu từng thức của hắn, uy lực lại thêm một bước nữa ngưng tụ.

Luận tâm hồn cường đại, Triệu Phong tiếp cận Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, đây chính là hiệu quả do Mộc Linh tinh phách giúp đỡ, đồng thời còn có liên quan đến việc học trộm ý cảnh hợp thiên địa của Tân Vô Ngân

Cấp độ ý cảnh hiện tại, Triệu Phong cũng đã tiếp cận Chân Chủ cấp đỉnh phong, thậm chí không hề thua kém bao nhiêu.

Cho nên, mặc đủ Triệu Phong chỉ có tu vi Chân Chủ cấp tiểu thành, nhưng sức chiến đấu lại đạt tới cực hạn Chân Chủ cấp, thậm chí còn bước nửa bước vượt qua cực hạn.

- Tiểu bối! Đừng vội càn rỡ! Ngươi cũng không làm gì được bổn tọa.

Sắc mặt Khô Lâu đường chủ trở nên tối tăm phiền muộn, trên người hắn dày đặc vết thương, chiến lực đã hao tổn vài phần so với năm sáu ngày trước.

Ngược lại, Triệu Phong lấy chiến nuôi chiến, các loại lĩnh ngộ đều phát triển từ trong thực chiến, có thể nói là càng chiến càng dũng

Bịch bịch bịch...

Thân hình Khô Lâu đường chủ liên tiếp bại lui, không ngờ có thể chống đỡ được thế công Lôi Đình của Triệu Phong

Công kích bình thường của Triệu Phong cho dù Khô Lâu đường chủ ngạnh kháng thì vẫn có thể ứng phó.

Nhưng theo tâm hồn của Triệu Phong ngày càng lớn mạnh, vào thời khắc mấu chốt, thỉnh thoảng phát động vài lần đồng pháp huyết mạch, thậm chí còn có thể khiến cho tâm hồn của Khô Lâu đường chủ tổn thương trầm trọng hơn

Khô Lâu đường chủ ẩn giấu tuyệt kỹ, phần lớn đều là “Dị Linh Quỷ Thuật”, đối với cường giả mà nói, muốn phòng cũng không phòng bị nổi, lần nào cũng thành công tập kích.

- Chỉ có thể dùng chiêu này...

Khô Lâu đường chủ bỗng nhiên cắn răng một cái, trên bộ xương kim ngân, đột nhiên bắn ra một tầng ô diễm mênh mông vờn quanh.

Chỉ trong nháy mắt.

Khí tức và uy thế trên toàn thân Khô Lâu đường chủ đã tăng vọt thêm nửa cấp độ, uy thế mênh mông cuồn cuộn, khiến cho nguyên khí thiên địa xung quanh bắt đầu mãnh liệt rục rịch.

Loại khí thế này vô cùng mạnh mẽ, vượt qua cấp độ Chân Linh cảnh, có lẽ là thực lực tiếp cận thực lực thời kỳ đỉnh phong của Chân Chủ cấp.

- Thúc đục sinh mệnh và lực lượng chi nguyên?

Tinh thần và thể xác của Triệu Phong trầm xuống Thần Linh nhãn đột nhiên ngưng tụ, có chút thất sắc.

- Quỷ Cốt Cự Linh!

Trong thời gian vài nhịp hô hấp ngắn ngủi, Khô Lâu đường chủ đã

tiếp cận Tôn Giả, bộ xương kim ngân đan xen ten người hắn, bỗng nhiên tăng vọt.

Bảy thước... Chín thước, một trượng... Hai trượng...

Chỉ trong chốc lát, thân hình bộ xương cao lớn của Khô Lâu đường chủ chợt biến đổi, nhanh chóng khuếch trương đến mấy chục trượng trên khắp toàn thân dày đặc u diễm ô quang

Triệu Phong trước mặt hắn, giống như trẻ nhỏ đứng trước mặt cự nhân.

Không chỉ có vậy.

Thân thể bị tàn phá cực kỳ nghiêm trọng của Khô Lâu đường chủ, phảng phất dung nhập với “vùng đất xương cốt” dưới chân, hấp thu lực lượng nào đó bên trong bộ hài cốt, thậm chí còn dùng để tu bổ cho thân thể bị tàn phá của mình.

- Diệt cho ta...

Khí tức to lớn mênh mông trên người Khô Lâu đường chủ bùng phát, nhất cử nhất động đều khiến tiếng gió rít gào bành trướng uy năng nguyên khí thiên địa, phảng phất như trung tâm của trời đất, độc tôn vũ nội.

Dưới loại trạng thái này, chiến lực của hắn tăng lên gấp đôi, một quyền có thể đánh chết cả Chân Chủ cấp đỉnh phong

Nếu như mấy ngày trước, Bạch trưởng lão đích thân tới đây, e rằng cũng không đỡ nổi một quyền của Khô Lâu đường chủ.

- Lực lượng thật khủng khiếp! E rằng “Lữ Thiên Nhất” của Tịnh

Nguyệt Linh Tông cũng không hơn được bao nhiêu.

Tâm linh Triệu Phong rung động có một loại cảm giác hít thở không thông

Vào thời khắc nguy cơ, Triệu Phong cũng không rút lui.

Trong mắt hắn lộ ra một tia điên cuồng lực lượng huyết mạch khắp toàn thân bị kích thích, chập chờn một luồng gợn sóng Thủy Lam cực lớn, không ngừng bành trướng sau đó bỗng nhiên chuyển hóa thành u lam lạnh lẽo thấu xương.

- Băng Hoàng Thương!

Hai tay Triệu Phong chập lại, trong lòng bàn tay xuất hiện một cái "Thương ảnh Băng Lam" mờ nhạt.

Ô... Ô... Ô... M.. G!

Hư không bổn phía rung động một hồi, một luồng hàn ý khủng bố không thể hình dung thẩm thấu vào mảnh khu vực này, khiến nguyên khí thiên địa lập tức đông lạnh.

- Không tốt... Làm sao có thể... Hư ảnh của Thần binh Địa cấp?

Một quyền kinh thiên dữ dội của Khô Lâu đường chủ vừa đánh ra, liền cảm thấy chiêu thức hô ứng với ý cảnh của mình đột nhiên ngưng trệ, gặp phải trở ngại trùng trùng điệp điệp.

Hắn hoảng sợ hét lên, trong hốc mắt tràn ngập một tia khủng hoảng trơ mắt nhìn Triệu Phong dùng lực lượng huyết mạch thúc dục "Thương ảnh Băng Lam".

Chương 486: Chủng hồn nô dịch

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, trong khoảnh khắc Khô Lâu đường chủ khủng hoàng thất thần, Triệu Phong toàn lực thúc dục lực lượng huyết mạch Băng Thủy, song chưởng

“Thương ảnh Băng Lam” trong lòng bàn tay Triệu Phong, khí tức xa xưa, phát ra một luồng hàn uy ngập trời giống như Hoàng giả Thượng cổ, phảng phất kéo dài từ băng vực vô tận đến đây.

- Phành...

“Thương ảnh Băng Lam” của Thần binh truyền thừa Địa cấp bị tàn phá, dễ dàng phá vỡ thế công kinh thiên của Khô Lâu đường chủ.

Bất chợt, một luồng hàn lực bá đạo tràn ngập thiên địa, lan tràn khắp toàn thân Khô Lâu đường chủ, khiến thân thể đối phương cứng đờ, thậm chí bên ngoài còn kết băng

Khô Lâu đường chủ giật mình kinh hãi, thân hình liên tục bạo lui, nhưng lại chậm chạp trì trệ dị thường.

- Chết đi!

Triệu Phong thúc dục lực lượng huyết mạch, duy trì “Thương ảnh Băng Lam” bị tàn phá, phát động một kích thứ hai, mãnh lực đánh tới.

Thoáng chốc, trong hư không lập tức xuất hiện một chuỗi Thương

ảnh băng quang thần bí màu lam, hàn uy vô tận xa xưa, tàn sát bừa bãi khắp nơi.

- Rắc rắc!

Cánh tay còn lại của Khô Lâu đường chủ, lập tức bị kết băng đông cứng, trở nên rất giòn, bị một Thương đánh gãy, vỡ vụn thành nhiều mảnh.

Giờ phút này, hai tay hắn đã không còn, chỉ còn lại thân thể và hai chân hài cốt.

- Dừng tay! Ngươi không thể làm vậy...

Toàn thân “Khô Lâu đường chủ” dần dần bị băng hóa, trọng hốc mắt tràn đầy sợ hãi, kiệt lực thúc dục bí thuật, tiên thêm một bước nghiền ép suối nguồn sinh mệnh.

Triệu Phong toàn lực duy trì Thương ảnh Băng Lam bị tàn phá, nhưng hư ảnh Thần binh Địa cấp này dường như lại có xu thể không ổn định.

Loại cảm giác bất lực, không thể tiếp tục duy trì này, hết sức rõ ràng.

- Với lực lượng huyết mạch của ta, không thể nào kéo dài thời gian duy trì “Hư ảnh Thần binh Địa cấp”, lực khống chế cũng ngày càng giảm mạnh.

Vụt...

Triệu Phong cười nhạt một tiếng, lực lượng huyết mạch thu liễm, “Thương ảnh Băng Lam” lơ lửng trước người, lập tức biến mất.

- Phong Lôi Phá!

Toàn thân Triệu Phong lóe lên ánh sáng Phong Lôi màu xanh, rực rỡ chói mắt, trong lòng bàn tay hiên hiện một đoàn ánh sáng Phong Lôi vặn vẹo, áp súc đến mức tận cùng.

Rắc...

Trung tâm đoàn ánh sáng Phong Lôi, mơ hồ lóe lên một tia tím nhạt, sau đó bỗng nhiên bành trướng, bộc phát ra một đạo ánh sáng Phong Lôi hình quạt đang vặn vẹo, Lôi Đình nổ vang, hư không chấn động, lập tức chôn vùi mọi thứ trong phạm vi mười trượng

Ầm...

Thân thể bị đông cứng kết bằng của Khô Lâu đường chủ bị một chưởng “Phong Lôi Phá” đánh xuống liền rơi vào bên trong quần lăng mộ đằng sau.

Một chưởng đó, gần như đánh tan khung xương hình người của “Khô Lâu đường chủ”, tàn phá không còn nhìn rõ hình dạng mảnh vụn rồi đây trên đất.

- Ngươi... Chẳng lẽ trong tay ngươi nắm giữ tàn phiến Thần binh Địa cấp...

Xương cốt khắp toàn thân Khô Lâu đường chủ, gần như chia năm xẻ bảy, ngã vào quẩn lăng mộ, kiệt lực giãy dụa.

Trong lòng hắn ngoài kinh hãi, còn có một tia kinh ngạc.

Vừa rồi, “Hư ảnh Thần binh Địa cấp” trong tay Triệu Phong nếu như phát động thêm kích thứ ba, hoàn toàn có thể chấn nát Khô Lâu

đường chủ thành mảnh vụn.

Nhưng Triệu Phong lại không làm vậy, ngược lại lạnh nhạt thu hồi lực lượng huyết mạch.

Trên thực tế, Triệu Phong chỉ miễn cưỡng có thể duy trì khí tức hư ảnh “Băng Hoàng Thương” mà thôi, nếu phát động thêm một kích nữa, sẽ khiến cho lực lượng huyết mạch của hắn lâm vào tình trạng khô kiệt.

Phịch...

Thân hình Triệu Phong nhoáng lên một cái, hạ xuống quần lăng mộ bên dưới, giơ một chân lên, dẫm lên đầu Khô Lâu đường chủ.

- Tiểu bối tặc tử, muốn giết thì cứ động thủ...

Trong lòng Khô Lâu đường chủ tràn ngập nhục nhã và tức giận, nhưng lại không hề giãy dụa.

Hắn đã triệt để thất bại trước Triệu Phong.

Lúc hư ảnh Thần binh Địa cấp xuất hiện, thắng bại đã được quyết định, trừ phi là ở trạng thái Tôn Giả Đan Nguyên cảnh toàn thịnh, nếu không thì không cách nào đối phó được luồng lực lượng đó.

- Cũng không thể dễ dàng như vậy cho hắn...

Triệu Phong nheo mắt lại, đảo mắt nhìn quan thân thể hài cốt màu kim ngân của Khô Lâu đường chủ.

Thân thể hài cốt của đối phương cứng rắn như thế nào, Triệu Phong là người hiểu rõ nhất, đây chính là thân thể hài cốt của cấp bậc Tôn

Giả, lúc trước đã từng ngạnh kháng công kích Kiếm Đạo của Bạch trưởng lão và Thương Vũ Nguyệt.

Triệu Phong hạ quyết tâm, muốn dùng bộ hài cốt cường đại của Khô Lâu đường chủ này, biến thành quỷ thi Khô Lâu cho mình.

Cho dù không thành công thì đống xương cốt kim ngân trước mắt, cũng chính là tài liệu tuyệt hảo để luyện chế quỷ thi.

Cho nên, đến cuối cùng Triệu Phong mới không dùng hư ảnh Thần binh Địa cấp để phát động công kích thứ ba, triệt để giết chết Khô Lâu đường chủ.

- Khô Lâu đường chủ, bây giờ ngươi có hai lựa chọn. Thứ nhất, chết! Thân thể của ngươi sẽ trở thành tài liệu luyện chế quỷ thi của ta. Thứ hai, thuận theo ta! Trở thành nô dịch của ta.

Triệu Phong trực tiếp mở miệng.

- Ngươi... Tiểu bối vô sỉ...

Khô Lâu đường chủ kinh hãi gầm lên, hắn vừa định giãy dụa, đã bị Triệu Phong dẫm mạnh xuống, âm thanh “rắc rắc” không ngừng vang lên.

Triệu Phong muốn giết hắn, hoàn toàn chỉ quyết định bởi một ý niệm.

Thân thể hài cốt của Khô Lâu đường chủ, cơ bản đã mệt rã rời, chiến lực còn không đến một thành, khó có thể chống cự nổi.

Hắn cũng không phải là không thể miễn cưỡng thúc dục bí thuật Linh Quỷ sở trường của mình, để phát động một lần nghịch tập cuối cùng hoặc bỏ chạy.

Thế nhưng, vừa nghĩ tới huyết mạch đồng tử đáng sợ của Triệu Phong, gần như miễn dịch đối với công kích tinh thần, bởi vậy Khô Lâu đường chủ mới bất lực chưa từng có.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong gắt gao tập trung vào Khô Lâu đường chủ, chỉ cần đối phương có bất kỳ dị động nào, hắn sẽ lập tức phát động một đạo “Đồng Hỏa”, kết liễu sinh mệnh của hắn.

Khô Lâu đường chủ đang bị tập trung khóa chặt, hiển nhiên cũng hiểu rõ điều này.

- Tiểu bối... Bổn tọa không tin rằng sau khi ta chết, ngươi có thể lợi dụng thân thể của ta làm tài liệu luyện thi. Chẳng lẽ ngươi cũng tinh thông bí thuật quỷ thi?

Khô Lâu đường chủ từ bỏ giãy dụa, trong hốc mắt chớp động một tia gian xảo.

Giá trị lợi dụng trên người hắn, chính là cơ hội cuối cùng để đám phán với Triệu Phong

Mà Triệu Phong thì biết rõ, cho dù Khô Lâu đường chủ có bỏ mạng thì bản thân vẫn có thể tận dụng hài cốt của hắn.

Đối với nghi vẫn của Khô Lâu đường chủ, một khi Triệu Phong phủ nhận, sẽ không dễ dàng nắm được ưu thế trước hắn.

Nếu như giết chết một Tôn Giả Đan Nguyên cảnh mà không thu về được một chút giá trị nào, đổi lại là bất kỳ cường giả nào, e rằng đều sẽ có chút không cam lòng.

Bên cạnh Triệu Phong bỗng nhiên xuất hiện hai bộ Ám Ngân Độc Thi,

khí tức đạt tới Chân Chủ cấp tiểu thành.

Ánh mắt Khô Lâu đường chủ lóe lên, với nhãn giới của hắc tự nhiên có thể nhìn ra thực lực và phẩm cấp của hai bộ Ám Ngân Độc Thi này.

Hơn nữa, hạt châu màu đen trong tay Triệu Phong cũng khiến cho Khô Lâu đường chủ chú ý.

Hai bộ Ám Ngân Độc Thi này, chính là lấy ra từ trong hạt châu đó.

- Hạt châu kia...

Trái tim Khô Lâu đường chủ đột nhiên nhảy dựng.

Bản thân hắn tinh thông bí thuật quỷ thi, nếu không thì cũng sẽ không tu luyện bản thân thành bộ dạng như vậy, nhằm tránh thoát trận đại kiếp vây quét ngày xưa của Thập Đại Tông Phái trên Đại lục.

Thậm chí, luận về tạo nghệ Quỷ Thi đạo, Khô Lâu đường chủ còn là tồn tại cao cấp nhất trên khắp toàn bộ Đại lục Thanh Hoa này.

“Vạn Quỷ Châu” trong tay Triệu Phong chính là Thánh khí Quỷ đạo uy chấn Ngoại Vực, xuất xứ từ “Vạn Quỷ Đại Đế” ngày xưa.

Vạn Quỷ Châu này mơ hồ tiết ra một tia khí tức Quỷ đạo, khiến cho Khô Lâu đường chủ trong lòng kinh hoàng cẩn thận cảm ứng một chút, liền phát hiện lực lượng Âm Quỷ trong cơ thể đột nhiên run rẩy, có cảm giác như muốn quỳ bái.

- Sự kiên nhẫn của ta có hạn, chết hay là nô dịch cho ta?

Triệu Phong có chút không kiên nhẫn nữa.

Thần sắc trên mặt hắn, cũng không phải cố tình biểu hiện ra. Hậu hoạn tại khu vực Hoành Vân, phải nhanh chóng được giải quyết, như vậy thì hắn mới yên tâm đến Thiên Bồng đại quốc.

Sắc mặt Khô Lâu đường chủ âm tình bất định, ánh mắt nhanh chóng lướt qua mắt trái của Triệu Phong và Vạn Quỷ Châu.

Vạn Quỷ Châu, khiến hắn sinh ra tham niệm không thể khống chế.

- Nếu như không bị nô dịch, ta chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ. Nếu như đáp ứng, ngày sau ít nhất vẫn còn một tia cơ hội nhỏ nhoi trở mình, một khi thành công, ta sẽ đoạt được hạt châu kia...

Khô Lâu đường chủ trải qua cân nhắc, liền cắn răng một cái, rốt cuộc đã quyết định.

“Vạn Quỷ Châu” trong tay Triệu Phong, tạo nên sự hiếu kỳ và hấp dẫn trí mạng đối với Khô Lâu đường chủ.

Với lịch duyệt nhân sinh mấy trăm năm của hắn, chưa từng nhìn thấy qua Thánh khí Quỷ đạo phẩm cấp bậc này, e rằng khắp toàn bộ Đại lục này, cũng không tìm ra kiện thứ hai.

Một khi hắn có thể nghịch tập thành công, sẽ đạt được thu hoạch không thể tưởng tượng nổi.

- Ta đáp ứng nô dịch cho ngươi. Nhưng đồng thời, ngươi cũng phải đáp ứng, để ta có được linh trí tự chủ.

Khô Lâu đường chủ lộ ra thần sắc ảm đạm, chấp nhận thỏa hiệp.

- Được!

Triệu Phong hơi suy nghĩ một chút, cuối cùng cũng đáp ứng yêu cầu của Khô Lâu đường chủ.

Có hai phương pháp khiến Khô Lâu đường chủ làm nô dịch.

Cách thứ nhất, đem hắn luyện chế thành Khô Lâu quỷ thi, ý thức linh trí vốn có của hắn sẽ không còn tồn tại, hoặc triệt để mất đi quyền tự chủ.

Cách thứ hai, thông qua một loại thủ đoạn bí thuật nào đó, khống chế Khô Lâu đường chủ, nhưng đối phương vẫn sẽ có được ý thức tự chủ, chẳng qua là vì tính mạng bị uy hiếp cho nên mới khuất phục Triệu Phong.

Trong đó, phương pháp thứ nhất thì Khô Lâu đường chủ tuyệt đối không thể đáp ứng, thà chết còn hơn.

Nếu như triệt để trở thành quỷ thi, bị Triệu Phong nô dịch, hắn chỉ còn là một con rối không có ý thức tự chủ, e rằng còn thảm hơn cả diệt vong.

Mà loại phương pháp thứ hai, ít nhất Khô Lâu đường chu vẫn còn một tia cơ hội nhỏ nhoi.

Ví dụ như Triệu Phong bỏ mình, Khô Lâu đường chủ sẽ được khôi phục tự do.

Bởi vậy.

Phương pháp thứ hai, đối với người khống chế mà nói, có tính nguy hiểm nhất định, cần phải có thực lực và khả năng khống chế cường đại.

Dù sao thì Khô Lâu đường chủ tại thời kỳ đỉnh phong cũng là Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, thủ đoạn tầng tầng lớp lớp, lại cộng thêm hắn là kẻ cực kỳ âm hiểm xảo trá.

Thử nghĩ xem, một cường giả bị nô dịch của mình nghịch tập mà chết, như vậy há không phải là chuyện nực cười hay sao?

- Phương pháp thứ hai mặc đủ có chút mạo hiểm, thế nhưng một nô bộc có trí tuệ, so với một quỷ thi Khôi Lỗi cùng cấp, sẽ có tác dụng lớn hơn nhiều.

Triệu Phong rất rõ cái lợi cái hại trong đó.

Triệu Phong rất có lòng tin đối với thực lực và tiềm năng phát triển của mình, nắm chắc bản thân có thể khống chế được Khô Lâu đường chủ.

Nghi ngoi một lát.

Triệu Phong khoanh chân ngồi trước mặt Khô Lâu đường chủ, làm công tác chuẩn bị tích súc Đồng lực tâm hồn.

Tiểu Tặc Miêu ngồi ở bên cạnh hắn, tùy thời giám sát Khô Lâu đường chủ.

Hai bộ Ám Ngân Độc Thi thì đứng hai bên Khô Lâu đường chủ.

Ngọn lửa u hồng trong hốc mắt Khô Lâu đường chủ, ảm đạm vô quang, trong lòng thầm thở dài, tên tiểu bối này quả nhiên cẩn thận vô cùng.

Nửa canh giờ sau.

Triệu Phong đã thành công khắc “Minh Tâm Chủng” vào sâu bên trong tâm hồn của Khô Lâu đường chủ.

Minh Tâm Chủng này rất khác biệt so với Minh Tâm Chủ trên người Lâm Thông.

Lần đầu tiên, chính là Triệu Phong cưỡng ép dung nhập “Minh T âm Chủng”, cũng không dung nhập quá sâu, một khi đối phương phản kháng, có thể khiến cho mục tiêu hồn phá mà vong

Còn lần này, Khô Lâu đường chủ phải chủ động phối hợp, để “Minh Tâm Chủng” dung nhập vào sâu bên trong tâm hồn của hắn.

Không chỉ có vậy.

Lúc này, “Minh Tâm Chủng” đã tiến thêm một bước hoàn thiện, tiêu hao rất nhiều Đồng lực tâm hồn của Triệu Phong thậm chí gấp mấy chục lần, uy lực tự nhiên cũng theo đó mà tăng lên.

- Thủ đoạn “khống tâm” này, dung nhập tâm hồn, liên quan đến nguyên lý Hồn đạo, đồng thời phải dùng huyết mạch đồng tử thi triển, chẳng lẽ là “Minh Đồng Tàn Thiên”...

Trong lòng Khô Lâu đường chủ chợt chột dạ, lại không thể phản kháng còn phải phối hợp với Triệu Phong đem “Minh Tâm Chủng” này dung nhập vào sâu bên trong tâm hồn của mình

“Minh Tâm Chủng” cường đại như thế nào, Khô Lâu đường chủ là người hiểu rõ nhất, trong tâm hồn của mình phảng phất đặt một đống thuốc nỗ hẹn giờ, tùy thời đều có thể lấy mạng mình

- Không sai!

Triệu Phong thỏa mãn gật đầu.

Lúc này, lực khống chệ của “Minh Tâm Chủng” rất mạnh, thông qua Thần Linh nhãn, chỉ cần một ý niệm là có thể khiến cho tâm hòn Khô Lâu đường chủ tán loạn mà vong

- Cho dù ta khôi phục đến thực lực Đan Nguyên cảnh đỉnh phong cộng thêm tinh thông quỷ thuật Hồn đạo, e rằng xác xuất thành công phá giải cắm thuật Hồn đạo này mà không gây chút động tĩnh, cũng không quá một phân mười.

Khô Lâu đường chủ nằm trên mặt đất, thần sắc vô cùng khó chịu và phiền muộn.

Chương 487: Trộm mộ cấm địa

Bách Phần Cấm Địa.

Trên tầng tầng cốt hài, Triệu Phong khoanh chân ngồi đó, nguyên khí trong cơ thể nhanh chóng khôi phục lại.

Bởi vì ý cảnh tinh thần cường đại, chỉ qua gần nửa ngày, Chân Linh nguyên trong cơ thể hắn đã sung túc tràn đầy, thậm chí bắt đầu tiến thêm một bước ngưng luyện lớn mạnh.

Tương đối mà nói, tinh thần Đồng lực và lực lượng huyết mạch thì lại khôi phục chậm hơn một chút.

- Duy trì hư ảnh Thần binh tàn phiến kia, đối với tiêu hao lực lượng huyết mạch hiện tại quá lớn, không có mấy ngày thời gian, cũng khó có thể khôi phục!

Triệu Phong nhắm mắt cảm thụ, dung nhập Băng Hoàng Thương vào thân thể huyết mạch.

Trạng thái Băng Hoàng Thương trước mắt tương đối đặc thù, phần lớn lực lượng nằm trong trạng thái ngủ say.

Hơn nữa, cũng không phải tất cả Thần binh Địa cấp, có thể ở trạng thái dịch thể như vậy, gần như hòa hợp làm một thể với thân thể huyết mạch.

Đây là bởi vì tính đặc thù của bản thân Băng Hoàng Thương, ẩn chứa Băng, Thủy áo nghĩa, mà loại trạng thái dịch hóa này, chính là

một loại Thủy Chi Áo Nghĩa cực kỳ cao thâm.

Chính bởi vì vậy, cho nên Triệu Phong mới có thể vận dụng một tia khí tức lực lượng trong mảnh vỡ Thần binh của Băng Hoàng Thương.

Nếu muốn thúc giục cả Băng Hoàng Thương, đổi lại là Tôn giả bình thường, chỉ sợ cũng không thể khống chế nổi!

Ngay cả Thần binh Thiên cấp, Địa cấp, cũng có ba sáu chín loại, mà Băng Hoàng Thương này có thể được Tàn linh Tử Thánh chỉ điểm, bị Triệu Phong đoạt được, có lẽ cũng không phải Thần binh Địa cấp bình thường.

o0o

Hai ngày sau, tinh thần Đồng lực của Triệu Phong cơ bản đã khôi phục, lực lượng huyết mạch khôi phục hơn phân nửa.

Khô Lâu Đường chủ ở một bên, khung xương gãy vỡ, nằm ở trên bề mặt tầng tầng xương cốt, đang thong thả chữa trị cốt cách, hấp thu tử âm khí trong Bách Phần Cấm Địa, nhằm trị thương, khôi phục nguyên khí.

- Quá chậm rồi!

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhíu lại.

Chỉ chờ Địa vực Hoành Vân bình ổn lại, hắn sẽ quay trở về Đại quốc Thiên Bồng một lần nữa.

Khô Lâu Đường chủ buồn rầu nói:

- Bổn tọa bị các ngươi đánh cho vỡ tan năm sáu chỗ, vì bảo mệnh phải áp bức nguồn suối lực lượng sinh mệnh, muốn hoàn toàn chữa trị thương thế, dưới tình huống bình thường, ít nhất cần một hai năm. Chẳng qua tại Bách Phần Cấm Địa này, tốc độ chữa trị thương thế, có thể nhanh hơn vài lần!

Triệu Phong mở ra mắt trái, lập tức thấy rõ trạng thái của Khô Lâu Đường chủ.

Thân thể hài cốt của Khô Lâu Đường chủ vô cùng cường hãn, độ cứng rắn gần như có thể bỏ qua công kích dưới cấp Tôn giả!

Nhưng đồng thời, loại thể chất cốt hài này một khi bị đánh nát, muốn hoàn toàn chữa trị cũng cực kỳ chậm chạp.

- Cho ngươi thêm thời gian mười ngày nữa!

Theo Triệu Phong đánh giá, thời gian mười ngày cũng đủ để Khô Lâu Đường chủ đem thân thể của mình chữa trị hoàn chỉnh lại.

riệu Phong bảo Tiểu Tặc Miêu nhổ ra một cánh tay của Khô Lâu Đường chủ bị đánh gãy, trả lại cho đối phương.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu gầm gừ một tiếng, có chút không tình nguyện, đem cánh tay bị gãy rời và Kim Ngân Cốt Tiên trả lại cho Khô Lâu Đường chủ.

Dù sao, Khô Lâu Đường chủ hiện tại cũng là nô bộc của Triệu Phong, nếu có thể nhanh chóng khôi phục thực lực, đối với Triệu Phong mà nói, cũng là một nguồn trợ lực lớn.

Triệu Phong trầm ngâm một lát, trong lòng bàn tay hiện lên một giọt Sinh Mệnh Tân Dịch.

Nhìn thấy loại dịch thể này, ánh mắt Khô Lâu Đường chủ sáng ngời lên.

- Không ngờ ngươi lại có bậc bảo vật truyền kỳ Sinh Mệnh Tân Dịch này! Loại dịch thể này đối với việc chữa trị cốt hài của ta, mặc dù không có sự tác động quá lớn, nhưng nó có thể chữa trị những thương tật về sinh mệnh căn cơ trước đây của ta. Một khi thương thế tiềm ẩn kia hoàn toàn khôi phục, chỉnh thể thực lực của ta, thậm chí tốc độ chữa trị cốt hài, đều sẽ tăng lên trên diện rộng!

Khô Lâu Đường chủ kinh hỉ không thôi, tiếp nhận Sinh Mệnh Tân Dịch.

Một lát sau, khí tức, các loại trạng thái trên người Khô Lâu Đường chủ cũng bắt đầu tăng cường rõ ràng trở lại.

Triệu Phong âm thầm gật đầu, cứ tiếp tục xu thế này, trong nửa năm nữa, thương thế của Khô Lâu Đường chủ có thể khỏi hẳn, thậm chí thực lực còn tăng lên.

Nhân dịp thời gian này, Triệu Phong ở trong Bách Phần Cấm Địa đi dạo một vòng.

Trong Bách Phần Cấm Địa, từng đám từng đám phần mộ đứng sừng sững, khiến cho Triệu Phong hết sức lưu ý.

Quảng trường ngân tinh, cùng với Tế đàn Trận pháp ở trung ương đám phần mộ, lần trước Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu cũng đã tới qua.

Nhưng mãi cho đến nay, Triệu Phong vẫn như cũ tràn ngập tò mò đối với những thứ bên trong.

Ánh mắt hắn vừa chuyển, liền rơi xuống trên người Khô Lâu Đường chủ, có lẽ vị cao tầng của Xích Nguyệt Ma Giáo trước kia, sẽ biết được một ít cơ mật nào đó.

- Nơi này là một chỗ Vực Ngoại Truyền tống đài, mấy trăm năm trước, Giáo chủ đại nhân cũng từng tham dự việc kiến thiết nó. Thế nhưng chỉ bằng vào tài nguyên lực lượng của Giáo chủ và Đại lục lúc đó, cũng khó có thể xây dựng nổi nó!

Thanh âm Khô Lâu Đường chủ có chút yếu ớt.

- Vực Ngoại Truyền tống đài?

Trái tim Triệu Phong có chút nhảy dựng, hắn cũng có hiểu biết nhất định đối với Trận pháp, năm đó lúc tiến vào trong này, bản thân đã có sự phỏng đoán.

Nhưng không nghĩ tới, Trận pháp Tế đàn tại Quảng trường ngân tinh này, có thể đi thông tới bên ngoài Thanh Hoa Vực!

- Như vậy chẳng phải là nói, thông qua nơi này là có thể rời khỏi Thanh Hoa Vực, tiến vào một Đảo vực khác?

Triệu Phong đã sớm không còn là ếch ngồi đáy giếng như lúc trước nữa.

Ở trong Di tích Tử Thánh, hắn từng tiếp xúc với đám thiên tài Vực Ngoại thuộc Tông phái Nhị Tinh, đối với tri thức thế giới, có sự biến hóa nghiêng trời lệch đất.

- Nếu là mấy trăm năm trước, quả thật có thể! Chẳng qua, trong đại kiếp nạn năm xưa, Vực Ngoại Truyền tống đài nơi này đã bị một ít đả kích, sinh ra những tổn hại nào đó, hoang phế rất lâu, rất khó nói trước!

Khô Lâu Đường chủ lắc đầu thở dài.

Hiển nhiên đối với chỗ Vực Ngoại Truyền tống đài này, hắn cũng có chút hiểu biết không quá chính xác.

Triệu Phong khẽ gật đầu, tiến vào Quảng trường ngân tinh, tiếp tục nghiên cứu.

- Meo meo!

Thân ảnh Tiểu Tặc Miêu ở chung quanh phụ cận Quảng trường ngân tinh, không ngừng chui lủi, một đôi mắt mèo như kẻ trộm xoay chuyển không ngừng.

Lại tiến vào thạch ốc năm xưa, bên trong cũng đã trống rỗng.

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một quyển trục da thú, bên trên có một hàng chữ viết, đến nay hắn cũng không thể hoàn toàn hiểu thấu đáo:

- Tam Thánh Điện ở nơi xa xôi hẻo lánh này, cánh chim đã gãy, khó có thể thay đổi được thế cục! Thuộc hạ nhận sự nhờ cậy của các Tông phái Nhất Tinh, cố gắng bài trừ Bách Phần Trớ Chú này, mắt thấy sắp sửa thành công, nhưng hôm nay, năng lượng truyền tống đã đến lúc tiêu hao hết, thuộc hạ đành đi trước…

Cân nhắc một lát, trong lòng Triệu Phong mơ hồ có điều phỏng đoán.

Không khó phỏng đoán, chỗ Vực Ngoại Truyền tống đài này, hẳn là có thế lực Vực Ngoại tham dự xây dựng. Khô Lâu Đường chủ vừa rồi cũng đã nói qua, chỉ bằng vào tài nguyên và lực lượng của Xích Nguyệt Giáo Chủ và Đại lục, khó có thể xây dựng nổi!

- Meo meo!

Trong đám lăng mộ cách đó không xa, Tiểu Tặc Miêu huy động một cái cái xẻng nhỏ, đào lên một ít đất đá.

Ô...ô...ô...n...g!

Cả Bách Phần Cấm Địa truyền đến một trận minh minh oanh chấn, đủ loại lựclượng trớ chú hư vô khủng bố lao về phía Tiểu Tặc Miêu.

Lực lượng trớ chú kia so với thời khắc bình thường thì hung hãn gấp mười lần, ngay cả Triệu Phong và Khô Lâu Đường chủ cũng đều bị chút ảnh hưởng.

- Dừng tay! Đám lăng mộ này, chính là nguồn suối lực lượng trớ chú của Bách Phần Cấm Địa!

Khô Lâu Đường chủ hoảng sợ thất sắc, vội vàng lên tiếng ngăn lại.

Loại hành vi đào trộm mộ này của Tiểu Tặc Miêu, đối với hung danh khủng bố của Bách Phần Cấm Địa quả thật là một loại khiêu khích trần trụi.

- Không xong!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong lập tức nắm bắt được một luồng lực lượng trớ chú hư vô phô thiên cái địa, như nước lũ mạnh mẽ ập tới Tiểu Tặc Miêu.

Vụt…

Triệu Phong thúc giục Thần Linh Nhãn, phát ra kia một tia khí tức thời đại Thái Cổ, nhằm về phía Tiểu Tặc Miêu.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu nhe răng cười, hai tay khẽ vẫy lên, trước người hiện lên một thanh chủy thủ thần bí u ám như âm ảnh.

Thanh chủy thủ u ám này, toàn thân trong suốt, hơi chút vũ động, sẽ kéo theo một chuỗi ảnh nhận, khí tức sâm u không thể lường được.

Nhưng mà, khi đám trớ chú hư vô phô thiên cái địa kia xâm nhập tới gần, dị biến đột nhiên phát sinh!

- Ồ!

Chủy thủ thần bí kia chấn minh run lên, gió thổi bốn phía, hiện động một chùm tia hoa văn như tinh không trời đêm vậy, quanh thân dường như truyền đến từng đợt thanh âm nam tử khàn khàn lạnh như băng.

Khoảnh khắc đó, thiên địa quanh thân chợt tối đen đi mấy lần, có một luồng lực lượng thần bí không thể tưởng tượng khiến cho màn đêm hắc ám hàng lâm, đêm giữa ban ngày!

Tất cả lực lượng trớ chú một khi tiếp cận khu vực này, bỗng nhiên tán loạn, truyền đến từng đợt tiếng kêu thảm thiết thê lương.

- Đêm giữa ban ngày? Nghịch chuyển Pháp tắc tự nhiên? Thanh chủy thủ kia chẳng lẽ là Thánh khí truyền kỳ thuộc Ảnh Sát chi đạo?

Khô Lâu Đường chủ trừng mắt há hốc miệng, không thể đánh giá được ý nghĩa của một màn cảnh tượng này.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu một phen đem chủy thủ thần bí hướng trước người cắm xuống, sau đó huy động cái xẻng, bắt đầu hành vi đào trộm mộ vô sỉ của mình.

Triệu Phong và Khô Lâu Đường chủ thấy vậy, cũng đều kinh ngạc một trận.

- Tặc miêu này, rốt cuộc có lai lịch gì? Bằng vào linh trí và nhãn giới của nó, làm sao lại cam nguyện thần phục Triệu Phong, trở thành Linh sủng của hắn?

Khô Lâu Đường chủ hoàn toàn nhìn không thấu Tiểu Tặc Miêu.

Hắn có một loại trực giác, tặc miêu này càng giống lão cáo già sống vô số năm, kiến thức gì đó có thể còn nhiều hơn chính mình rất nhiều.

Vụt…

Lúc này, Triệu Phong cũng đi tới bên người Tiểu Tặc Miêu.

Thần Linh Nhãn, cộng thêm khí tức đáng sợ của chủy thủ thần bí, khiến cho chư thiên thần quỷ đều phải tránh lui.

Ô...ô...ô...n...g!

Chủy thủ thần bí kia dường như cảm ứng được sự tồn tại của Thần

Linh Nhãn, trầm thấp chấn vang một chút, cũng không có bài xích Triệu Phong, nhưng hình như có sự kiêng kỵ nào đó, không dám tiến gần.

- Chuôi chủy thủ do Tiểu Tặc Miêu tìm được, có thể còn thần bí hơn cả Băng Hoàng Thương!

Trong lòng Triệu Phong thầm đoán.

Ngày đó ở trong Tử Thánh Bảo Điện, Tiểu Tặc Miêu cũng phải dốc hết sức tâm trí, hãm hại lừa gạt, cuối cùng không biết sử dụng thủ đoạn thần bí gì, mới thỉnh động được chuôi chủy thủ thần bí này.

Triệu Phong nhớ rất rõ ràng, lúc ấy Tàn linh Tử Thánh cũng lộ ra một trận khủng hoảng khiếp sợ.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu huy động cái xẻng, như kẻ trộm cười khẽ một tiếng, thậm chí còn có ý bảo Triệu Phong ra tay.

- Được rồi!

Triệu Phong khẽ nhún nhún vai, xuất ra một kiện Thần binh chiến lợi phẩm chẳng biết đạt được từ chỗ nào, cũng gia nhập đội ngũ đào trộm mộ.

- Ngươi… các ngươi làm sao có thể vô sỉ như vậy?

Khô Lâu Đường chủ đầu tiên là kinh ngạc giây lát, sau đó là một trận thống hận, hận bản thân không thể xông lên đào trộm cùng.

Đáng tiếc thân mình hắn bị đánh gãy rời, chưa thể khôi phục lại chỉnh

tề, không thể gia nhập hàng ngũ đào trộm mộ này, chỉ có thể trơ mắt nhìn thấy một người một mèo, ra sức đào mộ.

Phốc phốc!

Một lát sau, một tòa lăng mộ đã bị đào lên, bên trong lộ ra một cỗ quan tài thủy tinh đen như mực.

- Đây chính là quan tài tạo thành bởi Huyền Âm Mặc Tinh Thạch! Loại đá này ẩn chứa thiên địa huyền âm khí cường đại, ở trên Đại lục đã sớm tuyệt tích rồi, cho dù ở ở Vực Ngoại, cũng là trân phẩm rất hiếm có, chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu!

Khô Lâu Đường chủ hiểu rằng, mấy cái quan tài thủy tinh đen như mực này, chính là một loại suối nguồn năng lượng, hơn nữa còn là môi giới có lợi cho việc phát động trớ chú.

Cẩn thận quan sát, chỉ thấy trong quan tài thủy tinh đen như mực kia, có một bộ thi cốt, bảo tồn trọn vẹn hoàn hảo, tản mát ra một luồng uy năng mơ hồ.

- Thật là kỳ diệu! Mấy bộ thi cốt này chôn xuống nhiều năm như vậy, khí tức lực lượng vẫn không bị xói mòn! Ồ! Dường như còn có khí tức tàn phách! Chẳng lẽ là do lực lượng Huyền Âm Mặc Tinh Thạch tạo thành?

Triệu Phong chậc chậc lấy làm kỳ quái.

Thông qua Thần Linh Nhãn quan sát, hắn phát hiện bộ thi cốt này và Quỷ thi mà hắn khống chế có rất nhiều điểm giống nhau, thậm chí có cùng loại khí tức nữa.

- Thu!

Trong tay Triệu Phong hiện lên một viên hắc châu không nhiễm chút bụi, một trận sương mù u ám phun ra, đem bộ cốt thi này thu lại.

- Ông trời ơi! Đây chính là tài liệu Quỷ thi Chân Chủ Cấp tuyệt hảo a!

Khô Lâu Đường chủ ở cách đó không xa, trong lòng liên tục rít gào không cam lòng.

Hắn thập phần rõ ràng, Bách Phần Cấm Địa này chính là dùng thi thể của một trăm cường giả đã ngoài Chân Chủ Cấp làm vật dẫn, tiến hành đủ loại bố trí, mới hình thành nên Bách Phần Trớ Chú cường đại như vậy.

- Ha hả… Tiếp tục lấy!

Triệu Phong nhếch miệng cười.

Vừa mới thu vào một bộ thi thể trớ chú, hắn rõ ràng cảm nhận được Vạn Quỷ Châu đang hưng phấn rung động, chính là cái loại cảm giác khi đói khát nhận được thức ăn ưa thích!

Phốc phốc phốc…

Một người một mèo, không thèm để ý lực lượng trớ chú, ra sức đào mộ.

Mắt thấy từng bộ từng bộ thi thể trớ chú cường đại, bị đào lên, quẳng vào trong Vạn Quỷ Châu, ngay cả Khô Lâu Đường chủ vẫn còn run rẩy, lẩm bẩm:

- Cái này… Tiểu tử này muốn làm cái gì, chẳng lẽ hắn nghĩ muốn thành lập đại quân Quỷ thi?

Chương 488: Kế hoạch bách thi

Ngày hôm sau, sáng sớm, đám lăng mộ tại trung tâm của Bách Phần Cấm Địa đã là một bãi trống rỗng.

Trong tầm nhìn, chỉ còn lại có đám hố to, khí tức âm hủ bùn đất ẩm ướt đập vào mặt.

Một người một mèo thu hồi công cụ trong tay, nở nụ cười tràn ngập ẩn ý.

Khô Lâu Đường chủ nằm ở trên tầng bạch cốt, sau khi trải qua mội hồi khiếp sợ không cam lòng và hâm mộ ghen tỵ oán hận lúc đầu, ánh mắt khi nhìn về phía một người một mèo này, đã dần dần trở nên chết lặng.

- Một trăm bộ cốt hài a! Cả một trăm bộ thi hài Chân Chủ Cấp bảo tồn đầy đủ a! Dưới sự tẩm bổ từ lực lượng đặc thù của Huyền Âm Mặc Tinh Thạch cùng với Cấm địa, lực lượng và khí tức tàn phách trong mỗi một bộ, đều không có tán loạn!

Trong nội tâm Khô Lâu Đường chủ không ngừng hò hét.

Chỉ tiếc, người đạt được hết thảy những thứ này, cũng không phải là hắn!

Cho dù hắn biết rõ, trong Bách Phần Cấm Địa có một trăm bộ thi hài Chân Chủ Cấp, là trân phẩm tuyệt hảo để luyện chế Quỷ thi, nhưng hắn cũng không có năng lực thu hoạch chúng.

Mà một người một mèo trước mắt này, lại không hề có chút cố kỵ nào, quang minh chính đại, đào trộm đi hết toàn bộ lực lượng căn nguyên trong Bách Phần Cấm Địa này!

- Không tệ! Không tệ! Tiểu Tặc Miêu, lần này ngươi lập công không nhỏ a!

Thần tình trên mặt Triệu Phong tràn đầy hồng quang.

Một khi một trăm bộ thi hài Chân Chủ Cấp này có thể luyện chế thành Quỷ thi, cũng tương đương một chi quân đoàn Quỷ thi Chân Chủ Cấp!

Bất luận kẻ nào có thể nắm giữ cỗ lực lượng này, quét ngang mấy thế lực Tông môn Cường quốc chỉ là trò đùa, thậm chí hủy diệt một cái Đại quốc cũng không phải là việc khó.

Đương nhiên, muốn đem mấy bộ cốt hài này hết thảy luyện chế thành Quỷ thi chịu nô dịch, cũng không phải chuyện đơn giản.

Thứ nhất, mấy bộ cốt hài này chỉ là chủ nguyên liệu, còn cần đại lượng vật liệu phụ trợ trân quý.

Thứ hai, quá trình luyện chế Quỷ thi cần phải tốn đại lượng thời gian và tinh lực, cần thập phần tinh thông đối với Quỷ thi bí đạo.

Đừng thấy trong tay Triệu Phong có hai bộ Quỷ thi Chân Chủ Cấp thoải mái như thế mà lầm, đây đều là do hắn đoạt được!

Kỳ thật, bất kỳ một bộ Quỷ thi nào, từ lúc ban đầu luyện chế đến lúc chậm rãi tăng trưởng tới Chân Linh Cảnh, đều là cả một quá trình dài dòng.

- Ừm! Ta cũng chỉ biết chút ít da lông đối với Quỷ thi nhất đạo mà thôi, sở trường khống chế, nhưng thật sự không tinh thông! Muốn luyện chế thành một trăm bộ Quỷ thi Chân Chủ Cấp, chỉ sợ…

Ý niệm Triệu Phong vừa chuyển, ánh mắt rơi xuống trên người Khô Lâu Đường chủ.

Khô Lâu Đường chủ nhất thời giật mình một cái.

Một lát sau…

- Nhiệm vụ gian khổ vĩ đại này, phải giao cho ngươi rồi!

Nụ cười Triệu Phong ấm áp, bao hàm chờ mong, bàn tay khẽ vỗ vỗ bả vai Khô Lâu Đường chủ, nói.

Khung xương Khô Lâu Đường chủ mạnh mẽ rung lên, bộ khô lâu mới vừa nối lại xong, thiếu chút nữa lại gãy rời ra!

- Tuy rằng mấy bộ thi hài này đều là cảnh giới Chân Chủ Cấp, nhưng cho dù có muốn thành công luyện chế một bộ, cũng phải tiêu phí vô số tâm lực khổ lực a!

Khô Lâu Đường chủ thậm chí cảm thấy muốn khóc thét lên.

Việc này không khác gì Triệu Phong xem hắn trở thành nô lệ cao cấp mà đối xử.

Nhưng mà, Khô Lâu Đường chủ đã bị Triệu Phong nô dịch khống chế, vì mạng sống, mặc kệ là bán khổ lực, hay là bán thân, tóm lại đều phải phục tùng mệnh lệnh chủ nhân.

Triệu Phong tay cầm Vạn Quỷ Châu, tâm thần ý thức rót vào trong đó.

Trong Vạn Quỷ Châu là một khối thổ nhưỡng đạm hắc sắc âm lãnh ẩm ướt, hàng năm bao phủ các loại quỷ vụ âm khí, thuần một mảnh âm u.

Hai bộ Ám Ngân Độc Thi chính là nằm ở một góc nào đó, thừa nhận quỷ âm tử khí khổng lồ trong Vạn Quỷ Châu súc tích nuôi dưỡng.

Một trăm bộ thi hài Chân Chủ Cấp kia, sau khi tiến vào Vạn Quỷ Châu, khí tức tàn phách và lực lượng trong cơ thể bắt đầu sản sinh biến hóa quỷ dị.

- Ồ? Trong Vạn Quỷ Châu này, dường như trời sinh còn có một luồng lực lượng thần bí, thích hợp sinh trưởng Quỷ thi, làm lớn mạnh Quỷ thi!

Triệu Phong ngày thường cũng không nghiên cứu Vạn Quỷ Châu nhiều lắm, dù sao chủ công của hắn vẫn là huyết mạch đồng thuật và phong lôi truyền thừa, Quỷ thi bí đạo chỉ hơi thoáng nghiên cứu một chút mà thôi.

Nhìn xu thế này, cho dù Triệu Phong không để ý đi luyện chế, trải qua một thời gian, có lẽ là vài năm, có lẽ là mười mấy năm, hay là vài chục năm, một trăm bộ thi hài Chân Chủ Cấp này, có thể nhất nhất tự động trở thành cương thi!

o0o

Mấy ngày sau, Cường quốc Thiết Long.

Giữa hoang mạc, trong một tòa lâu đài cổ tàn phá hoang vắng, gần

như đã bị cát vàng vùi lấp hết.

Lúc này, tòa lâu đài cổ khổng lồ này đã là một mảnh tàn viên tường đổ.

Cho đến ngày hôm nay, địa điểm Liên minh Thiết Long này đã bị tiêu diệt hoàn toàn.

Cao tầng Liên minh Thiết Long, ngoại trừ vị Khô Lâu Đường chủ bị đuổi giết kia, người còn lại kẻ chết thì chết, kẻ hàng thì hàng, một chút cá lọt lưới căn bản cũng không làm nên chuyện gì.

Mặc dù đã qua hơn mười ngày, nhưng trong lâu đài cổ vẫn như cũ còn rất nhiều cường giả tọa trấn.

Bọn người Túc lão, Bạch Trưởng lão, Thương Vũ Nguyệt, Lâm Thông, cũng đều đóng quân ở trong lâu đài cổ.

Có lẽ, mọi người đang phòng bị Khô Lâu Đường chủ đã đi lại quay trở lại, hoặc có lẽ là có sự chờ đợi khác.

- Triệu Phong đơn thương độc mã đuổi bắt nhân vật cao tầng của Xích Nguyệt Ma Giáo năm xưa, e rằng tình huống sẽ không quá lạc quan!

Lâm Thông nhìn về phía lâu đài cổ xa xa, lẩm bẩm nói.

Luận tâm nhãn mà nói, hắn rất bội phục Triệu Phong, bất luận là thực lực, hay là dũng khí quyết đoán cũng đều như vậy.

Thậm chí, hắn bức thiết hy vọng Triệu Phong, trong quá trình đuổi giết ngã xuống luôn, như vậy hắn có thể khôi phục tự do.

Nhưng hắn biết rằng, khả năng này không quá lớn!

Linh hồn cùng với huyết mạch Đồng lực của Triệu Phong cường đại vô cùng, đạt tới cảnh giới khiến cho Lâm Thông chỉ có thể nhìn lên.

Gã thiếu niên kia, chính là một trong các thiên kiêu cái thế của Đại lục, sau khi trở về Hoành Vân, lại một tay khống chế vận mệnh chúa tể của phiến địa vực này.

- Hơn mười ngày rồi, một chút tin tức cũng không có!

Túc lão nhiều ít cũng có một tia phiền não.

Khi Triệu Phong lựa chọn đuổi theo truy sát Khô Lâu Đường chủ, không một người nào ở đây tán thành.

Xích Nguyệt Ma Giáo mặc dù đã bị diệt, nhưng dư uy vẫn còn, đại nhân vật cao tầng cấp Đường chủ Xích Nguyệt Ma Giáo, nội tình thủ đoạn bực này, há có thể cân nhắc theo lẽ thường?

- Túc lão, không cần quá mức lo lắng! Triệu Phong không giống người lỗ mãng, hắn dám một mình đuổi theo Xích Nguyệt Đường chủ, có lẽ có chỗ dựa nào đó!

Bạch Trưởng lão có chút cười, nói.

Nàng cũng không quá quan tâm đến sinh tử của Triệu Phong, nàng nghĩ đến Triệu Phong từ trong truyền thừa vô danh kia đi ra, hơn phân nửa là vẫn còn đòn sát thủ cường đại nào đó.

Hoàng hôn ngày hôm đó…

Vút...

Một đạo phong ảnh điện quang tươi đẹp thoáng lóe lên một chút, rơi xuống trong lâu đài cổ phế tích bên dưới.

- Ta đã trở lại!

Một chuỗi gợn sóng phong lôi lan tràn khắp trong lâu đài cổ.

Bọn người Túc lão cảm thấy một tia tê dại rất nhỏ, thể xác và tinh thần lại dị thường thoải mái.

Thể xác và tinh thần mọi người chấn động, nhìn về phía gã thiếu niên tóc lam cách đó không xa.

- Ngươi rốt cuộc đã trở về! Không có việc gì là tốt rồi!

Túc lão như trút bỏ gánh nặng, rất nhiều người trong lâu đài cổ cũng đều thở ra một hơi.

Mọi người ở đây đều không hy vọng xa vời Triệu Phong có thể thành công chém giết Khô Lâu Đường chủ, có thể bình yên trở về đã đáng mừng rồi.

Huống chi, Triệu Phong nhìn qua cũng không có thương thế, chỉ hơi mệt mỏi một chút mà thôi.

- Đà chủ, ngài rốt cuộc đã trở lại! Mấy ngày nay, chúng ta đều là lo lắng không yên a!

Điệp Diệp và Khương Tam Phong, từ bên một phía khác của lâu đài cổ chạy đến.

Ngày ấy, Triệu Phong thông qua Di Thiên Chi Mâu, quan sát thấy thế

cục của lâu đài cổ, bỏ lại hai người, một mình một người đi trước, từng bước đánh tới. Đợi đến khi hai người Khương Tam Phong đuổi tới, đại chiến đã chấm dứt, Triệu Phong cũng chẳng biết tung tích.

Hai người trải qua hỏi thăm, mới biết được Triệu Phong đã đuổi theo Khô Lâu Đường chủ rồi, việc này quả thật quá kinh tâm động phách mà!

Đại nhân vật cấp Xích Nguyệt Đường chủ, người khác trốn còn không kịp, ngươi thì lại đơn thương độc mã đuổi theo, không chết không ngừng?

Chẳng qua lúc này Triệu Phong đã bình yên trở về, mọi người đều thở ra một hơi.

Chỉ có Lâm Thông là cười khổ một tiếng, bản thân chung quy vẫn không thoát ly khỏi sự khống chế của Triệu Phong!

Bạch Trưởng lão nhìn chăm chú Triệu Phong, vẻ mặt phức tạp.

Nàng vốn tưởng rằng Triệu Phong truy kích không thành, mới phải quay trở về, ít nhất cũng phải ăn một chút thiệt thòi mới đúng. Nhưng không ngờ được Triệu Phong lông tóc vô thương, bình yên trở về.

Lúc này, ánh mắt mọi người cũng vội vàng tò mò nhìn về phía Triệu Phong.

Kết quả rốt cuộc như thế nào?

- Triệu Phong, ngươi có đuổi kịp Khô Lâu Đường chủ không?

Bạch Trưởng lão nhịn không được tò mò, hỏi.

Mọi người ở đây, bao gồm cả Túc lão, Thương Vũ Nguyệt, Lâm Thông, cùng với hai người từ Đại quốc Thiên Bồng tới đây, cũng đều thập phần quan tâm vấn đề này.

- Có đuổi kịp không?

Triệu Phong không khỏi sửng sốt.

Hiển nhiên, mọi người ở đây nghĩ rằng hắn căn bản không đuổi kịp Khô Lâu Đường chủ.

Bởi vì nhìn bộ dáng của Triệu Phong cũng không giống đã trải qua một hồi chiến đấu sinh tử, vô cùng thoải mái, bộ dạng giống như vô sự, càng giống ra ngoài du ngoạn một vòng hơn.

- Chư vị, chuyện Khô Lâu Đường chủ đã được giải quyết! Địa vực Hoành Vân, đại cục đã định, sau này sẽ không còn tai họa ngầm gì nữa. Không bao lâu nữa, ta cũng sẽ ly khai nơi này!

Triệu Phong cười ha hả, tâm tình vui sướng, nói.

Thế cục Địa vực Hoành Vân đã bị hắn một tay dàn xếp, trong lòng kiên định, rất có cảm giác thành tựu.

Hơn nữa, lần này phản hồi khu vực Hoành Vân, thu hoạch của hắn, cũng vượt qua tưởng tượng.

Mọi người nghe thấy vậy đều chúc mừng một trận, trong lòng mừng rỡ, dường như bị cảm xúc vui sướng của Triệu Phong cuốn hút.

- Bắt đầu từ hôm nay, thời đại Liên minh Thiết Long, đã không còn nữa!

Túc lão vỗ tay cười nói.

Hắn tự nhiên rõ ràng, nếu Triệu Phong không đem nguy cơ tại khu vực Hoành Vân nhổ đi, hắn sẽ tuyệt không dễ dàng rời đi.

- Triệu Phong, chẳng lẽ ngươi đã chính tay giết chết Khô Lâu Đường chủ kia?

Bạch Trưởng lão rùng mình, cảm giác có chút không đúng.

Triệu Phong đề cập đến Khô Lâu Đường chủ, cũng không nói là đã chém giết gì, mà là dùng hai chữ “giải quyết”, dường như muốn hiểu thế nào cũng được!

Lời này vừa nói ra, ánh mắt mọi người ở đây cũng đều tập trung trên mặt Triệu Phong.

- Đúng vậy! Khô Lâu Đường chủ là bị giải quyết như thế nào?

- Khô Lâu Đường chủ kia, rốt cuộc có chết hay không?

Mọi người đối với hai chữ “giải quyết” của Triệu Phong, hiển nhiên có chút không thỏa mãn, muốn biết quá trình cụ thể.

Ánh mắt Túc lão khẽ lóe lên, cảm giác trong này tất có bí ẩn nào đó.

- Mọi người không cần lo lắng, Khô Lâu Đường chủ mặc dù chưa chết, nhưng đối với thế cục của Hoành Vân cũng sẽ không còn có bất cứ uy hiếp ảnh hưởng gì nữa!

Triệu Phong giống như cười chế nhạo, khiến cho mọi người đều đoán không ra.

Hắn không muốn để quá nhiều người biết, Khô Lâu Đường chủ đã bị mình thần phục, đặc biệt là Bạch Trưởng lão kia.

- Khô Lâu Đường chủ vẫn chưa chết?

Rất nhiều người ở đây đều khẽ rùng mình một cái, cảm giác vui sướng thoải mái không còn nữa, trong lòng tràn ngập một cái bóng ma.

Một ít cao tầng Liên minh Thí Long ở đây, trong lòng đều lo sợ bất an.

Mặc dù Triệu Phong cường điệu rằng, thế cục Hoành Vân không còn gì uy hiếp nữa, nhưng mà trong lòng bọn họ cuối cùng vẫn không thể nào yên ổn được.

Xích Nguyệt Ma Giáo vào thời kỳ đỉnh phong, chỉ một cái Phân Đà, đã có thể quét ngang hủy diệt cả Địa vực Hoành Vân. Huống chi, một vị cao tầng cấp Đường chủ, vẫn còn sống trên thế gian.

Cặp mày Lâm Thông nhíu chặt, vẻ mặt Triệu Phong lúc này trấn định cười nhạt, khiến cho hắn ý thức được, sự tình khẳng định không phải như mọi người tưởng tượng.

Nhưng mà, mặc kệ mọi người hỏi như thế nào, Triệu Phong cũng chỉ mỉm cười, không đưa ra câu trả lời minh xác.

- Hay là, Triệu Phong này đã bị Khô Lâu Đường chủ phản tập thành công, giờ phút này đã bị Xích Nguyệt Ma Giáo đồng hóa, thậm chí khống chế…

Trong mắt Bạch Trưởng lão hiện lên một tia lãnh lệ.

Nhưng mà, dưới tình huống không xác định chân tướng sự tình, nàng cũng không dám xem thường vọng động.

Còn nữa, với thực lực của nàng, cũng rất khó chính diện đánh bại Triệu Phong, thắng bại nhiều lắm là năm năm mà thôi.

o0o

Nửa ngày sau, mãi đến khi đám người tản đi, bọn người Bạch Trưởng lão, Thương Vũ Nguyệt cũng nhất nhất rời đi.

Trong lâu đài cổ, trong một gian mật thất dưới lòng đất, chỉ có hai người Triệu Phong cùng Túc lão.

- Triệu huynh đệ, tình huống rốt cuộc như thế nào? Bằng không ngươi cứ như vậy mà đi, lão phu làm sao có thể yên tâm được?

Túc lão trịnh trọng hỏi.

- Ngươi muốn biết tình huống hiện tại của Khô Lâu Đường chủ?

- Đúng vậy!

Túc lão cắn răng một cái.

- Ha ha… hắn không phải đang ở bên cạnh ngươi hay sao?

Một tầng sương mù u ám, tràn ngập ở trong mật thất.

Túc lão nghe vậy, không khỏi ngưng mắt nhìn kỹ. Trong đám sương mù u ám kia, mơ hồ có thể nhìn thấy được hình dáng một bộ xương khô quen thuộc, trong hốc mắt lóe ra hai luồng hỏa diễm u ám nhàn nhạt.

- Khô… Lâu… Đường… chủ?

Ngay khi vừa nhìn thấy đối phương, ông ta liền sợ tới mức hồn phi phách tán, lỗ chân lông toàn thân dựng thẳng, thiếu chút nữa từ trên ghế rơi xuống.

Chương 489: Trở lại thiên bồng

Trong mật thất, sương mù u ám dần dần thu liễm lại, hoàn toàn mang thân ảnh khung xương âm trầm của Khô Lâu Đường chủ theo luôn!

Túc lão ngồi tại chỗ, thần hồn còn chưa ổn định lại, kinh hãi không biết nói gì, dường như đã bị đả kích quá lớn, hồi lâu cũng đều không thể bình định trở lại.

Hắn nhìn về phía thiếu niên tóc lam này hồi lâu, vẻ mặt cực kỳ phức tạp.

Chỉ sợ thế nhân khó có thể tưởng tượng nổi, Triệu Phong không phải là chiến thắng hoặc đánh chết Khô Lâu Đường chủ đơn giản như vậy, mà là đem vị cao tầng Đường chủ Xích Nguyệt Ma Giáo ngày xưa này, trực tiếp thu phục luôn!

Buồn cười, thời điểm ban ngày ở trên lâu đài cổ, có người còn hoài nghi Triệu Phong có thật sự giải quyết Khô Lâu Đường chủ này mối nguy tiềm ẩn hay không.

- Quả nhiên, không đem nguy cơ của Địa vực Hoành Vân nhổ đi, ngươi quyết sẽ không rời đi!

Túc lão thở dài ra một hơi.

Triệu Phong có chút cười, đem Vạn Quỷ Châu thu hồi.

Ngày ấy, sau khi rời khỏi Bách Phần Cấm Địa, Triệu Phong cũng thu

Khô Lâu Đường chủ vào Vạn Quỷ Châu luôn.

Đây chính là đề nghị của bản thân Khô Lâu Đường chủ.

Hoàn cảnh trong Vạn Quỷ Châu chỉ thích hợp Quỷ thi sinh tồn, không phải là chốn sinh linh bình thường có thể sống được, nhưng hiển nhiên, Khô Lâu Đường chủ đã thoát ly phạm trù người thường!

Sống nhờ ở trong Vạn Quỷ Châu, với thể chất khô lâu của Khô Lâu Đường chủ, thương thế và thực lực của hắn cũng có thể rất nhanh khôi phục lại!

Một lát sau, Triệu Phong cùng Túc lão đi ra khỏi mật thất, hiện thân trong đám phế tích của lâu đài cổ.

Trong lâu đài cổ vẫn còn có một vài thân ảnh, như bọn người Khương Tam Phong, Điệp Diệp, Lâm Thông, Tĩnh Công chúa…

Mọi người phát hiện, thời điểm Túc lão đi ra, quần áo bị ướt sũng mồ hôi, bộ dạng thất hồn lạc phách, dường như đã gặp phải sự kinh hãi và đả kích nào đó rất lớn.

Mà Triệu Phong, vẫn như cũ cười nhạt tự nhiên.

Trong lòng bọn người Lâm Thông và Tĩnh Công chúa đều kinh nghi bất định.

Mặc dù bọn người Tĩnh Công chúa tò mò, nhưng bọn họ đều biết, nếu Triệu Phong và Túc lão không nói ra, e rằng bí mật trong đó sẽ vĩnh viễn được giữ kín.

- Đà chủ!

Khương Tam Phong cùng Điệp Diệp đi đến trước người Triệu Phong.

Triệu Phong hướng Túc lão gật đầu chào một cái, sau đó dẫn theo hai người bay khỏi lâu đài cổ, trước hết lên đường phản hồi Hiểu Nguyệt Tông.

- Triệu huynh đệ yên tâm, Địa vực Hoành Vân, sẽ hoàn toàn thay đổi!

Túc lão nhìn theo hướng ba người Triệu Phong rời đi.

o0o

Một khoảng thời gian sau đó, thế cục Địa vực Hoành Vân, phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Liên minh Thiết Long từng một tay che trời, ở trong mấy tháng ngắn ngủn, hoàn toàn tan rã.

Thời đại cũ kết thúc, nghênh đón thời đại mới!

Sau khi hủy diệt Liên minh Thiết Long, Liên minh Thí Long đứng lên thay thế, hơn nữa còn ở sau lưng thúc đẩy duy trì Hoàng thất Thiên Phong trước đây, thành lập Cường quốc Thí Long.

Địa bàn của Cường quốc Thí Long chính là địa bàn trước đây của hai đại Cường quốc Thiên Phong, Thiết Long, nhưng Tổng đà lại thành lập ở Thập Tam Quốc, chính xác mà nói, là thành lập ở Tương Vân Quốc, một trong Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Trên danh nghĩa, Cường quốc Thí Long cơ bản thống lĩnh cả Thập Tam Quốc, nhưng đại biểu chân chính quyết định thiên hạ sinh linh và thế giới Tông môn, lại là Liên minh Thí Long!

Túc lão đem Liên minh Thí Long thành lập ở Tương Vân Quốc, trong này cũng ẩn chứa thâm ý nhất định!

o0o

Mấy ngày sau, Triệu Phong cùng hai người Khương Tam Phong, phản hồi Tương Vân Quốc, đi trước một chuyến đến Hiểu Nguyệt Tông.

Chuyến này phản hồi, Triệu Phong muốn từ biệt mọi người.

Hiểu Nguyệt Tông, phủ đệ Đại Trưởng lão.

- Sư tôn, năm đó ngài vì cứu chúng ta, chặt đi một cánh tay. Lần này ta phản hồi Đại quốc Thiên Bồng, sẽ vì ngài mà chế tạo một kiện Thần binh thích hợp!

Triệu Phong nhìn một đầu tay áo trống rỗng của Đại Trưởng lão, có chút chua xót, trịnh trọng hứa hẹn.

Chỉ cần có thể luyện chế thành Hắc Ám Quang Luân, cho dù Đại Trưởng lão đã mất đi một cánh tay, thực lực vẫn còn có thể tăng trưởng, thậm chí còn có thể siêu việt thời kỳ đỉnh phong.

Lần này từ trong Di tích Tử Thánh trở về, Triệu Phong cũng tặng cho Đại Trưởng lão một ít linh đan và trân tài hiếm quý của Vực Ngoại, không chỉ có hoàn toàn chữa khỏi ám tật trong cơ thể Đại Trưởng lão, còn giúp cho tu vi của ông ta, nhất cử đột phá đến Chân Nhân Cấp đỉnh phong, cách Chân Huyền Cấp cũng không còn xa.

Trong Hiểu Nguyệt Tông, Tông chủ tân nhậm Dương Kiền, mấy ngày trước đã thành công đột phá Chân Linh Cảnh.

Thực lực cả Hiểu Nguyệt Tông đều tăng vọt lên vài lần, nghiễm nhiên trở thành đệ nhất cường Tông của cả Thập Tam Quốc.

Hơn nữa trong sơn môn có các cường giả Chân Chủ Cấp như Thiết Tiêu và Lâm Thông tọa trấn, theo Triệu Phong đánh giá, cấp bậc tông phái của Hiểu Nguyệt Tông, đã tiếp cận Nửa Tinh rồi.

- Phong nhi, vi sư chỉ mong ngươi có thể tiến xa hơn nữa!

Ánh mắt Đại Trưởng lão ướt át, nhìn theo ba người Triệu Phong phá không bay khỏi Thiên Nguyệt Sơn.

Lần này biệt ly, không ai biết trước đến lúc nào Triệu Phong mới phản hồi trở về.

Đương nhiên, trước khi rời đi, Triệu Phong đã làm ra một loạt các bố trí.

Minh Tâm Chủng trên người Lâm Thông bị hắn tiến thêm một bước củng cố tăng cường, thậm chí đánh hạ xuống “Dấu hiệu Mâu thần”.

Hiển nhiên, với tiềm lực của Lâm Thông, ngày sau đột phá Chân Chủ Cấp cũng không phải là việc khó.

- Có Minh Tâm Chủng tăng cường này cùng với Dấu hiệu Mâu thần, ngày sau cho dù có chuyện nguy nan gì, ta cũng có thể dùng Di Thiên Chi Mâu hàng lâm nơi này!

Triệu Phong tự nhiên không khỏi lo lắng về tương lai xa xôi sau này.

Theo tinh thần Đồng lực của hắn không ngừng lớn mạnh, ngày sau cho dù ở Đại quốc Thiên Bồng, cũng có thể khiến cho Di Thiên Chi

Mâu hàng lâm nơi này.

Mà Dấu hiệu Mâu thần cũng chính là một cái tọa độ để cảm ứng.

- Đà chủ, thế cục khu vực Hoành Vân đã ổn định, lúc nào chúng ta sẽ xuất phát?

Khương Tam Phong dò hỏi.

- Còn một chuyện cuối cùng!

Trên mặt Triệu Phong hiện lên một tia ôn nhu hiếm thấy.

o0o

Nửa ngày sau, Triệu Phong đi tới một chỗ thâm sơn mật địa giống như thế ngoại đào nguyên, gặp lại cha mẹ mình, cùng với một ít thân quyến trong Triệu Tộc.

Mà trong đó, còn bao gồm cả Quảng Quân Hầu!

Năm đó thời điểm Triệu Phong rời khỏi Địa vực Hoành Vân, Đại Trưởng lão không chỉ cẩn thận sắp xếp cho hắn đường ra tương lai ổn định, còn an bài thích đáng cho một ít người liên quan khác, bao gồm cả đám người cha mẹ và sư tôn cũ của Triệu Phong.

Ở trong núi làm bạn với cha mẹ mấy ngày, Triệu Phong rốt cuộc cũng rời đi, trước khi đi còn cùng Quảng Quân Hầu từ biệt.

Vút...

Triệu Phong thôi động một đạo phong lôi điện quang, cùng hai người Khương Tam Phong sóng vai rời đi.

Quảng Quân Hầu nhìn theo bóng dáng đệ tử rời đi, trên mặt có một sự tự hào khó có thể che giấu.

Vút...

Một gã thiếu niên cổ phác, chẳng biết từ nơi nào xuất hiện, đứng sóng vai với Quảng Quân Hầu.

- Sư tôn, đệ tử không thể tiếp tục làm bạn bên cạnh người nữa, ta cũng phải rời khỏi khu vực Hoành Vân rồi!

Bắc Mặc hướng Quảng Quân Hầu vái dài một cái.

Nội tâm Quảng Quân Hầu vui mừng, cả đời có hai gã đệ tử Triệu Phong, Bắc Mặc, ông ta có chết cũng không uổng!

Năm đó Bắc Mặc dưới uy thế của Trưởng lão Tông môn, không thể không làm ra lựa chọn khuất phục.

Mặc dù hắn từng bái làm môn hạ của Vân Hải Chân Nhân, nhưng nội tâm Bắc Mặc, chỉ có một vị sư tôn Quảng Quân Hầu này mà thôi.

- Ta một mực ẩn nhẫn làm môn hạ của Vân Hải, chờ đợi một ngày nào đó nghịch tập, chỉ tiếc, Triệu sư đệ quá mức cường đại!

Bắc Mặc nhìn theo thân ảnh Triệu Phong dung nhập phía chân trời.

Vị sư đệ này của hắn, từ vị trí như một con kiến ở tầng dưới chót của Tông môn, từng bước một quật khởi, kỳ tích giống như sao chổi, đối kháng với Trưởng lão Tông môn cao không thể với tới.

Cuối cùng, hắn đã thành công!

Hắn không chỉ có cải biến vận mệnh Hiểu Nguyệt Tông, mà còn một tay chúa tể vận mệnh Địa vực Hoành Vân!

o0o

Mấy ngày sau, tin tức Cường quốc Thí Long thành lập rơi vào tai các thế lực tại Địa vực Hoành Vân.

Hiện nay, thế lực cực mạnh của Địa vực Hoành Vân chính là Liên minh Thí Long, hoàn toàn bao trùm phía trên hết thảy các Tông môn, Gia tộc.

Nhưng nghe nói, Đại Trưởng lão của Liên minh Thí Long, chính là Triệu Phong, kẻ vừa mới xuất phát rời đi không bao lâu.

Tại đại điển lập minh, Triệu Phong cũng không có xuất hiện.

Nhưng địa vị Đại Trưởng lão siêu nhiên toàn bộ Liên minh của hắn, ở cả Địa vực Hoành Vân này, không ai có thể nghi ngờ.

Cho dù là rất nhiều năm sau này, danh hào Đại Trưởng lão Liên minh Thí Long này, vẫn như cũ được người ta say sưa truyền tụng, ngay cả sau khi Triệu Phong rời khỏi khu vực Hoành Vân, rất lâu sau đó cũng không có trở về.

o0o

Tại một nơi hoang dã mờ mịt không bóng người.

Một đầu Kim Bích Cự Điểu giương cánh bay cao, tốc độ của nó cực nhanh, thậm chí tiếp cận Chân Chủ Cấp.

Kim Bích Cự Điểu chở theo ba người, dần dần thoát ly Địa vực Hoành Vân.

- Đà chủ, lần này ngài phản hồi Thiên Bồng, chẳng biết sẽ mang đến cho Đại lục bao nhiêu đả kích!

Điệp Diệp hì hì cười.

Cho dù ở tại thời đại đỉnh phong này, một thiên kiêu cái thế giống như Triệu Phong, cũng chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay.

Đến nay, Triệu Phong cũng chỉ mới mười tám tuổi.

Mà các thiên kiêu cái thế thế hệ trước, như là mấy người Vũ Thiên Ngô, Băng Vi tiên tử, độ tuổi phổ biến so với Triệu Phong còn lớn hơn gần mười tuổi.

- Đà chủ, ngài từ trong truyền thừa Vực Ngoại phản hồi, tu vi cao tới Chân Chủ Cấp tiểu thành, ngoại trừ Vũ Thiên Ngô ra, e rằng không còn ai có thể làm đối thủ của ngài!

Trong lời nói của Khương Tam Phong, có một tia cung kính.

Triệu Phong từ chỗ hai người này biết được, Vũ Thiên Ngô lúc mới từ truyền thừa Vực Ngoại đi ra, đã là Chân Chủ Cấp tiểu thành, khí tức cường đại, làm cho các Chân Chủ Cấp nổi danh đã lâu cũng phải khiếp sợ.

- Như vậy xem ra, Vũ Thiên Ngô cũng đã đột phá đến Chân Chủ Cấp tiểu thành cách đây nửa năm!

Triệu Phong lẩm bẩm nói.

Phóng mắt khắp cả Đại lục hiện nay, trong các thiên tài cùng thế hệ, dường như chỉ có Vũ Thiên Ngô mới có thể cùng Triệu Phong sánh vai.

Khương Tam Phong và Điệp Diệp cũng cho rằng như vậy.

Chẳng qua, trong đầu Triệu Phong lại hiện lên hình ảnh một gã thiếu niên bình thản không sợ hãi, bình thường vô kỳ.

- Tân Vô Ngân và Vũ Thiên Ngô, cùng nhau tiến vào Thiên Cơ Truyền Thừa, nhưng chỉ có một mình Vũ Thiên Ngô đi ra!

Khương Tam Phong nói.

- Tân Vô Ngân cũng không có trở về?

Triệu Phong không khỏi cảm thấy ngoài dự liệu.

Ở trong mắt thường nhân, một khi không từ trong truyền thừa Vực Ngoại đi ra, có thể xem như là đã chết rồi.

Triệu Phong không phủ nhận điểm này.

Nhưng chuyện gì cũng đều không có tuyệt đối!

Ví dụ như Triệu Vũ Phi, chính là một ngoại lệ!

Nàng không có từ trong truyền thừa Vực Ngoại đi ra, thế nhưng không chỉ có không có chuyện gì, mà còn đạt được đại kỳ ngộ kinh thiên.

Theo Triệu Phong đánh giá, Chân Long Hội lần này, kỳ ngộ của những thiên tài khác chỉ sợ đều không thể so sánh với Triệu Vũ Phi.

Bao gồm cả Triệu Phong, luận kỳ ngộ, hắn vẫn kém hơn Triệu Vũ Phi một chút.

Dù sao, Triệu Vũ Phi cũng sắp sửa kế thừa cả không gian di tích khổng lồ.

Phải biết rằng, cấp bậc truyền thừa của Di tích Tử Thánh vốn là bao trùm trên rất nhiều các truyền thừa, trừ phi là Thiên Cơ Truyền Thừa đẳng cấp cao hơn nữa.

- Lần này ta phản hồi Thiên Bồng, chủ yếu phải giải quyết ba sự kiện!

Triệu Phong ngồi xếp bằng ở trên Kim Bích Cự Điểu, trong lòng thoáng cân nhắc.

Sự kiện đầu tiên, đó là đem Sinh Mệnh Tân Dịch đưa đến Tổng Đà Thiết Huyết Giáo, chữa trị cho vị lão giả tóc đỏ thần bí kia, hoàn trả lại một cái nhân tình.

Sự kiện thứ hai, chế tạo một cái Hắc Ám Quang Luân dành riêng cho Đại Trưởng lão.

Sự kiện thứ ba, có quan hệ đến vị hôn thê của hắn – Liễu Cầm Hâm!

Hai sự kiện đầu tiên, đối với Triệu Phong mà nói, không có nhiều khó khăn.

Nhưng mà sự kiện thứ ba… Triệu Phong lại thoáng có chút đau đầu.

Năm đó, sau khi thoát khỏi Hồng Hồ Thành, Triệu Phong đã cấp cho Liễu Cầm Hâm một cái hứa hẹn hôn ước:

- Cuối cùng có một ngày, chờ đến khi ta không còn vướng bận gì, sẽ trở về cưới nàng!

Trước mắt mà nói, Triệu Phong đã thành công ổn định thế cục khu vực Hoành Vân, trong lòng quả thật không còn vướng bận gì cả.

Như vậy, hiện tại cũng là thời khắc Triệu Phong nên đi thực hiện lời hứa hẹn kia rồi.

- Lập gia đình sao?

Trong đầu Triệu Phong hiện lên hình ảnh nàng nữ tử thanh nhã điềm tĩnh, giống như tiên nữ trong tranh kia.

Đối với Liễu Cầm Hâm, hắn cũng không quá mức bài xích.

Lần đó đào hôn, Liễu Cầm Tâm cuối cùng truy kích mà đến, lập hạ đánh cuộc.

Chẳng qua, Triệu Phong lợi dụng sơ hở tâm linh tình cảm của Liễu Cầm Hâm, cuối cùng thắng lợi, nhưng mà bởi vì vậy, đã khiến đáy lòng hắn sản sinh ra một tia áy náy, cùng yêu thương nhàn nhạt.

Cuối cùng, hắn đưa ra lời hứa hẹn hôn ước, mặc dù Liễu Cầm Hâm không nhất định sẽ chờ đợi.

o0o

Hai tháng sau, Kim Bích Cự Điểu bay xuyên qua non nửa vùng đất Bắc Đại lục, rốt cuộc đến biên cảnh Đại quốc Thiên Bồng, tiến đến gặp phải một con sông dài mênh mông rộng rãi.

- Vượt qua Nộ Thiên Hà này, phía trước có phải là Hồng Hồ Thành

không?

Triệu Phong mở miệng hỏi.

- Hồi bẩm Đà chủ, phản hồi Tổng Đà, quả thật sẽ đi qua Hồng Hồ Thành! Nhưng mà Hồng Hồ Liễu gia kia…

Khương Tam Phong nói đến đây, không khỏi có một tia chần chờ.

Hắn biết, lệnh truy nã của Hồng Hồ Thành chủ đối với Triệu Phong, mãi cho đến nay vẫn còn chưa hủy bỏ.

Chương 490: Đến hồng hồ Trả thù?

Nộ Thiên Hà là một trong ba đại hà vực của Bắc Đại lục, thuộc cảnh nội Đại quốc Thiên Bồng, dòng nước con sông này dâng trào mênh mông, chảy ngang qua sơn mạch, bình nguyên, sa mạc… mơ hồ đem cả khối lục địa, xé rách thành hai nửa!

Dòng chảy con sông này tuyệt đối mạnh mẽ kinh người, một cơn sóng kéo qua, có thể thôn phệ hết cường giả Thoát Phàm Cảnh, ngay cả Thoát Phàm Thất trọng cũng khó có thể tránh né nổi.

Trên khoảng không của con sông, hàng năm có gió bão cương phong thổi quét, đủ để nghiền nát một ít Yêu thú phi cầm cường đại.

Cho dù là Chân Nhân Cấp bình thường, muốn bay qua con sông này cũng không thoải mái nổi.

Về Nộ Thiên Hà, trên Đại lục có lưu truyền một loại truyền thuyết.

Nghe nói, Thiên Cơ Truyền Thừa bài danh đệ nhất Đại lục Tứ Đại Truyền Thừa, vào mấy vạn năm trước, đã từng xuất hiện ở nơi này, vì thế mới sinh ra Nộ Thiên Hà.

Lúc này, ở chỗ sâu trong Nộ Thiên Hà, tại vị trí sóng lớn ngập trời, đột nhiên xuất hiện một màn quỷ dị.

- Ồ!

Ở trung tâm sóng lớn ngập trời, đột nhiên truyền đến một đạo dị

thanh trầm mặc hùng hậu, mơ hồ có thể nhìn thấy được một cái đoàn ánh sáng nhỏ thanh sắc.

Trong khoảnh khắc cái đoàn ánh sáng nhỏ thanh sắc kia xuất hiện, sóng nước bốn phía bỗng nhiên trở nên tĩnh mịch, phảng phất như là đọng lại vậy.

Ô...ô...ô...n...g!

Đoàn ánh sáng nhỏ thanh sắc nhẹ nhàng luân chuyển, phát ra khí tức thâm cổ phảng phất như thấu hiểu thời không vậy.

Ước chừng thời gian mấy hơi thở, đoàn ánh sáng nhỏ thanh sắc kia bỗng nhiên chấn động, trở nên yên lặng lại.

Ngay sau đó, “vụt” một tiếng, một gã nam tử thanh bào bình thường vô kỳ, hai tròng mắt nhắm chặt, xuất hiện ở bên trên mặt sông.

Kinh đào hãi lãng khủng bố ở chỗ sâu trong Nộ Thiên Hà, đủ để nghiền nát cường giả Chân Linh Cảnh bình thường. Nhưng mà, nơi nam tử thanh bào kia đứng, vẫn là một mảnh sóng yên gió lặng, mặt nước bằng phẳng như giếng nước.

- Thanh Hoa Vực? Đã trở lại rồi sao?

Nam tử thanh bào mở mắt ra, trên gương mặt bình thường vô kỳ kia, mang theo một cặp đồng tử thâm thúy vô ngần, thần bí không lường được, cũng có một loại cảm giác trải qua năm tháng luân hồi lắng đọng lại.

Nam tử này thoạt nhìn hơn hai mươi tuổi, đã có một loại cảm giác hoàn toàn khác biệt cùng với những người cùng lứa tuổi khác.

Nếu những thiên tài trên Chân Long Hội lần này, kể cả năm đại Thiên kiêu cái thế kia, nhìn thấy người này, nhất định sẽ động dung thất sắc!

Nam tử thanh bào này, chính là kẻ tiến vào Thiên Cơ Truyền Thừa mà vẫn chưa phản hồi, Tân Vô Ngân!

- Nơi này đã không còn thứ gì khiến cho ta lưu luyến nữa rồi!

Tân Vô Ngân đứng lặng thật lâu tại chỗ, cuối cùng thở dài một tiếng.

Hắn không có rời khỏi Nộ Thiên Hà, mà ở tại chỗ nằm trên dòng nước, thân hình nhấp nhô theo từng cơn sóng, để mặc cho dòng nước xô đẩy đi.

Thân là một trong ba đại hà vực Đại lục, nghe nói Nộ Thiên Hà này có thể chảy xuyên tới bên cạnh Đại lục, cùng đại hải vô tận nối liền nhau.

- Bên ngoài Đại lục, chính là Hư Không Hải vô tận…

Hai mắt Tân Vô Ngân chậm rãi nhắm lại, thân hình nhỏ bé rất nhanh bị kinh đào cự lãng bao phủ.

o0o

Ngày thứ ba khi Tân Vô Ngân xuôi dòng Nộ Thiên Hà trôi đi.

Vút...

Một đầu Kim Bích Cự Điểu, từ trên khoảng không của Nộ Thiên Hà thoáng có chút chật vật bay qua.

Trên Kim Bích Cự Điểu, ba người Triệu Phong nhìn ra xa dòng chảy của Nộ Thiên Hà.

- Mấy vạn năm trước, Thiên Cơ Truyền Thừa buông xuống nơi đây, giống như khai thiên tích địa vậy!

Triệu Phong lần thứ hai băng qua con sông này, không khỏi thổn thức cảm khái.

Khi lần đầu tiên đi qua Nộ Thiên Hà, hắn mới vào Đại quốc Thiên Bồng, nhân sinh đều không quen thuộc, thậm chí còn bị người ta tính toán, rất nhiều lần quanh co khúc chiết.

So sánh trở lại, lần này phản hồi Thiên Bồng Đại quốc, Triệu Phong đã thoải mái thong dong hơn rất nhiều, hắn khoanh tay mà đứng, trong ánh mắt mơ hồ có một tia ý cảnh bễ nghễ.

- Triệu Đà chủ, ngài thật sự muốn đi Hồng Hồ Thành?

Điệp Diệp lại thử nói.

Hồng Hồ Thành, lệ thuộc Liễu Tộc, một trong Tứ Tộc. Mà Cầm Vương phi của Liễu Tộc, lại còn là người cầm quyền trung tâm của Hoàng thất.

Mấy năm nay, thế cục Thiết Huyết Giáo và Hoàng thất không phân cao thấp, vẫn như cũ không có thay đổi. Đơn giản mà nói, nhất mạch Liễu hệ và Thiết Huyết Giáo chính là quan hệ đối địch lẫn nhau.

Cho dù không có tầng quan hệ này, việc Triệu Phong bị Hồng Hồ Thành chủ truy nã cũng là chuyện cả thiên hạ đều biết.

- Một khi đã đi ngang qua đây, khó tránh khỏi phải ghé qua Hồng Hồ

Thành xem xét một chút!

Triệu Phong không có chút do dự nào.

Thứ nhất là hứa hẹn hôn ước cùng Liễu Cầm Hâm, thứ hai, Thiết Kiền đại sư bình thường vẫn sinh hoạt ở tại phụ cận Hồng Hồ Thành.

Triệu Phong là muốn vì sư tôn Đại Trưởng lão mà luyện chế Hắc Ám Quang Luân, cũng cần phải thỉnh Thiết Kiền đại sư ra tay.

o0o

Nửa ngày sau, Kim Bích Cự Điểu bay đến phụ cận Hồng Hồ Thành.

- Linh sủng Phi cầm cấp bậc Chân Huyền Cấp!

Trên Hồng Hồ Thành, một ít thủ vệ quân Liễu Tộc sợ tới mức không dám thở mạnh.

Ở Đại quốc Thiên Bồng, cường giả Chân Nhân Cấp, khắp các nơi đều có chút thân ảnh, không tính là quá ngạc nhiên.

Chẳng qua, một khi đạt tới Chân Huyền Cấp trở lên, thì lại thập phần hiếm thấy.

Địa vị Chân Chủ Cấp rất cao, cho dù đặt ở Đại quốc, vẫn là cự đầu sừng sững đỉnh phong, danh chấn một phương.

Bởi vậy có thể thấy được, Linh sủng phi cầm cấp bậc Chân Huyền Cấp, là thuộc loại trân quý hiếm thấy đến cỡ nào.

Phóng nhãn khắp cả Hồng Hồ Thành, Linh sủng phi cầm cấp bậc này, cũng không có được mấy đầu.

- Báo cáo lên trên đi! Mấy người này không phải cường giả bản thổ của quận Hồng Hồ!

Thủ vệ quân Liễu Tộc trên thành lâu không dám xem thường vọng động, vội vàng thông tri cấp trên.

- Ồ! Cái gã thiếu niên tóc lam kia, thoạt nhìn thật quen mắt a!

Vài tên thủ vệ trong đó, ánh mắt ngưng trọng, nhìn về phía Triệu Phong trên Kim Bích Cự Điểu.

Ánh mắt mấy người theo bản năng liếc về phía một tấm chân dung truy nã dán ở phụ cận cửa thành.

Chân dung truy nã, tuy có chút cũ kỹ rách nát, nhưng mang máng vẫn còn thấy rõ. Trên bức chân dung là một gã thiếu niên tóc lam mắt lam, trên vai có một đầu tặc miêu, thể hiện rõ ràng vẻ lạnh lùng dữ tợn.

- Trời ơi!

- Đệ nhất tội phạm bị truy nã tại Hồng Hồ Thành? Chẳng lẽ ta đang nằm mơ sao?

Vài tên thủ vệ, lâm vào trạng thái ngây dại trong giây lát.

Bình thường mà nói, đối tượng bị truy nã chẳng những không có che giấu, lại còn dám đường đường chính chính tiến vào Hồng Hồ Thành, quả là chuyện trước giờ chưa từng thấy.

Chẳng qua, khi vài tên thủ vệ kịp phản ứng trở lại, đầu Kim Bích Cự Điểu kia đã nhanh chóng lướt qua, tốc độ cực nhanh, chỉ còn có thể

nhìn thấy một cái điểm đen mà thôi.

Một lát sau…

- Triệu Phong? Các ngươi xác định chính là người đó?

Một đạo thanh âm có chút kích động vang lên, chính là đến từ một gã thanh niên mặc tử giáp.

- Liễu Nguyên công tử!

Đám thủ vệ trên thành lâu đều nhanh chóng hành lễ.

Người mới tới chính là Liễu Nguyên công tử, tu vi đã đạt tới Chân Nhân Cấp.

Nếu Triệu Phong ở nơi này, nhất định sẽ nhận ra vị Liễu Nguyên công tử này.

Ngày xưa khi hắn lần đầu tiên đến Hồng Hồ Thành, chính Liễu Nguyên công tử này đã tiếp đãi hắn.

Thậm chí, nếu không có vị Liễu Nguyên này, Triệu Phong cũng sẽ không mơ mơ hồ hồ đi tham gia tỷ võ chiêu phu, xảy ra một hồi gặp gỡ với Liễu Cầm Hâm.

Đến khi Triệu Phong đào hôn, Liễu Nguyên cũng tham gia quá trình đuổi giết, kết quả bị huyết mạch nhãn đồng của Triệu Phong, liếc mắt liền miễu sát.

- Triệu Phong này, chỉ mới cách có một hai năm, không ngờ ngươi đã phản hồi Hồng Hồ Thành! Thiên kiêu cái thế của Đại lục sao?

Liễu Nguyên hít sâu một hơi, nhớ lại tình hình trước kia, thần tình có chút phức tạp.

Vút...

Trong mắt Liễu Nguyên chợt lóe lên lệ mang, hóa thành một đạo hồng quang xích ảnh, phá không mà đi, đuổi theo phương hướng Kim Bích Cự Điểu kia.

Nhưng mà, nếu so sánh tốc độ, Kim Bích Cự Điểu là Chân Huyền Cấp, lại là phi cầm, tự nhiên hơn xa Liễu Nguyên.

Cho dù Liễu Nguyên có dốc hết toàn lực, cũng không thể nào đuổi theo kịp Kim Bích Cự Điểu.

- Thiên kiêu cái thế? Đệ nhất tội phạm bị truy nã tại Hồng Hồ Thành, chẳng lẽ cứ như vậy mà bỏ lỡ sao?

Trong lòng Liễu Nguyên tràn ngập không cam lòng.

Chính hắn cũng không rõ, chính mình vì sao lại bức thiết muốn đuổi kịp Triệu Phong như thế.

Có lẽ bởi vì hắn từng bại trong tay đối phương, trong lòng có chút khuất nhục không phục. Lại có lẽ, quang vinh vô thượng Thiên kiêu cái thế của đối phương, khiến hắn nảy sinh ma lực trí mạng không thể ngăn cản nổi.

Nếu so sánh, vậy thì thân phận đệ nhất tội phạm bị truy nã tại Hồng Hồ Thành này, nhiều nhất là một cái lấy cớ mà thôi.

Trên thực tế, nếu như Kim Bích Cự Điểu không dừng lại, bằng vào tốc độ của Liễu Nguyên, cũng khó có thể đuổi theo kịp.

Đừng nói là Chân Nhân Cấp, cho dù là cường giả Chân Huyền Cấp, tốc độ phi hành cũng khó có thể so sánh với các loại phi cầm cùng cấp.

Có lẽ ông trời đã nghe được lời hò hét trong lòng Liễu Nguyên, điểm nhỏ bích sắc phía trước đột nhiên tốc độ chậm lại, đáp xuống trung tâm Hồng Hồ Thành.

Vị trí Kim Bích Cự Điểu đáp xuống, đúng chính là Phủ Thành chủ.

Năm đó, nơi này từng có một hồi tỷ võ chiêu phu gây chấn động cả Hồng Hồ Quận.

Vụt vụt vụt...

Ba đạo thân ảnh đáp xuống trước Phủ Thành chủ.

Thiếu niên tóc lam ở giữa, trên mặt có một tia hồi ức nhàn nhạt, năm đó hắn đã từng nửa lưu lại Hồng Hồ Thành này nửa năm.

Khương Tam Phong và Điệp Diệp bên cạnh thì lại không có loại tâm tình trở về chốn xưa giống như Triệu Phong.

- Trong này chính là trung tâm trọng địa của Hồng Hồ Liễu Tộc, Hồng Hồ Thành chủ Liễu Cửu Thiên kia, chính là cường giả Chân Chủ Cấp danh chấn Đại quốc, tấn chức Chân Chủ Cấp không đến hai năm, liền đánh bại mấy vị Chân Chủ Cấp nổi danh lâu đời!

Hai người Khương Tam Phong, trong lòng bất an không yên.

Thiết Huyết Giáo và Hồng Hồ Thành có thể nói là cả hai ở thế không cùng tồn tại, nhất là sau khi Triệu Phong đào hôn, gia nhập Thiết

Huyết Giáo. Nếu là bình thường, cấp cho hai người một trăm lá gan cũng không dám đường đường chính chính đi vào trước Phủ Thành chủ Hồng Hồ Thành như vậy.

Lại càng nói, trước cửa thành vẫn còn dán chân dung truy nã của Triệu Phong.

- Ồ! Đó không phải là gã con rể của Thành chủ, năm đó từng gây náo loạn khiến cho Hồng Hồ Thành nghiêng trời lệch đất hay sao?

- Con rể Thành chủ? Triệu Phong đã trở lại rồi sao?

Trước cửa Phủ Thành chủ, phát ra một trận náo động xôn xao.

Triệu Phong dù sao cũng ở lại Hồng Hồ Thành thời gian hơn nửa năm, bên trong thành có rất nhiều người cũng nhận thức vị con rể Thành chủ này.

- Đà chủ, ngài… ngài chẳng lẽ là… là muốn cường công Hồng Hồ Thành hay sao?

Cả người Khương Tam Phong lập tức không được tự nhiên.

Đám người tụ tập bốn phía càng ngày càng nhiều, thậm chí ngay cả một ít cường giả Chân Linh Cảnh Hồng Hồ Liễu Tộc cũng chạy tới.

Chẳng qua, mấy vị cường giả Liễu Tộc này nhìn thấy tu vi cường đại của ba người, nhất là uy danh Thiên kiêu cái thế của Triệu Phong, cũng đều không dám xem thường vọng động, lại càng lo lắng đả thảo kinh xà.

Nhưng nhìn qua, Triệu Phong cũng không hề có ý tứ trốn tránh.

- Năm đó, hành vi vô sỉ bức hôn của Hồng Hồ Thành chủ đối với Triệu Phong, thậm chí truy nã hắn trên toàn bộ Đại quốc. Hôm nay, Triệu Phong đột phá Chân Chủ Cấp, thực lực cường đại khó lường, chẳng lẽ muốn đến báo thù hay sao?

Trong lòng hai người Khương Tam Phong có chút phán đoán.

Không chỉ có hai người bọn họ nghĩ như vậy, ngay cả Liễu Nguyên ở phía sau đuổi tới, trong lòng cũng có ý nghĩ này.

Ngày xưa, toàn bộ quá trình Triệu Phong bị Hồng Hồ Thành chủ bức hôn, Liễu Nguyên đã tận mắt nhìn thấy, có thể nói là người chứng kiến trọn vẹn nhất.

- Hồng Hồ Thành chủ bức hôn đối với Triệu Phong, lại truy nã hắn khắp toàn bộ Đại quốc, về sau đối phương lại gia nhập Thiết Huyết Giáo. Hôm nay, Triệu Phong này đã trở thành Thiên kiêu cái thế Đại lục, nghe nói thực lực vài vị Thiên kiêu cái thế kia đều tương đối lợi hại, thậm chí có được chiến lực sánh vai Chân Chủ Cấp…

Liễu Nguyên nghĩ đến điều này, nội tâm nhất thời kinh hãi vô cùng.

Đúng vậy! Triệu Phong lần này nhất định là đến báo thù!

- Nhanh chóng thông tri Thành chủ đại nhân! Mau mau!

Trong lòng Liễu Nguyên nóng vội như lửa đốt, hắn khó có thể tưởng tượng nổi, một vị chiến lực Chân Chủ Cấp ở trong Hồng Hồ Thành phát tác, sẽ là tình cảnh như thế nào!

Hắn một mặt phái người thông tri Hồng Hồ Thành chủ, một mặt khác cũng chuẩn bị xuất động lực lượng.

- Triệu huynh, đã lâu không gặp, không biết lần này đến đây là có việc gì?

Liễu Nguyên miễn cưỡng nặn ra một tia nụ cười, cứng rắn thu hết can đảm lắc mình đi tới.

Uy danh Thiên kiêu cái thế Đại lục, đủ khiến phần đông các cường giả kính sợ có thừa.

Mặc dù tu vi khí tức Triệu Phong đã thu liễm, nhưng cũng không phải cố ý giấu diếm, một ít cường giả lão bối ánh mắt tinh tường cũng có thể nhìn ra một ít manh mối, trong lòng vô cùng kinh hãi.

- Liễu Nguyên, ngươi tới vừa đúng lúc, đi thông báo Thành chủ là Triệu Phong cầu kiến! Hôm nay ta trở về Hồng Hồ Thành, là vì thực hiện lời hứa hôn ước ngày xưa!

Ánh mắt Triệu Phong rơi xuống trên người Liễu Nguyên, nhàn nhạt mỉm cười.

Liễu Nguyên này, hắn đương nhiên vẫn còn nhớ rõ.

Nếu không phải bởi vì người này, hắn cũng sẽ không tham gia tỷ võ chiêu phu, lại càng sẽ không xảy ra những chuyện rắc rối sau đó.

- Cái gì… Cầu kiến Thành chủ? Hoàn thành hôn ước?

Bọn người Liễu Nguyên đều kinh hãi thất sắc.

Khương Tam Phong và Điệp Diệp ở bên cạnh cũng cảm thấy ngoài dự liệu.

Triệu Phong không phải quay lại báo thù hay sao?

Chương 491: Cầm kiếm cung chủ

Phủ Thành chủ, trong một tòa thư các lịch sự tao nhã, một nam một nữ đang ngồi đối diện trò chuyện với nhau.

- Cầm Kiếm Cung chủ, ngươi từ xa chạy đến Hồng Hồ Thành này, là vì muốn lấy Thiên Cầm Cửu Âm Phổ sao?

Hồng Hồ Thành chủ đang ngồi thẳng, vẫn nho nhã như trước đây, chỉ là trong ánh mắt vẻ mặt có mấy phần cô đơn tiêu lãnh.

Đối diện hắn là một vị nữ tử, thoạt nhìn hai mươi bảy, hai mươi tám, đoan trang ung dung, tuyệt mỹ thanh u, có một loại thái độ tao nhã nói không nên lời.

Khó có thể tưởng tượng, vị mỹ nhân tuyệt sắc nhìn như cành liễu trong gió trước mắt này, lại chính là chưởng khống giả của Cầm Kiếm Cung – một trong tám cỗ thế lực ngập trời của Đại quốc.

- Liễu Cửu Thiên, giữa hai chúng ta cũng coi như là có chút giao tình. Thiên Cầm Cửu Âm Phổ ở Bắc Đại lục chính là Thánh quyết vô thượng của Cầm đạo, cùng Cầm Kiếm Cửu Huyền Kinh của Cầm Kiếm Cung chúng ta có chút sâu xa. Thánh quyết nhạc phổ này, lưu lại trong tay một kẻ ngoài nghề Cầm đạo như ngươi, cũng không có bao nhiêu tác dụng!

Cầm Kiếm Cung chủ tao nhã mỉm cười, ý đồ muốn thuyết phục Hồng Hồ Thành chủ.

- Liễu mỗ biết, Thiên Cầm Cửu Âm Phổ đối với bản thân ngươi là Cầm Kiếm nhất đạo có sự hấp dẫn rất lớn. Không chỉ có mình ngươi, đương kim Cầm Vương phi cũng cảm thấy rất hứng thú đối với quyển âm phổ này,!

Sắc mặt Hồng Hồ Thành chủ bình thản, nhìn không ra một tia tình cảm dao động nào.

- Cầm Vương phi? Nàng cũng từng tìm đến ngươi à?

Cầm Kiếm Cung chủ khẽ nhướng mày.

Vị Cầm Vương phi của Đại quốc, quyền lực địa vị cao trọng, ngay cả nàng thân là Cầm Kiếm Cung chủ cũng có chút kiêng kỵ.

Hơn nữa, Cầm Kiếm Cung, Liễu hệ, cũng đều lệ thuộc với hệ phái Hoàng thất này.

Cầm Vương phi và Cầm Kiếm Cung chủ, đại biểu cho hai vị nữ tử có thực lực, địa vị tuyệt đỉnh nhất Đại quốc.

Hai người các nàng đồng thời muốn đòi lấy một vật gì đó, cho dù là một ít Chân Chủ Cấp nổi danh lâu đời, cũng đều sẽ cảm thấy áp lực, bất cứ một phương nào cũng đều không thể dễ dàng đắc tội.

- Liễu mỗ đã cự tuyệt Cầm Vương phi!

Hồng Hồ Thành chủ lạnh nhạt nói.

- Ngươi trực tiếp cự tuyệt Cầm Vương phi?

Cầm Kiếm Cung chủ nghe thấy vậy, nửa mừng nửa lo.

Mừng chính là, thiếu đi đối thủ cạnh tranh cường đại là Cầm Vương phi! Lo chính là, Hồng Hồ Thành chủ ngay cả Cầm Vương phi cũng không tiếc đắc tội, như vậy mình muốn đạt thành mục đích, chỉ sợ cũng rất khó khăn.

- Nhạc phổ là do mẫu thân Cầm Hâm lưu lại, Hâm nhi đối với vật ấy vẫn luôn trân trọng yêu quý vô cùng. Cho dù nó đối với ta vô dụng, nhưng Liễu mỗ cũng sẽ không tùy ý giao dịch ra ngoài!

Hồng Hồ Thành chủ rất nhanh lắc đầu, thể hiện thái độ.

Cầm Kiếm Cung chủ cũng không cảm thấy ngoài dự liệu, Hồng Hồ Thành chủ chung quy vẫn là một người xem trọng tình cảm, muốn dùng lợi ích đả động hắn cũng không dễ dàng như vậy.

Nàng âm thầm suy nghĩ, xem có biện pháp gì, có thể đả động Hồng Hồ Thành chủ.

Đang lúc này, bên ngoài đột nhiên truyền đến tiếng xé gió dồn dập.

- Thành chủ đại nhân, đại sự không ổn!

Ngoài thư các đột nhiên truyền đến tiếng kinh hô lớn.

- Ồ?

Sắc mặt Hồng Hồ Thành chủ hơi chút trầm xuống, cả giận nói:

- Xảy ra chuyện gì?

Tòa thư các này, chính là địa phương Hồng Hồ Thành chủ tĩnh tu.

Ngày bình thường, chỉ cần Hồng Hồ Thành chủ thân ở trong này,

cũng tương đương với việc bế quan, sự vụ lớn nhỏ trong Hồng Hồ Thành, đều không dám quấy nhiễu hắn.

Huống chi lúc này, Hồng Hồ Thành chủ đang cùng Cầm Kiếm Cung chủ, cấp bậc cự đầu Đại quốc, tiến hành đối thoại trao đổi.

- Có lẽ đã xuất hiện đại sự gì đó?

Cầm Kiếm Cung chủ lộ ra vẻ trưng cầu.

Hồng Hồ Thành chủ thì lại hừ nhẹ một tiếng.

Vút...

Một đạo âm ảnh rơi xuống một góc thư các:

- Bẩm Thành chủ, Triệu Phong đã trở lại!

- Ai đã trở lại? Triệu… Triệu Phong?

Thân hình Hồng Hồ Thành chủ chấn động, trong khoảnh khắc, toàn thân thoáng run lên.

- Triệu Phong? Đó có phải chính là một trong các thiên kiêu cái thế của Đại lục, ngày xưa từng đào hôn khỏi Hồng Hồ Thành hay không?

Trên mặt Cầm Kiếm Cung chủ lộ vẻ dị sắc.

- Triệu Phong kia ở trước cửa Phủ Thành chủ, nói là yêu cầu muốn gặp Thành chủ ngài!

Cái bóng kia cẩn cẩn thận thận nói.

Nhưng mà, lời nói của hắn còn chưa dứt, cặp mắt Hồng Hồ Thành chủ đã hóa thành đỏ bừng, một trận ánh sáng viêm hồng ở trên hư không lan tỏa ra, hết sức khủng bố.

- Triệu Phong! Ngươi còn mặt mũi đến Hồng Hồ Thành nữa sao? Đây chính là tự tìm đường chết!

Một đạo thanh âm thông thiên, cực độ tức giận vang lên, gần như chấn động cả Hồng Hồ Thành.

Trên không trung Phủ Thành chủ, một trận ánh sáng viêm hồng lan tỏa khắp cả hư không, Hỏa nguyên lực trong thiên địa sản sinh ra sự hô ứng cường đại, hình thành dị tượng kinh người.

Một khắc này, khắp cả Phủ Thành chủ, trên từ Chân Linh Cảnh, dưới đến Thoát Phàm Cảnh, Cố Thể Cảnh, cũng đều cảm thấy một luồng áp lực viêm khí cực nóng khiến mọi người hít thở không thông.

Loại cảm giác này, giống như có nham thạch nóng chảy cực nóng từ bên dưới nền đất dâng trào lên, trút xuống vô tận nộ hỏa vậy.

Khi mà ý cảnh uy năng Chân Chủ Cấp phát động không hề giữ lại, Chân Linh Cảnh trong phạm vi ngàn dặm đều có thể cảm ứng được một tia dao động dị thường của nguyên khí thiên địa.

- Thành chủ!

- Bái kiến Thành chủ!

Trước Phủ Thành chủ, phần đông thân ảnh cũng đều kinh hãi, cùng hành lễ.

Giờ phút này, vô số thân ảnh trong cả Hồng Hồ Thành đều nhìn lên

trên thiên không, nhìn về phía vị nam tử vĩ ngạn đang trôi nổi trong huyễn lệ hồng quang kia, Hồng Hồ Thành chủ!

- Khí tức thật mạnh! Chân Chủ Cấp bình thường chỉ e rằng không phải là đối thủ của hắn!

Khương Tam Phong và Điệp Diệp liếc mắt nhìn nhau, vẻ mặt kinh hãi.

Bọn họ từng tham gia Chân Long Hội, từng tiến vào truyền thừa Vực Ngoại, cũng coi như người từng gặp qua đại tràng diện!

Giờ phút này, Hồng Hồ Thành chủ dưới trạng thái giận dữ, uy năng công pháp viêm hỏa bản thân sản sinh ra sự tăng trưởng không thể tưởng tượng.

Năm đó, lúc Triệu Phong đào hôn mà đi, Hồng Hồ Thành chủ cũng là dưới loại trạng thái này mà nhất cử đột phá Chân Chủ Cấp!

- Liễu Thành chủ, vãn bối Triệu Phong, đặc biệt đến tiếp kiến! Chuyện năm đó…

Triệu Phong ôm quyền hành lễ.

Mặc kệ nói như thế nào, Hồng Hồ Thành chủ cũng là phụ thân của Liễu Cầm Hâm.

- Tiểu bối câm miệng! Ngươi còn mặt mũi đề cập chuyện năm đó nữa sao? Bởi vì ngươi, danh dự Cầm Hâm bị sỉ nhục, thanh danh Hồng Hồ Liễu Tộc bại liệt!

Hồng Hồ Thành chủ phiêu phù ở giữa không trung, tức giận rít gào, tiếng rống giận giống như tiếng sấm, hồng quang diễm khí bốn phía

nổ vang gào thét.

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, vẻ mặt bình tĩnh, trong lòng lại không cho là đúng.

Năm đó, nếu không phải bởi vì Hồng Hồ Thành chủ gần như bắt buộc, Triệu Phong cũng sẽ không đính hôn với Liễu Cầm Hâm, thậm chí cũng chẳng có việc đào hôn sau này.

Cuối cùng Liễu Cầm Hâm đuổi theo, lập hạ đánh cuộc, trong lòng Triệu Phong áy náy, mới ưng thuận lời hứa hôn ước kia.

- Ngươi tới vừa đúng lúc! Liễu mỗ phải giết ngươi… báo thù cho Cầm Hâm!

Trong thanh âm rít gào tức giận của Hồng Hồ Thành chủ lộ ra vài tia bi phẫn.

Thế nhưng, hắn cũng không có hoàn toàn mất đi lý trí.

Tu vi Triệu Phong cao tới Chân Chủ Cấp tiểu thành, tương đương với hắn. Một khi hai đại Chân Chủ Cấp ở trước Phủ Thành chủ khai chiến, chẳng biết sẽ làm bị thương bao nhiêu người vô tội!

Mặc dù Hồng Hồ Thành chủ tự tin, nhưng cũng không nắm chắc một kích tất sát.

- Báo thù cái gì? Cầm Hâm làm sao rồi?

Thể xác và tinh thần Triệu Phong chấn động, không khỏi thất thanh nói.

Nghe lời nói của Hồng Hồ Thành chủ, chẳng lẽ Liễu Cầm Hâm đã

xuất hiện chuyện gì ngoài ý muốn?

Trước Chân Long Hội, Hồng Hồ Thành chủ nhiều nhất chỉ căm thù đối với Triệu Phong, truy nã hắn trong Đại quốc, nhưng lo ngại thế lực cường đại của Thiết Huyết Giáo, cũng sẽ không quang minh chính đại ra tay.

Nhưng nghe khẩu khí hiện tại, sự căm thù kia, dường như đã đạt tới cảnh giới thâm thù đại hận rồi.

- Triệu Phong! Ngươi là thiên kiêu cái thế Chân Long Hội, chẳng lẽ không biết, Cầm Hâm ở bên trong truyền thừa Vực Ngoại, xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, đến nay vẫn không có phản hồi!

Hồng Hồ Thành chủ giận quá hóa cười, lạnh lùng nhìn chăm chú Triệu Phong.

Vụt vụt vụt...

Lúc này, phụ cận Phủ Thành chủ, phần đông người vây xem đều bị Hồng Hồ Thành chủ âm thầm bày mưu đặt kế, nhất nhất phân tán đi hết.

Trước cửa Phủ Thành chủ, chỉ còn lại có ba người Triệu Phong, chung quanh trong vòng trăm trượng đã nhìn không thấy một cái thân ảnh nào khác.

- Cầm Hâm vẫn chưa trở về?

Triệu Phong rốt cuộc cũng thất sắc, dùng ánh mắt dò hỏi hai người Khương Tam Phong bên cạnh.

Khương Tam Phong và Điệp Diệp cũng khẽ gật đầu.

Liễu Cầm Hâm không có từ trong truyền thừa Vực Ngoại trở về, bọn họ cũng có nghe thấy.

Trên thực tế, không trở về từ trong truyền thừa Vực Ngoại, cũng không phải hiện tượng đặc biệt gì.

Hai người Khương Tam Phong vẫn nghĩ Triệu Phong tới Hồng Hồ Thành lần này là vì muốn trả thù, tự nhiên cũng sẽ không chủ động đề cập đến chuyện này.

- Tại sao lại như vậy?

Sau khi xác nhận xong, tâm linh Triệu Phong phảng phất như bị búa tạ oanh kích, nhất thời có chút phát mộng, giống như lục thần vô chủ.

Giờ phút này tâm tình của hắn tràn ngập trống rỗng, mất mác, hối hận, hổ thẹn.

Triệu Phong hiểu rằng, Liễu Cầm Hâm đến bây giờ, vẫn không trở vệ, xem ra cơ hội đã là thập phần xa vời.

Dù sao, không phải ai cũng đều có thể giống như Triệu Vũ Phỉ, tìm được đại kỳ ngộ nghịch thiên.

- Cầm Hâm tâm tính điềm tĩnh đạm bạc, nếu không phải bởi vì ngươi, nó cũng sẽ không nhất định phải tham gia Chân Long Hội!

Hồng Hồ Thành chủ gầm nhẹ một tiếng, hóa thành một đạo hỏa ảnh hồng sắc đẹp mắt, nhằm phía Triệu Phong trên mặt đất lao tới.

Lúc này, người ở phụ cận Phủ Thành chủ, đều bị phân tán đi hết rồi.

Mà Triệu Phong thì lại tâm thần chấn động, xuất hiện sơ hở rõ ràng, đúng là cơ hội ra tay tuyệt hảo.

- Huyền Hỏa Phần Ma!

Thân ảnh Hồng Hồ Thành chủ trong phút chốc áp bách đến trước mặt Triệu Phong, trong cự chưởng tràn ngập một mảnh xích tinh hồng quang, ngọn lửa bạo ngược thiêu đốt tàn sát bừa bãi, ở trên hư không không ngừng mơ hồ vặn vẹo.

- Không xong!

Khương Tam Phong và Điệp Diệp chỉ cảm thấy hư không bốn phía bị một tầng viêm khí hồng quang thẩm thấu.

Hai người có loại cảm giác bị thiêu cháy dày vò thống khổ, cho dù có thúc giục Chân Linh khí hộ thể, cũng không thể thay đổi.

Đây chẳng qua cũng chỉ là một tia khí thế báo hiệu Hồng Hồ Thành chủ sắp sửa phát động chiêu thức mà thôi!

Không thể tưởng tượng nổi, nếu một chưởng kia chính diện oanh kích mà đến, sẽ là quang cảnh khủng bố đến mức nào.

- Khó trách trước khi Hồng Hồ Thành chủ công kích, phải phân tán đi mọi người xung quanh!

Hai người Khương Tam Phong phảng phất như đặt mình trong hỏa lò, âm thầm kêu khổ không thôi.

Bọn họ tin tưởng rằng, cường đại như Triệu Phong hẳn có thể địch nổi công kích của Hồng Hồ Thành chủ, nhưng hai người bọn hắn, rất có khả năng sẽ bị vạ lây oan uổng!

- Hai người các ngươi trước tiên lui đi!

Một đạo thanh âm trầm thấp đột nhiên từ bên tai hai người truyền đến.

Ô...ô...ô...n...g!

Một luồng cảm giác điện giật tê dại đánh vào trên người hai người.

Chỉ thấy một đạo phong hà điện hoàn giống như thủy ba gợn sóng, sản sinh ra lực thôi động bài xích cường đại, đem hai người Khương Tam Phong đẩy dời đi ra ngoài mấy chục trượng.

Ngay sau đó…

Phành…

Một chưởng mang theo lửa giận ngập trời của Hồng Hồ Thành chủ, đánh thẳng xuống mặt đất.

Phía trước Phủ Thành chủ chớp lên một trận, tại chỗ xuất hiện một cái hố sâu cháy đen, chưởng hình cự đại đường kính bốn năm mươi trượng!

Hố sâu cháy đen kia, sâu không thấy đáy!

Hít…

Một ít cường giả đằng xa hít mạnh một ngụm lãnh khí, cũng thừa nhận một cỗ diễm khí trùng kích, giống như bị liệt hỏa cuồng phong thổi quét vậy.

Phành phành phành...

Cho dù uy lực một chưởng này vô cùng ngưng tụ, nhưng một tia dao động nhỏ bé vẫn khiến cho tường thành Phủ Thành chủ sập xuống một mảng.

- Vừa rồi Đà chủ vì cứu chúng ta…

Điệp Diệp phản ứng trở lại, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn ngập lo lắng không đành lòng.

Thời khắc nguy cấp, bọn họ chỉ nhìn thấy Triệu Phong thi triển phong lôi bí kỹ, đưa bọn họ đẩy dời đi khỏi phạm vi chưởng lực của Hồng Hồ Thành chủ.

Về phần bản thân Triệu Phong, bộ dáng dường như vẫn chưa kịp phản kháng.

Nhìn cái hố sâu cháy đen sâu không thấy đáy kia, hai người không khỏi mơ hồ toát một thân mồ hôi lạnh.

Trong mắt bọn họ, Triệu Phong tuy mạnh, nhưng dù sao cũng không phải cường giả lưu phái luyện thể, có thể dùng thân thể chống cự công kích Chân Chủ Cấp cùng giai!

Huống chi Hồng Hồ Thành chủ kia tu luyện chính là Huyền Hỏa Phạm Thiên Kinh, cảnh giới hỏa hầu cực cao, lực công kích cường đại vô cùng.

Vút...

Thân ảnh thiểm động ánh lửa của Hồng Hồ Thành chủ, phóng tới phụ cận động khẩu, sắc mặt cũng có chút cứng đờ.

- Liễu Thành chủ, về chuyện của Cầm Hâm, Triệu mỗ quả thật trong lòng vô cùng hổ thẹn!

Trên bầu trời truyền đến một đạo thanh âm thở dài áy náy.

Một đoàn phong ảnh điện quang lóe lên, hiện ra thân ảnh một gã thiếu niên tóc lam.

- Phong Lôi Áo Nghĩa thật tinh diệu, đồng thời trong lúc đẩy hai người kia ra, chính mình cũng tránh thoát khỏi một kích của Hồng Hồ Thành chủ. Nghe nói Triệu Phong này tiến vào truyền thừa vô danh thần bí, không biết có thu hoạch gì đây?

Cầm Kiếm Cung chủ đứng cách đó không xa, trong mắt có chút chớp động.

Chương 492: Cầm kiếm song tuyệt

- Tiểu bối, ngắn ngủi một năm không gặp, ngươi đã tấn chức Chân Chủ Cấp, Liễu mỗ thật muốn lĩnh giáo một chút chiến lực thiên kiêu cái thế của ngươi!

Hồng Hồ Thành chủ một kích thất bại, thập phần ngoài dự liệu, sắc mặt tối tăm trầm xuống, lửa giận lại nổi lên.

Hai người cũng không có chính diện giao phong, nhưng trong lúc đối mặt, Hồng Hồ Thành chủ đã cảm nhận được tốc độ vô hình khủng bố của Triệu Phong.

Ngắn ngủi trong một cái chớp mắt, Triệu Phong không chỉ tránh thoát công kích của Hồng Hồ Thành chủ, còn giải vây cho hai người Khương Tam Phong nữa.

Đổi lại là một Chân Chủ Cấp bình thường, có lẽ có thể tránh thoát công kích chính diện của Hồng Hồ Thành chủ, nhưng những kẻ bên người, e rằng khó tránh khỏi một kiếp.

Vút...

Hỏa ảnh hồng quang đột nhiên lóe lên, Hồng Hồ Thành chủ biến mất không thấy đâu nữa.

Ngay sau đó, hắn hiện thân giữa không trung, đứng cách xa Triệu Phong mấy trượng.

- Huyền Hỏa Phong Thiên Quyền!

Nắm tay dâng trào hồng quang của Hồng Hồ Thành chủ, phảng phất như một tòa hỏa diễm cự sơn, có một loại cảm giác trầm trọng vô hình, hồng quang viêm khí cuồng bạo đan xen quấn quanh, phong áp tất cả đường lui của Triệu Phong.

Thể xác và tinh thần Triệu Phong có chút trầm xuống, uy năng và huyền ảo trong chưởng pháp của Hồng Hồ Thành chủ hoàn toàn vượt qua Chân Chủ Cấp tiểu thành cùng cấp.

Một quyền này lấy phong áp làm trọng, khiến cho người ta khó có thể chính diện trốn tránh.

Vút...

Triệu Phong trong tầm nhìn giống như điện quang tàn phong, thân hình tán loạn.

Phốc…

Hồng Hồ Thành chủ một quyền phong áp, đánh tan một chuỗi điện lôi phong ảnh, Triệu Phong đã kim thiền thoát xác, lắc mình chạy đến trên đỉnh đầu của Hồng Hồ Thành chủ.

- Triệu Phong này, không ngờ lại đem Phong Lôi tinh nghĩa dung nhập một thân, tốc độ quỹ tích thân pháp, mắt thường cũng không thể nhìn thấy rõ!

Cầm Kiếm Cung chủ đang xem cuộc chiến một bên cũng âm thầm kinh ngạc.

Tuy rằng Triệu Phong trước mắt không bày ra chiến lực quá mạnh,

nhưng loại tốc độ này, đặt ở Đại quốc Thiên Bồng, ít nhất cũng có thể nằm trong ba người đứng đầu.

Trên bầu trời, thân hình Triệu Phong dần dần nhảy lên tới tầng mây.

Dường như hắn cũng không muốn bởi vì tràng chiến đấu này mà ảnh hưởng đến Hồng Hồ Thành phía dưới.

Hồng Hồ Thành chủ có chút ngoài dự liệu, chẳng qua như vậy cũng tốt, hắn có thể hoàn toàn phóng tay phóng chân.

- Huyền Hỏa Bạo Vân!

Hồng quang chói mắt giống như từng đoàn từng đoàn mây đỏ tầng tầng bạo liệt, vân diễm khủng bố hình thành nên một trận phong bạo đỏ rực, thổi quét qua phạm vi một hai dặm xung quanh.

Uy năng viêm hỏa khủng bố kia khiến cho mọi người trong Hồng Hồ Thành phía dưới đều kinh tâm động phách một trận.

Phần đông mọi người đang xem cuộc chiến, đều mồ hôi đổ đầm đìa, áp lực khô nóng nói không nên lời.

- Hồng Hồ Thành chủ đã phát động chiến kỹ phạm vi lớn rồi!

- Hắc hắc… Để xem tiểu tử kia sẽ trốn tránh như thế nào?

Một ít cường giả Chân Linh Cảnh phía dưới bắt đầu thấp giọng nghị luận.

Trong diễm vân cuồng bạo, một gã thiếu niên tóc lam, bên ngoài thân thể, Phong Lôi điện quang đan xen, đem tầng tầng viêm uy đánh tan, bài trừ ra ngoài.

Chiến đấu cho đến bây giờ, Hồng Hồ Thành chủ đã phát động vô số vòng công kích, chiêu thức chiến kỹ càng phát ra cuồng bạo hơn.

Nhưng mà, Triệu Phong vẫn không hoàn thủ, điện minh phong thứ không ngừng vang lên, lần lượt thong dong né tránh công kích của Hồng Hồ Thành chủ.

Cho dù là một ít Thoát Phàm Cảnh phía dưới cũng có thể nhìn ra, ở phương diện tốc độ, Triệu Phong hoàn toàn áp chế Hồng Hồ Thành chủ.

- Tiểu bối, vì sao không hoàn thủ?

Hồng Hồ Thành chủ lửa giận nổi lên, trong lòng nghẹn khuất vô cùng, cũng có chút khó hiểu.

Hồi tưởng lại, gã thiếu niên này bị hắn truy nã mấy năm nay, ban đầu là yêu quý, đến sau thì phẫn nộ, cuối cùng thậm chí còn bùng nổ sát ý.

Nhưng mà, đến khi đối phương chân chính đưa đến tận cửa, hắn lại phát hiện ra mình muốn chế ngự đối phương, không ngờ lại khó khăn đến như thế!

Triệu Phong vẫn không hoàn thủ, tùy ý để Hồng Hồ Thành chủ từng chiêu từng chiêu cuồng bạo công kích.

Hồng Hồ Thành chủ không phải kẻ ngốc, lấy trí tuệ của hắn, không khó nhìn ra, vị tân tinh mới xuất hiện, thiên kiêu cái thế danh chấn Đại lục này, thực lực thật sự có khả năng cao hơn chính mình một chút!

- Năm đó ta tiến vào Hồng Hồ Thành, tuy rằng bị Hồng Hồ Thành chủ bức hôn, nhưng trong nửa năm đó, Hồng Hồ Thành chủ đã chỉ điểm cho ta tu luyện, cung cấp cho ta sự che chở, cùng với đại lượng tài nguyên tu luyện…

Trong đầu Triệu Phong hiện lên từng sự kiện trong nửa năm đó.

Năm xưa, hắn bị Vân Hải Chân Nhân truy nã, chạy trốn tới Đại quốc Thiên Bồng, nhân sinh không quen thuộc, thực lực thấp kém.

Vào thời kỳ đó, có thể nói chính là một đoạn vực sâu trong nhân sinh của Triệu Phong.

Tại đoạn năm tháng đó, hắn lấy thân phận con rể Thành chủ, sống nhờ tại Hồng Hồ Thành, hưởng thụ cuộc sống tốt đẹp, bao gồm cả tài nguyên, yên ổn tu luyện.

Lúc ấy, Hồng Hồ Thành chủ ngoại trừ tiến hành bức hôn ra, các phương diện khác đối với hắn đều rất tốt, vừa thưởng thức, yêu quý, chỉ điểm và trợ giúp tài nguyên, hoàn toàn xem Triệu Phong trở thành con rể tương lai của mình.

Nếu không phải do ký thác một phần tình cảm này, vậy thì chuyện Triệu Phong cuối cùng đào hôn, cũng khó có thể khiến Hồng Hồ Thành chủ dẫn phát nộ hỏa lớn đến như vậy.

- Ở Hồng Hồ Thành, ta vượt qua một đoạn vực sâu trong nhân sinh, mới có được sự nhảy vọt sau này. Ân nghĩa một chén nước, hồi báo cả con sông! Huống chi Cầm Hâm nàng…

Triệu Phong nghĩ đến điều này, trong lòng không biết phải nói thế nào, cảm kích may mắn rất nhiều, phần lớn lại càng thêm áy náy.

Nhất là Liễu Cầm Hâm có thể đã xuất hiện chuyện ngoài ý muốn.

Dựa theo lẽ thường mà nói, tỷ lệ nàng táng thân trong truyền thừa Vực Ngoại, cao tới chín thành chín!

Đúng là bởi vì phần tâm tình này, cho nên Triệu Phong mới không đành lòng đánh trả.

- Liễu Cửu Thiên, lấy lực lượng một mình ngươi, chỉ sợ khó có thể tập sát tiểu tử này!

Một đạo thanh âm nữ tử mềm mại êm tai đột nhiên truyền đến.

Thanh âm này, chính là đến từ Cầm Kiếm Cung chủ.

- Cầm Kiếm Cung chủ, xem như Liễu mỗ ta thiếu ngươi một cái nhân tình, cùng ta tập sát tiểu tử này!

Hồng Hồ Thành chủ truyền âm nói.

Ở địa bàn Hồng Hồ Thành của hắn, nếu như vẫn không bắt nổi Triệu Phong, không chỉ riêng hắn bị mất hết mặt mũi, chỉ sợ uy danh của cả Liễu Tộc cũng đều sẽ tổn hao sạch.

- Liễu huynh quá lời rồi! Thiết Huyết Giáo là thế lực đối địch chung của chúng ta!

Cầm Kiếm Cung chủ cười tươi như hoa.

Trong lòng nàng thì lại cười thầm:

- Ta muốn chính là những lời này của ngươi!

Hồng Hồ Thành chủ cùng Triệu Phong giao phong trong chốc lát, nàng ta không nhúng tay vào, chính là muốn nhân cơ hội một cái nhân tình này.

- Ta sẽ giúp Liễu Cửu Thiên bắt giữ Triệu Phong, nếu như hắn vẫn không chịu giao dịch Thiên Cầm Cửu Âm Phổ, về tình về lý cũng đều khó nói! Hơn nữa, Triệu Phong này từ trong truyền thừa vô danh thần bí kia phản hồi, trên người tất có đại cơ mật…

Cầm Kiếm Cung chủ nghĩ đến điều này, cũng có chút tâm động.

Xét tình xét lý, nàng ta đều nhất định phải ra tay, trợ giúp Hồng Hồ Thành chủ bắt giữ Triệu Phong.

- Triệu Phong, ngươi ngày xưa đào hôn, bất tín vong nghĩa, còn dám tới Hồng Hồ Thành trả thù, hôm nay để bản cung bắt giữ giao ngươi cho Hồng Hồ Thành chủ trị tội!

Khuôn mặt Cầm Kiếm Cung chủ thanh lãnh, tay ngọc vung lên, trước người xuất hiện một cỗ dao cầm, một thanh bảo kiếm sáng ngời.

Nàng ta một tay đánh đàn, một tay bắt quyết, thao tác bảo kiếm cách không đánh địch.

Trong phút chốc, âm phù như kim qua thiết mã quanh co dồn dập vang lên, hóa thành lực lượng vô hình, hướng Triệu Phong mạnh mẽ phóng tới.

- Cầm Kiếm Song Tuyệt!

Thanh bảo kiếm kia phá không mà ra, nở rộ tinh hà tam sắc, phun ra nuốt vào từng đạo tơ kiếm mỏng như lá liễu, hướng Triệu Phong mà chém tới.

Thế công của cầm và kiếm phối hợp, thiên y vô phùng.

Âm phù dao cầm kia hóa thành lực lượng vô hình, gây nhiễu loạn, kinh sợ ý thức linh hồn đối thủ, âm ba cường đại còn có thể công kích khí quan yếu ớt của thân thể.

Có cỗ dao cầm này trong tay, thiên quân vạn mã cũng khó có thể tiếp cận Cầm Kiếm Cung chủ, dưới Chân Chủ Cấp, rất có khả năng sẽ bị miễu sát!

Mà bí quyết công kích của thanh kiếm kia, lại chính là Phi Kiếm Quyết trong truyền thuyết, cách không thao khống, kiếm khí giống như xuân phong mưa phùn liên miên không dứt, vô khổng bất nhập!

- Không xong! Là Cầm Kiếm Cung chủ!

Khương Tam Phong và Điệp Diệp không khỏi thất thanh một trận.

Ngay trước đó, hai người cũng không phát hiện ra, trong Hồng Hồ Thành không chỉ có chỉ có một vị Chân Chủ Cấp là Hồng Hồ Thành chủ Liễu Cửu Thiên, mà còn có vị cự đầu Đại quốc, đó là Cầm Kiếm Cung chủ này nữa.

Nhất Hoàng, Tam Tông, Tứ Tộc!

Tám cỗ thế lực ngập trời của Đại quốc, quyết định vận mệnh ức vạn thương sinh!

Mà vị Cầm Kiếm Cung chủ trước mắt này, chính là chưởng khống giả một trong Tam Tông!

Từ một góc độ nào đó mà nói, địa vị của Cầm Kiếm Cung chủ có thể

sánh vai cùng Thiết Huyết Phó Giáo chủ!

Cầm Kiếm Cung chủ vừa ra tay, thế cục nhất thời phát sinh biến hóa.

Cầm Kiếm Song Tuyệt thế công quỷ dị, từ phía sau đột nhiên đánh úp lại, khiến cho Triệu Phong lâm vào cục diện nguy hiểm trước sau bị giáp công.

Khương Tam Phong và Điệp Diệp phía dưới không khỏi tức giận mắng lớn:

- Cầm Kiếm Cung chủ này thật vô sỉ, lấy nhiều hiếp ít, lại còn từ sau lưng đánh lén nữa!

Luận chiến lực, Cầm Kiếm Cung chủ ở trong một ít cự đầu Đại quốc cũng không tính là nổi bật. Nhưng mà, trình độ khó chơi của Cầm Kiếm Cung chủ, lại đứng số một số hai.

Cầm Kiếm Song Tuyệt, cầm và kiếm phối hợp, quỷ dị khó chịu, liên miên không dứt, đủ khiến cho đại đa số Chân Chủ Cấp phải đau đầu.

- Tới thật tốt! Cầm Kiếm Cung chủ này nghe nói am hiểu phối hợp vô cùng! Cầm Kiếm Song Tuyệt của nàng nếu như lại phối hợp với một vị Chân Chủ Cấp, sẽ có cơ hội rất lớn giết chết một vị Chân Chủ Cấp thứ ba!

Ánh mắt Hồng Hồ Thành chủ sáng ngời, nhìn ra điểm xảo quyệt trong lúc xuất thủ của Cầm Kiếm Cung chủ.

- Cầm Phong Kiếm Vũ!

Trong hư không, âm phù tiếng đàn trở nên giống như cuồng phong bạo vũ, kiếm khí quang hoa giống như hạt mưa đầy trời, đem đường

đi của Triệu Phong toàn bộ phong kín.

Công kích của Cầm Kiếm Cung chủ không chỉ giới hạn tại phương diện vật chất, tiếng đàn công kích kia còn có thể gây chấn loạn tâm hồn, nhằm vào khí quan yếu hại của nhân thể.

- Nữ nhân ở đâu nhảy ra, không ngờ lại nhúng tay vào ân oán giữa ta và Hồng Hồ Thành chủ!

Sắc mặt Triệu Phong trầm xuống.

Công kích xảo quyệt vô khổng bất nhập của Cầm Kiếm Cung chủ nghiêm trọng quấy nhiễu và hạn chế hành động của hắn.

Triệu Phong quyết đấu với Hồng Hồ Thành chủ căn bản không hoàn thủ, đó là nể mặt phần ân tình ngày xưa cùng với Liễu Cầm Hâm.

Nhưng mà này nữ nhân, hắn căn bản không quen biết!

Như vậy không cần phải khách khí rồi!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, trên người nở rộ một mảnh Phong Lôi quang liên thanh sắc rực rỡ chói mắt mắt, giống như long xà loạn vũ, hủy diệt tàn sát bừa bãi.

Phành phành phành...

Cầm Phong Kiếm Vũ của Cầm Kiếm Cung chủ bị đám Phong Lôi quang liên cuồng loạn tàn sát bừa bãi kia trong khoảnh khắc đánh cho vỡ tan không còn chút manh giáp.

Hồng Hồ Thành chủ ở gần đó bị bức lui lại phía sau, thân thể tê dại một trận, bị thế công cường đại kia đẩy lui.

- Uy năng Phong Lôi thật mạnh!

Hai đại Chân Chủ Cấp nhất tề thất sắc, hai người hợp lực vây công, lại bị Triệu Phong một chiêu cường thế đánh tan.

Vút...

Phong Lôi chi quang tiêu tan biến mất, tại chỗ chỉ để lại vài tia điện quang nhàn nhạt.

- Cẩn thận!

Hồng Hồ Thành chủ kinh hô một tiếng.

Khoảng khắc tiếp theo, một cỗ phong áp cường đại và điện minh tê dại buông xuống trên người Cầm Kiếm Cung chủ.

Vút...

Một đạo phong ảnh tóc lam, trên người điện quang vờn quanh, hiện thân bên cạnh Cầm Kiếm Cung chủ.

- Loại tốc độ này… Làm sao có thể!

Cầm Kiếm Cung chủ mặt mày thất sắc, nàng một tay đánh đàn, một tay khác thao tác bảo kiếm, vẫn còn chưa thể phản ứng lại kịp.

Hiển nhiên, tốc độ lúc trước Triệu Phong biểu hiện ra, vẫn còn có chút giữ lại, tốc độ giờ phút này, so sánh với lúc trước gần như nhanh hơn gấp đôi.

Phành…

Trong bàn tay Triệu Phong quanh quẩn một đoàn quang mang Phong Lôi, lấy tốc độ lôi đình, trực tiếp đánh nát cỗ dao cầm trước người Cầm Kiếm Cung chủ.

- Ngươi… Ngươi dám đánh nát Lục Hợp Dao Cầm của ta!

Sự tao nhã đoan trang của Cầm Kiếm Cung chủ không còn tồn tại chút nào nữa, khuôn mặt đẹp gần như vặn vẹo, khủng hoảng và phẫn nộ đan xen, thanh âm run rẩy phẫn nộ.

Vút...

Trong mắt nàng dâng trào sát khí, một tay khác nhanh chóng khống chế bảo kiếm, hóa thành một đạo kiếm hồng tam sắc, xẹt qua một đạo hình cung, đâm thẳng về phía Triệu Phong.

- Hừ!

Mắt trái Thần Linh Nhãn của Triệu Phong bỗng nhiên trừng lớn, phát ra một cỗ lực lượng kinh nhiếp linh hồn, phảng phất như xuyên thấu tâm linh Cầm Kiếm Cung chủ.

Leng keng!

Thanh phi kiếm do Cầm Kiếm Cung chủ khống chế từ giữa không trung rơi xuống đất!

Lấy nội tình linh hồn tiếp cận Tôn giả Đan Nguyên Cảnh của Triệu Phong, tinh thần đồng lực trực tiếp áp bách đả kích, gần như khiến cho tâm thần Cầm Kiếm Cung chủ bùng nổ.

- Cứu… Cứu ta…

Sắc mặt Cầm Kiếm Cung chủ tái nhợt như tờ giấy, thân thể mềm mại run rẩy kinh hãi, xiêm y đầu tóc hỗn độn, lộ ra một mảnh da thịt tuyết trắng mê người.

- Ai bảo ngươi lo chuyện bao đồng!

Sắc mặt Triệu Phong không chút biểu tình, nhìn một cái cũng không thèm, một cước mạnh mẽ đá tới.

Thịch!

Một cước kia, không ngờ vừa vặn trúng ngay bộ ngực sữa của Cầm Kiếm Cung chủ.

- Ngươi!

Cầm Kiếm Cung chủ xấu hổ phẫn hận, “ọc” một tiếng, phun ra một búng máu, thân thể mềm mại bay ngược ra ngoài.

Chương 493: Thiên thánh cầm truyền thừa

“Thịch” một tiếng, chưởng khống giả Cầm Kiếm Cung, một trong tám cỗ thế lực ngập trời Đại quốc, từ không trung khuất nhục chật vật không chịu nổi rơi thẳng xuống đất.

Đám cường giả trong Hồng Hồ Thành, nhìn thấy cảnh này đều trừng mắt há miệng!

Hai người Khương Tam Phong và Điệp Diệp, tròng mắt cũng sắp rơi luôn ra ngoài, kinh ngạc không thể nói nên lời.

Trước khi giao phong, bọn họ cũng không phải là không biết được Triệu Phong cường đại, cho dù lấy một chọi hai, ít nhất cũng có thể tự bảo vệ mình!

Thời điểm ở Hoành Vân, mặc dù hai người Khương Tam Phong không chính mắt nhìn thấy Triệu Phong ra tay, nhưng những lời đồn đãi, thật ra cũng nghe qua không ít.

- Không hổ là thiên kiêu cái thế! Cầm Kiếm Cung chủ ngay cả lực hoàn thủ cũng đều không có! Nhìn tình hình này, cho dù hai đại Chân Chủ Cấp liên thủ cũng ngăn không được mấy chiêu của Triệu Phong!

Khương Tam Phong kinh ngạc qua đi, trong lòng dị thường phấn chấn.

- Đà chủ ra tay cũng quá tùy tiện rồi! Làm sao có thể đá vào bộ vị này của nữ nhân?

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Điệp Diệp có chút đỏ lên.

Đương nhiên nàng cũng nhìn ra được, một cước này của Triệu Phong thật ra rất tùy ý, cũng không phải là cố ý.

Dường như trong mắt hắn, nữ tử đoan trang tuyệt lệ như Cầm Kiếm Cung chủ, cũng không khác một bộ khô lâu phấn hồng bao nhiêu.

Cùng lúc đó…

Xôn xao!

Chúng cường giả trong Hồng Hồ Thành bây mới phản ứng trở lại, cả đám đều kinh hãi một trận.

- Làm sao có thể? Quá nhanh rồi!

- Cùng là Chân Chủ Cấp, tại sao lại chênh lệch đến như thế?

Triệu Phong ra tay quá nhanh, một ít chi tiết, đại đa số mọi người đều không nhìn thấy rõ.

Nhưng Cầm Kiếm Cung chủ ngay cả sức chống cự cũng không có, đã bị một cước đá bay, quả thật có chút ngoài dự liệu.

Hít…

Hồng Hồ Thành chủ cách đó không xa không khỏi hút mạnh một ngụm lương khí.

Hắn ngây người nhìn Triệu Phong thật sâu, vẻ mặt phức tạp, có kiêng kỵ, cũng có kinh hãi, thậm chí còn có một tia vui mừng mà

chính mình cũng không thể lý giải.

Năm đó, ngay lần đầu tiên nhìn thấy Triệu Phong, Hồng Hồ Thành chủ liền phát hiện thiên phú huyết mạch kinh người của Triệu Phong, kể cả Thần Linh Nhãn nữa.

Bởi vậy hắn mmơi sinh lòng thưởng thức, từng bước một tiến hành bức bách, khiến cho Triệu Phong trở thành con rể tương lai của mình.

Mà hiện tại, hết thảy mọi chuyện đều nghiệm chứng cho ánh mắt của hắn.

Vị con rể tương lai này của hắn, đằng vân hóa long, trở thành thiên kiêu cái thế, đếm trên đầu ngón tay của Đại lục, luận thực lực, thậm chí còn viễn siêu chính mình nữa.

- Triệu Phong! Sỉ nhục ngày hôm nay, ngày sau bản cung tất sẽ hoàn trả gấp mười!

Trong mắt Cầm Kiếm Cung chủ tràn ngập hận ý, bàn tay vuốt nhẹ bộ ngực tràn ngập vết máu, miệng lại phun ra vài ngụm máu tươi.

- Ồ?

Triệu Phong thoáng có chút ngoài dự liệu. Một cước vừa rồi của hắn, vốn tưởng rằng có thể đá cho nữ nhân kia bị trọng thương, nửa ngày cũng không đứng dậy nổi. Nào ngờ ngoài dự liệu chính là, bộ vị bị đá trúng, thập phần mềm mại, giảm xóc đi một phần lực đạo khá lớn.

Cho dù là như thế, Cầm Kiếm Cung chủ cũng đã bị đánh trọng thương, miễn cưỡng lắm mới có thể đứng lên.

Hơn nữa Lục Hợp Dao Cầm bị hủy, tâm thần bị thương tổn, trong thời gian ngắn, chiến lực của nàng ta bị giảm mạnh xuống, chỉ còn lại ba bốn thành.

Vút...

Cầm Kiếm Cung chủ hóa thành một đạo thải quang, phá không hướng bên ngoài Hồng Hồ Thành mà bỏ chạy.

- Hừ! Ngày sau hoàn trả gấp mười? Không có cơ hội nữa đâu!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng. Hắn cũng không có lý do vô duyên vô cớ để cho một địch nhân có thể uy hiếp mình chạy thoát như vậy.

Mắt trái của hắn bỗng nhiên biến thành thanh đồng, chuẩn bị phát động một cái Phong Lôi Đồng Hỏa, hoặc là một đạo Thanh Phong Mâu Trảm, đem nàng ta diệt sát.

- Dừng tay!

Hồng Hồ Thành chủ quát lớn một tiếng. Hắn từ trong huyết mạch nhãn đồng của Triệu Phong cảm nhận được một luồng lực lượng kinh khủng ngay cả chính mình cũng phải run sợ.

Hắn từng quan sát Chân Long Hội, đã thấy qua huyết mạch đồng thuật của Triệu Phong.

Hồng Hồ Thành chủ không dám hoài nghi, nếu như một chiêu huyết mạch đồng thuật này của Triệu Phong thi triển thành công, Cầm Kiếm Cung chủ hẳn là phải chết không thể nghi ngờ!

- Liễu Thành chủ!

Triệu Phong có chút mỉm cười, sát khí trên mặt thu liễm lại, để mặc cho Cầm Kiếm Cung chủ chạy thoát một con đường sống.

Cầm Kiếm Cung chủ bỏ chạy được một đoạn khoảng cách, đột nhiên cảm thấy một luồng hàn ý tử vong ở trên người mình đảo quét qua!

Nàng thật sự không biết, tính mạng của chính mình, bởi vì một tia ý niệm của Triệu Phong chuyển biến, thiếu chút nữa đã đi đến điểm cuối!

- Triệu Phong, Liễu mỗ thừa nhận ngươi cường đại, chỉ sợ Đại quốc hiện nay cũng không có mấy người là đối thủ của ngươi!

Hồng Hồ Thành chủ thở dài một tiếng.

Đối mặt với một gã con rể tương lai như vậy, hắn cảm thấy bất lực vô cùng.

Lấy thực lực Triệu Phong thể hiện ra mà xét, cho dù hắn và Cầm Kiếm Cung chủ liên thủ, cũng không chịu nổi một kích!

Chẳng qua, trong lòng Hồng Hồ Thành chủ cũng có chút nghi hoặc.

Triệu Phong đối với một ít địch nhân khác vẫn luôn tâm ngoan thủ lạt, ví dụ như Cầm Kiếm Cung chủ vậy, một tia ý niệm vừa động, liền có thể chém giết! Nhưng đối với Hồng Hồ Thành chủ hắn, Triệu Phong lại thập phần mềm lòng, luôn tùy ý để cho mình công kích, quả thật không hoàn thủ!

Hiện tại Hồng Hồ Thành chủ ngẫm lại, cũng thầm toát ra một thân mồ hôi, nếu như đổi lại là địch nhân Chân Chủ Cấp bình thường, e rằng Triệu Phong sớm đã oanh sát hắn mấy chục lần rồi.

- Nói đi! Lần này ngươi đến Hồng Hồ Thành, tìm Liễu mỗ là có chuyện gì?

Bộ dáng Hồng Hồ Thành chủ giống như có chút suy nghĩ, nói.

Từ thái độ của Triệu Phong mà xét, căn bản không xem hắn như là một địch nhân, thậm chí còn bán cho hắn một phần thể diện, buông tha cho Cầm Kiếm Cung chủ một con đường sống.

- Vãn bối đã nói qua, lần này ta quay về Hồng Hồ Thành, chính là vì hoàn thành lời hứa hẹn năm đó, lấy Cầm Hâm làm vợ!

Triệu Phong không khỏi cười khổ một tiếng.

Lời này vừa dứt, toàn trường liền oanh động một trận, mọi người vô cùng kinh hãi.

Mọi người ở đây, kể cả Hồng Hồ Thành chủ, Liễu Nguyên, cùng với hai người Khương Tam Phong theo hắn đến đây, vẻ mặt cũng đều là biểu tình không thể tưởng tượng.

- Ngươi thật sự là định trở về lấy Cầm Hâm làm vợ?

Biểu tình Hồng Hồ Thành chủ vô cùng phấn khích.

Triệu Phong có chút hổ thẹn, khẽ gật đầu:

- Nhưng ta thật sự không biết rằng, Cầm Hâm còn chưa trở về!

Thế sự vô thường, năm đó khi Hồng Hồ Thành chủ bức bách Triệu Phong lập gia thất, hắn cực độ không tình nguyện, còn có ý đồ một đường đào hôn, oanh động cả Đại quốc.

Mà hiện nay, đến lúc Triệu Phong hoàn thành mọi chuyện, định trở về cưới Liễu Cầm Hâm, giai nhân đã không còn tồn tại nữa.

Hồng Hồ Thành chủ dò xét Triệu Phong thật lâu sau, rốt cuộc thở dài một tiếng:

- Cố tình trồng hoa, hoa không nở! Vô tình cắm liễu, liễu lại xanh… Ngươi theo ta vào đây!

Một lát sau, trong Phủ Thành chủ, trong một gian lầu các.

Liễu Cửu Thiên, Triệu Phong, cùng với hai người Khương Tam Phong, nhất nhất ngồi xuống.

- Truyền thừa mà Cầm Hâm tiến vào chính là Thiên Thánh Cầm Truyền Thừa! So với Tứ Đại Truyền Thừa, mặc dù cũng không tính là đại truyền thừa, nhưng truyền thừa này thần bí mà thiên môn. Truyền thừa này, ở trong ghi chép vạn năm qua, cũng vẻn vẹn chỉ xuất hiện qua hai ba lần mà thôi! Tình hình cụ thể, đã rất khó có thể truy nguyên!

Liễu Cửu Thiên nhàn nhạt nói.

Ngày đó trên Chân Long Hội, Triệu Phong cùng với một ít thiên kiêu cái thế cạnh tranh cơ hội truyền thừa vô cùng kịch liệt.

Trong đó, Vũ Thiên Ngô và Tân Vô Ngân, tiến nhập Thiên Cơ Truyền Thừa!

Thương Vũ Nguyệt tiến nhập Thất Kiếm Truyền Thừa!

Băng Vi tiên tử và Đạm Thai Lan Nguyệt, tiến nhập Huyền Băng Truyền Thừa!

Về phần một ít người còn lại, Triệu Phong cũng không quá chú ý.

Ví dụ như đám người của Đại quốc Thiên Bồng như Kim Thái tử, Thiên Vân Chi, Vương Tiểu Quái, kể cả Liễu Cầm Hâm, cũng đều lựa chọn truyền thừa phù hợp với chính mình.

- Chân Long Hội kỳ này, nhân số Đại quốc Thiên Bồng tiến vào Chân Long Bách Cường chính là nhiều nhất, vượt xa các Đại quốc khác! Nhưng trong số những Chân Long thiên tài của bổn quốc tiến vào truyền thừa Ngoại Vực, kẻ không có từ trong truyền thừa Ngoại Vực phản hồi, chỉ có một mình Cầm Hâm!

Khóe miệng Hồng Hồ Thành chủ dâng lên một tia chua sót, vẻ mặt cô đơn trống vắng.

Nghe thấyvậy, trong lòng Triệu Phong cũng giằng co một trận, không thể kiên định bình tĩnh được.

Không chỉ hổ thẹn, hắn phảng phất như có dị vật gì đó mắc bên trong tâm linh của mình, không ngừng quấy phá.

Tâm cảnh tĩnh như chỉ thủy của Triệu Phong, phảng phất như tại một khắc này, xuất hiện một tia vết rách nhàn nhạt.

Hắn có một loại trực giác, nếu như hắn mặc kệ không để ý đến việc này, vết rách sơ hở ở chỗ sâu trong tâm linh này, sẽ càng ngày càng lớn lên!

- Cái này… Chẳng lẽ chính là khúc mắc sao?

Triệu Phong không ngờ được, Liễu Cầm Hâm tử vong ngoài ý muốn, lại mang đến cho chính mình sự ảnh hưởng lớn đến như vậy.

Hắn cũng không phải không nghĩ tới, một khi Liễu Cầm Hâm chết đi, lời hứa hẹn lúc trước cũng có thể theo đó mà chấm dứt luôn.

Nhưng mà, một khi nghĩ tới điều này, cái loại cảm giác dị vật này trong lòng Triệu Phong, sẽ càng phát ra mãnh liệt hơn, vết rách sơ hở ở chỗ sâu trong tâm linh kia, lại có xu thế càng ngày càng lớn hơn.

Dần dần, trên mặt Triệu Phong xuất hiện một chút vặn vẹo, trên trán chảy ra mồ hôi lạnh.

- Phong nhi!

Sắc mặt Hồng Hồ Thành chủ khẽ biến, hô nhỏ một tiếng. Hắn không ý thức được, chính mình xưng hô, phảng phất như trở lại thời điểm ngày xưa lúc Triệu Phong ở tại Phủ Thành chủ.

- Ồ?

Đồng tử mắt trái của Triệu Phong, biến thành một phiến u lam nồng đậm, một tia hàn ý lạnh lẽo toát ra, chảy xuôi toàn thân, khiến cho tâm tình hắn trong khoảnh khắc khôi phục bình tĩnh.

Nhưng hắn biết, cái loại vết rách sơ hở nguyên bản ở chỗ sâu trong tâm linh này, cũng sẽ không hoàn toàn được trị tận gốc!

- Triệu Phong!

Hồng Hồ Thành chủ trịnh trọng nói:

- Hy vọng chuyện của Cầm Hâm, sẽ không ảnh hưởng đến tâm cảnh của ngươi! Ngươi là Thiên Kiêu Chi Vương của Thanh Hoa Vực, đệ

nhất nhân trong đám thế hệ trẻ của Thiên Bồng Đại quốc, cho dù Cầm Hâm trên trời linh thiêng, cũng sẽ không nguyện ý nhìn thấy ngươi bị chuyện của nàng ảnh hưởng…

Nói đến cuối cùng, khóe mắt Hồng Hồ Thành chủ đã có chút ướt át.

Đặc biệt khi nghe được mấy chữ “trên trời linh thiêng”, Triệu Phong phảng phất như bị ngũ lôi oanh đỉnh, tâm thần một trận hoảng hốt.

- Liễu bá, trước khi không có chứng cứ chính xác, chúng ta còn chưa thể xác nhận sinh tử của Cầm Hâm được!

Triệu Phong hít sâu một hơi, nói.

Giờ phút này, hắn đột nhiên nghĩ đến Triệu Vũ Phi, đồng dạng cũng không quay về Thanh Hoa Vực, nhưng cũng không có chết!

Mặc dù Triệu Phong biết, loại tỷ lệ này nhỏ bé vô cùng.

- Phong nhi, ngươi cũng không cần an ủi ta!

Hồng Hồ Thành chủ lắc lắc đầu.

Chân Long Hội chấm dứt, đến bây giờ đã trải qua một năm rồi, nếu trở về cũng đã trở về rồi.

Bản thân Triệu Phong cũng không phủ nhận. Hắn cũng biết, tỷ lệ Liễu Cầm Hâm còn sống phi thường nhỏ bé.

- Liễu bá, với khả năng hiện tại của ta, còn có thể làm được gì?

Nỗi lòng Triệu Phong khó có thể bình tĩnh được.

Ánh mắt Hồng Hồ Thành chủ lóe lên, dò xét vị thiên kiêu cái thế Đại lục này vài lần.

Thực lực Triệu Phong hiện tại sâu không thể lường, ngay chính Hồng Hồ Thành chủ cũng nhìn xem không thấu.

Hắn hiểu được, nếu như chính mình đưa ra một vài yêu cầu, lấy thực lực hiện tại, cùng với tiềm lực không thể đoán trước của Triệu Phong, trong tương lai, trên Đại lục Thanh Hoa, chỉ sợ không có bao nhiêu chuyện hắn không thể hoàn thành.

Nhưng mà, ý niệm này chỉ thoáng lóe lên trong đầu Hồng Hồ Thành chủ một cái, sau đó hoàn toàn gạt sang một bên.

- Triệu Phong, nhiệm vụ trước mắt, chúng ta phải xác nhận sự sinh tử của Cầm Hâm, chấm dứt khúc mắc của ngươi và của ta!

Hồng Hồ Thành chủ chậm rãi mở miệng.

Triệu Phong không khỏi có chút ngoài dự liệu, Hồng Hồ Thành chủ cũng không có đưa ra yêu cầu quá mức, dường như là nhìn ra điểm khúc mắc của bản thân, ngược lại còn đang giúp mình nữa.

Đương nhiên, bất luận là Hồng Hồ Thành chủ hay là Triệu Phong, cũng đều bức thiết muốn xác định rõ ràng Liễu Cầm Hâm rốt cuộc là còn sống hay đã chết.

- Xin hỏi Liễu bá, chúng ta có thể thông qua phương pháp gì, để xác định sinh tử của Cầm Hâm?

Triệu Phong nhất thời lâm vào trầm tư.

Truyền thừa Vực Ngoại cách Đại lục Thanh Hoa xa xôi vô cùng.

Cho dù biết rõ là Thiên Thánh Cầm Truyền Thừa, nhưng cũng đều không thể xác định vị trí cụ thể của nó.

Một ít truyền thừa, có khả năng giống như Di tích Tử Thánh vậy, là một không gian độc lập, hoàn toàn ngăn cách với ngoại giới.

- Có hai phương pháp!

Hồng Hồ Thành chủ thoáng dừng một chút, trầm ngâm nói:

- Đầu tiên, đơn giản nhất chính là tìm vào Thiên Thánh Cầm Truyền Thừa, hoặc là đợi đến vài kỳ Chân Long Hội tiếp theo, xem xem Thiên Thánh Cầm Truyền Thừa có tiếp tục buông xuống hay không, nghĩ cách để cho người ta đi vào, kiểm tra chân tướng bên trong!

Triệu Phong lập tức lắc đầu, phương pháp này, căn bản chính là dựa vào vận khí.

Thiên Thánh Cầm Truyền Thừa, trong vạn năm qua chỉ buông xuống có hai ba lần, thập phần thiên môn, ai có thể xác định, Chân Long Hội kỳ tới nó còn có thể hiện thân hay không?

Hơn nữa, Chân Long Hội mười năm tổ chức một lần, chẳng biết phải chờ tới năm nào tháng nào.

- Còn phương pháp thứ hai! Thế gian có một đạo bói toán thôi diễn, có thể thông qua một ít manh mối như “tơ nhện chân ngựa” nào đó, suy đoán một ít kết quả nhất định!

Trong mắt Hồng Hồ Thành chủ lóe lên quang mang.

- Mệnh đạo thôi diễn?

Ánh mắt Triệu Phong cũng sáng ngời lên.

- Tại Đại quốc Thiên Bồng, Trí giả của Lục Vu Tháp có lẽ còn có năng lực này. Chỉ là mấy lần trước ta đến cầu kiến, cũng đều vô duyên gặp mặt ngài!

Chương 494: Lục vu tháp

- Lục Vu Trí giả?

Trong lòng Triệu Phong khẽ động, ánh mắt có chút nheo lại, lại liếc nhìn về phía Khương Tam Phong và Điệp Diệp ở bên cạnh.

Về danh hào Lục Vu Trí giả này, Triệu Phong cũng không phải chỉ một hai lần nghe người ta đề cập qua. Truyền thuyết liên quan tới cái tên này, cho đến bây giờ, dường như đều có liên quan đến mình.

Đột nhiên, Triệu Phong chợt nhớ tới năm đó Liễu Cầm Hâm từng kể cho chính mình nghe qua chuyện xưa về việc Trí giả thu đồ đệ.

Trí giả thu nhận ba vị nữ đệ tử, phân biệt truyền thừa Mệnh đạo, Mị đạo, Nhạc đạo!

Người truyền thừa Mị đạo, chính là Cầm Vương phi, chuyện này ở trong cao tầng Đại quốc Thiên Bồng cũng không phải là đại bí mật gì.

Theo như lời Liễu Cầm Hâm ngày xưa từng nói, truyền nhân Nhạc đạo chính là mẫu thân của nàng, nhưng đã bị Cầm Vương phi hại chết.

Sư tôn của nàng, lại là người truyền thừa Mệnh đạo, trước khi đi về cõi tiên đã từng để cho Liễu Cầm Hâm cải danh thành Liễu Cầm Tâm, tranh đoạt khí vận, hơn nữa đã định cho nàng một cái thiên mệnh nhân duyên.

Cũng chính là nói, Liễu Cầm Hâm đồng thời là hậu nhân truyền thừa

của cả hai mạch Mệnh đạo, Nhạc đạo.

Dần dần, hình ảnh trong đầu Triệu Phong cũng càng thêm rõ ràng hơn.

- Nói như vậy, sư tổ của Cầm Hâm, chính là Lục Vu Trí giả!

Triệu Phong không khỏi bật thốt lên.

- Đúng vậy! Trước khi bắt đầu Thánh Vực Chân Long Hội, Cầm Hâm đã từng vạn hạnh gặp qua Trí giả. Lúc đó, Trí giả đã suy tính ra, tỷ lệ Thiên Cơ Truyền Thừa kết nối Đại lục đang không ngừng gia tăng lên!

Hồng Hồ Thành chủ có chút suy tư, nói.

Triệu Phong lâm vào trầm tư ngắn ngủi. Lục Vu Trí giả này quả thật không đơn giản!

Thậm chí lần này đây, hai người Khương Tam Phong đến Hoành Vân tìm kiếm hạ lạc của Triệu Phong, hoặc nhiều hoặc ít, đều có sự chỉ điểm của Lục Vu Trí giả.

Lúc ấy, Triệu Phong còn có chút khó hiểu, Phó Giáo chủ Thiết Huyết Giáo làm sao xác định mình không phải đã táng thân trong truyền thừa Vực Ngoại? Tại sao ông ta còn hao hết tâm lực tìm kiếm như thế?

Dựa theo lẽ thường mà nói, bình thường các Chân Long thiên tài tiến vào truyền thừa Vực Ngoại, hồi lâu không đi ra, cơ bản không có khả năng còn sống.

- Phó Giáo chủ quả thật đã bái phỏng qua Trí giả! Ông ấy vẫn một

mực phái người tìm kiếm tung tích của Triệu Đà chủ, chúng ta chính là một trong số đó, bị phái đến Địa vực Hoành Vân tìm kiếm!

Khương Tam Phong thoáng có chút hồi tưởng, gật đầu xác nhận.

- Quả nhiên!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên. Biết được sự thật này, hắn càng cảm thấy vị Trí giả kia thần bí khó lường.

Ở Đại quốc Thiên Bồng, thậm chí trên cả Đại lục, mặc dù Lục Vu Trí giả không can thiệp chuyện thế gian, nhưng thân phận địa vị của hắn ở trong lòng đại bộ phận các cường giả, thậm chí là các cự đầu khắp nơi trên Đại lục, lại vô cùng siêu nhiên.

Vị Trí giả này, học thức uyên bác như biển, tinh thông thiên văn, địa lý, bói toán, y đạo, Trận pháp… Gần như là không gì không biết!

Nghe đồn, ngay cả một ít Tôn giả Đan Nguyên Cảnh cũng từng đi bái phỏng thỉnh giáo Lục Vu Trí giả.

- Xem ra… ta nhất định phải đi Lục Vu Tháp một chuyến rồi!

Trong lòng Triệu Phong có quyết định, lập tức chậm rãi đứng dậy.

Ngoài mặt, hắn và Hồng Hồ Thành chủ trên nguyên tắc là hai phương đối địch. Hai người phân biệt xuất thân từ Thiết Huyết Giáo và Liễu Tộc Tổng hệ, lập trường hoàn toàn bất đồng.

Hồng Hồ Thành chủ cũng hiểu được điểm này, cho nên Triệu Phong căn bản không thể lưu lại lâu dài trong Hồng Hồ Thành được.

- Triệu Phong, đoạn thời gian gần đây, Trí giả vẫn luôn một mực bế

quan, chưa từng tiếp khách, ngay cả Cầm Vương phi đến bái phỏng, ngài cũng đều không tiếp kiến!

Hồng Hồ Thành chủ khẽ nhắc nhở một câu.

Cầm Vương phi chính là Nhị đệ tử của Trí giả, ngay cả nàng ta cũng không được Trí giả tiếp kiến, có thể thấy được đoạn thời gian này, muốn bái phỏng Lục Vu Trí giả, độ khó khăn lớn đến thế nào.

- Khó khăn có lớn đến đâu, ta cũng phải thử qua một lần!

Triệu Phong đứng dậy cáo từ, mang theo Khương Tam Phong và Điệp Diệp phiêu nhiên rời khỏi Phủ Thành chủ.

Lần này, phụ cận Phủ Thành chủ, cường giả nhất hệ Liễu Tộc nhìn thấy ba người cưỡi Kim Bích Cự Điểu rời đi, cũng không có người nào dám ngăn trở.

o0o

Không lâu sau đó, tin tức Triệu Phong một cước đá trọng thương Cầm Kiếm Cung chủ, lực áp hai đại Chân Chủ Cấp đã lan truyền khắp Hồng Hồ Thành.

Có thể lường trước, không mất bao lâu nữa, tin tức Triệu Phong đã phản hồi Đại lục sẽ oanh động cả Đại quốc Thiên Bồng!

- Đi Thiết Kiền Sơn trước đã!

Triệu Phong ngồi xếp bằng ở trên Kim Bích Cự Điểu, nhàn nhạt mở miệng.

Khương Tam Phong mặc dù có chút khó hiểu, nhưng cũng không

chút do dự, để Kim Bích Cự Điểu bay đi về phía Thiết Kiền Sơn.

o0o

Chừng nửa canh giờ sau, Triệu Phong tiến vào Thiết Kiền Phủ, gặp được Thiết Kiền đại sư.

- Triệu Phong, cuối cùng ngươi đã trở lại!

Thiết Kiền đại sư kinh hỉ ngoài dự liệu, khoảnh khắc khi nhìn thấy Triệu Phong đáp xuống, tròng mắt thậm chí có chút ướt át lên.

Sau khi Chân Long Hội chấm dứt, Triệu Phong đã là thiên kiêu cái thế danh chấn Đại lục.

Về sau tin tức hắn tiến vào truyền thừa vô danh, mãi vẫn không có phản hồi, ở trên Đại lục cũng lan truyền rất nhiều tin đồn.

Cũng giống như tuyệt đại đa số mọi người, Thiết Kiền đại sư cũng nghĩ rằng Triệu Phong đã táng thân trong truyền thừa Vực Ngoại, cũng không ôm quá nhiều hy vọng.

- Thiết Kiền đại sư, lần này ta đến gặp ngươi, là vì muốn nhờ một chuyện!

Triệu Phong tiến vào, lập tức nói rõ ý đồ đến đây.

Hai năm trước, ở Thiết Kiền Sơn, Triệu Phong từng tham dự luyện chế Hắc Ám Quang Luân.

Mặc dù Triệu Phong không nhìn thấy bản vẽ đầy đủ, cũng không có tham dự vào phân đoạn trung tâm, nhưng hắn lại nắm rõ từng cái linh kiện luyện chế Hắc Ám Quang Luân, như lòng bàn tay.

Đám linh kiện cấu thành kia từng bị Thần Linh Nhãn phục chế qua ở trong đầu hắn, mãi cho đến nay vẫn còn lưu giữ lại, hết sức rõ ràng.

Nếu như muốn luyện chế một cái Hắc Ám Quang Luân bản đơn giản, đối với Triệu Phong trước mắt mà nói, cũng không tính là quá mức khó khăn.

- Với tu vi cường đại và lực khống chế viễn siêu dĩ vãng hiện tại của ngươi, cùng lão phu liên thủ, đừng nói là Hắc Ám Quang Luân bản đơn giản, cho dù là bản hoàn chỉnh, cũng không tính là việc khó!

Thiết Kiền đại sư vuốt râu cười nói.

Hiển nhiên, hắn vẫn luôn vô cùng tự tin đối với Triệu Phong.

Năm đó có thể luyện chế thành công Hắc Ám Quang Luân, một nửa công lao chính là thuộc về Triệu Phong.

Mà khi đó, tu vi của Triệu Phong mới chỉ là Thoát Phàm Lục trọng, Thất trọng, huyết mạch Đồng lực cũng còn xa mới bì kịp một phần mười sự cường đại hiện nay.

- Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là ngươi cũng phải có đầy đủ nguyên vật liệu! Tin tưởng rằng Thiết Huyết Giáo sẽ không keo kiệt với ngươi đâu! Chẳng qua, nếu muốn luyện chế một cái Hắc Ám Quang Luân bản hoàn chỉnh, chỉ sợ phải nhận được sự đồng ý của Phó Giáo chủ! Dù sao lão phu cũng phải tuân thủ bí mật đối với bản vẽ luyện chế kia!

Thiết Kiền đại sư trầm giọng nói.

Cho dù là luyện chế Hắc Ám Quang Luân bản đơn giản, hao phí

nguyên vật liệu, cũng có thể nói là to lớn vô cùng.

- Phương diện vật liệu, đại sư cứ yên tâm! Huống chi ta cũng không cần Hắc Ám Quang Luân bản hoàn chỉnh làm gì!

Triệu Phong cười khẽ, trong lời nói có một sự tự tin cường đại.

Sau khi trải qua Không gian Tử Thánh, vốn liếng của hắn hùng hậu chưa từng có! Tính tới tính lui, hắn từng chém giết qua vô số cường giả Chân Chủ Cấp, cũng không biết đã đánh cướp được bao nhiêu tài nguyên?

Bởi vì Đại Trưởng lão tu vi hạn chế, luyện chế Hắc Ám Quang Luân bản hoàn chỉnh, ngược lại không thể phát huy trọn vẹn được.

Phải biết rằng, lấy thực lực tiếp cận Nửa bước Đan Nguyên Cảnh của Phó Giáo chủ Thiết Huyết Giáo, cũng phải khó khăn lắm mới có thể phát huy được uy lực của Hắc Ám Quang Luân!

Một lát sau, Triệu Phong và Thiết Kiền đại sư tiến vào mật điện luyện khí dưới lòng đất.

Vút...

Triệu Phong từ trong Cổ Thiết Giới Chỉ lấy ra một đống lớn vật liệu luyện khí trân quý, còn có thêm một đám Nguyên tinh thạch chồng chất như một ngọn núi nhỏ.

- Bao nhiêu đây đã đủ hay chưa?

Triệu Phong mỉm cười nói.

- Đủ! Hoàn toàn đủ rồi! Cho dù luyện chế Hắc Ám Quang Luân bản

hoàn chỉnh, cũng dư thừa nữa!

Ánh mắt Thiết Kiền đại sư trừng lớn, rơi xuống trên một đống vật liệu luyện khí kia, sắc mặt hưng phấn, cũng có vài phần ý tứ si mê.

Một đám vật liệu luyện khí trước mắt, rất nhiều thứ đều là vật liệu Vực Ngoại, trên Đại lục sớm đã tuyệt tích.

Nhất thời, ánh mắt Thiết Kiền đại sư nhìn về phía Triệu Phong, đã có chút không giống trước đây.

Nhớ ngày đó, Phó Giáo chủ Thiết Huyết Giáo muốn luyện chế Hắc Ám Quang Luân, chỉ riêng việc trù bị vật liệu, cũng phải tiêu phí vô số nhân lực tài lực.

Cho dù lấy thế lực khổng lồ của Thiết Huyết Giáo, muốn trù bị vật liệu luyện chế một kiện Hắc Ám Quang Luân thứ hai, cũng không thể dễ dàng như vậy.

Mà điểm này, Triệu Phong tùy tiện vung tay đã thực hiện được.

- Giá trị mấy cái vật liệu này của ngươi, muốn luyện chế Hắc Ám Quang Luân bản hoàn chỉnh, cũng hoàn toàn có thừa, hơn nữa nguyên vật liệu cũng thập phần phù hợp! Nhưng mà còn cần thời gian nửa tháng tiến hành điều chỉnh đối với vật liệu mới được!

Thiết Kiền đại sư trầm ngâm nói.

Triệu Phong xuất ra mấy cái vật liệu này, cũng có sự chú ý cùng lựa chọn nhất định, thập phần phù hợp với danh sách vật liệu luyện chế Hắc Ám Quang Luân, nhưng mà vẫn có một chút khác nhau rất nhỏ.

- Được! Thời gian nửa tháng này, ta sẽ đi Lục Vu Tháp một chuyến!

Triệu Phong cũng không cảm thấy ngoài dự liệu.

Thời điểm hắn ở Địa vực Hoành Vân, đã phái người đi thu thập một bộ phận vật liệu, nhưng mà khu vực Hoành Vân dù sao cũng ở nơi xa xôi, có một chút vật liệu không thể tìm được sự thay thế tốt nhất.

Sau khi đem sự tình giải quyết xong, Triệu Phong mang theo hai người Khương Tam Phong phiêu nhiên rời đi.

- Triệu Phong này, thật sự là tài đại khí thô mà!

Thiết Kiền đại sư nhìn theo phương hướng ba người rời đi, không khỏi cảm khái một tiếng.

Đám vật liệu mà Triệu Phong xuất ra, số lượng Nguyên tinh thạch so sánh với luyện chế một kiện Hắc Ám Quang Luân bản đơn giản, giá trị còn cao hơn gần gấp mười lần!

Nhưng Triệu Phong vô cùng sảng khoái, dùng toàn bộ đám vật liệu còn thừa lại, xem như là trả thù lao, đưa cho Thiết Kiền đại sư.

Thiết Kiền đại sư tự nhiên không biết rằng, trong tay Triệu Phong ngay cả Thần binh Địa cấp trong truyền thuyết cũng có, há phải để ý vài món vật liệu luyện chế Thần binh Linh cấp?

Cho dù là một ngàn một vạn kiện Thần binh Linh cấp hợp lại, cũng không thể so sánh bằng một kiện Thần binh Địa cấp!

Hắc Ám Quang Luân bản hoàn chỉnh, phẩm chất nhiều nhất chỉ nằm trong khoảng giữa Linh cấp Thượng phẩm và Cực phẩm mà thôi! Mà Hắc Ám Quang Luân bản đơn giản, phỏng chừng so với Linh cấp Trung phẩm bình thường thì mạnh hơn không ít, hơn nữa tính đặc

thù của nó, thật ra rất thích hợp với Đại Trưởng lão đã bị đoạn đi một cánh tay.

Keng keng! keng keng!

Sau khi ba người Triệu Phong rời đi, trong mật điện luyện khí dưới lòng đất, từng kiện từng kiện Thần binh trân quý đều “ầm ầm” rơi hết xuống đất, giống như gặp phải một thứ gì đó đầy tính đe dọa vậy.

- Chuyện gì xảy ra?

Thiết Kiền đại sư kinh ngạc thất sắc. Loại cảnh tượng này, cho dù là ngày đó khi Hắc Ám Quang Luân luyện chế thành công, cũng chưa từng xuất hiện qua.

Nhưng mà, dù sao hắn cũng là Đại sư Luyện khí, rất nhanh đã nhớ lại, từ khi Triệu Phong tiến vào mật điện luyện khí dưới lòng đất, đám Thần binh trân quý do hắn đích thân luyện chế, dường như vẫn luôn ở trong trạng thái áp lực bất an cực độ.

Sau khi đám người Triệu Phong rời đi, mấy thanh Thần binh này phảng phất giống như được trút đi gánh nặng vậy.

- Ít nhất cần phải có Thần binh Linh cấp Cực phẩm, hoặc là một vài mảnh nhỏ Thần binh Địa cấp, thì mới có thể có được hiệu quả này! Mà trên Đại lục, hai thứ Thần binh cấp bậc này, phần lớn đều nắm giữ trong tay Tôn giả Đan Nguyên Cảnh!

Trong lòng Thiết Kiền đại sư vẫn còn khiếp sợ, khó có thể tưởng tượng nổi giá trị con người và bí mật của Triệu Phong.

o0o

Mấy ngày sau, Kim Bích Cự Điểu tiến vào trong một mảnh thâm sơn.

- Đà chủ, Lục Vu Tháp ở phía trước, rất nhanh sẽ đến nơi!

Điệp Diệp chỉ về phía trước, nói.

Triệu Phong cười ha ha:

- Ta đã thấy rồi!

Thần Linh Nhãn của, nhìn xuyên qua mấy trăm dặm, nhìn thấy hình ảnh một tòa tháp cao lục giác tối đen thâm u.

Tòa Lục Vu Tháp kia, cao tới bốn mươi chín tầng, bị một luồng lực lượng minh minh không thể nắm bắt bao phủ, thậm chí đối với sự quan sát bằng Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, còn sản sinh ra sự chống cự nhất định.

Vì giữ lễ phép, Triệu Phong cũng không có mạnh mẽ thúc giục huyết mạch đồng lực, tránh khiến cho vị Trí giả trong tháp cảm thấy bị xúc phạm.

Vụt vụt vụt...

Ba người thu hồi Kim Bích Cự Điểu, phá không phi hành mấy trăm dặm, rơi xuống phía trước Lục Vu Tháp.

Vút...

Triệu Phong là kẻ đầu tiên đến nơi, cũng không cố ý thu liễm khí tức Chân Chủ Cấp cường đại trên người.

Giờ phút này, trước cửa Lục Vu Tháp không chỉ có một mình Triệu

Phong, còn có mấy chục người đến từ khắp nơi trên Đại lục tới đây bái phỏng.

Bên trong đám người tới bái phỏng này, đủ các loại tu vi Chân Linh Cảnh cường đại, trong đó có bốn, năm người là Chân Chủ Cấp, cùng một cấp độ với Triệu Phong.

- Lại tới một vị Chân Chủ Cấp nữa! Hơn nữa còn rất trẻ tuổi!

Đám người bái phỏng này đều ghé mắt nhìn lại, vẻ mặt thất sắc.

Kể cả vài vị Chân Chủ Cấp, cũng đều có chút kinh ngạc ngoài dự liệu, cẩn thận dò xét Triệu Phong.

- Là hắn! Không ngờ lại là hắn!

- Triệu Phong, một trong năm đại thiên kiêu cái thế của Chân Long Hội kỳ này!

Trong đám người, bỗng nhiên truyền đến vài đạo kinh hô nho nhỏ.

Rất nhanh đã có người nhận ra Triệu Phong.

- Ồ?

Ánh mắt Triệu Phong đảo qua, cũng phát hiện ra mấy người quen.

Chương 495: Cừu nhân gặp lại

Triệu Phong vừa đến, liền khiến cho đám người trước Lục Vu Tháp oanh động một trận.

- Triệu Phong, một trong năm đại thiên kiêu cái thế của Chân Long Hội kỳ này!

Trong đó có vài người, liếc mắt liền nhận ra thân phận của hắn.

Lúc này, Thánh Vực Chân Long Hội đã chấm dứt hơn nửa năm, uy danh thiên kiêu cái thế, đã truyền xa khắp nơi thế giới Tông môn trên Đại lục.

Trong năm đại thiên kiêu cái thế, Vũ Thiên Ngô và Triệu Phong là có uy danh và thực lực cường thịnh nhất, được tôn sùng là hai đại Thiên Kiêu Chi Vương đương thời, đứng ở đỉnh phong của thời đại này.

Ánh mắt Triệu Phong thoáng đảo qua một vòng, liền nhìn thấy một vài thân ảnh quen thuộc.

Trong số này có Kim Thái tử, Thiên Vân Chi của Đại quốc Thiên Bồng, thậm chí còn có Thủ tịch Đệ tử của Thiên Nguyên Tông – một trong Thập Đại Tông Phái, Mạc Thiên Y!

Ngoài ra, còn có một vài thân ảnh, Triệu Phong thoạt nhìn cũng có chút quen mắt.

Bên cạnh Kim Thái tử, một đạo thân ảnh xinh đẹp mặt đeo hắc sa, lẳng lặng đứng yên, khí tức biến ảo quỷ dị, không thể nhìn rõ chân tướng.

Mà khoảnh khắc khi nữ tử hắc sa kia nhìn thấy Triệu Phong, thân thể có chút cứng đờ.

- Triệu Phong, không ngờ ngươi lại có thể từ trong truyền thừa vực ngoại trở về! Chẳng biết Vũ Phi sư muội hiện tại đang ở nơi nào?

Vẻ mặt Mạc Thiên Y tràn đầy khiếp sợ, nhất thời thốt lên, giương mắt nhìn chằm chằm Triệu Phong.

Hắn ở Lục Vu Tháp này chờ đợi, một trong những mục tiêu đó là muốn biết tình hình sinh tử của Triệu Vũ Phi hiện tại.

Sau khi Thánh Vực Chân Long Hội kết thúc, Triệu Vũ Phi tiến vào truyền thừa vô danh, mãi vẫn không có phản hồi Đại lục. Nhưng Thiên Nguyên Tông vẫn chưa từ bỏ hy vọng, muốn dốc hết các loại biện pháp để tìm kiếm Triệu Vũ Phi, xác định tình hình hiện tại của nàng.

Nghe Mạc Thiên Y nhắc tới, một ít cao nhân Chân Linh Cảnh ở đây, đặc biệt vài vị khí tức cao tới Chân Chủ Cấp kia, nhất thời đều dựng thẳng lổ tai lên.

Chân Long Hội kỳ này, đạt tới đỉnh phong cường thịnh thiên cổ chưa từng có, không chỉ có Tứ Đại Truyền Thừa đều buông xuống, thậm chí còn hiện ra một cái truyền thừa vô danh cường đại nữa.

Nhưng mà cho đến nay, hai người tiến vào truyền thừa vô danh đều không thuận lợi trở về! Mà hiện tại, một người trong đó đã từ trong truyền thừa vô danh cường đại kia thành công trở ra, điều này tuyệt

đối khiến cho ngoại nhân vô cùng hiếu kỳ, thậm chí còn gác bỏ cả thân phận mà đi nghe trộm nữa.

- Mạc Thiên Y!

Triệu Phong chỉ hơi mỉm cười, cũng không có lập tức trả lời câu hỏi của Mạc Thiên Y.

Trước Lục Vu Tháp còn có không ít người tạp nham, Triệu Phong làm sao có thể dễ dàng để lộ ra tin tức liên quan tới truyền thừa vô danh chứ?

Mạc Thiên Y thoáng có một tia xấu hổ, biết rõ mình đã quá nóng vội rồi. Trong trường hợp lúc này, lại đi hỏi chuyện cơ mật như vậy, hiển nhiên là rất không thỏa đáng!

Một vài người dựng thẳng lổ tai lên, chuẩn bị nghe một ít chuyện cơ mật, tự nhiên khó tránh khỏi có chút thất vọng.

Vài vị Chân Chủ Cấp trong đó, cặp mày hơi nhíu lại, dường như như có chút bất mãn.

Triệu Phong khoanh tay mà đứng, cười khẽ tự nhiên. Lấy thực lực hiện tại của hắn, căn bản cũng không cần e ngại bất kỳ ai.

- Triệu huynh, có thể ở nơi này gặp lại ngươi, quả thật nằm ngoài dự liệu của ta! Có lẽ các trưởng bối của Thiên Nguyên Tông cũng sẽ cảm thấy rất kinh hỉ!

Mạc Thiên Y mang theo ý cười, cùng Triệu Phong chào hỏi một tiếng.

Hắn cũng không có lập tức truy vấn chuyện truyền thừa vô danh nữa.

Rất nhanh, một đám các thiên tài như Kim Thái tử, Thiên Vân Chi, đều tiến đến chào hỏi Triệu Phong.

Kể cả một ít cường giả hoặc thiên tài mà Triệu Phong không biết cũng đều đi tới bắt chuyện, tự mình giới thiệu.

Đối với mọi người mà nói, có thể cùng vị thiên kiêu cái thế danh chấn Đại lục này bắt chuyện, đó là một loại vinh hạnh vô cùng, một đám sau khi trở về, đều có thể khoe khoang một trận rồi.

Triệu Phong bộ dáng không thân thiết cũng không cự tuyệt, cùng trao đổi với một ít cường giả ở đây.

- Chư vị đều ở đây chờ đợi, chẳng biết vị Trí giả trong Lục Vu Tháp kia, hiện tại tình huống như thế nào rồi?

Triệu Phong dò hỏi.

Rất hiển nhiên, những người muốn gặp Lục Vu Trí giả có rất nhiều, phần lớn đều có vấn đề muốn thỉnh giáo chỉ điểm, hoặc là cần Trí giả bói toán suy tính.

Trong đó, Thiên Vân Chi thì muốn tự mình tiếp kiến, cảm tạ Trí giả năm đó đã chữa thương cho mình, hơn nữa còn muốn tìm được một ít chỉ điểm mới.

Mà Mạc Thiên Y – vị Thủ tịch Đệ tử của Thiên Nguyên Tông, thì lại là thay trưởng bối trong Tông môn tới hỏi thăm, một trong số đó, chính là chờ đợi Trí giả trả lời thuyết phục tình trạng hiện tại của Triệu Vũ Phi.

- Trí giả trong mấy tháng gần đây vẫn luôn một mực bế quan, nghe nói là đang toàn lực thôi diễn một ít dự cảm thiên địa, quan hệ đến

vận mệnh của cả Đại lục!

- Về phần Trí giả đến khi nào xuất quan, cũng không ai biết trước được, có lẽ còn cần một đoạn thời gian nữa!

- Đúng vậy! Chúng ta cũng đang đợi Trí giả xuất quan, đây chính là một cơ hội lớn a!

Mọi người bảy miệng tám lưỡi nói.

Sau khi Triệu Phong nghe xong, đại khái đã hiểu được tình huống hiện tại.

Nói đến cùng, lúc này cũng giống như đang xếp hàng vậy, mọi người ở đây, đều đang xếp hàng chờ đợi.

- Ta sắp tới còn phải luyện chế Hắc Ám Quang Luân, cần nhanh chóng phản hồi Tổng đà Thiết Huyết Giáo…

Sắc mặt Triệu Phong lộ vẻ suy tư.

Hắn không thể đợi quá lâu được, nhưng nếu lúc này lên đường rời đi, cũng có khả năng bỏ qua mất cơ hội Trí giả xuất quan.

Sau khi Lục Vu Trí giả xuất quan, có khả năng lại ra ngoài dạo chơi, đến lúc đó muốn tìm ông ta cũng giống như mò kim đáy biển vậy.

Vụt vụt…

Một lúc sau, Khương Tam Phong và Điệp Diệp mới bay đến nơi, đứng ở hai bên sau lưng Triệu Phong.

- Đà chủ, để ta thử xem! Có lẽ nếu Trí giả biết thiên kiêu cái thế số

một số hai Đại lục đến đây, cơ duyên sở trí, sẽ sớm xuất quan!

Khương Tam Phong cười nói.

Hắn đang nóng lòng muốn hoàn thành nhiệm vụ, sớm ngày hộ tống Triệu Phong trở về Thiết Huyết Giáo.

Triệu Phong cũng không phản đối, cơ bản là ngầm đồng ý để Khương Tam Phong qua đó thử xem.

- Tế ti Lục Vu Tháp, làm phiền thông báo một tiếng, Đà chủ Phân đà Thiên Hà của Thiết Huyết Giáo, thiên kiêu cái thế Đại lục, Triệu Phong, xin được tiếp kiến!

Khương Tam Phong ngẩng đầu, cao giọng hét lớn, hướng về phía các thân ảnh trên Lục Vu Tháp mà nói.

Lục Vu Tháp, ngoại trừ vị Trí giả thần bí truyền kỳ kia, còn có một ít cường giả và Tế ti khác nữa.

- Một trong năm đại thiên kiêu cái thế?

Một ít thân ảnh trên Lục Vu Tháp có chút ngạc nhiên, một vài người thậm chí tò mò nhìn xuống một cái.

Dù sao ở trong Lục Vu Tháp, nói về năng lực bói toán suy tính cũng không chỉ có một mình Trí giả.

- Tại trong thời đại đỉnh phong, năm vị thiên kiêu cái thế lực áp mấy chục cái thời đại, dẫn dắt long vận khổng lồ, chưởng khống vận mệnh tương lai của Đại lục!

Một ít Tế ti cũng biết được một ít thiên cơ.

Cho nên, Triệu Phong hiện thân, liền khiến cho một vài đại năng trong Lục Vu Tháp vô cùng hiếu kỳ, thậm chí dẫn phát nên một trận kinh hãi.

Trong đó, mấy vị cường giả trong giới bói toán, ánh mắt nhấp nháy, giương mắt nhìn Triệu Phong, căn cứ một ít dấu vết như “tơ nhện lông ngựa” hiện có, không khỏi bắt đầu tiến hành suy tính.

Chẳng qua, đại bộ phận mấy người bói toán cũng đều không hề có kết quả.

Nhưng lại có một vị lão nhân râu bạc trong số đó, cặp mắt đóng chặt, thân hình có chút run rẩy nhè nhẹ, tiến độ suy tính mãi vẫn không có dấu hiệu ngừng lại.

- Ọc…

Lão nhân râu bạc suy tính đến cực hạn, khóe miệng tràn ra một tia vết máu.

- Đại sư!

Một ít Tế ti bên cạnh đều thất sắc, vội vàng đỡ lấy hắn.

- Không hổ là thiên kiêu cái thế! Trí giả từng nói, bọn họ dẫn dắt mấy chục thời đại đỉnh phong, có sự tương liên vô cùng chặt chẽ với thiên cơ!

Lão nhân râu bạc lau đi vết máu trên khóe miệng, nhìn dò xét gã thiếu niên tóc lam phía dưới.

Chút rối loạn ngắn ngủi trên Lục Vu Tháp, khiến cho mấy chục người

đứng chờ ở phía dưới, hai mặt nhìn nhau.

Không thể nào ngờ nổi, vị lão giả có thể nói là tồn tại Đại sư trong giới bói toán, ý đồ tiến hành suy tính đối với Triệu Phong, lại bị phản phệ đến hộc máu như vậy!

Bản thân Triệu Phong thì lại không chút cử động, đứng yên tại chỗ, cũng không có để ý tới đám Tế ti ở trên tháp.

- Lục Vu Trí giả tiền bối, Đà chủ của chúng ta có chuyện rất trọng yếu muốn thỉnh giáo Trí giả. Mong rằng có thể dàn xếp một chút!

Khương Tam Phong nhân cơ hội này liền nói lớn.

Lời ấy vừa ra, đám người trước Lục Vu Tháp cũng không khỏi lộ ra vẻ chờ mong.

Có lẽ thiên kiêu cái thế đến tiếp kiến có thể khiến cho Lục Vu Tháp mở ra một lần đặc quyền nào đó.

Chỉ có vị nữ tử hắc sa ở bên cạnh Kim Thái tử kia, trong mắt hiện lên một tia lãnh ý.

Trên Lục Vu Tháp, vị đại sư râu bạc kia, ho khan một tiếng, đáp lời:

- Trí giả lần này trước khi bế quan đã từng nói, thời cơ vừa đến, ngài ấy tự nhiên sẽ hiện thân! Lão hủ tuy rằng cảm thấy vô cùng hứng thú đối với thiên kiêu cái thế, chỉ tiếc là cũng không thể giúp được…

Mọi người dưới tháp nghe thấy vậy, cũng không khỏi có chút thất vọng.

Triệu Phong sủng nhục không sợ hãi, ánh mắt khẽ chuyển một cái,

rơi xuống trên người nữ tử hắc sa bên cạnh Kim Thái tử.

- Vương phi đại nhân, đã lâu không gặp!

Hắn giống như cười chế nhạo, ánh mắt tựa hồ xuyên thấu qua tấm hắc sa trước mặt vị nữ tử thân hình xinh đẹp kia.

- Ngươi!

Nữ tử hắc sa có chút giật mình, chợt hừ lạnh một tiếng, vén lên tấm hắc sa che mặt, lộ ra ngọc nhan tuyệt mỹ quốc sắc thiên hương.

Nữ tử thân hình xinh đẹp kia, mỗi một cái hô hấp, mỗi một cái thần vận, đều toát ra một loại cảm giác thanh mị, hấp dẫn đến cực hạn!

- Cầm Vương phi!

Một ít cường giả chờ đợi ở đây, nhất thời cả kinh một hồi.

Có lẽ đại đa số mọi người cũng đều không biết, ngay cả đương kim Cầm Vương phi của Đại quốc, lúc này cũng đang chờ Trí giả xuất quan!

- Ngay cả Cầm Vương phi thân là đệ tử thân truyền của Trí giả cũng phải đứng chờ, xem ra lần này không có dễ dàng bái kiến Trí giả rồi!

Không ít người thở dài cay đắng.

Theo sự hiển lộ của Cầm Vương phi, không khí tại đây lập tức có chút khẩn trương.

Dưới tháp, Triệu Phong và Cầm Vương Phi đứng xa xa giằng co.

Nhất là Cầm Vương phi, trên mặt cũng không che giấu nổi sự căm thù lạnh lùng, khí tức Chân Chủ Cấp cường đại trên người, cũng phát ra không giữ lại chút nào.

Nhớ đến năm xưa, tràng diện Triệu Phong ở trước mặt mọi người khống chế Cầm Vương phi, đã từng oanh động cả Đại quốc.

Thân phận địa vị cao quý như Cầm Vương phi, đã từng khi nào chịu qua sự sỉ nhục như vậy?

Hôm nay cừu nhân gặp lại, chính là một trận đối chiến mãnh liệt.

- Triệu Phong, lệnh truy nã của Hoàng thất đối với ngươi, đến nay vẫn chưa hủy bỏ!

Cầm Vương phi cũng không hề có một tia khách khí nào đối với Triệu Phong.

Nàng cũng tự biết, Mị hoặc chi đạo của chính mình đối với gã thiếu niên thiên kiêu cái thế có được huyết mạch nhãn đồng này, căn bản không có hiệu quả gì.

- Cũng được! Triệu mỗ cũng không ngại lại khống chế Vương phi thêm một lần nữa!

Vẻ mặt Triệu Phong thoải mái, khẽ cười một tiếng, khóe miệng thậm chí nhếch lên một tia trêu tức nhàn nhạt.

Lại khống chế Vương phi thêm một lần nữa?

Lời này vừa nói ra, mọi người ở đây nhất thời chấn động một trận.

Triệu Phong này, không phải cuồng vọng kiêu ngạo bình thường,

dùng mấy từ “gan lớn bằng trời” để hình dung, cũng chưa chắc đã thích hợp!

Phải biết rằng, nơi này chính là địa bàn của Đại quốc Thiên Bồng, Hoàng thất vẫn là thế lực số một số hai, trên danh nghĩa là hiệu lệnh thống trị cả Đại quốc.

- Ngươi… ngươi dám ở trước mặt mọi người vũ nhục bổn Vương phi…

Cầm Vương phi uất hận phẫn nộ, trên kiều nhan cũng toát ra vài tia đỏ bừng mị hoặc thế nhân.

Rất nhiều người ở đây, trái tim nhất thời gia tốc, ánh mắt dại ra, có một loại cảm giác kinh diễm hít thở không thông.

Triệu Phong lạnh nhạt đứng yên, không chút cử động.

Hai người xa xa giằng co, Cầm Vương phi mặc dù tức giận, thế nhưng mà cũng không có ra tay.

Kim Thái tử ở phía sau Cầm Vương phi, trong lòng lại dâng lên một trận rung động vô danh.

Hắn không thể tưởng tượng được, Triệu Phong hiện tại đã đạt tới một cái cấp độ như thế này, dám bình thản trêu chọc Cầm Vương phi như vậy.

Mà việc này một khi truyền ra đi, tuyệt đối sẽ biến thành, Triệu Phong lại một lần nữa đùa giỡn Cầm Vương phi, thậm chí làm cho quan hệ giữa Hoàng thất và Thiết Huyết Giáo càng trở nên gay gắt hơn.

Một khi xử lý không tốt, chuyện này còn có thể trở thành một cái ngòi

nổ, dẫn phát đại chiến giữa hai đại phe phái Hoàng thất và Thiết Huyết Giáo nữa!

- Cầm Vương phi này, không ngờ lại biết nhẫn nhịn như vậy, không có ra tay với ta!

Trong lòng Triệu Phong suy nghĩ, phải làm thế nào để tiếp tục dẫn phát nộ hỏa của Cầm Vương phi, hoặc là có thể trực tiếp bắt giữ nàng ta luôn.

Đúng lúc này…

- Meo meo!

Một đạo thanh âm mèo kêu ngân nga kỳ dị, đột nhiên thấu nhập hư không.

- Ồ?

Rất nhiều người ở đây, trong lòng chợt động, liếc mắt nhìn về phía Lục Vu Tháp trên đỉnh đầu.

Soạt!

Một con mèo toàn thân ngân hắc sắc, bộ dáng lười biếng, há miệng ngáp dài một cái, từ trong Lục Vu Tháp khoan thai đi ra.

- Con mèo này, chẳng lẽ chính là con mèo vẫn luôn theo bên cạnh Lục Vu Trí giả?

Một ít người ở đây, ánh mắt không khỏi sáng ngời lên.

Về hình tượng của Lục Vu Trí giả, có rất nhiều truyền thuyết khác

nhau, nhưng trong đó có một lời miêu tả, lại phi thường đồng nhất: bên cạnh Trí giả có một con mèo, như hình với bóng, tuyệt đối không rời.

- Meo meo!

Con mèo lười ngân hắc sắc kia, thoáng một cái đã nhảy lên trên vai Cầm Vương phi.

- Đại Lại Miêu, ngươi vẫn còn chưa ngủ đủ giấc à?

Sắc mặt Cầm Vương phi thoáng có chút vui mừng, dường như tương đối quen thuộc với con mèo lười ngân hắc sắc này.

Chương 496: Tiểu tặc miêu đấu đại lại miêu

Con mèo lười ngân hắc sắc kia xuất hiện, nhất thời hấp dẫn ánh mắt mọi người ở đây.

Theo phản ứng của Cầm Vương phi mà xét, đầu con mèo lười bộ dáng biếng nhác trước mắt này, rất có thể là con Đại Lại Miêu bên người Lục Vu Trí giả hình bóng không rời kia.

- Chẳng lẽ Trí giả đã xuất quan rồi?

Đám người bái phỏng phía trước Lục Vu Tháp, ánh mắt trở nên sáng ngời, trên mặt tràn ngập chờ mong.

Nghe đồn, bên người Lục Vu Trí giả có một con quái miêu, cùng với Trí giả hình bóng không rời.

Mà hiện tại, con quái miêu này từ trong Lục Vu Tháp đi ra, có phải ý nghĩa chính là Trí giả đã xuất quan hay không?

- Con mèo này…

Triệu Phong có chút rùng mình, trong lòng lại khẽ động, ánh mắt lóe lên.

Linh sủng Miêu, bản thân hắn có một con, con này là con thứ hai hắn nhìn thấy.

Quan trọng chính là, con mèo này bên trong thần vận biếng nhác, lại

có một loại cảm giác nhanh nhạy không thể hình dung, Yêu thú Linh sủng bình thường khó có thể so sánh được.

Đây là điểm giống nhau mà Tiểu Tặc Miêu và con mèo lười này cùng có được.

Hơn nữa, lúc mà con mèo lười ngân hắc sắc này xuất hiện lại thập phần vi diệu!

Ngay tại thời điểm Triệu Phong và Cầm Vương phi tranh phong tương đối, không khí cực kỳ áp lực khẩn trương, con mèo lười này lại không hề có dấu hiệu gì đã xuất hiện.

Thời cơ này, Triệu Phong cảm giác quá mức trùng hợp.

Phải biết rằng, vừa rồi hắn đang cân nhắc làm thế nào để đả kích Cầm Vương phi, bức cho nàng ta ra tay, thậm chí đơn giản trực tiếp ra tay, bắt giữ Cầm Vương phi luôn.

- Đại Lại Miêu, sư tôn khi nào thì xuất quan?

Thanh âm Cầm Vương phi ôn nhu dị thường, bàn tay xoa xoa đám lông tơ trên người con mèo lười ngân hắc sắc, thậm chí còn lấy ra vài viên Linh đan trân phẩm, đút cho con mèo lười ăn.

Lúc này, trong lòng nàng cũng khẽ thở ra một hơi.

Vừa rồi cùng Triệu Phong giằng co trong chốc lát, Cầm Vương phi đột nhiên cảm nhận được một luồng cảm giác nguy cơ mãnh liệt đến từ trên người đối phương. Luồng áp bách vô hình này, bao phủ toàn bộ thể xác và tinh thần của nàng!

Còn may là con mèo lười ngân hắc sắc xuất hiện, đã cắt ngang sự

giao tranh áp lực giữa Triệu Phong và Cầm Vương phi.

- Meo meo!

Đại Lại Miêu hé miệng, ăn vài viên Linh đan, khẽ kêu mấy tiếng.

Leng keng! Đinh!

Đại Lại Miêu tựa vào trên người Cầm Vương phi, miêu trảo quăng lên vài đồng tiền cổ, phát ra một trận thanh âm giòn vang.

Một màn này, chiến cho đồng tử Triệu Phong co rút một trận.

Rồi sau đó, Đại Lại Miêu huy động miêu trảo, khoa tay múa chân vài cái, bộ dạng giống như ông già.

- Ngươi nói, sư tôn suy tính xong thiên cơ, thể xác và tinh thần mỏi mệt, qua một đoạn thời gian nữa mới ra ngoài gặp khách quý?

Trên mặt Cầm Vương phi lộ vẻ trưng cầu.

Đại Lại Miêu lạnh nhạt gật đầu, lại huy trảo khoa tay múa chân một phen.

- Sư tôn một mình triệu kiến, có chuyện muốn nói với ta?

Cầm Vương phi nghe vậy, nhất thời trên mặt lộ ra vẻ vui mừng nồng đậm, cùng với Đại Lại Miêu hướng bên trong Lục Vu Tháp mà đi tới.

- Meo meo!

Có Đại Lại Miêu ở phía trước dẫn đường, đám cường giả Lục Vu Tháp cũng không ngăn trở.

Nhưng những người bái phỏng khác dưới lâu tháp đều bị ngăn cản lại.

Kể cả Triệu Phong, cũng không ngoại lệ!

- Tế ti đại nhân, một khi Trí giả đã có thể hội kiến Cầm Vương phi, không bằng dàn xếp một chút, để chúng ta cùng đi vào được không?

Đám người bái phỏng này tự nhiên cũng rất không cam lòng.

- Không được! Nhận được triệu kiến, chỉ có một mình Vương phi, trừ phi có sự cho phép của đại nhân!

Vài vị cường giả trấn thủ dưới lâu tháp không chút cử động.

- Lại Miêu đại nhân, ngài cũng cho phép chúng ta cùng vào đi!

- Bái kiến Lại Miêu đại nhân, một chút lễ mọn nho nhỏ, không đủ kính ý!

- Hắc hắc… Lại Miêu đại nhân, ở chỗ ta có một đầu mỹ miêu chủng loại quý hiếm, hiến cho ngài hưởng dụng…

- …

Đám người bái phỏng này, ai nấy cũng đều rất thông minh, xuất ra các loại thủ đoạn, mong tìm được đường đột phá từ chỗ Đại Lại Miêu.

Trong Lục Vu Tháp, Đại Lại Miêu này và Trí giả hình bóng không rời, quan hệ qua lại vô cùng chặt chẽ.

Có thể nói, nó chính là người phát ngôn của Lục Vu Trí giả.

Có thể gặp được Trí giả hay không, rất có khả năng phải dựa vào sắc mặt của Đại Lại Miêu này.

- Meo meo!

Đại Lại Miêu không chút suy nghĩ, liếc mắt nhìn mọi người một cái, khinh thường đi vào trong tháp.

- Cái này… sao có thể được…

Một vài người bái phỏng nhất thời có chút nóng vội.

Trong số đó còn có cả Mạc Thiên Y, vẻ mặt tràn ngập lo âu.

Một số người muốn bái kiến Trí giả, cũng đều có những chuyện rất trọng yếu, không thể kéo dài được.

Cặp mày Triệu Phong có chút nhíu lại. Sinh tử của Liễu Cầm Hâm, chính là một cái khúc mắc ở sâu trong tâm linh của mình, nhất định phải toàn tâm toàn lực xử lý.

- Meo meo!

Một tiếng mèo kêu quen thuộc lảnh lót dịu dàng từ bên tai Triệu Phong truyền đến, mang theo một tia hương vị khiêu khích nồng đậm.

- Meo meo?

Đại Lại Miêu sắp đi vào trong tháp, thân hình đột nhiên khựng lại, đầu mèo quay lại, có chút kinh nghi nhìn về phía sau.

Ở trên vai Triệu Phong, một đầu tặc miêu ngân hôi sắc, thể tích chỉ cỡ một nửa Đại Lại Miêu, một đôi mắt mèo như hắc bảo thạch đen tuyền, quay tròn đảo chuyển, lộ ra vẻ giảo hoạt vô cùng.

Leng keng!

Trong tay Tiểu Tặc Miêu quăng lên lên vài đồng tiền cổ, vẻ mặt thảnh thơi nhìn Đại Lại Miêu, dường như có chút bĩu môi.

- Tiểu Tặc Miêu, con mèo lười này có khi nào là đồng tộc của ngươi không?

Vẻ mặt Triệu Phong cổ quái, nói.

Con mèo lười này và Tiểu Tặc Miêu dù sao cũng có rất nhiều điểm chung.

Nếu như Tiểu Tặc Miêu có thể dụ dỗ Đại Lại Miêu một chút, nói không chừng Triệu Phong có thể ngoại lệ tiến vào Lục Vu Tháp, gặp mặt Trí giả.

- Meo meo!

Vẻ mặt Tiểu Tặc Miêu ngạo nghễ, tận lực khoa tay múa chân, làm ra ý tứ “trong thiên hạ duy ngã độc nhất”, trong ngôn ngữ rất có ý tứ khiêu khích hướng về phía Đại Lại Miêu.

- Meo meo!

Đại Lại Miêu dường như có chút phẫn nộ, trong mắt xẹt qua một tia lãnh ý, mặt mang vẻ cảnh cáo.

Rồi sau đó, nó nhe răng nhếch miệng, hai chân trước khua loạn một trận, bộ dạng như ta đây chính là Lão đại!

Mọi người không khó lý giải, Đại Lại Miêu chính là đang nói:

- Địa bàn của ta, do ta làm chủ!

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu thu hồi đồng tiền cổ, bộ dạng cổ quái tinh linh, khẽ xoay người, đem cái mông mèo hướng về phía Đại Lại Miêu, khẽ xoay nhẹ vài cái.

Đại Lại Miêu mới đầu thoáng sửng sốt một chút, có chút khó hiểu, ngay sau đó liền nhìn thấy giữa hai chân Tiểu Tặc Miêu, bắn ra một dòng nước tiểu màu vàng.

- Ha ha… đầu tặc miêu này lá gan không nhỏ, dám ở trước Lục Vu Tháp đánh dấu nước tiểu mèo!

Mọi người ở đây đều là kinh ngạc, một ít người không khỏi bật cười một tiếng.

Trên mặt Cầm Vương phi ngưng kết một tầng sương lạnh, đối với đầu Tiểu Tặc Miêu kia, nàng vẫn còn nhớ kỹ trong lòng.

Lúc trước ở Vương đô Thiên Bồng, chính đầu tặc miêu này đã cùng Triệu Phong liên thủ, đem nàng ta khống chế.

- Meo meo!

Đại Lại Miêu nộ hỏa dâng cao ba trượng, phát ra một đạo tiếng kêu thần bí xuyên thấu hư không, một luồng lãnh ý vô hình nổi lên trong

lòng mọi người, ngay cả vài vị Chân Chủ Cấp, tâm thần cũng mơ hồ run lên một trận.

Hiển nhiên, hành vi của Tiểu Tặc Miêu, đối với nó chính là một sự khiêu khích cực lớn.

Cái gọi là một núi khó chứa hai hổ, nơi này chính là địa bàn của Đại Lại Miêu, một con mèo khác lại dám ở trước mặt mọi người, ở trước mặt nó thản nhiên đi tiểu, há có thể dễ dàng tha thứ được?

Vút...

Trong hư không xẹt qua một đạo tàn quang đạm hắc, thân hình nhìn như mập mạp béo ú của Đại Lại Miêu, chỉ trong khoảnh khắc điện quang hỏa thạch, đã phóng đến trước mặt Tiểu Tặc Miêu!

- Thật nhanh!

Một ít cao nhân Chân Linh Cảnh ở đây, cũng đều cảm thấy giật mình.

Chỉ luận tốc độ, Đại Lại Miêu đã đủ khiến cho tuyệt đại đa số mọi người ở đây tự thẹn không bằng.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Vút...

Đại Lại Miêu lấy thế thái sơn áp đỉnh, một trảo chụp thẳng xuống Tiểu Tặc Miêu.

Bất luận hình thể hay là lực lượng, Đại Lại Miêu hiển nhiên đều mạnh hơn Tiểu Tặc Miêu một bậc.

Phốc…

Thân hình Tiểu Tặc Miêu vỡ tan, hóa ra chỉ là một đạo tàn ảnh.

- Meo meo!

Đại Lại Miêu có chút ngoài dự liệu, đột nhiên cảm thấy một cơn gió lạnh sắc bén, từ phía sau lưng đánh úp lại.

- Meo meo!

Thân ảnh Tiểu Tặc Miêu giống như thần quỷ, hiện thân ở sau lưng Đại Lại Miêu, một trảo phách về phía đại não của Đại Lại Miêu.

Phành…

Đại Lại Miêu gầm gừ một tiếng, đánh về phía sau một trảo như lôi đình, vững vàng đón đỡ một trảo của Tiểu Tặc Miêu, hơn nữa đem Tiểu Tặc Miêu chấn văng ra mấy trượng.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu trên không trung lăng không trở mình một cái, ổn định lại thân hình, “vụt” một tiếng, ẩn độn biến mất.

Hiển nhiên, trên phương diện lực lượng, Tiểu Tặc Miêu không có ưu thế.

Đại Lại Miêu nở nụ cười trào phúng, thân hình nhoáng lên, như ảnh tùy hình, đuổi theo truy kích quỹ tích ẩn độn của Tiểu Tặc Miêu.

Trong số mọi người ở đây, chỉ có Thần Linh Nhãn của Triệu Phong mới có thể dò xét quỹ tích ẩn độn của Tiểu Tặc Miêu, vài vị Chân

Chủ Cấp khác, phải cẩn thận triển khai linh thức mới có thể phát hiện ra một vài tia dấu vết nhỏ nhoi như tơ nhện lông ngựa.

- Đầu Đại Lại Miêu này, thật đúng là không đơn giản, có thể truy tung dấu vết ẩn độn của Tiểu Tặc Miêu tại một trình độ nhất định!

Triệu Phong có chút ngoài dự liệu.

Lúc trước ở trong Di tích Tử Thánh, ngay cả Lữ Thiên Nhất và Diệp Yên Vũ, không phải dưới tình huống cố ý, cũng không thể phát hiện ra quỹ tích ẩn độn của Tiểu Tặc Miêu, bởi vậy lúc đó mới ăn phải thiệt thòi.

Soạt soạt soạt…

Trước Lục Vu Tháp, hai con mèo một lớn một nhỏ, thân ảnh lần lượt nhoáng lên, nanh vuốt cắn xé, quần chiến cùng một chỗ, đánh cho không thể dàn xếp!

Đám người bái phỏng bên dưới, ánh mắt cả đám trừng lớn, nhưng đại đa số mọi người đều không nhìn thấy rõ quá trình đánh nhau giữa hai con mèo.

- Triệu Phong không hổ là thiên kiêu cái thế, cơ duyên không nhỏ, con mèo bên người hắn, không ngờ lại có thể cùng Miêu sủng của Lục Vu Trí giả đánh đến khó phân cao thấp!

- Hai con mèo này hình thể thoatk nhìn rất nhỏ, nhưng thực lực và năng lực lại hết sức kỳ lạ, hơn xa các Yêu thú dị linh bình thường!

Vài vị cường giả Chân Chủ Cấp ở đây, ánh mắt lịch duyệt không hề tầm thường, lại không nhìn ra nổi lai lịch của hai con mèo này.

- Triệu Phong này, không ngờ lại có được một con Miêu sủng thần kỳ như vậy, có thể cùng Đại Lại Miêu của lão sư bất phân cao thấp!

Trong mắt Cầm Vương phi thoáng hiện một tia oán hận, đồng thời cũng có vài tia ghen tỵ.

Năng lực của Đại Lại Miêu, nàng cũng có chút hiểu biết, nếu như mình có được một con mèo như vậy, thực lực trí mưu tất nhiên như được Thần trợ, có hy vọng chưởng khống vận mệnh của cả Đại quốc Thiên Bồng!

Nhưng mà, đầu Miêu sủng kia dường như không chút thua kém Đại Lại Miêu, thế mà lại ở trong tay một gã hậu bối đối địch!

Thịch thịch thịch…

Hai con mèo ở trong không trung lần lượt thay đổi vị trí, đánh qua đá lại, tốc độ càng ngày càng nhanh, dần dần đánh ra chân hỏa.

Đại Lại Miêu thể trạng lực lượng có ưu thế, thường thường, trong những pha chống chọi trực diện, đều đánh Tiểu Tặc Miêu bay ra ngoài.

Mà Tiểu Tặc Miêu thì lại càng thêm linh hoạt, khi thì tập kích một trảo, đánh cho Đại Lại Miêu đầu choáng mắt hoa.

Chẳng qua, Đại Lại Miêu hiển nhiên cũng không phải tầm thường, mặc dù thỉnh thoảng cũng ngạnh kháng miêu trảo của Tiểu Tặc Miêu, thế nhưng ảnh hưởng mê muội lại hết sức nhỏ nhoi.

Hơn nữa con mèo này cũng có phương pháp ứng đối hữu hiệu, chỉ cần phần đầu không bị Tiểu Tặc Miêu chụp trúng, cũng sẽ không bị hiệu ứng mê muội ảnh hưởng.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu bỗng đột nhiên kêu lớn một trận, hai chân trước loạn vũ, mỗi một trảo trong lúc hoa động cũng mơ hồ sản sinh một đạo trảo ảnh như hư vô chi nhận, thẩm thấu hư không.

Cảnh tượng này vừa xuất hiện, trong mắt Đại Lại Miêu lập tức lộ ra một tia hoảng sợ, nhất thời có chút không địch lại.

Mặc dù nó da dày thịt béo, thân hình linh hoạt, nhưng bị một ít trảo ảnh đánh trúng, cũng sẽ lưu lại một đạo vết máu.

- Ồ! Không ngờ lại là truyền thừa áo nghĩa trong thanh chủy thủ thần bí kia?

Ánh mắt Triệu Phong sáng ngời.

Lần này, Tiểu Tặc Miêu cũng không có trực tiếp lấy ra chuôi chủy thủ thần bí kia, mà là vận dụng một ít khí tức lực lượng áo nghĩa trong đó.

Không khó tưởng tượng, Triệu Phong có thể lĩnh ngộ tham tu tinh túy áo nghĩa trong Băng Hoàng Thương, Tiểu Tặc Miêu đồng dạng cũng có tu tập tìm hiểu trong chuôi chủy thủ!

Tìm hiểu đại truyền thừa? Đây là chuyện mà một con mèo mới sinh ra có vài năm có thể làm được sao?

Triệu Phong càng hiếu kỳ hơn đối với lai lịch và căn nguyên của Tiểu Tặc Miêu.

Lúc ban đầu, Tiểu Tặc Miêu chính là từ trong một quả trứng nở ra.

Bản thân việc này đã là một chuyện rất kỳ quái rồi! Bởi vì dựa theo lẽ thường, mèo là loại động vật có vú, ấu thú không phải là từ trong trứng ấp nở ra.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu chiến ý dâng trào, vận dụng truyền thừa áo nghĩa và lực lượng khí tức học được từ trong Thần binh, nhất cử đem Đại Lại Miêu đánh bay luôn vào trong Lục Vu Tháp.

- Đại sư, hai con mèo này đã đánh vào trong tháp rồi!

Vài vị Tế ti hướng về phía vị lão giả râu bạc lúc trước bói toán đã hộc máu kia, nói.

Đại Lại Miêu, xem như là người phát ngôn của Trí giả, hiện tại nó lại cùng một con mèo có khả năng đồng tộc, ở trong Lục Vu Tháp đánh nhau đến náo nhiệt, khiến cho mọi người có chút chẳng biết làm sao.

- Chúng ta là lưu phái thôi diễn Mệnh đạo, không am hiểu đối kháng lực lượng. Vận mệnh và lai lịch căn nguyên của đầu tặc miêu kia, giống hệt như Đại Lại Miêu, sâu không thể lường nổi, dường như phù hợp với Mệnh đạo thiên cơ thần bí. Có lẽ, chúng nó chính là những vũ giả chơi đùa trên “Bánh xe vận mệnh” a!

Chương 497: Lành ít dữ nhiều

Loại chấn động thần bí này, chỉ có mỗi Thần Linh nhãn của Triệu Phong là có thể cảm nhận được đôi chút.

Loại chấn động này, so với bất kỳ loại lực lượng chấn động nào mà Triệu Phong đã từng gặp, đều có chỗ bất đồng.

- Lại Miêu, còn không mời khách quý lên đây?

Một âm thanh già nua không mình, có chút uể oải, từ trên đỉnh Lục Vu Tháp truyền đến.

Thanh âm này đến từ trên tầng tháp thứ bốn mươi chín, rõ ràng rất xa, nhưng lại có một loại ảo giác như gần trong gang tấc.

Triệu Phong tập trung nhìn về phía đỉnh Lục Vu Tháp, chẳng biết từ lúc nào, trên đó đã xuất vị một vị lão già cao lớn.

Vị lão giả này một thân chìm trong áo choàng màu đen, dáng vẻ tĩnh lặng, hai con ngươi thoạt nhìn đục ngầu, nhưng lại thảm thúy như sao đêm, lộ ra cơ trí và tang thương vô tận.

- Trí Giả... Trí Giả xuất quan rồi...

- Bái kiến Trí Giả!

Dưới Lục Vu Tháp lập tức xôn xao, nhưng rất nhanh, tất cả mọi người đều tĩnh lặng lại.

Meo ô...

Meo meo!

Hai mèo một lớn một nhỏ, rơi xuống trên đỉnh chiêm tinh tháp ở tầng thứ bốn mươi chín, rốt cuộc cũng đình chỉ “luận bàn”, đứng yên giằng co.

Tiều Tặc Miêu nheo mắt, nhìn thoáng qua vị Trí Giả, thần sắc lộ ra một tia ngưng trọng hiếm có.

Trí Giả cười một tiếng, phất tay ra hiệu Đại Lại Miêu xuống dưới tiếp khách.

Vụt vụt...

Hai mèo một trước một sau, nhảy xuống dưới, rơi xuống trước mặt Triệu Phong

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu rơi xuống vai Triệu Phong thân thiết cọ người vào má chủ nhân.

Meo ô...

Đại Lại Miêu trái ngược với vẻ lười biếng thường ngày, nghiêm trang vươn ra miêu trảo, mời Triệu Phong đi lên.

- Chuyện này... Làm sao có thể?

Trên gương mặt xinh đẹp khuynh quốc của Cầm Vương Phi, lập tức tràn ngập khiếp sợ.

Không sai.

“Khách quý” trong lời nói của Trí Giả, chính là Triệu Phong

Không cần người nào phiên dịch Đại Lại Miêu thì họ cũng hiểu được dụng ý của Trí Giả.

- Quấy rầy sự tĩnh tụ của Trí Giả, trong lòng vãn bối rất bất an.

Triệu Phong bề ngoài áy náy, thân hình nhảy lên, theo Đại Lại Miêu bay về phía đỉnh Lục Vu Tháp.

- Trí Giả xuất quan, mọi người đừng nên bỏ qua.

Những người còn lại tới bái phỏng đều không nhịn được hưng phấn.

Người trấn thủ trên Lục Vu Tháp, vừa định ngăn cản, chỉ thấy Trí Giả nhẹ nhàng phất tay, để cho tất cả mọi người đi lên.

Không lâu sau...

Đám người tới bái phỏng đều đã lên đỉnh Lục Vu Tháp.

Người tuy nhiều, nhưng ở trước mặt Trí Giả, mọi người đều rất ăn ý, không hề tùy tiện lên tiếng.

- Lão hủ vừa xuất quan không lâu, vừa vặn cũng suy tính những chuyện liên quan tới truyền thừa Ngoại Vực sau khi Chân Linh hội kết thúc, những tình huống liên quan, có lẽ có không ít người trong các vị đều đến đây vì việc này.

Trí Giả chợt mở miệng nói.

Triệu Phong và đám người Mạc Thiên Y đều cảm thấy trước mắt sáng ngời.

Không ngờ Trí Giả đã liệu định được ý đồ của bọn họ khi đến đây.

Giờ khắc này.

Trong lòng Triệu Phong có chút khẩn trương, hắn biết rõ, Trí Giả này sắp giải đáp vấn đề cho hắn rồi.

Hơn nữa, vấn đề đó, không chỉ nhằm vào một mình hắn, mà còn nhằm vào một số người khác.

- Trong thời đại này, phàm là Chân Long thiên tài từ truyền thừa Ngoại Vực đi ra, đều có được đại thu hoạch, thân không mang tục khí, thành tựu không thể hạn lượng.

Trí Giả vuốt râu mỉm cười, ánh mắt lướt qua đám Chân Long thiên tài như Triệu Phong, Mạc Thiên Y, Thiên Vân Chi, Kim thái tử...

Nghe thấy lời này, không có bất kỳ người nào lên tiếng phản đối.

Triệu Phong lại càng đồng tình hơn, hắn từ trong Di tích Tứ Thánh đi ra, đã thu hoạch được rất lớn.

Mộc Linh tinh phách khiến cho nội tình tâm hồn của hắn, đạt tới tinh trạng tiếp cận Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, tương lai có xác xuất đột phá Tôn Giả rất lớn.

Ngoài ra, truyền thừa “tầm bia cổ Phong Lôi”, truyền thừa Băng Hoàng Thương và Vạn Quỳ Châu, thậm chí thanh chủy thủ mà Tiểu Tặc Miêu đạt được trong truyền thừa, tất cả những thứ này, đều là kỳ

ngộ mà ngay cả Tôn Giả cũng không thể tưởng tượng nổi.

Không chỉ Triệu Phong đồng tình, ngay cả mấy người Mạc Thiên Y, Thiên Vân Chi, Kim thái từ cùng đều ngẩm đồng ý.

Mọi người cũng đạt được kỳ ngộ không tệ.

Theo cách nói của Trí Giả, thời đại này, số mệnh của mỗi người bọn hắn, đều tạo nên sự thúc đẩy rất lớn đối với thế giới thiên địa, thậm chí là tương lai.

- Vậy xin hỏi Trí Giả, người không đi ra thì sao?

Mạc Thiên Y không nhịn được hỏi thăm.

Vừa rồi, Trí Giả chỉ đề cập tới những Chân Long thiên tài từ trong truyền thừa Ngoại Vực “đi ra”.

- Thiên Địa tuần hoàn, tự nhiên cân đối. Bất kế là người có trở về hay không, còn sống hay đã chết, đều gặp phải hung hiểm ít nhiều.

Thanh âm của Trí Giả dần dần trầm xuống, giống như cảm thấy bi thương trước kết cục lá thu khô héo rơi xuống đất.

Dữ nhiều lành ít!

Lời này vừa nói ra, tất cả những người ở đây đều cảm thấy trong lòng trầm xuống.

Tâm linh Triệu Phong chấn động.

Lời phóng đoán của Trí Giả, cũng không phải chỉ đơn giản như biểu hiện bên ngoài.

“Lành ít dữ nhiều” trong lời nói của ông ta, ý nghĩa thông thường đều không phải là đùa giỡn.

Hơn nữa, đây là nhằm vào những người “còn sống” trong truyền thừa Ngoại Vực.

Bất kể là tồn hay vong, đều ít nhiều gặp phải hung hiểm...

Nói cách khác.

Cho dù là những thiên tài cực kỳ cá biệt, còn ở lại trong “truyền thừa Ngoại Vực”, cho dù không chết cùng lành ít dữ nhiều.

- Vũ Phi...

Trong lòng Triệu Phong phát lạnh, nội tâm chấn động, nổi lên sóng to gió lớn.

Suy tính của Trí Giả, không chỉ bao gồm những thiên tài đã táng thân trong thiên tài Ngoại Vực, còn rất có khả năng bao gồm cả Liễu Cầm Tâm.

Hơn nữa, mấy chữ “bất kể là tồn hay vong”, cũng bao gồm cả Triệu Vũ Phi.

Trừ phi ngươi từ truyền thừa Ngoại Vực đi ra, nếu không, cho dù còn sống thì cũng gặp phải lành ít dữ nhiều.

- Như vậy Vũ Phi sư muội... Chẳng phải là...

Thần sắc trên mặt đám người Mạc Thiên Y có vẻ ảm đạm, tâm tình sa sút.

Nhất thời...

Triệu Phong và đám người Mạc Thiên Y, đều chìm vào trầm ngâm trong giây lát.

Đặc biệt là Triệu Phong, hắn hoàn toàn chết lặng tại chỗ.

- Ta còn tưởng rằng, Cầm Tâm gặp phải hung hiểm, quá nửa đã táng thán trong truyền thừa Vực Ngoại. Không ngờ rằng Vũ Phi cũng lâm vào "nguy cơ tuyệt cảnh...

Trong lòng Triệu Phong mơ hồ có chút dằn vặt.

Một người là vị hôn thê của hắn, một người là hồng nhan tri kỷ thanh mai trúc mã của hắn.

Bây giờ, cả hai nữ nhân này đều lành ít dữ nhiều.

Đặc biệt là cục diện của Triệu Vũ Phi, Triệu Phong liền suy đoán, rất có thể nàng phải đối mặt với những thế lực khổng lồ như ba đại Tông phái Nhị Tinh.

Loại chấn động thần bí này, chỉ có mỗi Thần Linh nhãn của Triệu Phong là có thể cảm nhận được đôi chút.

Loại chấn động này, so với bất kỳ loại lực lượng chấn động nào mà Triệu Phong đã từng gặp, đều có chỗ bất đồng.

- Lại Miêu, còn không mời khách quý lên đây?

Một âm thanh già nua không mình, có chút uể oải, từ trên đỉnh Lục Vu Tháp truyền đến.

Thanh âm này đến từ trên tầng tháp thứ bốn mươi chín, rõ ràng rất xa, nhưng lại có một loại ảo giác như gần trong gang tấc.

Triệu Phong tập trung nhìn về phía đỉnh Lục Vu Tháp, chẳng biết từ lúc nào, trên đó đã xuất vị một vị lão già cao lớn.

Vị lão giả này một thân chìm trong áo choàng màu đen, dáng vẻ tĩnh lặng, hai con ngươi thoạt nhìn đục ngầu, nhưng lại thảm thúy như sao đêm, lộ ra cơ trí và tang thương vô tận.

- Trí Giả... Trí Giả xuất quan rồi...

- Bái kiến Trí Giả!

Dưới Lục Vu Tháp lập tức xôn xao, nhưng rất nhanh, tất cả mọi người đều tĩnh lặng lại.

Meo ô...

Meo meo!

Hai mèo một lớn một nhỏ, rơi xuống trên đỉnh chiêm tinh tháp ở tầng thứ bốn mươi chín, rốt cuộc cũng đình chỉ “luận bàn”, đứng yên giằng co.

Tiều Tặc Miêu nheo mắt, nhìn thoáng qua vị Trí Giả, thần sắc lộ ra một tia ngưng trọng hiếm có.

Trí Giả cười một tiếng, phất tay ra hiệu Đại Lại Miêu xuống dưới tiếp khách.

Vụt vụt...

Hai mèo một trước một sau, nhảy xuống dưới, rơi xuống trước mặt Triệu Phong

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu rơi xuống vai Triệu Phong thân thiết cọ người vào má chủ nhân.

Meo ô...

Đại Lại Miêu trái ngược với vẻ lười biếng thường ngày, nghiêm trang vươn ra miêu trảo, mời Triệu Phong đi lên.

- Chuyện này... Làm sao có thể?

Trên gương mặt xinh đẹp khuynh quốc của Cầm Vương Phi, lập tức tràn ngập khiếp sợ.

Không sai.

“Khách quý” trong lời nói của Trí Giả, chính là Triệu Phong

Không cần người nào phiên dịch Đại Lại Miêu thì họ cũng hiểu được dụng ý của Trí Giả.

- Quấy rầy sự tĩnh tụ của Trí Giả, trong lòng vãn bối rất bất an.

Triệu Phong bề ngoài áy náy, thân hình nhảy lên, theo Đại Lại Miêu bay về phía đỉnh Lục Vu Tháp.

- Trí Giả xuất quan, mọi người đừng nên bỏ qua.

Những người còn lại tới bái phỏng đều không nhịn được hưng phấn.

Người trấn thủ trên Lục Vu Tháp, vừa định ngăn cản, chỉ thấy Trí Giả nhẹ nhàng phất tay, để cho tất cả mọi người đi lên.

Không lâu sau...

Đám người tới bái phỏng đều đã lên đỉnh Lục Vu Tháp.

Người tuy nhiều, nhưng ở trước mặt Trí Giả, mọi người đều rất ăn ý, không hề tùy tiện lên tiếng.

- Lão hủ vừa xuất quan không lâu, vừa vặn cũng suy tính những chuyện liên quan tới truyền thừa Ngoại Vực sau khi Chân Linh hội kết thúc, những tình huống liên quan, có lẽ có không ít người trong các vị đều đến đây vì việc này.

Trí Giả chợt mở miệng nói.

Triệu Phong và đám người Mạc Thiên Y đều cảm thấy trước mắt sáng ngời.

Không ngờ Trí Giả đã liệu định được ý đồ của bọn họ khi đến đây.

Giờ khắc này.

Trong lòng Triệu Phong có chút khẩn trương, hắn biết rõ, Trí Giả này sắp giải đáp vấn đề cho hắn rồi.

Hơn nữa, vấn đề đó, không chỉ nhằm vào một mình hắn, mà còn nhằm vào một số người khác.

- Trong thời đại này, phàm là Chân Long thiên tài từ truyền thừa

Ngoại Vực đi ra, đều có được đại thu hoạch, thân không mang tục khí, thành tựu không thể hạn lượng.

Trí Giả vuốt râu mỉm cười, ánh mắt lướt qua đám Chân Long thiên tài như Triệu Phong, Mạc Thiên Y, Thiên Vân Chi, Kim thái tử...

Nghe thấy lời này, không có bất kỳ người nào lên tiếng phản đối.

Triệu Phong lại càng đồng tình hơn, hắn từ trong Di tích Tứ Thánh đi ra, đã thu hoạch được rất lớn.

Mộc Linh tinh phách khiến cho nội tình tâm hồn của hắn, đạt tới tinh trạng tiếp cận Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, tương lai có xác xuất đột phá Tôn Giả rất lớn.

Ngoài ra, truyền thừa “tầm bia cổ Phong Lôi”, truyền thừa Băng Hoàng Thương và Vạn Quỳ Châu, thậm chí thanh chủy thủ mà Tiểu Tặc Miêu đạt được trong truyền thừa, tất cả những thứ này, đều là kỳ ngộ mà ngay cả Tôn Giả cũng không thể tưởng tượng nổi.

Không chỉ Triệu Phong đồng tình, ngay cả mấy người Mạc Thiên Y, Thiên Vân Chi, Kim thái từ cùng đều ngẩm đồng ý.

Mọi người cũng đạt được kỳ ngộ không tệ.

Theo cách nói của Trí Giả, thời đại này, số mệnh của mỗi người bọn hắn, đều tạo nên sự thúc đấy rất lớn đối với thế giới thiên địa, thậm chí là tương lai.

- Vậy xin hỏi Trí Giả, người không đi ra thì sao?

Mạc Thiên Y không nhịn được hỏi thăm.

Vừa rồi, Trí Giả chỉ đề cập tới những Chân Long thiên tài từ trong truyền thừa Ngoại Vực “đi ra”.

- Thiên Địa tuần hoàn, tự nhiên cân đối. Bất kế là người có trở về hay không, còn sống hay đã chết, đều gặp phải hung hiểm ít nhiều.

Thanh âm của Trí Giả dần dần trầm xuống, giống như cảm thấy bi thương trước kết cục lá thu khô héo rơi xuống đất.

Dữ nhiều lành ít!

Lời này vừa nói ra, tất cả những người ở đây đều cảm thấy trong lòng trầm xuống.

Tâm linh Triệu Phong chấn động.

Lời phóng đoán của Trí Giả, cũng không phải chỉ đơn giản như biểu hiện bên ngoài.

“Lành ít dữ nhiều” trong lời nói của ông ta, ý nghĩa thông thường đều không phải là đùa giỡn.

Hơn nữa, đây là nhằm vào những người “còn sống” trong truyền thừa Ngoại Vực.

Bất kể là tồn hay vong, đều ít nhiều gặp phải hung hiểm...

Nói cách khác.

Cho dù là những thiên tài cực kỳ cá biệt, còn ở lại trong “truyền thừa Ngoại Vực”, cho dù không chết cùng lành ít dữ nhiều.

- Vũ Phi...

Trong lòng Triệu Phong phát lạnh, nội tâm chấn động, nổi lên sóng to gió lớn.

Suy tính của Trí Giả, không chỉ bao gồm những thiên tài đã táng thân trong thiên tài Ngoại Vực, còn rất có khả năng bao gồm cả Liễu Cầm Tâm.

Hơn nữa, mấy chữ “bất kể là tồn hay vong”, cũng bao gồm cả Triệu Vũ Phi.

Trừ phi ngươi từ truyền thừa Ngoại Vực đi ra, nếu không, cho dù còn sống thì cũng gặp phải lành ít dữ nhiều.

- Như vậy Vũ Phi sư muội... Chẳng phải là...

Thần sắc trên mặt đám người Mạc Thiên Y có vẻ ảm đạm, tâm tình sa sút.

Nhất thời...

Triệu Phong và đám người Mạc Thiên Y, đều chìm vào trầm ngâm trong giây lát.

Đặc biệt là Triệu Phong, hắn hoàn toàn chết lặng tại chỗ.

- Ta còn tưởng rằng, Cầm Tâm gặp phải hung hiểm, quá nửa đã táng thán trong truyền thừa Vực Ngoại. Không ngờ rằng Vũ Phi cũng lâm vào "nguy cơ tuyệt cảnh...

Trong lòng Triệu Phong mơ hồ có chút dằn vặt.

Một người là vị hôn thê của hắn, một người là hồng nhan tri kỷ thanh

mai trúc mã của hắn.

Bây giờ, cả hai nữ nhân này đều lành ít dữ nhiều.

Đặc biệt là cục diện của Triệu Vũ Phi, Triệu Phong liền suy đoán, rất có thể nàng phải đối mặt với những thế lực khổng lồ như ba đại Tông phái Nhị Tinh.

Chương 498: Chỉ điểm đốn ngộ

Những lời suy tính bói toán của Tn Giả. Khiến cho thần sắc của không ít người tại đây đều sa sút, trong lòng hồi lâu vẫn không thể bình phục.

Kết quả suy tính được cũng không quá khó hiểu, thiên tài đi ra từ truyền thừa Ngoại Vực, đều có đại kỳ ngộ, đại khí vận, tiền đồ tương lai không thể hạn lượng.

Ngược lại, người không đi ra thi lành ít dữ nhiều, cơ bản không có gì khó hiểu.

Nhất thời, một vài người tới bái phỏng như Triệu Phong, Mạc Thiên Y, sắc mặt đều dị thường, ánh mắt lập lòe bất định, lâm vào trầm mặc trong giây lát.

Trí Giả liếc nhìn Triệu Phong với vẻ dò xét, sau đó lại giải đáp và chỉ điểm những người tới bái phỏng khác.

Thật lâu sau...

Nỗi lòng Triệu Phong dần dần trở lại bình tĩnh.

- Tình cảnh của Vũ Phi, ít nhất ta vẫn hiểu rõ, huống chi trước khi đi, Tàn linh Tử Thánh đã từng tặng ta một cái “Tử Thánh lệnh”, có thể sinh ra một tia liên hệ với Di tích Tử Thánh.

Trong lòng bàn tay Triệu Phong, đột nhiên hiển hiện một lệnh bài tử

sắc mờ ảo như nước chảy.

Lệnh bài tử sắc này, chính là “Tử Thánh lệnh”, từ trên đó truyền đến một tia chấn động mơ hồ, lóe lên trong lòng bàn tay Triệu Phong rồi sau đó biến mất.

Về phần công đụng của “Tử Thánh lệnh”, Tản linh Tử Thánh đã từng giải thích qua: Lệnh bài này có thể sinh ra một tia liên hệ thần bí với Di tích Tử Thánh, thậm chí còn có thể xem là một tiêu điểm tọa độ, mở ra một thông đạo truyền thừa từ không gian di tích.

Nếu như Triệu Vũ Phi có thỉnh cầu gì, hoặc Triệu Phong muốn đến Di tích Tử Thánh, cũng có thể thông qua “Tử Thánh lệnh” này mà thực hiện.

Nhưng lệnh bài này cũng hạn chế nhất định, tối đa chỉ có thể sử dụng ba lượt.

- Mấu chốt là không biết tình cảnh của Cầm Tâm còn sống hay đã chết, ta hoàn toàn không biết gì cả.

Triệu Phong khẽ thở ra một hơi.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Cho đến tối khuya, những người bái phỏng lần lượt rời đi, gương mặt Trí Giả có chút mỏi mệt, lập tức muốn đi nghỉ ngoi.

Triệu Phong và Mạc Thiên Y lại không lập tức rời đi.

- Trí Giả, ta còn một việc cần ngài chỉ điểm.

Triệu Phong rốt cuộc đã mở miệng.

Trí Giả cũng chẳng nghĩ nhiều, chỉ cười hỏi:

- Mục đích tới đây của ngươi, có phải là vì Cầm Tâm không?

- Không sai, xin hỏi Trí Giả, Cầm Tâm rốt cuộc còn sống hay đã chết?

Triệu Phong trực tiếp hỏi.

Trước đó, suy tính của Trí Giả, chỉ là một khái niệm không rõ ràng phần lớn nhằm vào truyền thừa có đi ra khỏi truyền thừa Ngoại Vực hay không

Nhưng lần này, vấn đề của Triệu Phong càng thêm cụ thể hơn, chỉ nhằm vào một người.

- Triệu Phong Liễu Cầm Tâm kia đã tiến vào truyền thừa Vực Ngoại xa xôi, không tìm ra manh mối căn cứ, ngươi muốn sư tôn suy tính sinh tử của nàng như vậy không phải là si tâm vọng tưởng cưỡng cầu sao?

Cầm Vương Phi lạnh lùng nói, thanh âm có vài phần không vui.

Triệu Phong cũng không có hành động gì, chỉ nhìn về phía Trí Giả, trên mặt chan chứa một tia hi vọng cuối cùng.

Hắn cũng biết rõ, trong truyền thừa Mệnh đạo, việc suy tính bói toán cần có thông tin và manh mối khách quan, không phải bỗng nhiên vọng luận.

Hiển nhiên, Cầm Vương Phi cũng có xem qua về Mệnh đạo, biết rằng sau khi Liễu Cầm Tâm tiến vào truyền thừa Ngoại Vực, thiếu đi manh mối để suy tính, có thể xác định được hung cát của nàng đã

không tệ rồi chứ đừng nói là xác định sinh tử.

- Triệu Phong vấn đề này, ta không thể trả lời ngươi.

Trí Giả đứng chắp tay, trên gương mặt tang thương không nhìn ra một tia cảm xúc dao động nào.

Không thể trả lời?

Triệu Phong không khỏi sững sờ.

Trí Giả cũng không nói là mình có thể suy tính hay không ngược lại nói rằng “không thể trả lời”.

- Trí Giả, theo ta được biết, ngài là sư tổ của Cầm Tâm,

Triệu Phong cũng không từ bỏ, hắn mơ hồ cảm thấy, có lẽ Trí Giả đã biết được điều gì đó, nhưng lại không muốn nói với mình.

Mà càng như vậy, hắn lại càng thêm lo lắng cho tình cảnh của Liễu Cầm Tâm.

Trí Giả cũng không phủ nhận, trầm mặc một lát, rốt cuộc cũng mở miệng:

- Cầm Tâm có thiên phú ngộ tính kinh người tại Mệnh, Cầm nhị đạo, lão hủ cũng rất yêu thích, đang chuẩn bị đợi sau khi nàng đi ra khỏi truyền thừa sẽ truyền lại y bát. Chỉ tiếc...

Nói đến đây, Trí Giả thấp giọng thở dài một hơi, dường như đối diện với vận mệnh tối tăm này, ngay cả người tu hành Mệnh đạo như ông ta, cũng cảm thấy bất lực sâu sắc.

- Triệu Phong này, chẳng lẽ còn không nhìn ra, Liễu Cầm Tâm căn bản đã chết trong truyền thừa Ngoại Vực rồi. Nếu không tại sao sư tôn lại không trả lời?

Cầm Vương Phi ở bên cạnh, khóe miệng khẽ nhếch lên, trong đôi mắt phượng hiện lên một tia trào phúng.

Nàng và Liễu Cầm Tâm ở thế đối lập.

Sư tôn của Liễu Cầm Tâm, trước khi chết đã từng suy diễn một lần, để nàng sửa tên, cùng tên với Cầm Vương Phi, chính là vì muốn tranh đoạt số mệnh, nghịch thiên mà đi.

Đối với việc này, Cầm Vương Phi cũng biết được đại khái, tự nhiên có chút phản cảm.

- Nếu như không có được đáp án xác thực, khúc mắc trong lòng vãn bối khó mà giải được.

Triệu Phong trịnh trọng thi lễ với Trí Giả.

- Triệu Phong, lão hủ không thể đáp giải, cũng không dám vọng động kết luận. Nếu không, sẽ dẫn phát số mệnh biến hóa, ngay cả ta không đảm đương nổi việc này.

Trí Giả cay đắng lắc đầu.

Lời này vừa nói ra, ngay cả Cầm Vương Phi cũng không khỏi lộ ra một tia kinh ngạc.

Trí Giả dường như cố kỵ điều gì đó, không dám vọng động phán đoán, tránh ảnh hưởng tới số mệnh của bản thân Triệu Phong, khiến cho số mệnh thiên địa dẫn tới ảnh hưởng không thể dự đoán.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu dường như có điều suy nghĩ, chợt lộ ra một tia minh ngộ.

Meo ô...

Đại Lại Miêu nheo mắt lại, ném lên mấy đồng tiền cổ, nhìn chăm chú vào Triệu Phong hôi lâu, dần dần lộ ra một tia hoảng sợ.

- Rốt cuộc là tại sao, Trí Giả dường như biết rõ một vài số mệnh trên người ta, cho nên không dám hành động thiếu suy nghĩ, sợ không gánh vác nổi hậu quả.

Trong lòng Triệu Phong càng trở nên nghi hoặc hơn.

- Lão hủ chỉ có thể nói cho ngươi biết một chuyện: Bất kẻ là đại hung hay đại cát, thế gian này đều không có sự tình tuyệt đối. Cho dù là người chắc chắn phải chết, cũng có thể xoay chuyển số mệnh trời đất. Ví dụ như Bát Đại Thần Mâu trong truyền thuyết, “Luân Hồi nhãn” trong đó có được năng lực nghịch chuyển sinh tử.

Trí Giả bình đạm nói.

Bát Đại Thần Mâu? Luân Hồi nhãn?

Triệu Phong nghe thấy mấy chữ này, đột nhiên cảm thấy mắt trái bỗng nhiên nhảy lên.

- Thế gian này không ngờ lại có huyết mạch đồng tử nghịch thiên như vậy, ngay cả sinh tử cũng có thể nghịch chuyển.

Triệu Phong kinh hãi trước nay chưa từng có.

Nghịch chuyển sinh tử, dường như nghe có chút quen tai, một vài trân phẩm thiên địa hoặc là bí pháp thiên địa, dường như cũng có công hiệu này.

Nhưng nó chỉ là “chết tương đối”, không phải tử vong chính thức, chỉ có thể kéo dài tử vong mà thôi.

Loại năng lực của “Luân Hồi nhãn” mà Trí Giả đề cập tới, cho dù tử vong chính thức, thân thể chôn vùi, linh hồn tán loạn, vẫn có thể nghịch chuyển hồi sinh.

- Đương nhiên, những điều này chỉ là truyền thuyết, Bát Đại Thần Mâu, chúa tể bát phương thiên địa, mỗi một loại đều có năng lực nghịch thiên, mà Luân Hồi nhãn chỉ là một trong số đó.

Trí Giả cười một tiếng.

Triệu Phong hiển nhiên cũng biết được đôi chút về truyền thuyết Bát Đại Thần Mâu.

Nghe nói, Bát Đại Thần Mâu chính là Thủy Tổ của tất cả huyết mạch đồng tử trên thế gian, toàn bộ những loại huyết mạch đồng tử cường đại, hoặc ít hoặc nhiều đều có một tia liên hệ sâu xa với Bát Đại Thần Mâu.

Tàn linh Tử Thánh cũng từng đề cập qua, trên thế gian này có truyền thừa của Bát Đại Thần Mâu.

Về phần truyền thừa của Bát Đại Thần Mâu, tại sao không giáng lâm Đại lục Thanh Hoa thì Triệu Phong cũng không biết.

Có lẽ, truyện thừa của Bát Đại Thần Mâu quá mức cường đại, Đại lục Thanh Hoa không thể tiếp nhận nổi, hoặc có lẽ vì quá xa xôi, mà Thiên Tài Long Vận của Thanh Hoa Vực còn chưa đủ, không phù hợp với điều kiện của đám thiên tài.

- Đa tạ Trí Giả chỉ điểm. Thế gian không có chuyện tuyệt đối, chỉ cần ta cố gắng hết sực, lúc có đủ thực lực, có lẽ có thể tiếp xúc với Bát Đại Thần Mâu. Tất cả đều có cơ hội thay đổi.

Triệu Phong giống như chợt ngộ ra điều gì đó, lại lần nữa cảm tạ Trí Giả.

Lúc Trí Giả nhắc tới Bát Đại Thần Mâu, trong tâm linh, thậm chí là trong huyết mạch của Triệu Phong, bỗng nhiên sinh ra một loại hưng phấn và chiến ý không thể hình dung

- Bát Đại Thần Mâu... Thái cổ Vạn Tộc Bảng... Cuối cùng sẽ có một ngày, ta sẽ đứng ngang hàng với các ngươi.

Trong lúc giật mình, tầm mắt và mục tiểu nhân sinh của Triệu Phong đột nhiên phát sinh chuyển biến.

Hết thảy những điều này, đều bắt nguồn từ sự chỉ điểm của Trí Giả.

- Bây giờ, ngươi biết phải làm thế nào rồi chứ?

Trí Giả vui vẻ nói, mơ hồ lộ ra một tia vui mừng.

- Vãn bối đã minh bạch.

“Tâm kết” sâu trong tâm linh của Triệu Phong dần dần cởi bỏ, phương hướng nhân sinh càng trở nên rõ ràng hơn.

Trong mắt hắn lấp lánh thần quang lẩm bẩm:

- Sớm muộn sẽ có một ngày ta bước ra khỏi Đại lục này, tìm hiểu thế giới rộng lớn bên ngoài, những thế lực khổng lồ Nhị Tinh, Tam Tinh... Chờ đến khi có đủ thực lực, ta có thể trực tiếp tìm đến “Thiên Thánh cầm truyền thừa”.

Bỗng nhiên lòng dạ Triệu Phong trở nên khoáng đạt, tâm linh trong vắt hoàn mỹ, tất cả tạp niệm đều bị diệt hết, chỉ còn lại tâm cảnh dũng cảm tiến tới, không ngừng leo lên đỉnh cao.

Giờ khắc này.

Triệu Phong nhắm mắt lại, cảnh giới tâm thần giống như đóa hoa nở rộ, lực lượng tâm hồn khổng lồ, nghiễm nhiên được tẩy luyện, càng trở nên trầm trọng và ngưng thực, đem đến một loại cảm giác rất thực.

Chỉ trong giây lát ngắn ngủi, tâm cảnh của Triệu Phong đã tăng cường và ngưng thực.

Cảnh giới tinh thần của hắn, hoàn toàn đạt tới Chân Chủ cấp đỉnh phong, thậm chí cũng không kém Nửa bước Đan Nguyên cảnh bao nhiêu.

Về phần lực lượng tâm hồn, cho dù không tiến thêm một bước lớn mạnh, nhưng không thể nghi ngờ, sau khi được tẩy luyện, nó cảng tinh thuần hơn trước kia rất nhiều.

Trước đó, tại Di tích Tử Thánh, tâm hồn của Triệu Phong đạt được “Mộc Linh tinh phách”, tăng trưởng lớn mạnh chưa từng có, có thể nói là phát triển nhảy vọt.

Loại tăng trưởng quá nhanh này là đến từ ngoại lực, căn cơ không quá ổn định.

Nhưng bây giờ, Triệu Phong dưới sự chỉ điểm của Trí Giả, lòng dạ cảnh giới trở nên khoáng đạt, lực lượng tâm hồn tiến thêm một bước củng cố, ý cảnh theo đó mà tăng lên.

- Đa tạ Trí Giả chỉ điểm, trước khi chia tay, ta còn một vấn đề cuối cùng...

Triệu Phong đưa tay, chạm vào mắt trái của mình.

- Huyết mạch đồng tử của ngươi, lão hủ sớm đã phát hiện. Nó có quan hệ nhất định với “Thái Cổ Vạn Tộc Bảng”, quy nguyên cụ thể thì vượt ngoài cực hạn suy tính của lão hủ. Nhưng ngươi có thể vững tin rằng, có lẽ nó thông qua quá trình phát triển, cuối cùng sẽ đạt đến cấp độ sánh ngang với Bát Đại Thần Mâu.

Trí Giả cũng không nghĩ nhiều, lập tức trả lời.

Triệu Phong nghe vậy, không khỏi cảm thấy ngoài dự liệu.

Hiển nhiên, Trí Giả đã sớm phát giác ra sự tồn tại của Thần Linh nhãn, có lẽ là căn cứ vào dị tượng nào đó.

Trí Giả và Tàn linh Tử Thánh, cả hai đều nhất trí một cách kỳ lạ.

Huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, có quan hệ nhất định với Thái cổ Vạn Tộc Bảng

- Sánh ngang với Bát Đại Thần Mâu?

Mạc Thiên Y và Cầm Vương Phi thì lộ vẻ kinh ngạc rung động không

thôi.

Huyết mạch đồng tử của Triệu Phong không ngờ lại có hi vọng tiếp cận Bát Đại Thần Mâu, cho dù hi vọng này thoạt nhìn cực kỳ nhỏ bé.

Có lẽ, Mạc Thiên Y và Cầm Vương Phi cũng không biết được Bát Đại Thần Mâu rốt cuộc cường hoành tới mức độ nào, dù sao thì đây cũng là tồn tại giống như thần thoại, là tám loại huyết mạch đồng tử mạnh nhất tồn lưu trên thế gian.

Ngay cả bản thân Triệu Phong cũng cảm thấy ngoài dự liệu, chưa từng nghĩ tới, Thần Linh nhãn của mình lại có tiềm lực lớn như vậy.

Bát Đại Thần Mâu, đây chính là Thủy Tổ của tất cả huyết mạch đồng tử cường đại.

Thí dụ như Luân Hồi nhãn mà Trí Giả đã để cập tới, ngay cả người chết cũng có thể nghịch chuyển phục sinh. Năng lực nghịch thiên như vậy, trên thế gian này còn việc gì không làm được?

Ít nhất, trước mắt Thần Linh nhãn của Triệu Phong còn xa mới đạt tới năng lực nghịch thiên như vậy.

Hỏi xong vấn đề cuối cùng, Triệu Phong rốt cuộc cũng đứng dậy từ biệt, rời khỏi Lục Vu Tháp.

- Triệu Phong.

Mạc Thiên Y đuổi tới, trên mặt đầy vẻ vội vàng.

- Mạc Thiên Y, ngươi muốn hỏi tình cảnh an nguy của Vũ Phi?

Triệu Phong dường như đã đoán trước, mỉm cười nói.

- Triệu huynh đệ, bây giờ cũng không có người lạ nào, ngươi và Vũ Phi cùng nhau tiến nhập truyền thừa Ngoại Vực, hiện tình cảnh của nàng như thê nào? Còn sống hay đã chết?

Mạc Thiên Y hít sâu một hơi.

Hỏi Trí Giả vấn đề này, còn không bằng tìm đáp án từ chỗ Triệu Phong.

Chương 499: Huyết mạch đồng tử mạnh nhất đại lục

Bên ngoài Lục Vu Tháp, giữa một đám mây.

Mạc Thiên Y đối diện với Triệu Phong, thông qua linh thức truyền âm, hỏi thăm tình huống của Triệu Vũ Phi.

- Vũ Phi trước mắt vẫn mạnh khoe, nhưng bởi vì kỳ ngộ của nàng quá lớn, cần phải ở lại trong truyền thừa một thời gian dài, trong vài năm, e rằng không thể đi ra ngoài được.

Triệu Phong cũng không nói chuyện bằng miệng, thanh âm trực tiếp vang lên trong đầu Mạc Thiên Y.

Về phần an nguy tình cảnh của Triệu Vũ Phi, Triệu Phong có thể nói đại khái một chút, còn về chi tiết thì không thể tiết lộ được.

Dù sao thì lợi ích bẽn trong không gian truyền thừa của Di tích Tử Thánh cũng quá lớn.

Đối với “cái bánh ngọt lớn” này, ngay cả Tông Phái Nhị Tinh khổng lồ cũng muốn đứng đằng sau mưu đồ chứ đừng nói đến những thế lực bên trong Thanh Hoa Vực.

- Nguy cơ của Vũ Phi đó là, nàng chỉ là một Chân Linh cảnh, muốn một mình tiêu hóa một “cái bánh ngọt lớn” như vậy, e rằng không phải chuyện dễ dàng

Trong lòng Triệu Phong có chút lo lắng.

Chẳng qua hiện tại, Triệu Vũ Phi có lẽ còn chưa gặp nguy hiểm gì, bởi vì Tử Thánh lệnh cho đến giờ vẫn không hề có bất kỳ yêu cầu viện trợ nào.

- Triệu huynh, “Truyền thừa vô danh” mà các người tiến vào, rốt cuộc là truyền thừa có lai lịch như thế nào?

Mạc Thiên Y không kìm nổi tò mò trong lòng, vội vàng hỏi thăm.

Sau Thánh Vực Chân Long Hội, hai người Triệu Phong tiến vào “Truyền thừa vô danh”, việc này đối với rất nhiều thế lực mạnh mẽ trên Đại lục mà nói, chính là một dấu hỏi lớn.

Lúc “Truyền thừa vô danh” đó phủ xuống còn mơ hồ có xu thế bao trùm lên cả Tứ đại truyền thừa. Đương nhiên, Thiên Cơ truyền thừa giáng lâm xuống Đại lục, chẳng qua chỉ là một tiểu nhánh truyền thừa trong vô số phần truyền thừa mà thôi.

- Mạc Thiên Y, chi tiết về truyền thừa này, ta không thể đề cập quá nhiều, đối với ngươi và ta đều không phải chuyện tốt. Vạn nhất có gì sơ sảy, sẽ dẫn phát hậu quả rất nghiêm trọng ngay cả “Thiên Nguyên Tông” sau lưng ngươi cũng không thể gánh vác nổi.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Mạc Thiên Y nghe thấy vậy, trong lòng máy động không dám hỏi nhiều hơn.

Hắn mơ hồ ý thức được, “Truyền thừa vô danh” mà hai người tiến vào, không phải đơn giản, thậm chí rất có khả năng sẽ mang đến tai họa cho Thiên Nguyên Tông - một trong Thập Đại Tông Phái của Đại lục.

Mạc Thiên Y thân là Thủ tịch đệ tử của Thiên Nguyên Tông hắn hiểu rõ về Thế giới Tông môn, hơn cả đệ tử bình thường rất nhiều.

Nói xong những chuyện này, Triệu Phong liền chuẩn bị cáo từ rời đi.

- Triệu huynh đợi một chút, có việc này, có lẽ ngươi còn chưa nhận được tin tức.

Mạc Thiên Y đột nhiên gọi Triệu Phong lại.

- Chuyện gì?

Triệu Phong dừng bước.

- Kỳ thực, sau khi Chân Long hội kỳ trước kết thúc, có một thông lệ cũ rằng Những Chân Long thiên tài sau khi từ Truyền thừa Ngoại Vực đi ra, sau khi bê quan tinh tiến, sẽ tập trung lại cùng một chỗ, hội đàm luận bàn với nhau, tổ chức “Chân Long Trà Hội”.

Mạc Thiên Y cười nói, trong mắt đột nhiên lóe lên một tia chiến ý và chờ mong

Chân Long Trà Hội?

Triệu Phong quả thật không biết rằng sau Chân Long hội còn có hoạt động tụ tập như vậy.

Chẳng qua, nghĩ lại cũng dễ hiểu, những Chân long thiên tài đi ra từ Truyền thừa Ngoại Vực đều có đại thu hoạch, đại kỳ ngộ, sau khi trở về bê quan, thực lực nhất định tăng mạnh.

Không chỉ có Chân long thiên tài bình thường mà năm đại thiên kiêu

cái thế cũng không ngoại lệ.

- Không biết trong những Chân long thiên tài này, nhóm thiên kiêu cái thế có bao nhiêu người tiến bộ đây?

Khóe miệng Triệu Phong khẽ nhếch lên một nụ cười.

- Lần này, người tổ chức Chân Long Trà Hội là Tam Nhãn Thánh Tử và Băng vì Tiên Tử. Địa điểm tổ chức tại Trung Đại lục, thời gian là sau khi kết thúc Chân Long hội được một năm...

Mạc Thiên Y nói rõ tình huống cụ thể.

- Được, nếu có thời gian sẽ đến.

Triệu Phong đáp ứng, nhưng điều kiện tiên quyết là phải có thời gian.

Hắn cũng có chút hứng thú đối với Chân Long Trà Hội, thế nhưng bản thân Triệu Phong sắp tới cũng có rất nhiều chuyện phải làm.

- Triệu huynh, nghe nói Băng vì Tiên Tử ở trong Huyền Băng truyền thừa, đạt được đại kỳ ngộ, tu vi cũng đột phá đến Chân Chủ cấp, mà nửa năm trước, nàng còn liên tiếp đánh bại mấy vị Chân Chủ cấp lão thành, về phần “Tam Nhãn Thánh Tử” kia, hắn lại càng khó lường hơn.

Mạc Thiên Y trái ngược với ngày thường không ngừng thao thao bất tuyệt.

- Tam Nhãn Thánh Tử là ai?

Triệu Phong đột nhiên cắt ngang Mạc Thiên Y.

Hắn không thể nào nhớ nổi, trong Chân Long hội có nhân vật nào tên là Tam Nhãn Thánh Tử.

- À, quên nói cho ngươi biết, Tam Nhãn Thánh Tử chính là đệ nhất Chân Long hội trước kia, từng liên tục hai lần đệ nhất Chân Long hội. Nếu không phải vì hạn chế số tuổi, không thể tiếp tục tham gia, e rằng Chân Long hội kỳ này, Vũ Thiên Ngô khó có thể giành được hạng nhất.

Mạc Thiên Y giải thích.

Thì ra là thế.

Triệu Phong không khỏi giật mình, thì ra Tam Nhãn Thánh Tử chính là "đàn anh" trong những kỳ Chân Long hội trước kia, tư lịch sâu dày.

Đương nhiên, tuổi của Tam Nhãn Thánh Tử, ít nhất cũng phải hơn đám người Vũ Thiên Ngô hai mươi năm. Dù sao thì trước Vũ Thiên Ngô, Tam Nhãn Thánh Tử cũng đã hai lần giành được hạng nhất Chân Long hội.

- Hơn nữa, Tam Nhãn Thánh Tử thuộc thế gia huyết mạch đồng tử đệ nhất Đại lục, trong tổ tông của hắn có một vị "Tam Nhãn Thiên Quân", càng là nhân vật trong thân thoại của Đại lục. Tam Nhãn huyết mạch thần thông bễ nghễ cổ kim.

Lúc Mạc Thiên Y đề cập tới những chuyện này, trên mặt khó có thể che dấu được biểu lộ kiêng kỵ và kính sợ.

- Huyết mạch đồng tử đệ nhất Đại lục? "Tam Nhãn Thánh Tử" này quả nhiên đủ tư cách tổ chức Chân Long Trà Hội.

Triệu Phong mặt không đổi sắc, khẽ gật đầu.

Mạc Thiên Y thản nhiên cười, nhìn hắn rồi nói:

- Triệu Phong ta không tin ngươi thực sự tâm phục “Tam Nhãn Thánh Từ”. Đặc biệt là gia tộc của hắn còn được hưởng vinh hạnh đặc biệt là danh hiệu “huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục”.

Huyết mạch đồng tử của Triệu Phong vô cùng cường đại, quét ngang Chân Long hội kỳ này.

Đây là điều mà thế nhân được biết.

Tại Chân Long hội, uy thế huyết mạch của Triệu Phong thậm chí lấn áp danh tiếng của hai đại gia tộc huyết mạch đồng tử khác.

Thác Bạt Tề và nam tử Quỷ Nhãn, hai người này đều là truyền nhân đại biểu cho hai thế gia huyết mạch đồng tử, nhưng cả hai đều là bại tướng dưới tay Triệu Phong

- Đương nhiên không phục, nhưng mục tiêu của ta cũng không phải là huyết mạch đồng tử mạnh nhất tại Thanh Hoa Vực này.

Triệu Phong thẳng thắn cười, cũng không hề giấu giếm ý nghĩ trong lòng.

Huyết mạch đồng tử của hắn, cho đến nay còn chưa thất bại trước người nào. Đồng pháp huyết mạch của Xích Quỷ thuộc Hắc Nhai Cung không thể nói là đơn giản, nhưng cuối cũng không phải vẫn bại trong tay Triệu Phong đó sao?

Hiện tại, trên Chân Long Trà Hội sẽ xuất hiện thiên tài tiền bối có huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục, Triệu Phong lại càng hứng thú hơn.

- Tốt, đến lúc đó sẽ gặp lại trên Chân Long Trà Hội.

Trên mặt Mạc Thiên Y đầy vẻ chờ mong, liền cáo từ rời đi.

Triệu Phong cũng không dừng lại tại phụ cận Lục Vu Tháp, vội vàng cùng hai người Khương Tam Phong hội họp, trước tiên quay trở về Hồng Hồ Thành.

Thiết Càn Sơn.

Hôm nay đã là ngày thứ mười kể từ lần trước đến.

Tài liệu luyện chế Hắc Ám Quang Luân phiên bản đơn giản hóa đã được Thiết Càn đại sư chuẩn bị ổn thỏa.

- Tài liệu cơ bản đã tập hợp đủ rồi, có kinh nghiệm của lần luyện chế trước, lần luyện chế này, có một vài loại tài liệu rất khó kiếm, yêu cầu hà khắc, cũng đã tìm được vật thay thế. Đặc biệt là những tài liệu trân quý mà ngươi đem từ Truyền thừa Ngoại Vực trở về...

Thiết Càn đại sư thoáng phân tích tiến độ, vô cùng thỏa mãn đối với những tài liệu hiện có.

Mấy ngày tiếp theo, chính là khâu chuẩn bị cuối cùng trước khi luyện chế Hắc Ám Quang Luân.

Thiết Càn Phủ, trong một tòa mật điện.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, trước người bỗng nhiên dâng lên một tầng sương mù u ám, hiên hiện một Bộ khô lâu hình người, khung xương là hai màu kim ngân đan xen, trong hốc mắt lóe lên hai luồng hỏa diễm u hồng.

- Khô Lâu đường chủ, mới mấy tháng không gặp, không ngờ thương thế của ngươi đã được chữa khỏi ba bốn thành rồi.

Triệu Phong nhìn sang.

Tiến độ chữa trị thương thế và khôi phục thực lực của Khô Lâu đường chủ còn nhanh hơn dự liệu rất nhiều.

Nhìn khí tức của đối phương lúc này, có lẽ Khô Lâu đường chủ ít nhất đã đạt được chiến lực Chân Chủ cấp đại thành, độ khó chơi ngang ngửa với Chân Chủ cấp đỉnh phong.

Triệu Phong minh bạch, đây toàn bộ đều là cộng lao của “Vạn Quỷ Châu”. Trong Vạn Quỷ Châu có âm từ khí dày đặc tinh thuần, có thể tâm bổ quỷ thi và các loại thể chất cùng loại quỷ thi.

- Chủ nhân, mặc dù những bộ thi hài Chân Chủ cấp bên trọng quỷ châu vẫn trọn vẹn, nhưng muốn hoàn thành “Kế hoạch Bách Thi” của ngài, có lẽ tiến độ vẫn gặp phải trở ngại rất lớn. Thứ nhất là hiện tại tài liệu có hạn, thứ hai là tu vi và thương thế của ta chưa khôi phục lại trạng thái đỉnh phong

Khô Lâu đường chủ thở dài rồi nói.

Kế hoạch Bách Thi, chính là dã tâm “nhỏ” của cá nhân Triệu Phong lợi dụng một trăm bộ hài cốt trong Bách Phần cấm địa, luyện chế thành đại quân quỷ thi Chân Chủ cấp.

Có thể tưởng tượng được, binh đoàn do 100 bộ quỷ thi Chân Chủ cấp tạo thành sẽ là cảnh tượng khủng bố như thế nào.

Một khi kế hoạch thành công, Triệu Phong muốn quét ngang một cái

Đại quốc cũng không phải là việc khó.

- Hiện tại luyện chế được mấy bộ rồi?

Triệu Phong dò hỏi.

- Hơn hai tháng qua, đã thành công luyện chế được một bộ, còn một bộ khác thì luyện được một nửa, sắp thành công.

Khô Lâu đường chủ vung tay lên, trong đám sương mù u ám, chợt hiển hiện một bộ quỷ thi toàn thân tràn ngập hủ khí đỏ sậm.

Khí tức làm người khác khó chịu này, không khỏi khiến cho Triệu Phong nhướng mày.

Chẳng qua, bộ quỷ thi đỏ sậm này đã có thực lực tiếp cận Chân Chủ cấp tiểu thành, điều này cũng khiến cho Triệu Phong cảm thấy ngoài dự liệu.

- Để tạo nên lực nguyền rủa Bách Phần cấm địa, cần phải đồ sát 100 cường giả đã ngoài Chân Chủ cấp tại cùng một hiện trường đồng thời vận dụng oán lực tại phương diện tinh thần của bọn họ, hình thành lực nguyền rủa. Trên thực tế, trong những bộ hài cốt này, có một số cá biệt lúc còn sống, thực lực mạnh đến Chân Chủ cấp đỉnh phong càng khó luyện chế và có nhu cầu rất lớn đối với tài liệu.

Khô Lâu đường chủ cũng không khỏi than khổ.

Triệu Phong líu lưỡi, tu vi Chân Chủ cấp tiểu thành, không ngờ vẫn là cấp độ tương đối yếu trong đám hài cốt kia.

100 bộ hài cốt, đại biểu cho 100 cường giả Chân Chủ cấp, muốn đưa bọn họ đến hiện trường để đồ sát, bố trí nguyền rủa, khó có thể

tưởng tượng nổi bố trí và thế lực đáng sợ đứng đằng sau nó.

- Tài liệu cần thiết, ta sẽ cố hết sức sưu tầm.

Triệu Phong mở ra Thần Linh nhãn, tập trung vào bộ quỷ thi đỏ xám, xóa đi ẩn ký của Khô Lâu đường chủ, đánh hạ lên đó “Dấu hiệu Mâu thần” của mình.

Thể xác và tinh thần của Khô Lâu đường chủ chấn động tận mắt nhìn thấy Triệu Phong nhẹ nhàng xóa đi ấn ký mà hắn luyện chế, sau đó khống chế bộ quỷ thi đỏ sậm.

Mặc dù thực lực của hắn bây giờ đang trong trạng thái yếu ớt, nhưng Triệu Phong dễ đàng cướp đoạt quyền khống chế quỷ thi đỏ sậm như vậy, cũng khiến Khô Lâu đường chủ cảm thấy kinh ngạc khó có thể tin nổi.

Vụt...

Triệu Phong vung tay lên, đem quỷ thi đỏ sậm và Khô Lâu đường chủ thu vào trong Vạn Quỷ Châu.

Sau đó, hắn lật tay một cái, trong sương mù u ám, xuất hiện hai bộ Ám Ngân Độc Thi, so với trước kia, cốt cách của nó càng trở nên tráng kiện, bề ngoài bao phủ một tầng ngân văn ám sắc, có chút tĩnh mịch.

- Ừm, tên Khô Lâu đường chủ này cũng có chút tài năng, hai bộ Ám Ngân Độc Thi này trong tay hắn, sau khi tiêu hao một lượng lớn tài liệu, thực lực cũng tăng lên không ít.

Triệu Phong vung tay lên, thu hồi hai bộ Ám Ngân Độc Thi.

Lúc này, chiến lực của hai bộ Ám Ngân Độc Thi đã siêu việt Chân Chủ cấp tiểu thành, hơn nữa thi độc hết sức khủng bố, không thể cân nhắc theo lẽ thường

- Chẳng qua, muốn hoàn thành “Kế hoạch Bách Thi” với số tài liệu mà ta hiện có thì còn xa mới đủ. Chờ đến lúc không đủ tài liệu, có lẽ ta phải trở lại Di tích Tử Thánh một chuyến rồi.

Triệu Phong rất nhanh đã có biện pháp giải quyết.

Muốn hoàn thành kế hoạch Bách Thi, với hoàn cảnh tài nguyên của Đại lục Thanh Hoa, quả thật rất khó.

Thế nhưng Triệu Phong có thể đến Di tích Tử Thánh để kiếm một ít.

Di tích Tử Thánh là một không gian độc lập. Hoàn canh nguyên khí cực kỳ ưu việt, bên trong địa vực khổng lồ, tài nguyên phong phú. Một số tài liệu đỉnh cao tại Đại lục Thanh Hoa, đặt trong Di tích Tử Thánh, chỉ có thể xem là bình thường.

Nếu không phải vì vậy thì Di tích Tư Thánh cùng sẽ không khiến cho ba đại Tông phái Nhị Tinh luôn luôn dòm ngó.

Ba ngày sau...

Triệu Phong và Thiết Càn đại sư, cùng tiến vào mật thất luyện khí dưới đất, bắt tay luyện hóa “Hắc Ám Quang Luân” phiên bản đơn giản.

Điều này cùng đại biểu cho một phần tâm ý của Triệu Phong.

Chương 500: Thiết ma

Lần này luyện chế Hắc Ám Quang Luân. Triệu Phong không chỉ đơn giản là trợ thủ, mà là chủ lực luyện khí chân chính.

Bởi vì lần luyện khí này, không có Thiết Ma, chỉ có hai người Triệu Phong và Thiết Càn đại sư.

Tu vi của hắn cao hơn thiên kiêu cái thế, trong cơ thể thai nghén Phong Lôi Chân Hỏa, càng có thể tăng phúc uy lực nhất định đối với việc luyện chế Thân binh.

Nói một cách tương đối thì quá trình luyện chế lần này, đơn giản hơn rất nhiều, giống như xe nặng chạy đường quen.

Dù sao cũng có kinh nghiệm luyện chế một lần, mà lần này chỉ luyện chế Hắc Ám Quang Luân phiên bản đơn giản hóa, cho nên độ khó giảm xuống rất nhiều.

- Lực không chế huyết mạch đồng lực của ngươi, quả nhiên không giống lúc xưa.

Thiết Càn đại sư rất hài lòng, càng có lòng tin đối với lần luyện chế này.

Triệu Phong có Chân Linh Chi hỏa cường đại, lại có lực khống chế vô cùng Chân Huyền cấp, đây chính là những yếu tố mấu chốt để luyện chế Thần binh.

- Đại khái mất mười ngày là có thể luyện chế thành công, chỉ tương

đương với một phần tư thời gian trước kia.

Triệu Phong mở Thần Linh nhãn ra, tiến vào trạng thái khống chế cường đại, bắt đầu làm công việc gia công linh kiện tài liệu.

Trong lúc luyện chế, Triệu Phong và Thiết Càn đại sư cũng giống như đang “bế quan”, không thể dừng lại giữa chừng.

Hắc Ám Quang Luân này dù sao cũng đến từ bản vẽ trong Thiên Cơ truyền thừa, cấu tạo vô cùng tinh diệu, còn khó luyện chế gấp mấy chục lần Thần binh cùng cấp.

Bên trong Thiết Càn Phù.

- Mười ngày rồi.

Hai người Khương Tam Phong nhắc nhở Triệu Phong.

Điệp Diệp mỉm cười:

- Từ lúc tiến vào Hồng Hồ Thành, ta đã bắt liên lạc với thành viên trong Giáo. Hiện tại Tông Đà đã biết tin tức Đà chủ trở lại rồi.

Khương Tam Phong khẽ gật đầu, cũng không còn gì lo lắng.

Tại Thiên Bồng đại quốc, thế lực của Thiết Huyết Giáo khổng lồ, trải rộng khắp nơi, chỉ có Hoàng thất mới có thể chống lại.

Mười ngày trôi qua, không dài không ngắn.

Hai người Khương Tam Phong lại cảm thấy dài dằng dặc vô cùng, chỉ cần Triệu Phong luyện chế xong Thân binh, sẽ trở về Tông Đà, đến lúc đó, hai người bọn họ cũng hoàn thành nhiệm vụ.

Tám ngày sau...

Keng keng keng...

Một hồi âm thanh kim thiết va chạm từ gian luyện khí bên dưới mặt đất truyền đến.

Dù có trận pháp cường đại cố thủ, nhưng cường giả ở bên trên vẫn có thể cảm nhận được một ít khí tức sắc bén ác liệt của Thần binh.

- Có lẽ luyện khí đã tiến vào giai đoạn mấu chốt rồi, Thần binh kia còn chưa luyện thành, nhưng không ngờ khí tức lại cường đại như vậy.

Khương Tam Phong cảm giác Thần binh của mình mơ hồ rung động, dường như có chút bất an.

Khí tức mà Thần binh này phát ra, đủ khiến phần lớn Thần binh bên trong Thiết Càn Phủ, sinh ra chấn động rất nhỏ.

Trong gian luyện khí dưới mặt đất.

- Gần giống, gần thành, gần bằng rồi, một bước cuối cùng.

Triệu Phong khẽ thở ra một hơi, trên mặt đỏ bừng, lòng bản tay hiện ra một thiết luân hình câu do vô số linh kiện tinh vì câu tạo thành, bên ngoài nổi lên quang trạch thanh ngân, hồ quang điện chập chờn.

Phù...

Thiết luân hình cầu này, rất nhanh bị một đám diễm quang Phong Lôi màu xanh đậm bao trùm.

Diễm quang Phong Lôi này màu sắc u thanh, thỉnh thoảng nổi lên một tia khí tức tím nhạt, uy năng phẩm chất tăng vọt.

- Thật không ngờ, lực khống chế của ngươi đã đạt tới trình độ hoàn mỹ như thế, hơn nữa Phong Lôi Chân Hỏa cũng rất đặc thù...

Thiết Càn đại sư cũng không khỏi có chút chờ mong

Hắc Ám Quang Luân phiên bản đơn giản hóa này, tất nhiên càng hoàn mỹ và cường đại hơn trong dự liệu.

Bởi vì lực khống chế của Triệu Phong và uy lực phẩm chất của Chân Linh Chi Hỏa, đều vượt xa dự đoán lúc trước của Thiết Càn đại sư.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Thiết luân hình cầu trước mặt Triệu Phong khí tức càng thêm ngưng luyện ổn định, rất nhiều linh kiện tinh vi, kết nối với nhau liền mạch.

Ồ?

Trọng thời khắc luyện chế mấu chốt, Triệu Phong đột nhiên sinh ra một tia cảm ứng, nhìn về một hướng khác của Thiết Kiên Sơn.

Chẳng qua vào giai đoạn dung khí cuối cùng, Triệu Phong không thể phân tâm, một khắc không rời, nếu không thì sẽ uổng phí toàn bộ công sức.

Đằng sau Thiết Càn Sơn.

Vụt vụt vụt...

Ba bốn đạo thân ảnh rực rỡ trôi nổi giữa không trung khí tức cường

đại, khiến cho Yêu thú phi cầm ở gần đó đều yên Tĩnh như chết.

Vài đạo thân ảnh này, bao gồm hai nữ hai nam.

Hai nữ kia đều có dung mạo tuyệt lệ, đặc biệt là trong đó còn có một nữ tử cung trang cao quý xinh đẹp, có thể nói là quốc sắc thiên hương.

Nữ tử cung trang này đường cong đầy đặn, vòng eo thon gọn, dung nhan thanh mị tuyệt thế vô song nhất cử nhất động đều phát ra mị hoặc vô cùng, diễn dịch đối với thâm mỹ đã đạt tới trạng thái cực hạn.

- Cầm Vương Phi, có sự gia nhập của ngài, xác suất thành công của chúng ta sẽ tăng lên rất nhiều.

Một nữ tử ưu nhã khác, trên mặt tràn ngập hàn ý, hàm răng khẽ cắn, nhìn chằm chằm về phương hướng Thiết Càn Sơn.

Nàng khoát tay, trước người xuất hiện một cái đàn cổ màu xanh và một thanh phi kiếm bay quanh, hô ứng lẫn nhau.

Chính là Cầm Kiếm Song Tuyệt.

Thì ra, nữ tử ưu nhã này chính là “Cầm Kiếm Cung chủ” đã bị Triệu Phong đánh bại lúc trước.

Bản thân Cầm Kiếm Cung chủ tư sắc tuyệt mỹ, khí chất ưu nhã, nhưng so với Cầm Vương Phi tinh thông Mị đạo thì vẫn kém hơn một chút.

Cầm Vương Phi cười nhẹ nhàng ánh mắt chuyển về phía hai nam tử:

- Cho dù không có bản cung gia nhập, chỉ băng vào hai Đại trưởng lão của Liễu hệ và Cầm Kiếm Cung cũng đủ áp chế Triệu Phong rồi. Lại thêm “Cầm Kiếm Song Tuyệt” của Cung chủ. Tên tặc từ Triệu Phong kia, có chạy đãng trời cũng không thoát.

Hai nam tử khác, khí tức chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn nhị nữ.

Trong đó, Đại trưởng lão Cầm Kiếm Cung là một vị nam tử tóc bạc nho nhã, sắc mặt lạnh như băng thoạt nhìn chừng ba bốn mươi tuổi, còn tuổi thật thì không thể nào đoán được.

Nhưng khí tức tu vi của nam tử tóc bạc này lại đạt tới Chân Chủ cấp đỉnh phong hoàn toàn áp chế ba người còn lại.

Một vị lão giả cổ bào khác, cũng là Chân Chủ cấp, tu vi khí tức hùng hậu hơn hai nữ tử, hắn chính là Đại trưởng lão của Liễu hệ.

Bốn người ở đây, đều là Chân Chủ cấp.

- Tuyệt đối không thể coi thường tên Triệu Phong kia, chỉ bằng vào ba người chúng ta, tối đa chỉ có bảy tám phân thắng muốn giết chết kẻ này, còn thiếu một người nữa. Vốn cho rằng Hồng Hồ Thành chủ sẽ ra tay, không ngờ hắn lại lấy cớ bế quan, không tham dự, may mắn là trên đường gặp được Vương phi đại nhân.

Trên gương mặt xinh đẹp của cầm Kiếm Cung chú vẫn lãnh tĩnh, không bị cừu hận che mờ lý trí.

Ngày ấy, tại Hồng Hồ Thành, trúng phải một cước đầy sỉ nhục của Triệu Phong cho đến tận hôm nay, Cầm Kiếm Cung chủ vẫn khắc sâu oán hận và khuất nhục này trong lòng.

Sau khi Cầm Kiếm Cung chủ trở về sơn môn, vừa vặn gặp được Đại

trưởng lão của Cầm Kiếm Cung xuất quan, đang cùng trao đổi luận bàn với Đại trưởng lão Liễu hệ.

Cầm Kiếm Cung Liễu hệ tông tộc.

Đại trưởng lão của hai đại thế lực ngập trời, lập tức khiến cho Cầm Kiếm Cung chủ nhìn thấy hi vọng báo thù, lập tức kể lại ủy khuất và oán nộ trong lòng.

Chính vì vậy mới có một màn trước mắt.

Bốn đại Chân Chủ cấp tề tụ, hiện thân tại Thiết Càn Sơn.

Hồng Hồ Thành chủ không tham gia, đổi thành Cầm Vương Phi.

- Trước khi chia tay với sư tôn, người đã dặn ta phải thuận theo đại thế, tốt nhất là xóa bỏ ân oán với Triệu Phong...

Cầm Vương Phi chợt nhớ tới câu phân phó của sư tôn “Lục Vu Trí Giả”.

Thuận theo đại thế thì cũng bỏ đi, Cầm Vương Phi cũng không muốn làm châu chấu đá xe, nhưng nàng không nhịn được sự khuất nhục do ngày trước bị Triệu Phong cưỡng chế, ngụm oán khí trong lòng khó có thể xóa tan.

Vừa vặn, trên đường nàng gặp được mấy người Cầm Kiếm Cung đây chính là một cơ hội tốt để tru sát Triệu Phong

- Tên Triệu Phong này chắc chắn phải chết, một khi hắn hội họp với Thiết Huyết Giáo, Hoàng thất sẽ bị áp chế nghiêm trọng e rằng không có ngày ngóc đầu nổi.

Trong mắt phượng của Cạm Vương Phi có chút do dự không quyết, nhưng rất nhanh bị sự sát phạt quyết đoán thay thế.

Về công về tư, nàng đều không thể bỏ qua cơ hội tốt để tru sát Triệu Phong

Triệu Phong chính là một trong năm đại thiên kiêu cái thế, tiềm lực kinh người, hiện nay đã mạnh mẽ như vậy, chờ đến khi hắn hoàn toàn phát triển, Cầm Vương Phi cũng không tưởng tượng nổi vận mệnh tương lai của mình và Hoàng thất.

- Linh thức của ta đã thăm dò ra tên Triệu Phong kia. Ha ha, quả thật là rảnh rỗi, không ngờ lại trốn ở chỗ này luyện khí

Đại trưởng lão của Cầm Kiếm Cung vui vẻ nói, giọng điệu có một tia châm chọc.

Trong bốn đại Chân Chủ cấp, tu vi của Đại trưởng lão Cầm Kiếm Cung là cao nhất, linh thức của hắn nhanh chóng phát hiện Triệu Phong đang ở trong gian mật thất luyện khí dưới đất.

Sau đó.

Ba vị Chân Chủ cấp khác cũng lần lượt xác định vị trí của Triệu Phong

- Đừng để hắn chạy thoát, huyết mạch đồng tử của kẻ này không tầm thường có lẽ đã cảm ứng được chúng ta đang tìm hắn.

Bốn đại Chân Chủ cấp giống như bốn đạo cầu vồng phá mây, nhanh chóng giáng lâm Thiết Càn Phù.

Vụt vụt vụt vụt...

Bốn đại Chân Chủ cấp theo bốn hướng, vây quanh Thiết Càn Phủ, ý cảnh cường đại của Chân Chủ cấp hô ứng nguyên khí thiên địa, sinh ra uy năng to lớn, phát sinh đủ loại dị tượng

Ngay lập tức, bên trong Thiết Càn phủ liền lâm vào đại loạn.

- Triệu Phong bản cung không muốn giết người vô tội, nhanh đi ra nhận lấy cái chết.

Trong mắt Cầm Kiếm Cung chủ tràn ngập u lãnh, cánh tay trắng nõn nà vung lên, một cây đàn cổ phiêu phù trước người, phi kiếm phá không mà đi.

Phành...

Tòa lầu các bên trên gian mật thất luyện khí, lập tức chia năm xẻ bảy.

Chẳng qua, một kiếm kia cũng không chém vào gian mật thất luyện khí dưới đất được, rất hiển nhiên, trọng địa luyện khí, tự nhiên phải có tầng tầng đại trận pháp cường đại che chở.

Dù vậy.

Triệu Phong và Thiết Càn đại sư đang trong giai đoạn luyện khí cuối cùng, vẫn cảm nhận được mật thất luyện khí chấn động mãnh liệt.

- Chỉ còn thiếu một bước cuối cũng là ta có thể luyện chế thành công rồi.

Triệu Phong chau mày.

Một bước cuối cùng, hắn không thể phân tâm, nếu không rất có thể

sẽ thất bại trong gang tấc.

Hết lần này tới lần khác, bốn đại Chân Chủ cấp kia lại xuất hiện vào thời khắc mấu chốt này.

Triệu Phong cũng không hề e ngại bốn đại Chân Chủ cấp, nhưng hắn lại không cam lòng thất bại tại khâu luyện khí cuối cùng.

- Cầm Kiếm Cung và Liễu tộc Tổng hệ, các ngươi đừng mơ thực hiện được, Thiết Huyết Giáo chúng ta chưa từng sợ người khác bao giờ đâu.

Khương Tam Phong và Điệp Diệp sóng vai đứng, không hề rút lui.

Bọn họ tự biết, Triệu Phong đang ở giai đoạn luyện khí cuối cùng, cho dù có thể kéo dài nhất thời nửa khắc, bọn họ cũng phải tận lực.

- Thành viên Thiết Huyết Giáo? Ngươi cho rằng bản Cung chủ không dám giết các ngươi sao?

Cầm Kiếm Cung chủ cười lạnh một tiếng.

Mặc dụ nàng kiêng kỵ thực lực của Thiết Huyết Giáo, thế nhưng Cầm Kiếm Cung cũng là thế lực gần ngang với Hoàng thất và Thiết Huyết Giáo.

Huống chi, Cầm Kiếm Cung còn là phe cánh lệ thuộc Hoàng thất.

- Ha ha ha... Khẩu khí thật lớn, là ai muốn động thủ với người của Thiết Huyết Giáo ta vậy?

Một thanh âm nam tử mang theo lãnh ý, từ một hướng khác của Thiết Càn Sơn truyền đến.

Giữa không trung.

Một cái kiệu kim thiết rực rỡ, bên ngoài khắc họa đồ án Huyết Long và đao kiếm giao nhau, dữ tợn mà bá đạo, do bốn tên kiệu phu Chân Nhân cấp khiêng chậm rãi bay tới.

- Kim Qua Huyết Long Kiệu?

Bốn đại Chân Chủ cấp động loạt động dung biến sắc.

Tại Thiên Bồng đại quốc, e rằng không có mấy người không biết Kim Qua Huyết Long Kiệu này.

Một khi Kim Qua Huyết Long Kiệu hiện thân, ý nghĩa giống như cự đầu cao tầng nhất của Thiết Huyết Giáo hiện thân, bình thường chính là Phó giáo chủ Thiết Ma.

- Bái kiến Phó giáo chủ.

Khương Tam Phong và Điệp Diệp vội vàng hành lễ.

Đối với việc Kim Qua Huyết Long Kiệu hiện thân, hai người cũng không suy nghĩ nhiều.

Thì ra, nửa tháng trước, Thiết Ma đã nhận được tin tức Triệu Phong trở về, liền căn cứ theo tình báo mà chạy tới đây.

Hơn nữa, từ hai ngày trước, Thiết Ma đã bí mật đến Thiết Càn Sơn.

Nhưng vì đề phòng quấy rầy Triệu Phong bế quan luyện khí, cho nên Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo rất biết điều, cũng không hiện thân.

Cho tới lúc này.

Cầm Vương Phi và đám Chân Chủ cấp giáng lâm, Thiết Ma mới hiện thân.

- Xông lên!

Thiết Ma vung tay một cái, hai người Khương Tam Phong và Điệp Diệp liền bị hút vào trong Kim Qua Huyết Long Kiệu.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Sau đó, chỉ thấy Kim Qua Huyết Long Kiệu lóe lên một tầng huyết sắc, hạ xuống phía trên gian mật thất luyện khí.

- Thiết Ma, chỉ bằng vào một mình ngươi cũng muốn ngăn cản bổn đại Chân Chủ cấp chúng ta?

Đại trưởng lão của cầm Kiếm Cung cười lạnh một tiếng.

Luận tu vi, Thiết Mạ không cao hơn hắn bao nhiêu, huống chi bên phía bổn đại Chân Chủ cấp còn Cầm Kiếm Cung chủ có sở trường về phối hợp.

- Vậy thì thử xem!

Thiết Ma hừ lạnh một tiếng, đứng trên Kim Qua Huyết Long Kiệu, dùng lực lượng một người giằng co với bốn đại Chân Chủ cấp.

Chương 501: Đây là do các ngươi tự tìm đến

Trên Kim Qua Huyết Long Kiệu. Thiết Ma đứng lẻ loi một mình, mái tóc đỏ tung bay, lạnh lùng nhìn bốn đại Chân Chủ cấp trên trời.

Đối với vị cự đầu Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo uy chấn Đại quốc này, mấy đại Chân Chủ cấp như Cầm Vương Phi, Cầm Kiếm Cung chủ đều vô cùng kiêng kỵ.

- Thiết Ma, nếu như là đơn đả độc đấu, bản Trưởng lão chưa chắc là đối thủ của ngươi. Nhưng lực lượng của một mình ngươi, lại muốn đối kháng với bốn người chúng ta, vậy thì đừng trách chúng ta lấy nhiều hiếp ít.

“Đại trưởng lão tóc bạc” của Cầm Kiếm Cung lạnh lùng nói, ánh mắt nheo lại, lệ mang lấp lánh

Trong bốn đại Chân Chủ cấp, tu vi thực lực của hắn là mạnh nhất, tự nhiên là chủ lực đối kháng với Thiết Ma.

Thế nhưng.

Người đầu tiên xuất thủ lại là Cầm Kiếm Cung chủ.

- Cầm Kiếm Song Tuyệt!

Cầm Kiếm Cung chủ một tay đánh đàn, một tay bấm quyết, điều khiển bảo kiếm.

Vút...

Phi kiếm trong tay nàng phá không mà ra, lóe lên một luồng tinh hà ba màu, chém ra một chuỗi kiếm tơ giống như mưa xuân rả rích.

Cùng lúc đó, tiếng đàn vang lên, âm phù hào hùng, hóa thành lực lượng sóng âm tinh thần vô hình, không chỗ nào không thể vào, len lỏi vào khí quan yếu ớt trong thân thể, nhiễu loạn tâm thần.

- Kiếm Định Càn Khôn!

Đại trưởng lão của Cầm Kiếm Cung cũng ra tay, mái tóc bạc bay loạn, thân hình từ không trung đáp xuống, chính diện chém về phía Thiết Ma một kiếm.

Trong khoảnh khắc đó, kiếm thế của trưởng lão tóc bạc phô thiên cái địa, mắt thường chỉ nhìn thấy vô số kiếm quang như mưa phùn, xung quanh chập chờn một đạo kiếm cầu vồng bá đạo bễ nghễ màu bạc, từ đỉnh đầu chém xuống, có một loại ý cảnh quân lâm thiên hạ, quan sát Cửu Châu.

Càng vì diệu chính là, công kích Kiếm Đạo của hắn và cầm Kiếm Song Tuyệt của “Cầm Kiếm Cung chủ” lại tương hỗ lẫn nhau.

Thế công của hai người, một sáng một tối, một chủ một phụ, Âm Dương kết hợp.

Chiến lực do hai người liên kích, hình thành thế công áp bách, vượt xa cực hạn mà Chân Chủ cấp bình thường có thể ứng phó.

- Phối hợp thật hoàn mỹ.

Cầm Vương Phi và Đại trưởng lão Liễu hệ không khỏi sợ hãi thán

phục, không ngờ rằng Cầm Kiếm Cung chủ và Đại trưởng lão Cầm Kiếm Cung phối hợp lại thuần thục như vậy, ngay cả hai người bọn họ cũng không kịp phản ứng.

Đối mặt với thế công như vậy, sắc mặt Thiết Ma vẫn lạnh lùng như cũ.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Lớp kim loại bao bọc trên cánh tay phải, bỗng nhiên hiện ra một cái Hắc Ám Quang Luân có đường kính nửa trượng, trung tâm ngân luân là một màu đen sâu thẳm tối tăm, phần ngoài rìa chớp động một mảnh phong nhận màu bạc cực mỏng, không ngừng xoay tròn.

- Phá!

Hắc Ám Quang Luân trong tay Thiết Ma cấp tốc xoay tròn, bỗng nhiên biến ảo thành một mảnh hư ảnh quang luân rực rỡ, phi thân nhảy lên nghênh đón Đại trưởng lão tóc bạc trên đỉnh đầu.

Hai người một lên một xuống, không ai nhường ai, đối chiến một kích.

Phốc phốc...

Một chuỗi luân ảnh rực rỡ lấp lánh, lưỡi đao sắc bén phảng phất không gì không thể công phá, cường thể chém đôi kiếm cầu vồng của Đại trưởng lão tóc bạc, kiếm quang như mưa phùn xung quanh lập tức bị phá thành mảnh nhỏ.

Vụt...

Hắc Ám Quang Luân cấp tốc xoay tròn, chém lên bảo kiếm của Đại

trưởng lão cầm Kiếm Cung, khiến nó không ngừng bắn lên một trận tia lửa.

- Huyền Ngân Thần Kiếm của ta...

Đại trưởng lão tóc bạc quát to một tiếng, chỉ thấy khi Hắc Ám Quang Luân cấp tốc xoay tròn, đám phong nhận màu bạc mỏng manh cực kỳ sắc bén xung quanh, nhanh chóng cắt vào Thần binh của mình

Chỉ trong giây lát, Thần binh bảo kiếm tiếp cận Linh cấp Thượng phẩm của Đại trưởng lão tóc bạc đã xuất hiện một vết nứt.

Keng...

Va chạm tạo nên chấn động mãnh liệt, thân hình Đại trưởng lão tóc bạc bay ngược ra sau, khí huyết sôi trào, thiếu chút nữa thổ huyết.

- Hắc Ám Quang Luân...

Đám Chân Chủ cấp còn lại ở đây cùng với đám người Khương Tam Phong đang xem chiến, không khỏi kinh hãi.

Đinh...

Hắc Ám Quạng Luân lóe lên, giống như một tấm chắn che ở trước người, chấn khai phi kiếm do Cầm Kiếm Cung chủ điều khiển, khiến nó bắn lên một trận tia lửa.

Hơn nữa, lúc Hắc Ám Quang Luân ở trạng thái phòng ngự, còn cấp tốc xoay tròn, sinh ra ma sát chấn động đối với phi kiếm của Cầm Kiếm Cung chủ, tạo thành tổn thương không nhỏ đối với Thân binh của nàng

Cầm Kiếm Cung rên lên một tiếng, thiếu chút nữa khiến cho phi kiếm rơi thẳng xuống đất.

Vụt...

Hoàn thành xong mọi chuyện, Thiết Ma nhẹ nhàng đáp xuống đất, Hắc Ám Quang Luân hóa thành một cánh tay máy.

Giao phong giữa ba đại Chân Chủ cấp, chỉ ngắn ngủi trong vài hơi thở đã phân cao thấp.

Công kích liền mạch hoàn mỹ của Cầm Kiếm Cung chủ và Đại trưởng lão tóc bạc Cầm Kiếm Cung bị Thiết Ma nhẹ nhàng đây lui, thậm chí còn bị thương chịu thiệt.

- Tên Thiết Ma này, không ngờ thực lực lại mạnh như vậy, quả không hổ là người cầm lái của Thiết Huyết Giáo.

Đặc biệt là Đại trưởng lão tóc bạc, lúc đối chiến một kích với Hắc Ám Quang Luân, trước ngực hắn còn lưu lại một đạo vết máu, hô hấp dồn dập.

Gian luyện khí dưới mặt đất.

Triệu Phong và Thiết Càn đại sư đang hoàn thành bước cuối cùng của việc luyện khí

- Chỉ còn khoảng nửa canh giờ nữa...

Đại bộ phận tinh lực của Triệu Phong đều đặt lên việc luyện khí

Đồng thời, hắn cũng thoáng chú ý đến trận chiến bên trên.

Chiến lực của Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo, khiến cho Triệu Phong động dung đặc biệt là Hắc Ám Quang Luân trong tay ông ta.

Phải biết rằng Đại trưởng lão tóc bạc chủ lực công kích kia, tu vi đạt tới gần Chân Chủ cấp đỉnh phong lại liên thủ hợp kích với Cầm Kiếm Cung chủ, thể công tạo nên đủ để uy hiếp Chân Chủ cấp đỉnh phong

Thế nhưng một kích mạnh như vậy, lại bị Thiết Ma nhẹ nhàng hóa giải, còn lực áp hai đại Chân Chủ cấp.

- Cùng xông lên, thực lực của Thiết Ma ở trong Đại quốc, ít nhất cũng đứng vào ba hạng đầu, trong Hoàng thất chỉ có Long Mộc trưởng lão mới có thể đơn đả độc đấu thắng hắn.

Thân thể mềm mại hoàn mỹ của Cầm Vương Phi đột nhiên uyển chuyển bay múa trong hư không

Vụt vụt vụt...

Chỉ một thoáng mãnh dây lưng bằng lụa rực rỡ sặc sỡ lập tức tung bay quanh người nàng tạo thành một trận quang mang đây màu sắc rực rỡ, kéo dài đến vài chục trượng quân quanh hạ bàn Thiết Ma.

Cùng lúc đó, Đại trưởng lão tóc bạc và Cầm Kiếm Cung chủ, Đại trưởng lão Liễu hệ, từ mấy phương hướng khác cũng đồng thời tấn công Thiết Ma.

Thiết Ma đứng trên Kim Qua Huyết Long Kiệu, không chút lo sợ, Hắc Ám Quang Luân bện cánh tay phải lại hiện ra vài loại hình thái, hoặc gần hoặc xa, đón đánh bốn đại Chân Chủ cấp.

Ầm ầm...

Trong gian luyện khí bên dưới mặt đất, hai người Triệu Phong chỉ cảm thấy một trận lắc lư mãnh liệt.

Còn may là Thiết Ma và Kim Qua Huyết Long Kiệu đã gánh chịu chín thành uy năng bên ngoài, nếu không cho dù gian mật thất luyện khí dưới lòng đất này có được tầng tầng trận pháp củng cố đi nữa, cũng không thể nào ngăn cản được công kích của mấy vị Chân Chủ cấp.

- Triệu Phong Phó giáo chủ dùng lực lượng một người, ngăn cản bốn đại Chân Chủ cấp cho chúng ta, ta sợ là sẽ không kiên trì được bao lâu nữa

Thiết Càn đại sư có chút lo lắng.

Lần luyện khí này, hắn chỉ phụ trợ, nên càng có nhiều tinh lực chú ý đến trận chiến đấu bên trên.

Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo bốn phía lâm địch, dần dần rơi vào bị động số lần công kích càng ngày càng ít, chỉ có thể không ngừng chống đỡ công kích của bốn đại Chân Chủ cấp.

Triệu Phong dùng Thần Linh nhãn, liếc nhìn một cái, mỉm cười nói:

- Không cần lo lắng.

Trên Kim Qua Huyết Long Kiệu, Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo thoạt nhìn như lâm vào bị động nhưng ông ta dùng lực lượng một người hóa giải công kích của bốn đại Chân Chủ cấp, thần sắc vẫn lạnh lùng tự nhiên, không hề có chút kinh hoảng nào.

- Ta biết, Phó giáo chủ vì muốn bảo vệ gian mật thất luyện khí dưới lòng đất, cho nên ông ta chỉ có thể phòng ngự bị động mà thôi.

Khương Tam Phong ở trong Kim Qua Huyết Long Kiệu quan sát, liền nhìn ra một vài mánh khóe.

- Như vậy chẳng phải nói rõ, với chiến lực đỉnh phong của Phó giáo chủ, cho dù lực kháng bốn đại Chân Chủ cấp cũng sẽ không rơi xuống hạ phong?

Điệp Diệp không khỏi kinh ngạc.

Thiết Huyết Giáo hiện nay, Giáo chủ bệnh tình nguy kịch không lộ diện, tất cả đều do một tay Phó giáo chủ cầm lái sự vụ.

Thiết Ma có thể dẫn đầu Thiết Huyết Giáo, chống lại nhóm thế lực của Hoàng thất khổng lồ và Liễu tộc cùng cầm Kiếm Cung, thủ đoạn thực lực há có thể dùng lẽ thường để suy xét?

Giữa không trung, thế công của bốn đại Chân Chủ cấp càng ngày càng trở nên mãnh liệt.

Cầm Kiếm Cung chủ, Cầm Vương Phi và bốn đại Chân Chủ Cạp, thậm chí đã phát động ra vài loại bí thuật cường đại, nhưng tất cả đều bị Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo thong dong hóa giải.

- Xem ra ta đã đánh giá thấp chiến lực của Phó giáo chủ rọi, dưới tình huống không sử dụng huyết mạch đồng tử và át chủ bài, ta muốn chính diện chiến thắng ông ta, cũng có chút khó khăn.

Mặc dù Triệu Phong chỉ nhìn một lượt, nhưng đã nắm rõ thế cục, thậm chí còn tinh tường hơn những người khác rất nhiều.

Nếu không phải Thiết Ma muốn cố thủ cho gian luyện khí bên dưới mặt đất, e rằng với thực lực của một mình ông ta, cũng có thể đánh bại được bốn Chân Chủ cấp này.

- Chư vị, xem ra hôm nay xác suất giết được Triệu Phong của chúng ta là rất nhỏ bé.

Cầm Vương Phi không khỏi cay đắng nói.

Nàng uyển chuyển xoay tròn, thế công liên miên bất tuyệt, đều bị Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo tiện tay hóa giải.

Ba đại Chân Chủ cấp khác nhìn nhau, thần sắc trở nên ngưng trọng.

Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo chiến lực cường đại, Hắc Ám Quang Luân trong tay cũng vô cùng khó chơi, chỉ cần va chạm là sẽ tổn hại đến Thần binh của bốn đại Chân Chủ cấp.

- Mặc dù chúng ta không giết chết Triệu Phong nhưng có thể quấy nhiễu hắn luyện khí Xem ra, hắn đang luyện chế kiện “Hắc Ám Quang Luân” thứ hai. Chúng ta há có thể để cho hắn thành công được?

Cầm Kiếm Cung chủ nghiến chặt hàm răng oán hận không cam lòng mà nói.

Mấy vị Chân Chủ cấp phóng thích linh thức, có thể nhìn thấy tình huống của gian luyện khí bên dưới mặt đất.

Thần binh sắp thành hình trong tay Triệu Phong dường như chính là một kiện Hắc Ám Quang Luân thứ hai.

- Không thể để cho hắn thực hiện được, khó trách Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo lại một mực bảo vệ khu vực này như vậy.

Đại trưởng lão tóc bạc hừ lạnh một tiếng, cố ý di chuyển công kích

tập trung vào gian mật thất luyện khí dưới đất.

- Hèn hạ!

Thiết Ma biến sắc, mãnh lực thúc dục Hắc Ám Quang Luân, bổ ra vài đạo quang luân hư ảnh, phá vỡ công kích của Đại trưởng lão tóc bạc.

Nhưng ba đại Chân Chủ cấp khác cũng cố ý tập trung thế công vào gian mật thất luyện khí dưới đất.

Ầm ầm...

Gian mật thất luyện khí bên dưới mặt đất lắc lư một hồi mãnh liệt, giống như sắp sụp đổ.

- Mấy tên Chân Chủ cấp của Đại quốc này thật quá vô sỉ...

Thiết Càn đại sư trực tiếp chửi ầm lên.

Thế nhưng đứng ở lập trường đối địch, bọn hắn cũng không muốn chứng kiến kiện Hắc Ám Quang Luân thứ hai hiện thế.

- Triệu Phong nếu thật sự không nghĩ biện pháp, lần luyện khí này sẽ thất bại trong gang tấc.

Thiết Càn đại sư thở dài một hơi.

Gian mật thất luyện khí dưới đất sắp không kiên trì được bao lâu nữa, đã bắt đầu sụp đổ.

Trên Kim Qua Huyết Long Kiệu, vẻ mặt Thiết Ma cũng cái vài phần bất đắc dĩ.

Mặc dù ông ta không sợ bốn đại Chân Chủ cấp, thế nhưng cũng không có cách nào ngăn cản được dư âm chiến đấu tạo thành ảnh hưởng đối với gian mật thất luyện khí dưới đất. Huống chi, đó còn là do bốn đại Chân Chủ cấp cố tình ra tay.

- Hừ, đây là do các ngươi tụ tìm đến, đừng trách ta ra tay vô tình

Một tiếng hừ lạnh mang theo sát cơ dày đặc, từ trong hư không truyền vang một luồng hàn ý xuyên thẳng vào linh hồn.

Bốn đại Chân Chủ cấp đang vây công Thiết Ma, trong lòng đột nhiên trở nên lạnh lẽo.

- Đó là thanh âm của Đà chủ.

Khương Tam Phong và Điệp Diệp không khỏi cả kinh, đều nhìn về phía thanh âm.

Vụt...

Một thiếu niên tóc lam chẳng biết xuất hiện từ lúc nào, quanh người chập chờn điện minh phong mang hiện thân trên đỉnh đầu bốn đại Chân Chủ cấp.

- Triệu Phong...

Tất cả mọi người đều kinh hãi.

Phó giáo chủ có chút giật mình, không khỏi thở dài tiếc nuối, quá trình luyện khí của Triệu Phong không ngờ lại bị cắt ngang tại một bước cuối cùng.

Mà trên mặt Cầm Vương Phi, Cầm Kiếm Cung chủ lại tràn ngập sợ hãi, còn hai đại Chân Chủ cấp khác cũng kiêng kỵ sâu sắc.

Ai cũng không thấy rõ được tốc độ quỹ tích của Triệu Phong như thế nào thì hắn đã hiện thân trên đỉnh đầu của mọi người.

Chỉ có mấy vị Chân Chủ cấp ở đây là bắt được một tia lực lượng Phong Lôi chấn động mà thân ảnh của Triệu Phong phảng phất như trở thành một phần của Phong Lôi trong thiên địa.

- Rút lui, Triệu Phong và Thiết Ma liên thủ, cho dù chúng ta có nhiều người hơn cũng không có phân thắng chút nào.

Thanh âm Cầm Kiếm Cung chủ trở nên dồn dập, vội vàng truyền âm bằng linh thức.

Rút lui!

Bốn đại Chân Chủ cấp đều không do dự.

Chỉ một mình Thiết Ma là bọn hắn đã không làm gì được rồi, nếu như thêm một Triệu Phong nữa, bốn người chỉ có thể bỏ chạy mà thôi.

- Chậc chậc, cho dù chúng ta không giết chết được Triệu Phong nhưng lại khiến hắn không thể luyện chế thành “Hắc Ám Quang Luân”, xem như cũng không tệ rồi.

Đại trưởng lão Liễu hệ cười lạnh một phen.

Bốn đại Chân Chủ cấp vô thức phóng thích linh thức, thăm dò gian mật thất luyện khí bên dưới.

Thế nhưng, linh thức của bọn họ vừa mới tiếp cận, đã bị một luồng

khí tức âm lệ ăn mòn thiêu đốt, trong lòng lập tức nhảy dựng.

Gian luyện khí kia bị một tầng diễm khí ô quang âm trầm quỷ dị bao phủ.

Linh thức của bốn đại Chân Chủ cấp, không chỉ không thể dò xét vào trong, mà thiếu chút nữa còn bị cắn trả trọng thương, cả đám đều kinh hồn bất định, trong lòng hoảng sợ, thâm nghĩ: Trong gian luyện khí kia, rốt cuộc còn có tồn tại khủng bố gì?

Chương 502: Chém giết quét ngang

Khí tức đáng sợ bên trong gian mật thất luyện khi dưới mặt đất, khiến cho bốn đại Chân Chủ cấp kinh hãi thất sắc, linh thức tiến vào thăm dò, gần như đều bị cắn trả trọng thương

Thế cục nghịch chuyển trong khoảnh khắc.

Triệu Phong không ở trong gian mật thất luyện khí, lại hiện thân trên đỉnh đầu của bốn đại Chân Chủ cấp.

Quỷ dị hơn chính là, gian mật thất luyện khí bên dưới mặt đất lại bị một tầng diễm khí ô quang âm trầm quỷ dị bao phủ, tình huống như thế nào còn chưa rõ.

- Ít nhất phải là cảnh giới Nửa bước Đan Nguyên cảnh mới có được năng lực như vậy...

Cầm Vương Phi hoa dung thất sắc, không ngờ trong gian mật thất luyện khí dưới mặt đất lại có tồn tại đáng sợ như vậy.

Nàng mơ hồ ý thức được, trước khi rời đi, tại sao sư tôn lại khuyên nhủ mình tốt nhất nên hóa giải ân oán với Triệu Phong không nên đối địch với hắn.

- Nhanh rút lui, biểu hiện của tên Triệu Phong này tuyệt đối không chỉ đơn giản như vậy, sau lưng không biết còn có cao nhân nào...

Ba đại Chân Chủ cấp khác, sau một thời gian hồi hộp, lập tức hướng

bên ngoài Thiết Càn Phủ mà bỏ chạy.

- Muốn trốn? Ha ha... Chậm rồi.

Trong hư không ập tới một luồng phong áp mạnh mẽ tuyệt đối, kèm theo đó là một trận cảm giác tê dại mãnh liệt.

Bốn đại Chân Chủ cấp đang bỏ chạy, chỉ cảm thấy trong người khó chịu, thân thể tê dại, tốc độ phi hành giảm xuống hai lần.

Chỉ có Đại trưởng lão của Cầm Kiếm Cung tu vi đạt tới Chân Chủ cấp đỉnh phong mới có thể giảm ảnh hưởng xuống mức thấp nhất.

Chỉ trong nháy mắt, nguyên khí Phong Lôi trọng thiên địa giống như một trận bão cát bao trùm tất cả, bao phủ lấy bốn đại Chân Chủ cấp, còn Triệu Phong thì phảng phất giống như một cái mắt bão.

- Ý cảnh tinh thần thật mạnh.

Ánh mắt Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo sáng ngời, trên mặt đầy vẻ động dung vô cùng kinh hỉ.

Nhưng ông ta không dám lãnh đạm chút nào, lập tức triển khai thế đuổi giết lôi đình.

Sau khi Triệu Phong hiện thân, lửa giận tột cùng trong lòng Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo, rốt cuộc cũng được bộc phát. Với thực lực của ông ta, căn bản không sợ bốn đại Chân Chủ cấp, lúc trước chỉ có thể bị động phòng thủ, tự nhiên rất khó chịu.

- Quang Ám Phi Luân Trảm!

Hắc Ám Quang Luân trong tay Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo xoay

tròn đến mực tận cùng, hóa thành một đạo lưỡi đao rực rỡ chói mắt, đường kính vài chục trượng sáng tối xen lẫn, phong mang sắc bén ngoài rìa mỏng manh như cánh ve.

Phốc phốc...

Hắc Ám Quang Luân biến thành “lưỡi đao quang luân khổng lồ”, hào quang rực rỡ, vạch phá không khí, truyền đến một trận tiếng rít bén nhọn, tốc độ nhanh như lôi đình, vừa lóe lên đã biến mất.

- A...

Đại trưởng lão Liễu hệ vừa bay ra ngoải được trăm trượng thì đã hét thảm một tiếng, bị Hắc Ám Quang Luân chém thành hai đoạn.

Hiển nhiên, ngay chính hắn cũng không ngờ rằng Hắc Ám Quang Luân còn có sát chiêu viễn trình cường đại bực này.

Lúc trước, Thiết Ma chỉ có thể bị động phòng thủ, có nhiều cố kỵ, nên không thể phóng tay phóng Chân chiến đấu, chiến lực bị hạn chế sâu sắc.

Mà bây giờ, vừa xuất thủ liền có thể nhìn thấy thực lực nội tình của ông ta và uy lực của Hắc Ám Quang Luân mạnh mẽ như thế nào.

Cùng lúc đó...

- Phong Lôi Phích Lịch Trảm!

Thân ảnh tóc lam lăng không bay lên, mắt thường chỉ nhìn thấy một lưỡi đao Phong Lôi khổng lồ tràn ngập thanh mang cực kỳ ngưng luyện, mặt ngoài còn chập chờn từng đạo hồ quang điện sóng nhận.

Đùng đùng...

Lưỡi đao khổng lồ nhảy lên trong không trung tia lửa bắn tung tóe, truyền đến từng tiếng bạo liệt như lôi đình, đinh tai nhức óc.

Tốc độ thân pháp của Triệu Phong tuyệt đối là nhanh nhất trong đám Chận Chủ cấp ở đây, chỉ trong khoảnh khắc điện quang hỏa thạch, đã đến trên đỉnh đầu Cầm Kiếm Cung chủ.

- Đừng...

Cầm Kiếm Cung chủ kinh hãi hét lên một tiếng, mỹ nhan tái nhợt thần sắc, toàn thân run rẩy cứng đờ.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Lưỡi đao Phong Lôi khổng lồ chém xuống hồ quang điện sóng nhận tập trung trong phương viên hơn mười trượng khí tức cuồng bạo hủy diệt tràn ngập, một luồng uy năng bá đạo không gì địch nổi, trong nháy mắt xé nát tầng phòng ngự của nàng

Cũng giống như lần trước, Chân Chủ cấp bình thường đối diện với tốc độ khủng bố và thế công lôi đình của Triệu Phong căn bản không có sức hoàn thù.

Trên kiều nhan của Cầm Kiếm Cung chủ lộ vẻ sợ hãi, trong ánh mắt lộ vẻ cầu khẩn và bất lực.

Từ đáy lòng của nàng cũng nổi lên một tia cay đắng và hối hận. Thế nhưng tất cả đã trễ.

- Đây là do ngươi tự chuốc lấy...

Trong thanh âm lạnh lùng, lưỡi đao Phong Lôi khổng lồ bạo phát tiếng nổ kinh người, lập tức xé nát thân ảnh mỹ lệ ưu nhã của Cầm Kiếm Cung chủ, tiếng thét chói tai đột nhiên im bặt.

Chỉ ngắn ngủi trong hai nhịp hô hấp, Đại trưởng lão Liễu hệ và Cầm Kiếm Cung chủ đã vẫn lạc ngay tại chỗ.

- Hai đại Chân Chủ cấp, đồng thời vẫn lạc...

Trong Thiết Càn phủ, Khương Tam Phong và đám người đang xem chiến, cả đám đều trợn mắt há hốc mồm, tiếp đó cảm thấy trong lòng nhiệt huyết sôi trào, bừng bừng hưng phấn.

Thì ra Triệu Phong và Thiết Ma cùng ra tay một lúc, mục tiêu là chém giết một vị Chân Chủ cấp.

Hai đại Chân Chủ cấp chỉ kịp hét thảm một tiếng đã vẫn lạc.

Hoàn thành mọi chuyện, Triệu Phong và Thiết Ma liếc nhìn nhau một cái, trên mặt đầy vẻ vui mừng.

Thiết Ma kinh hỉ vô cùng, Triệu Phong không chỉ toàn thân trở ra từ Truyền thừa Ngoại Vực, mà thực lực nội tình còn đạt tới tình trạng không tưởng tượng nổi.

Từ thủ đoạn mà vừa rồi Triệu Phong thể hiện ra, kỳ thật thực lực cũng không hề thua kém Thiết Ma bao nhiêu.

Huống chi, đây còn chưa chắc là toàn bộ thực lực của Triệu Phong

- Nhanh như vậy... Cầm Kiếm Cung chủ và Đại trưởng lão Liễu hệ đã chết rồi...

- Chạy mau, Triệu Phong này trở về từ Truyền thừa Ngoại Vực, không biết thực lực đã đạt tới tình trạng khủng bố nào rồi...

Cầm Vương Phi và Đại trưởng lão Cầm Kiếm Cung lâm vào sợ hãi và khủng bố tột cùng, gần như đồng thời thiêu đốt Chân Linh khí, bất chấp tất cả thi triển bí thuật, một lòng bỏ chạy.

Vụt vụt...

Lập tức hai đạo thân ảnh nhanh chóng phá không biến mất trong tầng mây.

Triệu Phong lơ lửng trên không trung ánh mắt nhàn nhạt liếc nhìn hai người bỏ chạy. Mắt trái của hắn, tập trung trên người Đại trưởng lão Cầm Kiếm Cung - Trước hết giết Đại trưởng lão Cầm Kiếm Cung đã.

Thanh âm Thiết Ma truyền đến, suy nghĩ của ông ta và Triệu Phong cũng giống nhau, rất

Đương nhiên, điểm xuất phát của hai người cũng không nhất định là sẽ giống nhau.

Thiết Ma sở dĩ lựa chọn giết Đại trưởng lão Cầm Kiếm Cung trước, đó là bởi vì cân nhắc đến đại cục của Thiên Bồng đại quốc.

Cầm Kiếm Cung là một trong tám đại thế lực siêu cấp của Đại quốc, có hai vị cường giả Chân Chủ cấp tọa trấn.

Nhất là Đại trưởng lão của Cầm Kiếm Cung tu vi tiếp cận Chân Chủ cấp đỉnh phong nếu để cho hắn tấn chức, thực lực sánh ngang với Giáo chủ Thiết Huyết Giáo, đến lúc đó uy hiếp sẽ càng lớn hơn.

- Cầm Kiếm Cung chủ đã chết, giết chết Đại trưởng lão của Cầm

Kiếm Cung nữa thì Cầm Kiếm Cung sẽ không còn cường giả Chân Chủ cấp tọa trấn, không khác gì quân đội không có tướng lãnh, sẽ nhanh chóng tan rã...

Trái tim Thiết Ma đập thình thịch.

Nói một cách tương đối có nghĩa là, sau khi giết chết Đại trưởng lão Cầm Kiếm Cung cơ bản sẽ khiến Cầm Kiếm Cung - một trong tám đại thế lực siêu cấp của Đại quốc tan rã.

Nếu là lúc bình thường dưới tình huống một chọi một, Đại trưởng lão Cầm Kiếm Cung cố tình chạy trốn, Thiết Ma cũng rất khó có thể giết chết được.

Chẳng qua lúc này có Triệu Phong ở đây, tốc độ của hắn hoàn toàn ngạo thị Chân Chủ cấp, thực lực ít nhất không kém hơn Thiết Ma, như vậy thì sẽ có cơ hội nhất định trảm sát Đại trưởng lão Cầm Kiếm Cung

- Băng Hồn Chi Mâu!

Mắt trái của Triệu Phong bỗng nhiên hoán đổi thành một trận u lam lấp lánh, tập trung khóa chặt Đại trưởng lão Cầm Kiếm Cung

Đại trưởng lão Cầm Kiếm Cung chỉ cảm thấy thể xác và tinh thần lạnh lẽo, tư duy giống như bị hàn ý ngưng kết, thân hình cứng đờ, tốc độ giám mạnh quá nửa.

- Chuyện gì xảy ra...

Đại trưởng lão tóc bạc hoảng sợ hét lên, phản ứng thân thể và tốc độ đều giảm mạnh.

Hắn nhanh chóng ý thức được mình đang bị đồng pháp huyết mạch của Triệu Phong tập trung khóa chặt.

Thế nhưng cho dù hắn biết được phương pháp đối phương ra tay, lại vô lực hóa giải.

- Ha ha, Triệu Phong làm tốt lắm...

Thiết Ma cười dài một tiếng, Hắc Ám Quang Luân trên tay chậm rãi tiếp cận Đại trưởng lão Cầm Kiếm Cung

Triệu Phong dùng Băng Hồn Chi Mâu tập trung Đại trưởng lão Cầm Kiếm Cung không nhanh không chậm truy giết.

- Quang Ám Phi Luân Trảm!

Hắc Ám Quang Luân trong tay Thiết Ma rời khỏi tay, phát ra một lưỡi đao quang luân khổng lồ rực rỡ chói mắt, chỉ trong giây lát đã chém đến trước người Đại trưởng lão tóc bạc.

Đại trưởng lão tóc bạc bị Băng Hồn Chi Mâu tập trung căn bản vô lực né tránh, chỉ có thể miễn cưỡng thiêu đốt Chân Linh khí, vung kiếm đón đỡ.

Ọc...

Lưỡi đao quang luân khổng lồ vừa va chạm đã đánh bay hắn, trên người lưu lại một đạo vết thương sâu thấy xương, máu nhuộm toàn thân.

Vụt...

Một thân ảnh tóc lam, với tốc độ không gì sánh kịp, xuất hiện sau

lưng Đại trưởng lão Cầm Kiếm Cung

Phốc phốc...

Phong Lôi quang nhận lấp lánh rực rỡ trong tay Triệu Phong mang theo một trận thanh phong chập chờn, trên mặt không chút biểu tình, chém thẳng vào sau lưng Đại trưởng lão Cầm Kiếm Cung

- Rắc rắc...

Đại trưởng lão tóc bạc kiệt lực né tránh, một cánh tay lập tức bị Phong Lôi quang nhận chém rụng

Dưới công kích hiệp lực của Triệu Phong và Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo, bất luận Đại trưởng lão Cầm Kiếm Cung giãy dụa như thế nào cũng không thể phản kháng nổi.

Chỉ trong hai hiệp, Đại trưởng lão Cầm Kiếm Cung đã bị Triệu Phong và Thiết Ma liên thủ đánh chết.

- Không ngờ lại thuận lợi như vậy.

Trên mặt Thiết Ma tràn ngập vui mừng, khó nói nên lời.

Dù sạo thì tu vi của Đại trưởng lão Cầm Kiếm Cung cũng tiếp cận Chân Chủ cập đỉnh phong nếu như bất chấp tất cả phản kháng hoặc chạy trốn, vậy thì muốn giết chết hắn cũng rất khó.

Ông ta ý thức được, chính mình đã đánh giá thấp thực lực và huyết mạch đồng tử của Triệu Phong rồi.

Trên thực tế, lúc Triệu Phong mở ra huyết mạch đồng tử, cho dù Thiết Ma không ra tay đi nữa, Đại trưởng lão Cầm Kiếm Cung cũng

khó thoát khỏi cái chết.

Giết chết Đại trưởng lão Cầm Kiếm Cung xong Triệu Phong mặt không biểu tình, huyết mạch đồng tử khôi phục lại bình thường bộ dạng không để tâm.

Thiết Ma không khỏi liếc nhìn Triệu Phong một cái thật sâu.

Lần này gặp lại Triệu Phong ông ta đã có chút không nhìn thấu thiên kiêu cái thế vừa mới xuất hiện trên Đại lục này.

Vụt...

Triệu Phong đột nhiên nghĩ tới điều gì đó, chợt biến sắc, thân hình nhoáng lên một cái, biến mất không thấy đâu nữa.

Vài nhịp hô hấp qua đi.

Một đạo phong ảnh điện mang hiện thân trong mật thất luyện khí bên dưới.

Trong gian mật thất luyện khí dưới đất, diễm khí ô quang bao trùm, ngay cả Chân Chủ cấp cũng khó có thể nhìn trộm.

Thiết Càn đại sư ở lại nơi này, trong lòng vô cùng rung động hô hấp khó khăn, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy một Bộ khô lâu âm trầm, trong hốc mắt lập lòe hai luồng hỏa diễm đỏ sậm kinh hồn.

Còn “Hắc Ám Quang Luân” trong giai đoạn luyện chế cuối cùng thì đang lơ lửng trước người Bộ khô lâu kia.

- Chủ nhân xin hãy yên tâm, nói về luyện khí, ta cũng có tạo nghệ mấy trăm năm, không hề thua kém gì Luyện Khí Đại Sư.

Khô Lâu đường chủ duy trì Hắc Ám Quang Luân đã sắp hoàn thành bước cuối cùng.

Triệu Phong khẽ gật đầu, có lẽ Khô Lâu đường chủ không biết bản vẽ linh kiện, nên không thể nào hoàn thành nửa bước cuối cùng, nhưng muốn duy trì hiện trạng của nó thì cũng không khó khăn gì.

Phải biết rằng, Khô Lâu đường chủ tại thời kỳ đỉnh phong chính là Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, cảnh giới cao thâm, kinh nghiệm lịch duyệt đều vượt xa Triệu Phong và Thiết Càn đại sư.

- Ngươi hãy duy trì một lúc nữa.

Triệu Phong lưu lại một câu nói, sau đó thân hình biến mất khỏi gian mật thất luyện khí

Một lát sau...

Vút...

Một trận phong ảnh điện quang, đuổi về phía Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo và Cầm Vương Phi.

- Ha ha ha, Cầm Vương Phi, ngươi mưu tính sâu xa, đối địch với bổn tọa nhiều năm, e rằng cũng không nghĩ tới kết cục ngày hôm nay phải không?

Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo cười dài một tiếng, Hắc Ám Quang Luân huy động bức Cầm Vương Phi đến tuyệt cảnh.

Trên cung trang hoa lệ của Cầm Vương Phi lưu lại bốn năm vết máu, từng mảng da trắng tuyết hồng nhuận lộ ra, mang đến cho người

khác một loại hấp dẫn trí mạng

- Thiết Ma đại nhân, tha cho ta một mạng

Trên mặt Cầm Vương Phi đẩy vẻ cầu khẩn, dáng vẻ động lòng người, bờ vai và bầu ngực nửa lộ, mị hoặc thiên hạ.

Ngay cả Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo cũng phải tận lực thu liễm tâm thần, phòng ngừa trúng phải Mị đạo của Cầm Vương Phi.

- Chết đi!

Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo lo lắng đêm dài lắm mộng trên mặt lóe lên lệ quang Hắc Ám Quang Luân giống như sét đánh, chém về phía Cầm Vương Phi.

Giờ phút này, Cầm Vương Phi đã thụ trọng thương dốc hết toàn lực cũng không cách nào ngăn cản được quang luân kia chém tới.

- Đợi một chút!

Một thanh âm lạnh nhạt bình thản từ giữa không trung vang lên.

Khoảnh khắc tiếp theo, một trận phong ảnh điện quang ngăn trước mặt Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo và Cầm Vương Phi.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Hắc Ám Quang Luân của Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo, lập tức bị một tầng sóng nước màu lam ngăn cản, phảng phất như tiến vào biển sâu vô tận khó tiến thêm nửa tấc.

Chương 503: Giáo chủ thiết huyết giáo

- Triệu Phong, ngươi định...

Trên mặt Thiết Ma tràn ngập nghi hoặc, khó có thể tin nổi, nhìn về phía thân ảnh tóc lam đang đứng cản trước mặt.

Xa xa, một vài người đang xem chiến đều kinh hô một trận.

Khoảnh khắc cuối cùng, lúc Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo định giết chết Cầm Vương Phi, Triệu Phong đột nhiên nhúng tay, ngăn cản một kích trí mạng của Hắc Ám Quang Luân.

Bên ngoài thân thể Triệu Phong chập chờn một tầng gợn nước màu lam, phảng phất như biên sâu thâm thúy, bên ngoài từng trận sóng rung động Hắc Ám Quang Luân chém vào trong gợn sóng nước này, phần lớn lực lượng đều bị hấp thu và suy giảm, giống như ném đá xuống biển.

Tại sao Triệu Phong lại ngăn cản?

Trong lòng Thiết Ma mặc dù nghi hoặc, nhưng lại càng kinh ngạc trước thực lực của Triệu Phong hơn.

Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo toàn lực thúc dục Hắc Ám Quang Luân, vậy mà không thể nào phá nổi tầng phòng ngự do lực lượng huyết mạch của Triệu Phong tạo thành.

Thiết Ma tin rằng Chân Chủ cấp đỉnh phong khác, tuyệt đối khó có

thể chính diện ngăn cản một kích Hắc Ám Quang Luân toàn lực của mình.

Mà thiếu niên trước mắt lại nhẹ nhàng làm được.

- Phó giáo chủ, ta còn thiếu nợ Lục Vu Trí Giả một phần nhân tình, lần này hãy tha cho nàng ta một lần.

Triệu Phong mở miệng giải thích.

Theo đạo lý, Triệu Phong và Cầm Vương Phi ở lập trường đối địch, mâu thuẫn khó có thể hóa giải.

Ngày xưa, tại Thiên Bồng đại quốc, Cầm Vương Phi tính toán với Triệu Phong cuối cùng bị hắn cưỡng chế trước mặt bao nhiêu người.

Chẳng qua, cuối cùng vẫn có một vài nguyên nhân khiến Triệu Phong làm ra quyết định, không thể giết chết Cầm Vương Phi.

Ví dụ như vì các mối quan hệ với Lục Vu Trí Giả, hoặc sư tôn Đại trưởng lão.

- Cũng được, lần này nể mặt ngươi, bổn tọa sẽ lại thả cho nàng một đường sống

Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo không khỏi lắc đầu, thở dài một hơi, thu hồi Hắc Ám Quang Luân.

Lại thả cho nàng một đường sống?

Triệu Phong có chút kinh ngạc, chẳng lẽ trước kia Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo đã có cơ hội giết Cầm Vương Phi, nhưng bởi vì một nguyên nhân nào đó cho nên mới không hạ sát thủ?

Cẩm Vương Phi thở phào một hơi, một thân cung trang bị mồ hôi lạnh làm cho ướt đẫm.

- Triệu Phong không ngờ ngươi lại cứu ta một mạng, Thần sắc của nàng trở nên phức tạp.

Cẩm Vương Phi vốn muốn phối hợp với ba người Cầm Kiếm Cung chủ, diệt sát Triệu Phong không ngờ cuối cùng lại được Triệu Phong cứu.

- Cút đi, đây là cơ hội cuối cùng.

Triệu Phong có chút chán ghét liếc nhìn Cầm Vương Phi.

Trong suy nghĩ của Triệu Phong hắn không hề có bất kỳ hảo cảm nào đối với Cầm Vương Phi, thậm chí còn có sát ý.

Cầm Vương Phi không dám ở lại lâu, lập tức phá không phi độn mà đi.

- Cẩm Vương Phi này, từ khi tiến vào Hoàng thất, bắt đầu gây nên sóng gió, lúc nàng còn chưa phát triển ta đã có mấy lần cơ hội giết nàng Nhưng về sau nể mặt Lục Vu Trí Giả, cho nên ta vẫn không giết nàng

Sắc mặt Thiết Ma vẫn bình thản, đưa mắt nhìn Cầm Vương Phi rời đi.

Triệu Phong tỉnh ngộ, hắn chợt nhớ Khương Tam Phong đã từng nói qua, Thiết Ma vì xác định sinh tử của mình, cho nên đã từng tới hỏi qua Lục Vu Trí Giả.

- Chủ yếu là còn vì Giáo chủ, Hồng ca của ta và Lục Vu Trí Giả có quan hệ rất không tệ. Thiết Ma thở dài một hơi.

Giáo chủ? Giáo chủ Chân chính?

Trong lòng Triệu Phong khẽ động cũng không nghĩ rằng quan hệ bên trong lại phức tạp như vậy.

Trong đầu hắn nhanh chóng nhớ lại lão giả tóc đỏ thần bí đã từng tặng Băng Hồn Chi Cầu và Minh Đồng Tàn Thiên cho mình.

Sau khi để Cẩm Vương Phi chạy đi.

Triệu Phong nhanh chóng trở lại gian mật thất luyện khí dưới đất, tiếp nhận công tác từ Khô Lâu đường chủ.

Trong khoảng thời gian vừa rồi, diễm khí ô quang hoàn toàn bảo trùm gian mật thất luyện khí dưới mặt đất, khiến cho những người khác không cách nào nhìn trộm được.

Mạnh như Thiết Ma mà cũng chỉ có thể miễn cưỡng xâm nhập linh thức vào, tuy nhiên vẫn chịu phải sự cắn trả nhất định.

- Sau lưng Triệu Phong này còn có cao nhân cường đại nào? Dường như rất am hiểu Quỷ Thi đạo...

Thiết Ma thầm giật mình.

Luận tu vi, ông ta cách Nửa bước Đan Nguyên cảnh cũng không xa, nhưng không thể nào đánh giá được tồn tại thần bí trong gian mật thất luyện khí dưới lòng đất kia.

Ông ta ý thức được, mình càng ngày càng không thể nhìn thấu hư

thực của Triệu Phong

Vút...

Diễm khí ô quang bên trong gian mật thất luyện khí dưới lòng đất đã triệt hồi, chỉ còn lại Triệu Phong và Thiết Càn đại sư.

Triệu Phong tiếp tục thực hiện một bước luyện khí cuối cùng, trong lòng Thiết Càn đại sư vẫn còn sợ hãi, cũng không dám hỏi nhiêu, ở bên cạnh hiệp trợ hắn.

Không lâu sau, bước luyện khí cuối cũng đã hoàn thành.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Trên tay Triệu Phong hiện ra một cái thiết luân màu xanh bạc, ở ngoài rìa là đao nhận sắc bén, bề mặt nổi lên một tia điện mang lúc cấp tốc xoay tròn, bốn phía mơ hồ sinh ra hư ảnh quang nhận và một tầng phong áp vô hình.

Sau đó, Triệu Phong thúc dục Chân lực, đem Hắc Ám Quang Luân phiên bản đơn giản hóa này biến thành một cánh tay máy, so với cánh tay của người trưởng thành thì lớn hơn một chút.

- Hắc Ám Quang Luân phiên bản đơn giản hóa này, sáp nhập vào lực lượng Phong Lôi, lực cắt và lực phá hoại tăng lên rất nhiều. Cho dù uy lực và phẩm cấp của nó không bằng bản đẩy đủ, thế nhưng không phải nghi ngờ, tác phẩm luyện khí này lại càng thêm phần hoàn mỹ.

Thiết Càn đại sư khen không dứt lời.

Thiết Ma cũng không nhìn được mà tán thán:

- Tu vi Chân Nhân cấp là có thể thúc dục, càng tạo nên lực công kích mạnh mẽ, còn kèm theo lực lượng Phong Lôi, tốc độ và lực cắt, lực phá hoại đều vượt xa Thần binh cùng cấp.

Trong ngôn từ của ông ta lại thêm vài phần hâm mộ.

Nếu không phải ông ta có tu vi Chân Chủ cấp đỉnh phong Hắc Ám Quang Luân phiên bản đơn giản hóa này không đủ cấp bậc, nói không chừng ông ta còn muốn mua lại nó.

- Hắc Ám Quang Luân mới này, ta muốn phái người mang về Địa vực Hoành Vân...

Triệu Phong nói ra ý nghĩ của mình.

Về việc này, Thiết Ma mỉm cười đồng ý, sau đó phái cường giả của Thiết Huyết Giáo, đem Hắc Ám Quang Luân này, đích thân giao tận tay Đại trưởng lão của Hiểu Nguyệt Tông

Triệu Phong giao Hắc Ám Quang Luân mới luyện chế cho người khác xong cũng thở phào một hơi.

Một trong những chuyện khiến hắn trở về Thiên Bồng đại quốc, chính là vì luyện chế Hắc Ám Quang Luân cho sư tôn của hắn, bây giờ tất cả cuối cùng cũng xong

Đến lúc trời tối...

Kim Qua Huyết Long Kiệu từ Thiết Càn Sơn, phá không mà đi.

Trong Kim Qua Huyết Long Kiệu, không gian khá rộng rãi, Triệu Phong và hai người Khương Tam Phong cũng ở trong này.

- Triệu Phong ngươi không chỉ bình yên trở về Đại lục, mà thực lực còn nhảy vọt về chất, quả thật là một tin mừng lớn.

Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo không khỏi cảm khái.

Một năm trước, tu vi của Triệu Phong cũng không chênh lệch đám tân tinh thế hệ trẻ nhiều lắm.

Bây giờ chưa được bao lâu, mà thực lực của Triệu Phong đã đạt tới tình trạng tương đương với Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo rồi.

Huống chi, Triệu Phong còn là Thiên Kiêu Chi vương của Đại lục, thuộc về đám người thế hệ trẻ, thật khó có thể tưởng tượng nổi thành tựu trong tương lai của hắn

Trong lúc nói chuyện, Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo cũng không tránh khỏi nảy sinh một chút hiếu kỳ đối với “Truyền thừa Ngoại Vực” kia.

Triệu Phong chỉ thoáng đề cập đến tình huống đại khái của di tích Tử Thánh, nhưng lại bỏ qua chuyện Triệu Vũ Phi kế thừa không gian di tích.

- Di tích Tử Thánh kia, không ngờ còn có thiên tài của ba đại Tông phái Nhị Tinh tiến vào thí luyện? Trong số đó có một Tông phái đạt tới Nhị Tinh rưỡi?

Dù vậy, Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo vẫn cảm thấy rung động sâu sắc.

Khiến cho ông ta sợ hãi thán phục chính là, Triệu Phong không ngờ vẫn có thể sống sót dưới loại hoàn cảnh như vậy, đồng thời cũng đạt được truyền thừa thích hợp với mình

Chuyện liên quan tới truyền thừa của mình, Triệu Phong cũng che dấu một phần, chỉ nói nó xuất xứ từ một vị cường giả Hư Thần cảnh

- Hư Thần cảnh, đây chính là điều kiện tất yếu để thành lập một Tông phái Nhị Tinh

Vẻ mặt Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo có chút ngưỡng mộ.

Cho dù là Hư Thần cảnh bình thường đối với Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo, thậm chí đối với toàn bộ Đại lục mà nói, cũng là truyền thuyết vô cùng xa xôi.

Mấy ngày sau...

Kim Qua Huyết Long Kiệu đã quay trở về Tổng Đà của Thiết Huyết Giáo.

- Phó giáo chủ, ta có một vật này muốn đưa cho ngài.

Triệu Phong đột nhiên mở miệng, lấy một giọt chất lỏng thần bí từ trong cái hồ lô ám thanh sắc của mình

Con ngươi của Phó giáo chủ co rút lại, thốt lên:

- Chẳng lẽ là... Tân dịch sinh mệnh?

Bên trong giọt chất lỏng màu xanh mơn mởn kia, phát ra một luồng khí tức sinh mệnh nồng đậm tinh thuần, thậm chí còn có một tia khí tức sinh mệnh bổn nguyên.

- Không sai, đây chính là Tân dịch sinh mệnh

Trên mặt Triệu Phong có chút vui vẻ.

Sau khi lấy ra giọt Tân dịch sinh mệnh này, Triệu Phong chỉ còn lại một giọt cuối cùng.

- Tân dịch sinh mệnh... Quả thật quá tốt rồi, Triệu Phong bổn tọa cũng không biết phải cảm tạ ngươi như thế nào...

Phó giáo chủ kích động vô cùng, gần như nói năng có chút lộn xộn.

Rất hiển nhiên, Tân dịch sinh mệnh đối với Phó giáo chủ hoặc Thiết Huyết Giáo mà nói, thật sự quá trọng yếu.

- Giáo chủ, giọt Tân dịch sinh mệnh này, xin báo đáp ân tinh của Giáo chủ đại nhân.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, thoáng thăm dò.

Hắn đã sớm hoài nghi vị lão giả tóc đỏ thần bí mà mình gặp lúc trước, có lẽ là Giáo chủ của Thiết Huyết Giáo.

Thiết Ma cười nói:

- Triệu Phong ngươi đoán không sai, vị lão giả mà ngày trước ngươi gặp, chính là Giáo chủ của Thiết Huyết Giáo.

Dứt lời, Thiết Ma cũng không chần chừ nữa, mang theo Triệu Phong tiến vào tẩm cung ở sâu dưới lòng đất.

Đây là lần thứ hai Triệu Phong đến tẩm cung bí mật này.

Trong tẩm cung, một lão giả tóc đỏ mày rậm đang nằm trên chiếc giường tử kim.

Toàn thân làn da của lão giả tóc đỏ khô héo, gần như không cảm nhận được một tia khí tức sinh mệnh nào, trạng thái giống như “chết giả”.

- Hồng ca, ta đến rồi.

Thiết Ma mừng rỡ, bước nhanh tới trước giường.

Lão giả tóc đỏ chậm rãi mở mắt, thanh âm suy yếu truyền đến:

- Trang thái lúc này không thể kéo dài quá lâu, nếu không có việc gì gấp thì đừng quấy nhiễu ta.

Trong khoảnh khắc lão giả tóc đỏ mở mắt, Triệu Phong liền cảm nhận được một luồng khí tức tinh thần thâm thúy, bao la bát ngát.

- Hồng ca, huynh xem, đây là cái gì?

Thiết Ma cười lớn một tiếng, nhẹ nhàng khoát tay.

Lão giả tóc đỏ tập trung nhìn vào, sâu trong con mắt mờ đục đột nhiên lóe lên thần quang kinh người, thốt lên:

- Tân dịch sinh mệnh...

Giờ khắc này, khí tức trên người lão giả tóc đỏ chợt bùng phát một luồng uy áp tinh thần vô hình mênh mông, phảng phất xuyên qua nguyên khí thiên địa, mơ hồ sinh ra cộng hưởng với toàn bộ không gian nơi này.

Triệu Phong chợt cảm thấy áp lực nặng nề, từ khi trở về Thanh Hoa Vực, gần như chưa có người nào có thể mang đến cho hắn áp lực

bực này.

Người có thể mang đến cho hắn áp lực như vậy, chỉ có Lữ Thiên Nhất và Khô Lâu đường chủ trong trạng thái thúc dục bí thuật mà thôi.

Thế nhưng.

Cho dù là hai người này, dường như nội tình cũng không thể nào so sánh với lão giả tóc đỏ trước mặt.

Trong lúc Triệu Phong còn đang sững sở thì lão giả tóc đỏ đã ăn vào "Tân dịch sinh mệnh".

Một màn tiếp theo, làn da khô quắt, tái nhợt trên người lão giả tóc đỏ và khí tức suy yếu đều nhanh chóng khôi phục.

Loại cảm giác này giống như một lão giả xế chiều, đột nhiên hồi quang phản chiếu, hơn nữa cũng không phải là "hồi quang" trong ngắn ngủi, mà là một loại chuyển biến tốt đẹp thật sự.

- Không hổ là Thánh dịch kéo dài sinh mệnh trong truyền thuyết, thương thế căn cơ bổn nguyên trong người ta đã khôi phục được ba bốn thành rồi

Trên mặt lão giả tóc đỏ chợt hiện ra hiện lên một tia đỏ rực, cuồng hỉ không thôi.

Không chỉ vậy, khí tức tinh thần phát ra từ trên người ông ta càng trở nên khủng bố hơn, đủ khiến Chân Chủ cấp hãi hùng khiếp vía, chỉ có thể ngưỡng mộ.

Phù...

Bỗng nhiên, trên khoảng không của Tổng Đà Thiết Huyết Giáo, nguyên khí thiên địa gào thét, giống như thủy triều phô thiên cái địa.

Lão giả tóc đỏ mày rậm giống như biển lớn, mỗi một cái hít thở, đều hấp nạp nguyên khí mênh mông, trở thành trung tâm vòng xoáy của nguyên khí thiên địa.

Khí tức mạnh mẽ tuyệt đối này, giống như hiệu lệnh nguyên khí tám phương, độc tôn thiên địa.

- Loại cảnh giới này, chẳng lẽ là...

Triệu Phong đối mặt với khí thế vô biên của “đại hải nguyên khí” này, chợt có cảm giác bản thân vô cùng nhỏ bé.

Cường giả Chân Chủ cấp, có thể “hô ứng” với nguyên khí thiên địa phạm vi quy mô nhỏ, chỉ vậy thôi đã đứng trên đỉnh cao của Đại lục.

Ông ta không cần tận lực hô ứng, nhưng nguyên khí Thiên địa vô biên vẫn giống như sông lớn rót vào biển cả, bị ông ta trực tiếp hấp thu, số lượng gần như vô cùng vô tận.

Loại ý cảnh cấp bậc cao như vậy, rất khác biệt so với Chân Linh Tam Cảnh Thiên.

Chương 504: Bí mật của tôn giả

Tẩm cung dưới mặt đất.

Triệu Phong phảng phất đặt mình trong trung tâm cơn lốc cuồng bạo, nguyên khí thiên địa như thủy triều phô thiên cái địa, gào thét ập đến, sinh ra một luồng Thiên uy tự nhiên.

Bất luận là vị Chân Chủ cấp nào, thân ở trong tình huống như vậy, đều giống như con thuyền nhỏ bé nhấp nhô giữa biển lớn.

Giác quan cảnh giới càng cao, áp lực ý cảnh càng lớn.

Ngược lại, đối với một người bình thường, thiếu đi sự cảm ứng đối với nguyên khí thiên địa, có lẽ sẽ không có cảm giác áp lực lớn như vậy.

- Lại là tên này...

Trong Vạn Quỷ Châu truyền đến một âm thanh kinh ngạc, thông qua liên hệ với “Minh Tâm Chủng”, vang lên trong đầu Triệu Phong.

Triệu Phong có chút sững sờ, không ngờ Khô Lâu đường chủ lại biết Giáo chủ Thiết Huyết Giáo.

Nhưng nghĩ lại thì Khô Lâu đường chủ dù sao cũng là cường giả thời đại Xích Nguyệt Ma Giáo, hắn đã sống mây trăm năm, thời kỳ đỉnh phong còn là Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, nhận biết Giáo chủ Thiết Huyết Giáo thì cũng không có gì kỳ quái.

Không phải nghi ngờ.

Lão giả tóc đỏ mày rậm trước mắt, vào thời kỳ đỉnh phong chính là một vị Tôn Giả.

Đối với cấp độ ý cảnh của Đan Nguyên cảnh, Triệu Phong cũng không phải lần một lần hai tiếp xúc.

Lần đầu tiên là Thái Thượng Trưởng lão của Hoàng thất Thiên Bồng.

Chẳng qua, mặc dù vị Thái Thượng Trưởng lão này chỉ là Nửa bước Đan Nguyên cảnh, thế nhưng cũng đã chạm cánh cửa cấp bậc Đan Nguyên cảnh, nếu không hắn cũng không cần cố kỵ Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo.

Lần thứ hai là trong di tích Tử Thánh, đối kháng với “Lữ Thiên Nhất”.

Cấp độ ý cảnh của Lữ Thiên Nhất, so với Đan Nguyên cảnh chính thức cũng không kém bao nhiêu.

Triệu Phong đoán chừng, nếu như Lữ Thiên Nhất không bị “Tiểu Bò Cạp” độc chết, trong vòng hai năm có lẽ sẽ đột phá Tôn Giả.

Tiếp đó, khi trở về Đại lục.

Trên người Khô Lâu đường chủ đã từng xuất hiện ý cảnh cấp độ Đan Nguyên cảnh.

Còn lần này, cấp độ ý cảnh trên người lão giả tóc đỏ là của Đan Nguyên cảnh, khí thế mênh mông cuồn cuộn, gần trong gang tấc lại càng mãnh liệt hơn.

- Loại ý cảnh này, khiến bản thân trở thành trung tâm thiên địa, câu thông với thiên nhiên, không cần tận lực hô ứng, nguyên khí bát phương triều bái, khiến sinh mệnh thân thể tăng cường, vượt qua cấp độ bình thường...

Triệu Phong nhắm mắt lại, cẩn thận cảm ứng loại ý cảnh mênh mông của Tôn Giả Đan Nguyên cảnh.

Cho dù cảnh giới rộng lớn này đối với Triệu Phong trước mắt mà nói, vẫn còn cách một rãnh lớn không thể vượt qua.

Thế nhưng, điều này cũng không cản trở hắn dùng tâm cảm ngộ học tập, cảm ứng cấp độ cảnh giới này.

Thậm chí, Triệu Phong còn từ loại ý cảnh của Giáo chủ, Lữ Thiên Nhất và Khô Lâu đường chủ, tìm ra được một vài điểm chung

Điểm chung này, chính là bản chất của Đan Nguyên cảnh.

Sau một hồi, trong lòng Triệu Phong dần dần có một tia mình ngộ, đồng thời cũng xuất hiện càng nhiêu nghi hoặc khó hiểu.

- Trong ba người Giáo chủ, Khô Lâu đường chủ, Lữ Thiên Nhất, ý cảnh của Giáo chủ tóc đỏ là cường liệt nhất. Khô Lâu đường chủ thì có chút quỷ dị không thể nắm bắt. Còn ý cảnh mà Lữ Thiên Nhất tìm hiểu dường như càng thêm huyền diệu, tiếp cận bổn nguyên của thiên địa tự nhiên...

Triệu Phong đã tự rút ra cho mình một kết luận đáng kinh ngạc.

Luận ý cảnh hùng hậu, Lữ Thiên Nhất không bằng hai người này, nhưng xét mức độ huyền điệu, dường như mơ hồ còn trên cả hai người.

Nguyên nhân trong đó, Triệu Phong chỉ có thể quy kết rằng, Lữ Thiên Nhất xuất thân từ siêu cấp Tông phái “Nhị Tinh rưỡi” trong truyền thuyết, đó là Tịnh Nguyệt Linh Tông.

Tông phái đẳng cấp càng cao, công pháp truyền thừa lại càng tinh diệu.

Huống chi, cho dù Lữ Thiên Nhất kia không phải là Thủ tịch đệ tử của Tịnh Nguyệt Linh Tông thì ít nhất cũng là tồn tại đỉnh cấp trong đám đệ tử Chân truyền.

Bởi vì di tích Tử Thánh này cũng có hạn chế độ tuổi.

Ví dụ như nói, Tam Nhãn Thánh Tử - một trong những người tổ chức Chân Long Trà Hội lần này, bởi vì tuổi hạn chế nên không thể tham gia Thánh Vực Chân Long Hội.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Triệu Phong đứng nguyên tại chỗ, cảm ứng cấp độ ý cảnh của Đan Nguyên cảnh, gần như bước vào cảnh giới đốn ngộ.

Lần cảm ngộ này, mặc dù không thể khiến cho Triệu Phong nhanh chóng chạm đến cấp độ Tôn Giả, thế nhưng ý cảnh tinh thần của bản thân hắn, lại có chỗ tinh tiến, so với Chân Chủ cấp đỉnh phong bình thường, chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn.

Cho đến một lúc nào đó...

Loại khí tức ý cảnh mãnh liệt này mới dần dần thu liễm, nguyên khí thiên địa bình tĩnh trở lại, giống như mặt hồ phẳng lặng không gợn sóng.

- Triệu Phong.

Một âm thanh cứng rắn vang lên bên tai.

Lão giả tóc đỏ ngồi xếp bằng trên giường, trên mặt khôi phục vài phần huyết sắc, dáng vẻ vui mừng.

- Hồng giáo chủ.

Triệu Phong lập tức rời khỏi trạng thái cảm ngộ này, lập tức hành lễ.

Triệu Phong, bổn tọa lúc trước chỉ thuận miệng đề cập, không ngờ ngươi lại thực sự làm được, mang về Tân dịch sinh mệnh từ trong Truyền thừa Ngoại Vực.

Thần sắc của lão giả tóc đỏ có vài phần cảm kích và mừng rỡ.

Lúc trước ông ta chỉ thuận miệng nhắc tới, cũng không ôm quá nhiều hi vọng.

Bởi vì cho dù tiến vào Truyền thừa Ngoại Vực, thì xác suất gặp được "Tân dịch sinh mệnh" có khả năng nghịch chuyển thiên địa, kéo dài sinh mạng, cũng rất thấp.

Huống chi, trong Truyền thừa Ngoại Vực còn gặp phải cạnh tranh vô cùng kịch liệt.

Thực lực của Triệu Phong lúc trước, thoạt nhìn tối đa chỉ có thể tiến vào 100 hạng đầu Chân long thiên tài mà thôi.

- Nếu không có Giáo chủ tặng Băng Hồn Chi cầu và Minh Đồng Tàn Thiên, vãn bối cũng rất khó đạt được tiên bộ lớn, để có thể tranh đấu

với những thiên tài trên Chân Long hội, thậm chí là cạnh tranh với những thiên tài Ngoại Vực...

Triệu Phong nói chuyện thẳng thắn, đồng thời cũng có chút cảm kích đối với lão giả tóc đỏ.

Băng Hồn Chi cầu khiến cho hắn bước Chân vào Hồn đạo Thượng cổ, đây chính là lưu phái tu hành tinh nguyên cường đại, thích hợp với Thân Linh nhãn.

Mà Minh Đồng Tàn Thiên, lại cung cấp cho Triệu Phong một lượng lớn nguyên lý liên quan đến đồng pháp huyết mạch, khiến cho Triệu Phong có thể khai thác và vận dụng huyết mạch đồng tử tốt hơn.

Có thể nói, hai thứ mà năm xưa Giáo chủ Thiết Huyết Giáo tặng cho Triệu Phong, đã gián tiếp thay đổi vận mệnh của Triệu Phong.

Lão giả tóc đỏ khẽ giật mình, thoáng trầm tư, không nhịn được bật cười một tiếng, nói:

- Một chút hành động lúc đó lại thu về kết quả, có lẽ đây là nhân quả thiên mệnh.

Triệu Phong nghe xong, không khỏi có chút cảm ngộ.

Nhưng có một điều có thể khẳng định rằng, Giáo chủ đã thành toàn cho Triệu Phong, mà Triệu Phong ngược lại cũng thành toàn cho Giáo chủ.

- Chẳng qua, nhờ ngươi đem đến “Tân dịch sinh mệnh”, cho nên mới cứu được một mạng của bổn Giáo chủ, ân tình này lại càng lớn hơn. Triệu Phong, ngươi có yêu câu gì thì có thể nói ra, lão phu sẽ cố hết sức để thỏa mãn ngươi.

Lão giả tóc đỏ vuốt râu cười, không ngừng dò xét Triệu Phong, vô cùng thưởng thức.

Trên người Triệu Phong có một loại phẩm chất đáng quý, đó chính là có ơn tất báo.

Mà siêu cấp thiên tài như vậy, bất luận là Thiên hay ác, có vị trưởng bối nào không muốn dốc lòng bồi dưỡng chứ?

- Bẩm Giáo chủ, ta mang Tân dịch sinh mệnh về, chính là muốn báo đáp nhân tình năm xưa, không còn mong muốn gì khác.

Triệu Phong không kiêu ngạo không tự ti trả lời.

Hắn cho rằng lão giả tóc đỏ năm xưa đã giúp mình có được thành tựu như ngày hôm nay, bản thân mình lại cứu được ông ta một mạng cả hai đều giúp đỡ lẫn nhau, không hề thiếu nợ.

- Ha ha ha... Nói hay lắm.

Lão giả tóc đỏ cười dài một tiếng, dò xét Triệu Phong từ trên xuống dưới, trong lòng càng thưởng thức và yêu thích hơn.

Đổi lại là thiên tài khác, nếu được một Tôn Giả trợ giúp, có ai mà không mừng rỡ như điên?

Nhưng Triệu Phong lại định lực mười phần.

Đương nhiên, khiến cho lão giả tóc đỏ thực sự động tâm chính là, Triệu Phong có tiềm lực tư chất cường đại, đặc biệt là huyết mạch đồng tử mà ngay chính cả ông ta cũng không thể nhìn thấu.

- Hồng ca, Triệu Phong này đã trở thành tân thiên kiêu cái thế tại Chân Long hội, cũng là Thiên Kiêu Chi Vương giống như Vũ Thiên Ngô.

Thiết Ma thừa cơ trần thuật lại một lần những huy hoàng mà Triệu Phong đạt được tại Chân Long hội.

Thậm chí, cũng thoáng đề cập đến chuyện cách đây không lâu, hắn đã chém giết mấy đại Chân Chủ cấp.

Trong quá trình này, ngay cả Hồng giáo chủ có tầm mắt và lịch duyệt sâu dày cũng phải trợn mắt há hốc mồm, không thể tin nổi.

Đen cuối cùng.

Hồng giáo chủ không khỏi hít sâu một hơi, không ngờ bản thân vẫn còn đánh giá thấp Triệu Phong

- Thiết Ma, ánh mắt nhìn người của ngươi quả thật không tệ. Không ngờ Triệu Phong lại có thể bất phân thắng bại với tiểu tử Vũ Thiên Ngô kia. Cha của Vũ Thiên Ngô là Vũ Tinh Thần, mặc dù cũng cũng là thành viên Tôn Giả trong liên minh Thánh Vực, nhưng thực lực của hắn vô cùng biến thái, cho dù là thời kỳ đỉnh phong ta cũng khó có thể địch nổi hắn...

Hồng giáo chủ kinh thán, đồng thời cảm khái.

Đối với thực lực của Vũ Thiên Ngô, ông ta vô cùng tinh tường

Tôn Giả Vũ Tinh Thần “cũng là” thành viên Tôn Giả trong liên minh Thánh Vực?

Triệu Phong nghe đến đây, không khỏi giật mình, khó trách lúc trước

tham gia Chân Long hội, một vài Tôn Giả của liên minh Thánh Vực dường như đều biết Phó giáo chủ.

Lúc nhận thức được một vị Tôn Giả, Triệu Phong cũng dần dần hiểu rõ vòng tròn này.

Liên minh Thánh Vực, nói trắng ra chính là một tổ chức lớn tập trung những Tôn Giả Đan Nguyên cảnh hiếm có như lông phượng sừng lân, quyết định toàn bộ thế cục của Đại lục.

Năm xưa tiêu diệt Xích Nguyệt Ma Giáo, liên minh Thánh Vực đã tạo nên tác dụng vô cùng mạnh mẽ.

- Hồng đại ca, hiện nay huynh đã phục hồi, lại thêm Triệu Phong có thực lực không thua kém gì ta. Thiên Bồng đại quốc từ nay chắc chắn là thiên hạ của Thiết Huyết Giáo chúng ta rồi.

Thiết Ma ngạo nghễ nói.

Một vị Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, lại thêm hai vị Chân Chủ cấp có thể sánh ngang với Nửa bước Đan Nguyên cảnh bình thường, thử hỏi tại Thiên Bồng đại quốc hiện nay, còn thế lực nào có thể chống lại Thiết Huyết Giáo nữa?

- Ta đã ngũ say rất nhiều năm, muốn khôi phục lại nguyên khí, đạt tới trạng thái đỉnh phong, e rằng còn phải mất hai năm nữa.

Hồng giáo chủ trầm ngâm.

Ánh mắt Triệu Phong chợt lóe lên, trạng thái của Hồng giáo chủ như thế nào, hắn cũng nhìn ra được, so ra thì cũng không mạnh hơn Khô Lâu đường chủ lúc ở trong lâu đài cổ giữa sa mạc bao nhiêu.

Việc cấp bách hiện nay của Hồng giáo chủ, vẫn là khôi phục tu vi nguyên khí

Một khi Hồng giáo chủ khôi phục thực lực Tôn Giả, Thiết Huyết Giáo có lẽ không cần phí một binh một tốt cũng có thể khuất phục Đại quốc, tất cả thế lực chẳng khác gì mây trôi.

- Ta ngược lại cũng không quá để tâm tới việc này. Hơn nữa, sau Thánh Vực Chân Long Hội, một vài thế lực còn sót lại của Xích Nguyệt Ma Giáo vẫn len lỏi, giống như tro tàn lại cháy, ngay cả trong Thiên Bồng đại quốc cũng có một ít thế lực của Ma Giáo.

Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo đột nhiên chuyển chủ đề.

- Xích Nguyệt Ma Giáo?

Trong mắt Hồng giáo chủ đột nhiên lóe lên lệ mang, một luồng khí tức tinh thần căm hận vô hình bao trùm cả gian tẩm cung dưới mặt đất, phảng phất khiến cho bầu không khí cô đọng lại.

Điều này, cũng không nằm ngoài dự đoán của Triệu Phong.

Thế cục của Địa vực Hoành Vân, từ một góc độ nào đó cũng phản ánh tình huống của khắp nơi trên Đại lục.

Năm đó, trên đường hắn tới Đại quốc, đã từng phát hiện một vài thế lực của Xích Nguyệt Ma Giáo len lỏi vào các Cường quốc, nắm quyền khống chế.

Nếu như Triệu Phong đoán không sai, sách lược của Xích Nguyệt Ma Giáo là bắt đầu chiếm đoạt những Tiểu quốc, Cường quốc ở khu vực hẻo lánh để lớn mạnh, đồng thời bao vây các cường Tông, Đại quốc ở trung tâm.

- Hơn một năm qua, một vài địa vực xa xôi của Thiên Bồng đại quốc đã bị cường giả của Xích Nguyệt Ma Giáo đóng quân. Trong tám đại thế lực lớn, không biết có bao nhiêu thế lực đã bị thẩm thấu.

Thiết Ma thoáng thuật lại tình huống đại khái.

Nghe vậy, sắc mặt của Hồng giáo chủ và Triệu Phong đã dần trở nên ngưng trọng.

Nhìn tình thế như vậy, chẳng lẽ thời đại của Xích Nguyệt Ma Giáo sẽ lần nữa giáng lâm Đại lục?

Đặc biệt là Hồng giáo chủ, ông ta đã từng trải qua thời đại Xích Nguyệt Ma Giáo, biết rõ thời đại đó khốc liệt đáng sợ như thế nào.

Mấy trăm năm trước, thiếu chút nữa là toàn bộ Đại lục đã bị Xích Nguyệt Ma Giáo thống nhất.

Trong lòng Triệu Phong lại Gàng lạnh lẽo, bản thân hắn đã đắc tội và chém giết rất nhiều cường giả của Ma Giáo. Trong Vạn Quỷ Châu còn có một tên Đường chủ Ma Giáo bị nô dịch.

- Khặc khặc... Triệu Phong, nếu bây giờ ngươi quy thuận Xích Nguyệt Thánh Giáo, còn có cơ hội quay đầu. Có thể nói thật cho ngươi biết, Xích Nguyệt giáo chủ cũng giống như vị Tôn Giả kia, đã sống lại rồi, thậm chí thời gian còn sớm hơn.

Thông qua sự liên hệ của “Minh Tâm Chủng”, âm thanh của Khô Lâu đường chủ đột nhiên truyền đến, có vài phần tự đắc.

Chương 505: Chân tướng lịch sử

-... Xích Nguyệt giáo chủ cũng giống như vị Tôn Giả này. Đã sống lại. Thậm chí còn sớm hơn...

Đối với những lời có chút mùi vị uy hiếp của Khô lâu đường chủ. Triệu Phong cũng chỉ bán tín bán nghi.

Trong lòng hắn có chút nghiêm trọng, chẳng lẽ thời đại của Xích Nguyệt Ma Giáo đang trở lại, sẽ khiến cho Đại lục lâm vào hoảng loạn?

- Giáo chủ đại nhân đã thành công thu lấy Xích Nguyệt truyền thừa. Thế lực Thánh giáo sắp khôi phục, quân lực đầy đủ, lúc đó sẽ phản công Thanh Hoa Vực. Điều này đối với đám cao tầng trong liên minh Thánh Vực cũng không phải là bí mật gì...

Khô Lâu đường chủ nói như đã dự liệu sẵn.

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, thông qua Thần Linh nhãn thúc dục "Minh Tâm chủng". Khô Lâu đường chủ lập tức có một loại điềm báo nguy hiểm như tâm hồn sụp đổ, khí tức tử vong bao phủ, khiến hắn sợ hãi tới lạnh người, không dám nói nhiều nữa.

- Xích Nguyệt Ma Giáo là việc mà cao tầng trong liên minh Thánh Vực phải đau đầu, chúng ta chỉ cần trấn thủ địa bàn của mình là được.

Hồng giáo chủ bình tĩnh trở lại, trầm giọng nói.

Thiết Ma cũng gật đầu tán thành, chỉ cần Thiết Huyết Giáo phụ trách khu vực Thiên Bồng đại quốc này là được rồi.

Triệu Phong cũng lạnh nhạt tự nhiên.

Hắn thân là Đà chủ của Thiết Huyết Giáo, phụ trách khu vực phân đà Thiên Thủy là được rồi, việc này cũng rất nhẹ nhàng.

Nếu so sánh thì toàn bộ khu vực Hoành Vân, hai đại Cường quốc, địa vực Hoành Vân Thập Tam Quốc khổng lồ cũng đều bị một tay Triệu Phong bình ổn thế cục.

Chẳng qua.

Tiếp theo, lời nói của Hồng giáo chủ lại khiến Triệu Phong lảo đảo thiếu chút nữa ngất xỉu.

- Triệu Phong, để cảm tạ ân tình của ngươi, bổn Giáo chủ có hai quyết định. Thứ nhất, bổ nhiệm ngươi làm Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo.

Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo?

Triệu Phong giật mình, không biết là kinh ngạc hay là vui mừng, có lẽ sầu lo thì nhiều hơn.

Thiết Huyết Giáo tại Thiên Bồng đại quốc là thế lực ngập trời, một tay che nửa bầu trời, dùng thủ đoạn thiết huyết để quét ngang mọi thứ.

Có thể trở thành Phó giáo chủ của một Giáo phái như vậy, địa vị chỉ dưới một người mà trên vạn người, có thể nói là tồn tại đáng ngưỡng mộ của hàng ức vạn sinh linh trong Đại quốc.

Còn không đợi Triệu Phong đáp ứng, Thiết Ma đã cười nói:

- Chúc mừng... Triệu Phó giáo chủ.

Hồng giáo chủ là Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, lại là người đứng đầu một Giáo, có thể nói là nhất ngôn cửu đỉnh.

Mặc dù Triệu Phong cảm thấy có chút đột ngột, nhưng bản thân hắn hình như cũng không có lý do nào để cự tuyệt.

Tiếp nhận chức vị Phó giáo chủ, địa vị và thân phận đề cao, năng lực của bản thân cũng càng lớn, có thể trợ giúp nhất định đối với việc tu hành của Triệu Phong.

Huống chi, đây là ý tốt của Hồng giáo chủ, Triệu Phong cũng không tiện cự tuyệt.

- Đa tạ Hồng giáo chủ.

Triệu Phong không mừng không lo, lập tức đồng ý.

Trong mắt Hồng giáo chủ lóe lên một tia dị sắc, xem ra chức vị Phó giáo chủ cũng không hấp dẫn Triệu Phong là bao.

Sở dĩ ông ta đề bạt Triệu Phong, chủ yếu là bắt nguồn từ sự thưởng thức và cảm tạ đối với Triệu Phong, tất nhiên, cũng không thể phủ nhận đôi chút ý tứ lôi kéo trong đó.

- Hồng ca, quyết định thứ hai của huynh, chẳng lẽ là...

Thiết Ma không khỏi có chút suy đoán, dường như nghĩ đến việc gì đó.

Còn có quyết định thứ hai?

Triệu Phong lập tức đề cao tinh thần, Hồng giáo chủ trước mắt chính là Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, là thành viên trong liên minh Thánh Vực, có năng lực rất lớn.

Năm đó, hai vật mà Hồng giáo chủ tặng cho hắn, đã gián tiếp thay đổi vận mệnh của Triệu Phong.

Triệu Phong mơ hồ cảm thấy, quyết định thứ hai này, có lẽ ý nghĩa không phải bình thường.

- Ta định đi liên minh Thánh Vực một chuyến, giúp ngươi tranh thủ một danh ngạch đặc thù. Đây chính là cơ hội để ngươi bước vào sân khấu chính thức của thế giới này.

Khóe miệng Hồng giáo chủ khẽ nhếch lên một nụ cười.

Cơ bội bước vào sân khấu chính thức của thế giới?

Trong lòng Triệu Phong khẽ động, nhưng trong đầu lại như bao phủ một tầng sương mù.

- Hồng ca, chẳng lẽ huynh định để cho hắn tiến vào hậu đài của liên minh Thánh Vực...

Trên mặt Thiết Ma có một tia chấn động.

Triệu Phong không khỏi kinh ngạc, từ thần sắc của hai vị cự đầu Giáo chủ đang nói chuyện với nhau, không khó để nhìn ra, “cơ hội” này quả thật rất không bình thường

- Kính xin Giáo chủ chỉ giáo!

Triệu Phong khó tránh khỏi có chút tò mò.

Hồng giáo chủ cười nói:

- Triệu Phong ngươi đã tới Truyền thừa Ngoại Vực, hẳn phải biết rằng Đại lục Thanh Hoa cũng không phải là Đại lục thực sự. Thế giới của chúng ta, là một phiến Hư Không Hải vô tận. Đại lục Thanh Hoa được gọi là Thanh Hoa Vực. Kỳ thực nó chỉ là một khối Đảo Vực nhỏ trong Hư Không Hải vô tận mà thôi.

- Ta biết.

Triệu Phong gật đầu, cũng không kinh ngạc.

Lúc ở di tích Tử Thánh, hắn đã từng biết điều này từ chỗ những đệ tử Tịnh Nguyệt Linh Tông

Từ xưa đã có truyền thuyết rằng sau khi Man Hoang Đại lục vỡ nát, hóa thành trăm triệu mãnh vỡ. Mỗi một hạn bụi bặm, hình thành một phương “Đảo Vực”, đây chính là tồn tại cùng loại với Đại lục Thanh Hoa.

- Thanh Hoa Vực chúng ta, chỉ là một Đảo Vực nhỏ bên trong phiến Hư Không Hải vô tận này, xung quanh còn có rải rác năm sáu Đảo Vực khác. Mà những Đảo Vực này, đều bị một Tông phái Nhị Tinh thống trị, đó chính là Tam Thánh Điện.

Hồng giáo chủ thoáng ngừng lại một chút.

Tam Thánh Điện? Tông phái Nhị Tinh?

Thể xác và tinh thần của Triệu Phong chấn động không ngờ đằng sau Đại lục Thanh Hoa cũng có bóng dáng của “Tông phái Nhị Tinh” khổng lồ.

Hơn nữa, lúc nghe thấy mấy chữ “Tam Thánh Điện”, Triệu Phong đột nhiên có chút cảm giác quen tai.

Bỗng nhiên, trong đầu Triệu Phong hiển hiện một đoạn đối thoại:

- Hiện nay Tam Thánh Điện trọng đám Đảo Vực nhỏ nhoi, cánh chim đón gió, khó có thể rung chuyển. Gần đây, còn liên kết với những Tông phái Nhất Tinh, thiêu chút nữa bài trừ “Bách Phần Trớ Chú” này. Hôm nay, năng lượng truyền tống đã hao hết, thuộc hạ đi trước...

Giờ khắc này, Triệu Phong rốt cuộc cũng hiểu đoạn văn này có hàm nghĩa gì.

Hiển nhiên.

Thế lực to lớn đã bố trí “Bách Phần cấm địa”, từng có ý đồ công chiếm Đại lục Thanh Hoa, kết quả lại bị Tam Thánh Điện ngăn cản.

Thế lực đó, có lẽ có quan hệ với Xích Nguyệt Ma Giáo.

- Ta sẽ nói cho ngươi biết một cái Chân tướng: Mấy trăm năm trước. Xích Nguyệt Ma Giáo tràn ngập khắp Đại lục, đôi kháng với liên minh Thánh Vực lãnh đạo Thập Đại Tông Phái, mà Tam Thánh Điện cũng cùng một Tông phái Nhị Tinh khác tranh đầu.

Hồng giáo chủ cười “hắc hắc”, nói.

Nghe vậy, Triệu Phong thiếu chút nữa la hoảng lên:

-... Đây mới là Chân tướng lịch sử?

Hắn quả thật không ngờ rằng năm xưa Xích Nguyệt Ma Giáo tràn ngập khắp Đại lục, thế lớn mạnh mẽ, thời đại ầm ầm dậy sóng sau lưng còn có một Chân tướng kinh thiên như vậy.

- Không sai, năm đó Đại lục Thanh Hoa chẳng qua chỉ là một chiến trường tranh đấu giữa hai đại Tông phái Nhị Tinh mà thôi. Cuối cùng, Tam Thánh Điện thắng còn Tông phái Nhị Tinh khác, vì khoảng cách quá xa xôi nên đã thất bại.

Thiết Ma dường như cũng biết bí mật này, vội vàng bổ sung

Triệu Phong nghe xong những lời này, trong lòng khó tránh khỏi rung động hồi lâu sau mới bình phục lại.

Đại lục Thanh Hoa to như vậy, cũng chỉ là chiến trường của hai đại Tông phái Nhị Tinh.

- Giáo chủ kể cho ta nghe những chuyện về Tam Thánh Điện, chẳng lẽ là...

Triệu Phong thoáng giật mình, trong đầu bỗng nhiên nảy sinh một ý niệm.

- Ha ha, không sai, ta định đề cử ngươi tiến vào Tam Thánh Điện. Đây chính là cơ hội mà toàn bộ Chân long thiên tài đều tha thiết ước mơ. Bởi vì ta là thành viên trung tâm của liên minh Thánh Vực, cho nên có quyền đề cử này.

Hồng giáo chủ nói thẳng

Gia nhập Tông phái Nhị Tinh... Tam Thánh Điện...

Trái tim Triệu Phong lập tức gia tốc.

Trong di tích Tử Thánh, hắn cạnh tranh với những thiên tài Ngoại Vực, biết rõ sự khổng lồ và đáng sợ của Tông phái Nhị Tinh là như thế nào.

Kể cả Đại lục Thanh Hoa, những Đại lục khác, thậm chí toàn bộ Tông phái Nhất Tinh và các thế lực, quốc gia khác, cũng đều làm một phần phụ thuộc vào Tam Thánh Điện.

- Triệu Phó giáo chủ, tin rằng với tư chất tiềm lực của ngươi, gia nhập Tam Thánh Điện, thậm chí trở thành đệ tử Chân truyền cũng không phải là chuyện khó.

Thiết Ma trêu ghẹo.

Thời đại này, chính là thời đại huy hoàng đỉnh phong trước nay chưa từng có của Đại lục Thanh Hoa.

Thiên kiêu cái thế của Đại lục như Triệu Phong gia nhập vào Tam Thánh Điện, có lẽ vấn đề không lớn.

- Một khi gia nhập Tông phái Nhị Tinh, ta có thể đi vào Ngoại Vực, bước vào sản khấu chính thức của thế giới... Thế nhưng...

Tâm niệm Triệu Phong đột nhiên xoay chuyển.

Bởi vì một vài nguyên nhân, cho nên nội tâm Triệu Phong thoáng trầm xuống

- Hồng giáo chủ, đa tạ hảo ý của ngài, về phần gia nhập Tam Thánh

Điện, ta bây giờ vẫn chưa thể quyết định được.

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Cái gì?

Vẻ mặt của hai người Hồng giáo chủ lập tức ngưng tụ, nhìn về phía Triệu Phong với vẻ không thể tin nổi.

Bọn họ vốn tưởng rằng đối diện với cơ hội này, Triệu Phong sẽ đáp ứng mà không hề nghĩ ngợi.

Nhưng không ngờ rằng Triệu Phong lại có ý cự tuyệt, ít nhất là trong thời gian ngắn vẫn không thể quyết định được.

- Triệu Phong trước hết ngươi có thể cân nhắc, ta ít nhất phải chờ nửa năm, đợi đến khi nguyên khí khôi phục được bảy tám phần mới có thể tiến vào liên minh Thánh Vực được.

Hồng giáo chủ có vẻ thất vọng ngược lại cũng không hỏi nguyên nhân cụ thể.

Một lát sau.

Triệu Phong và Thiết Ma cùng nhau rời khỏi tẩm cung bên dưới mặt đất.

Thiết Ma nhịn không được sự hiếu kỳ, hỏi:

- Triệu Phó giáo chủ, cơ hội tốt như vậy, ngươi còn gì phải cân nhắc nữa?

Triệu Phong thở dài, lại không hề giải thích.

Hắn không thể lập tức đáp ứng cơ hội lần này, chủ yếu là vì hai nguyên nhân:

Một trong những nguyên nhân đó, chính là di tích Tử Thánh.

Triệu Vũ Phi trước mắt vẫn còn ở trong di tích Tử Thánh, theo như Lục Vu Trí Giả phỏng đoán, rất có thể nàng sẽ lành ít dữ nhiều.

Triệu Phong không thể bỏ qua không quan tâm đến Vũ Phi, hơn nữa, hắn còn muốn thực hiện kế hoạch Bách Thi, mà muốn kiếm được tài nguyên, có lẽ phải tiến vào di tích Tử Thánh một chuyến nữa.

Nếu như có thể tu luyện bên trong “Di tích Tử Thánh”, hiệu quả sẽ không thể thua kém gì Tông phái Nhị Tinh, thậm chí còn tốt hơn.

Nguyên nhân thứ hai, liên quan đến vị hôn thê Liễu Cầm Tâm.

Nếu như cuối cùng vẫn không thể xác định sinh tử hay nơi hạ lạc của Liễu Cầm Tâm, Triệu Phong khó có thể bình tâm được.

Hắn thậm chí còn nảy ra một kế hoạch lâu dài, đó là chờ khi có đủ thực lực, hắn sẽ đi ra Ngoại Vực rộng lớn, tìm kiếm “Thiên Thánh cầm truyền thừa” kia.

Hai nguyên nhân này, khiến Triệu Phong không thể mạo muội gia nhập Tam Thánh Điện được.

Một khi gia nhập Tông phái Nhị Tinh sẽ bị đủ loại Tông quy bó tay bó chân, mất đi sự tự do.

Mấy ngày sau.

Tin tức Thiết Huyết Giáo lại có thêm một vị Phó giáo chủ mới, lập tức lan truyền khắp nơi trên Đại quốc.

Đầu tiên là Thiết Huyết Giáo, trên dưới đều chấn động

Mọi người đều biết, người cầm lái của Thiết Huyết Giáo trước mắt chính là Phó giáo chủ Thiết Ma.

Nhưng bây giờ, trong Thiết Huyết Giáo lại xuất hiện thêm một vị "Phó giáo chủ", điều này đủ khiến cho Thiên Bồng đại quốc nổi lên một hồi sóng lớn.

Theo một ít tin tức tiết lộ, người bổ nhiệm chức vị này, chính là "Hồng giáo chủ" đã ngủ say nhiều năm.

Tin tức này đã gây chấn động toàn bộ Đại quốc, thậm chí kinh động rất nhiều thế lực lớn hoặc cường Tông tại Bắc đại lục.

Nếu như tin đồn không sai, Thiết Huyết Giáo sẽ chính thức phục hưng, e rằng ngay cả đệ nhất Tông của Bắc đại lục là "Thiên Nguyên Tông" cũng sẽ bị rung chuyển.

Một tháng sau...

Tại Tổng Đà của Thiết Huyết Giáo, trong một tòa đại điện trang nghiêm.

- Bái kiến Triệu Phó giáo chủ.

Phía dưới, một vài thành viên cường giả cao tầng trong Thiết Huyết Giáo đều đồng loạt hành lễ.

Phần lớn thân ảnh ở nơi này, tu vi thấp nhất cũng là Chân Nhân cấp,

bọn họ đều là tinh anh cường giả của Tổng Đà, có một số là cự đầu đến từ các Phân Đà.

Ngồi ở vị trí tương đối gần Triệu Phong, theo thứ tự là Điệp Diệp và Khương Tam Phong.

Hiện nay, Điệp Diệp và Khương Tam Phong đã trở thành phụ tá đắc lực của Triệu Phong, cũng đồng thời là một thành viên cao tầng trong Thiết Huyết Giáo.

Hành lễ xong xuôi, trong đại điện lập tức chìm vào yên tĩnh.

Triệu Phong ngồi trên bảo tọa, hai mắt khép hờ, cũng không lập tức lên tiếng.

Sau khi trở thành Phó giáo chủ, đây vẫn là lần đầu tiên hắn chủ trì Giáo vụ.

Bởi vì, gần đây Thiết Ma đã rời khỏi Tổng Đà, ra ngoài tiêu diệt một đám dư nghiệt lửa cháy tàn tro của Xích Nguyệt Ma Giáo.

Ngồi ở phía dưới, mọi người đều ngừng thở, có một vài người tâm thần bất định, hoặc là ngưỡng mộ nhìn lên thiếu niên tóc lam đang ngồi trên bảo tọa.

Tục ngữ nói, quan mới tiền nhiệm có ba phần hỏa khí

Bây giờ Giáo vụ trong Thiết Huyết Giáo, tạm thời do Triệu Phong chướng quản, đám cao tầng trong Thiết Huyết Giáo, không thể nào đoán trước được, tiếp theo việc gì sẽ chờ đợi bọn hắn.

Chương 506: Quét sạch

Đại điện Thiết Huyết Giáo.

Triệu Phong ngồi xếp bằng trên bảo tọa Giáo chú, chậm rãi mở mắt.

Lúc này, Khương Tam Phong chợt truyền âm nhắc nhở:

- Phó giáo chủ, dựa theo lệ cũ, Tổng Đà Thiết Huyết Giáo, ít nhất mỗi tháng phải chủ trì Giáo vụ một lần. Ngài phải lên tiếng, để cho đám thuộc hạ trình bày một vài sự vụ quan trọng, đồng thời, ngài cũng phải làm ra quyết định...

Triệu Phong nhíu mày, dùng tay vuốt vuốt trán.

Một tháng gần đây, hắn vừa bế quan vừa phát động đội ngũ, tìm kiếm một vài loại tài liệu.

Trong lúc này, Triệu Phong cũng tích cực tham gia trong một lần hành động tiêu diệt toàn bộ dư nghiệt của Xích Nguyệt Ma Giáo. Chẳng qua, lúc hắn đuổi tới nơi thì chỉ còn lại một vài đám tôm tép nhỏ của Ma Giáo, rất là mất hứng.

- Bắt đầu đi!

Ánh mắt Triệu Phong đảo qua đám thành viên cao tầng trong đại điện Thiết Huyết Giáo.

Thoáng chốc, trong đại điện chợt sinh ra một luồng áp bách vô hình, khí tức tinh thần Chân Chủ cấp, mặc dù không tận lực phát ra, nhưng

cũng đủ khiến Chân Nhân cấp, Chân Huyền cấp bình thường cảm thấy tâm thần bất an.

Tâm hồn của Triệu Phong cực kỳ mạnh mẽ, tiếp cận Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, cảnh giới tinh thần chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn Thiết Ma.

- Thật đáng sợ, chỉ một ánh mắt mà khiến tâm thần của ta thiếu chút nữa là sụp đổ rồi.

- Triệu Phó giáo chủ tân nhiệm này, mang đến áp bách tinh thần còn mạnh hơn cả Phó giáo chủ Thiết Ma...

Đám cao tầng trong đại điện bị ánh mắt của Triệu Phong đảo qua, tâm linh không khỏi rung động

Sự tích truyền thuyết liên quan tới vị Triệu Phó giáo chủ này, bọn họ đều đã từng nghe qua.

Đào hôn khỏi Hồng Hồ Thành, cưỡng chế Cầm Vương Phi, quét ngang phân đà Thiên Thủy, dương danh Chân Long hội, trở thành tàn thiên kiêu cái thế... Thậm chí gần đây, liên tiếp đánh bại mây vị Chân Chủ cấp, thậm chí còn tự tay giết chém đám người Cầm Kiếm Cung chủ.

Nhiều ánh sáng vinh quang rực rỡ như vậy, bao phủ lên người một tân tú mới xuất hiện, quả thật tìm khắp Đại quốc này cũng không tìm ra được người thứ hai.

Phóng mắt khắp Thiên Bồng đại quốc hiện nay, cự đầu như Triệu Phong cũng chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay, uy chấn bát phương

- Thế nào, các ngươi không có gì để nói sao? Vậy thì tốt, bổn tọa đang chuẩn bị đi xa một chuyến...

Triệu Phong mỉm cười vui vẻ, nhìn về đám người vẫn còn đang ngơ ngẩn, liền chuẩn bị đứng dậy rời đi.

Thời gian diễn ra Chân Long Trà Hội càng lúc càng gần.

Triệu Phong còn muốn đi tham gia nơi náo nhiệt này, để kiến thức xem “huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục” có thực lực cỡ nào.

- Phó giáo chủ xin dừng bước.

- Chúng ta còn có chuyện quan trọng muốn trình bày...

Một đám cao tầng trong Giáo, lập tức có chút nóng vội, gấp gáp lên tiếng.

Khương Tam Phong và Điệp Diệp nhìn nhau, cả hai đều lộ vẻ cổ quái. Nhìn bộ dạng Triệu Phong, giống như chi ước có thể vứt bỏ mặc kệ mọi người, còn bản thân thì tiêu dao tự tại.

- Triệu Phó giáo chủ, lần trước hành động tiêu diệt toàn bộ dư nghiệt của Xích Nguyệt Ma Giáo, sở dĩ thất bại, sau một phen điều tra, chúng ta đã xác định được bên trong Xích Nguyệt Ma Giáo, thậm chí là trong hàng ngũ cao tầng, có nội ứng của dư nghiệt Ma Giáo...

Một vị Hộ pháp Chân Huyền cấp khom người nói.

Có nội ứng?

Lời này vừa nói ra, trong đại điện chợt dấy lên một hồi xôn xao.

- Năm xưa, sau khi Xích Nguyệt Ma Giáo bại vong, phần lớn dư nghiệt Ma Giáo đều lưu lạc khắp nơi trên Đại lục, thậm chí có một số còn có mưu đồ với các thế lực lớn nhỏ.

Triệu Phong nhướng mày, khả năng này quả thật rất lớn.

Lần trước hành động tiêu diệt toàn bộ dư nghiệt của Xích Nguyệt Ma Giáo, hắn cũng có tham gia, vốn dĩ phát hiện được một cứ điểm của Ma Giáo, nào ngờ đến lúc mọi người xông tới, chỉ còn lại một vài con tôm tép không đáng kể.

Bất luận là Địa vực Hoành Vân hay là Thiên Bồng đại quốc, đều không thể tránh khỏi tình huống này.

Tại Khu vực Hoành Vân, Triệu Phong cơ bản đã tiêu diệt sạch toàn bộ.

Nhưng tại Thiên Bồng đại quốc, địa vực này quá lớn, ít nhất phải lớn gấp mấy chục lần khu vực Hoành Vân, hơn nữa có rất nhiều thể lực lớn nhỏ, vô cùng rắc rối phức tạp.

Về “sự kiện nội ứng”, mọi người thương thảo một hồi, Triệu Phong ngược lại không lên tiếng.

Thần Linh nhãn của hắn có thể nắm rõ bản chất trên thế gian, còn có một loại lực lượng thần bí có thể điều khiển và ảnh hưởng đến tâm linh của người khác.

Mọi người bị Thần Linh nhãn của Triệu Phong quét qua một lượt, đều có một loại ảo giác như tâm linh bị xuyên thấu.

- Một tên, hai tên, ba tên...

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một tia lãnh ý.

Hắn không chỉ có Thần Linh nhãn, nắm giữ tinh thần đồng thuật huyền diệu, hơn nữa, trong Vạn Quỷ Châu còn có một tên cự đầu cấp bậc Đường chủ.

Triệu Phong lặng lẽ ghi nhớ những kẻ bị hắn nhìn xuyên thấu tâm linh, lập tức phát hiện một vài thành viên cao tầng trong Giáo bị "hiềm nghi".

- Chuyện này, trước hết để sau hãy nói.

Triệu Phong vung tay lên, trực tiếp bỏ qua chuyện này.

Tiếp theo là những loại sự vụ rườm rà, dồn dập trình đến trước mặt Triệu Phong

- Đà chủ phân đà Tử Diệp tuổi già thoái ẩn, tạm thời trống một vị trí Đà chủ, mời Phó giáo chủ định đoạt.

Một vị Phó Đà chủ phân đà lên tiếng, trên mặt lộ vẻ chờ mong bộ dạng có chút rục rịch.

- Cầm Kiếm Cung quần long vô thủ, thế lực của Giáo ta có ý đồ chiếm đoạt một vài địa bàn nơi đó, kết quả bị đám người Hoàng thất, Liễu gia Tông hệ quấy nhiễu...

Một vị Đà chủ già nua chợt thở dài.

- Thế cục của Đại quốc hiện nay, Cầm Kiếm Cung chỉ còn trên danh nghĩa, Đại trưởng lão của Liễu hệ đã vẫn lạc, Thiết Huyết Giáo ta đã có đại thế bao trùm tất cả. Thuộc hạ đề nghị, trên dưới bổn Giáo cần một lòng tiêu diệt thể lực đôi lập, thay đổi Quốc chủ.

- Diệt trừ đối lập, thay đổi Quốc chủ.

Trong đó, không thiếu những cao tầng dã tâm bừng bừng, đạt được rất nhiều sự ủng hộ.

Người phát ra khẩu hiệu “Diệt trừ đối lập, thay đổi Quốc chủ” là một vị Trưởng lão của Tổng Đà, tu vi cao tới Chân Huyền cấp đại thành.

- Hừ, thay đổi Quốc chủ? Việc này đối với Thiết Huyết Giáo hiện nay, căn bản không có bao nhiêu khó khăn. Nhưng nguy cơ đại cục lớn nhất trước mắt, vẫn là Xích Nguyệt Ma Giáo.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, nhìn chằm chằm vào vị Trưởng lão Tổng Đà có dã tâm bừng bừng kia.

- Thuộc... Thuộc hạ chỉ muốn Thiết Huyết Giáo có thể nhanh chóng xưng bá Đại quốc, trở thành thế lực Nhất Tinh mới...

Vị Trưởng lão Tổng Đà kia bị nhìn đến mức cảm thấy trong lòng chột dạ, trên trán ứa ra mồ hôi lạnh.

- Người đâu, bắt lại cho ta!

Triệu Phong đạm mạc hạ lệnh.

Vừa nói xong, “vụt vụt” một tiếng, Điệp Diệp và Khương Tam Phong ở bên cạnh lao lên, ra tay như sét đánh, đè vị Trưởng lão Tổng Đà kia xuống đất.

Trong đại điện, một đám cường giả trong giáo đều kinh hãi lạnh người, tất cả đều có chút khó hiểu.

- Triệu Phó giáo chủ, cho dù ngài là Phó giáo chủ, cũng không thể vô duyên vô cớ trừng phạt ta. Nếu không làm sao có thể phục chúng?

Vị Trưởng lão Tổng Đà kia không dám phản kháng, nhưng lại bày ra vẻ mặt kêu oan thảm thiết.

- Còn dám nói láo, hiện nay là thời đại Ma Giáo phục hưng, ngươi khơi mào gây nội chiến trong Đại quốc, là có ý đồ gì?

Bên trong Thần Linh nhãn của Triệu Phong bắn ra một luồng lực lượng tinh thần không thể ngăn cản, "ầm" một tiếng, vị Trưởng lão Tổng Đà kia chỉ cảm thấy tâm hồn chấn động phòng tuyến tâm linh tức thì bị đột phá, trong lời nói lộ ra đủ loại sơ hở.

Một vài cao tầng trong Giáo không khỏi giật mình.

Nếu như Thiên Bồng đại quốc xảy ra nội loạn đại chiến, kẻ nào sẽ có lợi nhất? Hiển nhiên là Xích Nguyệt Ma Giáo đang muốn Đông Sơn tái khởi rồi.

Sau đó.

Triệu Phong thậm chí không cần sử dụng Thần Linh nhãn, như vậy cũng đủ khiến cho Trưởng lão Tổng Đà kia tâm thần sụp đổ, lộ ra sơ hở, lòi cái đuôi thân phận "nội ứng Ma Giáo".

Ngắn ngủi chỉ trong chốc lát, Triệu Phong đã bắt ra một tên nội gian của Ma Giáo.

Một vài cao tầng ở đây, chỉ nhìn thôi cũng thầm cảm thấy trong lòng rét lạnh.

Đương nhiên, sở dĩ Triệu Phong xác định là kẻ này, bởi vì lúc trước

hắn đã dùng Thần Linh nhãn quan sát, liền phát hiện vài chỗ đáng ngờ.

Nửa canh giờ sau.

Trong đại điện của Thiết Huyết Giáo, phần lớn thành viên đều cảm thấy tâm thần bất định, cực kỳ kinh hãi.

Liên tiếp hai ba tên “nội gian” bị Triệu Phong bắt ra, chủ yếu là năng lực đặc biệt của huyết mạch đồng tử.

Đương nhiên, những tên nội ứng trong Giáo này cũng không phải hoàn toàn là dư nghiệt của Ma Giáo, trong đó quá nửa là đến từ trận doanh của Hoàng thất.

Mấy ngày sau đó...

Tổng Đà của Thiết Huyết Giáo, trải qua một đợt thanh trừng, lòng người bàng hoàng, lần lượt có một đám “nội gian” bị thanh lý.

Hết thảy mọi chuyện đều bắt nguồn từ Phó giáo chủ tân nhiệm có khả năng “nhìn thấu mọi việc”.

Trong vô hình, uy danh của Triệu Phong đã bao trùm toàn bộ Tổng Đà Thiết Huyết Giáo.

Chỉ trong mấy ngày ngắn ngủi, chém đầu hơn mười vị cao tầng trong Giáo, điều này sao có thể không khiến lòng người kinh động bàng hoàng?

Điều này cũng khiến cho mọi người đều cảm thấy sợ hãi, mỗi khi bị ánh mắt của Triệu Phong quét tới, cảm giác không rét mà run.

Chỉ trong một thời gian ngắn...

Triệu Phong quản lý Giáo vụ mới hơn nửa tháng, đã quét sạch từ trên xuống dưới Tổng Đà Thiết Huyết Giáo.

Rốt cuộc, đến một ngày, Phó giáo chủ Thiết Ma cũng trở về, phật hiện trong Tổng Đà là một bầu không khí sâm nghiêm áp lực, rõ ràng ác liệt hơn trước kia rất nhiều.

Thiết Ma thầm giật mình, sau khi biết được Chân tướng, vừa sợ hãi vừa thán phục, trên mặt lộ vẻ vui mừng.

Hành động này của Triệu Phong đã giúp Tổng Đà Thiết Huyết Giáo nhổ đi những khối u ác tính, tác dụng của nó so với diệt sát địch nhân còn hiệu quả gấp trăm lần.

Đến khi trời tối.

Triệu Phong tìm gặp Thiết Ma, hai người gặp nhau trong một tòa mật điện.

- Ta phải đi xa một chuyến, mọi sự vụ trong Giáo, xin giao lại cho Thiết đại ca.

Triệu Phong nói.

S au khi Thiết Ma trở về, hắn liền có cảm giác nhẹ nhõm như trút được gánh nặng

Hắn có Thần Linh nhãn, có thể nhìn thấu nhân tâm, chỉ cần đối thủ có tu vi thấp hơn hắn, đều rất khó may mắn thoát khỏi.

Bởi vậy, Triệu Phong xử lý sự vụ trong Giáo cũng khá nhanh. Chẳng

qua, đây cũng không phải là con đường mà hắn muốn đi.

- Ồ? Vào thời điểm này đi xa, nhất định là ngươi muốn tham gia Chân Long Trà Hội rồi.

Thiết Ma không hề suy tư đã lên tiếng.

Dù sao ông ta cũng đã từng trải qua Chân Long hội, chẳng qua xếp hạng còn xa mới bằng Triệu Phong mà thôi.

Triệu Phong gật đầu cười, hắn muốn đi xem một chút, không biết những thiên kiêu cái thế trở về từ Truyền thừa Ngoại Vực đã thu được những tiến bộ gì. Đồng thời hắn cũng có chút hứng thú với "Tam Nhãn Thánh Tử" - người được tôn xưng là huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục.

- Với thực lực của ngươi, phóng mắt khắp Đại lục hiện nay, trong đám thế hệ mới, có lẽ chỉ có Vũ Thiên Ngô mới có thể đối đầu với ngươi. Chẳng qua, ngươi cũng phải chú ý Tam Nhãn Thánh Tử kia một chút.

Thiết Ma nhắc nhở.

- Ồ? Tam Nhãn Thánh Tử?

Triệu Phong có chút hứng thú.

- Tam Nhãn Thánh Tử chính là người hai lần đạt được hạng nhất Chân Long hội trước Vũ Thiên Ngô, hẳn hiện nay đã hơn năm mươi tuổi, theo lý thuyết thì không được tính vào hàng ngũ Tân Tú nữa. Ngoài ra, mấy năm trước, hắn đã được liên minh Thánh Vực đề cử gia nhập Tam Thánh Điện. Hiện nay, hắn đã tấn thăng thành một Chấp sự của Tam Thánh Điện rồi...

Thiết Ma chậm rãi kể lại.

Tam Thánh Điện?

Thần quang trong mắt Triệu Phong lóe lên, không ngờ rằng Tam Nhãn Thánh Tử là một thành viên trong “Tam Thánh Điện”, thậm chí còn là một tên Chấp sự.

- “Tam Nhãn Thần Quang” của hắn được xưng là “Vạn pháp bất phá, vô kiên bất tồi”, cho tới nay, vẫn là kẻ có được huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục. Đến lúc đó, e rằng hắn sẽ bất chấp bối phận, tìm ngươi gây hấn quyết chiến. Bởi vì hình như Tam Nhãn Thánh Tử và Băng Vi Tiên Tử, có hôn ước thì phải.

Thiết Ma có chút lo lắng.

Triệu Phong và Vũ Thiên Ngô đối đầu, có lẽ thắng bại 5-5.

Nhưng Tam Nhãn Thánh Tử này lại không cùng độ tuổi với bọn hắn, huống chi còn xuất thân từ Tông phái Nhị Tinh.

- Thì ra là vậy, Tam Nhãn Thánh Tử và Băng Vi Tiên Tử có hôn ước trên người.

Trong lòng Triệu Phong có chút kinh ngạc.

Thiết Ma cũng nói qua một lượt về đặc tính huyết mạch đồng tử của Tam Nhãn Thánh Tử.

Triệu Phong không hề bỏ qua, rất nghiêm túc lắng nghe.

- Đa tạ Thiết đại ca đã nhắc nhở, chẳng qua, cho dù Tam Nhãn

Thánh Tử kia không ra tay thì ta cũng muốn khiêu chiến với hắn.

Trong ngôn từ của Triệu Phong, lộ ra một sự tự tin cường đại chưa từng có.

Tại băng vực xa xôi.

Một nam một nữ sóng vai nhau đứng trên một tòa lầu các được gọt nên từ băng tuyết.

-... Huyết mạch đồng tử của Triệu Phong kia, có rất nhiều loại đặc tính, bao gồm tinh thần huyễn thuật, Đồng Hỏa công kích, Hàn lực đóng băng...

Băng Vi Tiên Tử kể lại chi tiết.

Ở bên cạnh nàng là một thanh niên tóc vàng, khuôn mặt lạnh lùng, góc cạnh rõ ràng như đao gọt, trên trán hắn có một “con mắt thứ ba”, nhưng lại khép kín, không nhìn ra lư sơn chân diện mục.

- Vi muội yên tâm, “huyết mạch Thánh Nhãn” của ta đã thức tỉnh đến giai đoạn thứ ba, dưới Đan Nguyên cảnh, gần như có thể khắc chế hết thảy huyết mạch đồng tử trên thế gian.

Chương 507: Xích nguyệt đường chủ lệnh

Mấy ngày sau.

Tổng Đà Thiết Huyết Giáo, trước một Diễn Võ Trường trống trải, đứng đầy những thân ảnh trẻ tuổi.

- Triệu Phong sao còn chưa đến? Chúng ta rốt cuộc phải chờ tới khi nào?

Một thiếu niên mặc hoa y nhàu nát, hai tay đan vào nhau, dáng vẻ lười biếng.

- Vương Tiểu Quái ngươi lá gan thật non nhỏ, tại địa bàn của Thiết Huyết Giáo, mà dám nói năng lỗ mãng với Phó giáo chủ.

Khương Tam Phong lạnh lùng nói.

Vương Tiểu Quái “hừ” một tiếng, vẻ mặt hậm hực, thần sắc thoáng có chút thu liễm.

Bên cạnh Vương Tiểu Quái, có hai người trẻ tuổi, lần lượt là một thanh niên tóc xù mặc áo bào vàng, cùng với một thanh niên tuấn mỹ mặc chiến bào.

Thì ra.

Ba người này chính là mấy vị Chân long thiên tài tại cảnh nội của Thiên Bồng đại quốc, hiện đang tập hợp chuẩn bị, cùng nhau đi tham

gia Chân Long Trà Hội.

Hai người bên cạnh Vương Tiểu Quái, chính là Kim Thái Tử và Thiên Vân Chi.

Trong Chân Long hội lần này, biểu hiện của Thiên Bồng đại quốc tốt một cách bất ngờ, nhân số Chân long thiên tài chiếm nhiều nhất trong số các Đại quốc.

Bên phía Thiết Huyết Giáo thì có ba Chân long thiên tài, bao gồm: Triệu Phong, Khương Tam Phong, Điệp Diệp.

- Khương Tam Phong, lần Chân Long Trà Hội này có chút gấp gáp, nếu không phải vì chờ Triệu Phong thì chúng ta đã xuất phát trước một tháng rồi.

Kim Thái Tử không nhịn được mà phàn nàn.

Bọn hắn sở dĩ chờ đợi Triệu Phong, chính là vì đối phương không chỉ là đệ nhất thiên tài của Đại quốc, mà còn là thiên kiêu cái thế của Đại lục.

Nếu như có thể đi cùng Triệu Phong đến Chân Long Trà Hội thì khi đến nơi cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Nói đơn giản là, Triệu Phong là người lĩnh quân của đám thiên tài Đại quốc, thậm chí là Vương Giả trong đám Chân long thiên tài của toàn bộ Bắc đại lục.

- Triệu Phó giáo chủ từng nói, hôm nay đúng giờ xuất phát.

Khương Tam Phong có chút không chắc chắn

Đúng lúc này, từ xa truyền đến tiếng xé gió.

- Phó giáo chủ tới rồi.

Một vị nữ tử áo trắng nhẹ nhàng đáp xuống trên mặt đầy vẻ vui mừng, chính là Điệp Diệp.

Nàng vừa dứt lời, trên Diễn Võ Trường rộng rãi, lập tức truyền đến một trận cảm giác tê dại nhè nhẹ.

Một thân ảnh tóc xanh, gần như cùng lúc xuất hiện bên cạnh Điệp Diệp.

- Triệu Phong

Trong mắt Kim Thái Tử và Thiên Vân Chi tràn ngập kinh hãi.

Hai người căn bản không thể thấy rõ Triệu Phong làm thể nào hiện thân.

Có thể khẳng định rằng Điệp Diệp xuất phát sớm hơn Triệu Phong nhiều, nhưng người sau lại cùng lúc đến nơi.

- Ừm, nhãn số đều đến đông đủ rồi, chúng ta xuất phát thôi!

Triệu Phong nhanh chóng nói

- Xuất phát gì?

Hai mắt Vương Tiểu Quái nhìn chằm chằm Triệu Phong trên mặt đầy vẻ kiêng kỵ, nhưng cũng khó có thể che giấu được chiến ý mãnh liệt.

Khương Tam Phong cười nói:

- Phó giáo chủ, trước khi mấy người chúng ta xuất phát, phải luận bàn một phen, thuận tiện để cho Phó giáo chủ chỉ điểm đôi chút, tránh làm mất mặt tại Chân Long Trà Hội.

- Được.

Triệu Phong cũng không phản đối.

Mấy người kia tập trung tại Diễn Võ Trường hiển nhiên đều có dụng ý này.

Ánh mắt Triệu Phong đảo qua ba người Vương Tiểu Quái, Kim Thái Tử, Thánh Vực Chân Long Hội, tu vi bọn họ đều đạt tới Chân Huyền cấp tiểu thành, trong đó, tu vi của Kim Thái Tử đã tiếp cận Chân Huyền cấp đại thành.

Khương Tam Phong gần đây mới đột phá Chân Huyền cấp, Điệp Diệp thì vẫn còn ngừng lại tại Chân Nhân Cấp đỉnh phong

So với trước Chân Long hội, mấy người này đều có tiến bộ cực lớn, không hổ là Chân Long Trà Hội nổi danh.

Triệu Phong vừa mới nói xong việc luận bàn nhanh chóng bắt đầu.

Người đầu tiến lên sân là Vương Tiểu Quái, hắn hung hăng liếc nhìn Khương Tam Phong một cái, dường như ghi hận đối phương vừa rồi đã quát tháo mình.

Khương Tam Phong cũng không sợ, gần đây hắn đột phá Chân Huyền cấp, công pháp truyền thừa lại càng tiến thêm một bậc, thực lực tăng mạnh.

Trên Diễn Võ Trường hai đạo thân ảnh nhanh chóng giao thoa cùng một chỗ.

Triệu Phong có chút hứng thú quan sát.

Chẳng qua, tốc độ phân định thắng bại của hai người so với tưởng tượng còn nhanh hơn.

- Thiên Viên Thần La!

Song quyền của Vương Tiểu Quái đấm lên ngực, gầm nhẹ một tiếng, làn da toàn thân giống như kim cương nham thạch, bộ lông dựng lên, hình thành một lớp vân màu vàng hình thể bỗng nhiên bành trướng khuếch trương một vòng giống như một đầu Kim Cương Hầu.

Vương Tiểu Quái đánh ra một quyền, đại địa chấn động lực lượng cơ thể cuồng bạo, rung chuyển hư không Mắt thường chỉ nhìn thấy một đạo quyền ảnh màu tím, chập chờn một tầng ánh sáng màu vàng uy năng bá đạo đủ để nghiền nát một tòa núi cao.

Uy năng quyện thế này, áp bách Khương Tam Phong đến mức hít thở không thông thiếu chút nữa thổ huyết.

- Ầm...

Chiến kỹ truyền thừa của Khương Tam Phong chỉ vừa mới phát ra, đã bị một quyền cường thể của Vương Tiêu Quái nghiên nát, thân thể bay ngược ra ngoài.

- Khương Tam Phong

Điệp Diệp kinh hãi hô lên, không thể tin nổi, vội vàng đi qua đỡ Khương Tam Phong đậy.

Một quyền vừa rồi, trực tiếp đánh cho Khương Tam Phong không đứng dậy nổi.

Một chiêu phân thắng bại.

Hai người căn bản không phải cùng một cấp độ thực lực.

- Vương Tiểu Quái này sau khi tiến vào Truyền thừa Ngoại Vực, huyết mạch tiến thêm một bước thức tỉnh, tốc độ phát triển có thể nói là nhanh nhất trong đám người ở đây.

Ánh mắt Triệu Phong có chút ngưng tụ, không ngờ Vương Tiểu Quái lại cường hãn như vậy.

Khương Tam Phong thua không oan uổng

Vương Tiểu Quái đánh bại hắn, hoàn toàn là nhờ ưu thế áp đảo.

Mặc dù Vương Tiểu Quái chỉ có tu vi Chân Huyền cấp tiểu thành, nhưng chiến lực của hắn so với năm đại thiên kiêu cái thế lúc vừa tham gia Chân Long hội năm xưa đã không còn cách biệt quá lớn.

Đối với việc này.

Kim Thái Tử và Thiên Vân Chi cũng không cảm thấy kỳ quái.

- Nửa năm gần đây, chúng ta đều từng thua trong tay tiểu tử này. Kim Thái Tử có chút không cam lòng.

Mấy người Triệu Phong cũng không khỏi giật mình.

Thì ra, trước khi Triệu Phong trở về, Vương Tiểu Quái chính là đệ

nhất thiên tài của Thiên Bồng đại quốc.

Sau đó.

Kim Thái Tử và Thiên Vân Chi đã triển khai một hồi chiến đấu đặc sắc.

Sau mười mấy hiệp chiến đấu, lực lượng huyết mạch Thiên, Vân nhị tộc trong cơ thể Thiên Vân Chi bộc phát, Đao Ý cường đại trảm phá mây xanh, đánh bại Kim Thái Tử.

- Thiên Vân Chi, không ngờ ngươi cũng tiến bộ lớn như thế.

Kim Thái Tử có chút cay đắng, bản thân hán đã từng là đệ nhất thiên tài Đại quốc, bây giờ lại có kết cục thật ảm đạm

Mấy tháng trước, lực lượng giữa hẳn và Thiên Vân Chi vẫn còn ngang nhau, không ngờ bây giờ Thiên Vân Chi đã vượt lên một bậc.

Triệu Phong thầm gật đầu, tiềm lực của Thiên Vân Chi rất lớn, có được huyết mạch và lĩnh ngộ được Đao Ý, dưới chân Chủ cấp, e rằng khó gặp được đối thủ.

Sau khi Thiên Vân Chi chiến thắng chiến ý trên người dâng trào, lại phát ra khiêu chiến với Vương Tiêu Quái.

Vương Tiểu Quái cười khùng khục, thúc dục huyết mạch chiến kỹ, thế không thể đỡ, từng quyền rung chuyển hư không trên mặt đất xuất hiện từng đạo vết nứt.

Không có quá nhiều màu mè lòe loẹt, chỉ đơn giản thô bạo dùng lực áp người.

Sau mười hiệp...

- Keng keng...

Thiên Vân Chi cả người lẫn đao đều bị Vương Tiểu Quái một quyền đánh bay ra ngoài.

Khí lực Vương Tiểu Quái cường đại, lực lượng cơ thể gần như có thể quét ngang quá nửa Chân Huyền cấp bình thường mà một khi thúc dục bí kỹ huyết mạch, lực lượng và phòng ngự đồng thời tăng vọt gấp đôi, thực lực phá vỡ rào cản cảnh giới.

- Khặc khặc khặc...

Vương Tiểu Quái song quyền đấm ngực, toàn thân cứng rắn như kim cương thiết nham, khí thế cường đại áp bách toàn trường

Một vài cường giả Thiết Huyết Giáo ở gần đó đều có chút hoảng sợ khi nhìn về phía Vương Tiêu Quái.

Xem chừng, dưới chân Chủ cấp, Vương Tiểu Quái đã là vô địch rồi.

Luận khí lực phòng ngự, hắn không hề thua kém Thạch Thừa Thiên - một trong năm đại thiên kiêu cái thế ngày xưa. Mà công kích của hắn có tính bạo tạc, huyết mạch càng có ưu thế hơn.

Trong vô hình, Vương Tiểu Quái đã quét ngang toàn trường

- Được rồi, xuất phát thôi!

Triệu Phong thoáng đánh giá ưu khuyết của mỗi người một ít, sau đó chuẩn bị xuất phát.

Thiên Vân Chi và Kim Thái Tử nghe xong đánh giá, đều có chút thông suốt.

- Triệu Phong, trận chiến giữa chúng ta còn chưa bắt đầu.

Vương Tiểu Quái cười một tràng quái dị, thân hình lóe lên, ngăn cản Triệu Phong.

Mọi người đều sững sờ.

- Vương Tiểu Quái, ngay cả Phó giáo chủ mà ngươi cũng dám khiêu chiến? Cho dù là một vài Chân Chủ cấp cũng không phải là đối thủ của Triệu Phó giáo chủ nữa là ngươi.

Khương Tam Phong lắc đầu cười.

Vừa rồi hắn bị một quyền của Vương Tiểu Quái đánh cho choáng váng tự nhiên không thể bỏ qua cơ hội đả kích đối phương

Rất nhiều người đang xem chiến ở đây, đều kinh ngạc bật cười.

Uy danh của Triệu Phong bọn họ cũng đều biết, liên tiếp đánh bại mấy vị Chân Chủ cấp, thậm chí còn giết chết cả Cầm Kiếm Cung chủ.

Vương Tiểu Quái tuy mạnh, nhưng khẳng định không phải là đối thủ của Triệu Phong

Đương nhiên, đám người Kim Thái Từ và Thiên Vân Chi vẫn lộ ra một tia chờ mong có lẽ Vương Tiểu Quái có thể thăm dò được vài phần nội tình thâm sâu của Triệu Phong

Chẳng qua, kết quả nhất định sẽ khiến cho bọn hắn thất vọng

- Bắt đầu.

Triệu Phong mỉm cười, cũng không cự tuyệt.

Thiên Viên Thần La!

Vương Tiểu Quái không chút do dự, lập tức thúc dục huyết mạch chiến kỹ, quanh người dâng lên một tầng ánh sáng vàng rực rỡ, một quyền đánh ra, mặt đất lắc lư, quyền ảnh từ kim sắc rợp trời, bao phủ phương viên hơn mười trượng

Cho dù là Chân Chủ cấp, thân lâm vào tình cảnh này cũng cảm thấy áp bách do lực lượng chênh lệch mang đến.

Phốc...

Vương Tiểu Quái một quyền thất bại, phía trước xuất hiện một đạo vết nứt hình nắm quyền, kéo dài đến trăm trượng

Mọi người ở đây chỉ thấy mắt mình hoa lên.

Chờ đến lúc phát hiện thân ảnh của Triệu Phong thì trận chiến đã chấm dứt.

- A...

Đầu Vương Tiểu Quái chốc ngược xuống đất, Chân hướng thẳng lên trời, bị xách bổng lên không trung khua tay múa chân một hồi.

Hắn càng giãy dụa thì toàn thân càng bị một tầng xích điện trói buộc, thân thể tê cứng đau nhức, không khỏi hét lên xin tha.

Tất cả mọi người ở đây đều không khỏi kinh ngạc.

Thiên Vân Chi và Kim Thái Từ liếc nhìn nhau, trên mặt tràn đầy kinh hãi.

Hiển nhiên, thực lực của Triệu Phong đã đạt tới cấp bậc bọn hắn không thể nhìn thấu nữa rồi.

- Tốt rồi, chuẩn bị xuất phát.

Triệu Phong ở giữa không trung buông Chân Vương Tiểu Quái ra.

Bịch...

Vương Tiểu Quái rồi thẳng xuống dưới, để lại trên mặt đất một cái hố hình người.

Nếu đổi lại là Chân Linh cảnh khác, e rằng sẽ đầu rơi máu chảy, nhưng mọi người cũng không hề lo lắng cho an nguy của hắn.

Ngay trong ngày hôm đó.

Nhóm Chân long thiên tài sáu người của Thiên Bồng đại quốc đã rời khỏi Tổng Đà Thiết Huyết Giáo.

Một đoàn người đều ngồi trên tọa kỵ phi cầm thượng đẳng một đường không ngừng phi hành, tiến thẳng tới Trung Đại lục, tốc độ cực nhanh.

Sau Chân Long hội, sáu Chân long thiên tài đều có tiến bộ rất lớn, cũng không cần lo lắng một vài nguy hiểm ở những khu vực hoang dã.

Ngoài ra, có thiên kiêu cái thế như Triệu Phong tọa trấn, đám trưởng bối của Thiên Bồng đại quốc cũng có chút an tâm

Hai tháng sau...

Một nhóm người, rốt cuộc đã tiến vào Trung Đại lục.

Triệu Phong tính toán một chút, khoảng cách mà mình vừa trải qua cũng không xa hơn từ khu vực Hoành Vân đến Thiên Bồng đại quốc bao nhiêu.

Đây là do Trung Đại lục ở giữa Đại lục Thanh Hoa, cho nên khoảng cách đến các khối Đại lục khác cũng không tính là quá xa.

Bởi vậy, tổ chức Chân Long Trà Hội ở nơi này, lại càng thích hợp hơn.

- Nghe nói Trung Đại lục là Đại lục mạnh nhất khu vực, từ trước đến nay đều sản sinh ra cường giả thiên tài. Ví dụ như Tam Nhãn Thánh Tử, Vũ Thiên Ngô,... Tất cả đều là thiên tài xuất thân từ Trung Đại lục.

Khương Tam Phong cảm khái nói.

Cho dù tất cả mọi người đã tham gia Chân Long hội, thế nhưng cũng không biết nhiều về Trung Đại lục.

- Đi qua ba bốn Cường quốc nữa là có thể đến địa điểm tổ chức Chân Long Trà Hội rồi.

Kim Thái Tử lấy ra địa đồ.

Rất nhanh, phi cầm linh sủng của sáu người đã dung nhập về phía

Chân trời.

Vụt vụt...

Trong một mảnh u lâm cách ngoài vài trăm dặm, xuất hiện hai thân ảnh âm u mơ hồ.

Hai thân ảnh này, lần lượt là một mỹ nhân áo đen vóc người thon thả, người còn lại là một thân ảnh cao lớn giống như bóng ma.

- Trưởng lão, chỉ là mấy mao đầu tiểu tử mà thôi, tu vi cao nhất cũng không quá Chân Chủ cấp tiểu thành, ngài cần gì tự mình truy tung? Không bằng để cho thuộc hạ ra tay, giết chết bọn chúng

Vẻ mặt mỹ nhân áo đen trở nên cung kính, chủ động xin đi giết giặc.

Trên người mấy tên tiểu tứ này có “Xích Nguyệt Đường chủ lệnh”, khí tức dường như chỉ vừa mới tiến vào Trung Đại lục. Liên minh Thánh Vực sử dụng lệnh bài này như một cái mồi nhử không ngừng phục kích cường giả của Thánh Giáo ta, trước mắt không nên hành động thiếu suy nghĩ...

Chương 508: Kim dương thánh thành

Phía Bắc Trung Đại lục, trên khoáng không một mảnh sông ngòi.

Nhóm sáu người Thiên Bồng đại quốc, cưỡi một đầu phi cầm cực lớn, hướng thẳng đến

Phần lớn thời gian của Triệu Phong, đều khoanh chân tĩnh tu.

Sau khi trở về từ di tích Tử Thánh, Triệu Phong đồng thời tham tu hai đại hệ thống truyền thừa của “Tấm bia cổ Phong Lôi” và “Băng Hoàng Thương”.

Cái đầu tiên là công pháp chủ tu của hắn, còn cái thứ hai là giúp hắn có thể khai thác vận dụng lực lượng huyết mạch tốt hơn.

Giữa hại thứ này, Triệu Phong vẫn dùng truyền thừa “Tấm bia cổ Phong Lôi” làm chủ, bởi vì hệ thông truyền thừa này càng trọn vẹn hơn, cho dù đặt trong các loại truyền thừa khác thì nó cũng là loại truyền thừa đỉnh cao.

Nhất là tinh nghĩa tốc độ truyền thừa của Phong Lôi Đại Đế, e rằng không có bao nhiêu loại truyền thừa có thể so sánh.

Mà thông tin bên trong Băng Hoàng Thương lại có chút không trọn vẹn, hơi mơ hồ, chủ yếu là nhằm vào phương pháp vận dụng Thần binh truyền thừa Địa cấp.

Hiện nay.

Lực lượng Phong Lôi thai nghén trong cơ thể Triệu Phong vốn có màu xanh đậm, thoáng hiện lên một tia khí tức màu tím nhạt, đại khái chỉ chiếm một phân hai mươi Phong Lôi màu xanh.

Dù vậy, Triệu Phong vẫn cảm thấy mừng rỡ vô cùng.

Điều này chứng tỏ truyền thừa “Tấm bia cổ Phong Lôi” mà hắn đang lĩnh ngộ tu luyện, hiện đang trong giai đoạn quá độ - trở thành Phong Lôi tử sắc.

- Dựa theo thông tin trong truyền thừa, Phong Lôi tử sắc ẩn chứa một tia áo nghĩa hủy diệt, uy năng và lực phá hoại tăng vọt, nhảy vọt đến một cấp độ hoàn toàn mới. Bởi vì áo nghĩa hủy diệt ẩn chứa trong Phong Lôi tử sắc này có thể hủy diệt vạn vật sinh linh, muốn khôi phục thương thể cũng sẽ gặp phải trở ngại cực lớn.

Triệu Phong tìm hiểu tấm bia cổ Phong Lôi một thời gian dài, biết rõ mỗi lần lực lượng Phong Lôi tiến cấp, uy lực sẽ tăng lên gấp mấy chục lần.

Đúng lúc này...

Một thanh âm thông qua “Minh Tâm Chủng” truyền vào não hải:

- Chủ nhân, sau khi tiến vào Đại lục, chúng ta có thể thu thập càng nhiều tài nguyên, trước mắt, ta đã luyện chế thành công hai ba bộ quỷ thi Chân Chủ cấp rồi.

Trên thực tế.

Việc Triệu Phong tham gia Chân Long Trà Hội, chỉ là một trong những mục tiêu khi đến Trung Đại lục mà thôi.

Trong Trung Đại lục có rất nhiều tài nguyên, có thể trợ giúp hắn tu luyện, thậm chí hoàn thành “kế hoạch Bách Thi”.

Nếu như thực lực của Triệu Phong có thể tiến thêm một bước, hoàn thành “kế hoạch Bách Thi”, như vậy thì khắp toàn bộ Đại lục này, không có thể lực nào là không kiêng kỵ hắn.

- Khô Lâu đường chủ!

Trong thanh âm của Triệu Phong chợt lộ ra một tia lãnh ý, thông qua “Minh Tâm Chủng”, trực tiếp vang vọng trong tâm hồn của Khô Lâu đường chủ.

Khô lâu đường chủ rùng mình một cái, linh hồn cảm giác được một loại nguy cơ tử vong mãnh liệt.

Chỉ cản một ý niệm của Triệu Phong, có thể khiến cho tâm hồn của hắn sụp đổ.

- Triệu Phong, ngươi muốn...

Thân hình Khô Lâu đường chủ cứng đờ, trong lòng tràn ngập sợ hãi.

Dưới tình huống lực lượng tâm hồn và tạo nghệ Hồn đạo không kém quá nhiều, Triệu Phong gieo “Minh Tâm Chủng” vào trong tâm hồn của Khô lâu đường chủ, đối phương căn bản không có khả năng thoát khỏi sự không chế.

- Vừa rồi dường như chúng ta bị người nào đó nhìn chằm chằm, có lẽ việc này có liên quan đến khí tức gì đó trên người của ngươi đấy!

Triệu Phong nhàn nhạt mở miệng.

Thần Linh nhãn của hắn đã nhìn thấu Khô Lâu đường chủ bên trong Vạn Quỷ Châu.

Khí tức trên người của Khô Lâu đường chủ quá mức lộn xộn, vì vậy trước đó Triệu Phong cũng không quá chú ý.

Nhưng từ sau khi tiến vào Trung Đại lục, hắn phát hiện mình bị người khác nhìn chằm chăm, Thân Linh nhãn ngẫu nhiên sinh ra cảm ứng, có một loại cảm giác nguy cơ khó hiểu.

Nghe vậy, Khô Lâu đường chủ lâm vào trầm mặc trong giây lát, hai điểm hỏa diễm u hổng trong hốc mát lóe lên bất định.

- Ngươi có thể không trả lời, nhưng ta cũng không ngại loại bỏ một tên nô bộc có thể đem đến cho mình nguy hiểm đâu.

Triệu Phong hời hợt nói.

Mặc dù tác dụng của Khô Lâu đường chủ rất lớn, thậm chí một hai năm sau, có hi vọng khôi phục đến cấp độ Tôn Giả.

Thế nhưng, đối diện với an toàn sinh mệnh bản thân, Triệu Phong không hề có bất cứ do dự nào.

- Có lẽ là do Xích Nguyệt Đường chủ lệnh này.

Khô Lâu đường chủ khẽ đảo tay một cái, trước người trôi nổi một cái lệnh bài Xích Huyết trong suốt.

Lệnh bài kia phảng phất không có trọng lượng, thậm chí không phải là vật chất thông thường, phiêu phù bên trong không gian của Vạn Quỷ Châu.

- Quả nhiên kỳ lạ.

Triệu Phong sử dụng năng lực của Thần Linh nhãn, chỉ cảm thấy một tia khí tức mờ mịt, có chút tương liên với khí tức trên người Khô Lâu đường chủ, nếu không tận lực chú ý thì rất khó phân biệt.

Khô Lâu đường chủ thở dài một hơi, nói:

- Giác quan của ngươi rất mạnh, so với trong dự liệu của ta còn mạnh hơn. Xích Nguyệt Đường chủ lệnh này là do khí tức của bản thân ta kết hợp với tài liệu đặc thù của Ngoại Vực, dung luyện mà thành. Theo lý thuyết thì người có thể cảm ứng được khí tức của lệnh bài này, ít nhất cũng ngoài cấp bậc Đường chủ, Xích Nguyệt Trưởng lão, thậm chí là Giáo chủ đại nhân...

Xích Nguyệt Đường chủ lệnh

Triệu Phong sau khi nghe xong, không khỏi hít một ngụm khí lạnh, thậm chí hãi hùng khiếp vía.

Nói cách khác, tồn tại đang nhìn chăm chú vào Triệu Phong, ít nhất là cường giả cấp bậc Xích Nguyệt Đường chủ, thậm chí càng cao hơn.

Vạn nhất “Xích Nguyệt giáo chủ” ở gần đây, cũng có thể cảm ứng được sự tồn tại của “Xích Nguyệt Đường chủ lệnh”.

Đương nhiên.

Triệu Phong có thể loại trừ khả năng đối phương là “Xích Nguyệt giáo chủ”, nếu như kẻ nhìn chăm chăm vào mình thực sự cường đại, như vậy căn bản không cần phải cố kỵ điều gì.

Vì thế hắn có thể kết luận rằng, người nhìn chằm chằm vào mình, có lẽ không mạnh hơn Khô Lâu đường chủ ở trạng thái lúc trước bao nhiêu, kết quả xấu nhất là một vị Tôn Giả Đan Nguyên cảnh hoàn toàn khôi phục thực lực.

- Nhưng ngươi trốn trong Vạn Quỷ Châu, hoàn toàn ngăn cách với ngoại giới, tại sao chúng ta vẫn bị nhìn chằm chằm vào?

Triệu Phong liền phát hiện ra điểm đáng ngờ, lập tức chất vấn.

Hắn không tin, với cấp bậc Thánh khí Quỷ đạo như “Vạn Quỷ Châu”, khí tức của Khô Lâu đường chủ lại có thể lộ ra ngoài, bị địch nhân cảm ứng được.

- Xích Nguyệt Đường chủ lệnh có mối tương liên với bản thân ta, bởi vì ngươi thường xuyên tiếp xúc với ta, cho nên người và quỷ châu đều lấy dính khí tức của ta. Huống hồ, thủ pháp và tài liệu luyện chế Xích Nguyệt Đường chủ lệnh, căn bản không phải xuất xứ từ Thạnh Hoa Vực, mà đến từ Xích Nguyệt truyền thừa mấy trăm năm trước, nó còn có rất nhiều năng lực, ví dụ như đưa tin trong phạm vi nhất định. Nếu như ngươi diệt sát ta, khí tức của lệnh bài này cũng sẽ nhiễm lên người của ngươi, để các cường giả khác trong Giáo truy đuổi báo thù...

Triệu Phong nghe xong, lại càng ngạc nhiên hơn, thế giới Ngoại Vực rộng lớn, có vô số tồn tại mà chính mình cũng không thể tưởng tượng nổi.

- Đương nhiên, nếu như ngươi không tín nhiệm ta, có thể hủy diệt Xích Nguyệt Đường chủ lệnh, hoặc là lấy nó đi.

Khô Lâu đường chủ không để tâm mà nói.

Triệu Phong mặt không biểu tình, thoáng lâm vào suy tư trong giây lát.

Sự huyền diệu của Xích Nguyệt Đường chủ lệnh, hắn nhất thời cũng không thể nhìn thấu.

- Một khi phá hủy lệnh bài này, ngược lại sẽ đánh rắn động cỏ, kẻ ở đằng sau đang nhìn chằm chằm vào ta sẽ trực tiếp ra tay. Nếu như vứt bỏ nó, cũng không thể nào xác định Khô Lâu đường chủ có động tay động chân gì trên nó hay không, thậm chí rất có thể sẽ nhắc nhở cho người đang truy tung ở đằng sau...

Tâm niệm Triệu Phong xoay chuyển.

Rất nhanh, hắn đã có quyết định, trong lòng mơ hồ xuất hiện một kế hoạch kinh người.

- Trước hết, ngươi hãy cất kỹ lệnh bài này đi.

Triệu Phong ra lệnh.

Khô Lâu đường chủ không khỏi có chút ngoài dự liệu, Triệu Phong này biết rõ lệnh bài có thể sẽ mang đến uy hiếp rất lớn, thế nhưng vẫn không bối rối hay làm ra các loại quyết định như hủy diệt lệnh bài.

Hắn không biết Triệu Phong đang mưu đồ gì, chỉ có thể nghe theo, dù sao thì cái mạng nhỏ của mình vẫn còn đang nằm trong tay đối phương.

- Dù sao trên tay ta vẫn còn một đòn sát thù chưa dùng tới, cứ từ từ chơi đùa với bọn hắn một chút vậy.

Triệu Phong chậm rãi nhắm mắt lại, không để ý đến khí tức nguy cơ mơ hồ đẳng sau

Trên phi cầm.

Năm vị Chân long thiên tài khác của Đại quốc vẫn cười cười nói nói, bọn họ căn bản không biết mình đang ở trong tình cảnh nguy hiểm như thế nào.

Chớp mắt, nữa tháng trôi qua...

Trên đường đi, mọi người một đường ngắm cảnh, cảm nhận sự phồn vinh và phát triển của giới tu hành nơi đây, Trung Đại lục quả thật còn hơn cả Bắc đại lục.

Một ngày nọ...

Mọi người áp chế tọa kỵ phi cầm tiến vào một nơi phồn thịnh náo nhiệt, trong tầm mắt hiển hiện một tòa thành kim loại ánh sáng rực rỡ.

Tòa thành kim loại này dưới ánh mặt trời, phát ra từng tia sáng vàng rực, dù cách xa mấy ngàn dặm cũng có thể chứng kiến.

- Kim Dương Thánh Thành.

- Nơi này chính là địa điểm tổ chức Chân Long Trà Hội.

- Nghe nói Kim Dương Thánh Thành này là do một vị “Tam Nhãn Thiên Quân” trong truyền thuyết xây lên. Dùng tài liệu đặc thù của Ngoại Vực xây dựng, một mực phát triển đến ngày hôm nay, ít nhất đã có mấy ngàn năm lịch sử rồi...

Phi cầm bay đến gần Kim Dương Thánh Thành, tất cả mọi người đều ngưng mắt đánh giá.

Đối với Kim Dương Thánh Thành, Triệu Phong cũng từng nghe Thiết Ma đề cập qua.

Chủ nhân của tòa Thánh thành này, chính là gia tộc có huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục - Kim Dương gia.

Nói cách khác.

Chân Long Trà Hội lần này, “Tam Nhãn Thánh Tử” đã tổ chức ngay trên địa bàn của mình.

Tam Nhãn Thánh Tử đã hai lần đạt được hạng nhất tại Chân Long hội, mà Kim Đương gia lại là đại thế gia tiếp cận cấp bậc Thập Đại Tông Phái, tổ chức Chân Long Trà Hội ở nơi này, ngược lại không có người nào nghi ngờ tư cách của hắn.

- Ổ?

Sau khi đến gần “Kim Dương Thánh Thành”, Triệu Phong liền phát hiện khí tức nguy hiểm của kẻ truy tung đằng sau đã dần dần thu lại.

Dường như tên cường giả cao tầng của Xích Nguyệt Ma Giáo ở đằng sau, cũng có sự kiêng kỵ nhất định đối với Kim Dương Thánh Thành.

- Không ngờ là Kim Dương gia tộc.

Trong Vạn Quỷ Châu, Khô Lâu đường chủ nghiến răng nghiến lợi, trong mắt hiện lên oán hận và sự kinh sợ khó có thể che giấu.

Trong lòng Triệu Phong có chút ngạc nhiên, mạnh như Khô Lâu đường chủ, không ngờ vẫn sợ hãi và kiêng kỵ Kim Dương gia tộc.

Hẳn là lúc trước, Khô Lâu đường chủ đã từng thua thiệt trong tay Kim Dương gia tộc.

Phi cầm tọa kỵ đã tiếp cận Kim Dương Thánh Thành.

Vụt vụt vụt...

Triệu Phong cầm đầu sáu người, đồng loạt phá không phi hành, hạ xuống trên khoảng không của Kim Dương Thánh Thành.

Kim Dương Thánh Thành là một tòa thành lớn, lệ thuộc vào một gia tộc.

Đám người Triệu Phong vừa tiến đến gần, liền khiến cho đám thủ về cường giả trong thành chú ý.

- Sáu người này còn trẻ như vậy, không ngờ đều là Chân Linh cảnh, còn có một vị Chân Chủ cấp nữa.

Đội hình của Triệu Phong, dù là đặt ở Thánh địa gia tộc tại Trung Đại lục, cũng đủ gây nên một trận chấn động

- Truyền lệnh xuống, thiên kiêu cái thế “Triệu Phong” đã đến Kim Dương Thánh Thành.

- Thiên kiêu cái thế Triệu Phong đã đến Kim Dương Thánh Thành.

Một trận thanh âm vang dội, từ ngoải truyền vào trong len lỏi đến tận mỗi ngóc ngách trong tòa thành kim loại này.

Hiển nhiên, vị thiên kiêu cái thế Triệu Phong này rất dễ dàng bị người khác nhận ra.

Dù sao thì thời gian tổ chức Chân Long Trà Hội cũng đã kể cận, cho nên người của Kim Dương gia tộc cũng phải chuẩn bị một phen.

Chỉ trong nháy mắt...

Kim Dương gia tộc ở trong tòa thành liền chấn động nhất là những người trẻ tuổi.

Sáu người Triệu Phong vừa đến Kim Dương Thánh Thành, đã nhận được vô số ánh mắt dò xét đến từ bên trong tòa thành.

Đám người Kim Thái Tử, Vương Tiểu Quái và Khương Tam Phong đi theo, trong lòng có chút chột dạ, nhưng lại có cảm giác kích động và phóng khoáng một cách kỳ lạ.

Khương Tam Phong và Điệp Diệp, nội tâm dâng lên một trận tự hào khó tả.

Đứng trong địa bàn của thề gia cao cấp nhất Đại lục, hưởng thụ phần lớn ánh mắt kính sợ, ngưỡng mộ, sùng bái, đây là một loại khoái cảm rất khó hình dung

Mặc dù mọi người đều biết rõ, hết thảy những vinh quang chói lọi này, đều thuộc về Triệu Phong

- Hắn chính là Triệu Phong sao? Thiên Kiêu Chi Vương danh chấn Đại lục? Thánh Tử nhà ta năm xưa cũng không có danh xưng bực này.

Trong tòa thành kim loại, phần lớn ánh mắt đều mang theo vẻ kính

sợ, khâm phục.

Dù sao thì Chân Chủ cấp còn trẻ như vậy, có tìm khắp toàn bộ Đại lục cũng không tìm ra mấy người.

- Hừ, Triệu Phong này thật cuồng vọng, huyết mạch đồng tử quét ngang Chân Long hội, bây giờ còn dám bước vào địa bàn của thế gia huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục chúng ta.

Đương nhiên, trong đám người cũng có một số nhìn Triệu Phong với ánh mắt khinh miệt bất thiện.

Triệu Phong lạnh nhạt tự nhiên tiến vào tòa thành, cũng không để ý đến những ánh mắt dò xét của đám người thuộc Kim Dương gia tộc.

- Triệu Phong, Triệu Phong...

Trong Kim Dương gia tộc, chợt truyền đến tiếng gọi của một đám người thế hệ trẻ, trong đó có không ít những thiếu nữ hoài xuân.

Chương 509: Tam nhãn thánh tử

- Triệu Phong Triệu Phong...

Toàn bộ Kim Dương Thánh Thành sôi trào.

Thiên kiêu cái thế. Đây tuyệt đối là nhân vật chính trong Chân Long Trà Hội lần này.

Huống chi, người đến còn là vị trẻ tuổi nhất trong “năm đại thiên kiêu cái thế”.

Bên trong Kim Dương Thánh Thành, mặc dù cũng đã có mấy vị thiên kiêu cái thế đến đây, nhưng uy danh so với vị trước mắt này, vẫn có sự chênh lệch nhất định.

- Trước mắt, đây là Chân long thiên tài mạnh nhất tại Thánh Thành rồi.

Giờ phút này. Tiếng hò hét như thủy triều, khiến cho bên trong Kim Dương Thánh Thành sôi trào một hồi.

Bên trong Thánh Thành.

Trên một tòa tháp kim loại cao cao. Có vài thân ảnh đang lẳng lặng đứng, trông về phía sáu người Triệu Phong đang tiến đến.

- Chậc chậc, Kim Dương Thắng Thiên, tên Triệu Phong này tiến vào Kim Dương Thánh Thành, còn được hoan nghênh hơn cả “Thế gia

Thánh Tử” như ngươi. Sau khi trở lại Tam Thánh Điện, để xem ngươi làm sao dám xưng là thiên tài thế hệ trẻ của Thanh Hoa Vực đây?

Một thanh niên mày rậm chợt nói với giọng điệu trêu chọc.

Mấy thân ảnh khác, đều nhìn về phía một thanh niên tóc vàng

Thanh niên tóc vàng kia vẻ mặt lạnh lùng, thần sắc có một tia ngạo khí bễ nghễ, trên trán là “con mắt thứ ba” đang khép kín.

Thì ra. Thanh niên tóc vàng này chính là Tam Nhãn Thánh Tử.

- Hừ, ngươi là người Ngoại Vực, Chân Long Trà Hội lần này không được tùy tiện nhúng tay, chỉ có thể đứng ngoài quan sát mà thôi.

Tam Nhãn Thánh Tử thoáng nhắc nhở đối với thanh niên mày rậm kia.

- Kim Dương đại ca. Huynh đã vài chục năm không lộ diện trên Đại lục, những người này quên đi uy danh của huynh cũng là chuyện dễ hiểu.

Thanh âm lành lạnh này đến từ một vị nữ tử băng mỹ ở bên cạnh, làn da toàn thân giống như băng ngọc chạm trổ thành.

Trên người nàng phát ra một luồng hàn uy vô hình, bầu không khí xung quanh phảng phất như cứng lại.

Chẳng qua, lúc nàng nhìn về phía Tam Nhãn Thánh Tử, trong mắt chợt hiện lên một tia nhu hòa dị thường, bao hàm sự sùng bái của một tiểu nữ nhi.

Cảm xúc như vậy, xuất hiện trên mặt của “Băng Vi Tiên Tử” nổi tiếng với hình tượng “Băng mỹ nhân”, quả thật hiếm thấy.

- Băng Vi muội, muội đừng nghĩ nhiều.

Tam Nhãn Thánh Tử thu hồi ánh mắt, lạnh nhạt mỉm cười:

- Triệu Phong này, không phải đối thủ chân chính của ta, thực lực của hắn chủ yếu nhờ vào huyết mạch đồng tử, như vậy thì kết cục đã định sẵn rồi. Đối thủ chân chính của ta, khắp toàn Thanh Hoa Vực này, chỉ có một mình Vũ Thiên Ngô.

Sau khi Băng Vi Tiên Tử nghe xong, trong mắt phượng chợt xẹt qua một tia nghi kỵ.

Bởi vì tại Chân Long hội lần này, biểu hiện của Triệu Phong và Vũ Thiên Ngô đều không chênh lệch quá nhiều.

Tam Nhãn Thánh Tử xem Vũ Thiên Ngô là đối thủ, nhưng lại không để Triệu Phong vào mắt, điều này dường như có chút cực đoan.

Triệu Phong có thể sáng tạo nên kỳ tích, có năng lực lấy yếu thắng mạnh, sự đáng sợ của hắn như thế nào, Băng Vi Tiên Tử là người đã tự mình kiến thức qua.

Nàng lo rằng lúc Tam Nhãn Thánh Tử giao phong cùng Triệu Phong, sẽ chịu thiệt thòi vì khinh địch.

- Trong phần lớn thế gia của Đại lục, chỉ có Vũ gia “huyết mạch Vô Song Chiến Thiên” là vô cùng đặc thù, truyền thừa kéo dài nhất, có thể sánh ngang với “Huyết mạch Thánh Nhãn” của Kim Dương gia ta.

Trong mắt Tam Nhãn Thánh Tử lóe lên một tia chờ mong, dường như đang hồi tưởng lại hào quang huy hoàng của thế gia ngày xưa.

Huyết mạch Vô Song Chiến Thiên?

Ngay cả vị thanh niên mày rậm kia, cũng lộ ra một tia hứng thú.

- Vì sao ta chưa từng nghe nói qua loại huyết mạch này?

Băng Vi Tiên Tử khó hiểu.

- Bởi vì huyết mạch Vô Song Chiến Thiên, không giống với huyết mạch truyền thừa, thậm chí vượt qua giới hạn định nghĩa huyết mạch Nói chính xác thì nó là một loại huyết mạch truyền thừa ý chí của Vương Giả, một khi xuất hiện, trong đám cùng thể hệ khó gặp được đối thủ. Chẳng qua, xác suất xuất hiện loại huyết mạch này rất thấp, tối đa chỉ xuất hiện huyết mạch Chiến Thiên bình thường...

Tam Nhãn Thánh Tử cảm khái nói.

Mọi người ở đây nghe vậy, không khỏi giật mình.

Luận về lịch sử nội tình huyết mạch truyền thừa, toàn bộ Đại lục, cũng chỉ có Vũ gia mới có thể siêu việt Kim Dương gia.

- Trên người Vũ Thiên Ngô, chẳng lẽ có loại huyết mạch này?

- Ít nhất trên người hắn có dấu hiệu của loại huyết mạch này, nhưng bất kể như thế nào, hắn là đối thủ mà ta nhất định phải đánh bại. Chuyện mà mấy đời Kim Dương gia tộc không làm được, vậy hãy để ta hoàn thành nó.

Trong mắt Tam Nhãn Thánh Tử hừng hực chiến ý.

Băng Vi Tiên Tử nghe vậy, không khỏi có chút suy tư.

Nàng cũng đã từng nghe qua ân oán của hai đại thế gia “Kim Dương gia” và “Vũ gia”.

Kim Dương gia và Vũ gia, thân là hai đại thế gia mạnh nhất Đại lục, đều luôn so kè với nhau, tranh đấu không phải chỉ mấy trăm năm ngắn ngủi, thậm chí hơn cả ngàn năm.

Nhưng phần lớn thời gian, Vũ gia đều hơi chiếm thượng phong, nhất là mấy trăm năm gần đây.

Ví dụ như nói, thời đại phụ thân của Tam Nhãn Thánh Tử, cũng không phải đối thủ của Tôn Giả Vũ Tinh Thần, thậm chí còn bị đối phương dẫm nát dưới chân

Dù sao thì nồng độ huyết mạch của phụ thân Tam Nhãn Thánh Tử cũng rất thấp, không thể đột phá đến Tôn Giả.

Nhưng Tam Nhãn Thánh Tử lại bất đồng, huyết mạch Thánh Nhãn của hắn tiếp cận Thủy Tổ của Kim Dương gia - “Tam Nhãn Thiên Quân”, nông độ huyết mạch thuần chính nhất.

Đây cũng là lý do tại sao Tam Nhãn Thánh Tử lại xem Vũ Thiên Ngô là đối thủ, mặc dù trong mắt hắn, kỳ thật Vũ Thiên Ngô cũng không có bao nhiêu tính khiêu chiến.

- Triệu Phong Triệu Phong...

Lúc này, tiếng hoan hô trong tòa thành kim loại đã dần dần lắng xuống

Kim Dương gia đã phái người tiếp đãi sáu người Triệu Phong

Lần này Chân long thiên tài tham gia Chân Long Trà Hội, có mấy chục người, ngoải ra còn có rất nhiều thiên tài trên Đại lục, kể cả các cường giả mộ danh mà đến.

Chân long thiên tài xuất hiện ở đây, đều được an bài đến khu phòng trọ khách quý của Kim Dương gia.

- Triệu Phong, rốt cuộc ngươi cũng đến rồi.

Một vài Chân long thiên tài, thậm chí thiên kiêu cái thế cũng chào hỏi với Triệu Phong

Ánh mắt Triệu Phong quét qua một lượt, trong năm đại thiên kiêu cái thế, Tam trọng thiên và Đạm Thai Lan Nguyệt đã đến.

Băng Vi Tiên Tử không có ở đây, lúc Triệu Phong vào thành, Thần Linh Nhãn quét qua một lượt, liền nhận ra.

Ngoài ra, những thiên tài đệ nhất dưới cấp bậc thiên kiêu cái thế, thí dụ như Mạc Thiên Y, Thương Vũ Nguyệt, Hạ Tiên Thương, Thác Bạt Tê cũng đều không thấy ở đây.

Trước mắt.

Trong năm đại thiên kiêu cái thế, chỉ còn thiếu Vũ Thiên Ngô.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong quét qua toàn trường, không phát hiện “Tân Vô Ngân”, không khỏi có chút tiếc nuối.

Nghe nói, sau khi Tân Vô Ngân tiến vào Thiên Cơ truyền thừa, hắn cũng không có trở ra.

Kể từ đó...

Triệu Phong cũng không còn mấy phần hứng thú đối với Trà Hội lần này nữa.

Bởi vì trong tất cả Chân long thiên tài, đối thủ khiến hắn cảm thấy hứng thú và mong đợi nhất chỉ có hai người, chính là Vũ Thiên Ngô và Tân Vô Ngân.

Ngược lại, một trong năm đại thiên kiêu cái thế “Tam trọng thiên” lại rất nhiệt tình với Triệu Phong, chủ động bắt chuyện, không ít lần bày tỏ cảm kích.

Năm đó, tại vòng thứ hai trên Chân Long hội, Triệu Phong và Tam trọng thiên đã từng giao phong, về sau lại cứu đối phương một mạng, có thể nói là không đánh không quen.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Chớp mắt đã gần mười ngày trôi qua...

Thời gian bắt đầu Chân Long Trà Hội đã đến.

Nhưng kỳ quái chính là, Chân Long Trà Hội vẫn không bắt đầu như đã hẹn.

Triệu Phong một mực bế quan tìm hiểu, không chú ý đến những điều này, thế nhưng các thiên tài đỉnh cao đến từ khắp nơi trên Đại lục thì lại có chút dị nghị.

Kim Dương gia, khu phòng trọ khách quý.

- Băng Vi Tiên Tử, chừng nào thì bắt đầu Chân Long Trà Hội đây?

Trong đám người truyền đến một hồi dị động.

Chẳng biết từ lúc nào, người chủ sự là Băng Vi Tiên Tử đã tiến nhập khu phòng trọ khách quý.

- Xét đến việc Vũ Thiên Ngô và một vài Chân long thiên tài chưa đến, cho nên Chân Long Trà Hội tạm thời trì hoãn vài ngày.

Trên mặt Băng Vi Tiên Tử có chút áy náy.

Dù sao, trong những Chân long thiên tài ở đây cũng có một vài thiên kiêu cái thế cùng cấp độ với nàng, nàng không thể chậm trễ được.

- Cũng được, vậy thì chờ vài ngày nữa, nếu Vũ Thiên Ngô không tới, Chân Long Trà Hội sẽ thiếu đi một đối thủ mạnh mẽ, cũng rất mất hứng.

Thanh âm của Tam Nhãn Thánh Tử ồm ồm, vang vọng không ngừng.

Hắn và Đạm Thai Lan Nguyệt nhìn nhau, đều không phản đối.

Trong năm đại thiên kiêu cái thế, Vũ Thiên Ngô vẫn luôn đứng đầu, không chỉ một hai thiên kiêu cái thế là quyết tâm khiêu chiến với hắn.

Huống chi.

Trở về từ Truyền thừa Ngoại Vực hơn một năm, những Chân long thiên tài ở đây, đều có tiến bộ nhảy vọt, lòng tin tăng mạnh.

Cứ như vậy, vì chờ Vũ Thiên Ngô cho nên thời gian lại dời xuống ba

bốn ngày.

Vũ Thiên Ngô còn chưa đến...

- Tại sao lần này Vũ Thiên Ngô lại không đến tham gia Chân Long Trà Hội?

- Quả thực kỳ quái, gần nửa năm nay, dường như không hề nghe tin Vũ Thiên Ngô lộ diện trên Đại lục.

Những thiên tài tham gia Chân Long Trà Hội, đều lén nghị luận.

Lúc thời gian diễn ra Trà Hội kéo dài đến ngày thứ mười, một bộ phần Chân long thiên tài đã mất đi sự kiên nhẫn.

Một số Chân long thiên tài cá biệt, bởi vì có chuyện quan trọng, thậm chí còn chuẩn bị cáo từ ra về.

- Phó giáo chủ, Trà Hội một mực kéo dài thời gian, chúng ta còn cần chờ đợi nữa hay không?

Khương T am Phong dò hỏi.

Triệu Phong lạnh nhạt mở miệng, nói:

- Chân Long Trà Hội chỉ là một lần tụ hội nho nhỏ, chúng ta đợi thêm ba ngày cuối cùng, nếu như vẫn không được, vậy thì hãy trở về Thiên Bồng.

Thân là người duy nhất có thể so sánh với Vũ Thiên Ngô, lời nói của Triệu Phong rất có phân lượng.

Lời nói của hắn truyền ra ngoài rất nhanh nhận được sự ủng hộ của

những Chân long thiên tài khác.

- Không sai, ba ngày sau, nếu như còn không tổ chức Chân Long Trà Hội, chúng ta sẽ tự rời đi.

Tam trọng thiên là người đầu tiên tán thành, tiếp theo là Đạm Thai Lan Nguyệt, và đám Chân long thiên tài như Mạc Thiên Y, toàn bộ đều thống nhất ý kiến.

Loại tình huống này, khiến cho người tổ chức Chân Long Trà Hội là Tam Nhãn Thánh Tử và Băng Vi Tiên Tử, rốt cuộc cũng đứng ngồi không yên.

“Tam Nhãn Thánh Tử” đứng phía sau màn, tự mình ra mặt, đi đến khu phòng trọ của khách quý, trấn an phần lớn Chân long thiên tài.

- Chư vị, hãy nể mặt mũi của ta, tối đa đợi thêm mười ngày nữa.

Tam Nhãn Thánh Tử đứng chắp tay, một mái tóc vàng dưới ánh mặt trời, trở nên cực kỳ rực rỡ chói mắt.

Con mắt thứ ba trên trán hắn khẽ nhíu lại, phát ra một tia khí tức thần bí, cổ xưa mà cường đại, khiến cho một vài thiên tài cảm thấy huyết mạch của mình sinh ra một hồi rung động.

“Tam Nhãn Thánh Tử” đủ sao cũng là Vương Giả hai lần liên tiếp hạng nhất tại Chân Long hội trước kia, bối phận của hắn cao hơn những Chân long thiên tài ở đây rất nhiều.

Mọi người đều kính sợ kiêng kỵ trước uy danh và thực lực của hắn, nỗi lòng cũng bình tĩnh lại.

- Được rồi, vậy thì đợi mười ngày nữa.

Tam trọng thiên và đám người Đạm Thai Lan Nguyệt không dám trực tiếp trái ý Tam Nhãn Thánh Tử, liền miễn cưỡng đáp ứng.

Triệu Phong đứng trong đám người, thần sắc như thường, không tỏ thái độ.

- Vậy là tốt rồi.

Tam Nhãn Thánh Tử nhếch lên một nụ cười, ánh mắt đảo qua toàn trường, có một tia ý tứ bễ nghễ.

Nhưng Chân long thiên tài này, kể cả thiên kiêu cái thế, hắn đều chưa từng để vào mắt.

Dù sao bối phận và tư lịch của hắn cũng rất cao, lại tu luyện tại Tam Thánh Điện vài chục năm, tầm mắt sớm đã vượt qua cực hạn của Đại lục.

Chẳng qua.

Lúc ánh mắt Tam Nhãn Thánh Tử rơi xuống người một thiếu niên tóc lam, hắn lại khẽ nhíu mày.

Trong phần đông các Chân long thiên tài ở đây, năm đại thiên kiêu cái thế mới được xem là người cầm đầu.

Hắn vừa lên tiếng, Thạch Thừa Thiên và Đạm Thai Lan Nguyệt đều đã đáp ứng, duy nhất chỉ có Triệu Phong là không phản ứng.

- Triệu Phong, ngươi có lẽ không có ý kiến gì chứ?

Tam Nhãn Thánh Tử nheo mắt lại.

Một thân tu vi của hắn cao tới Chân Chủ cấp đại thành, huyết mạch Thánh Nhãn thức tỉnh đến giai đoạn thứ ba, dưới Đan Nguyên cảnh, cơ bản khó gặp được đối thủ.

Tam Nhãn Thánh Tử thoáng phát ra một tia khí tức, liền khiến cho mấy vị Chân long thiên tài, kể cả những thiên kiêu cái thế cũng cảm thấy kinh hãi bất an.

- Người tổ chức Trà Hội là nhị vị, ta đương nhiên không có ý kiến rồi.

Triệu Phong không mặn không nhạt mà nói.

- Không ý kiến là tốt rồi.

Tam Nhãn Thánh Tử mặc dù có chút kho chịu đối với thái độ của Triệu Phong, thế nhưng đối phương đã không phản đối, hắn cùng thở phào một hơi.

- Thế nhưng... Triệu mỗ đã quyết định, ba ngày sau sẽ trở về Bắc đại lục. Hơn nữa, trước khi rời đi, nếu Trà Hội còn chưa bắt đầu, ta sẽ lĩnh giáo uy lực của “Huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục”, hẳn là Tam Nhãn Thánh Tử các hạ sẽ không cự tuyệt phải không?

Chương 510: Nhượng bộ, đoạt mục cấm thuật

-... Trước khi rời đi. Nếu như Trà Hội còn chưa bắt đầu, ta sẽ lĩnh giáo uy lực của “Huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục”, hẳn có lẽ Tam Nhãn Thánh Tử các hạ sẽ không cự tuyệt phải không?

Đột nhiên lời nói xoay chuyển.

Trên mặt Triệu Phong không có chút rung động sợ hãi nào, lạnh nhạt nhìn người chủ sự Chân Long Trà Hội lần này - Tam Nhãn Thánh Tử.

Nghe vậy, những Chân long thiên tài ở đây đều cảm thấy giật mình, chấn động không thôi.

Mọi người kinh ngạc bất định, nhìn về phía đám người thiếu niên tóc lam.

Không ai ngờ rằng, Triệu Phong lại đối chọi gay gắt với Tam Nhãn Thánh Tử như vậy, thậm chí còn chủ động đưa ra đề nghị “luận bàn” với đối phương.

Thoáng chốc.

Bầu không khí binh thản vốn có, đã tràn ngập một loại cảm giác bạt kiếm giương cung.

- Triệu Phong này... Hoàn toàn không nể mặt Tam Nhãn Thánh Tử sao?

- Khí phách thật lớn, không ngờ trực tiếp phát ra khiêu chiến với người hai lần đệ nhất Chân Long hội.

- Hắc hắc, Tam Nhãn Thánh Tử hiện nay đã hơn năm mươi tuổi rồi, lúc hắn tham gia Chân Long hội lần thứ nhất, lúc đó Triệu Phong e rằng còn chưa ra đời nữa.

Đám thiên tài ở đây, ngoại trừ chấn động ra, trên mặt càng lộ nhiều vẻ mong chờ và hưng phấn hơn.

Cho dù phần lớn người không quá coi trọng Triệu Phong nhưng không thể không thừa nhận rằng trong đám Chân long thiên tài ở đây, có lẽ chỉ có mình Triệu Phong mới có thể đánh một trận với Tam Nhãn Thánh Tử mà thôi.

- Triệu Phong xem ra ngươi không chịu nể mặt ta rồi?

Sắc mặt Tam Nhãn Thánh Tử trầm xuống

“Con mắt thứ ba” đang khép kín trên trán hắn, đột nhiên khẽ mở ra một khe hẹp, hiện động một tầng kim trạch thần bí, không ngừng chớp động phát ra một luồng khí tức huyết mạch bá đạo tuyệt cường.

Đám Chân long thiên tài ở đây, bỗng nhiên có một loại cảm giác áp lực kinh người.

“Huyết mạch Thánh Nhãn” của Tam Nhãn Thánh Tử chỉ hơi mở ra một chút, đã tiết ra một loại khí tức khủng bô, khiến cho những huyết mạch truyền thừa ở nơi này đều kinh hãi bất an, có dấu hiệu muốn thần phục triều bái.

- Đây chính là lực lượng của huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục sao?

Ngay cả mấy vị thiên kiêu cái thế cũng thừa nhận áp lực rất lớn, hô hấp có chút không thoải mái.

Thạch Thừa Thiên và Đạm Thai Lan Nguyệt đều động dung giật mình. Ngược lại trên gương mặt xinh đẹp của Băng Vi Tiên Tử lại có chút sợ hãi xen lẫn vui mừng.

- Huyết mạch Thánh Nhãn của Tam Nhãn Thánh Tử này đã thức tỉnh đến giai đoạn thứ ba rồi...

Hai truyền nhân Thác Bạt Tề và nam tử Quỷ Nhãn của hai đại thế gia huyết mạch đồng tử đều kiệt lực thúc dục huyết mạch đồng tử, cố gắng ngăn cản sự áp chế của đối phương

Thế nhưng đối diện với huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục, bất luận là Thác Bạt Tề hay là nam tử Quỷ Nhãn, đều có một loại cảm giác bất lực.

“Con mắt thứ ba” của Tam Nhãn Thánh Tử phát ra khí tức áp bách, không phải nhằm vào người nào đó, mà là bễ nghễ toàn trường

Trong mơ hồ, lực lượng của một mình hắn đã áp chế khí thế của toàn bộ Chân long thiên tài ở đây.

Thế nhưng trên sân vẫn có một người mặt không đổi sắc.

- Nể mặt ngươi? Chiến thắng ta thì ngươi có tư cách này.

Sắc mặt Triệu Phong trầm xuống

Dưới sự áp bách từ huyết mạch đồng tử bá đạo bễ nghễ của Tam Nhãn Thánh Tử, mắt trái của hắn bỗng nhiên hoán đổi thành một màu u lam lạnh thấu xương.

Không gian trong mắt trái, hồ nước Đồng lực đã kéo dài đến mười bảy mười tám thước, dòng chảy Đồng lực càng trở nên mãnh liệt hơn.

Đồng lực bành trướng chuyển hóa giữa Băng và Thủy, cũng đại biểu cho nội tình linh hồn đã tiếp cận Tôn Giả Đan Nguyên cảnh của Triệu Phong

Phành...

Trong lúc vô hình, hai luồng khí tức Đồng lực va chạm vào nhau.

Chỉ trong chốc lát, mắt thường có thể mơ hồ thấy được một đoàn khí tức màu vàng và một đoàn khí tức u lam, giằng co từ xa.

Từng đạo sóng nhiệt màu vàng cùng từng đợt hàn thủy Băng Lam, trộn lẫn cùng một chỗ, tranh phong kịch liệt.

Những Chân long thiên tài ở đây, đều cảm thấy một loại áp lực hai tầng lên thân thể và tâm linh của mình.

- Đồng lực thật cường đại.

Thác Bạt Tề và nam tử Quỷ Nhãn đều cảm thấy kinh hãi.

Huyết mạch Đồng lực của bọn hắn, đứng giữa trận giao phong của Triệu Phong và Tam Nhãn Thánh Tử, phảng phất như bị hai tòa núi lớn áp bách, rất khó ngẩng đầu.

Trong vô hình, đoàn khí tức màu vàng kia đại biểu cho Đồng lực của Tam Nhãn Thánh Tử, còn khí tức u lam thì bắt nguồn từ Đồng lực Thân Linh Nhãn của Triệu Phong

Mấy nhịp hô hấp tiếp theo.

- Huyết mạch Đồng lực của tiểu tử này, dường như không hề thua kém gì ta...

Con mắt thứ ba trên trán Tam Nhãn Thánh Tử đột nhiên mở lớn, giống như một đạo kim sắc mở ra, có thể tùy thời chôn vùi hết tất cả.

Mặc dù huyết mạch Đồng lực của hắn đang không ngừng ngưng tụ tăng lên, nhưng vẫn không cách nào áp chế được Triệu Phong

Giờ khắc này, toàn bộ những tồn tại đỉnh cao trong Kim Dương gia đều đã bị kinh động

Tam Nhãn Thánh Tử và Triệu Phong khí tức huyết mạch đồng tử giằng co, thật đáng sợ kinh người, nhất là một vài tồn tại có huyết mạch đồng tử, cảm thụ của bọn họ lại càng mãnh liệt hơn.

Kim Dương Thánh Thành, trên cổng thành.

- Ngoài ba đại thế gia huyết mạch đồng tử, không ngờ lại xuất hiện một loại huyết mạch đồng tử cường đại đến như vậy.

Một vị trung niên mặc áo bào vàng khí khái uy nghiêm, đứng chắp tay ngạo nghễ nhìn về phía xa, trong mắt lóe lên một tia chấn động

Tướng mạo của trung niên mặc áo bào vàng này có bốn năm phần giống Tam Nhãn Thánh Tử, hơn nữa trên trán cũng có một “con mắt thứ ba”.

Hắn chính là đương kim Gia chủ của Kim Dương gia, phụ thân của Tam Nhãn Thánh Tử.

- Tuổi của Triệu Phong này nhỏ hơn Thắng Thiên rất nhiều, tiềm lực huyết mạch đồng tử lại càng không thể hạn lượng. Hơn nữa, huyết mạch đến từ mắt trái của hắn rất kỳ lạ, hình như không phải Tiên Thiên, mà là do Hậu Thiên có được.

Một tiếng thở dài từ bên tai truyền đến.

Bên cạnh Gia chủ Kim Dương gia, chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện một vị lão giả đầu đội mũ rơm.

- Đại trưởng lão...

Kim Dương gia chủ không khỏi cả kinh, thần sắc cung kính, thi lễ một cái.

Bất chợt, hắn nghi ngờ hỏi:

- Không phải Tiên Thiên, mà là Hậu Thiên... Chẳng lẽ là biến dị hoặc Đoạt Mục Chi Thuật?

- Nếu nói là biến dị, vậy thì một người bình thường không có nội tình huyết mạch đồng tử, làm sao có thể trong thời gian ngắn như vậy đạt được huyết mạch đồng tử tiếp cận huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục, điều náy rõ ràng có chút gượng ép mà.

Lão giả mũ rơm lắc đầu nói.

Kim Dương gia chủ nghe vậy, không thể không đồng ý.

Một người bình thường, cho dù mắt của hắn có biến dị thế nào đi nữa thi cũng không thể trong thời gian ngắn trở nên đáng sợ như vậy.

Ngược lại, nếu như một người bản thân có huyết mạch đồng tử, lại sinh ra biến dị, vậy thì biến số lại lớn hơn.

Nhưng vấn đề là huyết mạch đồng tử của Triệu Phong chỉ có ở mắt trái, mắt phải hoàn toàn bình thường Đây chính là huyết mạch đồng tử Hậu Thiên sinh ra.

- Vậy chẳng lẽ là... Đoạt Mục Chi Thuật?

Kim Dương gia có chút thất sắc.

- Đoạt Mục Chi Thuật là cấm kỵ chi thuật, vô cùng tàn nhẫn, gây hại thương sinh. Một người bình thường muốn cướp lấy một huyết mạch đồng tử cường đại như vậy cũng không thỏa đáng

Lão giả mũ rơm lại lần nữa phủ nhận.

- Cùng lúc đó.

Trong Kim Dương gia, tại khu phòng trọ của khách quý.

Triệu Phong và Tam Nhãn Thánh Tử giằng co huyết mạch đồng tử, trong thời gian ngắn khó có thể phân được cao thấp.

- Huyết mạch đồng tử của Triệu Phong có thể chống lại Tam Nhãn Thánh Tử sao?

Một màn trước mắt, khiến phần lớn Chân long thiên tài đều kinh hãi vô cùng.

Dù sao thì Tam Nhãn Thánh Tử cũng cao hơn Triệu Phong hai cảnh giới, nếu tính theo tuổi thì hai người căn bản không phải là thiên tài cùng một thế hệ, ít nhất phải kém một bối phận.

- Triệu Phong khó trách ngươi có được lực lượng lớn như vậy. Chẳng qua huyết mạch Đồng lực mạnh hay yếu, vẫn phải dựa vào uy lực trụ cột của Đồng pháp...

“Con mắt thứ ba” trên trán Tam Nhãn Thánh Tử lập tức mở lớn, phảng phất có một đạo tia sáng màu vàng xuyên qua thiên địa, mang đến cho thể xác và tâm linh của người khác, hai tầng áp bách.

- Tam Nhận Thánh Tử này, lực lượng huyết mạch đồng tử, dường như có thể đồng thời áp bách linh hồn và vật chất.

Nội tâm Triệu Phong khẽ thắt lại, thân thể có cảm giác trầm trọng một cách khó hiểu.

Thần Linh Nhãn của hắn thiên về phương diện tinh thần linh hồn.

Mà Huyết mạch Thánh Nhãn của Tam Nhãn Thánh Tử, dường như không đếm xỉa đến vật chất hay tinh thần, đồng thời áp bách cả hai phương diện.

- Nhị vị dừng tay!

Một tiếng quát lạnh lẽo vang lên ngay tại chỗ, hàn ý vô hình thẩm thấu khắp toàn trường

Đám Chân long thiên tài ở đây đều rùng mình một cái, khí huyết trong cơ thể ngưng kết, thân thể cứng đờ.

Chỉ thấy “Băng Vi Tiên Tử” hiện thân trước mặt Triệu Phong và Tam Nhãn Thánh Tử, không khí tràn ngập băng sương giống như một con băng xà vặn vẹo, vừa vặn thu hút sự chú ý của Triệu Phong và Tam Nhãn Thánh Tử.

Luồng hàn khí băng sương cường đại này, đóng băng vạn vật, ngay cả Tam Nhãn Thánh Tử và Triệu Phong đang giằng co cũng bị đông cứng, đình chỉ động tác dùng huyết mạch đồng lực đối kháng

- Băng Vi Tiên Tử này đã tấn chức Chân Chủ cấp, Huyền Băng hàn lực đã tiến vào một cấp độ hoàn toàn mới.

Triệu Phong thúc dục một tia lực lượng huyết mạch, hóa giải những hàn khí băng sương rót vào cơ thể mình.

Dưới loại trạng thái này, hắn cũng đành từ bỏ việc giằng co với Tam Nhãn Thánh Tử.

Băng Vi Tiên Tử thoạt nhìn giống như đang ra tay ngăn cản hai người, nhưng khi thúc dục hàn khí băng sương lại cố ý nhằm vào Triệu Phong

Triệu Phong nếu như cưỡng ép chiến đấu, rất có thể sẽ lâm vào sự giáp công của Tam Nhãn Thánh Tử và Băng Vi Tiên Tử.

- Vi muội, muội làm gì vậy?

Tam Nhãn Thánh Tử nhíu mày, nhìn về phía Băng Vi Tiên Tử với vẻ khó hiểu.

Cho dù huyết mạch Đồng lực của Triệu Phong dường như không thua kém hắn, nhưng Tam Nhãn Thánh Tử có lòng tin rất lớn, hoàn toàn có thể nhất cử đánh bại Triệu Phong

Điều này không chỉ bắt nguồn từ tính đặc thù của huyết mạch Thánh Nhãn trên người hắn.

Mà còn có một nguyên nhân khác, hắn xuất thân từ Kim Dương gia, có huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục, hệ thống đồng pháp huyết mạch lại càng thêm trọn vẹn, há một tên nửa vời có thể so sánh được?

- Kim Dương ca, dù sao chúng ta cũng là bên chủ sự. Trước khi chưa bắt đầu Chân Long Trà Hội, nếu đánh nhau gay gắt, truyền ra ngoài, e rằng mọi người và chúng ta đều mất hết thể diện...

Băng Vi Tiên Tử có chút áy náy, nhìn về phía Tam Nhãn Thánh Tử, đồng thời giải thích với mọi người.

Lời này vừa nói ra, mọi người tại đây đều gật đầu đồng ý.

Cũng có chút người rất bất mãn trước hành vi của Tam Nhãn Thánh Tử.

Tham gia Chân Long Trà Hội là tự do cá nhân, Triệu Phong muốn rời khỏi thì lúc nào cũng được.

Vừa rồi, hành vi chủ động khiêu khích của Tam Nhãn Thánh Tử, quả thật có ý tứ “ỷ thế hiếp người”.

Nếu như không phải là Triệu Phong, đổi lại là người bình thường, e rằng sẽ bị Tam Nhãn Thánh Tử vũ nhục ức hiếp, mất sạch thể diện.

- Vi muội nói có lý, trước khi bắt đầu Trà Hội, người chủ sự như ta tạm thời không nên ra tay. Miễn cho truyền ra ngoài, người khác lại cho rằng ta lấy lớn hiếp nhỏ.

Tam Nhãn Thánh Tử cười ngạo nghễ.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, không khỏi có chút suy tư, liếc nhìn Băng Vi Tiên Tử.

Băng Vi Tiên Tử suy xét cân nhắc rất toàn diện.

Vào lúc này, cho dù Tam Nhãn Thánh Tử chiến thắng cũng là chiến thắng không võ. Còn nếu như thua, hắn sẽ càng thêm thất bại thảm hại, như vậy thì còn mặt mũi nào tiếp tục tổ chức Chân Long Trà Hội nữa?

Mà càng quan trọng hơn.

Trong lục Tam Nhãn Thánh Tử và Triệu Phong giằng co Đồng lực, không thể nào chiếm được ưu thế, ít nhất không phân được ưu khuyết rõ ràng

Bằng không bằng Vi Tiên Tử chỉ ước gì Tam Nhãn Thánh Tử có thể giáo huấn vũ nhục tên Triệu Phong kia một phen.

- Như vậy, cứ theo như lời của Triệu Phong ba ngày sau sẽ cử hành Chân Long Trà Hội.

Băng Vi Tiên Tử lại cười nói

Mọi người nghe vậy, không khỏi cảm thấy có chút ngoài dự liệu.

Vốn đã thương lượng, kéo lui thời gian tổ chức đến mười ngày, lúc đó mới chính thức tổ chức Chân Long Trà Hội.

Nhưng bây giờ, chỉ vì một câu của Triệu Phong lại đổi thành ba

người.

Như vậy không khỏi quá đề cao thể diện của Triệu Phong rồi.

Có thể nói, đây chính là một lần nhượng bộ của bên phía chủ sự là Băng Vi Tiên Tử.

Xa xa, trên cổng thành.

- Đứa trẻ Băng Vi này quả thật dụng tâm lương khổ, kéo dài trận chiến này vào ba ngày sau. Trong vô hình đã giúp cho Thắng nhi càng có nhiều thời gian để chuẩn bị, hơn nữa, trước khi hai người giao phong vẫn còn rất nhiều cơ hội để dò xét nội tình của Triệu Phong tăng thêm phần thắng cho Thắng nhi.

Vẻ mặt Kim Dương gia chủ tràn ngập vui mừng.

Dù sao, trận chiến giữa Triệu Phong và Tam Nhân Thánh Tứ cũng liên quan đến việc sớ hữu danh hiệu huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục.

Chương 511: Trà hội khiêu chiến

Băng Vi Tiên Tử nhượng bộ, hóa giải oán khí của đám Chân long thiên tài.

Vừa đề nghị, rất nhanh đã được mọi ngươi nhất trí đồng thuận.

- Triệu Phong, ngươi cảm thấy thế nào?

Băng Vi Tiên Tử dường như quên đi ân oán ngày xưa, nói với vẻ trưng cầu.

- Được rồi.

Triệu Phong biết rõ kế sách của Băng Vi Tiên Tử, nhưng cũng không tiện cự tuyệt.

Đám người tản đi, Tam Nhãn Thánh Tử và Băng Vi Tiên Tử sóng vai rời đi.

- Vi muội, ủy khuất cho ngươi rồi.

Trên mặt Tam Nhãn Thánh Tử có một tia cảm động, vốn hắn cho rằng phương pháp của Băng Vi Tiên Tử có chút vẽ vời thêm cho nhiều chuyện.

Tuy nhiên, Tam Nhãn Thánh Tử tự thấy phần thắng rất lớn, cho nên cũng không thực sự đặt Triệu Phong vào mắt. Nhưng nữ nhân đáng yêu này vì mình mà làm hết thảy mọi chuyện, hắn sao có thể không

cảm kích cho được?

- Thắng ca, trận chiến này huynh phải chuẩn bị đầy đủ, báo thù cho...

Băng Vi Tiên Tử nghĩ đến bản thân tại Chân Long hội đã chịu đủ loại áp chế và vũ nhục từ Triệu Phong, trong lòng oán hận, không thể nào kìm nén được.

Lần này có cơ hội khiến Triệu Phong thất bại chịu nhục, nàng phái cẩn thận mưu đồ, không cho phép bất kỳ sơ sẩy nào.

Chớp mắt, đã ba ngày trôi qua

Ba ngày này, dưới sự đốc thúc của Băng Vi Tiên Tử, Tam Nhãn Thánh Tử đã khiêm tốn thỉnh giáo Kim Dương gia chủ và Đại trưởng lão.

Dù sao thì trong lúc Triệu Phong và Tam Nhãn Thánh Tử giằng co, khí tức huyết mạch đồng tử cũng tiết xuất ra ngoài.

Đêm khuya...

Phụ cận Kim Dương Thánh Thành, trên một mảnh bình nguyên trống trải, Chân Long hội đúng giờ bắt đầu.

Khiến Triệu Phong thất vọng chính là Tân vô Ngân và Vũ Thiên Ngô đều không xuất hiện.

- Tân Vô Ngân có lẽ đã táng thân trong Thiên Cơ truyền thừa rồi, nhưng tại sao Vũ Thiên Ngô nửa năm gần đây vẫn không lộ diện?

Trong lòng Triệu Phong cũng không ôm bao nhiêu hi vọng.

Chân Long Trà Hội này có chút giống Hội Nghị Thiên Tài Đỉnh Cao tại thành Vũ Dương.

Bất đồng chính là, tham gia Trà Hội đều là những Chân long thiên tài đứng trên đỉnh phong của Đại lục.

Trên khoảng đất trống trải, đám Chân long thiên tài rải rác khắp nơi, tụm năm tụm ba.

Triệu Phong tự nhiên đại biểu cho Thiên Bồng đại quốc và Bắc đại lục.

Bên cạnh hắn đều là thiên tài của Bắc đại lục, ngoại trừ Chân long thiên tài của bổn Quốc ra, còn có cả đám thiên tài đỉnh cao Đại lục như Mạc Thiên Y, Thương Vũ Nguyệt, Lăng Nguyệt công chúa...

Thạch Thừa Thiên và Đạm Thai Lan Nguyệt cũng ngồi ở vị trí tương ứng ở những hướng khác.

Bắt đầu Trà Hội, lấy thưởng trà trao đổi là chủ yếu, phần lớn thiên tài ở đây đều thảo luận công pháp mặt học từ khắp nơi trên Đại lục, thậm chí còn có cả những chiến kỹ Truyền thừa Ngoại Vực.

Triệu Phong có chút hứng thú lắng nghe.

Trong đó, Tam Nhãn Thánh Tử tự nhiên là nhân vật chính, trên Trà Hội này, khách quan mà nói, hơn mười năm qua hắn cơ bản đều ở thế giới Ngoại Vực, kiến thức lịch duyệt bất phàm.

Một vài thiên tài đỉnh cao ở bên dưới, bất kể đề cập chuyện gì, Tam Nhãn Thánh Tử đều có thể giải đáp đôi chút.

Triệu Phong không khỏi có chút bội phục, bất luận là thực lực, học

thức, lịch duyệt, hay tầm mắt của Tam Nhãn Thánh Tử này, đều hơn hẳn đám hậu sinh tại Chân Long hội.

Từ một góc độ nào đó mà nói, Tam Nhãn Thánh Tử đã không còn là tân tú thế hệ này nữa, mà đã là thanh niên đồng lứa của thế hệ trước.

Thảo luận một hồi, bắt đầu đến quá trình diễn luyện và luận bàn.

Người lên sân khấu đều là Chân long thiên tài, hơn nữa còn là những tinh anh Chân long thiên tài còn sống sót đi ra từ Truyền thừa Ngoại Vực.

Những Chân long thiên tài này, từ Truyền thừa Ngoại Vực trở về, tu vi thực lực đại tăng, lòng tin mười phần, mục tiêu khiêu chiến đều nhằm vào thiên kiêu cái thế.

Chẳng qua, liên tiếp vài Chân long thiên tài đều khiêu chiến thất bại.

Nhưng những người khiêu chiến tiếp theo, đều có thực lực không tầm thường.

- Đạm Thai Lan Nguyệt, để ta kiến thức một chút xem ngươi có bao nhiêu tiến bộ.

Bước Chân Mạc Thiên Y vững vàng, bước lên khoảng đất trống.

Sau khi trở về từ Truyền thừa Ngoại Vực. Mạc Thiên Y đã đạt được đại kỳ ngộ, sau khi trở về Tông môn, trải qua khổ tu, tu vi đã đạt tới Chân Huyền cấp đỉnh phong

Hiện nay, bất luận là tu vi tạo nghệ, hay là chiến kỹ truyền thừa của hắn, so với những thiên kiêu cái thế tham gia Chân Long hội vào một

năm trước, đều chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn.

Mà Đạm Thai Lan Nguyệt thì vẫn chưa tấn chức Chân Chủ cấp, tu vi chỉ mới Nửa bước Chân Chủ cấp.

Trong năm đại thiên kiêu cái thế. Tu vi của Đạm Thai Lan Nguyệt vẫn luôn rớt lại phía sau một nhịp, chẳng qua, nàng thân là Tuần Thú Sư, chiến lực chủ yếu đều dựa vào Linh sủng

- Hi hi! Đến đây đi, Đạm Thai Lan Nguyệt ta không hề sợ bất kỳ sự khiêu chiến nào cả.

Đạm Thai Lan Nguyệt mặc một bộ váy rực rỡ, làn váy ngang gối, lộ ra đôi chân hoàn mỹ như ngó sen, tinh xảo động lòng người, hai lúm đồng tiền trên mặt như mộng như ảo.

Đạm Thai Lan Nguyệt vung tay lên, liền triệu hồi ra “Độc Giác Địa Long Thú”.

Trải qua ma luyện ở Truyền thừa Ngoại Vực, Độc Giác Địa Long Thú đã hoàn toàn tấn chức Chân Chủ cấp, khí tức, lực lượng phòng ngự đều vượt xa nhân loại cùng cấp.

Mạc Thiên Y cười nhạt một tiếng, không chút sợ hãi, đánh ra một chưởng, hư ảnh đại sơn trùng trùng điệp điệp xuất hiện, phong áp đè lên người Đạm Thai Lan Nguyệt, thân hình dần dần tiếp cận.

Luận chiến lực, Mạc Thiên Y không kém Chân Chủ cấp bao nhiêu, mà Đạm Thai Lan Nguyệt thân là Tuần Thú Sư, lại không hề am hiểu chiến đấu cận thân.

Cho dù là Chân Chủ cấp, cũng không thể chính diện chống lại Độc Giác Địa Long Thú.

Chẳng qua, Mạc Thiên Y đã dám khiêu chiến Đạm Thai Lan Nguyệt, tự nhiên là phải có chỗ dựa nào đó.

Vụt vụt...

Thân pháp của Mạc Thiên Y huyễn động, rơi lên thân thể khổng lồ của Độc Giác Địa Long Thú, bên trên chỉ lưu lại một hư ảnh màu vàng tươi mơ hồ.

- Từ Truyền thừa Ngoại Vực trở về, chỉnh thể thực lực của Mạc Thiên Y đều tăng trưởng, công kích, phòng ngự, thân pháp, tốc độ,... Đều không có sơ hở nào rõ ràng.

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Mạc Thiên Y hạ xuống trên lưng Độc Giác Địa Long Thú, phát huy ưu thế tốc độ thân pháp linh hoạt, mỗi một quyền một chưởng giống như có một dãy núi áp bách đè ép, tầng tầng phong tỏa Đạm Thai Lan Nguyệt.

Đạm Thai Lan Nguyệt thân là Tuần Thú Sư, hơn nữa tu vi lại hơi chiếm ưu thế, tuy nhiên vì không am hiểu chiến đấu cận thân, cho nên dần dần có vài phần bại lui.

Mọi người không khỏi thầm nghĩ, chẳng lẽ địa vị của năm đại thiên kiêu cái thế lại nhanh chóng dao động như vậy?

Sau khi Chân Long hội chấm dứt, năm đại thiên kiêu cái thế từ Truyền thừa Ngoại Vực trở về, tu vi đều đại tiến.

Vũ Thiên Ngô, Triệu Phong, Thạch Thừa Thiên, Băng Vi Tiên Tử, đều đột phá Chân Chủ cấp, trong đó, Vũ Thiên Ngô là tấn chức sớm

nhất, vừa ra khỏi truyền thừa thì đã là Chân Chủ cấp tiểu thành.

Nếu so sánh thì Đạm Thai Lan Nguyệt yếu hơn một chút, còn chưa tấn chức Chân Chủ cấp.

- Nguyên Cực Từ Sơn Quyết!

Trong lòng bàn tay của Mạc Thiên Y thôi động một hu ảnh dãy núi màu vàng bỗng nhiên lóe lên một tia gợn sóng màu bạc trong suốt, giống như một đóa hoa, sản sinh tử trường trói buộc kỳ dị.

Đạm Thai Lan Nguyệt muốn tránh né, nhưng lại cảm thấy thân thể phảng phất như bị trọng lực vô hình và từ trường hạn chế.

Trước tình huống nguy cấp, Đạm Thai Lan Nguyệt lại nhoẻn miệng cười:

- Băng Ly Xà!

Vụt...

Cánh tay nhỏ của nàng vung lên, một con rắn nhỏ như băng tinh trong suốt, từ trong tay bay tới, phun ra một đạo băng lưu sắc bén ác liệt, một luồng khí tức khủng bố cực hàn, lập tức đông cứng chiến kỹ truyền thừa của Mạc Thiên Y.

Phốc... Rắc rắc...

Thân hình Mạc Thiên Y vừa động, chỉ cảm thấy bàn tay đông cứng lạnh lẽo, giống như bị thứ gì đó quấn lên, trên người tràn ngập một tầng băng sương

Tốc độ và sự linh hoạt của con rắn nhỏ băng tinh kia cực kỳ kinh

người, không ai thấy rõ nó làm thế nào quấn lên cánh tay của Mạc Thiên Y.

Một hai nhịp hô hấp sau...

Bịch...

Thân hình Mạc Thiên Y giống như một cái tượng băng bị Độc Giác Địa Long Thú đánh rơi xuống đất.

- Hì hì, từ Truyền thừa Ngoại Vực trở lại, ngươi cho rằng ta chỉ có một Linh sủng Chân Chủ cấp thôi sao?

Đạm Thai Lan Nguyệt vẫy tay một cái, con băng xà kia lập tức biến mất trong ống tay áo của nàng

Đám Chân long thiên tài ở đây đều cảm thấy kinh hãi.

Nói đơn giản thì Đạm Thai Lan Nguyệt đã có chiến lực tương đương với hai đại Chân Chủ cấp rồi.

Độc Giác Địa Long Thú kia có hình thể khổng lồ như một tòa núi nhỏ, là tấm khiên thịt sở trường về sức mạnh, chính diện chiến đấu, nhân loại Chân Chủ cấp không có cách nào chống lại được.

Nhưng Độc Giác Địa Long Thú cũng có khuyết điểm rất rõ ràng đó là hình thể di chuyển chậm chạp, dễ dàng bị người có thân pháp linh hoạt khắc chế.

Chẳng qua, hiện nay.

Đạm Thai Lan Nguyệt lại có được một đầu Băng Ly xả, có thể phun ra khí tức cực hàn khủng bố, hơn nữa vô cùng linh hoạt, sở trường

cận chiến và đánh lén.

- Có Linh sủng một lớn một nhỏ Chân Chủ cấp này phối hợp, Đạm Thai Lan Nguyệt cơ bản không còn uy hiếp nữa rồi.

Triệu Phong biết rõ, Linh sủng trong tay Đạm Thai Lan Nguyệt, tuyệt đối có thể tổ chức thành một đại quân.

Đương nhiên, nó so với kế hoạch Bách Thi của Triệu Phong thì cũng không tính là gì.

Trong tay của Triệu Phong có hai bộ Ám Ngân Độc Thi Chân Chủ cấp, nữa năm gần đây lại luyện chế thành hai ba bộ quỷ thi, tổng cộng có đến năm quỷ thi Chân Chủ cấp.

Không đến nửa ngày...

Đám Chân long thiên tài đều đồng loạt phát ra khiêu chiến với ba đại thiên kiêu cái thế như Thạch Thừa Thiên, Băng Vi Tiên Tử, Đạm Thai Lan Nguyệt.

Kết quả, tất cả những khiêu chiến của mọi người đều chấm dứt trong thất bại.

Thạch Thừa Thiên và Băng Vi Tiên Tử bày ra thực lực chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn Đạm Thai Lan Nguyệt.

Phành...

Khí lực huyết mạch của Thạch Thừa Thiên, tiến thêm một bước tăng trưởng, chỉ dùng một quyển đã đánh bay Vương Tiểu Quái.

- Thiên Viên Thần La!

Vương Tiểu Quái rống lên một tiếng, gào thét với vẻ không cam lòng, điên cuồng phát động công kích vòng tròn với Thạch Thừa Thiên.

Thạch Thừa Thiên cười ha ha, thân hình như một Thạch Đầu Cự Nhân, ngạnh kháng toàn bộ công kích của Vương Tiểu Quái.

Một phen công kích thi triển hết toàn bộ vốn liếng, Vương Tiểu Quái tự mình toàn thân sứt mẻ, mà Thạch Thừa Thiên thì lại không tổn hao chút lông tóc nào, thậm chí căn bản còn chưa ra tay.

- Phòng ngự của Thạch Thừa Thiên cực mạnh, không đạt tới Chân Chủ cấp đỉnh phong, rất khó có thể dùng lực công pháp.

Triệu Phong thừa nhận, lực lượng và khả năng phòng ngự của Thạch Thừa Thiên là ở trạng thái khủng bố nhất.

Phải biết rằng, ngoại trừ Triệu Phong ra, tại Thiên Bồng đại quốc, Vương Tiểu Quái là thiên tài mạnh nhất.

Băng Vi Tiên Tử ra tay, cũng chấn nhiếp sâu sắc những Chân long thiên tài ở đây, nhẹ nhàng đánh lui hai ba thiên tài đỉnh cao của Đại lục có cùng cấp bậc với Mạc Thiên Y. Thực lực thật sự e rằng còn mạnh hơn Thạch Thừa Thiên và Đạm Thai Lan Nguyệt nửa phân.

Trên dãy núi xa xa.

Kim Dương gia chủ và lão giả mũ rơm đứng trên đỉnh núi, quan sát chiến đấu bên dưới.

- Lúc ở tuổi đó, Thắng nhi so với Triệu Phong và Vũ Thiên Ngô, quả thật có chút chênh lệch, tối đa chỉ ngang với thiên kiêu cái thế bình thường mà thôi.

Trên mặt lão giả mũ rơm hiện lên một tia ngưng trọng.

- Nhưng chưa từng có kỳ tài có một không hai nào có thể phát triển được như Thắng nhi...

Kim Dương gia chủ mỉm cười, có chút âm lãnh.

Nửa ngày tiếp theo, trên sân đấu của Chân Long Trà Hội, mấy vị thiên kiêu cái thế đều không thua một trận nào.

Bất luận là Đạm Thai Lan Nguyệt, hay là Thạch Thừa Thiên, Băng Vi Tiên Tử, đều thể hiện ra chiến lực vượt xa Chân long thiên tài bình thường.

Thế nhưng.

Thẳng cho đến khi có một người ra tay phá vỡ thần thoại này.

Đó chính là Thương Vũ Nguyệt!

Sau khi từ Thất Kiếm truyền thừa trở ra, Thương Vũ Nguyệt lại trải qua ma luyện chiến đầu tại khu vực Hoành Vân, tu vi đạt tới Nửa bước Chân Chủ cấp.

Đối thủ đầu tiên mà nàng khiêu chiến, chính là Đạm Thai Lan Nguyệt.

Trận chiến này, Kiếm Ý bá đạo sát phạt sâm lãnh, phảng phất thẩm thấu vào hư không bốn phía, người xem xung quanh đều cảm thấy tâm linh bị nhấn chìm và xuyên thủng.

Chiến đấu được năm mươi hiệp.

Trên thân Độc Giác Địa Long Thú chồng chất vết thương, tâm hồn bị Kiếm Ý suy giảm trầm trọng, lâm vào hôn mê.

- Thất Kiếm truyền thừa... Kiếm Ý mà ngươi lĩnh ngộ được, đã đạt tới trình độ Chân Chủ cấp rồi.

Sắc mặt Đạm Thai Lan Nguyệt tái nhợt, trên người lưu lại một vài đạo vết máu.

Nếu tiếp tục đánh nữa, Linh sủng của nàng sẽ lâm vào nguy cơ, chỉ đành phải nhận thua mà thôi.

Thương Vũ Nguyệt thắng!

Sau đó, nàng lại tiếp tục khiêu chiến hai đại thiên kiêu cái thế là Băng Vi Tiên Tử và Thạch Thừa Thiên, giao phong một phen, kết quả trong trăm chiêu vẫn bất phân thắng bại.

Trên thực tế, nếu không phải Thạch Thừa Thiên và Băng Vi Tiên Tử có thủ đoạn phòng ngự siêu quẩn, rất có thể đã thua trong tay Thương Vũ Nguyệt rồi.

Không phải nghi ngờ, Thương Vũ Nguyệt đã trở thành thiên kiêu cái thế mới, thay thế Đạm Thai Lan Nguyệt.

Những Chân long thiên tài ở khắp các nơi trên Đại lục xem trận chiến này, thần sắc đều trở nên hưng phấn như được chứng kiến kỳ tích.

Chẳng qua.

Chân Long Trà Hội diễn ra đến bây giờ. Ba đại thiên kiêu cái thế đều đã bị khiêu chiến, duy nhất chỉ có Triệu Phong là không có người nào khiêu chiến.

Trước mắt, còn chưa có người nào khiêu chiến Triệu Phong.

Nói chính xác hơn, đó là tạm thời chưa có người nào dám khiêu chiến hắn!

Chương 512: Nghiền nát 1

Đôi mi thanh tú của Băng Vi Tiên Tử cau lại, trong mắt phượng có một tia sầu lo, ánh mắt lướt qua phía Triệu Phong đang ngồi ở vị trí trung tâm của trận doanh Bắc đại lục.

Trà Hội diễn ra cho đến bây giờ, đã tiến vào giai đoạn trung hậu kỳ, những thiên kiêu cái thế và cường giả đệ nhất khác đều đã ra tay giao phong.

Thế nhưng, trong mấy vị thiên kiêu cái thế ở đây. Chỉ có mình Triệu Phong là từ đầu đến cuối vẫn chưa ra tay.

Bất luận là thiên tài đệ nhất hay là Chân long thiên tài bình thường, đều chưa từng phát ra khiêu chiến với Triệu Phong.

Thế nhưng loại tình huống này cũng rất hợp tình hợp lý.

Dù sao thì trong số bốn đại thiên kiêu cái thế ở đây, tu vi của Triệu Phong vẫn là cao nhất, đạt tới Chân Chủ cấp tiểu thành.

Mấy vị thiên kiêu cái thế khác như Băng Vi Tiên Tử và Thạch Thừa Thiên đều là Chân Chủ cấp sơ thành, Thương Vũ Nguyệt thậm chí còn là Nửa bước Chân Chủ cấp.

Bọn họ không có kỳ ngộ lớn như Triệu Phong một bước nhất cử đột phá Chân Chủ cấp tiểu thành.

- Nhớ lại ngày xưa, lúc Triệu Phong chỉ mới Chân Nhân cấp, hắn đã dám đại chiến với thiên kiêu cái thế Chân Huyền cấp. Hôm nay hắn

tấn chức Chân Chủ cấp, tu vi càng lực áp Chân long thiên tài toàn trường...

Những Chân long thiên tài kia, khi ánh mắt rơi lên người Triệu Phong trên mặt đều mang theo vẻ kính sợ, thậm chí còn có chút ý tứ ngưỡng mộ.

Ánh mắt của đám Chân long thiên tài đều nhanh chóng rời khỏi trên người Triệu Phong không khỏi cân nhắc nhiều lần.

- Triệu Phong không chỉ có tu vi thực lực áp chế các thiên kiêu cái thế khác, đáng sợ nhất vẫn là huyết mạch đồng tử của hắn, gần như có thể quét ngang toàn bộ Chân Long hội.

Đám Chân long thiên tài đệ nhất như Mạc Thiên Y, Tần Khôn Ngô, Thác Bạt Tề, trên mặt đều tràn ngập sự kiêng kỵ.

Đặc biệt là Chân long thiên tài của Bắc đại lục, tất cả đều biết rõ sự đáng sợ của Triệu Phong

Nửa năm gần đây, Triệu Phong tại Thiên Bồng đại quốc, liên tiếp đánh bại thậm chí trảm sát Chân Chủ cấp lão thành, ngồi lên vị trí Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo, những sự tích này đã lan truyền khắp toàn bộ Thế giới Tông môn ở Bắc đại lục.

Nếu như khiêu chiến với những thiên kiêu cái thế khác, bọn họ vẫn còn một tia cơ hội, ít nhất cũng có thể biểu hiện và luận bàn đặc sắc một phen.

Nhưng nếu như khiêu chiến Triệu Phong rất có thể sẽ bị miễu sát, không có sức hoàn thủ.

- Ta thấy Triệu huynh đã ngồi cả buổi rồi cũng không có ai khiêu

chiến, hẳn rất nhàm chán, có lẽ tất cả chư vị ở đây đều công nhận địa vị đệ nhất Chân long thiên tài của ngươi rồi?

Băng Vi Tiên Tử Chân thành đứng dậy, lời nói có chút khích tướng chĩa thẳng đầu mâu về phía Triệu Phong

Đệ nhất Chân long thiên tài?

Lời này vừa nói ra, giống như một tảng đá khơi nên ngàn tầng sóng khiến mọi người đều tranh luận.

- Hắn chưa đánh bại các thiên kiêu cái thế khác, cũng chưa đánh bại Vũ Thiên Ngô, dựa vào cái gì mà dám xưng là đệ nhất?

- Đệ nhất Chân long thiên tài? Ha ha, cho dù thất bại một lần, ta cũng phải lĩnh giáo một phen.

- Ha ha, nếu như có thể giao thủ cùng đệ nhất Chân long thiên tài, đó là vinh hạnh lớn biết bao.

Phần đông ánh mắt của toàn trường đều dừng lại trên người Triệu Phong

Băng Vi Tiên Tử nhếch miệng, nỡ một nụ cười nhạt, kế hoạch của nàng đã thành công.

Mấu chốt chính là đội “cái mũ” đệ nhất Chân long thiên tài lên người Triệu Phong khiến cho hắn đứng ra trước đầu sóng ngọn gió.

- Hoàng Thiên Khôi bất bài, muốn lĩnh giáo thử một phen xem thực lực của “đệ nhất Chân long thiên tài”, có phải là danh xứng kỳ thực hay không

Một vị Chân long thiên tài Chân Huyền cấp lách mình đứng giữa vị trí trung tâm của khoảng đất trống

Rốt cuộc.

Trên Trà Hội đã có người đầu tiên có can đảm khiêu chiến với Triệu Phong

Một vài Chân long thiên tài không khỏi thở phào một hơi, dường như áp lực đã nhịn hồi lâu, rốt cuộc cũng có thể phóng thích.

“Hoàng Thiên Khôi” này một thân chiến bào màu xanh, tay cầm một thanh chiến phủ hoàng kim cũ kỹ, toàn thân rực rỡ ánh vàng phát ra hào quang chói lọi như Chiến Thần.

Đặc biệt là chiến phủ hoàng kim trong tay hắn, cho dù cũ kỹ, nhưng lại có một tia khí tức xuyên thấu mây xanh, ý chí chiến đấu cường đại bao trùm vũ trụ.

- Không ngờ lại là một thanh chiến phủ truyền thừa.

- Chiến ý hồn phách bên trong thanh chiến phủ hoàng kim này, ít nhất có thể sánh được với Chân Chủ cấp đỉnh phong

- Trong chiến đấu lúc trước, ta cũng không thấy Hoàng Thiên Khôi sử dụng vũ khí này.

Trên Trà Hội lập tức truyền đến một trận âm thanh xôn xao.

Mặc dủ Hoàng Thiên Khôi chỉ có tu vi Chân Huyền cấp tiểu thành, nhưng chiến phủ hoàng kim trong tay hắn lại phát ra tinh thần ý cảnh và ý chí chiến đấu còn mạnh hơn so với Chân Chủ cấp bình thường

- Đệ nhất Chân long thiên tài mới đủ để ta sử dụng thanh chiến phủ truyền thừa xuất xứ từ Truyền thừa Ngoại Vực này.

Chiến ý trên người Hoàng Thiên Khôi đã được kích phát tới cực điểm.

Hoành Phách Thiên Hà!

Hoàng Thiên Khôi lập tức bổ ra một búa, một luồng chiến ý tinh thần cường đại của Chân Chủ cấp phát ra, nguyên khí thiên địa mơ hồ có dấu hiệu hô ứng cộng minh, mắt thường chỉ nhìn thấy một đạo phủ ảnh hoàng kim rực rỡ, dài đến hơn mười trượng trảm phách mây trời.

Ý chí chiến đấu cường đại cùng với chiến kỹ truyền thừa, khiến cho tất cả tồn tại dưới cấp bậc thiên kiêu cái thế đều cảm thấy tâm thần rung động có một loại ảo giác không thể chống lại.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, mái tóc lam phiêu động

Đối mặt với công kích như vậy, hắn thở dài một tiếng, nói:

- Chiến ý tinh thần rất mạnh, đáng tiếc ngươi còn chưa lĩnh ngộ được tinh túy của nó.

Vừa dứt lời.

Keng...

Một đạo Phong Lôi thô to bằng ngón cái, từ đầu ngón tay của Triệu Phong bắn ra, va chạm với thanh chiến phủ hoàng kim trong tay Hoàng Thiên Khôi.

- A...

Thân hình Hoàng Thiên Khôi run lên chập choạng chiến phủ hoàng kim trong tay bị một luồng lực lượng cường đại ngưng tụ đến mức tận cùng, trực tiếp đánh bay ra ngoài.

Keng keng...

Chiến phủ hoàng kim rơi xuống đất, chiến ý tán loạn, mơ hồ có âm thanh than thở tiếc nuối truyền đến.

- Đây... Làm sao có thể chứ, sư tôn đã từng nói, nếu ta toàn lực vận chuyển phủ này, có thể đối chiến vài kích với Chân Chủ cấp mà...

Hoàng Thiên Khôi có chút thất thần.

Trước khi khiêu chiến với Triệu Phong hắn tự nghĩ phần thắng không lớn, chỉ thầm muốn được thể hiện trên Chân Long Trà Hội.

Nếu như có thể giao phong giây lát với đệ nhất Chân long thiên tài, hắn tuy bại mà vinh.

Chẳng qua hắn tuyệt đối không ngờ rằng dung hợp một kích toàn lực vào chiến phủ, vậy mà vẫn không thể địch lại một kích tùy tiện của Triệu Phong.

- Hoàng Thiên Khôi ngươi dựa vào ngoại vật quá nhiều, không thể lĩnh ngộ được tinh túy trên chiến phủ truyền thừa...

Tam Nhãn Thánh Tử đạm mạc bình luận.

Thân là bên chủ sự, Tam Nhãn Thánh Tử và Băng Vi Tiên Tử sẽ thường xuyên bình phẩm đôi chút đối với các trận giao phong.

Mà lúc này, mọi người cũng đã từ trong kinh ngạc tỉnh lại.

Hoàng Thiên Khôi bại vô cùng thảm.

- Không hổ là Thiên Kiêu Chi Vương danh chấn Đại lục.

Rất nhiều Chân long thiên tài ở đây đều cảm thấy trong lòng rung động trạng thái của Hoàng Thiên Khôi vừa rồi, chiến lực quả thật đã tiếp cận Chân Chủ cấp.

Dù vậy, khi đối diện với Triệu Phong Hoàng Thiên Khôi vẫn còn kém xa, ngay cả sức hoàn thủ cũng không có.

Đồng thời.

- Triệu Phong ngươi dựa vào tu vi và ý cảnh chiếm được ưu thế lớn, giành được thắng lợi áp đảo, một chiêu bại địch, đây cũng là chuyện hợp tình hợp lý.

Sắc mặt Tam Nhãn Thánh Tử lạnh nhạt, bình phẩm Triệu Phong

Mọi người không khỏi ngạc nhiên, trên Chân Long Trà Hội, e rằng chỉ có “đàn anh” như Tam Nhãn Thánh Tử mới có tư cách bình phẩm Triệu Phong như vậy.

- Nói có lý.

Sắc mặt Triệu Phong bình thản, cũng không hề phản đối.

Chiến đấu cấp độ này, hắn căn bản không có bao nhiêu hứng thú, nhanh chóng giải quyết thì tốt hơn.

Sau khi Hoàng Thiên Khôi thất bại, sự nhiệt tình và hưng phấn của đám Chân long thiên tài cũng không mất đi, một vài người lại giành khiêu chiến với Triệu Phong

Nhưng vài tên Chân long thiên tài tiếp theo, đều bị Triệu Phong một chiêu đánh ngã.

- Có thể giao phong với đệ nhất Chân long thiên tài của Đại lục, chính là vinh hạnh của Tần mỗ.

Lần này khiêu chiến chính là Chân long thiên tài cấp bậc đệ nhất cường giả - Tần Khôn Ngô.

Sau khi Tần Khôn Ngô trở về từ Truyền thừa Ngoại Vực, tu vi tạo nghệ đã đạt tới Chân Huyền cấp đỉnh phong ý cảnh tinh thần, thậm chí chạm đến cấp độ Chân Chủ cấp.

- Ra tay đi, nếu không ngươi sẽ không có cơ hội nữa đâu.

Triệu Phong mỉm cười, hắn có chút ấn tượng với Tần Khôn Ngô.

Lúc đầu, tại vòng thứ nhất của Chân Long hội, Tần Khôn Ngô và Triệu Phong đều là những thiên tài đỉnh cao tiếp cận thiên kiêu cái thế tại Bắc Vực Đài.

Chẳng qua, hôm nay gặp lại, tất cả đều đã khác xưa.

- Giao phong với Thiên Kiêu Chi Vương như ngươi, Tần mỗ sẽ không bảo lưu...

Tần Khôn Ngô hít sâu một hơi, thần sắc có chút phức tạp.

Hắn cũng không cho rằng Triệu Phong cuồng vọng, nhớ lại ngày đó

tại Bắc Vực đài, ban đầu hắn không hề xem trọng Triệu Phong thậm chí còn tranh luận với một sư đệ đồng môn.

Nhưng sau đó, hắn dõi mắt nhìn thiếu niên thần bí không lịch sự kia, từng bước tạo nên kỳ tích, cuối cùng leo lên bảo tọa “thiên kiêu cái thế”.

- Cửu Tinh Thiên Cực Chưởng!

T âm niệm xoay chuyển trong nháy mắt, thần quang trong mắt Tần Khôn Ngô rực rỡ như vì sao, Chân Linh khí trong cơ thể ở trạng thái sôi trào, song chưởng thúc dục, từng đạo quang thủ cực lớn, xuyên thấu hư không có một loại khí thế mênh mông cuồn cuộn giống như Nhật Nguyệt Tinh Không

Chỉ ngắn ngủi trong giây lát, quanh người Tần Khôn Ngô phảng phất có một tinh đấu quay tròn, hô ứng với nguyên khí thiên địa, thậm chí mơ hồ dẫn dắt lực lượng Tinh Không Nhật Nguyệt.

- Bí kỹ truyền thừa thật huyện diệu, hiểu rõ huyền ảo thiên địa, dẫn dắt uy lực ngôi sao tự nhiên, chiến lực hoàn toàn có thể sánh ngang với Chân Chủ cấp,.

Phần đông Chân long thiên tài ở đây đều cảm thấy tâm thần rung động

Kể cả thiên tài cấp bậc đệ nhất cũng đều cảm thay áp bách to lớn, mấy vị thiên kiêu cái thế đều không khỏi động dung.

Hiển nhiên, võ học mà Tần Khôn Ngô thi triển là một loại bí kỹ truyền thừa cực kỳ cao minh, tăng thêm ý cảnh phi phàm của bản thân hắn, trong thời gian ngắn có thể đối kháng đôi chút với Chân Chủ cấp.

- Đúng vậy, chiêu thức ý cảnh có độ phù hợp rất lớn cùng với thiên nhiên.

Triệu Phong gật đầu khen ngợi, từ loại ý cảnh này mà xét, khả năng Tần Khôn Ngô đột phá đến Nửa bước Chân Chủ cấp, thậm chí trở thành Chân Chủ cấp cũng không còn bao lâu nữa.

Đương nhiên, hắn cũng sẽ không hạ thủ lưu tình.

Phong Lôi Quyển.

Trong lòng bàn tay Triệu Phong hiển hiện một đoàn ánh sáng Phong Lôi nhỏ màu xanh đậm, bên trong hiện động hình dáng lốc xoáy vặn vẹo, ầm ầm khuếch trương tạo thành một cơn bão điện lôi chập chờn cực lớn.

Phốc... Ẳm...

Phong Lôi Quyển kia với khí thế mạnh mẽ, lập tức nuốt chửng toàn bộ chiêu thức của Tần Khôn Ngô, từng đạo quang thủ to lớn, không mất đến nửa nhịp hô hấp đã vỡ thành từng mánh nhỏ, Điện Lôi Phong Bạo cường đại uy lực không tan, tiếp tục đẩy lui Tần Khôn Ngô.

Bịch bịch bịch...

Trên mặt Tần Khôn Ngô đầy vẻ ngạc nhiên, liên tục thối lui, giống như hãm vào vũng lầy, toàn thân cháy đen.

Ọc...

Dưới phong áp cường đại, Tần Khôn Ngô thổ huyết, sắc mặt tái nhợt.

Thấy tình thế như vậy, Triệu Phong vung tay lên, đánh tan dư uy của chiêu thức.

Dù vậy, Tần Khôn Ngô vẫn lảo đảo, thiếu chút nữa ngã xuống đất, ảm đạm nhận thua.

- Lại là một chiêu chiến thắng

- Nếu như Triệu Phong không nương tay, rất có thể Tần Khôn Ngô đã bị uy hiếp đến tính mạng

Trên sân lại một lần nữa kinh ngạc.

Mạnh như Tần Khôn Ngô vẫn bị Triệu Phong một chiêu miễu sát, hết sức nhẹ nhàng mà đối phương lại không có sức phản kháng

Các Chân long thiên tài cấp bậc đệ nhất, kể cả mấy vị thiên kiêu cái thế, đều cảm thấy trong lòng ngưng trọng

Những thiên kiêu cái thế còn lại, có lẽ cũng có thể nhanh chóng đánh bại Tần Khôn Ngô, nhưng muốn nhẹ nhàng một chiêu miễu sát như Triệu Phong vậy thì lại rất khó.

- Tên Triệu Phong này đã phát triển tới mức này rồi ư? Hơn nữa, hắn thậm chí còn chưa từng sử dụng huyết mạch đồng tử.

Trong lòng Băng Vi Tiên Tử thoáng có chút run sợ.

Cho tới bây giờ, thực lực mà Triệu Phong biểu hiện ra, có lẽ chỉ là một góc của tòa băng sơn, nội tình thực sự, vẫn rất khó đánh giá.

Sau khi Tần Khôn Ngô bị thua, Tam Nhãn Thánh Tử liền đánh giá:

- Tần Khôn Ngô, tuy ngươi bại mà vinh, bởi vì tu vi cảnh giới của đối thủ, vượt ngươi quá xa. Dưới rào cản cảnh giới này, trận đấu cũng không có bao nhiêu kỹ xảo.

Phen bình luận này, nghiễm nhiên biểu dương Tần Khôn Ngô, lại mơ hồ có ý tứ hạ thấp Triệu Phong

Ý tứ chính là Triệu Phong chẳng qua ỷ vào cảnh giới tu vi cường đại, lấy mạnh hiếp yếu, thủ đoạn chiến thắng vô cùng thô ráp, thiếu khuyết kỹ xảo.

Triệu Phong chỉ cười trừ.

Lúc trước, khi tu vi của hắn không bằng người, vượt cấp khiêu chiến, mặc dù nhiều lần chiến thắng nhưng vẫn có vài phần gian nan.

Bây giờ.

Sử dụng cảnh giới tu vi của mình để nghiền nát đối thủ, chính là một việc rất thoải mái, khiến hắn rất thích.

Sau khi Tần Khôn Ngô bị thua, lại có vài tên Chân long thiên tài thực lực cao thấp không đều, phát ra khiêu chiến với Triệu Phong.

Thế nhưng

Kết quả chờ đợi bọn hắn, chỉ có một.

Đó là một chiêu miễu sát.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, khí định thần nhàn, mỗi lần đều dùng một chiêu đánh bại địch thủ.

Cho dù là xa luân chiến thì cũng không có ý nghĩa gì với hắn.

Chương 513: Nghiền nát 2

Chỉ trong thời gian uống cạn một chung trà, Triệu Phong đã liên tục đánh bại hơn mười vị Chân Long thiên tài, mỗi lần đều là một chiêu miêu sát.

Người xem đến từ khắp nơi trên Đại lục đều trợn mắt há hốc mồm, tâm linh rung động

Đây không phải là luận bàn, mà là một hồi đơn phương nghiền nát.

Trên khoảng đất trống Triệu Phong đứng lặng yên tại chỗ, bụi bặm chưa tan hết, tư thái vẫn khí định thần nhàn.

Lúc này.

Trên Trà Hội hoàn toàn yên tĩnh, không còn người nào tiếp tục khiêu chiến Triệu Phong

- Cho dù không sử dụng huyết mạch đồng tử thì Triệu Phong cũng có chiến lực cấp bậc thiên kiêu cái thế, thậm chí còn hơn cả thiên kiêu cái thế bình thường

Hơn mười tên Chân Long thiên tài đều rung động.

Ánh mắt lúc mọi người nhìn về phía Triệu Phong đã không còn là kính sợ đơn thuần nữa, mà còn có một loại khuất phục phát ra từ tận nội tâm, thiếu niên tóc lam trong tầm mắt, phảng phất đã là tồn tại xa vời không thể chạm tới.

Sắc mặt Băng Vi Tiên Tử lại càng trở nên ngưng trọng hơn.

Từ đầu đến cuối, Triệu Phong đều một chiêu miễu sát, cường thế nghiền nát, căn bản không có cách nào bức hắn sử dung huyết mạch đồng tử được.

Chỉ riêng thực lực mà Triệu Phong vừa triển lộ ra trước mắt, Băng Vi Tiên Tử hoặc là Thạch Thừa Thiên cũng rất khó có thể giành được phần thắng

Một lát sau...

Vẫn không có người nào khiêu chiến Triệu Phong nữa.

Thạch Thừa Thiên, Thương Vũ Nguyệt, Đạm Thai Lan Nguyệt, tạm thời đều không có ý tứ ra tay.

Trong lòng Băng Vi Tiên Tử cũng có chút lo lắng.

Thạch Thừa Thiên và Đạm Thai Lan Nguyệt không dám khiêu chiến thì cũng bỏ đi, dù sao hai người này cũng từng gián tiếp hoặc trực tiếp thua Triệu Phong tại Chân Long hội.

Nhưng nếu không có thiên kiêu cái thế nào ra tay nữa, rất khó có thể nhìn ra thực lực Chân chính của Triệu Phong

- Ha ha, nếu như không còn người nào tiếp tục khiêu chiến nữa...

Triệu Phong nỡ nụ cười rạng rỡ.

Trên sân chợt trở nên tĩnh mịch.

- Như vậy...

Ánh mắt Triệu Phong đột nhiên xoay chuyển, hướng về phía người chủ sự là “Tam Nhãn Thánh Tử”.

Chân Long Trà Hội lần này, Vũ Thiên Ngô không đến, như vậy thì “Tam Nhãn Thánh Tử” chính là mục tiêu duy nhất để Triệu Phong khiêu chiến rồi.

Sự biến hóa trong ánh mắt của Triệu Phong khiến cho rất nhiều Chân Long thiên tài chú ý.

Hắn vừa chuẩn bị mở miệng khiêu chiến, chợt nghe Băng Vi Tiên Tử cười nói:

- Triệu Phong ngươi đã liên tục chiến hơn mười trận, hãy lưu lại một ít cơ hội cho các Chân Long thiên tài khác đi.

Triệu Phong khẽ giật mình, có chút thâm ý nhìn nàng khẽ gật đầu, liền kết thúc.

Dù sao thì Băng Vi Tiên Tử cũng là người chủ sự Trà Hội, Triệu Phong cũng không thể cưỡng ép làm trái.

Sau khi Triệu Phong kết thúc, đám Chân Long thiên tài ở đây mới thở phào một hơi, tảng tá đè nặng trong lòng, cuối cùng cũng nhấc xuống

Một khi Triệu Phong còn ở đây, những thiên tài khác sẽ không có cơ hội.

Nếu như Băng Vi Tiên Tử không ngăn cản, Triệu Phong rất có thể sẽ quét ngang toàn bộ Chân Long thiên tài, như vậy thì Trà Hội cũng mất đi ý nghĩa.

Một thời gian ngắn sau đó.

Có không ít Chân Long thiên tài lận lượt lên sân, thi thố tài năng, một vài trận đấu cũng có chút đặc sắc, mọi người đều trầm trồ khen ngợi.

Mặc đủ chiến đấu của Triệu Phong lúc trước, đều là cường thế nghiền nát, khiến cho người khác rung động. Nhưng lần nào cũng đều là miễu sát đối thủ, mất đi sự hồi hộp hứng thú, lại không có quá nhiều kịch tích.

Đến khi trời tối...

Thác Bạt Tề - thiên tài của một trong ba đại thế gia huyết mạch đồng tử, đi đến khoảng đất trống trung ương.

- Thác Bạt Tề!

Một vài Chân Long thiên tài ở đây đều cảm thấy trái tim xiết chặt.

Trong Trà Hội lần này, truyền nhân của ba đại thế gia huyết mạch đồng tử, có thể nói đều có mặt đây đủ.

Tam Nhãn Thánh Tử, Thác Bạt Tề, nam tử Quỷ Nhãn, chính là truyền nhân đại biểu cho ba loại huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục.

Thiên Phong Nhãn.

Trong mắt Thác Bạt Tề lóe lên một trận hàn phong.

- Phốc phốc...

Trên hai gò má của vị Chân Long thiên tài đối diện, lập tức xuất hiện

một đạo vết máu, kéo dài đến tận cằm, nếu như sâu vào một chút nữa, có thể đã cắt đứt cổ họng rồi.

Đám Chân Long thiên tài ở trên sân đều hít một ngụm khí lạnh.

Phần lớn mọi người căn bản đều không nắm bắt được quỹ tích công kích của huyết mạch đồng tử mà Thác Bạt Tề thi triển.

Trừ phi là đám người như Tam Nhãn Thánh Tử, Triệu Phong, nam tử Quỷ Nhãn, mới có thể thông qua huyết mạch đồng tử, nắm bắt được quỹ tích công kích của Thác Bạt Tể.

Nếu không, cho dù là thiên kiêu cái thế bình thường, gặp phải tập kích của Thác Bạt Tề, cũng rất khả năng sẽ lật thuyền trong mương.

- Đối diện chiến đấu, rất bất lợi đối với Thác Bạt Tề. Những thiên kiêu cái thế kia, cảnh giới giác quan cường đại, có thể chuẩn bị phòng ngự trước khi Thác Bạt Tề xuất chiêu.

Triệu Phong là người nắm rõ thế cục.

Dù vậy, dưới tình huống không khiêu chiến thiên kiêu cái thế, Thác Bạt Tề gần như đã là tồn tại vô địch.

Quả nhiên, Thác Bạt Tề liên tiếp so tài với bốn năm vị Chân Long thiên tài, không phải nghi ngờ, toàn bộ đều một chiêu miễu sát đối thủ.

Thậm chí ngay cả Chân Long thiên tài cấp bậc đệ nhất cũng bại bởi Thác Bạt Tề.

- Triệu Phong!

Ánh mắt Thác Bạt Tề đột nhiên ngưng hiện, dừng lại trên người Triệu Phong, phát ra một luồng chiến ý vô hình.

Lần này.

Mục tiêu khiêu chiến của hắn là Triệu Phong.

Trên Trà Hội, phần lớn thiên tài đều không khỏi mong đợi.

Dù sao thì Thác Bạt Tề và Triệu Phong cũng đều là những người dùng huyết mạch đồng tử mà nổi danh tại Chân Long hội.

Mà trong Chân Long hội lần này, Triệu Phong và Thác Bạt Tề cũng chưa từng quyết chiến chính thức.

- Cũng tốt, lần trước tại Chân Long hội, ta đã chính diện chiến thắng nam tử Quỷ Nhãn. Trà Hội lần này, vừa vặn lĩnh giáo một phen huyết mạch đồng tử của hai đại thế gia khác.

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Ánh mắt Băng Vi Tiên Tử sáng lên, trận quyết đầu huyết mạch đồng tử này, có lẽ có thể tìm hiểu được chút nội tình của Triệu Phong a?

Trên khoảng đất trống.

Triệu Phong và Thác Bạt Tề cách nhau hơn trăm trượng, đứng xa xa giằng co.

- Ra tay đi.

Triệu Phong cũng không thúc dục Chân Linh khí vẫn đứng yên tại chỗ.

Trong mắt Thác Bạt Tề xẹt qua một tia dị sắc, Thiên Phong Nhãn của hắn, có tốc độ công kích cực nhanh, nếu như đối phương không chuẩn bị sẵn sàng từ trước, cho dù là Chân Chủ cấp, cũng rất có thể sẽ phải nuốt hận tại chỗ.

Đánh lén chết Chân Chủ cấp, cũng không phải là việc mà Thác Bạt Tể chưa từng làm qua.

Cho dù là thiên kiêu cái thế đối mặt với Thác Bạt Tề cũng phải âm thầm chuẩn bị phòng ngự từ trước.

Thế nhưng Triệu Phong lại không sử dụng bát kỳ biện pháp phòng ngự nào.

Chỉ riêng điểm này, cũng đủ khiến Thác Bạt Tề âm thầm bội phục, nhưng công kích của hắn vẫn không hề có chút lưu tình nào.

Bởi vì đối thủ đứng trước mặt hắn, chính là đỉnh cao tại Chân Long hội, tư chất thiên bẩm của đối phương đủ để lực áp mấy thời đại.

Thiên Phong Nhãn!

Thác Bạt Tề bất động tại chỗ, trong mắt lóe lên một tia phong mang

Phốc phốc...

Dù cách xa nhau, nhưng đao phong vô hình, gần như lập tức đánh trúng “Triệu Phong”.

Quá nhanh.

Công kích của Thiên Phong Nhãn, đầu tiên là nhanh. Thứ hai là vô

hình vô ảnh, không thể nắm bắt được quỹ tích.

Trong nháy mắt phát động Thiên Phong Nhãn, trên làn da Triệu Phong đã xuất hiện một tia hàn ý kỳ lạ.

Đinh...

Ngón trỏ của Triệu Phong hiện lên một tia Phong Lôi, phảng phất đánh bậy đánh bạ, nhưng lại vừa vặn chặn đứng đạo phong mang vô hình thoáng ẩn thoáng hiện đang chém tới.

Phốc...

Phong mang vô hình tán loạn, mơ hồ có thể nhìn thấy một tầng thanh phong màu bạc nổ tung

- Dùng tay chặn công kích Thiên Phong Nhãn của ta... Điều này làm sao có thể?

Trên mặt Thác Bạt Tề đầy vẻ kinh hãi.

Đây là lần đầu tiên hắn thấy có người có thể dùng tay chặn đường công kích của Thiên Phong Nhãn do hắn thi triển.

Tốc độ công kích của Thiên Phong Nhãn cực nhanh, nhanh như thế nào thì Thác Bạt Tề là người biết rõ nhất.

Dưới tình huống không có phòng bị, tồn tại dưới Đan Nguyên cảnh tuyệt đối khó có thể tránh thoát, chỉ có thể thúc dục Chân Linh khí phòng ngự.

Mà dùng tay chặn đường, so ra cũng không khác gì tránh thoát.

- Thiên Phong Nhãn - Thiên Vân Thứ!

Thác Bạt Tề hít sâu một hơi, trong đôi mắt thoáng hiện một tia phong mang kinh người, ngưng tụ thành một phong tuyến.

Vụt...

Một đạo phong tuyến màu bạc hư vô trong suốt, mơ hồ có thể nhìn thấy, đâm xuyên hư không chỉ trong chốc lát đã xuyên thủng thân ảnh của Triệu Phong

Công kích lần này, luận mức độ ác liệt và sắc bén thì còn gấp hai lần trước.

- Đồng lực ngưng tụ thành tuyến, lại sự sắc bén của Kim thuộc tính, cho dù là Chân Chủ cấp cũng khó có thể chính diện chống cự. Càng không nói đến Triệu Phong vẫn không hề phòng ngự chút nào.

Tam Nhãn Thánh Tử không khỏi động dụng

- Thiên Phong Nhãn Thiên Vân Thứ này, đủ chính diện đâm thủng tầng phòng ngự của Chân Chủ cấp bình thường

Mặt khác, nam tử Quỷ Nhãn ở bên cạnh thì trong lòng thầm giật mình vô cùng, không ngờ huyết mạch đồng thuật của Thác Bạt Tề đã bước vào một cảnh giới mới.

Phốc...

Thân hình “Triệu Phong”, dường như không hề lo lắng sẽ bị phong tuyến máu bạc kia đâm thủng

Thác Bạt Tề nhếch lên một nụ cười, nhưng chỉ trong khoảnh khắc

tiếp theo liền đọng lại.

“Triệu Phong” sau khi bị đâm thủng thân ảnh của “hắn” đột nhiên tán loạn biến mất, tại chỗ chỉ còn lại một chuỗi tàn quang Phong Lôi.

- Trực tiếp dùng thân pháp tránh thoát huyết mạch đồng tử của ta... Làm sao có thể, cho dù ý thức và tư duy có bắt kịp thì thân thể cũng không thể nào thực hiện nổi.

Thác Bạt Tề mờ mắt trừng trừng nhất thời ngây ra.

Không có khả năng! Tuyệt đối không thể.

Vẻ mặt Thác Bạt Tề có chút khó coi, lắc đầu thật mạnh.

Hắn phát động Thiên Phong Nhãn công kích, tốc độ của hắn, trên lý luận mà nói, tồn tại dưới Đan Nguyên cảnh khó có thể tránh thoát nổi.

Cho dù ý thức bắt kịp thì thân thể cũng rất khó phản ứng kịp, tối đa chỉ có thể bị động thúc dục Chân Linh khí phòng thủ.

- Làm sao có thể?

T am Nhãn Thánh Tử cũng có chút thất thần.

Nếu đổi lại là hắn, hắn cũng không nắm chắc có thể dùng thân thể tiếp lấy Thiên Phong Nhãn của Thác Bạt Tề, tối đa là dùng huyết mạch đồng tử phá giải hoặc thúc dục tầng phòng ngự.

- Ta nhận thua, ngươi làm sao làm được?

Thác Bạt Tề hít sâu một hơi, đứng yên tại chỗ, giơ tay đầu hàng

Hiển nhiên, một màn này đã phá vỡ nhận thức của hắn.

Nếu như Triệu Phong là Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, hẳn có thể tiếp nhận, nhưng trên Đại lục này chưa bao giờ xuất hiện Tôn Giả dưới ba mươi tuổi, thậm chí ngay cả Ngoại Vực rộng lớn vô biên ngoài kia cũng rất khó có khả năng này.

- Ha ha, rất đơn giản. Hai chữ thôi... Dự đoán.

Thân hình Triệu Phong chợt hiện ra trên khoảng không của Thác Bạt Tề, kèm theo đó là tiếng điện minh phong mang rít gào.

Dự đoán?

Thác Bạt Tề giật mình, lộ ra một tia cay đắng lẩm bẩm:

- Thì ra là thế.

Cho dù Triệu Phong tham tu áo nghĩa “tấm bia cổ Phong Lôi”, tốc độ thân pháp cực nhanh, nhưng muốn trực tiếp tránh thoát công kích của Thiên Phong Nhãn cũng không phải là chuyện đơn giản.

Lúc Thác Bạt Tề phát ra công kích, có trốn thì cũng vô nghĩa.

Như vậy, phương pháp duy nhất chính là tránh thoát trước khi Thác Bạt Tề phát ra công kích, chỉ trong thời gian một cái chớp mắt, liền nhanh chóng né tránh công kích.

Bất luận là sớm hơn một cái chớp mắt hay muộn hơn một cái chợp mắt, đều không được.

Sớm một cái chớp mắt, Thiên Phong Nhãn của Thác Bạt Tề sẽ lần

nữa tập trung Mà muộn một cái chớp mắt, công kích đã phát ra.

- Dự đoán công kích của huyết mạch đồng tử, Triệu Phong này làm sao có thể làm được?

Trong lòng Tam Nhãn Thánh Tử có một tia chấn động

Huyết mạch đồng tử của Thác Bạt Tề, dù sao cũng thuộc một trong ba đại thế gia huyết mạch đồng tử của Đại lục, nội tình lịch sử không hề thua kém Kim Dương gia quá nhiều.

Phương thức Thiên Phong Nhãn phát động vô cùng cao thâm, công kích đều phát ra trong một cái chớp mắt, trừ phi có thể trực tiếp khống chế huyết mạch đồng tử của Thác Bạt Tề, nắm bắt chính xác mỗi một biến hóa của bất kỳ tia Đồng lực nào.

Nhưng điều này có khả năng sao?

Trên mặt Tam Nhãn Thánh Tử cuối cùng cũng lộ ra một tia ngưng trọng

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong chẳng lẽ có năng lực dự đoán trong truyền thuyết?

Theo Tam Nhãn Thánh Tử được biết, trong truyền thừa Bát Đại Thần Mâu, có một nhánh tương ứng, nhánh này dường như có năng lực Đồng thuật “tiên đoán” cực kỳ đáng sợ, có thể trực tiếp đoán ra những chuyện sắp sửa phát sinh trước vài giây, thậm chí thời gian càng dài hơn.

Nhưng cấp độ quan sát thời không như vậy, cho dù là Vương Giả Hư Thần cảnh, cũng rất khó làm được.

Đương nhiên, Tam Nhãn Thánh Tử hoàn toàn đã sai lầm, không ngờ lại liên tưởng tới Đồng thuật trong thần thoại.

Năng lực dự đoán của Triệu Phong là thành lập dựa trên khả năng nắm bắt và khống chế cục diện vô cùng cường đại của Thần Linh Nhãn.

Huyết mạch đồng tử của Thác Bạt Tề, mỗi một tia Đồng lực phức tạp vận chuyển biện hóa, kể cả Chân Linh khí, nếu như khí tức huyết mạch xảy ra bất kỳ biến hóa nào, tất cả đều không thoát khỏi sự khống chế của hắn.

Như vậy là Triệu Phong hoàn toàn có thể “dự đoán” được công kích tiếp theo của Thác Bạt Tề.

Chương 514: Một chiêu đánh bại thiên kiêu

Trên khoảng đất trống tổ chức Trà Hội.

Phần lớn Chân Long thiên tài, trên gương mặt đều tràn ngập kinh ngạc, một vài người trợn trừng mắt, biểu lộ không thể nào tưởng tượng nổi.

Trận chiến giữa Triệu Phong và Thác Bạt Tề, không ngờ lại kết thúc bằng phương thức như vậy.

Đối mặt với truyền thừa của Thác Bạt gia - một trong “ba đại thế gia huyết mạch đồng tử” của Đại lục, không ngờ Triệu Phong lại không sử dụng bất kỳ huyết mạch đồng thuật mang tính công kích nào, thậm chí cũng không đánh trả.

Thế nhưng

Hắn không cần xuất chiêu, vẫn khiến cho truyền nhân của Thác Bạt gia khuất phục, nhận thua ngay tại chỗ.

- Đồng thuật trực tiếp dự đoán công kích của ta, như vậy Thiên Phong Nhãn của ta quả thật chẳng khác gì thùng rỗng kêu to.

Thác Bạt Tề hít sâu một hơi, nhận thua kết thúc.

Kỳ thực hắn luôn kiêu ngạo vì công kích của Thiên Phong Nhãn, thế nhưng Triệu Phong chỉ dùng thân thể có thể tránh thoát, như vậy thì chiến đấu còn ý nghĩa gì nữa?

- Sau khi kết thúc Chân Long hội, Triệu Phong đã chính diện đánh bại hoàn toàn truyền nhân của hai đại thế gia huyết mạch đồng tử rồi...

- Ba đại thế gia huyết mạch đồng tử, chỉ còn lại Kim Dương gia là chưa giao thủ với Triệu Phong.

- Như vậy chẳng phải là nói, chỉ cần đánh bại Tam Nhãn Thánh Tử...

Trên Trà Hội lúc này, những người xem chiến đến từ khắp nơi trên Đại lục đều lén nghị luận.

Lúc ở trên Chân Long hội, Triệu Phong đã chính diện đánh bại nam tử Quỷ Nhãn, mà nam tử Quỷ Nhãn cũng chính là truyền nhân của một trong ba đại thế gia huyết mạch đồng tử.

Bây giờ.

Triệu Phong lại đánh bại Thác Bạt Tề, chỉ còn lại một thế gia huyết mạch đồng tử cuối cùng, cũng là truyền thừa huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục.

Nghĩ tới đây, đám Chân Long thiên tài đều cảm thấy trong lòng tràn ngập chờ mong

Có thể đoán được, trận chiến giữa Triệu Phong và Tam Nhãn Thánh Tử đã là trận chiến không thể tránh khỏi rồi.

Chỉ cần đánh bại Tam Nhãn Thánh Tử, Triệu Phong có thể gặt hái được vinh quang vô thượng đó là “huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục”.

Chân Long Trà Hội lần này, không chỉ là trận thi thố giữa những

Chân Long thiên tài, mà còn là dịp quyết định huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục.

- Kim Dương Thắng Thiên.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, cũng không kết thúc, ánh mắt hướng lên người chủ sự của Chân Long Trà Hội lần này, Tam Nhãn Thánh Tử.

Một tia chiến ý vô hình, phát ra khiêu chiến với Tam Nhãn Thánh Tử.

Giờ khắc này, đám Chân Long thiên tài ở trên sân đang chờ xem cuộc chiến đều lộ vẻ mong đợi, rất nhiều người thậm chí ngừng cả hô hấp, trong mắt lóe lên sự hưng phấn.

- Triệu Phong quả nhiên phát ra khiêu chiến với Tam Nhãn Thánh Tử.

- Tam Nhãn Thánh Tử có thể bảo trì được danh hiệu truyền thừa huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục hay không?

Thác Bạt Tề, nam tử Quỷ Nhãn, những người mang trong thân truyền thừa huyết mạch đồng tử đều không khỏi hít sâu một hơi.

Đối mặt với sự khiêu chiến của Triệu Phong, Tam Nhãn Thánh Tử chỉ nhếch miệng cười nhạt một tiếng, dáng vẻ thong dong tự tin, thân hình chậm rãi đứng lên.

“Con mắt thứ ba” trên trán hẳn, chậm rãi mở ra, kim trạch lấp lánh, phảng phất một vầng “Diệu Nhật” hàng lâm đại địa, một luồng Đồng lực uy năng vô cực, bao phủ khắp toàn trường

Trong khoảnh khắc đó, Chân Long thiên tài ở đây đều cảm thấy trong

lòng chấn động khí huyết nhộn nhạo, hít thở không thông

Ngay cả mấy vị thiên kiêu cái thế cũng không thể nhìn thẳng vào “Huyết mạch Thánh Nhãn” của Tam Nhãn Thánh Tử, dưới tình huống mặt đối mặt, mọi người đều cảm thấy giống như bị cường quang của vầng liệt dương đâm trúng thể xác và tinh thần phải chịu đứng bỏng rát vô tận, miệng lưỡi khô khốc.

Chỉ đối mặt với nhau, đã khiến cho những thiên kiêu cái thế, tại phương diện tinh thần, sinh ra một loại ảo giác không thể nào chống cự.

Ngay lập tức, Tam Nhãn Thánh Tử đứng dậy, hai đại thiên tài mang trong người huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục, sắp triển khai một trận đại chiến có một không hai.

- Đợi chút!

Thanh âm lành lạnh của Băng Vi Tiên Tử đột nhiên vang lên giữa hai người.

Vụt...

Một trận sương khí băng lam như thủy tinh, đột nhiên lóe lên rực rỡ, nhoáng một cái phát ra một luồng hàn lực khủng bố ngưng kết huyết dịch.

Thân thể Triệu Phong cứng đờ.

Sương khí băng lam như thủy tinh trên người Băng Vi Tiên Tử, khí tức kinh người, đã đạt tới trình độ có thể đóng băng cả Chân Chủ cấp tiểu thành bình thường

- Băng Vi Tiên Tử, ngươi có ý gì đây?

Triệu Phong nhướng mày, trên mặt lộ vẻ không vui.

Đây là lần thứ ba hắn muốn khiêu chiến Tam Nhãn Thánh Tử, không ngờ lại bị Băng Vi Tiên Tử nhúng tay vào.

Lần thứ nhất, lúc đối đầu với Tam Nhãn Thánh Tử, Đồng lực cường đại so đấu, bị Băng Vi Tiên Tử ngăn cản.

Lần thứ hai, trong vòng chiến trước, Triệu Phong quét ngang một lượt, miễu sát hơn mười vị Chân Long thiên tài, vừa chuẩn bị khiêu chiến Tam Nhãn Thánh Tử, lại bị người chủ sự là Băng Vi Tiên Tử gác lại.

Còn bây giờ...

Đã là lần thứ ba.

- Vi muội, muội muốn...

Tam Nhãn Thánh Tử cảm thấy mất sạch thể diện, không khó đoán được dụng ý của Băng Vi Tiên Tử.

Trong lòng Băng Vi Tiên Tử có một tia sầu lo bất an:

- Từ lúc bắt đầu Chân Long Trà Hội đến bây giờ, vẫn chưa có người nào có thể thăm dò được thực hư nông sâu của Triệu Phong.

Toàn bộ đối thủ của Triệu Phong, cơ bản đều bị một chiêu miễu sát.

Về phần hai đại thiên kiêu cái thế khác, vì đủ loại nguyên nhân cho nên vẫn không khiêu chiến Triệu Phong.

Thạch Thừa Thiên, chính là bại tướng dưới tay Triệu Phong năm xưa, hơn nữa quan hệ giữa hắn và Triệu Phong cũng không tệ.

Thương Vũ Nguyệt, tân thiên kiêu cái thế, thế công Kiếm Đạo sắc bén, gặp mạnh càng mạnh, không gì địch nổi.

Băng Vi Tiên Tử vốn còn cho rằng, Thương Vũ Nguyệt sẽ khiêu chiến Triệu Phong.

Nhưng khiến cho nàng cảm thấy thất vọng chính là, Thương Vũ Nguyệt mặc dù có chiến ý với Triệu Phong, nhưng lại không khiêu chiến.

Băng Vi Tiên Tử đương nhiên không biết rằng, lúc ở khu vực Hoành Vân, Thương Vũ Nguyệt đã bại dưới tay Triệu Phong, hai ngươi căn bản không phải dùng một cấp độ.

Mặc dù Kiếm Đạo của Thương Vũ Nguyệt hiện nay, lĩnh ngộ càng sâu, thực lực tinh tiến, nhưng cũng không hề nắm chắc chiến thắng Triệu Phong chút nào.

Nói cách khác.

Ba đại thiên kiêu cái thế ở đây, đều là bại tướng dưới tay Triệu Phong.

- Hừ, kẻ nào ngăn ta, ta sẽ ra tay với kẻ đó!

Phong Lôi Chân Khí trong cơ thể Triệu Phong vận chuyển cao tốc với một phương thức hết sức huyền diệu, một trận gợn sóng Phong Lôi màu xanh đậm, giống như một vòng tròn, quét ngang phương viên mười trượng

Phốc phốc...

Sương khí băng lam như thủy tinh trên người Băng Vi Tiên Tử, lập tức bị quét sạch, chỉ còn lại một đám sương khói mơ hồ.

Băng Vi Tiên Tử rên lên một tiếng, thân thể băng ngọc mềm mại đột nhiên loạng choạng áp bách vô hình khiến thân thể nàng như cứng lại.

Giờ phút này.

Uy thể Phong Lôi trên người Triệu Phong đã đạt tới tình trạng khủng bố, Chân Chủ cấp bình thường căn bản không thể sánh kịp.

- Triệu Phong, tại Chân Long hội một năm trước, trận chiến giữa chúng ta còn chưa kết thúc đâu.

Chân Linh khí trong cơ thể Băng Vi Tiên Tử gần như thiêu đốt, làn da toàn thân nổi lên một tầng Băng Lam như thủy tinh.

Chỉ trong thoáng chốc, băng hoa khắp toàn thân nàng đại phóng giống như Lam Tinh mộng ảo, khí thế tăng vọt, hàn uy băng lam này, chỉ trong vài nhịp hô hấp đã tiếp cận trạng thái Chân Chủ cấp đỉnh phong

- Đây là bí thuật toàn thân băng tinh hóa...

Chận Long thiên tài khắp toàn trường đều cảm thấy thể xác và tinh thần phảng phất bị đông kết, rùng mình một cái.

Trong phạm vi khu vực này, tất cả đều bị hàn khí đóng băng một số người đang xem chiến, có thực lực yếu kém, hàm răng khẽ vang lên

lách cách, thân thể không nhúc nhích được chút nào.

- Huyền Tinh Chiến Thể!

Làn da toàn thân Băng Vi Tiên Tử băng tinh hóa, giống như băng điêu Nữ Thần trong thế giới băng thiên tuyết địa, nhất cử nhất động đều hô ứng với hàn uy trong thiên địa.

Dưới loại bí thuật như vậy, phòng ngự của nàng đã vượt qua Thạch Thừa Thiên.

E rằng cho dù là Thương Vũ Nguyệt cũng khó có thể chính diện công phá được tầng phòng ngự của nàng ít nhất tại phương diện vật chất thì không thể làm được.

- Dưới trạng thái Huyền Tinh Chiến Thể, mỗi chiêu mỗi thức của ta đều có năng lực đóng băng Chân Chủ cấp bình thường Triệu Phong ta không tin ngươi còn có thể giữ lại thực lực, không chịu thi triển huyết mạch đồng thuật.

Trên kiều nhan như băng ngọc thủy tinh của Băng Vi Tiên Tử, đột nhiên tràn ngập một tầng lãnh ý hàn sát, sát cơ ngưng đọng như thực chất.

Phành...

Nàng vẫy tay một cái, ngọc thủ thủy tinh thôi động một trận Hàn Diễm Băng Lam, huyễn vũ như Băng Phượng hàn thủy khắp bốn phía hình thành Băng Phong Quyên cường đại, nuốt chửng mọi thứ trong phương viên nửa dặm.

Băng Vi Tiên Tử dưới trạng thái này, khiến cho những thiên kiêu cái thế khác đều thất sắc, đám Chân Long thiên tài thì kinh hãi không

thôi.

Ngay cả Tam Nhãn Thánh Tử cũng có chút giật mình, chiến lực của Băng Vi Tiên Tử lúc này, dưới chân Chủ cấp đỉnh phong có thể nói là vô địch.

Chân Chủ cấp bình thường đừng nói là phá vỡ phòng ngự của Huyền Tinh Chiến Thể, thậm chí chỉ cần tiếp cận thì thân thể cũng bị đóng băng rồi.

Phốc phốc...

Quanh người Triệu Phong nổi lên một tầng gợn sóng Phong Lôi màu xanh đậm, bị Băng Phong Quyên cường đại dần dần ăn mòn, xâm nhập vào.

Dưới tình huống ngọn Hàn Diễm Băng Lam thúc đẩy Băng Phong Quyển khủng bố ập tới, bên ngoài thân thể Triệu Phong gần như ngưng kết một tầng sương lạnh.

- Băng Vi Tiên Tử, ngươi không tiếc một cái giá lớn, thi triển loại bí thuật bổn nguyên gây thương tổn cho bản thân mình. Chính là muốn thăm dò thực lực Chân chính của ta sao?

Khóe miệng Triệu Phong khẽ nhếch lên một tia lãnh ý.

Băng Thủy chuyển hóa

Toàn thân Triệu Phong dâng lên một tầng nước gợn sóng, tầng nước u lam này bỗng nhiên bành trướng lên, kéo dài phương viên hơn mười trượng, thâm thúy như đại dương mênh mông

Vụt...

Toàn bộ công kích vừa tiếp cận Triệu Phong đều không khác gì ném đá vào biển rộng

Nếu như nói Băng Vi Tiên Tử là một tòa Băng Sơn, vậy thì Triệu Phong chính là một phiến hải dương.

Vụt...

Triệu Phong dưới sự bảo hộ của tầng nước u lam gợn sóng mãnh liệt, một đường tiến thẳng như vào chỗ không người, dùng phương thức hết sức quỷ dị, “xâm nhập” tiếp cận Băng Vi Tiên Tử.

- Phá!

Một quyền của Triệu Phong đánh ra, trong nấm đấm chập chờn một tầng gợn sóng Thủy Quang khí, giống như nước ấm hòa tan băng trực tiếp xuyên qua tầng phòng ngự của “Huyền Tinh Chiến Thể” mà Băng Vi Tiên Tử thi triển.

- Không...

Kiều nhan của Băng Vi Tiên Tử thất sắc, cực kỳ không cam lòng, trơ mắt nhìn Triệu Phong một quyền đánh trúng bộ ngực sữa mềm mại của nàng

Rắc rắc... Phành...

Một quyền của Triệu Phong nện lên Huyền Tinh Chiến Thể của Băng Vi Tiên Tử, gợn nước xoáy nước không ngừng bộc phát tại vị trí bộ ngực của nàng

Ọc...

Băng Vi Tiên Tử phun ra một búng máu, thân thể mềm mại bay thẳng ra ngoài, quần áo rách nát, lộ ra một mảng da thịt trắng tuyết, đôi "Ngọc Nữ Phong" trắng noãn cũng lộ ra ngoài.

- Vi muội...

Tam Nhãn Thánh Tử kinh hô, nổi giận gầm lên một tiếng, vội vàng lao tới nghĩ cách cứu viện.

- Một chiêu đã đánh bại Băng Vi Tiên Tử...

Toàn trường trở nên tĩnh mịch.

Rất nhiều người đều hít một ngụm khí lạnh.

- Quá kinh khủng Băng Vi Tiên Tử dưới loại trạng thái này, siêu việt trạng thái thiên kiêu cái thế đỉnh phong vậy mà vẫn không địch lại một chiêu của Triệu Phong

Đám người thiên kiêu cái thế như Thạch Thừa Thiên, Thương Vũ Nguyệt, Đạm Thai Lan Nguyệt, đều kinh hãi tới líu lưỡi.

Bọn họ đều cảm thấy may mắn vì lúc trước không khiêu chiến Triệu Phong nếu không e rằng đã mất sạch thể diện rồi.

Một chiêu đánh bại thiên kiêu cái thế.

Rất nhiều người đang xem chiến ở xung quanh, đều trợn trừng mắt, lúc này mới hồi thần lại.

Người khởi xướng là Triệu Phong dưới ánh mắt sợ của mọi người, hắn vẫn hồn nhiên không để ý, thần tinh lạnh nhạt tự nhiên, lẩm bẩm:

- Cuối cùng cũng quét sạch chướng ngại.

Trên ngọn núi xa xa.

Kim Dương gia và lão giả đội mũ rơm đều lộ vẻ nghiêm túc, cảm thấy ngưng trọng vô cùng.

- Thực lực của Triệu Phong này, hoàn toàn vượt qua dự liệu của chúng ta. Lần này e rằng hắn đến Kim Dương gia ta là có ý đồ bất thiện...

Lão giả mũ rơm lẩm bẩm.

- Xem ra Thắng nhi muốn đánh bại hắn cũng không dễ dàng Nhưng danh hiệu huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục, không ai được phép cướp đi cả.

Ánh mắt Kim Dương gia lóe lên.

Đúng lúc này, trên khoảng đất trống trận chiến giữa Triệu Phong và Tam Nhãn Thánh Tử cũng trở nên hết sức căng thăng

- Triệu Phong không ngờ ngươi dám đả thương Vi nhi...

Thanh âm tràn ngập lửa giận, lộ ra sát cơ kinh hồn.

Đám Chân Long thiên tài ở đây, trong lòng đột nhiên rét lạnh một cách khó hiểu, phảng phất rơi vào vực sâu vô tận.

Trong tầm mắt, nam tử tóc vàng kia, thân hình thẳng tắp như đao gọt, “con mắt thứ ba” ở giữa trán hoàn toàn mở ra, giống như một vầng Kim Dương, phát ra liệt quang chói mắt, một luồng khí tức

Đồng lực màu vàng thâm thấu vào hư không tràn tới trước mặt.

Thịch thịch thịch thịch...

Chủ nhân của huyết mạch đồng tử như Thác Bạt Tề, nam tử Quỷ Nhãn, đều có một loại cảm giác hít thở không thông huyết mạch đồng tử bị áp chế một cách khó hiểu.

Ổ?

Triệu Phong chỉ cảm thấy mắt trái trầm xuống giống như đang phải chịu áp lực lớn nào đó, mắt trái khẽ nhảy lên.

- Tam Nhãn Thần Quang!

Một đạo liệt nhật hồng quang rực rỡ, mang thẹo diễm khí thiêu đốt vạn vật, lặp tức xuyên qua hư không giống như lưu tinh liệt diễm, “ầm” một tiếng, hoàn toàn chôn vùi Triệu Phong.

Chương 515: Phá diệt thần quang

Trong khoảnh khắc đó.

Cách mấy trăm dặm cũng có thể nhìn thấy một đạo ánh sáng liệt diễm hồng quang lực rỡ chói mắt.

“Con mắt thứ ba” của Tam Nhãn Thanh Tư, phảng phất như một vầng Kim Ô Diệu Nhật, hóa thân “Thiên Chi Nhãn” hàng lâm đại địa.

Triệu Phong cách hơn trăm trượng, bị luồng liệt diễm hồng quang có thể thiêu đốt vạn vật kia đánh trúng, lập tức bị liệt quang diễm khí rực rỡ bá đạo nuốt chửng.

- Đồng thuật thật bá đạo.

- Tam Nhãn Thần Quan được xung là vạn pháp bất phá, không gì không thể xuyên thủng

Luồng uy năng Đồng lực vô cực bễ nghễ này, bao trùm phương viên một dặm, một ít thiên tài sở trường huyết mạch đồng tử như Thác Bạt Tề, nam tử Quỷ Nhãn, đều cảm thấy Đồng tử run rẩy, bị áp chế đến mức hít thở không thông.

Bịch bịch bịch bịch...

Triệu Phong phảng phất phải tiếp nhận một luồng xung lượng tuyệt cường, thân thể thiếu chút nữa bị đánh bay, liên tục thối lui.

Khoảnh khắc bị Tam Nhãn Thần Quang đánh trúng, tâm linh và thân thể Triệu Phong, đột nhiên có cảm giác trầm trọng kỳ lạ, phảng phất phái thừa nhận lực nghiền ép cực lớn của Viễn Cổ Long Tượng.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Tầng gợn sóng Thủy Lam nổi lên quanh người Triệu Phong, dùng mắt thường cũng có thể nhìn thấy được nó đã ảm đạm đi vài phần.

- Tam Nhãn Thần Quang này, thuộc về công kích đặc thù, đồng thời còn có thể chôn vùi vật chất lẫn tinh thần.

Trong lòng Triệu Phong thoáng trở nên nghiêm trọng, thân hình liên tục rút lui, những nơi đi qua đều lưu lại một đạo rãnh sâu không nhìn thấy đáy, khói xanh bốc lên nghi ngút.

Uy năng trùng kích của Tam Nhãn Thần Quang, thật sự bá đạo, luồng liệt diễm hồng quang kia, thậm chí có thể chôn vùi đốt cháy vạn vật.

Phốc phốc...

Thân thể Triệu Phong bị liệt diễm bao phủ, vẫn tiếp tục xâm thực thiêu đốt.

Tâm hồn Triệu Phong cũng không tránh khỏi bị Thần Quang trùng kích thiêu đốt.

Cứ như vậy kéo dài liên tục hai ba nhịp hô hấp, thân thể Triệu Phong đã thối lui hơn nữa dặm, lúc này công kích của Tam Nhãn Thần Quang mới tiêu tán đi.

Mà lúc này.

Tầng gợn sóng Thủy Lam bên ngoài thân thể Triệu Phong đã ảm đạm đi một nửa.

Một cái chiến hào cực lớn bốc khói nghi ngút xuất hiện, kéo dài từ chỗ Tam Nhãn Thánh Tử đến chỗ Triệu Phong.

Cảnh tượng kinh người kia, khiến cho toàn trường đang xem chiến, đều có cảm tưởng thị giác bị trùng kích cường đại, rung động trong lòng khó có thể binh ổn lại.

- Không hổ là huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục... Quả nhiên đủ mạnh.

Triệu Phong tóc tai rối loạn, thân thể cốt cách còn mơ hồ truyền đến một trận đau nhức, loại cảm giác này, giống như vừa phải thừa nhận một luồng đại lực nghiền ép.

Vừa rồi, Triệu Phong không phải không muốn tránh né công kích của đối phương, thế nhưng lại có chút lực bất tòng tâm

Trên thực tế.

Công kích Thần Quang của Tam Nhãn Thánh Tử, tốc độ không nhanh hơn Thiên Phong Nhãn, thậm chí còn có chút thua kém.

Thế nhưng, một khi bị Huyết mạch Thánh Nhãn của T am Nhãn Thánh Tử tập trung khóa chặt, phiến hư không trong tinh thần cơ thể, đều bị Đồng lực Thần Quang thẩm thấu.

Dưới loại trạng thái đó, thân thể tâm linh, phảng phất như chìm vào vũng lầy.

Vì vậy, mặc đủ vừa rồi Triệu Phong nhìn thấy rõ quỹ tích công kích của Tam Nhãn Thánh Tử, thế nhưng muốn tránh thoát lại có chút miễn cưỡng.

Cùng lúc đó, tại một nơi khác của chiến hào.

-... Không ngờ lại trúng phải Tam Nhãn Thần Quang do ta toàn lực thúc dục lại không bị thương, dưới Nửa bước Đan Nguyên cảnh, không người nào có thể toàn thân trở ra mới đúng.

Đồng tử của Tam Nhãn Thánh Tử co rút lại, lộ ra một tia kinh hãi.

Ít nhất, từ biểu hiện bên ngoài của Triệu Phong mà xét, chẳng qua chỉ là tóc tai rối loạn mà thôi, không hề có dấu hiệu bị thương.

Phải biết rằng Tam Nhãn Thần Quang có thể đồng thời trùng kích thiêu đốt thân thể và tinh thần, cho nên mới được xưng là chôn vùi vạn vật.

Người có tâm hồn cường đại thì thân thể khó có thể ngăn cản. Mà người có thân thể cường đại, thì lại không hóa giải được công kích tại phương diện tâm hồn.

Thế nhưng.

Thiếu niên ở trước mắt lại có thể dễ dàng làm được.

Sau khi huyết mạch đồng tử của Triệu Phong trải qua biến dị lần trước, Thủy chi huyết mạch trong cơ thể vẫn một mực tăng trưởng, thực tế sở trường phòng ngự, thậm chí bao gồm cả trị liệu.

Tam Nhãn Thần Quang của Tam Nhãn Thánh Tử, có một bộ phận Liệt Dương chi hỏa, mơ hồ bị Thủy chi huyết mạch của Triệu Phong

áp chế.

Về phần công kích tại phương diện tinh thần, Triệu Phong từ trước đến nay đều hoàn toàn bỏ qua, huống chi tâm hồn của hắn cường đại, so với Tôn Giả Đan Nguyên cảnh cũng không hề kém nhiều.

- Đến lượt ta rồi!

Mắt trái của Triệu Phong bỗng nhiên biến đổi thành vực sâu, khí tức màu xanh đậm không ngừng chớp động, ẩn hiện một tia tím nhạt.

Cái gì?

Đồng lực hoán đổi.

Tam Nhãn Thánh Tử, kể cả truyền thừa của hai đại thế gia huyết mạch đồng tử khác cũng đều cảm thấy tâm linh chấn động, khó có thể tin nổi.

Huyết mạch đồng tử, nó là một loại thuộc tính đặc thù, tiên thiên đã định sẵn.

Mà loại hoán đổi Đồng lực này, chỉ giới hạn tại một số huyết mạch đồng tử trong truyền thuyết mà thôi.

Phốc...

Một đạo diễm quang Phong Lôi hình rồng màu sắc mờ nhạt, vặn vẹo thành một đoàn lốc xoáy, phảng phất từ không gian dị thứ phá không mà đến, gào thét nổ vang, đánh trúng Tam Nhãn Thánh Tử.

Phong Lôi Đồng Hỏa.

Đây chính là công kích Đồng thuật mạnh nhất mà Triệu Phong có thể bộc phát, đồng thời ẩn chứa ba loại thuộc tính lực lượng công kích là Phong, Lôi, Hỏa, thậm chí còn có một luồng khí tức hủy diệt bên trong.

Chỉ trong chợp mắt Phong Lôi Đồng Hỏa chạm vào thân thể, Tam Nhãn Thánh Tử liền có cảm giác bản thân rơi vào Vô Gián Địa Ngục, chịu đủ loại ảo giác Lôi phạt thiêu đốt.

Luận uy lực kéo dài, Phong Lôi Đồng Hỏa không bằng Tam Nhãn Thần Quang, nhưng luận lực bộc phát trong nháy mắt thì lại càng mạnh hơn.

Dưới nguy cơ bực này, “con mắt thứ ba” của Tam Nhãn Thánh Tử mơ hồ nhảy dựng.

- Phá Diệt Thần Quang!

Một đạo Liệt Dương vặn vẹo bất định, có cảm giác lấp lánh trong suốt, lúc xuyên qua hư không, có một loại ảo giác giống như ánh mặt trời xuyên thấu thủy tinh.

Phốc...

Phá Diệt Thần Quang vặn vẹo hết sức kỳ dị, giống như một luồng hào quang vô hình, lại như thật chất, cùng va chạm với Phong Lôi Đồng Hỏa.

Một màn quỷ dị xuất hiện.

Phù...

Phong Lôi Đồng Hỏa cuồng bạo tàn sát bừa bãi, vừa muốn bùng nổ,

lại bị Liệt Dương Thần Quang cường đại phân liệt, chia tách, bỗng nhiên tán loạn, uy năng bị giảm hơn phân nửa.

Phành...

Thân hình Tam Nhãn Thánh Tử chấn động liên tục thối lui vài bước, thân thể và tâm linh đều phải thừa nhận sự xâm thực oanh tạc của Phong Lôi Đồng Hỏa.

Chẳng qua.

Sau khi bị “Phá Diệt Thần Quang” phân liệt, chia tách, sự uy hiếp của Đồng Hỏa đối với hắn đã giảm xuống mức thấp nhất.

Tam Nhãn Thánh Tử khẽ thở phào một hơi, trên mặt lộ ra một tia cười nhạt.

Phong Lôi Đồng Hỏa của Triệu Phong vừa rồi, thật sự quá mạnh mẽ, gần như có thể miễu sát cả Chân Chủ cấp đại thành.

Tại một góc khác của chiến hào.44

- Đây là Tam Nhãn Phá Diệt Thần Quang? Ngay cả Phong Lôi Đồng Hỏa có uy lực mạnh nhất của ta cùng có thể phân liệt, chia tách ra.

Sắc mặt Triệu Phong có chút ngưng tụ.

Tam Nhãn Thần Quang của Tam Nhãn Thánh Tử, chủ yếu có hai loại:

Loại thứ nhất có tính công kích, thiêu đốt vạn vận, chôn vùi tinh thần vật chất.

Loại thứ hai là phòng ngự, có thể phân liệt, chia tách các loại công kích, kể cả huyết mạch đồng thuật.

Bất luận là công hay phòng, đều là xuyên qua hai giới vật chất và tinh thần.

Huyết mạch Thánh Nhãn của Kim Dương gia đã được thúc đẩy đến một trạng thái đỉnh cao hoàn mỹ.

Mà loại hình công kích hoặc thuộc tính đặc tính của huyết mạch đồng tử, lại có chút chênh lệch nhất định.

Thí dụ như Triệu Phong, càng thêm thiên hướng về mặt tinh thần.

Như Xích Quỷ của Hắc Nhai Cung, thiên hướng tinh thần Quỷ đạo, Thiên Phong Nhãn của Thác Bạt Tề, thiên hướng công kích vật chất.

Thế nhưng, huyết mạch Thánh Nhãn của Kim Dương gia, lại có thể phân chia công thủ tại phương diện tinh thần lẫn vật chất, đạt tới độ dung hợp cực cao.

- Triệu Phong, không ngờ ngươi lại có thủ đoạn hoán đổi Đồng lực trong truyền thuyết, thệ nhưng gặp phải huyết mạch Thánh Nhãn của Kim Dương gia, cho dù ngươi có đem tất cả biến hóa bày ra, thì cũng uổng công mà thôi.

“Con mắt thứ ba” của Tam Nhãn Thánh Tử, lóe lên một đạo kim mang sắc bén, dùng Đồng lực thúc dục, phảng phất một vầng Kim ô thiêu đốt.

Huyễn Cấm Chi Nhãn!

Triệu Phong đoạt xuất thủ trước, “Thần Linh Nhãn” và “con mắt thứ

ba” của Tam Nhãn Thánh Tử, đối diện với nhau.

Chỉ trong thoáng chốc, bên trong mắt trái của Triệu Phong, kéo dài hóa thành một vực sâu vô tận, phát ra một luồng hấp dẫn cường đại mà trí mệnh.

Tâm linh của Tam Nhãn Thánh Tử chấn động, không thể nào chống cự lại huyễn lực hấp dẫn này.

Huyễn Cấm Chi Nhãn đại biểu cho Huyễn thuật Đồng pháp tinh thần lô hỏa thuần thanh của Triệu Phong. Dưới sự chống đỡ của tinh thần nguyên cường đại, mạnh như Tam Nhãn Thánh Tử cũng không thể nào hoàn toàn ngăn cản.

Vụt...

Tam Nhãn Thánh Tử ý thức chợt lung lay, tiến vào một không gian kỳ dị, bốn phía trải rộng Phong Lôi và Băng Thủy.

Thân thể của hắn, bị từng đạo xích điện trói buộc, khó có thể nhúc nhích.

- Triệu Phong tinh thần Đồng thuật của ngươi quả nhiên cường đại.

Tam Nhãn Thánh Tử bị trói buộc trong huyễn cấm, khóe miệng lại nhếch lên một nụ cười nhạt.

Phá Diệt Thần Quang!

“Con mắt thứ ba” của Tam Nhãn Thánh Tử lại một lần nữa bắn ra một đạo Liệt Dương Thần Quang vặn vẹo trong suốt.

Phành...

Không gian Huyễn cấm do Thần Linh Nhãn của Triệu Phong xây dựng nên, lập tức sụp đổ, giải thể.

Phá Diệt Thần Quang kia, không chỉ có thể phân liệt và chia tách công kích của Đồng Hỏa, mà cho dù là Huyễn lực cũng có thể phân giải.

Tam Nhãn Thần Quang phá diệt vạn pháp.

Tại không gian hiện thực.

Vụt...

Triệu Phong và Tam Nhãn Thánh Tử vẫn như trước, đứng tại hai đầu của chiến hào, dường như chưa từng phát sinh chuyện gì.

Người đang xem chiến ở khắp bốn phía đều ngừng thở.

Hai đại thiên tài am hiểu chiến đấu bằng Đồng thuật đụng độ nhau, cũng chỉ có một số ít người như Thác Bạt Tề và nam tử Quỷ Nhãn mới có thể minh bạch.

- Triệu Phong này có tinh thần Đồng lực quá cường đại, còn may ta nghe theo đề nghị của Vi muội, đeo trên người thêm ba, bốn kiện trân phẩm Hồn đạo phòng ngự. Đây đã là năng lực cực hạn của Kim Dương gia rồi...

Trên trán Tam Nhãn Thánh Tử ứa ra một giọt mồ hôi lạnh.

Chính bởi vì chuẩn bị trước việc này, cho nên mặc dù dưới tình huống tinh thần hồn lực của Tam Nhãn Thánh Tử không bằng Triệu Phong nhưng vẫn có thể nhẹ nhàng phá vỡ không gian Huyễn cấm.

- Quả nhiên là thế.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, mái tóc xanh bay phất phới.

Huyễn Cấm Chi Nhãn không tạo nên tác dụng điều này cũng không nằm ngoài dự liệu của hắn

Trước đó Tam Nhãn Thánh Tử đã chuẩn bị ba bốn kiện trân phẩm Hồn đạo phòng ngự, nhưng cũng chỉ hơi nằm ngoải dự liệu của Triệu Phong một chút mà thôi.

- Triệu Phong chỗ dựa lớn nhất của ngươi là huyết mạch đồng tử, như vậy thì kết cục đã định sẵn rồi.

Tam Nhãn Thánh Tử đứng tại chỗ, ngạo nghễ nói.

Giờ khắc này, truyền nhân của hai đại thế gia huyết mạch đồng tử khác là Thác Bạt Tể và nam tử Quỷ Nhãn, cũng đều than nhẹ một tiếng.

Huyết mạch Thánh Nhãn của Tam Nhãn Thánh Tử, tại một góc độ nào đó có thể khắc chế phần lớn huyết mạch đồng tử trong thiên địa.

Bằng không thì Kim Dương gia cũng khó có thể vinh hạnh nhận được danh hiệu huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục, thậm chí địa vị trong vạn năm qua đều chưa từng rung chuyển.

- Tam Nhãn Thần Quang- Kim ô Phần Thế!

“Con mắt thứ ba” của Tam Nhãn Thánh Tử bắn ra kim quang sắc bén, “ầm” một tiếng, tọa thành một đầu Diễm điểu ánh sáng ba chân có hình dáng như Kim ô, trong liệt quang bễ nghễ mênh mông này,

phát ra một luồng viêm khí cấm kỵ, xuyên thấu hư không

Lúc này, uy năng bí pháp của Tam Nhãn Thần Quang đã tăng lên đến một cấp độ rất cao.

Công kích chưa tới gần người thì Triệu Phong đã cảm thấy trong hư không dường như bị lực lượng nào đó thẩm thấu, xuyên qua, bị một luồng diễm khí vô hình nhiệt độ cao thiêu đốt.

Trên nguyên tắc, Triệu Phong rất khó tránh thoát một kích này. Đây là bởi vì Tam Nhãn Thần Quang có thể tập trung khóa chặt, hết sức đặc thù.

Thế nhưng

Triệu Phong cũng không nghĩ đến chuyện trốn tránh.

- Băng Hồn Chi Mâu - Băng Hồn Xạ Tuyến!

Mắt trái của Triệu Phong lại lần nữa hoán đổi, bắn ra một đạo cầu vồng u lam hàn mờ nhạt.

Phốc...

Cầu vồng u lam hàn phá không mà ra, cùng va chạm với Tam Nhãn Thần Quang

Trong khoảnh khắc va chạm, Băng Hồn Xạ Tuyến lập tức rơi vào hạ phong

Dù sao thì Tam Nhãn Thần Quang cũng có thể phân giải thuộc tính nhất định, uy lực bễ nghễ cường đại.

Nhưng trong mắt trái của Triệu Phong lại bắn ra một luồng băng phách kỳ hàn kinh hồn lạnh thấu xương, phảng phất vực băng vô tận, kéo dài vô hạn.

Trong không gian của mắt trái.

Hồ nước Đồng lực có đường kính mười bảy mười tám thước, đã tạo nên nguồn bổ sung Đồng lực vô tận cho Triệu Phong

Cầu vồng u lam hàn mờ nhạt kia, lóe lên một tầng tinh huy mỹ lệ lạnh lẽo như băng không ngờ ôn định lại trên không trung sau đó tiếp tục kéo dài

- Băng Hồn Chi Mâu - Băng Hồn Băng Phong!

Sau một thời gian lĩnh ngộ Băng Hồn Chi Càu, Triệu Phong đã nắm giữ được vai phần tinh túy trong tay.

Chỉ thấy đạo Băng Hồn Xạ Tuyến mỹ lệ kỳ hàn uốn lượn trong hư không hàn lực giống như xúc tu vô hình, áp bách Diễm Điểu được tạo nên từ Tam Nhãn Thần Quang khiến cho uy lực của nó đã giảm mạnh đáng kể vì bị băng ngưng, kết băng.

Chương 516: Đồng lực rót vào

Trong hư không.

Hàn cầu vồng u lam mỹ lệ mờ nhạt và Liệt Dương Thần Quang hình dáng Kim Ô, đan xen vào nhau.

Mới đầu. Diễm Điểu được tạo nên từ Liệt Dương Thần Quang do Tam Nhãn Thánh Tử phát ra, hết sức bá đạo bễ nghễ, còn có năng lực phân giải, tuyệt đối chiếm thượng phong

Ngay lập tức, Băng Hồn Xạ Tuyến của Triệu Phong lập tức sụp đổ, gần như tiêu tán.

Nhưng vào thời khắc mấu chốt, một luồng Đồng lực băng hàn cường đại dũng mãnh rót vào, khiến cho đồng pháp Băng Hồn Chi Mâu sinh ra biến hóa.

Chỉ thấy cầu hàn cầu vồng u lam kia, phát ra hào quang mỹ lệ, hàn lực Băng Phách nội liễm ngưng tụ, trở nên càng thêm ổn định.

Tam Nhãn Thần Quang giống như bị đóng băng, thế công đại giảm.

- Băng Hồn Xạ Tuyến có đặc thù là hàn lực xâm nhập, lấy công kích làm chủ, nhưng cũng không ổn định. Còn Băng Hồn Chi Mâu thì khác, không truy cầu lực công kích lớn nhất, lấy việc đóng băng, tê cứng làm chủ.

Trong đầu Triệu Phong, tinh túy áo nghĩa đến từ Băng Hồn Chi cầu, hóa thành vô số hạt nhỏ, va chạm vào nhau.

Trong Băng Hồn Chi cầu, có rất nhiều thông tin liên quan đến Băng áo nghĩa.

Trong đó, những tinh nghĩa liên quan đến việc đông cứng, thì lúc trước Triệu Phong cũng không quá xem trọng

Nhưng lần này, đối mặt với Tam Nhãn Thần Quang của Tam Nhãn Thánh Tử, đối phương có năng lực phân giải cường đại, hiển nhiên lực lượng đông cứng này sẽ phát ra tác dụng lớn hơn.

Cứ như vậy.

Hai luồng đồng pháp huyết mạch hoàn toàn trái ngược, giằng co với nhau trong hư không lúc thì co rút, khi thì bành trướng nhát thời khó phán cao thấp.

Một loại có năng lực phân liệt chia tách, còn một loại là đóng băng đông cứng.

Đây là đặc tính của Đồng thuật.

Ngoài ra, Tam Nhãn Thần Quang sở trường thuộc tính Liệt Dương, còn Băng Hồn Chi Mâu thì thiên về thuộc tính Băng Hàn.

Bất luận là đặc tính hay thuộc tính, cả hai đều hoàn toàn trái ngược, hình thành lực cản trở tương đối với nhau.

- Tam Nhãn Thần Quang của Tam Nhãn Thánh Tử, không ngờ đã bị chặn lại.

- Chẳng qua Triệu Phong cũng không chiếm được ưu thế gì.

Mọi người đang xem chiến đều cảm thấy hô hấp như ngừng lại, trên mặt tràn đầy hưng phấn.

Trận chiến này, tuyệt đối là trận đại chiến của truyền thừa huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục.

- Không ngờ Tam Nhãn Thần Quang lại bị tiểu tử này chế trụ, Thanh Hoa Vực này từ khi nào lại xuất hiện một loại huyết mạch đồng tử biến thái như vậy?

Trên mặt Tam Nhãn Thánh Tử mơ hồ có chút vặn vẹo, vẻ mặt tràn ngập kinh sợ và không cam lòng.

Mặc dù Băng Hồn đông cứng của Triệu Phong không huyền diệu và cao thâm bằng Tam Nhãn Thần Quang của hắn, thậm chí hệ thống cũng không hoàn thiện bằng.

Dù sao đi nữa thì Kim Dương gia cũng là thế gia truyền thừa Đồng thuật có lịch sử lâu đời, còn huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, chỉ dựa vào chính mình khai thác và phục chế, nội tình vẫn có chút chênh lệch.

Thế nhưng, tại phương diện chất và lượng của Đồng lực, Triệu Phong chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn hắn.

Chính bởi vì vậy cho nên “Băng Hồn Chi Mâu” của Triệu Phong mới có thể ngang hàng với truyền thừa huyền diệu như “Tam Nhãn Thần Quang”.

Trên đỉnh núi xa xa.

- Lực lượng huyết mạch đồng tử và độ tinh khiết của Đồng lực thật kinh người, Thắng nhi dường như có chút không bằng.

Trên mặt Kim Dương gia chủ lộ vẻ sợ hãi thán phục, trong mắt thoáng hiện một tia tham lam.

- Huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, đích thật là do gặp may mắn mà có, suối nguồn Đồng lực khổng lồ, thâm bất khá trắc, lại còn có năng lực chuyển đổi.

Lão giả mũ rơm cảm khái.

Thời gian dần trôi qua, sắc mặt hai người dần trở nên ngưng trọng.

Giữa không trung, Tam Nhãn Thánh Tử phát ra “Liệt Dương Thần Quang”, chiếm cứ hai phần ba chiều dài so đấu, có được ưu thế rất lớn.

Nhưng chỉ mấy nhịp hô hấp sau, chiều dài của Liệt Dương Thần Quang đã từ từ giảm bớt.

Thận Linh Nhãn của Triệu Phong phát ra hàn cầu vồng Băng Hồn, chiều dài chậm rãi gia tăng, dần dần tiếp cận một phần hai.

Hai đạo ánh sáng Đồng lực, phân biệt chiếm cứ một nửa, Tam Nhãn Thánh Tử không còn chút ưu thế nào.

Nhìn tình thế, xem ra nguồn suối Đồng lực của Triệu Phong rất hùng hậu, chiều dài của hàn cầu vồng Băng Hồn vẫn còn mơ hồ kéo dài ra, ép thẳng tới Kim Dương Thắng Thiên.

- Tuyệt đối không có khả năng!

Tam Nhãn Thánh Tử cắn răng, mạnh mẽ thúc dục “con mắt thứ ba”, Đồng lực lập tức sôi trào lên.

Nhưng bất luận hắn cố gắng thế nào đi nữa, rốt cuộc vẫn không thể giữ được ưu thế cân bằng

Triệu Phong đã chiếm cứ ít nhất một phần hai chiều dài, lấy đó làm trụ cột, tiếp tục thúc dục hàn câu vông Băng Hàn, từng chút một áp bách tới đôi thủ.

Năm phần mười... Sáu phần mười... Bảy phần mười...

Triệu Phong càng lúc càng chiếm cứ ưu thế lớn.

- Tên Triệu Phong này đúng là yêu nghiệt, Đồng lực trầm ổn hơn Tam Nhãn Thánh Tử một bậc.

Thác Bạt Tề và nam tử Quỷ Nhãn liếc nhìn nhau, không khỏi chấn động.

Giờ phút này...

Mặc dù thắng bại của song phương còn chưa phân ra, nhưng ưu thế của Triệu Phong lại càng tăng lên rõ ràng

Cán cân thắng lợi, từng chút một nghiêng về phía Triệu Phong

Thẳng cho đến lúc hàn cầu vồng Băng Hàn kia chiếm cứ hai phần ba chiều dài, Tam Nhãn Thánh Tử đã có chút kiệt sức.

Tam Nhãn Thần Quang bá đạo bễ nghễ, điều này tuyệt đối không thể hoài nghi.

Nhưng Đồng thuật cường đại bực này, cùng tiêu hao rất nhiều lực lượng tâm hồn, thậm chí có thể dùng mấy từ “phi thường khủng bố”

để hình dung cũng không quá.

- Làm sao có thể... Hắn thậm chí còn không đổi sắc?

Tam Nhãn Thánh Tử vô cùng khó tin.

Tại một góc khác của chiến hào, Triệu Phong vẫn khí định thần nhàn.

Phải biết rằng

Tâm hồn Triệu Phong lớn mạnh đến mức tiếp cận Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, Tam Nhãn Thánh Tử há có thể so sánh được?

Nếu như đánh lâu dài, Tam Nhãn Thánh Tử chắc chắn phải thua không thể nghi ngờ.

- Tam Nhãn Thánh Tử, trận chiến giữa ta và ngươi, phải chăng nên kết thúc ở đây?

Triệu Phong có chút trào phúng tiếp tục gây thêm sức ép.

Lời này vừa nói ra, vẻ mặt tái nhợt của Tam Nhãn Thánh Tử trở nên cực kỳ khó coi, trên mặt tràn ngập phiền muộn và tức giận.

Quả thật.

Trước khi khai chiến và trong lúc chiến đấu, Tam Nhãn Thánh Tử bày ra tự tin không gì sánh nổi, ví dụ như: Triệu Phong chỉ am hiểu huyết mạch đồng tử, nhất định sẽ bị mình khắc chế đến chết.

Ngược lại, Triệu Phong lại có ưu thế Đồng lực tâm hồn áp đảo đối phương cùng tự tin mười phần, tuy nhiên không hề có chút khinh thị nào.

- Kim Dương Thắng Thiên, bất kể thắng bại như thế nào, Triệu mỗ vẫn một lòng khiêm tốn học hỏi, cho nên mới khiêu chiến Kim Dương thế gia ngươi, khiêu chiến truyền thừa huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục.

Triệu Phong lắc đầu nói.

Khiêm tốn? Học hỏi?

Những người đang xem chiến ở đây, vẻ mặt đều vô cùng cổ quái.

Biểu hiện của Triệu Phong trên Trà Hội lần này, mặc dù không tính là cuồng vọng nhưng nếu nói đây là khiêm tốn học hỏi thì dường như có chút phóng đại rồi.

- Khiêm tốn học tập? Chẳng lẽ...

Ngược lại, nam tử Quỷ Nhãn dường như nghĩ đến điều gì đó, trong lòng đột nhiên chấn động.

Trên đỉnh núi xa xa.

- Triệu Phong này rốt cuộc đang giở trò gì?

Kim Dương gia chủ nhíu mày.

- Mặc kệ hắn giở trò gì, cứ tiếp tục như vậy, Thắng nhi sẽ thua mất.

Lão giả mũ rơm liếc mắt nhìn Kim Dương gia chủ.

- Hừ có ta ở đằng sau trợ giúp, Thắng nhi làm sao có thể thua?

Kim Dương gia chủ cười lạnh một tiếng.

Vụt...

Hắn ngồi xếp bằng tại một góc của đỉnh núi, “con mắt thứ ba” ở giữa trán đột nhiên mở ra.

Thân là phụ thân của Tam Nhãn Thánh Tử, huyết mạch đồng tử của Kim Dương gia chủ và Tam Nhãn Thánh Tử đều tương tự như nhau, chẳng qua độ tinh khiết của huyết mạch có chút không bằng mà thôi.

Tuy nhiên, tại phương diện lực lượng Đồng lực, Kim Dương gia chủ lại vượt xa Tam Nhãn Thánh Tử.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Hai tay của Kim Dương gia chủ chập lại, đặt trên trán, bên trong huyết mạch Thánh Nhãn, không ngờ chảy ra một tia máu, từng sợi kim hỏa mờ nhạt và khí tức Đồng lực, hóa thành dạng tơ, rót vào hư không.

- Đúng vậy, huyết mạch của phụ tử các ngươi tương liên, thông qua Kim Dương bí thuật, tại một khoảng cách nhất định, có thể đem Đồng lực rót vào.

- Chuyện gì xảy ra?

- Tam Nhãn Thánh Tử dường như đang thi triển bí thuật gì đó, đột nhiên bộc phát ra huyết mạch Đồng lực cực kỳ mạnh mẽ.

Đám người Thác Bạt Tề, nam tử Quỷ Nhãn đều giật mình, kinh hãi hô lên.

Chỉ trong chớp mắt, Đồng lực của Tam Nhãn Thánh Tử đã tăng lên gần như gấp đôi.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Hàn cầu vồng Băng Hàn do Triệu Phong phát ra, sắp lan đến trước người Tam Nhãn Thánh Tử thì đột nhiên bị Liệt Dương Thần Quang mạnh mẽ chấn lui.

Ổ!

Triệu Phong chấn động.

Đổi diện với Liệt Dương Thần Quang sắp cắn trả, tại vị trí cũ chỉ còn lưu lại một đạo tàn phong quang điện.

Phong Lôi Chi Dực!

Sau lưng Triệu Phong bông nhiên mọc ra một đôi “Phong Lôi Quang Dực”, lực lượng Phong Lôi trong thiên địa không ngừng chấn động, sinh ra lực hô ứng cường đại, dẫn động cuồng phong điện minh.

Giờ khắc này, Triệu Phong đột nhiên cảm thấy thân hình nhẹ như lông hồng, Phong Lôi Chi Dực sau lưng đột nhiên tăng cường khả năng hô ứng cộng mình với lực lượng Phong Lôi trong thiên địa.

Thậm chí, hắn còn có một loại ảo giác rằng, chính mình đang đứng tại trung tâm của dòng xoáy Phong Lôi trong thiên địa.

Thì ra.

Nửa năm qua, Triệu Phong đã có bước tiến triển mới trong việc tìm hiểu “Phong Lôi Chi Dực”, đặc biệt là cảm ngộ uy năng ý cảnh của

Tôn Giả, xúc tiến lẫn nhau.

- Triệu Phong, bất kể tốc độ của ngươi có nhanh bao nhiêu cũng khó thoát khỏi bị Thần Quang của ta tập trung

Tam Nhãn Thánh Tử thét dài một tiếng, vẻ phiền muộn tối tăm trên mặt tản đi, thay vào đó là sự mừng rỡ phấn chấn.

Vào thời khắc mấu chốt, hắn được huyết mạch Đồng lực của phụ thân rót vào, sau lưng phảng phất có một dòng “Trường Hà” Đồng lực hùng hậu, huyết mạch Đồng lực cuồn cuộn không dứt.

- Tam Nhãn Thần Quang!

Tam Nhãn Thánh Tửdưới sự chổng đỡ của Đồng lực mà phụ thân chuyển cho, lại lần nữa thúc dục Thánh Nhãn, phát ra một đạo Liệt Dương Thần Quang rực rỡ kinh thiên, uy lực gần như tăng gấp đôi so với lúc trước.

Triệu Phong đứng thẳng trong hư không, đột nhiên bị một luồng Đồng lực vô hình thẩm thấu và xuyên qua thế giới vật chất tinh thần, có cảm giác áp bách như bị thiêu đốt.

Một khi đã bị tập trung khóa chặt, trên nguyên tắc, hắn khó có thể trốn thoát được.

Nhưng đúng vào thời khắc này, Triệu Phong lại lạnh nhạt cười, “Phong Lôi Chi Dực” bông nhiên chấn động, vô số thanh phong điện mạng đột nhiên chấn động trong hư không, thậm chí gạt bỏ những nguyên khí khác loại trong thiên địa ra ngoài.

Cách cách cách...

Phong Lôi Chi Dực chấn động, đột nhiên nhoáng lên một cái, mang theo thân hình Triệu Phong phá vỡ mãnh hư không bị Đồng lực vô hình này thẩm thấu, thoáng cái đã biến mất không thấy đâu nữa.

Liệt Dương Thần Quang vô cực bễ nghễ của Tam Nhãn Thánh Tú, không ngờ lại một kích thất bại.

- Làm sao có thể?

Thần sắc Tam Nhãn Thánh Tử cứng lại, không thể tin nổi.

Từ lúc chào đời tới nay, trong đám cùng thế hệ, đây là lần đầu tiên hắn gặp thiên tài cùng cấp có thể thong dong tránh thoát Tam Nhãn Thần Quang của mình.

Trên đỉnh núi xa xa.

- Đó là bí thuật gì? Dường như ẩn chứa một tia áo nghĩa xuyên qua thời không, trực tiếp thoát khỏi khu vực bị lực lượng huyết mạch tập trung

Trên mặt Kim Dương gia chủ và lão giả mũ rơm cùng tràn ngập kinh ngạc.

Dưới sự tăng phúc của “Phong Lôi Chi Dực”, tốc độ và tính cơ động của Triệu Phong tăng lẻn trên diện rộng nhanh chóng biến mất khỏi tầm mắt của Tam Nhãn Thánh Tử.

Bỗng nhiên...

Tam Nhãn Thánh Tứ cảm thấy sau lưng mát lạnh, giống như có một mũi đao vô hình cắt vào làn da thân thể, khiển hắn rùng mình.

- Thánh Mâu Phong Trảm!

Mắt trái của Triệu Phong lại lần nữa chuyển đôi thành Thanh Đồng "Phong Lôi Chi Dực" sau lưng tùy phát, giống như Phong Ma Chiến Thần thời Thái cổ.

Phốc phốc...

Một đạo phong nhận cực lớn có chút mờ nhạt, giống như lưỡi đao hư vô, đánh trúng Tam Nhãn Thánh Tử.

Đám thiên tài đỉnh cao ở đây đều cảm thấy có chút quen thuộc.

Dấu hiệu phát động "phong trảm vô hình" kia, dường như rất giống với Thiên Phong

- Chuyện gì xảy ra? Đây là bí pháp Thiên Phong Nhãn của Thác Bạt gia ta...

Thác Bạt Tẻ giật mình đứng bặt dậy, trên mặt đầy vẻ khiếp sợ.

Thế nhưng

Chờ đến lúc mọi người phát giác ra thì "Thánh Mâu Phong Trảm" của Triệu Phong đã hoàn thành, ngoài ra, bói vì sáp nhập tốc độ áo nghĩa của Phong Lôi Đại Đế vào, cho nên tốc độ của phong nhận vô hình kia còn nhanh hơn Thiên Phong Nhân vài phần.

Phốc phốc...

Sau lưng Tam Nhãn Thánh Tử, huyết quang tung tóe, lưu lại một đạo vết máu sâu đến nửa tấc, không khỏi rên lẻn một tiếng.

Cho dù hắn đã thúc dục một tầng hào quang kim văn hộ thể, thế nhưng vẫn không kịp.

Mặc dù Tam Nhãn Thánh Tử có thể phân giải được một chiêu này, thế nhưng “Thánh Mâu Phong Trảm” của Triệu Phong bất luận là tốc độ hay uy lực, đều hơn Thác Bạt Tề, hơn nữa, thời cơ phát động vô cùng vi diệu, từ sau lưng đánh trúng góc chết, đây sơ hở của Tam Nhãn Thánh Tử.

Chương 517: Khiêm tốn học tập

- Phốc phốc…

Phần lưng của Tam Nhãn Thánh Tử bị đao phong vô hình giống như phong nhận lấp lánh cắt ra, huyết quang bắn tung tóe.

Độ sắc bén và tốc độ quỹ tích gần như vô hình của nó, đã vượt qua khả năng tránh né cực hạn của Chân Chủ Cấp.

- Chiêu này, tại sao lại có chút giống Thiên Phong Nhãn?

Đám Chân Long thiên tài ở đây, ngoại trừ kinh ngạc ra, đều có một loại cảm giác như đã từng quen biết.

Ngay cả Thác Bạt Tề cũng đột nhiên đứng dậy, khiếp sợ khó hiểu.

Giờ khắc này.

Bí thuật Thiên Phong Nhãn của Thác Bạt Tề đã bị Triệu Phong thành công phục chế và vận dụng, uy lực và tốc độ của nó, còn vượt xa Thiên Phong Nhãn vốn có.

- Không sai, chính là loại năng lực phục chế học trộm này…

Trong lòng nam tử Quỷ Nhãn liền trở nên nghiêm trọng.

Lúc đầu, tại Chân Long hội, Triệu Phong đã từng học trộm và phục chế nguyên lý “Quỷ Nhãn Đồng Hỏa” của hắn, sáng tạo nên Lôi Hỏa

Thần Mâu có uy lực kinh người, cho đến ngày hôm nay thì nó đã trở thành Phong Lôi Đồng Hỏa rồi.

Mà bây giờ.

Loại thủ đoạn phục chế này, lại lần nữa xuất hiện trên người Triệu Phong.

Nam tử Quỷ Nhãn sẽ không tin rằng, Triệu Phong tham tu “Thanh Mâu Phong Trảm” trùng hợp như vậy, bởi vì nó có đến bảy tám phần giống với “Thiên Phong Nhãn”.

“Thanh Mâu Phong Trảm” và bí thuật “Thiên Phong Nhãn”, điểm khác biệt duy nhất chính là thuộc tính Đồng lực khác nhau.

Cái đầu là Phong thuộc tính, mà cái sau lại là Kim thuộc tính.

Điểm giống nhau là khả năng cắt xé sắc bén vô hình.

- Hắn… Hắn học trộm bí thuật Thiên Phong Nhãn của ta từ lúc nào?

Thác Bạt Tề kinh nghi bất định, vẻ mặt đầy kinh hãi.

Nhưng bây giờ cũng không phải lúc hắn đưa ra nghi vấn, Triệu Phong đã chiếm thượng phong khi luận bàn với Tam Nhãn Thánh Tử có huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục.

Hơn nữa, Triệu Phong còn chiếm ưu thế tại phương diện thủ đoạn, bởi vì học trộm Thiên Phong Nhãn của hắn.

Thác Bạt Tề có chút cay đắng, hắn vốn là bại tướng dưới tay Triệu Phong, nguyên lý bí kỹ của Thiên Phong Nhãn ở trong tay Triệu Phong, lại phát ra uy lực cường đại hơn.

- Thiên Phong Nhãn? Hắn đã học xong huyết mạch đồng thuật của Thác Bạt gia?

Tam Nhãn Thánh Tử cố nhịn cơn đau đớn từ phần lưng truyền đến.

Lúc trước, trong ba đại thế gia huyết mạch đồng tử của Đại lục, hắn duy nhất chỉ có chút kiêng kỵ Thiên Phong Nhãn.

Bởi vì tốc độ phát động của Thiên Phong Nhãn thật sự quá nhanh.

Giờ khắc này.

Cấp bậccủa Triệu Phong ở trong suy nghĩ của hắn, đã không còn là địch thủ nữa, mà đã nhảy vọt lên, tiếp cận cấp bậc ác mộng.

Trên thực tế, chiến đấu cho tới lúc này, Tam Nhãn Thánh Tử đã có thể xem như thất bại.

Nếu không phải có Kim Dương gia chủ rót vào Đồng lực, Tam Nhãn Thánh Tử cũng không có khả năng kiên trì đến bây giờ, sau cuộc so đấu huyết mạch đồng tử vừa rồi.

Trên đỉnh núi xa xa.

- Tiểu tử này, học được huyết mạch đồng thuật của hai nhà Ô gia và Thác Bạt gia, ngoài ra bản thân hắn còn có Huyễn Đồng Chi Thuật, Băng Đồng Chi Thuật…

Kim Dương gia chủ hít sâu một hơi.

Dưới sự đa dạng của huyết mạch đồng tử, Triệu Phong có nhiều lựa chọn hơn, vận dụng linh hoạt, áp dụng vào tất cả các loại tình huống.

Hơn nữa, Đồng lực trong tâm hồn của hắn lại càng hùng hậu hơn, cứ như thế càng có thể phát huy được ưu thế này.

Dưới loại tình huống này, Kim Dương Thánh Thành chỉ có thể làm một việc duy nhất, chính là toàn lực rót Đồng lực vào chống đỡ cho con mình.

- Đáng tiếc, việc rót Đồng lực này sẽ có chút hao tổn vì khoảng cách không gian…

Lão giả mũ rơm thở dài một tiếng.

Mười thành Đồng lực của Kim Dương gia rót vào, nhưng Tam Nhãn Thánh Tử chỉ có thể hấp thu sáu thành.

Dù vậy, Đồng lực của Tam Nhãn Thánh Tử vẫn tăng vọt gần như gấp đôi.

Chẳng qua.

Thắng thua bây giờ đã không còn là việc so đấu Đồng lực ai thâm hậu hơn nữa rồi.

- Tam Nhãn Thần Quang!

Liệt Dương Thần Quang rực rỡ lấp lánh, bễ nghễ vô cực, phá không mà đi, lại lần nữa phong tỏa Triệu Phong.

Cách cách cách…

Phong Lôi Chi Dực sau lưng Triệu Phong chấn động, lại lần nữa tránh ra khỏi phạm vi Thần Quang công kích của Tam Nhãn Thánh

Tử.

Thanh Mâu Phong Trảm!

Triệu Phong nhằm vào sơ hở, phát động thế công lôi đình, đánh cho Tam Nhãn Thánh Tử luống cuống tay chân.

Tam Nhãn Thánh Tử miễn cưỡng ngăn cản Thanh Mâu Phong Trảm, nhưng lại không kịp hoàn toàn phá giải Phong Lôi Đồng Hỏa, liền bị đánh cho lảo đảo.

Tóc tai y phục của hắn rối loạn mất trật tự, khẽ gầm nhẹ một tiếng, cũng bất chấp thương thế, cắn răng phát động phản kích.

- Tam Nhãn Thần Quang – Diệu Nhật Thiên Tinh!

“Con mắt thứ ba” bắn ra kim quang rực rỡ, giống như một vầng Kim Ô thiêu đốt, Liệt Dương viêm khí cuồng bạo thiêu đốt bừa bãi, giống như ngọn núi lửa bộc phát, bắn ra ngàn vạn đạo tia lửa Liệt Dương, có một loại khí thế hủy thiên diệt địa.

Ầm ầm…

Trong phương viên vài dặm, mặt đất chấn động, khói bụi cuồn cuộn.

Chỉ thấy ngàn vạn đạo tia lửa Liệt Dương bắn ra tinh diễm kinh thiên, rơi xuống mặt đất, mỗi một đạo rơi xuống đất, đều để lại một cái hố lớn bằng căn phòng.

Ngàn vạn đạo tia lửa Liệt Dương, hội tụ hàng lâm, giống như Thiên Tinh hủy diệt, quả là một hồi tai kiếp.

Công kích cường đại như vậy, đều nhằm vào một người.

Cho dù là Nửa bước Đan Nguyên Cảnh gặp phải công kích như vậy, cũng phải nhượng bộ lui binh, không muốn chính diện đối kháng.

- Không ngờ lại là chiêu Diệu Nhật Thiên Tinh này…

- Thắng nhi, ngươi điên rồi. Không phải Nửa bước Đan Nguyên Cảnh mà thi triển chiêu này, sẽ tổn hại đến huyết mạch Thánh Nhãn của ngươi đó.

Trên đỉnh núi xa xa, sắc mặt Kim Dương gia chủ đại biến, kinh hãi than một tiếng.

Đồng thuật càng cường đại, tạo thành phụ tải đối với huyết mạch đồng tử cũng càng lớn.

Ví dụ như, Phong Lôi Đồng Hỏa của Triệu Phong, không thể liên tục thi triển vượt quá ba lần, còn may là khả năng phụ tải huyết mạch đồng tử của hắn khá mạnh.

Mà một chiêu “Diệu Nhật Thiên Tinh” này của Tam Nhãn Thánh Tử, là dưới sự chống đỡ Đồng lực của phụ thân cho nên mới miễn cưỡng thi triển ra Đồng thuật cấm kỵ, đủ để hủy diệt một sơn môn Tông phái như Hiểu Nguyệt Tông.

Ầm ầm ầm...

Khu vực Chân Long Trà Hội, mặt đất chấn động, phảng phất sơn băng địa liệt.

Những người đang xem chiến, đều cảm thấy khủng hoảng thất sắc, dưới cơn mưa lửa Liệt Dương khủng bố kia, bọn họ chợt có một loại cảm giác nhỏ bé như con sâu cái kiến.

Còn may…

Phạm vi công kích của một chiêu này, chỉ tập trung vào phạm vi nửa dặm xung quanh Triệu Phong. Nếu không những người đang xem chiến ở đây, e rằng phải thương vong quá nửa.

- Đồng thuật phạm vi thật cường đại.

Triệu Phong nhìn thấy ngàn vạn đạo tia lửa Liệt Dương bao trùm, “Phong Lôi Chi Dực” sau lưng cấp tốc chấn động, tốc độ đạt đến mức tận cùng, thoát ly khỏi mảnh khu vực này.

Vụt…

Toàn thân Triệu Phong dâng lên một tầng gợn sóng u lam như nước chảy, ngẫu nhiên có vài đạo tia lửa Liệt Dương xẹt qua, lập tức bị tầng gợn sóng này hấp thu và suy giảm ở một mức độ nhất định.

Đột nhiên, xung quanh “Phong Lôi Chi Dực” lóe lên một tia khí tức màu tím nhạt đầy tính hủy diệt, tốc độ bay của Triệu Phong đã đạt đến một cấp bậc hoàn toàn mới.

Khí tức màu tím nhạt kia, chính là Phong Lôi tử sắc, nằm ở giai đoạn cao hơn trong “tấm bia cổ Phong Lôi”, dù chỉ là một tia khí tức, nhưng đã có thể sinh ra bước nhảy vọt về chất.

Vụt…

Chỉ trong một hai cái nháy mắt, Triệu Phong đã bay vọt đến phụ cận tầng mây.

Chiêu đồng thuật phạm vi “Diệu Nhật Thiên Tinh” kia, cũng không tạo

thành uy hiếp quá lớn đối với Triệu Phong.

Ngược lại, trên mặt đất, những người đang xem chiến đều bị Đồng thuật phạm vi khủng bố kia ảnh hưởng, cả đám nhao nhao hét lên sợ hãi, bụi bặm bay cuồn cuộn.

- Tốc độ đỉnh cao… Xem ra trận chiến này, Thắng nhi muốn thắng, thật sự là khó vô cùng.

Lão giả mũ rơm than nhẹ một tiếng.

Nếu là Tam Nhãn Thần Quang bình thường, Triệu Phong có thể tránh thoát, như vậy thì cũng bỏ đi.

Nhưng loại Đồng thuật cấm pháp có tính phạm vi như “Diệu Nhật Thiên Tinh”, không ngờ đều bị Triệu Phong tránh hết, quả thật là bất lực.

Đương nhiên, lão giả mũ rơm cũng có thể nhìn ra được, sở dĩ Triệu Phong có thể nhẹ nhàng tránh thoát một chiêu này, đó chính là nhờ phương diện tốc độ và khả năng khống chế tình huống, dự đoán thế cục.

Trước khi Tam Nhãn Thánh Tử chuẩn bị xuất ra chiêu thức, Triệu Phong đã phát hiện và chuẩn bị.

Đối mặt với đối thủ đáng sợ có năng lực khống chế tình huống, khả năng phán đoán và tốc độ đỉnh cao, có sử dụng nhiều loại Đồng thuật hơn nữa thì khả năng chiến thắng của Tam Nhãn Thánh Tử cũng nhỏ bé vô cùng.

- Cho dù không thể thắng, nhưng Thắng nhi chỉ cần dùng Phá Diệt Thần Quang bảo vệ chặt, lại thêm có ta rót Đồng lực vào, duy trí

không thua cũng không phải là không thể.

Kim Dương gia chủ cắn răng một cái, đầy vẻ không cam lòng.

Hắn thông qua huyết mạch đồng tử tương liên, liền nói rõ sách lược cho Tam Nhãn Thánh Tử.

- Chỉ có thể như vậy, nhất định phải bạo trụ danh hiệu huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục.

Trong lòng Tam Nhãn Thánh Tử trầm xuống.

Đối với cá nhân hắn, thắng bại chỉ là thứ phụ, nhưng vấn đề là, hắn đại biểu cho thiên tài kinh diễm nhất của Kim Dương gia trong ngàn năm qua, có được huyết mạch Thánh Nhãn tiếp cận với Tam Nhãn Thánh Tử.

Nếu như hắn thua, danh hiệu huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục, e rằng sẽ phải đổi chủ.

Trong lúc bất tri bất giác, yêu cầu của Kim Dương gia chủ và Tam Nhãn Thánh Tử đã giảm xuống.

Lúc đầu.

Bọn họ không từ thủ đoạn, muốn đánh bại Triệu Phong.

Cho đến bây giờ, chỉ cần đảm bảo không thua đã là không tệ rồi.

- Triệu Phong, đại chiến huyết mạch đồng thuật giữa ta và ngươi, có ý nghĩa phi thường, ngươi cứ né tránh như vậy, cho dù chiến thắng thì có ý nghĩa gì?

Tam Nhãn Thánh Tử hít sâu một hơi, nhìn về phía thiếu niên tóc lam đang trôi nổi giữa mây trời.

Chiến đấu cho đến tận lúc này, Triệu Phong vẫn lông tóc vô tổn, cho dù là lúc đột phá “Diệu Nhật Thiên Tinh” đi nữa.

Bất luận tốc độ hay lực phòng ngự, hắn đều đạt tới cấp độ cực hạn của Chân Chủ Cấp, thậm chí còn đột phá cực hạn.

- Được được…

Triệu Phong cười nhạt một tiếng, liên tục thốt ra hai chữ “tốt”.

Vụt…

Chỉ thấy thân hình của hắn nhanh chóng hạ xuống, mắt trái đổi thành trạng thái Thanh Đồng.

Ô...ô...ô...n...g!

Mắt trái màu xanh của Triệu Phong lóe lên tầng tầng thanh trạch sắc bén, phát ra ánh sáng rực rỡ mỹ lệ, giống như Hạo Nguyệt chiếu rọi, tinh quang rực rỡ.

- Đó là…

Thác Bạt Tề và nam tử Quỷ Nhãn, ngưng mắt nhìn mắt trái của Triệu Phong, trong lòng run lên.

Mắt trái hình thái Hạo Nguyệt của Triệu Phong, có hình thái rất giống “Diệu Nhật” của Tam Nhãn Thánh Tử.

Giờ khắc này.

Trong mắt trái của Triệu Phong ngưng tụ Đồng lực cường đại chưa từng có, cho dù không thể nào siêu việt Tam Nhãn Thánh Tử, nhưng lại dị thường ngưng luyện, hoàn toàn khống chế.

Những đại truyền nhân huyết mạch đồng tử đều mơ hồ nhìn thấy vầng Hạo Nguyệt màu xanh trong mắt trái của Triệu Phong, chính là do vô số hạt thanh trạch nho nhỏ sắc bén cấu tạo thành.

- Triệu Phong này, rốt cuộc muốn thi triển chiêu thức gì?

Phần đông người đang xem chiến khắp toàn trường đều như ngừng thở.

- Đồng lực cường đại như thế… Đây là thực lực chân chính của Triệu Phong sao?

Tam Nhãn Thánh Tử và Kim Dương gia đứng sau màn cũng khẽ giật mình.

Nếu như Triệu Phong sớm thể hiện ra Đồng lực cường đại như vậy, Tam Nhãn Thánh Tử căn bản không thể kiên trì được đến bây giờ.

Nhưng Triệu Phong vẫn một mực không làm vậy.

Mục đích của hắn, rốt cuộc là gì?

- Triệu mỗ sớm đã từng nói qua, ta ôm lòng khiêm tốn học tập, cho nên mới đến khiêu chiến thế gia huyết mạch đồng tử đệ nhất Đại lục.

Thanh âm nhàn nhạt văng vẳng trong hư không.

Vừa mới nói xong.

Vầng Hạo Nguyệt màu xanh bên trong mắt trái của Triệu Phong, bắn ra một luồng thanh hồng quang rực rỡ chói mắt, bên trong nổi lên vô số hạt phong mang nho nhỏ sắc bén.

- Phá… Diệt… Thần… Quang!

Thanh hồng quang xuyên qua mây trời, những hạt bụi nhỏ trong hư không lại bị cắt thêm một lần nữa, hoàn toàn phân liệt, vạn vật đều bị cắt nát, hóa thành từng hạt bụi bặm cực nhỏ.

Thanh hồng quang sắc bén như phong mang kia còn chưa đến gần, tất cả mọi người đã cảm nhận được một trận cảm giác lạnh lẽo đâm thẳng vào tâm linh và thân thể.

Thậm chí, trong khoảnh khắc ánh mắt mọi người chạm vào mắt trái của Triệu Phong, đều có cảm giác như bị cắt nát, phân liệt thành vô số mảnh.

- Làm sao có thể? Phá Diệt Thần Quang chính là bí quyết Đồng thuật độc đáo do Kim Dương gia ta sáng tạo, tiểu tử kia làm sao…

Kim Dương gia chủ trên đỉnh núi ở xa xa, nghẹn họng nhìn trân trối, nói năng có chút lộn xộn.

- Hắn… Hắn làm sao học được Phá Diệt Thần Quang của ta?

Tam Nhãn Thánh Tử nghẹn lời, vào thời khắc nguy cơ, hắn cũng thúc dục Tam Nhãn Phá Diệt Thần Quang.

Ầm ầm ầm...

Phía chân trời, một đạo hồng quang Liệt Dương và một đạo Hàn

Nguyệt Thanh Hồng, va chạm vào nhau, bắn ra một trận tia sáng như ánh sao mộng ảo.

Chương 518: Quân cờ chênh lệch một nước

Phốc…

Hai đạo Phá Diệt Thần Quang có đặc tính tương tự, gặp nhau tại phía chân trời.

Triệu Phong phát ra Phá Diệt Thần Quang, từ trên cao tụ lực mà xuống, một đạo Hàn Nguyệt Thanh Hồng, nổi lên vô số hạt phong mang vừa nhỏ vừa sắc bén, có thể cắt xé, phân liệt vạn vật.

Phá Diệt Thần Quang của Tam Nhãn Thánh Tử, từ phía dưới vội vàng đón đỡ, là một chùm tia sáng Liệt Dương vặn vẹo bất định, cũng có thể phân liệt hết thảy vật chất, thậm chí là linh hồn.

Trong khoảnh khắc bọn chúng gặp nhau, liền bắn ra vô số diễm hỏa ngũ sắc rực rỡ, vô số hạt bụi nhỏ bị chôn vùi ngay lập tức.

Nhưng quỷ dị chính là.

Hai loại Phá Diệt Thần Quang, sau khi gặp nhau, cũng không phải hoàn toàn tiêu hao sạch, mà sau khi hao tổn một phần, lại xuyên qua nhau.

Một màn này, hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của mọi người.

Ngay cả bản thân Tam Nhãn Thánh Tử cũng có chút giật mình.

Vụt vụt…

Hai đạo Phá Diệt Thần Quang gặp nhau, sau khi tiêu hao một phần lực lượng vật chất, lại xuyên qua nhau.

Nhưng khác biệt ở chỗ.

Phá Diệt Thần Quang của Triệu Phong, hoàn toàn là công kích vật chất, còn Phá Diệt Thần Quang của Tam Nhãn Thánh Tử, lại đồng thời chôn vùi cả vật chất lẫn tinh thần.

Trên đỉnh núi xa xa.

- Không đúng, Phá Diệt Thần Quang của hắn cũng không hoàn chỉnh, chỉ có năng lực phân liệt tại phương diện vật chất mà thôi.

Kim Dương gia hô nhỏ một tiếng.

Phá Diệt Thần Quang nguyên vẹn, có thể đồng thời phân liệt cả vật chất lẫn tinh thần.

Nhưng Triệu Phong, có lẽ là do trong thời gian ngắn phục chế và học trộm huyết mạch đồng thuật này, cho nên còn chưa học xong, chỉ có năng lực phân liệt vật chất mà thôi.

Cứ như vậy.

Phá Diệt Thần Quang của Triệu Phong, chỉ có thể hóa giải được uy lực tại “phương diện vật chất” trong Phá Diệt Thần Quang của Tam Nhãn Thánh Tử mà thôi, còn đối với uy năng “phương diện tinh thần”, lại không có bất kỳ hiệu quả ngăn cản nào.

Nhưng đồng thời, Đồng lực của Triệu Phong, toàn bộ tập trung tại phương diện vật chất, chính vì thế tại phương diện này cũng chiếm

được ưu thế áp đảo.

Vì vậy mới xuất hiện một màn trước mắt.

Hai đạo Phá Diệt Thần Quang gặp nhau, chỉ triệt tiêu một bộ phận của nhau, sau đó xuyên qua.

- Ha ha ha… Triệu Phong, ngươi học trộm Phá Diệt Thần Quang của ta, nhưng cũng chỉ học được chút da lông mà thôi.

Tam Nhãn Thánh Tử không khỏi mừng rỡ.

Triệu Phong rõ ràng chỉ học được một nửa huyền ảo tinh nghĩa trong Phá Diệt Thần Quang mà thôi.

Huyết mạch Thánh Nhãn của Kim Dương gia, sở dĩ có thể khắc chế đại đa số huyết mạch đồng thuật trong thiên địa, phần lớn bắt nguồn từ năng lực phân liệt vật chất lẫn tinh thần. Cho nên Phá Diệt Thần Quang trên cơ bản có thể phá giải tất cả bí pháp Đồng thuật.

- Một nửa huyền ảo của Phá Diệt Thần Quang cũng đủ đối phó với ngươi rồi.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Vừa dứt lời, hai đạo Phá Diệt Thần Quang đã xuyên qua nhau, hơi thoáng dừng lại một chút, đã đánh trúng mục tiêu.

- Không tốt, vậy chẳng phải là cục diện lưỡng bại câu thương sao?

Một vài người đang xem chiến tại đây, không khỏi thất sắc.

Kim Dương gia chủ và lão giả mũ rơm ở trên đỉnh núi phía xa, sắc

mặt khẽ ngưng tụ.

- Bất phân thắng bại, kết quả này cũng không tệ rồi.

Lão giả mũ rơm vuốt râu nói.

Mọi người chỉ thấy, đạo Hàn Nguyệt Thanh Hồng kia, sau khi ảm đạm một nửa, đã đánh trúng Tam Nhãn Thánh Tử.

Thân hình Tam Nhãn Thánh Tử nhoáng lên một cái, cắn răng thúc dục Chân Linh khí, bên ngoài thân thể hiện lên một tầng kim văn rực rỡ, ngăn cản lại lực cắt xé phân liệt cường đại của Hàn Nguyệt Thanh Hồng.

Bên phía khác.

Triệu Phong lạnh nhạt đứng yên tại chỗ, không hề có bất kỳ động tác đề phòng nào, tùy ý để chùm tia sáng Liệt Dương chỉ còn năng lực công kích tinh thần, xuyên thấu thân thể mình.

Trong không gian mắt trái.

Hồ nước Đồng lực dâng lên một trận sóng lớn, tại vị trí trung tâm là một dòng nước nhỏ thần bí, đang cấp tốc xoay tròn, tùy ý để phân liệt chùm tia sáng Liệt Dương kia ra thành nhiều phần nhỏ, sau đó gom lại thành nhóm.

Tình huống này, giống như một cái cưa chọc xuống nước, hoàn toàn không có chút lực lượng nào.

- Điều này… Làm sao có thể?

Tam Nhãn Thánh Tử cảm giác Phá Diệt Thần Quang của mình,

phảng phất xuyên thấu một hồ nước sâu không thấy đáy.

Triệu Phong căn bản không hề đếm xỉa đến uy năng phân liệt tinh thần trong Phá Diệt Thần Quang của hắn.

- Thì ra là thế.

Nam tử Quỷ Nhãn và Thác Bạt Tề liếc nhìn nhau, không khỏi tỉnh ngộ.

Thì ra, Phá Diệt Thần Quang của Triệu Phong hoàn toàn tập trung tạp phương diện vật chất, Đồng lực tập trung phân liệt cắt xé vật chất, cho nên uy năng càng mạnh hơn.

Bởi vậy.

Phá Diệt Thần Quang của Tam Nhãn Thánh Tử đã bị Triệu Phong hóa giải hoàn toàn năng lực công kích “phương diện vật chất”, chỉ còn lại khả năng phân liệt tại phương diện tinh thần.

Thế nhưng.

Phá Diệt Thần Quang chỉ còn lại phương diện công kích tinh thần, căn bản không hề có chút hiệu quả nào đối với Triệu Phong.

Đây chính là ưu thế lớn nhất của Thần Linh Nhãn.

Nhưng đối thủ Tam Nhãn Thánh Tử của hắn thì lại không có năng lực hoàn toàn bỏ qua công kích phương diện vật chất.

- Á…

Tam Nhãn Thánh Tử rên lên một tiếng, Phá Diệt Thần Quang mà

Triệu Phong phát động chỉ còn lại ba, bốn thành uy lực, đã bị hắn ngạnh kháng được.

Hắn một mặt phải thúc dục Phá Diệt Thần Quang, mặt khác còn phải thúc dục Chân Linh khí hộ thể, lòng nóng vội như lửa đốt.

Triệu Phong thì ngược lại.

Hắn chỉ cần toàn lực thúc dục Phá Diệt Thần Quang, diễn dịch khả năng cắt xé phân liệt vật chất của chiêu thức đến mức tận cùng là được.

Cứ như vậy mà so sánh, chênh lệch giữa hai bên càng ngày càng lớn.

Ô...ô...ô...n...g!

Hàn Nguyệt Thanh Hồng kia nổi lên vô số hạt nhỏ như phong mang sắc bén, không ngừng cắt xé thân thể Tam Nhãn Thánh Tử.

Chỉ trong thời gian hai ba nhịp hô hấp, Tam Nhãn Thánh Tử đã rú lên một tiếng, trên người xuất hiện từng đạo vết máu thật nhỏ.

- Ta nói rồi, chỉ cần một nửa Phá Diệt Thần Quang là đủ thắng ngươi rồi.

Khóe miệng Triệu Phong khẽ nhếch lên một nụ cười nhạt.

Quả thực.

Hắn còn chưa hoàn toàn tìm hiểu hết Phá Diệt Thần Quang, nhất là phương diện phân liệt tinh thần, hết sức phức tạp.

Nhưng Triệu Phong căn bản không cần một nửa năng lực phương diện tinh thần đó.

Phải biết rằng.

Trên người Tam Nhãn Thánh Tử có ba bốn kiện Hồn đạo phòng ngự, bởi vì hắn biết Triệu Phong sở trường về tinh thần Đồng thuật, cho nên mới cố ý chuẩn bị.

Nếu như Triệu Phong vẫn vận dụng Phá Diệt Thần Quang với năng lực phân liệt tinh thần, hao tổn với đối phương, như vậy chẳng phải quá lãng phí hay sao?

Cho nên.

Triệu Phong dứt khoát bỏ đi một nửa huyền ảo của Phá Diệt Thần Quang, chỉ toàn lực thúc dục một nửa lực lượng huyền ảo vật chất, giống như sách lược "Điền Kỵ đua ngựa" (*), nhằm tạo nên uy hiếp đối với Tam Nhãn Thánh Tử.

(*) Lên GG đọc điển tích này nhé mọi người.

- Phá cho ta…

Trong mắt trái của Triệu Phong phát ra Đồng lực cường đại, thực lực nội tình chân chính, lúc này mới chính thức bộc phát.

Ô...ô...ô...n...g!

Hàn Nguyệt Thanh Hồng kia xuyên thủng hư không, hào quang rực rỡ, độ sắc bén càng trở nên ác liệt hơn.

- A…

Tam Nhãn Thánh Tử kêu thảm một tiếng, toàn thân huyết nhục mơ hồ, trên người chằng chịt vô số vết máu.

Phốc…

Thân thể Tam Nhãn Thánh Tử bay ngược ra ngoài, ngã trong vũng máu.

Triệu Phong đứng lặng trong tầng mây, nhìn bao quát phái dưới, kịp thời thu tay, cũng không có hạ sát thủ.

Giờ khắc này.

Toàn bộ sân thi đấu của Trà Hội đã trở nên tĩnh mịch, sau đó thậm chí còn phát ra từng trận hít khí lạnh.

Nam tử Quỷ Nhãn và Thác Bạt Tề, hai mặt nhìn nhau.

Tam Nhãn Thánh Tử bị thua, không chỉ thê thảm, mà còn vô cùng khuất nhục.

Hắn không phải thua do huyết mạch đồng thuật của đối thủ, mà là thua trong tay Phá Diệt Thần Quang của chính mình.

Điều này không khỏi khiến mọi người nhớ lại câu nói cường điệu của Triệu Phong vừa rồi: Lần này ta tới đây là một lòng “khiêm tốn học tập”, cho nên mới khiêu chiến thế gia huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục.

Trên đỉnh núi xa xa.

Khiêm tốn học tập?

Gương mặt lão giả mũ rơm thoáng hung hăng run rẩy một trận, nói:

- Triệu Phong này, lòng dạ sâu không bình thường, rõ ràng hắn có ưu thế Đồng lực áp đảo, nhưng lại “khiêm tốn” khiêu chiến.

- Ta đã dùng Đồng lực rót vào cho Thắng nhi… Vậy mà cuối cùng vẫn chênh lệch một nước cờ.

Kim Dương gia chủ tức giận, nói với vẻ không cam lòng.

Dựa theo kế hoạch, hắn dùng Đồng lực rót vào trợ giúp Tam Nhãn Thánh Tử, Đồng lực của hai bên sẽ không còn chênh lệch nhiều nữa.

Dưới loại tình huống này, kết cục bất phân thắng bại hoặc lưỡng bại câu thương, cơ hội vẫn tương đối lớn.

- Cái này trách ai được, một bước cuối cùng không phỉa thua do thực lực chênh lệch, mà là thua ở sách lược trí tuệ.

Lão giả mũ rơm thở dài một tiếng.

Kim Dương gia chủ nghe vậy, thoáng suy nghĩ một chút, trong lòng càng trở nên nặng nề.

Hoàn toàn chính xác.

Triệu Phong cuối cùng chiến thắng cũng không phải dựa vào ưu thế thực lực áp đảo.

Nếu như hắn phục chế “bản đầy đủ” Phá Diệt Thần Quang, Đồng lực bị phân hóa, ngược lại không thể nào lực áp được Tam Nhãn Thánh Tử.

Khả năng khống chế cuộc chiến của Triệu Phong, vô cùng rõ ràng.

Thứ nhất, hắn không triệt để tìm hiểu Phá Diệt Thần Quang, chỉ sử dụng một nửa áo nghĩa của Phá Diệt Thần Quang, như vậy hắn càng có lợi trong việc khống chế chiêu thức này.

Dù sao, Phá Diệt Thần Quang được thành lập dựa trên Phong thuộc tính, cho nên lực cắt xé tuy mạnh, nhưng vẫn có chút khác biệt so với thuộc tính Liệt Dương và Quang.

Triệu Phong phục chế nguyên lý Phá Diệt Thần Quang, sau đó lại áp dụng vào Thanh Đồng Thần Linh Nhãn.

Thứ hai, trên người Tam Nhãn Thánh Tử đã chuẩn bị bốn năm kiện Hồn đạo phòng ngự linh hồn, phương diện vật chất ngược lại trở thành uy hiếp đối với hắn.

Xôn xao…

Sau giây lát tĩnh mịch, Chân Long Trà Hội lập tức oanh động, phần lớn thiên tài đều thấp giọng thảo luận.

Trận chiến giữa Triệu Phong và Tam Nhãn Thánh Tử, liên quan đến quá nhiều nhân tố.

Ngoài Kim Dương gia chủ đứng phía sau màn ra, chỉ có rất ít người mới có thể phát giác được.

Sau trận chiến này, chủ đề “khiêm tốn học tập” của Triệu Phong, không ngừng nổi lên trong đám người.

Cho đến lúc này.

Phần lớn mọi người rốt cuộc cũng minh bạch, mục đích của Triệu Phong khi khiêu chiến truyền thừa huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục là gì.

- Triệu Phong này, chẳng phải đã học xong bí kỹ truyền thừa huyết mạch đồng tử của ba đại thế gia trên Đại lục rồi sao?

Không biết là ai, đột nhiên lên tiếng.

Lời này vừa nói ra, toàn trường lập tức kinh ngạc.

Mọi người đều kinh hãi hít sâu một hơi, mang theo ánh mắt “không bình thường” nhìn về phía thân ảnh tóc lam trên trời.

Trên đỉnh núi xa xa.

- Ba đại bí thuật huyết mạch đồng tử của Đại lục, đều bị hắn thành công phục chế. Đây mới là năng lực chính thức của huyết mạch đồng tử của hắn sao?

Kim Dương gia chủ và lão giả mũ rơm đều cảm thấy chấn động.

Nếu như Triệu Phong đã có thể phục chế nguyên lý huyết mạch đồng tử của người khác, như vậy, trên thế gian này, bất luận tuyệt kỹ bí pháp gì, chỉ cần đủ cảnh giới, lại không hạn chế huyết mạch đặc biệt, Triệu Phong đều có thể phục chế mà không gặp trở ngại gì.

Có thể đoán trước được.

Sau trận chiến này, sự tích Triệu Phong “khiêm tốn học tập”, e rằng sẽ lan truyền khắp Đại lục.

- Loại người có năng lực huyết mạch đồng tử như vậy, quả thật chưa từng nghe qua bao giờ. E rằng từ nay về sau, trên Đại lục sẽ không còn mấy người nguyện ý chiến đấu với ngươi nữa.

Thanh âm của Khô Lâu đường chủ, thông qua liên hệ “Minh Tâm Chủng” truyền đến.

Triệu Phong lơ lửng trên tầng mây, bị phần đông ánh mắt tràn ngập quái dị, kinh hãi, kiêng kỵ của mọi người nhìn vào, toàn thân có chút không được tự nhiên.

- Trà Hội lần này, có thể luận bàn với truyền nhân mạnh nhất của Kim Dương gia, chính là vinh hạnh của Triệu mỗ. Cảm tạ Tam Nhãn Thánh Tử các hạ đã chỉ giáo.

Triệu Phong ôm quyền, vẻ mặt khiêm tốn.

Sau đó, hắn chào hỏi với những người phía dưới, cuối cùng mới cáo từ.

Chân Long Trà Hội lần này, hắn đã đạt được mục đích, không cần phải ở lại đây làm gì nữa.

Trận chiến này.

Triệu Phong không chỉ đoạt được danh hiệu huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục, mà hắn còn đạt được mục đích “học trộm”.

Ọc…

Tam Nhãn Thánh Tử vừa mới ngồi dậy, nghe thấy lời này, liền phun ra một búng máu.

- Tiểu tử trời đánh, lý nào lại như vậy.

Trên đỉnh núi xa xa, Kim Dương gia chủ nổi trận lôi đình, tiếng gào thét mơ hồ truyền đến quảng trường của Trà Hội.

Ồ?

Những Chân Long thiên tài ở đây, dường như nghe thấy gì đó, trên mặt đầy vẻ nghi hoặc, quay đầu nhìn về phía khác.

- Hỗn đản, ngươi muốn làm mất sạch thể diện của Kim Dương gia sao?

Trên trán lão giả mũ rơm nổi lên một tia hắc tuyến, mạnh mẽ vươn tay, giữ Kim Dương gia chủ lại.

Tam Nhãn Thánh Tử thất bại thì cũng bỏ đi, nhiều lắm chỉ mất đi hào quang danh hiệu truyền thừa huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục.

Cho dù không phải là thứ nhất thì thứ hai cũng đã không tệ rồi.

Nhưng nếu để cho thế nhân biết được, tình huống Kim Dương gia chủ ở đằng sau gian lận, vậy mà vẫn bị Triệu Phong đánh bại, như vậy thì há còn mặt mũi đứng chân tại Đại lục này nữa?

Chương 519: Tịch sát trưởng lão

Sau khi kết quả huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục được quyết định, Chân Long Trà Hội đã tiến vào khâu cuối cùng.

Hai người tổ chức Trà Hội là Băng Vi Tiên Tử và Tam Nhãn Thánh Tử, liên tiếp trọng thương, không người nào là không tổn thất nặng nề.

Trên khoảng đất trống tổ chức Trà Hội,

Đám Chân Long thiên tài và những người xem chiến ở khắp nơi đều từ biệt lẫn nhau, dần dần tản đi.

Trong đó.

Người rời đi đầu tiên không phải là ai khác, mà chính là Thiên Kiêu Chi Vương đã quét ngang Chân Long Trà Hội lần này – Triệu Phong.

Triệu Phong cáo từ, vô cùng vội vàng, giống như có việc gấp gì đó.

Thậm chí, đại đa số người còn chưa kịp hiểu rõ sự tình thì Triệu Phong đã đi rồi.

- Triệu Phong rốt cuộc là có chuyện gì mà không từ biệt đã rời đi?

Đám người Kim Thái Tử của Thiên Bồng đại quốc đã cùng xuất phát đến đây với hắn, đều không hiểu gì cả.

Những người quen biết với Triệu Phong như Mạc Thiên Y, Thương Vũ Nguyệt, Thạch Thừa Thiên, đều không kịp chào hỏi thì hắn đã phá không mà đi rồi.

Rất nhiều Chân Long thiên tài và một số người quen biết, vốn chờ sau khi trận quyết chiến hoàn tất, sẽ bắt chuyện chúc mừng Triệu Phong.

Thế nhưng.

Triệu Phong không cho mọi người cơ hội đó, chỉ trong chớp mắt hắn đã hóa thành một đạo phong ảnh quang điện, dung nhập vào tầng mây. Tốc độ như vậy, cho dù là những thiên kiêu cái thế ở đây cũng khó có thể đạt được.

- Khương Tam Phong, Triệu Phong có việc gì gấp hay sao mà vội vàng rời đi như thế?

Đám người Mạc Thiên Y, Thạch Thừa Thiên đều dò hỏi.

Ánh mắt của mọi người đều hướng về phía Khương Tam Phong và Điệp Diệp cùng xuất thân từ Thiết Huyết Giáo.

Khương Tam Phong và Điệp Diệp liếc nhìn nhau, đều cười khổ lắc đầu.

Triệu Phong đột nhiên rời đi, không người nào biết rõ dụng ý và hướng đi của hắn.

Ngay lúc hai người nghi hoặc.

Một thanh âm chợt vang lên trong đầu:

- Các ngươi cùng đi với đám người Mạc Thiên Y, trước hết trở về Thiên Bồng đại quốc, ta còn có việc phải ra ngoài một phen.

Cùng lúc đó.

Thanh âm này cũng truyền vào trong đầu đám người Mạc Thiên Y và Thạch Thừa Thiên.

- Là Triệu Phong.

- Xem ra hắn quả thực có việc, cho nên mới đi trước.

Mọi người đều nhìn nhau vài lần, có chút thất vọng.

Chân Long Trà Hội lần này, Triệu Phong đã đánh bại hoàn toàn ba đại thiên kiêu cái thế, thậm chí đánh bại cả Tam Nhãn Thánh Tử - đệ nhất Chân Long hội thế hệ trước, khiến hắn lập tức trở thành Thiên Kiêu Chi Vương của thời đại này.

Đồng thời.

Cũng chính vì hắn, mà huyết mạch đồng tử đệ nhất Đại lục đã kéo dài vạn năm, đã đổi chủ.

Thành tựu tương lai của Triệu Phong, hoàn toàn không thể đánh giá, chỉ cần hắn không vẫn lạc trước khi phát triển, tương lai nhất định trở thành nhân vật chúa tể, quyết định sinh tử của ngàn vạn thương sinh.

Thiên Kiêu Chi Vương như vậy, ai cũng muốn kết giao lúc hắn còn trẻ.

Trên đỉnh núi xa xa.

Thần sắc của Kim Dương gia chủ và lão giả mũ rơm có chút trầm trọng, ánh mặt lập lòe, trên mặt tràn đầy sợ hãi và kiêng kỵ.

Đặc biệt là Kim Dương gia, ngoài phẫn hận không cam lòng ra, trong mắt còn ẩn hiện một tia sát cơ.

- Nếu như hai người chúng ta liên thủ, xác suất giết chết hắn cũng đến sáu bảy thành.

Lão giả mũ rơm quét mắt nhìn Kim Dương gia chủ.

- Chỉ sáu bảy thành?

Kim Dương gia có chút khó tin.

Với tu vi Chân Chủ Cấp đỉnh phong của hắn, cộng thêm huyết mạch Thánh Nhãn, dưới Tôn Giả, e rằng khó có thể gặp được đối thủ.

Mà lão giả mũ rơm này, mặc dù không phải là Tôn Giả, nhưng trăm năm trước chỉ còn thiếu nửa bước nữa là đã thành công đột phá Tôn Giả, so với Nửa bước Tôn Giả bình thường còn mạnh hơn nhiều.

Nếu như hai người liên thủ, ít nhất cũng có thể đối kháng với hai, ba vị Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

- Tiểu tử kia am hiểu tốc độ, hơn nữa lại học được bí kỹ truyền thừa của ba huyết mạch đồng tử Đại lục. Một khi giết chết không thành, Kim Dương gia chúng ta, tương lai sẽ gánh chịu hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Lão giả mũ rơm trầm giọng nói.

Kim Dương gia chủ nghe vậy, sắc mặt có vài phần biến đổi bất định.

Muốn giết Triệu Phong, có chút mạo hiểm nhất định, mà hậu quả thực sự không thể lường nổi.

Thân là thiên kiêu cái thế lực áp mấy chục thời đại, tương lai của Triệu Phong rất có thể khả năng đạt đến đỉnh phong huy hoàng, ngay cả đám người Kiếm Tôn Diệp Vô Tà và Tam Nhãn Thiên Quân, lúc bằng tuổi hắn, cũng đều có chút thua kém.

- Thỉnh giáo Đại trưởng lão.

Kim Dương gia chủ hít sâu một hơi, có chút không quyết được chủ ý.

Đuổi giết Triệu Phong, như vậy sẽ gánh chịu hậu quả vô cùng đáng sợ.

Đương nhiên.

Hai người Kim Dương gia chủ, hiện tại còn chưa biết được tin tức "Thiết Huyết Giáo Chủ" đã trọng sinh.

Nếu như bọn họ biết rõ sau lưng Triệu Phong có Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, cho dù cho bọn hắn một trăm cái lá gan, cũng không dám có ý nghĩ này.

- Thu hoạch càng lớn, nguy hiểm càng nhiều, đơn giản là cái nguy hiểm này có đáng giá hay không, giết Triệu Phong có lợi ích gì cho chúng ta? Ngươi là gia chủ của Kim Dương gia, tất cả mọi chuyện đều do ngươi quyết định.

Lão giả mũ rơm có chút vui vẻ, chợt lộ ra một tia thâm ý.

Kim Dương gia chủ nghe vậy, dường như ngộ ra điều gì đó, thoáng lâm vào trầm tư.

Rồi đột nhiên.

Trong mắt hắn lóe lên một tia thần quang sắc bén, trên người dâng lên một luồng khí thế hào hùng.

- Ngươi quyết định thế nào?

Lão giả mũ rơm cười hỏi.

Kim Dương gia chủ hít sâu một hơi, nói:

- Huyết mạch đồng tử của Triệu Phong này, năng lực vô cùng nghịch thiên, tiềm lực Tạo Hóa không thể đánh giá, chỉ mới hai mươi tuổi đã có thu hoạch bực này. Nếu như có thể sử dụng “Đoạt Mục Cấm Thuật”, đoạt lấy huyết mạch đồng tử của hắn, tương lai Đại lục này sẽ thuộc về Kim Dương gia chúng ta.

- Rất quyết đoán, như vậy mới giống một gia chủ thế gia.

Lão giả mũ rơm gật đầu khen ngợi, nói:

- Đoạt Mục Cấm Thuật kia, cho dù là Kim Dương gia chúng ta, cũng chỉ có một số lý luận sơ sài, xác suất thành công không quá nửa thành. Nhưng dù là một tia cơ hội nhỏ nhoi, cũng có thể thay đổi vận mệnh của ta và ngươi, của Kim Dương gia, thậm chí là của cả Đại lục này.

Giờ khắc này.

Mạch suy nghĩ của Kim Dương gia chủ và lão giả mũ rơm, không

bàn mà hợp.

Muốn thành đại sự, tất phải quyết đoán, liều mình đánh cuộc một lần.

- Đuổi!

Kim Dương gia chủ và lão giả mũ rơm hóa thành một đạo quang ảnh, biến mất trong tầng mây.

- Thánh Nhãn Động Hư!

Kim Dương gia chủ mở ra con mắt thứ ba, nhìn rõ Thiên Hư, trong phương viên một hai trăm dặm, nhìn một cái là thấy tất cả.

Cho dù Triệu Phong có chạy xa gấp mười lần, với huyết mạch Thánh Nhãn và Đồng thuật truy tung của hắn, có rất nhiều biện pháp có thể đuổi kịp.

Chính bởi vì thế, hai người mới không nhanh không chậm, cũng không vội vàng truy kích.

- Còn chưa chạy xa quá trăm dặm.

Huyết mạch Thánh Nhãn của Kim Dương gia chủ đã xác định được vị trí của Triệu Phong.

Tu vi của hai người hùng hậu, tốc độ lại nhanh, liền vội vàng đuổi theo hướng của Triệu Phong.

Ngay lập tức, khoảng cách giữa hai người và Triệu Phong, ngày một gần hơn.

Cách cách cách…

Bỗng nhiên, sau lưng Triệu Phong mọc ra một đôi Phong Lôi Quang Dực, nguyên khí Phong Lôi trong thiên địa, mãnh liệt rung động hô ứng.

Tốc độ của Triệu Phong, lập tức tăng lên rõ rệt, những nơi đi qua, cuồng phong điện minh nổi lên, thanh thế khiến người khác kinh hãi.

- Không tốt, bị hắn cảm ứng được rồi, huyết mạch đồng tử của kẻ này, thật đáng sợ.

- Đừng để cho hắn chạy.

Kim Dương gia chủ và lão giả mũ rơm biến sắc, thúc dục bí thuật, cưỡng ép tăng tốc.

Thế nhưng.

Triệu Phong được “Phong Lôi Chi Dực” gia trì, tại phương diện tốc độ phi hành, hoàn toàn vượt qua hai người.

Hai người dốc hết toàn lực, cũng không có cách nào đuổi kịp Triệu Phong, ngược lại, khoảng cách ngày một kéo xa.

- Không cần phải gấp gáp, bí kỹ phi hành này của hắn, có lẽ không duy trì được bao lâu. Hai người chúng ta tu luyện ít nhất trên trăm năm, tu vi nguyên khí thâm hậu hơn hắn nhiều.

Lão giả mũ rơm lạnh nhạt cười.

- Không sai.

Kim Dương gia chủ không khỏi gật đầu.

Luận khả năng phi hành lâu dài, hai người bọn họ tự tin có thể hơn được Triệu Phong.

Hơn nữa, Kim Dương gia có huyết mạch Thánh Nhãn, cho nên có thể một mực truy tung Triệu Phong.

Vù…

Tốc độ phi hành của Triệu Phong cực nhanh, chỉ trong chớp mắt đã bỏ xa hai người chừng một hai trăm dặm.

Lúc này.

Cách ngoài mười dặm, là một rừng cây tĩnh mịch.

- Khô Lâu đường chủ.

Triệu Phong dường như có chút bất lực, tốc độ phi hành dừng lại, nhàn nhạt mở miệng.

- Ngươi xác định sẽ làm vậy?

Khô Lâu đường chủ thoáng trầm mặc.

Triệu Phong không trả lời, nhẹ nhàng bình thản bay vàu chỗ sâu trong rừng cây.

Sâu bên trong rừng cây.

Vụt vụt…

Trên một gốc đại thụ, hiển hiện hai thân ảnh âm u mơ hồ, lần lượt là

một nữ tử áo đen, thân hình nhỏ nhắn, người còn lại là một cái âm ảnh cao lớn đội vương miện.

Đặc biệt là thân ảnh đội vương miện kia, quanh người tùy thời tùy khắc đều chập chờn một tầng quang ảnh vặn vẹo quỷ dị.

- Trưởng lão, tiểu tử kia đang lần theo vị trí của chúng ta mà đến.

Mỹ nhân áo đen nói.

- Ừm… Xích Nguyệt Đường chủ lệnh sinh ra cảm ứng, đang dần dần tiếp cận.

Âm ảnh Trưởng lão, quay đầu nhìn phía trước.

Bịch bịch bịch bịch…

Thanh âm bộ pháp đến từ phía trước, trầm ổn mà hữu lực, ngày một tiếp cận.

Không khó để nhìn ra, chủ nhân của bộ pháp đó, đã nhắm mục tiêu rõ ràng, cho nên mới đi tới vị trí này.

Trong đôi mắt hắc ám tĩnh lặng của âm ảnh Trưởng lão, chợt nổi lên một tia dị thường.

- Trưởng lão, có nên ra tay, bắt hắn lại không?

Toàn thân mỹ nhân áo đen, nổi lên một trận nhận khí gợn sóng âm hàn màu đen, không khí bốn phía bỗng nhiên trì trệ, hàn ý vô hình, xuyên thẳng vào từng cành cây ngọn cỏ.

Trưởng lão âm ảnh không mở miệng.

Bịch bịch bịch…

Thân ảnh chủ nhân của âm thanh bộ pháp này, dần dần xuất hiện trong tầm mắt.

Đó là một thiếu niên tóc lam, thần tình lạnh nhạt, giống như đang nhàn nhã dạo chơi.

Sát ý vô hình trên thân nữ tử áo đen, thoáng chốc thẩm thấu khắp thiên địa, đủ để tạo thành sát cơ trí mạng đối với Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh trở xuống, thế nhưng dường như không hề ảnh hưởng đến đối phương.

- Tiểu bối, ngươi dám chui đầu vào lưới, ở trước mặt Xích Nguyệt Trưởng lão, còn không mau thúc thủ chịu trói?

Mỹ nhân áo đen nhoáng lên một cái, liên tiếp xuất hiện một chuỗi âm ảnh.

Vụt…

Thân hình thiếu niên tóc lam chợt rung lên, một luồng sóng nhận khí, hình thái như sương mù chập chờn quanh cổ hắn.

Cuối cùng.

Bộ pháp của thiếu niên tóc lam cũng dừng lại.

Chỉ cần động đậy một chút, luồng sóng nhận khí đang chập chờn quanh cổ hắn, tùy thời đều có thể khiến cho thi thể hắn ngã xuống đất.

Từ trên xuống dưới cơ thể Triệu Phong, bị hàn ý tử vong bao phủ, trong lòng không khỏi cảm khái, một kẻ thoạt nhìn như không tồn tại, không ngờ lại có thực lực tiếp cận Lữ Thiên Nhất năm xưa.

- Tiểu tử tóc lam, trên người ngươi tại sao lại có khí tức của Xích Nguyệt Đường chủ lệnh, còn không nhanh quỳ xuống trước Xích Nguyệt Trưởng lão?

Mỹ nhân áo đen giống như quỷ mị, đứng thẳng sau lưng Triệu Phong.

Triệu Phong vẫn mặt không đổi sắc.

Mặc dù lúc nghe thấy bốn chữ “Xích Nguyệt Trưởng lão”, hắn cũng có chút giật mình, cố gắng thu liễm cảm xúc rung động trong nội tâm đến cực hạn.

- Tịch Sát Trưởng lão, mấy trăm năm không gặp, từ khi chia tay đến nay, mọi chuyện vẫn ổn chứ?

Triệu Phong không để ý đến nữ tử áo đen, gặp nguy cơ vẫn ung dung, nhìn về phía âm ảnh Trưởng lão đội vương miện đứng trên ngọn cây, thân ảnh của đối phương gần như dung nhập vào trong đất trời vậy.

- Làm sao ngươi biết được danh hiệu của Trưởng lão?

Nữ tử áo đen có chút giật mình.

Âm ảnh Trưởng lão đội vương miện kia, không khỏi “ồ” lên một tiếng, hỏi:

- Ngươi là?

Hai người đều có chút kinh ngạc.

Thiếu niên tóc lam này, không ngờ chỉ liếc một cái liền nhận ra Trưởng lão đội vương miện đang chìm trong một tầng quang ảnh âm u.

Chẳng lẽ, thiếu niên này cũng xuất thân từ Xích Nguyệt Ma Giáo?

Hoặc là đệ tử truyền thừa của Ma Giáo?

Nhưng nếu như là đệ tử truyền thừa của Ma Giáo, há có thể từng gặp qua Xích Nguyệt Trưởng lão cách đây mấy trăm năm?

- Chậc chậc, Tịch Sát Trưởng lão, năm xưa là ai lôi kéo ngươi gia nhập Xích Nguyệt Ma Giáo, đồng thời đề cử ngươi với Giáo chủ đại nhân? Ba trăm năm trước, lúc ngươi và Thiết Cốt Hộ pháp bị Kiếm Tôn Diệp Vô Tà đuổi giết, là ai đã đến viện trợ ngươi?

Triệu Phong liếm liếm môi, chậm rãi nói.

Những lời này, Triệu Phong nói ra hết sức nhẹ nhàng, gần như không có chút do dự nào.

- Hả?

Nữ tử áo đen đứng sau lưng Triệu Phong uy hiếp, đột nhiên giật mình hoảng sợ.

Nghe khẩu khí của thiếu niên tóc lam trước mặt, dường như địa vị của hắn rất lớn, thậm chí còn quen thuộc với Tịch Sát Trưởng lão, ít nhất cũng là cao tầng cùng cấp bậc trong Xích Nguyệt Ma Giáo.

- Ngươi… Ngươi là U Cổ Đường chủ?

Thân hình Tịch Sát Trưởng lão chìm trong quang ảnh âm u kia chợt khẽ chấn động, ánh mắt lộ ra một tia kinh hỉ.

Chương 520: Thực lực của tôn giả đan nguyên cảnh

Sâu bên trong khu rừng.

Triệu Phong và Tịch Sát Trưởng lão trên ngọn cây, bốn mắt nhìn nhau, khẽ nhếch lên một nụ cười nhạt.

Tịch Sát Trưởng lão đầu đội vương miện, đặt mình trong quang ảnh âm tu vặn vẹo, giống như bóng ma hắc ám trong màn đêm.

- Ngươi thực sự là U Cổ Đường chủ chứ? Năm đó ngươi không phải…

Trên mặt Tịch Sát Trưởng lão có một tia mừng rỡ như lâu ngày gặp lại.

Triệu Phong chậc chậc cười:

- Ngay cả ngươi còn có thể sống đến bây giờ, ta làm sao có thể chết trong trận đại kiếp năm đó được?

Nghe thấy lời này.

Thân thể mỹ nhân áo đen nhỏ nhắn mềm mại đang “cưỡng ép” phía sau Triệu Phong, chượt cảm thấy tâm thần chấn động, hai tay mơ hồ run rẩy, lộ vẻ bối rối bất an.

Nàng không ngờ rằng, thiếu niên thoạt nhìn không đến hai mươi tuổi này, lại là một Đường chủ cự đầu trong mười hai Đường của Xích

Nguyệt Ma Giáo.

Trong Xích Nguyệt Ma Giáo, mỗi vị Đường chủ đều là cự đầu có thể tọa trấn một phương, khống chế một vùng.

Thời điểm Ma Giáo đỉnh phong nhất, một thế lực Phân Đường, gần như có thể chống lại những Tông phái trong Thập Đại Tông Phái.

Địa vị của Đường chủ, cùng với Trưởng lão của Tổng Đà Ma Giáo, cũng không kém bao nhiêu.

- U Cổ Đường chủ, tại sao ngươi lại biến thành dáng vẻ này?

Trong đồng tử tĩnh mịch của Tịch Sát Trưởng lão, chợt lộ ra một tia nghi hoặc.

Hắn vẫn có chút nghi vấn xuất phát từ cẩn thận.

Vụt…

Triệu Phong vung tay một cái, trong sương mù u ám, hiển hiện một Bộ khô lâu hình người, dáng vẻ u lãnh đáng sợ, trong hốc mắt lập lòe hai điểm u hồng.

- Thân già khọm khẹm này không dùng được rồi, cho nên ta mới khống chế tên thiên kiêu cái thế có tư chất huyết mạch tuyệt đỉnh này, mưu đồ đoạt thân trùng tu, đây cũng là lựa chọn không tệ.

Triệu Phong lạnh nhạt mở miệng nói.

Khô Lâu đường chủ đang phiêu phù phía sau hắn, hai điểm u hồng trong hốc mắt của hắn có chút ngây dại, không nói một lời.

Thông qua Minh Tâm Chủng, Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ có một tia khí tức tương liên huyền diệu.

Giống như toàn bộ tâm thần của Khô Lâu đường chủ đã gởi lên người Triệu Phong, để vị thiên kiêu cái thế này một tay khống chế.

- Thì ra là thế.

Sự nghi ngờ trong lòng Tịch Sát Trưởng lão đã bị đánh tan quá nửa.

Sau khi Triệu Phong tận lực tiết lộ, với cấp độ của Tịch Sát Trưởng lão, không khó để nhìn ra khí tức tinh thần tương liên giữa Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ.

Chẳng qua.

Tịch Sát Trưởng lão lại không nghĩ tới việc, một tân tinh mới xuất hiện như Triệu Phong, lại thật sự “khống chế” cự đầu một phương, mà Xích Nguyệt Đường chủ lại bị nô dịch.

- U Cổ Đường chủ, tạo nghệ của ngươi tại phương diệntinh thần Quỷ đạo, năm xưa có thể nói là nhất tuyệt Đại lục, tại sao vẫn chưa hoàn toàn cướp lấy thân thể của tiểu tử này?

Tịch Sát Trưởng lão ngược lại có chút châm chọc.

Trong suy nghĩ của hắn, với tạo nghệ tinh thần quỷ bí và Hồn đạo, cướp lấy thân thể của một hậu bối, có lẽ không quá khó mới đúng.

- Hừ, ngươi nói nghe dễ dàng lắm. Tiểu tử này là thiên kiêu cái thế lực áp mấy chục thời đại, quét ngang Chân Long hội lần này, cách đây không lâu, huyết mạch đồng tử của hắn còn đánh bại cả truyền nhân mạnh nhất ngàn năm qua của Kim Dương gia…

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, dùng giọng điệu của Khô Lâu đường chủ mà nói.

Sau đó.

Triệu Phong đứng tại góc độ của Khô Lâu đường chủ, đem biểu hiện tại Đại lục của “kẻ này” trong hơn một năm qua, kể lại chi tiết.

Tịch Sát Trưởng lão và nữ tử áo đen sau khi nghe xong, không khỏi nhìn về phía Triệu Phong với vẻ kinh ngạc.

Hai người lúc này mới ý thức được, thiếu niên tóc lam bị U Cổ Đường chủ “khống chế”, có địa vị lớn như thế nào.

Đặc biệt, đối với việc huyết mạch đồng tử của Triệu Phong đánh bại truyền nhân mạnh nhất ngàn năm qua của Kim Dương gia, đoạt được danh hiệu huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục, hai người đều cảm thấy giật mình.

- Tư chất huyết mạch của thiếu niên này, không ngờ lại mạnh đến như vậy, ngay cả truyền nhân của Kim Dương gia cũng bị hắn nghiền nát.

Tịch Sát Trưởng lão có chút hâm mộ, không ngờ Khô Lâu đường chủ lại có thể cướp được một bộ thân thể có tư chất tốt như vậy.

Có thể làm được điều này, Triệu Phong tuyệt đối là người có tư chất huyết mạch cao cấp nhất Đại lục, thậm chí đuổi kịp hoặc vượt qua Kiếm Tôn Diệp Vô Tà và Xích Nguyệt Ma Giáo năm xưa.

- Tinh thần nguyên của tiểu tử này rất cường đại, bởi vậy ngươi mới có thể cảm ứng được đôi chút. Bổn tọa vừa mới sống lại một hai

năm, vẫn còn vô cùng suy yếu, chỉ có thể tạm thời nô dịch hắn, như vậy cũng đã là vạn hạnh rồi.

Triệu Phong cảm khái nói.

Tịch Sát Trưởng lão nghe vậy, khẽ gật đầu, trong lòng không còn nghi hoặc nữa.

Tinh thần nguyên của Triệu Phong cường đại, có chút mơ hồ, lấy cấp độ của Tịch Sát Trưởng lão, hiển nhiên vẫn có thể cảm giác được.

Vụt…

Triệu Phong vung tay lên, thu hồi Khô Lâu đường chủ, lạnh nhạt nói:

- Thân thể ta vốn còn rất yếu, chờ sau khi khôi phục thực lực, sẽ triệt để cướp lấy thân thể của tiểu tử này.

Hai người Tịch Sát Trưởng lão, ngược lại cũng không hoài nghi.

Giờ phút này, suy nghĩ của bọn họ đã thay đổi: hoàn toàn xem Triệu Phong là Khô Lâu đường chủ.

- Đường chủ đại nhân, hai người từ xa đuổi theo ngài, có quan hệ gì với ngài?

Nữ tử áo đen ở bên cạnh, cung kính dò hỏi.

Đồng thời.

Trên mặt nàng cũng lộ vẻ đề phòng, nhìn về phía chân trời xa xa, phá không đuổi theo hai đạo thân ảnh.

- Tiểu tử kia ở trước mặt mọi người đánh bại truyền nhân mạnh nhất của Kim Dương gia, cướp đi danh hiệu huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục, cho nên mới dẫn đến họa sát thân…

Triệu Phong nhếch miệng nói.

- Hừ, đã cách mấy trăm năm, không ngờ Kim Dương gia này vẫn vô sỉ đến buồn nôn như vậy.

Tịch Sát Trưởng lão hừ lạnh một tiếng.

Đúng lúc này…

Vụt vụt…

Kim Dương gia chủ và lão giả mũ rơm cũng đã bay đến khoảng không trên rừng cây, từ trên cao quan sát.

- Coi chừng bị đánh lén, kẻ này dù sao cũng tinh thông bí kỹ truyền thừa của ba loại huyết mạch đồng tử trên Đại lục…

Lão giả mũ rơm nhắc nhở.

Kim Dương gia chủ không dám xem thường, mở ra con mắt thứ ba, quét qua bên dưới.

Rất nhanh.

Kim Dương gia chủ đã nhìn thấy Triệu Phong và một vị nữ tử áo đen.

Nữ tử áo đen kia, một thân tu vi đạt tới Chân Chủ Cấp đỉnh phong, khiến cho hắn có chút ngoài dự liệu.

- Ừm? Chỉ là một vị Chân Chủ Cấp đỉnh phong, không đáng lo ngại, dưới tình huống bình thường, ta thi triển huyết mạch đồng tử là có thể miểu sát trong nháy mắt.

Huyết mạch Thánh Nhãn của Kim Dương gia chủ nhanh chóng đảo qua rừng cây, không phát hiện dấu hiệu nào khác nữa…

Lão giả mũ rơm cũng triển khai linh thức, quét qua một lần, sau đó khẽ gật đầu.

- Giết!

Kim Dương gia chủ và lão giả mũ rơm hóa thành hai đạo lưu quang, từ trên cao hạ xuống, ép thẳng đến hai người Triệu Phong.

- Lớn mật, dám vô lễ với Đường chủ.

Nữ tử áo đen quát lạnh một tiếng, thân hình nhỏ nhắn mềm mại nhoáng lên, hóa thành một chuỗi tàn ánh như sương mù, nghênh đón hai vị khách không mời mà đến.

Thân pháp thật quỷ dị.

Trong lòng Triệu Phong khẽ động, tốc độ đơn thuần của nữ tử áo đen kia, so với hắn khi không sử dụng “Phong Lôi Chi Dực”, cũng không kém bao nhiêu.

Mà thân pháp của đối phương lại quỷ dị vô cùng, giống như dung nhập vào thế giới âm u, ánh sáng khắp bốn phía đều bị chiết xạ vặn vẹo.

- Yên Diệt Sát Ảnh!

Trong hư không xẹt qua từng đạo gợn sóng hư nhận, kèm theo đó là một luồng sát cơ vô hình, hư ảo bất định, từ khắp nơi bắn về phía Kim Dương gia chủ và lão giả mũ rơm.

- Cẩn thận, không ngờ nàng ta lại am hiểu Ảnh Sát đạo.

Lão giả mũ rơm thấp giọng nhắc nhở, với tu vi thực lực vượt qua Nửa bước Đan Nguyên Cảnh bình thường của hắn, cũng không khỏi lộ ra một tia thận trọng.

Vụt vụt…

Bốn phía liên tục xuất hiện sát ảnh hư nhận u ám, trong đó, có vài đạo thoáng cái đã vượt qua hai người.

Phốc…

Chân của Kim Dương gia chủ bị một đạo sát ảnh hư nhận cắt qua, không nhịn được rên lên một tiếng, nếu như phản ứng hơi chậm một chút, e rằng cái chân kia cũng không phải chỉ bị thương nhẹ như vậy.

Chỉ trong khoảnh khắc ngắn ngủi.

Kim Dương gia chủ và lão giả mũ rơm đều bị đánh cho trở tay không kịp.

Cũng không phải do thực lực của hai người không bằng nữ tử áo đen, mà là vì lực chú ý của bọn họ đều dừng lại trên người Triệu Phong, ngược lại khinh thị không chú ý đến nữ tử áo đen ở bên cạnh.

- Tam Nhãn Thần Quang – Cấm Diệt Không Huyễn!

Kim Dương gia chủ hét lớn như lôi đình, “con mắt thứ ba” ở trên trán bắn ra một luồng liệt quang màu tím, vặn vẹo bất định, thẩm thấu hư không.

Phốc phốc phốc…

Những nơi bí thuật Thần Quang kia đi qua, cây rừng bốn phía đều bị chôn vùi phân giải thành bột mịn.

Vụt…

Thân hình nữ tử áo đen đã biến thành một chuỗi tàn ảnh như sương mù kia, đột nhiên lay động, trong hư không giống như bị một luồng lực lượng vô hình thẩm thấu trói buộc, khiến thân hình nàng lập tức bại lộ, phảng phất như sa vào vùng lầy, tốc độ giảm mạnh.

- Không tốt, là Tam Nhãn Thần Quang của Kim Dương gia.

Sắc mặt nữ tử áo đen đại biến, toàn thân dâng lên một tầng sóng ảnh hình thái sương mù, nhằm chống cự sự trói buộc của “Cấm Diệt Không Huyễn” đang thẩm thấu vào khu vực này.

Thế nhưng huyết mạch Thánh Nhãn của Kim Dương gia, thân là huyết mạch đồng tử đã từng mạnh nhất Đại lục, há có thể dễ dàng phá giải như vậy?

Vụt…

Thân thể nữ tử áo đen gần như bị giữ chặt, sóng ảnh hình thái sương mù quanh người, có chút ảm đạm sụp đổ, giống như bị lực lượng nào đó thẩm thấu, phân giải.

- Đồng pháp huyết mạch của người này thật cao minh, người này là

Kim Dương gia chủ sao? Khả năng vận dụng Tam Nhãn Thần Quang đã đạt tới tình trạng xuất thần nhập hóa rồi. Nếu như lúc trước ta tiến hành đại chiến huyết mạch đồng thuật với hắn, thắng bại khó mà đoán trước được…

Triệu Phong không khỏi động dung.

Luận tư chất huyết mạch Thánh Nhãn, tại phương diện phẩm cấp, độ tinh khiết của huyết mạch, Kim Dương gia chủ đều không thể sánh bằng Tam Nhãn Thánh Tử.

Thế nhưng, Kim Dương gia chủ có Đồng lực hùng hậu, khả năng vận dụng Đồng thuật thậm chí còn vượt qua cả Tam Nhãn Thánh Tử.

Cho dù là Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, cũng chưa chắc là đối thủ của Kim Dương gia.

Nữ tử áo đen tinh thông Ảnh Sát đạo, thực lực so với Thiết Ma, chỉ mạnh hơn chứ không yếu thua, thế nhưng lúc này đã hoàn toàn bị áp chế.

- Ảnh Sát đạo, gặp phải Thánh Nhãn của Kim Dương gia ta, xem như ngươi không may.

Con mắt thứ ba giữa trán của Kim Dương gia chủ, bắn ra một luồng Đồng lực càng mạnh hơn, tiến thêm một bước hạn chế trói buộc hành động của nữ tử áo đen, phá tan tầng phòng ngự của nàng.

Nữ tử áo đen nghiến răng nghiến lợi, trên mặt đầy vẻ phiện muộn không cam lòng.

Nàng tinh thông Ảnh Sát đạo, cực kỳ cường đại, nhưng lại bị huyết mạch đồng tử dễ dàng khắc chế, huống chi là huyết mạch Thánh

Nhãn đã từng được xem là huyết mạch đồng tử đệ nhất Đại lục?

- Hừ!

Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhãn, toàn thân dâng lên một tầng thanh phong điện quang, chuẩn bị giải cứu nữ tử áo đen.

- Triệu Phong, đối thủ của ngươi là ta.

Một thanh âm mơ hồ từ đỉnh đầu truyền đến.

Triệu Phong đột nhiên cảm thấy một luồng áp bách phô thiên cái địa, phảng phất có một cự thần ngàn vạn cân, từ trên trời giáng xuống.

Ngân Thánh Trấn Ma Quyết.

Một đôi song chưởng ngân quang màu sắc rực rỡ, từ không trung ập xuống, dẫn động nguyên khí thiên địa trong phương viên trăm dặm, toàn bộ thiên nhiên dường như trở thành nguồn suối lực lượng của hắn.

- Nửa bước Đan Nguyên Cảnh? Hay là Tôn Giả?

Trái tim Triệu Phong thoáng đập mạnh một cái, hư không bốn phía giống như bị nguyên khí ngưng kết thành một đầu cự thần đại sơn, uy năng áp bách vô cùng, đổi lại là Chân Chủ Cấp khác, muốn động nửa bước cũng khó khăn vô cùng.

Không chỉ có thế.

Trong đôi mắt của lão giả mũ rơm còn hiện ra hai vầng Ngân Nguyệt thê lãnh, phát ra Đồng lực vô hình, giằng co với Thần Linh Nhãn của Triệu Phong.

Hắn cũng có huyết mạch đồng tử?

- Cho dù là “Lữ Thiên Nhất” mà ta gặp được trong Di tích Tử Thánh cũng không mạnh như vậy.

Triệu Phong cảm thấy hô hấp khó khăn, vẻ mặt trở nên ngưng trọng.

Giờ khắc này, lực lượng Phong Lôi, Chân Linh nguyên, Đồng lực Thần Linh Nhãn và lực lượng huyết mạch trong người hắn, đều đã thúc dục đến cực hạn.

Nếu như không sử dụng năng lực tinh thần và át chủ bài “Băng Hoàng Thương”, dưới tình huống bình thường, Triệu Phong chưa chắc có thể địchnoori lão giả mũ rơm này.

Cùng lúc đó.

- Cứu ta!

Nữ tử áo đen bị Tam Nhãn Thần Quang áp chế, tầng phòng ngự tùy thời đều có thể tan vỡ.

- Không cần kinh hoảng, hai con sâu cái kiến mà thôi, cứ để đó cho ta…

Một âm thanh thần bí âm u, giống như từ hắc ám vô tận truyền đến.

Vụt…

Một tầng quang ảnh hư ám, giống như bầu trời phủ xuống màn đêm, thoáng chốc đã bao phủ phương viên nửa dặm, sau đó nhanh chóng kéo dài, thậm chí nuốt trọn cả khu rừng cây.

- Đó là…

Thân hình lão giả mũ rơm và Kim Dương gia chủ, đột nhiên cứng đờ.

Chỉ trong nháy mắt, tất cả mọi người đã chìm trong “màn đêm Hắc Ám” vô cùng vô tận, khó tránh khỏi có ảo giác như “Thâu Thiên Hoán Nhật”.

Chẳng biết từ lúc nào, trên đỉnh đầu hai người đột nhiên xuất hiện một thân ảnh cao lớn, đầu đội vương miện.

Tồn tại kia giống như âm ảnh, phảng phất là ông vua không ngai của màn đêm hắc ám.

- Tôn… Tôn Giả…

Lão giả mũ rơm lập tức giật mình, cảm nhận được khí tức đáng sợ phát ra từ trên người thân ảnh đội vương miện kia.

Phụt…

Thế giới hư ám, không hề có dấu hiệu gì, đột nhiên xuất hiện hai đạo ảnh nhận u lãnh, lập tức xuyên thấu thân thể hai người, huyết quang bắn tung tóe.

Chương 521: Cẩn thận

Dưới ánh mặt trời.

Mảnh u lâm này. Phảng phất như bị lực lượng nào đó vặn vẹo bẻ cong ánh sáng, khắp nơi tràn ngập một mảnh quang ảnh hư ám, giống như đang khuếch trương “màn đêm hắc ám”.

Trên khoảng không của rừng cây.

Kim Dương gia và lão giả mũ rơm, thân thể dường như chết lặng, miễn cưỡng vùng vẫy vài cái.

Vụt vụt...

Trong bóng tối, hai đạo ảnh nhận u lãnh, vô thanh vô tức, không hề có dấu hiệu, xuyên qua thân thể bọn hắn.

Trong đó, Kim Dương gia chủ, căn bản không hề có bất cứ cơ hội phản kháng hay tránh né nào, trái tim bị ảnh nhận u lãnh kia đâm thủng, sinh cơ biến mất.

- Ngươi...

Kim Dương gia chủ vẫn duy trì động tác ngẩng đầu, chỉ miễn cưỡng nhìn thấy hình dáng của “Tịch Sát Trưởng lão”.

Bịch...

Hắn ngã xuống trong vũng máu, trong mắt tràn ngập sợ hãi vô tận và

không cam lòng, ngoài ra còn có một tia khó hiểu.

Bị giết không chút dấu hiệu nào, há có thể khiến Kim Dương gia chủ cảm thấy cam lòng?

Trước khi chết, hắn cũng không biết tên tuổi của đối phương.

Còn lão giả mũ rơm thì thân thể miễn cưỡng tránh đi nửa tấc, nhưng vẫn bị ảnh nhận u lãnh kia xuyên thủng ngực, sượt qua trái tim

- Tôn Giả tinh thông Ảnh Sát đạo, chẳng lẽ... Ngươi là vị “Tịch Sát Ảnh Tôn” năm xưa?

Trên mặt lão giả mũ rơm tràn đầy hoảng sợ, ho khan mấy tiếng, khóe miệng ứa máu.

Điều duy nhất hắn có thể làm, đó là ngẩng đầu, nhìn lên vị “âm ảnh đội vương miện” vừa ám sát mình thành công.

Mặt khác.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, cưỡng chế sự kinh hãi trong lòng, thầm nghĩ:

- Đây là thực lực của Tôn Giả Đan Nguyên cảnh sao?

Cường giả Đan Nguyên cảnh, Triệu Phong không phải chưa từng gặp.

Năm đó, tại đấu giá hội Thăng Long, sau đó là Chân Long hội, hắn đều đã gặp qua Tôn Giả.

Kẻ cả Giáo chủ Thiết Huyết giáo, cũng là Tôn Giả Đan Nguyên cảnh.

Thế nhưng thực sự nhìn thấy thực lực của Tôn Giả, thì đây vẫn là lần đầu tiên.

- Thực lực của Kim Dương gia chủ, tuyệt đối địch lại Nửa bước Đan Nguyên cảnh. Lão giả mũ rơm kia lại càng mạnh hơn, còn có cả huyết mạch đồng tử. Nếu như dưới tình huống bình thường ta muốn thoát khỏi hai người này thi cũng phải khốn đốn một phen...

Trong lòng Triệu Phong hồi lâu vẫn chưa thể bình ổn.

Hắn vốn cho rằng chiến lực của mình dưới Tôn Giả là vô địch, cho dù gặp phải Tôn Giả Đan Nguyên Cánh thì cũng có thể chống đỡ được đôi chút. Bây giờ xem ra, dự đoán của hắn vẫn có chút “chênh lệch”.

- Tịch Sát Trưởng lão này cũng không phải là Tôn Giả bình thường hắn tu hành Ảnh Sát đạo! Tại thời đại Xích Nguyệt, hắn chuyên môn phụ trách ám sát những cường giả đỉnh phong của Đại lục, Tôn Giả chết trong tay hắn cũng không ít. Lần huy hoàng nhất đó là từng tham dự ám sát Kiếm Tôn Diệp Vô Tà, thiếu chút nữa đã thành công...

Trong đầu Triệu Phong thanh âm của Khô Lâu đường chủ truyền đến.

Ảnh Sát đạo.

Tâm thần Triệu Phong thoáng run, thì ra Tịch Sát Trưởng lão này cũng không phải là Đan Nguyên Cánh bình thường mà là Tôn Giả tinh thông Ảnh Sát đạo, sở trường ám sát.

Khó trách Kim Dương gia chủ, thân mang huyết mạch Thánh Nhãn,

lại không thể phát giác được trạng thái ẩn nấp của Tịch Sát Trưởng lão. Không những vậy, cả hai người thậm chí còn bị giải quyết nhanh như nhổ cỏ.

- Tịch Sát Trưởng lão, không ngờ ngươi đã khôi phục lại thực lực năm đó rồi, giải quyết hai con tôm nhỏ này cũng rất lưu loát.

Triệu Phong hời hợt nói, cũng không có biểu hiện kinh ngạc gì.

Hai con tôm nhỏ?

Nữ tử áo đen ở bên cạnh nghe vậy, thần sắc có chút cổ quái, gương mặt thoáng run rẩy một chút.

Người bị giết chính là gia chủ thế gia huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục a, vị còn lại, rất có thể chính là trưởng bối cao tầng của Kim Dương gia, thực lực đạt đến Nửa bước Đan Nguyên cảnh.

Đương nhiên.

Triệu Phong chẳng qua chỉ nói ngoài miệng là vậy thôi, nếu thật sự đối mặt với hai người này, e rằng hắn còn chạy nhanh hơn cả thỏ.

- U Cổ Đường chủ, nếu ngươi khôi phục lại thực lực đỉnh phong, thuật tinh thần quỷ bí, chế nhân trong vô hình, cũng ngang ngửa chẳng kém gì ta.

Tịch Sát Trưởng lão cũng không kinh ngạc, cũng không hề cảm thấy lời nói của Triệu Phong có chút cuồng vọng nào.

- U Cổ Đường chủ! Không ngờ ngươi...

Tinh thần và thể xác của lão giả mũ rơm đại chấn, hoảng sợ nghẹn

ngào, trên mặt tràn ngập thần sắc bất đắc dĩ, cay đắng và hối hận.

Nếu như hai người biết được, đối tượng mà bọn họ đuổi giết chính là Đường chủ của Xích Nguyệt Ma Giáo năm xưa, e rằng cho bọn hắn một trăm cái lá gan, cũng không dám có ý niệm này trong đầu.

Bịch...

Lão giả mũ rơm không kiên trì được mấy nhịp hô hấp thì đã tuyệt khí bỏ mình

Tịch Sát Trưởng lão dù sao cũng sở trường Ảnh Sát đạo, cho dù sát chiêu không trúng chính giữa trái tim, thì việc giết chết một tên Nửa bước Đan Nguyên cảnh cũng hết sức dễ dàng

Ngắn ngủi trong vài nhịp hô hấp.

Kim Dương gia chủ và lão giả mũ rơm, lần lượt ngã trong vũng máu.

Quá trình bọn hắn bị giết, cùng với phương pháp Tịch Sát Trưởng lão ra tay, đều không ai nhìn thấy.

Kể cả Triệu Phong cũng không phản ứng kịp.

Vụt...

Quang ảnh hư ám bao phủ cả khu vực này, bỗng nhiên thu lại, chỉ còn lại Tịch Sát Trưởng lão đang đặt mình trong tầng quang ảnh âm u vặn vẹo mà thôi.

- U Cổ Đường chủ, tại sao ngươi lại trêu chọc vào Kim Dương gia? Lúc trước ta có nghe được một vài tin tức, ngươi phụ trách khối khu vực Bắc đại lục mà...

Tịch Sát Trưởng lão hạ xuống bên cạnh Triệu Phong.

Đứng cùng Tịch Sát Trưởng lão tại khoảng cách gần như vậy, trong lòng Triệu Phong chợt dàng lên một trận hàn ý.

Cục diện của hắn lúc này, giống như đi trên dây thép bắc ngang qua hai vách núi.

Trước đó, Triệu Phong đã sớm nghĩ ra biện pháp ứng phó, tồn tại theo dõi mình từ đầu đến cuối, rất có khả năng là Tôn Giả.

Thế nhưng

Tịch Sát Trưởng lão này lại không phải là Đan Nguyên cảnh bình thường hắn tinh thông ám sát. Triệu Phong ở trước mặt hắn, rất có thể sẽ không có chút lực hoàn thủ nào.

Dưới loại tình huống như vậy.

Triệu Phong càng không thể tỏ ra bối rối chút nào, để tránh lộ dấu vết.

Đồng thời hắn cũng cảnh cáo Khô Lâu đường chủ, nếu như có bất kỳ dị động nào, bản thân chỉ cần một ý niệm là sẽ dồn hắn vào tử địa.

Khô Lâu đường chủ cũng rất thành thực, hắn tự nhiên minh bạch, tốc độ Triệu Phong giết hắn, tuyệt đối nhanh hơn Tịch Sát Trưởng lão giết Triệu Phong rất nhiều.

- Tình huống phía Bắc đại lục, cũng không lạc quan lắm...

Triệu Phong than khổ một tiếng, căn cứ theo tin tức mà Khô Lâu

đường chủ cung cấp, tiến hành chọn lọc, tận lực nói những lời lập lờ nước đôi hoặc không rõ ràng

- Ta tọa trấn Trung Đại lục, bên này gặp phải áp lực càng lớn hơn.

Tịch Sát Trưởng lão khẽ lắc đầu.

Từ chỗ Tịch Sát Trưởng lão. Triệu Phong cũng biết được một số tình huống

Thì ra trong bố cục của Xích Nguyệt Ma Giáo, Trung Đại lục mới là vị trí trọng yếu nhất, tuyệt đại đa số cường giả, đều bố trí ở nơi này.

Hết thảy những việc này, đều vì ứng phó với một thế lực cường đại siêu nhiên, đó là liên minh Thánh Vực.

- Đúng rồi, gần đây có một Đại quốc, còn có một vị Đường chủ, ngươi có muốn gặp mặt hay không? Hơn nữa, Giáo chủ đại nhân cũng ở Trung Đại lục, không lâu nữa sẽ xuất quan...

Câu nói tiếp theo của Tịch Sát Trưởng lão lại khiến cho Triệu Phong hãi hùng khiếp vía một phen.

Hắn không ngờ rằng chính mình đã lọt vào hạch tâm đại bản doanh của Xích Nguyệt Ma Giáo.

Nhất là khi đề cập tới “Xích Nguyệt giáo chủ” cũng ở Trung Đại lục, còn có khả năng sẽ gặp mặt, Triệu Phong gần như kích động muốn “nhanh chân bỏ chạy”.

Cũng may tâm linh tố chất của Triệu Phong đủ mạnh, biết rõ bản thân không thể bối rối, càng không thể lập tức bỏ chạy được.

- Haizz, ta cũng rất muốn gặp Giáo chủ đại nhân. Chẳng qua, bên phía Bắc đại lục, cục diện vẫn còn rối rắm vô cùng, nếu không nhanh chóng xử lý, hậu quả thiết tưởng không chịu nội Hơn nữa, ta phải nắm chặt thời gian này, khôi phục thực lực, nhằm ứng phó với đại thế sắp diễn ra...

Vẻ mặt Triệu Phong có vài phần bất đắc dĩ.

Tịch Sát Trưởng lão liên tục giữ lại, nhưng đều bị Triệu Phong cự tuyệt.

- Được rồi, ngươi lấy đại cục làm trọng, như vậy cũng không sai.

Tịch Sát Trưởng lão cũng không miễn cưỡng.

Sau đó.

Trong mãnh u lâm này, hai đại cự đầu của Xích Nguyệt Ma Giáo, lén trao đổi một ít sự vụ cơ mật, sau đó mới cáo từ.

Toàn bộ quá trình, Triệu Phong đều cẩn thận vô cùng.

Nếu không phải trong tay hắn có át chủ bài “Ngọc Long bảo hộ”, thì chắc chắn sẽ không bao giờ loại kế hoạch như vậy.

Nửa tháng sau, tại Kim Dương Thành Thành.

Vụt...

Một luồng khí tức cường đại không thể hình dung, lướt qua trời mây, bay qua trên Kim Dương Thánh Thành.

- Người nào!

Nhóm canh phòng cổng thành, lập tức nhìn thấy một đoàn ánh sáng rực rỡ mỹ lệ, từ trên trời giáng xuống

Ánh sáng mỹ lệ kia, phảng phất như rực sáng trong thiên địa, khiến người khác có cảm giác tâm linh và thị giác bị trùng kích mãnh liệt.

- Triệu Phong có ở đây không?

Người tới là một thanh niên tóc đen, ánh mắt thâm thúy mênh mông rộng rãi như tinh không hắc ám.

Thanh niên kia đứng chắp tay, nhất cử nhất động đều có một loại ý chí cường đại không thể hình dung xuyên thấu tâm linh, khiến người khác không dám nhìn thẳng vào.

Triệu Phong?

Trên cổng thành, rất nhiều cường giả của Kim Dương Thánh Thành, đều bị kinh động Thạnh niên vừa đến, khí tóc thật sự quá mạnh mẽ, loại tự tin cường đại vô hình này, phảng phất có thể phá hủy hết thảy.

- Là hắn... Vũ Thiên Ngô!

Không biết là ai, đột nhiên kinh hô một tiếng, dường như nhận ra thân phận của thanh niên tóc đen.

Chỉ trong thoáng chốc, Kim Dương Thánh Thành đã chấn động

- Không ngờ là hắn! Thiên Kiêu Chi Vương, vô địch trong đám thế hệ trẻ của Đại lục.

- Nửa tháng trước, tên yêu nghiệt kia vừa đi, bây giờ lại một tên đến nữa.

Thành viên Kim Dương gia, từ trên xuống dưới đều có cảm giác bất lực.

Nửa tháng trước.

Triệu Phong quét ngang Chân Long Trà Hội, chiến bại Tam Nhãn Thánh Tử, cướp đi danh hiệu huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục.

Điều này đối với Kim Dương gia mà nói, không thể nghi ngờ, chính là đả kích cực lớn.

Nhưng bây giờ, một vị Thiên Kiêu Chi Vương nổi danh ngang với Triệu Phong lại đến.

Luận uy danh, trước khi diễn ra Trà Hội, Vũ Thiên Ngô thậm chí còn trên cả Triệu Phong

Bởi vì, Chân Long hội trước, Vũ Thiên Ngô là đệ nhất.

Hơn nữa, tại Thánh Vực Chân Long Hội lần này, Triệu Phong cũng không chiến thắng Vũ Thiên Ngô.

- Vũ Thiên Ngô, Chân Long Trà Hội đã chấm dứt rồi.

Một thanh âm nóng giận lo lắng từ Kim Dương Thánh Thành truyền đến.

Vụt...

Một thạnh niên tóc vàng thân hình như đao gọt, trên trán có một con

mắt khép kín, xuất hiện trên bầu trời.

Người đến, chính là Tam Nhãn Thánh Tử.

Sau lần thất bại trước, tâm tình Tam Nhãn Thánh Tử cực kỳ không tốt, trong Thánh Thành này, cũng không có người nào dám trêu chọc hắn.

Trước mắt, số người bị Tam Nhãn Thánh Tử giận cá chém thớt đánh chết, đã không dưới mười người.

Bởi vậy, Tam Nhãn Thánh Tử vừa xuất hiện, những người xung quanh Kim Dương Thánh Thành đều câm như hến, rất sợ bị Tam Nhãn Thánh Tử giận chó đánh mèo.

Tam Nhãn Thánh Tử nhìn thấy Vũ Thiên Ngô, đương nhiên vẻ mặt không dễ nhìn lắm.

Chân Long Trà Hội lần này, hắn vốn cho rằng chỉ có Vũ Thiên Ngô là đối thủ, chẳng ngờ, đối phương căn bản không hề tới.

Cuối cùng, Tam Nhãn Thánh Tử thảm bại, phụ thân đi đâu không rõ, ngọn lửa giận trong lòng, dưới áp lực cực lớn, lại không có chỗ phát tiết.

- Ngươi chính là Tam Nhãn Thánh Tử?

Ánh mắt Vũ Thiên Ngô lóe lên, dường như biết đại danh của thanh niên đối diện.

Trong lòng Tam Nhãn Thánh Tử có chút thoải mái, hừ lạnh một tiếng:

- Vũ Thiên Ngô, Chân Long Trà Hội ngươi không tham gia, bây giờ

lại đến Kim Dương Thánh Thành, đừng cho rằng Kim Dương Thắng Thiên ta dễ ức hiếp, muốn khiêu chiến với ta như Triệu Phong.

- Không!

Vũ Thiên Ngô lắc đầu, nhàn nhạt nói:

- Chân Long Trà Hội? Ta không có hứng thú! Ta tới tìm Triệu Phong... Hắn là đối thủ duy nhất của ta.

Nghe thấy lời này, Tam Nhãn Thánh Tử vừa mới binh định nộ khí, thiếu chút nửa đã tức bể phổi.

Lý nào lại như vậy!

Thật sụ quá cuồng ngạo!

Hai đại Thiên Kiêu Chi Vương đương thời Triệu Phong thì mang theo thái độ “khiêm tốn học tập” mà đến Kim Dương Thánh Thành.

Còn kẻ còn lại thì thái độ cực kỳ tự phụ và cuồng vọng.

- Có ai biết, Triệu Phong đi đâu không?

Ánh mắt Vũ Thiên Ngô nhàn nhạt quét qua đám người.

Nhưng không ai dám trà lời hắn, mọi người đều sợ chọc giận Tam Nhãn Thánh Tử.

Vũ Thiên Ngô cũng không dừng lại, liền xoay người rơi đi, miệng lẩm bẩm:

- Ta đến Thiên Bồng đại quốc vậy.

Chương 522: Bình yên trở về

Không nhận được đáp án, toàn thân Vũ Thiên Ngô lóe lên một tầng huyền quang mỹ lệ, bay ra khỏi Kim Dương gia.

Dứt lời liền rời đi.

Mọi người trong Kim Dương Thanh Thanh, đều sững sờ.

Nhìn lời nói và hành động của Vũ Thiên Ngô, giống như hắn không hề có hứng thú đối với Tam Nhãn Thánh Tử hoặc Chân Long Trà Hội vậy.

- Hừ, muốn đi sao?

Trong mắt Tam Nhãn Thánh Tử lộ ra một tia tức giận, loại cảm giác bị khinh thường này, càng khiến ngọn lửa giận trong lòng hắn triệt để bùng cháy.

Vụt...

Tam Nhãn Thánh Tử hừ lạnh một tiếng, hóa thành một đạo kim quang rực rỡ kinh người, từ Kim Dương Thánh Thành bay ra, lao thẳng đến Vũ Thiên Ngô.

- Có gì chỉ giáo?

Vũ Thiên Ngô dừng lại trên tầng mây, chắp tay lạnh lùng nhìn Tam Nhãn Thánh Tử.

- Vũ Thiên Ngô, giữa ta và ngươi... Vẫn còn một trận chiến.

Toàn thân Tam Nhãn Thánh Tử ngưng kết một tầng kim văn rực rỡ, con mắt thứ ba trên trán mở ra, giống như một vầng Kim Dương diệu thể, phát ra liệt quang chói mắt.

Luồng khí tức Đồng lực vô hình màu vàng này, thẩm thấu hư không, đập thẳng vào mặt, khí thế kinh triệt tâm hồn.

Cho dù là những thiên kiêu cái thế khác đối diện với Tam Nhãn Thánh Tử, cũng khó có thể chính diện chống lại luồng khí tức này.

- Không hổ là đệ nhất Chân Long hội khóa trước, chỉ tiếc, đây không phải là thời đại của ngươi. Hơn nữa, mấy trăm năm qua, Kim Dương gia vẫn là bại tướng dưới tay Vũ gia ta.

Vũ Thiên Ngô có chút tiếc hận.

- Tiểu nhi vô tri, năm xưa lúc ta quét ngang Chân Long hội, lúc đó ngươi vẫn còn mặc tã...

Tam Nhãn Thánh Tử nhướng mày, không giận mà cười.

Mặc dù đã sớm nghe nói Vũ Thiên Ngô tự phụ, nhưng nghe hắn nói vậy, mọi người đều giật mình.

Tam Nhãn Thánh Tử trước Vũ Thiên Ngô, đã hai lần giành hạng nhất trên Chân Long hội, có thể nói là tiền bối của Vũ Thiên Ngô.

Luận tư lịch, tu vi, Tam Nhãn Thánh Tử đều trên Vũ Thiên Ngô.

- Chiến đi!

Vũ Thiên Ngô dứt khoát nói, trên người dâng lên một luồng chiến ý vô hình cường đại.

Hiển nhiên, Vũ Thiên Ngô cũng đã nghe qua uy danh của Tam Nhãn Thánh Tử, mà đối phương quả thật hoàn toàn có tư cách làm đối thủ của mình.

- Trận chiến này, ta sẽ đoạt lại vinh quang vốn thuộc về Kim Dương gia.

Tam Nhãn Thánh Tử kích phát toàn thân huyết mạch, “con mắt thứ ba” trên trán tập trung vào Vũ Thiên Ngô, Đồng lực màu vàng vô hình vô chất, thâm thấu hư không, thiêu đốt tâm linh.

Thân hình Vũ Thiên Ngô có chút trầm xuống, bốn phía hư không giống như bị lực lượng nào đó trói buộc hạn chế.

Kim Hư Long Dương Trảo!

Kim văn trên tay Tam Nhãn Thánh Tử di động, bỗng nhiên xuất ra một trào, quang trào kim văn cực lớn, dài hơn mười trượng, nổi lên một tầng đỏ thảm, bao phủ cả mảnh hư không

Vụt...

Một trảo kinh người này, mơ hồ chấn động hư không kết hợp với huyết mạch Thánh Nhãn tập trung khóa chặt, quả là sự phối hợp tuyệt diệu.

Cho dù là cường giả Chân Chủ cập đỉnh phong gặp phải công kích như vậy, cũng phải động dung rất khó chính diện chống lại.

Vũ Thiên Ngô đứng yên tại chỗ, không tránh không né, cũng mặc kệ

có bị huyết mạch Thánh Nhãn tập trung hay không

- Phá!

Không hề suy nghĩ nhiều, Vũ Thiên Ngõ bổ ra một chưởng cực kỳ đơn giản, kèm theo đó là một loại khí thế bễ nghễ hết thảy.

Mắt thường chỉ thấy một đạo chưởng quang mỹ lệ, giống như cực quang thần bí trong thiên địa, chỉ trong khoảnh khắc trở thành trung tâm của thiên địa, dẫn dắt uy năng nguyên khí mênh mông bá đạo, phủ kín vạn vật.

Nếu như Triệu Phong ở đậy, nhất định sẽ giật mình, ý cảnh một chưởng của Vũ Thiên Ngô, so với cảnh giới tinh thần của Tôn Giả, tuy cách làm khác nhau, nhưng hiệu quả lại giống nhau đến kỳ diệu.

Nhưng loại ý cảnh của Vũ Thiên Ngô, chính là thông qua ý chí của bản thân để biểu đạt, hết sức đơn giản.

Rắc rắc...

Giữa tầng mây truyền đến một tiếng nổ vang rền, mọi người cách Kim Dương Thánh Thành vài dặm, chỉ cảm thấy một trận cuồng phong cát chạy, đập vào mặt.

Bịch bịch bịch...

Một vài người đang xem chiến trên cổng thành, bị dư âm sóng khí cường đại thôi bay, tràng diện hết sức hỗn loạn.

Một vài cường giả Chân Linh cảnh đều ngừng thở, quan sát tình huống trận chiến, đều lộ thân sắc cực kỳ hoảng sợ.

Trên bầu trời.

Chỉ thấy quang trảo kim văn cực lớn do Tam Nhãn Thánh Tử phát ra, lập tức bị xuyên thủng, nát thành từng mảnh.

Ọc...

Tam Nhãn Thánh Tử bạo lui vài bước, phun ra một búng máu, vẻ mặt hoảng sợ không thể tin nổi:

- Vô Song chiến kỹ? Không đúng, nó dường như còn sát nhập với loại ý cảnh Truyền thừa Ngoại Vực nào đó...

- Tam Nhãn Thánh Tử, nếu như ngươi không xuất ra bản lĩnh thực sự, e rằng ngay cả một chút cơ hội đánh một trận cũng không có.

Vũ Thiên Ngô cười ngạo nghễ.

Tam Nhãn Thánh Tử hít sâu một hơi, sắc mặt trở nên ngưng trọng Trước khi giao phong hắn cho rằng Vũ Thiên Ngô có chút thua kém Triệu Phong mà đối phương lại không có huyết mạch đồng tử cường đại, bản thân mình có lẽ sẽ chiếm phần thắng

Nhưng khi chính thức giao thủ, Tam Nhãn Thánh Tử mới hiểu được sự đáng sợ thật sự của Vũ Thiên Ngô và Vũ gia.

Khó trách, những người thế hệ trước như phụ thân, đều bị Vũ gia giẫm nát dưới chân.

Thậm chí, mạnh như Triệu Phong cũng không thể đánh bại Vũ Thiên Ngô trên Chân Long hội.

- Tam Nhãn Thần Quang- Kim ô Phần Thế!

Con mắt thứ ba của Tam Nhãn Thánh Tử, giống như một vầng Diệu Nhật, kim quang rực

Phành...

Một đạo ánh sáng Kim Ô hình thái diễm điểu ba chân, hóa thành Liệt Dương Thần Quang xuyên qua bầu trời, chôn vùi vạn vật.

Một tia viêm khí cấm kỵ, xuyên thấu hư không phảng phất đốt cháy cả hư không

Giờ khắc này.

Bí pháp Tam Nhãn Thần Quang của Tam Nhãn Thánh Tử đã được thúc dục đến cực hạn, đồng thời phân liệt tinh thần, vật chất, còn đốt cháy phá hủy hết tất cả.

- Ha ha, như vậy còn có chút dáng vẻ.

Vũ Thiên Ngô cười dài một tiếng, lại lần nữa bổ ra một chưởng.

Vô Song Cái Thế!

Chỉ thấy một đạo cự cường cực quang thần bí rực rỡ, toàn thân lắp lánh một tia tinh quang lạnh lẽo như băng phảng phất như nuốt chửng, đồng hóa cả một mảnh thiên địa.

Phốc...

Cự chưởng cực quang kia cùng nguyên khí mênh mông cuồn cuộn trong thiên địa hô ứng, có một loại khí thế quét ngang thiên hạ, cái thế độc tôn bá đạo đến cực hạn, những nơi nó đi qua, tất cả mọi thứ

đều bị nghiên nát.

- Trời đất.

Xa xa, đám cường giả trên Kim Dương Thánh Thành đều như ngừng thở, hãi hùng khiếp vía.

Trong phương viên vài dặm, phảng phất tràn ngập một chưởng cái thế vô song bễ nghễ kia, bầu trời Nhật Nguyệt đều giống như bị nuốt chững, tất cả đều ảm đạm thất sắc.

Tam Nhãn Thánh Tử dưới loại uy thể bá đạo vô biên này, cũng có cảm giác hết sức nhỏ bé.

Cho dù là phụ thân, thậm chí là vị Đại trưởng lão trong Tộc, cũng không thể nào mang đến cho hắn áp lực lớn như vậy.

Tam Nhãn Thần Quang, mặc dù có thể chôn vùi, phân giải vạn vật, thế nhưng công kích của hắn, giống như xuyên qua một ngọn núi lớn vô biên, bị lực lượng bá đạo trùng trùng điệp điệp ngăn cản và chôn vùi.

Đáng sợ hơn chính là.

Trong một chưởng của Vũ Thiên Ngô, có một loại ý chí tinh thần cường đại không thể hình dung, Tam Nhãn Thần Quang có thể phân liệt lực lượng tinh thần, cũng không chịu nổi một kích, hết thảy đều tan rã sụp đổ.

Ầm...

Đối diện với cự chưởng cực quang được tinh huy lạnh lẽo như băng vờn quanh, Tam Nhãn Thánh Tử không kiên trì nổi một nhịp hô hấp

thì đã bị đánh bay ra ngoài.

Phành...

Thân thể của hắn bay ngược trong không trung, thổ ra vài búng máu, toàn thân đau nhức kịch liệt, thậm chí sắp sụp đổ.

- Điều này sao có thể? Đây là lực lượng của Chân Chủ cấp sao? Hắn có tu vi tiếp cận Chân Chủ cấp đại thành, nhưng ý chí tinh thần và cảnh giới hết sức cường đại, ngoại trừ Tôn Giả ra, không ai có thể sánh được...

Trong lòng Tam Nhãn Thánh Tử hết sức kinh hãi.

Tu vi của hai người đều không chênh lệch nhiều, thế nhưng “Vô Song Cái Thế” của Vũ Thiên Ngô, lại hoàn toàn nghiền nát bí thuật Tam Nhãn Thần Quang của hắn.

Sau khi thối lui vài trăm trượng

Tam Nhãn Thánh Tử miễn cưỡng ổn định thận hình, sắc mặt tái nhợt, ngay cả huyết mạch Thánh Nhãn cũng bị lực lượng tinh thần nghiền áp trùng kích.

- Ngươi không phải là đối thủ của ta, cho dù là tại thời kỳ đỉnh phong nhất của ngươi.

Vũ Thiên Ngô nhàn nhạt thu tay lại.

Hiển nhiên, hắn cũng nhìn ra được nguyên khí và huyết mạch Đồng lực trong cơ thể Tam Nhãn Thánh Tử, có chút hao tổn, thậm chí nội thương còn chưa khôi phục.

Dù sao thì nữa tháng trước, sau trận chiến với Triệu Phong Tam Nhãn Thánh Tử cũng bị thương không nhẹ.

- Chẳng lẽ ngươi đã mở ra huyết mạch Chiến Thiên Vô Song trong truyền thuyết?

Tam Nhãn Thánh Tử hít sâu một hơi.

- Huyết mạch Chiến Thiên Vô Song? Chỉ khi gặp được đối thủ mạnh hơn ta, mới có thể kích phát huyết mạch Chiến Thiên Vô Song này. Ngươi... Còn chưa có tư cách đó.

Vũ Thiên Ngô cười ngạo nghễ, dùng tư thái của người chiến thắng phá không rời đi.

Thể xác và tinh thần của Tam Nhãn Thánh Tử đều chấn động thần sắc ảm đạm, hết thảy cảm xúc sỉ nhục, ủy khuất, phẫn nộ, đều không có chỗ phát tiết.

Vũ Thiên Ngô chiến thắng hắn với ưu thế áp đảo.

Hắn thua không oan.

Nhưng khác với Triệu Phong Vũ Thiên Ngô cường đại, bá đạo, tụ tin, thậm chí là tụ phụ, vừa ra tay đã nghiền nát hết thảy, không hề đùa giỡn hay dây dưa chút nào.

Còn Triệu Phong thì khác, trước đó mặc dù Đồng lực chiếm ưu thế áp đảo, thế nhưng hắn vẫn ôm thái độ “khiêm tốn học tập”.

Nếu so sánh.

Tam Nhãn Thánh Tử lại càng thưởng thức Vũ Thiên Ngô hơn, tên

Triệu Phong kia quả thực là một tên tiểu tặc “đạo văn” cực kỳ đáng kinh tởm

Kim Dương Thánh Thành.

Đám cường giả đưa mắt nhìn Vũ Thiên Ngô với tư thế thần võ oai hùng cao ngạo rời đi, trong lòng rung động không thôi.

Giờ phút này.

Tất cả mọi người đều có một loại giác ngộ.

Đó chính là thời đại của Tam Nhãn Thánh Tử, quả thật đã trở thành quá khứ.

Thời đại này, thuộc về hai đại Thiên Kiêu Chi Vương.

- Vũ Thiên Ngô, nhất định sẽ đi tìm Triệu Phong khiêu chiến.

- Hai đại Thiên Kiêu Chi Vương, đứng trên đỉnh cao của mấy chục thời đại, không biết ai mới thật sự là Vương Giả?

Phần đông thân ảnh trên Kim Dương Thánh Thành, đều mơ hồ sinh ra một tia hưng phấn, chờ mong

- Kim Dương Thắng Thiên, không ngờ “Thanh Hoa Vực” của ngươi, lại có thiên tài đáng sợ như vậy. Cho dù là những Chân Long thiên tài đỉnh cao trong “Tam Thánh Điện” cũng không hơn gì những người này.

Một thanh niên mày rậm xuất hiện bên cạnh Tam Nhãn Thánh Tử.

Tam Nhãn Thánh Tử không trả lời, xem như chấp nhận với lời nói

đó.

- Hai đại thiên tài như vậy, nếu như có thể đề cử tới “Tam Thánh Điện”, chắc chắn sẽ lập được công lớn.

Thanh niên mày rậm tiếp tục nói, dáng vẻ có chút kích động

- Đề cử bọn hắn đi Tam Thánh Điện? Không tuyệt đối không được.

Tam Nhãn Thánh Tử hét lên một tiếng.

- Kim Dương Thắng Thiên, đây chính là cơ hội lập công lớn. Nếu như Tông môn ban thưởng nói không chừng, ta và ngươi đều sẽ có đột phá và kỳ ngộ.

Thanh niên mày rậm có chút bất mãn.

- Đầu tiên, Vũ Thiên Ngô kia tuyệt đối không thể gia nhập Tam Thánh Điện. Vũ gia tại Ngoại Vực có bối cảnh quan hệ rất lớn, thiên tài tuyệt đỉnh từ trước tới nay đều sẽ không đưa đến Tam Thánh Điện. Nếu như ta đoán không sai, Vũ Thiên Ngô này sẽ vội vàng đi tìm Triệu Phong khiêu chiến, hẳn là không lâu sau sẽ rời khỏi Thanh Hoa Vực, tiến nhập đại thế lực thần bí ở Ngoại Vực, nội tình của thế lực này rất có thể còn vượt qua cả Tam Thánh Điện.

Tam Nhãn Thánh Tử giải thích.

- Thì ra là vậy.

Thanh niên mày rậm cũng không kỳ quái, dù sao thì thiên địa Ngoại Vực cũng quá rộng lớn, Thanh Hoa Vực chẳng qua chỉ là một hạt mè mà thôi.

- Nhưng tên Triệu Phong kia, sau lưng hẳn là không có cơ duyên như vậy.

Thanh niên mày rậm nhếch miệng, nỡ một nụ cười vui vẻ.

- Ngươi không thể làm vậy, nếu như tên tiểu tặc “đạo văn” xấu xa kia gia nhập Tam Thánh Điện, Kim Dương Thắng Thiên ta sẽ không còn chỗ đặt Chân trong Tông môn nữa...

Tam Nhãn Thánh Tử thiếu chút nữa nổi điên.

Nếu để Triệu Phong gia nhập Tam Thánh Điện, huyết mạch Thánh Nhãn của hắn cũng sẽ không còn giá trị nữa, hết thảy đều sẽ bị vùi lấp dưới hào quang của Triệu Phong.

Mấy tháng sau.

Thiên Bồng đại quốc, Tổng Đà Thiết Huyết Giáo.

Một trận phong ảnh hồ quang điện, cấp tốc lao tới, vạch phá Chân trời, hạ xuống bên trong Tổng Đà.

- Trở lại rồi.

Người đến là một thiếu niên tóc lam, chính là Triệu Phong.

Nghĩ đến lần trước mạo hiếm, nói chuyện trong khoáng cách gần với Xích Nguyệt Trưởng lão cấp bậc Tôn Giả, cho đen bây giờ. Trong lòng hắn vẫn còn sợ hãi.

Cũng may, trên đường trở về, sau một phen thăm dò, Triệu Phong cũng xác nhận mình không còn bị truy tung nữa.

Bây giờ, lúc trở về Tổng Đà Thiết Huyết Giáo, cuối cùng hắn cũng yên tâm, dù sao thi ở dãy cũng có Tôn Giả.

Chương 523: Nghi vấn của tôn giả

Triệu Phong trở về còn sớm hơn đám thiên tải Kim Thái Tử của Đại quốc một chút.

Lúc này, trong Tổng Đà của Thiết Huyết Giáo. Khương Tam Phong và Điệp Diệp vẫn chưa trở về.

Triệu Phong vừa mới đặt Chân xuống đất thì đã nghe Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo hỏi thăm.

- Chân Long Trà Hội lần này, tình huống thế nào...

Thiết Ma ân cần hỏi.

Trước đó, vì ứng phó với Tam Nhãn Thánh Tử, Thiết Ma đã giới thiệu qua với Triệu Phong về huyết mạch Thánh Nhãn của Kim Dương gia.

- Thu hoạch không tệ.

Triệu Phong nhếch miệng cười, đơn giản kể lại một lượt chuyển xảy ra tại Tra Hội.

Sau khi Thiết Ma nghe xong, vui vẻ nói:

- Không ngờ danh hiệu huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục, lại vì ngươi mà đổi chủ.

Triệu Phong đột nhiên nhớ tới, hai người Kim Dương gia chủ đuổi giết mình, đã bị Tịch Sát Trưởng lão thủ tiêu.

Nội tình này, có nên nói cho Thiết Ma biết hay không?

Ngay lúc Triệu Phong còn đang do dự, bên tai hai người đột nhiên vang lên thanh âm:

- Triệu Phong, Thiết Ma.

Hồng giáo chủ.

Trái tim Triệu Phong thoáng run lên, lần này mình trở về. Thiếu chút nữa đã quên mất cự đầu chính thức của Thiết Huyết Giáo rồi.

Một lát sau.

Tại tẩm cung dưới mặt đất. Triệu Phong và Thiết Ma gặp được Hồng giáo chủ.

Hồng giáo chủ ngồi xếp bằng trên giường, trên mặt hồng hào, khí tức trên người thâm sâu mênh mông

Mỗi nhịp hô hấp của ông ta, phảng phất đặt bản thân trong trung tâm của thiên địa, loại uy năng ý cảnh này. Không biết cường đại hơn Chân Chủ cấp gấp bao nhiêu lần.

- Triệu Phong không ngờ ngươi lại đánh bại Tam Nhãn Thánh Tử, đoạt được danh hiệu vinh quang vô thượng là huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục.

Trên mặt Hồng giáo chủ đẩy vẻ tán thường

Đối với vị Phó giáo chủ do một tay mình cất nhắc, ông ta hết sức hài lòng, khen không ngớt lời.

Có thể nói thiếu niên đứng trước mặt ông ta. Chính là thiên kiêu tuyệt đỉnh, tư chất huyết mạch thuộc hàng đỉnh cao Đại lục.

Cho dù là Thập Đại Tông Phái, đối với thiên tài như vậy, cũng phải dốc hết tài nguyên của Tông phái, tận lực bồi dưỡng.

- Hồng giáo chủ, ngài còn chuyện gì cần phân phó?

Triệu Phong không khỏi dò xét đối phương phát hiện thương thế của Hồng giáo chủ đã khỏi hẳn, nguyên khí có lẽ đã khôi phục không tệ.

Một khi vị Tôn Giả Đan Nguyên cảnh này hiện thế, trong Thiên Bồng đại quốc, sẽ không còn người phát ngôn thứ hai nữa.

- Thực lực của ta bây giờ đã khôi phục được bảy tám phần, qua mấy tháng nữa, ta sẽ đi liên minh Thánh Vực một chuyến. Chuyện lần trước, ngươi đã cân nhắc xong chưa?

Hồng giáo chủ cười nói.

Chuyện lần trước?

Triệu Phong hơi sững sờ, rất nhanh nhớ tới chuyện đó là chuyện gì.

- Triệu Phong gia nhập Tam Thánh Điện, đối với ngươi và Thiết Huyết Giáo, đều có sự trợ giúp rất lớn. Ngươi phải hiểu rằng bao gồm cả Thanh Hoa Vực và những Đảo Vực phụ cận, thì Tam Thánh Điện vẫn là chúa tể của khu vực này.

Thiết Ma nhắc nhở.

Nghe vậy, trong lòng Triệu Phong có một tia do dự, nhất thời không quyết định được. Hồng giáo chủ và Thiết Ma, hai mặt nhìn nhau.

- Triệu Phong có phải ngươi vẫn còn điều trăn trở gì khó nói?

Hồng giáo chủ hỏi.

Triệu Phong cũng không giấu giếm, đem tình huống của “Liễu Cầm Tâm”, nói qua một

Nghe xong lời giải thích của Triệu Phong Hồng giáo chủ và Thiết Ma không khỏi ngạc nhiên.

Trên nguyên tắc mà nói, Liễu Cầm Tâm cũng có thể xem như là vị hôn thê của Triệu Phong

Ngày sau muốn bước vào Ngoại Vực tìm kiếm Thiên Thánh cầm truyền thừa, cũng là điều dễ hiểu.

- Triệu Phong này, quả thật rất trọng tình cảm...

Hồng giáo chủ và Thiết Ma liếc nhìn nhau, trong lòng đều có chút cảm khái.

Trên thực tế.

Triệu Phong không thể tự tiện quyết định có nên gia nhập Tam Thánh Điện hay không vẫn còn một nguyên nhân trọng yếu, đó chính là chuyện về Triệu Vũ Phi và di tích Tử Thánh.

Hơn nữa, sau khi Triệu Phong được Lục Vu Trí Giả chỉ điểm, cũng chợt sinh ra một tia hứng thú đối với “Bát Đại Thần Mâu” trong truyền

thuyết.

Mà hết thảy những chuyện này, đều khiến Triệu Phong không thể dừng lại tại bất kỳ Tông phái nào, bởi vì sẽ gặp phải rất nhiều hạn chế.

- Triệu Phong quyết định của ngươi, chúng ta sẽ không ngăn cản. Thế nhưng trước khi bước vào thế giới Ngoại Vực, cần phải có đủ thực lực, ít nhất thì ngươi phải đạt tới Nửa bước Đan Nguyên cảnh, như vậy mới thích hợp rời đi.

Hồng giáo chủ trầm ngâm nói.

- Đa tạ Giáo chủ đã chỉ điểm.

Trong lòng Triệu Phong có chút cảm kích, vội vàng cảm tạ.

Hai người Hồng giáo chủ đều không hi vọng Triệu Phong đi thế giới Ngoại Vực mạo hiểm. Ngược lại, ở Tông phái Nhị Tinh lại càng thích hợp để hắn phát triển hơn.

Chẳng qua.

Bọn họ đều tôn trọng sự lựa chọn của Triệu Phong

Một thiên kiệu cái thế siêu việt mấy chục thời đại của Đại lục, con đường mà hắn phải đi, có lẽ sẽ không giống người thường

Tiếp theo.

Hồng giáo chủ lại phổ cập cho Triệu Phong một vài thường thức tại thế giới Ngoại Vực.

- Trên lý thuyết, đạt tới Chân Chủ cấp là có thể đi Hư Không Hải, hành tẩu thế giới Ngoại Vực, đây là tiêu chuẩn thấp nhất.

Hồng giáo chủ hơi dừng lại một chút.

Chân Chủ cấp?

Trong lòng Triệu Phong khẽ động phóng mắt khắp toàn bộ Thiên Bồng đại quốc này, đạt tới Chân Chủ cấp, e rằng toàn bộ Cường quốc cũng chỉ có một hai người.

Điều này đã chú định rằng tuyệt đại đa số sinh linh đều bị hạn chế tầm mắt.

Hơn nữa, Chân Chủ cấp vẫn còn là tiêu chuẩn thấp nhất.

- Chân Chủ cấp bình thường hành tẩu tại Ngoại Vực, nguy hiểm tương đối lớn. Đạt tới Nửa bước Đạn Nguyên Cảnh, nguy hiểm sẽ giảm xuống một ít. Đạt tới Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, tại thế giới Ngoại Vực cũng tương đôi ít, xem như đứng vào hàng ngũ cường giả, có thể yên tâm đi thế giới Ngoại Vực.

Hồng giáo chủ giải thích.

Trên thực tế.

Tôn Giả trên Đại lục này, vẫn thường xuyên đi đến những Đảo Vực khác. Nhưng Chân Chủ cấp thì sẽ không dễ dàng đi như vậy, trừ phi có Tôn Giả dẫn đường.

Như Hồng giáo chủ, trước kia, vào thời kỳ đỉnh phong, cũng thường xuyên đi những Đảo Vực xung quanh Thanh Hoa Vực.

Ba ngày sau...

Hồng giáo chủ tạm thời xuất quan, lấy tu vi Đan Nguyên cảnh cường đại, chấn nhiếp thế gian.

Chỉ trong thời gian nửa tháng.

Tin tức này đã khiển toàn bộ Thiên Bồng đại quốc rung động thể lực cao tầng ở khắp nơi đều khiếp sợ.

Một ngày nọ, Hồng giáo chủ tự mình giáng lâm Hoàng thất, bái phỏng Quốc Quân, Cầm Vương Phi và Thái Thượng Trưởng lão của Hoàng thất.

Hoàng thất Thiên Bồng chìm trong trầm mặc, không hề có bất kỳ thanh âm dị nghị nào.

- Bắt đầu từ hôm nay, Hồng giáo chủ chính là Quốc Sư của bổn quốc, Thiết Huyết Giáo là đệ nhất Quốc Giáo, đối nghịch với Thiết Huyết Giáo, sẽ là địch nhân của Hoàng thất...

Quốc Quân Thiên Bồng rơi vào đường cùng, đành phải làm ra quyết định.

Tôn Giả vừa xuất hiện, tám đại thế lực ngập trời của Thiên Bồng đại quốc gồm Nhất Hoàng Tam Tông Tứ Tộc, đã không còn người phát ngôn thứ hai.

Thiết Huyết Giáo, không phải nghi ngờ, đã trở thành đệ nhất thế lực của Đại quốc.

Cho dù là Hồng giáo chủ không xuất quan, chỉ cần hai đại Phó giáo chủ là Triệu Phong và Thiết Ma tọa trấn, cũng đủ lực áp Hoàng thất

Thiên Bồng rồi.

Bây giờ có Tôn Giả tọa trấn, khoảng cách giữa Thiết Huyết Giáo và thế lực Tông phái Nhất Tinh, cũng không còn xa xôi nữa, chỉ còn thiếu một vài yêu cầu nữa là đủ.

Đối với những việc này.

Triệu Phong cũng không quan tâm, từ mười ngày trước, hắn đã rời khỏi Tổng Đà của Thiết Huyết Giáo, đi tham tu mật địa.

Nửa tháng sau khi Hồng giáo chủ xuất quan...

Vụt...

Một đoàn ánh sáng rực rỡ mỹ lệ, từ trên trời giáng xuống, bay đến Tổng Đà của Thiết Huyết Giáo.

Luồng khí tức cường đại không gì sánh nổi, khiến cho trên dưới Tổng Đà Thiết Huyết Giáo đều kinh hoảng một hồi.

Ngay cả Phó giáo chủ Thiết Ma cũng cảm thấy một luồng áp lực không nhỏ.

- Người nào.

Cường giả bên trong Thiết Huyết Giáo kịp thời phản ứng, xếp thành đội ngũ, lạnh lùng nhìn thanh niên tóc đen trên bầu trời.

- Vũ Thiên Ngô.

Khương Tam Phong hô nhỏ một tiếng, mấy người khác cũng đã nhận ra thân phận của người đến.

Thạnh niên tóc đen kia, chính là Vũ Thiên Ngô, một đường từ Kim Dương Thánh Thành chạy đến đây.

- Triệu Phong có ở đây không?

Thần sắc của Vũ Thiên Ngô vẫn đạm mạc, ánh mắt khẽ quét qua một lượt, tâm linh của mọi người phảng phất thừa nhận trọng kích, không dám đối mặt.

Mạnh như Thiết Ma cũng không thể nào ngăn cản được ý chí cường đại trong ánh mắt của Vũ Thiên Ngô.

- Vũ Thiên Ngô này, so với trong dự liệu còn cường đại hơn nhiều.

Thiết Ma âm thầm kinh hãi.

- Vũ Thiên Ngô, ngươi tới không đúng lúc rồi, Triệu Phó giáo chủ, từ mười ngày trước đã ra ngoài, nghe nói là tìm tĩnh địa tham tu

Khương Tam Phong kiên trì nói.

- Lúc nào hắn trở lại?

Vũ Thiên Ngô đã quyết định ở lại Thiết Huyết Giáo chờ một thời gian.

Nếu như bỏ qua cơ hội lần này, từ nay về sau, e rằng rất khó có cơ hội đánh một trận với Triệu Phong.

- Vũ Thiên Ngô? Ngươi chính là con trai của Vũ Tinh Thần?

Một âm thanh già nua mang theo ý cười vang lên trong đầu Vũ Thiên Ngô.

- Tôn Giả?

Sắc mặt Vũ Thiên Ngô trở nên ngưng trọng, suy nghĩ một chút, nói:

- Vãn bối Vũ Thiên Ngô, bái kiến Hồng tiền bối.

Tại Đại lục Thanh Hoa, Tôn Giả Đan Nguyên cảnh không nhiều, phần lớn đều quen biết lẫn nhau.

Thiết Huyết Giáo có Tôn Giả tọa trấn, Vũ Thiên Ngô cũng thu liễm vài phần, lẳng lặng đứng chờ.

Tẩm cung dưới mặt đất.

- Hồng ca, Vũ Thiên Ngô này “lai giả bất thiện” a. Phóng mặt khắp Đại lục này, cũng chỉ có hắn mới có thể rung chuyển địa vị của Triệu Phong. E rằng lần này sẽ là trận tranh phong của thiên tài đệ nhất Đại lục.

Thiết Ma có chút sầu lo.

Sắc mặt Hồng giáo chủ trở nên ngưng trọng, gật đầu nói:

- Phụ thân của Vũ Thiên Ngô, trong số những Tôn Giả của Đại lục, có thực lực rất mạnh, hơn nữa bối cảnh của Vũ gia rất sâu, ngay cả Tam Thánh Điện cũng cực kỳ kiêng kỵ.

- Hồng ca cho rằng, nếu Vũ Thiên Ngô và Triệu Phong gặp nhau, phần thắng của ai lớn hơn?

Thiết Ma đưa ra một nan đề.

- Nếu như Vũ Thiên Ngô không kích phát huyết mạch Chiến Thiên Vô Song, đối kháng với Triệu Phong, phần thắng chỉ có bốn thành. Dù sao thì cảnh giới, tâm hồn, huyết mạch đồng tử của Triệu Phong cũng rất cường đại. Nhưng nếu như, Vũ Thiên Ngô kích phát huyết mạch Chiến Thiên Vô Song trong truyền thuyết, e rằng phần thắng của hắn chiếm đến năm sáu thành...

Hồng giáo chủ nghiêm túc nói.

Thân là Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, giác quan và nhãn lực của Hồng giáo chủ, mạnh mẽ vô cùng.

Bằng không, ông ta cũng sẽ không giao cho Triệu Phong “Băng Hồn Chi cầu” và “Minh Đồng Tàn Thiên” trong lần đầu gặp mặt.

Chỉ trong chớp mắt.

Lại trôi qua mười ngày...

- Ha ha, Hồng giáo chủ, từ khi chia tay đến nay, vẫn không có vấn đề gì chứ?

Một vị lão đạo áo bào trắng, tư thái tiên phong đạo cốt, phiêu nhiên bay tới.

Trong khoảnh khắc ông ta giáng lâm, cả mảnh nguyên khí thiên địa đột nhiên trì trệ, hết sức quỷ dị, sau đó lại giống như một trận gió mát, suối nước ôn hòa, hướng về phía lão đạo áo bào trắng mà chảy tới.

Loại biến hóa ý cảnh vi diệu này, cũng chỉ có tồn tại ngoài Chân Huyền cấp mới có thể cảm ứng được đôi chút.

Tổng Đà Thiết Huyết Giáo, trong một gian phòng khách nào đó.

- Tôn Giả, lại xuất hiện thêm một vị nữa.

Vũ Thiên Ngô động dung

- Ha ha ha, Bạch Vân Đạo Tôn? Mấy trăm năm không gặp, ngươi thậm chí còn không đến chỗ ta một lần a?

Một lão giả tóc đỏ mày rậm nhoáng lên, nghênh đón lão đạo áo bào trắng

Chính là Hồng giáo chủ.

Vị “Bạch Vân Đạo Tôn” này, lúc diễn ra Thánh Vực Chân Long Hội, đã từng xuất hiện.

- Bạch Vân Đạo Tôn, Tha Thượng Trưởng lão của Thiên Nguyên Tông

Trong Thiết Huyết Giáo, có rất ít người, cấp bậc như Thiết Ma mới nhận ra thân phận của Bạch Vân Đạo Tôn.

Chốc lát sau...

Bạch Vân Đạo Tôn và Hồng giáo chủ, ngồi xuống trong một gian điện, bên cạnh còn có Phó giáo chủ Thiết Ma.

- Bạch Vân Đạo Tôn, ngươi tới Thiết Huyết Giáo ta, hẳn không phải chỉ tiện đường ghé thăm chứ?

Ánh mắt Hồng giáo chủ lóe lên.

Hai người đều là Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, dĩ nhiên trước kia cũng có quen biết, nhưng cũng không tính là rất thân thiết.

- Lần này ta đến đây, là muốn gặp Triệu Phong

Bạch Vân Đạo Tôn đi thẳng vào vấn đề.

Gặp Triệu Phong?

Hồng giáo chủ và Phó giáo chủ Thiết Ma liếc nhìn nhau, thầm nghĩ: Tại sao lại đến thêm một người nữa? Vũ Thiên Ngô kia đến Thiết Huyết Giáo, vẫn còn chưa đi nữa.

Thiết Ma hơi suy nghĩ một chút, liền hiểu rõ ý đồ của Bạch Vân Đạo Tôn khi đến đây.

Quả nhiên.

- Lúc đầu tại Thánh Vực Chân Long Hội, Triệu Phong và đệ tử Triệu Vũ Phi của ta, cùng tiến nhập vào một Truyền thừa Ngoại Vực vô danh.

Bạch Vân Đạo Tôn rất nhanh nói rõ ý đồ đến đây.

Hết thảy những điều này, đều hợp tình hợp lý.

Cụ thể tình huống hạ lạc của Triệu Vũ Phi, Bạch Vân Đạo Tôn muốn đích thân hỏi thăm từ chỗ Triệu Phong

-... Triệu Phong nhận được đại kỳ ngộ, bình yên trở về, nhưng đệ tử của ta cho đến bây giờ vẫn xa ngàn dặm không chút tin tức. Cho dù Mạc Thiên Y đã chuyển lời, nhưng bần đạo vẫn có chút nghi vấn.

Thanh âm Bạch Vân Đạo Tôn lạnh dần, giác quan linh thức cường đại, thẩm thấu khắp toàn bộ Tổng Đà Thiết Huyết Giáo.

Chương 524: Bế quan dài dằng dặc

Chỉ trong mấy nhịp hô hấp.

Toàn bộ Tổng Đà Thiết Huyết Giáo rộng lớn, đều bị linh thức giác quan của Bạch Vân Đạo Tôn thẩm thấu.

Trong Tổng Đà.

Phần đông thành viên của Thiết Huyết Giáo, đều cảm thấy một luồng lực lượng tinh thần khổng lồ mà mịt mờ tràn tới, có cảm giác mênh mông như biển sâu áp bách, khiến thể xác và tinh thần đều có chút mệt mỏi.

Luồng tinh thần vô hình áp bách kia, khiến cho lòng người sợ hãi, hô hấp khó khăn.

Đây là do Bạch Vân Đạo Tôn đã hết sức thu liễm, chỉ nhằm điều tra nơi hạ lạc của Triệu Phong, nếu như toàn lực phát ra uy áp ý cảnh Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, e rằng, một vài Chân Linh cảnh yếu nhược sẽ thổ huyết ngay tại chỗ.

- Đạo Tôn tiền bối, Triệu Phong quả thực không ở trong Tổng Đà Thiết Huyết Giáo. Mấy ngày trước, hắn đã ra ngoài tĩnh tu, cũng không ai biết hãn đi đâu.

Thiết Ma cười khổ lắc đầu.

Hắn lờ mờ còn nhớ rõ một màn rung động, đó là lúc Triệu Phong

xuất phát, con Tiểu Tặc Miêu trên vai còn tung lên đồng tiền cổ.

Nhưng Bạch Vân Đạo Tôn hiển nhiên không quá tin tưởng

Nếu không ông ta cũng sẽ không phóng linh thức, bao phủ thẩm thấu khắp toàn bộ Tổng Đà Thiết Huyết Giao.

- Sau lưng Bạch Vân Đạo Tôn này chính là “Thiên Nguyên Tông”, đứng trong hàng ngũ Thập Đại Tông Phái.

Trong lòng Hồng giáo chủ có chút run sợ, ảm thầm đổ mồ hôi một phen vì Triệu Phong

Bạch Vân Đạo Tôn trong số những Tôn Giả trên Đại lục, bất kể là địa vị hay uy vọng đều tương đối cao, tư lịch cũng rất sâu.

Ngay cả Hồng giáo chủ vào thời kỳ đỉnh phong cũng chưa chắc là đối thủ của Bạch Vân Đạo Tôn.

Huống chi, bây giờ Hồng giáo chủ còn chưa hoàn toàn khôi phục thực lực.

Bất luận là thực lực hay số lượng Tôn Giả, Thiên Nguyên Tông thân là Thập Đại Tông Phái của Đại lục, cơ bản đã bước Chân vào cánh cửa Tông phái Nhất Tinh, nội tình sâu hơn Thiết Huyết Giáo rất nhiều.

- Tiểu tử kia thực sự không có ở đây?

Bạch Vân Đạo Tôn thu hồi linh thức giác quan, có chút áy náy với Hồng giáo chủ.

Vừa rồi điều tra, động tác của ông ta xem như vạn còn thu liễm,

không chính thức phát ra uy năng của Tôn Giả, dường như vẫn còn có phân cố kỵ nhất định đối với Hồng giáo chủ.

Sau khi điều tra, Bạch Vân Đạo Tôn cũng phát hiện ra thiên kiêu cái thế “Vũ Thiên Ngô”.

- Thiên Ngô, ngươi cũng ở đây sao?

Thanh âm hòa nhã của Bạch Vân Đạo Tôn vang lên, vẻ mặt mỉm cười, khá là khách khí

Vụt...

Vũ Thiên Ngô tiến vào gian điện bên cạnh, thân pháp ý cảnh của hắn đã vượt qua Nửa bước Đan Nguyên cảnh.

- Ha ha, thì ra ngươi cũng đến đây tìm Triệu Phong?

Sau khi hỏi thăm, Bạch Vân Đạo Tôn đã có được đáp án, cũng không khỏi ngạc nhiên.

- Không sai, nhưng ta không thể chờ quá lâu.

Vũ Thiên Ngô đáp.

Bạch Vân Đạo Tôn không khỏi suy tư: Phụ thân của Vũ Thiên Ngô là Vũ Tinh Thần, trong số những Tôn Giả của Đại lục, chiến lực có thể xếp vào hàng đỉnh cao. Hơn nữa, bối cảnh của Vũ gia cũng cực kỳ không đơn giản.

Với thiên phú tạo nghệ của Vũ Thiên Ngô, muốn gia nhập Tam Thánh Điện, vô cùng đơn giản, nếu muốn thì mười năm trước đã làm rồi

Nhưng Vũ Thiên Ngô cho đến nay vẫn không gia nhập Tam Thánh Điện.

Chỉ trong chớp mắt, đã mấy tháng trôi qua...

Thiên Bồng đại quốc, Vịnh Hoành Thủy.

Sâu trong một dòng sông chảy siết, xung quanh là vách núi sừng sững hiểm trở, bốn phía một mảnh cây xanh um tùm, nhưng hơi nước bốc lên nghi ngút, trong phương viên vài dặm, tầm mắt đều bị ngăn trở.

Trên đỉnh vách núi, tại khu vực trung tâm của màn hơi nước, có một thiếu niên tóc lam đang ngồi xếp bằng

Trong màn hơi nước xung quanh, thỉnh thoảng nổi lên một tia điện mang hàn phong vô hình, giống như lưỡi đao, chập chờn bốn phía mà không tan.

Thiếu niên tóc lam vẫn không nhúc nhích, bên ngoài cơ thể nổi lên một tầng quang văn Phong Lôi, xanh đậm rực rỡ.

Nhìn kỹ thì bên trong tầng Phong Lôi xanh đậm kia, đang thai nghén một tia khí tức tím nhạt, đại khái chiếm một phần mười Phong Lôi màu xanh.

Khí tức tím nhạt này tán loạn, mơ hồ phát ra một tia khí tức hủy diệt.

Tia khí tức hủy diệt này khiến cho phần lớn trùng thú trong phương viên vài dặm, phát ra một loại bất an kinh hoảng đến từ bán năng Giống như trước khi gặp đại nạn, một số trùng thú sẽ có dự cảm bán năng đối với nguy cơ.

Theo thời gian trôi qua.

Tia khí tức màu tím nhỏ kia, giống như dung hợp vào bên trong Phong Lôi màu xanh đậm.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Lòng bàn tay của thiếu niên tóc lam, hiển hiện một phong đoàn điện quang tại hạch tâm của nó, có thể nhìn thấy rõ ràng một tia tím nhạt nho nhỏ, có chút dồn dập tán loạn.

Chỉ trong chốc lát.

Phong đoàn điện quang vốn màu xanh, khí tức đột nhiên tăng vọt, thoạt nhìn thì yên tĩnh, nhưng lại hết sức thâm thúy, bên ngoài tạo thành hình vòng xoáy, hư không mơ hồ vặn vẹo.

Luồng khí tức bạo ngược hủy diệt kia, bỗng nhiên phát ra, khiến mọi thanh âm trong phương viên mười dặm trở nên tĩnh mịch.

Meo meo.

Một con tặc miêu lông bạc, xuất hiện trên vai thiếu niên, giống như bị kinh động

- Hàm ý bên trong tia Phong Lôi màu tím này, quả thật cường đại, Phong Lôi màu tím, ít nhất phái mạnh gấp mười lần Phong Lôi màu xanh.

Trong mắt Triệu Phong chớp động một tia hưng phấn.

Sau khi trở ra từ di tích Tử Thánh, trải qua một thời gian dài, Triệu

Phong đã lĩnh ngộ sâu thêm một tầng đối với tấm bia cổ Phong Lôi.

Dựa theo lẽ thường

“Phong Lôi tử sắc” này đẳng cấp rất cao, phải có tu vi Nửa bước Đan Nguyên cảnh mới có thể thử tìm hiểu tu luyện.

Chẳng quạ, tinh thần nguyên của Triệu Phong cường đại, năng lực lĩnh ngộ học tập siêu phàm, từ lúc tấn chức Chân Chủ cấp, đã bắt đầu thử tham tu Phong Lôi tử sắc này rồi.

Hiện nay.

Tâm hồn của Triệu Phong lớn mạnh tiếp cận Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, cảnh giới tinh thần cũng không kém Nửa bước Đan Nguyên cảnh bao nhiêu.

Mấy tháng qua, hắn toàn tâm lĩnh ngộ Phong Lôi tử sắc, đã có bước tiến triển rất lớn.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Chỉ thấy, đạo “điện quang phong đoàn” trong lòng bản tay Triệu Phong có một tia tím nhạt ở trung tâm, bên ngoài dần đổi thành màu xanh, cả hai loại dung hợp lại, chậm rãi gia tăng

- Lấy “Phong Lôi tử sắc” làm hạch tâm để dung hợp, điều khiển Phong Lôi thanh sắc, uy lực ý cảnh sẽ tăng lên gấp đôi.

Trên mặt Triệu Phong hiện lên nụ cười, hết sức hài lòng.

Phải biết rằng lúc Triệu Phong đối chiến với Tam Nhãn Thánh Tử, cũng không chính thức sử dụng Phong Lôi tử sắc công kích, chỉ lúc

tránh né cấm kỵ Đồng thuật thì mới vận dụng đôi chút.

Nếu so sánh.

Phong Lôi tử sắc mà bây giờ Triệu Phong lĩnh ngộ, còn cường đại gấp mấy lần trước kia.

Trọng yếu hơn chính là, tìm hiểu Phong Lôi tử sắc này, dung nhập vào lực lượng Phong Lôi hạch tâm của mình, lực khống chế sẽ càng mạnh hơn.

Phốc phốc...

Triệu Phong vung tay lên, đám phong đoàn điện quang từ chỗ khí tức màu tím ở hạch tâm, lập tức tiêu tán.

- Tham tu hơn hai tháng rồi, sau khi Hồng giáo chủ xuất quan, không biết thế cục ở Thiên Bồng đại quốc như thế nào rồi.

Lúc này Triệu Phong mới nhớ ra chức vụ Phó giáo chủ của mình.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu đứng trên bá vai, tung lên mầy đồng tiền cổ, “leng keng” một hồi, sau đó rung đùi đắc ý một phen.

- Ừm? Ý của ngươi là, ta cứ tiếp tục tu luyện?

Triệu Phong hơi ngẩn ra.

Lần này hắn ra ngoài bế quan, từ một góc độ khác mà nói, là do Tiểu Tặc Miêu chỉ đường.

Tiểu Tặc Miêu có năng lực thần kỵ đó là tìm cát tránh hung Triệu Phong rất tín nhiệm nó.

Hắn đoán rằng nếu như bế quan tu luyện tại Thiết Huyết Giáo, sẽ bị rất nhiều sự vụ quẩn lấy, có thể sẽ không đạt được hiệu quả tốt.

Bởi vậy, Triệu Phong mới nghe Tiểu Tặc Miêu chỉ đường.

- Ừm, có vị Tôn Giả Hồng giáo chủ này tọa trấn, đại cục của Thiết Huyết Giáo cũng không đến lượt ta phải quan tâm.

Triệu Phong nhắm mắt lại.

Mấy ngày tiếp theo, hắn lại bắt đầu dựa trên những cơ sở hiện có, tiến hành nghiên cứu tìm hiểu cách vận dụng chiến kỹ Phong Lôi truyền thừa.

Mười ngày sau...

Lúc Triệu Phong tham tu Phong Lôi truyền thừa, tạm thời đã gặp bình cảnh.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu vứt đồng tiền cổ lên, lại rung đùi đắc ý một phen.

- Được rồi.

Hắn dứt khoát thay đổi phương hướng, tâm thần dung nhập vào trong “Băng Hoàng Thương”.

Lúc này đây, tâm lực của hắn đều đặt trên việc tìm hiểu lực lượng huyết mạch và áo nghĩa truyền thừa của Băng Hoàng Thương

Một tháng sau...

Triệu Phong thở dài một hơi, từ trong tham ngộ tỉnh lại.

Lần này xuất quan, lúc hắn mở mắt ra, thần quang nhấp nháy, có một loại tự tin cường đại mà trước này chưa từng có.

Liên tục ba bốn tháng tham tu bế quan, điều này đối với Triệu Phong mà nói, vẫn là lần đầu tiên.

- Từ trước đến nay, chưa bao giờ bế quan một thời gian dài như vậy.

Triệu Phong không khỏi cảm khái.

Hắn bắt đầu tu luyện từ Nhị trọng võ đạo cho đến Thất trọng cũng không mất quá nửa năm.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu lại tụng đồng tiền cổ lên, vẫn không đề nghị Triệu Phong nhanh chóng trở về Tổng Đà Thiết Huyết Giáo.

- Các phương diện đều gặp phải bình cảnh, có bế quan tiếp cũng không có hiệu quả gì.

Triệu Phong khẽ lắc đầu.

Ba bốn tháng bế quan đã là lần bế quan dài nhất của hắn rồi.

Còn nữa, bất luận là phương diện tấm bia cổ Phong Lôi hay áo nghĩa truyền thừa của Băng Hoàng Thương thậm chí huyết mạch đồng tử, hắn đều gặp phải binh cảnh, trong thời gian ngắn, khó có

thể đột phá được.

- Đi!

Trên người Triệu Phong nổi lên một tầng điện quang thanh phong kéo động một chuỗi hư ảnh tím xanh, tại vị trí cũ đã không thấy bóng dáng đâu nữa.

Mấy ngày sau...

Tổng Đà Thiết Huyết Giáo.

Một đạo quang ảnh tím xanh, từ trong tầng mây phóng tới, phát ra một luồng khí tức hủy diệt kinh người, hạ xuống trước một tòa đại điện.

Thế nhưng thân hình vừa dừng lại, Triệu Phong đã cảm thấy có chút kỳ lạ.

Bỗng nhiên, trong lòng lập tức máy động có một loại áp lực bất an cực kỳ mãnh liệt.

- Triệu Phong nếu ngươi còn không trở lại thì Vũ mỗ đã đi rồi.

Một thanh âm mang theo chiến ý trùng thiên, từ đỉnh một tòa đại điện ở đẳng xa truyền đến.

Triệu Phong đưa mắt nhìn, chỉ thấy cách ngoải trăm trượng trên một tòa đại điện, có một thanh niên tóc đen đang ngồi xếp bằng

- Vũ Thiên Ngô?

Triệu Phong có chút kinh ngạc, tại sao Vũ Thiên Ngô lại xuất hiện ở

nơi này?

Trong lúc hắn còn đang chần chừ.

Tại một khu vực mà nguyên khí thiên địa rung chuyển như biển sâu sóng lớn, dâng lên uy thế vô hình, che trời lấp đất.

- Triệu Phong bần đạo chờ ngươi đã mấy tháng rồi.

Một thanh âm u ám đẩy lãnh ý, từ trên một tòa kiến trúc phía trước truyền đến.

Vụt...

Trên đỉnh tòa thập trước mặt Triệu Phong hiển hiện một lão đạo mặc áo bào trắng tư thái tiên phong đạo cốt.

Tôn Giả Đan Nguyên cảnh.

Triệu Phong kinh hãi, thân hình cứng đờ, hô hấp so với ngày thường càng trở nên khó khăn, gần như phải cố hết sức.

- Xin hỏi tiền bối...

Triệu Phong chỉ cảm thấy lão đạo áo bào trắng này dường như có chút quen mắt.

- Bần đạo bất tài, chính là sư tôn của Triệu Vũ Phi, Thái Thượng Trưởng lão của Thiên Nguyên Tông...

Bạch Vân Đạo Tôn hừ lạnh một tiếng.

Sư tôn của Vũ Phi? Bạch Vân Đạo Tôn?

Thể xác và tinh thần của Triệu Phong đều chấn động lập tức ý thức được ý đồ đến đây của vị Tôn Giả Đan Nguyên cảnh này.

Thế nhưng

Còn không đợi Triệu Phong lên tiếng, trong hư không đã truyền đến một luồng uy năng băng hàn, đông cứng thiên địa, so với Bạch Vân Đạo Tôn cũng không thua kém bao nhiêu.

Hít...

Triệu Phong rùng mình một cái, thân thể huyết mạch có cảm giác như bị đóng băng hoàn toàn.

Lại là một Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, là ai?

Triệu Phong cảm giác khí tức hàn uy này dường như có chút quen thuộc.

Vừa ngẩng đầu lên, hắn liền bị dọa cho nhảy dựng.

Giữa tầng mây, một mỹ nhân váy trắng, tay cầm Băng cốt quyền trượng, đầu đội Phượng Vương Băng quan, khí chất tuyệt trần, giống như Băng Tuyết Nữ Vương" từ trên trời giáng xuống.

- Huyền Băng Nữ Vương?

Triệu Phong ngược lại hít một ngụm khí lạnh, vừa liếc nhìn đã nhận ra thân phận của người kia.

Mỹ nhân váy trắng đầu đội Phượng Vương Băng quan, chính là người cầm lái của Huyền Băng Cung tại Cực Bắc chi địa, từng xuất

hiện tại Bắc Tinh Đài và liên minh Thánh Vực.

Bỗng nhiên nhìn thấy Huyền Băng Nữ Vương, trong mắt Triệu Phong chợt xẹt qua một tia nghi hoặc.

Bạch Vân Đạo Tôn không quản xa xôi nghìn dặm tìm hắn, Triệu Phong còn có thể đoán được ý đồ đến đây.

Nhưng Huyền Băng Nữ Vương này, chỉ có một phương diện có quan hệ với Triệu Phong, đó là đệ tử của nàng - Băng Vi Tiên Tử.

Nhưng thù hận giữa Triệu Phong và Băng Vi Tiên Tử, đều thuộc về mâu thuẫn của đám hậu bối, hơn nữa cũng không tính là thâm cửu đại hận gì.

Theo lý thuyết.

Đây không thể là lý do để vị Tôn Giả Đan Nguyên cảnh như Huyền Băng Nữ Vương phải tự thân xuất mã mới đúng

Vụt vụt...

Hai đạo thân ảnh một nam một nữ, xuất hiện bên cạnh Huyền Băng Nữ Vương, lần lượt là một thanh niên tóc vàng một băng mĩ nhân.

- Tam Nhãn Thánh Tử, Băng Vi Tiên Tử.

Đồng tử của Triệu Phong chợt ngưng tụ.

Lúc nhìn thấy Tam Nhãn Thánh Tử, hắn mơ hồ đã suy đoán ra.

- Triệu Phong cái chết của phụ thân ta, phải chăng có liên quan đến ngươi?

Thanh âm Tam Nhãn Thánh Tử hết sức lạnh lẽo, hùng hổ dọa người.

Chương 525: Hưng phạm

Triệu Phong có thể nói là “bốn phía lâm địch”, xung quanh có một ít thân ảnh ngồi xếp bằng hoặc lơ lửng trên không trung nhưng không có người nào là đèn cạn dầu cả.

Huyền Băng Nữ Vương trên đỉnh đầu là Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, bên cạnh trái phải lần lượt là Tam Nhãn Thánh Tử và Băng Vi Tiên Tử.

Đối diện là Thái Thượng Trưởng lão của Thiên Nguyên Tông - Bạch Vân Đạo Tôn.

Trên đại điện đằng sau, Vũ Thiên Ngô khoanh chân ngồi, chờ đợi một trận chiến.

Những người này, tùy tiện một người cũng đủ có thể tung hoành khắp khu vực Hoành Vân. Nhất là Bạch Vân Đạo Tôn và Huyền Băng Nữ Vương, càng là tồn tại đỉnh phong trên Đại lục.

- Triệu Phong à Triệu Phong, rốt cuộc ngươi đã làm gì mà trêu chọc vào những nhân vật này?

Hồng giáo chủ và Thiết Ma đều âm thầm đổ mồ hôi lạnh thay Triệu Phong, trong mắt có vài tia lo lắng.

Một loạt biến hóa đột ngột không kịp chuẩn bị, khiến Triệu Phong sững sờ tại chỗ.

- Triệu Phong, cái chết của phụ thân ta, phải chăng có liên quan đến

ngươi...

Nhất là chất vấn của Tam Nhãn Thánh Tử, rất là đột ngột.

Trong thanh âm của Tam Nhãn Thánh Tử bao hàm một tia oán hận và sát cơ, trong “con mắt thứ ba” ở trên trán, lập lòe Liệt Dương Thần Quang, lửa giận bùng cháy.

Triệu Phong không khỏi ngạc nhiên, nghe khẩu khí của Tam Nhãn Thánh Tử, dường như có chỗ dựa nào đó.

Nếu không, hắn cũng sẽ không vừa đến, đã chất vấn Triệu Phong.

- Tam Nhãn Thánh Tử, ngươi đừng có ngậm máu phun người, lời nói này, ngươi có bằng chứng gì không?

Trong đám người của Thiết Huyết Giáo, Khương T am Phong quát lạnh một tiếng.

Thiết Ma cười nhạt nói:

- Tam Nhãn Thánh Tử, cái chết của phụ thân ngươi, Thiên Bồng đại quốc của chúng ta hiện tại còn chưa nhận được tin tức, làm sao có thể có quan hệ với Triệu Phong chứ?

Lời này vừa nói ra.

Phần lớn thân ảnh của Thiết Huyết Giáo, đều nhao nhao phụ họa.

Rất nhiều người đều cảm thấy khó hiểu.

Kim Dương gia trú đóng tại Trung Đại lục xa xôi, Kim Dương gia chủ còn là cường giả của thể hệ trước.

Còn Triệu Phong, chẳng qua chỉ là một tân tú hai mươi tuổi mới xuất hiện mà thôi.

Giữa hai người không oán không cừu, thậm chí còn chưa từng gặp mặt, theo lý thì không có liên hệ gì mới đúng

- Bằng chứng? Ngày đó tại phụ cận Kim Dương Thánh Thành, có không ít người chứng kiến cha ta và Đại trưởng lão đuổi theo Triệu Phong về sau thì phụ thân và Đại trưởng lão cũng không trở lại nữa.

Con mắt thứ ba của Tam Nhãn Thánh Tử gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Phong một khắc cũng không dời đi.

- Tam Nhãn Thánh Tử, ngươi làm sao xác định sinh tử của phụ thân ngươi?

Hồng giáo chủ đề xuất nghi vấn.

Con mắt mọi người lập tức sáng ngời, đây chính là điểm mấu chốt.

- Lúc đó, huyết mạch đồng tử của ta từng sinh ra cảm giác hết sức kỳ lạ. Căn cứ theo ghi chép trong Kim Dương gia, chỉ có người có huyết mạch tương liên với ta, đồng thời là thân nhân trực hệ Thánh Nhãn, tao ngộ bất hạnh thì mới sinh ra loại cảm ứng này.

Ngữ khí của Tam Nhãn Thánh Tử dần dần có chút bi thương

Trên sân đều yên tĩnh.

Với kiến thức lịch duyệt của đám người Bạch Vân Đạo Tôn, Hồng giáo chủ, tất nhiên có thể phán đoán được loại huyết mạch cảm ứng của Tam Nhãn Thánh Tử.

Kim Dương giạ, thân là thế gia truyền thừa huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục, hệ thông bí pháp huyết mạch vô cùng thuần thục. Trong lịch sử, loại cảm ứng này cũng không phải chỉ xuất hiện một hai lân

Triệu Phong cũng không hề hoài nghi đối với việc này.

Thần Linh Nhãn của hắn có đủ loại năng lực cảm ứng thần kỳ, nhất là có thể "ngửi" thấy nguy cơ vô cùng nhạy bén.

Huống chi Kim Dương gia chủ và Tam Nhãn Thánh Tử có quan hệ phụ tử, đồng thời có được huyết mạch Thánh Nhãn, huyết mạch trực hệ tương liên.

- Chẳng qua lúc đó, ta bị Triệu Phong đánh bại, Đồng lực hao tổn, bản thân bị trọng thương cho nên cũng không truy cứu loại cảm ứng này. Nhưng một tháng sau, phụ thân vẫn không có tung tích, tìm kiếm ở khắp nơi, rốt cuộc tìm thấy một tia khí tức huyết mạch của phụ thân, vẫn lạc trong một mảnh u lâm. Khí tức đó, chỉ có Kim Dương gia mới có thể cảm ứng được.

Tam Nhãn Thánh Tử nói đến đây, khẽ hít sâu một hơi.

Trong mắt hắn nổi lên một tia tơ máu, lạnh lùng nhìn chằm chằm Triệu Phong giống như chắc chắn hắn là hung thủ, hoặc ít nhất là không thoát được liên hệ.

Mọi người ở đây, hai mặt nhìn nhau, đều có chút khó tin.

- Thứ nhất, lúc đó Triệu Phong vừa vặn không có mặt ở đó, thứ hai là không rời đi cùng đồng bạn, thậm chí còn không từ mà biệt.

Trong mắt phượng của Băng Vi Tiên Tử, chợt nổi lên một tia lãnh ý, đảo qua Khương Tam Phong và Điệp Diệp.

Hai người Khương Tam Phong chợt cảm thấy giật mình đánh thót.

Quả thực lúc đó Triệu Phong đột nhiên rời đi, hết sức dị thường

- Thứ hai, có người nhìn thấy Kim Dương gia chủ đuổi theo hướng Triệu Phong rời đi. Băng Vi Tiên Tử phất tay một cái.

Vụt vụt...

Trong góc, có hai ba thân ảnh, hai nam một nữ, một người trong đó tu vi Chân Huyền cấp, hai người còn lại là Chân Nhân Cấp.

- Không sai, lúc ấy ta nhìn thấy gia chủ cùng một lão giả đội mũ rơm, đuổi theo sát Triệu Phong

Ba người này, nhất trí nhận định là Triệu Phong Lập tức.

Triệu Phong đứng giữa sân, liền bị những ánh mắt nghi vấn hướng tới.

Đủ loại dấu hiệu và căn cứ, đều cho rằng nguyên nhân cái chết của Kim Dương gia chủ có liên hệ với Triệu Phong

- Triệu Phong cho dù ngươi phủ nhận, nhưng ngươi giải thích thế nào về việc lúc đó đột nhiên thoát ly tập thể? Một mình ngươi đi đâu? Hai vị tiền bối của Kim Dương gia truy kích ngươi, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Băng Vi Tiên Tử liên tục đặt câu hỏi, hùng hổ dọa người.

Triệu Phong mặt không biểu tình, im lặng không nói.

- Bạch Vân Đạo Tôn, ta và ngài có thể làm nhân chứng. Tên Triệu Phong này thân mang hiềm nghi quá lớn, nếu Thiết Huyết Giáo không cho ra một lời giải thích hợp lý, chúng ta sẽ liên hợp bắt hắn lại, sau đó làm sáng tỏ nghi vấn.

Huyền Băng Nữ Vương phiêu phù trên đỉnh đầu, mỉm cười nói với Bạch Vân Đạo Tôn.

Hồng giáo chủ và Thiết Ma, đột nhiên trong lòng máy động, thầm nghĩ không ổn.

Huyền Băng Nữ Vương này không ngờ thủ đoạn thật lợi hại.

Một vị Tôn Giả như nàng, giáng lâm Thiết Huyết Giáo, chưa chắc có thể bức bách Triệu Phong.

Nhưng bây giờ, nàng lại hướng về phía Bạch Vân Đạo Tôn, ném ra cành ô-liu.

Một khi hai vị Tôn Giả liên thủ, quyết tâm bức hiệp Triệu Phong, e rằng Hồng giáo chủ cũng không thể ngăn cản được.

- Hồng giáo chủ, Kim Dương gia chủ bỏ mình, cùng với tung tích của đồ nhi ta, hết thảy những việc này, phải chăng quý giáo nên cho chúng ta một cái công đạo?

Bạch Vân Đạo Tôn không lập tức tỏ thái độ, ánh mắt nhàn nhạt lướt qua Hồng giáo chủ.

Trong lòng Triệu Phong thoáng kinh hãi.

Bạch Vân Đạo Tôn này dường như cũng không phải loại lương thiện gì, mặc dù không lập tức cùng liên thủ với Huyền Băng Nữ Vương, nhưng hiển nhiên đã dựa thể với nàng, nhằm tạo áp lực với Thiết Huyết Giáo.

Giờ phút này.

Đối mặt với áp lực nghi vẫn của hai vị Tôn Giả, Hồng giáo chủ và Thiết Ma cảm thấy áp lực sâu sắc, không khỏi có chút cay đắng.

Thiết Huyết Giáo vừa mới phục hưng, không ngờ lại gặp phải nguy cơ bực này.

Phải biết rằng.

Sau lưng hai vị Tôn Giả là Huyền Bàng Cung và Thiên Nguyên Tông, đều được xếp trong hàng ngũ Thập Đại Tông Phái.

- Triệu Phong, ta tin rằng ngươi không phải là hung thủ, việc này cũng không liên quan gì đến ngươi. Nếu như bọn họ cố gây khó dễ, Thiết Huyết Giáo ta cũng sẽ không cúi đầu với bất kỳ ai.

Hồng giáo chủ đưa mắt nhìn Triệu Phong

Hiển nhiên.

Không chỉ hai vị Tôn Giả, ngay cả Hồng giáo chủ cũng muốn Triệu Phong giải thích mọi việc.

- Không sai, chúng ta tin tưởng Triệu Phó giáo chủ không phải là hung thủ.

Trong Thiết Huyết Giáo, trên dưới đều một lòng.

Tất cả mọi người đều tin tưởng Triệu Phong tín nhiệm vị Phó giáo chủ đã tạo nên một giai thoại truyền kỳ này.

Những âm thanh này, khiến Triệu Phong chợt cảm thấy một tia ấm áp.

Thế nhưng

Hắn lại cười ha hả, nói:

- Chư vị, bản thân ta chưa phủ nhận, tại sao các ngươi lại xác nhận ta không phải là hung thủ, hoặc việc này không có liên hệ gì với ta?

Nghe vậy, trên sân lập tức yên tĩnh

Phần đông thành viên của Thiết Huyết Giáo, bao gồm Hồng giáo chủ, Thiết Ma, đám người Khương Tam Phong đều ngây ngẩn.

Bản thân Triệu Phong cũng không phủ nhận.

- Các vị không cần biện hộ cho ta, cái chết của Kim Dương gia chủ... Quả thật có liên quan đến ta!

Triệu Phong bày tỏ thái độ khác thường cười lớn một tiếng.

Thừa nhận rồi...

Không ngờ hắn lại thừa nhận...

Phần đông thân ảnh ở đây, đều trợn mắt há hốc mồm

Kể cả Huyền Băng Nữ Vương, Tam Nhãn Thánh Tử, Băng Vi Tiên

Tử, đều ngơ ngẩn đến mở to mắt không chớp.

Bọn họ hùng hổ chất vấn dọa người, từng bước ép sát Triệu Phong quấy rầy tâm lý đối phương nhằm tìm ra “sơ hở dấu vết”, dùng để giải bày nghi vấn, tìm ra “chân tướng”.

Nhưng kết quả cuối cùng.

Không ngờ Triệu Phong lại sảng khoái thừa nhận.

- Triệu Phong ngươi...

Thiết Ma có chút nóng vội, chẳng lẽ Triệu Phong sợ rằng sẽ liên lụy tới Thiết Huyết Giáo, cho nên mới nhận tội.

- Rốt cuộc là chuyện gì?

Khuôn mặt Hồng giáo chủ co giật, đột nhiên có một loại ảo giác đó là không thể nào nhìn thấu được Triệu Phong

- Triệu Phong phụ thân của ta chết như thế nào, ai là hung phạm, đồng lõa là kẻ nào?

Con mắt Tam Nhãn Thánh Tử đỏ bừng, gầm nhẹ một tiếng.

Giờ khắc này.

Phần đông ánh mắt toàn trường đều dừng lại trên người Triệu Phong

- Đồng lõa?

Triệu Phong cười nhạt một tiếng, nói:

- Giết hai người phụ thân ngươi, một mình ta là đủ, cần gì đồng lõa chứ?

Cái gì?

Trong lòng mọi người đều chấn động nhìn về phía Triệu Phong với vẻ không thể tin nổi.

- Không có khả năng!

Huyền Băng Nữ Vương cười lạnh lắc đầu.

- Tuyệt đối không có khả năng với thực lực của phụ thân ta, Nửa bước Đan Nguyên cảnh cũng chưa chắc là đối thủ. Đại trưởng lão còn là tồn tại vô địch dưới Đan Nguyên cảnh...

Tam Nhãn Thánh Tử liên tục lắc đầu.

Thực lực của Kim Dương gia chủ và lão giả mũ rơm, những cường giả đỉnh phong ở đây, đều vô cùng tinh tường

Ngay cả bản thân Tam Nhãn Thánh Tử, cũng không tin, một mình Triệu Phong lại có thể giết chết hai người Kim Dương gia chủ.

Bọn họ phỏng đoán rằng việc này nhất định có quan hệ với Triệu Phong nhưng sau lưng nhất định là do hung phạm khác gây nên.

- Triệu Phong ngươi giết Kim Dương gia chủ vì lý do gì?

Trong lòng Hồng giáo chủ thầm than khổ.

Triệu Phong à Triệu Phong cho dù ngươi có là hung thủ, nhưng nếu “thủ khẩu như bình” (*), một mực phủ nhận, không có chứng cứ hẳn

hoi, Huyền Băng Nữ Vương kia muốn gán tội, nhất thời cũng không làm gì được ngươi.

(*) miệng kín như bưng.

- Rất đơn giản, hai người Kim Dương gia chủ muốn giết ta, bị ta giết ngược. Muốn trách, chỉ có thể trách bọn họ học nghệ không tinh

Triệu Phong nói ngắn gọn hữu lực.

- Thì ra là thế, nói như vậy... Ngươi là tự vệ mà giết người?

Thiết Ma đột nhiên tỉnh ngộ, hô lên một tiếng.

Tự vệ giết người?

Trên dưới Thiết Huyết Giáo, tâm thần đều chấn động.

Sắc mặt đám người Huyền Băng Nữ Vương bỗng nhiên biến đổi.

Nếu như thật sự là như thế, việc Triệu Phong ra tay giết người, cũng chỉ vì tự vệ, nếu xét trên phương diện đạo lý, thì hoàn toàn có thể cho qua.

Bởi vì, nếu không giết người, tất sẽ bị người giết.

Ngược lại, phía Kim Dương gia lại không vững lý, bởi dù sao đi nữa bọn họ cũng mưu sát trước.

- Triệu Phong, cha ta vì sao lại vô duyên vô cớ muốn giết ngươi?

Tam Nhãn Thánh Tử giận tím mặt.

- Ha ha, nguyên nhân này, chẳng lẽ còn phải suy nghĩ hay sao?

Triệu Phong ung dung cười, bày ra biểu lộ mà mọi người đều hiểu.

Các phương nhân mã ở đây đều lâm vào suy tư, chợt bừng tỉnh đại ngộ.

Triệu Phong tại Kim Dương Thánh Thành, đánh bại Tam Nhãn Thánh Tử, cướp đi danh hiệu huyết mạch đồng tử đệ nhất Đại lục.

... Đây chính là sự thật khách quan.

Đối với việc này, Kim Dương gia vô cùng nhục nhã, ghen ghét ra tay cũng là điều hết sức bình thường.

- Nói không sai, Triệu Phong không có lý do gì hạ sát thủ với Kim Dương gia chủ. Ngược lại, Kim Dương gia ngươi lại hận không thể khiến Triệu Phong chết đi.

Hồng giáo chủ ngửa mặt lên trời cười lớn, thanh âm khiến cho cả hư không mơ hồ chấn động.

- Ngươi ngậm máu phun người, ngươi có bằng chứng gì?

Tam Nhãn Thánh Tử thiếu chút nữa đã tức giận tới thổ huyết.

Nếu như Triệu Phong tự vệ giết người, Kim Dương gia tại phương diện đạo nghĩa, đã không còn gì để trình bày nữa rồi.

Hơn nữa, sự tình cũng sẽ được đơn giản hóa, diễn biến thành ân oán giữa “Triệu Phong” và “Tam Nhãn Thánh Tử”.

Nói vậy.

Bất luận là Huyền Băng Nữ Vương hay là Bạch Vân Đạo Tôn, đều không thể đứng trên phương diện “đạo nghĩa”, thay hắn ra mặt báo thù.

Ít nhất, Bạch Vân Đạo Tôn sẽ không đứng về phía bọn họ.

- Bằng chứng? Được rồi, ba vị kia không phải là người đã tận mắt chứng kiến quá trình Kim Dương gia chủ “đuổi giết” ta hay sao?

Trên mặt Triệu Phong lộ vẻ châm chọc, chỉ về phía ba “nhân chứng” do Tam Nhãn Thánh Tử mang đến.

A...

Ba nhân chứng kia, sắc mặt như tro tàn. Mới vừa rồi, bạn họ còn chứng nhận rằng hai người Kim Dương gia chủ đã truy kích Triệu Phong là sự thật.

Chương 526: Thiên kiêu sóng vai

- Ừm, được rồi, Tam Nhãn Thanh Tử... Ngươi muốn báo thù cho vi phụ thì bây giờ có thể khiêu chiến ta a.

Triệu Phong châm biếm nói.

Ngụ ý trong đó là, phụ thân ngươi chính la do ta giết, có bản lĩnh thì ngươi cứ đến đây giết ta.

- Ngươi...

Tam Nhãn Thánh Tử tức đến phát run, con mắt thứ ba ở giữa trán mơ hồ nhảy lên, thiếu chút nữa phát tác ngay tại chỗ.

Chớ để kích động

Băng Vi Tiên Tử nghiến chặt hàm răng nhanh tay kéo Tam Nhãn Thánh Tử lại.

Kỳ thực, sát ý và thống hận của nàng đối với Triệu Phong cũng không thua gì Tam Nhãn Thánh Tử.

Chẳng qua, nàng minh bạch, Tam Nhãn Thánh Tử không phải là đối thủ của Triệu Phong cho dù hai người mình có liên thủ lại, cũng chưa chắc giành được phần thắng

- Khẩu khí thật lớn!

Huyền Băng Nữ Vương ở khoảng không trên đỉnh đầu, hừ lạnh một tiếng, uy thế tinh thần Đan Nguyên cảnh dẫn động khí tức Huyền Băng mênh mông trong thiên địa, áp bách mà đến.

Trong khoảnh khắc đó.

Phần đông cao tầng xung quanh Thiết Huyết Giáo, đều cảm thấy thân hình huyết dịch bị đông lạnh, trong giây lát mất đi năng lực hô hấp.

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, mái tóc lam cuồng vũ mà động

Hắn ngẩng đầu, lạnh lùng nhìn Huyền Băng Nữ Vương, cũng không hề có một tia yếu thế.

Trải qua ba, bốn tháng bế quan dài dẳng dặc, thực lực và tiến bộ của Triệu Phong có thể nói đã có bước nhảy vọt, tự tin rằng cho dù không địch lại Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, nhưng cũng không đến mức không có chút lực phản kháng nào.

Đối mặt với áp bách uy thế tinh thần của Tôn Giả, Triệu Phong vẫn sừng sững bất động không bị ảnh hưởng quá lớn.

- Tâm hồn lực lượng của tiểu tử này, từ khi nào đã lớn mạnh như vậy?

Bạch Vân Đạo Tôn âm thầm giật mình.

Huyền Băng Nữ Vương hiển nhiên cũng phát hiện điểm này, tâm hồn lực lượng của Triệu Phong mạnh đến mức không tưởng tượng nổi, không ngờ lại không chút úy kỵ uy áp tinh thần của Tôn Giả.

Tâm hồn, chính là lực lượng linh hồn.

Loại lực lượng này, là ngọn nguồn ý thức của hết thảy sinh linh, muốn nó phát triển, cực kỳ khó khăn.

Cảnh giới tinh thần càng cao, tốc độ lực lượng tâm hồn lớn mạnh, cũng càng nhanh hơn.

Đồng dạng lực lượng tâm hồn càng khổng lồ, quá trình tìm hiểu tu luyện và cảnh giới tinh thần cũng sẽ vượt xa thường nhân.

Bởi vậy, lực lượng tâm hồn cũng không cùng cấp với cảnh giới tinh thần.

Mà Triệu Phong chỉ có cảnh giới Chân Chủ cấp, nhưng tâm hồn lại cường đại tiếp cận Tôn Giả, hoàn toàn vượt qua lẽ thường

- Lúc ở Thánh Vực Chân Long Hội, Triệu Phong còn chưa có được lực lượng tâm hồn khủng bố như vậy.

Trong lòng Huyền Băng Nữ Vương khẽ động

Sau khi trở ra từ “Truyền thừa vô danh” kia, lực lượng tâm hồn, tu vi cảnh giới của Triệu Phong đều đạt tới trình độ mà thiên tài bình thường trên trăm năm cũng không thể nào vượt qua.

Nghĩ đến đây.

Trong ánh mắt Huyền Băng Nữ Vương, mơ hồ có chút nóng rực.

Trên thực tế.

Lần này, nàng đến Thiết Huyết Giáo hưng sư vấn tội, thay Tam Nhãn Thánh Tử xuất đầu, xả hận cho đệ tử, cũng chỉ là một trong những

nguyên nhân mà thôi.

Nguyên nhân thực sự khiến nàng động tâm, vẫn là Truyền thừa vô danh kia.

Vụt...

Đột nhiên, một đạo quang ảnh đỏ thẫm, phát ra một luống khí tức Tôn Giả Đan Nguyên cảnh dữ tợn, cường thế chen ngang giữa Huyền Băng Nữ Vương và Triệu Phong.

Chính là Hồng giáo chủ.

- Huyền Băng Nữ Vương.

Hồng giáo chủ đạm mạc mở miệng:

- Ngươi thân là Tôn Giả thể hệ trước, chẳng lẽ muốn nhúng tay vào tư oán giữa Triệu Phong và Tam Nhãn Thánh Tử. Triệu Phong giết Kim Dương gia chủ, chẳng qua là do tự vệ mà thôi, Huyền Băng Cung từ lúc nào lại trở nên ngang ngược, không phân biệt chính tà thị phi như vậy?

- Hồng giáo chủ này quả nhiên đã khôi phục thực lực Đan Nguyên cảnh...

Sắc mặt Huyền Băng Nữ Vương khẽ biến.

Cho dù không có những thứ đạo nghĩa chó má kia, Hồng giáo chủ nhất định cũng sẽ bất chấp tất cả để che chở cho Triệu Phong

Thiên tài như Triệu Phong cho dù tìm khắp toàn bộ Đại lục cũng không quá một hai người, nếu đổi lại là Thiên Nguyên Tông hoặc

Huyền Băng Cung họ cũng đều sẽ làm như vậy.

- Bổn cung chỉ cảm thấy sự tình kỳ quặc, Triệu Phong kia có năng lực chém giết hai người Kim Dương gia chủ hay sao? Còn nữa, Thắng nhi là vị hôn phu của Băng Vi, ta thay nó ra mặt, có gì không thể?

Ánh mắt Huyền Băng Nữ Vương lóe lên, nhếch miệng cười nhạt.

Vị hôn phu của Băng Vi Tiên Tử?

Một vài người ở đây đều không khỏi kinh ngạc.

Lấy Băng Vi Tiên Tử ra để truy cứu việc này, mặc dù nói thì cũng được, nhưng khó tránh khỏi có chút gượng ép.

Dù sao thì Kim Dương gia chủ cũng hạ sát thủ trước, trên phương diện đạo nghĩa là đã không có tư cách trình bày rồi.

- Nữ Vương các hạ hoài nghi năng lực của ta sao? Nếu như không tin, các hạ có thể phái hai tên Nửa bước Đan Nguyên cảnh của Huyền Băng Cung ra, để ta giết thử cho xem.

Triệu Phong liếm liếm môi, dáng vẻ có chút rục rịch muốn động

Vừa nói xong lời này, mọi người đều xôn xao.

Ngữ khí cuồng vọng này của Triệu Phong có thể nói chính là khiêu khích và bất kính đối với Tôn Giả.

Đại đa số mọi người, ngoại trừ khiếp sợ, còn tỏ vẻ nghi vấn.

Thực lực mà Triệu Phong bày ra, khiến mọi người đều tin rằng hắn

vẫn có khả năng chiến thắng một vị Nửa bước Đan Nguyên cảnh bình thường

Nhưng nếu như đánh chết hai tên Nửa bước Đan Nguyên cảnh cùng một lúc, quả thật vừa nghe đã thấy rợn cả người.

- Tiểu tử này, lấy đâu ra tụ tin như vậy? Hắn thật sự có thể giết chết hai người tu vi Nửa bước Đan Nguyên cảnh sao?

Biểu hiện tự tin của Triệu Phong khiến cho lời nói của đám người Huyền Băng Nữ Vương có chút ngưng trệ, trong lòng chột dạ.

... Nếu như không tin, có thể thử xem.

Triệu Phong không sợ kiểm nghiệm hoặc khiêu chiến.

Nhưng cho dù là đại Tông phái như Huyền Băng Cung hoặc Thiên Nguyên Tông cũng không thể đem tính mạng của hai tên Nửa bước Đan Nguyên cảnh ra đùa giỡn được.

- Được rồi chư vị, Triệu Phong quả thật là hung thủ giết chết Kim Dương gia chủ, nhưng đây là tư oán giữa hắn và Kim Dương gia, nếu như ai nhúng tay vào, Hồng mỗ sẽ không đứng ngoài quan sát đâu.

Thanh âm của Hồng giáo chủ vang lên rất đúng lúc.

Sắc mặt Huyền Băng Nữ Vương có vài phần âm tinh bất định, rất nhanh nảy ra một kế, ánh mắt hướng về phía Bạch Vân Đạo Tôn

- Bạch Vân Đạo Tôn, ta và ngươi đều có nghi vấn muốn hỏi Triệu Phong, mục đích không bàn mà hợp, không bằng liên thủ, bức bách Hồng giáo chủ, chế ngự Triệu Phong?

Hai người liếc nhìn nhau, linh thức trao đổi.

Bạch Vân Đạo Tôn liếc nhìn Huyền Băng Nữ Vương đẩy vẻ thâm ý, nhưng lại không lập tức trả lời thuyết phục.

Hiện nay, “chân tướng” sự thật, cơ bản đã tra ra manh mối, Huyền Băng Nữ Vương vẫn muốn dùng “nghi vấn” mà để ra nghi vấn với Triệu Phong dụng ý của nàng là gì, có thể thấy được một hai.

Đối mặt với “Truyền thừa vô danh” thần bí mà cường đại kia, cho dù là một vài Tôn Giả, cũng đều cảm thấy rất hứng thú.

Rất hiển nhiên, ý của Huyền Băng Nữ Vương, chính là “ý của Túy ông say không phải ở rượu”.

Bạch Vân Đạo Tôn và Huyền Băng Nữ Vương nhìn nhau, linh thức trao đổi, đều không qua được ánh mắt của Hồng giáo chủ và đám người Thiết Ma.

- Huyền Băng Nữ Vương này mới thật sự là “lai giả bất thiện” a.

Hồng giáo chủ chợt cảm thấy tâm thần run rẩy.

Chỉ trong vài nhịp hô hấp ngắn ngủi, Bạch Vân Đạo Tôn và Huyền Băng Nữ Vương đã trao đổi xong thân hình bỗng nhiên nhoáng lên.

- Bạch Vân Đạo Tôn, các ngươi có ý gì đây?

Hồng giáo chủ biến sắc.

Ánh mắt Bạch Vân Đạo Tôn vẫn bình thản, lại cười nói:

- Bần đạo chỉ muốn từ chỗ Triệu Phong biết được tình huống cụ thể của Vũ Phi, cũng không hề có ác ý gì.

Khóe miệng Huyền Băng Nữ Vương chợt nhếch lên một tia lãnh ý.

Nàng gần như vô điều kiện trợ giúp Bạch Vân Đạo Tôn, hình thành hợp tác chiến lược, đối phương làm sao có thể cự tuyệt được?

Một bên là Thiết Huyết Giáo mới bắt đầu phục hưng, một bên là Huyền Băng Cung thuộc Thập Đại Tông Phái, Bạch Vân Đạo Tôn tự nhiên không muốn đắc tội với thế lực sau.

Huống chi, Huyền Băng Nữ Vương và Bạch Vân Đạo Tôn, đều có nghi vấn muốn hỏi Triệu Phong

Thế cục như thế này, lập tức khiến cho cao tầng Thiết Huyết Giáo, đều như lâm đại địch.

Hồng giáo chủ và Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo, lòng nóng như lửa đốt. Đồng thời đối phó với hai đại Tôn Giả, e rằng sẽ vượt qua cực hạn mà Thiết Huyết Giáo có thể ứng phó.

Thế nhưng Triệu Phong thân là người trong cuộc, lại không hề có chút bối rối nào.

Đúng lúc này.

Một thanh âm đạm mạc mà cường thế truyền đến:

- Trận chiến giữa ta và Triệu Phong không ai có thể nhúng tay vào.

Thanh âm này đến từ đại điện phía sau, phát ra từ trên người một thanh niên tóc đen lạnh lùng bễ nghễ.

Vũ Thiên Ngô.

Mọi người ở đây đều có chút thất thần.

Chẳng biết từ lúc nào, mọi người gần như đều không chú ý đến Thiên Kiêu Chi Vương nổi danh cùng Triệu Phong

Vụt...

Vũ Thiên Ngô cất bước, đi đến bên cạnh Triệu Phong

- Vũ Thiên Ngô, ngươi muốn...

Triệu Phong có chút khó hiểu.

Đây là sự tình của cá nhân hắn, tại sao Vũ Thiên Ngô phải nhúng tay vào?

- Trước khi quyết chiến, ta sẽ không cho phép ngươi bị thương. Hừ, kẻ nào muốn đối địch với Triệu Phong trước hết phải bước qua cửa ải Vũ Thiên Ngô ta đã.

Vũ Thiên Ngô và Triệu Phong sóng vai đứng cùng nhau.

Đối mặt với hai đại Tôn Giả, Vũ Thiên Ngô không sợ chút nào, trong mắt mơ hồ có chút hưng phấn, máu huyết trong cơ thể phảng phất bị thiêu đốt, kích phát ra một luồng ý chí chiến đấu cường hoành tuyệt luân.

Luồng chiến ý vô hình này, giống như bễ nghễ hết thảy ý chí tinh thần, vượt qua giới hạn gông cùm xiềng xích tu vi cảnh giới.

Một khắc này.

Tâm thần của hai đại Tôn Giả, đều mơ hồ rung chuyển.

Bất luận tu vi hay ý cảnh, luồng ý chí tinh thần do chiến ý trên người Vũ Thiên Ngô tạo thành, thậm chí có thể dao động thậm chí trùng kích cả Tôn Giả.

- Thật đáng sợ.

- Đây chẳng lẽ là huyết mạch “Chiến Thiên Vô Song” của Vũ gia trong truyền thuyết?

Trong mắt của hai đại Tôn Giả, đều toát ra một tia kiêng kỵ.

“Huyết mạch Chiến Thiên Vô Song” trong cơ thể Vũ Thiên Ngô, tuyệt đối là một cấm kỵ truyền thuyết, loại ý chí tinh thần này, thậm chí khiến cho Tôn Giả cũng phải động dung kinh hãi.

Trọng yếu hơn là.

Hai đại Tôn Giả đều rất cố kỵ đối với phụ thân Vũ Tinh Thần của Vũ Thiên Ngô, thậm chí là đối với bối cảnh nội tình của Vũ gia.

- Vũ Thiên Ngô, ngươi muốn nhúng tay vào, ta cũng không để ý. Nhưng đây là việc của cá nhân ta, sao có thể để cho một mình ngươi xung phong được.

Thanh âm của Triệu Phong hết sức cường đại tự tin, chậm rãi bước ra một bước.

Chỉ trong chốc lát.

Thần Linh Nhãn mở ra, từng đợt khí tức Đồng lực u lam như biển sâu, lan tràn tại phương diện tinh thần.

Trên người Triệu Phong tuôn ra một luồng chấn động khổng lồ, khiến người khác kinh hãi, Đồng lực và Thần Linh Nhãn tương liên với nhau.

- Làm sao có thể... Đồng lực cường đại như vậy...

Huyết mạch Thánh Nhãn của Tam Nhãn Thánh Tử, đột nhiên rung động, toàn thân có một loại cảm giác hít thở không thông

Ngay cả hai đại Tôn Giả, cũng đều cảm thấy tâm thần nhảy dựng, có chút thất thần.

Tâm hồn Đồng lực của Triệu Phong đã đạt tới tình trạng có thể trùng kích Tôn Giả Đan Nguyên cảnh.

Thanh Hoa Vực, chưa từng xuất hiện qua thiên tài biến thái như vậy.

Giờ khắc này.

Ý chí tinh thần bễ nghễ hết thảy của Vũ Thiên Ngô, cùng với tâm hồn Đồng lực khủng bố thâm bất khả trắc của Triệu Phong hình thành nên một loại uy thế tuyệt cường, khiến cho hai đại Tôn Giả đều phải giật mình.

Hai luồng khí tức kia đều đạt tới cấp độ có thể rung chuyển, thậm chí trùng kích Tôn Giả.

Thịch thịch thịch thịch...

Những người dưới tồn tại Đan Nguyên cảnh ở đây, đều có cảm giác

kinh hồn động phách, tâm thần run rẩy.

Quá điên cuồng

Hai đại Thiên Kiêu Chi Vương rực rỡ chói mắt nhất đương thế, không ngờ lại có lúc liên thủ sóng vai với nhau.

Mà đối thủ của bọn họ, không phải là Chân Chủ cấp, không phải Nửa bước Đan Nguyên cảnh, mà là Tôn Giả thần thoại sừng sững đỉnh cao tại Đại lục.

- Đề nghị của ngươi không tệ, huyết mạch của ta dường như cũng bị thiêu đốt hừng hực

Trên mặt Vũ Thiên Ngô lộ vẻ hưng phấn.

Mặc dù hắn cuồng vọng nhưng cũng biết rằng một mình đấu với Tôn Giả, phần thắng rất nhỏ.

Nhưng nếu như liên thủ với Triệu Phong dường như tất cả đều có khả năng.

Thoáng chốc cục diện trên sân đã sinh ra biến hóa vi diệu.

Vốn là Vũ Thiên Ngô khiêu chiến Triệu Phong đột nhiên lại biến thành liên thủ sóng vai với đối phương

Hai người cùng Hồng giáo chủ tựa lưng vào nhau.

Hồng giáo chủ đối mặt với Huyền Băng Nữ Vương. Triệu Phong và Vũ Thiên Ngô thì giằng co với Bạch Vân Đạo Tôn

- Có lẽ, bọn họ sẽ làm được.

Hồng giáo chủ từ trên người hai đại thiên kiêu cái thế đương thời, cảm nhận được một loại tín niệm bễ nghễ hết thảy, chưa từng có từ trước đến nay.

Hai đại Thiên Kiêu Chi Vương liên thủ. Trong đó dung hội một loại tự tin và khí thế, mơ hồ có xu thế che lấp cả Tôn Giả.

Đối mặt với hai đại Thiên Kiêu Chi Vương, ba đại Tôn Giả ở đây, đều có cảm giác bản thân đã già.

Loại nhiệt huyết tuổi trẻ, ý chí tinh thần chiến đấu không hề sợ hãi điều gì, chính là thứ mà bọn họ không cách nào có được.

Chính bởi vì vậy.

Triệu Phong và Vũ Thiên Ngô mới có thể trở thành hai đại Thiên Kiêu chi Vương, còn những vị Tôn Giả ở đây, e rằng lúc bọn họ còn trẻ, cũng chỉ có thể ngước nhìn hai người mà thôi.

Chương 527: Tôn giả thỏa hiệp

Giữa không trung.

Bạch Vân Đạo Tôn và Huyền Băng Nữ Vương, thoáng lâm vào thất thần trong giây lát.

Hai đại Thiên Kiêu Chi Vương đương thế sóng vai liên thủ, không người nào hoài nghi thực lực và khả năng tạo nên kỳ tích của bọn họ.

Hai người liên kết với nhau, lực lượng tinh thần dám khiêu chiến tất cả, thậm chí cả ba đại Tôn Giả ở đây, trong lòng cũng nổi lên một trận sóng lớn.

- Hai đại Thiên Kiêu Chi Vương liên thủ, có lẽ thật sự có thể khiêu chiến với Tôn Giả.

Thiết Ma cũng sinh ra một loại ảo giác như vậy.

Mặc dù lý trí mách bảo ông ta rằng, cho dù hai người liên thủ đối kháng Tôn Giả, phần thắng vẫn nhỏ bé vô cùng.

Ánh mắt Hồng giáo chủ lập lòe, trong lòng sinh ra một loại ý chí nhiệt huyết chiến đấu từ lâu đã nguội lạnh, giống như nhìn thấy hình bóng của mình năm xưa từ trên người Triệu Phong và Vũ Thiên Ngô.

Nhưng cho dù là ông ta lúc còn trẻ, cũng không có đảm phách như Triệu Phong và Vũ Thiên Ngô.

Khiêu chiến Tôn Giả.

Hồng giáo chủ mới đầu cũng bị hành vị của hai người, dọa cho phát hoảng

Lá gan của hai người này cũng thật quá lớn.

Nhưng sau đó, ý chí chiến đấu và uy thế do Triệu Phong và Vũ Thiên Ngô sóng vai nhau tạo ra, đạt đến trình độ có thể chống lại Tôn Giả, khiến ông ta rung động vô cùng.

Thân là Tôn Giả, Hồng giáo chủ biết rõ chênh lệch giữa Chân Chủ cấp và Đan Nguyên cảnh.

Cũng giống như ngày trước, lúc Tịch Sát Trưởng lão ám sát Kim Dương gia chủ và Đại trưởng lão, không khác gì thái thịt, cũng có thể thấy được đôi chút.

Chẳng qua, hai người Triệu Phong, thân là Thiên Kiêu Chi Vương lực áp mấy chục thời đại, bản thân là hóa thân của kỳ tích.

Cho dù lý trí cảm thấy không có khả năng, nhưng Hồng giáo chủ vẫn có một tia chờ mong và tin tưởng đối với hai người.

- Nhị vị, các ngươi cần phải suy nghĩ thật kỹ.

Hồng giáo chủ chậm rãi mở miệng, nói như có thâm ý.

Triệu Phong và Vũ Thiên Ngô, ý chí chiến đấu kiên định, không hề đổi sắc.

Nhưng Bạch Vân Đạo Tôn và Huyền Băng Nữ Vương thì lại thoáng

rùng mình.

Thì ra.

Lời của Hồng giáo chủ là nói với hai đại Tôn Giả.

Sắc mặt hai đại Tôn Giả dần trở nên ngưng trọng, không dám coi thường Triệu Phong và Vũ Thiên Ngô liên thủ.

Bọn họ cũng có cảm xúc giống như Hồng giáo chủ, tại phương diện lý trí, bọn họ cũng không tin rằng hai đại thiên kiêu cái thế liên thủ, có thể đối kháng với Tôn Giả.

Thế nhưng, hai đại thiên kiêu cái thế liên thủ, tạo nên tinh thần ý chí và tâm hồn Đồng lực, trùng kích tâm linh của hai Tôn Giả.

Trong tâm linh của hai đại Tôn Giả, cũng không khỏi có chút dao động: Có lẽ bọn hắn có thể thực sự làm được.

Đứng trước mắt bọn họ, chính là Thiên Kiêu Chi Vương lực áp mấy chục thời đại, sáng lập nên thời đại đỉnh phong.

Bọn họ chính là hóa thân của kỳ tích.

Mạnh như Tôn Giả, cũng không dám hoài nghi lực lượng của những Thiên Kiêu Chi Vương này.

- Triệu Phong, sớm đã nghe nói, ngươi và Vũ Phi là thanh mai trúc mã, cùng nhau lớn lên. Giữa ta và ngươi, cần gì phải xung khắc đến mức như nước với lửa?

Bạch Vân Đạo Tôn dường như nhụt chí, than khổ một tiếng.

Ngay lập tức, uy áp Tôn Giả từ trên người ông ta, liền tiêu tán thành vô hình.

Phần đông thân ảnh của Thiết Huyết Giáo đều thở phào một hơi, đồng thời cũng có chút cảm thấy khó hiểu.

Hồng giáo chủ và Thiết Ma liếc nhau, khóe miệng nhếch lên một nụ cười.

Vào thời khắc này, mạnh như Tôn Giả, cũng phải lặng lẽ làm ra một nhượng bộ nho nhỏ.

- Bạch Vân Đạo Tôn này, không ngờ lại rút lui...

Huyền Băng Nữ Vương cắn răng thầm nghĩ.

Thế nhưng

Đối diện với sự sóng vai liên thủ của hai đại thiên kiêu cái thế và loại ý chí chiến đấu có thể nghiền nát hết tất cả, trong lòng nàng cũng không tránh khỏi xuất hiện ý niệm nửa đường bỏ cuộc.

Đầu tiên.

Tại phương diện tâm linh, khí thế hai đại Thiên Kiêu Chi Vương đã mơ hồ có xu thế lấn áp Tôn Giả.

Tiếp đó.

Không có người nào nguyện ý cùng lúc đối địch với hai đại Thiên Kiêu Chi Vương.

Phải biết rằng

Thành tựu của Triệu Phong và Vũ Thiên Ngô, thậm chí còn siêu việt hơn những nhân vật truyền kỳ như Xích Nguyệt giáo chủ, Kiếm Tôn Diệp Vô Tà.

Nếu không có gì xảy ra ngoài dự liệu, bọn họ chính là Vương Giả tương lai của Đại lục.

Nếu như thắng

Thân là những Tôn Giả đỉnh phong của thế hệ trước, bọn họ cũng có chút mất mặt. Hơn nữa, rất có thể sẽ kết thù với hai đại Thiên Kiêu Chi Vương.

Nếu như thua... Hoặc là đánh ngang tay.

Đây chính là tình huống mà hai vị Tôn Giả không dám đối mặt nhất, hơn nữa khả năng này, tiềm năng mách bảo bọn họ rằng vẫn có thể xảy ra.

Nói cách khác.

Bất luận là thắng hay thua, đối với hai vị Tôn Giả Đan Nguyên cảnh cũng đều chỉ có hại mà không có lợi.

Loại tình huống như vậy, khó trách “Bạch Vân Đạo Tôn” lại nữa đường bỏ cuộc, biến tướng thành nhượng bộ.

- Bạch Vân tiền bối, tình huống về Vũ Phi và “Truyền thừa vô danh”, nếu như ngài có thành ý, chúng ta có thể trò chuyện cơ mật với nhau.

Tâm hồn Đồng lực trên người Triệu Phong chậm rãi thu liễm, cũng

khách khí hơn vài phần.

Lúc trước.

Hắn và Bạch Vân Đạo Tôn không nói chuyện, chủ yếu là bởi vì đối phương vẫn bày ra cái giá đỡ “Tôn Giả”.

Bạch Vân Đạo Tôn giáng lâm Thiết Huyết Giáo, bộ dạng hùng hổ dọa người, có vài phần giống như từ trên cao nhìn xuống

Đối mặt với loại thái độ chất vấn này, Triệu Phong hiển nhiên cũng không muốn lấy mặt nóng áp vào mông lạnh.

Chẳng qua lúc này.

Bạch Vân Đạo Tôn đối diện với tín niệm chiến đấu cường đại chưa từng có từ trước tới nay của hai đại Thiên Kiêu Chi Vương, tâm linh dao động rốt cuộc cũng chịu bỏ cái giá đỡ “Tôn Giả” xuống thành tâm nói chuyện.

- Được, ta cũng muốn tìm hiểu xem người mà trong lòng Vũ Phi vẫn luôn kính nể là như thế nào.

Trên mặt Bạch Vân Đạo Tôn lộ vẻ mừng rỡ, gật đầu đáp ứng.

Ngay lập tức, Triệu Phong và Bạch Vân Đạo Tôn đã đạt thành nhận thức chung Huyền Băng Nữ Vương lập tức biến sắc.

Nhìn tình huống có vẻ như Triệu Phong và Bạch Vân Đạo Tôn muốn lén trò chuyện với nhau, đồng thời gạt Huyền Băng Nữ Vương ra ngoài.

- Bạch Vân Đạo Tôn, ngươi cứ như vậy mà thân mật với kẻ này sao?

Trước mặt lợi ích cực lớn, tay Chân cũng tự hại lẫn nhau. Triệu Phong kia đi ra từ truyền thừa, còn đệ tử của ngươi thì không làm sao có thể xác định được không phải do hắn ra tay tàn khốc.

Huyền Băng Nữ Vương đột nhiên cười nói.

- Ngươi nói vậy là ý gì?

Sắc mặt Bạch Vân Đạo Tôn ngưng tụ, có chút không vui.

- Bồn cung chỉ lo lắng ngươi bị tiểu tử này lừa bịp. Tin tức về truyền thừa vô danh kia, tin rằng ngay cả Hồng giáo chủ cũng cảm thấy hứng thú. Có bí mật gì, không thể để cho mọi người chúng ta cũng biết hay sao?

Ngữ khí Huyền Băng Nữ Vương có chút cay nghiệt.

Nàng và Bạch Vân Đạo Tôn liên thủ, mục đích cuối cùng chính là vì truyền thừa vô danh kia.

Bây giờ bị gạt ra ngoài, nàng tự nhiên rất tức giận và khó chịu. Bạch Vân Đạo Tôn nghe vậy, không khỏi có chút chần chờ.

Đắc tội với Huyền Băng Nữ Vương, kết oán với Huyền Băng Cung, đây cũng không phải là điều ông ta muốn.

Hơn nữa.

Ông ta cho rằng, Huyền Băng Nữ Vương nói cũng không phải là hoàn toàn không có đạo lý.

- Ta chỉ nói chuyện cơ mật vợi Bạch Vân tiền bối, nếu như tiền bối có chỗ nào hoài nghi, ta chỉ nói năm chữ, như vậy có thể chứng mình

tất cả.

Triệu Phong không hề nhượng bộ chút nào.

- Năm chữ nào?

Ánh mắt của ba đại Tôn Giả và rất nhiều cường giả ở đây, đều đồng loạt dừng lại trên người Triệu Phong

- Thái... Cổ... Vạn... Tộc...

Triệu Phong nói từng chữ một.

- Đợi chút, ta tin ngươi.

Sắc mặt Bạch Vân Đạo Tôn bỗng nhiên biến đổi, thoáng cái cắt ngang lời của Triệu Phong

Thái Cổ Vạn Tộc Bảng

Triệu Phong chỉ nói đến chữ thứ tư thì đã bị Bạch Vân Đạo Tôn cắt ngang

Hai vị Tôn Giả còn lại và rất nhiều cường giả đều không khỏi suy nghĩ sâu xa, nhưng phần lớn đều có chút mờ mịt.

- Chúng ta nói riêng thôi

Bạch Vân Đạo Tôn liếc nhìn Triệu Phong một cái thật sâu.

Bí mật huyết mạch của Triệu Vũ Phi xuất thân từ Thái cổ Vạn Tộc Bảng chỉ có vỏn vẹn Bạch Vân Đạo Tôn và một vị Tôn Giả khác trong Tông môn biết được.

Thậm chí ngay cả bản thân Triệu Vũ Phi trước đó cũng không biết bí mật này.

Đây chính là bí mật trong lòng Bạch Vân Đạo Tôn.

Bí mật này.

Ông ta vẫn một mực không dám nói ra, bởi vì huyết mạch truyền thừa của Thái cổ Vạn Tộc Bảng quá mức kinh thế hãi tục, mạnh như Thiên Nguyên Tông của Thập Đại Tông Phái, cũng không gánh nổi hậu quả do nó dẫn phát nên.

Vụt vụt...

Triệu Phong và Bạch Vân Đạo Tôn, một trước một sau, lui vào trong một tòa đại điện của Thiết Huyết Giáo.

- Triệu Phong này, quả nhiên có ý tứ, quả thật chờ mong có thể cùng hắn sóng vai chiến một trận.

Vũ Thiên Ngô đưa mắt nhìn bóng lưng hai người rời đi.

Trong tay hắn cầm một khối lệnh bài đặc chế hình thoi, bên trên hiển hiện một tia chấn động thần bí, khẽ liếc nhìn nó một cái, hắn lại thở dài:

- Đáng tiếc, thời gian của ta không còn nhiều nữa.

- Chúng ta đi!

Huyền Băng Nữ Vương nghiến răng nghiến lợi, trong lòng vừa oán hận vừa không cam lòng.

Chẳng qua, nàng biết rõ, Triệu Phong đã giành được sự tín nhiệm của Bạch Vân Đạo Tôn, về phần bí mật lợi ích của “truyền thừa vô danh” kia, e rằng nàng khó mà phân được một phần canh rồi.

- Đi thong thả, không tiễn.

Hồng giáo chủ ôn hòa nói.

Thiết Ma không khỏi thở phào một hơi, tràng diện nguy cơ này, cuối cùng cũng được hóa giải.

Dưới sự chất vấn của hai đại Tôn Giả, một người được Triệu Phong hóa giải, còn một người thì phẫn hận rời đi.

Vũ Thiên Ngô, vừa rỗi đa tạ ngươi đã xuất thủ.

Thiết Ma cười nói.

Hấn hiểu rằng, nguyên nhân chính khiển Bạch Vân Đạo Tôn thỏa hiệp nhượng bộ, đó là do bối cảnh cường đại sau lưng Vũ Thiên Ngô.

- Không phải ta giúp Thiết Huyết Giáo, chỉ là muốn giúp Triệu Phong mà thôi.

Vũ Thiên Ngô tuyệt đối không khách khí chút nào.

Thiết Ma đứng hình, lập tức có chút xấu hổ.

- Ha ha...

Đám người Hồng giáo chủ, không nhịn được cười phá lên, Vũ Thiên

Ngô này, quả thật không biết nê mặt mũi người khác.

Lúc này.

Triệu Phong và Bạch Vân Đạo Tôn ở trong đại điện trao đổi, người bên ngoài vẫn đều đang chờ đợi.

Đối với truyền thừa vô danh và tình huống hạ lạc của Triệu Vũ Phi, đám người Hồng giáo chủ, Thiết Ma, Vũ Thiên Ngô, thậm chí cả Huyền Băng Nữ Vương, cũng đều rất hứng thú, đầy lòng hiếu kỳ.

Chẳng qua.

Bí mật này, Triệu Phong chỉ nguyện ý nói cho Bạch Vân Đạo Tôn mà thôi.

Trong đại điện, một mảnh khí tức dày đặc bao phủ.

-... Ngươi nói là, chính vì Vũ Phi có được huyết mạch truyền thừa "Thái cổ Vạn Tộc Bảng", cho nên mới đưa nàng đến truyền thừa đó, trở thành người thừa kế của không gian di tích đó?

Bạch Vân Đạo Tôn có chút mơ hồ nói.

Đối với tình huống của di tích Tử Thánh, Triệu Phong cũng không thể nói quá rõ, nhưng thế cục đại khái là như vậy.

Lúc rời khỏi di tích, Vũ Phi cũng đã nhờ Triệu Phong thông báo tin tức nàng vẫn còn khỏe mạnh cho Bạch Vân Đạo Tôn.

Khi biết được không gian di tích kia bị ba đại Tông phái Nhị Tinh nhìn chằm chằm vào, lông mao toàn thân Bạch Vân Đạo Tôn đều dựng đứng lên.

- Không ngờ cục điện của Vũ Phi lại nguy hiểm như vậy.

Trong lòng Bạch Vân Đạo Tôn liền cảm thấy bất an.

- Tin tức liên quan đến việc này, mong rằng tiền bối hãy giữ bí mật, tuyệt đối không được đề cập cho người thứ ba biết được. Bằng không, đừng nói là Thiên Nguyên Tông cho dù là toàn bộ Thanh Hoa Vực, cũng đều có thể gặp phải đại nạn.

Triệu Phong cường điệu.

Tâm thần Bạch Vân Đạo Tôn khẽ run.

Bí mật này, cũng giống như bí mật Triệu Vũ Phi có huyết mạch Thái cổ Vạn Tộc Bảng không thể dễ dàng tiết lộ.

Nếu Bạch Vân Đạo Tôn không muốn mang đến nguy cơ phiền toái cho Thiên Nguyên Tông, tự nhiên sẽ kín miệng như bưng.

Đương nhiên.

Còn một đại bí mật nữa, nhưng Triệu Phong cũng không nói ra.

Đó chính là Tử Thánh lệnh.

Có được Tử Thánh lệnh, Triệu Phong có thể bắt được liên lạc với di tích Tử Thánh, thậm chí có thể mở ra thông đạo truyền thừa một lần nữa, quay trở về di tích Tử Thánh.

Nửa ngày sau...

Hai người Triệu Phong từ trong đại điện đi ra.

Thần sắc của Triệu Phong vẫn bình thản tự nhiên.

Còn Bạch Vân Đạo Tôn thì cảm xúc có chút không ổn định, dường như vô cùng kinh ngạc.

Đám người Hồng giáo chủ, Thiết Ma, đều âm thầm líu lưỡi, mặc dù rất hứng thú với việc này, nhưng cũng không hỏi nhiều.

Trong ngày hôm đó.

Bạch Vân Đạo Tôn cũng không lập tức rời đi, ngược lại chủ động đề nghị thương lượng với Hồng giáo chủ, về việc Thiên Nguyên Tông và Thiết Huyết Giáo kết mình

Hồng giáo chủ cảm thấy vạn phần kinh ngạc.

Thiên Nguyên Tông, một trong Thập Đại Tông Phái của Đại lục, không ngờ lại chủ động đưa ra yêu cầu kết mình với Thiết Huyết Giáo.

Cùng lúc đó...

Trận chiến đỉnh cao của Đại lục, cuộc tranh tải của hai đại Thiên Kiêu Chi Vương, cuối cùng cũng khai mạc.

Cách ngoài vài trăm dặm, trên ngọn núi cao.

- Triệu Phong, thời gian không còn nhiều nữa. Xong trận chiến này, ta sẽ rời khỏi Thanh Hoa Vực, tin rằng ngươi sẽ không khiến ta phải thất vọng...

Chương 528: Tử diệt sơ hiện

Tổng Đà Thiết Huyết Giáo, cách ngoài mấy trăm dặm, gần một dãy núi.

- Lập tức bắt đầu luôn sao?

Đám người Khương Tam Phong. Điệp Diệp, trong mắt lộ vẻ chờ mong, nhìn về hai thân ảnh trên đỉnh dãy núi.

Gần dãy núi.

Có không ít cao tầng của Thiết Huyết Giáo như Phó giáo chủ, Hộ pháp, Trưởng lão, Đà chủ đều đứng xem.

Tất cả mọi người hết sức chăm chú, vẻ mặt chờ mong, mơ hồ lộ sự hưng phần, nhìn về phía trận chiến sắp bắt đầu trên đỉnh dãy núi xa xa.

Vụt vụt...

Tại Chân núi, xuất hiện hai đạo khí tức cường đại quỷ thần khó lường, cả một khu vực nguyên khí thiên địa, đều lấy nó làm trung tâm.

- Giáo chủ.

- Bạch Vân tiền bối.

Đám người Thiết Huyết Giáo đang xem chiến, đều cảm thấy thể xác

và tinh thần trầm xuống, cảm thấy một luồng uy thế thiên địa không thể kháng nghịch lại.

Hai người vừa đến, chính là Hồng giáo chủ và Bạch Vân Đạo Tôn.

Đám người Khương Tam Phong khẽ rùng mình một cái. Không ngờ trận chiến của hai Thiên Kiêu Chi Vương thế hệ trẻ, lại được Tôn Giả cố ý quan sát.

Đúng lúc này...

Trên đỉnh núi, chiến đấu hết sức căng thẳng.

Người xuất thủ trước là Vũ Thiên Ngô, vẫn là chiêu bài tuyệt kỹ của hắn.

- Thiên Hạ Vô Song!

Trên người Vũ Thiên Ngô xuất hiện một loại ý chí tinh thần bễ nghễ, mạnh mẽ tuyệt đối.

Phốc...

Mắt thường chỉ nhìn thấy một đạo chưởng quanh mỹ lệ cường hoành, giống như cực quang thần bí bắc ngang thiên địa, những nơi chưởng thế đi qua, dường như đều trở thành trung tâm của thiên địa, kèm theo đó là một luồng uy năng nguyên khí mênh mông che lấp vạn vật.

Ý cảnh của một chưởng này, dưới tinh thần ý chí cường đại thúc dục, so với cảnh giới Tôn Giả, tuy cách làm khác nhau, nhưng kết quá lại giống đến kỳ diệu.

Những người xem chiến ở bên dưới, đều cảm thấy tâm linh rung động giống như hít thở không thông mặt đỏ tim đập mạnh.

- Không hổ là Vũ Thiên Ngô.

- Có cảnh giới ý chí bực này, trong mười năm nữa, hắn không phải là không có khả năng đột phá Tôn Giả.

Hồng giáo chủ và Bạch Vân Đạo Tôn, đều có cảm giác trước mắt tỏa sáng

Mà Triệu Phong chính diện đối kháng với một chưởng kia, lại có cảm giác nhỏ b, phảng phất như châu châu đá xe, nghịch kháng lại uy năng thiên địa.

Đương nhiên.

Đây chỉ là ảo giác do ý cảnh của một chưởng kia mang đến, lực lượng tâm hồn của Triệu Phong còn mạnh hơn Vũ Thiên Ngô một bậc, không hề có chút áp lực tinh thần nào.

- Băng Hồn Chi Mâu - Băng Hồn Xạ Tuyến!

Mắt trái Triệu Phong hoán đổi, biến thành hàn đàm u lam, bắn ra một hàn đạo cầu vồng u lam.

Đạo hàn cầu vồng u lam kia, phát ra một luồng kỳ hàn băng phách, kinh hồn thấu xương, hậu phát chế nhân, xuyên qua hư không đánh trúng Vũ Thiên Ngô.

Ẩm...

Thân hình Vũ Thiên Ngô khựng lại, bị đạo hàn cầu vồng u lam đánh

trúng lực lượng băng hàn đáng sợ, từ thân thể thẩm thấu đến phương diện tinh thần.

Toàn thân hắn lạnh cứng, công kích chậm chạp, cơ bản bị gián đoạn chiêu thức.

Phá!

Luồng ý chí tinh thần vô hình trên người Vũ Thiên Ngô, giống như một lưỡi đao sắc bén, không gì không thể phá, so với Kiếm Ý bình thường còn ngưng luyện bá đạo hơn mấy lần, hoàn toàn chấn nát bấy hàn ý đang xâm nhập.

Băng Hồn Xạ Tuyến mang theo hàn ý tinh thần trùng kích, lại bị Vũ Thiên Ngô dễ dàng chấn nát bấy.

Cùng lúc đó...

Phong Lôi Chi Trào!

Triệu Phong phất tay, một cái cự trảo lấp lánh trong suốt, xung quanh là điện quang vờn quanh, bên trong mơ hồ nổi lên một tia lưu quang màu tím nhạt, bao trùm phương viên mười trượng, vừa vặn chặn đứng một kích cường hoành của Vũ Thiên Ngô.

Phành...

Cự trảo được điện quang vờn quanh, cùng va chạm với chưởng lực cực quang mỹ lệ, tại nơi va chạm, không gian phát sinh một tiếng nổ kinh khủng tâm thần, mây mù tầng tầng vỡ vụn, phát ra một tia khí tức hủy diệt đáng sợ.

Dưới sóng khí cường đại thổi qua, mái tóc lam và quần áo Triệu

Phong tung bay, thân hình nhẹ nhàng thối lui vài bước.

“Thiên Hạ Vô Song” quét ngang Chân Long hội, lại bị Triệu Phong dùng phương thức này phá vỡ.

Phần đông người đang xem chiến ở bên dưới, đều trợn mắt há hốc mồm.

- Khả năng khống chế cục diện của Triệu Phong, thật đúng là không ai sánh bằng

Phó giáo chủ Thiết Ma cảm khái.

Thế công của Vũ Thiên Ngô, dưới Đan Nguyên cảnh, hết sức bá đạo, không gì cản nổi, có thể chính diện ngăn cản mà không bị thương, e rằng chỉ có một vài Nửa bước Đan Nguyên cảnh mới làm được.

Thế nhưng Triệu Phong lại không để Vũ Thiên Ngô đánh đòn phủ đầu, Băng Hồn Xạ Tuyến chặn đường, gián đoạn và suy giảm thể công của đối phương

Giờ phút này.

Vũ Thiên Ngô cũng phải khó khăn lắm mới hóa giải được ảnh hưởng do “Băng Hồn Xạ Tuyển” trùng kích mang lại.

Vụt...

Còn không đợi hắn xuất kích, bốn phía xung quanh đã nổi lên tầng tầng gợn sóng Phong Lôi, giống như từng đóa Phong Lôi xuất hiện, tạo thành hạn chế đối với Vũ Thiên Ngô.

Thật nhanh.

Mọi người chỉ thấy thiếu niên tóc lam nhoáng lên một cái, phong ảnh điện quang chập chờn, xuất hiện bên cạnh Vũ Thiên Ngô, nhanh chóng phát ra từng đóa Phong Lôi có tính phạm vi, ngăn chặn đối thủ.

Vũ Thiên Ngô biến sắc, từng đợt cảm giác tê dại do dòng điện mãnh liệt trùng kích, cùng với phong áp áp bách tạng phủ, khiến hắn lâm vào thế cục vô cùng bất lợi.

Vô Song bí kỹ - Loạn Vũ Xuân Thu!

Toàn thân hắn nổi lên một tầng quang hoa mỹ lệ, ý chí tăng vọt, giống như chiến thần, quyền chưởng vung lên, từng đạo chưởng ảnh quyền quang khổng lồ, phá không mà ra, giống như từng tòa núi lớn bằng thủy tinh, khí thế như bài sơn đảo hải, từ khắp bốn phương tám hướng, ập về phía Triệu Phong.

Một khắc này.

Mỗi quyền mỗi chưởng của Vũ Thiên Ngô, đều ẩn hàm ý chí tinh thần cường đại, trùng kích cảnh giới và tâm hồn của đối thủ.

Dù tâm hồn của Triệu Phong hết sức cường đại, thế nhưng tâm cảnh vẫn bị ý chí vô hình kia trùng kích.

Nếu như đổi lại là Chân Chủ cấp đỉnh phong, tiếp phải những công kích luân phiên như vậy, tâm tinh đã bị nghiên nát rồi.

Bởi vì ý chí của Vũ Thiên Ngô, kèm theo ý cảnh rất mạnh mẽ, ngay cả Tôn Giả cùng cấp độ, dù cách làm khác nhau, nhưng hiệu quả lại giống đến kỳ diệu.

Rắc rắc rắc...

Từng đóa Phong Lôi xung quanh Triệu Phong, bị từng đạo quyền quang chưởng ảnh đánh cho vỡ nát.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Sắc mặt Triệu Phong thoáng run, trong lòng bàn tay hiển hiện một đám điện quang phong đoàn màu xanh rực rỡ chói mắt, tại trung tâm xuất hiện một quang điểm màu tím nho nhỏ hình dáng vòng xoáy, phát ra khí tức kinh ngươi.

- Phong Lôi Quyển!

Đám điện quang phong đoàn kia vặn vẹo xoay tròn, bỗng nhiên bành trướng, khu vực trung tâm giống như vực sâu không đáy, “quang điểm màu tím nho nhỏ” hình dáng vòng xoáy khu động, bốn phía nổi lên một trận điện lôi phong bạo, đường kính càng lúc càng lớn, trong khoảnh khắc đã đạt tới phương viên trăm trượng

Phành...

Lôi điện phong bạo cực lớn, phát ra một tia khí tức hủy diệt, hết sức kinh người, hoàn toàn nuốt chửng Vũ Thiên Ngô cùng với “Vô Song Xuân Thu Loạn Vũ”.

Chỉ trong vài nhịp hô hấp, trên dãy núi, giống như thiên băng địa liệt, tất cả mọi thứ đều bị phong vân điện quang tàn sát bừa bãi.

Ầm ầm...

Dư âm điện quang qua đi, tại chỗ lưu lại một cái hố sâu, đường kính

vài chục trượng

- Mọi người cẩn thận.

Một vài cao tầng Thiết Huyết Giáo đứng bên dưới chiến trường đều bối rối một phen, cố gắng ứng phó luồng dư âm bất ngờ kia.

Trận chiến của hai đại Thiên Kiêu Chi Vương, dẫn động một luồng khí thế phong bạo, Chân Linh cảnh bình thường nếu bị cuốn vào, e rằng ngay cả hài cốt cũng không còn.

Vô Song bí kỹ - Xuân Thu Loạn Vũ!

Vũ Thiên Ngô giống như chiến thần, thế công thoạt nhìn không có kết cấu, nhưng trong lúc vô hình đã quét sạch toàn bộ mọi thứ xung quanh.

“Phong Lôi Quyển” do Triệu Phong phát động nhanh chóng bị phá.

- Không thể để hắn tới gần.

Trong lòng Triệu Phong đại chấn, giờ khắc này, Vũ Thiên Ngô vô cùng khủng bố, thế công bễ nghễ hết thảy, quả thực là thần cản giết thần.

Nếu như cận chiến, hắn sẽ không có ưu thế.

Vụt...

Triệu Phong hóa thành phong ảnh tàn điện, tốc độ lực áp một bậc, nhanh chóng kéo giãn khoảng cách chừng một hai trăm trượng với Vũ Thiên Ngô.

Nhưng Vũ Thiên Ngô cũng không phải người thường, chỉ trong giây lát, đã lướt qua nửa dặm, nhanh chóng tiếp cận.

- Vô Song Cái Thế!

Trên người Vũ Thiên Ngô, xuất hiện một loại ý chí cường đại, cái thế độc tôn, quét ngang toàn bộ thiên hạ.

Phốc...

Một đạo cự chưởng cực quang thần bí rực rỡ, xung quanh chập chờn một tia tinh huy lạnh lẽo như băng, uy năng chiếu rọi nguyên khí thiên địa mênh mông cuồn cuộn, những nơi nó đi qua, vạn vật đều nát bấy, giống như hoàn toàn nuốt chửng, đồng hóa cả một khu vực.

Trong khoảnh khắc đó.

Phương viên vài dặm, phảng phất bị một chưởng bễ nghễ vô song kia che lấp, Nhật Nguyên như bị nuốt chửng, trở nên ảm đạm thất sắc.

Hai đại Tôn Giả ở dưới dãy núi cũng đều có chút thất sắc.

Những người đứng xem chiến ở đây, đều cảm thấy lông mao dựng đứng, không khỏi tưởng tượng bản thân đang đối mặt với Thần Ma cái thế, hủy diệt hết thảy.

- Một chưởng thật mạnh.

Tâm linh Triệu Phong mơ hồ rang động, ý cảnh bị tràng kích mạnh mẽ trước nay chưa tùng có.

Hắn không khỏi hít sâu một hơi, trong lòng bàn tay đột nhiên xuất hiện một đoàn “quang hạch màu tím nhạt” lớn bằng ngón út, bốn phía xung quanh nổi lên tầng tầng quang đoàn Phong Lôi, màu sắc càng lúc càng thâm thúy, cuối tùng, dung hợp làm một thể với quang hạch màu tím nhạt ở chính giữa.

- Đó là...

Hai đại Tôn Giả ở bên dưới đều giật mình, cảm nhận được một luồng khí tức hủy diệt cực kỳ khủng bố.

Quang hạch màu tím nhạt kia, chính là lực lượng Phong Lôi màu tím mà Triệu Phong tu luyện thành, xung quanh đều là những Phong Lôi màu xanh thuần túy cực hạn.

Lúc luồng khí tức kia phát ra, trong phương viên mười dặm, tất cả mọi sinh linh đều có cảm giác như gặp phải đại họa ngập trời, hít thở không thông, tất cả mọi âm thanh đều biến mất.

- Tử Diệt Phong Lôi Phá!

Quang hạch màu tím nhạt trong lòng bàn tay Triệu Phong, vặn vẹo thành vòng xoáy, cùng dung hợp làm một thể với Phong Lôi màu xanh cực hạn ở xung quanh, hóa thành một chùm tia sáng tím xanh hủy diệt thiên khung, bốn phía xung quanh tràn ngập khí tức Phong Lỏi Quyên.

Phành phành phành...

Hư không bị hai luồng lực lượng cực lớn tràn ngập, thôn phệ lẫn nhau, không ngừng tan vỡ sụp đổ.

Những người đang xem chiến ở bên dưới, đều hoảng sợ thất sắc, cả

đám đều líu lưỡi.

Giờ phút này, bọn họ đã không còn nhìn rõ bóng người giao phong phía trên nữa, chỉ có thể nhìn thấy một trận lốc xoáy điện quang, tinh huy lạnh lẽo như băng cùng va chạm với chùm tia sáng tím xanh.

Mấy nhịp hô hấp qua đi.

Chùm tia sáng tím xanh vỡ nát, một tia khí tức tan vỡ tiết ra ngoài.

Phốc phốc...

Thân hình Vũ Thiên Ngô chấn động, trên vai lưu lại một vết máu cháy đen, không nhịn được rên lên một tiếng.

Đồng thời, cự chưởng cực quang kia vậy mà lại không tán loạn, ngược lại xuyên qua vòng tròn Phong Lôi Quyển, đánh thẳng tới trước mặt Triệu Phong.

Phành...

Một luồng lực lượng bá đạo, trực tiếp đánh bay Triệu Phong ra xa hơn mười trượng khóe miệng tràn ra một tia vết máu.

Ục ục...

Trên người Triệu Phong nổi lên một đầm nước màu lam lấp lánh thần bí, lập tức cảm thấy toàn thân thoải mái, không quá hai nhịp hô hấp, vết thương nhẹ trên người đã lập tức khép miệng.

Bên dưới dãy núi.

Phần lớn người đang xem chiến đều cảm thấy hô hấp của mình

ngừng lại, dáng vẻ kinh hồn bất định.

- Lực lượng Phong Lôi của Triệu Phong dường như ẩn chứa một tia áo nghĩa hủy diệt bổn nguyên.

Hồng giáo chủ và Bạch Vân Đạo Tôn nhìn nhau, đều hết sức kinh ngạc.

Lực lượng hủy diệt sản sinh trong chớp mắt vừa rồi, khiến cho hai đại Tôn Giả đều động dung nếu như cường đại thêm vài phần, như vậy thì khó mà tưởng tượng nổi hậu qua sẽ như thế nào.

- Một chưởng vừa rồi của Vũ Thiên Ngô, cơ bản có thể giết chết hoặc đánh trọng thương Nửa bước Đan Nguyên cảnh. Còn may là Triệu Phong đã tham tu được một tia lực lượng Phong Lôi hủy diệt..

Thiết Ma khẽ thở phào một hơi.

Thế cục trước mắt, dường như Triệu Phong hơi chiếm thượng phong

Chủ yếu là, lực lượng huyết mạch của Triệu Phong có khả năng khôi phục quá mức mạnh mẽ, thương thế bình thường chỉ trong khoảnh khắc đã bình phục.

Nếu vậy, trong những trận chiến đấu cùng cấp độ, Triệu Phong cơ bản đã đứng ở thế bất bại rồi.

Phong Lôi Đồng Hỏa!

Triệu Phong còn không đợi Vũ Thiên Ngô xuất kích thì mắt trái đã hoán đổi thành Thanh Đồng sâu thẳm như vực, Thanh Phong Lôi Diễm sâu trong mắt chớp động tại vị trí hạch tâm, nổi lên một ngọn

lửa tím nhạt.

Phốc...

Một đạo Phong Lôi Diễm Quang mờ nhạt lóe lên, tại vị trí trung tâm là “ngọn lửa tím nhạt”, vặn vẹo thành một phong đoàn, phát ra một luồng khi tức hủy diệt bạo ngược, tiếng gào thét nổ vang, đánh trúng Vũ Thiên Ngô.

Vũ Thiên Ngô rên lên một tiếng, lâm vào tình cảnh nguy ngập.

Phong Lôi Đồng Hỏa sát nhập với một tia “Từ Diệt Viêm Hỏa” trong “Phong Lôi tử sắc”, phá hủy sinh cơ trong cơ thể, tạo nên thương thế khó chữa trị. Lực lượng Đồng Hỏa, còn điên cuồng thiêu đốt, tàn sát thế giới tâm hồn.

Chương 529: Huyết mạch chiến thiên vô song

Dựa vào khả năng không chế cường đại, Triệu Phong trải qua một đợt tấn công nhanh, nhất cử dồn Vũ Thiên Ngô vào hiểm cảnh.

Đây là tình huống chưa từng xuất hiện trong hai kỳ Chân Long hội trước.

Nhưng thân là Thiên Kiêu Chi Vương đương thế, sụ hiện hữu của bản thân bọn họ, đã là một kỳ tích rồi.

- Phó giáo chủ chiếm thượng phong rồi...

Mọi người bên dưới dãy núi, đều như ngừng thở, trong mắt lóe lên vẻ hưng phấn.

- Uy lực của Tử Diệt Phong Lôi này, quả nhiên cường đại.

Triệu Phong trôi nổi giữa không trung, tóc lam áo bào tung bay phất phới trong dòng cương phong mãnh liệt.

Lần này bế quan, thời gian kéo dài ba bốn tháng, khả năng lĩnh ngộ của hắn đối với Phong Lôi màu tím, có thể nói là đột nhiên tăng mạnh.

Một chiêu “Từ Diệt Phong Lôi Phá” và “Phong Lôi Đồng Hỏa” vừa rồi, đều sáp nhập với một tia lực lượng Phong Lôi tử sắc, xem nó như hạch tâm.

Uy lực vào lúc cuối cùng, hoàn toàn phá vỡ nhận thức của thế nhân.

Với tu vi Chân Chủ cấp tiểu thành của Triệu Phong, hai chiêu mang lực phá hoại tuyệt đối này, bất luận là chiêu nào cũng có thể đánh trọng thương Nửa bước Đan Nguyên cảnh, thậm chí là đánh chết.

Mặt khác.

Phành...

Chỉ trong giây lát, thương thế trên người Vũ Thiên Ngô đã mở rộng, công kích Phong Lôi Đồng Hỏa xuyên qua thế giới tinh thần, thế giới vật chất, bởi vì sáp nhập với lực lượng Từ Diệt Phong Lôi, cho nên lực phá hoại hết sức kinh người.

Bất luận là tâm hồn hay thân thể của Vũ Thiên Ngô, đều bị tổn thương không nhẹ.

Còn may hắn có chiến lực siêu quần, cộng thêm ý chí tinh thần cường đại đến mức không thể tưởng tượng nổi, nếu đổi lại là một cường giả cùng cấp độ khác, ít nhất đã bị Triệu Phong khiến cho tâm hồn trọng thương

- Cứ tiếp tục tình huống như vậy, Vũ Thiên Ngô rất có thể sẽ thua

- Sự tiến bộ của Triệu Phong quả thật kinh người.

Ánh mắt hai đại Tôn Giả sáng rực như đuốc.

Triệu Phong giờ phút này đã chiếm được ưu thế một phần là dựa vào thực lực của bản thân, ngoài ra, kỹ xảo chiến đấu và khả năng nắm bắt thể cục cũng là một nhân tố không thể bỏ qua.

- Triệu Phong ngươi quả nhiên không khiến ta thất vọng

Thanh niên tóc đen bị Phong Lôi Đồng Hỏa bao phủ, trong cơ thể đột nhiên kích phát lên một loại huyết mạch nào đó.

- A...

Mắt thường chỉ nhìn thấy một đạo “hư ảnh băng lãnh” thần bí từ cổ chí kim, hiện lên hình thái bóng người, cùng dung nhập một chỗ với thân thể của Vũ Thiên Ngô.

Bỗng nhiên, hào quang ảm đạm bên ngoài thân thể Vũ Thiên Ngô, đột nhiên lóe lên sáng rực, trên người kích phát một luồng ý chí chiến đấu xông thẳng lên trời cao.

“Hư ảnh băng lạnh” kia, chỉ có thể cảm giác tại phương diện tinh thần, phảng phất như hư vô, hoàn toàn chồng điệp lên người Vũ Thiên Ngô.

Cả hai tuy hai mà một.

Diệt!

Hai tay Vũ Thiên Ngô chấn động, cùng với “hư ảnh băng lãnh” chồng điệp kia, hoàn tất một loạt động tác, giống như chiến thần phụ thể.

Nhất cử nhất động đều mang theo một loại tinh thần ý chí chiến đấu không gì sánh nổi, lực lượng hủy diệt chư thiên thần quỷ, phá tan hết thảy lực lượng hư vô.

“Phốc” một tiếng, lực lượng “Phong Lôi Đồng Hỏa” trong nháy mắt bị nghiền nát.

Thiên Hạ Vô Song

Vũ Thiên Ngô giống như chiến thần phụ thể, một chưởng bổ ra, chưởng quang mỹ lệ thần bí, quét ngang thiên địa, bên trong chưởng thể dẫn phát uy năng nguyên khí thiên địa, gần như gấp đôi trước kia.

Hơn nữa, bên trong công kích, mơ hồ ẩn chứa một luồng ý chí chiến đấu kinh khủng phảng phất như thực chất, trùng kích linh hồn và tâm cảnh.

Một chưởng đó, có thể nói là kinh thiên địa nhiếp quỷ thần, cùng lúc tưởng chừng như do hai người thi triển.

Tâm thần Triệu Phong chấn động trên mặt hiện lên một tia kinh hãi, chiêu thức còn chưa đến, nhưng ý chí chiến đấu thiêu đốt, giống như một cơn sóng cực lớn, không ngừng liên tục trùng kích tâm cảnh và ý thức của hắn.

Còn may là tâm hồn của Triệu Phong vô cùng lớn mạnh, nếu đổi lại là Chân Chủ cấp đỉnh phong thậm chí Nửa bước Đan Nguyên cảnh khác, e rằng đã bị nghiền nát rồi.

- Tử Diệt Phong Lôi Phá!

Triệu Phong hít sâu một hơi, trong lòng bàn tay hiển hiện một tia quang hạch tím nhạt, xung quanh là Phong Lôi màu xanh vờn quanh, vặn vẹo thành một chùm tia sáng tím xanh hủy diệt thiên địa, bốn phía mang theo một trận Phong Lôi Quyên tràn ngập một loại khí tức cấm kỵ.

Phành...

Tiếng nổ mạnh như sơn băng địa liệt, hai luồng lực lượng cực hạn, va chạm vào nhau.

Hơi tiếp xúc, “Thiên Hạ Vô Song” của Vũ Thiên Ngô mơ hồ chiếm ưu thế nhất định, hình thái hư ảnh chưởng quang đánh đến trước người Triệu Phong

Ô... Ô... Ô... N... G!

Triệu Phong phản ứng cực nhanh, bên ngoài thân thể hiện lên một màn nước u lam như sóng biển, ngăn cản được dư âm của một kích cường thể kia.

Dù vậy, thân hình của hắn vẫn bị đẩy lui vài chục trượng

Hắn rõ ràng đã bị thương tại sao chiến lực lại đột nhiên tăng vọt như vậy...

Hô hấp của Triệu Phong trở nên dồn dập.

Hắn mở ra Thần Linh Nhãn, quan sát Vũ Thiên Ngô, “hư ảnh băng lãnh” chồng điệp lên thân thể, bắt nguồn từ một loại huyết mạch thần bí trong cơ thể, dưới trạng thái tinh thần ý chí chiến đấu cường đại kích phát ra.

Loại huyết mạch này giống như tương liên với tinh thần, trong mơ hồ, nguyên lý huyết mạch của hắn, khiến cho ngay cả Thân Linh Nhãn của Triệu Phong cũng không thể nhìn thấu, chứ đừng nói là phục chế lại chiến kỹ này.

- Huyết mạch Chiến Thiên Vô Song

Hồng giáo chủ và Bạch Vân Đạo Tôn, đồng thời nghẹn ngào thốt lên.

Lúc này, lực lượng huyết mạch trong cơ thể Vũ Thiên Ngô, đã chính thức bị kích phát, chiến lực tăng vọt, giống như chiến thần phụ thể.

Nhất cử nhất động loại tinh thần ý chí chiến đấu trên người Vũ Thiên Ngô, hoàn toàn có thể áp đảo cường giả dưới Đan Nguyên cảnh.

Hơn nữa, luồng lực lượng huyết mạch thần bí kia, có hiệu quả tăng phúc không thể tưởng tượng đối với chiêu thức chiến kỹ và ý cảnh.

- Vô Song bí kỹ - Loạn Vũ Xuân Thu.

Mái tóc đen của Vũ Thiên Ngô bay phất phới, toàn thân bao trùm quang hoa mỹ lệ, có vài phân tinh quang hóa, giống như một kiện áo giáp của chiến thần.

Giờ khắc này, bất luận là công kích hay là phòng ngự, đều có sự tăng trưởng lớn lao.

Phành...

Quyền chưởng của Vũ Thiên Ngô va chạm, từng đạo chưởng ảnh quyền quang khổng lồ phát ra, thế công như bài sơn đảo hải, mỗi một chưởng, mỗi một quyền, đều kèm theo ý chí tinh thần không gì sánh nổi, nghiền nát hết thảy.

- Đây quả thực là chiến thần phụ thể.

Đám người Thiết Ma, Khương Tam Phong, đều cảm thấy tâm linh rung động

Trái tim của đám người Thiết Huyết Giáo đều nhảy lên tới cổ họng.

Mọi người trơ mắt nhìn Vũ Thiên Ngô biến nguy thành an, nghịch chuyển thế cục, trong lúc giơ tay nhấc chân, uy năng vô cùng bá đạo, bức ép Triệu Phong liên tục lùi về sau.

Vài nhịp hô hấp qua đi.

Bịch bịch bịch...

Triệu Phong liên tục thối lui, màn sóng nước u lam bên ngoài thân thể, đã ảm đạm hơn phân nửa.

Cho dù hắn có thúc dục lực lượng Phong Lôi tử sắc đến cực hạn, cũng chỉ có thể miễn cưỡng đối kháng với Vũ Thiên Ngô mà thôi

- Phong Lôi Chi Dực!

Ánh mắt Triệu Phong trầm xuống trung tâm Chân Linh nguyên trong cơ thể, thấp thoáng một tia sáng tím nhạt, tia sáng tím nhạt này dung nhập với đôi cánh Phong Lôi, khiến nó ngưng kết, hình thành một một đôi “Phong Lôi Chi Dực” càng rực rỡ và rõ ràng hơn trước.

Cạch cạch cạch...

Trong lúc Phong Lôi Chi Dực chấn động trong phương viên mười dặm, lực lượng Phong Lôi trong thiên địa, đều lấy nó làm trung tâm hướng tới.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, Triệu Phong đã hóa thành một đạo tàn ảnh phong điện mơ hồ bất định, tốc độ lần nữa sánh ngang thậm chí vượt qua Vũ Thiên Ngô.

Sau khi dung nhập với Phong Lôi tử sắc, uy lực của Phong Lôi Chi Dực càng mạnh mẽ hơn, thậm chí còn tăng cường khả năng hô ứng

lực lượng Phong Lôi trong thiên địa của Triệu Phong trên phạm vi lớn.

Vụt...

Phong điện tàn ảnh liên tiếp kéo động xuyên qua xuyên lại giữa tầng mây trời.

Thân pháp của Triệu Phong không chỉ nhanh, mà còn sáp nhập "Huyễn đạo", nó bắt nguồn từ Tinh Thần Huyễn Thuật của hắn, không liên quan gì đến tấm bia cổ Phong Lôi.

Mạnh như Vũ Thiên Ngô, dưới sự gia trì của "huyết mạch Chiến Thiên Vô Song" cũng không thể bắt kịp quỹ tích thân pháp của Triệu Phong

Huyết mạch Chiến Thiên Vô Song tuy mạnh, nhưng chủ yếu tăng phúc công kích, tinh thần ý chí và phòng ngự. Tại phương diện tốc độ, lại không tăng phúc quá nhiều.

Vô Song Cái Thế!

Vũ Thiên Ngô lại lần nữa phát động một kích mang tính chất phạm vi, một chưởng này phảng phất như nuốt trọn Nhật Nguyệt. Cự chưởng cực quang thần bí rực rỡ phóng ra, xung quanh là một tia tinh huy băng lãnh chập chờn, hô ứng với uy năng nguyên khí thiên địa mênh mông cuồn cuộn, những nơi nó đi qua, vạn vật đều nát bấy.

Nhưng lần này, công kích của hắn lại không chính diện đánh trúng Triệu Phong

Triệu Phong dưới sự gia trì của "Phong Lôi Chi Dực", tốc độ và tính cơ động tăng mạnh, uy năng ý cảnh chiêu thức, đều có tăng phúc.

Không chỉ có thể. Năng lực dự đoán cường đại của Thần Linh Nhãn, cũng được tăng mạnh.

Phong Lôi Đồng Hỏa.

Tử Diệt Phong Lôi Phá.

Tử Diệt Phong Lôi Trảo.

Triệu Phong di động cao tốc, một mặt né tránh, một mặt phát động công kích mãnh liệt.

Đồng thuật viễn chiến, chiến kỹ phạm vi, sát chiêu cận chiến,... Thủ đoạn của Triệu Phong tầng tầng lớp lớp.

Phốc phốc...

Mọi người chỉ nhìn thấy hai đạo thân ảnh, xuyên qua xuyên lại giữa tầng mây, đánh đến khó phân thắng bại.

Đám người Thiết Huyết Giáo nhìn đến hoa mắt, có lúc, căn bản không nhìn rõ được tình huống cụ thể.

Nhưng có một điều có thể khẳng định.

Chiến cuộc đến lúc này, đã tiến vào giai đoạn giằng co rồi.

Trận chiến của hai đại Thiên Kiêu Chi Vương, đều có ưu có khuyết, trong chốc lát, khó có thể phân định thắng bại.

- Luận chiến lực chính thức, Vũ Thiên Ngô rõ ràng có ưu thế. Chẳng qua, năng lực khống chế cục diện của Triệu Phong quá mạnh mẽ,

đây là nhờ vào ưu thế huyết mạch đồng tử của hắn. Hơn nữa, tại phương diện tốc độ, hắn còn chiếm ưu thế tuyệt đối.

Bạch Vân Đạo Tôn thoáng thở dài.

- Đúng vậy, Vũ Thiên Ngô kích phát “huyết mạch Chiến Thiên Vô Song”. Theo lý thuyết thì sức chiến đấu vô địch trong đám cùng cấp. Nhưng Triệu Phong này hiển nhiên cũng là một dị số, không ngờ có thể bức Vũ Thiên Ngô đến nước này, thậm chí còn mơ hồ nắm quyền chủ động

Hồng giáo chủ cảm khái.

Trận chiến này, hai đại Thiên Kiêu Chi Vương, mơ hồ có phong thái vô địch trong đám cùng thế hệ.

Nhất định là mẩy chục thời đại sau này, không có bất kỳ thiên tài nào có thể so sánh với bọn họ.

Giữa tầng mây.

- Phá Diệt Thần Quang!

Trong mắt trái của Triệu Phong bắn ra một đạo Thanh Hồng quang rực rỡ chói mắt, kéo động vô số tia phong mang sắc bén, xuyên qua mây trời, phân liệt cắt xé vạn vật.

- Đây... Đây không phải là huyết mạch đồng thuật của Kim Dương gia sao?

Hai đại Tôn Giả có chút thất thần.

Phá Diệt Thần Quang được xưng là có thể phân liệt hết thảy công

pháp bí thuật.

Lúc này đây.

Triệu Phong phát động Phá Diệt Thần Quang phiên bản đầy đủ, đồng thời phân liệt cắt xé vật chất và tinh thần, nhằm đối phó với trạng thái gần như là vô địch của Vũ Thiên Ngô lúc này.

Phốc phốc..

Thanh Hồng quang đánh trúng Vũ Thiên Ngô, nhanh chóng phân liệt hai tầng phòng

Nhưng khiến Triệu Phong thất vọng chính là, Vũ Thiên Ngô được “hư ảnh băng lãnh” kia phụ thể, không hề chịu bất kỳ ảnh hưởng nào, chẳng qua chỉ có thể suy yếu công kích tinh thần và vật chất của đối phương mà thôi.

Hư ảnh băng lam kia, là hình thái do lực lượng huyết mạch kích phát ra, sự tồn tại của nó, không thể nào đánh giá nổi.

Điểm này, ngược lại có chút giống với “Di Thiên Chi Mâu” của Triệu Phong.

Vô Song bí kỹ - Loạn Vũ Xuân Thu.

Huyết mạch trên người Vũ Thiên Ngô kích phát ra càng lúc càng cường đại, mỗi một quyền một chưởng đánh ra, đều mang theo tinh thần ý chí chiến đấu không gì sánh nổi, lần lượt trùng kích tâm linh và cảnh giới của Triệu Phong.

Nếu không phải Triệu Phong có Thần Linh Nhãn, tâm hồn lớn mạnh tiếp cận Tôn Giả, vậy thì cho dù không bị chế ngự, cũng sẽ bị mài

mòn hết ý chí chiến đấu, không chiến mà bại.

- Chiến lực Vũ Thiên Ngô phát ra, càng ngày càng mạnh. Huyết mạch của hắn chẳng lẽ có thể kích phát không giới hạn?

Sắc mặt Triệu Phong dần có chút ngưng trọng.

Theo lý thuyết, bất kỳ bí kỹ huyết mạch nào, đều có một giới hạn tăng phúc mới đúng, thậm chí có một số bí kỹ còn phải trả giá đắt.

Nhưng Vũ Thiên Ngô trước mắt, càng chiến đấu lại càng cường đại.

Loại huyết mạch của hắn, hoàn toàn là vì chiến đấu mà sinh ra.

- Xem ra, muốn thắng Vũ Thiên Ngô, cần phải sử dụng hư ảnh Thần binh.

Ánh mắt Triệu Phong chớp động

Ý niệm tới đây, mắt trái của hắn biến thành một tầng u lam, bên ngoài thân thể bành trướng gợn sóng thủy lam mãnh liệt, bỗng nhiên chuyển hóa thành một mảnh hàn quang băng lãnh.

- Băng Hoàng Thương hiện!

Triệu Phong hít sâu một hơi, thúc dục lực lượng huyết mạch, trong lòng bàn tay hiển hiện hư ảnh “Băng Hoàng Thương”, bảng tinh lực rỡ tươi đẹp, hình thái của nó, so với lần trước, rõ ràng càng ngưng thực hơn.

Phù...

Một luồng hàn ý khủng bố không thể hình dung, thẩm thấu và đông

cứng cả một mảnh khu vực, tất cả vạn vật và nguyên khí thiên địa ở gần đó, đều lập tức đóng băng.

Phành...

Công kích của Vũ Thiên Ngô, vừa mới tiếp cận đã lập tức bị đóng băng, giống như hỏa diễm thiêu đốt, đột nhiên bị dập tắt, trở nên ảm đạm.

Chương 530: Luận thắng bại

Tàn ảnh Thần binh Địa cấp vừa hiện, chiến cuộc trong khoảnh khắc liền nghịch chuyển. Rắc rắc...

Hư ảnh quang thương giống như băng lam. Tinh mỹ huyễn lệ, quét ngang nơi nào thì vạn vật nơi đó đều ngưng kết, đông cứng biến giòn, vang lên từng trận răng rắc, hóa thành vô số vụn băng.

- Hư ảnh Thần binh Địa cấp.

- Trong tay Triệu Phong không ngờ lại có tàn phiến Thần binh địa cấp.

Hai đại Tôn Giả ở bên dưới, đều kinh hãi động dung

Phóng mắt khắp Đại lục Thanh Hoa này, dường như không có Thần binh Địa cấp nguyên vẹn thực sự. Một số Tôn Giả, trong tay có được tàn phiến Thần binh Địa cấp, cực ít linh kiện tàn binh nguyên vẹn, có thể nói là vô cùng khó khăn.

Mà lúc này.

Tàn phiến Thần binh Địa cấp, lại xuất hiện trong tay Thiên Kiêu Chi Vương đương thế, hơn nữa còn có thể vận dụng thành công, mọi người hiển nhiên đều cảm thấy kinh thế hãi tục rồi.

Về phần Thần binh Địa cấp nguyên vẹn, hai đại Tôn Giả quả thật không thể tưởng tượng nổi.

- Phá!

Triệu Phong thúc dục lực lượng huyết mạch, vận dụng một phần khí tức lực lượng áo nghĩa của “Băng Hoàng Thương” trong cơ thể, hiển hiện ra hiệu quả của tàn binh Địa cấp.

Sắc mặt Vũ Thiên Ngô đại biến, chiến kỹ có mạnh mẽ hơn nữa, cũng bị Triệu Phong lập tức đóng băng rồi nghiên nát.

Phành...

Huyết mạch khắp toàn thân hắn đông cứng, bị khí tức cường đại của hư ảnh Thần binh Địa cấp ảnh hưởng, đẩy lui hơn mười trượng

Triệu Phong cũng không lập tức truy kích, bởi vì lực lượng Thần binh Địa cấp quả thật quá kinh khủng, nếu như không khống chế, giết chết Nửa bước Đan Nguyên cảnh cũng rất dễ dàng

Lúc trước, tại Bách Phần cấm địa, Triệu Phong vừa xuất ra hư ảnh bí thuật tinh thần Địa cấp, liền đánh cho Khô Lâu đường chủ không có lực phản kháng chút nào, trực tiếp xin tha mạng

Bây giờ, các phương diện của Triệu Phong đều có tăng phúc, phát động Thần binh Địa cấp, uy lực hơn xa trước kia.

- Hừ! Tàn phiến Thần binh Địa cấp sao?

Chiến ý trên người Vũ Thiên Ngô không tiêu tan, ngạo nghễ cười lạnh một tiếng, đưa tay móc vào hư không một trảo.

Vụt...

Một chuôi kiếm tàn phá dài chừng ba tấc, xuất hiện trong tay hắn,

ngưng hiện một đạo kiếm ảnh tàn phá, thoáng cái, một luồng uy năng Kiếm Đạo Vương Giả quân lâm thiên hạ, uy hiếp toàn trường

Chuôi kiếm này... Là tàn phiến Thần binh Địa cấp?

Triệu Phong thoáng sững sờ.

Hắn lấy được Băng Hoàng Thương cơ bản xem như nguyên vẹn, có chút khác biệt với tàn phiến kia.

Đương nhiên, Triệu Phong cũng không cách nào vận dụng toàn bộ Băng Hoàng Thương chỉ có thể vận dụng được một phần, tương đương với thúc dục tàn phiến Thần binh Địa cấp mà thôi.

- Chuôi kiếm tàn phá này, lúc còn nguyên vẹn, e rằng chính là vũ khí của Vương Giả Hư Thần cảnh.

Luồng khí tức kinh khủng phát ra từ chuôi kiếm, khiến cho hai vị Tôn Giả đều run sợ.

Thiên Hạ Vô Song!

Vũ Thiên Ngô cùng hư ảnh băng lãnh chồng điệp, động tác nhất trí, chuôi kiếm tàn binh Địa cấp phát ra kiếm ảnh, phát ra một tầng tinh huy mỹ lệ lấp lánh, đánh ngược về phía Triệu Phong

Cùng lúc đó...

Triệu Phong thúc dục thương ảnh màu lam băng tinh hoa mỹ, phong điện chập chờn, tử quang hiện động hung hăng quét tới.

Đinh... Phốc phốc...

Lực lượng áo nghĩa của hai loại Thần binh Địa cấp va chạm vào nhau, khí tức khủng bố, lập tức ngưng kết cả một mảnh hư không

Dưới trận hỏa tinh bắn tung tóe, thương ảnh Băng Lam mà Triệu Phong thúc dục, đã bị đâm thủng một lỗ nhỏ.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, u năng hàn lực khủng bố, lập tức ngưng kết thanh kiếm quang tàn phá mà Vũ Thiên Ngô phát ra.

A...

Hai luồng khí tức của hư ảnh tàn phiến Thần binh Địa cấp, xen lẫn một chỗ, sinh ra từng trận gợn sóng cấm kỵ.

Khóe miệng của Triệu Phong và Vũ Thiên Ngô đều tràn ra vết máu.

Khác biệt ở chỗ thương thế trên người Triệu Phong dưới sự chữa trị khôi phục của lực lượng huyết mạch, liền nhanh chóng khép miệng.

Dù sao thì đây cũng là tổn thương do khí tức lực lượng của Thần binh Địa cấp mang đến, cho nên tạo thành một lực cản vô hình, ngăn cản hắn khôi phục thương thể.

Tình huống của Vũ Thiên Ngô lại càng không ổn.

Vết thương bên ngoài thân thể hắn, tốc độ khôi phục chậm hơn một nửa.

Còn may là hắn đang trong trạng thái “huyết mạch Chiến Thiên Vô Song”, lực phòng ngự kinh người, mà khả năng khôi phục cũng không phải tầm thường

- Không tốt, nếu cứ tiếp tục đánh nữa, sẽ có nguy hiểm đến tính

mạng

Hai đại Tôn Giả ở bên dưới, đồng loạt biến sắc.

Bởi vì lúc này, lực lượng mà hai đại thiên kiêu cái thế nắm giữ, đã vượt qua cực hạn của bản thân, thậm chí đạt tới tình trạng có thể uy hiếp Tôn Giả.

- Dừng tay...

Trong tầng mây phía xa xa, truyền đến một đạo âm thanh chấn động thiên địa, nguyên khí thiên địa giống như thủy triều, bắt đầu cuồn cuộn, tạo nên một uy áp vô hình bao phủ khắp phương viên hơn mười dặm.

Lúc thanh âm kia vang lên, Bạch Vân Đạo Tôn và Hồng giáo chủ đều cảm thấy tâm linh chấn động đột nhiên cảm thấy một luồng áp lực khó hiểu.

Vụt...

Nguyên khí cuộn trào che trời lấp đất, một nam tử anh vĩ siêu phàm, xuất hiện giữa Triệu Phong và Vũ Thiên Ngô.

- Tôn Giả Vũ Tinh Thần.

Hồng giáo chủ bật thốt, liền nhận ra thân phận của người đến.

- Mở!

Cánh tay Vũ Tinh Thần từ từ vung lên, mắt thường chỉ nhìn thấy một tầng hư ảnh bàn tay trong suốt mỹ lệ, dần dần biến lớn, từ trên cao ép xuống gắt gao bao trùm lấy hai luồng lực lượng của Thân binh Địa

cấp.

Phành phành.

Hại đại Thiên Kiêu Chi Vương, bị một luồng lực lượng cương nhu sát nhập, thôn tính, trực tiếp bị chấn lui hơn nửa dặm.

Khí huyết Triệu Phong sôi trào, thiếu chút nữa phun ra một búng máu.

Tập trung nhìn lại, chỉ thấy hai luồng lực lượng cấm kỵ do hư ảnh Thần binh Địa cấp va chạm sinh ra, đã bị Vũ Thiên Ngô bao phủ, phong cấm, không thể nhúc nhích.

Vài nhịp hô hấp sau...

Phốc...

Lực lượng cấm kỵ do va chạm vừa rồi sinh ra, đã bị Vũ Tinh Thần triệt để chôn vùi.

Vũ Tinh Thần thoáng thở phào một hơi, hung hăng liếc nhìn Vũ Thiên Ngô, quát:

- Ngươi thật là to gan lớn mật, thúc dục không tiết chế “huyết mạch Chiến Thiên Vô Song” như vậy, hậu quá thế nào, ngươi há có thể gánh chịu được?

Vũ Thiên Ngô trầm mặc không nói.

Nhưng tinh thần ý chí chiến đấu trên người hắn, bắt đầu nhanh chóng biến mất, toàn thân uể oải giống như khúc gỗ.

Hiển nhiên.

Sau khi thúc dục huyết mạch Chiến Thiên vô Song thì sẽ gặp phải chút tác dụng phụ.

Mà loại huyết mạch này, một khi thúc dục quá độ, dường như hậu quả còn đáng sợ hơn.

- Tàn binh Địa cấp, há có thể để cho Chân Chủ cấp sử dụng? Nếu như không phải ta kịp thời đuổi tới, khó mà bảo toàn được tính, mạng cho các ngươi.

Vũ Tinh Thần bình định khí tức, ánh mắt nhàn nhạt quét nhìn Triệu Phong.

Triệu Phong không phủ nhận, hồi tưởng lại chuyện vừa rồi, trên mặt khó tránh khỏi có chút kinh hãi.

Nếu như chỉ là lực lượng của một kiện tàn binh Địa cấp, hắn còn có thể miễn cưỡng khống chế.

Nhưng nếu như là khí tức lực lượng của hai kiện Thần binh Địa cấp va chạm vào nhau, sẽ sinh ra lực lượng cấm kỵ cắn trả, ngay cả Tôn Giả cũng phải tránh lui.

- Vũ Tinh Thần, may mà ngươi kịp thời đuổi tới.

Hồng giáo chủ thở phào một hơi.

Vào thời khắc mấu chốt cuối cùng, Triệu Phong và Vũ Thiên Ngô thúc dục tàn binh Địa cấp đọ sức, hai vị Tôn Giả mặc dù có thể ngăn lại, nhưng cũng không bảo đảm có thể giữ an toàn không thương tổn cho hai đại Thiên Kiêu Chi Vương.

Mà Tôn Giả Vũ Tinh Thần, lại có được năng lực này.

Hắn cưỡng ép khống chế lực lượng cấm kỵ do hai đại Thần binh Địa cấp va chạm tạo ra, đồng thời bóp chết chôn vùi triệt để, không khiến Triệu Phong và Vũ Thiên Ngô bị thương

Sắc mặt Vũ Tinh Thần trở nên hòa hoãn, chào hỏi hai vị Tôn Giả.

Nhưng ông ta cũng không ở lại đây lâu.

- Thiên Ngô, thời gian không còn nhiều nữa, lập tức lên đường. Lần kỳ ngộ này, phải hai mươi năm mới có một lần.

Sắc mặt Vũ Tinh Thần có chút dứt khoát, đưa tay đè chặt bả vai của con trai.

- Được.

Vũ Thiên Ngô gật đầu, thần sắc có chút uể oải, khí huyết toàn thân suy yếu.

Trước khi đi.

Hắn liếc nhìn Triệu Phong một cái, thấp giọng nói:

- Trước khi rời khỏi Thanh Hoa Vực, còn có thể gặp được đối thủ cường đại như ngươi, quả thật vượt xa dự liệu của ta.

Triệu Phong không khỏi ngạc nhiêu

Không khó suy đoán, Vũ Thiên Ngô đã quyết tâm phải đánh trận chiến này.

Trước khi chiến đấu, Vũ Thiên Ngô căn bản không nghĩ rằng mình lại không chiến thắng

- Trong số những người cùng thế hệ trên khắp Đại lục, ngươi chính là đối thủ duy nhất của ta.

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Sự cường đại của Vũ Thiên Ngô, đồng thời cũng nằm ngoài dự liệu của Triệu Phong

Trước khi thúc dục hư ảnh Thần binh Địa cấp, hắn chỉ có thể đánh ngang tay với Vũ Thiên Ngô, cho dù sử dụng lực lượng khí tức Thần binh Địa cấp, cũng khó có thể chiến thắng

- Chẳng qua, sau khi đánh xong trận này, lần tái chiến sau Có lẽ phải mất năm năm... Mười năm... Thậm chí càng lâu hơn.

Khí tức toàn thân Vũ Thiên Ngô, ảm đạm tới cực điểm.

Năm năm... Mười năm... Thậm chí càng lâu hơn?

Triệu Phong không khỏi giật mình.

Dường như Vũ Thiên Ngô sắp phải rời khỏi Thanh Hoa Vực, mà nơi hắn muốn đến, lại cực kỳ xa xôi.

- Không bằng chúng ta hãy ước định, mười năm sau sẽ tái chiến một trận nữa.

Trên mặt Vũ Thiên Ngô đầy vẻ ủ rũ mệt mỏi, ngay cả mí mắt cũng không mở ra nổi.

Tác dụng phụ của việc thúc dục “huyết mạch Chiến Thiên Vô Song” quá độ, đang không ngừng trùng kích tinh thần và ý thức của hấu

- Được, hẹn mười năm sau.

Triệu Phong gật đầu đáp ứng.

Hắn cũng biết rằng sau khi đạt đến Chân Chủ cấp, thực lực tu vi tinh tiến càng lúc càng chậm chạp, một bình cảnh, cũng phải mất đến vài chục năm

Đối với tương lai mà nói, thời gian mười. Năm cũng không phải là quá xa xôi.

- Xuất phát!

Vũ Tinh Thần cắt ngang đối thoại của hai người, kéo theo Vũ Thiên Ngô, hóa thành một đạo hoa ảnh mỹ lệ, chỉ trong vài nhịp hô hấp đã dung nhập vào tầng mây phía Chân trời.

Một lát sau...

Vũ Tinh Thần đã kẻo theo Vũ Thiên Ngô, bay ra xa mấy trăm dặm có dư.

- Phụ thân, nếu không phải người ra tay ngăn cản, trận chiến này, người thắng cuối cùng, liệu có phải là ta không?

Mí mắt Vũ Thiên Ngô nhẹ nhàng run rẩy.

- Huyết mạch Chiến Thiên Vô Song trên lý thuyết có thể kéo dài vô hạn, thông qua chiến đấu, không ngừng kích phát chiến lực của bản

thân. Nếu như tiếp tục kéo dài, phần thắng của ngươi sẽ rất lớn.

Tôn Giả Vũ Tinh Thần cũng không phủ nhận.

Nếu như Triệu Phong lúc này nghe được câu nói đó, nhất định sẽ khiếp sợ không thôi.

Thế gian không ngờ lại có loại huyết mạch đáng sợ bực này, có thể kéo dài vô hạn, không ngừng ma luyện tăng cường chiến lực.

Vũ Thiên Ngô nghe vậy, khóe miệng khẽ nhếch lên một nụ cười, dường như cảm thấy cao hứng đối với sự tán đồng của phụ thâu

- Thế nhưng...

Lời nói của Vũ Tinh Thần đột nhiên xoay chuyển, trầm giọng nói:

- Nếu thúc dục huyết mạch Chiến Thiên Vô Song quá độ, hậu quả rất có thể là ngươi chiến thắng nhưng ngươi chết. Còn Triệu Phong thua, lại có thể sống sót.

- Phụ thân...

Vẻ mặt Vũ Thiên Ngô thoáng trì trệ, có chút thất sắc.

- Bởi vậy, người thắng cuối cùng... Là Triệu Phong!

Vũ Tinh Thần hừ lạnh một tiếng.

Vũ Thiên Ngô nghe vậy, dường như có chút không phục.

Chẳng qua.

Câu nói tiếp theo của phụ thân, lại khiến hắn lập tức á khẩu, không trả lời được:

- Nhìn dòng chảy lịch sử, bất luận thắng bại vinh nhục, người có thể sống sót đến cuối cùng, mỉm cười lúc cuối cùng, mới là người chiến thắng thật sự.

Vũ Thiên Ngô lâm vào trầm tư.

Huyết mạch Chiến Thiên Vô Song trước khi sinh mệnh lực và linh hồn hao tổn hết, trên lý thuyết là có thể tăng cường đến vô hạn quả thật là diệu dụng nghịch thiên

Nhưng hậu quả của nó, chính là sau cuộc chiến, phải trả “một cái giá đắt” tương ứng.

Nói đơn giản là.

Ngươi “tiêu hao” bao nhiêu, sau trận chiến phải “hoàn trả” bấy nhiêu. Đây là đạo lý cân đối của thiên địa.

Dựa theo tình hình chiến đấu của Vũ Thiên Ngô và Triệu Phong

Nếu như Vũ Thiên Ngô cuối cùng chiến thắng thân thể và linh hồn sẽ tiêu hao cực lớn, rất có khả năng khiến hắn tử vong

Còn Triệu Phong thì huyết mạch có năng lực khôi phục quá mức mạnh mẽ, tốc độ lại mạnh hơn một bực, muốn trong thời gian ngắn đánh bại hắn khả năng rất nhỏ.

Vũ Thiên Ngô muốn chiến thắng phải trả một cái giá rất đắt, tương đương với “tử vong”.

- Thiên Ngô, không cản miễn cưỡng, mau ngủ đi. Việc tiếp theo, cứ giao cho vi phụ.

Giữa hai đầu lông mày của Vũ Tinh Thần, chợt lộ ra một tia yêu thương

Ông ta đặt Vũ Thiên Ngô đang dần chìm vào giấc ngủ ở sau lưng, tận lực khiến cho tốc độ phi hành càng vững vàng hơn.

Trên thực tế.

Trận chiến vừa rồi, Vũ Tinh Thần ở ngoải xa, cũng đứng im lặng, quan sát quá trình chiến đấu rất lâu.

Cuối cùng.

Triệu Phong và Vũ Thiên Ngờ kết thúc với kết cục “bất phân thắng bại”, điều này đối với Vũ Tinh Thần mà nói, chính là tình huống lý tưởng nhất.

Bởi vì con đường phát triển của Vũ Thiên Ngô quá mức thuận lợi, cần một kình địch để ma luyện tâm tính của hắn, tránh cho lòng tin cua hắn bành trướng quá mức.

Nhưng ông ta không biết rằng Triệu Phong cũng đồng thời hưởng thụ loại ma luyện tâm tính này.

Chương 531: Tôn giả chặn giết

Trên đỉnh núi.

Triệu Phong đưa mắt nhìn hai phụ tử Vũ Tinh Thần rời đi. Trên mặt lộ ra một tia ngưng trọng.

Sau khi từ Truyền thừa Ngoại Vực trơ về, thực lực của hắn lần lượt nhảy vọt, các phương diện tu vi, ý cảnh, tâm hồn lực lượng, huyết mạch đồng thuật,... Đều tăng mạnh. Một năm gần đây, thậm chí còn tham tu được vài tia lực lượng áo nghĩa Tử Diệt Phong Lôi.

Chiến lực bực này, dưới Đan Nguyên cảnh, tự nghĩ có thể đánh khắp Đại lục vô địch thủ.

Chẳng qua, trận chiến ngày hôm nay, đã khiến cho ngạo ý và sự tự phụ sản sinh trong lòng hắn, có phần nào thu liễm.

- Thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân, thế giới Ngoại Vực có không biết bao nhiêu thiên tài huyết mạch cường đại, ta bây giờ chăng qua chỉ đứng trên đỉnh cao tại Thanh Hoa Vực mà thôi.

Trong mắt Triệu Phong bắn ra thần quang, lộ vẻ kiên quyết.

Chỉ có không ngừng tiến bộ phát triển, khai thác càng nhiều tiềm lực của bản thân, mới có thể từng bước đuổi kịp hoặc vượt qua những kỳ tích truyền thuyết không thể chạm tới.

- Triệu Phong, thương thế của ngươi thế nào?

Hồng giáo chủ và Thiết Ma, trước sau phá không bay đến.

Trận chiến vừa rồi, Triệu Phong và Vũ Thiên Ngô không xuất hiện thương vong thì bọn họ đã phải cảm tạ trời đất rồi.

- Ta không sao.

Triệu Phong vui vẻ nói, trên người hiện động một tầng nước ôn nhuận màu lam lấp lánh, từ trong cơ thể vận chuyển ra ngoài, rửa sạch lục phủ ngũ tạng, khiến toàn thân đều cảm thấy thoái mái.

Từ khi chiến đấu chấm dứt đến bây giờ, thương thế của hắn, cơ bản đã khôi phục bảy tám phần.

Hồng giáo chủ và Thiết Ma liếc nhìn nhau, không khỏi lộ ra một tia kinh dị, nếu đánh lâu dài, ưu thể của Triệu Phong có lẽ là lớn nhất, ít nhất thì hắn có thể sống lâu hơn người khác.

Sau khi trận chiến này kết thúc.

Triệu Phong cũng quay trở về thân phận Phó giáo chủ của Tổng Đà Thiết Huyết Giáo.

Chẳng qua, Phó giáo chủ như hắn lại nhẹ nhàng hơn Thiết Ma rất nhiều, cũng không chính thức chủ trì những sự vụ trong Giáo nữa.

Ngoài ra.

Tại Thiên Bồng đại quốc hiện nay, Thiết Huyết Giáo đã bao trùm hết thảy thế lực trong thiên hạ, các thể lực cơ bản đều thân phục, ít nhất bê ngoài không có thể lực nào dám khiêu chiến quyền uy của Thiết Huyết Giáo.

Bởi vậy.

Phần lớn thời gian của Triệu Phong, đều dùng vào việc tham tu.

Đối với huyết mạch đồng tử, hắn cũng bắt đầu hệ thống hóa, chỉnh sửa và hoàn thiện lại toàn bộ.

Trước mắt mà nói, huyết mạch đồng tử của hắn, theo tu luyện tăng trưởng, Đồng lực không ngừng ngưng luyện.

Chẳng qua, bởi vì giới hạn cấp độ, cho nên huyết mạch đồng thuật của Triệu Phong rất khó có bước tiến triển lớn.

- Trên Đại lục hiện nay, bí kỹ huyết mạch đồng tử của ba đại thế gia, cơ bản đều bị ta học rồi.

Triệu Phong rốt cuộc đã phát hiện một tia cực hạn.

Thân ở Thanh Hoa Vực, hắn khó có thể học được huyết mạch đồng thuật mới.

Đương nhiên.

Trọng điểm tham tu của hắn, vẫn là truyền thừa “Tấm bia cổ Phong Lỏi”.

Trước mắt, việc tìm hiểu Phong Lôi tử sắc, đã đạt được một phần mười.

Một phần mười, thoạt nhìn thì ít.

Kỳ thực khả năng vận dụng bí kỹ Tử Diệt Phong Lôi của Triệu Phong, đã có thể đánh chết Nửa bước Đan Nguyên cảnh bình

thường

Ngoài ra

Triệu Phong cũng không lơ là việc tham tu Băng Hoàng Thương

Băng Hoàng Thương là Thần binh truyền thừa Địa cấp, tương đối khá nguyện vẹn, Triệu Phong càng tìm hiểu sâu thì càng có thể vận dụng khí tức lực lượng Thân binh Địa cấp mạnh hơn.

Nhưng trước mắt.

Triệu Phong lại không dám đem “Băng Hoàng Thương” ra sử dụng chính thức.

Trên lý thuyết, lực lượng tâm hồn của hắn lớn mạnh đến mức tiếp cận Tôn Giả, ý cảnh tinh thần cũng không thua Nửa bước Đan Nguyên cảnh bình thường muốn trực tiếp vận dụng Băng Hoàng Thương cũng không phải là không có khả năng

Chẳng qua, một kiện Thần binh Địa cấp tương đối nguyên vẹn, hoặc là Thần binh truyền thừa, đều không thể dễ dàng lộ ra ngoài, bởi vì nó quá mức kinh thế hãi tục rồi.

Cho nên, trước mắt Triệu Phong vẫn không dám đem ra thử

Chớp mắt một cái, nửa năm đã trôi qua

Trong nửa năm này, các phương diện của Triệu Phong đều củng cố tinh tiến, nhưng vì bản thân tại Thanh Hoa Vực đã đạt đến cực hạn, cho nên vẫn không có đột phá rõ ràng

- Chủ nhân, tài nguyên thu thập được trong nửa năm qua, đã tiêu

hao sắp hết rồi.

Thanh âm của Khô Lâu đường chủ, thông qua Minh Tâm Chủng truyền vào đầu Triệu Phong

- Tiến độ như thế nào?

Tâm thần của Triệu Phong rót vào trong Vạn Quỷ Châu.

Bên trong Vạn Quỷ Châu, mặt đất ẩm ướt lạnh lẽo, các loại quỷ vụ âm khí âm u tràn ngập.

Một khu vực trong đó, có năm bộ quỷ thi Chân Chủ cấp, đứng thành một hàng khí tức thực lực, phần lớn là Chân Chủ cấp tiểu thành hoặc đại thành.

Năm bộ quỷ thi Chân Chủ cấp này, tài liệu chủ yếu bắt nguồn từ những thi thể bên trong Bách Phần cấm địa, khí tức hoàn toàn bất đồng với quỷ thi bình thường

Hai bộ Ám Ngân Độc Thi ban đầu của Triệu Phong thì đứng ở một góc khác, khí tức thực lực tiếp cận Chân Chủ cấp đại thành, nhưng thi độc này đối với tồn tại dưới Đan Nguyên cảnh, có thể nói là “kiến huyết phong hầu”, không thể dùng lẽ thường để cân nhắc.

Nói cách khác.

Trong tay Triệu Phong hiện nay, đã nắm giữ bảy bộ quỷ thi Chân Chủ cấp, nếu như để ngoại nhân biết được chuyện này, không biết sẽ tạo nên chấn động như thế nào.

Phải biết rằng

“Tứ tộc” của Thiên Bồng đại quốc, số lượng Chân Chủ cấp cộng lại, cũng chỉ có năm sáu người.

- Kế hoạch Bách Thi chỉ mới hoàn thành được 5% mà thôi.

Triệu Phong nhíu mày, dáng vẻ dường như có chút bất mãn.

Hai bộ Ám Ngân Độc Thi của hắn, không tính vào trong “kế hoạch Bách Thi”.

- Chủ nhân, hiện nay tốc độ luyện chế của ta đã không phải là vấn đề nữa rồi, mà là tài nguyên càng lúc càng thưa thớt, thường xuyên không đủ sử dụng

Khô Lâu đường chủ cười khổ nói.

Triệu Phong ngược lại cũng không hoài nghi.

Luyện chế quỷ thi Chân Chủ cấp, mặc dù tài nguyên thi thể, hắn đều có. Nhưng một số tài nguyên khác, tại Thanh Hoa Vực này, lại cực kỳ hiếm thấy.

Cho dù hắn phát động thế lực lớn như Thiết Huyết Giáo, thỉnh thoảng tham gia một vài đấu giá hội cao cấp thì số lượng tài nguyên sưu tập được, vẫn không đủ.

- Đợi một thời gian nữa, sau này sẽ có biện pháp có được tài nguyên. Đúng rồi, thực lực của ngươi khôi phục đến đâu rồi?

Lời nói của Triệu Phong đột nhiên xoay chuyển.

Bên trong Vạn Quỷ Châu, khí tức của Khô Lâu đường chủ, so với Tôn Giả chính thức, có lẽ đã không còn thua kém quá nhiều.

- Đã khôi phục được sáu bảy thành thực lực vào thời kỳ toàn thịnh, có thể miễn cưỡng quần nhau một lát với Tôn Giả bình thường. Nếu như gặp phải Tôn Giả cường đại, ví dụ như Vũ Tinh Thần, e rằng cũng không chống đỡ được mấy chiêu.

Khô Lâu đường chủ đáp.

Nghe vậy, Triệu Phong lại tương đối hài lòng.

Khô Lâu đường chủ khôi phục được sáu bảy thành chiến lực, thực lực đã vượt xa Nửa bước Đan Nguyên cảnh rồi.

Nếu như không sử dụng đòn sát thù là Thần binh Địa cấp, chính diện chiến đấu, e rằng Triệu Phong cũng khó nhỉnh hơn Khô Lâu đường chủ được.

Thời gian trôi qua cực nhanh, thấm thoát đã hai ba tháng sau.

Lúc này.

Kế hoạch Bách Thi của Triệu Phong, đã miễn cưỡng đạt tới 6%, tổng cộng có sáu bộ quỷ thi Chân Chủ cấp.

- Đáng tiếc, tài nguyên chưa đủ, nếu không thì số lượng quỷ thi Chân Chủ cấp đã ngoài mười bộ rồi, như vậy có thể tổ kiến lại mô hình “Bách Thi Trớ Chú đại trận” như cũ. Một khi gom góp đủ năm mươi bộ, như vậy có thể hạn chế sâu sắc thực lực của Tôn Giả. Nếu gom góp đủ 100 bộ, thậm chí còn có thể uy hiếp đến tính mạng của Tôn Giả.

Khô Lâu đường chủ có chút tiếc nuối.

Trong hốc mắt của hắn, hai luồng lửa u hồng nhảy lên, trong lòng hết sức hiếu kỳ, không biết Triệu Phong sẽ dùng biện pháp gì để kiếm được số tài nguyên khổng lồ còn thiếu đó.

Ít nhất, với hiện trạng của Thanh Hoa Vực, Triệu Phong muốn tổ kiến được "quân đoàn Bách Thi", không mất trăm năm thì khó mà làm được.

Đối với bí mật này, Triệu Phong vẫn kín miệng như bưng, không để lộ chút thông tin nào.

Một ngày nọ...

Triệu Phong lại lần nữa lên đường, xuất phát đi "Từ Tấn đại quốc" ở Bắc đại lục, tham gia một đấu giá hội cỡ lớn.

Từ thông tin lộ ra ngoài, đấu giá hội lần này, sẽ có một số tài nguyên mà Triệu Phong đang cần gấp.

Tại nơi hoang dã, phía trước là địa vực sơn mạch phức tạp khổng lồ.

Vụt...

Triệu Phong hóa thành một đạo phong ảnh điện quang, xuyên qua từng tòa rừng núi lớn, tốc độ cực nhanh.

Nếu là Chân Chủ cấp bình thường, liên tục phi hành mấy ngàn dặm đã là không tệ rồi.

Mà Triệu Phong, ý cảnh cường đại, tâm hồn lớn mạnh tiếp cận Tôn Giả, khả năng hô ứng nguyên khí thiên địa còn vượt xa gấp mười lần Chân Chủ cấp bình thường

Đạt tới trình độ của hắn, hoặc là một vài Nửa bước Đan Nguyên cảnh, liên tục phi hành mấy vạn dặm, cũng không phải là chuyện khó.

Tới một lúc nào đó...

Trong tầm mắt xuất hiện một ngọn núi cực lớn, cao tới ngàn trượng đỉnh núi chìm trong mây, cả ngọn núi trải dài phương viên trăm dặm.

- Bàng Vân Thiên Phong này chính là một vị trí trọng yếu để tiến nhập Tử Tấn đại quốc từ phía Nam, có thể nhìn thấy từ mấy nghìn dặm.

Trong đầu Triệu Phong đã xuất hiện địa đồ tương ứng.

Ngọn núi lớn như vậy, cho dù trong địa đồ Đại lục cũng có biểu thị.

Đột nhiên.

Mắt trái của Triệu Phong nhảy lên, chợt nhìn về phía đỉnh “Bàng Vân Thiên Phong”.

Trên thực tế.

Giữa sườn núi Bàng Vân Thiên Phong đều là mây mù lượn lờ.

- Người nào!

Triệu Phong cảm thấy một luồng khí tức rét lạnh đâm thẳng vào tâm hồn, với cảnh giới và lực lượng tâm hồn của hắn, vẫn cảm thấy có chút nguy cơ bất an.

Hắn lập tức chuẩn bị dùng Thần Linh Nhãn quan sát.

- Tam Nhãn Thần Quang!

Một đạo Liệt Nhật Hồng Quang rực rỡ, mang theo diễm khí thiêu đốt vạn vật, giống như lưu tinh Liệt Diễm, xuyên qua hư không “ầm” một tiếng, đánh tới Triệu Phong

- Là ngươi... Tam Nhãn Thánh Tử!

Trong mắt trái của Triệu Phong lập tức bắn ra một đạo Thạnh Liệt Hồng Quang lạnh lẽo rực rỡ, nhẹ nhàng nghiên nát đạo Tam Nhãn Thần Quang của đối phương

Chỉ thấy giữa tầng mây, hiển hiện thân ảnh một thanh niên tóc vàng thân hình như đao gọt, chính là Tam Nhãn Thánh Tử.

Chỉ một Tam Nhãn Thánh Tử, Triệu Phong tự nhiên sẽ không để vào mắt.

Thế nhưng sắc mặt hắn lại trở nên ngưng trọng ánh mắt xuyên thấu cả tầng mây.

Một luồng uy năng băng hàn ngưng kết đông cứng thiên hạ, phảng phất như từ thiên địa tự nhiên ấp đến, khí thế che trời lấp đất.

Trong khoảnh khắc đó, Triệu Phong dường như tiến vào Cực Bắc băng vực.

- Huyền Băng Nữ Vương!

Trong lòng Triệu Phong phát lạnh, có chút thất sắc.

Trong tầm mắt, một mỹ nhân váy trắng đầu đội Phượng Vương Băng Quan, tay cầm Băng Cốt quyền trượng từ trên trời giáng xuống thần thái như Băng Tuyết nữ vương.

Huyền Băng Nữ Vương giống như đặt mình trong trung tâm nguyên khí thiên địa, hàn uy to lớn của Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, phảng phất đến từ thiên nhiên, hàn lực vô hình, thẩm thấu phương viên hơn mười dặm.

Rắc rắc...

Trong không khí, nước đóng thành băng khắp phương viên mười dặm, dùng mắt trái cũng có thể thấy được tốc độ ngưng kết băng sương

Thân thể huyết dịch Triệu Phong đều có dấu hiệu kết băng đây còn là dưới tình huống huyết mạch của hắn, có thể hấp thu chuyển hóa hàn năng

- Thắng Thiên, ngươi ở bên cạnh quan sát, dùng huyết mạch Thánh Nhãn tập trung khóa chặt Triệu Phong là được.

Trong mắt phượng của Huyền Băng Nữ Vương phát ra sát cơ dày đặc, nhưng không hề lãnh đạm chút nào, lập tức phân phó Tam Nhãn Thánh Tử ở cách đó không xa.

Trước khi vây giết Triệu Phong Huyện Băng Nữ Vương đã lường trước tình huống Triệu Phong sử dụng “Phong Lôi Chi Dực”, tốc độ sẽ được gia trì hết sức khủng bố, nói không chừng còn có thủ đoạn trốn thoát nào đó.

- Huyền Băng Nữ Vương, ngươi quả nhiên không chịu từ bỏ, muốn thay Tam Nhãn Thánh Tử xuất đầu báo thù sao?

Sắc mặt Triệu Phong trở nên nghiêm túc.

Một mình đối diện với Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, đối với hắn mà nói, đây vẫn là lần đầu tiên.

- Triệu Phong nếu ngươi chịu ra lợi ích của truyền thừa vô danh kia, bản cung sẽ lưu lại cái mạng nhỏ của ngươi.

Cánh tay trắng nõn nà của Huyền Băng Nữ Vương vung lên, hàn khí huyền băng trong thiên địa đột nhiên gào thét, kinh thiên động địa, mắt thường chỉ nhìn thấy một trận băng quang hàn phong đường kính một dặm, từ trên trời ập xuống hoàn toàn “bao trùm” khu vực của Triệu Phong

Băng quang hàn phong này, mang theo hàn lực băng phong cường đại, đủ để xé nát Chân Chủ cấp bình thường ở trong khu vực đó.

Một chiêu này, cho dù không giết chết Triệu Phong cũng có thể tạo thành trói buộc mạnh mẽ.

- Lưu cho ta một mạng? Huyền Băng Nữ Vương, Tam Nhãn Thánh Tử, bây giờ các ngươi thu tay lại, vẫn còn một cơ hội đấy.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

Rầm...

Huyền Băng Nữ Vương bấm tay một cái, băng quang hận phong đường kính một dặm, từ khắp bốn phương tám hướng nhanh chóng tập trung vây khốn Triệu Phong ở trung tâm.

- Triệu Phong đây là ngươi gieo gió gặt bão mà thôi.

Tam Nhãn Thánh Tử ở phía khác, gấp rút vận chuyển huyết mạch Thánh Nhãn, Đồng lực vô hình, tập trung tại khu vực của Triệu

Phong

Hắn không cầu có thể đánh chết Triệu Phong, chỉ phụ trách việc trói buộc năng lực hành động của Triệu Phong mà thôi.

Chương 532: Đánh chết tôn giả

Một bên là chiêu thức vây giết có tính phạm vi, từ trên trời ập xuống của “Tôn Giả”, một bên là Đồng lực Thần Quang của Tam Nhãn Thánh Tử toàn lực tập trung

Dưới loại tình huống này, cho dù Triệu Phong có phát động “Phong Lôi Chi Dực”, cũng không nắm chắc có thể phá vòng vây. Tránh thoát cả hai loại công kích.

Nhưng Triệu Phong đặt mình trong hiểm cảnh, dương như cũng không hề có ý tứ trốn tránh.

Phù...

Một tầng sương mù u ám, chập chờn trước người Triệu Phong

Trong sương mù, bỗng nhiên xuất hiện một Bộ khô lâu hình người, xương cốt toàn thân là hai màu kim ngân giao thoa, trong hốc mắt lóe lên hai luồng Hỏa diễm u hồng.

- Đó là...

Khoảnh khắc Huyền Băng Nữ Vương và Khô Lâu đường chủ đối mặt, tâm linh nàng chợt thoáng run rẩy.

Một luồng khí tức tinh thần hủ thực tử âm, xâm nhập vào người, mạnh như Tôn Giả Đan Nguyên cảnh Huyền Băng Nữ Vương, cũng cảm thấy một trận âm hàn khó chịu.

Dù sao thì Khô lâu đường chủ cũng là Tôn Giả am hiểu “Tinh Thần quỷ đạo”, nếu là thời kỳ đỉnh phong, Tôn Giả cùng cấp, tại phương diện tinh thần, nhất định sẽ bị hắn ăn mòn đến chết.

Giờ phút này.

Triệu Phong và Khô lâu đường chủ, đứng cùng một trận doanh, ứng phó với tầng băng quang hàn phong khổng lồ đang không ngừng vây sát.

- Khặc khặc... Công pháp truyền thừa của Huyền Băng Cung...

Khô lâu đường chủ cười âm hiểm một tiếng, trong tay xuất hiện một sợi “Cốt Tiên” hai màu kim ngân giao thoa, khẽ rụng một cái, diễm khí đỏ tía không ngừng hiện động, giống như một bộ cốt long bị thiêu đốt nhảy múa.

Phốc... Phành...

Xung quanh tầng băng quang hàn phong, dưới một roi Kim Ngân cốt Tiên của Khô Lâu đường chủ quật xuống lập tức tầng tầng vỡ tan.

Nhưng băng quang hàn phong mà Huyền Băng Nữ Vương phát động, thuộc về công kích kéo dài có tính phạm vi, liên tục không ngừng hút ra nguyên khí Huyền Băng trong thiên địa, cho nên băng quang hàn phong sẽ không bị tiêu diệt dễ dàng như vậy.

- Tử Diệt Phong Lôi Phá!

Đối diện với Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, Triệu Phong cũng không hề bảo lưu, trong lòng bản tay hiển hiện một tia quang hạch tím nhạt, xung quanh chập chờn thanh phong, thoáng vặn vẹo một chút, bắn

ra một chùm tia sáng Tử Thanh, bốn phía xung quanh đều là Phong Lôi Quyển tràn ngập khí tức cấm kỵ.

Phốc... Ầm ầm...

Chùm tia sáng Tử Thanh kia mang theo một vòng Phong Lôi Quyển, phát ra khí tức hủy diệt, băng quang hàn phong vừa đến gần liền bị nghiền nát.

Nhất thời.

Dưới sự liên hợp của Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ, hai người đã thành công ngăn cản thể công vây giết của Tôn Giả Đan Nguyên cảnh.

Khô Lâu đường chủ đã khôi phục sáu bảy thành chiến lực, chỉ ngăn cản một nửa thế công cũng không có áp lực gì, Kim Ngân cốt Tiên trong tay tung bay, đánh ra từng trận ô quang diễm ảnh cốt long.

Cho dù là một vài công kích hàn lực còn sót lại, rơi xuống trên người Khô Lâu đường chủ, cũng không đáng kể chút nào.

Khung xương kim ngân của Khô Lâu đường chủ, có thể sánh ngang Luyện thể giả cốt đạo cùng cấp, cho dù không phải ở trạng thái đỉnh phong, nhưng vẫn có thể hóa giải sáu bảy thành tổn thương do công kích của Tôn Giả mang lại.

Nếu so sánh.

Lực lượng áo nghĩa của Từ Diệt Phong Lôi mà Triệu Phong thi thúc dục đến cực hạn, chỉ miễn cưỡng hóa giải một nửa thế công khác, còn thân hình vẫn phải thừa nhận một lượng lớn hàn năng cường đại ăn mòn.

Ục ục...

Cũng may, hắn thúc dục lực lượng huyết mạch, Băng Thủy chuyển hoán, vừa có thể hấp thu được hàn năng cũng vừa có thể chữa trị được thương thể.

Triệu Phong không khỏi cảm khái, giữa mình và Khô Lâu đường chủ, vẫn có sự chênh lệch nhất định.

- Thì ra là một Tôn Giả bị trọng thương

Huyền Băng Nữ Vương ở trên đỉnh đầu cười lạnh một tiếng. Ngọc thủ của nàng nhấn xuống một cái, chỉ thấy một tòa sơn ảnh băng quang khổng lồ, đường kính chừng trăm trượng hàn năng dày đặc, ầm ầm đè xuống khí thế kinh thiên.

Sơn ảnh băng quang kia trong quá trình ép xuống hư không đại địa mơ hồ rung lắc, phảng phất như núi băng sụp đổ, không phải sức người có thể chống lại.

Không tốt.

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ, đồng thời thất sắc.

Công kích của Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, mỗi chiêu mỗi thức đều trở thành trung tâm nguyên khí thiên địa mênh mông thậm chí còn dung hợp làm một thể với uy năng của thiên nhiên.

Hô hấp của Triệu Phong như cứng lại, cảm giác sơn ảnh băng quang cực lớn kia, mang theo nguyên khí thiên địa tự nhiên, uy năng vô hạn.

Khu vực của hắn, giống như bị bịt kín, chỉ còn chờ chết.

Huống chi phương xa, còn có Tam Nhãn Thánh Tử quấy rồi.

Phành...

Sơn ảnh băng quang đường kính trăm trượng giống như núi băng thiên nhiên sụp đổ, một luồng lực lượng và hàn lực kinh khủng dâng trào, khiến cho hai người bên dưới, cảm thấy thân hình lắc lư.

Khô Lâu đường chủ còn miễn cưỡng có thể ngăn cản, nhưng Triệu Phong lại thiếu chút nữa đã thổ huyết.

Vào thời khắc mấu chốt, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong lại hoán đổi, trở thành hàn đàm u lãnh thấu xương.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Mái tóc lam của Triệu Phong bay múa, đằng sau xuất hiện hư ảnh băng quang cao lớn ngạo nghễ, đầu đội vương miện, tay cầm cự kiếm màu đen, bên dưới là vương tọa bị đóng băng

Thoáng chốc, phàm là Huyền Băng hàn lực tiếp cận với Triệu Phong đều bị hư ảnh băng quang và vương tọa bên dưới hấp thu chuyển hóa.

Dù vậy, cũng chỉ có thể khiến cho Triệu Phong hóa giải hàn lực ăn mòn đến từ sơn ảnh băng quan mà thôi.

Còn bản thân tòa sơn ảnh băng quang kia như ẩn chứa uy năng tự nhiên mênh mông có thể nghiền nát một kẻ tu vi Nửa bước Đan Nguyên cảnh thành cặn bã ngay lập tức.

Vào thời khắc mấu chốt.

- Tam Nhãn Thần Quang- Kim Ô Phần Thế!

Xa xa, con mắt thứ ba trên trán Tam Nhãn Thánh Tử, phát ra một vầng kim quang diệu nhật rực rỡ.

Phành...

Một luồng ánh sáng hình thái diễm điểu Kim ô ba chân, hóa thành một đạo Liệt Dương Thần Quang xuyên qua trời mây, đánh thẳng về phía Triệu Phong

Cừu hận của Tam Nhãn Thánh Tử đối với Triệu Phong có thể nói là không đội trời chung

Đồng lực và công kích của hắn hắn, đều tập trung nhằm vào Triệu Phong

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Triệu Phong đành phải phân thần phát động Đồng Hỏa, ngăn cản công kích của Tam Nhãn Thánh Tử.

Nhưng chính vì vậy, cho nên uy năng tự nhiên mênh mông đến từ tòa sơn ảnh băng quang gần như ép Triệu Phong ứng phó đến cực hạn.

Còn may là phần lớn áp lực được Khô Lâu đường chủ gánh vác.

Giờ phút này.

Trong hốc mắt Khô lâu đường chủ, chợt hiện lên một tia “mừng rỡ”

hiếm thấy.

- Nếu như Triệu Phong chết dưới nguy cơ bực này, Minh Tâm Chủng ở sâu trong tâm hồn của ta, cũng sẽ không còn bất kỳ lực uy hiếp nào nữa.

Đương nhiên.

Khô Lâu đường chủ cũng không dám giở trò, khả năng khống chế cục diện của Triệu Phong nhờ vào Thần Linh Nhãn, khiến cho không có bất kỳ kẻ nào có thể giở trò được.

Hắn chi mơ hồ chờ mong hi vọng áp lực đến từ Huyền Băng Nữ Vương càng lớn hơn một chút.

- Băng Hoàng Thương... Hiện!

Lúc này, trong lòng bàn tay Triệu Phong đột nhiên xuất hiện “Hư ảnh Băng Lam” mờ nhạt.

Phù...

Một luồng hàn ý khủng bố, không thể hình dung thẩm thấu và đông cứng cả một khu vực, nguyên khí thiên địa và vạn vật ở xung quanh, lập tức bị đông cứng.

Thương ảnh Băng Lam rực rỡ huyễn lệ, đâm lên đỉnh đầu, vạn vật đều bị đông cứng nghiền nát, sơn ảnh băng quang cực lớn, thế không thể đỡ, đột nhiên bong ra từng mảng hóa thành vô số vụn băng

Hư ảnh Thần binh Địa cấp vừa hiện, chiến lực của Triệu Phong thậm chí còn áp đảo Khô Lâu đường chủ một bậc.

- Phá!

Triệu Phong và Khô Lậu đường chủ, đồng thời tăng cường thế công, lúc này mới có thể đánh vỡ sát chiêu của Huyền Băng Nữ Vương.

- Khô Lâu đường chủ, chúng ta có mấy thành nắm chắc đánh chết Huyền Băng Nữ Vương?

Thanh âm của Triệu Phong thông qua Minh Tâm Chùng truyền đến Khô Lâu đường chủ.

Cái gì? Đánh chết vị Tôn Giả trước mắt?

Khô Lâu đường chủ thiếu chút nữa lảo đảo, khuôn mặt thoáng run rẩy một trận.

- Chủ nhân, muốn bảo vệ tính mạng dưới công kích của vị Tôn Giả này, đã phải trả một giá vô cùng thảm trọng thậm chí còn chưa chắc có thể thành công, về phần đánh chết nàng ta, e rằng xác suất là không thành, trừ phi ta tại thời kỳ đỉnh phong như vậy còn có một hai thành cơ hội.

Ánh mắt Khô Lâu đường chủ có chút u oán.

Hắn rất khó hiểu, với năng lực khống chế cục diện bằng Thần Linh Nhãn của Triệu Phong chẳng lẽ lại không nhìn ra cục diện?

Nhưng mà.

Há có cục diện nào mà Triệu Phong lại không nhìn ra chứ?

Hắn và Khô Lâu đường chủ liên thủ, e rằng hai người phải trả một

cái giá thảm trọng mới có thể đánh lui Huyền Băng Nữ Vương, đồng thời giữ được tính mạng

Cho dù thành công, e rằng Khô Lâu đường chủ cũng sẽ bị đánh trở về nguyên hình.

- Hừ, chiến đấu với bổn cung, còn dám phân tâm.

Khóe miệng Huyền Băng Nữ Vương nhếch lên một tia trào phúng cánh tay phất một cái, xuất hiện một đầu Băng Phong Quyền Long, mơ hồ truyền đến tiếng rồng ngâm, uy năng còn hơn hai lần công kích trước.

Trái tim Khô Lâu đường chủ siết chặt, lần này lại gặp phải áp lực càng lớn hơn.

- Ha ha, không hổ là Tôn Giả, nhưng vậy cũng tốt.

Một âm thanh cười nhạt, phát ra từ thiếu niên tóc lam.

Cười? Hắn còn cười được sao?

Sắc mặt Khô Lâu đường chủ tái mét, nếu như Triệu Phong bỏ mình, hắn đơn thương độc mã đối diện với Huyền Băng Nữ Vương, như vậy quá nửa cũng sẽ vẫn lạc tại đây.

Ừm?

Khô Lâu đường chủ đột nhiên phát hiện một tia dị thường Triệu Phong dường như không hề thúc dục hư ảnh Thần binh Địa cấp nữa.

Vụt...

Trong tay hắn đột nhiên xuất hiện một khối Long Ngọc Phù.

- Đó là...

Trên bầu trời, trái tim Huyền Băng Nữ Vương mơ hồ đập mạnh một cái, có một loại bất an khó hiểu.

- Ngọc Long bảo hộ, mở ra!

Long Ngọc Phù trên tay Triệu Phong bỗng nhiên lóe sáng phát ra một luồng hư ảnh Chân Long cổ xưa cực lớn, dáng vẻ ngưng thực rõ ràng

A...

Trong thiên địa truyền đến tiếng gào thét trầm thấp của Thượng cổ Chân Long, hư ảnh Chân Long cổ xưa cực lớn kia, phát ra một luồng sức mạnh vô thượng bao trùm thiên địa.

- Cái... Đó là...

Khô Lâu đường chủ và Huyền Băng Nữ Vương ở trên đỉnh đầu, đều cảm thấy một luồng uy áp linh hồn mênh mông không thể phỏng đoán.

- Đây chẳng lẽ là Hư Thần thủ hộ trong truyền thuyết... Thế nhưng...

Sâu trong linh hồn Khô Lâu đường chủ, truyền đến một luồng áp lực khổng lồ, thân thể cứng ngắc, hai luồng hỏa diễm u hồng trong hốc mắt, gần như đình trệ bất động

Một khắc này.

Nguyên khí thiên địa trong phương viên mấy trăm dặm, phảng phất bị một sức mạnh to lớn vò hình giam cầm, một loại áp bách đến từ linh hồn, khiến cho tất cả sinh linh trong nghìn dặm đều kinh hãi phủ phục.

- Diệt cho ta!

Triệu Phong thúc dục Long Ngọc Phù, nhắm chuẩn Huyền Băng Nữ Vương, bấm tay một cái.

Phù...

Hư ảnh Chân Long cổ xưa cực lớn, phá không phóng tới Huyền Băng Nữ Vương, mang theo thần uy mênh mông của Thượng cổ Chân Long, không gì có thể trái nghịch. Những nơi luồng sức mạnh này đi qua, nguyên khí thiên địa chấn động có cảm giác rung chuyển càn khôn.

Rắc rắc...

Đầu tiên là Băng Phong Quyển Long, vừa va chạm, liền bị nghiền thành mãnh vụn.

Hai luồng lực lượng này, căn bản không phải cùng một cấp bậc.

- Không... Không thể...

Huyền Băng Nữ Vương hét lên một tiếng, thế nhưng dưới luồng khí tức và sức mạnh to lớn của Thượng Cổ Chân Long, linh hồn thể xác như bị giam cầm, muốn tránh cũng không thể tránh thoát.

Trên thực tế.

Tốc độ công kích của Ngọc Long bảo hộ không nhanh, quỹ tích lại vô cùng rõ ràng

Thế nhưng Huyền Băng Nữ Vương lại không thể trốn thoát.

Sau khi thực lực đạt tới một cấp độ nào đó, tất cả đều sẽ phá vỡ lẽ thường

- A...

Huyền Băng Nữ Vương gào lên một tiếng thảm thiết, tầng phòng ngự cường đại, giống như giấy mỏng lập tức bị xé rách.

Mạnh như Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, dưới thần uy vô thượng rung chuyển càn khôn này, cũng bị chôn vùi, hóa thành bụi bặm.

- Cung chủ...

Tam Nhãn Thánh Tử ở xa xa, bị dọa cho hồn phi phách tán, toàn thân run rẩy, sắc mặt tái nhợt.

Tôn Giả Đan Nguyên cảnh sừng sững đỉnh phong Đại lục, không ngờ lại bị một cái Long Ngọc Phù trong tay Triệu Phong đánh chết.

- Uy lực của Ngọc Long bảo hộ này, rõ ràng còn mạnh hơn cả “Hư Thần thủ hộ” mà Diệp Yên Vũ đã từng sử dụng

Triệu Phong cưỡng chế sự rung động trong lòng, thầm nghĩ.

Đồng thời, trên Long Ngọc Phù lại xuất hiện một đạo vết rạn nứt, hào quang ảm đạm quá nửa.

Có thể nói Ngọc Long bảo hộ và Hư Thần thủ hộ là cùng một loại, nhưng càng đặc thù hơn, vật liệu chế tác nên nó, thậm chí còn ẩn chứa một tia huyết mạch của Thượng cổ Chân Long.

Mà Khô Lâu đường chủ ở bên cạnh cũng trọn mắt há hốc mồm, trong lòng thầm đồ mồ hôi lạnh một phen.

Hắn tuyệt đối không ngờ lằng Triệu Phong lại thâm tàng bất lộ như vậy, trực tiếp xuất chiêu sát thủ, đánh chết Tôn Giả Đan Nguyên cảnh.

Đúng lúc này.

Triệu Phong thu hồi Long Ngọc Phù lại, như có như không liếc nhìn Khô Lâu đường chủ.

Khô Lâu đường chủ thầm giật mình, cảm thấy lạnh run, một loại bất an chạy dọc từ lòng bàn Chân đến đỉnh đầu, toàn thân như hãm vào hầm băng.

Chương 533: Trở về tử thánh 1

- Triệu Phong đang cảnh cáo ta, cho dù không có Minh Tâm Chủng, hắn vẫn còn thủ đoạn khác để dồn ta vào chỗ chết.

Khô Lâu đường chủ hồi hộp, nghĩ lại vẫn còn sợ.

Triệu Phong rõ ràng có đòn sát thủ như “Ngọc Long bảo hộ”, lại chậm chạp không đem ra sử dụng vào thời khắc mấu chốt mới lấy ra dùng, có thể thấy được dụng tâm của hắn.

Lúc trước.

Khô Lâu đường chủ từng nảy sinh một ý niệm, đó là mượn cơ hội lần này đề nghịch tập trốn thoát.

Nếu như hắn sớm biết trong tay Triệu Phong có át chủ bài khủng bố bực này, cho dù không có Minh Tâm Chủng uy hiếp thì Khô lâu đường chủ cũng không dám phản bội.

Uy lực của Ngọc Long bảo hộ, thật sự khủng bố, trực tiếp miễu sát Tôn Giả Đan Nguyên cảnh.

Mà “Hư Thần thủ hộ”, chỉ có thể đánh trọng thương hoặc đánh lui Tôn Giả Đan Nguyên cảnh.

- Ừm.

Ánh mắt của Triệu Phong từ trên người Khô Lâu đường chủ thu hồi,

trong lòng thỏa mãn.

Lần này gặp phải Huyền Băng Nữ Vương đuổi giết, hắn sớm đã có hậu thủ, chuẩn bị sử dụng “Ngọc Long bảo hộ”.

Nhưng nếu đơn giản sử dụng thì lại không thể phát huy được hiệu quả lớn nhất.

Triệu Phong sử dụng vào lúc cuối cùng, đầu tiên là có thể tăng thêm kinh nghiệm giao phong với Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, tiếp đó là không khiến mục tiêu đề phong

Quan trọng hơn là... Còn có thể thuận tiện chấn nhiếp Khô Lâu đường chủ một phen.

Theo thời gian trôi qua, Khô Lâu đường chủ sớm muộn cũng khôi phục thực lực thời kỳ đỉnh phong khi đó, hắn sẽ có chiến lực của Tôn Giả Chân chính.

Trước khi Khô Lâu đường chủ vẫn chưa hoàn toàn khôi phục thực lực, Triệu Phong phải lưu lại bóng ma trong lòng hắn đã.

Cùng lúc đó.

- Chạy mau...

Tam Nhãn Thánh Tử ở phía xa, đã bị dọa cho bể mật, lập tức tỉnh ngộ, nhanh chóng phi độn.

- Chủ nhân, để ta!

Khô Lâu đường chủ muốn biểu thị sự trung tâm, vì vậy chủ động xin đi giết giặc.

Triệu Phong có chút hứng thú, gật đầu đáp ứng.

Vụt...

Tại chỗ lưu lại một đạo tàn ảnh mơ hồ, Khô Lâu đường chủ đã biến mất vô ảnh vô tung

Khoảnh khắc tiếp theo.

Chỉ thấy một đạo ô tuyến kim ngân giao thoa, lọt vào mây xanh, nhanh chóng rút ngắn khoảng cách với Tam Nhãn Thánh Tử.

Khô Lâu đường chủ dù sao cũng có sáu, bảy thành chiến lực thời kỳ đỉnh phong tốc độ thân pháp vượt xa Nửa bước Đan Nguyên cảnh, Triệu Phong dưới tình huống không sử dụng Phong Lôi Chi Dực, chưa chắc có thể nhanh hơn Khô Lâu đường chủ.

- U Hồn Tử Trảo!

Vẻ mặt Khô Lâu đường chủ trở nên âm trầm, một tay vẽ ra, một móng vuốt sắc bén đỏ sậm xuất hiện trong hư không tiếng rít bén nhọn phát ra, xuyên thấu linh hồn.

- Không tốt, là công kích Hồn đạo.

Tâm hồn Tam Nhãn Thánh Tử cảm thấy rét lạnh, khí tức từ vong bao phủ thể xác và tinh thần.

Công kích tinh thần, chỉ có thể nhằm vào ý thức tâm thần, nhưng công kích Hồn đạo, với công kích tinh thần bình thường cấp độ càng cao hơn, thủ pháp càng huyền diệu hơn.

Phốc phốc...

Mặc dù Tam Nhận Thánh Tử đã phát động Phá Diệt Thần Quảng xuyên thủng một lỗ lớn trên móng vuốt sắc bén kia, nhưng vẫn còn một nửa uy năng xuyên qua thân thể hắn.

- A...

Tam Nhãn Thánh Tử lú lên một tiếng thê lương, vẻ mặt tái nhợt, lúc tím lúc xanh.

Một kích “U Hồn Tử Trảo” kia, trực tiếp đả thương tâm hồn của hắn, cướp đoạt không ít tinh phách nguyên khí của Tam Nhãn Thánh Tử.

Linh hồn của Tam Nhãn Thánh Tử bị thương cơ năng sinh mệnh trong cơ thể cũng bị tàn phá.

Quá trình chiến đấu tiếp theo, căn bản không cùng một cấp bậc.

Tam Nhãn Thánh Tử không kiên trì quá hai chiêu thì đã bị Khô Lâu đường chủ đánh chết.

Khô Lâu đường chủ mang theo vẻ mặt kính cẩn, đem chiến lợi phẩm của Tam Nhãn Thánh Tử dâng lên Triệu Phong

Chỉ tiếc là uy lực của Ngọc Long bảo hộ quá mạnh mẽ, đã hoàn toàn nghiền nát mọi vật phẩm trên người Huyền Băng Nữ Vương.

Triệu Phong kiểm tra một lượt những vật phẩm trong Trữ Vật Giới Chỉ của Tam Nhãn Thánh Tử.

Ồ!

Đột nhiên, ánh mắt của Triệu Phong dừng lại trên một quyển cổ thư bằng da.

Quyển cổ thư bằng da này, viết chi chít những văn tự cổ đại.

Học thức của Triệu Phong hiện nay đã không còn như xưa, trong mắt chợt lóe lên tinh quang lẩm bẩm:

- Đoạt... Mục... Cấm... Thuật?

Thì ra.

Trên quyển cổ thư nhỏ này, ghi chép lại nguyên lý của một loại Tàn Thiên cấm thuật.

- Đáng tiếc, những lý luận này lại không trọn vẹn.

Triệu Phong có chút tiếc nuối.

Lý luận cũng không có nghĩa là pháp môn bí thuật thực tế, nó chỉ là những suy nghĩ trừu tượng chưa trải qua thực tê khảo cứu.

Huống chi, lý luận “Đoạt Mục cấm thuật” này, còn là Tàn Thiên.

- Đoạt Mục cấm thuật, ta cũng đã từng nghe qua, nghe nói là cướp đi huyết mạch đồng tử của người khác, cấy gh ép lên thân thể mình Đây cũng là một thủ đoạn gián tiếp có được huyết mạch đồng tử.

Khô Lâu đường chủ giải thích

Triệu Phong nghe vậy, không khỏi mở rộng tầm mắt, không ngờ trên thế gian còn có loại cấm thuật hại người lợi ta như vậy.

- Đương nhiên, “Đoạt Mục cấm thuật” cơ bản đã thất truyền trên thế gian, chỉ còn lại một vài lý luận không trọn vẹn. Hơn nữa, cho dù có pháp môn cấm thuật nguyện vẹn thì xác suất thành công cũng chịu rất nhiều nhân tố ảnh hưởng, có thể nói là tỉ lệ khá thấp.

Khô Lâu đường chủ thở dài, nói.

- Đoạt Mục cấm thuật? Chẳng lẽ lúc trước hai người Kim Dương gia chủ truy sát ta, là vì...

Triệu Phong không khỏi chợt suy tư.

Nếu như chỉ vì ghen ghét huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, hai người Kim Dương gia chủ cũng không đến mức phái mạo hiểm như vậy.

Thế nhưng

Nếu như có thể cướp được huyết mạch đồng tử của Triệu Phong vậy thì mọi chuyện lại khác, cho dù xác suất thành công là cực kỳ nhỏ đi nữa.

Vụt...

Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhãn, đem toàn bộ nội dung lý luận của Tàn Thiên “Đoạt Mục cấm thuật” phục chế lại, đồng thời thể ngộ được đôi chút.

Khiến Triệu Phong thất vọng chính là, lý luận về cấm thuật này, chỉ dừng lại trên lý thuyết, còn đối với phương áp dụng cụ thể, lại không đề cập đến.

Đương nhiên.

Những lý luận trong Tàn Thiên “Đoạt Mục cấm thuật”, cũng khiến học thức của Triệu Phong được mở rộng

- Xuất phát thôi.

Triệu Phong để Khô Lâu đường chủ trở lại Vạn Quỷ Châu, còn mình thì một đường tiến thẳng đến Từ Tấn đại quốc.

Từ Tấn đại quốc, chính là một trong ba Đại quốc tại Bắc đại lục, luận thực lực thì còn trên cả Thiên Bồng đại quốc.

Nửa tháng sau...

Triệu Phong tham gia đấu giá hội, thu mua những tài liệu cần thiết, sau đó quay trở về Thiên Bồng đại quốc.

Sau khi trở về Thiết Huyết Giáo, Triệu Phong vẫn phát động nhân lực vật lực, tích cực thu thập tài liệu.

Trong Vạn Quỷ Châu, chỉ cần có đầy đủ tài liệu, Khô Lâu đường chủ sẽ bắt tay vào luyện chế quỷ thi trớ chú.

Hiện nay...

Tu vi của Khô Lâu đường chủ đã khôi phục quá nửa, hiệu suất luyện chế cũng tăng mạnh

Hơn nữa, hắn còn chủ động giúp Triệu Phong tìm đọc điển tịch, tham khảo “Bách Phần cấm địa”, để ngày sau có thể xây dựng “Bách Thi Trớ Chú đại trận”.

Việc luyện chế, Triệu Phong giao hết toàn bộ cho Khô Lâu đường

chủ, còn phần lớn thời gian của mình, đều dành cho việc tu luyện.

Chớp mắt.

Nửa năm đã trôi qua...

Trong nửa năm qua, Triệu Phong vẫn cần tu khổ luyện, ngẫu nhiên xuất động ra tay tiêu diệt vài cường giả dư nghiệt của Xích Nguyệt Ma Giáo.

Chẳng qua.

Nửa năm qua, Triệu Phong phát hiện tiến triển tu vi của mình, sau khi tiếp cận Chân Chủ cấp đại thành, càng lúc càng trở nên chậm chạp.

“Chậm chạp” này, là so với tốc độ tiến cấp của Triệu Phong trước kia mà thôi.

Nếu so với thiên tài bình thường thì còn nhanh hơn gấp mười lần, dù sao thì tâm hồn và ý cảnh của Triệu Phong cũng vượt xa tu vi rất nhiều.

Vì thế.

Triệu Phong đi tìm Hồng giáo chủ.

- Thanh Hoa Vực dù sao cũng chỉ là tiểu Vực, chịu sự hạn chế tại các phương diện như nguyên khí thiên địa, tài nguyên. Khiến cực hạn tấn chức chỉ đến Đan Nguyên cảnh. Bởi vậy, càng tiếp cận Đan Nguyên cảnh, tu vi tiến cấp càng trở nên chậm chạp hơn.

Hồng giáo chủ đáp.

Triệu Phong rốt cuộc đã biết được đáp án, điều này so với suy đoán của cá nhân hắn, không bàn mà hợp.

- Đương nhiên, với tiến độ của ngươi trước mắt, thêm hai ba năm, đột phá Chân Chủ cấp đại thành, cũng không phải vấn đề, như vậy đã xem như thần tốc lắm rồi.

Hồng giáo chủ cười nói.

- Vậy có phương pháp nào có thể tu luyện nhanh hơn hay không?

Triệu Phong hỏi.

- Ví dụ như “Tam Thánh Sơn” ở Tam Thánh Điện. Chính là thánh địa tu hành, nổi danh tại Quần Đảo vực cổ Thanh. Nồng độ nguyên khí thiên địa, gấp mười lần chỗ chúng ta.

Hồng giáo chủ nói đến đây, lại đề nghị Triệu Phong gia nhập Tam Thánh Điện.

Triệu Phong vẫn cự tuyệt.

Từ đó về sau, tần suất tu luyện của Triệu Phong đã giảm xuống

Khoảng thời gian tiếp theo, dư nghiệt của Xích Nguyệt Ma Giáo, cùng với đám tàn quân sức lực đầy đủ, mọc lên khắp nơi trên Đại lục giống như nấm.

Xu thế này, lập tức khiến cho Đại lục Thanh Hoa có khả năng lâm vào chiến loạn.

Vì thế.

Thiết Huyết Giáo lại một lần nữa mờ đại hội, hiệu lệnh tất cả thế lực lớn tại Đại quốc, tiêu diệt thế lực Ma Giáo tại phụ cận Thiên Bồng đại quốc.

- Hồng giáo chủ, Ma Giáo tập trung lực lượng càng lúc càng đông đảo, uy hiếp tới ngàn vạn sinh linh của Đại quốc.

- Trong số đó, dường như còn có thân ảnh cường giả của Ngoại Vực.

Trong đại điện của Thiết Huyết Giáo, bầu không khí có chút gấp gáp.

Thế cục của Đại lục trước mắt, tổng thể mà nói, trận doanh của liên minh Thánh Vực và Thập Đại Tông Phái vẫn chiếm ưu thế lớn.

Thế lực của Ma Giáo không ngừng phản công, khiến cho lòng người khắp nơi bàng hoàng cảm thấy áp lực sâu sắc.

- Theo tin tức từ chiến trường phương xa truyền về, cao tầng của liên minh Thánh Vực và Xích Nguyệt Ma Giáo đã giao phong mấy lần rồi.

- Kết quả thế nào?

- Tất nhiên là liên minh Thánh Vực chiến thắng nhưng đây hình như chỉ là nước cờ thăm dò của Ma Giáo.

Bên trong Thiết Huyết Giáo, đám cao tầng xôn xao thảo luận.

Triệu Phong ngồi tại vị trí Phó giáo chủ, dáng vẻ lạnh nhạt nhàn nhã, hắn chỉ phụ trách tiêu diệt toàn bộ thế lực Ma Giáo tại Đại quốc và khu vực Hoành Vân, những địa vực khác, hắn cũng không quan tâm.

Nên nhớ.

Trong Vạn Quỷ Châu của hắn, còn ẩn chứa một cự đầu cấp bậc Đường chủ của Xích Nguyệt Ma Giáo.

Mấy ngày sau...

Lúc Triệu Phong đang bế quan tĩnh tu.

Đột nhiên.

Một tia chấn động mịt mờ kỳ dị, từ không gian của bản thân truyền đến.

- Tử Thánh lệnh.

Triệu Phong giật mình, từ bên trong cổ Thiết Giới Chỉ, lấy ra một cái lệnh bài Tử sắc lấp lánh

Ô... Ô... Ô... N... G!

Tử Thánh lệnh phát ra một tầng ánh sáng tím nhạt.

Triệu Phong xuất ra một tia linh thức, rót vào đó.

- Triệu Phong ca, di tích Tử Thánh có lẽ có chút phiền toái cần huynh hiệp trợ. Nếu không có việc gì, có thể trong vòng một năm, thông qua Tử Thánh lệnh, quay lại không gian di tích - Vũ Phi truyền tin.

Triệu Phong đọc được một đoạn tin tức.

Sau khi đọc xong đoạn tin tức này, trong lòng Triệu Phong thoáng rùng mình

Hấn cũng đang có ý định nếu trong nửa năm không đột phá, cho dù không rời khỏi Thanh Hoa Vực thì cũng sẽ quay trở lại di tích Tử Thánh

Mà đoạn tin tức đến từ Tử Thánh lệnh này, lại tới rất đúng lúc.

- Tình huống về di tích Tử Thánh, ta không thể dễ dàng tiết lộ được.

Triệu Phong chuẩn bị khởi hành

- Chủ nhân, kế hoạch Bách Thi đã hoàn thành được 8%, tài nguyên đã không đủ nữa rồi.

Thanh âm của Khô Lâu đường chủ truyền đến.

- Được, ngươi chú ý tăng cường ma luyện, củng cố, qua một thời gian ngắn nữa, sẽ có rất nhiều tài nguyên.

Triệu Phong trả lời một cách thuyết phục.

Vài ngày sau đó, Triệu Phong bất động thanh sắc chuẩn bị.

Tình huống có liên quan đến việc quay lại “Di tích Tử Thánh”, Triệu Phong định giữ bí mật, không thể trực tiếp nói cho đám người Hồng giáo chủ được.

Ngoài ra.

Triệu Phong cũng không muốn Thiết Huyết Giáo bị chuyện của di tích Tử Thánh liên lụy, rơi vào ân oán tranh chấp của ba đại Tông phái Nhị Tinh

Đừng nói là Thiết Huyết Giáo.

Cho dù là Thập Đại Tông Phái, đứng trước mặt những thế lực khổng lồ như ba đại Tông phái này, cũng không đáng nhắc tới.

Nửa tháng sau, tất cả đã sẵn sàng

Triệu Phong lưu lại một phong thư tại nơi mình bế quan, sau đó nhẹ nhàng lướt đi.

Nội dung trong thư chỉ đề cập tới việc Triệu Phong quyết định ra ngoài dạo chơi, thời gian trở về thì không xác định.

Nửa ngày sau...

Thiên Bồng đại quốc, vịnh Hoành Thủy...

Tại một khu vực đồng cỏ và nguồn nước u ám, Triệu Phong thông qua linh thức, lưu lại một đạo tin tức, truyền đến di tích Tử Thánh xa xôi: “Ta chuẩn bị trở lại đây”.

Nửa nén hương qua đi...

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo quang điểm tử sắc vận vẹo. Dần dần khuếch trương, tạo thành một cánh cửa Tử Tinh rực rỡ.

Lúc cánh cửa mở ra, không gian phụ cận, xuất hiện chấn động rất nhỏ, thậm chí có ảo giác chồng điệp.

Vụt...

Triệu Phong bước vào cánh cửa Từ Tinh, thân ảnh liền bị bao trùm, sau đó biến mất.

Một khắc sau, hắn đã không còn ở Đại lục Thanh Hoa nữa.

Chương 534: Trở về tử thánh 2

Sau một trận cảm giác không gian thác loạn, thân thể Triệu Phong trầm xuống, xuất hiện tại một địa phương đâm lầy tanh tưởi.

- Đúng vậy, chính là nơi này.

Triệu Phong có ấn tượng rất sâu đối với bầu không khí của di tích Tử Thánh, bởi dù sao thì năm xưa hắn cũng đã ở lại đây suốt mấy tháng.

Mảnh không gian di tích này, mặc dù là khu vực bình thường, nhưng hoàn cảnh nguyên khí thiên địa, lại ưu việt gấp mười lần so với Thiên Bồng đại quốc.

Với cảnh giới tinh thần của Triệu Phong, chỉ cần ý niệm xoay chuyển thì nguyên khí thiên địa hùng hậu tinh khiếp từ khắp bốn phía đã sôi trào lên.

Tu luyện ở đây, còn dễ dàng hơn ở Thanh Hoa Vực rất nhiều.

Thế nhưng.

Triệu Phong còn chưa đứng vững chân, đã cảm giác được một luồng khí tức cường đại, từ bên dưới truyền đến, mặt đất mơ hồ run rẩy.

Phốc phốc...

Trong ao đầm tanh tưởi bên dưới, duỗi ra một cái xúc tu màu đen,

thô to như thùng nước, khói xanh bốc lên nghi ngút, khí tức độc hủ vô hình, đủ để bóp chết sinh linh bình thường ngay lập tức.

Vụt...

Tại chỗ lưu lại một đạo tàn phong quang điện, những chiếc xúc tu màu đen kia quật mạnh một cái, chụp hụt vào hư không.

Một khắc sau.

Triệu Phong đã xuất hiện tại khoảng không cách ngoài mười trượng, đưa mắt nhìn xuống chỉ thấy trong ao đâm tanh tưởi kia, lộ ra một còn thủy quái toàn Thần Mâu đen, thể tích bao trùm phương viên nữa dặm, có thể nói là cự vật khổng lồ.

- Coi chừng, đó là “Hắc Chiểu Thủy Quái”, cấp độ Nửa bước Đan Nguyên cảnh.

Một âm thanh nhu hòa dễ nghe, có chút lo lắng, vang lên trong đầu Triệu Phong

Hắc Chiểu Thủy Quái?

Triệu Phong cũng không bối rối, cũng không hề kinh ngạc đối với âm thanh vang lên trong đầu.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Bên ngoài thân thể Triệu Phong nổi lên một tầng nước u am lấp lánh, có tác dụng cách ly, loại bỏ các tác dụng xấu.

Khí tức của Hắc Chiểu Thủy Quái khổng lồ kia, thậm chí mang đến cho Triệu Phong một tia áp lực nhàn nhạt.

Đặc biệt là đám khói xanh cuồn cuộn do nó phát ra, loại khí tức độc hủ này, có lực sát thương cực mạnh đối với sinh linh, thậm chí không hề thua kém Ám Ngân Độc Thi của Triệu Phong

- Triệu Phong ca, huynh tốt nhất mau rời khôi lãnh địa của Hắc Chiểu Thủy Quái. Hình thể của thủy quái này khổng lồ, có thể phát ra khí độc trí mạng chỉ cần Chân Chủ cấp hít phải một ít, lập tức sẽ hóa thành huyết thủy. Chiến lực và sinh mệnh lực của nó, tiếp cận với Tham Thiên Thụ Yêu đấy.

Thanh âm của Triệu Vũ Phi vang lên, có vài phần gấp gáp.

Trong di tích Tử Thánh này, có một vài Yêu thú và đàn Yêu thú hết sức cường đại.

Năm xưa, lúc Triệu Phong tiến vào đây, cũng phải cận thận từng li từng tí, trước hết dùng Thân Linh Nhãn dò xét, sau đó mới tiến lên.

Cho dù đối với Triệu Phong hiện nay mà nói, những tồn tại cường đại bên trong di tích Tử Thánh, vẫn có sức uy hiếp rất lớn đối với hẳn.

Bởi vì, những sinh vật mạnh nhất trong không gian di tích này, thậm chí có thể sánh ngang với Tôn Giả.

Hắc Chiểu Thủy Quái trước mắt, mặc dù thực lực chưa đạt tới cấp bậc Tôn Giả, thế nhưng đặt ở trong không gian di tích Tử Thánh, thực lực của nó vẫn cận tồn tại cấp bậc như Tham Thiên Thụ Yêu.

Phốc phốc phốc phốc...

Thủy quái màu đen trong đầm, huy động xúc tu, bắn phá ra từng đám hắc lục quang giống như chất bài tiết, thậm chí còn có thể bạo tạc

trên không trung

Phành... Rầm rầm...

Mỗi một đạo hắc lục quang bạo tạc, sẽ bao trùm phương viên hai ba chục trượng Chân Linh cảnh bình thường ở trung khu vực này, căn bản dính trúng là phải chết.

Mà Hắc Chiểu Thủy Quái kia, một lần phát ra mấy trăm đoàn hắc lục quang lực sát thương khủng bố đến kinh người.

- Khá lắm, quả không đơn giản.

Triệu Phong lại càng hoảng sợ, trên người lóe lên điện quang thanh phong nhanh chóng thoát ly những khu vực này.

Thế nhưng vẫn có mấy chục đạo hắc lục quang bạo tạc gần vị trí của Triệu Phong độc hủ khí cường đại, bao trùm hư không uy lực thậm chí có thể diệt sát phần lớn Chân Chủ cấp.

Vụt...

Bên ngoài cơ thể Triệu Phong hiện động một tầng gợn sóng u lam, liền hấp thu và suy giảm luồng lực lượng đó.

Trên bầu trời.

Triệu Phong tạm thời thoát ly khỏi khu vực Hắc Chiểu Thủy Quái, nhưng cũng không lập tức rời đi.

- Triệu Phong ta khuyên ngươi tốt nhất hãy rời đi, Hắc Chiểu Thủy Quái kia không phải là hoàn toàn không thể rời khỏi mặt đất. Hơn nữa, gần đó còn có một đàn Yêu thú, thậm chí có cả Yêu thú cấp bậc

Tôn Giả đang ngủ say.

Thân ảnh Tàn linh Tử Thánh, đột nhiên hiện lên trong đầu Triệu Phong

Địa đồ của di tích Tử Thánh, Tàn linh Tử Thánh đã truyền cho Triệu Phong

Chỉ cần cẩn thận một chút, Triệu Phong hoàn toàn có thể bình yên sinh tồn trong không gian này.

- Chủ nhân, chất liệu của Hắc Chiểu Thủy Quái này, phi thường thích hợp để luyện chế quỷ thi, dịch nhờn trong thể nội của nó, chính là trân phẩm để luyện chế thi độc.

Thanh âm của Khô Lâu đường chủ, từ trong Vạn Quỷ Châu truyền đến.

Ồ?

Di tích Tử Thánh không khỏi cảm thấy ngoài dự liệu, lúc này mới phát giác được, trong Vạn Quỷ Châu của Triệu Phong còn có một cường giả.

- Ta cũng đang có ý đó.

Triệu Phong có Thần Linh Nhãn, sao lại không nhìn ra toàn thân thủy quái này đều là bảo vật, có khả năng cung cấp một lượng lớn tài nguyên cho “kế hoạch Bách Thi”.

Phong Lôi Phích Lịch Trảm!

Triệu Phong vung tay lên một cái, mắt thường chỉ nhìn thấy một đạo

“lưỡi đao Phong Lôi không lô” dài đến mấy chục trượng tại vị trí mũi nhọn, nổi lên một tia “Tử Diệt Phong Lỏi” mờ nhạt, xung quanh chập chờn từng đạo sóng nhận quang điện.

Đùng đùng...

Lưỡi đao Phong Lôi khổng lồ lướt qua hư không tia lửa bắn đầy trời, âm thanh Lôi Đình bạo hưởng, phát ra từng trận khí tức hủy diệt bạo ngược.

Còn chưa chém đến mục tiêu thì Hắc Chiểu Thủy Quái ở bên dưới, đột nhiên run rẩy bất an, vô thức lặn xuống dưới ao đâm.

Vì tăng cường uy lực của “Phong Lôi Phích Lịch Trảm”, Triệu Phong còn đặc biệt phân bố “Tử Diệt Phong Lôi” tại vị trí mũi nhọn, lực cắt phá vô cùng kinh người.

Phốc...

Lưỡi đao Phong Lôi khổng lồ chém xuống tốc độ nhanh đến mức Hắc Chiểu Thủy Quái khó có thể phản ứng kịp, trực tiếp cắt vào chỗ hiểm trên đầu nó, thậm chí chém vào trong cơ thể.

Chỉ trong thoáng chốc.

Bên dưới đầm lẩy đột nhiên nhộn nhạo, giống như nghiêng trời lệch đất, Hắc Chiểu Thủy Quái phát ra từng trận gào rú thê lương.

Một chém của Triệu Phong không chỉ uy lực đáng sợ, mà còn cực kỳ chuẩn xác, tạo thành công kích trí mạng đối với Hắc Chiêu Thủy Quái.

Nếu như đổi lại là Chân Chủ cấp đỉnh phong thậm chí là Nửa bước

Đan Nguyên cảnh, e rằng sẽ vẫn lạc ngay tại chỗ.

Thế nhưng Hắc Chiểu Thủy Quái này, hình thể khổng lồ, sinh mệnh lực kinh người, vẫn còn điên cuồng giãy dụa, tùy thời đều có thể phát động phản công đối với Triệu Phong.

- Chủ nhân, tốt nhất phải đảm báo thi thể vẫn con tương đối nguyên vẹn, như vậy tài liệu mới có giá trị sử dụng...

Khô Lâu đường chủ có chút chờ mong nói.

Hắn không hề hoài nghi Triệu Phong có thực lực chém giết Hắc Chiểu Thủy Quái.

- Ừm, ta sẽ giữ thi thể nguyên vẹn.

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Lời này vừa nói ra, ngay cả Tàn linh Tử Thánh và Triệu Vũ Phi cũng đều có chút kinh ngạc.

Hiện nay, mới chỉ qua hai năm rưỡi, còn chưa đến ba năm, Triệu Phong rốt cuộc đã có tiến bộ gì mà có thể hoàn toàn không để Hắc Chiểu Thủy Quái cấp độ Nửa bước Đan Nguyên cảnh vào mắt?

Băng Hồn Chi Mâu!

Mắt trái của Triệu Phong ngưng tụ Đồng lực khổng lồ kinh người, bắn ra một đạo hàn cầu vồng rực rỡ trong suốt, lập tức xuyên qua thân thể Hắc Chiểu Thủy Quái.

Grào...

Thân thể Hắc Chiểu Thủy Quái cứng đờ, tâm hồn thân thể phảng phất bị đóng băng, hành động giãy dụa cũng giảm mạnh.

Một lát sau...

Trong phương viên một dặm tại khu vực đầm lầy này, đã hoàn toàn bị đóng băng

Toàn thân Hắc Chiểu Thủy Quái ngưng kết một tầng băng sương tâm thần và ý thức chìm vào ngủ say triệt để, tính mạng và sức sống suy giảm đến mức thấp nhất, hầu như không còn nhận thấy nữa.

Loại trạng thái này, giống như người bị rơi vào giấc ngủ sâu, sống đời sống thực vật, không khác gì tử vong

Năm xưa, tại di tích Tử Thánh, tên Lý Hoành tu vi Chân Chủ cấp đại thành kia, chính là bị “Di Thiên Chi Mâu” của Triệu Phong dùng loại phương thức này để giải quyết.

- Ừm, cam đoan nguyên vẹn, hơn nữa còn rất tươi.

Triệu Phong mỉm cười, vung tay một cái, để Khô Lâu đường chủ đi ra, bắt đầu giải phẫu thi thể, thu lấy tài liệu.

Vẻ mặt Khô Lâu đường chủ có chút cổ quái, không khỏi co giật một trận.

Dưới Đan Nguyên cảnh, có lẽ chỉ có Triệu Phong mới có năng lực bực này, trực tiếp đóng băng thân thể và tâm hồn của một Yêu thú Nửa bước Đan Nguyên cảnh.

Ở một nơi khác, Triệu Vũ Phi và Tàn linh Tử Thánh trong Tử Thánh bảo điện, cũng đều cảm thấy giật mình.

- Tiềm lực phát triển của Triệu Phong quả nhiên kinh người.

Tàn linh Tử Thánh không khỏi cảm khái.

Triệu Vũ Phi ngồi bên cạnh nàng tu vi phải khó khăn lắm mới đạt tới Chân Chủ cấp đại thành, vậy mà cũng không mạnh hơn Triệu Phong bao nhiêu.

Phải biết rằng

Tư chất huyết mạch của Triệu Vũ Phi, có độ hòa hợp rất mạnh đối với nguyên khí thiên địa, huyết mạch của nàng xuất thân từ Thái cổ Vạn Tộc Bảng tốc độ tu luyện chiếm ưu thế, cho dù là tại Ngoại Vực cũng đứng trong hàng đỉnh cao.

Hơn nữa, Triệu Vũ Phi thân ở di tích Tử Thánh, hoàn cảnh tu luyện tốt hơn Thanh Hoa Vực không biết bao nhiêu lần

Mất gần nửa ngày sau...

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ đã hoàn thành việc giải phẫu Hắc Chiểu Thủy Quái.

Lúc này, một vài Yêu thú xung quanh đầm lầy, tự ý xông tới, đều bị Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ nhẹ nhàng giải quyết.

- Rất không tồi, Triệu Phong không chỉ đến một mình, còn mang theo một nô bộc cấp bậc Tôn Giả nữa.

Tàn linh Tử Thánh có chút kinh hỉ.

Với cấp độ của nàng và sự liên hệ đặc thù đối với không gian di tích,

không khó để nhìn ra quan hệ giữa Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ.

- Triệu Phong ca, không ngờ lại có thể nô dịch một Tôn Giả?

Triệu Vũ Phi trợn mắt há hốc mồm, không thể tưởng tượng nổi.

Các nàng gọi Triệu Phong quay lại di tích Tử Thánh, chủ yếu là muốn hắn hiệp trợ một vài việc.

Dù sao đi nữa.

Phần lớn thời gian của Triệu Vũ Phi, đều tập trung vào việc luyện hóa "Chìa khóa tinh thể" trước người, bởi nó là hạch tâm của cả di tích này.

Nửa canh giờ sau...

Triệu Phong cường thế bay trong không trung tiến vào "hạp cốc thần bí" năm xưa.

Trong quá trình đó, Triệu Phong một đường chém giết lôi đình, phàm là Yêu thú ngăn cản, đều bị hắn chém rụng như cắt dưa.

Cho dù là một đàn Yêu thú xuất hiện, nếu như đó là đường tắt phải đi, Triệu Phong đều cường thế xông qua.

Những trận quái phong cường đại xung quanh hạp cốc thần bí, đều không tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng đối với Triệu Phong

Tại sâu bên trong hạp cốc.

Triệu Phong gặp được Tham Thiên Thụ Yêu.

Thương thế của Tham Thiên Thụ Yêu, đã khôi phục tới bảy tám phần, những phần không trọn vẹn, đều mọc ra cành lá mới.

- Nhân loại, ngươi lại tới rồi.

Tham Thiên Thụ Yêu cảm thấy vui mừng.

Triệu Phong nhẹ nhàng bay đến bên cạnh Tham Thiên Thụ Yêu.

Giờ phút này, với thực lực của hắn, cho dù chính diện chiến đấu với Tham Thiên Thụ Yêu, cũng không sợ hãi chút nào.

Một lát sau.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một tầng sương mù màu tím mộng ảo kỳ dị, chập chờn xung quanh Tham Thiên Thụ Yêu, sau đó, một tòa Từ Điện mờ mịt, từ trên trời giáng xuống

Tòa Từ Điện mờ mịt này, hiển nhiên chính là Di Tích bảo điện.

Phước thức tồn tại của Tử Thánh bảo điện, rất đặc thù, nó chính là hạch tâm của không gian di tích, thế nhưng lại không thể dừng lại tại khu vực bên ngoài quá lâu.

Hơn nữa.

Mỗi lần Tử Thánh bảo điện hàng lâm, đều tiêu hao lực lượng của Tàn linh Tử Thánh và không gian di tích.

Vụt...

Triệu Phong giống như xe nhẹ chạy đường quen, nhanh chóng tiến vào Tử Thánh bảo điện.

Tại tầng thứ ba của Tử Thánh bảo điện, trong một tòa điện các tao nhã lịch sự.

Triệu Phong lại lần nữa nhìn thấy Triệu Vũ Phi và Tàn linh Tử Thánh.

Triệu Vũ Phi vẫn ngồi xếp bằng như trước, trước người treo lơ lửng "chìa khóa Tinh Thể" tĩnh mịch vô hạn, trong lúc ngọc thủ huy động một tia Chân Linh Chi Hỏa, rót vào trong đó, không ngừng luyện hóa.

"Tàn linh Tử Thánh" hiển hiện hình thái một đoàn hư vô màu tím, trôi nổi trong không trung

Hai nữ tử đều mỉm cười nhìn về phía Triệu Phong

- Triệu Phong ca.

Sâu trong mắt Triệu Vũ Phi lộ ra một tia kinh hỉ, đôi mắt trong suốt thoáng hiện một chút hơi nước mông lung, thân thể xinh đẹp khẽ lóe lên, nhào vào lồng ngực Triệu Phong

Triệu Phong có chút nôn nao, ngoại trừ Liễu Cầm Tâm ra, đây là lần đầu tiên hắn ôm nữ tử khác thân mật như vậy.

Triệu Vũ Phi trong ngực chính là nữ hài hàng xóm thân thiết, khiến hắn không hề có bất kỳ bài xích nào, thậm chí còn có một loại xúc động mông lung không rõ ràng

- Hai năm lẻ chín tháng... Thật lâu rồi mới gặp lại Triệu Phong ca...

Đối diện với ánh mắt tựa cười mà không phải cười của Tàn linh Tử Thánh, khuôn mặt Triệu Vũ Phi lập tức đỏ bừng, rất lâu sau mới buông Triệu Phong ra.

Hai năm lẻ chín tháng?

Triệu Phong không khỏi khẽ giật mình, không ngờ thời gian lại trôi qua nhanh như vậy, mới đó mà hắn đã hai mươi tuổi rồi.

Chương 535: Quản gia

Tầng thứ ba của Tử Thánh bảo điện.

Một phen trò chuyện và cảm khái qua đi, rốt cuộc cũng tiến vào chủ đề chính.

- Tử Thánh tiện bối, các người đưa tin, bảo ta tiến vào di tích Tử Thánh, không biết có việc gì để ta có thể cống hiến sức lực đây?

Triệu Phong ngôn từ rất khách khí, thậm chí có vài tia kính ý.

Dù sao thì Tàn linh Tử Thánh này, khi còn sống, tại trạng thái nguyên vẹn cũng là “Tử Dạ Thánh Chủ”, là tồn tại Đại Đế siêu việt Vương Giả Hư Thần cảnh.

Hơn nữa, lần trước, trước khi rời đi, Tàn linh Tử Thánh đã trợ giúp Triệu Phong rất nhiều.

Ví dụ như Ngọc Long bảo hộ, Băng Hoàng Thương Vạn Quỷ Châu, đều là những thứ mà Tàn linh Tử Thánh ban tặng hoặc tương trợ.

- Triệu Phong, trước mắt mà nói, di tích Tử Thánh còn chưa có nguy cơ chính thức nào, nhưng vẫn còn một vài uy hiếp tiềm ẩn Bên ngoài không gian di tích, ba đại Tông phái Nhị Tinh, quanh năm có Vương Giả Hư Thần cảnh tọa trấn, thậm chí còn mời đến Trận Pháp Đại Sư cao minh, không ngừng làm tiêu hao lực lượng của không gian di tích...

Tàn linh Tử Thánh nói.

Tình huống của di tích Tử Thánh hiện nay, có tính phức tạp nhất định.

Đầu tiên.

Về “Tình hình chung” của không gian di tích.

Không gian di tích của Tử Thánh truyền thừa vô cùng rộng lớn, phương viên hơn tám nghìn dặm.

Trong phương viên tám nghìn dặm này, có một không gian khống chế độc lập, điều này đối với cường giả mà nói, chính là tình huống không thể tưởng tượng nổi.

Phải biết rằng

Trong di tích Tử Thánh, khu vực bình thường, hoàn cảnh linh khí đều gấp mười lần Đại lục Thanh Hoa, một vài khu vực hạch tâm đặc thù, thậm chí gấp trăm lần Đại lục Thanh Hoa.

Trong không gian, có rất ít khu vực, duy trì nguyên trạng Thượng cổ, số lượng trân tài dị bào thai nghén ra, có thể nói là nhiều vô kẻ.

Điểm này, chính là cảm thụ của Triệu Phong khi lần đầu tiên bước vào di tích Tử Thánh. Ngoài ra.

Trong không gian di tích còn có rất nhiều Yêu thú trân cầm, chủng loại phong phú, tu vi đạt tới cấp độ Chân Linh cảnh, phải dùng mây trăm mây ngàn năm mà tính toán. Thậm chí, còn có một số Yêu thú cấp bậc “Tôn Giả” đang ngủ say.

Trong những Yêu thú này, kể cả những trân thú Thượng cổ tuyệt tích

ngoại giới, đều là những thứ không thể do lường giá trị.

- Vũ Phi trở thành người thừa kế của không gian di tích, kỳ ngộ bực này, đối với toàn bộ Chân Long thiên tài mà nói, quả thật không thể tưởng tượng nổi.

Trong lòng Triệu Phong thầm cảm khái.

Trong những thiên tài tiến vào Truyền thừa Ngoại Vực, kỳ ngộ lớn nhất không phải là năm đại thiên kiêu cái thế. Mà là Triệu Vũ Phi.

- Di tích Tử Thánh mà bây giờ ngươi thấy, chính là kết quả sau vạn năm suy yếu, quy mô và phạm vi của nó đều đã giảm mạnh. Vạn năm trước, tại thời kỳ đỉnh phong, nó cường đại hơn hiện nay rất nhiều.

Tàn linh Tử Thánh thổn thức nói.

Trong lòng Triệu Phong chấn động, không gian di tích hiện nay, không ngờ lại là thời kỳ suy vong nhất.

Khó có thể tưởng tượng nổi, di tích Tử Thánh vào thời kỳ đỉnh phong là tình cảnh như thế nào.

- Xin hỏi Tử Thánh tiền bối, trong không gian di tích có uy hiếp tiềm ẩn nào, trước mắt có thể giúp được gì?

Triệu Phong đưa ra nghi vấn.

- Lực lượng của ta, theo thời gian tuế nguyệt trôi qua, cộng thêm những nhân tố bên ngoài, lực lượng tàn linh chỉ còn lại không đến nửa thành. Bây giờ còn phải trợ giúp Vũ Phi luyện hóa hạch tâm di tích. Khả năng khống chế đối với không gian, đã không còn bao

nhiêu nữa.

Tàn linh Tử Thánh thở dài nói.

Nàng lại tiếp tục nói:

- Nếu như tại thời kỳ đỉnh phong, một ý niệm của ta, có thể khiến sơn băng địa liệt, biển động trời giông, không gì không làm được.

Có thể tưởng tượng vào thời kỳ đỉnh phong Tàn linh Tử Thánh tuyệt đối có thể khống chế toàn bộ không gian di tích này.

- Tử Thánh tiền bối, ngài còn bao nhiêu quyền hạn khống chế đối với không gian di tích này?

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, lại lần nữa điểm trúng trọng tâm.

- Trước mắt, chỉ còn lại quyền hạn giám sát toàn bộ không gian, bất kỳ một địa vực nào cũng đều không tránh khỏi “tầm mắt” của ta. Nhưng có một vài khu vực lỗ thủng sơ hở, thì vẫn có hạn chế nhất định.

Tàn linh Tử Thánh nỡ nụ cười cay đắng

Triệu Phong nghe vậy, khẽ gật đầu.

Tình huống này, lúc hắn lần đầu đến đây, đã biết rồi.

Nói một cách tương đối có nghĩa là, Tàn linh Tử Thánh hoàn toàn không có bất kỳ “quyền khống chế” nào đối với không gian di tích này.

Năng lực duy nhất chính là, “tầm mắt” có thể quan sát bất kỳ ngóc

ngách hẻo lánh nào trong không gian di tích này.

- Bây giờ, trong không gian di tích, phần lớn Yêu thú cũng không còn nghe theo mệnh lệnh của ta nữa. Nhớ lại năm xưa, chỉ một ý niệm của ta là lập tức quyết định được sinh tử của bọn chúng Cho dù là Vương Giả Hư Thần cảnh xâm nhập vào không gian, cũng không có bao nhiêu sức phản kháng

Tàn linh Tử Thánh có chút bất đắc dĩ.

Triệu Phong cũng không ngạc nhiên, hắn biết rõ, chính bởi vì nguyên nhân này, cho nên lúc Tàn linh Tử Thánh gần như diệt vong mới vội vã tìm kiếm “người thừa kế”.

- Triệu Phong

Tàn linh Tử Thánh nói thật:

- Lực lượng của không gian di tích đã xói mòn, dần dần có dấu hiệu không ổn định, lỗ thủng và sơ hở càng ngày càng nhiều. Ta và Vũ Phi không thể phân thân được, nên cần ngươi ra tay giúp đỡ.

Cuối cùng.

Triệu Phong cũng “minh bạch” sứ mạng của mình.

Nói đơn giản, hắn chính là “Quản gia” mà Tàn linh Tử Thánh mời đến, hỗ trợ xử lý những tình huống trong không gian.

Trong di tích Tử Thánh, những lỗ thủng và sơ hở kia càng nhiều, thì không gian sẽ càng không ổn định.

Thậm chí.

Những lỗ thủng và sơ hở này, chính là “điểm đột phá” để ba đại Tông phái Nhị Tinh xâm lấn.

- Đương nhiên, xem như là thù lao báo đáp ngươi, tuyệt đại đa số tài nguyên trong không gian di tích này, đều tùy ý ngươi sử dụng

Tàn linh Tử Thánh mỉm cười.

- Không vẫn đề.

Triệu Phong trực tiếp đồng ý.

Chỉ cần hắn làm “quản gia”, quản lý thật tốt không gian di tích này, có thể hưởng thụ hoàn cảnh tu luyện vô cùng ưu việt, tha hồ thu hoạch một lượng lớn tài nguyên trân bảo.

Huống chi, giữa hắn và Triệu Vũ Phi còn có giao tình thanh mai trúc mã.

Đương nhiên, đây cũng là một trong những nguyên nhân mà Tàn linh Tử Thánh lựa chọn tin tưởng Triệu Phong

- Trời đất... Thực sự có chuyện bánh từ trên trời rơi xuống sao?

Khô Lâu đường chủ trong Vạn Quỷ Châu, trợn trừng mắt.

Sau lưng Triệu Phong có một không gian di tích khổng lồ như vậy, khó trách hắn lại không hề lo lắng đến tài nguyên để hoàn thành “kế hoạch Bách Thi”.

Nửa canh giờ sau.

Triệu Phong đã hiểu khá rõ tình huống của không gian di tích.

Để tránh lực lượng tiêu hao, Tàn linh Tử Thánh lại để cho “Tử Thánh bảo điện” dung nhập vào tầng không gian sâu lần nữa.

Vụt...

Thân hình Triệu thì đã không còn tồn tại.

- Bánh từ trên trời rơi xuống? Dưới gầm trời này, có chuyện gì mà không phải trả giá chứ?

Trong lòng Triệu Phong thoáng bình tĩnh lại.

Ngoài mặt, Tàn linh Tử Thánh chọn trúng hắn, giống như bánh từ trên trời rơi xuống

Nhưng nguy cơ đằng sau, lại không bình thường chút nào.

Một khi ba đại Tông phái Nhị Tinh, phái ra cường giả đánh vào không gian di tích, tất sẽ gặp xung đột với Triệu Phong

- Theo lời của Tàn linh Tử Thánh, trong không gian di tích, có gần trăm sơ hở, lỗ thủng Trong đó, có đến hai ba lỗ thủng tại vị trí quan trọng

Trong đầu Triệu Phong rất nhanh xuất hiện một tấm bản đồ phân bố những vị trí yếu nhược của không gian di tích.

Những điểm yếu nhược trên bản đồ, phần lớn đều có sơ hở nhất định, có khả năng lưu lại tai họa ngầm.

- Có đến gần cả trăm khu vực!

Triệu Phong nghĩ tới đây, liền cảm thấy có chút nhức đầu.

Việc sửa chữa cùng cố những lỗ thủng sơ hở kia, đều có liên quan đến những áo nghĩa huyền ảo cao thâm, thậm chí còn liên quan đến nguyên lý Không Gian Trận Pháp.

Cũng may.

Về phương pháp chữa trị, Tàn linh Tử Thánh đều cung cấp cho hắn, cũng không cần Triệu Phong phải suy nghĩ nhiều.

Trước mắt mà nói.

Trọng điểm của Triệu Phong chính là ba “lỗ thủng” quan trọng

Ba lỗ thủng này, ẩn chứa tai họa ngầm rất lớn, có khả năng trở thành “điểm đột phá” của ba đại Tông phái..

Một trong số đó ở ngày trong hạp cốc thần bí này.

Mà Tham Thiên Thụ Yêu, lại ở ngay chính giữa hạp cốc thần bí.

- Nhân loại, không ngờ nhanh như vậy, chúng ta lại hợp tác với nhau.

Tham Thiên Thụ Yêu cười ha ha nói.

Triệu Phong nhếch miệng, bắt tay vào sửa chữa lỗ thủng lớn tại khu vực này.

Lỗ thủng sơ hở, chính là chỉ những khu vực yếu kém bạc nhược của không gian, bộ khung nguyên khí xuất hiện các vết đứt gãy, khiến

cho nguyên khí không thông suốt, thậm chí gián đoạn việc cung ứng nguyên khí thiên địa.

Nếu như chữa trị trễ, lỗ thủng sơ hở sẽ không ngừng mở rộng, thậm chí ảnh hưởng đến việc vận chuyển của toàn bộ không gian.

Nói đơn giản.

Nó cũng giống như cơ thể người, có một vài địa phương lưu lại bệnh hoạn hoặc ẩn tật, cần phải chữa trị.

“Phương pháp chữa trị” mà Tàn linh Tử Thánh cung cấp, chủ yếu là khai thác nguyên tinh thạch, cung cấp nguyên khí thiên địa bên ngoài.

Phương pháp thao tác, kể cả bố trí Tụ Nguyên trận, trận pháp chữa trị, tiến hành chữa trị, tiếp tế, khơi thông,... Thậm chí một vài khu vực đặc thù, cần Triệu Phong phải tự mình ra tay, dẫn động nguyên khí để khai thông.

Ngày chữa trị đầu tiên, Triệu Phong mệt đến chết đi sống lại.

Trước khi bố trí trận pháp chữa trị, cần khai thác nguyên tinh thạch, hoặc là một vài tài liệu tinh quáng đặc thù.

Mà đây chỉ là bước mờ đầu đơn giản nhất.

- Ra hết cho ta!

Triệu Phong vẫy tay một cái, đem Khô Lâu đường chủ, hai bộ Ám Ngân Độc Thi, bảy bộ quỷ thi trớ chú, gọi ra ngoài.

- Chủ nhân, ngài muốn...

Khô Lâu đường chủ có chút nghi hoặc.

- Từ hôm nay trở đi, ngươi phải giúp ta tu bổ lỗ thủng không gian di tích, kể cả việc khai thác tài nguyên khoáng thạch, xây dựng trận pháp,...

Triệu Phong phân phó.

Những quỷ thi cường đại này, Triệu Phong đều quyết định dùng để sai vặt.

Nhưng quỷ thi chỉ có thể hoàn thành một vài chuyện đơn giản, còn những chuyện cần tinh tế tỉ mỉ, bọn chúng lại không làm được.

- Triệu Phong, ngươi muốn đường đường là Xích Nguyệt Đường chủ như ta, lại đi làm nô lệ thợ mỏ cho ngươi? Chẳng lẽ ngươi không cần ta hỗ trợ ngươi hoàn thành “kế hoạch Bách Thi” nữa?

Khô lâu đường chủ phàn nàn.

- Trọng điểm của ngươi là luyện chế quỷ thi trớ chú, nhưng chuyện bên này, vẫn cần ngươi phải chỉ huy.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Tầm mắt và lịch du vệt của Khô Lâu đường chủ không tầm thường, lại tinh thông một vài nguyên lý trận pháp, với thực lực Tôn Giả Đan Nguyên cảnh của hắn, phụ trách việc tính toán chỉ huy, có lẽ cũng không kém hơn Triệu Phong

- Ngươi cũng đừng có lười biếng.

Triệu Phong lại vươn tay, kéo tai một con tặc miêu lông xám đang

chìm trong giấc ngủ ra

Tiểu Tặc Miêu vung miêu trảo, tỏ vẻ kháng nghị.

Đối với công việc làm tráng đinh cực nhọc này, nó lại càng không vui.

- Sai, ngươi đi giám sát!

Triệu Phong xách theo Tiểu Tặc Miêu, bay về phía những nơi khác trong Di tích Tử

Nửa ngày sau...

Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu, phá không bay trở về, sau lưng hai người, bụi khói cuồn cuộn.

Khô lâu đường chủ ngưng mắt nhìn kỹ, lại càng hoảng sợ.

Chỉ thấy sau lưng Triệu Phong, đông nghìn nghịt đại quân Yêu thú, chừng mấy chục đạo thân ảnh lớn nhỏ, đều là quân đoàn Yêu thú Chân Linh cảnh

Những Yêu thú này, có loại Viên Hầu, có loại Xuyên Sơn Giáp, có loại Cự Tượng,...

Thể tích cỡ nhỏ thì không kém nhân loại bao nhiêu, thể tích cỡ lớn thì có thể so với một tòa núi.

Những Yêu thú này, toàn bộ đều bị Triệu Phong khống chế.

Vụt vụt vụt...

Rất nhanh, hơn mười đầu Yêu thú loại Viên hầu, lập tức nắm lấy mỏ

cuốc, bắt đầu khai thác tinh quáng

Xuyên Sơn Giáp, phụ trách khai mở thông đạo trong lòng đất.

Cự Tượng, phụ trách phá núi mở đường.

Trong đó, Yêu thú mạnh nhất là “Hoàng Kim Cự Tượng”, dài đến bốn năm chục trượng tu vi đạt tới Chân Chủ cấp đỉnh phong cho dù là Nửa bước Đan Nguyên cảnh cũng khó có thể công phá phòng ngự của nó.

Hoàng Kim Cự Tượng này, dưới sự khống chế của Triệu Phong trực tiếp san bằng một tòa núi nhỏ.

- Ngươi... Ngươi là Tuần Thú Sư?

Khô Lâu đường chủ có chút ngẩn ngơ.

Chỉ có Tuần Thú Sư mới có thủ đoạn bực này, dễ dàng thuần hóa rất nhiều Yêu thú, đồng thời chỉ huy Linh sủng hoàn thành đủ loại công việc.

- Triệu Phong này, quả thật thông minh, thuần hóa nhiều Yêu thú như vậy, thay hẳn làm

Tàn linh Tử Thánh trong tầng thứ ba của Tử Thánh bảo điện, không khỏi kinh ngạc.

Chương 536: Đột phá, thi trận sơ thành

Hai ngày sau...

Về việc tu bổ lỗ thủng không gian, Triệu Phong cơ bản đã không đếm xia đến nữa.

Khô Lâu đường chủ bắt đầu bố trí chỉ huy, tiến hành bố cục và xây dựng trận pháp chữa trị lỗ thúng.

Còn Tiểu Tặc Miêu lại trở thành “giám sát” tốt nhất, phụ trách đốc thúc những Yêu thú kia ra sức.

Mà lực lượng làm việc chính, là những Yêu thú tay sai kia.

Từ trên xuống dưới, chỉ huy, giám sát, sai vặt, cái gì cần đều có, trở thành một hệ thống nguyên vẹn.

Mười ngày sau.

Số lượng Yêu thú sai vặt đã tăng lên đến hơn một trăm, mà phần lớn đều có linh trí tương đối cao.

Dưới sự trù tính của Khô Lâu đường chủ, những Yêu thú này bắt đầu rầm rộ xây dựng trong không gian di tích, hết thảy đều tiến hành đâu vào đấy.

Hắn chỉ cần trù tính chỉ huy, sau khi hết thảy vận chuyển như ý, liền trở nên dễ dàng.

Dù sao thì Khô Lâu đường chủ cũng là cự đầu tọa trấn một phương của Xích Nguyệt Ma Giáo, thời kỳ đỉnh phong, từng quản lý địa bàn, thống soái thủ hạ, hơn xa bây giờ không biết gấp bao nhiêu lần.

Tầng thứ ba của bảo điện.

Tàn linh Tử Thánh nhìn thấy hết tất cả, rất vui vẻ thỏa mãn. Triệu Phong mang tên nô dịch này vào, quả thật dùng rất tốt.

Nhưng Triệu Phong cũng không quên khai thác triệt để toàn bộ giá trị của Khô Lâu đường chủ.

Khô Lâu đường chủ còn phải dành ra thời gian để luyện chế “Quỷ thi trớ chú”.

Cũng may.

Tại phương diện tài liệu, hắn cũng không cần phải quan tâm, chỉ cần phái thủ hạ Yêu thú đi khai hoang. Đối với không gian di tích, chỉ cần có bất kỳ nghi vấn nào, Tàn linh Tử Thánh đều giải đáp cho Khô Lâu đường chủ.

Càng về sau...

Về việc sửa chữa bố cục lỗ thủng trong không gian di tích, Tàn linh Tử Thánh phần lớn đều trực tiếp chỉ dẫn cho Khô Lâu đường chủ.

Về phần Triệu Phong.

Việc duy nhất mà hắn phái làm, chính là cung cấp Yêu thú sai vặt.

Nửa tháng sau...

Số lượng Yêu thú đã dần tăng lên đến hai ba trăm đầu, tất cả đều có tu vi Chân Linh cảnh.

Đây còn là dưới tình huống Triệu Phong không dốc toàn lực.

Bởi vì trong không gian di tích này, có rất nhiều hung hiểm, nếu cứ tiếp tục, những Yêu thú này sẽ gặp phải tổn thất.

Triệu Phong cứ cách một khoảng thời gian, lại bổ sung thêm một đám Yêu thú khác.

Rốt cuộc, đến một ngày nọ...

Sau khi số Yêu thú sai vặt bổ sung mà Triệu Phong bổ sung đạt đến 500 đầu, hắn bắt đầu bế quan tu luyện.

Trong di tích Tử Thánh, hoàn cảnh nguyên khí ưu việt, tâm hồn, ý cảnh của Triệu Phong rất cường đại, cho nên tốc độ tu luyện còn nhanh gấp bội so với luyện ở Thanh Hoa Vực.

Chỉ mất hai tháng

Tu vi của Triệu Phong lại lần nhất cử đột phá đến Chân Chủ cấp đại thành.

- Trong di tích Tử Thánh, hiệu quả tu luyện thật không tầm thường nếu như tại Thanh Hoa Vực, ta muốn đột phá bình cảnh này, đoán chừng còn phải mất thêm một năm.

Trên mặt Triệu Phong chợt lộ ra một tia kinh hỉ.

Việc Triệu Phong đột phá, Tàn linh Tử Thánh Tử nhiên cũng nhìn

thấy.

- Tâm hồn và cảnh giới tinh thần của Triệu Phong này, đều vượt xa tu vi, không ngờ đến di tích Tử Thánh tu luyện một hồi liền đột nhiên tăng mạnh.

Tàn linh Tử Thánh khẽ thở dài.

Triệu Vũ Phi thi ngược lại, không vượt qua Triệu Phong được bao lâu thì lại bị đuổi kịp.

- Tình huống của Vũ Phi, hoàn toàn trái ngược với hắn. Tu vi thì có thể đột phá, nhưng lại bị cảnh giới tinh thân hạn chế.

Tàn linh Tử Thánh không khỏi lắc đầu.

Độ phù hợp giữa Triệu Vũ Phi và nguyên khí thiên địa cực cao, là thể chất tu luyện đỉnh cấp trong thiên địa, nếu như nàng có được cảnh giới tinh thần của Triệu Phong bây giờ ít nhất cũng là Nửa bước Đan Nguyên cảnh rồi.

Chỉ tiếc rằng trong thiên địa này, không có huyết mạch nào là hoàn mỹ tuyệt đối.

Triệu Phong cũng vậy, tinh thần ý cảnh, phương diện thể ngộ, đều siêu việt thường nhân, nhưng tại phương diện phù hợp với nguyên khí thiên địa, lại không có bất kỳ ưu thế nào so với thiên tài bình thường

- Nếu như hắn và Vũ Phi, có thể kết làm phu thê, dùng bí pháp song tu, sẽ cùng xúc tiến...

Trong đầu Tàn linh Tử Thánh chợt nảy sinh ý niệm này.

Nhưng nghĩ đến quan hệ giữa Triệu Phong và Triệu Vũ Phi chỉ là rất tốt, nàng lại không nhịn được mà thở dài một hơi.

Sau khi đột phá Chân Chủ cấp đại thành.

Triệu Phong cũng không cần củng cố, trực tiếp xuất quan.

Lúc này, 500 Yêu thú sai vặt trước khi bế quan, giờ đã tổn thất một nửa, hiện tại chỉ còn lại hơn 200 đầu.

Triệu Phong lại bắt đầu bổ sung Yêu thú sai vặt.

- Chân Chủ cấp đại thành? Từ Chân Chủ cấp tiểu thành đến đại thành, hắn còn không mất đến hai năm?

Trong lòng Khô Lâu đường chủ thoáng có chút trầm trọng

Nếu chỉ là Chân Chủ cấp đại thành, Khô Lâu đường chủ vẫn xem thường không khác gì con sâu cái kiến.

Nhưng hắn biết rõ, thực lực Chân Chủ cấp của Triệu Phong vượt qua tu vi trụ cột không biết bao nhiêu lần.

Tu vi của Triệu Phong mỗi khi tinh tiến một phần thì hi vọng thoát ly khỏi khống chế của hắn trong lòng Khô Lâu đường chủ lại càng trở nên hư vô mờ mịt.

Hiện nay.

Triệu Phong đột phá Chân Chủ cấp đại thành, Chân Linh nguyên trong cơ thể so với trước kia, càng tinh thuần, hùng hậu hơn, tổng hợp thực lực tinh tiến rõ rệt.

Mấy ngày sau...

Đợt bổ sung Yêu thú sai vặt đã hoàn tất.

Triệu Phong lại lần nữa đám đương chức trách quản gia của di tích, kiểm tra và giám sát khắp nơi. Bảo đảm Khô Lâu đường chủ không giở trò gì.

- Chủ nhân, mấy tháng qua tiến vào di tích Tử Thánh, kế hoạch Bách Thi đã hoàn thành được 12% rồi.

Khô Lâu đường chủ báo cáo.

12%, như vậy cũng tương đương với luyện chế thành công mười hai bộ quỷ thi trớ chú rồi.

- Không tệ.

Triệu Phong khẽ gật đầu, cảm thấy thỏa mãn.

Sau khi tiến vào di tích Tử Thánh, tất cả tiến trình đều nhanh hơn.

- Hơn nữa, về việc luyện chế, xây dựng “Bách Thi trở trú”, Tử Thánh tiền bối đã trợ giúp cho chúng ta rất nhiều.

Khô Lâu đường chủ giải thích.

Rất nhanh.

Một luồng tin tức về di tích Tử Thánh, đều tuôn vào trong não hải của Triệu Phong Triệu Phong thông qua Thần Linh Nhãn, trực tiếp phục chế hấp thu.

- Quỷ Thi Trớ Chú đại trận? Thông qua luyện chế quỷ thi đặc thù, tổ kiến thành trận thế, có thể sinh ra lực lượng nguyên rủa vô hình...

Triệu Phong lẳng lặng thể ngộ.

Bởi vì tài liệu luyện chế “quân đoàn Bách Thi”, phần lớn đều đến từ “Bách Phần cấm địa”, bên trong những thi thể Chân Chủ cấp nay, vẫn con lưu lại lực lượng nguyền rủa.Đột phá, thi trận sơ thành (2)

Bắt đầu từ đó.

Muốn bố trí Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, cũng không quá khó.

- Số lượng quỷ thi càng nhiều, uy lực của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận càng mạnh. Nếu có 1 bộ quỷ thi Chân Chủ cấp để bày trận, Tôn Giả bước vào, quá nửa là có đi mà không có về.

Trong ánh mắt của Triệu Phong mơ hồ ẩn hiện một tia hưng phấn.

Trước mắt mà nói.

Bên cạnh hắn, có Khô Lâu đường chủ chiến lực Đan Nguyên cảnh, sau khi tiến vào di tích Tử Thánh, Khô Lâu đường chủ cũng khôi phục thực lực nhanh hơn.

Nếu như kế hoạch Bách Thi hoàn thành, bố trí thành Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, như vậy sẽ tạo nên lực uy hiếp rất lớn đối với Tôn Giả Đan Nguyên cảnh.

Chỉ trong chớp mắt...

Lại hai tháng nữa trôi qua...

Trong thời gian này, Triệu Phong phân ra một phấn tâm lực, lợi dụng quỷ thi trớ chú hiện tại, xây dựng thành một trận thế.

Vụt vụt vụt...

Tổng cộng 15 bộ quỷ thi trớ chú, sắp xếp theo trận thế đặc biệt, trong phương viên một trăm trượng hình thành một đám mây khói u ám dày đặc, Ảm Quỷ thi khí cường đại, phong tỏa cả một khu vực không gian di tích.

Phong Lôi Trảm!

Triệu Phong tiện tay chém ra một đạo lưỡi đao Phong Lôi khổng lồ, sau khi cắt vào tầng mây khỏi u ám kia, liền chấn động uy năng nhanh chóng bị hấp thu suy yếu.

Ục...

Mây khói u ám bị chém phá tạo nên một vết rách, khói đen cuồn cuộn nổi, lên, công kích của Triệu Phong đã bị nuốt chửng hoàn toàn.

Sau đó, tầng mây khói u ám kia chuyển động nhanh chóng chữa trị vết rách vừa rồi

Triệu Phong có chút vui mừng.

Sau đó, hắn lại tăng mạnh uy lực lên, dung nhập vào đó một tia Tử Diệt Phong Lôi.

Phốc phốc...

Lần này, mây khói u ám kịch liệt chấn động một hồi, xu thế có chút

không ổn định, nhưng lại nhanh chóng chữa trị củng cố.

- Chúc mừng chủ nhân, Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, đã sơ thành quy mô. Một chém vừa rồi thậm chí đủ uy hiếp cả Nửa bước Đan Nguyên cảnh, nhưng lại không phá hủy được tầng mây khói u ám kia.

Khô Lâu đường chủ đứng ở xa xa quan sát, trong hốc mắt lóe lên một tia phức tạp.

Nhớ lại ngày xưa.

Hắn thân là Xích Nguyệt Đường chủ, vào thời kỳ đỉnh phong nhất, cũng không dám yêu câu xa vời là sẽ có được nhiều quỷ thi Chân Chủ cấp như vậy, chứ đừng nói đến việc bố trí Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Cứ tiếp tục xu thế như vậy.

Chỉ cần bố cục hai mươi quỷ thi trớ chú Chân Chủ cấp, là có thể vây sát hết thảy tồn tại dưới Đan Nguyên cảnh rồi.

Vụt...

Triệu Phong vung động cây hắc kỳ trong tay, 15 bộ quỷ thi trớ chú, liền bị thu vào trong Vạn Quỷ Châu.

Sau đó.

Hắn lại gọi ra hai bộ “Ám Ngân Độc Thi”.

Sau khi tiến vào di tích Tử Thánh, tài nguyên phong phú, Triệu Phong liền muốn tiến hành cường hóa và rèn luyện bọn chúng

Hiện nay.

Có hai bộ Ám Ngân Độc Thi là chiến lực trụ cột, thậm chí có thể sánh ngang với Chân Chủ cấp đại thành, hơn nữa thi độc kinh khủng kia, ẩn tàng trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, lực sát thương quá thật khó mà đánh giá được.

Huống chi, trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, lực lượng của quỷ thi đều được tăng phúc.

Một ngày nọ...

Triệu Phong sau một phen tham tu, như thường lệ, lại đi dạo trong di tích Tử Thánh, kiểm tra các loại sơ hở.

Bởi vì lỗ thủng trong không gian di tích quá nhiều, có một vài sơ hở chi tiết, rất có thể ngay cả bản thân Tàn linh Tử Thánh cũng chưa chắc có thể cảm nhận được.

Dù sạo thì Tàn linh Tử Thánh cũng đang ở trong trạng thái suy yếu nhất, cũng xem như bất lực đối với quyền khống chế không gian này rồi.

- Ồ?

Triệu Phong tiến vào hạp cốc thần bí, Thần Linh Nhãn khẽ liếc một cái, nhìn bên dưới đại trận sửa chữa, liền phát giác một vài dấu hiệu bất thường

Trong hạp cốc thần bí.

Tại khu vực này, có một lỗ thủng rất lớn.

Đối với việc này Khô Lâu đường chủ đã sớm bố trí đại trận sửa chữa rồi, đồng thời cũng theo phương pháp của Tàn linh Tử Thánh, tiến hành khơi thông nguyên khí thiên địa tại khu vực lỗ thủng này.

Chẳng qua.

Quá trình sửa chữa lỗ thủng lớn này, lại là một quá trình chậm chạp.

Giống như trong người có bệnh nặng nhất thời nữa khắc, không thể dễ dàng khôi phục như xưa.

Từ biểu hiện bên ngoài thì lỗ thủng này đã được chữa trị đâu vào đấy, gần như công tác chữa trị đã hoàn thành được một nửa.

- Không đúng lỗ thủng này, mặc dù có “Tụ Nguyên Trận”, nhưng nguyên khí thiên địa dường như quá sinh động rồi, ngay cả khí tức sinh mệnh cũng không thể tưởng tượng nổi.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đột nhiên ngưng tụ, nắm rõ tình huống của khu vực này.

Theo lẽ thường

Trước khi chưa hoàn toàn chữa trị xong theo lý thuyết thì khu vực lỗ thủng này, không có khả năng có nguyên khí thiên địa và sinh mệnh lực sinh động đạt tới trình độ như vậy được.

- Triệu Phong... Cẩn thận, có một luồng ngoại lực, đang ăn mòn vào lỗ thủng đó.

Thanh âm của Tàn linh Tử Thánh, vang lên trong đầu Triệu Phong

Triệu Phong nghe vậy, khẽ giật mình.

Khoảnh khắc tiếp theo, hắn phát hiện nguyên khí thiên địa tại khu vực lỗ thủng đó, chợt trở nên sinh động hẳn, mà khí tức sinh mệnh cũng tăng vọt.

- Chuyện này phát sinh lúc nào, vì sao lúc trước lại không phát giác ra?

Sắc mặt Triệu Phong trở nên nghiêm trọng

Nghe hỏi.

Khô Lâu đường chủ cũng vội vàng chạy tới.

- Thật có chút dị thường lỗ thủng ở đây, vẫn chưa hoàn toàn chữa trị, không có khả năng có nồng độ nguyên khí thiên địa hùng hậu và khí tức sinh mệnh mạnh mẽ như vậy.

Trong hốc mắt của Khô Lâu đường chủ, hai luồng hỏa diễm u hồng nhảy lên, hết sức quỷ

Đối với nghi vấn này, hai người đều không thể lý giải.

- Bởi vì luồng ngoại lực độ, lúc trước men theo sơ hở, nên không có bất kỳ xâm hại, phá hỏng nào. Ngược lại, nó còn tiến hành tầm bổ phiến khu vực này, sau đó đồng hóa.

Trong thanh âm của Tàn linh Tử Thánh, đã có vài phản ngưng trọng

Thì ra là thế.

Trong lòng Triệu Phong lập tức bừng tỉnh đại ngộ.

Loại tình huống này, nhất định là do ba đại Tông phái Nhị Tinh, thông qua phương thức nào đó, ý đồ muốn xâm nhập di tích Tử Thánh.

Nhưng thủ pháp của ba đại Tông phái lại cực kỳ cao minh.

Bọn hắn cũng không tiến công lỗ thủng tránh bị dễ dàng phát hiện.

Ngược lại, bọn hắn vô cùng cẩn thận, dùng nguyên khí thiên địa thuần khiết và lực lượng sinh mệnh cường đại, tẩm bổ khu vực này từng chút một.

Loại thủ pháp không có bất kỳ khuynh hướng tiến công nào, lại khiến cho đám người Triệu Phong cho rằng đây là do công lao của trận pháp chữa trị

Chờ sau khi tẩm bổ được một thời gian, ba đại Tông phái ở bên ngoài sẽ từ từ đồng hóa cả phiến khu vực này.

Hành động này, giống như nước ấm nấu ếch, khiến cho Tàn linh Tử Thánh và Khô Lâu đường chủ dần dần thích ứng, sau đó lơ là phòng bị lúc nào không hay.

Chương 537: Đại nạn ma đằng

Hạp cốc thần bí, khu vực lỗ thủng, từng đạo nguyên khí thiên địa tinh khiết và lực lượng sinh mệnh, không ngừng thẩm thấu vào.

Những đạo nguyên khí thiên địa và lực lượng sinh mệnh này, vô cùng tinh khiết, dao động rất nhỏ.

Lúc đầu.

Luồng lực lượng này, lấy việc tầm bổ làm mục đích chính, cho nên khu vực lỗ thủng trong di tích Tử Thánh không những không bài xích, mà còn cố hết sức hấp thu, bồi dưỡng thổ nhưỡng

- Khu vực lỗ thủng này đã bị đồng hóa một phần tư. Làm như vậy thì có chỗ tốt gì đối với ba đại Tông phái chứ?

Triệu Phong khẽ nhíu mày.

Theo lẽ thường mà nói.

Những lực lượng truyền từ ngoại giới vào, thậm chí còn có lợi và có tác dụng chữa trị đối với lỗ thủng

Ngay cả Khô lâu đường chủ, cũng không nghĩ ra.

- Nếu như ta đoán không sai, ba đại Tông phái này trước hết là muốn đồng hóa, xâm nhập khu vực lỗ thủng này. Xem nó như cứ điểm, tiến hành xám nhập, thậm chí xâm lấn toàn bộ di tích.

Trong thanh âm của Tàn linh Tử Thánh, có vài phần ngưng trọng

Ba đại Tông phái? Xâm lấn?

Khô Lâu đường chủ khẽ giật mình, không nhịn được nội:

- Ba đại Tông phái theo lời của các ngươi, rốt cuộc là tồn tại như thế nào?

Tiến vào di tích Tử Thánh một thời gian dài như vậy, Khô Lâu đường chủ đã mơ hồ nghe Triệu Phong và Tàn linh Tử Thánh đề cập đến "ba đại Tông phái" nhiều lần.

Nhưng ba đại Tông phái này, rốt cuộc là cái gì, thì hắn lại hoàn toàn không biết.

- Ba đại Tông phái chính là ba Tông phái Nhị Tinh của Quần Đảo Vực Thiên Lô: Tịnh Nguyệt Linh Tông, Nguyệt Ma Điện, Hắc Nhai Cung Trong đó, Tịnh Nguyệt Linh Tông còn là Tông phái cấp bậc Nhị Tinh rưỡi.

Triệu Phong giải thích.

Cái gì? Ba đại Tông phái Nhị Tinh?

Thân hình Khô Lâu đường chủ thoáng lảo đảo, trên mặt tràn đầy kinh ngạc, nhìn về phía Triệu Phong với vẻ không thể tin nổi.

"Chân tướng" này, đối với hắn mà nói, thật không khác gì Ngũ Lôi Oanh Đỉnh.

Tông phái Nhị Tinh, là thế lực Tông phái khổng lồ cỡ nào?

Với tầm mắt và lịch duyệt của Khô Lâu đường chủ, tụ nhiên biết rõ sự cường hoành và đáng sợ của Tông phái Nhị Tinh.

- Quần Đảo vực Thiên Lô? Đây không phải là khu vực láng giềng của Quần Đảo vực Cổ Thánh chúng ta sao? Còn có cả Nguyệt Ma Điện...

Khô Lâu đường chủ hoảng sợ thất sắc.

Lúc đề cập tới “Nguyệt Ma Điện”, hắn còn hít sâu một hơi, lộ ý sợ hãi thất thố.

Ánh mắt Triệu Phong nhàn nhạt quét về phía hắn, nói:

- Nguyệt Ma Điện kia, có lẽ chính là thế lực ủng hộ sau lưng của Xích Nguyệt Ma Giáo các ngươi phải không?

- Ngươi... Không ngờ ngươi lại biết việc này?

Trái tim Khô Lâu đường chủ thoáng siết chặt.

- Ha ha, lúc ở Địa vực Hoành Vân, ta đã suy đoán ra điều này rồi.

Triệu Phong cười khẽ, cũng không cảm thấy ngoài dự liệu.

Nếu như đoán không sai.

“Thời đại Xích Nguyệt” hắc ám hỗn loạn năm xưa, chính là trận giao phong giữa hai đại thế lực Tông phái Nhị Tinh là Nguyệt Ma Điện và Tam Thánh Điện gây nên.

Nói đơn giản.

Đại lục Thanh Hoa mấy trăm năm trước, chính là một phần chiến

trường của Nguyệt Ma Điện và Tam Thánh Điện.

- Triệu Phong, ngươi đúng là điên cuồng, chỉ bằng vào ngươi, cũng vọng tưởng đối địch với ba đại Tông phái?

Khô Lâu đường chủ sợ hãi nói.

Xích Nguyệt Ma Giáo đã đủ mạnh rồi, thế nhưng chẳng qua cũng chỉ là một con cờ của Nguyệt Ma Điện.

Bởi vậy có thể thấy được, Tông phái Nhị Tinh là thế lực khổng lồ cỡ nào.

Huống chi.

Trong ba đại Tông phái Nhị Tinh, Tịnh Nguyệt Linh Tông mạnh nhất còn đạt tới cấp bậc Nhị Tinh rưỡi.

- Là địch? Ha ha ha... Từ hai ba năm trước, số thiên tài của ba đại Tông phái chết trong tay ta, cũng không chỉ một hai kẻ.

Triệu Phong cười lớn, trên mặt hiện vẻ hùng tráng, thậm chí có vài phần điên cuồng.

Trên thế gian này không ngông cuồng và mạo hiểm, lấy đâu ra đại kỳ ngộ, đại thu hoạch?

Nhớ lại năm xưa.

Lúc Triệu Phong vừa mới tiến vào di tích Tử Thánh, dùng thân phận “người từ ngoải đến”, đánh với trận doanh của ba đại Tông phái, một trận đấu trí đấu lực sinh tử, đó là việc mạo hiểm cỡ nào?

Nhưng cuối cùng, Triệu Phong lại trở thành người thắng lợi nhất, đạt được tiến bộ nhảy vọt và thu về đại kỳ ngộ.

Tuy nhiên, Triệu Vũ Phi trở thành người thừa kế của di tích Tử Thánh, đây mới chính là kỳ ngộ lớn nhất.

Nói một cách tương đối, lợi ích phát triển mà Triệu Phong đạt được, đều dựa vào Triệu Vũ Phi.

Còn lần này.

Triệu Phong có lẽ sẽ đối đầu với ba đại Tông phái.

- Tử Thánh tiền bối, đối với hành vi của ba đại Tông phái, chúng ta nên làm thế nào? Triệu Phong bình ổn tâm tình, khôi phục sự tỉnh táo.

- E rằng có chút phiền phức. Đầu tiên, nơi này là khu vực lỗ thủng, không thể cưỡng ép tiến công, bằng không sẽ khiến cho lỗ thủng mở rộng hơn.

Tàn linh Tử Thánh trịnh trọng nói.

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ nghe vậy, tâm thần đều rùng mình.

Quả đúng là vậy.

Khu vực lỗ thủng này, chính là điểm yếu nhược nhất của không gian di tích, không thể cưỡng ép công kích.

- Tiếp đó, những lực lượng xâm nhập vào, đều liên quan đến nguyên lý không gian. Sau lưng có Vương Giả Hư Thần cảnh, thậm chí là

Không Gian Trận Pháp Sư ra tay. Với cấp độ của các ngươi, rất khó hóa giải.

Tàn linh Tử Thánh cười khổ nói.

Rất khó hóa giải?

Triệu Phong biến sắc.

Liên quan đến nguyên lý không gian cao thâm, Triệu Phong và Xích Nguyệt Đường chủ, đều thúc thủ vô sách.

- Không thể cường công, lại rất khó hóa giải, chuyện này quả thật khó mà giải quyết được.

Trong lòng Khô Lâu đường chủ không khỏi nổi lên tâm tư nửa đường bỏ cuộc.

- Chẳng qua...

Tàn linh Tử Thánh trầm tư rồi nói:

- Một khi lỗ thủng kia, hoàn toàn được chữa trị củng cố, cho dù thủ đoạn của ba đại Tông phái kia có cao minh hơn, cũng không làm gì được.

- Ta hiểu, nói cách khác, thủ đoạn động tay động chân của ba đại Tông phái, chính là phải hoàn thành trước khi lỗ thủng được củng cố.

Ánh mắt Triệu Phong không khỏi sáng lên.

Bởi vì.

Một khi lỗ thủng được chữa trị củng cố, sẽ không còn sơ hở để đột phá nữa. Lúc đó, ba đại Tông phái khó mà thực hiện được mưu đồ.

- Không sai, trước khi lỗ thủng được chữa trị xong, chúng ta phải theo dõi sát sao, làm tốt công tác để phòng.

Tàn linh Tử Thánh nghiêm túc nói.

Tiếp theo.

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ, phát động hết thảy toàn bộ nhân lực vật lực, đẩy nhanh việc cùng cố chữa trị lỗ thủng ở nơi này.

Vụt...

Chỉ trong thoáng chốc, tại khu vực hạp cốc thần bi, nguyên khí thiên địa nhanh chóng ngưng tụ, sinh ra đủ loại thiên địa dị tượng.

Dưới sự nỗ lực của mọi người, vị trí lỗ thủng này, nhanh chóng được chữa trị củng cố vững chắc.

Ba ngày sau...

- Đã chữa trị được một nửa rồi.

Thanh âm của Tàn linh Tử Thánh truyền đến.

Lỗ thủng được chữa trị càng hoàn thiện, ba đại Tông phái có muốn xâm phạm di tích Tử Thánh, cũng khó khăn hơn rất nhiều.

Lúc này...

Triệu Phong đã rút đi toàn bộ trọng điểm vào hai lỗ thủng còn lại của

không gian di tích, đây chính là kết quả sau khi dùng Thần Linh Nhãn thăm dò.

Kết quả, cũng không quá lạc quan.

- Hai lỗ thủng trọng điểm khác trong không gian di tích, dường như cũng có dấu vết lực lượng bên ngoài tẩm bổ, xâm nhập, chăng qua là mức độ không bằng bên này.

Triệu Phong dùng Thần Linh Nhãn quan sát một lượt, liền có thể nhìn ra.

Những lỗ thủng trọng điểm này, chỉ có một vài sơ hở nhỏ, hầu như không đáng kể.

Bởi vì sơ hở nhỏ, cũng tương đương với bệnh nhẹ, uy hiếp không lớn.

- Triệu Phong ngươi qua bên này xem xem, hình như có thực vật cổ quái nào đó đang sinh trưởng...

Tại hạp cốc thần bí bên kia, Khô Lâu đường chủ truyền đến tin tức.

Vụt...

Triệu Phong nhanh chóng chạy đến hạp cốc thần bí.

Tập trung nhìn kỹ.

Chỉ thấy tại vị trí lỗ thủng xuất hiện một vài “rễ cây” màu xanh lá, xen lẫn với cây rừng xung quanh, rất khó phát hiện.

- Những rễ cây này, nửa canh giờ trước, còn chưa xuất hiện. Trước

mắt, nó chỉ giới hạn tại khu vực lỗ thủng này mà thôi.

Khô Lâu đường chủ phân tích.

Triệu Phong dùng Thần Linh Nhãn quét qua, quả nhiên cảm thấy có gì đó không đúng

Những rễ cây màu xanh lá này, có một luồng khí tức phệ huyết vô cùng bạo ngược, khác hẳn những thực vật bình thường khác.

Ngoài ra.

Bộ rễ cây màu xanh này, có tốc độ sinh trưởng rất nhanh.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Tại khu vực lỗ thủng lực lượng sinh mệnh từ ngoại giới thẩm thấu vào, bỗng nhiên tăng vọt gấp vài lần.

Ngoài ra, nguyên khí thiên địa đến từ ngoại giới và hiệu quả do Tụ Nguyên Trận mang lại, càng khiến cho nguyên khí thiên địa tại nơi này, tăng vọt gấp vài lần.

Phù...

Thoáng chọc, toàn bộ khu vực lỗ thủng trong phương viên bốn năm dặm, “rễ cây” màu xanh lá điên cuồng phát triển, trở nên vừa to vừa dài, màu sắc càng đậm hơn.

Tại khu vực trung tâm, một vài rễ cây trong khoảnh khắc đã cao bằng thân người, tạo nên một đống dây leo màu đen, bên ngoài chằng chịt gai nhọn.

- Đáng giận... Những dây leo này, không ngờ lại hấp thu sinh mệnh và tinh huyết của ta.

Tham Thiên Thụ Yêu đột nhiên gào lên một tiếng.

Trong phương viên bốn năm dặm.

Những rễ cây màu xanh lá kia, dưới sự bổ sung của lực lượng sinh mệnh và nguyên khí thiên địa, không ngừng điên cuồng sinh trưởng và phát triển.

- Đây là...

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ, trong giây lát liền thất thần.

Thật sự quá nhanh.

Chỉ trong vài nhịp hô hấp, những rễ cây màu xanh lá này, đã tạo thành một dây leo màu đen, đâm vào lòng đất, điên cuồng sinh trưởng khắp bốn phương tám hướng.

Trong rừng cây.

Những sinh vật sinh trưởng trong lòng đất hoặc trên mặt đất đều bị những dây leo này quấn quanh, hấp thu sạch sinh mệnh tinh khí, trong khoảnh khắc toàn bộ sinh vật đã héo úa tàn tạ.

Phong Lôi Quyển!

Triệu Phong quát lớn một tiếng, lòng bàn tay bộc phát một đoàn lời điện phong bạo cực lớn, trong khoảnh khắc bao trùm phương viên một dặm.

Phành...

Xu thế điên cuồng phát triển của những dãy leo màu đen kia, liền bị ngăn chặn, để lại một mảng lớn dấu vết cháy xém, điện lưu tản mát khắp nơi.

Thế nhưng.

Triệu Phong rõ ràng cảm nhận được, lực phá hoại của lực lượng Lôi Điện đối với sinh linh hệ mộc, hiển nhiên có sự hạn chế nhất định.

Trong thiên địa này, các loại lực lượng thuộc tính, đều có sự khắc chế.

Lực lượng Lôi Điện tuy có khả năng phá hoại rất mạnh, nhưng cũng sẽ bị lực lượng hệ Mộc khắc chế.

Hơn nữa, nhưng dây leo màu đen kia, dưới tác dụng của nguyên khí thiên địa và lực lượng sinh mệnh bành trướng, không ngừng điên cuồng sinh trưởng, giống như vĩnh viễn không dừng lại vậy.

Chỉ trong một nhịp hô hấp, những dây leo màu đen bị diệt đi, nhanh chóng sinh trưởng trở lại, giống như “cỏ mọc sau mưa xuân”.

Trong phương viên bốn năm dặm, tràn ngập loại dày leo màu đen này, một số nơi sinh trưởng rất mạnh, dài đến bảy tám trượng, hơn nữa không hề có bất kỳ dấu hiệu dừng lại nào.

- Trời đất, đây là sinh vật gì?

Khô Lâu đường chủ cũng gia nhập trận chiến, không ngừng xuất thủ hủy diệt từng sợi dây leo to lớn.

Lòng bàn tay của Triệu Phong, nổi lên một tia Từ Diệt Phong Lôi, dần dần tăng cường thế công.

- Không xong, đây không ngờ lại là sinh vật cấm kỵ cấp bậc đại nạn - Hắc Ngục Ma đằng

Tàn linh Tử Thánh kinh hô một tiếng.

Hắc Ngục Ma đằng? Cấp bậc đại nạn?

Chỉ nghe tên gọi thôi, Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ cũng không nhịn được rùng mình một cái.

Nhìn Hắc Ngục Ma đằng thôn phệ tinh huyết sinh mệnh, xu thế không ngừng điên cuồng tăng trưởng quả thật không hổ danh hiệu “cấp bậc đại nạn”.

Loại sinh vật này, nếu như sinh trưởng tại Thanh Hoa Vực, e rằng sẽ mang đến một hồi đại nạn hủy diệt văn minh nhân loại.

- Ba đại Tông phái không ngờ có thể lấy được hạt giống của “Hắc Ngục Ma đằng”, lại dám đem ra sử dụng không sợ nhóm lửa tự thiêu bản thân hay sao? Loại ma đằng này, gần như thủy hỏa bất xâm, phàm là nơi có khí tức sinh mệnh và nguyên khí thiên địa, đều có thể giúp nó sinh trưởng và phát triển vô hạn...

Trong thanh âm của Tàn linh Tử Thánh, không khỏi lộ ra một tia run rẩy.

Phốc... Ầm ầm...

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ liên thủ công kích, chỉ có thể ngăn chặn và làm chậm tốc độ sinh trưởng của “Hắc Ngục Ma đằng”,

những khó có thể chính thức ngăn cản được nó.

- Nhanh! Trước hết hãy phá hủy Tụ Nguyên Trận, nguyên khí thiên địa càng dày đặc, ma đằng này sẽ sinh trưởng càng nhanh.

Tàn linh Tử Thánh hét lên.

Phong Lôi Phích Lịch Trảm!

Triệu Phong vung tay lên một cái, vài đạo lưỡi đao Phong Lôi khổng lồ xuất hiện, nhanh chóng phá hủy “Tụ Nguyên Trận” đang tu bổ khu vực lỗ thủng.

Quả nhiên.

Sau khi Tụ Nguyên Trận bị phá hủy, nguyên khí thiên địa tại nơi này đã giảm xuống, tốc độ sinh trưởng của “Hắc Ngục Ma đằng”, rõ ràng đã giảm xuống vài phân.

Nhưng mà lúc này.

Mức độ sinh trưởng của Hắc Ngực Ma đằng, hiển nhiên đã đạt tới trình độ như “cỏ dại”, phần lớn ma đằng, đều sinh trưởng cao đến mấy trượng một số thậm chí đạt tới vài chục trượng vô cùng khủng bố.

Mắt thường nhìn lại.

Chỉ thấy một biển ma đằng màu đen, vô số dây leo màu đen tua tủa gai nhọn, điên cuồng vặn vẹo, nhìn mà phát khiếp.

Chương 538: Uy lực của thi trận

Hư Không Hải vô tận.

Trên một ngọn núi khổng lồ giống như Thượng cổ cự thú. Đứng ngạo nghễ trong Vụ Hải, chiếm cứ phương viên mấy trăm dặm.

Trên đỉnh núi, một đám thân ảnh, đứng nhìn lên đỉnh đầu.

Chỉ thấy tại nơi đó có một ảo ảnh Kính Hồ, phương viên vài trăm trượng, bên trong là khung cảnh rực rỡ tươi đẹp, xuất hiện một vài hình ảnh không rõ ràng.

Lúc này, cảnh tượng trong ảo ảnh, khiến người khác sởn hết cả gai gốc.

Lọt vào tầm mắt chính là vô số ma đằng màu đen như mực, dài đến mấy trượng, mấy chục trượng, vặn vẹo chồng chất lên nhau, phô thiên cái địa, hình thành một mảnh “Đằng Hải”, xu thế điên cuồng sinh trưởng không thể ngăn cản, lan tràn khắp bên trong ảo ảnh Kính Hồ.

Những người đang quan sát ở đây, hô hấp đều ngừng lại, tâm thần rung động.

- Thật đáng sợ, chỉ cần lực lượng sinh mệnh và nguyên khí thiên địa thì “Hắc Ngục Ma đằng” này có thể sinh trưởng lan tràn không hạn chế.

- Không hổ là ma đằng cấp bậc đại nạn, nếu không có thứ gì khống chế, e rằng nó đủ sức hủy diệt cả một nền văn minh.

Một vài thân ảnh cường đại ở đây, cũng không khỏi cảm khái.

Những thân ảnh này, đến từ ba đại Tông phái Nhị Tinh, tu vi thấp nhất cũng là Chân Chủ cấp, không thiêu Tôn Giả Đan Nguyên cảnh.

Đương nhiên.

Phần đông thân ảnh, đều lòng mang kính sợ, ngưỡng mộ nhìn ba tồn tại bễ nghễ vô biên trên không trung.

Trong phương viên mấy ngàn dặm, cũng có thể cảm giác được ba đạo "sức mạnh to lớn", không thể hình dung mắt thường nhìn lại, chỉ thấy đó là ba đoàn ánh sáng Thần Linh hư vô.

Hoàng Kim Khô Lâu tử khí dày đặc, nữ tử nguyệt bào đoan trang thánh khiết, Vương Giả Ma Đạo hắc khí lượn lờ.

Ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh.

Bọn họ giống như ba bức tượng Thần Linh, phảng phất từ cổ chí kim, đều không có bất kỳ biến hóa nào.

Ba năm trôi qua, đối với Vương Giả Hư Thần cảnh tuổi thọ dài dằng dặc mà nói, có lẽ chỉ là khoảnh khắc một cái nhắm mắt.

- Thánh Nguyệt Tiên Cô, vì ngăn cản tiểu tử kia, không ngờ ngươi lại dùng tới "hạt giống ma đằng cấm kỵ của Linh Vực Thánh Địa".

Hoàng Kim Khô Lâu có chút ngoài dự liệu mà nói.

Ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh, đều nhìn chăm chú vào cảnh tượng ma đằng giống như cỏ dại, lan tràn khắp hạp cốc thần bí.

Tại nơi đó.

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ đang kinh hoảng ứng phó với tình huống ma đằng sinh trưởng chỉ nhìn một cái là thấy hết.

Đối với sự tồn tại của Triệu Phong ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh đều không hề kinh ngạc chút nào.

- Kẻ này sau khi trở lại di tích Tử Thánh, từng bước gây nhiễu loạn kế hoạch của chúng ta, là một nhân tố uy hiếp không thể khống chế. Huống chi, Triệu Phong kia, năm xưa đã sát hại không ít đệ tử Chân truyền của Tông môn ta, công nhiên đôi địch với Tịnh Nguyệt Linh Tông tự nhiên phải trả giá đắt.

Trong thanh âm của Thánh Nguyệt Tiên Cô, lộ ra một tia lãnh ý.

Thì ra khoảnh khắc Triệu Phong trở lại di tích Tử Thánh, ba đại Tông phái đều đã phát giác được.

Bên cạnh Thánh Nguyệt Tiên Cô, có một đầu “Bò Cạp khổng lồ biến dị” màu sắc hỗn tạp, hình thể lớn bằng trâu nước, đôi đồng tử băng lãnh, khiến người khác nhìn mà không khỏi cảm thấy rét run.

Khí tức của đầu Bò Cạp khổng lồ biến dị này, đã đạt tới Chân Linh cảnh, đôi đồng tử không hề di chuyển, từ đầu đến cuối đều nhìn Triệu Phong ở trong ảo ảnh.

Nếu như Triệu Phong ở đây, nhất định sẽ giật mình một phen.

Ấu thú Bò Cạp khổng lồ biến dị năm xưa, không ngờ chỉ trong vài

năm ngắn ngủi, đã phát triển đến cấp độ Chân Huyền cấp.

Sự phát triển nhanh chóng của ấu thú Bò Cạp khổng lồ biến dị, tất nhiên là nhờ công lao của Vương Giả Hư Thần cảnh “dốc lòng bồi dưỡng”.

Thân là Linh sủng của Triệu Phong ấu thú Bò Cạp khổng lồ có thực lực càng mạnh, tia lực lượng liên hệ thần bí, cũng trở nên càng cường đại hơn.

- Ha ha, có loại ma đằng cấm kỵ này lan tràn, tiểu tử kia sẽ không kiên trì được bao lâu nữa. Lỗ thủng ở nơi đó, sẽ trở thành đường tắt cho ba đại Tông phái chúng ta.

Vương Giả Ma Đạo hắc khí lượn lờ, cười lớn một tiếng.

Giờ phút này...

Ở sâu trong hạp cốc, Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ đều luống cuống tay chân, ứng phó với ma đằng điên cuồng sinh trưởng che trời lấp đất kia.

Cảnh tượng trong màn hình ảo cảnh, cường giả của ba đại Tông phái, đều nhìn thấy rõ ràng

Đương nhiên, ảo ảnh chí giới hạn tại hình ảnh, không bao gồm âm thanh.

- Triệu Phong nếu ngươi còn không sử dụng đòn sát thủ, chờ sau khi ma đằng chính thức lan tràn khắp nơi, toàn bộ không gian di tích này sẽ hết thuốc chữa...

Khô Lâu đường chủ thúc dục.

Tại phương diện đối phó với ma đằng lực lượng Tử Âm chi khí của Khô Lâu đường chủ, còn phát huy tác dụng mạnh mẽ hơn các loại công kích Phong Lôi cường đại của Triệu Phong rất nhiều.

Bởi vì lực lượng Tử Âm chi khí của Khô Lâu đường chủ, có tính ăn mòn rất mạnh đối với cỏ cây sinh linh.

- Muốn lập tức hủy diệt những ma đằng này, trừ phi sử dụng “Ngọc Long bảo hộ”. Sau đó phát động lực lượng của Băng Hoàng Thương thì mới có thể áp chế được.

Trong lòng Triệu Phong khẽ động

Đây cũng chính là ý niệm trong đầu Khô Lâu đường chủ.

Sử dụng Ngọc Long bảo hộ, như vậy mới có thể quét ngang một lượng lớn ma đằng

Nếu phối hợp với Băng Hoàng Thương đóng băng một khu vực, tự nhiên có thể hóa giải nguy cơ.

- Không được.

Triệu Phong và Tàn linh Tử Thánh trao đổi giây lát, lập tức lắc đầu.

Chớ quên khu vực này có lỗ thủng sơ hở, chính là khu vực yếu nhược nhất của không gian di tích.

Nếu như sử dụng Ngọc Long bảo hộ, e rằng lỗ thủng sẽ mở rộng trong khoảnh khắc, lúc đó hậu quả khó có thể tưởng tượng nổi.

Tóm lại.

Khu vực này không thể gánh chịu uy năng quá mạnh mẽ.

- Khô Lâu đường chủ, ta và ngươi liên thủ.

Trong đầu Triệu Phong lại nảy ra một ý niệm.

Ý nghĩ này, chính là vì phát hiện lực lượng Tử Âm chi khí của Khô Lâu đường chủ, có tác dụng ăn mòn nhất định đối với ma đãng.

- Quỷ Thi Trớ Chú đại trận!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một cây hắc kỳ, vung tay lên một cái.

Vụt vụt vụt vụt...

Tổng cộng 15 bộ quỷ thi trớ chú Chân Chủ cấp, hiện thân trong hải dương ma đằng.

Những quỷ thi trớ chú này, tạo thành trận thế đặc biệt, trong phương viên trăm trượng, lập tức bao trùm một tầng mây khói âm u dày đặc, Tử Âm chi khí nông đậm, lập tức phong tỏa cả không gian này.

Phù phù...

Đám Hắc Ngục Ma Đằng lâm vào “Quỷ Thi Trớ Chú đại trận”, đồng loạt bốc lên khói đen, bị Tử Âm chi khí cường đại ăn mòn. Dùng mắt thường cũng có thể nhìn thấy tốc độ ăn mòn thối rữa của đám ma đằng, chỉ trong chốc lát đã lưu lại một đám chất lỏng tanh tưởi.

- Hiệu quả không tệ.

Triệu Phong có chút kinh hỉ ngoài dự liệu.

Quỷ Thi Trợ Chú đại trận có tác dụng khắc chế ma đằng, so với trong tưởng tượng còn mạnh hơn, có thể nhanh chóng ăn mòn sinh cơ của ma đằng.

Phốc phốc phốc phốc...

Một khu vực Hắc Ngục Ma đằng, nhanh chóng bị thối rữa, hóa thành một đám dịch nhờn, bốc lên mùi hôi thối tanh tưởi vô cùng.

- Thì ra là thế trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, ẩn chứa oán lực trớ chú, có tác dụng khắc chế cường đại đối với hết thảy vật chất có sinh mệnh lực.

Khô Lâu đường chủ cảm thấy nôn nao, dường như có chút nghĩ không thông.

Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, không chỉ có lực lượng của quỷ thi Chân Chủ cấp, mà còn ẩn chứa một loại oán lực cường đại, kết hợp với các loại lực lượng tinh thần tiêu cực, sinh ra lực nguyền rủa cực mạnh.

Phóng mắt khắp Thanh Hoa Vực, những người tiến vào Bách Phần cấm địa, e rằng cũng chỉ có Xích Nguyệt giáo chủ và một vài tồn tại đếm trên đầu ngón tay, mới có thể toàn thân trở ra.

Bố cục của Bách Phần cấm địa, vốn là do thế lực đằng sau Xích Nguyệt Ma Giáo tạo nên.

Sau khi “Quỷ Thi Trớ Chú đại trận” xuất hiện, tốc độ lan tràn của Hắc Ngục Ma Đằng, rốt cuộc cũng đã giảm mạnh.

Thế nhưng, chỉ giảm mạnh, chứ không phải là đình chỉ.

- Triệu Phong, ma đằng đã lan tràn được năm sáu dặm, nhất định phải mở rộng “Quỷ Thi Trớ Chú đại trận”.

Tàn linh Tử Thánh nói.

Mở!

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ liên thủ, mở rộng phạm vi của “Quỷ Thi Trớ Chú đại trận”.

Chỉ trong vài nhịp hô hấp.

“Quỷ Thi Trớ Chú đại trận” đã lan khắp phương viên một dặm, thậm chí vẫn còn tiếp tục kéo dài, đạt đến phương viên hai dặm.

Sau khi mở rộng phạm vi, uy lực của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, khó tránh khỏi bị suy giảm.

Nhưng những Hắc Ngục Ma Đằng này, phần lớn còn chưa chính thức phát triển, cho nên vẫn bị uy lực của đại trận áp chế.

- Đáng tiếc, kế hoạch Bách Thi chỉ mới hoàn thành được 15%.

Triệu Phong có chút tiếc nuối.

Nếu như kế hoạch Bách Thi có thể hoàn thành được một nửa, như vậy, hắn có thể nắm chắc, hoàn toàn khống chế, thậm chí là bóp chết, không để Hắc Ngục Ma Đằng tiếp tục mở rộng và phát triển.

Giờ phút này.

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ liên thủ lại, chẳng qua chỉ có thể

miễn cưỡng ổn định thế cục.

Trong thời gian ngắn.

Ma đằng vẫn tiếp tục lan tràn, nhưng tốc độ đã bị suy giảm sâu sắc.

Bất luận là Triệu Phong, hay là Tàn linh Tử Thánh ở đằng sau, cũng đều không khỏi thở phào một hơi.

- Triệu Phong, may là có ngươi, bằng không chỉ chậm thêm thời gian nữa nén hương nữa, di tích Tử Thánh sẽ gặp phải nguy cơ rất lớn.

Tàn linh Tử Thánh cảm kích nói.

Sắc mặt Triệu Phong vẫn ngưng trọng, nguy cơ chỉ tạm thời bị ngăn chặn, nhưng lại không đình chỉ.

- Khô Lâu đường chủ, ngươi hãy khống chế “Quỷ Thi Trớ Chú đại trận” một lúc.

Triệu Phong đột nhiên nói.

Dứt lời, hắn đem trận kỳ giao cho Khô Lâu đường chủ.

- Ta tối đa chỉ có thể kiên trì được nửa canh giờ.

Khô Lâu đường chủ gật đầu.

Hiện nay, thực lực của Khô Lâu đường chủ, so với Tôn Giả Đan Nguyên cảnh chính thức, cũng không kém nhiêu.

Một mình hắn khống chế “Quỷ Thi Trớ Chú đại trận” trên phạm vi lớn, thậm chí còn nhẹ nhàng hơn Triệu Phong.

Cùng lúc đó...

Tại Hư Không Hãi, trên ngọn núi chọc trời khổng lồ.

Thân ảnh của ba đại Tông phái, đều nhìn chằm chằm vào cảnh tượng trong ảo ảnh, không khỏi giật mình

- Không ngờ bên cạnh Triệu Phong còn có trợ lực cấp bậc Tôn Giả.

- Đó rốt cuộc là trận pháp gì, không ngờ lại đem đến lực sát thương mạnh mẽ như vậy đối với Hắc Ngục Ma đằng

Mọi người đều kinh ngạc thảo luận.

Ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh, hai mặt nhìn nhau.

- Các ngươi đều nhìn ta làm gì?

Vương Giả Hoàng Kim Khô lâu có chút không tự nhiên, bất mãn nói.

Thánh Nguyệt Tiên Cô và Vương Giả Ma Đạo đều nhìn nhắn với ánh mắt nghi vấn.

- Trận pháp dùng quỷ thi tạo nên, còn ẩn chứa lực lượng nguyền rủa khắc chế mọi sinh linh, dường như có chút liên hệ với Hắc Nhai Cung các ngươi a.

Thánh Nguyệt Tiên Cô nói.

- Hừ, tinh thông phương pháp này, cũng không phải chỉ có Hắc Nhai Cung bọn ta. Một vài Tông phái Nhất Tinh lưu phái quỷ thi, thậm chí Nguyệt Ma Điện, cũng đều có nghiên cứu nhất định đối với trận pháp

như vậy.

Hoàng Kim Khô lâu khinh thường nói.

Nghe vậy.

Thánh Nguyệt Tiên Cô và Vương Giả Ma Đạo, cũng không truy cứu nữa.

- Không cần lo lắng, dưới tình huống nhân lực có hạn, chỉ bằng vào hai người kia, khó có thể kiên trì được bao lâu.

Hoàng Kim Khô Lâu trầm giọng nói.

Với cảnh giới và cấp độ của hắn, cho dù chỉ chứng kiến hình ảnh trong ảo ảnh, cũng có sự hiểu biết nắm chắc đối với “Quỷ Thi Trớ Chú đại trận”.

Thế nhưng.

Hắn vừa dứt lời, hình ảnh bên trong ảo ảnh đã xuất hiện dị biến.

Cảnh tượng trong ảo ảnh, xuất hiện từng trận chấn động nhỏ, khói bụi bốc lên cuồn cuộn.

Vụt vụt vụt...

Mắt thường chỉ thấy mấy trăm Yêu thú khí tức cường đại, từ bên ngoài hạp cốc chạy đến.

Những Yêu thú kia, đều có cấp bậc Chân Linh cảnh, mạnh nhất còn đạt tới Chân Chủ cấp đỉnh phong, chiến lực sánh ngang Nửa bước Đan Nguyên cảnh.

- Lên!

Triệu Phong đứng lặng lẽ trong không trung, mái tóc lam bay pháp phới, khẽ vung tay một cái.

Một khắc này, Thần Linh Nhãn của hắn lập lòe bất định, thoáng co rút lại, phát ra một luồng khí tức Đồng lực khổng lồ.

Hắn dùng lực lượng một người, điều khiển đại quân mấy trăm Yêu thú Chân Linh cảnh cường đại.

Ầm ảm...

Đại địa chấn động, bụi bặm bốc lên cuồn cuộn, tiếng gầm tiếng rú, kinh tâm động phách

Giờ khắc này, đại quân mẩy trăm đầu Yêu thú Chân Linh cảnh, trực tiếp xông thẳng vào “hải dương ma đằng”, đủ loại khí tức lực lượng, hình thành một trận phong bạo khổng lồ, bao trùm cả một khu vực.

Một mãng lớn Hắc Ngục Ma đằng liền bị giẫm đạp nát bấy, hoặc là hóa thành tro tàn.

Mặc dù phạm vi của Hắc Ngục Ma đằng tương đối lớn, có sự khắc chề rất mạnh đối với sinh linh, cho dù một vài Yêu thú bình thường nếu xông lên đơn lẻ, e rằng cũng chỉ trở thành “chất dinh dưỡng”, trợ giúp ma đằng phát triển.

Thề nhưng những Yêu thú mà Triệu Phong điều khiển, đều có cấp độ Chân Linh cảnh trở lên, số lượng lớn, chất lượng cao, tạo nên uy năng không thể tưởng tượng nổi.

Chương 539: Ngân không tông sư

Lúc này, Hắc Ngục Ma Đằng với thế không thể chống đỡ, rốt cuộc lần đầu tiên bị áp chế chính thức, thế lan tràn sinh trưởng của nó, đã hoàn toàn bị ngăn chặn.

Ầm ầm...

Quân đoàn do mấy trăm Yêu thú Chần Linh Cảnh tạo thành, thế công hung mãnh, những nơi đi qua, Hắc Ngục Ma Đằng đều bị chà đạp vô tình, tất cả đều bị nghiền nát.

Trong thời gian ngắn hải dương ma đằng mơ hồ có xu thế tan tác, khu vực nó lan tràn, đang dần dần suy giảm.

- Cuối cùng cũng ổn định.

Tàn linh Tử Thánh ở trong tầng thứ ba của bảo điên, khẽ thở phào một hơi.

Vào thời khắc mấu chốt, thay đổi nguy cơ, chính là dựa vào lực khống chế cường đại của Triệu Phong.

Điều khiến đại quân do mấy trăm đầu Yêu thú Chân Linh cảnh tạo thành, đối với Tuần Thú Sư mà nói, cũng là tình huống không thể tưởng tượng nổi.

Tại Hư Không Hãi, trên đỉnh ngọn núi chọc trời khổng lồ.

- Điều khiển nhiều Yêu thú Chân Linh cảnh như vậy? Tiểu tử kia làm sao làm được?

- Cho dù là trước đó đã thuần hóa thì một Chân Chủ cấp, cũng không thể nào điều khiển được quân đoàn do bốn năm trăm đầu Yêu thú Chân Linh cảnh tạo thành được.

Tình thế biến hóa trong ảo ảnh, rốt cuộc cũng khiến thần sắc của cường giả thuộc ba đại Tông phái biến đổi.

Ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh, thần sắc đều có chút ngưng tụ.

Hiển nhiên, bọn họ không ngờ, Hắc Ngục Ma Đằng dùng số lượng thủ thắng lại gặp phải cục diện như vậy.

- Hạt giống của Hắc Ngục Ma Đằng thời gian cất giữ đã quá lâu, lực lượng không triệt để sống lại, có lẽ còn chưa phát huy được một nửa uy lực. Ngoài ra, Hắc Ngục Ma đằng còn chưa kịp phát triển thì đã bị bóp chết rồi.

Thánh Nguyệt Tiên Cô thấp giọng lẩm bẩm.

Ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh, nhìn chăm chú nhất cử nhất động tình cảnh trong ảo ảnh.

- Ha ha, chiến thuật biển người, xem ra vẫn có chút tác dụng

Thiếu niên tóc lam phiêu phù trên không trung dùng mắt trái điều khiển đại quân mấy trăm đầu Yêu thú ở bên dưới.

Điều không thể tưởng tượng nổi chính là.

Quân đoàn Yêu thú bị điều khiển kia, đều phân thành cận chiến, viễn

trình, phụ trợ, tạo thành từng tổ một, chiếu ứng lẫn nhau.

Có một vài Yêu thú, sở trường đào đất, tiến vào lòng đất, bóp chết rễ cây của ma đằng

Còn một vài Yêu thú phi cầm, chuyên phụ trách nghĩ cách cứu viện, những Yêu thú bị ma đằng vây khốn, thì sẽ giao cho Yêu thú viễn trình trợ giúp.

Một màn này, khiến cho cường giả của ba đại Tông phái đều trợn mắt há hốc mồm.

- Lực khống chế như vậy, xem ra huyết mạch đồng tử của tiểu tử kia, thật đúng là không tầm thường

Hoàng Kim Khô Lâu thở dài một tiếng, nói.

Mấy năm trước, lúc đấu với đệ tử của ba Tông Triệu Phong dùng sức một mình, đã thể hiện công kích Đồng thuật siêu phàm, lực lượng tinh thần cực kỳ đáng sợ.

Còn bây giờ.

“Lực khống chế” không gì sánh nổi của Thần Linh Nhãn, lại lần nữa phá vỡ nhận thức của thế nhân.

Ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh, không thể không thừa nhận, huyết mạch đồng tử như thể, phóng mắt khắp ba đại Tông phái, e rằng cũng khó tìm được một hai người.

Trong hạp cốc thần bí.

Trong quá trình ma đằng tan tác, đại quân Yêu thú cũng bị tổn thất

nhất định

Nhưng Triệu Phong tuyệt đối không đau lòng.

Bởi vì số lượng Yêu thú trong Di tích Tự Thánh rất động, cho dù hắn không hi sinh một ít, thì đám Yêu thú này cũng sẽ tự chém giết lẫn nhau để tiêu hao bớt, nguyên nhân là do không gian di tích này có hạn.

- Triệu Phong, không tệ đâu.

Tàn linh Tử Thánh vô cùng vui vẻ, truyền âm cho Triệu Phong

- Nhân loại, lần này lại nhờ ngươi tương trợ rồi.

Thanh âm của Tham Thiên Thụ Yêu cũng truyền đến.

Bởi vì Tham Thiên Thụ Yêu ở trung tâm của hạp cốc thần bí, cho nên lúc Hắc Ngục Ma đằng lan tràn, kẻ gặp nạn đầu tiên chính là Tham Thiên Thụ Yêu.

Vừa rồi ma đằng điên cuồng sinh trưởng cũng khiến cho lãnh địa của Tham Thiên Thụ Yêu, gặp phải tai họa.

Triệu Phong phiêu phù giữa không trung trên mặt không hề có chút vui vẻ nào.

Ba đại Tông phái ở đằng sau ra tay, chẳng lẽ lại từ bỏ ý đồ như vậy?

Triệu Phong cho rằng không thực tế.

Lợi ích của di tích Tử Thánh quá khổng lồ, đủ khiến cho bất kỳ Tông phái Nhị Tinh nào cũng phải nhìn mà đỏ mắt.

Trên ngọn núi chọc trời khổng lồ.

- Kế hoạch Hắc Ngục Ma đằng xâm lấn di tích Tử Thánh, xem như thất bại, e rằng những kế hoạch sau cũng sẽ gặp phải ảnh hưởng.

Thánh Nguyệt Tiên Cô nhàn nhạt lên tiếng.

Nghiễm nhiên, nàng đã trở thành lãnh tụ của ba đại Tông phái trong cuộc xâm lấn di tích Tử Thánh lần này.

Mặt khác, hai đại Vương Giả Hư Thần cảnh khác, cũng đều xem nàng là thủ lĩnh.

- Ba vị đại nhân, “Không Liệt Trận” đã chuẩn bị kỹ lưỡng, nhưng thời gian đầu vẫn thiếu một ít vật dẫn, chỉ có thể vận chuyển Chân Linh cảnh, như vậy thì sẽ rất mạo hiểm...

Tại một hướng khác trên đỉnh núi, truyền đến một thanh âm

Chỉ thấy, một đại trận thần bí lạnh lẽo như băng, xuất hiện giữa hư không

“Không Liệt Trận” thần bí kia, do hơn mười vị Trận Pháp Sư liên thủ chủ trì.

Đứng đầu là ba vị Trận Pháp Đại Sư.

Tại vị trí trung tâm, là một thanh niên tuấn tú mắt bạc, chính là chủ nhân của thanh âm vừa rồi.

Phần lớn Trận Pháp Sư ở đây, thậm chí hai vị Trận Pháp Đại Sư, cũng đều tràn ngập kính ý đối với thanh niên mắt bạc này.

- Ngân Không Tông Sư, hy vọng có thể nhanh chóng tăng cường “Không Liệt Trận”, giữ vững “Không Huyệt”. Trước đó, xin hãy hỗ trợ vận chuyển vài giọt “Nguyên dịch sinh mệnh” qua đó.

Thánh Nguyệt Tiên Cô mở miệng nói.

Cho dù là ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh, cũng tương đối tôn kính đối với vị nam tử mắt bạc này.

Bởi vì vị “Ngân Không Tông Sư” này, chính là một trong bốn đại Trận Pháp Tông Sư của Quần Đảo Vực Thiên Lô.

Hơn nữa, trong bốn đại Trận Pháp Tông Sư, hắn là Trận Pháp Tông Sư am hiểu không gian nhất.

Điểm đặc thù nhất chính là bản thân vị “Ngân Không Tông Sự” này, cũng có huyết mạch đồng tử cường đại, nghe nói là thuộc loại “Không gian” hiếm thấy.

- Nguyên dịch sinh mệnh?

Ngán Không Tông Sư không khỏi nao nao, có chút kinh ngạc.

Nguyên dịch sinh mệnh cũng giống Tân dịch sinh mệnh

Điểm khác biệt ở chỗ, cái trước không chỉ có công hiệu kéo dài sinh mệnh mà bản thân còn ẩn chứa “lực lượng sinh cơ” gần như là vô hạn.

Trong truyền thuyết một giọt Nguyên dịch sinh mệnh, có thể khiến một mảnh tử địa trong phương viên trăm dặm, biến thành sinh địa phì nhiêu, sản sinh đủ loại linh dược, có thể cung ứng hơn ngàn năm

Bởi vậy có thể thấy được.

Hiệu quả của một giọt “Nguyên dịch sinh mệnh” là kinh khủng cỡ nào.

Mà lúc này.

Thánh Nguyệt Tiên Cô lại trực tiếp muốn đem vài giọt “Nguyên dịch sinh mệnh”, vận chuyển đến di tích Tử Thánh, hòng duy trì Hắc Ngục Ma đằng.

Nghĩ đến đây trong lòng Ngân Không Tông Sư không khỏi run lên, một khi Hắc Ngục Ma đằng hấp thu Nguyên dịch sinh mệnh này, e rằng hậu quả khó có thể tưởng tượng nổi.

- Thánh Nguyệt Tiên Cô, ngươi quả thực cam lòng dốc vốn. Cho dù là “Linh Vực Thánh Địa” thì loại Nguyên dịch sinh mệnh này cũng rất hiểm gặp.

Vương Giả Ma Đạo hắc khí lượn lờ, không khỏi cảm khái.

- Như vậy thì... Từng giọt thôi. Bằng không thì quá lãng phí Thánh Nguyệt Tiên Cô trầm ngâm nói.

Trong hạp cốc thần bí.

Xu thế tan tác của Hắc Ngục Ma Đằng, càng trở nên rõ ràng phạm vi sinh trưởng của nó đã rút lại còn một dặm

Cứ tiếp tục xu thế này, Hắc Ngục Ma Đằng rất nhanh sẽ bị bóp chết, căn bản không có cơ hội chính thức phát triển.

Khô Lâu đường chủ thở phào một hơi, duy trì Quỷ Thi Trớ Chú đại trận cũng dễ dàng hơn.

Đúng lúc này...

Ổ?

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong dường như sinh ra một tia cảm ứng, mơ hồ phát ra điều gì đó.

Một luồng lực lượng sinh cơ mênh mông đáng sợ, bỗng nhiên xuất hiện tại trung tâm của Hắc Ngục Ma Đằng

Một khắc này...

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đã bắt được một tia không gian chấn động

- Triệu Phong cẩn thận, đó là một giọt “Nguyên dịch sinh mệnh”. Có thể cung cấp một lượng lớn lực lượng sinh cơ, giúp Hắc Ngục Ma Đằng phát triển.

Trong thanh âm của Tàn linh Tử Thánh, có chút kinh hãi gấp gáp.

Vừa dứt lời.

Hắc Ngục Ma Đằng vừa rồi còn tan tác héo rũ, phảng phất ăn trúng thuốc kích thích, khí tức đột nhiên tăng vọt.

Tình huống này, giống như bọt biển gặp được nước.

Chỉ trong nháy mắt, tại khu vực trung tâm của Hắc Ngục Ma Đằng đột nhiên điên cuồng sinh trưởng thoáng cái kéo dài hơn mười

trượng

Hắc Ngục Ma Đằng vừa bị suy giảm, lại nhanh chóng khuếch trương đạt tới hai ba dặm, phạm vi khuếch trương vẫn không ngừng tăng lên.

Một màn này, khiến cho Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ đều kinh hãi hét lên.

- Mau ngăn cản.

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ, mỗi người đều tự phân công công việc.

Người trước thì điều khiển đại quân Yêu thú, còn người sau thì lại duy trì Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Vù vù...

Tại trung tâm của hải dương ma đằng dâng lên một luồng khí tức bạo ngược khát máu đáng sợ, giống như tồn tại cường đại nào đó đột nhiên thức tỉnh.

- Hắc Ngục Ma Đằng Vương!

Một “cự vật khổng lồ” do mấy trăm sợi đây leo màu đen thô to hợp lại, hình dáng như con mực, những xúc tu dây leo dài tới vài chục trượng sợi to và dài nhất, thậm chí đạt tới ba bốn mươi trượng,

Vừa sinh ra thì hình thể của Hắc Ngục Ma Đằng Vương đã tiếp cận Tham Thiên Thụ Yêu rồi.

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ đều nghe được ám thanh nhắc

nhở của Tàn linh Tử Thánh.

Dưới tác dụng của “Nguyên dịch sinh mệnh”, Hắc Ngục Ma Đằng không chỉ đột nhiên bành trướng mà tại vị trí hạch tâm, không ngờ còn xuất hiện Ma đằng Vương.

- Nhãn lúc nó còn chưa phát triển, mau mau giết nó. Một khi đạt tới cấp bậc Tôn Giả thì sẽ rất phiền toái.

Tàn linh Tử Thánh vội vàng nhắc nhở.

Giờ phút này.

Hắc Ngục Ma Đằng Vương, đại khái đạt đến cấp bậc Nửa bước Đan Nguyên cảnh, nhưng sinh mệnh lực cường ngạnh đã tiếp cận trình độ của Tham Thiên Thụ Yêu rồi.

Ẩm ầm...

Đại quân Yêu thú mà Triệu Phong điều khiển, vừa mới tiếp cận Hắc Ngục Ma Đằng Vương, đã bị một đám xúc tu dây leo vừa thô vừa dài quấn quanh, hút sạch tinh huyết.

Kết quả, Hắc Ngục Ma đằng Vương không những không tổn thương mà lực lượng của nó lại càng cường đại hơn, hải dương dây leo lại tiếp tục bành trướng

- Yêu thú bình thường không được, những Yêu thú chưa đạt tới Nửa bước Đan Nguyên cảnh, đối với nó mà nói, cũng không khác gì chất dinh dưỡng.

Khô lâu đường chủ đột nhiên luống cuống tay Chân một phen.

Hắn khống chế “Quỷ Thi Trớ Chú đại trận”, bởi vì phạm vi mở rộng cho nên chỉ có thể áp chế những dây leo bình thường nhưng căn bản không uy hiếp được Hắc Ngục Ma đằng Vương.

Trên ngọn núi chọc trời khổng lồ.

Tình cảnh trong ảo ảnh nghịch chuyển, khiến sắc mặt của cường giả thuộc ba Tông đều lộ vẻ vui mừng.

- Không hổ là Nguyên dịch sinh mệnh, chỉ vận chuyển một giọt đã khiến cho thế cục phát sinh nghịch chuyển như vậy. Nếu như vận chuyển vài giọt, như vậy chẳng phải là Hắc Ngục Ma đằng Vương kia có thể phát triển đến cấp bậc Tôn Giả hay sao?

Hoàng Kim Khô Lâu cười ha hả.

- Chậc chậc, đại quân Yêu thú của tiểu tử kia, hung hãn không sợ chết, ngược lại giúp cho Hắc Ngục Ma Đằng Vương phát triển mạnh hơn.

Vương Giả Ma Đạo hắc khí lượng lờ, cười với vẻ hả hê.

Hình ảnh trong ảo ảnh, đại quân Yêu thú của Triệu Phong, chỉ có thể đối phó với đám dây leo bên ngoài, nhưng căn bản không thể nào tiếp cận được Hắc Ngục Ma đằng Vương.

- Chỉ cần Ma đằng Vương phát triển đến cấp bậc Tôn Giả, cho dù là Đan Nguyên cảnh cùng cấp cũng phải thối lui chứ đừng nói là đánh chết. Lúc đó, thế cục đã được định đoạt.

Thánh Nguyệt Tiên Cô mỉm cười nói.

Ánh mắt của nàng chuyển về phía “Ngân Không Tông Sư”, chuẩn bị

ra lệnh cho hắn tiếp tục vận chuyển “Nguyên dịch sinh mệnh”.

- Ồ?

- Tiểu tử kia làm gì vậy?

Trong đám người, chợt truyền đến một trận kinh hô.

Ầm ầm...

Trong hạp cốc thần bí, đại quân Yêu thú, ít nhất có một trăm đầu nhảy vào “Quỷ Thi Trớ Chú đại trận”, bị đám mây khói u ám bao phủ.

- Triệu Phong... Ngươi muốn...

Khô Lâu đường chủ đang duy trì Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, bị hành động này khiến cho giật mình, lại càng hoảng sợ.

Triệu Phong vẫn không đổi sắc, khống chế hơn 100 đầu Yêu thú Chân Linh cảnh, lao vào đám mây khói u ám dày đặc.

Càng quỷ dị hơn chính là.

Sau khi những Yêu thú nhảy vào Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, đều không nhúc nhích, tùy ý để cho Tử Âm chi khí cường đại ăn mòn, tiếng gào rú thảm thiết vang lên, lập tức hóa thành một vũng máu.

Bỗng nhiên.

Đám mây mù u ám trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận nổi lên một trận huyết sắc u diễm, tràn ngập đủ loại lực lượng tinh thần tiêu cực. Kinh tâm động phách.

Chỉ trong mấy nhịp hô hấp.

Quỷ Thi Trớ Chú đại trận tăng trưởng uy lực trên diện rộng, đặc biệt là oán lực nguyền rủa vô hình, không chỉ tăng cường gấp vài lần.

Phù...

Hải dương dày leo xung quanh, không ngừng bị thối rũa, hóa thành chất nhầy dơ bẩn.

- Đem chất dinh dưỡng dâng cho Hắc Ngục Ma Đằng Vương, còn không bằng để lại cho Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, Khô Lâu Đường chủ, hiến tế đám Yêu thú này, mở rộng trận pháp...

Chương 540: Biến mất

La Triệu Phong, lộ ra lãnh ý sát phạt mãnh liệt.

Thi Trớ Chú đại trận, mây khói u ám nồng đậm, sinh ra u diễm huyết sắc, mấy trăm đầu Yêu thú cường đại tiên vào trận pháp, cả đám tuyệt khí bỏ mình, hóa thành một bãi máu.

Những Yêu thú Chân Linh cảnh này, cung cấp một lượng máu huyết chất dinh dưỡng, phẩm chất rất cao, sau khi chúng chết, sinh ra oán lực tiêu cực, càng thêm khổng lồ.

Chỉ trong chốc lát ngắn ngủi.

Trên trăm đầu Yêu thú Chân Linh cảnh này, toàn bộ đều vẫn lạc, uy lực và phạm vi của “Quỷ Thi Trớ Chú đại trận”, đều không ngừng được tăng phúc.

- Chiêu này, quá độc!

Trên mặt Khô Lâu đường chủ lộ vẻ phần chấn, vung động hắc kỳ, dẫn đạo lực lượng “Quỷ Thi Trớ Chú đại trận”.

Trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, 15 bộ quỷ thi trớ chú, mỗi bộ hấp thụ một lượng máu huyết khổng lồ, khí tức lực lượng phát ra càng cường đại hơn.

Nhất thời.

Cà một khu vực bị lực lượng của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận bao phủ

và ăn mòn, một mãng lớn hải dương ma đằng bị thối rữa.

Đương nhiên.

Hải dương ma đằng có “Nguyên dịch sinh mệnh” cường đại bổ sung cứ diệt vong một bộ phận, lại có một bộ phận không ngừng sinh trưởng

Chẳng qua, Quỷ Thi Trớ Chú đại trận vẫn chế trụ hải dương ma đằng chẳng qua là không thể tạo thành uy hiếp đối với “Hắc Ngục Ma đằng Vương” ở vị trí trung tâm mà thôi.

Nghịch chuyển thế cục bực này, khiến cho Tàn linh Tử Thánh ở đằng sau quan sát, lộ vẻ kinh hỉ, nói:

- Dùng tinh huyết của những Yêu thú cường đại này làm chất dinh dưỡng, bồi bổ quỷ thi trớ chú, tăng cường oán lực nguyền rủa. Triệu Phong này, quả thực gặp khó ló khôn mà.

Tại Hư Không Hải, sơn phong kình thiên.

- Tiểu tử này, quả thật không phải khó chơi bình thường

- Hừ! Không cần lo lắng, đại quân Yêu thú của hắn, đã hao tổn gần nửa rồi, không kiên trì được bao lâu nữa đâu.

Cường giả của ba Tông đều thấp giọng nghị luận.

Cho đến lúc này, cường giả của ba Tông đều đã ghi hận Triệu Phong trong lòng.

Ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh, thoáng lâm vào trầm mặc trong giây lát.

Một thiên tài Chân Chủ cấp nho nhỏ, lại có thể “đánh cờ” với Vương Giả Hư Thần cảnh tại một không gian vô hình, thậm chí còn nhiêu lần nghịch chuyển thế cục, không thể không thừa nhận sự đáng sợ của đối phương

Trong phần đông Trận Pháp Sư ở đây, vị “Ngân Không Tông Sư” kia đã chú ý đến hình ảnh thiếu niên tóc lam trong tấm hình.

Thiếu niên tóc lam này, triển khai “đánh cờ” với Vương Giả Hư Thần cảnh, thân là người ngoài cuộc, hắn cũng có vài phần bội phục đối với thiếu niên tóc lam kia.

- Ngân Không Tông Sư! Chuẩn bị giọt “Nguyên dịch sinh mệnh” thứ hai...

Thanh âm của Thánh Nguyệt Tiên Cô truyền đến.

Ngân Không Tông Sư đồng ý, bắt đầu vận chuyển giọt “Nguyên dịch sinh mệnh” thứ hai.

Trong hạp cốc thần bí.

Quỷ Thi Trớ Chú đại trận phát ra Tử Âm chi khí và oán lực nguyền rũa, bao phủ phương viên hai ba dặm, triển khai so đấu với “Hắc Ngục Ma đằng Vương” trong hải dương ma

- Đáng tiếc, kế hoạch Bách Thi chỉ mới hoàn thành được 15%, nếu như mở rộng phạm vi thì khó có thể uy hiếp được Ma đằng Vương.

Triệu Phong một mặt chú ý tình huống một mặt khống chế đại quân Yêu thú.

Hiện tại.

Số lượng Yêu thú mà hắn điều khiển chỉ còn lại một hai trăm đầu, một phần phụ trách diệt trừ những ma đằng còn sót lại, một phán thì dùng để bồi bổ Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Đúng lúc này.

Trong lòng Triệu Phong lại sinh ra một tia cảm ứng, bắt được một tia không gian mờ mịt chấn động

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một luồng lực lượng sinh cơ mênh mông bành trướng xuất hiện tại trung tâm hải dương ma đằng

Trong khoảnh khắc này, Triệu Phong đã nhìn thấy một giọt chất lỏng thần bí giống như Tân dịch sinh mệnh, nhưng bất luận là thể tích hay lực lượng, đều lớn hơn rất nhiều.

- Không tốt! Là giọt Nguyên dịch sinh mệnh thứ hai

Tàn linh Tử Thánh thấp giọng nhắc nhở.

Vừa rồi một giọt “Nguyên dịch sinh mệnh” đã thúc đẩy “Ma đằng Vương” sinh trưởng đáng sợ, giúp Hắc Ngục Ma đằng điên cuồng cắn trả.

Bây giờ, không ngờ lại xuất hiện giọt thứ hai, Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ, đều có cảm giác da đầu run lên.

Quả nhiên.

Đám hải dương ma đằng bị áp chế, bỗng nhiên điên cuồng sinh trưởng thế mạnh không thể đỡ.

Hắc Ngục Ma Đằng Vương ở chính giữa, quanh người thò những sợi xúc tu ma đằng ít nhất đều dài hơn mười trượng

Chỉ trong mấy nhịp hô hấp ngắn ngủi, khí tức của Ma đằng Vương đã siêu việt Nửa bước Đan Nguyên Cánh bình thường đuổi kịp Tôn Giả.

Phù phù phù...

Hắc Ngục Ma Đằng Vương huy động xung tu ma đằng giống như một đầu Long Ảnh cực lớn, mỗi một đạo ma đằng rít gào quật xuống đều có thể giết chết Chân Linh cảnh bình thường

Mà đồng thời trên trăm sợi xúc tu ma đằng vung lên, có thể giết đến hơn trăm Chân Linh cảnh.

Phốc phốc phốc...

“Quỷ Thi Trớ Chú đại trận” đang khuếch trương bị đám xúc tu ma đằng của Ma đằng Vương đánh trúng khói đen u ám dày đặc, có xu thế tán loạn, uy lực bắt đầu giảm bớt.

- Chủ nhân, tiếp tục như vậy, e rằng Quỷ Thi Trớ Chú đại trận sẽ không chống đỡ được bao lâu nữa.

Khô Lâu đường chủ cảm thấy áp lực sâu sắc, liên tục kêu khổ.

- Nhân loại, nhanh cứu ta!

Tham Thiên Thụ Yêu ở cách đó không xa, cũng lâm vào đợt công

kích của Hắc Ngục Ma Đằng Vương.

Luận thân thể sinh mệnh Tham Thiên Thụ Yêu và Hắc Ngục Ma đằng Vương lúc này, hẳn là cùng một cấp độ.

Thế nhưng Hắc Ngục Ma đằng là loại sinh vật cấm kỵ, có thể thôn phệ và hấp thu sinh mạng tinh khí, khiến cho bản thân không ngừng sinh trưởng

Rất không may, Tham Thiên Thụ Yêu có sinh cơ khổng lồ, đã trở thành chất dinh dưỡng của nó.

Tham Thiên Thụ Yêu không những không thể đánh nhau đến sống chết với Hắc Ngục Ma đằng Vương, còn bị đối phương gắt gao khống chế.

- Lên!

Sắc mặt Triệu Phong trầm xuống trong mắt lộ ra một tia điên cuồng đem toàn bộ Yêu thú còn lại, “đầu nhập” vào Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Uy lực của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận lại bành trướng thêm một phần.

Mặc dù vậy, Quỷ Thi Trớ Chú đại trận cũng chỉ có thể miễn cưỡng suy giảm tốc độ cắn trả của hải dương ma đằng hoàn toàn vô lực ngăn cản nó lan tràn.

Trên đỉnh sơn phong kinh thiên.

- Ha ha! Tiểu tử kia đại thế đã mất, không còn Yêu thú điều khiển

nữa, khó có thể nghịch chuyển trời đất.

- Xem ra, nên thêm một vài giọt Nguyên dịch sinh mệnh nữa, để Ma Đằng Vương có thể trưởng thành đến cấp độ Đan Nguyên cảnh.

Cường giả của ba Tông ánh mắt lập lòe, thần sắc hưng phấn.

Nhìn thấy Triệu Phong bị áp chế, tất cả mọi người đều có cảm giác hả giận.

Từ “cuộc chiến trong Tử Thánh truyền thừa” cho đến “cuộc xâm chiến Tử Thánh truyền thừa” lần này, Triệu Phong đã nhiêu lần ngăn cơn sóng dữ, khiến cho thành viên của ba Tông đều nhiều lần chịu thiệt.

Trong lúc bất tri bất giác, cường giả của ba Tông đều có sự kiêng kỵ sâu sắc đối với thiếu niên này.

Trong “ván cờ” vô hình này, ngay cả Vương Giả Hư Thần cảnh, cũng không dám khinh thường Triệu Phong.

- Triệu Phong! Cuộc chiến Tử Thánh truyền thừa lần trước, ta thừa nhận đã thua bởi ngươi. Nhưng lần này, có các Vương Giả Hư Thần cảnh tọa trận, Trận Pháp Tông Sư ra tay, ngươi khó tránh khỏi một kiếp này.

Trong đám người, có một nữ tử váy lục, dáng vẻ linh hoạt kỳ ảo như tiên, khẽ lẩm bẩm.

Nữ tử váy lục kia, dáng vẻ tuyệt mỹ, giống như một Tiên Tử.

Thế nhưng.

Trong đôi mắt trong suốt của nàng vẫn ẩn hiện sát cơ hận ý, nhìn chằm chằm vào “thiếu niên tóc lam” trong ảo ảnh.

Chính là Diệp Yên Vũ!

Mấy năm gần đây, Diệp Yên Vụ đã chịu đã kích trầm trọng trong cuộc chiến Tử Thánh truyền thừa lúc trước, cho nên vẫn dốc lòng khổ tu.

Nửa tháng trước...

Nàng biết được tình huống bên này, nghe nói “thiếu niên ác mộng” năm xưa, lại lần nữa hiện thân, lập tức không thể chờ mà chạy đến đây ngay.

Cùng chạy tới đây, còn có cả đám đệ tử Chân truyền của ba Tông phái tiến vào Di tích Tử Thánh năm xưa.

Ví dụ như Lữ Thiên Nhất, đám người Xích Quỷ, tất cả đều trình diện.

Trong những người này, Lữ Thiên Nhất là mạnh nhất, không lâu trước, hắn đã tấn chức Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, Trọng hàng ngũ đệ tử Chân truyền của Tịnh Nguyệt Linh Tông hắn đã có thể xếp vào ba hạng đầu.

- Thánh Nguyệt Tiên Cô, nếu thêm vài giọt “Nguyên dịch sinh mệnh” nữa, có thể khiến cho Ma Đằng Vương tấn chức Đan Nguyên cảnh.

Trên mặt Hoàng Kim Khô Lâu lộ một chờ mong

Hắc Ngục Ma Đằng Vương, một khi tấn chức Đan Nguyên cảnh, chiến lực của hắn sẽ hoàn toàn nhảy lên một cấp độ mới, đồng thời cũng có nhiều loại năng lực hơn.

- Triệu Phong! Nếu như “Hắc Ngục Ma đằng Vương” tấn chức Đan Nguyên cảnh, ngay cả Tôn Giả cũng phải thối lui, phóng mắt khắp toàn bộ di tích Tử Thánh này, e rằng không còn ai có thể uy hiếp được nó nữa.

Thanh âm của Tàn linh Tử Thánh truyền đến.

Trái tim của Khô Lâu đường chủ cũng thắt lại.

Giờ phút này, với trạng thái của Hắc Ngục Ma đằng Vương hiện nay đã khó có thể diệt sát được. Một khi tấn chức, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Đương nhiên, bất luận là Triệu Phong hay là Khô Lâu đường chủ đều không úy kỵ Ma Đằng Vương còn chưa tấn chức, mà là sự uy hiếp đến từ toàn bộ hải dương ma đằng

Đám hải dương ma đằng rộng lớn này, giống như lửa cháy đồng cỏ khô, đồng thời kiềm chế cả Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ.

- Nếu như lại thêm vài giọt Nguyên dịch sinh mệnh nữa, tất cả cố gắng sẽ thất bại trong gang tấc...

Triệu Phong không khỏi hít sâu một hơi.

Lúc này, đối thủ mà hắn đối diện, chính là cao tầng của ba đại Tông phái, sau lưng thậm chí còn có Vương Giả Hư Thần cảnh xuất thủ.

Bởi vì Vương Giả Hư Thần cảnh, chính là một trong những điều kiện tất yếu để xây dựng một Tông phái Nhị Tinh.

Nhưng càng sợ cái gì, thì cuối cùng lại tới cái đó.

Đột nhiên.

Triệu Phong lại cảm ứng được không gian chấn động

- Tuyệt đối không thể...

Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhãn, thúc dục đến cực hạn.

Trong khoảnh khắc này, mắt trái của hắn phảng phất biến thành hồ nước thâm thúy, Đồng lực sôi trào, kích phát ra tiềm lực không thể tưởng tượng nổi.

Trong không gian của mắt trái hồ nước Đồng lực, đường kính kéo dài đến mười tám mười chín trượng, dòng nước nhỏ tại trung tâm, cấp tốc xoay tròn, sinh ra Đồng lực chấn động, nổi lên một tầng gợn sóng.

- Tập trung!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong phát động năng lực phong tỏa cùng loại với huyết mạch Thánh Nhãn của Kim Dương gia.

Một khi loại năng lực này phát huy, không gian khu vực xung quanh mục tiêu bị tập trung khóa chặt, sẽ bị Đồng lực thâm thấu, trói buộc.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một tia Đồng lực trong suốt, rót vào hư không đem khu vực không gian chấn động dị thường kia, tập trung khóa chặt.

Trong khoảnh khắc không gian chấn động xuất hiện một giọt chất lỏng thần bí lớn bằng đầu ngón tay, phát ra lực lượng sinh cơ thuần khiết khổng lồ.

- Xuất hiện rồi!

Trái tim Triệu Phong đột nhiên nhảy dựng.

Thịch thịch! Thịch thịch!

Tiếng tim đập của Triệu Phong thậm chí là Thần Linh Nhãn, cũng nhảy lên dồn dập.

Trong khoảnh khắc “Nguyên dịch sinh mệnh” xuất hiện, Triệu Phong liền dùng Đồng lực vô hình, thâm thấu, trói buộc cả mảnh hư không

Bởi vậy.

Tân dịch sinh mệnh vừa mới xuất hiện, phảng phất cứng lại tại hư không

Biến hóa này, Khô Lậu đường chủ cũng cảm nhận được, ngay cả Tàn linh Tử Thánh ở đằng sau quan sát cũng thấy rõ ràng

Có thể đoán được.

Đây chính là thời khắc quyết định vận mệnh.

Một khi Hắc Ngục Ma đằng đứng vững chân trong không gian Tử Thánh, trải đường có ba đại Tông phái thành công, thế công tiếp theo, quả thật không tưởng tượng nổi.

Ục ục...

Hắc Ngục Ma Đằng Vương cảm nhận được sự tồn tại của “Nguyên dịch sinh mệnh”, liền huy động xúc tu ma đằng chộp tới.

Hơn nữa, Nguyên dịch sinh mệnh chỉ bị Triệu Phong dùng Đồng lực tập trung khóa chặt, còn lực lượng sinh cơ bảnh trướng của nó thì vẫn tiết lộ ra ngoài.

- Lại với ta nào!

Trên mặt Triệu Phong xuất hiện một tia điên cuồng vô thức dùng Đồng lực khống chế “Nguyên dịch sinh mệnh”, ý đồ cách không thu lấy nó.

Trên thực tế.

Với Đồng lực cường đại của Triệu Phong vẫn có thể cách không điều khiển vật thể bình thường chỉ cần thể tích và trọng lượng không lớn thì cũng không quá khó.

Nhưng vấn đề là Nguyên dịch sinh mệnh lại xuất hiện tại trung tâm của hải dương ma đằng gần Ma đằng Vương trong gang tấc.

Ma Đằng Vương chỉ hơi động một chút, liền có vô tận ma đằng “che kín” cả một khu vực.

Vụt vụt vụt vụt...

Lập tức, một đám ma đằng đầy trời vô tận, che kín quỹ tích “chạy trốn” của Nguyên dịch sinh mệnh.

Chỉ cần hơi chạm nhẹ một chút, lực lượng Nguyên dịch sinh mệnh sẽ phát ra, tất cả sẽ thất bại trong gang tấc.

Xong rồi!

Nội tâm Khô Lâu đường chủ thoáng trầm xuống

Ngay cả Tàn linh Tử Thánh ở tầng thứ ba của bảo điện, trái tim cũng nhảy lên đến cổ họng

Bất kể Nguyên dịch sinh mệnh trốn như thế nào, đều khó tránh khỏi vận rủi.

- Biến mất cho ta...

Triệu Phong nghiến răng nghiến lợi, vẻ mặt điên cuồng gần như mất đi lý trí

Mắt trái của hắn, vận chuyển Đồng lực dồn dập. Xuất hiện một dòng nước nhỏ mông lung.

Dưới tình huống ngàn cần treo sợi tóc, dị biến đột nhiên phát sinh.

Xung quanh “Nguyên dịch sinh mệnh” xuất hiệu gợn sóng Đồng lực, mơ hồ xuất hiện một vòng xoáy, không gian sinh ra một loại áo giác chồng điệp.

Vụt...

Nguyên dịch sinh mệnh biến mất.

Trong khoảnh khắc hải dương ma đằng đẩy trời đánh tới, nguyên dịch sinh mệnh đã biến mất trong hư không.

Chương 541: Hư không nhiếp vật

Biến mất!

Phốc phốc phốc phốc...

Ma đằng đầy trời che kín cả một khu vực, thoáng cái tất cả đều chộp vào khoảng không.

Trong khoảnh khắc đó.

Đám cường giả thuộc ba Tông phái đang ở trân sơn phong kình thiên, đều trợn mắt há hốc mồm.

Không gian vô cùng tĩnh mịch.

Ngay cả một vài Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, cũng đều mở mắt trừng trừng.

Một hai nhịp hô hấp sau, trên sân lập tức xôn xao.

- Tình huống thế nào?

- Giọt Nguyên dịch sinh mệnh kia, tại sao lại đột nhiên biến mất trong hư không?

- Chẳng lẽ trong quá trình “Không Liệt Trận” vận chuyển, đã xuất hiện vấn đề?

Bầu không khí trên sản lặp túc nổ tung

Một vài người hoài nghi Nguyên dịch sinh mệnh đã biến mất.

Nhưng ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh và Ngân Không Tông Sư chủ trì “Không Liệt Trận” thì lại xác định, giọt Nguyên dịch sinh mệnh kia đã dịch chuyển thành công.

- Một khắc vừa rồi, chẳng lẽ là...

Đôi mắt bạc của Ngân Không Tông Sư, co rút bất định.

Cẩn thận nhớ lại, lúc đó giọt Nguyên dịch sinh mệnh đã thành công dịch chuyển đến bên cạnh Ma đằng Vương, nhưng lại biến mất quỷ dị, không hề có quỹ tích nào.

Nếu như bị cách không thu đi, như vậy thì ít nhất cũng phải nhìn thấy quỹ tích.

Nhưng một màn vừa rồi, lại không theo quỹ tích nhất định nào.

- Không thể nào, huyết mạch đồng tử của tiểu tử kia, chẳng lẽ có thể ảnh hưởng đến không gian?

Ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh, đều nhìn nhau.

Một khắc này rất nhiều cường giả trên sơn phong kình thiên, đều cảm thấy nhịp tim nhanh chậm bất định.

Một màn vừa rồi, thật sự quỷ dị.

Kể cả Diệp Yên Vũ và một vài đệ tử Chân truyền từng quen biết Triệu Phong, cũng đều cảm thấy cực kỳ khó tin.

Lần trước, trong không gian di tích, Triệu Phong đã từng bày ra đủ loại đồng pháp huyết mạch cường đại.

Nhưng bất kẻ thế nào đi nữa, những đồng pháp huyết mạch kia, đều có dấu vết lần theo, hoặc thậm chí tìm được bí pháp cùng loại.

Nhưng một màn trước mắt.

Trực tiếp khiến cho một vật thể, bỗng nhiên biến mất, chuyện này thật sự vượt qua lẽ thường mà.

Trong hạp cốc thần bí.

- Biến... Biến mất rồi...

Tròng mắt của Khô Lâu đường chủ, giống như muốn lôi ra ngoài, tất nhiên, nếu như hắn có mắt.

Tàn linh Tử Thánh đứng đằng sau quan sát, cũng khẽ giật mình.

Triệu Phong phiêu phù giữa không trung, mái tóc lam bay phất phới, Đồng lực trong mắt trái bắt đầu bành trướng, giữa mi tâm, mơ hồ có thể nhìn thấy một dòng nước nhỏ.

Trong không gian mắt trái.

Hồ nước Đồng lực trong không gian đen kịt, trôi lơ lửng một giọt “Nguyên dịch sinh mệnh”.

- Vừa rồi. Vừa rồi là...

Triệu Phong kinh nghi bất định.

Nếu không phải trong không gian mắt trái của hắn, trôi lơ lửng một giọt “Nguyên dịch sinh mệnh”, hắn cùng hoài nghi tính chận thật của một màn vừa rời, thậm chí quỷ kết cho biến cố “ngoài dự liệu”.

Nhưng sự thật lại bày ra trước mắt.

Giọt “Nguyên dịch sinh mệnh” kia, là bị hắn dùng Thần Linh Nhãn vận chuyển, thu vào trong không gian mắt trái

Hơn nữa, loại “thu lấy” này, thuộc về loại năng lực không gian giống như “Độn Không”. Không hề có quỹ tích nhất định.

Cũng giống như Tiểu Tặc Miêu, có thể xuyên qua không gian trữ vật của người khác

Loại năng lực đồng tử mới của Triệu Phong, quả thật là không thể tưởng tượng nổi, trực tiếp đem một vật thể ở không gian bên ngoài, “dịch chuyển” vào không gian mắt trái của mình.

- Vương Giả đại nhân, vừa rồi có lẽ là chuyện ngoài dự liệu, hãy thử dịch chuyển một lần nữa xem sao.

Ngân Không Tông Sư đề nghị.

Trong lòng hắn cũng đã suy đoán ra phần nào, chợt nảy sinh một loại dục vọng mãnh liệt, muốn xác định tình huống lần nữa.

- Được.

Thánh Nguyệt Tiên Cô khẽ gật đầu, dù sao thì hiện nay hải dương ma đằng vẫn đang chiếm ưu thế, Triệu Phong lại không còn Yêu thú nào để khống chế nữa rồi.

Ngàn Không Tông Sư dẫn đầu đám Trận Pháp Sư, mở ra “Không Liệt Trận”.

Tại trung tâm Không Liệt Trận, mơ hồ có thể nhìn thấy một tầng ngân quang nhàn nhạt lóe lên, vờn quanh một cái “huyệt động”, xung quanh truyền đến từng trận chấn động kỳ dị.

Rất nhanh.

Ngân Không Tông Sư đã đem giọt Nguyên dịch sinh mệnh thứ ba, đưa vào trong “huyệt động” kia.

- Hừ, lần này, ta sẽ trực tiếp đem Nguyên dịch sinh mệnh vận chuyển trực tiếp vào trong cơ thể của Ma đằng Vương.

Ngân Không Tông Sư cười lạnh một tiếng.

Mẩy lần trước đó, hắn chỉ vận chuyển Nguyên dịch sinh mệnh đến chính giữa hải dương ma đằng

Còn lần này, muốn vận chuyển vào trong cơ thể Ma đằng Vương, cần phải xác định chính xác vị trí không gian, độ khó tăng lên gấp mười lần.

Trong khoảnh khắc “dịch chuyển”, đôi mắt bạc của Ngân Không Tông Sư, chợt nổi lên một tầng dị quang màu bạc thâm thúy.

Vụt...

Vận chuyển thành công.

Khóe miệng Ngân Không Tông Sư, nhếch lên một nụ cười vui vẻ.

Có thể đem một vật thể, truyền tống chính xác đến mức độ này, có lẽ chỉ có mỗi Trận Pháp Đại Sư sở trường về không gian như hắn, mới có thể làm được.

Trong hạp cốc thần bí.

- Lại tới nữa rồi.

Triệu Phong thoáng giật mình.

Thần Linh Nhãn của hắn, một mực tập trung tại khu vực của Ma đằng Vương.

Lúc không gian vừa xuất hiện chấn động, Triệu Phong đã tập trung khóa chặt vị trí đó.

Lần này, vị trí Nguyên dịch sinh mệnh xuất hiện, xảo trá nắm ngoài tưởng tượng không ngờ lại xuất hiện trong cơ thể của Hắc Ngục Ma đằng Vương.

Nói cách khác.

Nguyên dịch sinh mệnh chỉ cần vừa xuất hiện, sẽ bị Hắc Ngục Ma đằng Vương hấp thu ngay túc thi

Đối với điều này, ngay cả Khô Lâu đường chủ cũng khó mà phát giác ra được.

Thế nhưng Tàn linh Tử Thánh ở đằng sau quan sát, lại nhìn thấy rõ ràng hô lớn:

- Không xong

- Biến mất cho ta!

Đồng lực trong mắt trái của Triệu Phong vận chuyển tới cục hạn.

Một tầng Đồng lực trong suốt gợn sóng xuất hiện tại khu vực không gian chấn động tại vị trí trung tâm hiện ra hình dáng một cái vòng xoáy.

Một khắc này, không gian chợt sinh ra vặn vẹo, ảo giác chồng điệp.

Vụt...

Nguyên dịch sinh mệnh vừa mới xuất hiện trong mảnh hư không này, đã bị một lực lượng thần bí nào đó hấp thu, di chuyển đi.

Hắc Ngục Ma Đằng Vương vẫn điên cuồng vung động dây leo, bộ dạng như không hề phát giác ra.

Tình huống này, giống như giọt Nguyên dịch sinh mệnh kia, chưa từng xuất hiện trong di tích Tử Thánh vậy.

Cùng lúc đó...

Vụt...

Trong không gian mắt trái của Triệu Phong, lại lần nữa xuất hiện giọt “Nguyên dịch sinh mệnh” thứ hai.

- Ha ha, Triệu Phong, làm tốt lắm.

Người có thể nhìn thấy rõ toàn bộ quá trình này, chỉ có “Tàn linh Tử Thánh” - ý chí hạch tâm của không gian di tích này.

Kể cả ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh ở ngoại giới, cũng không nhìn thấy rõ.

Cũng không phải giác quan của bọn họ không phát giác ra được.

Nhưng Vương Giả Hư Thần cảnh chỉ có thể thông qua cảnh tượng của ảo ảnh, quan sát tình huống bên trong di tích Tử Thánh mà thôi.

Tinh huống trong cơ thể của Hắc Ngục Ma đằng Vương, bọn họ cũng không nhìn thấu.

- Ngân Không Tông Sư, tình huống thế nào rồi?

Hàng lông mày đen của Thánh Nguyệt Tiên Cô khẽ cau lại, nhìn về phía Ngân Không Tông Su.

Tại sao lại không có phản ứng gì?

Tất cả mọi người đều cảm thấy nghi hoặc, tất cả bọn họ đều tận mắt nhìn thấy Ngân Không Tông Sư đã dịch chuyển giọt “Nguyên dịch sinh mệnh” kia đi.

- Vương Giả đại nhân, giọt Nguyên dịch sinh mệnh kia, được ta thành công dịch chuyển đến bên trong cơ thể Ma Đằng Vướng, thế nhưng lại bị Triệu Phong dùng năng lực không gian nào đó, bỗng nhiên “thu lấy” mất.

Ngân Không Tông Sư có chút cay đắng

Bỗng nhiên “thu lấy”?

Đám cường giả trên sản đều kinh ngạc đến nghẹn ngào.

Giờ khắc này, ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh cũng lẳng lặng ngưng mắt nhìn Ngân Không Tông Sư, đợi hắn giải thích cụ thể.

- Theo phân tích của ta, huyết mạch đồng tử của Triệu Phong kia, có một năng lực tương tự “dịch chuyển không gian”. Nói đơn giản có nghĩa là, đem một vật thể ở không gian này, dịch chuyển đến không gian khác. Đạo lý này, cũng giống như tạ thông qua “Không huyệt”, dịch chuyển Nguyên dịch sinh mệnh đến di tích Tử Thánh. Chăng qua, năng lực của Triệu Phong lại càng quỷ dị hơn...

Ngân Không Tông Sư hít sâu một hơi, chậm rãi nói.

Tiếp đó, lời giải thích của hắn, liên quan đến một vài nguyên lý không gian, chỉ có ba đại Vương Giả và một ít Tôn Giả mới có thể nghe hiểu.

- Thì ra là thế, nếu vậy thì huyết mạch đồng tử của Triệu Phong còn đáng sợ hơn so với tưởng tượng của chúng ta.

Thánh Nguyệt Tiên Cô thấp giọng lẩm bẩm

- Chẳng lẽ, hắn là hậu duệ của loại huyết mạch Thần Màu nào đó?

Trong đám người, không biết là ai lên tiếng, lập tức dẫn đến một trận xôn xao.

Diễn biến của thế cục đến nước này, cho dù ba đại Tông phái vẫn đang chiếm ưu thế, nhưng tất cả mọi người đều có cảm giác thất bại mãnh liệt.

Một khi thất bại hoặc đã bị thất bại, đại đa sổ mọi người đều tìm lấy một cái cớ hợp lý.

- Hậu duệ của huyết mạch Thần Mâu? Không có khả năng trong Bát Đại Thần Mâu, không hề có loại năng lực này.

Ngân Không Tông Sư trực tiếp lắc đầu phủ nhận.

Đối với kết luận của hắn, ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh đều không hề hoài nghi.

Hiển nhiên là Ngân Không Tông Sư có hiểu biết nhất định đối với "Bát Đại Thần Mâu" trong truyền thuyết của thế gian, thậm chí biết rõ năng lực của mỗi loại "Thần Mâu" trong truyền thuyết.

- Được rồi chư vị không cần nghi kỵ nữa. Dù sạo thì Ngân Không Tông Sư cũng có chút huyết mạch truyền thừa sâu xa với "Thời Không Thần Mâu" trong Bát Đại Thần Mâu.

Thánh Nguyệt Tiên Cô mở miệng, cắt ngang nghi kỵ của mọi người.

Tiếng nghị luận lập tức đình chi.

Ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh và Thánh Nguyệt Tiên Cô, lại tiếp tục thương nghị.

- Còn một biện pháp nữa, chúng ta có thể thông qua phương pháp như trước đó, đem lực lượng sinh cơ của "Nguyên dịch sinh mệnh", dần dần thẩm thấu qua.

Ngân Không Tông Sư đề nghị.

- Chỉ còn lại hai giọt Nguyên dịch sinh mệnh cuối cùng mà thôi. Thánh Nguyệt Tiên Cô khẽ gật đầu.

Trong hạp cốc thần bí.

Hai lần nguy cơ qua đi, sau lưng Triệu Phong ướt sũng mồ hôi, trong mắt lặp lòe thần quang ngoại trừ hồi hộp, còn có vài phần hưng phấn.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Đột nhiên, quanh người Hắc Ngục Ma đằng Vương, liên tục dàng lên lực lượng sinh cơ, lập tức bị Ma đằng Vương và hải dương ma đằng xung quanh hấp thu.

Thoáng chốc.

Hải dương ma đằng và Ma đằng Vương ở vị trí trung tâm đều phát sinh biến hóa, khí tức và hình thể đều không ngừng tăng trưởng

Loại lực lượng sinh cơ này là quá trình kéo dài liên tục không ngừng, không phải từ không gian cụ thể nào đó.

- Bên kia cũng không phải là kẻ ngốc.

Trong lòng Triệu Phong thoáng run.

Năng lực “dịch chuyển hư không” của Thần Linh Nhãn, chỉ nhằm vào một vật thể nào đó, trong khoảnh khắc dịch chuyển.

Mỗi lần phát động huyết mạch Đồng lực của Triệu Phong đều tiêu hao rất lớn.

Hai lần vừa rồi đã tiêu hao hai ba thành Đồng lực của Triệu Phong so với sử dụng Di Thiên Chi Mâu còn tiêu hao nhiêu hơn.

Đối với loại lực lượng sinh cơ liên tục thẩm thấu không ngừng này, Triệu Phong cũng cảm thấy bất lực sâu sắc.

- Triệu Phong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận sắp không chống đỡ nổi nữa rồi.

Khô Lâu đường chủ gấp giọng hô lên, áp lực tăng mạnh.

Mặt khác, lực lượng sinh cơ của “Nguyên dịch sinh mệnh” liên tục không ngừng thẩm tháu vào. Hắc Ngục Ma Đằng Vương và hải dương ma đằng bất kể lúc nào cũng không ngừng liên tục lớn mạnh.

Lúc này.

Hải dương ma đằng đã lan tràn đến phương viên năm sáu dặm, triệt để áp chế Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Một khi Quỷ Thi Trớ Chú đại trận sụp đổ, cho dù Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ liên thủ, cũng khó có thể ngăn cản được hải dương ma đằng điên cuồng sinh trưởng lan tràn.

- Ha ha ha... Tiểu tử kia, thúc thủ vô sách đi.

- Đại quân Yêu thú của hắn cũng đã tiêu vong không thể tiếp tục điều khiển Yêu thú nữa rồi.

Cường giả thuộc ba Tông phái trên sơn phong kình thiên, đều lộ ra nét mặt tươi cười.

Giờ khắc này, Triệu Phong dường như đã lâm vào tình trạng “sơn cùng thủy tận”.

Công pháp mà hắn tham tu là hệ Phong Lôi, bị ma đằng khắc chế tại

một trình độ nhất định, trong tay lại không có quân đoàn Yêu thú để điều khiến.

Chỉ trong nháy mắt, thực lực của Hắc Ngục Ma đằng Vương, đã dần tăng trưởng tiếp cận cấp độ Đan Nguyên cảnh.

Thời gian trôi qua một phần thì nguy cơ mà di tích Tử Thánh phải đối mặt, lại tăng lên một phần.

- Chỉ còn một biện pháp nữa.

Triệu Phong lẩm bẩm.

Vụt...

Hư ảnh điện quang lóe lên, Triệu Phong lập tức biến mất, khống thấy đâu nữa.

- Triệu Phong, ngươi cứ vậy mà chạy sao?

Khô Lâu đường chủ chống đỡ Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, không khỏi kinh hô một tiếng.

Vụt...

Gần như cùng một lúc, Triệu Phong đã rơi xuống trên người Tham Thiên Thụ Yêu.

- Nhàn loại, ngươi không đối kháng với ma đằng, đến chỗ ta cũng không tị nạn được a.

- Thụ Yêu huynh, chúng ta hãy bắt tay tái chiến một trận. Thành hay bại, đều nằm trong khoảnh khắc tiếp theo.

Triệu Phong mỉm cười.

Dứt lời.

Mắt trái của hắn hiện lên một tầng Đồng lực kinh người, phảng phất tạo thành một vực sâu, tập trung khóa chặt Hắc Ngục Ma đằng Vương.

- Triệu Phong... Chẳng lẽ ngươi muốn...

Khô lâu đường chủ thầm giật mình.

Trong mơ hồ, hắn không khói suy đoán: Triệu Phong này. Quả thật điên cuồng

- Khô Lâu đường chủ, ngươi hãy kiên trì một lát nữa.

Triệu Phong gật đầu, cũng không phủ nhận.

Hắn đang muốn thử cách đó, chẳng qua, chỉ dựa vào một mình hắn, muốn đạt được mục đích, lại không nắm chắc mười thành.

Nhưng nếu có Tham Thiên Thụ Yêu tương trợ, hắn lại nắm chắc đến tám thành.

Chương 542: Hạt giống ma đằng

Hành động của Triệu Phong, khiếu cường giả thuộc ba đại Tông phái ở ngoại giới, đều ngạc nhiên.

- Tiểu tử kia chẳng lẽ hết biện pháp rồi?

- Hắc hắc, Quỷ Thi trận pháp cũng không chống đỡ được bao lâu, không đến nữa canh giờ, Ma đằng Vương sẽ phát triển đến cấp bậc Đan Nguyên cảnh, hải dương ma đằng sẽ lan tràn khắp phương viên mười dặm...

Trong mắt mọi người.

Hành động của Triệu Phong giống như biết khó mà lui, từ bỏ Quỷ Thi trận pháp, trong tay cũng không còn Yêu thú để điều khiến.

Thế nhưng

Lúc Triệu Phong hạ xuống trên người Tham Thiên Thụ Yêu, những thiên tài đỉnh cao của ba đại Tông phái như Lữ Thiên Nhất, Diệp Yên Vũ, Trang Quán Nhi, Xích Quỷ, đều đồng loạt biến sắc.

Ngày xưa, Triệu Phong và Tham Thiên Thụ Yêu liên thủ, thân ảnh cường đại giống như không thể chiến thắng này, dường như rõ mồn một ngay trước mắt.

Hiện nay.

Triệu Phong lại một lần nữa hạ xuống trên cành cây của Tham Thiên Thụ Yêu, thân hình của hắn so sánh với Thụ Yêu khổng lồ, hết sức nhỏ bé.

- Nhân loại, ngươi muốn ta làm gì?

Tham Thiên Thụ Yêu cũng không dám có bất kỳ khinh thị nào đối với thiếu niên này.

- Thời gian không còn nhiều nữa, ta cần ngươi dùng “Mộc Linh tinh phách” trợ giúp ta đối phó với Ma Đằng Vương.

Thanh âm của Triệu Phong có vài phần gấp gáp.

Thế cục trước mắt, bên phía Khô lâu đường chủ, cũng không chống đỡ được bao lâu

Một khi Quỷ Thi đại trận sụp đổ, Ma đằng Vương sẽ tần chực Đan Nguyên cảnh, lúc đó, sẽ không còn cách nào ngăn cản hải dương ma đằng lan tràn khắp di tích Tử Thánh.

- Triệu Phong, ta tối đa chỉ còn có thể kiên trì được mười nhịp hô hấp nữa mà thôi.

Thanh âm kinh hoảng của Khô Lâu đường chủ truyền đến.

Mười nhịp hô hấp.

Triệu Phong rùng mình, Tàn linh Tử Thánh ở đằng sau, cũng mơ hồ cảm thấy áp lực sâu

Nói cách khác.

Thời gian còn lại cho Triệu Phong, chỉ còn mười nhịp hô hấp.

- Dung hợp!

Trong mắt trái của Triệu Phong, Đồng lực bắt đầu bành trướng, giống như một vực sâu kéo dài vô tận, phát ra khí tức tinh thần vô hình, thẩm thấu hư không

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một luồng lực lượng tinh phách mênh mông tinh khiết, từ đám cành lá dưới chân, dũng mãnh tiên vào tâm hồn Triệu Phong

Thoáng chốc.

Tâm thần Triệu Phong chấn động loại cảm giác thoải mái dễ chịu đã lâu không gặp, lại lần nữa truyền đến.

Lực lượng tâm hồn của hắn vốn tiếp cận Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, lúc này lại dung hợp với “Mộc Linh tinh phách”, đã hoàn toàn đạt tới cấp độ Tôn Giả.

Hơn nữa.

Dưới loại tình huống này, tinh thần giác quan và cấp độ ý cảnh của Triệu Phong đều đạt được tăng phúc.

Trước kia, đủ loại ý cảnh không cách nào thể ngộ, ngay trong thời khắc này, rốt cuộc cũng chạm đến.

Phù...

Chỉ trong nháy mắt, Triệu Phong và Tham Thiên Thụ Yêu, phảng

phất trở thành trung tâm của vòng xoáy nguyên khí thiên địa, nguyên khí thiên địa vô tận sôi trào lên, loại uy năng ý cảnh này, so với Chân Chủ cấp bình thường không biết mạnh hơn gấp bao nhiêu lần.

- Ý cảnh cấp độ Đan Nguyên cảnh?

Khô Lâu đường chủ và Tàn linh Tử Thánh đều động dung

Giờ phút này, trạng thái lực lượng tâm hồn của Triệu Phong hoàn toàn có thể so với Tôn Giả, cấp độ ý cảnh cũng tiếp cận Tôn Giả.

Đây là nhờ sự trợ giúp của Tham Thiên Thụ Yêu, khiến cho Triệu Phong chỉ trong khoảnh khắc đã tăng lèn nửa cấp độ.

- Dừng lại cho ta!

Triệu Phong đứng trên cành lá, mái tóc lam cuồng vũ.

Một luồng Đồng lực tinh thần khổng lồ thấu triệt thiên địa, thẩm thấu hư không bao phủ lên người Ma đằng Vương.

Ma Đằng Vương điên cuồng gào thét vùng vẫy, thân hình khổng lồ đột nhiên cứng đờ.

- Chẳng lẽ hắn muốn...

Trong lòng Tàn linh Tử Thánh khẽ động ở bên ngoài.

Trên sơn phong kình thiên, cường giả thuộc ba đại Tông phái, rất nhiều người đều đã nhìn ra một vài mánh khóe.

- Xem ra, mục tiêu của hắn, quả thật là Ma đằng Vương rồi.

- Hình thể của Ma đằng Vương khổng lồ như thế, lúc này lại có chiến lực tiếp cận Tôn Giả, cho dù là Tôn Giả chính thức ra tay cũng khó có thể chém giết được.

Mọi người đều xôn xao nghị luận.

Cảnh tượng trong ảo ảnh.

Thân thể khổng lồ của Ma đằng Vương, đột nhiên cứng đờ, sau đó lại mãnh liệt giãy giụa.

- Không đúng e rằng Triệu Phong không phải muốn giết Ma đằng Vương.

- Có lẽ hắn muốn...

Một vài người bừng tỉnh đại ngộ, thể xác và tinh thần đều chấn động. Thì ra là thế.

Trong đôi mắt bạc của Ngân Không Tông Sư, chợt lóe lên lệ mang

Có thể suy đoán được, Triệu Phong không phải muốn đánh chết Ma đằng Vương, bởi vì việc này không thực tê.

Hơn nữa, nơi này là khu vực có lỗ thủng lớn, Triệu Phong căn bản không thể sử dụng Ngọc Long bảo hộ được.

- Ha ha, Triệu Phong này muốn khống chế Ma đằng Vương sao?

Thánh Nguyệt Tiên Cô khẽ cười, âm thanh giống như thiên tiên, khiến lòng người rung động như dẫn vào mộng ảo.

Ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh, đều nhìn ra dụng ý của Triệu

Phong

- Chậc chậc, tiểu tử này quả thật dã tâm không nhỏ, không có Yêu thú để khống chế, lại xem Ma đằng Vương là mục tiêu.

Trên mặt Hoàng Kim Khô Lâu chợt lộ vẻ châm biếm.

- Chiến lực của Ma đằng Vương này, đã tiếp cận Tôn Giả, muốn khống chế nó, ít nhất phải có lực lượng tâm hồn cấp bậc Tôn Giả. Hơn nữa thân thể Ma đằng Vương rất khổng lồ, đặc tính kỳ lạ, cho dù là Tuần Thú Sư cấp Tôn Giả cũng khó mà khống chế được nó.

Ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh, đều mỉm cười, dường như cũng không quá lo lắng.

Bọn họ cũng không tin rằng một tiểu tử Chân Linh cảnh như Triệu Phong lại có thể làm được chuyện này.

Lúc này, thời gian trôi qua vô cùng chậm chạp.

Bởi vì hành động của Ma đằng Vương, càng lúc càng cứng nhắc, chậm chạp, biên độ vùng vẫy cũng trì trệ hơn vài phần.

Một nhịp hô hấp, hai nhịp hô hấp, ba nhịp... Năm nhịp...

Sắc mặt của ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh, đều có chút ngưng tụ, còn đa số những cường giả thuộc ba đại Tông phái, đều giật mình hoảng sợ.

- Điều này... Điều này sao có thể chứ?

Một vài Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, đều lộ biểu tinh không thể tưởng tượng nổi.

Cảnh tượng trong ảo ảnh, Hắc Ngục Ma đằng Vương có chiến lực tiếp cận cấp độ Tôn Giả, lại không ngừng bị cưỡng chế.

Đến sau năm nhịp hô hấp, trên người Hắc Ngục Ma đằng Vương, thậm chí có vài phần “trấn định”.

Ổ?

Khô Lâu đường chủ đang duy trì Quỷ Thi Trớ Chủ đại trận, vốn có chút cố sức, nhưng lúc này đột nhiên cảm thấy áp lực dường như đã bớt đi rất nhiều.

Bởi vì.

Hắc Ngục Ma đằng Vương đã đình chỉ công kích và xâm lấn Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, mà đám ma đằng còn lại, vẫn đang bị xâm thực ăn mòn.

Trên cành cây.

Mái tóc lam của Triệu Phong phiêu động, sắc mặt có vài phần ngưng trọng

- Ma Đằng Vương này, ý thức tâm linh vô cùng bạo ngược khát máu, căn bản là một loại tồn tại giống như “Ma hóa”.

Đồng lực tinh thần của Triệu Phong thẩm thấu vào trong ý thức tâm linh của Ma đằng Vương, lập tức bị lực lượng tinh thần tiêu cực kinh người cắn trả.

Mỗi thời mỗi khắc, Triệu Phong đều phải chịu đừng luồng khí túc tiêu cực khát máu bạo ngược này cắn trả, vô cùng khó chịu.

Ma Đằng Vương không phải sinh vật bình thường ý thức tâm linh bạo ngược, hoàn toàn là một sinh vật Ma hóa, nhất cử nhất động của nó, thậm chí không hề do linh trí chủ đạo.

Chính bởi vì vậy, Triệu Phong muốn khống chế Ma đằng Vương sẽ gặp phải lực cản vô cùng lớn.

- Với trạng thái của ta lục này, muốn khống chế Yêu thú Đan Nguyên cảnh, cũng có bốn, năm thành cơ hội, nhưng đối với Ma đằng Vương này, e rằng còn khó hơn.

Triệu Phong không ngừng ngưng tụ Đồng lực.

Bất kể nói thế nào đi nữa, hắn vẫn chiếm ưu thế.

Trong thời gian ngắn, Triệu Phong miễn cưỡng có thể ảnh hưởng Ma đằng Vương, khiến nó tạm thời “trấn định”, giảm bớt áp lực lên Khô Lâu đường chủ.

Chẳng qua, Triệu Phong vẫn không cách nào chính thức khống chế được Ma đằng Vương.

Khóa Không Chi Mâu!

Đồng lực của Triệu Phong thúc dục đến tận cùng, siêu thoát hạn chế thân thể.

Vụt...

Thoáng chốc, ý thức tâm thần của Triệu Phong, đã bay vọt lên tầng mây.

Chỉ thấy một đầu “Di Thiên Chi Mâu” màu lam lấp lánh trong suốt, hiển hiện giữa không trung, lạnh lùng quan sát phía dưới.

Dưới trạng thái “Di Thiên Chi Mâu”, uy năng Đồng thuật của Triệu Phong, cùng với cấp độ ý cảnh, đều siêu việt bình thường, lực khống chế đạt tới cực hạn

- Gục xuống cho ta!

truyện Tại phương diện linh hồn, nổ vang một thanh âm bá đạo, giống như vạn lôi oanh kích.

Ầm...

Thân thể khổng lồ của Ma đằng Vương đột nhiên chấn động, đám xúc tu ma đằng đều run sợ phủ phục, giống như thần phục dưới chân Thần Linh Thái cổ.

Ngay sau đó, thế công của Hắc Ngục Ma đằng trong phương viên vài dặm, đã giảm mạnh, dường như nhận được hiệu lệnh nào đó.

- Ma đằng Vương đình chỉ công kích, dường như còn ảnh hưởng đến những ma đằng xung quanh.

Áp lực lên Khô Lâu đường chủ đã giảm bớt phân nửa.

Hắn không khỏi nhìn lên “Di Thiên Chi Mâu” trên đỉnh đầu, trong lòng kiêng kỵ, sợ hãi, thậm chí có mấy phần khâm phục.

- Hắn thành công rồi.

Tại tầng thứ ba của Bảo Điện, Tàn linh Tử Thánh và Triệu Vũ Phi đều mừng rỡ hô lên.

Vụt...

Sau khi Di Thiên Chi Mâu hiện thân chừng mấy nhịp hô hấp, đột nhiên biến mất.

- Ha ha, Khô Lâu đường chủ, ngươi không cần xen vào nữa, Ma đằng Vương, diệt trừ đám ma đằng phía xa cho ta!

Triệu Phong đứng lặng yên giữa tầng cành lá, cười nhạt một tiếng.

Khô Lâu đường chủ run lên, lúc này mới hồi thần lại.

Giờ phút này.

Ma đằng Vương dưới sự khống chế của Triệu Phong, đám ma đằng trong phương viên vài dặm, gần như đã đình chỉ thế công, những ma đằng ở xa hơn, chỉ còn sinh trưởng theo bản năng thế công cũng không mạnh bằng trước đó.

Loại tình huống này khiến cho Khô Lâu đường chủ đang chống đỡ "Quỷ Thi Trớ Chú đại trận", lại lần nữa ổn định, mạnh mẽ tiêu diệt đám ma đằng ở phía xa.

Triệu Phong và Mộc Linh tinh phách của Tham Thiên Thụ Yêu dung hợp, khống chế được "Ma đằng Vương", thậm chí ra lệnh nó "tự hại mình", những xúc tu ma đằng bắt đầu công kích đám ma đằng bình thường xung quanh, tự hao tổn lẫn nhau.

Cho dù Ma Đằng Vương có Nguyên dịch sinh, mệnh ở ngoại giới chống đỡ, nhưng thực lực Ma đằng Vương tăng cường, vẫn chịu sự khống chế của Triệu Phong

Sau thời gian nửa nén hương...

Đám ma đằng trong phạm vi hai dặm xung quanh Ma đằng Vương, đều bị nghiền nát, trơ trụi.

Khô Lâu đường chủ phát động Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, thanh lý từng đám ma đằng xung quanh.

Đám ma đằng xung quanh, vì không có Ma đằng Vương thúc dục lực lượng, cho nên tốc độ sinh trưởng cũng giảm mạnh.

Tại ngoại giới, trên sơn phong kình thiên.

Vẻ mặt của ba đại Vương Giả, đều trở nên khó coi.

Kế hoạch dùng “Hắc Ngục Ma đằng Vương” cường đại làm hòn đá trải đường, rốt cuộc đã tuyên cáo phá sản.

Cảnh tượng bên trong ảo ảnh.

Triệu Phong khống chế Ma Đằng Vương, thế cục lại lần nữa nghịch chuyển.

Không lâu sau, tại khu vực lỗ thủng chỉ còn lại một mình Ma đằng Vương và một vài ma đằng hư hại xung quanh.

- Trận pháp thu nạp.

Thân hình Triệu Phong nhoáng lên, liên thủ với Khô lâu đường chủ.

Quỷ Thi Trớ Chú đại trận hoàn toàn bao phủ Ma đằng Vương và một vài ma đằng hư hại xung quanh, sau đó dần dần bị áp súc.

Dưới sự bao phụ của mây khói u ám, trên thân hình khổng lồ của Ma Đằng Vương, bắt đầu xuất hiện dấu vết thối rữa.

- Triệu Phong ngươi không định triệt để khống chế Ma đằng Vương sao?

Khô Lâu đường chủ có chút ngoài dự liệu.

Ban đầu, hắn còn cho rằng Triệu Phong khống chế Ma đằng Vương, là muốn thuần dưỡng thành Linh sủng của mình.

- Linh trí của Ma đằng Vương rất thấp, ý thức bạo ngược cuồng loạn, khó mà chính thức khống chế được. Hơn nữa, ý nghĩa tồn tại của loại sinh vật này là không ngừng thôn phệ và sinh trưởng chỉ cần không cẩn thận, sẽ đem đến một hồi đại họa vô tận.

Triệu Phong giải thích.

Hiện tại hắn khống chế Ma đằng Vương, cũng phải cố gắng hết sức.

Thời gian chậm rãi trôi qua

Thân thể của Ma đằng Vương, thối rữa một mãng lớn, 15 bộ quỷ thi trớ chú trong “Quỷ Thi Trớ Chú đại trận”, dưới sự tầm bổ không ngừng, khí tức đã tiếp cận Chân Chủ cấp đỉnh phong oán lực nguyền rủa trên người càng tăng trưởng đến trình độ kinh khủng

Lúc trước.

Những bộ quỷ thi trớ chú này, đã hấp thu tinh huyết và hồn phách của mấy trăm đầu Yêu thú Chân Linh cảnh.

Bây giờ, lại diệt sát nhiều ma đằng như vậy, càng hấp thu được vô

số lực lượng tinh thần tiêu cực.

- Cho dù chỉ có 15 bộ quỷ thi trớ chú, nhưng chất lượng và oán lực ẩn chứa trong mỗi bộ đều cực cao, tương đương với hơn mười bộ quỷ thi trớ chú bình thường

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Nửa canh giờ sau.

Hắc Ngục Ma đằng tại khu vực này, cơ bản đã bị tận diệt.

Hình thể của Hắc Ngục Ma đằng Vương không ngừng bị cắt giảm, cuối cùng nổi lên một tầng quang diễm đen như mực, sau đó nhanh chóng ảm đạm.

Tại vị trí đó chỉ còn lại một hạt giống đen thui, khô quắt. Hạt giống ma đằng.

Chương 543: Không huyệt dịch chuyển

Triệu Phong khẽ vươn tay, nhặt lên hạt giống “Hắc Ngục Ma đằng” có thể mang đến tai nạn hủy diệt này.

Đối với hạt giống ma đằng này, bất luận là Triệu Phong hay là Khô Lâu đường chủ. Trong mắt đều lộ ra kiêng kỵ sâu sắc.

- Nếu như đem hạt giống này, ném vào Thanh Hoa Vực, tận lực thúc đẩy sinh trưởng trong vài ngày, rất có khả năng khiến cho toàn bộ Đại lục, mang đến tai ương hủy diệt.

Triệu Phong đem hạt giống ma đằng, thu vào trong cổ Thiết Giới Chỉ.

Một màn này, tự nhiên rơi vào trong mắt của ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh ở ngoại giới.

Giá trị của một hạt giống ma đằng cho dù là đối với Vương Giả Hư Thần cảnh mà nói, cũng khó có thể đánh giá nổi.

Trọng trận chiến của một vài Tông phái lớn, nếu như vận dụng hạt giống ma đằng thỏa đáng rất có khả năng đánh vỡ thế cân bằng của cuộc chiến.

- Chậc chậc, hạt giống ma đằng này là do Thánh Nguyệt Tiên Cô vất vả lắm mới kiếm được trong “Linh Vực Thánh Địa”. Bây giờ lại rơi vào trong tay một con sâu cái kiến Chân Linh cảnh.

- Có trò hay để xem rồi.

Hoàng Kim Khô Lâu và Vương Giả Ma Đạo khẽ liếc nhìn nhau, mơ hồ có chút hả hê.

Tại Quần Đảo vực Thiên Lô, giữa ba đại Tông phái Nhị Tinh, cho dù có lợi ích hợp tác thì cũng khó tránh khỏi cạnh tranh xung đột.

Đối ngoại, ba đại Tông phái cùng thống nhất trên một chiến tuyến. Còn đối nội, ba đại Tông phái lại thường xuyên xảy ra va chạm xung đột.

Mà mấy ngàn năm gần đây, Tịnh Nguyệt Linh Tông vẫn chiếm vị trí chủ đạo, Nguyệt Ma Điện và Hắc Nhai Cung liên thủ, mới miễn cưỡng có thể chống lại.

Giờ phút này, mắt thấy Thánh Nguyệt Tiên Cô kinh ngạc, Hoàng Kim Khô Lâu và Vương Giả Ma Đạo tự nhiên rất thích thú.

- Ngân Không Tông Sư, mau chóng củng cố “Không huyệt”, cho dù Tịnh Nguyệt Linh Tông ta có phải trả một cái giá lớn, thì nhất định cũng phải bắt tên Triệu Phong này lại.

Trên gương mặt đoan trang thánh khiết của Thánh Nguyệt Tiên Cô, hiện lên một trận hàn ý.

Thoáng chốc.

Trong phương viên nghìn dặm, một luồng áp bách và hàn ý đến từ linh hồn, thẩm thấu cả mảnh hư không.

Rất nhiều cường giả của bạ Tông ở đây, đều có ảo giác như tư duy ý thức bị giam cầm, hàn ý vô hình, khiến cho linh hồn bọn họ như rớt vào hầm băng

- Hai người các ngươi, cũng đừng có ngồi không nhàn rỗi nữa, cùng ta liên thủ, ngăn cản Triệu Phong chữa trị không gian di tích.

Ánh mắt Thánh Nguyệt Tiên Cô nhàn nhạt quét về phía hai đại Vương Giả Hư Thần cảnh còn lại.

Cùng lúc đó, trong di tích Tử Thánh.

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ, bắt đầu dọn dẹp tàn cuộc.

- Trải qua trận chiến trước, những đại trận chữa trị kia đều đã bị phá hủy rồi.

Khô Lâu đường chủ nói.

Việc cấp bách hiện nay, chính là một lần nữa xây dựng đại trận chữa trị.

Nếu như có thể tu bổ thành công hết tất cả sơ hở của không gian di tích, cho dù ba đại Tông phái muốn xâm nhập di tích Tử Thánh thì khả năng cũng rất thấp.

Đúng lúc này.

Triệu Phong đột nhiên cảm ứng được ba luồng khí tức cường đại khiển người khác hít thở không thông, từ một phương xa xôi, thẩm thấu đến bên trong hạp cốc thần bí.

Ba luồng khí tức kia, chỉ thẩm thấu vài tia, liền khiến cho tâm linh của Triệu Phong thừa nhận áp lực vạn quân.

Một khắc này.

Tư duy và ý thức của Khô Lâu đường chủ và Triệu Phong, đều mơ hồ run rẩy, thân thể sinh ra một loại ảo giác như muốn quỳ bái.

- Triệu Phong, có ba vị Vương Giả Hư Thần cảnh ra tay, ngăn cản nơi này chữa trị lỗ thủng, thậm chí còn có ý đồ mở rộng nó.

Thanh âm của Tàn linh Tử Thánh truyền đến.

Ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh.

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ cảm nhận được ba luồng sức mạnh vô hình, to lớn mệnh mông vô cùng, nếu quả thật giáng lâm đến trước mặt, e rằng chỉ cần một ý niệm đã có thể khiến cho hai người thần hồn câu diệt rồi.

- Vương Giả Hư Thần cảnh này, thật sự quá kinh khủng.

Tâm linh của Triệu Phong khó tránh khỏi rung động

- Cho dù là Giáo chủ đại nhân năm xưa, cũng khó có được uy năng như vậy.

Linh hồn của Khô Lâu đường chủ chịu áp lực, trái tim run rẩy không ngừng.

Nội tâm hai người đều trầm xuống

Vui sướng và phần chấn do chiến thắng vừa rồi đem lại, đã không còn.

Triệu Phong không cách nào tưởng tượng nổi, đối thủ tranh phong với mình, lại là tồn tại cường hoành như vậy.

- Các ngươi yên tâm, không gian của di tích Tử Thánh cách xa Quần Đảo vực Thiên Lô vô cùng. Ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh kia, chẳng qua là mượn vào lực lượng Không Gian Trận Pháp, đem một ít khí tức thẩm thấu vào. Không Gian Trận Pháp của bọn họ, rất khó gánh tài được lực lượng cấp độ của Hư Thần cảnh.

Tàn linh Tử Thánh cười nói.

Nghe vậy, Triệu Phong mới thở phào một hơi.

Nếu như chính diện đối địch với Vương Giả Hư Thần cảnh, đừng nói là hắn, cho dù là những Tông phái Nhất Tinh như Thiên Nguyên Tông Huyền Băng Cung cũng đều không có ý nghĩa gì.

- Triệu Phong

Tàn linh Tử Thánh trịnh trọng nói:

- Ngươi cứ buông tay đánh cuộc một lần, làm hết sức là được. Lui một bước mà nói, cho dù là Vương Giả Hư Thần cảnh đánh vào di tích Tử Thánh, chỉ cần một ý niệm của ta, là có thể khiến cho di tích Tử Thánh sụp đổ hủy diệt. Hơn nữa, trước khi phá hủy di tích, ta sẽ truyền tống ngươi và Vũ Phi đi. Cho ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh kia một trăm lá gan, bọn chúng cũng không dám lấy thân mình ra mạo hiểm.

- Ta biết rồi.

Trong lòng Triệu Phong thoáng an tâm hơn một chút, đột nhiên sinh ra vài phần kính ý đối với Tàn linh Tử Thánh.

Cho dù thất bại, Triệu Phong vẫn có đường lui.

Bản thân Tàn linh Tử Thánh đã gần như tiêu vong, nàng tuyệt đối không cho phép truyền nhân của mình bị thương tổn, càng sẽ không đem không gian di tích này, tặng cho những kẻ cường đạo kia.

Bắt đầu từ đó.

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ bắt tay vào xây dựng đại trận chữa trị, đồng thời luyện chế quỷ thi trớ chú.

Bố trí trận pháp chữa trị, nhằm chữa trị sơ hở cho di tích, chống lại sự xâm nhập và ăn mòn mở rộng của ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh.

Vì thế Triệu Phong ngẫu nhiên lại dung hợp với Mộc Linh tinh phách của Tham Thiên Thụ Yêu, phát động Khóa Không Chi Mâu, điều khiến một đám Yêu thú, rầm rầm rộ rộ, xảy dựng trận pháp.

Lực lượng của “Khóa Không Chi Mậu”, vô cùng cường đại, mỗi một lần thi triển, có thể quan sát trong vòng nghìn dặm, điều khiến và thuần hóa mây trăm đầu Yêu thú cấp bậc Chân Linh cảnh, cũng không có gì khó khăn.

Nói một cách tương đối thì nhiệm vụ của Triệu Phong tương đối nhẹ nhàng

Hắn chỉ ngẫu nhiên phát động “Khóa Không Chi Mâu”, điều khiển và thuần hóa Yêu thú, hoặc kiểm tra một vài sơ hở dị thường trong không gian di tích.

Thời gian còn lại, Triệu Phong đều ngồi xếp bằng trên cành cây của Tham Thiên Thụ Yêu, nhắm mắt thể ngộ.

Trải qua trận chiến lúc trước, huyết mạch đồng tử của Triệu Phong đã lĩnh ngộ được một loại Đồng pháp mới, hơn nữa tâm hồn Đồng lực đã tiến thêm một bước cường hóa lớn.

Trong lúc bất tri bất giác.

Tâm hồn lực lượng của Triệu Phong, đã có thể so với Tôn Giả Đan Nguyên cảnh.

Mượn Tham Thiên Thụ Yêu, thỉnh thoảng phát động “Khóa Không Chi Mâu”, sự lĩnh ngộ khống chế của hắn đối với thiên địa tự nhiên, so với trước kia, càng mạnh hơn.

Phù...

Triệu Phong ngồi xếp bằng trên mặt đất, phảng phất có một vòng xoáy vô hình, nguyên khí thiên địa không tự chủ được mà tràn về phía hắn.

Loại ý cảnh này, giống như đem bản thâm làm “tâm”, dung nhập vào trong thiên địa tự nhiên.

Lúc này.

Triệu Phong đã dần chạm đến cấp độ ý cảnh của Tôn Giả, tốc độ tu luyện của hắn còn nhanh hơn tại Thanh Hoa Vực gấp trăm lần.

Tàn linh Tử Thánh ở đằng sau quan sát, có thể cảm nhận được tu vi của Triệu Phong từng bước gia tăng

- Tinh Khí Thần quy nhất, hợp Thiên Địa tự nhiên

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ tới một luồng ý cảnh quen thuộc, đó là

học trộm và lĩnh ngộ được từ chỗ Tân Vô Ngân.

Loại ý cảnh thần bí đó của Tân Vô Ngân, không ngờ so với ý cảnh của Đan Nguyên cảnh, tuy rằng cách làm khác nhau, nhưng kết quả lại giống đến kỳ diệu.

Nói một cách trừu tượng thì ý cảnh của Tân Vô Ngân, chính là ý cảnh của Tôn Giả phiên bản đơn giản hóa.

Hít...

Triệu Phong không khỏi hít sâu một hơi. Chẳng lẽ, thật lâu trước kia, Tân Vô Ngân đã “hiểu ra” con đường tắt đi thông đến ý cảnh của Tôn Giả?

Nếu như vậy, việc Tân Vô Ngân đột phá Đan Nguyên cảnh, tuyệt đối dễ dàng hơn người bình thường vô số lần

Trên người Tân Vô Ngân, rốt cuộc có bí mật gì?

Trực giác mách bảo với Triệu Phong rằng, việc Tân Vô Ngân tiến vào Thiên Cơ truyền thừa mà không phản hồi, dường như có chút bất thường

Từ biểu hiện tại Chân Long hội ngày trước, mục tiêu của Tân Vô Ngân, trực chỉ Thiên Cơ truyền thừa, dường như còn hiểu rõ truyền thừa này hơn người bình thường rất nhiều.

Trong không gian di tích.

Triệu Phong dốc lòng tu luyện tham ngộ, đồng thời, Khô lâu đường chủ và Tiểu Tặc Miêu cũng đều bận rộn

Khô Lâu đường chủ một bên phải bố cục trận pháp, một bên còn phải luyện chế quỷ thi trớ chú.

Tiểu Tặc Miêu thì đảm nhiệm chức trách “Giám sát”, năng lực địa vị của nó, không ai có thể thay thế.

Cũng chỉ có nó mới có năng lực, câu thông và thúc dục với nhiều Yêu thú sai vặt như vậy, đồng thời khiến chúng chấp hành các loại công tác.

- Trước mắt... Việc hoàn thành “Kế hoạch Bách Thi”, hết sức trọng yếu, có thể tăng mạnh chiến lực.

Triệu Phong phân tích thật lâu, sau đó đưa ra đề nghị với Tàn linh Tử Thánh.

Tàn linh Tử Thánh rất nhanh đã có quyết định, để Triệu Vũ Phi tạm thời đình chỉ việc luyện hóa “Hạch tâm di tích”, thay Khô Lâu đường chủ công tác trù tính.

Triệu Vũ Phi mặc đủ không hiểu việc bày trận, nhưng Tàn linh Tử Thánh tùy thời đều liên hệ với nàng, không cần nàng quá hao tổn tâm trí

Kể từ đó, Khô Lâu đường chủ hoàn toàn dọn vào ở trong Vạn Quỷ Châu, toàn lực luyện chế quỷ thi trớ chú.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Quỷ thi trớ chú trong Vạn Quỷ Châu, số lượng không ngừng tăng lên.

Mười lăm bộ... Mười sáu bộ... Mười bảy bộ... Hai mươi bộ...

Tài liệu chủ yếu của quỷ thi trớ chú, đều đến từ những thi thể Chân Chủ cấp tại “Bách Phần cấm địa”. Những thi thể này được bào tồn nguyên vẹn, chính là nhờ vào oán lực nguyền rủa.

Mặt khác.

Ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh, phát động sức mạnh to lớn võ biên, tiến hành thẩm thấu vào lỗ thủng trong hạp cốc thần bí.

Cũng may, nơi này xây dựng rất nhiều trận pháp chữa trị và Tụ Nguyên Trận, cho nên mới không ngừng củng cố chữa trị các lỗ thủng sơ hở.

Triệu Phong vẫn một mực ngồi xếp bằng trên Tham Thiên Thụ Yêu, tĩnh tu tìm hiểu.

Hắn không cần tự thân xuất mã, ngẫu nhiên phát động “Khóa Không Chi Mâu”, thuần hóa đám Yêu thú ở khắp nơi làm sai vặt là được.

- Hiện tại lực lượng tâm hồn của ta đã có thể sánh ngang Tôn Giả, cũng đã chạm tới cấp độ ý cảnh của Tôn Giả, chờ đến khi ta tu luyện tới Chân Chủ cấp đỉnh phong, chỉ cần một bước là có thể đạt tới Nửa bước Đan Nguyên cảnh.

Triệu Phong càng dành nhiều tâm lực cho việc tìm hiểu.

Thời gian một tháng, chớp mắt trôi qua.

Bên trong Vạn Quỷ Châu, Khô Lâu đường chủ đã luyện chế thành công mười bộ quỷ thi trớ chú mới.

Tổng cộng, có hai mươi lăm bộ quỷ thi trớ chú, kế hoạch Bách Thi đã hoàn thành được một phần tư.

- Thêm mười bộ quỷ thi trớ chú nữa, uy lực của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận sẽ tăng mạnh, Nửa bước Đan Nguyên cảnh bình thường, tuyệt đối tiến vào mà không thể tiến ra.

Khô Lâu đường chủ tin tưởng mười phần.

Tại Hư Không Hải, trên đỉnh sơn phong kình thiên.

Trong hư không, khí tức và kết cấu của “Không Liệt Trận” càng trở nên nguyên vẹn cường đại.

Hạch tâm trận pháp.

Một tầng ngân quang nhàn nhạt lóe lên, xung quanh “Huyệt động” là tầng tầng gợn sóng, bên trong thâm thúy mênh mông, nhìn không thấy điểm cuối.

- Ba vị Vương Giả đại nhân, “Không huyệt” đã sơ bộ vững chắc, có thể vận chuyển một đội nhân mã tiến vào “Di tích Tử Thánh”. Nhưng người mạnh nhất, giới hạn là một vị thủ lĩnh Đan Nguyên cảnh, tổng nhân số cũng có hạn.

Ngân Không Tông Sư có chút mệt mỏi, mở miệng nói.

Ba đại Vương Giả ánh mắt lập lòe, âm thầm thảo luận.

- Phái một Tôn Giả chiến lực cường đại qua đó, đủ đề áp chế mấy vị Tôn Giả bình thường rồi.

Hoàng Kim Khô Lâu đề nghị.

- Hắc hắc, không sai, trong không gian di tích, Khô Lâu đường chủ

kia mặc đủ cũng là Đan Nguyên cảnh, nhưng thực lực nội tình lại rất kém.

Vương Giả Ma Đạo hắc khí lượn lờ, liếm liếm môi nói.

Hai vị Vương Giả Hư Thần cảnh của Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện, đều đề nghị phái cường giả Đan Nguyên Cánh của Tông phái mình.

Phái cường giả tiến vào di tích Tử Thánh, đây chính là vấn đề liên quan đến lợi ích của riêng Tông phái mình.

- Ba vị đại nhân, hãy nhường cho ta xuất thủ.

- Thái Thượng Trưởng lão, đối phó với Bộ khô lâu và một tiểu tử tóc lam kia, một mình ta là đủ.

Một vài Tôn Giả Đan Nguyên cảnh ở bên dưới đều rục rịch muốn thù thậm chí chủ động đề nghị xin đi giết giặc.

Đây chính là một cơ hội lập công lớn.

Quá thật là vậy.

Tôn Giả Đan Nguyên cảnh xuất thân từ Tông phái Nhị Tinh, chiến lực tuyệt đối vượt qua Tôn Giả bình thường của Thanh Hoa Vực.

Đối với thực lực của Khô Lâu đường chủ, một vài Tôn Giả cường đại ở đây, đều tự nghĩ có thể một mình giết vài tên.

Chương 544: Thủy vận trưởng lão

Về vấn đệ chọn lựa “Tôn Giả” này, ba đại Tông phái đều đề nghị chọn cường giả của phe mình.

Kể cả hai vị Hư Thần cảnh là Hoàng Kim Khô Lâu và Vuông Giả Ma Đạo, cũng đều có người đề cử.

- Hành động trải đường lúc trước, chúng ta không thu được hiệu quả như dự liệu. Lần này dịch chuyển đội ngũ thứ nhất vào, người thủ lĩnh đó nhất định phải đứng vững chân trong không gian di tích.

Ánh mắt Thánh Nguyệt Tiên Cô lạnh nhạt đảo qua đám người.

Đứng vững chân?

Hai đại Vương Giả khác, không khỏi lâm vào trầm tư.

Cái gọi là đứng vững chân, không nhất định phải xét “chiến lực” trước tiên.

Muốn dẫn đầu một đội ngũ, giết vào di tích Tử Thánh, đồng thời đóng quân thành công, liên quan đến rất nhiều nhân tố, ví dụ như thực lực, mưu trí, năng lực trù tính,...

- Sư cô, nhiệm vụ này hãy giao cho ta!

Trong đám người, một thanh niên mập mạp lười biếng, bỗng nhiên mở miệng.

Thanh niên mập mạp này, tu vi đạt tới Đan Nguyên cảnh, khí tức so với Tôn Giả bình thường còn đáng sợ hơn.

Lữ Thiên Nhất.

Không ít cường giả của ba Tông đều chú ý đến Lữ Thiên Nhất, trong mắt lộ ra một tia khác thường, đều sinh lòng kiêng kỵ.

Lữ Thiên Nhất mặc đủ chỉ mới tấn thăng Tôn Giả, thế nhưng sư thừa của hắn lại là Vương Giả Hư Thần cảnh, hệ thống truyền thừa mà hắn tham tu, còn hơn cả Tôn Giả.

Nghe nói, lúc Lữ Thiên Nhất còn là Nửa bước Đan Nguyên cảnh, hắn đã từng miễn cưỡng chống lại Tôn Giả.

Mà gần đây, hắn vừa đột phá Đan Nguyên cảnh, đã liên tục đánh bại mấy vị Tôn Giả lão thành.

Đối với chiến lực của Lữ Thiên Nhất, mọi người đều chưa từng hoài nghi, huống chi, đối phương xuất thân là môn hạ của Vương Giả, có lẽ còn có át chủ bài cường đại nào đó.

- Thiên Nhất?

Ánh mắt Thánh Nguyệt Tiên Cô rơi xuống trên người Lữ Thiên Nhất, mỉm cười lắc đầu

Nói:

- Thực lực của ngươi, sư cô không nghi ngờ, nhưng thân là người đầu tiên tiến vào di tích Tử Thánh, nhất định phải là người có thể đứng vững chân tại đó, ngươi không phải là lựa chọn tốt nhất.

Không phải hoài nghi, Thánh Nguyệt Tiên Cô không chấp nhận “Lữ Thiên Nhất”.

Lữ Thiên Nhất không cam lòng, nhưng cũng vô lực thay đổi suy nghĩ của Vương Giả Hư Thần cảnh.

- Xem ra Thánh Nguyệt Tiên Cô này đã có người lựa chọn rồi.

Hoàng Kim Khô Lâu và Vương Giả Ma Đạo liếc nhìn nhau.

Quả nhiên.

Ánh mắt Thánh Nguyệt Tiên Cô chợt rơi vào trong đám người, đó là một nữ tử cung trang Nhược Thủy lam thường, dáng vẻ dịu dàng

- Thủy Vận Trưởng lão.

Nữ tử lam thường kia, đoan trang dịu dàng thanh mỹ xuất trần, nước da toàn thân trắng noãn ôn nhuận như da trẻ con, không chút tỳ vết, phảng phất không phải thuộc nhân gian.

Thoáng chốc.

Phần đông ánh mắt đều dừng lại trên thân nữ tử lam thường người này chính là “Thủy Vận Trưởng lão”.

Một vài nam nhân, trong mắt khó có thể che dấu được một tia kinh diễm.

Phóng mắt khắp toàn trường Thủy Vận Trưởng lão này, quả thật là mỹ nữ khí chất tuyệt đỉnh.

- Là nàng?

Hai vị Vương Giả Hư Thần cảnh khác, chợt nhíu mày, nhưng sau một hồi suy nghĩ, lại bình thường như cũ.

- Thủy Vận Trưởng lão chính là Y sư danh chán một phương tại Quần Đảo vực Thiên Lô, rất am hiểu việc chữa trị hậu cần.

- Nghe nói, Thủy Vận Trưởng lạo dẫn đầu một đội ngũ, nhiều lần chấp hành những nhiệm vụ nguy hiểm, đều trở về với số lượng thương vong rất ít, phá vỡ kỷ lục mấy vạn năm qua.

Mọi người đồng loạt xôn xao.

Mới đầu, cũng có một bộ phận người hoài nghi.

Dù sao thì “Thủy Vận Trưởng lão” này tại Tịnh Nguyệt Linh Tông cũng là một Tôn Giả sở trường về hậu cần, nhiệm vụ tiến đánh di tích Tử Thánh, hẳn phái giao cho cường giả am hiểu chiến đấu mới đúng.

- Nàng ra tay, ngược lại cũng có thể.

Hoàng Kim Khô Lâu và Vương Giả Ma Đạo suy nghĩ một lát, cũng không phản đối.

Dựa theo bố cục của Thánh Nguyệt Tiên Cô, đợt vận chuyển thứ nhất, nhất định phải đứng vững chân bằng được.

Trọng điểm, nắm tại một chữ “ổn”.

- Thủy Vận Trưởng lão, trong số các Tôn Giả, có chiến lực không tầm thường, am hiểu việc trù tính, đội ngũ mà nàng dẫn đầu, đều có

rất ít thương vong.

Cường giả thuộc ba Tông, trải qua một phen nghị luận, đều đồng ý chọn Thủy Vận Trưởng lão.

Ngoại trừ Thủy Vận Trưởng lão là thủ lĩnh ra, tiếp theo lại xác định thêm bốn vị Nửa bước Đan Nguyên cảnh và hơn mười vị Chân Chủ cấp đỉnh phong.

Những cường giả được chọn lựa này, cũng phải trải qua cạnh tranh trao đổi một phen.

Cuối cùng.

Một đội ngũ gần hai mươi người, tập trung trước “Không huyệt”, chờ xuất phát.

Hạp cốc thần bí.

Triệu Phong ngồi xếp bằng trên Tham Thiên Thụ Yêu, thường thường cứ cách một đoạn thời gian, mới có thể thi triển linh nhãn tiến hành quan sát và thăm dò toàn bộ “Di tích Tử Thánh” một lần.

Mấy ngày nay hắn đang tìm hiểu phương pháp cải tiến huyết mạch đồng thuật mới lĩnh ngộ - Hư Không Chuyển Vật.

Cái gọi là “Hư Không chuyển Vật”, tức là thu lấy một vật nào đó trong hư không, di chuyển đến không gian trong mắt trái.

Mới đầu việc thi triển Đồng thuật này, khiến Đồng lực của Triệu Phong tiêu hao cực lớn. Cho dù năng lực lĩnh ngộ và không chế sâu sắc thì sự tiêu hao của hắn cũng chỉ giảm xuống vài phần.

Cũng may là lực lượng tâm hồn của Triệu Phong hiện nay, hoàn toàn có thể so với Tôn Giả, cảnh giới tinh thần cũng tiếp cận cấp độ Tôn Giả, có thể chống đỡ được việc thi triển thuật này nhiều lần.

Gần đây, Triệu Phong đã có cải tiến nhất định đối với “Hư Không Chuyển Vật”.

Vụt...

Ý niệm khẽ động, trong lòng bàn tay của Triệu Phong, chợt xuất hiện một giọt Nguyên dịch sinh mệnh.

Thì ra vật thể trong không gian của mắt trái, còn có thể dịch chuyển ra ngoài.

Vụt...

Triệu Phong lại lần nữa thúc dục Thần Linh Nhãn, “Nguyên dịch sinh mệnh” gần trong gang tấc đã biến mất khỏi hư không

Khoảnh khắc tiếp theo.

Nguyên dịch sinh mệnh lại lần nữa xuất hiện tại không trung cách ngoải nửa dặm.

Loại chuyển dời này, không thể tra cứu được quỹ tích, là một loại năng lực của không gian.

- Không gian mắt trái của ta, tương đương với một “trạm trung chuyển”, đem một vật thể thu vào, lại có thể nhanh chóng dịch chuyển đến một không gian khác.

Triệu Phong mỉm cười.

Bởi vì “Hư Không Chuyển Vật” tiêu hao Đồng lực tâm hồn rất lớn, cho nên mỗi ngày hắn chỉ luyện tập bốn năm lần, duy trì trạng thái đỉnh phong của bản thân.

Bởi vì Triệu Phong cũng không biết, ba đại Tông phái ở ngoại giới, tiếp theo có động thái gì.

Xế chiều hôm đó.

Triệu Phong đang nhắm mắt tham tu, chuẩn bị luyện tập “Hư Không Chuyển Vật” thêm lần nữa.

Ồ?

Đột nhiên Thần Linh Nhãn của hắn cảm ứng được một tia không gian chấn động, đến từ điểm trung tâm của lỗ thủng tại hạp cốc thần bí.

Lúc này, không gian chấn động, thập phần cường đại.

Giống như có một luồng lực lượng không gian kỳ dị nào đó, cưỡng ép đột phá đến nơi này.

- Triệu Phong cẩn thận, ngoại giới thòng qua Không Gian Trận Pháp, vận chuyển đến một vài cường giả.

Thanh âm của Tàn linh Tứ Thánh, trước tiên vang lên trong não hải của Triệu Phong

Cùng lúc đó.

Khô Lâu đường chủ, Triệu Vũ Phi và Tiểu Tặc Miêu, đều đã nhận được tin tức.

Mọi người đều không kinh hoảng, bọn họ tùy thời đều chuẩn bị tiến vào trạng thái chiến tranh.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Trung tâm hạp cốc thần bí, chợt mở ra một cái “Không huyệt”, bên trong là một tầng ngân quang mênh mông khí tức cường đại và không gian chấn động trực tiếp đem cả mảng rừng cây gần đó phá hủy.

Sinh linh thấp hơn Tôn Giả, nếu như ở trong khu vực này, e rằng sẽ lập tức bị thôn tính và tiêu diệt.

Vụt vụt vụt...

Bên trong Không huyệt nứt ra, nhanh chóng lao ra từng đạo thân ảnh cường giả.

Gần hai chục đạo khí tức cường đại, yếu nhất cũng là Chân Chủ cấp đỉnh phong thực lực so với Thiết Ma, chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn.

- Một vị Tôn Giả Đan Nguyên cảnh, bốn vị Nửa bước Đan Nguyên cảnh, mười ba Chân Chủ cấp đỉnh phong

Triệu Phong dùng Thần Linh Nhãn, từ xa nhìn lại, đã nắm rõ tình huống

Đội nhân mã này, cầm đầu là một nữ Tôn Giả mặc cung trang lam thường thoạt nhìn giống như một mỹ nhân tuyệt thế, vóc dáng nhu nhược, không đủ sức trói gà.

- Chậc chậc, ba đại Tông phái kia không ngờ lại hào phóng đưa đến một đại mỹ nhân.

Trong đám sương mù u ám, Khô Lâu đường chủ từ trong Vạn Quỷ Châu đi ra.

Ô... Ô... Ô... N... G!

“Không huyệt” xé mờ không gian, sau khi đội nhân mã đi ra, rất nhanh đã biến mất, không thấy gì nữa.

- Chỉ có một vị Tôn Giả.

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ, sau khi thăm dò rõ ràng tình huống của địch quân, ngược lại thở phào một hơi.

Không khó để liên tưởng chắc chắn là Không huyệt vận chuyển kia, lực lượng gánh tải có hạn, một lần tối đa chỉ có thể chịu tải được một vị Tôn Giả.

- Thủy Vận Trưởng lão, Triệu Phong đang ở bên đó.

Trong đội ngũ, có một nữ tử tuyệt mỹ, tư thái linh hoạt kỳ ảo, đôi mắt đột nhiên lóe sáng dừng lại trên người Triệu Phong

Dường như nàng rất quen thuộc địa hình ở đây, cho nên ngay lập tức phát hiện ra Triệu Phong

- Diệp Yên Vũ?

Triệu Phong nôn nao, quan sát thân ảnh mỹ lệ có thể xem như “đã từng quen biết” kia.

Lúc này trên gương mặt đẹp của Diệp Yên Vũ, tràn ngập một tầng sương lạnh lãnh ý, không che giấu sát ý trong nội tâm chút nào.

Nếu không phải bận tâm bên cạnh Triệu Phong còn có Tôn Giả Đạn Nguyên Cảnh, e rằng Diệp Yên Vũ đã xung phong xông lên, chính tay đâm chết cừu địch rồi.

Ba năm không gặp.

Tu vi của Diệp Yên Vũ đột nhiên tăng mạnh, đạt tới Nửa bước Đan Nguyên cảnh, thực lực so với Lữ Thiên Nhất năm đó, chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn.

- Yên Vũ, chúng ta trước hết không vội động thủ.

Thủy Vận Trưởng lão mỉm cười dịu dàng, có một loại khí tức an bình kỳ dị, khiến cho nỗi lòng của Diệp Yên Vũ lập tức trở nên bình lặng.

Sau đó.

Thủy Vận Trưởng lão chỉ huy mọi người, tiến công phá hủy những trận pháp chữa trị và Tụ Nguyên Trận.

Ầm ầm...

Một vài trận pháp tại khu vực này, liền bị một đám cường giả, phá hủy dễ dàng như trở bàn tay, hiệu suất và tốc độ cao như, vậy, không khỏi khiến người ta líu lưỡi.

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ, không khỏi kinh ngạc.

Đội ngũ cường giả thuộc ba đại Tông phái, sau khi tiến vào di tích, lại không lập tức ra tay với hai người như dự liệu.

Phải biết rằng

Hai người Triệu Phong và đội ngũ của Thủy Vận Trưởng lão, chỉ cách nhau vỏn vẹnmột dặm.

Ngay sau đó.

Thủy Vận Trưởng lão phân phó một vài cường giả, xây dựng ở đây một mô hình trận pháp.

- Những người này, không thèm nhìn chúng ta sao?

Sắc diện Khô Lâu đường chủ thoáng trầm xuống

Địch quân chỉ có một vị Tôn Giả, hắn cũng không cần thiết phải úy kỵ.

- Triệu Phong những người kia, e rằng muốn cắm rễ tại nơi này, bố trí Không Gian Trận Pháp nguyên vẹn, thông thẳng đến Không huyệt ở ngoại giới. Khi đó, cường giả của ba Tông vận chuyển đến đây, sẽ không còn gặp hạn chế gì nữa...

Tàn linh Tử Thánh gấp giọng nói.

- Lên!

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ, không do dự, xông thẳng tới đội nhân mã kia.

- Thủy Vận Trưởng lão, bọn hắn đến rồi.

Trong thanh âm của Diệp Yên Vũ, lộ ra một tia gấp gáp.

- Chuẩn bị chiến tranh!

Thủy Vận Trưởng lão dù bận vẫn ung dung hé miệng mỉm cười, khí chất toàn thân dịu dàng khiến cho trái tim người khác đập thình thịch, cảm thấy tự ti mặc cảm.

- Triệu Phong, ả đàn bà kia giao cho ta. Lần này ngươi hãy chủ trì "Quỷ Thi Trớ Chú đại

Trong hốc mắt của Khô Lâu đường chủ lóe lên hai luồng hỏa diễm u hồng có chút hưng phấn.

Triệu Phong khẽ gật đầu, trong tay xuất hiện một cây hắc kỳ.

Vụt...

Trong phương viên trăm trượng bỗng nhiên hình thành một đám mây khói u ám dày đặc, Tử Ẩm chi khí cường đại, phong tỏa cả một khu vực không gian.

Bên trong đám mây khói u ám cuồn cuộn này, có hai mươi lăm bộ quỷ thi trớ chú, sắp xếp thành một trận thế đặc biệt.

Triệu Phong cũng không tùy tiện xâm nhập, chỉ vung động hắc kỳ, khiến cho lực lượng của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, chậm rãi ép tới vị trí của đội ngũ thuộc ba đại Tông phái.

Vụt...

Đúng lúc này, Khô Lâu đường chủ đã bay lên không trung một tay vung lên, nguyên khí thiên địa mênh mông Chân động một cái trào ảnh xương trắng bốc lên ô diễm đằng đằng lao thẳng tới Thủy Vận

Trưởng lão trong đám người.

Tôn Giả đấu Tôn Giả.

Khô Lâu đường chủ vừa ra tay, liền nhằm vào mục tiêu là Thủy Vận Trưởng lão.

Trải qua một thời gian tĩnh dưỡng lâu dài, thực lực của Khô Lâu đường chủ, cơ bản đã khôi phục, cũng không kém thời kỳ đỉnh phong bao nhiêu.

Một kích này của hắn, đủ để giết khắp Nửa bước Đan Nguyên cảnh tại Thanh Hoa Vực.

- Mơ tưởng!

Diệp Yên Vũ trong bốn vị Nửa bước Đan Nguyên cảnh hừ lạnh một tiếng, liền chuẩn bị ngăn cản.

- Để ta!

Thủy Vận Trưởng lão cười một tiếng, cánh tay trắng hồng nhẹ nhàng vung lên một cái.

Vụt...

Từng đạo bong bóng u lam thâm thúy, hiện động một tầng lấp lánh mỹ lệ như mộng ảo, xuất hiện trong tay Thủy Vận Trưởng lão.

Phành...

Bong bóng như mộng ảo kia, biến lớn, đường kính hơn mười trượng thoạt nhìn thì nhẹ, lại nặng tựa vạn quân, phảng phất dẫn động uy

năng Thủy nguyên của cả hư không thoáng cái đã nổ tan trảo ảnh xương trăng với khí thế kinh người kia.

Uy năng và ý cảnh huyền diệu bực này, khiến cho Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ giật nẩy cả mình.

Đi!

Thủy Vận Trưởng lão lại vung tay lên, một đạo bong bóng mộng ảo ảm đạm, nghiền nát không gian, hóa thành một đạo thủy lưu ám lam, dung nhập hư không có lực lượng như sông biển bành trướng “ầm” một tiếng, đánh Khô Lâu đường chủ bay xa hơn nửa dặm.

Chương 545: Cẩn thận

Hai đại Tôn Giả vừa giao phong, cao thấp đã phân.

Thủy Vận Trưởng lão chỉ hời hợt vung tay một cái. Bong bóng như mộng ảo, ẩn chứa uy năng huyền diệu không thể phỏng đoán, trực tiếp đánh bay Khô Lâu đường chủ.

Triệu Phong thân ở trung tâm “Quỷ Thi Trớ Chú đại trận”, không khỏi kinh ngạc.

- Ả đàn bà thúi...

Khô Lâu đường chủ gào thét thê thảm, từ dưới mặt đất trèo lên.

Khô Lâu đường chủ này, có một nửa là tạo nghệ luyện cốt, khung xương của hắn vô cùng cường hãn, có thể bỏ qua công kích của Nửa bước Đan Nguyên cảnh.

- Thủy Vận Trưởng lão này, có thể được ba Tông phái tới đây xung phong, thực lực tất nhiên vượt qua Tôn Giả bình thường, ngoài ra, nhất định còn có chỗ hơn người.

Sắc mặt Triệu Phong trở nên ngưng trọng

Khô lâu đường chủ bị thua, hắn cũng không cảm thấy ngoài dự liệu, nhưng thực lực chênh lệch lớn như vậy, quả thực khiến người khác giật mình.

Cho dù Khô lâu đường chủ vẫn chưa hoàn toàn khôi phục đỉnh

phong thế nhưng cũng không kém bao nhiêu, ít nhất cũng có thực lực Đan Nguyên cảnh trọn vẹn, vậy mà không ngờ lại bị một chiêu đánh bay.

- Ha ha ha... Bộ khô lâu kia, không chịu nổi một kích nữa.

Tại ngoại giới, một phương cường giả thuộc ba Tông đều cười ha hả.

Thủy Vận Trưởng lão dẫn đầu đội ngũ, sĩ khí tăng mạnh, chiến ý dạt dào.

- Thủy Vận Trượng lão, chúng ta chủ động xuất kịch, diệt trừ Triệu Phong và Bộ khô lâu kia, như vậy là có thể giải quyết xong tất cả rồi.

Trong đội ngũ, lấy Diệp Yên Vũ cầm đầu đám cường giả, rục rịch muốn thử.

- Không vội.

Thủy Vận Trưởng lão đứng yên tại chỗ, một thân cung trang không nhiễm bụi trần, bên ngoài toàn thân nổi lên từng đợt gợn sóng màu lam, thanh mỹ mà bình yên.

Đôi mắt trong suốt của nàng khẽ đảo, hướng về phía đám khói u ám đang cuồn cuộn áp bách tới.

Đó chính là lực lượng của “Quỷ Thi Trớ Chú đại trận”.

Triệu Phong đứng tại vị trí trung tâm, không khỏi than nhẹ:

- Thủy Vận Trưởng lão này, ngược lại rất trầm ôn, vậy mà lại không truy kích Khô Lâu đường chủ.

Nếu như đổi thành đám thế hệ mới hiếu chiến như “Lữ Thiên Nhất”, quá nửa đã thừa thắng đuổi giết Khô Lâu đường chủ rồi.

Dù sao thì việc chém giết một vị Tôn Giả, vinh quang và tác dụng cũng rất lớn.

Nhưng nếu sự thực diễn ra theo chiều hướng đó, Triệu Phong lại có cơ hội rất lớn.

Chỉ cần Thủy Vận Trưởng lão ra tay đuổi giết, Triệu Phong sẽ hạ sát thủ đối với những người còn lại trong đội ngũ.

Vù...

Khô Lâu đường chủ lại lần nữa phá không lao đến, huy động cốt Tiên kim ngân, trong hư không xuất hiện từng chuỗi hư ảnh cốt long diễm khí tím đen đẳng đẳng, dài đến hơn mười trượng, lại lần nữa đánh về phía Thủy Vận Trưởng lão.

Nhất thời, trong phương viên mười dặm, nguyên khí thiên địa gào thét chấn động, tạo thành uy năng tự nhiên vô tận.

Thực lực cấp Tôn Giả, hiển lộ rõ không thể nghi ngờ.

- Đi!

Triệu Phong vung động hắc kỳ, khói mây u ám cuồn cuộn sôi trào, hình thành từng đạo xúc tu màu xám cực lớn, phát ra oán khí nguyền rủa kinh người, bắt đầu xâm thực đến gần đám người Thủy Vận Trưởng lão.

- Chút tài mọn.

Đám Nửa bước Đan Nguyên cảnh như Diệp Yên Vũ, không hề sợ hãi chút nào, cả đám đều thi triển ra những chiêu thức chiến kỹ kinh người.

Phốc phốc...

Lực lượng của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, vừa mới thẩm thấu, đã bị các loại lực lượng hư ảnh hào quang cường đại chấn vỡ.

Ngay cả những Chân Chủ cấp đỉnh phong kia, cũng đều có chiến lực sánh ngang với Nửa bước Đan Nguyên cảnh tại Thanh Hoa Vực.

Mà bốn đại Nửa bước Đan Nguyên cảnh như Diệp Yên Vũ, mỗi một người đều có thể sánh ngang chiến lực với hai ba vị Nửa bước Đan Nguyên cảnh đỉnh phong tại Thanh Hoa Vực.

Bốn Nửa bước Tôn Giả liên thủ, cho dù là Tôn Giả chính thức, cũng có thể chống lại.

- Những người này, e rằng đều là tinh anh trong Tông phái Nhị Tinh.

Triệu Phong không khỏi hít sâu một hơi.

Lúc này, uy lực của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận mạnh đến bao nhiêu, chính hắn là người rõ nhất.

Trong trận pháp, có hai mươi lăm bộ quỷ thi trớ chú, phát ra oán lực nguyền rủa kinh thiên, Chân Chủ cấp dính vào, chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ, ngay cả Nửa bước Đan Nguyên cảnh cũng đều có vào mà không có ra.

Phành...

Trong hư không, truyền đến từng trận bạo hưởng kinh thiên, sinh ra một trận hàn phong hơi nước bao phủ khắp mười dặm.

- Ả đản bà thúi...

Thân hình của Khô Lâu đường chủ, lại lần nữa bị đánh bay ra ngoài.

- A...

Đám khói u ám bao trùm phương viên vài dặm, phát ra từ Quỷ Thi Trớ Chú đại trận mà Triệu Phong điều khiển, gần như đã tán loạn quá nửa.

Hắn không khỏi thất sắc, vội vàng củng cố đại trận.

Hai đại Tôn Giả giao phong, Khô Lâu đường chủ căn bản là bị bạo ngược.

- Ha ha ha...

Thủy Vận Trưởng lão trong đám đội ngũ, ngửa đầu cười lớn, vẻ mặt tràn đầy trào phúng và khinh thường

Diệp Yên Vũ và đám Nửa bước Đan Nguyên cảnh, chiến ý dâng trào, thiếu chút nữa xông vào Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, bắt giết Triệu Phong

- Dừng tay!

Thủy Vận Trưởng lão quát khẽ một tiếng, lại lần nữa ngăn cản đám người Diệp Yên Vũ đuổi giết.

- Thủy Vận Trưởng lão, chúng ta chiếm ưu thế tuyệt đối, tại sao không trực tiếp trảm sát hai kẻ này.

Một vị Nửa bước Đan Nguyên cảnh khó hiểu, hỏi.

- Ưu thế tuyệt đội? Chưa chắc đâu.

Thủy Vận Trưởng lão xinh đẹp vẫn tỉnh táo, phân tích đâu vào đó:

- Nơi này là di tích Tử Thánh, là địa bàn của địch nhân. Huống chi, uy hiếp chính thức cũng không phải là Bộ khô lâu Đan Nguyên cảnh kia, mà là Triệu Phong này.

Giờ phút này.

Khô Lâu đường chủ đã chìm vào trong mặt đất, gian nan đứng lên, e rằng đã bị chút thương thế.

Lúc này.

Khô Lâu đường chủ hậm hực đi tới trước Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, không dám tùy tiện ra tay nữa.

Hấn quả thật tràn ngập kiêng kỵ đối với Thủy Vận Trưởng lão kia.

Nếu không phải cố kỵ Triệu Phong và những nhân tố chưa xác định, Thủy Vận Trưởng lão muốn giết Khô Lâu đường chủ cũng không có gì khó khăn.

- Triệu Phong... Tôn Giả đụng độ nhau, sẽ khiến cho lỗ thủng sơ hở tăng lên.

Tàn linh Tử Thánh nhắc nhở.

Triệu Phong nghe vậy, trong lòng không khỏi trầm xuống, không khỏi đánh giá “Thủy Vận Trưởng lão” ôn nhu dịu dàng kia, cao thêm vài phân.

Thủy Vận Trưởng lão chiến đấu chặt chẽ, nắm chắc, thập phần rõ ràng

Nàng một lòng cầu ổn, để mắt đến đại cục, không quan tâm tới được mất và những lợi ích nho nhỏ.

Tại ngoại giới, trên đỉnh sơn phong kình thiên.

Cảnh tượng trong ảo ảnh.

Hai phe đội ngũ, đứng xa xa giằng co.

Gần hai chục người đám Thủy Vận Trưởng lão, đứng đối diện với đám mây khói u ám.

Đám Nửa bước Đan Nguyên cảnh như Diệp Yên Vũ, cùng với hơn mười vị Chân Chủ cấp đỉnh phong ra tay, trực tiếp nghiên nát Quỷ Thi Trớ Chú đại trận đang xâm nhập.

- Thủy Vận Trưởng lão, quả nhiên rất ổn trọng cẩn thận vô cùng.

- Nàng dẫn đầu đội ngũ, gần như đều không có thương vong có thể nói rất kín kẽ.

Cường giả thuộc ba Tông ở đây, không khỏi sợ hãi thán phục.

Trong hạp cốc thần bí.

- Tịnh Thủy Thánh Hoa!

Ngọc thủ của Thủy Vận Trưởng lạo đột nhiên vẽ lên một cái, một trận gợn sóng bích lam óng ánh, nổi lên hào quang thánh khiết rực rỡ, rơi xuống trên thân đám người Diệp Yên Vũ.

Một vài cường giả không cẩn thận bị thi khí và oán lực nguyền rủa xâm nhập, lập tức được hóa giải.

Thoáng chốc.

Toàn bộ đội ngũ, sinh cơ bừng bừng, tất cả mọi người, lông tóc vô tổn.

Cái gì?

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ đều cảm thấy trong lòng máy động.

- Không ngờ lại bị nàng ta nhìn ra...

Triệu Phong phát động lực lượng của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, thoạt nhìn không thể uy hiếp được đám người Diệp Yên Vũ, kỳ thực là muốn để cho những oán lực lượng nguyền rủa vô hình này, dần dần thâm thấu vào những người này.

Một chút oán lực nguyền rủa, lực uy hiếp không lớn.

Nhưng thời gian dài, tinh phách và khí huyết của những người này sẽ bị ăn mòn, trong lúc bất tri bất giác, chiến lực sẽ suy yếu rất lớn.

- Bí pháp trị liệu cường đại như thế, để nàng ta dẫn đầu đội ngũ, e rằng chỉ cần một người không bị đánh chết hoàn toàn, đều có thể hồi

phục sinh cơ trong nháy mắt.

Trong lòng Khô Lâu đường chủ hoảng sợ vô cùng.

Hai người mơ hồ ý thức được, Thủy Vận Trưởng lão này, không phải là Tôn Giả bình thường

- Nếu như đoán không sai, nàng ta thuộc về Tôn Giả y đạo, sở trường phụ trợ. Nàng không am hiểu chiến đấu, cũng không cần chiến đấu, chỉ cần trước tiên đứng vững chân, chờ đợi những cường giả chiến đấu tới sau.

Triệu Phong đột nhiên hiểu ra, thầm nghĩ không ổn.

Cách đó không xa.

Thủy Vận Trưởng lão mỉm cười xinh đẹp, dáng vẽ đoan trang mỹ lệ, thánh khiết xuất thần.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Chợp mắt, đã hai ba ngày trôi qua.

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ thay phiên nhau chủ trì Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, nhưng lại không làm gì được Thủy Vận Trưởng lão.

Trong thời gian này, Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ đều từng thử qua đủ loại bí thuật.

Kết quả.

Thủy Vận Trưởng lão này quả thật cẩn thận vô cùng, đội ngũ bên kia,

mỗi thành viên đều không có người nào lông tóc tổn thương

Chỉ cần hai người Triệu Phong đình chỉ công kích, Thủy Vận Trưởng lão sẽ cho người xây dựng trận pháp, ý đồ câu thông với “Không huyệt” của ngoại giới.

Tại ngoại giới, trên đỉnh sơn phong kình thiên.

- Thủy Vận Trưởng lão đã đứng vững chân rồi, qua mười ngày nữa, là có thể dịch chuyển thêm một đội nhân mã.

Ngân Không Tông Sư cười nói.

Đối với hành động trầm ổn của Thủy Vận Trưởng lão, tất cả mọi người đều rất bội phục.

Quả thật.

Nếu như Thủy Vận Trưởng lão toàn lực xuất kích, nắm chắc tới bảy tám phần có thể tiêu diệt Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ.

Thế nhưng, nếu làm như vậy tại di tích Tử Thánh, sẽ gặp phải nguy hiểm nhất định.

Mà Thủy Vận Trưởng lão, luôn cố gắng giảm thương vong tới mức thấp nhất, dùng cái giá nhỏ nhất đổi lấy kết quả tốt nhất, thủ đoạn vững vàng, đối phó với địch nhất.

- Thiên Nhất, mười ngày sau, chờ đợt vận chuyển lần thứ hai của Không huyệt ổn định, ngươi dẫn đầu một đám nhân mã, đi trợ giúp Thủy Vận Trưởng lão.

Ánh mắt Thánh Nguyệt Tiên Cô xoay chuyển, rơi lên người Lữ Thiên

Nhất.

- Đa tạ sư cô.

Lữ Thiên Nhất đại hỉ.

Hắn biết rõ, Thánh Nguyệt Tiên Cô muốn đem cơ hội trảm địch lập công này giao cho mình.

Thủy Vận Trưởng lão dù sao cũng là y sư hậu cần, tương đối bảo thủ, ổn trọng.

Đợi nàng đứng vững chân, Lữ Thiên Nhất sẽ gia nhập chiến đấu, đây tự nhiên là thủ đoạn kết hợp tuyệt phối.

Tại di tích Tử Thánh, hạp cốc thần bí.

Ám lực mà Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ gặp phải, càng lúc càng lớn.

- Thủy Vận Trưởng lão này, hoàn toàn kín kẽ, giống như trứng gà không có lỗ chui ra vậy.

Vẻ mặt Khô Lâu đường chủ có chút khó coi.

Ánh mắt Triệu Phong lập lòe bất định, rốt cuộc cũng thở dài, nói:

- Xem ra, nhất định phải dốc hết mọi thủ đoạn rồi.

- Triệu Phong, ngươi có thủ đoạn gì thì mau đem ra đi. Bằng không đợi quân tiếp viện của ba đại Tông phái đến đây thì trễ mất.

Thần sắc của Khô Lâu đường chủ có chút cố quái.

Vụt...

Phong ảnh điện quang lóe lên, Triệu Phong biến mất khỏi Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

- Khô Lâu đường chủ, từ giờ trở đi, ngươi chỉ cần chủ trì Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, cố gắng kiềm chế những người này.

Lúc thanh âm vang lên, Triệu Phong đã nhảy lên trên thân của Tham Thiên Thụ Yêu.

- Tại sao ngươi lại chạy?

Da đầu của Khô Lâu đường chủ run lên.

Để một mình hắn ở tiền tuyến, ngăn cản cả đội nhân mã của Thủy Vận Trưởng lão, áp lực của hắn quả thật lớn như núi.

Còn may.

Thủy Vận Trưởng lão chỉ nhàn nhạt liếc nhìn Triệu Phong, cũng không nhằm vào Khô Lâu đường chủ trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Phù...

Khô Lâu đường chủ kiên trì, vung động hắc kỳ, dẫn dắt đám khói u ám cuồn cuộn, tiến công đám người từ bên ngoài xâm nhập vào.

Thế nhưng

Có Thủy Vận Trưởng lão tọa trấn, đám Nửa bước Đan Nguyên cảnh như Diệp Yên Vũ và hơn mười vị Chân Chủ cấp đỉnh phong liên hợp

xuất thủ, đợt tiến công của Khô Lâu đường chủ, tự nhiên không có hiệu quả gì.

- Tên Triệu Phong này, rốt cuộc là có chủ ý gì?

Trong lòng Khô Lâu đường chủ thầm mắng

Đúng lúc này.

Khô Lâu đường chủ chợt cảm thấy trên đỉnh đầu có một luồng áp lực tinh thần trầm trọng như núi ép xuống

Ô?

Thủy Vận Trưởng lão và đám người trong đội ngũ, không khỏi ngẩng đầu, lập tức hoảng sợ.

Vụt...

Một đầu “Di tích Tử Thánh” màu lam, lấp lánh trong suốt, hiện ra phía Chân trời, lạnh lùng quan sát mọi người bên dưới.

Trong đội ngũ, mọi người lập tức cảm thấy một luồng áp lực cường đại không thể kháng nghịch ép xuống tâm thần nặng nề.

- Khí tức tinh thần thật mạnh, lực lượng tâm hồn của Triệu Phong kia đã sánh ngang với Tôn Giả rồi sao?

Thủy Vận Trưởng lão, giật mình động dung có cảm giác tâm thần bất an.

Phía Chân trời, đầu “Di tích Tử Thánh” mơ hồ ẩn lộ một tia lãnh ý tàn nhẫn.

Áp lực tinh thần đến từ hư không hùng hậu vô tận, không ngừng hội tụ, ngưng kết thành lực áp bách, bao trùm cả một mảnh thiên địa.

Hiện nay, lực lượng tâm hồn của Triệu Phong đã hoàn toàn sánh ngang với Tôn Giả, sau khi dung hợp Mộc Linh tinh phách có thể vượt qua một vài Tôn Giả Đan Nguyên cảnh bình thường.

Trên lý thuyết.

Dưới loại trạng thái này, bí pháp huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, có thể sánh ngang với Tôn Giả.

Chương 546: Vương của yêu thú

- Huyễn Cấm Chi Nhãn - Mê Cung Huyễn Thành!

“Di tích Tử Thánh” phía Chân trời phát ra ánh lam sắc trong suốt, bên trong mơ hồ nổi lên một vòng xoáy hư vô. Sinh ra lực hấp dẫn trí mạng nào đó.

Dưới sự chống đỡ của Đồng lực tâm hồn cấp Tôn Giả, Huyễn lực vô hình kia, thẩm thấu hư không, bao trùm cả một mảnh thiên địa.

Vụt!

Cường giả của tiểu đội thuộc ba Tông, đều gần như không có sức phản kháng, tâm thần nhoáng lên một cái.

Một khắc sau.

Cảnh tượng trong hạp cốc thần bí. Không còn tồn tại nữa, sương mù u ám cuồn cuộn xung quanh cũng biến mất khỏi tầm mắt.

Mọi người đặt mình trong một tòa cổ Thành Thái cổ thê lương.

Tòa Cổ Thành này bị sương mù màu trắng bao phủ, địa hình trong tòa thành rắc rối phức tạp, giống như một cái mê cung khổng lồ.

Ngoại trừ “Thủy Vận Trưởng lão”, lộ ra một tia giãy dụa ra, những người còn lại, đều bị Huyễn lực thẩm thấu, tiến nhập Mê Cung Huyễn Thành khổng lồ rối rắm, mất đi phương hướng của chính mình

Ổ!

Khô Lâu đường chủ ở cách đó không xa, ánh mắt sáng lên, lẩm bẩm:

- Huyễn thuật tinh thần thật cường đại.

Chính là cơ hội này!

Khô Lâu đường chủ mãnh lực huy động hắc kỳ, thúc dục lực lượng "Quỷ Thi Trớ Chú đại trận", tiên về phía tiểu đội của ba đại Tông phái, bắt đầu ăn mòn.

Phù...

Tầng sương mù u ám do oán lực nguyền rủa cường đại ngưng kết mà thành, đã thành công ăn mòn tiểu đội ba đại Tông phái.

Lấy Diệp Yên Vũ làm người cầm đầu, mọi người không nhịn được rên lên một tiếng.

Mặc dù bọn họ đặt mình trong "Mê Cung Huyễn Thành", thế nhưng bị Tử Âm chi khí và oán lực nguyền rủa ăn mòn, vẫn vô thức thúc dục Chân Linh khí hộ thể.

Giờ phút này.

Trong tiểu đội của ba Tông, chỉ có Thủy Vận Trưởng lão là ngăn cản được lực lượng của "Mê Cung Huyễn Thành".

Tại ngoại giới, trên đỉnh sơn phong

Không ổn!

Cường giả của ba đại Tông phái đều nhìn chăm chú vào cảnh tượng trong ảo ảnh, đồng loạt kinh hãi thất sắc.

- Huyễn lực tinh thần thật cường đại!

- Triệu Phong kia, dung hợp với Thụ Yêu Viễn cổ, thi triển Huyễn đạo Đồng thuật, đã có thể uy hiếp được Tôn Giả.

Ngay cả một vài Tôn Giả, trên mặt cũng không nhịn được mà lộ vẻ hồi hộp.

Bởi vì Thủy Vận Trưởng lão, trong số những Tôn Giả Tiểu Đan Nguyên cảnh, thực lực cũng khá mạnh, hơn nữa còn am hiểu phòng ngự.

Nếu như ngay cả Thủy Vận Trưởng lão, cũng chỉ có thể miễn cưỡng ngăn cản tinh thần Đồng thuật của Triệu Phong như vậy kết cục của một vài Tôn Giả ở đây, rất khó nói trước được.

Cục diện giằng co vừa rồi, trong chớp mắt đã bị phá hủy.

Tâm hồn lực lượng của Triệu Phong lớn mạnh sánh ngang với Tôn Giả, dung hợp với Mộc Linh tinh phách, gần như còn nổi trội hơn Đan Nguyên cảnh bình thường

Mà dưới tình trạng “Di Thiên Chi Mâu”, uy lực Đồng thuật của Triệu Phong còn được tăng phúc nhất định.

Cho nên.

Triệu Phong phát động Khóa Không Chi Mâu, dùng sức một mình, chỉ trong nháy mắt đã dồn một đội nhân mã của ba Tông vào hiểm

cảnh.

Phù...

Dưới lực lượng ăn mòn của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, một vài cường giả Chân Chủ cấp đỉnh phong của tiểu đội đã chịu phải một ít thương thể, tinh khí thần đều hao tổn mạnh.

- Ha ha! Triệu Phong có chiêu thức cường đại như vậy, tại sao không sớm lấy ra dùng

Khô Lâu đường chủ vô cùng hăng hái, huy động hắc kỳ, dẫn động một đám sương mù dày đặc, tiến hành ăn mòn tiểu đội của ba Tông

Hắn còn có ý định dùng luồng lực lượng này, tràn tới chỗ Thủy Vận Trưởng lão.

Đương nhiên, Khô Lậu đường chủ cũng không cân nhắc đến việc: Nếu Triệu Phong không giữ lại thực lực, e rằng không thể nào đánh giá ba đại Tông phái ở ngoại giới, đặc biệt là Vương Giả Hư Thần cảnh, rốt cuộc có bao nhiêu thủ đoạn đáng sợ.

Dưới loại tình huống như vậy, tất nhiên có thể giữ lại càng nhiều thực lực càng tốt.

- Thần binh Địa cấp... Bích Thủy vẫn Châu!

Thủy Vận Trưởng lão khẽ nhếch môi son, phun ra một cái bóng nước Bích u, lớn chừng trái trừng ngỗng

Bóng nước Bích u kia, vờn quanh một tầng gợn sóng u lam thâm thúy mỹ lệ, hiện động một tầng khí tức ôn nhuận thanh khiết mênh mông

Lúc hạt châu này hiện thân, tất cả Thần binh Linh cấp ở đây, đồng loạt phát ra run rẩy.

- Không ngờ nàng ta còn có một kiện tàn binh Địa cấp.

Khô Lâu đường chủ có chút nghẹn ngào, lực lượng của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, vừa mới tiếp cận, đã bị luồng uy năng mênh mông không thể đánh giá này hóa giả và hấp thu.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Mắt thường chỉ nhìn thấy một tầng gợn nước u lam thâm thúy mỹ lệ nổi lên, hình thành một quang cầu đường kính trăm trượng bao phủ tiểu đội của ba Tông

Trong đội ngũ, một vài cường giả đang chìm trong Mê Cung Huyễn Thành, lập tức xuất hiện tình huống giằng co.

- Ồ? Thần binh Địa cấp bị tổn hại này, không ngờ còn có tác dụng thanh bình tâm thần nhất định.

Tầm mắt của Triệu Phong ở trên bầu trời trời, đã phát hiện một vài mánh khóe.

- Bích Thiên Thủy Giới!

Thủy Vận Trưởng lão vung tay vẽ ra một cái, tầng quang cầu gợn sóng kia, triệt để vững chắc, lóe lên một vòng bích sắc bảo vệ, khí tức mênh mông khổng lồ, hoàn toàn ngăn cách lực lượng của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận ở bên ngoài.

Hoàn thành xong mọi việc.

Thủy Vận Trưởng lão mới thở phào một hơi.

Thì ra là thế.

Trong lòng Khô Lâu đường chủ thoáng trầm xuống

Huyễn thuật tinh thần của Triệu Phong không thể nói đùa, nhất cử đã có thể dồn cho tiểu đội của ba Tông vào tuyệt cảnh

Thế nhưng Thủy Vận Trưởng lão đồng dạng cũng rất cao minh, phát động một kiện tàn binh Địa cấp phụ trợ, mặc dù không phải là Thần binh Địa cấp nguyên vẹn, nhưng lại có được lực lượng thủ hộ cường đại của Thủy hệ.

- Có “Bích Thiên Thủy Giới” này thủ hộ, cho dù chiến lực Đan Nguyên cảnh ở bên ngoài công kịch vào, cũng rất khó công phá được. Bởi vậy, Mê Cung Huyễn Thành của tạ, mặc dù có thể ảnh hưởng đến mọi người, nhưng lại không có cách nào uy hiếp sinh mệnh bất cứ người nào, chỉ có thể tiêu hao Đồng lực một cách vô ích.

Thần sắc Triệu Phong thoáng run.

Thủy Vận Trưởng lão này, cũng không có ý đồ phá giải Huyễn thuật tinh thần của Triệu Phong dù sao thì lực lượng tâm hồn và tạo nghệ huyết mạch đồng thuật của hắn, cũng không phải chuyện đùa.

Nàng dùng biện pháp im lặng phòng thủ như vậy, hoàn toàn có thể “bỏ qua” Huyễn thuật tinh thần của Triệu Phong

Mà trong trạng thái “Di tích Tử Thánh”, tâm hồn Đồng lực của Triệu Phong lại tiêu hao rất lớn, khăng định không thể kéo dài với nàng

- Ha ha, không hổ là Tôn Giả tinh ảnh của Tông phái Nhị Tinh.

Một tiếng cười khẽ vang lên tại phương diện linh hồn.

Vụt...

Di Thiên Chi Mâu bỗng nhiên biến mất.

Thủy Vận Trưởng lão khẽ thở phào một hơi.

Nhưng còn không đợi nàng kịp bình ổn nỗi lòng, thì trên hư không lại lần nữa ngưng hiện một cái “Di Thiên Chi Mâu”

Đứng cao, thấy xa.

Giờ khắc này.

Tầm mắt của Triệu Phong vô cùng xa xôi, gần như có thể quan sát toàn bộ di tích Tử Thánh này.

- Tên Triệu Phong này, đang bày trò gì đây?

Trong lòng Khô Lâu đường chủ thầm nghĩ.

Kể cả Thủy Vận Trưởng lão và người đang xem chiến của ba Tông ở ngoại giới, cũng đều có chút khó hiểu.

- Bắt đầu!

Một âm thanh đạm mạc, lạnh lẽo như băng vang lên trong hư không

Trong khoảnh khắc tiếp theo.

Một luồng khí tức tinh thần mênh mông bao la, lấy “Di Thiên Chi Mâu” làm trung tâm, bắt đầu thẩm thấu cả một mảnh thiên địa hư không

Grào... Gầm...

Trong phương viên một hai ngàn dặm, chợt truyền đến rất nhiều gầm rú của Yêu thú.

Nhất là trong hạp cốc thần bí, phụ cần có rất nhiều đàn Yêu thú, từng đám từng đám xông thẳng tới chỗ tiểu đội của ba Tông

Ầm ầm...

Mặt đất chấn động bụi bay đầy trời, vô số thân ảnh Yêu thú có lớn có nhỏ, che trời lấp đất, ùn ùn lao tới.

- Thật... Thật nhiều...

- Đám người Diệp Yên Vũ vừa tỉnh táo lại, nhìn đám bụi khói ngút trời khắp bốn phương tám hướng, không khỏi nghẹn ngào.

Trong tầm mắt.

Hàng trăm hàng ngàn Yêu thú, bất chấp sinh tử, lao thẳng tới chỗ tiểu đội của ba Tông

- Chiến đấu!

Đám người Diệp Yên Vũ đều cảm thấy tâm thần run lên, phát động các loại bí pháp chiến kỹ, diệt sát đám “Thú triều” dày đặc không ngừng kia.

Bình bình bình...

Những Yêu thú kia, chết cả mảng lớn, cho dù tiếp cận, cũng bị “Bích Thiên Thủy Giới” ngăn cản, không thể nào uy hiếp đến tiểu đội ba Tông

- Ổ?

Thủy Vận Trưởng lão phát Thiên, trong phần đông Yêu thú bị khống chế, một phần thì lao tới bên này, còn một phần thì lao vào trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Hiển nhiên.

Nhưng Yêu thú này đã trở thành chất dinh dưỡng cho “Quỷ Thi Trớ Chú đại trận”, khiến cho uy lực của đại trận tăng vọt.

Đặc biệt là luồng oán lực nguyền rủa vô hình kia, thậm chí còn mơ hồ thẩm thấu vào trong “Bích Thiên Thủy Giới”.

Cùng lúc đó.

Trên bầu trời đột nhiên chợp động từng đạo quang điểm màu vàng kèm theo đó là tiếng sấm sét và tiếng chim rít sắc nhọn.

- Đó là...

Ánh mắt Thủy Vận Trưởng lão ngưng tụ, trong mắt lộ ra một tia kinh hãi.

Trên bầu trời, chỉ thấy mấy ngàn con “Kim sắc Lôi Điểu”, tạo thành một đám phi cầm siêu cấp, từ phương xa không ngừng lao tới.

Những con “Kim sắc Lôi Điểu” này, chiến lực thấp nhất cũng là Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, lực lượng trung bình cũng là Chân Linh cảnh, thậm chí còn có vài còn có chiến lực Chân Chủ cấp.

Trong đám Lôi Điểu này, có một đầu Lôi Điểu phát ra khí tức khủng bố, rít gào chấn động cả một mảnh nguyên khí thiên địa, đây là Yêu thú Vương cấp bậc Tôn Giả.

Yêu thú Vương kia, là một đầu Kim Vũ Lôi Điểu khổng lồ, dài tới bốn năm chục trượng giống như một tòa núi nhỏ, những nơi nó đi qua, đều lưu lại một cái bóng đen cực lớn.

- Yêu thú Vương cấp bậc Tôn Giả!

Đám người Diệp Yên Vụ nhìn thấy, trong lòng giật thót, cảm thấy tiếng sét vang dội đầy trời, âm thanh sắc nhọn, khiến khí huyết trong người sôi trào.

- Chuyện gì xảy ra? Không ngờ Triệu Phong lại khống chế được một đàn Yêu thú khổng lồ như thế.

- Đồng thời khống chế nhiều Yêu thú như vậy, hắn làm sao làm được?

Cường giả thuộc ba đại Tông phái ở ngoại giới, đều trợn mắt há hốc mồm.

Từ cảnh tượng trong ảo ảnh, số lượng Kim sắc Lôi Điểu phải đến hàng ngàn con, ngoại trừ Kim Vũ Lôi Điểu Vương khổng lồ kia ra, còn có vài chục con Lôi Điểu cực lớn đạt đến Chân Chủ cấp, phải đến mấy trăm con cấp bậc Chân Linh cảnh.

Vụt vụt vụt vụt...

Những con Kim sắc Lôi Điểu từ trên bầu trời lao thẳng xuống, phát ra từng trận điện lưu yếu ớt mà dày đặc.

Phành phành phành...

“Bích Thiên Thủy Giới” đang thủ hộ tiểu đội ba Tông nổi lên từng trận gợn sóng mãnh liệt, hào quang dần ảm đạm.

Ầm ầm ầm...

Một tia sáng Lôi Đình cực lớn, chấn nhiếp Thiên Địa, từ trên người “Kim Vũ Lôi Điểu Vương” phát ra.

Đó là công kích Lôi Đình của Tôn Giả.

Khô Lâu đường chủ trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, cảm thấy nội tâm run lên, chiến lực của đầu “Kim Vũ Lôi Điêu Vương” kia, so với hắn thời kỳ đỉnh phong còn mạnh hơn vài phần.

Ẩm ầm ầm...

Bích Thiên Thủy Giới lắc lư một hồi, khí tức lôi điện, thẩm thấu tiến vào, khiến cho cường giả của ba Tông đều cảm thấy thân hình chấn động tê dại.

- Khống chế một đàn Yêu thú khổng lồ, còn điều khiển cả những Yêu thú trong hạp cốc, Triệu Phong làm sao làm được?

Khô Lâu đường chủ cảm thấy tâm linh triệt để rung động

Đương nhiên.

Hắn cũng không quên công kích, Quỷ Thi Trớ Chú đại trận hấp thu một lượng lớn tinh huyết hồn phách của Yêu thú, uy lực tăng vọt, phối hợp với Kim sắc Lôi Điểu trên bầu trời, rốt cuộc bắt đầu áp chế "Bích Thiên Thủy Giới".

Giờ khắc này.

Thế cục nghịch chuyển kinh người, di tích Tử Thánh tại trong hư không điều khiển đám phi cầm Yêu thú dày đặc, che kín nửa bầu trời.

- Hừ! Chỉ cần khống chế Vương của một đàn Yêu thú, là có thể ra lệnh cho cả đàn rồi.

Trên bầu trời, Di Thiên Chi Mâu quan sát đại địa, có vài phần lạnh lùng trào phúng

Thì ra.

Vừa rồi, Triệu Phong chỉ tập trung nhằm vào "Vương" một vài đàn Yêu thú mà thôi.

Trong đó, quy mô lớn nhất chính là Kim sắc Lôi Điểu, trong di tích Tử Thánh này, nó chính là Yêu thú thuộc hàng đỉnh cao.

Vương của đàn Yêu thú này, chính là "Kim Vũ Lôi Điểu Vương" cấp Tôn Giả.

Với tâm hồn Đồng lực của Triệu Phong hiện nay, dung hợp với Mộc Linh tinh phách, phát động Di Thiên Chi Mâu, có thể nhẹ nhàng khống chế "Kim Vũ Lôi Điêu Vương" rồi.

Sở dĩ lựa chọn đàn Yêu thú này, chính là vì tính cơ động và thủ đoạn công kích Lôi Điện viễn trình của chúng

Một đàn Yêu thú khủng bố mà khổng lồ như thế này, có thể hủy diệt cả một thế lực Tông phái Nhất Tinh trở xuống quét ngang cả một Đại quốc và mấy Cường quốc của Thanh Hoa Vực, cũng không có vấn đề gì.

Ầm ầm...

Kim Vũ Lôi Điểu Vương sau mấy đợt mãnh lực công kích, phối hợp với Quỷ Thi Trớ Chú đại trận áp bách tâm thần, “Bích Thiên Thủy Giới” đã ảm đạm quá nữa, bên ngoài sinh ra vài vết rách

- Chuẩn bị rút lui!

Khuôn mặt Thủy Vận Trưởng lão hơi trắng, cắn răng một cái, hạ xuống mệnh lệnh. Lúc này, nàng đã vô lực chống đỡ “Bích Thiên Thủy Giới” nữa rồi.

Chương 547: Toàn thắng

Đối mặt với Kim sắc Lôi Điểu che trời lấp đất và vô số điện quang trùng kích. Thủy Vận Trưởng lão rốt cuộc cũng không thể duy trì tỉnh táo được nữa

“Bích Thiên Thủy Giới” đang bao phủ tiểu đội của ba Tông đã tràn đầy nguy cơ. Tùy thời đều có thể bị nghiền nát.

Mặc dù thực lực nội tình của Thủy Vận Trưởng lão cường đại, lại có tàn binh Địa cấp, nhưng đối mặt với Yêu thú cấp Tôn Giả, lại dẫn đầu mày ngàn Lôi Điêu, dùng “chiến thuật biển người”, lực lượng cá nhân, cuối cùng vẫn có hạn.

Huống chi, còn có Khô lâu đường chủ duy trì “Quỷ Thi Trớ Chú đại trận”, dần dần áp bách Bích Thiên Thủy Giới, oán lực nguyên rủa vô hình, đã thẩm thấu vào trong cơ thể của cường giả thuộc ba Tông

- Ha ha, muốn trốn? Nào có dễ dàng như vậy.

Di Thiên Chi Mâu ở trên trời, mang theo một tia cười nhạt, lạnh lùng quan sát bên dưới.

Triệu Phong thòng qua điều khiển “Vương” của mấy đàn Yêu thú, đã ảnh hưởng toàn bộ Yêu thú xung quanh.

Trọng điểm của hắn, đương nhiên chính là đàn Yêu thú Lôi Điểu này rồi.

Vụt vụt vụt...

Mấy ngàn Lôi Điểu, chia làm năm hướng, sáu mặt, từ trên không trung, phát động Lôi Điện trùng kích từ xa, không ngừng đánh phá “Bích Thiên Thủy Giới”.

Công kích lôi điện của Kim Vũ Lội Điểu Vương, cường thế bá đạo, mỗi lần trùng kích, đều khiến cho Bích Thiên Thủy Giới lắc lư một hồi.

Còn may là hệ thống công pháp của Thủy Vận Trưởng lão cường đại, lại có thêm tàn binh Địa cấp là “Bích Thủy vẫn Châu”, nếu không căn bản không thể duy trì được lâu như

Vậy.

- Yên Vũ! Các ngươi dẫn đầu đội ngũ, giết ra khỏi vòng vây, ta sẽ yểm hộ!

Trên ngọc thủ của Thủy Vận Trưởng lão, lóe lên thủy quang u lam thâm thúy.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Bọt nước bích u trước người nàng, bộc phát một tầng gợn sóng khổng lồ như kinh đào hãi lãng, quét ngang phương viên vài dặm.

Trong khoảnh khắc đó.

Xung quanh liền bị một tầng thủy quang bao phủ, giống như tất cả đều chìm vào biển sâu vô tận, bị sông lớn tràn để áp bách, khiến cho hít thở không thông.

Phốc...

Quỷ Thi Trớ Chú đại trận đứng mũi chịu sào, luồng sương mù u ám dày đặc, bị quét đi phân nữa, diễm khí ảm đạm, uy lực giảm mạnh.

Vụt vụt... Ầm...

Đám Lôi Điểu trên bầu trời và những Yêu thú ở phụ cận, đều bị chấn cho huyết nhục mơ hồ, nghiền nát thành mảnh vụn.

Lực lượng khổng lồ như hồng thủy quét ngang tất cả, khiến khu vực xung quanh lỗ thủng, mơ hồ rung động, có dấu hiệu bất ổn.

- Tàn binh Địa cấp, ở trong tay Tôn Giả, không ngờ có thể phát ra lực lượng khổng lồ như thế.

Di Thiên Chi Mâu ở trên trời cao, dường như có chút kiêng kỵ.

Một kích vừa rồi của Thủy Vận Trưởng lão, đủ để lập tức hủy diệt toàn bộ Hiểu Nguyệt Tông, thậm chí khó có người nào có thể may mắn sống sót.

Một chiêu tiêu diệt một tiểu Tông phái, đây là lực lượng bực nào? Sức người há có thể làm được?

Tham Thiên Thụ Yêu ở cách đó không xa, rên thảm thiết một hồi, bị đả kích nặng nề.

Mặc dù Triệu Phong đã tận lực bảo trì khoảng cách, nhưng đám Lôi Điểu trên bầu trời vẫn tử vong hơn một ngàn con.

Thủy Vận Trưởng lão phát động một kích tuyệt cường, khuôn mặt tái nhợt chợt đỏ rực.

Thế nhưng.

Vào thời khắc nguy cơ này, nàng vẫn không dừng lại.

- Súc sinh, chết đi!

Quanh người Thủy Vận Trưởng lão, dâng lên một tầng gợn sóng u lạm, chần sát những Yêu thú phụ cận trong phạm vi nửa dặm, giết thăng đến “Kim Vũ Lôi Điêu Vương” trên bầu trời.

Mục tiêu chính là Yêu thú Vương!

- Muốn chiến thì chiến!

Triệu Phong toàn lực điều khiển “Kim Vũ Lôi Điểu Vương”, phát huy tính cơ động và thiên phú Lối Điện, cùng đại chiến một trận với Thủy Vận Trưởng lão, tại tầng mây trên không trung.

- Giết!

Cường giả của ba Tông, lẩy Diệp Yên Vũ cầm đầu, kiên trì phá vòng vây.

Cũng may, lúc này phần lớn tinh lực của Triệu Phong, đều đặt trên việc điều khiển “Kim Vũ Lôi Điểu Vương” chiến đấu với Thủy Vận Trưởng lão.

Trên bầu trời.

Thủy Vận Trưởng lão và Kim Vũ Lôi Điểu Vương đánh đến kinh thiên động địa, dư âm cường đại, quét sạch mọi thứ trong phương viên mười dặm.

Bởi vì lỗ thủng không gian bạc nhược yếu kém, cho nên để tránh làm cho lỗ thủng mở rộng, Triệu Phong mới dẫn dụ chiến trường ra ngoài hạp cốc thần bí.

Thủy Vận Trưởng lão chỉ có thể bị nắm mũi dắt đi.

Nếu như nàng không kiềm chế “Kim Vũ Lôi Điểu Vương” và phần đông Lôi Điểu phi cầm lại, những người khác trong đội ngũ, e rằng khó có thể phá vòng vây được.

- Nữ nhân này, thực lực quả thật rất biến thái.

Khô Lâu đường chủ huy động hắc kỳ, để cho Quỷ Thi Trớ Chú đại trận hấp thu phần lớn huyết nhục tinh phách của Yêu thú, dẫn động một đám diễm vân u ám cuồn cuộn, từ bên dưới giáp công Thủy Vận Trưởng lão.

Nói một cách tương đối thì

Trong thời gian ngắn, Thủy Vận Trưởng lão phải ứng phó với chiến lực của hai đại Tôn Giả, bao gồm cả đàn Yêu thú với số lượng một hai ngàn con.

Tại ngoại giới, trên đỉnh sơn phong

Cường giả thuộc ba đại Tông phái, đều ngừng cả hô hấp.

Trận chiến trước mắt, quả thật kinh tâm động phách, mạnh như Thủy Vận Trưởng lão, cũng lâm vào nguy cơ.

Trong hạp cốc thần bí.

- Khô Lâu đường chủ, ngươi hãy đuổi giết những kẻ còn lại.

Thanh âm của Triệu Phong vang lên.

- Được.

Khô Lâu đường chủ thu hồi Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, hóa thành một đoàn sương mù u ám, đuổi theo hướng của Diệp Yên Vũ và đám cường giả của ba Tông

Triệu Phong thì phân ra một phần tâm lực, điều khiển một số Lôi Điểu và Yêu thú dưới mặt đất, chặn đánh đám người Diệp Yên Vũ đang chạy trốn.

- Tiểu bối vô sỉ!

Trên mặt Thủy Vận Trưởng lão tràn ngập hàn sát, nhìn Di Thiên Chi Mâu trên trời một cái thật sâu.

Để yểm hộ cho tiểu bối chạy trốn, nàng đã nhiều lần thúc dục Thần binh Địa cấp và bí thuật trên phạm vi rộng đã tiêu hao rất nhiều.

Giờ phút này, lại lâm vào trong đàn Yêu thú, mỗi thời mỗi khắc, Thủy Vận Trưởng lão đều tiêu hao một lượng lớn nguyên khí.

Từ đầu đến cuối, Triệu Phong chỉ điều khiển Kim Vũ Lôi Điểu Vương du đấu với nàng căn bản không định liều mạng đồng thời lại ra lệnh cho Khô Lâu đường chủ đi chặn giết tiểu đội của nàng

- A...

Từ xa truyền đến một tiếng hét thảm thiết.

Trong tiểu đội, rốt cuộc đã xuất hiện thương vong đầu tiên, một vị

Chân Chủ cấp đỉnh phong đã vẫn lạc.

Mặc dù cường giả Chân Chủ cấp vừa vẫn lạc, có chiến lực còn mạnh hơn cả Thiết Ma, nhưng vẫn chết hết sức thê thảm.

- Khặc khặc khặc...

Khô Lâu đường chủ huy động hắc kỳ và Kim Ngân cốt Tiên, đuổi giết tiểu đội của ba Tông.

Lúc trước, oán lực nguyền rủa của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận đã ăn sâu vào những người này, khiến cho huyết khí tinh phách trong người bọn hắn tiêu hao, trong cơ thể lưu lại những ẩn hoạn đáng sợ.

Giờ phút này, Khô Lâu đường chủ và đảm Lôi Điểu trên bầu trời, liên thủ chặn giết, ưu thế hết sức rõ ràng

- Thủy Linh Hóa Thần!

Trên gương mặt tái nhợt của Thủy Vận Truỡng lão, hiện lên một tia hàn ý quyết tuyệt.

Ục ục...

Toàn thân Thủy Vận Trưởng lão ngưng kết một tầng thủy quang u lam thâm thúy, hiện ra cảm giác chồng điệp vặn vẹo quỷ dị.

Không thể tưởng tượng nổi chính là, thân thể xinh đẹp mỹ lệ của nàng phảng phất như dung hợp làm một thể với thủy quang u lam kia, chập chờn trong hư không nổi lên một tia gợn sóng

Vụt vụt vụt...

Lôi Điện kim sắc đẩy trời, oanh kích lên thân thể của Thủy Vận Trưởng lão, giống như đánh vào một người trong trạng thái “Hư Linh”, không có chút tác dụng gì.

- Đây là bí thuật gì?

Trong lòng Triệu Phong thầm máy động, Thủy Vận Trưởng lão trong trạng thái này, không biết đã thi triển bí pháp gì, thân thể giống như dịch hóa, cùng với thủy quang u lam kia, tuy hai mà một.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Không chỉ có vậy, thân hình giống như thủy quang u lam của Thủy Vận Trưởng lão, bọng nhiên bành trướng đến vài trượng giống như Thủy Linh Nữ Thần, nhất cử nhất động đều có lực lượng nghiêng trời lệch đất.

Dưới loại trạng thái này, năng lực phòng ngự của Thủy Vận Trưởng lão tăng phúc vài lần, chiến lực gần như tăng lên gấp đôi.

Phốc... Phành...

Thủy quang u lam giống như hồng thủy, lấy Thủy Vận Trưởng lão làm trung tâm, bao trùm cả phương viên mấy dặm, cuốn xa hơn mười dặm.

Thoáng chốc.

Đám Lôi Điểu ở gần đó, từng mảnh lớn thương vong mỗi thời mỗi khắc đều chết trên trăm con.

Kim Vũ Lôi Điểu Vương bị đánh cho hét thảm, vô cùng chật vật, còn may Triệu Phong đã lợi dụng tính cơ động của nó mà tiến hành du

đấu.

- Súc sinh, sao còn chưa chịu chết!

Thủy Vận Trưởng lão giống như một bức Tôn Thần do thủy quang u lam ngưng kết thành, đánh ra một luồng gợn sóng dẫn phát uy năng vô tận trong thiên địa.

Chỉ kiên trì được mấy nhịp hô hấp, Kim Vũ Lôi Điểu Vương rít lên một tiếng thảm thiết, bị Thủy Vận Trưởng lão đánh chết.

Lúc này.

Đám Lôi Điểu ở xung quanh đã tử thương quá nửa, sau khi “Yêu thú Vương” vẫn lạc, đàn thú cũng không có người hiệu lệnh, đều bỏ trốn tứ tán.

Phù...

Thủy Vận Trưởng lão thở dài một hơi, thân hình giống nhu thủy quang u lam, dưới trạng thái dịch hóa, dần dần ngưng thực.

Sau khi khôi phục hình thái thực thể bình thường sắc mặt Thủy Vận Trưởng lão đã trắng bệch như tờ giây, tinh khí thần đều có cảm giác hao hụt cực độ, vô cùng bất lực.

Huống chi lúc trước, Thủy Vận Trưởng lão cũng tiêu hao không nhỏ.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Di Thiên Chi Mâu trên không trung bắn ra một tia diễm mang màu tím.

Phành...

Một đạo diễm hỏa Phong Lôi tím xanh mờ nhạt giống như cơn lốc hình rồng phát ra một luồng khí tức hủy diệt kinh hồn, đánh trừng thực thể vừa mới khôi phục và đang suy yếu của Thủy Vận Trưởng lão.

- Không tốt!

Tại ngoại giới, cường giả của ba Tông đều đồng loạt hét lên.

Cảnh tượng trong ảo ảnh, chỉ thấy Phong Lõi Đồng Hỏa đáng sợ kia, lập tức nuốt chừng Thủy Vận Trưởng lão.

Phành...

Thân hình của Thủy Vận Trưởng lão, từ không trung rơi xuống đập vào một ngọn núi, phong diễm thiêu đốt bừa bãi, diễm khí Phong Lôi màu tím nhạt tản mát, tạo thành một cái hố đen, đường kinh đến trăm trượng

Một kích Phong Lôi Đồng Hỏa vừa rồi, đã đạt tới đỉnh phong nhất trong lịch sử!

- Đồng Hỏa kia, e rằng có uy lực đủ sức đánh chết cả Tôn Giả bình thường

Khô Lâu đường chủ ở phía xa xa đang đuổi giết đám đội ngũ, trong lòng khẽ run lên.

Giờ khắc này.

Bất luận là bọn người Diệp Yên Vũ đang chạy trốn, hay là cường giả

của ba Tông ở ngoại giới đang xem chiến, đều lâm vào tĩnh mịch trong giây lát.

- Thủy Vận Trưởng lão...

Đám người Diệp Yên Vũ đều run rẩy, có chút không đành lòng nhìn về khu vực hố lớn bị cháy đen kia.

Vụt...

Trong hố đen, nổi lên một tầng nước lam nhạt.

Bất chợt, một thân ảnh nhỏ nhắn mềm mại, toàn thân cháy đen, trên cái tay cầm một hạt châu u lam, từ trong hố đen bay ra.

- Người đó...

Cả đám đội ngũ đều khẽ giật mình.

Thân hình cháy đen như than, bốc khói nghi ngút, y phục không đủ che thân, không lẽ chính là Thủy Vận Trưởng lão đoan trang thánh khiết trong suy nghĩ của mọi người?

- Rút lui... Rút lui!

Thủy Vận Trưởng lão miễn cưỡng phun ra hai chữ, toàn thân nổi lên một tầng nước ôn nhuận màu lam, các vết thương bên ngoài bắt đầu chậm rãi chữa trị, miễn cưỡng có thể nhìn thấy một tia màu sắc huyết nhục.

Một lát sau.

Thủy Vận Trưởng lão vẻ mặt suy yếu, lao đến chỗ đám người Diệp

Yên Vũ, hình thể đã dần khôi phục hơn phân nữa, nhưng khuôn mặt của nàng vẫn vô cùng thể thảm.

- Trước tiên kiểm một chỗ trong không gian di tích này để tị nạn.

Thân thể Thủy Vận Trưởng lão lung lay sắp đồ, vẫn kiệt lực chống đỡ, trên người dâng lên một tầng thủy quang u lam, chữa thương cho những người khác trong đội ngũ.

Lúc này.

Đội ngũ do Thủy Vận T rường lão dẫn đầu, đã tử thương quá nửa.

Triệu Phong thông qua Di Thiên Chi Mâu, điều khiển đàn Yêu thú ở phụ cận, phối hợp với Khô Lâu đường chủ, tiến hành đuổi giết gắt gao.

- Khặc khặc... Ả đàn bà thúi, chờ ta bắt được ngươi, nhất định phải cho ngươi nếm đủ mọi khuất nhục.

Khô Lâu đường chủ gần giọng, vẻ mặt đầy đắc ý.

Cứ tiếp tục xu thế này, đội nhân mã của Thủy Vận Trưởng lão, e rằng rất có thể sẽ bị hủy diệt.

Bởi vì Thủy Vận Trượng lão, nguyên khí thiếu hụt, thân thể và tâm thần đều trọng thương, chiến lực đã rơi xuống đáy vực.

Đúng lúc này, một âm thanh chợt vang lên trong đầu Khô Lâu đường chủ:

- Khô Lâu đường chủ, dừng tại đây thôi!

Vụt...

Di Thiên Chi Mâu trong không trung, đột nhiên biến mất.

- Triệu Phong! Thắng lợi đã trong tầm mắt rồi. Ta vẫn muốn bắt giữ ả đản bà kia...

Khô Lâu đường chủ hậm hực không cam lòng.

Nghĩ lại lúc trước, hẳn bị Thủy Vận Trưởng lão bạo ngược, bây giờ thật vất vả mới có thể báo thù, nhưng lại bảo hắn dừng lại, tự nhiên có chút khó chịu.

Chẳng qua Khô Lâu đường chủ cũng chỉ phàn nàn mà thôi, cũng không dám làm trái lời Triệu Phong

Hắn hiểu được, Triệu Phong dùng Khóa Không chi Mâu, quan sát đại địa, có khả năng khống chế cục diện rất mạnh, bản thân tuyệt đối không thể sánh bằng.

Chương 548: Tiểu đội của lữ thiên nhất

Một lát sau.

Khô Lâu đường chủ biến thành đám sương mủ u ám, quay trở lại phụ cận Tham Thiên Thụ Yêu.

Trên nhánh cây.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, sắc mặt tái nhợt, trên trán lấm tầm mồ hôi, tâm hồn Đồng lực tiêu hao quá nửa. Ngay cả Tham Thiên Thụ Yêu ở dưới người hắn, cũng có bộ dạng uể oải mệt mới.

Một màn này, khiến trong lòng Khô Lâu đường chủ lập tức bừng tỉnh.

Đồng thời.

Trong lòng hắn cũng khẽ động, lúc này chính là thời điểm Triệu Phong lâm vào trạng thái suy yêu nhất, kể từ tiên vào di tích Tử Thánh đến nay.

Trận chiến lúc trước, Triệu Phong từng bước bức tiểu đội của Thủy Vận Trưởng lão vào tuyệt cảnh, chính hắn cũng tiêu hao rất nhiều Đồng lực tâm hồn.

Nếu như tiếp tục duy trì, hắn cũng sẽ suy kiệt như Thủy Vận Trưởng lão.

- Chủ nhân, vừa rồi nếu như thêm một phần lực nữa, là có thể diệt

toàn bộ tiểu đội của ba đại Tông phái tới.

Khô Lâu đường chủ có vẻ tiếc nuối mà nói.

Triệu Phong cuối cùng vẫn bảo lưu, không để cho bản thân lâm vào trạng thái thiếu hụt, Khô Lâu đường chủ gần như không có cơ hội phản nghịch nào.

- Khô Lâu đường chủ, ta không tiếp tục đuổi giết, cũng không phải vì cố kỵ ngươi. Cho dù dưới tình huống suy kiệt, ngươi cũng không hề có bất kỳ cơ hội nào.

Triệu Phong nhàn nhạt liếc nhìn Khô Lâu đường chủ một cái.

Trong lòng Khô Lâu đường chủ máy động, bất kỳ một ý niệm nào trong đầu của mình, đều không thể giấu giếm được Triệu Phong.

- Ý của chủ nhân là...

Khô Lâu đường chủ cẩn thận hỏi.

Thân ở trong di tích Tử Thánh, liên thủ với Tham Thiên Thụ Yêu, năng lực của Triệu Phong, gần như là nghịch thiên, di tích Tử Thánh có thể điều khiến và ảnh hưởng đến bất kỳ đàn Yêu thú nào trong khu vực này.

- Nếu bất chấp tất cả tiêu diệt tiểu đội của ba đại Tông phái, nguyên khí chúng ta tất sẽ đại thương, thậm chí còn phải trả cái giá thảm trọng hơn.

Ánh mắt Triệu Phong sâu xa, nhìn lên vòm trời.

Giờ khắc này.

Tại ngoại giới, trên đỉnh sơn phong, vẻ mặt cường giả của ba đại Tông phái đều ngưng trọng.

Hình ảnh của Triệu Phong trong ảo ảnh, giống như đang đưa mắt nhìn lên bọn hắn.

- Còn may đây là một Tôn Giả sở trường phòng ngự trị bệnh, nếu đổi lại là Tôn Giả khác lĩnh đội, e rằng đã toàn quân bị diệt rồi.

- Bất kể nói thế nào đi nữa, nàng miễn cưỡng lưu lại trong không gian di tích, sẽ có được không gian sinh tồn rất lớn.

Cường giả của ba Tông đều thấp giọng nghị luận.

Thủy Vận Trưởng lão cơ trí tỉnh táo, tác phong cẩn thận vững vàng, cho dù thất bại, nhưng có thể làm được đến bước này, mọi người vẫn bội phục vô cùng.

Dù sao thì đối thủ mà tiểu đội của ba đại Tông phái gặp phải, thật sự là quá yêu nghiệt mà.

- Đợi “Không huyệt” ổn định, lại phái một tiểu đội có lực chiến đấu mạnh mẽ, lúc đó có lẽ sẽ thay đổi được thế cục.

Trên gương mặt xinh đẹp của Thánh Nguyệt Tiên Cô, vẫn giữ vẻ bình tĩnh.

Thế nhưng.

Biến hóa tiếp theo trong di tích Tử Thánh, lại khiến cho thần sắc của đám cường giả thuộc ba đại Tông phái, đều trở nên ngưng trọng.

Vài ngày sau đó.

Triệu Phong cũng không để Khô Lâu đường chủ đuổi giết đám người Thủy Vận Trưởng lão, mà là toàn lực bố trí trận pháp chữa trị và Tụ Nguyên Trận, tiến thêm một bước củng cố chữa trị ba khu vực có lỗ thủng lớn.

Nhiệm vụ chủ yếu của Khô Lâu đường chủ, vẫn là luyện chế quỷ thi trớ chú.

Triệu Vũ Phi phụ trách trù tính, chữa trị lỗ thủng không gian, xây dựng một vài trận pháp.

Ba ngày trôi qua...

Triệu Phong dựa vào Tham Thiên Thụ Yêu, tâm hồn Đồng lực khôi phục cực nhanh, thỉnh thoảng còn điều khiển một ít Yêu thú.

Trong ba ngày này.

Thủy Vận Trưởng lão dẫn đầu tiểu đội, vẫn đang khôi phục thương thế và nguyên khí

Nhất là Thủy Vận Trưởng lão, nàng bị thương quá nặng, nguyên khí thiếu hụt, cho dù nàng có am hiểu chữa bệnh, khả năng khôi phục cường đại, thì nhất thời nửa khắc cũng khó có thể khôi phục đến đỉnh phong.

Không chỉ có vậy.

Những thành viên khác trong tiểu đội, đều bị lực lượng quỷ thi trớ chú ăn mòn, Thủy Vận Trưởng lão còn phải tiêu hao nguyên khí, hóa giải luồng lực lượng nguyền rủa trong cơ thể bọn họ.

Còn may là Thủy Vận Trưởng lão chính là y sư trị liệu nổi danh của ba Tông, nếu đổi lại là Tôn Giả khác, e rằng khó có thể hóa giải được luồng lực lượng nguyền rủa này.

Vì hóa giải lực lượng nguyền rủa cho mọi người, Thủy Vận Trưởng lão đã tiêu hao không nhỏ.

Nhưng nàng không thể thấy chết mà không cứu được, nếu không những thành viên khác của tiểu đội, ít nhất còn phải chết hơn một nửa.

Hơn nữa.

Trong quá trình trị liệu, Thủy Vận Trưởng lão vẫn cảm thấy bất an, phảng phất như có một con mắt nào đó trong bóng tối, đang lạnh lùng quan sát nhất cử nhất động của mình

Loại cảm giác này, giống như gai châm vào lưng.

Rốt cuộc, vào ngày thứ tư...

Tiểu đội của ba Tông cũng gặp phải nguy cơ.

Bốn năm đản Yêu thú ở gần đó, đã vây quanh khu vực sơn cốc mà tiểu đội đang chữa thương.

Ầm ầm...

Dưới sự tập kích của quân đoàn mấy trăm mấy ngàn Yêu thú, khu vực sơn cốc này, rất nhanh đã bị san thành binh địa.

Những đàn Yêu thú này, đều do Yêu Vương cấp bậc Nửa bước Đan

Nguyên cảnh dẫn đầu, đồng thời chủ yếu chỉ nhằm đánh du kích và quấy rối.

Tiểu đội của Thủy Vận Trưởng lão, thương bệnh chưa lành, không thể tham chiến. Từ đó về sau, loại tình huống như vậy, mỗi ngày lại gặp mấy lần.

Tiểu đội của ba Tông, đều không có cảm giác bình yên, lúc nào cũng cảm thấy lo lắng.

Những đản Yêu thú kia đánh lén, cực kỳ trí tuệ, không giống lẽ thường chút nào.

Trong đó, một vài Yêu thú có năng lực thiên phú, cực kỳ đặc thù.

Thí dụ như một số Yêu thú, trọng lúc chiến đấu, bỗng dưng từ dưới lòng đất chui ra. Còn có một vài Yêu thú, có năng lực ẩn nấp thiên phú, hoặc am hiểu Huyễn thuật tinh thần, có thể phát ra kỳ hương dị độc trí mạng nào đó.

Dù sao thì di tích Tử Thánh này, cũng bao trì nguyên trạng Thượng cổ, Yêu thú với các loại năng lực cổ quái, đều nhiều vô số kể.

Vào ngày thứ năm...

Tiểu đội của ba Tông, rốt cuộc cũng xuất hiện thương vong.

Thủy Vận Trưởng lão trong lúc chiến đấu, kiệt sức yểm trợ tiểu đội, lại chữa trị cho những thành viên khác, có thể nói là đã dốc cạn tinh lực.

Chiến thuật đánh lén và quấy rối của Triệu Phong, hết sức giảo hoạt, không nhằm vào Thủy Vận Trưởng lão, phần lớn đều nhằm vào

những cường giả khác trong tiểu đội.

Tâm tính và thực lực của Thủy Vận Trưởng lão đều rất ổn trọng.

Tại điểm này, ngay cả Triệu Phong cũng bội phục.

Bởi thế cho nên, hắn mới chuyển mục tiêu sang những thành viên khác của ba Tông.

Kể từ đó...

Thủy Vận Trưởng lão căn bản không có cách nào tĩnh tâm chữa thương khôi phục chứ đừng nói đến việc phản kích Triệu Phong.

Theo thời gian trôi qua...

Thương vong của tiểu đội thuộc ba Tông, gần như mỗi ngày đều phát sinh.

Càng về sau, lúc chiến đấu với tiểu đội thuộc ba Tông, Di Thiên Chi Mâu lại thỉnh thoảng xuất hiện, phát động đánh lén.

Phong Lôi Đồng Hỏa.

Thanh Mâu Phong Trảm

Mê Cung Huyễn Thành.

Di Thiên Chi Mâu của Triệu Phong, lúc rảnh rỗi sẽ đến quan sát, không phải thu hoạch một sinh mạng thì cũng dồn tiểu dội ba Tông vào nguy cơ.

Cho đến ngày thứ mười...

Thành viên trong tiểu đội ba Tông, cả đám phần lớn đều tổn hao vẫn lạc.

Cuối cùng.

Chỉ còn lại Thủy Vận Trưởng lão, Diệp Yên Vũ và một tên Nửa bước Đan Nguyên cảnh khác.

Lúc xuất phát, tiểu đội do mười mấy người tạo thành, bây giờ chỉ còn lại ba ngươi.

- Tên Triệu Phong này... Hắn đang nghĩ cách tra tấn chúng ta sao?

Đám người Diệp Yên Vũ, chịu đủ dày vò, những ngày qua, gần như không có lúc nào được bình yên, mỗi thời mỗi khắc đều phải cảnh giác đề phong.

Chỉ còn lại ba người.

Thủy Vận Trưởng lão chỉ mới khôi phục được năm thành nguyên khí, Diệp Yên Vũ và một vị Nửa bước Đan Nguyên Cánh khác, cũng không mạnh hơn bao nhiêu.

Tại ngoại giới, trên đỉnh sơn phong.

Sắc mặt của ba đại Vương Giả, đần trở nên ngưng trọng.

- Nếu như dốc hết toàn lực, Triệu Phong hoàn toàn có năng lực chém giết tiểu đội của Thủy Vận Trưởng lão. Thế nhưng, hắn vẫn không làm vậy.

Thánh Nguyệt Tiên Cô đột nhiên trịnh trọng nói.

Không khó để nhìn ra, Triệu Phong đem phần lớn tinh lực đặt vào việc sửa chữa cùng cố khu vực có ba lỗ thủng lớn.

Từ biểu hiện bên ngoài, đám người Thủy Vận Trưởng lão phải chịu đủ loại tra tấn, bị Triệu Phong không ngừng quấy rối.

Nhưng thực ra, đây chẳng qua chỉ là kế hoạch tiêu hao tiểu đội của Thủy Vận Trưởng lão vào mỗi lúc hắn rãnh rỗi mà thôi.

Cứ như vậy.

Mỗi ngày chỉ quấy rối hai ba lần, Triệu Phong cũng tiêu hao không nhiều.

- Ba vị Vương Giả, sơ hở không gian của di tích Tử Thánh, càng ngày càng nhỏ, mấy lỗ thủng lớn, gần như đã ôn định Nếu tiếp tục như vậy, việc mở ra Không huyệt sẽ càng khó khăn hơn.

Bên phía Ngân Không Tông Sư, chợt truyền đến đến một tin tức xấu.

Sắc mặt của ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh đều hơi đôi.

- Đại khái còn có thể chuyển vận mấy lần?

Thánh Nguyệt Tiên Cô hỏi.

- Ít thì một lần, nhiều thì hai lần. Cứ tiếp tục xu thế này, đội ngũ chuyển vận lần thứ ba, cơ hội sẽ không lớn.

Ngân Không Tông Sư thở dài

Hắn ngưng mắt nhìn cảnh tượng trong ảo ảnh, trong lòng không khỏi

cảm khái.

Tên Triệu Phong kia, khả năng khống chế cục diện, quá thật không đơn giản.

Hắn không để ý đến thắng bại nhất thời, cũng không quan tâm đến việt tiêu diệt đội ngũ của Thủy Vận Trưởng lão.

Trọng điểm của Triệu Phong, chính là đặt vào việc chữa trị lỗ thủng sơ hở, lúc rảnh rỗi mới phân ra một phần tâm lực, nhằm tiêu hao khả năng khôi phục thực lực của tiểu đội Thủy Vận Trưởng lão.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Trên đỉnh sơn phong kình thiên, hình ảnh trong ảo cảnh đã mơ hồ có xu thế không ổn định

- Xảy ra chuyện gì?

- Hình ảnh dường như có chút mơ hồ.

Rất nhiều cường giả của ba Tông, đều kinh hô.

Lúc này trong không gian di tích, việc chữa trị ba lỗ thủng lớn, đã lộ ra hiệu quả.

- Triệu Phong ca, lỗ thủng tại khu vực hạp cốc thần bí, đã chữa trị được sáu bảy thành, hai lỗ thủng ở nơi khác, cũng chữa trị được tám chín thành. Những khu vực có sơ hở rõ ràng khác, cũng đã được tìm ra và chữa trị rồi...

Thanh âm của Triệu Vũ Phi truyền đến.

Tại khu vực hạp cốc thần bí, sở dĩ chỉ chữa trị được sáu bảy thành, bởi vì nơi này bị sức mạnh to lớn của ba đại Vương Giả Hư Thần cảnh thẩm thấu, hơn nữa còn chịu tải trận chiến đấu cấp Tôn Giả lúc trước.

Cho nên, mặc dù cường độ chữa trị tại nơi này là mạnh nhất, nhưng tiến độ lại chậm nhất.

- Xem ra, ba đại Tông phái Nhị Tinh, sẽ phái thêm một đội nhân mã, xuất hiện tại khu vực này.

Triệu Phong chậm rãi nhắm mắt lại.

Những ngày qua, hắn khôi phục tĩnh dưỡng công phu, đồng thời vẫn không ngừng tham tu tìm hiểu.

Sau khi ý cảnh tinh thần chạm đến cấp bậc Tôn Giả, “Phong Lôi tử sắc” mà Triệu Phong tham tu, đã có chỗ tinh tiến.

Ngoài ra.

Ngày ấy, lúc Thủy Vận Trưởng lão thi triển “Thủy Linh Hóa Thần”, chiến kỹ hệ thống huyết mạch cường đại Thủy hệ của nàng, đã bị Thần Linh Nhãn của Triệu Phong phục chế nguyên lý.

- Thủy Linh Hóa Thần, dùng huyết mạch Thủy hệ đặc thù, đem trạng thái thân thể cố định, gần như thủy dịch hóa. Bí thuật này thoạt nhìn không thể tưởng tượng nổi, nhưng 80% nhân thể, đều là những hạt Thủy nguyên cấu thành...

Triệu Phong tĩnh tâm tìm hiểu.

Nguyên lý bí thuật mà Thủy Vận Trưởng lão thi triển, hắn đã thông

qua Thần Linh Nhãn, phục chế lại.

Mà bây giờ.

Việc Triệu Phong phải làm chính là phá giải, tham tu huyết mạch chiến kỹ này, để vận dụng tại trên người mình.

Bởi vì bản thân hắn cũng có huyết mạch Thủy hệ, thậm chí Thủy Đồng, cho nên tiến độ tìm hiểu và tu tập “Thủy Linh Hóa Thần” của Triệu Phong, quả thực rất nhanh.

Vì đảm bảo tính cơ mật và tránh cho người ở ngoại giới nhìn trộm, lúc Triệu Phong tham tu bí thuật này, hắn luôn ẩn núp trong tầng cành lá của Tham Thiên Thụ Yêu.

Thời gian nhanh chóng trôi qua...

Lúc này đã là nữa tháng sau khi tiểu đội của Thủy Vận Trưởng lão tiễn vào không gian di tích.

Nửa tháng này.

Triệu Phong cũng đã lĩnh ngộ Phong Lôi tử sắc tinh tiến thêm một tầng, đạt được một phần năm

Cảnh giới tinh thần cũng dần chạm đến hạch tâm của Tôn Giả.

Dụ sao, Triệu Phong cũng dung hợp với Tham Thiên Thụ Yêu một thời gian dài như vậy, tâm hồn và cảnh giới đều hết sức cường đại, hơn nữa còn nhiều lần chiến đấu với Tôn Giả.

- Hiện tại, ngoại trừ tu vi Chân lực của ta đã tiếp cận Chân Chủ cấp đỉnh phong ra, các phương diện khác đều không thua kém gì Tôn

Giả bình thường. Thậm chí một vài phương diện còn có ưu thế hơn.

Triệu Phong cảm thấy thực lực của mình đã tiến bộ rất lớn.

Lúc này.

Kế hoạch Bách Thi đã hoàn thành được 38%.

Quỷ Thi Trớ Chú đại trận có được ba mươi tám bộ quỷ thi trớ chú, uy năng của trận pháp càng tăng mạnh.

Một ngày nọ...

Trong di tích Tử Thánh, chợt tuyền đến một tia không gian chấn động mãnh liệt.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một Không huyệt ngân sắc mênh mông, lại lần nữa hiện ra trong hạp cốc.

- Triệu Phong, cẩn thận, đội ngũ thứ hai của ba Tông, thông qua Không huyệt, tiến vào Di tích Tư Thánh rồi.

Tàn linh Tử Thánh nhắc nhở.

Vụt vụt vụt...

Hơn mười đạo khí tức cường đại, từ trong Không huyệt nhảy ra.

Người cầm đầu, là một thanh niên hơi mập, dáng vẻ lười biếng, tu vi đạt tới Đan Nguyên cảnh, khí tức so với Tôn Giả bình thường còn đáng sợ hơn

Chính là Lữ Thiên Nhất.

Chương 549: Lễ ra mắt của triệu phong

Đội nhân mã của “Lữ Thiên Nhất”, gồm một vị Tôn Giả, ba vị Nửa bước Đan Nguyên cảnh, còn lại là mười người Chân Chủ cấp đỉnh phong.

Quy mô tổng thể, so với tiểu đội vận chuyển lần thứ nhất, thì ít hơn một chút.

Bởi vậy có thể thấy được, việc Triệu Phong chữa trị lỗ thủng không gian, đã có hiệu quả nhất định.

Chẳng qua, cường giả của đội nhân mã thuộc ba Tông đều có khí thế sắc bén ác liệt, hơn hẳn đám cùng cấp.

- Triệu Phong còn không ra chịu chết?

Ánh mắt Lữ Thiên Nhất phát lạnh, hai con mắt như vầng kim nguyệt trong đêm tối, có một loại sát cơ cực hàn, xuyên thấu tâm linh.

Vừa hiện thân, ánh mắt của Lữ Thiên Nhất, lập tức tập trung về phía Triệu Phong ở xa xa.

Đội viên sau lưng hắn, cả đám đều chiến ý dâng cao, ánh mắt sắc bén, tụ lực chờ lệnh.

Rất hiển nhiên.

Đây là một tiểu đội chiến đấu tiêu chuẩn, do phần tử hiếu chiến là

Tôn Giả vừa mới tấn chức là Lữ Thiên Nhất dẫn đầu.

Đáng nhắc tới chính là trong đám người, có một thiếu nữ tuyệt mị động lòng người, giữa mi tâm có một ấn ký trăng lưỡi liềm u ám, mái tóc tím bay phất phới trong gió, giống như Tinh Linh giữa trời đêm.

Nàng ta có tư thái gợi cảm hào phóng, mỗi cái nhíu mày, mỗi cái nụ cười, đều tràn ngập ma lực trí mạng giống như không cốc u liên, nở rộ đóa hoa thần bí.

Nàng chính là “Trang Quán Nhi” của Nguyệt Ma Điện, năm đó đã cùng tiến vào tầng thứ hai của di tích Bảo Điện cùng với Triệu Phong đồng thời còn nhận được một truyền thừa cường đại.

- Lữ Thiên Nhất, chúng ta trước hết hãy hội họp với Thủy Vận Trưởng lão, bàn bạc kỹ hơn hãy tính.

Trang Quán Nhi lấy ra một cái ngọc bội đặc chế, truyền Chân Linh khí vào trong đó. Thế nhưng Lữ Thiên Nhất không hề đếm xỉa đến nàng, đôi đồng tử lạnh lẽo giống như kim nguyệt, lộ ra sát cơ, gắt gao tập trung nhìn Triệu Phong

Cừu nhân gặp mặt, cặp mắt phiếm hồng

Nhớ lại năm đó, trong di tích Tử Thánh, Lữ Thiên Nhất với chiến lực áp đảo, bức bách Triệu Phong và Tham Thiên Thụ Yêu đến mức không thể trở mình.

Nhưng cuối cùng, hắn vẫn bại trong tay Triệu Phong

Lữ Thiên Nhất nhớ rõ thống khổ năm xưa, lúc mình bị tiểu Bò Cạp biến dị, kẹp vào yết hầu, độc phát toàn thân.

- Yên tâm.

Lữ Thiên Nhất trầm giọng nói:

- Trên người của ta có đòn sát thủ cường đại, hơn nữa, cho dù là dưới tình huống bình thường, giết chết kẻ này cũng không phải là không có khả năng

Vừa dứt lời, trên người hắn liền phát ra một luồng uy năng nguyên khí mênh mông toàn thân giống như chìm vào trong thiên địa tự nhiên.

Tiểu đội sau lưng đều liếm liếm môi.

Ngay lập tức, một hồi đại chiến hết sức căng thẳng bùng nổ.

Dưới loại tình huống này, Triệu Phong và Tham Thiên Thụ Yêu đều cảm thấy áp lực rất lớn.

- Khí tức thật mạnh...

Khô Lâu đường chủ bên trong Vạn Quỷ Châu, mơ hồ cảm thấy trong lòng run lên.

Hắn sớm đã lường trước, đội ngũ thứ hai của ba đại Tông phái sẽ vận chuyển tới đây.

- Ha ha, ba đại Tông phái nhiều lần ghé thăm, Triệu mỗ há có thể không tặng cho một ít lễ mọn.

Triệu Phong ngồi xếp bằng tại chỗ, dáng vẻ bình thản, không chút sợ hãi.

Vừa dứt lời.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong bỗng nhiên co rút, một luồng Đồng lực tinh thần thần bí sâu thẳm, rót vào bên trong lòng đất.

Ầm...

Mặt đất dưới chân tiểu đội Lữ Thiên Nhất, chấn động mãnh liệt, truyền đến từng đạo chấn động nổ mạnh như núi vỡ đất rung vô cùng khủng bố.

Rắc rắc...

Trong hạp cốc, mặt đất vỡ ra, từng luồng khí tức Thượng cổ khổng lồ dày đặc, từ khe nứt trong lòng đất truyền đến.

- Không tốt!

Tiểu đội của ba đại Tông phái, đều không đứng không vững, khí tức trầm trọng khổng lồ, sinh ra phong áp kinh thiên, khiến mọi người không thể thở nổi.

Mạnh như Lữ Thiên Nhất cũng cảm thấy trái tim thắt lại, thân hình trầm xuống

- Mọi người cản thận, e rằng bên dưới có Yêu thú cấp bậc Tôn Giả mai phục...

Trang Quán Nhi kinh hô một tiếng, vô thức bay lên trời.

Grào...

Bên trong một khe nứt lớn, truyền đến một tiếng gào thét trầm hùng

Ầm...

Ngay sau đó, một luồng hấp lực khủng bố nặng tựa Thái Sơn, từ khe nứt bên dưới lòng đất truyền đến.

- Không...

- A...

Thành viên của tiểu đội thuộc ba Tông đều bối rối một trận.

Phành phành phành...

Chỉ trong nháy mắt, một nửa thành viên của tiểu đội đã bị trọng lực cường đại, hút vào trong khe nứt, tiếng kêu thăm thiết liên tục vang lên.

Ọc ọc...

Một vài đội viên cường đại, miễn cưỡng ngăn cản được hấp lực nặng nề này, thân thể giống như bị ngọn núi lớn trăm vạn cần oanh kích, đồng loạt thổ huyết.

Ngoại trừ Lữ Thiên Nhất ra, những người may mắn sống sót, đều bị trọng thương

Trong đó, Trang Quán Nhi chỉ bị thương nhẹ một chút, thế nhưng vẫn phun ra một búng máu.

- Thứ đó là gì?

Trong lòng mọi người đều kinh hãi, nhìn chăm chú vào khe nứt lớn.

A...

Trong khe nứt, có một “Sơn Thạch cự nhân” cao đến mười trượng toàn thân đều là do những hòn đá nâu nhạt tạo thành.

Sơn Thạch Cự Nhân này, giống như là một chủng tộc Thượng cổ, tu vi đạt tới cập bậc Tôn Giả, một luồng áp lực nặng nê tán mát ra, đã khiến cho tiểu đội thuộc ba Tông tổn hao quá nửa.

- Ha ha, chư vị khách quý đến thăm, thấy lễ gặp mặt này như thế nào?

Triệu Phong ngồi xếp bằng trên nhánh cây, nhàn nhạt mỉm cười.

Hắn sớm đã đoán trước, ba đại Tông phái sẽ cử tiểu đội tiếp theo tới trợ giúp tiểu đội vừa thất bại, há có thể không chuẩn bị kỹ lưỡng?

Mà hành động của hắn, rất có thể sẽ bị ngoại giới nhìn trộm.

Còn Sơn Thạch Cự Nhân này, ẩn sâu dưới lòng đất, lặng lẽ chuẩn bị, ngoại giới cũng khó mà phát hiện được.

Dưới tình huống bất ngờ không kịp chuẩn bị, tiểu đội của Lữ Thiên Nhất mới xuất hiện, liền chịu phải đả kích nặng nề.

Tại ngoại giới, trên đỉnh sơn phong.

Sắc mặt của ba đại Vương Giả đều ngưng tụ, đồng loạt biến sắc.

Đội ngũ thứ hai được vận chuyển đến, vốn chính là mấu chốt để thay đổi cuộc chiến.

Nhưng nào ngờ, chiến đầu còn chưa bắt đầu thì tiểu đội của Lữ Thiên Nhất đã hao tổn phân nửa.

Trong tiểu đội này, ngoại trừ Lữ Thiên Nhất và Trang Quán Nhi ra, những người còn lại đều bị thương nặng chiến lực rơi xuống đáy vực.

- Giết!

Triệu Phong khẽ thốt ra một chữ, Đồng lực tâm hồn dung hợp với Mộc Linh tinh phách, điều khiển Sơn Thạch cự nhân, lao thẳng về phía tiểu đội của Lữ Thiên Nhất.

Grào...

Sơn Thạch cự nhân rộng lên một tiếng, lực lượng trầm trọng vô hình, chán thấu hư không trong lúc vung quyền, từng đạo quang ảnh tinh nham cực lớn đánh, uy lực có thể sánh ngang thậm chí mạnh hơn cả sơn mạch thực sự, lập tức quét ngang cả tiểu đội của Lữ Thiên Nhất.

Ọc... Phịch...

Công kích còn chưa đến, lại có một hai người, thân thể cốt cách bị luồng lực lượng vô hình kia chấn vỡ, chết thảm tại chỗ.

- Cút!

Lữ Thiên Nhất hét lớn, vung mạnh tay một cái, sóng nhận Kim Nguyệt dày đặc, tạo thành một “Hải dương Kim Nguyệt” che trời lấp đất, hào quang kim sắc hoa mỹ lạnh thấu xương, tỏa sáng và bao trùm cả phương viên mười dặm.

Đinh đinh đinh...

Sơn Thạch cự nhân đứng mũi chịu sào, bị vô số sóng nhận Kim Nguyệt chém đến, bên ngoài thân thể không ngừng bắn ra hỏa tinh tung tóe.

Ngay cả Triệu Phong và Tham Thiên Thụ Yêu ở phía xa, cũng chịu ảnh hưởng nhất định.

Mảnh hải dương Kim Nguyệt kia, do vô số sóng nhận Kim Nguyệt sắc bén tạo thành, bá đạo tuyệt luân, sắc bén vô cùng, có thể tiêu diệt vạn vật.

Vụt...

Bên ngoài thân thể Triệu Phong nổi lên một tầng thủy quang u lam, đem toàn bộ lực lượng sóng nhận Kim Nguyệt kia hấp thu và suy giảm.

Trên cơ thể Tham Thiên Thụ Yêu dưới chân hắn, thì để lại vô số vết rách, có thể nói là trăm ngàn vết thương

Đây chẳng qua chỉ mới là dư âm của công kích do Lữ Thiên Nhất vừa thi triển mà thôi.

- Còn may là phòng ngự của Sơn Thạch cự nhân rất mạnh, cùng loại huyết mạch với Thạch Thừa Thiên, thậm chí càng thuần khiết hơn.

Trong lòng Triệu Phong không khỏi âm thầm thán phục.

Lữ Thiên Nhất không hổ là thiên tài chiến đấu đỉnh cao của ba đại Tông phái vừa ra tay đã mang phong cách hủy diệt, hoàn toàn bất đồng với Thủy Vận Trưởng lão trước kia.

Phành phành phành...

Tại trung tâm hải dương Kim Nguyệt, Lữ Thiên Nhất và Sơn Thạch cự nhân, đối chiến mấy kích, nguyên khí thiên địa sôi trào, dư âm càn quét khắp phương viên mười dặm.

- Aa...

Trong tiểu đội của ba đại Tông phái, lại lần nữa truyền đến tiếng kêu thảm thiết.

Triệu Phong cố ý dẫn dắt Sơn Thạch cự nhân, phát động trọng lực, níu giữ đám thành viên còn lại vào khu vực chiến đấu.

Chỉ vài nhịp hô hấp sau.

Toàn bộ tiểu đội của Lữ Thiên Nhất, chỉ còn lại hai người Lữ Thiên Nhất và Trang Quán Nhi là còn sống sót.

Những người còn lại, tất cả đều vẫn lạc.

Thế cục này, đối với ba đại Tông phái mà nói, có thể nói là thảm liệt chưa từng có.

- Trang Quán Nhi, ngươi hãy đi trước hội họp với Thủy Vận Trưởng lão. Mối thù năm xưa, ta nhất định phải báo.

Lữ Thiên Nhất phất tay, đẩy Trang Quán Nhi ra vài dặm có dư.

Mắt thấy những người trong đội ngũ lần lượt chết đi, đôi mắt Lữ Thiên Nhất đỏ bừng, thúc dục huyết mạch, thi triển chiến kỹ cường đại, chiến lực tăng vọt, liên tiếp đánh cho Sơn Thạch cự nhân bại lui.

- Lữ Thiên Nhất này, thực lực Chân chính thật khủng bố. Những Tôn Giả bình thường của Thanh Hoa Vực, e rằng không ngăn được mấy chiêu của hắn.

Triệu Phong không khỏi líu lưỡi.

Năm đó, hắn cũng không chính thức giao phong cùng với Lữ Thiên Nhất, chỉ thông qua Tiểu Tặc Miêu, ném Bò Cạp biến dị, vào trong họng Lữ Thiên Nhất mà thôi.

Giờ phút này, Lữ Thiên Nhất thúc dục lực lượng huyết mạch, sức chiến đấu đột nhiên tăng vọt.

Mạnh như Sơn Thạch cự nhân, có được huyết mạch Thượng cổ, cũng không địch lại thế công của Lữ Thiên Nhất.

- Đáng tiếc, Sơn Thạch cự nhân này đã ngủ say quá lâu, lực phòng ngự tuy mạnh, nhưng chiến lực chỉ có thể phát huy được sáu bảy thành thời kỳ đỉnh phong.

Triệu Phong điều khiển Sơn Thạch cự nhân, vừa đánh nhau vừa rút lui, tận lực dẫn dụ Lữ Thiên Nhất ra khỏi khu vực lỗ thủng.

Cũng may, vị trí lỗ thủng trong hạp cốc thần bí, đã được chữa trị hơn phân nửa, cơ bản đã có thể gánh tải được chiến đấu cấp bậc Tôn Giả rồi.

- Chủ nhân, hãy để ta ra tay, hẳn là có thể chế ngự được kẻ này.

Thanh âm của Khô Lâu đường chủ truyền đến.

Những ngày qua, số lượng quỷ thi trớ chú đã nhiều tới ba mươi tám bộ, uy lực của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, tất nhiên bành trướng rất

nhiều.

- Không vội.

Triệu Phong mỉm cười lắc đầu.

Hắn dung hợp với Mộc Linh tinh phách, dưới trạng thái bình thường điều khiển Sơn Thạch cự nhân, cho nên tiêu hao cũng không lớn.

Sơn Thạch cự nhân này là tồn tại mạnh nhất, ngũ say trong hạp cốc thần bí đã lâu, thực lực còn mạnh hơn Tham Thiên Thụ Yêu và Bò Cạp Thượng cổ khổng lồ một bậc.

Lần đầu tiên tiến vào di tích, Triệu Phong đã cảm nhận được sự hiện hữu của nó, chẳng qua là không dám dây vào mà thôi.

Lần này, để ngăn chặn nguy cơ đến từ ba đại Tông phái, Triệu Phong đã bỏ rất nhiều công sức, lặng lẽ khống chế Sơn Thạch cự nhân ở sâu trong lòng đất.

Có thể nói rằng ngoại trừ Tàn linh Tử Thánh ra, không còn người thứ ba biết rõ bí mật này.

Phành phành...

Trận chiến giữa Lữ Thiên Nhất và Sơn Thạch cự nhân, nhất thời khó có thể phân được thắng bại.

Tại phương diện chiến lực, Lữ Thiên Nhất chiếm ưu thế nhất định, nhưng phòng ngự của Sơn Thạch cự nhân quả thật quá mạnh mẽ, có thể ngạnh kháng cả công kích của Tôn Giả.

- Lữ Thiên Nhất quá vọng động rồi.

- Cũng không thể trách hắn được, ai mà ngờ được Triệu Phong lại chuẩn bị một Thạch Nham Cự Nhân thuộc chủng tộc Thượng cổ, trong lòng đất chứ.

Tại ngoại giới, cường giả của ba đại Tông phái, liên tục thở dài.

Nếu như Lữ Thiên Nhất lựa chọn rút lui, trước hết hội họp với Thủy Vận Trưởng lão, cục diện sẽ không bết bát đến như vậy.

Thế nhưng

Lữ Thiên Nhất là thiên tài chiến đấu tuyệt đỉnh, sao có thể dễ dàng nhận thua được, huống chi cừu nhân còn ở ngay trước mắt nữa.

Trong hạp cốc thần bí.

Trận chiến ngày càng trở nên gay cấn, mặc dù Sơn Thạch cự nhân không địch lại đối thủ, nhưng trọng lực và hấp lực vô hình khủng bố, vẫn gắt gao bám chặt lấy Lữ Thiên Nhất.

Lữ Thiên Nhất chiến đầu hồi lâu, trên trán đã dần ứa ra từng hạt mồ hôi lớn.

Lực chiến đầu của hắn, dù sao cũng là thông qua lực lượng huyết mạch mà kích phát, không thể nào duy trì quá lâu được.

- Thần binh Địa cấp, Thiên Nha Lang Nguyệt Đao!

Trong mắt Lữ Thiên Nhất lóe lên lệ quang trong lòng bàn tay hiện ra một thanh trảm đao màu tím hết sức yêu dị, chuôi đao là một cái đầu sói dữ tợn, lưỡi đao thì giống như vầng trăng khuyết.

Đây hiển nhiên là một kiện Thần binh Địa cấp nguyên vẹn.

Khoảnh khắc thanh đao này hiện thân, Triệu Phong chỉ cảm thấy "Băng Hoàng Thương" dung nhập trong cơ thể, mơ hồ bị kích phát, truyền đến một tia cảm giác hưng phấn.

Một vài lực lượng cầm kỵ bị phong ẩn trong Băng Hoàng Thương dường như đã thức tỉnh.

- Thần binh Địa cấp nguyên vẹn? Đây là đòn sát thú của Lữ Thiên Nhất ngươi sao?

Triệu Phong chỉ cảm thấy một luồng hàn lực đóng băng tất cả giống như Băng Hoàng Thượng cổ, từ sâu trong Băng Hoàng Thương, thẩm thấu ra ngoài, huyết mạch Băng Thủy của mình cũng bắt đầu sôi trào lên.

Ánh mắt hắn lộ ra vài tia hưng phấn, không ngờ Thần binh Địa cấp của Lữ Thiên Nhất, còn có thể kích thích lực lượng thần bí bên trong Thần binh Địa cấp Băng Hoàng Thương thức tỉnh.

Ngay sau đó, lực lượng huyết mạch của hắn đều được một luồng lực lượng nào đó kích phát.

Chương 550: Địa cấp thần binh

Đây là lần đầu tiên Triệu Phong gặp được “Thần binh Địa cấp” nguyên vẹn.

Tại Đại lục Thanh Hoa mà hắn sinh ra, Thần binh Địa cấp chính là thứ đã hủy diệt một Vương triều huy hoàng, cho dù là đối với Thế giới Tông môn mà nói, nó cũng là tồn tại trong truyền thuyết.

- Diệt cho ta!

“Thiên Nha Lang Nguyệt Đao” Nhất, huyễn hóa ra một đạo hư ảnh Yêu Lang xích tử kinh người, đao mang rực rỡ kẻo dài đến hai ba dặm, nghiên nát nguyên khí vô tận, hư không mơ hồ run rẩy.

Trong thiên địa, chỉ còn lại đạo đao mang tím hồng kinh hồng diệu thế, hư ảnh đầu Yêu Lang xích tử, phát ra một luồng uy áp Yêu Hoàng chấn run thiên địa.

Dưới một đao này, Nhật Nguyệt thất sắc, thiên địa kinh biến.

Tại di tích Tử Thánh, trong phương viên nghìn dặm, vô số sinh linh đều kinh hãi phủ phục, phát ra sự sợ hãi đến từ bản năng tất cả đều muốn quỳ bái.

- Đây chính là uy lực thực sự của Thần binh Địa cấp sao?

Triệu Phong khoanh chân ngồi, cảm thấy thị giác bị trùng kích mãnh liệt, có cảm giác hít thở không thông

Loại cảm giác này, giống như sinh mệnh bình thường gặp phải một hồi đại nạn hủy diệt, lực lượng cá nhân, hết sức nhỏ bé.

- Một kiện Thần binh Địa cấp nguyên vẹn, có khả năng tăng cường chiến lực rất lớn. Trước mặt một đao này, quá nửa Tôn Giả Đan Nguyên cảnh của Thanh Hoa Vực, khó mà thoát khỏi vận mệnh phải chết.

Trong Vạn Quỷ Châu, trong lòng Khô lâu đường chủ mơ hồ rung động

Thần binh Địa cấp, trong tay Tôn Giả, mới có thể phát huy uy lực chính thức.

Tôn Giả ở Thanh Hoa Vực, tối đa chỉ có một vài tàn phiến của Thần binh Địa cấp, còn xa mới có thể so sánh với Lữ Thiên Nhất.

Huống chi, Lữ Thiên Nhất xuất thân từ Tông phái Nhị Tinh rưỡi, tham tu các loại công pháp truyền thừa, thậm chí còn hơn cả Tôn Giả bình thường

Phành...

Hư ảnh Yêu Lang kéo động một chuỗi đao mang kinh thế. Phủ kín cả một mảnh thiên địa, trực tiếp bao trùm cả “Sơn Thạch cự nhân”.

- Cúi xuống!

Triệu Phong khống chế Sơn Thạch cự nhân cuộn mình thành “hình cầu”, giảm bớt tổn thương lên bản thân ở mức thấp nhất.

Dù vậy.

Trên người Sơn Thạch cự nhân, vẫn bị chém ra một đạo vết nứt sâu đến vài thước, bên ngoài thân thể lưu lại rất nhiều vết rạn nứt và vết đao chém, đá vụn bay tán loạn, thê thảm vô cùng.

Nếu đổi lại là Tôn Giả bình thường ngạnh kháng một đao đó, cho dù không chết cũng mất nửa cái mạng

Mà Sơn Thạch cự nhân, có lực phòng ngự so với Tôn Giả cùng cấp, còn mạnh hơn vài lần, vì vậy lúc này mới giữ được tính mạng không bị thương trí mạng

- Thiên Lang Thí Long Trảm!

Lực lượng huyết mạch trong cơ thể Lữ Thiên Nhất, tiến thêm một bước kích phát, nguyên khí thiên địa gào thét như thủy triều. “Thiên Nha Lang Nguyệt Đao” kéo động ba đầu hư ảnh Thiên Lang dữ tợn đáng sợ, phân thành ba đạo đao mang yêu dị, ánh vàng rực rỡ, liên tục chém về phía Sơn Thạch cự nhân.

Triệu Phong biến sắc, công kích của Lữ Thiên Nhất lần này, uy lực so với lần trước gần như tăng lên gấp đôi.

Phàhh phành phành...

Toàn thân Sơn Thạch cự nhân phát ra ánh sáng màu đất, thân thể dung nhập vào tầng đất bị nứt, mặc dù vậy vẫn phải thừa nhận đả kích nặng nề.

Trong phương viên mười dặm, mọi thứ đều thừa nhận trùng kích hủy diệt đáng sợ.

Một khắc này, toàn bộ hạp cốc thần bí, đều vang động, thạch phá

kinh thiên.

A...

Trong tầng đất bị nứt, Sơn Thạch cự nhân tận lực gào thét, thân thể hắn bị chém ra hai ba đạo vết nứt càng sâu hơn, thương thế gần như trí mạng

Hai mắt Sơn Thạch cự nhân tràn ngập cừu hận, giống như điên cuồng gắt gao tập trung vào Lữ Thiên Nhất.

Phù...

Bụi bặm đầy trời, bao phủ cả một khu vực, tiếng gió kinh thiên rít gào, đến nửa ngày sau vẫn không dừng lại.

- Ha ha, rất mạnh rất mạnh...

Triệu Phong ngoài rung động ra, khóe miệng còn nhếch lên một nụ cười vui vẻ.

Giờ phút này.

Hắn đã dừng việc khống chế Sơn Thạch cự nhân.

Sơn Thạch cự nhân rơi vào đả kích thảm trọng mang tính hủy diệt, vết thương chồng chất, nhất định sẽ dựa theo bản năng tự bảo vệ mình mà ra sức phản công Lữ Thiên Nhất.

Nó đã bị cừu hận triệt để chôn vùi, trong mắt chỉ còn lại một “địch nhân” là Lữ Thiên Nhất, chỉ muốn ngay lập tức khiến cho đối phương thịt nát xương tan.

Grào...

Toàn thân Sơn Thạch cự nhân phát ra ánh sáng màu đất chói lọi, phóng thẳng lên trời, khí tức tiến thêm một bước lớn mạnh cường hóa, giống như kích phát ra lực lượng huyết mạch nào đó, trực tiếp xông thẳng tới Lữ Thiên Nhất.

- Chết đi!

Lữ Thiên Nhất cười lạnh một tiếng, huy động Thần binh Địa cấp, liên tục phát động công kích mãnh liệt đối với Sơn Thạch cự nhân.

Đương nhiên.

Hắn cũng không phát giác ra Triệu Phong đã dừng việc khống chế Sơn Thạch cự nhân.

Lữ Thiên Nhất giờ phút này, chỉ còn một mục tiêu, đó là sau khi chém giết Sơn Thạch cự nhân, sẽ tiến quân thần tốc, lao thẳng tới thu lấy thủ cấp của Triệu Phong

Mà mục tiêu này, đã càng ngày càng gần rồi.

Không đến năm ba chiêu nữa là hắn có thể giết chết Sơn Thạch cự nhân.

- Đặc sắc, đặc sắc.

Triệu Phong ngồi xếp bằng giữa tầng cành lá, bên ngoài cơ thể dâng lên một tầng nước u lam, đem hết toàn bộ dư âm công kích, giảm xuống đến mức tận cùng.

Sơn Thạch cự nhân bị lâm vào tuyệt cảnh sinh tử, hắn lại càng thoải

mái thích thú.

Thoạt nhìn, chỉ thấy Triệu Phong cũng không hề có bất kỳ lo lắng nào đối với nguy cơ sắp đến.

- Không đúng

- Triệu Phong này, khống chế chủng tộc huyết mạch Thượng cổ, không có khả năng nhẹ nhàng như thế.

Tại ngoại giới, cường giả thuộc ba Tông đều đã nhìn ra một vài mánh khóe.

- Không đúng, Triệu Phong đã từ bỏ việc khống chế Sơn Thạch cự nhân rồi.

Sắc mặt Thánh Nguyệt Tiên Cô thoáng run.

Mọi người ở đây, đều đồng loạt biến sắc.

Kinh nghiệm qua nhiều lần đấu trí đấu lực, không có người nào hoài nghi khả năng uy hiếp của Triệu Phong

Thậm chí là trong suy nghĩ của ba đại Vương Giả, sự uy hiếp của Triệu Phong còn hơn xa Tôn Giả như Khô Lâu đường chủ.

Có thể đoán được.

Lục Triệu Phong không cần khống chế Sơn Thạch cự nhân, khi hắn rảnh tay sẽ đem đến lực uy hiếp cỡ nào.

- Thiên Lang Phấn Tinh!

Lữ Thiên Nhất huy động Thiên Nha Lang Nguyệt Đao, đao mang hư ảnh đầu sói dữ tợn cực lớn, phát ra ngàn vạn đạo ánh sáng tím vàng yêu dị, phát ra lực lượng cấm kỵ giống như đại nạn.

Ngay lập tức.

Lữ Thiên Nhất đã bức Sơn Thạch Cự Nhân đến khoảnh khắc sinh tử cuối cùng.

Hắn liếm liếm đầu lưỡi, trong lòng có vài phần hưng phấn, có thể trảm sát chủng tộc huyết mạch Thượng cổ này, so với đánh bại Tôn Giả bình thường lại càng có cảm giác thành tựu hơn.

Đúng lúc này, dị biến phát sinh...

Vụt...

Một con mắt hư vô màu lam trong suốt cực lớn, hiển hiện trên tầng mây, nằm ngay trên đỉnh đầu Lữ Thiên Nhất.

Ổ?

Trái tim Lữ Thiên Nhất khẽ giật thót, chỉ cảm thấy một luồng khí tức tinh thần mờ mịt áp bách.

Lúc này, hắn đã thúc dục lực lượng cả đời, phát động bí kỹ truyền thừa của mình để trảm sát Sơn Thạch cự nhân.

- Tử Diệt Thanh Mâu Phong Trảm.

Con mắt hư vô kia, biến thành màu xanh đậm, hiển hiện một tia khí tức màu tím nhàn nhạt.

Một đạo phong nhận hư vô mờ nhạt cực lớn, xung quanh là một tia khí tức Từ Diệt Phong Lôi kinh người, với quỹ tích khó lường, chém trúng “Lữ Thiên Nhất”.

Lúc công kích đến sát người, tâm hồn Lữ Thiên Nhất chợt run lên, đột nhiên cảm thấy một luồng khí tức hủy diệt có thể bóp chết mọi sinh linh.

Một khắc này.

Linh hồn và huyết mạch của hắn đều run rẩy, ngay cả Thần binh Địa cấp trong tay cũng vang lên tiếng “ong ong” cảnh báo.

- Không tốt!

Dưới loại tình huống này, Lữ Thiên Nhất nào còn có thể chú ý đến việc chém giết Sơn Thạch cự nhân.

Hắn miễn cưỡng né tránh, thúc dục lực lượng Đan Nguyên cảnh hộ thể.

Thế nhưng

Động tác của Lữ Thiên Nhất, vẫn có chút chậm chạp.

Khoảnh khắc cuối cùng trước khi chém giết Sơn Thạch cự nhân, hắn đã tập trung quá nhiều tinh lực, cho nên cũng không phát hiện Triệu Phong đã từ bỏ việc khống chế đối với Sơn Thạch cự nhân.

Vụt...

Tử Diệt Hư Vô Chi Nhận, chém qua thân thể Lữ Thiên Nhất, huyết quang bắn tung tóe.

- A...

Lữ Thiên Nhất hét lên một tiếng, mặc dù cố gắng trốn tránh, nhưng một cánh tay vẫn bị phong nhận hư vô với khí tức tràn ngập hủy diệt chém rụng

Một màn này, khiến cho đám cường giả của ba Tông ở bên ngoài, đều sợ tới ngây người.

Không ít người đã nhìn ra thủ đoạn của Triệu Phong nhưng lại không ngờ sức uy hiếp của hắn lại lớn đến như vậy.

Di Thiên Chi Mâu bỗng nhiên xuất hiện, tập sát Lữ Thiên Nhất, đồng thời chém rụng một cánh tay của hắn.

- Thanh Mâu Phong Trảm, chính là được hoàn thiện dựa trên cơ sở "Thiên Phong Nhãn", là huyết mạch đồng thuật có tốc độ công kích nhanh nhất của Triệu Phong

Còn lần này.

Thanh Mâu Phong Trảm của Triệu Phong đã dung hợp với lực lượng tinh túy của "Phong Lôi tử sắc", đồng thời đem áo nghĩa của khí tức hủy diệt, dung nhập vào trong đó.

Hơn nữa.

Tâm hồn Đồng lực của Triệu Phong lớn mạnh đến mức có thể so với Tôn Giả, cảnh giới tinh thần tiếp cận hạch tâm Đan Nguyên cảnh, đồng thời dung nhập với Mộc Linh tinh phách, lại được tăng phúc nhờ vào trạng thái "Di Thiên Chi Mâu".

Dưới đủ loại tình huống như vậy, “Thanh Mâu Phong Trảm” của Triệu Phong gần như có thể đạt tới trạng thái miễu sát cả Tôn Giả bình thường

Nếu không phải Lữ Thiên Nhất có tư chất huyết mạch tuyệt đỉnh, kịp thời né tránh, e rằng một kích tập sát lúc này đã lấy mạng hắn rồi.

Phù...

Lưng Lữ Thiên Nhất bị mồ hôi lạnh làm cho ướt sũng cảm giác mới dạo qua Quỷ Môn Quan một vòng

Hắn rốt cuộc đã minh bạch, tại sao trước khi đi, Thánh Nguyệt Tiên Cô lại dặn dò với mình rằng: Thiên Nhất, cho dù ngươi có đòn sát thủ cường đại, nhưng tuyệt đối không thể khinh địch, uy hiếp lớn nhất không phải là Bộ khô lâu cấp Tôn Giả kia, mà là tên Triệu Phong tu vi Chân Chủ cấp.

Giờ phút này.

Mất đi một cánh tay, chiến lực của Lữ Thiên Nhất, nhất định giám mạnh.

Hơn nữa, vị trí bị “Từ Diệt Thanh Mâu Phong Trảm” chém trúng khí tức Phong Lôi hủy diệt đang thẩm thấu vào, phá hủy sinh cơ trong người.

Bởi vậy, hắn bị thương cũng không chỉ đơn giản là bị chém đứt một cánh tay mà thôi.

Cùng lúc đó.

Sơn Thạch cự nhân ở bên dưới đang gào thét, phát động phản kích

cuối cùng, trọng lực vô hình hung hăng nện trúng Lữ Thiên Nhất.

Thân hình Lữ Thiên Nhất nhoáng lên một cái, vung đao đón đánh, lâm vào xu thế hai mặt giáp công.

Đỉnh đầu là Di Thiên Chi Mâu, bên dưới là Sơn Thạch cự nhân.

Chính thức khiến Lữ Thiên Nhất lo lắng chính là Di Thiên Chi Mâu.

Băng Hồn Xạ Tuyến!

Một đạo hàn cầu vồng u lam mờ nhạt, từ trên trời chiếu xuống mang theo hàn lực đông cứng vạn vật, bao phủ toàn thân Lữ Thiên Nhất.

Lữ Thiên Nhất đã đề phòng vội vàng kích phát chiến lực huyết mạch, huy động lực lượng Thần binh Địa cấp hộ thể, “phốc” một tiếng, chặn đứng một kích này.

Chẳng qua

Lữ Thiên Nhất hai mặt tác chiến, vừa đỡ một chiêu này, thân thể và tâm thần đều bị hàn khí rét lạnh xâm nhập, thân thể cứng đờ, tốc độ giảm mạnh.

Vụt...

Một kích không thành, Di Thiên Chi Mâu biến mất khỏi hư không

- Hiện nay, lĩnh ngộ của ta đối với Tử Diệt Phong Lôi đã có chỗ tinh tiến, xin được nhận lời phê bình từ phía Tôn Giả Đan Nguyên cảnh.

Triệu Phong khẽ nói.

Lời còn chưa dứt, thân ảnh của hắn đã biến mắt, không thấy đâu nữa.

Khoảnh khắc tiếp theo...

Vụt...

Một đầu Phong Lôi Chi Dực tím xanh, dài đến hai trượng phát ra khí tức kinh nhiếp vạn vật, chấn động gào thét, phóng về phía trời cao.

Chỉ trong nháy mắt.

Phong Lôi Chi Dực tím xanh kia đã mang theo Triệu Phong bay lên đỉnh đầu Lữ Thiên Nhất.

Cái gì?

Lữ Thiên Nhất đang giao phong với Sơn Thạch cự nhân, đột nhiên cảm thấy một luồng áp lực kinh người từ Phong Lôi Chi Dực trên đỉnh đầu, dường như một hồ ẩn chứa một tia khí tức hủy diệt chấn nhiếp vạn vật.

Hẳn không thể nào tưởng tượng nổi, dưới Đan Nguyên cảnh lại có tốc độ và khí tức đáng sợ đến như vậy.

- Từ Diệt Phong Lôi Tiên!

Trong tay Triệu Phong ngưng kết một sợi Phong Lôi Tiên màu tím xanh, giống như một con rắn Phong Lôi dài đến hơn mười trượng tiếng rít gào chấn động một phương mang theo uy năng nguyên khí Phong Lôi trong thiên địa, quấn quanh người Lữ Thiên Nhất.

Phành phành phành...

Sợi “Từ Diệt Phong Lôi Tiên” kia tràn ngập một luồng khí tức Phong Lôi hủy diệt, vừa quấn quanh người thì Phong Lôi lập tức oanh tạc, uy lực kinh hôn.

Vụt vụt...

Sau lưng Triệu Phong có Phong Lôi Chi Dực gia trì, tốc độ và tính cơ động vượt xa người thường hơn nữa lại có thể tăng phúc và phát huy vận dụng đối với ý cảnh Phong Lôi.

Dưới loại trạng thái này, tinh thần cảnh giới của Triệu Phong hoàn toàn sánh ngang với Tôn Giả.

Trong mỗi cái giơ tay nhấc chân, sự uy hiếp mà Triệu Phong tạo ra, đều đạt tới cấp độ Tôn Giả.

Lữ Thiên Nhất đồng thời bị trên dưới giáp kích, bị đánh cho kinh hãi gào thét.

- Thực lực của Triệu Phong này, không ngờ đã tăng mạnh đến tình trạng này rồi. Tia áo nghĩa khí tức Phong Lôi hủy diệt kia, thậm chí đủ tạo thành uy hiếp cực lớn đối với Tôn Giả.

Khô Lâu đường trong Vạn Quỷ Châu, chỉ cám thấy tâm tư chợt nổi lên sóng to gió lớn.

Hắn đã dần khôi phục thực lực đến cấp bậc Tôn Giả, tự nghĩ xác suất làm phản tăng mạnh, nào đoán được Triệu Phong hiện đã phát triển đến mức này.

- Thần binh truyền thừa Địa cấp, Băng Hoảng Thương!

Triệu Phong hét lớn một tiếng. Phong Lôi Chi Dực sau lưng chấn động trong tay hiển hiện một chuôi thương ảnh Băng Lam giống như hư vô.

Thương ảnh Băng Lam kia, từ hư ngưng thực, dần dần hiện rõ, lộ ra hình dáng bản thể của Thần binh Địa cấp.

Chương 551: Đòn Sát Thủ

- Thần binh truyền thừa Địa cấp – Băng Hoàng Thương!

Triệu Phong thúc dục lực lượng huyết mạch, trước người hiện ra hư ảnh Thần binh Địa cấp.

Khác biệt so với trước kia chính là.

Hư ảnh Thần binh Địa cấp lần này, không ngừng ngưng thực, nhanh chóng hiện ra bản thể chính thức của Thần binh Địa cấp “Băng Hoàng Thương”.

Vụt…

Huyết mạch ở sâu bên trong cơ thể Triệu Phong, hóa thành vô số mảnh vỡ nhỏ, trạng thái dịch của “Băng Hoàng Thương”, nhanh chóng tổ hợp lại, hiện ra trong lòng bàn tay của Triệu Phong.

Lúc bình thường.

Băng Hoàng Thương tách ra thành vô số hạt, dung nhập trong cơ thể huyết mạch của Triệu Phong, ngay cả hắn cũng khó có thể cảm giác được khí tức của nó.

Mà bây giờ, Băng Hoàng Thương dưới loại trạng thái này, nhanh chóng nghịch chuyển.

Ô...ô...ô...n...g!

Hư ảnh hình thái Thần binh Địa cấp kia, trong khoảnh khắc chuyển hóa thành thật thể, hiện ra một thanh Băng Thương hoàng giả trong suốt long lanh như thủy tinh, toàn thân u lam thâm thúy.

Băng Hoàng Thương.

Thần binh Địa cấp nguyên vẹn.

Triệu Phong cảm giác lực lượng huyết mạch của mình tăng vọt đến một cấp độ mới, lực lượng Băng Hoàng Thương vốn ngủ say, cũng được kích phát thức tỉnh.

Điểm này có chút giống như Thần binh Địa cấp trong tay Vũ Thiên Ngô.

Bởi vì, Thần binh Địa cấp nguyên vẹn chính thức, sẽ kích phát quá nửa Băng Hoàng Thương đang ngủ say trong huyết mạch Triệu Phong.

- Không ngờ ngươi cũng có Thần binh Địa cấp…

Sắc mặt Lữ Thiên Nhất đại biến, thân thể run rẩy một trận.

Trong nháy mắt bản thể của Băng Hoàng Thương xuất hiện, một luồng hàn uy của Băng Hoàng Thượng Cổ ngưng kết thiên địa vạn vật, lập tức bao trùm cả một mảnh thiên địa.

“Thiên Nha Lang Nguyệt Đao” trng tay hắn phát ra sự run rẩy bất an, kêu lên cảnh báo.

- Băng Hoàng Thương… không ngờ lại là thanh Thần binh truyền thừa Địa cấp này?

Bên ngoài, ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh đều nhìn chằm chằm vào Băng Hoàng Thương trong tay Triệu Phong, không khỏi nghẹn giọng.

Lấy kiến thức lịch duyệt của ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh, chỉ cần liếc mắt một cái là nhận ra lai lịch của Băng Hoàng Thương.

Trong hạp cốc thần bí.

Hai kiện Thần binh Địa cấp gặp nhau, lực lượng khí tức của chúng, đan xen trong hư không, va chạm trong vô hình.

- Băng Hoàng Áo Nghĩa, lên!

Triệu Phong cảm giác lực lượng huyết mạch và Chân Linh nguyên trong cơ thể, đang nhanh chóng tiêu hao, “Băng Hoàng Thương” này quả thật không khác gì một cái động không đáy.

Ô...ô...ô...n...g!

Nhờ vào tác dụng ngày thường tham tu tìm hiểu Băng Hoàng Thương, Triệu Phong vừa đẩy hai tay ra, trên thân Băng Hoàng Thương lập tức nổi lên một tầng hàn quang băng liên màu u lam như thủy tinh, đâm thẳng về phía trước.

Thoáng chốc, tất cả mọi vật chất trong thiên địa xung quanh, đều nhanh chóng đóng băng.

Một luồng hàn uy cấm kỵ từ thời Thượng Cổ, lấy Băng Hoàng Thương làm trung tâm, phóng thẳng về phía dưới, chỉ trong khoảnh khắc, hàn uy đã khuếch tán khắp phương viên mười dặm.

Trong khoảnh khắc đó.

Bất kể là Lữ Thiên Nhất, hay là Tham Thiên Thụ Yêu ở gần đó, đều lập tức bị một tầng sương lạnh ngưng kết, thân thể thoáng cứng đờ.

Phốc phốc…

Thân thể Lữ Thiên Nhất cứng nhắc, miễn cưỡng huy động “Thiên Nha Lang Nguyệt Đao”, hư ảnh đầu sói xích tử dữ tợn va chạm với hàn quang băng liên, liền sinh ra một luồng khí tức cấm kỵ chấn động.

Thế nhưng.

Bất kể là hỏa cỏ cây cối, hay là đao mang dày đặc lẫm liệt, vừa gặp phải Băng Hoàng Thương, lập tức bị đóng băng ngay tức khắc.

Vụt…

Tử Thanh Phong Lôi Chi Dực chấn động, nhanh chóng biến mất khỏi vị trí cũ.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Triệu Phong phi thân ra ngoài hơn trăm trượng, tránh khỏi luồng khí tức cấm kỵ chấn động này.

Ọc…

Mặc dù hắn đã trốn kịp, nhưng vẫn bị dư âm lan đến gần khiến cho phun ra một búng máu, sắc mặt hơi tái đi.

- Mặc dù ta đủ cảnh giới, lực lượng huyết mạch cũng không tầm thường, nhưng dùng tu vi Chân Chủ Cấp để khống chế Băng Hoàng

Thương, quả thật vẫn có chút miễn cưỡng.

Bên ngoài thân thể Triệu Phong nổi lên một tầng thủy quang ôn nhuận, nhanh chóng chữa trị thương thế.

Mà bên dưới.

Cục diện của Lữ Thiên Nhất lại càng bết bát hơn, toàn thân ngưng kết sương lạnh, hắn căn bản không thể chống đỡ được uy lực cấm kỵ do hai đại Thần binh Địa cấp va chạm sinh ra.

Thân hình hắn nhoáng lên một cái, khóe miệng tràn ra vết máu, nhanh chóng bị đông cứng lại.

- Lữ Thiên Nhất thất bại rồi.

Tại ngoại giới, Hoàng Kim Khô Lâu thở dài một tiếng.

Vương Giả Ma Đạo hắc khí lượn lờ, đồng dạng cũng lắc đầu.

Lúc trước bị chém rụng một tay, bị lực lượng của Tử Diệt Phong Lôi xâm nhập vào cơ thể, bây giờ lại lâm vào tình cảnh trọng thương, có thể nói trước mắt Lữ Thiên Nhất đã tràn ngập nguy cơ.

- Thiên Nhất đã quá vọng động rồi, hắn không phải thua do thực lực chênh lệch, mà thua bởi tâm tính của mình.

Thánh Nguyệt Tiên Cô than nhẹ một tiếng.

Nàng cũng không phủ nhận kết luận của hai đại Vương Giả, nhưng trên mặt cũng không lộ vẻ quá lo lắng.

- Lữ Thiên Nhất, ngươi thua rồi.

Phong Lôi Chi Dực sau lưng Triệu Phong chấn động, Băng Hoàng Thương trong tay, toàn thân u lam trong suốt, giống như biển cả bao la thâm thúy.

- Triệu Phong, ngươi lấy đông hiếp ít, ở đằng sau đánh lén, ngươi thắng thì có gì vẻ vang chứ?

Lữ Thiên Nhất nghiến răng nghiến lợi, thúc dục Chân Linh nguyên, miễn cưỡng ngăn chặn thương thế.

Đối với tiếng mắng chửi tức giận của Lữ Thiên Nhất, trên mặt Triệu Phong lộ ra một tia trào phúng, đạm mạc không nói, giống như khinh thường giải thích.

Lữ Thiên Nhất bị thua, đơn giản vì ba lý do.

Lý do thứ nhất, bị Triệu Phong và Sơn Thạch cự nhân có chiến lực cấp bậc Tôn Giả, hai mặt giáp công.

Cuối cùng.

Lúc hai đại Thần binh Địa cấp va chạm, Lữ Thiên Nhất cũng không phải là lấy một chọi một.

Điểm thứ hai, Lữ Thiên Nhất đã chủ quan khinh địch.

“Di Thiên Chi Mâu” của Triệu Phong, tiến hành đánh lén đợt thứ nhất, chém rụng cánh tay Lữ Thiên Nhất, khiến chiến lực của hắn bị suy giảm.

Điểm thứ ba, dựa vào ưu thế của Băng Hoàng Thương.

Mặc dù là Thần binh cùng cấp, nhưng Băng Hoàng Thương của Triệu Phong lại thuộc loại truyền thừa, càng thêm đặc thù, có thể áp chế Thần binh Địa cấp của Lữ Thiên Nhất.

Đây chính là nguyên nhân khiến cho Lữ Thiên Nhất thất bại.

- Ha ha, Lữ Thiên Nhất, ngươi thua rồi. Chẳng lẽ Sơn Thạch cự nhân không phải là một phần thực lực của Triệu Phong sao? Chiến thuật và mưu kế, đó chẳng phải là một phần của thực lực ư?

Thanh âm của một nữ tử bỗng nhiên vang lên.

Thanh âm kia, chính là Tàn linh Tử Thánh.

- Ngươi…

Lời nói của Lữ Thiên Nhất lập tức ngưng trệ, sắc mặt lúc trắng lúc xanh.

Hoàn toàn chính xác.

Sơn Thạch cự nhân là do Triệu Phong điều khiển, tất cả đều nhờ vào uy lực huyết mạch đồng thuật của hắn.

Chẳng lẽ, một Tuần Thú Sư chiến đấu, lại không được sử dụng Linh sủng tấn công đối phương?

Di Thiên Chi Mâu của Triệu Phong đột kích, cũng nhằm vào thời cơ tuyệt hảo.

Di Thiên Chi Mâu, có thể vượt không công kích, xuất hiện tại bất kỳ vị trí nào trong Di tích Tử Thánh.

Đồng thời, nó cũng chính là biểu hiện cho thực lực của Triệu Phong.

Hết thảy những điều này, đều không qua được mắt Tàn linh Tử Thánh – chủ nhân Di tích Tử Thánh.

Chính bởi vì vậy.

Thấy Lữ Thiên Nhất thua mà không phục, lại còn tức giận mắng chửi Triệu Phong, Tàn linh Tử Thánh không nhịn được mà nói vài câu đả kích.

- Lữ Thiên Nhất, chiến đấu chính diện, ta không phải là đối thủ của ngươi. Nhưng đáng tiếc, lúc này không phải là tỷ thí, mà là chém giết sinh tử.

Triệu Phong đạm mạc mở miệng.

Chiến lực của Lữ Thiên Nhất, quả thực khủng bố.

Nếu chính diện chiến đấu, cho dù hắn và Khô Lâu đường chủ liên thủ, cũng chưa chắc là đối thủ.

Hơn nữa, Băng Hoàng Thương của Triệu Phong, chỉ có thể kiên trì trong chốc lát, không thể nào kéo dài được.

- Rút lui!

Trên mặt Lữ Thiên Nhất lộ vẻ oán độc và không cam lòng, hóa thành một chùm tia sáng vàng rực rỡ, bỏ chạy về phía xa.

- Mặc dù ta bị thương rất nặng, nhưng chỉ cần tìm được Thủy Vận Trưởng lão. Bằng vào y thuật của nàng, nhất định có thể chữa trị tốt thương thế của ta trong thời gian ngắn.

Trong lòng Lữ Thiên Nhất thầm tính toán.

Trận chiến này, hắn thua nhưng không phục.

Rõ ràng là có chiến lực cường đại, thế nhưng lại vì đủ loại nhân tố mà bại trong tay một Chân Chủ Cấp, ngụm ác khí này, hắn quả thật khó mà nhịn xuống được.

- Muốn chạy?

Phong Lôi Chi Dực sau lưng Triệu Phong chấn động, hóa thành một đạo ảo ảnh Phong Lôi trùng thiên, đuổi theo Lữ Thiên Nhất.

Luận tốc độ.

Triệu Phong mơ hồ còn nhanh hơn Lữ Thiên Nhất một bậc.

Dù sao, cảnh giới tinh thần của Triệu Phong cũng đã chạm đến hạch tâm của Tôn Giả, lại có thêm Phong Lôi Chi Dực gia trì.

Mà Lữ Thiên Nhất, lại ở trong tình huống xấu, thực lực rơi đến tận đáy vực, tùy thời đều phải áp chế thương thế.

Phong Lôi Đồng Hỏa!

Thanh Mâu Phong Trảm!

Trong quá trình Triệu Phong truy kích, đã phát động hai huyết mạch đồng thuật cường đại, đánh Lữ Thiên Nhất rơi xuống đất.

- Thiên Nhất, kiên trì một lúc nữa!

Cách ngoài mười dặm, Thủy Vận Trưởng lão mang theo Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi, chạy về phía bên này.

- Chậm rồi!

Triệu Phong dù bận vẫn ung dung, thu hồi Băng Hoàng Thương lại.

Lữ Thiên Nhất nửa quỳ trên mặt đất, thương thế trí mạng, khí tức suy yếu, chiến lực giảm mạnh đến hai ba thành.

Dưới loại tình huống này.

Triệu Phong tự thấy không cần phải sử dụng huyết mạch đồng thuật và Băng Hoàng Thương, cũng có thể giết chết Lữ Thiên Nhất.

- Triệu Phong… Người chết, sẽ là ngươi.

Lữ Thiên Nhất cắn chặt răng, bỗng nhiên lấy từ trong lòng ra một cái ngọc phù hoàng kim.

Khoảnh khắc ngọc phù hoàng kim kia hiện thân, lập tức sinh ra một luồng áp bách linh hồn vô hình.

Triệu Phong thầm giật mình.

- Hư Thần thủ hộ!

Lữ Thiên Nhất bóp nát ngọc phù trong tay, sau lưng bỗng nhiên xuất hiện hư ảnh Vương Giả rực rỡ, mặc áo choàng màu vàng giống như Thiên Thần.

Thoáng chốc, một luồng uy năng to lớn mênh mông không thể phỏng đoán, đã thẩm thấu hư không phụ cận.

Giờ khắc này, Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ bên trong Vạn Quỷ Châu, thậm chí ngay cả đám người Thủy Vận Trưởng lão đang từ xa chạy tới, cũng đềm cảm thấy một luồng áp bách linh hồn cường đại.

- Hư Thần thủ hộ? Không ngờ trên người Lữ Thiên Nhất lại có đòn sát thủ như vậy.

- Hư ảnh mặc áo bào kim sắc kia,a hình như chính là Vương Giả Hư Thần Cảnh mạnh nhất của tnlt – Kim Hoàng Võ Thần.

Tại ngoại giới, cường giả của ba Tông đều xôn xao.

Hoàng Kim Khô Lâu và Vương Giả Ma Đạo đều nhìn nhau, có vẻ ngạc nhiên.

Trên khóe miệng của Thánh Nguyệt Tiên Cô nhếch lên một tia cười nhạt.

Chiến lực của Lữ Thiên Nhất tuy mạnh, nhưng kinh nghiệm tâm tính chưa đủ, Thánh Nguyệt Tiên Cô há có thể không biết điều này?

Dù vậy.

Thánh Nguyệt Tiên Cô ẫn đáp ứng để Lữ Thiên Nhất dẫn đầu tiểu đội thứ hai, hiển nhiên là đã có chỗ dựa.

Thần binh Địa cấp nguyên vẹn, chính là thứ bảo đảm cho chiến lực của Lữ Thiên Nhất.

Còn ngọc phù Hư Thần thủ hộ, uy lực của nó so với bình thường còn mạnh hơn, thậm chí có thể miểu sát toàn bộ Tôn Giả Tiểu Đan

Nguyên Cảnh. Huống chi, Triệu Phong chỉ mới có chiến lực tiếp cận Tôn Giả, lại không phải là Tôn Giả chính thức.

Trên mặt Thánh Nguyệt Tiên Cô đầy vẻ vui mừng.

Đúng lúc này, dị biến phát sinh.

- Ngọc Long bảo hộ!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, trong tay xuất hiện một cái Long Ngọc Phù.

Long Ngọc Phù kia thoáng cái vỡ nát, phát ra một luồng hư ảnh Chân Long cổ xưa to lớn mà rực rỡ như thực chất.

Grào...

Trong thiên địa truyền đến tiếng gào thét trầm thấp của Chân Long Thượng Cổ, hư ảnh Chân Long cổ xưa này, phát ra một luồng sức mạnh to lớn bao trùm cả thiên địa.

Cái gì?

Sắc mặt của đám cường giả thuộc ba Tông tại ngoại giới, đều ngưng trệ.

Nụ cười trên mặt Thánh Nguyệt Tiên Cô, lập tức đọng lại.

- Không ngờ lại dùng tinh huyết của Chân Long Thượng Cổ làm nguyên liệu chế tạo Hư Thần thủ hộ.

- Chân Long Thượng Cổ, một khi trưởng thành, chiến lực hoàn toàn vượt qua Vương Giả Hư Thần Cảnh cùng cấp.

Trong số đám cường giả của ba Tông tại đây, đều không thiếu người có nhãn lực.

Phốc…

Trong Di tích Tử Thánh, hai loại lực lượng va chạm trong hư không, khí tức cấm kỵ khiến không gian run rẩy một trận, đây quả thực không phải ảo giác.

Phốc phốc phốc…

Vẻn vẹn chỉ giao phong trong nửa nhịp hô hấp, hư ảnh Chân Long cổ xưa cực lớn này, lập tức chiếm ưu thế rõ ràng, nhanh chóng nuốt chửng hư ảnh của Vương Giả mặc áo bào hoàng kim.

- Không tốt!

Sắc mặt Lữ Thiên Nhất giống như tro tàn, không ngờ Triệu Phong cũng có đòn sát thủ như “Hư Thần thủ hộ”, hơn nữa uy lực lại càng mạnh hơn của mình.

Phành…

Thân hình Lữ Thiên Nhất nhanh chóng bị đánh lui, bị dư lực của Ngọc Long bảo hộ đánh bay xa vài dặm, sinh tử không rõ.

- Thiên Nhất!

Thủy Vận Trưởng lão phá không bay đến, dùng một tầng thủy quang u lam, bao phủ lấy thân thể Lữ Thiên Nhất.

Vụt vụt…

Theo sát phía sau nàng, chính là Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi, hai người phân ra trái phái, giằng co với Triệu Phong ở đằng xa.

- Khặc khặc khặc…

Một tầng quỷ vụ u ám, lan tràn khắp không trung, bên trong hiển hiện ba mươi tám bộ quỷ thi trớ chú, còn có một Bộ khô lâu kim ngân sắc quỷ dị âm trầm.

Cho đến lúc này, Khô Lâu đường chủ mới từ trong Vạn Quỷ Châu xuất hiện.

Hắn không khỏi cảm khái, với lực lượng của một mình Triệu Phong, không ngờ lại toàn diệt tiểu đội thứ hai của ba đại Tông phái.

Chương 552: Vận Chuyển Thất Bại

Tại Di tích Tử Thánh.

Trận giao phong giữa Triệu Phong và tiểu đội của Lữ Thiên Nhất, xem như kết thúc.

Đồng tử của Lữ Thiên Nhất tan rã, thân thể cứng đờ, toàn thân đã không cảm thụ được khí tức sinh mệnh nữa, sống chết không rõ.

Trạng thái như vậy, cho dù không chết thì cũng không kém bao nhiêu.

Toàn bộ tiểu đội của Lữ Thiên Nhất, chỉ còn lại một thành viên may mắn sống sót, người đó chính là Trang Quán Nhi.

Tại ngoại giới, trên đỉnh sơn phong.

Sắc mặt cường giả thuộc ba đại Tông phái, đều trở nên nghiêm trọng, kinh dị hoảng sợ.

Chiến lực của Lữ Thiên Nhất không tầm thường, có đòn sát thủ cường đại để bảo vệ tính mạng, nhưng từ đầu tới cuối, đều bị Triệu Phong gắt gao áp chế, thất bại đến thảm hại.

Trên thực tế.

Đây đã là lần thứ hai “Lữ Thiên Nhất” thảm bại trong tay Triệu Phong.

Lần trước thất bại, cũng gần như lâm vào sinh tử tuyệt cảnh, may là có Vương Giả Hư Thần Cảnh ra tay cứu giúp, cho nên mới giữ được tính mệnh.

Giờ khắc này.

Ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh đều lâm vào trầm mặc trong giây lát.

Hiển nhiên trước đó, không ai ngờ rằng, kế hoạch xâm nhập Di tích Tử Thánh của ba đại Tông phái, lại bị một tên tiểu bối Chân Chủ Cấp, nhiều lần phá hỏng.

Phù…

Sương mù u ám nồng đậm, ngưng kết trong hư không, lan tràn khắp phương viên một hai dặm, oán lực nguyền rủa vô hình, thẩm thấu hư không, ăn mòn sinh linh.

- Khặc khặc…

Khô Lâu đường chủ huy động hắc kỳ, điều khiển lực lượng của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, chậm rãi lan tới chỗ đám người Thủy Vận Trưởng lão.

Thủy Vận Trưởng lão một mặt không chậm trễ việc cứu chữa Lữ Thiên Nhất, một mặt xuất ra tàn binh Địa cấp “Bích Thủy Vẫn Châu”.

Ô...ô...ô...n...g!

Một tầng thủy quang gợn sóng, lóe lên một tầng ánh sáng bích thủy bảo vệ, hình thành tầng phòng ngự “Bích Thiên Thủy Giới” không gì phá nổi, ngăn cách lực lượng của “Quỷ Thi Trớ Chú đại trận” ở bên

ngoài.

Cùng lúc đó…

Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi cũng đồng thời xuất ra một kiện tàn binh Địa cấp, khí tức cường đại bùng phát, chiến lực tiếp cận Tôn Giả.

- Phá!

Hai nữ tử liên thủ, lập tức đánh bấy lực lượng của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận đang lan tràn đến gần.

Hai đại thiên chi kiều nữ liên thủ, chiến lực hoàn toàn sánh ngang Tôn Giả, cho dù là Lữ Thiên Nhất trạng thái đỉnh phong, cũng có thể miễn cưỡng chống lại đôi chút.

- Xú bà nương này, thương thế nguyên khí còn chưa khỏi hẳn, hai tiểu nha đầu này lại càng không đáng ngại.

Khô Lâu đường chủ duy trì Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, chờ đợi Triệu Phong phân phó.

Quỷ Thi Trớ Chú đại trận đã có ba mươi tám bộ quỷ thi trớ chú, trải qua vô số tinh huyết hồn phách của Yêu thú tế luyện, lại được Khô Lâu đường chủ chủ trì, đủ sức áp chế cả cường giả Đan Nguyên Cảnh bình thường.

- Cẩn thận ứng chiến.

Ba người Thủy Vận Trưởng lão, đều cảm thấy tâm thần căng thẳng.

Nhất là Thủy Vận Trưởng lão, trong lòng vô cùng lo lắng bất an.

Một mặt là Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ có chiến lực cường đại.

Một mặt khác là tình trạng thương thế của Lữ Thiên Nhất, so với trong tưởng tượng còn nghiêm trọng hơn, cho dù là nàng, cũng không chắc chắn có thể trị khỏi.

Ngược lại, Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi lại lộ ra lãnh ý quyết tuyệt, không hề lùi bước chút nào.

- Lui!

Triệu Phong mặt không biểu tình, chỉ phun ra một chữ.

Vụt…

Khoảnh khắc tiếp theo, Phong Lôi Chi Dực chấn động, thân hình Triệu Phong đã biến mất, không thấy đâu nữa, phía chân trời chỉ còn lưu lại một chuỗi tàn ảnh Phong Lôi.

Vụt…

Đám sương mù u ám và Khô Lâu đường chủ cũng đồng thời biến mất, không thấy đâu nữa.

Đi rồi sao?

Ba người Thủy Vận Trưởng lão không khỏi khẽ giật mình, trong lòng cảm thấy ngoài dự liệu.

Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi, hai mặt nhìn nhau, đều cảm thấy khó hiểu vô cùng.

Tên Triệu Phong kia, rõ ràng đã chiếm ưu thế lớn, tại sao lại không thừa thắng truy kích?

Phù…

Thủy Vận Trưởng lão thở phào một hơi, trong lòng vẫn còn sợ hãi.

Thiếu niên tóc lam đang dần biến mất trong tầm mắt, thực lực đạt tới tình trạng khiến cho nàng phải kiêng kỵ, hắn không những có thể điều khiển được Yêu thú cấp bậc Tôn Giả, mà còn có Thần binh truyền thừa Địa cấp, lại có cả nô bộc cấp Tôn Giả và Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Khó chơi nhất, vẫn là huyết mạch đồng tử quỷ thần khó lường kia.

Tại nơi khác.

Triệu Phong dưới sự gia trì của Phong Lôi Chi Dực, chạy tới chỗ hạp cốc thần bí.

- Chủ nhân, thực lực của đám đàn bà kia đã rơi xuống vực sâu, lúc này không ra tay, e rằng sẽ bỏ lỡ cơ hội tốt. Nếu để nàng ta chữa trị cho Lữ Thiên Nhất…

Trong Vạn Quỷ Châu, Khô Lâu đường chủ hậm hực không cam lòng lên tiếng.

- Bây giờ còn chưa phải là thời cơ tốt nhất để ra tay, ai dám khẳng định trong ba người còn lại không có đòn sát thủ như “Hư Thần thủ hộ”? Nhất là Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi, hai nàng ta đều là môn hạ của Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Triệu Phong lắc đầu nói.

Khô Lâu đường chủ nghe vậy, trong lòng thoáng run.

Lực lượng của Hư Thần thủ hộ như thế nào, hắn là người hiểu rất rõ.

Cho dù là hắn ở trạng thái đỉnh phong, vẫn có khả năng bị Hư Thần thủ hộ miểu sát, cho dù không chết cũng bị lột một lớp da.

Mà Ngọc Long bảo hộ của Triệu Phong, đã sử dụng hai lần, tiêu hao hết sạch.

Nếu trong ba người còn lại, có đòn sát thủ cỡ như “Hư Thần thủ hộ”, như vậy thì tình huống trận chiến sẽ vô cùng thảm thiết.

- Về phần Lữ Thiên Nhất. Tạng phủ trong cơ thể hắn đã bị nghiền nát, sinh cơ gần như bị chôn vùi, ngay cả tâm thần cũng lâm vào ngủ say rồi.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Thần Linh Nhãn của hắn, có thể quan sát mọi tình huống trong thân thể Lữ Thiên Nhất, cho nên còn nắm rõ thương thế của đối phương hơn cả Thủy Vận Trưởng lão.

- Vậy chúng ta nên làm gì bây giờ?

Khô Lâu đường chủ chợt ngộ ra.

- Một chữ thôi, “kéo”.

Triệu Phong thoáng dừng lại, trong mắt lập lòe tinh mang, nói:

- Di tích Tử Thánh là địa bàn của chúng ta, tại nơi này, chúng ta vẫn có thể phát triển. Còn bọn chúng thì nửa bước khó đi.

Một lát sau…

Triệu Phong quay trở về hạp cốc thần bí, hạ xuống trên người Tham Thiên Thụ Yêu, tiến hành khôi phục trị liệu cho đối phương.

Trong Di tích Tử Thánh, có rất nhiều trân tài quý hiếm, lại thêm Tàn linh Tử Thánh chỉ điểm, khôi phục thương thế của Tham Thiên Thụ Yêu cũng không phải là chuyện khó.

Chẳng qua trước đó.

Trọng điểm của Triệu Phong vẫn đặt trên việc chữa trị củng cố sơ hở trong không gian di tích.

Trong Vạn Quỷ Châu, Khô Lâu đường chủ nắm chắc thời gian, luyện chế quỷ thi trớ chú mới, hoàn thiện kế hoạch Bách Thi.

Lúc rảnh rỗi.

Triệu Phong ngẫu nhiên phát động Khóa Không Chi Mâu, quấy rối ba người Thủy Vận Trưởng lão một phen, khiến mấy người đó không được bình yên.

Chỉ trong chớp mắt, nửa tháng đã trôi qua.

Trong nửa tháng này, kế hoạch Bách Thi, rốt cuộc cũng hoàn thành được 50%.

Ngược lại, đám người Thủy Vận Trưởng lão, lại nhiều lần rơi vào “sự

quấy rối” do Khóa Không Chi Mâu của Triệu Phong, chỉ có thể tị nạn khắp nơi trong không gian di tích.

Nhất là Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi, mấy lần đều gặp phải nguy hiểm trí mạng.

Nếu không phải có Tôn Giả am hiểu trị thương như “Thủy Vận Trưởng lão”, hai tiểu đội của ba đại Tông phái, e rằng đã bỏ mình tập thể rồi.

Triệu Phong cũng có chút cố kỵ và đau đầu đối với Thủy Vận Trưởng lão.

Trong mắt hắn, Thủy Vận Trưởng lão không thể nghi ngờ là càng khó chơi hơn Lữ Thiên Nhất, chiến lực không tầm thường, lực phòng ngự cường đại, ngoài ra còn có năng lực chữa bệnh khôi phục.

Chỉ cần còn Thủy Vận Trưởng lão ở đây, cho dù những người khác có bị thương nặng, chỉ cần không bị miểu sát, thì vẫn có thể nhanh chóng khôi phục thương thế trong thời gian ngắn.

Nhất là mấy ngày gần đây…

Mặc dù Lữ Thiên Nhất vẫn chưa thức tỉnh, nhưng khí tức sinh mệnh trên người đã có phần khôi phục.

Triệu Phong không thể không thừa nhận, chính mình đã đánh giá thấp thủ đoạn chữa bệnh của Thủy Vận Trưởng lão rồi.

Đương nhiên, điều này cũng không thể hoàn toàn trách Triệu Phong được.

Nếu như hắn biết được, Thủy Vận Trưởng lão chính là Tôn Giả y sư

nổi danh của ba đại Tông phái, nhất định sẽ không đánh giá thấp nàng.

- Triệu Phong ca, ba lỗ thủng lớn trong không gian di tích, cơ bản đã được chữa trị hoàn thiện. Ngay cả tại khu vựchạp cốc thần bí, tiến độ chậm chạp thì lỗ thủng cũng đã khôi phục được chín thành rồi.

Âm thanh của Triệu Vũ Phi truyền đến.

Hiện nay.

Nàng xem như đã là một nửa chủ nhân của Di tích Tử Thánh này, cho nên nắm bắt rất rõ về tình huống trong không gian di tích.

- Triệu Phong, ngươi quả nhiên nắm chắc cục diện, thật sự không tầm thường. Ba đại Tông phái muốn mở Không huyệt vận chuyển lần nữa, e rằng xác suất thành công, không quá ba thành.

Tàn linh Tử Thánh khen ngợi.

Dưới sự xâm nhập của hai tiểu đội thuộc ba đại Tông phái, trọng tâm của Triệu Phong đều đặt tại việc chữa trị khôi phục lỗ thủng.

Hai lần đánh bại tiểu đội của ba Tông, Triệu Phong đều không lãng phí thời gian hay phân tâm đuổi giết.

Tầm mắt của hắn, nhìn xa trông rộng hơn rất nhiều.

Ngăn chặn ba Tông xâm nhập “không gian di tích”, đây mới là điều mấu chốt.

Hai ngày sau…

Triệu Phong ngồi xếp bằng trên Tham Thiên Thụ Yêu, lại lần nữa cảm nhận được một tia không gian chấn động mơ hồ.

Thế nhưng.

Tia không gian chấn động này hoàn toàn khác so với trước kia, chỉ xâm nhập được một phần, nhưng dường như không đủ sức.

Bởi vì lỗ thủng không gian đã được chữa trị vô cùng hoàn thiện, không gian càng thêm củng cố, việc mở ra Không huyệt thông đạo, lại càng khó khăn hơn.

- Tin tức tốt đây, ba đại Tông phái đã thất bại trong việc mở ra Không huyệt thông đạo lần thứ ba.

Tàn linh Tử Thánh truyền đến một tin tức.

Tin tức này khiến cho Triệu Vũ Phi và Khô Lâu đường chủ đều thở phào một hơi.

Triệu Phong nhếch miệng cười vui vẻ, hắn hai lần từ bỏ cơ hội đuổi giết cường địch, chính là vì thời khắc này.

- Đây chính là ý đồ của Triệu Phong ban đầu?

Khô Lâu đường chủ nghĩ lại, không khỏi bội phục tầm mắt quan sát đại cục của Triệu Phong.

Lúc trước tranh phong, Triệu Phong không để ý đến thắng bại nhất thời, nhiều lần từ bỏ cơ hội đuổi giết cường địch.

Cho đến lúc này.

Đại cục của Triệu Phong rốt cuộc đã định – ngăn chặn được ba đại Tông phái dùng Không huyệt vận chuyển.

Theo thời gian trôi qua, ba đại Tông phái muốn đem ngươi tiến vào, xác suất thành công càng nhỏ, thậm chí càng về sau càng không có hy vọng.

- Trong không gian chỉ còn lại những người này, cho dù Lữ Thiên Nhất có khôi phục thương thế thì cũng không đáng lo. Bọn hắn không có bất kỳ hậu viện nào, chúng ta có thể yên tâm “đóng cửa đánh chó” rồi.

Trên mặt Triệu Phong lộ vẻ vui mừng.

Đến lúc này.

Đấu trí đấu lực giữa hắn và ba đại Tông phái, có thể nói đã đến khâu cuối cùng.

Thắng bại, đã không còn bao nhiêu ý nghĩa nữa.

- Vương Giả đại nhân, lần thứ ba mở ra Không huyệt thông đạo, đã thất bại rồi.

Ngân Không Tông Sư có vẻ bất đắc dĩ, thở dài một hơi.

Nhưng trên mặt hắn cũng không hề lộ vẻ ngoài dự liệu chút nào.

Lần thứ ba mở ra Không huyệt thông đạo, xác suất rất nhỏ, độ khó rấtl ớn. Kết cục thất bại đã nằm trong dự đoán của hắn.

Nhất thời.

Trên đỉnh sơn phong kình thiên, cường giả thuộc ba đại Tông phái, đều lâm vào tĩnh mịch trong giây lát.

Ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh, ba luồng áp lực to lớn mênh mông, trấn áp cả một mảnh thiên địa.

Một vài Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh ở đây, cũng không dám hó hé một tiếng.

- Ngân Không Tông Sư, chẳng lẽ một chút hi vọng cũng không có?

Thánh Nguyệt Tiên Cô mở miệng, phá vỡ bầu không khí trầm mặc đầy áp lực.

- Chỉ cần Tàn linh Tử Thánh không tiêu vong, trong hai ba năm nữa, hi vọng rất xa vời. Đương nhiên, lần này Không huyệt truyền tống, còn có thể miễn cưỡng vận chuyển vào một người, nhưng xác suất thất bại tử vong cũng vượt quá 99%.

Ngân Không Tông Sư trầm ngâm nói.

Tỉ lệ tử vong, vượt quá 99%?

Tất cả mọi người ở đây đều không khỏi lắc đầu ngán ngẩm.

- Có biện pháp nào giảm xác suất thất bại xuống không?

Thánh Nguyệt Tiên Cô không từ bỏ.

Cho dù chỉ còn một tia cơ hội, có thể vận chuyển được một người, thì vẫn còn cơ hội lật ngược thế cục.

Nàng không thể để đám người Lữ Thiên Nhất, Diệp Yên Vũ bỏ mình

trong không gian di tích được.

- Trừ phi là người có thiên phú không gian tinh thông, chịu bỏ ra một cái giá lớn, như vậy sẽ có sáu bảy thành nắm chắc xuyên qua được kẽ hở không ổn định đó mà tiến vào Di tích Tử Thánh.

Ngân Không Tông Sư cười nhạt một tiếng.

Thiên phú không gian tinh thông?

Những người trên sơn phong kình thiên, đều nhìn xung quanh, xem xem có nhân tuyển nào thích hợp hay không.

Vụt…

Rất nhanh, ánh mắt của mọi người đều dừng lại trên người "Ngân Không Tông Sư".

Ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh, hai mắt tỏa sáng.

Ngân Không Tông Sư có huyết mạch đồng tử hệ không gian, còn là một trong bốn đại Trận Pháp Tông Sư của Quần Đảo vực Thiên Lô, bản thân cũng là một Tôn Giả.

Không người nào hoài nghi tạo nghệ và thực lực của Ngân Không Tông Sư.

Dưới ánh mắt soi mói của đám đông, Ngân Không Tông Sư vẫn bình thản ung dung, không hề biến sắc trước sóng to gió lớn.

- Ngân Không Tông Sư, ngươi có thể điều kiện gì, có thể đưa ra?

Thánh Nguyệt Tiên Cô nói như có thâm ý.

- Ta chỉ có một yêu cầu, đó là sau khi mọi chuyện thành công, quyền xử trí Triệu Phong, sẽ thuộc về ta.

Chương 553: Cửu Sát Âm Cốt Thứ

Ba ngày sau, trong Di tích Tử Thánh.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, đột nhiên mở mắt, nhận được một tin tức bất lợi.

- Lữ Thiên Nhất đã thức tỉnh rồi?

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm, mái tóc lam trên đầu nhảy múa theo gió.

Trước đó, trong lòng hắn đã có chuẩn bị, sau khi Thủy Vận Trưởng lão trị liệu, Lữ Thiên Nhất rất có khả năng sẽ thức tỉnh.

Chẳng qua, không ngờ Lữ Thiên Nhất lại nhanh thức tỉnh như vậy.

Sức chiến đấu của Lữ Thiên Nhất cường đại, Thủy Vận Trưởng lão lại am hiểu phòng ngự, trị liệu hậu cần.

Nếu hai người này liên thủ phối hợp, cho dù đám người Triệu Phong chiếm ưu thế địa lý trong Di tích Tử Thánh, thì cũng hết sức kiêng kỵ.

Vụt…

Triệu Phong thi triển “Khóa Không Chi Mâu”, rất nhanh đã tìm đến một sơn động, nhìn thấy Lữ Thiên Nhất sau khi trải qua đợt trị liệu của Thủy Vận Trưởng lão, đã thức tỉnh lại.

Dường như có cảm ứng, ngọc thủ của Thủy Vận Trưởng lão vung

lên, một tầng thủy quang u lam bao phủ khắp bốn phía.

Triệu Phong quan sát, lúc này Lữ Thiên Nhất vẫn đang cực độ suy yếu, không còn bao nhiêu chiến lực.

Ý thức tâm thần quay trở về hạp cốc thần bí, Triệu Phong nhíu mày, nói:

- Năng lực phòng ngự và khôi phục sức khỏe của Thủy Vận Trưởng lão này, thật quá mạnh mẽ, muốn phá được cửa ải này, quả thực không dễ. Huống hồ còn có Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi liên thủ, chiến lực sánh ngang Tôn Giả.

Ba đại Tông pháp, lựa chọn Thủy Vận Trưởng lão làm người lĩnh quân của tiểu đội đầu tiên, vốn nhằm mục đích đứng vững chân trong không gian di tích.

Sự thật đã chứng minh.

Thủy Vận Trưởng lão đã phát huy tác dụng, vượt qua thường nhân.

Nếu đổi lại là Tôn Giả khác, e rằng sớm đã bị Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ chơi chết nhiều lần rồi.

- Đúng vậy, nếu như Lữ Thiên Nhất khôi phục chiến lực đỉnh phong, như vậy quả thực có chút phiền toái. Trừ phi kế hoạch Bách Thi có thể hoàn tất trọn vẹn…

Khô Lâu đường chủ cũng tham dự thương nghị.

Kế hoạch Bách Thi, trước mắt chỉ mới hoàn thành được một nửa, dưới sự chủ trì của Khô Lâu đường chủ, trong số Tiểu Đan Nguyên Cảnh, có lẽ khó gặp được đối thủ. Ít nhất, Tôn Giả trình độ cỡ Thủy

Vận Trưởng lão, cũng không có vấn đề quá lớn.

- Muốn hoàn thành kế hoạch Bách Thi, ít nhất còn mất hai ba tháng nữa.

Triệu Phong lắc đầu phủ nhận.

Một khi kế hoạch Bách Thi hoàn thành, vây giết Tôn Giả rất dễ, nhưng quá trình này, không thể hoàn thành trong thời gian ngắn được.

- Biện pháp chỉ có một. Đó là muốn tăng cường chiến lực trong thời gian ngắn, nhất định phải dựa vào ngoại lực.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Ngoại lực?

Tàn linh Tử Thánh đang thảo luận, không khỏi tỉnh ngộ.

- Ngoại lực gì?

Khô Lâu đường chủ nhất thời không kịp phản ứng.

Nửa ngày sau…

Tại trung tâm hạp cốc thần bí.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong một tầng sương mù màu tím mộng ảo kỳ dị, “Tử Thánh bảo điện”, từ trên trời hàng lâm.

Vụt…

Thân hình Triệu Phong nhoáng lên một cái, tiến vào Tử Thánh bảo điện.

Tại tầng thứ ba của bảo điện.

- Tử Thánh tiền bối, hắn có thích hợp sử dụng Thần binh Địa cấp không?

Triệu Phong duỗi tay chỉ Khô Lâu đường chủ ở bên cạnh.

- Thần binh Địa cấp? Ta?

Khô Lâu đường chủ trợn mắt há hốc mồm, cảm thấy có chút hoang đường, không kịp phản ứng từ trong cảm xúc kinh hỉ đột ngột này.

- Có ba kiện Thần binh Địa cấp bình thường, để hắn tới chọn một kiện thử xem.

Tàn linh Tử Thánh nhẹ nhàng vung tay lên.

Thoáng chốc.

Ba đoàn ánh sáng âm u, phiêu phù trước mặt mọi người, phân biệt là ba kiện Thần binh Địa cấp.

- Ý của các ngươi là… Ta có thể chọn một kiện Thần binh Địa cấp?

Khô Lâu đường chủ không thể nào áp chế được nội tâm hưng phấn.

Thần binh Địa cấp, chính là vũ khí cấm kỵ, có uy năng hủy thiên diệt địa tại Thanh Hoa Vực.

Trong Di tích Tử Thánh, Khô Lâu đường chủ nhiều lần bị áp chế, không chiếm được tiện nghi, một trong những nguyên nhân chính, đó là không có Thần binh Địa cấp.

Nếu như có được một kiện Thần binh Địa cấp, tin rằng chiến lực của Khô Lâu đường chủ, có thể tăng mạnh.

Một lát sau…

Khô Lâu đường chủ đứng trước ba kiện Thần binh Địa cấp, liền chọn ra một kiện.

Đó là một cái gai xương ám ngân, chập chờn sát khí tử hắc, dài chừng ba xích, trên thân hiện động một tầng ánh sáng u hàn, kinh triệt tâm hồn.

- Cửu Sát Âm Cốt Thứ: Thần binh Địa cấp, thích hợp đối với Âm Quỷ Luyện Cốt đạo, gai xương này có thể dung nhập vào trong cốt cách, tăng cường lực lượng và phòng ngự của cốt cách. Lúc công kích, ẩn chứa sát khí rất mạnh, trùng kích tâm thần, uy lực kinh người. Gai xương này, càng chém giết nhiều sinh linh, thì ẩn chứa sát khí càng mạnh…

Tàn linh Tử Thánh đem đặc tính của kiện Thần binh này, nói rõ một lượt.

Sau khi Khô Lâu đường chủ đạt được “Cửu Sát Âm Cốt Thứ”, liền yêu thích không nỡ rời tay.

Thần binh Địa cấp này, quả thực rất thích hợp với hắn.

Nửa canh giờ sau, chỉ thấy “Cửu Sát Âm Cốt Thứ” dung hợp vào

trong khung xương kim ngân của Khô Lâu đường chủ.

Bộ khung xương của Khô Lâu đường chủ, phát ra màu sắc càng thêm u ám, khí tức cường thịnh gần gấp đôi lúc trước.

- Ha ha ha… Không hổ là Thần binh Địa cấp, có thể dung nhập vào trong cốt cách thân thể, bình thường cho dù không xuất ra thì chiến lực cũng đại tăng rồi.

Khô Lâu đường chủ không khỏi cười lớn, mừng rỡ như điên.

Hắn tu luyện trăm năm, cũng không bằng tăng phúc thực lực do Thần binh Địa cấp này mang đến.

Triệu Phong âm thầm gật đầu, đối với Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh mà nói, có được một kiện Thần binh Địa cấp, quả thật có thể tăng cường mạnh mẽ thực lực.

Ba ngày sau…

Khô Lâu đường chủ cơ bản đã thăm dò được phương pháp sử dụng “Cửu Sát Âm Cốt Thứ”.

Cửu Sát Âm Cốt Thứ này vốn vô cùng thích hợp với hắn, gần như là vì hắn mà chế tác, không cần quá nhiều thời gian luyện tập.

- Xuất phát, không thể để Lữ Thiên Nhất khôi phục chiến lực được.

Triệu Phong cũng không chờ đợi nữa.

Ngay trong ngày hôm đó…

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ đã tìm được vị trí tĩnh dưỡng trị

thương của đám người Thủy Vận Trưởng lão.

Trước khi chiến đấu, Triệu Phong thông qua Thần Linh Nhãn điều khiển những đàn Yêu thú phụ cận, tiến hành bao vây và phát động điên cuồng đối với vị trí của đám người Thủy Vận Trưởng lão.

Ầm ầm…

Sơn động chỗ mấy người Thủy Vận Trưởng lão trú ngụ, rất nhanh bị đám đông Yêu thú chôn vùi hủy diệt.

Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Triệu Phong huy động trận kỳ, một trận sương khói u ám cuồn cuộn dâng trào, bao phủ phương viên một dặm.

Lần này.

Triệu Phong tự mình chủ trì Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, mà thời cơ phát động, lại vô cùng xảo diệu.

Đám người Thủy Vận Trưởng lão vừa mới đánh chết một lượng lớn Yêu thú, lại bị ném vào trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận của Triệu Phong.

Vi diệu chính là.

Rất nhiều đàn Yêu thú bị tử vong, đều bị Quỷ Thi Trớ Chú đại trận của hắn hấp thu tinh huyết hồn phách, uy lực tăng mạnh.

Grào...

Năm mươi bộ quỷ thi trớ chú, phát ra Tử Âm chi khí và oán lực

nguyền rủa, tạo thành một luồng lực lượng kinh khủng, đủ để lập tức biến một Nửa bước Tôn Giả thành vũng máu.

- Bích Thiên Thủy Giới!

Thủy Vận Trưởng lão xuất ra tàn binh Địa cấp “Bích Thủy Vẫn Châu”, một tầng thủy quang gợn sóng, phát ra ánh sáng bích lục bảo hộ, tạo thành một lớp phòng ngự cường đại.

Chẳng qua.

Lực lượng của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận hiện nay, không giống ngày xưa, cho nên một phần oán lực nguyền rủa vẫn xâm nhập vào.

Trong Bích Thiên Thủy Giới, Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi đều khẽ hô một tiếng.

Các nàng có tàn binh Địa cấp, nhất thời nửa khắc vẫn có thể ngăn cản.

Nhưng Lữ Thiên Nhất thương thế chưa lành, hết sức yếu ớt, bị oán lực nguyền rủa này xâm nhập, sắc mặt càng thêm tái nhợt.

- Thần binh Địa cấp – Cửu Sát Âm Cốt Thứ!

Khô Lâu đường chủ mượn uy lực đại thế của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, một tay vung lên, chỉ thấy một sợi gai xương cực lớn, dài hơn mười trượng, sát quang tử hắc lượn lờ, giống như gai xương tử vong phát ra từ địa ngục, hung hăng đâm vào Bích Thiên Thủy Giới.

Phốc…

Bích Thiên Thủy Giới kịch liệt ủn rẩy, xuất hiện một vết rách.

Ô...ô...ô...n...g!

Chỉ trong thoáng chốc, hai luồng lực lượng của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận và Cửu Sát Âm Cốt Thứ đã tràn vào.

Thứ trước không ngừng xâm nhập thân thể, ăn mòn tinh phách sinh linh, thứ sau lại có lực công kích rất mạnh, tử sát âm khí đáng sợ có thể hủy diệt mọi sinh cơ, quét bay linh hồn.

Chỉ mấy nhịp hô hấp.

Bích Thiên Thủy Giới đã ảm đạm gần nửa, ngoại trừ Thủy Vận Trưởng lão ra, những người khác đều chịu quá nửa thương tổn.

- Ha ha, có Thần binh Địa cấp phụ trợ, hiệu quả thật không tệ.

Triệu Phong cười nhạt một tiếng.

Mặc dù hắn có Băng Hoàng Thương, nhưng tu vi còn chưa đến cấp bậc Tôn Giả, không thể nào liên tục sử dụng.

Ngược lại, Khô Lâu đường chủ phát động Thần binh Địa cấp “Cửu Sát Âm Cốt Thứ”, kết hợp với Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, cả hai đều hỗ trợ phối hợp lẫn nhau.

Ngoài ra, năm mươi bộ quỷ thi trớ chú, hấp thu một lượng lớn tinh huyết hồn phách Yêu thú, uy lực phát ra cực kỳ khả quan.

Phốc phốc…

Một chuỗi hư ảnh gai xương chấn động, phát ra sát khí tử hắc, không ngừng quấy rối “Bích Thiên Thủy Giới”, mỗi lần gai xương chọc

xuống, đều có thể xuyên phá một lỗ thủng.

Thủy Vận Trưởng lão gắt gao chống đỡ, ba người Lữ Thiên Nhất cũng vô cùng chật vật.

Khô Lâu đường chủ mấy lần muốn xung phong xông vào Bích Thiên Thủy Giới, đều bị Triệu Phong ngăn cản.

Đây là vì Triệu Phong tùy thời tùy khắc đều phòng ngừa mấy người sẽ dụng át chủ bài cường đại như “Hư Thần thủ hộ”.

Hai người đặt mình trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, có được một tấm bình chướng phòng hộ rất mạnh, cho dù gặp phải loại lực lượng như Hư Thần thủ hộ, cũng có thể ngăn cản vài phần, tự bảo vệ mình.

- Triệu Phong này, không ngờ lại cẩn thận trầm ổn như vậy.

Thủy Vận Trưởng lão âm thầm cắn răng.

Nàng cón một vài bí thuật cường đại, uy lực cũng không kém Hư Thần thủ hộ bao nhiêu.

Trang Quán Nhi cũng còn một cái Hư Thần thủ hộ, vẫn chưa sử dụng.

Về phần Diệp Yên Vũ, lần này nàng đã không còn Hư Thần thủ hộ làm thủ đoạn trốn chạy nữa.

Chẳng qua…

Hai người Triệu Phong mặc dù chiếm ưu thế lớn, nhưng vẫn thông qua Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, một mực áp bách, hết sức cẩn thận.

Theo thời gian trôi qua.

Thân thể và trạng thái của mấy người Thủy Vận Trưởng lão, càng ngày càng yếu.

Thương thế của Thủy Vận Trưởng lão cơ bản đã khép miệng, nhưng những ngày này, một mực bị Triệu Phong quấy rối, lại phải chữa thương cho đám người Lữ Thiên Nhất, nguyên khí chỉ mới khôi phục được sáu bảy phần.

Lữ Thiên Nhất hết sức yếu ớt, chỉ có ba thành chiến lực.

Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi cũng không khá hơn chút nào, giờ phút này bị lực lượng của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận và Cửu Sát Âm Cốt Thứ không ngừng ăn mòn và công kích, trạng thái lại suy yếu trầm trọng.

Rốt cuộc, nửa canh giờ sau.

Bốn người Thủy Vận Trưởng lão đã bắt đầu chạy trốn.

- Đuổi!

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ bám sát không buông.

Trong quá trình truy kích, Triệu Phong vẫn khống chế đám Yêu thú phụ cận, quấy nhiễu Thủy Vận Trưởng lão chạy trốn.

Hai canh giờ sau…

Triệu Phong đã thành công dồn bốn người Thủy Vận Trưởng lão vào tuyệt cảnh.

Phía trước là một đoàn sương mù tím nhạt mông lung không rõ, đây chính là ranh giới cuối cùng của Di tích Tử Thánh.

Muốn trốn cũng không thể trốn nữa rồi.

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ nhìn nhau cười.

Hai người chiếm ưu thế tuyệt đối, chẳng qua vì bận tâm át chủ bài cường đại của đám người Thủy Vận Trưởng lão, cho nên cũng không cường công, chỉ không ngừng mài mòn tiêu hao nguyên khí của bốn người.

- Không còn viện binh nữa, e rằng chúng ta sẽ triệt để táng thân trong Di tích Tử Thánh rồi…

Trên mặt Trang Quán Nhi tràn ngập sầu lo.

Cho dù nàng có Hư Thần thủ hộ, nhưng loại át chủ bài bảo vệ tính mạng này là vật phẩm tiêu hao, chỉ có thể sử dụng một lần.

Còn nữa.

Hư Thần thủ hộ chỉ có lực lượng đủ đánh chết hoặc đánh trọng thương Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh.

Hai người Triệu Phong hết sức cẩn thận, đặt bản thân trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, muốn “nhất kích tất sát” đối với hai người, quả thật vô cùng khó khăn.

- Triệu Phong, ba đại Tông phái đang thử mở Không huyệt thông đạo.

- Chẳng qua lại thất bại rồi.

Thanh âm của Tàn linh Tử Thánh truyền đến.

Triệu Phong nghe vậy, khẽ thở phào một hơi.

- Không ổn, có một cường giả thiên phú tinh thông không gian, thông qua kẽ hở của Không huyệt, tiến nhập Di tích Tử Thánh.

Thanh âm dồn dập bỗng nhiên truyền đến.

Vụt…

Cùng lúc đó…

Một thanh niên “mắt bạc”, khuôn mặt tuấn tú, xuất hiện tại trung tâm hạp cốc thần bí.

Phía sau hắn, có một đạo vết rạn trong suốt nho nhỏ, vừa lóe lên đã biến mất.

Theo lý thuyết.

Không huyệt có kẽ hở nhỏ như vậy, không thể nào dung nạp được cường giả nhân loại xuyên qua, nhưng thanh niên mắt bạc thần bí này, lại phá vỡ lẽ thường.

Chương 554: Địch Nhân Đáng Sợ!

Hạp cốc thần bí.

Thanh niên mắt bạc có khuôn mặt tuấn tú này, tư thái lạnh nhạt thong dong, từ trong Không huyệt thông đạo xuất hiện.

- Thành công rồi, không hổ là Trận Pháp Tông Sư.

- Nghe nói huyết mạch đồng tử của Ngân Không Tông Sư, có một ít quan hệ sâu xa với “Thời Không Thần Mâu” trong Bát Đại Thần Mâu.

Tại ngoại giới, trên đỉnh sơn phong, mọi người không khỏi sợ hãi thán phục.

Thanh niên mắt bạc có gương mặt tuấn tú này, chính là Ngân Không Tông Sư, chủ trì Không Liệt Trận ở ngoại giới.

- Vì ổn định Không huyệt thông đạo, tiêu hao mất một nửa lực lượng huyết mạch, chẳng qua, chỗ lực lượng còn lại dùng để thu thập tràng diện thì vẫn dư xài.

Ngân Không Tông Sư khẽ lẩm bẩm.

Cùng lúc đó.

Vụt…

Một Di Thiên Chi Mâu màu lam lấp lánh trong suốt, xuất hiện trên

không trung của hạp cốc thần bí, vừa vặn ngay trên đỉnh đầu của Ngân Không Tông Sư.

- Ha ha ha… Thú vị, ngoài truyền thừa của Bát Đại Thần Mâu ra, không ngờ còn có huyết mạch đồng tử cường đại đặc thù bực này, có thể nói, tồn tại của nó đặt song song cùng với không gian.

Ngân Không Tông Sư nhìn về phía Di Thiên Chi Mâu, lộ ra một tia hứng thú.

Từ trên cao nhìn xuống, tâm thần ý thức của Triệu Phong, mơ hồ có một tia bất an.

Cho đến nay, đây vẫn là lần đầu tiên hắn gặp địch nhân có sự lý giải và thấu hiểu đối với hình thức tồn tại của “Di Thiên Chi Mâu”.

- Ngươi chính là Triệu Phong sao?

Ngân Không Tông Sư tựa cười mà không phải cười, chỉ đánh giá Di Thiên Chi Mâu, cũng không công kích.

Có lẽ, hắn biết rằng, cho dù có công kích Di Thiên Chi Mâu thì cũng chỉ phí công, hoặc có lẽ là còn có dụng ý khác.

Triệu Phong cũng không trả lời hắn.

Ầm…

Mặt đất bên dưới chấn động mãnh liệt, truyền đến tiếng núi sập đất nứt, một luồng khí tức Thượng Cổ, đập thẳng vào mặt.

Ngay sau đó, một luồng hấp lực khổng lồ, nặng tạ Thái Sơn, từ kheu sâu bên dưới lòng đất truyền đến.

Phành…

Chỉ thấy bên dưới, có một “Sơn Thạch cự nhân” cao đến mười trượng, đánh ra một quyền về phía Ngân Không Tông Sư.

Ồ?

Thân hình Ngân Không Tông Sư trầm xuống.

Dưới luồng trọng lực kinh khủng này tập kích, lại bị đánh lén, cấp độ Tiểu Đan Nguyên Cảnh, tuyệt đối khó trốn thoát.

Thế nhưng.

Một màn quỷ dị chợt xuất hiện.

Thân hình của Ngân Không Tông Sư, đột nhiên có cảm giác chồng điệp trong hư không.

Nếu như không gian là một bức họa, vậy thì một nửa thân hình của Ngân Không Tông Sư, giống như đứng trong một bức họa khác.

Xung quanh chợt lóe lên một tầng ngân quang, một quyền của Sơn Thạch cự nhân, đánh hụt vào khoảng không.

Vụt…

Thân ảnh của Ngân Không Tông Sư, giống như làm ảo thuật, chợt xuất hiện sau lưng Sơn Thạch cự nhân.

Toàn bộ quá trình, gần như không hề nhìn thấy bất kỳ dấu hiệu nào.

- Đây là thiên phú không gian sao?

Triệu Phong điều khiển Sơn Thạch cự nhân, không khỏi khẽ giật mình.

Thân pháp Ngân Không Tông Sư di chuyển, hiển nhiên đã vận dụng nguyên lý và thiên phú không gian trong đó, ngay cả Thần Linh Nhãn của Triệu Phong cũng chỉ có thể nhìn ra một vài manh mối.

Hơn nữa.

Cho dù Triệu Phong có thể nhìn thấu nguyên lý thì cũng rất khó phục chế được loại bí thuật thân pháp này.

Bởi vì Triệu Phong không có lực lượng thiên phú không gian như vậy.

Chính bởi vì đặc tính lực lượng này, cho nên Ngân Không Tông Sư mới có thể phá vỡ lẽ thường, tiến vào Di tích Tử Thánh.

- Hư Không Sóng Nhận.

Trong đôi mắt bạc của Ngân Không Tông Sư, chợt nổi lên một tia ánh sáng không minh tĩnh mịch, một tay từ từ vung lên.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Trong hư không chợt nổi lên một tầng gợn sóng hình dáng hư nhận ngân sắc nhàn nhạt vô thanh vô tức, thẩm thấu phương viên mấy trượng, vừa vặn bao phủ Sơn Thạch cự nhân.

Vụt…

Hư nhận nhàn nhạt này, bao phủ thân thể khổng lồ của Sơn Thạch cự nhân, khiến nó phát ra từng trận tiếng gào thét thảm thiết.

Phốc phốc phốc…

Trên thân thể tinh nham của Sơn Thạch cự nhân Thượng Cổ, bắn ra một đám đá vụn, một tầng tinh nham bị nghiền nát.

Chỉ trong một hai nhịp hô hấp.

Thân thể Sơn Thạch cự nhân, bong ra từng khối tinh nham, bên trên lưu lại hàng trăm vết nứt, có một số vết nứt thậm chí xuyên thấu toàn thân.

- Công kích thật quỷ dị.

Triệu Phong cảm thấy hoảng sợ, mắt thường chỉ thấy giống như có vô số hư tuyến ngân sắc nhàn nhạt, vờn quanh, thẩm thấu vào thân thể Sơn Thạch cự nhân.

Phòng ngự mạnh mẽcủa Sơn Thạch cự nhân, có thể miễn dịch công kích của Tôn Giả, lại không hề có chút sức phản kháng nào trước công kích của Ngân Không Tông Sư.

Mấy nhịp hô hấp sau…

Ầm…

Thân thể cường đại của Sơn Thạch cự nhân đã hóa thành hơn mười khối, mảnh đá bay tán loạn, rơi xuống mặt đất.

Hít…

Tại ngoại giới, trên đỉnh sơn phong kình thiên, cường giả của ba đại Tông phái, đều hít vào một ngụm khí lạnh.

- Thực lực của Ngân Không Tông Sư này, thật là kinh khủng.

- Sơn Thạch cự nhân kia, chính là chủng tộc Thượng Cổ, lực lượng phòng ngự ngạo thị cấp độ Đan Nguyên Cảnh, cho dù là Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, cũng không cách nào dễ dàng đánh chết nó như vậy.

Một vài Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh của ba đại Tông phái, đều trợn mắt há hốc mồm.

Hiển nhiên.

Biểu hiện cường đại ccuar Ngân Không Tông Sư, đã khiến trên mặt ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh, lộ ra một tia mừng rỡ.

- Thực lực thật đáng sợ, gần như miểu sát Sơn Thạch cự nhân, loại thủ đoạn công kích như vậy, hoàn toàn có thể bỏ qua những loại phòng ngự bình thường.

Trong lòng Triệu Phong chấn động.

Thủy Vận Trưởng lão và Lữ Thiên Nhất dẫn đầu hai tiểu đội ngũ của ba đại Tông phái trước đó, không thể nói không mạnh, thậm thí thức lực của bọn họ còn hơn cả Tôn Giả bình thường.

Thế nhưng.

Nếu so sánh Ngân Không Tông Sư với hai đại Tôn Giả này, chẳng khác gì “tiểu vu gặp đại vu”. (*)

(*) tương tự núi cao còn có núi cao hơn

Sau khi giết chết Sơn Thạch cự nhân, Ngân Không Tông Sư phủi tay một cái, cũng không dừng lại, lập tức rời khỏi hạp cốc thần bí.

Vụt vụt…

Trong hư không, lưu lại từng đạo thân ảnh ngân sắc chồng điệp lên nhau của Ngân Không Tông Sư.

Mỗi lúc hắn cất bước, ít nhất đều di chuyển hơn một dặm, dáng vẻ nhàn nhã thảnh thơi.

Tử Diệt Thanh Mâu Phong Trảm!

Di Thiên Chi Mâu trong tầng mây, lóe lên một tia khí tức tím nhạt lấp lánh.

Phốc phốc…

Một đạo hư nhận mờ nhạt cực lớn, xung quanh là khí tức Tử Diệt Phong Lôi chập chờn, Lôi Đình như thiểm điện, chém trúng “Ngân Không Tông Sư”.

Vụt…

Tại chỗ chỉ lưu lại một đạo hư văn màu bạc…

Thân ảnh của Ngân Không Tông Sư đã xuất hiện cách ngoài hai dặm.

Toàn bộ quá trình.

Ngân Không Tông Sư đều không nhìn về phía Di Thiên Chi Mâu trên đỉnh đầu, dáng vẻ như không hề đếm xỉa, nhẹ nhàng tránh thoát công kích.

- Thoát rồi?

Trong lòng Triệu Phong trầm xuống, tuy nhiên tình huống này vẫn nằm trong dự liệu.

Bởi vì huyết mạch đồng tử của hắn, không thể nào tập trung khóa chặt Ngân Không Tông Sư được.

Đương nhiên.

Triệu Phong cũng không biết rằng, Ngân Không Tông Sư có thiên phú không gian, lại là Trận Pháp Tông Sư, tinh thông nguyên lý không gian.

Tại cấp độ Đan Nguyên Cảnh, e rằng không ai có thể tập trung khóa chặt Ngân Không Tông Sư được.

Vụt vụt…

Ngân Không Tông Sư di chuyển, dần dần tiếp cận Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ.

Biên giới Di tích Tử Thánh.

Lực lượng của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, toàn diện áp chế bốn người Thủy Vận Trưởng lão, phối hợp với Thần binh “Cửu Sát Âm Cốt Thứ”, một phần lực lượng đã thẩm thấu vào cơ thể.

- Ồ… Dường như có viện binh.

Trong tay Thủy Vận Trưởng lão xuất hiện một cái lệnh bài đặc thù, chợt sinh ra cảm ứng.

Vụt vụt…

Trong hư không xa xa, Ngân Không Tông Sư đứng chắp tay, thân ảnh của hắn dần dần tiếp cận.

- Khô Lâu đường chủ, bên này giao lại cho ngươi. Đối thủ được vận chuyển vào lần này, e rằng đã vượt qua cực hạn mà chúng ta có thể ứng phó rồi.

Triệu Phong giao lại toàn bộ Quỷ Thi Trớ Chú đại trận cho Khô Lâu đường chủ.

- Có lẽ có thể áp chế bọn hắn được một lúc.

Khô Lâu đường chủ hoàn toàn tiếp nhận Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, huy động hắc kỳ.

Đồng thời, hắn cũng đem Cửu Sát Âm Cốt Thứ, tạm thời dung nhập vào trong cơ thể.

Dưới trạng thái Cửu Sát Âm Cốt Thứ dung nhập vào thân thể, mặc dù lực công kích không được tăng phúc bằng ly thể công kích, nhưng vẫn có thể cường hóa được lực lượng và phòng ngự.

- Là Ngân Không Tông Sư.

Diệp Yên Vũ dù cách từ xa, vẫn thấy rõ một thanh niên mắt bạc gương mắt tuấn tú tiến đến.

- Không ngờ Ngân Không Tông Sư lại tự mình tiến vào Di tích Tử Thánh. Xem ra đại cục đã định rồi.

Trên ngọc nhan của Thủy Vận Trưởng lão, chợt hiện ra dáng vẻ tươi cười.

Mấy người ở đây, đều thở phào một hơi.

Dù sao thì Ngân Không Tông Sư cũng là một trong bốn đại Trận Pháp Tông Sư của Quần Đảo vực Thiên Lô, bản thân còn là Tôn Giả, có thiên phú không gian vô cùng hiếm thấy.

Theo Thủy Vận Trưởng lão được biết, trong bốn đại Trận Pháp Tông Sư, bất luận là chiến lực của người nào, cũng đều vượt xa Tôn Giả bình thường. Thậm chí có một vị Trận Pháp Tông Sư, bản thân còn là Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Vụt…

Ngân Không Tông Sư di chuyển nhẹ nhàng, rất nhanh đã tới chiến trường mà song phương đang giao đấu.

Giờ phút này.

Một mình Khô Lâu đường chủ, miễn cưỡng áp chế mấy người Thủy Vận Trưởng lão.

Còn Triệu Phong.

Đặt mình trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, mái tóc lam bay phất phới, Thần Linh Nhãn co rút lại, không ngừng quan sát Ngân Không Tông Sư.

- Ngân Không Tông Sư, nhanh đến cứu chúng ta.

Trang Quán Nhi hô lên một tiếng.

Lực lượng của quỷ thi trớ chú, đang không ngừng nuốt chửng tinh huyết hồn phách bọn họ, khiến bọn họ nhanh chóng suy yếu.

- Triệu Phong.

Trên mặt Ngân Không Tông Sư hiện vẻ mừng rỡ, đánh giá Triệu Phong.

Sắc diện Triệu Phong có vài phần cổ quái, cảm giác Ngân Không Tông Sư này dường như rất quen thuộc hắn.

Thoạt nhìn.

Ngân Không Tông Sư rất hòa khí, không hề có ý định ra tay với Triệu Phong.

- Các hạ có gì chỉ giáo?

Triệu Phong mặt không biểu tình.

- Đầu hàng đi, ở trước mặt ta, ngươi không hề có bất kỳ cơ hội nào. Ta chỉ cảm thấy hứng thú đối với mắt trái của ngươi, nếu như ngươi ngoan ngoãn phối hợp, nói không chừng còn có thể có một con đường sống.

Ngân Không Tông Sư dù bận vẫn ung dung mà nói.

Đầu hàng?

Nếu như hai chữ này do Tôn Giả bình thường nói ra, Triệu Phong sẽ cảm thấy nực cười.

Nhưng hiện tại, thần sắc của hắn rất nghiêm trọng, bày sẵn trận địa đón địch.

- Ngân Không Tông Sư này quả thật rất tự tin, rất thẳng thắng…

Triệu Phong thầm nghĩ.

Mục đích của Ngân Không Tông Sư đã quá rõ ràng rồi.

Hắn muốn mắt trái của Triệu Phong.

- Tuyệt đối không có khả năng.

Triệu Phong dưới áp lực lớn lao, ý chí vẫn kiên cường tỉnh táo, không hề có một tia dao động nào.

Hiện nay, Thần Linh Nhãn và hắn đã dung hợp thành một thể, trở thành bộ phận không thể tách rời rồi.

- Bất kể ngươi có đáp ứng hay không, đều chỉ có một kết quả.

Ngân Không Tông Sư lắc đầu cười.

Vẻ mặt của hắn vẫn nhàn nhã, ánh mắt dừng lại trên người Khô Lâu đường chủ, nói:

- Ừm, trước hết giết ngươi vậy.

- Ngân Không Hư Nhận!

Ngân Không Tông Sư phất tay một cái, một đạo phong mang hư vô màu bạc, lướt qua hư không.

Rắc rắc rắc…

Khô Lâu đường chủ gần như không có bất kỳ cơ hội trốn tránh nào thì Ngân Không Hư Nhận đã trảm lên tầng cốt cách bên ngoài thân thể hắn.

Không tốt!

Triệu Phong một mực phòng bị Ngân Không Tông Sư, không ngờ đối phương lại đột nhiên ra tay với Khô Lâu đường chủ.

Có thể thấy.

Ngân Không Tông Sư giết Khô Lâu đường chủ, chính là muốn đánh tan trợ lực cường đại của Triệu Phong, giải vây cho đám người Thủy Vận Trưởng lão.

Ngoài ra.

Ngân Không Tông Sư muốn đạt thành mục đích, tốt nhất là phải bắt sống Triệu Phong.

- Không…

Khô Lâu đường chủ cảm thấy một luồng nguy cơ trí mạng, cốt cách cứng rắn của mình, gần như không có bao nhiêu hiệu quả phòng ngự đối với Ngân Không Hư Nhận kia.

Ô...ô...ô...n...g!

Hắn cố gắng thúc dục Chân Linh nguyên trong cơ thể, khung xương toàn thân nổi lên một tầng diễm khí ô quang.

Dù vậy, cũng chỉ mới hóa giải được không đến một phần tư lực lượng của Ngân Không Hư Nhận.

- Âm Cốt phụ thể!

Khô Lâu đường chủ quát lớn một tiếng, dung nhập “Cửu Sát Âm Cốt Thứ” vào trong cơ thể, bỗng nhiên thân hình rung lên một cái, xương cốt toàn thân bỗng nhiên cường hóa cao độ, mở ra một tầng sát quang tử hắc.

Cuối cùng.

Dốc hết mọi thủ đoạn, bí thuật bảo vệ tính mạng, thậm chí phát động Thần binh Địa cấp hộ thể, Khô Lâu đường chủ mới chật vật bảo trụ được một mạng.

Rắc rắc…

Thế nhưng bộ xương của hắn vẫn bị chém đứt một đoạn ở cánh tay, không nhịn được hét thảm một tiếng.

- Ha ha…

Tiếng cười vui vẻ của Ngân Không Tông Sư truyền đến.

Ngân Không Hư Nhận.

Đạo phong mang hư vô nhàn nhạt thứ hai, từ phía sua, bỗng nhiên chém về phía đầu lâu của Khô Lâu đường chủ.

- Xong rồi…

Khô Lâu đường chủ đã cảm nhận được nguy cơ tử vong, khó thoát khỏi một kiếp này.

- Mơ tưởng.

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, trong mắt trái phóng ra khí tức Đồng lực cường đại.

Tuyệt đối không thể để Khô Lâu đường chủ chết.

Nếu không, Triệu Phong sẽ gặp phải cục diện không thể tưởng tượng nổi.

- Hư Không Chuyển Vật!

Một tầng gợn sóng Đồng lực trong suốt, hình dáng vòng xoáy, xuất hiện chính giữa mi tâm, tập trung vào đạo “Ngân Không Hư Nhânj’ kia.

Trong khoảnh khắc đó, không gian đột nhiên sinh ra vặn vẹo, có ảo giác như bị gấp khúc.

Chương 555: Khinh Địch Phải Trả Một Cái Giá Lớn!

Trong khoảnh khắc Khô Lâu đường chủ kề cận sinh tử, Triệu Phong đã phát động “Hư Không Chuyển Vật”.

Khoảnh khắc đạo Ngân Không Hư Nhận kia sắp chém trúng Khô Lâu đường chủ, đột nhiên bị một tầng gợn sóng Đồng lực trong suốt, có hình dáng như vòng xoáy hấp thu, nuốt chửng.

Vụt…

Phong mang hư vô, dùng mắt thường có thể thấy được, nó đột nhiên tiêu thất trong hư không.

Trong Bích Thiên Thủy Giới, bốn người Thủy Vận Trưởng lão đều mở trừng trừng mắt.

Một kích đủ cướp đi tính mạng của Khô Lâu đường chủ, không ngờ lại bị Triệu Phong hóa giải, biến mất ngay tại chỗ.

Phù…

Khô Lâu đường chủ thở phào một hơi, trong lòng vẫn còn sợ hãi.

Cũng may là Triệu Phong ra tay cứu viện, bằng không, cho dù hắn có Thần binh Địa cấp hộ thể thì cũng khó thoát được một kiếp vừa rồi.

Đồng thời, hắn không khỏi nhìn Triệu Phong một cái thật sâu, thần sắc phức tạp vô cùng.

Giờ khắc này.

Triệu Phong quả thật không thể để mất Khô Lâu đường chủ.

Bởi dù sao thì Khô Lâu đường chủ cũng dựa vào sức một mình, mà chống lại bốn người Thủy Vận Trưởng lão, Lữ Thiên Nhất, Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi.

- Nếu như Triệu Phong chết, e rằng ta ngay cả một chút hi vọng cũng không có.

Khô Lâu đường chủ vực dậy tinh thần, không dám hai lòng.

Cùng lúc đó.

Trên sân phát sinh dị biến.

Chính ngay trong khoảnh khắc Khô Lâu đường chủ tránh được một kiếp.

- Thật kỳ quái, không có lực lượng không gian, lại có thể vận dụng loại dịch chuyển không gian, năng lực truyền tống nhiếp vật này thật cao thâm.

Ngân Không Tông Sư nhíu mày.

Đúng lúc này, nội tâm hắn chợt máy động.

Một luồng cảm giác nguy hiểm xông tới, Ngân Không Tông Sư thậm chí còn cảm giác được một tia khí tức không gian đến từ Thái Cổ.

- Hư Không… Chuyển Vật!

Một tầng gợn sóng Đồng lực trong suốt, có hình dáng lốc xoáy ở vị trí trung tâm, xuất hiện ngay trước người Ngân Không Tông Sư.

Phốc phốc…

Đạo “Ngân Không Hư Nhận” vốn đã biến mất, bỗng nhiên lại hiện ra, dư uy không tan, hung hăng chém trúng Ngân Không Tông Sư.

- A…

Ngân Không Tông Sư hét thảm một tiếng, huyết quang trên người bắn tung tóe, từ không trung rơi xuống.

- Xảy… xảy ra chuyện gì vậy?

Mấy người Thủy Vận Trưởng lão, Lữ Thiên Nhất đều hoảng sợ thất sắc, căn bản không rõ tình huống như thế nào.

Xôn xao…

Tại ngoại giới, trên đỉnh sơn phong, trên sân đột nhiên nổi lên một hồi xôn xao.

- Hư Không Nhận vừa mới biến mất, tại sao lại hiện ra, còn chém trúng người Ngân Không Tông Sư nữa?

- Đây… Đây rốt cuộc là bí pháp gì?

Kể cả một vài Tôn Giả, đều lộ ra vẻ mặt tràn đầy kinh hãi.

Ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh, đồng thời thât sắc, không thể tin nổi.

Mọi người không khỏi nhớ lại quá trình xảy ra trước đó.

Đầu tiên.

Đạo “Ngân Không Hư Nhận” thứ hai kia, chém về phía Khô Lâu đường chủ, trong khoảnh khắc đã dồn đối phương vào chỗ chết.

Nhưng ngay tại thời điểm mấu chốt.

Triệu Phong đột nhiên phát động “Hư Không Chuyển Vật”, đạo “Ngân Không Hư Nhận” kia, bỗng nhiên bị thu lấy.

Chuẩn xác mà nói, chính là đem Ngân Không Hư Nhận đó di chuyển đến một không gian khác, cũng chính là không gian trong mắt trái của Triệu Phong.

Sau đó.

Dị biến đã phát sinh.

“Ngân Không Hư Nhận” vừa mới biến mất, lại lần nữa quay về, đánh cho Ngân Không Tông Sư trở tay không kịp.

Lúc đó Ngân Không Tông Sư còn đang cân nhắc về nguyên lý “Hư Không Chuyển Vật” của Triệu Phong, làm sao có thể ngờ dị biến như vậy lại phát sinh.

Cuối cùng.

Ngân Không Tông Sư đã phải trả một cái giá đắt vì chính sự khinh địch của hắn.

Bịch…

Thân hình Ngân Không Tông Sư rơi thẳng xuống đất, trước người là một đạo vết thương sâu thấy xương, kéo dài từ ngực đến chân.

Một chân đã bị chém lìa khỏi thân thể Ngân Không Tông Sư.

- A…

Ngân Không Tông Sư cố nén đau nhức, trong mắt tràn ngập oán hận và hối hận.

Nếu như hắn không khinh địch, bày sẵn trận địa đón địch, dựa vào thiên phú huyết mạch của hắn, lại có khả năng cảm ứng không gian, ít nhất có 50-60% cơ hội tránh thoáng Hư Không Chuyển Vật của Triệu Phong.

Chỉ tiếc.

Từ đầu đến cuối, hắn đều có một bộ dạng như nắm chắc thắng lợi trong tay.

- Ha ha, các hạ rất vinh hạnh, nếm thử uy lực Hư Không Chuyển Vật của ta.

Triệu Phong khẽ cười một tiếng.

Lúc trước, hắn chỉ mới lĩnh ngộ được năng lực “Hư không Nhiếp Vật”, chỉ vẻn vẹn có thể “thu lấy”.

Nhưng về sau.

Triệu Phong phát hiện, đồ vật trong không gian mắt trái bị thu lấy, còn

có thể “di chuyển” ra ngoài”.

Vì vậy.

Bí thuật “Hư Không Chuyển Vật” đã bắt đầu thành hình, sau hồi đại nạn “Hắc Ngục Ma Đằng”.

Trước khi đám người của tiểu đội Thủy Vận Trưởng lão vận chuyển đến, Triệu Phong đã hoàn thành “Hư Không Chuyển Vật” rồi.

- Tiểu bối, ta quả thực đã xem nhẹ ngươi rồi.

Hai mắt Ngân Không Tông Sư đỏ bừng, cố nén tức giận và sát cơ vô tận, không lập tức hạ sát thủ.

Thứ nhất, mục đích của hắn chính là bắt giữ Triệu Phong.

Thứ hai, trên người Ngân Không Tông Sư đã bị thương nặng, còn mất đi một chân.

Vụt…

Ngân Không Tông Sư mang theo một chân tàn phế, nhoáng lên một cái, tiến nhập vào bên trong Bích Thiên Thủy Giới.

- Ngân Không Tông Sư.

Thủy Vận Trưởng lão vội vàng đỡ lấy hắn, tiến hành trị liệu.

- Ngân Không Tông Sư này, quả nhiên là kẻ cơ trí…

Triệu Phong mặt không đổi sắc.

Kỳ thực, hắn đã cân nhắc đến tuyệt kỹ “Ngân Không Hư Nhận” của Ngân Không Tông Sư.

Ngân Không Hư Nhận là một loại lực lượng huyết mạch thiên phú không gian, có năng lực dung hòa nhất định của hư không.

Chính bởi vì thế.

Phòng ngự bình thường, đối với Ngân Không Hư Nhận, gần như không có bao nhiêu hiệu quả, cũng khó có thể né tránh.

Chỉ tiếc là Triệu Phong không có huyết mạch Đồng lực không gian, cho dù biết rõ nguyên lý cũng không thể nào phục chế được.

Nhưng Triệu Phong cũng không phải là không có thu hoạch.

Ngân Không Hư Nhận và Hư Không Chuyển Vật đều có đặc tính không gian nhất định, đó chính là lợi dụng nguyên lý không gian, mang đến “sự đột ngột”.

- Huyết mạch đồng tử của tiểu tử này, thật sự cổ quái, ngay cả công kích không gian cũng có thể thu lấy và chuyển di đi.

Ngân Không Tông Sư khoanh chân ngồi, kinh ngạc bất định.

Lúc này.

Thủy Vận Trưởng lão đang chữa thương cho hắn, nối liền chân gãy.

Triệu Phong sao có thể để cho hắn thực hiện được mưu đồ.

- Thần binh truyền thừa Địa cấp Băng Hoàng Thương.

Triệu Phong chậm rãi vươn tay ra, hội tụ lực lượng huyết mạch, thương ảnh Băng Lam trong tay, nhanh chóng ngưng thực.

Chỉ cần lấy “Băng Hoàng Thương” ra khỏi bản thể, lai phối hợp với Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, Triệu Phong có lòng tin có thể phá hủy Bích Thiên Thủy Giới, gián đoạn việc chữa trị của Ngân Không Tông Sư.

- Ngân Không Giam Cầm.

Trong đôi mắt bạc tĩnh mịch của Ngân Không Tông Sư, bắn ra một luồng Đồng lực không gian vô hình, tập trung khóa chặt Triệu Phong.

Ồ?

Thân hình Triệu Phong bỗng nhiên cứng đờ, giống như không gian xung quanh bị giam cầm, loại cảm giác này, giống như bị hãm vào vùng lấy, khó có thể tự kiềm chế.

A…

Thương ảnh Băng Lam trong tay hắn, nhanh chóng tán loạn.

- Đồng thuật không gian thật cao minh, trực tiếp giam cầm Triệu Phong vào một mảnh hư không.

Khô Lâu đường chủ không khỏi nghẹn ngào.

- Phá cho ta!

Triệu Phong cố gắng giãy dụa, lại phát hiện, ngay cả lời nói cũng trở nên tối nghĩa vạn phần.

- Tiểu bối, đừng giãy dụa vô ích nữa. Ngân Không Giam Cầm của ta, dung hợp với một mảnh hư không, khả năng giam cầm mạnh mẽ, tất cả sinh linh trong khu vực đó, đều bị giam cầm hạn chế, mất đi năng lực tự do.

Ngân Không Tông Sư cười trào phúng.

Với thực lực của Thủy Vận Trưởng lão, chỉ cần mười nhịp hô hấp, là nàng có thể nối liền cái chân bị tàn phế cho hắn.

Mặc dù hắn vẫn bị trọng thương, trong thời gian ngắn khó mà khỏi hẳn, nhưng ít nhất không cần tác chiến với cái chân tàn phế.

Thế nhưng.

- … Sinh linh bên trong khu vực này đều bị giam cầm hạn chế, mất đi năng lực tự do…

Ngân Không Tông Sư vừa dứt lời.

Meo meo!

Một con tặc miêu màu xám bạc, nhảy lên vai Triệu Phong, khoan thai ném ra mấy đồng tiền cổ.

- Cái… Cái gì…

Vẻ tươi cười trên mặt Ngân Không Tông Sư, lập tức cứng đờ.

Hắn vừa rồi còn khoe khoang khoác lác, trong khu vực “Ngân Không Giam Cầm” bao phủ, tất cả sinh linh đều mất đi tự do.

Nhưng con mèo trước mặt này vẫn vui vẻ tự do, quả thực khiến hắn

mất mặt vô cùng.

- Tiểu Tặc Miêu?

Triệu Phong có chút ngoài dự liệu, thân thể của hắn, ngay cả nhúc nhích cũng bị lực cản của không gian trói buộc, thế nhưng Tiểu Tặc Miêu lại không hề có bất kỳ ảnh hưởng nào.

Chẳng qua cũng không có gì đáng ngạc nhiên, Tiểu Tặc Miêu sớm đã học được năng lực tùy ý độn không ra vào không gian trữ vật rồi.

- Ảnh Sát, Ẩn Độn nhất đạo?

Đôi mắt Ngân Không Tông Sư có rút lại, không khỏi dò xét Tiểu Tặc Miêu.

Vụt…

Tiểu Tặc Miêu biến mất tại chỗ, trong hư không lưu lại một đạo ngân tuyến u ám.

Phốc phốc…

Đạo ngân tuyến u ám này, giống như xuyên một lỗ thủng trên “Ngân Không Giam Cầm”.

Triệu Phong chợt cảm thấy áp lực giảm mạnh.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu vuốt vuốt thanh trủy thủ thần bí, màu sắc u ám, kéo động một chuỗi ảnh nhận, khí tức sâu không lường được.

- Phong Lôi Chi Dực!

Sau lưng Triệu Phong ngưng kết ra một đôi Phong Lôi Chi Dực màu tím xanh, chấn động cao tốc, ánh sáng màu tím bùng nổ, phát ra một tia khí tức hủy diệt.

Vụt vụt…

Phong Lôi Chi Dực sau lưng Triệu Phong ra sức chấn động, đột phá tuyệt kỹ “Ngân Không Giam Cầm” mà Ngân Không Tông Sư vẫn luôn lấy làm kiêu ngạo.

Thứ nhất, Tiểu Tặc Miêu đã phá vỡ một cái lỗ nhỏ trên “Ngân Không Giam Cầm”.

Thứ hai, Triệu Phong đang trong hình thái “Phong Lôi Chi Dực”, bản thân có lực lượng độn không nhất định, đồng thời còn ẩn chứa một tia lực lượng hủy diệt của Phong Lôi tử sắc.

- Phá!

Triệu Phong dưới sự gia trì của Phong Lôi Chi Dực, lướt đến “Bích Thiên Thủy Giới” như thiểm điện, trong lòng bàn tay thôi động hư ảnh Băng Hoàng Thương, đánh trúng quang ảnh gợn sóng trước mặt.

Vì phòng ngừa Ngân Không Tông Sư gián đoạn thế công, Triệu Phong liền dứt khoát không xuất ra bản thể của Băng Hoàng Thương.

Dù vậy, với tu vi cảnh giới của hắn hiện tại, lực lượng huyết mạch tăng thêm một bậc, lực lượng hư ảnh Băng Hoàng Thương bộc phát hàn uy Thượng Cổ, đủ để uy hiếp Tôn Giả.

Băng Hoàng Thương có hàn uy và Băng Thủy Áo Nghĩa, khiến cho tầng ánh sáng gợn sóng của Bích Thiên Thủy Giới chậm rãi ngưng kết.

Rắc rắc…

Khô Lâu đường chủ huy động hắck ỳ, dẫn động một luồng lực lượng Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, một tay đánh ra một chuỗi hư ảnh xương gai cực lớn, kèm theo đó là sát quang tử hắc bá đạo cường hãn.

Bích Thiên Thủy Giới bị đóng băng, chia năm xẻ bảy, triệt để sụp đổ.

A…

Lực lượng của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, toàn diện bao phủ và ăn mòn đám người Ngân Không Tông Sư, Thủy Vận Trưởng lão.

Luồng oán lực nguyền rủa vô hình kia, nương theo vết thương trên miệng Ngân Không Tông Sư, thẩm thấu vào trong cơ thể.

Ngân Không Tông Sư vốn đã bị trọng thương, bây giờ lại bị oán lực nguyền rủa đáng sợ và Tử Âm chi khí, khắc chế hết thảy mọi sinh linh xâm nhập, trên trán liền ứa ra mồ hôi lạnh, không khỏi rên lên một tiếng.

- Hư Không Sóng Nhận!

Sắc mặt Ngân Không Tông Sư trầm xuống, một tay vung lên.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong hư không nổi lên một tầng gợn sóng hư nhận ngân sắc vô thanh vô tức, từng đạo thẩm thấu khắp phương viên mấy trượng, tập

trung vào Triệu Phong.

- Chính một chiêu này đã giết chết Sơn Thạch cự nhân khổng lồ.

Thể xác và tinh thần của Triệu Phong trầm xuống, chỉ cảm thấy một luồng cảm giác nguy cơ.

Lúc này, Ngân Không Tông Sư cũng không sử dụng Ngân Không Hư Nhận nữa.

- Hư Không Chuyển Vật của tên tiểu bối này, chỉ có thể nhằm vào những vật thể nhỏ, còn công kích của ta là công kích mang tính phạm vi, hắn muốn Hư Không Chuyển Vật, e rằng rất khó.

Ánh mắt Ngân Không Tông Sư lóe lên.

Phạm vi của Hư Không Sóng Nhận lớn hơn, đại khái có thể bao phủ phương viên mười trượng.

Sơn Thạch cự nhân có khí lực và phòng ngự mạnh mẽ gấp bội Triệu Phong, cũng bị chôn vùi dưới một chiêu này, huống chi là bản thân Triệu Phong.

- Một chiêu này, quả thật tiêu hao quá nhiều.

Ngân Không Tông Sư cảm thấy lực lượng huyết mạch của mình đang nhanh chóng tiêu hao.

- Công kích phạm vi, không thể nào Hư Không Chuyển Vật được.

Triệu Phong gặp phải nguy cơ cực độ, bỗng nhiên thúc dục lực lượng huyết mạch, vận dụng Băng Thủy Áo Nghĩa trong Băng Hoàng Thương.

- Thủy Linh Hóa Thần.

Toàn thân Triệu Phong dâng lên một tầng thủy quang u lam, có vài phận vặn vẹo chồng điệp.

Ô...ô...ô...n...g!

Thủy quang u lam này dung hòa làm một thể với huyết nhục của Triệu Phong, thân thể của hắn giống như biến thành trạng thái dịch thể, nổi lên từng trận gợn sóng.

Những Hư Không Ba Nhận kia, vừa đánh trúng Triệu Phong, liền giống như đánh trúng “người nước”, không khác gì ném đá xuống biển, không tạo nên chút công dụng gì.

- Chiêu này…

Thủy Vận Trưởng lão ở cách đó không xa, lập tức kinh hãi đến thất sắc.

Chương 556: Mạnh Nhất, Hư Không Đồng Trảm!

- Thủy Linh Hóa Thần!

Đây chính là bí kỹ Thủy hệ cao thâm mà Thủy Vận Trưởng lão đã từng thi triển.

Giờ khắc này.

Bí kỹ cường đại này đã được Triệu Phong phục chế thành công lên chính bản thân.

Phốc phốc phốc…

Thân thể Triệu Phong trở thành trạng thái dịch hóa, nổi lên những tầng gợn sóng u lam như biển sâu, lực lượng đến từ “Hư Không Sóng Nhận” xuyên qua thân thể hắn, giống như đánh lên thân một người nước, không hề có chút tác dụng nào.

Tại ngoại giới, trên đỉnh sơn phong, cường giả thuộc ba đại Tông phái, đều nghẹn họng nhìn trân tối.

Đối với chiêu thức “Thủy Linh Hóa Thần” của Thủy Vận Trưởng lão, mọi người đều từng tận mắt nhìn thấy, bí pháp vô thượng Thủy hệ như thế, phóng mắt khắp ba đại Tông phái Nhị Tinh, cũng không có mấy người tham tu thành công.

- Thủy Linh Hóa Thần là vận dụng lực lượng Thủy hệ, dung hợp cao độ với thân thể huyết nhục, khiến cho thân thể trong chốc lát biến

thành trạng thái nửa dịch hóa. Dưới loại trạng thái này, gần như có được một nửa phòng ngự của Bất Tử Chi Thân.

Triệu Phong phiêu phù trong không trung, thân thể biến thành trạng thái dịch hóa, chập chờn dao động, ánh mắt vẫn hết sức tỉnh táo.

Đồng thời.

“Băng Hoàng Thương” trong cơ thể, bắt đầu tan rã, dung nhập vào mỗi ngóc ngách trong thân thể huyết mạch, Băng Thủy Áo Nghĩa của hắn giống như một khung xương nước, chống đỡ cho trạng thái “Thủy Linh Hóa Thần” của Triệu Phong.

Chính bởi vì thế.

Mặc dù Triệu Phong chưa tấn chức Tôn Giả, nhưng vẫn có thể thành công thi triển “Thủy Linh Hóa Thần”, đồng thời giảm bớt rất nhiều sự hao phí.

- Đáng giận, tiểu tử này học chiến kỹ đó từ lúc nào? Gần như sánh ngang với Bất Tử Chi Thần trong đám cùng cấp.

Ngân Không Tông Sư không khỏi cắn răng.

Phốc phốc phốc…

Dưới sự công kích của Hư Không Sóng Nhận, Triệu Phong vẫn ngạnh kháng được hai ba nhịp hô hấp.

Đương nhiên.

Trong quá trình này, Triệu Phong cũng không phải là không bị thương.

Loại công kích không gian như vậy, vô cùng đặc thù, cho dù thân thể hắn có một nửa trạng thái dịch hóa, hấp thu và suy giảm bảy tám phần thương tổn, nhưng vẫn tạo thành thương thế đối với thân thể.

- May mắn là Băng Hoàng Thương đã dung nhập vào trong cơ thể ta.

Triệu Phong dưới trạng thái Thủy Linh Hóa Thần, vẫn cảm nhận được đau đớn truyền đến từ thân thể.

Cũng may là có Băng Hoàng Thương chống đỡ, giúp cho lực phòng ngự của “Thủy Linh Hóa Thần” có thể đạt tới cấp độ sánh ngang với Thủy Vận Trưởng lão.

Ục ục ục…

Thân thể Triệu Phong bị thương, thủy dịch lưu động, lực chữa trị và khôi phục còn mạnh gấp mười lần tình huống bình thường.

Bởi vậy.

Cho dù Triệu Phong chịu nhiều thương tổn, nhưng trong trạng thái nửa dịch hóa, tốc độ chữa trị thương thế vượt qua tốc độ tạo thành tổn thương.

- Hắn làm sao học được Thủy Linh Hóa Thần? Làm sao học được bí kỹ Thủy hệ cao cấp nhất của ta?

Trên mặt Thủy Vận Trưởng lão hiện vẻ thất thố.

Ba nhịp hô hấp sau…

Vụt…

Công kích Hư Không Sóng Nhận không đem lại hiệu quả, liền biến mất không thấy đâu nữa.

Sắc mặt Ngân Không Tông Sư có chút tái nhợt, thần sắc trở nên ngưng trọng hẳn lên.

Tiềm lực phát triển của Triệu Phong cùng với thực lực mà hắn che giấu, đều vượt qua lẽ thường.

Mạnh như Ngân Không Tông Sư, cũng cảm thấy có chút khó giải quyết.

Cùng lúc đó…

Vụt…

Thân thể trạng thái dịch hóa của Triệu Phong, dần khôi phục lại thân thể huyết nhục bình thường.

Ồ?

Điều này khiến cho đám người Thủy Vận Trưởng lão cảm thấy có chút ngoài dự liệu.

Thủy Linh Hóa Thần là một bí kỹ cường đại, không chỉ có thể khiến cho trạng thái thân thể trở thành dịch hóa, mà còn có thể tăng mạnh chiến lực.

Vừa rồi.

Triệu Phong chỉ mới vận dụng một nửa công hiệu của bí kỹ, đó chính là năng lực phòng ngự ở trạng thái dịch hóa, sáng ngang với Bất Tử

Chi Thân, nhưng lại không hề tăng phúc chiến lực.

Hơi suy nghĩ một chút, Thủy Vận Trưởng lão mơ hồ đã hiểu ra.

Triệu Phong học trộm chiêu thức này của nàng, có lẽ trong thời gian ngắn chỉ mới học trộm được chút da lông bên ngoài.

Ngoài ra, Thủy Linh Hóa Thần phiên bản đầy đủ, tiêu hao quá lớn.

Với tu vi nội tình lực lượng huyết mạch của Triệu Phong, vẫn còn thiếu sót ít nhiều, cho dù là Thủy Vận Trưởng lão muốn thi triển bí thuật này, cũng phải đại thương nguyên khí.

- Thủy Linh Hóa Thần tiêu hao quá nhiều, ta chỉ thi triển một nửa năng lực thì đã cảm thấy không đủ sức rồi.

Sau khi Triệu Phong bảo trụ được một mạng, cũng không lập tức công kích.

Cảm thấy thân thể thiếu hụt, Triệu Phong liền rơi vào tình trạng báo động.

Tình huống của Ngân Không Tông Sư, đồng dạng cũng có chút chật vật, huyết mạch Đồng lực tiêu hao rất lớn.

Đầu tiên.

Thi triển bí thuật lẻn vào Di tích Tử Thánh, đã khiến hắn tiêu hao mất một nửa lực lượng huyết mạch.

Lực lượng huyết mạch của hắn cường đại, cũng bắt nguồn từ Đồng lực.

Mà sau đó.

Ngân Không Tông Sư chém giết Sơn Thạch cự nhân, lại ra tay với Khô Lâu đường chủ, sau đó giao phong với Triệu Phong, cho nên đã tiêu hao không ít huyết mạch Đồng lực.

Nhất là bí kỹ thiên phú có tính phạm vi như “Hư Không Sóng Nhận”, khiến lực lượng huyết mạch tiêu hao rất lớn.

Nhưng xui xẻo là, hắn lại không thể thi triển công kích đơn thể mà tiêu hao ít như “Ngân Không Hư Nhận”.

Một khi thi triển Ngân Không Hư Nhận, rất có khả năng bị Triệu Phong sử dụng “Hư Không Chuyển Vật” phản kích.

A…

Đúng lúc này, Khô Lâu đường chủ chợt huy động hắc kỳ, dẫn dắt lực lượng của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, sương khói u ám cường đại, liền bao trùm đám đông.

- Khục khục.

Đám thương binh như Ngân Không Tông Sư, đã bị oán lực nguyền rủa ăn mòn, vô cùng suy nhược, thương thế càng nặng hơn.

- Tử Diệt Phong Lôi Tiên!

Triệu Phong cười lớn một tiếng, trong tay ngưng kết một sợi Phong Lôi Tiên do ánh sáng tím xanh ngưng kết thành, dài hơn mười trượng, uy năng nguyên khí Phong Lôi trong thiên địa rít gào chấn động một phương.

Phành phành…

Sợi “Tử Diệt Phong Lôi Tiên” tràn ngập một luồng khí tức Phong Lôi hủy diệt, trong lúc đánh ra, âm thanh Phong Lôi oanh tạc, nhanh chóng vây khốn đám người.

Nhất thời.

Tiểu đội không còn bao nhiêu cường giả của ba đại Tông phái, lại lần nữa lâm vào tuyệt cảnh.

Trên có Phong Lôi Tiên, dưới có Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Người duy nhất có cơ hội đào tẩu là Ngân Không Tông Sư, nhưng nếu làm vậy, mất đi sự trị liệu của Thủy Vận Trưởng lão, hắn sẽ mãi mãi thiếu đi một chân.

- Ngân Không Giam Cầm!

Trong đôi mắt bạc tĩnh mịch của Ngân Không Tông Sư, bắn ra một luồng Đồng lực không gian vô hình.

Lúc này.

Đối tượng mà hắn giam cầm, lại là Khô Lâu đường chủ.

Bởi vì Khô Lâu đường chủ đang duy trì Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, rất có khả năng ảnh hưởng đến tính cân đối của cục diện.

- Tử Diệt Thanh Mâu Phong Trảm!

Triệu Phong cười lạnh, phát động công kích Đồng thuật sắc bén, chém thẳng về phía Ngân Không Tông Sư.

Phốc…

Một đạo phong nhận hư vô mờ nhạt, xung quanh chập chờn khí tức Tử Diệt Phong Lôi, chém thẳng đến trước người Ngân Không Tông Sư.

Sắc mặt Ngân Không Tông Sư khẽ biến.

Vụt…

Tại chỗ chỉ còn lưu lại một đạo hư văn màu bạc, còn thân hình của Ngân Không Tông Sư thì đã biến mất.

Ngay lập tức, Thanh Mâu Phong Trảm lại lần nữa đánh vào khoảng không.

Nhìn Thanh Mâu Phong Trảm dần ảm đạm rồi biến mất, Triệu Phong chợt lóe linh quang.

Một ý niệm can đảm mà điên rồ, đột nhiên sản sinh trong lòng.

Phong nhận hư vô mờ nhạt, đột nhiên tan vỡ trong hư không.

- Nêu như đem Thanh Mâu Phong Trảm và Hư Không Chuyển Vật dung hợp làm một thể, sau đó dùng đặc tính không gian khiến cho công kích xuất hiện trước người đối phương, vậy chẳng phải…

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, trong lòng chợt động.

- Triệu Phong cứu ta…

Khô Lâu đường chủ vẫn bị “Ngân Không Giam Cầm” của Ngân

Không Tông Sư giam cầm, thân thể cơ bản đã mất đi năng lực tự do.

Hắn chỉ có thể dựa vào tác dụng của “Minh Tâm Chủng”, truyền âm cho Triệu Phong.

Ngay lập tức, mấy người Lữ Thiên Nhất liền có cơ hội thở dốc trong nghịch cảnh.

- Lữ Thiên Nhất, mấy người các ngươi phụ trách tiêu diệt Bộ khô lâu kia, hắn đã bị lực lượng của ta giam cầm, không có bất kỳ năng lực phản kháng nào cả.

Ngân Không Tông Sư cười ha hả, lại nghĩ tới Thủy Vận Trưởng lão.

Tạm thời, hắn vẫn còn cần Thủy Vận Trưởng lão trị liệu.

- Được!

Ba người Lữ Thiên Nhất, tạo thành một đội đột kích, gian nan tiến vào Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, tiếp cận Khô Lâu đường chủ.

Khô Lâu đường chủ bị giam cầm, một khi để mấy người Lữ Thiên Nhất đến gần, hắn nhất định phải chết không thể nghi ngờ.

- Tử Diệt Thanh Mâu Phong Trảm.

Đúng lúc này, đạo Thanh Mâu Phong Trảm thứ hai của Triệu Phong, phá không cắt tới.

Khác biệt so với trước kia.

Lần này, thể tích của Thanh Mâu Phong Trảm đã bị thu nhỏ lại còn ba thước, lực lượng càng thêm ngưng luyện.

- Thanh Mâu Phong Trảm trước kia cao tới vài trượng, bây giờ chỉ còn lại ba thước, không những càng thêm ngưng luyện mà Đồng lực cũng bớt tiêu hao đến một phần mười.

Khóe miệng Triệu Phong chợt nhếch lên một nụ cười nhạt.

Thanh Mâu Phong Trảm nhỏ như vậy, hắn hoàn toàn có thể bỏ qua chút Đồng lực tiêu hao khi thi triển.

Đương nhiên.

Đây chỉ là một bước đệm mà thôi.

- Vô dụng thôi, ngươi không cách nào tập trung công kích ta được.

Ngân Không Tông Sư cười nhạt một tiếng, thong dong tránh thoát Thanh Mâu Phong Trảm.

Hắn vẫn sử dụng Ngân Không Giam Cầm, tập trung vào Khô Lâu đường chủ.

- Cứu ta…

Thân thể Khô Lâu đường chủ không tài nào nhúc nhích được, lập tức bị Lữ Thiên Nhất cầm Thần binh Địa cấp “Thiên Nha Lang Nguyệt Đao” bức tới.

Nhưng đúng lúc này, dị biến đột nhiên xuất hiện.

“Thanh Mâu Phong Trảm” dài ba xích, sau khi công kích thất bại, bỗng nhiên biến mất.

- Hư… Không… Chuyển… Vật…

Một tầng gợn sóng Đồng lực trong suốt, tại vị trí trung tâm có hình dáng như vòng xoáy, đột nhiên xuất hiện ngay trong cơ thể Lữ Thiên Nhất.

Phốc…

Thân thể Lữ Thiên Nhất cứng đờ, máu tươi bắn tung tóe.

Phong nhận hư vô mờ nhạt, phát ra khí tức Tử Diệt Phong Lôi, từ trong cơ thể Lữ Thiên Nhất xuyên ra ngoài.

- Cứu… Cứu…

Lữ Thiên Nhất phát ra vài âm thanh tối nghĩa, thế nhưng Thanh Mâu Phong Trảm từ trong cơ thể hắn chui ra, lại vô cùng sắc bén, hơn nữa còn ẩn chứa một tia khí tức áo nghĩa hủy diệt.

Bịch…

Lữ Thiên Nhất ngã ra đất.

Hắn đã chết.

Thiên tài tuyệt đỉnh nhất của ba đại Tông phái, vẫn lạc ngay tại chỗ.

- Thiên Nhất…

- Lữ sư huynh…

Thủy Vận Trưởng lão, Diệp Yên Vũ, cùng với những cường giả thuộc ba đại Tông phái ở ngoại giới, đều đồng loạt kinh hô.

Bên trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi đều kinh hãi thất thố.

Mạnh như Lữ Thiên Nhất, lại bị Triệu Phong miểu sát, không hề có chút năng lực phản kháng nào.

- Một trảm kia, so với Ngân Không Hư Nhận của ta, còn đặc thù hơn, không ngờ phong nhận lại trực tiếp xuất hiện trong cơ thể mục tiêu đang di chuyển.

Thể xác và tinh thần của Ngân Không Tông Sư chấn động.

Ngân Không Hư Nhận của hắn, dung hợp với hư không, vẫn là công kích cần một quá trình.

Còn phong nhận vừa rồi của Triệu Phong, lại trực tiếp xuất hiện trong cơ thể đối phương, tạo thành thương hại trí mạng, mà loại công kích như vậy, có tính đột ngột rất lớn.

- Ngân Không Tông Sư… Cảm tạ thiên phú không gian của ngươi đã giúp ta có đối tượng tham khảo. Hôm nay, ta đã tự tạo thành Đồng thuật mạnh nhất của chính mình – Hư Không Đồng Trảm.

Triệu Phong đột nhiên ngửa mặt lên trời, thét dài một tiếng.

Đem “Thanh Mâu Phong Trảm” dung hợp với “Hư Không Chuyển Vật”, đã tạo thành công kích Đồng thuật mạnh nhất của Triệu Phong.

Hư Không Đồng Trảm?

Mọi người ở đây, đều cảm thấy nội tâm chấn động.

- Chư vị, nếu như bây giờ đầu hàng, có lẽ ta sẽ tha cho các ngươi một con đường sống.

Triệu Phong đứng chắp tay, lòng tin mười phần.

Giờ khắc này.

Hắn thậm chí còn chẳng muốn quan tâm đến Khô Lâu đường chủ đang bị giam cầm.

- Tiểu bối, đừng vội càn rỡ, ngươi giết chết Lữ Thiên Nhất, Tịnh Nguyệt Linh Tông nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Thủy Vận Trưởng lão hừ lạnh một tiếng.

- Giết… Hư Không Đồng Trảm.

Trong mắt trái của Triệu Phong, lóe lên một luồng Đồng lực chấn động mãnh liệt, khí tức màu tím xanh cực kỳ sắc bén, lóe lên trong mắt rồi biến mất.

Phốc phốc…

Thân thể mềm mại của Thủy Vận Trưởng lão cứng đờ, máu tươi bắn tung tóe.

Trái tim trong cơ thể của nàng, bị một đạo phong nhận hư vô chừng ba thước đột ngột xuyên qua. Khí tức Tử Diệt tràn ra, lập tức hủy diệt cơ năng sinh mệnh của nàng.

Bịch…

Thủy Vận Trưởng lão khí tuyệt bỏ mình.

Nàng chết rồi…

Xôn xao…

Tại ngoại giới, trên đỉnh sơn phong, rất nhiều cường giả thuộc ba đại Tông phái, đều chấn động.

Một cái liếc mắt, lập tức miểu sát Tôn Giả.

Lữ Thiên Nhất, Thủy Vận Trưởng lão, hai đại Tôn Giả đều bị một kích miểu sát.

- Thật đáng sợ… Triệu Phong này, từ khi nào đã lĩnh ngộ được Đồng thuật khủng bố như thế?

Một vài cường giả cấp bậc Tôn Giả, đều hít một ngụm khí lạnh.

Trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

- Triệu Phong tại sao lại đột nhiên trở nên khủng bố như vậy, giết Tôn Giả không khác gì cắt rau.

Khô Lâu đường chủ hoảng hốt.

Chẳng biết từ khi nào, hiệu ứng giam cầm trên cơ thể hắn đã biến mất.

Bởi vì lúc này, trong mắt Ngân Không Tông Sư đang đứng tại một nơi khác, đã toát ra một tia sợ hãi.

Chương 557: Tử Vong Lệnh Bài

Hư Không Hải vô tận, trên đỉnh sơn phong kình thiên.

Toàn trường oanh động, cường giả thuộc ba đại Tông phái đều xôn xao hốt hoảng.

Một vài Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, cũng không nhịn được mà hít một ngụm khí lạnh.

Sắc mặt của ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh giống như “Thần Linh”, cũng trở nên ngưng trọng chưa từng có.

Giờ khắc này.

Thực lực cường hãn đáng sợ của Triệu Phong, giống ác mộng, xâm nhập vào tâm linh mọi người, khiến bọn họ không rét mà run.

Ánh mắt Thánh Nguyệt Tiên Cô nhìn thật sâu bóng dáng Triệu Phong trong ảo ảnh, thầm thở dài một tiếng.

- Trước hết hãy nghĩ cách cứu viện ba người còn lại.

Thánh Nguyệt Tiên Cô mở miệng, đánh tan sự yên lặng trên sân.

Hai đại Vương Giả Hư Thần Cảnh khác, liếc nhìn nhau, không khỏi thở dài, thần sắc mơ hồ có một tia bất đắc dĩ.

Sau khi “Thủy Vận Trưởng lão” vẫn lạc, ba đại Vương Giả Hư Thần

Cảnh liền minh bạch, đại thế đã mất rồi.

Trong các tiểu đội của ba đại Tông phái xâm nhập vào không gian di tích, Thủy Vận Trưởng lão có địa vị hết sức quan trọng.

Chỉ cần Thủy Vận Trưởng lão không chết, tất cả những thương binh khác, đều có hi vọng quay trở lại đỉnh phong.

Có thể nói.

Tôn Giả y sư như Thủy Vận Trưởng lão, chính là hạch tâm.

Thế nhưng, Triệu Phong cũng biết rõ điểm này.

Sau khi giết chết Thủy Vận Trưởng lão, với thương thế thảm trọng của Ngân Không Tông Sư, hoàn toàn không có khả năng khôi phục trong thời gian ngắn.

Bởi vậy.

Triệu Phong liền quyết đoán dùng “Hư Không Đồng Trảm” tiêu diệt Thủy Vận Trưởng lão.

Tại Di tích Tử Thánh.

Lực lượng Quỷ Thi Trớ Chú đại trận không ngừng sôi trào.

Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi không định từ bỏ, ý đồ liên thủ xông thẳng tới Khô Lâu đường chủ.

- Trong tay ta vẫn còn một cái “Hư Thần thủ hộ”. Nhất định có thể đánh chết Bộ khô lâu này.

Trang Quán Nhi truyền âm nói.

- Rút lui.

Thanh âm của Ngân Không Tông Sư, đột nhiên truyền đến, ngăn cản hai nữ tử.

Trang Quán Nhi vốn còn có chút do dự, lại nghe Ngân Không Tông Sư gấp giọng nói:

- Nguy cơ chính thức, đến từ Triệu Phong, ngay cả ta cũng không nắm chắc có thể toàn thân trở ra được.

Nghe thấy lời này, trong lòng hai nữ lập tức giật thót.

Không ngờ với thực lực và địa vị cao siêu của Ngân Không Tông Sư, vào thời khắc quan trọng này lại mất đi chiến ý.

Nghĩ đến hai đại Tôn Giả như Thủy Vận Trưởng lão và Lữ Thiên Nhất, đều bị Triệu Phong trực tiếp miểu sát, hai nữ tử cũng không còn một tia dũng khí nào nữa.

- Đi mau!

Thân hình Ngân Không Tông Sư liên tục nhoáng lên, trong hư không chỉ lưu lại vài đạo quang ảnh ngân sắc.

Vụt vụt…

Không đến hai nhịp hô hấp, Ngân Không Tông Sư đã dẫn hai nữ tử thoát ly Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Vì thế, Ngân Không Tông Sư cũng phải trả một cái giá nhất định,

thừa nhận phản kích nặng nề từ phía Quỷ Thi Trớ Chú đại trận và Khô Lâu đường chủ.

Phương hướng Ngân Không Tông Sư bỏ chạy, chính là hạp cốc thần bí.

- Muốn trốn sao?

Triệu Phong thu hồi Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, lại để Khô Lâu đường chủ tiến vào trong Vạn Quỷ Châu.

Vụt…

Phong Lôi Chi Dực chấn động, Triệu Phong cấp tốc đuổi theo Ngân Không Tông Sư.

- Triệu Phong, ngươi đã lĩnh ngộ “Hư Không Đồng Trảm” cường đại như thế, tại sao không chém chết ba người kia ngay tại chỗ?

Khô Lâu đường chủ từ trong rung động sâu sắc, khôi phục lại, có chút khó hiểu mà hỏi.

Triệu Phong lĩnh ngộ được “Hư Không Đồng Trảm”, rõ ràng đã có năng lực miểu sát Tiểu Đan Nguyên Cảnh, tại sao lại không tiếp tục thi triển?

- Hạch tâm của Hư Không Đồng Trảm là Hư Không Chuyển Vật, tiêu hao Đồng lực rất lớn. Ta chỉ còn lại một cơ hội duy nhất để thi triển “Hư Không Đồng Trảm” mà thôi.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, đồng thời giải thích.

Giờ phút này.

Đồng lực của Triệu Phong tiêu hao rất lớn, không còn thừa lại bao nhiêu, chỉ có thể chống đỡ được một lần Hư Không Đồng Trảm cuối cùng.

Mà trong ba người còn lại, uy hiếp lớn nhất, tự nhiên là Ngân Không Tông Sư.

Một lần Hư Không Đồng Trảm cuối cùng, Triệu Phong nhất định phải nắm chắc thật tốt.

Nếu như mục tiêu là Tôn Giả bình thường, Triệu Phong một trăm phần trăm có thể nhất kích miểu sát.

Chẳng qua.

Mục tiêu lại là Ngân Không Tông Sư, cường giả tinh thông nguyên lý không gian, lại có thiên phú huyết mạch hệ không gian, rất khó tập trung khóa chặt hắn.

Chính bởi vì vậy.

Triệu Phong một đường đuổi giết, lại không dễ dàng ra tay.

- Huyết mạch Đồng lực của Triệu Phong, có lẽ cũng không còn lại bao nhiêu, tối đa là tương đương với ta…

Trong lúc Ngân Không Tông Sư bỏ chạy, tùy thời tùy khắc đều đề phòng.

Hắn cũng không khó để phân tích được, Triệu Phong tối đa chỉ còn có thể thi triển một lần “Hư Không Đồng Trảm”, nếu không thì đối phương đã sớm xuất thủ rồi.

Cứ như vậy.

Song phương địch ta, một trước một sau truy kích.

Phong Lôi Chi Dực sau lưng Triệu Phong chấn động, Tiểu Tặc Miêu đứng trên vai hắn, đuổi giết Ngân Không Tông Sư.

Vào lúc này, song phương đều đề cao tinh thần.

Nhất là ba người Ngân Không Tông Sư, kinh hãi đến lạnh mình, đều đề phòng Triệu Phong sử dụng “Hư Không Đồng Trảm”.

Không lâu sau.

Ba người Ngân Không Tông Sư đã tiến tới hạp cốc thần bí.

Hạp cốc thần bí này, chính là điểm truyền dẫn với “Không Liệt Trận” ở ngoại giới.

- Các ngươi yên tâm bày trận, Triệu Phong sẽ không lãng phí một lần sử dụng “Hư Không Đồng Trảm” cuối cùng trên người các ngươi đâu.

Ngân Không Tông Sư phân phó cho hai nữ tử Diệp Yên Vũ.

Cùng lúc đó.

Tại ngoại giới, trên đỉnh sơn phong kình thiên.

Ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh đồng loạt ra tay, sức mạnh to lớn mênh mông của Vương Giả, thẩm thấu vào không gian, bất chấp bị cắn trả, cưỡng ép khuếch trương lỗ thủng.

- Không huyệt thông đạo kết nối, chuẩn bị hoàn tất.

Tại nơi khác, phần lớn Trận Pháp Sư, đều đã chuẩn bị tốt lực lượng cho Không Liệt Trận.

Trong hạp cốc thần bí.

Ngân Không Tông Sư đã cảm nhận được khí tức của Không Liệt Trận, trong lòng chợt vui mừng.

Ồ?

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, tự nhiên cũng có cảm ứng.

Căn cứ theo đặc thù của không gian chấn động trước đây, Triệu Phong thậm chí có thể phỏng đoán được thời gian mở ra Không huyệt thông đạo.

- Hừ! Muốn chạy sao?

Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

Lập tức hạ xuống đất, Khô Lâu đường chủ hiện thân, chủ trì Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, bao phủ khu vực phụ cận Không huyệt thông đạo.

Hai nữ tử Diệp Yên Vũ, bị Khô Lâu đường chủ áp bách, không kiên trì được bao lâu.

- Hư Thần thủ hộ.

Trang Quán Nhi bóp nát ngọc phù trong tay, sau lưng bỗng nhiên hiển hiện một hư ảnh khổng lồ giống như Hắc Nguyệt Ma Nữ.

Thoáng chốc.

Một luồng uy năng to lớn, mênh mông, không thể phỏng đoán bùng phát, áp bách cả một mảnh hư không.

Đương nhiên.

Trang Quán Nhi chỉ xuất ra Hư Thần thủ hộ bảo vệ tính mạng, không dám sử dụng một kích duy nhất.

Bởi vì hai người Triệu Phong, có Quỷ Thi Trớ Chú đại trận che chở, đồng thời còn có Thần binh Địa cấp, cho dù phát ra một kích Hư Thần thủ hộ thì cũng khó có thể xoay chuyển trời đất.

Nhất là Triệu Phong.

Hắn có công kích mạnh nhất là “Hư Không Đồng Trảm”, phòng ngự có “Thủy Linh Hóa Thần”, trong thời gian ngắn có thể tiến vào trạng thái giống như Bất Tử Chi Thân.

Có thể nói, trong Di tích Tử Thánh này, Triệu Phong đã là tồn tại vô địch rồi.

Trang Quán Nhi cũng không dám chọc giận Triệu Phong, nếu như Hư Không Đồng Trảm cuối cùng rơi lên người mình, e rằng nàng sẽ không còn cơ hội sống sót nào.

Ô...ô...ô...n...g!

Đúng lúc này, Triệu Phong mơ hồ bắt được một tia không gian chấn động quen thuộc.

- Lưu lại đi, Hư Không Đồng Trảm!

Mắt trái của Triệu Phong, hiện lên một luồng Đồng lực chấn động, khí tức màu tím xanh sắc bén, lóe lên trong mắt rồi biến mất.

Trong khoảnh khắc đó.

Ba người ở đây, đều cảm thấy trái tim nhảy lên cổ họng.

- Mơ tưởng.

Triệu Phong cảm giác Đồng lực của Triệu Phong đang tập trung vào mình, làn da mơ hồ cảm nhận được sự đau đớn.

Phốc phốc…

Một đạo phong nhận hư vô dài ba thước, vạch phá hư không, lưu lại một chuỗi tàn ảnh màu bạc.

- Đánh hụt đi.

Mấy người ở đây, kể cả cường giả thuộc ba đại Tông phái ở ngoại giới, cũng không khỏi kinh hô.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Vụt…

Ngân Không Tông Sư đã hiện thân tại không trung cách đó mười trượng, trên mặt hiện lên một tia vui mừng.

Thế nhưng, hắn đột nhiên cảm thấy có gì đó không đúng.

Vừa rồi, đạo phong nhận hư vô dài chừng ba thước kia, dường như cũng không phải bỗng dưng xuất hiện, đây hoàn toàn không phải tính đặc thù của “Hư Không Đồng Trảm”.

- Hư Không Đồng Trảm!

Một âm thanh lạnh lẽo như băng, vang vọng trong tâm hồn.

Vụt…

Gợn sóng Đồng lực, vừa vặn lan tràn trên thân Ngân Không Tông Sư, tại trung tâm, mơ hồ hiện ra hình dáng một vòng xoáy.

- Không tốt.

Ngân Không Tông Sư quát to một tiếng, ý thức được bản thân đã bị lừa.

Chân tướng là…

Cái gọi là “Hư Không Đồng Trảm” vừa rồi, thực ra chỉ là “Thanh Mâu Phong Trảm” bình thường nhất.

Chẳng qua, đó là thủ đoạn mà Triệu Phong dùng để lừa gạt Ngân Không Tông Sư.

Chạy mau!

Trái tim Ngân Không Tông Sư đập mạnh, dùng tốc độ nhanh nhất đời mình, thi triển thân pháp không gian, tại chỗ lại lần nữa lưu lại một đạo ảo ảnh màu bạc.

Vụt…

Phong nhận hư vô dài ba xích, xung quanh là Tử Diệt Phong Lôi chập chờn, không có chút dấu hiệu nào, đột nhiên xuyên qua đạo “ảo ảnh màu bạc”.

Phốc…

Huyết quang bắn tung tóe.

- A a…

Ngân Không Tông Sư hiện thân tại chỗ khác, đưa tay bụm lại lỗ thủng đầy máu ở trước ngực.

Thì ra.

Mặc dù vừa rồi Ngân Không Tông Sư đã phản ứng rất nhanh, nhưng vẫn không thể hoàn toàn thoát khỏi “Hư Không Đồng Trảm”, cuối cùng bị xuyên thủng nội tạng hiểm yếu.

- Ngươi…

Thân thể Ngân Không Tông Sư rung động, phát ra những thanh âm tối nghĩa.

Bản chất công kích Hư Không Đồng Trảm, vẫn là Thanh Mâu Phong Trảm, ẩn chứa khí tức Phong Lôi tử sắc hủy diệt, luồng khí tức này vẫn đang không ngừng tàn sát bừa bãi trong cơ thể Ngân Không Tông Sư.

- Hừ, ta đã phán đoán ra điểm dừng tiếp theo của ngươi, lúc ngươi vừa mới hiện thân, ta liền đem Thanh Mâu Phong Trảm, di chuyển lên người ngươi.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

Lần này hắn thành công, chính là nhờ việc phán đoán được điểm rơi của Ngân Không Tông Sư.

Điểm đáng sợ nhất của Hư Không Đồng Trảm, chính là mượn nhờ thủ đoạn chuyển vật trong hư không, đem công kích dịch chuyển đến chỗ hiểm yếu trong cơ thể đối phương.

- Ta… Ta hận…

Hai mắt Ngân Không Tông Sư đỏ bừng như máu, trên mặt tràn ngập hối hận.

Nếu không phải lúc đầu hắn khinh địch, trực tiếp hạ sát thủ với Triệu Phong thì cũng không rơi vào tình cảnh như vậy.

Lúc này.

Sinh cơ trong người hắn, đang không ngừng trôi đi.

Trừ phi có Thủy Vận Trưởng lão ở đây, đồng thời ngay lập tức ra tay trị liệu, mới còn cơ hội cứu hắn một mạng.

Chỉ tiếc.

Lúc trước Triệu Phong đã giết chết nhân vật mấu chốt là Thủy Vận Trưởng lão rồi.

- Đi mau!

Đúng lúc này, Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi, đồng thời tiến vào

Không huyệt thông đạo vừa mới xuất hiện.

Ô...ô...ô...n...g!

Không huyệt thông đạo đóng cửa, hai nữ tử biến mất.

- Đáng tiếc.

Đồng lực của Triệu Phong, cơ bản đã tiêu hao hết, lực lượng huyết mạch và chân lực trong cơ thể đều hao hụt gần như không còn, có vài phần vô lực.

Nếu không, hắn chắc chắn sẽ nghĩ cách bắt hai nữ nhân này làm "con tin", khiến cho ba đại Tông phái sợ ném chuột vỡ bình.

- Ngân Không Tông Sư…

Ánh mắt Triệu Phong xoay chuyển, dừng lại trên người thanh niên mắt bạc có gương mặt tuấn tú sắp sửa tử vong.

Vào khoảnh khắc cuối cùng.

Triệu Phong vẫn không dám xem thường, thậm chí còn hết sức đề phòng.

Hiện nay, các trạng thái của hắn đều rơi xuống đáy vực, nếu Ngân Không Tông Sư có đòn sát thủ nào đó, chỉ cần không cẩn thận, rất có thể sẽ phải ôm hận.

Bởi vậy.

Triệu Phong mới đặt bản thân trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, làm tốt biện pháp ứng phó.

Quả nhiên.

Chỉ thấy trong tay Ngân Không Tông Sư xuất hiện một cái lệnh bài phong cách cổ xưa mà tĩnh mịch.

Bên trên lệnh bài phong cách cổ xưa này, khắc họa một chữ cổ triện thể, chấn động linh hồn, đó là chữ… “Tử”.

- Đó là…

Tâm linh Triệu Phong đột nhiên chấn động.

Một luồng hàn ý tử vong, nhanh chóng thẩm thấu linh hồn hắn.

Trong khoảnh khắc đó.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong sinh ra cảm ứng mãnh liệt trước nay chưa từng có, liên tục cảnh báo.

- Khí tức tử vong thật mạnh…

Linh hồn Khô Lâu đường chủ run rẩy, có một loại hành vi tự phát như phủ phục triều bái.

- Ha ha ha… Triệu Phong, ta chết thì ngươi cũng không có kết cục tốt. Ngươi có biết chủ nhân của “Tử vong lệnh bài” này là ai chăng?

Máu của Ngân Không Tông Sư dung nhập vào cái lệnh bài phong cách cổ xưa màu đen kịt kia.

Cẩn thận.

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ giống như lâm đại địch, đều chuẩn bị kỹ lưỡng.

Tại thời khắc tử vong cuối cùng.

Ngân Không Tông Sư đột nhiên hồi quang phản chiếu, cười lớn đầy vẻ dữ tợn:

- Mặc dù ta có thiên phú không gian, nhưng cũng không phải là hậu duệ chính thức của “Thời Không Thần Mâu”. Mà “Tử vong lệnh bài” này, chính là đến từ một trong Bát Đại Thần Mâu…

Thanh âm đột nhiên im bặt…

Chương 558: Tử Vong Đại Đế

- … Mà tấm “Tử vong lệnh bài” này là đến từ một trong Bát Đại Thần Mâu…

Lời nói còn chưa dứt, sinh cơ của Ngân Không Tông Sư đã triệt để dập tắt, khí tuyệt bỏ mình.

Bịch…

Thi thể của Ngân Không Tông Sư, ngã xuống đất.

Thế nhưng, cảm giác nguy cơ mãnh liệt trong lòng Triệu Phong vẫn không hề suy giảm, ngược lại còn tăng lên.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong hư không, tấm “Tử vong lệnh bài” tĩnh mịch đen kịt kia, khắc họa chữ “Tử” theo theo lối triện thể cổ, phát ra khí tức tử vong, xuyên thấu linh hồn.

Một luồng ý chí tử vong tại sâu thẳm bên trong linh hồn, tập trung lên người Triệu Phong.

Ý thức tâm hồn của như hãm vào hầm băng, loại cảm giác hít thở không thông này, trực tiếp xuất hiện tại phương diện linh hồn.

Giờ khắc này.

Hắn thậm chí có một loại ảo giác rằng, tính mạng của mình đã không

còn nằm trong tay mình nữa.

- Tấm lệnh bài kia…

Tại ngoại giới, ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh nhìn chằm chằm vào tấm “Tử vong lệnh bài” kia, đều kinh hãi nghẹn ngào.

Mạnh như ba đại Vương Giả, lúc nhìn thấy rõ tấm “Tử vong lệnh bài” kia, cũng không nhịn được mà hít một ngụm khí lạnh, kinh hãi động dung.

- Tử vong lệnh bài… Không ngờ lại là Tử Vong Truy Sát Lệnh…

Vương Giả Hoàng Kim Khô Lâu hoảng sợ thốt lên.

Ngưng mắt nhìn kỹ “Tử vong lệnh bài”, trong mắt của hắn lập tức lộ ra sợ hãi kiêng kỵ sâu sắc.

- Tử Vong Truy Sát Lệnh.

Ba vị Vương Giả cùng với một vài Tôn Giả ở đây đều kinh hãi không nói nên lời, tựa như đã từng nghe qua “truyền thuyết” liên quan đến nó.

Giờ phút này, trong Di tích Tử Thánh.

Tử Vong Truy Sát Lệnh đã tập trung lên người Triệu Phong.

Linh hồn của Triệu Phong, có một loại ảo giác như bị giam cầm, không thể nào khống chế được thân thể và tính mệnh.

Thịch thịch thịch thịch…

Thần Linh Nhãn liên tục nhảy lên, cảm ứng mãnh liệt này, vượt qua bất kỳ khoảnh khắc nào trước đây.

Khí tức nào đó đến từ sâu bên trong “Tử vong lệnh bài”, khiến cho Thần Linh Nhãn có một loại cảm giác vừa lạ vừa quen thuộc.

Đột nhiên.

Trong hư không mơ hồ sinh ra một tia chấn động, Tử vong lệnh bài phát ra ánh sáng âm u đen kịt, mãnh liệt gấp mười lần, gấp trăm lần.

Bên trên Tử vong lệnh bài kia, xuất hiện một đôi mắt tĩnh mịch đen kịt, bên trong đôi mắt là vòng xoáy sâu không thấy đáy, mơ hồ hiện ra một quang điểm màu trắng, giống như nối liền với thế giới tử vong vô tận.

- Sinh linh nhỏ bé, tuân theo ý chí tử vong của ta, cướp đoạt quyền được sống của ngươi…

Đôi mắt vòng xoáy đen kịt kia, tập trung lên người Triệu Phong.

Tâm hồn Triệu Phong rét lạnh, thân thể rùng mình một cái, cảm giác linh hồn bị một luồng ý chí không thể trái nghịch giam cầm.

Trong khoảnh khắc đó.

Hô hấp của hắn thoáng đình chỉ trong giây lát.

Tính mạng dường như đã đi đến điểm cuối, bị một luồng lực lượng nào đó trong chỗ tối tăm mơ hồ khống chế.

- Tử Vong Chi Mâu… Một trong truyền thừa của Bát Đại Thần Mâu…

- Tử Vong Truy Sát Lệnh hiện thân, quả nhiên là Tử Vong Chi Mâu. Chủ nhân của tấm lệnh bài kia, có lẽ chính là “Tử Vong Đại Đế”.

Tại ngoại giới, trên đỉnh sơn phong kình thiên, cường giả thuộc ba đại Tông phái đều xôn xao một trận.

Ba đại Vương Giả, giờ khắc này đều như ngừng thở, gắt gao nhìn chăm chú vào “Tử Vong Chi Mâu” xuất hiện trên tấm lệnh bài.

- Triệu Phong cẩn thận, đây e rằng là “Tử Vong Chi Mâu”, hậu duệ của truyền thừa Bát Đại Thần Mâu.

Trong thanh âm của Tàn linh Tử Thánh có một tia kinh hoảng.

Tử Vong Chi Mâu?

Thân thể Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ lập tức cứng đờ, tâm hồn ý thức bị một luồng ý chí tử vong vô hình áp chế, giống như đã mấy đi quyền được sống.

- Một trong Bát Đại Thần Mâu tiểu tử, Tử Vong Chi Mâu?

Trong lòng Triệu Phong chấn động, tâm hồn bị một luồng chí chí tử vong giam cầm, bất luận giãy dụa như thế nào, cũng đều không thể thoát khỏi.

Đừng nói là hắn.

Ngay cả Khô Lâu đường chủ ở bên cạnh hắn, cũng bị khí tức ý chí tử vong ảnh hưởng, đường đường là Tôn Giả, vậy mà linh hồn vẫn phủ phục, thân thể run rẩy, khó có thể nhúc nhích.

- Xem ra Triệu Phong chết chắc rồi. Tử Vong Truy Sát Lệnh, khống

chế Tử Vong Áo Nghĩa.

Khô Lâu đường chủ ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Mục tiêu của Tử Vong Chi Mâu, chỉ là một mình Triệu Phong, nếu như hắn làm trái, e rằng ngay cả tính mạng của mình cũng bị tước đoạt.

- Chết!

Vòng xoáy đen kịt tĩnh mịch của Tử Vong Chi Mâu, chậm rãi xoay tròn.

Thể xác và tinh thần của Triệu Phong trầm xuống, tâm thần ý thức bị một luồng lực lượng tối tăm mơ hồ không thể ngăn cản thu nhiếp lấy.

- Mơ tưởng…

Trong mắt Triệu Phong lộ ra một tia kiên quyết, dùng ý chí cả đời, ngăn cản luồng lực lượng kia.

Nhưng tâm hồn của hắn, vẫn không thoát khỏi sự dẫn dắt và khống chế của “Tử Vong Chi Mâu”.

Tâm hồn, chính là linh hồn của một người.

Mà giờ khắc này, Triệu Phong lại cảm giác linh hồn và ý thức của mình đều xuất ra bên ngoài thân thể, bị “Tử Vong Chi Mâu” kia mang đi.

Linh hồn, chính là bổn nguyên của hết thảy sinh linh có trí tuệ.

Cho dù là Vương Giả Hư Thần Cảnh, siêu thoát cấp độ nhục thể, chỉ

khi bị hủy diệt linh hồn, mới thực sự xem như không còn tồn tại nữa.

Chôn vùi linh hồn, cũng chính là tử vong triệt để.

Mà Tử Vong Chi Mâu, bao hàm Tử Vong Áo Nghĩa, chính là trực tiếp nhằm vào linh hồn.

- Không…

Khô Lâu đường chủ ở bên cạnh hoảng sợ hét lớn.

Khô Lâu đường chủ và Triệu Phong ở rất gần nhau, lực lượng khí tức tử vong này cũng lan đến trên người hắn.

Ý thức linh hồn của hắn, cũng không nằm trong khống chế, bị kéo ra ngoài thân thể.

Khô Lâu đường chủ kiệt lực giãy dụa, thế nhưng cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ.

Hắn còn như thế, khó có thể tưởng tượng nổi, Triệu Phong vào thời khắc này gặp phải nguy cơ tử vong như thế nào?

- Ha ha ha… Tiểu tử kia chết chắc rồi.

- Cho dù hắn có là tuyệt đỉnh có một không hai, đấu trí đấu dũng với chúng ta, nhưng cuối cùng gặp phải “Tử Vong Truy Sát Lệnh”, cũng khó tránh khỏi một kiếp.

Tại ngoại giới, cường giả thuộc ba đại Tông phái, đều sảng khoái vô cùng.

- Tử Vong Truy Sát Lệnh xuất xứ từ vị “Tử Vong Đại Đế” thần bí cổ

xưa. Một khi khởi động, có thể dẫn phát Tử Vong Đồng lực và ý chí khóa không của “Tử Vong Đại Đế”.

Thánh Nguyệt Tiên Cô khẽ nói.

- Chậc chậc, cho dù là Vương Giả Hư Thần Cảnh, cũng không dễ dàng ngăn cản được luồng lực lượng ý chí tử vong này. Về phần dưới Vương Giả Hư Thần Cảnh, kết cục chắc chắn phải chết.

Hoàng Kim Khô Lâu có vài phần hả hê mà nói.

Tại tầng thứ ba của Tử Thánh bảo điện.

- Tử Thánh tiền bối, xin người hãy cứu Triệu Phong ca.

Triệu Vũ Phi lo lắng vạn phần, cầu khẩn Tàn linh Tử Thánh.

- Vị Tử Vong Đại Đế thần bí cổ xưa đó. Trừ phi là chủ nhân thời kỳ đỉnh phong ra tay, có lẽ còn có thể áp chế được. Nhưng với ý chí tàn linh đã sắp tán loạn của ta hiện nay, cho dù dốc hết toàn lực, cũng chỉ có ba bốn thành nắm chắc có thể ngăn cản được. Nhưng nếu làm vậy, ta cũng sẽ triệt để tiêu vong.

Tàn linh Tử Thánh cay đắng lắc đầu.

Một khi nàng triệt để tiêu vong, Di tích Tử Thánh này sẽ trở thành không gian vô chủ, dần dần tán loạn, xuất hiện lỗ thủng trùng trùng điệp điệp.

Đến lúc đó, ba đại Tông phái sẽ không hề cố kỵ nữa, bắt đầu tiến công chính diện quy mô lớn, lúc đó Triệu Phong và Triệu Vũ Phi trong Di tích Tử Thánh, vẫn khó thoát khỏi cái chết.

Cho nên.

Tàn linh Tử Thánh không thể ra tay được.

- Triệu Phong ca…

Triệu Vũ Phi lộ vẻ không đành lòng, nước mắt doanh tròng, nhưng nghĩ đến đủ loại kỳ tích của Triệu Phong trước kia, nàng lại ký thác một tia kỳ vọng xa vời.

Cùng lúc đó.

Triệu Phong đã lâm vào tình cảnh nguy cơ tử vong.

Linh hồn ý thức của hắn, đã không thể khống chế, bắt đầu thoát ly thể xác.

- Không, tuyệt không có khả năng…

Trong lòng Triệu Phong gào thét giãy dụa, thậm chí thúc dục Đồng lực tâm hồn bình sinh để chống cự.

Thế nhưng.

Tâm hồn và ý thức vẫn không tự chủ được, bị kéo ra ngoài thân thể.

Nếu như tu vi đạt tới Hư Thần Cảnh, liền có thể nhìn thấy một linh thể, có hình dáng tương tự Triệu Phong, pha lẫn một ít khí tức màu tím xanh, đang dần dần bi kéo ra khỏi thân thể.

Một khi linh hồn bị kéo ra, sẽ bị cướp đi toàn bộ sih cơ.

Triệu Phong giãy dụa, không tạo nên bao nhiêu tác dụng.

Ý thức tâm hồn của hắn, có một nửa đã thoát ly thể xác.

Bỗng nhiên.

Thịch thịch thịch thịch…

Mắt trái của Triệu Phong cấp tốc nhảy lên, dường như đang thừa nhận luồng lực lượng vô hình nào đó lôi kéo.

Linh hồn ý thức đang bị kéo ra, đột nhiên dừng lại.

Ý chí Tử Vong, dường như gặp phải lực cản.

Nếu như nhìn kỹ, sẽ phát hiện mắt trái của Triệu Phong, thoáng lồi ra ngoài so với trước kia một chút.

Luồng lực lượng ý chí tử vong này, không những lôi kéo tâm hồn ý thức của Triệu Phong, mà còn lôi kéo cả Thần Linh Nhãn.

- Thì ra là thế.

Triệu Phong trong khoảnh khắc rơi vào vực sâu tuyệt vọng, chợt bắt được một sợi “dây thừng”.

Mà sợi dây thừng này, chính là Thần Linh Nhãn.

Nhiều năm qua, Thần Linh Nhãn và tâm hồn ý thức của Triệu Phong đã dung hòa làm một thể, vô cùng phù hợp với cỗ thân thể này.

Nói cách khác.

Tử Vong Chi Mâu muốn kéo linh hồn của Triệu Phong ra khỏi thân

thể, vậy thì cũng phải kéo “Thần Linh Nhãn” ra.

Thế nhưng, Thần Linh Nhãn vốn bắt nguồn từ Thái Cổ, sao có thể bị tùy ý cướp đoạt như vậy.

Thịch thịch thịch thịch…

Khí tức cường đại đang ngủ say của Thần Linh Nhãn, dường như thức tỉnh, phát ra một luồng khí tức nguyên thủy Thái Cổ, ngạo thị Man Hoang.

Bỗng nhiên.

Triệu Phong cảm giác bản thân dường như hóa thân thành một Cự Thần to lớn vô cùng của thời đại Thái Cổ, nhất cử nhất động, nhất tư nhất niệm, đều rung chuyển Càn Khôn Nhật Nguyệt.

- Khí tức thời đại Thái Cổ…

Tàn linh Tử Thánh kinh hô một tiếng.

Trong khoảnh khắc này, nàng đột nhiên cảm giác Di tích Tử Thánh của mình cũng đang mơ hồ run rẩy.

Đối diện với luồng khí tức nguyên thủy Hoang Cổ kia, hết thảy lực lượng vật chất, đêu rung động bất an.

- Ồ?

“Tử Vong Chi Mâu” trong Tử vong lệnh bài, không khỏi khẽ hô một tiếng.

Ầm…

Ngay sau đó, Tử vong lệnh bài lập tức bị một luồng khí tức thần bí nguyên thủy Thái Cổ cắn trả.

Rắc rắc…

Bên trên Tử Vong Truy Sát Lệnh, xuất hiện một đạo vết rạn.

Tử Vong Chi Mâu ẩn chứa ý chí Tử Vong, đột nhiên hào quang ảm đạm quá nửa, lộ ra một tia kinh dị.

- Thần… Thần Mâu? Khí tức Thần Mâu?

Bên trong Tử vong lệnh bài, mơ hồ truyền đến một thanh âm, chỉ giới hạn tại phương diện linh hồn.

Thanh âm này, cường giả thuộc ba đại Tông phái ở ngoại giới, lai không thể nghe được.

- Chuyện gì xảy ra?

Ba đại Vương Giả tại ngoại giới, cũng không khỏi giật mình.

Khoảnh khắc trước khi “Tử Vong Chi Mâu” cướp đoạt linh hồn của Triệu Phong, đột nhiên gặp phải lực cản mạnh mẽ, thậm chí còn bị cắn trả.

Mà hết thảy những điều này, đều bắt nguồn từ mắt trái của Triệu Phong.

- Thần Mâu? Mắt trái của Triệu Phong là Thần Mâu?

Trong lòng Tàn linh Tử Thánh kinh hãi, khó có thể tin nổi.

Cho dù là “Tử Vong Đại Đế” thần bí cổ xưa, có được huyết mạch truyền thừa của “Tử Vong Chi Mâu”, cũng không thể xưng là “Thần Mâu”.

Tại vũ nội, Bát Đại Thần Mâu chính là thủy tổ của hết thảy huyết mạch đồng tử trong thiên địa.

Ví dụ như Luân Hồi Chi Mâu, Thời Không Chi Mâu, Tử Vong Chi Mâu,… Đây đều là một vài huyết mạch hậu duệ nhỏ nhoi trên thế gian, như Tử Vong Đại Đế chẳng hạn.

Nhưng có thể được gọi là “Thần Mâu”, đều là tồn tại duy nhất trên thế gian.

Trước mắt.

Tại vũ nội thiên địa, chỉ có Bát Đại Thần Mâu là duy nhất độc tôn ra, thì chỉ có một vài hậu duệ huyết mạch Thần Mâu.

- Thế nhưng, huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, lại không phải là bất kỳ loại nào trong Bát Đại Thần Mâu.

Tàn linh Tử Thánh lắc đầu thật mạnh.

Tuy nhiên.

Những lời này, đều xuất ra từ hậu duệ truyền thừa “Tử Vong Thần Mâu”, là thanh âm của “Tử Vong Đại Đế”.

Thân là truyền nhân hậu duệ của Bát Đại Thần Mâu, Tử Vong Đại Đế có cảm ứng vô cùng mãnh liệt đối với khí tức Thần Mâu.

- Không phải là bất kỳ loại nào trong Bát Đại Thần Mâu, chẳng lẽ đây là loại Thần Mâu thứ chín mới thức tỉnh?

Hào quang trên Tử vong lệnh bài, dần trở nên ảm đạm.

Đôi "Tử Vong Chi Mâu" tĩnh mịch đen kịt, lập lòe bất định, nhìn chằm chằm vào Triệu Phong, không khỏi trầm tư.

Phốc phốc…

Dưới sự cắn trả của khí tức bổn nguyên Thái Cổ phát ra từ Thần Linh Nhãn, Tử vong lệnh bài nhanh chóng ảm đạm, cuối cùng "rắc rắc" một tiếng, hóa thành bột phấn.

- Ý chí tử vong đuổi giết, kéo dài vô tận, cho đến một ngày nào đó…

Trong khoảnh khắc Tử vong lệnh bài nát bấy, một thanh âm lạnh lẽo xuyên thấu linh hồn, quanh quẩn trong đầu Triệu Phong.

Bịch…

Khô Lâu đường chủ ở bên cạnh, đặt mông ngồi xuống đất.

Mà Triệu Phong vẫn đứng lặng tại chỗ, không nhúc nhích, Thần Linh Nhãn co rút bất định, đám khí tức bổn nguyên Thái Cổ vẫn còn đang thức tỉnh, chưa tiêu tan.

Chương 559: Mộng Cảnh Thái Cổ

Tại ngoại giới, trên đỉnh sơn phong kình thiên.

Phần đông thân ảnh thuộc ba đại Tông phái, đều đứng lặng im thật lâu, trong lòng khó có thể bình tĩnh lại.

Khoảnh khắc cuối cùng, ý chí tử vong của “Tử Vong Truy Sát Lệnh”, lại không cướp đi linh hồn của Triệu Phong.

- Huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, rốt cuộc có lai lịch gì, không ngờ có thể đối kháng với Tử Vong Chi Mâu.

Cường giả thuộc ba đại Tông phái đều kinh ngạc khó hiểu.

Từ số lần giao phong liên tục với Triệu Phong, mọi người chợt phát hiện, tiềm lực nội tình của thiếu niên này, dường như là vô cùng vô tận.

Nhất là mắt trái thần bí, nó chính là một câu đố lớn mà cho đến nay vẫn không có cách nào phá giải.

Mọi người lại lần nữa hoài nghi, huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, phải chăng cũng không phải là hậu duệ của loại Mâu Thần nào?

Ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh, đều có chút khó hiểu.

Bởi vì lúc trước, Ngân Không Tông Sư đã từng kết luận rằng, huyết

mạch đồng tử của Triệu Phong, không phải là bất kỳ loại nào trong truyền thừa Bát Đại Thần Mâu.

- Huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, có lẽ là một loại biến dị của truyền thừa Mâu Thần nào đó, nếu không thì cũng không thể chống lại ý chí Đồng lực vượt thời không của “Tử Vong Chi Mâu”.

- Còn một khả năng nữa, đó là nếu như huyết mạch truyền thừa của Triệu Phong, có quan hệ với Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, như vậy thì việc đối kháng với hậu duệ như truyền thừa Tử Vong Chi Mâu, cũng không phải là chuyện lạ. Dù sao thì lực lượng của Tử Vong Chi Mâu cũng vượt qua thời không mà đến, hoàn toàn khác biệt một trời một vực với bản thể chính thức.

Ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh, lén thảo luận.

Chỉ là một tiểu bối Chân Chủ Cấp, có thể ngăn cản được ý chí Đồng lực vượt qua thời không của “Tử Vong Đại Đế”, quả thực là chuyện kinh thế hãi tục.

Ngay cả Vương Giả Hư Thần Cảnh bình thường, cũng không bảo đảm có thể ngăn cản được sự truy sát của “Tử Vong Truy Sát Lệnh”.

Ô...ô...ô...n...g!

Đột nhiên, “hình ảnh ảo ảnh” trên đỉnh sơn phong kình thiên, dần trở nên ảm đạm, hiện ra xu thế không ổn định.

Hình ảnh Di tích Tử Thánh hiện ra trong ảo ảnh, đã không còn nhìn thấy rõ ràng nữa.

- Xảy ra chuyện gì?

Trên sân lập tức rối loạn, mọi người nhìn về phía những Trận Pháp Sư đang bày trận.

- Bởi vì một vài nguyên nhân dị thường, cho nên kết nối giữa Không Liệt Trận và Di tích Tử Thánh đã sắp bị gián đoạn. Hơn nữa, lỗ thủng của Di tích Tử Thánh đã gần như hoàn thiện rồi…

Một vị Trận Pháp Đại Sư giải thích.

Một lát sau…

Hình ảnh ảo ảnh trên đỉnh sơn phong kình thiên, đã trở nên đen kịt không còn nhìn thấy gì.

Mọi người đều thở dài một tiếng.

Kể từ lúc này, ba đại Tông phái sẽ không biết được tình huống trong Di tích Tử Thánh nữa, xác suất xâm nhập vào không gian di tích, cũng bị giảm đến mức thấp nhất.

- Ha ha…

Một vài lão giả Đan Nguyên Cảnh cười nói:

- Cho dù tạm thời chúng ta không thể giành được Di tích Tử Thánh. Nhưng có thể một điều có thể khẳng định, đó là Triệu Phong kia, chắc chắn phải chết không thể hoài nghi.

Triệu Phong, chắc chắn phải chết không thể hoài nghi?

Mọi người nghe thấy lời này, tâm thần đều chấn động.

Một vài người vẫn còn có chút khó hiểu, nhưng ba đại Vương Giả

Hư Thần Cảnh thì lại gật đầu đồng ý.

- Theo truyền thuyết, nếu như “Tử vong lệnh bài” không giết chết mục tiêu, chủ nhân “Tử Vong Đại Đế” của nó, sẽ tự mình ra tay. Vài ngàn năm trước, thậm chí có một vị Đại Đế còn bị Tử Vong Đại Đế đuổi giết đến chết.

Thánh Nguyệt Tiên Cô khẽ mỉm cười.

Dưới tình huống bình thường.

Tử vong lệnh bài có thể diệt sát tuyệt đại đa số cường giả trên thế gian, ngay cả một vài Vương Giả Hư Thần Cảnh, cũng đều không thể may mắn thoát khỏi.

Đương nhiên.

Vạn nhất “Tử vong lệnh bài” không giết chết mục tiêu, ý chí tử vong vẫn sẽ tiếp tục.

Cho đến nay, còn chưa nghe qua có người nào có thể may mắn sống sót dưới sự truy sát của Tử Vong Đại Đế.

- Đúng vậy, dù sao cũng là nhân vật cấp bậc Đại Đế, còn có “Tử Vong Chi Mâu”, ba đại Tông phái chúng ta, trước mắt cũng không có một vị Đại Đế Hư Thần Cảnh nào.

Hai đại Vương Giả khác, cũng đều ngoài mặt đồng ý.

Đại Đế Hư Thần Cảnh, sức mạnh to lớn thần thông, vượt xa Vương Giả bình thường.

Sở dĩ Ngân Không Tông Sư có thể có được một khối “Tử Vong Truy

Sát Lệnh”, đó là do tổ phụ của hắn đã từng trợ giúp Tử Vong Đại Đế, khiến đối phương thiếu nợ một cái nhân tình.

- Đương nhiên, Tử Vong Đại Đế ở tại “Linh Vực Thánh Địa”, thống ngự cả một địa vực, mà Quần Đảo vực Thiên Lô chúng ta lại cách “Linh Vực Thánh Địa” một khoảng vô cùng xa xôi.

- Xem ra, Triệu Phong kia vẫn còn có thể sống một thời gian ngắn nữa.

Trên đỉnh sơn phong kình thiên, truyền đến một vài âm thanh thở dài, thân ảnh càng ngày càng ít.

Di tích Tử Thánh, hạp cốc thần bí.

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, mái tóc lam tung bay, bên trong mắt trái vẫn còn sót lại một tia khí tức bổn nguyên của thời đại Thái Cổ, khiến Thần Ma tránh lui.

- Ồ… Điểm kết nối giữa ba đại Tông phái và Di tích Tử Thánh, đều bị phá hỏng. Chẳng lẽ đây là kết quả do Mâu Thần của Triệu Phong và Tử Vong Chi Mâu va chạm mà sinh ra sao?

Tàn linh Tử Thánh có chút kinh hỉ ngoài dự liệu.

Từ lúc này trở đi, ba đại Tông phái muốn xâm nhập Di tích Tử Thánh lần nữa, sẽ trở nên vô cùng khó khăn.

Đồng thời.

Tàn linh Tử Thánh và Khô Lâu đường chủ đều phát hiện biến ảo dị thường trên người Triệu Phong.

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, hai mắt đóng chặt, hồi lâu vẫn không cử động.

Sâu trong mắt trái của hắn, có một tia khí tức bổn nguyên của thời đại Thái Cổ, khiến cho toàn bộ không gian di tích, đều mơ hồ run rẩy bất an.

Trong không gian của mắt trái.

Hồ nước Đồng lực thâm thúy như biển sâu, trải qua kích thích vừa rồi, đã mở rộng đến phương viên hai mươi lăm, hai mươi sáu trượng.

Bởi vì lúc trước Đồng lực đã tiêu hao rất lớn, cho nên mặc dù phạm vi hồ nước Đồng lực đã mở rộng, nhưng dòng chảy Đồng lực thì chỉ còn lại một tầng rất cạn.

Trong hồ nước Đồng lực, vòng xoáy thần bí kia, chỉ còn lại một vài biến hóa.

Ục ục…

Một tia khí tức Thái Cổ nhỏ bé, bắt đầu thẩm thấu ra từ bên trong vòng nước xoáy thần bí kia.

Vòng nước xoáy vô hình vô chất, nhưng lại thật sự tồn tại.

Triệu Phong cẩn thận tỉ mỉ, đem một tia ý thức tinh thần, rót vào trong vòng nước xoáy.

Vụt…

Ý thức của Triệu Phong, bỗng nhiên tràn ngập một màu đen.

Khoảng khắc tiếp theo, toàn thân hắn, tiến vào một loại trạng thái cảnh tượng mộng ảo.

Trong mộng cảnh.

Triệu Phong đứng trên một vùng đất hoang vu từ cổ chí kim, toàn bộ khí tức ở đây, đều hết sức nguyên thủy.

Chỉ đứng tại chỗ, Triệu Phong cũng cảm nhận được luồng áp lực to lớn vô biên, thân thể và linh hồn đều thừa nhận trọng lực không thể nghĩ bàn.

Đương nhiên.

“Nguyên khí thiên địa” tại không gian hiện thực, còn xa mới có thể sánh ngang với khí tức thiên địa ở đây.

Thậm chí, mỗi một hạt bụi bặm trong không khí, dường như đều ẩn chứa uy năng vô cùng.

Một nhịp hô hấp… Hai nhịp hô hấp… Ba nhịp hô hấp…

Ọc…

Triệu Phong không kiên trì nổi nữa, lập tức phun ra một búng máu.

Đứng trong mảnh đại địa Thái Cổ này, không ngờ hắn lại không thể sinh tồn được trong vài nhịp hô hấp.

Hơn nữa, trực giác mách bảo với Triệu Phong rằng, một phần áp lực bài xích của mảnh đại địa này, đã bị Thần Linh Nhãn hóa giải và che chở một phần nhất định.

Bằng không, cho dù hắn có thực lực mạnh hơn gấp mười lần đi nữa, cũng sẽ trực tiếp bạo thể mà vong.

- Không duy trì được nữa…

Trước mắt Triệu Phong là một màu đen, mảnh đại địa trong mộng cảnh Thái Cổ lập tức biến mất.

Vụt…

Ý thức tâm thần của Triệu Phong, quay trở về không gian hiện thực, trên mặt có vài phần suy yếu.

Khóe miệng lưu lại một vết máu, vẫn còn chút ấm áp.

- Cái… Cái gì?

Triệu Phong hoảng sợ thất sắc, đưa tay chùi đi vết máu bên khóe miệng.

Chẳng lẽ mảnh đại địa trong mộng cảnh Thái Cổ vừa rồi, lại không phải là thế giới hư cấu?

- Mảnh đại địa bên trong mộng cảnh Thái Cổ vừa rồi, rốt cuộc là tồn tại như thế nào? Ta ở đó, ngay cả thời gian ba nhịp hô hấp, cũng không chống đỡ nổi.

Trong lòng Triệu Phong kinh hãi sâu sắc.

Nếu như mảnh đại địa Thái Cổ kia chính thức tồn tại, tuyệt đối là một không gian vô cùng cao đẳng.

Triệu Phong thậm chí hoài nghi, mảnh đại địa trong mộng cảnh Thái Cổ đó, phải chăng có chút liên hệ với Thái Cổ Man Hoang?

Trong thời gian ngắn.

Triệu Phong vẫn còn rất suy yếu, không dám tiến vào trong vòng nước xoáy thần bí kia nữa.

Vạn nhất mảnh đại địa Thái Cổ đó, là tồn tại thực sự, bên trong có một vài sinh linh cường hoành, muốn giết chết Triệu Phong, há chẳng phải chỉ cần duỗi một ngón tay ra là giải quyết xong hay sao?

Dù sao.

Triệu Phong bị thương trong mộng cảnh, lại vô cùng đồng bộ với không gian hiện thực.

Đối với mảnh đại địa trong mộng cảnh Thái Cổ, Triệu Phong liền đặt tên là “Mộng cảnh Thái Cổ”.

Mộng cảnh Thái Cổ, chính là “tồn tại mới” xuất hiện trong không gian Thần Linh Nhãn, khi chịu phải áp bách của Tử Vong Chi Mâu.

- Đợi sau này rảnh rỗi, lại thăm dò “Mộng cảnh Thái Cổ”.

Triệu Phong thu liễm tâm thần.

Việc cấp bách hiện nay, đó là Triệu Phong phải giải quyết một vài phiền toái trên người.

Tử vong lệnh bài cướ đoạt linh hồn của Triệu Phong thất bại, chưa hoàn thành sứ mệnh thì không chịu “từ bỏ ý đồ”.

Mỗi khi Triệu Phong nhắm mắt tĩnh tâm, đều có thể mơ hồ cảm nhận được trong linh hồn có một luồng khí tức ý chí Đồng lực vô hình vô chất của “Tử Vong Chi Mâu”, bám chặt giống như Âm Hồn không tan.

Huyết mạch Đồng lực và linh hồn của Triệu Phong dung hợp lại.

Chỉ cần hắn thúc dục huyết mạch Đồng lực, sẽ khiến chí chí Đồng lực của “Tử Vong Chi Mâu” phát ra càng mãnh liệt.

Với cấp độ của hắn, căn bản không thể so sánh với “Tử Vong Đại Đế”.

Giữa hai người, một người là Chân Chủ Cấp, một người là Đại Đế Hư Thần Cảnh, căn bản cách biệt một trời một vực, không thể đánh đồng.

Trên Chân Linh Tam Cảnh Thiên, có Đan Nguyên Cảnh.

Đan Nguyên Cảnh chia làm Tiểu Đan Nguyên và Đại Đan Nguyên.

Trên Đan Nguyên Cảnh, còn có Hư Thần Cảnh.

Hư Thần Cảnh cũng chia làm Vương Giả và Đại Đế.

Bởi vậy có thể thấy được.

Triệu Phong và Tử Vong Đại Đế chênh lệch bao nhiêu cấp độ.

- Triệu Phong, tốt nhất ngươi không nên tự ý thúc dục huyết mạch Đồng lực. Mỗi lần ngươi thúc dục huyết mạch Đồng lực, đều sẽ tăng cường và kích phát năng lực cảm ứng của Tử Vong Đại Đế.

Tàn linh Tử Thánh nhắc nhở.

Trong lòng Triệu Phong trầm xuống, thoáng cau mày.

Với cấp độ của hắn, còn lâu mới có thể rót khí tức ý chí vào trong linh hồn mình.

- Tử Thánh tiền bối, có phương pháp nào không?

Triệu Phong đành phải nhờ vả Tàn linh Tử Thánh giúp đỡ.

Dù sao thì chủ nhân của Tàn linh Tử Thánh, tại thời kỳ đỉnh phong, thậm chí còn là Huyền Quang Cảnh sâu không thể lường.

- Ta chỉ là một tia tàn hồn do ý chí tạo nên, không có được một phần vạn năng lực của chủ nhân tại thời kỳ đỉnh phong. Ta chỉ có thể xem thử, giúp ngươi phong ấn luồng khí tức ý chí tử vong này mà thôi.

Tàn linh Tử Thánh cười khổ mà nói.

Hiện nay, nàng cũng là đèn cạn dầu, khí tức tán loạn, nếu như có đủ năng lực, cũng không cần đến một ngoại viện như Triệu Phong.

Triệu Phong khoanh chân ngồi xuống, rất nhanh cảm nhận được một tia ý chí tàn linh hư vô mờ mịt, rót vào trong linh hồn của mình.

Hai ba nhịp hô hấp qua đi.

Tàn linh Tử Thánh khẽ rên lên một tiếng, ý chí tàn linh của nàng, bị lực lượng nào đó cắn trả, dội ngược ra ngoài.

- Triệu Phong, thật xin lỗi, ta không thể phong ấn được luồng khí tức ý chí này, ít nhất phải là Vương Giả Hư Thần Cảnh tinh thông Hồn

đạo ra tay thì mới được.

Tàn linh Tử Thánh có chút suy yếu, nói.

- Thực không còn biện pháp nào sao?

Trong lòng Triệu Phong lập tức trở nên nặng nề.

Dựa theo cách nói của Tàn linh Tử Thánh:

- Tử Vong Đại Đế căn cứ theo tia khí tức ý chí tử vong này, sớm muộn cũng sẽ đích thân tìm tới tận cửa.

Đối mặt với sự truy sát của Tử Vong Đại Đế, đến nay còn chưa nghe nói có người nào có thể may mắn sống sót.

- Ta còn có một loại bí pháp đặc thù, chỉ có thể giúp ngươi giảm bớt năng lực cảm ứng của ý chí tử vong kia.

Tàn linh Tử Thánh trầm tư giây lát.

Rất nhanh, một tia ý chí tàn linh mờ mịt hư vô, men theo tâm hồn của Triệu Phong, chậm rãi dâng lên.

Triệu Phong chỉ cảm thấy xung quanh tâm hồn của mình, xuất hiện một tia khí tức mờ mịt thần bí.

- Triệu Phong, đây là khả năng cực hạn của ta rồi, chỉ có thể giúp ngươi ngăn cách bảy thành khí tức ý chí tử vong.

Trong thanh âm của Tàn linh Tử Thánh, có chút mệt mỏi.

- Cảm tạ tiền bối.

Triệu Phong nhắm mắt lại, phát hiện nguy cơ đến từ Thần Linh Nhãn đã giãmuoongs.

Hắn lại thử thúc dục lực lượng huyết mạch, che kín Thần Linh Nhãn.

Thoáng chốc.

Mắt trái của Triệu Phong đã khôi phục màu đen ảm đạm.

- Ồ? Che kín huyết mạch đồng tử, hiệu quả ngăn cách đạt tới hơn chín thành.

Triệu Phong có chút kinh hỉ.

Đương nhiên.

Giờ khắc này, Triệu Phong đã có thể xác định một điều, đó là mình không thể ở lại Di tích Tử Thánh này được nữa.

Chương 560: Biệt Ly

Cùng ngày hôm đó.

Triệu Phong đề nghị với Tàn linh Tử Thánh và Triệu Vũ Phi, bản thân phải rời khỏi không gian di tích.

Tại tầng thứ ba của Tử Thánh bảo điện.

Tàn linh Tử Thánh thở dài sâu kín, đầy vẻ tiếc hận, nhưng cũng không cảm thấy ngoài dự liệu, cũng không thể giữ lại.

Quả thực.

Triệu Phong không thể tiếp tục ở lại Di tích Tử Thánh được nữa.

Trên người hắn lưu lại ý chí tử vong của “Tử Vong Đại Đế”, hắn ở đâu, sẽ đem đến tai họa tử vong cho nơi đó.

Nếu như Triệu Phong ở lại không gian di tích, không những không thể thủ hộ được, ngược lại còn đem đến nguy cơ càng lớn hơn.

Ba đại Tông phái ở ngoại giới, đã mang đến cho Di tích Tử Thánh áp lực rất lớn, nếu như lại thêm một vị Đại Đế đỉnh cấp, hậu quả thiết tưởng không thể chịu nổi.

Cục diện đó, Triệu Phong tự nhiên không muốn chứng kiến.

- Triệu Phong, nếu như huyết mạch đồng tử của ngươi thật sự là một trong các loại Mâu Thần. Như vậy cũng có tính đặc trưng duy nhất

như Bát Đại Thần Mâu.

Tàn linh Tử Thánh trầm ngâm nói.

- Mâu Thần? Tính duy nhất?

Triệu Phong đột nhiên nhớ đến những lời mà Lục Vu Trí Giả đã từng bói toán cho mình.

Lục Vu Trí Giả đã phỏng đoán rằng, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, có hi vọng trưởng thành đến cấp bậc sáng ngang với Bát Đại Thần Mâu.

- Mỗi một loại Mâu Thần, đều là Tiên Thiên chi vật được thai nghén ra sau khi Thái Cổ tan vỡ. Mỗi một loại trong Bát Đại Thần Mâu, trong thiên địa chỉ có một, là thủy tổ của huyết mạch đồng tử. Những huyết mạch đồng tử cùng loại còn lại, cấp cao nhất cũng chỉ có một tia huyết mạch mong manh của Mâu Thần.

Tàn linh Tử Thánh giải thích.

- Như vậy chẳng phải là nói, chỉ cần “Tử Vong Thần Mâu” tồn tại, huyết mạch đồng tử có thuộc tính tử vong khác, liền không thể trở thành Mâu Thần?

Triệu Phong mơ hồ ý thức được điều gì đó.

Tàn linh Tử Thánh dường như đang nhắc nhở mình.

- Không sai, Bát Đại Thần Mâu có liên quan đến quy tắc bổn nguyên của thế gian, mỗi một loại Mâu Thần, đều chỉ có thể có một cái.

Tàn linh Tử Thánh gật đầu nói.

- Chẳng lẽ không có cách nào tu luyện thành một loại Mâu Thần?

Triệu Phong cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

- Không thể.

Tàn linh Tử Thánh lắc đầu nói:

- Huyết mạch đồng tử, cho dù tu luyện thế nào đi nữa, cũng không thể tu luyện thành một loại Mâu Thần.

Thoáng dừng lại một chút.

Tàn linh Tử Thánh ý vị thâm trường mà nói:

- Theo truyền thuyết, muốn có được Mâu Thần. Phương pháp duy nhất chính là giết chết một người có Mâu Thần Thủy Tổ, thay thế địa vị của hắn, hoặc là trực tiếp cướp đoạt Mâu Thần.

Cướp đoạt Mâu Thần?

Trong lòng Triệu Phong chấn động, hoàn toàn minh bạch ý tứ của Tàn linh Tử Thánh.

Nói cách khác.

Tử Vong Đại Đế chỉ cần cướp đoạt Mâu Thần của Triệu Phong, liền có thể trở thành Mâu Thần Thủy Tổ một phương.

- Còn phải nhắc nhở ngươi một chút. Trên người ngươi có khí tức ý chí tử vong, cho dù đã ngăn cách hơn chín thành, nhưng với năng lực của Tử Vong Đại Đế, vẫn có thể cảm ứng được phương vị và

phạm vi đại khái của ngươi, chẳng qua là không thể cảm ứng được chính xác mà thôi.

Tàn linh Tử Thánh nghiêm túc nói.

- Vãn bối đã hiểu.

Mặc dù khí tức ý chí tử vong trong người Triệu Phong đã bị ngăn cách hơn chín thành, nhưng một tia cảm giác nguy cơ vẫn chưa chính thức tiêu tán.

Bởi vì, Triệu Phong chỉ có thể suy yếu năng lực cảm ứng của Tử Vong Đại Đế, không thể triệt để ngăn cách nó.

- Triệu Phong, ngươi còn một thời gian nữa để chuẩn bị, tài nguyên trong Di tích Tử Thánh, ngươi có thể tùy ý lấy đi một ít. Mà Tử Vong Đại Đế cũng không thể trong thời gian ngắn truy đuổi đến nơi này, hắn cách nơi này vô cùng xa xôi, so với Thanh Hoa Vực, còn không biết xa gấp bao nhiêu lần.

Tàn linh Tử Thánh cười nói.

- Đa tạ tiền bối.

Trong lòng Triệu Phong có chút cảm kích.

Hai lần tiến vào Di tích Tử Thánh, hắn đều nhận được rất nhiều tài nguyên và trợ giúp.

Ba ngày sau…

Tinh khí thần, thậm chí tâm hồn Đồng lực của Triệu Phong, đều khôi phục đến trạng thái đỉnh phong.

Tiếp theo.

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ bắt đầu thu hoạch một số trân tài trong không gian di tích.

Đương nhiên, phần lớn tài liệu này, đều nhằm hoàn thành “kế hoạch Bách Thi”.

- Từ nay trở đi, ta không thể đơn giản sử dụng huyết mạch đồng tử, nếu không sẽ tăng cường năng lực cảm ứng của Tử Vong Đại Đế. “Quỷ Thi Trớ Chú đại trận” này, chính là một trong những bộ phận trọng yếu liên quan đến thực lực của ta.

Triệu Phong vô cùng coi trọng kế hoạch Bách Thi này.

Nửa tháng sau.

Hết thảy đều đã chuẩn bị thỏa đáng.

Trong Cổ Thiết Giới Chỉ của Triệu Phong, để một đống tài liệu chồng chất như núi, một số là chuẩn bị cho kế hoạch Bách Thi, còn lại đều là những tài liệu quý hiếm khó gặp, là những loại tài liệu mà tương lai có thể dùng đến.

Mà trong thời gian này…

Khô Lâu đường chủ đã thành công luyện chế ra một vài bộ quỷ thi trớ chú.

Hiện nay.

Kế hoạch Bách Thi đã hoàn thành được 60%.

Khô Lâu đường chủ cơ bản đã khôi phục trạng thái tới thời kỳ đỉnh phong, nên tốc độ luyện chế quỷ thi cũng nhanh hơn.

Chẳng qua.

Triệu Phong vẫn phải đề cao quy mô kế hoạch Bách Thi này.

Mỗi một bộ Quỷ thi bên trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, đều phải tăng cường đến Chân Chủ Cấp đỉnh phong.

Hai bộ Ám Ngân Độc Thi, sau một thời gian tiêu hao rất nhiều tài liệu trân quý đỉnh cấp, thực lực đã tiếp cận Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

Mục tiêu của Triệu Phong, chính là khiến cho hai bộ Ám Ngân Độc Thi này tăng cường tới cấp bậc Tôn Giả.

- Dự trữ đủ tài liệu, mục tiêu đã gần hơn một bước.

Rốt cuộc, vào một ngày nọ, Triệu Phong cuối cũng từ trong nghỉ ngơi hồi phục mà xuất quan.

Tại tầng thứ ba của Tử Thánh bảo điện.

Triệu Phong lại lần nữa gặp được Tàn linh Tử Thánh và Triệu Vũ Phi.

- Tử Thánh tiền bối, hết thảy đều đã chuẩn bị sẵn sàng, ta muốn rời đi.

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Trong đôi mắt trong suốt của Triệu Vũ Phi có chút hơi nước mông

lung, lưu luyến không rời.

Lúc Triệu Phong ở trong không gian di tích làm “Quản gia”, mỗi một ngày đối với nàng mà nói, đều là quãng thời gian mỹ mãn phong phú, trong lòng rất an tâm.

- Triệu Phong, ngươi muốn đi đâu?

Tàn linh Tử Thánh hỏi.

Triệu Phong lâm vào suy tư trong giây lát.

Trong lòng hắn, rốt cuộc đã có đáp án.

Đầu tiên.

Đại lục Thanh Hoa thì nhất định không thể trở về. Ít nhất là trước khi thoát khỏi nguy cơ, hắn không thể trở về nơi đó.

Còn nữa.

Trong lòng hắn vẫn còn một tâm kết, đó chính là vị hôn thê “Liễu Cầm Hâm”.

Trong ký ức của hắn, thiếu nữ thanh nhã điềm tĩnh kia giống như một tiên tử trong bức họa, mỗi một cái nhíu mày hay là nụ cười của nàng, đều hiển hiện trong đầu hắn.

- Xin hỏi Tử Thánh tiền bối, phải chăng có một truyền thừa gọi là “Thiên Thánh Cầm truyền thừa”?

Triệu Phong mở miệng hỏi.

Thiên Thánh Cầm truyền thừa?

Tàn linh Tử Thánh nghĩ một hồi, sau đó nói:

- Trong ấn tượng của ta, tại Thương Hải Tây Nam bộ, nằm trong phạm vi quản hạt của “Phù Mộng Thánh Địa”, có một Tông phái Nhị Tinh đỉnh phong tên là “Thiên Thánh Cầm Cung”, Tông phái này truyền thừa đã lâu, có tính đặc thù rất lớn.

Thiên Thánh Cầm Cung? Tính đặc thù rất lớn?

Triệu Phong nghe vậy, trong mắt không khỏi lộ ra một tia vui mừng.

Chủ nhân của Tàn linh Tử Thánh khi còn sống, không hổ là đại năng cái thế uy chấn vạn Tông vũ nội, kiến thức vô cùng rộng rãi.

Triệu Phong có một loại trực giác rằng, Thiên Thánh Cầm Cung kia và Thiên Thánh Cầm truyền thừa, quá nửa có một tia liên hệ sâu xa.

- Chẳng qua, đó là ký ức của vạn năm trước, tình huống hiện nay thì không có biện pháp đánh giá.

Tàn linh Tử Thánh bổ sung.

- Tiền bối, có thể truyền tống đến khu vực gần Thiên Thánh Cầm Cung một chút hay không?

Triệu Phong khẩn cầu.

Hắn rời khỏi Di tích Tử Thánh, một là chạy trốn, hai là muốn thuận tiện đi ra thế giới Ngoại Vực, xác định nơi hạ lạc của Liễu Cầm Hâm.

- Thiên Thánh Cầm Cung cách nơi này quá xa xôi, ta chỉ có thể tận

lực đưa ngươi đi một đoạn mà thôi.

Tàn linh Tử Thánh khổ sở nói.

Một hai ngày tiếp theo…

Tàn linh Tử Thánh bắt đầu chuẩn bị truyền tống, cần phải dùng đến những tinh thạch tài nguyên trong Di tích Tử Thánh, để giảm bớt sự tiêu hao của bản thân.

Hai ngày sau…

Tại phương diện chuẩn bị truyền tống, đã chuẩn bị sẵn sàng.

- Triệu Phong, ý chí tàn linh của ta, càng ngày càng mong manh, chỉ có thể miễn cưỡng đưa ngươi đến biên cảnh của “Quần Đảo vực Thiên Lô” mà thôi.

Tàn linh Tử Thánh có chút áy náy mà nói.

Triệu Phong cũng không cảm thấy ngoài dự liệu.

Lần trước truyền tống, Tàn linh Tử Thánh còn có thể đưa hắn đến Thanh Hoa Vực trong “Quần Đảo vực Cổ Thanh” láng giềng.

Còn truyền tống lần này.

Đã là chuyện mấy năm sau, ý chí của Tàn linh Tử Thánh cũng tiêu hao nhiều, thậm chí không có cách nào đưa Triệu Phong ra khỏi “Quần Đảo vực Thiên Lô” được.

- Làm phiền tiền bối rồi.

Dù vậy, Triệu Phong vẫn cảm thấy thỏa mãn.

Trước khi chia tay…

- Triệu Phong ca, huynh đi tìm Thiên Thánh Cầm truyền thừa kia là vì chuyện gì? Khi nào có thể trở về?

Khóe mắt Triệu Vũ Phi phiếm hồng, lưu luyến không rời.

Triệu Phong cũng không giấu diếm, đem chuyện của “Liễu Cầm Hâm”, kể lại đại khái một phen.

- Liễu Cầm Hâm? Huynh tìm… Vị hôn thê?

Triệu Vũ Phi đột nhiên ngây ra, nhất thời cảm thấy như đang nằm mộng, không khác gì vừa đón nhận một tin dữ nào đó.

Ô...ô...ô...n...g!

Một đại môn Tử Tinh mộng ảo, hiển hiện trong tầng thứ ba của bảo điện.

- Sau này gặp lại.

Triệu Phong bước vào cánh cửa ánh sáng Tử Tinh.

Trước khi rời đi, Triệu Phong chợt phát hiện Triệu Vũ Phi vẫn ngây người tại chỗ, dáng vẻ đau đớn thảm thiết, vô cùng dị thường.

Một màn này, khiến tâm linh của hắn run lên, có cảm giác thương tiếc không đành lòng, rất khó nói nên lời.

Nhưng trong khoảnh khắc bước vào đại môn Tử Tinh, Triệu Phong

đã biến mất.

- Vũ Phi… Vũ Phi…

Tàn linh Tử Thánh gấp giọng hô lên.

Tại tầng thứ ba của bảo điện, Triệu Vũ Phi giống như thất hồn lạc phách, đứng lặng hồi lâu, nước mắt óng ánh, cuối cùng cũng xẹt qua gò má tuyệt mỹ tái nhợt của nàng.

- Vì… Vì sao?

Thanh âm của Triệu Vũ Phi có chút run rẩy, đau xót thảm thiết.

Bàn tay trắng nõn của nàng đặt lên ngực, thân thể mềm mại lung lay không ngừng, một các giác lạc lõng, đau đớn không tên, chẳng biết từ đâu ập đến.

Cho dù không phải là tê tâm liệt phế, nhưng lại kéo dài mãi không dứt, giống như nước mưa chảy qua đá xanh, trải qua xuân thu tuế nguyệt, sẽ lắng đọng vết tích của năm tháng.

Hồi ức quay trở lại.

Hiện nay, Triệu Phong và Triệu Vũ Phi đã rời khỏi Triệu tộc ở thành Vũ Dương đã hơn sáu bảy năm.

- Vũ Phi, từ những gì đã chứng kiến và được biết. Theo ta phán đoán, vị hôn thê Cầm Hâm của Triệu Vũ Phi, đến 99% là đã táng thân trong truyền thừa rồi.

Tàn linh Tử Thánh khuyên nhủ.

Tiếng khóc của Triệu Vũ Phi chợt thoáng dừng lại.

Cẩn thận nghĩ lại, dựa theo lẽ thường, Liễu Cầm Hâm mất tích một thời gian dài không thấy tăm hơi, quá nửa là đã gặp phải chuyện bất hạnh rồi.

Ngay cả Lục Vu Trí Giả xem bói, cũng đã từng nói là lành ít dữ nhiều.

- Triệu Phong tìm kiếm Liễu Cầm Hâm, quá nửa là vì muốn tận thiên mệnh, không muốn lưu lại khúc mắc áy náy. Ngươi và hắn đều là thanh mai trúc mã, tình nghĩ thâm sâu, chẳng qua vẫn chưa đột phá một tầng rào cản mà thôi, Liễu Cầm Hâm kia không thể so sánh với ngươi được.

Tàn linh Tử Thánh mỉm cười, tiếp tục an ủi.

Nước mắt lưu lại trên gò má của Triệu Vũ Phi, vài phần đau xót ai oán, cũng thoáng ngưng lại.

- Nếu như Liễu Cầm Hâm đã chết thì thật là tốt biết bao…

Trong lòng Triệu Vũ Phi, chợt nảy sinh một ý niệm mà khiến cho chính bản thân mình cũng cảm thấy hổ thẹn.

Cùng lúc đó…

Tại biên giới Quần Đảo vực Thiên Lô.

Đập vào mắt chính là không gian mênh mông bao la,bị vụ hải mờ mịt tối tăm tràn ngập, vô cùng thần bí trống trải.

- Nơi này chính là Hư Không Hải sao?

Triệu Phong dõi mắt nhìn ra xa, nhưng lại không thấy điểm cuối.

Hư Không Hải, chính là không gian bên ngoài Đảo vực, cấp độ và vật chất hoàn toàn khác biệt với lục địa.

Thân ở trong Hư Không Hải, Triệu Phong cảm thấy thân thể mình giống như không có trọng lượng, cho dù không tận lực phi hành thì thân thể cũng giống như lông vũ, trôi nổi trong hư không.

Trọng lực, không khí, lực cản,… Đều thấp hơn ở lục địa rất nhiều.

Triệu Phong cảm giác, nếu như mình phi hành ở nơi này, tốc độ sẽ gấp mười lần tại lục địa, thậm chí là gấp mấy chục lần.

- Mục đích chuyến đi của ta lần này, chính là một khối “Linh Vực Thánh Địa”, là nơi thống trị cả một địa Vực, vị trí là Thương Hải…

Trong đầu Triệu Phong chợt hiện lên tin tức và hình vẽ của một tấm bản đồ, do Tàn linh Tử Thánh cung cấp.

Nhưng đúng lúc này.

Tâm thần Triệu Phong bỗng nhiên máy động, bắt được một tia cảm ứng vừa quen thuộc vừa lạ lẫm, kèm theo đó là một trận cảm giác nguy cơ.

Hơn nữa.

Nguồn gốc của loại cảm ứng này, không đến từ Tử Vong Đại Đế, mà là từ một nhân tố khác.

Sắc mặt Triệu Phong bỗng nhiên biến đổi.

Lúc này hắn mới ý thức được một chuyện mà bản thân vẫn luôn không để tâm.

Chương 561: Hư Không Hải

Quần Đảo vực Thiên Lô, Tịnh Nguyệt Linh Tông.

Một tòa điện các nằm giữa hồ, được hào quang mơ hồ bao phủ, nữ tử mặc nguyệt bào đoan trang thánh khiết, đứng trong tầng ánh sáng, giống như một bức tượng Tinh Nguyệt Nữ Thần được điêu khắc từ bạch ngọc.

- Ngươi rốt cuộc cũng xuất hiện.

Hàng lông mày của Thánh Nguyệt Tiên Cô chợt nhướng lên, khóe miệng nhếch lên một tia cười nhạt tràn ngập lãnh ý.

Vụt…

Thánh Nguyệt Tiên Cô phất tay, trước người xuất hiện một đầu “Bò Cạp biến dị” màu sắc hỗn tạp, đôi mắt đỏ sậm băng lãnh, ngưng tụ chuyển động, khiến người khác cảm thấy một luồng hàn ý không tên.

Giờ phút này.

Hai con mắt của đầu Bò Cạp biến dị không ngừng chuyển động, bộ dạng có chút giãy dụa, sau đó lại chìm vào tĩnh lặng.

- Truyền lệnh xuống, Triệu Phong đang hiện thân tại khu vực cảnh nội của Quần Đảo vực Thiên Lô, vị trí đại khái ở biên cảnh phía nam, phụ cận Bát Hoang Sơn…

- Phụ cận Bát Hoang Sơn có cường giả nào tọa trấn? Lấy danh

nghĩa của Tịnh Nguyệt Linh Tông hiệu lệnh, tập trung tai nơi hạ lạc của Triệu Phong, treo giải thưởng truy nã…

Trong lòng bàn tay của Thánh Nguyệt Tiên Cô hiện lên một cái lệnh phù đặc chế.

Chấn động vô hình, phát ra từng vòng tròn lan tỏa trong thiên địa, liên tục truyền xuống phía dưới.

Thân là đại Tông phái cấp bậc Nhị Tinh rưỡi, Tịnh Nguyệt Linh Tông tại Quần Đảo vực Thiên Lô, có địa vị chủ đạo.

Không đến nửa canh giờ…

Từng đợt tin tức dao động, truyền đến ngoài cùng Đảo Vực của Tịnh Nguyệt Linh Tông.

Phải biết rằng.

Đảo Vực của Tịnh Nguyệt Linh Tông có diện tích còn lớn hơn Thanh Hoa Vực rất nhiều.

Mà số lượng Đảo Vực đạt tới quy mô này, trong khắp toàn bộ Quần Đảo vực Thiên Lô, cũng có đến mười mấy cái.

Địa vực rộng lớn như vậy, khoảng cách vô cùng xa xôi, cho dù là Vương Giả Hư Thần Cảnh như Thánh Nguyệt Tiên Cô, cũng không thể tự mình đi đuổi giết Triệu Phong được.

Vụt…

Đột nhiên, một tia tinh thần chấn động mơ hồ, từ trên người Bò Cạp biến dị lóe lên rồi biến mất.

- Tên Triệu Phong này, phản ứng thật nhanh, không ngờ lập tức đoạn đi quan hệ Huyết khế với Linh sủng.

Sắc mặt Thánh Nguyệt Tiên Cô thoáng trầm xuống.

Cùng lúc đó, tại một nơi xa xôi khác.

Trong Hư Không Hải.

- Không ngờ đã quên mất đầu Bò Cạp biến dị này.

Triệu Phong mở mắt ra, tâm thần thoáng rung động, không khỏi rên lên một tiếng.

Cưỡng ép xóa bỏ quan hệ khế ước với Bò Cạp huyết mạch biến dị, cũng khiến cho tâm thần Triệu Phong bị thương tổn.

Hoàn thành mọi chuyện, Triệu Phong thoáng an tâm hơn một chút.

Không có sự liên hệ tinh thần với Bò Cạp biến dị, ít nhất ba đại Tông phái sẽ không thể tùy thời tùy khắc cảm ứng được phương vị của hắn.

- Phải mau chóng rời khỏi Quần Đảo vực Thiên Lô này thôi.

Sắc mặt Triệu Phong trở nên ngưng trọng.

Trước khi xuất phát, Triệu Phong đã tìm hiểu sợ bộ đối với thế cục tại Ngoại Vực.

Ba đại thế lực mạnh nhất Quần Đảo vực Thiên Lô này, tự nhiên là Tịnh Nguyệt Linh Tông, Hắc Nhai Cung, Nguyệt Ma Điện, khống chế

mười mấy cái Đảo Vực có quy mô ngang với Thanh Hoa Vực.

Triệu Phong hiện đang đối địch với ba đại Tông phái, bây giờ xuất hiện tại khu vực này, há có thể sống yên ổn được?

Cũng may.

Tàn linh Tử Thánh đã truyền tống Triệu Phong đến khu vực biên giới của “Quần Đảo vực Thiên Lô”.

- Quần Đảo vực Thiên Lô… phụ cận Cổ Thụ Vực… Bát Hoang Sơn.

Trong đầu Triệu Phong, chợt hiện lên một tổ hợp tin tức và địa đồ.

Tin tức và bản đồ này, đều ghi chép vị trí địa lý trong phạm vi “Thương Hải”.

Thương Hải chính là một khối Hải vực vô biên khổng lồ trong Hư Không Hải.

Trong địa đồ, Quần Đảo vực Thiên Lô cách Quần Đảo vực Cổ Thanh, đến mấy trăm dặm ánh sáng.

Thanh Hoa Vực của Triệu Phong, chỉ là một thành viên nho nhỏ trong “Quần Đảo vực Cổ Thanh” mà thôi.

Bởi vậy có thể thấy được.

Khu vực Thương Hải này, rốt cuộc rộng lớn như thế nào.

Hơn nữa, ngoại trừ những Đảo vực san sát này ra, trong phạm vi của Thương Hải, còn có rất nhiều tiểu Đảo Vực đơn lẻ không có thông tin, hoặc là một số vị trí địa lý đặc thù.

Ví dụ như, Bát Hoang Sơn ở gần đây chẳng hạn.

- Bát Hoang Sơn, xuyên qua khu vực mấy trăm dặm, liền có thể đến Quần Đảo vực Thiên Lô.

Ánh sáng Phong Lôi bao bọc khắp toàn thân Triệu Phong.

Vụt…

Một đạo chùm tia sáng Phong Lôi tím xanh, lập tức vách phá Hư Không Hải mênh mông.

Hkh cũng không phải là hải dương bình thường.

- Thế giới này, phàm là không gian Ngoại Vực, đều có một biển sương mù, càng lên trên, sương mù càng mỏng manh, mờ nhạt, càng xuống dưới, sương mù lại càng dày đặc và nồng đậm hơn.

Trong quá trình Triệu Phong phi hành, tùy thời đều đề phòng quan sát.

Trong tầng sương mù ở Hư Không Hải, còn có một ít chủng tộc dị loại, sinh vật biển thiên kỳ bách quái, thậm chí là một số uy hiếp đến từ tự nhiên.

Tầng sương mù bên dưới, vô cùng đặc dính, sương mù hình thành giọt nước thực sự, là hải dương chính thức.

Mà trong hải dương, thì lại càng không thích hợp cho nhân loại sinh tồn.

Trên thực tế, Hư Không Hải mênh mông, chỉ có những Đảo Vực và

khu vực Thánh Địa “rải rác”, mới thích hợp cho nhân loại sinh tồn.

Sau khi Thái Cổ Man Hoang vỡ vụn, hàng tỉ vạn hạt bụi bặm rơi lả tả, tản mát khắp thiên địa.

Những hạt bụi đó, lại hình thành một đám sinh linh bình thường thích hợp sinh tồn tại nơi đó, và nơi đó được gọi là “Vực”.

Hư Không Hải, đối với nhân loại mà nói, là một loại Hoang Vực.

Chỉ có một số chủng tộc và Yêu thú, mới có thể sinh tồn tại nơi này.

Vụt…

Triệu Phong phi hành trong biển sương mù càng lúc càng nhanh, đã gấp mười lần so với ở Thanh Hoa Vực.

Trong Hư Không Hải, lực cản không khí và trọng lực đều rất nhỏ, thậm chí Cố Thể Cảnh hay Thoát Phàm Cảnh bình thường, cũng có thể nhẹ nhàng phi hành ở đây.

Thế nhưng, thành phần không khí tại đây rất mong manh, áp suất không khí cũng không tầm thường.

Tu vi thấp hơn Chân Linh Cảnh, bỗng nhiên tiến vào Hư Không Hải, có thể sẽ bạo thể mà vong, ít nhất là không thể sinh tồn trong thời gian dài.

- Nguyên khí thiên địa rất mỏng manh, nếu phi hành trong thời gian dài, có lẽ cần có nguyên tinh thạch chống đỡ.

Triệu Phong không khỏi cảm khái.

Ục ục ục…

Sau khi phi hành được mấy vạn dặm, mặt biển bên dưới tầng sương mù phía trước, chợt dâng lên một luồng nguyên khí nồng đậm.

- Dưới biển sâu, còn có một số khu vực có nguyên khí đặc biệt, chẳng qua, thường có một số chủng tộc dị loại hoặc là Yêu thú cường đại trú ngụ.

Triệu Phong lập tức đề phòng.

Trong lúc hắn phi hành, bình thường sẽ không tiếp cận quá gần hải dương.

Phốc phốc phốc…

Trong nước biển, bỗng dâng lên mấy đạo “hắc ảnh” cực lớn, dẫn động sương mù nhộn nhạo, khí tức yêu sát cường đại, vượt xa toàn bộ những Yêu thú mà Triệu Phong từng gặp tại Thanh Hoa Vực.

Tập trung nhìn lại, chỉ thấy đó là những con rắn nước đen như mực, mỗi con đều thô to bằng thùng nước, dài đến bảy tám trượng.

Rắn nước màu đen này có lực lớn vô cùng, vừa xông ra khỏi hải dương, liền có thể tự do phi hành trên không.

Bởi vì tại Hư Không Hải, trọng lực, không khí và lực cản đều nhỏ nhất, huống chi là những con rắn nước màu đen này, khí tức cường đại vô cùng, không phải sinh linh bình thường.

Rít rít…

Những con rắn nước màu đen này, dường như có khứu giác, cách

xa hơn mười dặm, vẫn xuyên qua Hư Không Hải, thế như sấm sét, phóng tới Triệu Phong.

- Những con rắn nước màu đen này, ít nhất đều có thực lực Chân Huyền Cấp a.

Triệu Phong cũng không nhượng bộ.

Hắn muốn thử xem thực lực của những sinh linh trong Hư Không Hải này là như thế nào.

Trước kia từng nghe Hồng Giáo chủ nói, muốn đi lại trong Hư Không Hải, hành tẩu thế giới Ngoại Vực, Chân Chủ Cấp là tiêu chuẩn thấp nhất.

Mà Chân Chủ Cấp bình thường, hành tẩu tại Ngoại Vực sẽ gặp phải nguy hiểm rất lớn, thậm chí khó mà sinh tồn được.

Đạt tới Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, nguy hiểm sẽ giảm xuống một phần. Đạt tới Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, mới có thể yên tâm du hành trong thế giới Ngoại Vực.

Hồng Giáo chủ từng đề nghị với Triệu Phong rằng, trước khi tu vi đạt tới Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, đừng vội tiến vào thế giới Ngoại Vực.

Nhưng Triệu Phong bây giờ, thậm chí còn chưa có được tu vi Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

- Diệt!

Triệu Phong nhẹ nhàng khoát tay, vài đạo quang nhận Phong Lôi màu xanh đậm, phá không mà đi.

Phốc phốc phốc…

Thân thể những con rắn nước màu đen kia, lập tức đứt đoạn, huyết quang bắn tung tóe, thi thể rơi xuống hải dương.

- Thực lực không đạt tới cấp độ Tôn Giả, không có khả năng uy hiếp được ta.

Triệu Phong mỉm cười.

Ục ục ục…

Đột nhiên, trong phương viên mấy trăm dặm, nước biển bắt đầu cuồn cuộn, tạo thành sóng lớn mãnh liệt.

Ồ?

Triệu Phong bỗng nhiên cảm thấy một tia bất an, bởi vì hắn không thể dễ dàng vận dụng Thần Linh Nhãn, cho nên cũng không hiểu rõ tình huống ở sâu trong hải dương.

Hắn phóng ra một tia linh thức quan sát, lập tức giật mình hoảng sợ.

Dù là linh thức của Triệu Phong, trong Hư Không Hải này, cũng bị giới hạn, phạm vi thăm dò chật hẹp vô cùng.

Dị biến phát sinh.

Phốc phốc phốc phốc…

Trong phương viên mấy trăm dặm, từng mảng lớn sinh vật biển, lấy rắn nước làm chủ, số lượng đến ngàn vạn, lao ra khỏi hải dương,

tiến vào biển sương mù trong hư không.

Vụt vụt vụt…

Những sinh vật biển này, nhỏ thì cỡ bàn tay, lớn thì hình thể như quả núi.

Hết thảy những sinh vật trong Hư Không Hải này, không ngờ trong giây lát đã rời khỏi hải dương, phóng lên biển sương mù trên hư không mà bay lượn.

Rít…

Trong đó, mười đạo thân ảnh Yêu thú Thủy Tộc cực lớn, khí tức khổng lồ, có thể sánh ngang Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, e rằng còn mạnh hơn so với Nửa bước Đan Nguyên Cảnh nhân loại bình thường.

Ngoài ra.

Đám rắn nước màu đen chằng chịt dày đặc kia, khí tức phần lớn đều ở cấp độ Chân Linh Cảnh.

Những sinh vật biển này, dường như men theo mùi máu, lao tới như thủy triều.

- Chạy mau!

Da đầu Triệu Phong run lên, lập tức, thân ảnh đám Yêu thú các loại ở xung quanh, càng ngày càng nhiều, có một số thậm chí còn bay đến đỉnh đầu của mình.

Phong Lôi Quyển.

Triệu Phong phát động Phong Lôi chiến kỹ mang tính phạm vi, Phong Lôi Quyển quét ngang toàn bộ mọi thứ trong phương viên một dặm.

Chỉ trong thoáng chốc, các sinh linh Yêu thú trong Hư Không Hải tiếp cận Triệu Phong, đều tử vong một mảng lớn, máu chảy thành sông.

Thế nhưng, khí tức huyết tinh giết chóc, lại càng dẫn tới nhiều chủng tộc sinh linh cường đại ở sâu bên dưới đáy biển hơn.

Phù…

Triệu Phong nghe thấy một tiếng hô hấp nặng nề kinh thiên, từ bên dưới biển sâu truyền đến, e rằng có Yêu thú cấp bậc Tôn Giả đã cảm ứng được, đang nhanh chóng chạy tới bên này.

Chỉ trong giây lát ngắn ngủi.

Trong vòng ngàn dặm, trên vạn đạo chủng tộc sinh linh trong Hư Không Hải, lao ra khỏi biển sâu, nhảy lên tầng sương mù bên trên.

- Chủ nhân, e rằng đây là lần đầu tiên ngươi tiến vào Hư Không Hải rồi. Nơi này là địa bàn của sinh vật tại Hư Không Hải, không thể lưu lại huyết tinh giết chóc, nếu không sẽ dẫn tới vô số chủng tộc hải dương cường đại.

Khô Lâu đường chủ ở bên trong Vạn Quỷ Châu cũng bị kinh động.

Triệu Phong minh bạch, bản thân mình đã phạm vào tối kỵ.

- Trước tiên thoát ra khỏi khu vực này đã.

Dưới sự chỉ dẫn của Khô Lâu đường chủ, Triệu Phong tận lực bay

cao một chút, vượt qua đám sinh vật biển đang chặn được truy kích trong Hư Không Hải.

Thế nhưng, cũng không thể bay quá cao được.

Khu vực trên cao có thể xuất hiện cương phong, cho dù là Tôn Giả cũng có thể bị xé rách thành mảnh vụn.

Còn nữa, khu vực trên cao, hơi nước biển và sương mù mỏng manh, sẽ bị Liệt Dương phát ra từ “Thái Cổ Kim Ô” thiêu rụi.

Một khi bị ánh sáng của Thái Cổ Kim Ô chiếu thẳng đến, cho dù là Vương Giả Hư Thần Cảnh, thân thể và linh hồn đều sẽ bị thiêu đốt thành tro tàn.

- Nhân loại, trốn đi ddaau.

Trong những sinh vật biển này, không ngờ còn có chủng tộc sinh vật hình người, làn da như vẩy cá, tay cầm trường xoa, miệng nói tiếng người.

Vụt…

Triệu Phong cũng không quan tâm, một hơi vượt qua hơn nghìn dặm, tận lực không triền đấu, những sinh vật biển dày đặc xung quanh, lúc này mới bớt đi một chút.

- Trong Hư Không Hải, nguyên khí thiên địa mỏng manh, nhân loại không thích hợp chiến đấu tại nơi này lâu.

Triệu Phong cảm giác chân lực của mình đang nhanh chóng tiêu hao, thiếu hụt nguồn bổ sung.

Nếu tình huống này kéo dài, cần phải có ngoại vật như nguyên tinh thạch chống đỡ và khôi phục.

Cùng lúc đó…

Phía sau Triệu Phong, cách ngoài mười dặm, một con thuyền toàn thân bọc kim loại, màu sắc u ám, dài hơn hai ba mươi trượng đang bay đến.

Màu sắc của con thuyền này, có chút tương đồng với tầng sương mù hơi nước, thậm chí dung hợp làm một thể, vô thanh vô tức, khó có thể phát giác ra được.

- Lão đại, hình như là một tên tu vi Chân Chủ Cấp đại thành. Không ngờ một tên tiểu tử miệng còn hôi sữa, cũng dám đơn độc tiến vào Hư Không Hải.

Trên con thuyền kim loại u ám này, xuất hiện một đám thân ảnh dữ tợn hung hãn.

- Nhìn tiểu tử này bộ dạng nghèo kiết xác.. Cướp hắn ư? E rằng cũng không có chút chất bổ nào, ngược lại còn bại lộ hành tích của chúng ta.

Chương 562: Đoàn Hải Tặc Lam Lôi

Phù…

Triệu Phong tạm thời giết ra khỏi lớp lớp vòng vây, cuối cùng cũng thở phào một hơi.

- Chủ nhân, chúng ta bị một nhánh “đoàn hải tặc Hư Không Hải” theo dõi.

Trong Vạn Quỷ Châu, Khô Lâu đường chủ chợt mở miệng.

Hải tặc Hư Không Hải?

Triệu Phong mới vừa ra sức phá vòng vây, quả thật không lưu ý, giờ phút này tĩnh tâm cảm ứng, mới hoàn toàn phát giác ra.

Nguyên nhân trọng yếu chính là vì trong tâm hồn của Triệu Phong có khí tức ý chí tử vong, không thể đơn giản sử dụng Thần Linh Nhãn, thậm chí còn phải che đậy triệt để năng lực của Thần Linh Nhãn.

Cho dù là giác quan linh thức, Triệu Phong cũng không thể gióng trống khua chiêng, vận dụng phạm vi lớn được.

Linh thức giác quan, là thuộc về phương diện tâm hồn.

- Hải tặc Hư Không Hải, là một loại hải tặc chuyên hoành hành tại Hư Không Hải, thường thường kết bè kết đảng, ăn cướp những thương đội và người đi đường. Chẳng qua, từ vẻ ngoài mà xét, dường như

những người này cũng không định ra tay với hcur nhân.

Khô Lâu đường chủ nói xong lời cuối cùng, không khỏi lộ ra một tia kỳ quái.

Hắn tinh thông bí Hồn đạo quỷ bí, tinh thần giác quan rất cường đại linh mẫn.

Mà trên con thuyền kim loại màu xám kia, đám hải tặc trò chuyện với nhau, cũng không tránh được bị Khô Lâu đường chủ nghe trộm.

Khiến cho Khô Lâu đường chủ dở khóc dở cười chính là, những hải tặc Hư Không Hải này, lại cho rằng Triệu Phong nghèo kiết xác, chẳng có “chất béo” gì, nên cũng lười muốn cướp.

Khô Lâu đường chủ cũng không biết nên hình dung tâm tình của mình hiện nay như thế nào.

Vốn liếng trong tay Triệu Phong, e rằng ngay cả Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh thành danh nhiều năm như hắn, cũng phải đỏ mắt điên cuồng.

Không nói đến Thần binh truyền thừa Địa cấp và Vạn Quỷ Châu quý giá vô thượng, chỉ riêng những trân tài trên người Triệu Phong, cũng đủ vượt xa Tông phái Nhất Tinh bình thường rồi.

Trước khi rời đi.

Triệu Phong đã khai thác một lượng lớn dị bảo quý hiếm trong Di tích Tử Thánh, gần như chất đầy phân nửa Cổ Thiết Giới Chỉ.

Những hải tặc Hư Không Hải này, tuyệt đối không ngờ rằng, thiếu niên trước mắt lại có một lượng tài phú mà cho dù bọn hắn có đánh cướp trăm năm ngàn năm, cũng khó mà đạt tới.

Vụt vụt vụt…

Lúc này, những sinh vật biển phụ cận rải rác, vẫn từ khắp bốn phương tám hướng, truy kích Triệu Phong.

Mặc dù Triệu Phong giết ra khỏi vòng vây, nhưng vẫn chưa thoát ly hiểm cảnh.

- Đi!

Hắn không dám dừng lại, tiếp tục bay về phía xa.

Trong đầu hắn, tình huống địa lý khu vực biên cảnh của Quần Đảo vực Thiên Lô, liền hiện ra rõ ràng.

- Mảnh khu vực này, đều là một phần trong phạm vi của Bát Hoang Sơn.

Ánh mắt của Triệu Phong, hướng về phía trước.

Đáng tiếc là mắt trái của hắn đã khối phục lại màu đen bình thường, không thể nào nhìn xuyên thấu xương mù, càng không thể chứng kiến được những địa phương xa xôi.

Vù…

Trong tầng vụ hải đằng sau, chiếc thuyền kim loại màu xám, vẫn vững vàng phi hành, lặng yên mà không phát ra chút khí tức nào.

Chiếc thuyền kim loại kia, toàn thân bọc thép, chất liệu cứng rắn kỳ lạ, sinh vật biển bình thường công kích, ngay cả một chút dấu vết cũng không lưu lại.

Bên trong chiếc thuyền kim loại, bố trí thành mười mấy gian phòng.

Tại chính giữa, thậm chí còn có một tiểu điện để nghị sự.

- Lão đại, mao đầu tiểu tử kia, không ngờ lại cùng tuyến đường phi hành với chúng ta. Liệu hắn có quấy nhiễu kế hoạch của chúng ta không?

Một tên ác hán mặt thẹo trong đám người, vẻ mặt âm độc nói.

- Hừ, hắn đã không biết tốt xấu như vậy, để ta qua giết hắn. Con ruồi dù nhỏ thì cũng là thịt mà.

Mấy tên hải tặc có chút mất kiên nhẫn.

Lúc này.

Triệu Phong đang bay ở phía trước, lập tức khiến đoàn hải tặc này chú ý.

Không phải lý do gì khác, mà là lộ tuyến phi hành và tốc độ của Triệu Phong, đều rất giống chiếc thuyền kim loại.

- Trước hết cứ nhịn một chút đã.

Trên vị trí thủ tọa, một thanh niên mặc áo lam kiểu văn sĩ, vẻ mặt có vài phần anh tuấn, không hề thích hợp với hình tượng thủ lĩnh đạo tặc hung ác chút nào.

Tên thủ lĩnh hải tặc áo áo lam này dáng vẻ trầm tư, trên mặt có một tia phiền muộn bực bội, nói:

- Trong đám chủng tộc sinh vật biển vừa rồi, còn có khí tức cấp bậc Tôn Giả. Nếu như vì một tên tiểu tử miệng còn hôi sữa, ảnh hưởng đến kế hoạch của chúng, có giết chết hắn vạn lần cũng không đủ bù đắp.

Lời này vừa nói ra, những tên hải tặc vốn cảm thấy khinh thường Triệu Phong, đều cảm thấy canh cánh trong lòng. Giết cũng không được, mà giết thì lại lo lắng ảnh hưởng.

Vụt…

Triệu Phong dựa theo địa đồ trong đầu, bay về phía trước.

Điều khiến hắn kỳ lạ chính là đoàn hải tặc Hư Không Hải ở phía sau, chỉ nhìn chằm chằm hắn, nhưng lại không động thủ.

Khô Lâu đường chủ cũng cảm thấy ngạc nhiên khó hiểu.

Lúc này, những tên hải tặc kia, đều tiến nhập vào trong khoang thuyền kim loại, hắn cũng không dám mạo muội xâm nhập nhìn trộm.

Phi hành được mấy vạn dặm.

Trên bầu trời phương xa, ẩn ẩn hiện hiện một tòa sơn mạch cực lớn, sừng sững trong Hư Không Hải.

Trong Hư Không Hải, càng là chỗ cao thì vụ hải càng mỏng manh, đến cuối cùng, thậm chí còn trong suốt. Bởi vậy, dù cách thật xa, vẫn có thể nhìn thấy sơn mạch khổng lồ không thấy điểm cuối kia.

- Đó chính là Bát Hoang Sơn?

Triệu Phong cảm nhận được dòng chảy nguyên khí thiên địa, mặc dù

không bằng Thanh Hoa Vực, nhưng so với khu vực Hư Không Hải bình thường, còn nồng đậm hơn gấp mấy lần.

Căn cứ theo địa đồ trong đầu.

Bát Hoang Sơn trong mấy trăm dặm gần đây, chính là khu vực duy nhất thích hợp để nhân loại sinh tồn, là “vùng đất nghỉ chân”.

Trong Hư Không Hải vô biên, ngoại trừ các Đảo Vực giống như Thanh Hoa Vực ra, còn có rất nhiều “hạt bụi” bị nghiền nát, rơi rớt rải rác, cũng không phải là lục địa trên ý nghĩa thực sự.

Những vùng đất này, đều có sa mạc, sông núi, đầm lầy, hồ nước.

Ngoài ra, còn có một số hình thức địa lý đặc thù, thiên kỳ bách quái, không thể tưởng tượng nổi.

Băng Hoàng Thương trước mắt, nếu như luận phạm vi, cũng lớn tương đương với “Địa vực Hoành Vân”, chủ thể là một sơn mạch khổng lồ kéo dài không dứt.

Cùng lúc đó.

- Lão đại, mục tiêu xuất hiện rồi!

Trong con thuyền kim loại ở đằng sau, phần đông đám hải tặc, đều hiện ra thần sắc kích động.

Tên thủ lĩnh hải tặc áo lam khẽ gật đầu, nói:

- Đến gần thêm một khoảng cách nữa, là có thể ra tay.

- Hừ, cứ chờ đấy, ta sẽ đồng thời nghiền nát mao đầu tiểu tử kia

luôn.

Ác hán có vết thẹo liếm liếm môi.

Vụt…

Tốc độ của thuyền kim loại màu xám chợt nhanh hơn.

Ồ?

Triệu Phong đang bay ở đằng trước, chợt cảm thấy một tia dị thường, không phải là từ phía thuyền hải tặc ở đằng sau.

Lại bay thêm vài trăm dặm nữa, trong vụ hải phía trước, chợt xuất hiện một cái lâu thuyền ám lam sắc nho nhỏ.

Lâu thuyền ám lam sắc này, tương đương với một tòa lâu các ba tầng, bên ngoài là tầng tầng phong áp màu lam nhạt, nhẹ nhàng đón gió vượt sóng trong Hư Không Hải.

Triệu Phong vừa đến gần, liền cảm thấy vài luồng khí tức cường đại, đều là cấp bậc Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

Những khí tức kia áp bách đến, giống như đang bày trận đối với Triệu Phong.

Triệu Phong đơn độc một mình, tại địa phương dị vực này, tự nhiên không muốn trêu chọc phiền toái, liền chuẩn bị tránh người qua một bên.

- Ha ha… Chỉ là một Chân Chủ Cấp đại thành, không ngờ dám một thân một mình, hành tẩu trong Hư Không Hải.

- Tiểu tử này không phải là công tử ca của nhà nào trốn ra ngoài chơi đấy chứ?

Trên lâu thuyền ám lam sắc, xuất hiện một vài thân ảnh, khi nhìn thấy Triệu Phong, cả đám đều buông lời trêu chọc.

Hiển nhiên.

Với tu vi Chân Chủ Cấp, một mình hành tẩu trong Hư Không Hải, là tình huống tương đối hiếm thấy.

Trên lâu thuyền ám lam sắc.

Người cầm đầu là một lão giả mặc áo hoa, khí tức tĩnh lặng, đứng chắp tay bên cạnh mấy người, đều là Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

- Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh!

Triệu Phong chợt cảm thấy một tia khí tức tinh thần mờ mịt, đến từ trên người lão giả mặc áo hoa kia.

Ánh mắt của lão giả mặc áo hoa, chỉ nhàn nhạt đảo qua Triệu Phong, không hề để ý chút nào.

- Những Đảo Vực gần đây, đều cách xa nghìn vạn dặm, tu vi của hắn và ta chênh lệch không nhiều. Lại có thể đi lại trong Hư Không Hải, quả thực rất giỏi.

Một thanh âm nhẹ nhàng của nữ tử truyền đến.

Một thiếu nữ có tướng mạo bình thường, xuất hiện bên cạnh Tôn Giả mặc áo hoa, đôi mắt chớp động, nhìn chằm chằm Triệu Phong, bộ dạng có chút khâm phục.

Lời này vừa nói ra.

Những thân ảnh đang bật cười ở xung quanh, đều không khỏi sững sờ.

Chỉ một Chân Chủ Cấp đại thành, đơn độc một mình, vượt qua một quãng đường xa xôi như vậy trong Hư Không Hải, mà vẫn bình yên vô sự, quả thực bất thường.

- Thiếu niên này, khẳng định có vấn đề!

Trên lâu thuyền ám lam sắc, ánh mắt của mấy vị cường giả lớn tuổi, đều lóe lên, thần sắc có vài phần nghi vấn và đề phòng.

Triệu Phong đang chuẩn bị tránh đường cho lâu thuyền, chợt cảm nhận được ánh mắt "nghi ngờ" của những người này, cũng nghe thấy một vài lời nói chuyện của bọn họ, thiếu chút nữa không nhịn được mà trợn mắt.

Đúng lúc này…

Một luồng sát cơ lẫm liệt, từ trong vụ hải ở đằng sau truyền đến.

Vụt…

Một chiếc thuyền kim loại màu xám, đột nhiên tăng thêm tốc độ, tiếp cận phía bên này.

Ồ?

Tôn Giả mặc áo hoa cầm đầu, chợt cảm thấy sự tồn tại của Triệu Phong có chút dị thường, liền triển khai linh thức dò xét.

- Mọi người cẩn thận! Gần đây có đoàn hải tặc Hư Không Hải mai phục.

Linh thức hắn vừa quét qua, sắc mặt lập tức đại biến.

Ngay tức khắc…

Hơn mười đạo thân ảnh trên lâu thuyền ám lam sắc, chợt như lâm đại địch.

- Ta đã nói rồi, tiểu tử này khẳng định có vấn đề!

- Kẻ này e rằng chính là thám tử của đoàn hải tặc Hư Không Hải!

Trong đó, mấy vị cường giả lớn tuổi, kể cả Tôn Giả mặc áo hoa, đều dùng ánh mắt lạnh lẽo căm thù, hung hăng nhìn về phía Triệu Phong.

Nhưng hiện nay.

Trọng điểm không phải là Triệu Phong.

Trên thuyền kim loại màu xám, có mấy chục đạo khí tức hung lệ cường đại, phá không lao đến.

Tên thủ lĩnh cầm đầu hải tặc, là một văn sĩ mặc áo lam, trong lúc bay đến, dẫn động một luồng uy năng nguyên khí mênh mông không thể hình dung, trên người nổi lên từng đợt gơn sóng Thủy Lôi màu lam nhạt.

Không phải nghi ngờ.

Tên thủ lĩnh hải tặc áo lam này, cũng có tu vi Đan Nguyên Cảnh.

- Không tốt! Không ngờ lại là Đoàn hải tặc “Lam Lôi”!

Trong lòng lão giả hoa y trầm xuống, không khỏi hít một hơi thật sâu, khi nhìn về phía “văn sĩ áo lam” kia, trong mắt lộ ra một tia kiêng kỵ sâu sắc.

- Đoàn hải tặc Lam Lôi! Phụ cận Bát Hoang Sơn, một trong mười đoàn hải tặc lớn nhất.

Trên lâu thuyền ám lam sắc, chợt nổi lên một trận xôn xao.

Vụt vụt vụt…

Đoàn hải tặc Lam Lôi có mấy chục đạo thân ảnh, trong những thành viên chiến đấu, tu vi thấp nhất cũng là Chân Chủ Cấp đỉnh phong, Nửa bước Đan Nguyên Cảnh cũng có đến năm sáu người.

Mười mấy người trên lâu thuyền, kết thành trận thế, như lâm đại địch.

Bấtl uận là nhân số hay chất lượng cường giả tinh anh, Đoàn hải tặc Lam Lôi đều chiếm ưu thế tuyệt đối.

- A a…

Hai phe nhân mã vừa mới gặp nhau, phía lâu thuyền chợt phát ra một tiếng hét thảm thiết.

- Lam Lôi đạo tặc… Dừng tay! Trên lâu thuyền của lão hủ cũng không có vật gì quý trọng. Ngươi cần tiền chuộc gì, có thể chậm rãi thương nghị, cần gì phải chém giết sinh tử.

Lão giả mặc áo hoa vội vàng ngăn cản.

Tao ngộ phải hải tặc Hư Không Hải, phần lớn là vì tài vật trân bảo, bản chất chính là một loại cướp đoạt tài nguyên.

Có đôi khi, thương đội nguyện ý trả phí qua đường hoặc tiền chuộc, để bảo lãnh sự an toàn của nhân viên.

- Ha ha, Hoàng lão đầu, ta không muốn tiền chuộc. Chỉ cần ngươi giao ra “Lâu Lan cô nương”, ta sẽ tha cho các ngươi một con đường sống.

Văn sĩ áo lam cười nhạt một tiếng.

- Lâu Lan cô nương? Làm sao ngươi biết?

Trên mặt lão giả mặc áo hoa tràn ngập hoảng sợ, trong lòng trầm xuống, không thể tin nổi.

Văn sĩ áo lam tạm thời không công kích, tựa cười mà không phải cười, nhìn về phía thiếu nữ có đôi mắt sáng mà tướng mạo bình thường, bên cạnh lão giả mặc áo hoa.

- Tuyệt không có khả năng!

Tôn Giả mặc áo hoa lạnh lùng nói:

- Cho dù có liều mạng, lão hủ cũng phải hộ tống Lâu Lan cô nương đến “Tịnh Nguyệt Linh Tông”. Trên người nàng, có ký thác kỳ vọng của Lâu Trữ thế gia…

- Giết sạch tất cả mọi người! Bắt giữ Lâu Lan Chỉ Thủy.

Văn sĩ áo lam hờ hững ra lệnh.

- Thì ra là vậy.

Triệu Phong không khỏi tỉnh ngộ, cuối cùng cũng minh bạch, tại sao Đoàn hải tặc Lam Lôi này vẫn một mực không ra tay với mình.

Chẳng qua.

Chuyện này cũng không có liên quan gì đến hắn.

Triệu Phong vẫn bất động thanh sắc, chuẩn bị rời đi.

- Chậc chậc… Tiểu mao đầu! Đứng trước mặt Đoàn hải tặc Lam Lôi ta, còn vọng tưởng chuồn đi?

Một ác hán mặt thẹo, mang theo hai gã hải tặc Chân Chủ Cấp đỉnh phong, lao đến phía Triệu Phong chặn giết.

Chương 563: Tử Diệt Phong Lôi

Hai phe đội ngũ, chạm mặt tại Hư Không Hải, chiến đáu lập tức bộc phát.

Bên phía đám hải tặc Hư Không Hải, chiếm ưu thế áp đảo, cả đám hải tặc đều hung ác cay độc, phân tán ra khắp nơi, vây quanh lâu thuyền.

Phành phành…

Hai đại Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, ở trên tầng trên của vụ hải, giao phong với nhau, nguyên khí thiên địa gào thét, uy năng vô hình, sinh ra phong bạo to lớn, quét ngang diện tích mười dặm.

Thủy Lôi Vô Cực!

Văn sĩ áo lam phất tay, từng đạo ánh sáng Thủy Lôi chấn động, cương nhu cùng xuất, hình thành một tầng đồ án thủy mạc lôi văn, có đường kính đến trăm trượng.

Phốc phốc…

Vài đạo chưởng quang kinh thiên hãi thế của lão giả mặc áo hoa, vừa tiến cận tầng đồ án thủy mạc lôi văn, trong chớp mắt đã suy yếu, tán loạn, thậm chí còn bị hấp thu một phần lực lượng.

Khoảnh khắc tiếp theo, đồ án của “Thủy lôi Vô Cực” phát ra ánh sáng rực rỡ, tạo thành một vòng xoáy ngược, tàn sát khắp nơi như hồng

thủy, sinh ra lực cắn trả không thể tưởng tượng.

Phành…

Giao phong một chiêu, thân hình của lão giả mặc áo hoa đã bị đẩy lui vài bước, không nhịn được mà rên lên một tiếng.

- Ha ha, tình báo quả nhiên không sai! Hoàng lão đầu, với tu vi Tiểu Đan Nguyên trung kỳ của ngươi, cho dù không bị thương thì cũng không phải là đối thủ của ta đâu.

Văn sĩ áo lam cười sảng khoái, vận chuyển Lôi Thủy Áo Nghĩa huyền diệu, gắt gao áp chế lão giả mặc áo hoa.

Thì ra.

Vị Tôn Giả mặc áo hoa bên phía lâu thuyền, bản thân mang thương tích chưa lành, chỉ phát huy được bảy tám phần chiến lực.

- Đan Nguyên Cảnh chia làm hai giai đoạn là Tiểu Đan Nguyên và Đại Đan Nguyên, mỗi giai đoạn đều phân chia làm mấy cấp độ tiền, trung, hậu kỳ.

Ánh mắt Triệu Phong chợt đảo qua trận chiến giữa hai vị Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh.

Tôn Giả mặc áo hoa là Tiểu Đan Nguyên trung kỳ, thực lực và cấp độ, đại khái tương đương Khô Lâu đường chủ.

Còn văn sĩ áo lam, tu vi cao tới Tiểu Đan Nguyên hậu kỳ.

Bất luận là tu vi hay là công pháp chiến kỹ huyền diệu, văn sĩ áo lam đều mạnh hơn một bậc.

Chính thức khiến Triệu Phong cảm thấy hứng thú chính là, văn sĩ áo lam kia tham tu nhất mạch truyền thừa “Thủy Lôi”.

Thủy Lôi, Mộc Lôi, Phong Lôi… Đây đều là những truyền thừa liên quan đến Lôi Điện.

Phong Lôi truyền thừa của Triệu Phong, chú trọng vào công kích và tốc độ.

Còn “Thủy Lôi truyền thừa” của văn sĩ áo lam, lại chú ý tới cương nhu giao hòa, thôn tính lực lượng đối phương, công phòng nhất thể.

Luận phòng ngự, Thủy Lôi truyền thừa của văn sĩ áo lam, còn chiếm ưu thế hơn một bậc.

- Tiểu mao đầu! Ở trước mặt chúng ta, còn dám phân tâm sao?

Tên ác hán mặt theo mang theo hai gã hải tặc khác, hùng hổ giết tới.

Thiếu niên trước mắt, dáng vẻ giống như không để tâm đến bọn hắn, thậm chí còn nhàn rỗi đi quan sát trận chiến của hai đại Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh.

- Ha ha, có lẽ đây là lần đầu tiên tiểu tử này tiến vào Hư Không Hải, chưa từng gặp qua tràng diện lớn như vậy.

Một tên hải tặc Chân Chủ Cấp đỉnh phong khác lên tiếng, trên mặt đầy vẻ khinh thường.

Vụt vụt vụt…

Tên ác hán mặt thẹo và hai tên hải tặc, nhanh chóng ây đánh Triệu

Phong.

Một tên hải tặc Chân Chủ Cấp đỉnh phong trong đó, huy động một cây roi lập lòe ngân sắc, hóa thành từng đạo roi ảnh rít gào như Ngân Long, quấn tới chỗ Triệu Phong.

- Thần binh Linh cấp Cực phẩm.

Sắc diện Triệu Phong có vài phần ngoài dự liệu, thực lực của những hải tặc này, quả thật nằm ngoài tưởng tượng của hắn.

Phải biết rằng, Phó giáo chủ Thiết Huyết Giáo đang sử dụng Hắc Ám Quang Luân, phẩm cấp cũng chỉ tiếp cận Thần binh Linh cấp Cực phẩm, hoặc có lẽ có thể sánh ngang với Linh cấp Cực phẩm mà thôi.

Mà tại Hư Không Hải, một tên hải tặc bình thường, vừa ra tay đã xuất ra Thần binh Linh cấp Cực phẩm cường đại.

Nhưng nghĩ lại thì cũng không có gì kỳ lạ.

Đi lại trong Hư Không Hải này, yêu cầu thấp nhất cũng là Chân Chủ Cấp.

Những hải tặc Hư Không Hải này, có thể đánh cướp người đi đường và thương đội trong Hư Không Hải, tại khu vực địa bàn của mình, khẳng định đều là những cường giả tuyệt đỉnh đứng trên đỉnh cao.

Vụt…

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, roi ảnh Ngân Long gào thét lao đến, phong tỏa mọi đường lui của Triệu Phong.

Mà đó chẳng qua chỉ mới là công kích của một tên hải tặc mà thôi.

Hai người còn lại, đứng ngoài quan sát, vẻ mặt đùa cợt châm chọc như đang xem kịch vui.

Hiển nhiên, bọn hắn cho rằng, muốn giết Triệu Phong thì chỉ cần một người là đủ, sở dĩ xuất động ba người, chính là vì cố kỵ tốc độ của Triệu Phong.

- Cút!

Thấy roi ảnh Ngân Long gào thét mà đến, Triệu Phong không né không tránh, trong lòng bàn tay nổi lên một tầng ánh sáng Phong Lôi màu xanh đậm, khí tức Phong Lôi cường đại, quét ngang phương viên trăm trượng.

A…

Tên hải tặc vừa ra tay, chỉ kịp hét thảm một tiếng, toàn thân cứng đờ.

Phốc…

Còn chưa đợi hắn kịp phản ứng, một trận ánh sáng Phong Lôi, với tốc độ sét đánh không kịp bưng tai, bổ lên người hắn.

- A…

Tên hải tặc Chân Chủ Cấp đỉnh phong kia hét thảm một tiếng, tử vong tại chỗ.

Một màn đột biến này, khiến cho tên ác hán mặt thẹo và tên hải tặc Chân Chủ Cấp đỉnh phong còn lại, cảm thấy giật thót.

Thật nhanh…

Trong chốc lát, hai người đều có cảm giác như mình đang nằm mộng.

Vốn tưởng rằng có thể ra tay bắt giết tên “đầu lam” này, không ngờ chỉ trong nháy mắt, một tên hải tặc đồng bạn đã bị diệt sát.

- Cẩn thận! Phong Lôi truyền thừa của tiểu tử này, thập phần cao thâm.

Trong mắt ác hán mặt thẹo lóe lên lệ quang, uy áp ý cảnh cường đại của Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, lập tức bộc phát.

Tên hải tặc còn lại, thần sắc trở nên nghiêm túc, không còn dám bỡn cợt nữa.

Cho dù là tên ác hán mặt thẹo tu vi Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, cũngk o nắm chắc có thể một chiêu diệt sát tên hải tặc đồng bọn có tu vi Chân Chủ Cấp đỉnh phong.

- Giết!

Hai tên hải tặc, ánh mắt thoáng trao đổi giây lát, lập tức liên thủ chặn giết Triệu Phong.

Chiêu thức cường lực của Nửa bước Đan Nguyên Cảnh và Chân Chủ Cấp đỉnh phong, kèm theo phong áp quang ảnh cường đại, bao phủ Triệu Phong.

Uy thế bực này, muốn miểu sát bất kỳ vị Chân Chủ Cấp bình thường nào, cũng đều dễ như trở bàn tay.

Haizz…

Trong Vạn Quỷ Châu, truyền đến một tiếng thở dài.

Khô Lâu đường chủ âm thầm bi ai cho những tên hải tặc này. Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh chết trong tay Triệu Phong, cũng không phải chỉ có một hai người, huống chi là những con “tôm nhỏ” này.

Cho dù Triệu Phong không thể khinh suất vận dụng huyết mạch đồng tử, nhưng tồn tại dưới Đan Nguyên Cảnh, hắn cơ bản không hề để vào mắt.

Vụt…

Công kích của hai đại hải tặc, chỉ đánh trúng một đám tàn ảnh phong điện còn sót lại.

- A…

Một tên hải tặc Chân Chủ Cấp đỉnh phong, hét thảm một tiếng, bị phong nhận sắc bén từ bên cạnh cắt thành hai đoạn.

Hít…

Tên ác hán mặt thẹo duy nhất còn lại, không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Gã thiếu niên trước mắt bày ra tốc độ thân pháp vô cùng cao siêu, ngay cả Nửa bước Đan Nguyên Cảnh như hắn có thúc ngựa cũng không đuổi kịp.

Tên hải tặc Chân Chủ Cấp đỉnh phong, đối diện với hắn, chỉ một trảm tiện tay là cắt đôi như cắt củ cải.

- Chuyện gì vậy?

Hai tên hải tặc thành viên, chết thảm trong tay Triệu Phong, lập tức khiến đám hải tặc Hư Không Hải chú ý.

Thậm chí ngay cả văn sĩ áo lam đang chiến đấu, ánh mắt cũng thoáng liếc về phía bên này.

Thế nhưng.

Còn không đợi những tên hải tặc kia biết rõ tình huống, Triệu Phong đã ra tay lần thứ ba, chính diện chém thẳng về phía tên ác hán mặt thẹo tu vi Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

Phốc phốc phốc…

Vẫn là một đạo phong nhận Phong Lôi, nổi lên một tia "Tử Diệt Phong Lôi" nho nhỏ, khiến cho rất nhiều sinh linh ở đây, đều phát ra sự lo sợ bất an đến từ bản năng.

- Bát Đồ Phong Thiên Quyền!

Ác hán mặt thẹo dốc hết toàn lực, thi triển tuyệt kỹ ẩn giấu, đánh ra tám đạo quyền quang hư ảo, mơ hồ tản mát một tia khí tức man hoang Viễn Cổ, tầng tầng phong tỏa, bao phủ cả một mảnh trời không.

Không thể không thừa nhận, thực lực mà ác hán mặt thẹo này bày ra, đã vượt qua Thiết Ma, thậm chí vượt qua rất nhiều Nửa bước Đan Nguyên Cảnh tại Thanh Hoa Vực.

Thế nhưng, dưới một trảm ẩn chứa Tử Diệt Phong Lôi của Triệu Phong, bí kỹ cường đại của ác hán mặt thẹo vẫn "ầm ầm" tan vỡ,

không chịu nổi một kích.

- A…

Thân thể của tên ác hán mặt thẹo, bị chém thành hai đoạn, để lại hai mảnh tứ chi cháy đen như than cốc.

Một màn này, khiến cho hai phe đội ngũ trên lâu thuyền và hải tặc đều cảm thấy nội tâm run rẩy.

- Thiếu niên này, có chiến lực thật đáng sợ!

Trong mắt hai phe đội ngũ, lộ ra một tia kính sợ, thậm chí là sợ hãi.

Trong giây lát.

Một người tu vi Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, hai hải tặc Chân Chủ Cấp đỉnh phong, đã bị chính tay thiếu niên kia giết chết.

- Thiếu niên này quả thực không đơn giản, ta tại Bát Hoang Sơn cũng là thiên tài tuyệt đỉnh, thế nhưng so với hắn, căn bản là không đáng nhắc tới.

Bên phía lâu thuyền, đôi mắt thiếu nữ “Lâu Lan Chỉ Thủy” sáng lên, khiếp sợ đến líu lưỡi, trong lòng thật lâu vẫn không thể khôi phục.

Liên tiếp tổn thất hai ba hảo thủ hải tặc, tình huống bên này, đã khiến cho “văn sĩ áo lam” chú ý.

- Ồ? Công pháp của thiếu niên kia, chẳng lẽ là…

Văn sĩ áo lam chú ý đến tình huống bên này, không khỏi giật mình.

Không chỉ thực lực của Triệu Phong, mà bí pháp Phong Lôi huyền ảo của đối phương, cũng khiến cho “văn sĩ áo lam” hết sức coi trọng.

Văn sĩ áo lam tu luyện công pháp Thủy Lôi truyền thừa nhất mạch.

Nhưng hắn tự thấy rằng, công pháp truyền thừa của mình, căn bản không thể nào so sánh với Phong Lôi truyền thừa của Triệu Phong được.

- Hồng Tam, Giao Tứ!

Văn sĩ áo lam phất tay, đánh lão giả mặc áo hoa thổ huyết, nghiêm giọng hạ lệnh cho hai tên thủ hạ đắc lực.

- Lão đại, chúng ta sẽ giữ chân tên tiểu tử kia!

Trong đám hải tặc đang công kích lâu thuyền, chợt có hai tiểu đầu mục khí tức cường đại rút khỏi.

Lần lượt là một lão giả trán cao cầm trượng và một nam tử xấu xí, toàn thân đều là lân phiến đặc thù.

Tu vi của hai người này cũng là Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, nhưng khí tức trên người so với ác hán mặt thẹo lúc trước, còn mạnh hơn hai phần.

- Nhãi con! Dám giết huynh đệ của ta, ta sẽ lột da nhà ngươi…

Nam tử xấu xí toàn thân lân phiến, cười dữ tợn một tiếng, trong tay xuất hiện một thanh phiến đao xích hắc.

Phiến đao xích hắc này, tản mát ra khí tức Thần binh Địa cấp đáng sợ, những sinh linh trong mảnh hư không phụ cận, đều có cảm giác

hít thở không thông.

Tàn phiến Thần binh Địa cấp!

Ánh mắt Triệu Phong lập tức ngưng tụ.

Lão già trán cao cầm trượng, cây đà trượng trong tay, lại càng đặc thù hơn, khí tức dao động giữa Linh cấp Cực phẩm và Địa cấp Hạ phẩm.

- Thần binh Ngụy Địa cấp?

Trong Vạn Quỷ Châu, Khô Lâu đường chủ thấp giọng hô một tiếng.

Về Thần binh Ngụy Địa cấp, Triệu Phong cũng từng nghe qua, đó là lấy “tàn binh Địa cấp” làm tài liệu hạch tâm, dung nhập với tài liệu tinh túy là Thần binh Linh cấp, chế tạo thành một kiện Thần binh nguyên vẹn.

Thần binh Ngụy Địa cấp, mặc dù uy lực không bằng Thần binh Địa cấp chính thức, nhưng so với tàn binh Địa cấp, lại càng nguyên vẹn hơn.

- Tiểu bối chết đi!

Lão giả cầm đà trượng và nam tử lân phiến, đồng thời xuất thủ, trên trời xuất hiện hai luồng hư ảnh Thần binh Địa cấp khổng lồ, mơ hồ phát ra sức mạnh to lớn bễ nghễ thiên hạ.

Triệu Phong động dung, lập tức bị hai luồng khí tức của Thần binh Địa cấp khóa chặt.

- Hai người này liên thủ, cho dù gặp phải Tôn Giả bình thường, cũng

có thể miễn cưỡng chống lại một lúc.

Ánh sáng Phong Lôi trên người Triệu Phong, càng lúc càng rực rỡ, nổi lên từng tia khí tức Tử Diệt Phong Lôi càng thêm rõ ràng.

Vụt…

Tốc độ thân pháp, cùng với uy lực công kích quyền chưởng, tăng lên một cấp độ mới.

Phành phành phành… Ầm ầm…

Một tầng ánh sáng Phong Lôi, hình thành một trạn phong bạo cực lớn, phát ra một luồng khí tức hủy diệt nguyên thủy, thấu triệt sinh linh.

Lão giả cầm đà trượng và nam tử lân phiến, đều không hề sợ hãi, liên thủ đánh nát Phong Lôi Quyển trước mặt.

Nhưng đồng thời.

Một đạo quang ảnh phong điện chói mắt, chợt lóe lên, lao ra khỏi sự liên thủ chặn giết của hai người, lại lần nữa phản kích.

- Tử Diệt Phong Lôi Tiên!

Trong tay Triệu Phong ngưng kết một sợi roi Phong Lôi màu tím xanh, dài đến hơn mười trượng, rít gào chấn động một phương uy năng nguyên khí Phong Lôi trong thiên địa.

Phành phành… Ầm…

Tử Diệt Phong Lôi Tiên, tung bay đầy trời, Phong Lôi oanh tạc, tràn

ngập một luồng khí tức Phong Lôi hủy diệt, giao kích với hai tiểu đầu mục hải tặc.

- Tiểu tử này tham tu truyền thừa gì vậy? Chiến lực thật đáng sợ.

Hai tên tiểu đầu mục hải tặc, có tàn binh Địa cấp và Thần binh Ngụy Địa cấp trong tay, lại hoàn toàn không chiếm được tiện nghi, trong lòng không khỏi nổi lên sóng to gió lớn.

- Tử Diệt Phong Lôi? Chẳng lẽ là truyền thừa do vị “Phong Lôi Đại Đế” đầy tính truyền kỳ kia lưu lại?

Văn sĩ áo lam đang đánh nhau với Tôn Giả, trong lòng chợt máy động, hoàn toàn bị tình huống phía bên kia thu hút.

Chương 564: Nhân Lúc Cháy Nhà Mà Đi Hôi Của

- Chẳng lẽ thật sự là truyền thừa của vị Phong Lôi Đại Đế đầy tính truyền kỳ kia lưu lại?

Trái tim văn sĩ áo lam đập thình thịch, lực chú ý bị tình huống bên kia hấp dẫn.

Công pháp hệ thống mà hắn tham tu, chính là nhất mạch truyền thừa "Thủy Lôi", những truyền thừa và những nhân vật trong truyền thuyết có liên quan tới Lôi đạo, hắn tự nhiên có sự hiểu biết nhất định.

Phóng mắt khắp "Thương Hải" mênh mông bao la bát ngát này, trong số phần đông nhân vật trong truyền thuyết của Lôi đạo, "Phong Lôi Đại Đế" tuyệt đối là người nổi bật nhất.

Vạn năm trước, Phong Lôi Đại Đế, lực áp mấy đại Linh Vực Thánh Địa, tốc độ ngạo thị Thương Hải.

Về phần những truyền thuyết của "Phong Lôi Đại Đế", văn sĩ áo lam thân là hải tặc kế thừa Lôi đạo, tự nhiên đã từng nghe qua.

Căn cứ đủ loại dấu hiệu.

Hắn hoài nghi rằng, thiếu niên trước mắt, có lẽ đã nhận được truyền thừa của Phong Lôi Đại Đế.

- Tốc độ của kẻ này, siêu việt Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, còn thi triển ra "Tử Diệt Phong Lôi" đặc thù trong truyền thừa của Phong Lôi

Đại Đế. Lấy sức một mình, chống lại Hồng Tam và Giao Tứ, đây tuyệt đối không phải là chuyện mà cường giả tham tu truyền thừa bình thường có thể làm được. Phải biết rằng, Hồng Tam và Giao Tứ đã từng liên thủ ngăn cản một Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh.

Văn sĩ áo lam phân tích một hồi, càng thêm khẳng định suy đoán của mình.

Trong mắt hắn, mơ hồ nổi lên một tia tham lam, không thể ngăn chặn nội tâm đang phấn khích kích động được.

Đây chính là truyền thừa y bát của một vị Đại Đế a.

Huống chi, Phong Lôi Đại Đế cũng không phải là Đại Đế Hư Thần Cảnh bình thường. Ngày xưa, tại Thương Hải, gần như không có mấy người có thể làm gì được ông ta.

- Tử Diệt Phong Lôi Tiên.

Triệu Phong thi triển bí kỹ Phong Lôi huyền ảo, dùng sức một mình, chống lại hai đại thủ lĩnh hải tặc, vậy mà không hề rơi xuống hạ phong chút nào, còn mơ hồ nắm giữ quyền chủ động.

- Cuốn lấy hắn.

Lão giả cầm đà trượng và nam tử lân phiến xấu xí, càng đánh càng kinh hãi.

Hai người đã không còn hy vọng xa với có thể chế ngự Triệu Phong, mà làm theo mệnh lệnh của “thủ lĩnh hải tặc áo lam”, trước tiên dây dưa cầm chân với Triệu Phong đã rồi tính.

- Chiến lực của hai người này, so với Lữ Thiên Nhất trước lúc tấn

chức Tôn Giả, còn lợi hại hơn một chút.

Khuôn mặt Triệu Phong có chút rung động.

Nếu không xuất ra một vài đòn sát thủ, trong thời gian ngắn, quả thật không dễ giải quyết hai người này.

Dù sao thì hai tiểu đầu mục hải tặc này liên thủ, gần như có thể chống lại cả Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh.

Triệu Phong cũng không nóng lòng.

Tiến độ tìm hiểu Phong Lôi tử sắc của hắn đã vượt qua một phần năm, nhưng cơ hội vận dụng thực chiến cũng không nhiều.

Thực lực của hai tên tiểu đầu mục hải tặc này cũng không tệ, rất thích hợp để lấy ra “Thử đao”.

Bằng không.

Triệu Phong chỉ cần xuất ra Băng Hoàng Thương, hoặc phát động Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, như vậy cũng đủ giải quyết trận chiến trong thời gian ngắn rồi.

Thậm chí, hắn có thể không cần ra tay, chỉ cần gọi Khô Lâu đường chủ ra cũng đủ dọn dẹp.

Trong chiến đấu.

Triệu Phong không ngừng vận dụng Tử Diệt Phong Lôi áo nghĩa trong đầu, thông qua thực chiến, nghiệm chứng một vài phỏng đoán và lĩnh ngộ.

Vụt…

Tốc độ thân pháp của Triệu Phong, huyễn biến trong phong điện, khí tức Tử Diệt Phong Lôi trên người, cũng càng phát càng ngưng luyện, trôi chảy.

Hắn không cần phát động “Phong Lôi Chi Dực” thì tốc độ cũng đã vượt xa hai người.

Tiếp tục giao phong một thời gian, lão giả cầm đà trượng và nam tử lân phiến, càng đánh càng kinh hãi, áp lực gặp phải không giảm mà ngược lại còn tăng lên.

Cùng lúc đó.

Một phương nhân mã trên lâu thuyền, cũng lâm vào vòng vây, chưa thoát ly được nguy cơ.

Cũng may là bên phía hải tặc đã điều đi lão giả cầm đà trượng và nam tử lân phiến, ngoài ra, còn có ba người ban đầu bị Triệu Phong giết chết.

Người trên lâu thuyền, trong chốc lát còn có thể miễn cưỡng chống đỡ một hồi.

Thế nhưng, cục diện của Tôn giả mặc áo hoa – Thủ lĩnh của phía lâu thuyền, thì lại tràn ngập nguy cơ.

- Hoàng lão đầu, với thân thể trọng thương của ngươi, nếu kiên trì thêm thời gian uống cạn nửa chung trà, e rằng sẽ không còn cơ hội chạy trốn nữa đâu.

Sắc mặt văn sĩ áo lam trở nên âm trầm.

Lão giả mặc áo hoa không hề để ý đến việc phải trả một cái giá lớn, vẫn kiên cường dựa vào địa thế hiểm yếu chống cự, khiến hắn có chút căm tức.

Lúc này, thủ lĩnh hải tặc áo lam đã có chút nóng vội, lo lắng Triệu Phong sẽ đào tẩu.

Quả thực, hắn lo lắng Triệu Phong sẽ bỏ chạy.

Bởi vì, tốc độ của Triệu Phong hoàn toàn áp chế hai tiểu đầu mục hải tặc, nếu muốn chạy trốn thì cũng không gặp phải bao nhiêu khó khăn.

Chẳng qua.

Muốn trong chốc lát đánh chết một vị Tôn Giả, độ khó cũng không nhỏ, cho dù là một Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh bị trọng thương đi nữa.

Ngay lập tức, tại phía bên kia, ưu thế của Triệu Phong càng lúc càng lớn, dần dần chiếm thượng phong.

Trong đầu hắn.

Thế giới Phong Lôi truyền thừa hoang cổ và các loại lực lượng Phong Lôi, với đủ muôn hình vạn trạng hiện ra.

Việc tìm hiểu của Triệu Phong, hiện đang đặt tại giai đoạn “Phong Lôi tử sắc” này.

Thông qua trận chiến, Phong Lôi áo nghĩa của Triệu Phong đã thu được đủ loại nghiệm chứng, cũng hiểu thông suốt giai đoạn này.

- Tử Diệt Phong Lôi Xà Vũ!

Phong Lôi Tiên do ánh sáng tím xanh trong tay Triệu Phong ngưng kết nhảy múa, càng trở nên ngưng luyện và cường đại, ẩn chứa lực lượng Tử Diệt Phong Lôi, càng phát càng tinh thuần. Hơn nữa, Phong Lôi Tiên kia xuất hiện vô cùng sống động, Phong Lôi chi xà, thế công xảo trá, vô khổng bất nhập (*).

(*) Không chỗ nào là không vào được.

Mắt thường nhìn lại, chỉ thấy quanh người Triệu Phong có một chuỗi Phong Lôi chi xà hùng vĩ rực rờ, vặn vẹo uốn lượn, kéo động vô số tàn quang phong ảnh, thế công liên miên bất tuyệt.

Phốc phốc phốc…

Lão giả cầm đà trượng và nam tử lân phiến, toàn toàn lâm vào cục diện chịu đòn.

Tinh thần cảnh giới của Triệu Phong vô cùng cao thâm, có thể sánh ngang với Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, uy năng phát ra cường đại, truyền thừa Phong Lôi được khai thác triệt để.

- Không nên đấu lâu.

Triệu Phong tăng mạnh thế công, phát huy hoàn toàn ý cảnh cấp độ Tôn Giả.

Mặc dù hắn đã cắt đứt huyết khế với Bò Cạp biến dị khổng lồ, nhưng dù sao cũng đã dẫn tới sự chú ý của ba đại Tông phái.

Không tốt.

Phía bên kia, sắc mặt của tên thủ lĩnh hải tặc áo lam chợt đại biến.

Trong tầm mắt của hắn, tên thiếu niên thần bí không rõ lai lịch kia, đang liên tiếp đánh lui hai tiểu đầu mục tinh anh của Đoàn hải tặc Lam Lôi.

- A…

Lão giả cầm đà trượng và nam tử lân phiến cùng gào lên thảm thiết, trên người lưu lại một vài vết thương.

Công kích của Triệu Phong, ẩn chứa lực lượng Tử Diệt Phong Lôi, những thương thế do khí tức lực lượng hủy diệt tạo thành, khó mà khôi phục được.

Không lâu sau…

Hai tên tiểu đầu mục hải tặc, bắt đầu bại lui, thương thế không ngừng tăng lên.

Nhưng tốc độ của hai người, há có thể so sánh với Triệu Phong?

- A…

Nam tử lân phiến hét thảm một tiếng, một chân bị Phong Lôi Xà Tiên cuốn lấy, toàn thân run rẩy, bốc lên khói đen.

Rắc rắc…

Hắn bỏ qua một chân, bất chấp việc trả giá do thiêu đốt Chân Linh nguyên, liều mạng trọng thương mới miễn cưỡng bảo trụ được một mạng.

Vụt…

Thân hình của Triệu Phong lại lần nữa chớp động, Phong Lôi Xà Tiên đánh trúng lưng lão giả cầm đà trượng.

Ọc…

Lão giả cầm đà trượng phun ra một ngụm máu, thân thể bị đẩy xa hơn trăm trượng.

- Cứu mạng, chạy mau…

Hai tên tiểu đầu mục hải tặc chạy trối chết, nếu không chạy thì bọn hắn sẽ phải bỏ mạng.

Hừ!

Phong Lôi Xà Tiên trong tay Triệu Phong, hào quang không giảm, cũng không để ý đến giao phong giữa hai bên, hướng về một phía khác mà bay đi.

Ồ?

Đội ngũ hai bên, đều không khỏi cảm thấy ngoài dự liệu.

Sau khi Triệu Phong đánh trọng thương hai tên tiểu đầu mục, cũng không tiếp tục đuổi giết, cũng không trợ giúp, mà trực tiếp quay đầu bỏ đi.

- Tiểu bối… Đứng lại cho ta!

Thủ lĩnh hải tặc áo lam, rốt cuộc cũng thiếu kiên nhẫn, thấp giọng hét

lên một tiếng.

Nhất thời, hắn lâm vào cục diện hai bề khó khăn.

Nếu như hắn bỏ mặc lão giả mặc áo hoa, bên phía hải tặc không có Tôn Giả tọa trấn, sẽ lâm vào tình cảnh bị tàn sát.

Hơn nữa, một khi đuổi giết Triệu Phong, rất có thể sẽ bị lão giả mặc áo hoa và Triệu Phong hai mặt giáp công.

Với chiến lực tiếp cận Tôn Giả của Triệu Phong, nếu liên thủ với Tôn Giả mặc áo hoa, thế cục cũng không quá lạc quan. Ai dám kết luận rằng Triệu Phong không còn đòn sát thủ nào khác? Dù sao thì đối phương cũng là người nhận được truyền thừa của Phong Lôi Đồng Hỏa.

Nhưng nếu để Triệu Phong rời đi, rất có khả năng sẽ bỏ lỡ cơ hội nhận được truyền thừa y bát của Phong Lôi Đại Đế.

- Tiểu huynh đệ, đám hải tặc Hư Không Hải này, đều là địch nhân của chúng ta, nếu có thể liên thủ cùng đánh lui cường địch, lão hủ vô cùng cảm kích…

Lão giả mặc áo hoa cũng cao giọng hét lên.

Lời này vừa nói ra.

Sắc mặt của tên thủ lĩnh hải tặc áo lam lại biến đổi.

Một khi Triệu Phong gia nhập phía lâu thuyền, cục diện sẽ nhanh chóng thay đổi.

Bất ngờ chính là.

Triệu Phong không lựa chọn giúp đỡ lâu thuyền, cũng không để ý đến thủ lĩnh hải tặc áo lam.

Dựa theo lẽ thường, Triệu Phong bị phía hải tặc công kích, sẽ lựa chọn hỗ trợ lâu thuyền, như vậy mới phù hợp lẽ thường và đạo nghĩa.

- Nếu các hạ có thể xuất thủ cứu giúp, tiểu nữ tử nguyện ý đáp ứng mọi yêu cầu, Lâu Lan gia cũng sẽ báo đáp gấp mười lần…

Một thanh âm thiếu nữ nhẹ nhàng, từ phía lâu thuyền truyền đến.

Chủ nhân của thanh âm này, chính là Lâu Lan Chỉ Thủy.

Lúc này.

Dung mạo bình thường của Lâu Lan Chỉ Thủy đã không còn, ngược lại bày ra một gương mặt xinh đẹp như ngọc, da trắng như tuyết sứ, không chút tỳ vết, hiện động một tầng ôn hồng, có chút thẹn thùng, tư thái động lòng người.

- Lâu Lan cô nương.

Song phương địch ta, một vài nam tử, thoáng lâm vào kinh diễm si mê trong chốc lát.

Có thể hình dung như thế này, trong thế giới vụ hải mênh mông, có một vị tiểu mỹ nhân khuynh thành tuyệt mỹ, dáng vẻ động lòng người, giống như khoảnh khắc đẹp nhất lúc hoàng hôn.

Nhất là câu nói “Tiểu nữ tử nguyện ý đáp ứng mọi yêu cầu”, càng khiến cho lòng người dao động.

Chỉ tiếc.

Câu nói này lại nhằm vào một người không thuộc hai bên địch ta.

Càng không thể tưởng tượng nổi chính là.

Thiếu niên trong tầm mắt lại giống như đầu đất, vẫn thờ ơ quay đầu bay đi.

Đội ngũ song phương không khỏi ngạc nhiên.

Đối mặt với sự hấp dẫn đến từ lời hứa của Lâu Lan Chỉ Thủy và báo ân của Lâu Lan gia, vậy mà tiểu tử kia lại không phản ứng chút nào.

- Ồ! Không đúng.

Bên phía hải tặc, chợt phát hiện một chuyện dị thường.

Triệu Phong cũng không phải bay về phía “Bát Hoang Sơn” ban đầu, mà là đang bay ngược lại.

Vụt…

Triệu Phong hóa thành một trận lôi quang, vượt qua vụ hải, tiếp cận thuyền kim loại màu xám.

Đây chính là “thuyền hải tặc” của Đoàn hải tặc Lam Lôi.

- A…

Trên thuyền kim loại màu xám, một vài hải tặc hậu cần đóng quân trên đó, tu vi chỉ là Chân Chủ Cấp tiểu thành, đại thành, lập tức bị hù

cho hồn phi phách tán.

Bịch…

Triệu Phong hạ xuống trên thuyền kim loại màu xám.

- Chủ nhân, con thuyền Hư Không Hải này, vô cùng tốt, lại dùng Hải Ngân Tinh quý hiếm làm tài liệu, lực phòng ngự mạnh, thích hợp phi hành tại Hư Không Hải. Nếu như đoán không sai, con thuyền Hư Không Hải này, còn có thể lặn xuống dưới biển sâu, tiến hành ngụy trang…

Trong Vạn Quỷ Châu, Khô Lâu đường chủ tặc tấm tắc nói.

Hiển nhiên, đối với con thuyền Hư Không Hải này, Khô Lâu đường chủ hết sức hài lòng.

Tiếp đó.

Triệu Phong cũng không cần tốn bao nhiêu công sức, lập tức đánh đuổi đám hải tặc hậu cần trên thuyền.

- Hắc hắc, có đủ nguyên tinh thạch và một số nhân thủ là có thể khống chế con thuyền này ngao du hành tẩu trong Hư Không Hải. Mà người trên thuyền, cũng có thể giảm bớt mệt mỏi phi hành, để dành thời gian đó mà tham tu tốt hơn.

Khô Lâu đường chủ nói.

Bởi vì cần một ít nhân thủ để điều khiển con thuyền Hư Không Hải, cho nên Triệu Phong mới lưu lại một vài người sống.

Trên thực tế.

Cướp đoạt con thuyền Hư Không Hải này, cũng là chủ ý của Khô Lâu đường chủ.

Triệu Phong nghe xong những lời của hắn, cũng vô cùng động tâm, dù sao thì cũng không cần khổ cực phi hành, lại có thể tiết kiệm thời gian, dùng cho việc tu luyện.

Dù sao, Triệu Phong muốn tìm đến “Thiên Thánh Cầm Cung”, thì cũng phải vượt qua một đại hải vực thuộc sự quản hạt của Linh Vực Thánh Địa, đường xá xa xôi gian khổ, quả thật cần có một con thuyền.

- Tặc tử vô sỉ!

Tên văn sĩ áo lam đang đại chiến thấy vậy, thiếu chút nữa không nhịn được mà nổi điên.

Những lo lắng trước kia của hắn, đều là dư thừa.

Triệu Phong chẳng những không bỏ chạy, còn thừa cơ trộm con thuyền Hư Không Hải của đám hải tặc.

Bên phía Đoàn hải tặc Lam Lôi, mọi người đều kinh hãi mắng lớn, thân là hải tặc, bọn hắn chưa từng nghĩ sẽ có một ngày bị người khác nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của.

Chương 565: Chiến Lực Của Khô Lâu Đường Chủ

Trên Hư Không Hải.

Giao phong giữa hai bên, gần như thoáng dừng lại, thì ra, ở đằng sau, Triệu Phong đang nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của.

- Tặc tử vô sỉ này.

- Mau ngăn cản, không thể để thuyền “Lam Lôi Hải Thiên” rơi vào trong tay đám chuột nhắt được.

Bên phía hải tặc Hư Không Hải, mọi người thoáng sững sờ, sau đó chửi ầm lên.

Bên phía lâu thuyền.

Đám người Lâu Lan Chỉ Thủy nhìn thấy Triệu Phong nhanh nhẹn thuần thục cướp đoạt thuyền “Lam Lôi Hải Thiên”, không khỏi trợn mắt há hốc mồm.

- Lá gan của thiếu niên này thật lớn, ngay cả thuyền của Đoàn hải tặc Lam Lôi mà cũng dám cướp.

Đoàn hải tặc Lam Lôi chính là một trong mười Đoàn hải tặc Hư Không Hải lớn nhất phụ cận Bát Hoang Sơn, khiến không ít cường giả du hành, thậm chí các lộ thương đội vừa nghe tin đã sợ mất mất.

Mặc dù Đoàn hải tặc Lam Lôi trong số phần đông các Đoàn hải tặc,

chiến lực không xếp hàng đầu, nhưng tính cơ động ẩn nấp, lại vượt qua phần lớn các Đoàn hải tặc khác.

Ưu thế lớn nhất trong đó, chính là nhờ vào thuyền Hư Không Hải tốt.

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên này đã có mấy trăm năm lịch sử, là một trong những con thuyền Hư Không Hải có tính năng mạnh nhất tại khu vực Bát Hoang Sơn, bất kể là tốc độ, tính ẩn nấp, hay lực phòng ngự, đều là nhất lưu.

- Lý nào lại như vậy.

Dù là văn sĩ áo lam tính tình trầm ổn ẩn nhẫn, cũng bị chọc giận.

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên chính là chỗ dựa lớn nhất để hắn rong ruổi khắp vùng “Bát Hoang Sơn” này, nếu như thuyền bị người ta cướp đoạt, Đoàn hải tặc Lam Lôi cũng sẽ bị xóa tên trong mười Đoàn hải tặc Hư Không Hải lớn nhất.

- Thủy Lôi Phiên Thiên Thủ!

Văn sĩ áo lam bất chấp phải trả một cái giá lớn, thúc dục bổn nguyên trong cơ thể, đánh ra một quang thủ khổng lồ, phát ra từng đợt gợn sóng, bao trùm phạm vi nửa dặm, một luồng áp lực vô tận giống như Thái Sơn áp đỉnh đè xuống, lôi quang sáng tối vặn vẹo, hoàn toàn phong bế cả một khu vực.

Phành…

Lão giả mặc áo hoa vốn đã bị thương, lập tức bị “Phiên Thiên Thủ” đánh bay ra ngoài một trược.

Ọc…

Lão giả mặc áo hoa thổ ra một búng máu, thân hình lảo đảo, thiếu chút nữa rơi vào Hư Không Hải.

- Tiểu bối, dám trộm đoạt thuyền Hư Không Hải của ta.

Văn sĩ áo lam nổi giận đùng đùng, trên mặt dần nổi lên một tầng lãnh ý tàn nhẫn.

Giờ phút này.

Hắn đã bất chấp tất cả đẩy lui lão giả mặc áo hoa, sau đó giết ngược trở về.

- Quay lại chế ngự tên tặc tử kia, đoạt lại thuyền.

Văn sĩ áo lam quát một tiếng, hạ lệnh xuống, sau đó dẫn đầu đám hải tặc rút lui, giết ngược về phía Triệu Phong.

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên chính là căn cơ của Đoàn hải tặc, nhất quyết không thể để mất.

Huống chi.

Tiểu tử kia rất có thể đã nhận được truyền thừa y bát của “Phong Lôi Đại Đế”, phải cố gắng tận dụng thời cơ.

Tại phía khác.

Tôn Giả mặc áo hoa, có vẻ ngoài dự liệu, văn sĩ áo lam chỉ cần có đủ quyết tâm là có thể giết chết mình, nhưng nếu vậy thì cũng sẽ không kịp giải quyết Triệu Phong.

Mọi người trên lâu thuyền, đều lộ vẻ hồi hộp, đồng thời có chút kinh ngạc.

Ngay lập tức, người trên lâu thuyền, liền lâm vòa sinh tử tuyệt cảnh, “Đoàn hải tặc Lam Lôi” đột nhiên hạ lệnh rút lui, giết về phía Triệu Phong.

- Hắc hắc, tiểu tử kia lúc trước đối với chúng ta là thấy chết mà không cứu, bây giờ đến lượt hắn gặp phải xui xẻo rồi.

Một vài người trên lâu thuyền, nhìn thấy mà có chút hả hê.

Mọi người đồng loạt tán thành phụ họa.

- Hoàng bá, thiếu niên kia thiên tư tuyệt đỉnh, thực lực siêu phàm, chúng ta có thể cứu hắn, liên thủ đối kháng hải tặc, như vậy cũng nắm chắc bốn, năm thành. Bằng không, sau khi Đoàn hải tặc Lam Lôi diệt sát hắn, vẫn có thể quay lại đây…

Đôi mi thanh tú của Lâu Lan Chỉ Thủy khẽ cau lại, thấp giọng phân tích.

Nói thật.

Lúc trước, nàng cũng rất chán ghét đối với hành vi “thấy chết mà không cứu” của Triệu Phong.

Nhưng thế cục đã tới mức này, liên thủ với Triệu Phong mới là đường ra tốt nhất.

- Chỉ Thủy…

Lão giả mặc áo hoa có chút cay đắng, khẽ lắc đầu, dùng linh thức

truyền âm:

- Cho dù chúng ta liên thủ với thiếu niên kia, cũng chỉ có một con đường, đó là diệt vong. Sinh lộ duy nhất, chính là phải nhanh chóng mang ngươi rút về Bát Hoang Sơn. Hơn nữa, còn phải bỏ qua tất cả mọi người trên lâu thuyền.

Lâu Lan Chỉ Thủy nghe vậy, hoa dung thất sắc, nhìn về phía lão giả mặc áo hoa với vẻ khó tin.

Hiển nhiên.

Lão giả mặc áo hoa bị thương còn nghiêm trọng hơn tưởng tượng, lúc này có lẽ đang cố gắng cưỡng chế thương thế.

Một kích trước khi rời đi của Lam Lôi đạo tặc, đã khiến cho bổn nguyên của Tôn giả mặc áo hoa suy giảm sâu sắc.

- Bỏ qua tất cả mọi người trên lâu thuyền…

Lâu Lan Chỉ Thủy lộ vẻ không đành lòng, trên gương mặt trắng trẻo như tuyết sứ, lộ ra một tia dằn vặt.

Nhưng nếu như không làm vậy, cho dù Tôn giả mặc áo hoa có cường thịnh trở lại, xông lên tác chiến thì vẫn có đến tám chín phần vẫn lạc, lúc đó, mọi người đều không thể chạy thoát.

- Chỉ Thủy, mau chóng theo ta quay trở về Bát Hoang Sơn, nhân lúc tiểu tử kia còn có thể kiềm chế một lúc…

Lão giả mặc áo hoa chùi đi vết máu bên khóe miệng, thân hình lảo đảo, hạ xuống trước mặt Lâu Lan Chỉ Thủy.

- Chẳng lẽ… Ngay cả một chút cơ hội cũng không có?

Lâu Lan Chỉ Thủy xấu hổ không đành lòng, đôi mắt trong suốt nhìn về phía thiếu niên trong tầng sương mù phía xa.

Giờ phút này.

Văn sĩ áo lam đã dẫn đầu đám hải tặc, đánh về phía Triệu Phong đang ở trên thuyền kim loại màu xám.

Có chút ngoài dự liệu đó là, thiếu niên kia vẫn chậm rãi điều khiển thuyền kim loại màu xám, sau đó nhàn nhã nhìn đám người văn sĩ áo lam.

- Bao vây!

Trong lòng văn sĩ áo lam hoài nghi có cạm bẫy, cũng không lập tức ra tay.

Tôn Giả mặc áo hoa ở đằng sau, cũng không khỏi cảm thấy kinh ngạc trước biểu hiện của Triệu Phong.

Đương nhiên.

Thực lực của Triệu Phong càng mạnh, đối với việc bọn họ trốn chết, lại càng có lợi.

- Chú ý, trước hết hãy bắt tiểu tử kia lại.

Thủ lĩnh hải tặc áo lam âm thầm ra lệnh, sau đó mang theo một đạo Thủy Lôi quang vân, từ trên trời giáng xuống, lao thẳng đến Triệu Phong.

Triệu Phong chỉ cảm thấy một luồng lực lượng Thủy Lôi huyền diệu hùng hậu, giống như sấm chớp, hết lớp sóng này đến lớp sóng khác, liên tục trùng kích.

Lực lượng Thủy Lôi này cương mãnh bá đạo, lại nhu hòa không dứt.

Phong Lôi Chi Hoàn.

Thân hình Triệu Phong bay lên, quanh người nổi lên từng vòng Phong Lôi tím xanh ngưng luyện rực rỡ, những vòng tròn này liên tục trùng kích khắp bốn phương tám hướng, mỗi thời mỗi khắc, đều sinh ra mấy chục vòng Phong Lôi chấn động cao tốc, công phòng nhất thể.

Phành…

Hai loại lực lượng Lôi Điện, mãnh lực giao phong một kích trên biển sương mù.

Tại tốc độ công kích Lôi đạo đơn thuần, Triệu Phong có ưu thế nhất định.

- Khí tức Tử Diệt Phong Lôi, có tốc độ ngạo thị thiên hạ, đây nhất định là truyền thừa của Phong Lôi Đại Đế rồi. Còn may tiểu tử kia chỉ mới tìm hiểu được một phần của Tử Diệt Phong Lôi…

Thủ lĩnh hải tặc áo lam muốn bắt giữ Triệu Phong, cho nên chỉ phát huy sáu bảy thành chiến lực.

Phành phành…

Những vòng Phong Lôi đang quanh vòng tròn quanh người Triệu Phong, bỗng nhiên ảm đạm, đồng thời, vỡ thành từng mảnh nhỏ,

thân hình của hắn nhanh chóng thối lui.

- Lực lượng Thủy lôi của Lam Lôi đạo tặc này, công lực thật thâm hậu huyền ảo…

Mặc dù truyền thừa của Triệu Phong có đẳng cấp rất cao, tốc độ công kích còn chiếm ưu thế, nhưng vẫn không thể chống lại đạo tặc đã tu luyện thành danh mấy trăm năm.

Thực lực tu vi của tên thủ lĩnh hải tặc áo lam, không hề thua kém Thủy Vận Trưởng lão là bao, đều là Tiểu Đan Nguyên hậu kỳ,

Với tình trạng của Triệu Phong hiện nay, không thể khinh suất sử dụng huyết mạch đồng tử, tối đa chỉ có thể chống đỡ Tiểu Đan Nguyên sơ kỳ và Tiểu Đan Nguyên trung kỳ mà thôi.

Thủ lĩnh hải tặc áo lam cũng không dốc toàn lực, chỉ ngăn cản Triệu Phong mà thôi.

- Băng Hoàng Thương!

Du đấu một hồi, Triệu Phong lại xuất ra một phần khí tức lực lượng của hư ảnh Băng Hoàng Thương, bất chợt, một luồng hàn uy đóng băng thiên hạ, lập tức cuốn thẳng tới phía tên thủ lĩnh hải tặc áo lam.

- Tiểu tử này cũng có tàn binh Địa cấp, e rằng không phải tầm thường.

Tên thủ lĩnh hải tặc áo lam không những không sợ, ngược lại còn lấy làm mừng rỡ.

Cho dù tàn binh cùng cấp, cũng có chênh lệch khác biệt. Ví dụ như một vài mảnh vỡ hoặc tàn phiến Thần binh Địa cấp, có Hạ phẩm, có

Trung phẩm, thậm chí có Thượng phẩm và cả Thần binh truyền thừa Địa cấp nữa.

- Đáng tiếc, nếu tiểu bối này sớm liên thủ với ta, như vậy còn có hi vọng đánh lui Lam Lôi đạo tặc.

Lão giả mặc áo hoa cũng giật mình trước thực lực của Triệu Phong, đồng thời không khỏi cảm thấy tiếc hận.

Thực lực của Triệu Phong, có thể chống lại Tiểu Đan Nguyên sơ kỳ bình thường, chỉ tiếc là tu vi của Lam Lôi đạo tặc quá cao thâm, thực lực cũng không tầm thường.

Thoáng chốc, tình huống lại lâm vào khó khăn.

- Xuất Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, có lẽ có thể áp chế người này. Hoặc là…

Trên mặt Triệu Phong cũng không hề có chút kinh hoảng nào.

Tâm niệm trong lòng hắn xoay chuyển, thoáng rút lui, sau đó vung tay lên.

Vụt…

Trong tầng sương mù u ám, chợt hiển hiện một Bộ khô lâu âm trầm đáng sợ, xương cốt hai màu kim ngân giao thoa, trong hốc mắt là hai luồng hỏa diễm u hồng, khiến người khác nhìn thấy mà giật mình.

Một luồng khí tức tinh thần tử âm dày đặc, tràn ngập Hư Không Hải phụ cận, trong phạm vi mấy trăm dặm, vô số sinh linh trong hải dương, đều phát ra một sự rung động đến từ linh hồn.

- Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh… Luyện Cốt Quỷ đạo…

Thủ lĩnh hải tặc áo lam bỗng nhiên biến sắc.

Nụ cười trên mặt hắn thoáng cứng lại, không thể tiếp tục áp chế Triệu Phong.

Bằng vào cảm ứng khí tức, thực lực của vị Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh trước mặt, tuyệt đối sẽ không chênh lệch với hắn là bao.

Thủ lĩnh hải tặc áo lam thậm chí còn mơ hồ cảm nhận được một luồng khí tức Thần binh Địa cấp.

- Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh.

Tôn Giả mặc áo hoa đang chuẩn bị rút lui, nhìn thấy một màn này, cũng không khỏi nghẹn ngào.

Tại Vực ngoại Hư Không Hải.

Bình thường cũng xuất hiện vài cường giả ngao du, phần lớn đều là những trình độ đỉnh cao tại Vực nội, tu vi ít nhất cũng là Chân Chủ Cấp, thậm chí là Chân Linh Cảnh.

Bởi vậy, Chân Chủ Cấp tại Hư Không Hải, là loại thường thấy nhất.

Chẳng qua.

Một khi tu vi đạt tới Đan Nguyên Cảnh, vậy thì mọi chuyện sẽ khác, tại Hư Không Hải này cũng rất hiếm gặp, có thể xem là cường giả.

Mà lúc này.

Triệu Phong chỉ mới vung tay, đã tạo nên một Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, cục diện lập tức xảy ra biến hóa.

- Khặc khặc khặc… Rất lâu rồi không ra ngoài hoạt động gân cốt.

Toàn thân Khô Lâu đường chủ nổi lên một tầng ô quang thâm thúy, trong lúc di động, quanh người bùng phát một luồng sát quang tử hắc, kinh hãi tâm hồn.

Hiện nay.

Tu vi của Khô Lâu đường chủ, đã sớm khôi phục đến đỉnh phong.

Hơn nữa, dưới sự giúp đỡ của một lượng lớn tài nguyên trong Di tích Tử Thánh, kỳ thực nội tình còn tăng trưởng hơn cả ngày xưa.

Thần binh Địa cấp “Cửu Sát Âm Cốt Thứ” cũng không phải bình thường, nó dung nhập vào trong cốt cách, có khả năng cường hóa độ cứng của xương cốt, khiến lực phòng ngự nhận được tăng phúc rất lớn.

Vừa xuất hiện liền ra tay.

Khô Lâu đường chủ xông lên nghênh đón thủ lĩnh hải tặc áo lam, cận thân chiến đấu.

Mỗi một quyền một chưởng, lực lượng Tử Âm đều sôi trào dậy sóng, có “Cửu Sát Âm Cốt Thứ” tăng phúc, chiến lực của Khô Lâu đường chủ còn hơn cả Tôn Giả bình thường.

Lão giả mặc áo hoa đứng từ xa xem chiến, không khỏi động dung.

Ít nhất, hắn tự thấy lúc mình chưa bị thương, cũng không thể là đối

thủ của Khô Lâu đường chủ.

Khô Lâu đường chủ đồng thời am hiểu tinh thần quỷ bí, Quỷ đạo Luyện Cốt, thủ đoạn công kích có thể nhằm vào hai phương diện tinh thần và vật chất.

- Tử Diệt Phong Lôi Xà Vũ.

Quanh người Triệu Phong nổi lên một đạo Phong Lôi chi xà rực rỡ hùng vĩ, uốn lượn vặn vẹo, kéo động vô số tàn phong điện ảnh, thế công xảo trá dị thường, hung hăng quấn lấy Lam Lôi đạo tặc.

Dưới tình huống hai mặt bị giáp kích, Lam Lôi đạo tặc lập tức không địch lại, ngoác miệng chửi ầm lên.

Mặc dù hắn có một kiện Thần binh Địa cấp phụ trợ, nhưng luận phẩm cấp hay là uy lực, đều không thể so sánh với “Cửu Sát Âm Cốt Thứ” của Khô Lâu đường chủ.

- Cửu Sát Âm Cốt Thứ!

Khô Lâu đường chủ từng bước áp chế, bỗng nhiên xuất ra Thần binh Địa cấp, chỉ thấy một đạo gai xương ám ngân sắc cực lớn, dài hơn mười trượng, kéo động mỗi chuỗi ảo ảnh sắc bén, tiếng rít chấn động không gian, bộc phát một luồng sát quang thiêu đốt ngập trời.

- A… A…

Những dư âm còn lại, ngay lập tức tàn sát đám hải tặc Chân Chủ Cấp đỉnh phong gần đó.

Thân hình Lam Lôi đạo tặc bị đẩy lui, kinh hãi mắng lớn.

Đồng thời, hắn còn bị “Tử Diệt Phong Lôi Xà” của Triệu Phong quấy nhiễu, khí huyết sôi trào, hiển nhiên đã thụ thương không nhẹ.

- Chiến lực của Khô Lâu đường chủ đã tăng lên không ít.

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Dưới tình huống hắn không thể động dụng huyết mạch đồng tử, Khô Lâu đường chủ mới là chủ lực để đối kháng cường địch.

Chương 566: Bát Hoang Sơn

Cho đến hôm nay.

Thực lực của Khô Lâu đường chủ, đã vượt qua thời kỳ đảm nhiệm "Xích Nguyệt Đường chủ" năm xưa.

Một mặt là nhờ những tài nguyên khổng lồ trong Di tích Tử Thánh thúc đẩy.

Một mặt khác, đó là Thần binh Địa cấp "Cửu Sát Âm Cốt Thứ", có hỗ trợ rất lớn đối với thực lực và tu luyện thể nộ.

Bởi vì mỗi một kiện Thần binh Địa cấp, lịch sử của nó, đều ít nhất có một tia ý chí tinh thần của Vương Giả Hư Thần Cảnh lắng đọng, nếu không thì cũng khó mà tạo nên một kiện Thần binh Địa cấp được.

Ngoài ra, liên tiếp giao phong với cường giả của ba đại Tông phái, kỹ xảo chiến đấu và tầm mắt của bản thân Khô Lâu đường chủ, đều có tăng lên.

Lúc này, tại trên khoảng không của vụ hải.

Khô Lâu đường chủ là chủ lực, chiến lực của hắn ít nhất có thể sánh ngang với "Lam Lôi đạo tặc", thậm chí hơi chiếm phần ưu thế.

Triệu Phong ở bên cạnh phụ trợ, thi triển Phong Lôi bí kỹ, hoặc thúc dục khí tức lực lượng của Thần binh Băng Hoàng Thương, không ngừng ngăn cản và áp bách tên thủ lĩnh hải tặc áo lam.

Chủ tớ hai người liên thủ, lực áp “Lam Lôi đạo tặc”, đồng thời mở rộng ưu thế.

- Phong Lôi Chi Dực!

Sau lưng Triệu Phong ngưng kết một đôi quang dực, lấy Tử Diệt Phong Lôi làm hạch tâm, khiến cho tốc độ của Phong Lôi Chi Dực, lại lần nữa gia tăng.

Theo việc không ngừng tìm hiểu tham ngộ, Phong Lôi Chi Dực của hắn không chỉ mang đến hiệu quả tăng phúc tốc độ, mà còn có thể gia tăng năng lực cảm ứng của Triệu Phong đối với lực lượng Phong Lôi.

Vụt vụt…

Dưới sự gia trì của Phong Lôi Chi Dực, tốc độ và tính cơ động của Triệu Phong tăng cường, thế công mạnh mẽ.

Áp lực lên người Lam Lôi đạo tặc đại tăng, thành viên hải tặc bên cạnh, vừa tiếp cận đã bị Triệu Phong thuận tay thu hoạch.

- A a…

Hai tiểu đầu mục là lão giả cầm đà trượng và nam tử lân phiến, đều bị Triệu Phong dùng Phong Lôi bí thuật giết chết.

Thời gian trôi qua.

Quanh người Lam Lôi đạo tặc đã không còn tên huynh đệ hải tặc nào, hoàn toàn lẻ loi một mình tác chiến.

- Thần binh Địa cấp, Băng Hoàng Thương!

Trong lòng bàn tay của Triệu Phong, hình thái hư ảnh Băng Hoàng Thương, trong khoảnh khắc chuyển hóa thành thật thể, hiện ra một màu u lam thâm thúy, lấp lánh trong suốt như băng thương Hoàng giả.

Ô...ô...ô...n...g!

Băng Hoàng Thương nhoáng lên một cái, trên bề mặt nổi lên tầng tầng hàn quang băng liên màu u lam, hàn lực cấm kỵ Thượng Cổ, khiến hết thảy vật chất xung quanh Hư Không Hải, đều nhanh chóng kết băng.

Thoáng chốc…

Một luồng hàn uy Thượng Cổ Băng Hoàng ngưng kết thiên địa vạn vật, bao phủ, khuếch tán khắp phương viên mười dặm.

Triệu Phong kiệt lực khống chế, khiến cho uy lực của Băng Hoàng Thương ngưng tụ, áp súc tại trong một dặm.

Đám hải tặc Hư Không Hải ở gần đó, đều ngay lập tức bị đóng băng.

- Thần binh này… Chẳng lẽ là Thần binh truyền thừa Địa cấp của Băng Thượng Cổ.

Mọi người trên lâu thuyền phía xa xa, đều cảm nhận được hàn uy vô hình của Thượng Cổ Băng Hoàng, tâm linh và thân thể như hãm vào vực băng vô tận.

Đồng dạng là Thần binh Địa cấp.

Nhưng Băng Hoàng Thương của Triệu Phong lại càng đặc thù hơn,

ẩn chữa một đạo truyền thừa, có thể phát huy ý cảnh huyền ảo siêu cường, vượt qua gông cùm xiềng xích của bản thân.

Mạnh như thủ lĩnh hải tặc áo lam, cũng bị hàn lực cấm kỵ Thượng Cổ này ảnh hưởng, thân thể và huyết dịch, thậm chí Chân Linh lực, cũng bị đông cứng tại một trình độ nhất định, bên ngoài thân thể ngưng kết một tầng băng sương.

- Hư Thiên Âm Ma Thứ!

Nhân cơ hội này, Thần binh Địa cấp của Khô Lâu đường chủ, rời khỏi tay, trong hư không xẹt qua một đạo hư quang gai xương ám ngân cực lớn, có cảm giác như phá tan gông cùm xiềng xích của không gian, “phành” một tiếng, đánh lên Lam Lôi đạo tặc.

Ầm…

Lam Lôi đạo tặc rên lên một tiếng, sắc mặt trở nên trắng bệch, gợn sóng Thủy Lôi quanh người trở nên ảm đạm, trước ngực lưu lại một lỗ thủng máu chảy đầm đìa.

- Lưu lại đi!

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ liên thủ đánh ra một kích, hoàn toàn đánh bay Lam Lôi đạo tặc, không ngừng thổ huyết.

Cùng lúc đó.

Từ đằng sau truyền đến một đạo khí tức Đan Nguyên Cảnh, tiếng xé gió từ xa đến gần.

- Lam Lôi đạo tặc, đi chết đi!

Lão giả mặc áo hoa, dẫn đầu đám người trên lâu thuyền đuổi giết tới.

- Xem như các ngươi hung ác.

Sắc mặt Lam Lôi đạo tặc trở nên tối tăm phiền muộn, khóe miệng có vết máu, toàn thân hóa thành một đạo quang cầu Thủy Lôi chói mắt, khí tức tăng vọt gấp đôi, "Ầm" một tiếng, lập tức phá vòng vây của ba cường giả chiến lực Đan Nguyên Cảnh, thoát ra vài dặm có dư.

Vụt…

Trong màn sương mù của Hư Không Hải, chỉ thấy một đạo Thủy Lôi ảo ảnh như cầu vồng chói mắt lướt qua.

Khoảnh khắc Lam Lôi đạo tặc thi triển bí thuật cuối cùng đẩy lui, khí huyết Triệu Phong liền sôi trào, đã chịu chút thụ thương.

Chẳng qua, dưới sự trị liệu của huyết mạch, thương thế của Triệu Phong, nhanh chóng được chữa trị.

Ngược lại, vị lão giả mặc áo hoa kia, vốn định đánh chó mù đường, nhưng còn chưa kịp ra tay thì đã bị chấn thương.

Ọc…

Lão giả mặc áo hoa phun ra một búng máu, thân hình lảo đảo, sắc mặt trắng bệch, cực kỳ phiền muộn.

- Chủ nhân, tên Lam Lôi đạo tặc kia đã bị thương nặng, có cần đuổi giết để trảm thảo trừ căn hay không?

Khô Lâu đường chủ rục rịch muốn hành động.

Lúc ở Di tích Tử Thánh, hắn vẫn một mực áp chế, theo thực lực tăng lên, tiến vào Ngoại Vực, cuối cùng hắn cũng có thể thống khoái một phen.

- Không cần.

Triệu Phong thầm nghĩ, chỉ cần cướp đoạt “thuyền Hư Không Hải” là được, về phần sự trả thù của Lam Lôi đạo tặc, hắn lại không quan tâm chút nào.

Hơn nữa, muốn giết chết Lam Lôi đạo tặc cũng không dễ dàng như ậy, ba cường giả cấp bậc Đan Nguyên Cảnh liên thủ, cuối cùng vẫn để hắn thành công đào thoát, từ đó có thể thấy được thực lực của đối phương như thế nào.

Tiếp theo.

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ, trở lại trên thuyền kim loại màu xám, lại bắt đầu bố trí.

- Đáng tiếc.

Triệu Phong phát hiện, sau vụ va chạm vừa rồi của Thần binh Địa cấp, những thuyền viên trên thuyền đã chết hết.

Uy năng của Thần binh Địa cấp, đối với tồn tại dưới Đan Nguyên Cảnh, chính là lực lượng cấm kỵ, chỉ cần một tia dư âm cũng đủ loại bỏ Chân Chủ Cấp rồi.

Huống chi, các thuyền viên hậu cần này, tu vi cũng không quá Chân Chủ Cấp tiểu thành hoặc đại thành, kém xa thành viên chiến đấu rất nhiều.

- Tiểu huynh đệ, lão phu có một đề nghị.

Ánh mắt lão giả mặc áo hoa sáng lên, vội vàng ôm quyền, khách khí nói.

Lúc này, mọi người bên phía lâu thuyền, kể cả Lâu Lan Chỉ Thủy cũng đã chạy đến.

Ánh mắt Triệu Phong vừa quét qua, lập tức minh bạch.

Thì ra.

Dưới sự vây công của đám hải tặc, lâu thuyền kia đã bị phá hủy hơn phân nửa.

Mà lâu thuyền của bọn họ cũng không có lực phòng ngự và phẩm chất tốt như “thuyền Lam Lôi Hải Thiên”, dưới dư âm chiến lực cấp Tôn Giả, vẫn có thể kiên trì chống đỡ mà không hư hại

- Tiểu huynh đệ, dù sao thì ngươi cũng không có thuyền viên, muốn điều khiển “thuyền Lam Lôi Hải Thiên”. E rằng không dễ, không bằng chúng ta hãy kết bạn cùng đi, chúng ta sẽ cung cấp thuyền viên.

Lão giả mặc áo hoa cười nói.

- Kết bạn cùng đi? Hình như chúng ta cũng không phải cùng một hướng a.

Triệu Phong khẽ giật mình.

Hắn muốn chạy đến Bát Hoang Sơn, còn phía lâu thuyền thì từ Bát Hoang Sơn xuất phát, nghịch hướng mà đi.

- Tiểu huynh đệ, nếu ngươi có thể hỗ trợ, hộ tống chúng ta đi “Tịnh Nguyệt Linh Tông”. Lão phu và Lâu Lan gia sẽ cảm kích vô cùng. Hơn nữa, điều này đối với tiểu huynh đệ mà nói, cũng là một đại kỳ ngộ.

Lão giả mặc áo hoa, liền nói ra đề nghị của mình.

Cái gì? Đi Tịnh Nguyệt Linh Tông?

Triệu Phong thiếu chút nữa trợn mắt.

Tại Quần Đảo vực Thiên Lô, ba đại Tông phái Nhị Tinh, đều bị hắn đắc tội hết.

Mà Tịnh Nguyệt Linh Tông kia, lại càng kết thù với Triệu Phong sâu hơn.

Hai lần đến Di tích Tử Thánh, Triệu Phong không biết đã chém giết bao nhiêu cường giả của Tịnh Nguyệt Linh Tông, trong đó còn có cả Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh.

Cũng may.

Hiện nay đang ở biên giới của Quần Đảo vực Thiên Lô, trong thời gian ngắn không cần phải lo lắng quá mức.

- Tiểu huynh đệ, ngươi có thể không biết. Tịnh Nguyệt Linh Tông này là siêu cấp Tông phái Nhị Tinh rưỡi, với tư chất của ngươi, nếu như có thể cùng Lâu Lan cô nương tiến vào Tịnh Nguyệt Linh Tông…

Lão giả mặc áo hoa cố gắng khuyên bảo.

- Dừng lại, việc này tuyệt đối không thương lượng.

Triệu Phong cắt ngang lời hắn.

Thấy Triệu Phong quả quyết như thế, lão giả mặc áo hoa và Lâu Lan Chỉ Thủy đều có chút bất đắc dĩ.

- Đã như vậy, lão hủ cũng không bắt buộc. Nhưng ân cứu mạng của tiểu huynh đệ, chúng ta không thể không báo.

Lão giả mặc áo hoa và Lâu Lan Chỉ Thủy liếc nhìn nhau.

Bất chợt.

Hai người thành khẩn yêu cầu Triệu Phong, đến “Lâu Lan gia” ở Bát Hoang Sơn làm khách.

Bát Hoang Sơn, vừa vặn là hướng đi của Triệu Phong.

Đoàn người lão giả mặc áo hoa, đành phải trở về theo đường cũ, bởi vì lâu thuyền của mình đã bị hư hại rồi.

- Ân công không thể không có thuyền viên được. Đến Bát Hoang Sơn, có thể bổ sung hết thảy những thứ cần thiết để đi lại trong Hư Không Hải. Chỉ Thủy cũng thành tâm mời ân công đến Lâu Lan gia làm khác một chuyến.

Trong đôi mắt sáng của Lâu Lan Chỉ Thủy, tràn ngập sóng gợn lưu ba.

Lúc này.

Triệu Phong cướp đoạt được thuyền Lam Lôi Hải Thiên, đánh bại Đoàn hải tặc Lam Lôi, nên lập tức giành được sự kính trọng của mọi

người.

Ngay cả vị Lâu Lan cô nương, cũng đổi khác ấn tượng đối với Triệu Phong, trong lòng dần có vài tia hảo cảm và sùng bái.

- Bát Hoang Sơn?

Trên mặt Triệu Phong thoáng hiện vẻ trầm ngâm, thoáng suy tư.

Theo như lời của Lâu Lan Chỉ Thủy, Bát Hoang Sơn chính là khu vực tiếp tế duy nhất tại biên giới Hư Không Hải này.

Một khi rời khỏi đây, Triệu Phong sẽ rất khó tìm được địa phương để tiếp tế khác.

- Được.

Triệu Phong cũng muốn nhân tiện đi tham quan phong tình dị vực một lần.

Tiến vào thế giới Ngoại Vực, dọc theo một đường, đều là vụ hải và hư không vô tận.

Không lâu sau…

Đám người của lâu thuyền đã tập trung trên thuyền kim loại màu xám.

Triệu Phong cũng không quan tâm nữa, những người này đều là thuyền viên, điều khiển thuyền Hư Không Hải.

- Thuyền Lam Lôi Hải Thiên này, tại Bát Hoang Sơn, chính là một trong những thuyền Hư Không Hải truyền kỳ, tốc độ và phòng ngự

đều là nhất lưu, sở trường ngụy trang, có thể ẩn nấp ở dưới sâu trong hải dương…

Tính năng và phẩm cấp của thuyền Lam Lôi Hải Thiên, khiến cho những thuyền viên này, đều hưng phấn không thôi.

Không lâu sau.

Thuyền kim loại màu xám đã khởi hành, đi xuyên qua vụ hải.

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên dài đến hai ba mươi trượng, chia làm hai tầng, đỉnh thuyền là phòng quan sát, còn không gian bên trong thì được chia thành mười mấy gian phòng.

Tại hạch tâm của thuyền, là một cái điện các cỡ nhỏ, bên dưới là phòng điều khiển.

- Chỉ cần có đủ nguyên tinh thạch và tài liệu, thì có thể khởi động thuyền Hư Không Hải. Tiến bước trên con đường Hư Không Hải vô tận đầy buồn chán này.

Triệu Phong cũng không quản những chuyện khác nữa, việc cần làm thì làm, nhanh chóng tiến vào phòng thuyền trưởng.

Trong phòng thuyền trưởng, chất liệu trang trí đặc biệt, chế tác tinh xảo, có thể ngăn cách linh thức ngoại giới, thích hợp dùng để nghỉ ngơi và tu luyện.

Một lát sau.

Tại chính giữa tiểu điện, Triệu Phong và lão giả mặc áo hoa cùng Lâu Lan Chỉ Thủy, nhập tọa trò chuyện với nhau.

Từ chỗ hai người, Triệu Phong đã hiểu rõ về tình hình chung tại Bát Hoang Sơn, ba đại Tông phái Nhị Tinh, thậm chí là toàn bộ Quần Đảo vực Thiên Lô.

- Hoàng bá, Lâu Lan cô nương, tại sao nhị vị phải đi vòng qua Bát Hoang Sơn?

Triệu Phong khó hiểu hỏi.

Lão giả mặc áo hoa có chút cay đắng, giải thích:

- Thuyền bị hao tổn, đường xá xa xôi, thương thế của lão hủ rất nặng, đây là một phần nguyên nhân. Ngoài ra, Lam Lôi đạo tặc kia, còn có một vị huynh đệ kết nghĩa, chính là thủ lĩnh của “liên minh hải tặc” vùng Bát Hoang Sơn.

Triệu Phong lập tức tỉnh ngộ.

Tịnh Nguyệt Linh Tông cách nươi này xa xôi, không có thuyền Hư Không Hải, muốn đến nơi, quả thât vô cùng gian nan.

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên một đường tiến thẳng, nhanh chóng xuyên qua màn vụ hải.

Một lúc nào đó, phía trước chợt xuất hiện một luồng nguyên khí chấn động rõ ràng.

Trong tầm mắt.

Một dãy núi tráng lệ rộng rãi, cây xanh cảnh đẹp chợt hiện ra, đứng trên thuyền Hư Không Hải, cũng có thể cảm nhận được dòng chảy của nguyên khí thiên địa.

Từ Hư Không Hải ở Ngoại Vực nhìn lại, Bát Hoang Sơn kia thật không khác gì một khối “phỉ thúy” cỡ lớn.

- Triệu huynh, sắp vào Vực Nội rồi.

Lão giả mặc áo hoa chợt nhắc nhở. Lúc này, hai người và Triệu Phong đã nói chuyện với nhau quen thuộc rồi.

Vực Nội?

Triệu Phong che kín Thần Linh Nhãn, thoáng chút thả lỏng, lập tức cảm ứng được một tầng khí lực trường vô hình, bao phủ toàn bộ Vực Nội Bát Hoang Sơn.

Chương 567: Lâu Lan Thế Gia

Thuyền kim loại màu xám dần dần tiếp cận “Bát Hoang Sơn”.

Sắp tiến vào Vực Nội.

Triệu Phong tập trung lực chú ý, bởi vì hắn không có kinh nghiệp từ Vực Ngoại vào Vực Nội bao giờ.

Rất nhanh.

Thuyền kim loại màu xám đã tiến vào vòng ngoài của Bát Hoang Sơn, đó là một tầng khí tức màu xanh đậm.

Ô...ô...ô...n...g!

Mặt ngoài của thuyền kim loại màu xám, nổi lên một trận tia lửa, đủ mọi màu sắc.

- Ồ? Lực cản tăng lên… Thân thể nặng hơn…

Thân thể Triệu Phong có chút không thích nghi, trong quá trình thuyền kim loại màu xám phi hành, lực cản rất lớn.

Hư Không Hải và Vực Nội, quả nhiên là hai thế giới bất đồng.

Tu vi không đạt tới cấp độ nhất định, rất khó đột phá gông cùm xiềng kích của Vực Nội, để thoát ra thế giới Hư Không Hải.

Cho nên.

Một vài thổ dân ở các Đảo Vực ngoài rìa, căn bản không biết bí mật Ngoại Vực, còn cho rằng lục địa của mình chính là Đại lục.

Trong quá trình phi hành.

Trọng lực, lực cản không khí, thậm chí nguyên khí thiên địa, đều phát sinh biến hóa.

Bát Hoang Sơn, theo tính toán, có thể diện tích tương đương với một Đảo Vực cỡ nhỏ.

Nó là một “Vực” tự nhiên độc lập.

- Nguyên khí thiên địa… Các loại nhân tố, đều tiếp cận cấp bậc của Thanh Hoa Vực.

Triệu Phong cảm thấy.

Những biến hóa này chỉ là phần mở đầu.

Mà biến hóa lớn nhất, chính là chênh lệch cấp độ không gian.

Trong tầm mắt.

Hình dáng sơn mạch, vốn từ trên nhìn xuống, chỉ trải dài cỡ mấy ngàn dặm.

Thế nhưng.

Trong quá trình tiến vào “Vực Nội”, chợt phát hiện không gian thể tích của “dãy núi” trong tầm mắt, không ngừng mở rộng.

Khuếch trương vô hạn, càng lúc càng lớn.

Loại cảm giác này, thật giống như một hạt bụi nhỏ, mỗi một gốc cây ngọn cỏ, đều ẩn chứa một thế giới mênh mông không thể tính toán nổi.

- Phạm vi thực tế của Bát Hoang Sơn, e rằng phải mấy chục vạn dặm, gần như có thể so sánh với Địa vực Hoành Vân.

Thân thể Triệu Phong, đã có chút thích ứng với hoàn cảnh Vực Nội.

Một lát sau…

Vù…

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên hơi trầm xuống, tiến vào Vực Nội.

Loại cảm giác này, giống như từ không gian vũ trụ, tiến vào một tầng không gian khác.

- Trời xanh, mây trắng, mặt trời…

Triệu Phong dò xét không gian Vực Nội, xem ra cũng không khác biệt nhiều so với Thanh Hoa Vực.

Nhưng nếu không ra khỏi Ngoại Vực, vĩnh viễn không biết rằng, Bát Hoang Sơn, Đại lục Thanh Hoa, những địa vực khổng lồ, đều chỉ là những hạt bụi bậm nho nhỏ trong thế giới mênh mông.

- Tiểu huynh đệ, chẳng lẽ ngươi không có kinh nghiệm từ Vực Nội vượt ra Ngoại Vực?

Lão giả mặc áo hoa cười một tiếng.

Lâu Lan Chỉ Thủy mỉm cười giải thích:

- Thế giới Vực Nội và Hư Không Hải, có khác biệt ở cấp độ không gian. Trong truyền thuyết, hết thảy những địa vực lớn nhỏ tại Hư Không Hải, đều là do Thái Cổ Man Hoang sau khi vỡ vụn, hóa thành những hạt bụi rải rác khắp Phạm Trụ thiên địa.

Triệu Phong khẽ gật đầu, đối với truyền thuyết thần thoại này, hắn hiển nhiên đã nghe qua không ít.

Thế giới này gọi chung là “Phạm Trụ”.

Phạm Trụ, nghe nói chính là Tân Thế Giới Hậu Thiên được hình thành sau khi Thái Cổ Man Hoang vỡ vụn.

Sau Thái Cổ, lại trải qua Thượng Cổ, Viễn Cổ, mấy thời kỳ dài dằng dặc, mới dần dần diễn biến thành “Phạm Trụ” vô biên vô tận bây giờ.

Cấp độ vật chất của không gian Phạm Trụ, đơn giản có hai loại:

Một loại là Hư Không Hải, không thích hợp cho các chủng tộc và sinh linh bình thường sinh sống.

Một loại khác, chính là các “Vực” lớn nhỏ.

Những “Vực này”, chính là nơi thích hợp để nhân loại và phần lớn sinh linh sinh trưởng, phát triển thành nhiều nền văn minh tươi đẹp.

- Bát Hoang Sơn chính là vùng biên giới của Quần Đảo vực Thiên Lô, bên cạnh là “Quần Đảo vực Thiên Lưu” khổng lồ. Nơi này chính là trạm trung chuyển giữa hai đại Vực.

Lão giả mặc áo hoa giới thiệu.

Nghe đến đây, mạch suy nghĩ trong đầu Triệu Phong, càng trở nên rõ ràng hơn.

Trước mắt, hắn phải rời khỏi “Quần Đảo vực Thiên Lô”, tiến vào phạm vi Quần Vực khác.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra.

Trạm tiếp theo, chính là “Quần Đảo vực Thiên Lưu”.

Thanh Hoa Vực, nơi Triệu Phong sinh ra, thuộc về “Quần Đảo vực Cổ Thanh”, chính là láng giềng của “Quần Đảo vực Thiên Lô”, cũng là nơi sở tại của ba đại Tông phái.

Nhưng khoảng cách giữa những Quần Vực với nhau, vô cùng xa xôi.

Triệu Phong không khỏi cảm khái, trong lúc bất tri bất giác, mình đã cách rất xa cố hương rồi.

Mà mục đích hắn hướng đến, so với nơi này, còn xa hơn không biết gấp bao nhiêu lần.

Sau khi tiến vào Vực Nội…

Tốc độ phi hành của thuyền Lam Lôi Hải Thiên, vẫn rất nhanh, tiếp cận tốc độ phi hành của Tôn Giả.

Nếu như tại Ngoại Vực Hư Không Hải, tốc độ này còn có thể tăng lên gấp mười lần, thậm chí là gấp mấy chục lần.

Nửa ngày sau…

Trên đỉnh một dãy núi, xuất hiện một tòa đại thành tinh tráng hùng vĩ, nơi này có nguyên khí thiên địa rất nồng đậm, hơn gấp vài lần so với khu vực khác.

- Nơi này chính là Thánh Địa của Bát Hoang Sơn – Bát Hoang Thánh Thành.

Thần sắc lão giả mặc áo hoa lộ ra một tia phức tạp ảm đạm, đứng trên thuyền quan sát.

Thuyền kim loại màu xám, dần dần tiếp cận Bát Hoang Thánh Thành.

Mọi người cũng đồng loạt chạy đến “Liễu Vọng Đài” của thuyền Hư Không Hải.

- Bát Hoang Thánh Thành chính là trung tâm của Bát Hoang Sơn, là một trạm trung chuyển giao dịch giữa hải vực hư không. Ba đại thế gia đều có thế lực đóng quân tại nơi này.

Lâu Lan Chỉ Thủy ngưng mắt nhìn tòa Thánh Thành, trong mắt có một tia tình cảm ôm ấp đặc thù.

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, khí tức cường đại, dần dần tiếp cận Bát Hoang Thánh Thành.

Bát Hoang Thánh Thành là khu vực hội tụ tinh anh cường giả trong Vực Nội Bát Hoang Sơn, địa vị của nó cũng giống như liên minh Thánh Vực tại Thanh Hoa Vực.

Ngoài ra.

Nơi này còn có một số “cường giả Ngoại Vực” nữa.

Tại nơi này, tất cả thân ảnh có thể nhìn thấy, cơ bản đều là cấp độ Chân Linh Cảnh, thậm chí còn cao hơn.

- Thuyền Hư Không Hải này… khí tức thật mạnh.

- Trời đất, đây không phải là thuyền Hư Không Hải của Đoàn hải tặc Lam Lôi hay sao?

- Thuyền Hư Không Hải của hải tặc, làm sao dám tiến vào Thánh Địa của Bát Hoang Sơn, nhanh đi báo…

Trong Bát Hoang Thánh Thành, chợt nổi lên một hồi xôn xao.

Thuyền Hư Không Hải này có thể xuyên qua hư không, đối với cường giả Vực Nội mà nói, nó là một loại tồn tại hết sức xa xỉ.

Còn may nơi này là Thánh Thành, là trạm trung chuyển của một mảnh hải vực.

Nếu đổi lại là khu vực Vực Nội khác, e rằng rất nhiều cường giả đỉnh cấp cũng chưa từng thấy qua thuyền Hư Không Hải bao giờ.

Không chỉ có vậy.

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên còn là thuyền Hư Không Hải cường đại, có tính truyền kỳ tại phụ cận Bát Hoang Sơn này.

Vụt vụt vụt…

Trong Bát Hoang Thánh Thành rối loạn một hồi, sau đó nhanh chóng có mười luồng khí tức cường đại bay ra, người cầm đầu là một lão giả trường bào, tu vi Đan Nguyên Cảnh.

- Chấp pháp Tôn Giả!

Mọi người đều dùng ánh mắt kính ngưỡng, nhìn về phía lão giả trường bào.

Thân là khu vực trung chuyển của một mảnh hải vực, trong Bát Hoang Thánh Thành, há có thể không có Chấp pháp Tôn Giả tọa trấn?

Hơn nữa.

Số lượng Tôn Giả ở đây, khẳng định không chỉ có một hai người.

- Lâm lão.

Lão giả mặc áo hoa bay ra ngoài, chào hỏi Chấp pháp Tôn Giả của Thánh Thành.

Cùng là Tôn Giả, đều xuất thân từ Vực Nội Bát Hoang Sơn, ngay lập tức mọi người đều nhận thức nhau.

- Chư vị không nên hiểu lầm, thuyền Lam Lôi Hải Thiên này chính là chiến lợi phẩm mà chúng ta đoạt được.

Lão giả mặc áo hoa giải thích.

Một lát sau…

Các cường giả trong Thánh Thành, trải qua một phen kiểm tra đơn giản, mới cho đi qua.

- Hoàng lão đầu, chỉ bằng vào thực lực của ngươi, cũng có thể đoạt

được thuyền Lam Lôi Hải Thiên của Đoàn hải tặc Lam Lôi hay sao?

Trong mắt vị Chấp pháp Tôn Giả kia, chợt lộ ra một tia nghi vấn.

Xuất thân của con thuyền hải tặc này, Chấp pháp Tôn Giả vô cùng nắm rõ.

Phụ cận Bát Hoang Sơn, Đoàn hải tặc Lam Lôi chính là một trong mười Đoàn hải tặc lớn. Thực lực của Lam Lôi đạo tặc, há Tôn Giả bình thường có thể so sánh được?

Lão giả mặc áo hoa cười xấu hổ nói:

- Kỳ thật, thuyền Hư Không Hải này là chiến lợi phẩm của vị tiểu huynh đệ kia.

- Thiếu niên kia…

Ánh mắt Chấp pháp Tôn Giả chuyển về phía Triệu Phong, tròng mắt trợn lên, vẻ nghi vấn càng đậm.

Bằng vào hắn? Có giỡn không đấy?

Chấp pháp Tôn Giả có chút tức giận, hừ lạnh một tiếng, quay người rời đi.

Hiển nhiên.

Hắn cho rằng lão giả mặc áo hoa đang cố gắng trêu chọc hắn.

Vù…

Thuyền Hư Không Hải nhanh chóng tiến vào Thánh Thành, bay về

phía địa bàn của Lâu Lan thế gia.

Vị Chấp pháp Tôn Giả kia, đưa mắt nhìn mọi người trên thuyền Hư Không Hải rời đi.

Đột nhiên.

Ánh mắt của hắn thoáng ngưng tụ, dường như nghĩ đến chuyện gì đó.

Ồ?

Trong tay Chấp pháp Tôn Giả, nhanh chóng xuất hiện một bức họa.

Trên bức họa, miêu tả một thiếu niên tóc lam, mắt trái của hắn là một màu u lam, thỉnh thoảng lại biến thành màu xanh.

Trên vai của thiếu niên tóc lam này, có một con mèo lông xám.

Bên cạnh người hắn, còn có một Bộ khô lâu tràn ngập khí tức u ám.

- Thiếu niên này dường như có chút giống thiếu niên thần bí mà ba đại Tông phái chí cao, liên hợp truy nã treo giải thưởng.

Chấp pháp Tôn Giả khẽ than một tiếng.

Cách đây không lâu.

Tại Thánh Địa của Bát Hoang Sơn, nhận được một tin tức đến từ Thánh Địa “Tịnh Nguyệt Linh Tông”.

Một đối tượng bị “Ba đại Tông phái chí cao” của Quần Đảo vực Thiên Lô liên hợp truy nã, loại tình huống này, quả thực ngàn năm khó gặp

một lần.

Hơn nữa.

Giải thưởng truy nã lần này, lại hấp dẫn kinh người, đủ khiến cho Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh cũng phải đỏ mắt điên cuồng.

Thậm chí.

Vốn liếng tài lực của ba đại thế gia gom cùng một chỗ, cũng chưa chắc hấp dẫn bằng giải thưởng này.

- Chẳng qua, tóc và mắt của thiếu niên này, đều rất bình thường. Bên cạnh cũng không có con mèo hay Bộ khô lâu quái dị nào.

Ánh mắt Chấp pháp Tôn Giả lập lòe, kinh nghi bất định.

Mặc dù vẫn không thể xác định, nhưng bàn tay hắn đang nắm bức họa vẫn khẽ run lên nhè nhẹ.

Loại hưng phấn này khiến tim đập nhanh hơn bình thường, sau khi tấn chức Tôn Giả, đây là tình huống chưa từng xuất hiện qua.

Bát Hoang Thánh Thành, trong một tòa điện các bên cạnh Lâu Lan gia.

Triệu Phong, Lâu Lan Chỉ Thủy, còn có đám cao tầng của Lâu Lan gia và Lâu Lan gia chủ đang ngồi nói chuyện.

Về phần lão giả mặc áo hoa, do bị thương quá nặng nên đã bế quan tĩnh dưỡng rồi.

Lâu Lan gia chủ là một vị trung niên hiền lành hòa ái, tu vi Nửa bước

Đan Nguyên Cảnh.

Đồng thời, hắn cũng là phụ thân của Lâu Lan Chỉ Thủy.

- Lần này, quả thật đã làm phiền Triệu tiểu hữu rồi…

Lâu Lan gia chủ mấy lần biểu đạt cảm kích.

Mặc dù hắn vẫn có chút nghi vấn đối với việc cướp đoạt thuyền Hư Không Hải, bằng vào thực lực của Triệu Phong.

Nhưng bất kể nói thế nào đi nữa, đối phương cũng là ân nhân cứu mạng của con gái "Lâu Lan Chỉ Thủy", cho nên hắn vẫn tôn sùng là khách quý, đối đãi tử tế.

- Triệu Phàm, ngươi tới Bát Hoang Sơn, nên nghỉ lại đây vài ngày, trong lịch sử mấy vạn năm qua, nơi này có rất nhiều kỳ văn cảnh quan và sự tích truyền thuyết, hoàn toàn không thua một số Đảo Vực khác…

Lâu Lan Chỉ Thủy nhẹ nhàng mỉm cười, vô cùng nhiệt tình.

Từ khi trở về Lâu Lan gia, ánh mắt của nàng, hầu hết đều dừng lại trên người thiếu niên này.

Phóng mắt khắp toàn bộ Bát Hoang Sơn, tuyệt đối không thể tìm ra thiên tài thứ hai có thể so sánh.

Bởi vì, với tu vi Chân Chủ Cấp tiểu thành của Lâu Lan Chỉ Thủy, đã có thể xem là thiên chi kiều nữ cao cấp nhất, địa vị cũng giống như Vũ Thiên Ngô tại Thanh Hoa Vực.

- Ta không thể ở lâu, hôm nay phải đi rồi.

Triệu Phong lắc đầu nói.

Mặc dù hắn không thể đoán ra được thủ đoạn của ba đại Tông phái, nhưng càng đi sớm thì càng an toàn hơn, Triệu Phong biết rất rõ điều này.

Xuất phát từ tính cẩn thận, hắn đã dùng tên giả “Triệu Phàm”.

Trước khi rời đi.

Triệu Phong muốn nhờ thế lực của Lâu Lan gia, hỗ trợ một số thuyền viên để điều khiển thuyền Hư Không Hải.

Lâu Lan gia tại Thánh Địa Bát Hoang Sơn, chính là một trong ba đại thế gia.

Địa vị của cỗ thế lực này, cũng giống như Thập Đại Tông Phái của “Đại lục Thanh Hoa”.

Trên thực tế.

Đẳng cấp thế lực của ba đại thế gia, cũng không thua kém nhiều so với Tông phái Nhất Tinh.

Chẳng qua, những năm gần đây, Lâu Lan thế gia đã dần dần xuống dốc, lập tức rớt khỏi hàng ngũ “ba đại thế gia”.

Mà hi vọng chấn hưng Lâu Lan gia, quá nửa đã đặt lên trên người Lâu Lan Chỉ Thủy.

Một khi Lâu Lan Chỉ Thủy có thể gia nhập Tông phái chí cao “Tịnh Nguyệt Linh Tông” của Quần Đảo vực Thiên Lô, đạt được sự trọng

dụng, lúc đó Lâu Lan gia cũng có thể nước lên thì thuyền lên.

Chương 568: Dẫn Ta Đi

Mấy canh giờ sau…

Lâu Lan gia, trên một bãi cỏ rộng lớn bằng phẳng, có mấy chục người đứng, cách ăn mặc khác nhau, nam nữ già trẻ đều có.

Tu vi, thực lực của những người này, đều không tầm thường, đã đạt tới Chân Chủ Cấp.

Một phần trong số đó, thân hình bưu hãn, thần sắc có vài phần hung ác, hiển nhiên không phải loại lương thiện gì.

- Triệu tiểu hữu, dựa theo yêu cầu của ngươi, đây là những người nguyện ý lái “thuyền Hư Không Hải”, thực lực và tố chất của những thuyền viên này, đều là đỉnh cao tại Bát Hoang Sơn.

Lâu Lan gia chủ cười nói.

Triệu Phong khẽ gật đầu, Lâu Lan gia quả không hổ là một trong ba đại thế gia của Bát Hoang Sơn, nhanh như vậy đã tìm được rất nhiều thuyền viên phù hợp điều kiện lựa chọn.

Yêu cầu đối với tu vi của thuyền viên, Triệu Phong muốn thấp nhất cũng phải là Chân Chủ Cấp tiểu thành.

Tuổi thọ của thuyền viên không thể quá lớn, tốt nhất không quá 100 tuổi, có không gian phát triển nhất định.

Ngoài ra, còn một nhân tố trọng yếu khác.

Đó là Triệu Phong muốn xác định bản tính của những thuyền viên này, có thể trung thành đi theo, xuất thân càng đơn giản càng tốt.

Hợp đồng là hai mươi năm.

Đương nhiên.

Thù lao của Triệu Phong cũng cực kỳ phong phú, hàng năm đều cung cấp một lượng lớn tài nguyên, gấp mấy lần thuyền viên Hư Không Hải bình thường, thậm chí là gấp mười lần.

Không chỉ có vậy.

Triệu Phong còn hứa hẹn, chỉ cần thông qua một năm “thử việc”, mỗi thuyền viên sẽ nhận được một khối mảnh vỡ Thần binh Địa cấp.

Thù lao phong phú như thế, ngay cả Lâu Lan gia chủ cũng có chút líu lưỡi.

Một khối mảnh vỡ Thần binh Địa cấp, đối với Lâu Lan gia chủ mà nói, cũng là rất khó có được, vô cùng trân quý.

Vậy mà những thuyền viên của Triệu Phong, một khi hợp cách, đều được nhận một khối mảnh vỡ Thần binh Địa cấp.

- Thù lao ban đầu, không bao gồm ban thưởng sau này…

Triệu Phong cười nhạt nói.

Một phen tuyên bố, mọi người trên đất trống đều cảm thấy tâm thần phấn chấn, đương nhiên cũng không thiếu một vài người có chút nghi vấn.

- Thù lao rất mê người, không phải là biến tướng để dụ chúng ta đi làm hải tặc Hư Không Hải chứ?

Một vài người âm thầm nói.

- Hắc hắc, thù lao phong phú như vậy, cho dù thật sự là đi làm “hải tặc Hư Không Hải”, cũng không lỗ chút nào.

Càng nhiều người rục rịch muốn bắt tay vào làm ngay.

- Ta chỉ cần tám thuyền viên, đều là thành viên hậu cần. Về phần thành viên chiến đấu, các ngươi còn kém quá xa.

Triệu Phong không chút lưu tình đả kích.

Hắn chỉ cần một vài nhân thủ hỗ trợ điều khiển thuyền Hư Không Hải, trải qua chặng đường gian khổ dài dằng dặc là được.

Đoạn lữ trình này dài bao lâu, xa xôi bao nhiêu, Triệu Phong cũng không thể đánh giá được.

Nhưng có một điểm có thể xác định.

Trong lữ trình dài dằng dặc này, phần lớn thời gian của Triệu Phong, có thể đều đứng trên thuyền, bao gồm cả tham ngộ, tu luyện công pháp.

Tiếp đó…

Triệu Phong bắt đầu nghiêm khắc lựa chọn ra tám tên thuyền viên.

Lâu Lan gia chủ và Lâu Lan Chỉ Thủy đều hứng thú đứng quan sát.

Ngay lập tức, tám gã thuyền viên đã được Triệu Phong nhanh chóng xác định.

Những thuyền viên được chọn trúng, đều kích động cuồng hỉ.

- Gia chủ.

Một thân ảnh từ xa vội vã bay tới, đáp xuống bên cạnh Lâu Lan gia chủ, nửa quỳ dưới đất.

- Ồ? Liên minh Bát Hoang Thánh Thành…

Lâu Lan gia chủ tiếp nhận một cái lệnh bài đặc thù, xem qua tin tức trong đó.

Xem hết tin tức.

Sắc mặt Lâu Lan gia chủ bỗng nhiên biến đổi, vô thức quét nhìn về phía bóng lưng Triệu Phong.

- Chỉ Thủy.

Ánh mắt Lâu Lan gia chủ chợt lóe lên, vội vàng kéo con gái đến một nơi yên tĩnh.

- Triệu Phong? Đối tượng liên hợp truy nã của ba Tông phái chí cao?

Trên gương mặt tuyết sứ tinh mỹ của Lâu Lan Chỉ Thủy, chợt tràn ngập khiếp sợ, hàng lông mi cao vút nhẹ nhàng run rẩy.

- Không sai.

Lâu Lan gia chủ lấy từ chỗ thủ hạ một bức họa.

Trên bức họa là một thiếu niên tóc lam, một Bộ khô lâu và một con mèo xám, hình dáng thần sắc của mỗi người đều không rõ ràng.

- Điều này… Điều này làm sao có thể? Hắn ta làm sao có thể liên quan đến ba đại Tông phái chí cao được?

Lâu Lan Chỉ Thủy khó mà tin nổi.

Thiếu niên tóc lam trong ức họa và Bộ khô lâu, hoàn toàn trùng khớp với Triệu Phong vừa đến Lâu Lan gia.

Khác biệt duy nhất chính là tóc và đồng tử của hắn, đều là màu sắc bình thường.

- Chỉ Thủy, ba đại Tông phái chí cao liên thủ truy nã chính là cơ hội ngàn năm khó gặp, giải thưởng và lợi ích bọn họ hứa hẹn, đủ khiến cho Lâu Lan thế gia chấn hưng…

Thanh âm của Lâu Lan gia chủ, khó có thể kiềm chế được hưng phấn và rung động.

Ba đại Tông phái chí cao, tại Quần Đảo vực Thiên Lô, tuyệt đối là thế lực siêu nhiên khổng lồ che kín bầu trời, lực ảnh hưởng bao trùm mười mấy Đảo Vực, vô số Tiểu Vực rải rác và một mảnh Hư Không Hải vô tận.

Chỉ cần có thể bắt Triệu Phong, như vậy cũng đủ cải biến vận mệnh của Lâu Lan gia rồi.

- Chỉ Thủy, ta sẽ ngay lập tức đi thông tri cho lão tộc trưởng và Hoàng lão, con phải dùng mọi biện pháp, ngăn chặn tiểu tử kia.

Lâu Lan gia chủ trịnh trọng nói.

Trước khi rời đi.

Hắn còn đem trách nhiệm này giao cho con gái, hít một hơi thật sâu rồi nói:

- Sự hưng suy tồn vong của Lâu Lan gia, có lẽ nằm trong tay ngươi đấy.

- Thế nhưng… Triệu Phong là ân nhân cứu mạng của chúng ta a…

Lâu Lan Chỉ Thủy có chút bất lực, trong lòng không nỡ, trên mặt thoáng có vài phần dằn vặt.

Một bên là vận mệnh của Lâu Lan gia, một bên lại là ân nhân cứu mạng của mình.

Trong lòng Lâu Lan Chỉ Thủy rất là mâu thuẫn, lặng lẽ trở lại bên cạnh Triệu Phong.

- Lâu Lan cô nương, ta chọn tám thuyền viên này. Ngoài ra, ta còn muốn tìm một phó thuyền trưởng và quản gia, như vậy là hoàn mỹ rồi.

Triệu Phong hài lòng nói.

Tám tên thuyền viên là đủ điều khiển “thuyền Lam Lôi Hải Thiên” mà không cần Triệu Phong quan tâm rồi.

Về phần thêm một phó thuyền trưởng, nhằm quản lý sự vụ trên thuyền, đây là đề nghị của Khô Lâu đường chủ.

Khô Lâu đường chủ phải luyện chế quỷ thi trớ chú, bản thân cũng cần phải tu luyện, không thể thiếu một quản gia để chiếu cố những sự vụ vụn vặt thay Triệu Phong.

Đối với đề nghị này, Triệu Phong tự nhiên sẽ đồng ý.

Trước mắt, Khô Lâu đường chủ chính là chiến đấu chủ lực bên cạnh hắn.

Lúc này.

Những thuyền viên kia đã tiến vào thuyền Lam Lôi Hải Thiên, thành công khống chế con thuyền Hư Không Hải này.

Vẻ mặt của Lâu Lan Chỉ Thủy ở bên cạnh thì có vài phần lo lắng.

- Lâu Lan cô nương.

Một cánh tay trầm ổn hữu lực, vỗ lên vai nàng.

Thân thể mềm mại của Lâu Lan Chỉ Thủy khẽ run, lập tức bắt gặp một đôi mắt trong suốt bình tĩnh, không lẫn chút tạp chất nào.

- Bất kể ngươi là Triệu Phàm hay là Triệu Phong, đều là ân nhân cứu mạng của Chỉ Thủy, ngươi hãy mau chóng rời khỏi Bát Hoang Sơn đi.

Lâu Lan Chỉ Thủy bỗng nhiên cắn răng, nở nụ cười cay đắng.

Ồ?

Sắc mặt Triệu Phong chợt biến, trong lòng thầm giật thót.

Lâu Lan Chỉ Thủy có thể gọi ra tên của mình, như vậy chỉ có một nguyên nhân duy nhất.

- Xem ra ta vẫn còn đánh giá thấp thủ đoạn của ba đại Tông phái.

Triệu Phong thở dài một hơi.

Hắn từ chỗ Tàn linh Tử Thánh, truyền tống đến biên giới Quần Đảo vực Thiên Lô, vốn tưởng rằng chỉ cần không dừng lại quá lâu, sẽ không bị người khác nhận ra.

Nhưng hiển nhiên, ba đại Tông phái vẫn có thủ đoạn đặc biệt, đem thông tin của Triệu Phong, truyền đến phụ cận Bát Hoang Sơn.

- Nếu ngươi không đi, sẽ không còn kịp nữa.

Trong thanh âm của Lâu Lan Chỉ Thủy, lộ ra một tia gấp gáp, đưa tay đẩy Triệu Phong.

- Được.

Triệu Phong khẽ liếc Lâu Lan Chỉ Thủy một cái, trong lòng có chút hảo cảm.

- Chuẩn bi xuất phát!

Triệu Phong lập tức phân phó tám tên thuyền viên điều khiển thuyền Hư Không Hải.

Ô...ô...ô...n...g!

Trên chiếc thuyền kim loại màu xám, chợt nổi lên một tầng gió, phá

không mà đi.

Nhưng đúng lúc này.

Phương xa chợt truyền đến tiếng xé gió.

- Tiểu bối, trốn đi đâu…

Thanh âm già nua từ xa đến gần, nguyên khí thiên địa chấn động không ngừng, một luồng khí tức kinh thiên của Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, từ giữa tầng mây truyền đến.

- Không tốt, lão tộc trưởng đến rồi.

Lâu Lan Chỉ Thủy biến sắc.

Cùng lúc đó.

Một luồng khí tức Đan Nguyên Cảnh có vài phần quen thuộc, từ bên trong Lâu Lan gia truyền đến.

Luồng khí tức này, Triệu Phong có thể nhận ra, đó chính là lão giả mặc áo hoa – Hoàng lão đầu, đang bị trọng thương.

Vụt…

Thân hình Lâu Lan Chỉ Thủy nhoáng lên một cái, nhảy lên phòng quan sát trên thuyền Hư Không Hải, bắt lấy cánh tay của Triệu Phong.

- Lâu Lan cô nương… Ngươi làm gì vậy?

Một mùi hương thơm ngát của cơ thể thiếu nữ, xẹt qua chóp mũi của

Triệu Phong.

Triệu Phong thoáng đờ ra, một cánh tay của hắn đang “bóp” lấy cái cổ trắng tuyết như thiên nga của Lâu Lan Chỉ Thủy, thoáng chốc, ôn hương nhuyễn ngọc ổm trọn trong lòng.

Mà hết thảy những chuyện này.

Triệu Phong đều ở thế “bị động”.

- Còn không mau cưỡng chế ta, như vậy mới có thể thoát khỏi Lâu Lan gia.

Lâu Lan gia xấu hổ nói.

Triệu Phong cuối cùng đã minh bạch, vẻ mặt tràn đầy kinh dị, không thể tin được dũng khí và quyết tâm của Lâu Lan Chỉ Thủy.

- Thật ra ngươi không cần phải làm như vậy…

Triệu Phong khẽ đầu.

Nhưng xét thấy ý tốt của Lâu Lan Chỉ Thủy, Triệu Phong cũng không tiện cự tuyệt.

Nếu như có thể thông qua “cưỡng chế” Lâu Lan Chỉ Thủy, khiến cho hai vị Tôn Giả của Lâu Lan gia sợ ném chuột vỡ bình, cơ hội chạy thoát khỏi nơi này của Triệu Phong lại càng lớn hơn.

Dù sao, tác chiến với hai đại Tôn Giả, cũng không phải chuyện đơn giản.

Vụt vụt…

Đúng lúc này, lão tộc trưởng của Lâu Lan gia và lão giả mặc áo hoa cũng đã đuổi tới nơi phát sinh sự tình.

- Buông Chỉ Thủy ra!

Lão giả mặc áo hoa biến sắc, khẽ quát một tiếng.

- Hừ! Ai dám đến gần, ta sẽ giết chết nàng ta.

Triệu Phong giữ chặt lấy cổ Lâu Lan Chỉ Thủy, khiến mặt đối phương đỏ bừng, cũng không biết là hô hấp khó khăn hay là bản năng thân thể.

- Dừng tay!

Đám tộc trưởng của Lâu Lan gia, nghiêm giọng quát.

Triệu Phong cười ha ha, “cưỡng chế” thiên chi kiều nữ tuyệt đỉnh nhất của Lâu Lan gia, đứng trên thuyền Hư Không Hải, hướng không trung Ngoại Vực bay đi.

Thế nhưng.

Triệu Phong vừa mới bay lên không trung, còn chưa thoát ly Bát Hoang Thánh Thành, thì từ phương xa lại có một luồng khí tức Tôn Giả, phóng về phía bên này.

- Lão tộc trưởng, cho dù chúng ta không ra tay, những thế lực khác của Bát Hoang Thánh Thành cũng sẽ không hạ thủ lưu tình.

Sắc mặt Lâu Lan gia âm trầm bất định.

- Ý của ngươi là…

Trong mắt lão tộc trưởng lóe lên tinh mang.

- Để hắn cho người khác tiện nghi, còn không bằng chúng ta “quân pháp bất vị thân”. Vì toàn thể vận mệnh của Lâu Lan gia, bỏ qua một tiểu nữ, ngược lại cũng đáng.

Vẻ mặt Lâu Lan gia chủ vặn vẹo, trong mắt lóe lên vẻ điên cuồng hung ác.

Nghĩ đến “giải thưởng” của ba đại Tông phái chí cao, ánh mắt của lão tộc trưởng cũng nóng rực lên, dần dần lộ ra một tia ác độc.

- Được!

Lão tộc trưởng liếc nhìn Lâu Lan gia chủ một cái thật sâu, đột nhiên phất tay ra lệnh.

Nếu người làm cha như Lâu Lan gia chủ còn có thể bỏ qua con gái, hắn còn lời gì để nói nữa?

- Tất cả mọi người nghe lệnh, bắt lấy Triệu Phong!

Lão tộc trưởng và Lâu Lan gia chủ đồng thời hạ lệnh, dẫn đầu đám cường giả, đuổi theo Triệu Phong.

Vù…

Lúc này, thuyền Lam Lôi Hải Thiên đã bay lên cao, tiếp cận Hư Không Hải Ngoại Vực.

- Lâu Lan cô nương… Thân tộc của ngươi, dường như cũng không

thèm để ý đến sinh tử của ngươi…

Triệu Phong có chút ngoài dự liệu, buông Lâu Lan Chỉ Thủy ra.

Nếu như Lâu Lan gia đã không để ý đến sinh tử của Lâu Lan Chỉ Thủy, Triệu Phong cũng định thả cho nàng rời đi.

- Phụ… Phụ thân…

Sắc mặt Lâu Lan Chỉ Thủy trở nên tái nhợt, thất vọng sâu sắc, bất lực và cô độc chưa từng có.

Đứng trên Liễu Vọng Đài của thuyền, thân thể mềm mại của nàng lung lay sắp đổ.

Giờ phút này.

Cha ruột của nàng và phần đông thân tộc, đều bỏ qua sinh tử của nàng, kiên quyết hùng hổ đuổi giết.

- Ngươi còn không đi?

Triệu Phong có chút ngoài dự liệu, khẽ đẩy Lâu Lan Chỉ Thủy.

- Ta không thể quay về nữa.

Lâu Lan Chỉ Thủy cắn nát bờ môi, chảy ra vài giọt máu, vẻ mặt kiên quyết.

- Trên thuyền Hư Không Hải của ngươi, không phải còn thiếu một phó thuyền trưởng sao? Chỉ Thủy có thể thử, cho dù là nha hoàn, thị thiếp của ngươi… Cũng không cần bất cứ thù lao gì, ngươi hãy dẫn ta theo…

Chương 569: Liên Tục Đánh Chết Tôn Giả

- Được, chức phó thuyền trưởng tạm thời giao cho ngươi.

Triệu Phong một lời đsap ứng.

Tao ngộ của Lâu Lan Chỉ Thủy, hắn cũng có chút đồng tình.

Nếu không phải vì báo ân, trợ giúp Triệu Phong thoát khỏi Bát Hoang Sơn, Lâu Lan Chỉ Thủy cũng sẽ không rơi xuống hoàn cảnh như vậy.

Đối với nàng ta, Triệu Phong cũng có chút hảo cảm, càng tin tưởng bản tính của nàng hơn.

Để Lâu Lan Chỉ Thủy đảm đương chức phó thuyền trưởng, quản lý những chuyện vụn vặt trên thuyền, Triệu Phong cũng yên tâm hơn.

Từ đó.

Tám tên thuyền viên, một vị phó thuyền trưởng, ở trên thuyền Hư Không Hải, cũng vào vị trí của mình.

Đúng lúc này…

Vụt vụt vụt…

Tại Bát Hoang Thánh Thành, hai ba luồng khí tức Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh khác, cùng từ những phương hướng khác, xông đến bên này.

Tham gia đuổi giết, không chỉ có Đan Nguyên Cảnh, còn có một số cường giả Chân Chủ Cấp đỉnh phong, và Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

- Nhanh! Không thể để cho hai đại thế gia khác thực hiện được.

Trong mắt Lão tộc trưởng và gia chủ của Lâu Lan gia, có vài phần lo lắng, dẫn đầu xông về phía thuyền Hư Không Hải.

Đối mặt với vài luồng khí tức Tôn Giả tiếp cận, Triệu Phong cũng không kinh hoảng, chậm rãi lấy ra một cây hắc kỳ.

- Ngươi vào trong trước đi, điều khiển thuyền, phi hành về phía Quần Đảo vực Thiên Lưu.

Triệu Phong để cho Lâu Lan Chỉ Thủy tiến vào trong thuyền, đảm nhiệm việc chỉ huy.

Vụt..

Hắc kỳ trong tay hắn vung lên, sương khói u ám nồng đậm, kết thành một Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, oán lực tử khí kinh thiên tràn ra, ngưng kết dày đặc.

Từ xa nhìn lại.

Một đám sương khói u ám dày đặc khổng lồ, hoàn toàn bao phủ thuyền Hư Không Hải, che khuất cả bầu trời, gần như không nhìn rõ tình huống bên trong.

Phốc phốc phốc…

Công kích của mấy người Lâu Lan gia, đánh vào Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, uy lực bị suy giảm sâu sắc.

Triệu Phong đứng tại trung tâm trận pháp, vẫn bình yên vô sự.

Mạnh như lão tộc trưởng, với thế công cường đại của Đan Nguyên Cảnh, cũng không thể đến gần thuyền Hư Không Hải của Triệu Phong, cũng không tạo thành uy hiếp thực chất.

- Khặc khặc, Quỷ Thi Trớ Chú đại trận hiện nay đã có 60 bộ quỷ thi trớ chú Chân Chủ Cấp đỉnh phong. Đồng thời lúc ở trong Di tích Tử Thánh còn hấp thu được tinh huyết hồn phách của vô số Yêu thú, oán lực nguyền rủa ẩn chứa trong đó, đã vượt qua kế hoạch Bách Thi trong dự liệu rồi.

Thân hình Khô Lâu đường chủ, chợt xuất hiện trên Liễu Vọng Đài của thuyền.

Hiện nay.

Uy lực của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận đã tạo thành quy mô, vượt qua dự đoán ban đầu.

Chủ yếu bắt nguồn từ hai nguyên nhân:

Thứ nhất, thực lực của quỷ thi trớ chú được đề cao, mỗi bộ đều có thực lực trụ cột là Chân Chủ Cấp đỉnh phong.

Dưới sự bố trí của trận pháp huyền diệu, oán lực nguyền rủa và Tử Âm chi khí của những quỷ thi này, tương hỗ lẫn nhau, hình thành một chỉnh thể, không chỉ đơn giản là một cộng một bằng hai.

Thứ hai, trong Di tích Tử Thánh trải qua ma luyện o ngừng, hấp thu

một lượng lớn tinh huyết hồn phách của Yêu thú, oán lực nguyền rủa còn vượt xa tại Bách Phần Cấm Địa.

Nhớ lại ngày đó.

Số lượng Yêu thú Chân Linh Cảnh đã chết trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, có thể nói là nhiều vô số kể.

- Trận pháp quỷ thi thật âm trầm.

Đám người lão tộc trưởng và lão giả mặc áo hoa, không khỏi nghẹn ngào.

Bên phía Lâu Lan gia, gồm một lão tộc trưởng ở trạng thái toàn thịnh và lão giả mặc áo hoa bị thương. Hai đại Tôn Giả liên thủ cũng không công phá được Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Vụt vụt…

Triệu Phong huy động Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, dẫn động một luồng oán lực quỷ thi ở trạng thái sương mù dày đặc, xuất hiện hình thái một đầu Hắc Giao dữ tợn, điên cuồng tàn sát khắp phương viên một dặm.

- A a a…

Một vài cường giả Chân Chủ Cấp và Nửa bước Đan Nguyên Cảnh của Lâu Lan gia ở phụ cận, thoáng tiếp xúc với oán lực nguyền rủa dạng sương mù, thân thể liền nhanh chóng thối rữa, cuối cùng hóa thành một vũng máu.

Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên.

Tu vi thấp hơn Đan Nguyên Cảnh, chỉ cần dính phải, chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ.

A…

Sau khi Quỷ Thi Trớ Chú đại trận giết chết một vài cường giả, oán lực tàn phách của bọn hắn sau khi chết sinh ra, lại bị quỷ trận hấp thu, tăng cường oán lực nguyền rủa.

- Hừ! Đừng trách ta đại khai sát giới!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, huy động hắc kỳ, điều khiển Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, có thể công có thể thủ.

- Không xong.

Lão giả mặc áo hoa bị thương, gặp phải oán lực quỷ thi xâm nhập, thương thế bộc phát, sắc mặt thoáng cái trắng bệch.

Hiện nay.

Oán lực nguyền rủa ẩn chứa trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, hoàn toàn siêu việt “Bách Phần Cấm Địa”, Tôn Giả toàn thịnh cũng gặp phải ảnh hưởng rất lớn, huống chi là Tôn Giả trọng thương

Bịch…

Sắc mặt lão giả mặc áo hoa tái nhợt, thân hình lay động, từ giữa không trung rơi xuống.

- Hoàng lão!

Đám người Lâu Lan gia chủ nhờ vào tàn binh Địa cấp hộ thể, miễn

cưỡng bảo trụ được một mạng, tiếp lấy thân thể lão giả mặc áo hoa đang không rõ sống chết.

Trời đất…

Hắn ngẩng đầu nhìn lên, không khỏi hối hận bi thương.

Lúc này.

Trên bầu trời chỉ còn lại lão tộc trưởng của Lâu Lan gia, vẫn đang cùng giằng co với Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, những người còn lại đều toàn bộ bỏ mình.

Sắc mặt của lão tộc trưởng Lâu Lan gia, cực kỳ khó coi.

Vù vù…

Oán lực quỷ thi hình thái Hắc Giao, gào thét chấn động hư không, đánh cho lão tộc trưởng liên tiếp bại lui.

- Cửu Sát Âm Cốt Thứ!

Trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, bỗng nhiên xông ra một đạo gai xương ám ngân sắc cực lớn, dài hơn mười trượng, kéo theo một chuỗi Tử Âm khí, sát quang thiêu đốt, tràn ngập cả bầu trời.

Oành…

Cửu Sát Âm Cốt Thứ và lực lượng của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, chồng lên nhau, hỗ trợ lẫn nhau, phảng phất là một đầu Cốt Long tử vong với sát diễm đắc đằng đằng, uy năng tăng lên một cấp bậc hoàn toàn mới.

Ọc…

Thân hình lão tộc trưởng bị đẩy lui, phun ra một búng máu.

Trên lồng ngực của hắn, lưu lại một đạo lỗ máu, sắc mặt tím đen, thân hình loạng choạng không đứng vững.

Cho dù không có Quỷ Thi Trớ Chú đại trận tăng phúc, Khô Lâu đường chủ phát động Cửu Sát Âm Cốt Thứ cũng đủ khiến hắn không thể chống lại rồi.

- Ba đại thế gia của Bát Hoang Sơn cũng không có gì đặc biệt…

Triệu Phong cười nhạt một tiếng.

Nếu không phải “Lâu Lan Chỉ Thủy” ở trong thuyền cầu tình, vừa rồi hắn hoàn toàn có thể thừa cơ thu hoạch tính mạng của hai đại Tôn Giả.

Vụt…

Lúc này, thuyền Lam Lôi Hải Thiên vừa vặn đột phá tầng ngoài của Bát Hoang Sơn, bắn ra một chuỗi tia lửa mỹ lệ đẹp mắt.

Sắp tiến vào Ngoại Vực.

Trong tầm mắt, Bát Hoang Sơn càng ngày càng nhỏ, thế giới lục địa vô biên vô tận lúc nãy, đã hóa thành hình dáng một sơn mạch trải dài vài ngàn dặm, giống như một khối “Phỉ Thúy” cỡ lớn.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong khoảnh khắc tiến vào Ngoại Vực Hư Không Hải, tốc độ của

thuyền Lam Lôi Hải Thiên cũng tăng lên gấp mười lần.

Trong Hư Không Hải, lực cản không khí rất nhỏ, vật chất đều trở nên nhẹ như lông hồng.

- Tiểu bối, đừng hòng chạy trốn…

Vực Nội Bát Hoang Sơn, lại có ba đại Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh đuổi theo, đều là những thế lực đến từ các thế gia khác.

Ba Tôn Giả này, tu vi lần lượt là Tiểu Đan Nguyên sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ.

Mạnh nhất là vị Tiểu Đan Nguyên hậu kỳ, thực lực ít nhất cùng một cấp độ với Lam Lôi đạo tặc.

- Tăng thêm tốc độ.

Triệu Phong không sợ chiến đấu, thế nhưng vẫn đặt việc thoát ly lên làm mục tiêu hàng đầu.

Trong thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

Đám người Lâu Lan Chỉ Thủy đang toàn lực thao túng thuyền Hư Không Hải, tốc độ tăng lên đến cực hạn.

Tốc độ nhanh nhất của thuyền Lam Lôi Hải Thiên, có thể đạt tới cấp độ của Tôn Giả bình thường, chẳng qua, cũng tiêu hao rất nhiều nguyên tinh thạch, thậm chí nhiều gấp mười lần.

Phốc phốc phốc…

Ba đại Tôn Giả, truy sát không buông, bám riết lấy thuyền Hư Không

Hải, phát động công kích luân phiên liên tục.

- Chủ nhân, không bằng trước tiên giải quyết ba con ruồi này.

Khô Lâu đường chủ có chút mất kiên nhẫn.

- Không nên triền đấu với chúng, trước hết hãy chạy một khoảng đã rồi tính.

Thần sắc Triệu Phong vẫn tỉnh táo.

Vực Nội Bát Hoang Sơn, kỳ thật không nhỏ, vừa rồi, bọn hắn chỉ kinh động cường giả bên trong Bát Hoang Thánh Thành mà thôi.

Nếu như chiến đấu lâu dài tại phụ cận Bát Hoang Sơn, e rằng sẽ dẫn tới càng nhiều cường địch hơn.

Hai ba Tiểu Đan Nguyên, hai người Triệu Phong còn có thể ứng phó, nếu như nhiều thêm vài vị nữa, như vậy thì phiền toái rồi.

Hơn nữa.

Đan Nguyên Cảnh còn chia làm Tiểu Đan Nguyên và Đại Đan Nguyên.

Nếu như đánh với một vi Đại Đan Nguyên, vậy sẽ rất nguy hiểm. Theo Triệu Phong được biết, sức chiến đấu của Đại Đan Nguyên so với Tiểu Đan Nguyên, còn mạnh hơn gấp mấy lần.

Chênh lệch giữa hai cấp độ này, quả thực không khác gì Chân Chủ Cấp và Tôn Giả.

Vụt…

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên càng bay càng nhanh.

Không đến nửa canh giờ, thuyền Hư Không Hải đã bay được hơn mấy vạn dặm.

- Trốn đi đâu?

Ba đại Tôn Giả bỗng nhiên liên thủ, một cái khóa sắt rực rỡ kim quang, phá không bắn ra, giống như một sợi kim xích, cuốn lấy "thuyền Lam Lôi Hải Thiên".

Sợi kim xích này, hiển nhiên là một kiện Thần binh Ngụy Địa cấp, vô cùng cứng rắn.

Ba đại cường giả Đan Nguyên Cảnh liên thủ, Thần binh Ngụy Địa cấp, nhất cử cuốn lấy thuyền Hư Không Hải, đồng thời cũng cuốn lấy cả Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Ngay lập tức có thể thấy được.

Bên trong vụ hải là một khối đại cầu sương khói u ám, bị một sợi khóa sắt kim quang rực rỡ cuốn chặt.

- Không tốt!

Đám thuyền viên của thuyền Lam Lôi Hải Thiên lập tức khủng hoảng, cho dù thúc dục thuyền tăng tốc phi hành, cũng sẽ bị ba đại Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh "kéo" lui sau.

- Động thủ!

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ, căn bản không hề do dự, thậm

chí còn tụ lực xuất kích.

Phù…

Bên trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, dâng lên một đám oán lực quỷ thi như sương mù mênh mông, hóa thành hình thái Hắc Giao, lao thẳng tới ba đại Tôn Giả.

- Cửu Sát Âm Cốt Thứ!

Một đạo gai xương ám ngân sắc cực lớn, dài tới hơn mười trượng, kéo động một chuỗi tàn ảnh gai xương, sát quang thiêu đốt, tràn ngập cả bầu trời.

Thần binh Địa cấp của Khô Lâu đường chủ, gần như đồng thời đánh ra.

Hai công kích kết hợp lại, tăng phúc hỗ trợ lẫn nhau, đồng thời bộc phát.

Oành…

Ba đại Tôn Giả bị đánh cho trở tay không kịp, bọn hắn vừa mới liên thủ, cuốn lấy thuyền Hư Không Hải, còn chưa kịp mừng rỡ thì đã bị phản kích, không ngờ hai người Triệu Phong lại phản ứng nhanh như vậy.

Thoáng chốc.

Ba đại Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh đã bị oán lực quỷ thi quấn quanh người, Cửu Sát Âm Cốt Thứ sinh ra tầng tầng Tử Âm khí và sát quang kinh thiên, chính diện va chạm với ba người.

Ọc…

Tên Tôn Giả Tiểu Đan Nguyên sơ kỳ trong đám là người đầu tiên thổ huyết trọng thương, bị oán lực quỷ thi thẩm thấu vào thân thể, một phần huyết nhục lập tức thối rữa, huyết khí tinh phách bị một luồng lực lượng nào đó chậm rãi xói mòn.

Còn không đợi ba đại Tôn Giả kịp phản kích thì dị biến lại phát sinh.

- Thần binh Địa cấp, Băng Hoàng Thương!

Trong lòng bàn tay Triệu Phong xuất hiện thương ảnh Băng Lam, nhanh chóng chuyển hóa thành thực thể, hiện ra một cây Băng Hoàng Thương rực rỡ trong suốt như thủy tinh, toàn thân một màu u lam.

Vụt…

Băng Hoàng Thương phá không công kích, mũi thương phun ra nuốt vào một chuỗi thương ảnh băng liên u lam, những nơi nó đi quan, hàn uy cấm kỵ Thượng Cổ, lập tức ngưng kết đóng băng vạn vật.

Rắc rắc…

Thân thể của ba đại Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh lập tức cứng đờ, bên ngoài cơ thể mơ hồ nổi lên một tầng sương lạnh.

Phốc…

Băng Hoàng Thương phát ra một luồng hàn uy Thượng Cổ Băng Hoàng, đâm thủng tên Tôn Giả Tiểu Đan Nguyên sơ kỳ bị thương kia.

- A…

Thân thể của tên Tôn Giả Tiểu Đan Nguyên sơ kỳ lập tức cứng đờ, biến giòn, “rắc rắc” một tiếng, vỡ thành mảnh nhỏ.

Hắn là người đầu tiên bị bản thể của “Băng Hoàng Thương” chính diện đâm trúng, làm sao có thể không chết cho được?

Hai đại Tôn Giả khác đều hoảng sợ thất sắc.

Chỉ trong nháy mắt, luân phiên công kích, đã lấy đi tính mạng của một vị Tôn Giả.

Hơn nữa, hai đại Tôn Giả khác cũng chịu ảnh hưởng, bị oán lực quỷ thi quấn thân, chưa kịp hóa giải.

- Hư Thiên Âm Ma Thứ!

Gần như cùng lúc trong khoảnh khắc Băng Hoàng Thương đâm xuyên vị Tôn Giả kia, kiện Thần binh Địa cấp thứ hai cũng phá không đánh ra.

Lúc này, tầng sương lạnh trên người hai đại Tôn Giả khác, vẫn chưa hòa tan.

Phành…

Cửu Sát Âm Cốt Thứ mượn nhờ uy lực của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, xẹt qua một đạo hư quang gai xương ám ngân sắc, có cảm giác huyền diệu như phá tan gông cùm xiềng xích, xuyên thủng một vị Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh khác.

- A…

Tôn Giả Tiểu Đan Nguyên trung kỳ lập tức chết thảm tại chỗ, thân thể thối rữa, hóa thành một vũng máu.

Vị Tôn Giả thứ hai đã vẫn lạc.

- Đi!

Triệu Phong thừa cơ huy động hắc kỳ, dẫn động lực lượng Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, nuốt chửng tàn phách tinh khí do hai đại Tôn Giả bỏ mình lưu lai, tăng mạnh oán lực nguyền rủa cho Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Chương 570: Đại Đan Nguyên

Sau khi nuốt chửng tàn phách tinh khí do hai đại Tôn Giả bỏ mình lưu lại, phần đông "quỷ thi trớ chú" trong đại trận, đều cảm thấy sướng khoái, oán lực nguyền rủa càng mạnh mẽ hơn, khiến người khác vừa nhìn đã sợ hãi.

- Không tốt.

Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh còn lại là một trung niên mặc Kim Khải, vẻ mặt hoảng sợ.

Trong ba Tôn Giả tham gia đuổi giết, tu vi của trung niên mặc Kim Khải này là cao nhất, đạt tới Tiểu Đan Nguyên hậu kỳ, sánh ngang với Lam Lôi đạo tặc, vượt qua Khô Lâu đường chủ.

Chẳng qua lúc này.

Hắn bị oán lực của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận ăn mòn, lại bị hai kiện Thần binh Địa cấp trùng kích, cho dù không phải là bị trùng kích chính diện, những dĩ nhiên khó tránh khỏi thụ nhẹ.

- Đi!

Triệu Phong huy động hắc kỳ, oán lực quỷ thi trạng thái sương mù bên trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận tràn ra, hóa thành hình dáng Hắc Giao dữ tợn, bay thẳng về phía trung niên mặc Kim Khải.

- Cửu Sát Âm Cốt Thứ!

Khô Lâu đường chủ một tay vung ra, tầng tầng Thứ ảnh Tử Âm xuất hiện, sát quang thiêu đốt, thúc đẩy một đạo gai xương ám ngân sắc cực lớn, dài hơn mười trượng, đồng thời tương hỗ với thế công của đại trận, bộc phát chồng điệp.

Nhất là lúc này, Quỷ Thi Trớ Chú đại trận vừa nuốt tàn phách tinh khí do hai đại Tôn Giả bỏ mình lưu lại, như được tiếp thêm sức mạnh, uy lực càng lớn hơn trước.

- Kim Ngục Tỏa Long.

Sắc mặt trung niên mặc Kim Khải trở nên nghiêm túc, chân nguyên trong cơ thể toàn lực bộc phát, khóa sắt vàng rực sinh ra một chuỗi hư quang kim thiết trùng trùng điệp điệp, hình thành một không gian lao tù màu vàng cực lớn, xuất hiện phía trước Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, phong ấn hoàn toàn thuyền Hư Không Hải.

Chỉ trong khoảnh khắc ngắn ngũi.

Khu vực chỗ Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ đã bị “Kim Ngục Tỏa Long” vây khốn.

Phành…

Khoảnh khắc tiếp theo, công kích của hai người, với ưu thế áp đảo tách ra, nghiền nát hư quang kim thiết xung quanh.

Phành…

Trung niên mặc Kim Khải nhanh chóng thối lui, khóe miệng tràn ra một tia vết máu, nhân dịp có kẽ hở, lập tức bay ngược ra sau hơn vài dặm.

- Bí kỹ Kim Ngục Tỏa long này thật cao minh.

Triệu Phong động dung.

Tu vi của trung niên mặc Kim Khải cao tới Tiểu Đan Nguyên hậu kỳ, thi triển bí kỹ vô cùng cường đại, uy năng huyền diệu kinh người.

- Trốn!

Trung niên mặc Kim Khải đã không còn một tia chiến ý, lập tức nhằm thẳng phương hướng Bát Hoang Sơn mà bỏ chạy.

- Triệu Phong, mỗi lần giết chết một vị Tôn Giả, Quỷ Thi Trớ Chú đại trận đều được tăng phúc. Nếu như Quỷ Thi Trớ Chú đại trận có thể thôn phệ 100 vị Tôn Giả, như vậy có lẽ sẽ sinh ra biến hóa mang tính đột phá…

Sắc mặt Khô Lâu đường chủ đầy vẻ chờ mong.

Đối với việc trung niên mặc Kim Khải đào tẩu, hắn cũng không quá quan tâm.

- Việc cấp bách hiện nay, vẫn là rời khỏi phạm vi của Quần Đảo vực Thiên Lô trước.

Thần sắc Triệu Phong vẫn tỉnh táo, không hề có chút kích động nào.

Mặc dù lời đề nghị của Khô Lâu đường chủ có sức hấp dẫn cực lớn, thế nhưng thân phận của Triệu Phong đã bại lộ, càng kéo dài thời gian thì lại càng nguy hiểm hơn.

Cho dù thực lực của hai người có mạnh gấp mấy lần, trước ba cự vật khổng lồ như ba đại Tông phái, bọn họ vẫn hết sức nhỏ bé.

Mà muốn giết chết một vị Tiểu Đan Nguyên hậu kỳ, cho dù hai người có liên thủ thì cũng phải phí một hồi công phu.

Vụt…

Trung niên mặc Kim Khải phá không bỏ chạy, vẻ mặt tràn ngập lo lắng.

Nếu vừa rồi không phản ứng nhanh, rất có thể hắn cũng sẽ có kết cục giống như hai tên Tôn Giả kia.

- Hai người kia đều có Thần binh Địa cấp, lại không phải người bình thường, đại trận quỷ thi kia có oán lực nguyền rủa thật đáng sợ, ngay cả Tôn Giả cũng không thể may mắn thoát khỏi.

Trung niên mặc Kim Khải cẩn thận phân tích, phát hiện mình bại không oan.

Thần binh Địa cấp trên thế gian này, vô cùng thưa thớt, Tôn Giả có thể có được Thần binh Địa cấp nguyên vẹn, cũng chỉ là số ít.

Huống chi Thần binh Địa cấp của Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ cũng không phải là hàng bình thường.

Đúng lúc này…

Phụt…

Giữa Hư Không Hải, chợt dâng lên một luồng đại thế thiên địa không thể hình dung, trong vòng nghìn dặm, nguyên khí xoay tròn hội tụ như nước thủy triều.

Loại đại thế này, phảng phất bắt nguồn từ vũ trụ tự nhiên vô biên, độc tôn Bát Hoang, ngạo thị thiên hạ.

Rắc rắc…

Dưới luồng uy thế khổng lồ này bao phủ, một mảnh vụ hải trong thiên địa hư không, đều không thể gánh chịu nổi áp lực, tầng tầng nát bấy sụp đổ.

Vụt…

Trong vụ hải mênh mông, đột nhiên sáng ngời, trong phương viên hai trăm dặm, rõ ràng giống như ban ngày tại khu vực lục địa, tầm mắt cũng thông thoáng hơn.

- Luồng lực lượng này…

Thân hình trung niên mặc Kim Khải bỗng nhiên chấn động.

Một khắc ngay sau đó…

Luồng đại thế thiên địa này, phối hợp với uy năng nguyên khí to lớn đang dâng trào như thủy triều, lao tới với khí thế che trời lấp đất.

- Kim tộc trưởng.

Giữa hư không, một vị lão giả mặt đen, gương mặt tràn đầy tang thương, thanh âm giống như “Thiên Vực” từ xa xôi truyền đến.

- Bát Hoang Tôn Chủ.

Hô hấp trung niên mặc Kim Khải như cứng lại, trên mặt tràn đầy kính sợ, lập tức khom mình hành lễ.

Bát Hoang Tôn Chủ chính là cường giả chí cao trong Vực Nội Bát Hoang Sơn, tu vi đạt tới Đại Đan Nguyên.

Phóng mắt khắp khu vực phụ cận Bát Hoang Sơn này, người có thể ngang hàng với hắn, chỉ có thủ lĩnh của liên minh mười đoàn hải tặc mà thôi.

Giờp phút này.

Nhìn thấy vị cường giả chí cao là “Bát Hoang Tôn Chủ”, vẻ mặt trung niên mặc Kim Khải chợt lộ kinh hỉ, vội vàng chỉ về một hướng.

- Ta sẽ lập tức ra tay, bắt tiểu tử kia lại.

Lão giả mặt đen “Bát Hoang Tôn Chủ” khẽ cười nhạt một tiếng, thân hình nhoáng lên một cái, đã biến mất không thấy gì nữa.

Vụt…

Một đạo tàn ảnh xuyên phá vụ hải mông lung màu đen, nhảy vào Hư Không Hải xa xôi.

Tốc độ phi hành của hắn, thậm chí còn gấp đôi cả thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

- Có Bát Hoang Tôn Chủ ra tay, hai người kia nhất định khó thoát một kiếp.

Vẻ mặt trung niên mặc Kim Khải đầy tự tin, khẽ lẩm bẩm.

Cùng lúc đó.

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên đã phá không phi hành được một hai ngàn dặm.

- Ồ?

Giác quan tinh thần của Khô Lâu đường chủ rất nhạy cảm, lập tức phát hiện một tia dị thường.

Nguyên khí thiên địa ở phương xa chấn động bất thường, đặc biệt còn ẩn chứa cả uy thế thiên địa.

- Xảy ra chuyện gì vậy?

Triệu Phong nhìn về phía sau.

Khô Lâu đường chủ tinh thông bí thuật tinh thần, giác quan vượt xa Tôn Giả bình thường rất nhiều.

Meo meo!

Lúc này, Tiểu Tặc Miêu chợt nhảy lên vai Triệu Phong, ném hai đồng tiền cổ lên trời.

- Dấu hiệu không tốt?

Căn cứ theo quẻ bói của Tiểu Tặc Miêu, có nhân tố bất lợi đang tiếp cận Triệu Phong.

Gặp phải tình huống như vậy.

Triệu Phong đành phải rút một lần lực lượng huyết mạch đang ngăn cách mắt trái của mình.

Thần Linh Nhãn chợt nổi lên một tia lam trạch, quét về phía sau.

Chỉ vận dụng năng lực viễn thị của Thần Linh Nhãn, cho nên tiêu hao rất ít Đồng lực.

Chỉ trong chớp mắt, Triệu Phong lại nhanh chóng ngăn cách mắt trái lại.

- Người này là ai?

Thanh âm của Triệu Phong chợt vang lên trong đầu Lâu Lan Chỉ Thủy.

Vụt…

Hình ảnh của một lão giả mặt đen đầy vẻ tang thương, chợt xuất hiện trong đầu Lâu Lan Chỉ Thủy.

Hiện nay.

Triệu Phong đã lĩnh ngộ sâu sắc tinh thần Huyễn thuật, có thể dễ dàng phục chế lại một cảnh tượng hoặc một khu vực, mà hình ảnh lại sống động như thật.

- Bát Hoang Tôn Chủ…

Lâu Lan Chỉ Thủy kinh hãi hô lên, thanh âm run rẩy, lộ vẻ cực kỳ hoảng sợ.

- Đó là cường giả chí cao tại vũ nội khu vực Bát Hoang Sơn, tu vi đạt tới Đại Đan Nguyên.

Lâu Lan Chỉ Thủy thất kinh, vội vàng nói.

Đại Đan Nguyên.

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ, đồng thời biến sắc.

Sắc mặt Triệu Phong trở nên lạnh lùng, rất nhanh hạ xuống mệnh lệnh.

Vụt…

Thuyền kim loại màu xám nhanh chóng lặn xuống hải dương bên dưới Hư Không Hải.

Ục ục…

Sau một hồi bong bóng nổi lên, thuyền kim loại màu xám đã tiềm nhập vào trong hải dương hư không.

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, ngoại trừ tốc độ và phòng ngự không tầm thường ra, đặc điểm lớn nhất, chính là có năng lực ngụy trang ẩn nấp rất tốt.

- Tiếp tục lặn xuống.

Ánh mắt Triệu Phong rất nhạy bén, trước tiên thu hồi Khô Lâu đường chủ vào trong Vạn Quỷ Châu, còn bản thân cũng lập tức tiến nhập trong thuyền Hư Không Hải.

Chỉ trong chốc lát…

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên đã chìm xuống biển sâu, khí tức thu liễm đến mức tận cùng, hoàn toàn dung hợp làm một thể với hoàn cảnh chung quanh.

Dưới biển sâu.

Thuyền kim loại màu xám đã giảm tốc độ, nhưng vẫn tiếp tục tiến về phía trước.

Một lát sau…

Vụt…

Bên trong vụ hải, chợt truyền đến tiếng rít gào chấn động kinh thiên, khu vực vụ hải mông lung ở phụ cần bị nghiền nát bấy, tầm mắt lập tức trở nên thông thoáng hơn rất nhiều.

Bất chợt.

Một luồng đại thế mênh mông che trời lấp đất, lấy khu vực thiên địa vũ trụ này làm trung tâm, từ trên cao giáng xuống.

Trong phương viên một hai trăm dặm, phần đông sinh vật biển đều phủ phục kinh hãi.

- Quả nhiên là Đại Đan Nguyên.

Sâu bên trong hải dương hư không, đám người Triệu Phong đều cảm thấy luồng uy thế khổng lồ vô biên này, có thể thấy nó hoàn toàn vượt xa Tôn Giả Tiểu Đan Nguyên.

Vụt…

Một lão giả mặt đen với dáng vẻ tang thương lạnh lùng, giống như chí tôn một phương, xuất hiện tại khu vực vụ hải này, thoáng dừng lại một chút, giác quan linh thức, ngay lập tức quét ngang phương

viên mấy trăm dăm.

Giờ khắc này…

Thuyền kim loại màu xám đang chìm sâu trong hải dương hư không, đã hoàn toàn bất động, không dám di chuyển chút nào.

Một nhịp hô hấp, hai nhịp hô hấp, ba nhịp hô hấp…

Thời gian vào lúc này, trôi qua hết sức chậm chạp.

Chỉ trong nháy mắt.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, mơ hồ cảm ứng được một tia khí tức tinh thần lực lượng mờ nhạt đến gần như không thể phát hiện, quét qua nơi này.

Còn may hải dương hư không là một tồn tại đặc thù, có khả năng suy yếu và cản trở rất lớn đối với linh thức hoặc lực lượng tinh thần.

Linh thức của Bát Hoang Tôn Chủ, quét qua một phạm vi rộng lớn, sau đó lại rót vào sâu trong hải dương hư không, cho nên năng lực của linh thức thoáng chốc đã suy yếu đến cực hạn.

Ngoài ra.

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên còn có tác dụng ngăn cách giác quan linh thức rất mạnh, thậm chí còn có năng lực nguy trang, hoàn toàn dung hợp làm một thể với khí tức hoàn cảnh xung quanh.

Ba nhịp hô hấp qua đi…

Uy thế khổng lồ vô biên của Đại Đan Nguyên cũng dần rút đi, càng

lúc càng mờ nhạt.

Phù…

Mọi người trong thuyền đều thở phào nhẹ nhõm.

Trên trán Triệu Phong cũng chảy ra một giọt mồ hôi.

Áp lực đến từ Bát Hoang Tôn Chủ, so với các Tôn Giả mà mình đã từng gặp, còn lớn hơn rấtn hiều.

Tôn Giả mà hắn đã gặp, chỉ có ba loại.

Loại thứ nhất, giống như Hồng Giáo chủ, Huyền Băng Nữ Vương, đều là Tôn Giả nhất lưu bình thường.

Loại thứ hai, như Thủy Vận Trưởng lão, Lam Lôi đạo tặc, Tôn Giả Vũ Tinh Thần.

Thực lực của loại Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh thứ hai, hoàn toàn vượt qua Tôn Giả bình thường.

Mà loại thứ ba, chính là Tôn Giả Đại Đan Nguyên.

Thực lực củal oại thứ ba đã vượt qua hai loại trước, uy thế ý cảnh như vậy, phảng phất hòa cùng thiên địa vũ trụ, tuy hai mà một.

- Có thể được xưng là Tôn Chủ, chính là cấp bậc Đại Đan Nguyên.

Triệu Phong cẩn thận vô cùng, rút đi một phần nhỏ lực lượng huyết mạch, dùng Thần Linh Nhãn quan sát ngoại giới, sau đó lập tức ngăn cách nó lại.

Trước mắt.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong không dám chính thức thi triển, tối đa chỉ triệt hồi phong bế một phần lực lượng huyết mạch trong giây lát để quan sát mà thôi.

- Đi thôi!

Trải qua một thời gian ngắn tìm hiểu, Triệu Phong xác định phương hướng của Bát Hoang Tôn Chủ đã rời khỏi khu vực này.

- Xuất phát!

Triệu Phong thoáng thay đổi lộ tuyến một chút, sau đó để đám người Lâu Lan Chỉ Thủy, điều khiển thuyền Lam Lôi Hải Thiên tiếp tục tiềm ẩn phi hành.

Mới đầu.

Tốc độ phi hành của thuyền Lam Lôi Hải Thiên bị khống chế khá thấp.

Khoảng hai canh giờ sau, khi không còn bất kỳ điều gì dị thường nữa, Triệu Phong mới hạ lệnh tăng tốc tiến về phía trước.

Nửa ngày sau…

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên dưới biển sâu, đã xuyên qua mấy chục vạn dặm.

Lúc này.

Triệu Phong lại hạ mệnh lệnh, phát động thuyền Lam Lôi Hải Thiên

với toàn bộ tốc lực.

Tài liệu chế tạo nên thuyền Lam Lôi Hải Thiên, có thuộc tính thích hợp với Hư Không Hải, kể cả hải dương hư không.

Cho dù là ở trong hải dương thì tốc độ phi hành của nó vẫn vượt qua Nửa bước Đan Nguyên Cảnh bình thường.

Ba ngày sau…

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên đã đến khu vực phụ cận biên giới của Bát Hoang Sơn.

Nếu tiến thêm một khoảng nữa, sẽ tiếp cận một khu vực địa bàn khác – Quần Đảo vực Thiên Lưu.

- Có lẽ Bát Hoang Tôn Chủ khó mà đuổi tới đây được.

Mọi người trên thuyền, đều cảm thấy an tâm.

Sai một ly, đi một dặm.

Hư Không Hải này thật sự quá lớn, chỉ cần phương hướng truy tung hơi có chút sai lệch, theo thời gian trôi qua, sai lệch sẽ càng lúc càng lớn.

Nhưng vào sáng sớm ngày thứ ba…

Khoảng hư không phía sau, đột nhiên dâng lên một luồng uy thế Đại Đan Nguyên, kèm theo đó là sát khí kinh thiên, không ngờ bức thẳng tới hướng thuyền Hư Không Hải.

Chương 571: Hồ Tác Vương

Trong Hư Không Hải, lại lần nữa truyền đến một luồng đại thế khổng lồ vô biên, nguyên khí thiên địa gào thét như thủy triều, sát khí che trời lấp đất, khiến phần lớn sinh linh trong phương viên mấy ngàn dặm đều phủ phục run rẩy.

Loại uy thế ý cảnh mênh mông như vậy, phảng phất dung hợp làm một thể với vũ trụ tự nhiên vô biên, không phải là sức người có thể chống cự.

- Sao… Sao có thể đuổi kịp chứ?

Bên trong thuyền Lam Lôi Hải Thiên, phần đông thuyền viên, đều rõ ràng cảm nhận được luồng uy thế Đại Đan Nguyên đang bức thẳng đến.

Lúc này.

Khí tức Đại Đan Nguyên không hề có chs do dự nào, trực chỉ mục tiêu, so với trước, còn cường liệt gấp vài lần.

A…

Mảnh vụ hải ở phụ cận, tầng tầng sụp đổ, bị một tầng sát quang huyết thanh chói lòa bao phủ.

Trong phương viên hơn mười dặm, tràn ngập một luồng sát quang bá đạo cường hoành, phảng phất chỉ trong nháy mắt, đã đặt mình vào một hoàn cảnh thiên địa hoàn toàn khác biệt.

Sâu bên trong hải dương hư không.

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên lại một lần nữa chìm vào tĩnh mịch bất động, khí tức thu liễm, hoàn toàn dung hợp với hoàn cảnh xung quanh.

Thịch thịch thịch thịch…

Đám thuyền viên và Lâu Lan Chỉ Thủy đều đứng im, ngừng hô hấp, thậm chí nhịp tim cũng gia tốc.

Trong phòng thuyền trưởng.

- Chúng ta bị theo dõi.

Triệu Phong khoanh chân mà ngồi, thầm than một tiếng, sau đó chậm rãi đứng dậy.

Mọi người nghe vậy, trong lòng thoáng giật mình.

- Triệu Phong, ta biết ngươi ở bên dưới, còn không mau thúc thủ chịu trói.

Một thanh âm nam tử tràn ngập cừu hận âm lãnh, từ bên trên hải dương hư không truyền đến.

Thanh âm thù hận kia, Triệu Phong và Lâu Lan Chỉ Thủy đều cảm thấy quen tai.

Vụt vụt vụt…

Ba luồng khí tức Đan Nguyên Cảnh quét xuống khu vực hải dương

hư không mà thuyền Lam Lôi Hải Thiên đang dừng lại.

Người lên tiếng là một văn sĩ áo lam, chính là Lam Lôi đạo tặc.

Trong ba người.

Lam Lôi đạo tặc đứng ở bên trái.

Phía bên phải là một cứ hán mặc giáp đen, khí tức tu vi đáng sợ, đạt tới Tiểu Đan Nguyên hậu kỳ, thậm chí tiếp cận đỉnh phong.

Người đứng ở giữa.

Là một người “đầu trần cụt tay”, bộ dạng lạnh lùng ít nói, làn da toàn thân tràn ngập đường vân màu xanh, đập thẳng vào mắt người khác, khiến người đối diện cảm thấy trái tim rét lạnh, sát quang tràn ngập phương viên mười dặm kia, chính là phát ra từ trên người hắn.

Hắn chính là vị Tôn Chủ Đan Nguyên Cảnh.

- Dùng sức một mình, thay đổi hoàn cảnh thiên địa tự nhiên… Đây là Đại Đan Nguyên…

Lúc này, Triệu Phong đã triệt hồi một phần lực lượng huyết mạch ngăn cách mắt trái, thông qua năng lực nhìn thấu của Thần Linh Nhãn, một màn cảnh tưởng phía trên hải dương hư không, đều rơi vào mắt hắn.

Ngoài ra.

Hình ảnh người để đầu trần cụt tay kia, cũng xuất hiện trong đầu đám người Lâu Lan Chỉ Thủy.

- Không ngờ lại là kẻ đứng đầu liên minh mười Đoàn hải tặc phụ cận Bát Hoang Sơn, các khu vực Hư Không Hải quanh đây đều công nhận hắn là Vua Hải Tặc – Hồ Tác Vương.

Lâu Lan Chỉ Thủy nghẹn ngào.

Hồ Tác Vương.

Kẻ đứng đầu liên minh hải tặc tại Bát Hoang Sơn.

Phần đông thuyền viên trong thuyền Hư Không Hải, đều cảm thấy thể xác và tinh thần rung động, phảng phất một chân bước ra khỏi vách núi, đối diện với vực sâu. Tất cả đều kinh hồn thất thố.

Bịch…

Trong đó, một vài thuyền viên thậm chí còn đặt mông ngồi phịch dưới đất.

Triệu Phong nhíu mày, những thuyền viên mà hắn lựa chọn, tố chất và tâm tính, đều không giống người thường.

Tên “Hồ Tác Vương” này rốt cuộc có uy danh gì, lại khiến cho mọi người trong thuyền đều mất đi chiến ý và hi vọng?

- Cả một mảnh Hư Không Hải này, có thể nói chính là địa bàn của Hồ Tác Vương, tên thủ lĩnh đứng đầu liên minh hải tặc này, đã ngạo thị vô địch mấy trăm năm qua tại khu vực Bát Hoang Sơn, ngoại trừ thế lực siêu nhiên chí cao như ba đại Tông phái ra, không có thương đội nhân mã nào mà hắn không dám động.

Trên mặt Lâu Lan Chỉ Thủy đầy vẻ lo lắng, thanh âm khẽ run.

Lúc này.

Áp lực và uy thế Đại Đan Nguyên đến từ phía trên mặt biển, càng lúc càng lớn.

- Chuẩn bị nghênh chiến!

Thân hình Triệu Phong nhoáng lên, bay tới Liễu Vọng Đài, trong tay xuất hiện một cây hắc kỳ.

- Cường giả Đại Đan Nguyên a… Ngay cả “Xích Nguyệt giáo chủ” năm xưa cũng chưa vượt qua gông cùm xiềng xích cấp độ Đại Đan Nguyên này.

Khô Lâu đường chủ cay đắng nói.

Thực lực của Xích Nguyệt giáo chủ, hắn đã tận mắt chứng kiến.

Mà vị Hồ Tác Vương này, mang đến cho hắn áp lực, không thua gì Xích Nguyệt giáo chủ năm xưa.

Phía trên hải dương hư không.

- Hồ minh chủ, để ta xuống dưới, giải quyết những kẻ đó.

Tên cự hán mặc áo giáp đen, tay cầm một cây búa sắt màu xanh đen, lộ ra một tia tàn nhẫn.

Luận chiến lực, cự hán mặc áo giáp đen này, so với Lam Lôi đạo tặc, còn mạnh hơn một bậc.

- Không!

Hồ Tác Vương đạm mạc lên tiếng:

- Những người khác có thể đuổi tận giết tuyệt, nhưng Triệu Phong thì chỉ có thể bắt giữ.

Nghĩ đến phần thưởng hấp dẫn mà ba đại Tông phái chí cao treo giải, Hồ Tác Vương lạnh lùng ít nói cũng khó kìm chế được một tia kích động trong mắt.

Phốc phốc…

Đúng lúc này, hai đạo thân ảnh phá vỡ mặt nước, nhảy lên khỏi hải dương hư không.

- Triệu Phong, ngươi rất quyết đoán, dám chủ động ra ngoài nghênh chiến.

Hồ Tác Vương có chút ngoài dự liệu.

Ba người đều cho rằng Triệu Phong sẽ co đầu rút cổ dưới biển sâu, không dám chính diện nghênh chiến.

- Không hổ là người đứng đầu của liên minh mười Đoàn hải tặc, chúng ta đã chạy xa như vậy, không ngờ vẫn bị đuổi kịp.

Triệu Phong tay cầm hắc kỳ, dáng vẻ kinh ngạc bội phần.

Nói thật.

Mấy người Hồ Tác Vương làm thế nào đuổi theo thuyền Hư Không Hải, Triệu Phong quả thật vẫn chưa nghĩ ra.

Nhưng có một điểm có thể xác định.

Một khi bị Đại Đan Nguyên đuổi theo, Triệu Phong sẽ rất khó thoát.

- Ha ha ha… Tiểu bối, thân là thuyền trưởng của thuyền Lam Lôi Hải Thiên, ta và con thuyền Hư Không Hải này có cảm tình hơn hai trăm năm, đích thân tiến hành tu bổ và rèn luyện nó vô số lần, trong khoảng thời gian đó, sớm đã hình thành một tia tương liên mơ hồ rồi.

Lam Lôi đạo tặc đắc ý cười ha hả.

Hồ Tác Vương gật đầu khen ngợi:

- Thuyền Hư Không Hải đạt tới một cấp độ nhất định, sẽ thai nghén linh trí hình thức ban đầu, chỉ cần không cách nó quá xa, giữa hai bên vẫn sẽ cảm ứng được một tia liên hệ thần bí.

Thì ra là vậy...

Triệu Phong giật mình, lúc này mới hiểu được nguyên nhân chân chính.

- Đối với thuyền trưởng hải tặc Hư Không Hải mà nói, đây cũng không tính là bí mật gì, thậm chí còn là thường thức nữa.

Vị cự hán mặc áo giáp đen khinh thường nói.

Thường thức?

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ liếc nhìn nhau, vẻ mặt có chút khó coi.

Hai người hành tẩu tại Hư Không Hải, đều không có kinh nghiệm phong phú, nhất là Triệu Phong, đây còn là lần đầu tiên hắn tiến vào

thế giới Ngoại Vực.

Không ngờ hai người lại chịu thiệt vì thiếu khuyết “thường thức”.

- Lam Lôi đạo tặc này, nhất định phải chết.

Tâm niệm Triệu Phong chợt động, sát ý đột ngột tăng mạnh.

Một khi đã biết nguyên nhân, Triệu Phong cũng không cần khách khí nữa, hắc kỳ trong tay vung lên.

Vụt…

Ngay lập tức, 60 bộ quỷ thi trớ chú phân biệt tạo thành đại trận, từ bên trong tràn ra một đoàn u vân dày đặc quỷ dị.

Phốc phốc phốc…

Triệu Phong vung mạnh hắc kỳ, một luồng oán lực quỷ thi trạng thái sương mù giống như một con sông lớn, ập về phía ba tên hải tặc Đan Nguyên Cảnh.

Ngay lập tức, mọi thứ trong phương viên vài dặm, đã bị lực lượng của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận nuốt chửng.

- Cửu Sát Âm Cốt Thứ!

Khô Lâu đường chủ cắn răng một cái, toàn lực thúc dục Thần binh Địa cấp, một đạo gai xương ám ngân sắc, mang theo sát quang thiêu đốt hừng hực, kéo động tầng tầng Thứ ảnh, phối hợp với Quỷ Thi Trớ Chú đại trận của Triệu Phong, tấn công ba tên hải tặc Đan Nguyên Cảnh.

- Ồ!

Hồ Tác Vương thoáng lộ ra một tia kinh ngạc.

Phành…

Lam Lôi đạo tặc và cự hán mặc giáp đen, đứng đầu trận tuyến, đều cật lực ứng phó công kích.

Uy lực của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận vượt xa dự đoán ban đầu, oán lực quỷ thi sinh ra, “vô khổng bất nhập” (*), hoàn toàn có thể uy hiếp được Tôn Giả, một khi bị quấn quanh người, sẽ vô cùng phiền toái.

(*) không chỗ nào là không thể vào.

“Cửu Sát Âm Cốt Thứ” của Khô Lâu đường chủ, được thúc dục đến cực hạn, dưới sự tăng phúc của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, lực sát thương cũng vượt xa trước kia.

- Tiểu tử này không ngờ còn có thủ đoạn như vậy…

Nhất là Lam Lôi đạo tặc, trọng thương trước kia chưa lành, bị oán lực quỷ thi ăn mòn, ảnh hưởng rất lớn, tinh huyết hồn phách dần dần bị xói mòn.

Vừa giao phong hai hiệp, thì Lam Lôi đạo tặc và cự hán mặc giáp đen, đã lâm vào bị động.

Chỉ có Đại Đan Nguyên “Hồ Tác Vương” là vẫn đứng lặng tại chỗ, trên người phát ra một luồng đại thế thiên địa không gì sánh nổi, bên ngoài thân thể chập chờn một tầng sát quang hình thái Giao Long huyết thanh, những oán lực nguyền rủa còn chưa kịp đến gần thì đã bị chấn lui đến tán loạn.

Một màn này, rơi vào trong mắt hai người Triệu Phong, khiến bọn họ đều cảm thấy trong lòng nặng nề.

Hồ Tác Vương kia còn chưa ta tay, đã mang đến cho hai người một loại áp bách không thể hình dung.

- Để ta!

Thanh âm của Hồ Tác Vương có chút khàn khàn, truyền đi trong vụ hải mênh mông.

Vụt vụt…

Trên mặt Lam Lôi đạo tặc và cự hán mặc giáp đen, lộ vẻ vui mừng, vừa giao phong, vừa tránh ra một bên.

- Phá!

Hồ Tác Vương xông lên trước một đoạn, một chưởng vung lên.

Phành…

Hư không trong phương viên mười dặm, nhiễm lên một tầng sát quang huyết thanh, nguyên khí thiên địa và hoàn cảnh không gian, đều phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Mà Hồ Tác Vương kia, phảng phất như Chí Tôn một phương thiên địa, lúc ra tay, phảng phất có một loại cảm giác nghịch chuyển Thiên Địa Nhật Nguyệt.

Phành…

Một khoảng vụ hải hư không, phảng phất như cự vật Man Hoang thức tỉnh, mơ hồ rung động.

Trong khoảnh khắc đó.

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, đều có cảm giác hít thở không thông, giống như con sâu cái kiến đang kháng nghịch thiên địa vũ trụ.

Rắc rắc…

Oán lực quỷ thi dày đặc nồng đậm, bong ra từng mảng, đoàn sương khói tạo nên Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, lập tức chia năm xẻ bảy, gần như sụp đổ.

- Công kích thật khủng khiếp.

Triệu Phong chỉ thừa nhận một vài tia dư âm, đã cảm thấy huyết khí sôi trào.

- Hai người các ngươi giữ chân tên tiểu tử kia, để ta tiêu diệt Bộ khô lâu kia trước.

Hồ Tác Vương ra tay, vẫn vô cùng “cẩn thận”, chủ yếu là lo lắng ngộ thương đến Triệu Phong.

Ba đại Tông phái chí cao, treo giải thưởng truy nã đối với Triệu Phong rất phong phú, ngay cả kẻ đứng đầu liên minh mười Đoàn hải tặc như hắn, cũng không thể chống lại sức hấp dẫn đó.

- Tiểu bối, e rằng ngươi còn chưa rõ địch nhân mà mình phải đối mặt là như thế nào...

Lam Lôi đạo tặc châm biếm nói.

- Hắc hắc… Tiểu tử nghé con không sợ cọp, nhìn thấy Đại Đan Nguyên cũng dám xuất đầu nghênh chiến.

Cự hán mặc giáp đen bật cười, hiện rõ nét trào phúng.

Giờ phút này.

Quỷ Thi Trớ Chú đại trận gần như bị Hồ Tác Vương đánh sập, Triệu Phong đã mất đi hơn phân nửa sự yểm hộ.

Đối mặt với hai Tiểu Đan Nguyên hậu kỳ, mà tu vi của Triệu Phong chỉ là Chân Chủ Cấp đại thành, cho dù có Thần binh Địa cấp cũng có chút bình thường, căn bản không phải đối thủ.

Cũng may là ba tên hải tặc Đan Nguyên Cảnh này, đều sợ ngộ sát Triệu Phong, cho nên đều lưu thủ.

Phành…

Một tiếng nổ lớn từ bên cạnh truyền đến.

- Triệu Phong, cứu… Cứu ta…

Khô Lâu đường chủ hét lên một tiếng thê lương, bị hai đầu hư ảnh hình thái Giao Long huyết thanh, gắt gao cuốn chặt giữa không trung.

Rắc rắc…

Xương cốt kim ngân khắp toàn thân Khô Lâu đường chủ, xuất hiện một tia rạn nứt.

Triệu Phong kinh hãi, không ngờ Khô Lâu đường chủ lại bị đánh bại nhanh như vậy, chỉ mới đối mặt giây lát đã lâm vào tuyệt cảnh.

Phải biết rằng.

Khung xương của Khô Lâu đường chủ, dung nhập với “Cửu Sát Âm Cốt Thứ”, lực lượng, phòng ngự và độ cứng của cốt cách, tăng lên rất nhiều, thậm chí còn có thể ngạnh kháng công kích của Tôn Giả bình thường.

Ngoài ra, Khô Lâu đường chủ còn có thân thể Luyện Cốt quỷ đạo, vô cùng cường đại, nếu đổi lại là Tôn Giả bình thường, e rằng đã sớm tan nát huyết nhục rồi.

Rắc rắc…

Ngay lập tức, khung xươngcuar Khô Lâu đường chủ, gần như muốn gãy nát.

- Không thể bảo lưu nữa…

Triệu Phong kinh hãi, hít sâu một hơi.

Nhưng giờ phút này, công kích của hai Tôn Giả còn lại cũng ép tới, khiến cho bản thân hắn cũng khó bảo toàn.

- Mở!

Sắc mặt Triệu Phong có chút âm trầm, mắt trái và mái tóc của hắn, nhanh chóng biến thành một màu xanh đậm.

Chương 572: Tử Vong Thông Thiên Kiều

Trên Hư Không Hải.

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ, đồng thời lâm vào sinh tử tuyệt cảnh.

Đại Đan Nguyên “Hồ Tác Vương” ra tay, đại thế vô cùng, mây mưa thất thường, nếu đổi lai lại là ở hoàn cảnh thiên địa khác, nhất định có ảo giác điên đảo Thiên Địa Nhật Nguyệt.

- Cứu… Cứu ta…

Nhất là Khô Lâu đường chủ, đối mặt với công kích chính diện của “Hồ Tác Vương”, khung xương kim ngân, thoáng cái sắp tan vỡ sụp đổ.

Sinh tử quan đầu, hắn hét lên một tiếng bi thương, đưa mắt nhìn về phía Triệu Phong.

Một tia hi vọng cuối cùng, ký thác lên người chủ nhân.

- Ai có thể cứu ngươi? Tiểu tử kia còn khó bảo toàn bản thân nữa là.

Vẻ mặt Hồ Tác Vương vẫn hời hợt, có vài phần châm biếm, giữ chặt lấy Khô Lâu đường chủ trong hư không, khiến đối phương gần như không thể nhúc nhích.

Quả thực.

Cục diện của Triệu Phong cũng không tốt hơn hắn chút nào.

Nếu không phải muốn bắt sống Triệu Phong, công kích của hai đại Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, cũng sẽ không cẩn thận như vậy.

- Mắt và tóc của tiểu tử này…

Trong mắt cự hán mặc giáp đen chợt lộ dị sắc.

Thiếu niên trong tuyệt cảnh, đột nhiên mái tóc toát lên một tầng lam trạch, mắt trái hóa thành một màu u lam, thâm thúy như biển sâu.

- Ha ha, huyết mạch đồng tử sao?

Lam Lôi đạo tặc bật cười, có vài phần khinh thường, cũng không để trong lòng.

Giờ phút này, Triệu Phong gần như đã mất đi sự che chở của “Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, đối diện với hai Tôn Giả Tiểu Đan Nguyên hậu kỳ, quả thật không thể tạo thành chút uy hiếp nào.

- Trước hết giết ngươi!

Trong mắt trái của Triệu Phong, lóe lên một luồng Đồng lực chấn động mênh mông, hết sức kinh người, khí tức tử thanh sắc sắc bén, lóe lên trong mắt rồi biến mất.

Mắt trái của hắn, tập trung vào Lam Lôi đạo tặc.

- Hư Không Đồng Trảm!

Một tia gợn sóng Đồng lực mờ mịt, xuất hiện ngay tại vị trí của Lam

Lôi đạo tặc, mà trung tâm của gợn sóng Đồng lực, lại xuất hiện hình dáng một vòng xoáy.

Phốc phốc…

Một đạo phong nhận hư vô, dài ba thước, đột nhiên xuyên qua trái tim của Lam Lôi đạo tặc.

Huyết quang bắn tung tóe.

Phong nhận tư vô, dài ba thước, mang theo khí tức Tử Diệt bắn ra, phá hủy toàn bộ sinh cơ trong người Lam Lôi đạo tặc.

- A…

Thân hình Lam Lôi đạo tặc cứng đờ, trong mắt lộ ra một tia hoảng sợ và khó hiểu.

Bịch…

Lực lượng huyết mạch ngã xuống, huyết nhuộm thi thể, từ giữa không trung rơi xuống hải dương hư không.

Khoảnh khắc hắn bỏ mình, trên mặt Lam Lôi đạo tặc vẫn còn giữ nụ cười chưa kịp tắt, còn có vài phần mơ hồ.

- Lão Thất.

Cự hán mặc giáp đen cực kỳ khiếp sợ, lớn tiếng gào lên.

Đồng thời.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía Triệu Phong, cũng tràn ngập phẫn nộ

và kiêng kỵ, thậm chí còn có một tia sợ hãi bất an không biết từ đâu xuất hiện.

Lam Lôi đạo tặc rốt cuộc đã chết như thế nào? Hắn hoàn toàn không thấy rõ.

Cự hán mặc giáp đen chỉ thấy mắt trái của Triệu Phong lóe lên, sau đó Lam Lôi đạo tặc tu vi Tiểu Đan Nguyên hậu kỳ, bỗng nhiên bị một đạo phong nhận xuất hiện từ hư vô trảm sát.

- Xảy ra chuyện gì?

Phía bên kia, Khô Lâu đường chủ đã bị Hồ Tác Vương bức vào tuyệt cảnh tử vong, cũng không khỏi nôn nao.

Nhìn thấy Lam Lôi đạo tặc đột nhiên bỏ mang, trong lòng hắn cũng giật thót.

- Tiểu bối, ngươi đã dùng yêu thuật gì giết chết Lão Thất?

Trong lòng cự hán mặc giáp đen tràn ngập hoảng sợ, bị cừu hận điên cuồng cực đồ thay thế, huy động chiến phủ màu đen, bổ về phía Triệu Phong.

- Hư Không Đồng Trảm!

Trên mặt Triệu Phong tràn ngập lãnh ý.

Phốc phốc…

Một đạo phong nhân hư vô, dài ba thước, bỗng nhiên từ trong cơ thể cự hán mặc giáp đen chui ra ngoài, máu tươi bắn tung tóe.

- Ngươi… Ngươi…

Thân thể cự hán mặc giáp đen không ngừng rung động, vũng vẫy hai cái, trong mắt ngoại trừ sợ hãi, còn có nghi vấn và khó hiểu.

- Ta rõ ràng đã chuẩn bị, chiến giáp trên người là do tàn phiến Địa cấp đúc thành, có thể ngăn cản công kích chính diện của Tôn Giả…

Trước khi chết, trong đầu cự hán mặc giáp đen vẫn hỗn loạn vô cùng.

Thế nhưng, hắn lại không biết rằng.

“Hư Không Đồng Trảm” mạnh nhất của Triệu Phong, chính là vận dụng năng lực “Hư Không Chuyển Vật” cao thâm, phong nhận công kích kia, là trực tiếp xuất hiện trong người, tạo thành thương tổn trí mạng.

Nói cách khác.

Phòng ngự ngoài thân, cho dù mạnh hơn gấp mười lần, gấp trăm lần, cũng không có chút tác dụng nào. Mà sinh cơ trong thân thể lại tương đối yếu ớt, nhất là vị trí trái tim, không cách nào ngăn cản được phỏng trảm ẩn chứa khí tức Tử Diệt của Triệu Phong.

- Bịch…

Sinh cơ trong người cự hán mặc giáp đen bị chôn vùi, thi thể rơi thẳng xuống hải dương hư không, nối gót Lam Lôi đạo tặc.

Chỉ trong nháy mắt.

Hai đại Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh đã bị Triệu Phong đánh chết.

Hít…

Hồ Tác Vương kinh ngạc động dung, không nhịn được mà hít một ngụm khí lạnh.

Trực tiếp miểu sát hai vị Tôn Giả Tiểu Đan Nguyên hậu kỳ, cho dù là Đại Đan Nguyên như hắn, cũng không có năng lực làm như thế.

Lúc này, trên mặt “Hồ Tác Vương” tràn ngập kiêng kỵ cảnh giác, cũng tạm thời buông lỏng việc giữ chặt Khô Lâu đường chủ.

Trong thuyền Hư Không Hải.

Đám thuyền viên và Lâu Lan Chỉ Thủy, đều trợn mắt há hốc mồm, hoàn toàn không thể lường được kinh biến bực này.

Chỉ trong chớp mắt, Triệu Phong đã liên tục miểu sát hai đại Tôn Giả.

- Đây là huyết mạch đồng tử gì…

Nội tâm Lâu Lan Chỉ Thủy rung động, không nói nên lời, trên gương mặt xinh đẹp lộ vẻ vui mừng.

Cuối cùng nàng cũng ý thức được, vì nguyên nhân gì mà Tôn Giả cường đại như Khô Lâu đường chủ, lại nguyện làm nô bộc cho thiếu niên này.

- Mục tiêu bị ba đại Tông phái chí cao liên thủ truy nã, há có thể là thiếu niên bình thường được…

Sắc mặt Hồ Tác Vương trở nên ngưng trọng, trong đầu cũng thoáng hiện một ý niệm.

Cũng ngay lúc đó, một luồng cảm giác nguy cơ ập đến.

- Hư Không Đồng Trảm!

Triệu Phong lại phát ra huyết mạch đồng thuật mạnh nhất, đây đã là lần thứ ba liên tục phát ra rồi.

Không tốt.

Giác quan của Hồ Tác Vương cường đại, lập tức bắt được một tia chấn động không gian mơ hồ.

“Hư Không Chuyển Vật” của Triệu Phong, quả thực không phải vận dụng Đồng lực không gian, mà là sử dụng năng lực chuyển di không gian của Thần Linh Nhãn.

Bởi vậy, loại chấn động không gian này, lại càng mơ hồ, vượt qua lẽ thường.

- Mau tránh!

Dù sao thì Hồ Tác Vương cũng là cường giả Đại Đan Nguyên, “vụt” một tiếng, tại chỗ chỉ còn lại một đạo tàn ảnh.

Phốc…

Tàn ảnh vỡ tan, huyết quang bắn tung tóe.

Hồ Tác Vương cũng không hoàn toàn tránh thoát được “Hư Không Đồng Trảm”, hơn nữa, hắn cũng không có được thân pháp thiên phú không gian như Ngân Không Tông Sư.

- A…

Hồ Tác Vương rên lên một tiếng, thân hình xuất hiện cách ngoài mười trượng, trước ngực lưu lại một lỗ máu nhỏ.

- Tiểu bối, ngươi…

Sắc mặt Hồ Tác Vương tái nhợt, trái tim trong cơ thể là chỗ hiểm, bị "Hư Không Đồng Trảm" bay sượt qua, khí tức Tử Diệt bộc phát, khiến hắn phải thừa nhận thương hại vô cùng trí mạng.

Cũng may là hắn phản ứng nhanh, kịp thời dùng chân nguyên bảo hộ trái tim.

Thế nhưng.

Hư Không Đồng Trảm lại là loại công kích không gian, trực tiếp xuyên qua trái tim.

Cho nên, thủ đoạn phòng ngự của Hồ Tác Vương, chỉ có thể giảm xuống tổn thương, chứ không thể hoàn toàn hóa giải công kích được.

- Chỉ còn lại một lần cuối cùng.

Triệu Phong cắn răng một cái, miễn cưỡng thúc dục huyết mạch Đồng lực tàn thừa, trên mặt có vài phần điên cuồng, quyết tâm ngọc thạch câu phần.

- Tiểu bối dừng tay!

Hồ Tác Vương sợ hãi hét lên, cưỡng chế thương hại trí mạng, liều lĩnh thúc dục bổn nguyên, thân hình xuyên qua kẽ hở vụ hải trong hư

không.

Vụt…

Trong vụ hải, lưu lại một đạo huyết quang, chỉ thoáng qua rồi biến mất.

Trong Hư Không Hải, lực cản và trọng lực rất nhỏ, tốc độ phi hành có thể đạt tới tình trạng khủng bố.

- Chạy rồi?

- Ha ha ha… Đường đường là Hồ Tác Vương, không ngờ cũng có một ngày chạy trối chết.

Trong Hư Không Hải, truyền đến tiếng hô lớn của mọi người.

Trong mắt Lâu Lan Chỉ Thủy, chớp động ánh sáng mừng rỡ, tâm tình vui vẻ lúc này, quả thật không thể hình dung nổi.

- Thuyền trưởng đại nhân, ngài xuất chiêu một lần nữa, là có thể giết chết Hồ Tác Vương, danh chấn một phương Hư Không Hải rồi.

- Phi… Thuyền trưởng đánh trọng thương Hồ Tác Vương, khiến hắn đại bại, đã đủ dương danh Bát Hoang Sơn rồi.

Trong lòng mọi người vẫn còn sợ hãi, không ngừng thán phục nghị luận.

Trên khoảng không của hải dương.

Phù…

Triệu Phong thở phào một hơi, trên trán ứa ra một giọt mồ hôi lạnh.

Trên thực tế.

Lúc hắn phát động “Hư Không Đồng Trảm” lần thứ tư, cũng cực kỳ miễn cưỡng, cho dù thành công thì Đồng lực của hắn cũng sẽ thiếu hụt nghiêm trọng, thậm chí lâm vào nguy cơ.

Bởi vậy, tư thái ngọc thạch câu phần cuối cùng của Triệu Phong, chỉ là phô trương thanh thế mà thôi.

Hắn thầm nghĩ, vết thương trí mạng của Hồ Tác Vương, nếu như chậm trễ trị liệu, sẽ bỏ mạng, nên chắc chắn không dám đối chiến với mình.

Triệu Phong đã đoán đúng.

Hồ Tác Vương cũng không dám đem mạng của mình ra giỡn, hắn phải nhanh chóng trị thương thì mới giữ được tính mạng.

- Khô Lâu đường chủ.

Triệu Phong hô nhỏ một tiếng, huy động hắc kỳ, đem Quỷ Thi Trớ Chú đại trận thu hồi, đồng thời cũng thu Khô Lâu đường chủ đã rã rời vào bên trong Vạn Quỷ Châu.

Bên trong Vạn Quỷ Châu.

Khung xương của Khô Lâu đường chủ xuất hiện vết rạn nứt ở khắp nơi, có nhiều chỗ thậm chí còn bị gãy.

Còn may hắn tham tu Luyện Cốt Quỷ Thi đạo, trong Vạn Quỷ Châu, bất luận là tu luyện hay khôi phục, tốc độ đều vượt xa ngoại giới.

- Xuất phát.

Triệu Phong chìm xuống hải dương hư không, tiến vào thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

Ục ục…

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên lại lần nữa lặn xuống sâu trong hải dương, tăng thêm tốc độ, xuất phát đến “Quần Đảo vực Thiên Lưu”.

Trong phòng thuyền trưởng.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, nắm bắt thời gian khôi phục.

Đồng thời, hắn cũng kiểm tra 60 bộ quỷ thi trớ chú một chút.

Những bộ quỷ thi trớ chú này, đều bị thương tổn nhất định, cẩn phải tĩnh dưỡng để khôi phục.

Còn may, Vạn Quỷ Châu có công năng đặc biệt, tăng cường năng lực tự chữa lành thương thế cho những bộ quỷ thi trớ chú này.

Mặc dù không cố gắng rèn luyện, nhưng những loại sinh vật Tử Âm trong Vạn Quỷ Châu, vẫn có thể chậm rãi phát triển.

- Vạn Quỷ Trớ Chú đại trận, khiến cho những quỷ thi trớ chú này tương liên với nhau, trở thành một chỉnh thể, có tác dụng cùng gánh tải đối với công kích đến từ ngoại giới.

Triệu Phong kiểm tra một chút, liền phát hiện những quỷ thi trớ chú này cũng không tổn thương bao nhiêu.

Bị thương nặng nhất là gãy tay gãy chân, nhưng có tài liệu sung túc và Thánh khí Quỷ đạo như Vạn Quỷ Châu, chữa trị cũng không khó.

Trong hải dương hư không vô tận.

Tốc độ của thuyền Lam Lôi Hải Thiên đã tăng lên tới cực hạn, không ngừng kéo giãn khoảng cách với “Bát Hoang Sơn”.

Mắt trái của Triệu Phong, dần khôi phục lại thành màu đen bình thường.

- Cuối cùng cũng thoát khỏi nguy hiểm rồi, chẳng qua…

Triệu Phong dự liệu, uy hiếp đến từ ba đại Tông phái cũng càng ngày càng nhỏ.

Nhưng đồng thời, một loại cảm giác bất an mãnh liệt, chợt trỗi dậy ở sâu trong tâm hồn Triệu Phong.

Khí tức ý chí tử vong, truyền đến một loại cảm giác nguy cơ trí mạng.

Đặc biệt là khoảnh khắc thi triển “Hư Không Đồng Trảm”, cảm ứng khí tức ý chí tử vong, dường như lại tăng thêm vài lần.

- Triệu Phong, tốt nhất ngươi không nên tự ý thúc dục huyết mạch Đồng lực. Mỗi lần ngươi thúc dục huyết mạch Đồng lực, đều sẽ kích phát lực cảm ứng Tử Vong Đại Đế trở nên mạnh hơn.

Thanh âm nhắc nhở của Tàn linh Tử Thánh trướck hi ly biệt, chợt vang lên trong đầu hắn.

Nghĩ đến đây, trong lòng Triệu Phong không khỏi thầm thở dài, nếu không phải dưới tình huống vạn bất đắc dĩ, mình cũng sẽ không

khinh suất vận dụng Thần Linh Nhãn.

Trong Hư Không Hải vô biên, tại một nơi xa xôi khác.

- Mâu Thần thứ chín… Rốt cuộc ngươi cũng xuất hiện rồi sao?

Trong một vực sâu vô tận, cực kỳ u ám, một thanh âm thần bí, đại biểu cho ý chí tử vọng, chợt vang lên tại phương diện linh hồn.

Ngay sau đó…

- Tử… Vong… Thông… Thiên… Kiều!

Một luồng ý chí tử vong thông thiên triệt địa, giống như một vầng "Hắc Ám Diệu Nhật" hư vô, bộc phát mãnh liệt trong thiên địa, ý chí tử vong chấn động mãnh liệt đến cực hạn, thẩm thấu thời không, khuếch tán vô hạn, xuyên qua Hư Không Hải vô tận.

Ngay trong khoảnh khắc đó.

Trong phương viên vài dặm, mọi âm thanh đều trở nên tĩnh lặng, ban ngày như chìm vào bóng tối.

Cùng lúc đó, tại Thương Hải vô tận, một vài tồn tại vĩ đại, chợt mơ hồ bắt được một tia dấu vết để lại trong hư không.

Trong vực sâu u ám.

Trong một tòa cổ điện phát ra khí tức tử vong, trôi lơ lửng một cái bóng đen âm u, phát ra thanh âm bén nhọn:

- Tử Vong Đại Đế có lệnh, triệu tập Tứ Đại Tử Linh Vương và ba mươi sáu Tử Vệ.

Chương 573: Ba Đại Linh Vực Thánh Địa

- Tử Vong Đại Đế có lệnh, triệu tập Tứ Đại Tử Linh Vương, ba mươi sáu Tử Vệ.

Trong cổ điện lạnh lẽo tĩnh mịch, “bóng đen” hắc ám, phát ra thanh âm bén nhọn, vạch phá vực sâu tử vong.

Cùng lúc đó.

Tại sâu bên trong cổ điện, luồng khí tức vô biên vĩ đại kia, đột nhiên ảm đạm, rơi xuống đáy vực.

- Tử Vong Thông Thiên Kiều? Không ngờ sư tôn lại thi triển bí kỹ siêu phạm vi này, đem khả năng cảm ứng ý chí tử vong của mình, vượt thời không, tăng cường vô số lần, hướng về phía “Thương Hải” vô biên.

Thanh âm của lạnh lẽo của một nam tử truyền đến.

Chẳng biết từ lúc nào, trước cổ điện có một nam một nữ đi tới.

Nam tử kia là một “thanh niên sáng ngời” ôn hòa, xuất hiện trong đại điện dày đặc âm khí tử vong này, vô cùng tương phản.

Thanh âm mảnh khảnh nhỏ bé còn lại, là một nữ hài tám chín tuổi.

Sắc mặt của nữ hài trắng bệch, giống như một tờ giấy.

Không thể tưởng tượng nổi chính là, nàng gần như không có bất kỳ tu vi gì, có thể nói là yếu đến mức trói gà không chặt.

Trong đồng tử của nàng, là một mảnh trống rỗng tang thương.

Trước cổ điện.

Thanh niên sáng ngời và nữ hài đồng trắng bệnh, một cao một thấp đứng cạnh nhau, càng lộ vẻ quỷ dị.

- Sư tôn… Ngài rất mệt a…

Nữ hài trắng bệnh nhút nhát e lệ, quan sát sâu bên trong cổ điện.

Cổ điện kia có một luồng khí tức tử vong rất mạnh mẽ, ngăn cản hết thảy mọi tinh thần giác quan, Thần Ma đều tránh lui.

- Mệt mỏi? Đó là điều tất nhiên.

Thanh niên sáng ngời lộ ra nụ cười tà mị, không hề kiên nhẫn mà nói:

- Ngươi mới ra Ngoại Vực không lâu, không biết phạm vi “Thương Hải” rộng lớn đến mức nào. Có đến ba đại Linh Vực Thánh Địa, mỗi một Thánh Địa đều là trung tâm, quản hạt mấy trăm Quần Đảo vực. Mỗi Quần Đảo vực, đều có mười mấy cái tồn tại cỡ như “Cửu Vận Đại lục” mà các ngươi thường gọi đến.

Nữ hài đồng trắng bệnh kinh ngạc nhìn về phía thanh niên sáng ngời, dáng vẻ có chút khó hiểu.

- Ách, ta quên mất, ngươi ngay cả những hệ thống tu luyện như Cố Thể Cảnh, Thoát Phàm Cảnh, Chân Linh Cảnh,… cũng đều không

hiểu.

Thanh niên sáng ngời có chút xấu hổ.

Nữ hài đồng trắng bệnh trước mặt, căn bản làm ột tờ giấy trắng, hoàn toàn không biết gì về thế giới này.

Một lúc lâu sau…

Một luồng khí tức cường đại, phần lớn là loại âm u tiêu cực, tiếp cận cổ điện.

Vụt vụt vụt…

Khí tức của những thân ảnh này, so với đám “Hồ Tác Vương”, “Bát Hoang Tôn Chủ”, đều cường đại hơn rất nhiều lần.

Trong đó, khí tức trên thân của một vài tồn tại, thậm chí có thể sánh ngang với ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh đã cố xâm nhập vào Di tích Tử Thánh, thậm chí càng mạnh hơn.

- Ồ? Thật kỳ quái, rốt cuộc là chuyện gì mà có thể khiến cho sư tôn cùng lúc triệu tập “Bốn đại Tử Linh Vương và ba mươi sáu Tử Vệ?

Thanh niên sáng ngời không khỏi thầm nghĩ.

Trước cổ điện, thân ảnh hội tụ, càng ngày càng nhiều.

Không đến nửa canh giờ, bốn đại Tử Linh Vương và ba mươi sáu Tử Vệ, toàn bộ đều đã trình diện.

Bốn đại Tử Linh Vương đứng ở hàng đầu tiên, giống như bốn đám “Hư vô chi quang, mắt thường căn bản không thể nhìn thấy rõ hình

dáng bọn họ.

Chỉ có thể mơ hồ phán đoán, bốn người này đều do ba nam một nữ tạo thành.

Sau lưng bốn đại Tử Linh Vương, ba mươi sáu Tử Vệ cùng khoác trên mình một cái áo choàng màu đen, thần sắc tĩnh mịch, không hề có chút dao động tâm tình nào.

- Hi hi…

Nữ hài đồng trắng bệnh nhìn thấy những luồng khí tức cường đại này, cũng không hề sợ hãi, ngược lại phát ra tiếng cười ngây ngô.

Vụt…

Thanh niên sáng ngời vội vàng kéo nữ hài đồng trắng bệnh lại, hạ giọng nói:

- Tiểu sư muội à, bốn đại Tử Linh Vương này đều là Vương Giả Hư Thần Cảnh. Ba mươi sáu vị Tử Vệ, mỗi một vị đều là những người nổi bật trong hàng ngũ Đại Đan Nguyên, Đại Đan Nguyên bình thường ở trước mặt bọn họ, quả thật yếu ớt không khác gì trẻ con…

Nói về những thủ hạ như “Bốn đại Tử Linh Vương và ba mươi sáu Tử Vệ” của “Tử Vong Đại Đế”, trong phạm vi Thương Hải này, vô số thế lực cường đại đều nghe tên mà biến sắc.

- Ngày xưa, bốn đại Tử Linh Vương và ba mươi sáu Tử Vệ này đã dẫn đầu quân đoàn Tử Vong, thế mạnh vô cùng, từng nghiền nát mấy cái Tông phái Nhị Tinh. Chậc, Tông phái Nhị Tinh rất khổng lồ a… Này, tiểu sư muội, ngươi không sợ hãi chút nào sao?

Thanh niên sáng ngời lẩm bẩm.

- Hi hi…

Rốt cuộc, tiểu cô nương kia vẫn nở nụ cười ngây ngô.

Có lẽ, trong mắt nàng, căn bản không có cái gọi là phân chia cấp bậc Tông phái.

Haizz…

Thanh niên sáng ngời khẽ thở dài một hơi, hắn nói cả buổi, thì ra đều là đàn gảy tai trâu.

- E hèm…

Nữ hài đồng trắng bệnh còn ngâm nga một bài hát, nhảy đến trước người "bốn đại Tử Linh Vương".

- Nè nè, dừng lại…

Thanh niên sáng ngời sợ hãi kêu lên một tiếng, đây là bốn đại Vương Giả Hư Thần Cảnh a, há có thể vô lễ như vậy?

- Tiểu cô nương này, chính là vị đệ tử mà mấy năm gần đây Đại Đế đã thu nhận.

Trong số bốn đại Tử Linh Vương, có một âm thanh âm dương quái khí, có vài phần mơ hồ vang lên.

- Thật kỳ quái, sau khi Đại Đế thu nàng làm đệ tử, vẫn một mực không truyền thụ bất kỳ công pháp nào. Cho đến nay, thân thể của nàng vẫn chỉ ở trình độ Thoát Phàm Cảnh, mà đây còn nhờ hiệu quả

của Thánh Đan thoát thai hoán cốt.

Bốn đại Tử Linh Vương lặng lẽ quan sát nữ hài đồng trắng bệnh trước mắt, trong lòng có chút cổ quái, âm thầm nghị luận.

Nếu là một nữ hài bình thường, dám làm loạn trước mặt Vương Giả Hư Thần Cảnh, như vậy thì chẳng khác nào tự tìm cái chết, chỉ một ý niệm là hồn phi phách tán rồi.

Chẳng qua.

Nữ hài đồng trắng bệnh này, hiển nhiên lai lịch bất thường, là đệ tử của Đại Đế.

- Tất cả lại đây…

Một âm thanh mệt mỏi suy yếu, từ sâu bên trong cổ điện truyền đến.

Mặc dù âm thanh vô cùng suy yếu, nhưng thanh âm này lại có một loại ý chí xuyên thấu linh hồn, bốn đại Tử Linh Vương đều cảm thấy tâm thần run rẩy, vội vàng nghe lệnh.

Một lát sau…

- Bái kiến sư tôn.

- Bái kiến Tử Vong Đại Đế.

Trong cổ điện u ám, mọi người đều có mặt, kể cả thanh niên sáng ngời và nữ hài đồng trắng bệnh.

Bên trên cổ điện, có một cái đài, xung quanh điện văn chập chờn, đường kích hơn mười trượng.

Trên đài là một cái bóng mơ hồ ngồi xếp bằng, giống như một thân ảnh to lớn cao ngạo, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy trên đầu ông ta là một cái vương miện Ám Kim.

Mọi người ở đây, kể cả bốn đại Tử Linh Vương, dùng mắt thường đều không thể nhìn thấy rõ thần sắc của “Tử Vong Đại Đế”.

- Hi hi… Sư tôn, ta và sư huynh sắp được ra ngoài chơi rồi sao?

Thanh âm đột ngột vang lên từ phía thanh niên sáng ngời, nàng cười ngây ngô nhìn Tử Vong Đại Đế.

Nữ hài đồng trắng bệnh ở bên cạnh không khỏi vuốt mồ hôi lạnh một phen.

Sư tôn chính là Tử Vong Đại Đế, danh chấn Thương Hải a, ông ấy thậm chí còn là ác mộng tử vong trong lòng vô số người.

Cho dù là thân đệ tử của ông ta, cũng đều phải kinh sợ.

Mạnh như bốn đại Tử Linh Vương, cũng phải hết mực cung kính, không dám thất lễ.

- Không sai, Bạch Lâm, nguyện vọng của ngươi, rất nhanh có thể được thực hiện rồi. Chẳng qua, lần này ra ngoài, ngoại trừ chơi ra, ngươi còn phải giúp đám người “Tam sư huynh”, chấp hành một nhiệm vụ.

Thanh âm đến từ trên đài, ôn hòa dị thường, giống như đã dỗ dành tiểu hài vậy.

Bốn đại Tử Linh Vương lập tức xôn xao, cực kỳ ngoài dự liệu, thần

sắc cổ quái.

Trong mắt bọn họ, Tử Vong Đại Đế chính là tồn tại cao thượng, lạnh lùng uy nghiêm, không ngờ còn có một mặt khác như vậy.

- Đại Đế… Ý của ngài là, lần này chúng ta ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, cần phải có nàng “Trợ giúp”?

Trong đó, một vị Tử Linh Vương chợt cảm thấy khó hiểu.

- Có lẽ vậy.

Trong thanh âm mệt mỏi suy yếu của Tử Vong Đại Đế, mang theo một tia không xác định.

Nữ hài đồng trắng bệnh này là một nhân vật cực kỳ đặc thù, nàng có những năng lực mà ngay cả hắn cũng không thể phỏng đoán.

- Sư tôn, ngài không tiếc phải trả một cái đắt để thi triển “Tử Vong Thông Thiên Kiều”, rốt cuộc là vì truy tung cái gì? Chúng ta ra ngoài là để chấp hành nhiệm vụ nào?

Thanh niên sáng ngời dò hỏi.

Lời này vừa nói ra, đám khí tức cường đại trên sân, đều lộ vẻ hiếu kỳ, chờ đợi chân tướng.

- Chậc chậc, chẳng lẽ lại muốn đi hủy diệt một Tông phái Nhị Tinh nào đó? Hay là đi xâm chiếm Bí Cảnh Thượng Cổ truyền thừa.

Mọi người đều suy đoán, không khỏi xôn xảo.

- Nhân vật lần này, rất đặc thù. Các ngươi phải bắt sống một người,

ít nhất phải lưu lại toàn thây.

Tử Vong Đại Đế đáp.

Bắt sống một người?

Bốn đại Tử Linh Vương hai mặt nhìn nhau.

Là hạng người gì mà cần phải dùng đến cả bốn đại Tử Linh Vương?

- Bởi vì ta thi triển “Tử Vong Thông Thiên Kiêu” trên phạm vi siêu lớn, cần phải ngủ say vài năm để khôi phục tâm hồn Đồng lực, cho nên mới để các ngươi ra tay. Mà kẻ này, vô cùng đặc thù, có tiềm lực vô hạn, các ngươi tuyệt đối không được khinh suất…

Tử Vong Đại Đế dặn dò, đồng thời cũng giải thích cho mọi người.

- Xin hỏi sư tôn, người đó ở đâu?

Thanh niên sáng ngời dò hỏi.

- Đây chính là vấn đề khó khăn nhất, người đó đi khắp nơi tránh né, cũng may hắn vẫn lộ ra sơ hở. Cách đây không lâu, vi sư phát động “Tử Vong Thông Thiên Kiều”, đã xác định được phạm vi đại khái của hắn.

Tử Vong Đại Đế nói đến đây, khẽ vung tay một cái.

Ô...ô...ô...n...g!

Trên khoảng không của đại điện u ám, rất nhanh xuất hiện một tấm địa đồ “Thương Hải” to lớn.

Toàn bộ Thương Hải, những địa vực chủ yếu đều lấy ba đại thế lực lớn là “Linh Vực Thánh Địa” làm trung tâm.

- Chân Vũ Thánh Địa, Phù Mộng Thánh Địa, Vạn Sâm Thánh Địa…

Ánh mắt thanh niên sáng ngời đảo qua ba đại Linh Vực Thánh Địa, không khỏi lộ ra một tia kính ngưỡng và chờ mong.

Ba đại Linh Vực Thánh Địa này, nghe nói là là ba Thánh Địa duy nhất trong Thương Hải, có thể sinh ra “Tông phái Tam Tinh”.

Cho dù là Tử Vong Đại Đế, cũng có chút kính ý đối với ba đại Linh Vực Thánh Địa.

- Phạm vi điều tra của các ngươi, ở ngay tại “Chân Vũ Thánh Địa”, trong phạm vi mười mấy Vực tại mảnh Hư Không Hải hướng Đông Nam.

Tử Vong Đại Đế chỉ vào hình ảnh trên bản đồ, đó là một khối khu vực rất nhỏ.

Phạm vi mười mấy Quần Đảo vực, còn chưa tới 1% địa vực Thương Hải.

Dù vậy.

Thanh niên sáng ngời và bốn đại Tử Linh Vương cũng khẽ nhíu mày.

Phạm vi từng Quần Đảo vực này đều vô cùng khổng lồ, ngoại trừ một vài Đảo vực trọng yếu ra, còn có rất nhiều Vực Nội cỡ nhỏ như “Bát Hoang Sơn”.

Hơn nữa.

Lục địa thoạt nhìn thì khổng lồ, nhưng chẳng qua chỉ là hạt mè trong Hải Vực mà thôi.

Hư Không Hải này vô cùng rộng lớn mênh mông, khoảng cách giữa Vực với Vực cực kỳ xa xôi, khoảng cách giữa Quần Đảo vực và Quần Đảo vực, lại càng xa hơn.

Mười mấy cái Quần Đảo vực, chính là một khu vực cực kỳ rộng lớn.

Bởi vậy có thể thấy được, vừa rồi Tử Vong Đại Đế thi triển bí thuật siêu phạm vi, xác định vị trí đại khái của Triệu Phong tại Thương Hải to lớn, độ khó có thể nói là không tưởng.

- Phạm vi rất lớn.

Tử Vong Đại Đế cũng không phủ nhận, thoáng dừng lại một chút rồi nói:

- Chẳng qua, trên người các ngươi, đều có Tử vong lệnh bài đặc thù. Mặc dù khí tức ý chí tử vong trên thân người đó được che giấu rất kỹ, nhưng trong phạm vi nhất định, các ngươi đều có thể cảm ứng được phương vị của hắn.

Thì ra là thế.

Mọi người chợt bừng tỉnh.

Bằng vào Tử vong lệnh bài, trong một phạm vi nhất định, có thể cảm ứng được sự tồn tại của “mục tiêu”, như vậy thì độ khó cũng giảm đi gấp trăm lần rồi.

Ít nhất cũng không phải là mấy chục người mò kim đáy biển trong Hư

Không Hải vô tận.

Tử Vong Đại Đế lại nói thêm một vài vấn đề, cuối cùng dứt khoát phát lệnh.

Ầm…

Cổ điện u ám tĩnh mịch, đóng chặt cửa lại.

Vụt vụt vụt...

Bốn đại Tử Linh Vương, dẫn đầu đám Tử Vệ, phá không bay ra khỏi vực sâu tử vong.

Trong đám người còn có thanh niên sáng ngời và nữ hài đồng trắng bệnh.

Bốn đại Tử Linh Vương đều cảm thấy khó hiểu, tại sao Tử Vong Đại Đế lại phái một nữ hài không hề có chút chiến lực nào theo giúp đám người mình.

- Chỉ có lực lượng của truyền thừa Mâu Thần, mới có thể đối phó với Mâu Thần.

Khoảnh khắc cuối cùng khi đại môn của cổ điện đóng lại, chợt lộ ra vòng xoáy Đồng quang đen kịt của Tử Vong Đại Đế.

Chương 574: Lại Dò Xét Mộng Cảnh Thái Cổ

Hư Không Hải, biên giới Quần Đảo vực Thiên Lô.

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, bay tốc độ cao trong hải dương Hư Không Hải, càng ngày càng kéo giãn khoảng cách với Bát Hoang Sơn.

Trong phòng thuyền trưởng.

Thịch thịch thịch thịch…

Triệu Phong khoanh chân ngồi, trong một khoảnh khắc nào đó, mắt trái chợt liên tiếp nhảy lên cảnh báo.

Sâu trong tâm hồn, tia khí tức ý chí “Tử Vong Chi Mâu” vô hình vô chất, sinh ra lực cảm ứng mãnh liệt, giống như tro tàn lại cháy, dị thường sinh động.

Trong cõi u minh, linh hồn Triệu Phong rõ ràng cảm nhận được một luồng cảm giác nguy cơ áp bách, càng lúc càng mãnh liệt.

Đối với kết quả này, trong lòng Triệu Phong cũng thầm than khổ.

Nếu không phải hắn vận dụng huyết mạch đồng tử, thi triển “Hư Không Đồng Trảm”, cũng sẽ không khiến cho Tử Vong Đại Đế ở nơi xa xôi, chỉ trong một khoảnh khắc ngắn ngủi, tăng cường lực cảm ứng.

Có thể lường trước.

Tử Vong Đại Đế nhất định đã hành động, tiến hành truy tung Triệu Phong.

Nhưng Triệu Phong cũng không hề hối hận.

Lúc đối mặt với Đại Đan Nguyên như Hồ Tác Vương, nếu không sử dụng huyết mạch đồng tử, thi triển Đồng thuật mạnh nhất, e rằng hắn và Khô Lâu đường chủ, ngay cả một kích cũng không chịu nổi.

- Khô Lâu đường chủ.

Một tia ý thức tâm thần của Triệu Phong, rót vào trong Vạn Quỷ Châu, quan sát thương thế của “Khô Lâu đường chủ”.

Khung xương của Khô Lâu đường chủ, có vài chỗ bị bẻ gãy, vết rạn nứt khắp toàn thân.

- May mắn là chủ nhân kịp thời ra tay, ta chịu đựng phần lớn là ngoại thương, không hề tổn hại đến bổn nguyên. Bây giờ có Cửu Sát Âm Cốt Thứ, dung hợp vào trong cơ thể, lại tĩnh dưỡng trong Vạn Quỷ Châu, không quá hai tháng là sẽ khỏi hẳn.

Khô Lâu đường chủ cảm kích nói.

Triệu Phong thầm gật đầu, may mắn là “Khô Lâu đường chủ” kiêm tu nhất mạch Luyện Cốt Quỷ đạo, cốt cách vô cùng cứng rắn, là một tấm “khiên thịt” kiên cố.

Nếu như đổi lại là hắn hoặc là Tôn Giả bình thường, căn bản sẽ không kiên trì được nửa nhịp hô hấp như Khô Lâu đường chủ.

Chớp mắt, đã hai ba tháng trôi qua.

Tuyệt đại đa số thời gian của Triệu Phong, đều ở trong phòng thuyền trưởng tham ngộ tu luyện.

Đây cũng là một trong những tiện ích của “thuyền Hư Không Hải”.

Trong hành trình dài đằng đẵng này, có thể dùng nhiều thời gian hơn tại phương diện tu hành.

- Chỉ Thủy, chúng ta đã đến đâu rồi?

Thanh âm của Triệu Phong, bỗng dưng vang lên trong đầu Lâu Lan Chỉ Thủy.

- Thuyền trưởng.

Lâu Lan Chỉ Thủy liền vội vàng đứng lên, thi lễ một cái về phía phòng thuyền trưởng.

Trong thuyền Hư Không Hải này, thuyền trưởng chính là lãnh tụ cao nhất.

Hơn nữa, từ mấy tháng trước, Triệu Phong đã đánh trọng thương Hồ Tác Vương, đoàn thuyền viên cho đến bây giờ vẫn còn kính ngưỡng và tò mò đối với vị thuyền trưởng này.

- Chúng ta trước mắt ở vị trí nào?

Triệu Phong dò hỏi.

Mấy tháng này, phần lớn thời gian của hắn, đều đặt tại việc tu luyện, cũng không chú ý đến ngoại giới nhiều lắm.

- Hồi chủ nhân, chúng ta vừa mới tiến vào biên giới của “Quần Đảo vực Thiên Lưu”.

Lâu Lan Chỉ Thủy nói.

- Chỉ mới tiến vào khu vực biên giới?

Triệu Phong nhíu mày.

Hai ba tháng mới thoát ly được Quần Đảo vực Thiên Lô, tiến vào Quần Đảo vực Thiên Lưu, tốc độ này quả thật còn chậm hơn so với dự đoán rất nhiều.

Cứ tiếp tục tốc độ này, hắn muốn vượt qua đám Quần Đảo vực thuộc phạm vi của “Phù Mộng Thánh Địa”, cũng không biết phải chờ tới ngày tháng năm nào.

Triệu Phong từng nghiên cứu qua địa đồ vùng “Thương Hải”.

Trong phạm vi Thương Hải, có ba đại Linh Vực Thánh Địa, mỗi một Thánh Địa đều là trung tâm của Hư Không Hải.

Vị trí của Triệu Phong hiện nay, đang ở trong Linh Vực Thánh Địa được gọi là “Chân Vũ Thánh Địa”.

Như Đại lục Thanh Hoa thuộc “Quần Đảo vực Cổ Thanh” và ba đại Tông phái của “Quần Đảo vực Thiên Lô”, cùng với “Quần Đảo vực Thiên Lưu” vừa mới tiến vào, đều thuộc phạm vi quản hạt của “Chân Vũ Thánh Địa”.

Theo Triệu Phong được biết.

Phạm vi quản hạt của Chân Vũ Thánh Địa, là một mảnh Hư Không Hải, chỉ riêng loại cỡ như “Quần Đảo vực Thiên Lô”, cũng có đến mấy trăm.

Bởi vậy có thể thấy được, muốn từ một phạm vi Linh Vực Thánh Địa này, bước vào phạm vi của Linh Vực Thánh Địa khác, thì đường xá xa xôi cỡ nào.

- Thuyền trưởng, bởi vì chúng ta lặn ở sâu dưới hải dương, cho nên phi hành chậm hơn so với ở trên vụ hải rất nhiều. Tốc độ giữa hai bên, có thể chênh lệch gấp mười lần. Nhất là trong hải dương này, thường xuyên gặp phải một số quần cư sinh vật biển, thuyền Hư Không Hải đều phải tìm cách lách qua. Dọc đường, thuyền Hư Không Hải còn gặp phải rất nhiều lần công kích.

Lâu Lan Chỉ Thủy giải thích.

Triệu Phong nghe vậy, không khỏi thoáng chìm vào suy tư.

Thuyền Hư Không Hải lặn ở dưới đáy hải dương, lực cản tương đối lớn, hơn nữa còn thường xuyên phải đi vòng.

Còn may “thuyền Lam Lôi Hải Thiên” là thuyền Hư Không Hải truyền kỳ tại Bát Hoang Sơn, lực phòng ngự không tầm thường, có thể trong thời gian ngắn, chống cự được công kích của Tôn Giả bình thường, ngoài ra còn có tính ngụy trang rất mạnh.

Nhưng dù vậy, nếu thuyền Lam Lôi Hải Thiên muốn không kiêng nể gì ngang dọc biển sâu, thì quả thật là không có khả năng.

Trong Hư Không Hải, có rất nhiều sinh vật biển, tồn tại đạt tới cấp độ Tôn Giả, cũng không có gì hiếm lạ.

- Trước mắt, mặt ngoài của thuyền còn hư hao nhỏ, nhưng nếu cứ tiếp tục như vậy, độ hư hại sẽ tăng cao, ảnh hưởng tới việc đi lại, thậm chí cả an toàn của thành viên trên thuyền.

Lâu Lan Chỉ Thủy báo cáo.

- Ngươi có ý kiến gì không?

Triệu Phong không khỏi vuốt vuốt trán, xem ra việc ngao du Hư Không Hải, cũng không phải dễ dàng như trong tưởng tượng.

- Chỉ Thủy đề nghị: Thoát ly biển sâu, tiến vào khu vực vụ hải để phi hành. Vụ hải ở trên không trung, có lực cản rất nhỏ, tốc độ sẽ tăng mạnh, đồng thời cũng giảm đi tỷ lệ sinh vật biển công kích.

Lâu Lan Chỉ Thủy đề nghị, đồng thời tiến hành phân tích.

Triệu Phong không thừa nhận cũng không được, nàng nói rất có đạo lý.

Thế nhưng.

- Không được.

Triệu Phong lắc đầu phủ quyết.

- Vì sao…

Lâu Lan Chỉ Thủy có chút thất thần, cảm thấy khó hiểu.

Phân tích và đề nghị của nàng, rõ ràng là rất có đạo lý.

Hiện tại, thuyền Hư Không Hải đã tiến vào một Quần Đảo vực khác,

uy hiếp đến từ Bát Hoang Sơn và ba đại Tông phái đã nhỏ đi, có lẽ nên tăng tốc, thoát khỏi uy hiếp mới đúng.

- Ngươi không nên hỏi nguyên nhân. Còn về những hư hao của thuyền Hư Không Hải, hãy cố gắng nghĩ cách chữa trị.

Triệu Phong cũng không giải thích.

Nguy cơ chính thức mà hắn gặp phải, đã không còn là ba đại Tông phái nữa, mà là “Tử Vong Đại Đế”.

Bởi vì Triệu Phong đã giải trừ cảm ứng với Bò Cạp biến di, cho nên ba đại Tông phái nói chung hay Tịnh Nguyệt Linh Tông nói riêng, ít nhất đều không thể cảm ứng được sự tồn tại của hắn.

Nhưng bên phía Tử Vong Đại Đế, lại có chút bất đồng, quá nửa vẫn còn phương pháp tăng cường lực cảm ứng đối với khí tức ý chí Tử Vong.

- Hải dương hư không này, bản thân có năng lực ngăn cách linh thức giác quan, có thể xem là một tấm “bình phong” tự nhiên.

Triệu Phong cũng có suy nghĩ của mình.

Giữa tốc độ và an toàn, Triệu Phong không hề do dự mà lựa chọn cái thứ hai.

- Khô Lâu đường chủ.

Ý thức tâm thần của Triệu Phong, lại lần nữa rót vào bên trong Vạn Quỷ Châu.

Đã qua hai ba tháng, thương thế của Khô Lâu đường chủ, sớm đã

khỏi hẳn, hơn nữa còn nhanh hơn nửa tháng so với dự liệu.

Chẳng những thương thế của Khô Lâu đường chủ khỏi hẳn, mà còn tăng mạnh tiến độ kế hoạch Bách Thi.

- Chủ nhân, kế hoạch Bách Thi, đã hoàn thành được 75% rồi.

Khô Lâu đường chủ vui vẻ nói.

Tin tức này, cũng khiến Triệu Phong có chút mừng rỡ.

75%

Kế hoạch Bách Thi, càng ngày càng tiếp cận viên mãn rồi.

Để nâng cao chất lượng của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, mỗi bộ quỷ thi trớ chú, ít nhất phải đạt tới tu vi Chân Chủ Cấp đỉnh phong.

Hơn nữa, trải qua việc thôn phệ phần lớn tàn phách tinh khí của Yêu thú, thậm chí là Tôn Giả, oán lực nguyền rủa ẩn chứa trong những bộ quỷ thi này, hoàn toàn đã vượt qua Bách Phần Cấm Địa trước kia.

Bố cục của Bách Phần Cấm Địa lúc trước, chẳng qua là tàn sát hơn 100 cường giả Chân Chủ Cấp, tụ tập lai thành oán lực nguyền rủa.

Mà “Quỷ Thi Trớ Chú đại trận” của Triệu Phong hiện nay, thậm chí còn hấp thu cả tàn phách tinh khí của Tôn Giả, có thể nói là vô cùng xa xỉ.

Dựa theo cách nói của Khô Lâu đường chủ.

Nếu như Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, có thể hấp thu được tàn phách tinh khí của 100 tên cường giả cấp bậc Tôn Giả, uy lực chắc chắn sẽ

có bước nhảy vọt.

- Tiếp tục duy trì.

Triệu Phong khẽ gật đầu, thu hồi ý thức tâm thần.

Trong phòng thuyền trưởng.

Triệu Phong nhắm mắt lại, trong hai ba tháng này, việc cảm ngộ tu luyện, vẫn không nhanh không chậm, chỉ hơi tiến bộ.

Nhưng hiện nay.

Tu vi của hắn đã tiếp cận Chân Chủ Cấp đỉnh phong, trong thời gian ngắn, khó có thể đạt được đột phá lớn.

Cũng may, Triệu Phong đã từ trong Di tích Tử Thánh, thu hoạch được một lượng lớn tài nguyên trân bảo.

Nếu không, tại khu vực nguyên khí mong manh như Hư Không Hải, e rằng tiến độ tu luyện của hắn sẽ càng gian nan hơn.

- Lại đến nơi đó xem sao.

Tâm niệm của Triệu Phong chợt lóe lên.

Vụt…

Ý thức tinh thần của hắn, ngay lập tức tiến vào không gian mắt trái.

Trong không gian mắt trái.

Hồ nước Đồng lực màu xanh đậm, đường kính 27 thước, tiến bộ

không rõ ràng.

Đồng lực trong hồ nước, tạo thành một vòng xoáy nước vô hình.

Ục ục…

Một vài tia khí tức Thái Cổ nhỏ bé, từ bên trong “vòng xoáy nước thần bí”, mơ hồ thẩm thấu ra.

Triệu Phong thoáng cái trở nên cẩn thận, ý thức tâm thần, hoàn toàn tiến vào bên trong vòng xoáy nước thần bí.

Vụt…

Ý thức của Triệu Phong liền biến thành một màu đen.

Ngay sau đó, cũng giống như lần trước, Triệu Phong tiến vào một loại trạng thái như mộng cảnh.

- Mộng cảnh Thái Cổ.

Triệu Phong đặt mình trong một vùng thiên địa cổ xưa hoang lương cũ kỹ.

Vùng đất này, giống như là nguyên thủy, hoang vu, không hề trải qua bất kỳ tạo hình nào.

Chỉ đứng tại chỗ thôi, nhưng thân thể và linh hồn của Triệu Phong, vẫnp hải thừa nhận một luồng áp lực to lớn vô biên.

- Mộng cảnh Thái Cổ này, hoàn toàn bất đồng với không gian hiện thực. Nhưng hết thảy đều rất chân thực, phong cách cổ xưa nguyên thủy…

Triệu Phong thử cảm nhận khí tức thiên địa tại nơi đây.

Trong không gian mắt trái, luồng khí tức Thái Cổ tản mát ra, có lẽ bắt nguồn tử nơi này.

Trong thế giới hoang vu nguyên thủy này, một hạt bụi viên đá, dường như đều ẩn chứa u năng vô cùng.

- Cố chịu đựng.

Mỗi thời mỗi khắc, thân thể và tâm hồn của Triệu Phong, đều phải thừa nhận áp lực vô tận.

Nửa nhịp hô hấp… Một nhịp hô hấp… Hai nhịp hô hấp…

Triệu Phong dùng ý chí kiên cường, điều động cả thân thể, linh hồn, chịu đựng loại áp lực vô cùng tận này.

Hắn nhớ rõ.

Lần trước bản thân chỉ có thể kiên trì được ba nhịp hô hấp trong Mộng cảnh Thái Cổ này.

Còn lần này, hắn đã chuẩn bị tâm lý, toàn tâm toàn lực chống cự luồng áp lực nguyên thủy, to lớn vô biên này.

- A…

Triệu Phong cảm giác thân thể đau nhức kịch liệt, áp bách tâm linh.

Mỗi một tấc cốt cách của hắn, dường như đều phát ra tiếng rắc rắc, mỗi một mảnh huyết nhục, đều phải chịu đựng sự trùng kích của

nguyên khí Thái Cổ nguyên thủy của thế giới này.

Thế nhưng.

Triệu Phong càng chống cự, thì áp lực và sự bài xích đến từ thế giới Thái Cổ này, lại càng lúc càng lớn.

Thân thể của hắn, chỉ có duy nhất một thứ không chịu áp bách, đó là “Thần Linh Nhãn”.

Thần Linh Nhãn và thế giới này, vô cùng hòa hợp, mà lực bài xích của thế giới này đối với nó cũng nhỏ đến mức thấp nhất, khiến Triệu Phong không đến mức trở thành một tồn tại “dị loại”.

Bằng không, cho dù thực lực của hắn có mạnh hơn gấp mười lần đi nữa, e rằng cũng sẽ trực tiếp bạo thể mà chết.

Hai nhịp hô hấp… Ba nhịp hô hấp… Bốn nhịp hô hấp…

Triệu Phong cảm giác thân thể của mình, đang từng bước tiếp cận cực hạn.

Cuối cùng.

Vào thời điểm bốn nhịp hô hấp rưỡi, Triệu Phong rốt cuộc đã không chống đỡ được nữa.

Ọc…

Triệu Phong phun ra một búng máu, ý thức trở thành một màu đen.

Phù…

Khoảnh khắc trước khi biến mất, Triệu Phong cố gắng hít vào một hơi “khí tức” Thái Cổ nguyên thủy ở nơi này.

Một khắc sau.

Sâu trong hải dương hư không, trong phòng thuyền trưởng.

Vụt…

Triệu Phong mở to mắt, chùi đi vết máu bên khóe miệng.

Tổn thương trong “Mộng cảnh Thái Cổ” và không gian hiện thực, hoàn toàn đồng bộ.

Lần đầu tiên tiến vào, Triệu Phong đã được lãnh giáo điều này.

- Hả?

Thân hình Triệu Phong trở về vị trí, đột nhiên cảm giác một luồng “khí tức” Thái Cổ nguyên thủy trong người, đang chậm rãi tan ra.

Thoáng chốc…

Thân thể huyết nhục, tâm hồn của Triệu Phong, đều được một luồng lực lượng nào đó không thể giải thích tẩm bổ.

Ục ục…

Nhất là lực lượng huyết mạch trong cơ thể, khi gặp được luồng “khí tức” này, giống như nắng hạn gặp mưa rào, thỏa thích hấp thu đến no say.

Chương 575: Hư Không Hải Kình

Lúc đầu.

Triệu Phong ở trong “Mộng cảnh Thái Cổ”, vào thời khắc nguy ngập, đã hít vào một luồng “khí tức”.

Không thể tưởng tượng nổi chính là.

Một tia khí tức Thái Cổ nguyên thủy đó, lại có tác dụng tẩm bổ kỳ diệu thân thể của Triệu Phong.

- Chuyện này… thương hại bên trong “Mộng cảnh Thái Cổ”, hoàn toàn đồng bộ với hiện thực. Bây giờ ngay cả vật chất trong đó, cũng có thể mang ra sao?

Trong lòng của Triệu Phong vô cùng rung động, tư duy thông thường bị phá vỡ triệt để.

Mộng cảnh Thái Cổ, mặc dù mang đến cảm giác rất chân thực, nhưng dù sao cũng chỉ là ý thức tâm thần của Triệu Phong tiến vào mà thôi.

Trong mắt Triệu Phong, đây có lẽ là một thế giới hư ảo.

Thế nhưng, kết quả nghiệm chứng được, lại khó mà tưởng tượng nổi.

Triệu Phong ý thức được, Mộng cảnh Thái Cổ này, khẳng định không

phải thế giới tinh thần hư ảo bình thường.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu nhảy lên vai Triệu Phong, đôi mắt mèo xoay một vòng, khoanh chân ngồi xuống, không ngờ lại hấp thu một phần khí tức Mộng cảnh Thái Cổ tiết ra.

Dù sao thì khí tức Mộng cảnh Thái Cổ mà Triệu Phong hấp thu được, thân thể cũng không dung nạp hết, cho nên vẫn tràn ra ngoài một ít.

Mà phần khí tức dư tán kia, lại bị Tiểu Tặc Miêu hấp thu.

Meo meo.

Sau khi Tiểu Tặc Miêu hấp thu được một ít khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, chợt lộ vẻ hưng phấn dị thường.

- Luồng khí tức nguyên thủy này, dường như có tác dụng xúc tiến rất lớn.

Triệu Phong nhắm mắt lại, khẽ cảm thụ.

Đầu tiên.

Huyết mạch và thể chất của hắn, đều được gột rửa, thậm chí có dấu hiệu lột xác tiến bộ.

Loại dấu hiệu này, chỉ khi đột phá cấp bậc sinh mệnh, mới có thể cảm nhận được. Ví dụ như từ Thoát Phàm Cảnh đột phá đến Chân Linh Cảnh, cấp độ sinh mệnh sẽ phát sinh biến hóa.

- Thể chất dường như có chút tăng cường, ngay cả huyết mạch cũng

có dấu hiệu phản tổ.

Triệu Phong nhẹ nhàng chém ra một quyền, cảm giác lực lượng từ thân thể phát ra, càng thêm ngưng luyện và cường đại.

Rõ ràng nhất, vẫn là lực lượng huyết mạch.

Khí tức của lực lượng huyết mạch, trở nên càng thêm tinh thuần, có xu hướng tiến thêm một bước “Phản tổ”.

Vụt…

Triệu Phong thúc dục lực lượng huyết mạch, bên ngoài thân thể nổi lên một tầng gơn sóng thủy lam thâm thúy, trong lúc vận chuyển, lực lượng bộc phát ra càng thêm ngưng luyện.

- Khí tức thời đại Thái Cổ…

“Băng Hoàng Thương” dung nhập trong huyết mạch, chợt rung động nhè nhẹ, hàn lực Băng Hoàng Thượng Cổ bị phong cấm, lại tiến thêm một bước thức tỉnh.

Triệu Phong chợt nghe được một thanh âm vang lên, đoán chừng có lẽ là phát ra từ Khí linh của Thần binh truyền thừa Địa cấp.

Thần binh Địa cấp, trong không gian Phạm Trụ, chính là tồn tại tiếp cận “Thần binh Thiên cấp”, cơ bản đều có một ít linh tính, việc này cũng không có gì kỳ quái.

- Băng Hoàng Thương chính là Thần binh truyền thừa Địa cấp, linh tính vốn có chút không trọn vẹn, bây giờ dường như đã khôi phục không ít.

Triệu Phong cẩn thận cảm giác, phát hiện Băng Hoàng Thương cũng hấp thụ một tia khí tức Mộng cảnh Thái Cổ.

Đủ loại biến hóa, khiến Triệu Phong kinh hỉ ngoài dự liệu.

Đem một tia khí tức từ trong Mộng cảnh Thái Cổ ra ngoài, không ngờ lại phát huy tác dụng lớn như vậy, đều có lợi ích đối với bản thân, Tiểu Tặc Miêu, thậm chí cả Thần binh Địa cấp.

Ba ngày sau…

Thương thế của Triệu Phong lành hẳn, lại lần nữa tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ.

Lần này.

Triệu Phong đã kiên trì được thời gian năm nhịp hô hấp trong Mộng cảnh Thái Cổ.

Thời gian năm nhịp hô hấp này, Triệu Phong đã hấp thu được lượng khí tức Mộng cảnh Thái Cổ gấp đôi trước đây.

Phù…

Triệu Phong dành hết thời gian, dốc toàn lực hấp thu.

Luồng khí tức Thái Cổ nguyên thủy này, bị thân thể huyết nhục hấp thu, cải thiện và cường hóa thể chất, có dấu hiệu sắp lột xác.

Sau khi lực lượng huyết mạch được hấp thu, lại được xúc tiến kích phát, càng trở nên tinh thuần hơn.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu đã ngồi trên vai Triệu Phong từ lâu, nhanh chóng hấp thu khí tức Mộng cảnh Thái Cổ.

- Chân Linh nguyên…

Ánh mắt Triệu Phong sáng lên, cố gắng đem một phần khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, tiến vào Chân Linh nguyên.

Kinh hỉ lại lần nữa xuất hiện.

Sau khi Chân Linh nguyên hấp thu một tia khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, lực lượng Phong Lôi tinh túy mà Triệu Phong tham tu, kể cả khí tức Tử Diệt Phong Lôi hạch tâm, lại tiến thêm một bước ngưng luyện, khí tức càng trở nên tinh khiết hơn, tiếp cận bổn nguyên.

Đương nhiên.

Loại lợi ích tăng trưởng này, đều là tăng trưởng hết sức nhỏ bé, phải cẩn thận chú ý, mới có thể cảm nhận được.

Dù vậy.

Triệu Phong cũng mừng rỡ vạn phần, khí tức Mộng cảnh Thái Cổ này, không ngờ lại có hiệu quả tốt như vậy, khiến thân thể mình lột xác, thậm chí còn xúc tiến tu vi.

Cứ như vậy.

Triệu Phong lại lần thứ ba tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ.

Trong Mộng cảnh Thái Cổ, thời gian hắn kiên trì, cũng tăng lên tới tám nhịp hô hấp.

Đương nhiên.

Mỗi một lần tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ, ở lại càng lâu, thương thế thực tế cũng gia tăng.

Cho nên mỗi lần tiến vào, Triệu Phong đều phải nghỉ dưỡng vài ngày.

Qua lần thứ ba.

Thể chất huyết mạch của Triệu Phong, đều có cường hóa lớn lao.

Hắn cảm thấy bên trong mỗi một tấc máu thịt, đều ẩn chứa khí tức lực lượng thuần túy, bổn nguyên tự nhiên.

Chỉ trong một tháng ngắn ngủi.

Thân thể của Triệu Phong, đã được tẩy luyện lột xác, cường hóa sâu sắc, hoàn toàn không kém gì thể chất của một vài Tôn Giả.

“Chân Linh nguyên” trong cơ thể, khí tức của lực lượng Tử Diệt Phong Lôi hạch tâm, lại càng trở nên ngưng luyện, tiếp cận bổn nguyên.

- Cứ tiếp tục xu thế này, không mất bao lâu nữa, ta có thể đột phá Chân Chủ Cấp đỉnh phong rồi.

Trong lòng Triệu Phong thầm chờ mong.

Bởi vì lực lượng tâm hồn và cảnh giới tinh thần của Triệu Phong, đều đạt tới cấp độ Tôn Giả. Một khi tu vi chân lực của hắn, đạt tới Chân Chủ Cấp đỉnh phong, có thể không chút chướng ngại mà tiến cấp

“Nửa bước Đan Nguyên Cảnh”.

Ục ục…

Trong hải dương hư không, thuyền Lam Lôi Hải Thiên giống như một con cá lớn màu xám, cấp tốc di chuyển.

Ầm ầm…

Một khắc sau, dưới biển sâu, sóng nước tung tóe, dâng lên một sinh vật biển với khí tức cực mạnh.

- Không tốt, phía trước dường như có sinh vật biển cường đại.

Lâu Lan Chỉ Thủy đang ở trong phòng điều khiển, liên tục phát ra chỉ huy, đám thuyền viên vội vàng chấp hành.

Triệu Phong cũng bị kinh động.

Luồng khí tức cực lớn phía trước vọt tới, so với Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh bình thường, còn hùng hậu hơn nhiều.

Từ thanh thế nước biển dâng lên mà xét, có lẽ là một sinh vật biển cỡ lớn.

- Xem nào.

Triệu Phong thoáng triệt hồi một ít lực lượng huyết mạch đang phong bế mắt trái.

Vụt…

Dưới biển sâu, một đầu cự kình màu xám lam, dài tới vài dặm, chợt

xuất hiện trong tầm mắt của Triệu Phong.

“Hôi Lam cự kình” này, tuyệt đối là sinh vật khổng lồ nhất mà Triệu Phong thấy, trong lúc di chuyển, sóng nổi đến mấy chục dặm, đủ để bao trùm một tòa thành trì trên đất bằng.

- Đó là Hư Không Hải kình, sinh vật biển khổng lồ nhất trong Hư Không Hải.

Lâu Lan Chỉ Thủy kinh hô một tiếng, sắc mặt trắng bệch.

Nàng đã được Triệu Phong truyền đến hình ảnh ảo ảnh.

- Hư Không Hải kình? Không ngờ lại là loại sinh vật truyền thuyết này. Nghe nói Hư Không Hải kình trưởng thành, chiến lực ít nhất cũng sánh ngang Tôn Giả.

Đám thuyền viên trong thuyền, đều kinh hãi, vội vàng phối hợp với Lâu Lan Chỉ Thủy.

Vụt…

Triệu Phong nhanh chóng phong bế mắt trái, sắc mặt trở nên ngưng trọng.

Hình thể của “Hư Không Hải kình” này quá khổng lồ, sinh mệnh lực cường đại, Tôn Giả bình thường cũng không biết phải ứng phó thế nào, thậm chí còn phải nhượng bộ lui binh.

- Nhanh tránh qua!

Lâu Lan Chỉ Thủy và đám thuyền viên, cố gắng điều khiển thuyền Hư Không Hải, lách tránh khỏi khu vực này.

Ầm ầm…

Phía trước nổi lên sóng lớn, thân hình khổng lồ của Hư Không Hải kình, nhanh chóng tiếp cận, tiếng kêu trầm thấp phát ra, khiến người nghe cảm thấy giật mình run rẩy.

Trước mặt hình thể cực lớn như Hư Không Hải kình, thuyền Lam Lôi Hải Thiên, quả thật là nhỏ đến không đáng kể.

Phành phành phành…

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên xoay tròn trong sóng lớn, mọi người trong thuyền đều nghiêng ngã lảo đảo, mất đi cân bằng.

- Khô Lâu đường chủ.

Triệu Phong khẽ hô một tiếng.

- Vâng, chủ nhân.

Một đám sương mù u ám xuất hiện, Khô Lâu đường chủ hiện ra trên đỉnh thuyền, miễn cưỡng chống đỡ đợt kinh đào hải lãng vừa rồi.

Sóng nước khổng lồ, thậm chí đủ đánh chết cả Chân Chủ Cấp bình thường ập đến.

Cũng may là cốt cách của Khô Lâu đường chủ vô cùng cứng rắn, dưới tình huống dung nhập Cửu Sát Âm Cốt Thứ, thậm chí có thể ngăn cản công kích chính diện của Đan Nguyên Cảnh cùng cấp.

- Bày trận!

Khô Lâu đường chủ huy động hắc kỳ, một tầng sương khói u ám dày đặc, phát ra oán lực nguyền rủa kinh thiên, khuếch tán ra.

Vù vù…

Trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, xuất hiện hơn tám mươi bộ quỷ thi trớ chú, phát ra oán lực nguyền rủa, hình thành một luồng khói dày đặc, đạt tới tình trạng kinh người.

Chỉ trong chớp mắt.

Phốc phốc phốc…

Oán lực nguyền rủa cuồn cuộn kinh người, hóa thành hình thái vài đầu Giao Phong, mỗi đầu dài đến hơn trăm trượng, uốn lượn đánh trúng Hư Không Hải kình.

Phù phù…

Sinh linh khổng lồ mạnh mẽ như “Hư Không Hải kình”, lọt vào sự phản công của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, toàn thân dâng lên từng đợt khói đen, tinh khí sinh mệnh bi ăn mòn, nhanh chóng tiêu hao.

A…

Dưới biển sâu, truyền đến tiếng gào thét trầm thấp của “Hư Không Hải kình”, chấn động hải dương, kinh thiên động địa.

- Sinh mệnh lực thật mạnh mẽ, nếu đổi lại là Tiểu Đan Nguyên, trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận này, tuyệt đối không kiên trì được quá mười nhịp hô hấp, sẽ hóa thành một vũng máu.

Triệu Phong cũng không tham chiến, giật mình không thôi.

Hư Không Hải kình chính là sinh vật biển khổng lồ, sinh mệnh lực mạnh mẽ không biết gấp bao nhiêu lần so với Đan Nguyên Cảnh cùng cấp.

Luận chiến lực.

Vài Tôn Giả bình thường có lẽ cũng không phải đối thủ của Hư Không Hải kình.

Phành phành phành...

Khô Lâu đường chủ dùng Quỷ Thi Trớ Chú đại trận cố thủ thuyền Lam Lôi Hải Thiên, triển khai đại chiến kinh thiên với “Hư Không Hải kình”.

Bước đầu chiến đấu, Khô Lâu đường chủ chiếm không ít ưu thế.

Chẳng qua, theo thời gian trôi qua, Hư Không Hải kình bị oán lực quỷ thi không ngừng ăn mòn, tinh phách huyết khí không ngừng tiêu hao, bị Quỷ Thi Trớ Chú đại trận hấp thu.

Nửa canh giờ sau…

Hư Không Hải kình khổng lồ, kích thước đến vài dặm đã lâm vào suy yếu, mặc cho Khô Lâu đường chủ chém giết.

- Khặc khặc… Nuốt tên bé bự này vào, quả thật hấp thu được rất nhiều tinh khí tàn phách, hiệu quả hơn chém giết Tôn Giả rất nhiều.

Khô Lâu đường chủ huy động hắc kỳ.

Lúc này, thân thể khổng lồ của Hư Không Hải kình đã chảy ra một

dòng máu, hình thể bị héo rũ khô quắt, chỉ còn da bọc xương, bộ dạng thê thảm vô cùng.

Bên trong thuyền, phần đông thuyền viên, nhìn thấy một màn này, cũng không khỏi sởn hết gai ốc.

Bất tri bất giác, uy lực của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, đã tăng lên tới mức khủng bố.

- Kế hoạch Bách Thi, đạt được 82% rồi.

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Ầm ầm..

Đúng lúc này, dưới biển sâu phụ cận, chợt truyền đến từng đạo âm thanh kinh thiên động địa, biển lớn dậy sóng.

Hả?

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, mơ hồ nhảy dựng.

Không tốt.

Khô Lâu đường chủ bỗng nhiên cảm nhận được một đám khí tức sinh vật khổng lồ của hải dương, mỗi một luồng khí tức đều không hề thua kém gì “Hư Không Hải kình” trước mặt.

Một đầu… Hai đầu… Ba đầu…

Chỉ trong chốc lát, Khô Lâu đường chủ đã phát hiện gần mười đầu Hư Không Hải kình, hơn nữa số lượng vẫn còn tiếp tục tăng lên, dọa cho mọi người sợ đến mức hồn phi phách tán.

Phải biết rằng.

Chiến lực của mỗi một đầu Hư Không Hải kình, đều sánh ngang Tiểu Đan Nguyên hậu kỳ, mà lực lượng phòng ngự và sức mạnh đều hết sức đáng sợ, rất khó đánh chết.

- Mau bỏ chạy, e rằng chúng ta đã gặp phải một bầy Hư Không Hải kình rồi.

Triệu Phong không khỏi nghẹn ngào.

Khô Lâu đường chủ nào dám chiến đấu nữa, vội vàng thu hồi quỷ trận, tiến vào trong thuyền.

Ục ục…

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, dùng tốc độ nhanh nhất, bay qua vụ hải hư không, trốn khỏi nơi này.

- Chỉ cần thoát ly hải dương hư không, là có thể thoát khỏi nguy hiểm.

Đám người Triệu Phong, đều hiểu đạo lý này.

Bởi vì địa bàn của “Hư Không Hải kình” là hải dương, còn vụ hải trên không, chính là lĩnh vực không trung. Thuyền Lam Lôi Hải Thiên có thể phát huy tốc độ nhanh nhất.

Phành phành phành...

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên cấp tốc lao đi, nhưng vẫn thừa nhận mấy đợt sóng lớn oanh kích.

Phía sau là hơn mười đầu bóng dáng cự vật to lớn, đang hòa mình trong sóng biển, tiếp cận thuyền Hư Không Hải “nhỏ đến mức không đáng kể” kia.

Phành…

Trước tình thế ngàn cân treo sợi tóc, thuyền Lam Lôi Hải Thiên đã thoát ly hải dương, tiến vào Hư Không Hải, tốc độ tăng mạnh, hiểm tránh được nanh vuốt của mấy đầu Hư Không Hải kình.

Chương 576: Bị Nuốt Chửng

Thình thịch!

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên phá khai sóng biển dạt dào, tiến vào hư không vụ hải, tốc độ bỗng nhiên tăng nhanh.

Rào rào rào!

Vài đầu Hư Không Hải Kình phía sau, phần đầu lao ra khỏi mặt biển, lại căn bản đánh vào khoảng không.

Trong đó đầu Hư Không Hải Kình khoảng cách gần nhất chỉ kém có mấy trượng, cái miệng lớn há rộng như bồn máu muốn nuốt sống Hư Không Hải Thuyền nhỏ bé.

Vút...

Hư Không Hải Thuyền tiến vào vụ hải, từng chút một kéo dài khoảng cách cùng vài đầu Hư Không Hải Kình kia.

Ở trong biển sâu, Hư Không Hải Kình có nhiều ưu thế, chẳng qua tiến vào vụ hải thì lại không phải địa bàn của sinh vật hải dương.

Hơn mười đầu Hư Không Hải Kình kia đều bay vào bên trong vụ hải, lại đuổi theo không kịp Thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

- Phùù!

Trong Hư Không Hải Thuyền, mọi người không khỏi thở dài ra một

hơi.

- Tiến vào vụ hải, mấy đầu Hư Không Hải Kình này sẽ rất khó đuổi theo rồi!

Bọn thuyền viên Lâu Lan Chỉ Thủy điều khiển Hư Không Hải Thuyền, trong lòng ai nấy vẫn còn khiếp sợ không thôi.

Nếu như gặp phải một đầu, hai đầu Hư Không Hải Kình bình thường, như vậy thì cũng thôi, Triệu Phong và Khô Lâu Đường chủ liên thủ miễn cưỡng vẫn có thể ứng phó.

Nhưng nếu gặp phải một cái quần tộc Hư Không Hải Kình, đó lại là một chuyện cực kỳ khủng bố.

- Không nghĩ tới lại gặp phải Hư Không Hải Kình, loại sinh vật hải dương trong truyền thuyết này!

- Theo ghi chép, Hư Không Hải Kình hình thể khổng lồ, sống lâu cổ lão, toàn thân là chí bảo, trân quý nhất chính là Hải Kình Tâm Tủy Huyết!

- Hải Kình Tâm Tủy Huyết?

Đám thuyền viên xì xào thảo luận, ánh mắt lóe lên vẻ hưng phấn, nhìn về phía vài đầu Hư Không Hải Kình còn chưa buông tha đuổi giết ở phía sau.

Triệu Phong nghe vậy, trong mắt lộ ra một tia hứng thú.

Luận thể phách sinh mệnh, loại Hư Không Hải Kình trưởng thành này, chiến lực ít nhất có thể so với Tôn giả, so với Tham Thiên Thụ Yêu, cấp bậc sinh mệnh còn cao hơn một bậc.

Tưởng tượng lại năm đó, Tham Thiên Thụ Yêu kia đã mang đến cho Triệu Phong lợi ích cực lớn, giá trị trên người Hư Không Hải Kình này càng không thể đánh giá.

- Hải Kình Tâm Tủy Huyết, là tinh túy huyết nguyên ẩn chứa bên trong tạng phủ tâm mạch của Hư Không Hải Kình. Tâm Tủy Huyết này, tắm gội toàn thân, có công hiệu thoát thai hoán cốt, thậm chí có thể tăng lên cấp bậc sinh mệnh. Cho dù đối với Tôn giả Đan Nguyên Cảnh cũng có hiệu quả không tệ. Nếu là Chân Chủ Cấp sử dụng, đối với thể phách sinh mệnh, tu vi nội tình, đều có sự đề thăng tăng vọt!

Lâu Lan Chỉ Thủy giải thích cho Triệu Phong biết hiệu quả của Hải Kình Tâm Tủy Huyết.

Triệu Phong sau khi nghe xong, trong ánh mắt nhìn về phía vài đầu Hư Không Hải Kình ở phía sau không khỏi biểu lộ một tia nóng bỏng.

Thử nghĩ, lấy hình thể sinh vật hải dương Hư Không Hải Kình to lớn khổng lồ như vậy, nguồn suối động lực trái tim của nó, sẽ là cường đại đến mức nào?

Hải Kình Tâm Tủy Huyết, là tinh túy huyết nguyên ẩn chứa trong trái tim hải kình, ý nghĩa giống như Mộc Linh Tinh Phách đối với Tham Thiên Thụ Yêu vậy.

Bất đồng chính là, Mộc Linh Tinh Phách trọng điểm là trợ giúp đối với tâm hồn.

Mà hiệu quả của Hải Kình Tâm Tủy Huyết này, chủ yếu là nhằm vào thể phách sinh mệnh, tu vi nội tình.

- Lực lượng linh hồn, tinh thần ý cảnh của ta cũng hoàn toàn đạt tới

cấp bậc Tôn giả, duy nhất thiếu khuyết chính là tăng trưởng về mặt tu vi!

Trong lòng Triệu Phong máy động.

Tác dụng hấp dẫn của Hải Kình Tâm Tủy Huyết đối với hắn, thật sự quá lớn!

Vật ấy chính là thích hợp với hắn!

- Giảm tốc độ lại một chút đi!

Trong lòng Triệu Phong có quyết định, lập tức hạ đạt mệnh lệnh.

Nếu như Hư Không Hải Thiên Chu phi hành quá nhanh, vài đầu Hư Không Hải Kình phía sau sớm hay muộn gì cũng sẽ bị bỏ xa.

Lâu Lan Chỉ Thủy chấp hành mệnh lệnh.

Nàng hiểu được ý tứ của Triệu Phong, phi thường cẩn thận, thích hợp giảm chậm lại tốc độ phi hành của hải thuyền.

Lúc này, còn có bốn, năm đầu Hư Không Hải Kình gắt gao bám theo Hư Không Hải Thuyền.

- Chỉ cần thoát khỏi hai ba đầu nữa, còn lại một hai đầu, là có thể xuống tay rồi!

Triệu Phong phóng thích linh thức, quan sát phía sau.

Từ sau khi lần trước cảm giác được nguy cơ, hiện tại Triệu Phong ngay cả Thần Linh Nhãn cơ bản thị lực nhìn thấu triệt, cũng không dám dễ dàng vận dụng, nhiều nhất sử dụng linh thức cảm quan.

Linh thức cảm quan tự nhiên kém xa Thần Linh Nhãn, có khả năng nhìn thấu triệt chưởng khống, nhưng mà một ít Tôn giả, nhiều lắm cũng chỉ là như thế.

Thời gian chậm rãi trôi qua…

Vút...

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên ở trên vụ hải phi hành, cùng vài đầu Hư Không Hải Kình bảo trì một khoảng cách vi diệu.

Nửa canh giờ sau.

- Chủ nhân, vài đầu Hư Không Hải Kình này dường như có trí tuệ nhất định, bảo trì khoảng cách lẫn nhau, cũng không chịu tách ra!

Lâu Lan Chỉ Thủy nói.

Sắc mặt Triệu Phong khẽ ngưng trọng, một màn này, hắn tự nhiên cũng thấy được.

Một đầu Hư Không Hải Kình trưởng thành, hắn và Khô Lâu Đường chủ liên thủ cũng có thể chiến thắng, nếu là hai đầu, thì lại có chút quá sức rồi.

Bốn, năm đầu Hư Không Hải Kình, cho dù là cường giả Đại Đan Nguyên Cảnh đích thân tới, cũng phải tránh lui mấy bước.

Đúng lúc này…

- Ục…

Trong hải dương phụ cận, sóng vỗ mênh mông, đột nhiên truyền đến một cỗ thanh âm trầm thấp kinh thiên động địa.

- Thanh âm gì vậy?

Đám thuyền viên trong Hư Không Hải Thuyền, khí huyết dâng trào, cơ hồ đứng thẳng không nổi.

- Ân?

Trong lòng Triệu Phong nhảy dựng, thân thể trầm trọng, hô hấp nặng nề, cảm thấy một tia cảm giác nguy cơ mạnh mẽ.

Bồng oanh!

Hắn vừa mới chuẩn bị sử dụng linh thức quan sát, trong hải dương phía dưới, một cột sóng lớn phóng thẳng cửu thiên, truyền đến một cỗ áp lực mạnh mẽ không thể chống cự.

- Không tốt! Chạy mau!

Linh thức của Triệu Phong bắt giữ được trong sóng nước ngập trời đột nhiên xuất hiện một cái cự ảnh hôi lam sắc khổng lồ kinh khủng, gần phần đầu lộ ra một bộ phận, chính là một cái miệng rộng như hắc động, liền có thể nuốt hết cả một ngọn núi nhỏ.

Trong hải thuyền, đám thuyền viên kinh hãi khiếp vía, có loại cảm giác hít thở không thông.

- A…

Một cỗ khí tức sinh vật hải dương khổng lồ, khiến cho nguyên khí khu vực một phương thiên địa phụ cận giống như xoáy nước hội tụ,

hình thành một cái đại thế ngập trời.

Vút...

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên cật lực phi hành, cự ảnh hôi lam sắc bên dưới mở ra miệng lớn, mạnh mẽ hít một cái, sản sinh một cái quang toàn hơi nước đường kính nửa dặm!

Lực hấp xả khủng bố, khiến cho tốc độ Thuyền Lam Lôi Hải Thiên giảm mạnh.

Phành...

Cự ảnh hôi lam sắc kia hoàn toàn bay ra khỏi hải dương, hình thể khổng lồ, chiều dài đến gần mười dặm, là một đầu Hư Không Hải Kình càng to lớn hơn.

- Hít…

Đám thuyền viên hít mạnh một ngụm lãnh khí. Lâu Lan Chỉ Thủy trừng mắt há miệng, hoàn toàn trợn tròn mắt.

Trước mặt cỗ đại thế ngập trời vô cùng to lớn kia, Thuyền Lam Lôi Hải Thiên căn bản không có lực phản kháng, từng chút một bị Hư Không Hải Kình to lớn há miệng nuốt chửng.

- A!

Trong Hư Không Hải Thuyền, mọi người đều thét lên một trận.

Tầm nhìn mọi người dần dần bị một mảnh hôn ám tối đen như mực thay thế.

Thình thịch! Phành phành phành...

Hư Không Hải Thuyền tiến vào trong cơ thể Hư Không Cự Hải Kình, va chạm lăn lông lốc một trận.

Mọi người trong thuyền, cả đám đều té ngã xiên xiên xẹo xẹo.

Chỉ có Triệu Phong là đứng lặng tại chỗ, ánh mắt bình tĩnh, lóe ra vẻ suy tư.

Sau khi hấp thu khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, khí lực, huyết mạch của Triệu Phong có sự thuế biến tẩy luyện nhất định, cũng cường đại hơn trước rất nhiều, chỉ luận thể chất, đã là có thể so với Tôn giả Đan Nguyên Cảnh!

Cho nên dưới tình huống như thế này, hắn còn có thể duy trì ổn định cân bằng.

- Đầu Hư Không Cự Hải Kình này, so với hải kình trưởng thành bình thường, mạnh hơn không chỉ mấy lần! Cấp bậc ít nhất là Đại Đan Nguyên Cảnh, thể phách sinh mệnh, chẳng biết mạnh hơn bao nhiêu lần, chỉ sợ đã là tiếp cận cấp bậc Hư Thần Cảnh rồi!

Linh thức của Triệu Phong quan sát bốn phía.

Luận hình thể, đầu Hư Không Cự Hải Kình này so sánh với đám Hư Không Hải Kình lúc trước lớn hơn không chỉ gấp đôi!

- Đây chỉ sợ là một con đầu mục của quần tộc Hư Không Hải Kình!

Lâu Lan Chỉ Thủy mỉm cười chua xót.

Triệu Phong quan sát thật lâu sau, sắc mặt dần dần ngưng trọng.

Đầu Hư Không Cự Hải Kình này, chiến lực uy hiếp tuyệt đối vượt qua Hồ Tác Vương, Bát Hoang Tôn Chủ lúc trước.

- Hình thể hải kình rất khổng lồ, cho dù ta thi triển Hư Không Đồng Trảm cũng xa xa không uy hiếp đến được điểm yếu hại của nó!

Trong lòng Triệu Phong trầm trọng.

Ví dụ như nói, đầu Hư Không Cự Hải Kình này, bộ vị trái tim của nó so với một căn phòng ốc bình thường còn lớn hơn rất nhiều, có thể so sánh với một cái cung điện lầu các!

Mà Hư Không Đồng Trảm của Triệu Phong, về bản chất chính là Thanh Mâu Phong Trảm dài ba thước tiến hành hư không na di mà thôi. Nếu như là vật chất hoặc năng lượng thể tích quá lớn, Triệu Phong căn bản không thể hư không na di được.

Dài ba thước!

Đối với Hư Không Cự Hải Kình thể phách sinh mệnh khổng lồ mà nói, loại trình độ công kích này chỉ giống như ngón tay bị cắt rách da một chút mà thôi.

Hư Không Đồng Trảm, hiện tại chính là huyết mạch đồng thuật cực mạnh của Triệu Phong, có thể miễu sát đại bộ phận cường giả cấp bậc Đan Nguyên Cảnh.

Nhưng thế gian không có chiến kỹ nào hoàn mỹ vô địch tuyệt đối.

Hư Không Cự Hải Kình, ở một trình độ nhất định chính là khắc chế Hư Không Đồng Trảm, đồng thời cũng khắc chế đại bộ phận các loại bí thuật công kích đơn thể.

Trong lúc nhất thời, Triệu Phong lâm vào suy tư ngắn ngủi.

Ục ục ục…

Hư Không Hải Thuyền chuyển động một trận, rơi vào trong một cái không gian chất lỏng nhầy nhụa.

- Không tốt! Đó là dịch tiêu hóa của Hư Không Hải Kình!

Lâu Lan Chỉ Thủy hô nhỏ một tiếng.

- Dịch tiêu hóa?

Linh thức của Triệu Phong vừa mới tìm hiểu, liền cảm thấy một luồng lực lường ăn mòn rất mạnh truyền đến.

Luồng lực lượng ăn mòn kia, cường giả cấp bậc Chân Chủ Cấp dính phải một chút, trong khoảnh khắc sẽ bị phân giải tiêu hóa sạch sẽ.

- Loại sinh vật hải dương Hư Không Hải Kình này, đại đa số đều là thông qua nuốt sống đại lượng Yêu thú cùng nhân loại, thậm chí thôn phệ cả một chiếc hải thuyền, ở trong cơ thể tiến hành tiêu hóa!

Một gã lão thuyền viên nói.

Chất lỏng nhầy nhụa kia, đem cả Hư Không Hải Thuyền bao vây lại.

Đám thuyền viên Lâu Lan Chỉ Thủy, làm ra đủ loại cố gắng, cũng đều không thể nhúc nhích.

Chất lỏng nhầy nhụa kia, còn len lỏi thật lên trên thân của Hư Không Hải Thuyền, thậm chí có hiệu quả phong hóa nhất định.

- Chủ nhân, chúng ta phải làm gì đây?

Lâu Lan Chỉ Thủy lục thần vô chủ, mặt mày thất sắc.

Sắc mặt Triệu Phong trầm tĩnh, khoát tay đem Khô Lâu Đường chủ xuất ra. Mọi người cùng nhau thương thảo phỏng đoán.

Dù sao, Triệu Phong đối với Hư Không Hải Kình cùng với bản thân Hư Không Hải, thiếu khuyết một ít hiểu biết thường thức.

- Hải thuyền có thể kiên trì được bao lâu?

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong lần đầu tiên nhìn thấu triệt, liền phát hiện Thuyền Lam Lôi Hải Thiên có dấu hiệu bị chậm rãi ăn mòn tiêu hóa.

- Vật liệu chế tạo Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, đến từ Hư Không Hải Dương, có tính chống xói mòn rất mạnh, về mặt phòng ngự cũng có thể trong thời gian ngắn chống cự Tôn giả bình thường!

- Chẳng qua dịch nhờn tiêu hóa của Hư Không Hải Kình này, cũng tuyệt đối bất phàm a!

- …

Mọi người bắt đầu thảo luận.

Cuối cùng, mọi người cho ra một cái kết luận:

- Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, nhiều nhất có thể kiên trì được một tháng!

- Nếu có sung túc Nguyên tinh thạch, trường kỳ khởi động Trận pháp Phòng ngự, thời gian có thể đạt tới chừng hơn hai ba tháng!

Đám thuyền viên, đều bắt đầu bận rộn hành động.

Rất nhanh, ngoại tầng Thuyền Lam Lôi Hải Thiên nổi lên một tầng quang màng hôi lam sắc, nhằm ngăn cản chất nhầy trong không gian tiêu hóa.

- Thuyền trưởng, lực lượng chất nhầy kia quá mạnh mẽ, trận pháp tiêu hao rất nhanh. Cái này chỉ sợ sẽ cần phải tiêu hao đại lượng Nguyên tinh thạch mới được!

Lâu Lan Chỉ Thủy gấp giọng nói.

- Yên tâm! Trước ổn định thế cục rồi hãy nói sau!

Thanh âm Triệu Phong trấn định, không có một tia gợn sóng.

Lần này hắn từ trong trong Di tích Tử Thánh đi ra, mang theo đại lượng tài nguyên trân quý, kể cả một ít tinh thạch cực kỳ trân quý ra ngoài.

Ục ục ục…

Hư Không Cự Hải Kình nuốt chửng hải thuyền, tiến vào trong biển sâu, những nơi nó đi qua, cái miệng lớn tối om như hắc động kia, không một chút cố kỵ, nuốt đi hết phần đông các sinh vật hải dương.

Trong phiến hải dương này, Hư Không Hải Kình là một trong những tồn tại đứng đầu của chuỗi thức ăn.

- Chủ nhân, lấy thể chất của ta, chỉ có năm sáu thành nắm chắc có

thể đột phá không gian chất nhầy này. Về phần có chạy thoát được hay không, thì lại không thể đoán trước!

Khô Lâu Đường chủ nói.

Trong lòng Triệu Phong thở dài, thân thể Khô Lâu Đường chủ là do cốt cách cấu thành, trong số mọi người chính là mạnh nhất, hơn nữa còn có khả năng kháng ăn mòn rất cường đại.

Ngay cả hắn cũng đều không nắm chắc quá lớn, những người khác càng khó có thể chính diện bỏ chạy.

Nửa canh giờ, đầu Hư Không Cự Hải Kình này đã tiến vào trong biển sâu.

Ào ào! Ầm ầm..

Trong biển sâu, sóng nước quay cuồng, thanh thế kinh thiên.

Khu vực phụ cận đột nhiên chợt hiện từng cỗ từng cỗ khí tức sinh vật hải dương khổng lồ, số lượng Hư Không Hải Kình không ngừng tăng trưởng lên.

Hơn mười đầu… Mấy chục đầu… Trên một trăm đầu Hư Không Hải Kình!

- Chúng ta hình như đã tiến nhập vào quần tộc Hư Không Hải Kình rồi!

Chương 577: Tu Vi Đại Tiến

- Chúng ta giống như đã tiến nhập vào quần tộc Hư Không Hải Kình rồi!

Mọi người trong hải thuyền, da đầu run lên một trận, lâm vào sợ hãi cực độ.

Khu vực biển sâu, từng luồng từng luồng khí tức sinh vật hải dương khổng lồ kia, mỗi một luồng đều đại biểu cho một đầu Hư Không Hải Kình trong truyền thuyết!

Những luồng khí tức này, đa phần đều là Hư Không Hải Kình trưởng thành, chiến lực cũng đều mạnh hơn Tôn giả Đan Nguyên Cảnh bình thường.

Phần đông các luồng khí tức sinh vật hải dương khổng lồ này hội tụ ở cùng một chỗ, sản sinh ra uy thế khủng bố, đủ để khiến cường giả bình thường hồn phi phách tán.

- Hít…

Mọi người trong thuyền hít mạnh một ngụm lãnh khí, ai nấy đều ngừng lại hô hấp.

Phanh phanh phanh phanh!

Tiếng tim đập của đám thuyền viên, ở trong hải thuyền tĩnh mịch, không ngờ lại rõ ràng đến như thế!

- Trừ phi đạt tới cấp bậc Vương giả Hư Thần Cảnh mới có thể bình yên không việc gì, nếu không cho dù là Đại Đan Nguyên Cảnh, cũng sẽ chết không chỗ chôn thân!

Trong lòng Triệu Phong trở nên nghiêm trọng.

Trong phần đông các Hư Không Hải Kình kia, cũng có vài đầu Cự Hải Kình, cùng đầu Cự Hải Kình cắn nuốt chiếc hải thuyền này, thực lực chẳng phân cao thấp, sàn sàn như nhau!

Số ít những Hư Không Cự Hải Kình này, thể phách sinh mệnh càng cường đại hơn, Tôn chủ Đại Đan Nguyên Cảnh bình thường chỉ sợ cũng đều không thể cùng bọn chúng chính diện đối kháng.

Dưới tình huống như thế này, Triệu Phong cũng thúc thủ vô sách, sắc mặt khôi phục bình tĩnh.

Điều duy nhất mà hắn có thể làm, đó là cái gì cũng không làm, tận lực thu liễm khí tức.

Ục ục ục…

Hư Không Cự Hải Kình ở trong biển sâu bơi đi, thỉnh thoảng phát ra tiếng kêu nặng nề kinh hồn, cùng đồng loại phụ cận chào hỏi.

Mọi người trong hải thuyền, ai nấy cũng đều kinh tâm động phách.

Hỏa diễm trong hốc mắt Khô Lâu Đường chủ, cũng đều rung động bất an.

Cho dù là bản thân hắn từng trải qua Thời đại Xích Nguyệt, cũng chưa từng trải qua tràng diện kinh hồn động phách như vậy.

Bỗng đột nhiên…

Ô...ô...ô...n...g!

Trong biển sâu truyền đến một luồng khí tức Viễn Cổ vĩ đại hạo hãn, nguyên khí thiên địa quanh thân, phảng phất như bị giam cầm lại.

Khoảnh khắc này, phần đông các Hư Không Hải Kình đều kinh hãi phủ phục, thần phục thuận theo.

Kể cả đầu Hư Không Cự Hải Kình đã nuốt chửng mọi người, thân hình khổng lồ cũng căng thẳng, run rẩy nhè nhẹ, khó có thể áp chế sự kính sợ trong nội tâm.

- Chẳng lẽ là… Vương giả Hư Thần Cảnh?

Đám người Triệu Phong sản sinh ra một loại áp bách đến từ linh hồn, ngay cả tư duy ý thức cũng đều bị gắt gao áp chế, khó có thể nghịch kháng.

Khí tức của Vương giả Hư Thần Cảnh, thời điểm Triệu Phong ở Di tích Tử Thánh đã từng mơ hồ cảm thụ được.

Mà lúc này đây, khí tức cực kỳ đồng dạng hơn nữa lại mãnh liệt rõ ràng, còn có một loại khí tức hải dương Viễn Cổ xa xưa nữa.

- Thanh âm khí tức kia, chỉ sợ là Hư Không Hải Kình Vương!

Thân thể Lâu Lan Chỉ Thủy không ngừng run rẩy, ngay cả nói chuyện cũng đều phải hao phí khí lực thật lớn.

Hư Không Hải Kình Vương!

Ở chỗ sâu trong hải dương, nguyên khí thiên địa cùng sóng nước lâm vào sự ngưng trệ ngắn ngủi.

Một đầu Hải Kình Vương khổng lồ khôn cùng, toàn thân cổ thanh, bên ngoài thân thể ngưng kết một tầng các loại thực vật rong rêu hải tảo.

Mà đầu Hải Kình Vương này, đang không chút chú tâm mở hờ cặp mắt, bộ dạng thương cổ lạnh lùng, ánh mắt nhàn nhạt đảo qua hoàn cảnh biển sâu chung quanh.

Lấy nó làm trung tâm, một luồng vĩ lực Viễn Cổ hạo hãn khôn cùng, lan tỏa ra khắp nơi.

- Hư Không Hải Kình Vương này tuyệt đối là cấp bậc Hư Thần Cảnh, mà thân là sinh vật hải dương, hình thể của nó vô cùng khổng lồ, cấp bậc sinh mệnh rất cao…

Linh hồn Triệu Phong cũng đều bị áp chế gắt gao.

Giờ phút này, mọi người trong Hư Không Hải Thuyền đều vì đó mà hít thở không thông.

Mọi người không dám sử dụng cảm quan dò xét, cho dù có ý niệm này trong đầu, cũng đều bị vĩ lực vô hình áp bách linh hồn.

Thế nhưng, đám người Triệu Phong, lại có thể cảm giác được sự tồn tại của Hải Kình Vương khổng lồ kia.

Vụt...

Ánh mắt lạnh lùng thương cổ của Hải Kình Vương, đảo qua đám hải kình, hơn nửa ở trên người đầu Cự Hải Kình đang nuốt đám người

Triệu Phong trong bụng, lưu lại thêm một chút.

- Không tốt!

Mọi người trong thuyền cũng đều cảm thấy Hải Kình Vương ánh mắt nhìn chằm chằm tới.

Luồng áp bách đến từ trong linh hồn kia, có vẻ càng thêm mãnh liệt hơn, nếu như lại cố ý một chút, dường như có thể nghiền nát linh hồn của mọi người.

Phanh phanh phanh phanh!

Mọi người tim đập nhanh hơn, trái tim rất nhanh nhảy lên tới cổ họng.

Chẳng qua, ánh mắt của Hải Kình Vương, ở trên hải thuyền chỉ hơi chút lưu lại một cái chớp mắt, sau đó liền rời đi.

- Phù!

Mọi người trong Hư Không Hải Thuyền, thở dài ra một hơi.

Bịch bịch…

Đám thuyền viên đều đặt mông ngồi bệch xuống trên mặt đất.

Sau lưng Triệu Phong cũng ướt đẫm mồ hôi lạnh.

Ở trước mặt cự đầu Hư Thần Cảnh hải dương, bọn họ tuyệt đối không có một tia lực phản kháng!

- Hải Kình Vương kia đã nhận thấy được sự tồn tại của chúng ta, nhưng lại không có dị động gì cả!

Trong lòng Triệu Phong có một tia khác thường.

Hải Kình Vương đã phát hiện sự tồn tại của mọi người.

Điểm này, không chỉ có Triệu Phong khẳng định, những người khác cũng đều có cảm giác đã bị luồng khí tức vĩ ngạn kia nhìn chằm chằm qua!

Khó hiểu chính là, Hải Kình Vương đã phát hiện mọi người, nhưng lại không có hành động gì cả.

Thậm chí nó còn giống như không chút thế nào để ý tới nữa.

Có lẽ, tình huống của mọi người giống như vậy, ở trong mắt nó cũng không tính là hiếm thấy.

- Ta hiểu rồi!

Khô Lâu Đường chủ cố gắng trấn định:

- Lấy cấp bậc của Hải Kình Vương, căn bản khinh thường để ý tới mấy cái thức ăn trong bụng như chúng ta! Ở trong mắt hắn, chúng ta chính là một đám kiến hôi!

Mọi người nghe thấy vậy, trên mặt không khỏi biểu lộ một tia hỉ sắc, khẽ thở ra một hơi.

Hải Kình Vương là hải dương cự đầu Viễn Cổ tuyệt đỉnh Hư Không Hải. Ở trong mắt hắn, cường giả bình thường, cho dù là Tôn giả, cũng chỉ giống như con kiến mà thôi.

Huống chi, mấy cái con kiến như Triệu Phong đã trở thành một đám

thức ăn trong bụng thủ hạ của hắn?

Mọi người cực kỳ vui sướng, cũng không khỏi có một tia chua xót bi ai.

Chưa từng bao giờ bọn họ bởi vì chính mình nhỏ bé mà cảm thấy may mắn như vậy.

Nếu như thực lực đám người Triệu Phong cường thịnh đến một cái cấp bậc nào đó, có lẽ sẽ khiến cho Hải Kình Vương tôn trọng, như vậy đã là một loại tình hình khác rồi!

Ục ục ục…

Đầu Cự Hải Kình nuốt mọi người kia, từ một bên phụ cận Hải Kình Vương, lướt nhẹ mà qua.

Một lát lúc sau, Cự Hải Kình tìm đến một địa phương, ợ to một tiếng, liền chìm vào giấc ngủ.

Ồ ồ!

Thời điểm Cự Hải Kình ngủ say, chất nhầy tiêu hóa trong cơ thể cũng không giảm, lại còn tăng lên, phong tồn Hư Không Hải Thuyền ở trong không gian chất nhầy.

Không gian chất nhầy này, Triệu Phong hoài nghi, chính là một loại khí quan tiêu hóa nào đó của Cự Hải Kình.

Nửa canh giờ sau, Cự Hải Kình hoàn toàn ngủ say như chết.

Phương xa, luồng khí tức Viễn Cổ vĩ đại của đám Hải Kình Bộ Tộc kia, đã biến mất, trở nên yên lặng trở lại rồi.

- Hư Không Hải Kình, loại sinh vật hải dương truyền kỳ này, phần lớn thời điểm đều ngủ say. Chỉ có mỗi lần thức tỉnh, mới có thể đi ra ngoài kiếm ăn một bữa!

Trong lòng Lâu Lan Chỉ Thủy an tâm một chút, giải thích.

Không lâu sau, mọi người trong thuyền lại lâm vào trầm mặc.

Ở trong không gian chất nhầy, Hư Không Hải Thuyền nhiều nhất chỉ có thể kiên trì hai ba tháng.

Hai ba tháng sau, hải thuyền có khả năng sẽ bị tiêu hóa hết.

- Thuyền trưởng, hiện tại chúng ta làm gì bây giờ?

Sau một lúc lâu, Lâu Lan Chỉ Thủy mới mở miệng hỏi.

- Đợi!

Triệu Phong chậm rãi phun ra một chữ.

Giai đoạn hiện tại, bọn họ cho dù có biện pháp đột phá, cũng không thể khinh thường vọng động.

Thứ nhất, nơi này là phụ cận Hải Kình Bộ Tộc!

Thứ hai, uy hiếp đến từ Hải Kình Vương kia!

Bởi vậy, tại khu vực phụ cận này, tuyệt đối không thể khinh thường vọng động!

Hơn nữa là, chiến lực của đầu Cự Hải Kình này, cũng không phải

mọi người có thể chống lại.

o0o

Trong phòng Thuyền trưởng.

- Tu vi của ta tiếp cận Chân Chủ Cấp đỉnh phong, tại trong cái hoàn cảnh phong bế an bình này, ngược lại càng thích hợp tu luyện!

Triệu Phong chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Khoảng thời gian trước, hắn vài lần tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ, lấy được không ít lợi ích.

Hiện hôm nay, khí lực huyết mạch của Triệu Phong có sự lột xác tăng lên nhất định, ngay cả Chân Linh nguyên, lực lượng Tử Diệt Phong Lôi trong cơ thể cũng càng tinh thuần, trở về bản nguyên.

Luận tinh thần ý cảnh, lực lượng linh hồn, Triệu Phong có thể so sánh với Tôn giả.

Cho dù là thể chất, sau vài lần hấp thu khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, có thể so với Tôn giả Đan Nguyên Cảnh. Đương nhiên, so với Khô Lâu Đường chủ Cốt đạo luyện thể, vẫn là có sự chênh lệch nhất định.

Dưới tình huống như thế này, Triệu Phong dốc lòng tu luyện, ở cấp bậc Chân Chủ Cấp, tu vi tăng lên sẽ vô cùng nhanh chóng!

Thời gian trôi qua, Triệu Phong cứ mỗi khi cách vài ngày, đều sẽ tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ một lần, hấp thu vài tia khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ trong đó.

Lúc này, thời gian Triệu Phong kiên trì ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ đã đạt tới chín hơi thở!

Thời gian chín hơi thở, đây đã là cực hạn của Triệu Phong ở giai đoạn hiện tại.

Mỗi một lần phản hồi hiện thực, Triệu Phong đều sẽ dốc hết toàn lực hấp thu khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu ngồi ở trên vai hắn, đem những tia khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ còn sót lại, một tia không dư thừa đều bị hắn hấp thu sạch sẽ.

Triệu Phong thật không biết, nếu như không phải bởi vì có Tiểu Tặc Miêu tồn tại, những tia khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ còn sót lại kia, nếu như là tiết lộ ra ngoài, có khả năng kinh động đến Hải Kình Vương ở xa xa.

Mà Tiểu Tặc Miêu, mỗi một lần cũng đều có thể đem khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, hấp thu sạch sẽ, một tia không dư thừa.

Mỗi khi hấp thu thên một tia, huyết mạch ở sâu trong cơ thể Tiểu Tặc Miêu, đều mơ hồ dị động.

Nhưng mà thân thể huyết mạch của Tiểu Tặc Miêu thập phần đặc thù, sinh trưởng cực kỳ chậm rãi, ngay cả Triệu Phong cũng nhìn không thấu.

Rốt cuộc, sau một tháng khổ tu, trong hải thuyền bốc lên một luồng khí tức chấn động mơ hồ.

- Chân Chủ Cấp đỉnh phong, thành công rồi!

Triệu Phong chế trụ khí tức trong Chân Linh nguyên.

Lúc này, Chân Linh nguyên trong cơ thể Triệu Phong, bất luận chất lượng hay là số lượng dự trữ, đều đã khai phá đến một cái cực hạn.

Chân Chủ Cấp đỉnh phong, đã là cấp bậc cực hạn trong Chân Linh Tam Cảnh Thiên rồi.

- Thuyền trưởng tấn chức rồi?

Đám thuyền viên trong hải thuyền đều sản sinh ra một tia cảm ứng.

Cũng may, bản thân Thuyền Lam Lôi Hải Thiên có năng lực ngăn cách cảm quan nhất định, đầu Cự Hải Kìnhkia ngủ thật sự rất say, không nhận thấy được mấy tiểu bất điểm cái này dị động!

- Chân Chủ Cấp đỉnh phong, đây chỉ là bước đầu tiên!

Triệu Phong không đình chỉ tu luyện, vẫn tiếp tục tiến cấp.

Trong một tháng gần đây, hắn năm sáu lần tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ, khí lực huyết mạch lại có sự lột xác nhất định.

Cho dù là chỉ mới vừa tấn chức Chân Chủ Cấp đỉnh phong, căn cơ cảnh giới của hắn cũng thập phần củng cố.

Cảnh giới, linh hồn, khí lực, đều là cấp bậc Tôn giả.

Các loại nhân tố này, đều thôi thúc Triệu Phong tu luyện tiến cấp!

Cho dù là duy nhất khuyết thiếu nguyên khí thiên địa, Triệu Phong ở

trong giới chỉ cổ thiết, đã sớm chuẩn bị đại lượng tinh thạch, thậm chí thiên tài địa bảo Phong Lôi thuộc tính. Cho nên, Triệu Phong đối với nguyên khí thiên địa, hoàn toàn không thiếu.

Rồi sau đó nửa tháng, Chân Linh nguyên trong cơ thể Triệu Phong, càng trở nên cô đặc lại, Phong Lôi tinh túy thâm thanh sắc bị càng nhiều tử sắc Phong Lôi thay thế.

Hơn nữa, Chân Linh nguyên trạng thái dịch kia, bắt đầu hướng trạng thái cố định hóa mà dần chuyển hóa.

Mắt thấy Chân Linh nguyên trong cơ thể Triệu Phong càng ngày càng đặc kẹo lại, bắt đầu hướng Nguyên Đan chuyển hoán.

Cái gọi là Nguyên Đan, chính là lực lượng trung tâm trong cơ thể Tôn giả Đan Nguyên Cảnh, đem ý cảnh dựng dục tu luyện ra lực lượng tinh tủy, hội tụ lại trong đó.

Đạt tới Đan Nguyên Cảnh, chân lực trong cơ thể đã chuyển hóa tăng lên thành chân nguyên.

Bất luận là Nguyên Đan, hay là chân nguyên, trình tự cấp bậc cũng đều cao hơn Chân Linh nguyên cùng chân lực.

Đương nhiên, Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, chính là có được Nửa bước Chân Nguyên.

o0o

Thoáng chớp mắt, lại là nửa tháng trôi qua.

Trong cơ thể Triệu Phong đã sản sinh ra một tia Nửa bước Chân Nguyên!

Nửa bước Chân Nguyên kia, là một chùm Phong Lôi tinh khí tử sắc nhàn nhạt, bộ phận tử sắc chiếm cứ đại bộ phận, còn lại một ít bộ phận là thâm thanh sắc.

- Chúc mừng chủ nhân, đã bước vào cánh cửa Nửa bước Đan Nguyên Cảnh!

Thanh âm Khô Lâu Đường chủ truyền đến.

Ngắn ngủi thời gian nửa tháng, Triệu Phong nhất cử vượt qua Chân Chủ Cấp đỉnh phong, Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, tu vi tiến bộ có thể nói là thần tốc.

Nếu như ngoại nhân nghe thấy được điều này, có lẽ sẽ nghĩ thấy kinh thế hãi tục.

Nhưng chỉ có Khô Lâu Đường chủ mới biết, đây chính là kết quả hậu tích bạc phát.

Tinh thần ý cảnh, linh hồn lực lượng, khí lực huyết mạch của Triệu Phong cũng đều nhất nhất đạt tới cấp bậc Tôn giả.

Thiếu khuyết duy nhất của hắn, chính là tu vi chân lực!

Cho nên, Triệu Phong chỉ cần tiến giai đến Chân Chủ Cấp đỉnh phong, liền có thể trực tiếp đạt tới Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

Sau khi tấn chức Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, Triệu Phong vẫn còn không có đình chỉ tu luyện.

Chương 578: Kế Hoạch Bách Thi Hoàn Thành

Bắt đầu từ Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, chân lực nguyên tuyền trong cơ thể đã dựng dục ra một tia Nửa bước Chân Nguyên, cũng không ngừng nghỉ hướng cấp bậc chân nguyên rất cao chuyển hóa quá độ.

Chân Linh nguyên trong cơ thể Triệu Phong thập phần cô đặc, giống như tương hồ vậy, thoát ly trạng thái dịch thể do nguyên tuyền hóa ra.

Đến lúc Chân Linh nguyên hoàn toàn cố hóa, ngưng kết thành Nguyên Đan, chính là lúc lực lượng cấp bậc nhất cử nhảy vọt!

Chẳng qua, quá trình chuyển hóa này, là một cái quá trình lâu dài trường kỳ tích lũy.

Để cho Nửa bước Chân Nguyên không ngừng ngưng luyện tăng lên, mỗi khi chiết xuất tinh luyện một phần, đều là lần lượt đột phá sinh linh cực hạn.

Cái này đối với tinh thần ý cảnh, cấp bậc sinh mệnh, đều có yêu cầu tương ứng.

Nếu như cảnh giới tinh thần không đủ, cấp bậc sinh mệnh không đủ, Nửa bước Đan Nguyên chuyển hóa lột xác, cũng sẽ thập phần chậm rãi, thậm chí gặp phải bình cảnh.

Đây cũng là nguyên nhân khiến cho không ít Nửa bước Đan Nguyên

Cảnh đứng lại ở trước cánh cửa này, mấy chục năm cũng khó có thể đột phá.

- Lấy tiến độ hiện tại của ta, nhanh thì một hai năm, chậm thì ba bốn năm, liền có thể tiến cấp Tôn giả Đan Nguyên Cảnh!

Triệu Phong căn cứ tiến độ chuyển hóa Nửa bước Chân Nguyên, đưa ra một cái tốc độ đại khái.

Lý thuyết mà nói, Triệu Phong từ cảnh giới Nửa bước Đan Nguyên Cảnh đến cấp bậc Tôn giả, không có bình cảnh chân chính nào đáng nói.

Bởi vậy, tốc độ tiến giai của hắn đã vượt qua Nửa bước Đan Nguyên Cảnh bình thường, chỉ có đám người tinh thần ý cảnh cao thâm như Lữ Thiên Nhất, lại đứng ở tông phái Nhị tinh, trên vai người khổng lồ Vương giả Hư Thần Cảnh, mới có thể cùng hắn so sánh mà thôi.

Kế tiếp, Triệu Phong có tình giảm chậm lại tốc độ Nửa bước Chân Nguyên chuyển hóa.

Hắn đem trọng điểm, đặt ở việc lĩnh ngộ.

- Lực lượng nguyên tuyền quá độ, dựng dục thuộc tính áo nghĩa càng mạnh, ngày sau ngưng kết Nguyên Đan lại càng tinh thuần cường đại!

Triệu Phong tôn trọng nội tình cùng căn cơ.

Bởi vì, một khi Chân Linh nguyên chuyển hóa thành Nguyên Đan, chính là một cái lực lượng trung tâm mới mẻ.

Lực lượng trung tâm của mỗi một kẻ tu hành, cũng đều bao hàm lĩnh

ngộ lực lượng áo nghĩa bản thân.

Ví dụ như nói, Chân Linh nguyên của Triệu Phong, dung nhập thuộc tính áo nghĩa Tử Diệt Phong Lôi.

Tương ứng, những cường giả khác tham tu loại hình công pháp bất đồng, lĩnh ngộ lực lượng áo nghĩa sẽ có sự chênh lệch.

- Trước khi Nửa bước Chân Nguyên hoàn thành quá độ, trước tiên để lực lượng nguyên tuyền dựng dục ra thuộc tính áo nghĩa càng mạnh hơn!

Tầm mắt của Triệu Phong nhìn ra rất xa.

Dù sao hắn trong thời gian ngắn cũng không có khả năng đột phá Tôn giả Đan Nguyên Cảnh, trừ phi có ngoại vật cường đại nghịch thiên hỗ trợ.

Một khi đã như thế, hắn lựa chọn đi lộ tuyến tinh binh, thích hợp giảm chậm lại tiến cấp tu vi.

Trong đầu, tâm thần ý thức của Triệu Phong, lại một lần nữa dung nhập không gian ý cảnh truyền thừa của Phong Lôi Cổ Bi, tìm hiểu Tử Diệt Phong Lôi.

Thời gian cực nhanh, chớp mắt lại là thời gian một tháng trôi qua.

Triệu Phong lĩnh ngộ đối với Tử Diệt Phong Lôi lại tiến thêm một tầng, lĩnh ngộ đạt tới hai ba thành.

Trên thực tế, từ ngay lần đầu tiên rời khỏi Di tích Tử Thánh, lúc còn chưa có tấn chức Chân Chủ Cấp, Triệu Phong trọng điểm tu hành, đều là truyền thừa của Phong Lôi Đại Đế.

Lúc này, Chân Linh nguyên trong cơ thể Triệu Phong càng thêm tinh thuần, phiếm động một tia khí tức Tử Diệt Phong Lôi.

Triệu Phong chậm rãi mở lòng bàn tay ra, một chùm tia Tử Diệt Phong Lôi nhanh chóng hình thành một thanh Tử Diệt Chi Nhận, ẩn chứa một tia khí tức hủy diệt thuần túy.

Vụt...

Triệu Phong rất nhanh đem Tử Diệt Chi Nhận thu hồi.

Mặc dù là như thế, mọi người trong thuyền vẫn cảm thấy một luồng lực lượng hủy diệt xuyên thấu tâm hồn, phát ra từ bản năng sinh linh kinh hoàng bất an.

Ngay cả Khô Lâu Đường chủ trong Vạn Quỷ Châu, trong lòng cũng đều nhảy dựng lên.

Trong lòng hắn thầm than, Triệu Phong sau khi tấn chức Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, không có nóng lòng tích lũy cùng chuyển hóa Nửa bước Chân Nguyên, mà là chú trọng lĩnh ngộ ý cảnh áo nghĩa.

Chỉ có tăng lên lực lượng ý cảnh áo nghĩa, mới có thể trong thời gian ngắn tăng nhanh chiến lực.

- Tử Diệt Chi Nhận này đủ để mang đến cho Tôn giả bình thường uy hiếp trí mạng!

Trong lòng Triệu Phong vui vẻ.

Tử Diệt Phong Lôi của hắn đã lĩnh ngộ hai ba thành, tu vi là Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, theo lý thuyết còn không đủ để có lực sát

thương cường đại như vậy.

Thế nhưng còn có một cái nhân tố, khiến cho lực lượng hủy diệt áo nghĩa ẩn chứa trong Tử Diệt Phong Lôi tăng lên thật lớn.

Cái nhân tố kia, chính là khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ!

Hấp thu khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, khiến cho khí tức hủy diệt ẩn chứa trong trung tâm Tử Diệt Phong Lôi của Triệu Phong càng tiếp cận bản nguyên hơn.

Chỉ sợ cho dù là Phong Lôi Đại Đế, đồng dạng là Tử Diệt Phong Lôi, cũng không có khả năng ẩn chứa khí tức hủy diệt thuần túy như vậy.

Cho dù trong lúc tu luyện tham ngộ, Triệu Phong cũng không quên cách mấy ngày tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ một lần.

Khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ đối với Triệu Phong có sự trợ giúp lớn nhất, chính là thể hiện ở chỗ thể phách sinh mệnh cùng lực lượng huyết mạch.

Hiện hôm nay, lực lượng huyết mạch của Triệu Phong, so với lúc ở Di tích Tử Thánh đã tinh thuần cường đại gần như gấp đôi!

Khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ còn có thể khiến cho huyết mạch ở một trình độ nhất định có thể phản tổ, càng giống như trạng thái nguyên thủy của huyết mạch thủy tổ này.

Đương nhiên, hiệu quả lợi ích của khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ đối với Triệu Phong cũng không phải vĩnh viễn không ngừng.

Đến lúc khí lực huyết mạch của hắn từng bước một cường hóa lột xác, hiệu quả của khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ sẽ càng ngày càng

nhỏ.

Muốn duy trì, tăng cường hiệu quả, chỉ có cách gia tăng số lượng, hấp thu càng nhiều khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Khô Lâu Đường chủ!

Triệu Phong thu liễm khí tức, tâm thần ý thức đầu nhập vào trong Vạn Quỷ Châu.

Hắn chú ý tới tiến độ của Kế hoạch Bách Thi.

- Chủ nhân, Trớ Chú Bách Thi, đã hoàn thành!

Trong thanh âm Khô Lâu Đường chủ mang theo một tia vui vẻ cùng tự hào. Kế hoạch Bách Thi, lúc trước là do hắn bày ra, quá trình luyện chế cũng cơ bản là công lao của hắn.

- Kế hoạch Bách Thi… Thành công rồi?

Triệu Phong khó có thể ngăn chặn sự kinh hỉ trong nội tâm.

Trong Vạn Quỷ Châu, một trăm luồng Trớ Chú Quỷ Thi nhất nhất đặt song song, Quỷ thi oán lực khổng lồ, không thể nghi ngờ đều là quy cách Chân Chủ Cấp đỉnh phong.

- Rốt cuộc thành công rồi!

Triệu Phong thở ra một hơi thật dài.

Vì Kế hoạch Bách Thi, Triệu Phong đã tiêu hao đại lượng tài nguyên, mặc dù đại bộ phận cũng là đến từ Di tích Tử Thánh.

Có thể nói, nếu như không có Bách Phần Cấm Địa, không có Di tích Tử Thánh, không có Khô Lâu Đường chủ, Kế hoạch Bách Thi cũng không có khả năng hoàn thành.

Kế hoạch Bách Thi hoàn thành, chính là nhờ vào đủ các loại kỳ ngộ!

- Kế hoạch Bách Thi hoàn thành, Quỷ Thi Trớ Chú Đại Trận sẽ trở nên hoàn mỹ, uy lực chắc chắn sẽ bay vọt lên một tầng cấp!

Khô Lâu Đường chủ thân là kẻ luyện chế, so với Triệu Phong còn càng chờ mong hơn nhiều.

Trong Vạn Quỷ Châu, ngoại trừ Trớ Chú Bách Thi, còn có hai bộ Ám Ngân Độc Thi nữa.

Hai bộ Ám Ngân Độc Thi này ở trong Vạn Quỷ Châu ngây người hồi lâu, cũng đạt được tài nguyên khổng lồ rèn luyện, đã đạt tới cấp bậc Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

- Có thể dùng khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ để tăng cường thực lực Quỷ thi hay không?

Trong lòng Triệu Phong đột nhiên nảy sinh ra một cái ý niệm.

Ý niệm này chỉ là chợt lóe rồi biến mất.

Triệu Phong chính mình cũng ngại khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ không đủ dùng, mỗi lần đi vào, thời gian đều không vượt qua mười hơi thở.

o0o

Ba ngày sau, Triệu Phong đang đang bế quan tìm hiểu lực lượng huyết mạch, cùng với đem lực lượng Băng Hoàng Thương dung

nhập vào trong đó.

Ô...ô...ô...n...g!

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên đột nhiên sản sinh ra một trận rung động rất nhỏ.

- Chuyện gì xảy ra?

Mọi người trong hải thuyền đều có chút đứng không vững, vội vàng cố định thân hình.

Ục ục ục…

Hư Không Cự Hải Kình chẳng biết khi nào đã thức tỉnh, bắt đầu chậm rãi ở trong biển sâu bơi đi.

- Thuyền trưởng, Hư Không Hải Kình ngủ say hơn hai tháng, hẳn là chuẩn bị ra ngoài kiếm ăn rồi!

Lâu Lan Chỉ Thủy nói.

Mọi người trong thuyền, trong mắt lộ ra một tia hy vọng.

- Đại gia hỏa này, rốt cuộc cũng tỉnh rồi!

Triệu Phong như trút đi gánh nặng, trên mặt lộ ra một chút ý cười.

Hắn ở trong cái hoàn cảnh phong bế này tu luyện thời gian dài như vậy, chính là vì đợi giờ phút này.

Quả nhiên không sai!

Dựa theo quy luật bình thường, Hư Không Hải Kình mỗi khi cách một đoạn thời gian sẽ ra ngoài kiếm ăn.

Nếu như Cự Hải Kình mãi vẫn luôn đứng ở quần tộc, Triệu Phong cho dù có thực lực cùng thủ đoạn, cũng không dám đem ra sử dụng.

Trong quần tộc, hải kình trưởng thành số lượng trên một trăm, cũng có Hải Kình Vương cấp bậc Hư Thần Cảnh.

Dám ở trong hoàn cảnh này mà động thủ, không khác nào là muốn chết sớm một chút!

- Lần này Hư Không Hải Kình ra ngoài kiếm ăn, chính là cơ hội cuối cùng của chúng ta!

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Hư Không Hải Kình mỗi lần ra ngoài kiếm ăn xong, đều sẽ trở về ngủ say một đoạn thời gian.

Mà Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, hiển nhiên không kiên trì đến được lần Hư Không Hải Kình ra ngoài kiếm ăn tiếp theo nữa.

Ục ục ục…

Hư Không Cự Hải Kình ở trong biển sâu, hoành hành khắp nơi, không chút cố kỵ.

Luận thể tích, đầu Cự Hải Kình này dài đến gần mười dặm, là sinh vật khổng lồ hiếm thấy trong Hư Không Hải Dương.

Đối mặt với cơ hội cuối cùng, Triệu Phong nhất định là toàn lực ứng phó, thậm chí ngẫu nhiên triệt hồi sự che chắn đối với Thần Linh

Nhãn, nhìn thấu triệt tình huống trong biển sâu.

- Cự Hải Kình đang thoát ly phạm vi tộc đàn!

Tim Triệu Phong đập nhanh hơn.

Phạm vi tộc đàn Hư Không Cự Hải Kình sinh tồn tự nhiên không có bao nhiêu sinh vật hải dương, cung cấp thức ăn căn bản là không đủ.

Cho nên, đầu Cự Hải Kình này nhất thiết phải xuyên qua một quãng đường khá xa, tiến vào Hư Không Hải Vực xa hơn.

Một ngàn dặm… Năm ngàn dặm… Một vạn dặm…

Mắt thấy Hư Không Cự Hải Kình, càng đi càng xa.

Rốt cuộc, thời điểm đạt tới hai vạn dặm, Hư Không Cự Hải Kình, bắt đầu thôn phệ cắn nuốt thức ăn.

- Không sai biệt lắm, có thể động thủ rồi!

Trong lòng Triệu Phong khẽ động.

Vụt...

Bàn tay hắn vung lên, đem Khô Lâu Đường chủ triệu hồi ra.

- Chủ nhân, ngài định phá vây như thế nào, có cần bỏ qua mấy tên thuyền viên này hay không!

Khô Lâu Đường chủ đề nghị.

Triệu Phong lắc đầu.

Mạnh mẽ đột phá, quả thật là hạ sách, chiến lực đầu Cự Hải Kình này, so với đám người Hồ Tác Vương, Bát Hoang Tôn Chủ tuyệt đối mạnh hơn nửa cấp bậc.

Ngay cả Hư Không Đồng Trảm của Triệu Phong cũng uy hiếp không được đại gia hỏa này.

Cho dù từ bỏ Hư Không Hải Thuyền này, hai người mạnh mẽ phá vây cũng không thể cam đoan toàn thân trở ra.

- Nước ấm nấu ếch! Bắt đầu từ nơi này!

Triệu Phong cười ha hả.

Dứt lời, hắn thúc giục lực lượng huyết mạch tinh thuần lớn mạnh gấp đôi trong cơ thể, thức tỉnh Thần binh Địa giai Băng Hoàng Thương, truyền đến một chùm tia lực lượng băng thủy áo nghĩa Băng Hoàng Thượng Cổ.

Phành phành…

Quanh thân Triệu Phong bỗng đột nhiên mạnh mẽ xuất hiện một tầng thủy lưu gợn sóng mênh mông thâm lam sắc, mang theo Khô Lâu Đường chủ, mở lối ra trên đỉnh chóp thân tàu, đột phá mà đi.

Bốn phía thân thuyền, đều là chất nhầy đáng sợ!

Đan Nguyên Cảnh bình thường, trong hoàn cảnh như thế này cũng kiên trì không được bao nhiêu hơi thở.

Nhưng hai người Triệu Phong, thì lại không giống bình thường.

Khô Lâu Đường chủ tham tu Cốt đạo luyện thể, toàn thân đều là cốt cách, lực phòng ngự, khả năng kháng ăn mòn rất mạnh.

Mà Triệu Phong có được thủy chi huyết mạch, am hiểu phòng ngự trị liệu, thể phách sinh mệnh cũng đạt tới cấp bậc Tôn giả.

Phốc phốc!

Trên đài quan sát, Triệu Phong cùng Khô Lâu Đường chủ cũng lâm vào trong chất nhầy đáng sợ.

Khô Lâu Đường chủ vừa mới chuẩn bị phát động lực lượng Cửu Sát Âm Cốt Thứ, xuyên thủng một cái thông đạo, đã bị Triệu Phong ngăn trở.

- Dĩ Thủy Hóa Băng!

Triệu Phong dung hợp lực lượng băng thủy áo nghĩa Băng Hoàng Thương trong cơ thể, phát động bí kỹ huyết mạch.

Ô...ô...ô...n...g!

Thoáng chốc, một tầng quang hoa thủy lưu mênh mông thâm lam sắc, đã lan tràn đến mấy chục trượng, đem cả Hư Không Hải Thuyền bao vây lại.

Dĩ Thủy Hóa Băng!

Rắc rắc!

Lấy Hư Không Hải Thuyền làm trung tâm, trong phương viên trăm trượng xung quanh, đều có hiện tượng băng ngưng thành tinh.

Đóng băng cả một mảnh lớn!

- Phương pháp tốt!

Khô Lâu Đường chủ không khỏi vỗ án tán dương.

Nếu như lấy thủ đoạn bình thường, rất khó đối kháng loại chất nhầy tiêu hóa có tính ăn mòn siêu cường này.

Thế nhưng, loại chất nhầy tiêu hóa này, cũng chỉ là một loại chất lỏng sền sệt mà thôi.

Một khi băng hóa, lực lượng hoạt tính của loại chất nhầy này sẽ giảm xuống thật lớn.

Lúc này, Triệu Phong phát động bí kỹ huyết mạch, mượn dùng lực lượng băng thủy áo nghĩa Băng Hoàng Thương thức tỉnh, trực tiếp đem chất nhầy trong phương viên trăm trượng toàn bộ đóng băng.

- Bước đầu tiên hoàn thành!

Chương 579: Sự Đáng Sợ Của Bách Thi Trớ Chú

- Bước đầu tiên hoàn thành!

Triệu Phong khẽ thở ra một hơi, trong mắt có một chút ý mừng.

Phán đoán của hắn không sai!

Nếu như là lực lượng công kích bình thường, kể cả Tử Diệt Phong Lôi của hắn, lực lượng Tử Âm của Khô Lâu Đường chủ, cũng rất khó làm gì được thứ chất nhầy hải kình đáng sợ kia.

Nhưng vạn vật trên thế gian đều có tương xung tương khắc, không có thứ gì tuyệt đối vô địch hoàn mỹ.

Giống như Hư Không Đồng Trảm của Triệu Phong vậy, tại một góc độ nhất định bị hình thể khổng lồ của Hư Không Hải Kình khắc chế.

Tương ứng, chất nhầy của Hư Không Hải Kình, bị huyết mạch băng thủy của Triệu Phong khắc chế, đông lạnh đóng băng, đánh mất đại bộ phận hoạt tính.

- Còn may trong nửa năm gần đây, lực lượng huyết mạch của ta tinh thuần lớn mạnh gấp đôi, Băng Hoàng Thương cũng thức tỉnh, phát huy hàn lực huyết mạch càng mạnh hơn!

Triệu Phong âm thầm cảm thấy may mắn.

Hết thảy những cái này, đều là nhờ vào khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ.

Nếu không, lấy lực lượng huyết mạch vừa mới ly khai Di tích Tử Thánh, Triệu Phong muốn đóng băng chất nhầy hải kình trong phương viên trăm trượng, sẽ tương đối khó khăn!

Rắc rắc!

Không gian chất nhầy, chất nhầy ở tầng ngoài, một khi tiếp cận tầng băng phong cũng sẽ lâm vào đóng băng, đánh mất hoạt tính.

Trung tâm tầng băng phong, chính là Thuyền Lam Lôi Hải Thiên!

- Thật lạnh a!

Mặc dù chất liệu độ cứng, lực phòng ngự của Thuyền Lam Lôi Hải Thiên rất mạnh, cũng có trận pháp che chở, nhưng mọi người trong hải thuyền vẫn là bị ảnh hưởng.

Đám người Lâu Lan Chỉ Thủy, rùng mình một cái, máu huyết như muốn đông lạnh lại.

Mà cái này chỉ là một tia hàn khí nhỏ bé thẩm thấu ra, ngay cả dư âm cũng không phải!

Bởi vậy có thể thấy được, lực lượng huyết mạch của Triệu Phong lúc này, sau khi vận dụng Băng Hoàng Thương thức tỉnh hàn lực Thượng Cổ, uy lực cường đại đến thế nào.

- Chủ nhân, bốn phía đều là băng a!

Khô Lâu Đường chủ kêu khổ một tiếng.

Lấy thể chất đặc thù của hắn, cũng đều có chút không kháng cự nổi,

thân thể trở nên cứng ngắc.

- Băng Thủy Chuyển Hoán!

Triệu Phong cười ha hả, thúc giục lực lượng huyết mạch, để một bộ phận bên trong tầng băng phong hóa thành trạng thái băng thủy.

Ô...ô...ô...n...g!

Một tia lực lượng băng thủy kia lại bị lực lượng huyết mạch của Triệu Phong hấp thu lại.

Rất nhanh, nội tầng của tầng băng phong, đã bị khoét rỗng ra một bộ phận không gian.

Hàn lực đóng băng tầng ngoài ngăn chặn đám chất nhầy tiêu hóa ở trong không gian chất nhầy.

Mà nội tầng bị khoét rỗng kia, thì lại là Hư Không Hải Thuyền, cùng với Triệu Phong và Khô Lâu Đường chủ ở trên đỉnh hải thuyền.

- Phương pháp tốt!

Khô Lâu Đường chủ mơ hồ ý thức được bước tiếp theo của Triệu Phong.

Tầng băng phong bị khoét rỗng một bộ phận, hiện ra một ít không gian, đã có đường sống để thi triển rồi.

- Bước kế tiếp, bày trận!

Triệu Phong lấy một chút lực lượng huyết mạch, duy trì tầng băng phong, để cho Khô Lâu Đường chủ ra tay.

Vụt...

Khô Lâu Đường chủ huy động hắc kỳ, một trăm cỗ Trớ Chú Bách Thi chằng chằng chịt chịt chồng chất ở đỉnh chóp của hải thuyền, hình thành nên trận thế.

Thoáng chốc, một tầng diễm hỏa ám vụ cuồn cuộn phát ra Quỷ thi oán lực kinh thiên đã khuếch tán rộng ra.

Loại diễm hỏa ám vụ kia, cho dù là dính phải một tia nhỏ, cũng có thể uy hiếp đến sinh mệnh của Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

- Thu nạp!

Triệu Phong lập tức lên tiếng.

Hiện nay, Bách Thi Trớ Chú Đại Trận trạng thái toàn thịnh, chân chính hình thành!

Trận này nếu như toàn lực khuếch trương, phạm vi cực lớn, có thể bao phủ phương viên đến năm sáu dặm!

Vù!

Khô Lâu Đường chủ điều khiển hắc kỳ, đem phạm vi Bách Thi Trớ Chú Đại Trận khống chế áp súc ở phạm vi mấy chục trượng.

Nếu như không làm vậy, lực lượng Quỷ thi tử âm của Quỷ Thi Đại Trận sẽ phá hư tầng băng phong bên ngoài.

- Dẫn đường cho oán lực trớ chú!

Trong mắt Triệu Phong chợt lóe tinh quang, lại lên tiếng.

- Được!

Ánh mắt Khô Lâu Đường chủ có chút sáng ngời, Triệu Phong quả nhiên là muốn thông qua loại thủ đoạn vô hình này để đối phó Cự Hải Kình!

Vù vù!

Trong diễm hỏa ám vụ nồng đậm của Bách Thi Đại Trận hiện ra vô số cánh tay khô lâu trắng bệch do diễm khí hình thành.

Những cánh tay khô lâu trắng bệch máu chảy đầm đìanày đều là hình thái bình thường, mắt thường nhìn không thấy, linh thức cường giả bình thường cũng không dễ dàng cảm giác ra.

- Thật âm lãnh!

Trong Hư Không Hải Thuyền, mọi người đều cảm thấy một trận hàn ý phát ra từ tận linh hồn.

- Đi!

Khô Lâu Đường chủ huy động hắc kỳ, cánh tay khô lâu trắng bệch do lực lượng trớ chú biến ra kia, số lượng gia tăng thành ngàn vạn cái, lan tràn hướng về phía bên trong tạng phủ Hư Không Hải Kình.

Vi diệu chính là, oán lực trớ chú này, chỉ có khuynh hướng phương diện linh hồn, đối với sinh linh mới có tác dụng, đối với băng tầng phụ cận, không hề ảnh hưởng!

Bá bá!

Cánh tay khô lâu trắng bệch hư vô biến thành ngàn vạn cái, máu chảy đầm đìa, kinh khủng đáng sợ, xuyên qua tầng băng phong, không ngừng ăn mòn, thôn phệ khí lực huyết nhục của Hư Không Hải Kình.

- Đây là lực lượng trớ chú!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong có thể nhìn thấu triệt đến hình thái oán lực trớ chú.

Dưới tình huống bình thường, Quỷ Thi Đại Trận phát động oán lực, lấy Quỷ thi lực cùng oán lực dung hợp, được xưng là Quỷ thi oán lực.

Mà hiện tại, thứ phát động chính là oán lực trớ chú thuần túy.

Oán lực trớ chú, vô hình vô chất, không phải phương diện tinh thần bình thường, nó chuyên môn nhằm vào ảnh hưởng sinh mệnh thể.

Năm đó ở Thanh Hoa Vực, một ít cường giả Chân Linh Cảnh xâm nhập vào Bách Phần Cấm Địa, lây dính phải vài tia lực lượng trớ chú, cho dù là kịp lúc phản hồi, cũng sẽ bị trớ chú quấn thân.

Mà lúc này, Khô Lâu Đường chủ là trực tiếp dẫn đường cho cỗ oán lực trớ chú càng khổng lồ hơn này ăn mòn tạng phủ bên trong Cự Hải Kình.

- A…

Cự Hải Kình dài đến gần mười dặm, phát ra một trận kêu khẽ nặng nề hùng hậu, thân hình lay động.

Hiển nhiên, lấy thể phách sinh mệnh khổng lồ của Cự Hải Kình cũng cảm thấy khó chịu, thế nhưng mà cái tật bệnh kia là từ trong tạng phủ trong cơ thể phát ra, hắn cũng không thể phàn nàn gì được.

- Bị lực lượng trớ chú quấn thân, sinh mệnh tinh khí, thậm chí linh phách đều sẽ không ngừng xói mòn!

Triệu Phong quan sát phương thức công kích của oán lực trớ chú.

Một ít cường giả lây dính phải trớ chú, mặc dù không có lập tức chết đi, nhưng thọ nguyên sinh mệnh lực của hắn trong những ngày tháng sau đó, cũng sẽ không ngừng xói mòn!

Cũng chính là nói, lực lượng trớ chú này hút sinh mệnh lực, có hiệu quả cùng loại với giảm thọ.

Vù vù!

Những cánh tay khô lâu trắng bệch này, sau khi ăn mòn Cự Hải Kình huyết nhục, có vẻ càng máu chảy đầm đìa, làm cho người ta không rét mà run.

- Khặc khặc… Bách Thi Trớ Chú cường đại như thế, trực tiếp ở trong tạng phủ trong cơ thể phát tác, cho dù là cường giả Đại Đan Nguyên Cảnh cũng kiên trì không được bao lâu!

Khô Lâu Đường chủ cười lạnh một tiếng.

Hai người Triệu Phong đứng ở trên đài quan sát, cũng không dám đụng chạm vào đám oán lực trớ chú này.

Ục ục…

Cự Hải Kình phát ra tiếng gào rống nặng nề kinh hồn, ở trong biển sâu quay cuồng, dẫn phát sóng lớn ngập trời.

Tật bệnh trong cơ thể đang như tằm ăn rỗi tạng phủ yếu hại của nó, không ngừng làm nó suy yếu.

Càng đáng sợ chính là, oán lực trớ chú này sẽ ở trên sinh mệnh thể vĩnh viễn không ngừng quấn bện lan tràn, rất khó thoát khỏi.

Nửa canh giờ sau…

Cự Hải Kình vẫn đang giãy dụa quay cuồng, nhưng khí tức bàng đại trên người cùng với mức độ giãy dụa, rõ ràng đang dần dần suy yếu.

- Không hổ là Cự đầu hải dương a, thể phách sinh mệnh ngoan cường như thế. Đổi lại là cường giả Đại Đan Nguyên Cảnh, oán lực trớ chú ở trong cơ thể bốn phía bùng nổ, sớm đã thân vong rồi!

Triệu Phong không khỏi cảm khái.

Lúc này, oán lực trớ chú ở trên thân phát tác, đã làm Cự Hải Kình lâm vào suy yếu cực độ.

- Tránh đi bộ vị trái tim!

Triệu Phong trầm ngâm nói.

Thông qua Thần Linh Nhãn ngắn ngủi nhìn thấu triệt, hắn vẽ ra kết cấu đồ tạng phủ trong cơ thể của Hư Không Hải Kình, sau đó truyền cho Khô Lâu Đường chủ.

Khô Lâu Đường chủ dẫn đường oán lực trớ chú, trọng điểm nhằm vào một ít khí quan trọng yếu, lại duy nhất tránh được trái tim.

- Hải Kình Tâm Tủy Huyết, chính là thánh huyết trân bảo giá trị cao nhất trên người Hư Không Hải Kình. Tâm Tủy Huyết này, gột rửa toàn thân có công hiệu thoát thai hoán cốt, thậm chí có thể tăng lên cấp bậc sinh mệnh…

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Hắn còn nhớ thương Hải Kình Tâm Tủy Huyết quý giá nhất trên thân Cự Hải Kình.

Phải biết rằng, thực lực đầu Cự Hải Kình này mạnh mẽ, vượt qua Đại Đan Nguyên Cảnh bình thường, cấp bậc sinh mệnh gần với Vương giả Hư Thần Cảnh.

Vù vù!

Trong cơ thể Cự Hải Kình, oán lực trớ chú trong lúc vô thanh vô tức không ngừng ăn mòn tinh khí linh phách của nó.

Triệu Phong thậm chí nhận thấy được, bên trong thân thể Cự Hải Kình đã có chút xu thế héo rũ, sinh mệnh lực cùng linh phách không ngừng xói mòn.

Phành phành phành...

Hư Không Cự Hải Kình ở trong biển sâu cật lực tê rống giãy dụa, ngẫu nhiên còn trồi lên mặt nước, phiên giang đảo hải.

Tật bệnh phát tác làm Hư Không Cự Hải Kình lâm vào điên cuồng.

Nửa ngày sau, Hư Không Cự Hải Kình vẫn còn đang giãy dụa, khí tức tiến thêm một bước suy yếu.

- Chủ nhân, Hư Không Cự Hải Kình rất khổng lồ, đổi làm Tôn giả Đan Nguyên Cảnh bình thường, đã đủ chết mấy chục lần. Nhưng muốn giết chết nó, chỉ sợ còn muốn thời gian mấy ngày!

Khô Lâu Đường chủ nói.

Cặp mày Triệu Phong không khỏi khẽ nhíu lại.

Hắn lo lắng đêm dài lắm mộng, dẫn tới những Hư Không Hải Kình khác.

Cũng may, đầu Cự Hải Kình này điên cuồng giãy dụa, linh trí hỗn loạn, đánh mất cảm giác phương hướng.

Trên hư không vụ hải.

Vụt...

Một chiếc hải thuyền hôi lam sắc hình thái hải sa từ trong biển sâu xuyên qua, bay đến khu vực này.

- Hư Không Hải Kình!

- Thật khổng lồ, đây chỉ sợ không phải Hư Không Hải Kình bình thường!

Trên hải thuyền hiện lên mấy chục đạo thân ảnh.

Những người này, ai nấy khí tức hung lệ, phát ra một cỗ khí tức thị sát. Không hề nghi ngờ, đây là một đám Hải tặc Hư Không.

Kẻ cầm đầu, là một vị nam tử sát diện toàn thân ngân văn chằng chịt,

vẻ mặt kinh nghi bất định, nhìn chăm chú Hư Không Hải Kình phía dưới.

- Cự Hải Kình khổng lồ gần mười dặm, đám người chúng ta, cũng không đủ cho nó nhét kẽ răng đâu!

Đám hải tặc này, sợ mạnh hiếp yếu, mà luồng khí tức sinh vật hải dương khổng lồ áp bách kia, đủ để khiến Tôn giả bình thường run sợ.

- Ồ? Không đúng! Đầu Hư Không Cự Hải Kình này, trong cơ thể tựa hồ có tật bệnh gì đó, khí tức đã suy yếu, thậm chí giãy dụa vô lực!

Nam tử sát diện cầm đầu kia, linh thức đảo qua, phát hiện điều dị thường.

Quan sát một lát…

- Lui!

Nam tử sát diện ngân văn đột nhiên hạ lệnh.

Mặc dù hắn có tu vi Đan Nguyên Cảnh, thế nhưng đối mặt cự vật hải dương cấp bậc này, căn bản không phải cùng một cấp bậc.

Lấy thực lực nam tử sát diện, cơ hồ không thể tiếp cận Cự Hải Kình.

Lạc đà ốm chết vẫn lớn hơn ngựa chiến!

Có lẽ, Hư Không Cự Hải Kình chỉ cần xoay người đánh một cái, có thể để hải tặc bọn chúng toàn quân chết sạch!

Vụt...

Chiếc Hư Không Hải tặc thuyền này rất nhanh rời xa nơi hỗn loạn.

Phành phành phành...

Hư Không Cự Hải Kình điên cuồng cật lực giãy dụa, khí tức cũng càng trở nên suy yếu hơn.

Mà buổi chiều, thỉnh thoảng lại có những cường giả đơn độc cùng thương đội đi ngang qua hải vực phụ cận, nhìn thấy Hư Không Cự Hải Kình, đều là né tránh thật xa.

Mãi đến thời khắc nào đó…

Vụt...

Một luồng đại thế thiên địa khổng lồ phá không thẳng tới, đập vào mặt mà đến, nguyên khí thiên địa như xoáy nước thổi quét.

Răng rắc!

Hư không vụ hải xung quanh dưới cỗ đại uy thế dung hợp tự nhiên vũ trụ này, tầng tầng vỡ nứt dập nát.

Thoáng chốc, một mảnh Hư Không Hải trời quang sáng ngời, thấm đẫm một tầng quang trạch xanh thẫm, hoàn cảnh thiên địa đều bị ảnh hưởng phá vỡ.

- Đại Đan Nguyên Cảnh!

Trong Cự Hải Kình, Triệu Phong và Khô Lâu Đường chủ, đồng loạt sản sinh ra một tia cảm ứng.

Vài hơi thở qua đi.

Vụt...

Một vị lão giả cổ lão trường sam đen như mực, mang theo một nam một nữ hạ xuống khu vực vụ hải sóng biển quay cuồng này.

- Hư Không Cự Hải Kình!

Trong mắt lão giả mặc sam chợt lóe tinh quang, cỗ khí tức Đại Đan Nguyên Cảnh trên người, càng cường thịnh hơn.

- Hư Không Hải Kình!

- Đây là sinh vật Hư Không Hải Dương trong truyền thuyết?

Một nam một nữ kia, ước chừng hai ba mươi tuổi, nam anh tuấn bất phàm, nữ nhu mị động lòng người.

Hai người tuy là hậu bối, lại có được tu vi Chân Chủ Cấp!

- Thật sự là kỳ ngộ ngàn năm khó gặp! Đầu Hư Không Cự Hải Kình này, cấp bậc sinh mệnh tiếp cận Hư Thần Cảnh, Tôn chủ Đại Đan Nguyên Cảnh bình thường cũng không là đối thủ của hắn. Chẳng qua, nó dường như lâm vào biến cố nào đó, sinh mệnh linh phách đại lượng xói mòn, cực độ suy yếu…

Ánh mắt lão giả mặc sam nhấp nháy nói.

Chương 580: Đào Trộm

- Hải Kình Tâm Tủy Huyết?

Đôi thanh niên nam nữ kia, ánh mắt có chút sáng ngời.

Nhất là thanh niên anh tuấn kia, dường như đã từng nghe nói qua truyền thuyết có liên quan, hưng phấn dị thường nói:

- Nghe nói cái Hải Kình Tâm Tủy Huyết này, dùng để gột rửa, có công hiệu thoát thai hoán cốt. Đối với thể phách sinh mệnh, tu vi nội tình đều có sự đề thăng tăng vọt!

- Đúng vậy!

Lão giả mặc sam gật đầu nói:

- Loại máu huyết này tác dụng thần diệu, cho dù đối với Tôn giả Đan Nguyên Cảnh, cũng có lợi ích thật lớn. Nếu các ngươi có thể sử dụng loại máu huyết này, xa không dám nói, ít nhất trong vòng hai năm, đảm bảo các ngươi có được thể phách sinh mệnh, nội tình bằng được Nửa bước Đan Nguyên Cảnh. Hơn nữa, tương lai thành tựu Tôn giả căn cơ thâm hậu, xác suất tiến cấp thành công rất cao!

Nghe nói lời ấy, đôi thanh niên nam nữ kia, thần sắc càng kích động hơn.

Hai người bọn họ, tu vi phân biệt là Chân Chủ Cấp tiểu thành, đại thành, lần sau tiến giai, cũng không biết phải bao nhiêu năm nữa, càng nói gì đến Nửa bước Tôn Giả, cùng với Đan Nguyên Cảnh cao

không thể với tới.

Có thể nói, cái Hải Kình Tâm Tủy Huyết này, có được tác dụng cải biến thể chất sinh mệnh, có thể gia tăng thật lớn nội tình sinh mệnh của một người, cùng với tiềm lực bản thân.

Hơn nữa, loại hiệu quả lợi ích này là trường kỳ, không giống một ít Linh đan, thiên tài địa bảo hiệu quả ngắn ngủi, sẽ lưu lại di chứng.

- Huống chi, đầu Hư Không Hải Kình này, thể phách sinh mệnh không giống bình thường, gần với Hải Kình Vương trong truyền thuyết!

Lão giả mặc sam lẩm bẩm nói.

Có thể đoán được, Tâm Tủy Huyết của đầu Hư Không Cự Hải Kình này có tác dụng còn lớn hơn Hư Không Hải Kình bình thường rất nhiều.

- Nếu có thể sử dụng loại máu huyết này, nhất định có thể thúc đẩy sinh mệnh thể chất của ta càng tiếp cận Vương giả Hư Thần Cảnh hơn. Mặc dù đối với đột phá Vương giả Hư Thần Cảnh không có tính thôi động mấu chốt, nhưng ít ra vẫn khiến cơ sở kiên cố hơn đôi chút!

Trong lòng lão giả mặc sam vô cùng động tâm.

Cơ hội tăng cường sinh mệnh thể chất, ai lại không tâm động?

Chỉ sợ dưới Vương giả Hư Thần Cảnh, không có bao nhiêu người có thể chống lại sự hấp dẫn của Cự Hải Kình Tâm Tủy Huyết.

- Tam Trưởng lão, ngài có nắm chắc, chém giết đầu Hư Không Cự

Hải Kình này hay không?

Nữ tử nhu mị động lòng người kia không khỏi hỏi.

- Ha ha… Các ngươi yên tâm, đầu Hư Không Cự Hải Kình này suy yếu đến cực điểm, sức chiến đấu phỏng chừng chỉ còn lại có hai ba thành. Hơn nữa, trái tim Hư Không Hải Kình khổng lồ như cung điện, có cũng đủ Tâm Tủy Huyết, không chỉ có ta và các ngươi hưởng thụ, mang về Càn Vân Các cũng có thể tăng lên thực lực, tiềm lực Tông môn!

Lão giả mặc sam cười khẽ một tiếng, thần tình tự tin.

Dứt lời, thân hình hắn nhoáng lên, mang theo một cỗ đại thế thiên địa bàng đại, một chưởng oanh về phía Hư Không Hải Kình.

Cường giả cấp bậc Đại Đan Nguyên Cảnh trong lúc xuất thủ, hoàn cảnh không gian khu vực vụ hải phương viên mấy chục dặm phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Vụt...

Một cái hư ấn quang chưởng khổng lồ xanh thẫm tinh quang sáng ngời, đường kính gần nửa dặm, ngay mặt trảo về phía đầu Hư Không Cự Hải Kình, truyền đến thanh âm chấn vang bài sơn đảo hải.

- Huyền Thiên Mặc Pháp Ấn!

Hư ấn quang chưởng khổng lồ trảo ở trên đầu Hư Không Hải Kình, ngưng tụ không tiêu tan, nở rộ ra tinh hà mặc lục sắc càng sáng lạn hơn, thể tích còn tiến thêm một bước mở rộng.

Càng không thể tưởng tượng chính là, Huyền Thiên Mặc Pháp Ấn

kia, còn từng chút một đâm sâu vào đầu Hư Không Cự Hải Kình.

- Grào...

Hư Không Cự Hải Kình phát ra tiếng tê rống nặng nề trầm hùng, cật lực giãy dụa, lộ ra vẻ mặt vô cùng thống khổ.

Lúc này, tinh khí linh phách đầu Cự Hải Kình này đại lượng xói mòn, khí quan trong cơ thể bị oán lực trớ chú ăn mòn đến chín thành, cơ hồ là đến mức sinh mệnh bị đe dọa.

- Ha ha ha… còn suy yếu hơn cả tưởng tượng!

Lão giả mặc sam trong lúc cười dài, thân hình qua lại chớp động, tránh né khí lực sóng biển công kích do Hư Không Hải Kình quay cuồng hình thành.

Nếu là ở thời kỳ đỉnh phong, một cái sóng lớn ngập trời do đầu Cự Hải Kình này quay cuồng tạo thành có thể đánh trọng thương Đan Nguyên Cảnh bình thường!

Trong cơ thể hải kình.

- Chủ nhân, Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh bên ngoài…

Khô Lâu Đường chủ có chút sầu lo.

Đại Đan Nguyên Cảnh uy thế to lớn, tất cả mọi người đều có thể rõ ràng cảm giác.

Lúc trước, đám người Triệu Phong một phen chém giết sinh tử, mới miễn cưỡng đánh lui Hồ Tác Vương. Lần trước Triệu Phong thi triển Hư Không Đồng Trảm, cũng vì vậy mà chính mình đưa tới nguy cơ

tiềm ẩn.

Mà vị Đại Đan Nguyên Cảnh trước mắt này, ý cảnh huyền diệu, dường như còn thoáng mạnh hơn Hồ Tác Vương một bậc.

- Ha hả… có vị Đại Đan Nguyên Cảnh này kềm giữ áp chế Hư Không Hải Kình, chính là cơ hội tốt để chúng ta thu hoạch Hải Kình Tâm Tủy Huyết!

Triệu Phong nhàn nhạt cười.

- Hải Kình Tâm Tủy Huyết?

Khô Lâu Đường chủ không khỏi kinh ngạc, dưới loại thế cục nội ưu ngoại hoạn như thế này, Triệu Phong lại vẫn còn đánh chủ ý với Hải Kình Tâm Tủy Huyết?

Cho dù thành công, Đại Đan Nguyên Cảnh bên ngoài sao lại dễ dàng bỏ qua như vậy?

Vụt...

Khô Lâu Đường chủ yên lặng thu hồi lại Bách Thi Đại Trận, thật muốn nhìn một chút, Triệu Phong như thế nào đạt thành mục đích.

- Trước đột phá không gian chất nhầy này!

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Phương pháp đột phá cũng không tính khó khăn.

Bởi vì lúc này, khí quan trong cơ thể Hư Không Hải Kình Vương đã bị oán lực trớ chú cướp đoạt hơn phân nửa sinh mệnh cơ năng, kể

cả cái không gian chất nhầy này.

- Băng hóa!

Triệu Phong lại một lần nữa thúc giục lực lượng huyết mạch, vận dụng Băng Hoàng Thương lực lượng áo nghĩa, đem không gian chất nhầy nơi khí quan băng hóa ngưng kết.

Lần này đóng băng, khó khăn so với lần trước càng nhỏ hơn.

- Mở một cái thông đạo!

Triệu Phong đem cái phân đoạn kế tiếp, giao cho Khô Lâu Đường chủ.

Phốc phốc phốc!

Khô Lâu Đường chủ mặt không biểu tình, vận chuyển Cửu Sát Âm Cốt Thứ trong cơ thể, cốt thủ phát ra từng đạo hư ảnh tử âm cốt thứ, ngưng kết sát quang đáng sợ, ở một mảnh không gian đóng băng dễ dàng đánh xuyên qua một cái thông đạo băng động.

Quá trình mở ra thông đạo thuận lợi hơn cả tưởng tượng.

Cái này chủ yếu là do tạng phủ của hải kình, sinh mệnh cơ năng héo rũ, chất nhầy tiêu hóa cũng mất đi nhiều hoạt tính.

Còn nữa, lực lượng huyết mạch của Triệu Phong đem khí quan chất nhầy hoàn toàn đóng băng, khiến cho nó trở nên giòn cứng hơn nhiều.

Cho nên, Khô Lâu Đường chủ lại lấy công kích cường lực, dễ dàng tạo ra một cái thông đạo băng động.

Hai người thi triển bí kỹ, hết sức thu liễm, không tế ra Thần binh Địa giai để tránh kinh động Tôn chủ Đại Đan Nguyên Cảnh bên ngoài.

Cũng may, Hư Không Hải Kình khí lực khổng lồ, đối với cảm quan có sự ngăn cách nhất định, lại là đang trong cự lãng nghiêng trời lệch đất, những động tĩnh trong cơ thể này đã bị che giấu ở trình độ lớn nhất.

- Xuất phát!

Triệu Phong lại hướng Lâu Lan Chỉ Thủy hạ lệnh.

- Vâng!

Đám người Lâu Lan Chỉ Thủy điều khiển Hư Không Hải Thuyền, theo con đường thông đạo băng động rời đi nơi khí quan không gian chất nhầy này.

- Quẹo phía bên trái, sau đó lại hướng bên phải mà đi!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong từ lúc trước đã nhìn thấu triệt ra sơ đồ kết cấu trong cơ thể cự kình.

Một lúc sau, Hư Không Hải Thuyền đã tới gần trái tim trong cơ thể Cự Hải Kình.

Phanh phanh phanh phanh!

Tiếng tim đập của nó truyền đến áp lực đáng sợ. Đám thuyền viên đều có một loại cảm giác hít thở không thông.

Nếu không phải Cự Hải Kình đang ở trong trạng thái vô cùng suy

yếu, Triệu Phong cũng không dám dưới tình huống nó vẫn chưa tử vong mà tiếp cận trái tim của nó.

Lúc Cự Hải Kình ở thời kỳ đỉnh phong, dưới Đan Nguyên Cảnh tiếp cận trái tim này, chỉ sợ sẽ bị áp bách nổ tan xác mà chết.

Trái tim của Cự Hải Kình, quả thật lớn như một tòa cung điện nhỏ vậy, toàn thân ám lam, lưu động một tia quang trạch huyết lam sắc nhàn nhạt.

- Trái tim lớn như vậy, thu hoạch như thế nào đây?

Sắc mặt Khô Lâu Đường chủ cổ quái, nói.

Triệu Phong trầm ngâm một lát, quyết định dùng hết biện pháp.

- Băng hóa!

Triệu Phong trong lúc vung tay, một tầng hàn quang hình thái băng liên nở rộ huyễn lệ, khuếch tán rộng ra, đem trái tim của Cự Hải Kình đóng băng lại.

Nhưng trái tim của Cự Hải Kình ẩn chứa động lực thập phần khổng lồ, nhất thời nửa khắc không thể hoàn toàn đóng băng nổi.

- Cũng đủ rồi!

Triệu Phong lại khẽ gật đầu, cho dù chỉ là nửa đóng băng, như vậy cũng là đủ rồi.

Lại nói, nếu như hoàn toàn đóng băng rồi, Cự Hải Kình không có động lực sinh mệnh, hoàn toàn mất đi lực phản kháng, tuyệt đối là thế cục tệ hại nhất.

- Ồ?

Bên ngoài, lão giả mặc sam đang triển khai công kích đột nhiên phát hiện dị thường.

Cự Hải Kình đang điên cuồng giãy dụa, lúc này lực đạo phản kháng đang dần dần nhỏ đi.

Chẳng qua cái này đối với hắn nói, không thể nghi ngờ là tình huống càng thuận lợi hơn.

- Thuyền trưởng, lại làm sao bây giờ?

Đám người Lâu Lan Chỉ Thủy có chút khó hiểu.

Trước mắt xem ra, trái tim của Cự Hải Kình đã bị đóng băng lại, biên độ thân thể rung động đã nhỏ đi.

Triệu Phong không nhanh không chậm, phun ra hai chữ:

- Đào lấy!

- Meo meo!

Thanh âm vừa dứt, Tiểu Tặc Miêu đã ôm một cái cái xẻng nhỏ, nhanh chóng nhảy ra.

Ca phốc! Ca phốc!

Tiểu Tặc Miêu huy động cái xẻng nhỏ kia, nhắm ngay huyết nhục trái tim đóng băng bên cạnh, dùng sức đào lên.

Tròng mắt mọi người đều rất nhanh trừng hết ra rồi.

Khô Lâu Đường chủ cũng là trừng lớn cặp mắt, nhưng cẩn thận nhớ lại, Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu, dường như không phải là lần đầu tiên tiến hành loại hoạt động này.

- Ừm, mọi người cùng nhau động thủ!

Triệu Phong một tay nổi lên hàn quang hình thái băng liên, đặt tại trên trái tim khổng lồ như cung điện của Cự Hải Kình.

Theo lực lượng huyết mạch tinh thuần lớn mạnh, Triệu Phong lĩnh ngộ ra một ít bí pháp vận dụng huyết mạch, không chỉ có là đến từ Băng Hoàng Thương, còn đến từ một ít tin tức mơ hồ sau khi huyết mạch phản tổ ẩn chứa nữa.

- Động thủ!

Mọi người đều lấy ra công cụ hoặc là Thần binh, ở phụ cận trái tim bị đóng băng dùng sức đào lên.

Một ít bộ vị trái tim tương đối cứng cỏi thì lại do Tiểu Tặc Miêu ra tay.

Phốc…

Trong tay Tiểu Tặc Miêu kéo động một chuỗi chủy thủ ảnh nhận thần bí, dễ dàng cắt đứt những bộ vị trái tim đóng băng cứng đờ.

Chừng thời gian nửa khắc sau, trái tim cự kình khổng lồ như một tòa cung điện kia đã bị mọi người đồng tâm hợp lực gỡ xuống, cùng huyết nhục cự kình mất đi liên hệ.

Còn may Triệu Phong đã đem khu vực phụ cận đóng băng lại, nếu

không, nói không chừng máu chảy thành sông rồi.

- Thu!

Triệu Phong khoát tay, đem trái tim cự kình khổng lồ như một tòa cung điện kia thu vào trong Cổ Thiết Giới Chỉ.

Cũng may mắn cái giới chỉ cổ thiết này, là trân phẩm không gian trữ vật giới chỉ do Tàn linh Tử Thánh đưa tặng, trữ lượng cực lớn, phẩm chất rất cao, mới có thể đem trái tim cự kình lớn như vậy thu vào trong.

- Chuyện gì xảy ra?

Bên ngoài, lão giả mặc sam chợt phát hiện có gì đó không đúng.

Hư Không Cự Hải Kình trước mắt, khí tức sinh mệnh yếu ớt vô cùng, đã hoàn toàn mất đi lực phản kháng, hơn nữa bên ngoài thân thể còn chảy ra từng cỗ từng cỗ dòng máu huyết sắc, nhuộm đỏ cả một mảnh hải vực.

Đúng lúc này…

Vụt...

Một chiếc Hư Không Hải Thuyền không nhiễm một hạt bụi, bao trùm một tầng băng vụn từ trong cái miệng như hắc động của cự kình bay ra.

- Người nào?

Lão giả mặc sam theo bản năng quát lớn một tiếng.

Uy thế Đại Đan Nguyên Cảnh cường đại, khiến một phương thiên địa lâm vào áp lực.

Mọi người trong hải thuyền, ai nấy đều kinh hãi khiếp vía.

- Đa tạ tiền bối ra tay, giúp cho chúng ta tìm được một đường sống sót!

Triệu Phong chậm rãi xuất đầu lộ diện.

Dứt lời, hắn mang thần tình cảm kích, hướng lão giả mặc sam vái dài một cái, dáng vẻ cảm ân đời đời.

Mọi người trong Hư Không Hải Thuyền, ai nấy thầm toát ra một thân mồ hôi.

Nhìn tình huống này, xem ra Triệu Phong muốn ở trước mặt cường giả Đại Đan Nguyên Cảnh, lừa dối quá quan a!

- Các ngươi là thương đội bị nhốt ở trong cơ thể hải kình?

Lão giả mặc sam thoáng chút suy tư, nhất thời đã minh bạch.

Tình huống cả một đầu hải thuyền bị Hư Không Cự Kình nuốt chửng như thế này, ở khu vực phụ cận nơi này cũng không ít chút nào.

Trong lúc song phương đang trao đổi…

Vụt vụt vụt...

Hải vực phụ cận đột nhiên bay tới một con thuyền Hải tặc Hư Không, trước đầu có thiết giác kim chúc, hình thể khổng lồ, chuyên chở gần một trăm đạo thân ảnh.

- Đoàn trưởng Thiết Giác của Hải tặc đoàn Thiết Giác cũng đến đây?

Lão giả mặc sam không khỏi thất sắc.

Trên chiếc Hải tặc thuyền Thiết Giác kia truyền đến ba cỗ khí tức Đan Nguyên Cảnh cường đại, trong đó một cỗ khí tức cường đại nhất, đạt tới cấp bậc Tôn chủ Đại Đan Nguyên Cảnh!

- Ha ha ha… Chúng ta chính là ngồi hưởng lợi ngư ông a! Các lâu la, bao vây chỗ này lại cho ta!

Trên Hải tặc thuyền Thiết Giác truyền đến một đạo thanh âm cuồng tiếu chấn triệt hải vực.

Chương 581: Chủ Nhân Vô Lương

Quy mô thể tích Hải tặc thuyền Thiết Giác so với Thuyền Lam Lôi Hải Thiên lớn hơn gần gấp đôi, chuyên chở trên một trăm Hải tặc Hư Không.

Có ba vị Tôn giả Đan Nguyên Cảnh tọa trấn Hải tặc thuyền Thiết Giác!

Trong đó có một vị nam tử sát diện ngân văn, chính là vị Thủ lĩnh hải tặc lúc trước đi mà quay lại.

Bên cạnh hắn cùng đứng một vị nữ tử mặt đeo hắc sa, khuôn mặt lộ ra bên ngoài thì lại nhăn nhúm xấu xí, một đôi mắt như mắt quạ, tĩnh lặng như mặt nước hồ thu. Nàng xú nữ hắc sa này có tu vi Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, khí tức vô cùng âm sâm quỷ dị.

Nhưng mà, hai người này cũng không phải Thủ lĩnh chân chính của Hải tặc đoàn Thiết Giác.

Ở trên đài cao trên đỉnh hải thuyền ngồi xếp bằng một gã đại hán tử diện thân khoác áo choàng da thú, cơ nhục toàn thân màu nâu đậm như thiết hùng, làm cho người ta có một loại cảm giác băng lãnh như đúc bằng cương thiết vậy.

- Các lâu la, bao vây chỗ này lại cho ta!

Vẻ mặt đại hán tử diện xảo trá, nhếch miệng cười to, trên cổ còn lộ ra một cái thiết giác rỉ sét loang lổ.

Hắn chính là Đoàn trưởng Thiết Giác, nơi phát ra cỗ khí tức Đại Đan Nguyên Cảnh kia.

Vụt vụt vụt...

Phần đông hải tặc trên Hải tặc thuyền Thiết Giác phá không bay ra, dưới sự dẫn dắt của ba Đại Đan Nguyên Cảnh, phân tán ra, đem khu vực thi thể Cự Hải Kình vây quanh lại.

- Đoàn trưởng Thiết Giác, đầu Hư Không Hải Kình này là do lão phu trảm sát trước. Đám các ngươi nếu đã đến đây, ngoại trừ Hải Kình Tâm Tủy Huyết ra, cái thi thể Cự Hải Kình khổng lồ này để lại cho các ngươi cũng không phải không thể!

Lão giả mặc sam đề nghị.

Nếu như là đơn đả độc đấu, hoặc là một mình một người, hắn cũng sẽ không chủ động nhượng bộ. Nhưng tiếc rằng, tình hình giờ phút này đối với bên ta rất bất lợi.

Đối phương có ba vị cường giả Đan Nguyên Cảnh, mà chính hắn còn mang theo đôi thanh niên nam nữ kia, chính là hai kẻ vướng bận chân tay.

- Ha ha ha… Tam Trưởng lão Càn Vân Các, ngươi tựa hồ không nhìn rõ tình huống hiện tại a! Trong này cũng không phải là Càn Vân Các của các ngươi, tại trong không gian vực nội này, một mảnh Hư Không Hải phụ cận, là địa bàn của Thiết mỗ!

Đoàn trưởng Thiết Giác nghe vậy, ngẩng đầu cười to.

- Ngươi muốn như thế nào?

Sắc mặt lão giả mặc sam trầm xuống.

Hắn thân là Tam Trưởng lão Càn Vân Các, trong mấy hải vực phụ cận cũng xem như tông phái tương đối cường đại, đạt tới cấp bậc Nhất Tinh rưỡi, thậm chí Nhất tinh đỉnh phong, gần với mấy đại tông phái Nhị tinh đếm trên đầu ngón tay.

Đoàn trưởng Thiết Giác hiển nhiên nhận thức hắn, nhưng lại không cấp cho mặt mũi.

Hư Không Hải, ngoại trừ bộ tộc sinh vật hải dương, chính là địa bàn của Hải tặc Hư Không! Trừ phi là tồn tại khủng bố cao tới tông phái Nhị tinh, nếu không, Đoàn trưởng Thiết Giác thật không úy kỵ.

- Hắc hắc… muốn như thế nào? Nơi này là địa bàn Hải tặc đoàn Thiết Giác của ta, tự nhiên hết thảy do chúng ta định đoạt, kể cả cái thu hoạch trên biển này!

Trên mặt Đoàn trưởng Thiết Giác lộ vẻ trào phúng.

- Tiểu lão đầu, nếu như thức thời, cút thật xa cho chúng ta. Chúng ta có thể suy nghĩ một chút, tha cho các ngươi một con đường sống!

Nam tử sát diện ngân văn kia, nhe răng cười nói.

- Há có chuyện như vậy?

Sắc mặt lão giả mặc sam cực kỳ khó nhìn, tức giận đến phát run.

Nghĩ tới hắn ở không gian vực nội này, muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, phong quang đến thế nào. Tôn giả Tiểu Đan Nguyên Cảnh bình thường nhìn thấy hắn, người nào không phải

cung kính vô cùng?

Mắt thấy một đám hải tặc, đem khu vực phụ cận vây quanh, thậm chí có mấy người bắt đầu ra tay thu lượm thi thể cự kình.

Đoàn trưởng Thiết Giác lạnh lùng nhìn chăm chú lão giả mặc sam.

Sắc mặt lão giả mặc sam âm tình bất định, liên tục co giật mấy lần.

Sau đó ánh mắt của hắn đảo qua Triệu Phong cùng với Thuyền Lam Lôi Hải Thiên bên cạnh, trong mắt nhất thời sáng ngời.

Trên Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, còn có một vị Tôn giả nữa!

Lúc trước hắn cùng Triệu Phong đối thoại, cũng không quá chú ý đến một vị Tôn giả Tiểu Đan Nguyên Cảnh trong đó.

Hơn nữa, Triệu Phong thân là Thuyền trưởng, linh hồn cường đại, khí tức không giống bình thường, lão giả mặc sam cũng đánh giá khá tốt.

Chiếc hải thuyền này, có thể ở trong cơ thể Hư Không Cự Hải Kình sinh tồn một đoạn thời gian, bản thân không phải bình thường.

- Tiểu huynh đệ, vị Tôn giả đồng đạo kia nữa, thế cục bây giờ, nhóm người các ngươi cũng thấy rồi. Cái Hải tặc đoàn Thiết Giác này mục hạ vô nhân, xảo trá tàn nhẫn. Cho dù để mặc cho bọn chúng đem thi thể Hư Không Cự Hải Kình đi, bọn chúng cũng không nhất định sẽ bỏ qua cho nhóm các ngươi!

Lão giả mặc sam linh thức truyền âm, nói.

Tình huống hiện tại, nếu muốn cùng Đoàn trưởng Thiết Giác tranh

đoạt Hải Kình Tâm Tủy Huyết, chỉ có chiêu nạp đám người bọn Triệu Phong.

- Tiểu bối, nếu ngươi dám cùng lão bất tử này hợp tác, đừng trách Thiết mỗ vô tình, đem nhóm các ngươi xé thành mảnh nhỏ, quăng xuống biển nuôi cá!

Đoàn trưởng Thiết Giác uy hiếp, nói.

Bên phía Hải tặc đoàn, ánh mắt mấy vị Thủ lĩnh xẹt qua đám người Triệu Phong cùng với Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, trong mắt cũng không che giấu một tia tham lam nồng đậm.

Lấy ánh mắt bọn họ, có thể kết luận phẩm cấp chiếc hải thuyền vô cùng cao cấp.

Bọn họ cố kỵ chiến lực Đại Đan Nguyên Cảnh của lão giả mặc sam, nên sẽ không dễ dàng ra tay, nhưng đối với cái đám nhược tiểu này, tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội tốt để đoạt lấy.

- Tiền bối, là ngài giải cứu chúng ta từ trong bụng hải kình ra, chúng ta đương nhiên sẽ không cự tuyệt hợp tác!

Triệu Phong không có để ý tới ánh mắt uy hiếp của bọn người Đoàn trưởng Thiết Giác, nói lớn.

- Được!

Trong lòng lão giả mặc sam rung lên, có một phương Triệu Phong gia nhập, chênh lệch số lượng thực lực của song phương ít nhất kéo gần lại một nửa.

Mà chân chính quyết định thắng bại, là chiến đấu giữa hai Đại Đan

Nguyên Cảnh.

- Hai đứa hậu bối của ta, tạm thời giao cho các ngươi chiếu cố!

Lão giả mặc sam vung tay lên, đem một đôi thanh niên nam nữ bên cạnh đẩy lên trên Thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

Dứt lời, hắn không chút do dự, mang theo một cỗ đại thế thiên địa mênh mông, phá không giết đến Đoàn trưởng Thiết Giác.

- Lão thất phu! Dám cùng ta khai chiến?

Đoàn trưởng Thiết Giác liếm liếm môi, vẻ mặt tàn nhẫn hiếu sát, đón đánh lão giả mặc sam.

Phành phành phành...

Hai vị cường giả Đại Đan Nguyên Cảnh bay vọt lên thiên không vụ hải, uy thế mênh mông hạo đãng, va chạm mạnh mẽ tuyệt đối, từng cỗ từng cỗ khí lãng thổi quét phương viên hơn mười dặm.

Nháy mắt, mọi người chỉ nhìn thấy hai đạo điểm đen ở trên thiên không vụ hải giao phong, hoàn toàn là một đoàn mơ hồ.

- Giết sạch toàn bộ những kẻ bên dưới!

Đoàn trưởng Thiết Giác tàn nhẫn cười to, một mặt đại chiến, một mặt thực thi áp lực tâm lý đối với lão giả mặc sam.

Hắn đối với thủ hạ của chính mình rất là tự tin!

Lão giả mặc sam dốc sức ra tay, uy thế Đại Đan Nguyên Cảnh điên đảo hoàn cảnh thiên địa, hư ấn quang chưởng khổng lồ phát ra lục

quang xán lạn, bùng nổ liên miên.

Nhưng mà, đối thủ của hắn cũng là Đại Đan Nguyên Cảnh, hơn nữa lại là Đoàn trưởng hải tặc tàn nhẫn hiếu sát, kinh nghiệm chiến đấu phong phú.

Trong thời gian ngắn, lão giả mặc sam chiếm không được một tia tiện nghi nào.

Trong lòng hắn cấp bách, đối với chiến lực đám người Triệu Phong phía dưới có một tia lo lắng không yên.

Chẳng qua, vượt qua dự đoán chính là, biểu hiện của gã Thuyền trưởng thiếu niên kia dị thường bình tĩnh, không có một tia kinh hoảng.

Đám thuyền viên còn lại thì giống như lâm đại địch, mở ra trận pháp cường đại của Thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

- Chỉ Thủy, đám các ngươi tử thủ hải thuyền!

Triệu Phong hạ đạt mệnh lệnh.

Lấy lực phòng ngự của Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, chỉ cần không có cường giả Đan Nguyên Cảnh ra tay, kiên trì nửa canh giờ cũng không thành vấn đề.

Về phần chiến đấu, cứ giao cho hắn cùng Khô Lâu Đường chủ!

Vụt... Vụt...

Triệu Phong cùng Khô Lâu Đường chủ đứng ở đỉnh chóp của hải thuyền.

- Gã thiếu niên kia, là Thuyền trưởng của các ngươi?

Đôi thanh niên anh tuấn cùng nữ tử nhu mỹ kia nhìn chăm chú khuôn mặt lãnh nghị kiên quyết của Triệu Phong, có chút khó có thể tin nổi.

Triệu Phong độ tuổi còn nhỏ, lại có được tu vi Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, điều này cho dù là đặt ở tại Đảo vực của bọn họ, cũng tìm không ra người thứ hai thiên tài kinh diễm như thế.

Hơn nữa nhìn tình hình, ngay cả vị Tôn giả Đan Nguyên Cảnh kia cũng đều phải nghe mệnh lệnh của hắn.

- Chủ nhân, đối phương có hai Tôn giả Đan Nguyên Cảnh, ngươi lựa chọn người nào?

Trong hốc mắt Khô Lâu Đường chủ, diễm miêu nhảy lên, chậc chậc cười nói.

Vụt... Vụt...

Lúc này, nam tử sát diện ngân văn cùng xú nữ hắc sa kia đã dẫn dắt một nhóm nhân mã, sát về phía phương hướng hải thuyền.

Hải tặc đoàn Thiết Giác còn phái ra một ít nhân mã đang ý đồ xẻ thịt Cự Hải Kình, thậm chí còn định phái người tiến vào bên trong thi thể Cự Hải Kình nữa.

- Cả hai tên đều giao cho ngươi!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, nhàn nhạt mở miệng.

- A! Cái gì?

Khô Lâu Đường chủ lảo đảo một cái.

Hai tên Thủ lĩnh hải tặc này, một tên Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ, một tên Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ!

Một mình hắn, nếu như không có Quỷ Thi Đại Trận ứng phó, e rằng xông lên sẽ rất miễn cưỡng.

- Trớ Chú Bách Thi, tạm thời cũng không dùng tới!

Triệu Phong lại bổ sung rồi một câu, để cho Khô Lâu Đường chủ cực kỳ chua sót buồn bực.

Từ sau khi trở thành người hầu của Triệu Phong, dường như cho tới bây giờ, hắn đều chưa từng được thoải mái, mỗi một lần thời điểm nguy cơ, cũng đều là do hắn đứng mũi chịu sào đầu tiên.

Vụt...

Triệu Phong ở tại chỗ lưu lại một đạo phong ảnh tàn điện đạm tử sắc, bay vút hướng về phía đám Hải tặc Hư Không đang tiếp cận Cự Hải Kình bên kia.

- Chỉ là một tên Nửa bước Đan Nguyên Cảnh!

Hai đại Thủ lĩnh hải tặc cũng không có đem Triệu Phong đặt ở trong mắt, bởi vì trong Hải tặc đoàn, Nửa bước Đan Nguyên Cảnh cũng có trên mười người!

Trong mắt hai người, Khô Lâu Đường chủ bên dưới mới là uy hiếp lớn nhất.

Chỉ cần giết chết Khô Lâu Đường chủ, có thể khiến cục diện song phương sản sinh ảnh hưởng trọng đại.

- Sát!

Hai đại Thủ lĩnh hải tặc khí thế rào rạt, lao thẳng tới Khô Lâu Đường chủ.

Dát chi! Dát chi!

Khô Lâu Đường chủ thúc giục bí thuật, đem Cửu Sát Âm Cốt Thứ trong cơ thể dung nhập cốt cách.

Ô...ô...ô...n...g!

Thoáng chốc, thân hình khung xương của hắn bỗng nhiên dâng cao tới hai ba trượng, cả người ô quang diễm khí hừng hực, giống như một đầu Cốt Diễm Cự Nhân.

Phốc bồng!

Cốt Diễm Cự Nhân do Khô Lâu Đường chủ biến thành, ngang nhiên vỗ một cái, lực lượng kinh người, tử âm sát diễm đáng sợ gào thét chấn động, đem nam tử sát diện kia đánh bay đi mất.

- Lực lượng thật mạnh! Tựa hồ có khí tức của một kiện Thần binh Địa cấp cường đại!

Nam tử sát diện bị đẩy lui, khí huyết bốc lên, tử âm sát khí xâm nhập trong cơ thể, thiếu chút nữa phun ra một búng máu.

Sắc mặt xú nữ hắc sa khẽ rung lên, không nghĩ tới bộ xương khô này lại có chiến lực cường hãn như thế.

- Đi!

Nàng vươn cánh tay khô gầy nhăn nheo, nhẹ nhàng vung lên một cái, toàn thân hiện lên một tầng diễm miêu khủng bố, tử âm tà khí nồng đậm giống như phô thiên cái địa, nhằm về phía Khô Lâu Đường chủ.

Không chỉ có thế!

Vụt...

Nàng lại vẫy tay một cái, trước người hiện lên một đầu khô lâu nhân toàn thân giống như mặc ngọc, cao tới một hai trượng, khí tức u lãnh âm sâm, toàn thân bốc lên một tầng diễm khí đen kịn, nhằm về phía Khô Lâu Đường chủ.

- Khô lâu quỷ vật cấp Tôn giả!

Khô Lâu Đường chủ không khỏi động dung thất thanh.

Quỷ thi vật cấp Tôn giả, đây vẫn là lần đầu tiên hắn nhìn thấy.

Chất liệu đầu khô lâu mặc ngọc kia không giống bình thường, khí tức đầu Quỷ thi khô lâu này cũng tiếp cận Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ!

Hiển nhiên lưu phái mà nữ tử hắc sa xấu xí kia tu hành rất giống với Khô Lâu Đường chủ.

Phành phành phành...

Trong lúc nhất thời, hai đại Thủ lĩnh hải tặc, kể cả một đầu Quỷ thi

khô lâu cấp Tôn giả, bắt đầu vây công Khô Lâu Đường chủ.

- Vì cái gì mỗi lần đều là ta?

Khô Lâu Đường chủ nghẹn khuất buồn bực, thiếu chút nữa thì bùng nổ một trận.

Cũng may, hắn thông qua Cửu Sát Âm Cốt Thứ dung hợp khung xương toàn thân, phát động bí thuật hình thành Cốt Diễm Cự Nhân, lực lượng phòng ngự cũng tăng cường trên diện rộng.

Leng keng! Đinh!

Công kích của Quỷ thi khô lâu cấp Tôn giả kia rơi xuống trên người Cốt Diễm Cự Nhân, một đám tia lửa vẩy ra, trong thời gian ngắn không tạo thành uy hiếp thực chất.

Đồng thời trong lúc này, trong lòng Khô Lâu Đường chủ cũng thầm mắng cái tên chủ nhân vô lương kia, lặng yên thoát ly vòng chiến đấu cấp Tôn giả.

- Ha ha… năng lực lớn bao nhiêu, thì gánh vác bấy nhiêu áp lực!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, ít nhiều có chút ngoài dự liệu.

Không chỉ vì thực lực Khô Lâu Đường chủ tăng trưởng mạnh mẽ, mà bên phía Hải tặc, xú nữ hắc sa kia còn triệu xuất ra một đầu Quỷ thi khô lâu cấp Tôn giả!

- Cái bộ xương khô kia, sức chiến đấu thật mạnh!

Trên hải thuyền, cặp thanh niên nam nữ kia trừng mắt há miệng.

Khô Lâu Đường chủ tuy rằng lâm vào bị động, nhưng hắn dù sao cũng lấy lực lượng một người chống lại ba người chiến lực cấp Tôn giả.

- Thật xấu xa! Thân là Thuyền trưởng, không ngờ lại nhân cơ hội chạy trốn!

Cặp mày nữ tử nhu mị kia khẽ nhíu lại, trơ mắt nhìn theo Triệu Phong từ trên hải thuyền biến mất, chạy khỏi vòng chiến đấu, thân pháp tốc độ không ngờ lại nhanh như điện mị.

Thanh niên anh tuấn bên cạnh nàng cũng không khỏi lộ ra một tia hèn mọn khinh thường.

Chương 582: Phản Kích Lôi Đình

Vụt...

Thân hình Triệu Phong nhanh chóng bay đi, thoát ly vòng chiến đấu cấp Tôn giả, cũng không quản đến khốn cảnh của Thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm về phía một đám hải tặc bên cạnh Hư Không Cự Hải Kình gần đó.

Lúc này, trong Hải tặc đoàn Thiết Giác, đã có một vài tên hải tặc, đang mổ xẻ bộ vị quan trọng trên thân thể cự kình, thậm chí chuẩn bị phái người tiến vào trong cơ thể thăm dò.

- Nếu như để mấy tên hải tặc này thăm dò ra, trái tim của cự kình đã không còn tồn tại nữa, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng!

Trong lòng Triệu Phong lẩm bẩm nói.

Trên thân thể Hư Không Cự Hải Kình, thứ quý giá nhất, chính là Hải Kình Tâm Tủy Huyết.

Bất luận là Đoàn trưởng Thiết Giác hay là Tam Trưởng lão Càn Vân Các, cũng ôm tâm tư nhất định phải có đối với Tâm Tủy Huyết này.

Triệu Phong cũng không muốn để bí mật bị lộ ra, cùng hai vị Tôn chủ Đại Đan Nguyên Cảnh đồng thời đối địch.

- Mao đầu tiểu tử, chạy đi đâu?

Hai ba gã Hải tặc Hư Không phụ cận, lấy một gã Nửa bước Đan Nguyên Cảnh cầm đầu, đứng ra chặn lại Triệu Phong.

- Đoàn trưởng hạ lệnh, giết sạch những người bên dưới, một kẻ cũng không lưu lại!

Vài tên Hải tặc Hư Không toát ra bộ mặt tàn nhẫn.

Triệu Phong không thèm để ý tới mấy tên Hải tặc Hư Không này, bấm tay một cái, nhẹ nhàng bắn ra.

Xuy!

Vài đạo Phong Lôi tử sắc trong không trung bay vọt qua, nhỏ bé như hồng mao.

- A…

Hai ba gã Hải tặc Hư Không đang tiếp cận kia, thân hình nhất thời cứng đờ, trước ngực rách nát, trên vết rách nổi lên một tia Phong Lôi tàn quang đạm tử sắc.

Tử Diệt Phong Lôi kia ngưng luyện bá đạo, ẩn chứa một tia hủy diệt áo nghĩa, khoảnh khắc làm tan biến sinh cơ trong cơ thể bọn chúng.

Kể cả tên Hải tặc Hư Không Nửa bước Đan Nguyên Cảnh kia, sinh cơ trong cơ thể hoàn toàn bị hủy diệt.

Chém giết ba gã hải tặc, Triệu Phong chẳng qua chỉ là thời gian trong nháy mắt mà thôi.

So sánh với lần trước đối phó với đám hải tặc Nửa bước Đan Nguyên Cảnh của Hải tặc đoàn Lam Lôi, lần này đây thì thoải mái hơn nhiều lắm.

Hiện hôm nay, Tử Diệt Phong Lôi của hắn độ tìm hiểu đã đạt tới hai ba tầng, Nửa bước Chân Nguyên hoàn toàn do lực lượng áo nghĩa của Tử Diệt Phong Lôi dựng dục mà thành.

Bịch… Bịch…

Thân hình Triệu Phong rất nhanh hạ xuống bên trên Hư Không Hải Kình, Hải tặc Hư Không phụ cận từng tên từng tên kêu thảm thiết rơi xuống đất.

- Tiểu tử này rất tà môn!

Đám Hải tặc Hư Không bên cạnh hải kình, chú ý tới Triệu Phong, trong lòng sinh ra đề phòng.

Vụt vụt vụt...

Một đám hai mươi gã Hải tặc Hư Không phụ cận do ba gã Nửa bước Đan Nguyên Cảnh dẫn dắt, sát hướng Triệu Phong.

Đối mặt chiến thuật biển người, Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

Vụt...

Tại chỗ lưu lại từng đạo tử điện phong ảnh trọng điệp mơ hồ, đám hải tặc Hư Không Hải, căn bản không chạm được góc áo của Triệu Phong.

Bùm bùm bùm!

Nhưng mà cả đám hải tặc tiếp cận Triệu Phong này, từng tên từng tên cũng đều rơi xuống biển bỏ mình.

Mấy tên Hải tặc Hư Không chết đi này, thi thể bảo tồn đầy đủ, đều là tại bộ vị trái tim yếu hại lưu lại một vết rách, khói đen tuôn trào.

Tử Diệt Phong Lôi, tốc độ công kích cũng đạt tới một cái cực hạn.

Mấy tên Hải tặc Hư Không này căn bản không thể trốn tránh, cũng không thể phòng ngự ngăn cản.

Mỗi lần Triệu Phong búng tay, đều sẽ bắn ra một chùm Tử Diệt Phong Lôi nhỏ bé, nhưng khí tức hủy diệt áo nghĩa ẩn chứa trong đó cũng thập phần đáng sợ.

Một chùm lực lượng Phong Lôi hủy diệt kia, khoảnh khắc tan biến hủy diệt sinh cơ.

- Ha ha…

Triệu Phong cười khẽ, thân hình chớp động, liên tục búng tay, diệt sát từng tên từng tên Hải tặc Hư Không phụ cận.

Lấy cấp bậc hiện tại của hắn, tu vi thấp hơn cường giả Đan Nguyên Cảnh, so với con kiến cũng không khác gì, búng tay là hủy diệt.

- Tên tiểu bối này, thực lực thật khủng bố!

Đám hải tặc phụ cận Hư Không Cự Hải Kình, từng tên từng tên đều bị tàn sát.

Triệu Phong ở trên hải kình xuyên qua, đám Hải tặc Hư Không này

cho dù không tiếp cận hắn, hắn cũng sẽ động thủ chém giết.

Ngắn ngủn chỉ khoảng nửa khắc, đám Hải tặc Hư Không chết trong tay Triệu Phong đã nhiều tới hơn hai mươi người!

Hơn nữa, số lượng này theo thời gian trôi qua còn không ngừng tăng lên.

- Chúng ta hiểu lầm hắn rồi!

Nữ tử nhu mị nhìn thấy Triệu Phong trong lúc giơ tay nhấc chân dễ dàng gạt bỏ từng tên từng tên hải tặc Chân Chủ Cấp đỉnh phong, Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, nhất thời khiếp sợ hổ thẹn.

- Chiến lực thật mạnh! Ở trong Nội Vực chúng ta, thậm chí mấy Đảo vực phụ cận, cũng không có khả năng có thiên tài khủng bố như vậy! Trừ phi là tông phái Nhị tinh…

Thanh niên anh tuấn cũng kinh tâm động phách.

Lấy thực lực của Triệu Phong, đồng dạng có thể liên tục búng tay, diệt sát bọn họ!

Một màn bên này, khiến cho hai vị Đan Nguyên Cảnh bên kia chú ý.

- Nhìn lầm rồi!

Nam tử sát diện cùng xú nữ hắc sa liếc mắt nhìn nhau, đều có một tia kinh dị.

Hiển nhiên hai người không đoán trước được, một tên thiếu niên tiểu bối lại có chiến lực cường hãn như vậy.

Nếu như không ngăn cản, Triệu Phong hoàn toàn có thể giết sạch tất cả các thành viên hải tặc dưới Đan Nguyên Cảnh!

- Đi!

Xú nữ hắc sa vung tay lên, để Quỷ thi khô lâu cấp Tôn giả đi trợ giúp đám hải tặc bên cạnh hải kình.

- Ồ?

Triệu Phong đang giết hại đám hải tặc phụ cận Hư Không Hải Kình, đột nhiên cảm thấy một cỗ âm sát thi khí nồng đậm đánh tới.

Liếc mắt nhìn lại, cỗ Quỷ thi khô lâu toàn thân mặc ngọc kia đang mang theo diễm khí hôi hổi, hướng chính mình đánh tới.

Nếu như là trước kia, Triệu Phong có lẽ sẽ nếm thử bắt giữ, hàng phục đầu Quỷ thi khô lâu này, dùng Thần Linh Nhãn khống chế nó.

Nhưng mà hiện tại, hắn căn bản không dám sử dụng huyết mạch nhãn đồng quá mức.

- Tử Diệt Phong Lôi Tiên!

Triệu Phong cũng không có tránh lui, trên tay ngưng kết ra một cái Phong Lôi tiên liên quang đạm tử sắc, bay múa quấn quanh, Phong Lôi oanh tạc, khí tức hủy diệt tàn sát bừa bãi.

Phành phành phành...

Tử Diệt Phong Lôi Tiên quật ở trên người khô lâu mặc ngọc, trên thân hình khung xương của khô lâu mặc ngọc, liên tục bốc lên từng trận khói đen, oanh lôi nổ vang.

Lực lôi điện đối với Quỷ thi vật, bản thân có sự khắc chế nhất định.

Huống chi Tử Diệt Phong Lôi của Triệu Phong ẩn chứa lực lượng áo nghĩa hủy diệt, uy lực vượt qua lôi điện bình thường.

Hai người giao phong, Triệu Phong lập tức chiếm được thượng phong!

Tử Diệt Phong Lôi Tiên một vòng lại một vòng công kích, quấn lấy đánh vào trên người khô lâu cấp Tôn giả, trên người khô lâu mặc ngọc không ngừng nổ vang bạo liệt, khói đen hôi hổi, liên tục bại lui.

Thời gian mấy hơi thở trôi qua, Triệu Phong áp chế gắt gao khô lâu mặc ngọc, đem hắn đánh cho thê thảm không thôi, phảng phất có thể nghe được thanh âm tử linh kêu rên.

- Chủ nhân, đó chính là Quỷ thi khô lâu cấp Tôn giả a! Lúc luyện chế đầu khô lâu kia, có dung nhập Huyền Mặc Tinh Cốt thiên địa hiếm thấy, chính là Cốt đạo trân tài cực phẩm…

Ngay cả Khô Lâu Đường chủ ở xa xa, cũng là một trận thịt đau.

- Huyền Mặc Tinh Cốt?

Triệu Phong nhất thời hiểu được, loại vật liệu này đối với Khô Lâu Đường chủ là cực kỳ hữu dụng.

Vụt...

Triệu Phong bỗng nhiên thu hồi Tử Diệt Phong Lôi Tiên trong tay, lực lượng Tử Diệt Phong Lôi dung nhập vào trong cơ thể.

- Băng Hoàng Ấn!

Triệu Phong thúc giục lực lượng huyết mạch, trong lòng bàn tay ngưng hiện một đạo quang ấn băng lam giống như u lam thủy tinh, thể tích bỗng nhiên tăng vọt gấp chục lần, phát ra một cỗ hàn uy băng lãnh Thượng Cổ cực hạn, bao phủ lấy thân thể khô lâu mặc ngọc.

Rắc rắc!

Bên ngoài thân thể khô lâu mặc ngọc nhất thời ngưng kết lên một tầng sương lạnh, thân thể cương hàn, mắt thấy đã bị quang ấn băng lam kia bao phủ, ngoài mặt có chút xu thế băng tinh hóa.

Chẳng qua, hắn chung quy là Quỷ thi khô lâu cấp Tôn giả, toàn thân dâng trào diễm khí đen như mực, nhằm chống cự lại áo nghĩa băng phong của Băng Hoàng Thượng Cổ.

- Băng Hoàng Thương!

Ánh mắt Triệu Phong trầm xuống, vận chuyển băng thủy áo nghĩa tinh thuần khổng lồ, mượn dùng lực lượng Băng Hoàng Thương trong cơ thể.

Chỉ một thoáng, uy năng Băng Hoàng Ấn kia tăng vọt lên một cái cấp bậc.

Thân hình khô lâu mặc ngọc bỗng nhiên lâm vào đóng băng, toàn thân băng tinh hóa, bị bao phủ trong một khối thủy tinh u lam giống như một cái phong ấn sáu mặt.

- Chủ nhân, làm tốt lắm!

Khô Lâu Đường chủ ở một bên, mắt thấy tình hình này không khỏi mừng rỡ.

- Mặc Ngọc Khô Lâu Vương của ta! Dừng tay!

Xú nữ hắc sa đang lúc chiến đấu thấy vậy, nhất thời hoảng sợ thất sắc, chợt kinh sợ rống to.

Triệu Phong không chút để ý tới nàng, khẽ vung tay lên, một chùm tia thủy ba gợn sóng thâm lam sắc rót vào trong thủy tinh phong ấn.

- Băng Thủy Chuyển Hoán!

Thủy ba gợn sóng kia hóa thành băng đao sóng gợn, đem khô lâu mặc ngọc chém thành mấy đoạn.

Bởi vì xú nữ hắc sa đang cật lực khống chế, để cho khô lâu mặc ngọc không ngừng giãy dụa. Mà một khi có vật thể đang giãy dụa, liền rất khó bị bắt đem vào trong không gian trữ vật đạo cụ, đây là một loại quy tắc.

Răng rắc! Răng rắc!

Khô lâu mặc ngọc bị cắt thành mấy đoạn, lại bị Triệu Phong thu vào giới chỉ cổ thiết. Dù sao nhu cầu của Khô Lâu Đường chủ vẻn vẹn chỉ là đám vật liệu Cốt đạo này mà thôi.

- Tiểu bối, ngươi dám hủy tâm huyết trăm năm của ta! Ta sẽ khiến ngươi muốn sống không được, muốn chết cũng không xong!

Xú nữ hắc sa cực độ điên cuồng, mất đi lý trí.

Bồi dưỡng một đầu Quỷ thi cấp Tôn giả, đó là chuyện tình gian nan

đến thế nào.

Một ít Hải tặc Hư Không gần đó, từng tên từng tên cũng đều trợn tròn mắt.

Trong Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, hai người bọn nữ tử nhu mị cũng đều tâm linh rung động.

- Thiên tài như vậy, cho dù ở Quần Đảo vực Thiên Lưu, trong tông phái Nhị tinh, cũng rất khó tìm ra mấy người!

Nữ tử nhu mị nhìn chăm chú thiếu niên lãnh nghị trên hải kình, trong vẻ mặt có thêm vài tia ngưỡng mộ.

- Khặc khặc khặc…

Cốt Diễm Cự Nhân do Khô Lâu Đường chủ biến thành kia thừa cơ phát động mãnh công, cốt thủ lực lớn vô cùng, phiếm động một tầng tử âm sát diễm, đem xú nữ hắc sa đã phân tâm đánh bay ra ngoài.

- Ọc…

Xú nữ hắc sa phun ra một búng máu.

Mất đi Mặc Ngọc Khô Lâu Vương, chiến lực của nàng sẽ bị giảm đi hai ba phần.

Lúc này, Khô Lâu Đường chủ dung hợp Cửu Sát Âm Cốt Thứ phát động bí kỹ cường đại, đã bắt đầu áp chế hai đại Tôn giả.

Bùm bùm bùm!

Thân hình Triệu Phong ở trên thân thể Hư Không Cự Hải Kình liên

tục chớp lên.

Tốc độ của hắn cực nhanh, rất nhanh liền chém hết hải tặc trong phương viên hai mươi dặm xung quanh.

Một ít Hải tặc Hư Không còn thừa lại đều bị dọa cho hồn phi phách tán, sớm đã chạy ra hơn trăm dặm.

- Làm sao lại như vậy?

Đoàn trưởng Thiết Giác đang đại chiến trên không trung vụ hải, rốt cuộc biến sắc.

Một một đám nhân mã mà hắn không thèm đặt ở trong mắt, thế nhưng có được chiến lực kinh người đến như thế!

Khô Lâu Đường chủ, lấy một địch hai, chống lại hai đại Tôn giả!

Gã thiếu niên kia, nhẹ nhàng bình thản, tàn sát các thành viên hải tặc, đóng băng, chém giết khô lâu mặc ngọc cấp Tôn giả!

- Đến lúc kết thúc rồi!

Triệu Phong nhìn phụ cận chung quanh, đã không có một cái thân ảnh hải tặc nào nữa.

Ô...ô...ô...n...g!

Sau lưng Triệu Phong bỗng nhiên ngưng kết ra một đôi Phong Lôi quang dực đạm tử sắc, bốn phía dâng lên Phong Lôi cương phong kinh người.

- Phong Lôi Chi Dực!

Trong chớp mắt, Triệu Phong lấy tốc độ kinh người, nghịch chuyển trở lại phụ cận Thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

Vù!

Phụ cận Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, Phong Lôi cương phong mạnh mẽ dẫn động xoáy nước Phong Lôi nguyên khí cả một phương thiên địa, nghiễm nhiên là ý cảnh cường đại cấp Tôn giả!

Đùng!

Một đôi Phong Lôi quang dực dài đến mấy trượng vờn quanh khí tức Tử Diệt Phong Lôi cường đại, buông xuống trên đỉnh đầu mọi người.

- A?

Hai đại Thủ lĩnh hải tặc đang lúc chiến đấu, cùng với bọn người nữ tử nhu mị trong hải thuyền, trong lòng đều run lên, không kịp phản ứng.

- Tử Diệt Chi Nhận!

Trong lòng bàn tay Triệu Phong ngưng kết ra một thanh quang nhận đạm tử sắc mỏng như cánh ve, ngoài mặt nổi lên một tầng hoa văn Tử Diệt Phong Lôi trong suốt, khí tức hủy diệt ngưng luyện phun ra nuốt vào.

Xuy!

Tử Diệt Chi Nhận kia ngay khi Triệu Phong nghịch chuyển trở về, đã ngưng kết thành công, súc lực mà phát!

Phốc xuy!

Tử Diệt Chi Nhận từ một bên, chém thẳng lên sau gáy xú nữ hắc sa.

- A!

Xú nữ hắc sa kêu thảm một tiếng, thần tình kinh khủng mờ mịt.

Mới vừa không lâu, nàng thừa nhận trọng kích của Khô Lâu Đường chủ, hộc máu bị thương, còn chưa ổn định tâm tư.

Nhưng mà, đến lúc Triệu Phong mang theo Phong Lôi Chi Dực nghịch chuyển mà đến khi, công kích của hắn cũng đã hoàn thành.

Phốc…

Tử Diệt Chi Nhận xuyên thấu tầng diễm quang tử âm trắng bệch bên ngoài thân thể xú nữ hắc sa, sau đó đạo lực lượng cũng ảm đạm tới cực điểm.

Chẳng qua, lực lượng hủy diệt áo nghĩa mà Tử Diệt Chi Nhận ẩn chứa, cũng đã đủ phá hủy sinh cơ trong cơ thể xú nữ hắc sa!

Bùm!

Thi thể xú nữ hắc sa, từ trong hư không rơi xuống vụ hải.

- Đây…

Nam tử sát diện cùng nàng sóng vai tác chiến, không rét mà run, hít mạnh một ngụm lãnh khí.

Tổ hợp hoàn mỹ Phong Lôi Chi Dực cùng Tử Diệt Chi Nhận, để Triệu

Phong thành công hoàn thành một cái phản kích lôi đình, xuất kỳ bất ý!

Chương 583: Nộ Hỏa Của Tôn Chủ

Xú nữ hắc sa chết đi, khiến cho nam tử sát diện một bên kinh hãi thất sắc.

Một màn kinh biến vừa rồi kia, thật sự là quá nhanh rồi!

Ai cũng không đoán trước được, Triệu Phong sẽ lấy tốc độ nhanh như vậy, nghịch chuyển thế cục!

Hơn nữa ở ngay khoảnh khắc Phong Lôi Chi Dực hiện thân, Tử Diệt Chi Nhận của Triệu Phong liền đã súc lực chém ra.

Ngay cả Khô Lâu Đường chủ, cũng là một bộ biểu tình không thể tin nổi.

Triệu Phong lôi đình nghịch chuyển, chém giết chính là một vị Tôn giả Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ a!

Trên thực tế, lấy bản thân lực công kích của Tử Diệt Chi Nhận, chỉ có thể tạo thành trọng đại uy hiếp đối với Tiểu Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ mà thôi.

Cho dù đối với Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ, cùng loại cấp bậc như Khô Lâu Đường chủ, nam tử sát diện, vẫn có sự uy hiếp nhất định, thế nhưng dưới tình huống có phòng bị, sự uy hiếp kia lại giảm xuống rất lớn.

Nhưng mà đối với Tôn giả Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, Tử Diệt

Chi Nhận giai đoạn hiện tại, sự uy hiếp thập phần hữu hạn.

Sở dĩ Triệu Phong thành công, là ở chỗ hai đại bí kỹ Tử Diệt Chi Nhận cùng Phong Lôi Chi Dực tổ hợp lại, cộng thêm hiệu quả xuất kỳ bất ý.

Đầu tiên, trong quá trình nghịch chuyển mà đến, Tử Diệt Chi Nhận của Triệu Phong, uy lực đã súc tích tới cực điểm.

Triệu Phong tham tu Tử Diệt Phong Lôi, mặc dù chỉ mới lĩnh ngộ hai ba thành, nhưng bởi vì dung hợp với khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, khí tức lực lượng hủy diệt ẩn chứa bên trong, độ tinh khiết bản nguyên của nó đã vượt qua Phong Lôi Đại Đế năm xưa rất nhiều.

Tiếp theo, Phong Lôi Chi Dực có hiệu quả tăng phúc phong lôi ý cảnh nhất định.

Dưới sự gia trì của Phong Lôi Chi Dực, tốc độ công kích nghịch chuyển mà đến của Triệu Phong cũng nhanh đến kinh người.

Xú nữ hắc sa chết, có một nửa nguyên nhân là ở chỗ sơ xẩy, cộng thêm lúc trước bởi vì tổn thất khô lâu mặc ngọc, nỗi lòng không xong, đã bị Khô Lâu Đường chủ đánh cho bị thương.

Thiên không vụ hải, chiến đấu giữa hai vị cấp Tôn chủ vẫn đang không ngừng va chạm nổ tung, kinh hồn động phách.

- Như thế nào lại…

Thế cục bên dưới biến hóa, lại làm Đoàn trưởng Thiết Giác biến sắc.

Đoàn trưởng Thiết Giác dám cường thế bức bách lão giả mặc sam, ưu thế lớn nhất của hắn là chỗ dưới tay hắn có một đám thủ hạ chiến

lực cường đại.

Mà hiện tại, cái ưu thế này đang bị Triệu Phong nhanh chóng làm tan rã đi.

- Ha ha ha… Quả nhiên ta không nhìn lầm tiểu tử kia!

Lão giả mặc sam Tam Trưởng lão Càn Vân Các, hồng quang đầy mặt, trong lúc cười to sảng khoái, ra tay càng cường ngạnh hơn, tiến thêm một bước phản chế Đoàn trưởng Thiết Giác.

Hắn không khỏi cảm thấy may mắn, chính mình thành công rồi!

Trước lúc hợp tác, là bởi vì lão giả mặc sam cảm thấy được Triệu Phong không đơn giản, nhưng hắn không đoán trước được mình sẽ gặp phải kinh hỉ lớn đến như vậy!

Sau khi xú nữ hắc sa chết đi, thế cục bên dưới đã không còn bất ngờ nào nữa!

- Tử Diệt Phong Lôi Tiên!

Triệu Phong thúc giục Bán Bộ Chân Nguyên trong cơ thể, trong tay ngưng kết ra một cái phong lôi tiên liên quang đạm tử sắc, trong lúc bay múa kéo động một mảnh tử điện tàn phong, phong lôi oanh tạc, khí tức hủy diệt tàn sát bừa bãi.

Tử Diệt Phong Lôi Tiên từ phía sau quấn lấy nam tử sát diện, cùng Khô Lâu Đường chủ hình thành thế giáp công.

- Khặc khặc khặc…

Khô Lâu Đường chủ ở mặt khác cười lạnh một trận, tăng lớn thế

công, đem nam tử sát diện đánh hộc máu lui về phía sau.

Nam tử sát diện hoảng hốt thất thố. Cho dù là đơn đả độc đấu, hắn cũng không phải là đối thủ của Khô Lâu Đường chủ. Lúc này có thêm Triệu Phong gia nhập quấn bện, rất nhanh đem nam tử sát diện đẩy vào tuyệt cảnh.

Đùng! Đùng!

Tử Diệt Phong Lôi Tiên biến ảo thành một tấm phong lôi chi võng kín không kẽ hở, đem nam tử sát diện phong kín bên trong.

Không đến một lát, nam tử sát diện dưới sự giáp công của chủ tớ hai người Triệu Phong, thân thể lâm vào trong phong lôi tiên võng, toàn thân cháy đen, khói xanh ứa ra, lại bị Cốt Diễm Cự Nhân do Khô Lâu Đường chủ biến thành chém thành hai đoạn.

- Ha ha… Sảng khoái! Sảng khoái!

Trên thiên không vụ hải, vẻ mặt lão giả mặc sam vui mừng khi kẻ khác gặp họa, cất tiếng cười to.

Sắc mặt Đoàn trưởng Thiết Giác âm trầm, ánh mắt mang theo sát khí lạnh như băng liếc qua hai người Triệu Phong.

Bởi vì có hai người Triệu Phong tồn tại, hắn chẳng những khó có thể mưu đồ Hư Không Cự Hải Kình, còn bị tổn thất thảm trọng nữa.

Vụt vụt...

Triệu Phong cùng Khô Lâu Đường chủ sau khi diệt sát hai đại Tôn giả, không hề lưu lại, tiếp tục sát hướng Đoàn trưởng Thiết Giác trên thiên không vụ hải.

- Muốn chết!

Đoàn trưởng Thiết Giác hừ lạnh một tiếng, ý cảnh uy thế Đại Đan Nguyên Cảnh biến đổi hoàn cảnh thiên địa.

Chiến đấu cấp bậc Đại Đan Nguyên Cảnh, đại thế thiên địa uy năng va chạm, tu vi dưới Tôn giả bình thường tiếp cận đều sẽ tầng tầng bị quản chế.

- Băng Hoàng Thương!

Triệu Phong trực tiếp tế xuất ra bản thể Băng Hoàng Thương, trong tay hiện ra một thanh băng thương cổ lão, cả vật thể thâm lam sắc, toàn thân thương giống như thủy tinh trong sáng, bắn ra quang mang băng huy mộng huyễn.

Lấy lực lượng huyết mạch tinh thuần lớn mạnh gấp đôi trước đây của Triệu Phong hiện tại, chỉ với tu vi Bán Bộ Đan Nguyên Cảnh cũng rất nhẹ nhàng tế xuất ra bản thể Băng Hoàng Thương.

Hơn nữa, Băng Hoàng Thương sau khi hấp thu khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, linh tính khôi phục, lực lượng thức tỉnh.

Phốc phốc phốc…

Băng Hoàng Thương trong lúc chớp động, sản sinh ra từng đạo thương ảnh băng liên giống như u lam thủy tinh, phát ra lực lượng Cấm kỵ hàn uy Thượng Cổ, hết thảy vật chất Hư Không Hải xung quanh nhanh chóng đều bị băng phong đóng băng.

Phốc phốc phốc!

Kể cả Đoàn trưởng Thiết Giác, chỉ mới va chạm với uy thế dư ba sản sinh ra, cũng bị hàn uy Băng Hoàng Thượng Cổ của Băng Hoàng Thương ngưng kết lại. Hắn chỉ đành phải mạnh mẽ cứng rắn đánh tan, đem đám băng tinh đánh thành bột phấn.

Không hề nghi ngờ, lần này sau khi tiến giai bay vọt, chỉnh thể thực lực của Triệu Phong đại tăng, linh tính lực lượng của Băng Hoàng Thương cũng khôi phục thức tỉnh, phát huy ra truyền thừa áo nghĩa Băng Hoàng càng mạnh hơn.

- Đi!

Triệu Phong bấm tay một chút, từng đạo thương ảnh giống như u lam băng liên, sắc bén bá đạo nhằm về phía Đoàn trưởng Thiết Giác, hàn lực Băng Hoàng tầng tầng bạo liệt, đóng băng cả một khu vực.

- Hư Thiên Âm Ma Thứ!

Khô Lâu Đường chủ khôi phục trạng thái bình thường, Thần binh Địa cấp rời tay mà ra, trong hư không xẹt qua một đạo hư quang ám ngân cốt thứ cự đại, có loại cảm giác đánh vỡ gông xiềng không gian, từ một mặt khác giáp công Đoàn trưởng Thiết Giác.

Hai kiện Thần binh Địa cấp uy lực phi phàm đồng thời trùng kích mà đến, cho dù là Đoàn trưởng Thiết Giác tu vi Đại Đan Nguyên Cảnh, cũng không thể bỏ qua.

Phành phành phành...

Hai luồng lực lượng cường đại của Thần binh Địa cấp, bị quang nhận ám thiết hư không luân chuyển bốn phía xung quanh Đoàn trưởng Thiết Giác tầng tầng đánh tan.

Dưới tình huống bình thường, Triệu Phong cùng Khô Lâu Đường chủ liên thủ, hắn cũng không đặt ở trong mắt. Nhưng hiện tại, đối thủ chân chính của hắn là lão giả mặc sam Đại Đan Nguyên Cảnh kia.

Băng Hoàng Thương bạo liệt sản sinh ra hàn uy, ở trình độ nhất định sẽ giảm chậm lại tốc độ hành động của hắn.

Cửu Sát Âm Cốt Thứ của Khô Lâu Đường chủ đồng dạng đối với tầng phòng ngự của hắn sản sinh ra lực trùng kích, làm suy yếu đi rất nhiều.

Những sự ảnh hưởng này cũng đều không thể bỏ qua, thậm chí còn mang đến cho Đoàn trưởng Thiết Giác một ít phiền toái, đủ để đánh vỡ sự cân bằng.

- Một kiện Thần binh Địa cấp tiếp cận trung phẩm, một kiện Thần binh truyền thừa Địa cấp…

Trong lòng Đoàn trưởng Thiết Giác cực độ oán giận và không cam lòng.

Bản thân hắn là Đại Đan Nguyên Cảnh, cũng bất quá chỉ có được một kiện Thần binh Địa cấp, có lẽ còn không bằng Cửu Sát Âm Cốt Thứ của Khô Lâu Đường chủ.

Đồng thời trong lúc này, lão giả mặc sam trong lúc cười dài, thúc giục bí kỹ cường đại, bắt lấy một cái khe hở, công kích điểm yếu nhược của Đoàn trưởng Thiết Giác.

Phành…

Hai đại Tôn chủ ở trong vụ hải mạnh mẽ va chạm, khí lãng khủng bố cùng uy thế thiên địa khiến cho thân hình Triệu Phong cùng Khô Lâu

Đường chủ lay động không chừng.

- Chung quy cũng là Đại Đan Nguyên Cảnh a…

Hai người Triệu Phong rõ ràng ý thức được sự chênh lệch thực lực cùng Đại Đan Nguyên Cảnh.

Bịch bịch bịch…

Lần này chống chọi, thân hình Đoàn trưởng Thiết Giác bị đẩy lui, khóe miệng tràn ra một tia vết máu, ánh mắt oán hận băng lãnh đảo qua hai người Triệu Phong.

Thế công của hai người Triệu Phong một chút cũng sẽ không bởi vì vậy mà có điều lưu tình, thậm chí trở nên càng mãnh liệt hơn.

Bồng oanh! Phốc phốc!

Thế công của ba cường giả Đan Nguyên Cảnh đối với Đoàn trưởng Thiết Giác mãnh liệt, một trận cùng truy mãnh kích.

- Rút lui!

Đoàn trưởng Thiết Giác âm trầm cắn răng, ánh mắt ngoan độc tàn nhẫn, quét về phía hai người Triệu Phong:

- Tiểu bối, đừng để cho ta lần sau gặp được ngươi!

Trong lúc rút lui, Đoàn trưởng Thiết Giác cũng còn yểm trợ Hải tặc đoàn phía dưới rút lui khỏi.

Đám người Triệu Phong vẫn còn đuổi theo ra đến mấy ngàn dặm.

Mặc dù Đoàn trưởng Thiết Giác đã bị thương không nhẹ, nhưng lão giả mặc sam cũng không dám truy cùng giết tận, từ bỏ việc truy kích.

Hắn chủ yếu vẫn là nhớ thương đến giá trị của Hư Không Cự Hải Kình.

- Làm phiền nhị vị rồi!

Lão giả mặc sam kỳ khai đắc thắng, ý cười rất đậm.

Không bao lâu, ba người phản hồi bên cạnh Cự Hải Kình.

Triệu Phong cùng Khô Lâu Đường chủ rơi xuống trên Lam Lôi Hải Thiên Chu.

- Chúng ta thắng rồi?

Nữ tử nhu mị kinh hỉ vui mừng, trong mắt là một mảnh tia sáng kỳ dị, sùng bái hâm mộ nhìn Triệu Phong.

Đánh bại Hải tặc đoàn Thiết Giác, công lao của Triệu Phong không thể chối bỏ, thậm chí còn tạo thành tác dụng cực kỳ quan trọng.

- Tiểu huynh đệ, lần này ít nhiều cũng nhờ có ngươi ra tay. Có yêu cầu gì, có thể đưa ra với lão phu!

Lão giả mặc sam cười ha hả, nói.

Đối với kỳ tài ngút trời giống như Triệu Phong vậy, hắn kinh thán bội phục, đồng thời cũng hiếu kỳ lai lịch của đối phương.

Thiên tài giống như vậy, bối cảnh lai lịch phía sau khẳng định là không tầm thường.

Huống chi, trong tay Triệu Phong cùng Khô Lâu Đường chủ còn có Thần binh Địa cấp không tầm thường nữa.

- Tiền bối nghiêm trọng rồi! Nếu không có tiền bối ra tay, qua thêm vài ngày nữa, e rằng chúng ta cũng sẽ táng thân trong bụng hải kình rồi!

Vẻ mặt Triệu Phong khiêm tốn, cảm kích nói.

Hắn hoàn toàn không có đưa ra yêu cầu gì, còn chủ động đem Hư Không Cự Hải Kình giao cho lão giả mặc sam.

- Đầu Hư Không Hải Kình này, chúng ta không dám đụng tới một phân một hào nào, nguyện lấy ra báo đáp ân tình của tiền bối!

Vẻ mặt Triệu Phong thành khẩn, nói.

Ba người lão giả mặc sam nghe xong, ít nhiều cảm thấy có chút hổ thẹn, một phen chối từ.

Dù sao, trong việc đánh lui Hải tặc đoàn Thiết Giác, Triệu Phong cũng phát huy ra tác dụng cực lớn.

Nhưng thái độ Triệu Phong kiên định, không đụng đến Hư Không Cự Hải Kình một điểm nào.

- Thiếu niên này, lai lịch khẳng định không đơn giản, hơn phân nửa đến từ tông phái Nhị tinh nào đó, thậm chí có khả năng có quan hệ với thế lực Thánh địa Linh Vực!

Lão giả mặc sam cảm khái, nhìn theo bóng dáng Lam Lôi Hải Thiên Chu đi xa.

- Đáng tiếc thiên tài kinh diễm như vậy, trong cả cuộc đời, cũng khó gặp được người thứ hai!

Trên mặt nữ tử nhu mị mang theo vẻ mất mác, trong lòng sâu kín thở dài.

Ở trong tông môn, nàng căn bản là thiên chi kiều nữ được mọi người đeo đuổi, thậm chí còn là thiên tài trăm năm mới có một trong đảo vực.

Nhưng mà gã thiếu niên kia, từ đầu tới cuối đều không có liếc mắt nhìn qua nàng lấy một lần.

- Động thủ!

Lão giả mặc sam dẫn dắt đôi thanh niên nam nữ này, bắt đầu mổ xẻ thi thể Cự Hải Kình.

Bởi vì thi thể Cự Hải Kình rất khổng lồ, lại vì phòng ngừa đêm dài lắm mộng, ba người đều là trước tiên mổ xẻ những bộ vị có giá trị nhất trên thân thể Cự Hải Kình.

Một lúc sau, lão giả mặc sam tiến vào chỗ sâu trong cơ thể Cự Hải Kình.

- A? Như thế nào không nhìn thấy trái tim của Hư Không Hải Kình!

Lão giả mặc sam nghi hoặc khó hiểu.

Trong cơ thể Cự Hải Kình, máu chảy thành sông, chính là đến từ một mảnh khu vực băng tầng ngưng kết.

Khu vực băng tầng ngưng kết kia, rõ ràng là có dấu vết đã bị cắt qua.

- Trong này, hẳn là vị trí trái tim a!

Sắc mặt lão giả mặc sam khẽ biến, trong lòng lộp bộp một tiếng. Một cái dự cảm không tốt nảy sinh trong lòng hắn.

Hắn vung tay lên, thúc giục lực lượng chân nguyên, đem băng tầng phụ cận hòa tan đi.

Trong tầm mắt, khu vực băng tầng bao vây kia phát ra một mảnh ánh sáng, chính là một cái khoảng trống lớn chừng cỡ một tòa cung điện.

Thật rõ ràng, trái tim của đầu hải kình này, đã bị người ta đào rỗng rồi.

- Chẳng lẽ là…

Trên mặt lão giả mặc sam hiện lên một tầng âm mai.

Khoảnh khắc tiếp theo…

Phốc phốc! Oanh!

Bốn phía chỗ trái tim bị đào rỗng, huyết dịch đột nhiên phun trào, huyết quang ngập trời như sông dài đem ba người bọn lão giả mặc sam bao phủ lại.

Trái tim dù sao cũng là bộ vị trung tâm của cự kình, là động lực trung tâm vận chuyển huyết dịch. Sau khi băng tầng vỡ tan, huyết dịch trong cơ thể cả cự kình lan tràn như nước lũ, một ít huyết quản trong cơ thể thậm chí còn sản sinh tạc liệt.

Một lúc sau…

Phốc!

Lão giả mặc sam cả người máu chảy đầm đìa, chật vật không chịu nổi nhảy ra khỏi cơ thể cự kình.

- Tiểu tặc tử trời đánh!

Thanh âm thương lãnh nộ hỏa trùng thiên vang vọng trong Hư Không Hải, uy thế khủng bố của Đại Đan Nguyên Cảnh ảnh hưởng hoàn cảnh của cả một phương thiên địa.

Chương 584: Hải Kình Tâm Tủy Huyết

Hư Không Hải…

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên dùng tốc độ nhanh nhất xuyên qua một hai vạn dặm, sau đó lại nhanh chóng chui vào trong Hư Không Hải Dương.

Triệu Phong hạ đạt mệnh lệnh, để Hải Thiên Chu tận lực lặn xuống biển sâu, hơn nữa còn thoáng chút thay đổi một chút phương hướng di chuyển.

Dưới tình huống không có phương vị và cảm ứng minh xác, muốn ở trong Hư Không Hải vô tận trong tìm một chiếc hải thuyền, chẳng khác nào mò kim đáy biển!

Huống chi, chiếc Hư Không Hải Thuyền này đã trốn vào trong biển sâu, còn am hiểu ngụy trang ẩn nấp nữa.

Trong hải thuyền, Triệu Phong khẽ thở ra một hơi.

- Chủ nhân, chỉ cần bày ra Trớ Chú Bách Thi Trận, chúng ta cũng không cần phải sợ một vị Tôn chủ Đại Đan Nguyên Cảnh a!

Khô Lâu Đường chủ nói.

Triệu Phong có chút lắc đầu:

- Tận lực ít trêu chọc phiền toái!

Từ lần trước sau khi phát động Hư Không Đồng Trảm, đánh trọng thương Hồ Tác Vương, luồng cảm ứng nguy cơ tử vong ý chí kia đã từng trở nên cường liệt hơn rất nhiều.

Hơn nữa, hắn cũng không muốn cùng Tôn chủ Đại Đan Nguyên Cảnh chính diện đại chiến, mà là lợi dụng thủ đoạn, nhằm toàn thân trở ra.

Trận giao phong lúc trước, cũng biểu hiện ra rằng, cho dù hai người Triệu Phong và Khô Lâu Đường chủ liên thủ, vẫn có sự chênh lệch rất lớn đối với Đại Đan Nguyên Cảnh.

Cho dù bày ra Trớ Chú Bách Thi Trận, nghĩ muốn chiến bại Đại Đan Nguyên Cảnh, cũng cần phải hao phí chút tâm tư, thậm chí sẽ có tổn thất không đáng có.

- Khô Lâu Đường chủ, đây là thứ mà ngươi muốn!

Triệu Phong trong lúc phất tay, đem một đống mảnh vụn xương cốt giống như mặc ngọc giao cho Khô Lâu Đường chủ.

Đám cốt phiến mặc ngọc này chính là cốt cách khung xương của đầu khô lâu mặc ngọc cấp Tôn giả kia.

- Đám cốt phiến này, quả nhiên có dung nhập Huyền Mặc Tinh Cốt, còn có một vài thứ trân tài Quỷ Thi đạo đỉnh cao!

Khô Lâu Đường chủ vui sướng dị thường.

Huyền Mặc Tinh Cốt loại vật liệu Cốt đạo cực phẩm bậc này, đặt ở Thanh Hoa Vực tuyệt khó là tìm ra một hai phiến.

- Đa tạ chủ nhân! Có đám Huyền Mặc Cốt Tinh này dung nhập, thân thể luyện cốt của ta chắc chắn sẽ tăng lên một đoạn lớn!

Sau khi Khô Lâu Đường chủ nhận được vật liệu, lập tức tiến hành bế quan.

Hoàn cảnh trong Vạn Quỷ Châu thích hợp vật Quỷ thi, cũng rất thích hợp với kẻ Quỷ thi luyện cốt như hắn.

Giai đoạn hiện tại, Khô Lâu Đường chủ không cần phải luyện chế Quỷ thi, có càng nhiều thời gian để mà tu luyện.

Trong lòng Triệu Phong trầm ngâm, trước mắt Khô Lâu Đường chủ còn ở dưới sự chưởng khống của chính mình, thực lực cho dù muốn đề thăng một ít cũng là vô phương.

Mà hắn có Mộng Cảnh Thái Cổ tương trợ, cộng thêm tài nguyên khổng lồ mang ra từ trong Di tích Tử Thánh, ở phương diện tu hành không tin sẽ bị Khô Lâu Đường chủ bỏ xa.

Huống chi hiện tại, Triệu Phong lại đạt được Hải Kình Tâm Tủy Huyết, đối với cấp bậc sinh mệnh, khí lực nội tình, đều có sự đề thăng tăng vọt về chất.

Nửa ngày sau, Triệu Phong chợt cảm thấy một cỗ khí tức Đại Đan Nguyên Cảnh mênh mông từ trong không trung vụ hải đảo quét mà qua, dường như đến từ vị Tam Trưởng lão Càn Vân Các kia.

Cách đó ngàn dặm, trong hư không vụ hải…

- Đừng để cho ta bắt được tên tặc tử xảo trá kia!

Lão giả mặc sam mang theo hai tên vãn bối ở trên Hư Không Hải

xuyên qua.

Hai người nữ tử nhu mị, dọc theo đường đi cảm thụ uy thế khủng bố cùng lửa giận ngập trời của Đại Đan Nguyên Cảnh, kinh hãi khiếp vía, không dám phát một lời.

Chẳng qua, lão giả mặc sam cũng tự biết, muốn ở trong Hư Không Hải vô tận không chút mục tiêu mà tìm kiếm một chiếc hải thuyền, thì xác suất cực thấp.

Vụt...

Cỗ khí tức Đại Đan Nguyên Cảnh bàng đại kia, càng đi càng xa.

Biển sâu, trong Thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

Đám người Triệu Phong không khỏi thầm toát ra một thân mồ hôi lạnh, không nghĩ tới thiếu chút nữa đã bị lão giả mặc sam phát hiện ra rồi.

o0o

Mấy ngày sau, Thuyền Lam Lôi Hải Thiên lại đi xa thêm một đoạn khoảng cách, cũng không có chuyện gì dị thường xảy ra.

Triệu Phong nghĩ thấy không sai biệt lắm, để Thuyền Lam Lôi Hải Thiên lại trở lại trên hư không vụ hải, như vậy tốc độ phi hành sẽ nhanh hơn.

- Thuyền trưởng, thuyền Lam Lôi Hải Thiên ở trong cơ thể hải kình đã bị chất nhầy ăn mòn mấy tháng, không hề ít bộ vị bị tổn hại, tính năng, tốc độ cùng phòng ngự của hải thuyền, cũng không còn được như trước kia!

Lâu Lan Chỉ Thủy đến báo cáo.

Kết quả này cũng là sau khi các thuyền viên bọn Lâu Lan Chỉ Thủy, trải qua kiểm tra toàn diện đưa ra kết luận.

- Không thể tiến hành tu bổ hay sao?

Cặp mày Triệu Phong hơi nhíu lại, phát giác tốc độ phi hành của hải thuyền đã không bằng như trước kia.

Nếu như không tu bổ, trình độ hư hao của hải thuyền sẽ không ngừng mở rộng thêm, tính năng tiến thêm một bước giảm thấp.

- Hư Không Hải Thuyền là một loại khí giới tương đối khổng lồ, liên quan đến Luyện khí, Trận pháp, thậm chí một ít nguyên lý kim loại nữa. Chúng ta cho dù có vật liệu, nhưng muốn tu bổ, cũng vô năng ra sức!

Lâu Lan Chỉ Thủy lắc đầu.

Thuyền viên trên Hải Thiên Chu, có nhiều người trước kia cũng không phải là thuyền viên chuyên môn, trải qua một đoạn thời gian này thích ứng, mới tiếp cận đủ yêu cầu tư cách thuyền viên.

Nhưng nếu bảo bọn họ đi tu bổ Hư Không Hải Thuyền, hiển nhiên có chút quá hà khắc rồi.

- Nhất thiết phải ở trong Đảo vực phụ cận nơi này, hoặc là một ít địa phương tiếp tế tiếp viện vực ngoại, tìm Đại sư Luyện khí tiến hành tu bổ!

Lâu Lan Chỉ Thủy đề nghị.

- Cũng chỉ có thể như thế!

Triệu Phong có chút bất đắc dĩ, than nhỏ một tiếng.

Mục chuyến đi lần này của hắn là phải đi đến một cái phạm vi Thánh địa Linh Vực khác, đường xá cực kỳ xa xôi. Nếu không có một chiếc hải thuyền tốt một chút tương trợ, chỉ bằng sức người phi hành, vất vả cố sức thì không nói, còn lãng phí đại lượng thời gian tu luyện nữa.

Cho nên, cho dù phải trả một cái giá lớn, chậm trễ một ít thời gian, Triệu Phong cũng nhất định phải đem Thuyền Lam Lôi Hải Thiên tu bổ hoàn hảo trở lại.

- Tốt nhất mượn cơ hội này, có thể tăng lên tính năng tốc độ của Thuyền Lam Lôi Hải Thiên một chút!

Triệu Phong có quyết định.

Như vậy gần nhất, Triệu Phong nhất thiết phải ở phạm vi Quần Đảo vực Thiên Lưu trước tìm một Đảo vực hoặc là trạm trung chuyển cùng loại với Bát Hoang Sơn, tu bổ thăng cấp Hải Thiên Chu.

- Quần Đảo vực Thiên Lưu…

Trong đầu Triệu Phong, hiện lên bản đồ tương quan.

Phạm vi quy mô Quần Đảo vực Thiên Lưu so với Quần Đảo vực Thiên Lô, còn lớn hơn một chút.

Từ trên bản đồ nhìn lại, phụ cận nơi này có ba cái Đảo vực, còn có bảy tám tiểu vực loại nhỏ cùng loại với Bát Hoang Sơn, linh tinh phân

bố ở các nơi.

- Ồ… Hư Hải Linh Điện?

Triệu Phong ở trên bản đồ tìm được một cái tồn tại đặc thù, tên là Hư Hải Linh Điện. Dấu hiệu của nó, bất đồng với các Đảo vực cùng tiểu vực loại nhỏ khác.

- Hư Hải Linh Điện? Cái này là cái gì?

Triệu Phong hỏi Lâu Lan Chỉ Thủy.

Kết quả Lâu Lan Chỉ Thủy cũng tỏ vẻ chưa nghe nói qua.

Nhưng không ngờ trong đó có một vị lão thuyền viên, kinh hô một tiếng:

- Hư Hải Linh Điện trong truyền thuyết?

Về chuyện Hư Hải Linh Điện lão thuyền viên kia rất nhanh trần thuật những tin tức tương quan.

Hóa ra, Hư Hải Linh Điện này là một loại giao dịch trường cao cấp trên Hư Không Hải, tương đương với một cái địa phương bổ cấp loại nhỏ.

- Nghe nói, Hư Hải Linh Điện ở trên Hư Không Hải có địa vị siêu nhiên, phía sau màn có Thánh địa Linh Vực bỏ vốn chưởng khống. Phóng nhãn khắp hải vực, không chỉ các Hải tặc Hư Không không dám tới mạo phạm, cho dù là các thế lực tông phái Nhất tinh, Nhị tinh, cũng không dám trêu chọc tới…

Những gì lão thuyền viên biết cũng rất có hạn.

- Thánh địa Linh Vực?

Triệu Phong nhất thời hiểu được, Hư Hải Linh Điện này, tuyệt đối không phải giao dịch trường bình thường.

Cả Thương Hải có tam đại Thánh địa Linh Vực: Chân Vũ Linh Vực, Phù Mộng Linh Vực, Vạn Sâm Linh Vực!

Thánh địa Linh Vực là Thánh Vực tu hành cấp bậc rất cao, siêu thoát Đảo vực bình thường.

Tục truyền rằng, Thánh địa Linh Vực có tồn tại Tông phái Tam tinh rất cao.

Cũng khó trách cái chỗ Hư Hải Linh Điện này có thể ở trong bản đồ do Tàn linh Tử Thánh truyền cho có dấu hiệu đặc thù như vậy.

- Như vậy mục đích tiếp theo của chúng ta, chính là phải đi Hư Hải Linh Điện so đấu vận khí một phen!

Triệu Phong lấy thân phận Thuyền trưởng, xác định phương hướng di chuyển tiếp theo của hải thuyền.

Lấy tốc độ trước mắt, muốn đến Hư Hải Linh Điện, đại khái cần lộ trình hơn mười ngày nữa.

o0o

Trong phòng Thuyền trưởng.

Triệu Phong khoanh chân mà ngồi, tâm thần ý thức lại thẩm thấu vào trong trái tim hải kình trong Cổ Thiết Giới Chỉ.

- Trái tim hải kình này, thời gian bảo tồn càng dài, sinh mệnh hoạt tính sẽ dần dần xói mòn, nhất thiết phải mau chóng hấp thụ Hải Kình Tâm Tủy Huyết trong đó!

Ánh mắt Triệu Phong chớp động.

Nửa ngày sau, Hải Thiên Chu tiến nhập vào một mảnh biển sâu tĩnh mịch an bình, Triệu Phong trước tra xét một chút, xác định phụ cận không có bộ tộc sinh vật hải dương cường đại.

Kế tiếp, Triệu Phong đem trái tim hải kình khổng lồ như tòa cung điện lấy ra, tiến hành phân tích, hấp thụ Tâm Tủy Huyết.

Khô Lâu Đường chủ, Tiểu tặc miêu, các thuyền viên bọn Lâu Lan Chỉ Thủy, cũng tham dự tiến đến.

Đầu Hư Không Hải Kình đã chết đi kia, dù sao cấp bậc sinh mệnh cũng tiếp cận Hư Thần Cảnh, trái tim hải kình khổng lồ, lượng Tâm Tủy Huyết ẩn chứa trong đó cũng rất nhiều.

Nửa ngày sau, Tâm Tủy Huyết trong trái tim hải kình đã bị thành công hấp thụ, cất vào trong một cái hồ lô ám thanh sắc mà Triệu Phong đã sớm chuẩn bị tốt.

Cái hồ lô kia, chính là cái Bích U Linh Hồ lúc Triệu Phong lần đầu tiên tiến vào Di tích Tử Thánh, ở trong sơn động Bò Cạp tìm được.

Bích U Linh Hồ là một loại thiên địa kỳ vật, bản thân là đạo cụ kỳ phẩm luyện chế trữ vật, có thể bảo quản tươi mới các loại kỳ trân dị thảo, kể cả gửi các loại dịch thuốc có tính ăn mòn mãnh liệt.

Càng có tính truyền kỳ chính là, cái hồ lô này có thể gởi lại cả nguyên

hồn nữa!

Truyền thuyết, năm xưa có một vị Vương giả Hư Thần Cảnh, ở thời điểm sinh tử quan đầu đã đem nguyên hồn gởi lại trong Bích U Linh Hồ, trăm năm sau nguyên hồn khôi phục trở lại, đoạt xá sống lại.

Ồ ồ!

Không bao lâu, Triệu Phong dùng Bích U Linh Hồ, đem tất cả Tâm Tủy Huyết chứa đựng hết.

Bản thân Bích U Linh Hồ có tác dụng giữ tươi linh tính sức sống, Tâm Tủy Huyết chứa ở bên trong, Triệu Phong cũng là yên tâm.

Ngay cả một giọt Sinh Mệnh Tân Dịch còn lại cuối cùng của Triệu Phong, cũng đang được đặt ở trong đó.

Giờ phút này, ánh mắt chúng thuyền viên nhìn về phía Bích U Linh Hồ, có vài phần tha thiết cực nóng.

- Mỗi người ban cho một chậu, Thuyền phó ban cho một thùng!

Triệu Phong khẽ cười. Hắn thoáng đánh giá, Hải Kình Tâm Tủy Huyết phân lượng sung túc, ước chừng có thể chứa đầy cả một cái phòng nhỏ.

- Đa tạ Thuyền trưởng ban cho!

Đám thuyền viên bọn Lâu Lan Chỉ Thủy đều cảm kích vô cùng.

Hải Kình Tâm Tủy Huyết, đối với bọn họ mà nói, không thể nghi ngờ chính là thánh huyết trân phẩm trong truyền thuyết.

Huống chi đầu Cự Hải Kình chết đi kia, cấp bậc thể trạng sinh mệnh siêu việt Hư Không Hải Kình bình thường, tác dụng hiệu quả Tâm Tủy Huyết này tất nhiên vượt xa bình thường.

Cho dù là một chậu Tâm Tủy Huyết, sử dụng tiết kiệm cũng có thể lau chùi toàn thân, để cho thân thể hấp thu, có công hiệu thoát thai hoán cốt.

Hoặc là đem Tâm Tủy Huyết pha loãng ra, nhiều lần gột rửa sử dụng.

Lâu Lan Chỉ Thủy nhận được một thùng lớn Tâm Tủy Huyết, dư sức tắm gội toàn thân, cấp bậc sinh mệnh cùng thể chất nội tình sẽ có sự đề thăng tăng vọt về chất.

Khô Lâu Đường chủ trong Vạn Quỷ Châu cũng đạt được một thùng Tâm Tủy Huyết, phối hợp Huyền Mặc Tinh Cốt tắm rửa toàn thân, đối với cốt cách toàn thân của hắn có sự cường hóa tăng lên rất tốt.

- Thuyền trưởng, nếu như ngài vẫn còn dư thừa Hải Kình Tâm Tủy Huyết, đem nó dung nhập một ít vào trong hải thuyền, có thể để cho hải thuyền thân thiết hơn với Hư Không Hải, mà lại có được khí tức sinh vật hải dương Thượng Cổ uy hiếp, có thể đẩy lui một ít sinh vật hải dương!

Một vị lão thuyền viên đề nghị.

- Được! Ta sẽ suy nghĩ một chút!

Triệu Phong khẽ gật đầu, đề nghị này, có thể tiến hành khi tu bổ nâng cấp hải thuyền.

o0o

Trong phòng Thuyền trưởng.

Triệu Phong ngâm trong một thùng Hải Kình Tâm Tủy Huyết, cốt cách huyết nhục toàn thân truyền đến một cỗ khí tức khổng lồ mà ôn hòa ấm áp.

Theo thời gian trôi qua, cỗ ấm áp kia càng ngày càng mạnh lên, cuối cùng lại biến thành một mảnh nóng rát.

Nửa canh giờ, cốt cách huyết nhục toàn thân Triệu Phong, kể cả lục phủ ngũ tạng, cũng thừa nhận một cỗ sinh mệnh huyết nguyên Viễn Cổ tẩy lễ áp bách.

Cho dù là khí lực của Triệu Phong có thể so với Tôn giả, cũng cảm nhận được sự nóng rát đau nhức cùng áp bách mạnh mẽ.

Nhưng đồng thời, hắn cũng cảm giác được sinh mệnh thể chất của mình có một loại hiệu quả mạch lạc thăng hoa, một tia cảm giác điện lưu tê dại lan truyền khắp toàn thân.

Nếu như là Chân Chủ Cấp bình thường, chợt tắm gội một thùng Hải Kình Tâm Tủy Huyết, huyết nhục gân cốt toàn thân chỉ sợ sẽ phải thừa nhận sự thống khổ đau lòng đứt ruột, nếu làm không tốt sẽ bùng nổ thân thể mà chết.

Cũng may, đám thuyền viên này đều là pha loãng Tâm Tủy Huyết, hoặc là phân ra vài lần mà sử dụng.

Có thể nói, người trên cả hải thuyền cũng đều được lợi từ kỳ hiệu kinh người của Hải Kình Tâm Tủy Huyết, sinh mệnh thể chất càng kém, tu vi càng thấp, hiệu quả càng tốt hơn!

Chương 585: Lửa Cháy Ngang Mày

Triệu Phong tắm gội trong Hải Kình Tâm Tủy Huyết, khoanh chân mà ngồi, không chút cử động, huyết nhục cốt cách hấp thu hiệu quả tẩy luyện của sinh mệnh huyết nguyên Viễn Cổ.

Ngắn ngủn trong thời gian ba ngày, hắn cảm giác được sinh mệnh thể chất của chính mình, đã có sự lột xác tăng lên rất rõ ràng.

Lúc này, mỗi một tấc huyết nhục cốt cách đều ẩn chứa lực lượng cùng khí tức sinh mệnh cường đại, ngũ cảm lục thức càng thêm nhạy cảm hơn.

So sánh với lúc trước, cả thân thể có loại ảo giác rực rỡ đổi mới hoàn toàn.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu tựa vào trên người Triệu Phong, cùng nhau hấp thu hiệu quả của Hải Kình Tâm Tủy Huyết.

Ồ ồ!

Một thùng Tâm Tủy Huyết kia, lực lượng huyết nguyên Viễn Cổ ẩn chứa trong đó chỉ còn dư lại không nhiều lắm.

- Nhanh như vậy sao?

Triệu Phong ít nhiều có chút ngoài dự liệu.

Một thùng Hải Kình Tâm Tủy Huyết cũng đủ cho đám thuyền viên này sử dụng đến mấy tháng trời a.

Cho dù là Khô Lâu Đường chủ trong Vạn Quỷ Châu, tốc độ hấp thu cũng không bằng một phần ba Triệu Phong.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, khẽ xẹt qua Tiểu Tặc Miêu.

Đừng xem Tiểu Tặc Miêu khổ người nhỏ bé, một thùng Tâm Tủy Huyết này, ít nhất có một nửa đã bị nó hấp thu hết.

Hơn nữa, Tiểu Tặc Miêu chẳng những hấp thu Tâm Tủy Huyết, lúc Triệu Phong tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ, nó còn có thể hấp thu khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ còn sót lại nữa.

Vụt...

Triệu Phong giống như trước đây, lại tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ.

Lúc này đây, thời gian Triệu Phong kiên trì ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ đã đột phá cực hạn mười hơi thở.

Đây là bởi vì sau khi Triệu Phong trải qua Hải Kình Tâm Tủy Huyết tẩy luyện, sinh mệnh thể chất có sự lột xác tăng lên.

Sinh mệnh thể chất càng mạnh, thời gian ở lại trong Mộng Cảnh Thái Cổ càng dài.

Chín hơi thở… Mười hơi thở… Mười một hơi thở…

Triệu Phong vẫn đang không ngừng đánh vỡ kỷ lục cực hạn của chính mình.

- Không gian này, rốt cuộc là tồn tại như thế nào, bên trong còn có những sự vật khác hay không?

Triệu Phong đứng trên một phiến thế giới Mãng Hoang nguyên thủy.

Trong này, mỗi một hạt bụi đất sa thạch, tựa hồ cũng đều ẩn chứa uy năng vô cùng.

Triệu Phong miễn cưỡng dùng ánh mắt, dò xét một chút vị trí không gian kỳ lạ của Mộng Cảnh Thái Cổ.

Dưới chân hắn là một mảnh thổ địa Hoang Cổ nguyên thủy.

Ở xa xa, mơ hồ có thể nhìn thấy mặt cỏ, đại thụ mênh mang, tựa hồ còn nghe thấy thanh âm chim chóc líu lo, nước suối chảy róc rách…

- Chẳng lẽ trong thế giới này, cũng có sinh linh sao?

Trong lòng Triệu Phong chấn động.

Hắn khó có thể tưởng tượng nổi, sinh linh có thể sinh tồn ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ, sẽ cường hãn đến trình độ như thế nào.

Mười hai hơi thở… Mười ba hơi thở… Mười lăm hơi thở…

- Ọc…

Triệu Phong phun ra một búng máu, thời gian kiên trì đạt tới mười lăm hơi thở.

Trong hải thuyền…

- Tiến bộ rất lớn!

Triệu Phong lau đi vết máu trên khóe miệng, vô cùng hài lòng.

Sau đó, hắn nhanh chóng hấp thu chuyển hóa khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ.

Trên thực tế, lúc hắn ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ, trình độ thân thể đã được khí tức thiên địa trong Mộng Cảnh Thái Cổ hun đúc nhất định.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu hưng phấn không thôi, hấp thu khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ còn dư ra.

- Ồ ồ!

Một người một mèo ở trong Hải Kình Tâm Tủy Huyết, cùng nhau hấp thu hiệu quả khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ.

Chỉ trong một ngày, Triệu Phong cùng Tiểu Tặc Miêu đã đem một thùng Tâm Tủy Huyết hấp thu xong, mà lại còn có ích lợi của khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ nữa.

- Hiện tại thể phách sinh mệnh của ta ở trong Tôn giả Đan Nguyên Cảnh, cũng tính là cường đại rồi, tiếp cận Tôn chủ Đại Đan Nguyên Cảnh!

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Khi hắn dùng hết một thùng Tâm Tủy Huyết, đám thuyền viên trên thuyền, một chậu Tâm Tủy Huyết còn không sử dụng đến một phần

năm.

Cho dù như thế, khởi điểm thể phách sinh mệnh đám thuyền viên kia rất thấp, sử dụng Tâm Tủy Huyết, hiệu quả mới chính xác gọi là nghịch sửa sinh mệnh thể chất.

Trong đó, một gã thuyền viên Chân Chủ Cấp đại thành, sử dụng tương đương một phần mười Tâm Tủy Huyết như của Triệu Phong, sinh mệnh thể chất của hắn không ngờ đạt tới gần Chân Chủ Cấp đỉnh phong.

- Cứ tiếp tục xu thế này, trong vòng một năm, sinh mệnh thể chất của mấy tên thuyền viên này, ít nhất cũng có thể đạt tới cấp bậc Nửa bước Đan Nguyên Cảnh!

Triệu Phong không khỏi líu lưỡi.

Đương nhiên, cấp bậc sinh mệnh cũng không có nghĩa là tu vi, chính là một loại nội tình khí lực.

Nội tình càng thâm hậu, tiềm lực không gian tu luyện tăng lên càng lớn.

Hơn nữa, cấp bậc sinh mệnh càng thấp, sử dụng Tâm Tủy Huyết, biên độ gia tăng càng lớn.

Ngược lại, nếu như cấp bậc rất cao, ví dụ như đạt tới Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, sử dụng Tâm Tủy Huyết, tác dụng lại rất nhỏ.

Nếu là Vương giả Hư Thần Cảnh sử dụng Hải Kình Tâm Tủy Huyết bình thường, khả năng một điểm hiệu quả cũng đều không có.

Sáu bảy ngày tiếp theo, Triệu Phong cùng Tiểu Tặc Miêu lại sử dụng thêm hai thùng Hải Kình Tâm Tủy Huyết, lại ra vào Mộng Cảnh Thái Cổ thêm một lần.

Mà lúc này đây, thời gian Triệu Phong kiên trì ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ đã đến hai mươi hơi thở.

- Xem ra sinh mệnh thể chất của ta lại có sự tăng lên không nhỏ. Đợi đến lúc có thể kiên trì một trăm hơi thở, ta lại thử ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ hành tẩu!

Triệu Phong tiến hành phán đoán.

Trước mắt, Triệu Phong chỉ có thể miễn cưỡng đứng ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ, thừa nhận áp lực khủng bố của phiến không gian thần bí này, rất khó hoàn thành các động tác khác.

Về phần hành tẩu, Triệu Phong trước mắt còn không dám hy vọng xa vời.

Cái này cũng giống như một người, ở trên lưng khiêng một khối cự thạch, có thể đứng được chính là đã rất miễn cưỡng rồi, nếu như có ý đồ hành tẩu, thật có khả năng sẽ bị cự thạch đè cho nằm úp sấp xuống.

Cho nên, Triệu Phong định cho chính mình mục tiêu kế tiếp, đợi đến lúc có thể kiên trì được một trăm hơi thở, lại thử ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ hành tẩu, thậm chí là tiếp theo tiến hành thăm dò.

Vù sưu!

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên ở trong hư không vụ hải rất nhanh xuyên qua.

Từ lúc tiến hành hấp thụ Tâm Tủy Huyết đến bây giờ, đã qua hơn mười ngày rồi.

Đám thuyền viên chia ra từng nhóm sử dụng Tâm Tủy Huyết, sinh mệnh thể chất đều có sự bay vọt về chất, biên độ gia tăng tự nhiên cũng còn hơn hai người Triệu Phong.

Ngoài ra, Khô Lâu Đường chủ trong Vạn Quỷ Châu thông qua hấp thu Hải Kình Tâm Tủy Huyết cùng dung nhập Huyền Mặc Tinh Cốt, thực lực cũng ở trong một giai đoạn lột xác bay vọt.

- Chủ nhân, e rằng ta cần phải bế quan hai ba tháng, đến lúc đó sẽ thử trùng kích Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ!

Thanh âm Khô Lâu Đường chủ truyền đến.

Trong lòng Triệu Phong khẽ rung lên, không nghĩ tới Khô Lâu Đường chủ tăng lên lớn như vậy, thậm chí còn muốn thử trùng kích Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

Đối với điều này, hắn không có ngăn cản, ngược lại còn tặng cho Khô Lâu Đường chủ thêm một thùng Tâm Tủy Huyết nữa.

- Thuyền trưởng, mấy ngày hôm nay phi hành, mức độ tổn hao của Thuyền Lam Lôi Hải Thiên đang không ngừng gia tăng, tính năng, tốc độ, đều tiến thêm một bước giảm thấp!

Lâu Lan Chỉ Thủy đến báo cáo.

Triệu Phong nghe vậy, cặp mày khẽ nhíu lại.

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, nhất thiết phải mau chóng tu bổ nâng cấp.

- Cũng may, dựa theo tốc độ trước mắt, qua thêm một hai ngày nữa là có thể đến Hư Hải Linh Điện rồi!

Lâu Lan Chỉ Thủy bổ sung nói.

- Hư Hải Linh Điện, đừng để cho ta thất vọng a!

Trong đầu Triệu Phong, lại lần nữa hiện lên bản đồ Quần Đảo vực Thiên Lưu.

Toàn bộ cái quần vực này, mỗi một Đảo vực đều có một cái Hư Hải Linh Điện.

Thanh Hoa Vực, Quần Đảo vực Thiên Lô láng giềng, tại nơi đám quần vực cổ thanh này, cũng đều có một cái.

Hư Hải Linh Điện trên bản đồ đều là một loại dấu hiệu đặc thù, thậm chí so với một ít đảo vực, còn muốn bắt mắt hơn.

Đương nhiên, bản đồ cả Thương Hải, bắt mắt nhất vẫn là tam đại Thánh địa Linh Vực!

- Ồ? Mấy cái hư tuyến này…

Triệu Phong phát hiện, trên bản đồ có một số ít các hư tuyến liên tiếp với nhau.

Ví dụ như, giữa tam đại Thánh địa Linh Vực với nhau, cũng đều có các hư tuyến đặc thù tương liên, tạo thành hình thái một cái tam giác.

Ngoại trừ cái này, còn có giữa một vài địa vực đặc thù, cũng đều có loại hư tuyến này tương liên với nhau.

- Chân Vũ Thánh Địa!

Triệu Phong còn phát hiện, giữa Hư Hải Linh Điện này cùng với Chân Vũ Thánh Điện, còn có một đường hư tuyến thật nhỏ màu hồng nhạt, trung gian còn đánh dấu một cái đường xiên nhỏ.

Thời điểm đang lúc hắn nghiên cứu bản đồ, bỗng đột nhiên một chùm cảm giác nguy cơ trong minh minh chợt xuất hiện, ở trong tâm hồn hắn mở rộng, so với dĩ vãng càng mãnh liệt rõ ràng hơn nhiều.

Trong linh hồn, khí tức ý chí đồng lực đến từ Tử Vong Chi Mâu, khẽ nhảy lên một chút.

Phanh phanh phanh phanh!

Triệu Phong cảm giác được Thần Linh Nhãn nhảy lên, không khỏi hít sâu một hơi.

- Nguy cơ so với dĩ vãng càng gần hơn!

Triệu Phong tự nhiên hiểu được, ý nghĩa loại dấu hiệu này là như thế nào.

Dưới tình huống bình thường, Hư Không Hải Thuyền khi lẻn vào trong biển sâu, hoặc là khi hắn ở trong Di tích Tử Thánh, cái loại cảm giác nguy cơ này sẽ trở nên suy yếu đi.

Triệu Phong phán đoán, loại nguy cơ tử vong này, cùng khoảng cách có quan hệ. Nếu như ở trong một ít không gian địa vực đặc thù phong bế, cũng sẽ bị ảnh hưởng.

o0o

Cùng lúc đó, ở một nơi xa xôi trong Hư Không Hải vô tận.

Một chiếc thuyền buồm kim chúc hắc u băng lãnh cự đại, xuyên qua ở trên hư không vụ hải.

Luận thể tích, chiếc thuyền buồm hắc u kim loại này chính là lớn gấp trăm lần Thuyền Lam Lôi Hải Thiên!

Luận tốc độ, nó cũng so với Hư Không Hải Thuyền bình thường thì nhanh hơn gấp trăm lần.

Vụt...

Chiếc thuyền buồm hắc u kim loại trong lúc bay đi, toàn thân quanh quẩn một tầng khí tức tử vong khủng bố, già thiên tế nhật.

Những nơi chiếc thuyền buồm tử vong đi qua, vô số sinh vật hải dương trong hải vực phụ cận, kể cả những hải tặc hoặc thương đội đi ngang qua, cũng đều không rét mà run.

- Cẩn thận! Là Tử Linh Phàm Thuyền!

Một tồn tại Hư Thần Cảnh trong một tông phái Nhị tinh phụ cận, nhất thời sản sinh cảm ứng, lập tức để cho toàn bộ tông môn cảnh giới.

o0o

Trên Tử Linh Phàm Thuyền, trong một gian phòng bày trí phong cách cổ xưa.

- Haizzz… từ Vạn Sâm Thánh Địa sử dụng Linh Vực Truyền Tống Trận chuyển vực đến Chân Vũ Thánh Địa, cũng tiết kiệm được một

đoạn lộ trình xa xôi. Chẳng qua kế tiếp, tại trong các thế lực phạm vi phiến Linh vực này, còn phải tốn một đoạn lộ trình dài dòng a.

Thanh niên dương quang than vắn thở dài, nhàm chán nói.

- Chân Vũ Thánh Địa chơi đùa vui lắm, sư huynh không mang theo người ta đi chơi đùa thêm vài ngày!

Tiểu nữ hài bạch đồng bên cạnh cau mày khổ mặt nói.

Hai đạo thân ảnh một cao một thấp đi ra khỏi phòng, đứng ở bên cạnh mép thuyền.

- Đợi sau khi hoàn thành nhiệm vụ, sư huynh mang ngươi đi chơi đùa thỏa thích. Thế nhưng nếu cuối cùng không hoàn thành nhiệm vụ, tâm huyết đại giới mà sư tôn trả giá liền uổng phí rồi, chúng ta càng không thể báo cáo kết quả công tác!

Thanh niên dương quang nói.

- Nhiệm vụ?

Tiểu nữ hài bạch đồng khẽ chút giật mình.

Trong nửa năm này, tu vi của nàng tuy rằng không có biến hóa gì, nhưng sinh mệnh thể chất đã đạt tới cấp bậc Chân Chủ Cấp, có thể thích ứng hoàn cảnh Hư Không Hải.

Ánh mắt thanh niên dương quang nhìn kỹ ở trên người tiểu nữ hài bạch đồng, thật không che giấu sự hiếu kỳ trên mặt.

Tử Vong Đại Đế thu đệ tử, cũng không chỉ có một hai cái. Nhưng thanh niên dương quang chưa từng thấy qua sư tôn đối với một gã

đệ tử nào lại có sự phóng túng đến như vậy, cấp cho tài nguyên lớn lao trợ giúp, lại không để cho nàng tu luyện truyền thừa.

Vụt vụt vụt...

Tiểu nữ hài bạch đồng khẽ cắn môi, tay nắm một cây bút, tiến hành vẽ vời cái gì đó.

Ánh mắt không chút chú tâm của thanh niên dương quang khẽ lóe lên. Tiểu nữ hài bạch đồng tựa hồ đang vẽ một đầu sinh vật hải dương khổng lồ nào đó.

- Sư huynh, có phải là sau khi hoàn thành nhiệm vụ, ngươi sẽ nghe ta, mang ta đi chơi?

Vẻ mặt tiểu nữ hài bạch đồng khờ dại lãng mạn, nói.

- Đương nhiên!

Thanh niên dương quang nhếch miệng cười, trên mặt lộ ra nụ cười ấm áp, có một loại cảm giác ấm áp ôn hòa.

Hắn còn dùng bàn tay, khẽ nắm nhẹ cái mũi nhỏ của tiểu nữ hài một cái.

- Hừ! Nói thì phải giữ lời đó!

Tiểu nữ hài bạch đồng đem bức tranh đã vẽ xong giao cho thanh niên dương quang.

- Đây là…

Thanh niên dương quang nhìn kỹ bức tranh trong tay.

Nội dung trên hình ảnh cũng không rõ nét, thậm chí còn có chút thô ráp non nớt.

Nhưng thanh niên dương quang mang máng có thể thấy rõ, trong hình ảnh có một đầu hải kình khổng lồ, máu chảy thành sông, hiển nhiên là đã chết đi.

Càng đáng giá nhắc tới chính là, bộ vị trái tim trong cơ thể hải kình cự đại, cũng đã bị khoét rỗng!

- Hư Không Hải Kình!

Trong mắt thanh niên dương quang chợt lóe tinh quang, thật sâu liếc mắt nhìn tiểu nữ hài.

- Lấy bản đồ đến đây! Trong phạm vi mấy chục cái quần vực này, tìm xem nơi nào có Hư Không Hải Kình Tộc! Tìm kiếm thi thể một đầu hải kình có trái tim bị đào rỗng!

Chương 586: Hư Hải Linh Điện

Hai ngày sau.

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên ở trong biển sương mù trên hư không, đã thả chậm tốc độ rất nhiều, dần dần đến gần mục tiêu.

Trong phòng thuyền trưởng.

Triệu Phong mở mắt ra, lần nữa chùi vết máu ở khóe miệng, Tiểu Tặc Miêu trên vai, hấp thu sạch khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ còn sót lại.

Hơn mười ngày gần đây, Triệu Phong tổng cộng sử dụng hai ba thùng tâm tủy huyết hải kình, đồng thời đã vào Mộng Cảnh Thái Cổ mấy lần.

Thể chất sinh mạng của hắn, so với trước khi sử dụng "Tâm tủy huyết", đã có sự nhảy vọt về chất.

Hiện giờ.

Thể chất sinh mạng của Triệu Phong, cũng không xê xích Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh bao nhiêu.

Bởi vì thể chất sinh mạng cường đại, lực lượng huyết mạch của Triệu Phong, cũng càng hùng hậu.

Đương nhiên, trong chuyện này cũng có sự xúc tiến của khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ.

Cùng được lợi còn có Tiểu Tặc Miêu, nhưng biến hóa thể trạng của con mèo này không lớn, ngay cả Triệu Phong cũng nhìn không thấu nông sâu của nó.

- Bây giờ ta mạnh nhất chính là thể chất sinh mạng, tiếp theo là lực lượng tâm hồn cùng ý Cảnh tinh thần, có thể so với Tiểu Đan Nguyên Cảnh. Cuối cùng là tu vi chân nguyên.

Trong lòng Triệu Phong có một tia cổ quái.

Trước kia, hắn am hiểu phương diện tinh thần hơn, phương diện lực lượng khí lực, cùng so với cùng cấp cũng không có bất kỳ ưu thế nào.

Không ngờ hôm nay.

Thể chất sinh mạng của hắn, hoàn toàn nhảy vọt, vượt qua tu vi, ý Cảnh, lực lượng tâm hồn.

Nhưng đạo tu hành, căn bản chính là cấp độ sinh mệnh lần lượt nhảy vọt biến chất.

Từ Cố Thể Cảnh (Võ đạo cửu trọng) đến Thoát Phàm Cảnh, là sự rèn luyện chịu đựng của sinh linh bình thường với thân thể khí lực, đồng thời tăng lên từ hậu thiên đến tiên thiên, khai quật tiềm lực cực hạn của loài người.

Còn từ Thoát Phàm Cảnh đến Chân Linh Cảnh, là từ từ tăng bậc của sinh mệnh, từ sinh linh bình thường, tấn thăng đến mức "Chân linh" cao hơn, trao đổi tụ hợp với lực lượng nguyên khí của trời đất.

Một khi đạt tới Chân Linh Cảnh, đã thoát khỏi mức sinh linh bình

thường, tuổi thọ cao gần hai ba trăm.

Từ Chân Linh Cảnh đến Đan Nguyên Cảnh, thì lại quy nhất với thiên địa tự nhiên, là giai đoạn nhảy vọt của sinh mệnh, lực lượng.

Theo Triệu Phong biết, Đan Nguyên Cảnh có thể có thọ nguyên năm trăm đến tám trăm năm.

Triệu Phong bây giờ mặc dù không có tu vi Đan Nguyên Cảnh, nhưng mức sinh mệnh của hắn, phương diện khí lực nội tình, có thể so với Đại Đan Nguyên Cảnh.

Nói cách khác, thọ nguyên của hắn đã hơn mấy trăm năm rồi.

- Thuyền trưởng, dựa theo bản đồ ngài cung cấp, sắp tới mục tiêu rồi...

Thanh âm của Lâu Lan Chỉ Thủy truyền đến.

Triệu Phong đi ra phòng thuyền trưởng, đứng ở trên vọng đài, nhìn phương xa sương mù hư không.

Biển sương mù hư không quá khổng lồ, ký hiệu trên bản đồ, nhìn như nhỏ, kì thực chiều ngang không gian rất lớn.

Tỷ như bây giờ.

Dựa theo chỉ thị trên bản đồ, muốn xác định "Hư Hải Linh điện", ít nhất ở phạm vi biển hư không mấy vạn dặm.

Triệu Phong không dám tùy tiện sử dụng Thần Linh Nhãn, để Thủy thủ đoàn lục soát trong phạm vi mấy trăm dặm.

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, chạy thong thả trong biển sương mù.

Vù.

Mỗi một khắc, tiếng xé gió xé rách biển sương mù, một luồng khí tức Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, từ trên đầu mọi người, sượt qua.

Thủy thủ đoàn thuyền Lam Lôi Hải Thiên, lập tức sinh lòng đề phòng.

Người đến, là một vị trung niên mặc tử bào rộng thùng thình, ánh mắt thoáng nhìn thuyền Lam Lôi Hải Thiên phía dưới, tốc độ phi hành hơi dừng lại.

Người này không dừng lâu, rất nhanh phá không mà đi.

Lại một lát sau…

Vù vù vù.

Mấy luồng xé gió, từ xa mà đến gần.

Chỉ thấy ba người một vị Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, hai vị Chân Chủ đỉnh phong, kết bạn mà đi, bay về cùng một phương hướng.

- Nghe nói có hai vị thiên tài đến từ 'Thánh Địa Chân Vũ', hiện thân ở Hư Hải Linh điện, dễ dàng đánh bại La Chân Tông, mấy đệ tử chân truyền trung tâm, trong đó bao gồm Bồ Anh Vân - một trong sáu thiên tài lớn của Quần Đảo vực.

- La Chân Tông? Đó chính là một trong năm đại Tông phái Nhị Tinh trong lãnh thổ Quần Đảo vực Thiên Lưu. Sáu thiên tài trẻ của Quần Đảo vực, đều có tu vi Đan Nguyên Cảnh.

- Nhưng không phải nghe nói Bồ Anh Vân, ngay cả ba chiêu cũng không đỡ được hay sao?

Ba người vừa đến, phi hành cũng không nhanh, cười cười nói nói.

Ánh mắt ba người này liếc về phía thuyền Lam Lôi Hải Thiên, không có bất kỳ tạm ngừng nào, phá không mà đi.

- Đi theo hướng ba người kia.

Triệu Phong có được thể chất sinh mạng của Đại Đan Nguyên Cảnh, ngũ quan lục thức rất mạnh, cho dù không cố ý, trong phạm vi mười dặm, hơi có gió thổi cỏ lay, đều chạy không khỏi lỗ tai của hắn.

Xuất phát

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên có phương hướng chính xác, thủy thủ đoàn phản hồi, tăng tốc độ.

Vù vù

Chưa được bao lâu, phụ cận bay tới một thuyền Hư Không Hải, quy mô kích thước xấp xỉ thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

- Ừm? Đây không phải là một con thuyền hải tặc sao?

Ánh mắt Triệu Phong liếc về thuyền hải tặc hư không kia, trên đó có mấy chục bóng người, diện mạo hung lệ tàn nhẫn, hiển nhiên không phải là thủy thủ đoàn bình thường.

Trên thuyền hải tặc này, có một thủ lĩnh độc nhãn cấp Tôn Giả tọa trấn, cũng đứng ở trên vọng đài.

- Ồ!

Thủ lĩnh độc nhãn của thuyền hải tặc kia, ánh mắt xẹt qua thuyền hư không phía dưới, không khỏi lộ ra một tia dị sắc.

Linh thức quét qua, hắn phát hiện thuyền trưởng của con thuyền tốt kia, cũng chỉ là một thiếu niên Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

Hơn nữa nhìn cấu tạo, thuyền biển này càng giống là đám hải tặc hư không đích thân tạo ra.

- Lão đại, có cần ra tay không.

Một tên hải tặc cụt tay, vẻ mặt tàn nhẫn, dữ tợn cười một tiếng.

- Sắp đi vào 'Hư Hải Linh điện rồi, cường giả gần đó ẩn hiện đông đảo, không cần sinh thêm thị phi.

Thủ lĩnh hải tặc độc nhãn, trong lòng còn có cố kỵ, lắc đầu có chút tiếc hận.

Vù vù.

Thuyền hải tặc này, từ đỉnh đầu Triệu Phong, điên cuồng gào thét mà qua, truyền đến một mảnh tiếng cười lớn không chút kiêng sợ.

Triệu Phong không khỏi kinh ngạc.

Xem tình hình, người đi Hư Hải Linh điện, đủ loại, loại nào cũng có.

Lại phi hành ngàn dặm.

Phụ cận liên tiếp ẩn hiện cường giả các lãnh thổ, kể cả thuyền Hư

Không Hải.

Cường giả cấp Tôn Giả, cũng không tính là hiếm thấy, thậm chí thỉnh thoảng, còn truyền đến một luồng khí thế bàng bạc của Đại Đan Nguyên Cảnh.

- Mau nhìn.

Một tên thủy thủ đoàn, hô nhỏ một tiếng.

Trong biển sương mù hư không phía trước, chợt xuất hiện một luồng ánh sáng quanh quẩn lam quang mờ mịt.

Trong tầm mắt.

Đoàn ánh sáng màu lam càng lúc càng lớn, nổi lên một tầng ánh sáng lưu ly, mỹ lệ cực kỳ.

Vù vù vù…

Đông đảo thân ảnh cường giả phụ cận, kể cả mấy thuyền Hư Không Hải, đều bay về phương hướng đoàn ánh sáng lưu ly màu lam kia.

Theo khoảng cách ngày càng gần.

Đoàn ánh sáng lưu ly màu lam kia càng lúc càng lớn, dần dần rõ ràng, hiện ra hình dáng một tòa cung điện.

Bên ngoài hình dáng cung điện, có tồn tại tương tự tường thành.

Nhìn chỉnh thể, giống cung điện, lại như tòa thành.

Tầng ánh sáng lưu ly màu lam kia, tựa hồ là một màng tầng vực,

tương tự lực trường tầng khí của tầng bát hoang sơn ngoại.

- Đây là Hư Hải Linh điện sao?

Bọn người Triệu Phong, đứng ở trên vọng đài, cẩn thận đánh giá.

Vù

Cường giả phụ cận, đều bay vào hình dáng cung điện trong đoàn ánh sáng lưu ly màu lam kia.

Khác với tiến vào Bát Hoang Sơn, "Hư Hải Linh điện" là phong bế, chỉ có mấy cửa, để đi vào.

Nhìn ở ngoài, hình dáng cung điện trong đoàn ánh sáng lam kia, chỉ phạm vi mấy trăm trượng, nhưng kì thực bên trong, có động thiên khác.

Không lâu sau.

Bọn người Triệu Phong, tiếp cận đoàn ánh sáng lưu ly màu lam kia.

Thân thể xuyên qua đoàn ánh sáng lưu ly màu lam, Triệu Phong có một loại cảm giác kỳ quái, chợt, một cỗ nguyên khí thiên địa nồng đậm, tràn đến.

Vụt...

Hình dáng cung điện trước mắt, càng lúc càng lớn, ánh vào một thế giới tương liên tường thành cung điện.

- Đây không phải một tòa cung điện?

Bọn người Triệu Phong, có chút trợn tròn mắt.

"Hư Hải Linh thành" thay vì nói là cung điện, còn không bằng nói là một tòa thành do đám cung điện tạo thành.

Hư Hải Linh điện

Bốn thể chữ nạm vàng phiếm động ánh lam, khắc trên thành cung đại điện, phát ra ý vị vô cùng, kinh sợ chư thiên thần quỷ.

- Hư Hải Linh điện này, quả nhiên không đơn giản.

Triệu Phong nhìn mấy thể chữ kia, cảm nhận được một cỗ áp lực hàm ý xuyên thấu linh hồn.

Hơn nữa, ý Cảnh tinh thần càng cao, loại cảm giác này càng mãnh liệt.

Hắn có thể khẳng định, mấy chữ điêu khắc trên thành cung này, ít nhất là bút tích của vương giả Hư Thần Cảnh.

Vù vù vù…

Cường giả đến từ các lãnh thổ, trong tay đều lấy ra một cái lệnh bài, xuyên thấu cửa chính thành cung linh điện mà vào.

Vào cửa chính.

Tổng cộng có tám cường giả Tiểu Đan Nguyên Cảnh đóng giữ, phát ra khí tức cường đại kinh nhân, kinh nhiếp người vào điện ngư long hỗn tạp khắp nơi.

- Đợi một chút.

Triệu Phong thu hồi thuyền Lam Lôi Hải Thiên, để một đám thủy thủ đoàn đi theo.

- Thuyền trưởng, hình như cần lệnh bài đặc thù, mới có thể tiến vào đó.

Lâu Lan Chỉ Thủy nói.

Cửa vào thành cung, có một Trắc điện, chuyên môn dùng để xử lý lệnh bài vào linh điện.

Lúc bọn Triệu Phong tới, phía trước đã xếp một đội ngũ thật dài.

- Một tấm Hư Hải lệnh, chi phí một trăm nguyên tinh thạch thượng phẩm, ở Hư không linh điện cứ một ngày, tiêu hao mười khối nguyên tinh thạch thượng phẩm.

Một lão già râu cá trê, có chút không kiên nhẫn, hét lên.

- Ở một ngày đòi mười khối nguyên tinh thạch thượng phẩm? Đây hoàn toàn là cướp bóc.

- Mười khối nguyên tinh thạch thượng phẩm, tương đương mười vạn nguyên tinh thạch hạ phẩm đó, ở Nội Vực có thể đổi ngàn vạn nguyên tinh thạch thứ phẩm.

Mấy tên cường giả cấp Chân Chủ, có chút bất mãn nói.

Ở thế giới Ngoại Vực, đơn vị tiền tệ cơ bản, là nguyên tinh thạch hạ phẩm.

Về phần nguyên tinh thạch thứ phẩm, bình thường chỉ giới hạn ở Nội

Vực, cho một số tầng không nhập lưu sử dụng.

Nguyên tinh thạch, chia làm thứ phẩm, hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm, cực phẩm.

100 nguyên tinh thạch thượng phẩm = vạn nguyên tinh thạch trung phẩm = 100 vạn nguyên tinh thạch hạ phẩm = 1 ức nguyên tinh thạch thứ phẩm.

- Ngưỡng không thấp nha. Đầu tiên một tấm Hư Hải lệnh, chi phí một trăm nguyên tinh thạch thượng phẩm, tương đương với 100 vạn nguyên tinh thạch phổ thông, 1 ức nguyên tinh thạch thứ phẩm...

Thủy thủ đoàn Lâu Lan Chỉ Thủy, có chút chột dạ.

Đương nhiên.

100 vạn nguyên tinh thạch hạ phẩm, đối với cấp Chân Chủ, cũng không phải là con số quá lớn. Thù lao mỗi tháng Triệu Phong cho bọn họ, vượt xa con số này.

Nhưng chỉ là một cánh cửa vào sân, vậy thì có chút xa xỉ.

- Hừ! mấy người các ngươi, biết cái gì chứ. Phí tổn của Hư Hải lệnh, sẽ không dừng lại chỉ 100 nguyên tinh thạch thượng phẩm, thông dụng ở các Hư Hải Linh điện lớn. Bản thân linh điện là một lãnh thổ không gian cỡ nhỏ do lực lượng một cá nhân có thể mở ra hay sao? Mỗi ngày, số nguyên tinh thạch dùng để duy trì, có thể mua một tông phái Nửa Tinh.

Lão già râu cá trê cười lạnh một tiếng.

Một số người mới tới, mặc dù hơi ý kiến, nhưng vẫn trả tiền vì "Phí

vào cửa" giá cao này.

- Mười một người.

Triệu Phong không nói lời dư thừa.

- Mười một người?"

Lão già râu cá trê đảo qua bọn người Triệu Phong, phát hiện chỉ có mười người, nhưng cũng không truy cứu.

Triệu Phong và Lâu Lan Chỉ Thủy, cùng với tám tên thủy thủ đoàn.

Mỗi khối lệnh bài, đều tương đương một bằng chứng, tùy tiện đưa vào một tên, hoặc là danh hiệu, không cần đưa vào tên chân thật.

Miếng lệnh bài thứ mười một kia, Triệu Phong là chuẩn bị cho Khô Lâu đường chủ.

Triệu Phong đưa vào một danh hiệu “Khô lâu”.

Đồng thời.

Mỗi khối lệnh bài, Triệu Phong đều nạp phí tổn thời gian hai tháng.

Lão già râu cá trê, không khỏi cảm thấy ngoài dự liệu, liếc nhìn Triệu Phong một cái.

Một lần làm hơn mười tấm lệnh bài, mà một lần nạp phí tổn thời gian hai tháng, đây không phải là cường giả bình thường có thể gánh vác nổi.

Một số người đang xếp hàng, không khỏi dùng ánh mắt khác thường,

nhìn về phía Triệu Phong.

Sau khi lấy được lệnh bài, Triệu Phong đi đầu, xuyên qua cửa đại điện tràn ngập ánh lam chói mắt.

Vù vù vù…

Theo dòng người đông đúc, nhóm mười người Triệu Phong, tiến vào Hư Hải Linh điện.

Đập vào trước mắt, là một thế giới phồn hoa phong phú.

Chương 587: Không Thể Buông Tha

Hư Hải Linh điện nhìn từ bên ngoài, là cả thành cung đại điện do rất nhiều cung điện nối nhau mà thành, quanh quẩn ở trong một tầng ánh sáng lưu ly màu lam, giống ngọc bích sáng lóa mỹ lệ.

Nhưng chờ tiến vào linh điện, mới có thể phát hiện, trong đó là một linh thành nửa phong bế mỹ lệ phong phú.

Không gian thực tế trong linh điện, so với vẻ ngoài, lớn hơn không biết bao nhiêu lần, ít nhất Thiên Bồng Đại quốc, không cách nào sánh kịp.

Vù vù vù…

Trong "Đại thành" bên trong linh điện, tàn quang thân ảnh cường giả đủ mọi màu sắc, bay qua bay lại trên không trung, kể cả một số phi cầm linh sủng khổng lồ, hoặc là thuyền biển quy mô không đồng nhất.

Trong đó một số thuyền Hư Không Hải to lớn, quy mô thể tích, không chỉ gấp mười lần thuyền Lam Lôi Hải Thiên, có thể chịu tải mấy trăm người.

Tại linh thành nửa phong bế trong tầm mắt, có thể thấy một số lầu các cung điện to lớn trang nghiêm, có thị vệ trấn thủ linh điện.

Ngoài ra.

Linh điện các nơi, còn có thể thấy các "Cửa hàng" lớn nhỏ, cách điệu không đồng nhất.

Mà trong một số chợ phồn hoa, có đông đảo "Quầy hàng tư nhân" sản xuất giao dịch, những "Người bày quầy" kia, cũng là cường giả đến từ khắp nơi.

Những khu vực chợ phồn hoa này, dòng người tấp nập, tiếng ồn ào đủ loại khắp mọi chốn.

Mỗi khu vực của đại thành linh điện, đều được rừng rậm núi non bao quanh, cảnh trí hợp lòng người, đỉnh đầu thì là bầu trời xanh thẳm, tựa hồ có thể thấy tình hình "Hư Không Hải Ngoại Vực".

Một đám thủy thủ đoàn, ánh mắt kinh ngạc, mở rộng tầm mắt.

"Không gian bên trong Hư Hải Linh điện này, so với di tích Tử Thánh, chỉ lớn hơn chứ không nhỏ thua.

Triệu Phong sợ hãi cảm thán, cảm nhận được một luồng khí tức cùng loại với Di tích Tử Thánh.

Giữa Hư Hải Linh điện cùng di tích Tử Thánh, hiển nhiên có chút giống nhau.

Một trong số đó là, không gian bên trong hai nơi, đều là do con người mở ra, không phải là không gian sinh ra tự nhiên.

Khác nhau cũng rõ ràng.

Di tích Tử Thánh là một không gian phong bế truyền thừa bí cảnh, có năng lực vận chuyển độc lập, bình thường không cần tài nguyên như nguyên tinh thạch.

Mà Hư Hải Linh điện, thuộc dạng "Lãnh thổ nho nhỏ" do một cá nhân tạo ra, câu thông với ngoại giới, mỗi ngày cần lượng lớn nguyên tinh thạch để duy trì vận chuyển.

Chỉ cần có nguồn năng lượng của nguyên tinh thạch, "Hư Hải Linh điện" sex có thể mãi mãi không suy.

Đương nhiên.

Cho dù ai cao ai thấp, loại năng lực mở không gian, đều khiến người ta theo không kịp.

- Chất lượng nguyên khí trong Hư Hải Linh điện này, so với Bát Hoang Sơn chúng ta, mạnh hơn rất nhiều lần, chỉ sợ có thể đánh sánh bằng thánh địa của ba đại Tông phái chí cao…

Trong mắt Lâu Lan Chỉ Thủy một mảnh chấn động, lâm vào trong quy mô hùng vĩ, cảnh tượng phồn hoa kia.

Trong linh điện nhìn như không lớn, thậm chí có sự phồn hoa thịnh thế bực này, cấp bậc so với "Tiếp tế", "Trạm trung chuyển" Bát Hoang Sơn này cao hơn mấy cấp độ.

Nói đơn giản.

Nơi này là trung tâm tụ hợp thương mậu của cường giả Ngoại Vực, là khu vực giao dịch cao đoan trên biển Hư Hải.

- Vị thuyền trưởng đại nhân này, ngài hình như là lần đầu tiên tiến vào 'Hư Hải Linh điện? Nếu có nhu cầu gì, tiểu Mã có thể dốc sức vì đại nhân, bảo đảm ngài không chút trở ngại ở trong linh điện, không chịu bất kỳ thiệt thòi gì…

Một thanh âm cung kính truyền đến.

Triệu Phong dừng lại, dò xét một thiếu niên trang phục tiểu sinh tuấn tú đối diện.

Thiếu niên kia cưỡi một thớt ngựa trắng, đôi mắt sáng ngời, mỉm cười khom mình hành lễ.

Ánh mắt của hắn, không chú ý phần đông cường giả Ngoại Vực trong biển người, kể cả một số tôn giả Đan Nguyên cảnh, duy chỉ dừng ở trên người "Triệu Phong".

- Tiểu Mã? Chỗ ngươi thu phí thế nào?

Triệu Phong sinh hứng thú, khẽ gọi tên thiếu niên, đối phương tuổi xấp xỉ với hắn, cũng đã có tu vi Chân Chủ đại thành.

Nhưng, đây không phải là trọng điểm khiến hắn sinh ra hứng thú.

Tiểu sinh tuấn tú tự xưng "Tiểu Mã" kia, tựa hồ chuyên làm người dẫn đường, có thể sinh tồn ở địa phương tiêu hao xa hoa như "Hư Hải Linh điện", hiển nhiên không đơn giản.

"Mã, là ngoại hiệu của ta. Thuyền trưởng đại nhân ngài tới 'Hư Hải Linh điện', có lẽ sẽ có nhu cầu gì đó. Tiểu nhân có thể dẫn đường, làm trợ thủ cho ngài. Về phần thu phí… thì toàn bộ dựa vào đại nhân thưởng.

Tiểu sinh tuấn tú lộ nụ cười ấm áp.

Hắn hơi khom người, chỉ dùng dư quang khóe mắt, dò xét "Thuyền trưởng thiếu niên" kia.

Kì thực, trong nội tâm "Tiểu Mã", cực kỳ thấp thỏm, không yên.

Mặc dù "Khách hàng" trước mắt này, cũng không phải là tôn giả Đan Nguyên cảnh, nhưng trực giác nói cho hắn biết, đây sẽ là một vị đại kim chủ, đại khách quý.

Từ lúc đội nhân mã này làm Hư Hải lệnh, Tiểu Mã đã "Nhìn chằm chằm vào" vị thuyền trưởng thiếu niên kia.

- Được chúng ta cứ dựa theo nhu cầu.

Triệu Phong dù bận vẫn ung dung, hơi dừng lại:

- Về phần thưởng bao nhiêu, thì phải xem ngươi mang đến cho ta lợi ích gì.

- Đa tạ đại nhân.

Tiểu Mã như được đại xá, trong lòng thở phào một hơi.

- Thuyền trưởng đại nhân, không biết ngài tới 'Hư Hải Linh điện', có nhu cầu gì. Tiểu Mã sẽ cống hiến sức lực cho ngài.

Tiểu Mã lau mồ hôi giọt trên trán, theo sát sau lưng Triệu Phong, giống như một người hầu nhỏ.

- Dẫn ta đi dạo một vòng trước đã.

Triệu Phong không trả lời ngay, có vẻ không nóng không vội.

- Được, đại nhân, mời theo tiểu nhân.

Tiểu Mã vẻ mặt nhiệt tình, mang theo bọn người Triệu Phong, giới thiệu các nơi ở Hư Hải Linh điện.

Đầu tiên đập vào mi mắt, là từng tòa lầu các trang nghiêm đẹp đẽ quý giá, hết sức cao lớn, cơ bản đều có thị vệ linh điện canh gác.

- Đại nhân mời xem điện các có thị vệ linh điện canh gác này, đều là nơi giao dịch của chính phủ 'Hư Hải Linh điện', bao quát các loại giao dịch chín thành trở lên ở trên Hư Không Hải, ví dụ như công pháp truyền thừa, linh đan trân tài, thiên linh địa bảo, phi cầm linh sủng, thần binh kỳ bảo, xây dựng thuyền biển, quán trà khách điếm, bảo tiêu hộ tống...

Tiểu Mã giới thiệu thao thao bất tuyệt.

- Chính phủ?

Triệu Phong bỗng nhiên hiểu rõ, những lầu các có thị vệ linh điện canh gác kia, chủ sản nghiệp đó, đều là Hư Hải Linh điện.

Nói chính xác hơn một chút, chính là Linh Vực Thánh Địa.

- Những nơi giao dịch của chính phủ này, công bình công chính, không hãm hại lừa dối, rất có uy tín. Nhưng khuyết điểm là, giá cách giá thị trường, hơi cao một chút.

Tiểu Mã thuận tiện bình luận.

Sau đó.

Ánh mắt Triệu Phong, lại rơi vào một số cửa hàng tư nhân không có thị vệ linh điện canh gác.

- Những sản nghiệp cửa hàng này, cũng bao gồm đủ loại, so với chính quy, có một số nơi quy mô, cũng không nhỏ hơn chính phủ. Phía sau chúng, phần lớn là mấy đại thế gia, thế lực lớn. Thậm chí có trùm Tông phái Nhị Tinh tham dự.

Tiểu Mã tiếp tục nói.

Phi hành, một số phong cảnh sơn thủy điểu ngữ hoa hương, xen kẽ ở các nơi.

- Những sạp hàng kia, bị hạn định ở 'Chợ tự do'. Những thứ này là do bên mua lén giao dịch với người bán, ưu khuyết không đều, khá lộn xộn, thiếu bảo đảm. Nhưng hơn ở từ do linh hoạt...

Mọi người đi tới chợ tự do.

Chợ tự do, cả vùng tiếng rao hàng trả giá ồn ào, giống như một chợ bán thức ăn.

Hai bên giao dịch ở đây, tu vi phần lớn là tầng Chân Chủ, có một số bán bộ Đan Nguyên cảnh, cũng không thiếu một số nhỏ Tiểu Đan Nguyên cảnh.

Thậm chí, còn có cá biệt tôn chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, tiến vào chợ tự do, thử thời vận.

- Hắc hắc, nếu vận khí tốt, ở chợ tự do, cũng có thể với giá cải trắng, đào được thần binh kỳ vật giá trên trời.

Tiểu Mã vui tươi hớn hở nói.

- Loại địa phương lộn xộn này, hạng người nào cũng có, có thể đào được bảo bối gì tốt chứ.

Lâu Lan Chỉ Thủy hờ hững nói.

Ánh mắt nàng, phần lớn là dừng ở nơi giao dịch của chính phủ, hoặc là một số cửa hàng giao dịch lớn.

- Vị cô nương này, lời ấy sai rồi.

Tiểu Mã rung đùi đắc ý, mang theo giọng điệu thần bí nói:

- Mười năm trước, có vị tôn chủ đại nhân, dùng một trăm nguyên tinh thạch thượng phẩm, ở trong chợ tự do này, đào được nửa miếng Thượng Cổ kỳ vật 'Thiên Tâm thần bội', giá trị vật ấy vượt xa thần binh Địa Giai bình thường. Về sau, vị tôn giả đại nhân kia, bằng vào nửa miếng 'Thiên Tâm thần bội', tiềm tu mấy năm, không ngờ một kích đột phá đến vương giả cấp Hư Thần cảnh, oanh động mấy quần vực xung quanh, ngay cả Linh Vực Thánh Địa cũng bị kinh động.

Thượng Cổ kỳ vật, Thiên Tâm thần bội.

Trong lòng Triệu Phong vừa động, không ngờ thế gian có kỳ vật như vậy.

Thời kì sớm nhất của trời đất này, là thái cổ.

Rồi sau đó trải qua thượng cổ, thái cổ, hình thành phạm trù trời đất hôm nay.

Thượng cổ, là gần thời kỳ trước khi Thái cổ vỡ nát nhất, thời kỳ đó lưu lại một số kỳ vật thiên địa, có đủ loại sắc thái thần thoại.

- Meo meo.

Tiểu tặc miêu chẳng biết từ lúc nào, ngồi ở trên vai Triệu Phong, đôi mắt mèo, xoay vòng vòng.

- Chỗ đó là gì?

Ánh mắt một số thuyền viên, ném tới một cạnh kỹ trường khổng lồ, quy mô so với cạnh kỹ trường thần quỷ lãnh thổ Thanh Hoa, còn lớn hơn gấp mười lần.

Cạnh kỹ trường khổng lồ kia, chiếm diện tích mấy trăm dặm, chính giữa là mấy đài thi đấu thể, bốn phía thì là thính phòng.

- Nơi đó là cạnh kỹ trường Hư Hải do chính phủ linh điện tổ chức, bình thường có luận bàn hữu nghị, đánh trận lôi đài, thậm chí còn có sinh tử chiến, thường xuyên dùng để giải quyết một số mâu thuẫn tranh cãi.

Tiểu Mã cười nói.

Lúc này.

Trong cạnh kỹ trường Hư Hải kia, nguyên khí thiên địa rung chuyển, quang ảnh lắc lư.

- Chiến đấu cấp Tôn giả.

Triệu Phong chỉ có thể nhìn đến quang ảnh chiến đấu trong cạnh kỹ trường, cảm thụ khí tức của hắn, chi tiết cụ thể thì thấy không rõ.

- Mấy ngày gần đây, hai thiên tài 'Chân Vũ thánh địa', vào trú 'Hư Hải cạnh kỹ trường', khiến cho nhân khí ở đây bạo tăng. Ngày gần đây nhất, chỉ bàn phí thu vào, cạnh kỹ trường đã kiếm được lượng lớn nguyên tinh thạch rồi...

Tiểu Mã cảm khái nói.

Thiên tài Chân Vũ thánh địa?

Lâu Lan Chỉ Thủy, cùng với chúng thủy thủ đoàn, nghiêm nghị đối kính, thậm chí sinh ra hiếu kỳ nồng đậm.

Cả vùng biển, tổng cộng có ba Linh Vực Thánh Địa lớn, đó không thể nghi ngờ là đất siêu nhiên trong truyền thuyết, uy hiếp tám biển.

- Chỉ có Linh Vực Thánh Địa, mới có thể sinh ra Tông phái Tam Tinh...

Trong lòng Triệu Phong nhịn không được cũng có một tia hiếu kỳ, thiên tài đến từ Linh Vực Thánh Địa, rốt cuộc có thực lực gì.

Đến nay.

Hắn nhiều nhất chỉ có mối liên hệ với thiên tài Tông phái Nhị Tinh, Tông phái Nhị Tinh rưỡi.

Trên thực tế, loại người như "Lữ Thiên Nhất", thực sự không phải là đệ tử cấp cao nhất của Tịnh Nguyệt Linh Tông, dù sao ngưỡng cửa truyền thừa di tích Tử Thánh, cũng có tuổi tác hạn chế.

Tông phái Nhị Tinh đỉnh phong, Tam Tinh cao hơn nữa, Triệu Phong chưa từng tiếp xúc qua.

Theo hắn biết.

Phân chia cấp Tinh của Tông phái, cùng một cấp Tinh, thực lực có thể chênh lệchmười lần, ví dụ như chênh lệch của Nhị Tinh bình

thường cùng Nhị Tinh đỉnh phong.

Đồng dạng là Tông phái Nhất Tinh, năm đó Xích Nguyệt Ma giáo có thể đối kháng mười tông đại lục.

- Nếu thuyền trưởng đại nhân có hứng thú, có thể vào xem.

Tiểu Mã đề nghị.

- Được, để chúng ta kiến thức thử thiên tài của Linh Vực Thánh Địa.

Triệu Phong thuần túy là hiếu kỳ.

Vù vù vù…

Đoàn người thuyền Lam Lôi Hải Thiên, ở dưới sự dẫn dắt Tiểu Mã, bay về phía cạnh kỹ trường Hư Hải.

Bỗng nhiên.

Vào lúc tiếp cận cạnh kỹ trường Hư Hải, Thần linh Nhãn của Triệu Phong, cùng với huyết mạch trong cơ thể, sinh ra một tia dao động nhẹ nhàng.

Bọn người Triệu Phong, mới vừa vào cạnh kỹ trường, quanh đó lục tục có không ít người, phá không bay về phía cạnh kỹ trường Hư Hải.

Trong đó có một vị tôn chủ sam xẫm Đại Đan Nguyên Cảnh, sau lưng theo sát một nam một nữ.

Nam anh tuấn bất phàm, nữ yêu kiều động lòng người.

- Ừm, lần này tới 'Hư Hải Linh điện', tiện đường xử lý thi thể của cự hải kình, mặt khác cũng để các ngươi mở mang tầm mắt. Dù sao, thiên tài của Linh Vực Thánh Địa, ngay cả lão phu cũng có hơi cảm thấy hứng thú.

Tôn chủ mặc sam vuốt râu cười nói.

Chương 588: Huyết Mạch Vạn Tộc Thái Cổ

Cạnh kỹ trường Hư Hải, là một nơi phong bế, chọn dùng tài liệu nham tinh cực kỳ cứng rắn để chế tạo. Hơn nữa, cả cạnh kỹ trường, ở trong sự cố thủ của trận pháp khổng lồ, cho dù là Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, cũng rất khó tổn hại cạnh kỹ trường.

Tại lối vào, có mấy thị vệ linh điện trấn thủ.

- Mỗi người khấu trừ phí tổn năm mươi khối nguyên tinh thạch.

Phí vào sân đủ khiến những người tu hành thuộc Tông phái Nội Vực phá sản.

Bọn người Triệu Phong, trong tay có nhiều Hư Hải lệnh, chứa số nguyên tinh thạch nhất định, có thể khấu trừ.

Thiếu niên Tiểu Mã dẫn đường, có hơi tiếc của, cũng khấu trừ phí tổn nguyên tinh thạch.

- Tiểu tử kia đã thắng liên tiếp hai mươi chín trận, kiên trì đến cùng, hao tổn chết hắn.

- Tỉ lệ đặt cược 1 ăn 25 đó.

- Haiz, năm trăm nguyên tinh thạch thượng phẩm của ta.

Trong cạnh kỹ trường, tiếng hò hét một vùng, đi kèm với mấy tiếng kêu rên.

Trong cạnh kỹ trường lớn như thế, tổng cộng có tám đài thi đấu.

Phần lớn mọi người, đều hội tụ ở đài thi đấu hướng chính đông, khán giả xung quanh, đã sớm bạo rạp.

- Hắn chính là thiên tài Thánh Địa Chân Vũ?

- Tuổi còn nhỏ, mới hơn hai mươi, đã có tu vi Đan Nguyên Cảnh.

Phần đông ánh mắt mọi người, dừng ở trên đài thi đấu phía đông, trên người thiếu niên tóc ngắn kia.

Thiếu niên tóc ngắn kia, mặc áo bào đen nhánh, tướng mạo cực kỳ bình thường, lẫn trong đám người, quả thật là loại không nổi bật gì.

Thế nhưng.

Ở trên võ đài hội tụ đông đảo cường giả ngoại vực này, nhất cử nhất động của hắn, rất thu sự chú ý, khiến mấy thiếu nữ đều nhìn trúng.

- Đây chính là thiên tài Thánh Địa Chân Vũ?

Cảm tưởng của Lâu Lan Chỉ Thủy, lần đầu tiên nhìn thấy đối phương, đó là có chút chênh lệch về mặt tâm lý.

Ở trong suy nghĩ của nàng, thiên tài đến từ Thánh Địa Linh Vực, hẳn là dạng cao lớn oai hùng, hoặc là lãnh khốc bất phàm, hoặc là bá đạo bễ nghễ.

Còn thiếu niên tóc ngắn trước mắt này, vóc người không cao, thậm chí hơi nhỏ gầy non nớt.

- Thần sư huynh, đối thủ ngoài Thánh Địa, thật sự không có tính khiêu chiến...

Thiếu niên tóc ngắn, bộ dạng có chút ủy khuất không cam lòng, nhìn về phía đài thi đấu phía nam, một thanh niên cao gầy.

- Mấy chiêu vừa rồi, hỏa hầu của ngươi cũng không đến đâu, nếu không đã có thể giải quyết trận chiến nhanh hơn.

Thanh niên cao gầy khẽ lắc đầu.

Thiếu niên tóc ngắn, thanh niên cao gầy, chính là thiên tài đến từ Thánh Địa Chân Vũ.

Thanh niên cao gầy có được tu vi Đại Đan Nguyên Cảnh, cơ bản không có người khiêu chiến hắn.

Thiếu niên tóc ngắn tu vi khá thấp, cũng là Tiểu Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ.

- Trận thứ ba mươi.

Một trọng tài mở miệng nói.

Trên cạnh kỹ trường phía đông, thậm chí có bốn trọng tài Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh.

Bởi vậy có thể thấy được.

Sự coi trọng của Hư Hải Linh điện, đối với cạnh kỹ trường phía đông.

- Khặc khặc… tiểu oa nhi, để Ma Phi Vân ta lãnh giáo thử tuyệt học Thánh Địa của ngươi.

Một lão già lam lũ, tướng mạo xấu xí, tay cầm một cây gậy trúc, nhảy lên đài thi đấu.

- Ma Phi Vân? Không ngờ là đoàn trưởng hải tặc hoành hành một thời năm đó.

- Ma Phi Vân này, thời đỉnh phong, là Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ đỉnh phong. Có điều vào một lần thăm dò cấm địa biển sâu, gặp biến cố lớn, tu vi rơi xuống đến Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ.

Một số người đang xem cuộc chiến ở đây, lập tức nhận ra thân phận của Ma Vân Phi, lúc này rơi xuống Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ, nhưng thành tựu cảnh giới cùng sự lão luyện tàn nhẫn của đoàn trưởng hải tặc hắn năm đó, tuyệt không phải cùng giai có thể sánh bằng.

- Thiên Cực Vô Ảnh Côn!

Ma Vân Phi vừa ra tay, liền thúc dục thần binh Địa cấp trong tay.

Cây gậy trúc kia nhìn như bình thường, huyễn hóa ra biển rừng ảnh trúc to lớn, liên miên không dứt, trùm trời lấp đất, có loại u sâm vô tình nuốt hết tất cả.

“Thần binh Địa cấp... chiến kỹ Địa cấp..."

Tâm thần Triệu Phong thoáng run sợ.

Hắn có thể xác định, thực lực Ma Vân Phi này, so với thủ lĩnh hải tặc Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ mà hắn từng gặp lúc trước, đều không kém hơn chút nào, thậm chí càng cay nghiệt hơn.

Đơn đả độc đấu, Khô Lâu đường chủ có lẽ có thể thắng được hắn, nhưng muốn phân thắng bại, chỉ sợ phải sau trăm chiêu.

“Lão đầu, chút thủ đoạn này của ngươi, ở thánh địa Linh Vực, căn bản không đủ nhìn a.

Thiếu niên tóc ngắn nhếch miệng.

- Thiên Cương Toái Tinh Quyết.

Thiếu niên tóc ngắn, không lùi không nhường, từng quyền đẩy ra, trong hư không nổ vang một trận trầm thấp, quyền quang cương phong hàng trăm hàng ngàn, phá trời trùng mây, khí thế bàng bạc, có loại khí tức khủng bố, đá vỡ trời nứt.

Phốc phốc…

Biển rừng ảnh trúc Ma Vân Phi đánh ra, tróc vỡ từng tầng, giống như chịu sự trùng kích của hàng loạt ánh sao bằng trăm vạn cân.

- Mao đầu tiểu tử này...

Ma Vân Phi liên tục chấn lui, hắn đột nhiên phát hiện, kinh nghiệm chiến đấu mấy trăm năm của mình, ở trước mặt quyền kình ổn định, phản lại chủ của đối phương, không ngờ không có chút trợ giúp nào.

Thiếu niên tóc ngắn cứ đánh ra một quyền, phảng phất có áp lực khôn cùng vọt tới, càng có một cỗ khí tức bá đạo cổ xưa.

Mỗi một quyền, áp bách thân thể cùng tâm hồn của hắn.

Phành…

Thân thể Ma Vân Phi đột nhiên thừa nhận một đạo quyền quang đẩy đi trăm trượng, thân thể văng ra ngoài.

Ọc…

Trong nháy mắt rơi xuống đất, Ma Vân Phi phun ra một búng máu, thể cốt mấy chỗ đứt gãy.

- Sao ngay cả mười chiêu cũng không gắng nổi vậy.

- Đoàn trưởng hải tặc từng hoành hành một thời năm đó, không ngờ bị thua nhanh như vậy.

Mọi người vỡ òa.

Người dưới đài, thị giác mắt thường, đều cảm giác được thực lực thiếu niên tóc ngắn, cũng không tính là khủng bố như vậy, nhưng đối thủ đều thua một cách khó hiểu như vậy.

- Lợi hại, cho dù là Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, ở trước mặt thiếu niên này, cũng kiên trì không đến một hai chục chiêu.

Triệu Phong mặc dù không dùng Thần Linh Nhãn, nhưng thể chất sinh mạng của hắn, là mức Đại Đan Nguyên Cảnh, giác quan nhạy cảm cường đại.

Trên thực tế.

Trên sân cũng chỉ có Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, có thể cảm ứng được huyền ảo cùng uy lực chân chính trong huyết mạch chiến kỹ của thiếu niên tóc ngắn này.

- Đã thắng liên tiếp ba mươi trận.

Mấy người đang xem cuộc chiến trên sân, đang chờ đợi người khiêu chiến mới.

Lúc này.

Tỉ lệ đặt cược chiến thắng của thiếu niên tóc ngắn, càng ngày càng cao, đạt đến một ăn hai mươi tám.

Nói cách khác.

Chỉ cần đánh cược đối thủ thắng, một khối nguyên tinh thạch, có thể thắng hai mươi tám khối.

Hơn nữa, tỉ lệ đặt cược này, theo chiến thắng của thiếu niên tóc ngắn, sẽ không ngừng kéo lên.

Vù vù…

Đúng lúc này, hai đạo khí tức cường đại trong cạnh kỹ trường, phá không mà đến, bức thẳng đến cạnh kỹ trường phía đông.

- Tiểu tử này giao cho ta!

- Ha ha ha, ta đánh cược mười vạn nguyên tinh thạch thượng phẩm trên người mình, nếu thắng, có thể nhận được mấy trăm vạn nguyên tinh thạch thượng phẩm.

Hai luồng khí tức, đều đạt đến Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

Hai người vừa đến, một là nam tử áo giáp tím, một là trung niên mặt béo phì.

- Khiêu chiến số ba mươi mốt, ba mươi hai.

- Đều là Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, một người trong đó, tựa hồ là Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ đỉnh phong.

Nhiệt tình trong sân, lại bị nhen nhóm lần nữa.

Hai đối thủ này, so với trước rõ ràng mạnh hơn.

Nhất là trung niên mặt béo phì tai lớn kia, có được tu vi Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ đỉnh phong, tiến thêm một bước, chính là Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh.

- Không có ý nghĩa.

Thiếu niên tóc ngắn lại nhếch miệng.

- Như vậy đi, một mình ngươi đánh hai người bọn họ, tỉ lệ đặt cược vẫn như cũ.

“Thanh niên cao gầy” là một thiên tài Thánh Địa khác, cười ha hả nói.

- Hả? Một đánh hai?

Mấy trọng tài, trên mặt kinh ngạc.

Dù sao, chính phủ linh điện là nhà cái, nếu như thua, vậy cũng tổn thất không nhỏ.

Ánh mắt mấy người, ném tới cạnh kỹ trường, trên người một lão già mặt đen, người này hiển nhiên là người phụ trách cạnh kỹ trường, khí tức tiến gần vương giả Hư Thần cảnh.

- Có thể.

Lão già mặt đen nhìn thanh niên cao gầy thật sâu.

- Ha ha, vậy còn có chút tính khiêu chiến, hai người các ngươi hãy cùng lên đi.

Thiếu niên tóc ngắn nhếch miệng cười.

Cái gì một đánh hai?

Mọi người ngẩn ra, chợt toàn trường ầm ầm lửa nóng.

- Mau.

- Mau đánh cược.

Lúc này, tỉ lệ đặt cược của thiếu niên tóc ngắn, đạt tới một so ba mươi mấy.

Quá điên cuồng.

Người tham gia đặt cược, càng ngày càng nhiều.

Dù sao lần này ra sân chính là hai Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, một trong số đó còn là đỉnh phong.

- Thiên Cương Toái Tinh Quyết.

Trên đài thi đấu, thiếu niên tóc ngắn chiến ý dạt dào, quyền quang cương phong càng thêm ngưng luyện, lộ ra từng tia khí tức huyết mạch thương cổ lâu đời.

- Hoán Thiên Cửu Kiếm

- Thập Phương Độc Tôn Quyền

Nam tử áo giáp tím cùng trung niên tai lớn mặt béo, lạnh lùng ra tay, trong mắt lộ ra trào phúng.

Hai người này vừa ra, chính là liên thủ cùng đánh, chiêu chiêu đan xen, chiếu ứng lẫn nhau, sát chiêu liên miên không dứt.

- Ta nhớ ra rồi, hai người này là 'Tử tôn nhị tuyệt', càng am hiểu liên thủ cùng đánh, từng liên thủ chống lại Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh trong chốc lát.

- Tử tôn nhị tuyệt? Không ngờ là hai người này.

Một đám người đang xem cuộc chiến, vẻ mặt càng kích động lên.

Tử Tôn Nhị Tuyệt

Hóa ra nam tử áo giáp tím cùng trung niên mặt béo tai to, là tổ hai người quan hệ ăn ý, từ trước đến nay là cùng tiến thối.

- 'Tử Tôn Nhị Tuyệt' này, sau khi liên thủ, chiến lực liền tiếp cận Đại Đan Nguyên Cảnh.

Triệu Phong không khỏi líu lưỡi.

Ở dưới tình huống không sử dụng Thần Linh Nhãn, trớ chú bách thi, hắn hơn phân nửa không phải là đối thủ của hai người này liên thủ, lại thêm Khô Lâu đường chủ, thắng bại cũng chỉ là con số 5:5.

Dù sao.

Công pháp chiến kỹ của Tử Tôn Nhị Tuyệt này, hỗ trợ lẫn nhau, cũng đều có thần binh Địa cấp.

Phành phành phành...

Chiến đấu trên đài thi đấu, lâm vào đan xen.

Thiếu niên tóc ngắn mặc dù chiến kỹ truyền thừa, vô cùng cao minh, nhưng dù sao tu vi, xê xích với hai người khá lớn.

Giữa Tiểu Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ cùng hậu kỳ đỉnh phong, dưới tình huống bình thường, số lượng chân nguyên trong cơ thể, có thể xê xích gấp hai ba lần, cường độ cũng có chênh lệch.

- Mao đầu tiểu tử đúng là khá tốt, một đánh hai người chúng ta, còn mạnh mẽ ngoan cường như vậy.

- Đáng tiếc tu vi hắn không đủ, nếu như là Tiểu Đan nguyên trung kỳ, thua có thể là chúng ta.

Trên mặt của Tử Tôn Nhị Tuyệt, lộ ra một tia cười nhạt, không vội cầu thắng, từng chút tiêu hao chân nguyên của thiếu niên tóc ngắn.

- Hừ!

Sắc mặt thiếu niên tóc ngắn hơi trầm, hơi ép không được hai người này.

- Mở!

Hai tay thiếu niên tóc ngắn rung lên, trong cơ thể tuôn ra một cỗ khí tức huyết mạch thái cổ bá đạo.

Bỗng nhiên, da thịt toàn thân của hắn, ngưng kết một tầng hoa văn xưa cũ ngăm đen, phảng phất là da của sinh linh hoang dã nào đó, dày cộm cứng rắn, tựa da mà không phải da, tựa lân mà không phải lân, càng có một loại xúc cảm vỏ mai.

- Giang sư đệ, không nên.

Thanh niên cao gầy một bên khác, biến sắc.

- Cổ khí tức huyết mạch này...

Tử Tôn Nhị Tuyệt cũng có loại cảm giác hít thở không thông, bất an lạnh mình phát ra từ huyết mạch tâm hồn.

Phốc xuy oanh

Công kích của hai người, vẫn đem thiếu niên tóc ngắn bao phủ, bao phủ.

Thiếu niên tóc ngắn đang toàn lực thúc dục huyết mạch lực lượng sâu trong cơ thể, căn bản không hề né tránh, cũng không phòng ngự.

- A…

Mọi người trong sân, sợ hãi kêu một hồi, không đành lòng nhìn thấy.

Ầm ầm

Thân hình thiếu niên tóc ngắn lù lù bất động, hắn đứng ở nơi đó, giống như một con cự thú hoang dã đứng ngạo nghễ, phát ra khí tức mãng hoang kinh tâm động phách.

Phụt…

Bên ngoài thân hắn, lưu lại một đạo vết máu như vết cào, lại nhanh chóng khép lại, hoa văn xưa cũ ngăm đen, thô ráp mà dày.

- Đây... Làm sao có thể.

Tử Tôn Nhị Tuyệt hoảng sợ thất thanh, bọn họ liên thủ phát động công kích, dưới Đại Đan Nguyên Cảnh, cho tới bây giờ đều là ngạo thị vô địch, không người nào có thể may mắn thoát khỏi.

- Sao lại thế này...

Hơn nữa, thân thể huyết nhục hai người, thậm chí tâm hồn ý thức, phát ra run sợ từ bản năng.

Trong lúc bất tri bất giác.

Hai đầu gối của "Tử Tôn Nhị Tuyệt", đã cong một nửa, cho đến khi quỳ xuống, trên mặt sợ hãi bất an khó hiểu.

Cùng khắc đó.

Phần đông người đang xem cuộc chiến toàn sân, cho dù là ở bên ngoài thì tâm hồn huyết nhục, vẫn bất an run sợ khó hiểu.

- Sao lại...

Triệu Phong cảm giác huyết mạch của mình, đang rung động mơ hồ, Tiểu Tặc Miêu trên vai, lộ ra một tia trịnh trọng hiếm thấy.

Bịch bịch…

Một số cường giả tu vi thấp hơn Chân Chủ đỉnh phong, đầu gối trực tiếp quỳ trên mặt đất.

Kể cả mấy tên thủy thủ đoàn bên cạnh Triệu Phong, khuôn mặt Lâu Lan Chỉ Thủy, càng nghẹn màu đỏ bừng, thân thể mềm mại lay động rất nhỏ, đứng không vững.

- Khí tức huyết mạch này, chẳng lẽ là 'Thái cổ vạn tộc bảng'...

Một Tôn Chủ mặc sam xẫm, tu vi Đại Đan Nguyên Cảnh, không khỏi hoảng sợ thất thanh, với cấp độ sinh mệnh của hắn, mà thân thể và tâm hồn, vẫn rung động bất an.

Chương 589: Đồng Nguyên Chi Khí

- Huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc.

Thanh âm vừa phát ra, toàn bộ bên trong sân đấu Hư Hải, đều trở nên ồn ào xôn xao.

Thần thoại huyết mạch thời đại Thái cổ, không ngờ tái hiện ở Kim cổ, mang đến bao nhiêu kích động cho người đời đây?

“Thanh niên cao gầy” cũng xuất xứ từ Linh Vực Thánh Địa, sắc mặt chợt biến, nhưng đã không kịp ngăn cản thiếu niên tóc ngắn khai mở huyết mạch.

Bịch bịch…

Trong sân đấu, đông đảo cường giả Ngoại Vực, chấn động run rẩy phát ra từ huyết mạch tâm hồn.

Một vài cường giả Nửa bước Đan Nguyên Cảnh tu vi thấp hơn, đầu gối không tự chủ gập cong, quỳ một chân trên đất.

Thậm chí một vài tôn giả Đan Nguyên Cảnh, huyết mạch trong linh hồn đều tuôn trào một cỗ áp lực, mong muốn đối với “thiếu niên tóc ngắn” Thánh Địa kia, quỳ bái.

Trên đài thi đấu.

Thiếu niên tóc ngắn huyết mạch khai mở, toàn thân như vảy như vỏ,

cứng cáp dày chắc, giống như cự thú ngạo nghễ hoang dã, khí tức khủng khiếp, bao trùm "Tử Tôn nhị tuyệt".

- Không ngờ là huyết mạch thần thoại Thái Cổ...

Tử Tôn nhị tuyệt sắc mặt khổ sở, đầu gối đã gập cong hơn phân nửa.

Dưới khí tức huyết mạch cường đại của Thái Cổ Vạn Tộc, bọn họ tựa như kiến hôi trước mặt cự thú, còn chưa giao chiến, thể xác lẫn tinh thần đã tan tác.

Vừa rồi hai người liên thủ tấn công, chỉ để lại trên người thiếu niên tóc ngắn một vết máu lớn bằng móng tay.

Hơn nữa vết thương này, dưới huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc, nháy mắt lành lặn.

- Lực phòng ngự lực hồi phục thật mạnh, đây là năng lực huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc?

Thân thể tâm hồn của Triệu Phong, đều có một cảm giác kinh hãi rét run.

Ngoại trừ Thần Linh nhãn khép chặt, ngay cả năng lực huyết mạch của hắn, hoàn toàn bị khống chế, khẽ run rẩy một trận.

Năng lực huyết mạch bị khống chế triệt để, tình huống này, vẫn là lần đầu tiên Triệu Phong gặp phải.

Thình thịch thình thịch…

Huyết mạch bị khống chế, một luồng khí tức trong hoảng loạn, truyền

đến Thần Linh nhãn khép chặt; nhịp đập tăm tối, từ Thần Linh nhãn truyền đến, nhảy dựng liên hồi.

Dù sao, năng lực huyết mạch của Triệu Phong, là kết quả của Thần Linh nhãn.

- Cút!

Năng lực huyết mạch trên người thiếu niên tóc ngắn, thăng cao đến cực hạn, một tầng hoa văn ngăm đen toàn vẹn Thái Cổ, giống như lốc xoáy màu đen không chút kiêng nể, ầm ầm nổ vang, lao thẳng phạm vi một trăm hai trăm trượng.

Bịch bịch…

Tử Tôn nhị tuyệt gần như đồng thời kêu thảm một tiếng, thân thể đánh văng ra ngoài, toàn thân huyết nhục mơ hồ, giống như bị cự thú mãng hoang lao vào nghiền nát.

- A a — —

Thân thể hai người máu chảy đầm đìa, từ đài thi đấu ngã nhào xuống.

Vài vị trọng tài Đại Đan Nguyên Cảnh, ngơ ngác trong giây lát, nét kinh hãi lan tràn khắp gương mặt.

- Giang Phàm, ba mươi mốt thắng liên tiếp, không ba mươi hai thắng liên tiếp...

Trong đó một vị trọng tài, thanh âm có vẻ lắp bắp.

Dưới trạng thái lúc này.

Huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc thiếu niên tóc ngắn "Giang Phàm", uy năng bùng nổ đáng sợ, trực tiếp đánh bay Tiểu Đan Nguyên Cảnh Hậu Kỳ và Đỉnh Phong.

Mọi người toàn trường, hít ngược một ngụm lãnh khí, dưới bức bách của khí tức huyết mạch thời hoang cổ nguyên thủy, sợ hãi bất an.

Thuyền viên đứng bên Triệu Phong, đã không còn người nào có thể đứng thẳng.

Lâu Lan Chỉ Thủy thân thể mềm nhũn, dựa trên người Triệu Phong, mới miễn cưỡng chống đỡ được.

Chẳng qua, phàm là người có thể chống đỡ, huyết mạch trong cơ thể, mơ hồ đều bị kích phát.

- Ha ha ha... Còn ai khiêu chiến.

Giang Phàm ngạo nghễ cười dài một tiếng, khí tức huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc khinh thường tám phương, khiến người xung quanh, không thở được.

Nơi ánh mắt thiếu niên tóc ngắn "Giang Phàm" quét qua, áp lực của huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc, dường như ập xuống thân mình.

Rất nhiều người, thân tâm tựa như sét đánh.

Vài người gần đó muốn khiêu chiến, ào ạt cúi thấp đầu.

- Khí tức huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc này, cùng với khí tức ‘Mộng Cảnh Thái Cổ’ mà ta ta hấp thu, dường như có chút cảm giác cùng chung nguồn gốc.

Huyết mạch Triệu Phong, bị gắt gao khống chế, nhưng cũng bị kích phát.

Nhất là, huyết mạch của hắn tương liên với Thần Linh nhãn.

- Hả?

Ánh mắt thiếu niên tóc ngắn khi quét qua một khoảng, đột nhiên dừng lại.

- Khí tức Thái Cổ mong manh, lẽ nào còn có huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc khác...

Huyết mạch thiếu niên tóc ngắn, chợt sản sinh một tia cảm ứng kỳ diệu.

Ánh mắt nhạy cảm của hắn, dừng lại trên người Triệu Phong.

Thình thịch thình thịch.

Thần Linh nhãn của Triệu Phong, truyền đến nhảy dựng liên tục, loại cảm giác có vẻ quen thuộc này, nguyên vẹn từ một ít khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ cơ thể hấp thu, không hoàn toàn dung nhập huyết mạch thân thể.

Ầm…

Giằng co cùng với thiếu niên tóc ngắn, thân tâm Triệu Phong chấn động, giống như nghênh đón tấn công chính diện của một con cự thú hoang dã.

Luồng áp lực hết sức này, so với những người khác, mãnh liệt hơn

rất nhiều.

- Không hổ thần thoại huyết mạch đứng đầu giữa thiên địa…

Triệu Phong toàn thân khí huyết sôi trào, chịu đựng.

May mắn thể chất sinh mệnh hắn, dưới thôi thúc của "Hải kình tâm tủy huyết" và "Khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ", có thể sánh cùng Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh.

Bằng không.

Đổi lại bất kể Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, thậm chí một vài Tiểu Đan Nguyên Cảnh, đều có thể hộc máu.

- Thú vị, năng lực huyết mạch của ngươi, dường như có chút nguồn gốc cùng huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc...

Nhãn tình thiếu niên tóc ngắn lóe sáng.

Từ trên người Triệu Phong, một luồng khí tức tương tự đồng nguyên, khơi dậy chiến ý và cảm ứng hắn.

Thậm chí.

Huyết mạch vạn tộc trong cơ thể hắn, trong khoảnh khắc ngắn ngủi, có loại ảo giác đụng độ kình địch.

Lời nói của thiếu niên tóc ngắn, khiến mọi người đều kinh hãi.

Rất nhiều người quan chiến, ào ạt nghiêng mắt nhìn về Triệu Phong.

Không ngờ cùng một nơi, còn có thể xuất hiện một tồn tại gần kề

huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc.

- Đáng tiếc là tu vi còn chưa đạt tới Đan Nguyên Cảnh.

Thiếu niên tóc ngắn khẽ lắc đầu, có phần hơi tiếc hận, thu hồi chiến ý.

Phù…

Triệu Phong thả lỏng một hơi, huyết mạch đè ép đến từ thiếu niên tóc ngắn, thực sự quá lớn.

Hắn cũng không phủ nhận, giữa huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc, có chênh lệch rất lớn.

"Tử Tôn nhị tuyệt", một Tiểu Đan Nguyên Cảnh Hậu Kỳ, một Tiểu Đan Nguyên Cảnh Đỉnh Phong, đều bị trực tiếp đánh bay.

Đổi lại hắn và Khô Lâu đường chủ, kết cục cũng chẳng khác mấy.

- Trong tình huống không sử dụng huyết mạch nhãn đồng, ta rất có khả năng bị hắn một chiêu đánh bay. Hơn nữa huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc, cường đại nghịch thiên như vậy, hư không đồng trảm cũng chưa hẳn có thể đánh chết hắn.

Triệu Phong trong lòng bình tĩnh phân tích.

Sau một phen phân tích.

Hắn đã hiểu được sâu sắc sự đáng sợ của thiên tài Linh Vực Thánh Địa.

Cũng khó trách "Triệu Vũ Phi", lại được "Tàn linh Tử Thánh" chọn

làm người thừa kế.

Phải biết rằng, Tử Dạ thánh chủ cũng có huyết mạch mong manh của Thái Cổ Vạn Tộc, thời kì đỉnh cao, là "Huyền Quang Cảnh" Hư Thần cảnh đại đế, cách thần vị cấp Thiên, chỉ một bước ngắn.

"Tiểu bối, hóa ra ngươi đang ở đây, ha ha ha...

Tiếng cười tức giận lạnh lẽo, từ một sân đấu khác truyền đến.

Chủ nhân tiếng nói kia, chính là Tôn Chủ mặc sam.

- Là hắn...

Hai nữ tử đáng yêu, nhìn thấy Triệu Phong trong đám người, không khỏi ngạc nhiên.

- Ha ha ha... Tiểu bối đi mòn giày sắt tìm không thấy, rốt cục để lão phu tìm được ngươi ở đây.

Tôn Chủ mặc sam, tràn ngập hồng quang hỷ ý.

Thoáng chốc uy thế khổng lồ của Đại Đan Nguyên Cảnh, ập xuống bao trùm trên người Triệu Phong.

- Lão bất tử này.

Sắc mặt Triệu Phong thoáng run, không ngờ lần này gặp phải vị tam trưởng lão của Càn Vân các này.

Ngày đó.

Triệu Phong đem Hải kình tâm tủy huyết đào đi trước mặt hai Tôn

Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, mọi việc đều thuận lợi, cuối cùng Tôn Chủ mặc sam gắt gao bám chặt một đường không buông.

- Là tam trưởng lão Càn Vân các.

Trong đám người truyền đến vài tiếng nghị luận, không ít người nhận ra thân phận Tôn Chủ mặc sam.

Dù sao.

Càn Vân các ở vùng gần đây, Tông phái Nhất Tinh đứng đầu, tiếp cận những cường tông Nhị Tinh Tông phái, thực lực thậm chí sánh ngang với "Xích nguyệt Ma Giáo" thời kỳ đỉnh cao.

Thân hình lão giả mặc sam, bay đến trước người Triệu Phong, ý lạnh tràn đầy.

- Tiểu bối, giao Hải kình tâm tủy huyết ra đây lão phu sẽ không truy cứu.

Lão giả mặc sam linh thức truyền âm, cũng không mãnh liệt giương cao.

Dù sao liên quan đến Hải kình tâm tủy huyết thứ thánh máu quý báu truyền kỳ này, Lão giả mặc sam cũng không muốn làm ầm ĩ chuyện này, dẫn đến càng nhiều kẻ mạnh dòm ngó.

- Ha ha, tâm tủy huyết vốn chính là chúng ta ở trong cơ thể hải kình bày mưu đoạt được, liên quan gì đến các hạ. Càng huống hồ, tâm tủy huyết, đã bị chúng ta dùng hết rồi.

Triệu Phong chậm rãi truyền âm nói.

Ở Hư Hải linh điện, hắn ngược lại cũng không lo Lão giả mặc sam xuất thủ.

Dựa theo lời nói của "Tiểu Mã" dẫn đường, mặc cho bên ngoài hỗn loạn như thế nào, "Hư Hải linh điện" phải là nơi Niết Bàn yên tĩnh trên Hư Không Hải.

Bởi vì phía sau Hư Hải linh điện, là Linh Vực Thánh Địa, cho dù là Nhị Tinh tông phái, Vương Giả Hư Thần cảnh, đều không dám gây chuyện ở đây.

Người gây chuyện xưa nay, không mấy ai có thể còn sống ra khỏi Hư Hải linh điện.

- Tiểu bối đừng vội lừa gạt lão phu với thể trạng khổng lồ của cự hải kình, lượng tâm tủy huyết rất lớn. Ngươi đem phần tâm tủy huyết còn lại giao ra đây, lão phu cũng không so đo gì nữa.

Lão giả mặc sam cười nhạt.

Hắn cũng không phải kẻ ngu, biết trong tay Triệu Phong, khẳng định còn lượng lớn hải kình tâm tủy huyết.

- Không đưa.

Triệu Phong đảo mắt. Hắn giành được hải kình tâm tủy huyết, cũng không trực tiếp liên quan gì đến Lão giả mặc sam.

- Hừ, ở Hư Hải linh điện, ta không dám ra tay với ngươi. Nhưng Vân các ta, mấy đảo vực lân cận đây, đều là cường tông xếp trước ba, có giỏi ngươi đừng ra khỏi Hư Hải linh điện.

Lão giả mặc sam cười nhạt, phất tay áo bỏ đi.

Ở Hư Hải linh điện, hắn quả thật không dám động thủ.

Nhưng hắn không tin Triệu Phong cứ luôn co đầu rụt cổ, không ra khỏi Hư Hải linh điện.

Lão giả mặc sam chân trước vừa đi, thiếu niên tóc ngắn, bay đến trước mặt Triệu Phong.

- Giang Phàm.

Triệu Phong khẽ hô một tiếng, mọi người bên cạnh, trong lòng nhảy dựng.

- Tại hạ Giang Phàm, đến từ 'Chân Võ Thánh Địa', xin hỏi tôn tính đại danh vị huynh đệ này.

Giang Phàm mỉm cười.

Trong sân đấu, đông đảo người quan chiến, có phần kinh ngạc.

Vị này thiên tài Thánh Địa vô cùng kiêu ngạo này, thế nhưng sẽ chủ động kết bạn với Triệu Phong.

Trong mắt Giang Phàm, cũng mang theo hứng thú nồng đậm, quan sát Triệu Phong.

Cảnh tượng này, lọt vào trong mắt Tôn Chủ mặc sam vừa phất áo bỏ đi, nụ cười lạnh trên mặt, hơi cứng ngắc.

Nếu Triệu Phong và thiên tài Thánh Địa thiết lập quan hệ, vậy thì cho dù Càn Vân các hắn, cũng không dám tuỳ tiện động vào Triệu Phong

- Bất tài Triệu Phong.

Triệu Phong và hai thiên tài Thánh Địa, chào hỏi lẫn nhau.

Thiếu niên tóc ngắn, nhờ có huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc, tên là Giang Phàm.

Thanh niên cao gầy, nhờ có tu vi Đại Đan Nguyên Cảnh, tên là Thần Dịch Lâm.

Hai thiên tài Thánh Địa đồng thời đánh giá Triệu Phong, Triệu Phong cũng đang quan sát bọn họ.

Nhất là "Giang Phàm", có được huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc.

- Khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, có thể tẩy rửa nâng cao thể chất sinh mệnh ta, để huyết mạch chiết xuất phản tổ. Còn huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc này, có khí tức tương tự đồng nguyên. Hai người này, có quan hệ gì.

Triệu Phong trong lòng thì thầm.

Trong vô hình, hắn đối với khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, càng coi trọng, sinh ra đủ loại suy đoán.

- Thiếu niên này, trong năng lực huyết mạch lại có khí tức Thái Cổ mỏng manh, cho dù không phải huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc, cũng là huyết mạch cường đại từ thời đại đó kéo dài đến nay, huyết mạch vượt qua hậu thế.

Hai thiên tài Thánh Địa, cũng không xem thường Triệu Phong.

Cho dù ở Linh Vực Thánh Địa, huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc, cũng

đều là huyết mạch tư chất đứng đầu, chỉ có tồn tại cá biệt.

Còn ở ngoài Thánh Địa, có thể nhìn thấy tiếp cận huyết mạch tư chất "Thái Cổ Vạn Tộc", hai thiên tài Thánh Địa, cảm thấy kinh ngạc bất ngờ.

Chương 590: Kế Hoạch Cải Tạo Thuyền Hư Không Hải

Triệu Phong cùng Giang Phàm, Thần Dịch Lâm hai thiên tài Thánh Địa, đi đến một góc sân đấu, trò chuyện cùng nhau.

Hai thiên tài Thánh Địa, càng nhiều là có chút hứng thú với huyết mạch tư chất của Triệu Phong.

Đối với tu vi thực lực của Triệu Phong, hai người lại không có bất luận chú ý nào, càng không để trong lòng.

- Với tiềm lực tư chất của Triệu huynh, hiển nhiên không phải từ Tông phái Nhị Tinh nào đó, hoặc là môn hạ vương giả Hư Thần cảnh.

Thanh niên cao gầy "Thần Dịch Lâm", đơn giản bất ngờ nói.

Triệu Phong từ sau khi đi ra Nội Vực, đối với xuất thân của mình, trước nay luôn không nhắc tới.

Ở bên ngoài, hắn không sợ gặp phải tai họa lớn, Triệu Phong hắn không muốn ảnh hưởng đến cố hương mình, nhất là Thiết Huyết giáo, Hiểu Nguyệt tông.

Trong lúc nói chuyện.

Hai thiên tài Thánh Địa, mặc dù không thể hiện bất cứ thái độ kiêu căng nào, nhưng Triệu Phong có thể nhìn ra, hai người cũng không đối đãi với mình như đối thủ cùng đẳng cấp.

Giang Phàm vốn đối với huyết mạch khí tức của Triệu Phong, sản sinh cảm ứng, có chiến ý nhất định.

Chẳng qua.

Triệu Phong chỉ có tu vi Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, năng lực huyết mạch, tông môn truyền thừa lại không bằng hắn, cũng chỉ đôi chút hứng thú.

- Hai gã thiên tài Thánh Địa này, chỉ đơn thuần có hứng thú với ta, không có ý chân chính kết giao.

Triệu Phong có cảm giác nho nhỏ này.

Cho dù thiên tài Thánh Địa, nho nhã lễ độ bao nhiêu, nhưng xuất xứ từ Thánh Địa, bọn họ xuất xứ càng cao hơn cả Tam Tinh tông phái, trong xương tủy chung quy sẽ có chút cảm giác vượt trội.

Loại cảm giác bị "xem thường" này, chỉ hơi ở trong lòng Triệu Phong, dấy lên tia gợn sóng, cũng lập tức bình lặng trở lại.

Triệu Phong cũng không phủ nhận, mình và thiên tài huyết mạch Thái Cổ vạn tộc, có chênh lệch rõ ràng.

Nhân cơ hội này.

Triệu Phong hỏi thăm hai người một vài tình hình về Linh Vực Thánh Địa và huyết mạch Thái Cổ vạn tộc.

Nhưng về tình hình Linh Vực Thánh Địa, hai người đều không muốn nói sâu thêm.

- Huyết mạch của ta, xuất thân từ Thái Cổ vạn tộc, trong Hắc Diệu tộc, nhất mạch, dùng năng lực phòng ngự để phát huy. Giang Phàm nhàn nhạt cười.

Huyết mạch vinh quang của Thái Cổ vạn tộc, ở phạm trụ thiên địa, là tồn tại đỉnh cao.

Ngay cả huyết mạch nhãn đồng truyền thừa của "Bát đại thần mâu" thế gian, đều cùng Thái Cổ vạn tộc, có mối liên hệ sâu xa nhất định.

Hàn huyên một hồi.

Hai thiên tài Thánh Địa vui vẻ bay xuống, tách khỏi Triệu Phong.

Một góc khác sân đấu.

Càn Vân tam trưởng lão "Mặc Sam tôn chủ", khẽ thở phào một hơi.

Hắn lo lắng Triệu Phong và hai thiên tài Thánh Địa, thật sự kết giao quan hệ, nếu như vậy, hắn quả thật có điểm kiêng dè.

Thế nhưng xem tình hình, hai thiên tài Thánh Địa chỉ đơn giản trò chuyện với Triệu Phong.

- Dù sao cũng là thiên tài Thánh Địa, hơn nữa hai người này ở Thánh Địa, phân nửa là nhóm tư chất hàng đầu. Chỉ cần chờ bọn họ quay về Thánh Địa, ta có thể yên tâm ra tay đối phó tiểu tử kia.

Càn Vân tam trưởng lão, khóe miệng hiện khẽ cười nhạt.

Đúng lúc này.

- Đi.

Triệu Phong dẫn đầu, mang mọi người rời khỏi sân đấu Hư Hải.

Tiểu Mã dẫn đường, ánh mắt lướt qua hai gã thiên tài Thánh Địa, âm thầm tiếc hận thay Triệu Phong.

Cơ hội tốt kết giao thiên tài Thánh Địa, bị Triệu Phong bỏ qua dễ dàng như vậy.

Nếu như Triệu Phong chịu luồn cúi, nịnh nọt, nói không chừng có thể được hai gã thiên tài Thánh Địa chỉ dẫn, tiếp cận Linh Vực Thánh Địa.

Trong ngày hôm đó.

Đám người Triệu Phong, đi dạo nửa ngày ở Hư Hải linh điện, sau đó trọ lại trong một khách điếm.

Bên trong khách điếm.

Đông đảo thủy thủ đoàn, tìm được chỗ dừng chân, có thể tự do hành động ở Hư Hải linh điện, tiến hành các loại giao dịch tài nguyên, nâng cao bản thân.

Còn có vài thuyền viên, lợi dụng cơ hội này, thông qua "Tâm tủy huyết" tăng cường khí lực bên trong bản thân.

- Tiểu Mã, vài chuyện tiếp đây, phải nhờ vào ngươi rồi...

Triệu Phong chậm rãi mở miệng.

- Thuyền trưởng mời nói.

Tiểu Mã tâm thần phấn chấn, vị chủ thuê hắn này, ngược lại vô cùng bình thản, ngày đầu tiên đi vào Hư Hải linh điện, cũng chỉ dạo chơi xung quanh.

Hiện tại, mới vào đề chính.

Tiểu Mã trong lòng không khỏi phần kích động, theo thường lệ, nhiệm vụ ủy thác của chủ thuê càng nặng, tiền giao dịch càng lớn, tiền thưởng hắn có thể lấy được cũng càng nhiều tiền.

- Chuyện thứ nhất, sửa chữa nâng cấp thuyền Hư Không Hải.

Triệu Phong đem tình hình Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, cơ bản nói một lần.

Thuyền Hư Không Hải.

Tiểu Mã nhãn tình lóe sáng, Thuyền Lam Lôi Hải Thiên của Triệu Phong, hắn cũng từng thấy, phẩm chất tính năng đều tốt đẹp.

Giá trị của thuyền Hư Không Hải, không nói cũng biết, giống như có thể có được thuyền Hư Không Hải, đều không phải cường giả bình thường, không ít Tôn Giả, cũng không có thuyền Hư Không Hải.

- Chuyện thứ hai, một vài vật liệu sau đây, cần phải bán ra. Còn có những tài nguyên trân tài này, cần phải thu mua …

Triệu Phong lấy ra một danh sách.

Tiểu Mã cầm danh sách vừa xem, trái tim "bình bịch" nhảy dựng, không khỏi thất thần.

Vật liệu giao dịch trên danh sách, không chỉ phong phú, mà phần lớn

đều là hàng cao cấp, đứng đầu, thậm chí còn bao gồm một vài trân tài linh bảo chỉ giới hạn trong truyền thuyết.

Rất nhiều vật liệu giao dịch, tùy tiện một hai cái, có thể đủ vượt qua cả gia sản của hắn.

Triệu Phong mỉm cười.

Trên thực tế.

Những tài nguyên thu mua trên danh sách, phần lớn là Khô Lâu đường chủ chấp bút.

Những tài nguyên phong phú thu mua được này, đều nhằm vào đại trận Trớ Chú Bách Thi.

Theo cách nói của Khô Lâu đường chủ, Trớ Chú Bách Thi còn tiến thêm một bước nâng cao không gian. Mỗi một vật nguyền rủa quỷ thi, nếu có thể cường hóa thăng tới Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, uy lực tăng thêm rất nhiều.

Thứ hai, nếu có thể cắn nuốt tinh khí tàn phách của một trăm vị Tôn Giả, cũng có thể khiến bách thi đại trận, nảy sinh vượt bậc.

Vội vã nhìn danh sách một lần, Tiểu Mã hít sâu một hơi, cố nén nội tâm mừng rỡ, kích động.

Hắn thừa nhận, mình đánh giá thấp vị chủ thuê này.

Vị chủ thuê này, mặc dù không có tu vi Đan Nguyên Cảnh, nhưng vốn liếng tài phú, e rằng hơn hẳn phần lớn Tôn Giả.

Không, tầng lớp Tôn Giả, chỉ sợ không tìm được mấy người, có thể

sánh ngang cùng vốn liếng tài phú của Triệu Phong.

Ít nhất Tiểu Mã chưa từng thấy.

- Tiểu Mã, ngươi còn đề nghị gì?

Triệu Phong mỉm cười.

Tiểu Mã hơi sửng sốt, vội vã sắp xếp ý nghĩ, tư duy xoay chuyển.

- Về sửa chữa nâng cấp thuyền Hư Không Hải, nếu thuyền trưởng đại nhân, bằng lòng bỏ ra một cái giá lớn, tốt nhất mời Trận Pháp Đại Sư chuyên tâm. Về mặt này, ta có thể đề cử liên hệ…

Tiểu Mã mạch lạc rõ ràng, đề ra phương án có thể tiến hành.

- Trận Pháp Đại Sư?

Triệu Phong dò hỏi biết được, Trận Pháp Đại Sư này, lấy luyện khí là chính, lại tinh thông trận pháp, càng am hiểu luyện đúc, sửa chữa thuyền Hư Không Hải.

Về việc chọn người, Tiểu Mã lại đề cử vài người.

- Những vật liệu tài nguyên kia đại nhân muốn bán ra, một phần bản địa khan hiếm hiếm thấy, có thể để trong buổi đấu giá sắp tới, giá cả bán ra càng cao. Về phần tài nguyên trân tài thu mua, Tiểu Mã sẽ phát động mạng lưới quan hệ...

Tiểu Mã tiếp tục nói.

Triệu Phong nghe được phân nửa, liền ngắt lời hắn.

- Chỉ Thủy, từ hôm nay trở đi, ngươi và Tiểu Mã bàn chuyện. Hai chuyện này do hai người các ngươi phụ trách.

Triệu Phong vung ra khoản lớn, đem hai chuyện vụn vặt khổng lồ này, giao cho hai người.

- Vâng, thuyền trưởng.

Lâu Lan Chỉ Thủy và Tiểu Mã nhận lệnh.

Trong lầu các khách điếm bình dân.

Triệu Phong lại bắt đầu nhắm mắt tĩnh tu.

Lần này hắn không tiến vào "Mộng Cảnh Thái Cổ" nữa, vẫn là trước tiên hoàn toàn dung nhập hấp thu khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ vào trong cơ thể.

Ba ngày tiếp theo.

Tiểu Mã và Lâu Lan Chỉ Thủy, bắt đầu bận rộn, thậm chí điều động một vài thuyền viên.

Một vài công việc quan trọng, hai người sẽ đợi lệnh Triệu Phong.

Vật liệu tài nguyên bán ra và thu mua, vận chuyển đâu vào đấy cả.

Những vật liệu tài nguyên Triệu Phong bán ra kia, một phần đến từ di tích Tử Thánh, còn có những chiến lợi phẩm đoạt được của kẻ địch.

Ngày thứ ba.

Tiểu Mã thành công liên lạc với một vị "Trận Pháp Đại Sư".

- Thuyền trưởng đại nhân, vị này chính là Vệ đại sư rất nổi tiếng của Hư Hải linh điện, từng nhiều lần giúp Tông phái Nhị Tinh luyện đúc sửa chữa thuyền Hư Không Hải.

Tiểu Mã vẻ mặt ân cần cung kính nói.

- Nghe danh đã lâu.

Triệu Phong không kiêu không nịnh chào hỏi, cũng đánh giá vị Vệ đại sư này.

Vệ đại sư ước chừng năm mươi tuổi, tính tình lãnh đạm, không nói năng vòng vo, đi thẳng vấn đề.

Hắn nói, trước tiên phải xem thử Thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

- Đây là một con thuyền hải tặc, phẩm chất chất liệu, trình độ luyện chế, đều không tồi…

Vệ đại sư có phần bất ngờ.

Tiểu Mã cứng mềm đều chơi bám dính không thôi, hắn mới miễn cưỡng bớt chút thời gian, đến đây xem thử tình trạng.

Lúc đầu, hắn cho rằng ông chủ lớn Tiểu Mã khoe khoang, có nhiều khoa trương nghi ngờ.

Đến khi nhìn thấy chiếc thuyền hải tặc Hư Không này, hắn mới rút lại lòng khinh thường.

Đương nhiên.

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, trong mắt hắn, chỉ thể xem như thuyền Hư Không Hải thì còn được, xa hơn nữa vẫn không thể xem là đứng đầu được.

Trầm ngâm chốc lát.

Vệ đại sư nói:

- Lão phu có thể cung cấp ba quy cách kế hoạch, theo thứ tự là thấp, trung bình, cao.

- Ồ? Nói xem nào.

Triệu Phong nảy sinh hứng thú.

- Quy cách thấp, hải thuyền sửa chữa xong, cũng tiến hành hoàn thiện nhất định, tính năng so với trước đây, sẽ nâng cao hơn chút. Vật liệu phí dụng hao tổn, tương đương một Thần binh Ngụy Địa cấp.

Vệ đại sư nói xong, quan sát Triệu Phong.

Một Thần binh Ngụy Địa cấp, giá trị đó không phải chuyện đùa, mười Hiểu Nguyệt tông cộng lại, đều không đào ra nổi.

Triệu Phong lắc đầu.

Rõ ràng, quy cách thấp, hắn thấy không được.

- Quy cách trung bình, trong khi sửa chữa hải thuyền, tiến hành rèn luyện nâng cấp mọi phương diện, các phương diện tính năng, rõ ràng vượt trội so với lúc trước. Có điều, vật liệu phí dụng hao tổn, tương đương vài món thần binh Địa cấp hoàn chỉnh.

Vệ đại sư nhàn nhạt mỉm cười.

Tương đương vài món thần binh Địa cấp hoàn chỉnh.

Tiểu Mã bên cạnh, đã lén vuốt mồ hồi lạnh.

Quy cách trung bình, chi phí luyện đúc, gia tăng gấp mấy chục lần.

Triệu Phong không lên tiếng, ý bảo Vệ đại sư nói tiếp.

- Quy cách cao, cường hóa nâng cấp thoát thai hoán cốt hải thuyền, luyện đúc thêm một lần nữa, khác biệt không lớn. Quy cách này, cần lượng lớn nhân lực tài lực, một mình lão phu không thể làm được, chi phí, thậm chí có thể khiến một Tông phái Nhất Tinh phá sản…”

Vệ đại sư nói xong lời cuối cùng, lắc đầu cười.

Chi phí quy cách trung bình, thậm chí có thể khiến Nhất Tinh tông phái thông thường phá sản.

Tiểu Mã và Lâu Lan Chỉ Thủy, không khỏi chậc lưỡi.

Triệu Phong thần sắc bất biến:

- Chọn quy cách trung bình.

Nói thật.

Quy cách cao, hắn thật sự muốn thực hiện, cũng không phải không thể.

Nhưng quy cách này, yêu cầu cái giá quá lớn, lại không phải một giờ

nửa khắc là có thể hoàn thành.

Cho dù là vậy.

Vệ đại sư cũng đã rất kinh ngạc, quy cách trung bình, bình thường chỉ có Nhất Tinh tông phái đỉnh cao, mới có vốn liếng này.

Một vài tôn chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, muốn thực hiện quy cách trung bình, đều vô cùng miễn cưỡng.

Còn ở trong miệng Triệu Phong, chọn lựa quy cách trung bình, dường như còn chút bộ dạng không cam tâm.

Sau đó.

Triệu Phong đưa ra cách nghĩ, đem hải kình tâm tủy huyết, dung nhập Thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

- Không ngờ ngươi có hải kình tâm tủy huyết.

Vệ đại sư giật mình, thần sắc ít nhiều có chút kích động, đối với tâm tủy huyết này, lộ vẻ thập phần động tâm.

- Suy nghĩ này hoàn toàn có thể được hải kình tâm tủy huyết ẩn chứa huyết nguyên tinh khí của sinh vật biển thời viễn cổ, có thể tăng cường thích ứng của thuyền Hư Không Hải với biển Hư Không rất lớn, tăng cường tính chịu ăn mòn, nâng cao tốc độ phi hành. Đồng thời có thể khiến đông đảo sinh vật biển tránh lui, để đường đi càng thêm thông suốt.

Vệ đại sư khen ngợi không ngớt.

- Chỉ là, như vậy cần không ít lượng máu hải kình, quá tốn kém.

Hắn lại lắc đầu, tựa hồ cảm giác không thực tế.

Chương 591: Linh Vực Khóa Không Đại Trận

- Dựa theo quy cách trung bình, cần bao nhiêu hải kình tâm tủy huyết thì thích hợp?

Triệu Phong bất động thanh sắc nói.

Vệ đại sư trầm ngâm nói:

- Ít nhất cần một vò, có thể đạt được hiệu quả lý tưởng. Nhưng nếu nhiều quá, có thể dẫn tới nhận biết của đồng tộc hải kình gần đây, sẽ hoàn toàn ngược lại.

- Một vò? Không thành vấn đề.

Triệu Phong không nghĩ ngợi nói.

Vệ đại sư trong mắt hiện vẻ kinh ngạc, một vò hải kình tâm tủy huyết, Triệu Phong trong miệng, lại vẻ như rất nhẹ nhàng hời hợt.

Ý nghĩ đến đây.

Hắn nhìn ánh mắt Triệu Phong, để lộ vài phần cực nóng.

- Vị Triệu huynh đệ này, ngươi nếu có thể cung cấp một vò hải kình tâm tủy huyết, thì có thể trừ bỏ thù lao lão phu lần này sữa chửa nâng cấp hải thuyền cho ngươi.

Vệ đại sư có chút mong đợi kích động nói.

Triệu Phong thấy buồn cười, không ngờ vị Vệ đại sư này, đối hải kình tâm tủy huyết, cũng vô cùng khao khát.

Vệ đại sư tu vi Trung Kỳ Tiểu Đan Nguyên cảnh, hải kình tâm tủy huyết đối hắn quả thực có xúc tiến rất lớn.

- Một lời đã định.

Triệu Phong gật đầu đáp ứng.

Trong Bích U hồ lô của hắn, lượng hải kình tâm tủy huyết, có thể đầy một căn phòng lớn, tương đương mười mấy vò tâm tủy huyết.

Dù sao.

Con cự hải kình Triệu Phong chém chết kia, thể phách vô cùng to lớn, cấp độ sinh mệnh gần kề vương giả Hư Thần cảnh, chiến lực ngạo thị cấp độ Đan Nguyên cảnh.

Thấy Triệu Phong đồng ý, trên mặt Vệ đại sư hiện lên mạt ý cười.

Tiếp theo.

Triệu Phong và Vệ đại sư, bắt đầu thương nghị cụ thể chi tiết cải tạo Thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

- Triệu huynh đệ chiếc thuyền Lam Lôi Hải Thiên này, thuộc tính Thủy Lôi, phòng ngự cường đại, chịu được ăn mòn, thiện về ngụy trang...

Vệ đại sư phân tích nói.

Đối với kết cấu cơ bản của Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, Triệu Phong

rất hài lòng.

Thuộc tính Thủy Lôi, vừa vặn thích hợp huyết mạch Băng Thủy của hắn, Phong Lôi chân nguyên.

- Tốt lắm, vẫn như cũ lấy thuộc tính Thủy Lôi làm kết cấu căn bản.

Vệ đại sư xác định điểm đầu tiên trước.

Sau đó, còn lại là nâng cấp mở rộng phương diện tính năng liên quan.

- Hải thuyền không cần mở rộng quá nhiều, không truy cầu tấn công, nhưng tốc độ và năng lực phòng ngự, phải tăng cường...

Triệu Phong đưa ra suy nghĩ của mình.

Công dụng của thuyền Hư Không Hải đối với hắn, tác dụng lớn nhất không ngoài để đi lại, cùng với làm một nơi tu luyện yên tĩnh.

- Ừm, dưới tình huống kích thước hải thuyền không mở rộng, quả thực có thể đẩy mạnh tính năng tốc độ, nâng cấp đến mức lớn nhất.

Vệ đại sư gật đầu.

Sau khi xác định căn bản kết cấu và suy nghĩ.

Tiếp theo là phương diện vật liệu.

Vật liệu lựa chọn, cũng chia ba, sáu, chín loại.

Quy cách trung bình, Triệu Phong đều lựa chọn vật liệu cao cấp nhất.

Sau một phen thống kê, giá trị tài nguyên Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, hoàn toàn là một con số hàng trăm triệu.

Vệ đại sư thầm kinh than.

Ngoại trừ vài Nhị Tinh tông phái hoặc là vương giả Hư Thần cảnh, hắn căn bản chưa từng thấy bất kỳ Tôn Giả nào, một lần duy nhất có bạo tay lớn như vậy.

Huống hồ đối tượng, còn là thiếu niên Nửa bước Đan Nguyên cảnh.

- Bối cảnh lai lịch của thiếu niên này, sợ rằng không tầm thường.

Vệ đại sư ngôn hành càng thêm trịnh trọng.

Ra khỏi khách điếm bình dân, Vệ đại sư hỏi Tiểu Mã bên cạnh, về lai lịch thân phận Triệu Phong.

- Bối cảnh lai lịch ông chủ này của ta, thập phần thần bí. Ở sân đấu Hư Hải, ngay cả thiên tài Thánh Địa, cũng đều chủ động trò chuyện với hắn.

Tiểu Mã mang theo vài tia tự hào, thậm chí có hơi khoác lác.

Linh Vực Thánh Địa?

Vệ đại sư không khỏi hít sâu một hơi, đối với lần sữa chửa nâng cấp hải thuyền này, không dám có một chút sơ sài.

Bên trong khách điếm.

Triệu Phong ngồi xếp bằng, lẳng lặng bắt đầu tham ngộ, cũng triệt để hấp thu khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ dung hợp vào cơ thể.

- Khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, có thể tăng cường nâng cao thể chất huyết mạch của ta, thậm chí có khí tức đồng nguyên tương tự huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc. Nếu hấp thu lâu dài thì… "

Trong lòng Triệu Phong tràn ngập mong đợi.

Đến nay, năng lực huyết mạch của hắn, so với khi mới rời khỏi Tử Thánh di tích, tăng gấp một hai lần.

Mặc dù hiệu quả nâng cao khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, cùng với tăng cường thể chất huyết mạch Triệu Phong, có chỗ giảm xuống.

Nhưng đồng thời.

Triệu Phong ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ, thời gian kiên trì, cũng đang gia tăng.

- Trước khi đột phá Đan Nguyên cảnh, thông qua hải kình tâm tủy huyết và khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ trước, nâng cao huyết mạch thể chất của ta đến cực hạn.

Triệu Phong trong lòng dần nảy ra một ý niệm.

Bởi vì sau khi hắn vừa đột phá Nửa bước Đan Nguyên cảnh không lâu, muốn hoàn toàn thăng đến Đan Nguyên cảnh, trong thời gian ngắn ngủi cũng không hiện thực.

Nửa tháng sau…

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên sửa chữa nâng cấp, đã tiến hành được phân nửa.

Sửa chữa đã hoàn thành, sau đó hoàn toàn là quá trình nâng cấp cường hóa.

Về phương diện khác.

Triệu Phong với kế hoạch nâng cao Trớ Chú Bách Thi, vật liệu thu thập, tiến hành đâu vào đấy.

Để sưu tập phần lớn tài nguyên trân quý, Triệu Phong đồng thời còn bán ra lượng lớn trân bảo tài nguyên trong "Cổ Thiết Giới Chỉ".

Trân bảo tài nguyên trong Cổ thiết giới chỉ chồng chất như núi, cũng đang giảm mạnh.

Chuyện lần này.

Hải thuyền sửa chữa nâng cấp, chiếm ba bốn phần, vật liệu cần thiết nâng cấp Trớ Chú Bách Thi, chiếm sáu bảy phần.

Chớp mắt một cái.

Triệu Phong ở Hư Hải linh điện, nán lại gần một tháng.

Trong khoảng thời gian này, những chuyện phức tạp vụn vặt, hắn đều giao cho Tiểu Mã và Lâu Lan Chỉ Thủy.

Cho dù Triệu Phong, hay là Khô Lâu đường chủ, đều đang nắm chặt thời gian, nâng cao thực lực.

Chỉ có hai người này, rõ ràng có khả năng đối mặt "Tử vong truy sát".

Ọc…

Triệu Phong phun ra một búng máu, sắc mặt tái nhợt, lập tức nhắm mắt thúc đẩy bước chân nguyên trong cơ thể nửa, hấp thu khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ.

Meo meo

Tiểu Tặc Miêu dựa sát trên người hắn, hấp thu khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ còn lại.

Ùm ùm

Cùng lúc đó.

Một người một con mèo, ngâm mình trong một cái thùng hải kình tâm tủy huyết lớn.

Gần một tháng nay.

Cấp độ sinh mệnh Triệu Phong, thể chất huyết mạch, đều rõ rệt thăng cấp.

So với một tháng trước, năng lực huyết mạch của Triệu Phong, lại tiến thêm một bước thăng cấp cao hơn, càng thêm tinh thuần.

- Đáng tiếc, hiệu quả hải kình tâm tủy huyết, đã giảm xuống quá lớn.

Triệu Phong thoáng thở dài.

Sinh mệnh thể chất của hắn, hoàn toàn sánh ngang đại Đan Nguyên cảnh, thậm chí so với Đan Nguyên cảnh bình thường, còn mạnh hơn một chút.

Thế nhưng.

Thăng cấp huyết mạch thể chất, sẽ mang đến đủ loại tốt đẹp.

Ví dụ như, thi triển một vài chiến kỹ bí thuật cường đại, nội tình thâm hậu, có thể càng có lực chống đỡ.

Căn cơ thể chất sinh mệnh, cũng khiến bản thân có tiềm lực càng lớn, gia tăng tốc độ tu luyện.

Triệu Phong cảm giác rõ rệt, ngũ giác lục thức của mình ngày càng mạnh mẽ, chuyển hóa hiệu suất của Nửa bước chân nguyên, càng lúc càng nhanh.

Trong đầu.

Lĩnh ngộ giai đoạn "Tử Sắc phong lôi" trong Phong Lôi truyền thừa, tốc độ nhanh hơn nhiều so với lúc trước.

Một ngày này.

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên sữa chữa cải tạo, rốt cục hoàn thành.

Ở Hư Hải linh điện, gần hồ nước, Triệu Phong nhìn thấy hải thiên thuyền mới.

Trên hồ nước.

Con thuyền kim loại xanh lam kia, bên ngoài phủ đầy hoa văn trận pháp tinh vi, bóng loáng như băng, dài chừng ba mươi lăm trượng, chia làm trên dưới hai tầng, trên nóc là một vọng đài.

Đột nhiên nhìn lại, giống như một con cá mập lớn, mơ hồ toả ra khí tức đáng sợ sinh vật biển viễn cổ.

Triệu Phong để thủy thủ đoàn đi vào, khởi động hải thiên thuyền mới.

Ầm

Bên ngoài hải thiên thuyền, ửng lên tầng thủy lôi rúng động, bên ngoài thân tàu, lưu chuyển không thôi, khiến cả thuyền hải tặc kim loại, nhiều hơn vài phần thần bí cao quý.

- Trải qua thử nghiệm, tốc độ hải thuyền tăng cao gấp hai ba lần, tiếp cận tốc độ phi hành Đại Đan Nguyên cảnh, trên phòng ngự, có thể ngăn cản mấy vị Đan Nguyên cảnh bình thường đồng thời tấn công.

Vệ đại sư mỉm cười nói.

Triệu Phong kiểm tra toàn bộ hải thiên thuyền, bất luận trong ngoài, đều cải tạo cường hóa, giống như con cá mập sắt to lớn, hơn xa thuyền Hư Không Hải bình thường.

Chất liệu thân tàu, cảm giác kim loại càng mạnh, lạnh lẽo bóng loáng, hoa văn tinh tế.

Ngày đó.

Triệu Phong "nghiệm thu" Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, để các thủy thủ đoàn thích ứng.

Đồng thời.

Triệu Phong thanh toán thù lao một vò hải kình tâm tủy huyết cho Vệ đại sư.

- Triệu huynh đệ, ngươi chế tạo thuyền Hư Không Hải đẹp đẽ như

thế, chỉ để đi biển?

Vệ đại sư đối với bối cảnh lai lịch Triệu Phong, rất hiếu kỳ.

Nếu là người bình thường, hoàn toàn có thể đem toàn bộ tài nguyên, dùng trên việc tu luyện bản thân.

- Thực không dám giấu, ta muốn một lần vượt qua đường biển Linh Vực.

Triệu Phong nói.

- Ý ngươi là, rời khỏi phạm vi thế lực Chân Võ Thánh Địa, tiến vào phạm vi Linh Vực Thánh Địa khác?

Vệ đại sư cảm thấy bất ngờ.

Vượt qua đường biển linh vực, đó là xa vời cỡ nào.

- Triệu huynh đệ, ngươi đã quen biết thiên tài Thánh Địa, sao không nghĩ cách, sử dụng Linh Vực Khóa Không đại trận, trực tiếp từ một phương Linh Vực Thánh Địa, nhảy sang phạm vi quản hạt Thánh Địa khác? Như vậy càng có thể tiết kiệm thời gian rất lớn.

Vệ đại sư kinh ngạc nói.

Theo hắn thấy, bối cảnh Triệu Phong, khẳng định không đơn giản, nói không chừng có quan hệ gì đó với Linh Vực Thánh Địa.

- Linh Vực Khóa Không đại trận?

Triệu Phong trong lòng khẽ động.

Hắn đột nhiên nhớ tới địa đồ trong đầu, trong tam đại Linh Vực Thánh Địa, có hư tuyến tương liên đặc biệt.

- Nếu như đoán không sai, hư tuyến tương liên này, có thể thực hiện truyền tống khoảng cách cực xa.

Triệu Phong không khỏi có chút hưng phấn.

- Có điều, nghe nói muốn sử dụng Linh Vực Khóa Không đại trận, hoặc là một vài Khóa Vực đại trận thông thường khác, cái giá đều rất lớn. Chỉ có rất ít người, có tư cách đó...

Vệ đại sư bổ sung.

- Đa tạ đại sư chỉ điểm.

Triệu Phong trong lòng nhiều hơn một suy nghĩ.

Mục đích chuyến đi này của hắn, quá mức xa xôi, nếu như có thể sử dụng "Linh Vực Khóa Không đại trận", ít nhất có thể tiết kiệm phân nửa thời gian.

Ngày đó.

Triệu Phong dò hỏi một phen, ở Hư Hải linh điện, thật vất vả tìm được hai thiên tài Thánh Địa.

Giang Phàm, Thần Dịch Lâm, vào ở trong phòng khách quý của Hư Hải linh điện.

Hai người cũng gặp mặt Triệu Phong.

- Linh Vực Khóa Không đại trận?

Giang Phàm và Thần Dịch Lâm, hai mặt nhìn nhau.

Hai người thoáng ngẩn ra, bỗng quả quyết lắc đầu.

- Ngay cả chúng ta, bình thường đều chỉ có thể sử dụng Khóa Vực đại trận thông thường, chứ đừng nói truyền tống trận vượt qua linh vực. Phải biết rằng, sư tôn ta là trưởng lão thực quyền Thánh Địa, còn sư tôn Giang Phàm, càng thêm khó lường...

Thanh niên cao gầy "Thần Dịch Lâm", hơi áy náy nói.

Hắn ngụ ý.

Với bối cảnh chỗ dựa cường đại của hai người, chỉ có thể thỉnh thoảng được đặc quyền, sử dụng Khóa Vực đại trận thông thường.

- Khóa Vực đại trận thông thường, có thể truyền tống giữa các Đại Hư Hải linh điện, thậm chí có thể truyền tống đến Linh Vực Thánh Địa. Nhưng chỉ giới hạn thành viên quan trọng của Thánh Địa, chúng ta lần này ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, có giấy phép đặc biệt của trưởng bối.

Giang Phàm lắc đầu nói.

Triệu Phong nghe xong, mặc dù không bất ngờ, nhưng ít nhiều có chút thất vọng.

Hắn không phải thành viên Thánh Địa, cũng không có bối cảnh thâm hậu, ngay cả Khóa Vực đại trận thông thường giữa Hư Hải linh điện, cũng không có tư cách sử dụng.

Hơn nữa.

Hai thiên tài Thánh Địa, và Triệu Phong không có giao tình gì, cho nên cũng không muốn giúp hắn.

- Triệu mỗ cáo từ đi trước.

Triệu Phong dưới ánh mắt lãnh đạm của hai gã thiên tài Thánh Địa, rời khỏi phòng khách quý linh điện.

- Triệu Phong này, chẳng qua là tư chất huyết mạch rất tốt, nhưng không có bối cảnh, cũng không có trưởng bối hùng mạnh. Tương lai cùng chúng ta đã định không có giao thiệp.

Thần Dịch Lâm cười nhạt một tiếng.

Giang Phàm cũng thở dài, hai người nếu toàn lực giúp đỡ, việc này còn một tia hi vọng nhỏ nhoi.

Nhưng mà.

Làm thiên tài nòng cốt Thánh Địa, nhãn giới bọn họ rất cao, cũng không coi trọng tiềm lực tương lai của Triệu Phong, cũng không dự định kết giao.

Bởi vậy, bọn họ cũng lười quản chuyện nhàn rỗi.

Chương 592: Cắm Điểm Chặn Giết

Từ khu khách quý của linh điện đi tới, Triệu Phong khẽ lắc đầu, đối với kết quả này, cũng không cảm thấy bất ngờ.

Hai gã Thánh Địa thiên tài, không chịu ra tay giúp đỡ, cũng hoàn toàn phù hợp lẽ thường.

Hắn sở dĩ muốn thử, cũng chỉ là định thử thời vận.

Trở về khách điếm, Triệu Phong lần nữa liên lạc Tiểu Mã cùng Lâu Lan Chỉ Thủy.

- Thuyền trưởng đại nhân, ngài những vật liệu mà ngài cần, cơ bản đều đã thu mua xong. Mặt khác trân tài linh bảo được bán ra, thu được nguyên tinh thạch, đều dùng cho thu mua...

Tiểu Mã lấy ra danh sách, lần lượt thẩm tra đối chiếu.

Về phương diện thu mua sản xuất, Tiểu Mã phát động con đường nhân mạch, Lâu Lan Chỉ Thủy phụ trách đốc tra.

- Tốt, ba ngày sau, ta sẽ rời khỏi Hư Hải linh điện.

Triệu Phong đưa ra quyết định.

Hư Hải linh điện, tương đương với một điểm tiếp tế bậc cao trên con đường hàng hải của hắn.

Bây giờ.

Nhu cầu của hắn, cơ bản đều đã giải quyết, nên đến lúc phải lên đường.

- Tiểu Mã, đây là thù lao của ngươi.

Triệu Phong đưa tay ra, đem một quả trữ vật giới chỉ, ném cho Tiểu Mã.

Tiểu Mã linh thức quét qua, trong lòng tim đập liên hồi.

- Đa tạ thuyền trưởng đại nhân.

Tiểu Mã thiên ân vạn tạ, liên tục cúi đầu.

Trong trữ vật giới chỉ này, ngoại trừ một đống nguyên tinh thạch, còn đặt một thùng tâm tủy huyết của hải kình.

Không nói đến một đống nguyên tinh thạch, đã tương đương với mấy năm thu nhập của hắn.

Mà một thùng tâm tủy huyết của hải kình này, hắn lại càng tha thiết ước mơ hơn.

Trước khi đi.

Tiểu Mã nhìn Triệu Phong thật lâu, có một thùng tâm tủy huyết của hải kình này, thể chất sinh mệnh của hắn, sẽ có sự lột xác bay vọt.

Chỉ cần thành công tiến đến một bước này, vận mệnh nhân sinh của hắn, sẽ có biến hóa hoàn toàn khác biệt.

Trong phòng của khách điểm.

- Chẳng lẽ thật sự không có một chút hi vọng nào sử dụng Khóa Không đại trận để vượt qua Linh Vực?

Một mình Triệu Phong, rơi vào trầm tư.

Đường xá để vượt qua Linh Vực Thánh Địa, vô cùng xa xôi.

Theo như phán đoán của bản thân, nếu như lộ trình thuận lời, ít nhất phải mất vài chục năm.

Nhưng nếu có thể sử dụng Khóa Không đại trận để vượt qua Linh Vực, có thể tiết kiệm hơn phân nửa thời gian.

Chỉ là.

Hai gã Thánh Địa thiên tài đó, sẽ không giúp Triệu Phong.

Vụt…

Trong tay Triệu Phong, đột nhiên xuất hiện một tấm lệnh bài màu tím nước chảy gợn sóng.

Đây chính là Tử Thánh Lệnh

“Tử Thánh Lệnh” cùng với “Di tích Tử Thánh”, có một sự liên lạc vi diệu, thông qua lệnh bài này, có thể mở ra một thông đạo truyền thừa.

Lệnh bài này tự bản thân nó ẩn chứa một năng lượng phi phàm, giống như một cái tọa độ cảm ứng, tương liên với Di tích Tử Thánh.

“Tử Thánh Lệnh, có thể sử dụng ba lần. Ta đã sử dụng lần thứ nhất.

Triệu Phong nhắm mắt cảm ứng một chút.

Khí tức của một Tử Thánh Lệnh ở nơi khác, thập phần yếu ớt.

Thứ nhất là do khoảng cách quá xa, thứ hai là lực lượng của bản thân Tàn linh Tử Thánh, bị xói mòn nghiêm trọng.

Nếu không, cho dù vượt qua bao nhiêu quần vực, cũng có thể mở ra thông đạo truyền thừa.

Quần Đảo vực Thiên Lưu cùng với Quần Đảo vực Thiên Lô, mặc dù là láng giềng, nhưng mà lấy lực lượng của Tử Thánh Tàn Linh hôm nay, phỏng chừng vẫn quá sức.

Cũng may.

Triệu Phong không hề có ý định trở về Di tích Tử Thánh.

“Tử Thánh tiền bối, mục đích chuyến này của ta, quá mức xa xôi. Cần phải sử dụng “Khóa Không đại trận” của Chân Vũ Thánh Địa để vượt qua Linh Vực...

Triệu Phong đem một đống tin tức, truyền tới.

Mở ra thông đạo truyền thừa, khó khăn rất lớn, sẽ tiến thêm một bước làm tiêu hao lực lượng của Tử Thánh Tàn Linh cùng với không gian di tích.

Nhưng nếu chỉ truyền đi tin tức, thì sẽ giảm hao phí đến mức thấp nhất.

Chỉ là.

Qua thật lâu, bên kia, cũng không có phản ứng gì.

“Chẳng lẽ Di tích Tử Thánh, xảy ra biến cố gì?”

Triệu Phong nhíu mày.

Qua nửa thời gian uống cạn chung trà.

Tử Thánh Lệnh truyền tới một tiếng thở dài:”Triệu Phong, ngươi cầm Tử Thánh Lệnh của ta, đi Chân Vũ Thánh Địa, tìm một người tên là Đoan Mộc Thanh. Nhưng ta không thể xác định, người kia còn sống hay không. Nhưng nếu hắn còn sống, nhất định có thể giúp ngươi, cũng vô cùng đáng tin.

- Chân Vũ Thánh Địa? Đoan Mộc Thanh? Thật tốt quá

Triệu Phong bất ngờ kinh hỉ.

Hắn hướng “Tử Thánh Tàn Linh”xin giúp đỡ, cũng chỉ là thử thời vận, không có ôm bao nhiêu hi vọng.

Nhân vật có thể có quan hệ với “Tử Dạ Thánh chủ”, mà lại có thể sống đến hôm nay, tuyệt đối không phải là kẻ đầu đường xó chợ.

- Triệu Phong ca, tình huống trước mắt của Di tích Tử Thánh rất tốt đẹp, huynh không cần lo lắng...

Thanh âm của Triệu Vũ Phi, thông qua Tử Thánh Lệnh truyền đến.

Thông qua Tử Thánh Lệnh, Triệu Phong cùng với Di tích Tử Thánh bên kia, liên hệ đơn giản một chút.

Nhưng loại liên hệ này, không thể làm nhiều lần hoặc là quá lâu.

Bởi vì khoảng cách quá mức xa xôi, dùng Tử Thánh Lệnh lại phải chịu tiêu hao rất lớn, lại với một nơi khác trong Tử Thánh không gian, lực lượng sẽ bị xói mòn.

Cùng lúc đó.

Di tích Tử Thánh, bảo điện ba tầng.

Ô...ô...ô...n...g!

Một vị tử y thiếu nữ thanh nhã như tiên, trước người trôi nổi lơ lửng một cái “chìa khóa pha lê” thăm thẳm vô hạn.

Tử y thiếu nữ được vây quanh trong một tầng tử quang óng ánh, da thịt giống như ngọc trong tuyết trắng, hiện lên rực rỡ như thủy tinh, tựa như thoát khỏi gông cùm của thân thể huyết nhục.

Lấy mắt phàm mà nhìn, đây giống như Cửu Thiên Huyền Nữ trong tòa thành tinh ngọc.

- Vũ Phi, xem ra lực lượng huyết mạch của linh tộc ngươi, đã nhanh chóng thức tỉnh rồi. Cảnh giới tinh thần không đạt tới Đan Nguyên Cảnh, lại chuyển hóa ra tinh thuần bán bộ chân nguyên như thế. Qua không bao lâu, ngươi liền có thể tinh luyện ra “Chân nguyên” hoàn toàn.

Tử Thánh Tàn Linh mỉm cười nói.

Cảnh giới tinh thần không đạt tới Đan Nguyên Cảnh, lại đi trước một bước luyện ra “chân nguyên”, đây nghe có vẻ giống như truyện cổ

tích.

Có lẽ một số người, thu được đại kỳ ngộ, tìm được linh thủy gột rửa, không đạt đến tu vi Đan Nguyên Cảnh, cũng có thể có được chân nguyên

Nhưng loại chân nguyên này, là thu được ngoại giới, không phải là bản thân tinh luyện, dùng một phần thiếu đi một phần, phần lớn đều nằm trong trạng thái phong cấm.

- Linh tộc này, huyết mạch ở trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, đều là bài danh phía trên...

Tử Thánh Tàn Linh vui mừng gật đầu.

Ba ngày sau.

Tại một cánh cửa phụ cận Hư Hải linh điện.

- Xuất hiện rồi, tiểu tử kia đang chuẩn bị rời khỏi Hư Hải linh điện.

- Báo cho tam trưởng lão.

Tại cửa phụ cận linh điện, vài thân ảnh tầm thường phổ thông, linh thức truyền âm lẫn nhau.

Vụt vụt vụt...

Vài đạo thân ảnh này, nhoáng lên một cái.

Mấy nhịp hô hấp qua đi.

Vụt vụt vụt...

Triệu Phong mang theo một đám thuyền viên, bay ra khỏi Hư Hải linh điện.

Vụt...

Triệu Phong khoát tay, một chiếc thuyền Hư Không Hải mới, phát ra một cỗ khí tức áp bách của sinh vật biển Thượng Cổ, hiện thân tại lối vào đại điện.

- Khí tức thật lớn, chiếc thuyền Hư Không Hải này, có phẩm cấp rất cao.

Lối vào Linh điện, có không ít thân ảnh, đều ghé mắt nhìn.

Triệu Phong xung trận thúc ngựa lên trước, bước vào thuyền Hư Không Hải.

Thuyền Hư Không Hải hiện giờ, bên trong trang sức, cao quý tinh mỹ, giống tửu lâu khách điếm xa hoa.

Hơn nữa, hải thuyền này chất liệu gỗ độ cứng, lực phòng ngự siêu cường.

Lâu Lan Chỉ Thủy cùng chúng thủy thủy đoàn, tiến từng bước một.

Sau khi hấp thu Tâm tủy huyết của hải kình, những thuyền viên này, không ít người có đột phá, thể chất sinh mệnh đều tới thêm nửa bước tiền gần Đan Nguyên Cảnh, thể chất sinh mệnh bị nghịch sửa, tiềm lực càng lớn.

Lâu Lan Chỉ Thủy lại là thiên tài đứng đầu, thoải mái đột phá một tầng, đạt tới chân chủ đại thành.

- Xuất phát.

Triệu Phong ngồi ở trong phòng thuyền trưởng tinh mỹ xa hoa, hạ mệnh lệnh xuống.

Ô...ô...ô...n...g!

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên tạo nên một tầng rung động thuỷ lôi, điện vân phong hà phóng lên trời, trong khoảnh khắc xuyên qua màng lãnh thổ của Hư Hải linh điện, tiến vào ngoại vực Hư không hải.

- Truy!

Một lão già áo mực, dẫn đầu hai gã Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, phá không thẳng truy Thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

Lão già áo mực đó, chính là Tam trưởng lão Càn Vân Các.

Bên cạnh hắn hai gã Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, tu vi đều là Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, tốc độ phi hành cực nhanh.

Hóa ra.

Trong gần một tháng này, lão già áo mực đã phát động các thế lực lực lượng của Càn Vân các, phái người cắm điểm trong này.

“Tiểu bối của ta ở mấy vạn dặm Hư Không Hải Vực phụ cận Càn Vân các, bày ra thiên la địa võng, ngươi có chắp cánh cũng không thể bay nổi.

Tôn Chủ mặc sam quát lạnh thanh âm, giống lôi minh điện thiểm, chấn nhập vào Thuyền Hư Không Hải.

Phía trong thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

Một đám thủy thủy đoàn, khí huyết bốc lên. Đến từ uy thế Đại Đan Nguyên Cảnh, uy năng tự nhiên tựa như sát nhập vào giữa thiên địa vũ trụ.

- Tốc độ thật nhanh.

Tôn Chủ mặc sam cùng với ba gã Đan Nguyên Cảnh, chỉ có Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, là có thể thu hẹp khoảng cách một chút.

Mặt khác hai gã Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, tốc độ bọn họ đều rất khó tiến đến gần Thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

- Đám tiểu bối này không ngờ lại đem Tâm tủy huyết của hải kình, sáp nhập vào Thuyền Hư Không Hải, đúng là phí của trời mà.

Tôn Chủ mặc sam vẻ mặt phẫn nộ, ánh mắt càng thêm lạnh như băng.

Vụt vụt...

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, vừa rồi bay ra một khoảng cách, phía trước lại lao tới hai gã Tôn Giả Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ.

- Tiểu bối lưu lại”

Hai gã Tôn Giả Tiểu Đan Nguyên Cảnh, đồng thời ra tay, phong bạo cực lớn dữ dội, phong tỏa phương viên mười dặm.

Phốc phốc oành

Thuyền Hư Không Hải nhận phải công kích, lớp vỏ kim loại bên ngoài, vẫn như cũ lạnh như băng bóng loáng, bình yên vô sự.

“Thuyền Hư Không Hải này, phòng ngự thật mạnh.

Hai gã Tôn Giả hơi líu lưỡi, cũng không nhàn rỗi, dốc hết toàn lực, ngăn trở Thuyền Hư Không Hải.

Mặc dù công kích của bọn hắn, không cách nào chính thức uy hiếp Thuyền Hư Không Hải, nhưng hạn chế tốc độ phi hành của nó, quả thật không khó.

- Ha ha ha... hai người các ngươi, ngăn lại chiếc hải thuyền đó.

Tôn Chủ mặc sam cất tiếng cười to, vẻ mặt cuồng hỉ.

Hắn ra tay với Triệu Phong, chủ yếu là rình tâm tủy huyết của hải kình, không ngờ đối phương còn có Thuyền Hư Không Hải phẩm chất tốt như vậy.

Cho dù là hắn là nhất tinh đỉnh phong Càn Vân các, cũng rất khó tìm ra vài chiến thuyền tốt như vậy.

- Chủ nhân.

Khô Lâu Đường chủ hiện thân trong đám sương mờ u ám.

Gần một tháng này.

Khô Lâu Đường chủ mượn “Tâm tủy huyết của hải kình” cùng dung nhập “huyền thuỷ tinh nâu cốt” vào thân thể, thực lực đột nhiên tăng mạnh

Ánh mắt Triệu Phong quét qua, toàn thân cốt cách của Khô Lâu Đường chủ, hoàn toàn tối tăm, bên trên đan xen một tia hoa văn kim ngân, khung xương toàn thân so với dĩ vãng càng tráng kiện hơn.

Keng keng…

Khô Lâu Đường chủ ở trên thuyền Hải Thiên hiện thân, chống đỡ công kích của hai gã Tiểu Đan Nguyên Cảnh, không ngờ lông tóc vô thương.

- Khặc khặc...

Khô Lâu Đường chủ cười quái dị một trận, một tay mãnh liệt đẩy ra, tầng tầng gai xương kèm theo sát quang, chồng chất như núi, phóng tới chặn lại hai vị Tôn Giả.

Phốc phốc….

Hai gã Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, thân hình thối lui, một người trong đó, bị thương nhẹ, có phần lộ ra vẻ chật vật.

Triệu Phong không khỏi âm thầm gật đầu.

Tu vi của Khô Lâu Đường chủ, tiếp cận Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, cốt cách thân thể, khí lực lực lượng, cường hóa đến một trình tự mới, cơ bản có thể không đếm xỉa Tiểu Đan Nguyên Cảnh bình thường công kích.

Hơn nữa còn có “Cửu Sát Âm Cốt Thứ”dung nhập vào trong thân thể, Khô Lâu Đường chủ dựa vào quỷ cốt mà nói, còn hơn cả Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, bức thẳng đến Đại Đan Nguyên Cảnh.

- Tốc chiến tốc thắng.

Triệu Phong thấy ba người Tôn Chủ mặc sam ở đằng sau, sắp đuổi theo.

Vụt...

Hắn huy động hắc kỳ, nhất bách cụ trợ chú bách thi, hiện thân Hư Không Vụ Hải.

Ục ục…

Một tầng sương mù cuồn cuộn, hình thành quỷ hỏa diễm vân, phát ra kinh thiên quỷ thi oán lực, trong nháy mắt khuếch tán bốn năm dặm xung quanh.

- Không tốt.

Hai gã Tôn Giả bị vây ám bởi khí tức của lớp sương mù này, nhiễm một ít, thân thể truyền đến một trận khó chịu.

Trong lúc vô hình.

Trong tầng sương mù dầy đặc của Bách thi đại trận, vọt ra vô số bàn tay xương xẩu hư vô trắng bệch máu chảy đầm đìa, với vào trong cơ thể tạng phủ của bọn hắn, không ngừng đào lấy ăn.

Tinh khí linh phách của hai gã Tôn Giả, không ngừng xói mòn.

Hơn nữa Tôn Giả vốn đang bị thương đó, càng thêm khó chịu, giống bị oán quỷ quấn thân.

- Tinh thần quỷ bí —— vạn quỷ mê thần.

Khô Lâu Đường chủ trong hốc mắt, ngọn lửa đỏ u ám nhảy lên, lộ ra tinh thần quỷ lực kỳ dị, sinh ra các loại sợ hãi ảo giác, bao phủ trăm thi quỷ vụ.

Phốc phốc…

Triệu Phong huy động hắc Kỳ, màn sương mù, hình thành từng vòng quỷ vụ vân, đem hai gã Tôn Chủ vây khốn.

- Á…

Hai gã Tôn Giả, thân bị hãm trong đại trận bách thi nguyền rủa, đầu óc choáng váng, tâm thần bị lạc, mặt đầy hoảng sợ, phát ra tiếng gào rú kêu gọi.

Da của bọn hắn huyết nhục, lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được, từng chút bị thối rữa.

Chương 593: Huyết Mạch Tái Hiển Uy

Sau khi trăm bộ quỷ thi trớ chú, hoàn thành bố cục đại trận, uy lực nhảy vọt đến một cấp độ mới.

Mạnh như “Hư không cự hải kình”, cũng phải gián tiếp chết trong “Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Lúc này.

Lớp sương mù u ám cuồn cuồn, hình thành quỷ hỏa diễm vân, phối hợp với “tinh thần quỷ bí” của Khô Lâu đường chủ, đem hai gã Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, đẩy vào tuyệt cảnh.

Thân hãm trong Bách Thi Trớ Chú đại trận, đem thừa nhận bị quỷ thi oán lực kinh người ăn mòn.

Hai gã Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh làn da huyết nhục, đã nhanh chóng bị thối rữa, tinh khí linh phách không ngừng xói mòn.

“Chịu đựng”

Phía sau Tôn Chủ mực y, gặp tình hình này, biến sắc, Đại Đan Nguyên Cảnh khổng lồ thiên địa uy thế, áp bách mà đến.

Hắn hiển nhiên không hề ngờ tới, Triệu Phong còn có đòn sát thủ đến cỡ này.

Ngày ấy lúc đối chiến với Đoàn hải tặc Thiết Giác, Triệu Phong ở

giữa hai vị Đại Đan Nguyên Cảnh, mọi việc đều thuận lợi, không có lấy ra một đòn sát thủ này.

“Khặc khặc thực là... Bách Thi Trớ Chú đại trận này, sau khi thị sát một trăm tên Tôn Giả, chắc chắn sinh ra kịch biến nhảy vọt".

Khô Lâu đường chủ cười âm hiểm một hồi, so với Triệu Phong còn tích cực hơn.

Dù sao nguyền rủa bách thi này, đều là hắn tự mình từng khối luyện chế thành.

- Hư Thiên Âm Ma Thứ!

Khô Lâu đường chủ đem Địa Giai thần binh dung nhập vào thân thể cốt cách, phá không mà ra.

Xuy Phốc ——

Trong hư không xẹt qua một đạo gai xương ám ngân sắc, hư quang cự đại, lực lượng bá tuyệt, sát quang phóng lên trời, có loại ảo giác huyền diệu đánh vỡ không gian gông cùm xiềng xiếc, cùng quỷ thi đại trận hỗ trợ lẫn nhau, xỏ xuyên trong đó một vị Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh đang bị thối rữa.

- A ——

Trong đại trận bách thi truyền đến một tiếng hét thảm.

Tên Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh kia, thân thể thối rữa, nhanh chóng hóa thành một vũng máu.

Cùng lúc đó.

- A... Cứu ta...

Một vị Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh khác, bị lớp sương mù ám diễm nồng đậm hình thành Giao Long oán lực quấn quanh, vô số khô tay trắng bệch máu chảy đầm đìa, đào ăn thân thể hắn.

Ục ục ục…

Triệu Phong huy động hắc kỳ, điều động cả lực lượng đại trận quỷ thi, đem Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh này, hóa thành một bãi nùng huyết.

Trong khoảnh khắc.

Hai gã Tôn Giả Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ, chết trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Ục ục…

Tinh khí tàn phách của hai đại Tôn Giả, cũng bị Quỷ Thi Trớ Chú đại trận hấp thu.

Một màn này, khiến ba vị Đan Nguyên Cảnh đang đuổi theo đằng sau, quá sợ hãi, nổi cả da gà.

- Tặc tử ngươi dám giết chết trưởng lão Càn Vân các ta.

Càn Vân tam trưởng lão “Tôn Chủ mặc sam”, cưỡng chế khiếp sợ trong lòng, uy thế Đại Đan Nguyên Cảnh khổng lồ trên người, trùm trời lấp đất đè xuống, ảnh hưởng toàn cảnh chung quanh.

Lấy Càn Vân tam trưởng lão cầm đầu, ba gã Tôn Giả Đan Nguyên

Cảnh, cường thế đánh giết Thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

Mặt khác hai gã Tôn Giả, đều là Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, thực lực không tầm thường.

- Phá ——

Càn Vân tam trưởng lão đánh ra một chưởng, điên đảo thiên địa xung quanh, một đạo hư ấn chưởng quang cực lớn oánh lục lập lòe, bộc phát nổ vang, xung quanh mười dặm, bị uy thế cường đại bao phủ.

Một chưởng uy thế cực đại đó, bổ tiến Bách Thi Trớ Chú đại trận.

Ô...ô...ô...n...g!

Bách Thi Trớ Chú đại trận hình thành quỷ vụ âm u liễm diễm, tầng tầng bong ra từng mảng vỡ tan, tầng sương mù ảm đảm mong manh rõ ràng hơn vài phần.

Phốc…

Triệu Phong huy động hắc kỳ, trong bách cụ trợ chú bách thi, lại phát ra quỷ thi oán lực liên miên không dứt, hình thành quỷ vụ diễm vân bàng bạc.

- Khặc khặc... Qủy thi đại trận này xưa đâu bằng nay, há lại dễ dàng có thể phá vỡ như vậy sao.

Thân thể của Khô Lâu Đường chủ, lại lần nữa dung hợp cửu sát âm cốt thứ, toàn thân xương cốt một hồi giòn vang.

Ô...ô...ô...n...g!

Khô Lâu đường chủ thúc dục bí thuật, khung xương toàn thân, bỗng nhiên cao lên đến ba trượng, toàn thân ô quang diễm khí đằng đằng, hóa thành một cốt diễm cự nhân.

Phốc…

Khô Lâu đường chủ hóa thành “cốt diễm cự nhân”, uy lực hung hãn vô cùng, mỗi cái giơ tay nhấc chân, Tử Âm sát diễm, gào thét nổ vang, cùng với oán lực nguyền rủa của đại trận quỷ thi, hỗ trợ lẫn nhau.

Gần một tháng này.

Khô Lâu đường chủ hấp thu “Tâm tủy huyết hải kình", dung nhập “huyền mặc tinh cốt”, thân thể cốt cách cường hóa đến một trình độ mới, thực lực đại trướng.

Hắn chiến lực, so với Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ bình thường, đều chỉ mạnh hơn chứ không thể yếu.

Huống chi lúc này, hắn đặt mình trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, uy lực tăng phúc, lại thi triển quỷ cốt bí thuật cường đại.

- Lão bất tử, nhận của ta một chưởng1

Cốt diễm cự nhân tiến thêm một bước cao đến bốn năm trượng, tử âm sát diễm phóng lên trời, kèm theo đó là một đạo quỷ cốt sức lực mạnh mẽ vô cùng, đánh thẳng về phía Càn Vân tam trưởng lão.

Phành…

Một tiếng nổ kinh khủng vang lên, bộc phát trên không đại trận quỷ

thi, khủng bố khí lãng, nuốt hết một phiến hư không hải.

Phía dưới Hải Thiên thuyền, một hồi quay cuồng, thậm chí ngã vào trong hư không hải dương.

Bịch bịch…

Khô Lâu đường chủ thân hình liên tục rút lui vài bước, rõ ràng chịu phải một ít thiệt thòi.

Nhưng trong mắt hắn vẻ hưng phấn càng nồng đậm.

Nhớ ngày đó, lần đầu tiên gặp phải Đại Đan Nguyên Cảnh “Hồ Tác Vương”, hắn căn bản không có sức phản kháng.

Giờ đây, mới qua hơn nửa năm, thực lực của hắn, đã bay vọt đến nhường này.

- Hai người các ngươi, chế trụ cái khô lâu khung này, để ta bắt giết tiểu tử đó.

Tôn Chủ mặc sam rống to một tiếng, truyền âm nói.

Ánh mắt hắn tàn nhẫn, biết Triệu Phong chủ trì “Bách Thi đại trận”, mới là điểm mấu chốt.

Dù sao bách thi đại trận uy hiếp quá lớn.

Một khi phá vỡ bách thi đại trận, Triệu Phong hai người bị mất đi yểm hộ, không thể nào là đối thủ của tam Đại Đan Nguyên Cảnh.

Còn nữa.

Khô Lâu đường chủ cốt cách phòng ngự quá mạnh mẽ, việc chém chết tương đối khó một chút.

- Chỉ cần giết chết tiểu tử này, liền có thể cướp lấy chiến lợi phẩm, lại thu thập được khô lâu khung này".

Tôn Chủ mặc sam ánh mắt lóe ra.

- Tặc tử nhận lấy cái chết!

Tôn Chủ mặc sam vượt qua Khô Lâu đường chủ, hướng đến Triệu Phong đang ở trung tâm quỷ thi đại trận mà giết.

- Khặc khặc...

Khô Lâu đường chủ dị thường phối hợp, không ngăn trở hắn, cùng hai vị Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ cường giả khác giao phong.

Trong thời gian ngắn.

Khô Lâu đường chủ biến thành “cốt diễm cự nhân”, chiếm được ưu thế rất lớn, áp chế hai vị Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

- Đi!

Triệu Phong mặt không đổi sắc, huy động trận kỳ, cuồn cuộn quỷ thi oán lực, hình thành Giao Long, diễm khí đằng đằng, nghênh đón Tôn Chủ mặc sam.

- Phá!

Tôn Chủ mặc sam một chưởng bổ tới, những kia quỷ thi oán lực bàng bạc kinh người, còn chưa đến gần, đã bị hắn đập nát.

Triệu Phong vẻ mặt vẫn như cũ, phát động bách thi nguyền rủa vô hình oán lực, liên miên không dứt phóng tới Tôn Chủ mặc sam.

Trong vô hình, vô số khô tay trắng bệch máu chảy đầm đìa, dây dưa ở quanh thân Tôn Chủ mặc sam, với vào tạng phủ trong cơ thể hắn, không ngừng đào lấy ăn.

Tôn Chủ mặc sam sắc mặt hơi đổi.

Cường như Đại Đan Nguyên Cảnh hắn, cũng không cách nào bỏ qua những kia vô hình không chất nguyền rủa oán lực.

- Hừ, nguyền rủa oán lực vô khổng bất nhập, nhưng không phải là tinh thần công kích bình thường...

Triệu Phong không có sợ hãi, mặc cho Tôn Chủ mặc sam đánh tới.

Tôn Chủ mặc sam mặc dù có thể giết qua, nhưng thực lực của hắn, tất nhiên sẽ nhận phải suy yếu.

Một khi nguyền rủa oán lực, ăn sâu vào cơ thể quá lâu, trễ chậm cứu chữa, cho dù hắn là Đại Đan Nguyên Cảnh cũng khó trốn một kiếp.

Tôn Chủ mặc sam sinh mạng thể chất cường thịnh trở lại, cùng hư không cự hải kình cuối cùng có chênh lệch rất lớn.

- Chỉ cần trong vòng mười hơi thở, chém chết kẻ này. Hoàn toàn có thể toàn thân trở ra.

Tôn Chủ mặc sam tâm niệm xoay chuyển.

Trong vòng mười hơi chém chết Triệu Phong, hắn rất có lòng tin,

thậm chí bốn năm hơi, đều có thể làm được.

Phong Lôi Chi Dực!

Bỗng nhiên, sau lưng Triệu Phong, ngưng kết thành một đôi phong lôi quang dực màu tím, tốc độ cùng tính cơ động tăng lên rất nhiều.

Vụt…

Dưới quỷ vụ diễm vân yểm hộ, Triệu Phong lưu lại từng đạo điện mị tàn ảnh.

Trong Bách Thi Trớ Chú đại trận, cường giả cảm quan ngoại giới sẽ chịu ảnh hưởng, thậm chí bị nhiễu loạn rất lớn.

Nhưng Triệu Phong là chủ nhân của trận pháp này, thì không có bất kỳ ảnh hưởng nào. Hắn và Khô Lâu đường chủ, đối với cái trận huyền diệu biến hóa này, có thể nói là rõ như lòng bàn tay.

- Tiểu bối xảo trá!

Tôn Chủ mặc sam nộ quát một tiếng, một chưởng chém ra, chưởng quang hư ấn lục oánh lập lòe cực lớn, trực tiếp phong sát phạm vi mấy trăm trượng.

Hắn vừa ra tay, liền trực tiếp oành giết phạm vi một mảnh.

Nhưng Triệu Phong phản ứng cùng tốc độ ky động cực nhanh, lại có ưu thế địa lý, mấy lần đều né tránh chính diện công kích.

Vụt...

Ngoài thân Triệu Phong, quanh quẩn một tầng nước chảy sóng gợn

thâm thúy như biển.

Phốc phốc…

Một vài công kích rơi xuống trên người Triệu Phong, gợn sóng di động, đem thế công hấp thu.

Mặc dù gặp một ít vết thương nhẹ, huyết mạch Thủy hệ của Triệu Phong, có thể nhanh chóng chữa trị hết.

- Lực lượng huyết mạch thật mạnh.

Tôn Chủ mặc sam hơi thất sắc, ý thức được, bản thân hoàn toàn đánh giá thấp Triệu Phong.

Triệu Phong thể chất sinh mệnh bây giờ, so với Đại Đan Nguyên Cảnh bình thường còn mạnh hơn, lực lượng huyết mạch nửa năm gần đây, đột nhiên tăng mạnh, tăng lên bội phần.

Công kích, tốc độ có Phong Lôi Chi Dực.

Phòng ngự, trị liệu có huyết mạch Thủy hệ.

Triệu Phong ở trong quỷ thi đại trận có ưu thế địa lý, miễn cưỡng cùng Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, bảo toàn thời gian mấy hơi.

Nhưng mà.

Đại Đan Nguyên Cảnh, dù sao cũng là Tôn Chủ tầng thứ cao, trùm trời lấp đất công kích uy thế, rất nhanh đem Triệu Phong bức đến một khu vực.

- Huyền Thiên mặc pháp ấn.

Một đạo mặc lục tinh lập lòe cực lớn chưởng quang hư ấn, đường kính chừng nửa dặm, đọng lại mà không tán, hào quang sáng chói, chụp xuống chỗ Triệu Phong đang đứng.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong khuôn mặt đỏ bừng, giống như thừa nhận một lực phong sát từ ngàn phía, Phong Lôi chi dực cùng thủy chi huyết mạch, đều bị áp chế một chút.

Đầu gối của hắn, mơ hồ cong xuống, thân hình khẽ lung lay.

Nếu không phải thể chất sinh mệnh của hắn, so với Đại Đan Nguyên Cảnh bình thường còn mạnh hơn, thủy chi huyết mạch lực phòng ngự rất mạnh, đổi lại nếu như là Tiểu Đan Nguyên Cảnh Tôn Giả, đã sớm mất mạng.

“Ha ha ha... Tiểu bối còn không thúc thủ chịu trói.

Tôn Chủ mặc sam cất tiếng cười to.

Tôn Chủ dù sao cũng là Tôn Chủ, nếu như ngay cả một tên mới tiến nửa bộ Đan Nguyên Cảnh đều bắt không được, hắn còn có mặt mũi nào đặt chân trong nhất phương quần vực.

- Thủy linh hóa thần.

Ánh mắt Triệu Phong ngưng tụ, toàn thân tuôn ra thâm lam thủy quang lay động, hiện ra trùng điệp vặn vẹo quỷ dị.

Ô...ô...ô...n...g!

Thủy quang tĩnh mịch như biển đó, bỗng nhiên cùng Triệu Phong huyết nhục hòa thành một thể, thân thể hắn chập chờn giống như trạng thái của dịch thể, nổi lên một tia vằn nước rung động.

Phành phành phành...

Đại Đan Nguyên Cảnh thế công khủng bố, rơi xuống trên người Triệu Phong, giống đánh vào trên một tên”người làm bằng nước”, không mất chút sức lực nào.

Cái gì?

Tôn Chủ mặc sam thất sắc:

- Thân thể tiến vào trạng thái dịch hóa? Tiểu tử này có thể lĩnh ngộ thủy hệ bí pháp cao thâm như thế.

Thủy linh hóa thần, cho dù đặt ở hai sao bán Tịnh Nguyệt linh tông, đều là Vô Thượng thủy hệ bí pháp, hiếm có người có thể tu luyện thành công.

Dưới bí thuật “thủy linh hóa thần”, Triệu Phong trong khoảng thời gian ngắn hóa lỏng, cơ hồ là trạng thái”phòng ngự vô địch.

- Cự hóa

Thân hình thủy quang của Triệu Phong rung động chập chờn, bỗng nhiên tăng vọt cao đến hai trượng, giống một pho tượng”thủy linh hóa thần.

- Phá

Triệu Phong nhất cử nhất động, giống giang hải phiên đằng, chiến

lực tăng vọt đến một trình tự mới.

Băng két

Triệu Phong không đếm xỉa thế công của Đại Đan Nguyên Cảnh, cường thế một quyền, oành phá chưởng quang hư ảnh khu vực phong tuyệt phụ cận.

Giờ này khắc này.

Triệu Phong"thủy linh hóa thần", uy lực của nó đã còn hơn thủy vận trưởng lão năm đó.

Đây là do thể chất sinh mệnh cường đại của hắn, huyết mạch nội tình thâm hậu, so với dĩ vãng càng thoải mái chống đỡ bí thuật này.

- A….

Thủy quang nhoáng một cái, một pho tượng thủy quang xanh thẳm ngưng kết thành thủy linh cự nhân, từ trên trời giáng xuống.

Phành…

Thủy linh cự nhân, từ phía sau lưng oành hướng vào một vị Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ trong đó.

Hai gã Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ đó, đang bị Khô Lâu đường chủ áp chế, bị quỷ thi oán lực ăn mòn, thậm chí bị thương đến suy yếu.

Vị Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ bị đánh lén kia, chết thảm tại chỗ.

Trước khi chết, hắn cũng không thể giải thích, Triệu Phong ở Đại

Đan Nguyên Cảnh phong sát, sao có năng lực tới tập giết chính mình.

Nhưng sự thật là như vậy

Giờ phút này Triệu Phong, cơ bản là không đếm xỉa Tôn Chủ mặc sam công kích.

Chương 594: Tử Vệ Sơ Hiện

Mắt thấy lại có một vị trưởng lão Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, chết trong tay Triệu Phong.

- Tiểu bối.

Càn Vân tam trưởng lão kinh giận bộc phát, khóe mắt như muốn nứt ra, bản thân mang đến bốn gã Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, trong chốc lát, đã chết hết ba người.

- Huyền Thiên mặc pháp trảm

Càn Vân tam trưởng lão toàn thân chân nguyên bộc phát, hào quang mặc lục sáng chói hùng hậu, chiếu rọi xung quang mười dặm hư không, ngưng tụ ra một đạo hơi mờ mặc lục cự quang nhận kinh hãi không thôi, giống "Thiên Phạt chi nhận", như xuyên tán qua một phương vũ trụ, phát ra uy năng vô cùng thiên địa, như lôi đình chém về phía Triệu Phong.

Nhát chém khủng bố uy năng vô cực như vậy, làm thiên địa sáng tối rung động.

Những người khác ở đâu, Khô Lâu đường chủ cùng một vị Tôn Giả khác, đều là một hồi tâm kinh nhục khiêu.

Vụt...

Triệu Phong trong trạng thái dịch hóa "Thủy Linh Cự Nhân", thủy quang lóe lên, lại không có thể hoàn toàn né tránh một vài nhát chém.

Phốc…

Thân thể “Thủy Linh Cự Nhân", nước xanh thẳm gợn rung động, gấp gáp ảm đạm, suýt nữa bị “Huyền Thiên mặc pháp trảm” đó chém cho thành hai đoạn.

Ô...ô...ô...n...g!

“Thủy Linh Cự Nhân” cao ba trượng này, thủy quang gợn sóng nhộn nhạo, bộ phận miệng vết thương, huyết quang vừa hiện, liền nhanh chóng khép lại.

Khi thi triển bí kỹ “Thủy Linh Hóa Thần”, thân thể huyết nhục của Triệu Phong, dung hợp cao độ với Thủy hệ, khiến thân thể trong giây lát tiến vào trạng thái nửa dịch hóa.

Loại trạng thái này, có được phòng ngự thân thể gần như bất tử, năng lực khôi phục tự lành, có thể nói là biến thái.

Triệu Phong thờ ơ, mạnh mẽ chống lại Càn Vân tam trưởng lão công kích, Thủy quang lóe lên, bay vút tới một vị Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ khác.

Phành…

Thủy Linh Cự Nhân một chưởng đánh ra, sóng lớn mạnh mẽ như phiên giang đảo hải, đem một vị Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ khác, đánh bay thổ huyết.

Hoàn toàn khác biệt so với ở Di tích Tử Thánh lần trước.

Triệu Phong thi triển “Thủy Linh Hóa Thần” một cách đầy đủ, không

chỉ có có được trạng thái dịch hóa phòng ngự thân thể bất tử, mà thân thể có thể biến thành cực lớn, nhất cử nhất động, đều có sức lực phiên giang thôi sơn.

Hơn nữa.

Uy lực “Thủy Linh Hóa Thần” của Triệu Phong, đã vượt qua Thủy Vận trưởng lão Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ lúc trước.

Bởi vì nửa năm qua, được lợi từ Mộng cảnh Thái Cổ và tâm tủy huyết hải kình, sinh mạng thể phách của Triệu Phong, so với Đại Đan Nguyên Cảnh bình thường còn mạnh hơn, lực lượng huyết mạch tăng cường gấp mấy lần.

Sinh mệnh mạnh mẽ cùng với lực lượng huyết mạch, chống đỡ trạng thái “Thủy Linh Hóa Thần”, uy năng không giống ngày xưa.

- Dừng tay ——-

Càn Vân tam trưởng lão nổi giận gầm lên một tiếng, trơ mắt nhìn qua vị Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ kế tiếp lâm vào tình cảnh bị Thủy Linh Cự Nhân và “Cốt diễm cự nhân” giáp công.

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ, đều đang trong trạng thái bí thuật rất mạnh, thực lực vượt qua Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ bình thường.

Phành…

Thủy quang xanh thẫm trên người Triệu Phong bắt đầu khởi động, lại vừa cứng rắn chống đỡ được công kích của Càn Vân tam trưởng lão, lực lượng Thủy hệ bành trướng, đem một vị Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ khác, áp bách đến tuyệt cảnh.

- A

Một vị trưởng lão Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ cuối cùng đó, chết thảm dưới sự giáp công của Triệu Phong cùng Khô Lâu đường chủ.

Thi thể của hắn, ở trong Bách Thi Trớ Chú đại trận, trong nháy mắt thối rữa thành một vũng máu.

Bách Thi Trớ Chú đại trận, liên tục hấp thu tinh khí tàn phách của bốn gã Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, quỷ thi oán lực, cuồn cuộn kinh thiên, thần ma lui tránh.

Hít…

Càn Vân tam trưởng lão kinh hoảng biến sắc, hít một ngụm khí lạnh, phiêu phù ở phía trên quỷ vụ diễm vân, có vẻ cô lập chưa từng có.

- Thủy Linh Hóa Thần, của ta, nhiều nhất còn có thể kiên trì thời gian mười hơi thở nữa.

Thân hình Triệu Phong nhoáng lên một cái, thủy quang tăng vọt, đánh về phía Càn Vân tam trưởng lão.

Đương nhiên.

Mặc dù là ở trạng thái “Thủy Linh Hóa Thần”, hắn chỉ có thể chống lại Đại Đan Nguyên Cảnh, nhưng cũng không cách nào chính thức tạo thành uy hiếp.

Vụt...

Triệu Phong huy động trận kỳ, dẫn động oán lực khủng bố cùng tử

âm khí của “Bách Thi Trớ Chú đại trận”, trùm trời lấp đất tràn tới Càn Vân tam trưởng lão.

- Tặc tử âm hiểm…

Càn Vân tam trưởng lão huy chưởng, uy thế khổng lồ khôn cùng thiên địa, đem quỷ vụ diễm vân lần lượt chấn vỡ.

Nhưng mà.

Sắc mặt hắn khẽ biến, có chút tái nhợt, thân thể khó chịu, càng phát ra mãnh liệt.

Từ lúc giao phong đến bây giờ, thân thể của hắn, đã bị nguyền rủa oán lực ăn mòn không ít, sinh mệnh tinh khí cùng tâm hồn linh phách, không ngừng xói mòn, tốc độ càng ngày càng nhanh.

Nhân cơ hội này.

Hai người Triệu Phong biến thành “Thủy Linh Cự Nhân” cùng “cốt diễm cự nhân”, liên thủ phản công Đại Đan Nguyên Cảnh.

Phành phành phành...

Trong đại trận quỷ thi lan tỏa khắp vài dặp, tam đại cường giả giao phong, âm thanh bạo vang liên miên.

Mấy hơi thở qua đi.

Khô Lâu đường chủ, thân hình bạo thối, bên ngoài thân ô quang diễm khí, mờ đi vài phần.

Triệu Phong biến thành “Thủy Linh Cự Nhân”, sóng quang rung động,

đồng dạng cũng bạc nhược ảm đạm đi một ít.

Nhưng mặt khác một phương Tôn Chủ mặc sam, sắc mặt trắng nhợt như tờ giấy, thân hình hơi run lên như dây đàn.

Trong lúc vô hình.

Hàng trăm hàng ngàn cánh tay xương trắng bệch máu chảy đầm đìa, đem cả người hắn bao vây, thời thời khắc khắc đều đang đào ăn tánh mạng tinh nguyên cùng tâm hồn linh phách của hắn.

Chiến đấu đến tận lúc này.

Tôn Chủ mặc sam lâm vào trạng thái suy yếu, thậm chí trong mấy vòng đối chiến vừa rồi, còn bị một ít ám thương.

Tập trung nhìn vào, chỉ thấy làn da Tôn Chủ mặc sam, đã khô quắt xù xì.

Trong quãng thời gian ngắn ngủi chưa đến mười hơi, cả người hắn tựa như già đi mười năm.

- Khặc khặc... lão thất phu, bị bách thi nguyền rủa dính phải, sinh mệnh thọ nguyên của ngươi, đã mất đi vài năm.

Khô Lâu đường chủ âm hiểm đắc ý cười quái dị.

Tôn Chủ mặc sam mặt như tro tàn, làn da trên người biến chất, thối rữa từng mảng lớn, oán lực nguyền rủa, nhập vào trong cơ thể hắn.

- Tặc tử Càn Vân các sẽ không bỏ qua cho ngươi...

Càn Vân tam trưởng lão ngoài mạnh trong yếu, trong lòng vẫn còn

sợ hãi sâu sắc, một tia sợ hãi, từ sâu trong đồng tử phát ra.

Dứt lời.

Hắn miễn cưỡng thúc dục chân nguyên, vung tay đánh ra một chưởng, uy thế trải khắp thiên địa, đẩy lui hai người Triệu Phong.

Vụt...

Tiếp theo đó, thân hình Tôn Chủ mặc sam, đã biến mất không còn tung tích.

Triệu Phong hai người, ngẩng đầu xem xét, Tôn Chủ mặc sam đã bay ra vài hơn vài dặm, ở giữa không trung lảo đảo một cái, lại thổ ra một búng máu.

- Chủ nhân, lão thất phu kia bị “Bách thi nguyền rủa”, ăn sâu vào trong cơ thể, tinh nguyên sinh mệnh bị xói mòn rất mạnh, hết sức yếu ớt, thiếu chút nữa, là có thể chém chết hắn rồi.

Khô Lâu đường chủ hơi không cam tâm nói.

Nếu có thể thôn phệ linh phách tinh nguyên của một vị Đại Đan Nguyên Cảnh, sẽ đem lại lợi ích rất lớn đối với bách thi nguyền rủa.

- Dù sao cũng là Đại Đan Nguyên Cảnh Tôn Chủ.

Triệu Phong khẽ lắc đầu, toàn thân nước gợn rung động, thoáng thu liễm, thân hình quay trở về thân thể huyết nhục bình thường.

Sau khi khôi phục thân thể huyết nhục, sắc mặt Triệu Phong hơi có vẻ trắng nhợt.

Cái giá phải trả khi thi triển bí thuật “Thủy Linh Hóa Thần” cũng rất lớn, Triệu Phong chỉ có thể duy trì chốc lát ngắn ngủi.

Vụt...

Triệu Phong huy động trận kỳ, thu hồi Bách Thi Trớ Chú đại trận, thoả mãn nhẹ gật đầu.

Lần này trọng thương đánh bại Đại Đan Nguyên Cảnh, so với trước đó lần đầu tiên đối mặt Hồ Tác Vương, xem ra thoải mái thuận lợi không ít.

Quan trọng là....

Triệu Phong không sử dụng huyết mạch đồng tử.

Triệu Phong cùng Khô Lâu đường chủ liên thủ, mượn nhờ đại trận bách thi thi nguyền rủa, đã có thể áp chế Đại Đan Nguyên Cảnh Tôn Chủ.

Đổi lại nửa năm trước, hai người căn bản không dám tưởng tượng.

- Nhanh chóng rút khỏi.

Triệu Phong trở lại thuyền Lam Lôi Hải Thiên, lập tức hạ lệnh.

Một trận chiến vừa rồi, thanh thế to lớn, năm, sáu vị Đan Nguyên Cảnh tham chiến, cũng có Đại Đan Nguyên Cảnh ra tay, khiến cho không ít Ngoại Vực cường giả phụ cận chú ý.

- Thật là một trận chiến thê thảm, chết mấy vị Tôn Giả.

- Người trong thuyền Hư Không Hải nọ, rốt cuộc là thần thánh

phương nào, gần như khiến năm vị trưởng lão của Càn Vân các toàn diệt. Nến nhớ Càn Vân các chính là cường Tông số một số hai của vùng này a.

Bởi vì tới gần Hư Hải linh điện, có một vài cường giả Ngoại Vực, đã tận mắt thấy cả quá trình.

Vụt…

Tốc độ của Lam Lôi Hải Thiên thuyền cực nhanh, xuyên qua hư không hải, khiến Tôn Giả bình thường theo không kịp.

Trong chớp mắt.

Thuyền Hư Không Hải vừa tàn sát mấy vị trưởng lão của Càn Vân các, đã biến mất không thấy gì nữa.

Mặc dù người khởi xướng, đã rời đi, nhưng chuyện này, trong nửa tháng ngắn ngủi, vẫn gây oanh động mấy lãnh thổ phụ cận, Tông phái Nhất Tinh đều xôn xao.

Vài lãnh thổ ở phụ cận, Càn Vân các, là cường tông Nhất Tinh đỉnh phong, xếp thứ hạng đầu, chỉ xếp sau một vài cường Tông Nhị Tinh.

Sau khi sự việc phát sinh không lâu, Càn Vân các cả Tông chấn động, toàn lực truy nã thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

Một ngày nọ vào nửa tháng sau…

Ở trong hư không vụ hải, một thân hình cao lớn âm ảnh tĩnh mịch lạnh lẽo, như một u linh không có trọng lượng, xuyên qua trên vụ hải.

Thân hình tối tăm này cao lớn đến mức, mọi âm thanh đều trở nên im

ắng.

Trong chu vi ngàn dặm, vô số sinh vật biển, bị áp lực đến mức hít thở không thông, khó hiểu sợ hãi, tựa như bị tử thần giữ ở cổ họng.

- Đó là...

Phụ cận một ít cường giả Ngoại Vực, kể cả một ít Tôn Giả, cũng cảm thấy tim đập mạnh một trận.

Cái bóng cao lớn nọ, khiến cho tất cả sinh linh, đều mang đến một cổ áp bách linh hồn như bị bóp chết.

- Khí tức ý chí tử vong của đại đế, dừng lại ở nơi này.

Cái bóng cao lớn, dừng lại ở phụ cận Hư Hải linh điện.

Vụt...

Cái bóng cao lớn, biến mất tại chỗ, một bước, tiến vào Hư Hải linh điện.

- Khí tức thật đáng sợ.

Vào cửa Hư Hải linh điện, những Tôn Giả thủ vệ kia, toàn thân lạnh lẽo, lưng ướt đẫm mồ hôi lạnh.

Một lát sau…

Bóng tối thần bí đó, rời khỏi Hư Hải linh điện, tiến thẳng đến một Đảo Vực phụ cận.

Tốc độ của hắn cực nhanh, so với Đại Đan Nguyên Cảnh bình

thường, phải nhanh gần như gấp mười lần.

Vực Tùng Hằng, sơn môn trọng địa của Càn Vân tông.

Trong một tòa phủ đệ xa hoa.

Phù…

Càn Vân tam trưởng lão, thở phào một hơi, trên người bức ra một tia vết máu màu đen đã biến thành thối rữa.

- Cũng may trong điển tịch của bổn tông, có ứng phó phương pháp quỷ thi nguyền rủa.

Sắc mặt của Càn Vân tam trưởng lão suy yếu, có vài phần may mắn.

Nếu lại kéo dài thêm vài ngày, nguyền rủa oán lực xâm nhập cốt cách linh hồn, cho dù dốc hết cả lực lượng Càn Vân các, cũng vô lực xoay chuyển trời đất.

- Ngươi chính là Càn Vân tam trưởng lão?

Một âm thanh khàn khàn lạnh như băng, giống từ trong vực sâu tử vong truyền đến.

- Ngươi... Ngươi là...

Càn Vân tam trưởng lão, nổi cả da gà, bị dọa đến hồn phi phách tán.

Một cái bóng cao lớn, giống như người phát ngôn của tử thần, phiêu phù ở bên cạnh hắn.

Cái bóng cao lớn, chậm rãi duỗi ra một dải khói đen lượn lờ ở tay,

nhẹ nhàng siết chặt cổ Càn Vân tam trưởng lão.

- Cứu... Cứu mạng...

Càn Vân tam trưởng lão, lâm vào sợ hãi vô tận.

Dải khói đen lượn lờ ở tay đó, như lưỡi hái tử vong, ôm lấy tâm hồn của hắn, chấn đè lại toàn thân chân nguyên sinh mệnh của hắn.

- Tha mạng... Ngươi muốn cái gì, ta đều đáp ứng ngươi.

Càn Vân tam trưởng lão, run rẩy như gà con sợ lạnh, ngay cả nửa điểm phản kháng cũng không có sức.

- Linh hồn sinh mệnh của ngươi, đã không thuộc về mình nữa.

Cái bóng cao lớn, trên mặt lộ vẻ trào phúng, thanh âm khàn khàn nặng nề, khiến Càn Vân tam trưởng lão triệt để tuyệt vọng.

Vụt...

Bàn tay của cái bóng cao lớn kia, đặt ở trên huyệt thái dương của Càn Vân tam trưởng lão.

Càn Vân tam trưởng lão, ý thức tối sầm, ngất đi.

- Thôi hồn đọc tâm!

Từng sợi tơ mỏng màu đen trong suốt vô hình, rót vào trong tâm hồn Càn Vân tam trưởng lão, sau đó như một người sống thực vật, không có chút phản ứng nào.

Một lát sau.

Bịch…

Càn Vân tam trưởng lão ngã xuống đất, trong phòng trống rỗng, ở đó chỉ còn lại mình hắn.

Nhưng ở linh hồn tầng diện, mơ hồ truyền đến âm thanh, giống tử linh nỉ non:

- Tử vong đuổi giết, bây giờ mới bắt đầu...

- Chạy đi, xem ngươi có thể chạy được bao xa, chỉ hi vọng... Ngươi không nên quá yếu.

Chương 595: Chiến Trường Nhị Tinh

Hai tháng sau…

Hư Không Hải vô tận.

Vù…

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên bằng tốc độ kinh người, xuyên qua trong biển sương mù, tiếp cận tốc độ phi hành của Đại Đan Nguyên Cảnh.

Hai tháng này, đường biển hết sức thuận lợi, thuyền Hư Không Hải dung nhập tâm tủy huyết hải kình, mơ hồ phát ra khí tức sinh vật biển viễn cổ, chấn nhiếp rất nhiều sinh vật biển du đãng trong biển sương mù.

Một số hải tặc hư không, cũng không làm gì được bọn người Triệu Phong.

Bởi vì thuyền hải tặc bình thường, căn bản đuổi không kịp thuyền Lam Lôi Hải Thiên, nhóm hải tặc bình thường, cũng không dám ra tay với thuyền Hư Không Hải phẩm cấp này.

Trong thuyền.

- Thuyền trưởng, trải qua hai tháng phi hành, chúng ta đã tới 'Quần Đảo vực Thiên Lưu', đến biên giới, sẽ vào Quần Đảo vực kế tiếp.

Lâu Lan Chỉ Thủy báo cáo.

Thời gian hai tháng, thủy thủ đoàn trong thuyền Hư Không Hải, có nhiều tiến bộ.

Dưới sự tẩy lễ của tâm tủy huyết hải kình, bên trong sinh mệnh thủy thủ đoàn, càng thêm thâm hậu, tu vi cơ bản đều ở Chân Chủ đại thành trở lên.

Số ít thủy thủ đoàn, thể chất sinh mạng, đã tiếp cận Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

- Hạ mục tiêu - Thánh Địa Chân Vũ

Thanh âm kiên định hữu lực của Triệu Phong, truyền khắp cả thuyền Hư Không Hải.

Thánh Địa Chân Vũ.

Thủy thủ đoàn trong thuyền, tâm linh chấn động, chợt kích động phấn chấn.

Thánh Địa Chân Vũ, đó chính là một trong ba Thánh Địa Linh Vực lớn của vùng Hư Không Hải.

Phải biết rằng, mỗi Thánh Địa Linh Vực, quản hạt một phương hải vực hư không, Quần Đảo vực trong đó, càng nhiều đến mấy trăm.

- Thật không ngờ, mục tiêu của thuyền trưởng, lại chính là Thánh Địa Chân Vũ.

- Với năng lực của thuyền trưởng đại nhân, nói không chừng có thể đặt chân ở Thánh Địa Linh Vực, mấy người chúng ta, liền có thể cùng thăng chức rất nhanh.

Thủy thủ đoàn, lén bàn luận.

- Thánh Địa Chân Vũ.

Lâu Lan Chỉ Thủy hít sâu một hơi, trong mắt ánh lên tia sáng kỳ dị.

Kế tiếp.

Triệu Phong cùng Lâu Lan Chỉ Thủy, bắt đầu nghiên cứu lộ tuyến bản đồ.

- Thánh Địa Chân Vũ, ở trung tâm vùng hải vực này, chúng ta còn phải đi qua mấy chục Quần Đảo vực, mới có thể đến.

Lâu Lan Chỉ Thủy nói.

Mấy chục Quần Đảo vực, đó là hành trình xa cỡ nào.

Nếu không phải có thuyền tốt như thuyền Lam Lôi Hải Thiên, đổi lại là trước kia, mọi người nghĩ cũng không dám nghĩ.

Đối với Tôn Giả bình thường mà nói, vượt qua giữa Quần Đảo vực, quả thực là vô cùng xa xôi.

- Quần Đảo vực Cổ Thanh... Quần Đảo vực Thiên Lô... Quần Đảo vực Thiên Lưu, bây giờ lại sắp vào Quần Đảo vực mới rồi.

Trong lòng Triệu Phong khẽ lẩm bẩm.

Trong lúc bất tri bất giác, hắn đã cách lãnh thổ cố hương là Đại lục Thanh Hoa, càng ngày càng xa.

Nhớ mang máng, lúc rời đi, trên Đại lục Thanh Hoa, Xích Nguyệt Ma giáo tro tàn lại cháy, đang phản công toàn diện.

Đúng lúc này.

- Khặc khặc khặc...

Trong Vạn Quỷ Châu, truyền đến một luồng khí Tử Âm khổng lồ kinh người, đủ khiến Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh bình thường, cũng phải kinh hãi động dung.

- Khô Lâu đường chủ, ngươi thành công rồi.

Trên mặt Triệu Phong lộ ra vẻ vui mừng, linh thức thăm dò vào trong vạn quỷ châmà.

Mấy tháng qua.

Khô Lâu đường chủ luôn bế quan, hoàn toàn hấp thu hiệu quả của “Tâm tủy huyết” và “Huyền mặc tinh cốt", trùng kích Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

- Thật không ngờ, bổn tọa dưới tình huống bị người khác nô dịch, lại có thể đột phá thăng cấp.

Khô Lâu đường chủ cảm khái ngàn vạn lần.

Nếu ở lãnh thổ Thanh Hoa, hoặc là địa vực bình thường khác, hắn muốn từ Đan Nguyên Cảnh trung kỳ, tu luyện tới hậu kỳ, vậy còn không biết phải chờ tới ngày tháng năm nào.

- Ha ha, bị nô dịch? Khô Lâu đường chủ, dường như ngươi bây giờ rất không cam lòng.

Triệu Phong khẽ cười một tiếng.

Vụt...

Khô Lâu đường chủ hiện thân ở trước mặt Triệu Phong, khí tức khủng bố của Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, so với cùng cấp bình thường, đều mạnh hơn không ít.

Dù sao.

Khô Lâu đường chủ cũng hấp thu hai thùng tâm tủy huyết, dung nhập Huyền mặc tinh cốt, thể trạng phòng ngự, so với Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ bình thường, còn mạnh hơn rất nhiều.

Hiện giờ, dưới tấn công Đại Đan Nguyên Cảnh, rất khó may mảy tổn thương Khô Lâu Đường chủ.

- Cho dù gặp phải Đại Đan Nguyên Cảnh, ta cũng có thể miễn cưỡng chống lại đôi chút, nếu có Bách Thi Trớ Chú đại trận, nói không chừng còn có phần thắng nhiều hơn.

Khô Lâu Đường chủ lòng tin vọt tăng.

Giờ phút này đối diện Triệu Phong, hắn sức mạnh mười phần, không còn sợ sệt như trước đây.

Khô Lâu đường chủ, vô thức đánh giá lại chủ nhân này.

Vừa nhìn, hắn liền hoảng sợ.

Luồng khí tức cường đại phát ra từ trong thể phách sinh mệnhTriệu Phong, hùng hồn khổng lồ, giống như cự thú từ viễn cổ.

Hắn thậm chí có ảo giác đụng phải cự thú biển cả hải kình Hư Không.

- Đây...Đây làm sao có thể.

Khô Lâu đường chủsắc mặt đại biến, khó lòngtin được.

Theo đánh giá của hắn, cấp độ thể chất sinh mệnh Triệu Phong, tiếp cận Đỉnh Phong của Đại Đan Nguyên Cảnh.

Nói cách khác.

Triệu Phong không có tu vi Đại Đan Nguyên Cảnh, nhưng thể chất sinh mệnh,cònhơn xa đại đa số Tôn ChủĐại Đan Nguyên Cảnh.

Ngoài ra.

Trong cơ thể Triệu Phong mơ hồ năng lực huyết mạch chuyển động, khí tức xa xưa, so với khi ở Hư Hải linh điện, lại tăng thêm rất nhiều.

- Cho dù có lượng lớn tâm tủy huyết, cũng không thể có hiệu quả nhanh như vậy.

Khô Lâu đường chủ không cách nào tiếp nhận hiện thực này.

Dưới nội tình thể phách sinh mệnh hùng mạnh thế kia, trong cơ thểTriệu Phong Nửa bước chân nguyên, cho dù số lượng chất lượng, đều hơn xa cùng cấp.

- Khô Lâu đường chủ, ngươi có ý kiến gì, có thể đưa ra?

Triệu Phong như cười mà không cười.

Luận cấp độ sinh mệnh, hắn mạnh hơn rất nhiều Khô Lâu đường chủ, khí tức áp báchtrên người đối phương, hắn căn bản không cảm giác.

"Ý kiến... Không có sao thể chứ.

Đầu Khô Lâu đường chủ, lắc đầu như cái trống lắc.

Trước đây, tu vi thực lực hắn đại tăng, vốn muốn hiệp thương cùng Triệu Phong, thay đổi thân phận nô bộc của bản thân, nếu có thể, ước định đuổi kịp Triệu Phong.

Nhưng hắn phát hiện, bản thân căn bản không cách nào mang đến áp lực cho Triệu Phong.

Huyết mạch thể chất Triệu Phong, tăng cường quá nhanh.

- Khô Lâu đường chủ, nâng cao cường hóa nguyền rủa bách thi thêm bước nữa, còn phải nhờ vào ngươi.

Triệu Phong không ngại khai thác triệt để mỗi một phân giá trị lợi dụng Khô Lâu đường chủ.

Vụt...

Khô Lâu đường chủ vẻ mặt đưa đám, quay về Vạn Quỷ Châu.

Trong phòng thuyền trưởng.

Triệu Phong thả lỏng một hơi, tạm thời mà nói, hắn vẫn đang chấn nhiếp Khô Lâu đường chủ.

Đây đều là nhờ vào Mộng Cảnh Thái Cổ.

Hai tháng gần đây.

Thời gian Triệu Phong kiên trì trong Mộng Cảnh Thái Cổ, đạt tới bốn mươi năm mươi nhịp hô hấp.

- Chỉ cần có thể kiên trì một trăm nhịp hô hấp, ta sẽ thử nghiệm đường đi trong Mộng Cảnh Thái Cổ, thậm chí thăm dò…"

Trong lòng Triệu Phong có một mục tiêu.

Cùng với sự tăng cường huyết mạch thể chất, hắn phát hiện hấp thu khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, hiệu quả cũng giảm xuống từng ngày.

Lúc trước.

Hắn hấp thu một luồng khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, huyết mạch thể chất, sẽ có cảm giác tiến bộ tăng lên.

Còn bây giờ.

Hắn ít nhất phải hấp thu khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ hơn mười mấy phần, mới có thể hơi chút cảm giác tiến triển.

Trước mắt mà nói, Triệu Phong chỉ có thể thông qua “số lượng” bù lại hiệu quả.

Hiệu quả hải kình tâm tủy huyết, cũng là như vậy.

Có điều.

Thời gian nửa năm ngắn ngủn, thể chất sinh mệnh từ Chân Chủ Cấp

đỉnh phong, tiếp cận Đại Đan Nguyên Cảnh, nếu như nói ra, nhất định sẽ kinh thế hãi tục.

Mấy ngày sau.

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, tiến vào quần lãnh thổ lân cận.

Lúc thuyển biển cách một hòn đảo, gầnvùng biển, thiên địa nguyên khí như thủy triều, tiếng đánh nhau kinh thiên động địa

- Xảy ra chuyện gì?

Mọi người trong hải thiên thuyền, đều cảm giác được khác thường.

Đánh nhau động tĩnh quá ầm ĩ kia, giống như bùng nổ chiến tranh quy mô lớn.

- Chỉ sợ là chiến tranh của Tông phái cấp Tinh, khẳng định có Tông phái Nhị Tinh nhúng tay.

Một lão thuyền viên, trên mặt hồi hộp nói.

Nhị Tinh phái đại chiến?

Mọi người đều không dám tưởng tượng tình huống thảm thiết trong hòn đảo kia.

Phốc

Triệu Phong phiêu nhiên bay vọt lên thuyền Hư Không Hải, bỏ đi che chắn trên Thần Linh Nhãn, nhìn về đằng xa.

Thần Linh Nhãn, khiến cảm giác thị tuyến của Triệu Phong, khuếch

trương vô số lần.

- Đáng sợ.

Chiến trường trong vùng phương xa, khiến Triệu Phong trong lòng run lên.

Trong một phương vực, các cường giả Tông phái Nhị Tinh, đánh cho sơn băng địa liệt, phiên giang đảo hải.

Kinh khủng nhất chính là.

Hắn còn cảm giác được sức mạnh to lớn Thần Uy của Vương Giả Hư Thần cảnh, nhất cử nhất động, thiên địa kinh biến, tựa như “thần minh”, không khác gì chiến trường đại lục.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, căn bản không dám khinh suất quan sát, lo lắng bị Vương Giả Hư Thần Cảnh cảm ứng được.

- Chạy, nhanh vượt qua cái Đảo vực này.

Triệu Phong biến sắc, lập tức hạ quyết định.

Cho dù hơi xa một chút, Triệu Phong cũng không muốn tham gia vào chiến tranh của Tông phái Nhị Tinh.

Tông phái Nhị Tinh có năng lực thật sự đáng sợ, có thể chi phối trên mười cái Thanh Hoa vực.

Vụt...

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, tận lực vượt qua phụ cận chiến trường đảo vực này.

- Đảo vực này, so với Thanh Hoa đại lục cũng không khác nhau lắm, không ngờ lại trở thành chiến trường giữa Tông phái Nhị Tinh.

Trong lòng Triệu Phong cảm khái.

Năm đó, tại lãnh thổ Đại lục Thanh Hoa, Xích Nguyệt ma giáo hoành không xuất thế, năng lực so ra cũng ngang ngửa Tông phái Nhị Tinh.

- Thuyền trưởng phía trước có một đội nhân mã, đang lại gần đây.

Lâu Lan Chỉ Thủy đột nhiên hô nhỏ một tiếng.

Triệu Phong ngưng mắt xem xét, phương xa trong vụ hải, bay tới hơn mười chiến thuyền Hư Không Hải.

Trong đó chiếc chiến thuyền Hư Không Hải kích cỡ lớn nhất kia, phẩm cấp so với Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, cũng cao hơn một ít.

Xem chừng, đây là một chi đội ngũ thuyền Hư Không Hải, có mấy trăm cường giả đã ngoài Chân Chủ Cấp, chỉ sợ là viện binh của Tông phái Nhị Tinh nào đó.

- Nhanh vượt qua!

- Đã không còn kịp rồi…

Thanh âm của Lâu Lan Chỉ Thủy, có chút kinh hoảng.

Vụt vụt vụt...

Từ trong đội ngũ thuyền Hư Không Hải này, bay ra hơn mười đạo thân ảnh, toàn bộ đều là Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh.

Trong đó có hai người là Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh.

- Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

Dắc mặt Triệu Phong lại lần nữa biến đổi.

Phải biết rằng, trước kia hắn tao ngộ Hồ Tác Vương, Tôn Chủ mặc sam, đều là Đại Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ, nhiều nhất tiếp cận trung kỳ.

Mà hai vị mới đến trước mắt, một là Đại Đan Nguyên Cảnh trung kỳ, một là Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

Vụt...

Triệu Phong còn cảm nhận được một luồng khí tức khủng bố rung chuyển linh hồn, được truyền đến từ trong một chiếc thuyền thuyền Hư Không Hải lớn nhất của đám đó.

Hắn xem chừng, luồng khí tức này, ít nhất là Nửa bước Hư Thần cảnh

- Người nào?

Một đội nhân mã đến từ Tông phái Nhị Tinh, đem Thuyền Lam Lôi Hải Thiên vây quanh.

- Thuyền trưởng, nên làm gì bây giờ?

Lâu Lan Chỉ Thủy hoa dung thất sắc, tràng diện đến mức này, toàn là những điều nàng chưa hề thấy.

Trong lòng Triệu Phong chua xót, không ngờ vẫn bị quấn vào trong chiến trường của Tông phái Nhị Tinh.

- Đầu hàng đi.

Tâm niệm của Triệu Phong xoay nhanh, lập tức thu liễm khí tức toàn thân, làm cho mình thoạt nhìn, càng giống một người bình thường, tu vi Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

Trong tàu Hải Thiên, tất cả mọi người cũng đều ngừng hô hấp lại.

- Các vị tiền bối, chúng ta chỉ là thương nhân qua đường, cũng không muốn cuốn vào trong đại chiến Tông môn của các ngươi.

Thanh âm mềm mại động lòng người của Lâu Lan Chỉ Thủy vang lên kịp thời.

- Ha ha ha… Thương nhân qua đường? Quần Đảo vực Ngũ Nhạc chúng ta, đã hỗn loạn mấy trăm năm, vài cái Đảo vực phụ cận, đều là chiến trường, chưa từng có thương nhân nào, dám từ nơi này đi ngang qua.

Vị Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ “lão giả mặt đen” lên tiếng, trên mặt đầy vẻ trào phúng.

- Chúng ta là từ Quần Đảo vực Thiên Lưu đi đến, không biết tình huống của nơi đây.

Lâu Lan Chỉ Thủy vội vàng giải thích nói.

- Hãy bớt sàm ngôn đi, trước bắt lấy đã.

Lão giả mặt đen đó cười lạnh phất tay, các cường giả phi thân đến,

hoàn toàn khống chế Thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

Có điều.

Lão giả mặt đen thấy bên trong thuyền Hư Không Hải, tu vi cao nhất chỉ là Triệu Phong, một vị Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, liền có hơi bất ngờ.

Cho nên, hắn chỉ sai người đem thuyền Hư Không Hải khống chế, đồng thời nhốt toàn bộ đám người Triệu Phong, ở trong một tiểu điện nhỏ chính giữa thuyền Hư Không Hải.

Chương 596: Đội Cảm Tử

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

Triệu Phong và đám người Lâu Lan Chỉ Thủy, bị nhốt bên trong một tòa tiểu điện.

Sắc mặt Lâu Lan Chỉ Thủy tái nhợt, đám thuyền viên cũng tràn ngập sợ hãi, chờ đợi bọn hắn là những điều sợ hãi chưa được công bố.

Bất ngờ chính là.

Qua hơn nửa ngày, thế nhưng đám cường giả của Tông phái Nhị Tinh cũng không hề tra hỏi đám người Triệu Phong.

- Chúng ta không phải gian tế hay đối địch với Tông phái các ngươi, nhanh thả chúng ta ra ngoài.

Vài tên thuyền viên, quát ầm lên.

- Thành thực một chút cho ta, kẻ nào còn làm ồn nữa, đừng trách lão phu tiễn các ngươi về Tây Thiên.

Thanh âm lạnh lùng của lão giả mặt đen truyền đến.

Tu vi của lão giả mặt đen này, cao tới Đại Đan Nguyên hậu kỳ, so với đám người Tôn Chủ mặc sam, Hồ Tác Vương, còn mạnh hơn mấy bậc.

Bên trong tiểu điện.

Đám thuyền viên đều yên tĩnh lại.

- Xem ra, Tông phái Nhị Tinh này cũng không quá quan tâm đến thân phận của chúng ta.

Triệu Phong nhíu mày, chợt lâm vào trầm tư.

Không quan tâm đến thân phận của bọn hắn, cũng không giết bọn hắn, vậy thì có ý đồ gì?

- Có một khả năng…

Thanh âm của Khô Lâu đường chủ, thông qua mối liên hệ của “Minh Tâm Chủng”, truyền đến.

Khả năng gì?

Triệu Phong ý thức được tình cảnh dường như không ổn, Khô Lâu đường chủ là người đã từng trải qua thời đại Xích Nguyệt Ma Giáo.

Thanh Hoa Vực năm xưa, chính là chiến trường giữa hai Tông phái Nhị Tinh.

Đúng lúc này.

- Vào hết đi cho ta!

Bên ngoài lại truyền đến tiếng quát tháo của lão giả mặt đen.

Linh thức của Triệu Phong quét qua, chợt phát hiện một vài thân ảnh giống như “tù binh” bị đuổi vào trong thuyền Hư Không Hải.

Những “tù binh” này, tu vi thấp nhất cũng là Chân Chủ Cấp đại thành, phần lớn là Chân Chủ Cấp đỉnh phong, còn có một vài Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

Sau thời gian uống cạn nửa chung trà.

Lại có 50-60 người tiếp tục tiến vào thuyền Hư Không Hải, phân bố khắp các gian phòng trên thuyền.

- Lục Hoàn Cung này thật là khinh người quá đáng, đem những người không liên quan như chúng ta, bắt làm đội cảm tử.

- Haizz, Lục Hoàn Cung và Cửu Tuyệt Điện, đánh nhau đã mấy trăm năm, khiến cho cả Quần Đảo vực này chịu đủ tàn phá, những tên quỷ xui xẻo chúng ta, cũng bị tai bay vạ gió.

Trong thuyền, chợt truyền đến một vài thanh âm bi phẫn tuyệt vọng.

Đội cảm tử?

Đám người Triệu Phong nghe vậy, trong lòng lập tức chấn động.

Mọi người cuối cùng cũng minh bạch, tại sao cường giả của Tông phái Nhị Tinh, căn bản đều không hỏi đến thân phận của bọn họ.

Mất nửa ngày, thì ra là dùng bọn họ làm pháo hôi.

- Ô ô… Ta không muốn trở thành pháo hôi.

Trong thuyền Hư Không Hải, chợt vang lên thanh âm khóc ròng, trong đó có không ít là thiên chi kiêu tử của những Tông phái khác.

Bầu không khí sợ hãi tử vong, lập tức bao trùm toàn bộ thuyền Hư

Không Hải.

Trong phần đông đám tù binh pháo hôi, có ba Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, hai nam một nữ, miễn cưỡng vẫn duy trì trấn định.

Hai nam một nữ này, lần lượt là một thanh niên cô độc, một lão nhân cụt tay, và một mỹ nhân áo vàng.

Trong đó, tu vi của thanh niên cô độc là cao nhất, đạt tới Tiểu Đan Nguyên hậu kỳ.

Lão nhân cụt tay và mỹ nhân áo vàng, đều là Tiểu Đan Nguyên trung kỳ.

- Lý vân Nhai? Ngươi năm đó không phải là thiên tài ngàn năm khó gặp của “Lục Hoàn Cung”, về sau nghe nói làm trái Tông quy, bị phạt diện bích suy nghĩ ư? Tại sao…

Vẻ mặt mỹ nhân áo vàng tràn ngập kinh ngạc, nhìn về phía thanh niên cô độc.

Thanh niên cô độc kia, chúng là “Lý vân Nhai” trong lời nói của mỹ nhân áo vàng.

- Đều là người sắp chết, đám Tông môn kia còn lục đục với nhau, cần gì phải nhắc lại?

Vẻ mặt Lý vân Nhai có chút lạc lõng.

- Với tài của lý huynh, sao có thể nhẹ nhàng từ bỏ như vậy? Cho dù là đội cảm tử, pháo hôi, thì cũng có một phần ngàn tỷ lệ sống sót.

Trong mắt lão nhân cụt tay chợt lóe tinh quang.

- Không sai, mọi người chúng ta liên hợp lại, cùng tìm sinh lộ.

Mọi người trong thuyền Hư Không Hải, phần lớn đều là tu binh, nghiễm nhiên xem ba vị Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh là người cầm đầu.

Nhất là Lý vân Nhai, dường như có chút uy danh, khiến mọi người đều kính phục.

Hư Không Hải…

Vụt vụt vụt...

Lại có một vài thuyền Hư Không Hải, tiếp cận đội thuyền của Lục Hoàn Cung.

Những thuyền Hư Không Hải kia, cơ bản đều là áp giải phạm nhân, trong mỗi thuyền, ít nhiều đều có một vài Tôn Giả.

Lấy thuyền Lam Lôi Hải Thiên làm trung tâm, tổng cộng có đến hơn mười “thuyền tù binh”.

Trong đó.

Thực lực của thuyền Lam Lôi Hải Thiên, xem như tương đối mạnh.

- A a…

Vài tiếng kêu thảm thiết, đến từ những thuyền Hư Không Hải phụ cận.

Trong đó có mấy tên tù binh, vừa mới chạy thoát được vài dặm, đã bị

cường giả của Lục Hoàn Cung, dùng Thần binh loại cung tiễn bắn chết.

- Hừ, trong thuyền Hư Không Hải, bất kể là kẻ nào chạy trốn, đều giết sạch cả thuyền.

Một âm thanh phảng phất từ Cửu U truyền đến, vang trọng trong linh hồn mọi người.

Thoáng chốc.

Đám tù binh trên thuyền, đều chìm vào tĩnh mịch, phần đông cường giả, đều cảm thấy áp lực, nguyên khí thiên địa xung quanh, phảng phất đều bị giam cầm.

- Luồng khí tức này…

Tâm hồn Triệu Phong, chợt cảm thấy một trận áp lực, ý niệm cũng khó mà nhúc nhích nổi.

- Nửa bước Hư Thần Cảnh đốc chiến, chư vị không cần ôm bất kỳ tâm tư may mắn nào.

Lý vân Nhai than nhẹ một tiếng.

Nửa bước Vương Giả?

Phần đông tù binh ở đây, đều không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Trong lòng Triệu Phong thoáng cái trở nên nghiêm túc, hắn đoán chừng, vị Nửa bước Vương Giả kia, chỉ cần một ý niệm, liền có thể chôn vùi ý thức linh hồn của Tôn Giả bình thường.

Sau đó.

Từng cái thuyền tù binh, đều an bài nhân thủ, phụ trách điều khiển thuyền Hư Không Hải.

Thuyền Hư Không Hải bên này, đám người Triệu Phong đều là thuyền viên, tất nhiên sẽ do bọn hắn điều khiển thuyền Hư Không Hải.

Triệu Phong và đám thuyền viên như Lâu Lan Chỉ Thủy, đều tiến vào trong phòng điều khiển.

Ba vị Tôn Giả Lý vân Nhai, cũng tiến vào phòng điều khiển, thương nghị đối sách.

- Tính năng của thuyền Hư Không Hải này, tại phương diện phòng ngự, hoàn toàn không tầm thường, cũng không biết có thể phát huy tốc độ như thế nào.

Ánh mắt Lý vân Nhai lóe lên.

- Toàn lực phát huy thì tốc độ có lẽ nhanh hơn Tôn Giả bình thường một chút.

Triệu Phong có chút giấu diếm.

- Xuất phát tiến vào chiến trường.

Đám người Đại Đan Nguyên như lão giả mặt đen, trôi nổi đằng sau và bên cạnh những chiến thuyền chở tù binh.

Mà ở sau cùng, chính là đội ngũ thuyền Hư Không Hải chính thức của “Lục Hoàn Cung”.

Mà chiến thuyền của những tù binh như Triệu Phong, thân là đội cảm tử số một, liền trở thành pháo hôi, xông lên giết địch.

Thân là đội cảm tử.

Nếu như bọn hắn rút lui về phía sau, chỉ có một con đường chết.

Nếu như liều giết tới, có lẽ còn có một đường sinh cơ.

- Dựa theo quy tắc chiến trường của Lục Hoàn Cung ta, đám tù binh các ngươi, chỉ cần có thể sống sót sau ba đợt hành động của đội cảm tử, lập tức có thể trở thành đội ngũ chính thức của bổn Tông.

Lão giả mặt đen cười nhạt một tiếng.

Ba lần?

Trong lòng đám tù binh, đều cảm thấy đắng chát.

Chiến trường của đội cảm tử, chính là pháo hôi, tỉ lệ sống sót chỉ có một phần ngàn.

Đương nhiên, cho dù tỉ lệ sống sót có là một phần ngàn, thì chung quy là vẫn còn một tia hi vọng, so với kết cục lùi về sau chắc chắn phải chết, tỉ lệ vẫn lớn hơn nhiều.

Vụt vụt vụt...

Hơn mười chiến thuyền tù binh, khống chế trong phạm vi mười dặm, bay về phía Vực Nội lục địa.

Rất nhanh.

Đám thuyền Hư Không Hải vừa tiến vào không gian Vực Nội, lực cản không khí trở nên mạnh hơn, trọng lực bỗng tăng lên.

Mục tiêu công kích của Lục Hoàn Cung, chính là sơn môn của một Tông phái Nhất Tinh nào đó, phụ cận có một vài sông ngòi hồ nước.

- Ha ha ha… Đám pháo hôi của Lục Hoàn Cung đánh tới rồi, mọi người hãy chuẩn bị kỹ lưỡng.

Phụ cận sơn môn, chính là nhân mã của Tông phái Nhị Tinh “Cửu Tuyệt Điện”, cường giả như mây.

- Giết! Các ngươi không có đường lui đâu!

Đám người Đại Đan Nguyên như lão giả mặt đen, đứng ở đằng sau những thuyền Hư Không Hải đốc chiến.

Vụt vụt vụt...

Cường giả của Lục Hoàn Cung, phá không bay ra, dàn thành nửa vòng tròn, đứng phía sau những chiến thuyền cảm tử.

Chỉ chờ đội cảm tử gắng gượng qua một đợt công kích, giết đến sơn môn, bọn hắn mới có thể trở thành chủ lực, tham dự chiến đấu.

- Giết!

Hơn mười chiến thuyền tù binh, bất đắc dĩ phải làm thiêu thân lao đầu vào lửa, bay thẳng về phía Cửu Tuyệt Điện.

Phía trận doanh của Cửu Tuyệt Điện, có bảy tám vị Đại Đan Nguyên, cường giả Tiểu Đan Nguyên cũng có hơn mười người.

Ngoài ra.

Những người tu vi Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, Chân Chủ Cấp, Chân Huyền Cấp, Chân Nhân Cấp, cộng lại cũng quá ngàn.

Đối mặt với sát khí chiến trường che trời lấp đất, một vài nhóm tù binh, đều cảm thấy không rét mà run, thân thể xụi lơ.

Phành phành phành...

Hào quang hoa mỹ bay đầy trời, từ phía phụ cận sơn môn bay đến, bao phủ đám thuyền chở tù binh.

Chỉ vẻn vẹn đợt công kích thứ nhất.

Quá nửa thuyền Hư Không Hải đã vỡ thành mảnh nhỏ, thậm chí sinh ra bạo tạc.

- Giết…

Một vài tù binh, ra sức giết ra khỏi thuyền Hư Không Hải.

Ầm ầm…

Thuyền Hư Không Hải bạo tạc, sinh ra uy lực thậm chí đủ uy hiếp sinh mạng của Tôn Giả bình thường.

Ô...ô...ô...n...g!

Đám người Triệu Phong ở trong thuyền Lam Lôi Hải Thiên, sau đợt công kích biển người thứ nhất, trận pháp mở ra, không ngờ vẫn bình yên vô sự.

- Ồ! Lực phòng ngự của thuyền Hư Không Hải này, không ngờ còn mạnh hơn cả tưởng tượng.

Ba vị Tôn Giả Lý vân Nhai, không khỏi cảm thấy ngoài dự liệu.

Trong hơn mười cái thuyền Hư Không Hải, cũng không thiếu những chiếc có phẩm cấp tốt, mà chất lượng của thuyền Lam Lôi Hải Thiên cũng là số một số hai.

Vụt vụt vụt...

Sau khi gắng gượng qua đợt trùng kích đầu tiên, chỉ có một nửa số thuyền Hư Không Hải là giết đến trước sơn môn.

Nhưng đồng thời…

Bên phía Cửu Tuyệt Điện, lại một lượng lớn cường giả cũng giết ra từ trong sơn môn.

- A a a…

Tiếng kêu gào thảm thiết, không ngừng vang lên.

Đây hoàn toàn là một tràng giết chóc, bên phái Cửu Tuyệt Điện, bất luận là đẳng cấp hay số lượng cường giả, đều dư sức miểu sát những đội cảm tử này.

Phành phành phành...

Liên tục có thuyền Hư Không Hải bạo tạc, đám tù binh bên trong cũng ra sức chống đỡ cường giả của Cửu Tuyệt Điện.

A a…

Cũng có một số tù binh pháo hôi chạy trốn, đều bị đám cường giả đốc chiến của Lục Hoàn Cung giết sạch.

Một bầu không khí khắc nghiệt, tràn ngập khắp chiến trường.

- Mọi người, không thể ngồi chờ chết được nữa, thuyền Hư Không Hải có kiên cố đến đây, thì cũng sẽ bị công phá.

Lý vân Nhai tổ chức đám tù binh, đón đánh cường giả thuộc trận doanh của Cửu Tuyệt Điện.

Phành phành phành...

Phần đông công kích đều rơi lên thuyền Lam Lôi Hải Thiên, toàn bộ con thuyền đều rung lắc mãnh liệt.

- Thuyền trưởng, trận pháp phòng ngự sắp bị công phá rồi.

Lâu Lan Chỉ Thủy thấp giọng hô lên.

Gặp phải tình huống này, đám tù binh cũng rất sợ thuyền Hư Không Hải sẽ bạo tạc, đều nhao nhao bay ra ngoài, kết quả là có không ít lập tức bị đánh chết.

Khóe miệng Triệu Phong khẽ nhếch lên một tia châm biếm.

Với lực phòng ngự của thân thuyền này, ít nhất vẫn còn có thể kiên trì được thời gian mười nhịp hô hấp.

Đương nhiên, hắn cũng sẽ không cho phép thuyền của mình bị hư tổn.

Bày trận.

Triệu Phong đứng trên thuyền Hư Không Hải, triệu hồi ra ba bốn chục bộ quỷ thi trớ chú, tạo thành sương mù u ám dày đặc, áp súc trong phương viên trăm trượng.

Chính vì vậy.

Những công kích đến từ ngoại giới, đều bị Quỷ Thi Trớ Chú đại trận khiến cho suy yếu hơn phân nửa, uy hiếp đối với thuyền Hư Không Hải cũng giảm thấp.

- Quỷ Thi đại trận thật kỳ lạ.

Ánh mắt của ba người Lý vân Nhai lập tức sáng lên, vội vàng tập trung với Triệu Phong.

Cho dù chỉ có ba bốn chục bộ quỷ thi trớ chú thì uy lực cũng không phải chuyện đùa, thậm chí còn có thể uy hiếp cả Tôn Giả.

Dù sao thì những quỷ thi trớ chú của Triệu Phong, cũng đều có thực lực mạnh mẽ, hấp thu không ít tinh phách khí huyết của Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, thậm chí cả một đầu Hư Không Hải kình nữa.

- A a…

Hai vị Tôn Giả và mấy vị Nửa bước Đan Nguyên Cảnh của Cửu Tuyệt Điện, vô ý xâm nhập Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, thực lực lập tức bị suy giảm mấy thành, sau đó chết thảm dưới công kích của ba đại Tôn Giả Lý vân Nhai.

- Khặc khặc khặc… Lại thu hoạch được hai vị Tôn Giả. Chiến trường

ở đây, quả là một nơi tốt để thu hoạch tinh phách khí huyết.

Thanh âm của Khô Lâu đường chủ truyền đến.

Vì ẩn giấu thực lực, tránh bị địch quân phát hiện, Triệu Phong chỉ triệu ra một bộ phận quỷ thi trớ chú, cũng không gọi Khô Lâu đường chủ ra ngoài.

Nhưng ba người Lý vân Nhai, rõ ràng cảm nhận được, tinh huyết tàn phách của Tôn Giả sau khi tử vong, đều bị Quỷ Thi Trớ Chú đại trận hấp thu, phát ra oán lực càng đáng sợ hơn.

Phành phành phành...

Trên sân lúc này, là giao phong chính thức của hai đại Tông phái Nhị Tinh.

Trong đám thuyền tù binh, chỉ có thuyền Lam Lôi Hải Thiên của Triệu Phong là hoàn toàn không tổn hao. Nhưng số tù binh sống sót, vẫn không đến nửa thành.

Chương 597: Tặc Miêu Lại Ra Tay

Trên chiến trường, thế lực của hai đại Tông phái Nhị Tinh giao phong, đánh đến kinh thiên động địa.

Trong phần đồng thuyền tù binh, thuyền Lam Lôi Hải Thiên của Triệu Phong, thuộc loại xuất chúng siêu quần, cho nên liên tục nhận được công kích.

Lúc hai tên Tôn Giả của Cửu Tuyệt Điện bị chết trong “Quỷ Thi Trớ Chú đại trận”, sự tồn tại của thuyền Lam Lôi Hải Thiên, lập tức gây nên sự chú ý đối với người của hai đại Tông phái.

- Ồ! Không ngờ lại nhìn lâm.

Ánh mắt của vị lão giả mặt đen thuộc Lục Hoàn Cung, chợt sáng ngời.

“Thiếu niên thuyền trưởng” của con thuyền kia, không ngờ trong chiến tranh lại biểu hiện ra năng lực trác tuyệt, liên thủ với ba vị Tôn Giả khác.

Thuyền Hư Không Hải kia, không chỉ may mắn sống sót dưới đợt công kích đầu tiên, thậm chí còn “Trảm địch lập công”.

Đương nhiên.

Chình vì như vậy, cho nên thuyền Lam Lôi Hải Thiên cũng hấp thu càng nhiều hỏa lực của “Cửu Tuyệt Điện”.

Phành phành phành...

Đám sương mù bao phủ thuyền Lam Lôi Hải Thiên, nhanh chóng ảm đạm suy yếu, trong thuyền lắc lư kịch liệt.

Đoàn thuyền viên trong thuyền Hư Không Hải, điên đảo một hồi, ngay cả đứng cũng không vững.

- Còn may là thuyền Hư Không Hải đã được cường hóa trên diện rộng.

Lâu Lan Chỉ Thủy kiểm tra thuyền, phát hiện không có hư hại rõ rệt nào.

Chủ yếu là Quỷ Thi Trớ Chú đại trận của Triệu Phong gánh chịu bớt một phần áp lực, mặt khác, ba vị Tôn Giả là chịu nhiều hỏa lực nhất.

Vụt vụt..

Triệu Phong huy động trận kỳ, dẫn dắt sương mù u ám bốn phía, tập trung phòng ngự.

Ngoài ra.

Hắn còn âm thầm đem số lượng quỷ thi trớ chú. Tăng lên đến năm mươi bộ.

- Không thể bị cuốn vào chính giữa chiến trường.

Triệu Phong lập tức khắc chế ý niệm trảm địch trong đầu, lại để cho thuyền Hư Không Hải giả vờ không địch lại, cố gắng thoát ly khỏi trung tâm chiến trường.

Phành phành phành...

Dù vậy, thuyền Hư Không Hải vẫn bị lọt vào vòng công kích của hơn mười cường giả do bốn Tôn Giả cầm đầu.

- Triệu thuyền trưởng, tính năng con thuyền Hư Không Hải của ngươi, có hi vọng nhất định, hãy dẫn bọn ta giết ra khỏi chiến trường.

Trong mắt ba vị Tôn Giả Lý vân Nhai, chợt lộ ra vài tia hi vọng.

Tính năng cường đại của thuyền Lam Lôi Hải Thiên, cộng thêm sự yểm hộ của đại trận quỷ thi, ngoại trừ một vài Đại Đan Nguyên ra, không ai có thể làm gì được bọn họ.

- Bây giờ còn chưa phải lúc.

Triệu Phong lắc đầu.

Hắn cảm giác được, cường giả đốc chiến của Lục Hoàn Cung ở đằng sau, đang chăm chú nhất cử nhất động của thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

Kể cả lão giả mặt đen tu vi Đại Đan Nguyên hậu kỳ kia.

Thậm chí ngay cả “Nửa bước Vương Giả” đang ẩn trong bóng tối, cũng dùng thần niệm cường đại của hắn, thỉnh thoáng quét qua phía bên này.

- Đợi đến khi triệt để đánh nhau, một lượng lớn cường giả của hai bên đầu nhập vào, lúc đó mới là cơ hội tốt nhất.

Triệu Phong đã có tính toán trong lòng.

Giai đoạn hiện tại.

Hắn phải khống chế thật tốt thế cục, không để cho thuyền Hư Không Hải lâm vào trung tâm vòng xoáy của chiến trường.

Tiếp đó.

Tại trên cơ sở ít xuất hiện, tận khả năng chém giết Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, tăng cường uy lực cho Bách Thi Trớ Chú đại trận.

- Chủ nhân, Bách Thi Trớ Chú đại trận, cho tới nay đã thôn phệ linh phách tinh khí của mười Tôn Giả rồi.

Khô Lâu đường chủ ở bên trong Vạn Quỷ Châu, hưng phấn nói.

Chỉ cần Bách Thi Trớ Chú đại trận có thể hấp thu được tàn phách khí huyết của 100 vị Tôn Giả, uy năng của nó, chắc chắn sẽ tiến lên một cấp độ mới.

Trên chiến trường.

Số lượng cường giả của của hai đại thế lực Tông phái Nhị Tinh, đầu nhập vào càng ngày càng nhiều.

- A…

Trong đám sương mù u ám, lại truyền đến tiếng kêu thảm thiết của một Tôn Giả, thân thể hắn thối rữa thành vũng máu, bị Quỷ Thi Trớ Chú đại trận hấp thu.

Trên thực tế.

Đây chính là kết quả do Triệu Phong cố gắng ít lộ diện, chỉ cần Tôn Giả của địch phương, không xông vào Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, hắn sẽ không hạ sát thủ.

- Con thuyền kia có chút quỷ dị.

Mấy vị Tôn Giả Cửu Tuyệt Điện, vây quanh thuyền Hư Không Hải, đều giữ khoảng cách, phát động công kích từ xa.

Bọn hắn cho rằng, chỉ cần không tiếp cận thuyền Hư Không Hải, thì không cần phải sợ hãi nữa.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

- Tăng tốc tránh né và tiếp cận.

Lâu Lan Chỉ Thủy ở trong thuyền, nhận được mệnh lệnh, lập tức khống chế thuyền Hư Không Hải,làm ra một loạt động tác.

Tốc độ và tính cơ động mà thuyền Hư Không Hải biểu hiện ra ngoài, khiến mọi người phải líu lưỡi một phen.

Phành phành phành...

Trong đó, một cường giả Nửa bước Đan Nguyên Cảnh và vài tên Chân Chủ Cấp, trực tiếp bị thuyền Hư Không Hải đâm trúng, huyết nhục mơ hồ, vỡ vụn thành nhiều mảnh.

- Chậc chậc… Bổn tọa cũng không nhịn được, muốn tàn sát rồi.

Khô Lâu đường chủ ở trong Vạn Quỷ Châu, có chút không kiềm chế nổi.

Triệu Phong trợn mắt một cái.

Mỗi lần hắn mệnh lệnh thuyền Hư Không Hải, hắn đều hành động cẩn thận, không để lâm vào vòng xoáy chiến trường, cũng không thể thoát ly chiến trường.

Bởi vì cho đến bây giờ.

Hai bên cũng chỉ đầu nhập vào một phần binh lực cường giả, không hoàn toàn phóng tay phóng chân.

Triệu Phong phải chờ hai bên đánh nhau kịch liệt, như vậy mới có thể cân nhắc đến chuyện đào thoát.

Còn may.

Theo thời gian trôi qua, Lục Hoàn Cung tương đối hài lòng đối với thế công bên này, cho nên cũng dần tăng thêm binh lực.

Không thể không thừa nhận.

Thuyền Hư Không Hải của Triệu Phong, ở trong đội cảm tử, phát huy được tác dụng nhất định, mở đầu trận đánh tiếp theo cho “Lục Hoàn Cung”, mơ hồ thúc đẩy chiều hướng của chiến trường.

- Nếu như có thể giết thêm Tôn Giả, thậm chí kiềm chế chiến lực cấp Tôn Chủ, bên phía Lục Hoàn Cung nhất định sẽ toàn diện tiến công.

Trong lòng Triệu Phong khẽ động.

- Tới gần trung tâm chiến trường.

Triệu Phong huy động trận kỳ, hạ lệnh.

Thân là thuyền trưởng, đoàn thuyền viên đều chấp hành mệnh lệnh của hắn.

- Triệu huynh, ngươi làm gì vậy?

- Thật vất vả mới thoát khỏi trung tâm chiến trường, ngươi không chạy trốn thì thôi, còn muốn tới gần trung tâm.

Hai Tôn Giả là lão nhân cụt tay và mỹ nhân áo vàng, đồng loạt biến sắc.

Bọn hắn thật vất vả mới gắng gượng qua đợt trùng kích “pháo hôi”, thoát ly trung tâm chiến trường, bây giờ không ngờ lại giết vào trở lại trung tâm chiến trường.

- Muốn sống thì hãy nghe lời của ta.

Triệu Phong lạnh lùng nói.

- Đưa nó đây!

Vẻ mặt mỹ nhân áo vàng trở nên âm lệ, đưa tay chộp về phía trận kỳ của Triệu Phong.

Triệu Phong cười lạnh, cũng không sợ chút nào.

Vừa chuẩn bị xuất thủ thì trên vai chợt trầm xuống.

Meo meo!

Một cái bóng xám, đột nhiên lóe lên trong hư không.

Khoảnh khắc tiếp theo.

- A…

Mỹ nhân áo vàng hoa dung thân sắc, thân hình mềm mại cứng đờ.

Phốc…

Một thanh dao găm u ám thần bí, toàn thân lấp lánh, đặt trên cổ nàng.

Nàng chỉ cần khẽ động, trên cổ sẽ lưu lại một tia máu, cảm giác lạnh lẽo chạy dọc xương cốt tâm hồn.

- Làm ơn… Tha mạng…

Mỹ nhân áo vàng sợ hãi, khóe mắt liếc nhìn, chỉ thấy trên vai là một con mèo nhỏ lông xám, dáng vẻ xảo trá.

- Tốc độ thật nhanh, nó làm như thế nào vậy?

Trong ba đại Tôn Giả, thực lực mạnh nhất là Lý vân Nhai, cũng không nhịn được hít một ngụm khí lạnh.

Hắn căn bản không theo kịp quỹ tích di chuyển của Tiểu Tặc Miêu.

Lúc Tiểu Tặc Miêu ra tay công kích, có cảm giác như độn phá hư không, lóe lên trong chớp mắt.

- Rất tốt, Tiểu Tặc Miêu. Lần sau, nếu kẻ nào có dị động, ngươi không cần mệnh lệnh của ta, trực tiếp loại bỏ.

Triệu Phong mỉm cười thỏa mãn.

Nửa năm qua, Tiểu Tặc Miêu và hắn cùng nhau hấp thu khí tức của Mộng cảnh Thái Cổ, lại sử dụng Tâm Tủy Huyết gột rửa, năng lực biến hóa đến mức nào, ngay cả Triệu Phong cũng không rõ.

Meo meo.

Thân hình Tiểu Tặc Miêu nhoáng lên một cái, liền biến mất không thấy đâu nữa.

Trong hư không chỉ lưu lại một đạo tàn quang màu xám, chỉ trong nháy mắt, nó đã trở về Cổ Thiết Giới Chỉ.

- Tới gần!

Triệu Phong huy động trận kỳ, lệnh thuyền Lam Lôi Hải Thiên tiếp cận trung tâm vòng xoáy chiến trường.

Quả nhiên.

Chính vì vậy cho nên thuyền Lam Lôi Hải Thiên càng hấp dẫn nhiều hỏa lực hơn.

Nhưng lúc này.

Triệu Phong cũng đã hoạt động cực hạn bên trong quỷ trận.

- Phong Lôi Chi Dực.

Sau lưng Triệu Phong ngưng kết một đôi Phong Lôi quang dực màu tím nhạt, bốn phía nổi lên Phong Lôi cương phong kinh người.

Cạch cạch cạch…

Phong Lôi Chi Dực cấp tốc chấn động, mang theo Triệu Phong, tiếp cận một vị Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh ở gần sát quỷ trận.

- Tử Diệt Chi Nhận.

Trong lòng bàn tay của Triệu Phong ngưng kết một thanh quang nhận tím nhạt, mỏng như cánh ve, ngoài mặt nổi lên một tầng hoa văn Tử Diệt Phong Lôi, khí tức hủy diệt ngưng luyện, phun ra nuốt vào.

Phốc phốc…

Tên Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh kia miễn cưỡng vận chuyển Chân Nguyên hộ thể, nhưng thân hình vẫn bị chém thành hai đoạn.

- A…

Thi thể máu chảy đầm đìa của hắn, bị Triệu Phong huy động trận kỳ, hút hết sạch tàn phách khí huyết vào Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

- Xử lý tiểu tử kia.

Mấy vị Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh ở phụ cận, lúc này mới kịp phản ứng.

Thế nhưng “Phong Lôi Chi Dực” sau lưng Triệu Phong, lại lần nữa chấn động, biến mất ngay tại chỗ, trở về trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Toàn bộ quá trình chém giết, chỉ diễn ra trong thời gian một nhịp hô hấp.

- Phong Lôi Thiểm Điện Sát tiếp cận, “Tử Diệt Chi Nhận” kết liễu, công tác chuẩn bị xem như thành công.

Triệu Phong thong dong giết chết một vị Tôn Giả, lại phản hồi Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Ba đại Tôn Giả Lý vân Nhai, trợn mắt há hốc mồm, trong lòng run lên.

Nhất là mỹ nhân áo vàng, không nhịn được mà run rẩy hoảng sợ một trận.

Tiếp theo.

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên dưới sự ra lệnh của Triệu Phong, đảo quanh trung tâm chiến trường, nhưng vẫn không thực sự bị cuốn vào.

Triệu Phong giết địch trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, một khi Tôn Giả của địch phương tiếp cận Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, hắn sẽ không do dự mà hạ sát thủ.

Sau đó, lại có liên tiếp hai vị Tôn Giả, bị Triệu Phong giết chết.

Vù vù…

Quỷ Thi Trớ Chú đại trận phát ra oán lực nguyền rủa, càng lúc càng kinh người.

Một vài Tôn Giả phụ cận, đã không dám tới gần thuyền Lam Lôi Hải Thiên nữa.

- Để ta lên!

Bên trận doanh của Cửu Tuyệt Điện, một vị nam tử giáp đen tu vi Đan Nguyên Cảnh, tay cầm một thanh chiến kích, lao thẳng đến Triệu Phong.

- Đại Đan Nguyên.

Ba người Lý vân Nhai, lập tức biến sắc.

Bọn hắn cũng không cho rằng, chỉ dựa vào nhóm người mình thì có thể chống lại Đại Đan Nguyên.

- Chuẩn bị rút lui!

Triệu Phong hạ đạt mệnh lệnh, sau đó để trận pháp phòng ngự của thuyền Lam Lôi Hải Thiên, mở ra đến cực hạn.

Vụt vụt…

Đồng thời, hắn tiếp tục huy động hắc kỳ, khiến cho số lượng quỷ thi trớ chú tăng lên đến hơn sáu mươi bộ.

- Cùng ra tay!

Triệu Phong dẫn động một đoàn sương mù u ám cuồn cuộn, xuất hiện hình thái một đầu Giao Long bằng oán lực nguyền rủa, nghênh đón nam tử giáp đen.

Cùng lúc đó.

Ba đại Tôn Giả Lý vân Nhai, đồng loạt phát động bí kỹ cường đại, chống đỡ nam tử giáp đen.

- Thập Phương Chiến Diệt!

Nam tử giáp đen tu vi Đại Đan Nguyên, chiến kích phá toái hư không, hoành cảnh thiên địa kịch biến, một đạo hàn ảnh chiến kích rực rỡ như cầu vồng, lập tức quét ngang hư không.

Công kích còn chưa tới, nhưng uy thế che trời lấp đất, đã phong bế cả một mảnh thiên địa.

Mọi người trong thuyền Hư Không Hải, đều có cảm giác hít thở không thông.

Rầm rầm rầm…

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên mãnh liệt rung lắc xóc nảy, bị đẩy lui hơn nửa dặm.

Ọc ọc…

Hai vị Tôn Giả là lão nhân cụt tay và mỹ nhân áo vàng, đều đồng loạt thổ huyết.

Thực lực của Lý vân Nhai, cũng không đơn giản, dưới sự yểm hộ của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, thân hình chỉ rung lên một cái, khí huyết sôi trào.

Vù vù…

Diễm vân sương mù do Quỷ Thi Trớ Chú đại trận hình thành, lập tức tán loạn gần nửa.

Nhưng khiến mọi người cảm thấy ngoài dự liệu, chính là thuyền trưởng tu vi Nửa bước Đan Nguyên Cảnh là Triệu Phong, lại không

bị thương.

Bên ngoài thân thể của hắn nổi lên một tầng gợn sóng u lam, vẫn bình an vô sự trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

- Băng Hoàng Thương!

Triệu Phong đột nhiên đem trận kỳ ném qua một bên, đột nhiên thúc dục huyết mạch Băng Thủy, thương ảnh băng liên như thủy tinh u lam, phát ra ánh sáng rực rỡ, mang theo một luồng hàn ý khủng bố của Thượng Cổ Băng Hoàng, phản ngược lại nam tử giáp đen.

Lúc này, hai người kia vẫn còn đang hiếu kỳ tại sao Triệu Phong lại ném trận kỳ đi.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu lại lần nữa hiện thân, bắt lấy trận kỳ, thao túng Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Ục ục ục…

Miêu trảo vung lên, oán lực nguyền rủa, diễm khí đằng đằng, cực kỳ sinh động, từ khắp bốn phía bao vây lấy nam tử giáp đen.

Đám người Lý vân Nhai đều không khỏi kinh ngạc.

- Không ngờ con mèo này…

Khô Lâu đường chủ ở trong Vạn Quỷ Châu, cũng mở rộng tầm mắt.

Trận kỳ giao cho Tiểu Tặc Miêu điều khiển.

Bởi vậy, Triệu Phong và ba Tôn Giả là đám người Lý vân Nhai liên thủ, ít nhất cũng tương đương chiến lực của bốn vị Tôn Giả.

Huống chi.

Sinh mạng thể chất của Triệu Phong, đã tiếp cận Đại Đan Nguyên đỉnh phong, lực lượng huyết mạch của hắn, cũng vô cùng hùng hậu cường đại, uy lực của Băng Hoàng Thương bộc phát, đủ để quét ngang cấp độ Tiểu Đan Nguyên, mơ hồ có thể uy hiếp cả Đại Đan Nguyên.

Chương 598: Chiến Trường Thôn Phệ

Phụ cận trung tâm chiến trường.

Trên thuyền Lam Lôi Hải Thiên, bốn tên “tù binh” liên thủ, lực kháng Tôn Chủ giáp đen.

- Băng Hoàng Thương!

Trận kỳ giao cho Tiểu Tặc Miêu, Triệu Phong rảnh tay, thúc dục lực lượng huyết mạch, múa bản thể Băng Hoàng Thương, một chuỗi thương ảnh băng liên giống như thủy tinh u lam, hào quang rực rỡ chói lọi, phát ra một luồng hàn uy cấm kỵ, không ngừng nổ vang, đóng băng cả một khu vực.

Cùng lúc đó.

Phong Lôi Chi Dực sau lưng của Triệu Phong, cũng ngưng kết từng tia Tử Diệt Phong Lôi, kèm theo một luồng hàn lực của Thượng Cổ Băng Hoàng, hóa thành cơn lốc xoáy hủy diệt, không ngừng ập tới chỗ Tôn Chủ giáp đen.

Ngoại trừ huyết mạch đồng tử ra, chiến lực của Triệu Phong, nếu bộc phát toàn diện, liền trở thành chủ lực đối kháng với Đại Đan Nguyên Cảnh.

Ba người Lý vân Nhai giật mình rung động, toàn lực ra tay hiệp trợ, cùng chống chọi lại Tôn Chủ giáp đen.

- Là Thần binh Thượng Cổ truyền thừa hiếm thấy…

Ánh mắt của Tôn Chủ giáp đen ngưng tụ, với tu vi Đại Đan Nguyên Cảnh trung kỳ của hắn, vậy mà trong thời gian ngắn lại không xử lý được một tên pháo hôi trong đội cảm tử.

Điều này khiến hắn còn mặt mũi nào mà tồn tại nữa?

- Thập Phương Chiến Thiên!

Tôn Chủ giáp đen lại lần nữa vung lên chiến kích, thế công tăng mạnh, quang ảnh chiến kích lạnh lẽo, bá đạo dữ tợn, ập về phía thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

Phành phành phành...

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên rung động lắc lư một hồi, đám sương mù u ám xung quanh, cũng bong ra từng mảng, tán loạn hết sức.

Thế công của bốn người Triệu Phong, cũng lập tức sụp đổ tan rã, không ngừng bị áp chế.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu huy động trận kỳ, dẫn động một luồng lực lượng Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, một phần dùng để phòng ngự đánh trả, còn một phần dùng để tu bổ những lỗ hổng vừa xuất hiện.

Cho đến nay.

Nội tình của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận vẫn rất thâm hậu, thực lực của bách thi nguyền rủa cũng rất cao, hấp thu được không ít tàn phách tinh khí của Tôn Giả, không ngừng cung cấp năng lượng cho trận

pháp.

- Trận pháp này thật khó chơi…

Tôn Chủ giáp đen nhíu mày, hắn toàn lực phát động Thần binh Địa cấp, mặc dù chiếm ưu thế, nhưng trong khoảng thời gian ngắn, lại không làm gì được thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

- Số lượng quỷ thi trớ chú, chỉ mới sử dụng được hai phần ba.

Triệu Phong âm thầm gật đầu, Phong Lôi Chi Dực sau lưng chấn động, mượn sự yểm trợ của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, phát động phản công liên tục.

Gần nửa năm nay, tiến bộ của hắn quả thực không nhỏ, dưới tình huống không sử dụng huyết mạch đồng tử, chiến lực đã tiếp cận Đại Đan Nguyên Cảnh.

Có thể làm được đến bước này, trong mắt cường giả của hai đại Tông phái Nhị Tinh, đã là kinh thế hải tục rồi.

- Chậc chậc, tùy tiện bắt một người qua đường, không ngờ lại có thể phát huy tác dụng lớn như vậy.

“Lão giả mặt đen” của Lục Hoàn Cung ở đằng sau đốc chiến, cũng cảm thấy ngoài dự liệu.

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên thân là pháo hôi đi chịu chết, có mục đích là ở trung tâm chiến trường, kiềm chế địch quân Đại Đan Nguyên Cảnh, điều này có ảnh hưởng không nhỏ đến thế cục chiến đấu.

- Toàn diện tiến công.

Phái sau trận doanh của Lục Hoàn Cung, thanh âm của Nửa bước Vương Giả vang lên, rung chuyển linh hồn.

Ưu thế của đối phương, dần mở rộng, bên phía Lục Hoàn Cung, tất nhiên cũng sẽ không bỏ qua cơ hội tốt này.

- Giết!

Trận doanh của hai đại Tông phái Nhị Tinh, có rất nhiều cường giả đầu nhập vào, binh lực càng ngày càng nhiều.

Trong lòng Triệu Phong mừng thầm, đây chính là kết quả mà hắn muốn.

Thế cục hỗn loạn, khiến hắn có thể tiến thối tự nhiên.

Chẳng qua, vị lão giả mặt đen của Lục Hoàn Cung, vẫn cẩn thận bảo trì một đoạn khoảng cách với thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

- Tiểu bối, nếu trận chiến này có thể thủ thắng, Lục Hoàn Cung chúng ta có thể miễn thân phận tù binh cho ngươi, thậm chí cho phép ngươi trở thành một thành viên trong số chúng ta.

Lão giả mặt đen dùng linh thức truyền âm, ném một cành ô-liu cho Triệu Phong.

- Một lời đã định.

Triệu Phong bày ra dáng vẻ kinh hỉ, càng ra sức đánh trả Tôn Chủ giáp đen.

Khóe miệng lão giả mặt đen nhếch lên một tia lãnh ý, cười thầm nói:

- Quỷ Thi Trớ Chú đại trận và Thần binh truyền thừa của tiểu tử này, đều là thứ không tầm thường. Chờ sau khi chiến tranh chấm dứt, hắn sẽ trở thành cừu non chờ làm thịt thôi.

Đương nhiên, trước mắt là thời khắc mấu chốt trên chiến trường, Triệu Phong vẫn còn giá trị lợi dụng rất lớn.

Theo thời gian trôi qua.

Chiến đấu giữa song phương, càng trở nên gay cấn, địch ta lộn xộn.

Triệu Phong vẫn vô cùng tỉnh táo, giữ lại một phần thực lực, cũng chỉ xuất ra hai phần ba quỷ thi trớ chú, cũng không gọi Khô Lâu đường chủ xuất chiến.

Hắn tất nhiên sẽ không tin lời hứa của lão giả mặt đen.

- Thời cơ không sai biệt lắm…

Triệu Phong lại để cho thuyền Lam Lôi Hải Thiên đi vòng quanh khu vực hạch tâm hỗn loạn nhất trên chiến trường.

Tôn Chủ giáp đen ở phía bên kia, dốc cạn sức lực cũng không làm gì được.

Ngược lại, thuyền Lam Lôi Hải Thiên chạy đi khắp nơi, lại càng khiến cho thế cục trở nên hỗn loạn.

- A a…

Quỷ Thi Trớ Chú đại trận bao phủ xung quanh thuyền Lam Lôi Hải Thiên, thỉnh thoảng nuốt chửng một vài cường giả Chân Chủ Cấp, Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

Dưới Đan Nguyên Cảnh, chỉ cần hơi nhiễm một chút oán lực nguyền rủa, cũng sẽ hóa thành một vũng máu.

Càng về sau…

Triệu Phong thậm chí cũng không để ý địch ta song phương nữa, chỉ cần thời cơ tốt, cho dù cường giả của Lục Hoàn Cung ở gần đó, cũng sẽ bị Quỷ Thi Trớ Chú đại trận nuốt chửng.

Bởi vì chiến đấu giữa thuyền Hư Không Hải và Đại Đan Nguyên Cảnh có thanh thế rất lớn, cho nên hoàn toàn có thể tạo thành biểu hiện giả dối như dư âm ngộ thương người mình.

Vị lão giả mặt đen của Lục Hoàn Cung ở đằng sau đốc chiến, cũng đầu nhập vào chiến đấu, hoàn toàn không bận tâm đến Triệu Phong ở bên này.

- Khặc khặc… Tàn sát hai ba Tôn Giả nữa, số Tôn Giả bị Quỷ Thi Trớ Chú đại trận nuốt chửng, sẽ đạt tới hai mươi.

Khô Lâu đường chủ ở bên trong Vạn Quỷ Châu, cảm thấy trong lòng ngứa ngáy không thôi.

Từ khi hình thành Quỷ Thi Trớ Chú đại trận cho đến nay, tàn phách tinh khí hấp thu được từ Tôn Giả, đã có mười mấy người rồi.

Nhất là trên chiến trường này, số lượng Tôn Giả có thể nuốt chửng được là tối đa.

Tại chiến trường Nhị Tinh, có đôi khi, không nhất định phải ra tay chém giết, chỉ cần thông qua Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, liền có thể nuốt chửng tàn phách huyết khí của thi thể Tôn Giả vừa mới vẫn lạc,

hiệu quả cũng không kém bao nhiêu.

- Quả là cơ hội tốt.

Triệu Phong không khỏi có chút chờ mong, đem số lượng bách thi trớ chú, tăng lên đến hơn bảy mươi, dần dần mở rộng phạm vi của đám sương mù u ám.

Trận giao phong vẫn tiếp tục, vị Tôn Chủ giáp đen cảm thấy áp lực đột ngột tăng mạnh, thế cục không thể nào khống chế được nữa.

Mới đầu.

Hắn còn có thể áp chế thuyền Hư Không Hải, đánh cho phe địch liên tiếp bại lui.

Nhưng bây giờ, hắn thậm chí còn bị thuyền Hư Không Hải của đối phương, nắm mũi dắt đi.

Không đúng.

Tôn Chủ giáp đen không phải kẻ ngu, trong quá trình truy kích, không khó phát hiện ra, lúc Triệu Phong nuốt chửng một vài Tôn Giả, Nửa bước Tôn Giả, uy lực của trận pháp cũng tăng mạnh.

- Lẽ nào hắn lợi dụng chiến trường Nhị Tinh này, để đề thăng uy lực cho Quỷ Thi trận?

Tôn Chủ giáp đen vừa sợ vừa giận.

Nhưng tiếc rằng, bên phía Cửu Tuyệt Điện, lại bị Lục Hoàn Cung hoàn toàn áp chế.

Bên phía Lục Hoàn Cung, vị “Nửa bước Vương Giả” đã ra tay, tồn tại đỉnh cao này vừa ra mặt, lập tức lực áp hai vị Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong mạnh nhất của Cửu Tuyệt Điện.

Bằng không, đám người của Cửu Tuyệt Điện, thân là phe phòng thủ, có được đại trận phòng ngự yểm hộ, thế cục sớm đã không ổn rồi.

- Triệu thuyền trưởng, thừa dịp hai bên còn chưa phân ra thắng bại, thời khắc hỗn loạn này, chính là thời gian thích hợp để chúng ta chạy khỏi chiến trường này.

Lý vân Nhai cẩn thận đề nghị.

Chiến đấu cho đến tận lúc này.

Đám người Đan Nguyên Cảnh như Lý vân Nhai, đều đã bị thương, nguyên khí tán loạn.

Bọn hắn cũng không có thể chất sinh mệnh và huyết mạch đồng tử phòng ngự trị liệu như của Triệu Phong, nên không thể bình yên vô sự như hắn được.

- Không tệ lắm.

Triệu Phong khẽ gật đầu, mặc dù vẫn có chút không cam lòng.

Chiến trường Nhị Tinh này, chính là cơ hội tốt để hắn nuốt chửng Tôn Giả, tăng cường uy lực cho Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Thế nhưng, hắn cũng minh bạch thế cục lúc này, một khi chiến đấu giữa song phương chấm dứt, đám người đó sẽ rảnh tay, bản thân mình khó có thể ngăn cản nổi.

- Rẽ trái, rút ra khỏi vòng vây.

- Hừ, tiểu bối kia tu vi không đến Đan Nguyên Cảnh, chân nguyên và huyết mạch, há có thể kéo dài?

Trong lòng Tôn Chủ giáp đen giật mình tỉnh ngộ, lập tức chiến lực bộc phát.

Phành phành phành...

Quỷ vụ u ám vây quanh thuyền Lam Lôi Hải Thiên, thỉnh thoảng vỡ tan.

Đám người Triệu Phong, một mặt chống cự, một trặm trốn lui.

Không lâu sau…

- Chạy đi đâu!

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên đã chạy tới biên giới chiến trường, Tôn Chủ giáp đen cười dài một tiếng, đuổi sát không buông.

Nghĩ đến việc có thể thu được một chiếc thuyền Hư Không Hải tốt và trận pháp quỷ thi cường đại, trong lòng hắn không khỏi có chút hưng phấn.

- Gia tốc!

Triệu Phong thầm cười lạnh, ra lệnh thuyền Lam Lôi Hải Thiên phát huy tốc độ chính thức.

Vụt…

Thuyền Hư Không Hải ở trong hư không, xẹt qua một đạo quang văn Thủy Lôi, nhanh chóng thoát ly chiến trưởng.

Tốc độ phi hành nhanh như vậy, khiến cho một số cường giả của song phương, đều giật mình không thôi.

- Chết đi!

Thân là Đại Đan Nguyên Cảnh, tốc độ phi hành của Tôn Chủ giáp đen, hiển nhiên vẫn nhanh hơn một bậc.

Dù sao thì tốc độ nhanh nhất của thuyền Lam Lôi Hải Thiên, cũng chỉ tiếp cận Đại Đan Nguyên Cảnh, nhưng dù vậy thì cũng đã rất cao minh rồi.

- Vị Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh này, truy đuổi gắt gao không bỏ, e rằng chúng ta cũng rất khó thoát.

Đám Tôn Giả ba người Lý vân Nhai, đều không khỏi kêu khổ.

Cứ tiếp tục kéo dài như vậy, e rằng bọn hắn khó mà thoát khỏi sự đuổi giết của Đại Đan Nguyên Cảnh, nhiều lắm chỉ kéo dài được chút hơi tàn.

- Triệu thuyền trưởng, không bằng chúng ta chia nhau ra chạy trốn, tỷ lệ sống sót cũng lớn hơn một chút.

Vị lão nhân cụt tay trong đó đề nghị.

Lão nhân cụt tay và mỹ nhân áo vàng, đều nhìn ra mục tiêu của Tôn Chủ giáp đen là Triệu Phong và thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

- Cứ tùy tiện.

Triệu Phong mặt không biểu tình.

Trước mắt đã chạy ra khỏi phạm vi trung tâm của chiến trường, hắn cũng không quan tâm đến hai Tôn Giả trọng thương này nữa.

Ngược lại, ánh mắt Lý vân Nhai chợt lóe, lại không lập tức quyết định.

Vụt vụt…

Lão nhân cụt tay và mỹ nhân áo vàng, chia nhau phóng ra khỏi thuyền Hư Không Hải.

Quả nhiên.

Tôn Chủ giáp đen vẫn lựa chọn truy đuổi thuyền Hư Không Hải, không hề để ý đến lão nhân cụt tay và mỹ nhân áo vàng.

Phù…

Lão nhân cụt tay và mỹ nhân áo vàng thở phào một hơi, cuối cùng cũng thoát được bóng ma tử vong rồi.

Thế nhưng.

Hai người còn chưa kịp bình ổn nỗi lòng thì từ phía sau, chợt truyền đến một luồng uy thế thiên địa khổng lồ vô biên, hoàn cảnh tự nhiên xung quanh, đột nhiên sụp đổ, bầu trời nhiễm thành một tầng vân quang đỏ rực.

Cái gì?

Hai người quá sợ hãi, chỉ thấy lão giả mặt đen đang đốc chiến, phá không đuổi theo.

Lão giả mặt đen kia, không ngờ lại là Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, so với Tôn Chủ giáp đen, còn cường đại hơn không chỉ một bậc.

- Xích Vân Thủ!

Lão giả mặt đen cách không vỗ ra một chưởng, bên trong vân quang đỏ thẫm đầy trời, chợt tràn ra một quang thủ xích vân cực lớn, ánh lửa ngợp trời, phủ lên cả một khu vực.

- A…

Mỹ nhân áo vàng hét lên một tiếng, quang thủ xích vân kia phảng phất mang theo uy năng Hỏa Vân tự nhiên trong thiên địa, hoàn toàn che kín khu vực của nàng.

Phành…

Thân thể mềm mại của mỹ nhân áo vàng, lập tức bị quang thủ xích vân kia, nghiền thành mảnh vụn.

- Làm ơn… Tha mạng…

Lão nhân cụt tay còn lại, bị hào quang Hỏa Vân đỏ thẫm áp bách, thân hình như hãm vào vũng lầy, mọi cử động đều trở nên hết sức gian nan.

Thực lực của lão giả mặt đen, so với Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, còn lợi hại hơn nhiều.

Nếu như lúc trước hắn đuổi giết, e rằng mọi người cũng không sống

được đến bây giờ.

- Phàm người nào đào binh, đều giết không tha.

Thanh âm lão giả mặt đen đạm mạc vô tình, quang thủ xích vân ép xuống, lão nhân cụt tay lập tức bị nghiền thành tro bụi.

Hai vị Tôn Giả ở trước mặt hắn, quả thật yếu ớt không khác gì hài nhi.

- Ồ? Ở bên đó…

Lão giả mặt đen triển khai linh thức quét qua, căn cự vào khí tức khu vực phụ cận lưu lại, liền xác định phương hướng của thuyền Lam Lôi Hải Thiên và một vị Đại Đan Nguyên Cảnh khác.

Trên chiến trường lúc này.

Lực lượng đỉnh cao của Lục Hoàn Cung đã chiếm cứ ưu thế không nhỏ, hắn thân là thống lĩnh đốc chiến, lúc này mới có thể phân ra thời gian, đuổi bắt đám “Đào binh”.

Nếu như có thể đồng thời giết chết Tôn Chủ của địch quân, vậy thì vẹn toàn đôi đường rồi.

Trong vụ hải hư không, gần chiến trường Nhị Tinh.

Một cái bóng mờ cao lớn, tĩnh mịch lạnh lẽo, giống như U Linh tử vong, từ xa bay đến. Tốc độ thoạt nhìn thì chậm chạp, nhưng lại nhanh hơn Đại Đan Nguyên Cảnh bình thường, gấp mấy lần.

Thoáng chốc, cả một mảnh Hư Không Hải, liền lâm vào tĩnh mịch.

- Chiến trường Nhị Tinh? Hừ, cho rằng trốn trong chiến trường này thì có thể tránh được sự đuổi giết của ý chí tử vong sao?

Chương 599: Viện Binh Của Ta

Lục địa Vực Nội.

Vụt...

Tốc độ của thuyền Lam Lôi Hải Thiên triển khai toàn diện, xuyên qua chiến trường hỗn loạn, thảm khốc, bay lên không trung.

Tôn Chủ giáp đen ở đằng sau, nhe răng cười gian ác, vẻ mặt quyết liệt.

Trên thuyền Hư Không Hải.

Chỉ còn lại hai người Triệu Phong và Lý vân Nhai, đều lâm vào phòng ngự bị động.

- Tại sao ngươi không trốn?

Sắc mặt Triệu Phong vẫn bình ổn, dưới sự đuổi giết của Đại Đan Nguyên Cảnh, hắn vẫn không hề có bất kỳ sự bối rối nào.

- Trốn? Ta không thể trốn, cũng không muốn trốn.

Lý vân Nhai lắc đầu.

Ồ?

Triệu Phong không khỏi hiếu kỳ, giác quan tinh thần của hắn mạnh hơn Lý vân Nhai rất nhiều, cho nên mới phát hiện hai tên Tôn Giả kia

đã vẫn lạc.

- Nếu không có Triệu thuyền trưởng, ta đã trở thành pháo hôi trên chiến trường. Huống chi, có vị “Giám Quân Tử Vong” của Lục Hoàn Cung ở đó, chưa từng có kẻ pháo hôi tù binh nào, có thể trốn thoát trước mắt hắn.

Lý vân Nhai chua xót nói.

Giám Quân Tử Vong?

Trong đầu Triệu Phong, không khỏi xuất hiện gương mặt đạm mạc vô tình của “lão giả mặt đen”.

Thì ra là thế.

Trong lòng Triệu Phong chợt sáng tỏ, lão giả mặt đen kia chính là “Giám Quân Tử Vong”, sẽ không bỏ qua cho bất kỳ tên tù binh nào đào thoát.

- Tiểu bối, dưới sự đuổi giết của ta, còn dám phân tâm?

Tôn Chủ giáp đen ở đằng sau, quát lớn một tiếng, huy động chiến kích, hàn ảnh chiến kích lạnh lẽo che trời lấp đất, một mảnh thiên địa, hoàn toàn biến đổi, phảng phất bị trăm vạn sát cơ kim thiết bao phủ.

Phành phành phành...

Đám sương mù của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, bị đánh cho tán loạn, chia năm xẻ bảy.

Bên ngoài thuyền Lam Lôi Hải Thiên, cũng lưu lại một đạo dấu vết.

Ọc…

Thân hình Lý vân Nhai lảo đảo, phun ra một búng máu, sắc mặt tái nhợt.

Khí huyết của Triệu Phong sôi trào, tầng gợn sóng u lam bên ngoài thân thể lưu chuyển, vẫn bình yên vô sự.

- Cho dù không xuất hiện “Giám Quân Tử Vong”, chúng ta cũng khó tránh được một kiếp.

Lý vân Nhai cay đắng nói, trong mắt lộ ra sự bất đắc dĩ sâu sắc.

Nhớ lại năm đó, hắn cũng là thiên tài ngàn năm khó gặp của Lục Hoàn Cung, ba mươi tuổi đã đột phá Tôn Giả, bây giờ chỉ mới hơn năm mươi, đã tấn chức Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

- Nguy cơ tử vong…

Triệu Phong đứng trên thuyền Hư Không Hải, trong lòng đột nhiên giật thót, nhìn về phương hướng “Ngoại Vực” xa xa.

Phành phành phành...

Cảm giác nguy cơ mơ hồ, bỗng nhiên mãnh liệt gấp mười lần, hơn nữa, còn không ngừng dâng lên.

Tử Vong truy sát…

Đúng là đã đến rồi.

Trong lòng Triệu Phong thầm thở dài, phần lớn lực chú ý, đều đặt ở Ngoại Vực.

- Ha ha ha, tiểu bối, ngươi cũng biết kết cục tử vong, vậy thì trước đó không nên đùa giỡn với bổn tọa.

Tôn Chủ giáp đen cất tiếng cười lớn.

Uy thế ý cảnh to lớn của Đại Đan Nguyên Cảnh, hoàn toàn bao trùm khắp toàn bộ thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

Vẻ mặt Lý vân Nhai trở nên tuyệt vọng, triệt để từ bỏ hi vọng.

Chẳng qua, hắn lại phát hiện, thần sắc của thiếu niên bên cạnh hết sức dị thường, dường như còn trấn định hơn mình rất nhiều.

Mà ngay cả đoàn thuyền viên trong thuyền, cũng không hề lộ vẻ kinh hoảng tột đỉnh.

- Tóc và mắt của ngươi…

Ánh mắt Lý vân Nhai chợt ngưng tụ, phát hiện đột biến dị thường trên người Triệu Phong.

Phù…

Cơn gió nhẹ thổi qua, mái tóc lam trên đầu Triệu Phong phiêu động, tĩnh mịch như biển, mắt trái giống như một biển hồ sâu không thấy đáy.

Giờ khắc này.

Mắt trái của Triệu Phong, đã mở ra quan sát Ngoại Vực, chỉ thấy một cái bóng tử vong cao lớn, đang không ngừng tiếp cận Đại lục.

Tối đa chỉ ba mươi nhịp hô hấp nữa, cái bóng tử vong kia sẽ đến.

Tử Vong truy sát.

Ý chí Đồng lực của “Tử Vong Chi Mâu” trong tâm hồn Triệu Phong, liên tục lóe lên.

- Huyết mạch đồng tử? Giãy dụa vô ích… Đi chết đi!

Tôn Chủ giáp đen cười trào phúng, huy động chiến kích, bổ về phía thuyền Lam Lôi Hải Thiên, thế công đồng thời bao trùm Triệu Phong và Lý vân Nhai.

Bày trận!

Bên cạnh Triệu Phong, đột nhiên xuất hiện một Bộ khô lâu, màu sắc cốt cách u ám như mực, đan xen hoa văn kim ngân, phát ra một luồng khí tức âm lãnh lạnh lẽo.

- Còn một người nữa?

Lý vân Nhai rùng mình một cái, đều là tu vi Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, nhưng khí tức trên người Khô Lâu đường chủ đáng sợ hơn hắn rất nhiều.

Cùng lúc đó…

Vụt vụt vụt…

Số lượng quỷ thi trớ chú, bỗng nhiên tăng lên đến một trăm.

Ô...ô...ô...n...g!

Một trận sương khói quỷ diễm mênh mông, phát ra oán lực nguyền rủa kinh thiên, dưới sự huy động của Tiểu Tặc Miêu, hóa thành cự trảo oán lực dài mấy trăm trượng, kèm theo đó là vô số cánh tay khô lâu trắng bệch, đánh về phía Tôn Chủ giáp đen.

- Băng Hoàng Lâm Thế!

Lực lượng huyết mạch trong cơ thể Triệu Phong, thúc dục đến cực hạn, Băng Hoàng Thương chợt nổi lên một tầng thương ảnh u lam giống như thủy tinh, khí tức Tử Diệt phun ra nuốt vào.

Càng không thể tưởng tượng nổi chính là, trên đỉnh đầu của Triệu Phong, ẩn hiện một hư ảnh Băng Hoàng Thượng Cổ cao ngạo to lớn.

- Khặc khặc khặc… Đỡ của ta một chưởng!

Khô Lâu đường chủ bỗng nhiên hóa thành một “Cốt Diễm cự nhân”, thân hình cao đến bốn năm trượng, bổ ra một chưởng, đại lực quỷ cốt vô cùng bá đạo, huy động Tử Âm sát diễm trùng thiên, bổ về phía Tôn Chủ giáp đen.

Bách Thi Trớ Chú.

Băng Hoàng lâm thế.

Cốt Diễm cự nhân.

Phành…

Ba luồng lực lượng kinh khủng đồng loạt bổ ra, hung hăng va chạm với Tôn Chủ giáp đen.

Thoáng chốc.

Một trận khí lãng phong bạo cấm kỵ, tràn ra bao phủ diện tích mười dặm, trong phương viên mười dặm này, tất cả đều bị san thành bình địa.

Từ bây giờ đến vài trăm năm sau, khu vực phụ cận nơi này, đều không có một ngọn cỏ nào, trở thành cấm địa nguyền rủa.

Phành… Ọc…

Tôn Chủ giáp đen hét lên một tiếng, thân thể bay ngược ra ngoài, yết hầu ngòn ngọt, phun ra một búng máu.

- Tại sao lại có thể như vậy…

Sắc mặt Tôn Chủ giáp đen trở nên trắng bệch, không khỏi nghẹn ngào, thần sắc không thể tưởng tượng nổi.

Bất luận là Quỷ Thi Trớ Chú đại trận hay là Khô Lâu đường chủ đột nhiên xuất hiện, đều bộc phát uy năng kinh người, có thể uy hiếp cả Đại Đan Nguyên Cảnh.

Ngay cả Băng Hoàng Thương của Triệu Phong, vừa rồi cũng kích phát ra lực lượng hình thái của Băng Hoàng Thượng Cổ.

Phản công bất ngờ, khiến cho Tôn Chủ giáp đen không kịp chuẩn bị, trọng thương không nhẹ.

- Thiếu niên thuyền trưởng này thật mạnh mẽ, người trên thuyền Hư Không Hải này, rốt cuộc có lai lịch gì?

Lý vân Nhai rung động, nghẹn họng nhìn trân trối.

Cho dù là Tôn Chủ giáp đen cũng vô cùng kinh hãi, tiến thối lưỡng nan.

- Tiếp cận…

Mắt trái u lam của Triệu Phong, lại lần nữa nhìn về phía Ngoại Vực xa xa, thầm lẩm bẩm, dường như có chút bất an.

- Chủ nhân, hình như lại có một vị Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh nữa xuất hiện.

Khô Lâu đường chủ chợt sinh ra một tia cảm ứng.

Nơi hắn chỉ, chính là hướng lão giả mặt đen – Giám Quân Tử Vong đang bay đến.

- Trước hết phải diệt một tên, bằng không sẽ rất phiền toái.

Sắc mặt Khô Lâu đường chủ trở nên nghiêm túc.

- Ừm.

Triệu Phong khẽ gật đầu, mắt trái bỗng nhiên tập trung nhìn Tôn Chủ giáp đen lúc này còn chưa bình ổn được khí huyết.

Huyết mạch đồng tử?

Khí tức Đồng lực thật đáng sợ.

Lý vân Nhai đứng ở bên cạnh, chợt cảm thấy một luồng áp lực khó hiểu, tâm hồn trở nên bất an.

- Hư Không Đồng Trảm!

Huyết mạch đồng thuật của Triệu Phong, lập tức thi triển.

Phốc phốc…

Huyết quan tung tóe, thân thể Tôn Chủ giáp đen đứng ở đối diện, đột nhiên cứng đờ, trên mặt lộ vẻ sợ hãi cực độ.

- Ngươi…

Tôn Chủ giáp đen phát ra những âm thanh tối nghĩa, vô thức nhìn xuống.

Chỉ thấy.

Một đạo hư nhận chừng ba thước, xung quanh tràn ngập khí tức Tử Diệt, đã xuyên thủng trái tim của Tôn Chủ giáp đen.

Hít…

Lông mao toàn thân Lý vân Nhai dựng đứng, không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Trong lòng hắn bắt đầu nổi lên sóng to gió lớn, trên mặt tràn ngập rung động, nhìn về phía thiếu niên thuyền trưởng với vẻ không thể tin nổi.

Giờ khắc này.

Trong ngoài thuyền, đều trở nên tĩnh mịch.

- Uy lực Hư Không Đồng Trảm của Triệu Phong, so với lúc ở Di tích

Tử Thánh, dường như lại mạnh thêm vài phần.

Khô Lâu đường chủ cũng trở nên nghiêm túc.

Bịch…

Thi thể của Tôn Chủ giáp đen, từ giữa không trung rơi xuống.

Lúc này Lý vân Nhai mới thở phào một hơi, nhưng trong lòng thật lâu sau vẫn khó có thể bình phục.

Thiếu niên trước mặt hắn, chỉ cần một cái liếc mắt, lập tức có thể miểu sát Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh.

Vụt…

Tiểu Tặc Miêu nhe răng cười, huy động trận kỳ, dẫn dắt một luồng sương khói quỷ diễm cuồn cuộn, nuốt chửng thi thể của Tôn Chủ giáp đen.

Triệu Phong vung tay lên, đem chiến lợi phẩm trên người Đại Đan Nguyên Cảnh này thu hồi.

Vụt…

Từ phương xa truyền đến tiếng xé gió, lão giả mặt đen đã đuổi tới nơi phát sinh sự tình.

- Ồ?

Ánh mắt của lão giả mặt đen quét qua, không phát hiện Tôn Chủ giáp đen, không khỏi cảm thấy ngoài dự liệu.

Trong quá trình truy kích, hắn vẫn cảm nhận được khí tức Đại Đan Nguyên Cảnh của Tôn Chủ giáp đen, nhưng bây giờ thì không thấy nữa rồi.

- Các ngươi đã giết hắn?

Linh thức của lão giả mặt đen quét qua, lập tức phát hiện thi thể đang nhanh chóng thối rữa của Tôn Chủ giáp đen, chỉ trong chớp mắt đã hóa thành vũng máu, tăng cường uy lực của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Một màn này, khiến hắn giật mình không nhỏ, lập tức đề phòng.

- Khặc khặc khặc… Lão đầu, bây giờ sẽ đến lượt ngươi.

Khô Lâu đường chủ cười quái dị một tiếng, huy động Tử Âm sát diễm trùng thiên, quỷ lực mạnh mẽ tràn ra, bổ về phía lão giả mặt đen.

- Băng Hoàng Lâm Thế!

Trên đỉnh đầu Triệu Phong, ẩn hiện hư ảnh Băng Hoàng Thượng Cổ to lớn cao ngạo, Băng Hoàng Thương u lam vẽ ra một chuỗi thương ảnh rực rỡ muôn màu, khí tức Tử Diệt phun ra nuốt vào, thúc dục một trận phong bạo Băng Lôi hủy diệt.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu huy động trận kỳ, oán lực nguyền rủa của Bách Thi Trớ Chú đại trận, từ hai mặt bọc đánh lão giả mặt đen, cũng tương hỗ với công kích của Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ.

Lúc này.

Ba người phối hợp, sinh ra uy năng càng lớn hơn trước gấp bội.

- Xích Vân Thủ!

Sắc mặt lão giả mặt đen ngưng tụ, mảnh thiên địa quanh người bị một tầng vân quang đỏ thẫm nuốt chửng, nguyên khí thiên địa kịch biến, lộ ra một quang thủ xích vân cực lớn, tia lửa tung tóe, phủ khắp một phương.

Phành…

Quang thủ xích vân mang theo uy năng hỏa nguyên của thiên địa tự nhiên, che kín phương viên nửa dặm, bốn phía xung quanh biến thành thế giới hỏa diễm, hỏa vân thiêu đốt ngợp trời.

Lực lượng của hai phe, ở trong hư không, đan xen vào nhau, sáng tối bất định.

Phành…

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, đột nhiên bị đẩy lui mấy trăm trượng, đụng vào thân một tòa núi.

Quỷ vụ tầng tầng bao phủ thuyền Hư Không Hải, lập tức bị diệt vong quá nửa.

Rắc…

Cốt cách của Khô Lâu đường chủ, bị nứt gãy một vài chỗ.

Ọc…

Triệu Phong phun ra một búng máu, tầng gợn sóng u lam bên ngoài thân thể không ngừng lưu chuyển, thương thế nhanh chóng khôi phục.

- Tạo nghệ hỏa nguyên thật tinh diệu.

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ đều giật mình kinh hãi.

Lão giả mặt đen kia, không chỉ tu vi đạt tới Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, mà một thân huyết mạch hỏa diễm, phẩm cấp truyền thừa cũng không tầm thường, không kém gì Triệu Phong.

- Tử Vong Giám Quân này ở trong đám Tôn Chủ Đan Nguyên Cảnh của Lục Hoàn Cung, thực lực xếp vào năm hạng đầu, lại đạt được nhất mạch truyền thừa Hỏa Hệ cường đại vô cùng.

Lý vân Nhai dùng linh thức truyền âm, nhắc nhở Triệu Phong.

Phù…

Thân hình lão giả mặt đen khẽ lay động, bị đẩy lui hơn mấy trăm trượng, khẽ nhíu mày.

Một kích vừa rồi, mặc dù hắn không bị thương, nhưng trên người cũng suy nhược không thôi, dường như đã bị trúng phải thứ gì đó rất khó chịu.

- Hậu sinh khả úy, chỉ bằng vào hai người, một là Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, một là Tôn Giả, vậy mà có thể chống đỡ được một kích bảy thành lực lượng của ta.

Lão giả mặt đen cảm khái.

Bảy thành lực lượng?

Trong lòng Triệu Phong thoáng có chút quái dị, tại sao hắn lại cảm thấy lão nhân này, dường như có chút trâu bò.

Nhưng bây giờ.

Triệu Phong đã không còn thời gian để suy nghĩ những chuyện vớ vẩn này nữa.

Một luồng nguy cơ tử vong mãnh liệt đang nhanh chóng tiếp cận, sản sinh cảm ứng với khí tức ý chí Đồng lực của “Tử Vong Chi Mâu” bên trong tâm hồn.

Đúng lúc này…

Vụt…

Một đạo bóng mờ u ám, từ thế giới Ngoại Vực xa xôi, xuyên thủng tầng mây, bắn ra tia lửa hoa mỹ, tiếp cận nơi này.

- Đại biểu ý chí Tử Vong… Ta đến rồi đây.

Một âm thanh mơ hồ, vang lên trong não hải của Triệu Phong.

Ồ? Kẻ nào?

Lão giả mặt đen cũng sinh ra một tia cảm ứng.

Lý vân Nhai và đoàn thuyền viên, đều cảm thấy một luồng khí tức Tử Vong mãnh liệt áp bức, không thể thở nổi, đều hãi hùng khiếp vía.

- Thật xin lỗi, viện binh của ta đến. Cường giả của Lục Hoàn Cung

các ngươi sắp chết đến nơi rồi.

Triệu Phong bày ra vẻ mặt tiếc nuối, nhẹ nhàng nói.

Chương 600: Bóng Ma Tử Vong Đáng Sợ

- Viện binh?

Lão giả mặt đen biến sắc, sinh ra một tia cảm ứng.

Vèo…

Một đạo ánh sáng u ám mờ mịt, từ không gian Ngoại Vực lọt vào, nhanh chóng tiến thẳng đến bên này.

Lời nói của Triệu Phong, hắn đã tin bảy támp hần.

Bởi vì Triệu Phong đã lưu ý phương hướng không gian Ngoại Vực còn sớm hơn hắn, hiển nhiên có liên hệ cảm ứng nhất định đối với "viện binh" này.

- Khí tức Tử Vong thật kinh người! Tu vi của người đến, ít nhất là Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong.

Lão giả mặt đen trở nên nghiêm túc, bộ dạng như lâm đại địch.

Thế nhưng.

Hắn chỉ lạnh lùng cười, không hề có ý lui bước chút nào.

Vù…

Ánh hào quang đỏ thẫm lóe lên, lão giả mặt đen thoát ly khỏi vòng

chiến, ay thẳng đến hướng chân trời, khí tức uy năng hỏa nguyên trên người, tăng vọt đến một cấp độ hoàn toàn mới.

Thân hình của hắn, ép thẳng đến chỗ “bóng ma tử vong”.

- Hắn muốn làm gì…

Trên thuyền Hư Không Hải, đám người Triệu Phong đều cảm nhận được luồng sóng nhiệt thiêu đốt thể xác và tinh thần này, lập tức cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, cực kỳ khó chịu.

- Xích Vân Bạo Thiên!

Lão giả mặt đen giống như một đoàn ánh sáng “Xích Nhật” bốc cháy hừng hực, bộc phát một vòng sóng nhiệt đỏ thẫm kinh người, tầng tầng gia tăng, giống như một đám mây hỏa diễm hình nấm cực lớn.

Ầm ầm…

Trong phạm vi hơn mười dặm, hào quang hỏa diễm ngập trời, từng dãy núi lập tức bị san thành bình địa.

Lão giả mặt đen trong tầm mắt, phảng phất hóa thành một vầng Diệu Nhật cái thế, diễm lực hỏa nguyên to lớn vô cùng, kinh động chiến trường phương xa.

- Huyết mạch hỏa diễm thật đáng sợ…

Trên thuyền Hư Không Hải, đám người Triệu Phong đều hãi hùng khiếp vía.

Triệu Phong tự nghĩ, cho dù phát động Bách Thi Trớ Chú đại trận, đồng thời liên thủ với Khô Lâu đường chủ, cũng khó mà ngăn cản

được một kích ở trình độ này.

Đồng thời.

Hắn cũng bội phục sự quyết đoán lão luyện của lão giả mặt đen, đối mặt với bóng ma tử vong đáng sợ này, vậy mà đối phương không chút nghĩ ngợi đã tiên hạ thủ vi cường.

- Xích Vân Bạo Thiên...

Đoàn “Xích Nhật” rực rỡ thiêu đốt, bộc phát tầng tầng sóng mây xích hỏa, tạo thành đám mây hỏa diễm hình nấm, kinh thế hãi tục, nuốt chửng trời đất.

Đánh về phía bóng ma tử vong…

- Hừ! Lão nhân này, dám ra tay với người phát ngôn của ý chí Tử Vong?

“Bóng ma tử vong” cao lớn ngạo nghễ kia hừ lạnh một tiếng, trong hư không xẹt qua một đạo xạ tuyến u ám, tốc độ bỗng nhiên nhanh thêm vài phần.

Phành...

Ngay lập tức, hai đạo quang ảnh đỏ thẫm và u ám, hung hăng va chạm vào nhau giữa không trung.

Oành…

Thiên địa sáng tối lập lòe, khí tức Xích Hỏa và Tử Vong, nổi lên cuồn cuộn, hết thảy mọi thanh âm đều bị át đi, vượt qua cực hạn của lực lượng thiên tai.

Chỉ một ít dư uy phủ xuống, núi sông bên dưới đã tan rã thành từng mảnh.

Phốc phốc…

Quỷ Thi Trớ Chú đại trận bao phủ thuyền Lam Lôi Hải Thiên, bị nghiền nát tầng tầng, thuyền Hư Không Hải dưới luồng khí tức đáng sợ này, không ngừng rung chuyển quay cuồng.

Ọc…

Dưới sự trùng kích của khí tức khủng bố này, Lý vân Nhai lập tức thổ ra một búng máu.

Còn may là có Bách Thi Trớ Chú đại trận, ít nhất cũng suy giảm được ba bốn thành dư uy.

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ cũng bối rối tay chân một phen.

Vụt…

Bên ngoài thân thể Triệu Phong, nổi lên tầng gợn sóng u lam, bắt đầu lưu chuyển, đem dư âm của luồng sóng khí kinh khủng này suy giảm và hóa giải bớt.

- Thực lực của lão giả mặt đen này, trong đám Đại Đan Nguyên Cảnh, e rằng cũng đạt tới trình độ cao nhất…

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong mở ra quan sát, nhìn về phía tầng trời xa xa.

- Xích Vân Bạo Thiên? Không tốt! Ngụy Trưởng lão gặp phải cường

địch rồi, nếu không sẽ không thi triển bí kỹ ẩn giấu bực này.

Trên chiến trường xa xa, cường giả cao tầng của Lục Hoàn Cung, đều sản sinh cảm ứng.

Phành phành phành...

Tại trung tâm đám mây Xích Hỏa hình nấm cực lớn, lão giả mặt đen và bóng ma tử vong, lập tức va chạm giao phong.

Công kích của lão giả mặt đen như hỏa vân bộc phát, chí cương chí dương, nghiền áp hết thảy.

Mà bóng ma tử vong này lại quỷ dị phi thường, quỷ thần khó lường.

- Lão già đen gàn dở, thực lực cũng tạm được, nhưng ngươi đã quấy nhiễu đến kế hoạch của bản Vệ rồi.

Tren tay bóng ma tử vong đột nhiên xuất hiện một đám khói đen, hiển hiện hình dáng một thanh đoản kiếm màu đen nhàn nhạt như hư vô.

Phốc phốc…

Hắc kiềm hư vô này, lóe lên một chuỗi kiếm quang mờ nhạt, lộ ra hàn khí tử vong kinh triệt linh hồn, xuyên thủng tầng tầng hào quang đỏ thẫm, đâm trúng lão giả mặt đen.

- Ngươi…

Lão giả mặt đen hoảng sợ, thân hình cứng đờ.

Mặc dù hắn đã kiệt lực né tránh, thế nhưng đoản kiếm hư vô này vẫn đâm trúng vai phải của hắn.

Chỉ trong thoáng chốc.

Hàn khí tử vong bao trùm khắp toàn thân, đủ để lập tức bóp chết Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh bình thường.

Thế nhưng, lão giả mặt đen cũng không phải hạng tầm thường, phẩm cấp của lực lượng huyết mạch, thậm chí sánh ngang với Triệu Phong.

Rắc rắc…

Lão giả mặt đen vận dụng lực lượng huyết mạch, hào quang Xích Hỏa lóe lên, cánh tay đột nhiên đứt lìa.

Dùng phương pháp đoạn tay, trả một cái giá đắt, hắn đã tạm thời tránh được một kiếp.

- Chết đi!

Thân hình bóng ma tử vong lóe lên, trong thanh âm lộ ra một tia lãnh ý, Như Ảnh Tùy Hình, nhanh chóng tiếp cận lão giả mặt đen.

- Mạng của ta xong rồi…

Trong lòng lão giả mặt đen chấn động, tốc độ thân pháp của đối phương, nhanh hơn hắn rất nhiều.

Luận công kích, hắn có huyết mạch hỏa diễm cực mạnh, sở trường công kích, không hề thua kém đối phương quá nhiều.

Thế nhưng, đoản kiếm màu đen hư vô thần bí của đối phương, ẩn chứa ý chí Tử Vong, ngạo thị cấp độ Đan Nguyên Cảnh, thậm chí có

thể phát ra trùng kích với Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Trên chiến trường Nhị Tinh này, tại sao lại xuất hiện một địch nhân khủng bố như vậy?

- Viện binh này của ngươi, thực lực quá biến thái rồi, lấy thực lực cường hãn của “Giám Quân Tử Vong”, vậy mà không kiên trì nổi một hai chiêu trước mặt hắn.

Lý vân Nhai ngược lại thở ra một luồng lương khí.

Dưới Vương Giả Hư Thần Cảnh, cường giả cấp độ này, căn bản là tồn tại vô địch rồi.

- Băng Hồn Chi Mâu!

Triệu Phong bỗng nhiên quát lớn, mắt trái hoán đổi, biến thành một hàn đạm tĩnh mịch vô tận.

Thoáng chốc.

Một luồng khí tức băng phách kỳ hàn, liền tập trung trên người “bóng ma tử vong”.

Tại nơi này, cũng chỉ có Triệu Phong dùng Thần Linh Nhãn, mới có thể miễn cưỡng tập trung khóa chặt quỹ tích thân hình của “bóng ma tử vong”.

Trong nửa năm gần đây, thể chất sinh mệnh và tu vi nội tình của hắn tăng mạnh, hồ nước Đồng lực trong mắt trái, đã đạt tới đường kính hơn ba mươi trượng.

Hít…

Tốc độ của bóng ma tử vong này, dưới sự tập trung của “Băng Hồn Chi Mâu”, liền hơi giảm xuống một hai thành.

- Lấy huyết mạch đồng tử của Thần Linh Nhãn toàn lực triển khai, không ngờ chỉ giảm được chút xíu tốc độ của hắn.

Trong lòng Triệu Phong thoáng trầm xuống.

Băng Hồn Chi Mâu chính là Đồng thuật khống chế mạnh nhất của hắn, nếu như tập trung khóa chặt Tôn Giả bình thường, tốc độ sẽ chậm chạp như rùa đen, cho dù là Đại Đan Nguyên Cảnh bình thường, ít nhất cũng phải giảm một nửa tốc độ.

Đương nhiên, giảm đi một hai thành tốc độ, cũng đã trì hoãn một kích tất sát của “bóng ma tử vong” rồi.

Phốc phốc…

Phần lưng của lão giả mặt đen, lưu lại một đạo vết máu, rên lên một tiếng.

- Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Lão giả mặt đen lập tức phát hiện, người vừa cứu mình một mạng, chính là Triệu Phong.

- Hắn không phải là viện binh của ngươi sao?

Lý vân Nhai đầy vẻ mê mang, triệt để hỗn loạn.

Phốc…

Nhưng đối diện với sinh tử quan đầu, lão giả mặt đen cũng bất chấp tất cả, toàn lực thúc dục lực lượng huyết mạch và chân nguyên, thân hình giống như một vầng Diệu Nhật xích vân, bộc phát hào quang diễm vân khủng bố, bay thẳng về phía bóng ma tử vong.

- Tốc độ của đối phương quá nhanh, nếu như chạy trốn, một khắc sau ta sẽ chết. Nếu như kiệt lực liều mạng, còn có thể chờ đến khi viện binh tới.

Trong lòng lão giả mặt đen hoàn toàn tỉnh táo, vẫn rất kiên cường.

Thực lực của hai người, hoàn toàn không cùng một cấp độ.

Lão giả mặt đen, ở trong hàng ngũ Đại Đan Nguyên Cảnh, bất luận là tâm tính hay thực lực, cũng đều có thể liệt vào loại đỉnh cao.

- Bất luận ngươi làm gì, tử vong cũng chỉ là điều sớm muộn mà thôi.

Trên tay bóng ma tử vong xuất hiện đoản kiếm màu đen nhàn nhạt, lóe lên một đạo âm ảnh hàn quang, khí tức tử vong có mặt khắp mọi nơi.

Phốc phốc…

Lão giả mặt đen kêu thảm một tiếng, huyết quang bắn ra, thân thể bị đánh bay ra ngoài mười trượng.

Nếu không có Triệu Phong dùng “Băng Hồn Chi Mâu” hạn chế tốc độ và hành động linh mẫn của bóng ma tử vong, e rằng một kiếm này đã lấy mạng hắn rồi.

- Hư Không Đồng Trảm của ta, tối đa chỉ còn có thể sử dụng ba bốn lần nữa.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, hoàn toàn tập trung khóa chặt bóng ma tử vong, vẫn đang tụ lực.

Bởi vì tốc độ thân pháp của bóng ma tử vong này, quá mức quỷ dị, phiêu diêu bất định, xác xuất thành công của Hư Không Đồng Trảm, thấp hơn Đan Nguyên Cảnh bình thường rất nhiều.

Lúc trước, “Hư Không Đồng Trảm” có thể miểu sát Tôn Chủ giáp đen, đó là bởi vì đối phương bị phản công trọng thương, khí huyết tâm thần chưa ổn định.

Vụt…

Bóng ma tử vong nhanh chóng tiếp cận, kiếm thứ ba chém về phía lão giả mặt đen.

Lão giả mặt đen bị khí tức Tử Vong xâm lấn cơ thể, thương thế so với biểu hiện bên ngoài còn trầm trọng hơn vài lần, tuyệt đối khó có thể ngăn cản được kiếm thứ ba này.

Giờ khắc này.

Trái tim của Triệu Phong chợt đập nhanh hơn. Một khi lão giả mặt đen bị giết, mục tiêu tiếp theo, sẽ đến lượt mình.

- Dừng tay!

Một âm thanh rung chuyển linh hồn, giống như từ Cửu U truyền đến, phát ra một luồng ý chí Hư Thần không thể trái nghịch.

Trong khoảnh khắc này.

Hư không phụ cận, nguyên khí thiên địa như cứng lại. Một luồng lực lượng vô hình, trực tiếp áp bách phương diện linh hồn.

- Nửa bước Vương Giả… Ý chí Hư Thần…

Thân hình và thế công của bóng ma tử vong, thoáng dừng lại giây lát.

Thì ra lúc này.

Vị Nửa bước Vương Giả cách ngoài mấy trăm dặm đã phát ra ý chí Hư Thần, trùng kích bóng ma tử vong.

Nếu là Tôn Giả t, dưới luồng ý chí này trùng kích, quá nửa sẽ hồn phi phách tán. Cho dù là Đại Đan Nguyên Cảnh bình thường, cũng phải kinh hồn thất thố, thậm chí còn bị trọng thương.

Phù…

Lão giả mặt đen lại lần nữa tránh được một kiếp, hung hăng trừng mắt với Triệu Phong ở dưới mặt đất.

Đương nhiên, hắn vừa phẫn hận, lại vừa cảm thấy may mắn.

Nếu không có “Băng Hồn Chi Mâu” của Triệu Phong và “ý chí Hư Thần” trùng kích, hắn căn bản không thể nào sống được đến lúc này.

- Hừ! Chỉ là ý chí của Nửa bước Vương Giả Hư Thần Cảnh, cũng muốn đối phó với ta sao?

Bóng ma tử vong cười ngạo ngễ, thanh đoản kiếm màu đen hư vô trong tay, chợt hiện lên một luồng “ý chí Tử Vong”, bá đạo thuần túy, cứ như thế mà ập đến luồng ý chí Nửa bước Vương Giả Hư Thần

Cảnh.

Oành…

Lực lượng cực hạn tại phương diện linh hồn, va chạm vào nhau.

Trong vòng ngàn dặm, vô số sinh linh nhỏ yếu, lập tức hồn phi phách tán.

Trong thuyền Hư Không Hải, đám thuyền viên như Lâu Lan Chỉ Thủy, đều trực tiếp ngất đi.

- Ý chí hư Thần, quả thực không thể nào ngăn cản. Nếu như là Vương Giả Hư Thần Cảnh,chỉ một ý niệm, liền có thể quyết định sinh tử của Chân Linh Cảnh, Đan Nguyên Cảnh. Dưới Vương Giả, tất cả đều chẳng khác gì con sâu cái kiến.

Hồ nước Đồng lực của Triệu Phong, chợt nổi lên một tia rung động.

Cũng may nội tình tâm hồn của hắn thập phần cường đại, tính đặc thù của Thần Linh Nhãn, đối diện với trùng kích tại phương diện tinh thần, có lực miễn dịch rất mạnh.

Cho nên, trên chiến trường này, dưới sự va chạm của ý chí hư Thần, Triệu Phong là người thoải mái nhất.

- Ý chí Tử Vong… Ngươi rốt cuộc là ai…

Vị Nửa bước Vương Giả của Lục Hoàn Cung, ở tại hư không phương xa, không khỏi động dung thất sắc.

“Ý chí Nửa bước Hư Thần Cảnh” của hắn ngưng tụ, không ngờ lại bị ý chí ẩn chứa trong vũ khí của đối phương ngăn cản.

Không chỉ có thể.

Ý chí Tử Vong từ trong vũ khí của bóng ma tử vong, còn từng chút một nghịch chuyển, xâm lấn linh hồn của hắn.

- Không tốt… ý chí Hư Thần của ta…

Vị “Nửa bước Vương Giả” của Lục Hoàn Cung, chợt cảm thấy tại phương diện tinh thần của mình, đột nhiên bị khí tức Tử Vong ăn mòn, lập tức hoảng sợ thất sắc.

Ngay khi hắn còn đang tiến thối lưỡng nan, hai luồng ý chí đã giao phong đến thời khắc mấu chốt.

Phốc phốc…

Bỗng nhiên, một đạo “Hư nhận ba thước”, từ trong cơ thể bóng ma tử vong xuyên qua.

- Hít…

Thân hình bóng ma tử vong thoáng lung lay, trên mặt hiện vẻ khiếp sợ, không thể tin nổi, nhìn qua hư nhận ba thước đang dần ảm đạm trước ngực, chỉ thấy từng tia khí tức Tử Diệt đang vờn quanh.

Hư Không Đồng Trảm!

Huyết mạch đồng thuật mạnh nhất của Triệu Phong, tại thời khắc giao phong mấu chốt của song phương, thành công đâm trúng chỗ hiểm của địch nhân.

Phốc…

Chỗ lồng ngực của bóng ma tử vong, chợt nổi lên từng đám khói đen, khí tức hủy diệt đang tàn sát bừa bãi trong cơ thể hắn. Cho dù là thể chất tử vong đặc thù, cũng có chút không chịu đựng nổi.

Chương 601: Bóng Ma Tử Vong

- Hư Không Đồng Trảm.

Ở thời khắc mấu chốt ý chí Hư Thần vượt qua đối kháng, "Tam Xích Hư Nhận" lăng không xuyên qua từ trong cơ thể Bóng ma tử vong, từng luồng khí tức hủy diệt phong lôi, tàn sát bừa bãi, lan tràn ở bộ vị ngực hắn.

Hai bên địch ta, đều chấn động.

- Tiểu bối kia không ngờ, chẳng lẽ là..

Đến khắc này, lão già mặt đen làm sao không rõ chân tướng, hắn một mặt khiếp sợ huyết mạch đồng pháp của Triệu Phong, mặt khác bởi vì bị Triệu Phong tổn thương, trong lòng phẫn nộ vạn phần.

Hừ

Khóe miệng Triệu Phong câu dẫn ra một tia lãnh ý trào phúng.

Cho dù lão già mặt đen, hay là Bóng ma tử vong, đều là cường giả vượt qua cực hạn ứng phó của hắn.

Nhờ thế cục vi diệu ở chiến trường Nhị tinh, thành công khiến hai người va chạm, thậm chí khiến một Nửa bước Vương Giả khác ra tay, đã nằm ngoài dự đoán của Triệu Phong.

- Thủ hạ của Tử Vong Đại Đế, dù không phải là Vương Giả Hư Thần

cảnh, vậy mà lại khủng bố như vậy...

Mắt trái của Triệu Phong, tập trung khóa chặt "Bóng ma tử vong".

Phốc

Chỗ lồng ngực của Bóng ma tử vong, bốc lên từng luồng khói đen, khí tức hủy diệt tàn sát bừa bãi ở trong cơ thể hắn.

Đồng thời, Tam Xích Hư Nhận kia, dần dần ảm đạm diệt vong.

- Mục tiêu của Truy sát Tử Vong Lệnh, quả nhiên không đơn giản...

Bóng ma tử vong kêu lên một tiếng đau đớn, thân hình cứng ngắc, một kích "Hư Không Đồng Trảm" kia, vừa vặn đâm trúng chỗ hiểm giữa tâm tạng, khiến khí tức hủy diệt tràn ra khắp nơi.

Theo lẽ thường, dưới Vương Giả Hư Thần cảnh, chắc chắn sẽ chết.

Ô...ô...ô...n...g!

Thân thể của Bóng ma tử vong, bóng dáng giống như hơi mờ, lập lòe sáng tối ở trong hư không, làm cho người ta có một loại ảo giác hư ảnh trọng điệp.

Hơn nữa.

Bộ vị bị thương kia, chuyển đổi giữa bóng tối và thực thể, đang thong thả khép lại.

Tại một nơi khác của chiến trường.

- Bóng ma tử vong? Chẳng lẽ là tồn tại tiếp cận thân thể bất diệt

trong truyền thuyết. Ngươi cùng Tử Vong Đại Đế, có quan hệ gì.

Vị "Nửa bước Vương Giả" kia, kinh hãi nghẹn ngào.

Bóng ma tử vong

Trên thuyền Hải Thiên, trong lòng Triệu Phong trầm xuống, cùng Khô Lâu đường chủ liếc nhau, sắc mặt ngưng trọng.

- Tử Vong Ảnh Thân? Theo ghi chép, chỉ có ba mươi sáu 'Hộ vệ Tử Vong' - thủ hạ của 'Tử Vong Đại Đế' mới có thể chất như thế.

Lão già mặt đen kinh hồn bất định.

Hắn rốt cuộc ý thức được, Bóng ma tử vong dồn hắn đến cực kỳ nguy hiểm kia, địa vị có bao nhiêu.

Nếu Bóng ma tử vong, đúng là "Hộ vệ Tử Vong" trong truyền thuyết, vậy thì thảm bại của hắn, căn bản chẳng có gì lạ.

Thậm chí, hắn có thể sống đến bây giờ, đã là một kỳ tích.

Nếu như không có Triệu Phong cùng Nửa bước Vương Giả ra tay, hắn đã chết mấy lần.

- Hộ vệ Tử Vong? Đại biểu ý chí tử vong, công kích khăng khít không thúc, thể chất phòng ngự gần như thể bất diệt, thân pháp tốc độ ngạo thị Đan Nguyên cảnh...

Trong đầu Triệu Phong, suy nghĩ tán loạn.

Thần Linh Nhãn, trải qua mô phỏng ngắn ngủi, liền đưa ra một kết quả kinh hãi.

Cho dù mười người, mấy chục người Đại Đan Nguyên Cảnh liên thủ, cũng rất khó địch nổi một "Hộ vệ Tử Vong".

Ngay cả Hư Không Đồng Trảm của hắn, xuyên thủng chỗ hiểm, cũng không tạo thành vết thương trí mệnh với hộ vệ Tử Vong.

- Hừm? Khí tức hủy diệt.

Thân hình Bóng ma tử vong nhoáng lên một cái, vừa mới chuẩn bị động thủ, thân thể cứng đờ.

Hít

Một tay của hắn, đặt ở bộ vị trước ngực, vết thương thong thả khép lại, giữa trán lộ ra một tia đau nhức.

Chuyện gì xảy ra?

Lão già mặt đen lần nữa tránh được một kiếp, bị dọa đến toát ra một thân mồ hôi lạnh.

- Không ngờ là... lực lượng của Áo Nghĩa Hủy diệt vì hủy mà sinh, sát thương tạo thành, cho dù thủ đoạn cao minh, năng lực tự lành của thể chất bất diệt, đều sẽ bị ngăn chặn.

Nửa bước Vương Giả một phương khác chiến trường, giật mình trong lòng.

Trong lục địa nho nhỏ này, đồng thời xuất hiện hai loại tồn tại lực lượng cực đoan tử vong, hủy diệt.

- Thì ra là thế. 'Tử Diệt Phong Lôi' của ta, ẩn chứa một tia khí tức Áo

Nghĩa hủy diệt, uy năng phá hủy đại tăng, nên có thể ngăn cản chữa trị thương thế.

Trong lòng Triệu Phong chợt động.

Từ lúc tham tu Tử Diệt Phong Lôi, hắn đã mơ hồ biết rõ điểm này.

Hiện giờ.

Tử Diệt Phong Lôi của hắn, sát nhập vào khí tức mộng cảnh Thái Cổ, là khí tức Hủy diệt ẩn chứa trong đó, càng tiếp cận bổn nguyên, vượt qua Phong Lôi Đại Đế cùng thời kỳ.

Cho nên.

Mặc dù "Bóng ma tử vong" có được Tử Vong Ảnh Thân, sát thương tạo thành, còn lớn hơn so với trong dự liệu.

Thể chất bất diệt, đặc điểm lớn nhất, là lực tự lành cường đại, mà một khi loại lực tự lành này bị ngăn chặn, sát thương sẽ mở rộng từng chút.

- Cho dù như thế... Chỉ có thể phát huy sáu bảy thành chiến lực, những phiền toái nhỏ trước mắt này, cũng không đáng để lo.

Bóng ma tử vong hừ lạnh một tiếng.

Vụt vụt…

Bóng ma tử vong ở trong hư không, quỷ mị bay vút như thiểm điện, sinh ra bóng tối hư vô liên tiếp, phát ra hàn ý tử vong đáng sợ.

- Không tốt.

Trong lòng lão già mặt đen run lên, không cách nào bắt được rõ ràng quỹ tích thân pháp của Tử Vệ.

Nhưng cổ hàn ý tử vong này, lại trong nháy mắt xuyên thủng tâm hồn.

Dừng tay

Ý chí Hư Thần rung chuyển tầng linh hồn, khiến một vùng thiên địa hư không, sinh ra áp bách đáng sợ. Nguyên khí thiên địa, cơ hồ bị đông lại.

Song lần này.

- Hừ, trên người ta có ý chí hộ thể tử vong của Đại Đế, trừ phi là Vương Giả chân chính, mới có thể uy hiếp được ta.

Bóng ma tử vong bất vi sở động, ngạnh kháng trùng kích của ý chí Hư Thần Nửa bước.

- Dưới sự ngăn chặn bằng ý chí Hư Thần của ta, còn có thể phát động công kích thoải mái như thế.

Một Nửa bước Vương Giả ở mặt khác, không cách nào ngăn cản sự ra tay của Bóng ma tử vong.

Vùng chiến trường gần đó.

Chỉ có Triệu Phong cùng vị Nửa bước Vương Giả kia, có thể thấy rõ quỹ tích thân pháp cùng lộ tuyến công kích của Bóng ma tử vong.

Vụt vụt…

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, dò xét được hai đạo Bóng ma tử vong, giống như lưỡi đao hư vô, một đạo bổ về phía mình, một đạo khác bổ về phía lão già mặt đen.

- A…

Lão già mặt đen kêu thảm một tiếng, thân thể bị một đạo "Bóng ma tử vong" trong đó, phóng qua, xuyên thấu thân thể.

Phốc

Một vùng ánh đao hư vô, hàn quang vỡ nát, đem thân thể của lão già mặt đen, xoắn thành từng mảnh vụn.

- Bất Lục sư đệ...

Nửa bước Vương Giả một chỗ khác của chiến trường, phát ra tiếng gào rú kinh hãi bi phẫn.

- 'Tử Vong Giam Quân' ngày xưa danh chấn quần vực Ngũ Nhạc, cứ như vậy mà chết...

Trên thuyền Hư Không Hải, Lý Vân Nhai thầm hít sâu một hơi.

Hắn cũng xuất từ Lục Hoàn cung, ở thời đại đó, lão già mặt đen Tử Vong Giam Quân này, tuyệt đối là ác mộng kinh quỷ khiếp thần. Ai mà không sợ, ai mà không nể.

Phốc…

Cùng lúc đó, một đạo Bóng ma tử vong khác biến thành lưỡi dao hư vô, bổ về phía thuyền Hư Không Hải.

- Cẩn thận.

Lý Vân Nhai cùng Khô Lâu đường chủ, hoảng hốt thất thanh.

Chém chết lão già mặt đen, chỉ là phân thân Hư Huyễn Ảnh do hộ vệ Tử Vong công kích biến thành.

Mà bản thể chân chính, bức thẳng đến thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

Một cổ hàn ý tử vong kinh khủng, bao phủ Thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

Với tu vi Tiểu Đan Nguyên cảnh hậu kỳ của Lý Vân Nhai cùng Khô Lâu đường chủ, linh hồn sợ run, đứng bất động tại chỗ, gần như không dậy nổi ý niệm trái nghịch gì.

- Băng Hồn Chi Mâu

Triệu Phong dùng Thần Linh Nhãn, miễn cưỡng dò xét Bóng ma tử vong.

Nhưng tốc độ của Bóng ma tử vong kia, thật sự quá nhanh, lại có ý chí tử vong che chở, hiệu quả của Băng Hồn Chi Mâu, bị giảm đến mức tận cùng.

- Ha ha, mục tiêu tử vong, ngươi nghĩ rằng ta không biết, người vừa nãy, là địch nhân của ngươi hay sao?

Một đạo Bóng ma tử vong mơ hồ không rõ, hiện thân ở trên đầu thuyền Hư Không Hải.

Lời vừa nói ra.

Cho dù Triệu Phong, hay là Lý Vân Nhai, Khô Lâu đường chủ bên cạnh, trong lòng cũng đều kinh hãi.

Bóng ma tử vong khác biệt với lão già mặt đen, hắn là từ biển hư không ngoại vực tiến vào, từ thế cục hiện trường, không khó nhìn ra Triệu Phong đối địch với lão già mặt đen.

Thậm chí.

Thế cục lão già mặt đen toàn thắng mấy người Triệu Phong, hắn cũng phán đoán được.

- Hộ vệ Tử Vong này, biết rất rõ lão già mặt đen đối địch với ta, vì sao còn ra tay chém chết lão già mặt đen.

Triệu Phong trong lòng kinh nghi, cảm thấy được gì đó.

- Hừ, hoàn thành nhiệm vụ trước, thanh lý đám tôm tép đã.

Bóng ma tử vong cười lạnh một tiếng.

Dứt lời.

Hắn chậm rãi duỗi ra một bàn tay khói đen lượn lờ, mơ hồ có thể thấy được một thủ ấn hư u, phát ra hàn ý tử vong kinh hãi, từ trên trời giáng xuống, ép về phía Triệu Phong.

Oành

Mấy người Triệu Phong, tâm linh nổ vang, giống như thừa nhận sức ép của băng hàn đại sơn.

Ọc…

Lý Vân Nhai nhổ ra một búng máu, nửa quỳ trên mặt đất, ngất đi.

Khô Lâu đường chủ miễn cưỡng chèo chống, thể chất quỷ cốt của hắn, hết sức cường đại, nhưng áp bách tử vong vốn từ linh hồn, làm tâm linh hắn rung động.

Lý Vân Nhai cùng Khô Lâu đường chủ, đều bị thương tâm thần.

Mà hai người này, thừa nhận chỉ là dư uy của "Thủ Ấn Hư U" kia.

Mục tiêu chính thức, là Triệu Phong.

- Mơ tưởng.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, như là một vùng biển cả mênh mông, dòng chảy tràn đầy, lưu chuyển không thôi

Con mắt trái thần linh kia, mơ hồ phát ra một đám khí tức căn nguyên vốn từ thái cổ, Thần Ma lui tránh.

Mái tóc xanh của hắn, dựng đứng lên, trong mắt trái có một loại lực lượng xuyên thủng tâm linh, khống chế vạn vật thế gian.

- Ồ? Không ngờ không cách nào áp chế tâm hồn của hắn.

Bóng ma tử vong chấn động, phải biết rằng, hắn phát ra thủ ấn hư u, đã ẩn chứa một tia ý chí tử vong nhỏ bé.

Cho dù đổi lại là mấy Đại Đan Nguyên Cảnh, cũng tuyệt khó ngăn cản bí kỹ trói buộc tử vong của hắn.

Thần Linh Nhãn, áp bách công kích với mặt linh hồn, có tránh miễn rất mạnh.

Về điểm ấy, Triệu Phong cũng không kỳ quái.

- Chỉ là, tạisao hắn không giống như giết lão già mặt đen, trực tiếp ra tay với ta. Nếu là vậy, cho dù Thần Linh Nhãn của ta có thể dò xét, cũng tuyệt khó trốn tránh ngăn cản.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Hộ vệ Tử Vong mặc dù phát ra khí tức tử vong vô cùng kinh người, bao phủ thân tâm của hắn, nhưng khi nhằm vào Triệu Phong, lại không có sát ý chân chính.

- Hư Không Đồng Trảm.

Con mắt trái của Triệu Phong, bỗng nhiên nứt ra.

Phốc…

Một đám đồng lực thủy văn mịt mờ, từ chỗ "Bóng ma tử vong" đứng lan tràn, ở trung tâm đồng lực thủy văn kia, hiện ra hình dáng một dòng nước xoáy mơ hồ.

Phốc…

Phong nhận hư vô cao ba thước, lăng không hiện ra, xuyên qua lồng ngực Bóng ma tử vong.

- Quá tốt rồi.

Người trên Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, trong lòng đều nhảy dựng.

Nếu hai nhát Hư Không Đồng Trảm, có thể thêm vào ở chỗ hiểm đồng dạng, cho dù Bóng ma tử vong có tính chất gần như thể bất diệt, cũng sẽ sinh ra vết thương trí mạng.

- Ha ha, thủ đoạn đồng dạng, làm sao có thể thành công lần nữa.

Một tiếng cười khẽ âm trầm, từ bên cạnh truyền đến.

Phốc…

Hư ảnh Hư Không Đồng Trảm, tán loạn biến mất, chỉ là một tàn ảnh.

- A.

Khô Lâu đường chủ hoảng sợ thất thanh, ngọn nguồn hàn ý tử vong, xuất hiện ở bên cạnh.

Xác thực mà nói.

Là xuất hiện sau lưng Triệu Phong.

- Chậc chậc, mục tiêu tử vong đuổi giết, dễ dàng tới tay như thế.

Một bàn tay khói đen lượn lờ, mắt thấy sắp đặt ở trên cổ họng Triệu Phong.

Bỗng nhiên.

Một cỗ hàn ý tử vong bao phủ thể xác và tinh thần, khiến chân nguyên Nửa bước toàn thân Triệu Phong, ngưng kết một trận, lực lượng huyết mạch đều có vẻ rất tắt quãng.

Khi hắn phát động hết "Hư Không Đồng Trảm", Tử vệ kia liền hiện thân ra tay.

Triệu Phong căn bản không kịp trốn tránh, huống chi thể xác và tinh thần đều bị lực lượng đáng sợ này ngăn chặn.

Một khắc sống còn.

- Đinh...

Một thanh chủy thủ thần bí trong suốt u ám, kéo ra ánh đao sáng ngời, chém lên tay Bóng ma tử vong, truyền đến tiếng kim thiết va chạm.

- Ai?

Thân hình Bóng ma tử vong cứng đờ.

Phốc

Hai đầu ngón tay sắp đụng tới cổ họng Triệu Phong, lập tức đứt lìa.

Meo meo

Hư tuyến màu bạc nhoáng lên tại chỗ.

Một tặc miêu hơi lớn hơn bàn tay, ngồi ở trên vai Bóng ma tử vong, đôi mắt mèo lộ vẻ uy nghiêm sắc bén.

Chương 602: Ảnh Sát Đế Nhận

Hư Không Hải vô tận, một chỗ xa xôi khác.

Trên một con thuyền nhỏ bằng kim loại kỳ lạ tối tăm, chở mấy bóng người.

Thanh niên sáng ngời cùng tiểu nữ hài bạch đồng, sóng vai mà ngồi, sau lưng đứng hai bóng mờ cao lớn, là hai gã Tử Vệ.

- Bốn đại Tử Linh Vương, ba mươi sáu Tử Vệ, phân tán ở mười Quần Đảo vực phụ cận, mặc dù mỗi một miếng lệnh bài tử vong, có thể cảm ứng một đoạn phạm vi rất lớn, nhưng muốn trong một hải vực hư không rộng lớn, xác định một người, xác suất vẫn rất nhỏ...

Thanh niên sáng ngời thấp giọng thở dài.

Ồ?

Thanh niên sáng ngời, đột nhiên sinh ra cảm ứng, hai gã Tử Vệ sau lưng, đồng thời khẽ kêu một tiếng.

Vụt…

Ngoại trừ tiểu nữ hài bạch đồng, thanh niên sáng ngời cùng hai gã Tử Vệ, trong tay đều lật lên một tấm lệnh bài tử vong.

- Tam điện hạ, là Tử Vệ ba mươi ba, hắn gặp mục tiêu.

- Hắn cách chỗ chúng ta, còn rất xa, căn cứ độ phân tích tin tức, đại khái cách hai Quần Đảo vực.

Hai gã Tử Vệ cung kính nói.

- Ha ha... Vận khí không ngờ tốt như vậy, khiến Tử Vệ ba mươi ba gặp được mục tiêu.

Thanh niên sáng ngời nhếch miệng cười một tiếng.

Phạm vi mười Quần Đảo vực, hết sức rộng lớn, mấy chục người phân bố các nơi, tương đương hạt cát trong biển rộng.

Lục soát mò mẫm như vậy, không ngờ có thể gặp mục tiêu.

Không thể không thừa nhận, vận khí của Tử Vệ ba mươi ba kia, tốt đến bất thường.

Xẹt xẹt xẹt…

Tiểu nữ hài bạch đồng hết sức chuyên chú, vẽ một bức họa.

- Hửm?

Thanh niên sáng ngời quay đầu nhìn, vẽ ra một cảnh.

Bức tranh còn chưa vẽ xong.

Nhưng trên tấm hình, hiện ra một bóng mờ, phác họa hình dáng đại khái của hắn, tay cầm một thanh kiếm ngắn.

- Không sai, đó là Tử Vệ số ba mươi ba.

Trong thanh âm của hai gã Tử Vệ, lộ ra một tia hưng phấn.

Ngay sau đó.

Trong tấm hình, xuất hiện một con mèo màu xám bạc, trong tay cầm một thanh chủy thủ thần bí u ám, rạch một chuỗi sáng.

- Hì hì, ta muốn con mèo này.

Tiểu nữ hài bạch đồng, vẽ đến nửa chừng, càng vui vẻ.

Nhưng thanh niên sáng ngời cùng hai gã Tử Vệ, ánh mắt lại dừng ở trên hình vẽ.

- Con mèo kia, vũ khí trên tay nó...

Một tên Tử Vệ trong đó, kinh hô một tiếng.

Cùng lúc đó…

Ở Quần Đảo vực Ngũ Nhạc, chiến trường Nhị tinh.

- Đinh...

Chủy thủ thần bí của Tiểu Tặc Miêu, ngăn cản một kiếp thay Triệu Phong.

Phốc...

Chẳng những như thế, hai ngón tay của Tử Vệ, ứng tiếng mà đứt đoạn.

- Tử Vong Ảnh Thân của ta, đan xen giữa thật thể và hư vô, làm sao

có thể...

Bóng ma tử vong thất thanh, khó có thể tin nổi.

Bả vai hắn trầm xuống, dư quang khóe mắt bắt gặp một con tặc miêu, ngồi trên vai mình.

Một con mèo?

Hai phe địch ta, kể cả vị Nửa bước Vương Giả đang giết tới, cũng một hồi kinh ngạc.

Một con mèo... sao có thể

Bóng ma tử vong dường như không cách nào chấp nhận, với Tử Vong Ảnh Thân cường hãn của hắn, cho dù Đại Đan Nguyên Cảnh, cũng khó tổn thương được chút nào.

Tử Vong Ảnh Thân, giao phó ý chí tử vong của Tử Vong đại đế, đan xen sống chết, thi thể cùng hư ảnh.

Loại thể chất này, với các loại công kích sát thương, có thể miễn dịch tám, chín phần.

Nhưng thể chất bất diệt cường đại như thế, lại bị một con tặc miêu cổ quái, dùng chủy thủ chặt đứt hai đầu ngón tay.

- Chủy thủ... chậm đã.

Ánh mắt Bóng ma tử vong, dừng ở trên chủy thủ thần bí của Tiểu Tặc Miêu.

Chủy thủ thần bí kia, hết sức u ám, kéo động một chuỗi ánh sáng

lạnh lẽo.

Chuôi chủy thủ này khí tức sâu không lường được, phong nhận bốn phía, lưu động từng luồng hoa văn mờ mờ như sao trên trời đêm, mơ hồ truyền đến từng tiếng rì rầm khàn khàn lạnh lẽo.

- Chẳng lẽ là thánh khí vô thượng của Ảnh Sát Nhất Đạo - Ảnh Sát Đế Nhận.

Hộ vệ Tử Vong, tim đập rộn lên.

- Ảnh Sát Đế Nhận.

Đồng tử bóng ma Tử Vệ co rút lại, lộ vẻ kính sợ, tham lam, kiêng kị.

Nhưng mà.

Còn không đợi hắn từ trong lúc khiếp sợ tỉnh lại.

Vụt…

Miêu trảo của Tiểu Tặc Miêu, cào mạnh lên trên mặt của hắn.

- A.

Bóng ma tử vong kêu rống một tiếng, cho dù là thể chất của hắn, trên mặt vẫn nóng rát một trận, truyền đến một cảm giác mê muội.

Vụt…

Thân ảnh hắn một đoàn mơ hồ, biến mất tại chỗ.

- Tiểu Tặc Miêu, ở yên đi.

Triệu Phong cảm giác hàn ý tử vong đè nén toàn thân, nhanh chóng biến mất.

Vào thời khắc mấu chốt đó, cũng chỉ có Tiểu Tặc Miêu, có thể ra tay kịp thời.

- Xem ra, Tử Vệ kia cũng không hạ sát thủ chân chính với ta, dường như muốn giam giữ ta.

Trong lòng Triệu Phong hết sức tỉnh táo.

Đánh chết và bắt sống, đó là hai khái niệm.

Nếu hộ vệ Tử Vong muốn giết Triệu Phong, có thể so với giết lão già mặt đen, còn dễ dàng đơn giản hơn.

Dù sao tầng thực lực của hai người, cũng chênh lệch quá lớn.

Nhưng từ đủ loại dấu hiệu mà xét, nhiệm vụ chân chính của Tử Vệ, không phải là đánh chết Triệu Phong, mà là bắt sống.

- Khó trách hắn biết rõ lão già mặt đen đối địch với ta, còn muốn diệt trừ. Bởi vì lão già mặt đen, cũng là nhân tố uy hiếp tánh mạng của ta.

Trong lòng Triệu Phong sáng tỏ.

Biết rõ điểm này, hắn hơi thả lỏng.

Nếu mục đích của 'Tử Vệ', là muốn giam giữ hắn, khó khăn sẽ lớn hơn nhiều.

- Không cần biết ngươi là thân phận gì, giết chết Lục đệ, để mạng lại

cho ta

Một thanh âm lạnh như băng, giống như từ trong Cửu U truyền đến, xuyên thấu hư không, lay động tầng linh hồn một phương trời đất.

Ý chí Hư Thần to lớn, giống như trường mâu khổng lồ, đâm về phía Bóng ma tử vong.

Lúc này.

Vị Nửa bước Vương Giả phương xa kia, phi thân chạy đến, không kịp do dự, trực tiếp ra tay với Bóng ma tử vong.

Vị Nửa bước Vương Giả kia, là một thanh niên nho nhã, nhưng trong ánh mắt lại có một tia máu đỏ, ánh mắt thù hận lạnh như băng, dừng ở trên người Tử Vệ.

- Ý chí Hư Thần? Chênh lệch lớn nhất giữa Nửa bước Vương Giả vô dụng cùng Đại Đan Nguyên Cảnh, chính là thăng hoa về mặt linh hồn, dựng dục ra ý chí Nửa bước Hư Thần, có thể áp chế cả tầng Đan Nguyên cảnh.

Bóng ma tử vong lạnh lùng cười một tiếng, không sợ chút nào.

Vụt vụt…

Tử Vệ ở trên chiến trường, bóng hư ám kéo liên tiếp, thân pháp tốc độ, quỷ thần khó lường.

Cho dù là vị Nửa bước Vương Giả kia, tốc độ cũng không theo kịp Tử Vệ.

- Băng Thần Quyết, Sơn Hà Nộ.

Thanh niên nho nhã kia, đứng ngạo nghễ trên hư không, hai tay mở ra, toàn thân quanh quẩn ở trong một tầng sáng hơi mờ, phát ra vĩ lực thần quang kinh thiên.

Oành

Hư không trong vực, mơ hồ chấn động, từng tầng hôi lưu (*) như sóng lớn, tràn ngập phương viên mười hai đến hai mươi dặm.

(*) dòng chảy màu xám

Phạm vi hôi lưu kia tràn ngập, núi sông chấn động, nhật nguyệt càn không thất sắc.

Ngọn nguồn hết thảy chấn động, đều đến từ vị Nửa bước Vương Giả kia.

- Nửa bước Vương Giả, thực lực thật là khủng khiếp.

Cả người Triệu Phong hít thở không thông, huy động trận kỳ, uy năng đại trận Bách Thi Trớ Chú toàn bộ triển khai, miễn cưỡng ngăn cản được mấy tia dư âm.

Lý Vân Nhai kia, đã bị chuyển vào trong thuyền Hư Không Hải, nếu không thân thể đã huyết nhục mơ hồ rồi.

- Ngươi cũng vào đi.

Triệu Phong vung tay lên, thu Khô Lâu đường chủ vào trong Vạn Quỷ Châu.

Nửa bước Vương Giả kia trả công kích, quả thực là kinh thiên động

địa, thấp hơn Đại Đan Nguyên Cảnh, tới gần, chính là chịu chết.

Vụt…

Bên ngoài thân hắn nổi lên sóng nước sâu thẳm, bốn bề dậy sóng, giảm bớt hấp thu phần lớn dư ba.

Dùng thể chất sinh mạng tiếp cận Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong của hắn, thủy chi huyết mạch cường đại, khó khăn lắm mới đứng vững mép chiến trường.

Phốc Phốc...

Thân pháp dịch chuyển nhanh chóng của Bóng ma tử vong, rốt cuộc gặp lực cản.

Nhưng hắn ỷ vào thể chất bất diệt "Tử Vong Ảnh Thân", vẫn không ngừng tới gần Nửa bước Vương Giả, bên ngoài thân dâng lên một tia khói đen.

- Tử Thần Kiếm Luân Vũ.

Kiếm ngắn đen sậm trong tay hộ vệ tử vong, biến ảo thành một mảnh bóng kiếm thê hàn u tịch, hết vòng này tới vòng khác, lực tử vong, luân hồi không ngừng.

Ô...ô...ô...n...g!

Chỉ thấy hàng loạt bóng kiếm tử vong thê mỹ, ngưng luyện đến mức tận cùng, dập dờn phạm vi hơn mười trượng, ngạnh bính với Nửa bước Vương Giả.

- Bút Thánh Hoàng.

Thanh niên nho nhã ngạo nghễ cười lạnh, trong tay xuất hiện một món thần binh Địa cấp thần bí, nhẹ nhàng vung lên, hào quang sắc bén chấn động Cửu Châu, mỗi một đạo có thể nghiền nát một ngọn núi lớn.

- Bút Thánh hoàng giả? Bút Thánh hoàng chân chính, đến từ vương triều Thánh hoàng trong truyền thuyết, tiếp cận cực phẩm Địa cấp...

Sắc mặt hộ vệ Tử Vong hơi biến sắc.

Ầm ầm…

Một phương trời đất, hào quang cùng tử khí đan xen oanh tạc, khí lãng khủng bố cùng bụi bặm cuồn cuộn, che dấu hết thảy.

- Rút lui trước.

Triệu Phong mở Thần Linh Nhãn ra, xác định một lộ tuyến, dùng đại trận Bách Thi Trớ Chú bao phủ, men theo một cái phương hướng, chạy ra ngoại vực.

- Chiến đấu cấp bậc Nửa bước Vương Giả, phe nào thắng, chúng ta cũng khó tránh một kiếp.

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Với thực lực của hắn, khó có thể nhúng tay vào chiến đấu cấp độ kia.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu ngồi trên vai hắn, vuốt vuốt chủy thủ thần bí trong tay.

- Ảnh Sát Đế Nhận, chính là chuôi chủy thủ này? Cả ngón tay của hộ vệ Tử Vong kia, cũng bị chặt đứt.

Triệu Phong cảm thấy giật mình.

Thực lực bản thể của Tiểu Tặc Miêu, rất khó uy hiếp được hộ vệ Tử Vong.

Vừa rồi sở dĩ có thể giải vây cho Triệu Phong, thậm chí chặt đứt ngón tay của Tử Vệ, đều là công lao của Ảnh Sát Đế Nhận này.

Ngày xưa, Tiểu Tặc Miêu ở Tử thánh bảo điện, vắt hết óc, nhận được chuôi chủy thủ thần bí này, từng khiến cho tàn linh Tử thánh kinh hoảng.

Vụt…

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, rất nhanh thoát khỏi lục địa ngoại vực, tiến vào Hư Không Hải ngoại vực.

Sau khi tiến vào Hư Không Hải, trọng lực không khí giảm mạnh, tốc độ của thuyền Hải Thiên, bành trướng mười mấy lần, vẫn còn đang tăng lên.

Mắt thấy, khoảng cách thuyền Hải Thiên cùng chiến trường ngoại vực kia, càng ngày càng xa xôi.

Ầm ầm

Lúc rời khỏi chiến trường Nhị tinh, Triệu Phong còn cảm nhận được hai cổ khí tức của Vương Giả Hư Thần cảnh, sức mạnh to lớn giao phong.

Có điều.

Cấp Vương Giả Hư Thần cảnh giao phong càng cao, chiến đấu phía dưới, ở trong mắt bọn họ, chỉ giống như trò chơi dế và kiến.

- Khí tức tử vong, chẳng lẽ có liên quan tới "Tử Vong đại đế" Trong truyền thuyết?

Hai gã Vương Giả Hư Thần cảnh, cảm thấy được sự tồn tại của "Tử Vệ".

Vụt…

Một luồng thần niệm to lớn trong đó, cách mấy mươi vạn dặm, còn quét qua thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

- Khí tức thật là khủng khiếp...

Mọi người trong thuyền Hải Thiên, đều có loại cảm giác hít thở không thông, khí tức khủng bố giống như lúc đó ở sâu dưới biển, gặp phải hải kình vương.

Cũng may.

Cổ thần niệm này, chỉ là khẽ lướt qua.

- Mau mau rời khỏi chiến trường Nhị tinh này.

Triệu Phong thúc dục thủy chi huyết mạch cùng Phong Lôi chân nguyên trong cơ thể, dung nhập vào trong trận pháp thuyền Hải Thiên.

Bởi vì thuộc tính của thuyền Hải Thiên, là thủy lôi. Triệu Phong thúc

dục lực lượng huyết mạch cùng chân nguyên, có thể trong thời gian ngắn, tăng lên tính năng tốc độ của nó.

Vù…

Thuyền Hải Thiên một đường xuyên qua, khí tức chiến trường Nhị tinh, càng ngày càng xa xôi.

Hai canh giờ sau….

Phanh phanh phanh phanh.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, liên tiếp nhảy lên cảnh báo, khí tức tử vong đang tới gần.

- Mục tiêu Tử vong, hừ, chạy đi đâu. Nếu không phải muốn giam giữ ngươi, cũng không cần phải phiền toái như vậy, khiến bản Vệ ta hãm nhập chiến trường Nhị Tinh.

Một bóng ma cao lớn hơi có vẻ xốc xếch, đuổi theo từ phía sau.

Tử vong đuổi giết, đang ở gần.

- Các ngươi chìm xuống dưới biển trước đi.

Triệu Phong đi tới đỉnh chóp thuyền Hư Không Hải, quyết đoán hạ lệnh.

- Thuyền trưởng, ngươi...

Bọn người Lâu Lan Chỉ Thủy, mặt đầy sầu lo, để thuyền Hải Thiên chìm vào Hư Không Hải.

Trên biển sương hư không.

Chỉ còn lại có thiếu niên tóc xanh lẻ loi kia, kiên nghị tỉnh táo, ánh mắt lập lòe, suy nghĩ:

- Sinh lộ duy nhất, chính là đánh bại Tử Vệ...

Bởi vì.

Tốc độ của Tử Vệ, so với Nửa bước Vương Giả bình thường còn nhanh hơn, ở đây không có người nào, có thể bằng vào tốc độ mà trốn thoát.

Chương 603: Đại Chiến Tử Vệ

Biển sương hư không.

Mái tóc lam của Triệu Phong phất phơ trong gió, mắt trái sâu thẳm tựa biển, bình tĩnh kiên nghị.

Phương xa.

Vù

Khí tức Tử vong đuổi giết, không ngừng tiếp cận, cổ cảm giác nguy cơ này, đang không ngừng gia tăng.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu ngồi trên vai Triệu Phong, đôi mắt mèo, như là bảo thạch trong đêm đen, thâm thúy thần bí, lộ ra vẻ kỳ dị.

- Thể chất thân bất diệt... Người phát ngôn của ý chí tử vong... Tốc độ, công kích ngạo thị Hư Thần Cảnh trở xuống. Phải thế nào, mới có thể đánh bại hắn?

Triệu Phong hít sâu một hơi, Thần Linh Nhãn nhanh chóng suy tính.

Cho dù từ mặt nào để xem, hộ vệ Tử Vong đều là tồn tại vô địch dưới Hư Thần Cảnh.

Không nói đến Triệu Phong, cho dù là một số Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, ở trước mặt hộ vệ Tử Vong, cũng không ngăn cản được

một hai chiêu.

- Có điều, đánh bại Tử Vệ, cũng không phải là không có cơ hội.

Ánh mắt Triệu Phong, cùng Tiểu Tặc Miêu giao thoa.

Nếu đổi lại là Tôn Giả bình thường, thậm chí tôn chủ, đối mặt với Tử Vệ, đúng là không có bất cứ cơ hội nào.

Bởi vì, bọn họ không có bất kỳ thủ đoạn nào, có thể uy hiếp được Tử Vệ.

Nhưng bên Triệu Phong, thì có hơi khác.

- Hư Không Đồng Trảm mạnh nhất của ta, cùng Cảnh Sát Đế Nhận của Tiểu Tặc Miêu, đều là nhân tố có thể uy hiếp được Tử Vệ.

Đúng lúc này.

Bóng ma tử vong nhanh chóng xuyên qua, tiếp cận Triệu Phong phạm vi trăm dặm.

- Băng Hồn Chi Mâu.

Băng phách kỳ hàn vô hình, trực tiếp đông lạnh ý thức tâm linh của Bóng ma tử vong.

Nhất thời.

Bóng ma tử vong cho dù tốc độ, hay là độ linh hoạt, đều giảm xuống không ít.

- Hửm? Hộ vệ Tử Vong vừa vào chiến trường Nhị Tinh, đại chiến với

Nửa bước Vương Giả, thương thế hình như tăng thêm rất nhiều, ý chí tử vong trên người hắn, cũng suy yếu rất lớn.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, tập trung dò xét, đồng thời cho ra một cái kết luận.

Hộ vệ Tử Vong, thực lực suy yếu thêm, khiến trong lòng Triệu Phong kinh hỉ, cơ hội thắng lợi rất nhỏ kia, liền gia tăng không ít.

- Hừ mục tiêu Tử vong, cho dù chỉ có thể phát huy bốn, năm thành chiến lực, bắt được ngươi, cũng dễ như trở bàn tay.

Bóng ma cao lớn hơi có vẻ xốc xếch của hộ vệ Tử Vong, thong thả bức tới.

Khóe miệng hắn gợi lên một tia lãnh ý nghiền ngẫm, xem thấu động cơ của Triệu Phong.

Vụt...

Hộ vệ Tử Vong kéo bóng ma hư ám mơ hồ không rõ, tốc độ chợt tăng nhanh, xông tới Triệu Phong.

- Không hổ là "Truy sát Tử Vong lệnh", mục tiêu, chính là Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, bằng vào huyết mạch nhãn đồng, không ngờ có thể khóa bản Vệ.

Hộ vệ Tử Vong vẫn ở dưới sự khóa trụ của Băng Hồn Chi Mâu.

Lúc trước, tại chiến trường Nhị Tinh.

Cũng chỉ có Thần Linh Nhãn của Triệu Phong cùng vị Nửa bước Vương Giả kia, mới có thể thấy rõ quỹ tích thân pháp của hộ vệ Tử

Vong.

- Bày trận.

Khô Lâu đường chủ hiện thân, huy động hắc kỳ, giúp bày ra Quỷ Thi đại trận.

- Hộ vệ Tử Vong càng nghiêng về lưu phái Ảnh Sát, am hiểu công kích đơn thể, công kích cận thân. Thu nhỏ lại phạm vi trận pháp, nhằm vào hắn tối đa.

Triệu Phong truyền âm nói.

Ô...ô...ô...n...g!

Bách Thi Trớ Chú trận, mây khói u ám cuồn cuộn, áp súc ở phạm vi một hai trăm trượng.

Phạm vi nhỏ như thế, quỷ thi của Bách Thi Trớ Chú trận oán lực vô cùng nồng đậm, cho dù là Đại Đan Nguyên Cảnh tiến vào trong đó, cũng nguy cơ trùng trùng.

Phốc...

Hộ vệ Tử Vong chui vào Bách Thi Trớ Chú đại trận, bên ngoài thân dâng lên một tia khói đen.

Trong bóng tối, vô số tay khô nhợt nhạt máu chảy đầm đìa, không ngừng cào khoét vào trong cơ thể của hắn không ngừng.

- Giải quyết bộ xương khô kia trước, rồi lại bắt tiểu tử kia.

Hộ vệ Tử Vong khẽ nhíu mày.

Dùng Tử Vong Ảnh Thân của hắn, thời kỳ đỉnh phong, tất nhiên có thể dễ dàng chống cự Bách Thi Trớ Chú trận. Nhưng hắn giờ phút này bị thương không nhẹ, nhất là chỗ hiểm trái tim, từng bị Hư Không Đồng Trảm xuyên thủng, khí tức hủy diệt tàn sát bừa bãi một lúc lâu, luôn không có cơ hội chữa thương.

Bách Thi Trớ Chú đại trận là một trận thế chỉnh thể huyền diệu cao thâm, bất kỳ công kích gì, cũng sẽ bị cả trận pháp chịu tải.

Hắn am hiểu công kích đơn thể cùng ám sát, không giỏi bí thuật cường đại mang tính phạm vi.

Nhưng chỉ cần giết chết người chủ trì trận pháp, trận pháp có thể phá.

- Khá lắm, hộ vệ Tử Vong bị thương trong người, hiệu quả của oán lực nguyền rủa đối với hắn, có thể tăng gấp bội.

Trong lòng Triệu Phong vừa động.

Thần Linh Nhãn của hắn, rất nhanh phát hiện động cơ của hộ vệ Tử Vong.

- Khô Lâu đường chủ cẩn thận.

Thanh âm dồn dập của Triệu Phong, truyền đạt đến Khô Lâu đường chủ.

- Mơ tưởng.

Khô Lâu đường chủ đi trước một bước, thân thể tăng vọt, dung hợp Cửu Sát Âm Cốt Thứ, hóa thành Cốt Diễm Cự Nhân cao đến bốn,

năm trượng.

Khô Lâu đường chủ ở dưới" Cốt Diễm Cự Nhân", có được sức lực quỷ cốt bá đạo vô cùng, nhất cử nhất động, bộc phát Tử âm sát diễm kinh người.

Đối với quỷ cốt phòng ngự của mình, Khô Lâu đường chủ rất có lòng tin.

Dưới loại trạng thái này, cho dù là công kích của Đại Đan Nguyên Cảnh, hắn cũng có thể ngạnh kháng một lát.

- Mễ Lạp Chi Châu, Đâu Nhân Hiển Nhãn.

Trong bóng mờ hư ám do hộ vệ Tử Vong biến ảo, phân hoá ra mấy ánh dao lạnh lẽo, giống như quỷ mỵ, quét qua Khô Lâu đường chủ.

- Phốc Phốc....

Cốt Diễm Cự Nhân bị mấy ánh dao lạnh lẽo bổ trúng, truyền đến một trận tiếng két két giòn vang.

- A…

Khô Lâu đường chủ kêu thảm thiết thê lương, thể chất quỷ cốt cường hãn bá đạo kia, bị bổ chém thành bốn, năm đoạn, trực tiếp rơi rụng.

Ngay cả trận kỳ kia, cũng hóa thành bột phấn.

Phụt…

Quỷ vụ diễm vân do Quỷ Thi đại trận tạo thành, lấy tốc độ mắt

thường có thể thấy được mà tán loạn.

- Trận pháp bị phá rồi.

Trong lòng Triệu Phong thịch một tiếng, hoảng sợ không thôi.

Một chiêu, chia cắt Khô Lâu đường chủ, tan rã Quỷ Thi đại trận.

Hơn nữa, đây còn không phải là bản thể của hộ vệ Tử Vong.

Cùng lúc đó.

Vụt…

Bóng ma lạnh lẽo do hộ vệ Tử Vong biến thành, bản thể của hắn đồng thời lấn đến gần Triệu Phong.

Hộ vệ Tử Vong lần nữa ra chiêu, lưỡi dao phân thân, phân thây Khô Lâu đường chủ, tan rã Quỷ Thi đại trận.

Bản thể của hắn, càng có thể một kích bắt lấy Triệu Phong.

Mà quá trình trên, rất có thể chỉ cần một cái đối mặt đã hoàn thành.

Thật là đáng sợ.

Triệu Phong như rơi vào vực thẳm tử vong, ý thức được, mình vẫn đánh giá thấp sự chênh lệch thực lực của hai bên.

Mặc dù hộ vệ Tử Vong, chỉ có chiến lực bốn, năm thành, cũng vượt xa tầng Đại Đan Nguyên Cảnh bình thường.

- Còn không thúc thủ chịu trói.

Thân ảnh quỷ thần khó lường của hộ vệ Tử Vong, hiện thân trước mặt Triệu Phong, lại lần nữa duỗi ra mấy ngón tay hắc khí lượn lờ.

Trên thực tế.

Nếu hộ vệ Tử Vong thật muốn hạ sát thủ, Triệu Phong có thể đã thi thể đất khách.

Nhưng, mục tiêu của hộ vệ Tử Vong, chỉ là bắt Triệu Phong.

Triệu Phong cũng coi như biết rõ điểm này.

Lúc này.

Một cỗ hàn ý tử vong, bao phủ cả người Triệu Phong, từng luồng hắc khí mắt thường có thể thấy được, trói Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu.

Meo meo.

Triệu Phong cùng Tiểu Tặc Miêu, bị từng sợi hắc khí kia quấn quanh, mắt thấy sắp bị trói lại.

- Cơ thể của ta...

Triệu Phong mạnh mẽ vận lực, giãy dụa khỏi hắc khí kia.

- Ồ!

Hộ vệ Tử Vong có hơi bất ngờ, không ngờ Triệu Phong chính là một Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, còn có thể giãy dụa.

Cho dù là mấy Đại Đan Nguyên Cảnh, cũng khó làm được điểm này.

Thể chất sinh mạng của Triệu Phong, tiếp cận Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, tất nhiên không thể cân nhắc theo lẽ thường.

- Hừ.

Bàn tay hắc khí lượn lờ của hộ vệ Tử Vong, chụp vào bả vai của Triệu Phong.

Đồng thời.

Hắn cũng đề phòng Tiểu Tặc Miêu, từng sợi hắc khí kia, cũng trói chặt Tiểu Tặc Miêu.

Đúng lúc này, dị biến xảy ra.

Ô...ô...ô...n...g!

Dưới một trảo của hộ vệ Tử Vong, cái tay kia giống như nhúng vào trong dòng nước.

- Thủy Linh Hóa Thần.

Toàn thân Triệu Phong tuôn ra thủy quang sâu thẳm, hiện ra trọng điệp vặn vẹo quỷ dị, thân thể lay động giống như thể lỏng, nổi lên từng tia gợn sóng.

Thoáng chốc.

Thân thể của Triệu Phong, sóng sánh hóa thể lỏng, hơn nữa còn hóa khổng lồ.

- Thân thể hóa trạng thái lỏng?

Hộ vệ Tử Vong hơi thất thần, cái tay kia sa vào trong cơ thể "Người khổng lồ mọng nước" từng tầng gợn sóng kia.

Ở hình thái "Người khổng lồ mọng nước", phòng ngự thân thể Triệu Phong, gần như vô địch, lực khôi phục đạt tới mức độ kinh người.

Ngay cả như vậy.

Triệu Phong cũng kêu lên một tiếng đau đớn, dưới sự ăn mòn của hàn khí tử vong, chịu thương tổn.

Có thể thấy được, thể chất bất diệt có mạnh đến đâu chăng nữa, cũng chỉ là tương đối.

Cũng may thể chất sinh mạng của hắn cường đại, hình thái người khổng lồ mọng nước, lực khôi phục đạt tới biến thái, thương thế nhanh chóng khép lại.

- Tiểu tử này quả nhiên không đơn giản.

Hộ vệ Tử Vong nỉ non một tiếng, kịp phản ứng, không chút để ý mà thu tay lại.

Nhưng tại lúc này, dị biến lại sinh ra.

- Băng Thủy Chuyển Hoán.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, đem bất kỳ một chi tiết nhỏ của thế cục, nắm rõ.

Ba ti.

Trong nháy mắt, hộ vệ Tử Vong sa vào bộ phận gợn sóng kia, bỗng nhiên hóa băng.

- Muốn hóa băng tay của ta.

Đồng tử hộ vệ Tử Vong co rút lại, cười lạnh một tiếng.

Chênh lệch thực lực giữa hai người quá lớn, cho dù Triệu Phong có thể làm đóng băng tay của hắn ngắn ngủi, lại có thể thế nào?

- Đinh...

Bỗng nhiên, một thanh chủy thủ thần bí trong suốt u ám, kéo lê một vùng sáng, chém trúng cánh tay đóng băng cứng đờ ngắn ngủi của hắn.

- Sao lại vậy, không ngờ có thể chạy thoát dưới sự trói buộc của "Tử Vong Chân Ti" của ta...

Hộ vệ Tử Vong quá sợ hãi.

Trên vai của hắn, ngồi một con tặc miêu, giống như cười mà không phải cười.

Răng rắc.

Tay của hộ vệ Tử Vong, ứng tiếng mà đứt đoạn.

- A…

Hộ vệ Tử Vong kêu thảm một tiếng, thân hình bạo lui, sát khí trong mắt lộ ra:

- Tặc miêu trời đánh, ta phải đem ngươi băm thây vạn mảnh.

Trên người hắn bộc phát một mảnh hàn quang ảnh khí, quét ngang phương viên nửa dặm.

Meo meo.

Thân hình Tiểu Tặc Miêu nhoáng lên một cái, độn không biến mất.

Vụt vụt vụt...

Thân thể Triệu Phong hóa thể lỏng, miễn cưỡng ngăn cản được những hàn quang ảnh khí tử vong kia. Trong quá trình bị thương, thân thể nhanh chóng được chữa trị.

Sau một trận tàn sát bừa bãi, biển sương khôi phục yên tĩnh.

Nhưng lửa giận của hộ vệ Tử Vong, vẫn chưa lắng xuống, triển khai cảm quan, tìm kiếm thân ảnh của Tiểu Tặc Miêu.

Đường đường hộ vệ Tử Vong, bị một con mèo chặt đứt một tay, quả thực là vô cùng nhục nhã.

- Liền nhân cơ hội này.

Triệu Phong giật mình trong lòng, con mắt trái khóa hộ vệ Tử Vong, phát động công kích.

Hư Không Đồng Trảm.

Phốc....

Một đạo "Tam Xích Hư Nhận", nổi lên từng tia tử diệt khí tức, xuyên

thấu thân hình Tử Vệ.

Phốc…

Một đạo ảnh quang hư ảnh tại chỗ, trong nháy mắt mai một.

Đáng tiếc.

Triệu Phong thở dài một hơi, mặc dù ở dưới tình huống tâm tình hộ vệ Tử Vong dao động, Hư Không Đồng Trảm vẫn không đánh trúng hoàn toàn.

Vụt...

Hộ vệ Tử Vong hiện thân ở một chỗ khác, nhưng cũng kêu lên một tiếng đau đớn.

Bả vai hắn bốc lên một trận khói đen, có thể thấy được một lỗ nhỏ, một tia khí tức hủy diệt đang tàn sát bừa bãi.

Lúc này đây.

"Hư Không Đồng Trảm" không đâm trúng chỗ hiểm, đối với thể chất bất diệt của hộ vệ Tử Vong, thương tổn rất hữu hạn.

Dù vậy, cũng làm cho hộ vệ Tử Vong giận tím mặt.

Thân là Tử Vệ, cơn ác mộng trong lòng hàng tỉ sinh linh, chưa từng ở trước mặt một Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, một con mèo, nhiều lần chịu thiệt.

- Hư Không Đồng Trảm... Còn có thể thi triển một lần cuối cùng.

Triệu Phong ngưng tụ tâm hồn Đồng lực còn thừa không nhiều lắm.

Sinh tử thắng bại, sẽ ở một khắc kế tiếp.

Meo meo.

Đột nhiên, hư tuyến màu xám bạc lóe lên trong hư không.

Phốc…

Một thanh chủy thủ thần bí trong suốt u ám, kéo lê một vùng sáng, chém về phía Tử Vệ.

- Lực lượng độn không, tốc độ thật nhanh, không hổ là Tiểu Tặc Miêu.

Triệu Phong giật mình trong lòng.

Có thể tập kích Tử Vệ, trong mọi người, chỉ sợ chỉ có Tiểu Tặc Miêu mới có thể thử nghiệm.

- Ha ha... Tự tìm đường chết Ảnh Sát Đế Nhận sẽ thuộc về ta.

Trong lòng Hộ vệ Tử Vong cuồng hỉ.

Ông phốc.

Toàn thân hắn nổi lên một vùng ảnh khí quang nhận đen sậm, cuốn về phía Tiểu Tặc Miêu, bao phủ phương viên trăm trượng.

- Thành bại, ở một kích này.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, Đồng lực thúc dục đến cực hạn,

mơ hồ phát ra một cỗ khí tức đáng sợ vốn từ thái cổ.

Mắt thấy thân thể của Tiểu Tặc Miêu, chìm vào trong sát chiêu của khí tức tử vong kia.

- Hư Không Chuyển Vật.

Một luồng Đồng lực thủy văn mịt mờ, ở trung tâm, hiện ra hình dáng một dòng nước xoáy, nuốt chửng Tiểu Tặc Miêu.

Chương 604: Con Mắt Vận Mệnh

Hư Không Hải vô tận.

Nửa canh giờ trước, trước lúc Triệu Phong cùng Tử Vệ giao phong.

- Hì hì, bức họa thứ ba, sắp hoàn thành rồi.

Tiểu nữ hài bạch đồng, vẻ mặt vui mừng, nhìn tặc miêu phong cách trong bức tranh.

- Cho ta xem xem.

Thanh niên sáng ngời đưa mặt qua, hai gã Tử Vệ bên cạnh, cũng tò mò nhìn lại.

Nhưng mà.

Khi ánh mắt của ba người, rơi vào trong tấm hình, bỗng nhiên biến sắc.

- Cái gì.

- Làm sao có thể...

Thanh niên sáng ngời cùng ba Tử Vệ, đồng loạt thất thanh.

Trong tấm hình.

Con tặc miêu kia, trong đôi mắt mèo thâm thúy tựa đêm đen, mang theo một tia giảo hoạt.

Nhưng đối thủ của nó, lại cực kỳ thê thảm.

Hộ vệ Tử Vong, bị một thanh chủy thủ thần bí u ám trong suốt, từ trong cơ thể xâu xuyên tâm tạng.

Chủy thủ trong tay con tặc miêu kia, kéo một chuỗi ảnh đao, nổi lên một tia khí tức hủy diệt, từ trong cơ thể Tử Vệ, bay ra.

- Có tính sai không.

- Cho dù thực lực Tử Vệ ba mươi ba, trong Tử Vệ xếp hạng phía sau, nhưng cũng sẽ không bị một con mèo đánh chết như thế.

Hai gã Tử Vệ lắc đầu, cảm thấy đây là không thực tế.

Nhưng nghĩ đến, đây chỉ là bức tranh một cô bé tùy ý vẽ, hai người cũng chỉ thoải mái cười một tiếng.

- Bạch Lâm sư muội, ngươi nhất định là đang gạt chúng ta, có đúng hay không.

Thanh niên sáng ngời cười híp mắt nói.

- Bạch Lâm không có gạt người, ô ô ô... ta thật thích con mèo kia.

Tiểu nữ hài bạch đồng, khóc ròng.

Thanh niên sáng ngời ngạc nhiên, vội vàng trấn an.

Đồng thời, bức tranh trong tay bạch đồng nữ hài kia, khiến Thanh

niên sáng ngời, cảm thấy mơ hồ bất an.

- Ảnh Sát Đế Nhận, là một đạo vô thượng Thánh khí Ảnh Sát, gần như coi nhẹ hết thảy phòng ngự, tại một góc độ nào đó, vẫn khắc chế loại thể chất đặc thù như Bóng ma tử vong này.

Thanh niên sáng ngời đột nhiên nghĩ đến cái gì.

- Tam điện hạ, nếu Tử Vệ ba mươi ba chết, chúng ta sẽ sinh ra cảm ứng.

Một tên Tử Vệ trong đó, cười ha hả.

Nghe nói lời ấy, Thanh niên sáng ngời hơi buông lỏng một hơi.

Đúng lúc này.

Tiểu nữ hài bạch đồng, nín khóc mỉm cười:

- Hì hì, ngu ngốc. Đó là chuyện phát sinh sau nửa canh giờ.

Sau nửa canh giờ?

Hai gã Tử Vệ nghe vậy, không nhịn được cười một tiếng.

- Hừ, sư tôn cũng đã có nói, ta là người thừa kế huyết mạch Vận thần mâu.

Tiểu nữ hài bạch đồng, tức giận nói.

Mệnh Vận Thần Mâu.

Ba người ở đây, kể cả Thanh niên sáng ngời, trong lòng giật mình.

Hư Không Hải, tại một chỗ khác.

- Ha ha... Tự tìm đường chết, Ảnh Sát Đế Nhận sẽ thuộc về ta.

Hộ vệ Tử Vong nhe răng cười, toàn thân dâng lên một mảnh ảnh khí quang nhận tối tăm, bao phủ phương viên trăm trượng, đồng thời nuốt sạch Tiểu Tặc Miêu.

- Hư Không Chuyển Vật.

Một đám đồng lực thủy văn mịt mờ, ở trung tâm, hiện ra hình dáng một dòng nước xoáy, đem Tiểu Tặc Miêu Hư Không Chuyển Vật.

Cùng lúc đó.

Phốc phốc phốc

Hộ vệ Tử Vong phát ra một mảnh ảnh khí quang nhận đen kịt, đem một phương trời đất, ban ngày hóa đêm.

- Lần này xem ngươi làm sao tránh né, công kích của ta, thẩm thấu hư không phương viên trăm trượng quanh ngươi.

Trong lòng hộ vệ Tử Vong cười lạnh.

Nhưng một khắc, hắn sắc mặt khẽ biến, Tiểu Tặc Miêu bị nuốt hết, tại chỗ vẫn sinh ra một luồng dao động không gian mịt mờ quen thuộc.

- Được hắn cứu đi? Không đúng không xong rồi

Hộ vệ Tử Vong hoảng hốt thất sắc.

Vụt...

Một luồng đồng lực thủy văn mịt mờ, hiện ra hình dạng một dòng nước xoáy, ở chỗ hắn đứng, mơ hồ hiển hiện.

Phốc...

Một thanh chủy thủ thần bí u ám trong suốt, từ trong cơ thể hắn xuyên qua tâm tạng.

- A...

Thân thể hộ vệ Tử Vong cứng đờ, trên mặt hiện ra vẻ kinh hoảng sợ hãi.

Phốc…

Chủy thủ xỏ xuyên qua thân thể hắn, chính là "Ảnh Sát Đế Nhận", mặt ngoài còn hiện từng luồng khí tức Tử Diệt.

Tử Vong Ảnh Thân của hắn, ở trước mặt Ảnh Sát Đế Nhận, cơ hồ không có bao nhiêu lực phòng ngự.

Kinh khủng nhất chính là, Ảnh Sát Đế Nhận kia, là trực tiếp đâm thủng chỗ hiểm trái tim.

Hơn nữa, thương tổn vị trí đồng dạng, không chỉ một lần.

Lần trước, Hư Không Đồng Trảm đâm thủng từ chỗ hiểm trái tim, là cùng một vị trí, khí tức Phong Lôi hủy diệt, từng tàn sát bừa bãi ở chỗ này, trọng thương chưa lành.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu dùng Ảnh Sát Đế Nhận, phút chốc xỏ xuyên qua lồng ngực trái tim hộ vệ Tử Vong, thân thể hơi lớn hơn bàn tay kia, từ trong cơ thể Tử Vệ, nhảy ra ngoài.

- Ngươi...

Thân thể như bóng ma hư vô của Hộ vệ Tử Vong, sáng tối giao thoa, chuyển đổi giữa thật thể và bóng ma.

Trong ánh mắt hắn, một mảnh oán độc tàn nhẫn, nhìn chăm chú Tiểu Tặc Miêu từ trong cơ thể bay vọt ra.

- Tử - tử vong ba văn.

Trên người hắn miễn cưỡng bộc phát ra một đợt sóng tử khí dày đặc, gia tăng ý chí tử vong, trong nháy mắt quét ngang phương viên trăm trượng.

Vụt...

Trong hư không hư tuyến màu xám bạc lóe lên, Tiểu Tặc Miêu biến mất không thấy gì nữa.

Meo meo.

Ngay sau đó, thanh âm của Tiểu Tặc Miêu, từ trong nhẫn sắt cổ của Triệu Phong truyền đến.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong ở dưới "Thủy Linh Hóa Thần", người khổng lồ thể lỏng giống thân bất tử, thân thể gợn sóng, sinh ra từng đợt uốn éo.

- Lực lượng tử vong thật đáng sợ...

Triệu Phong ở dưới loại trạng thái này, sức sống trong cơ thể, vẫn bị thương như cũ.

Cũng may thể chất sinh mạng của hắn, hết sức cường hãn, lại ở vào trạng thái thể lỏng, năng lực tự lành cực kỳ biến thái.

Bịch…

Một mặt khác, thân thể của hộ vệ Tử Vong kia, từ giữa không trung rơi xuống.

Khí tuyệt bỏ mình.

Triệu Phong thông qua Thần Linh Nhãn dò xét, xác định trên người hộ vệ Tử Vong, không có chút sức sống nào nữa.

Phù…

Triệu Phong thở phào một hơi, thân thể hóa thể lỏng, dần dần ngưng thực.

- Tiểu Tặc Miêu, ở yên mới tốt.

Triệu Phong có loại cảm giác hồi hộp của sống sót sau tai nạn.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu hiện lên trên vai, nhe răng cười một tiếng, hướng về phía thi thể của hộ vệ Tử Vong, giả làm cái mặt quỷ.

Thời điểm cuối cùng, có thể chém chết Tử Vệ, Tiểu Tặc Miêu không thể bỏ qua công lao.

Nếu như không có Tiểu Tặc Miêu quấy nhiễu, Triệu Phong cũng rất khó thực hiện nghịch sát cuối cùng.

- Hư Không Đồng Trảm, cùng Cảnh Sát Đế Nhận, đều là nhân tố có thể uy hiếp được Tử Vệ. Mà đem Tiểu Tặc Miêu, trực tiếp di chuyển vào trong cơ thể Tử Vệ, cũng ở Cảnh Sát Đế Nhận, phụ gia thêm lực lượng của Tử Diệt Phong Lôi, tương đương đem hai cái hợp nhất.

Trên mặt Triệu Phong còn có một tia hưng phấn kích động.

Bởi vì Tiểu Tặc Miêu hình thể nhỏ, hơi lớn hơn bàn tay, bởi vậy có thể tiến hành Hư Không Chuyển Vật với nó.

Hư Không Chuyển Vật, năng lực thuộc về loại không gian, nếu như là nhằm vào vật còn sống, mục tiêu không thể phản kháng, nếu không khó khăn sẽ gấp vô số lần, rất khó thực hiện.

Đem mục tiêu chuyển vật, lựa chọn là Tiểu Tặc Miêu, đây cũng là đòn sát thủ Triệu Phong cùng tặc miêu, đã dự định sẵn.

- Nơi đây không nên ở lâu.

Triệu Phong sắc mặt tái nhợt, tinh khí thần thiếu hụt.

Nguy cơ tử vong bao phủ trong tâm hồn, chỉ giảm đi hơn phân nửa, cũng không biến mất.

Hắn hiểu rõ, hộ vệ Tử Vong chỉ là một lâu la thủ hạ của "Tử Vong đại đế".

Tử vong đuổi giết, mục đích không đạt thành, tuyệt sẽ không bỏ qua.

Ô...ô...ô...n...g!

Thi thể bóng ma ảm đạm của "Hộ vệ Tử Vong" cách đó không xa, lại lần nữa dâng lên một tia ý chí tử vong, so với dĩ vãng càng thuần túy hơn.

Mắt thường chỉ thấy từng sợi sóng chảy tử vong, bao phủ hộ vệ Tử Vong hộ vệ Tử Vong.

Thi thể của hộ vệ Tử Vong, hóa hư thể, thương thế nhanh chóng khép lại.

Mặc dù thi thể kia, không có khôi phục sinh cơ ngay, nhưng vết thương, toàn bộ chữa trị như lúc ban đầu.

Ô...ô...ô...n...g!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, dò xét được một khối "Lệnh bài Tử vong" tính chất đặc biệt, cùng mảnh trên người Ngân Không Tông Sư trước kia, có bảy tám phần tương tự.

Mà lực lượng ý chí tử vong này, lại bảo vệ linh hồn Tử Vệ.

- Không xong Tử Vong Ảnh Thân là thể chất bất diệt, chỉ cần linh hồn bất diệt, liền có thể sống lại.

Sắc mặt Triệu Phong trở nên ngưng trọng.

Cũng may.

Thân thể của hộ vệ Tử Vong, bị hủy bỏ mình, trong thời gian ngắn,

hẳn là không thể nào sống lại. Cho dù có thánh dịch truyền kỳ như Sinh Mệnh Tân Dịch, cũng không nhất định có thể làm hắn sống lại.

- Rút lui.

Triệu Phong hạ mệnh lệnh xuống.

Hắn không dám tùy tiện tiếp cận hộ vệ Tử Vong, thủ hạ của Tử Vong đại đế kia, thật sự không thể phỏng đoán, lại còn có lệnh bài tử vong hộ thể.

Huống chi, Triệu Phong thiếu hụt tâm lực, không muốn nhiễm bất kỳ thứ gì trên người hộ vệ Tử Vong.

Vụt...

Triệu Phong vung tay lên, nhanh chóng thu trớ chú bách thi tán loạn trong quỷ vụ diễm vân.

- Chủ nhân cứu ta...

Trong quỷ vụ diễm vân, một khung xương khô bị chém thành mấy đoạn, trong hốc mắt nảy lên hai luồng diễm miêu.

Thân thể của Khô Lâu đường chủ, bản thân chính là thể chất tử âm, tương tự Khô Lâu Quỷ Thi. Chỉ cần linh hồn hắn bất diệt, khung xương bị phách tán, cũng sẽ không dễ dàng mai một.

Vụt...

Triệu Phong vung tay lên, đem khung xương phân tán của Khô Lâu đường chủ, thu vào trong Vạn Quỷ Châu.

Trong Vạn Quỷ châu, tồn tại bất luận thể chất quỷ thi gì, cũng tìm được tẩm bổ tử âm quỷ khí, xúc tiến khôi phục cùng đề thăng thực lực.

- Đáng tiếc trận kỳ bị hủy, Khô Lâu đường chủ gặp phải đả kích thảm trọng, trong thời gian ngắn rất khó bố cục Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Triệu Phong có chút đau lòng.

Trận chiến này, mặc dù lấy được thắng lợi, nhưng là cực kỳ thảm thiết mạo hiểm.

Phốc phốc.

Đúng lúc này, thuyền Lam Lôi Hải Thiên trồi lên mặt nước.

Triệu Phong nhảy lên, tiến vào thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, ở dưới sự điều khiển của thuyền viên như Lâu Lan Chỉ Thủy, xuyên qua biển sương vô tận.

Cùng khắc đó.

Vụt…

Thân thể của hộ vệ Tử Vong kia, ở dưới tác dụng sóng chảy tử vong của lệnh bài tử vong, hóa thành một luồng tàn quang đen sậm, phá không mà đi.

- Lệnh bài tử vong trên người Tử Vệ, quả nhiên không đơn giản.

Ánh mắt Triệu Phong lập lòe.

Trong lệnh bài tử vong, ẩn chứa ý chí tử vong của Tử Vong đại đế, càng có thể coi đây là môi giới, khiến lực lượng của con mắt Tử vong, khóa không hàng lâm.

Nhưng khiến Triệu Phong ngoài ý muốn chính là, lực lượng của Tử Vong đại đế, cũng không chân chính hàng lâm.

Tử Vong đại đế không biết bởi vì nguyên nhân gì, không cách nào tự mình tham dự đuổi giết, mà lại phái ra thủ hạ.

Triệu Phong cũng không biết.

Vì ở trong thương hải mênh mông, xác định phạm vi đại khái của Triệu Phong, Tử Vong đại đế thi triển bí thuật "Tử Vong Thông Thiên Kiều" phạm vi cực lớn, cần ngủ say mấy năm, để khôi phục tâm hồn đồng lực.

Biển sương hư không, một chỗ xa xôi khác.

- Hửm?

Thanh niên sáng ngời cùng hai gã Tử Vệ, đồng thời sinh ra cảm ứng.

Ô...ô...ô...n...g!

Lệnh bài tử vong trong tay ba người, run rẩy một trận, truyền đến một đoạn tin tức đặc thù.

- Tử Vệ thứ ba mươi ba, chiến bại bỏ mình.

Thanh niên sáng ngời trong lòng rùng mình.

Theo hắn lý giải, "Mục tiêu" nhắm vào lần này, tu vi còn chưa đạt tới

Đan Nguyên Cảnh.

- Tử Vệ thứ ba mươi ba, ở trong ba mươi sáu Tử Vệ, thực lực xếp hạng đệ mấy đếm ngược. Cho dù như thế, thực lực này cũng đủ để ngạo thị tầng Đan Nguyên Cảnh, Đại Đan Nguyên Cảnh bình thường, ở trước mặt hắn, yếu ớt như trẻ con.

Một tên Tử Vệ trong đó, nỉ non nói.

Tử Vệ thứ ba mươi ba, làm sao có thể bại vong?

Ba người ở đây, có chút khó có thể tin.

Nhưng sự thật là, "Tiên đoán" Nửa canh giờ trước của Tiểu nữ hài bạch đồng, hoàn toàn nhận được nghiệm chứng.

- Có điều, Tử Vệ thứ ba mươi ba, mặc dù bại vong, nhưng linh hồn chưa diệt, dùng ý chí tử vong thêm vào Tử Vong Ảnh Thân, hoàn toàn có thể hồi phục. Kết quả, sau đó không lâu sẽ công bố.

Trong mắt Thanh niên sáng ngời lóe lên tinh quang.

Chỉ cần Tử Vệ thứ ba mươi ba sống lại, nhận được càng nhiều tin tức về mục tiêu tử vong đuổi giết kia, việc đuổi giết tiếp theo, tỷ lệ thành công sẽ càng tốt.

- Huống chi, còn có trợ lực sư tôn lưu lại này...

Chương 605: Mục Tiêu Ý Chí Chiến Đấu

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, trong phòng thuyền trưởng.

Sắc mặt Triệu Phong suy yếu, khoanh chân mà ngồi, huyết mạch nhãn đồng cũng không lập tức che đậy ngăn cách.

Chẳng biết tại sao.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, có loại cảm ứng trong bóng tối, phảng phất bị lực lượng không thể chạm đến nào đó, đang rình rập.

Loại ảo giác này, Triệu Phong không thể nói rõ, nhưng xác định chân thật tồn tại.

- Vậy rốt cuộc là lực lượng như thế nào, không phải là mặt vật chất, cũng không phải là mặt linh hồn. Cảm giác, nó không có bất kỳ lực sát thương nào, lại còn hơn hết thảy lực lượng trên thế gian.

Triệu Phong nhíu mày.

Phanh phanh phanh phanh

Cẩn thận cảm giác, cảm ứng của Thần Linh Nhãn, cũng càng phát ra rõ ràng mãnh liệt.

Hơn nữa.

Loại cảm ứng này, có loại cảm giác vừa quen thuộc lại lạ lẫm.

Cảm ứng tương tự, vào lúc đối mặt "Tử Vong Chi Mâu", đã từng có.

- Chẳng lẽ... là Bát Đại Thần Mâu, một loại khác trong huyết mạch hậu duệ?

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên bất định.

Huyết mạch hậu duệ của Bát Đại Thần Mâu, Triệu Phong đến nay chỉ là gián tiếp giao phong với lực lượng "Tử Vong Chi Mâu".

Về phần Ngân Không Tông Sư, mặc dù có không gian Đồng lực, nhưng hắn thực sự không phải là huyết mạch hậu duệ của "Thời Không Thần Mâu", chỉ là có chút liên quan sâu xa.

Vụt...

Triệu Phong vận chuyển lực lượng huyết mạch, đem Thần Linh Nhãn ngăn cách.

Nhưng, lực lượng trong bóng tối kia, cũng không biến mất sự thăm dò đối với bản thân.

Chỉ là loại cảm ứng này, bởi vì Thần Linh Nhãn ngăn cách, cho nên mới giảm xuống một ít.

Meo meo.

Tiểu tặc miêu xếp bằng ở trên vai Triệu Phong, vung trảo khoa tay múa chân một hồi.

Hai người tâm linh tương thông, thậm chí giao hội một ánh mắt, liền có thể hiểu rõ ý tứ của nhau.

- Ngươi là nói, cùng Đạo, có quan hệ?

Trong lòng Triệu Phong bỗng nhiên chợt động.

Hắn đột nhiên liên tưởng đến sư tôn của Liễu Cầm Hâm, truyền nhân Mệnh Đạo.

Sư tôn của Liễu Cầm Hâm, vì sửa khí vận, mệnh số cho đệ tử, từng bảo nàng đổi tên thành Liễu Cầm Tâm.

Nếu không như thế, Triệu Phong cũng sẽ không gặp Liễu Cầm Hâm.

Mặc dù Triệu Phong đại náo Hồng Hồ thành, lại làm cho thành chủ Liễu Cửu Thiên, trong lúc phẫn nộ đột phá Chân Chủ Cấp.

Chỉ là cuối cùng.

Liễu Cầm Hâm mất tích ở trong Ngoại Vực truyền thừa, cho đến nay vẫn không có tin tức, dữ nhiều lành ít.

- Thứ Mệnh số này, quả thật huyền diệu khó giải thích.

Triệu Phong với loại lực lượng không thể nắm bắt này, khó có thể hóa giải chính diện.

Có điều.

Hắn tin tưởng một điểm, thực lực càng mạnh, thay đổi vận mệnh của mình sẽ càng mạnh.

Nhất là Thần Linh Nhãn, theo sự tăng cường của huyết mạch Đồng lực, khống chế với thế gian vạn vật càng mạnh.

- Hằng Cổ phá toái, Thái Cổ thần vẫn, hóa thành trăm triệu hạt bụi...

- Kéo dài thần lực chí cường của huyết mạch nhãn đồng ta, chúa tể thiên thu, khống chế muôn đời.

Thanh âm Tuyên Cổ xa xưa, vang vọng trong đầu.

Chúa tể thiên thu, khống chế muôn đời.

Trong tâm linh Triệu Phong, bỗng nhiên sinh ra một cổ tín niệm cùng ý chí cường đại.

Vụt…

Thần Linh Nhãn của hắn, lại lần nữa mở ra, hồ nước Đồng lực kia, bành trướng lan tràn, hiện lên một cỗ khí tức ý chí thuộc về Thái Cổ, ngạo thị hoang dã.

Cỗ khí tức ý chí này, lấy Triệu Phong làm điểm gốc, thẩm thấu thời không, chấn nhập thiên địa bát hoang.

Cùng lúc đó…

Hư Không Hải, một chỗ xa xôi khác.

Ọc…

Tiểu nữ hài bạch đồng, đột nhiên nhổ ra một búng máu, thân hình mảnh mai, lảo đảo.

- Bạch Lâm, muội làm sao vậy.

Thanh niên sáng ngời đỡ lấy nàng, hơi thất sắc.

Tiểu nữ hài bạch đồng, trong đôi tròng mắt trắng xanh biếc trống rỗng, lộ ra một tia hồi hộp.

- Mắt của ta, có hơi đau nhức, cần tĩnh dưỡng một thời gian ngắn. Có điều Bạch Lâm đã tìm kiếm được manh mối của vận mệnh.

Tiểu nữ hài bạch đồng, có chút suy yếu nói.

Manh mối của vận mệnh?

Ánh mắt của Thanh niên sáng ngời sáng lên.

- Thánh địa Linh Vực.

Tiểu nữ hài bạch đồng, nói xong bốn chữ, liền ngủ say.

Hư Không Hải vô biên.

Vụt...

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên xuyên qua biển sương, mặt ngoài rung động Thuỷ Lôi, điện vân phong hà xẹt qua không trung.

Chớp mắt một cái, hai tháng đã trôi qua.

Trong Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, thương thế mọi người đều đã khôi phục, hết thảy trở lại bình thường.

Ngoại trừ Lâu Lan Chỉ Thủy, tám gã thuyền viên, trên Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, có thêm một tên thành viên mới - Lý Vân Nhai.

Sau khi tránh được một kiếp tử vong, Lý Vân Nhai làm ra quyết định, gia nhập Thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

- Vân Nhai bị đồng môn hãm hại, không có đất đặt chân ở Quần Đảo vực Ngũ Nhạc, quyết định báo đáp ân cứu mạng của thuyền trưởng, từ nay về sau ra sức vì Thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

Lời mở đầu ngày đó của Lý Vân Nhai, dường như vẫn còn rõ mồn một trước mắt.

Đối với việc đi Ngoại Vực, Lý Vân Nhai so với bọn người Lâu Lan Chỉ Thủy, kinh nghiệm lịch duyệt càng đầy đủ hơn.

Hai tháng này.

Sự gia nhập của Lý Vân Nhai, thay đổi hàng tuyến phi hành của Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, phát huy tính năng lớn nhất của chiếc thuyền Hư Không Hải này.

Thậm chí ngay cả tổn hại cục bộ của thuyền Hư Không Hải, hắn cũng có thể sửa chữa.

Cho nên.

Vào nửa tháng trước, Triệu Phong bổ nhiệm "Lý Vân Nhai" làm phó thuyền trưởng.

- Lý Vân Nhai, ngươi với sự tích liên quan 'Tử Vong Đại Đế', có bao nhiêu minh bạch?

Triệu Phong dò hỏi.

Lý Vân Nhai trầm ngâm, đáp:

- Phóng mắt khắp cả Thương Hải, phạm vi ba Linh Vực lớn, mỗi một vị Vương Giả Hư Thần Cảnh, vốn là tồn tại đỉnh Kim Tự Tháp vĩ đại. Mà có thể tôn làm 'Đại Đế, Hư Thần Cảnh', càng thêm thưa thớt, địa vị rất cao, sức mạnh thần thông to lớn, không thể phỏng đoán. Mà trong đó, 'Tử Vong Đại Đế' bởi vì có được 'Tử Vong Chi Mâu', trong Đại Đế cũng là phượng mao lân giác, thực lực đứng đầu...

Hư Thần Cảnh, chia làm hai cấp độ là Vương Giả, Đại Đế.

Thực lực cụ thể, khác biệt của cấp độ này, ngay cả Lý Vân Nhai cũng không rõ.

- Dưới tay Tử Vong Đại Đế, có Tứ Đại Tử Linh Vương, ba mươi sáu Tử Vệ. Trong đó Tứ Đại Tử Linh Vương, đều là Vương Giả Hư Thần Cảnh...

Lý Vân Nhai trần thuật vững vàng.

Triệu Phong lẳng lặng nghe, sắc mặt càng thêm ngưng trọng.

Lúc trước hắn gặp hộ vệ Tử Vong, vẻn vẹn là một trong ba mươi sáu Tử Vệ dưới tay "Tử Vong Đại Đế" mà thôi.

Hơn nữa, tên Tử Vệ kia, nếu không phải là muốn "Bắt giữ" Triệu Phong, hắn cũng sẽ không bị thua.

Nếu hắn đơn thuần là muốn giết Triệu Phong, sẽ dễ dàng gấp mấy lần.

- May mà không gặp Tứ Đại Tử Linh Vương.

Triệu Phong lén lau mồ hôi lạnh.

Nếu gặp phải Vương Giả Hư Thần Cảnh, vậy thì một tia hi vọng cũng không có.

- Nghe nói, ba mươi sáu Tử Vệ cũng có phân xếp hạng. Thí dụ như, Tử Vệ thứ nhất, Tử Vệ thứ hai... Mãi đến Tử Vệ thứ ba mươi sáu.

Lý Vân Nhai tiếp tục nói.

Còn có phân xếp hạng?

Đồng tử Triệu Phong một hồi co rút, sắc mặt biến hóa bất định.

Tử Vệ chiến bại trước hắn, ở trong ba mươi sáu Tử Vệ, xếp thứ mấy?

- Có thể tin chắc, Tử Vệ mà thuyền trưởng đánh bại, ở trong ba mươi sáu Tử Vệ, xếp không gần phía trước. Bởi vì Tử Vệ xếp trước, hơn phân nửa là có tu vi Nửa bước Vương Giả. Mấy Tử Vệ cấp cao xếp trước, lực uy hiếp của hắn cùng Vương Giả Hư Thần Cảnh, cũng không kém là bao...

Lý Vân Nhai dùng một loại ngữ khí rất lý tính nói.

Triệu Phong nghe vậy, áp lực đến từ tâm linh, cũng càng lúc càng lớn.

- Tử vong truy sát, quả thật quá đáng sợ.

Khó trách đến nay, không ai có thể chạy trốn ở trong sự đuổi giết của tử vong.

Cho dù có thể tránh được sự đuổi giết của Tử Vệ, cũng khó trốn khỏi

sự đuổi giết của Tử Linh vương.

Một số rất ít mục tiêu bị đuổi giết, tu vi cao tới Hư Thần Cảnh, ngay cả đuổi giết của Tứ Đại Tử Linh Vương, cũng có thể tránh được.

Nhưng cuối cùng.

Còn có cửa ải Tử Vong Đại Đế.

Tử Vong Chi Mâu, khống chế với Áo Nghĩa Tử Vong, phóng mắt khắp Thương Hải, không ai có lĩnh ngộ sâu hơn Tử Vong Đại Đế.

Trong phòng thuyền trưởng.

- Tử vong truy sát... Ta tuyệt không buông tha.

Hàm răng Triệu Phong cắn đến vang khanh khách.

Bị người một đường đuổi giết, chờ đợi lo lắng, chán nản như thế, giống như chó nhà có tang.

Phần sỉ nhục này, từ lúc đi vào đạo tu hành, Triệu Phong còn chưa bao giờ lĩnh hội qua.

- Ta chẳng những phải trốn thoát đuổi giết còn phải không ngừng phát triển, trong một ngày tương lai, ta còn phải phần chán nản sỉ nhục này, trả lại gấp mấy lần.

Khuất nhục trong ánh mắt Triệu Phong, chuyển hóa thành tín niệm ý chí chiến đấu mãnh liệt.

Áp lực nguy cơ của tử vong đuổi giết, dọc theo con đường này, cũng nghiền ép tiềm lực của hắn.

Trong Vạn Quỷ Châu.

- Chủ nhân, thương thế của ta, cơ bản đã được chữa trị. Bắt đầu từ bây giờ, ta sẽ luyện chế một trận kỳ mới, đồng thời nghĩ cách tiến thêm một bước hoàn thiện gia tăng quỷ thi trớ chú.

Thanh âm của Khô Lâu đường chủ truyền đến.

Triệu Phong nhẹ gật đầu.

Trên chặng đường này, Khô Lâu đường chủ cùng Lý Vân Nhai, đều trở thành phụ tá đắc lực của hắn.

Tư nguyên mà Triệu Phong có được, cũng sẽ không tiếc rẻ, ban cho bọn họ một bộ phận.

Thí dụ như Lý Vân Nhai, gần đây cũng nhận được hai thùng tâm tủy huyết hải kình, thể chất sinh mạng tăng lên trên diện rộng, cách Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, cũng không xa xôi.

Lý Vân Nhai ở Lục Hoàn cung của Nhị tinh bán, từng là thiên tài ngàn năm mới gặp một lần.

Triệu Phong cũng nhìn trúng tiềm lực của hắn.

- Tâm tủy huyết hải kình, còn thừa lại hai ba mươi thùng, hiệu quả đối với ta hiện giờ, càng ngày càng kém.

Triệu Phong ngâm trong tâm tủy huyết hải kình.

Gần đây.

Tần suất hắn sử dụng tâm tủy huyết hải kình, càng ngày càng thấp.

Hai tháng này, Triệu Phong chỉ dùng hai thùng.

Khí tức mộng cảnh Thái Cổ cùng tâm tủy huyết hải kình, khiến thể chất sinh mạng, lực lượng huyết mạch của Triệu Phong, dần dần đạt tới Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong.

- Ngay cả khí tức của mộng cảnh Thái Cổ, cũng càng giảm xuống.

Triệu Phong thở dài một hơi.

Hết thảy thủ đoạn có thể tăng cường thực lực, hắn đều dùng hết.

Triệu Phong phát hiện, thể chất sinh mạng, càng tiếp cận cực hạn Đan Nguyên Cảnh, tới gần quá trình Hư Thần Cảnh, lực cản liền càng lớn.

Vụt…

Triệu Phong nhắm mắt, ý niệm vừa động, tiến vào dòng nước thần bí ở giữa hồ nước Đồng lực.

Mộng cảnh Thái Cổ.

Triệu Phong lại lần nữa đặt mình trong vùng đất Thái Cổ vĩnh hằng này.

Thoáng chốc.

Thân thể, linh hồn của Triệu Phong, đều thừa nhận một cỗ áp lực to lớn khôn cùng.

Hết thảy trong tầm mắt, đều là nguyên thủy mãng hoang như vậy.

- Hấp thu.

Triệu Phong đứng trong mộng cảnh Thái Cổ, hấp thu khí tức trong mộng cảnh Thái Cổ.

Theo nhiều lần tiến vào mộng cảnh Thái Cổ, hấp thu của Triệu Phong với khí tức mộng cảnh Thái Cổ, càng phát ra thuần thục.

Cho tới bây giờ.

Thân thể của hắn, cùng với nguồn suối chân linh, đều hấp thu không ít khí tức mộng cảnh Thái Cổ.

Thể chất sinh mạng của Triệu Phong, đã vượt qua phạm trù nhân loại.

Nếu hắn không thu liễm, nhất cử nhất động, một cái hít thở, đều phát ra một cỗ khí tức dạng cự thú Thượng Cổ.

- Ta bây giờ chỉ bằng vào lực lượng cơ thể, một quyền có thể đánh chết yêu thú Nửa bước Đan Nguyên Cảnh cùng cấp.

Triệu Phong cảm nhận được trong thể chất huyết mạch, cỗ tiềm lực lực lượng khổng lồ này.

Trong đan điền.

Nguồn chân linh của Triệu Phong, đặc dính như cháo, toàn bộ do Nửa bước chân nguyên màu tím nhạt thay thế.

Nửa bước chân nguyên kia, chính là do lực lượng Áo Nghĩa của Tử

Diệt Phong Lôi, tu luyện mà thành, phát ra khí tức hủy diệt, càng đáng sợ.

- Còn thiếu chút nữa, liền có đủ nội tình trùng kích 'Đan Nguyên Cảnh' rồi.

Triệu Phong phát hiện, cho dù trong mộng cảnh Thái Cổ, cũng có thể khống chế tu luyện thân thể.

Hơn nữa.

Loại hiệu quả tu luyện này, cùng với lĩnh ngộ mặt ý cảnh, so với ở thế giới hiện thực, không biết mạnh hơn bao nhiêu lần.

Khuyết điểm là, Triệu Phong trong mộng cảnh Thái Cổ, thời gian có thể nán lại, rất là ngắn ngủi.

Mấy chục nhịp hô hấp qua đi.

Triệu Phong không chống đỡ nổi, khóe miệng tràn ra một tia máu, thối lui ra khỏi mộng cảnh Thái Cổ.

- Năm mươi hai nhịp hô hấp.

Triệu Phong lộ ra một tia cười, cách mục tiêu "Một trăm nhịp hô hấp", càng ngày càng gần.

Nắm chắc thời gian.

Triệu Phong nhanh chóng hấp thu khí tức mộng cảnh Thái Cổ trong cơ thể.

- Thể chất huyết mạch của ta, tăng lên có chút chậm chạp, không

bằng để khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, dung nhập một ít vào trong tâm hồn Đồng lực.

Triệu Phong đột nhiên sinh ra một cái ý niệm trong đầu.

Chương 606: Chuẩn Bị Đột Phá

Trước kia.

Khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, cơ bản là bị huyết mạch thân thể Triệu Phong hấp thu.

Lúc này, Triệu Phong lại sinh ra một ý niệm lớn mật, để một tia khí tức Mộng cảnh Thái Cổ trong cơ thể, rót vào trong tâm hồn Đồng lực.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, cùng với linh hồn, trực tiếp giao hội tương liên.

Một tia khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, theo Thần Linh Nhãn, rót vào trong tâm hồn Đồng lực.

Ô...ô...ô...n...g!

Mặt ngoài hồ nước Đồng lực, nổi lên một tia gợn sóng, nhanh chóng hấp thu khí tức Mộng cảnh Thái Cổ.

Bỗng nhiên, cả tâm linh Triệu Phong, hơi chấn động.

Tâm hồn tương liên với "Thần Linh Nhãn", cũng thành công hấp thu được một tia khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, giống như thực vật khô, hấp thu được giọt sương.

Loại cảm giác vi diệu hàm sướng này, giống như lần đầu tiên hấp thu sử dụng khí tức Mộng cảnh Thái Cổ.

- Thật tốt quá, khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, tựa hồ đối với linh hồn, cũng có hiệu quả ích lợi nhất định.

Triệu Phong vẻ mặt kinh hỉ.

Thể chất huyết mạch của hắn, hấp thu không ít khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, hiệu quả ngày càng giảm xuống.

Nhưng tâm hồn Đồng lực, thì bất đồng.

Đây là lần đầu tiên Triệu Phong, chủ động để tâm hồn Đồng lực, hấp thu khí tức Mộng cảnh Thái Cổ.

Hiệu quả hết sức rõ ràng.

Sau nửa canh giờ….

Tâm hồn Đồng lực của Triệu Phong, đem một ít khí tức Mộng cảnh Thái Cổ còn dư lại trong cơ thể, đều hấp thu.

Cảm giác cẩn thận.

Hồ nước Đồng lực, dòng nước Đồng lực kia, khí tức càng thêm tinh thuần.

Mà mặt linh hồn, Triệu Phong cảm giác tâm hồn của mình, ở trên cơ sở lớn mạnh vốn có, ngưng thực thêm một bước.

- Khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, với linh hồn tựa hồ có tưới nhuần đề thăng cố định, tác dụng ngưng thực càng rõ ràng hơn ngưng luyện.

Triệu Phong cẩn thận so sánh trước sau.

Trong một tháng tiếp theo.

Triệu Phong mỗi lần tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ, đem hơn một nửa khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, cho tâm hồn Đồng lực hấp thu.

Sau khi hấp thu vài lần.

Triệu Phong phát hiện lực lượng tâm hồn của mình, càng thêm ngưng thực, mạnh mẽ hơn.

Trước kia.

Lực lượng linh hồn của Triệu Phong, nhờ vào những nhân tố như Mộc Linh tinh phách, cho nên mới lớn mạnh vượt bậc.

Nhưng lớn mạnh có thừa, lại không đủ ngưng thực.

Đây giống như so với một tên mập, trên người nhiều thịt, đánh không lại đại hán khôi ngô da thịt tinh luyện.

Bây giờ, Triệu Phong thông qua hấp thu khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, khiến tâm hồn lớn mạnh, càng thêm ngưng thực.

- Hấp thu khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, khiến linh hồn của ta, không ngừng cường đại ngưng thực, nội tình càng phát ra thâm hậu. Không biết tương lai sẽ có biến hóa gì?

Triệu Phong dựa vào một loại trực giác, để tăng cường tinh luyện linh hồn.

Trong thời gian ngắn, loại đề thăng hiệu quả này, chỉ là thể hiện ở cường đại cảm quan, thâm hậu của nội tình mặt linh hồn.

Nhưng Triệu Phong không biết, quyết định của trực giác này, cho tu hành tương lai của hắn, mang đến chỗ tốt rất lớn không thể tưởng tượng nổi.

Những thứ này nói sau, tạm thời không đề cập tới.

Trước mắt.

Tâm hồn Đồng lực của Triệu Phong, hấp thu khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, cảm giác là có lợi không hại, tất nhiên là phải hấp thu mạnh mẽ.

Hai tháng sau.

Lực lượng tâm hồn của Triệu Phong, nhận được ngưng thực phát triển vượt bậc.

Mấy tháng ban đầu này, tâm hồn Đồng lực hấp thu khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, hiệu quả thật tốt.

Trong lúc bất tri bất giác.

Tầng tâm hồn của Triệu Phong, vượt qua Tiểu Đan Nguyên cảnh, sánh vai Đại Đan Nguyên Cảnh, mà rất ngưng thực.

Hơn nữa, Triệu Phong cảm giác linh hồn của mình, so với trước kia, có một số hiệu quả lột xác nói không rõ.

Điểm đầu tiên, linh hồn so với trước kia càng ngưng thực hậu trọng hơn.

Tiếp theo, khí tức linh hồn phát ra, càng gần bổn nguyên.

Hiệu quả rõ ràng nhất.

Hấp thu cảm ứng của Triệu Phong đối với nguyên khí trời đất, tìm hiểu vận dụng với Áo Nghĩa tự nhiên như Tử Diệt Phong Lôi, vượt xa trước kia.

Trong lúc vô hình, hắn tìm hiểu với "Tử Diệt Phong Lôi", tiến độ tăng nhanh.

Trong chặng đường dài dằng dặc, thời gian nhanh chóng trôi qua.

Chớp mắt một cái, đã nửa năm qua đi.

Nửa năm này, chặng đường của thuyền Lam Lôi Hải Thiên, hết sức thuận lợi.

Lý Vân Nhai cùng Lâu Lan Chỉ Thủy, hai vị phó thuyền trưởng, một chủ ngoại vụ, một chủ nội vụ, phân công rõ ràng.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu thỉnh thoảng nhảy lên vọng đài, vứt ra mấy miếng tiền đồng cổ, chỉ định một hàng tuyến mới.

Đối với quẻ bói của Tiểu Tặc Miêu, hai phó thuyền trưởng Lý Vân Nhai cùng Lâu Lan Chỉ Thủy, đều không dám làm trái.

Trong phòng thuyền trưởng.

Triệu Phong phát hiện, Tiểu Tặc Miêu mỗi một lần thay đổi hàng tuyến, cảm giác nguy cơ tử vong vốn từ linh hồn, sẽ giảm xuống mấy phần.

- Bản lĩnh gặp dữ hóa lành? Tiểu Tặc Miêu dường như cũng có năng lực thần bí phương diện này.

Triệu Phong trầm ngâm nói.

Sau nửa canh giờ…

Triệu Phong tuyên bố:

- Tập hợp ở điện nghị sự.

Trong điện nghị sự.

Triệu Phong, Lý Vân Nhai, Lâu Lan Chỉ Thủy, cùng với Khô Lâu đường chủ, toàn bộ hiện thân.

Loại hội nghị này, hết sức hiếm thấy.

Ba người Lý Vân Nhai, ánh mắt đều dừng ở trên người Triệu Phong.

Thân là thuyền trưởng, mỗi quyết định ý niệm của Triệu Phong, đều có thể ảnh hưởng vận mệnh tất cả mọi người ở đây.

- Khí tức trên người Triệu Phong, sâu không thấy đáy, ta đã hoàn toàn nhìn không thấu rồi.

Khô Lâu đường chủ nhìn chằm chằm chủ nhân, nhìn thêm hai lần.

Nếu như nói, nửa năm trước, hắn còn có thể mò ra căn nguyên nội tình của Triệu Phong.

Vậy thì bây giờ, cấp độ của Triệu Phong, đã đến mức mà hắn hoàn toàn không nắm rõ.

Nhưng khí tức phát ra hữu ý vô ý trên người Triệu Phong, khiến hai người Lý Vân Nhai và Khô Lâu đường chủ, đều mang đến một loại áp bách.

Loại cảm giác áp bách này, không chỉ đến từ sinh mạng thể phách, còn vốn từ mặt linh hồn.

- Vị thuyền trưởng thiếu niên này, cho dù linh hồn, hay là thể chất sinh mạng, đều vượt qua.

Lý Vân Nhai hít khẽ một hơi, thu liễm tâm thần.

Phải biết rằng, tu vi của Lý Vân Nhai, đã tới gần Tiểu Đan Nguyên cảnh đỉnh phong, tu vi còn hơn Khô Lâu đường chủ.

- Chủ nhân, các phương diện của ngươi, dường như đã có đủ điều kiện trùng kích Tôn Giả rồi.

Khô Lâu đường chủ đột nhiên kinh dị một tiếng...

Trùng kích Tôn Giả?

Lâu Lan Chỉ Thủy bên cạnh, tâm hồn thiếu nữ khẽ run.

Thuyền trưởng thiếu niên này, mới hai mươi mấy tuổi, đã có khả năng trùng kích Đan Nguyên cảnh, mà điều kiện các phương diện, lại hết sức thành thục.

- Đúng vậy lần này triệu tập các ngươi, đây là một trong những nguyên nhân.

Triệu Phong gật đầu, không phủ nhận.

Đến bây giờ.

Thể chất sinh mạng của hắn, tới gần cực hạn Đại Đan Nguyên Cảnh, lực lượng tâm hồn, có thể so với Đại Đan Nguyên Cảnh, nhưng càng ngưng thực hậu trọng hơn.

Phương diện lĩnh ngộ ý cảnh, Tử Diệt Phong Lôi của hắn, đạt tới bốn năm thành.

So sánh với ở chiến trường Nhị Tinh, thực lực Triệu Phong, có thể nói là tăng lên trên phạm vi lớn.

Giờ phút này.

Tu vi của hắn, đạt tới cực hạn Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, xa thêm nửa bước nữa, liền trở thành Tôn Giả chân chính.

- Đột phá Đan Nguyên cảnh, ta cần tìm một hoàn cảnh yên ổn. Ngoài ra, còn có một chuyện quan trọng hơn.

Triệu Phong rất nhanh nói rõ ý mình.

Thuyền Hư Không Hải, xuyên qua trong biển sương hư không, hoàn cảnh này cũng không ổn định.

Còn nữa, trong Hư Không Hải nguyên khí thiên địa loãng, đủ loại nhân tố, đều không phải là lựa chọn tốt nhất để đột phá.

Nếu đang bế quan trùng kích, gặp phải chuyện bất ngờ, vậy thì hết sức phiền toái.

- Hoàn cảnh yên ổn hơn? Vậy chỉ có Hư Hải Linh điện.

Lý Vân Nhai nói không chút suy nghĩ.

Hư Hải Linh điện, là Tịnh thổ an bình trên Hư Không Hải, lại càng là nơi tiếp tế, trạm trung chuyển cao đẳng.

Cho dù là tông phái Nhị Tinh, cũng không dám xúc phạm Hư Hải Linh điện.

- Không tệ không tệ... Nửa năm gần đây, thực lực trớ quỷ thi trớ chú, cũng tiếp cận Nửa bước Đan Nguyên Cảnh. Tu luyện của ta, cũng gặp phải bình cảnh, đang cần một số tài liệu tuyệt phẩm.

Khô Lâu đường chủ có chút dị động.

Lâu Lan Chỉ Thủy gật đầu tán thành:

- Hư Hải Linh điện là nơi tiếp tế an toàn nhất, hơn nửa năm gần đây, thủy thủ đoàn cũng cần tiếp tế giao dịch, dùng cho đề thăng. Ngoài ra, cục bộ thuyền Lam Lôi Hải Thiên, cần tu bổ củng cố một số tài liệu.

Đối với đề nghị này, mọi người nhất trí đồng ý, hết sức kích động.

Dù sao, ở trên Hư Không Hải này, hàng lộ vô tận dài dằng dặc, hết sức buồn tẻ.

- Thuyền trưởng, chuyện quan trọng hơn theo lời của ngài, là chỉ phương diện kia?

Lý Vân Nhai tò mò hỏi.

Đột phá Đan Nguyên cảnh, chỉ là một trong những mục đích Triệu

Phong muốn đi Hư Hải Linh điện.

- Về Khóa Vực đại trận.

Triệu Phong trịnh trọng nói.

Khóa Vực đại trận?

Lý Vân Nhai hơi suy nghĩ một chút, ngược lại minh bạch.

"Thánh địa Chân Vũ" - Mục đích của chuyến này, chặng đường hết sức xa xôi.

- Vớitốc độ bây giờ, muốn tới Thánh địa Chân Vũ, cần thời gian năm, sáu năm, thực sự quá dài.

Triệu Phong không vội không chậm nói.

- Thời gian năm sáu năm? Vậy hình như cũng không lâu lắm.

Khô Lâu đường chủ đối với cái này, lơ đễnh nói.

Nhưng không biết, Triệu Phong bây giờ mới hai mươi hai tuổi, năm sáu năm, với hắn mà nói, là hết sức lâu.

Còn Khô Lâu đường chủ, đã sống mấy trăm năm rồi.

- Mỗi một chỗ Hư Hải Linh điện, đều có Khóa Vực đại trận, có thể truyền tống đến những Hư Hải Linh điện khác. Thậm chí, truyền tống đến thánh địa Chân Vũ, cũng không phải là không có khả năng. Chỉ là, muốn sử dụng Khóa Vực đại trận, không phải là thành viên trọng yếu của Thánh Địa, hết sức khó khăn.

Lý Vân Nhai đối với điều này, ngược lại cũng biết một chút.

Khó khăn trong này, Triệu Phong tất nhiên tinh tường.

Lần trước Hư Hải Linh điện ở "Quần Đảo vực Thiên Lưu", Triệu Phong xin hai gã Thánh Địa kia giúp đỡ.

Nhưng hai gã thiên tài Thánh Địa Giang Phàm, Thần Dịch Lâm, không muốn để ý việc của Triệu Phong, nên không muốn giúp hắn.

- Lý Vân Nhai, ngươi xuất thân từ Lục Hoàn cung của Nhị Tinh rưỡi, chẳng lẽ trong này, một ít phương pháp cũng không có.

Triệu Phong không tin hoàn toàn không có cách gì.

Người muốn đi thánh địa Chân Vũ, chắc chắn không chỉ một mình hắn.

- Thế sự không có tuyệt đối, ở Quần Đảo vực Ngũ Nhạc của chúng ta, nếu có cường giả Hư Thần Cảnh ra mặt, Hư Hải điện chủ kia, cũng có thể phá lệ.

Lý Vân Nhai đáp.

Trong lòng Triệu Phong vui vẻ, Lý Vân Nhai xuất từ tông phái lớn của Nhị Tinh rưỡi, vẫn là kiến thức rộng rãi hơn chút.

- Nhưng chúng ta vào Quần Đảo vực mới, phải chăng vẫn còn những phương pháp khác?

Triệu Phong hơi hy vọng, ánh mắt dừng ở trên người Lý Vân Nhai.

Nếu như có thể sử dụng Khóa Vực đại trận, thì có thể giảm bớt lộ

trình của Triệu Phong rất lớn.

Đồng thời, vậy cũng giảm uy hiếp tử vong đuổi giết.

- Thuyền trưởng, việc này giao cho ta, đợi đến Hư Hải Linh điện kế tiếp, ta đi thử một chút.

Ánh mắt Lý Vân Nhai hơi lóe lên.

Chuyện này, hắn đồng ý trước.

Triệu Phong âm thầm gật đầu, Lý Vân Nhai là một người có năng lực, có lẽ thực có thể tìm tới cửa đột phá.

Nửa tháng sau…

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, tiến vào một Quần Đảo vực mới gần đó, khu vực trung tâm "Quần Đảo vực Vĩnh Phong".

- Thuyền trưởng, Hư Hải Linh điện phụ cận, sắp tới rồi.

Lâu Lan Chỉ Thủy nói.

Mấy canh giờ sau.

Một vòng sáng màu lam sáng như lưu ly, xuất hiện ở trong tầm mắt, biển sương hư không phụ cận, một mảnh trong vắt.

Trong vòng sáng màu lam kia, hiện ra hình dáng cung điện lâu tường.

Vụt...

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên nhanh chóng xuyên qua màng lãnh thổ, đến trước Hư Hải Linh điện.

Hư Hải Linh điện, phân bố Hư Không Hải các nơi, cơ bản mỗi Quần Đảo vực đều có thiết lập Hư Hải Linh điện.

Hư Hải Linh điện các nơi, na ná như nhau.

Triệu Phong thu hồi thuyền Lam Lôi Hải Thiên, phó thuyền trưởng cùng chúng thuyền viên, đều tự cầm trong tay Hư Hải lệnh, đi vào Hư Hải Linh điện.

Hư Hải lệnh, ở Hư Hải Linh điện các nơi, đều thông dụng.

Sau khi tiến vào Hư Hải Linh điện, bọn người Triệu Phong, lập tức vào trú ở một khách điếm.

Mấy thuyền viên Lý Vân Nhai, Khô Lâu đường chủ, Lâu Lan Chỉ Thủy, đều tự phân tán, ở trạm trung chuyển cao đẳng này, giao dịch tài nguyên.

Trong đó, Lý Vân Nhai phụ trách tìm hiểu chuyện "Khóa Vực đại trận".

Khô Lâu đường chủ còn cần làm "Bách Thi Trớ Chú", cùng với bản thân tu luyện bình cảnh, lao tâm lao lực.

Lâu Lan Chỉ Thủy, thì phụ trách hậu cần, mua sắm các loại tài liệu cho thuyền Hư Không Hải.

Thuyền trưởng Triệu Phong, bắt đầu bế quan trùng kích, làm chuẩn bị cuối cùng.

Chương 607: Hóa Đan Biến Chất

Ở Hư Hải Linh điện, Triệu Phong thu thập sửa sang lại một số tư nguyên thuộc tính Phong Lôi trước, kể cả nguyên tinh thạch đỉnh cấp, thậm chí số ít thiên linh địa bảo.

Sau đó.

Hắn đọc qua một số điển tịch tâm đắc.

Chỉ cần có nguyên tinh thạch đầy đủ, ở Hư Hải Linh điện, ngay cả tri thức, tin tức, cũng có thể tìm được.

Trên thực tế.

Triệu Phong với việc đột phá Đan Nguyên Cảnh, tin tưởng mười phần, có trí thì nên.

Dưới nhiều lần hun đúc trui luyện của "Khí tức Mộng cảnh Thái Cổ" cùng "Tâm tủy huyết hải kình", thể chất sinh mạng của hắn, đã có mấy lần biến chất nhảy vọt, tiếp cận cực hạn đại đan nguyên.

Nói cách khác, tuyệt đại đa số Đại Đan Nguyên Cảnh, thể chất sinh mạng, đều không bằng Triệu Phong.

Hơn nữa.

Đối với ý cảnh của Đan Nguyên Cảnh, Triệu Phong đã bắt đầu tiếp xúc từ rất sớm, đồng thời tiến hành thể ngộ.

Từ ý cảnh của Lữ Thiên Nhất, Khô Lâu đường chủ, Thiết Huyết giáo chủ lúc ban đầu, đến Đại Đan Nguyên Cảnh đụng phải ở ngoại vực, thậm chí Nửa bước Vương Giả.

Về mặt ý cảnh, Triệu Phong lúc ở Chân Chủ Cấp, đã chuẩn bị đầy đủ.

Thậm chí, lĩnh ngộ ý cảnh của hắn, vượt xa Tiểu Đan Nguyên Cảnh bình thường. Điều này rất có ích với ngưng luyện lớn mạnh tâm hồn, năng lực học tập lĩnh ngộ cường đại của Thần Linh Nhãn.

- Theo trong điển tịch nói, xác xuất thành công đột phá Đan Nguyên Cảnh rất thấp. Không ít Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, đột phá rất nhiều lần, cũng khó thành công.

Triệu Phong sau khi tìm đọc điển tịch, phát hiện khó khăn so với trong tưởng tượng còn lớn hơn một chút.

Đột phá Đan Nguyên Cảnh, có thể dùng bốn chữ khái quát:

- Nguyên khí hóa đan.

Tên như ý nghĩa, chính là khiến một thân nguyên khí tinh túy, hóa thành nguyên đan, còn gọi là "Đan hạch".

Đan hạch, chia làm hai cấp bậc:

Một là nguyên đan của Tiểu Đan Nguyên Cảnh bình thường, cũng là đan hạch bình thường.

Hai là tinh hạch của Đại Đan Nguyên Cảnh, khiến nguyên đan tiến thêm một bước biến chất nhảy vọt, nguyên đan hóa tinh thể.

Tiểu Đan Nguyên Cảnh, tương ứng đan hạch bình thường.

Đại Đan Nguyên Cảnh, tương ứng nguyên đan, đan tinh hóa tinh thể.

- Từ Chân Linh Cảnh đến Tiểu Đan Nguyên Cảnh, rồi đến Đại Đan Nguyên Cảnh, là hai lần biến chất tầng lực lượng. Cũng khó trách chênh lệch giữa Tiểu Đan Nguyên Cảnh cùng Đại Đan Nguyên Cảnh, lại lớn như vậy.

Triệu Phong tìm hiểu điển tịch, có lĩnh ngộ càng sâu với Đan Nguyên Cảnh.

Hắn bây giờ muốn làm, chính là "Nguyên khí hóa đan".

Hơn nữa, quá trình này, Triệu Phong đã hoàn thành một nửa.

Trong đan điền của hắn, nguồn suối lực lượng, đều là "Nửa bước chân nguyên" rất tinh thuần.

Lúc trước đột phá Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, Triệu Phong tận lực hoãn tốc độ, chú trọng chất lượng Nửa bước chân nguyên, mà dung nhập Áo Nghĩa Tử Diệt Phong Lôi cao hơn.

Dung nhập của lực lượng Áo Nghĩa, Nửa bước chân nguyên của Triệu Phong, so với một số Tôn Giả, còn muốn cao thâm hơn.

Cho nên.

Nửa bước chân nguyên của Triệu Phong, chất lượng cùng độ tinh thuần rất cao, ẩn chứa Áo Nghĩa Phong Lôi, hết sức cường đại.

Trong chuyện này, tất nhiên có tác dụng của khí tức Mộng cảnh Thái

Cổ, khiến Phong Lôi tử sắc dung nhập Nửa bước chân nguyên, càng tiếp cận bổn nguyên, khí tức hủy diệt ẩn chứa, vượt qua đại đế Phong Lôi cùng thời.

Cho nên trên thực chất, Nửa bước chân nguyên của Triệu Phong, uy lực của nó không thua gì một số chân nguyên của Tiểu Đan Nguyên Cảnh.

Đương nhiên.

Uy lực thì uy lực, không phải là Nửa bước chân nguyên của Triệu Phong, mặt cấp bậc có thể cùng chân nguyên so sánh.

Nửa ngày sau.

- Bắt đầu trùng kích.

Triệu Phong ở phương diện lý luận, hoàn toàn quán thông, chính thức bắt đầu bế quan.

Trong đan điền.

Nguồn suối lực lượng kia, một vùng màu tím, đã hết sức đặc dính, ẩn chứa đều là "Nửa bước chân nguyên".

Phù….

Triệu Phong khoanh chân mà ngồi, điều động Tinh Nguyên khổng lồ toàn thân, đồng thời nghiền ép tiềm năng các góc thân thể.

Mắt thường chỉ thấy một cổ dịch lưu màu tím, hiện ra một tia hào quang, liên miên không dứt, không ngừng hội tụ về phía nguồn suối đan điền.

Dưới điều động này, Triệu Phong cũng sợ hết hồn.

Hắn không hề phát hiện, thân thể của mình, có được tiềm năng lớn như vậy.

Đây đều nhờ sinh mệnh thể phách cường đại của Triệu Phong, sau khi dung nhập khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, tiềm năng sinh mệnh, gia tăng rất lớn.

Phốc phốc phốc…

Trong đan điền, nguồn suối màu tím kia, đặc dính như cháo, hấp thu tinh nguyên sinh mệnh bàng bạc toàn thân, tăng trưởng thêm một bước, đồng thời áp súc.

Nguyên khí hóa đan.

Đây giống như một quá trình thong thả gian nan, cần trả giá tâm thần tinh lực cực lớn.

Thời gian, trôi qua hết ngày này tới ngày khác.

Mười ngày sau…

Nguồn suối màu tím trong đan điền, vô cùng đặc dính, thậm chí có xu thế "Đang khô", "Hóa cứng".

- Nhanh như vậy sao?

Triệu Phong nhiều ít có hơi bất ngờ.

Dựa theo trong điển tịch ghi lại, nguồn suối chân linh bình thường,

đạt tới dấu hiệu cố hóa, cần bế quan hai tháng

Hơn nữa.

Một khi không cách nào ngưng kết thành "Đan hạch", sẽ nghịch chuyển thành trạng thái lỏng, lực lượng khổng lồ kia, thậm chí sẽ có phản phệ nhất định, thân thể sẽ có tàn phá nhất định.

Dù sao từ nguồn suối đến đan hạch, là một quá trình biến chất nhảy vọt.

Cho dù kém một phần hỏa hậu, cũng sẽ thất bại trong gang tấc.

Giờ phút này.

Tình thế Triệu Phong đột phá, rất thuận lợi, so với trong điển tịch ghi lại, phải nhanh gấp bốn năm lần.

- Xem ra, ta trùng kích Đan Nguyên Cảnh, là chuyện ván đã đóng thuyền. Chỉ xem có thể ở sau khi đột phá, có được thực lực nội tình mạnh hơn hay không.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Trước kia lúc hắn đột phá Chân Chủ cấp, bởi vì nội tình cảnh giới, đều vô cùng thâm hậu, trực tiếp bỏ qua Chân Chủ sơ thành, đạt tới Chân Chủ tiểu thành.

Đồng dạng.

Lần này, nội tình các phương diện của Triệu Phong, vô cùng thâm hậu, vượt qua Tiểu Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ.

Lại qua bốn năm ngày.

Trung tâm nguồn suối chân linh của Triệu Phong, cơ bản cũng đã khô, giống nước bùn khô cạn, đã hóa cứng.

Có điều.

Bộ phận đã khô kia, chỉ chiếm một phần mười.

Ngay bây giờ, nguồn suối lực lượng của Triệu Phong, đã tinh luyện đến mức tận cùng.

- Nguồn suối ở trung tâm, cơ bản đã hóa cứng. Dựa theo xu thế này, chưa tới mười ngày, liền có thể toàn bộ hóa cứng.

Triệu Phong cảm giác tốc độ này, quá nhanh, quá thuận lợi.

Càng kinh người chính là.

Triệu Phong ở khu vực hóa cứng trung tâm, cảm nhận được một tia "Chân nguyên" nhỏ bé.

Chân nguyên hoàn chỉnh không phải là Nửa bước chân nguyên.

Phốc phốc…

Trung tâm nguồn suối chân linh, không chỉ hóa cứng, còn tràn ra một tia "Chân nguyên" thuần khiết.

Tia chân nguyên nhỏ bé kia, là một đám tử lưu óng ánh, mặt ngoài còn hiển hiện một số hoa văn thần bí, ẩn chứa lĩnh ngộ của Triệu Phong với Tử Diệt Phong Lôi.

Hơn nữa, trong hoa văn tử lưu kia, phát ra một cỗ khí tức hủy diệt càng cường liệt.

- Đã xuất hiện chân nguyên? Bình thường trùng kích Đan Nguyên Cảnh, đều là đêm trước sắp đột phá, mới xuất hiện chân nguyên.

Triệu Phong có chút trợn tròn mắt.

Từ lúc bế quan đột phá đến bây giờ, hết thảy thế cục đều quá nhanh, vượt qua nhận thức của hắn với kinh nghiệm điển tịch.

- Hăng quá hoá dở, cái tốc độ này, thật sự quá nhanh.

Triệu Phong ngược lại có chút bất an.

Đúng rồi.

Triệu Phong đột nhiên sinh ra một ý niệm trong đầu:

- Ta có thể thả chậm việc ngưng luyện áp súc Nửa bước chân nguyên, dung nhập một ít khí tức Mộng cảnh Thái Cổ.

Thả chậm ngưng luyện hội tụ nguyên khí, tương đương thả chậm lực độ trùng kích.

Đổi lại là người trùng kích bình thường, tuyệt đối không dám làm như thế.

Bởi vì trùng kích, cần chính là sự hăng hái, kém một bước, tiếp theo sẽ làm nguồn suối thật vất vả có xu thế hóa cứng, xuất hiện "Nghịch chuyển".

Mà Triệu Phong, hiển nhiên không cần lo lắng vấn đề này.

Hắn thậm chí không cần tận lực ngưng luyện, trung tâm lực lượng nguồn suối, tự phát hấp thu Nửa bước chân nguyên ngoại bộ, tinh luyện ra càng nhiều chân nguyên hơn.

Xu thế này, Triệu Phong không cách nào ngăn cản.

Trái lại, cho dù Triệu Phong muốn bỏ trùng kích, cũng là không thể nào.

Nếu điều này để một số cường giả trùng kích Đan Nguyên Cảnh thất bại biết, chỉ sợ sẽ tức giận đến thổ huyết.

Vụt…

Ý niệm Triệu Phong vừa động, đã tiến vào trong Mộng cảnh Thái Cổ.

Do trong quá trình trùng kích, Triệu Phong chỉ tính toán trong Mộng cảnh Thái Cổ, nán lại mấy nhịp hô hấp, hơi hấp thụ ít khí tức Mộng cảnh Thái Cổ.

Nhưng mà.

Ở tích tắc tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ, khí tức to lớn khôn cùng, áp bách thể xác và tinh thần.

Kể cả Nửa bước chân nguyên mà Triệu Phong đang không ngừng hóa cứng, chuyển hóa, xu thế của nó, lập tức trì trệ.

Sự biến hóa này, khiến trong lòng Triệu Phong nhảy dựng.

Cũng may, tốc độ chuyển hóa kia, chỉ là chậm lại đến mức cực hạn, ít nhất không nghịch chuyển.

Ồ?

Triệu Phong đột nhiên phát hiện, trung tâm nguồn suối cứng lại kia, sau khi tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ, ở dưới ý cảnh bản thân, câu thông với không gian Mộng cảnh Thái Cổ.

Trùng kích Đan Nguyên Cảnh, ý cảnh cần câu thông ngoại giới cùng nguồn suối lực lượng.

Cho nên, ý cảnh cường đại, là nhân tố mấu chốt trùng kích Đan Nguyên Cảnh.

- Thiếu chút nữa đã quên, Mộng cảnh Thái Cổ cùng hiện thực, không phải là một tầng không gian.

Triệu Phong không cách nào đoán trước, đột phá trong này, trung tâm nguồn suối cùng thiên địa câu thông, không biết sẽ sinh ra biến hóa như nào.

Hô

Bỗng nhiên, Triệu Phong cảm nhận được một tia "Khí tức thiên địa" trong Mộng cảnh Thái Cổ, dũng mãnh tràn vào trung tâm nguồn suối của mình.

Oành

Thể xác và tinh thần của Triệu Phong chấn động.

"Khí tức thiên địa" kia, mặc dù là mấy tia vô cùng nhỏ bé, ngay cả một phần ngàn tốc độ hấp thu ngoại giới cũng chưa tới, nhưng lại mang đến cho hắn một loại cảm quan mãnh liệt Thái Sơn áp đỉnh, cự

lôi kích thân.

Phải biết rằng.

Hấp thu "Khí tức thiên địa" kia, cũng không phải là khí tức bình thường trong Mộng cảnh Thái Cổ, rất có thể là"Nguyên khí trời đất" trong Mộng cảnh Thái Cổ.

Một nhịp hô hấp... Hai nhịp hô hấp... Ba nhịp hô hấp.

Sinh mệnh thể phách của Triệu Phong, thừa nhận cảm giác nghiền ép không thể tưởng tượng nổi, còn có cảm giác vạn điện trùng kích mãnh liệt.

Ba nhịp hô hấp qua đi.

Ọc…

Triệu Phong nhổ ra một búng máu, ý thức trở về hiện thực.

Thương thế của hắn, hết sức bé nhỏ, chủ yếu là khí huyết chấn động, tác động đến bản thân do cảm quan trùng kích mang đến.

- Không tốt.

Triệu Phong vô ý thức kiểm tra nguồn suối lực lượng.

Kết quả.

Hắn phát hiện trung tâm hóa cứng trong nguồn suối lực lượng, dưới sự trùng kích của khí tức thiên địa trong Mộng cảnh Thái Cổ, chia năm xẻ bảy, băng cách giải thể.

Triệu Phong chau mày, tim đập nhanh hơn.

Trung tâm hóa cứng kia, nứt vỡ, Nửa bước chân nguyên bên ngoài, số lượng giảm mạnh đến một thành.

Cả trong đan điền, càng một mảnh bừa bộn, giống như gặp phải tàn phá cực lớn.

Triệu Phong ngay cả tâm muốn khóc cũng không còn.

Trình tự như vậy, giống như bị đánh trở lại lúc vừa đột phá đến Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

Nguồn suối trong cơ thể, giảm mạnh đến một thành.

Kia chính là nguồn suối lực lượng đó.

Hắn không khỏi có chút hối hận, lúc đột phá, không nên mạo muội tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ.

Hô

Triệu Phong hít sâu một hơi, cố gắng trấn định, cẩn thận kiểm tra nguồn suối lực lượng trong đan điền.

- Không đúng.

Vừa kiểm tra, sắc mặt Triệu Phong lập tức đột biến.

Nguồn suối lực lượng còn sót lại trong đống bừa bộn kia, mặt số lượng tuy giảm mạnh chín thành, nhưng ở mặt chất lượng, độ tinh thuần, lại dường như đạt tới một tầng mới.

Những Nửa bước chân nguyên còn lại kia, lực lượng bổn nguyên tinh túy mà nó ẩn chứa, cùng với cường độ, so với "Chân nguyên", cũng không xê xích bao nhiêu.

Ô...ô...ô...n...g!

Lòng bàn tay của Triệu Phong, nổi lên một đám Phong Lôi tử sắc, đã không còn là màu tím nhạt trước kia, mà là màu tím thuần khiết.

Tia Phong Lôi tử sắc kia, hiện lên trạng thái vằn nước, thâm thúy, tinh luyện, sắc bén, hoa văn mặt ngoài của nó, xưa cũ mà thâm sâu, phát ra một cỗ khí tức hủy diệt cổ xưa.

- Làm sao có thể?

Triệu Phong trợn mắt há hốc mồm, ngơ ngẩn.

Một đám chân nguyên Tử Diệt Phong Lôi tùy tiện kia, mặt khí tức không ngờ đạt đến tám, chín thành hỏa hậu tạo nghệ của "Tử Diệt Phong Lôi".

Phải biết rằng, việc tham ngộ của hắn đối với "Tử Diệt Phong Lôi" bây giờ, mới bốn, năm thành.

Chẳng những như thế.

Tử Diệt Phong Lôi kia hấp thu mấy tia "Khí tức thiên địa" trong Mộng cảnh Thái Cổ, còn sinh ra biến chất có hơi khó lý giải.

Chương 608: Tấn Chức Tôn Giả

Mặc dù trung tâm nguồn suối hóa cứng, nứt vỡ, nguồn suối lực lượng cắt giảm chín thành, nhưng "Nửa bước chân nguyên" còn lại trong cơ thể Triệu Phong, lại sinh ra biến chất không thể tưởng tượng nổi.

Tử Diệt Phong Lôi của Triệu Phong, tạo nghệ hỏa hậu đạt tới tám chín thành, trong đó ẩn chứa khí tức Áo Nghĩa hủy diệt, lại càng tăng cường mấy lần.

- Mặc dù là Nửa bước chân nguyên, nhưng khí tức cường độ, cùng chân nguyên cũng không kém nhiều.

Triệu Phong cảm thụ được một luồng Tử Diệt Phong Lôi trong lòng bàn tay.

Hơn nữa, hắn mơ hồ phát hiện, biến chất của nguồn suối lực lượng, tăng cường không giới hạn trong hai điểm trở lên.

Trong chuyện này, còn liên quan đến việc lột xác lực lượng bổn nguyên.

- Ta ở trong Mộng cảnh Thái Cổ, đột phá Đan Nguyên Cảnh, ý cảnh liên thông một phương không gian, chỉ sợ hấp thu vùng đất Tuyên Cổ kia, cũng tương ứng với lực lượng Phong Lôi.

Ánh mắt Triệu Phong lập lòe.

Hắn có loại cảm giác kỳ quái, Tử Diệt Phong Lôi mà mình tu luyện, mặc dù vẫn là đến từ truyền thừa “Phong Lôi Đại Đế”. Nhưng sau khi trải qua dị biến này, bản nguyên lực lượng Phong Lôi kia, sinh ra một số biến hóa mà hắn không cách nào dự liệu được.

Chỉ sợ cho dù là "Phong Lôi Đại Đế" năm đó, cũng không cách nào dự liệu được, tu hành Phong Lôi của Triệu Phong, sẽ đi trên con đường như thế nào.

Có lẽ, đây chính là phá rồi lại lập.

Triệu Phong cảm giác nguồn suối lực lượng trong đan điền, số lượng giảm mạnh đến một thành, nhưng chất lượng cùng bổn nguyên, có loại hiệu quả "Thoát thai hoán cốt", "Nghịch cải thiên mệnh".

- Một lần nữa bắt đầu.

Triệu Phong khoanh chân mà ngồi, điều động tiềm năng Tinh Nguyên toàn thân.

Trùng kích lúc trước, xuất hiện "Độ lệch" không nhỏ, khiến trùng kích vốn thuận lợi, ngoài ý muốn thất bại trong gang tấc.

Triệu Phong cũng không nổi giận, một lần nữa bắt đầu trùng kích.

Phốc phốc…

Trong đan điền, nguồn suối màu tím biến chất kia, màu sắc như quả nho tím óng ánh, ẩn chứa khí tức đáng sợ, hội tụ từng chút một.

Vẻn vẹn chỉ là hội tụ.

Triệu Phong vô lực với loại Nửa bước chân nguyên sau khi biến chất

này, ngưng luyện áp súc thêm một bước.

Nửa bước chân nguyên sau khi biến chất, chất lượng cực cao, vô cùng ngưng luyện, uy lực so với chân nguyên của Đan Nguyên Cảnh bình thường, đều muốn mạnh hơn gấp mấy lần.

Nửa ngày sau…

Vũng nguồn suối màu tím kia, hiện ra từng tia óng ánh, lấy mắt thường có thể thấy được mà "Hóa cứng".

Thật là nhanh.

Triệu Phong sợ hết hồn.

Nguồn suối lực lượng sau khi biến chất, chất lượng và cường độ rất cao, bổn nguyên Tử Diệt Phong Lôi mà nó ẩn chứa, vượt qua gông cùm xiềng xích nguyên bản truyền thừa "Phong Lôi đại đế".

Triệu Phong thậm chí hoài nghi, nguồn suối lực lượng này, đã là tầng chân nguyên, chỉ đợi để nguội, sẽ tự động cứng.

Nửa ngày sau…

Nguồn suối trong đan điền Triệu Phong, không ngừng hội tụ thu nhỏ lại, ngưng kết thành một "Hạt nhân thể rắn" lớn bằng đậu phụ.

Hạt nhân thể rắn kia, dạng như một viên đan nhỏ, toàn thân màu tím, hiện ra một tia óng ánh.

- Đan hạch, ngưng kết thành công rồi?

Triệu Phong hơi sững sờ.

Từ sau khi nguồn suối lực lượng biến chất, ngưng kết đan hạch, dường như chỉ một lần là xong.

Phành…

Khoảnh khắc "Đan hạch" Ngưng kết thành, Tinh Nguyên toàn thân Triệu Phong, coi đây là trung tâm, quán thông mở ra tiểu chu thiên trong cơ thể.

Cùng lúc đó…

Bầu trời phòng khách chỗ Triệu Phong, thiên địa Phong Lôi hình thành một vùng mây tím khổng lồ che bầu trời, điện quang cương phong đáng sợ, bao phủ phương viên một dặm.

Cỗ khí tức Phong Lôi này, hình thành uy áp khủng bố.

Trong khách sạn, phần đông người vào trú, đều cảm thấy tâm thần rung động bất an.

- Lực lượng Phong Lôi thật mạnh, còn có một cỗ khí tức hủy thiên diệt địa.

- Nhìn dấu hiệu, xen ra là Tôn Giả nào đó mới tấn chức.

Trong khách sạn, truyền đến không ít thanh âm hâm mộ, sợ hãi than, kinh ngạc.

Vị cường giả đột phá Đan Nguyên Cảnh kia, phạm vi ý cảnh kia, ảnh hưởng không tính là lớn.

Thậm chí phạm vi ảnh hưởng so với đột phá Tôn Giả bình thường,

còn nhỏ hơn.

Nhưng mà.

Cỗ uy áp bao phủ phạm vi này, khí tức kinh hãi, gần như có thể so sánh với đột phá Đại Đan Nguyên Cảnh.

- Nếu như là đột phá Tôn Giả, khí tức này, quả thật rất bất thường.

Trong khách sạn, cũng có một số Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh vào trú.

Bọn họ đã từng có kinh nghiệm đột phá Tôn Giả.

Khí tức uẩn sinh "Đan hạch" ngưng luyện đáng sợ như thế, khiến một số Tôn Giả nổi tiếng, đều kinh hãi bất an một trận.

Trong phòng khách.

- Đan Nguyên Cảnh? Trùng kích thành công rồi sao? Chỉ là... "Đan hạch" ta ngưng kết so với Tôn Giả đột phá bình thường, nhỏ hơn rất nhiều.

Triệu Phong nỉ non nói.

Đúng vậy.

Đan hạch hắn ngưng kết, so với trong điển tịch ghi lại, nhỏ hơn không chỉ một nửa.

Từ phương diện này mà xem, tu vi của Triệu Phong, chỉ có thể coi là Tiểu Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ.

Có điều.

Từ khí tức cường độ chân nguyên mà xem, hắn cùng Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ, đều mạnh hơn không ít.

Huống chi, trong nguồn suối lực lượng của Triệu Phong, bổn nguyên Áo Nghĩa Tử Diệt Phong Lôi dung nhập vào, đạt đến tám chín thành.

Bởi vậy.

Khí tức trên người Triệu Phong, làm cho người ta có một loại cảm giác mơ hồ, giống như là Tiểu Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ, lại giống như Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ.

- Nếu thể tích kích thước của đan hạch, có thể lớn mạnh đề thăng, ta đột phá Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ, sẽ như nước chảy thành sông. Thậm chí Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, cũng không tính xa xôi.

Triệu Phong thở dài một hơi, chậm rãi thu liễm khí tức.

Bởi vì nguồn suối lực lượng trong cơ thể, ở sau khi "Phá rồi lại lập", hết sức ngưng luyện tinh thuần, Triệu Phong mặc dù vội vàng đột phá, tận dưới sự tận lực thu liễm, chân nguyên cũng không tiết tia nào ra ngoài.

Cho nên.

Dưới sự thu liễm khí tức chân chính của hắn, ở mặt cảm ứng cũng chỉ là Tiểu Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ.

- Chúc mừng chủ nhân đột phá Đan Nguyên Cảnh.

- Chúc mừng thuyền trưởng tấn chức Tôn Giả.

Bên ngoài phòng, bọn người Lâu Lan Chỉ Thủy, Khô Lâu đường chủ, Lý Vân Nhai, đã có mặt.

Cấp Tôn Giả, đặt ở một số vực bình thường, kia đã là nhân vật chí tôn siêu nhiên thế tục.

Cho dù ở Quần Đảo vực rộng lớn, Hư Không Hải vô biên, Tôn Giả ít nhất cũng là cường giả nhất lưu, đặt ở nơi nào, cũng được tôn sùng.

Triệu Phong khẽ mỉm cười, ra khỏi phòng.

Trong khách sạn, không ít linh thức, quét về phía bên này, chủ nhân của nó đều biến sắc.

Hiển nhiên mọi người không ngờ tới, Tôn Giả mới tấn thăng, lại còn trẻ như vậy.

Ba người Khô Lâu đường chủ, Lý Vân Nhai, Lâu Lan Chỉ Thủy, vẻ mặt phức tạp, trong lòng đều không giống nhau.

Trong đó, Khô Lâu đường chủ lòng trầm thấp, càng phát ra bất đắc dĩ.

Trong lúc bất tri bất giác, cấp tu vi của Triệu Phong, cơ bản sắp vượt qua hắn.

Lúc tu vi còn ở Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, thực lực Triệu Phong, so với hắn chỉ mạnh không yếu, đến bây giờ, hắn hoàn toàn nhìn không thấu Triệu Phong.

Lý Vân Nhai cùng Lâu Lan Chỉ Thủy, thì đều cảm thấy khiếp sợ vô lực trước tiềm lực thiên phú của Triệu Phong.

Bàn về thiên tư, hai người đều là tuyệt đỉnh.

Lâu Lan Chỉ Thủy là thiên chi kiều nữ trong vực Bát Hoang Sơn, địa vị giống như Vũ Thiên Hạo ở lãnh thổ Thanh Hoa.

Lý Vân Nhai, lại càng là thiên tài ngàn năm có một của "Lục Hoàn cung" Nhị Tinh Bán.

- Tuổi nhỏ như thế, đã đột phá Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, e rằng chỉ có một số thiên tài của Linh Vực Thánh Địa, mới có thể đánh đồng.

Lý Vân Nhai mặc cảm.

Ánh mắt Triệu Phong quét qua, đem vẻ mặt của mọi người, thu vào trong mắt.

Một đường tu hành đến bây giờ, hắn cảm nhận được rất nhiều ánh mắt tương tự.

Nhưng cấp Tôn Giả, không phải chuyện đùa, đặt ở đại lục Thanh Hoa, chính là chí cường giả.

Phần vinh quang này, cho dù là Triệu Phong, trong lòng cũng có chút cảm giác tự hào.

Có điều, nhớ tới "Tử vong tru sát" kia, một tia lâng lâng từ đáy lòng Triệu Phong, trong nháy mắt tan thành mây khói.

Chỉ chốc lát sau.

Trong phòng khách, Triệu Phong bắt đầu nghe báo cáo của mọi người.

- trận kỳ Bách Thi Trớ Chú, từ nửa năm trước, đã luyện chế thành công. Bây giờ, thực lực trớ chú bách thi, đều tới gần Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, số rất ít đã đạt tới Nửa bước Đan Nguyên Cảnh...

Khô Lâu đường chủ mở miệng trước.

Tiêu phí lượng lớn tài liệu tư nguyên, uy lực của trớ chú bách thi, lại tăng lên một mức hoàn toàn mới.

Triệu Phong nhẹ gật đầu.

Đợi đến khi trớ chú bách thi, toàn bộ tấn chức Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, lại thôn phệ huyết khí tàn phách của một trăm Tôn Giả, chắc chắn có đột phá mang tính lật đổ.

Hơn nữa.

Triệu Phong vẫn luôn suy nghĩ, đó chính là dung nhập trớ chú quỷ thi "Khí tức Mộng cảnh Thái Cổ".

Chỉ là, ý nghĩ này, trước mắt còn chưa thể làm được.

- Thuyền trưởng, thuyền Lam Lôi Hải Thiên đã sửa xong, còn tiến thêm một bước củng cố tăng cường. Thuyền viên khác, trong Hư Hải Linh điện, đều đang trong tăng lên ổn định...

Lâu Lan Chỉ Thủy nói.

Khô Lâu đường chủ cùng Lâu Lan Chỉ Thủy, đều báo cáo xong.

Rốt cuộc.

Ánh mắt mọi người, dừng ở trên người Lý Vân Nhai.

Trong mắt Triệu Phong cũng không nhịn được có một tia chờ mong.

Lần này tới Hư Hải Linh điện, hắn đột phá Đan Nguyên Cảnh, hành động nhiệm vụ của những người còn lại, đều hết sức thuận lợi.

Mà trên người Lý Vân Nhai, có một "Trọng trách".

Tin tức về "Khóa Vực đại trận", Triệu Phong coi trọng nhất, không thua gì đột phá Tôn Giả.

- Thuyền trưởng, Hư Hải Linh điện ở đây, ở trong Quần Đảo vực Vu Phong. Theo tin tức ta tìm hiểu ở trụ sở giao dịch Vạn Tấn Lâu trong linh điện, Hư Hải Linh điện này, cũng có Khóa Vực đại trận, còn có thể liên thông Hư Hải Linh điện của mấy chục Quần Đảo vực phụ cận...

Lý Vân Nhai lại cười nói.

Vạn Tấn Lâu, là một nơi bán tin tức trong Hư Hải Linh điện.

Chỉ cần có đủ nguyên tinh thạch, ở trong Vạn Tấn Lâu, không có bao nhiêu tin tức, là không tìm hiểu được.

- Quả nhiên... Trong Hư Hải Linh điện, còn có Khóa Vực đại trận.

Triệu Phong tiếp tục nhìn Lý Vân Nhai.

Khóa Vực đại trận, bình thường ít nhất có thể vượt qua một Quần Đảo vực, cho dù là một số tông phái Nhị tinh, cũng không có thủ đoạn này.

Khóa Vực đại trận cỡ lớn, thậm chí có thể thực hiện bước nhảy giữa phạm vi thế lực "Linh vực".

- Giống với Hư Hải Linh điện khác. Hư Hải Linh điện của Quần Đảo vực Vĩnh Phong này cũng do "Hư Hải điện chủ" Trông coi. Muốn sử dụng Khóa Vực đại trận, thường cần do Vĩnh Phong Hư Hải điện chủ, đồng ý.

Lý Vân Nhai dừng một chút.

Vĩnh Phong Hư Hải điện chủ.

Hư Hải Linh điện, rải rác các nơi của Hư Không Hải, cơ bản mỗi Quần Đảo vực, đều có thiết lập.

Hư Hải điện chủ của Quần Đảo vực Vĩnh Phong, tức là "Vĩnh Phong điện chủ".

- Có biện pháp gì, đả động Vĩnh Phong điện chủ, để chúng ta có cơ hội, sử dụng Khóa Vực đại trận không.

Triệu Phong trịnh trọng nói.

Hắn biết rõ, Khóa Vực đại trận của Hư Hải Linh điện, trên nguyên tắc sẽ không mở ra với thành viên ngoài Linh Vực Thánh Địa.

- Đúng vậy. Biện pháp duy nhất, chính là dùng một số biện pháp, đả động Vĩnh Phong điện chủ. Chỉ có hắn, có quyền lợi này, mới mở trường hợp đặc biệt cho chúng ta.

Lý Vân Nhai nói.

Những ngày này.

Lý Vân Nhai đối với sở thích cùng thái độ làm người của "Vĩnh Phong điện chủ", đều hỏi thăm không ít.

- Vĩnh Phong điện chủ, tu vi cao gần Vương giả Nửa bước, là điện chủ một phương, tài sản nhiều, thậm chí không thua gì một số vương giả Hư Thần cảnh. Bởi vậy, muốn từ mặt dị bảo hiếm quý, thần binh lợi khí đả động hắn, gần như không thể nào. Lực chiến đấu của hắn, cũng là gần vương giả Hư Thần cảnh, cũng không có người nào, có thể uy hiếp hắn...

Lý Vân Nhai trịnh trọng nói.

Triệu Phong nghe vậy, khẽ nhíu mày.

Vĩnh Phong điện chủ kia, cho dù thực lực, địa vị, tài phú, khắp nơi đều đạt tới cực hạn.

Dường như, không có biện pháp gì, có thể đả động hắn.

- Cũng may, ta cũng đã tìm ra một điểm đột phá. Vĩnh Phong điện chủ, cũng có ham mê của hắn.

Lý Vân Nhai lại cười hớn hở.

- Ồ? Điểm đột phá?

Triệu Phong dậy lên hứng thú, năng lực của Lý Vân Nhai này, quả nhiên không tầm thường.

- Chỉ là, trước đó, ta muốn cùng thuyền trưởng, tỷ thí một chút.

Lý Vân Nhai lời nói xoay chuyển.

Tìm ta tỷ thí?

Triệu Phong ngẩn ra, bọn người Lâu Lan Chỉ Thủy, cũng ngạc nhiên.

- Hiểu rõ thực lực của thuyền trưởng, là để nhằm vào cửa đột phá của Phong điện chủ. Đương nhiên không phủ nhận, Vân Nhai quả thực có chút hứng thú đối với thực lực của thuyền trưởng sau khi tấn chức.

Chương 609: Thuyền Trưởng Lập Uy

Lý Vân Nhai... đây là muốn khiêu chiến thuyền trưởng sao?

Bọn người Lâu Lan Chỉ Thủy, Khô Lâu đường chủ, không khỏi lộ ra hứng thú nồng đậm.

Triệu Phong là thuyền trưởng của thuyền Lam Lôi Hải Thiên, nhưng cùng thủy thủ đoàn, tựa hồ chưa từng tỷ thí trao đổi qua.

Hơn nữa.

Triệu Phong vừa đột phá Đan Nguyên Cảnh, quá trình tấn chức, khí tức kinh hãi, gần như có thể so sánh đột phá Đại Đan Nguyên Cảnh, càng khiến người ta hiếu kỳ.

- Được.

Triệu Phong không rảnh suy tư, gật đầu đáp ứng.

Vừa tấn chức Đan Nguyên Cảnh, hắn với tình huống thực lực của mình, cũng không nắm rõ.

Hơn nữa, khiêu chiến của Lý Vân Nhai, cũng là có dụng ý nhất định, liên quan tới cửa đột phá của "Vĩnh Phong điện chủ".

Chỉ chốc lát sau.

Mọi người dịch bước vào một diễn võ trường trong khách sạn.

"Khách sạn" Trong Hư Hải Linh điện, tất nhiên vượt qua định nghĩa những khách sạn trong thế tục vực nội.

Khách sạn ở đây, là do chính phủ thiết lập, vào ở đều là cường giả đến từ các lãnh thổ, không gian bên trong rộng lớn, có thể so với một tòa thành.

Diễn võ trường trong khách sạn, cũng không tầm thường.

Thí dụ như, diễn võ trường trước mắt này, chiếm diện tích vài mẫu, bên trong có trận pháp áp chế rất mạnh.

- Ẩn cảnh chiến đấu.

Lý Vân Nhai mở miệng căn dặn, nói với "Tiểu nhị khách sạn" một bên.

Vụt...

Tiểu nhị khách sạn kia, khẽ mỉm cười, trận kỳ trong tay vung lên, cả diễn võ trường, bị một tầng hắc quang mờ che đi.

Cứ như vậy.

Người ngoài diễn võ trường, đều không thể xem cuộc chiến, trừ phi có thần niệm cường đại của Hư Thần cảnh.

Triệu Phong không khỏi suy tư, Lý Vân Nhai giấu diếm cảnh chiến đấu, là có ý gì, có liên quan với công lược Vĩnh Phong điện chủ không?

Diễn võ trường, trong không gian trận pháp.

Triệu Phong cùng Lý Vân Nhai, đứng đối mặt nhau.

Ngoài trận pháp, chỉ có Khô Lâu đường chủ cùng Lâu Lan Chỉ Thủy, hai người đang xem cuộc chiến.

- Thuyền trưởng trước khi tấn chức Đan Nguyên Cảnh, thực lực đã khủng bố như vậy, nhất là huyết mạch nhãn đồng kia, ngay cả Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, cũng từng chém chết.

Lâu Lan Chỉ Thủy nghĩ thầm.

Trong mắt hai người, Lý Vân Nhai chắc chắn không phải là đối thủ.

- Thuyền trưởng, lần này tỷ thí, ngươi không nên thi triển huyết mạch nhãn đồng.

Lý Vân Nhai đưa ra một cái yêu cầu.

Không sử dụng huyết mạch nhãn đồng?

Mấy người ở đây, hơi sững sờ.

- Lý Vân Nhai này, cũng thật giảo hoạt.

Lâu Lan Chỉ Thủy lén nói.

Nhưng, Lý Vân Nhai đưa ra yêu cầu này, mặt không đỏ tim không nhảy.

Hắn đương nhiên hiểu rõ, nếu Triệu Phong thi triển huyết mạch nhãn đồng, mình căn bản không có bất cứ cơ hội nào.

- Ha ha, ta sẽ không sử dụng huyết mạch nhãn đồng. Nhưng ta cũng có một đề nghị.

Triệu Phong cười một tiếng.

Lý Vân Nhai khẽ giật mình, chẳng lẽ thuyền trưởng cũng muốn đối với mình, có hạn chế gì.

Đúng lúc này.

- Đánh một mình ngươi, không có tính khiêu chiến. Không bằng, hai người các ngươi, cùng tiến lên.

Ánh mắt Triệu Phong, lại chuyển đến trên người Khô Lâu đường chủ.

Hai người cùng lên?

Lý Vân Nhai cùng Khô Lâu đường chủ, đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

- Dưới tình huống không sử dụng huyết mạch nhãn đồng, một đánh hai?

Lâu Lan Chỉ Thủy mở to hai mắt nhìn.

Lúc mới vừa vào Hư Không Hải, chủ lực mà Triệu Phong dựa vào, vẫn là Khô Lâu đường chủ.

Lúc ban đầu.

Triệu Phong không thi triển huyết mạch nhãn đồng, thực lực lúc ban đầu còn không bằng Khô Lâu đường chủ, về sau mới dần dần đuổi kịp.

- Chậc chậc, chủ nhân ngươi một đánh hai người chúng ta? Có hơi khoa trương không?

Khô Lâu đường chủ vẻ mặt tự tin, đi vào không gian trận pháp.

Thoáng chốc.

Khí tức cường đại của hai Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, bao phủ trong không gian trận pháp.

Cho dù Khô Lâu đường chủ, hay là Lý Vân Nhai, thực lực của họ cũng không thể dùng Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ bình thường để cân nhắc.

Khô Lâu đường chủ quỷ cốt luyện thể, tạo nghệ phi phàm, dung hợp Cửu Sát Âm Cốt Thứ, dưới Đại Đan Nguyên Cảnh, cơ bản ngạo thị vô địch, đứng ở thế bất bại.

Còn Lý Vân Nhai, tu vi tới gần Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong.

Là thiên tài ngàn năm có một của Lục Hoàn cung, ở chiến trường Nhị tinh, chiến lực mà hắn biểu hiện, cũng không tầm thường.

- Bắt đầu.

Triệu Phong lấy một chọi hai, sắc mặt vẫn bình tĩnh.

- Thiên Tinh kiếm.

Lý Vân Nhai đưa tay, hiện lên một thanh thần kiếm Địa cấp, mặt ngoài khắc tinh văn cổ xưa tối nghĩa.

Thất Tinh tru thiên quyết.

"Thất Tinh kiếm" trong tay Lý Vân Nhai, bỗng nhiên run lên, kiếm hà tinh quang sáng lạn như sao, biến ảo ở trên bầu trời, như là một vùng lưu yên hỏa, tinh quang kiếm khí to lớn, bọc về phía Triệu Phong.

- Kiếm quyết thật cao minh, hô ứng tinh thần lực, lẫn tạp kiếm đạo.

Khô Lâu đường chủ âm thầm ủng hộ, không hổ là thiên tài ngàn năm có một của Lục Hoàn cung.

- Sát Cốt Vi Thành.

Khô Lâu đường chủ đẩy một cái, hàng trăm hàng ngàn cốt ảnh trắng bệch, cháy lên sát diễm kinh thiên, xây dựng thành tầng tầng tường cốt, bao vây Triệu Phong.

Phốc phốc phốc.

Bốn phía Triệu Phong, hoàn toàn bị từng tầng sát diễm tường cốt vây khốn.

Hơn nữa, tường cốt sát diễm kia còn đang không ngừng áp súc, hạn chế phạm vi hoạt động của Triệu Phong.

- Thất Tinh tru thiên quyết.

Cùng lúc đó, Lý Vân Nhai huy động kiếm hà đầy trời, tinh quang kiếm khí phân liệt, oanh tạc tàn sát bừa bãi, nhằm phía Triệu Phong.

Phối hợp của hai đại Tôn Giả, không chê vào đâu được.

Lý Vân Nhai chủ công kích, Khô Lâu đường chủ thì dùng bí thuật phụ

trợ, tầng tầng vây hãm bó buộc Triệu Phong, đồng thời cũng tạo thành tầng phòng hộ.

Liên thủ cùng đánh như vậy, cho dù là Đại Đan Nguyên Cảnh đích thân tới, cũng sẽ động dung.

- Hừ.

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một tia cười nhạt.

Với tốc độ của hắn, hoàn toàn có thể thoải mái né tránh hợp kích của hai người.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong lòng bàn tay của Triệu Phong, ngưng kết một tầng tử điện Phong Lôi óng ánh, tinh thuần sắc bén, phát ra một cỗ khí tức hủy diệt xa xưa, còn hơn trước kia mấy lần.

Tử Điện Phong Hoàn.

Triệu Phong vung tay lên, Tử Diệt Phong Lôi trong lòng bàn tay, hóa thành một tầng hào quang kinh hãi chói mắt, như là một hồi tai nạn hủy diệt, hoành hành tứ ngược, nghiền ép hết thảy.

Ca sát sát.

Tường cốt sát diễm bốn phía, gặp Tử Điện Phong Hoàn, trong nháy mắt nứt vỡ, hóa thành một luồng khói đen nồng đậm.

-.... Sát Cốt Vi Thành của ta.

Khô Lâu đường chủ sắc mặt đại biến, "Sát Cốt Vi Thành" này là là

hắn nửa năm gần đây, bí kỹ cường đại hắn tìm hiểu nửa năm gần đây, chuyên dùng để vây khốn kẻ địch mạnh hơn mình.

Nhưng mà.

Dưới sự trùng kích của "Tử Điện Phong Hoàn", vạn vật chôn vùi, bí kỹ cường đại hắn tìm hiểu nửa năm, giống như tờ giấy mỏng.

Hoàn toàn là nghiền ép mang tính áp đảo.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong đó còn có mấy luồng dư ba Tử Điện Phong Hoàn, đánh úp về phía Khô Lâu đường chủ.

- Sát Cốt Hộ Thể.

Xương cốt toàn thân của Khô Lâu đường chủ, kim ngân u ám, dày hơn một tầng, nổi lên một tầng sát quang diễm khí.

Phốc…

Một giây Tử Điện Phong Hoàn tiếp cận kia, Khô Lâu đường chủ kêu rên một tiếng, toàn thân dâng lên một trận khói đen, sát quang diễm khí bên ngoài thân, nhanh chóng giảm mạnh.

Bịch bịch bịch…

Trong lúc nhất thời, Khô Lâu đường chủ liên tục thối lui, kinh hô:

- Quỷ cốt luyện thân của ta...

Đồng thời một chỗ khác.

Công kích của Lý Vân Nhai, vừa tiếp cận Triệu Phong, đã bị "Tử Điện Phong Hoàn" Chập chờn quanh thân hắn như đinh ốc, vặn xoắn thành phấn vụn.

Tử Điện Phong Hoàn, vòng điện khác lúc trước.

Vòng tròn do bí kỹ này hình thành, là hình thái lập thể, nhất là phụ cận quanh thân, như lốc xoáy đinh ốc.

- Tử Điện Phong Hoàn, công phòng nhất thể.

Triệu Phong đứng nghiêm tại chỗ, Tử Điện Phong Hoàn cường đại, bá đạo sắc bén, nơi trùng kích, chôn vùi hết thảy, như là một trận thiên tai.

Phốc… Phành…

Lý Vân Nhai bị ép đẩy lui hơn mười trượng, trên người đã có mấy vết bốc khói đen.

Hắn cũng không có phòng ngự cường đại như Khô Lâu đường chủ, bị Tử Diệt Phong Lôi nhiễm vào, bị thương không nhẹ.

- Sát cốt cường hóa.

Khô Lâu đường chủ bỗng nhiên hóa thành một "Cốt Diễm Cự Nhân", thân hình cao đến bốn, năm trượng, nhất cử nhất động, ẩn chứa sức lực quỷ cốt bá đạo vô cùng, Tử âm sát diễm rít gào tàn sát bừa bãi.

Dưới sự áp bách cường thế của Triệu Phong, hắn không do dự nữa, thi triển bí thuật ẩn giấu.

Trạng thái Cốt Diễm Cự Nhân, hắn trong thời gian ngắn, miễn cưỡng ngăn cản được trùng kích của "Tử Điện Phong Hoàn".

Lý Vân Nhai một bên khác, bị bức đến một góc nhỏ, chật vật không chịu nổi.

- Đây chính là thực lực của thuyền trưởng? Một chiến kỹ thể đơn giản, đã đem hai vị Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, bức bách đến tình cảnh này.

Tâm hồn thiếu nữ của Lâu Lan Chỉ Thủy chấn động.

Có thể nói, Triệu Phong còn chưa chủ động tiến công chân chính.

- Cho dù đột phá Đan Nguyên Cảnh, thực lực cũng không thể nào tăng khủng bố như vậy?

"Cốt Diễm Cự Nhân" do Khô Lâu đường chủ biến thành, ở dưới sự trùng kích của Tử Điện Phong Hoàn, sát diễm trên người sáng tối nhảy lên, dâng lên từng đợt khói đen.

Từng luồng sáng Phong Lôi kia, ẩn chứa lực Phong Lôi, chất lượng cường độ của nó, so với Triệu Phong trước tấn chức, ngưng luyện thuần khiết hơn gấp mấy lần.

Nhất là khí tức hủy diệt cùng Áo Nghĩa Phong Lôi ẩn chứa trong chân nguyên kia, so với dĩ vãng càng thuần túy hơn gấp mấy lần.

Vò thế cho nên.

Lý Vân Nhai cùng Khô Lâu đường chủ, ngay cả sức hoàn thủ cũng không có, lâm vào cục diện bị đánh.

- Ha ha, đến đây kết thúc.

Triệu Phong bỗng nhiên cười một tiếng, Tử Điện Phong Hoàn trùng kích quanh thân, bỗng nhiên biến mất.

Vụt...

Tại chỗ lưu lại một đạo quanh ảnh tàn điện.

Chợt, tử điện phong ảnh liên tiếp, giống như ảo ảnh thần quỷ, lắc lư không ngớt trong không gian trận pháp.

Hai Đại Tôn Giả, trong linh thức cảm quan, một mảnh hỗn loạn, không cách nào bắt giữ quỹ tích thân pháp của Triệu Phong.

- Tử Diệt Chi Nhận.

Một thanh lưỡi dao màu tím mỏng như cánh ve, điện quang phong mang phun ra nuốt vào, mặt ngoài nổi lên một tầng hoa văn tím óng ánh, tản mát ra một luồng khí tức hủy diệt ngưng luyện, khiến tâm hồn run sợ.

Phốc phốc…

Khô Lâu đường chủ kêu rên một tiếng, một xương cánh tay sát diễm đằng đằng, bị Triệu Phong chém rụng.

- Chủ nhân tha mạng...

Khô Lâu đường chủ bị hù đến hồn phi phách tán, dùng uy năng phòng ngự cường đại dưới trạng thái Cốt Diễm Cự Nhân của hắn, bị Triệu Phong cắt như cắt cải, chém rụng một xương cánh tay...

Bồng…

Giây tiếp theo, tử điện phong ảnh lại lần nữa lướt qua.

- Không tốt.

Lý Vân Nhai quá sợ hãi, ảo ảnh như thần quỷ, hiện ra sau lưng hắn.

Còn không đợi hắn phản kích, một quyền đầu giản dị tự nhiên, phát ra một cỗ lực lượng khủng bố như cự thú hoang dã, đánh hắn văng ra ngoài, liên tục thổ huyết.

- Khí lực khủng bố như thế, chỉ bằng vào lực lượng nhục thể, đã đánh bị thương ta.

Thật sự quá nhanh.

Hai Đại Tôn Giả căn bản khó có thể chống đỡ.

Bịch bịch…

Lý Vân Nhai cùng Khô Lâu đường chủ, đồng thời ngã xuống đất.

Chỗ khác nhau là, Lý Vân Nhai là dưới sức lực hoang dã của Triệu Phong, mất đi thăng bằng, bị thương rơi xuống đất.

Còn Khô Lâu đường chủ, trong mắt sợ hãi, phủ phục quỳ xuống đất.

Triệu Phong vừa mới ra tay, "Tử Diệt Chi Nhận" kia, nếu toàn lực trảm kích chỗ hiểm của hắn, Khô Lâu đường chủ khó thoát khỏi cái chết.

Khoảnh khắc kia, Khô Lâu đường chủ thậm chí cảm nhận được sát ý

đến từ Triệu Phong.

Trong lúc nhất thời.

Hai Đại Tôn Giả, đối mặt nhìn nhau, trong mắt một mảnh kinh hãi.

- Triệu Phong này, cho dù không sử dụng huyết mạch nhãn đồng, thực lực cũng toàn diện vượt qua ta. Nếu thực lực của ta quá kém, mất đi giá trị lợi dụng, hắn có thể ra tay, gạt bỏ ta.

Trong lòng Khô Lâu đường chủ kinh hãi.

Thật sự không cách nào tưởng tượng, lần này hóa đan biến chất, thực lực Triệu Phong, đạt tới mức khủng bố như thế.

Bắt đầu từ bây giờ.

Khô Lâu đường chủ mặc kệ từ trên danh nghĩa, hay là trên mặt chênh lệch thực lực, đều bị Triệu Phong xem là nô dịch thật sự.

- Thuyền trưởng, không ngờ chém rụng một xương cánh tay của Khô Lâu đường chủ?

Lâu Lan Chỉ Thủy bị hù đến hoa dung thất sắc.

Tu vi của nàng bây giờ, chỉ mới tiếp cận Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, so với hai vị Tôn Giả Lý Vân Nhai, kém xa vạn dặm.

Thuyền trưởng vì sao phải làm như vậy?

Lâu Lan Chỉ Thủy cố gắng trấn định, suy nghĩ một lúc, bỗng nhiên hiểu ra:

- Thuyền trưởng là muốn mượn cơ hội này, lập uy ở trước mặt hai Đại Tôn Giả, nhất là Lý Vân Nhai mới tới, không chắc hoàn toàn thần phục. Một mặt khác, hắn là mượn lần này cảnh cáo nô bộc có dị tâm như Khô Lâu đường chủ.

Chương 610: Vĩnh Phong Điện Chủ

Diễn võ trường, trong không gian trận pháp.

Chiến đấu của ba đại Tôn Giả, trong khoảnh khắc, phân ra thắng bại.

Lý Vân Nhai cưỡng chế khiếp sợ trong lòng, chua xót cười một tiếng.

Trước đây, kiêng kỵ kính sợ của hắn với Triệu Phong, phần lớn là bắt nguồn từ huyết mạch nhãn đồng của đối phương.

Mà sự thật chứng minh, Triệu Phong cho dù không sử dụng huyết mạch nhãn đồng, cũng không phải là tầng Tiểu Đan Nguyên Cảnh có thể chống lại.

Cho dù hai vị Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ liên thủ, vẫn không chịu nổi một kích.

Thảm nhất vẫn là Khô Lâu đường chủ, bị Triệu Phong "Thất thủ" Chém rụng một xương cánh tay, đây là ở dưới trạng thái cường hóa của "Cốt Diễm Cự Nhân" hắn.

- Thực lực Triệu Phong, đã toàn diện đuổi kịp và vượt qua ta, cho dù không có ước thúc của "Minh tâm chủng", ta ở trước mặt hắn, cũng không có chút lực phản kháng nào.

Khô Lâu đường chủ phủ phục run sợ, trong hốc mắt một mảnh sợ hãi.

Theo sự chênh lệch càng lúc càng lớn giữa hai người, Khô Lâu đường chủ thậm chí lo lắng, giá trị lợi dụng của mình càng ngày càng nhỏ, có thể bị Triệu Phong vứt bỏ không.

Một lát sau, mấy người Triệu Phong trở về phòng khách.

Khô Lâu đường chủ đã tiến vào trong Vạn Quỷ Châu, chữa trị thương thế.

- Lý Vân Nhai, về cửa đột phá Vĩnh Phong điện chủ, có quan hệ gì với việc tỷ thí giữa ngươi và ta?

Triệu Phong đưa ra nghi vấn.

- Thuyền trưởng, tình huống là như vậy. Theo ta tìm hiểu, Vĩnh Phong điện chủ thực lực siêu quần, có một sở thích, đó là thích quan sát quyết đấu. Hắn thường xuyên đứng ở cạnh kỹ trường Hư Hải, tham dự áp trụ quyết đấu, thỉnh thoảng còn mở nhà cái.

Lý Vân Nhai giải thích.

Triệu Phong nghe xong, không khỏi ngạc nhiên.

Đường đường Hư Hải điện chủ Quần Đảo vực một phương, không ngờ có loại sở thích nhàm chán này.

- Thuyền trưởng có chỗ không biết.

Lý Vân Nhai mỉm cười lắc đầu:

- Vĩnh Phong điện chủ rất tinh mắt, giỏi về khai quật nhân tài, ở trong cạnh kỹ trường Hư Hải, hắn từng khai quật rất nhiều cường giả, không ít trở thành phụ tá đắc lực của hắn. Trước kia, một cường giả

hắn khai quật, chỉ sau một năm, liền trở thành một vị Vương Giả Hư Thần cảnh. Những sự tích của hắn, đều được truyền làm giai thoại.

- Nói như vậy, ngươi tìm hiểu thực lực của ta, là muốn ta từ cạnh kỹ trường Hư Hải, làm cửa đột phá, khiến cho Vĩnh Phong điện chủ chú ý, đồng thời tiếp cận hắn.

Triệu Phong rất nhanh minh bạch.

Lý Vân Nhai mỉm cười gật đầu:

- Đúng vậy.

Trải qua thử dò xét, hắn với Triệu Phong tin tưởng mười phần.

Lý Vân Nhai tin tưởng, với ngôi sao chói mắt như Triệu Phong, chỉ cần có thể đại triển thân thủ ở cạnh kỹ trường Hư Hải, rất dễ dàng tiến vào tầm mắt của Vĩnh Phong điện chủ.

Nếu như có thể nhận được ưu ái của Vĩnh Phong điện chủ, cùng tiếp cận, như vậy có quan hệ với "Khóa Vực đại trận", sẽ có khả năng thương lượng.

- Đi.

Triệu Phong không do dự, mang theo Lý Vân Nhai, cùng nhau đi cạnh kỹ trường Hư Hải.

Hư Hải Linh điện, phân bố các nơi của Hư Không Hải.

Đồng dạng, mỗi Hư Hải Linh điện, đều thiết lập cạnh kỹ trường tương ứng.

Triệu Phong lúc tiến vào, trên thính phòng bốn phía cạnh kỹ trường, truyền đến không ít tiếng hò hét.

Trong sân, trên mấy đài thi đấu, đều có cường giả giao phong.

Bình thường tham dự chiến đấu, tu vi thấp nhất đều là Chân Chủ đỉnh phong, Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

Cấp chiến đấu chủ lưu, là Tiểu Đan Nguyên Cảnh.

Dù sao Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, ở trong tông phái Nhị Tinh, cũng đều tương đối hiếm thấy, có thể liệt vào cao tầng.

- Dạ Ma Vũ… Dạ Ma Vũ… Dạ...

Trên ghế xem cuộc chiến, truyền đến một hồi hò reo hưng phấn.

Chỉ thấy trên đài thi đấu ở chính giữa, một nam tử ưu nhã khoanh tay đứng ngạo nghễ, u ám như bóng đêm.

Nam tử ưu nhã kia, trên người có một tầng ánh sáng u ám thần bí, phảng phất có thể hấp thu ánh sáng, có vẻ sâu không lường được.

- Quá điên cuồng rồi, Dạ Ma Vũ ở trên cạnh kỹ trường Vĩnh Phong, đã hoàn thành năm mươi sáu trận thắng liên tiếp.

- Trăm năm gần đây, trong hàng ngũ Tiểu Đan Nguyên Cảnh, hiếm có người có thể vào năm mươi trận thắng liên tiếp.

- Dạ Ma Vũ này, rốt cuộc có lai lịch gì, hắn đã phá vỡ kỷ lục mười năm gần đây rồi.

Trong cạnh kỹ trường, tiếng nghị luận không ngừng.

- Dạ Ma Vũ, ngươi xác định vẫn muốn tiếp tục khiêu chiến? Đối thủ kế tiếp của ngươi, sẽ mạnh hơn rất nhiều.

Một trọng tài Đại Đan Nguyên Cảnh nói.

- Tiếp tục.

Dạ Ma Vũ hừ lạnh một tiếng, nỉ non nói:

- Mục tiêu của ta là, 'Khiêu chiến trăm trận thắng liên tiếp' Cấp Tiểu Đan Nguyên Cảnh.

- Đối thủ của ngươi, là ta.

Thanh âm bá đạo vang dội, một đại hán khôi ngô cơ thể như vàng ròng, xuất hiện trên đài thi đấu.

Xôn xao.

Dưới trận một mảnh kinh hô:

- Hỏa Kim Phách Vương.

- Hỏa Kim Phách Vương ở cạnh kỹ trường Hư Hải, thân kinh bách chiến, đã từng ngăn chặn bước tiến của không ít người khiêu chiến.

- Nghe nói Hỏa Kim Phách Vương này, lúc trước là được Vĩnh Phong điện chủ khai quật, bây giờ chuyên ra sức cho cạnh kỹ trường.

Rất nhiều người ở đây, đều nhận ra thân phận người đó.

Hiển nhiên, Hỏa Kim Phách Vương này ở cạnh kỹ trường Hư Hải, khá có danh tiếng.

- Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ? Mới năm mươi sáu trận thắng liên tiếp, đã phái ra đối thủ mạnh như vậy.

Lý Vân Nhai thở dài nói.

- Khiêu chiến trăm trận thắng liên tiếp?

Triệu Phong lộ ra một tia nghi hoặc.

- Thuyền trưởng, đây là một khiêu chiến vinh dự của cạnh kỹ trường Hư Hải, do chính phủ thiết lập. Cứ thu được thắng lợi liên tiếp nhất định, thí dụ như hai mươi sáu trận thắng liên tiếp, năm mươi trận thắng liên tiếp, sẽ có phần thưởng tương ứng. Nếu như có thể thu được "Trăm trận thắng liên tiếp", sẽ thu được phần thưởng cực lớn, thậm chí đặc quyền vinh dự cực cao...

Lý Vân Nhai giải thích.

Một phen giải thích, Triệu Phong minh bạch quy tắc "Khiêu chiến trăm trận thắng liên tiếp".

Bởi vì loại khiêu chiến thi đấu này, trăm trận thắng liên tiếp cuối cùng, có tưởng thưởng cực lớn, chính phủ sẽ nghĩ tất cả biện pháp ngăn chặn.

- Trong trăm năm gần đây, ở Quần Đảo vực Vĩnh Phong này, cho đến nay vẫn chưa ai hoàn thành "Trăm trận thắng liên tiếp".

Lý Vân Nhai bổ sung một câu.

Một trăm năm?

Đồng tử Triệu Phong hơi co rút.

Thời gian một trăm năm, Quần Đảo vực lớn như thế, sẽ sinh ra bao nhiêu cường giả tinh anh?

Bởi vậy có thể thấy được, khó khăn của trăm trận thắng liên tiếp này, sẽ có bao nhiêu.

Ngay khi hai người nói chuyện với nhau, chiến đấu trên đài thi đấu, đã bắt đầu.

Hỏa Kim Phách Vương là Tôn Giả lưu phái luyện thể, lực lượng cùng phòng ngự, cực kỳ mạnh mẽ, phương diện này có lẽ còn hơn cả Khô Lâu đường chủ.

- Thước Kim Phần Thiên.

Hỏa Kim Phách Vương hét lớn một tiếng, cả người giống như tượng thần bằng vàng ròng, quyền chưởng oanh kích, đài thi đấu mơ hồ lắc lư.

Phành…

Quyền quang khủng bố, ánh vàng rực rỡ, diễm khí bá đạo trào lên, như là núi lửa bộc phát.

- Chút tài mọn.

Thân hình Dạ Ma Vũ u ám, "Vụt" một thoáng, bốn phía lâm vào một vùng tối tăm như đêm đen.

Màn đêm u ám kia, không chỉ che tầm mắt đối thủ, còn có tác dụng che mất cảm quan ở một mức nhất định.

Vụt...

Thân ảnh quỷ mị như u linh, từ một chỗ khác của màn đêm, lăng không hiện lên, thong dong tránh thoát công kích.

- Thân pháp thật huyền diệu, thân hình Dạ Ma Vũ, có thể dung nhập vào màn đêm kỳ lạ kia, đồng thời trong nháy mắt hiện thân ở bất kỳ một khu vực nào, giống như di chuyển không gian.

Ánh mắt Triệu Phong sáng lên.

Ở đây, chỉ có một số Tôn Chủ phượng mao lân giác, là có thể như Triệu Phong, thấy rõ thân pháp ảo diệu của Ma Vũ.

- Cút đi.

Hỏa Kim Phách Vương toàn thân nhấp nháy kim quang, nương theo diễm văn màu đỏ, tạo nên sóng hư quang vài thước, hình thành lực lượng nghiền ép khủng bố, chấn động phạm vi hai mươi trượng.

Một chiêu này của hắn, có thể trực tiếp nghiền nát đốt diệt hết thảy sự vật phạm vi phụ cận.

Phốc…

Thân ảnh quỷ mị kia, phá diệt biến mất, chỉ là một tàn ảnh.

- Ám Dạ Vô Ngân.

Một khí tức vô hình u ám thần bí, từ chỗ Hỏa Kim Phách Vương

đứng, vượt qua.

Đinh xuy.

Bên ngoài thân Hỏa Kim Phách Vương vẩy ra đốm lửa, gào lên một tiếng.

- A…

Không thấy bất kỳ dấu hiệu công kích nào, bên ngoài thân "Hỏa Kim Phách Vương", lưu lại một đạo vết máu.

Trên đài khách quý chính giữa đang xem cuộc chiến.

- Ừm, trong cơ thể Dạ Mạc Vũ này, ẩn chứa ' Dạ Ảnh huyết mạch' từ xưa, loại huyết mạch này, có thể truy nguyên đến thời đại Vạn Tộc Bảng thái cổ.

Một trung niên Kim Long văn bào màu tím, chẳng biết lúc nào, hiện thân ở cạnh kỹ trường Hư Hải.

Hắn là hiện thân thế nào, gần như không ai phát hiện.

Ồ!

Triệu Phong sinh ra một tia cảm ứng, ánh mắt không khỏi ném về phía trung niên Kim Long văn bào màu tím kia.

- Vĩnh Phong điện chủ.

- Điện chủ đại nhân.

Trên đài khách quý, truyền đến không ít thanh âm cung kính.

Ngay cả đám Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, cũng với Vĩnh Phong điện chủ, khách khí hành lễ.

- Hắn, chính là Vĩnh Phong điện chủ?

Triệu Phong thu hồi ánh mắt, không tận lực dò xét, để tránh khiến cho Vĩnh Phong điện chủ chú ý.

Dù sao, tu vi của Vĩnh Phong điện chủ, cũng tiếp cận Nửa bước Vương Giả.

- Ám Dạ Vô Ngân.

Trên cạnh kỹ trường, trong màn đêm tối tăm, công kích vô thanh vô tức, lần lượt đánh lên trên người Hỏa Kim Phách Vương.

Phốc phốc…

Dù là thể phách phòng ngự cường đại của "Hỏa Kim Phách Vương", thương thế trên người, không ngừng tích lũy.

- Vĩnh Phong điện chủ xuất hiện rồi?

Thân hình Dạ Ma Vũ, dung nhập vào trong màn đêm tối tăm, khóe mắt dư quang, lại nhìn thấy Vĩnh Phong điện chủ.

Tâm trạng bình tĩnh của hắn, đột nhiên nảy sinh một tia kích động.

- Ám Dạ Vô Song.

Trong màn đêm, chỉ thấy mấy đạo phong nhận như ánh trăng, giao thoa ở trên một "Điểm", nguyệt mang lạnh lẽo chói mắt, bắn ra uy

năng kinh người.

Phốc…

Trên lồng ngực của Hỏa Kim Phách Vương, lưu lại một vết máu hình "X", sâu vào tạng phủ.

- A.

Hỏa Kim Phách Vương kêu thảm một tiếng, trên lồng ngực máu tuôn như suối, thân hình lảo đảo, ngã vào trong vũng máu.

Hít…

Dưới trận vang thanh âm hít vào một hơi lạnh.

- Bí kỹ huyết mạch rất đặc biệt, đem uy lực công kích, chồng điệp tăng gấp hai, ba lần.

Trong lòng Triệu Phong hơi run sợ.

Dạ Ma Vũ này, tu vi chưa tới Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, nhưng huyết mạch thần bí, chiến kỹ cao siêu huyền diệu, lại khiến người ta sợ hãi.

- Dạ Ma Vũ thắng, trận thắng liên tiếp thứ năm mươi bảy.

Trọng tài tuyên bố…

Sau khi phân ra thắng bại, dưới trận một nhà vui mừng, một nhà hứng khởi.

Lần khiêu chiến trăm trận thắng liên tiếp này, mỗi một cuộc chiến

đấu, đều có người đặt cược.

- Ta cá là Dạ Ma Vũ, có thể hoàn thành sáu mươi trận thắng liên tiếp.

- Hừ ta cá là bảy mươi trận thắng liên tiếp.

Rất nhiều người xem, tham dự đặt cược.

Bởi vì, đối thủ càng sau, sẽ càng ngày càng mạnh.

Đánh cuộc số lần thắng liên tiếp càng nhiều, như vậy tiền lời cũng sẽ càng cao.

Đương nhiên.

Không người nào dám đánh cuộc "Trăm trận thắng liên tiếp", mặc dù tỉ lệ đặt cược "Trăm trận thắng liên tiếp" Trước mắt của Dạ Ma Vũ, cao gần một ngàn lần.

Nửa canh giờ sau.

Sau khi Hỏa Kim Phách Chủ bị thua, Dạ Ma Vũ lại lần lượt đánh bại ba, bốn vị cường địch.

- Ngày mai lại khiêu chiến.

Trên mặt Dạ Ma Vũ có một tia mệt mỏi, ngừng khiêu chiến.

Hôm nay, hắn đã tiến hành mười lượt khiêu chiến, nhất là mấy đối thủ sau đó, đều có chiến lực cấp Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

- Dựa theo quy tắc khiêu chiến trăm trận thắng liên tiếp, mỗi ngày phải thắng liên tiếp mười trận, mới có thể nghỉ xả hơi, trừ phi không

người nào ứng chiến.

Lý Vân Nhai giải thích.

Vụt...

Đúng lúc này, một thành viên chính phủ của cạnh kỹ trường, xuất hiện ở trước mặt Triệu Phong và Lý Vân Nhai.

Người đến, là một lão già trường sam đỏ thẫm, là một vị Tôn Chủ.

- Vị huynh đài này, ngươi có đồng ý tham gia ngăn chặn trăm trận của Dạ Ma Vũ ngày mai không.

Lão già áo đỏ cười tủm tỉm nhìn Lý Vân Nhai.

- Vậy cũng được áo?

Triệu Phong vẻ mặt cổ quái.

Lão già áo đỏ không cho là đúng, lạnh nhạt nói:

- Sao lại không? Trăm trận thắng liên tiếp đại biểu cho vinh quang cùng phần thưởng khổng lồ, há có thể để người ta dễ dàng cướp lấy. Mời ngoại viện, là chuyện hết sức bình thường.

Dứt lời, hắn đánh giá Lý Vân Nhai đầy hứng thú.

Lý Vân Nhai ý vị bất phàm, tu vi tới gần Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong.

Hiển nhiên, người của chính phủ cạnh kỹ trường này, nhìn trúng thực lực tu vi của Lý Vân Nhai, muốn mời hắn đi đánh Dạ Ma Vũ.

Chương 611: Xa Luân Chiến

Theo lời lão giả đại biểu chính thức của sân đấu.

Quang vinh khiêu chiến Trăm trận thắng liên tiếp, không thể để người khác dễ dàng đoạt được, đó không chỉ đơn giản là tổn thất, còn liên quan đến uy nghiêm sân đấu, cùng với hàm nghĩa Trăm trận thắng liên tiếp.

- Huyết mạch truyền thừa của Dạ Ma Vũ, thần bí cường đại, cho dù ta ra tay, tỷ lệ chiến thắng cũng không lớn.

Lý Vân Nhai trầm ngâm nói.

Trong tình hình tu vi xấp xỉ nhau, lực lượng huyết mạch và Thần binh, ảnh hưởng thực lực lớn nhất.

Mà Thần binh, chung quy là ngoại lực.

Huyết mạch truyền thừa khác biệt, đối với chiến lực bản thân, kể cả các phương diện thể chất phòng ngự, lực lượng tốc độ, đều có tác dụng cường hóa tăng phúc rất lớn.

Nhất là một vài huyết mạch truyền thừa, còn có năng lực đặc thù.

Dạ Ma Vũ trước mắt, chính là đại biểu điển hình đó.

- Huyết mạch truyền thừa của Dạ Ma Vũ, chỉ đứng sau Giang Phàm nhờ có được huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, chiến lực của hắn, đủ để phá vỡ hàng rào cảnh giới.

Triệu Phong phân tích.

Hàng rào cảnh giới, là chỉ cái hào rộng giữa Tiểu Đan Nguyên Cảnh và Đại Đan Nguyên Cảnh.

Thí dụ như Thánh Địa thiên tài Giang Phàm kia, tu vi Tiểu Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ, chiến lực có thể sánh với Đại Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ.

Mà Dạ Ma Vũ này, tại phương diện huyết mạch truyền thừa, chỉ đứng sau Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Quan trọng chính là, tu vi của hắn tiếp cận hậu kỳ Tiểu Đan Nguyên Cảnh, huyết mạch chiến kỹ càng thuần thục.

Bởi vậy, tổng hợp thực lực của hắn, so với Giang Phàm một năm trước, có khả năng còn mạnh hơn.

- Ha ha, lão phu cũng không trông cậy một mình ngươi có thể thắng được Dạ Ma Vũ, ngươi chỉ cần tiêu hao Chân Nguyên cùng lực lượng huyết mạch của Dạ Ma Vũ, hoàn thành chỉ tiêu nhất định là đủ rồi.

Lão già áo đỏ cười khinh thường.

Một tầng khí tức lực trường vô hình, bao bọc ba người vào bên trong, người bên ngoài, căn bản không nghe được bên trong trò chuyện.

Lời vừa nói ra, Triệu Phong chợt tỉnh ngộ.

- Xa luân chiến?

Triệu Phong và Lý Vân Nhai liếc nhìn nhau, trong mắt lộ ra một tia kinh dị.

Có lẽ.

Một Lý Vân Nhai, đối phó Dạ Ma Vũ, phần thắng cũng không lớn.

Nhưng nếu như, trong số người cản trở kia, có thể có hai ba người sánh ngang Lý Vân Nhai, phát động xa luân chiến, kết quả sẽ khác.

Dựa theo quy tắc khiêu chiến.

Người khiêu chiến, mỗi ngày thắng liên tiếp mười trận, mới có quyền chủ động nghỉ ngơi, trừ phi ngày đó không có người khiêu chiến.

- Huynh đài cân nhắc thế nào? Chỉ cần ngươi có thể thành công tiêu hao ba thành lực lượng huyết mạch hoặc Chân Nguyên của Dạ Ma Vũ, cũng đủ để trở thành khách quý của Vĩnh Phong Hư Hải Linh Điện.

Lão già áo đỏ híp mắt cười nói.

Lý Vân Nhai nội tâm khẽ động, ném ánh mắt trưng cầu về phía Triệu Phong.

Khách quý Hư Hải Linh Điện, được hưởng rất nhiều đặc quyền, trong đó bao gồm cả giao dịch ở nơi chính phủ, được hưởng đãi ngộ giảm giá.

Khách quý Linh Điện, không chỉ có là biểu tượng vinh dự, còn có lợi ích thực chất.

Một vài Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, nghĩ đủ mọi cách, đều khó lòng lấy được một thân phận khách quý.

- Ngươi thử đi.

Triệu Phong khẽ gật đầu, để Lý Vân Nhai đi thử trình độ.

- Một lời đã định.

Linh lão già áo đỏ có vẻ bất ngờ, Lý Vân Nhai tu vi gần đạt Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, vậy mà lại phải nghe theo ý kiến của Triệu Phong.

Vào ngày đó.

Lý Vân Nhai tạm thời trở thành khách mời ngoại viện của sân đấu.

Trong người cản trở khiêu chiến ngày mai, bên chính phủ tổng cộng phát động bốn, năm cường giả, tu vi thấp nhất đều là Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ, chiến lực phần lớn là cấp độ Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

Ngày hôm sau.

Dạ Ma Vũ chiến ý dạt dào, tinh khí thần khôi phục đỉnh cao, xuất hiện lần nữa trên sân đấu.

Sân đấu chính thức, càng là kỷ lục thắng liên hoàn tụ lực chờ phát động, chuẩn bị ngăn chặn Dạ Ma Vũ.

Trong đó, còn mở nhà cái sân đấu, đặt cược, bài bạc lớn nhỏ đều đủ, lợi ích ràng buộc nhau rất lớn.

Vĩnh Phong điện chủ, một thân Tử Kim văn long bào, dáng cười ấm áp, cũng sớm hiện thân sân đấu.

- Điện chủ đại nhân, thi đấu khiêu chiến hôm nay, sẽ vô cùng kịch liệt.

Lão già áo đỏ khom người, vẻ mặt tôn kính nói.

- Ừm.

Vĩnh Phong điện chủ khẽ gật đầu, đối với quy tắc khiêu chiến Trăm trận thắng liên tiếp, hắn vô cùng hiểu rõ.

Dựa theo lệ cũ của sân đấu, sau khi vượt qua năm mươi trận thắng liên tiếp, sẽ đối với người khiêu chiến, tiến hành “Xa luân chiến”.

- Bắt đầu.

Trọng tài nhanh nhẹn phất tay.

Trên đài thi đấu, Dạ Ma Vũ cùng đối thủ lao vào chiến đấu.

Đối thủ thứ nhất của hắn, là một nữ tử vị xinh đẹp linh hoạt phiêu dật.

Nữ tử xinh đẹp kia, đặc biệt am hiểu thân pháp, tu vi tiếp cận Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, tương đương Dạ Ma Vũ.

Ầm ầm…

Trên đài thi đấu, một thân ảnh ưu nhã u ám quỷ mị, cùng bóng dáng xinh đẹp phiêu dật khéo léo, giao thoa qua lại, tàn ảnh nối tiếp, rất nhanh mơ hồ một mảnh.

Màn khiêu chiến đầu tiên, Dạ Ma Vũ không sử dụng lực lượng huyết

mạch, mà dùng nhanh đối nhanh, cùng nữ tử xinh đẹp, triển khai quyết đấu chớp nhoáng.

- Di Hoa Lược Ảnh.

Nữ tử xinh đẹp thân ảnh chớp hiện không ngừng, tựa như hoa thơm trăm hoa đua nở, mắt thường chỉ một bóng ảnh mảnh mai xinh đẹp, nhấp nhô liên tục không ngớt như vậy.

Một mảng bóng ảnh xinh đẹp kia, phù quang lướt động, bao trùm toàn bộ khu vực xung quanh sân đấu.

Dạ Ma Vũ cũng chìm vào trong đó.

Vù vù ầm…

Hắn mỗi một lần cùng nữ tử xinh đẹp giao phong, nghiền nát đều là một mảng hoa ảnh xinh đẹp, cho dù đánh trúng chân thân, cũng sẽ bị thay thế dịch chuyển.

- Những hoa ảnh phân thân kia, vậy mà cũng có liên hệ huyền diệu cùng bản Tôn, chưa nói đến dùng giả tráo thật, còn có thể dịch chuyển, ngăn cản tổn thương công kích chân thân phải chịu.

Dạ Ma Vũ không khỏi thất thần.

Vút vút vù vù…

Xung quanh hắn một mảnh phù quang bóng ảnh xinh đẹp, giống như ngựa gỗ xoay tròn chuyển động bay lượn quanh thân, mỗi một lần va chạm, kích khởi bốn phía bung nở một mảnh phù quang.

- Thân pháp Áo Nghĩa của nàng ta, dường như xuất xứ từ tông phái

Nhị Tinh Hoa Cung ở lân cận.

- Nguyên lai là thân pháp bên trong « Di Hoa Chân Điển ».

Không ít người nhìn ra lịch.

Dạ Ma Vũ sắc mặt hơi ngưng trọng, không ngờ đối thủ đầu tiên của ngày hôm nay, cũng khó chơi như vậy.

- Hắc hắc, xem như là cường giả « Di Hoa Cung », đối với huyết mạch Dạ Ảnh, thân pháp bí kỹ, đều có hứng thú nhất định.

Lão già áo đỏ đắc ý cười.

Nữ tử xinh đẹp kia, mặc dù không cách nào chiến thắng, cũng đủ để tiêu hao vài phần tâm lực của Dạ Ma Vũ.

- Ám Dạ Nguyệt Ma Thiên.

Dạ Ma Vũ thân ảnh u ám, bỗng chợt bùng phát ráng nguyệt chói lạnh rực sáng, sau lưng mơ hồ ẩn hiện mọc ra một ma ảnh bốn cánh, đỉnh đầu còn hiện ra vòng Ám Nguyệt hư ảnh.

Bùm bùm..

Dạ Ma Vũ hai tay chấn động, năng lực Thái Cổ Âm Nguyệt lăng lệ hùng mạnh, hình thành từng mảng trăng sáng lạnh lẽo lưu chuyển, vây cánh hư ảnh dao động.

Răng rắc

Phù quang bóng ảnh xinh đẹp bay lượn bung nở khắp bốn phía, bỗng chợt tan tành vụn vỡ.

Bịch

Nữ tử xinh đẹp kia khóe miệng trào ra vết máu, thân thể mềm mại lảo đảo, lui ra ngoài hơn mười trượng, lập tức nhận thua.

- Không hổ là huyết mạch Dạ Ảnh, dễ dàng đọ sức cùng Hoa thân pháp của ta, tiết kiệm Chân Nguyên, chỉ bằng thân pháp, ta chưa chắc là đối thủ của hắn.

Nữ tử xinh đẹp bị thua, cũng không nhụt chí.

Dù sao huyết mạch Dạ Ảnh kia, truyền thừa hết sức xa xưa, có thể ngược dòng tìm hiểu thời đại Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Sau khi nữ tử xinh đẹp bị thua, Dạ Ma Vũ lại bắt đầu khiêu chiến mới.

Đối thủ thứ hai... đối thủ thứ ba... Tất cả đối thủ hắn đối mặt, chiến đấu căn bản đều không thua nữ tử xinh đẹp ban đầu, hơn nữa chiến lực càng ngày càng mạnh.

Đến đối thủ thứ năm, người xuất hiện, là một vị Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

- Lý Vân Nhai bất tài, lĩnh giáo một chút huyết mạch Dạ Ảnh của ngươi.

Một thanh niên nho nhã, hiện thân trên đài thi đấu.

Đối thủ thứ sáu, chính là Lý Vân Nhai.

- Đối thủ thật mạnh, hậu kỳ Tiểu Đan Nguyên Cảnh, tiếp cận đỉnh

phong.

Dưới đài tràn ngập kinh ngạc.

Dạ Ma Vũ sắc mặt thoáng ngưng trọng, không chút do dự, hắn phát động huyết mạch bí thuật.

- Hư Thiên Dạ Mạc.

Thân ảnh Dạ Ma Vũ nhoáng lên một cái, biến mất không thấy đâu, dung nhập vào trong màn đêm tăm tối bốn phía xung quanh.

Hử?

Lý Vân Nhai thẳng người đứng trong màn đêm đen kịt kia, với cảnh giới của hắn, ở trong đêm đen, giác quan đều chịu ảnh hưởng lớn.

Vút

Dạ Ma Vũ dung nhập màn đêm, có thể ở trong bất kỳ khu vực nào, nháy mắt dịch chuyển hiện thân.

Ở trong Hư Thiên Dạ Mạc kia, thân pháp Dạ Ma Vũ, ví như thân pháp không gian của Ngân Không Tông Sư.

- Thất Tinh Tru Thiên Quyết.

Lý Vân Nhai lập tức huy động thần kiếm cấp Địa, Kiếm Hà Tinh Quang rực rỡ như sao trời, biến ảo trên bầu trời, giống như sao băng bốc cháy, phủ xuống bốn phương tám hướng.

Vừa ra tay, liền trực tiếp là chiêu thức bao phủ phạm vi lớn.

- Hừ! ở trong Hư Thiên Dạ Mạc, thân thể ta giống như ánh trăng dạ ảnh, những nơi sát thương, có thể giảm phân nửa.

Dạ Ma Vũ cười lạnh một tiếng.

Thân ảnh của hắn, có thể ở trong bất cứ khu vực nào của Hư Thiên Dạ Mạc, bay lượn dịch chuyển.

Mỗi một lần hiện thân, hắn đều xuất hiện trong khu vự yếu nhất của Kiếm Hà Tinh Quang, thoải mái ngăn cản tổn thương.

- Ám Dạ Vô Ngân.

Một đạo khí tức vô hình u ám thần bí, trong màn đêm, lúc ẩn lúc hiện, tập kích Lý Vân Nhai.

Lý Vân Nhai phát động chiêu thức phạm vi, phòng ngự lộ rõ yếu kém yếu kém, cực kỳ nguy hiểm, miễn cưỡng hóa giải mấy vòng thế công vô hình của Dạ Ma Vũ.

Xoẹt xoẹt

Không bao lâu, lưng Lý Vân Nhai bị chém, để lại một đường máu.

- Kiếm Tinh Hóa Cương.

Lý Vân Nhai hét lớn một tiếng, đổi công thành thủ, kiếm quang tinh văn chói lóa, hình thành Tinh Quang kiếm cương sau vài thước.

Tinh Quang kiếm cương kia, cố thủ thân hình, cũng có thể phân hoá kiếm quang tinh hà, phá không đả thương người.

Trận chiến đấu này, vô cùng kịch liệt.

Nhưng ngay từ khi vừa mới bắt đầu, Lý Vân Nhai liền rơi vào thế bị động.

Sau hai mươi chiêu.

Trên cổ họng Lý Vân Nhai, lưu lại một đường máu, thừa nhận thất bại.

Lý Vân Nhai tuy bị thua, nhưng cũng khiến Dạ Ma Vũ tiêu hao không ít.

Sau đó.

Trên đài thi đấu, lại có cường giả xông lên liên tiếp không ngừng.

Những cường giả kia, bộc lộ hết năng lực huyết mạch cùng bí kỹ thiên kì bách quái, một lần khiến Dạ Ma Vũ lâm vào tử chiến.

Đến khi đạt đến trận chiến thứ bảy, Dạ Ma Vũ sắc mặt nhợt nhạt, khí huyết Chân Nguyên hao hụt.

Lúc này.

Huyết mạch cùng Chân Nguyên của hắn, đều đã tiêu hao sáu bảy phần.

Mà đối thủ thứ tám, thứ chín, chiến lực càng kinh người hơn, thực lực còn mạnh hơn Lý Vân Nhai.

- Huyết Dực Ma Tôn.

Đối thủ thứ chín, là một huyết bào Tôn Giả, toàn thân trôi nổi huyết

trạch tựa vảy rắn, tỏa ra một luồng khí tức huyết tinh ma sát, lạnh lẽo bá đạo.

Người này vừa lên đài, lập tức dẫn đến một trận xôn xao ồn ào.

- Huyết Dực Ma Quang.

Huyết bào Tôn Giả mi tâm có một nốt ruồi, hai tay vừa đẩy, trên người dâng lên ma sát Huyết Dực trăm ngàn trượng, uy năng kinh thiên động địa, sánh ngang Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh.

Phành...

Vỏn vẹn một chưởng, dung hợp sức lực ma sát Huyết Dực trăm ngàn trượng, đánh bay Dạ Ma Vũ.

Ộc

Dạ Ma Vũ phun ra một búng máu, thân thể lăn xuống đài thi đấu.

Lúc này, huyết mạch Chân Nguyên của hắn gần như hao hụt, đương nhiên vô lực đối đầu Huyết Dực Ma Tôn chiến lực sánh ngang Đại Đan Nguyên Cảnh kia.

- Ha ha... Một chiêu cũng không đỡ nổi, quá yếu.

Huyết Dực Ma Tôn cuồng tiếu một tiếng, rời khỏi sân đấu.

Khiêu chiến Trăm trận thắng liên tiếp của Dạ Ma Vũ, đến đây kết thúc.

Trong trường vang đầy tiếng thở dài tiếc nuối.

Nếu như ở trạng thái đỉnh phong, Dạ Ma Vũ có lẽ còn có thể chống chọi cùng Huyết Dực Ma Tôn.

Nhưng đáng tiếc, huyết mạch Chân Nguyên của Dạ Ma Vũ, đều tiêu hao dưới xa luân chiến.

- Dạ Ma Vũ này, là nhân tài khó gặp, đợi lát nữa, các ngươi dẫn hắn đến gặp ta.

Vĩnh Phong điện chủ hạ giọng nói.

Lúc này.

Dạ Ma Vũ ảm đạm chịu thua, sắc mặt u ám, cắn răng nói:

- Khiêu chiến Trăm trận thắng liên tiếp này, căn bản không công bằng, không ngờ lại dùng loại thủ đoạn hạ lưu như xa luân chiến này.

- Hừ rõ ràng không cản nổi Xa luân chiến? Trăm trận thắng liên tiếp đại biểu cho vinh quang vô thượng, chính là muốn những người ngạo thế, không sợ hết thảy mọi chiến lực vô địch âm mưu thủ đoạn.

Lão già áo đỏ cười lạnh giễu cợt nói.

Ngay khi Dạ Ma Vũ phẫn hận không tan.

- Để chúng ta mỏi mắt mong chờ, người khiêu chiến Trăm trận thắng liên tiếp mới… Triệu Phong

Chương 612: Miểu Sát Ba Mươi Trận

- Người khiêu chiến Trăm trận thắng liên tiếp mới… Triệu Phong.

Thanh âm hùng hồn kia, quẩn quanh toàn bộ sân đấu Hư Hải.

Bởi vì thất bại của Dạ Ma Vũ, trên sân tâm tình giảm sút, không khỏi chấn động.

- Nhanh như vậy, đã có người khiêu chiến mới rồi?

Trên ghế quan chiến, các cường giả đến từ khắp nơi, đang ngồi xem, đều giật mình không nhỏ.

Sầu thảm thất bại của Dạ Ma Vũ, bất công tàn khốc của Trăm trận thắng liên tiếp, chẳng lẽ còn chưa đủ đánh lui những kẻ khiêu chiến lòng đầy nhiệt huyết này.

Hơn nữa, người khiêu chiến mời này, dám ngay sau khi Dạ Ma Vũ bị thua, lập tức đưa ra khiêu chiến.

Có thể đoán trước.

Người khiêu chiến mới kia, hơn phân nửa có sức mạnh tự tin rất cường đại, tối thiểu, phải mạnh hơn Dạ Ma Vũ mới được.

- Triệu Phong? Chưa nghe qua.

- Người khiêu chiến mới kia, sẽ là nhân vật thế nào đây?

Nhiệt huyết trong sân, lại lần nữa được đốt lên, ánh mắt mọi người, tràn ngập mong chờ.

Rất nhanh.

Trên đài thi đấu, chậm rãi bước lên một thân ảnh Tiểu Đan Nguyên Cảnh.

Người khiêu chiến mới này, hai mươi tuổi, là một thanh niên dần lộ vẻ thành thục, lãnh đạm bình tĩnh.

Từ Triệu tộc ban đầu, cho đến võ đài lớn Ngoại Vực bây giờ.

Thiếu niên ngày nay, đã trưởng thành là một thanh niên kiên cường mạnh mẽ.

- Hắn chính là Triệu Phong?

Phần lớn người quan chiến, ánh mắt rơi xuống trên người thanh niên kia, lộ vẻ thất vọng.

Người khiêu chiến mới này, nhìn lên nhìn xuống cũng không có chỗ nào hơn người, tu vi cũng không bằng Dạ Ma Vũ lúc trước.

- Là tiểu tử này?

Ánh mắt lão già áo đỏ hơi nheo lại, quét qua Lý Vân Nhai dưới sân.

Nếu hắn nhớ không lầm, Triệu Phong và Lý Vân Nhai là một nhóm.

- Hừ! So với ta còn kém xa, vậy mà cũng muốn khiêu chiến Trăm trận thắng liên tiếp.

Dạ Ma Vũ trong mắt một mảnh lạnh lùng, nắm tay siết chặt, có một loại sỉ nhục khó hiểu.

- Trăm trận thắng liên tiếp, trận thứ nhất.

Một vị trọng tài Đại Đan Nguyên Cảnh, thờ ơ nói.

Một góc.

Dạ Ma Vũ lặng lẽ quan sát, hắn muốn tận mắt thấy Triệu Phong thảm bại, mới bỏ đi.

- Chậc chậc, với tu vi Tiểu Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ của người này, có thể gắng gượng qua bốn năm trận thắng liên tiếp, cũng là một kỳ tích.

Chung quanh vài tiếng nghị luận, hòa cùng tâm tính Dạ Ma Vũ.

Bên trên đài thi đấu.

Triệu Phong cười nhạt nói:

- Vinh hạnh Trăm trận thắng liên tiếp, để ta đoạt về.

Lớn tiếng dõng dạc.

Trong sân thi đấu, rất nhiều người quan chiến, đều trợn trắng mắt.

Sắc mặt Dạ Ma Vũ, hung hăng co giật một hồi, tiểu tử này, lấy đâu ra tự tin này?

Đối với một kẻ bị thua như hắn mà nói, không thể nghi ngờ càng là

vũ nhục lớn hơn.

- Hắc hắc, tiểu bối ngươi nếu không thể đoạt được mười trận thắng liên tiếp, thì phí khiêu chiến cũng kiếm về không được đâu.

Lão già áo đỏ ngạc nhiên cười.

Đúng lúc này.

Trên đài khiêu chiến, nghênh đón đối thủ đầu tiên của Triệu Phong.

- Tiểu bối, để quần chúng như ta, chơi đùa cùng ngươi một chút.

Một trung niên Tôn Giả Tiểu Đan Nguyên Cảnh, xoa quyền xoa cước, lên đài với ý vị vui đùa.

Trung niên Tôn Giả này, là quần chúng trên ghế quan chiến, tu vi cũng chỉ có Tiểu Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ, sức lực ngang bằng Triệu Phong.

Giai đoạn trước khiêu chiến Trăm trận thắng liên tiếp, rất nhiều người tham dự, đều là đến xem.

Sân đấu chính thức, đối với những người này, cũng không quá nghiêm ngặt. Chỉ cần không vượt qua thắng năm mươi trận liên tiếp, sẽ không khiến quan phương coi trọng.

- Bắt đầu.

Trọng tài phất tay.

Trung niên Tôn Giả kia ha ha cười lớn, đơn quyền vung lên, Thiên Địa nguyên khí gào thét, kéo theo sấm sét đùng đoàng, phóng tới

Triệu Phong.

Một quyền này, nếu đặt tại địa vực bình thường, có thể phá tan một ngọn núi lớn.

Bất quá, nơi đây là sân đấu Hư Hải, uy năng và phạm vi của các loại chiêu thức, đều đã bị khống chế nhất định.

- Ầm...

Trung niên Tôn Giả công kích thất bại, thân thể cứng đờ, đột nhiên bay ra ngoài.

- Chuyện gì vậy?

Trung niên Tôn Giả cái gì cũng không thấy rõ, thân thể bị một luồng sức lực to lớn, đánh bay ra đài thi đấu.

Bịch…

Trung niên Tôn Giả kia, sau khi rơi xuống, phun ra một búng máu.

Trong sân đấu, thoáng chốc yên tĩnh.

Phần lớn gạt bỏ ý vị xem trò, thậm chí vài tiếng cười trào phúng, đều cứng ngắc.

Phù

Triệu Phong vươn tay, thổi thổi nắm tay, ung dung thả mình xuống đất.

- Kết thúc rồi sao? Tốc độ thật kinh người.

Trong sân đấu, rất nhiều đám người quan chiến, lúc này mới bàng hoàng tỉnh lại.

Đa số, đều không thấy rõ động tác ra tay và thân pháp quỹ đạo của Triệu Phong.

Lão già áo đỏ kia, trong lòng giật mình, người khiêu chiến mới này, khí thế thật hùng hổ.

Nghĩ đến lúc trước, Lý Vân Nhai còn phải nghe theo người thanh niên khiêu chiến này, trong lòng lão già áo đỏ mơ hồ có chút bất an

Ghế quan chiến, trung tâm khu vực khách quý.

- Một quyền vừa rồi, chỉ dựa vào sức lực cơ thể. Khí lực tiểu tử này, tưởng chừng như một con thú to lớn.

Vĩnh Phong điện chủ thì thầm nói.

Bởi vì là khiêu chiến Trăm trận thắng liên tiếp, Triệu Phong vừa lên đài, hắn vẫn rất cẩn thận.

Vừa ra tay, liền khiến rất nhiều người bất ngờ.

- Trận thứ hai.

Trọng tài nhẹ nhàng vung tay.

Phịch…

Rất nhanh, đang trên ghế quan chiến lại vọt ra một người ứng chiến.

Người đến là một nam tử gầy gò, tu vi khí tức càng sắc bén, trên người có một luồng sát khí lão luyện thân kinh bách chiến.

Đều là Tiểu Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ, thực lực của hắn, so trung niên Tôn Giả lúc trước, rõ ràng mạnh mẽ hơn nhiều.

- Bá Hổ Phi Thiên.

Nam tử gầy gò thân hình nhoáng lên, nhanh nhẹn như phi báo, cuốn theo luồng gió mạnh tím đen khí phách hiên ngang, như thiểm điện lao vào Triệu Phong.

Hiển nhiên, nam tử gầy gò này sở trường về tốc độ, là cường giả nhanh nhẹn.

Ầm ầm…

Một tiếng vang thật lớn, nam tử gầy gò và Triệu Phong, va chạm bùng nổ.

Triệu Phong đứng nguyên tại chỗ, căn bản không lẩn tránh, một quyền đơn giản, trực tiếp đánh ra.

Khoảnh khắc ra quyền, trong huyết nhục thể phách Triệu Phong, bộc phát một luồng khí tức khủng bố giống như cự thú Thái Cổ.

Nam tử gầy gò bị chèn ép đến ngạt thở.

Bịch…

Nam tử gầy gò cánh tay đứt lìa, thổ huyết đánh bay ra ngoài.

Một chiêu đánh bại kẻ địch.

Trong sân đấu, lại lần nữa dấy lên cơn sóng kinh hoảng.

Cho dù, Triệu Phong không có thể hiện thực lực siêu cường, nhưng lưu loát chóng vánh một chiêu miểu sát người cùng cấp, cách thức bạo ngược đơn giản này, hết sức chấn động nhân tâm.

- Trong thể phách của tiểu tử này, dường như ẩn chứa một loại khí tức huyết mạch thời đại Thái Cổ, chỉ sợ là tiếp cận tồn tại huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Trong mắt Vĩnh Phong điện chủ, xẹt qua một tia kinh ngạc.

Hơn nữa, hắn cảm giác huyết mạch khí tức trong cơ thể Triệu Phong, càng thuần túy hơn Dạ Ma Vũ.

- Trận thứ ba...

Trên sân đấu, Triệu Phong lại nghênh đón một vòng luân hồi chiến.

Bịch…

Một quyền bình thường không khác lạ, lại lần nữa đánh bay đối thủ.

Người ứng chiến, căn bản là Tiểu Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ, tối đa cũng là Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ.

Thắng ba trận liên tiếp… thắng bốn trận liên tiếp… thắng năm trận liên tiếp.

Tốc độ chiến thắng của Triệu Phong, so với sơ kỳ Dạ Ma Vũ, còn nhanh hơn không ít.

- Tốc độ thật nhanh, còn có năng lực kinh người như thế, hoàn toàn là nghiền ép đồng cấp.

Dạ Ma Vũ có chút thất thần.

Tốc độ Triệu Phong biểu hiện, mơ hồ còn hơn hắn không sử dụng lực lượng huyết mạch.

Huống hồ.

Triệu Phong không chỉ có tốc độ nhanh, lực lượng thể phách, cũng vô cùng khủng bố.

Thắng bảy trận liên tiếp… thắng tám trận liên tiếp… thắng chín trận liên tiếp.

Không bao lâu…

Triệu Phong liền nghênh đón trận khiêu chiến thứ mười.

- Để đó ta.

Một cái thanh âm trầm thấp, từ khu vực chính sân đấu bước ra.

Người đến, là một đại hán ngăm đen, toàn thân cơ bắp giống như đúc từ sắc đen mà ra, tỏa ra khí tức khỏe khoắn lạnh lẽo như băng.

Rầm

Lúc đại hán ngăm đen lúc nhảy xuống đất, đài thi đấu ẩn ẩn rung lên, biểu hiện lực lượng chấn động khổng lồ, giống như con thú to lớn.

- Là hắn... Thiết Bối Hắc Vương.

Trên sân không ít người quan chiến, kinh hô thân phận người khiêu chiến.

Tu vi Thiết Bối Hắc Vương, là Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ, khí tức tiếp cận hậu kỳ.

Hơn nữa, hắn là người tu hành trường phái rèn luyện thân thể.

- Đỉnh Lực Thiên Hạ.

Thiết Bối Hắc Vương như một con thú hung hãn, giữa quyền chưởng xuất kích, một đạo hư ảnh hình đỉnh to lớn thâm đen lạnh buốt, ầm ầm đè xuống.

- Huyết mạch chiến kỹ, trực tiếp đem lực lượng thể phách hóa thành hình.

Triệu Phong hơi lộ dị sắc.

Trong vòng khiêu chiến thứ mười, rốt cuộc gặp được một đối thủ tương đối thú vị.

Bởi vì, thắng mười trận liên tiếp mà một mấu chốt.

Nếu như không thể thắng được mười trận liên tiếp, như vậy ngay cả phí khiêu chiến lúc ban đầu, đều không kiếm về được.

Phá!

Triệu Phong gầm nhẹ một tiếng, xương cốt huyết nhục toàn thân, bộc phát một luồng cực lực thể phách căn nguyên Thái Cổ.

Ô...

Khoảnh khắc vung quyền, quanh thân Triệu Phong, phảng phất có tiếng gầm hét của cự thú hoang dã thời đại Thái Cổ, cỗ khí tức bá đạo dã man này, bao phủ xuống, khiến Thiết Bối Hắc Vương nảy sinh cảm giác hít thở không thông.

- Lực lượng huyết mạch của ta, khí tức trên người tiểu tử kia...

Thiết Bối Hắc Vương thân tâm huyết nhục, mơ hồ run rẩy khó hiểu.

Răng rắc

Hư ảnh đỉnh lực huyết mạch chiến kỹ vung ra của hắn, bị Triệu Phong một quyền đánh tan.

Ộc

Thiết Bối Hắc Vương lúc này phun ra một búng máu, thân thể bay ra ngoài.

Thắng mười trận liên tiếp.

Triệu Phong mặt không đỏ, tim không loạn.

Chiến đấu đến bây giờ, hắn không hề sử dụng một tia Chân Nguyên, cũng không có tiêu hao một tia lực lượng huyết mạch.

Thời gian hơn một năm này, trải quả thử thách đồng thời trong khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ và Hải Kình Tâm Tủy Huyết, khí lực sinh mệnh của hắn, biến chất tăng vọt mấy lần, đã thoát thai hoán cốt.

Hiện tại.

Sinh mạng thể chất của hắn, cơ bản đạt tới cực hạn Đại Đan Nguyên Cảnh.

Ở phương diện lực lượng thể phách, Hải Kình Tâm Tủy Huyết có thể tăng cao lực lượng sâu sắc, được khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ rèn dũa, khiến hắn tựa như trải qua rèn dũa thời đại Thái Cổ, lực lượng sánh bằng cự thú cùng cấp.

Không chỉ như thế.

Lực lượng cơ thể của Triệu Phong, khi toàn lực công kích, còn có một luồng khí tức căn nguyên Thái Cổ, khống chế lực lượng huyết mạch bình thường.

- Ngoại trừ 'Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, huyết mạch đứng đầu, hiếm có khí tức huyết mạch nào, có thể khống chế rất nhiều huyết mạch như vậy.

Vĩnh Phong điện chủ trong mắt tinh mang vụt sáng, thầm nói.

Sau khi hoàn thành mười trận thắng liên tiếp.

Triệu Phong vẫn chưa ngừng lại, tiếp tục khiêu chiến.

Dù sao, chiến đấu đến bây giờ, hắn ngay cả một tia Chân Nguyên đều không sử dụng.

Thắng mười một trận liên tiếp, thắng mười hai trận liên tiếp… thắng mười lăm trận liên tiếp.

Chiến tích Triệu Phong, đang không ngừng đổi mới.

Mỗi một đối thủ.

Hắn đều dùng một quyền vô cùng đơn giản, trực tiếp đánh bay, hơn nữa khống chế lực lượng huyết mạch của đối phương.

- Thắng hai mươi trận liên tiếp.

Trong sân đấu, đột nhiên xôn xao.

Dựa theo quy tắc khiêu chiến Trăm trận thắng liên tiếp, người khiêu chiến mỗi ngày thắng mười trận liên tiếp, thì có quyền nghỉ ngơi.

Còn Triệu Phong, một hơi thắng liền hai mươi trận.

Càng đáng sợ chính là, hắn hiện tại vẫn mặt không đỏ tim không loạn.

Không nhìn thấy hắn sử dụng Chân Nguyên, cũng không thấy hắn sử dụng lực lượng huyết mạch.

- Hắn rõ ràng không phải người Luyện Thể chuyên môn, chỉ là Tiểu Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ, vậy mà...

Trong mắt Dạ Ma Vũ, lộ ra tia kinh hãi.

Khiêu chiến ngày đầu tiên, liên tiếp thắng hai mươi trận, chính là kỷ lục khi đó của Dạ Ma Vũ.

Thế nhưng.

Dạ Ma Vũ ngày đầu tiên hoàn thành hai mươi trận toàn thắng, ít nhiều có chút mệt mỏi, không thể tiếp tục khiêu chiến.

Trước mắt mà nói.

Triệu Phong còn chưa biểu hiện thực lực vượt qua cả Dạ Ma Vũ.

Nhưng mà, nam tử đáng sợ này, đến giờ không hề sử dụng Chân Nguyên, cũng không hề triển lộ lực lượng huyết mạch.

Chỉ có dùng mấy chữ “Sâu xa khó lường”, mới có thể hình dung người thanh niên này.

Sau nửa canh giờ.

Oành..

Triệu Phong đánh ra một quyền, ẩn ẩn hiển hiện khí tức tím nhạt, đem một cường giả Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, một quyền đánh bay.

Xì xầm.

Trong sân đấu, một mảng náo loạn.

- Thắng ba mươi trận liên tiếp.

Trọng tài hơi ngẩn người, tuyên bố.

Một hơi, đánh thắng ba mươi trận liên tiếp, người thanh niên này, chỉ dùng một tia Chân Nguyên.

Cứ theo đà này, hắn một hơi đánh đến trận thứ một trăm, cũng không phải hoàn toàn không thể.

- Bởi vì thiếu đối thủ, khiêu chiến Trăm trận thắng liên tiếp hôm nay,

tạm thời kết thúc.

Lão già áo đỏ phất tay, cắt đứt trận khiêu chiến.

Sắc mặt hắn trở nên thâm trầm, thầm nghĩ, thực lực kẻ này quá mạnh mẽ, trước hết trì hoãn một hồi, mưu đồ sách lược trước, ngày mai lại tiếp tục ứng phó.

Chương 613: Đánh Đâu Thắng Đó

Lão già áo đỏ, đại biểu sân thi đấu chính thức, tuyên bố khiêu chiến Trăm trận thắng liên tiếp tạm thời kết thúc.

Hành động này, lập tức dẫn đến bất mãn cho toàn bộ người quan chiến trong sân đấu.

Một vài khu vực, thậm chí phát ra tiếng la ó.

Rất nhiều người cũng nhìn ra, sân thi đấu chính thức có phần chống đỡ không nổi, muốn kéo dài thời gian, nghĩ kế đối phó Triệu Phong

- Không hổ là thuyền trưởng.

Lý Vân Nhai trong nội tâm sợ hãi thán phục.

Sân thi đấu, tại một góc khác.

- Liên tiếp thắng ba mươi trận, mỗi lần đều là một chiêu bại địch. Nếu như không phải sân thi đấu chính thức ngăn cản, hắn một hơi đánh đến năm mươi sáu mươi trận toàn thắng, cũng có khả năng.

Dạ Ma Vũ có chút thất thần.

Trực tiếp đánh tới khi phía chính phủ tạm dừng, cho dù là hắn lúc trước, cũng không có năng lực như thế.

- Vậy thì ngày mai.

Triệu Phong thân hình hơi nhoáng lên một cái, trở về bên cạnh Lý Vân Nhai.

Những nơi hai người đi qua, kéo theo bao ánh mắt chăm chú của đông đảo chúng nhân trong sân thi đấu.

Trong đó, Triệu Phong mơ hồ cảm nhận ánh mắt chăm chú đến từ "Vĩnh Phong Điện chủ".

Vĩnh Phong Điện chủ là người có tu vi cao nhất toàn trường, thân là Nửa bước Vương Giả, trong mắt hắn, ẩn chứa ý chí cường đại, thần uy khó lường.

Triệu Phong cũng không tỏ ra né tránh, cùng ánh mắt Vĩnh Phong Điện chủ, va chạm trong khoảnh khắc.

Ầm…

Chính diện đối đầu, ánh mắt áp bức của Vĩnh Phong Điện, khiến phương diện linh hồn của Triệu Phong, đột nhiên chấn động, có loại ảo giác phàm tục nghịch kháng thần linh.

Trong ánh mắt Vĩnh Phong Điện chủ, có một loại ý chí, ẩn chứa uy lực vô hạn.

Phảng phất một ý niệm, có thể thạch phá kinh thiên, thay đổi Càn Khôn.

- Dù sao cũng là Nửa bước Vương Giả, có được bộ phận uy năng ý cảnh Vương Giả Hư Thần Cảnh, linh hồn gần như vượt khỏi gông cùm xiềng xích cơ thể, tồn tại cùng Thiên Địa.

Triệu Phong trong lòng thầm nhủ.

Đối mặt sức mạnh thần uy to lớn của Vương Giả Hư Thần Cảnh, hắn chẳng qua chỉ trộm nhìn một góc băng sơn mà thôi.

- Cấp độ tâm hồn của tiểu tử này, thật là cường đại thần kỳ.

Vĩnh Phong Điện chủ khẽ ồ một tiếng.

Trong số người quan chiến, lấy cấp độ Vĩnh Phong Điện chủ, sự đánh giá dò xét của hắn đối với Triệu Phong, chính là tiếp cận sự thật nhất.

Đối với việc khiêu chiến Trăm trận thắng liên tiếp vào ngày mai, Vĩnh Phong Điện chủ không khỏi sinh ra một tia hứng thú.

Vào ban đêm…

Triệu Phong trở về khách điếm, bế quan tĩnh dưỡng.

Hôm nay chiến đấu, khiến hắn đã có nhận thức mới đối với khí lực sinh mệnh, cùng với lực lượng trong cơ thể.

Suốt cả đêm, hắn đều đang thích ứng, tìm hiểu, thậm chí khai thác lực lượng bản thân.

Ngày hôm sau….

Trong sân thi đấu Hư Hải, tiếng người huyên náo, nhiệt tình dâng cao.

So với hôm qua, hôm nay cường giả đến quan chiến, số lượng nhiều hơn gấp bội.

Liên quan đến sự tích Triệu Phong một hơi thắng liền ba mươi trận, trong Hư Hải Linh Điện, đã sớm bay xa.

- Mở sòng rồi.

Sân thi đấu chính thức, có người đặc biệt mở sòng lập canh bạc.

Đánh cược, nhằm vào kết quả thắng liên tiếp của Triệu Phong, chia làm năm cửa, thắng liên tiếp sáu mươi trận, thắng liên tiếp bảy mươi trận, thắng liên tiếp tám mươi trận, thắng liên tiếp chín mươi trận, thắng liên tiếp một trăm trận.

Trong đó tỉ lệ thắng liên tiếp một trăm trận đặt cược cao nhất, một ăn ba mươi.

Nói cách khác, chỉ cần đặt Triệu Phong thắng liên tiếp một trăm trận, có thể ăn lợi gấp ba mươi lần.

Chỉ là.

Trăm trận thắng liên tiếp, trăm năm gần đây, đều không có người nào hoàn thành.

Sân thi đấu chính thức, lại không từ thủ đoạn, quấy nhiễu người khiêu chiến Trăm trận thắng liên tiếp.

Bởi vậy, rất ít người sẽ đặt cửa Trăm trận thắng liên tiếp.

Trong đó người đặt thắng liên tiếp sáu mươi trận, thắng liên tiếp bảy mươi trận, tương đối nhiều.

Thế nhưng, nếu Triệu Phong thắng liên tiếp càng nhiều, ví dụ như

thắng liên tiếp tám mươi trận, những người đặt thắng sáu mươi, bảy mươi trận liên tiếp kia, cũng sẽ phải bồi tiền.

- Ta đặt bản thân, một trăm vạn thượng phẩm Nguyên Tinh Thạch.

Một thanh âm nhàn nhạt, truyền đến từ sau lưng đám người.

Một trăm vạn thượng phẩm Nguyên Tinh Thạch

Trong sân những người đặt cược, có chút ngẩn ngơ.

Một trăm vạn thượng phẩm Nguyên Tinh Thạch, đây cũng không phải một số lượng nhỏ, gần như có thể mua được một cây thần binh Địa cấp hơi kém.

Phải biết rằng.

Một khối thượng phẩm Nguyên Tinh Thạch, có thể hoán đổi một vạn Nguyên Tinh Thạch bình thường, chứ không phải Nguyên Tinh Thạch thứ phẩm Vực Nội.

Một trăm vạn thượng phẩm Nguyên Tinh Thạch, tương đương mười tỷ Nguyên Tinh Thạch bình thường.

Ngay cả người quan phương mở sòng, cũng giật mình kinh ngạc.

Mọi người tập trung nhìn lại, thì người đặt cược đó, chính là đương sự Triệu Phong.

Lý Vân Nhai cười hắc hắc, cũng ở trên người Triệu Phong, đặt mấy vạn thượng phẩm Nguyên Tinh Thạch.

- Hừ.

Trên mặt Lão già áo đỏ xuất hiện tia trào phúng.

- Triệu Phong… Triệu Phong… Triệu...

Trong bầu không khí nhiệt tình dâng cao, Triệu Phong bước lên đài thi đấu.

Một góc sân đấu.

Trong mắt Dạ Ma Vũ, lộ ra một tia lãnh ý, chăm chú quan sát.

- Khiêu chiến Trăm trận thắng liên tiếp, trận thứ ba mươi mốt.

Trọng tài tuyên bố.

Trận thứ ba mươi mốt.

Đối thủ là một bạch y nam tử Tiểu Đan Nguyên cảnh hậu kỳ.

- Thật nhanh, trận đầu hôm nay, đã phái ra Tiểu Đan Nguyên cảnh hậu kỳ.

Không ít người thấp giọng kinh hô.

Một vài người đặt cược, lập tức trở nên thận trọng.

- Triệu Phong, gặp phải Khương Tử Nhạc ta, ngươi cũng đừng mong dễ dàng chiến thắng.

Bạch y nam tử khóe miệng nhếch lên một nụ cười nhạt.

Vù vù

Bạch y nam tử phất tay một cái, trước người bồng bềnh một cuốn thiết thư Cổ Thanh, bung nở một tia sáng nhạt rực rỡ sắc màu.

Vút

Trên một tay khác của hắn, xuất hiện một cây bút lông cán xanh.

- Là Thiên Nhạc Thư Sinh.

- Hóa ra là Thiên Nhạc Thư Sinh Khương Tử Nhạc. Người này hai mươi năm trước, chính là thiên tài xếp trong ba hạng đầu của Quần Đảo vực Vĩnh Phong, xuất từ Tông phái Nhị Tinh Thiên Nhạc Bảo...

Trong sân đấu, có vài người người bỗng chợt thất thanh, nhận ra lai lịch bạch y nam tử.

- Có chút thú vị.

Triệu Phong không khỏi lộ ra tia hứng thú.

Trong vũ trụ mênh mông, tu hành lưu phái, nhiều vô số kể, lại có càng nhiều Tông phái bị chôn vùi trong dòng chảy lịch sử.

Sách và bút trong tay Khương Tử Nhạc này, cũng đều là thần binh hạ phẩm Địa cấp.

- Phá.

Thân hình Triệu Phong nhoáng lên, lách đến trước người Khương Tử Nhạc, giống như cự thú Hoang Cổ, đánh ra một quyền, mơ hồ ẩn hiện khí tức tím nhạt.

- Thật nhanh, luồng khí tức này...

Khương Tử Nhạc cảm nhận được một luồng khí tức đáng sợ đang đè ép khí huyết chân nguyên.

- Cửu Tự Thiết Thư.

Khương Tử Nhạc không khỏi kinh hoảng, thiết sách Cổ Thanh sắc trong tay, bỗng nhiên triển khai trước người, một lớp trang sáng màu xanh rêu phong tang thương, tách ra ráng màu trăm trượng, nổi hiện từng văn tự thần bí tối nghĩa khó hiểu.

Ầm ầm

Triệu Phong một quyền đánh trúng, trang sáng màu xanh này, hiện ra vài vết rách, nhưng văn tự thần bí nhảy múa trên mặt, phát ra một cỗ chính khí cuồn cuộn, giống như Trường Giang Hoàng Hà dào dạt, nhanh chóng sửa chữa trang giấy sáng màu xanh.

- Họa Địa Vi Lao.

Khương Tử Nhạc thân hình lui ra vài bước, bút lông xanh cán trong tay, chậm rãi họa ra, một đường hư tuyến vàng xanh hẹp dài, phác hoạ trong hư không.

Ồ?

Triệu Phong biến sắc, phát hiện những hư tuyến vàng xanh hư vô kia, tổ hợp thành một Thiên Lao kim quang chói lọi, đem mình nhốt vào bên trong.

- Không hổ là Thiên Nhạc Thư Sinh.

Bên ngoài sân đấu, một vài cường giả, không khỏi trầm trồ khen ngợi.

Lập tức, Thiên Lao tạo thành từ quang tuyến vàng kim này, giống như thiết lao thật thể, không ngừng co hẹp nơi đứng thân của Triệu Phong.

- Thật thú vị... Nhưng đến đây kết thúc thôi.

Triệu Phong sắc mặt hơi trầm xuống, đột ngột khoát tay, ngưng tụ một tia Tử Điện Phong Lôi, tinh thuần sắc bén, trong ánh sáng óng ánh ngưng hiện vuốt sáng màu tím hoa văn xưa cũ.

Tử Diệt Phong Lôi Trảo.

Quang trảo tử sắc này, chỉ lớn vài thước, nhưng ngưng kết như thực chất, truyền đến thanh âm giống như sấm rền.

Ầm ầm rắc…

Tựa như một trảo Lôi Long Hủy Diệt, rạch xé hư không, một luồng khí tức hủy diệt vạn vật, đập vào mặt, khiến linh hồn chấn động.

- Không hay…

Khương Tử Nhạc hoảng hốt thất thanh, mắt thấy “Họa Địa Vi Lao” của mình, giống như là tờ giấy mỏng, bị xé tan tành thành năm bảy mảnh.

Xoẹt xoẹt…

Một trảo giống như Lôi Long Hủy Diệt này, đánh bay Khương Tử Nhạc ra hơn trăm trượng.

Bịch…

Lúc rơi xuống đất, Khương Tử Nhạc toàn thân bốc khói đen, tư thái vốn bạch y thắng tuyết, liền giống như một hình người cháy xém.

Trận thứ ba mươi mốt thắng liên tiếp.

Hôm nay, Triệu Phong trận đầu thắng lợi.

Trong sân một mảnh hoan hô náo nhiệt, chiến lực Triệu Phong, trước sau cường thế như một.

- Ngay cả Khương Tử Nhạc, được xưng là người công thủ hoàn mỹ nổi danh trong đám Tiểu Đan Nguyên cảnh, không ngờ cũng bị thua như vậy.

Lão già áo đỏ, có chút thất sắc.

Trận đầu hôm nay, hắn phái Khương Tử Nhạc ứng chiến, chính là muốn khiến Triệu Phong, lâm vào một cuộc ác chiến, ít nhất không thể thắng nhẹ nhàng như vậy.

Nhưng mà.

Thực lực Triệu Phong vẫn như trước, nằm ngoài dự đoán.

- Vì tiết kiệm chân nguyên, không nên đánh lâu.

Triệu Phong thầm nói.

Mục tiêu của hắn, chính là một hơi, giết đến thắng liền một trăm trận.

Sau đó.

Triệu Phong liên tiếp nghênh đón một vài đối thủ, tu vi ít nhất là Tiểu Đan Nguyên cảnh trung kỳ, chiến lực phần lớn là cấp độ Tiểu Đan Nguyên cảnh hậu kỳ.

Nhưng những đối thủ này, thực lực đều không vượt qua Khương Tử Nhạc.

Triệu Phong đem tốc độ, tấn công, nâng cao thêm bước nữa, mỗi một lần thoáng hiện công kích, có thể nhẹ nhàng hoàn toàn đánh bại một Tiểu Đan Nguyên cảnh hậu kỳ.

Ầm ầm

Bịch bịch

Trên đài thi đấu, nguyên một đám người ứng chiến, bị Triệu Phong đánh bay chịu thua.

Có đôi khi, để tiết kiệm thời gian, Triệu Phong dứt khoát một đọ vài người.

Ba mươi lăm trận thắng liên tiếp... Bốn mươi trận thắng liên tiếp... Bốn mươi lăm trận thắng liên tiếp.

Không quá một canh giờ.

Triệu Phong hoàn thành thắng liên tiếp năm mươi trận.

Nói cách khác, khiêu chiến Trăm trận thắng liên tiếp, hắn đã hoàn thành một nửa.

Người quan chiến, người người trợn mắt há mồm, hết sức chăm chú.

Càng kinh người là.

Triệu Phong chiến đấu cho đến bây giờ, chân nguyên cũng không tiêu hao bao nhiêu.

Công kích của hắn, chủ yếu là vận dụng tốc độ, bộc phát lực lượng, vận chuyển một chút chân nguyên, một chiêu chiến thắng.

Nhất là trên phương diện thân pháp tốc độ.

Đến nay, không có đối thủ nào, ở tại phương diện tốc độ, có thể chống lại Triệu Phong.

- Sáu mươi trận thắng liên tiếp.

Những người quan chiến, không kịp nhìn, sợ sẽ bỏ lỡ một trận chiến nào đó.

Bởi vì.

Tốc độ Triệu Phong giải quyết chiến đấu, thật sự quá nhanh.

Sau khi thắng liên tiếp sáu mươi trận, đối thủ của Triệu Phong, cũng càng ngày càng mạnh.

Về sau, trong đối thủ, quá nửa tu vị đều là Tiểu Đan Nguyên cảnh hậu kỳ.

Trong những đối thủ này, có rất ít người có thể sánh bằng Khô Lâu Đường Chủ và Lý Vân Nhai.

Những đối thủ cường đại này trên sân đấu, đều là tinh anh cùng thời từ mỗi vực, thậm chí vài Tông phái Nhị Tinh.

Khả năng huyết mạch vô cùng kì quái, tầng tầng lớp lớp bí kỹ, rất khó ứng phó.

Cũng may.

Thân thể cùng lực lượng nguồn cội của Triệu Phong, hấp thu khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, mỗi lần công kích, phảng phất cự thú Hoang Cổ, đối với phần đông huyết mạch, có khả năng khống chế cường đại.

Hiệu quả của loại khống chế này, thậm chí có thể sánh với Giang Phàm có được huyết mạch “Thái Cổ Vạn Tộc Bảng”.

- Trận thứ bảy mươi.

Trọng tài thở dài một hơi trọc khí, lần nữa tuyên bố.

- Triệu Phong, đối thủ của ngươi, là ta.

Nam tử ưu nhã u ám như màn đêm, hiện thân trên đài thi đấu.

Dạ Ma Vũ.

Toàn trường vang lên một trận kinh hô.

Đối thủ lần này, dĩ nhiên là người khiêu chiến trên đài Trăm trận thắng liên tiếp, Dạ Ma Vũ.

- Hừ! Dạ Ma Vũ thân là người khiêu chiến thất bại, khẳng định không

hi vọng một kẻ vô danh, ở đằng sau hắn đoạt được vinh dự Trăm trận thắng liên tiếp.

Lão già áo đỏ âm thầm cười lạnh.

- Bắt đầu.

Trọng tài vừa tuyên bố, Dạ Ma Vũ lập tức ra tay.

Quan sát chiến đấu trước đây, Triệu Phong đều như thiểm điện đánh lui địch nhân, Dạ Ma Vũ cũng không muốn rơi vào bị động.

- Hư Thiên Dạ Mạc.

Dạ Ma Vũ thân ảnh nhoáng lên, biến mất không thấy tăm hơi, dung nhập trong màn đêm bốn phía một mảnh tối tăm.

Trong màn đêm kia, giác quan thị tuyến của Triệu Phong, bị hạn chế sâu sắc, rất khó rõ ràng nắm bắt bóng dáng Dạ Ma Vũ.

Hư Thiên Dạ Mạc, chính là lĩnh vực lực lượng huyết mạch của Dạ Ma Vũ.

Trước đây, còn không có ai, có thể chính thức phá giải huyết mạch bí kỹ của Dạ Ma Vũ. Nếu không bởi vì Xa Luân chiến, huyết mạch chân nguyên hao hụt, hắn cũng sẽ không bị thua.

Chương 614: Lực Áp Quần Hùng

- Hư Thiên Dạ Mạc.

Triệu Phong đặt mình trong màn đêm một mảnh tăm tối, trong tầm mắt, đã mất đi bóng dáng Dạ Ma Vũ.

Đối với “Huyết mạch Dạ Ảnh” của Dạ Ma Vũ, ở đây rất nhiều người quan chiến, đều tương đối quen thuộc.

Loại huyết mạch này, có thể khiến Dạ Ma Vũ, dung nhập trong khu vực màn đêm, cũng có thể ở trong bất kỳ khu vực màn đêm nào, lăng không thoáng hiện.

- Thân ở trong khu vực màn đêm này, cảm quan của ta chịu khống chế rất lớn, còn Dạ Ma Vũ không chỉ thân pháp tốc độ tăng cao đến cực hạn, mà thân hình giống như nguyệt quang dạ ảnh, tổn thương phải chịu, cũng giảm đi một nửa.

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, không hành động thiếu suy nghĩ.

Dưới tình huống địch tối ta sáng này, lấy tĩnh chế động là lựa chọn lý trí.

Một khi Triệu Phong nóng vội ra tay, hơi lộ ra sơ hở, liền sẽ bị Dạ Ma Vũ nháy mắt nắm bắt.

- Ám Dạ Vô Ngân.

Bỗng nhiên, một đạo khí tức thần bí u ám vô hình, xuyên qua trong màn đêm.

Vút…

Kình phong hàn ý vô hình, đã đến thân, trên da Triệu Phong truyền đến cảm giác đau nhói.

- Nhanh lắm.

Khi Triệu Phong phát hiện khác thường, tấn công của Dạ Ma Vũ, cơ bản đã rơi xuống trên người.

Bởi vì Dạ Ma Vũ, dung nhập khu vực màn đêm, có thể trong bất cứ khu vực nào, bay lượn dịch chuyển, sánh ngang thủ đoạn độn không của Tiểu Tặc Miêu.

Phốc…

Huyết mạch khí cơ trong cơ thể Triệu Phong vừa động, ngoài thân tự động nổi lên một tầng sóng nước lam bóng sóng sánh.

Bùm bùm.

Công kích của Dạ Ma Vũ, rơi xuống sóng nước gợn sóng kia, giống như lọt vào biển lớn mênh mông, lực đạo uy năng, bị hấp thu toàn bộ.

Tử Diệt Phong Lôi trảo.

Triệu Phong phản kích trước tiên, một trảo chụp xuống sau lưng, lại rơi vào khoảng không.

- Ha ha.

Thanh âm Dạ Ma Vũ, hiện thân trong một khu vực màn đêm khác.

Ánh mắt Triệu Phong hơi nheo lại, Dạ Ma Vũ này, quả nhiên không phải loại khó chơi bình thường.

Trong khu vực màn đêm, Dạ Ma Vũ như cá gặp nước, có thể lăng không di chuyển ẩn hiện, nháy mắt hoàn thành tấn công, người lập tức tách ra.

Loại tình huống này, hắn có thể tấn công đối thủ, còn đối thủ lại không thể làm gì hắn.

- Không hổ là Dạ Ma Vũ, khiến Triệu Phong bộc lộ lực lượng huyết mạch.

Sân đấu chính thức, Lão già áo đỏ mỉm cười.

Giao phong vòng thứ nhất, Dạ Ma Vũ cùng Triệu Phong, đôi bên đều không chiếm được tiện nghi của đối phương.

- Huyết mạch Thủy hệ của Triệu Phong, phòng ngự thật đúng là khác thường, tấn công của ta, ở trong màn đêm này, uy lực tăng mạnh, thế mà không may mảy tổn thương nổi hắn.

Dạ Ma Vũ thân ảnh giống như bóng trăng, dung nhập vào màn đêm.

Có điều.

Khóe miệng hắn chợt nhếch lên một nụ cười, bản thân bây giờ trong trạng thái khỏe mạnh, địch ở ngoài sáng ta ở trong tối, chiếm được quyền chủ động

Còn Triệu Phong, luân phiên chiến đấu, ít nhiều có chút tiêu hao.

- Rất thú vị, nhưng mục tiêu của ta là Trăm trận thắng liên tiếp, phải tốc chiến tốc thắng.

Ánh mắt Triệu Phong sắc bén, khí tức Huyết mạch Thủy hệ trên người, bành trướng tràn dâng, huyết mạch khí lực phát ra một luồng khí tức khổng lồ của cự thú Thái Cổ.

- Sao lại vậy...

Dưới luồng khí tức kia, lực lượng huyết mạch của Dạ Ma Vũ, mơ hồ rung động, gặp phải khống chế nhất định.

Dạ Ma Vũ không thể nào tin nổi, ngoại trừ vậy huyết mạch thần thoại "Thái Cổ vạn tộc bảng", còn có lực lượng huyết mạch gì, có thể áp chế "huyết mạch Dạ Ảnh" của mình.

Nói thì chậm, diễn ra thì nhanh.

- Băng Hoàng ấn - khu vực Băng Hoàng.

Triệu Phong hét lớn một tiếng, trong lòng bàn tay ngưng tụ hiện ra một Băng Quang ấn như thủy tinh u lam, ghim xuống mặt đất một cái.

Ầm đùng

U Lam Băng Quang ấn kia, tựa như đóa sen băng bung nở, đột ngột khuếch trương gấp mấy chục lần, đồng thời ở dưới mặt đất kéo dài ngưng kết thành một khu vực đóng băng lấp lánh băng quang.

Thoáng chốc.

Một tầng Băng Phong Hàn lập lòe lam tinh, mặt ngoài trôi nổi hoa văn xa xưa lâu đời, bao trùm một khu vực, đem vạn vật khu vực xung quanh đóng băng phong ấn.

Trong khu vực Băng Phong Hàn ấn, luồng hàn lực cấm kỵ thượng cổ Băng Hoàng, thẩm thấu hư không, đóng băng vạn vật.

- Hư Thiên Dạ Ảnh của ta.

Dạ Ma Vũ dung nhập trong màn đêm, hoảng loạn thất sắc, thân hình lạnh cứng, trơ mắt nhìn màn đêm tăm tối xung quanh, chìm vào trong một tầng bông tuyết đóng băng.

Ngay cả hắn, trong khu vực Băng Hoàng kia, khí huyết cũng bị đông cứng, thân thể có xu hướng bị đóng băng.

- Lực lượng huyết mạch của Triệu Phong này, so với Huyết mạch Dạ Ảnh của Dạ Ma Vũ, còn mạnh mẽ hơn. Luồng sức lực Băng Thủy này, thuần khiết như vậy,có lẽ đã gần chạm đến căn nguyên rồi.

Khách quý đài chính giữa, Vĩnh Phong điện chủ hơi động dung.

Trong phạm vi đối đầu huyết mạch bí kỹ, Triệu Phong trực tiếp áp chế Dạ Ma Vũ.

- Băng bạo.

Không đợi Dạ Ma Vũ thoát thân, quyền quang của Triệu Phong như băng lam thủy tinh, hung hăng đấm mạnh xuống đất.

Rầm ầm ầm ——

Thoáng chốc, một mảng khu vực đóng băng bông tuyết lập lòe kia, nổ tung thành ngàn vạn băng toái hàn phong, hàn quang lốc xoáy nổi lên, càn quét toàn bộ sân thi đấu.

Trận pháp xung quanh sân đấu, lắc lư một hồi, bên ngoài ngưng kết một tầng sương lạnh.

Trong nhất thời, trong sân đấu sương lạnh gió rét, một mảnh mơ hồ.

Bùm.

Một thân ảnh chật vật, bị băng thủy hàn phong đáng sợ, thổi bay khỏi sàn thi đấu, giữa không trung phun ra một búng máu.

Bịch…

Lúc Dạ Ma Vũ rơi xuống đất, toàn thân đóng băng đông cứng, giống một khối tượng băng.

Trong sân thi đấu, xôn xao ồn ào.

Dạ Ma Vũ, người khiêu chiến khó nhằn như vậy, lại bị Triệu Phong, dùng phương thức cuồng bạo dã man như thế, đánh bay khỏi đài thi đấu.

- Mặc dù tiêu hao một chút lực lượng huyết mạch, nhưng đây là phương pháp nhanh nhất, đơn giản nhất để phân thắng bại.

Triệu Phong thầm nhủ.

Dưới tình huống không khai mở Thần Linh nhãn, rơi vào trong khu vực màn đêm của Dạ Ma Vũ, hắn cũng bị khống chế khắp nơi, căn bản không tập trung khóa chặt được đối thủ.

- Trận thứ bảy mươi hai...

Trọng tài tiếp tục tuyên bố.

Bắt đầu từ trận bảy mươi, thực lực của mỗi một đối thủ, đều không đơn giản.

Chiến lực của những đối thủ đó, ít nhất là cấp độ Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, thậm chí đạt tới Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong.

Những đối thủ này, chiến lực ít nhất sánh ngang Lý Vân Nhai, Khô Lâu đường chủ, thậm chí mạnh hơn.

Muốn tốc chiến tốc thắng, Triệu Phong không thể không sử dụng Tử Diệt Chân Nguyên, hoặc là lực lượng huyết mạch.

Bảy mươi hai thắng... Bảy mươi ba thắng... Bảy mươi bốn thắng.

Triệu Phong thắng liên tiếp, nhanh chóng nghênh chiến.

Trong sân thi đấu, phần đông người quan chiến, đều hưng phấn kích động, cả đám tập trung tinh thần.

- Tử Điện Phong Hoàn.

Trên người Triệu Phong, Tử Điện Phong Lôi óng ánh lóa sáng, hóa thành từng đạo hào quang Tử Diệt kinh hãi chói mắt, phát ra một luồng khí tức tai họa hủy diệt, tàn sát phá hủy vạn vật.

Bịch bịch bịch…

Dưới một chiêu, ba cường giả Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, trực

tiếp bị dội bay ra ngoài, toàn thân một trận cháy đen.

Chậc…

Người quan chiến khắp toàn trường, đều hít một ngụm khí lạnh.

Quá điên cuồng.

Đó chính là ba Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

- Không thể như vậy, từng người đi lên, tiêu hao nguyên khí của hắn.

Lão già áo đỏ biến sắc, lên tiếng ngăn lại.

Triệu Phong đứng trên đài thi đấu, thường xuyên một đánh ba, hiệu suất rất cao.

Trận thứ tám mươi.

- Huyết Dực Ma Tôn.

Một huyết bào Tôn Giả, có nốt ruồi giữa mi tâm, toàn thân lơ lửng một tầng huyết trạch như vân rắn, tản mát luồng khí tức huyết tinh ma sát bá đạo.

Toàn trường truyền đến một hồi kinh hô.

Huyết Dực Ma Tôn này, chính là cường giả lần trước một chiêu đánh bại Dạ Ma Vũ, tu vi của hắn đạt đến Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong.

- Huyết Dực Ma Quang

Huyết bào Tôn Giả cười lạnh, trên người dâng lên ma sát Huyết Dực trăm ngàn trượng, uy năng kinh thiên động địa, sánh bằng Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh.

Giờ khắc này, ngay cả Triệu Phong đều cảm thấy một tia áp lực nhàn nhạt.

Rầm rầm

Công kích của huyết bào Tôn Giả, dung hợp khí lực của ma sát Huyết Dực trăm ngàn trượng, toàn bộ sân đấu hắt ra một tia huyết quang.

- Phong Lôi Chi Dực.

Sau lưng Triệu Phong quang dực Tử Diệt Phong Lôi kéo dài một hai chục trượng, chân nguyên nòng cốt trong cơ thể, ửng lên một tia tử sắc tinh trạch.

Ầm ầm

Luồng Tử Diệt Phong Lôi kinh khủng bóp nghẹt, vang vọng toàn bộ sân đấu, Lôi Điện Cương Phong đầy trời, toả ra một luồng khí tức hủy diệt suối nguồn vĩnh viễn.

Trong mơ hồ, giống như có một con Lôi Long diệt thế, trong cuồng phong gào thét tàn sát hủy diệt.

- A…

Huyết Dực Ma Tôn kêu thảm một tiếng, thân thể tựa như một trang giấy màu máu, bị đánh bay khỏi đài thi đấu.

Thắng liên tiếp tám mươi trận, một chiêu giành thắng lợi.

Đùng…

Lão già áo đỏ ngồi không yên, sắc mặt nặng nề.

- Một chiêu đánh bay Huyết Dực Ma Tôn. Đây mới là thực lực chân chính của hắn ư?

Gương mặt Dạ Ma Vũ tái nhợt, tràn ngập kinh hãi.

Phải biết rằng.

Huyết Dực Ma Tôn vào thời điểm thi triển Huyết Dực bí kỹ, chiến lực trong thời gian ngắn đạt đến Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh.

Thắng tám mươi mốt trận liên tiếp… Thắng tám mươi lăm trận liên tiếp... Thắng tám mươi chín trận liên tiếp.

Thế không cản nổi.

Tử Diệt Phong Lôi của Triệu Phong cùng lực lượng huyết mạch, liên tiếp bộc phát, lúc này mới triển lộ thực lực chân chính.

Sau khi qua trận thứ chín mươi, sức chiến đấu của đối thủ, đã tăng lên một cấp độ mới.

Những đối thủ này, chiến lực ít nhất sánh bằng Huyết Dực Ma Tôn, huyết mạch chiến kỹ cùng các loại năng lực đặc biệt, đều là danh chấn một phương trong vực.

Chín mươi mốt thắng... Chín mươi hai thắng... Chín mươi ba thắng.

Mỗi lần Triệu Phong chiến thắng, đều hết sức chăm chú, chuẩn bị ứng phó một số huyết mạch bí thuật cùng năng lực đặc biệt tầng tầng lớp lớp.

- Những đối thủ này, chiến lực cơ bản đều tiếp cận Đại Đan Nguyên Cảnh, thậm chí bằng với Tôn Chủ bình thường.

Triệu Phong cảm thấy một tia áp lực.

Nếu như chỉ có một đối thủ như vậy, hắn cũng không để ý.

Nhưng mà.

Tiếp tục chiến đấu, tinh lực, huyết mạch Chân Nguyên của Triệu Phong cũng khó tránh khỏi không ngừng tiêu hao.

Một vài đối thủ phía sau, có không ít người đều có thể nhẹ nhàng đánh bại Dạ Ma Vũ.

Thắng chín mươi bốn trận liên tiếp... Thắng chín mươi lăm trận liên tiếp... Thắng chín mươi sáu trận liên tiếp…

- Triệu Phong Triệu Phong...

Bên trong sân đấu, một mảnh hò reo nhiệt liệt, thanh âm như thác lũ.

Rất nhiều người đang xem chiến, trong lòng cuồn cuộn, nhiệt huyết bừng bừng, chờ đợi khoảnh khắc lịch sử ghi chép Trăm trận thắng liên tiếp.

- Quá mạnh, dù cho sau khi thắng chín mươi trận, lực lượng huyết mạch và Phong Lôi chiến kỹ của thuyền trưởng, vẫn lực áp quần hùng.

Lý Vân Nhai nội tâm chấn động.

Bất quá.

Đến sau trận chín mươi lăm, trên trán Triệu Phong, đã rướm ra một vệt mồ hôi.

Sắc mặt, đã có phần mỏi mệt.

- Tử Diệt Chân Nguyên của ta tuy rằng tinh luyện cường đại, nhưng số lượng so với Tiểu Đan Nguyên Cảnh bình thường, vẫn còn thiếu.

Triệu Phong ý thức được vấn đề.

Khi trùng kích Đan Nguyên Cảnh, dùng "nguyên khí thiên địa" hấp thu trong Mộng Cảnh Thái Cổ, đan hạch của Triệu Phong, đã cô đọng gấp 10 lần.

- Hừ.

Lão già áo đỏ trên mặt hiện tia lãnh ý.

Tiếp theo.

Trận chín mươi sáu, trận chín mươi bảy, đối thủ cường đại chưa từng có, chiến lực sánh vai Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh.

Triệu Phong thúc dục lực lượng huyết mạch, huy động Băng Hoàng Thương, một phen kịch chiến, vẫn dùng ưu thế áp đảo, chiến bại đối thủ.

Nhưng lúc này, cho dù là Chân Nguyên, hay là lực lượng huyết mạch

của Triệu Phong, cũng đều tiêu hao hơn nửa rồi.

- Còn ba trận cuối cùng.

- Ba trận cuối cùng, kỳ tích Trăm trận thắng liên tiếp, có thể xảy ra hay không?

Bên trong sân đấu, nhiệt tình giống như thủy triều.

- Trận chín mươi tám.

Khóe miệng trọng tài, xuất hiện một tia cười nhạt.

- Tiểu bối, dừng ở đâythôi.

Một luồng uy năng nguyên khí khổng lồ vô biên, phảng phất hòa cùng một thể với vũ trụ tự nhiên, từ trên trời giáng xuống.

Rầm…

Vừa dứt lời, một lão giả tóc hoa râm, hiện thân trên đài thi đấu.

- Đại Đan Nguyên Cảnh.

- Cấp Tôn Chủ? Cái này đã vượt khỏi cấp độ khiêu chiến Trăm trận thắng liên tiếp của Tiểu Đan Nguyên Cảnh rồi.

Trong sân thi đấu, lập tức sục sôi.

- Ha ha, dựa theo quy tắc, trận cuối cùng ba của Trăm trận thắng liên tiếp, có thể xuất hiện cường giả cao hơn một bậc.

Lão già áo đỏ cười nhạt một tiếng.

Lúc này.

Huyết mạch Chân Nguyên của Triệu Phong, đã tiêu hao hơn nửa, làm sao có thể ứng phó nổi ba vị Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh tiếp theo?

Chương 615: Kỷ Lục Ngàn Năm Khó Phá

- Không ngờ, ba đối thủ cuối cùng, lại là Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh.

- Đáng tiếc, nếu như Triệu Phong kia không phải bất cẩn, một hơi khiêu chiến Trăm trận thắng liên tiếp, cuối cùng vẫn còn chút hi vọng.

Phần đông quần chúng, đều than thở, lộ vẻ tiếc nuối, thần sắc tiếc hận.

Lúc này.

Trên trán Triệu Phong, chảy ra vài vệt mồ hôi, hơi thở lộ vẻ dồn dập.

Không phải phủ nhận, cho dù Triệu Phong gặp Đại Đan Nguyên Cảnh, cũng có phần thắng nhiều hơn.

Dù sao, một vài đối thủ trước đây, cũng không thiếu người, chiến lực có thể trong thời gian ngắn, tăng lên đến cấp độ Tôn Chủ bình thường.

- Chân Nguyên cùng lực lượng huyết mạch của ta, đều tiêu hao hơn bảy phần…

Triệu Phong dò xét đối thủ trước mắt.

Lão giả tóc hoa râm, tu vi cao gần Đại Đan Nguyên Cảnh trung kỳ, đây đã là hạn chế tu vi cao nhất trong quy tắc rồi.

- Đối thủ còn lại ba người, vẫn phải tốc chiến tốc thắng như cũ.

Ánh mắt Triệu Phong loé lên.

- Bắt đầu.

Trọng tài phất tay.

Thiết Bích Giang Sơn.

Lão giả tóc hoa râm phất tay, quang ảnh vách núi trùng trùng điệp điệp, huyễn động một lớp sơn hà tường đồng vàng rực, hoàn cảnh đất trời bỗng chốc biến đổi, bàng bạc tráng lệ.

Rầm rầm rầm…

Lão giả tóc hoa râm không hề thả lỏng, vững vàng cầu thắng, thế công "Thiết Bích Giang Sơn" kia, trước thủ sau công, vững chắc chèn ép Triệu Phong.

- Hừ đường đường Tôn Chủ, lại có thể không biết xấu hổ, chơi trò tiêu hao chiến với thuyền trưởng.

Trên mặt Lý Vân Nhai, lộ ra tia khinh thường cùng không phục.

Không khó nhìn ra, lão giả tóc hoa râm kia là muốn kéo dài Triệu Phong, dục vọng chiến thắng, cũng không mãnh liệt.

- Thủy Linh Hóa Thần.

Triệu Phong toàn thân tuôn trào một tầng thủy quang lam đậm, phơi bày trùng điệp vặn vẹo quỷ dị, thân hình giống như trạng thái chập

chờn, ửng lên nhiều tia sóng gợn văn nước.

Bùm bùm

Trong chốc lát, thân thể Triệu Phong, sóng sánh hóa thành thủy dịch, cũng hóa thành một “Thủy Linh Cự Nhân”.

Rầm rầm phốc ầm ầm

Thế công rung chuyển Sơn Hà của Lão giả tóc hoa râm, giống như đá chìm đáy biển, bị Triệu Phong xem nhẹ, hoàn toàn bỏ qua.

Dưới trạng thái “Thủy Linh Hóa Thần”, phòng ngự của Triệu Phong, đứng ở thế bất bại, thể phách tấn công, ẩn chứa uy năng vô cùng.

- Phá.

Triệu Phong biến thành Thủy Linh Cự Nhân, quyền chưởng đẩy mạnh, mỗi một lần công kích, thủy quang lam sậm cuồn cuộn, giống như thác lũ Thái Cổ mênh mông càn quét.

Trong thủy quang lam sậm kia, mơ hồ hiện lên ảo ảnh đồ đằng thần bí, khí tức to lớn xa xưa.

Cùng với không ngừng hấp thu khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, huyết mạch thể chất Triệu Phong, phát sinh thay đổi không muốn người biết.

Ầm răng rắc

Chính diện đối chiến, lão giả tóc hoa râm kia liên tục thoái lui.

Giao phong hai ba đòn, lão giả tóc hoa râm liền phun ra một búng

máu, gắng gượng chống đỡ.

- Khí tức Thái Cổ? Lẽ nào huyết mạch truyền thừa của Triệu Phong này, cũng xuất xứ từ Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, nếu không làm sao có thể có uy lực cường đại như thế.

Vĩnh Phong điện chủ lâm vào suy nghĩ.

Đúng lúc này.

Bịch rầm…

Trận pháp trên đài thi đấu, mãnh liệt rung chuyển, thân hình của lão giả tóc hoa râm kia, bay ngược ra ngoài.

- Chắc chắn là Thái Cổ Vạn Tộc Bảng...

Sắc mặt lão giả tóc hoa râm tái nhợt, vẻ mặt khiếp sợ.

Bị một Tôn giả Tiểu Đan Nguyên Cảnh, cường thế đánh bại, dưới tình huống bình thường, hắn không cách nào chấp nhận nổi.

Nhưng nếu như.

Đối phương có được huyết mạch thần thoại như “Thái Cổ Vạn Tộc Bảng”, như vậy cho dù bị thua, cũng không có gì mất mặt.

Phịch…

Triệu Phong khôi phục thân thể huyết nhục, lạnh nhạt nói:

- Các hạ coi trọng rồi, huyết mạch truyền thừa của Triệu mỗ, cùng Thái Cổ Vạn Tộc Bảng huyết mạch, vẫn có đôi chút thua kém.

Thực lực huyết mạch của Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, Triệu Phong từng được chứng kiến.

Bình tĩnh xuy xét.

Huyết mạch khí tức hiện tại của Triệu Phong, áp chế đối với huyết mạch bình thường, đã không thua Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Bất quá, Triệu Phong tự nhận, vẫn có đôi chút thua kém so với lực lượng huyết mạch của Giang Phàm.

- Lực lượng huyết mạch của ta, không ngừng hấp thu khí tức của Mộng Cảnh Thái Cổ, sớm muộn cũng có thể ngang hàng với huyết mạch thần thoại Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Nội tâm Triệu Phong sục sôi.

Hắn rõ ràng ghi nhớ, lần đầu đối mặt huyết mạch khí tức của Giang Phàm, lực lượng huyết mạch của mình, đã bị khống chế gắt gao.

Nhưng hôm nay.

Huyết mạch khí tức trong cơ thể Triệu Phong, cùng Giang Phàm một năm trước, đã không còn phân trên dưới.

- Trận chín mươi chín.

Trọng tài ánh mắt nhìn Triệu Phong, đã hoàn toàn khác biệt.

Trong sân thi đấu, không khí hừng hực, lại lần nữa tăng vọt, một vài người quan chiến, càng là nín thở.

- Thật không ngờ, ngay cả Tôn Chủ Đại Đan Nguyên, cũng đều bị Triệu Phong cường thế đánh bại.

Tất cả mọi người, đều đánh giá thấp thực lực Triệu Phong.

Ngay cả cường giả sân đấu chính thức, thậm chí Vĩnh Phong điện chủ, đều không ngoại lệ.

Đài thi đấu, trận chín mươi chín.

- Triệu Phong, ngươi quả thực rất mạnh, khiến tiểu nữ tử bội phục.

Một vị hồng bào nữ tử xinh đẹp động lòng người, chân thành hữu lễ, khí chất ưu nhã tự nhiên.

- Chỉ tiếc, ngươi hiện tại thiếu hụt lực lượng huyết mạch và Chân Nguyên, cho dù có thể thắng ta. Cũng nhất định không thể nào thắng được trận thứ một trăm.

Hồng bào nữ tử lộ vẻ đáng tiếc nói.

Nàng phân tích được, lực lượng huyết mạch và Chân Nguyên trên người Triệu Phong, chỉ còn lại hơn một phần.

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, thần sắc vẫn như thường.

Sinh mệnh thể chất của hắn, hết sức cường đại, lực phục hồi sánh ngang huyết mạch thần thoại Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

- Viêm Phượng Quyết.

Hồng bào nữ tử nhìn ra điểm này, nhanh chóng xuất kích, toàn thân đắm chìm trong mảnh diễm quang chói lọi, giống như một con

phượng hoàng rực lửa, nương theo tiếng phượng kêu kinh thiên động địa, xông vào Triệu Phong.

Luận lực công kích, hồng bào nữ tử này so lão giả tóc hoa râm lúc trước, còn mạnh hơn vài phần.

- Thủy Linh Hóa Thần.

Triệu Phong không chút do dự, thúc dục lực lượng huyết mạch, hóa thành Thủy Linh Cự Nhân.

Lúc này, sau khi toàn thân hóa thành thể lỏng, Triệu Phong cảm giác một trận trống rỗng.

Ầm ầm ầm ầm…

Thủy Linh Cự Nhân đứng ở thế bất bại, thế công như thác lũ Thái Cổ càn quét, trước tiên áp chế hồng bào nữ tử kia.

A...

Trong chưởng ảnh lam thủy quang quyền, hiện lên ảo ảnh đồ đằng thần bí, phát ra một luồng khí tức to lớn nguồn gốc từ Thái Cổ.

- Ngay cả huyết mạch Viêm Phượng của ta, cũng bị khống chế...

Hồng bào nữ tử giao phong vài lượt, khí huyết sôi trào.

Sau mười lần chính diện giao phong.

Bịch…

Hồng bào nữ tử bị Thủy Linh Cự Nhân, đánh bay khỏi đài thi đấu.

Trong sân, lập tức một mảnh xôn xao náo nhiệt.

Thắng chín mươi chín trận liên tiếp.

Vô số người quan chiến, nhiệt huyết phấn chấn dâng trào.

Phịch

Nháy mắt Triệu Phong hạ xuống, khôi phục thân thể huyết nhục, thân hình khẽ lung lay, đứng không vững.

- Thuyền trưởng.

Lý Vân Nhai sắc mặt đại biến.

Trên đài thi đấu.

Triệu Phong sắc mặt tái nhợt, huyết mạch Chân Nguyên hao hụt, miễn cưỡng ổn định thân hình.

- Lực lượng huyết mạch cùng Chân Nguyên, đều đã tiêu hao hết...

Triệu Phong dùng ý chí mạnh mẽ, ổn định thân hình, nắm chặt thời gian, tranh thủ khôi phục một chút nội thể.

Giờ phút này.

Trong sân thi đấu, hoàn toàn yên tĩnh.

Đông đảo cường giả, trừng mắt nhìn Triệu Phong, đạt tới đỉnh cao thắng chín mươi chín trận liên tiếp.

Chẳng lẽ muốn trong thời điểm cuối cùng, thất bại trong gang tấc?

- Chậc chậc, tiểu bối, nếu không phải ngươi bất cẩn, muốn một hơi khiêu chiến Trăm trận thắng liên tiếp, quả thật đã để người toại nguyện rồi.

Lão già áo đỏ thở phào một hơi.

Hiện tại, Triệu Phong đã vô lực tái chiến.

Huống hồ, nhân vật cuối cùng lên đài, cũng là tồn tại khác thường.

- Thật sự đáng tiếc nha…

Hắc y nam tử thân hình thẳng tắp, bước lên đài thi đấu.

Hắc y nam tử này, ánh mắt ngôi sao sáng rực, gương mặt hoàn mỹ góc cạnh như đá cẩm thạch.

- Đoàn Thiên Quân.

- Không ngờ lại là hắn, người đoạt được Trăm trận thắng liên tiếp một trăm năm trước.

Trong sân thi đấu, rất ít người, nhận ra thân phận hắc y nam tử này.

Hóa ra là hắn.

Một vài lão cường giả từng trải, nhớ lại sự tích truyền thuyết của Đoàn Thiên Quân.

- Một trăm năm trước, Đoàn Thiên Quân dùng tu vi Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, đoạt được Trăm trận thắng liên tiếp của sân đấu Vĩnh

Phong.

- Hai mươi năm trước, Đoàn Thiên Quân này, đột phá cấp độ Tôn Chủ, từng liên tiếp đánh bại ba Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, chấn động một thời.

Trên sân, truyền đến vài tiếng hít hà.

Giờ khắc này.

Đoàn Thiên Quân đã trở thành tiêu điểm của vô số ánh mắt, tựa hồ khoảnh khắc kia, cướp đi hào quang vốn dĩ của nhân vật chính.

- Triệu Phong, ta thấy ngươi trước khi chiến đấu. Nếu ngươi ở trạng thái đỉnh phong, còn có thể cùng ta đại chiến một hồi. Chỉ tiếc...

Đoàn Thiên Quân lắc đầu.

hắn cũng rất bội phục trước chiến lực của Triệu Phong.

Nếu như Triệu Phong không phải bất cẩn, muốn một hơi hoàn thành Trăm trận thắng liên tiếp, cũng sẽ không rơi vào cục diện khó xử này.

Cho dù là Đoàn Thiên Quân, một trăm năm trước hoàn thành Trăm trận thắng liên tiếp, cũng mất thời gian bốn năm ngày.

Hơn nữa.

Lúc ấy người cản trở Trăm trận thắng liên tiếp, cũng không hung mãnh như lần này.

- Đoàn Thiên Quân, thắng bại đã không còn phải lo lắng nữa rồi.

Triệu Phong cười nhạt bình tĩnh.

Mặc dù, huyết mạch Chân Nguyên của hắn, cơ bản hao tổn hết, dáng vẻ vẫn như trước, trầm ổn cẩn thận.

Lời vừa nói ra.

Trong sân thi đấu, lại lần nữa dấy lên một hồi kinh hô.

- Chẳng lẽ hắn còn át chủ bài nào? Thế nhưng huyết mạch Chân Nguyên của hắn, đều đã hao hụt rồi.

Lão già áo đỏ, sắc mặt lo lắng.

Ngay cả Vĩnh Phong điện chủ, cũng không khỏi hiếu kỳ, lộ vẻ suy tư.

- Chân Nguyên, lực lượng huyết mạch, đều đã tiêu hao hết...

Dựa theo quy tắc sân đấu, một vài đạo cụ đặc thù, thí dụ như Hư Thần Thủ Hộ, cũng không thể sử dụng.

- Không đúng, lực lượng linh hồn của Triệu Phong này, không có tiêu hao bao nhiêu.

Suy nghĩ của Vĩnh Phong điện chủ chợt lóe lên.

Người bình thường, sẽ xem nhẹ cấp độ linh hồn, nhưng Vĩnh Phong điện chủ, thân là Nửa bước Vương Giả, nằm trong giai đoạn linh hồn lột xác.

Đúng lúc này.

Trên đài thi đấu, dị biến đột nhiên xảy ra.

- Huyễn Cấm Chi Nhãn.

Thanh niên trong tầm mắt, mái tóc màu lam bay lượn, mắt trái hóa thành vực sâu lạnh buốt vô tận, phát ra lực hấp dẫn cường đại trí mạng.

Đoàn Thiên Quân tâm thần chấn động.

Bịch…

Giây tiếp theo, tinh thần ý niệm của hắn, bị dẫn dắt đi.

Trên sân thi đấu.

Mắt trái Triệu Phong, cùng Đoàn Thiên Quân đối mặt một hai nhịp hô hấp, người sau cố gắng giãy dụa, mồ hôi lạnh đầm đìa.

Hai nhịp hô hấp trôi qua.

Bịch…

Đoàn Thiên Quân ngã trên mặt đất, tình trạng kiệt sức, trên mặt lộ ra sỉ nhục cùng bất đắc dĩ vô tận.

Xì xầm.

Toàn bộ sân thi đấu, bùng nổ âm thanh như lũ quét.

- Sao lại như vậy….

Lão già áo đỏ lúc này mới phát giác, lực lượng tâm hồn chấn động do Triệu Phong phát ra, so với Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh bình

thường, còn cường đại ngưng thực hơn.

- Tâm hồn của ta, hấp thu khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, ngưng thực lớn mạnh, so cái Đoàn Thiên Quân này, còn phải mạnh mẽ hơn nhiều. Nếu như toàn lực thi triển Thần Linh Nhãn, tại cấp độ Đại Đan Nguyên Cảnh, hiếm có người nào có thể ngăn cản.

Triệu Phong ngạo nghễ đứng im, mái tóc lam và mắt trái, dần dần trở về màu đen bình thường.

- Con mắt kia.

Tâm linh Vĩnh Phong điện chủ thoáng hót hoảng, huyết mạch đồng tử mạnh mẽ như thế, hắn chỉ từng thấy ở Linh Vực Thánh Địa.

- Tiểu tử kia, che dấu quá sâu.

Lão già áo đỏ, không khỏi hít một hơi lãnh khí.

Ai cũng không ngờ rằng, Triệu Phong còn ẩn giấu huyết mạch đồng tử cực mạnh như vậy.

Nếu không phải người ngăn cản lần này, thật sự quá mạnh, có lẽ ngay cả thực lực chân chính của Triệu Phong, cũng đều thăm dò không ra.

- Người sáng tạo kỳ tích Trăm trận thắng liên tiếp —— Triệu Phong.

Trọng tài như trong mộng sực tỉnh, lúc này mới từ trong thanh âm như lũ quét thủy triều, tuyên bố.

- Đây không chỉ sáng tạo Trăm trận thắng liên tiếp, còn là cuộc đua của hai cường giả Trăm trận thắng liên tiếp.

- Thời gian hai ngày, một hơi đoạt được Trăm trận thắng liên tiếp, đây tuyệt đối là kỷ lục ngàn năm khó phá tại Quần Đảo vực Vĩnh phong.

Trong sân thi đấu, xôn xao náo nhiệt, tiếng nghị luận không ngừng.

- Đặc sắc.

Vĩnh Phong điện chủ bất tri bất giác, đứng dậy, đôi mắt chăm chú nhìn chằm chằm Triệu Phong.

Chương 616: Linh Điện Kim Lệnh

Thời gian hai ngày, một hơi hoàn thành Trăm trận thắng liên tiếp, tốc độ cùng chiến tích mức này, đã trở thành kỷ lục ngàn năm khó phá Quần Đảo vực Vĩnh Phong.

Trong thanh âm sôi nổi như lũ quét, phần đông ánh mắt cường giả Ngoại Vực, đều dừng lại trên người Triệu Phong.

- Thực lực như vậy, tiềm lực như vậy, nếu có thể lôi kéo hắn...

Trong sân thi đấu, không hiếm vài người thuộc các cường Tông hoặc thế lực lớn.

Triệu Phong thực lực thiên phú như vậy, cho dù đặt trong một vài Tông phái Nhị Tinh rưỡi, Nhị Tinh đỉnh phong lớn mạnh, cũng đều rất khó tìm ra một người.

Còn như Tông phái Nhất Tinh.

Thực lực bây giờ của Triệu Phong, gần như có thể càn quét Tông phái Nhất Tinh bình thường.

- Thực lực của Triệu Phong hiện tại, đã vượt qua chín phần mười Đan Nguyên Cảnh của Thanh Hoa Vực rồi, trừ phi là cường giả cấp độ như Giáo chủ...

Trong Vạn Quỷ Châu, Khô Lâu đường chủ tâm tình nặng nề.

Đối mặt Triệu Phong ngày càng cường đại, tâm tình của hắn không ngừng thay đổi.

Ngày nay, suy nghĩ của hắn đã không phải là làm thế nào phản nghịch, mà là làm thế nào trở thành thủ hạ đắc lực của Triệu Phong, giành được sự tín nhiệm của chủ nhân.

Trong sân thi đấu.

Một nhà vui mừng một nhà buồn.

- Thật không ngờ, kẻ này lại hoàn thành Trăm trận thắng liên tiếp.

- Lỗ lớn rồi, ta đặt mấy vạn Thượng phẩm Nguyên Tinh Thạch, thắng liên tiếp chín mươi trận.

Người tham gia đặt cược, hối hận không kịp.

Người chân chính dám đặt Trăm trận thắng liên tiếp, ít lại càng ít, hơn nữa không dám đặt quá nhiều.

Ban đầu Trăm trận thắng liên tiếp.

Tỉ lệ đặt cược Triệu Phong Trăm trận thắng liên tiếp, có thể đạt tới một ăn ba mươi. Đến ngày hôm sau, tỉ lệ đặt cược giảm xuống đến một ăn mười. Sau khi thắng trận bảy mươi, tỉ lệ đặt cược rớt xuống còn một ăn năm.

Ngược lại Triệu Phong, đặt mình một trăm vạn Thượng phẩm Nguyên Tinh Thạch, tương đương một trăm triệu Nguyên Tinh Thạch bình thường.

Dựa theo tỉ lệ đặt cược một ăn ba mươi, Triệu Phong cuối cùng thu

được ba tỷ Nguyên Tinh Thạch.

- Ha ha, ba tỷ Nguyên Tinh Thạch, cũng có thể mua được Tông phái Nhất Tinh bình thường rồi.

Triệu Phong thoải mái cười to.

Ngay cả Lý Vân Nhai, cũng được hưởng vinh quang.

Trước đó, hắn theo Triệu Phong, đặt mấy vạn Nguyên Tinh Thạch, đảo cái tăng lên ba mươi lần, cũng mặt mày hớn hở.

- Triệu Phong, một lát nữa, Điện chủ đại nhân sẽ đích thân trao giải cho ngươi.

Lão già áo đỏ mỉm cười đi tới, vẻ mặt khách khí.

Thời điểm khiêu chiến, hắn trăm phương ngàn kế nghĩ cách ngăn cản Triệu Phong.

Nhưng khi Triệu Phong, dùng chiến lực vô địch ngạo thị cùng thời, thế mạnh thắng được Trăm trận thắng liên tiếp, đã giành được sự tôn kính của tất cả mọi người.

- Khiêu chiến Trăm trận thắng liên tiếp, bình quân trăm năm, mới có thể có một lần, không biết là phần thưởng gì?

Triệu Phong không khỏi có tia chờ mong.

Nửa canh giờ sau...

Trên đài khách quý sân thi đấu, Triệu Phong nhận phần thưởng.

- Hậu sinh khả uý.

Người trao phần thưởng, chính là Vĩnh Phong điện chủ.

Vĩnh Phong điện chủ trên mặt tươi cười, trong mắt lộ ra vài tia khen ngợi.

- Dựa theo quy định, khiêu chiến Trăm trận thắng liên tiếp, đạt được một Thần binh trung phẩm Địa cấp, một khối Linh Điện Kim Lệnh, cùng một tỷ Nguyên Tinh Thạch.

Lão già áo đỏ nói.

Linh Điện Kim Lệnh.

Thần binh trung phẩm Địa cấp.

Trong sân thi đấu, tiếng kinh thán vang dội.

- Linh Điện Kim Lệnh, đại biểu thân phận khách quý nhất đẳng của Hư Hải Linh Điện, có thể vào ở trong khu vực khách quý, cả đời miễn phí tất cả nơi vào ở Đại Hư Hải Linh Điện. Trong đó, các nơi giao dịch chính thức của Vĩnh Phong Hư Hải Linh Điện, hưởng thụ 60% đãi ngộ …

Lý Vân Nhai không khỏi hít sâu một hơi.

Đủ loại đãi ngộ Linh Điện Kim Lệnh, có một số áp dụng tại các nơi Hư Hải Linh Điện, thí dụ như miễn phí vào ở, có được đãi ngộ khách quý.

Trong đó, ở Vĩnh Phong Hư Hải Linh Điện, nơi giao dịch chính thức, hưởng thụ 60% đãi ngộ.

Dưới ánh mắt chăm chú của mọi người.

Triệu Phong nhận lấy “Linh Điện Kim Lệnh”, trên mặt có ấn ký vinh hạnh đặc biệt Trăm trận thắng liên tiếp, đại biểu vinh quang vô thượng.

Ngoài ra.

Một Thần binh trung phẩm Địa cấp, đây cũng không phải là chuyện đùa.

Phải biết rằng, Thần binh Địa cấp của thế gian, vô cùng hiếm thấy, có không ít Tôn Giả, trong tay đều không có Thần binh Địa cấp.

- Thần binh trung phẩm Địa cấp, trong ba loại phần thưởng nảy, giá trị xem như cao nhất.

Mục quang Triệu Phong nhẹ nhàng lóe lên.

Cho dù là Cửu Sát Âm Cốt Thứ của Khô Lâu đường chủ, cũng chỉ là gần kề Thần binh trung phẩm Địa cấp.

- Đây là Bá Hoàng Chùy, Thần binh Địa cấp...

Vĩnh Phong điện chủ đem phần thưởng, toàn bộ giao cho Triệu Phong.

Linh Điện Kim Lệnh, Bá Hoàng Chùy, một tỷ Nguyên Tinh Thạch bình thường.

Triệu Phong tiếp nhận phần thưởng, lúc này cũng bày tỏ ý cảm ơn.

Sau khi trao giải hoàn tất.

Vĩnh Phong điện chủ nhìn Triệu Phong một hai cái, thân hình nhoáng lên, liền biến mất trong sân thi đấu.

Đi quá nhanh.

Triệu Phong muốn mở miệng, đã cũng không kịp.

Hắn vốn muốn lén tìm Vĩnh Phong điện chủ nói chuyện, nhưng hiện trường có quá nhiều thế lực hoặc là cường giả khắp nơi, lôi kéo kết giao Triệu Phong.

Mất thời gian nửa ngày trời...

Triệu Phong thật vất vả ra khỏi sân thi đấu Hư Hải.

- Thuyền trưởng, ngài không cần phải gấp gáp, Vĩnh Phong điện chủ đặc biệt mến tài, có lẽ sẽ thầm triệu kiến ngài.

Lý Vân Nhai lại cười nói.

Trở về khách điếm.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, nắm chặt thời gian khôi phục nguyên khí.

- Ta vừa đột phá Tiểu Đan Nguyên Cảnh, chất lượng đan hạch trong cơ thể dù cao, nhưng về số lượng, vẫn chưa đủ…

Triệu Phong nhớ lại quá trình Trăm trận thắng liên tiếp, không ngừng nghĩ ngợi.

Trong đan hạch cơ thể hắn, so với Tiểu Đan Nguyên Cảnh bình thường, cô đọng hơn gấp mười lần.

Hơn nữa, trên đan hạch của đậu phụ lớn kia, ửng lên một tia tinh trạch.

Bình thường xu hướng tới gần Đại Đan Nguyên Cảnh, đan hạch mới tinh thể hóa.

Còn Triệu Phong.

Lúc này vừa mới đột phá Đan Nguyên Cảnh, đan hạch trên ẩn ẩn có dấu hiệu này.

Sau nửa ngày.

Triệu Phong nguyên khí khôi phục.

Tốc độ nhanh như thế, cũng nhờ vào thể chất huyết mạch cường đại của hắn, phương diện lực hồi phục, sánh bằng huyết mạch thần thoại Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Kế tiếp.

Triệu Phong bắt đầu sắp xếp thu hoạch, đem Linh Điện Kim Lệnh, mấy tỷ Nguyên Tinh Thạch gặt hái được, tạm thời giao cho Lâu Lan Chỉ Thủy và Khô Lâu đường chủ sử dụng.

Đã có đầy đủ Nguyên Tinh Thạch cùng tài nguyên, Trớ Chú Bách Thi, thuyền viên thủ hạ Triệu Phong, thực lực cũng có thể nhanh chóng tăng lên.

Nhất là Trớ Chú Bách Thi, Triệu Phong khá coi trọng.

Trước mắt, dưới sự nỗ lực của Khô Lâu đường chủ, Trớ Chú Bách Thi có một phần nhỏ, đã thăng cấp đến Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

Ngày thứ hai.

Triệu Phong dựa vào Linh Điện Kim Lệnh, vào ở phòng trọ khách quý Hư Hải Linh Điện.

Nhớ ngày đó, Giang Phàm và Thần Dịch Lâm hai thiên tài Thánh Địa, chính là phòng trọ khách quý này.

Trong phòng trọ khách quý, Triệu Phong bắt đầu chờ đợi.

Ba ngày sau…

- Thuyền trưởng, hai ngày trước, Vĩnh Phong điện chủ, triệu kiến Dạ Ma Vũ.

Lý Vân Nhai thăm dò đến báo cáo.

Nghe vậy.

Triệu Phong nhíu mày, có chút không hiểu.

Lẽ ra, Triệu Phong hoàn thành Trăm trận thắng liên tiếp, biểu hiện khắp mọi mặt, đều vượt xa Dạ Ma Vũ.

Với sự mến tài và ánh mắt độc đáo của Vĩnh Phong điện chủ, đáng lẽ phải triệu kiến Triệu Phong mới đúng.

Nhưng mấy ngày nay, sau khi Vĩnh Phong điện chủ triệu kiến Dạ Ma

Vũ, cũng không có động thái nào khác.

- Chẳng lẽ là...

Lý Vân Nhai lúc đầu, cũng là trăm mối vẫn không có cách giải.

Sau khi suy nghĩ một phen, Lý Vân Nhai trong nội tâm mơ hồ đã có một suy đoán.

- Chủ nhân, bất kể nguyên nhân gì, với địa vị vinh hạnh đặc biệt của ngươi bây giờ, cho dù đi gặp mặt Vĩnh Phong điện chủ, cũng có tư cách.

Lý Vân Nhai đề nghị.

- Đúng vậy, không thể đợi thêm, chủ động đi tìm Vĩnh Phong điện chủ.

Triệu Phong biết rõ, thời gian gấp gáp của mình.

Thứ nhất, tử vong truy sát sẽ không bình tĩnh.

Thứ hai, với cấp độ này của Vĩnh Phong điện chủ, một khi bế quan, mấy tháng nửa năm, vốn đều bình thường.

Triệu Phong không thể chờ.

Ngay vào hôm nay.

Triệu Phong mang theo “Linh Điện Kim Lệnh”, đến phủ đệ Vĩnh Phong điện chủ, đăng môn bái phỏng.

Linh Điện Kim Lệnh.

Trước Phủ đệ, nhóm thủ vệ tâm thần chấn động, lộ ra vài tia kính ý.

- Mau mau thông báo Điện chủ đại nhân.

Trong đó hai người, càng nhận ra Triệu Phong là người sáng tạo kỳ tích Trăm trận thắng liên tiếp gần đây.

Một lát sau…

Trong phủ đệ truyền đến tin tức, Vĩnh Phong điện chủ bằng lòng.

Hết thảy, cũng không xảy ra ngoài dự liệu.

Dù sao, Triệu Phong chiến lực sánh cùng Đại Đan Nguyên Cảnh, huyết mạch tư chất gần kề Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, lại có vinh hạnh đặc biệt Trăm trận thắng liên tiếp.

Trong phủ đệ, trong hoa viên tao nhã u tĩnh.

- Ha ha, Triệu Phong này, tự mình đăng môn bái phỏng, sẽ có chuyện gì đây?

Vĩnh Phong điện chủ chắp tay mỉm cười.

Bên cạnh hắn, một cái nam tử ưu nhã đứng bên, chính là Dạ Ma Vũ.

Mấy ngày nay.

Dạ Ma Vũ có được sự thưởng thức và trọng dụng của Vĩnh Phong điện chủ, còn nhận được một ít chỉ điểm trên việc tu luyện.

Triệu Phong đăng môn bái phỏng, khiến Dạ Ma Vũ cảm thấy một chút

áp lực.

- Điện chủ, tại sao ngài không triệu kiến Triệu Phong, mọi mặt của hắn, đều hơn ta.

Dạ Ma Vũ sắc mặt khó hiểu, nhịn không được nói.

Vĩnh Phong điện chủ mục quang nhấp nháy, thấp giọng nói:

- Nếu ta đoán không sai, thân phận bối cảnh Triệu Phong này, có lẽ không đơn giản. Có lẽ hắn, xuất xứ từ gia tộc lánh đời nào đó, chí ít, cũng phải có trưởng bối Hư Thần Cảnh...

Dạ Ma Vũ nghe thế, không khỏi bừng tỉnh đại ngộ.

Đúng vậy.

Nếu như không có thế lực lớn, hoặc là tuyệt đỉnh cao nhân ủng hộ, cho dù tư chất huyết mạch tuyệt đỉnh, chỉ dựa vào khả năng, rất khó có thể trẻ tuổi như thế, đạt được thành tựu như vậy.

- Sau lưng Triệu Phong, nếu có thế lực lớn, sẽ rất khó bị Vĩnh Phong điện chủ sử dụng.

Dạ Ma Vũ đã minh bạch.

Khó trách Vĩnh Phong điện chủ đối với Triệu Phong không ham thích mấy.

Nói trắng ra, với tiềm lực tạo hóa của Triệu Phong, cho dù Hư Hải Linh Điện, gánh không nổi con rồng ẩn tàng này.

- Trên người Triệu Phong này, có chấn động mơ hồ của ý chí Hư

Thần, ràng là Hộ Thân Phù bảo vệ tính mệnh do trưởng bối hắn lưu lại...

Vĩnh Phong điện chủ trong lòng thầm nhủ.

Thân là Nửa bước Vương Giả, khí tức linh hồn khó hiểu trên người Triệu Phong, hắn có thể cảm ứng được một chút.

Không bao lâu.

Thân ảnh Triệu Phong, chiếu vào ánh mắt Vĩnh Phong điện chủ.

Dạ Ma Vũ, thì sớm lánh đi rồi.

- Bái kiến Điện chủ.

Triệu Phong dùng thân phận vãn bối, hành lễ Vĩnh Phong điện chủ, tỏ ra rất khách khí.

- Không kiêu không vội, phần tâm tình này cũng hiếm thấy.

Vĩnh Phong điện chủ âm thầm gật đầu.

Từ mọi phương diện nói, Triệu Phong đều là thiên tài gần như hoàn mỹ, thậm chí có thể ngang vai ngang vế cùng một vài thiên tài đứng đầu của Thánh Địa.

Sau khi an tọa.

Triệu Phong cùng Vĩnh Phong điện chủ, đơn giản khách sáo hai câu.

- Điện chủ vãn bối lần này đăng môn bái phỏng, có một chuyện muốn nhờ. Nếu như Điện chủ có thể tương trợ một hai phần, vãn bối chắc

chắn ghi nhớ trong lòng, ngày nào đó báo đáp gấp mấy lần.

Triệu Phong rất nhanh vào chuyện đề.

- Ồ? Trăm trận thắng liên tiếp thiên tài, còn có chuyện gì, cần bản điện tương trợ?

Vĩnh Phong điện chủ cười một tiếng, ngược lại cũng không bất ngờ.

Thân là Điện chủ một phương Hư Hải Linh Điện, hắn tay nắm thực quyền, người đến đây cầu hắn giúp đỡ, chẳng lạ lùng gì.

Có đôi khi, ngay cả Vương giả Hư Thần Cảnh, cũng đều có việc tìm hắn giúp đỡ.

- Việc này liên quan đến Khóa Vực đại trận trong Hư Hải Linh Điện …

Triệu Phong đại khái mục đích đến.

Vĩnh Phong điện chủ nghe xong, lập tức minh bạch.

Triệu Phong này, thì ra là muốn đi Chân Vũ Thánh Địa, còn muốn cậy vào “Khóa Vực đại trận”, tiết kiệm thời gian hành trình rất lớn.

- Ngươi nên biết, Khóa Vực đại trận bình thường không cho người ngoài sử dụng. Huống hồ, nơi ngươi muốn đi, lại là Chân Võ Thánh Địa. Thánh Địa kia, cũng ngăn cách với ngoại giới, không thể tùy tiện ra vào.

Vĩnh Phong điện chủ nhíu mày, tựa hồ có chút khó xử.

Triệu Phong lẳng lặng chờ đợi, trong lòng lộ vẻ thấp thỏm.

Nếu như đi bình thường, hắn phải mất thời gian năm sáu năm, dọc đường còn đụng phải “Tử Vong Truy Sát”.

Trầm tư một lát.

Vĩnh Phong điện chủ ngay thẳng nói:

- Triệu Phong, ngươi cũng không phải là thành viên trong thánh địa, hơn nữa thân phận lai lịch không rõ. Nếu như vi phạm nguyên tắc giúp ngươi, bản điện cũng phải gánh vác nguy hiểm rất lớn.

Chương 617: Trù Hóa Thành Công

-... Nếu như giúp ngươi mà vi phạm nguyên tắc, bản điện cũng phải đảm đương nguy hiểm rất lớn.

Vĩnh Phong điện chủ nói đến đây, thái độ hắn cơ bản tỏ rõ.

Triệu Phong cho dù sớm chuẩn bị tâm lý, nhưng nhiều ít có chút thất vọng, lòng nguội lạnh một nửa.

- Thỉnh giáo Điện chủ, chẳng lẽ không còn cách khác?

Triệu Phong không từ bỏ.

- Cách có thể thực hiện, cơ bản không có Linh Vực Thánh Địa là động thiên phúc địa kéo dài từ Thượng Cổ đến nay, là một không gian độc lập khép kín, chỉ có từ cửa vào đi vào, hoặc là nhờ vào Khóa Vực đại trận. Nhưng vô luận là cửa vào Thánh Địa, vẫn là Khóa Vực đại trận một chỗ khác, đều có cường giả Thánh Địa trấn thủ, khó có thể vàng thau lẫn lộn.

Vĩnh Phong điện chủ chắc chắc nói.

Thân là Hư Hải điện chủ, hắn vốn đi ra từ Linh Vực Thánh Địa, đối với quy tắc Thánh Địa, vô cùng hiểu rõ.

Nghe đến đó, Triệu Phong đã hiểu chỗ mấu chốt rồi.

Khó khăn lớn nhất, là Linh Vực Thánh Địa nghiêm khắc hạn chế với

người ngoài, rất khó tiến vào.

Thật ra.

Vĩnh Phong Điện Vương muốn đem Triệu Phong, truyền tống đến Quần Đảo vực phụ cận, hoặc là Hư Hải Linh Điện gần Chân Vũ Thánh Địa, vẫn có thể miễn cưỡng làm được, không cần mạo hiểm quá lớn.

Nhưng Linh Vực Thánh Địa, chính là Thánh Địa tu hành của một phương Hải Vực mênh mông, động thiên phúc địa đẳng cấp càng cao, vượt xa Đảo vực bình thường có thể so sánh.

Cũng chỉ có nơi đó, mới có thể sinh ra Tam Tinh Tông phái.

Không gian tài nguyên đẳng cấp càng cao cỡ này, đương nhiên rất ít người nắm giữ, hạn chế người ngoài.

- Trừ phi ngươi có thể trở thành thành viên của Thánh Địa, nhưng muốn gia nhập Thánh Địa, cũng phải bước vào Chân Vũ Thánh Địa trước mới được.

Vĩnh Phong điện chủ nói xong câu cùng, không khỏi lắc đầu.

Nội tâm Triệu Phong âm thầm thở dài.

Trong lòng hắn thầm nghĩ, nếu như không thể truyền tống đến Linh Vực Thánh Địa, vậy thì lấy lùi làm tiến, truyền tống đến Hư Hải Linh Điện phụ cận Thánh Địa.

- Ngươi có được Linh Điện Kim Lệnh, nếu như sẵn lòng chi trả một khối lượng lớn Nguyên Tinh Thạch khởi động trận pháp, bổn tọa có thể đem ngươi truyền tống đến Linh Điện cách Thánh Địa gần nhất.

Về điểm này, Vĩnh Phong điện chủ có thể đáp ứng.

Triệu Phong chìm trong suy nghĩ ngắn ngủi.

Vĩnh Phong điện chủ mỉm cười, cùng đợi đáp án của Triệu Phong.

Vĩnh Phong điện chủ thật ra cũng có chút tò mò, Triệu Phong tại sao vội vã muốn đi Thánh Địa như vậy?

Với tư chất của Triệu Phong, dựa theo cách thức thông thường, gia nhập Linh Vực Thánh Địa, chẳng qua cũng chỉ mất thêm thời gian vài năm.

- Tiền bối, trước hết, ta muốn hỏi thăm ngươi một người.

Triệu Phong đột nhiên mở miệng nói.

Hắn đi Chân Vũ Thánh Địa, chủ yếu là muốn tìm một người.

- Nói xem? Bổn tọa ở Linh Vực Thánh Địa, trải qua mấy trăm năm, chỉ cần không phải hạng người vô danh, ít nhiều cũng biết một chút.

Vĩnh Phong điện chủ rất tự tin.

Triệu Phong hít sâu một hơi, trong đầu tái hiện dặn dò của Tử Thánh Tàn Linh:

- Triệu Phong, ngươi cầm Tử Thánh Lệnh của ta, đến Chân Vũ Thánh Địa, tìm một người tên Đoan Mộc Thanh. Nhưng ta không thể khẳng định, người kia còn sống hay không. Nhưng nếu hắn còn sống, nhất định có thể giúp ngươi, cũng đáng để tin tưởng.

- Tiền bối có biết, một người tên Đoan Mộc Thanh không?

Triệu Phong bất động thanh sắc mà nói.

- Đoan Mộc Thanh? Họ Đoan Mộc, chẳng lẽ là...

Vĩnh Phong điện chủ sắc mặt bỗng biến đổi.

Đoan Mộc Thanh

Tu vi Nửa bước Vương giả như Vĩnh Phong điện chủ, vậy mà thần sắc trên mặt, vẫn xuất hiện chấn động rõ ràng.

- Chẳng lẽ ngươi và Đoan Mộc Thanh, có quan hệ gì?

Vĩnh Phong điện chủ thái độ khác thường, kích động thất thố, thanh âm dồn dập.

Hiển nhiên.

Cái tên Đoan Mộc Thanh này, mang đến đả kích rất lớn cho Vĩnh Phong điện chủ.

Triệu Phong khẽ giật mình, đáp:

- Đoan Mộc Thanh tiền bối, cùng một vị tổ tông của ta, có chút sâu xa. Vị tổ tông kia thọ nguyên sắp tận, nhờ ta đến Chân Vũ Thánh Địa, nương nhờ hắn.

Vĩnh Phong điện chủ nghe vậy, không khỏi động dung, ánh mắt nhìn Triệu Phong, hoàn toàn không giống lúc trước.

- Triệu Phong, nếu lời ngươi nói là thật, bản điện cho dù mạo hiểm,

giúp ngươi tìm được Đoan Mộc Thanh, ít nhiều cũng có chút nhờ vả.

Lời nói Vĩnh Phong điện chủ, bỗng chốc xoay chuyển.

Triệu Phong trong lòng không khỏi có một tia cổ quái.

Vĩnh Phong điện chủ này trước sau thay đổi, cũng quá chóng vánh.

Một khắc trước, Vĩnh Phong điện chủ còn không muốn mạo hiểm vì Triệu Phong, nhưng khi hắn nghe thấy ba chữ “Đoan Mộc Thanh”, vậy mà bằng lòng xuất thủ.

Quả thực có chút khó tin.

- Làm phiền tiền bối rồi.

Triệu Phong đương nhiên sẽ không cự tuyệt, lập nhịp hô hấp nói cám ơn.

Lại hàn huyên một hồi.

- Triệu Phong, ngươi về trước đợi tin tức. Muốn hoàn thành việc này, ta còn cần liên hệ mấy vị bằng hữu, suy tính một phen.

Vĩnh Phong điện chủ ngữ khí hòa ái hơn chút.

Quay về chỗ ở.

Triệu Phong không khỏi suy tư lẩm bẩm:

- Xem ra, Đoan Mộc Thanh kia, còn sống, hơn nữa ở Thánh Địa, ít nhất là nhân vật cao cấp.

Đây với hắn mà nói, không thể nghi ngờ là một tin tức tốt.

Khoảng thời gian tiếp theo.

Triệu Phong vừa chờ đợi tin tức, vừa nắm chặt thời gian tu luyện.

Trước mắt.

Trọng điểm Triệu Phong, là tích lũy nội tình “Đan hạch” trong cơ thể.

Hư Hải Linh Điện, so với đảo vực bình thường, hoàn cảnh Thiên Địa càng có ưu thế, lợi cho tu luyện.

Ở đây, Triệu Phong dựa vào Linh Điện Kim Lệnh, lấy giá cả càng ưu đãi, từ quan phương mua được vài tài nguyên Tinh Thạch thuộc tính Phong Lôi, kể cả một vài Thiên Linh địa bảo.

Chớp mắt một cái, nửa tháng trôi qua…

Triệu Phong dốc lòng tu luyện, tốc độ tu luyện rất nhanh.

Trong đan điền, đan hạch to như đậu nành kia, rõ ràng tăng lên một vòng nhỏ.

Tu luyện từ nay về sau, từ Tiểu Đan Nguyên Cảnh đến Đại Đan Nguyên Cảnh, Triệu Phong cơ bản không tồn tại “Bình cảnh”, chỉ là cần phải tích lũy thời gian.

Bởi vì vô luận là thể chất sinh mệnh, hay là phương diện linh hồn, Triệu Phong đều là cấp độ Đại Đan Nguyên Cảnh.

Nửa tháng này, Triệu Phong cũng trải qua hai lần Mộng Cảnh Thái Cổ.

Hiện nay hấp thu khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, Triệu Phong chủ yếu dùng cho linh hồn.

Thế nhưng.

Khi linh hồn lớn mạnh ngưng luyện, đạt đến cấp độ Đại Đan Nguyên Cảnh, hiệu quả cũng giảm xuống một ít.

Mà thể chất sinh mệnh Triệu Phong, hiệu quả hấp thu, càng thong thả như rùa đen.

Về phần Hải Kình Tâm Tủy Huyết, đối với Triệu Phong đã không còn hiệu quả.

- Sinh mệnh thể chất, đạt tới cực hạn Đại Đan Nguyên Cảnh. Bởi vì linh hồn không đạt tới cực hạn Đại Đan Nguyên Cảnh, tất cả vẫn còn một chút ít hiệu quả.

Triệu Phong trong lòng tính toán.

Nếu như chỉ đơn thuần hấp thu khí tức bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ, ngày sau hiệu quả có thể không cần để ý.

Như vậy.

Mục tiêu tiếp theo của Triệu Phong, chính là thăm dò Mộng Cảnh Thái Cổ.

Bảy mươi lăm nhịp hô hấp... Tám mươi nhịp hô hấp... Tám mươi lăm nhịp hô hấp... Chín mươi nhịp hô hấp

Triệu Phong đứng trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Thời gian kiên trì, đạt tới chín mươi nhịp hô hấp, tiến tới gần một trăm nhịp hô hấp.

Triệu Phong thậm chí thử nghiệm, ở trong bước ra một bước, áp lực thừa nhận, tăng gấp đôi không ngớt.

Ộc…

Triệu Phong phun ra một búng máu, tâm thần ý thức, quay về hiện thực.

Lúc này.

Triệu Phong bảo tồn một ít khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ sót lại trong nội thể.

Xoạt

Một tay vừa lau Vạn Quỷ Châu, một khối Trớ Chú Quỷ Thi, xuất hiện trước mặt Triệu Phong.

- Đi.

Triệu Phong khống chế một tia khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ kia, dung nhập trong cơ thể Trớ Chú Quỷ Thi.

Hấp thu nhiều khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ như vậy, Triệu Phong hiện tại có thể càng thuần thục khống chế loại khí tức này.

Trớ Chú Quỷ Thi hấp thu một tia khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, thể chất quỷ thi của hắn, mờ ảo sản sinh một chút biến hóa cực nhỏ.

Đợi sau khi hoàn toàn hấp thu, Triệu Phong cẩn thận quan sát.

- Hửm? Thể chất quỷ thi tăng cường, ẩn chứa Tử Âm thi khí cùng oán lực nguyền rủa, càng thuần túy hơn trước đây, tiếp cận bổn nguyên...

Triệu Phong rút ra kết luận.

Khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, dường như đối với tất cả thuộc tính lực lượng, tất cả thể chất, đều có hiệu quả.

Hun đúc của khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, đối với Triệu Phong hoặc là Trớ Chú Quỷ Thi, hiệu quả tương tự.

- Dù sao khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, đối với thể chất sinh mệnh ta, hiệu quả quá mức bé nhỏ. Trước cho mỗi khối Trớ Chú Quỷ Thi, dung nhập một tia khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ.

Vài ngày tiếp theo, Triệu Phong bận rộn khai mở.

Bởi vì thời gian hắn tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ, tăng thêm rất nhiều, có thể dẫn ra càng nhiều khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ.

Bốn năm ngày sau…

Mỗi một khối Trớ Chú Quỷ Thi, đã thành công hấp thu khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ.

Trong Vạn Quỷ Châu.

Mỗi thể chất Trớ Chú Quỷ Thi, khí tức biến hóa, Khô Lâu đường chủ nhìn vào trong mắt, kinh hãi không thôi.

- Những Trớ Chú Quỷ Thi này, thể chất tiềm lực đều tăng cường. Trước kia, một vài quỷ thi, nhiều nhất có thể tăng lên tới Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, nhưng hiện tại tiềm lực không gian, thậm chí tốc độ, đều nâng cao rất lớn rồi.

Khô Lâu đường chủ đối với mấy Trớ Chú Quỷ Thi này, chắc chắn càng quen thuộc hơn.

Biến hóa của mấy Trớ Chú Quỷ Thi này, hắn nhìn thấy còn thông suốt sâu sắc hơn so vị chủ nhân Triệu Phong này.

Mười ngày sau…

Bên Vĩnh Phong điện chủ, truyền đến tin tức, tìm Triệu Phong đi qua.

- Tiền bối, tình hình thế nào?

Trong lòng Triệu Phong, có chút nóng lòng.

Khoảnh khắc tiếp theo, rất có thể ảnh hưởng vận mệnh của hắn.

Giống như, hắn lúc ban đầu gặp gỡ Quảng Quân Hầu, bước vào Thế giới Tông Môn, bước ngoặc lớn trong nhân sinh kỳ ngộ.

- Triệu Phong mọi thứ đã chuẩn bị hoàn tất, không bao lâu nữa, ta có thể giúp đỡ ngươi, đi vào Chân Vũ Thánh Địa.

Vĩnh Phong điện chủ tươi cười xán lạn.

Thật tốt quá.

Triệu Phong căng thẳng, không khỏi thả lỏng, trên mặt lướt qua một tia mừng rỡ.

- Đây là Lai Khách lệnh của Thánh Địa, đặc biệt khó có, ta cũng vất vả lắm mới lấy được.

Vĩnh Phong điện chủ lật tay, xuất hiện một tấm lệnh bài.

Lệnh bài kia, thuần trắng như ngọc, ửng lên từng tia kim trạch, bên trên viết một chữ: Khách.

- Lai Khách lệnh?

Triệu Phong đại khái lĩnh ngộ công dụng lệnh bài này.

- Lai Khách lệnh này, có thể cho phép thành viên không phải Thánh Địa, ở trong Chân Vũ Thánh Địa, tạm thời lưu lại một khoảng thời gian ngắn, trong đó còn chút hạn chế...

Vĩnh Phong điện chủ giải thích một phen.

Lai Khách lệnh.

Triệu Phong tiếp nhận lệnh bài này, mức độ chất liệu đặc thù, cùng Tử Thánh Lệnh, có thể gộp chung.

- Lệnh này hạn chế thời gian, chỉ có thể cho ngươi ở Chân Vũ Thánh Địa tạm thời khoảng mười ngày.

Vĩnh Phong điện chủ dặn dò.

- Mười ngày? Hơi ngắn...

Triệu Phong cất khách lệnh, thầm nhủ.

- Thời gian có hơi ngắn. Nhưng thành và bại, trong thời gian mười ngày, với thân phận của ngươi, tất nhiên sẽ có nguy hiểm nhất định.

Vĩnh Phong điện chủ không phủ nhận.

Có thể lấy được một tấm Lai Khách lệnh mười ngày, hắn đều tốn rất nhiều trắc trở.

Sau đó.

Vĩnh Phong điện chủ bàn giao phương pháp cụ thể.

- Đầu tiên, muốn từ chỗ của ta sử dụng Khóa Vực đại trận, trực tiếp truyền tống đến Linh Vực Thánh Địa, vẫn không thể được.

- Bởi vì, ngươi chỉ là lai khách, không phải thành viên Thánh Địa. Cho dù ta mạo hiểm truyền tống ngươi qua, Truyền Tống Trận khác, cũng có cường giả của Thánh Địa trấn giữ cửa ải.

Vĩnh Phong điện chủ từ bỏ lối nghĩ này trước.

- Bước đầu tiên, thông qua Khóa Vực đại trận, đem ngươi đưa đến Hư Hải Linh Điện cách Thánh Địa gần nhất.

- Bước thứ hai, ngươi còn cần phải theo đội ngũ Tông phái vào ở Thánh Địa, cùng nhau vào Thánh Địa.

- Lai Khách lệnh của ngươi, là từ cái Tông phái vào ở Thánh Địa kia.

Không bao lâu, Vĩnh Phong điện chủ trước tiên đem đại khái suy tính, nói rõ.

Sau đó chính là một vài chi tiết.

- Tuy rằng hơi chút phiền phức chút, nhưng có thể sử dụng Khóa Vực đại trận, trực tiếp truyền tống đến lân cận Chân Vũ Thánh Địa, đã tiết kiệm mấy năm thời gian rồi.

Triệu Phong hiểu rõ tất cả chi tiết, liền âm thầm gật đầu.

Chương 618: Quần Đảo Vực Chân Vũ

Mọi chi tiết, sau khi nhớ rõ, Triệu Phong mang theo tấm “Lai Khách lệnh” kia rời khỏi phủ đệ Vĩnh Phong điện chủ.

Trước khi sử dụng Khóa Vực đại trận, Triệu Phong còn vài chuyện, cần dàn xếp.

Hắn và Vĩnh Phong điện chủ, ước định sau ba ngày, sử dụng “Khóa Vực đại trận”.

Trở về chỗ ở.

Triệu Phong lập tức triệu tập Lý Vân Nhai, Lâu Lan Chỉ Thủy, thương nghị hành trình.

- Ba ngày sau, ta sẽ dẫn các ngươi, sử dụng Khóa Vực đại trận, đến Quần Đảo vực Chân Vũ Thánh Địa.

Triệu Phong mỉm cười nói.

Lời vừa nói ra, Lý Vân Nhai cùng Lâu Lan Chỉ Thủy, đều lộ vẻ vui mừng.

Khô Lâu đường chủ trong Vạn Quỷ Châu, cũng có chút hưng phấn.

Linh Vực Thánh Địa, đây chính là một mảnh trung tâm đại hải vực, quản hạt mấy trăm Quần Đảo vực, trong truyền thuyết, chính là nơi đặt chân của Tông phái Tam Tinh.

Đương nhiên.

Đem mọi người tới phụ cận Thánh Địa, đây là bước đầu tiên.

Sau đó nữa.

Triệu Phong muốn một mình, tiến vào Chân Vũ Thánh Địa trước.

Lai Khách lệnh, chỉ có một tấm!

Bởi vậy, trong đám người, chỉ có một mình Triệu Phong là có thể đi vào Thánh Địa.

Nghe đến đó.

Bọn người Lý Vân Nhai cùng Lâu Lan Chỉ Thủy, ít nhiều có chút thất vọng.

Linh Vực Thánh Địa, không phải người bình thường có thể đi vào.

Triệu Phong mỉm cười:

- Các ngươi yên tâm, Chân Vũ Thánh Địa, không phải mục đích cuối cùng của ta. Nhưng nếu như ta phải ở trong Thánh Địa một thời gian ngắn, nhất định sẽ nghĩ cách mang các ngươi vào.

Nội tâm Lý Vân Nhai, không khỏi suy nghĩ.

Mục tiêu của Triệu Phong, trực chỉ Chân Vũ Thánh Địa, thậm chí thuyết phục Vĩnh Phong điện chủ, tất nhiên có chút bối cảnh.

Đồng thời, mục đích cuối cùng của Triệu Phong, cũng dẫn tới tò mò

của Lý Vân Nhai cùng Lâu Lan Chỉ Thủy.

Ba ngày sau….

Triệu Phong cùng một đám thuyền viên, hoàn tất chỉnh đốn, tập hợp trong đại điện một tòa Hư Hải Linh Điện xa xưa lâu đời.

Tòa đại điện này, phòng giữ nghiêm ngặt, chỉ là cường giả tọa trấn cấp độ Tôn Chủ, đã có bốn năm vị.

Triệu Phong mơ hồ cảm giác, một luồng khí tức Nửa bước Vương Giả ngoại trừ Vĩnh Phong điện chủ.

- Đặc biệt có một vị Nửa bước Vương Giả, trấn thủ Khóa Vực đại trận, còn có nhiều cường giả phòng giữ như vậy...

Triệu Phong không khỏi chậc lưỡi.

Hơn nữa, tòa đại điện này bản thân ẩn chứa trận pháp cường đại, lực sát trận trong đó, có thể nhẹ nhàng tru sát cường giả Đan Nguyên Cảnh.

Không chỉ như vậy.

Gần Khóa Vực đại trận này, chính là phủ đệ Vĩnh Phong điện chủ.

Đội hình như thế, cho dù là Hư Thần cảnh muốn xâm nhập, cũng phải suy nghĩ cân nhắc một hồi.

Không bao lâu…

Trận pháp đài cổ xưa Thanh Đồng Điêu Long, lọt vào tầm mắt mọi người.

Hoa văn kết cấu trận pháp trên trận pháp đài kia, cho dù là Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, cũng rất khó tinh tường hiểu rõ.

Bởi vì kết cấu trận pháp kia, ẩn chứa nguyên lý không gian sâu xa, ở trình độ nào đó mà nói, đã vượt qua gông cùm xiềng xích của không gian ba chiều.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong tuy cường đại, nhưng dù sao không phải đồng tử cùng không gian.

- Đem các ngươi truyền tống đến Quần Đảo vực Chân Vũ, đại khái cần tám khối Nguyên Tinh Thạch cực phẩm.

Vĩnh Phong điện chủ bộ dạng có phần xót xa, lấy ra tám khối Nguyên Tinh Thạch đặc thù.

Nguyên Tinh Thạch cực phẩm kia, giống như thủy tinh châu báu, long lanh hoàn mỹ, tỏa ra nguyên khí Thiên Địa, bàng bạc tinh thuần.

Nguyên Tinh Thạch cực phẩm.

Mọi người có mặt, đều động dung.

- Nguyên Tinh Thạch cực phẩm, căn bản là Nguyên Tinh Thạch đẳng cấp cao nhất trong thế giới vũ trụ.

- Nguyên Tinh Thạch cực phẩm trong truyền thuyết, nghe nói, một khối có thể đổi một trăm vạn Nguyên Tinh Thạch thượng phẩm, có tiền khó mua.

Lý Vân Nhai và Lâu Lan Chỉ Thủy cùng các thuyền viên, mở rộng tầm mắt.

Mọi người ở đây, đều chưa từng thấy Nguyên Tinh Thạch cực phẩm.

Phải biết rằng.

Một khối Nguyên Tinh Thạch thượng phẩm, tương đương với trăm vạn Nguyên Tinh Thạch bình thường.

Nguyên Tinh Thạch, từ thứ phẩm, hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm, đều là tỉ lệ một trăm đổi một.

Thế nhưng, đến Nguyên Tinh Thạch cực phẩm, thì lại không giống.

1 Nguyên Tinh Thạch cực phẩm = trên 100 vạn Nguyên Tinh Thạch thượng phẩm.

Bởi vì Nguyên Tinh Thạch cực phẩm, trên thế gian, căn bản là tồn tại tuyệt tích hiếm thấy.

- Hết cách rồi, chỉ có lực lượng Nguyên Tinh Thạch cực phẩm, có thể khởi động Khóa Vực đại trận này. Nghe nói ở Thánh Địa, đại trận Khoa Linh Vực kia, lực lượng trung tâm, càng cần khu động Thần tinh cực cao.

Vĩnh Phong điện chủ cảm khái nói.

Hắn vừa nói, đem tám khối Nguyên Tinh Thạch cực phẩm, khảm vào bốn Thanh Đồng Điêu Long trận pháp đài.

Thần Tinh?

Đám người Triệu Phong, tâm linh chấn động.

Thế gian này, không ngờ lại còn có tồn tại vượt qua Nguyên Tinh Thạch cực phẩm —— Thần Tinh.

Xem ra, Vĩnh Phong điện chủ với tư cách Nửa bước Vương Giả này, lại xuất xứ từ Linh Vực Thánh Địa, hắn tầm nhìn kiến thức, cũng vượt qua phàm tục.

- Ha ha, Thần Tinh bắt nguồn từ thời đại Thần Linh Thái Cổ, thế giới trước mắt, không cách nào sản sinh được. Bởi vậy, bất kỳ một khối Thần Tinh nào, ở trong thế gian này, đều đại biểu cho giá trị vô hạn. Nhưng cho dù là Vương Giả, Đại Đế Hư Thần cảnh, cũng không cách nào hấp thu thần lực Thần Tinh.

Vĩnh Phong điện chủ cười nói.

Rất nhanh.

Nguồn năng lượng của Khóa Vực đại trận, dự trữ hoàn tất.

Ầm!

Trên trận đài cổ xưa, hư quang vụt sáng trắng tinh chói lóa, vô số trận pháp ngân văn, phác hoạ kéo dài, tràn ngập toàn bộ trận pháp đài.

Muốn mở đại trận này, thậm chí cần Trận Pháp Đại Sư tinh thông nguyên lý không gian, tiến hành điều chỉnh.

- Được rồi.

Vị Không Gian Trận Pháp đại sư kia, thản nhiên nói.

Trước khi đi, Triệu Phong dự định đem Nguyên Tinh Thạch cực

phẩm tiêu hao, dựa theo Nguyên Tinh Thạch thượng phẩm, đổi cho Vĩnh Phong điện chủ.

Lần trước ở sân thi đấu, hắn đặt mình thắng, 100 vạn Nguyên Tinh Thạch thượng phẩm, đổi lấy gấp ba mươi lần.

Vĩnh Phong điện chủ lắc đầu mỉm cười, với vốn liếng tài phú của hắn, cũng không thiếu những Nguyên Tinh Thạch này.

- Xuất phát.

Triệu Phong thật sâu nhìn Vĩnh Phong điện chủ, dẫn đầu mọi người, đi lên trận pháp đài.

Hắn hiểu, mình xem như thiếu nợ Vĩnh Phong điện chủ một phần nhân tình rồi.

Rầm rầm

Không gian chấn động dữ dội, bao trùm Thanh Đồng Điêu Long cổ trận pháp đài.

Vĩnh Phong điện chủ đưa mắt nhìn đám người Triệu Phong, bên trong hào quang trận pháp, ảm đạm biến mất.

- Vì tiểu tử kia, đả thông nhiều khâu như vậy, lại để hắn đi vào Thánh Địa, liệu có đáng giá không?

Vị Không Gian Trận Pháp đại sư kia, mở miệng nói.

- Với tiềm lực tư chất của hắn, nếu như xác thực lại có quan hệ sâu xa với Đoan Mộc Thanh vậy thì tất cả đều có giá trị.

Vĩnh Phong điện chủ nói thẳng.

- Đoan Mộc Thanh? Chẳng lẽ là vị đại năng của Huyền Chân Thánh Tông?

Không Gian Trận Pháp đại sư, tâm thần chấn động, không khỏi hít sâu một hơi.

Cùng lúc đó.

Một nơi khác trong Hư Không Hải xa xôi.

Ầm!

Trên trận pháp đài cổ xưa khổng lồ, hiện ra hơn mười đạo thân ảnh.

Chính là đoàn người Triệu Phong.

Khi vừa mới hiện thân, Lâu Lan Chỉ Thủy cùng thuyền viên, đều có một hồi khó chịu, thiếu chút nữa bủn rủn trên mặt đất.

Sử dụng Khóa Vực đại trận, chuyển đổi khoảng cách không gian, loại áp lực mất cân bằng này, thật sự quá lớn.

Ngay cả Lý Vân Nhai, cũng có chút khó chịu.

- Đến nơi rồi.

Triệu Phong coi như nhẹ nhõm, thể chất sinh mệnh của hắn, cơ bản đạt tới cực hạn Đại Đan Nguyên Cảnh, lực lượng huyết mạch, càng là chạy thẳng đến chủng tộc huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Sau khi đứng vững.

Mọi người không khỏi dò xét, ngắm nhìn bốn phía.

Thoáng chốc.

Mọi người ở đây, không khỏi hít sâu một hơi.

Mọi người ở trong một tòa thành nhỏ, bên trong ngẫu nhiên còn truyền đến vài chấn động không gian.

- Một cái, hai cái, ba cái... tám cái!

Triệu Phong đại khái đếm, phát hiện Khóa Vực đại trận trong này, ước chừng tám cái.

Hơn nữa.

Người trấn thủ trong tòa thành nhỏ này, ít nhất là Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, trong đó Nửa bước Vương Giả, nhiều đến bảy tám người.

Thậm chí.

Triệu Phong còn mơ hồ cảm giác tồn tại của Vương Giả Hư Thần cảnh.

- Nơi này là Chân Vũ Hư Hải Linh Điện, xuất ra tín vật của các ngươi.

Một Nửa bước Vương Giả, đứng trước trận pháp đài, ánh mắt quét qua, Thiên Địa nguyên khí phảng phất đông cứng.

Mọi người có một cảm giác hít thở không thông.

Đám người Lâu Lan Chỉ Thủy, linh hồn ý chí phảng phất bị giam cầm, bất luận một tia phản nghịch và lừa dối nào, đều không có nổi.

- Lai Khách lệnh, Linh Điện Kim Lệnh, Vĩnh Phong tín hiệu...

Triệu Phong phất tay, liền lấy ra vài tấm lệnh bài tín vật.

Nửa bước Vương Giả kia, hơi sửng sốt.

- Ha ha, hóa ra là bằng hữu của Vĩnh Phong điện chủ.

Cách đó không xa, một lão đầu râu bạc, sớm đã lưu ý, thân hình nhoáng cái, liền tới chỗ này.

- A? Lý lão đầu, đây chính là khách quý của Kim Sơn Tông các ngươi.

Nửa bước Vương Giả trấn thủ kia, ngạc nhiên mỉm cười.

Hắn cũng sẽ không làm khó, để đám người Triệu Phong đi qua.

- Ngươi chính là Triệu Phong, tiểu lão nhân chờ ở đây đã lâu.

Lão đầu râu bạc, dò xét Triệu Phong, dáng tươi cười chân thành.

- Ngài chính là Lý trưởng lão?

Triệu Phong cũng chẳng suy nghĩ nhiều, lại xuất phát trước, Vĩnh Phong điện chủ đã thông báo rồi.

Chỉ có đả thông các khâu, mới có thể để Triệu Phong, đi vào Chân Vũ Thánh Địa.

- Đúng là lão phu, ngươi gọi một tiếng Lý lão là được.

Lão giả râu bạc rất hòa khí, dẫn đám người Triệu Phong, đi thẳng ra ngoài tòa thành này.

Trên đường đi.

Bọn người Lý Vân Nhai, Lâu Lan Chỉ Thủy, trong lòng tâm thần bất định.

Ra khỏi tòa thành, bên ngoài chính là Hư Hải Linh Điện của Quần Đảo vực Chân Vũ.

Hư Hải Linh Điện này, quy mô so Quần Đảo vực Vĩnh Phong, Quần Đảo vực Thiên Lưu, phải lớn hơn không chỉ gấp mười lần!

Véo véo!

Trong tiếng xé gió kia, Tôn giả Đan Nguyên Cảnh, chính là cấp Tôn Chủ, đều thỉnh thoảng có thể gặp được.

Thậm chí ngẫu nhiên.

Triệu Phong còn có thể cảm giác cảnh sức khí tức to lớn của Hư Thần cảnh.

- Trời ơi, đây rốt cuộc là địa phương như thế nào?

Bọn người Lý Vân Nhai, Lâu Lan Chỉ Thủy, kinh sợ.

- Đều là Linh Vực Thánh Địa, tại sao lại chênh lệch lớn như vậy?

Triệu Phong vẻ mặt khiếp sợ.

Nhìn thấy thần sắc của bọn người Triệu Phong, Lý lão râu trắng cười một tiếng:

- Nơi này chính là Quần Đảo vực Chân Vũ, bao nhiêu thế lực cường Tông, đều vào nơi đây, kịch liệt cạnh tranh tư cách nhập trú Linh Vực Thánh Địa.

Quần Đảo vực Chân Vũ!

Bọn người Triệu Phong, mơ hồ ý thức, Quần Đảo vực này, không giống Quần Đảo vực bình thường.

- Quần Đảo vực Chân Vũ là mảnh đại hải vực này, là Quần Đảo vực mạnh nhất. Tại đây nhập trú Nhị Tinh cường tông, nhiều đến một hai trăm, trong đó không thiếu một ít đỉnh phong Nhị Tinh...

Lý lão râu trắng cảm khái nói.

Nhị Tinh cường tông, nhiều đến một hai trăm?

Đoàn người Triệu Phong, không khỏi trợn mắt há mồm.

- Bên trong Linh Vực Thánh Địa kia, ngoại trừ Tông phái Tam Tinh, còn có danh sách ba mươi ba Tông phái Nhị Tinh nhập trú. Hàng năm, những Tông phái nhập trú này, cạnh tranh lẫn nhau, có tiến có lui. Dù sao, chỉ có ở Thánh Địa, Tông phái Nhị Tinh mới có thể thăng tiến thành Tông phái Tam Tinh...

Lý lão râu trắng, đơn giản khái quát tình hình một phen.

Bọn người Triệu Phong nghe vậy, không khỏi giật mình.

Vì là Linh Vực Thánh Địa, ở nơi này, bởi vậy “Quần Đảo vực Chân Vũ” chính là trung tâm khắp mảnh thế giới đại hải vực, thế lực Tông phái cạnh tranh.

Mà hết thảy những điều này.

Đều bắt nguồn từ việc cạnh tranh nhập trú “Linh Vực Thánh Địa”.

Một lát sau…

Lý lão râu trắng, đem bọn người Triệu Phong, dẫn đến Hư Hải Linh Điện, một chỗ lầu các đại viện.

- Nơi này chính là điểm tiếp đãi của Kim Sơn Tông chúng ta tại Hư Hải Linh Điện. Kim Sơn Tông chúng ta, chính là một trong ba mươi ba tông nhập trú Linh Vực Thánh Địa.

Lý lão râu trắng, có một chút tự hào nói.

Tông phái nhập trú Thánh Địa?

Bọn người Lý Vân Nhai, không khỏi nghiêm nghị kính nể.

Tông phái có thể nhập trú Thánh Địa, tuyệt đối là hạng nổi bật trong số cường tông Nhị Tinh, so với Nguyệt Ma Điện, Hắc Nhai Cung, ít nhất phải mạnh hơn gấp mấy lần.

Thế nhưng.

Ở điểm Kim Sơn Tông nhập trú, khí tức mạnh nhất Triệu Phong cảm nhận được, chính là mấy vị Nửa bước Vương Giả, Lý lão râu trắng, chính là một trong số đó ——

- Kim Sơn Tông chúng ta, danh sách nhập trú Thánh Địa là 3000, phần lớn tinh anh đều ở đây. Bởi vì trong Thánh Địa giao tranh tổn thất, chúng ta gần đây, sẽ bổ sung thêm vào vài cường giả cùng đệ tử...

Chương 619: Đột Phá Trăm Nhịp Hô Hấp

Lý lão râu trắng đơn giản tóm tắt, Triệu Phong đại khái đã hiểu tình huống của Kim Sơn Tông.

Tinh anh nòng cốt của Kim Sơn Tông, phần lớn đóng trong Chân Vũ Thánh Địa.

Thế lực xung quanh, số lượng to lớn, cùng rất nhiều Nhị Tinh cường tông, cùng tồn tại trong Quần Đảo vực Chân Vũ.

- Triệu Phong, qua hai tháng nữa, Tông phái ta sẽ vận chuyển một vài cường giả và thiên tài, vào trong Chân Vũ Thánh Địa. Ngươi có 'Lai Khách Lệnh', đến lúc đó theo chúng ta cùng vào Thánh Địa.

Lý lão râu trắng dặn dò nói.

- Làm phiền tiền bối.

Triệu Phong liên tục gật đầu, Lý Vân Nhai cùng Lâu Lan Chỉ Thủy bên cạnh, thần sắc có chút hâm mộ.

Cùng ngày.

Lý lão râu trắng, đem bọn người Triệu Phong, dàn xếp tại điểm nhập trú của Kim Sơn Tông.

Đãi ngộ của đám người Triệu Phong, cũng không tệ, được bố trí trong đại biệt viện độc lập.

Phải biết rằng, nơi đây là Quần Đảo vực Chân Vũ đông đảo Nhị Tinh cường tông hội tụ, chỗ ở Hư Hải Linh Điện, tấc đất tấc vàng.

Cho dù là Kim Sơn Tông, ở nơi này sắp xếp điểm tiếp đãi, phạm vi cũng có hạn.

- Lý trưởng lão, tiểu tử kia rốt cuộc lai lịch ra sao, lại lãng phí một tấm 'Lai Khách Lệnh' quý giá của bổn tông? Bình thường ngoại viện là hậu kỳ Đại Đan Nguyên Cảnh trở lên, cùng với Tông Sư đặc biệt, được bổn tông mời đến, mới có tư cách như thế.

Một nam tử Đại Đan Nguyên Cảnh, có chút không cam lòng nói.

Ở Kim Sơn Tông.

Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh bình thường, chẳng qua là trưởng lão bên ngoài.

Trưởng lão thực quyền chính thức, phần lớn là như Lý lão râu trắng Nửa bước Vương giả.

- Tư chất kẻ này, ở trong Thánh Địa, coi như không tồi, chúng ta đại khái có thể thu hắn làm đệ tử...

Một trưởng lão khác nói.

Lý lão râu trắng lắc đầu:

- Chỉ là một tấm Lai Khách Lệnh mười ngày mà thôi, huống hồ kẻ này thật đúng là có chút lai lịch, nếu như phát huy thoả đáng, tương lai đối với Kim Sơn Tông, có tác dụng không lường được.

Đối với bối cảnh lai lịch Triệu Phong, Lý lão râu trắng, không muốn nói thêm.

Hắn há có thể không nhìn ra tiềm lực tư chất của Triệu Phong?

Nhưng ở Linh Vực Thánh Địa, một vài thiên tài ngạo thế chính thức tuyệt đỉnh, phần lớn đều thuộc về Tông phái Tam Tinh.

Biệt viện, trong phòng.

Triệu Phong một mình ở một phòng, khoanh chân tĩnh tu.

Qua mấy ngày.

Hắn đều đang củng cố, gia tăng “đan hạch” trong cơ thể.

Với thể chất sinh mệnh và cảnh giới linh hồn của hắn hiện tại, tu luyện đương nhiên là lớn mạnh vượt bậc.

Chỉ cần đem “Lượng” của đan hạch nâng cao lên tiếp, Triệu Phong tu luyện ở cấp độ Tiểu Đan Nguyên Cảnh, cơ bản không có bình cảnh.

Lượng lớn trân tài linh đan thuộc tính Phong Lôi, nhanh chóng tiêu hao trong tay Triệu Phong.

Cũng may, vốn liếng hắn cũng hùng hậu, khi ở trong Vĩnh Phong Hư Hải Linh Điện, kiếm được khoản rất lớn.

Nhờ vào ngoại lực, “đan hạch” của Triệu Phong, đang từng bước tích lũy gia tăng.

Đương nhiên.

Hắn chưa từng từ bỏ thăm dò Mộng Cảnh Thái Cổ.

Cứ cách vài ngày, hắn đều sẽ vào Mộng Cảnh Thái Cổ một lần, đem khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ hấp thu, phần lớn dùng cho tâm hồn đồng lực.

Hiện tại.

Triệu Phong ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ, có thể kiên trì chín mươi nhịp hô hấp trở lên.

Hắn mỗi một lần tiến vào, đều có thể hấp thu rất nhiều khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, hơn xa lúc ban đầu gấp mười lần.

Cho nên.

Tâm hồn đồng lực của Triệu Phong, lớn mạnh ngưng thực, có thể nói là tiến triển cực nhanh, lớn mạnh vượt bậc.

Một tháng thời gian trôi qua.

Lực lượng linh hồn Triệu Phong, đạt tới có sánh với cấp độ hậu kỳ Đại Đan Nguyên Cảnh, hơn nữa càng thêm ngưng thực.

Trong không gian mắt trái.

Cái kia đồng lực hồ nước, đường kính khuếch trương đến hơn sáu mươi trượng.

- Đợi đến khi hồ nước đồng lực, đột phá một trăm trượng, sẽ đón nhận dị biến Thần Linh Nhãn một lần nữa.

Triệu Phong có một tia tác động trong tăm tối.

Đến lúc này.

Khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ đối với tâm hồn ngưng luyện lớn mạnh, hiệu quả suy yếu rất lớn.

Triệu Phong phỏng chừng, càng tiến gần Hư Thần cảnh, tác dụng khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, sẽ càng ngày càng nhỏ, đến mức không đáng kể.

Một ngày nọ…

Triệu Phong lần nữa tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ.

Dựa theo thể phách sinh mệnh, cấp độ linh hồn đồng loạt lớn mạnh, thời gian Triệu Phong kiên trì ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ, càng ngày càng dài.

- Bảy mươi nhịp hô hấp... Tám mươi nhịp hô hấp... Chín mươi nhịp hô hấp...

Triệu Phong rất thoải mái kiên trì đến chín mươi nhịp hô hấp.

Chín mươi lăm nhịp hô hấp... Chín mươi sáu nhịp hô hấp... Chín mươi bảy nhịp hô hấp!

Rốt cục.

Cho đến thời điểm chín mươi bảy nhịp hô hấp, Triệu Phong đón nhận áp lực càng lúc càng lớn, miễn cưỡng bước ra một bước, rời khỏi Mộng Cảnh Thái Cổ.

Thế này cũng chẳng khác gì so với nín thở dưới nước, càng đến

phía sau, lồng ngực thừa nhận áp lực càng lớn.

- Chín mươi bảy nhịp hô hấp, cách mục tiêu một trăm nhịp hô hấp, càng ngày càng gần rồi.

Triệu Phong lần này rút ra, không có bị thương, lưu lại đường sống.

Trước mắt, chủ yếu phương hướng của hắn, vẫn là củng cố tăng cường cảnh giới tu vi.

Những ngày này chăm chú khổ luyện, tiêu hao lượng lớn ngoại vật trân bảo, kích thước "đan hạch" của Triệu Phong, vẫn đang nhanh chóng tiến gần trung kỳ Tiểu Đan Nguyên Cảnh.

Phải biết rằng.

Khi Triệu Phong vừa đột phá Đan Nguyên Cảnh, kích thước đan hạch, đều không bằng Tiểu Đan Nguyên Cảnh bình thường.

Thế nhưng luận cường độ Chân Nguyên, hắn tiếp cận hậu kỳ Tiểu Đan Nguyên.

Đã tới ngày thứ bốn mươi Quần Đảo vực Chân Vũ.

Triệu Phong đang chuẩn bị tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ, đột phá đại nạn một trăm nhịp hô hấp.

- Triệu Phong tiểu hữu.

Thanh âm Lý lão râu trắng truyền đến.

Bên ngoài biệt viện, Lý lão râu trắng, lần đầu tiên đến tìm Triệu Phong.

- Lý lão.

Triệu Phong nhẹ nhàng đi ra, nghênh đón Lý lão râu trắng.

Nhập trú nơi đây, hắn vẫn luôn không có bế quan trình tự sâu, bởi vì không bao lâu nữa, sẽ tiến vào Chân Vũ Thánh Địa.

- Là thế này, còn hai mươi ngày, Kim Sơn Tông ta sẽ đưa một nhóm nhân mã, vào Thánh Địa. Trong đó, có gần mười thiên tài bổn tông, chuẩn bị đưa đến Thánh Địa bồi dưỡng.

Lý lão lại cười nói.

Dứt lời, hắn hơi giơ tay.

Sau lưng hắn, đứng chín thiên tài Kim Sơn Tông.

Những thiên tài này, có thể được đưa vào Thánh Địa, có thể nói đã là chuẩn thiên tài Thánh Địa, tư chất tiềm lực của hắn, đương nhiên không cần nói.

- Tu vi thấp nhất chính là đỉnh phong Chân Chủ, phần lớn là Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, còn có hai Tiểu Đan Nguyên Cảnh.

Triệu Phong ánh mắt quét qua. Tư chất những thiên tài này, mỗi người đều vượt qua cái thế thiên kiêu bình thường của Thanh Hoa Vực. Trong đó vài Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, tuổi cũng không quá ba mươi tuổi. Hai thiên tài sơ kỳ Tiểu Đan Nguyên Cảnh kia, tuổi không đến năm mươi. Dựa theo tình hình chung không gian ngoại vực. Tuổi tác không quá năm mươi, đều có thể xem như thế hệ mới. Bởi vì cấp Chân Chủ, có thể có thọ nguyên ba trăm năm, Đan Nguyên Cảnh có thể có mấy trăm năm.

- Triệu tiểu hữu, những người này đều là vãn bối của bổn Tông, trước khi đi Thánh Địa, ngươi có thể chỉ dạy bọn họ một chút chứ.

Lý lão cười nói.

- Những bọn tiểu bối các ngươi, có rảnh cùng Triệu tiểu hữu giao lưu một phen không.

Đồng thời, hắn âm thầm nháy mắt, ý bảo những thiên tài Kim Sơn Tông sau lưng này.

- Vâng, trưởng lão!

Chín thiên tài Kim Sơn Tông này, cùng kêu đồng ý.

Đối với mệnh lệnh trưởng lão thực quyền, bọn họ không dám vi phạm.

Hơn nữa, với tuổi thọ tu vi của Triệu Phong, cũng đủ khiến phần lớn bọn họ kính nể.

Dụng ý của Lý lão râu trắng, Triệu Phong không khó đoán ra.

Hắn hi vọng đệ tử Kim Sơn Tông, có một hai người, có thể kết giao với Triệu Phong.

- Triệu huynh đệ, ngươi là xuất xứ từ môn hạ vị cao nhân nào?

- Trẻ tuổi như thế, đột phá cấp độ Tôn giả, chỉ có Ân sư huynh của bổn Tông nhập trú Thánh Địa, mới có thể sánh bằng.

Chín thiên tài này, đối với thân phận lai lịch Triệu Phong, đều rất hiếu

kỳ.

Trong đó một nam một nữ, cũng là Tôn giả Đan Nguyên Cảnh.

Phân biệt là một nam tử cường tráng, một bạch y mỹ nữ dáng người thướt tha.

Hai người này, ánh mắt lóe hiện, đánh giá Triệu Phong, mặc dù giật mình tuổi tác tư chất của đối phương, nhưng cũng không chân chính chịu phục.

Tất cả mọi người là Đan Nguyên Cảnh, hẳn nên ngang hàng ngang vế.

Triệu Phong rất hứng thú, cùng trao đổi với những chuẩn thiên tài Thánh Địa của Kim Sơn Tông này.

Những chuẩn thiên tài Thánh Địa này, dù sao xuất xứ từ đỉnh phong Nhị Tinh Kim Sơn Tông, mỗi người truyền thừa và công pháp tham tu, đều vượt qua Nhị Tinh Tông phái bình thường.

Với cấp độ linh hồn của Triệu Phong, ý cảnh ngộ tính, từ trong giao lưu, cũng đạt được không ít lợi ích.

Sau đó.

Triệu Phong cùng chín chuẩn thiên tài Thánh Địa này, hữu nghị luận bàn một hồi.

Điểm nhập trú của Kim Sơn Tông, cũng có Diễn Võ Trường đặc thù, có thể hạn chế cấp độ lực lượng Đan Nguyên Cảnh trút ra ngoài.

Tỷ thí giữa thiên tài, ngay cả các trưởng bối Kim Sơn Tông, cũng đều

âm thầm chú ý.

Đầu tiên.

Vài thiên tài Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, hướng Triệu Phong đề nghị tỷ thí.

- Mấy người các ngươi, thăm dò lai lịch của hắn trước.

Nam tử cơ bắp, thiên tài Đan Nguyên Cảnh kia, âm thầm truyền âm nói.

Đương nhiên.

Cấp độ Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, không đủ Triệu Phong thi triển toàn lực, chỉ cần nhẹ nhàng một chiêu liền đánh bại.

Liên tiếp mấy Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, ngay cả góc áo Triệu Phong đều chưa chạm tới được.

- Tốc độ thật nhanh!

Nam tử cơ bắp cùng bạch y mỹ nữ, liếc nhìn nhau, sắc mặt có chút rùng mình.

Trong chúng thiên tài, chỉ có hai người, có thể miễn cưỡng nhìn rõ quỹ đạo Triệu Phong.

Sau khi chiến thắng vài Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, Triệu Phong cảm thấy buồn tẻ hết hứng.

Cuối cùng.

Hắn đề nghị tỷ thí với hai thiên tài Đan Nguyên Cảnh là nam tử cơ bắp, bạch y mỹ nữ.

Lời vừa nói ra, vài thiên tài Kim Sơn Tông ở đây, cảm thấy xấu hổ, giận dữ.

Nhưng nam tử cơ bắp cùng bạch y mỹ nữ, đồng thời tức giận, thoáng thả lỏng một hơi.

Lấy thực lực cùng tốc độ Triệu Phong vừa rồi biểu hiện, hai người đơn đả độc đấu, phần thắng quá mức thấp bé.

Kết quả.

Một cách không ngờ chính là.

Bịch! Bịch!

Hai thiên tài Đan Nguyên Cảnh, ở trước mặt Triệu Phong, cũng là vừa đụng đã chịu thua.

Ầm…

Mắt thường chỉ thấy một đạo tử điện tàn phong, từ trên người hai thiên tài Đan Nguyên Cảnh, xoẹt qua.

- Tử Diệt Phong Lôi? Chẳng lẽ là truyền thừa của Phong Lôi Đại Đế vạn năm trước?

Các trưởng bối Kim Sơn Tông, âm thầm líu lưỡi.

Thực lực Triệu Phong, căn bản là miểu sát đồng cấp, chỉ sợ dưới Đại Đan Nguyên Cảnh, hiếm người nào là đối thủ của hắn.

- Người có thể có mối quan hệ sâu xa với Đoan Mộc Thanh, quả nhiên không tầm thường.

Lý lão râu trắng, âm thầm thở dài, không khỏi tiếc hận.

Triệu Phong cùng những chuẩn thiên tài Thánh Địa của Kim Sơn Tông này thực lực khác biệt, thật sự quá lớn.

Cái này đã định, dụng ý của hắn, không thể nào thành công rồi.

Cấp độ đôi bên không cùng đẳng cấp, rất khó cùng một chỗ kết giao.

Những thiên tài Kim Sơn Tông này, đồng thời xấu hổ, đối với thực lực Triệu Phong, cũng triệt để thần phục.

- Cho dù là Ân sư huynh nhập trú Thánh Địa – thiên tài mạnh nhất bổn tông, cũng chưa hẳn là đối thủ của hắn.

Bạch y mỹ nữ kia ánh mắt quan sát Triệu Phong, có vài phần hâm mộ.

Những ngày về sau.

Bởi vì song phương cấp độ quá lớn, Triệu Phong cùng những thiên tài Kim Sơn Tông này, cũng không giao thiệp quá nhiều.

Bạch y mỹ nữ kia, đã thử hẹn Triệu Phong một hai lần, nhưng đều là qua loa.

Triệu Phong dốc lòng tu luyện, trong đầu ngẫu nhiên nhớ lại nữ tử thanh nhã điềm tĩnh, giống như tiên trong tranh kia, gương mặt xinh đẹp không linh lạc nhạn, dáng vẻ thanh u tựa oán.

Liễu Cầm Hâm ngày xưa, cũng là một bộ lụa mỏng trắng tuyết, dung mạo bóng dáng xinh đẹp kia, theo thời gian trôi qua, vẫn khắc sâu rõ ràng.

Hô!

Triệu Phong thở phào một hơi, trong mắt lộ ra một tia hung ác hiếm thấy.

Ý niệm khẽ động.

Triệu Phong lần nữa tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ.

Mười nhịp hô hấp... Ba mươi nhịp hô hấp... Sáu mươi nhịp hô hấp... Chín mươi nhịp hô hấp!

Sau chín mươi nhịp hô hấp.

Triệu Phong áp lực tăng mạnh.

Chín mươi lăm nhịp hô hấp... Chín mươi bảy nhịp hô hấp... Chín mươi chín nhịp hô hấp.

- Một trăm nhịp hô hấp!

Triệu Phong giống như tượng đá kéo dài từ thiên cổ đến nay, cắm rễ trên đất đai Thái Cổ Nguyên Thủy.

Chương 620: Lần Nữa Thăng Vọt

- Một trăm nhịp hô hấp.

Hai chân Triệu Phong, giống như cắm rễ trên mảnh đại địa Thái Cổ, luồng áp lực to lớn thân thể linh hồn phải chịu đựng kia, giảm mạnh thêm vài phần.

Ồ?

Triệu Phong cảm giác thân thể, thoáng nhẹ đi.

Hắn có một loại ảo giác, thân thể tinh thần của mình, gia tăng độ phù hợp với Mộng Cảnh Thái Cổ.

Đây giống như lịch sử tiến hóa của sinh vật, trong hải dương một vài sinh vật, lần lượt tiến vào lục địa, thích ứng hoàn cảnh mới.

Cũng như vậy.

Dựa theo sự gia tăng của khí tức Thái Cổ mà bản thân Triệu Phong ẩn chứa, khí lực tâm hồn lớn mạnh, hắn cũng bắt đầu càng thích ứng không gian kỳ lạ này.

Trong mơ hồ.

Mảnh đại địa Thái Cổ này, giống như trình độ nhất định, thừa nhận “khí tức” trên người hắn.

Triệu Phong thân là “người ngoại lai”, chịu đựngluồng áp lực Thiên Địa và bài xích vô hình kia, cũng sâu sắc giảm xuống.

- Từ giờ trở đi, ta đặt chân trên mảnh đại địa này, qua lại lẫn nhau, đã phi thường dễ dàng.

Triệu Phong trong lòng vui vẻ.

Từ đó, hắn có thể kéo dài thời gian, ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Bởi như vậy, hắn có thể hấp thu khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, vượt xa trước đây gấp mười lần, mấy chục lần.

Đột phá trăm nhịp hô hấp, nghiễm nhiên là một đường ranh giới.

Tiếp theo.

Triệu Phong thăm dò Mộng Cảnh Thái Cổ, thử nghiệm đi lại trên mảnh thổ địa này.

Trước mắt, Triệu Phong đứng trên một khối thổ địa hoang vu bằng phẳng.

Tầm nhìn phương xa.

Triệu Phong nhìn thấy một bãi cỏ, gần đó có đại thụ bao la, cùng với tiếng chim chóc.

Xa hơn nữa.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, nhìn thấy một dòng suối.

Thế giới này, mọi vật chất, đều là hoang man nguyên thủy như vậy,

cũng có loại cảm giác từ xưa đến nay vô hạn kéo dài.

Chậc chậc

Triệu Phong hít lấy khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, miễn cưỡng bước.

Cái cất bước này, Triệu Phong đột ngột thừa nhận áp lực Thiên Địa to lớn vô biên, lực bài xích này bỗng chợt gia tăng.

Một bước... Hai bước... Ba bước.

Triệu Phong mỗi một bước đặt xuống, đều cảm giác gắng hết sức vô nghĩa.

Qua vài nhịp hô hấp.

Bùm

Triệu Phong rời khỏi Mộng Cảnh Thái Cổ, lưng ướt đẫm mồ hôi.

- Hiện tại, ta nếu như bất động, ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ, có thể đứng thời gian dài. Nhưng nếu khẽ động, áp lực tăng vọt lên gấp mấy lần, gấp mười lần, kiên trì không được thời gian mười hơi.

Triệu Phong thở dài một hơi.

Nhưng bất kể thế nào, sau khi đột phá trăm nhịp hô hấp, Triệu Phong tương đương vượt qua một đường ranh giới.

Từ đó về sau…

Hắn có thể hấp thu phần lớn khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, đồng thời có thể bắt đầu thăm dò không gian kỳ lạ này.

Mộng Cảnh Thái Cổ, không gian này, rốt cuộc rộng lớn bao nhiêu?

Bên trong có phải còn có sinh linh thổ dân khác?

Đương nhiên, Triệu Phong quan tâm nhất chính là, khối đại địa này, phải chăng thai nghén một vài thiên địa linh tài?

Phải biết rằng, bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ này, một tức, đối với sinh linh trong hiện thực, có ích lợi cực lớn.

Khó thể tưởng tượng, các loại tài nguyên thai nghén trong hoàn cảnh này, sẽ có giá trị bao nhiêu.

Biệt viện, trong phòng.

Triệu Phong tĩnh tâm tu luyện, “đan hạch” trong cơ thể dần dần lớn mạnh.

Ở Chân Vũ Hư Hải Linh Điện, Triệu Phong có thể thu mua một ít trân bảo tài nguyên Phong Lôi, chất lượng số lượng đều vượt xa ở những Hư Hải Linh Điện khác.

Nhờ vào những ngoại vật này, Triệu Phong đột phá nâng cao không có bình, tốc độ rất nhanh.

Lập tức, kích thước “đan hạch” của Triệu Phong, dần dần đến gần trung kỳ Tiểu Đan Nguyên Cảnh.

Hơn nữa.

Đây còn là Triệu Phong mới chỉ hấp thu một phần khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, dùng cho việc ngưng luyện đan hạch trong cơ thể.

Trong đan điền, đan hạch màu tím óng ánh kia, bồng bềnh một tia tinh trạch.

Đan hạch tinh thể hóa, đó là dấu hiệu sắp sửa đột phá Đại Đan Nguyên Cảnh mới có.

Nháy mắt, mười ngày hai mươi ngày thoáng cái trôi qua.

Đan hạch trong cơ thể Triệu Phong, kích thước của nó hoàn toàn đạt tới trung kỳ Tiểu Đan Nguyên Cảnh.

Không chỉ có thế.

Khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ khổng lồ đan hạch hấp thu kia, ẩn chứa khí tức Phong Lôi bổn nguyên, càng thêm thuần túy ngưng luyện.

Kích thước đan hạch, Triệu Phong có thể so với trung kỳ Tiểu Đan Nguyên Cảnh.

Nhưng chất lượng đan hạch, ẩn chứa lực lượng Áo Nghĩa, Triệu Phong có thể khinh thường Tiểu Đan Nguyên Cảnh, uy năng khác càng là ngang bằng Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh.

- Trung kỳ Tiểu Đan Nguyên Cảnh, tham tu Tử Diệt Phong Lôi, cơ bản hoàn thành.

Triệu Phong trên mặt vui mừng.

Mộng Cảnh Thái Cổ đột phá trăm nhịp hô hấp, thúc đẩy hiệu quả tu luyện của hắn, nâng cao rất lớn.

Bởi vì.

Triệu Phong có thể trong thời gian dài, đứng trong Mộng Cảnh Thái Cổ, hấp thu khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, có thể nói khổng lồ.

Hiện nay.

Sinh mệnh thể chất Triệu Phong, đạt tới cấp độ cực hạn Đan Nguyên Cảnh.

Tâm hồn của hắn, ngưng luyện lớn mạnh tiến thêm một bước, đã có thể quát mắng cấp độ Đại Đan Nguyên Cảnh, khó gặp đối thủ.

Có thể nói.

Một hai mươi ngày này, chính là một lần thăng vọt thực lực Triệu Phong.

Phù

Triệu Phong thở một hơi dài, chậm rãi thu liễm khí tức trên người, ra khỏi phòng.

- Thuyền trưởng.

Lý Vân Nhai cùng Lâu Lan Chỉ Thủy và các thuyền viên, dồn dập chào hỏi Triệu Phong.

Trong tầm mắt Triệu Phong, nhất cử nhất động, đều mang đến cho bọn hắn đè nén vô hình.

Cảm giác này, giống như đối mặt với một cự thú hoang dã, sinh mệnh thể phách, căn bản không cùng cấp độ.

- Hiện tại thuyền trưởng, trên người phát ra khí tức áp bức, có chút tương tự thiên tài Thánh Địa Giang Phàm từng gặp lúc trước.

Lâu Lan Chỉ Thủy thân thể huyết mạch, mơ hồ run rẩy.

Cảm giác áp bức tương đồng, chỉ có huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng trên người Giang Phàm, mới từng có.

Trên thực tế.

Ngay cả Triệu Phong cũng không rõ lắm, lực lượng huyết mạch của mình bây giờ, đã đạt đến trình độ nào.

- Chúc mừng thuyền trưởng, đột phá trung kỳ Tiểu Đan Nguyên Cảnh.

Lý Vân Nhai hít sâu một hơi, không cách nào nhìn thẳng ánh mắt Triệu Phong.

Triệu Phong đều đặn hít thở, thậm chí thần quang trong mắt, ẩn chứa vượt qua áp lực cấp độ Tôn giả.

Bên trong Vạn Quỷ Châu.

Khô Lâu đường chủ dựa vào một tia cảm ứng vi diệu của “Minh Tâm Chủng”, sâu sắc cảm nhận được linh hồn lớn mạnh và ngưng thực củaTriệu Phong.

Khô Lâu đường chủ ở phương diện Hồn Đạo, có thành tựu nhất định.

Nhưng, khí tức linh hồn Triệu Phong, mang đến cho hắn một loại cảm giác áp bức khổng lồ như núi cao ngất ngưỡng, chỉ có ngưỡng

mộ, không thể trái nghịch.

- Chủ nhân, những ngày gần đây, Trớ Chú Bách Thi đột nhiên tăng mạnh, khoảng chừng một nửa, đã cường hóa thăng lên tới Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

Khô Lâu đường chủ báo cáo.

Từ khi hấp thu khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, những Trớ Chú Bách Thi này, thể chất tiềm lực tăng cường, hiệu quả rèn luyện tăng lên, vượt xa trước đây.

Vốn cần tiến độ nửa năm hoàn thành, không ngờ một hai tháng đã đạt tới.

- Rất tốt, tất cả tiến triển thuận lợi.

Triệu Phong khẽ gật đầu, ánh mắt lần lượt quét qua Lý Vân Nhai, Lâu Lan Chỉ Thủy cùng các thuyền viên.

Tạm thời.

Triệu Phong sẽ đem một vài thuyền viên Lam Lôi Hải Thiên Thuyền, sắp xếp trong Chân Vũ Hư Hải Linh Điện.

Hư Hải Linh Điện, là Tịnh Thổ an bình trên hải vực vô tận, cho dù là Hư Thần cảnh Vương giả đích thân tới, cũng không dám tùy ý động thủ.

Ngày thứ hai.

Triệu Phong cùng nhân mã Kim Sơn Tông hội hợp.

- Lần này, chúng ta tổng cộng sẽ vận chuyển hai ba trăm người, vào Chân Vũ Thánh Địa.

Lý lão râu trắng nói.

Kim Sơn Tông nơi nhập trú, trên một khối đất trống, mấy trăm nhân mã Kim Sơn, tụ tập vào một chỗ.

Ngoại trừ Lý lão, trong đám người còn có hai Nửa bước Vương giả khác.

Triệu Phong gương mặt xa lạ này, đương nhiên gây không ít chú ý.

Tu vi Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ, cũng khiến Triệu Phong lực áp những chuẩn thiên tài Thánh Địa này.

- Xuất phát.

Lý lão râu trắng, dặn dò một vài chi tiết, liền dẫn một đám nhân mã, rời khỏi Hư Hải Linh Điện.

Hô…

Bên ngoài Hư Hải Linh Điện, Kim Sơn Tông có một chiếc Hư Không Hải Thuyền hình dáng Kim Lân Long khổng lồ, chờ đã lâu.

Chiếc Hư Không Hải Thuyền này, so Lam Lôi Hải Thiên Thuyền của Triệu Phong, quy mô lớn gấp bốn, gấp năm lần, phẩm cấp tính năng, tốc độ phi hành, đều hơn xa người sau.

- Đây chính là Kim Lân Long Thuyền của Kim Sơn Tông ta, nghe nói toàn lực tấn công, có thể đâm chết Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh.

Nam tử cơ bắp cùng bạch y mỹ nữ, hai thiên tài Kim Sơn Tông, đứng cùng một chỗ với Triệu Phong.

Từ sau lần giao thủ trước, hai người đều vạn phần kính phục Triệu Phong.

Mà hôm nay.

Tu vi Triệu Phong, vừa mới đột phá đến trung kỳ Tiểu Đan Nguyên Cảnh, lại khiến hai người hâm mộ thở dài, khó có thể nhìn bóng lưng hắn.

Vèo…

Kim Lân Long Thuyền phá không tiến vào Hư Không Hải vô tận, khí tức khổng lồ, chấn nhiếp không ít thuyền biển phụ cận cùng cường giả khắp nơi.

- Đại khái phải bay hai ngày, có thể đến cửa vào Chân Vũ Thánh Địa.

Những thiên tài Kim Sơn Tông này, chờ mong hướng tới, trong lòng kích động.

Không bao lâu nữa.

Bọn họ có thể đi vào Chân Vũ Thánh Địa tha thiết ước mơ.

Chỉ có Lý lão râu trắng, ánh mắt đảo qua những thiên tài này, trong lòng thở dài.

Những chuẩn thiên tài Thánh Địa này, chỉ sợ vẫn chưa rõ, cạnh tranh trong thánh địa, tàn khốc cỡ nào.

Mạnh mẽ như Kim Sơn Tông, chỉ hơi sơ sẩy chút, có thể bị đuổi ra khỏi Thánh Địa, bị những Nhị Tinh đỉnh phong cường tông khác thay thế.

Trên Kim Lân Long Thuyền.

Triệu Phong với tư cách “lai khách”, ở tại trong một gian phòng khách xa hoa tinh xảo.

Hắn khoanh chân ngồi, không tiếp tục tu luyện, mà là chậm rãi thu liễm, thích ứng cũng như nắm giữ lực lượng bản thân thăng vọt.

Sau nửa ngày.

Kim Lân Long Thuyền dùng tốc độ cực nhanh, xuyên qua phạm vi hai đảo vực.

Sau đó, Hư Không Hải trong tầm mắt, màu sắc càng ngày càng đậm, thỉnh thoảng xuất hiện bão tố cuồn cuộn.

Trong Hư Không Hải Dương, hình thành từng vòng lốc xoáy, Thiên Địa nguyên khí hung bạo, lăn lộn trong khu vực này.

- Sắp tiến vào Linh Vực Hải.

Kim Sơn Tông, thanh âm của một Nửa bước Vương giả truyền đến.

Linh Vực Hải?

Địa đồ trong đầu Triệu Phong, cũng hiện ra vị trí “Linh Vực Hải”.

Linh Vực Hải, nằm ở trung tâm toàn bộ Chân Vũ quần vực.

Ngay cả Chân Vũ Thánh Địa, đều nằm ở trung tâm chính giữa Linh Vực Hải.

Phạm vi Linh Vực Hải, nguyên khí Thiên Địa vô cùng gấp gáp bạo ngược, thỉnh thoảng sinh ra nguyên khí bão tố đáng sợ.

- Mọi người đừng rời khỏi Kim Lân Long Thuyền, cho dù là Tôn giả bình thường, trong Linh Vực Hải, cũng khó lòng sinh tồn...

Lý lão râu trắng nhắc nhở.

Triệu Phong mơ hồ cảm giác, nước trong Linh Vực, cơ bản không có khí tức sinh linh.

Nếu như không có Hư Không Hải Thuyền cường đại, ngay cả là Tôn giả, cũng khó có thể ở chỗ này, sinh tồn quá lâu.

Sau khi tiến vào Linh Vực Hải, tốc độ phi hành của Kim Lân Long Thuyền, giảm xuống rất lớn.

Thời gian từng chút trôi qua.

Càng vào sâu, nguyên khí Thiên Địa rung chuyển trên Linh Vực Hải, càng kịch liệt.

Càng về sau.

Cho dù là Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, cũng chỉ có thể ở trong hải vực, sống sót mấy canh giờ.

Kích thước phẩm cấp của Kim Lân Long Thuyền, vượt xa Lam Lôi Hải Thiên Thuyền, lực lượng trận pháp bên ngoài, cũng tiêu hao kịch liệt.

Mỗi một khắc thời gian.

Kim Lân Long Thuyền, đều tiêu hao lượng lớn Nguyên Tinh Thạch, ít nhất lấy Nguyên Tinh Thạch trung phẩm để khu động.

- Chân Vũ Thánh Địa, tổng cộng có ba mươi sáu cái cửa vào Động Thiên. Cửa vào chúng ta lựa chọn, là cửa ba mươi mốt. Còn mấy canh giờ, có thể đến được mục đích.

Lý lão râu trắng lại cười nói.

Còn dư mấy canh giờ.

Trên Kim Lân Long Thuyền, đa số cường giả thiên tài, đều chưa từng tiến vào Thánh Địa, vẻ mặt hưng phấn chờ mong.

- Chân Vũ Thánh Địa.

Triệu Phong hít sâu một hơi, trong tay hiện ra tấm “Tử Thánh Lệnh” kia.

Vào lúc này.

Trong tâm hồn Triệu Phong, khí tức đồng lực ý chí “Tử Vong Chi Mâu”, bỗng chợt nảy sinh cảm ứng.

Một cảm giác nguy hiểm quen thuộc, lan tràn trong tâm hồn.

Chương 621: Tử Vong Hồn Thủ

Linh Vực Hải, Nguyên khí thiên địa quét đi thế giới hôn ám tàn sát bừa bãi.

- Mục tiêu Tử vong, lại xuất hiện.

Một bóng hình u tối khoác áo choàng đen, tay cầm một khối Tử Vong Lệnh Bài, nhìn về một phía khác của Linh Vực Hải.

Thân ở trong cơn lốc phong bạo nguyên khí, mà thân thể của hắn, giống như bóng râm dưới ánh sáng, vẫn bình yên vô sự.

Ô...ô...ô...n...g!

Tử Vong Lệnh Bài trong tay Tử Vệ sinh ra chấn động kỳ dị, mang vài tin tức, truyền đi ra ngoài.

- Đáng tiếc, tại Linh Vực Hải này nguyên khí quá xao động, ngay cả tin tức từ Tử Vong Lệnh Bài, cũng đều không thể truyền đi quá xa.

Tử vong hộ vệ than thở một tiếng.

Một lát sau.

Tử Vong Lệnh Bài trong tay hắn, không hiểu sao run lên, thu được vài tin tức.

- Rất tốt.

Khóe miệng Tử vong hộ vệ cong lên, lộ ra một mảnh cười lạnh tàn khốc.

Vụt...

Một đạo bóng tối u ám giống như ánh sáng, dung nhập Linh Vực Hải hôn ám hỗn loạn.

Cùng lúc đó.

“Kim Lân Long Thuyền” khổng lồ. Trong cơn gió lốc nguyên khí tàn sát bừa bãi của Linh Vực Hải, liền nhanh chóng tiến vào bên trong.

- Lại tới nữa sao?

Triệu Phong hai mắt bỗng nhiên mở ra, hiện ra một mạt tử điện lệ mang, một luồng khí tức hủy diệt kinh người, ở trên thân thể lóe lên rồi biến mất.

Hắn đứng dậy, ra khỏi phòng.

Kim Lân Long Thuyền, còn cần mấy canh giờ, mới có thể đi vào Chân Vũ Thánh Địa.

Không muốn ở thời điểm này, lại cảm ứng được khí tức của “Tử vong đuổi giết”.

Triệu Phong nhíu mày, sắc mặt ngưng trọng.

Lúc này đây, hắn đứng trên Kim Lân Long Thuyền, tựa hồ là đang ngồi chờ chết.

Nhưng mà, cho dù rời đi Kim Lân Long Thuyền, cũng chưa chắc có thể trốn được cảm ứng tử vong đuổi giết.

- Cơ hội tiến vào Chân Vũ Thánh Địa này, không thể để vuột mất.

Suy nghĩ chuyển nhanh, Triệu Phong đã có quyết định.

Đồng thời, Triệu Phong tin tưởng, nhập trú Chân Vũ Thánh Địa với tư cách là cường tông Nhị Tinh đỉnh phong, có lẽ Kim Sơn Tông cũng không phải là đèn đã cạn dầu.

Bên trên Kim Lân Long Thuyền này, có một lương lớn cường giả của Kim Sơn Tông tọa trấn.

Thời gian xoay chuyển.

Trong lòng Triệu Phong truyền đến nguy cơ tử vong, từng bước ép sát, càng ngày càng gần.

Sau nửa canh giờ…

Vụt vụt vụt...

Phương xa, hai, ba đạo bóng tối u ám giống như ánh sáng, phá không phi độn mà đến.

Một lát sau…

Khí tức tử vong mãnh liệt này, khiến cho cường giả bên trên Kim Lân Long Thuyền, đều sinh ra cảm ứng.

- Người nào!

Phía trên Kim Lân Long Thuyền, đám người Lý Lão râu bạc và mấy vị Nửa bước Vương giả, hét lớn một tiếng.

Triệu Phong đứng bên cạnh mạn thuyền, lạnh lẽo nhìn mấy cái “Bóng ma tử vong” kia.

- Tử vong hộ vệ! Lần này đến những ba người.

Triệu Phong ánh mắt lóe lên.

Từ khí tức cảm ứng được, ba gã tử vong hộ vệ tới lần này, so với lần đánh bại trước, rõ ràng còn mạnh hơn không ít.

- Tử vệ số hai lăm, tử vệ số mười chín, mục tiêu đó, không ngờ lại ở trên một thuyền Hư Không Hải của cường Tông Nhị Tinh.

Ba gã Tử Vệ, sau khi tới gần Kim Lân Long Thuyền, tốc độ thoáng chậm lại.

Người mở miệng, là Tử Vệ số hai tám.

So sánh Tử vệ số ba mươi ba lần trước, thực lực của ba gã Tử Vệ này, không thể nghi ngờ là càng mạnh hơn nữa.

Nhất là “Tử vệ số mười chín”, khí tức tử vong trên người, đủ để cho Nửa bước Vương giả kinh hãi bất an.

Nhưng mà.

Đối mặt với hai ba trăm cường giả tọa trấn Kim Lân Long Thuyền, cho dù là ba gã Tử Vệ, cũng có chút cố kỵ, không có lập tức xông lên giết.

- Hừ! Ba gã Tử Vệ, không đủ để chống lại Kim Lân Long Thuyền.

Triệu Phong thoáng thở phào một hơi.

Có Kim Lân Long Thuyền che chở, hắn cũng không lo lắng.

- Quả thật có chút khó giải quyết... Nhưng mà, không ai có thể ngăn cản tử vong ý chí.

Tử vệ thứ mười chính khàn giọng thanh âm trầm thấp.

Vụt vụt vụt...

Ba gã tử vong hộ vệ, trao đổi một chút, nhanh chóng thẳng hướng đến Kim Lân Long Thuyền.

- Tặc tử phương nào!

Trên Kim Lân Long Thuyền, có ba gã Nửa bước Vương giả, do Lý lão râu bạc cầm đầu.

Thoáng chốc.

Linh hồn bị một hồi nổ vang chấn động, ba luồng ý chí của Nửa bước Hư Thần, xuyên qua Hư Không Hải, xao động Nguyên khí thiên địa đang cuồng loạn kia, tất cả đều bị kìm hãm.

Dưới cỗ khí tức rung chuyển linh hồn này, phần đông Tôn Giả ở đây, đều cảm thấy tâm linh ý chí bị áp bách, khó có thể nhúc nhích được.

Nhưng ba gã Tử Vệ này, cũng không sợ hãi ý chí của Nửa bước Hư Thần này chút nào.

- Tôm tép nhãi nhép!

Tử vệ thứ mười chín kia lạnh, quát một tiếng, trên người dâng lên một luồng ý chí tử vong ngập trời, ý chí Nửa bước Hư Thần đến gần, trực tiếp bị chấn ra.

Oanh

Tại phương diện linh hồn, có một loại ảo giác như trời đất quay cuồng.

Trên Kim Lân Long Thuyền, một ít Tôn Giả tinh anh thiên tài tu vi thấp hơn, trực tiếp thổ huyết ngất đi.

- Tử vong ý chí, chẳng lẽ là tử vong hộ vệ trong truyền thuyết...

Ba gã Nửa bước Vương giả của Kim Sơn Tông, tâm thần đột nhiên chấn động.

Giờ phút này.

Toàn bộ Kim Lân Long Thuyền, như lâm đại địch, mở ra phòng ngự trận pháp.

Ba gã Nửa bước Vương giả, cùng với gần mười vị Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, Tôn Chủ đỉnh phong, phiêu phù ở trên không Kim Lân Long Thuyền.

- Tử vệ số hai mươi tám! Ta cùng Tử vệ số hai mươi lăm, kiềm chế lại những lão bất tử này, « Vạn Ảnh Loạn Quyết » của ngươi, càng thích hợp tạo ra hỗn loạn, chế ngự tiểu tử kia. Nếu như tiểu tử kia khó giải quyết, dựa theo yêu cầu thấp nhất, chém cho hắn nguyên vẹn đầu lâu, như vậy có thể xem như cơ bản hoàn thành nhiệm vụ.

Tử vệ thứ mười chín dùng thần niệm truyền âm.

- Vâng!

Tử vệ số hai mươi tám vừa mới nói xong, thân ảnh hắn bỗng nhiên chia ra làm mười, lại hóa mười thành trăm.

Vụt vụt vụt...

Chỉ một thoáng, hàng trăm hàng ngàn bóng ma tử vong, thiệt giả khó phân, nguyên một đám khí tức trùng kích tâm hồn, phân tán tại bốn phía tất cả khu vực của Kim Lân Long Thuyền.

- Mơ tưởng!

Ba vị Nửa bước Vương giả của Kim Sơn Tông, ý đồ ra tay, lại phát hiện, trong thời gian ngắn, cũng phân không rõ đâu là chân thân của tên Tử vệ thứ hai mươi tám kia.

Cùng lúc đó.

Ba vị Nửa bước Vương giả, nghênh đón tuyệt cường công kích của Tử vệ thứ mười chín.

- Tử Vong Hồn Thủ!

Tử khí đằng đằng trên người Tử vệ thứ mười chín, thân hình chợt bừng sáng, được bao bọc trong một tầng ánh sáng âm u thần bí, rốt cuộc thấy không rõ thân ảnh của hắn.

Phốc! Phốc! Phốc!

Ba cánh tay chết chóc trắng bệch trôi nổi hư vô, nhìn thấy mà giật mình, từ bên trong ánh sáng âm u thâm thúy vô tận kia, kéo dài ra ngoài.

“Tử Vong Hồn Thủ” vừa mới phá không xuất kích, ba vị Vương giả, linh hồn đại chấn.

- Không tốt! Cẩn thận ——

Lý lão râu bạc, hoảng sợ hô nhỏ một tiếng.

Thế nhưng, “Tử Vong Hồn Thủ” kia thuộc về linh hồn cấm thuật cực kỳ đặc thù, ngay khi vừa phát ra, lập tức đã tập trung vào linh hồn ba vị Nửa bước Vương giả.

A... ~

Ba vị Nửa bước Vương giả, linh hồn cứng đờ, truyền đến một hồi cảm giác hít thở không thông.

Tiếp theo đó.

Thân thể ba vị Nửa bước Vương giả, lần lượt bị ba cánh tay “Tử Vong Hồn Thủ” nắm lại, khuôn mặt thống khổ giãy dụa.

- Lý trưởng lão!

Trên thuyền Kim Lân, mọi người đều hoảng sợ thất thanh.

Tử vệ thứ mười chín thực lực mạnh nhất kia, vừa ra tay, liền dùng “Tử Vong Hồn Thủ” ngăn chặn ba vị Nửa bước Vương giả.

- Tử Vong Hồn Thủ! Thậm chí còn cấm thuật mạnh đến như vậy, trực

tiếp bắt linh hồn mục tiêu.

Triệu Phong hít một hơi lãnh khí.

Hắn dùng Thần Linh Nhãn, nhìn càng thêm rõ ràng, linh hồn ba vị Nửa bước Vương giả, bị cái “Tử Vong Hồn Thủ” kia nắm chặt, đang không ngừng giãy dụa phản kháng.

Có thể lường trước.

Nếu như chỉ là một vị Nửa bước Vương giả, Tử vệ thứ mười chín kia phát động “Tử Vong Hồn Thủ” mà có thể trực tiếp bắt đi linh hồn của hắn thì cũng không gì đáng nói.

Nhưng mà.

Tử vệ thứ mười chín, lại dùng lực lượng của một người, lại có thể bắt được ba vị Nửa bước Vương giả.

Đây là thực lực này nghịch thiên đến mức nào?

Đương nhiên, ba vị Nửa bước Vương giả, linh hồn cũng có biến chất nhảy vọt, ý chí Nửa bước Hư Thần không ngừng chống cự Tử vệ thứ mười chín.

- A...

Tử vệ thứ hai mươi lăm xuất thủ, bóng ma tử vong nhoáng một cái, liền thừa cơ bóp chết một vị Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh.

- Mọi người liên thủ, ngăn cản hắn.

Gần mười Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, Tôn Chủ đỉnh phong, kịp

thời phản ứng, đối diện với nguy cơ trước mắt, liên thủ đối kháng Tử vệ số hai mươi lăm.

Phốc phốc phốc!

Tử vệ số hai mươi lăm, chiến lực kinh người, cùng nhiều Tôn Chủ như thế quần nhau chống lại mà không hề rơi xuống hạ phong.

- Tại sao có thể như vậy...

Trên Kim Lân Long Thuyền, các cường giả Kim Sơn Tông, nguyên một đám sởn hết cả gai ốc, khó có thể tin nổi.

Ba gã Tử Vệ kia, thực lực quá mức nghịch thiên.

Tử vệ thứ mười chín, dùng sức một mình, áp chế ba vị Nửa bước Vương giả.

Tử vệ thứ hai mươi lăm, cùng một lúc chống lại nhiều vị Tôn Chủ, kiềm chế lại các Tôn Chủ chủ lực ngoài ba vị Nửa bước Vương giả.

Như vậy, một tên cuối cùng, Tử vệ số hai mươi tám đang ở đâu?

- A! A! A...

Hàng trăm hàng ngàn bóng ma tử vong, xuyên thẳng qua khoảng không chui vào Kim Lân Long Thuyền, từng đợt tiếng kêu thảm thiết, liên tiếp vang lên.

Trận pháp phòng ngự trên Kim Lân Long Thuyền, đối với Tử Vệ số hai mươi tám, tựa hồ không có tác dụng thực tế nào.

- Không xong!

Ba vị Nửa bước Vương giả, dùng Hư Thần ý chí chống cự “Tử Vong Hồn Thủ” cùng lúc đó, phát giác tình huống đang xảy ra, trong lòng trầm xuống.

Chúng cường giả trên Kim Lân Long Thuyền, đối mặt với Tử Vệ số hai mươi tám, e rằng chỉ có bị tàn sát.

Bởi vì.

Chiến lực đỉnh cao nhất là ba vị Nửa bước Vương giả, gần mười vị Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, Tôn Chủ đỉnh phong, bị Tử vệ thứ mười chín, Tử vệ thứ hai mươi lăm kiềm chế lại.

Một khi Tử Vệ thứ hai mươi tám, tàn sát hoàn tất, gia nhập chiến đấu, đủ để ảnh hưởng đến cao trào chiến cuộc.

Bất quá, không ngờ rằng.

Tử vệ số hai mươi tám, chỉ hời hợt, đánh chết một ít kẻ cản trở.

Mục tiêu của hắn, là một người trên thuyền Hư Không Hải.

- Tiểu bối, nếu ngươi không thúc thủ chịu trói, ta sẽ lấy đi thủ cấp của ngươi.

Tử vệ số hai mươi tám, tập trung vào Triệu Phong, lạnh lùng cười cười.

Hắn cũng sẽ không ngu như “Tử vệ số ba mươi ba”, một lòng muốn giam giữ Triệu Phong, ra tay bó tay bó chân, kết quả bị ngược lại bị giết.

Chỉ cần Triệu Phong có bất kỳ phản kháng nào, hắn cũng sẽ không bắt giữ, mà sẽ áp dụng sách lược chém đầu.

Dù sao, bên phía Tử vệ số mười chín và Tử vệ số hai mươi lăm kia, cũng đang phải chống trả áp lực rất lớn.

- Mau ra tay! Thời gian không thể kéo dài.

Thanh âm của Tử vệ thứ mười chín truyền đến.

- Để hắn vào trú được Linh Vực Thánh Địa Cường Tông Nhị Tinh, không phải chuyện đùa, một khi có Hư Thần cảnh Vương giả chạy đến, càng phiền toái hơn...

Tử Vệ số hai mươi lăm nói.

Trên Kim Lân Long Thuyền, đã có người, bóp nát tín phù cầu cứu, hướng đến tổng đà Kim Sơn Tông ở Chân Vũ Thánh Địa, phát ra cầu cứu.

Tam đại Tử Vệ, cũng không quá nghiêm khắc diệt sạch toàn bộ Kim Lân Long Thuyền, cũng không thèm để ý thắng bại.

Mục tiêu của bọn hắn, chỉ có một, chính là bắt giết Triệu Phong.

- Nhận lấy cái chết!

Hơn mười đạo bóng ma tử vong, khí tức độc nhất vô nhị, đánh về phía mạn thuyền bên cạnh Triệu Phong.

- Từng cái bóng đen, đều có đủ lực công kích, khí tức động tác khác nhau...-

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong co rút lại, mở ra đến cực hạn.

Từ khi học đi đến bây giờ, hắn còn chưa có gặp phân thân bí thuật biến thái như thế.

Tử vệ số hai mươi tám kéo động một vài phân thân ảnh tử vong, cùng loại với Âm Ảnh phi phong mà trước kia Triệu Phong dùng để tạo ra “Âm Ảnh phân thân”.

Chỉ là, sau khi tiến vào Ngoại Vực Hư Không Hải, Âm Ảnh phi phong phẩm cấp quá thấp, tác dụng quá mức bé nhỏ.

Còn cái này càng nhìn, Triệu Phong lại càng hoảng sợ.

Hắn trước kia sử dụng Âm Ảnh phi phong, cùng loại với những Tử Vệ này.

Mà xem tình hình, trước kia hắn sử dụng Âm Ảnh phi phong, tựa hồ vẫn là sản phẩm phỏng chế, trên người Tử Vệ kia mới là chính phẩm.

Phốc phốc…

Trong khoảnh khắc hàng trăm hàng ngàn Âm Ảnh phân thân công kích đến, thân hình Triệu Phong, lập tức bị bao phủ ở trong đó.

- Tử Điện Phong Hoàn!

Bỗng nhiên, từng đạo quầng sáng Tử Diệt chói mắt kinh hãi, phát ra một cỗ khí tức hủy diệt tai họa khủng bố, trùng kích liên tiếp, chôn vùi vạn vật.

Phốc! Phốc! Phốc!

Những cái tử vong ảnh phân thân kia, dưới lực lượng của Tử Diệt Phong Lôi dần tan vỡ, nguyên một đám lập tức tán loạn.

- Lực lượng hủy diệt... So với lực lượng tử vong càng là lực lượng bản nguyên cực hạn hơn.

Tử vệ số hai mươi tám, có chút thất thần.

Chân thân của hắn,dưới sự trùng kích liên tục của Tử Điện Phong Hoàn, nổi lên một tia khói đen.

Chương 622: Hư Không Đồng Trảm Phiên Bản Gia Cường

- Tử Điện Phong Hoàn!

Trong khi Triệu Phong phất tay, hạn chế lại Tử Diệt phong hoàn, thành công khắc chế Tử Vệ số hai mươi tám tiếp cận trong phần đông ảnh phân thân tử vong.

Nếu như là trước khi thăng cấp lên Đan Nguyên Cảnh, đồng dạng chiêu thức đó, Triệu Phong khó có thể phá tan bất kỳ một đạo tử vong ảnh phân thân nào cả.

Bởi vì, mỗi một đạo tử vong ảnh phân thân, đều có được công kích phòng ngự tới gần Đại Đan Nguyên Cảnh.

- Lực lượng hủy diệt... So với lực lượng tử vong càng là lực lượng bản nguyên cực hạn hơn

Tử Vệ số hai mươi tám, hiển nhiên không có ngờ tới, Tử Diệt Phong Lôi của Triệu Phong, lại ẩn chứa Phong Lôi Áo Nghĩa “kinh người” như thế, trong đó ẩn chứa khí tức hủy diệt, làm hắn sinh ra kiêng kị.

Phạm Trụ Thiên Địa, có bát đại thần mâu.

Trong đó có đối ứng với tử vong là Tử Vong Thần Mâu, đồng dạng cũng có hủy diệt thần mâu.

Bởi vậy có thể thấy được, Tử Diệt Phong Lôi ẩn chứa hủy diệt áo nghĩa, cấp độ cực cao, trong phần đông sức mạnh cũng khá là đặc

thù.

Hiện nay.

Tử Diệt Phong Lôi của Triệu Phong, cơ bản đã lĩnh hội hết, bởi vì đan hạch Chân Nguyên, hấp thu một lượng khổng lồ khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, vô luận là lực lượng tinh túy của Phong Lôi, hay là khí tức hủy diệt, đều hơn Phong Lôi Đại Đế cùng thời kỳ.

- Tử Vong Chi Liêm!

Trong lòng bàn tay Tử Vệ số hai mươi tám, ngưng hiện một thanh liêm đao tử khí lành lạnh, hàn quang lẫm liệt.

Tử Vong Chi Liêm hiện ra trong nháy mắt, trong vòng phương viên trăm dặm, vô số cường giả, đều cảm thấy linh hồn lạnh cóng run lên.

Cái loại cảm giác này, tựa như linh hồn để trần dưới băng thiên tuyết địa trời đông giá rét, như dê đợi làm thịt.

Linh hồn của Triệu Phong, cũng truyền đến một hồi nguy cơ hàn ý.

“Tử Vong Chi Liêm” của Tử Vệ số hai mươi tám này cùng loại với “Tử Vong Hồn Thủ” của Tử Vệ số mười chín, đối với linh hồn có uy hiếp trực tiếp.

- Trảm!

Tử Vong Chi Liêm hiện ra trong nháy mắt, liền khóa chặt lại linh hồn Triệu Phong.

Phốc…

Ánh sáng âm u tử khí lượn lờ lạnh lẽo trên liêm đao, tại trong hư không xẹt qua một đường mờ nhạt hư ảo.

Thân hình tâm linh của Triệu Phong, bỗng nhiên phát lạnh, nhất là linh hồn, có loại ảo giác như bị đao cắt.

Phốc phốc!

Căn bản không có cơ hội trốn tránh, cái Tử Vong Chi Liêm kia, đã chém trúng Triệu Phong.

Tình cảnh nghìn cân treo sợi tóc ngay trước mắt.

Vụt…

Bên ngoài thân Triệu Phong quanh quẩn một tầng lấp lánh xanh thẳm gợn sóng nước chảy, bao khỏa toàn thân.

Đột nhiên nhìn lại, Triệu Phong tựa hồ đặt mình ở trong biển hồ mênh mông sâu thẳm, hết thảy mọi công kích ngoại giới, đều như đá chìm đáy biển.

Cho dù là cái “Tử Vong Liêm Đao” kia, sau khi chém trúng Triệu Phong, hào quang cũng ảm đạm hơn phân nửa.

Ô...ô...ô...n...g!

Màn nước gợn sóng xanh thâm bao ngoài thân Triệu Phong, gấp gáp chao đảo ảm đạm, hiện ra một vết rách.

Công kích đến từ Tử Vệ số hai mươi tám, thật sự quá mạnh mẽ.

Thủy hệ huyết mạch của Triệu Phong, lực phòng ngự có thể đơn

giản hóa giải công kích của hai ba vị Tôn Chủ, nhưng không cách nào ngăn cản Tử Vong Chi Liêm.

- Hừ! "Tử Vong Chi Liêm' ẩn chứa uy năng ở bên trong, có bảy phần là công kích Hồn Đạo.

Khóe miệng của Tử Vệ số hai mươi tám, vẽ nên một đường cong trào phúng.

Nói cách khác.

Thủy hệ huyết mạch của Triệu Phong, chỉ có thể hóa giải hơn phân nửa công kích vật chất, còn cái này bảy phần là công kích Hồn Đạo, thì vô pháp phòng ngự.

Xùy!

Một đạo hư ảnh liêm đao hư vô u ám, phát ra khí tức tử vong cực hạn, trảm xuống bề mặt linh hồn của Triệu Phong.

Oanh ba!

Tâm hồn Triệu Phong rung mạnh, bên trong không gian mắt trai, hồ nước trong Đồng lực phương viên khoảng năm mươi sáu mươi trượng, sóng lớn mãnh liệt, bị liêm đao hư ảnh chém qua một nhát tạo thành một khe rảnh chảy nước.

- A.....

Triệu Phong thân hình cứng đờ, kêu rên một tiếng.

Trước mắt bất luận công kích bề mặt linh hồn gì, chỉ có “Tử Vong Chi Liêm” mang theo công kích vật chất, đối với cơ năng sinh mạng, liền

sinh ra sự ăn mòn cực đại bóp chết dần dần.

- Dùng Tử Vong Chi Lực ngưng kết công kích Hồn Đạo, trực tiếp chém giết linh hồn mục tiêu...

Trên mặt Triệu Phong hiện ra vài tia giãy dụa.

Trên người của hắn, lưu lại một đạo liêm đao hình dáng như vết máu, khí tức tử vong xâm thẳng thân thể.

Cho dù là Thủy hệ huyết mạch, cũng chỉ có thể chậm chạp chữa trị tổn thương của hắn.

- Tiểu bối... Có thể chết dưới 'Tử Vong Chi Liêm', chính là vinh hạnh của ngươi.

Tử Vệ số hai mươi tám, bày ra bộ dáng tươi cười thắng lợi.

Luận thực lực, hắn so với Tử Vệ số ba mươi ba, mạnh hơn không ít.

Mà một cái “Tử Vong Chi Liêm” này của hắn coi như là Nửa bước Vương giả, cũng có bốn năm phần tỷ lệ bị chém giết.

Hồn Đạo cấm thuật cường đại như thế, mạnh như Tử Vệ số hai mươi tám, mỗi ngày cũng chỉ có thể sử dụng bốn, năm lần mà thôi.

- Hừ!

Quát lạnh một tiếng, chấn triệt linh hồn khiến cho nụ cười trên mặt Tử Vệ trở nên trì trệ.

Băng Hồn Chi Mâu!

Mắt trái của Triệu Phong, lộ ra ánh sáng Băng Lam âm u kinh hồn, một luồng Băng Phách hàn ý cực hạn, bao phủ toàn thân Tử Vệ.

- Chưa... chưa có chết?

Tử Vệ số hai mươi tám, tâm thần phát lạnh, ý thức cứ như bị đông lạnh, thân hình động tác, trở nên chậm chạp.

Trong tầm mắt.

Một đầu tóc lam của Thanh niên lạnh lùng đây kiên quyết kia, xanh thẳm như biển cả, mắt trái tựa như hồ băng lạnh giá, đập vào mắt trái tim băng giá.

- Một tênTiểu Đan Nguyên Cảnh, làm sao có thể may mắn còn sống sót dưới 'Tử Vong Chi Liêm'?

Thể xác và tinh thần Tử Vệ số hai mươi tám trở nên đông cứng, động tác phản ứng, so với bình thường, rõ ràng chậm đi rất nhiều.

- Ha ha... công kích Hồn Đạo?

Triệu Phong nhếch miệng cười mỉa mai, từ sau khi hắn dung nhập Thần Linh Nhãn, còn chưa từng bị thua thiệt ở bề mặt linh hồn, cho dù là dưới tình huống chênh lệch lớn hơn đi chăng nữa.

Vụt...

Không gian mắt trái, trung tâm hồ nước Đồng lực, vòng nước xoáy thần bí vô hình, dẫn dắt khống chế toàn bộ hồ nước Đồng lực.

Cái Tử Vong Liêm Đao hư vô kia, đã triệt để bị hấp thu chìm nghỉm.

Linh hồn của Triệu Phong, lông tóc hầu như ít bị tổn thương.

- Tuyệt đối không có khả năng! Cho dù là Nửa bước Vương giả, cũng không có khả năng hoàn toàn may mắn thoát khỏi tổn thương...

Tử Vệ số hai mươi tám bộ mặt cứng ngắt, vẻ kinh nghi lan tràn.

Tử Vong Chi Liêm, ẩn chứa bảy thành công kích Hồn Đạo, ba thành công kích vật chất.

Nhưng mà.

Triệu Phong thoát khỏi bảy thành công kích Hồn Đạo này, mặt khác ba thành công kích vật chất kia, chỉ có vài tia Tử Vong Chi Lực tàn thừa, là tạo thành một ít tổn thương cho Triệu Phong.

Nhưng sinh mạng thể phách của Triệu Phong, đã đạt tới Đại Đan Nguyên Cảnh cực hạn, ẩn chứa khí tức Thái Cổ, vẫn chưa thực chất bị tổn thương.

- Hư Không Đồng Trảm!

Trong mắt trái Triệu Phong, hiện lên một luồng Đồng lực mênh mông chấn động, khí tức Tử Diệt dâng cao cuồn cuộn, lóe lên rồi biến mất.

Không tốt!

Tử Vệ số hai mươi tám giật mình trong lòng, nhớ tới nguyên nhân Tử Vệ số ba mươi ba thảm bại.

Tử Vệ số ba mươi ba, có được Tử Vong Ảnh Thân, chỉ cần linh hồn không diệt, Tử Vong Ảnh Thân có thể chữa trị một lần nữa.

Về tin tức liên quan đến mục tiêu tử vong Triệu Phong, Tử Vệ số ba mươi ba đã truyền cho những Tử Vệ khác.

Đối với Hư Không Đồng Trảm, Tử Vệ số hai mươi tám cũng có nghe thấy.

Hắn vừa muốn trốn tránh, lại phát hiện tư duy động tác, so với bình thường chậm đi không ít.

Hiện nay, tâm hồn Triệu Phong ngưng luyện vô cùng lớn mạnh, Đồng lực huyết mạch hơn xa lúc trước, “Băng Hồn Chi Mâu” rõ ràng làm giảm xuống động tác cùng tốc độ phản ứng củaTử Vệ.

Phốc phốc!

Một phong nhận hư vô dài ba thước, nổi lên khí tức Tử Diệt kinh người, từ trong cơ thể Tử Vệ số hai mươi tám xỏ xuyên qua.

- Hít...

Tử Vệ số hai mươi tám, kiệt lực trốn tránh, cũng chỉ có thể tránh cho Hư Không Đồng Trảm không đâm trúng chỗ hiểm trái tim.

Cho dù như thế.

Hư Không Đồng Trảm kia từ trong cơ thể trảm cắt, lực lượng Tử Diệt, phá hủy sức sống của chỗ hiểm lục phủ ngũ tạng, cũng lan đến gần trái tim.

Huống hồ, Tử Diệt Phong Lôi của Triệu Phong hiện nay, sức mạnh tập hợp tới gần mười phần, Hư Không Đồng Trảm ẩn chứa lực lượng áo nghĩa hủy diệt, so ra càng mạnh thêm vài lần.

- Còn thiếu một ít.

Triệu Phong vừa mới chuẩn bị phát động Hư Không Đồng Trảm lần thứ hai.

Bây giờ, Đồng lực tâm hồn của hắn, ngưng luyện lớn mạnh, khinh thường cấp độ Đại Đan Nguyên Cảnh, đủ để gắng sức thi triển trên mười lần Hư Không Đồng Trảm.

Vụt vụt vụt...

Tử Vệ số hai mươi tám, hóa thành hàng trăm hàng ngàn tử vong ảnh phân thân.

Những cái tử vong ảnh phân thân kia, có một bộ phận cùng với chân thân chồng điệp, còn một bộ phận thì trực tiếp công kích Triệu Phong.

- Phong Lôi Bách Ảnh!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, mắt trái nhìn rõ phân thân áo nghĩa của Tử Vệ số hai mươi tám, trên người tách ra một trận Phong Lôi tử sắc lóng lánh.

Vụt vụt...

Trong chốc lát, thân hình Triệu Phong, huyễn hóa thành hai đạo tử điện Phong Ảnh.

Hai đạo tử điện Phong Ảnh, lại lần nữa phân hoá.

Hai đạo... Bốn đạo... Tám đạo... Mười sáu đạo.

Trong chốc lát, mấy chục đạo tử điện Phong Ảnh, ở bên trong một mảnh phong điện quang hoa, bao phủ trăm trượng xung quanh khu vực này.

Những cái tử điện Phong Ảnh kia, thiệt giả khó phân, tất cả tàn ảnh phân thân, đều có được năng lực công kích.

- Tiểu tử kia... Làm sao có thể biết « Vạn Ảnh Loạn Quyết » của ta!

Tử Vệ số hai mươi tám, khiếp sợ nghẹn ngào.

Triệu Phong huyễn hóa ra phong điện ảnh phân thân, cho dù số lượng, không bằng một phần năm Tử Vệ, nhưng vận dụng áo nghĩa, lại vô cùng tương tự.

Càng không thể tưởng tượng nổi chính là.

Những phong điện ảnh phân thân này, kết hợp nhau hình thành một trận thế vi diệu, khu vực phụ cận, tử điện gợn sóng trùng kích, tạo thành luồng gió áp lực vô hình, hình thành áp bách hạn chế.

- Cái phân thân bí quyết Tử Vệ này, áo nghĩa của nó cùng loại với 'Âm Ảnh phân thân' của Âm Ảnh phi phong trước kia. Mà Phong Lôi trong truyền thừa của ta, cũng có huyễn điện tàn ảnh thân pháp huyền ảo...

Chân thân Triệu Phong, cũng dung nhập trongmấy chục đạo phong điện ảnh thân kia.

Dựa trên cơ sở như thế.

Triệu Phong mới có thể nhẹ nhàng phục chế tham khảo « Vạn Ảnh Loạn Quyết » của Tử Vệ số hai mươi tám.

Dung nhập lại hai cái.

“Phong Lôi Bách Ảnh” của Triệu Phong cùng với Phong Lôi Chi Dực tạo ra phong điện ảnh phân thân, phát huy tốc độ như tia chớp thần tốc của Phong Lôi truyền thừa.

Hơn nữa.

Những phong điện ảnh phân thân này, trong lúc mơ hồ còn tham khảo đại trận áo nghĩa “bách thi trợ chú”, hỗ trợ lẫn nhau.

Trong lúc nhất thời.

Những phong điện ảnh phân thân này, cùng với phần đông tử vong ảnh phân thân của Tử Vệ số hai mươi tám, giao thoa cùng một chỗ.

Phốc! Chi chi!

Những tàn ảnh phân thân này, va chạm vào nhau, lập tức tan vỡ.

Triệu Phong bị tu vi hạn chế, số lượng “Phong Lôi Bách Ảnh”, không bằng Tử Vệ số hai mươi tám, cho nên rất nhanh rơi vào hạ phong.

- Tiểu bối, ta sẽ lập tức tìm ra chân thân của ngươi.

Tử Vệ số hai mươi tám, sắc mặt âm lệ, thân ảnh trọng điệp ở bên trong phần đông tử vong ảnh phân thân.

Chỉ thấy.

Phong điện ảnh phân thân của Triệu Phong, số lượng càng ngày càng ít.

- Băng Hồn Chi Mâu!

Một thanh âm lạnh như băng xuyên thẳng vào tâm hồn, lan tràn ngưng kết trên người Tử Vệ số hai mươi tám.

- Bị phát hiện rồi hả?

Tử Vệ số hai mươi tám thể xác và tinh thần cứng đờ, động tác phản ứng, rõ ràng giảm xuống.

Hắn thậm chí dự liệu được, Hư Không Đồng Trảm vòng tiếp theo, chắc chắn giáng lâm.

Chỉ là, hắn không cách nào chấp nhận được, Triệu Phong có thể nào nhanh như vậy, nhìn thấu rõ chân thân của hắn.

« Vạn Ảnh Loạn Quyết » của hắn, tạo ra tử vong ảnh phân thân, số lượng rất đông, khí tức tương liên lẫn nhau, giao thoa trùng điệp, cho dù là Nửa bước Vương giả, cũng khó nhìn thấu chân thân của hắn.

Hư Không Đồng Trảm!

Một tia Đồng lực vằn nước mịt mờ, ở trung tâm, hiện ra một cái có hình dạng vòng xoáy, bao phủ Tử Vệ số hai mươi tám.

Tránh!

Tử Vệ số hai mươi tám, động tác phản ứng tuy chậm, lại có thể kịp thời hoạt động thân hình, tránh khỏi bị thương chỗ hiểm.

Thân là Tử Vệ, hắn cũng có ảnh thân không hề bị diệt, chỉ cần chỗ hiểm là trái tim không bị trực tiếp phá hủy, không sợ công kích nào

cả,

Phốc phốc ——

Phong nhận hư vô, đúng hẹn mà tới, xuyên qua thân hình Tử Vệ số hai mươi tám.

- Hít ——

Tử Vệ số hai mươi tám, thân hình chấn động cứng ngắc, hoảng sợ kêu một tiếng, vẻ sợ hãi lan tràn trong đôi mắt.

Chỉ thấy.

Một phong nhận hư vô mang khí tức Tử Diệt, chặn ngang trảm cắt tại phần eo của Tử Vệ.

Bất đồng chính là.

Phong nhận hư vô lúc này đây, dài khoảng nửa người, “kích thước” so với trước tăng thêm vài lần.

- Ha ha, tăng cường Hư Không Đồng Trảm.

Triệu Phong nhẹ nhàng cười cười.

Phốc phốc!

Phần eo của Tử Vệ, từ trong ra ngoài, bị Hư Không Đồng Trảm được mở lớn kia, bỗng dưng đột ngột trùng điệp, hơn nữa lại còn mở ra.

- Ngươi...

Tử Vệ số hai mươi tám, trong lòng hoảng sợ, không khỏi nhìn xuống dưới phần eo của mình.

Bịch!

Thân thể của hắn, một phân thành hai, bị phiên bản Hư Không Đồng Trảm tăng cường, bổ ngang thành hai đoạn.

Chương 623: Nhiếp Lui

“Hư Không Đồng Trảm” đáng sợ nhất ở chỗ nó có tính chất đột ngột, thông qua Hư Không Chuyển Vật, đem hình thái công kích, trực tiếp chuyển dời đến địa điểm chỉ định.

Cho dù, địa điểm chỉ định có sinh mạng vật thể tồn tại, cũng sẽ trực tiếp trùng hợp mà tới.

Loại phương thức công kích này, khó có thể trốn tránh, cơ bản bỏ qua phòng ngự ngoài thân.

- Tiểu bối...

Tử Vệ số hai mươi tám phần eo phía dưới bị chém đứt, kinh sợ càng tăng.

Tử Vệ có được Tử Vong Ảnh Thân, cho dù nửa người dưới bị chém, trong thời gian ngắn cũng không có gì lo ngại, chỉ là chiến lực sẽ cắt giảm một ít.

- Tử Diệt Đồng Hỏa

Triệu Phong sớm có chuẩn bị, huyết mạch Đồng lực toàn bộ triển khai, phát động đợt công kích thứ hai.

Phốc oanh…

Tử Diễm Đồng Hỏa mở ra một nửa, mãnh liệt gào thét, giống như một hỏa cầu cực đại, đường kính hơn mười trượng, phát ra khí tức

hủy diệt kinh người.

Sau khi lên tới cấp Đan Nguyên Cảnh, bên trong đan hạch, sẽ thai nghén ra Đan Hỏa đẳng cấp rất cao.

Đan Hỏa của Triệu Phong, đối ứng thuộc tính Chân Nguyên, tức là "Tử Diệt Đan Hỏa", ẩn chứa thuộc tính Phong Lôi, cùng loại với lực lượng áo nghĩa hủy diệt.

- Không tốt

Thân hình Tử Vệ liên tục di chuyển, chật vật trốn tránh.

Tốc độ công kích của Huyết mạch đồng tử cực nhanh, rất khó trốn tránh.

Luận lực phá hoại, uy lực của Tử Diệt Đồng Hỏa, so với Hư Không Đồng Trảm đơn thuần còn mạnh hơn.

Thế nhưng, Tử Diệt Đồng Hỏa di chuyển theo quỹ tích, tốc độ kém xa cấp độ của Tử Vệ số hai mươi tám này, cho nên vẫn còn có thể trốn tránh.

- Hừ

Triệu Phong nhếch miệng dẫn theo một tia trào phúng.

Phốc oanh…

Tử Diệt Đồng Hỏa tại trong hư không gào thét, cải biến quỹ tích, đánh trúng nửa người dưới đã bị lìa của Tử Vệ số hai mươi tám.

Đùng đùng ầm ầm…

Thoáng chốc, Tử Vệ số hai mươi tám bị chém rụng một nửa tứ chi, bị Tử Diệt Đồng Hỏa thiêu đốt tàn sát bừa bãi, phát ra tiếng nổ vang.

- Thân thể của ta...

Tử Vệ số hai mươi tám thê lương gầm rú một tiếng, trơ mắt nhìn nửa người dưới bị “Tử Diệt Đồng Hỏa” oanh tạc thiêu đốt, hóa thành một mảnh than.

Tử Vong Ảnh Thân, cho dù có tính chất không thể diệt cơ thể, nhưng cũng không phải hoàn toàn không diệt thể, chia lìa tứ chi, mất đi lực lượng cung ứng và thủ hộ, trước mặt Tử Diệt Đồng Hỏa, không hề có chút sức phản kháng nào.

- Hiện tại dùng nửa cỗ thân thể còn lại của ngươi, có thể đấu thêm bao lâu đây.

Trong lòng Triệu Phong cười lạnh.

Bởi vì thân pháp tốc độ của Tử Vệ quá nhanh, hắn rất khó nhắm trúng trái tim, chỉ có thể gia tăng số lượng Hư Không Đồng Trảm, chém tới bộ phận tứ chi của hắn.

Vừa rồi Tử Diệt Đồng Hỏa, trên thực tế cũng chỉ nhằm vào chém rụng tứ chi của Tử Vệ.

Nếu như nhằm vào thân thể hiện tại của Tử Vệ, cũng khó có thể hình thành tổn thương thực chất.

- Tiểu bối, ta phải đem ngươi nghiền xương thành tro...

Tử Vệ số hai mươi tám chưa từng bị sỉ nhục đến nhường này, trong

tay lại lần nữa ngưng kết lên một thanh “Tử Vong Chi Liêm”, nửa khúc trên Tử Vong Ảnh Thân, lao thẳng tới Triệu Phong.

Lúc này đây.

Hắn đã cải biến sách lược, “Tử Vong Chi Liêm” dùng công kích vật chất làm chủ, hơn nữa còn áp dụng cận chiến.

- Tử Vong Liêm Vũ

Tử Vệ số hai mươi tám trong mắt lộ ra một tia điên cuồng, “Tử Vong Chi Liêm” trong tay huyễn động một mảnh liêm ảnh tử vong lạnh lẽo, hàn quang tử khí tàn sát bừa bãi, kín không kẽ hở.

Phốc phốc phốc

Phong điện tàn ảnh phân tán khắp bốn phía của Triệu Phong, dưới một mảnh liêm ảnh tử vong kia, nhanh chóng bị nghiền nát.

- Không xong

Gặp phải Tử Vệ tuyệt mệnh phản công, Triệu Phong lại lần nữa cảm giác được nguy cơ tử vong áp bách.

Nói cho cùng.

Giữa hắn và Tử Vệ, thực lực và cấp độ vẫn có sự chênh lệch rất lớn.

Lúc trước, cái “Tử Vong Chi Liêm” kia ẩn chứa bảy phần công kích Hồn Đạo, ba phần công kích vật chất.

Dù vậy, ba thành tử vong công kích vật chất kia, cũng làm cho Triệu Phong bị thương, hiện tại mới khôi phục hơn phân nửa.

Còn lần này.

Tử Vệ liều mạng phản công, “Tử Vong Chi Liêm” ẩn chứa ba thành công kích Hồn Đạo, đều tập trung vào Triệu Phong, mặt khác bảy thành công kích vật chất, là để phá hủy thân hình Triệu Phong.

Có thể nói.

Lần này công kích uy hiếp, so với lần trước lớn hơn gấp đôi.

- Băng Hồn Chi Mâu

Mắt trái của Triệu Phong, lại lần nữa phát động Băng Hồn Chi Lực, hạn chế động tác phản ứng của Tử Vệ.

Phong Lôi Chi Dực

Sau lưng Triệu Phong ngưng kết lên một đôi Tử Sắc Phong Lôi chi dực dài đến mấy trượng, tốc độ bản thân, đối với Phong Lôi Chi Lực vận dụng cảm ứng, đề lên rất cao.

Vụt...

Phong Lôi Chi Dực sau lưng Triệu Phong, nhanh chóng chấn động, tốc độ tăng lên tới cực hạn.

Tốc độ của hắn lúc này, đã vượt qua đại bộ phận Tôn Chủ.

- Lưu lại!

Tử Vệ trong thời gian ngắn, cũng đuổi không kịp Triệu Phong.

Một người, hắn lại còn bị chém mất hai chân, chiến lực cùng tốc độ, đều bị chế ngự.

Một lúc hai thứ, Băng Hồn Chi Mâu của Triệu Phong, tiếp tục tập trung vào hắn.

Ngay trong khoảnh khắc đó.

Trên khoảng không của Kim Lân Long Thuyền, Tử Vệ số mười chín thông qua “Tử Vong Hồn Thủ”, vẫn ngăn chặn ba vị Nửa bước Vương Giả.

Linh hồn ba vị Nửa bước Vương Giả, phát ra ý chí Hư Thần to lớn, lực lượng vô hình, đem trong vòng nửa dặm xung quanh, hóa thành chân không, Tôn Chủ bình thường, cũng khó mà tới gần.

- Tối đa còn có thể kiên trì hơn mười nhịp hô hấp, Tử vệ số hai mươi tám còn chưa có giải quyết được mục tiêu ư?

Tử Vệ số mười chín áp lực không nhỏ.

Dù sao, hắn là dùng lực lượng của một người, đối kháng với ba đại Nửa bước Vương Giả.

Ba đại Nửa bước Vương Giả này, đều là đến từ cường Đại tông phái của Linh Vực Thánh Địa.

Mặt khác, bên phía Tử Vệ số hai mươi lăm, cũng không dễ dàng gì.

Một mình hắn, đối kháng nhiều Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, Tôn Chủ đỉnh phong như vậy, thân liền hãm khổ chiến.

Hai gã Tử Vệ dùng khóe mắt quét nhìn, quét về phía một bên khác.

Liếc nhìn xuống phía dưới một cái, hai người lập tức sợ hãi kêu lên một tiếng.

Khu vực chiến đấu của Triệu Phong cùng với Tử Vệ số hai mươi tám, hư ảnh điện quang giao thoa.

Tử Vệ số hai mươi tám, thê thảm cực kỳ, hai chân bị hủy, chỉ còn lại có một nửa thân thể, bỏ mạng phản công.

- Tình báo có chỗ sai sót, mục tiêu tử vong từ khi nào thăng lên đến Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ, chiến lực lại cường đại như vậy...

Hai gã Tử Vệ, trong lòng trầm xuống.

Theo tin tức truyền đến từ Tử Vệ số ba mươi ba, tu vi của mục tiêu tử vong chỉ mới Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, nếu không bởi vì đủ loại cố kỵ, cho dù là một vị Tử Vệ, cũng có thể nhẹ nhàng miểu sát.

- Tử Vong Liêm Vũ!

Tử Vong Chi Liêm trong tay Tử Vệ số hai mươi tám, huyền ảo múa thành một cơn lốc xoáy thâm u đường kính hơn mười trượng, đuổi giết Triệu Phong.

Vụt...

Phong Lôi Chi Dực sau lưng Triệu Phong, nhanh chóng chấn động, không thể chính diện chống lại.

Ở ngoài đứng xem, không khó nhìn ra, Triệu Phong đang cùng Tử Vệ đuổi bắt lẫn nhau.

Tử Vệ chỉ còn một nửa thân hình, tàn tật rất nặng, tốc độ bị hạn chế, theo thời gian trôi qua, chiến lực sẽ không ngừng giảm xuống

- Chỉ cần kiên trì thời gian uống cạn nửa chung trà, chiến lực cùng tốc độ của Tử vệ này, sẽ cắt giảm còn một nửa.

Triệu Phong biết rõ, kéo dài càng lâu, phần thắng càng lớn.

Điểm này, Tử Vệ số hai mươi tám, sao lại không biết? Hắn lại càng rõ ràng hơn, Tử vệ số mười chín bên kia, một người áp chế Ba đại Nửa bước Vương Giả, e rằng sẽ không chống đỡ được quá lâu.

- Chết đi!

Tử Vệ số hai mươi tám hét lớn một tiếng, Tử Vong Chi Liêm huyền ảo múa, rời khỏi tay, mang theo một cơn lốc thâm u, phi tốc đánh về phía Triệu Phong.

Hô oanh ——

Lấy Tử Vong Chi Liêm làm trung tâm, cơn lốc thâm u mang sự tử vong khủng bố, như cái lồng ụp xuống vào đầu.

- Không tốt

Triệu Phong bị Tử Vong Chi Liêm tập trung, cũng giống như lần trước, căn bản không có cách nào trốn tránh.

Hơn nữa, cái “Tử Vong Chi Liêm” kia tốc độ công kích phá không, thật sự quá nhanh

- Ha ha ha...

Tử Vệ số hai mươi tám, dữ tợn cười to.

Ngược lại là một bên Tử Vệ số mười chín, Tử Vệ số hai mươi lăm, đồng loạt biến sắc:

- Phải lưu nguyên vẹn thủ cấp

Lần này đuổi giết tử vong, so với trước kia có sự bất đồng.

Tử Vong Đại Đế có dặn dò, tốt nhất phải bắt giữ, lưu lại toàn thây.

Nếu không được, cũng phải lưu nguyên vẹn thủ cấp.

Dù sao, Tử Vong Đại Đế muốn đoạt “Đệ cửu thần mâu”.

Lập tức Triệu Phong lâm vào bên trong vòng công kích của “Tử Vong Liêm Vũ”, cho đến khi bị phân thành tro bụi.

- Cho dù là Thủy hệ huyết mạch, cũng khó có thể phòng ngự. Trừ phi thi triển, Thủy Linh Hóa Thần.

- Chẳng qua...

Triệu Phong ý niệm trong đầu xoay nhanh.

Cuối cùng.

Hắn không có sử dụng Thủy Linh Hóa Thần. Thậm chí không có tận lực sử dụng Thủy hệ huyết mạch hộ thể.

Mắt trái của Triệu Phong, nhìn chằm chằm vào Tử Vong Chi Liêm trong trận gió lốc thâm u kia.

Phốc lạp

Cơn lốc thâm u tử vong khủng bố kia, đột nhiên phân liệt tán loạn, tựa như mất đi người tâm phúc.

- Cái gì

Tử Vệ số hai mươi tám, ánh mắt ngưng tụ.

Triệu Phong cũng không có động tác gì, cơn lốc thâm u tử vong kinh khủng kia, vừa tiếp cận hắn, lại đột nhiên sụp đổ tán loạn.

Một tia Đồng lực chấn động mịt mờ, bao phủ cả một khu vực.

- Chẳng lẽ là... Không tốt

Tử Vệ hai mươi tám đột nhiên nghĩ đến cái gì đó, trong lòng chấn động.

Hắn nhớ tới, Tử Vệ số ba mươi ba từng cung cấp một ít tin tức, mục tiêu tử vong, có một thủ đoạn gọi là “Hư Không Chuyển Vật”, có thể đem vật thể hoặc công kích, bỗng dưng chuyển dời.

Tránh mau!

Tử Vệ số hai mươi tám sắc mặt tái nhợt, nhanh chóng lắc thân chạy trốn.

Hắn phi thường tinh tường, uy lực của Tử Vong Chi Liêm, có mấy thành tỷ lệ, miểu sát Nửa bước Vương Giả.

Nhưng mà.

Trong khi chờ đợi chuyển dịch, công kích cũng không có giáng lâm.

Hử?

Tử Vệ số hai mươi tám kinh hoặc, hắn rõ ràng cảm ứng được lực lượng không gian chấn động, có cỗ lực lượng nào đó, đem “Tử Vong Chi Liêm” thu lấy đi.

Nếu không, cái cơn lốc thâm u tử vong kia cũng sẽ không tán loạn.

- Ngu xuẩn ngươi cho rằng, ta sẽ đem công kích, chuyển dời đến cái thân tàn tật như ngươi sao?

Triệu Phong vẻ mặt xem thường, cười nhạo nói.

Lời còn chưa dứt.

- A

Trên không trung của Kim Lân Long Thuyền, truyền đến một tiếng gào thét thê lương.

Phốc phốc

Một thanh Tử Vong Liêm Đao” tử khí tàn sát bừa bãi “, xuyên qua cơ thể của Tử vệ số mười chín.

- Tử vệ số hai mươi tám, cái tên ngu xuẩn ngươi ——

Tử vệ số mười chín, đang áp chế ba vị Nửa bước Vương Giả, thân thể cương cứng rung động, hét thảm một tiếng.

Hóa ra.

Triệu Phong là đem “Tử Vong Chi Liêm”, chuyển dời đến trên người kẻ mạnh nhất – Tử vệ thứ mười chín.

Nếu như là dưới tình huống bình thường, dùng giác quan thực lực cường đại của Tử vệ số mười chín, một chiêu này, chưa hẳn có thể đánh trúng được.

Thế nhưng.

Hắn đang dồn lực chống lại Ba đại Nửa bước Vương Giả, cho dù có thể cảm ứng, cũng không kịp trốn tránh phòng bị.

- Cơ hội tốt!

Ba đại Nửa bước Vương Giả, khẽ mỉm cười, mặt lộ vẻ ý mừng, ba luồng Hư Thần ý chí, rung chuyển linh hồn, đem “Tử Vong Hồn Thủ” đánh vỡ.

Ọc…

Tử vệ số mười chín bị phản phệ, phun ra một búng máu, tâm hồn bị thương tổn.

- Giết!

Ba đại Nửa bước Vương Giả, linh hồn trở về cơ thể, làm sao còn có thể hạ thủ lưu tình, sát chiêu chiến kỹ hùng vĩ vô biên, vây giết Tử vệ số mười chín.

- Tại sao có thể như vậy?

Tử vệ số hai mươi tám, như bị hãm trong hầm băng, sắc mặt như tro

tàn, tiến thoái lưỡng nan.

Triệu Phong tràn đầy, thật cũng không có thừa dịp đang thắng mà đuổi giết.

Trên thực tế, tâm hồn Đồng lực của hắn, tiêu hao quá lớn.

Cái “Tử Vong Chi Liêm” kia chiều dài thể tích, so với hư không đồng nhận của hắn, lớn hơn nhiều, để làm được Hư Không Chuyển Vật, phải tiêu hao rất lớn.

Giờ phút này.

Triệu Phong tối đa chỉ có thể phát ra một cái Hư Không Đồng Trảm nữa thôi, khó có thể chém giết Tử Vệ số hai mươi tám đang có được Tử Vong Ảnh Thân.

Hắn dứt khoát lưu lại một ít Đồng lực, dùng để ứng phó dị biến khác xảy ra.

- Rút lui

Bên trên Kim Lân Long Thuyền, thể xác và tinh thần của Tử Vệ số mười chín đều bị thương, bị ba vị Nửa bước Vương Giả áp chế, đột nhiên hạ đạt mệnh lệnh.

Ba vị Nửa bước Vương Giả kia, dù sao cũng xuất thân từ Thánh Địa cường tông, đều có một ít bí kỹ đòn sát thủ cường đại, đồng loạt thi triển, có khả năng gây nguy hiểm cho tánh mạng của Tử Vệ số mười chín.

- Rút lui!

Tử Vệ số hai mươi tám như trút bỏ gánh nặng, thân thể tàn tật huyễn hóa thành hàng trăm hàng ngàn tử vong ảnh phân thân, yểm hộ hai vị Tử Vệ khác, phá không bỏ chạy.

- Đuổi theo cho ta! Gây tổn hại tới bổn tông đệ tử, chính là thủ hạ của“Tử Vong Đại Đế”, chúng ta nhất định sẽ không bỏ qua

Lý lão râu bạc, lộ ra vẻ mặt khắc nghiệt, phẫn nộ gào thét.

Chương 624: Vương Giả Chi Uy

Triệu Phong trở về lại "Kim Lân Long Thuyền", khoanh chân mà ngồi, đưa mắt nhìn ba đại Nửa bước Vương Giả của Kim Sơn Tông, đã chạy đi truy kích Tử Vệ.

Lần thứ hai cùng Tử Vệ giao phong, tuy không hẳn là chiến thắng, nhưng khách quan mà nói so với lần thứ nhất trước đó, đã thong dong hơn không ít.

Trước đó lần thứ nhất đại chiến với Tử Vệ, mọi thủ đoạn của Triệu Phong đều mang ra hết, Tiểu Tặc Miêu ra tay, huyết mạch Đồng lực, cùng với nguyên khí, gần như thiếu hụt.

Mà lần này.

Ngoại trừ Đồng lực tiêu hao hơn phân nửa, Triệu Phong Chân Nguyên huyết mạch, còn thừa lại hơn phân nửa.

Vụt...

Ngoài thân Triệu Phong, nổi lên tầng nước gợn sóng xanh thẳm óng ánh, trị hết những thương thế trên người do bị "Tử Vong Chi Liêm" chém trúng lưu lại.

Công kích của Tử Vệ đó, ẩn chứa lực lượng Tử Vong Áo Nghĩa, đối với sinh mạng tổn thương thật lớn, ngang bằng với lực lượng hủy diệt.

Nếu Triệu Phong không có thể chất sinh mạng như vậy, đạt tới Đại Đan Nguyên Cảnh cấp độ cực hạn, lại hấp thu một lượng lớn khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, khí lực ngưng luyện lớn mạnh, may mắn thoát khỏi sự công kích của Tử Vong Chi Liêm.

Nếu đổi lại là một vài Đại Đan Nguyên Cảnh, phải chết là điều không thể nghi ngờ.

Theo thời gian dịch chuyển.

Thương thế của Triệu Phong, dần dần trị hết, khôi phục bảy tám phần.

Lúc chữa thương, ánh mắt các cường giả thiên tài của Kim Sơn Tông, nhìn về phía Triệu Phong, khó tránh khỏi lộ ra kính sợ sâu sắc.

Cũng có rất ít người, trên mặt hiện ra vẻ căm ghét.

- Kẻ này chính là mục tiêu truy sát của Tử vong, mang đến nguy cơ tai họa cho Kim Sơn Tông ta...

Mấy vị Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, âm thầm cắn răng.

Trong trường kiếp nạn vừa rồi, Kim Sơn Tông tử thương hơn mười người, trong đó có gần mười vị là Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh.

Thời gian nửa nén hương sau.

Vụt vụt vụt...

Khí tức của ba đại Nửa bước Vương Giả, phá không mà đến, trở về lại Kim Lân Long Thuyền.

Mọi người đều tập trung nhìn vào, ba vị Nửa bước Vương Giả của Kim Sơn Tông, đều ủ rũ, chật vật không chịu nổi.

Hiển nhiên.

Ba đại Nửa bước Vương Giả đuổi giết, không có chiếm được bất kỳ tiện nghi gì.

Trong đó một vị Nửa bước Vương Giả, bị bẻ gãy một cánh tay, sắc mặt tối tăm phiền muộn.

- Triệu Phong.

Lý lão râu bạc, sắc mặt cũng không dễ xem, nhìn Triệu Phong thật sâu.

Triệu Phong không dám ra vẻ lãnh đạm, đứng dậy đi theo ba vị Nửa bước Vương Giả.

Kim Lân Long Thuyền, bên trong một gian điện vũ hoa lệ kim chúc.

- Triệu Phong, đây là có chuyện gì, chẳng lẽ ngươi thật sự là mục tiêu truy sát của “Tử vong”?

Lý lão mở miệng nói.

Mặt khác, hai vị Nửa bước Vương Giả, ánh mắt cũng nhấp nháy thần quang, nhìn chằm chằm vào Triệu Phong.

Nhất là vị Nửa bước Vương Giả bị gãy tay kia, trong mắt vẫn còn hiện vẻ lạnh lùng, mang theo vài phần địch ý.

Trong lúc nhất thời.

Khí tức tinh thần của ba đại Nửa bước Vương Giả, khiến cho ý thức tâm hồn của Triệu Phong, cảm thấy một hồi áp lực, thân thể đều có chút cứng ngắc.

Cũng may.

Triệu Phong cũng không phải là chưa gặp phải tràng diện ứng đối nhiều người bao giờ, bình định nỗi lòng, không kiêu ngạo không tự ti trả lời.

- Vãn bối xác thực là mục tiêu truy sát của Tử Vong, chỉ là không nghĩ tới, trước khi tiến vào Chân Vũ Thánh Địa lại gặp phải đuổi giết..."

Triệu Phong không có giấu diếm tình hình thực tế.

Hắn cũng là người bị hại, bị thủ hạ của Tử Vong Đại Đế đuổi giết.

Ba gã Tử Vệ bỗng nhiên đột kích, Triệu Phong đồng dạng cũng trở tay không kịp.

Sau đó.

Ba vị Nửa bước Vương Giả hỏi thêm một ít nghi vấn, Triệu Phong đều biết gì trả lời đó, chỉ là đối với tình huống Tử Thánh di tích, có chút che dấu, sơ lược.

Sau một phen giải đáp, địch ý trên mặt ba vị Nửa bước Vương Giả, mới hóa giải một ít.

Ngay sau đó.

Ba vị Nửa bước Vương Giả, ánh mắt giao thoa, dùng thần niệm trao đổi.

Một lát sau.

- Triệu Phong, trận này nguy nan, tuy rằng lỗi không phải tại ngươi, nhưng mà cùng ngươi cũng có quan hệ nhất định. Chờ đến khi trở về Thánh Địa, còn cần ngươi hướng cao tầng của bổn Tông, trần thuật rõ ràng, nghe theo sự xử lý...

Vị Nửa bước Vương Giả bị gãy tay, trầm giọng nói.

Triệu Phong không khỏi sững sờ, chẳng lẽ Kim Sơn Tông muốn trị tội của mình?

- Triệu tiểu bằng hữu không nên hiểu sai ý tứ, lần này bổn tông tổn thương không ít, tiền căn hậu quả, chúng ta với tư cách dẫn đội, cần bẩm báo lên trên. Ngươi chỉ cần đi theo chúng ta cùng nhau tiến vào Thánh Địa, phối hợp một chút là được.

Lý lão râu bạc lại cười nói.

- Lý lão yên tâm.

Triệu Phong đã minh bạch, Lý lão là lo lắng hắn trên đường lẻn đi.

Nếu là như vậy, ba vị Nửa bước Vương Giả, cũng không có cách nào bẩm báo rõ ràng cho bên trên.

- Còn nữa, chỉ cần đi vào Chân Vũ Thánh Địa, tánh mạng của ngươi, nhất định được bảo đảm. Cho dù Tử Vong Đại Đế đích thân tới, cũng không dám không kiêng nể gì mà động thủ..."

Lý lão râu bạc an ủi.

Triệu Phong gật đầu đồng ý, tự nhiên không dám hoài nghi điểm này.

Tử Vong Đại Đế tuy mạnh, nhưng thực sự không phải là Đại Đế trong phạm vi Chân Vũ Thánh Địa.

Còn nữa.

Chân Vũ Thánh Địa có Tông phái Tam Tinh nhập trú, hơn nữa còn có cao tầng cấp bậc Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

Bởi vì, thế lực Tông môn, muốn thăng đến cấp ba sao, đều phải có Huyền Quang Cảnh tọa trấn, đó là điều kiện tất yếu.

Bên trong điện vũ kim loại.

Ba vị Nửa bước Vương Giả, đưa mắt nhìn thân ảnh Triệu Phong rời đi.

- Lý lão, ngươi xác định, tiểu tử kia quả thực có một ít quan hệ sâu xa cùng Đoan Mộc Thanh sao?

Vị Nửa bước Vương Giả bị gãy tay kia, ánh mắt lập lòe.

Trong quá trình đuổi giết Tử Vệ, hắn ngược lại tổn thất một tay, đối với Triệu Phong tự nhiên không có hảo cảm.

Nếu như sau lưng Triệu Phong, không có chỗ dựa, hắn đã sớm ra tay, giáo huấn Triệu Phong một phen.

- Chắc có lẽ không sai, thực lực của kẻ này, huyết mạch đồng tử vượt qua lẽ thường, sau lưng tất nhiên có cao nhân. Hơn nữa, Đoan

Mộc Thanh kia, tại trong Thánh Địa, quanh năm tiềm tu, người bên ngoài Quần Đảo vực Chân Vũ, cũng không biết danh hào của hắn."

Lý lão râu bạc trầm ngâm nói.

- Đúng vậy a, Đoan Mộc Thanh tư lịch thâm hậu, thực lực sâu không lường được, nghe nói một mực muốn thử trùng kích Huyền Quang Cảnh.

Ba vị Nửa bước Vương Giả, đối với "Đoan Mộc Thanh", quả thật ôm lòng kính sợ sâu sắc.

Linh Vực Hải, nguyên khí Phong Bạo tàn sát bừa bãi.

Kim Lân Long Thuyền trở lại bình thường, hướng về phía Thánh Địa, không ngừng tiến gần vào.

Mấy canh giờ sau…

Thương thế của Triệu Phong, đã trị hết.

Chương 625: Thánh Địa Linh Phong

- Lại xuất hiện, lúc này...

Bên trong tâm hồn Triệu Phong khí tức nguy cơ tử vong, mãnh liệt trước nay chưa có.

Đến từ phương xa, Tử Vong Lệnh Bài cảm ứng, có thể không chỉ một cỗ, mà là hai cỗ, nhất là một cỗ trong đó, lại khiến choTriệu Phong hãi hùng khiếp vía, trong linh hồn có một loại cảm giác hít thở không thông cương cứng lại.

Thậm chí ngay cả lam y Vương Giả của Kim Sơn Tông, cũng đều sinh ra cảm ứng, thần sắc động dung.

Triệu Phong trong lòng nghiêm nghị, có thể đoán được, lúc này đây kẻ đuổi giết, tuyệt đối không phải là Tử Vệ bình thường.

Vụt...

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, khôi phục bình thường, nhìn rõ phương xa, không khỏi hít một hơi lãnh khí.

Tthiên địa phương xa, bị một tầng khí tức tử vong u ám khổng lồ thẩm thấu, che khuất bầu trời, Thiên Địa nguyên khí, dường như đông cứng lại.

Trong tầm mắt.

Bốn gã tử vong hộ vệ, vây quanh một thân ảnh Vương Giả cao lớn, quanh quẩn bên trong u diễm hư quang, giống như một Ma Thần chốn Địa Ngục.

Một luồng tử vong ý chí bao trùm vạn vật, xuyên thủng không gian, vượt qua mấy ngàn dặm Hải Vực, giáng lâm tại nơi đây.

- Mục tiêu tử vong... Ngươi quả nhiên sẽ đến Thánh Địa.

Một thanh âm lạnh lẽo trống trải, tựa như từ chín tầng Địa Ngục truyền đến, rung chuyển linh hồn.

Trong một khoảnh khắc đó

Bên trên Kim Lân Long Thuyền Kim Sơn Tông cường giả thiên tài, nguyên một đám thể xác và tinh thần đại chấn, tư duy ý thức cứ như bị Hắc Ám vô tận tĩnh mịch nuốt hết, sinh mệnh hèn mọn nhỏ bé như thế.

Tử vong ý chí này vẫn là nhằm vào Triệu Phong.

- Tử Linh Vương

Thể xác và tinh thần của Triệu Phong bị kéo căng, da đầu run lên, một luồng tử vong khí tức thiêu cháy, lan khắp toàn thân.

Thủ hạ của Tử Vong Đại Đế, Tứ đại Tử Linh Vương, ba mươi sáu Tử Vệ.

Trong đó, tu vi của Tứ đại Tử Linh Vương, cao ngang bằng Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Cũng may.

Thể chất huyết mạch của Triệu Phong, vô cùng cường hoành, linh hồn có Thần Linh Nhãn che chở, dưới ý chí tử vong áp bách của “Tử Linh Vương”, so một ít Tôn Chủ khác, cũng thong dong hơn một ít.

- Hừ!

Sắc mặt Lam y Vương Giả hơi trầm xuống, hình như có chút không vui, một luồng ý chí Hư Thần mênh mông như biển, trùng thiên mà đi, cùng ý chí tử vong đụng vào nhau.

Chỉ một thoáng.

Hai luồng sức mạnh Hư Thần to lớn, tại trong thiên địa xen lẫn cùng một chỗ.

Lập tức.

Trời xanh rộng lớn, bị một mảnh quang lam chói mắt cùng một mảnh Hắc Ám tĩnh mịch, hai chủng loại khí tức hoàn toàn bất đồng tràn ngập

Loại tình hình này, tựa như Thiên Địa bị chia cắt thành hai bộ phân, hình thành hai vùng riêng biệt.

Bên trên Kim Lân Long Thuyền, tất cả đều được quang lam Thiên địa chói mắt kia thủ hộ, chặn lại sức mạnh to lớn đến từ Tử Linh Vương Hư Thần.

- Cái này... Chính là sức mạnh to lớn của Vương Giả sao?

Bên trên Kim Lân Long Thuyền, rất nhiều cường giả, tâm linh rung động.

Hai luồng sức mạnh to lớn của Vương Giả, mỗi bên chiếm một phương thiên địa, che khuất bầu trời, to lớn vô biên.

Trong đó bất luận là một luồng sức mạnh to lớn nào giáng lâm, cũng có thể nghiền áp Đan Nguyên Cảnh Tôn Chủ.

- Loại cảnh giới này...

Trong lòng Triệu Phong chấn động, giác quan bị áp chế, duy có Thần Linh Nhãn, có thể miễn cưỡng hiểu rõ hai luồng sức mạnh to lớn Đại Vương Giả

Khí tức linh hồn của hai Đại Vương Giả, dưới Hư Thần ý chí chủ đạo, sáp nhập vào trời xanh rộng lớn quảng đại vô biên, nhất cử nhất động, đều dung nhập vào Thiên Địa, uy năng vô hạn, xuyên qua linh hồn và vật chất.

Cái loại cảnh giới này, sinh mệnh thoát khỏi gông cùm xiềng xích của thân thể; linh hồn lột xác bay vọt, ngao du vào cõi không, bước vào vũ trụ vô biên.

Theo sinh mệnh nhỏ bé bên trong thân thể mà siêu thoát, vượt qua Thiên Địa vũ trụ.

- Đó chính là 'Thiên Nhân Hợp Nhất, cảnh giới lý tưởng, người cùng Thiên Địa tuy hai mà một, chính thức siêu thoát sinh mệnh khỏi thân thể, vượt qua sự cực hạn của thân thể...

Ở bên trong Vạn Quỷ Châu, Khô Lâu đường chủ tâm thần run rẩy, không biết là sợ hãi, hay là hưng phấn.

Đối với cảnh giới của Vương Giả Hư Thần Cảnh, hắn chỉ nghe “Xích

Nguyệt giáo chủ” năm đó đề cập qua.

Ngay cả là Xích Nguyệt giáo chủ, thời kì đỉnh phong nhất, cũng không quá Nửa bước Vương Giả, chỉ là chạm đến đến lớp ngoài của Vương Giả cảnh giới.

- Quá mạnh mẽ, đây cũng không phải là lực lượng mà “con người” có thể có được... Cho dù là hàng trăm hàng ngàn Đan Nguyên Cảnh, ở trước mặt sức mạnh to lớn Vương Giả, cùng chỉ như con sâu con kiến.

Triệu Phong cũng sinh ra một loại cảm giác nhỏ bé.

Oanh

Trong giây lát, một đạo chấn thông thiên địa nổ mạnh, truyền đến từ trên đỉnh trời xanh, đại bộ phận bắt nguồn từ bề mặt linh hồn, lại xuyên vào phương diện vật chất.

- Không hổ là Tử Linh Vương

Lam y Vương Giả thân hình nhoáng một cái, đưa thân vào bên trong tầng sáng hư vô, lại để cho người khác thấy không rõ thần sắc.

Nhưng có Thần Linh Nhãn Triệu Phong, vẫn có thể nhìn ra, Kim Sơn Tông lam y Vương Giả, ăn một chút thiệt thòi nhỏ.

- Ta chính là “Hắc Ngục Vương”, một trong Tứ đại Tử Linh Vương tọa hạ của Tử Vong Đại Đế, phụng mệnh Đại Đế, truy nã bọn đạo chích.

Phương xa, Đại Vương Giả u diễm bao phủ, thân hình cũng không có tiếp cận.

Hai luồng ý chí Vương Giả, trên trời cao âm thầm tranh phong.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, có thể mơ hồ chứng kiến lam y Vương Giả mồ hôi trên trán, cùng với vẻ hồi hộp trên mặt.

Mà cái kia tự xưng “Hắc Ngục Vương” Cao Đại Vương Giả, ngược lại lại thoải mái tự nhiên.

Hai Đại Vương Giả, sau thời gian ngắn ngủi thăm dò giao phong lãnh nhau, sau đó vô hình mà trao đổi.

- Vừa rồi giao phong, bổn tọa chỉ dùng sáu thành thực lực. Quý Tông, nếu như có thể giao ra mục tiêu tử vong kia, có thể đạt được một lần nhân tình nguyện xuất thủ toàn lực của Tử Vong Đại Đế.

Hắc Ngục Vương lạnh nhạt nói.

- Hừ! một thủ hạ của Tử Vong Đại Đế, lại muốn khiến Kim Sơn Tông của ta phải khuất phục sao. Ngày sau, bổn Tông còn có mặt mũi nào ở lại Thánh Địa?

Lam y Vương Giả xùy cười một tiếng.

Hai Đại Vương Giả, vô hình trao đổi đàm phán, người ngoài đều nghe không được.

Nhưng Triệu Phong có một loại cảm giác rằng vận mệnh bị người khác khống chế.

Vận mệnh sinh tử của hắn, lại để cho hai Đại Vương Giả đàm phán mà định ra.

Nhưng mà, bất ngờ chính là.

Lam y Vương Giả cũng không có khuất phục trước Tử Linh Vương.

- Các ngươi rút lui trước, trở lại Thánh Địa Linh Phong...

Lam y Vương Giả, nhìn Triệu Phong một cái thật lâu, ra lệnh cho đám người của Kim Sơn Tông.

- Đi!

Lý lão râu bạc, ba vị Nửa bước Vương Giả, mang theo vài trăm người trên Kim Lân Long Thuyền, bay về phía quang xoáy cực lớn lơ lửng trong hư không kia.

Ở trong đó, cũng bao gồm cả Triệu Phong.

Mà lam y Vương Giả, đứng ngạo nghễ bên cạnh cửa vào quang xoáy, yểm hộ mọi người đi vào.

Hắc Ngục Vương cùng bốn gã Tử Vệ, còn tại mấy ngàn dặm bên ngoài, không có tùy tiện xâm chiếm.

Sức mạnh to lớn hùng vĩ của hai Đại Vương Giả, quanh quẩn trên vòm trời, giằng co lẫn nhau, không có giao phong lần nữa.

Toàn bộ quá trình.

Lam y Vương Giả lạnh lẽo nhìn Hắc Ngục Vương cùng bốn gã Tử Vệ.

- Rút lui!

Hắc Ngục Vương mặt không biểu tình, mang theo bốn gã Tử Vệ, quay người bay đi.

- Tử Linh Vương đại nhân, cứ như vậy buông tha cho họ?

- Với thực lực của ngài, có lẽ có thể áp được vị Vương Giả kia

Vài tên Tử Vệ khó hiểu mà nói.

- Nơi này là Chân Vũ Thánh Địa, không phải Vạn Sâm Thánh Địa của chúng ta. Hơn nữa, cường Tông có thể vào ở trong Thánh Địa, cũng không phải chuyện đùa, cho dù là có Đại Đế Hư Thần Cảnh tọa trấn, cũng không có gì là kỳ lạ quý hiếm.

Hắc Ngục Vương thở dài một tiếng.

Nếu không có tại phụ cận cửa vào Thánh Địa, hắn cũng sẽ không từ bỏ ý đồ.

Đúng lúc này.

Vèo…

Một chiếc thuyền buồm kim loại hắc u lạnh như băng cực lớn, phá không nghênh đón.

- Hắc Ngục Vương đại nhân.

Bên trên thuyền buồn kim chúc hắc u, có vài tên Tử Vệ.

Trong đó, một thanh niên sáng ngời cùng với một bạch đồng tiểu nữ hài đang đứng.

- Tam điện hạ.

Hắc Ngục Vương nhẹ gật đầu, cùng bọn người thanh niên sáng ngời chào hỏi.

- Thật đáng tiếc, không nghĩ tới mục tiêu tử vong lại phát triển nhanh như vậy...

Thanh niên sáng ngời biết được chuyện trải qua sau đó, có chút tiếc nuối nói.

Hắc Ngục Vương nếu có thể đến sớm một chút, bắt giết mục tiêu tử vong, điều đó tất nhiên là dễ như trở bàn tay.

- Cái mục tiêu tử vong kia, tiến nhập Chân Vũ Thánh Địa, nếu như đạt được Thánh Địa cường Tông che chở, cũng có chút khó giải quyết.

Hắc Ngục Vương trầm thấp nói.

Tại Linh Vực Thánh Địa, cho dù Tử Vong Đại Đế đích thân tới, cũng không dám không kiêng nể gì cả.

- Ha ha, việc này cũng không phải không có cửa để đột phá. Sư tôn cùng Đại trưởng lão của Tông phái Tam Tinh “Thiên U Thánh Tông”, thuộc Chân Vũ Thánh Địa, có chút quan hệ sâu xa. Chờ chúng ta tìm được Đại trưởng lão của “Thiên U Thánh Tông”, sẽ càng có nhiều cơ hội để nghĩ cách bắt giết tên Triệu Phong kia.

Thanh niên sáng ngời khẽ cười nói.

Thiên U Thánh Tông.

Vài tên Tử Vệ ở đây, đều cảm thấy tâm thần phấn chấn.

Thiên U Thánh Tông, đây chính là siêu cấp đại Tông Tam Tinh nổi tiếng khắp Thương Hải, hơn nữa còn là Ma Đạo Tông phái.

Mà Tử Vong Đại Đế, thân là Đại Đế Hư Thần Cảnh cổ xưa, trong những năm tháng xa xưa,, đều có một ít giao tình cùng với tất cả các siêu cấp đại năng của Thánh Địa.

- Không sai, nếu có thể mượn nhờ lực lượng của 'Thiên U Thánh Tôn", uy hiếp, chèn ép một cái cường Tông Nhị Tinh đỉnh phong, quả thật dễ như trở bàn tay.

Trên khuôn mặt của Hắc Ngục Vương, mơ hồ nổi lên một vòng lãnh ý.

Cùng lúc đó.

Vụt vụt vụt...

Tại một trận pháp vòng sáng trên một đài thai cơ cao lớn, mọi người bên trên Kim Lân Long thuyền, nhao nhao hiện thân.

Hô

Triệu Phong thở một hơi dài nhẹ nhõm, tiến vào một không gian lạ lẫm.

- Hử? A …

Trong đám người, truyền đến một hồi âm thanh thấp giọng hô.

Một ít Kim Sơn Tông thiên tài vội vàng hiện thân, thân hình trầm

xuống, có chút đứng không vững.

Không gian Thánh Địa, nguyên khí thiên địa bàng bạc, phát ra áp lực trùm trời lấp đất.

- Hử? Cái không gian này, có chút cùng loại với Mộng Cảnh Thái Cổ, trong thiên địa áp lực lớn, đối với khí tức từ bên ngoài, có khả năng bài xích nhất định.

Triệu Phong đứng nguyên tại chỗ, ngược lại không có chút sứt mẻ gì cả.

Không gian lạ lẫm trước mắt này, Thiên Địa nguyên khí tinh thuần, phát ra một luồng khí tức Thượng Cổ nồng đậm.

Đám người Triệu Phong, thân đang ở trên một tòa “Linh Phong” trắng xanh giống như Phỉ Thúy cực lớn.

Đỉnh đầu, bầu trời xanh thẳm như được gột rửa, giống như một khối mộng ảo thiên bích.

- Mỗi bông hoa mỗi cọng cỏ, Thiên Địa nguyên khí, đều tản ra khí tức thời Thượng Cổ.

Một ít cường giả thiên tài, mặt lộ vẻ hưng phấn, lúc này mới đứng vững chân tại chỗ.

Trong thánh địa.

Từng viên gạch mảnh ngói, từng cọng cây ngọn cỏ, kết cấu vật chất, thiên địa khí tức, đều so với ngoại giới mạnh hơn gấp mấy lần.

- Người lần đầu tiên tiến vào Thánh Địa, ngồi xếp bằng tại chỗ, điều

tức nửa canh giờ, trước hết thích ứng nguyên khí Thiên Địa ở đây đã.

Lý lão râu bạc nhắc nhở.

Mọi người nghe vậy, nhao nhao khoanh chân mà ngồi.

Người lần đầu tiên tiến vào Thánh Địa, đều cảm thấy một luồng áp lực Thiên Địa to lớn, nguồn gốc từ không gian Thánh Địa.

Triệu Phong cũng giống như mọi người ngồi xếp bằng.

Hoàn cảnh Thiên Địa trong Thánh Địa, khiến cho hắn kinh ngạc không thôi, địa phương kém cỏi nhất, đều so với Thượng Cổ hạp cốc thần bí của Tử Thánh di tích, mạnh hơn mấy lần.

Mà tòa “Linh Phong” dưới mắt này, phương viên trăm dặm, toàn bộ phong thể, hun đúc tại bên trong Thiên Địa nguyên khí cổ xưa nồng đậm.

Từ xa phương nhìn ra xa, “Linh Phong” khổng lồ quanh quẩn bên trong hào quang nhàn nhạt mê ly như mộng, giống như tiên cảnh cách xa thế gian.

Đương nhiên.

Người lần đầu tiên tiến vào, phần lớn cần thích ứng áp lực của không gian Thánh Địa.

Nhưng Triệu Phong lại là một loại khác.

- Áp lực không gian tại đây tuy lớn, nhưng mà so với Mộng Cảnh Thái Cổ, còn lâu mới bằng được.

Triệu Phong trong nội tâm thấp giọng lẩm bẩm.

Bỗng nhiên tiến vào Thánh Địa, hắn không có bất kỳ điểm nào khó chịu.

Nhục thể của hắn trong linh hồn, đều đã hấp thu một lượng lớn khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, so với khí tức Thượng Cổ ở đây, càng thêm thuần túy, tới gần bổn nguyên.

Bởi vậy.

Triệu Phong cũng rất nhanh được khí tức thiên địa củaThánh Địa thừa nhận, sự bài xích bắt nguồn từ không gian, rất nhanh đã tiêu tán.

Ánh mắt của hắn, lại bắt đầu dò xét bốn phía.

Tòa Linh Phong khổng lồ này, như cùng một nguồn suối, thời khắc đều tràn ra Thiên Địa nguyên khí tinh thuần to lớn.

nguyên khí thiên địa, ở chỗ này, hiện ra như sương mù.

Bên trên Linh Phong.

Ở bên trong hào quang nhàn nhạt mê ly mộng ảo, một phiến lầu các điện vũ tinh la vân bố, xen kẽ với đình đài lâm viên, cầu nhỏ nước chảy, một khung cảnh cổ kính hàm súc thú vị, tựa như Tiên Cảnh bên trong bức tranh thuỷ mặc.

Trên bầu trời, phù quang lược ảnh, khí tức cường đại, có lúc lướt qua, có thể chứng kiến rất nhiều trân thú phi cầm tuyệt tích từ Thượng Cổ.

Chương 626: Vạn Cổ Thánh Phong

- Cái tòa Linh Phong này. Chính là sơn môn của Kim Sơn Tông ta khi nhập trú Thánh Địa...

Lý lão râu bạc, đứng bên cạnh Triệu Phong, giới thiệu cho mọi người.

Trong lời nói, mấy vị Nửa bước Vương Giả Kim Sơn Tông, có vài tia ngạo ý nhàn nhạt.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, quét về phía khung cảnh trong thánh địa.

- Chân Vũ Thánh Địa, có Tam đại chủ Linh Phong, bên cạnh có ba mươi ba Linh Phong. Trong Linh Phong, toàn là những người nổi bật trong Nhị Tinh Đại Tông...

Lý lão râu bạc tiếp tục nói.

Quả nhiên.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, trong sương mù mê huyễn giống như bên ngoài Thánh Địa, nhìn thấy ba mươi ba tòa Linh Phong bên cạnh.

Những tòa Linh Phong này, phân bố bên ngoài Chân Vũ Thánh Địa.

Mỗi một tòa Linh Phong, cũng như cùng một cái nguồn suối, phát ra

Nguyên khí thiên địa tinh thuần khổng lồ, sản sinh mãi không ngừng.

Thế cho nên, mỗi một tòa Linh Phong, đều bao phủ trong sương mù mê ly, mông lung mà không mất đi vẻ tráng lệ.

- Mỗi một tòa Linh Phong, đều có một cường Tông Nhị Tinh đỉnh phong nhập trú trong đó, hoàn cảnh Thiên Địa của nó, hơn xa Thượng Cổ hạp cốc thần bí trong Di tích Tử Thánh.

Trong lòng Triệu Phong thầm cảm khái.

Hơn nữa, những cái này vẫn còn là Linh Phong ở bên ngoài.

Tại trong thánh địa, còn có ba tòa xuyên thẳng tận trời, như nối liền giữa Thiên Địa – “Chủ Linh Phong” cực lớn.

Ba tòa chủ Linh Phong, được phần đông Linh Phong vây quanh, như quần tinh củng nguyệt.

Xa xa nhìn lại, chỉ thấy ba tòa chủ Linh Phong kia, giống như cột chống Thiên Địa “Kình Thiên cự trụ”, có một loại cảm giác như đặt song song với Thiên Địa, kéo dài từ cổ chí kim.

Nhìn vào bên trong.

Ba tòa chủ Linh Phong kia, phát ra uy thế khổng lồ vô biên, cho dù là Hư Thần Cảnh Vương Giả, cũng không dám kháng nghịch lại uy thế nhường này.

- Chủ Linh Phong, so với Linh Phong bên cạnh, không chỉ lớn gấp mười lần. Chỉ có Tam Tinh Tông phái, mới có tư cách vào đó.

Ánh mắt của mọi người, đều nhìn về phía ba tòa chủ Linh Phong

hình dáng mông lung.

Chủ Linh Phong, trung tâm của Thánh Địa.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, nhìn thấy được trong đó có Nguyên khí thiên địa hùng hậu như thủy triều, so Linh Phong ở bên cạnh càng tinh khiết hơn, tràn ngập khắp tám phương Thiên Địa.

Chẳng lẽ.

- Những tòa Linh Phong này, mỗi một tòa, đều là suối nguồn nguyên khí Thiên Địa.

Triệu Phong trong lòng giật mình.

Căn cứ vào sự quan sát của Thần Linh Nhãn, Triệu Phong suy đoán, cũng không sai.

Chủ Linh Phong, Linh Phong bên cạnh, phía dưới đều có “suối Thiên Địa” phẩm chất cao, mỗi thời mỗi khắc thai nghén ra vô số Nguyên khí thiên địa.

Thậm chí

Toàn bộ Chân Vũ Thánh Địa, chính là suối trung tâm của Hư Không Hải Thiên Địa.

Chính là bởi vậy, Thánh Địa chung quanh Linh Vực Hải, Nguyên khí thiên địa mới cuồng ngạo như vậy, Chân Vũ quần vực Tông môn thế lực, hơn xa những quần vực khác.

- Ồ, tòa chủ Linh Phong chính giữa kia...

Một vị cường giả Tông môn trong đám người, có được huyết mạch đồng tử, lập tức phát hiện điều dị thường.

Thánh Địa trung tâm, ba tòa chủ Linh Phong đặt song song.

Mà tòa chủ Linh Phong ở giữa, tựa hồ không có thế lực Tông môn đóng quân.

- Hử? Chủ Linh Phong chính giữa, thoạt nhìn giống như là một ngọn núi bị bỏ đi, Suối Thiên Địa uẩn sinh, cũng không bằng hai tòa chủ Linh Phong khác.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, nhìn càng thêm rõ ràng.

Chủ Linh Phong chính giữa, không có người ở, ngược lại như là một di chỉ bị hoang phế.

- Đó là “Vạn Cổ Thánh Phong” đó là nơi vô chủ.

Một vị Đại Đan Nguyên Cảnh Tôn Chủ, thở dài một tiếng.

Số ít cường giả đã tới Thánh Địa, nhìn về phía Chủ Linh Phong ở giữa, trong ánh mắt, có thần sắc rất phức tạp, nhưng không thể nghi ngờ đều bao hàm kính ngưỡng thật sâu.

Vạn Cổ Thánh Phong

Chúng cường giả thiên tài, nghe được mấy chữ này, đều cảm thấy ngọn núi này không đơn giản.

- Vài vạn năm trước, bên trên Vạn Cổ Thánh Phong, đóng quân một Đại Tông sắp đạt đến siêu cấp Đại Tông Tứ Tinh.

Lý lão râu bạc, mang theo vài tia ngưỡng mộ, thần sắc kính sợ.

Tứ Tinh đẳng cấp siêu cấp Đại Tông?

Trong lòng mọi người đại chấn.

- Không nghĩ tới, cái Vạn Cổ Thánh Phong kia, là phế tích di chỉ của một Đại Tông sắp tiến đến Tứ Tinh siêu cấp Đại Tông ngày xưa.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, hiểu rõ đỉnh núi này, bị đủ loại lực lượng thần bí cách trở.

Cái "Vạn Cổ Thánh Phong" này còn tồn tại, lại không có Tông môn nhập trú, vốn cũng có chút không phù hợp lẽ thường.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, đại khái liếc nhìn toàn bộ Thánh Địa, yên lặng thu hồi ánh mắt.

- Thế cục của Thánh Địa, cũng không an bình như trong tưởng tượng của các ngươi. Các ngươi mới tới, không được tùy ý ly khai sơn môn bổn Tông năm trăm dặm...

Vị Vương Giả gãy tay kia, lên tiếng khuyên bảo.

Triệu Phong trong nội tâm hiểu rõ.

Chân Vũ Thánh Địa, Linh Phong xung quanh chỉ có ba mươi ba tòa.

Mà phần đông ở bên trong quần vực, Nhị Tinh Tông phái số lượng chiếm nhiều, chỉ mỗi Chân Vũ quần vực, đã nhiều đến một hai trăm cái.

Hơn nữa.

Trong thánh địa Tam Tinh Tông phái, Nhị Tinh Tông phái, đối với lẫn nhau, khẳng định có quan hệ lợi ích.

Ngoại trừ Linh Phong bên ngoài, trong thánh địa, còn có một mảng lớn khu vực, núi rừng, sông suối, sa mạc vâng vâng các loại địa lý phức tạp.

- Đương nhiên, còn có một điểm trọng yếu hơn là, trong thánh địa, hai đại Tam Tinh Tông phái, Chân Huyền Thánh Tông cùng Thiên U Thánh Tông, các ngươi ngàn vạn không nên trêu chọc xúc phạm...

Lý lão râu bạc, bổ sung nói.

Đề cập đến hai đại "Tam Tinh Tông phái" này, ba vị này Vương Giả, sắc mặt trở nên ngưng trọng, trong mắt lộ ra sợ hãi.

Tam Tinh Tông phái

Chân Huyền Thánh Tông cùng với Thiên U Thánh Tông

"Những người mới" ở đây đều ghi nhớ trong lòng rồi.

Từ xưa đến nay, Tông môn đẳng cấp phân chia, mỗi Tinh trong này, khác nhau một trời một vực.

Dù chỉ thua kém nửa Tinh, cũng là một khoảng cách thực lực cực lớn.

- Triệu Phong

Một thanh âm trống trải đạm mạc, từ phương diện linh hồn truyền đến

Tiếp theo đó.

Sức mạnh to lớn của Vương Giả Hư Thần Cảnh, từ trong Thiên Địa xuyên qua, khiến cho mọi người tại đây, tâm thần ý thức cứng đờ.

Triệu Phong ngẩng đầu nhìn lên.

Một tầng ánh sáng lam sắc hư vô, đứng ngạo nghễ giữa trời xanh, mơ hồ có thể thấy được thân hình của lam y Vương Giả đứng trong đó.

- Bái kiến Vương Giả.

Triệu Phong vội vàng hành lễ.

Chương 627: Bán Thần Di Viên

Kim Sơn Tông, Linh Phong ngoài rìa.

Triệu Phong tại trong phòng khách, lần nữa lấy ra Tử Thánh Lệnh.

- Hiện tại đã đến Chân Vũ Thánh Địa, việc cấp bách, là làm thế nào liên hệ với Đoan Mộc Thanh.

Linh thức của Triệu Phong, rót vào Tử Thánh Lệnh.

Hắn thử thông qua Tử Thánh Lệnh, đem một ít tin tức, truyền tới Di tích Tử Thánh ở phương xa.

Nếu như có thể liên hệ với “Tàn linh Tử Thánh”, có lẽ có đường tắt nào đó có thể gặp được Đoan Mộc Thanh nhanh hơn.

Tuy nói, Kim Sơn Tông đang nghĩ cách liên hệ với “Đoan Mộc Thanh”, nhưng Triệu Phong sẽ không đem hết thảy vận mệnh hi vọng, phó thác cho người khác.

Nhưng mà.

Thời gian trôi qua thật lâu, Tử Thánh Lệnh vẫn không có chút nào phản ứng.

Có lẽ, Di tích Tử Thánh cách nơi này, quá mức xa xôi.

Hoặc là, bản thân Linh Vực Thánh Địa là một không gian động thiên

phong bế độc lập, tin tức rất khó truyền đi.

Nửa ngày sau đó…

Triệu Phong lại thử phát ra mấy lần tin tức, đều như đá ném xuống biển rộng.

Hô…

Triệu Phong thở dài một hơi, khẽ lắc đầu.

Tin tức, không thể truyền đi, hắn cũng không cảm thấy bất ngờ.

Thử nghiệm không có kết quả.

Triệu Phong yên lặng đem Tử Thánh Lệnh thu hồi.

Cùng lúc đó.

Chính giữa Thánh Địa, một tòa chủ Linh Phong xuyên thấu trời mây, một mùi hương u tĩnh thoang thoảng trong mật thất.

- Hử? Vừa rồi cổ hơi thở này...

Một vị nam tử tóc trắng như tuyết cao ngạo, thân hình mơ hồ, đứng ở bên trong một mảnh đất, siêu nhiên xuất trần.

Ánh sáng thanh liên chói lọi này, dần dần thu nhỏ lại.

Vị nam tử tóc trắng như tuyết cao ngạo, trên mặt lộ ra một tia hồi tưởng, nỉ non nói:

- Chẳng lẽ là ảo giác?

Chợt.

Một cỗ thương cổ thần niệm ngạo thị Thiên Địa, bễ nghễ quét ngang toàn bộ Chân Vũ Thánh Địa, thậm chí xuyên thấu đến bên ngoài Thánh Địa

Một giây này

Trong Thánh Địa, chư vị đại năng cường đại, đều cảm thấy tâm linh run lên.

Kể cả một ít cường tông Vương Giả Hư Thần Cảnh, cũng tim đập bất an.

- Đây là thần niệm của vị Đại Đế nào?

- Thần niệm cường tuyệt như thế, trong số Đại Đế của Thánh Địa, cũng tìm không tới mấy người...

Thương cổ thần niệm này, khiến cao tầng Thánh Địa, nhấc lên một hồi gợn sóng.

- Thì ra là hắn

Chỉ có một số ít cấp bậc Đại Đế ở đây, biết rõ về thần niệm đang tồn tại này, mới động dung.

Cỗ thương cổ thần niệm bễ nghễ này, đảo qua Thánh Địa, quanh quẩn một hồi ở khu vực năm, sáu sườn núi.

Kim Sơn Tông, Linh Phong ngoài rìa.

Ở bên trong chỗ Lam y Vương Giả, một ít Vương Giả, Nửa bước Vương Giả, cũng kinh hãi bất an.

Bởi vì.

Thần niệm Đại Đế bậc này, từng ở chỗ này dừng lại trong một cái chớp mắt.

Lúc này.

Triệu Phong mới vừa đi ra khỏi phòng, ra ngoài giải sầu, thuận hiểu rõ hơn hoàn cảnh tại Thánh Địa.

- Triệu tiểu hữu.

Lý lão râu bạc, vẻ mặt khách khí, cùng đi ở bên.

Triệu Phong không khỏi trên mặt cổ quái, mình chỉ là một Tiểu Đan Nguyên Cảnh, lại khiến cho Kim Sơn Tông, phái ra một vị Nửa bước Vương Giả, đến đây đi cùng.

- Tiểu hữu chớ trách, đây cũng là bên trên phân phó.

Lý lão hơi có vẻ chua xót.

Trước khi “chân tướng” sự thật được rõ ràng, Triệu Phong không thể đơn giản ly khai Linh Phong ngoài rìa của Kim Sơn Tông.

Nói cho cùng.

Kim Sơn Tông bậc cao tầng, đối với Triệu Phong còn có chút phòng bị.

Triệu Phong thật sự cũng không để ở trong lòng, lại để cho vị Nửa bước Vương Giả như Lý lão, cùng mình dạo chơi, cũng sẽ thuận lợi rất nhiều

Trên đường đi.

Lý lão râu bạc, mang theo Triệu Phong, ở Linh Phong ngoài rìa của Kim Sơn Tông nhìn ngắm khắp nơi.

- Ồ! là Lý Trưởng lão...

- Còn có Triệu Phong.

Lầu các phía trước, truyền đến hai thanh âm.

Triệu Phong xem xét.

Phụ cận lầu các này, ngồi một ít thanh niên nam nữ, thậm chí một ít thiếu niên, tuổi cũng không lớn, nhìn về phía trên là tân bối của Kim Sơn Tông.

Người mở miệng, là một vị bạch y mỹ nữ, ngừng chân quan sát còn có một vị nam tử cơ bắp.

Vị bạch y mỹ nữ cùng nam tử cơ bắp này, Triệu Phong tự nhiên đều biết.

Ban đầu ở Hư Hải Linh Điện, Triệu Phong cùng với những thiên tài đứng đầu Kim Sơn Tông này, đều có luận bàn qua.

Giờ phút này nhìn thấy Triệu Phong, hai người bạch y mỹ nữ, có chút kinh hỉ vui mừng.

- Bái kiến Trưởng lão.

Những đệ tử kia, nhao nhao hướng Lý lão râu bạc hành lễ.

- Vị này là Triệu tiểu hữu, là khách nhân của Kim Sơn Tông. Ân Viễn, các ngươi đều là những thiên tài cùng thế hệ, có thể trao đổi với nhau.

Lý Trưởng lão lại cười nói.

Hắn cố ý tại trong đám người kêu tên một vị thanh niên mày kiếm khí vũ hiên ngang.

Thanh niên mày kiếm kia, bộ dạng hơn ba mươi tuổi, một thân tu vị khí tức, so với chung quanh đệ tử, có thể nói là hạc giữa bầy gà.

- Đại Đan Nguyên Cảnh.

Triệu Phong không khỏi nhìn vị thanh niên tên gọi “Ân Viễn” kia nhiều hơn một chút.

Nếu như không có đoán sai, vị Ân Viễn này, chính là “Ân sư huynh” mà hai người bạch y mỹ nữ từng đề cập, là Kim Sơn Tông đệ nhất thiên tài, đại đệ tử đứng đầu.

- Trưởng lão yên tâm, ta sẽ hảo hảo chiêu đãi khách nhân.

Ân Viễn đối với Lý Trưởng lão, coi như khách khí.

Dưới sự cố ý hợp tác của Lý Trưởng lão, Triệu Phong cùng Ân Viễn với một ít thiên tài đứng đầu Kim Sơn Tông, làm quen giới thiệu lẫn nhau một chút.

Những thiên tài này, phần lớn là đệ tử chân truyền, đệ tử hạch tâm của Kim Sơn Tông.

Trong đó, hai người bạch y mỹ nữ cùng với nam tử cơ bắp, mới vừa gia nhập Thánh Địa, giữa những người này, địa vị vẫn còn tương đối thấp.

Bởi vậy, hai người bạch y mỹ nữ, đối với Triệu Phong ngược lại thân thiện hơn.

- Ha ha, những người tuổi trẻ các ngươi, cứ trao đổi với nhau đi. Lão phu ly khai trước đây.

Lý Trưởng lão nhạt cười một tiếng, rời đi trước.

Trước khi đi.

Lý lão còn dùng thần niệm hướng “Ân Viễn” truyền âm, âm thầm nhắc nhở một số điều.

- Ý tứ của lão là, không thể đắc tội Triệu Phong này, tốt nhất có thể cùng hắn hình thành nên mối quan hệ tốt?-

Ân Viễn không khỏi dò xét Triệu Phong.

Thân là đệ tử đứng đầu trong tông môn, cũng là người duy nhất đạt đến Đại Đan Nguyên Cảnh, tầm mắt Ân Viễn, tự nhiên sẽ không tầm thường

Nếu như không phải Lý Trưởng lão cố ý nhắc nhở, hắn căn bản sẽ không chú ý đến Triệu Phong.

Bất quá.

Sau khi mơ hồ dò xét, Ân Viễn trong lòng không khỏi có chút khó hiểu.

Triệu Phong trong mắt hắn, hoàn toàn có thể xem như thiên tài khó có được, tu vị trong khí tức huyết mạch, đều vượt xa Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ.

Nhưng cho dù như thế, cũng không cần tận lực tạo quan hệ với hắn chứ?

Ân Viễn hắn, chính là đệ nhất thiên tài của Kim Sơn Tông, ở trong Thánh Địa, chính là thiên tài đứng đầu.

- Thực lực của Triệu Phong, quả thật phi thường cường hãn. Trước khi tiến vào Thánh Địa, chúng ta đã lĩnh giáo qua, đều có chút tự thẹn.

Nam tử cơ bắp, trong đám người cảm khái lên tiếng.

- Ngoại trừ Ân sư huynh, chúng ta chưa thấy qua thiên tài nào lợi hại như vậy...

Bạch y mỹ nữ, cũng là tán thưởng phát ra từ nội tâm.

Trước đây

Triệu Phong dùng sức một mình, trực tiếp miểu sát hai người.

Lúc ấy, Triệu Phong giống như bọn họ, đều là Tiểu Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ tu vị.

Hai người cảm khái tán thưởng, là phát ra từ nội tâm, nhưng bên

cạnh một ít người nghe xong, trong nội tâm ẩn ẩn có chút không vui

- Hừ chỉ bằng tiểu tử này, cũng có thể đánh đồng cùng với Ân sư huynh?

Kim Sơn Tông ngoại trừ Ân Viễn, còn có mấy vị siêu cấp thiên tài, tu vị đạt tới Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, thậm chí còn là đỉnh phong.

Mấy vị siêu cấp thiên tài này, trong lòng âm thầm cười lạnh.

Ân sư huynh nghe xong, thì chỉ cười nhạt cho qua, không có phát biểu ý kiến.

Thấy mọi người không quá tin tưởng, hai người bạch t mỹ nữ, trên mặt có chút ít không nhịn được.

Kế tiếp.

Triệu Phong cùng với Ân sư huynh và một ít thiên tài này, tại Kim Sơn Tông thưởng trà, trao đổi một ít tâm đắc với nhau.

- Ân sư huynh, hẳn là vừa đột phá Đại Đan Nguyên Cảnh, cũng chưa có lâu nhỉ.

Trong lúc nói chuyện với nhau, Triệu Phong cũng tùy tiện nói.

Hử?

Ân sư huynh, lập tức có chút bất ngời.

Triệu Phong này, mới vừa gia nhập Kim Sơn Tông, làm sao biết mình vừa đột phá Đại Đan Nguyên Cảnh?

Phải biết, nửa tháng này, hắn đã tĩnh tâm củng cố, thu liễm khí tức rồi.

Dựa theo thông thường, người tu vị thấp, khó có thể nhìn trộm hư thực của người có tu vị cao.

- Ân sư huynh hai tháng trước, đột phá Đại Đan Nguyên Cảnh. Tông môn cao thấp, mọi người đều biết...

Một vị nam tử tóc xù Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, không mặn không nhạt nói ra một câu.

Nam tử tóc xù, sớm đã có chút không phục đối với Triệu Phong, đối phương chỉ là một tên Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ, vì cái gì lại được Trưởng lão và thủ tịch đệ tử nhiệt tình chiêu đãi?

Hắn không để ý đến một ít chi tiết.

Triệu Phong vừa mới đến Kim Sơn Tông, lần thứ nhất gặp Ân sư huynh, đối với tình huống hai tháng gần đây, đều không hề hay biết.

Ân sư huynh mặt lộ vẻ suy tư, trong nội tâm bắt đầu lưu ý.

Nếu như Triệu Phong chỉ dựa vào một mặt quan sát, liền phán định hắn gần đây vừa đột phá Đại Đan Nguyên Cảnh, tên khách nhân thiên tài này, quả thực không tầm thường rồi.

- Các ngươi không biết, tại Kim Lân Long thuyền, Triệu Phong cùng với ba gã đáng sợ có thực lực sánh ngang Nửa bước Vương Giả, giao phong trong chốc lát, hơn nữa còn toàn thân trở ra...

Trong đôi mắt bạch y mỹ nữ sáng lên, dị sắc sóng gợn, kể lại một hồi tao ngộ trên Kim Lân Long Thuyền.

Trên thực tế.

Trên Kim Lân Long Thuyền, cấp độ chiến đấu củaTử Vệ, hai người bạch y mỹ nữ, cũng không thấy rõ ràng.

Các nàng cho rằng, chiến thắng cuối cùng, chủ yếu là do công lao của ba vị Nửa bước Vương Giả, Triệu Phong chỉ là có tác dụng giúp đỡ kìm hãm lại.

Dù sao, cuối cùng phụ trách đuổi giết, vẫn là ba vị Nửa bước Vương Giả.

- Ha ha ha, cấp độ Tiểu Đan Nguyên Cảnh giao phong giây lát cùng Nửa bước Vương Giả? Chuyện này, nghe cứ như “truyền thuyết” chưa được ai chứng thực ấy nhỉ?

Bọn người tóc xù nam tử, không khỏi cười to.

Hoàn toàn chính xác.

Với tu vi Tiểu Đan Nguyên Cảnh, cùng Nửa bước Vương Giả giao phong, cho dù chỉ là kiên trì thời gian mấy nhịp hô hấp, thì chuyện này cũng quá kinh thế hãi tục rồi, chỉ tồn tại trong truyền thuyết mà thôi.

Ân sư huynh, cũng không khỏi cười một tiếng.

Ngôn từ của hai người này, thật sự có chút vô căn cứ, quá mức khoa trương.

Có lẽ, hai người bạch y mỹ nữ, chỉ là muốn thông qua việc đề cao Triệu Phong, để củng cố địa vị của mình.

- Những điều này đều là tận mắt nhìn thấy, không tin các ngươi có thể hỏi Lý Trưởng lão...

Bạch y mỹ nữ vừa tức lại vừa ủy khuất.

Những lời nàng nói, đều là sự thật tận mắt nhìn thấy, nhưng những người này, không tin thì cũng thôi đi, trên mặt còn lộ nét trào phúng.

Nếu như Lý Trưởng lão ở đây, nhất định có thể làm chứng.

Chỉ là, Lý Trưởng lão muốn cho tuổi trẻ có cơ hội trao đổi, cho nên cũng không ở lại đây.

Mọi người tự nhiên sẽ không vì việc nhỏ ấy mà đi tìm Lý lão làm chứng.

- Hảo ý của hai vị, Triệu mỗ hiểu được.

Triệu Phong ngược lại vẫn nhàn nhạt tự nhiên, hướng bạch y mỹ nữ cùng nam tử cơ bắp, gửi ánh mắt an ủi.

Sau một phen trao đổi...

Trong đám người, rất nhanh có người đưa ra đề nghị đi luận bàn.

- Ừm, “Bán Thần Di Viên” năm trăm năm một lần cũng sắp mở ra. Kim Sơn Tông chúng ta cũng chỉ có năm cái danh ngạch, nghe nói, “Bán Thần Di Viên” này, cạnh tranh bên trong, thập phần kịch liệt...

Ân sư huynh gật đầu nói.

Hắn gần đây vừa đột phá Đại Đan Nguyên Cảnh, lại gặp“Bán Thần

Di Viên” năm trăm năm một lần, tự nhiên là hăng hái, khao khát được nhân cơ hội lần này mà nổi tiếng.

Đương nhiên.

Trong Thánh Địa này, thứ không thiếu nhất chính là thiên tài, trong đó có một ít người kinh tài diễm nhân, ngay cả Ân sư huynh, đều hết sức kiêng kỵ.

Muốn tại”Bán Thần Di Viên” thu hoạch được thành tựu, chỉ dựa vào lực lượng bản thân, hiển nhiên là không đủ.

- Đúng vậy, mọi người luận bàn một chút, xúc tiến lẫn nhau, có lợi cho sau khi tiến vào “Bán Thần Di Viên” đoàn đội cùng nhau phối hợp. Đương nhiên, chúng ta luận bàn cũng đừng sơ sót 'Khách nhân”

Vị Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ nam tử tóc xù này, hơi lộ ra một tia nghiền ngẫm, ánh mắt dừng lại trên mặt Triệu Phong một chút.

Bởi vì hai người bạch y mỹ nữ, lúc trước “khoác lác” đủ thứ về Triệu Phong, mấy vị chân truyền đệ tử của Kim Sơn Tông ở đây, đều có chút nhao nhao muốn thử, muốn vạch trần lời nói dối hoang đường này.

- Bán Thần Di Viên?

Triệu Phong lộ ra một tia hứng thú, chiến ý khiêu khích của mọi người đối với hắn, hắn ngược lại không có để ở trong lòng.

Ý nghĩa như tên.

Thần, chính là Thiên Giai Thần Vị, cảnh giới tối cao.

Như vậy Bán Thần, bình thường là chỉ Huyền Quang cảnh đại viên mãn, hơn nữa chỉ Nửa bước, bước chân vào lĩnh vực của Thần.

Cho dù là Tử Dạ Thánh Chủ thời kì đỉnh phong, cũng không có tư cách xưng là “Bán Thần”.

Chương 628: Kỹ Kinh Tứ Tòa

Đối với sự hỏi thăm của vị khách nhân Triệu Phong này, Ân Viễn cũng là biết gì trả lời đó.

- Bán Thần Di Viên, chính là Bí Cảnh di viên mà vài vạn năm trước, một một vị cái thế đại năng của Đại Tông sắp lên đến Tứ Tinh siêu cấp Tông phái, lưu lại. Nghe nói, vị cái thế đại năng kia, chỉ còn kém một bước, sẽ đạt đến Thần vị, cuối cùng vẫn lạc dưới thần kiếp...

Ân Viễn mang theo một tia kính ngưỡng mà kể lại

Tứ Tinh đại Tông, cùng với Thiên Giai Thần Vị, đối với vô số đại năng và thiên chi kiêu tử trên thế gian, đều là tồn tại vô cùng xa xôi.

Những điều này, đều là điển tịch trong thần thoại, chỉ có thể nghe thấy.

Phóng tầm mắt nhìn khắp Thương Hải, Tam đại Linh Vực Thánh Địa, chưa nơi nào có bóng dáng Tứ Tinh Tông phái, chớ nói chi đến Thiên Giai Thần Vị.

- Tứ Tinh siêu cấp đại Tông, chẳng lẽ...

Ánh mắt Triệu Phong, hướng về chính giữa Thánh Địa, đó là nơi tòa chủ Linh Phong hoang vu phế tích—— Vạn Cổ Thánh Phong.

- Không sai.

Ân Viễn lộ ra một tia tán thưởng.

- Bán Thần Di Viên, ngay tại bên trên Vạn Cổ Thánh Phong. Không những như thế, bên trên Vạn Cổ Thánh Phong, còn có lưu lại rất nhiều truyền thừa cùng với Bí Cảnh Không Gian. Một ít là từ viễn cổ, thậm chí Thượng Cổ, lưu lại cho đến ngày nay.

Ánh mắt của mọi người, đều hướng về "Vạn Cổ Thánh Phong", phát ra kính ý cùng hi vọng từ tận nội tâm.

Dưới sự giải đáp của Ân Viễn, Triệu Phong đã minh bạch ý nghĩa của Vạn Cổ Thánh Phong.

Chân Vũ Thánh Địa, từ Thượng Cổ đến nay, đã từng có biết bao nhiêu Nhị Tinh cấp cao, Tam Tinh Tông phái, lại càng không thiếu Vương Giả Đại Đế Hư Thần Cảnh, thậm chí Huyền Quang Cảnh Thánh Chủ rất cao.

Nhưng mà.

Không phải mỗi một vị đại năng, trước khi chết, đều có thể tìm được truyền nhân phù hợp.

Dần dà.

Một ít tuyệt thế đại năng, tại bên trên Vạn Cổ Thánh Phong, ddax để lại truyền thừa, hoặc là tuyệt học cả đời tích được, đợi người hữu duyên.

- Bên trên Vạn Cổ Thánh Phong lưu lại các loại truyền thừa, cho dù là Hư Thần Cảnh Vương Giả trở lên, hay "Thiên Cơ Truyền Thừa"xa xưa thần bí nhất đều ở chỗ này, để chờ đợi người truyền thừa.

Đề cập đến Vạn Cổ Thánh Phong, trong lòng mọi người đều sinh

kính ngưỡng.

Trong nội tâm Triệu Phong trở nên nghiêm nghị, bắt đầu kính nể, Vạn Cổ Thánh Phong, không ngờ nó lại có ý nghĩa phi phàm như vậy.

Nó chứng kiến từng cái thời đại thiên kiêu vô cùng, cũng đem truyền kỳ cùng với lực lượng của bọn họ lưu lại mai sau.

- Bán Thần Di Viên, tại bên trên Vạn Cổ Thánh Phong, xem như một trong Bí Cảnh di chỉ đứng đầu, có lưu Bán Thần truyền thừa cùng với bảo tàng.

Ân Viễn cảm khái nói.

Bán Thần Di Viên, năm trăm năm mới mở ra một lần.

Toàn bộ Kim Sơn Tông, tổng cộng chỉ có năm danh ngạch, Ân Viễn là đứng đầu trong đó.

Về chủ đề “Bán Thần Di Viên”, đàm luận nhanh chóng hoàn tất.

Kế tiếp.

Những chân truyền đệ tử hạch tâm của Kim Sơn Tông, tập trung tại một võ trường trống trải, bắt đầu luận bàn.

Rất nhanh, hai gã đệ tử Kim Sơn Tông, bắt đầu luận bàn.

Triệu Phong ôm hứng thú quan sát.

Diễn Võ Trường này, phương viên chỉ có trăm trượng, tại không gian đặc thù kèm trận pháp gia tăng, phạm vi bên trong, lại có phương viên mười dặm.

Hơn nữa.

Tại trong Thánh Địa, không gian cấp độ cao, áp lực Thiên Địa lớn.

Trong phạm vi chiến kỹ Chân Linh cảnh, ảnh hướng ở chỗ này bao phủ tối đa đến hơn mười trượng.

Nói đơn giản.

Các loại lực lượng áo nghĩa, đều sẽ phải chịu áp chế.

Hai gã Đệ tử Kim Sơn Tông giao phong, một người là Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ, một người là Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

Vị thiên tài Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, chính là thanh niên với mái tóc xù đó.

- Hỗn Nguyên Khai Thiên Chưởng

Thanh niên tóc xù chưởng thế chậm, lại trầm trọng như núi, mắt thường có thể thấy được từng vòng đục ngầu xen lẫn chưởng quang ngũ sắc, đem hết thảy chiêu thức ý cảnh, đơn giản mà bá đạo chấn khai.

Ý cảnh bên trong chưởng thế kia,khiến Triệu Phong hai mắt tỏa sáng.

- Không hổ là nhập trú Thánh Địa đại Tông, thiên tài ở đây, chiến kỹ huyết mạch cao siêu, có thể thoải mái đánh trả mấy người cùng đẳng cấp ở ngoại giới.

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Nếu là trước khi đạt đến Đan Nguyên Cảnh, hắn muốn thắng thanh niên tóc xù này, chỉ sợ cũng sẽ không dễ dàng.

Tối thiểu nhất, dùng thực lực của Khô Lâu đường chủ, muốn chống lại thanh niên tóc xù này, phần thắng tương đối nhỏ.

Phành…

Bên trong Diễn Võ Trường, một hồi vang vọng, chưởng quang ngũ sắc đục ngầu, tựa như Ngũ Chỉ Sơn Nhạc từ cổ chí kim, đem một Chân Truyền đệ tử khác, đánh bay ra ngoài.

- Vạn sư huynh, « Hỗn Nguyên Khai Thiên Chưởng » của ngươi, uy năng ý cảnh, đã đạt đến Đại Đan Nguyên Cảnh, tiểu đệ hổ thẹn.

Chân Truyền đệ tử bị thua kia, lộ ra vẻ mặt cay đắng.

Thanh niên tóc xù, vô luận tu vi huyết mạch, hay là công pháp chiến kỹ, cơ bản có thể khinh thường cấp độ Tiểu Đan Nguyên Cảnh.

Sau khi chiến thắng.

Thanh niên tóc xù giống như cười mà không phải cười, nhìn về phía Triệu Phong:

- Vạn mỗ bất tài, tại trong hàng đệ tử Kim Sơn Tông, chỉ đứng trong nhóm hai mươi, cả gan thỉnh Triệu huynh đệ, chỉ giáo một chút.

Ngữ khí của hắn, cực kỳ khách sáo và khiêm tốn.

Chỉ đứng hàng thứ hai mươi?

Một ít Chân Truyền đệ tử ở đây, đều lộ ra sắc mặt cổ quái.

- Hắc hắc, Vạn sư huynh thật là “Khiêm tốn”…

- Tiểu tử kia, mới vừa rồi được khoác lác lợi hại đến nhường nào, sẽ không phải ngày đệ tử đứng hạng hai mươi của bổn Tông cũng đánh không lại chứ?

Chúng đệ tử, đều chờ đợi xem kịch vui.

Hai người bạch y mỹ nữ cùng nam tử cơ bắp, sắc mặt lại có chút khẩn trương, lòng lo lắng không yên.

Dù sao lúc trước, hai người cũng tán dương rất nhiều đối với thực lực Triệu Phong.

- Triệu Phong, ngươi nhất định phải đánh thắng hắn.

Bạch y mỹ nữ nắm chặt đôi bàn tay phấn trắng, trên mặt đầy vẻ chờ mong.

Trong lòng nàng, nàng đối với Triệu Phong, khó tránh khỏi có một ít hâm mộ sùng bái.

Triệu Phong lắc đầu cười cười, tiến vào bên trong Diễn Võ Trường, cũng hướng hai người bạch y mỹ nữ, hơi hơi gật đầu.

- Vạn huynh quá khiêm tốn, dùng thực lực của ngươi, trong hàng đệ tử Kim Sơn Tông, đứng trong nhóm năm người, cũng không vấn đề gì.

Triệu Phong đứng tại chỗ mỉm cười.

Lời vừa nói ra, thanh niên tóc xù họ Vạn kia, trong lòng khẽ chấn.

Hiển nhiên.

Ánh mắt của Triệu Phong rất tinh chuẩn, trải qua quan sát phân tích, đã đoán được thứ hạng của thanh niên tóc xù.

- Trước nhận của ta một chưởng!

Thanh niên tóc xù cũng không có suy nghĩ nhiều, đưa tay ra, Ngũ sắc chưởng quang đục ngầu hùng hậu, tựa như Ngũ Chỉ sơn nhạc, ầm ầm tiến tới.

Dưới ý cảnh áp bách của thủ chưởng kia, thể xác và tinh thần của Triệu Phong, thoáng có chút trầm xuống.

Nếu ở bên ngoài, dưới Đại Đan Nguyên Cảnh, hiếm có người nào tiến công, mà có thể mang đến cho hắn cảm giác như vậy.

Tử Diệt Phong Lôi!

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, tay vẽ một đường, một mảnh Tử sắc phong điện quang hà nổ tung, “bùm” một tiếng, va chạm với Ngũ sắc chưởng quang đục ngầu của thanh niên tóc xù.

Răng rắc…

Hỗn nguyên chưởng quang mạnh mẽ như núi kia, dưới sự công kích của Tử Diệt Phong Lôi, sụp đổ tán loạn.

Hơn nữa, một tia Tử Diệt quang lưu, thuận thế từ trên ép xuống, đem thanh niên tóc xù, chấn cho liên tục bại lui.

- Hỗn nguyên chưởng quang của ta, vậy mà...

Thanh niên tóc xù, thân hình bạo lui, trên mặt một mảnh kinh hãi.

Triệu Phong thậm chí còn không có sử dụng chiêu thức chiến kỹ, chỉ xuất ra Chân Nguyên, vậy mà Phong Lôi ngưng luyện kinh người kia, lại có một lực lượng cường thế phá diệt vạn vật.

- Hỗn Nguyên Khai Sơn, Cửu Trọng Thiên.

Thanh niên tóc xù hét lớn một tiếng, Chân Nguyên chiến kỹ, vận chuyển tới đỉnh phong, tầng tầng hỗn nguyên chưởng quang, nương theo hào quang Ngũ sắc đục ngầu, tựa như chín tòa Hỗn Nguyên Đại Sơn, bàng bạc hùng hậu.

Thế công của hắn, trùng trùng điệp điệp áp bách, đủ để hướng Đại Đan Nguyên Cảnh, phát ra trùng kích.

- Phá!

Triệu Phong khẽ cười một tiếng, một quyền đánh qua, trong hư không nổi lên một quyền ảnh như Tử Điện Phong Long, dùng phương thức đơn giản mà bá đạo nhất, đánh xuyên qua cửu trọng hỗn nguyên chưởng quang của thanh niên tóc xù.

Ầm ầm…

Trong chưởng quang tan vỡ, tử điện cuồng phong bao trùm tất cả, cùng với tiếng kêu rên thảm thiết của thanh niên tóc xù.

- Thật mạnh!

Đám thiên tài Kim Sơn Tông ở đây, đều vô cùng sợ hãi.

Bành…

Thanh niên tóc xù vô cùng chật vật, thân hình bị cháy đen, bị văng ra khỏi Diễn Võ Trường.

- Đa tạ.

Triệu Phong không quan tâm hơn thua, hắn ra tay rất có chừng mực, nếu như toàn lực ra tay, e rằng thanh niên tóc xù kia, đã tan thành mây khói rồi.

- Phong Lôi Áo Nghĩa thật kinh người, uy lực Chân Nguyên của hắn, vậy mà thẳng cả Đại Đan Nguyên Cảnh...

Ngay cả Ân sư huynh, cũng lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Triệu Phong dễ dàng chiến thắng, lại khiến cho thiên tài của Kim Sơn Tông, thu hồi vẻ khinh thị, thay vào đó là sợ hãi kiêng kị.

- Hừ! Ta đã sớm nói, thực lực của Triệu Phong, có thể so sánh với một ít thiên tài đứng đầu trong Thánh Địa.

Hai người bạch y mỹ nữ, thở dài một hơi, rất là thống khoái.

- Để ta lên!

Trong đám người, lại nhảy lên một thanh niên mày rậm, tu vi tiếp cận Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong.

Chân Truyền đệ tử này, thứ hạng trong Kim Sơn Tông, so với thanh niên tóc xù, còn cao hơn một chút.

Thế nhưng.

Hắn ở trước mặt Triệu Phong, cũng chỉ chống đỡ được một chiêu.

- Phành…

Quyền ảnh tử điện phong long kia hủy diệt tàn sát bừa bãi, trực tiếp nổ nát Thánh Địa chiến kỹ của vị thanh niên mày rậm.

Bành…

Thân thể thanh niên mày rậm, lấy tốc độ nhanh nhất, bị đánh bay ra ngoài.

Thoáng chốc.

Chúng thiên tài toàn Diễn võ trường, ngược lại hít một hơi lạnh.

Ân sư huynh cũng biến sắc.

Ngay sau đó…

Lại một vị Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, Chân Truyền đệ tử bài danh thứ hai Kim Sơn Tông lên sân khấu.

- Phá!

Triệu Phong vẫn dùng thế công như cũ, đem đối thủ đánh bay.

Quyền ảnh thế công của hắn, uy năng đạt tới cấp độ Đại Đan Nguyên Cảnh, tốc độ bộc phát cực nhanh, phía dưới Đại Đan Nguyên Cảnh, đương nhiên không có sức phản kháng.

Lúc Triệu Phong ra tay, đã đánh bại Chân Truyền đệ tử thứ hai.

Tại phương diện linh hồn vô hình, vài cổ thần niệm sức mạnh to lớn mịt mờ, quanh quẩn trên bầu trời.

- Triệu Phong này, thật đúng là không đơn giản.

Trong đó, một Vương Giả Hư Thần Cảnh nói.

- Xem điệu bộ này, hắn hoàn toàn có thể cùng thủ tịch đệ tử đánh một trận.

Lúc này.

Trong Kim Sơn Tông, có mấy vị Vương Giả, đang chú ý trận chiến phía dưới.

Lý lão râu bạc, cũng đứng ở gần đó.

- Có ai biết được, thực lực chân chính của Triệu Phong này...

Lý lão nhớ lại một trận trên Kim Lân Long Thuyền.

Lúc ấy, việc có thể đánh bại ba gã Tử Vệ, Triệu Phong đóng vai trò rất lớn.

Đúng lúc này.

Bên trong Diễn Võ Trường, thủ tịch đệ tử Ân sư huynh, cùng Triệu Phong đã giao chiến với nhau.

Ầm ầm…

Bên trong Diễn Võ Trường, hai cỗ lực lượng giao phong, nghiễm nhiên cấp độ là Đại Đan Nguyên Cảnh.

Triệu Phong ra tay, cũng không nhẹ nhàng giống như trước đó nữa, thân hình liên tục di động bên trong Diễn Võ Trường.

- Cuối cùng là thủ tịch đệ tử của Thánh Địa Đại Tông...

Triệu Phong thúc dục Chân Nguyên, thậm chí sử dụng một bộ phận lực lượng huyết mạch, cùng Ân Viễn quần nhau.

Ân Viễn tuy là vừa thăng lên Đại Đan Nguyên Cảnh không lâu, nhưng thực lực chân chính của hắn, có thể so với Đại Đan Nguyên Cảnh trung kỳ ở ngoại giới.

- Ân sư huynh, không thể bại bởi tiểu tử kia.

Bên ngoài Diễn Võ Trường, các đệ tử Kim Sơn Tông, thầm che giấu một trận mồ hôi lạnh.

Một khi Ân sư huynh bị thua, thể diện Kim Sơn Tông, liền vứt đi luôn.

Sau khi đấu nhau trăm hiệp

Triệu Phong đột nhiên rời khỏi vòng chiến, ôm quyền cười cười:

- Xem ra một trận này, chỉ có thể chấm dứt với kết quả hòa.

Ân sư huynh cũng không có phản đối, hơi buông lỏng một hơi, cũng nhìn Triệu Phong thật sâu.

Trực giác nói cho hắn biết, Triệu Phong trong lúc chiến đấu với hắn, vẫn rất thoải mái, giống như còn lưu lại một ít thực lực.

Trên bầu trời.

Vài cổ thần niệm Vương Giả Hư Thần Cảnh, thoáng trầm mặc một lát.

- Triệu Phong này, nếu như là toàn lực ra tay, Ân Viễn chỉ sợ chống đỡ không quá mười chiêu.

- Mười chiêu? Có lẽ chỉ có thể kiên trì ba chiêu.

Mấy vị Vương Giả Hư Thần Cảnh, cao cao tại thượng cũng không có nể mặt gì.

Nếu để cho chúng thiên tài Kim Sơn Tông, nhất là Ân sư huynh, biết được những lời bình luận của mấy vị Vương Giả này, không biết sẽ có cảm tưởng gì.

- Hừ, ta đã sớm nói rồi, thực lực của Triệu Phong này, có thể so sánh với Ân sư huynh mà.

Bạch y mỹ nữ ngữ khí mang theo một tia tự hào.

Một trận chiến này.

Triệu Phong với thân phận thiên tài đến từ ngoại giới, hoàn toàn chấn động Kim Sơn Tông.

Trên bầu trời, thần niệm Vương Giả, vẫn còn quanh quẩn.

- Nếu như tiểu bối này, có thể gia nhập Kim Sơn Tông của chúng ta, tiến vào Bán Thần Di Viên, nhất định sẽ trở thành một con hắc mã.

- Điều này chỉ sợ không thực tế...

- Đúng rồi, Đoan Mộc Thanh hình như vừa xuất quan, bên kia có tin tức chưa?

Chương 629: Hình Chiếu Đại Đế

Ngay khi vài cổ thần niệm Vương Giả, đang trao đổi với nhau.

Vụt vụt vụt...

Kim Sơn Tông, Linh Phong bên cạnh ở bên ngoài, truyền đến vài tiếng xé gió, khí thế hung hãn.

- Người nào?

- Kim Sơn Tông trọng địa, người nào dám xông vào, giết không tha

Biên giới Linh Phong, vài tên chấp pháp tuần tra cường giả, lớn tiếng quát mắng.

Nhưng mà.

Vài tiếng xé gió, ngược lại ra vẻ như không nghe thấy.

- Hừ chỉ là Tông phái Nhị Tinh, cũng không sợ gió lớn thiệt thân sao.

Trong đó, một nam tử đến từ bên trong một tầng ánh sáng hư vô màu đen, phát ra một cỗ sức mạnh to lớn Ma Đạo Vương Giả kinh thiên.

- Ma Đạo Vương Giả

Từ cỗ ma uy ngập trời ở đằng kia, nhóm Kim Sơn Tông chấp pháp

giả, thể xác và tinh thần ý thức, dường như bị giam cầm, hô hấp có chút khó khăn.

Ông

Ở bên trong tầng ánh sáng nhạt hắc, dần dần hiện lên một thân ảnh –“Hắc Lân nam tử”.

Hắc Lân nam tử này, mặt đen mắt đỏ, toàn thân ngưng kết một tầng vẩy màu đen, xấu xí như hung thần.

- Trưởng lão của Thiên U Thánh Tông – Đồ Vạn Lý

Lý lão râu trắng, ánh mắt rơi xuống trên người Ma Đạo Vương Giả, sắc mặt đại biến.

Vị Vương Giả mới đến này, không chỉ hung danh truyền xa, hơn nữa còn xuất thân từ Thánh Địa Tông phái Tam Tinh —Thiên U Thánh Tông.

- Tất cả lui ra đi.

Giữa vòm trời, lam quang lóe lên, hiện ra thân ảnh lam y Vương Giả.

Người chấp pháp của Kim Sơn Tông, như được đại xá, liên tục lui bước.

Chỉ có Vương Giả, mới có thể đối phó với Vương Giả, huống chi người tới còn là Thiên U Thánh Tông Trưởng lão.

- Ha ha, Đồ trưởng lão đích thân tới bổn Tông, có gì chỉ giáo?

Lam y Vương Giả không dám lãnh đạm, lộ ra vẻ mặt vui vẻ.

Trong Thánh Địa, Tông phái Tam Tinh, tuyệt đối là siêu cấp đại Tông, bá chủ vô địch.

Từ xưa tới nay, trong Thánh Địa Tông phái Nhị Tinh, phần lớn là bám vào Tam Tinh đại Tông, hoặc là gần mười cái Tông phái Nhị Tinh liên thủ, mới có thể có chút ít quyền lên tiếng.

Lúc này.

Một màn trên bầu trời, cũng kinh động đến bọn người Triệu Phong.

Ma Đạo Vương Giả sức mạnh to lớn, khí thế hung hãn, bốn phía không kiêng sợ, toàn bộ Kim Sơn Tông, đều dưới một bầu không khí áp lực mà khẩn trương.

Triệu Phong không khỏi ngưng mắt nhìn về phương xa.

Bên cạnh Ma Đạo Vương Giả "Đồ Vạn Lý" này, còn theo sau một ít thân ảnh, nhìn rất là quen mắt.

- Tử Vệ?

Trái tim Triệu Phong đập "thình thịch" một tiếng, hoảng sợ thất sắc.

Tổng cộng đến bốn gã Tử Vệ, còn có một thanh niên sáng ngời cùng tiểu nữ hài bạch đồng.

- Kim Sơn Tông các ngươi, có chứa chấp một tặc tử tên là "Triệu Phong"?

Đồ Vạn Lý đỉnh đạc mà nói.

Hắn tàn nhẫn cười lạnh, thần niệm không kiêng nể gì cả, quét về phía toàn bộ Linh Phong.

- Triệu Phong?

Lam y Vương Giả khẽ giật mình, sắc mặt có chút khó coi.

Thiên U Thánh Tông Trưởng lão này, không kiêng nể gì cả mà đến Kim Sơn Tông hưng sư vấn tội, thật sự có chút quá mức.

- Hắc hắc, theo tin tức có được, tên tặc tử "Triệu Phong" kia đã tiến vào địa bàn Kim Sơn Tông của các ngươi.

Đồ Vạn Lý đem thần sắc của lam y Vương Giả, thu vào trong mắt.

Cùng lúc đó.

Thanh niên sáng ngời cùng bốn gã Tử Vệ, bay đến không trung, phát ra linh thức hoặc là thần niệm, bắt đầu dò xét

- Ở đó... Đã tìm được.

Một gã Tử Vệ hô nhỏ một tiếng, ánh mắt nhìn chằm chằm vào một đám thiên tài phụ cận Diễn Võ Trường.

- Ngươi chính là Triệu Phong?

Thanh niên sáng ngời nở nụ cười ấm áp, như một người bằng hữu đã lâu không gặp.

Bốn gã Tử Vệ, đều lộ ra vẻ mặt có chút hả hê, nhìn chằm chằm vào đám người Triệu Phong.

- Bắt lại cho ta!

Đồ Vạn Lý ha ha cười cười, lập tức hạ lệnh.

Thanh niên sáng ngời cùng bốn gã Tử Vệ, không do dự, hướng Triệu Phong đánh tới.

- Dừng tay!

Một cỗ sức mạnh to lớn hùng vĩ Vương Giả, từ trên trời giáng xuống, khiến cho thanh niên sáng ngời cùng bốn gã Tử Vệ, thân hình cứng đờ.

Người ra tay, chính là lam y Vương Giả.

- Như thế nào? Kim Sơn Tông ngươi, còn muốn ngăn cản Thiên U Thánh Tông ta bắt người?

Sắc mặt Đồ Vạn Lý trầm xuống.

- Triệu Phong này, là khách nhân của Kim Sơn Tông, cho dù Thiên U Thánh Tông đến đây bắt người, cũng phải có một lời giải thích danh chính ngôn thuận chứ?

Lam y Vương Giả trên mặt không vui, nhưng trong lòng lại âm thầm kêu khổ.

Phía sau Kim Sơn Tông, còn có mấy vị Vương Giả tọa trấn, cũng không úy kỵ Đồ Vạn Lý.

Nhưng hành vi của Đồ Vạn Lý, có thể xem như đại biểu cho Thiên U Thánh Tông.

Hơn nữa.

Thân phận của Đồ Vạn Lý, không giống bình thường, sư tôn của hắn, là một vị Đại Đế cổ xưa, có địa vị rất cao tại Thiên U Thánh Tông.

- Giải thích? Đại sư tôn 'Xích Ma Hoàng" của ta, lệnh cho ta đến đây truy nã Triệu Phong.

Đồ Vạn Lý cười lạnh một tiếng, trong lòng bàn tay hiện ra một khối lệnh bài màu đen

Ô...ô...ô...n...g!

Phía trên lệnh bài màu đen này, hiện lên một luồng ý chí Ma Hoàng thương cổ vô biên, khiến cho bề mặt linh hồn của mọi người, mơ hồ chấn động.

Một khắc này này

Một ít Vương Giả trong Kim Sơn Tông, đều cảm thấy tâm linh run lên.

Hư Thần Cảnh, chia thành tiền, trung, hậu kỳ, cùng với đại viên mãn.

Chỉ có Hư Thần Cảnh đại viên mãn, linh hồn lột xác đại viên mãn, mới có thể quá độ thành một vị Đại Đế.

Đại Đế, tại bên trong Hư Thần Cảnh, có địa vị chí cao, linh hồn gần như bất tử, khó có thể tiêu diệt được.

Bởi vậy.

Tuổi thọ của Đại Đế, cũng là cực kỳ lâu đời, có thể đạt tới hơn vạn năm.

Là ý chí của “Xích Ma Hoàng”? Khó trách Đồ Vạn Lý lớn lối như vậy.

Lam y Vương Giả hít một hơi lãnh khí.

Xích Ma Hoàng, ở trong số Thánh Địa Đại Đế, rất có uy danh.

Cho dù là trong Kim Sơn Tông, vị Đại Đế quanh năm tiềm tu kia, cũng không phải là đối thủ của Xích Ma Hoàng.

Vương Giả, Đại Đế, đều là lực lượng cấm kị của Tông phái Nhị Tam Tinh

Nhất là cấp Đại Đế, Đại Đế Hư Thần Cảnh lợi hại, có thể tiểu diệt một cái cường Tông Nhị Tinh; ví dụ Tử Vong Đại Đế chẳng hạn.

- Haizz.

Lúc Đồ Vạn Lý lấy ra tín vật của Xích Ma Hoàng, Vương Giả của Kim Sơn Tông, không khỏi thở dài tiếc hận.

Đối với loại tình huống này.

Kim Sơn Tông khó mà ra tay che chở cho Triệu Phong được nữa.

- Triệu Phong, lần này, xem ngươi trốn thế nào?

- Cho dù ngươi trốn đến Thánh Địa tị nạn, chúng ta vẫn có thể thông qua Tông phái Tam Tinh, tạo áp lực với Tông phái Nhị Tinh, cũng không có người nào có thể bảo hộ ngươi.

Thanh niên sáng ngời cùng bốn gã Tử Vệ, lộ ra nụ cười chiến thắng.

Giờ khắc này.

Sức mạnh to lớn của Vương Giả Hư Thần Cảnh đã triệt hồi.

Triệu Phong lẻ loi trơ trọi một mình, đứng lặng tại chỗ, không được che chở nữa.

- Tử Vong Đại Đế, thật đúng là có chút năng lực, không ngờ có thể ảnh hưởng đến Đại Tông Tam Tinh ở Chân Vũ Thánh Địa.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

Hắn đứng nguyên tại chỗ, khóe miệng nhếch lên một nụ cười, mang theo vài tia trào phúng.

Hử?

Thanh niên sáng ngời cùng bốn gã Tử Vệ, lập tức cảm giác có chút không đúng.

Giờ phút này, Triệu Phong không được che chở, không có đường lui, lâm vào tuyệt cảnh, sao lại trấn định như thế.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong lòng bàn tay của Triệu Phong, xuất hiệnmột khối lệnh bài màu tím, rung động như nước chảy, phát ra một tia run rẩy.

Hừ!

Vẻ mừng rỡ trên mặt Triệu Phong, càng tươi hơn.

Vừa mới không lâu, Tử Thánh Lệnh vón yên lặng hồi lâu, đột nhiên sinh ra cảm ứng.

Hơn nữa, phương hướng khí tức của cảm ứng này, không phải đến từ Di tích Tử Thánh, mà là đến từ trong Thánh Địa.

Thanh niên sáng ngời cùng bốn gã Tử Vệ, mơ hồ cảm thấy không ổn.

Nhưng bọn hắn, vẫn điên cuồng đánh về phía Triệu Phong.

- Các ngươi, là thủ hạ của Tử Vong Đại Đế?

Một thanh âm như tắm gió xuân, gần ngay trước mắt, lại như xa tại chân trời, khiến người ta một loại cảm giác không gian mâu thuẫn.

Tiếp theo đó.

Một cỗ Thần niệm thương Cổ, ngạo thị Thiên Địa, khóa không hàng lâm, sức mạnh to lớn của Đại Đế Hư Thần Cảnh, khiến một phương trời đất không gian, sinh ra ảo giác như chấn động.

Ọc…

Bốn gã Tử Vệ, đồng thời nhổ ra một búng máu.

- Đại Đế?

Thân hình Thanh niên sáng ngời nhoáng lên một cái, cưỡng chế khí huyết bị chấn động sắp bốc lên, ổn định lại linh hồn.

- Thần niệm này, chẳng lẽ là...

Thể xác và tinh thần của Đồ Vạn Lý chấn động, hoảng sợ nghẹn ngào.

Ô...ô...ô...n...g!

Giữa vòm trời, sức mạnh to lớn của Đại Đế hội tụ, Thiên Địa nguyên khí gào thét.

Một quang ảnh nam tử cao ngạo tới trăm trượng, một đầu tóc trắng, được bao quanh bởi một tầng ánh sáng thanh liên chói lọi, giống như một thiên thần.

- Hình chiếu Hư Thần?

- Chỉ là một đạo 'Hình chiếu Hư Thần" Lại ẩn chứa sức mạnh to lớn cường đại như thế ư?

Vương Giả của Kim Sơn Tông, đều kinh hãi rung động.

- Bái... Bái kiến Đại Đế.

Ma Đạo Vương Giả "Đồ Vạn Lý", đứng trước hư ảnh của nam tử tóc trắng cao ngạo to lớn gần trăm trượng đằng kia, lập tức cúi đầu sợ sệt.

Khuôn mặt hắn, nghẹn thành đỏ bừng, hô hấp trầm trọng.

Bịch bịch…

Bốn gã Tử Vệ, đều không chịu nổi áp lực, đồng loạt quỳ trên mặt đất.

Chỉ có thanh niên sáng ngời là miễn cưỡng chống đỡ được, hắn cắn

răng nhìn về phía “Hình chiếu Đại Đế” trên đỉnh đầu, run giọng nói:

- Ngươi biết sư tôn của ta?

- Tử Vong Đại Đế? Từng có vài lần duyên phận. Không nghĩ tới, hắn có thể thu được một đệ tử ưu dị như ngươi, quả thật làm cho người ta phải ao ước.

Hình chiếu Hư Thần cao trăm trượng này, thản nhiên nói.

Giờ khắc này.

Trong Chân Vũ Thánh Địa, bầu không khí hoàn toàn sục sôi.

Phần đông thần niệm, đều quét về phía Linh Phong của Kim Sơn Tông.

- Là “Hình chiếu Hư Thần” của Đoan Mộc Thanh.

- Ngàn năm trở lại đây, không thấy Đoan Mộc Đại Đế ra tay, không nghĩ tới thực lực của hắn, đạt tới cấp độ như thế này rồi.

Trong Chân Vũ Thánh Địa, một ít Vương Giả, Đại Đế, đều đã bị kinh động.

Trong đó, cũng bao gồm cả sư tôn của Đồ Vạn Lý - “Xích Ma Hoàng”.

- Nhìn đạo 'Hình chiếu Hư Thần” này ẩn chứa sức mạnh to lớn, xem ra thực lực Đoan Mộc Thanh, ở bên trong chúng Đại Đế, chính là một địch thủ khó gặp.

Sắc mặt Xích Ma Hoàng trở nên ngưng trọng.

Hắn im lặng quan sát, cũng không có ra tay.

Đồng thời, trong lòng Xích Ma Hoàng cũng cảm thấy có chút khó hiểu, Đoan Mộc Thanh tại sao lại nhúng tay vào chuyện này?

Đúng lúc này.

Trên Linh Phong, người trong cuộc là Triệu Phong, cuối cùng cũng mở miệng.

- Bái kiến Đoan Mộc tiền bối, ta là phụng mệnh ý chí tàn linh của “Tử Thánh” mà đến Thánh Địa này.

Triệu Phong cầm lấy Tử Thánh Lệnh, hướng Hình chiếu Hư Thần đang ở giữa khung trời, thi lễ một cái.

Tử Thánh tiền bối... Là vị đại năng nào?

Trên Linh Phong của Kim Sơn Tông, quanh quẩn rất nhiều thần niệm.

Vương Giả của Kim Sơn Tông, Xích Ma Hoàng, Đồ Vạn Lý và các vị Vương Giả, Đại Đế khác, đều nhớ kỹ hai chữ này.

- Tử Thánh? Chẳng lẽ là vị kia...

Trong Kim Sơn Tông, một vị Vương Giả già nua, tâm linh chấn động.

- Tử Dạ Thánh Chủ?

Trong Chân Vũ Thánh Địa, mấy vị Đại Đế cổ xưa, đồng loạt thốt ra.

- Nhất định là Tử Dạ Thánh Chủ, luận bối phận, trong Chân Vũ

Thánh Địa này, không có mấy người có thể cùng nàng sánh vai...

- Nếu như nhớ không lầm, Tử Dạ Thánh Chủ là cô cô của Đoan Mộc Thanh, đến từ Vương triều đại lục cách đây rất xa, thuộc một thế gia truyền kỳ.

Một vài lão nhân từng trải, chợt nhớ lại lịch sử xa xăm.

Giữa vòm trời.

Quang ảnh nam tử tóc trắng cao ngạo này, bộ mặt cũng không khỏi lộ ra một tia thẫn thờ tưởng nhớ.

- Ngươi đi theo ta!

Quang ảnh nam tử tóc trắng cao ngạo này, tiện tay phất lên.

Vù…

Thân thể Triệu Phong, như là một trang giấy, theo sau quang ảnh nam tử tóc trắng cao ngạo, từ Linh Phong biến mất, không thấy gì nữa.

Trong nháy mắt.

Triệu Phong cùng với Hình chiếu Hư Thần Đại Đế, đã không thấy bóng dáng nữa.

Hô…

Thật lâu sau đó, phụ cận sơn môn của Kim Sơn Tông, chúng cường giả, cùng với một ít thần niệm Vương Giả, mới thả lỏng một hơi.

Tại chỗ.

Đồ Vạn Lý lòng còn sợ hãi, thần sắc âm tình bất định.

Mà thanh niên sáng ngời cùng bốn gã Tử Vệ, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Chẳng ai ngờ rằng, Triệu Phong có thể cùng một vị Đại Đế đứng đầu trong Thánh Địa có quan hệ sâu xa.

Càng không thể tưởng tượng chính là, sau lưng Triệu Phong, còn có một vị Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh đã vẫn lạc.

Một vị Thánh chủ Huyền Quang Cảnh, cho dù vẫn lạc, lực ảnh hưởng của hắn tới đời sau, cũng không thể đo lường được.

- Triệu Phong, lai lịch của ngươi, so với trong tưởng tượng, còn cường đại hơn. Như vậy cũng không uổng công ta cùng Vĩnh Phong Điện chủ, mạo hiểm giúp ngươi tiến vào Thánh Địa.

Lý lão râu trắng, thở phào một hơi, vẻ mặt vui mừng.

Chương 630: Nghi Thức Thu Đồ Đệ

Trong Thánh Địa.

Ba tòa chủ Linh Phong, như Kình Thiên cự trụ, xuyên thấu trời mây, uy thế Thiên Địa vô cùng, trường tồn từ cổ chí kim.

Chủ Linh Phong chính giữa, phiến phế tích di chỉ kia, chính là - Vạn Cổ Thánh Phong.

Hai bên trái phải Vạn Cổ Thánh Phong, có hai tòa chủ Linh Phong, phân biệt được hai siêu cấp đại Tông Tam Tinh nhập trú.

Bên trái chủ Linh Phong, chính là địa bàn của “Huyền Chân Thánh Tông”.

Huyền Chân Thánh Tông, bên trên chủ Linh Phong.

Bên trong thư các lượn lờ một mùi hương u tĩnh thoang thoảng, không nhiễm trần thế.

Triệu Phong trong lòng mang kính ý, cũng có vài phần tâm thần lo lắng không yên, nhìn qua vị nam tử tóc trắng cao ngạo trước mắt này.

Hắn, chính là Đoan Mộc Thanh.

Đoan Mộc Thanh tóc như tuyết trắng, hai mắt tựa sao, tướng mạo có thể nói là hoàn mỹ, làn da trắng nõn, góc cạnh rõ ràng, hình dáng

dương cương như đá cẩm thạch.

Hơn nữa.

Vị Đại Đế này, khí chất ôn hòa, nhất cử nhất động, đều khiến người ta một loại cảm giác như được tắm gió xuân.

Tóm lại, đây là một vị truyền kỳ Đại đế hoàn mỹ, lại rất bình dị gần gũi.

- Ngươi chính là Triệu Phong? Không cần khẩn trương, tại Chân Vũ Thánh Địa này, cho dù là Tử Vong Đại Đế đích thân tới, cũng không thể làm tổn thương lấy một cọng tóc của ngươi đâu.

Đoan Mộc Thanh quan sát Triệu Phong, dáng tươi cười ấm áp như gió.

Nỗi lòng của Triệu Phong, dần dần phục hồi bình tĩnh.

Lúc trước, Đoan Mộc Thanh vượt không ra tay, dùng Hình chiếu Đại Đế, uy hiếp chúng Vương Giả, lệnh Tử Vệ quỳ xuống.

Sức mạnh to lớn kinh thế hãi tục đó, khiến cho Triệu Phong chấn động quả thực không nhỏ.

Lúc này.

Triệu Phong khôi phục tỉnh táo như trước, nhạy cảm phát giác, ở chỗ sâu trong đáy mắt Đoan Mộc Thanh, có một tia cấp bách.

Không khó tưởng tượng.

Đoan Mộc Thanh đối với có tình huống có quan hệ tới “Tử Dạ Thánh

Chủ”, rất vội vàng muốn biết.

Chỉ là, Đoan Mộc Thanh hàng ngày rèn luyện tâm tính cực tốt, cử chỉ ôn hòa ưu nhã, không có bất kỳ thúc giục, mà là trước hết bình ổn nỗi lòng của Triệu Phong.

Kế tiếp.

Không cần Đoan Mộc Thanh hỏi thăm, Triệu Phong liền lấy ra Tử Thánh Lệnh, kể lại tình huống từ “Di tích Tử Thánh”.

Lần thứ nhất tiến vào Di tích Tử Thánh, cùng với lần thứ hai tiến vào Di tích Tử Thánh.

Đối với việc mình từng xung khắc với hộ vệ của Di tích Tử Thánh, Triệu Phong cũng đề cập qua.

Đương nhiên, trọng điểm vẫn là, Triệu Vũ Phỉ bị Tử Dạ Thánh Chủ chọn là người thừa kế y bát, cùng với hiện trạng của Di tích Tử Thánh.

Nghe được “Di tích Tử Thánh” gặp phải một ít nguy cơ, Đoan Mộc Thanh cũng khó che dấu nỗi lo lắng trong lòng.

- Thật không nghĩ tới, Tử Dạ cô cô vẫn còn trên thế gian, còn ở trong một Bí cảnh ẩn mật. Hơn nữa, sau khi vẫn lạc vạn năm, còn có thể thu được một vị truyền nhân huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Đoan Mộc Đại Đế cảm khái nói.

Sau khi biết rõ quan hệ củaTriệu Phong cùng với Tử Dạ Thánh Chủ, ánh mắt Đoan Mộc Thanh, càng thêm ôn hòa hơn rất nhiều.

Ánh mắt kia, giống như đang nhìn một vãn bối.

- Triệu Phong, ngươi làm sao lại trêu chọc phải “Tử Vong Đại Đế”. Vị Đại Đế này, có được Tử Vong Chi Mâu, dưới Huyền Quang cảnh, không ai dám nói có thể thắng được hắn.

Trong thần sắc của Đoan Mộc Thanh, lộ ra một tia ngưng trọng.

Đối với Tử Vong Đại Đế, bất luận là vị Vương Giả, Đại Đế nào, cũng không có khả năng không kiêng kị.

Triệu Phong đem tình huống tao ngộ “Ngân Không Tông Sư”, đại khái nói qua một lần.

Giết chết Ngân Không Tông Sư, trước khi vẫn lạc, đối phương đã phát động một tấm Tử Vong Lệnh Bài.

Vì thế mới khiến Triệu Phong bị mang theo “Tử vong truy sát”.

Bất quá, tình huống về “Thần linh nhãn”, Triệu Phong cũng không có đề cập.

Nhân tố “Thần linh nhãn” này, chỉ làm gia tăng khát vọng nhất định phải bắt được Triệu Phong của “Tử Vong Đại Đế”

- Thì ra là thế, trong lúc ngươi thủ hộ Di tích Tử Thánh, mới đụng phải tử vong truy sát lệnh...

Trên mặt Đoan Mộc Thanh, hiện ra vài phần tán thưởng cùng cảm kích.

Từ sau khi gặp mặt, nỗi lòng Triệu Phong rất nhanh bình ổn, cái loại tỉnh táo, không kiêu ngạo không tự ti này, tuyệt đối không phải thiên

tài bình thường có thể làm được.

Đoan Mộc Thanh, cũng không có nhìn ra Triệu Phong có được “Đệ Cửu Thần Mâu”

Dù sao, Đoan Mộc Thanh cũng không phải là truyền nhân của Bát Đại Thần Mâu, cho dù phát hiện huyết mạch đồng tử của Triệu Phong bất thường, nhưng cũng sẽ không nghĩ nó liên quan đến Thần Mâu.

Truyền nhân Thần Mâu như Tử Vong Đại Đế, đã rất hiếm có rồi, còn Thần Mâu Thủy Tổ chân chính, cũng là duy nhất trong vũ trụ này, cho dù đối với Đại Đế mà nói, cũng đều vô cùng xa xôi.

Sau nửa canh giờ…

Đoan Mộc THanh đã đem tiền căn hậu quả, kể cả một ít chi tiết, đều hỏi rõ ràng.

- Triệu Phong, ngươi mới vừa gia nhập Thánh Địa, muốn đặt chân ở chỗ này, đầu tiên cần có một thân phận.

Đoan Mộc Thanh dừng lại một chút, trong mắt một mảnh ấm áp yêu mến.

Thế nhưng Triệu Phong lại rùng mình.

Vị này Đoan Mộc Đại Đế này, hiển nhiên muốn sắp xếp cho Triệu Phong, cũng cho hắn một thân phận.

Đối với người bình thường mà nói, muốn nhập trú Thánh Địa, thậm chí đặt chân trong Tông phái Tam Tinh, đó là mơ ước xa không thể nào với tới.

Nhưng mà việc này đối với Đoan Mộc Thanh mà nói, chỉ là chuyện nhỏ.

Đoan Mộc Thanh, sẽ vì mình mà an bài thân phận gì đây?

Trong lòng Triệu Phong, cũng âm thầm suy đoán.

- Như vậy đi, ta sẽ thu ngươi làm Chân Truyền đệ tử, dễ dàng cho ngươi đặt chân tại Huyền Chân Thánh Tông.

Đoan Mộc Thanh lại cười nói.

Chân Truyền đệ tử?

Con mắt Triệu Phong trừng lớn.

Kết quả này, khiến cho hắn rất bất ngờ.

Được một vị Đại Đế, thu làm Chân Truyền đệ tử, điều này tất nhiên là ảnh hưởng đến bước ngoặc nhân sinh vận mệnh của hắn.

- Như thế nào, ngươi không nguyện ý ư?

Đoan Mộc Thanh cười một tiếng.

- Đệ tử nguyện ý.

Triệu Phong lập tức làm một cái lễ bái sư tiêu chuẩn.

Từ khi tu hành cho đến bây giờ, Triệu Phong trước đó đã có hai vị lão sư.

Hai vị lão sư trước đó, đều tạo nên một sự thúc đẩy rất lớn đối với nhân sinh vận mệnh của hắn.

- Ha ha, Triệu Phong. Ta thu ngươi làm đệ tử, không chỉ vì nể mặt mũi của Tử Dạ cô cô, mà còn bởi vì rất tự tin với ánh mắt nhìn người của mình.

Đoan Mộc Thanh cười nhạt, trong đôi mắt như sao, lộ ra một tia cơ trí.

Với cảnh cấp độ Đại Đế Hư Thần Cảnh của hắn, sao lại nhìn không ra thể chất huyết mạch, thậm chí tiềm lực của Triệu Phong?

Nói đơn giản.

Triệu Phong hoàn toàn có tư cách để làm đệ tử của hắn.

Nếu như, đổi lại một cái thiên tài bình thường, cho dù có quan hệ với Tử Dạ Thánh Chủ đi chăng nữa, Đoan Mộc Thanh cũng sẽ không đem hắn thu làm Chân Truyền đệ tử, nhiều nhất cũng chỉ là đệ tử ký danh mà thôi.

- Triệu Phong, ngươi tạm thời ở chỗ này. Mấy ngày nữa, vi sư sẽ tổ chức một “Nghi thức thu đồ đệ”.

Đoan Mộc Thanh nói.

Nghi thức thu đồ đệ?

Triệu Phong sững sờ, cường giả cấp Đại Đế, chính thức thu đồ đệ, đều làm một hồi điển lễ, điều đó đương nhiên phải cực kỳ phong cách.

Chỉ là.

Điều này không giống với tính cách tác phong của Đoan Mộc Thanh.

Đoan Mộc Thanh tổng thể cho hắn cảm giác, không quá khoa trương, mà là vô cùng bình thản, ít khi xuất hiện.

- Qua mấy ngày nữa, ta sẽ đi Quần Đảo vực Thiên Lô. Trước đó, thân phận của ngươi, còn phải thông truyền ra ngoài.

Đoan Mộc Thanh giải thích nói.

Triệu Phong nghe vậy, không khỏi giật mình.

Đoan Mộc Thanh làm lớn như thế, chính là muốn cho Triệu Phong, nhanh chóng dung nhập Huyền Chân Thánh Tông.

Quan trọng nhất chính là, muốn bao bọc Triệu Phong.

Nếu như ngoại nhân biết được, Triệu Phong là đệ tử của Đoan Mộc Đại Đế, cũng sẽ kiêng kị đối với hắn ba phần.

Ba ngày sau…

Đoan Mộc Thanh tại phủ đệ của mình, cử hành một hồi “Nghi thức thu đồ đệ”.

Nghi thức thu đồ đệ này, cũng không có tận lực thông báo, chủ yếu là nhắm vào các cao tầng Tông phái, cùng với một ít Chân Truyền đệ tử.

Nhưng nghi thức của ngày hôm ấy, số lượng Vương Giả Đại Đế tới tham gia cũng không ít.

Những Nửa bướcVương Giả, Tôn Chủ, lại càng là nhiều không kể xiết.

Trong lúc diễn ra nghi thức.

Triệu Phong tiến hành từng bước, bái Đoan Mộc Thanh làm sư.

Chuyện này, đã oanh động Huyền Chân Thánh Tông, cũng truyền khắp hai đại Thánh Tông, Tông phái Nhị Tinh ở ba mươi ba Linh Phong bên cạnh.

Trong lúc diễn ra nghi thức.

Triệu Phong cũng nhìn thấy được mấy vị Vương Giả cao tầng của Kim Sơn Tông.

Vị lam y Vương Giả kia, đối với Triệu Phong vô cùng nhiệt tình, giống như trưởng bối nhà mình.

- Triệu tiểu hữu, chúc mừng.

Lý lão râu bạc, mặt mũi tràn đầy vui mừng.

Triệu Phong chỉ cùng Lý lão râu bạc trao đổi một phen, cũng để cho hắn đem tin tức, truyền cho Vĩnh Phong điện chủ.

Triệu Phong có thể đi vào Thánh Địa, chính là nhờ Vĩnh Phong điện chủ trợ giúp.

- Nhất định nhất định.

Lý lão râu bạc, trịnh trọng gật đầu.

Hắn biết rõ thực lực chân chính củaTriệu Phong, dưới tay của Đoan Mộc Đại Đế, nhất định có thể càng thêm phát triển.

Trong lúc diễn ra nghi thức.

Triệu Phong cũng nhận thức một ít Chân Truyền đệ tử của Huyền Chân Thánh Tông.

“Huyền Chân Thánh Tông” là Tông phái cấp bậc Tam Tinh, Chân Truyền đệ tử, phần lớn đều là đệ tử của Đại Đế.

Huyền Chân Thánh Tông, nhân vật cấp Đại Đế, chí ít có bảy tám vị.

Trong đó bất kể là tư lịch hay bối phận của Đoan Mộc Đại Đế, đều là cực cao.

- Không ngờ lại là hắn...

Ở bên trong đám chân truyền đệ tử, có hai người, trợn mắt há hốc mồm, nhìn chằm chằm vào Triệu Phong.

Hai người này, lần lượt là một vị thiếu niên tóc ngắn và một vị thanh niên cao gầy.

- Giang sư đệ, làm sao vậy? Chẳng lẽ ngươi biết vị Triệu Phong này?

Một người Chân Truyền đệ tử trong số đó, kinh ngạc nói.

Thiếu niên tóc ngắn cùng thanh niên cao gầy nhìn nhau, trong mắt đều lộ ra vẻ kinh hãi.

Hóa ra.

Hai người này, chính là lúc đầu đã xuất hiện trên Hư Hải đấu trường, là Giang Phàm và Thần Dịch Lâm.

- Hử?

Triệu Phong hình như có cảm ứng, lập tức nhìn thấy được hai người này.

Giang Phàm cùng Thần Dịch Lâm, hai gã Thánh Địa thiên tài này, khiến Triệu Phong ấn tượng rất sâu.

Nhất là Giang Phàm, có được huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, ngày xưa tại Hư Hải đấu trường bày ra thực lực, là kinh khủng cỡ nào?

Khi đó Triệu Phong chỉ mới tu vi Nửa bướcĐan Nguyên Cảnh, chỉ sợ đỡ không được một chiêu của Giang Phàm.

Mà lúc này.

Kinh ngạc chỉ còn lại là hai người Giang Phàm.

- Chỉ mới một năm, tu vi của hắn, đã vượt qua ta, còn được Đại Đế nhận làm đệ tử...

Trong lòng Giang Phàm khiếp sợ, có chút không thể nào tiếp nhận.

Một năm nay, hắn cũng là thiên tân vạn khổ, mới đột phá đến Đan Nguyên Cảnh trung kỳ.

Luận địa vị.

Hắn là Chân Truyền đệ tử củaThánh Địa Tông phái Tam Tinh.

Mà hết thảy những điều này.

Triệu Phong chỉ cần dùng một cái “Nghi thức”, đã đứng ngang hàng với Giang Phàm.

- Nhị vị sư huynh.

Triệu Phong mỉm cười đi tới, chủ động chào hỏi cùng hai người Giang Phàm, Thần Dịch Lâm.

Hai người Giang Phàm, nụ cười có chút mất tự nhiên, cùng Triệu Phong đáp lại.

Tuy nói, địa vị bây giờ của Triệu Phong, so với hai người bọn họ, cũng chỉ là ngang hàng nhau.

Nhưng một năm trước.

Hai người căn bản không xem trọng Triệu Phong, cho rằng ngày sau, hai bên cũng sẽ không có giao tế gì.

Bởi vậy.

Ngày xưa lúc Triệu Phong đưa ra thỉnh cầu, hai người đã rất dứt khoát cự tuyệt.

- Ha ha, Cổ La Đại Đế, vị đệ tử huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng của ngươi, cùng Triệu Phong, tựa hồ có quen biết đây này.

Đoan Mộc Đại Đế mỉm cười, cùng một vị lão giả cổ bào khác nói chuyện.

Vị Cổ La Đại Đế kia, đúng là sư tôn của Giang Phàm.

- Huyết mạch của Triệu Phong này cùng với huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng cũng không sai biệt nhiều lắm. Càng đặc thù chính là, huyết mạch của hắn là nhãn đồng, ngay cả lão hủ cũng đều có chút nhìn không thấu.

Cổ La Đại Đế tán thán nói.

Cấp độ Đại Đế, thường nhân khó có thể với tới.

Ở đây, bất luận vị Đại Đế nào, lúc ánh mắt đảo qua Triệu Phong, đều mở miệng chúc mừng Đoan Mộc Đại Đế.

- Giang Phàm, huyết mạch tiềm lực của Triệu Phong này, tuyệt đối không thua ngươi. Ngày sau, ngươi phải cùng với hắn nhiều trao đổi một chút.

Thanh âm thần niệm của Cổ La Đại Đế, vang lên trong đầu Giang Phàm.

- Đệ tử hiểu rõ.

Trong lòng Giang Phàm như là đánh vỡ ngũ vị bình (*), không biết là tư vị như thế nào.

(*) năm bình gia vị, ý chỉ cảm giác của lẫn lộn đan xen

Nghe ý tứ sư tôn, chính là muốn hắn tạo dựng quan hệ tốt với Triệu Phong.

Thứ nhất, thực lực địa vị của Đoan Mộc Đại Đế, so với sư tôn của

hắn, còn cao hơn một chút.

Thứ hai, tại trong mắt sư tôn, tiềm lực và thành tựu tương lai của Triệu Phong này, tuyệt đối sẽ không thua mình.

Đối với bất kỳ điểm nào, Giang Phàm đều không dám hoài nghi.

Nhất là điểm thứ hai, Triệu Phong này không biết có được kỳ ngộ gì, chỉ trong vòng một năm, tu vi đã vượt qua mình.

Chương 631: Thay Thế Danh Ngạch

Trên nghi thức thu đồ đệ.

Đoan Mộc Thanh thu hồi ánh mắt, bắt đầu thầm trao đổi với mấy vị Đại Đế ở đây.

- Các vị Trưởng lão, lần nghi thức thu đồ đệ này, ta còn một chuyện, muốn thương nghị với các người một vấn đề.

Đoan Mộc Thanh đột nhiên mở miệng nói.

Mấy vị Đại Đế ở đây, trao đổi ánh mắt, có vài người trở nên trầm tư, như có điều đang suy nghĩ.

- Đoan Mộc Đại Đế, chuyện này phải chăng có liên quan đến “Bán Thần Di Viên”?

Cổ La Đại Đế vuốt râu mỉm cười.

- Chính là việc này.

Đoan Mộc Thanh gật đầu nói:

- Danh ngạch Bán Thần Di Viên, vốn đã xác định. Trên nguyên tắc thì danh ngạch sẽ không thay đổi.

Nghe đến đó.

Mấy vị Đại Đế ở đây, đều đã minh bạch dụng ý của Đoan Mộc Thanh rồi.

Hắn muốn vì đệ tử của mình, mà kiếm một cái danh ngạch “Bán Thần Di Viên”.

Nếu như là trước khi xác định danh ngạch, với thực lực và địa vị của Đoan Mộc Thanh, điều này cũng không phải là khó.

Nhưng vấn đề là.

Danh ngạch Bán Thần Di Viên, cơ bản đã được xác định.

- Danh ngạch của Bán Thần Di Viên, chia làm hai loại dự định và cạnh tranh công khai. Trong đó, danh ngạch cạnh tranh công khai, đã được truyền tin đi, rất khó nhúng tay vào. Trừ phi là thay bên trong danh ngạch dự định.

Cổ La Đại Đế trầm ngâm nói.

Huyền Chân Thánh Tông có 50 danh ngạch tham gia Bán Thần Di Viên.

Con số này, so với Tông phái Nhị Tinh đỉnh phong như Kim Sơn Tông mà nói, đã là chênh lệch gấp mười lần rồi.

Thế nhưng.

Thân là siêu cấp Tông phái Tam Tinh, thiên tài cường giả của Huyền Chân Thánh Tông nhiều như sao trên trời, ngay cả huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng cũng có.

Tại nơi này, số lượng Vương Giả Đại Đế cộng lại, ít nhất cũng phải

đến mấy chục vị.

Mỗi vị Vương Giả, Đại Đế, đều thu mấy người đệ tử.

Bởi vậy, 50 danh ngạch này, cũng cạnh tranh thập phần khốc liệt.

- Trong danh ngạch dự định, vẫn còn mười cái. Không bằng như vậy…

Cổ La Đại Đế rất nhanh nghĩ ra chủ ý.

Mấy vị Đại Đế dùng thần niệm trao đổi, rất nhanh đã có quyết sách.

- Chỉ đành phải thế thôi.

Đoan Mộc Đại Đế nhẹ nhàng thở dài.

Danh ngạch dự định, đều là những thiên tài có bối cảnh.

Muốn thay thế một người, như vậy nhất định sẽ đắc tội đối với lợi ích của những người khác.

Thế nhưng, Bán Thần Di Viên là một cuộc tranh tài đặc thù, năm trăm mới có một lần, quả thực rất khó gặp.

Đoan Mộc Đại Đế rất ít thu đệ tử, lần này thật vất vả mới thu được một vị thiên tài có tư chất huyết mạch tuyệt đỉnh, lại có chút liên hệ với Tử Dạ cô cô, tự nhiên muốn dốc hết toàn lực tương trợ.

Theo thời gian trôi qua.

Nghi thức thu đồ đệ, cũng dần chuẩn bị kết thúc.

Trong lúc diễn ra nghi thức, Triệu Phong đã quen được không ít đệ tử Chân truyền của Huyền Chân Thánh Tông.

- Thủ tịch đệ tử “Nam Cung Thánh” cũng không tới.

- Gần đây Nam Cung Thánh vẫn đang tham tu bí pháp Thánh Địa, nửa năm trước, đã đạt đến cấp độ Nửa bước Vương Giả rồi.

Một vài đệ tử Chân truyền, thấp giọng nghị luận.

Nam Cung Thánh trong lòng mọi người, chính là đệ nhất thiên tài của Huyền Chân Thánh Tông.

Đề cập tới “Nam Cung Thánh”, ngay cả Giang Phàm có huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, cũng lộ ra vài tia kính sợ.

- Nếu như tu vi của ta có thể tăng lên tới Đại Đan Nguyên Cảnh, cho dù là Nửa bước Vương Giả, cũng có thể liều mạng một phen.

Giang Phàm siết chặt hai nắm đấm.

Trong Huyền Chân Thánh Tông, tư chất huyết mạch của hắn, có thể nói là số một số hai.

Đáng tiếc, hắn chỉ mới hơn hai mươi tuổi, so ra vẫn còn kém hơn so với một ít thanh niên thiên tài hơn ba mươi tuổi.

- Giang sư đệ, ngươi đừng vội nhụt chí. Toàn bộ Thánh Địa, chỉ có hai người có huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng. Trong tương lai, đối thủ chân chính của ngươi, có lẽ chính là Mộng Hi của Thiên U Thánh Tông.

Thuế Linh Đan đưa tay ra vỗ lên vai hắn.

Trên thực tế.

Với lực lượng huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng của Giang Phàm, thực lực đã vượt qua một số Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh rồi.

- Bán Thần Di Viên chỉ còn lại ba tháng. Ta nhất định sẽ giống như Thần sư huynh, giết tiến vào hàng ngũ “Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa”.

Trong mắt Giang Phàm, rực cháy ý chí chiến đấu, huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng trong cơ thể, dường như bị luồng ý niệm kia kích thích, bùng lên mãnh liệt.

Nghi thức thu đồ đệ hôm nay, Giang Phàm đã bị kích thích không nhỏ.

Đây đều là áp lực do Triệu Phong mang đến.

Biến hóa trên người Giang Phàm, tất nhiên không tránh được ánh mắt sư phụ “Cổ La Đại Đế” của hắn.

Cổ La Đại Đế âm thầm gật đầu, Giang Phàm có được huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, tâm tính khá cao, tu hành cũng không cố gắng lắm.

- Phàm Nhi, ba tháng tiếp theo, vi sư sẽ đích thân chỉ dạy ngươi tu hành.

Thanh âm thần niệm của Cổ La Đại Đế, đột nhiên vang lên trong đầu Giang Phàm.

- Đa tạ sư tôn.

Trong lòng Giang Phàm phấn chấn, mục tiêu của hắn, chính là giết tiến vào “Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa”.

Chỉ có thực lực như vậy, hắn mới có thể ở trong Bán Thần Di Viên, dựng lên một mảnh trời riêng.

Ánh mắt Cổ La Đại Đế lướt qua Đoan Mộc Đại Đế, thầm nghĩ, đệ tử của mình có được huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng trong truyền thuyết, có lẽ không thể thua đệ tử mà Đoan Mộc Đại Đế được.

Nửa ngày sau…

Nghi thức thu đồ đệ chấm dứt.

Từ nay về sau, Triệu Phong đã chính thức trở thành đệ tử Chân truyền của Đoan Mộc Thanh, trở thành một thành viên trong siêu cấp Tông phái Tam Tinh.

Triệu Phong biết rõ dụng tâm lương khổ của Đoan Mộc Thanh.

- Triệu Phong, nếu như không ngoài dự liệu, có lẽ ngươi cũng tìm được một danh ngạch tiến vào “Bán Thần Di Viên”, nhưng đồng thời, ngươi cũng phải chuẩn bị thật tốt, khi người khác khiêu chiến.

Trước khi đi, Đoan Mộc Thanh còn dặn dò.

Bán Thần Di Viên?

Triệu Phong không khỏi giật mình, cảm thấy rất ngoài dự liệu, mừng rỡ vô cùng.

Trong nghi thức thu đồ đệ, Triệu Phong đã trao đổi với một vài đệ tử

Chân truyền.

Hắn biết, danh ngạch tham gia Bán Thần Di Viên, đã được xác định.

Nhưng không ngờ rằng, Đoan Mộc Thanh lại vì hắn mà tranh thủ một danh ngạch dự định trong đó.

- Đa tạ sư tôn.

Trong lòng Triệu Phong vô cùng cảm kích, Đoan Mộc Thanh vì hắn mà tranh thủ một cái danh ngạch, nhất định cũng phải trả một cái giá lớn.

Bởi vì.

Trong Tông phái Tam Tinh, số lượng Đại Đế không chỉ một hai người, mà số lượng Vương Giả, cũng nhiều đến mấy chục người.

Hơn nữa, phía trên Đại Đế, còn có Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh ẩn thế lánh đời.

Trở lại chỗ ở.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, trong lòng rất khó bình ổn lại.

Từ sau khi gặp được Đoan Mộc Thanh, nhân sinh cùng với thân phận địa vị của hắn, đều đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Ánh mắt của Triệu Phong, chuyển về phía cái sân nhỏ ngoài phòng.

Trong cảnh đêm ánh trăng mông lung, tại sân nhỏ tràn ngập một tầng sương bạc mờ nhạt.

Chẳng biết tại sao.

Thân ở siêu cấp Tông phái Tam Tinh, suy nghĩ của hắn lại hướng về Thanh Hoa Vực xa xôi.

Trong đầu hắn.

Hình ảnh nữ tử như tiên trong họa, thanh nhã điềm tĩnh kia, không hiểu sao đột nhiên hiện lên.

- Chân Vũ Thánh Địa… Bán Thần Di Viên… Ta nhất định phải nắm chặt cơ hội lần này.

Triệu Phong hít sâu một hơi, nhắm mắt tĩnh tu.

Sau khi đến Chân Vũ Thánh Địa, hành trình của hắn, cơ bản đã hoàn thành được một nửa.

Sáng sớm ngày hôm sau…

- Triệu Phong, đi ra cho ta!

- Tả mỗ muốn xem xem ngươi là thần thánh phương nào, vừa mới bước vào Thánh Tông, đã thay thế danh ngạch của ta rồi.

Một thanh âm hàm chứa oán khí mười phần, từ sân nhỏ bên ngoài truyền đến.

Bên ngoài sân nhỏ.

Một ít cường giả thiên tài của Huyền Chân Thánh Tông, đều vây xem náo nhiệt.

Chủ nhân của thanh âm kia, chính là một tên tóc xanh bù xù, mắt trợn trừng trừng, gương mặt gần như vặn vẹo.

- Tả Hồng sư đệ, danh ngạch dự định của ngươi, bị tên Triệu Phong kia thay thế rồi ư?

- Chuyện như vậy, cũng là tương đối hiếm thấy tại Chân Vũ Thánh Địa này.

Trong đám người, một vài đệ tử thành viên trong Tông môn, đều cảm giác đồng tình sâu sắc.

Luận bối cảnh.

Sư tôn của Tả Hồng, chính là Vương Giả Hư Thần Cảnh lâu đời, có tư lịch sâu dày trong Tông môn, còn là Trưởng lão thực quyền.

Luận tu vi, hắn không đến ba mươi tuổi, lại có thể đạt tới Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

Tiếng động huyên náo vang lên trong sân một hồi.

Một thiếu niên tóc lam, từ trong sân đi ra.

- Triệu Phong, ngươi rốt cuộc cũng chịu ra rồi.

Bên ngoài, phần đông đệ tử thành viên của Tông môn, đều lộ ra vẻ mặt tức giận bất bình.

- Ỷ mình là đệ tử Chân truyền của Đại Đế, mà ngươi vi phạm nguyên tắc cướp đoạt danh ngạch, quả thật là vô sỉ.

Phần lớn, mọi người đều đồng tình đối với “kẻ yếu”.

Dù sao, danh ngạch dự định kia, vốn là thuộc về Tả Hồng.

- Quyết định của cao tầng Tông phái, Tả mỗ không dám làm trái. Nhưng Tả mỗ thầm nghĩ, vị Triệu sư đệ này, phải chăng thực sự có tư cách để thay thế danh ngạch của ta?

Tả Hồng cười lạnh nói.

Hành vi của hắn hôm nay, chính là dựa theo lời dặn dò của sư tôn Vương Giả đứng sau lưng mình.

Thực lực và tư lịch của Đoan Mộc Đại Đế, ở trong Tông phái này, hiếm có người nào có thể cùng so sánh.

Nhất là ngày ấy, hình chiếu Đại Đế giáng lâm, càng khiến cho uy danh của Đoan Mộc Đại Đế, tăng lên đến một cấp độ mới.

Tuy nhiên.

Đối nghịch chính diện không được, nhưng mưu kế và âm thầm so sánh thực lực thì vẫn có thể.

Lần này Tả Hồng khiêu chiến, nếu như có thể đánh bại Triệu Phong, vậy thì Đoan Mộc Đại Đế muốn giành lấy cái danh ngạch này, cũng khó mà “danh chính ngôn thuận” được.

Mặc dù Tông phái Tam Tinh, hết thảy đều dùng thực lực vi tôn.

Thế nhưng, Tông môn cũng sẽ không đem một danh ngạch quý giá, lãng phí trên người của một kẻ vô năng.

Chỉ cần đánh bại Triệu Phong.

Đến lúc đó.

Sư tôn Vương Giả sau lưng Tả Hồng, có thể dao động những Đại Đế khác, dùng “lẽ phải” giải quyết chuyện này.

Nếu xử lý không tốt.

Thậm chí chuyện này còn truyền đến chỗ “Thái Thượng Trưởng lão” ẩn đời lánh thế, từ lâu đã không xuất hiện nữa.

Hết thảy mưu kế, đều đã chuẩn bị kỹ lưỡng.

Bây giờ.

Hắn ở trước mặt mọi người, hướng Triệu Phong phát ra khiêu chiến.

Đây chính là bước đầu tiên.

- Được, ta đáp ứng sự khiêu chiến của ngươi.

Triệu Phong không chút do dự.

Ngày hôm qua, sư tôn Đoan Mộc Thanh cũng đã từng nhắc nhở hắn chuyện này.

Có thể được tôn làm Đại Đế, trí tuệ và tầm nhìn của hắn đều không phải tầm thường.

Một lát sau…

Huyền Chân Thánh Tông, xung quanh một tòa Quyết đấu đài cổ xưa, có mấy trăm người hội tụ, tất cả đều đến đây xem náo nhiệt.

Số lượng đệ tử Chân truyền có mặt ở đây, cũng không hề ít.

- Thần sư huynh, Nam sư huynh cũng đến rồi…

Trong đám người, một vài đệ tử Chân truyền, đều nhìn về phía hai thân ảnh khác.

Thần Dịch Lâm và một vị “Nam sư huynh” khác, mặt không biểu tình, nhìn qua hai đạo thân ảnh trên Quyết đấu đài.

Tu vi của hai người này, đều đạt tới Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

- Thần sư huynh và Nam sư huynh, đều là một trong Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa.

- Nghe nói, bọn họ từng có kỷ lục khiêu chiến “Nửa bước Vương Giả” đấy.

Trong ánh mắt của mọi người, đều lộ ra sự kính sợ.

Lúc này.

Trong Quyết đấu đài.

Triệu Phong và Tả Hồng, phiêu phù trên một ngọn núi cao.

Quyết đấu đài của Huyền Chân Thánh Tông, cũng phi thường huyền ảo, bên trong tương đương một không gian cỡ nhỏ, mô phỏng lại hoàn cảnh núi sông, cây rừng…

Trận chiến này, cũng nhận được rất nhiều sự chờ mong.

Giữa trời xanh, ít nhất có hơn mười luồng thần niệm Hư Thần Cảnh, thậm chí còn có tồn tại của Đại Đế nữa.

- Hừ, hết thảy đều đã trù bị tốt. Chỉ cần Tả Hồng chiến thắng, ta sẽ mời Thái Thượng Trưởng lão vẫn luôn ẩn đời lánh thế ra mặt, chủ trì công chính cho việc này.

Trong đó, có một đạo thần niệm Vương Giả Hư Thần Cảnh, mang theo vài tia lãnh ý, quan sát phía dưới.

- Tả Hồng sư huynh, chỉ chiến đấu thôi thì không có thú vị.

Triệu Phong dù bận vẫn ung dung mà nói.

- Có ý tứ gì?

Tả Hồng hơi sững sờ.

- Chúng ta hãy đánh cuộc một phen. Nếu như ngươi thắng, Triệu mỗ sẽ chắp tay nhường lại danh ngạch.

Triệu Phong nhàn nhạt mở miệng.

- Chuyện này là thật chứ? Nếu ngươi thua, ngươi sẽ tặng danh ngạch cho ta?

Trong bụng Tả Hồng như mở cờ.

Không ngờ, hết thảy mọi chuyện lại đơn giản như vậy.

- Chỉ cần ngươi có thể kiên trì được mười chiêu trong tay Triệu mỗ, xem như ngươi thắng. Nhưng nếu ngươi thất bại, phải chăng cũng nên biểu thị chút gì đó, phải không?

Triệu Phong chậm rãi nói.

Mười chiêu?

Tả Hồng sững sờ, trên sân nổi lên một trận oanh động.

- Ha ha ha… Mười chiêu? Tiểu tử họ Triệu kia, ngươi không khỏi quá cuồng vọng rồi. Xem ra ngươi còn chưa rõ, đệ tử Chân truyền trong Thánh Địa Tông phái Tam Tinh, đều có thực lực khiêu chiến vượt cấp hay sao?

Tả Hồng nghe vậy, không giận mà còn cười.

Tuy rằng hắn chỉ có tu vi Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, thế nhưng đã từng đánh bại Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh ở bên ngoài.

Chương 632: Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa

Thánh Địa, Quyết đấu đài.

Đông đảo đệ tử ở đây và cường giả trong Tông môn, trên mặt đều lộ vẻ kinh ngạc.

- Đánh cuộc mười chiêu? Triệu Phong này quả thật bất cẩn.

- Tiểu tử này, vừa mới trở thành đệ tử Chân truyền của Thánh Tông, mà tu vi của Tả Hồng, so với hắn còn cao hơn một tiểu cấp độ.

Mấy trăm người đang đứng xung quanh xem chiến, không có người nào là xem trọng Triệu Phong.

Dù sao thì Tả Hồng cũng là đệ tử Chân truyền lâu năm, bất luận từ phương diện nào, cũng đều vượt qua Triệu Phong.

Huống chi.

Tiểu tử kia cuồng vọng vô tri, còn đánh cuộc mười chiêu nữa.

- Thế nào, ngươi không dám sao?

Triệu Phong tựa cười mà không phải cười, khích tướng đối phương.

Sở dĩ hắn lập ra đánh cuộc mười chiêu, chính là muốn chứng minh mình có thực lực tuyệt đối, có đủ tiêu chuẩn thay thế danh ngạch.

Như vậy, sẽ không còn ai nói mát nữa, cũng không ảnh hưởng đến danh dự của sư tôn “Đoan Mộc Thanh”.

- Tại sao không dám? Nếu như ta thua, sẽ nhận lỗi với ngươi trước mặt mọi người, ngày sau gặp ngươi, nhất định nhường đường.

Tả Hồng cười ha hả, đã nắm chắc phần thắng.

Trong lòng hắn mừng rỡ như điên, ánh mắt nhìn Triệu Phong không khác gì đang nhìn một kẻ thiểu năng.

- Hồng nhi. Không nên khinh địch, tinh thần và khí tức huyết mạch trên người Triệu Phong này, không hề tầm thường. Hắn đã có tự tin như vậy, quá nửa là có chỗ dựa rồi.

Âm thanh của Vương Giả, đột nhiên xuất hiện trong đầu Tả Hồng.

Chủ nhân của thanh âm kia, chính là sư tôn của Tả Hồng.

- Đệ tử hiểu rồi.

Tâm thần Tả Hồng thoáng run, lập tức thu hồi mấy phần ý khinh thường.

Sư tôn dù sao cũng là Vương Giả Hư Thần Cảnh, cấp độ cực cao, đánh giá thực lực càng chuẩn xác hơn.

- Bắt đầu!

Thánh Địa Quyết đấu đài, có một vị Nửa bước Vương Giả, đảm nhiệm công tác trọng tài.

- Cho dù thực lực của Triệu Phong này mạnh đến đâu, chắc chắn

cũng không đến mức ngay cả mười chiêu mà ta cũng không chống đỡ nổi.

Thân hình Tả Hồng lóe lên, triển khai chiến kỹ truyền thừa của Thánh Địa.

Phi Vân Thiên Nga!

Trong khoảnh khắc, chỉ thấy một trận quang ảnh to lớn xanh bạc đan xen, ngưng tụ trên bầu trời, giống như một cái bóng lớn đang bay lượn.

Phốc…

Thân thể của Tả Hồng, hòa vào trong cự ảnh xanh bạc khổng lồ đang bay lượn, từng đạo ảnh dực phong mang dài gần trăm trượng, khí thế che trời, ép về phía Triệu Phong.

- Chiến kỹ thật huyền diệu.

Triệu Phong bị bóng râm che phủ, thân hình trong bóng râm, mơ hồ cảm thấy da thịt đau nhức.

Dưới tình huống không sử dụng huyết mạch đồng tử, hắn cũng không dễ nhìn thấy vị trí chân thân của Tả Hồng.

- Tử Điện Phong Hoàn!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, dưới sự bao phủ của ảnh dực phong mang che trời kia, đột nhiên nổi lên một trận Lôi Đình Tử Diệt.

Phốc phốc…

Quanh người Triệu Phong nổi lên từng trận Tử Điện phong lưu rực rỡ chói lọi, từng đạo ánh sáng Tử Diệt lấp lánh, tỏa ra một luồng khí tức hủy diệt đại nan, như một cơn sóng lớn, xông thẳng lên không trung.

Nhìn bằng mắt thường.

Chỉ thấy từng đạo Tử Điện Phong Hoàn, từ nhỏ biến thành lớn, nghênh đón cự ảnh xanh bạc đan xen đang bay lượn lên bầu trời.

Phành phành…

Hai luồng sức mạnh ác liệt bá đạo, va chạm vào nhau, khí tức hủy diệt càn quét bừa bãi.

Rắc rắc…

Cự ảnh xanh bạc đang bay lượn trên không trung, dưới từng trận sóng trùng kích, rất nhanh đã xuất hiện một vết nứt.

Vừa mới giao phong, cao thấp đã lập tức phân rõ.

- Tử Diệt Phong Lôi? Không ngờ lại là truyền thừa của Phong Lôi Đại Đế.

Trên bầu trời, thần niệm của một số Vương Giả, rõ ràng đều khẽ giật mình.

Trong Chân Vũ Thánh Địa, những đại năng cường giả này, đều có kiến thức rộng rãi, ngay lập tức đã có nhiều người nhận ra công pháp truyền thừa của Triệu Phong.

- Phong Lôi Đại Đế? Ngày xưa ông ta đã từng dùng tốc độ mà ngạo

thị thiên địa, trong đám Đại Đế Hư Thần Cảnh, ông ta chính là nhân vật truyền kỳ.

- Trong Thánh Địa hiện nay, “Vạn Lôi Tông” cũng có truyền thừa của Phong Lôi Đại Đế, thế nhưng lại không phải bản truyền thừa tinh túy nhất.

Thần niệm của mấy vị Vương Giả, bắt đầu thảo luận.

- Phong Lôi Đại Đế?

Một đạo thần niệm quét qua, khẽ thở dài một hơi.

Trong Chân Vũ Thánh Địa hiện nay, một vài Đại Đế lâu đời, thậm chí đã từng qua lại với Phong Lôi Đại Đế.

Năm đó.

Phong Lôi Đại Đế, đã từng tu hành tại “Vạn Lôi Tông”.

Lúc đó, bí kỹ Tử Diệt Phong Lôi của Phong Lôi Đại Đế, một khi giao phong, lập tức áp chế những chiến kỹ truyền thừa cổ xưa khác trong Thánh Địa.

- Một tiểu tử ngoại giới, không ngờ lại nắm giữ truyền thừa của một vị Đại Đế truyền kỳ.

Trên bầu trời, Tả Hồng cắn chặt răng.

Phi Bằng Lược Ảnh!

Tả Hồng bỗng nhiên thúc dục lực lượng huyết mạch, giữa bầu trời nổi lên cự ảnh một đầu Phi Bằng, đường nét rõ ràng, tiến thêm một

bước ngưng thực, kèm theo đó là lôi minh chớp giật, phong bạo mây đen.

Vụt...

Ngay trong khoảnh khắc đó, cự ảnh Phi Bằng đã quét ngang trời đất.

Mắt thường phảng phất nhìn thấy một đầu Thần Điêu trong truyền thuyết, tỏa ra uy thế cổ lão, tiếng kêu kinh triệt thiên địa, xuyên qua mây trời.

Ồ?

Triệu Phong cảm thấy một luồng áp lực không nhỏ, khí huyết thân thể mơ hồ đọng lại.

Hắn không ngờ chiến kỹ huyết mạch của Tả Hồng lại cao siêu như vậy, sức chiến đấu đỉnh cao, thậm chí có thể không phân cao thấp với Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh.

- Phong Lôi Bách Ảnh!

Triệu Phong hét lớn một tiếng, trên người tỏa ra một trận gió Tử Diệt lấp lánh.

Xoạt xoạt xoạt…

Trong phút chốc, trận gió Tử Diệt kia, chia ra làm hai, biến ảo thành hai tia Tử Điện Phong Ảnh.

Hai tia Tử Điện Phong Ảnh, lại cấp tốc phân hóa.

Hai đạo… Bốn đạo… Tám đạo… Mười sáu đạo…

Trong khoảnh khắc đó, mấy chục tia Tử Điện Phong Ảnh, ở bên trong hào quang Phong Lôi, phân bố khắp trong phạm vi một dặm.

Xẹt xẹt xẹt…

Công kích như kinh hồng lược ảnh, kinh triệt thiên địa của đầu Phi bằng, ngay lập tức đánh tan vài đạo phân thân Phong Lôi.

Nhưng chân thân của Triệu Phong, thì lại không biết dang ở đâu.

Những tia Tử Điện Phong Ảnh này, thật giả khó phân, hết thảy tàn ảnh phân thân, trong thời gian ngắn, đều có công kích nhất định.

Xoạt xoạt xoạt…

Những phân thân Tử Điện Phong Ảnh kia, tiếp tục công kích nhằm vào “Phi Bằng Lược Ảnh” do Tả Hồng biến thành.

Tả Hồng thẹn quá thành giận, trên người bị Phong Lôi oanh tạc không ngừng.

Bên ngoài Quyết đấu đài, phần lớn thiên tài Thánh Địa đều kinh ngạc vô cùng.

- Tử Diệt Chi Nhận!

Bỗng nhiên, một đoàn Tử Điện Phong Ảnh, trong tay ngưng hiện một thanh quang nhận màu tím đậm, mỏng như cánh ve, bên ngoài xuất hiện một tầng hoa văn Phong Lôi, khí tức hủy diệt cực kỳ ngưng luyện, phun ra nuốt vào, điện quang phân tán.

Xẹt xẹt…

Tử Diệt Chi Nhận này, cực kỳ rực rỡ, tăng vọt đến vài chục trượng, âm thanh Phong Lôi và khí tức hủy diệt trút xuống, lập tức chém “Phi Bằng Lược Ảnh” thành hai đoạn.

- A…

Tả Hồng hòa nhập vào bên trong “Phi Bằng Lược Ảnh”, khẽ rên lên một tiếng.

Xì…

Trên người hắn, có thể nhìn thấy một tia máu, sức mảnh hủy diệt của Phong Lôi, rót vào trong cơ thể.

Lấy huyết mạch cường đại của hắn, vậy mà trong thời gian ngắn cũng không thể khiến cho miệng vết thương khép lại được.

Đây chính là hủy diệt áo nghĩa, đặc biệt có lực cản rất lớn đối với tất cả thuộc tính có tác dụng khôi phục trị liệu.

- Không ổn, công kích, tốc độ, áo nghĩa truyền thừa của Triệu Phong này, đều vượt qua Hồng nhi.

Đạo thần niệm của Vương Giả trên trời, không khỏi thất thố.

“Tử Diệt Chi Nhận” của Triệu Phong, phá vỡ chiến kỹ huyết mạch của Tả Hồng, khiến cho người sau bị thương không nhẹ.

Thế nhưng.

Thế tiến công của Triệu Phong, vẫn chưa kết thúc.

- Phong Lôi Chi Dực!

Sau lưng Triệu Phong mọc ra một đôi quang dực Tử Diệt Phong Lôi, dài đến mấy chục trượng, uy thế ý cảnh Phong Lôi trên người, giống như một Thượng Cổ Cự Ma.

Ầm ầm…

Một luồng Tử Diệt Phong Lôi khủng bố nghẹt thở, rung chuyển Quyết đấu đài, sấm sét cương phong đầy trời, đan dệt như phong bạo, phát ra một luồng khí tức hủy diệt bắt nguồn từ Tuyên Cổ.

- Phá!

Triệu Phong ra tay. Tốc độ, công kích, ý cảnh Phong Lôi, đều tăng lên một cấp độ mới.

Hắn bổ ra một chưởng, phảng phất nhìn thấy một đầu Tử Diệt Phong Lôi Long, đang mạnh mẽ rít gào trong bão áp hủy diệt.

- Thật mạnh.

Những người đang xem chiến bên ngoài Quyết đấu đài, khi nhìn thấy bóng dáng Phong Lôi Cự Ma tóc lam kia, tâm thần và huyết mạch đều khẽ run rẩy.

- Không…

Tả Hồng dốc hết toàn lực, thúc dục lực lượng huyết mạch đến cực hạn, quanh người đâu đâu cũng thấy hư quang ảnh dực to lớn, khí thế càn quét, dưới sự trùng kích không thể chống đỡ của Tử Diệt Phong Lôi Long, thân thể hắn đã bị đánh bay ra khỏi Quyết đấu đài.

Rầm…

Lúc Tả Hồng rơi xuống đất, toàn thân cháy đen, đều vô cùng chật vật.

Hắn muốn cử động, nhưng toàn thân tê dại, cơ năng sinh mệnh bị tàn phá cực lớn, hoàn toàn không thể nhúc nhích.

- Tả sư hynh.

Vài tên đệ tử Chân truyền, ngơ ngác đỡ Tả Hồng dậy.

- Đa tạ.

Triệu Phong dưới ánh mắt đầy sợ hãi và kiêng kỵ của mọi người, bước ra khỏi Quyết đấu đài.

- Quả thực là chiến thắng trong mười chiêu.

Vị trọng tài Nửa bước Vương Giả kia, nhìn về phía Triệu Phong với vẻ quái dị.

Vào thời khắc cuối cùng.

Triệu Phong nhờ vào Phong Lôi Chi Dực gia trì, sức chiến đấu dễ dàng vượt qua rào cản cảnh giới, thậm chí có thể uy hiếp Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh trung kỳ trở lên.

Sức chiến đấu như thế, đủ khiến đại đa số thiên tài của Thánh Địa, đều ảm đạm thất sắc.

- Thực lực này, cũng tam được.

Trong đám người, vẻ mặt của “Nam sư huynh” vẫn rất bình đạm, khẽ mở miệng nói.

Đối với thân phận “Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa” như hắn mà nói, thực lực như vậy, cũng chẳng có gì lạ.

Phải biết rằng.

Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, có không ít người thậm chí còn có thể khiêu chiến vvowis Nửa bước Vương Giả phổ thông.

Còn vị Thần Dịch Lâm ở bên cạnh, lại lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Hắn cũng là một trong những Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa.

Nhưng một năm trước, hắn đã từng gặp qua Triệu Phong.

Lúc đó, tu vi của Triệu Phong chỉ mới Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, không có khả năng đỡ nổi một kích của Giang Phàm.

- Còn may là Giang Phàm không có mặt ở đây, thực lực mà bây giờ Triệu Phong bày ra, đã có thể bất phân cao thấp với Giang sư đệ rồi.

Thần Dịch Lâm khẽ lẩm bẩm.

Sau nghi thức thu đồ đệ của Đoan Mộc Thanh, Giang Phàm đã theo sư tôn “Cổ La Đại Đế” đi khổ tu rồi.

Đúng lúc này…

- Triệu Phong, ngươi biểu hiện rất tốt, đến chỗ sư phụ một chuyến nào!

Âm thanh của Đoan Mộc Đại Đế truyền đến.

Hiển nhiên trận chiến này, Đoan Mộc Đại Đế cũng xem rất chăm chú.

Một vài Vương Giả khác, không khỏi thầm than, người đệ tử mà Đoan Mộc Đại Đế vừa thu nhận, chỉ mới tiến vào Thánh Địa mà đã có thực lực kinh người bực này.

Một lát sau…

- Sư tôn, có gì chỉ giáo?

Triệu Phong đi tới phủ đệ của Đoan Mộc Thanh.

- Triệu Phong, thực lực của ngươi, trong số những đệ tử Chân truyền của Huyền Chân Thánh Tông, có thể đứng vào năm hạng đầu. Thế nhưng so với Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, thì vẫn còn có chút chênh lệch. Nếu muốn thu hoạch lớn trong Bán Thần Di Viên, chỉ bằng vào chừng ấy thì vẫn không đủ.

Đoan Mộc Thanh nghiêm mặt nói.

Triệu Phong nghe xong, cũng không phản đối.

Trận chiến vừa rồi, Tử Diệt Phong Lôi của hắn, cao nhất chỉ mới phát huy được sáu, bảy phần mười.

Đệ tử Chân truyền trong Thánh Địa, chỉ mới là Tiểu Đan Nguyên Cảnh đã có thực lực như thế, vậythực lực của những thiên tài Đại Đan Nguyên Cảnh hay Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa như thế nào, quả thực càng khó mà đánh giá được.

- Trước khi đi, ba món đồ này giao cho ngươi, có thể trợ giúp ngươi

không nhỏ.

Trong tay Đoan Mộc Thanh, chợt xuất hiện một cái hộp gỗ.

Triệu Phong tiếp lấy hộp gỗ, mở ra xem, bên trong có hai bản điển tịch, cùng với một cái bình ngọc.

Trong bình ngọc kia, có một viên “Tinh Đan” lớn bằng đầu ngón tay, hình bầu dục, toàn thân lấp lánh như thủy tinh, tỏa ra khí tức tinh khiết mênh mông, thậm chí mang đến cho Triệu Phong một tia áp bách.

- Đây chính là một viên tinh đan, có thể trợ giúp Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, trùng kích Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh. Vốn lấy tu vi của ngươi, không đủ sử dụng viên đan này, nhưng vi sư phát hiện, đan hạch trong cơ thể ngươi, đã tinh thể hóa, đem viên đan này cho ngươi dùng sớm, có lẽ hiệu quả cũng không kém bao nhiêu.

Đoan Mộc Thanh cười nói.

- Hóa Tinh Đan?

Triệu Phong không khỏi lộ vẻ hưng phấn, giá trị của viên đan này, hắn đã từng nghe thấy, ở Hư Hải Linh Điện, cho dù có tiền cũng không thể múa được.

Sau đó.

Ánh mắt của hắn lại dừng lại trên hai bản điển tịch.

Trên một bí điển trong đó, viết bốn chữ “Minh Đồng bí điển”.

- Ồ?

Triệu Phong không khỏi giật mình, không biết bí điện này có quan hệ gì với Minh Đồng Tàn Thiên mà năm xưa hắn có được.

- Ha ha, Minh Đồng bí điển này, chính là ta giao dịch từ chỗ “Tử Vong Đại Đế”, bên trong ghi chép Minh Đồng cấm thuật của hắn.

Chương 633: Vạn Niệm Thần Quyết

- Ha ha ha, Minh Đồng bí điển này, là năm xưa ta từ chỗ Tử Vong Đại Đế giao dịch được, có liên quan đến cấm thuật Minh Đồng của hắn…

Triệu Phong nghe đến đó, không khỏi kinh ngạc, có chút khó có thể tin.

Đoan Mộc Thanh, không ngờ lại có bí kỹ tuyệt học của “Tử Vong Đại Đế”, nghe xong mà không thể tưởng tượng nổi.

Đương nhiên.

Cấp độ Đại Đế Hư Thần Cảnh, là một vòng tròn luẩn quẩn, giao dịch với nhau, cũng không tính là quá kỳ quái.

Nhất là Tử Vong Đại Đế và Đoan Mộc Thanh, đều là Đại Đế cổ xưa, cấp độ tiếp cận nhau.

- Đó là giao dịch cách đây rất lâu rồi, vì nó ta cũng phải bỏ ra cái giá không nhỏ. Chẳng qua, “Minh Đồng bí điển” này cũng không có nhiều tác dụng với ta lắm, năm xưa giao dịch vật này, chẳng qua là vì hứng thú với cấm thuật “Tử Vong Minh Đồng” mà thôi.

Đoan Mộc Thanh cảm khái nói.

Tuổi thọ của Đại Đế Hư Thần Cảnh, vô cùng xa xưa, có thể đạt tới vạn năm, thậm chí mấy vạn năm.

Sinh mệnh xa xưa như thế, những Đại Đế đó đều tìm hiểu qua về các loại mật học cấm thuật, dùng cho thu hoạch về sau, khiến linh cảm tiến thêm một bước.

- Sư tôn, Minh Đồng bí điển này và “Tử Vong Minh Đồng”, có quan hệ gì?

Triệu Phong nhớ là mình đã từng có một bản “Minh Đồng Tàn Thiên”.

“Minh Đồng Tàn Thiên” này, bởi vì là Tàn Thiên, cho nên chỉ cung cấp một số phương pháp lý luận về huyết mạch đồng tử cho Triệu Phong, cũng có giá trị tham khảo nhất định.

Trong truyền thuyết.

“Minh Đồng Tàn Thiên” có tổng cộng chín chương Tàn Thiên, chín chương hợp nhất, có thể tu thành chung cực “Tử Vong Minh Đồng”.

- Tử Vong Minh Đồng chính thức, tại vùng Thương Hải này, có lẽ chỉ mình Tử Vong Đại Đế mới có thể tu luyện thành công mà thôi. Mà “Minh Đồng bí điển” này lại không hoàn chỉnh, cấm thư “Tử Vong Minh Đồng”, cũng không đề cập nhiều đến công kích cấm thuật chính thức. Thế nhưng, lại diễn giải rất nhiều lý luận về các loại đồng tử, linh hồn, tử vong,…

Đoan Mộc Thanh đáp.

Triệu Phong nghe vậy, khẽ thở phào một hơi.

Ngẫm lại cũng đúng, Tử Vong Đại Đế không có khả năng đem bản chính thức của “Tử Vong Minh Đồng” giao dịch ra ngoài được.

- Chẳng qua, bên trong “Minh Đồng bí điển” này, ghi lại rất nhiều cấm thuật mật học của Tử Vong Đại Đế, lý luận cũng khá toàn diện, không chỉ giới hạn trong nội dung của “Tử Vong Minh Đồng”.

Đoan Mộc Thanh trịnh trọng nói với Triệu Phong.

Trong lòng Triệu Phong thầm cảm kích, cũng minh bạch dụng ý của Đoan Mộc Thanh.

Triệu Phong gặp phải “Tử Vong truy sát”, ở thế bất lưỡng lập với Tử Vong Đại Đế, sớm muộn gì cũng sẽ có một ngày gặp lại.

Đoan Mộc Thanh đem “Minh Đồng bí điển” giao cho Triệu Phong, chính là muốn hắn nắm rõ về bí pháp Minh Đồng của “Tử Vong Đại Đế”, từ đó mà tìm hiểu tu tập, cũng tìm được phương pháp đối phó với Tử Vong Đại Đế.

Triệu Phong lặng lẽ đem Minh Đồng bí điển thu lại.

Tiếp đó.

Ánh mắt của hắn lại rơi lên cuốn cổ thư cuối cùng.

Vật này, đặt ở dưới cùng hộp gỗ, hẳn là giá trị của nó cũng không thua kém gì “Minh Đồng bí điển”.

- Vạn Niệm Thần Quyết?

Triệu Phong cầm cuốn cổ thư bí tịch này lên, khẽ lẩm bẩm.

Nhìn qua cuốn “Vạn Niệm Thần Quyết” này, trên mặt Đoan Mộc Thanh không khỏi lộ ra một tia hồi tưởng.

- Đây chính là bí điển bất truyền của Đoan Mộc gia, là bí điển vô thượng tu hành phương diện linh hồn. Thần quyết này, phẩm cấp rất có khả năng đạt đến “Thiên cấp”, chẳng qua là có chút không hoàn chỉnh.

Thanh âm của Đoan Mộc Thanh, có chút trầm thấp khàn khàn.

Triệu Phong cảm thấy một tia dị thường, “Đoan Mộc Gia” và “Vạn Niệm Thần Quyết”, dường như đã chạm đến chỗ sâu trong nội tâm của Đoan Mộc Thanh.

- Tu hành phương diện Hồn đạo? Vậy thì Thần Linh Nhãn của ta, tuyệt đối là sở trường.

Trong lòng Triệu Phong rất tự tin.

Hắn vô thức mở ra “Vạn Niệm Thần Quyết”, linh thức rót vào trong đó.

Ô...ô...ô...n...g!

Đột nhiên, một luồng lực lượng tinh thần thần bí, dẫn dắt Triệu Phong, tiến vào một thế giới tinh thần mênh mông.

Nội dung của “Vạn Niệm Thần Quyết”, ghi lại toàn bộ thế giới tinh thần này.

- Pháp quyết này, đối với việc đột phá Vương Giả Hư Thần Cảnh, tại phương diện linh hồn có chút biến chất, có tác dụng thúc đẩy phụ trợ nhất định. Tu luyện pháp quyết này đến đại thành, có thể nhất niệm hóa vạn, chính là bí quyết vô thượng, tu luyện linh hồn thần niệm.

Thanh âm của Đoan Mộc Thanh, vang lên bên tai.

Ý thức của Triệu Phong, lại dung nhập vào thế giới tinh thần mênh mông rộng lớn kia, nhất thời, đã tiếp xúc với rất nhiều học thức và cách vận dụng thần niệm linh hồn.

Nghe Đoan Mộc Thanh giới thiệu, Triệu Phong không khỏi giật mình.

Thứ nhất, bản “Vạn Niệm Thần Quyết” chính thức, có khả năng đạt tới Thiên cấp.

Công pháp truyền thừa trên thế gian, chia làm bốn cấp độ Phàm, Linh, Địa, Thiên.

Trong đó.

Công pháp Linh cấp, tại Đại lục Thanh Hoa, cũng vô cùng hiếm thấy.

Thiên cấp, căn bản chính là công pháp có cấp bậc cao nhất trên thế gian.

Thứ hai, pháp quyết này, có tác dụng thúc đẩy phụ trợ đối với việc đột phá Vương Giả Hư Thần Cảnh, lột xác tại phương diện linh hồn.

Nói đơn giản có nghĩa là.

Tu luyện pháp quyết này, có thể gia tăng xác xuất đột phá Vương Giả Hư Thần Cảnh thành công.

- Thần Quyết này, một số Đại Đế khác cũng muốn giao dịch, nhưng vi sư đều không đồng ý. Nói ra thật sự xấu hổ, vi sư cho rằng với cấp độ của mình, còn lâu mới có thể đem nó tu luyện đến cảnh giới cao nhất là “nhất niệm hóa vạn”. Hơn nữa, phương diện linh hồn của vi sư, cũng không có bao nhiêu thiên phú…

Thần sắc của Đoan Mộc Thanh có chút phức tạp.

Bản “Vạn Niệm Thần Quyết” này, ký thác rất nhiều cảm tình đặc thù của hắn.

- Sư tôn, tại sao ngài lại truyền thụ “Vạn Niệm Thần Quyết” cho ta?

Triệu Phong cẩn thận hỏi.

Đoan Mộc Thanh cũng không giấu diếm, liền nói rõ nguyên do.

- Có hai nguyên nhân.

- Thứ nhất, huyết mạch đồng tử của ngươi, dường như có khuynh hướng theo Hồn đạo, ngay cả vi sư cũng không nhìn thấu. Có lẽ, ngươi có thể tu luyện “Vạn Niệm Thần Quyết” này đến cấp độ siêu việt sư tôn.

- Thứ hai, trong tâm hồn của ngươi, có gieo khí tức ý chí của “Tử Vong Chi Mâu”, bị nó khắc sâu vào trong linh hồn. Vi sư cũng không am hiểu Hồn đạo, ý chí cấp bậc Đại Đế quá mạnh mẽ, nếu vội vàng tiến vào chỗ sâu trong linh hồn của ngươi để thăm dò, e rằng sẽ dẫn phát kết quả không thể dự đoán.

Nguyên nhân thứ nhất, Triệu Phong cũng không cảm thấy kỳ quái.

Hắn có thiên phú dị bẩm tại phương diện tinh thần, ngay cả Đại trưởng lão của Hiểu Nguyệt Tông, cũng có thể thấy được điều này.

Đoan Mộc Đại Đế, hiển nhiên càng nhìn thấu triệt hơn.

Ngược lại, nguyên nhân thứ hai, lại khiến Triệu Phong mừng rỡ

ngoài dự liệu:

- Ý của sư tôn là, tu luyện “Vạn Niệm Thần Quyết” này, có thể giúp ta hóa giải ẩn hoạn mà Tử Vong Đại Đế lưu lại ở sâu trong linh hồn?

- Chính là ý này.

Đoan Mộc Thanh trịnh trọng nói:

- Vi sư có thể giúp ngươi nhất thời, nhưng không thể giúp ngươi cả đời. Tử Vong Đại Đế này, còn cần ngươi tự mình ứng phó.

Cho đến lúc này.

Triệu Phong mới càng thêm bội phục đối với sự cơ trí của Đoan Mộc Thanh.

Cho ngươi khác cá, còn không bằng dạy người bắt cá.

Đoan Mộc Thanh giao “Minh Đồng bí điển” và bí điển bất truyền “Vạn Niệm Thần Quyết” của Đoan Mộc Gia cho Triệu Phong, để hắn dùng lực lượng của mình mà phát triển, đồng thời ứng phó với Tử Vong truy sát.

Triệu Phong trịnh trọng cất kỹ hộp gỗ, khom người vái Đoan Mộc Thanh một cái thật sâu, sau đó mới cáo từ rời đi.

Tiến vào Thánh Địa, chỉ trong vài ngày ngắn ngủi.

Sự tài bồi, kỳ vọng và cảm tình của Đoan Mộc Thanh đối với, hoàn toàn không giống một đôi thầy trò mới quen nhau không lâu.

Những ân tình này…

Trong lòng Triệu Phong cảm kích vô cùng, lặng lẽ khắc ghi trong lòng.

Trở lại nơi ở.

Triệu Phong trước tiên lấy ra “Vạn Niệm Thần Quyết”, bắt đầu tìm hiểu tu luyện.

Ý thức của hắn, rất nhanh tiến vào thế giới tinh thần mênh mông, giống như bị bỏ đói lâu ngày, hấp thu được rất nhiều học thức và lý luận Hồn đạo.

Nửa canh giờ sau…

Triệu Phong đã có một cái nhìn tương đối toàn diện đối với “Vạn Niệm Thần Quyết”.

“Vạn Niệm Thần Quyết”, không chỉ đơn giản là trải qua rèn luyện tu hành thần niệm linh hồn, mà trong đó còn bao hàm rất nhiều bí thuật Hồn đạo, còn trọng điểm nhắc đến việc khai thác và vận dụng lực lượng linh hồn.

Linh hồn, Hồn đạo.

Từ xưa đến nay, đây vẫn là một cấm khu đối với phương diện tu hành.

Chỉ có đạt tới Vương Giả Hư Thần Cảnh, phương diện linh hồn được lột xác, mới có thể chính thức vận dụng lực lượng linh hồn.

Thế nhưng.

Đây dường như chỉ mới bước vào cánh cửa của một tòa cung điện mà thôi.

Linh hồn, quá mức thần bí, vô cùng cổ xưa, tính hung hiểm tương đương với một cấm khu, bổn nguyên của nó, rất khó có thể ngược dòng mà tìm hiểu.

- Vạn Niệm Thần Quyết rất đặc thù, có thể đem ý niệm hóa thành vô tận, nhất niệm hóa hai, nhất niệm háo mười, nhất niệm hóa trăm, nhất niệm hóa ngàn…Đem kỹ xảo vận dụng lực lượng linh hồn, đạt đến một trình độ không thể tưởng tượng.

Triệu Phong chỉ đọc lướt qua sơ bộ, xem thế là đủ rồi.

Người bình thường, rất khó có thể làm đến mức “nhất tâm đa dụng”.

Mà loại ý niệm phân hóa như “Vạn Niệm Thần Quyết”, lại càng thêm đặc thù.

Phân hóa ý niệm, có được “tính độc lập” nhất định, có thể làm tất cả sự tình, lại ảnh hưởng lẫn nhau không lớn.

Đương nhiên, phân hóa ý niệm thì hiệu quả tư duy của hắn, cũng sẽ giảm đi ít nhiều.

Nói cáchk hác.

Nếu như có thể đạt tới trình độ nhất niệm hóa hai trong “Vạn Niệm Thần Quyết”.

Như vậy Triệu Phong có thể đem ý thức tư duy của mình phân thành hai cá thể độc lập, một cái là tu luyện “Vạn Niệm Thần Quyết”, còn một cái thì tham tu truyền thừa của “Phong Lôi Đại Đế”.

Loại ý niệm phân hóa này, đã vượt qua “nhất tâm đa dụng” bình thường.

Đương nhiên, đây chính là cảnh giới lý tưởng trong “Vạn Niệm Thần Quyết”, còn trong hiện thực, muốn khiến cho hai luồng ý niệm, hoàn toàn độc lập, vẫn tương đối khó khăn.

- Thử xem xem.

Trong lòng Triệu Phong có vài tia hưng phấn.

Hắn dựa theo pháp môn hạch tâm của “Vạn Niệm Thần Quyết”, bắt đầu tu hành.

Trước mắt.

Triệu Phong không có thần niệm, chỉ có linh thức.

Có được thần niệm thì ít nhất cũng phải đạt tới Nửa bước Hư Thần Cảnh.

Nhưng linh thức và thần niệm, lại cùng là một loại giác quan, nguyên lý cũng giống nhau.

Trong khi tu luyện.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, thân là hạch tâm của Hồn lực, cũng bất tri bất giác tham dự vào.

Nửa ngày sau…

- Ồ… Dường như cũng không khó lắm…

Linh thức của Triệu Phong, nhẹ nhàng một phân thành hai.

Nhớ lại ngày đó.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, có thể dễ dàng điều khiển một quân đoàn Yêu thú, còn có thể vận dụng rất sống động, chỉ huy như Thần.

Chẳng qua.

Tuần Thú Sư bình thường, điều khiển một quân đoàn Yêu thú, chủ yếu là thông qua điều khiển Yêu Thú Vương, dùng bí thuật tinh thần, đem mệnh lệnh của mình, hiệu lệnh toàn bộ quân đoàn.

Mà một số huyết mạch đồng tử hệ Tinh Thần đặc thù, lại là trời sinh có loại năng lực như vậy.

Triệu Phong, chính là trường hợp đặc biệt này.

Thần Linh Nhãn của hắn, từ lâu đã có thể điều khiển một quân đoàn Yêu thú, hết sức dễ dàng.

- Nhất niệm hóa mười!

Ngày thứ hai, ý niệm linh thức của Triệu Phong, nhẹ nhàng chia ra làm mười luồng.

Vù vù…

Vận chuyển “Vạn Niệm Thần Quyết”, lực lượng ý niệm của Triệu Phong, phá không xuất ra.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Trên khoảng không của chủ Linh Phong, ba loài phi cầm hướng bay bất đồng, bị một luồng lực lượng ý niệm giam cầm.

Ba loài phi cầm này, đẳng cấp đều có thể so với Chân Linh Cảnh, vậy mà lại bị ba luồng ý niệm này giam cầm trong thời gian một nhịp hô hấp.

Sau đó.

Ý niệm Triệu Phong khẽ động, mấy cái thùng gỗ trong sân, lăng không bay lên.

- Đây chính là lực lượng ý niệm tinh thần?

Trong lòng Triệu Phong rất thoải mái dễ chịu.

Thần Linh Nhãn của hắn, quả là bảo tàng đối với phương diện tinh thần.

Còn bây giờ, hắn đã tìm được chìa khóa để mở ra cái bảo tàng đó, chính là nhờ vào “Vạn Niệm Thần Quyết”.

Chỉ trong hai ngày ngắn ngủi.

Ý niệm linh thức của Triệu Phong, đã có thể chia làm mười luồng.

Theo lý thuyết, mười luồng ý niệm này, mỗi một luồng đều có thể ảnh hưởng và điều khiển một bầy Yêu thú.

Mỗi một luồng ý niệm, có thể phát động tinh thần công kích độc lập, hoặc là linh thức truyền âm.

- Không hổ là Thần Quyết Hồn đạo Thiên cấp, nói là nghịch thiên cũngk o quá.

Triệu Phong tán thưởng không thôi.

Hắn cũng không biết, tiến độ tu luyện của mình khủng bố đến mức nào.

Lúc trước, khi tu vi Đoan Mộc Thanh là Đan Nguyên Cảnh, tu luyện "Vạn Niệm Thần Quyết" này "nhất niệm hóa mười", cũng mất hết mười năm.

Mà Triệu Phong, lại hồn nhiên không biết điều này, vẫn cho rằng nó là điều hiển nhiên.

Thần Linh Nhãn của hắn, thiên phú tại phương diện linh hồn, có thể nói là nghịch thiên, giống như cá sinh ra trong nước, trời sinh đã có khả năng sinh tồn trong đó.

Một ngày nọ…

Triệu Phong vừa chuẩn bị đọc qua "Minh Đồng bí điển" thì một âm thanh vang lên.

- Triệu Phong, vi sư sắp rời khỏi Thánh Địa, tiến về Quần Đảo vực Cổ Thanh. Trong thời gian này, ngươi đừng rời khỏi Thánh Địa, có yêu cầu gì, có thể đề xuất với mọi người.

Chương 634: Linh Hồn Đồng Tử Thuật

Triệu Phong biết rõ, Đoan Mộc Thanh muốn đi xem “Di tích Tử Thánh”, điều này đối với Triệu Vũ Phi mà nói, không thể nghi ngờ chính là một tin tốt.

Hắn thoáng suy nghĩ một chút, hiện nay mình đến trú nhập Thánh Địa, an bình không lo, chỉ cần dốc lòng tu luyện là được, hắn cũng không còn yêu cầu nào nữa.

Duy nhất có một chuyện, đó là dàn xếp cho mọi người trên thuyền Lam Lôi Hải Thiên, mà chuyện này thì cũng không cần Đại Đế Hư Thần Cảnh phải tự mình ra tay.

- Bao lâu nữa thì sư tôn trở về?

Triệu Phong thuận tiện hỏi một câu.

- Ít thì hai tháng, nhiều thì nửa năm. Di tích Tử Thánh gặp phải khốn cảnh, cũng không khó giải quyết, nhưng việc chữa trị không gian di tích và việc kế thừa không gian, lại cần một ít thời gian.

Đoan Mộc Thanh đáp.

Trước khi đi.

Đoan Mộc Thanh còn đem một ít tư liệu tin tức, trực tiếp truyền vào trong đầu Triệu Phong.

Những tư liệu tin tức này, chính là tình huống về “Bán Thần Di Viên”.

Tuy rằng Bán Thần Di Viên phải năm trăm năm mới mở ra một lần, nhưng lịch sử của Chân Vũ Thánh Địa vô cùng xa xưa.

Hai đại Tông phái Tam Tinh, ba mươi ba cường Tông Nhị Tinh, trải qua rất nhiều lần thăm dò, cũng đại khái nắm rõ bảy, tám phần tình huống của Bán Thần Di Viên.

- Bán Thần Di Viên bắt nguồn từ “Vạn Cổ Thánh Phong”, hạn chế người dưới 50 tuổi. Trong Bán Thần Di Viên, còn có rất nhiều hạn chế khác, cấu tạo không gian so với ngoại giới, cũng rất khác biệt…

Triệu Phong đại khái xem qua một chút.

Bán Thần Di Viên, còn hai ba tháng nữa mới mở ra.

Trước mắt.

Trọng điểm của Triệu Phong là tu hành, tạm thời cũng không nghiên cứu nhiều đối với những tư liệu tin tức này.

- Trước tiên phải đem mọi người trên “thuyền Lam Lôi Hải Thiên”, dàn xếp thật tốt.

Triệu Phong đứng dậy, rời khỏi biệt viện.

Thân là đệ tử Chân truyền của Đại Tông Tam Tinh, thân phận của Triệu Phong hiện nay, đã có thể nhẹ nhàng đi khắp các nơi trong Thánh Địa.

Chẳng qua.

Hắn vẫn rất cẩn thận, bởi vì nguy cơ tử vong đến từ tâm hồn, vẫn còn rất gần.

Thủ hạ của Tử Vong Đại Đế, bao gồm “bốn đại Tử Linh Vương, ba mươi sáu Tử Vệ”, có lẽ có không ít người trú đóng trong Chân Vũ Thánh Địa.

Đi ra khỏi sân.

Triệu Phong lấy ra một cái lệnh bài đệ tử Chân truyền, lại để cho tín sứ của Tông môn, đem một phong thư, giao đến Kim Sơn Tông.

Không đến nửa canh giờ…

Lý lão râu trắng của Kim Sơn Tông, đã thu được một phong thư.

Mở phong thư ra, một luồng ý niệm tinh thần trong đó, bỗng nhiên tràn ra, truyền đến thanh âm của Triệu Phong:

- Lý lão, có chuyện cần ngài…

Lý lão râu trắng chấn động.

Dưới Vương Giả Hư Thần Cảnh, không ngờ lại có thủ đoạn đem tinh thần ý niệm, khắc lên phong thư như vậy.

Hơn nữa, thanh âm kia, là do Triệu Phong ở một nơi khác, truyền đến đây.

Triệu Phong tu luyện “Vạn Niệm Thần Quyết”, ý niệm tinh thần đã có thể chia ra thành nhiều luồng.

Hắn đem một luồng ý niệm tinh thần, khắc lên phong thư, mặc dù gửi

đi rất xa, nhưng vẫn có thể sự tương liên đối với linh hồn của mình.

Mà đây chẳng qua chỉ là vận dụng rất cơ bản của “Vạn Niệm Thần Quyết” mà thôi.

Thông qua phong thư này.

Triệu Phong và Lý lão râu trắng, trong thời gian ngắn đã bắt được liên lạc, không cần dùng đến những đạo cụ đưa tin khác.

- Triệu tiểu hữu, ngươi cứ yên tâm đi. Chuyện này, ta sẽ phản hồi về cao tầng trong Tông môn, đem một vài thành viên ngoại vi đưa vào trong Tông môn, cũng không có vấn đề gì…

Lý lão râu trắng nói.

Ngay trong ngày…

Cao tầng của Kim Sơn Tông – Lam y Vương Giả, đã đồng ý, thu lưu đám người ngoại giới trên thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

Ngày hôm sau…

Trên thuyền Lam Lôi Hải Thiên, đám người Lý vân Nhai, Lâu Lan Chỉ Thủy, đã trở thành thành viên ngoại vi của Kim Sơn Tông.

Triệu Phong rốt cuộc đã an tâm.

Chân Vũ Thánh Địa, cũng không phải là trạm dừng chân cuối cùng của bọn hắn.

Ngày sau, lúc tiến đến phạm vi thế lực của Phù Mộng Linh Vực, vẫn cần một chiếc thuyền Hư Không Hải.

Sau khi dàn xếp chuyện thuyền Hư Không Hải.

Triệu Phong bắt đầu bế quan tham tu.

Hiện nay.

Việc tu hành của hắn, đã chia làm ba hướng.

Một là truyền thừa của Phong Lôi Đại Đế.

Việc tham tu Phong Lôi tử sắc đã cơ bản hoàn thành, Triệu Phong có thể bắt đầu tham tu “Phong Lôi xích sắc” đẳng cấp cao hơn.

Thứ hai, chính là phương diện Hồn đạo, tham tu “Vạn Niệm Thần Quyết”.

Cấp độ công pháp của “Vạn Niệm Thần Quyết”, có thể nói là đã vượt qua truyền thừa của Phong Lôi Đại Đế.

Thông qua pháp quyết tu hành này, Triệu Phong có thể hóa giải được lực lượng ý chí tử vong do “Tử Vong Chi Mâu” lưu lại ở sâu trong tâm hồn.

Thứ ba, đó là phương diện huyết mạch đồng tử, tham tu “Tử Vong Minh Đồng”.

Ba hướng này.

Hướng mà Triệu Phong coi trọng nhất, vẫn là “Vạn Niệm Thần Quyết”.

“Vạn Niệm Thần Quyết” khiến cho ý niệm tâm hồn của Triệu Phong,

tiến thêm một bước rèn luyện tăng cường, khả năng vận dụng đối với lực lượng linh hồn, đã đạt tới một cấp độ mới.

Chẳng qua.

Lúc ý niệm của Triệu Phong, làm được đến trình độ “nhất niệm hóa mười”, thì tiến bộ của “Vạn Niệm Thần Quyết” liền trở nên chậm chạp.

“Nhất niệm hóa trăm” càng cao hơn, trên nguyên tắc, ít nhất phải là Vương Giả Hư Thần Cảnh thì mới có thể đạt tới.

Triệu Phong nhanh như vậy đã đạt tới “Nhất niệm hóa mười”, dĩ nhiên đã là kỳ tích, siêu việt một số đại năng của Đoan Mộc Gia rồi.

Ngài thứ hai…

Triệu Phong bắt đầu đọc qua “Minh Đồng bí điển”.

Xem qua một lượt.

Triệu Phong đã hoàn toàn mê mẩn, ý thức tâm thần, hoàn toàn đắm chìm vào trong đó.

“Minh Đồng bí điển”, ghi lại lý luận đồng tử thuật hệ Tử Vong của cả đời “Tử Vong Đại Đế”.

Cho dù là bí điển này không liên quan nhiều đến hạch tâm tối chung cực “Tử Vong Minh Đồng”, nhưng tính phụ trợ, tính khống chế tại phương diện lý luận đồng tử thuật cường đại, lại đề cập không ít.

- Những phương pháp đồng tử này, đều có khuynh hướng thiên về hệ Tử Vong, hệ Linh Hồn. Tử Vong Đại Đế quả thật rất giảo hoạt,

những ghi chép này đều không hề liên quan đến hạch tâm của hai loại đồng tử thuật cấm kỵ chính thức…

Triệu Phong đại khái xem qua một lượt.

Mất một ngày một đêm mới xem xong một lượt.

Phải biết rằng, ý thức tinh thần của Triệu Phong rất cường đại, chỉ nhìn một lần là không thể quên được, có năng lực học tập lĩnh ngộ rất cường đại.

Minh Đồng bí điển khiến cho Triệu Phong có cái nhìn mới mẻ và thấu triệt hơn đối với đồng tử thuật hệ Tử Vong và hệ Linh Hồn.

Càng vi diệu chính là.

“Vạn Niệm Thần Quyết” là Thần Quyết vô thượng tu hành Hồn đạo thần niệm, phối hợp với việc tham tu “Minh Đồng bí điển”, có hiệu quả hỗ trợ lẫn nhau.

Cả hai cộng lại, chính là phương pháp vận dụng lực lượng linh hồn.

Hơn nữa.

Triệu Phong trước kia đã tìm hiểu qua về “Minh Đồng Tàn Thiên”, có trụ cột nhất định.

Có những kiến thức này làm trụ cột, việc lĩnh ngộ đối với “Minh Đồng bí điển” của Triệu Phong, rất nhanh đã nhập môn.

Thoáng một cái, nửa tháng đã qua đi.

Ý thức tâm thần của Triệu Phong, đã hoàn toàn đắm chìm trong

“Minh Đồng bí điển”, học tập được rất nhiều lý luận đồng tử thuật cấm kỵ.

Bởi vì trong “Minh Đồng bí điển” có ghi lại rất nhiều đồng tử thuật liên quan đến hệ Tử Vong, mà phần lớn những thứ này, Triệu Phong đều không thể trực tiếp tu tập.

Ngược lại, những đồng tử thuật Hồn đạo đơn thuần, Triệu Phong chỉ cần vừa học liền biết.

Nửa tháng này, Triệu Phong cũng khai phát được một ít huyết mạch đồng tử thuật, phần lớn là loại linh hồn.

Nhưng bởi vì Tử Vong Đại Đế đã hạn chế “Minh Đồng bí điển”, cho nên những đồng tử thuật này, phần lớn chỉ giới hạn trong việc khống chế và phụ trợ mà thôi.

- Linh hồn xiềng xích.

Mắt trái của Triệu Phong, bỗng nhiên lóe lên một luồng Đồng lực tinh thần mênh mông.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Bên trong Vạn Quỷ Châu, Khô Lâu đường chủ hét lên một tiếng, thân thể bị giam cầm bất động.

Chỉ thấy một sợi điện xích màu tím, đem toàn bộ thân hình của Khô Lâu đường chủ trói lại.

Trên thực tế.

Thứ bị trói chính là linh hồn của Khô Lâu đường chủ.

Sợi điện xích màu tím này vô hình, là hình thái linh hồn, trực tiếp trói chặt linh hồn của mục tiêu.

- Chỉ mới dùng năm thành lực lượng mà ngươi đã không có chút sức phản kháng nào rồi.

Triệu Phong có chút bất mãn, thu hồi Đồng lực.

Điện xích màu tím trói chặt Khô Lâu đường chủ một lúc, sau đó đối phương mới giãy ra được.

Ngoại trừ “Linh hồn xiềng xích” ra, Triệu Phong còn thành công lĩnh ngộ được tất cả mười loại đồng tử thuật, phần lớn đều là hệ Linh Hồn.

- Minh Tâm Ấn… Tinh Thần Thứ… Ác Mộng Đồng Tử… Sưu Hồn Đồng Tử Thuật… Ma Đồng xâm lấn…

Trong đầu Triệu Phong, hiện ra một đám nguyên lý áo nghĩa cấm thuật đồng tử.

Có một số bí thuật vận dụng Đồng lực, mặc dù thuộc hệ Tử Vong, nhưng Triệu Phong dùng những lực lượng thuộc tính khác, vẫn có thể thi triển.

Dù sao thì đồng tử của hắn vẫn có thể hoán đổi Đồng lực, đây chính là một ưu thế mà các loại huyết mạch đồng tử khác, khó có thể có được.

Trong đó.

Triệu Phong tham tu sâu nhất, chính là “Minh Tâm Ấn”, chính là dựa

theo bí thuật “Minh Tâm Chủng” trước đây, tiến thêm một bước tăng cường thăng cấp.

“Minh Tâm Chủng” trước kia, chính là đem hạt giống đồng tử, dung nhập vào tâm hồn đối phương, uy hiếp tính mạng của mục tiêu, phát ra hiệu quả uy hiếp nô dịch.

Nhưng lực khống chế của Minh Tâm Chủng, dù sao vẫn có hạn, không có khả năng trực tiếp khống chế tư duy của đối phương, mà chỉ có thể áp chế tử vong.

Nếu như đối phương bất chấp sinh tử, như vậy thì Minh Tâm Chủng cũng không có chút ý nghĩa nào.

Hoặc là, cho dù mục tiêu bị uy hiếp tính mạng, vẫn có dị tâm, tùy thời có thể làm phản, tính nguy hiểm lại càngl ớn hơn.

- Minh Tâm Ấn, dùng cấm thuật Hồn đạo cao siêu, đem ấn ký Đồng lực của mình, khắc sâu vào linh hồn của mục tiêu, ảnh hưởng và cải biến tư duy ý thức của mục tiêu. Sinh linh bị “Minh Tâm Ấn” khắc vào, sẽ phát ra sự thần phục từ tận linh hồn, rất khó làm trái.

Triệu Phong cũng biết rõ sự đáng sợ của cấm thuật này.

Minh Tâm Ấn, có thể nói chính là một ấn ký nô lệ.

Một khi bị đánh lên, tư duy của mục tiêu, đều sẽ thay đổi, trở thành một nô lệ chính thức, tần phục với chủ nhân.

Ví dụ như nói.

Khô Lâu đường chủ trước kia, dù bị “Minh Tâm Chủng” uy hiếp tính mệnh, chịu sự khống chế của Triệu Phong, nhưng vẫn thường xuyên

xuất hiện dị tâm.

Nếu như có thể gieo xuống “Minh Tâm Ấn” cấm kỵ lên người hắn, một khi thành công, tại phương diện linh hồn tư duy của Khô Lâu đường chủ, sẽ chính thức thuần phục, bị Triệu Phong nô dịch, khó có thể sinh ra dị tâm được.

Minh Tâm Ấn, có thể nói là đồng tử thuật cấm kỵ, khống chế sinh linh làm nô dịch.

Đương nhiên, bí thuật cấm kỵ này, cũng có những hạn chế nhất định.

Đầu tiên.

Xác xuất thành công khi thi triển Minh Tâm Ấn, cũng không cao, có liên quan đến độ chênh lệch giữa linh hồn hai bên.

Dưới nhiều tình huống, ý chí của mục tiêu, phản kháng quá mạnh mẽ, cuối cùng sẽ thi triển thất bại, khiến cho linh hồn hoặc tư duy của mục tiêu sụp đổ.

Đương nhiên.

Xác xuất thành công và lực khống chế, cũng có quan hệ rất lớn.

Điểm này, dựa vào Thần Linh Nhãn của Triệu Phong và việc tham tu “Vạn Niệm Thần Quyết”, nhất niệm hóa vạn dòng, có thể nói là lực khống chế cực mạnh.

Thậm chí.

Triệu Phong còn tưởng tượng ra một tình huống, đó là ý niệm của mình, nếu như hóa thành dòng, có thể nhất cử, nô dịch một sinh linh

thực lực không tệ.

Ngoại trừ xác xuất thành công không cao ra, Minh Tâm Chủng còn tiêu hao rất nhiều Đồng lực tâm hồn.

Mức độ tiêu hao, có quan hệ đến sự chênh lệch linh hồn của hai bên và khả năng khống chế đồng tử thuật.

- Minh Tâm Ấn!

Trên người Triệu Phong, lại lần nữa phát ra một luồng Đồng lực hàn ý, khiến cho linh hồn rung động.

Vù…

Khoảnh khắc tiếp theo, cách ngoài vài dặm, một loài phi điểu Chân Linh Cảnh, đột nhiên thân thể cứng đờ.

Qua một lúc…

Vèo…

Loài phi điểu Chân Linh Cảnh kia, lộ ra vẻ mặt kính sợ, vỗ cánh hạ xuống bờ vai Triệu Phong.

- Ừm, ý thức tư duy hoàn toàn bị nô lệ. Cho dù ta chỉ có tu vi Thoát Phàm Cảnh, nó cũng sẽ thần phục với ta.

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Đây đã lần thứ mười, hắn thử thi triển “Minh Tâm Ấn”.

Ngoại trừ lần thứ nhất, kỹ xảo sai lầm ra, chín lần còn lại, toàn bộ đều

thành công.

Lực khống chế của Thần Linh Nhãn, quả thật quá mạnh mẽ, huống chi tu luyện “Vạn Niệm Thần Quyết”, khiến cho kỹ xảo vận dụng lực lượng linh hồn, bước vào một cấp độ mới.

Rồi sau đó.

Triệu Phong lại thử đem ý niệm, hóa thành mười luồng, đồng thời khống chế những phi cầm tẩu thú ở xung quanh, đẳng cấp của mục tiêu đều không cao, nhưng những sinh linh bình thường trong Thánh Địa, cấp độ cũng đã ngoài Thoát Phàm Cảnh rồi.

Mấy nhịp hô hấp qua đi.

Trong mười đầu phi cầm tẩu thú, cấp bậc Thoát Phàm Cảnh, có đến bảy tám đầu là bị Triệu Phong thành công nô dịch rồi.

Mặt khác, hai lần thất bại kia, chính là do sai lầm ở bước “nhất tâm đa dụng”.

Nếu như Triệu Phong có thể tu luyện “Minh Tâm Ấn” và “Vạn Niệm Thần Quyết” đến cảnh giới cực cao, tin rằng có thể đề cao xác xuất thành công.

Trong Vạn Quỷ Châu.

Khô Lâu đường chủ chứng kiến đồng tử thuật linh hồn mới của Triệu Phong, trong lòng không khỏi sợ hãi, những sinh linh bị “Minh Tâm Ấn” khống chế, tư duy linh hồn, bị chính thức nô dịch, giống như một con rối vậy.

Chương 635: Đột Phá Đan Nguyên Hậu Kỳ

Triệu Phong cũng không sử dụng “Minh Tâm Ấn” đối với Khô Lâu đường chủ.

Minh Tâm Ấn, khiến cho mục tiêu hoàn toàn bị nô dịch, có lợi mà cũng có hại.

Chỗ tốt đó là tư duy của mục tiêu, triệt để thuần phục, tránh lo âu về sau.

Chỗ xấu đó là mục tiêu bị nô dịch, giống như con rối, ý thức tư duy bị giam cầm nhất định, sẽ có đôi chút ảnh hưởng đến tiềm lực phát triển của hắn.

Giống như tư duy của một chủng tộc văn minh, bị xơ cứng, sẽ hạn chế năng lực lĩnh ngộ, và sáng tạo của nó.

Cho nên.

Triệu Phong tạm thời phản đối việc thi triển “Minh Tâm Ấn” lên Khô Lâu đường chủ.

Một Khô Lâu đường chủ xảo trá nhiều âm mưu, hiển nhiên sẽ phát huy nhiều tác dụng hơn một con rối chỉ một lòng biết nghe theo mệnh lệnh.

Hơn nữa, Khô Lâu đường chủ hiện nay, rất khó có thể tạo thành uy hiếp đối với Triệu Phong được nữa.

Gieo “Minh Tâm Chủng” vào linh hồn hắn, chỉ cần một ý niệm, vẫn có thể quyết định sinh tử của hắn.

Sau khi lĩnh ngộ mười loại đồng tử thuật mới, việc bế quan của Triệu Phong, vẫn chưa chấm dứt.

- Còn hơn hai tháng nữa, thực lực tu vi của ta, vẫn cần phải tăng cường củng cố.

Triệu Phong nhắm mắt lại, tiếp tục tu luyện.

Tại phương diện “Tử Vong Minh Đồng”, hắn tạm thời bỏ qua một bên.

Tiếp đó.

Hắn lại đặt trọng tâm vào tu luyện “Vạn Niệm Thần Quyết”, ngoài ra cũng thử tìm hiểu về “Phong Lôi xích sắc” cao cấp hơn.

Đồng thời.

Cứ cách mấy ngày, hắn lại tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ một lần.

Trong Mộng cảnh Thái Cổ.

Mỗi lần Triệu Phong tiến vào, đều có thể nán lại một khoảng thời gian ngắn.

Khí tức mà hắn thu hoạch được từ Mộng cảnh Thái Cổ, càng lúc càng nhiều, không ngừng bị thể chất huyết mạch và tâm hồn Đồng lực hấp thu.

Nhất là.

Khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, phối hợp với “Vạn Niệm Thần Quyết”, rèn luyện lớn mạnh linh hồn, hiểu quả tăng gấp đôi.

Ngay lập tức.

Linh hồn của Triệu Phong đã tiến thêm một bước lớn mạnh ngưng thực, có thể nói là tiến bộ nhảy vọt.

Lại nửa tháng trôi qua.

“Vạn Niệm Thần Quyết” của Triệu Phong, ý niệm đã có thể chia làm hai mươi luồng, hiệu quả rèn luyện linh hồn linh thức của hắn, càng ngày càng tăng.

Bất tri bất giác.

Linh hồn của Triệu Phong đã lớn mạnh đạt tới Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, tiếp cận Nửa bước Vương Giả.

Tiến bộ của hắn, có thể dùng mấy từ “tiến triển cực nhanh” để hình dung.

Thần Linh Nhãn, chính là bảo tàng tại phương diện linh hồn của Triệu Phong.

Vạn Niệm Thần Quyết là một cái chìa khóa, khí tức của Mộng cảnh Thái Cổ, chính là một cái máy gia tốc.

- Cứ tiếp tục xu thế này, qua hai tháng nữa, linh hồn của ta sẽ lớn mạnh đến mức có thể sánh ngang với Nửa bước Vương Giả.

Trong lòng Triệu Phong thầm mong chờ.

Vạn Niệm Thần Quyết quả không hổ là công pháp Thiên cấp, có thể vì tấn chức Vương Giả Hư Thần Cảnh, mà đặt trụ cột, phát huy tác dụng phụ trợ, tăng cường xác suất thành công.

Một vài Đại Đế muốn giao dịch pháp quyết này, nhưng Đoan Mộc Thanh đều không đáp ứng.

Hiện nay.

Linh hồn của Triệu Phong dần lớn mạnh ngưng luyện, tiếp cận Nửa bước Vương Giả, nhưng khả năng vận dụng và khống chế lực lượng linh hồn, còn hơn xa một số Nửa bước Vương Giả bình thường.

Bởi vậy.

Ý chí của Nửa bước Vương Giả hiện nay, đã rất khó có thể tạo thành uy hiếp đối với Triệu Phong nữa rồi.

Một ngày nọ.

Trong vùng đất hoang vu Thái Cổ, bước chân Triệu Phong chậm chạp hành tẩu.

Hiện tại, hắn tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ, đã không còn đơn thuần là hấp thu khí tức của Mộng cảnh Thái Cổ nữa, mà còn có nhiệm vụ “thăm dò” không gian này.

- Lần trước đã đi được bốn năm bước, lần này tiến vào, vẫn đứng tại chỗ.

Triệu Phong đều lưu ý mỗi chi tiết nhỏ nhặt.

Mỗi khi Triệu Phong tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ, đều sẽ xuất hiện tại vị trí này.

Phía trước là một bãi cỏ.

- Còn phải đi mấy ngàn bước nữa thì mới đến được bãi cỏ kia.

Triệu Phong đi bảy tám bước, lại đứng tại chỗ cả buổi, hấp thu một lượng lớn khí tức Mộng cảnh Thái Cổ.

Trước khi đi, Triệu Phong còn nhìn về phía xa.

Bãi cỏ ở đằng xa, chính là mục tiêu đầu tiên của hắn.

Ở xa hơn nữa là một dòng sông.

Đúng lúc này.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, chợt chứng kiến một đầu phi cầm thương cổ ở vòm trời xa xa, dài ước chừng bốn năm thước, đang giương cánh bay cao.

- Khí tức thật đáng sợ.

Thân hình và linh hồn của Triệu Phong, đều phải thừa nhận một luồng khí tức khổng lồ của Yêu Linh Thái Cổ.

Khí tức của Yêu Linh thân chim này, so với những Yêu cầm đời sau, còn cường thịnh gấp trăm ngàn lần.

Yêu điểu thương cổ này, dường như cảm nhận được sự tồn tại của Triệu Phong, đôi mắt đỏ thẫm chợt lập lòe hào quang.

Ầm…

Thể xác và tinh thần của Triệu Phong chấn động, giống như gặp phải áp bách to lớn của Vương Giả Hư Thần Cảnh.

- Rút lui!

Triệu Phong cảm nhận được nguy cơ cực lớn, lập tức trở về từ trong Mộng cảnh Thái Cổ.

Trong phòng.

Lưng của Triệu Phong đã bị mồ hôi lạnh làm cho ướt sũng.

Bên trong Mộng cảnh Thái Cổ này, chỉ là khí tức của một đầu Yêu cầm, không ngờ đã có thực lực khủng bố như thế.

Trong mảnh thiên địa đó, hắn chỉ có thể miễn cưỡng bước đi, căn bản không có sức phản kháng khi đối mặt với sinh vật như vậy.

Lần “thăm dò” này, khiến cho Triệu Phong xuất hiện một loại báo động.

Đó là ở trong Mộng cảnh Thái Cổ, cũng có thể gặp phải nguy hiểm.

Có thể đoán được, trên mặt đất rộng lớn cổ lão này, tất nhiên có những chủng tộc sinh linh cực kỳ cường hãn.

Sau đó, thời gian chỉ còn lại hai tháng…

Triệu Phong đã đình chỉ việc tìm hiểu, toàn tâm chú ý vào việc tu luyện.

Đan hạch trong cơ thể hắn, đã có dấu hiệu hóa tinh thể, càng lúc càng rõ ràng.

Lúc này.

Rốt cuộc Triệu Phong cũng lấy vật thứ ba từ trong hộp gỗ ra, đó chính là Hóa Tinh Đan.

Trước khi rời đi, lão sư Đoan Mộc Thanh, đã để lại cho Triệu Phong ba vật.

Trong đó, Vạn Niệm Thần Quyết và Minh Đồng bí điển, đều mang đến cho Triệu Phong rất nhiều lơi ích.

- Đây là một viên tinh đan, có thể trợ giúp Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, trùng kích Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh. Vốn dĩ với tu vi của ngươi, không đủ để sử dụng viên đan này. Nhưng vi sư phát hiện, đan hạch trong cơ thể ngươi, hiện đã tinh thể hóa, để ngươi sớm dùng viên đan này, có lẽ hiệu quả cũng không tệ.

Trong đầu Triệu Phong, lại vang lên những lời nhắn nhủ của sư tôn Đoan Mộc Thanh.

Nói như vậy.

Chỉ có Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, trùng kích Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, mới thích hợp sử dụng “Hóa Tinh Đan”.

Bằng không.

Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ, hậu kỳ bình thường, e rằng sẽ không chống đỡ nổi dược lực, hoặc là không cách nào hấp thu được

phần lớn dược hiệu, như vậy sẽ rất lãng phí.

Chẳng qua.

Đoan Mộc Thanh thân là Đại Đế Hư Thần Cảnh, hiển nhiên ánh mắt cực chuẩn.

Ông ta không chỉ nhìn ra khí tức sinh mệnh của Triệu Phong đã đạt tới cực hạn Đại Đan Nguyên Cảnh, mà còn nhìn ra đan hạch trong cơ thể hắn, đã có dấu hiệu tinh thể hóa.

Cho nên.

Triệu Phong hoàn toàn có thể chống đỡ được dược hiệu, sử dụng nó an toàn.

- Hóa Tinh Đan, không biết dược hiệu của nó thế nào…

Trong tay Triệu Phong cầm một viên tinh đan lấp lánh như thủy tinh, một hơi nuốt vào.

Sau khi “Hóa Tinh Đan” tiến vào trong cơ thể, cũng không có bất kỳ dấu hiệu hòa tan nào, không hề giống những loại linh đan khác.

Triệu Phong thúc dục chân nguyên, dung nhập vào trong “Hóa Tinh Đan”, hấp thu lực lượng tinh đan dồi dào tinh thuần trong đó.

Lực lượng tinh đan này, tinh luyện mà thuần khiết, sánh ngang với lực lượng “Tinh hạch” trong cơ thể Đại Đan Nguyên Cảnh.

Ục ục…

Lực lượng tinh đan, phát ra hào quang rạng rỡ, hóa thành từng dòng

chảy, cực kỳ bá đạo, vận hành trong kinh mạch của Triệu Phong, đồng thời di chuyển đến “Đan hạch”.

Nếu đổi lại là Đan Nguyên Cảnh bình thường, thân thể kinh mạch, thậm chí là đan hạch, căn bản đều không thể chịu nổi luồng lực lượng này.

Nhưng Triệu Phong lại hết sức nhẹ nhàng.

Thể chất sinh mệnh của hắn, đã đạt tới cực hạn Đan Nguyên Cảnh, thậm chí tiếp cận Vương Giả.

Cho dù là Nửa bước Vương Giả, thể chất sinh mệnh cũng không bằng Triệu Phong.

Mà “Đan hạch” của hắn, đã có một bộ phận tinh thể hóa, chỉ cần không quá gấp,vẫn có thể gánh chịu luồng lực lượng tinh đan này.

Thời gian trôi qua.

“Đan hạch” bên trong cơ thể Triệu Phong, từng chút một ngưng luyện lớn mạnh, dấu hiệu tinh thể hóa, càng phát ra rõ ràng.

Thời gian gần hai tháng trôi qua rất nhanh.

Triệu Phong đã triệt để hấp thu toàn bộ dược lực của “Hóa Tinh Đan”.

Trong chuyện này, bởi vì vẫn còn cố kỵ Yêu điểu Thái Cổ như hung thần kia, cho nên Triệu Phong thậm chí còn không dám đặt chân đến Mộng cảnh Thái Cổ lần nữa.

Cũng may.

Sau một thời gian dốc lòng khổ tu, dưới sự trợ giúp của Hóa Tinh Đan, đan hạch bên trong cơ thể của Triệu Phong, cơ bản đã tinh thể hóa.

Quy mô của đan hạch, cũng đạt tới Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

- Hiện tại đan hạch trong cơ thể ta, bất kể là chất lượng hay cường độ, đều không hề kém Đại Đan Nguyên Cảnh bao nhiêu. Chẳng qua quy mô vẫn kém hơn một chút.

Triệu Phong lẳng lặng thể ngộ.

Tu vi của hắn hiện tại, ít nhất là Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

Đại Đan Nguyên Cảnh đối với hắn mà nói, đã không còn tồn tại rào cản cảnh giới nữa rồi.

Bởi vì đan hạch của hắn, cơ bản đã tinh thể hóa, trở thành “Tinh hạch”.

Hắn chỉ cần tích lũy đủ quy mô thể tích của “Tinh hạch”, là có thể nước chảy thành sông, tấn chức Đại Đan Nguyên Cảnh.

- Chỉ còn vài ngày nữa là Bán Thần Di Viên sẽ mở ra.

Triệu Phong thở dài một hơi.

Vài ngày cuối cùng.

Hắn lại định tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ một lần nữa, ngưng luyện khí tức của “Đan hạch”.

Dù sao, hắn cũng vừa mới đột phá Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, đứng tại một góc độ khác mà nói, chính là mượn nhờ ngoại lực.

Lần này.

Lúc Triệu Phong tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ, hắn cực kỳ cẩn thận.

Vụt…

Triệu Phong đứng trên vùng đất hoang vu cổ xưa.

Mà đầu Yêu điểu lần trước gặp được, cũng không xuất hiện nữa.

Triệu Phong hấp thu một lượng lớn khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, dung nhập vào “Tinh hạch” trong cơ thể, dùng để củng cố tu vi.

Cùng lúc đó…

Theo thời gian “Bán Thần Di Viên” mở ra càng lúc càng đến gần, tất cả thiên tài tuyệt đỉnh trong Tông môn của Chân Vũ Thánh Địa, đều lau quyền mài chưởng, đã chuẩn bị rất kỹ càng.

Huyền Chân Thánh Tông.

Trong phủ đệ của Cổ La Đại Đế.

- Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, thành công rồi.

Trên mặt Giang Phàm có chút đỏ bừng, ý chí chiến đấu sục sôi.

- Không tệ. Vi sư phải dùng sức mạnh to lớn của Hư Thần Cảnh, toàn bộ quá trình gia trì cố thủ, mới giúp ngươi thành công hấp thu toàn bộ dược lực của một viên tinh đan.

Cổ La Đại Đế tán thưởng.

Mấy tháng qua, dưới sự đốc thúc của ông ta, Giang Phàm miệt mài cần tu khổ luyện, thực lực cũng đột nhiên tăng mạnh.

- Với huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng và tu vi của ta đề thăng. Có lẽ thực lực đã đủ khiêu chiến Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa rồi.

Lòng tin của Giang Phàm đã tăng gấp đôi.

Huyết mạch thần thoại của Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, khiến bản thân hắn có khả năng phá vỡ rào cản cảnh giới.

Ví dụ như, với tu vi Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ của hắn, thực lực hoàn toàn có thể khiêu chiến Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

- Hừ, tên Triệu Phong kia…

Trong lòng Giang Phàm rất thoải mái, mình đột phá thần tốc như vậy, tên Triệu Phong kia nhất định sẽ không đuổi kịp.

Chủ Linh Phong, Thiên U Thánh Tông.

Trong một gian mật điện sâm nghiêm dưới mặt đất.

- Dựa theo ước định, sư tôn “Xích Ma Đại Đế” của ta, vì đoạt cho ngươi một cái danh ngạch, cho nên đã phải trả một cái giá rất lớn…

Trong đoàn ánh sáng hư vô màu đen, mơ hồ có thể thấy được một thân ảnh nam tử hắc lân.

Nếu như Triệu Phong có mặt ở đây, nhất định sẽ nhận ra vị Ma Đạo

Vương Giả này, chính là “Đồ Vạn Lý” mà ngày đó đã xông đến Kim Sơn Tông.

Đối diện với Đồ Vạn Lý, chính là thanh niên sáng ngời.

- Làm phiền Xích Ma Đại Đế rồi, sư tôn “Tử Vong Đại Đế” của ta, không lâu nữa sẽ xuất quan, đến lúc đó sẽ trọng tạ cho ngài.

Thanh niên sáng ngời lộ ra vẻ mặt ôn hòa.

Đồ Vạn Lý nghe vậy, tâm thần thoáng run sợ.

Tử Vong Đại Đế, chính là Đại Đế truyền kỳ cổ xưa, uy danh của hắn, hoàn toàn chấn nhiếp ba đại Linh Vực tại Thương Hải.

Trên thế gian này, ngoại trừ Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh ra, e rằng không có người nào dám nói có thể áp chế Tử Vong Đại Đế được.

- Bên phía chúng ta, chỉ phụ trách chuẩn bị cho ngươi một cái danh ngạch. Về phần Triệu Phong kia, thì không hề có quan hệ gì với chúng ta. Hắc hắc, các ngươi không sợ Đoan Mộc Đại Đế tới trả thù sao?

Đồ Vạn Lý cười mấy tiếng quái dị.

Mặc dù Tử Vong Đại Đế rất mạnh, nhưng Đoan Mộc Đại Đế cũng không phải dễ chọc, huống chi nơi này còn là địa bàn của Chân Vũ Thánh Địa.

- Chỉ cần có thể tiến vào Bán Thần Di Viên, không ai có thể cứu được Triệu Phong này. Cách đây không lâu, Đoan Mộc Đại Đế đã ra ngoài, quả thật là cơ hội nghìn năm có một.

Thanh niên sáng ngời vẫn mỉm cười ôn hòa như trước, nhưng trong vẻ rạng ngời ấy, lại ẩn chứa một tia hàn ý xuyên thấu linh hồn.

- Chậc chậc, ngươi cũng không nên càn rỡ. Thiên tài tiến vào Bán Thần Di Viên, có không ít người đều là đệ tử Chân truyền của Đại Đế. Nhất là “Nam Cung Thánh” và “Mộng Hi” của bổn Tông. Thực lực vượt qua Nửa bước Vương Giả, với thực lực của Tử Vệ bên cạnh ngươi, e rằng còn chưa đủ nhét kẽ răng bọn họ.

Chương 636: Di Viên Mở Ra

Thiên U Thánh Tông.

Trên đỉnh chủ Linh Phong, trong một mảnh rừng trúc có tử vân huyễn vụ lượn lờ.

- Hi nhi, mặc dù ngươi nắm giữa huyết mạch thần thoại Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, nhưng cũng không phải là huyết mạch truyền thừa loại chiến đấu, nếu như liều mạng với “Nam Cung Thánh” kia, e rằng phần thắng không quá năm thành.

Âm thanh mờ ảo không u, từ bên trong một gian nhà trúc ở truyền đến.

Trong gian nhà trúc này, ám hương lượn lờ.

Một thiếu nữ lam thường bách điệp hoàn mỹ tuyệt đỉnh, đứng tại chỗ, trong đôi mắt tinh huyễn, mê ly như mộng, mái tóc xanh nhẹ nhàng buông xuống, không nhiễm bụi trần, giống như Trích tiên tử nhập thế.

- Hừ, Nam Cung Thánh kia, mặc dù là thiên tài số một trong Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, nhưng hắn cũng đã mấy lần chịu thiệt dưới tay ta rồi.

Mộng Hi đưa cánh tay nhỏ nhắn vuốt khẽ mái tóc như thác nước, đôi mắt tinh huyễn như bảo thạch, cong cong như vầng trăng lưỡi liềm, lưu ba như nước, dáng vẻ dường như có chút không phục.

Ở trước mặt nàng, chính là một bóng người tóc bạc đang ngồi xếp

bằng, khí tức trống trải.

Bóng người tóc bạc này, không thấy rõ nam nữ, giản dị mà tự nhiên, giống như một đoàn không khí hư vô.

- Ha ha, ngươi là đệ tử kiệt xuất nhất cả đời của ta, Bán Thần Di Viên năm trăm năm mở ra một lần, sư phụ sao có thể không chuẩn bị một chút cơ chứ.

Bóng người trống trải kia, chậm rãi vươn tay ra.

Vụt…

Một viên ngọc giác tử lân đặc thù, rơi xuống tay Mộng Hi.

- Đây là…

Mộng Hi khẽ giật mình, bên trong ngọc giác tử lân này, ẩn chứa một luồng khí tức tinh thần huyền bí, nhưng cũng không phải là bất kỳ đạo cụ Thần binh nào.

- Có thứ này trợ giúp, khi tiến vào Bán Thần Di Viên, thực lực của ngươi sẽ gần như vô địch. Cho dù là Nam Cung Thánh cũng phải kiêng dè ngươi mấy phần.

Bóng người tóc bạc kia khẽ cười nhạt.

Sáng sớm ngày hôm sau…

Huyền Chân Thánh Tông.

Trên chủ Linh Phong, một sàn thi đấu khổng lồ.

Mấy luồng khí tức Nửa bước Vương Giả, đan xen vào nhau.

Trong đó, tổ hợp ba người: một trung niên râu cá trê, một thanh niên lãnh khốc và một nữ tử váy xanh.

Còn bên kia, một thanh niên huyền y ngạo khí lăng vân, một tay đặt sau lưng, ung dung không vội, một tay phát ra ánh sáng bàng bạc huyền ảo, lấy sức một người, áp bách ba vị Nửa bước Vương Giả.

Ngoài sân thi đấu, có không ít người đang xem chiến.

Ở đó còn có một vài đệ tử Chân truyền, thậm chí mấy vị Vương Giả và một vị Đại Đế.

- Nam Cung Thánh này, dựa vào sức một người, không những áp chế ba vị Nửa bước Vương Giả, lại còn rất ung dung.

Các đệ tử Chân truyền ở dưới sân, đều hãi hùng khiếp vía.

Thực là biến thái.

Nam Cung Thánh, đệ nhất Chân Truyền của Huyền Chân Thánh Tông, Thủ tịch đệ tử.

Đồng thời.

Hắn cũng là người được công nhận là số một trong Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, ngoại trừ “Mộng Hi” đang nắm giữ huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng ra, chưa bao giờ nghe nói có một thiên tài nào có thể chống đỡ quá mười chiêu từ trong tay hắn.

Trên sàn thi đấu, ba luồng ý chí Nửa bước Vương Giả, ngưng tụ thành một đoàn, dồn ép về phía Nam Cung Thánh.

Tại phương diện linh hồn, sản sinh một luồng cảm giác chấn động, một vùng nguyên khí thiên địa, phảng phất như đọng lại, tất cả ý niệm tư duy, đều bị áp chế đến mức khó có thể nhúc nhích.

Ba luồng ý chí Nửa bước Vương Giả này, đã hòa làm một thể.

Các đệ tử Chân truyền ở dưới sàn thi đấu, đều hãi hùng khiếp vía, gần như nghẹt thở.

Cho dù Nam Cung Thánh, tu vi đạt tới Nửa bước Vương Giả, cũng rất khó sánh ngang một đòn liên thủ của ba luồng ý chí Nửa bước Vương Giả này.

- Phá!

Trên người Nam Cung Thánh nổi lên một trận hào quang bàng bạc huyền ảo, cực kỳ chói mắt, ý chí Nửa bước Vương Giả, bỗng nhiên tăng vọt.

Ầm…

Một tiếng nổ lớn vang lên tại phương diện linh hồn, sức mạnh to lớn mà vô hình của Nửa bước Hư Thần Cảnh, xuyên qua thế giới vật chất và tinh thần.

Chỉ trong chớp mắt, toàn bộ trận pháp của sàn thi đấu, đều lắc lư chấn động, đột nhiên ảm đạm.

- Ý chí Vương Giả.

Toàn trường ồ lên một trận, chỉ có một vị Đại Đế trong đó là vẻ mặt vẫn như thường, trên mặt còn mang theo vẻ vui mừng.

Ầm ầm ầm...

Ba vị Nửa bước Vương Giả, toàn thân chấn động mạnh, bị ý chí Vương Giả mạnh mẽ đánh bay, khóe miệng tràn ra vết máu.

- Ý chí Vương Giả? Chẳng lẽ Nam Cung Thánh đã tiến vào hàng ngũ Vương Giả?

- Không, tu vi của hắn vẫn dừng lại tại Nửa bước Vương Giả, nhưng phương diện linh hồn đã hoàn toàn lột xác, dựng dục ra ý chí Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Dưới sàn thi đấu, một trận náo động.

Thời khắc này.

Rất nhiều cường giả thiên tài, đều dùng ánh mắt hâm mộ và kính sợ, nhìn hình ảnh mờ ảo trên người Nam Cung Thánh.

Dựng dục ra ý chí Vương Giả hoàn chỉnh, Hư Thần Cảnh đối với Nam Cung Thánh mà nói, đã không còn tồn tại bình cảnh nào nữa.

Ầm…

Một luồng ý chí Tân Vương Giả, chọc tan bầu trời, hòa vào trong Thái Hư, kích thích sức mạnh thiên địa to lớn vô biên.

Nam Cung Thánh trong tầm nhìn, cùng thiên địa tuy hai mà một, đã đạt tới cảnh giới lý tưởng, đó là “Thiên Nhân hợp nhất”.

Bắt đầu từ đó.

Một cái ý chí của hắn, đều ẩn chứa sức mạnh to lớn không thể chống đối của Vương Giả, có thể trong nháy mắt loại bỏ những Đan Nguyên Cảnh bình thường.

- Ý chí của Tân Vương Giả?

- Chẳng lẽ trong Thánh Địa, lại sinh ra một vị Vương Giả?

Trong Chân Vũ Thánh Địa, rấtn hiều Vương Giả Hư Thần Cảnh, thậm chí một vài Đại Đế, đều đem thần niệm quét tới.

Thế nhưng.

Lúc bọn họ phát hiện, ý chí Tân Vương Giả kia, là xuất phát từ một thiên tài hậu bối trong Thánh Địa, trong lòng lập tức chấn động.

- Nam Cung Thánh chỉ mới hơn ba mươi tuổi, vậy mà đã dựng dục ra ý chí Vương Giả rồi.

- Không hổ là thiên tài số một của Thánh Địa, đồng thời nắm giữ hai loại thể chất tuyệt đỉnh thế gian là “Không Linh Thể” và “Thiên Linh Thể”.

Một vài Vương Giả, đều cảm khái thán phục.

Cường giả bình thường, đạt đến cấp bậc Vương Giả Hư Thần Cảnh, không người nào là không mất hơn trăm năm, thậm chí mấy trăm năm.

Chẳng qua, Nam Cung Thánh này, quả thật là tư chất tuyệt đỉnh.

Thể chất tu luyện trên thế gian, chia làm Phàm, Linh, Địa, Thiên.

Người tu hành bình thường, chẳng qua chỉ là Linh thể.

Lúc trước, trong Quảng Lăng Phủ, thể chất của đám người Triệu Phong, chẳng qua chỉ là Bán Linh Thể, chính là Linh Thể phổ thông.

Địa Linh Thể, cũng tương đối hiếm thấy trên thế gian.

Mà Nam Cung Thánh này, lại nắm giữ Thiên Linh Thể cao cấp nhất.

Không chỉ có vậy.

Hắn còn có thể chất huyết mạch “Không Linh Thể” cực kỳ đặc thù.

Không Linh Thể, có mức độ phù hợp cực lớn đối với không gian, thiên địa, bình thường không thể kế thừa, nó là một loại thể chất huyết mạch có tính xác suất.

Thiên phú thể chất như vậy, mới có thể đúc ra một thiên tài có tư chất thiên phú số một số hai trong Thánh Địa.

Cũng chỉ có hai huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng khác, mới có thể cùng sánh ngang.

Trong sân.

Triệu Phong mở mắt, bỗng nhiên cảm ứng được một luồng ý chí Tân Vương Giả, tràn ngập khắp toàn bộ chủ Linh Phong.

- Hắn chính là Nam Cung Thánh sao?

Ý niệm tinh thần của Triệu Phong, hóa thành hai mươi, ba mươi luồng, xuất hiện giữa bầu trời.

Qua mấy ngày này.

Triệu Phong đã hấp thu một lượng lớn khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, nhằm củng cố tu vi cảnh giới.

Chẳng qua.

Hắn vừa mới đột phá không lâu, liền tận mắt nhìn thấy phong thái anh vĩ của thiên tài số một Thánh Địa – Nam Cung Thánh.

- Ý chí Vương Giả à…

Trong lòng Triệu Phong thầm than, đối diện với luồng ý chí Thiên Nhân hợp nhất, dung hợp với sức mạnh thiên địa to lớn kia, khiến tất cả mọi thứ đều trở nên nhỏ bé.

Nơi này dù sao cũng là Linh Vực Thánh Địa, một Thánh Địa tu hành trong hải vực mênh mông.

Trong Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, lấy Nam Cung Thánh dẫn đầu, hình thành hai phái “Thánh Mộng” chống đỡ cục diện.

Thánh, chính là Nam Cung Thánh, đại biểu cho Huyền Chân Thánh Tông, sau lưng là Huyền Chân Thánh Tông Tam Tinh.

Mộng, tức là Mộng Hi, đại diện cho Thiên U Thánh Tông, sau lưng là Thiên U Thánh Tông Tam Tinh.

Chứng kiến thực lực của Nam Cung Thánh, Triệu Phong cũng có thể liên tưởng tới một vị Mộng Hi nào đó, nghe nói là người đó nắm giữ huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, có lẽ cũng sẽ không kém bao nhiêu.

Thời gian Bán Thần Di Viên mở ra, dần dần rút ngắn.

Những đệ tử Chân truyền đang bế quan khổ tu, đều lần lượt xuất quan.

Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, từng người xuất đầu, đều có tiến bộ không tầm thường.

Lúc này.

Triệu Phong cũng đình chỉ việc tu luyện, bắt đầu nghiên cứu tư liệu về “Bán Thần Di Viên” trong tay mình.

Bán Thần Di Viên, nghe nói đó là một cái hoa viên.

Kỳ thực, bản thân cái di viên này, chính là một không gian Bí cảnh, bên trong có hệ thống thiên địa độc lập, cấp độ tuyệt đối cao hơn Di tích Tử Thánh rất nhiều.

Dù sao, Di tích Tử Thánh mà Triệu Phong nhìn thấy, cũng đã suy yếu, không bằng một phần mười thời kỳ đỉnh cao.

- Triệu sư đệ.

Ngoài sân, truyền đến một âm thanh.

Triệu Phong nghe thấy âm thanh này, ý niệm linh thức, trong nháy mắt đã nhìn thấy một vị đệ tử Thánh Tông.

Tên đệ tử Thánh Tông này, là một thanh niên mặc áo xanh, bộ dạng thật thà.

- Đổng sư huynh.

Triệu Phong khẽ mỉm cười, đi ra sân.

Lần trước, tại nghi thức thu đồ đệ, hắn đã gặp gỡ không ít đệ tử Chân truyền.

Mà Đổng sư huynh này, tên là Đổng Kiếm, cũng là một người trong số đó.

Quan trọng hơn chính là.

Vị Đổng Kiếm này, còn là đệ tử ký danh mà Đoan Mộc Thanh thu nhận, cha của hắn, còn là một vị Nửa bước Vương Giả trung kỳ trong Tông môn.

Năm đó, Đoan Mộc Đại Đế thu nhận "Đổng Kiếm" làm đệ tử ký danh, cũng là vì thấy cha hắn lao tâm lao lực vì hắn, cho nên hết sức cảm động.

Tư chất của Đổng Kiếm, ở trong đám thiên tài của Thánh Địa, chỉ có thể xem là tầm trung.

Ngày thường, phần lớn thời gian của Đoan Mộc Thanh, đều dùng để bế quan, một lần bế quan ít nhất mấy năm, thậm chí trên mười năm.

Vì vậy, cơ hội để Đoan Mộc Thanh chân chính truyền thụ và chỉ điểm cho Đổng Kiếm, cũng không quá nhiều.

- Triệu sư đệ, chỉ còn ba ngày nữa là Bán Thần Di Viên sẽ mở ra. Sư tôn lại đang ở bên ngoài, ngươi chuẩn bị thế nào rồi?

Đổng Kiếm nhiệt tình nói.

Hai người đều xuất thân môn hạ của Đại Đế, một người là Chân truyền, còn một người là ký danh.

Mặc dù chênh lệch địa vị, nhưng dù sao cũng là đồng môn.

Triệu Phong ở trong Thánh Tông, cũng không quen người nào khác, cho nên chỉ có thể đi chung với Đổng Kiếm.

- Lần bế quan này có chút thành tựu. Mặc dù vẫn không thể so được với Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, nhưng ít nhất cũng sẽ không làm sư tôn mất mặt.

Triệu Phong khẽ mỉm cười, vẫn rất khiêm tốn.

Ánh mắt của Đổng Kiếm khi nhìn về phía Triệu Phong, có một chút phức tạp, che giấu sự đố kỵ và kiêng dè.

Đều là môn đồ của Đại Đế, nhưng đãi ngộ của hai người lại cách biệt rất lớn.

Tiêu chuẩn để Đổng Kiếm tiến vào di viên, chính là thông qua bản thân nỗ lực cạnh tranh mà đạt được.

Hiện nay hắn đã 30 tuổi, một thân tu vi đạt tới Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh cao, thực lực trong đám thiên tài ngoại vi, cũng có thể coi là cường giả nhất lưu.

Chẳng qua.

Đổng Kiếm lại không thể không bội phục thực lực và thiên phú của Triệu Phong.

Triệu Phong chỉ hai mươi mấy tuổi, chưa quá 23 tuổi, mà một thân tu

vi thực lực, lại vô cùng kinh người.

Trong trận chiến lần trước, Triệu Phong dùng mười chiêu đánh bại Tả Hồng, Đổng Kiếm cũng tận mắt chứng kiến.

Đổng Kiếm tự nghĩ, bản thân ở trước mặt Triệu Phong, e rằng cũng không chống đỡ quá ba mươi chiêu.

Mà lần này gặp lại.

Tu vi của Triệu Phong đã có một bước đột phá, đạt đến Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, trong cơ thể ẩn hàm một luồng khí tức sức mạnh, mang đến cho hắn áp lực không nhỏ.

Ngày hôm đó…

Triệu Phong và Đổng Kiếm, ở trong Thánh Địa giao lưu với mọi người.

Đơn giản là vì hai mục đích.

Một là thảo luận tin tức liên quan đến Bán Thần Di Viên.

Bán Thần Di Viên đã kéo dài nhiều năm như vậy, mà tư liệu của mỗi vị Đại Đế Vương Giả, đều có sai lệch nhất định.

Vương Giả Đại Đế càng lớn, càng nắm giữ được nhiều tin tức hoàn chỉnh hơn.

Như Đoan Mộc Đại Đế, quanh năm tiềm tu, lại rất bình dị, mặc dù việc nắm bắt tin tức cũng không quá kém, nhưng khẳng định là sẽ không đầy đủ nhất.

Còn một mục đích khác.

Đó là tìm đồng bạn, đến lúc tiến vào Bán Thần Di Viên, có thể phối hợp, chiếu cố lẫn nhau.

Đổng Kiếm chính là xuất phát từ mục đích này, cho nên mới đi xung quanh giao thiệp với những đệ tử Chân truyền khác.

Dù sao.

Đệ tử tiến vào Bán Thần Di Viên, ngoài hai đại Thánh Tông ra, còn có ba mươi ba cường Tông Nhị Tinh.

Từ xưa đến nay, thiên tài trong Thánh Địa, đều chém giết trong Bán Thần Di Viên, xuất hiện thương vong cũng là điều rất bình thường.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Thời gian ba ngày, chớp mắt đã qua.

Ngày hôm đó, Bán Thần Di Viên năm trăm năm mở ra một lần, rốt cuộc đã đến lúc khai mở.

Ầm…

Trên Vạn Cổ Thánh Phong, bắn ra một đạo sức mạnh to lớn vô biên đến từ thiên địa, mắt thường chỉ thấy một lâm viên tràn ngập hào quang, xuất hiện tại một góc của tòa Thánh Phong, giống như ảo ảnh.

Chương 637: Ôn Lạc An

Vạn Cổ thánh phong.

Trước một tòa cung điện lầu các tàn tạ, hội tụ hai ba trăm đệ tử hạch tâm của Chân Vũ Thánh Địa.

Trên trời.

Sức mạnh thiên địa to lớn vô biên, không ngừng chấn động không gian, lâm viên hào quang rực rỡ, lơ lửng trên đỉnh đầu mọi người.

Lúc đầu.

Lâm viên kia vô cùng mơ hồ, hình thái như một cái bóng.

Nhưng theo thời gian trôi qua, lâm viên trên đỉnh đầu, dần dần trở nên rõ ràng, ngưng thực.

Xem tình hình, dường như đang có xu thế thực thể hóa.

Trước sau lâm viên, đều có một cái cổng lớn rỉ sét loang lổ, hai bên sừng sững các bức tượng Thần Thú Kỳ Lân trong thần thoại, chất liệu như kim loại, trông rất sống động.

- Bình thường phải nửa canh giờ nữa, Bán Thần Di Viên mới mở ra hoàn toàn.

Âm thanh của Đổng Kiếm vang lên bên tai.

Triệu Phong và Đổng Kiếm cũng đứng lẫn trong đám người của "Huyền Chân Thánh Tông".

Tại bên dưới lối vào của Bán Thần Di Viên, ba trăm đệ tử thiên tài, đến từ hai đại Thánh Tông của Thánh Địa và ba mươi ba cường Tông Nhị Tinh.

"Huyền Chân Thánh Tông" là đại Tông Tam Tinh, có 50 danh ngạch.

Còn cường Tông Nhị Tinh bình thường, tiêu chuẩn là năm danh ngạch.

Một số Tông phái Nhị Tinh siêu cường, tiêu chuẩn lại nhiều hơn một chút, có tám đến mười danh ngạch.

Ví dụ như.

"Vạn Lôi Tông" có tiêu chuẩn đến mười danh ngạch. Còn tiêu chuẩn của "Kim Sơn Tông", chỉ có năm cái.

Trước khi di viên mở ra, Đổng Kiếm đã giới thiệu cho Triệu Phong về các Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, ngoài ra còn có một vài nhân vật lợi hại khác.

Đầu tiên.

Huyền Chân Thánh Tông, lấy Nam Cung Thánh dẫn đầu, tiếp theo là Thần Dịch Lâm và Nam sư huynh, tu vi đều đạt tới Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

Ba đại thiên tài này.

Đều liệt vào năm hạng đầu của Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa.

Đương nhiên, ngoại trừ ba người này ra, Huyền Chân Thánh Tông, còn có một số thiên tài chỉ đứng sau cấp bậc Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, đó là “Chuẩn thập đại thiên tài”.

Những người này đều là đệ tử Chân truyền, tu vi Đại Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ, trung kỳ.

Ngoài ra, “Giang Phàm” nắm giữ huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, thực lực thậm chí có thể khiêu chiến cả Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa.

Vừa vặn.

Ánh mắt của Giang Phàm rơi xuống trên người trên Triệu Phong, sắc mặt có chút phẫn nộ và không cam lòng.

- Triệu Phong này, tu vi cũng đột phá đến Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ rồi.

Nắm quyền Giang Phàm siết chặt, tận đáy lòng có một tia cảm giác thất bại.

Nhớ lại lúc trước, ở Hư Hải Linh Điện, Triệu Phong trong mắt hắn, căn bản chỉ là một “tiểu nhân vật” không đáng giao thiệp.

Thần Dịch Lâm ở bên cạnh Giang Phàm, cũng chú ý đến việc này.

Sự tiến bộ của Triệu Phong, không phải là thần tốc bình thường, thậm chí còn tạo thành áp lực đối với Giang Phàm hiện đang nắm giữ huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

- Giang sư đệ, ngươi không nên lo lắng việc này. Dưới tình huống

cùng tu vi, ngươi nắm giữ huyết mạch thần thoại Thái Cổ Vạn Tộc Bảng. Đối thủ của ngươi, chỉ có thể là Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa.

Thần Dịch Lâm mỉm cười an ủi.

Giang Phàm nghe vậy, sắc mặt mới hòa hoãn hơn đôi chút.

Hắn quyết định, sau khi tiến vào di viên, nhất định phải thu hoạch nhiều hơn Triệu Phong.

- Đệ tử Huyền Chân Thánh Tông, sau khi tiến vào di viên, các ngươi phải phối hợp với nhau, nghiêm cấm chém giết lẫn nhau để tranh danh đoạt lợi.

Một luồng ý chí Đại Đế uy nghiêm, vang lên trong đầu đám đệ tử.

Trưởng lão Chấp Pháp.

Đệ tử Chân truyền của Thánh Tông đều cảm thấy tân thần run rẩy, vội vàng đồng ý.

Sau đó.

Dưới sự giới thiệu của Đổng Kiếm, Triệu Phong lại nhận thức một vài thiên tài của các cường Tông khác.

- Nàng ta, chính là Mộng Hi. Trong số Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, chỉ thiên tài tuyệt thế như nàng mới có thể chống lại Nam Cung Thánh, nắm giữ huyết mạch thần thoại Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Ánh mắt của hai người thoáng dừng lại trên người một thiếu nữ lam thường bách điệp.

Thiếu nữ kia, tiếu nhan hoàn mỹ như ngọc, đôi mắt như tinh huyễn, mê ly như mộng, mái tóc xanh buông xuống, theo gió nhẹ tung bay, không nhiễm chút bụi trần, phảng phất là hình tượng hoàn mỹ như mộng ảo.

Toàn trường.

Đông đảo thiên tài đều hướng ánh mắt lên người Mộng Hi, khó tránh khỏi cảm thấy một tia kinh diễm.

Bất luận là người nào, đứng nhìn từ bất kỳ góc độ nào, Mộng Hi đều trở thành hình tượng nữ thần hoàn mỹ nhất trong lòng bọn họ.

- Khí tức huyết mạch thật kỳ lạ.

Trong lòng Triệu Phong có một tia kinh diễm đã lâu không gặp, Mộng tiên tử với mái tóc xanh kia, khiến hắn sản sinh một loại bản năng muốn bảo vệ.

Thịch thịch thịch thịch…

Thần Linh Nhãn đột nhiên sinh ra một tia cảm ứng.

Tâm tư của Triệu Phong bình tĩnh trở lại, thoát khỏi tình trạng bị vẻ đẹp hoàn mỹ kia “đầu độc”.

- Lực lượng huyết mạch của Mộng Hi này, sở trường hệ Linh Hồn.

Triệu Phong lập tức đưa ra kết luận.

Ồ?

Thiếu nữ lam thường bách điệp với mái tóc xanh, ánh mắt chợt lóe

sáng như sao, lưu ba như nước xoau chuyển, dừng lại trên người Triệu Phong.

Thoáng chốc.

Một luồng huyết mạch áp bức mạnh mẽ đến từ linh hồn, khiến toàn thân Triệu Phong thoáng cứng lại.

Đồng thời.

Ánh mắt của Mộng Hi, không biết là vô tình hay cố ý, thoáng dừng lại trên người Triệu Phong giây lát.

Đổng Kiếm ở bên cạnh Triệu Phong, cảm thấy tâm linh như muốn nghẹn lại, ý thức tư duy, thậm chí cả huyết mạch chân nguyên, đều ngưng trệ.

Hành động của Mộng Hi, cũng khiến một số Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa khác chú ý.

Thiên tài có thể khiến cho Mộng Hi sản sinh hiếu kỳ và kinh dị, hẳn là sẽ không đơn giản.

- Hắn chính là đệ tử Chân truyền mới gia nhập sao?

Nam Cung Thánh cũng không khỏi liếc nhìn Triệu Phong một cái, trên mặt không hề có một chút rung động nào.

- Không sai, hắn chính là Triệu Phong, được Đoan Mộc Đại Đế thu làm đệ tử Chân truyền.

Một vị đệ tử Chân truyền ở bên cạnh vội đáp.

Cùng lúc đó.

Triệu Phong lập tức cảm nhận được từng luồng ánh mắt mang theo áp lực, không thiếu của Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, nhìn vào chăm chú.

Trong số đó.

Triệu Phong còn cảm nhận được ánh mắt mang theo địch ý, thậm chí là sát cơ đến từ phương diện linh hồn.

- Triệu Phong, nhân sinh không ngờ lại trùng hợp như vậy, chúng ta lại gặp mặt, cùng xuất hiện trên một sân khấu.

Tại Thiên U Thánh Tông, một “thanh niên sáng ngời” mang theo nụ cười ôn hòa, đánh giá Triệu Phong.

Chính lúc này.

Đổng Kiếm cũng giới thiệu:

- Thanh niên sáng ngời kia, chính là đệ tử mới gia nhập Thiên U Thánh Tông, tên là Ôn Lạc An, thực lực hẳn là không thua kém gì cấp bậc Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, rất có thể sẽ là một con hắc mã trong “Bán Thần Di Viên” lần này.

Thanh niên sáng ngời kia, tên là “Ôn Lạc An”, tu vi đạt tới Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

- Ôn Lạc An?

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, trong lòng thầm sinh đề phòng.

Thanh niên sáng ngời kia, mang đến cho hắn một tia nguy cơ áp bức.

- Ngoại trừ hai đại Thánh Tông ra, Lôi Chấn của “Vạn Lôi Tông” nắm giữ huyết mạch Thượng Cổ Lôi Linh hiếm thấy, chuyên tu Lôi lực, sức chiến đấu cực mạnh.

Đổng Kiếm nhắc nhở.

Lôi Chấn?

Ánh mắt của Triệu Phong, lập tức bắt gặp một vị nam tử đi chân trần, dáng vẻ khôi ngô cao lớn, mái tóc rối bù, trên người vác một thanh cự kiếm.

Tu vi của Lôi Chấn này, đạt tới Đại Đan Nguyên Cảnh trung kỳ, trong cơ thể tỏa ra khí tức Lôi lực, đủ khiến chân nguyên Phong Lôi trong cơ thể Triệu Phong chấn động liên hồi.

- Khí tức Lôi lực thật mạnh.

Triệu Phong chỉ dựa vào cảm ứng một tia Lôi lực, liền cảm nhận được sâu sắc sự đáng sợ của người này.

- Hừ, truyền thừa của Phong Lôi Đại Đế sao? Năm đó Phong Lôi Đại Đế đã từng ở “Vạn Lôi Tông” ta, tham tu rất nhiều tuyệt học Lôi đạo, bằng không cũng khó mà có được uy danh sau này.

Lôi Chấn thầm nói.

Vạn Lôi Tông, chính là Tông phái tu hành Lôi đạo nổi bật tại Thương Hải.

Trong Thánh Địa này, thực lực của nó cũng tiếp cận với Tông phái Tam Tinh, vượt xa những Tông phái như Kim Sơn Tông.

Ngay cả “Phong Lôi Đại Đế” năm xưa, cũng đã từng tu hành tại “Vạn Lôi Tông”.

Nếu như không có Vạn Lôi Tông, sẽ không có một Phong Lôi Đại Đế huy hoàng ngày nay.

- Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, không một người nào đơn giản cả.

Triệu Phong chú ý đến tất cả những người thuộc Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, mà Đổng Kiếm cũng tận tình giới thiệu cho hắn.

Thời gian dần trôi qua.

Trên đỉnh đầu, lâm viên kia từ một cái bóng mơ hồ, đã dần thực thể hóa rõ ràng.

Trên khoảng không của Vạn Cổ thánh phong, thoáng run rẩy một trận.

Loại cảm giác này, giống như không gian và không gian đang đè nén va chạm.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, rất nhanh đã nhìn thấu một vài manh mối.

Nếu như đem không gian, so sánh như bọt biển.

Vậy thì bây giờ, một cái bọt biển nhỏ, đang hòa vào một cái bọt biển lớn là “không gian Thánh Địa”.

Bán Thần Di Viên, chính là một không gian Bí cảnh.

Nó là do một vị “Bán Thần” ngày xưa, dùng thủ đoạn nghịch thiên mở ra.

- Bán Thần Di Viên, sắp mở ra rồi.

Trên Vạn Cổ thánh phong, ha ba trăm thiên tài Thánh Địa, đều ngước đầu nhìn lên.

Giờ khắc này.

Mọi người đều nhìn thấy rõ toàn bộ đường nét của “Bán Thần Di Viên”, đồng thời xuất hiện hai cánh cửa đồng cực lớn.

- Bán Thần Di Viên có hai lối vào, một trước một sau.

Trong đầu Triệu Phong, lập tức xuất hiện tư liệu liên quan.

Trước mặt.

Hai cái cửa đồng rỉ sét loang lổ, phân biệt do Huyền Chân Thánh Tông và Thiên U Thánh Tông nắm giữ.

Tiếp đó, mới đến lượt một vài cường Tông Nhị Tinh.

Ầm…

Không gian lại một lần nữa lay động.

Còn may, không gian tại Vạn Cổ thánh phong này cực kỳ ổn định, lại được xây dựng Không Gian đại trận vô cùng vững chắc.

Trong tầm nhìn.

Một góc “Bán Thần Di Viên” thực thể hóa, chợt chìm xuống, hoàn toàn nằm trên “Vạn Cổ thánh phong”.

- Một góc không gian của di viên, đã hòa vào Vạn Cổ thánh phong.

- Bán Thần Di Viên đã mở ra rồi.

Trong hư không, từng luồng thần niệm quét đến, xuất phát từ rất nhiều cường Tông đại Tông của Thánh Địa.

- Bán Thần Di Viên, tiến quân!

Nam Cung Thánh ngạo khí lăng vân, xông lên trước, hóa thành một đạo hư tuyến huyền ngân, tiến vào cánh cửa đồng lớn rỉ sét loang lổ.

Cùng lúc đó.

Mộng Hi cũng tung người nhảy lên, tại chỗ chỉ thấy một dải tóc xanh như thác nước mộng ảo lóe lên, chớp mắt đã biến mất.

Hai đại thiên tài siêu cấp Thánh, Mộng, đứng trên đỉnh cao nhất, dùng tốc độ mà người khác không thể đuổi kịp, tiến vào Bán Thần Di Viên.

Vụt vụt vụt...

Hai đại thiên tài Thánh Tông, mỗi người chiếm lấy một cánh cửa đồng, nhanh chóng tiến vào Bán Thần Di Viên.

- Triệu sư đệ, sau khi tiến vào Bán Thần Di Viên, tốt nhất ngươi hãy hội hợp với các đệ tử đồng môn, như vậy mới không chịu thiệt.

Đổng Kiếm nhắc nhở một câu, sau đó cũng nhảy đến gần cửa đồng.

Triệu Phong gật đầu, cũng không do dự nữa, tại chỗ chỉ lưu lại một vệt tàn phong tử sắc, bóng người đã biến mất không thấy tăm hơi đầu nữa.

- Quả nhiên là Tử Diệt Phong Lôi.

Ở đằng sau, Lôi Chấn của Vạn Lôi Tông, khẽ nhếch lên một nụ cười lạnh.

Ầm…

Theo những thiên tài của Thánh Địa lần lượt tiến vào, hai cánh cửa đồng to lớn của Bán Thần Di Viên, chợt trở nên mờ nhạt, mơ hồ hiện ra xu thế không ổn định.

Cho đến khi.

Toàn bộ hai, ba trăm thiên tài Thánh Địa, tiến vào Bán Thần Di Viên thì cánh cửa đồng mới lờ mờ đến cực điểm.

Ầm…

Hai cảnh cửa đồng lớn, đồng thời đóng lai.

Trên Vạn Cổ thánh phong, chỉ còn lại một góc nhỏ thực thể của “Bán Thần Di Viên”.

Cho dù là Vương Giả, Đại Đế Hư Thần Cảnh, cũng rất khó đem thần niệm thẩm thấu vào trong Bán Thần Di Viên.

Vụt…

Thân hình Triệu Phong trầm xuống, bản thân xuất hiện trong một mảnh lâm viên cổ lão.

Thoáng chốc.

Một luồng áp lực thiên địa hùng vĩ từ bên trong Bán Thần Di Viên ép tới.

- Quả nhiên.

Thân hình Triệu Phong thoáng dừng lại, sau đó tiếp tục bước đi.

Trong Bán Thần Di Viên, cấp bậc không gian vượt xa Thánh Địa, so với Đảo vực phổ thông thì càng mạnh hơn gấp nhiều lần.

Những tin tức này, Triệu Phong đã nắm rõ từ mười ngày trước.

Cũng trong lúc đó.

Rất nhiều thiên tài tiến vào Bán Thần Di Viên, thân hình khó tránh khỏi lung lay một trận.

- Áp lực thật mạnh…

Những thiên tài Thánh Địa này, vội vàng tiến vào Bán Thần Di Viên, khuôn mặt lập tức đỏ bừng, có chút khó thở.

Tu vi Tiểu Đan Nguyên Cảnh, thậm chí không cách nào phi hành nổi trong Bán Thần Di Viên này.

Cho dù là Đại Đan Nguyên Cảnh, muốn phi hành trong điều kiện ở

đây, cũng là xa xỉ vô cùng.

Ngoài ra.

Các loại áo nghĩa sức mạnh, đều bị hạn chế rất lớn.

Thí dụ như.

Đại Đan Nguyên Cảnh ở ngoại giới, có thể phát động chiến kỹ siêu phạm vi, một hơi quét ngang mấy chục dặm, tiêu diệt cả một cái thành nhỏ.

Nhưng ở trong Bán Thần Di Viên này, chiêu thức có tính phạm vi của Đan Nguyên Cảnh, nhiều nhất chỉ có thể bao phủ từ mười đến hai mươi trượng. Ngoài ra, các phương diện như tốc độ, cũng bị hạn chế mạnh.

Chương 638: Tín Niệm Độc Hành Giả

Bán Thần Di Viên.

Những thiên tài vừa mới gia nhập Thánh Địa, thừa nhập áp lực thiên địa to lớn, các loại năng lực thủ đoạn, đều bị áp chế đến cực hạn.

Một vài thiên tài Tiểu Đan Nguyên Cảnh, bất kể là hô hấp hay động, đều có chút khó khăn.

Trong thời gian ngắn, bọn hắn còn phải thích ứng áp lực thiên địa tại nơi này.

Thân hình Triệu Phong đứng trì trệ tại chỗ, sau đó lạnh nhạt cất bước hành tẩu.

Áp lực thiên địa tại Bán Thần Di Viên này tuy lớn, nhưng so với Mộng cảnh Thái Cổ, thì chẳng khác gì tiểu vu gặp đại vu.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, quét qua mỗi một cành cây ngọn cỏ, viên đá hòn sỏi, đều có một loại cảm ứng kỳ lạ.

Trong mơ hồ.

Giống như có một luồng ý chí bất hủ bất diệt, đang khống chế một phương không gian thiên địa to lớn.

- Khô Lâu đường chủ.

Triệu Phong thử liên hệ với Khô Lâu đường chủ trong Vạn Quỷ Châu.

Kết quả lập tức phát hiện, Khô Lâu đường chủ không thể đi ra ngoại giới.

Điều này, Triệu Phong cũng chẳng cần phải suy nghĩ nữa.

Mấy ngày trước, hắn đã hiểu tương đối toàn diện đối với tư liệu tin tức về Bán Thần Di Viên.

Bán Thần Di Viên cũng có quy tắc tương ứng.

Đầu tiên.

Thiên tài tiến vào di viên, chỉ có thể dựa vào lực lượng của mình, không thể mượn nhờ “Ngoại lực”.

Dưới luồng ý chí mơ hồ đó, Khô Lâu đường chủ đã bị gắt gao áp chế trong Vạn Quỷ Châu.

Triệu Phong lại thử liên hệ với Tiểu Tặc Miêu.

Lần này, ngược lại thành công.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu xuất hiện trên vai Triệu Phong.

Bởi vì Tiểu Tặc Miêu chính là linh sủng của Triệu Phong, cho nên mới không bị hạn chế ở trong này.

Bằng không thì những lưu phái tu hành như Tuần Thú Sư, ở bên

trong di viên này, chẳng phải chỉ có thể mở to mắt mà nhìn hay sao?

Cùng lúc đó.

Tại một nơi nào đó trong Bán Thần Di Viên.

Thanh niên sáng ngời, ngưng mắt nhìn một cái vòng tay màu đen.

Ô...ô...ô...n...g!

Vòng tay màu đen này khẽ lắc lư, bên trong tràn ra một luồng lực lượng khí tức Vương Giả Hư Thần Cảnh.

- Tam điện hạ, ý chí “Bán Thần” bên trong di viên này, khống chế sức mạnh thiên địa to lớn, chế ngự quy tắc của ta, ta cũng không giúp ngươi được.

Bên trong vòng tay, mơ hồ truyền đến một thanh âm.

- Bán Thần Di Viên, quả nhiên không tầm thường. Như vậy thì hãy mở to mắt mà chờ, chậm rãi hưởng thụ niềm vui có được từ trò chơi này a.

Thanh niên sáng ngời “Ôn Lạc An” vui vẻ nói, nở nụ cười ấm áp.

Bán Thần Di Viên.

Những thiên tài có ý đồ “ăn gian” trong Thánh Địa, đều lộ vẻ uể oải chán nán.

Trong Bán Thần Di Viên này, hết thảy “Ngoại lực”, đều mất đi tác dụng.

Đương nhiên, trên thế gian này cũng không có chuyện tuyệt đối.

- Thành công rồi, sư tôn quả không hổ là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, không ngờ rất lâu trước đây, đã lưu lại hậu thủ trong Bán Thần Di Viên này.

“Mộng Hi” với mái tóc xanh tung bay, khẽ phất tay một cái, chợt xuất hiện một cái ngọc giác tử lân.

Ngọc giác tử lân này, thoạt nhìn chỉ là một đạo cụ đơn giản.

Bản thân nó, không có công năng trữ vật, cũng không thể chứa bất kỳ thứ “Ngoại lực” nào.

Thế nhưng.

Cầm ngọc giác tử lân này trong tay, trên gương mặt Mộng Hi chợt nở nụ cười tươi tắn như hoa, ẩn hàm một luồng tự tin cường đại.

- Đã như vậy, trước hết ta sẽ xông vào Bách Hoa Viên một lần. Sau đó tiến công chiếm đóng “Vạn Bảo Lâu” hoặc là “Dưỡng Tâm Điện”…

Trong lòng Mộng Hi đã có chủ ý, thân hình vừa nhoáng lên một cái đã biến mất.

Cho dù là trong Bán Thần Di Viên này, thân pháp tốc độ của nàng, vẫn mông lung ảo diệu như cũ.

Bán Thần Di Viên, nghe tên là biết một cái lâm viên rất lớn, kỳ thực nó là một cái không gian Bí cảnh khổng lồ.

Trong di viên này.

Có ẩn chứa rất nhiều kỳ ngộ, địa điểm bảo tàng, nhưng kèm theo đó là nguy cơ đầy rẫy.

Những tư liệu tin tức về “Bán Thần Di Viên”, trong đám thiên tài Thánh Địa, phần lớn đều biết sơ đôi chút.

Khác biệt ở chỗ.

Một vài thiên tài lại nắm giữ được nhiều tin tức hơn.

- Ừm, dựa theo kế hoạch, bước đầu tiên là đến “Tử Yên Hồ” trước. Nơi đó, có thể phát huy được ưu thế của ta lớn nhất.

Triệu Phong cũng có mưu đồ của mình.

Trước đó, hắn đã nghiên cứu qua tư liệu tin tức về Bán Thần Di Viên.

Vù…

Thân hình Triệu Phong nhảy lên, hóa thành một đạo tàn phong tử điện.

Con đường dưới chân, được tạo nên từ Thanh Ngọc Thạch.

Toàn bộ con đường ở Bán Thần Di Viên, phần lớn đều do loại Thanh Ngọc Thạch này, còn lại những nơi khác đều là cây cỏ thảo mộc.

Căn cứ theo kinh nghiệm của tiền nhân.

Đi trên con đường Thanh Ngọc Thạch này, bình thường sẽ không lọt vào sự công kích của những Yêu thú dị linh cường đại bên trong di viên.

Dù sao thì trong di viên này, phần lớn phạm vi cũng là cây cỏ rừng hoa, những khu vực này, ẩn tàng mối nguy hiếp rất lớn.

Mà linh thức giác quan của người đến từ bên ngoài, ở trong di viện này, đồng dạng cũng bị áp chế, bình thường sẽ không khinh suất tiến đến khu vực bên ngoài con đường Thanh Ngọc Thạch này.

Một lúc sau…

Bịch…

Thân hình Triệu Phong nhảy lên, hạ xuống một gốc cổ mộc cao chọc trời.

Thần Linh Nhãn của hắn mở ra, từ trên cao nhìn xuống, nắm bắt địa hình thực cảnh ở nơi này.

- Còn may, Thần Linh Nhãn sở trường về giác quan, ở đây vẫn có thể phát huy được một phần tác dụng nhất định.

Triệu Phong rất nhanh đã xác định được “vị trí” đại khái của mình.

Những thiên tài tiến vào di viên, cho dù đều có tin tức liên quan, nhưng rất ít người có được địa đồ nguyên vẹn.

Bởi vì Bán Thần Di Viên cứ năm trăm năm mới mở ra một lần.

Cho đến nay, Chân Vũ Thánh Địa chỉ mới thăm dò được sáu bảy thành địa vực, vẫn còn một vài khu vực cấm kỵ hoặc là chưa được biết đến.

Triệu Phong thông qua Thần Linh Nhãn quan sát, kết hợp với tin tức

có hạn về địa lý ở trong tay mình, liền đoán được phương vị.

Bởi vậy.

Phương hướng Tử Yên hồ mà Triệu Phong nhắm đến, đã vô cùng rõ ràng rồi.

Bịch…

Triệu Phong lại gia tăng tốc độ, cũng không phi hành, mà triển khai thân pháp, chậm rãi sử dụng khinh thân thuật di chuyển.

Dọc đường.

Triệu Phong còn ngẫu nhiên gặp được hai thiên tài Thánh Địa.

Sau khi tiến vào Bán Thần Di Viên, tất cả mọi người, đều bị chuyển dời đến một vị trí nào đó trên con đường Thanh Ngọc Thạch.

- Ầm…

Trên đồng cỏ ở dốc núi cách đó không xa, chợt truyền đến âm thanh đánh nhau.

Vài tên thiên tài Thánh Địa, phát hiện một cây “Kỳ thảo” đã tuyệt tích ở bên ngoài, có thể thức tỉnh huyết mạch, khiến huyết mạch kích phát tác dụng.

Thế nhưng.

“Kỳ thảo” này chỉ có một cây, bên cạnh còn có mấy đầu trân thú Thượng Cổ, thực lực sánh ngang Đại Đan Nguyên Cảnh.

Trên sân, một trận hỗn chiến.

Tổng cộng có bốn năm tên thiên tài Thánh Địa, lục tục gia nhập chiến cuộc.

Triệu Phong chỉ nhàn nhạt liếc qua, những thiên tài Thánh Địa này, đều không phải là thiên tài của Huyền Chân Thánh Tông.

Còn gốc kỳ thảo kia, mặc dù giá trị khá cao, nhưng Triệu Phong cũng chẳng muốn thma gia náo nhiệt.

Trong Bán Thần Di Viên, kỳ ngộ vẫn còn rất nhiều.

Hắn tự nhiên có mưu đồ cho riêng mình, mà mục đích chính là “Tử Yên hồ”.

Triệu Phong tiếp tục di chuyển.

Dọc đường, hắn đều tránh gặp mặt những thiên tài Thánh Địa khác, nhằm tránh phát sinh xung đột.

Chẳng qua.

Trong Bán Thần Di Viên, phạm vi diện tích khá lớn, tất cả mọi người đều bị quản chế tốc độ, thậm chí còn không thể phi hành.

Nửa ngày sau.

Hành trình của Triệu Phong, chỉ mới được hai phần ba quãng đường.

Đúng lúc này…

Phía trước lâm viên, chợt xuất hiện một ngôi lầu tháp, bên ngoài phát ra ánh sáng kim loại.

Thật ra.

Triệu Phong đã cảm nhận được luồng bảo khí mênh mông trùng thiên, phát ra từ tòa tháp lâu kim loại đó.

- Ồ? Lâu tháp phía trước, chẳng lẽ chính là Vạn Bảo Lâu?

Bước chân của Triệu Phong, thoáng dừng lại một chút.

Vạn Bảo Lâu, chính là một đại kỳ ngộ trong Bán Thần Di Viên, ẩn chứa rất nhiều bảo bối trân tàng của cả đời “Bán Thần”.

Những bảo bối này, có một số là Thần binh chấn thế, một số là dị bảo quý hiếm, có đủ loại năng lực kỳ lạ.

Có người từng nói, những dị bảo quý hiếm trong Vạn Bảo Lâu, tùy tiện một kiện, cũng có thể thay đổi vận mệnh của người bình thường.

Mấy vạn năm qua.

“Vạn Bảo Lâu” đã lưu truyền ra ngoài một ít dị bảo quý hiếm, tất cả đều sáng lập nên rất nhiều truyền kỳ.

Một chiếc nhẫn thần kỳ, cũng tạo nên một vị Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Một khối lệnh bài cổ quái, có thể xây dựng lên một cường Tông Nhị Tinh.

Một đồng tiền thần bí, có thể khiến cho một người bình thường,

nghịch thiên cải mệnh.

Ngoài ra.

Bên trong Vạn Bảo Lâu, còn có một số đạo cụ đặc thù, cùng loại với Hư Thần Thủ Hộ, có thể sử dụng trong Bán Thần Di Viên mà không bị hạn chế bởi “ngoại lực”.

Bởi vì những đạo cụ này, bản thân xuất xứ từ di viên, không bị sức mạnh thiên địa to lớn hạn chế.

Đủ loại nguyên nhân, khiến cho “Vạn Bảo Lâu” trở thành Thánh Địa của phần đông thiên tài, được xem là một mục tiêu trọng yếu.

Quả nhiên.

Lúc Triệu Phong đến “Vạn Bảo Lâu”, xung quanh đã có không ít thiên tài Thánh Địa, số lượng khoảng chừng bốn năm mươi người.

Phải biết rằng.

Bây giờ chỉ mới là giai đoạn đầu của Bán Thần Di Viên.

Mỗi lần Bán Thần Di Viên mở ra, kéo dài chừng nửa tháng.

- Mới ngày đầu tiên mà Vạn Bảo Lâu đã tụ hội nhiều thiên tài như vậy rồi.

Triệu Phong không khỏi cảm khái.

Hắn đã từng nghiên cứu qua về “Vạn Bảo Lâu”, cũng không phải là không cân nhắc chuyện đầu tiên sẽ tiến công chiếm đóng chỗ này.

Thế nhưng, trải qua suy tính thật kỹ, hắn mới quyết định từ bỏ việc tiến quân Vạn Bảo Lâu đầu tiên.

Chuyện này có hai nguyên nhân:

Thứ nhất, Vạn Bảo Lâu cạnh tranh quá mức kịch liệt. Trong lầu có đủ loại khiêu chiến, nguy cơ trùng trùng.

Chỉ dựa vào lực lượng cá nhân, ở trong Vạn Bảo Lâu, rất khó có thể chịu nổi.

Trừ phi mạnh như đám người "Nam Cung Thánh", "Mộng Hi".

Nói đơn giản.

Muốn tiến quân vào Vạn Bảo Lâu, tốt nhất phải tạo thành đoàn đội.

- Triệu sư đệ.

Trước Vạn Bảo Lâu, có một tiểu đội chừng năm sáu người, bên trong truyền đến một thanh âm.

Chủ nhân của thanh âm đó, chính là "Đổng Kiếm".

Đổng Kiếm ở trong tiểu đội ngũ của cht, mà người cầm đầu, chính là "Nam sư huynh" – Một trong Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa.

Triệu Phong dừng bước.

Bây giờ, hắn có hai lựa chọn:

Thứ nhất, gia nhập vào tiểu đội Thánh Tông của đám người Nam sư huynh.

Thứ hai, cự tuyệt.

- Triệu sư đệ còn chưa gia nhập đội ngũ, nhiều người lực lớn, cùng nhau tiến quân vào Vạn Bảo Lâu.

Đổng Kiếm rất nhiệt tình, vội vàng thúc dục.

Triệu Phong gia nhập cht không lâu, có quan hệ duy nhất với một người, đó chính là Đổng Kiếm này.

Hai người đều xuất thân môn hạ của Đoan Mộc Đại Đế.

- Ha ha, thực lực của Triệu sư đệ không tệ, lần trước đánh bại “Tả Hồng”, ta đã tận mắt nhìn thấy.

Trong đội ngũ, những người khác cũng biểu đạt thiện ý.

Trong Bán Thần Di Viên, phần đông Tông phái đều cạnh tranh, đệ tử của bổn Tông gặp nhau, đều chiếu ứng cho nhau.

“Nam sư huynh” cầm đầu, mặt không biểu tình, cũng không cự tuyệt.

Nhiều người lực lớn.

Thực lực của Triệu Phong ở trong mắt hắn, chỉ có thể đứng vào hạng “trung bình”, ít nhất cũng sẽ không gây cản trở.

Đối mặt với lời mời của Đổng Kiếm, Triệu Phong thoáng trầm ngâm một chút.

Ánh mắt của hắn khẽ lóe lên, vẻ mặt trở nên dứt khoát.

- Đổng sư huynh, thật xin lỗi, ta có kế hoạch của mình, không thể gia nhập đội ngũ của các ngươi được.

Triệu Phong tiếc nuối mà nói.

Mục tiêu đầu tiên của hắn, chính là “Tử Yên hồ”.

Vạn Bảo Lâu không thích hợp với Triệu Phong.

Hắn gia nhập Thánh Tông không lâu, cũng không quen biết gì những đệ tử Chân truyền này.

Ngay cả Đổng Kiếm, mặc dù nói là đồng môn của Triệu Phong, nhưng sâu trong lòng hắn, Đổng Kiếm cũng không có bao nhiêu thiện ý với Triệu Phong, thậm chí còn cảm thấy ghen ghét, mang tâm lý như bị đối xử bất công.

Hết thảy những điều này.

Trong lòng Triệu Phong sáng tỏ như gương.

Ở đây, không thể so với Phù Loan Điện ở Hiểu Nguyệt Tông năm xưa.

Trong Bán Thần Di Viên, hắn không có bằng hữu chân chính, cũng không có người nào để chính thức tin tưởng.

Cho dù Triệu Phong gia nhập đội ngũ của “Nam sư huynh”, ở trong Vạn Bảo Lâu cạnh tranh kịch liệt, chắc chắn sẽ bị người ta lợi dụng, nhưng lợi ích cuối cùng, lại không được chia sẻ bao nhiêu.

- Vạn Bảo Lâu… Tạm thời không thích hợp với ta.

Sau khi Triệu Phong cự tuyệt, thân hình chợt nhoáng lên, kéo động một chuỗi tàn phong tử điện, tiếp tục lên đường.

Trước khi tiến vào Bán Thần Di Viên, Triệu Phong đã chuẩn bị tâm lý làm một “Độc hành giả”, đây là một loại tín niệm ý chí chiến đấu rất mãnh liệt.

Cho dù là độc hành giả, hắn cũng phải đánh ra một bầu trời riêng cho mình.

- Triệu Phong này, không ngờ lại không biết phân biệt tốt xấu…

Triệu Phong cự tuyệt, khiến vẻ mặt của Đổng Kiếm có chút khó coi.

Trong lòng hắn rất bài xích Triệu Phong, vừa ghen ghét vừa không cam lòng, nhưng lại không dám mạo hiểm đắc tội.

Dù sao thì Triệu Phong cũng rất được Đoan Mộc Đại Đế ân sủng, còn hắn chỉ là một đệ tử ký danh mà thôi.

- Hừ, cứ để hắn đi một mình, tự sinh tự diệt đi. Không có thực lực của Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, độc hành giả, chỉ có một con đường chết.

Sắc mặt của Nam sư huynh trở nên âm trầm.

Triệu Phong kia, không ngờ lại cự tuyệt gia nhập đội ngũ của hắn, đây quả thực là quét sạch thể diện của hắn mà.

Chương 639: Mưu Đồ Của Triệu Phong

Hai canh giờ sau…

Triệu Phong một đường di chuyển, hữu kinh vô hiểm, phía trước là một hồ nước có màu tím nhạt, trên mặt hồ, hơi nước sương khói có chút mông lung.

Hồ nước này, phương viên chừng mấy trăm dặm, từ xa nhìn lại, giống như một khối phỉ thúy màu tím tinh khiết hoàn mỹ.

-Nơi này chính là hồ nước lớn nhất trong Bán Thần Di Viên – Tử Yên hồ.

Bước chân Triệu Phong chậm lại, lộ vẻ cẩn thận.

Lúc này.

Hắn đã rời khỏi con đường Thanh Ngọc Thạch, tiếp cận thổ nhưỡng ẩm ướt gần hồ.

Toàn bộ Bán Thần Di Viên, có một luồng ý chí mơ hồ, sức mạnh thiên địa to lớn chủ đạo, quyết định rất nhiều quy tắc.

Trong đó.

Đi trên con đường Thanh Ngọc Thạch thì phần đông Yêu Linh dị thú sẽ không dám vượt qua cấm khu.

Đối với người từ bên ngoài đến mà nói, con đường Thanh Ngọc Thạch này, chính là một khu vực an toàn.

Mà bây giờ.

Triệu Phong đã thoát ly con đường Thanh Ngọc Thạch, tiến vào khu vực “Tử Yên hồ”.

- Trong Bán Thần Di Viên ày, Tử Yên hồ chính là một đại kỳ ngộ, có đủ loại dị bảo quý hiếm, thiên tài địa bảo vô số.

Triệu Phong bước chân lên thổ nhưỡng, tiếp cận hồ nước màu tím nhạt.

Nước của Tử Yên hồ, ẩn chứa một loại lực lượng linh vận kỳ lạ, trong hồ thai nghén rất nhiều kỳ bảo trân tài, đồng thời cũng nuôi dưỡng một lượng lớn Yêu Thú Thủy tộc cường đại.

- Tử Lân Thảo.

Phụ cận bờ hồ, truyền đến tiếng hô nhỏ của mấy vị thiên tài Thánh Địa.

Phốc…

Chỉ thấy sóng nước bắn tung tóe, một nam tử cầm trên tay một nhúm cỏ tử sắc có lân phiến quái dị, từ dưới mặt nước nhảy ra, đạp trên gợn sóng, chạy đến bờ hồ.

Phốc phốc phốc…

Xung quanh hắn, có hơn mười đầu Yêu ngư cực lớn, hàm răng sắc nhọn, mở to cái miệng dính máu, bám chặt không buông.

Những Yêu thú này, thực lực thấp nhất cũng là Chân Chủ Cấp, có mấy đầu, thậm chí chiến lực còn đạt tới Đan Nguyên Cảnh.

Hoàn cảnh trong không gian Bán Thần Di Viên, quyết định sự phát triển của sinh vật trong này, hơn xa ngoại giới gấp mười gấp trăm lần.

- Tử Lân Thảo, có thể cường hóa khí lực huyết nhục mạnh mẽ, đối với tồn tại dưới Vương Giả mà nói, đều có hiệu quả khiến thân thể lột xác.

Trong đầu Triệu Phong, lập tức hiện lên những thông tin liên quan.

Tử Lân Thảo ở bên ngoài gần như tuyệt tích, thế nhưng ở trong Tử Yên hồ này, lại có đầy rẫy những nhúm cỏ này.

Tại vùng Thương Hải.

Chín phần Tử Lân Thảo, đều có nguồn gốc từ nơi này, bên ngoài có tiền cũng không mua được.

Tử Lân Thảo, ngoại trừ có thể khiến thân thể lột xác và cường hóa khí lực ra, còn có một hiệu quả không thể tưởng tượng nữa.

Nếu như phục dụng một lượng lớn “Tử Lân Thảo”, còn có khả năng cường hóa năng lực huyết mạch tăng cường phòng ngự.

Nói đơn giản có nghĩa là.

Nó có thể gia tăng năng lực huyết mạch tăng cường phòng ngự.

Điều này vừa nghe, quả thật là không thể tưởng tượng nổi.

Thế nhưng, trong Bán Thần Di Viên này, những sự vật sự việc không thể tưởng tượng nổi, đều là hợp lý.

Dù sao thì chủ nhân của di viên này, cũng chỉ thiếu nửa bước nữa, là bước vào lĩnh vực của “Thần”.

- Cứu ta…

Nam tử kia đột nhiên hét lên một tiếng, rơi vào vòng vây của hàng trăm Yêu ngư công kích.

Trong Bán Thần Di Viên này.

Đẳng cấp không gian cao, áp lực thiên địa rất lớn, Đan Nguyên Cảnh cơ bản là không có cách nào phi hành. Cho dù là Đại Đan Nguyên Cảnh, tối đa cũng chỉ có thể lăng không phi hành một lúc.

Mà nam tử kia, mặc dù am hiểu công pháp Thủy hệ, nhưng lọt vào sự vây công của hàng trăm Yêu ngư trong hồ, cũng chật vật c.

Trong Tử Yên hồ này, những đầu Yêu ngư kia, phần lớn đều là loại ăn thịt, có khứu giác cực kỳ nhạy cảm đối với khí tức của người đến từ bên ngoài, cho nên đều phát ra công kích từ bản năng.

- Nhanh tiếp ứng Chu sư đệ…

Ven hồ, có hai gã đệ tử, một người trong đó xoay người kéo cung.

Mà người còn lại thì thi triển bí thuật Hồn đạo, lực lượng tinh thần kỳ dị, phá không mà ra, chặn lại thế công của đám Yêu ngư.

Dù vậy.

Lúc nam tử am hiểu Thủy hệ kia chạy đến ven hồ, thì trên người cũng chảy máu tươi đầm đìa rồi.

Lúc nam tử Thủy hệ kia, vừa mới chạy đến ven hồ.

Dị biến đột nhiên xuất hiện.

Một trận khí tanh theo gió lớn, từ bên trong hồ nước xông lên.

Trong sóng nước nghiên trời lệch đất, mơ hồ có thể thấy được một thân ảnh lân giáp u ám cực lớn.

- Cẩn thận.

- Là Thượng Cổ cự ngạc.

Hai gã đệ tử khác, đều là Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, đồng loạt phát động chiến kỹ, đánh trúng đầu cự ngạc (*) kia.

(*) cá sấu khổng lồ

Thế nhưng.

Lân giáp của cự ngạc kia vô cùng cứng rắn, công kích của hai tên Tiểu Đan Nguyên Cảnh, gần như không lưu lại chút dấu vết rõ ràng nào.

Phốc…

Trên lớp lân phiến u ám của Thượng Cổ cự ngạc, hiện động một tia Tử Lân, lao về phía nam tử Thủy hệ.

- A…

Nam tử Thủy hệ hét thảm một tiếng, mặc dù kiệt lực chạy trốn, thế nhưng vẫn bị cắn trúng một chân.

Rắc rắc…

Nam tử Thủy hệ chặt đứt một chân, dưới sự yểm hộ của hai gã đệ tử đồng môn, chạy ra khỏi khu vực nguy hiểm này.

Những Yêu Linh Thủy tộc trong Tử Yên hồ này, số lượng đông đạo, so với tưởng tượng còn khiến người khác giật mình hơn.

Ba người vẫn kinh hồn chưa ổn định.

Cuối cùng.

Mặc dù ba người đạt được một gốc Tử Lân Thảo, thế nhưng một người trong đó, đã tàn phế một chân.

Mặc dù giá trị của Tử Lân Thảo cực cao, nhưng phải trả một cái giá đắt như thế, hiển nhiên có chút không đáng.

- Ít nhất cũng phải phục dụng hơn mười gốc Tử Lân Thảo thì mới có thể thu được năng lực huyết mạch cường hóa phòng ngự.

Trên mặt ba người lộ vẻ cay đắng.

Cùng lúc đó.

Phụ cận Tử Yên hồ, thấp thoáng có thể nhìn thấy những thân ảnh thiên tài Thánh Địa.

Chỉ có mấy vị thiên tài tu vi cấp bậc Tôn Chủ, mới có thể từ phụ cận Tử Yên hồ này, kiếm được chỗ tốt mà vẫn bình yên vô sự.

Bên trong Tử Yên hồ, có vô số thiên địa linh tài và dị bảo quý hiếm, Tử Lân Thảo chỉ là một trong số đó mà thôi.

- Càng ở sâu trong hồ nước thì giá trị của dị bảo quý hiếm càng lớn. Nghe nói, ở sâu trong Tử Yên hồ, có một tòa cung điện thần bí của Nhân Ngư tộc trong truyền thuyết…

Triệu Phong thoáng suy tư, nhưng cũng không hành động khinh suất.

Dưới tình huống không thể phi hành, cho dù là Đại Đan Nguyên Cảnh, cũng chỉ có thể ở tại phụ cận bờ hồ, đánh bậy đánh bạ, tìm vận khí mà thôi.

Không lâu sau…

Mạch suy nghĩ của Triệu Phong càng trở nên rõ ràng hơn, suy nghĩ của hắn, đại khái là mở ra thành tựu trong Bán Thần Di Viên này.

- Ồ tiểu tử kia, hành động đơn độc một mình, là đệ tử Chân truyền của Tông phái nào?

- Thoạt nhìn không quen mặt lắm.

Tiểu tổ ba người vừa rồi, ánh mắt chợt dừng lại trên người Triệu Phong.

Triệu Phong, đang chậm rãi đi đến gần ba người.

Trên mặt ba người lập tức hiện vẻ cảnh giác, một người tay cầm cung tiễn, một người âm thầm thúc dục bí thuật Hồn đạo, còn nam tử

Thủy hệ kia thì cất kỹ Tử Lân Thảo.

Triệu Phong cũng không để ý đến ba người.

Nơi mà hắn đi đến, chính là địa phương mà Thượng Cổ cự ngạc vừa xuất hiện.

- Thượng Cổ cự ngạc chính là một trong số rất ít chủng tộc trong Tử Yên hồ, có thể đi đến gần bờ.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Dưới ánh mắt cảnh giác của ba người, hắn chậm rãi khoanh chân ngồi xuống.

Ba người thầm giật mình, thanh niên tóc lam này, rốt cuộc là bất cẩn hay là ngu ngốc?

Nơi này vừa mới bị Thượng Cổ cự ngạc tập kích, vậy mà hắn còn dám ngồi ở chỗ này?

- Ba người chúng ta xuất thân từ “Ám Vân Tông”. Các hạ xuất thân tử Tông phái nào trong Thánh Địa?

Thiên tài Thánh Địa tay cầm cung tiễn, chợt mở miệng hỏi.

- Huyền Chân Thánh Tông, Triệu Phong.

Triệu Phong đưa lưng về phía ba người, không để tâm mà nói.

Huyền Chân Thánh Tông.

Ba người Ám Vân Tông, lập tức lộ vẻ kiêng kỵ, cũng không dám

khinh thị nữa.

Trong Chân Vũ Thánh Địa, hai đại Thánh Tông, chính là tồn tại đứng trên đỉnh cao.

Cho dù là trong Bán Thần Di Viên này, những cường Tông Nhị Tinh khác, lúc đối mặt với đệ tử của Tông phái Tam Tinh, vẫn lộ ra sự yếu thế.

- Trước tiên rút lui đã.

Ba người của Ám Vân Tông, thối lui trở về con đường Thanh Ngọc Thạch, ngồi xếp bằng khôi phục.

Bọn hắn không rời đi, ngược lại vẫn đứng ở phụ cận Tử Yên hồ, xem tiến triển của những thiên tài thuộc các Tông phái khác.

Đại bộ phận thiên tài đều bị Yêu ngư trong Tử Yên hồ truy kích, phải chạy trốn lên bờ.

Chỉ có một vài tên Đại Đan Nguyên Cảnh và một nữ tử Tuần Thú Sư mới có một ít thu hoạch.

Nhất là nữ tử Tuần Thú Sư kia.

Bản thân nàng khi đến có sự chuẩn bị, mang theo rất nhiều Yêu thú Thủy tộc, trên trời còn có mấy đầu phi cầm, phụ trách việc cảnh giới.

Ngoài ra.

Nữ Tuần Thú Sư này, còn thuần hóa hơn mười đầu Yêu thú, nghe hiệu lệnh của mình, gặt hái những dị bảo trân tài trong hồ.

Ánh mắt của Triệu Phong rơi lên người nữ Tuần Thú Sư, âm thầm gật đầu.

Đúng lúc này.

Ven hồ chợt nổi lên một luồng gió tanh, xộc thẳng tới chỗ Triệu Phong.

Thượng Cổ cự ngạc.

Cách đó không xa, ba gã thiên tài của Ám Vân Tông đều thầm giật mình.

Đầu Thượng Cổ cự ngạc kia, chiến lực đạt tới Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, lực phòng ngự thậm chí có thể ngăn cản cả công kích của Đại Đan Nguyên Cảnh.

- Tới hay lắm.

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một nụ cười vui vẻ, Thần Linh Nhãn mở ra, tập trung khóa chặt đầu Thượng Cổ cự ngạc.

Minh Tâm Ấn.

Trong mắt trái của Triệu Phong, xuất hiện một luồng hàn ý dao động, xuyên thấu linh hồn, len lỏi vào tận sâu trong tâm hồn của Thượng Cổ cự ngạc.

Thoáng chốc.

Thân hình của đầu Thượng Cổ cự ngạc, cứng ngắc tại giữa không trung, sau đó rơi xuống.

Triệu Phong vẫn ngồi xếp bằng tại chỗ, thần sắc như thường.

Qua thời gian một hai nhịp hô hấp…

Trên mặt đầu Thượng Cổ cự ngạc, chợt lộ vẻ kính sợ, hết sức thần phục, đi đến bên cạnh Triệu Phong.

- Ừm, con thứ nhất.

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Khí lực phòng ngự của Thượng Cổ cự ngạc tuy mạnh, nhưng tại phương diện linh hồn thì lại không được tốt lắm.

- Đây…

Cách đó không xa, ba người của Ám Vân Tông, không khỏi thất sắc.

- Nhẹ nhàng như vậy đã khống chế được một đầu Thượng Cổ cự ngạc rồi sao?

Trên mặt tên thiên tài tinh thông bí thuật Hồn đạo, tràn ngập vẻ khiếp sợ.

Muốn khống chế Thượng Cổ cự ngạc này, cần phải có linh hồn cấp độ Đại Đan Nguyên Cảnh, ngoài ra còn phải tinh thông bí thuật Hồn đạo.

Mà cho dù là Tôn Chủ tinh thông Hồn đạo, cũng không thể nhẹ nhàng khống chế một đầu Thượng Cổ cự ngạc như vậy.

Ngay sau đó.

Ba người trơ mắt nhìn Triệu Phong ngồi xếp bằng trên lưng Thượng Cổ cự ngạc.

Đầu Thượng Cổ cự ngạc kia thần phục sợ hãi, bắt đầu đi đến gần bờ hồ.

Bên cạnh bờ Tử Yên hồ, cơ bản chính là địa bàn của Thượng Cổ cự ngạc.

Triệu Phong ngồi trên lưng Thượng Cổ cự ngạc, những chủng tộc Yêu ngư khác, cũng không dám mạo muội đến gần.

Một lát sau…

Triệu Phong bắt gặpđầu “Thượng Cổ cự ngạc” thứ hai, đang giằng co với đầu cự ngạc của mình.

- Minh Tâm Ấn.

Mắt trái của Triệu Phong, thúc dục Đồng thuật linh hồn, thành công nô dịch đầu Thượng Cổ cự ngạc thứ hai.

Cứ như vậy.

Triệu Phong đã có hai đầu Thượng Cổ cự ngạc làm thủ hạ.

Tại ven hồ, ba người của Ám Vân tông đều mở mắt trừng trừng mà nhìn.

Sau khi khống chế hai đầu Thượng Cổ cự ngạc, Triệu Phong ở tại phụ cận bờ hồ, cơ bản đã không cần sợ hãi điều gì nữa.

Thế nhưng.

Triệu Phong cũng không ra lệnh cho những Thượng Cổ cự ngạc đi gặt hái những trân tài địa bảo ở gần ven hồ như bọn hắn tưởng tượng.

Phốc phốc…

Hai đầu Thượng Cổ cự ngạc, tiếp tục đi tới.

Nửa canh giờ sau…

- Đầu thứ ba… Đầu thứ tư… Đầu thứ năm…

Số lượng thủ hạ Thượng Cổ cự ngạc của Triệu Phong vẫn không ngừng gia tăng.

Lúc này.

Ngay cả vị nữ Tuần Thú Sư ở đằng xa, cũng đã bị kinh động.

Tên kia có huyết mạch đồng tử hệ Linh Hồn, không ngờ lại dễ dàng khống chế năm đầu Thượng Cổ cự ngạc.

Trong mắt nữ Tuần Thú Sư kia, tràn ngập vẻ kinh ngạc.

Phải biết rằng.

Nàng phải bỏ ra mất nửa ngày, mới có thể thuần hóa và điều khiển hơn mười đầu Yêu ngư và một đầu Thượng Cổ cự ngạc.

Hơn nữa.

Những sinh vật mà nàng khống chế, đều cần dùng bí thuật Hồn đạo

để duy trì, nếu không sẽ thoát ly sự khống chế.

Nhưng Minh Tâm Ấn của Triệu Phong, mỗi lần phát động thành công, mục tiêu sẽ thần phục từ sâu tận linh hồn, bị nô dịch hoàn toàn.

Cấm thuật Hồn đạo này, có thể nói là vất vả một lần mà nhàn nhã cả đời.

- Hắn đã khống chế năm sáu đầu Thượng Cổ cự ngạc rồi, hoàn toàn có thể hoành hành phụ cận bờ hồ, khai thác những trân tài quý hiếm kia.

Nữ Tuần Thú Sư nhìn về phía Triệu Phong với vẻ nghi hoặc.

Lúc này, Triệu Phong đã nô dịch năm sáu đầu Thượng Cổ cự ngạc, vậy mà vẫn không thấy hắn có hành động khai thác dị bảo quý hiếm nào.

Bởi vậy có thể thấy được, dã tâm của đối phương lớn cỡ nào, e rằng hắn có mưu đồ càng xa hơn.

Cuối cùng.

Cho đến khi một hơi nô dịch mười đầu Thượng Cổ cự ngạc,Triệu Phong mới thở dài một hơi, bộ dạng có chút uể oải.

- Mười đầu Thượng Cổ cự ngạc a, chiến lực của mỗi đầu, đều có thể sánh ngang Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, phòng ngự có thể ngăn cản công kích của Đại Đan Nguyên Cảnh.

Ba người Ám Vân tông đều kinh hãi lạnh mình.

Vẻ mặt nữ Tuần Thú Sư cũng cực kỳ hâm mộ, thường xuyên chú ý

nhất cử nhất động của Triệu Phong.

Trong lòng nàng rất hiếu kỳ, thiên tài Thánh Tông có Đồng thuật linh hồn nghịch thiên này, rốt cuộc đang mưu đồ chuyện gì?

Chương 640: Xưng Bá Tử Yên Hồ (Thượng)

Nô dịch mười đầu Thượng Cổ cự ngạc, Triệu Phong bằng vào những thủ hạ đắc lực này, cũng đủ hoành hành một vùng ven Tử Yên hồ rồi.

Lúc này.

Thiên tài Thánh Địa ở phụ cận bờ hồ, kể cả hai gã Đại Đan Nguyên Cảnh kia, cũng sinh ra vài phần kiêng kỵ đối với Triệu Phong.

Nhất cử nhất động của Triệu Phong, đều gây sự chú ý.

Nghỉ ngơi một lát.

Triệu Phong lại khống chế mười đầu Thượng Cổ cự ngạc, hướng về phía trung tâm của Tử Yên hồ.

Hắn không dám đi vào quá sâu.

Ở bên trong Tử Yên hồ, các loại dị thú Thủy tộc có năng lực thiên kỳ bách quái. Một vài Yêu ngư, sống theo bầy đàn, số lượng lên tới ngàn vạn, một khi hãm nhập vào trong đó, cho dù là Nửa bước Vương Giả, cũng phải nhượng bộ lui binh.

Thực lực trên Thượng Cổ cự ngạc, chỉ có thể là những kẻ săn mồi đỉnh cấp bên ngoài Tử Yên hồ.

Đúng lúc này…

Phốc phốc phốc…

Trong hồ nước trước mặt, có một đàn Yêu ngư bơi lại, số lượng trên trăm đầu, chiến lực thấp nhất cũng là Chân Chủ Cấp, có gần mười đầu là cấp bậc Đan Nguyên Cảnh.

Những bầy Yêu ngư này, cảm nhận được khí tức của Thượng Cổ cự ngạc, cũng không dám mạo muội tiếp cận.

- Tiến lên!

Triệu Phong ngồi trên lưng một đầu Thượng Cổ cự ngạc, điều khiển đám Thượng Cổ cự ngạc còn lại, bơi đến gần bầy Yêu ngư kia.

Phốc phốc phốc…

Ngay lập tức, đám Yêu ngư kia liền bối rối.

Không có một đàn Yêu ngư mấy trăm con, rất khó uy hiếp được mười đầu Thượng Cổ cự ngạc này.

- Vạn Niệm Thần Quyết, nhất niệm hóa mười.

Tâm thần ý niệm của Triệu Phong, bỗng nhiên chia ra thành hai mươi luồng, thi triển Minh Tâm Ấn, nhằm vào những đầu Yêu ngư kia.

Những Yêu ngư này, dưới trạng thái sợ hãi bối rối, cho nên liền bị "Minh Tâm Ấn" dễ dàng đắc thủ.

Một nhịp hô hấp qua đi…

Minh Tâm Ấn của Triệu Phong, đã nô dịch mười tám đầu Yêu ngư.

Đẳng cấp của Yêu ngư, phổ biến là Chân Chủ Cấp, dùng “Minh Tâm Ấn” do Vạn Niệm Thần Quyết phân hóa thi triển, cộng thêm Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, tất cả mọi chuyện đều rất thuận lợi.

Phốc phốc phốc…

Những đầu Yêu ngư bị nô dịch này, đều sợ hãi thần phục, bơi tới xung quanh Thượng Cổ cự ngạc.

- Chỉ một ý niệm mà đã điều khiển được nhiều Yêu ngư như vậy sao?

Nữ Tuần Thú Sư ở phụ cận bờ hồ, nhìn với vẻ không thể tin nổi.

Trong mắt nàng, lộ ra kính sợ sâu sắc, thậm chí còn nảy sinh một tia ngưỡng mộ sùng bài.

Không ngờ tạo nghệ khống chế tinh thần của đối phương lại cao thâm như vậy.

Dùng linh thức tinh thần, trong nháy mắt phân hóa thành hai mươi luồng, đồng thời còn thi triển bí thuật Hồn đạo cao thâm.

Điều này đối với nàng mà nói, không khác gì tiêu chuẩn cấp bậc Đại Sư.

Thế nhưng.

Một hơi nô dịch mười tám đầu Yêu ngư, chỉ là “luồng thứ nhất” của Triệu Phong.

Đợt thứ hai.

Tâm thần ý niệm của Triệu Phong, lại một lần nữa phân hóa, nô dịch một hai chục đầu Yêu ngư.

Đợt thứ ba… Đợt thứ tư… Đợt thứ năm…

Sau năm đợt…

Đám Yêu ngư mà Triệu Phong hạ thủ, nhiều hơn trăm, trong đó có trên mười đầu tiểu thủ lĩnh của đàn Yêu ngư.

Tại ven hồ, vẻ mặt của nữ Tuần Thú Sư đã rung động đến mức ngốc trệ.

- Hồn lực của hắn, rốt cuộc hùng hậu đến mức nào? Cho dù là huyết mạch đồng tử hệ Linh Hồn, nhưng thi triển bí thuật Hồn đạo với hiệu suất cao như vậy, cũng tiêu hao không nhỏ, thậm chí cũng không thể thi triển mà không dừng lại chút nào…

Nữ Tuần Thú Sư không thể tin nổi.

Nàng phân tích nội tình linh hồn của Triệu Phong, ít nhất cũng ngoài Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ. Đây chính là có ưu thế huyết mạch đồng tử hệ Linh Hồn cực lớn, đề cao hiệu suất gấp mấy lần, giảm bớt tiêu hao còn một phần ba.

Trong Tử Yên hồ.

Thủ hạ của Triệu Phong, ngoài mười đầu Thượng Cổ cự ngạc, còn có hơn 100 đầu Yêu ngư, tạo thành một cái quân đoàn nhỏ.

- Ừm, bước đầu tiên, xem như đã hoàn thành.

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Dùng quân đoàn tiểu qu mô này, cũng đủ cho hắn xưng bá sơ bộ tại vùng ngoài của Tử Yên hồ rồi.

Nghỉ ngơi nửa canh giờ.

Triệu Phong khôi phục tinh lực, lập tức hạ đạt một loạt mệnh lệnh đối với quân đoàn thủ hạ.

Phốc phốc…

Những đàn Yêu ngư kia, phân tán khắp nơi tại vùng ngoài của Tử Yên hồ, hết sức sinh động.

Dưới sự chỉ huy của Triệu Phong, những đàn Yêu ngư này, bắt đầu khai hoang những trân tài Thượng Cổ trong Tử Yên hồ một cách có tổ chức.

- Dị bảo trân tài trong Tử Yên hồ có quá nhiều. Chỉ dựa vào nhân lực, hiệu suất rất thấp, thậm chí còn gặp phải rất nhiều uy hiếp quấy nhiễu.

Bản thân Triệu Phong không động thủ, tất cả đều giao cho tiểu quân đoàn thủ hạ.

Những cự ngạc, Yêu ngư này, đã quen thuộc và thích ứng với hoàn cảnh nơi này, với cấp độ của chúng, linh trí hoàn toàn không tầm thường.

Trên trăm đầu Yêu ngư kia, chính là chủ lực khai thác trân tài dị bảo.

Còn Thượng Cổ cự ngạc thì phụ trách cảnh giới, trở thành hộ vệ.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong phụ trách quan sát, tìm kiếm những tài nguyên trân quý trong hồ.

- Tử Lân Thảo.

Ánh mắt Triệu Phong sáng lên, rất nhanh đã phát hiện ra tung tích của Tử Lân Thảo.

Tử Lân Thảo chính là một loại dị thảo quý hiếm trong Tử Yên hồ, lực lượng thần kỳ khó mà tưởng tượng nổi.

Những thiên tài đến Tử Yên hồ này, có đến một nửa là đến vì những dị thảo này.

Phốc phốc phốc…

Không lâu sau, mấy đầu Yêu ngư kia đã thu thập được mấy gốc Tử Lân Thảo, sau đó đưa đến chỗ Triệu Phong.

- Không tệ.

Triệu Phong nắm vài gốc Tử Lân Thảo, lập tức xác định đây là chính phẩm.

Dưới tay hắn có một tiểu quân đoàn Thủy tộc như thế, tin rằng có thể thu thập được càng nhiều Tử Lân Thảo hơn.

Vì muốn thử hiệu quả của “Tử Lân Thảo”, nên Triệu Phong ăn trước vài gốc.

Thoáng chốc.

Một luồng khí tức âm hàn, rót vào trong huyết nhục của Triệu Phong, bên trong huyết nhục lại truyền đến một luồng cảm giác nóng cháy.

Chỉ thấy, một tầng diễm khí màu tím nhàn nhạt, di động quanh thân Triệu Phong.

Trên mặt Triệu Phong thoáng lộ ra một tia thống khổ, có chút vặn vẹo.

Nếu như Đan Nguyên Cảnh phục dụng một gốc Tử Lân Thảo, ít nhất cần mất nửa tháng.

Chẳng qua.

Thể chất sinh mệnh của Triệu Phong không phải tầm thường, hấp thu một lượng khí tức Mộng cảnh Thái Cổ khổng lồ, giống như một đầu cự thú Thái Cổ, bất luận là lực tiêu hóa hay lực hấp thu, đều không thể dùng lẽ thường mà cân nhắc được.

- Gốc Tử Lân Thảo này, quả thật có hiệu quả lột xác nhất định đối với thể chất sinh mệnh. Chẳng qua đối với ta mà nói, tác dụng cũng không lớn.

Triệu Phong đã cảm thụ được.

Bởi vì.

Thể chất sinh mệnh của hắn, đạt tới cực hạn Đại Đan Nguyên Cảnh, thậm chí tiếp cận Vương Giả.

Cho dù là thể chất sinh mệnh của Nửa bước Vương Giả, cũng không bằng Triệu Phong.

Đương nhiên.

Thứ mà Triệu Phong coi trọng ở Tử Lân Thảo, chính là hiệu quả thần kỳ huyết mạch tăng cường phòng ngự.

Loại thiên địa dị vật này, có thể khiến cho sinh linh có được một loại lực lượng huyết mạch, đây chính là thứ hiếm thấy nhất khắp toàn bộ Phạm Trụ.

Đây cũng thứ hiệu quả có giá trị nhất của Tử Lân Thảo.

Theo thời gian trôi qua.

Triệu Phong điều khiển tiểu quân đoàn, ở trong Tử Yên hồ, thu thập được rất nhiều dị bảo trân tài Thượng Cổ, trong đó, “Tử Lân Thảo” là chủ đạo.

Trong quá trình thu thập.

Tiểu quân đoàn Thủy tộc của Triệu Phong, khó tránh khỏi có chút tổn thất.

Cho nên, hắn vẫn chậm rãi gia tăng nội tình của quân đoàn.

Nửa ngày sau…

Thủ hạ Yêu ngư của Triệu Phong, không giảm mà ngược lại con tăng, nhiều đến hơn hai trăm đầu.

Chỉ cần là mục tiêu bị “Minh Tâm Ấn” nô dịch, tại phương diện tư duy linh hồn, đều triệt để thần phục.

Từ nay về sau khống chế chúng, Đồng lực tâm hồn cũng tiêu hao rất

ít.

- Tử Lân Thảo… Thủy Mặc Trùng Thảo… Thủy Oánh Thảo… Cổ Ô Bối…

Các loại trân tài dị bảo, không ngừng được đưa đến trước mặt Triệu Phong.

Hơn nữa.

Tầm mắt của Triệu Phong rất cao, ít nhất là những trân tài dị bảo có sức hấp dẫn đối với Đan Nguyên Cảnh, hoặc là gần như tuyệt tích ở ngoại giới, thì hắn mới khai thác.

Trong đó, trọng điểm của Triệu Phong, vẫn là Tử Lân Thảo.

Những trân tài dị bảo khác, phần lớn chỉ có công dụng tăng cường ngoại lực hoặc luyện đan, luyện khí, giải độc,…

Mà Tử Lân Thảo này, lại có thể trực tiếp tăng cường thực lực bản thân.

Đây chính là dị bảo trân tài mà Triệu Phong coi trọng nhất.

Hơn hai trăm đầu Yêu ngư, vơ vét trên phạm vi rộng, hiệu suất cực cao.

Ngay lập tức, số lượng Tử Lân Thảo trong tay Triệu Phong, đang không ngừng gia tăng.

- Mười tám gốc, mười chín gốc, hai mươi gốc…

Thanh quả chiến đấu của Triệu Phong, khiến người khác phải ủ rũ

không thôi.

Người khác mất nửa ngày mới có thể thu thập được một hai gốc, lại còn gặp phải sự đuổi giết của phần đông sinh vật Thủy tộc.

Còn hắn, giống như một chủ soái, chỉ cần phất tay cho binh tôm tướng của, thay mình ra sức.

Mỗi canh giờ, Triệu Phong lại phục dụng một gốc “Tử Lân Thảo”.

Dưới tình huống số lượng tích lũy, khí lực của Triệu Phong vẫn có sự tăng cường nhất định, nhất là lực phòng ngự.

Lúc phục dụng đến gốc Tử Lân Thảo thứ mười, Triệu Phong đột nhiên cảm giác thể chất huyết mạch của mình, sinh ra một loại dị biến kỳ lạ.

Ồ?

Triệu Phong thông qua thân thể, khống chế luồng khí tức này.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên ngoài thân thể Triệu Phong, hiển hiện một tầng gợn sóng màu tím, không ngừng nổi lên hình thái lân phiến.

- Thành công rồi.

Trong lòng Triệu Phong cuồng hỉ không thôi.

Trong thân thể có thêm một loại năng lực huyết mạch, vừa nghe đã không thể tưởng tượng nổi rồi.

Triệu Phong cảm thấy, tầng gợn sóng màu tím hình thái lân phiến bên ngoài thân thể mình, có lực phòng ngự không hề tầm thường.

Loại huyết mạch phòng ngự này, ngược lại có chút giống lân giáp bên ngoài cơ thể Thượng Cổ cự ngạc.

Thượng Cổ cự ngạc cấp độ Tiểu Đan Nguyên Cảnh, thế nhưng lực phòng ngự lại có thể chống đỡ được công kích của Đại Đan Nguyên Cảnh.

Mà năng lực huyết mạch này, lại thành lập dựa trên tu vi khí lực.

Thể chất sinh mệnh của Triệu Phong, tiếp cận Vương Giả, khí tức Mộng cảnh Thái Cổ mà hắn hấp thu được, cũng cường hóa năng lực huyết mạch phòng ngự này, hiệu quả cũng rất kinh người.

- Huyết mạch phòng ngự đã tăng phúc thêm ba thành lực phòng ngự rồi.

Trong lòng Triệu Phong mừng rỡ vô cùng.

Mà hiệu quả này, chỉ mới là bắt đầu mà thôi.

Hắn vẫn không ngừng phục dụng “Tử Lân Thảo”, để tăng cường nồng độ huyết mạch của mình.

Đồng thời.

Triệu Phong còn có thể trong thời gian ngắn tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ, hấp thu khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, khiến cho năng lực huyết mạch phản tổ.

- Hai mươi tám gốc… Ba mươi gốc… Ba mươi lăm gốc…

Triệu Phong điều khiển tiểu quân đoàn Thủy tộc, quy mô vẫn tiếp tục mở rộng, hiệu suất ngày càng cao.

Những sinh vật Thủy tộc này, bản thân có linh trí nhất định, Triệu Phong đem hình dáng “Tử Lân Thảo”, truyền lại cho một số Yêu ngư thủ lĩnh, để chúng chỉ huy, trọng điểm thu thập loại dị thảo quý hiếm này.

Ngày hôm sau…

Số lượng Tử Lân Thảo trong tay Triệu Phong, đã hơn ba bốn mươi gốc.

Tốc độ khai thác Tử Lân Thảo của hắn, thậm chí còn vượt qua tốc độ hắn phục dụng.

Lúc này.

Năng lực huyết mạch của Triệu Phong, đã tiến thêm một bước cường hóa. Chỉ cần một ý niệm của hắn, bên ngoài thân thể sẽ hiện lên một tầng gợn sóng hoa văn lân phiến màu tím.

Gợn sóng hoa văn lân phiến này, càng ngày càng ngưng thực và tinh xảo hơn.

- Lực phòng ngự đã cường hóa đến gấp đôi rồi. Hơn nữa loại huyết mạch phòng ngự này, trực tiếp dung hợp vào trong thân thể, không ảnh hưởng đến lực lượng hộ thể của huyết mạch Thủy hệ.

Triệu Phong cảm giác khí lực của mình, nhất là lực phòng ngự, tăng trưởng trên phạm vi lớn.

Hết thảy những điều này, tự nhiên rơi vào trong mắt đám thiên tài Thánh Địa ở phụ cận Tử Yên hồ.

Di viên đã mở ra được một ngày rưỡi.

Trước mắt, phụ cận Tử Yên hồ, cũng tập trung hai ba mươi tên thiên tài Thánh Địa.

Thu hoach jcuar Triệu Phong, khiến cho đám thiên tài Thánh Địa, vừa yêu thích ngưỡng mộ vừa ganh ghét.

Thế nhưng, quân đoàn Thủy tộc mà Triệu Phong điều khiển, quy mô càng lúc càng lớn, khiến cho phần lớn thiên tài Thánh Địa ở gần đó, đều nhìn mà phát khiếp.

- Hai mươi đầu Thượng Cổ cự ngạc, ba bốn trăm đầu Yêu ngư…

Ánh mắt của nữ Tuần Thú Sư kia, khi nhìn về phía Triệu Phong, có chút giống như đang nhìn phi nhân loại.

Tại một góc của bờ hồ.

- Chỉ là một Tiểu Đan Nguyên Cảnh, lại độc chiếm chín thành Tử Lân Thảo thu hoạch được.

- Quân đoàn Thủy tộc của hắn, đã vơ vét quá nửa Tử Lân Thảo và phần lớn các trân tài dị bảo, chúng ta ngay cả xương cũng không có mà gặm.

Năm sáu tên thiên tài Thánh Địa, tập trung tại một chỗ.

Những người này đều phẫn hận không cam lòng, nhìn qua phía Tử Yên hồ, chỉ thấy một quân đoàn Thủy tộc dày đặc.

Hai người trong số đó, tu vi cao tới Đại Đan Nguyên Cảnh, lần lượt là một nam tử mặt khô và một thanh niên Kiếm Đạo.

Nam tử mặt khô này, tinh thông Quỷ Thi đạo, trong tay thao túng một đại quân trên trăm Khô lâu, trong đó có tám bộ cấp bậc Đan Nguyên Cảnh, còn có một bộ Khô lâu Hoàng Kim cấp Tôn Chủ.

Chương 641: Xưng Bá Tử Yên Hồ (Trung)

- Cưu sư huynh, huynh xuất thân từ Thiên U Thánh Tông, lại tinh thông Hồn đạo quỷ bí, chỉ có huynh mới có thể ra mặt đối phó với tiểu tử kia!

Một tên thiên tài cường tông Nhị tinh trong đó đề nghị.

Lời ấy vừa ra, mấy tên thiên tài Thánh địa còn lại đều phụ họa. Kể cả gã thanh niên Kiếm đạo Tôn Chủ cấp kia, cũng gật đầu đồng ý.

Triệu Phong xuất thân từ Huyền Chân Thánh Tông cấp Tam tinh, thiên tài cường tông Nhị tinh bình thường không dám dễ dàng trêu chọc hắn.

Ánh mắt của mọi người đều tập trung ở trên người nam tử khô diện Cưu sư huynh.

- Được!

Trong mắt Cưu sư huynh chợt lóe lệ mang.

Trong số những người này, thực lực cùng tư lịch của hắn là thâm sâu nhất.

o0o

Tử Yên Hồ.

Triệu Phong ngồi ở trên người Thượng Cổ Cự Ngạc, phần đông Yêu Ngư thủ hạ thì hoạt động trong vài dặm thủy vực phụ cận.

Trước mắt, hắn còn không dám xâm nhập Tử Yên Hồ, chỉ là ở bên ngoài hồ nước cướp đoạt tài nguyên.

- Theo tin tức, ở chỗ sâu trong Tử Yên Hồ, có Yêu Linh dị thú càng cường đại hơn, kể cả chủng tộc Nhân Ngư Tộc trong truyền thuyết cùng với cung điện thần bí dưới đáy hồ kia!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Bước đầu tiên trước mắt, hắn gần như có thể xưng bá ở khu vực bên ngoài Tử Yên Hồ.

Phốc phốc…

Đại lượng Yêu Ngư ở trong thủy vực phụ cận cướp đoạt các loại trân tài dị bảo.

Tử Lân Thảo, vẫn như cũ là mục tiêu chủ yếu. Tuyệt đại đa số trân tài dị bảo còn lại, giá trị mặc dù cũng cao, nhưng mà không thể trong thời gian ngắn tăng lên thực lực bản thân Triệu Phong.

- Năm mươi tám gốc… Sáu mươi gốc… Sáu mươi ba gốc…

Triệu Phong kiểm kê số Tử Lân Thảo trong tay.

Trước mắt, chính hắn dùng hết hơn ba mươi gốc Tử Lân Thảo, phối hợp khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, sản sinh ra hiệu quả huyết mạch phòng ngự kinh người.

Ý niệm khẽ động, ngoài thân thể Triệu Phong hiện lên một tầng hoa

văn ám tử sắc hình thái lân phiến, giống như một kiện bảo y lân phiến bó sát người.

- Loại huyết mạch phòng ngự này, ngoại trừ tăng cường lực lượng phòng ngự cùng khí lực, không có hiệu quả công kích. Chẳng qua, loại huyết mạch này có thể khiến ta càng dễ dàng dung nhập Tử Yên Hồ hơn.

Triệu Phong phát hiện một chỗ tốt ngoài ý muốn, nhưng lại cũng nằm trong tình lý.

Dù sao, loại Tử Lân Thảo này, là ở trong Tử Yên Hồ dựng dục ra.

Triệu Phong dùng đại lượng Tử Lân Thảo, có thêm được loại huyết mạch phòng ngự này, lại càng thích ứng với môi trường trong nước, nhất là bên trong Tử Yên Hồ.

Hiện tại, cho dù Triệu Phong thân ở bên trong Tử Yên Hồ, cũng sẽ không bị sinh vật Thủy tộc trong hồ xem là kẻ ngoại lai hoặc là ngoại tộc.

Vô hình trung, loại áp lực bị cừu thị này đã cắt giảm đi hơn phân nửa.

- Đợi thu hoạch tổng cộng đến một trăm gốc Tử Lân Thảo, ta lại tiến quân vào chỗ sâu trong Tử Yên Hồ!

Trong lòng Triệu Phong tính toán.

Thời điểm hắn đang cân nhắc…

Phốc…

Một chỗ khác của mặt hồ, một bộ khung xương hình rồng thô to chợt

phiêu phù ở trên mặt nước, u diễm âm phong phát ra hừng hực, chuyên chở năm sáu người, hướng bên này mà tới gần.

- Ân? Bí thuật Quỷ thi?

Triệu Phong ghé mắt nhìn lại.

Trên khung xương hình rồng kia, đứng năm sáu gã thiên tài Thánh địa.

Hai vị Tôn Chủ cầm đầu, đúng là Cưu sư huynh, cùng với một gã thanh niên Kiếm đạo.

Bốn người còn lại, tu vi đều là Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ cùng Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong.

Đám người này thế tới rào rạt, trong mắt lóe ra quang mang tham lam.

- Chậc chậc… tên tiểu bối họ Triệu, ngươi một mình độc chiếm đại lượng Tử Lân Thảo, lũng đoạn phần lớn trân tài dị bảo, khiến chúng ta rất hâm mộ a!

Cưu sư huynh âm dương quái khí nói.

- Đám các ngươi muốn cái gì?

Ánh mắt Triệu Phong lợi hại, giống như đao phong lạnh như băng.

Đám người trên khung xương hình rồng cũng cảm thấy một cỗ hàn ý vô hình lạnh lẽo.

Lấy thể chất huyết mạch hiện tại của Triệu Phong, tùy tiện một cái

ánh mắt cũng có thể mang đến cho Tôn giả bình thường áp lực thật lớn.

- Muốn cái gì? Chúng ta muốn thu mua một ít Tử Lân Thảo!

Cưu sư huynh thật không chút úy kỵ.

Lấy nội tình tu vi Đại Đan Nguyên Cảnh trung kỳ, lại tinh thông Hồn đạo quỷ bí của hắn, thật cũng không sợ một tên Tiểu Đan Nguyên Cảnh có thiên phú linh hồn.

- Thu mua?

Triệu Phong nheo mắt lại, liếc mắt đảo quét những người này.

Những người này, hiển nhiên là dùng lớp vỏ thu mua ngụy trang, đi tới đây nháo sự.

Giá trị của Tử Lân Thảo, đem đặt ở bên ngoài, căn bản không thể đánh giá. Một gốc Tử Lân Thảo, giá trị tiếp cận một kiện Thần binh Địa giai Trung phẩm!

Mà muốn sản sinh ra huyết mạch phòng ngự, bình thường cần hơn mười gốc, thậm chí hai mươi gốc mới nắm chắc tạo thành.

- Như vậy, chúng ta lấy giá một vạn Nguyên tinh thạch Thượng phẩm, thu mua một gốc Tử Lân Thảo của ngươi!

Cưu sư huynh bộ dáng suy nghĩ, nói.

- Một vạn Nguyên tinh thạch Thượng phẩm?

Bờ hồ phụ cận, một ít thiên tài Thánh địa ngóng nhìn về phía này,

thiếu chút nữa là té ngã tại chỗ.

Một vạn Nguyên tinh thạch Thượng phẩm, chỉ sợ ngay cả một nhánh lá Tử Lân Thảo, cũng mua không được.

Đây là xảo trá trần trụi a.

- Cút!

Triệu Phong căn bản mặc kệ.

Nhưng mà bọn người Cưu sư huynh, hiển nhiên là có chuẩn bị mà đến.

Bọn họ cũng không có rời đi, mà là ở phụ cận nháo sự.

Ví dụ như, bọn họ nhiễu loạn hành động của đám Yêu Ngư, khiến cho Triệu Phong không thể dễ dàng cướp đoạt trân tài dị bảo.

Có mấy đầu Yêu Ngư trong đó, bị đám người này tùy ý hành hạ đến chết.

- Hừ!

Sắc mặt Triệu Phong trầm xuống, không giận mà còn cười.

Cũng tốt, mục đích của hắn vốn là xưng bá Tử Yên Hồ, vậy thì mượn những người này để mà lập uy đi.

- Lên!

Triệu Phong một tia ý niệm, điều khiển hai mươi đầu Thượng Cổ Cự Ngạc hướng bọn người Cưu sư huynh phát động trùng kích.

Hai mươi đầu Thượng Cổ Cự Ngạc, mỗi một đầu chiến lực căn bản đều là Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, ở trong hồ nước nhất tề phát động công kích, thiên thời địa lợi, khí thế hạo hãn.

Sắc mặt bọn người Cưu sư huynh biến đổi.

Bốn gã thiên tài Đại Đan Nguyên Cảnh tu vi thấp một chút, nhất thời có chút bối rối.

Thượng Cổ Cự Ngạc, ở trong hồ nước này, bản thân có ưu thế địa lợi, hai mươi đầu phát động trùng kích, nhất thời đem mọi người tách ra.

- Hành động trảm thủ!

Cưu sư huynh quát lớn một tiếng, cùng với tên thanh niên Kiếm đạo kia, hai gã Tôn Chủ Đan Nguyên Cảnh, lướt qua đám Thượng Cổ Cự Ngạc, giết về phía Triệu Phong.

Nếu như đánh bừa ngạnh kháng, đối kháng hai mươi đầu Thượng Cổ Cự Ngạc, mấy trăm Yêu Ngư, cho dù là hai đại Tôn Chủ cũng đều không thể làn nổi.

Chẳng qua, bọn họ hiểu được câu nói “Bắt tặc, bắt vương trước”.

Triệu Phong là chủ soái của quân đoàn Thủy tộc này, chỉ cần giết chết hắn, hết thảy cũng đều sẽ tan rã, bọn họ cũng có thể thu hoạch lợi ích.

Không có sách lược nào đơn giản hơn nữa.

Mắt thấy hai gã Tôn chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, một trước một sau,

đánh thẳng về phía Triệu Phong.

Thanh niên Kiếm đạo ở phía trước, công kích cường đại, phụ trách trùng kích.

Cưu sư huynh điều khiển đầu Hoàng Kim Khô Lâu Tôn Chủ cấp kia, đồng thời hắn còn phát động bí thuật Hồn đạo, ý đồ quấy nhiễu sự điều khiển của Triệu Phong đối với quân đoàn Thủy tộc.

- Không ổn!

Bên bờ hồ, nữ Thuần Thú Sư kia, trong mắt có vài tia không đành lòng.

Thân là Thuần Thú Sư, nàng hiểu một cách sâu sắc rằng, đối với loại lưu phái tu hành Khống đạo này, kiêng kỵ nhất chính là cường địch sách lược trảm thủ.

Dưới sự công kích của hai gã thiên tài Thánh địa Tôn Chủ cấp, Triệu Phong làm sao có thể bình yên trở ra nổi?

- Hiện!

Triệu Phong ngồi xếp bằng bất động, trong tay xuất hiện một mặt hắc kỳ.

Vụt...

Hắc kỳ vung lên, Trớ Chú Bách Thi hiện, phát ra diễm khí u ám cuồn cuộn, cùng với Quỷ thi oán lực kinh thiên, bao phủ phương viên mấy chục trượng xung quanh.

- Hít…

Gã thanh niên Kiếm đạo kia vừa mới tới gần, đã bị quỷ diễm hắc vân bàng bạc áp bách quấn thân.

Trong quỷ diễm hắc vân kia vươn ra vô số cánh tay khô lâu trắng bệch máu chảy đầm đìa, chui vào trong cơ thể thanh niên Kiếm đạo.

Đến hiện tại, mỗi một bộ Trớ Chú Bách Thi của Triệu Phong, cơ bản cũng tăng lên tới Bán Bộ Đan Nguyên Cảnh, hơn nữa lại dung nhập khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, uy năng viễn siêu lúc trước một gấp hai.

Thanh niên Kiếm đạo kia vừa mới sát tiến đến, cơ thể phát lạnh, tinh khí linh phách không ngừng xói mòn.

Một thân chiến lực của hắn nhất thời bị suy yếu đi ba, bốn thành.

Hơn nữa theo thời gian trôi qua, trạng thái chiến lực của hắn, sẽ không ngừng suy yếu. Một khi vượt qua mười hơi thở, hắn rất có khả năng sẽ hóa thành một đống bạch cốt.

- Trớ Chú Bách Thi? Xem ta…

Cưu sư huynh kia cười âm lãnh một tiếng, điều khiển Hoàng Kim Khô Lâu giết vào đám Trớ Chú Bách Thi.

Hoàng Kim Khô Lâu, giết vào Bách Thi Trớ Chú Đại Trận, cũng không bị quá nhiều ảnh hưởng.

Vốn dĩ Trớ Chú Bách Thi đối với các tử vật đồng dạng xuất phát từ một hệ Quỷ thi, cũng không tạo thành quá nhiều tác dụng.

Huống chi, đầu Hoàng Kim Khô Lâu này còn là cấp bậc Đại Đan Nguyên Cảnh!

Như thế mà nói, Triệu Phong vẫn như cũ đối diện một vị Tôn Chủ cấp chân chính, thậm chí còn có một tên Kiếm tu Tôn Chủ cấp trạng thái suy yếu.

- Chỉ cần trong thời gian ngắn tiến hành trảm thủ thành công. Hết thảy đều sẽ ổn định!

Cưu sư huynh tâm như gương sáng.

Nhưng ngay khoảnh khắc tiếp theo, trong Bách Thi Trớ Chú Đại Trận đột nhiên truyền đến một tiếng hét lớn.

- A!

Thanh niên Kiếm đạo kia bị một thanh quang nhận thâm tử sắc mỏng như cánh ve trong quỷ diễm hắc vân đánh trúng.

- Tử Diệt Chi Nhận!

Quang nhận thâm tử sắc trong tay Triệu Phong, thanh âm phong lôi vang vọng, khí tức hủy diệt bùng nổ, trảm thẳng về phía thanh niên Kiếm đạo.

Thanh niên Kiếm đạo kia mặc dù có tu vi Đại Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ, chiến lực hơn xa Tôn Chủ bình thường, nhưng mà ở trong Bách Thi Trớ Chú Đại Trận, thực lực cảm quan cũng đều bị quản chế thật mạnh.

- Như thế nào lại…

Hai mắt thanh niên Kiếm đạo trợn trừng, không thể lý giải nổi, Triệu Phong đồng thời đang điều khiển đại trận, làm sao còn có dư lực

phát động tập kích đối với hắn?

Hơn nữa, thế công kia, còn rất mạnh như thế.

Hắn đương nhiên không biết, Triệu Phong tu luyện Vạn Niệm Thần Quyết, một tay điều khiển Bách Thi Trớ Chú Đại Trận, một tay công kích, chính là nhất tâm lưỡng dụng, cũng không tính là quá khó khăn.

Vụt...

Triệu Phong một kích đắc thủ, thân ảnh biến mất không thấy đâu nữa.

Mà thanh niên Kiếm đạo, thân hình lung lay không ngừng, nghĩ muốn chạy đi, lại bị quỷ diễm hắc vân cuồn cuộn bao vây quấn thân.

Trên người bị vết thương trí mạng, thanh niên Kiếm đạo trong thời gian ngắn không thể đột phá nổi, chính là sinh tử đã định.

Tinh khí linh phách Đại Đan Nguyên Cảnh của hắn rất nhanh xói mòn, trở thành chất dinh dưỡng cho Bách Thi Trớ Chú Đại Trận.

Trong Bách Thi Trớ Chú Đại Trận, Triệu Phong chỉ cần đối mặt đầu Hoàng Kim Khô Lâu Tôn Chủ cấp kia.

- Tử Diệt Phong Lôi Tiên!

Trong tay Triệu Phong ngưng kết lên một cái tiên liên thâm tử sắc, so với dĩ vãng càng ngưng luyện hơn, phốc một tiếng, đem đầu Hoàng Kim Khô Lâu cuốn lấy.

Lực lượng Lôi đạo, đối với vật Quỷ thi, bản thân có sự khắc chế vô cùng cường đại.

Huống chi, Tử Diệt Phong Lôi của Triệu Phong ẩn chứa khí tức hủy diệt không tầm thường.

Đan Hạch trong cơ thể hắn hoàn toàn tinh thể hóa, có thể so với Tôn Chủ, tử diệt chân nguyên dưới sự hun đúc của khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ càng tiếp cận bản nguyên, uy năng vượt qua cực hạn bản thân.

Phốc phốc…

Ngoài thân Hoàng Kim Khô Lâu kia bốc lên một trận khói đen, cật lực giãy dụa.

- Quỳ xuống!

Triệu Phong quát lớn một tiếng, một chưởng chụp ở trên người Hoàng Kim Khô Lâu, lực lượng khí lực này, giống như một đầu cự thú Thượng Cổ vậy!

Hiện tại, sinh mệnh thể chất của Triệu Phong đã tiếp cận Vương giả, nhưng lực lượng khí lực dưới sự cường hóa của của khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, Hải Kình Tâm Tủy Huyết cùng Tử Lân Thảo thì lại hoàn toàn vượt qua lẽ thường.

Hắn đánh ra một chưởng, càng phát ra một cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ bàng bạc.

Kẽo kẹt!

Hoàng Kim Khô Lâu bị áp chế đến không thể nhúc nhích, cỗ áp bách kia chính là đến từ ý thức ở bên trong thân thể.

- Băng Hoàng Ấn!

Trong lòng bàn tay còn lại của Triệu Phong ngưng hiện lên một đạo quang ấn băng lam giống như thủy tinh u lam sắc, phảng phất như băng lam nở rộ, một cỗ hàn lực cực hạn Băng Hoàng Thượng Cổ bao phủ toàn thân Hoàng Kim Khô Lâu.

Rắc rắc!

Hoàng Kim Khô Lâu dưới sự áp chế của man lực khủng bố cùng hàn lực cực hạn, toàn thân ngưng kết lên một tầng băng sương.

Bịch…

Hoàng Kim Khô Lâu bị Triệu Phong ấn ngã xuống bên trên thân thể của Thượng Cổ Cự Ngạc.

- Tiểu bối, mơ tưởng!

Cưu sư huynh ở bên ngoài hoảng sợ thất sắc, kinh sợ rít gào một tiếng.

Lúc này, hắn cũng bất chấp sự uy hiếp của Trớ Chú Bách Thi, phóng vọt mà vào, nghĩ muốn giải cứu Hoàng Kim Khô Lâu của chính mình.

Đó thế nhưng chính là quỷ vật khô lâu Tôn Chủ cấp a!

- Hừ!

Triệu Phong không thèm để ý, dung hợp Băng Hoàng Thương, đem huyết mạch băng thủy hàn lực cực hạn phát huy lên đến đỉnh phong.

Rắc rắc!

Toàn thân Hoàng Kim Khô Lâu băng tinh hóa, rất nhanh đã nằm trong một cái phong ấn thủy tinh thể sáu mặt.

- Dừng tay!

Cưu sư huynh phi thân đánh tới, một chưởng chụp lên trên người Triệu Phong.

Triệu Phong căn bản không hề di chuyển.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên ngoài thân thể của hắn hiện lên một tầng hoa văn ám tử sắc hình thái lân phiến, phảng phất như một gã chiến sĩ long lân vậy.

Bồng!

Một chưởng của Đại Đan Nguyên Cảnh giống như đánh vào vách núi, phát ra thanh âm trầm thấp.

Chương 642: Xưng Bá Tử Yên Hồ (Hạ)

- Như thế nào lại…

Cưu sư huynh hoảng sợ thất thanh. Hắn một chưởng đánh trúng Triệu Phong, thế nhưng Triệu Phong lại không cử động chút nào.

Cho dù hắn am hiểu Hồn đạo quỷ bí, năng lực cận chiến rất bình thường, nhưng đây dù sao cũng là một chưởng toàn lực của Tôn Chủ a!

Ô...ô...ô...n...g!

Bên ngoài thân thể Triệu Phong ngưng hiện lên một tầng hoa văn ám tử sắc hình thái lân phiến, khí lực phòng ngự lúc này đã đạt tới mức khiến cho Tôn Chủ cấp cũng phải kinh hoàng thất sắc.

Tử Lân Thảo súc tích sinh ra huyết mạch phòng ngự, đem ưu thế thể chất cường đại ở phương diện phòng ngự của Triệu Phong phát huy đến cực hạn.

Nếu như đổi lại là Tôn giả sinh mệnh thể chất bình thường khác, cho dù dùng thêm nhiều Tử Lân Thảo nữa, cũng sẽ không có được hiệu quả như vậy.

- Phong!

Triệu Phong vẫn không thèm để ý tới Cưu sư huynh, thúc giục lực lượng huyết mạch, đem Hoàng Kim Khô Lâu hoàn toàn phong ấn.

Hoàng Kim Khô Lâu lúc này đã mất đi lực lượng giãy dụa.

Kế tiếp, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong mạnh mẽ xuất hiện một cỗ linh hồn đồng lực bàng bạc kinh người, trong mắt trái của hắn nổi lên một tia tử diệt lôi hỏa thần quang.

Phốc...

Hoàng Kim Khô Lâu đã bị đóng băng, bên ngoài thân thể bốc lên một trận khói đen, diễm miêu trong hốc mắt, run rẩy hỗn loạn.

- Hít…

Cưu sư huynh tâm hồn tương liên, cũng không khỏi kêu rên một tiếng.

Tinh thần ấn ký đến từ Hoàng Kim Khô Lâu, dưới tác dụng của tử diệt đồng hỏa xuyên thấu vật chất cùng linh hồn kia, đang rất nhanh sụp đổ.

- Mơ tưởng!

Cưu sư huynh nhìn ra dụng ý của Triệu Phong, thốt nhiên giận dữ, toàn thân dâng lên một tầng ám lưu u diễm, giống như từng đầu long xà ám lưu, quấn lấy Triệu Phong.

Sắc mặt Triệu Phong lãnh tĩnh, chuyên tâm hủy diệt tinh thần ấn ký trên người Hoàng Kim Khô Lâu.

Trong không gian mắt trái, phạm vi hồ nước đồng lực kia đã đạt tới gần mười trượng.

Nhất là trong hơn một năm này, Triệu Phong tu luyện Vạn Niệm Thần Quyết, rèn luyện linh hồn ý niệm, hấp thu đại lượng khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ.

Trình độ linh hồn của hắn không ngừng lột xác, đã gần tiếp cận Nửa bước Vương Giả.

Trình độ ngưng thực này, khả năng còn cao hơn cả Nửa bước Vương Giả bình thường, cái này cũng đều là nhờ vào khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ cùng Vạn Niệm Thần Quyết.

Bởi vậy, ở phương diện linh hồn, Triệu Phong có được ưu thế mang tính áp đảo.

Huống chi, đây vẫn là lấy Thần Linh Nhãn phát động lực lượng tử diệt đồng hỏa, đối với một đạo Quỷ thi chính là có sự áp chế tuyệt đối.

Phốc bồng!

Cưu sư huynh càng thêm cường lực công kích, lại một lần nữa đánh trúng Triệu Phong, u diễm bùng nổ thiêu đốt.

Lớp vảy tử sắc bên ngoài thân thể Triệu Phong hơi lõm xuống một chút, lại cực kỳ dẻo dai, nhanh chóng khôi phục.

Phải biết rằng, cái mà Triệu Phong có, không chỉ là loại huyết mạch phòng ngự này, bản thân hắn còn có được thủy chi huyết mạch, phòng ngự trị liệu cũng đều là nhất đẳng.

Ngay cả công kích của Cưu sư huynh cường đại gấp đôi đi chăng nữa, có thể tạo thành một chút thương tổn đối với Triệu Phong, nhưng đối mặt với sự khôi phục cường đại kia, cũng chưa chắc đã

làm gì được Triệu Phong.

- Hai thành… Ba thành… Bốn thành…

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong lấy tốc độ cực nhanh hủy diệt tinh thần ấn ký của Cưu sư huynh trên người Hoàng Kim Khô Lâu.

Đồng thời, hắn nhất tâm đa dụng, còn thừa cơ thi triển Minh Tâm Ấn, từ trong tư duy ý thức tiến hành nô dịch Hoàng Kim Khô Lâu.

- Khô lâu cấp Tôn Chủ a, ngày sau trong Trớ Chú Bách Thi liền có một đầu Thủ lĩnh rồi!

Khô Lâu Đường chủ trong Vạn Quỷ Châu hưng phấn không thôi. Hắn thông qua Minh Tâm Chủng liên hệ, đối với tình huống ngoại giới cũng có thể cảm giác một hai.

- Dừng tay!

Cưu sư huynh hét lớn như sấm, ngay cả Thần binh cũng tế xuất ra, phát động công kích càng sắc bén hơn đối với Triệu Phong.

Nhưng mà, hắn phát hiện, thế công của chính mình, dần dần trở nên suy yếu vô lực.

Bách Thi Trớ Chú Đại Trận đang không ngừng cắn nuốt tinh khí linh phách của hắn.

- A!

Gã thanh niên Kiếm đạo kia dưới lực lượng của Bách Thi Trớ Chú Đại Trận, hóa thành một vũng máu loãng, trong tiếng kêu thê lương thảm thiết, một mạng ô hô.

Cưu sư huynh chỉ cảm thấy một cỗ cảm giác lạnh lẽo lan tỏa khắp thể xác và tinh thần.

Cảm giác nguy cơ mãnh liệt khiến sắc mặt hắn trắng bệch. Trạng thái chiến lực lúc này, cũng đã bị suy yếu đến sáu bảy thành, mặc dù hắn tinh thông Hồn đạo quỷ bí, sức chống cự cường hãn cũng vậy.

- Nếu không trốn, sẽ không còn hy vọng nữa!

Da đầu Cưu sư huynh run lên, nhìn về phía thanh niên tóc lam gần ở gang tấc, phảng phất như nhìn một đầu long lân cự thú vậy.

Lấy cấp bậc Tôn Chủ cấp của hắn, không ngờ lại không làm tổn thương nổi đối phương chút nào cả.

- Sáu thành… Bảy thành… Tám thành…

Tiến độ của Triệu Phong càng lúc càng nhanh hơn.

- Trốn!

Cưu sư huynh sợ đến vỡ mật. Một khi Triệu Phong rảnh tay dốc toàn lực, khó bảo toàn hắn sẽ không đi vào vết xe đổ của gã thanh niên Kiếm đạo kia.

Vị tân Đệ tử Chân truyền Huyền Chân Thánh Tông này, luận thực lực, có khả năng xếp vào cấp bậc Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa.

Phành…

Trong Bách Thi Trớ Chú Đại Trận, quỷ diễm hắc vân bàng bạc, áp bách bao phủ ở trên người Cưu sư huynh.

- Tám thành… Chín thành… Mười thành!

Tử diệt đồng hỏa của Triệu Phong thành công mạt diệt nguyên chủ nhân ấn ký trên thân Hoàng Kim Khô Lâu, Minh Tâm Ấn cũng sắp sửa hoàn thành.

Vụt…

Cưu sư huynh thúc giục bí thuật, toàn thân thiêu đốt u quang, hóa thành một đạo ác linh hung ảnh cực lớn, miễn cưỡng chạy ra khỏi phạm vi Bách Thi Trớ Chú Đại Trận.

Nhưng ngay sau đó, hắn tức thì gặp phải hơn mười đầu Thượng Cổ Cự Ngạc trùng kích, cộng thêm phần đông Yêu Ngư từ xa bay tới.

Bang bang! Phốc phốc!

Cưu sư huynh lâm vào quần công, nguyên khí rất nhanh tiêu hao, giết ra một đường máu.

- Ha ha… hoàn thành!

Triệu Phong thông qua Minh Tâm Ấn, thành công nô dịch Hoàng Kim Khô Lâu.

Minh Tâm Ấn của hắn không chỉ có tác dụng với nhân loại cùng Yêu thú, đối với Quỷ thi các thứ đồng dạng cũng hữu hiệu!

Vù! Vù!

Hoàng Kim Khô Lâu lao ra khỏi Bách Thi Trớ Chú Đại Trận, từ phía sau lưng phát động công kích về phía Cưu sư huynh.

- Đáng giận!

Cưu sư huynh cắn răng nghiến lợi, khóe mắt gần như nứt ra.

Quỷ vật Tôn Chủ cấp mà hắn dốc lòng bồi dưỡng suốt mười mấy năm, trong khoảnh khắc đã bị đối phương cướp lấy, loại sỉ nhục đả kích này, thậm chí khiến cho bên trong tâm linh của hắn lưu lại một bóng ma.

Cùng lúc đó…

- A a!

Bốn gã Đệ tử Chân truyền còn lại, dưới sự quần công của Thượng Cổ Cự Ngạc cùng chúng Yêu Ngư, nhất nhất chết đi, thi thể bị kéo vào trong Bách Thi Trớ Chú Đại Trận.

Một màn này, khiến Cưu sư huynh không rét mà run.

Vốn dĩ, từ đầu tới cuối Triệu Phong đều là tác chiến ở nhiều tuyến khác nhau.

Ít nhất có ba tuyến thao tác!

Tuyến thứ nhất, hắn điều khiển Thượng Cổ Cự Ngạc cùng chúng Yêu Ngư vây bắt bốn gã Đệ tử Chân truyền còn lại.

Tuyến thứ hai, hắn điều khiển Bách Thi Trớ Chú Đại Trận áp chế thanh niên Kiếm đạo.

Tuyến thứ ba, hủy diệt ấn ký trên người Hoàng Kim Khô Lâu.

Đương nhiên, ở trong số này, tuyến thứ ba là nặng nề nhất, hao phí đại bộ phận tâm lực của Triệu Phong.

Hiện tại, Triệu Phong lại khống chế Hoàng Kim Khô Lâu đuổi giết Cưu sư huynh.

Bên bờ hồ, một đám Đệ tử Chân truyền Thánh Địa cũng đều trừng mắt há miệng.

- Thao khống cấp bậc Đại sư, nội tình thực lực của hắn, có thể tiếp cận Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa rồi…

Ánh mắt nữ Thuần Thú Sư kia sáng lên, thuần một mảnh rung động, kinh diễm.

Đám thiên tài Thánh Địa trơ mắt nhìn Cưu sư huynh không trộm được gà còn mất nắm gạo, bị đuổi giết chật vật không chịu nổi.

o0o

Phụ cận Tử Yên Hồ, tại một chỗ triền núi bí mật, ba bốn gã Đệ tử Chân truyền tụ tập cùng một chỗ.

Nếu như Triệu Phong ở đây, nhất định sẽ nhận ra, vài tên đệ tử Chân truyền này cũng xuất thân từ Huyền Chân Thánh Tông.

Kẻ cầm đầu chính là Thần Dịch Lâm, một trong Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa.

- Thần sư huynh, Triệu Phong kia không ngờ lại có thực lực như vậy, đem đám khó xơi như bọn Cưu Ma Trì lần lượt đánh tan!

Giang Phàm không thể tin nổi, nói.

Phải biết rằng tu vi Cưu Ma Trì kia cao tới Đại Đan Nguyên Cảnh trung kỳ, lại có được Hoàng Kim Khô Lâu Tôn Chủ cấp, chỉnh thể chiến lực đạt tới cấp bậc chuẩn Thập Đại Thiên Tài.

Ngoài ra, thanh niên Kiếm đạo kia cũng có đại danh lừng lẫy, chính là xuất thân từ cường tông Kiếm Đạo trong Chân Vũ Thánh Địa.

Tổ hợp như vậy, lại bị Triệu Phong một người đánh bại, cơ hồ là toàn quân chết sạch.

- Chúng ta đã xem nhẹ Triệu Phong rồi!

Sắc mặt Thần Dịch Lâm ngưng trọng.

Đám người bọn họ ẩn núp ở chỗ này, vốn là muốn quan sát cảnh Triệu Phong gặp phải chật vật.

- Như vậy thì chúng ta cũng không thể nào xuất thủ viện trợ hắn, có được càng nhiều quyền chủ động cùng Triệu Phong tiến hành đàm phán!

Một gã thiên tài Đại Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ khác trầm ngâm, nói.

Triệu Phong điều khiển lực lượng quân đoàn Thủy tộc, bọn người Thần Dịch Lâm cũng nhìn thấy rõ ràng.

Bọn họ vốn là định đợi đến lúc Triệu Phong gặp phải nguy cơ to lớn, lại ra tay viện trợ, như vậy mới có thể nắm giữ quyền chủ đạo khi đàm phán.

Nghĩ tới việc tiến công chiếm đóng Tử Yên Hồ, thu hoạch phần đông dị bảo hiếm quý, quân đoàn Thủy tộc của Triệu Phong, chính là có

thể tạo nên tác dụng thật lớn.

Đúng lúc này…

- A!

Cưu sư huynh trong quá trình lẩn trốn bỏ chạy, một tay cánh tay đã bị Hoàng Kim Khô Lâu chặt đứt.

Cái này chủ yếu là do hắn ở trong Bách Thi Trớ Chú Đại Trận, trạng thái bị suy yếu mạnh mẽ, thực lực hạ xuống đến năm sáu thành, hơn nữa lại bị Thượng Cổ Cự Ngạc cùng đám Yêu Ngư xung quanh không ngừng quấy nhiễu.

Cuối cùng, Cưu sư huynh lấy cái giá là một cánh tay bị tổn hại, may mắn tìm được đường sống sót.

- Triệu Phong này, rất tàn nhẫn a! Thậm chí dám giết chết mấy gã Đệ tử Chân truyền Thánh Địa!

- Hắn xuất thân từ tông phái Tam tinh, lại là giết người tự vệ, đám tông phái Nhị tinh này cũng không làm gì được hắn!

Bên bờ hồ, một ít thiên tài Thánh Địa đối với Triệu Phong cũng đều tràn ngập kính sợ cùng kiêng kỵ.

Triệu Phong không chỉ có thực lực cường đại, sát phạt quyết đoán, mà sau lưng hắn còn có Huyền Chân Thánh Tông cấp Tam tinh nữa.

Sau một trận chiến này, Triệu Phong mặc dù tổn thất một ít thủ hạ Thủy tộc, thế nhưng thu hoạch vô cùng phong phú.

Bách Thi Trớ Chú Đại Trận của hắn hấp thu được tinh khí tàn phách

của mấy gã Tôn giả, thậm chí là Tôn Chủ cấp.

Ngoài ra, còn nô dịch một đầu Hoàng Kim Khô Lâu Tôn Chủ cấp, đem nó phân phối vào trong Bách Thi Trớ Chú Đại Trận, có thể nói là như hổ thêm cánh.

Sau khi nghỉ ngơi nửa canh giờ, Triệu Phong tiếp tục điều khiển quân đoàn Thủy tộc, lại bắt đầu bổ sung một ít binh lực Thủy tộc.

Đến hiện tại, binh đoàn của hắn cũng không giới hạn trong Cự Ngạc cùng Yêu Ngư, còn bao gồm cả các loại sinh linh Thủy tộc khác nữa ví dụ như Thủy Yêu Xà, Thủy Ô Tặc…

Loại quân đoàn Thủy tộc đa chủng tộc này, các phương diện công kích, phòng ngự, điều tra, hậu cần, ám sát… cái gì cần có cũng đều có cả!

Nửa ngày sau, quân đoàn Thủy tộc của Triệu Phong, binh lực đã nhiều lên tới bảy tám trăm, trong đó hơn sáu thành là Yêu Ngư, số lượng Thượng Cổ Cự Ngạc cũng đã nhiều tới hai ba mươi đầu.

Một đại quân đoàn thực lực khủng bố như vậy, khiến cho đám thiên tài Thánh Địa bên bờ hồ cũng phải kinh tâm động phách.

- Quá đáng sợ rồi!

- Triệu Phong này e rằng là muốn xưng bá Tử Yên Hồ, độc chiếm cả một mảnh tài nguyên lợi ích ở nơi đây a!

Khu vực Tử Yên Hồ, chúng thiên tài Thánh Địa đều cố tận lực tránh đi Triệu Phong.

Kết cục của bọn người Cưu sư huynh, tất cả mọi người đều thấy

được rõ ràng.

Quân đoàn Thủy tộc khổng lồ như thế, dưới sự khống chế của Triệu Phong, vô cùng có trật tự tiến hành khai thác các loại trân tài dị bảo.

Tư bản của Triệu Phong cũng càng ngày càng hùng hậu hơn.

Chỉ là thu hoạch trong nửa ngày này, tổng tài sản của hắn đã vượt qua một ít Nửa bước Vương Giả bình thường rồi.

Đồng thời, số lượng Tử Lân Thảo cũng tích lũy càng ngày càng gia tăng.

- Tám mươi mốt gốc… Tám mươi ba gốc…

Triệu Phong tiến hành thống kê.

Trước mắt, hắn đã dùng chừng ba bốn mươi gốc Tử Lân Thảo, cảm giác hiệu quả càng ngày càng kém đi.

Nhưng việc này cũng hợp tình hợp lý.

Bất cứ ngoại lực gì, cũng đều không có khả năng tăng trưởng thực lực vô hạn, ngay cả khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ cũng không ngoại lệ.

Vụt vụt vụt...

Trên mặt hồ truyền đến tiếng động đạp lên sóng nước.

Bốn năm tên Đệ tử Chân truyền bọn Thần Dịch Lâm, hướng về phía Triệu Phong đi tới.

- Triệu sư đệ!

Thần Dịch Lâm mở miệng nói, trên mặt mang ý cười nhàn nhạt.

Triệu Phong điều khiển quân đoàn Thủy tộc, chừa ra một lối đi, để cho bọn người Thần Dịch Lâm tiếp cận.

Đối với các đệ tử cùng xuất thân từ Thánh Tông, hắn cũng không có quá nhiều sự cảnh giác.

Trước khi tiến vào Bán Thần Di Viên, Chấp pháp Trưởng lão đã hạ mệnh lệnh, nghiêm cấm các đệ tử bản Tông chém giết lẫn nhau.

- Thần sư huynh, có gì chỉ giáo?

Triệu Phong thản nhiên cười, ánh mắt liếc qua hai người Thần Dịch Lâm cùng Giang Phàm.

Thần sắc Giang Phàm có chút xấu hổ, lặng lẽ không lên tiếng.

Nhân sinh chính là vi diệu như thế!

Lúc trước, khi ba người gặp nhau ở Hư Hải Linh Điện, chỉ sợ không nghĩ tới, hôm nay ở trong Bán Thần Di Viên, bọn họ có thể có cơ hội cùng cạnh tranh, hợp tác.

- Triệu sư đệ!

Thần Dịch Lâm không thân không xa, nói:

- Quân đoàn Thủy tộc của ngươi tuy mạnh, nhưng muốn dựa vào lực lượng một người, mưu đồ đoạt trọng bảo chân chính ở chỗ sâu trong Tử Yên Hồ, vẫn còn có chút không đủ. Phải biết rằng, ở chỗ sâu trong Tử Yên Hồ, có Nhân Ngư Tộc trong truyền thuyết, lại còn có

tồn tại cấp Vương Giả a…

Chương 643: Lợi Ích Của Vương Quốc Nhân Ngư

- Thần sư huynh có đề nghị gì?

Triệu Phong không khỏi nheo mắt lại.

Hiển nhiên, Thần Dịch Lâm nhìn ra hắn đang mưu đồ lợi ích ở chỗ sâu nhất trong Tử Yên Hồ. Điều này nói rõ, Thần Dịch Lâm cũng có dã tâm đồng dạng!

Ở trong Bán Thần Di Viên này, chỗ sâu trong Tử Yên Hồ, có thể nói là một khu vực Cấm địa.

Cái này không có bởi vì ở chỗ sâu trong Tử Yên Hồ có rất nhiều Yêu Linh dị thú vô cùng cường đại. Còn có một điểm quan trọng nữa, đó chính là Nhân Ngư Tộc!

Nhân Ngư Tộc, chính là chủng tộc truyền thuyết nguyên từ thời Thượng Cổ, thiên phú dị bẩm, trí tuệ so với nhân loại cơ hồ tương đương.

Dựa từ những thông tin trước kia mà phân tích, số lượng Nhân Ngư Tộc cực kỳ khổng lồ, có thể nói chính là cả một Vương quốc loại nhỏ.

Nhân Ngư Tộc kia, thậm chí còn có Nhân Ngư Vương cấp bậc Vương Giả nữa.

Dựa theo lẽ thường, trong các lần Bán Thần Di Viên mở ra trước ia, không có bao nhiêu người dám chân chính xâm nhập vào Vương

quốc Nhân Ngư.

Cho dù là Vương Giả Hư Thần Cảnh, cũng rất khó cùng cả Vương quốc Nhân Ngư chống lại.

- Hy vọng Triệu sư đệ có thể nhìn chung đại cục, cùng chúng ta liên thủ, đi tới chỗ sâu trong Tử Yên Hồ, khai thác tài nguyên trân quý. Ở Vương quốc Nhân Ngư, giá trị của Nhân Ngư Tinh Lệ thần kỳ kia còn trên cả Tử Lân Thảo nữa a!

Thần Dịch Lâm trịnh trọng nói.

- Nhân Ngư Tinh Lệ? Chỉ có cái đó thôi sao?

Triệu Phong nửa cười nửa không, nói.

Tư liệu tin tức Bán Thần Di Viên, gần như tất cả mọi người đều có, huống chi là Triệu Phong cũng cùng đi ra từ Huyền Chân Thánh Tông.

Nhân Ngư Tinh Lệ, giá trị quả thật trên cả Tử Lân Thảo.

Tác dụng của Tử Lân Thảo chủ yếu là nhằm vào thể chất cùng huyết mạch.

Mà Nhân Ngư Tinh Lệ, thì lại có tác dụng trên phương diện linh hồn.

Tục truyền, Nhân Ngư Tinh Lệ chính là nước mắt tình yêu của tộc nhân Nhân Ngư Tộc, trải qua vô số năm tháng tích lũy mà thành, có thể thông thấu cảnh giới tâm linh, thanh lọc tẩy rửa linh hồn, có tác dụng trợ giúp tham hóa cảnh giới Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Chỉ vẻn vẹn điểm này, đã có thể sản sinh hấp dẫn trí mạng đối với

những người dưới Vương Giả rồi.

Ngoại trừ điều này ra, Nhân Ngư Tinh Lệ còn có thể chữa trị hoàn toàn những thương tổn trên phương diện linh hồn, chữa trị bóng ma trong tâm linh, khu trừ tâm ma… Thậm chí, nó còn là trân bảo Thủy hệ, cũng có thể dùng để luyện chế dụng cụ phòng ngự Hồn đạo nữa.

- Thật không dám giấu diếm!

Ánh mắt Thần Dịch Lâm nhìn Triệu Phong thật sâu:

- Nếu là thời cơ thích hợp, tốt nhất là có thể đi vào cung điện dưới đáy hồ kia!

- Cung điện dưới đáy hồ?

Vài tên đệ tử Huyền Chân Thánh Tông ở đây, ánh mắt đều sáng ngời lên.

Căn cứ vào tư liệu, cung điện dưới đáy hồ kia, chính là địa phương mà nhiều thế hệ Nhân Ngư Tộc truyền đời bảo hộ.

- Tục truyền, cung điện dưới đáy hồ kia chính là mật điện mà Bán Thần dùng để nhưỡng tửu, có Bất Lão Tuyền và Huyễn Thần Tửu trong truyền thuyết. Nhân Ngư Tộc ngày xưa chính là chuyên môn nhưỡng tửu cho vị Bán Thần kia!

Thần Dịch Lâm dừng một chút.

Hắn tin tưởng rằng những tin đồn này, Triệu Phong cũng biết.

Bởi vì, cách đây mấy ngàn năm trước, có một vị thiên tài Thánh Địa đã tiến vào Bán Thần Di Viên, cùng Công chúa Nhân Ngư Tộc nảy

sinh tình yêu. Hơn nữa, dưới sự giúp đỡ của Công chúa Nhân Ngư Tộc, người đó đã lấy được Bất Lão Tuyền cùng Huyễn Thần Tửu.

Mà vị thiên tài Thánh Địa kia, sau khi rời đi Bán Thần Di Viên, không quá vài năm liền tấn chức Vương Giả.

Đến hiện tại, vị thiên tài Thánh Địa kia đã là một Hư Thần Cảnh Đại Đế của Tông phái Thánh Địa nào đó.

Hết thảy những điều này, cũng đều là nhờ vào Bất Lão Tuyền cùng Huyễn Thần Tửu.

Bất Lão Tuyền và Huyễn Thần Tửu, cho dù đặt ở thế giới Phạm Trụ to lớn, cũng đều là trân bảo tiên nhưỡng trong truyền thuyết.

- Bất Lão Tuyền xúc tiến cấp bậc sinh mệnh nhảy vọt, gia tăng tuổi thọ ngàn năm. Huyễn Thần Tửu có thể làm cho người ta trong thời gian ngắn ngủi tiến vào một cảnh giới không minh huyền diệu vô song, có thể khiến Đan Nguyên Cảnh trước tiên cảm ngộ đến ý cảnh Vương Giả!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Tin tức mà Thần Dịch Lâm thu hoạch được, cùng hắn cơ bản là nhất trí.

Chỉ cần có thể đồng thời đạt được Bất Lão Tuyền cùng Huyễn Thần Tửu, một vị Tôn giả bình thường đều sẽ có xác suất thật lớn tấn chức Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Bất Lão Tuyền, tăng tuổi thọ ngàn năm, đây là lực lượng sinh mệnh thời gian.

Có nhiều thời gian như vậy, hơn nữa cấp bậc sinh mệnh nhảy vọt, cơ bản đã không còn ưu phiền về sau nữa.

So sánh trở lại, Triệu Phong đối với cái Huyễn Thần Tửu kia lại càng động tâm hơn, nhưng nếu có thể đồng thời đạt được cả hai vật, tự nhiên chính là tốt nhất.

Đương nhiên, muốn mưu đồ cung điện dưới đáy hồ kia, tính nguy hiểm cũng thật lớn!

Vương quốc Nhân Ngư chính là bình chướng lạch trời, cho dù là Vương Giả cũng khó có thể chính diện đột phá.

Phương pháp duy nhất chính là dùng trí, hơn nữa còn phải nhìn vận khí.

- Triệu sư đệ, ý của ngươi thế nào?

Thần Dịch Lâm cười khẽ, nói.

- Hợp tác, tự nhiên là không thành vấn đề, nhưng vấn đề là phân phối lợi ích như thế nào?

Triệu Phong cũng không phải kẻ ngốc.

Có cấp bậc Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa trợ lực, cộng thêm Giang Phàm có huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, quả thật là tổ hợp rất mạnh.

- Như vậy đi, Triệu sư đệ, ngươi trước tiên đưa cho chúng ta năm mươi gốc Tử Lân Thảo, tăng cường thực lực của ta cùng Giang sư đệ, hơn nữa để cho khí tức của mọi người càng phù hợp với Tử Yên Hồ. Tiếp theo, trên đường đi tới chỗ sâu trong Tử Yên Hồ, đám dị thú

Thủy tộc vô cùng cường đại, thực lực tuyệt đối bất phàm, chúng ta cùng nhau đối phó. Thu hoạch trên đường đi, kể cả Nhân Ngư Tinh Lệ, phân chia ba bảy! Triệu sư đệ lấy ba thành, còn lại bảy thành, do năm người chúng ta phân phối! Nếu như may mắn tiến vào cung điện dưới đáy hồ, thu hoạch bên trong liền dựa vào năng lực mỗi người!

Thần Dịch Lâm đại khái nói chi tiết.

- Triệu sư đệ một người lấy ba thành, năm người chúng ta, tổng cộng mới có bảy thành!

Bộ dáng Giang Phàm dường như có chút bất mãn.

Theo suy nghĩ của bọn họ, Triệu Phong chính là chiếm đại tiện nghi rồi.

- Ha ha ha… Các ngươi phân bảy thành? Ta lấy ba thành? Còn phải dâng tặng cho các ngươi năm mươi gốc Tử Lân Thảo?

Triệu Phong nghe vậy, không khỏi cười to một trận.

Không nói tới việc phân chia lợi ích ba bảy, chỉ nói tới Tử Lân Thảo, thiên tài Thánh Địa bình thường muốn lấy được mười gốc, đã là cực kỳ khó khăn, hơn nữa còn dễ dàng gặp phải nguy hiểm trí mạng nữa.

Hơn nữa, đối với lợi ích quan trọng nhất trong cung điện dưới đáy hồ, Thần Dịch Lâm lại đưa ra phân phối dựa theo năng lực mỗi người?

- Triệu sư đệ, dù sao ngươi cũng một thân một mình, chớ để lòng tham che mắt a!

Cặp mày Thần Dịch Lam khẽ nhíu lại.

- Đúng vậy! Đám dị thú Thủy tộc ở sâu trong Tử Yên Hồ chính là vô cùng cường đại, thậm chí cường giả Nhân Ngư Tộc, cũng cần phải có chúng ta ra tay ứng phó!

Vài tên Đệ tử Chân truyền còn lại cũng đều lên tiếng phụ họa.

Triệu Phong cười lạnh lắc đầu.

- Vậy Triệu sư đệ có đề nghị gì?

Thần Dịch Lâm giả vờ không biết, thế nhưng hắn quả thật cần có quân đoàn Thủy tộc của Triệu Phong.

Chỉ bằng sức người, muốn đi thu thập Tử Lân Thảo, độ khó khăn quá lớn, hơn nữa lại còn rất lãng phí thời gian.

- Tử Lân Thảo, các ngươi cần phải xuất ra trân bảo tài nguyên giá trị tương đương để trao đổi, không được ghi nợ! Về phần thu hoạch trên đường đi, toàn bộ dựa vào năng lực mỗi người. Thu hoạch của quân đoàn Thủy tộc của Triệu mỗ, toàn bộ do ta thu lấy!

Triệu Phong nói như chém đinh chặt sắt.

Hắn vừa nói như vậy, bọn người Thần Dịch Lâm tự nhiên là không cam lòng tự nguyện.

Dù sao, số lượng quân đoàn Thủy tộc của Triệu Phong cũng rất đông đúc, khẳng định sẽ đem chín thành tài nguyên trân bảo trở lên thu hoạch đi hết.

Trên Tử Yên Hồ, Triệu Phong cùng một phương Thần Dịch Lâm hiệp

thương một lát, cũng không có kết quả thỏa mãn.

- Sao lại có chuyện như vậy?

Thần Dịch Lâm mang theo chúng Đệ tử Chân truyền phất tay áo rời đi.

Bên bờ hồ, một ít đệ tử Chân truyền của các Tông phái khác không khỏi kinh ngạc.

Hiển nhiên, lần hiệp thương hợp tác này, đàm phán đã thất bại.

Triệu Phong bất động thanh sắc, điều khiển quân đoàn Yêu thú chậm rãi hướng về phía chỗ sâu trong Tử Yên Hồ mà đi.

Số lượng Tử Lân Thảo mà hắn đạt được vẫn đang không ngừng tích lũy.

Vài canh giờ sau, tổng số lượng Tử Lân Thảo thu hoạch được đã nhiều tới hơn một trăm gốc.

Ngoại trừ bản thân Triệu Phong dùng đi ba bốn mươi gốc, vẫn còn lại sáu mươi gốc.

Chẳng qua hiện tại, Tử Lân Thảo đối với Triệu Phong cơ bản đã không có tác dụng gì nhiều, cũng khó có thể tăng cường loại huyết mạch phòng ngự này nữa.

Lúc này, Triệu Phong trọng điểm toàn bộ dùng vào việc tiến công chiếm đóng chỗ sâu trong Tử Yên Hồ.

Càng xâm nhập đi vào, thực lực dị thú Thủy tộc trong Tử Yên Hồ càng mạnh hơn.

Quân đoàn Thủy tộc của Triệu Phong, trong quá trình tổn thất cùng bổ sung, số lượng tích lũy càng ngày càng nhiều hơn.

Chẳng qua, tiến độ của Triệu Phong vẫn như cũ có chút chậm chạp, lực cản trên đường đi quả thật rất lớn.

Ở chỗ sâu trong hồ nước, quần thể Thủy tộc đông đúc, một ít quần thể Thủy tộc, thực lực so với quân đoàn Thủy tộc của Triệu Phong cũng còn mạnh hơn không ít.

Minh Tâm Ấn của hắn, cũng không thể xài mãi không hết.

Nửa ngày sau, bên dưới hồ nước phía trước bỗng nhiên vọt tới một cỗ khí tức khổng lồ.

Ầm ầm ầm...

Trong sóng nước ngập trời, một đầu thủy quái khổng lồ có thể tích như một ngọn núi nhỏ, phân hóa ra vô số xúc tu, mở ra cái miệng lớn, áp bách mà đến.

- Thủy quái!

Triệu Phong cả kinh một trận.

Thủy quái xúc tu kia thể trạng khổng lồ, thậm chí khí thế và chiến lực ít nhất tương đương với Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, thậm chí tiếp cận Nửa bước Vương Giả.

Dưới tình huống bình thường, quân đoàn Thủy tộc này của hắn sẽ bị thủy quái khổng lồ kia, chính diện công kích.

- Băng Hồn Chi Mâu!

Triệu Phong không dám ẩn tàng thực lực, mở ra huyết mạch đồng thuật.

Một luồng hàn ý băng phách bao phủ tâm linh thủy quái xúc tu, làm cho tốc độ của nó trở nên chậm chạp.

- Minh Tâm Ấn!

Triệu Phong một đầu tóc lam cuồng vũ, trong mắt trái mạnh mẽ xuất hiện linh hồn đồng lực hùng hậu kinh người, một cỗ khí tức âm hàn kinh hãi thấu nhập phương diện linh hồn.

Trong kinh đào hải lãng, thân thể giống như một ngọn núi nhỏ của thủy quái khổng lồ kia bỗng nhiên cứng đờ, cật lực giãy dụa.

- Thực lực đầu thủy quái này, chỉ sợ bằng với đầu Hư Không Cự Hải Kình đã gặp phải trước kia, nếu như chính diện chiến đấu, ta nhất định sẽ tổn thất thảm trọng!

Triệu Phong không có đường lui, chỉ có thể áp dụng phương pháp khống chế.

Nhưng mà, thể chất sinh mệnh đầu thủy quái xúc tu kia thật sự khổng lồ, Minh Tâm Ấn của Triệu Phong gặp phải lực cản vô cùng cường đại.

Vài hơi thở sau, Minh Tâm Ấn của Triệu Phong, tạm thời lấy thất bại mà chấm dứt.

Nhưng hắn cũng không có từ bỏ, thi triển loại huyết mạch đồng thuật thứ hai.

- Huyễn Cấm Chi Nhãn!

Tâm linh ý thức của đầu thủy quái khổng lồ kia, nhất thời bị thu đi mất.

Vài hơi thở qua đi, đầu thủy quái xúc tu kia, thể xác và tinh thần mỏi mệt, mức độ giãy dụa cũng nhỏ đi.

Trong không gian huyễn cấm, tương đương với Triệu Phong tra tấn tâm thần ý thức của nó liên tục suốt mấy ngày mấy đêm.

- Minh Tâm Ấn!

Triệu Phong lại một lần nữa thúc giục linh hồn đồng thuật.

Lúc này đây, sức chống cự của thủy quái xúc tu giảm xuống tới cực điểm, bị Triệu Phong dễ dàng nô dịch.

- Phù!

Triệu Phong khẽ thở ra một hơi, đầu thủy quái xúc tu này chính là sinh vật Thủy tộc cực mạnh trước mắt hắn đang khống chế.

Dưới tình huống bình thường, mấy cường giả cấp bậc Tôn Chủ cũng khó có thể chiến thắng nổi thủy quái xúc tu này.

Sau khi có được đầu thủy quái xúc tu này, Triệu Phong đẩy mạnh tốc độ nhanh hơn một chút.

Cho dù là một ít bộ lạc sinh vật Thủy tộc bình thường, gặp phải thủy quái xúc tu, cũng sẽ kinh sợ thối lui né tránh, ít nhất không dám chủ động xâm chiếm.

Đương nhiên, Triệu Phong phần lớn thời điểm đều để thủy quái xúc tu ẩn giấu ở chỗ sâu dưới đáy hồ, dùng làm một đòn sát thủ bí mật.

Theo thời gian trôi qua, Triệu Phong lại đi thêm được mấy chục dặm nữa.

Lúc này Triệu Phong đã thành công nô dịch thêm hai đầu Thủy Mãng khổng lồ, đều là sinh linh huyết mạch Thượng Cổ.

Chiến lực hai đầu Cự Thủy Mãng kia ít nhất tương đương Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, có thể đối chiến cùng với Cưu sư huynh lúc trước.

Lúc này, quân đoàn Thủy tộc của Triệu Phong, đã thoáng có quy mô.

- Thủy quái xúc tu một đầu, Cự Thủy Mãng hai đầu, Thượng Cổ Cự Ngạc mấy chục đầu…

Triệu Phong mơ hồ tiến hành thống kê lại một chút.

Quân đoàn Thủy tộc của hắn, số lượng đã vượt qua một ngàn.

Trong đó sáu bảy trăm đầu là Yêu Ngư cường đại thiện chiến, chiến lực đa phần có thể so với Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

Ngoại trừ Thượng Cổ Cự Ngạc, còn có một ít chủng loại dị thú Thủy tộc có năng lực đặc thù khác, chiến lực không tầm thường.

- Có thể tiến quân hướng Vương quốc Nhân Ngư rồi!

Bước thứ hai trong kế hoạch của Triệu Phong đã hoàn thành.

Quân đoàn Thủy tộc mà hắn có được, ngoại trừ Vương quốc Nhân Ngư, không cần sợ hãi các bộ tộc Thủy tộc khác nữa.

Vụt vụt vụt...

Phía sau quân đoàn Thủy tộc, cách đó chừng mười dặm, đột nhiên truyền đến tiếng nện bước giẫm lên mặt nước đi tới.

Tổng cộng hơn mười gã thiên tài Thánh Địa, đa phần là khí tức một đạo tà ma, thế tới bức người.

Cưu sư huynh lúc trước bị đoạn đi một tay, cũng có mặt trong đó.

- Đồ sư huynh, phía trước chính là quân đoàn Thủy tộc của tiểu tử kia!

Cưu sư huynh cắn răng nghiến lợi, thần tình oán hận.

Kẻ cầm đầu là một gã cự hán đầu trọc, bên ngoài thân thể ngưng kết lân phiến hắc sắc, bộ dáng xấu xí hung thần, giống như một tên đồ tể ác ma!

Chương 644: Đối Chiến Thập Đại Thiên Tài

- Đồ sư huynh, phía trước chính là quân đoàn Thủy tộc của tiểu tử kia!

Tiểu đội Tà đạo mười mấy người này, lấy vài tên thiên tài Thiên U Thánh Tông làm trung tâm.

Cưu sư huynh cũng đứng lui ở phía sau.

Ánh mắt mọi người sợ hãi, rơi xuống trên người cự hán đầu trọc làn da lân phiến hắc sắc kia.

- Đồ Cửu Sâm, một trong Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa!

Hơn mười dặm phía sau, mấy người Huyền Chân Thánh Tông lấy Thần Dịch Lâm, Giang Phàm cầm đầu, sắc mặt biến đổi.

Đồ Cửu Sâm, xuất thân từ Thiên U Thánh Tông, tu vi cao tới Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, danh liệt một trong Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa.

Đồng thời, phụ thân của hắn chính là Vương giả Ma Đạo Đồ Vạn Lý.

- Hừ! Cưu Ma Trì nhanh như vậy đã tìm tới cứu binh rồi?

Một gã Đệ tử Chân truyền của Huyền Chân Thánh Tông, cười lạnh một tiếng.

Đám người Đồ Cửu Sâm từ phía sau đuổi theo Triệu Phong, hiển nhiên là mưu đồ gây rối.

- Đuổi theo! Nếu như ta đoán không sai, Đồ Cửu Sâm khẳng định sẽ hạ sát thủ đối với Triệu Phong!

Ánh mắt Thần Dịch Lâm lóe lên.

Ngày đó, Đồ Vạn Lý – phụ thân của Đồ Cửu Sâm, ở trước mặt hình chiếu Đoan Mộc Đại Đế kinh ngạc mất mặt.

Căn nguyên ngày ấy cũng là bởi vì Triệu Phong mà gây ra.

Huống chi hôm nay, Triệu Phong sát thương đệ tử Thiên U Thánh Tông, trên người lại mang theo tài nguyên trọng bảo.

- Đồ sư huynh, theo như ta đánh giá, trên người Triệu Phong kia tối thiểu còn có trên một trăm gốc Tử Lân Thảo cùng với đại lượng trân tài dị bảo cướp đoạt được trong thủy vực!

Cưu sư huynh liếm liếm môi.

- Để ta qua đó bắt hắn lại, quân đoàn Thủy tộc kia cũng sẽ nghe theo mệnh lệnh của Đồ mỗ!

Trên khuôn mặt xấu xí của Đồ Cửu Sâm hiện lên một tia ý cười tàn nhẫn.

Vụt vụt vụt...

Đúng lúc này, Triệu Phong ở thủy vực phía trước tựa hồ phát hiện ra, ngoảnh đầu nhìn lại.

Quân đoàn Thủy tộc của hắn có chuyên môn điều tra thám báo.

Trong Bán Thần Di Viên, linh thức cảm quan của các thiên tài Thánh Địa bị áp chế đến cực hạn, Đại Đan Nguyên Cảnh bình thường chỉ có thể dò xét trong vòng trăm trượng mà thôi.

Mà ở trong Tử Yên Hồ này, cảm quan còn bị tiến thêm một bước chịu giới hạn.

Bọn người Đồ Cửu Sâm kia vừa mới tiếp cận trong vòng mười dặm đã bị Triệu Phong phát hiện ra.

- Đồ Cửu Sâm, một trong Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, tác phong Ma đạo bá đạo tàn nhẫn…

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm.

Trước khi Di Viên mở ra, Đổng Kiếm đã giới thiệu qua cho hắn về Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, kể cả một ít cường giả chuẩn Thập Đại Thiên Tài.

- Chuẩn bị chiến đấu!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, ý niệm hóa thành hai ba mươi cỗ khác nhau, trong khoảnh khắc đã ảnh hưởng đến cả quân đoàn Thủy tộc.

Mặt nước, trong nước, đáy hồ!

Quân đoàn Thủy tộc của Triệu Phong phân tán bố cục khắp các nơi, chỉ chờ bọn người Đồ Cửu Sâm đi tới.

Trong số này, binh lực Thủy tộc hiện lên trên mặt nước phụ cận chỉ

chiếm cứ một phần ba tổng thể. Thực lực cường đại đa phần là ẩn nấp ở chỗ sâu bên dưới, thậm chí là ở đáy hồ.

- Tiểu tử họ Triệu, giao ra một trăm gốc Tử Lân Thảo cho ta sử dụng!

Thanh âm Đồ Cửu Sâm bá đạo, từ xa vang vọng lại.

Một cỗ khí tức Ma đạo cổ lão u thâm bễ nghễ bá đạo, không chút cố kỵ tràn ngập cả một phương thiên địa.

Quân đoàn Thủy tộc của Triệu Phong, đám Yêu Ngư bên dưới, từng con từng con lạnh lẽo phát run lên.

- Huyết mạch Ma đạo thật kinh người, tinh thần ý cảnh tên Đồ Cửu Sâm này đã không thua kém Nửa bước Vương Giả rồi!

Ngay cả Triệu Phong cũng cảm thấy một cỗ áp lực.

Từ sau khi tiến vào Bán Thần Di Viên, đây vẫn là kẻ đối địch đầu tiên có thể mang đến cho hắn áp lực rõ ràng.

Vụt vụt vụt...

Đồ Cửu Sâm một đường đi tới, dẫn dắt theo mười mấy gã thiên tài Thánh Địa, trong đó có ba tên đều là Tôn Chủ cấp.

- Thần Loạn Thuật!

Một gã thiên tài Hồn đạo Tôn Chủ cấp trong đó phát ra một đạo lệ hống bén nhọn chói tai, xỏ xuyên qua phương diện linh hồn.

Thoáng chốc, phương diện linh hồn mọi người đã là một mảnh hỗn loạn, phảng phất như có vô số yêu ma thần quỷ thê lương rít gào.

Quân đoàn Thủy tộc mà Triệu Phong bố cục xung quanh nhất thời đại loạn một mảnh, tâm thần hỗn loạn.

Một ít Yêu Ngư tâm thần tán loạn vỡ tan.

- Không tốt!

Sắc mặt Triệu Phong đại biến, trong đội ngũ Đồ Cửu Sâm, không ngờ lại có thiên tài tinh thông bí thuật Hồn đạo.

Trong lúc nhất thời, lực chưởng khống của Triệu Phong đối với quân đoàn Thủy tộc giảm thấp xuống chỉ còn bảy thành.

Ngoài ra, Cưu sư huynh kia cùng một gã thiên tài còn lại, phân biệt khống chế phần đông Quỷ thi khô lâu cùng với một ít Linh sủng phi cầm, số lượng nhiều tới một hai trăm, giết thẳng đến quân đoàn Thủy tộc của Triệu Phong.

- Ha ha… Đồ Cửu Sâm kia không chỉ bá đạo tàn nhẫn, mà lại làm việc có nhiều ý đồ!

Tại thủy vực phía sau, bọn người Thần Dịch Lam lặng yên đi theo.

- Chỉ cần đợi Triệu Phong bị thua thiệt, lâm vào tuyệt cảnh, cầu cứu chúng ta ra tay, đến lúc đó quyền chủ động hợp tác đàm phán sẽ ở trong tay chúng ta!

Giang Phàm mặt mang lãnh ý.

Hiện tại, chỉ cần chờ đợi Triệu Phong bị đánh bại mà thôi.

Nói thì chậm, diễn biến thì nhanh, đội ngũ Đồ Cửu Sâm phát động

thế công lôi đình, khiến cho quân đoàn Thủy tộc đại loạn một mảnh.

Dưới sự yểm trợ của đội ngũ, Đồ Cửu Sâm một con đường tiến về phía trước, gặp Thần giết Thần, cường thế giết tới trước mặt Triệu Phong.

Bắt tặc, phải bắt vương trước!

Sách lược của Đồ Cửu Sâm cùng Cưu sư huynh lúc trước hoàn toàn giống nhau.

Nhưng thực lực của hắn cường hoành hơn nhiều lắm, còn đám đội hữu còn lại, thực lực thủ đoạn cũng cực kỳ lão luyện, dễ dàng chế trụ quân đoàn Thủy tộc.

- Còn không quỳ xuống đất thần phục?

Đồ Cửu Sâm hét lớn một tiếng, khí tức Ma đạo cổ lão u thâm áp bách phương viên cả trăm trượng.

Oanh bồng!

Hắn bổ ra một chưởng, mơ hồ có thể thấy được một đạo hư ảnh ma sát diễm long, chỉ là vài tia dư âm, cũng đủ để cho Yêu Ngư dị thú phụ cận đều chết sạch.

Ngay cả Thượng Cổ Cự Ngạc phòng ngự mạnh mẽ đều bị đương trường phách sát mất hai con.

- Phá!

Triệu Phong bay thẳng lên cao, từ trên xuống bổ ra một chưởng, phát ra thanh âm phượng minh điện thiểm, trong phong bạo dựng

dục ra một đầu tử điện phong long, hủy diệt phong lôi tàn sát bừa bãi, nổ ầm bạo vang.

Rắc! Oanh long!

Hai cỗ chưởng lực công kích bá đạo ở giữa không trung va chạm, ma diễm bắn ra bốn phía, phong lôi tạc liệt.

Khí lãng cuồng bạo ở trong không trung quét ngang, đem sinh linh phụ cận hóa thành một mảnh bột mịn.

- Còn may là ta đã lựa chọn nghênh chiến ở trên không trung.

Thân hình Triệu Phong nhoáng lên, bạo lui mấy trượng, bên ngoài thân thể hiện lên một tầng hoa văn ám tử sắc hình thái lân phiến, vẫn chưa bị thương.

Đồ Cửu Sâm sừng sững tại chỗ, không chút cử động.

Bước đầu giao phong, Đồ Cửu Sâm thoáng chiếm ưu thế, nhưng Triệu Phong cũng không có bị thương.

- Tiểu bối, thực lực không tệ! Có thể ngăn cản một kích sáu thành hỏa hầu của ta!

Đồ Cửu Sâm cười lạnh một tiếng.

Lời nói vừa dứt, ma ảnh sát diễm đã oanh áp tới.

Tâm thần Triệu Phong bị kềm hãm, chiến lực của Đồ Cửu Sâm kia đã có thể chính diện ngăn cản một hai gã Tử vệ bình thường.

- Tới tốt lắm!

Triệu Phong nhìn thấy Đồ Cửu Sâm cận thân áp bách mà đến, không lùi mà lại còn tiến tới.

Ô...ô...ô...n...g!

Tử diệt chân nguyên trong tinh hạch trong cơ thể Triệu Phong thúc giục đến mức tận cùng, lực lượng khí lực huyết nhục cùng với khí tức thời đại Thái Cổ giống như một đầu Cự thú Hoang Cổ, ngang nhiên nghênh hướng Đồ Cửu Sâm.

Oanh băng!

Trong hư không, liên tục nổ vang ầm đùng, trong thủy vực bốc lên cự lãng cao tới vài chục trượng.

Triệu Phong cùng Đồ Cửu Sâm cận thân ngạnh kháng, khí lãng dư ba khủng bố khiến cho bọn người Cưu sư huynh căn bản không thể tiếp cận.

- Đây mới là thực lực chân chính của tiểu tử kia?

Vẻ mặt Cưu sư huynh hoảng sợ.

Đổi lại hắn, tuyệt đối không thể cùng Đồ Cửu Sâm ngạnh kháng như vậy.

Oanh! Bồng bồng!

Bên trong sóng lớn ngập trời, Triệu Phong cùng Đồ Cửu Sâm, thân thể kích đấu, một chút cũng không lùi.

Hai người một hơi ngạnh kháng hơn mười chưởng.

Lại một tiếng sấm xét xé trời, hai đạo thân ảnh rốt cuộc tách ra.

Thình thịch!

Thân ảnh của Triệu Phong bị đẩy lui ra mấy chục trượng, tầng hoa văn ám tử sắc hình thái lân phiến bên ngoài thân thể kia, cũng bị vỡ tan mấy chỗ.

Lúc này, bên ngoài thân thể hắn lại quanh quẩn lên một tầng gợn nước lam nhạt, thương thế rất nhanh khép lại.

Bên kia…

Bịch bịch bịch…

Thân hình Đồ Cửu Sâm không ngừng lui nhanh về phía sau, cưỡng chế tụ huyết ở trong cơ thể, hổ khẩu bị đánh rách tả tơi, trên người cũng để lại một ít vết rách cháy xém.

- Tên Triệu Phong này, lực lượng khí lực thật là khủng khiếp, phòng ngự rất khó đả động!

Đồ Cửu Sâm động dung thất sắc.

Bản thân hắn có thể chất huyết mạch mạnh mẽ, am hiểu cận chiến, không nghĩ tới ngược lại ăn phải quả đắng.

Luận công kích, hắn so với Triệu Phong còn mạnh hơn một chút.

Thế nhưng, lực lượng khí lực, nhất là phòng ngự của Triệu Phong, so với hắn còn mạnh hơn một đoạn lớn.

Ngoài ra, so sánh khả năng khôi phục, hắn cũng không bằng Triệu Phong.

Tử Diệt Phong Lôi của Triệu Phong ở bên ngoài thân thể hắn lưu lại thương thế, rất khó có thể khôi phục.

Ngược lại, Triệu Phong có thủy chi huyết mạch, lực phòng ngự và khả năng khôi phục đều rất kinh người.

- A a!

Bên ngoài vòng chiến, trong đội ngũ truyền đến tiếng kêu thảm thiết.

Rầm rầm!

Từ sâu bên dưới đáy hồ, chui ra từng đầu từng đầu dị thú Thủy tộc khổng lồ năng lực khác nhau.

Trong đó, hai đầu Thủy Mãng khổng lồ đều tự há miệng, nuốt chửng một tên thiên tài Thánh Địa.

Thủ hạ Thủy tộc chân chính của Triệu Phong đa phần là giấu ở chỗ sâu bên trong hồ nước.

- Một mặt cùng Đồ Cửu Sâm chiến đấu, còn có tinh lực đi chỉ huy quân đoàn Thủy tộc…

Cưu sư huynh cùng vị thiên tài Hồn đạo kia, vẻ mặt khiếp sợ.

Nhưng mà, một màn kế tiếp đều khiến mọi người kêu sợ hãi.

Oanh long!

Trong sóng nước ngập trời bỗng đột nhiên xuất hiện một cái lốc xoáy khổng lồ, từ trong lao ra một đầu thủy quái xúc tu khổng lồ.

- Cái gì?

Đồ Cửu Sâm mới vừa đứng vững thân hình, đã bị một sợi xúc tu quất trúng.

Ba ba! Bồng!

Đồ Cửu Sâm lập tức phun ra một búng máu, thân hình rơi vào trong nước, bị đầu thủy quái xúc tu điên cuồng mãnh kích.

- Hừ!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng. Hắn không có gia nhập chiến đấu, mà là tế ra Bách Thi Trớ Chú Đại Trận, điều khiển quân đoàn Thủy tộc, thu gặt sinh mệnh mấy gã thiên tài Thánh Địa này.

Tiểu đội liệp sát của Đồ Cửu Sâm ngược lại trở thành con mồi, bị quân đoàn Thủy tộc vây quanh.

Thân là một trong Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, chiến lực Đồ Cửu Sâm siêu cường, mặc dù dưới loại trạng thái như thế này, vẫn như cũ có thể giết ra một con đường máu.

Thủy quái xúc tu kia bị hắn đánh cho từng phiến từng phiến huyết nhục nứt rời, kêu gào thảm thiết.

- Không hổ là Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa!

Triệu Phong thấy vậy, ngưng tụ tâm hồn đồng lực toàn thân, hóa thành một đạo gai nhọn vô hình.

- Tinh Thần Thứ!

Một đạo gai nhọn vô hình u lam sắc lạnh như băng, xuyên thấu qua tâm hồn Đồ Cửu Sâm.

- A!

Đồ Cửu Sâm rống lớn một tiếng, thần tình thống khổ, trên trán tuôn trào mồ hôi lạnh, trong mắt toát ra một mảnh tơ máu.

Tinh Thần Thứ, là công kích Hồn đạo thuần túy do Triệu Phong trong khoảng thời gian trước tìm hiểu ra, chuyên nhằm vào mục tiêu tâm hồn.

Dưới tình huống linh hồn tương đương, người có kỹ xảo Hồn đạo cao, sử dụng ra Tinh Thần Thứ tuyệt đối sẽ chiếm ưu thế.

Nếu như lực lượng linh hồn càng mạnh, sẽ có được lực sát thương rất lớn.

Đồ Cửu Sâm bất ngờ không kịp phòng bị, bị Tinh Thần Thứ đâm trúng, linh hồn dĩ nhiên bị thương.

- Lui!

Đồ Cửu Sâm cố nén sự đau nhức phương diện linh hồn, không dám ham chiến, dẫn dắt bảy tám gã thiên tài Thánh Địa còn lại, lao ra khỏi vòng vây.

Mà tiểu đội liệp sát của hắn, cũng tổn thất gần hơn phân nửa.

- Đồ Cửu Sâm này, chiến lực quá mạnh mẽ, lấy lực lượng của thủy

quái xúc tu cũng không làm gì được hắn!

Triệu Phong thu thập bố cục lại quân đoàn Thủy tộc.

Một trận chiến này, quân đoàn Thủy tộc tổn thất mất hai ba trăm con, phần lớn đều là Yêu Ngư chiến lực hạ tầng.

Trong đó có một nửa là trực tiếp hoặc gián tiếp chết ở trong tay Đồ Cửu Sâm.

Chiến lực Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, có thể thấy được rõ ràng.

Hơn nữa, thực lực của Đồ Cửu Sâm ở trong Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, cũng không tính là hàng đầu.

Tử Yên Hồ, chỉ có một số ít thiên tài Thánh Địa chứng kiến được một trận chiến này.

Bởi vì khu vực chiến đấu đã tiếp cận chỗ sâu trong Tử Yên Hồ.

- Lấy chiến lực của Đồ Cửu Sâm, thế mà cũng thất thủ trong tay hắn, lại còn chịu thiệt thòi nữa!

Vài tên đệ tử Huyền Chân Thánh Tông kinh hãi, không thể tin nổi.

Không nghĩ đến, Triệu Phong này lại là đại hắc mã trong đám đệ tử tiến vào Bán Thần Di Viên lần này.

- Tên Triệu Phong này, nội tình linh hồn cùng tạo nghệ Hồn đạo đã vượt qua đại bộ phận cường giả trong Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa. Lấy thực lực của ta hoặc là Đồ Cửu Sâm, cùng hắn đơn đả độc đấu, cũng chỉ có phần thắng nhất định. Nhưng tại trong loại hoàn cảnh đặc thù này, thì lại thập phần bất lợi!

Thần Dịch Lâm hít sâu một hơi, trên mặt toát ra một mảnh ngưng trọng cùng kiêng kỵ.

Thực lực mà Triệu Phong bày ra, hoàn toàn có thể tranh đua vào Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, hơn nữa trong loại hoàn cảnh địa lợi này, lại chiếm hết thiên thời địa lợi.

Chương 645: Nhân Ngư Tinh Lệ

Tử Yên Hồ.

Triệu Phong chỉnh đốn lại quân đoàn Thủy tộc. Trải qua một trận chiến vừa rồi, trong đám nô bộc Thủy tộc hạ tầng chiến lực, đã tổn thất rất nhiều.

Số lượng quân đoàn Thủy tộc, rơi xuống tới dưới một ngàn.

Triệu Phong thật sự cũng không đau lòng, cũng không có nóng lòng bổ sung binh đoàn Thủy tộc.

Trước mắt, hắn dần dần xâm nhập sâu vào Tử Yên Hồ, Yêu Linh dị thú gặp phải, chiến lực càng ngày càng cường đại hơn.

- Bước tiếp theo, tiến quân Vương quốc Nhân Ngư! Cho dù ta có tăng thêm nhiều binh lực hơn nữa, cũng không thể cùng Vương quốc Nhân Ngư chống lại, chỉ có thể dùng trí, thích hợp đi lộ tuyến tĩnh binh!

Vẻ mặt Triệu Phong trầm tĩnh.

Kế tiếp, hắn chẳng những không có gia tăng binh lực Thủy tộc, ngược lại còn tiêu hao bớt một ít, thay thế bằng một ít dị thú Thủy tộc thực lực năng lực càng mạnh hơn.

Dựa theo ý tưởng của Triệu Phong, muốn đem số lượng binh đoàn giảm bớt xuống bốn, năm trăm tinh binh, thậm chí càng ít hơn.

Số lượng binh đoàn quá lớn, càng dễ dàng kinh động đến cao tầng của Vương quốc Nhân Ngư.

o0o

Thời điểm khi Triệu Phong đang chậm rãi tiến tới…

Vụt vụt vụt...

Phía sau đột nhiên truyền đến thanh âm thủy ba gợn sóng.

- Triệu sư đệ!

Cách đó vài dặm, truyền đến thanh âm bọn người Thần Dịch Lâm.

Triệu Phong cũng không chút ngoài ý muốn, để quân đoàn Thủy tộc tạm thời đình chỉ tiến tới.

Không bao lâu, sáu gã Đệ tử Chân truyền bọn Thần Dịch Lâm, Giang Phàm, đi tới trước mặt Triệu Phong.

- Thần sư huynh, chư vị sư huynh sư tỷ, có gì chỉ giáo?

Triệu Phong thản nhiên nói.

Hắn đã sớm phát hiện ra bọn người Thần Dịch Lam đuổi theo.

- Triệu sư đệ, chúng ta cùng nhau hợp tác, đồng mưu Vương quốc Nhân Ngư? Trước khi tới cung điện dưới đáy hồ, tất cả thu hoạch được, phân chia bảy ba! Ngươi bảy, chúng ta ba!

Thần Dịch Lâm mở miệng nói.

Lúc này đây, ngữ khí của hắn vô cùng chân thành.

- Có thể! Nhưng ta có một yêu cầu!

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Có bọn người Thần Dịch Lâm, Giang Phàm gia nhập, tốc độ Triệu Phong tiến tới sẽ nhanh hơn.

Chiến lực Thập Đại Thiên Tài Thánh địa, Triệu Phong không dám khinh thị.

Giang Phàm có lực lượng huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, cũng không có thể coi thường.

- Có yêu cầu gì, Triệu sư đệ có thể đưa ra!

Sắc mặt Thần Dịch Lâm vẫn bình tĩnh.

Đám đệ tử Huyền Chân Thánh Tông còn lại, cũng đều không có biểu hiện bất mãn gì.

Dù sao, một trận chiến vừa rồi, Triệu Phong lấy lực lượng một người cường thế đánh bại mười mấy người tiểu đội Ma đạo do Đồ Cửu Sâm cầm đầu, luận thực lực đủ khiến cho mọi người kinh hãi không thôi.

Một trận chiến này, bước đầu dựng nên uy danh của Triệu Phong.

Thực lực bản thân Triệu Phong, cộng thêm quân đoàn Thủy tộc, có được ưu thế không thể xem thường.

- Tiến quân Vương quốc Nhân Ngư, trước khi tới cung điện dưới đáy hồ, hết thảy phải nghe ta chỉ huy!

Triệu Phong nhàn nhạt mở miệng.

Nghe vậy, sáu gã Đệ tử Chân truyền ở đâyhai mặt nhìn nhau.

Triệu Phong chính là muốn nắm giữ quyền chỉ huy, hiệu lệnh đám Đệ tử Chân truyền ở đây.

Nếu như là trước kia, đây là chuyện không thể nào thương lượng.

Bởi vì, trong Huyền Chân Thánh Tông, Đệ tử Chân truyền, cũng đều là có bối phận cùng thực lực cao thấp khác nhau.

- Được!

Ánh mắt Thần Dịch Lâm chợt lóe tinh quang, nhìn Triệu Phong thật sâu.

Triệu Phong tiến vào Di Viên, liền đi thẳng đến Tử Yên Hồ, hơn nữa còn từng bước một xưng bá Tử Yên Hồ.

Hiện tại, hắn lại thong dong không chút bức bách tiếp cận Vương quốc Nhân Ngư.

Bởi vậy có thể thấy được, hắn khẳng định có kế hoạch của chính mình, thậm chí còn có phương pháp và nắm chắc có thể đạt được lợi ích từ trong Vương quốc Nhân Ngư.

- Xuất phát!

Triệu Phong điều khiển quân đoàn Thủy tộc, cùng sáu người bọn

Thần Dịch Lâm, Giang Phàm liên thủ, thẳng tiến vào chỗ sâu trong Tử Yên Hồ.

Có bọn người Thần Dịch Lâm, Giang Phàm gia nhập, tốc độ Triệu Phong tiến lên rõ ràng tăng mạnh.

Trên đường đi, một ít dị thú Thủy tộc cường đại cũng không cần Triệu Phong ra tay, Thần Dịch Lâm và Giang Phàm, cũng có thể thoải mái giải quyết.

Thực lực của Thần Dịch Lâm, so với Đồ Cửu Sâm gần như là tương đương nhau.

Một ít dị thú Tôn Chủ cấp, Thần Dịch Lâm thường xuyên là một chiêu oanh sát.

Giang Phàm càng thêm đặc thù, khí tức huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng của hắn, một khi phát ra, dị thú Thủy tộc bình thường ngay cả lực phản kháng cũng đều không có.

Huyết mạch thần thoại Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, chỉ là khí tức thôi, đã đủ để nhiếp lui một ít quần thể Thủy tộc địch ý rào rạt.

Bởi vậy, dọc theo đường đi tới thập phần thuận lợi.

Trớ Chú Bách Thi của Triệu Phong cũng nhân cơ hội bốn phía thôn phệ Yêu Linh dị thú cấp Tôn Giả, Tôn Chủ.

Bọn người Thần Dịch Lâm, Giang Phàm, đều vô cùng nghe theo sự chỉ huy, phối hợp với Triệu Phong.

Triệu Phong cũng sẽ không để cho bọn họ khổ công miễn phí, sảng khoái xuất ra mười gốc Tử Lân Thảo, để cho khí tức của bọn họ

càng phù hợp với Tử Yên Hồ.

Thần Dịch Lâm cùng Giang Phàm, cũng bức thiết hy vọng có được càng nhiều Tử Lân Thảo. Nhưng Triệu Phong yêu cầu là phải lấy trân tài dị bảo giá trị tương đương tiến hành giao dịch.

Đi tới chỗ sâu trong Tử Yên Hồ, quân đoàn Thủy tộc của Triệu Phong cũng không có đình chỉ thu thập trân tài dị bảo phụ cận.

Tất cả thu hoạch, phân chia bảy ba! Triệu Phong một người độc chiếm bảy thành, sáu người bọn Thần Dịch Lâm chia xẻ ba thành còn lại.

Nửa ngày sau, một ít nô dịch Thủy tộc loại điều tra trong quân đoàn Thủy tộc của Triệu Phong đã phát hiện tung tích của Nhân Ngư Tộc.

- Xuất hiện rồi!

Ánh mắt Triệu Phong sáng ngời. Hắn có thể cùng với mục tiêu bị Minh Tâm Ấn nô dịch sử dụng chung tầm mắt cảm quan.

Nhân Ngư Tộc, giống hệt như trong truyền thuyết ghi lại, thân người đuôi cá.

Nửa người trên, kể cả đầu, chính là cùng nhân loại giống nhau như đúc, nửa người dưới thì lại là đuôi cá.

Nữ Nhân Ngư Tộc thì lại càng thêm mỹ mạo hơn.

- Phân tán ra!

Triệu Phong để quân đoàn Thủy tộc tận khả năng phân tán ra, trải rộng phương viên mười dặm.

Như vậy liền tương đương với phân hóa thành bằng không, sẽ không hấp dẫn sự chú ý của người khác.

- Triệu sư đệ, đã tới Vương quốc Nhân Ngư rồi! Chúng ta không ngại trước tiên thu thập một chút Nhân Ngư Tinh Lệ kia, sau đó lại xem xét tình huống, tiến công chiếm đóng cung điện dưới đáy hồ!

Thần Dịch Lâm đề nghị.

Trước khi tiến vào cung điện dưới đáy hồ, bọn họ còn phải nghe theo sự chỉ huy của Triệu Phong.

- Ý tưởng của Thần sư huynh và của ta rất giống nhau!

Triệu Phong có chút cười, nói.

Cung điện dưới đáy hồ, dù sao cũng là trung tâm của Nhân Ngư Tộc, được vô số thế hệ Nhân Ngư Tộc bảo hộ.

Một khi mưu đồ cung điện dưới đáy hồ, chắc chắn sẽ kinh động cao tầng Nhân Ngư Tộc.

Nhưng thu thập Nhân Ngư Tinh Lệ, thì lại có thể âm thầm lén lút hành động.

- Đi!

Tâm niệm Triệu Phong phân hóa ra mấy chục cỗ, điều khiển một ít dị thú Thủy tộc thể tích nhỏ một chút, tiến vào Vương quốc Nhân Ngư.

Mấy đầu dị thú Thủy tộc, Yêu Ngư mà hắn phái ra này, có một vài loại thậm chí am hiểu ngụy trang cùng ẩn nấp.

Phốc bồng!

Thủy vực phía trước, đột nhiên truyền đến thanh âm chiến đấu.

- Nhân Ngư Tộc!

Cảnh giới cảm quan Thần Dịch Lâm khá cao, phát hiện tung tích Nhân Ngư Tộc, đang cùng Thủy tộc bộ hạ của Triệu Phong chém giết chiến đấu.

Đám Đệ tử Chân truyền ở đây đa phần đều là lần đầu tiên nhìn thấy Nhân Ngư Tộc, cảm giác rất là mới mẻ.

Triệu Phong khoát tay, ngăn cản bọn người Giang Phàm ngo ngoe muốn lên.

- Minh Tâm Ấn!

Triệu Phong ở cách xa vài dặm, thi triển linh hồn đồng thuật.

Thoáng chốc, chiến đấu phía trước đình chỉ.

Một lát sau, hai ba tên Nhân Ngư Tộc bị nô dịch đi về phía phụ cận mọi người, thần phục ở dưới chân Triệu Phong.

Mấy tên Nhân Ngư Tộc này, thực lực cũng đạt tới cấp bậc Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

Bọn người Thần Dịch Lam tấm tắc hiếu kỳ.

- Chủng tộc Nhân Ngư Tộc trí tuệ cao, thậm chí có thiên phú linh hồn nhất định, thi triển Minh Tâm Ấn, áp lực cũng lớn hơn một chút!

Trong lòng Triệu Phong khẽ rung lên.

Tư liệu về Nhân Ngư Tộc, hắn hiểu biết cũng tương đối nhiều.

Kế tiếp, Triệu Phong thông qua Minh Tâm Ấn, cùng mấy tên Nhân Ngư Tộc này câu thông.

Nhân Ngư Tộc bình thường, cũng không biết ngôn ngữ nhân loại, nghe nói chỉ có một ít cao tầng Nhân Ngư Tộc mới tinh thông ngôn ngữ nhân loại.

Một lát sau…

- Xuất phát đi góc Tây Bắc!

Triệu Phong đột nhiên nói.

Ánh mắt bọn người Thần Dịch Lam sáng ngời. Triệu Phong khẳng định thông qua nô dịch Nhân Ngư Tộc biết được tình huống bên trong Vương quốc Nhân Ngư, hơn nữa tìm được tung tích của Nhân Ngư Tinh Lệ.

Sau đó, đám người Triệu Phong nhanh chóng xuất phát, xâm nhập sâu vào bên trong Vương quốc Nhân Ngư.

Vì để tránh kinh động Vương quốc Nhân Ngư, Triệu Phong đem đại bộ phận quân đoàn Thủy tộc, nhất là những loại hình thể lớn, cũng đều ở lại bên ngoài Vương quốc Nhân Ngư.

Hắn chỉ mang theo một ít chủng loại nô bộc Thủy tộc thể tích nhỏ, hơn nữa giỏi về ẩn nấp điều tra.

Một đường thẳng tiến vào trong, đôi khi cũng gặp phải một ít Nhân Ngư Tộc.

Một vài tên bị bọn người Thần Dịch Lam gạt bỏ, một vài tên thì lại bị Triệu Phong nô dịch.

Giờ phút này, Nhân Ngư Tộc bị Triệu Phong nô dịch đã nhiều tới mấy chục người, bốn người là cấp bậc Đan Nguyên Cảnh, còn lại đều là cấp bậc Chân Linh Cảnh.

Sau khi bơi đi hơn mười dặm, ở trước một bãi đá san hô, mọi người rốt cuộc phát hiện ra Nhân Ngư Tinh Lệ.

Dưới đáy hồ hôn ám, hiện ra vài viên tinh châu sáng ngời, trong vắt như lưu ly, lớn nhỏ không đồng nhất nhau.

Ở trong bóng đêm, Nhân Ngư Tinh Lệ kia trông giống như dạ minh châu hiếm thấy vậy.

Từ thật xa, Triệu Phong đã cảm nhận được một cỗ linh hồn khí tức tinh thuần mà đặc thù, phát ra một chùm dao động tình yêu khắc cốt minh tâm.

- Đây là Nhân Ngư Tinh Lệ? Nghe nói là nước mắt của Nhân Ngư Tộc yêu đến khắc cốt minh tâm chảy xuống, ký thác tâm linh tình yêu tinh thuần nhất. Loại lực lượng này, có thể thông thấu cảnh giới tâm linh, tinh khiết tẩy rửa linh hồn, có tác dụng trợ giúp tham hóa cảnh giới Vương giả Hư Thần Cảnh!

- Mỗi một viên Nhân Ngư Tinh Lệ, ít nhất phải mất năm trăm năm tích lũy, vô cùng hiếm có!

Mọi người sợ hãi than thở, lẳng lặng nhìn chăm chú.

Tình yêu của Nhân Ngư Tộc, quyết chí thề không thay đổi, mấy cái này cũng đều có ghi lại ở trong sách cổ.

Mấy ngàn năm trước, vị thiên tài Thánh địa kia, trước là bị Nhân Ngư Tộc bắt giữ, sau đó dưới cơ duyên trùng hợp, cùng Công chúa Nhân Ngư Tộc yêu nhau say đắm, cuối cùng mới có thể tiến vào Thần Điện do Nhân Ngư Tộc bảo hộ.

- Khai thác!

Triệu Phong điều khiển vài tên Nhân Ngư Tộc đi khai thác Nhân Ngư Tinh Lệ.

Mấy tên Nhân Ngư Tộc kia mặc dù bị Triệu Phong nô dịch, nhưng lại lộ ra một tia nước mắt bi thương phát ra từ bản năng.

Bọn người Thần Dịch Lâm, yên lặng nhìn, không hề khinh suất hành động.

Thứ nhất, mấy cái lợi ích này, theo quy tắc là do Triệu Phong chủ đạo phân phối.

Thứ hai, lực lượng tinh thần thần bí của Nhân Ngư Tinh Lệ kia khiến cho mọi người đắm chìm bên trong loại tình cảm nguyên thủy, tinh thuần tốt đẹp nhất kia.

Dưới loại khí tức này, khiến tâm linh của mọi người giống như được tẩy rửa, tâm linh giết chóc tội nghiệt, các loại khúc mắc… đều trở nên giải khai hết cả.

- Nhân Ngư Tộc, là chủng tộc có thiên phú linh hồn nhất định, nhất là Nhân Ngư Tộc cao đẳng, thiên về nữ tính nhiều hơn. Cho nên nước

mắt bọn họ ký thác lực lượng tinh thần mạnh mẽ, trải qua năm tháng tích lũy, mới có được hiệu quả không thể tưởng tượng!

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Nhân Ngư Tinh Lệ, bản thân ẩn chứa lực lượng cũng không phải đặc biệt cường đại, còn không bằng một khối Nguyên tinh thạch Thượng phẩm.

Nhưng nó trân quý ở chỗ, chính là cái loại thông thấu tịnh hóa đối với linh hồn tâm tình này.

Trùng hợp, cái loại tâm linh lực lượng trong sáng như thủy tinh này, chính là thứ mà phần lớn các tu hành giả không thể cụ bị.

Không bao lâu sau, vài viên Nhân Ngư Tinh Lệ đã được thu thập xong.

Triệu Phong không có lưu lại, tiến quân chỗ tiếp theo.

Dần dần, Nhân Ngư Tộc trong mười dặm phụ cận, hoặc là bị giết chết, hoặc là bị Triệu Phong khống chế hết.

Một bộ phận vùng cấm của Vương quốc Nhân Ngư tựa hồ trở thành lãnh thổ của Triệu Phong.

Dưới tình huống như thế này, Triệu Phong thoải mái thu thập mấy chục viên Nhân Ngư Tinh Lệ.

Số lượng này đã vượt qua bốn, năm lần Bán Thần Di Viên mở ra liên tiếp, mới có thể có thu hoạch được.

Dĩ vãng, mỗi lần Bán Thần Di Viên mở ra, có cực ít người có thể thu

thập được Nhân Ngư Tinh Lệ.

Phần lớn thiên tài, mục tiêu đều là đặt ở một ít khu vực như Vạn Bảo Lâu, Bách Hoa Viên, Lăng mộ Bán Thần.

Luận số lượng bảo vật, Tử Yên Hồ không bằng Vạn Bảo Lâu.

Luận tài nguyên trân tài, phạm vi quy mô ở đây cũng không bằng nổi Bách Hoa Viên.

Hơn nữa, thế lực Vương quốc Nhân Ngư khổng lồ, khiến cho rất nhiều thiên tài thất vọng mà lùi bước.

- Số lượng Nhân Ngư Tinh Lệ, đã không sai biệt lắm!

Triệu Phong đình chỉ khai thác.

Hắn đã khống chế không ít Nhân Ngư Tộc, trên đường đi, bọn người Thần Dịch Lam cũng tru sát qua không ít, qua không bao lâu nữa, khẳng định sẽ kinh động tới cao tầng Vương quốc Nhân Ngư.

Nhân Ngư Tinh Lệ thu thập được, Triệu Phong cấp cho Thần Dịch Lâm, Giang Phàm, mỗi người hai viên, những người còn lại, mỗi người một viên.

Riêng chính hắn thì lưu lại hai mươi viên.

Đối với điều này, mọi người cũng không có gì dị nghị, mấy người trong đó thậm chí bắt đầu thử sử dụng Nhân Ngư Tinh Lệ.

Chương 646: Mỹ Nam Kế

- Chẳng biết hiệu quả của Nhân Ngư Tinh Lệ này như thế nào?

Triệu Phong phát hiện, có hai gã Đệ tử Chân truyền lâm vào một loại tinh thần khí tức kỳ diệu tốt đẹp.

Nhân Ngư Tinh Lệ trong tay hai người này nổi lên một tia thủy tinh thải huy trong suốt không tỳ vết, bao phủ hể xác và tinh thần của hắn.

Một lát sau, hai gã Đệ tử Chân truyền này mở nhẹ cặp mắt, mâu quang thanh minh, tâm linh trong sáng.

Tâm linh ý cảnh, thậm chí linh hồn của bọn họ tựa hồ đã được tẩy rửa, khí tức trên người mơ hồ có chút biến hóa.

Thực lực hai người cũng không có dấu hiệu tăng trưởng. Nhưng Triệu Phong biết, tâm linh ý cảnh của bọn họ đã tăng lên, lực lượng tâm hồn tiến bộ không ít rồi.

Phải biết rằng, tham hóa Vương Giả Hư Thần Cảnh, chủ yếu là dựa vào tâm tình, cùng với phương diện linh hồn thăng hoa bay vọt.

Chính là bởi như thế, cho nên Nhân Ngư Tinh Lệ này, đối với việc tham hóa Vương Giả Hư Thần Cảnh, mới có sự trợ giúp nhất định.

Đương nhiên, loại hiệu quả này không phải là sự thôi động mang tính quyết định, trừ phi là loại Huyễn Thần Tửu kia.

Nhưng mà đối với dưới Nửa bước Vương Giả mà nói, hiệu quả tẩy

rửa tâm linh ý cảnh của Nhân Ngư Tinh Lệ, căn bản là phi thường hiếm có.

- Tâm linh lực lượng tăng lên, như vậy lực lượng bản thân cũng sẽ tùy theo nước dâng thuyền lên!

Triệu Phong cảm khái, nói.

Bỗng nhiên, hắn nhớ tới một người.

Đó chính là Tân Vô Ngân!

Tân Vô Ngân là kẻ có tư chất thấp nhất trong số các thiên tài mà Triệu Phong từng gặp qua.

Nhưng mà, cấp bậc lực lượng tâm linh ý cảnh của Tân Vô Ngân thì lại có vẻ sâu không thể lường nổi.

Cho dù là hiện tại, Triệu Phong cũng đều không thể dò xét được sâu cạn của Tân Vô Ngân.

- Thử xem sao!

Bàn tay Triệu Phong lấy ra vài viên Nhân Ngư Tinh Lệ, hai mắt chậm rãi nhắm lại.

Bên tai hắn, tựa hồ truyền đến thanh âm Nhân Ngư tấu nhạc cổ lão.

Một tia hương vị tốt đẹp, lại mang theo chua cay mặn ngọt cùng đau khổ, lại tinh thuần trong sáng như vậy, ở trong tâm linh của Triệu Phong thay nhau vang lên.

Tâm linh của Triệu Phong tựa hồ đã được thời gian năm tháng cọ

rửa.

Mỗi một lần réo rắt thảm thiết hoặc bi thống, khí tức tình yêu tốt đẹp lại ngọt ngào, tẩy rửa mơn trớn tâm linh của Triệu Phong.

Nhân Ngư Tộc, là một chủng tộc thần bí cổ lão.

Trong cả đời Nhân Ngư Tộc, rất khó chảy xuống vài giọt nước mắt, hơn nữa loại nước mắt ẩn chứa loại tình yêu tinh thuần sâu sắc như thế này, lại càng là vô cùng hiếm có.

Mỗi một giọt nước mắt của Nhân Ngư, cũng sẽ khiến cho tinh thần tình yêu của Nhân Ngư Tộc thăng hoa.

Dưới tinh thần tình yêu ngọt ngào tốt đẹp kia tiến hành tẩy rửa, tâm linh của Triệu Phong từ lúc ban đầu nhiều cảm xúc cùng xuất hiện, chua cay mặn ngọt, dần dần có vẻ thông thấu thanh minh hơn.

Tâm linh của Triệu Phong, càng ngày càng trong vắt hơn.

Bỗng nhiên, đủ các loại trí nhớ, ở trong đầu hắn không ngừng bùng nổ trở lại.

Thời đại thiếu niên, một nàng thiếu nữ váy tím cao vút ngọc lập, thanh mâu lóe sáng, linh động cùng chấp nhất giống như tinh Linh trong gió.

Cái bóng hình váy tím xinh đẹp vẫn luôn một mực ở phía sau, yên lặng chú ý cùng đuổi theo hắn.

Sau khi cửu biệt gặp lại, cái bóng hình xinh đẹp hơi nước mông lung kia, ở trong gang tấc ôm lấy hắn, giống như cô gái thân thiết nhà bên.

Vụt...

Hình ảnh lại nhoáng lên.

Một đoạn trải qua khúc chiết mà hoang đường, ở trong đầu Triệu Phong bồi hồi, bất đắc dĩ cùng buồn bực, thương hại cùng mất mác.

Bỗng nhiên, một khuôn mặt xinh đẹp thanh u tự oán, thanh nhã điềm tĩnh, quần áo tuyết bạch khinh sa, bóng hình xinh đẹp dung mạo tuyệt mỹ kia, mông lung giống như tiên tử trong bức tranh.

- Vốn dĩ, ta cũng đã từng…

Tâm linh của Triệu Phong, dưới sự tẩy rửa của từng cỗ từng cỗ tinh thần tình yêu kia, dần dần trở nên tươi sáng trong vắt.

Tâm linh ý cảnh của hắn, giống như tìm được sự tẩy rửa thăng hoa vậy.

Trong đầu hắn, cái hồ nước đồng lực kia, mơ hồ nổi lên vài tia thủy tinh quang trạch trong sáng.

Mỗi một giọt đồng lực, đều là rõ ràng như vậy.

Ngắn ngủn chỉ trong khoảng nửa khắc, tâm linh ý cảnh của Triệu Phong, nhảy vọt thăng hoa.

Mặc dù lực lượng tâm hồn của hắn cũng không có gia tăng, nhưng tâm hồn của Triệu Phong càng thêm rõ ràng minh thấu hơn.

Thậm chí, ngay cả hình dáng tâm hồn, cũng ở hiện ra bên trong ý niệm.

- Đây là ta sao?

Nhận thức của Triệu Phong đối với bản ngã, càng thêm rõ ràng hơn.

Tâm linh ý niệm của hắn, kiên định hữu lực, sương mù tẫn tán, hoàn nguyên bản ngã.

Nửa canh giờ trôi qua, Nhân Ngư Tinh Lệ trong tay Triệu Phong đã tiêu hao gần mười viên.

Cho đến cuối cùng, tâm hắn như chỉ thủy, trong sáng giống như thủy tinh.

- Triệu sư đệ, tình huống không ổn, hành tung của chúng ta dường như đã bị Vương quốc Nhân Ngư phát hiện rồi!

Thanh âm của Thần Dịch Lâm truyền đến.

Triệu Phong mở nhẹ cặp mắt, trong đồng tử có một mảnh thải trạch lưu ly nhàn nhạt, rất nhanh thu liễm.

Nhưng con ngươi của hắn giống như tinh thần sáng ngời, lại như thủy tinh trong sáng.

- Bị phát hiện là chuyện sớm hay muộn mà thôi!

Triệu Phong cũng không chút ngoài ý muốn, thông qua bộ hạ Thủy tộc ẩn núp phụ cận, hắn cơ hồ hiểu biết tình huống phương viên mười dặm xung quanh.

Một đám lớn người ở quốc gia Nhân Ngư tập sát không ít Yêu Ngư, lại có không ít kẻ bị Triệu Phong nô dịch. Có rất nhiều Nhân Ngư mất tích, khẳng định là sẽ kinh động Vương quốc Nhân Ngư.

- Chúng ta mau chóng hành động, trước khi còn chưa có kinh động tới cao tầng của Vương quốc Nhân Ngư!

Thanh âm của Thần Dịch Lâm có chút vội vàng.

Nhưng thanh niên tóc lam trước mắt, thì lại không một chút gợn sóng sợ hãi, ánh mắt trong suốt.

- Chỉ là mất tích một ít Nhân Ngư, trong thời gian ngắn sẽ không kinh động cao tầng của Vương quốc Nhân Ngư. Theo như ta biết, Nhân Ngư Vương kia, trong mười năm gần đây, mãi vẫn luôn bế quan chưa ra!

Triệu Phong chậm rãi không chút để ý, nói.

Lúc này trước mặt mọi người có hai con đường:

Thứ nhất, lui lại, đợi tình hình chuyển biến tốt rồi mới tiếp tục tiến vào.

Mọi người cũng đều đã có thu hoạch phong phú, nhất là Triệu Phong, cướp đoạt tài nguyên trân tài khổng lồ.

Thứ hai, mưu đồ cung điện dưới đáy hồ.

Lựa chọn thứ hai, sẽ gặp phải sự nguy hiểm rất lớn, có khả năng bị cả Vương quốc Nhân Ngư đuổi giết, thậm chí gặp phải Vương Giả nữa.

- Triệu Phong, ngươi rốt cuộc có biện pháp gì hay không?

Giang Phàm nhịn không được, nói.

Ánh mắt Thần Dịch Lâm lóe lên. Lần này một đường thẳng tiến, thập phần thuận lợi. Tựa hồ như hết thảy cũng đều nằm trong sự tính toán và khống chế của Triệu Phong.

- Phương pháp rất đơn giản, các ngươi hồi tưởng lại xem, năm đó người kia đã thành công tiến vào cung điện dưới đáy hồ kia như thế nào!

Triệu Phong mỉm cười cười.

Làm theo năm đó? Mọi người đương nhiên biết!

Mấy ngàn năm trước, vị thiên tài Thánh Địa kia, dưới cơ duyên trùng hợp, cùng Công chúa Nhân Ngư Tộc yêu nhau, hơn nữa dưới sự trợ giúp của Công chúa Nhân Ngư Tộc, đã tiến nhập vào cung điện dưới đáy hồ.

- Theo như ta biết, thế hệ Công chúa Nhân Ngư Tộc đời này, mỹ mạo khuynh thành. Quan trọng hơn chính là, nàng còn chưa có xác định một nửa nhân sinh còn lại của chính mình!

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

- Triệu Phong, đừng nói là ngươi muốn phục chế phương pháp năm đó chứ?

Thần Dịch Lâm bĩu môi khinh thường một cái.

- Trí tuệ của Nhân Ngư Tộc không thua kém nhân loại, cũng không phải là đứa ngốc. Dùng lại cùng một phương pháp, có thể thực hiện sao?

- Năm đó thành công, là do cơ duyên trùng hợp, chỉ sợ khó có thể phục chế lại lần nữa!

- Nói đi cũng nói lại, trong số chúng ta, có ai có thể khiến cho Công chúa Nhân Ngư Tộc yêu thương cơ chứ? Đó chính là chuyện vô cùng phiêu lưu mạo hiểm a!

Mọi người lắc đầu như trống bỏi.

Nhân Ngư Tộc cũng đâu phải là kẻ ngốc, làm sao có thể bị phương pháp đồng dạng, liên tục lừa gạt đến hai lần.

- Ha hả… ai nói thành công năm đó không thể phục chế? Trong số chúng ta, còn có một người như vậy!

Triệu Phong cười khẽ, nhưng cũng không nói rõ ràng ra.

- Ai? Ai có năng lực có thể khiến Công chúa Nhân Ngư Tộc nhất kiến chung tình?

Mọi người đều ghé mắt, liếc nhìn lẫn nhau.

Tựa hồ như trong đám người, cũng không có thiên tài nào đặc biệt tuấn mỹ xuất chúng a.

- Người đó, chính là ngươi!

Triệu Phong nửa cười nửa không, ánh mắt liếc nhìn lên người Giang Phàm.

- A!

Thân hình Giang Phàm lảo đảo một cái, thiếu chút nữa thì há miệng

mắng to.

Cái này chính là đào hố chôn người a!

- Triệu sư đệ, cái này cũng không phải là chuyện đùa a! Ngươi rốt cuộc là có phương pháp gì?

Thần Dịch Lâm nhanh chóng nói.

Luận tướng mạo, Giang Phàm này thập phần bình thường, so với Triệu Phong cũng còn có chút chênh lệch.

- Là như thế này!

Triệu Phong dừng lại một chút, giải thích nói:

- Nhân Ngư Tộc, đồng dạng cũng là ngưỡng mộ cường giả, đối với huyết mạch cao quý chính là thập phần sùng bái. Mà Giang sư huynh có được huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, theo như ta từ trong mấy nô bộc Ngư Nhân Tộc biết được, vị Công chúa Nhân Ngư Tộc này, tâm cao khí ngạo, thiên tài huyết mạch đồng tộc, cũng đều chướng mắt…

- Ừm, đơn giản mà nói, vị Công chúa Ngư Nhân Tộc này, sùng bái cường giả, ngưỡng mộ kẻ có huyết mạch cao quý!

Triệu Phong tổng kết nói.

Nghe vậy, vài tên Đệ tử Chân truyền chợt lộ ra thần sắc suy ngẫm.

- Cái này không được… Tuyệt đối không được!

Giang Phàm cật lực phản đối, cái phương án này, không nắm chắc

chút nào cả.

Cặp mày Thần Dịch Lam khẽ nhíu lại, phương án này vừa mới nghe qua, quả thật có chút giống như đào hố chôn người.

Thứ nhất, tính phiêu lưu quá lớn.

Thứ hai, tình yêu vốn là cơ duyên trùng hợp ngẫu nhiên, không thể ép buộc được.

- Các ngươi nghe xong kế hoạch của ta đã…

Thanh âm của Triệu Phong, đột nhiên đè thấp.

Cuối cùng, chỉ còn lại có Thần Dịch Lâm cùng Giang Phàm, ở trong đầu nghe được kế sách của Triệu Phong.

- Ngươi thật sự nắm chắc sao?

Thần Dịch Lâm dò hỏi.

Sắc mặt của Giang Phàm cũng hơi chút dịu đi một chút.

- Chín thành nắm chắc! Nếu các ngươi không muốn làm, vậy thì dọn đường trở về!

Triệu Phong quả quyết nói.

- Được rồi, Triệu Phong!

Giang Phàm rốt cuộc quyết định đặt cược một lần.

Nếu như không đáp ứng, sẽ mất đi cơ hội tiến vào cung điện dưới

đáy hồ.

Một lát sau, dưới sự âm thầm cẩn thận quan sát của mọi người, Giang Phàm bị mấy Nhân Ngư Tộc trói chặt toàn thân.

Bốn gã chiến sĩ Nhân Ngư Tộc cấp bậc Đan Nguyên Cảnh, áp giải Giang Phàm trở về.

Ngoài ra, phụ cận còn có thêm một vài Nhân Ngư khác, trong đó còn có một nàng nữ Ngư Nhân mỹ mạo xinh đẹp.

- Nhân loại ngoại lai này, dám vũ nhục Công chúa Nhân Ngư Tộc, đem hắn đưa đến trong phủ Công chúa, mặc cho Công chúa xử lý!

Triệu Phong phân phó, nói.

Trong đó nàng nữ Ngư Nhân mỹ mạo kia, vừa vặn quen biết Công chúa Nhân Ngư Tộc.

Nữ Ngư Nhân đồng ý, liền đưa “chiến lợi phẩm” Giang Phàm này vào trong Vương quốc Nhân Ngư.

Kế tiếp, hết thảy đều nằm trong sự đoán trước cùng chưởng khống của Triệu Phong.

Toàn thân Giang Phàm bị trói chặt, đem vào Vương quốc Nhân Ngư, quả thật bị đưa tới phủ Công chúa Nhân Ngư Tộc.

Dọc theo đường đi, đại lượng Nhân Ngư đều tò mò ngóng nhìn, nhưng cuối cùng vẫn hữu kinh vô hiểm.

Ở trong mắt Nhân Ngư, nhân loại cũng là chủng loài quý hiếm, loại chiến lợi phẩm này đem dâng tặng đến quý phủ Công chúa Nhân

Ngư Tộc, tuyệt đối không ai dị nghị.

Dù sao, một ít dị thường trong Vương quốc Nhân Ngư còn chưa đủ chấn động đến cao tầng Nhân Ngư Tộc.

Triệu Phong thông qua đám nô bộc Nhân Ngư này, dùng ánh mắt của bọn chúng, quan sát tiến độ quá trình.

Mà các đệ tử Huyền Chân Thánh Tông khác thì lại hoàn toàn mất đi tin tức.

o0o

Phủ Công chúa Nhân Ngư Tộc.

- Nhân loại? Chiến lợi phẩm?

Một nàng Mỹ Nhân Ngư tuyệt mỹ khuynh thành biếng nhác nằm ở trên giường, nghe được tin tức như thế, ánh mắt sáng chợt lóe lên, lộ ra hứng thú nồng đậm.

Giống như là ở trong mắt nhân loại, Mỹ Nhân Ngư là giống loài hiếm lạ vậy, Công chúa Nhân Ngư Tộc, cũng không có ngoại lệ.

- Đưa đến đây cho ta!

Vẻ mặt Công chúa Nhân Ngư Tộc tràn ngập chờ mong cùng tò mò.

Đoạn mối tình người – Ngân Ngư mấy ngàn năm trước kia đã bị tộc nhân Nhân Ngư Tộc liệt vào mối tình Cấm kỵ. Nhưng chẳng biết vì sao, những thứ càng là Cấm kỵ, càng khiến nàng tò mò nhiều hơn.

Rất nhanh, Giang Phàm toàn thân bị trói chặt, đã được áp giải đến

trước mặt Công chúa Nhân Ngư Tộc.

- Ngươi, chính là nhân loại à?

Công chúa Nhân Ngư Tộc vô cùng ngạc nhiên, dùng tay vuốt ve từ trên xuống dưới thân thể Giang Phàm.

Đặc biệt khi nàng đụng đến hạ thể, thân thể Giang Phàm lập tức cứng đờ, khuôn mặt đỏ lên, cũng có một loại khuất nhục, trong lòng thầm mắng Triệu Phong một tiếng.

Nhưng đồng thời, trong lòng hắn cũng âm thầm có vài phần chờ mong, cùng nàng Công chúa Nhân Ngư Tộc cao quý tuyệt mỹ này, tạo thành một đoạn tình yêu lãng mạn, đó cũng là chuyện tình không tệ a.

Dù sao, hắn từ nhỏ sau khi bị khai quật huyết mạch, vẫn luôn một mực tu luyện trong buồn tẻ.

Giang Phàm hiện tại đến hơn hai mươi tuổi, vẫn còn là một tên xử nam, ngay cả một lần trải qua tình cảm cũng đều không có.

Nghĩ đến đây, Giang Phàm hơi chút phóng xuất ra một tia khí tức huyết mạch của chính mình.

- Ồ? Huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng?

Huyết mạch tâm linh của Công chúa Nhân Ngư Tộc, cũng cảm thấy một cỗ áp bách nhàn nhạt, vô cùng khiếp sợ.

Trong đôi mắt đẹp giống như trăng lưỡi liềm kia, toát ra vẻ kính sợ vô cùng, lại còn lóe lên một tia tinh quang nhàn nhạt.

Trong lòng Giang Phàm âm thầm đắc ý, huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, quả thật không phải bình thường a.

Công chúa Nhân Ngư Tộc? Chỉ như một bữa điểm tâm mà thôi.

Nhưng mà, một câu kế tiếp của Công chúa Nhân Ngư Tộc, lại khiến cho hắn như rơi xuống vực sâu:

- Hì hì… ngươi nhất định là nội gian do nhân loại phái tới, muốn thông qua mỹ nam kế để câu dẫn bản công chúa?

- Hừ! Trò cũ năm xưa, còn muốn trở lại đi thêm một lần nữa! Là tên ngu ngốc nào nghĩ ra kế sách này vậy?

Giang Phàm thiếu chút nữa thì hộc máu, thực sự là đào hố chôn người a.

Chương 647: Nhân Ngư Vương

Công chúa Nhân Ngư Tộc, vạch trần mỹ nam kế của Giang Phàm, trong cặp con mắt sáng giống như trăng lưỡi liềm tràn đầy sự nghiền ngẫm cùng đắc ý.

- Là tên ngu ngốc nào nghĩ ra kế sách này vậy?

Giang Phàm thiếu chút nữa thì tức giận đến hộc máu, trong lòng đem Triệu Phong thầm mắng cả trăm ngàn lần.

Trước khi xuất phát, vẻ mặt Triệu Phong cực kỳ chắc chắn, lấy huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng của Giang Phàm sẽ có cơ hội rất lớn thắng được sự ưu ái của Công chúa Nhân Ngư Tộc.

- Hì hì… Triệu Phong à?

Trên kiều nhan họa quốc hại dân của Công chúa Nhân Ngư Tộc kia chợt lộ ra vài tia giảo hoạt.

- Ngươi… Ngươi làm sao biết được?

Giang Phàm kinh hãi thất thanh.

Công chúa Nhân Ngư Tộc này, như thế nào lại biết Triệu Phong?

- Chẳng lẽ là…

Trong lòng Giang Phàm lộp bộp một tiếng.

Hắn nghĩ đến một loại khả năng!

Chẳng lẽ, Triệu Phong cùng Công chúa Nhân Ngư Tộc đã sớm thông đồng cùng nhau?

Nếu như điểm này thành lập, như vậy hết thảy đều thuận lý thành chương rồi.

Nếu không mà nói, Công chúa Nhân Ngư Tộc sẽ không có khả năng vừa nhìn thấy hắn, đã khám phá ra mỹ nam kế này!

- Triệu Phong!

Giang Phàm cắn răng nghiến lợi, một cỗ lửa giận vô danh bắt đầu lan tràn trong lòng.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên ngoài thân thể Giang Phàm ngưng kết ra một tầng hoa văn ngăm đen phong cách cổ xưa, làn da gnhư lân như giáp, cứng rắn dày chắc, giống như một đầu cự thú đứng ngạo nghễ hoang dã.

Răng rắc!

Song chưởng của Giang Phàm rung lên, huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng trong cơ thể bùng nổ, đem huyền kim thiết tác đang trói buộc thân thể đánh gãy tan nát.

- Không hổ là huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng…

Công chúa Nhân Ngư Tộc tu vi cao tới Đại Đan Nguyên Cảnh, trong huyết mạch linh hồn truyền đến một cỗ cảm giác áp bách, thể xác và

tinh thần sợ hãi run rẩy phát ra từ bản năng.

Cái loại cảm giác này, giống như một con cá nhỏ bé, đang đối mặt với động vật biển Hoang Cổ vậy.

- Trước bắt Công chúa Nhân Ngư Tộc ngươi lại đã!

Giang Phàm giơ tay, phi thân chụp vào Công chúa Nhân Ngư Tộc.

Nhưng mà, Công chúa Nhân Ngư Tộc dường như đã sớm biết ý đồ của hắn, trước khi Giang Phàm ra tay, cái đuôi Nhân Ngư đã vung lên.

Vụt...

Một cỗ dòng nước thâm lam tuôn chảy, Công chúa Nhân Ngư Tộc thong dong tránh thoát một trảo rất mạnh của Giang Phàm.

- Chạy đi đâu?

Trong lòng Giang Phàm lo lắng, lại một lần nữa phóng vọt tới hướng Công chúa Nhân Ngư Tộc.

Lấy huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng của hắn, ngay cả Công chúa Nhân Ngư Tộc có tu vi Đại Đan Nguyên Cảnh trung kỳ, cũng không thể cùng hắn chính diện chống đỡ.

Chẳng qua, hắn đã xem nhẹ một nhân tố, đó chính là hoàn cảnh!

Nơi này là Vương quốc Nhân Ngư, bộ lạc Nhân Ngư Tộc bên dưới hồ nước.

Ở trong nước, tốc độ của hắn bị hạn chế rất lớn. Huống chi, huyết

mạch của Giang Phàm lại là thuần về lực lượng phòng ngự.

- Hì hì… ngươi đánh không trúng ta a! Ai nha, cứu mạng a!

Công chúa Nhân Ngư Tộc cổ quái thông minh, thân là Công chúa Nhân Ngư Tộc, nàng cực kỳ thích ứng với phiến thủy vực này.

Ở trong Tử Yên Hồ, ưu thế tốc độ thân pháp của nàng đứng ở một điểm cực cao.

Cho dù là Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, tiến vào Tử Yên Hồ cũng không thể ở phương diện thân pháp tốc độ, cùng với tính linh hoạt, so sánh được với nàng.

- Không xong!

Giang Phàm có chút tuyệt vọng, hắn đã cảm giác được, cường giả Nhân Ngư Tộc đang hướng bên này đi tới.

- Trốn!

Giang Phàm thấy không làm gì được Công chúa Nhân Ngư Tộc, thân hình nhảy lên phóng thẳng ra bên ngoài.

Vụt...

Bàn tay Công chúa Nhân Ngư Tộc khẽ đẩy, một tầng sóng kiếm ám lam nhằm về phía Giang Phàm công kích tới. Một đường công kích ở trong nước thẳng đường không hề bị ngăn trở!

Phốc xuy!

Trên làn da giống như lân giống như xác của Giang Phàm lưu lại vô

số vệt máu mỏng manh như kim châm, nhưng cũng rất nhanh chóng khép lại.

- Lực phòng ngự thật mạnh!

Công chúa Nhân Ngư Tộc có chút thất thần, một kích toàn lực của nàng khó có thể tạo thành uy hiếp thực chất đối với Giang Phàm.

- Triệu Phong, ngươi đào hố chôn ta thật là thê thảm! Ta phải đem ngươi ngàn đao vạn quả!

Giang Phàm một bên chạy trốn, một bên thầm mắng Triệu Phong.

- Triệu Phong? Là cái tên ngu ngốc nghĩ ra mỹ nam kế đó à?

Công chúa Nhân Ngư Tộc có chút kinh ngạc, bộ dáng giống như có một chút hứng thú.

Kẻ có thể điều khiển người có huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, cái tên Triệu Phong kia, hẳn là không đơn giản a.

- Hả?

Giang Phàm cảm giác có chút không đúng, nàng Công chúa Nhân Ngư Tộc này, làm thế nào lại biết được ý niệm của chính mình.

- Độc Tâm Thuật sao?

Một cái âm thanh nỉ non, vang lên ở bên tai.

- Hừ! Ngu ngốc! Trong thiên phú linh hồn của Vương thất Nhân Ngư Tộc ta, có năng lực đọc được tư duy của người khác, hơn nữa đều là ở trên người mỗi một đời Công chúa Nhân Ngư Tộc!

Vẻ mặt Công chúa Nhân Ngư Tộc ngạo nghễ, nói.

- Đọc được tư duy?

Trong lòng Giang Phàm đại chấn, chuyện tình quan hệ đến điểm này, trong tư liệu tin tức tương quan, như thế nào lại không có?

Nếu là như thế, năm đó, vị thiên tài Thánh Địa kia, làm sao có thể thắng được phương tâm của Công chúa Nhân Ngư Tộc?

- Đám nhân loại các ngươi, cái tên thiên tài năm đó sở dĩ có thể thành công, chính là do hắn có một khỏa chân tâm! Nếu không, làm sao có thể quyến rũ được vị Công chúa Nhân Ngư Tộc ngày xưa?

Trong khóe miệng Công chúa Nhân Ngư Tộc nhếch lên một tia trào phúng nồng đậm.

- Hóa ra là như thế!

Cái âm thanh nỉ non kia tựa hồ cùng dòng nước kích động không hề quan hệ gì với nhau, trực tiếp vang lên ở phương diện linh hồn.

- Cái gì? Người nào?

Thân hình Công chúa Nhân Ngư Tộc cứng đờ, lúc này mới nhận ra được, có thanh âm của người thứ ba vang lên ở trong này.

Cùng lúc đó, ánh mắt Giang Phàm nhìn về phía đỉnh đầu của mình, cả kinh một hồi:

- Đó là…

Công chúa Nhân Ngư Tộc theo bản năng ngẩng đầu lên.

Trong dòng nước trên đỉnh đầu hiện lên một con ngươi hư vô, lam oánh trong suốt, lạnh lùng quan sát, tựa hồ cùng thiên địa hồ nước hòa hợp thành nhất thể.

- Triệu… Triệu Phong!

Giang Phàm có loại cảm giác giống như là bị phong bế, thanh âm kia cùng với con ngươi trước mắt, đều là đặc thù của Triệu Phong.

- Minh Tâm Ấn!

Hư vô chi mâu kia lộ ra một tia lãnh ý châm chọc, một cỗ hàn ý cấm kỵ thẩm thấu linh hồn, thẩm thấu về phía Công chúa Nhân Ngư Tộc.

- Không tốt!

Công chúa Nhân Ngư Tộc đong đưa đuôi cá, cật lực giãy dụa.

Thân là Công chúa Nhân Ngư Tộc, thiên phú linh hồn của nàng cao vô cùng, trời sinh liền có được năng lực cùng loại với Độc Tâm Thuật.

Cho dù là Minh Tâm Ấn của Triệu Phong, ở trạng thái Khóa Không Chi Mâu, có sự tăng phúc quá độ, thế nhưng nhằm vào Công chúa Nhân Ngư Tộc, vẫn như cũ gặp phải lực cản rất lớn.

Nếu như giãy dụa quá lớn, trong quá trình thi triển Minh Tâm Ấn sẽ làm tâm hồn Công chúa Nhân Ngư Tộc bùng nổ, như vậy hoàn toàn vượt qua ước nguyện ban đầu của Triệu Phong.

- Triệu Phong này, có huyết mạch nhãn đồng hệ Linh Hồn thật đáng

sợ, không ngờ có thể khóa không thi triển linh hồn đồng thuật đối với ta!

Công chúa Nhân Ngư Tộc cảm nhận được sự chênh lệch trong Hồn đạo của hai bên.

Luận thiên phú linh hồn, cái tên nhân loại thần bí tiến hành khóa không công kích kia, chỉ sợ còn trên cả nàng!

- Công chúa!

- Nhanh cứu Công chúa!

Bốn phía truyền đến một trận thanh âm kêu cứu.

Một số ít cường giả Nhân Ngư Tôn Chủ cấp, thậm chí đã giết tới phụ cận.

- Còn thất thần gì nữa?

Tại phương diện linh hồn, đột nhiên vang lên thanh âm của Triệu Phong.

Giang Phàm trong lúc nóng vội, thân hình nhoáng lên, phóng vọt tới trước mặt Công chúa Nhân Ngư Tộc, đặt tay lên cổ họng nàng.

- Buông Công chúa ra!

Đám cường giả Nhân Ngư, bước chân nhất thời cứng đờ, từng tên từng tên trợn mắt mà nhìn.

Công chúa Nhân Ngư Tộc bị Giang Phàm nắm lấy cổ họng, bất luận linh hồn hay là thân thể, đều có loại cảm giác hít thở không thông,

mức độ giãy dụa giảm thấp.

Một hai hơi thở sau, Công chúa Nhân Ngư Tộc đã đình chỉ giãy giụa, trong mắt lộ ra một tia kính sợ thần phục phát ra từ nội tâm.

Loại vẻ mặt biến hóa này, Giang Phàm thập phần quen thuộc.

Vụt...

Di Thiên Chi Mâu trên đỉnh đầu, biến mất không thấy đâu nữa.

- Không nên đi a!

Trong lòng Giang Phàm bất an.

Nhưng ngay sau đó, chỉ thấy Công chúa Nhân Ngư Tộc quát lạnh một tiếng:

- Mọi người đều thối lui đi!

- Công chúa!

Cường giả Nhân Ngư Tộc bốn phía xung quanh đều kinh ngạc khó hiểu.

Chỉ tiếc rằng, Công chúa đang ở trong tay địch nhân, hơn nữa lại là Công chúa tự mình hạ mệnh lệnh, bọn họ không dám không nghe.

Dưới mệnh lệnh của Công chúa Nhân Ngư Tộc, mọi người đều tản ra, để ra một con đường.

- Ai ra tay, ta sẽ tự sát!

Trong tay Công chúa Nhân Ngư Tộc xuất hiện một thanh chủy thủ, sắc mặt chết lặng.

Lần này, chúng cường giả Nhân Ngư Tộc trong lòng phát lạnh, lại không người nào dám ngăn cản.

Trong lòng Giang Phàm vui vẻ, từ đó về sau một đường thẳng tiến không bị ngăn trở, rời khỏi phủ đệ Công chúa Nhân Ngư Tộc.

- Mau thông báo cho Quốc vương!

Đám cường giả Nhân Ngư Tộc lập tức trao đổi với nhau.

Một vị Nửa bước Vương Giả vừa đuổi tới đã nhìn ra, Công chúa Nhân Ngư Tộc đã bị người khác điều khiển tinh thần.

Lúc này Công chúa Nhân Ngư Tộc giống như một con khôi lỗi mặc cho người chỉ huy.

o0o

Cùng lúc đó, tại một góc nào đó của Vương quốc Nhân Ngư.

- Triệu Phong, tình huống như thế nào?

Sắc mặt Thần Dịch Lâm gấp gáp, trong mắt khó nén vẻ lo lắng.

- Mỹ nam kế của Giang sư đệ có thành công hay không?

Mọi người phát giác, trong Vương quốc Nhân Ngư náo động một trận, khí tức cường giả cao tầng Vương quốc Nhân Ngư làm cho mấy người đều kinh ngạc bất an.

- Ha ha… ai nói là ta muốn dùng mỹ nam kế chứ? Công chúa Nhân Ngư Tộc đã bị ta thành công khống chế!

Triệu Phong nhẹ nhàng cười, nói.

Khống chế Công chúa Nhân Ngư Tộc?

Vài tên Đệ tử Chân truyền ở đây, trong lòng đại chấn, không khỏi hít mạnh một ngụm lãnh khí.

Lá gan cái tên Triệu Phong này cũng quá lớn, dám khống chế Công chúa Nhân Ngư Tộc?

Rào rào!

Đúng lúc này, phía trước truyền đến tiếng dòng nước chảy.

Giang Phàm cùng Công chúa Nhân Ngư Tộc, sóng vai bơi tới.

Thần Dịch Lâm như trút đi gánh nặng, vẻ mặt vui sướng, liếc mắt nhìn Triệu Phong thật sâu.

Kế hoạch của Triệu Phong, cùng vị thiên tài Thánh Địa mấy ngàn năm trước kia, về mặt ý nghĩ là cơ bản nhất trí, đều xuống tay từ phía Công chúa Nhân Ngư Tộc.

Mặc dù chi tiết có chút khác nhau, nhưng mục đích cuối cùng thì giống hệt.

Mấy ngàn năm trước, vị thiên tài Thánh Địa kia chính là thắng được phương tâm của Công chúa Nhân Ngư Tộc, do đó có thể tiến vào cung điện dưới đáy hồ.

Mà Triệu Phong, thì lại là trực tiếp nô dịch Công chúa Nhân Ngư Tộc!

- Xuất phát, đi cung điện dưới đáy hồ!

Triệu Phong ra lệnh một tiếng, một hàng mọi người trực tiếp thẳng tiến vào chỗ sâu trong Vương quốc Nhân Ngư.

Dọc theo đường đi, Công chúa Nhân Ngư Tộc biểu hiện ra sự thần phục tuyệt đối.

Đám cường giả Vương quốc Nhân Ngư cũng không dám ngăn trở, chỉ có thể trừng mắt mà nhìn.

Thời gian chừng nửa khắc sau, mọi người đi tới một tòa cung điện dưới đáy hồ ngọc bích sáng mờ quanh quẩn.

- Mau mở cửa!

Triệu Phong nhàn nhạt mở miệng nói.

Công chúa Nhân Ngư Tộc, đi tới trước đại môn cung điện dưới đáy hồ, cánh tay khẽ nâng lên, ngâm tụng ra Nhân Ngư chi ca linh hoạt kỳ ảo cổ lão.

Trong tiếng ca kia có một cỗ linh hồn dao động thần bí, cùng cung điện dưới đáy hồ câu thông với nhau.

- Ở Vương quốc Nhân Ngư, lịch đại Công chúa Nhân Ngư Tộc đều có địa vị rất đặc thù. Công chúa Nhân Ngư Tộc cũng không nhất định là Công chúa của Vương quốc, mà là nữ Ngư Nhân có được loại thiên phú linh hồn Hoàng thất đặc thù kia!

Triệu Phong từ chỗ của Công chúa Nhân Ngư Tộc biết được rất

nhiều bí mật mới của Vương quốc Nhân Ngư.

Từ một góc độ nào đó mà nói, Công chúa Nhân Ngư Tộc cũng giống như Thánh Nữ của một ít bộ lạc, có ý nghĩa thần thánh vĩ đại.

Đồng thời, trên người Công chúa Nhân Ngư Tộc cũng có một loại sứ mệnh đặc thù, cái này cùng với thiên phú linh hồn và truyền thừa của nàng, đều có quan hệ với nhau.

- Sứ mệnh truyền thừa của Công chúa Nhân Ngư Tộc, chính là cùng Nhân Ngư Thần Điện tương quan trực tiếp!

Triệu Phong suy nghĩ, càng thấu hiểu rõ ràng hơn.

Cũng khó trách, vị thiên tài Thánh Địa năm đó, dưới sự trợ giúp của Công chúa Nhân Ngư Tộc, có thể thoải mái tiến vào Thần Điện, tìm được Bất Lão Tuyền cùng Huyễn Thần Tửu.

Rắc…. Ô...ô...ô...n...g!

Đại môn Nhân Ngư Thần Điện chậm rãi mở rộng ra, phát ra một cỗ khí tức Thượng Cổ xa xưa.

- Đi vào!

Triệu Phong để Công chúa Nhân Ngư Tộc ở phía trước dẫn đường.

Mắt thấy đám người Triệu Phong đang từng bước một bước vào Nhân Ngư Thần Điện.

- Nhân loại! Còn không mau bó tay chịu trói!

Một cái thanh âm Vương Giả uy nghiêm bá đạo, xỏ xuyên qua

phương diện linh hồn.

Vài tên Đệ tử Chân truyền Huyền Chân Thánh Tông, linh hồn sợ run, tư duy ý thức phảng phất như bị đọng lại.

Chủ nhân của thanh âm kia, đúng là Nhân Ngư Vương!

Cả Vương quốc Nhân Ngư có động tĩnh lớn như vậy, Công chúa Nhân Ngư Tộc bị khống chế, hắn há có thể ngồi yên bàng quan?

Đương nhiên, lúc này Nhân Ngư Vương vẫn còn ở bên trong phủ đệ của hắn, chỉ là ý chí Hư Thần Cảnh khóa không mà đến.

- Nhân Ngư Vương, ý chí Hư Thần Cảnh của ngươi không thể một ý niệm mà diệt được ta. Còn ta thì chỉ cần một cái ý niệm, liền có thể khiến Công chúa Nhân Ngư Tộc hồn phi phách tán!

Thân hình Triệu Phong dừng lại, vẫn trấn định tự nhiên, không hề lo lắng bất an giống như bọn người Giang Phàm.

Ngay từ lúc lập kế hoạch, hắn tự nhiên cũng đã lo lắng đến cái nhân tố Nhân Ngư Vương này.

Chương 648: Hầm Rượu Bán Thần

Ý chí Vương Giả Hư Thần Cảnh, ngưng kết cả một mảnh nguyên khí thiên địa thủy vực.

Vài tên Đệ tử Chân truyền Huyền Chân Thánh Tông, tư duy ý thức phảng phất như đọng lại, không dậy nổi một tia ý niệm phản kháng.

Cho dù là Thần Dịch Lâm, hay Giang Phàm có được huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, đều là kinh ngạc bất an.

Khó có thể tưởng tượng, Triệu Phong chính diện thừa nhận ý chí Vương Giả, còn có thể trấn định tự nhiên như thế, không chút gợn sóng sợ hãi.

- Nhân loại, là ngươi tự tìm đường chết!

Phương diện linh hồn truyền đến một cỗ cảm giác chấn động, vĩ lực vô hình, khiến cho Triệu Phong tại nơi không gian này, có một loại ảo giác bị đè ép mãnh liệt.

Khuôn mặt Triệu Phong ửng đỏ, hô hấp căng thẳng.

Thân thể cốt cách của hắn mơ hồ truyền đến tiếng vang khanh khách, hai đầu gối giống như muốn gấp khúc lại, hướng Vương Giả khuất phục.

Nhưng mà, thân hình Triệu Phong cũng mạnh mẽ chịu đựng.

Luận cấp bậc sinh mệnh, hắn đã tiếp cận Vương Giả chân chính, lực lượng khí lực của hắn dưới sự cường hóa của khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, Hải Kình Tâm Tủy Huyết, Tử Lân Thảo, lại vượt qua lẽ thường.

Hơn nữa, Triệu Phong qua một thời gian dài thừa nhận áp lực to lớn trong Mộng Cảnh Thái Cổ, trên người ẩn chứa khí tức Thái Cổ. Hiện tại, ngay cả khí tức huyết mạch của Giang Phàm, cũng đều không thể áp chế Triệu Phong nổi.

Phương xa, trong một tòa cung điện.

- Linh hồn của tiểu tử này ngưng thực đến mức siêu việt Nửa bước Vương Giả bình thường…

Sắc mặt Nhân Ngư Vương dần dần ngưng trọng.

Một tên chỉ là con kiến Tiểu Đan Nguyên Cảnh, thế nhưng lại có thể nghịch kháng áp lực ý chí Vương Giả của hắn.

Tạo nghệ Hồn đạo của Triệu Phong cũng vượt qua lẽ thường.

Tu luyện Vạn Niệm Thần Quyết, đã đặt cho hắn một cái cơ sở linh hồn kiên cố để ngày sau đột phá Hư Thần Cảnh.

- Phụ vương, xin ngài không nên ngăn cản chủ nhân!

Thanh âm Công chúa Nhân Ngư Tộc ai oán khóc lóc, cầu xin nói.

Loại Minh Tâm Ấn này, khiến cho nàng từ trong thể xác và tinh thần đều hoàn toàn thần phục Triệu Phong.

Mặc dù nàng vẫn có tình cảm như cũ, nhưng mà chủ nhân đã lớn

hơn hết thảy.

Đây là chỗ đáng sợ nhất của loại linh hồn cấm thuật Minh Tâm Ấn này, từ trong tư duy ý thức hoàn toàn nô dịch một cái sinh linh.

- Nhân loại đáng giận…

Nhân Ngư Vương nắm chặt hai nắm đấm, thanh âm rít gào giống như oanh lôi.

Thân là Vương Giả Hư Thần Cảnh, hắn đã từng bao giờ khuất phục một tên nhân loại nhỏ bé như kiến?

Dưới Vương Giả, tất đều là kiến!

Những lời này, từ xưa đến nay vẫn luôn ghi lại ở trong sách cổ.

Đan Nguyên Cảnh bình thường, ngay cả một cái ý chí ý niệm của Vương Giả Hư Thần Cảnh cũng đều ngăn cản không nổi.

- Dưới Vương Giả, đều là kiến… Nhưng đối với ta, lại không có hiệu quả!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, mệnh lệnh Công chúa Nhân Ngư Tộc ở phía trước dẫn đường.

Bọn người Thần Dịch Lâm, tâm thần hoảng hốt, dưới áp lực hít thở không thông, giống như một đám túi thịt đi thẳng về phía trước.

- Triệu Phong này, không phải huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, lại có thực lực như vậy! Điều này sao có khả năng?

Nội tâm Giang Phàm uể oải hỗn loạn, cảm giác thất bại bùng phát

mãnh liệt.

Nhất là, hình ảnh lúc trước trong đầu, cái Di Thiên Chi Mâu kia từ trên trời giáng lâm, giống như Thần linh Thái Cổ quan sát thiên địa vậy.

Cỗ khí tức kia, thậm chí để cho huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng của hắn cũng mơ hồ có chút sợ hãi bất an.

- Nhân loại, nếu nữ nhi của ta có ba dài hai ngắn gì, bổn vương tuyệt sẽ không tha cho ngươi!

Nhân Ngư Vương phẫn nộ rít gào, lay động linh hồn.

- Nhân Ngư Vương!

Triệu Phong lạnh nhạt mở miệng nói:

- Chỉ cần đạt thành mục tiêu, bình yên rời đi, ta tức thì sẽ giải trừ cấm thuật trong linh hồn của nữ nhi ngươi. Nhưng nếu ngươi có hành động dị thường gì, ta cũng không thể cam đoan a!

Thần niệm của Nhân Ngư Vương bồi hồi ở lối vào cung điện dưới đáy hồ thật lâu sau, rốt cuộc đình chỉ động tác.

- Huyết mạch nhãn đồng của tiểu tử kia thật không đơn giản. Ngay cả một người huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng trong đó, cũng đều phải nghe theo hiệu lệnh của hắn!

Nhân Ngư Vương dần dần khôi phục bình tĩnh.

Đối mặt Vương Giả, Triệu Phong từ đầu tới cuối đều không có kinh hoảng. Hiển nhiên, thiếu niên này là có chuẩn bị mà đến.

Hắn không dám lại ngăn trở, chỉ đành trơ mắt nhìn đám người Triệu Phong tiến vào Nhân Ngư Thần Điện.

Nhân Ngư Thần Điện, đối với Nhân Ngư Tộc mà nói là một cái Cấm địa.

Từ trước đến giờ, chỉ có Công chúa Nhân Ngư Tộc nhận được Thần Điện truyền thừa, mới có thể đi vào trong đó.

Bằng không, Nhân Ngư bình thường tiến vào sẽ bị ý chí trong minh minh của Bán Thần Di Viên trực tiếp gạt bỏ.

Cho dù là Vương Giả, cũng đều không ngoại lệ!

Bởi vì cỗ ý chí kia, chính là Thần trong bí cảnh không gian này, chúa tể hết thảy mọi thứ.

- Quốc vương, phụ cận lãnh địa, tựa hồ còn có những nhân loại khác tiếp cận!

Một vị cường giả Nhân Ngư Tộc, tiến đến đưa tin.

- Ồ?

Sắc mặt Nhân Ngư Vương trầm xuống, thần niệm khoảnh khắc bao trùm cả Vương quốc Nhân Ngư.

Quả nhiên không sai, hắn bắt gặp một đám nhân loại khí tức tà ma.

- Dừng lại!

Đồ Cửu Sâm ở phía trước nhất dẫn đường, đột nhiên vung tay lên.

Tiểu đội của Đồ Cửu Sâm sau khi chiến bại, cũng không có hoàn toàn buông tha mưu đồ đối với Tử Yên Hồ.

Nhất là, theo như mọi người phân tích, Triệu Phong sau khi xưng bá Tử Yên Hồ, mãi vẫn luôn hướng đến chỗ sâu bên trong thẳng tiến, có khả năng đang mưu đồ lợi ích của Vương quốc Nhân Ngư.

Cho nên, Đồ Cửu Sâm trở lại kêu gọi thiên tài mấy tông phái, trong đó có một đám Tuần Thú Sư, thiên tài Hồn đạo nữa, cùng nhau tiến lên.

Trong đó có một vị thiên tài Hồn đạo Tôn Chủ cấp, cũng đã khống chế vài đầu Nhân Ngư, biết được tung tích của đám người Triệu Phong, cùng với động tĩnh bên trong Vương quốc Nhân Ngư.

- Đồ sư huynh, làm sao vậy?

- Triệu Phong kia ở phía trước mở đường, chúng ta ngồi thu lợi ngư ông, chẳng phải là sảng khoái hơn sao?

Mọi người ngo ngoe muốn động.

Dù sao có Triệu Phong ở phía trước xung phong, bọn họ ở phía sau kiếm tiện nghi, phiêu lưu càng nhỏ hơn rất nhiều.

Đương nhiên, bọn họ thật không biết, Nhân Ngư Vương cũng đã xuất quan.

Dù sao, Nhân Ngư Vương cũng chỉ lấy ý chí Hư Thần Cảnh giao phong với đám người Triệu Phong, mà không phải chân chính hiện thân.

- Có thể là ảo giác a! Tiếp tục tiến vào!

Đồ Cửu Sâm khẽ gật đầu.

Vừa rồi, tâm hồn huyết mạch của hắn cảm thấy có một tia cảm giác nguy cơ áp bách, có loại ảo giác như đang bị dò xét.

Chẳng qua cảm giác kia, rất nhanh đã biến mất.

- Mấy tên thiên tài này, thật không tầm thường a!

Ánh mắt Nhân Ngư Vương lóe lên.

Từ trong câu chuyện của đám người này, không khó phân tích ra, bọn họ cùng Triệu Phong không phải một đám người, mà còn là quan hệ đối địch nữa.

Rất nhanh, trong lòng hắn cân nhắc ra một cái kế sách.

Không bằng, để cho hai đám người này ở trong Thần Điện đấu tranh nội bộ, chém giết lẫn nhau?

Về phần an toàn của Công chúa Nhân Ngư Tộc, hắn cũng không quá lo lắng.

Triệu Phong chẳng những không thể làm thương tổn Công chúa Nhân Ngư Tộc, chỉ sợ còn phải dốc lòng bảo hộ sự an toàn của nàng, bởi vì đây chính là lợi thế duy nhất của hắn.

Còn nữa, lấy sự thích ứng của Công chúa Nhân Ngư Tộc đối với Tử Yên Hồ, lực lượng huyết mạch truyền thừa, tự bảo vệ mình thật sự có thừa.

- Tất cả tộc nhân, rút khỏi Thần Điện hai mươi dặm!

Nhân Ngư Vương rất nhanh hạ lệnh, nói.

Hắn tuy rằng bắt gặp bọn người Đồ Cửu Sâm, lại mở một con mắt, nhắm một con mắt cho qua.

Trên đường đi, tiểu đội Đồ Cửu Sâm, dưới sự cố gắng của bọn người Thuần Thú Sư cùng thiên tài Hồn đạo, vòng quanh qua khỏi khu vực trọng binh của Nhân Ngư Tộc, lặng yên tới gần cung điện dưới đáy hồ.

- Lực cản còn nhỏ hơn cả tưởng tượng!

- Xem ra Triệu Phong kia đã chế trụ đại bộ phận lực lượng Nhân Ngư Tộc a!

Tiểu đội Đồ Cửu Sâm cũng có chút kỳ quái.

Càng không thể tưởng tượng chính là, đại môn cung điện dưới đáy hồ kia đã sớm mở ra!

Vương quốc Nhân Ngư, rốt cuộc đã xảy ra biến cố gì?

Bọn người Đồ Cửu Sâm nghĩ mãi cũng không hiểu, nhưng chuyện đã tới nước này, cũng không thể lùi bước.

- Triệu Phong kia cũng không có đem quân đoàn Thủy tộc mang tiến vào cung điện dưới đáy hồ. Cho dù gặp nhau, chúng ta vẫn có thể tranh đoạt một trận!

Một đám chừng mười người đi vào cung điện dưới đáy hồ.

Nhân Ngư Vương thầm cười lạnh, nhìn theo bọn người Đồ Cửu Sâm tiến vào cung điện dưới đáy hồ.

Nếu như không có sự ngầm đồng ý của hắn, bọn người Đồ Cửu Sâm há có thể thoải mái đi vào Nhân Ngư Thần Điện như thế?

- Ồ? Lại tới một người nữa, thực lực dường như cũng không tệ!

Thần niệm của Nhân Ngư Vương, kéo dài đến bên cạnh Vương quốc Nhân Ngư, phát hiện ra một cái thân ảnh.

Người tới, là một gã thanh niên sáng ngời.

Tu vi người này, đạt tới Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ!

- Xem ra, tên Triệu Phong này đã tiến nhập vào Vương quốc Nhân Ngư!

Thanh niên sáng ngời bằng vào cảm ứng ý chí tử vong, xác định phương hướng của Triệu Phong thật rõ ràng.

Đột nhiên, sắc mặt thanh niên sáng ngời biến đổi:

- Ý chí Vương Giả?

Cảm quan của hắn so với Đồ Cửu Sâm còn muốn nhạy cảm hơn nhiều.

Tồn tại cấp bậc Vương Giả trong Vương quốc Nhân Ngư, khiến cho thanh niên sáng ngời sản sinh kiêng kỵ.

- Hẳn là Nhân Ngư Vương!

Thanh niên sáng ngời đứng ở tại chỗ, cũng không có dị động.

Về mặt cảm giác, ý chí Vương Giả kia đối với hắn cũng không có địch ý rõ ràng, gần như là đang dò xét mà thôi.

- Triệu Phong, để cho mạng nhỏ của ngươi trước kéo dài thêm một chút nữa!

Thanh niên sáng ngời đứng ở tại chỗ, tiến hành chờ đợi.

o0o

Vương quốc Nhân Ngư, cung điện dưới đáy hồ.

Dưới sự dẫn dắt của Công chúa Nhân Ngư Tộc, Triệu Phong đi vào tòa Nhân Ngư Thần Điện có tính truyền kỳ này.

Bên trong Nhân Ngư Thần Điện rộng rãi vượt qua dự đoán.

Bên trong này ngoại trừ một ít thần tượng, điêu văn trang sức, thì lại không có bất cứ thứ dư thừa nào cả.

Chẳng qua, theo từng chút một xâm nhập, khứu giác mọi người bắt được một tia mùi rượu nhàn nhạt.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu từ trên vai Triệu Phong nhảy ra, một đôi mắt mèo, không ngừng đảo chuyển, đánh giá hoàn cảnh phía trước.

Điều này không khỏi làm Triệu Phong âm thầm chờ mong một trận.

Tiểu tặc miêu đối với bảo vật, nhất là một ít linh tửu, có khứu giác vô

cùng mãnh liệt.

- Meo meo!

Thân hình nhanh nhẹn linh hoạt Tiểu tặc miêu, phóng tới trên vai Công chúa Nhân Ngư Tộc, hai chân nhỏ khoanh lại ở trước ngực, bộ dạng như ta là lớn nhất, ai dám không nghe.

- Con mèo này…

Ánh mắt Công chúa Nhân Ngư Tộc không khỏi có chút khác thường nhìn về phía Tiểu tặc miêu.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu huy trảo, chỉ vào phía dưới, grừ grừ một tiếng.

- Không ngờ ngươi lại biết hầm rượu ở bên dưới?

Công chúa Nhân Ngư Tộc thập phần ngoài ý muốn.

Bọn người Thần Dịch Lâm, chậc chậc lấy làm kỳ lạ, nhìn về phía Tiểu tặc miêu vài lần.

Quả nhiên không sai!

Công chúa Nhân Ngư Tộc, mang theo mọi người tiến vào hầm rượu ngầm càng sâu bên dưới Nhân Ngư Thần Điện.

Trên thực tế, ở tầng một Thần Điện, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đã nhìn thấu triệt qua, quả thật không có thu hoạch gì. Ngoại trừ một ít truyền thừa có quan hệ cùng Nhân Ngư Tộc, thế nhưng đối với nhân loại lại không có hiệu quả.

Tiến vào hầm rượu ngầm, cỗ hương rượu nồng đậm kia khiến kẻ khác tâm thần say mê.

Vài tên Đệ tử Chân truyền trong đó, đầu đã có chút choáng váng say mê.

Triệu Phong chăm chú nhìn kỹ, hầm rượu ngầm trước mắt này, không gian tầm nhìn rộng rãi, thậm chí so sánh với tầng một Thần Điện còn muốn rộng lớn hơn.

Ở chính giữa hầm rượu ngầm, có một tòa suối phun khổng lồ.

Ao nước suối bên dưới có đường kính chừng hai mươi trượng.

Ở trung tâm ao có một pho tượng thủy tinh mỹ nữ Nhân Ngư sống động như thật, xinh đẹp như thiên tiên.

Suối phun chính là từ trong tổng cộng trên một trăm cái lổ nhỏ chi chít trên người của pho tượng mỹ nữ Nhân Ngư kia phun trào mà ra.

- Ồ?

Mọi người phát hiện, mỹ nữ Nhân Ngư trong ao nước suối kia cùng Công chúa Nhân Ngư Tộc có ba bốn phần giống nhau.

Điều này không khỏi làm Triệu Phong có chút suy nghĩ.

Cấu tạo ao nước suối cũng rất đặc thù, bên ngoài ao nước phân hóa ra từng đạo từng đạo đường ống thủy tinh, lan tỏa ra khắp các góc của hầm rượu ngầm.

Ở các góc của hầm rượu có đặt vô số những chén rượu bầu rượu

phong cách khác nhau, có một vài bình là kim loại, một vài bình là bằng gỗ mộc, một vài bình là đồ sành sứ, thủy tinh, ngọc thạch…

Trong mấy cái chén rượu bầu rượu này, cái nào cũng chứa chừng bảy thành linh tửu tiên nhưỡng. Mà mỗi khi cách một khoảng thời gian, cũng đều sẽ sản xuất trở lại, đem linh tửu tiên nhưỡng bên trong đổi mới hoàn toàn, bảo trì cho nó vô cùng mới mẻ, hoặc là giữ lại một ít sự ấm áp cùng dư vị đặc hữu của mỗi loại rượu.

Đương nhiên, những chén rượu bầu rượu này, cũng đều được đặt ở bên trong một cái kệ rượu lớn bằng thủy tinh trong suốt.

- Cả hầm rượu ngầm, lấy suối phun Nhân Ngư làm trung tâm, có thể tự động nhưỡng tửu, cũng không ngưng nghỉ mà thay đổi làm mới!

Bọn người Huyền Chân Thánh Tông cũng đều trố mắt cứng lưỡi cả lên.

Cả hầm rượu ngầm tự thành một cái hệ thống, lấy ao nước suối Nhân Ngư làm trung tâm, sản xuất ra không dưới một trăm loại trân phẩm tửu nhưỡng khác nhau.

- Đây là, hầm rượu Bán Thần hay sao?

Triệu Phong hít sâu một hơi, chế trụ sự hưng phấn trong lòng.

Chương 649: Huyễn Thần Tửu

Nhân Ngư Thần Điện, hầm rượu ngầm.

Đám người Huyền Chân Thánh Tông, trên mặt mang vẻ mừng như điên, trong lòng phấn chấn, ngóng nhìn về phía suối phun Nhân Ngư cùng với các loại rượu ngon tiên nhưỡng trong các bình rượu thủy tinh.

- Trong hầm rượu ngầm này, có Bất Lão Tuyền cùng Huyễn Thần Tửu trong truyền thuyết kia hay không?

Triệu Phong mở miệng hỏi Công chúa Nhân Ngư Tộc.

Nhân Ngư Thần Điện, đồng dạng là Cấm địa của cả Vương quốc Nhân Ngư Thánh địa.

Nhân Ngư bình thường căn bản không thể tiến nhập vào Nhân Ngư Thần Điện.

Thế nhưng, mỗi một đời Công chúa Nhân Ngư Tộc, thiên phú linh hồn dị bẩm, cùng truyền thừa của Nhân Ngư Thần Điện đều có ngàn vạn quan hệ.

- Có!

Công chúa Nhân Ngư Tộc chắc chắc nói.

Lời ấy vừa ra, tâm thần mọi người lập tức rung lên.

Nghĩ lại năm đó, vị thiên tài Thánh địa kia sau khi đạt được Bất Lão Tuyền và Huyễn Thần Tửu, không quá vài năm, đã đột phá đến Hư Thần Cảnh.

Bất Lão Tuyền, tăng tuổi thọ ngàn năm, xúc tiến cấp bậc sinh mệnh chất biến bay vọt, đồng thời có thể tăng thêm nhiều tu vi.

Ngàn năm thọ nguyên, đủ để khiến Tôn giả bình thường bình yên không lo tham hóa Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Mà Huyễn Thần Tửu kia, hiệu quả lại càng thần kỳ, có thể làm cho người ta tiến vào cảnh giới huyền diệu không minh, thể ngộ ý cảnh cấp bậc rất cao.

Có được Bất Lão Tuyền, ít nhất có năm thành nắm chắc tham hóa Hư Thần Cảnh.

Nếu là có Huyễn Thần Tửu, ít nhất có bảy thành nắm chắc trong tương lai tấn chức Vương Giả Hư Thần Cảnh.

- Nếu như có thể đồng thời có được Bất Lão Tuyền cùng Huyễn Thần Tửu, vậy thì việc tham hóa Hư Thần Cảnh cơ bản đã chắc như đinh đóng cột!

Nghĩ đến đây, hô hấp của mọi người đều trở nên dồn dập.

Đúng lúc này, Công chúa Nhân Ngư Tộc mở miệng nói:

- Bất Lão Tuyền chính là ở trong ao nước suối Nhân Ngư kia! Nhưng không phải tất cả suối phun đều là Bất Lão Tuyền!

Công chúa Nhân Ngư Tộc dừng lại một chút.

Mọi người định thần nhìn lại, trên người pho tượng mỹ nữ Nhân Ngư kia có đến trên một trăm cái suối phun khác nhau.

- Chỉ có tuyền dịch từ trong vị trí hạ thể này phun ra, mới chân chính là Bất Lão Tuyền!

Nói đến nơi đây, khuôn mặt xinh đẹp của Công chúa Nhân Ngư Tộc khẽ đỏ lên.

Mọi người rùng mình, chợt đều có chút xấu hổ, một nữ đệ tử trong đó cũng thẹn thùng cúi đầu xuống.

Triệu Phong định thần nhìn lại, quả nhiên từ trong bức điêu khắc mỹ nữ Nhân Ngư, tại một cái lỗ thủng nằm ở vị trí liên tiếp giữa thân hình cùng vĩ bộ, dòng tuyền dịch phun ra trong suốt sáng bóng, không giống bình thường.

- Đó chính là Bất Lão Tuyền?

Hai gã Đệ tử Chân truyền khó có thể ngăn chặn sự tham lam hưng phấn trong mắt, tiếp cận ao nước suối.

- Đợi một chút!

Công chúa Nhân Ngư Tộc thốt lên, nhưng lại không kịp.

Hai gã Đệ tử Chân truyền kia vừa mới tiếp cận ao nước suối Nhân Ngư, thân hình liền lung lay, bộ dáng say khướt.

- Lực lượng thật kỳ dị! Ao nước suối chính là một cái nhưỡng tửu trì, mùi rượu trong đó không cần trải qua hô hấp, có thể trực tiếp thẩm thấu đến thân thể, thậm chí ảnh hưởng đến linh hồn!

Triệu Phong âm thầm líu lưỡi.

Mùi rượu cường đại như thế, quả thật không hổ là tửu nhưỡng dành riêng cho Bán Thần.

Phải biết rằng, sinh mệnh thể chất của Bán Thần so với Tôn giả, Vương Giả, mạnh hơn không biết bao nhiêu lần.

Rượu bình thường, phàm nhân uống sạch một bình cũng sẽ say chết.

Nhưng thiết tưởng, nếu như là một đầu cự thú khổng lồ như núi, uống xong một bình rượu, cơ bản là có thể xem nhẹ.

Đồng dạng mà nói, tửu lực của thể chất Bán Thần, chính là đã vượt qua phạm trù của phàm nhân.

- Trong này sản xuất rất nhiều rượu, đại đa số các loại rượu, cho dù là Bán Thần uống vào cũng sẽ say! Tu hành giả bình thường rất khó tiếp cận. Cho dù có thể tiếp cận, tâm thần ý thức cũng sẽ say, làm sao có thể thu hoạch tửu nhưỡng?

Công chúa Nhân Ngư Tộc nói.

Lời ấy vừa ra, sắc mặt mọi người ở đây nhất thời ngưng trọng lên.

Hai gã Đệ tử Chân truyền có ý đồ tiếp cận kia, rất nhanh đã được Thần Dịch Lâm cùng Giang Phàm kéo trở về.

- Như vậy, tửu nhưỡng trong bình rượu thì sao?

Ánh mắt của Triệu Phong nhìn về phía các bình rượu trên kệ rượu thủy tinh kia.

Rượu dịch nổi lên trong ao nước suối cũng đều được chuyển vận vào trong các bình rượu, chén rượu, bầu rượu ở trên kia.

- Các bình rượu kia, bởi vì lớp vỏ quá dày, cho nên mùi rượu phát ra sẽ yếu đi một ít. Thế nhưng chất liệu của bình rượu, lấy lực lượng dưới Vương Giả, rất khó có thể làm hư hao mảy may. Muốn mở nắp bình rượu ra, cũng là thập phần khó khăn!

Công chúa Nhân Ngư Tộc giải thích.

Nghe vậy, mọi người liền lâm vào trầm tư.

Không hề nghi ngờ, Huyễn Thần Tửu liền chính là ở trong các bình rượu kia.

Triệu Phong thử điều khiển Quỷ thi tiếp cận thủy tinh trì.

Kết quả, cỗ mùi rượu cường đại kia, nhanh chóng lan tràn đến tâm hồn của hắn.

- Lực lượng của tửu khí kia, không ngờ có thể thẩm thấu đến cả phương diện tinh thần!

Triệu Phong cũng cảm giác khó giải quyết sâu sắc.

Cho dù là phái khôi lỗi cơ giới không có ý thức, cũng khó có thể hoàn thành nhiệm vụ. Bởi vì khôi lỗi cùng chủ nhân cũng có tâm thần tương liên.

- Nhưng năm đó, vị thiên tài Thánh địa kia bằng cách nào đạt được Bất Lão Tuyền cùng Huyễn Thần Tửu?

Thần Dịch Lâm dò hỏi.

- Bí mật mấy ngàn năm trước, hiện tại khó có thể truy cứu lại. Nhưng Công chúa Nhân Ngư Tộc năm đó, trải qua thêm mấy năm, liền lâm vào ngủ say như chết, hơn nữa lại còn tổn thất một kiện linh hồn truyền thừa Thánh bảo của Nhân Ngư Tộc nữa…

Công chúa Nhân Ngư Tộc thở dài nói.

Nghe vậy, trong lòng mọi người hơi trầm xuống.

Hiển nhiên, vị thiên tài Thánh địa năm đó, có thể thành công, thật sự là do cơ duyên đầy đủ.

Mọi người có thể đi đến một bước như thế này, đã là một kỳ tích!

Kế tiếp, mọi người lần lượt thử một phen.

Kết quả, không ai có thể tiếp cận phạm vi hai mươi trượng của thủy tinh trì.

Ở trong Bán Thần Di Viên, lấy lực lượng Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, hạn độ công kích lớn nhất cũng chỉ là hai mươi trượng mà thôi.

Mà ở đáy hồ Tử Yên Hồ, phạm vi lại còn bị cắt giảm xuống một phần ba.

Cũng chính là nói, không có ai có thể lấy chân nguyên chiến kỹ để mà thu lấy tửu dịch trong ao thủy tinh kia.

Mà các bình rượu kia thì lại phong bế, muốn mở nắp bình, độ khó khăn càng lớn hơn nữa.

Ngoại trừ Triệu Phong, những người khác cũng đều thử qua, đều kết thúc trong thất bại.

Triệu Phong cũng không thử, ngược lại giương mắt nhìn các chén rượu bầu rượu đặt trên kệ rượu thủy tinh kia, ánh mắt chớp động bất định.

Bọn người Thần Dịch Lam, bắt đầu đau khổ suy tư.

Cuối cùng, bọn họ đã nghĩ ra một biện pháp, đó là dùng dây thừng cột lấy một người, đem người đó ném qua, trong khoảnh khắc thu lấy Bất Lão Tuyền, hoặc là các loại tửu nhưỡng khác.

Đợi sau khi thu lấy được rượu dịch, rất nhanh đem người đó túm trở về.

Vô hình trung, người lấy rượu dịch bởi vì thừa nhận tửu khí trong thời gian quá ngắn, nên sẽ không bị ảnh hưởng tới.

- Chỉ có phái người qua đó mới có thể thu lấy. Nếu như dùng khí cụ, cho dù là thu lấy được rượu dịch, trong lúc kéo trở về, trải qua nước trong hồ pha loãng, đến lúc thu vào trong tay, cũng chẳng còn được chút gì!

Thần Dịch Lâm xác định cái ý nghĩ này.

Dù sao, đây cũng là thế giới dưới nước.

Cái thủy tinh trì cùng với bình rượu kia, chính là một cái lĩnh vực độc lập, mới có thể không ảnh hưởng bởi hoàn cảnh thế giới dưới nước.

- Phương pháp này, quả thật có thể khả thi! Đem dụng cụ phòng ngự

linh hồn cũng gia trì ở trên người của kẻ bị dây thừng cột lấy, gia tăng sự chống cự đối với tửu khí. Bởi vì chỉ trong nháy mắt, cho nên thừa nhận mùi rượu cũng là hữu hạn!

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Muốn thu lấy Bất Lão Tuyền cùng rượu dịch, cần phối hợp lẫn nhau.

- Ha hả… dựa theo ước định lúc trước. Trước khi tiến vào cung điện dưới đáy hồ, thu hoạch sẽ chia thành bảy ba. Nhưng sau khi tiến vào cung điện, thu hoạch ở trong này, đều dựa vào bổn sự mỗi người!

Thần Dịch Lâm đột nhiên cười nói.

Triệu Phong cũng không phản đối.

Bởi vì trước khi tiến vào cung điện dưới đáy hồ, các loại thu hoạch chủ yếu là nương dựa vào quân đoàn Thủy tộc của hắn.

Mà hiện tại, quân đoàn Thủy tộc của Triệu Phong đã không có đất dụng võ nữa rồi.

Phốc thình thịch!

Một gã Đệ tử Chân truyền bị dây thừng kim chúc cột lấy, quăng vào trong ao thủy tinh.

Người phụ trách ném dây thừng là Giang Phàm.

Lực lượng khí lực của hắn, là mạnh nhất trong đám người, dĩ nhiên là ngoại trừ Triệu Phong ra.

Lần đầu tiên, tên Đệ tử Chân truyền kia bị quăng đến phía trước hạ

thể pho tượng mỹ nữ Nhân Ngư kia, nhưng mà lại không đủ tinh chuẩn.

Đầu tóc của hắn chỉ mới dính một chút tửu dịch, đã bị túm trở về.

- A…

Tên Đệ tử Chân truyền kia, mắt say lờ đờ, không thể tỉnh táo, có chút đứng không vững, rất khó liên tục tiến hành lần thứ hai.

- Ừm! Lực độ lần sau, ta sẽ quăng càng tinh chuẩn hơn!

Giang Phàm vô cùng tự tin, nói.

- Để cho ta tới!

Thần Dịch Lâm cười nói. Tu vi của hắn cao nhất, thể chất huyết mạch cũng không tầm thường.

Phốc thình thịch!

Thần Dịch Lâm bị dây thừng cột lấy, quăng tới phía trước hạ thể của mỹ nữ Nhân Ngư.

Trong nháy mắt đó, mùi rượu lan tỏa khắp toàn thân, Thần Dịch Lâm dùng một cái bình nhỏ trong tay, tiếp nhận lấy một ngụm Bất Lão Tuyền.

- Ha ha…

Thần Dịch Lâm bị túm quay về tại chỗ, đem cái bình thu lại.

Vừa rồi ra tay, hắn đã tiếp nhận được một ngụm Bất Lão Tuyền,

nhưng phân lượng cũng không nhiều.

- Ta cần nghỉ ngơi một chút, đổi người khác đi!

Cho dù là Thần Dịch Lâm, cũng cảm thấy có chút ý say, tâm thần ý thức, không tỉnh táo như bình thường.

Trên thực tế, hắn còn có thể thử lần thứ hai.

Nhưng xuất phát từ mục đích cẩn thận, Thần Dịch Lâm muốn cam đoan bảo trì ý thức tỉnh táo, nhằm để ứng phó các loại tình huống đột phát.

- Triệu sư đệ, ngươi cùng Công chúa Nhân Ngư Tộc phối hợp, cũng có thể thử được a!

Thần Dịch Lâm nhìn về phía Triệu Phong.

Hắn có chút kỳ quái, vì cái gì mà Triệu Phong lại không ra tay. Đối với điều này, hắn thậm chí có một tia cảnh giác.

- Chủ nhân!

Công chúa Nhân Ngư Tộc hơi chút ngượng ngùng, bộ dáng nghe lệnh.

Chỉ cần Triệu Phong mở miệng, nàng nguyện ý phối hợp, đi lấy Bất Lão Tuyền trong ao nước suối.

- Trước lấy Huyễn Thần Tửu đi!

Triệu Phong trầm ngâm nói.

Sinh mệnh thể chất của hắn tiếp cận Vương Giả, hơn nữa chính là cấp bậc ý cảnh Hư Thần Cảnh.

Mục tiêu hàng đầu của Triệu Phong là Huyễn Thần Tửu, tiếp theo mới là Bất Lão Tuyền.

- Huyễn Thần Tửu?

Thần Dịch Lâm nhếch miệng cười, loại tửu dịch này cũng là đặt ở trong bình đựng rượu, muốn mở nắp bình, há dễ dàng như thế?

Cho dù là miễn cưỡng đẩy ra một chút nắp bình rượu, mùi rượu kia lan tỏa ra ngoài, rất có khả năng sẽ làm người ta lâm vào trong ngủ say vĩnh cửu.

- Chủ nhân, Huyễn Thần Tửu chính là đặt trong cái chén thủy tinh màu tím ở chính giữa kia!

Công chúa Nhân Ngư Tộc nói.

Hiểu biết đối với Nhân Ngư Thần Điện, không ai vượt qua Công chúa Nhân Ngư Tộc.

- Ừm!

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Nghĩ đến đây, mắt trái của hắn hoàn toàn nhìn chằm chằm trên cái chén thủy tinh màu tím kia.

Lúc này, bên phía Thần Dịch Lâm lại lấy được một ngụm Bất Lão Tuyền.

Bọn người Giang Phàm cũng tò mò nhìn về phía Triệu Phong.

Triệu Phong sẽ dùng phương pháp gì để lấy Huyễn Thần Tửu kia?

Ô...ô...ô...n...g!

Một chùm Đồng lực thủy văn mịt mờ lóe lên, ở chỗ trung tâm hiện ra hình dáng một cái lốc xoáy, đem cái chén thủy tinh màu tím bao phủ lại.

- Ồ?

Bọn người Thần Dịch Lam, trong lòng nhảy dựng lên.

- Chẳng lẽ là Không Gian Đồng thuật?

Đám Đệ tử Chân truyền ở đây, cũng đều là những người gặp nhiều biết rộng.

- Trở lại!

Thể xác và tinh thần Triệu Phong chấn động, oanh một tiếng, tâm hồn đồng lực phảng phất như thừa nhận thiên địa áp bách vô tận.

Trong đám bình rượu chén rượu kia, ẩn chứa một cỗ ý chí vĩ lực, khiến cho phương pháp Triệu Phong thu lấy Huyễn Thần Tửu, lấy thất bại mà chấm dứt.

- Hư Không Chuyển Vật của ta hoàn thành thi triển, nhưng không thể đem mục tiêu kia na di đi được!

Triệu Phong biết, cỗ lực lượng này, chính là ý chí Bán Thần ẩn chứa ở trên đám bình rượu chén rượu kia.

Ý chí Bán Thần bao phủ cả Bán Thần Di Viên!

Hắn, chính là chúa tể cả Di Viên!

- Chậc chậc… không hổ là Bán Thần Di Viên, kệ rượu thủy tinh kia hình như có năng lực phản chế bí thuật không gian trộm lấy!

- Bán Thần Di Viên, trải qua nhiều năm như vậy, trong quãng thời gian đó cũng xuất hiện một ít thiên tài có thiên phú không gian. Ví dụ như Nam Cung Thánh, hắn cũng tinh thông bí thuật không gian!

Bọn người Thần Dịch Lâm, Giang Phàm cũng không cảm thấy ngoài dự liệu, ngược lại có chút vui mừng khi kẻ khác gặp họa.

- Lại thử một lần nữa!

Triệu Phong không hề dễ dàng từ bỏ.

Trong lòng hắn cân nhắc, cỗ ý chí vĩ lực vừa rồi kia, tựa hồ là từ trong đám chén rượu cùng bình rượu truyền đến.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đứng ở trên vai Triệu Phong, khẽ huy động hai móng.

- Được!

Triệu Phong hiểu được ý tứ của Tiểu Tặc Miêu.

- Hư Không Chuyển Vật!

Mắt trái của Triệu Phong, tập trung ở trên người Tiểu Tặc Miêu.

Thoáng chốc, một tầng Đồng lực thủy văn mịt mờ lóe lên, đem Tiểu Tặc Miêu bao phủ lấy.

Vụt...

Trong tầm mắt, Tiểu Tặc Miêu đã biến mất không thấy đâu nữa.

Mấy người Thần Dịch Lâm, cặp mắt trợn trừng.

Khoảnh khắc tiếp theo.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu xuất hiện ở trong kệ rượu, hơn nữa còn ở ngay trước cái Huyễn Thần Tửu kia, há lớn miệng, đem bình Huyễn Thần Tửu nuốt chửng vào.

Chương 650: Lưu Lại Dư Địa

Tiểu Tặc Miêu mở cái miệng rộng, đem Huyễn Thần Tửu kia, kể cả chén rượu, cùng nhau nuốt luôn vào.

Bọn người Thần Dịch Lâm, Giang Phàm, trên mặt lộ vẻ kinh ngạc, trố mắt cứng lưỡi.

Nhiều cường giả như vậy, cũng không thể đụng tới Huyễn Thần Tửu, không ngờ lại để con mèo nhỏ này dễ dàng đắc thủ.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu nuốt vào Huyễn Thần Tửu, trong đôi mắt có một tia túy ý, lại há lớn miệng, đem một cái chén rượu gỗ lim, một cái ly rượu thanh đồng ở bên cạnh lần lượt nuốt xuống.

Sau khi hoàn thành hết thảy những việc này, hắn chân bước Túy Bộ, ở tại chỗ lắc lư, ý thức bắt đầu có chút mơ hồ.

- Tửu lượng của con mèo này, không ngờ lại lớn đến như vậy…

Công chúa Nhân Ngư Tộc căn bản không thể tưởng tượng.

Mùi rượu cường đại như vậy, đổi lại là bọn người Thần Dịch Lam, cũng kiên trì không được thời gian dài như thế.

Trong lúc Tiểu Tặc Miêu đang chuẩn bị đi thu lấy mục tiêu thứ tư.

- Hư Không Chuyển Vật!

Một tầng đồng lực thủy văn mịt mờ lóe lên, chỗ trung tâm hiện ra một cái lốc xoáy mơ hồ, đem Tiểu Tặc Miêu nuốt mất.

Thời khắc mấu chốt, Triệu Phong đã ra tay triệu hồi Tiểu Tặc Miêu trở về.

- Meo meo meo!

Tiểu Tặc Miêu toàn thân mùi rượu nồng nặc, xuất hiện ở trên vai Triệu Phong, nhất thời ợ ra một tràng hơi rượu, bắt đầu nhảy múa loạn xạ.

Mọi người nhất thời kinh ngạc một trận.

Bọn người Thần Dịch Lam, ánh mắt nhìn phía Tiểu Tặc Miêu bắt đầu có chút nóng lên.

Tiểu Tặc Miêu, có tửu lực mạnh mẽ cùng trí tuệ nhanh nhẹn như thế, làm cho người ta cảm thán vì xem như thế là đủ rồi.

Nếu như đoán không sai, trong cơ thể Tiểu Tặc Miêu, bản thân có công năng trữ vật.

- Tiểu Tặc Miêu!

Mắt trái của Triệu Phong giống như hàn đàm sâu không thấy đáy, một cỗ hàn lực băng phách, thẩm thấu thể xác và tinh thần Tiểu Tặc Miêu.

- Meo meo!

Túy ý trên mặt Tiểu Tặc Miêu tiêu tán đi vài phần.

- Băng Hồn Chi Mâu, đối với túy ý có hiệu quả suy giảm nhất định!

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Hắn cùng Tiểu Tặc Miêu tâm thần tương liên, vừa rồi khi Tiểu Tặc Miêu thừa nhận mùi rượu, tâm hồn của hắn cũng đã bị liên lụy.

Chi tiết này, bọn người Thần Dịch Lam tạm thời xem nhẹ không kể tới.

Mặc dù Triệu Phong thừa nhận mùi rượu ăn mòn, chỉ giới hạn ở phương diện linh hồn, nhưng chỉ có một nửa của Tiểu Tặc Miêu.

Chẳng qua, trên mặt của hắn cũng không có biểu hiện ra túy ý.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đối với các loại phương diện tinh thần miễn dịch thông suốt, cho dù đối với loại mùi rượu này, cũng là không ngoại lệ.

Đương nhiên, Triệu Phong cũng không nghĩ tới việc lấy thân mình đặt vào hiểm cảnh. Sinh mệnh thể chất của hắn tuy rằng tiếp cận Vương Giả, nhưng năng lực chống cự tửu khí xâm thực, khẳng định là không bằng Thần Linh Nhãn.

Khí tức nguy cơ đến từ ý chí tử vong, đã xâm nhập vào trong Tử Yên Hồ.

Nếu như Triệu Phong đoán không sai, thanh niên sáng ngời kia, hẳn cũng đã đi tới Tử Yên Hồ rồi.

- Triệu sư đệ, đắc thủ Huyễn Thần Tửu rồi à?

Ánh mắt bọn người Thần Dịch Lam, có chút tha thiết.

Triệu Phong cũng nhìn về phía Tiểu Tặc Miêu.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu há miệng phun ra một cái chén thủy tinh màu tím, bên trong chứa hơn bảy thành rượu dịch mộng ảo, mơ hồ phát ra một tia khí tức làm cho tâm thần người ta say mê, ý thức phảng phất muốn siêu thoát gông xiềng thân thể.

- Đúng vậy! Chính là Huyễn Thần Tửu!

Triệu Phong chắc chắc.

Vung tay lên, hắn đem Huyễn Thần Tửu thu vào Cổ Thiết Giới Chỉ.

- Meo meo!

Thân ảnh Tiểu Tặc Miêu nhoáng lên, cũng tiến nhập vào trong giới chỉ cổ thiết.

- Đi ra cho ta!

Triệu Phong cười hắc hắc, cầm lấy đuôi mèo, đem Tiểu Tặc Miêu túm ra.

- Meo meo!

Vẻ mặt Tiểu Tặc Miêu không tình nguyện, lại phun ra một cái chén rượu gỗ lim, một cái ly rượu thanh đồng.

Trong chén rượu gỗ lim kia phát ra một tia lực lượng viêm khí khủng

bố, thế giới nước bốn phía, khoảnh khắc hóa thành chân không

- Viêm lực thật là khủng khiếp!

Thể xác và tinh thần linh hồn mọi người đều có một loại ảo giác bị nướng chín.

- Long Viêm Tửu!

Công chúa Nhân Ngư Tộc bật thốt lên, hoảng sợ thất sắc.

Khí tức uy lực mà loại Long Viêm Tửu này ẩn chứa, chỉ sợ còn hơn cả Huyễn Thần Tửu nữa. Đương nhiên, vẻn vẹn chỉ là uy năng ẩn chứa mà thôi.

Mà trong ly rượu thanh đồng kia, lại nổi lên một tia cảm giác điện lưu tê dại, khiến cho mấy người ở đây, từ trong linh hồn cũng truyền đến một trận cảm giác co rút.

- Điện Vân Tửu!

Thanh âm Công chúa Nhân Ngư Tộc đã có chút run rẩy.

Vụt vụt…

Triệu Phong vung tay lên, đem Long Viêm Tửu cùng Điện Vân Tửu, đều thu cả vào.

Long Viêm Tửu là thiên về Viêm Hỏa thuộc tính, trước mắt đối với Triệu Phong không có tác dụng gì.

Chẳng qua Điện Vân Tửu kia, cùng lôi điện tương quan, đối với Triệu Phong hẳn là có lợi ích cực lớn.

Nhưng mà khí tức hai loại rượu này phát ra, lại quá mức mãnh liệt.

Trong hoàn cảnh như thế này, Triệu Phong cũng không dám dễ dàng thử.

- Long Viêm Tửu cùng Điện Vân Tửu kia, phẩm giai chỉ sợ không thua kém Huyễn Thần Tửu a!

Vẻ mặt bọn người Thần Dịch Lam biến ảo không chừng.

Trong đó một gã Đệ tử Chân truyền túy ý mãnh liệt, ánh mắt lại không có hảo ý nhìn về phía Triệu Phong.

Nhưng cuối cùng, bọn người Thần Dịch Lam vẫn là chế trụ xúc động ra tay đối với Triệu Phong.

Thực lực của Triệu Phong, bọn họ đã được lĩnh hội sâu sắc. Huống chi, bên người hắn còn có một vị Công chúa Nhân Ngư Tộc, một con tặc miêu có tửu lực khó lường.

Mà bên phía Thần Dịch Lâm, vài tên Đệ tử Chân truyền cũng đều đã say khướt, chiến lực cắt giảm không ít.

Chỉ có Giang Phàm cùng Thần Dịch Lâm là vẫn còn bảo trì được ý nghĩ thanh tỉnh.

Trong đó, Giang Phàm uống vào một hớp nhỏ Bất Lão Tuyền, khoanh chân ngồi xuống, chân nguyên, khí tức sinh mệnh trong cơ thể, dâng trào mãnh liệt.

- Không hổ là Bất Lão Tuyền!

Triệu Phong quan sát phát hiện, sinh mệnh thể chất, thậm chí chân nguyên tu vi của Giang Phàm, rõ ràng đang không ngừng tăng cường lên.

Dựa theo xu thế này, Giang Phàm uống hết một ngụm Bất Lão Tuyền, trong vòng mấy ngày, liền có khả năng đột phá một tiểu giai tu vi.

- Chủ nhân, lấy thực lực của ngài, đoạt lấy một ít Bất Lão Tuyền tin rằng không khó lắm!

Công chúa Nhân Ngư Tộc có vài tia thần sắc hâm mộ cùng sùng bái.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu chủ động xin đi giết giặc.

Triệu Phong gật đầu, lấy ra một sợi Thần binh dây thừng, cột lấy Tiểu Tặc Miêu, ném về phía thủy tinh trì.

Hắn khống chế lực đạo còn tốt hơn Giang Phàm nhiều.

Chỉ một lần, Tiểu Tặc Miêu đã được chính xác quăng tới vị trí hạ thể pho tượng Nhân Ngư.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu dừng ở vị trí hạ thể pho tượng Nhân Ngư, há miệng hít mạnh một cái, một cỗ Bất Lão Tuyền hóa thành hình thái dòng nước, đã bị nó hấp thu đi không ít.

Ước chừng kiên trì ba hơi thở, Bất Lão Tuyền mà Tiểu Tặc Miêu hấp thu được, phân lượng so với toàn bộ bọn người Thần Dịch Lam cộng

lại còn muốn nhiều hơn mấy chục lần.

- Quay về!

Triệu Phong mạnh mẽ lôi kéo, đem Tiểu Tặc Miêu túm ngược trở về.

Sắc mặt mấy người Thần Dịch Lâm, Giang Phàm, đều có chút khó nhìn.

Dựa theo ước định, sau khi tiến vào cung điện dưới đáy hồ, thu hoạch được sẽ dựa vào bổn sự của mỗi người.

Bọn họ vốn định chiếm ưu thế nhiều người, nào ngờ Triệu Phong bên này, thu hoạch lại nhiều đến như thế.

Đột nhiên…

- Triệu Phong này… trên mặt không có túy ý!

Thần Dịch Lâm phát hiện ra một chút vấn đề, tâm thần thoáng rùng mình một cái.

Theo lý thuyết, Triệu Phong cùng Tiểu Tặc Miêu tâm thần tương liên, mùi rượu kia sẽ ảnh hưởng đến tâm hồn chủ nhân.

Tiểu Tặc Miêu hai lần ra tay, mà trên mặt Triệu Phong, lại không có túy ý rõ ràng!

Điều này chứng minh cái gì?

- Hắn, còn không có toàn lực ra tay!

Thần Dịch Lâm đưa ra kết luận, trong lòng âm thầm hoảng sợ.

Triệu Phong, vẫn còn giữ lại! Đây là vì sao?

Là vì cảnh giác mấy người đồng tông hay sao?

Trong lòng Thần Dịch Lâm âm thầm thở dài. Triệu Phong này, còn không phải cẩn thận bình thường a!

Đương nhiên, hắn không biết rằng, Triệu Phong cũng không phải đề phòng bọn họ.

- Đám người Đồ Cửu Sâm, không ngờ cũng tiến nhập Nhân Ngư Thần Điện! Còn có thanh niên sáng ngời Ôn Lạc An, cũng chiếm đóng phụ cận Vương quốc Nhân Ngư!

Tâm niệm của Triệu Phong vẫn chiếu ứng đến phương xa.

Dù sao, Quân đoàn Thủy tộc của hắn cũng không hề ít, phân bố ở phụ cận Vương quốc Nhân Ngư.

Ba ba! Phốc phốc!

Không bao lâu, từ chỗ xuống hầm rượu ngầm đột nhiên truyền đến tiếng dòng nước chảy.

- Ha ha… Tìm được rồi!

Đám người Đồ Cửu Sâm một hàng hơn mười người, tiến nhập hầm rượu ngầm.

- Làm sao có khả năng?

Vài tên đệ tử Huyền Chân Thánh Tông, thần tình không thể tưởng

tượng nổi.

Bọn họ có thể đi vào Nhân Ngư Thần Điện, chính là dốc hết thủ đoạn ra, không tiếc bắt cóc Công chúa Nhân Ngư Tộc mới có thể vào được.

Thế nhưng, đám người Đồ Cửu Sâm này, như thế nào có thể tiến vào Nhân Ngư Thần Điện?

- Chỉ có một khả năng!

Trong lòng Triệu Phong hừ lạnh.

Nếu không có Nhân Ngư Vương ngầm đồng ý, bọn người Đồ Cửu Sâm tuyệt đối không thể nào dễ dàng tiến vào hầm rượu ngầm.

Thoáng chốc, trong hầm rượu ngầm đã là một mảnh khí thế giương cung bạt kiếm.

Đám người Đồ Cửu Sâm, ở phương diện nhân số chiếm ưu thế tuyệt đối.

Mà Huyền Chân Thánh Tông bên này, có vài tên Đệ tử Chân truyền đã sớm say khướt, chiến lực giảm mạnh tới hai ba thành.

Bên phía Đồ Cửu Sâm còn có vài vị Tôn Chủ cấp, có thiên tài Hồn đạo, có Tuần Thú Sư, còn có cường giả Kiếm đạo, Quỷ Thi đạo…

Một chi đội ngũ này phối hợp lại, lực lượng đoàn đội này, quả thật khó có thể đánh giá được.

Chương 651: Toàn Bộ Lưu Lại

Tiểu đội Ma Đạo Đồ Cửu Sâm, đột nhiên xuất hiện, khiến cho vài tên đệ tử của Huyền Chân Thánh Tông, trở tay không kịp.

Trong lòng Thần Dịch Lâm kiêng kỵ, vội vàng trao đổi ánh mắt với Triệu Phong.

Nhóm người Đồ Cửu Sâm, rõ ràng có chuẩn bị mà đến, lực lượng tiểu đội của hắn, đã tụ lực chờ lệnh.

Ngược lại, bên phía Huyền Chân Thánh Tông, đám người Huyền Chân Thánh Tông vẫn còn vài tia men say, trong đó có hai ba tên đệ tử Chân truyền, ánh mắt càng lờ đờ say sưa.

- Chậc chậc chậc, hầm rượu Bán Thần, người thấy cũng có phần.

Đồ Cửu Sâm cười một tiếng quái dị.

Mặc dù chiếm ưu thế nhân số, nhưng Đồ Cửu Sâm vẫn không khinh suất ra tay.

Bên phía Huyền Chân Thánh Tông, có Thần Dịch Lâm, Giang Phàm và Triệu Phong, tất cả đều là thiên tài đỉnh cao trong Thánh Địa.

Thần Dịch Lâm còn là một trong Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa.

Còn tên Triệu Phong kia, độ khó chơi của hắn đến mức nào, đám người Đồ Cửu Sâm biết rất rõ.

Ngoài ra.

Giang Phàm có huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, lực bộc phát đỉnh phong, gần như không dưới cấp bậc Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa.

Gặp tình huống như vậy.

Thần Dịch Lâm thoáng thở phào một hơi, thoạt nhìn thì Đồ Cửu Sâm dường như không hề có ý định động thủ.

Đội ngũ song phương, đều có ưu thế riêng.

Nếu như thực sự giao phong, đối với hai bên mà nói, đều không có chỗ tốt gì.

Bầu không khí trên sân, thoáng hòa hoãn một chút.

Tiểu đội của Đồ Cửu Sâm, cũng quan sát đại khái bố cục hầm rượu, đang chuẩn bị nghĩ cách thu hoạch tửu dịch.

- Chậm đã!

Một thanh âm không mặn không nhạt, lại khiến cho bầu không khí có chút hòa hoãn trên sân, lại lần nữa ngưng trệ.

Người lên tiếng, chính là một thanh niên tóc lam, ánh mắt rất sắc bén.

- Triệu Phong, chẳng lẽ ngươi muốn ngăn cản Đồ mỗ?

Sắc mặt Đồ Cửu Sâm trầm xuống.

Hắn quả thật cũng rất kiêng kị Triệu Phong.

Lúc trước, Đồ Cửu Sâm dẫn đầu một chi tiểu đội mười mấy người, lại bị một tay Triệu Phong chấn bại, tử thương không ít.

Trận chiến ấy, khiến tâm thần của Đồ Cửu Sâm trọng thương, trước mắt khó khăn lắm mới tri khỏi.

Cho dù hiện tại bên cạnh Triệu Phong không có quân đoàn Thủy tộc, nhưng thực lực và tạo nghệ Hồn đạo của hắn, cũng không khỏi khiến người khác phải ngỡ ngàng.

- Toàn bộ đều lưu lại!

Trên mặt Triệu Phong tràn ngập hàn ý, sát cơ lạnh thấu xương.

Chỉ trong thoáng chốc.

Thể chất huyết mạch bên trong thân ảnh tóc lam kia, phát ra một luồng khí tức Thái Cổ Nguyên Thủy.

- Khí tức Thái Cổ thật mạnh.

Giang Phàm thầm rùng mình.

Từ năm đó gặp mặt tại Hư Hải Linh Điện cho đến nay, khí tức huyết mạch Thái Cổ trên người Triệu Phong, càng ngày càng lớn mạnh hơn.

Cùng lúc đó.

Một luồng áp bách linh hồn lạnh lẽo như băng, thấu triệt linh hồn, thẩm thấu khắp thế giới dưới nước.

Ngoại trừ bản thân Đồ Cửu Sâm ra, đám cường giả trong đội ngũ của hắn, đều cảm thấy huyết nhục tâm hồn, bị một luồng khí tức ép cho hít thở không thông.

- Triệu Phong, ngươi thật sự muốn khai chiến, hay chỉ vẻn vẹn muốn uy hiếp Đồ Cửu Sâm một phen?

Thần Dịch Lâm giật mình, dùng linh thức truyền âm, nói.

Nói thật, nếu như không nắm chắc phần thắng, hắn cũng không muốn đối địch với tiểu đội của Đồ Cửu Sâm.

Dù sao đi nữa.

Lợi ích trong hầm rượu dưới mặt đất này, mỗi người chỉ cần có bổn sự là có thể gặt hái được.

Triệu Phong dùng hành động thực tế của hắn, trả lời câu hỏi của Thần Dịch Lâm.

Vụt...

Một tay vung lên, một bộ Khô lâu Hoàng Kim cấp Tôn Chủ, lập tức xuất hiện trước người.

- Chủ nhân.

Công chúa Nhân Ngư nhoáng một cái, thủy quang lóe lên, xuất hiện bên cạnh Triệu Phong.

Ngay lập tức.

Bên người Triệu Phong đã có hai đại Tôn Chủ cấp. Trong đó, Công chúa Nhân Ngư có thiên phú linh hồn, ở trong thế giới nước này, có thể phát huy được ưu thế càng lớn hơn.

Meo meo.

Trong tay Tiểu Tặc Miêu xuất hiện một cây hắc kỳ, lúc huy động, một đoàn mây khói ám diễm dày đặc, mang theo oán lực Quỷ Thi kinh hồn, bao trùm phương viên hai ba mươi trượng.

- Chuẩn bị chiến tranh!

Đồ Cửu Sâm kinh hãi biến sắc.

Thủ đoạn và sự cường thế của Triệu Phong, quả thật nằm ngoài dự liệu của hắn.

Giờ phút này.

Rất nhiều người trên sân, đều không nghĩ ra.

Vì cái gì mà Triệu Phong nhất định phải đối địch với Đồ Cửu Sâm?

- Triệu sư đệ, ngươi xác định muốn làm như vậy? Nếu như liều chết một phen, đối với chúng ta mà nói, đều không có chỗ tốt gì.

Thần Dịch Lâm trịnh trọng nói.

- Mười gốc Tử Lân Thảo, cho dù các ngươi không tham dự, ta cũng sẽ ra tay.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Hắn cũng không giải thích nguyên nhân.

Giờ khắc này, uy hiếp từ phía Đồ Cửu Sâm, chỉ là uy hiếp nhỏ.

Tại biên giới của Vương quốc Nhân Ngư, còn có uy hiếp càng lớn hơn.

Nếu như Đồ Cửu Sâm và thanh niên sáng ngời “Ôn Lạc An”, cùng nhau xuất thủ, như vậy nguy cơ lại càng lớn hơn.

Còn may là lúc này Ôn Lạc An – đệ tử của Tử Vong Đại Đế còn chưa tiến vào Nhân Ngư Thần Điện.

- Được rồi.

Thần Dịch Lâm có chút bất đắc dĩ, cuối cùng vẫn thỏa hiệp.

Triệu Phong cường hành ra tay, bọn hắn cũng khó có thể may mắn thoát khỏi.

Nếu đã như thế, còn không bằng lựa chọn “Mười gốc Tử Lân Thảo”, hợp tác cùng Triệu Phong.

- Triệu Phong, ngươi nắm chắc được bao nhiêu phần?

Giang Phàm hỏi.

- Nếu như chỉ có một mình ta, thì nắm chắc chín thành. Thêm vào các ngươi thì đủ mười thành.

Nghe vậy, Thần Dịch Lâm và Giang Phàm, thiếu chút nữa mắc nghẹn.

Phốc phốc…

Vừa dứt lời, Triệu Phong giống như một luồng lam quang, ở trong thế giới dưới nước này, như cá gặp nước, nhoáng một cái đã biến mất.

Ở trong thế giới dưới nước, Triệu Phong hoàn toàn sử dụng huyết mạch Thủy hệ.

Cùng lúc đó.

Lực lượng của Bách Thi Trớ Chú đại trận, yểm hộ thân hình Triệu Phong, bao phủ lấy tiểu đội của Đồ Cửu Sâm.

Hai đại Tôn Chủ là Công chúa Nhân Ngư và Khô lâu Hoàng Kim, cũng cùng nhau giết tới.

- Đây là ngươi tự tìm đường chết đấy.

Đồ Cửu Sâm gào thét, giọng nói âm lãnh quanh quẩn hầm rượu bên dưới mặt đất.

Bỗng nhiên.

Sau lưng hắn xuất hiện hai đầu hư ảnh Ma Sát Diễm Long, lực lượng ma đạo tĩnh mịch cổ xưa, mơ hồ gạt ra đám oán khí quỷ thi ở phụ cận.

Lúc này đây, Đồ Cửu Sâm không hề khinh địch chút nào, lập tức thi triển chiến kỹ truyền thừa của Thánh Tông.

Phành…

Toàn thân Triệu Phong bừng lên lam quang, thâm thúy như biển, ngoài thân thể hiển hiện một tầng lân phiến có hoa văn ám tử sắc.

Ở trong Tử Yên hồ này, lực lượng huyết mạch Thủy hệ của hắn, thậm chí là huyết mạch phòng ngự mới có được, đều tăng cường trên diện rộng.

Hai đại thiên tài, lần thứ hai đối chiến, đều toàn lực ứng phó.

Phành…

Đồ Cửu Sâm bị một quyền đẩy lui mấy trượng, khí huyết sôi trào.

Tầng gợn nước trước người Triệu Phong, mờ đi vài phần, thân hình hóa thành một đạo lam quang, nhoáng một cái đã biến mất.

Hiển nhiên, ở trong thế giới nước này, lực lượng huyết mạch của Triệu Phong, có ưu thế lớn hơn.

- Đối thủ của ngươi, là ta!

Đồ Cửu Sâm vừa mới định thân, chợt một trận tinh quang màu trắng huyền diệu cao thâm, chiết xạ ra từng đạo phong mang trắng bạc, ập đến trước mặt.

Thần Dịch Lâm.

Đồ Cửu Sâm không dám khinh thường, hư ảnh Ma Sát Diễm Long đột nhiên tăng vọt, cùng đối chiến với Thần Dịch Lâm.

Đúng lúc này…

- A a…

Trong tiểu đội Ma Đạo bị oán lực quỷ thi bao trùm, chợt truyền đến tiếng kêu thảm thiết.

Triệu Phong, Công chúa Nhân Ngư, Khô lâu Hoàng Kim, chiến lực của ba người, mượn sự yểm trợ của Bách Thi Trớ Chú đại trận, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu huy động trận kỳ, một luồng mây khói ám diễm dày đặc, hóa thành một đạo oán khí quỷ thi có hình thái mãng xà, quấn lấy một vài gã thiên tài của địch quân.

- Ha ha…

Sau khi Triệu Phong chém giết hai người, chợt thối lui đến chỗ bậc thang.

Đám người Đồ Cửu Sâm vừa liếc mắt nhìn thấy, trong lòng không khỏi phát lạnh.

Tên Triệu Phong kia, không ngờ thật sự muốn hốt gọn một mẻ.

- Ha ha ha… Đồ Cửu Sâm, tiếp của ta một chưởng.

Huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng của Giang Phàm, bỗng nhiên bộc phát, từ phía bên cạnh đánh tới.

Rầm rầm rầm…

Đồ Cửu Sâm đồng thời ứng phó hai người, thể xác và tinh thần suy giảm, khóe miệng tràn ra một tia vết máu.

Huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng kia, rõ ràng có dấu hiệu áp chế huyết mạch Ma Đạo của hắn.

Trong đội ngũ.

Tách ra hai ba người, đi ứng phó Giang Phàm, nhưng thực sự không địch lại.

Mà người khiến Đồ Cửu Sâm lo lắng nhất, lại chính là Triệu Phong.

Nhưng sợ cái gì thì cái đó lại đến.

- Huyễn Cấm Chi Nhãn – Mê Cung Huyễn Thành.

Mắt trái của Triệu Phong, lam quang lưu chuyển, ẩn hiện một vòng xoáy cực lớn, sinh ra hấp lực trí mạng.

Vụt...

Tất cả mọi người ở đây, đều cảm thấy tâm thần nhoáng lên một cái.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Tràng cảnh hầm rượu dưới mặt đất, đột nhiên đổi thành một tòa Cổ Thành xa xưa thê lương.

Mà tòa Cổ Thành này bị sương mù màu trắng bao phủ, địa hình bên trong rắc rối phức tạp, giống như một cái mê cung khổng lồ vậy.

- Không tốt, là Hồn đạo Huyễn thuật.

Bên phía tiểu đội Ma Đạo, một tên thiên tài Hồn đạo, không nhịn

được mà hét lên.

Thế nhưng.

Sau khi Triệu Phong tham tu “Minh Đồng bí điển” và “Vạn Niệm Thần Quyết”, kỹ xảo vận dụng Hồn đạo đã nhập môn.

“Mê Cung Huyễn Thành” hiện nay, đem ý thức linh hồn của mục tiêu trong phạm vi, bao phủ hoàn toàn, lực lượng Huyễn thuật thậm chí xâm nhập vào cả linh hồn.

Cùng lúc đó…

Nhân Ngư chi ca thần bí cổ lão, du dương truyền đến, khiến cho tinh thần mọi người mê loạn, lâm vào trong tiếng nhạc mỹ hảo đầy nguy cơ kia.

Thì ra.

Công chúa Nhân Ngư phối hợp với Triệu Phong, thi triển thiên phú linh hồn – Nhân Ngư chi ca.

Nhân Ngư chi ca, trong nhất mạch linh hồn Nhạc đạo, là một loại có tính truyền kỳ lớn nhất.

Luận Huyễn thuật đầu độc, nữ Nhân Ngư, quả thực rất am hiểu.

- Hồn đạo Huyễn thuật của Công chúa Nhân Ngư này, tạo nghệ không hề thua kém ta, lực đầu độc trong đó thậm chí càng thuần túy hơn.

Triệu Phong thầm giật mình.

“Mê Cung Huyễn Thành” và “Nhân Ngư chi ca” phối hợp, đem lực lượng Huyễn đạo, diễn dịch đến cực hạn đỉnh phong.

Dưới Nửa bước Vương Giả, e rằng khó người nào có thể thoát được.

- A a…

Quỷ Thi Trớ Chú đại trận bao phủ khu vực phụ cận, thiên tài Ma Đạo liên tiếp truyền đến tiếng hét thảm thiết.

- Mau mau rút lui!

Đồ Cửu Sâm hoảng sợ nghẹn ngào, hít vào một ngụm khí lạnh.

Đám người Thần Dịch Lâm và Giang Phàm đều cảm thấy tâm linh rung động.

Lời nói của Triệu Phong lúc trước, quả thật không phải khoác lác.

Cho dù không có đám người Thần Dịch Lâm gia nhập, Triệu Phong cũng nắm chắc chín thành có thể đánh lui đội ngũ của Đồ Cửu Sâm.

- Trốn đi đâu?

Thần Dịch Lâm và Giang Phàm, liên thủ chặn giết Đồ Cửu Sâm.

Hơn nữa.

Triệu Phong tựa cười mà không phải cười, vẫn đứng chờ ở bậc thang lối vào.

- Ma Thiên Cộng Thể!

Đồ Cửu Sâm dưới nguy cơ áp bách, chợt hét lớn một tiếng, toàn thân phát ra Ma Diễm âm u, bành trướng vặn vẹo quỷ dị, hóa thành hư ảnh của một Ma Tôn, câu thông thiên địa.

Chỉ trong thoáng chốc.

Thần Dịch Lâm và Giang Phàm, đều bị một luồng khí tức “duy ngã độc ma” bá đạo chấn khai.

Thi triển chiến kỹ huyết mạch này, khiến chiến lực của Đồ Cửu Sâm tăng vọt gấp hai lần.

Lúc này, cho dù mấy vị Nửa bước Vương Giả bình thường, cũng khó mà địch lại lực lượng của một mình hắn.

- Toàn bộ chết đi cho ta!

Chiến lực của Đồ Cửu Sâm, lập tức lấn áp toàn trường.

Lúc này, bất luận là Thần Dịch Lâm, Giang Phàm, thậm chí Triệu Phong, cũng không thể chính diện đối chiến, nhiều nhất chỉ có thể bảo vệ tính mệnh.

- Chết đi!

Đồ Cửu Sâm cười dữ tợn, lao thẳng đến Triệu Phong.

Hắn hận Triệu Phong sâu nhất.

Nhưng Triệu Phong vẫn chặn ở bậc thang lối vào.

- Phát Diệt Thần Quang!

Một đạo hồng quang thanh sắc, xuyên qua thế giới nước, lấp lánh rực rỡ, nổi lên vô số hạt nhỏ giống như phong mang sắc bén.

Mắt trái của Triệu Phong, giống như một vầng hạo nguyệt màu xanh.

Ầm…

Ma Diễm âm u bao trùm toàn thân Đồ Cửu Sâm, cùng với hư ảnh Thiên Địa Ma Tôn câu thông thiên địa, lập tức vỡ thành từng mảnh.

Phá Diệt Thần Quang này, được xưng là phá diệt thiên địa vạn pháp, có thể phân tách hết thảy các loại lực lượng.

Phá Diệt Thần Quang của Triệu Phong, chính là phục chế của Kim Dương gia, nhưng hắn dựa vào lý luận Hồn đạo Đồng thuật cao siêu, đã gần như hoàn thiện nó ồi.

- Huyết mạch Đồng thuật của Triệu Phong, còn có loại năng lực phân tách này ư?

Đám người Thần Dịch Lâm đều giật mình.

Một chiêu “Phá Diệt Thần Quang”, lập tức đem “Ma Thiên Cộng Thể” của Đồ Cửu Sâm, suy yếu hai ba thành.

- Quả là Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, huyết mạch chiến kỹ truyền thừa, đều vượt xa Ngoại Vực đến mấy bậc.

Trong lòng Triệu Phong thầm than.

Nếu như tăng phúc trạng thái bí thuật, một chiêu Phá Diệt Thần Quang của Triệu Phong, rất có thể sẽ trực tiếp phân giải chiêu thức

của đối phương.

- Băng Hồn Xạ Tuyến!

Một đạo hàn cầu vông mỹ lệ mờ nhạt, đánh trúng Đồ Cửu Sâm.

Thân hình Đồ Cửu Sâm lung lay, linh hồn run rẩy, tốc độ thoáng cái đã trì hoãn.

Cùng lúc đó…

Thần Dịch Lâm và Giang Phàm, cũng phát động chiến kỹ huyết mạch ẩn giấu, từ sau lưng đánh trúng Đồ Cửu Sâm.

Ọc…

Đồ Cửu Sâm phun ra một búng máu, gào lớn một tiếng, hóa thành một đạo Ma ảnh kinh thiên, đánh về phía Triệu Phong ở chỗ bậc thang.

Chương 652: Ý Cảnh Của Vương Giả

Mang theo thân thể trọng thương, Đồ Cửu Sâm mạnh mẽ lao tới Triệu Phong ở chỗ bậc thang.

- Triệu sư đệ, cẩn thận.

Đám người Thần Dịch Lâm, thầm vuốt mồ hôi lạnh một phen.

Dưới trạng thái “Ma Thiên Cộng Thể”, ý cảnh của Đồ Cửu Sâm câu thông với Ma Thiên, dưới cấp bậc Vương Giả, hắn gần như là vô địch.

Đây còn là dưới tình huống bị “Phá Diệt Thần Quang”, phân giải suy yếu mất ba thành.

Không thể không thừa nhận, Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, mỗi người đều là tinh anh ngạo thị tất cả Quần Đảo vực.

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, không nóng không vội, khóe miệng nhếch lên một nụ cười nhạt.

Mặc dù chiến lực của Đồ Cửu Sâm cường đại, nhưng Triệu Phong muốn bảo vệ tính mạng thì vẫn hoàn toàn không có vấn đề.

Nếu hắn thi triển “Hư Không Đồng Trảm”, sẽ có xác suất rất lớn, miểu sát Đồ Cửu Sâm ngay lập tức.

Thế nhưng, uy hiếp và cường địch chính thức của Triệu Phong, lại

không phải là Đồ Cửu Sâm.

Hắn cần phải bảo tồn càng nhiều chiến lực và nguyên khí để ứng phó với nguy cơ tiếp theo.

- Phong Lôi Bách Biến!

Trên người Triệu Phong nổi lên một trận tử điện phong đoàn lấp lánh.

Vụt vụt vụt...

Một trận tử điện phong đoàn kia, phân hóa từ một thành hai, từ hai thành bốn.

Chỉ trong nháy mắt.

Hơn mười đạo tàn ảnh của Triệu Phong, phân bố tại phụ cận bậc thang lối vào, bao trùm phạm vi một hai chục trượng.

Phốc phốc…

Một chưởng toàn lực của Đồ Cửu Sâm, lập tức vồ hụt.

Không thể tưởng tượng nổi chính là, phong ảnh tử điện bốn phía, lại có năng lực công kích nhất định, khí tức tương liên lẫn nhau, rất khó phân biệt thật giả.

Sau khi tham tu Vạn Niệm Thần Quyết, “Phong Lôi Bách Biến” của Triệu Phong đã đạt đến một trình độ mới, từng đạo phong ảnh tử điện, đều rất sống động, thủ đoạn xảo trá đa đoan.

- Phá Diệt Thần Quang!

Đạo hồng quang thanh sắc thứ hai, xuyên qua thế giới nước, phát ra ánh sáng rực rỡ chói mắt, nổi lên vô số hạt nhỏ giống như phong mang sắc bén.

Ầm…

Uy năng chiến lực của “Thiên Ma Cộng Thể” do Đồ Cửu Sâm thi triển, lại lần nữa bị suy yếu hai ba thành, xuất hiện xu thế không ổn định.

- Phong Lôi Chi Dực.

Sau lưng Triệu Phong xuất hiện một đôi quang dực Tử Diệt Phong Lôi, ý cảnh Phong Lôi trên người, uy thế tăng vọt, giống như một Thượng Cổ Cự Ma, quanh người chập chờn Phong Lôi.

Ầm ầm…

Một luồng khí tức Tử Diệt Phong Lôi kinh khủng, khiến mọi người hít thở không thông, luồng khí tức này như xuyên qua không gian thời gian, lan tràn khắp phương viên một hai chục trượng.

- Phá!

Triệu Phong đẩy ra một chưởng, mơ hồ có thể nhìn thấy một đầu Tử Diệt Phong Lôi Long diệt thế, trong phong bạo hủy diệt, phát ra tiếng gào thét tàn sát bừa bãi.

Dưới sự gia trì của Phong Lôi Chi Dực, bất luận là tốc độ, công kích, hay ý cảnh Phong Lôi của Triệu Phong, đều tăng lên tới đỉnh điểm.

Đồ Cửu Sâm thì ngược lại.

Bị hai đạo Phá Diệt Thần Quang chiếu trúng, bí kỹ huyết mạch đã suy yếu đến đáy vực, hơn nữa toàn thân cũng trọng thương.

Oành…

Hài luồng lực lượng bá đạo hủy diệt, oanh kích cùng một chỗ, thủy lưu bốn phía lập tức hóa thành chân không.

- Tử Diệt Chi Nhận.

Phong Lôi Chi Dực sau lưng Triệu Phong chấn động, tốc độ cơ động cao siêu, trong tay ngưng hiện một thanh quang nhận tử sắc mỏng như cánh ve.

Phành phành phành...

Hai đạo thân ảnh giao phong tại chỗ bậc thang, tốc độ như thiểm điện, thoáng cái đã đối kích vài chục lần.

Lúc Thần Dịch Lâm và Giang Phàm lao về phía trước, trên người Đồ Cửu Sâm đã lưu lại mấy chỗ vết máu, xuất hiện dấu vết cháy xém.

- Trốn!

Đồ Cửu Sâm hoảng sợ.

Dưới trạng thái Phong Lôi Chi Dực, tính cơ động và tốc độ của Triệu Phong, quả thật là siêu nhân nhất đẳng.

Hơn nữa.

Phòng ngự của Triệu Phong quá mức mạnh mẽ, huyết mạch phù

hợp với thế giới nước, hiển nhiên đã đứng ở thế bất bại.

- Đuổi!

Triệu Phong một hơi đuổi theo Đồ Cửu Sâm đến tầng một của Nhân Ngư Thần Điện.

Chỉ trong giây lát.

Cạch cạch…

Phong Lôi Chi Dực sau lưng Triệu Phong, huyễn vũ chấn động, có một loại ảo giác như phá vỡ gông cùm xiềng xích của không gian.

Hư ảnh vừa nhoáng lên, Phong Lôi Chi Dực đã tiếp cận Đồ Cửu Sâm.

Phốc phốc…

Tử Diệt Phong Lôi lóe lên với tốc độ cực nhanh, chém rụng một cánh tay của Đồ Cửu Sâm.

- A…

Đồ Cửu Sâm hét thảm một tiếng, thậm chí thiêu đốt chân nguyên, toàn thân giống như một đoàn Liệt Diễm Ma Quang, xông ra khỏi Nhân Ngư Thần Điện.

- Phong Lôi Chi Dực của ta, chỉ miễn cưỡng chạm đến da lông của kỹ năng Độn Không.

Vừa rồi thể ngộ của Triệu Phong, có cảm giác như đã phá tan gông cùm xiềng xích của không gian.

Dù sao đi nữa, Phong Lôi Chi Dực của Triệu Phong, còn chưa lĩnh ngộ được tinh túy hạch tâm chính thức.

Phong Lôi Chi Dực chính thức, có thể tạo nên chiến kỹ Lôi Dực cường đại và vô số năng lực không thể tưởng tượng nổi, giống như ngay lập tức phi độn không gian vạn dặm.

- Đồ Cửu Sâm này, trong mười ngày sẽ không còn khả năng tiếp tục uy hiếp nữa.

Triệu Phong đưa mắt nhìn Đồ Cửu Sâm rời đi.

Trong Bán Thần Di Viên, hắn cũng không thể chính thức tin tưởng bằng hữu được, phải giữ lại thêm nhiều dư lực nữa.

Vù…

Đồ Cửu Sâm thiêu đốt chân nguyên, hóa thành một đoàn ánh sáng Ma Diễm, bay ra khỏi Vương quốc Nhân Ngư.

- Nhanh vậy sao?

Trong bóng tối, Nhân Ngư Vương quả thật giật mình không nhỏ.

Thần niệm Vương Giả của hắn, cũng không thể xâm nhập Nhân Ngư Thần Điện.

Nhìn cục diện thì hình như tiểu đội của Đồ Cửu Sâm, gần như đã toàn diệt.

Đồ Cửu Sâm chạy trốn cầu sinh, không những trọng thương cực nặng, còn bị đoạn đi một cánh tay.

- Tên Triệu Phong này thật đáng sợ, xem ra ta phải tìm Mộng Hi xin giúp đỡ. Thế nhưng nàng ta lại đang ở Bách Hoa Viên, vơ vét vô số linh tài.

Trong lòng Đồ Cửu Sâm thầm tính toán.

Mộng Hi tâm cao khí ngạo, lại có huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, sư tôn còn là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

- Đồ sư huynh.

Một âm thanh ôn hòa, từ đỉnh đầu truyền đến.

Ai?

Đồ Cửu Sâm lại càng hoảng sợ.

Hắn vừa mới kịp phản ứng, đã thấy một cánh tay trắng nõn thon dài đặt trên vai mình.

- Là ngươi…

Bên cạnh Đồ Cửu Sâm, chính là thanh niên sáng ngời, dáng vẻ vui vẻ ấm áp.

Hít…

Toàn thân Đồ Cửu Sâm kịch liệt đau nhức, huyết mạch chân nguyên run rẩy, hết thảy lực lượng đều bị phong bế.

- Điều này… Làm sao có thể…

Đồ Cửu Sâm không thể tin nổi.

Cùng là Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

Thế nhưng thanh niên sáng ngời kia lại có thể dùng một tay, hời hợt phong bế hắn.

Ngay cả một chút lực phản kháng cũng không có.

Hơn nữa tâm hồn huyết mạch của Đồ Cửu Sâm, đều tự phát ra sợ hãi rung động.

- Ôn sư đệ, tình huống là như thế này…

Đồ Cửu Sâm vừa kinh vừa sợ, lập tức nói rõ tình huống phát sinh bên trong Nhân Ngư Thần Điện.

Ở trước mặt thanh niên sáng ngời, hắn không dám phản kháng, lại phát ra sự thần phục từ tận nội tâm.

Dù sao, thực lực giữa hai bên cũng cách biệt quá lớn.

Cùng lúc đó…

Thần niệm của Nhân Ngư Vương vẫn đang quanh quẩn trên không trung, có chút giật mình.

“Thanh niên sáng ngời” thoạt nhìn cả người lẫn vật đều vô hại, không ngờ lại có thực lực cường đại như vậy.

Đột nhiên.

Thanh niên sáng ngời ngẩng đầu nhìn lên, nói:

- Vương Giả các hạ, ngươi quan sát đã lâu, thật ra có dụng ý gì?

Ô...ô...ô...n...g!

Thần niệm của Vương Giả quanh quẩn trên không trung, bỗng nhiên nổi lên một luồng sức mạnh hùng vĩ to lớn.

- Vương Giả, chẳng lẽ là…

Đồ Cửu Sâm kinh hãi thất sắc.

Thanh niên sáng ngời nhìn lên đỉnh đầu, mặt không biểu tình.

- Nhân loại, có lẽ chúng ta có cơ hội hợp tác a…

Thanh âm của Nhân Ngư Vương, bỗng nhiên vang lên bên tai thanh niên sáng ngời.

- Có chuyện gì mà ngay cả Vương Giả cũng không giải quyết được? Ta dựa vào cái gì mà phải tin tưởng ngươi?

Thanh niên sáng ngời lạnh nhạt nói.

Nhân Ngư Thần Điện, hầm rượu dưới mặt đất.

Đám người Thần Dịch Lâm, Giang Phàm, vẫn đang nghĩ cách thu hoạch Bất Lão Tuyền, thậm chí còn nhìn chằm chằm vào những bình tửu nhưỡng trong tủ rượu.

- Bất Lão Tuyền, Huyễn Thần Tửu, ta đều đã có được, ngoài ra còn có cả Long Viêm Tửu và Điện Vân Tửu.

Triệu Phong thoáng ngừng lại.

Hắn muốn giữ lại nhiều nguyên khí hơn, để ứng phó với “Tử Vong truy sát”.

Bởi vì, nguy cơ Tử Vong vẫn đang quanh quẩn trong lòng, không hề mất đi.

Triệu Phong tìm một chỗ hẻo lánh, khoanh chân ngồi.

Công chúa Nhân Ngư và Khô lâu Hoàng Kim, cũng đứng song song hai bên.

Tiểu Tặc Miêu mắt say lờ đờ, ngồi trên vai Triệu Phong, nấc lên hơi rượu.

Đầu tiên.

Triệu Phong uống một hớp nhỏ “Bất Lão Tuyền”.

Bất Lão Tuyền vừa vào lập tức chuyển hóa, dung nhập huyết nhục thân thể.

Thoáng chốc, chân nguyên trong cơ thể Triệu Phong, bắt đầu bành trướng, sinh mệnh khí cơ, đều tăng trưởng trên diện rộng.

Càng kỳ lạ chính là.

Luồng lực lượng này ôn hòa dị thường, giống như mẹ của sinh mệnh đang chiếu cố.

Cho dù là một tiểu tử phàm tục uống xong một hớp “Bất Lão Tuyền”, cũng có thể hấp thu, thoát thai hoán cốt, hưởng ngàn năm thọ

nguyên.

Tu vi của Triệu Phong, dần dần tăng lên, thậm chí có thể cảm giác được tốc độ đang tăng trưởng.

Triệu Phong cảm giác sâu sắc sự nghịch thiên của Bất Lão Tuyền này.

Trong thế giới tu hành, lúc ở dưới tầng chót, cảnh giới tăng trưởng vô cùng gian nan.

Thế nhưng, đối với thế giới Phạm Trụ, chính xác là đối với “Bán Thần”, luông đứng trên đỉnh cao mà nói, thì chỉ là tiện tay mà thôi.

Chẳng qua, Triệu Phong tin rằng, từng bước dựa vào chính mình mà tăng cường lực lượng, mới đáng tin cậy nhất, tác dụng của tiềm lực cũng là lớn nhất.

Thời gian trôi qua, Triệu Phong đã uống hai ba ngụm Bất Lão Tuyền.

Tu vi chân nguyên của hắn, đột nhiên tăng mạnh, không ngờ đã tiếp cận Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong.

Dù sao.

Trong cơ thể của Triệu Phong, cũng đã ngưng kết thành “Tinh hạch”, có thể chuyển hóa hiệu quả của “Bất Lão Tuyền” ở mức tốt nhất.

- Đợi đến khi triệt để hấp thu hiệu quả của Bất Lão Tuyền, thể chất sinh mệnh của ta, cơ bản đã không thua Vương Giả nữa rồi. Tu vi cũng có thể tiếp cận Đại Đan Nguyên Cảnh.

Triệu Phong nhắm mắt lại, cảm thủ hiệu quả khiến thể chất sinh

mệnh lột xác.

Loại hiệu quả lột xác này, cũng không phải rõ ràng lắm.

Bởi vì thể chất sinh mệnh của Triệu Phong, trải qua khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, Hải kình tâm tủy huyết, Tử Lân Thảo cường hóa, đã tiếp cận Vương Giả rồi.

Mà Bất Lão Tuyền đối với tồn tại dưới Vương Giả, thì hiệu quả tốt hơn.

Đối với Vương Giả chân chính, cũng không có ý nghĩa thực tế lắm.

Hơn nữa, Bất Lão Tuyền tăng ngàn năm thọ nguyên, hiệu quả không thể cộng dồn.

Triệu Phong uống hai ba ngụm, khi thân thể hấp thu toàn bộ, có phục dụng tiếp, cũng không có ý nghĩa.

- Đều là phục dụng Bất Lão Tuyền, tại sao hiệu quả của Triệu Phong lại tốt hơn ta?

Ở phía bên kia, Giang Phàm cũng chú ý tới biến hóa của Triệu Phong.

Hắn tự nhiên không biết rằng, trong cơ thể Triệu Phong đã sớm ngưng kết thành “Đan tinh”, đan hạch hóa tinh.

Đại Đan Nguyên Cảnh đối với Triệu Phong mà nói, cũng không có bất kỳ bình cảnh nào.

Cái mà hắn cần, chỉ là tích lũy.

Mà Bất Lão Tuyền này, tốc độ tích lũy lại nhanh hơn ngàn vạn lần.

- Thử “Huyễn Thần Tửu” một lần nữa.

Triệu Phong liếc qua đám người Thần Dịch Lâm đang nghỉ ngơi, khu trừ cảm giác say, trong thời gian ngắn vẫn không rời đi.

Mọi người thành công bắt cóc “Công chúa Nhân Ngư”, tiến vào hầm rượu Bán Thần, loại cơ hội này, quả thật rất hiếm có.

Nếu ở bên ngoài tranh phong chém giết với những thiên tài Thánh Địa khác, còn không bằng nghĩ biện pháp thu lấy mấy thứ tửu nhưỡng của Bán Thần, như vậy thì tốt hơn nhiều.

Ực…

Triệu Phong ngưỡng cổ, uống một ngụm “Huyễn Thần Tửu”.

Trong chốc lát.

Một luồng cảm giác say mãnh liệt, làn tràn khắp ý thức linh hồn của Triệu Phong.

Huyễn Thần Tửu này không giống với những thứ rượu khác, loại rượu này là nhằm vào linh hồn.

Thoạt nhìn giống như Triệu Phong vừa uống xong Huyễn Thần Tửu, nhưng thực tế là bị ý thức linh hồn hấp thu.

Một nhịp hô hấp qua đi.

Ý thức tâm hồn của Triệu Phong, đã chìm đắm trong một cảnh giới huyền bí.

Hắn cảm giác được, ý thức của mình, chậm rãi thoát ly khỏi gông cùm xiềng xích của thân thể, dung nhập vào một không gian rộng lớn.

Thịch thịch thịch thịch…

Thần Linh Nhãn nhảy lên, truyền đến một tia cảm giác mát lạnh, khiến cho Triệu Phong vừa thể ngộ được loại ý cảnh này, vừa có thể duy trì được thanh tỉnh nhất định.

Trong lúc vô hình, hiệu quả sử dụng Huyễn Thần Tửu của Triệu Phong, còn vượt qua người bình thường.

Từng đợt men say, đột kích ý thức tâm hồn của Triệu Phong.

Hắn cảm giác ý thức tâm hồn của mình, càng ngày càng nhẹ, thậm chí có cảm giác phiêu miểu như cuốn theo gió mà đi.

Ba nhịp hô hấp qua đi.

Hiệu quả của Huyễn Thần Tửu, đã đạt đến mức tận cùng.

Vụt...

Triệu Phong cảm thấy ý thức tâm hồn của mình, phảng phất đột phá gông cùm xiềng xích, cảm giác càng rõ ràng hơn, dung hợp với thiên địa tự nhiên.

Dưới loại trạng thái này.

Triệu Phong cảm giác, chỉ cần một hành động của mình, dường như cũng trở thành người phát ngôn của thiên địa, dung hợp cao độ với

thiên địa, tuy một mà hai.

Hầm rượu Bán Thần.

Dòng nước chảy xung quanh Triệu Phong, bỗng nhiên dưới tác dụng của một luồng sức mạnh to lớn vô hình nào đó, hóa thành chân không.

Một luồng ý niệm tinh thần vô hình, thoáng chốc tương liên cùng với mảnh thiên địa này.

- Ý cảnh Vương Giả…

Thần Dịch Lâm hoảng sợ nghẹn ngào, thể xác và tinh thần chấn động, nhìn về phía thanh niên tóc lam đang nhắm mắt mà ngồi ở một góc hẻo lánh.

Chương 653: Nhân Ngư Vương, Cảm Tạ Ngươi

Huyễn Thần Tửu quả không hổ là tiên nhưỡng trân quý, có tính truyền kỳ nhất trong thế giới Phạm Trụ.

Chỉ trong chốc lát.

Triệu Phong đã chìm đắm trong một cảnh giới Không Minh huyền diệu, rất khó giải thích, sớm thể ngộ được “ý cảnh Vương Giả” cao cấp.

Đương nhiên.

Hiệu quả của Huyễn Thần Tửu cũng chỉ là tạm thời, không thể chân chính “đạt tới” cảnh giới cao cấp này.

Về phần có thể lĩnh ngộ được bao nhiêu, thì còn phải xem ngộ tính của bản thân và thời gian kéo dài của Huyễn Thần Tửu.

Mà Triệu Phong, lúc phục dụng Huyễn Thần Tửu, thì lại có chút bất đồng với người khác.

Người bình thường phục dụng Huyễn Thần Tửu, ý thức linh hồn, có đến hơn chín thành đã bị hơi men thẩm thấu, khiến cho mơ hồ.

Còn Triệu Phong.

Thần Linh Nhãn khiến cho đầu óc của hắn, vẫn giữ lại một nửa sự thanh tỉnh.

Trong vô hình, hắn lại càng rõ ràng hơn đối với việc thể ngộ cảnh giới Không Minh này.

Hơn nữa, năng lực học tập cường đại của Thần Linh Nhãn, khiến cho Triệu Phong dễ dàng chạm đến cấp độ Vương Giả Hư Thần Cảnh.

- Ý thức tinh thần, thoát ly gông cùm xiềng xích của thân thể, ngao du Thái Hư, dung hợp với thiên địa tự nhiên, tuy hai mà một.

Triệu Phong khắc chế hơi men mãnh liệt, giành giật từng giây cảm giác.

Hắn phát hiện rằng, ý thức tâm thần của mình, sau khi tách khỏi thân thể, cảm giác dung hợp với thiên địa vũ trụ, đã đạt tới một độ cao mới.

Ý thức tinh thần của Triệu Phong, có thể chứng kiến thân thể ở bên dưới của mình, cùng với biểu lộ kinh ngạc của đám người Thần Dịch Lâm, Giang Phàm.

Chỉ trong một ý niệm.

Triệu Phong đã có thể dẫn dắt lực lượng hùng vĩ của không gian thiên địa, vượt xa người tu hành bình thường, vận dụng nguyên khí thiên địa cũng thuần túy hơn.

Luồng lực lượng kia, chính là “sức mạnh to lớn” chủ đọa của Vương Giả, lấy ý chí của mình làm trung tâm.

Chẳng qua.

Triệu Phong còn chưa chính thức ngưng kết được ý chí Hư Thần, loại sức mạnh to lớn này, cũng chỉ là hình thức ban đầu mới nảy sinh mà thôi.

Dưới loại ý cảnh này.

Việc cảm ứng hấp thu của Triệu Phong đối với nguyên khí thiên địa, dựa trên cơ sở Đan Nguyên Cảnh, đã tăng cường gấp trăm ngàn lần.

Ô...ô...ô...n...g!

Dưới ý niệm chủ đạo của Triệu Phong, vô tận nguyên khí thiên địa mênh mông, dũng mãnh tràn vào Tinh hạch ở bên trong cơ thể.

Ngay cả tốc độ hấp thu “Bất Lão Tuyền”, cũng nhanh hơn gấp mười lần.

Thoáng chốc.

Thể chất sinh mệnh của Triệu Phong, thậm chí tu vi chân nguyên, cũng dâng lên nhanh chóng.

- Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong…

Ý cảnh Vương Giả cao cấp của Triệu Phong, thôi động hấp thu Bất Lão Tuyền ở mức lớn nhất, thậm chí tu vi chân nguyên cũng bộc phát chạy nước rút.

Chỉ trong khoảnh khắc.

Tu vi của Triệu Phong đã đạt tới Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong.

- Đan hạch của ta đã tinh thể hóa, Đại Đan Nguyên Cảnh không hề có bất kỳ bình cảnh nào.

Nhưng đúng lúc này…

Hiệu quả của Huyễn Thần Tửu, lại nhanh chóng rút lui.

Loại ý cảnh huyền diệu khó giải thích này, bắt đầu dần dần trở nên mơ hồ.

Hết thảy phảng phất trăng trong nước, thoáng cái đã tan vỡ.

Ực…

Triệu Phong lập tức uống xuống hai ngụm Huyễn Thần Tửu.

Vụt...

Thoáng chốc, loại cảnh giới hư vô mịt mờ giống như “lầu các giữa không trung”, lại lần nữa ngưng thực rõ ràng.

Ý cảnh Vương Giả, lại lần nữa tràn ngập quanh người Triệu Phong.

- Lực lượng của Bất Lão Tuyền, đã bị hấp thu hoàn toàn. Thể chất sinh mệnh của ta cũng không kém Vương Giả bao nhiêu.

Triệu Phong phát giác ra, cấp độ sinh mệnh của mình, lại một lần nữa nhảy vọt.

Phải biết rằng.

Hắn uống ba ngụm Bất Lão Tuyền.

Người bình thường, triệt để hấp thu Bất Lão Tuyền, cần chừng nửa năm đến một năm, thậm chí là lâu hơn.

Nhưng Triệu Phong chỉ cần một lần là xong.

Giờ khắc này.

Hắn giống như một vị Vương Giả, nguyên khí thiên địa ở khắp bát phương đều hướng đến mà triều bái.

Nhất cử nhất động nhất niệm, đều dẫn dắt lực lượng hùng vĩ trong thiên địa.

Tinh hạch của Triệu Phong, chậm rãi tăng cường mở rộng.

- Ta đã có được Tinh hạch, cho dù đột phá Đại Đan Nguyên Cảnh, thực lực cũng tăng lên không nhiều.

Trọng điểm của Triệu Phong, không phải là khiến tu vi tăng lên.

Thứ quý giá nhất, chính là lĩnh ngộ ý cảnh Vương Giả.

Một ngụm Huyễn Thần Tửu vừa rồi, Triệu Phong tối đa chỉ lĩnh ngộ được một phần da lông bên ngoài.

Lần thứ hai.

Triệu Phong uống hai ngụm Huyễn Thần Tửu,hiệu quả càng cường liệt hơn.

- Loại ý thức tâm linh này, thoát ly thân thể, cảm giác có chút giống Khóa Không Chi Mâu.

Triệu Phong đột nhiên nghĩ đến chuyện gì đó.

Khóa Không Chi Mâu và ý cảnh Vương Giả, bản thân đều có một số điểm chung.

Ý niệm tới đây.

Triệu Phong lập tức thúc dục Thần Linh Nhãn đến cực hạn.

Vụt...

Chỉ trong chốc lát.

Ý thức tâm hồn và phạm vi giác quan của Triệu Phong, dường như được mở rộng.

Ý cảnh của Vương Giả, khiến phạm vi khuếch trương, càng thêm mãnh liệt.

- Nhân Ngư Thần Điện.

Một đầu Hư Vô Chi Mâu lấp lánh trong suốt, giống như khảm vào trong thế giới nước, quan sát Nhân Ngư Thần Điện ở bên dưới.

Tân linh của Triệu Phong chấn động.

Khóa Không Chi Mâu và ý cảnh Vương Giả kết hợp, không biết sẽ sinh ra hiệu quả khó lường nào.

Nhưng có một điều có thể khẳng định.

Đó là lĩnh ngộ của Triệu Phong đối với ý cảnh Vương Giả, lại càng thêm sâu sắc, phạm vi bao phủ càng lớn.

Ô...ô...ô...n...g!

Tinh thần ý niệm phù hợp với không gian thiên địa cao tầng, trong vô hình, một luồng sức mạnh to lớn, thai ngén mà sinh ra.

- Ý cảnh Vương Giả, là ai?

Một luồng thần niệm Vương Giả, phá không mà đến.

Thoáng chốc, trong thế giới nước, xuất hiện một luồng sức mạnh to lớn của Vương Giả, tại phương diện linh hồn, chợt nổ vang một hồi.

Chủ nhân của thần niệm Vương Giả này, hiển nhiên chính là Nhân Ngư Vương.

- Là ngươi?

Lúc Nhân Ngư Vương nhìn thấy rõ Di Thiên Chi Mâu, lập tức xác định đó là mắt trái của Triệu Phong.

Trong lòng hắn lần đầu tiên kinh hãi, tiểu tử này, không ngờ cấp độ chính thức lại đạt tới ý cảnh Vương Giả, đây là hiệu quả của Huyễn Thần Tửu ư?

Sức mạnh to lớn của Vương Giả Nhân Ngư Vương, hùng vĩ kinh thiên, ý chí tinh thần của hắn, giống như “Thần” của một phương thiên địa.

Hai luồng khí tức ý cảnh Vương Giả, va chạm vào nhau.

Triệu Phong lập tức bị áp chế, loại ý cảnh này, thiếu chút nữa tán loạn.

Còn may là trạng thái của Khóa Không Chi Mâu, hết sức đặc thù, khiến cho ý cảnh càng tiến thêm một bước củng cố.

Loại ý cảnh này, thiếu chút nữa tán loạn, sau đó đã tự củng cố lại.

Trong vô hình, khả năng khống chế lĩnh ngộ đối với loại ý cảnh này của Triệu Phong, đã nhảy vọt đến một cấp độ hoàn toàn mới.

- Thì ra là Nhân Ngư Vương, ý chí Vương Giả ngưng kết, mới có thể nhất hô nhất tức, nhất cử nhất động, tùy thời hợp nhất với thiên địa, đạt đến cảnh giới lý tưởng.

Thông qua Khóa Không Chi Mâu, Triệu Phong đã chạm đến cánh cửa ý cảnh Vương Giả của Nhân Ngư Vương.

Triệu Phong đã tìm được điểm mấu chốt.

Đó chính là, ý chí Vương Giả Hư Thần Cảnh.

- Đem loại ý cảnh này, ngưng luyện áp súc đến mức tận cung, khắc sâu dấu ấn vào ý thức của bản thân, tuy hai mà một, hình thành nên ý chí Vương Giả.

Trong lòng Triệu Phong thông suốt, đột nhiên bừng sáng.

Thế nhưng.

Lý luận cũng chỉ là lý luận.

Muốn làm được điều này, cần có cấp độ linh hồn và tinh thần ý cảnh đạt tới cấp độ yêu cầu.

Ý cảnh tinh thần của Triệu Phong, dưới sự giúp đỡ của Huyễn Thần Tửu và Khóa Không Chi Mâu, đã hoàn toàn phù hợp điều kiện.

Tiếp theo, chính là cấp độ linh hồn.

Yêu cầu này, Triệu Phong cũng miễn cưỡng đạt đến, được thành lập dưới cơ sở của “Vạn Niệm Thần Quyết”.

Ý niệm đến đây.

Triệu Phong nhanh chóng thúc dục “Vạn Niệm Thần Quyết”, thông qua ý niệm tinh thần của mình, gắn kết đến mức tận cùng, phù hợp với thiên địa sâu sắc, nhiều lần rèn luyện, khắc sâu loại cảnh giới này.

Muốn làm được điều này, quả thật vô cùng khó khăn.

Thế nhưng, Triệu Phong thực hiện rất dễ dàng.

Đừng quên, Thần Linh Nhãn của hắn, bản thân có một loại năng lực “phục chế”.

Ầm…

Sức mạnh to lớn của Nhân Ngư Vương, áp bách một phương không gian thiên địa, tại phương diện linh hồn, sinh ra chấn động mãnh liệt.

- Hừ, không có ý chí Vương Giả, cho dù ngươi tạm thời ở trong loại cảnh giới này, cũng giống như trăng trong nước, không cách nào kéo dài.

Nhân Ngư Vương cười lạnh.

Nhưng đúng lúc này…

Ô...ô...ô...n...g!

Xung quanh Di Thiên Chi Mâu, mơ hồ sinh ra một luồng sức mạnh to lớn của Vương Giả, bên trong mơ hồ ngưng kết một luồng ý chí.

- Làm sao có thể…

Nhân Ngư Vương không khỏi nghẹn ngào.

Loại ý chí Vương Giả này, mặc dù yếu, nhưng lại vô cùng linh xảo, giống như do hơn mười luồng ý niệm, nhiều lần rèn luyện tinh chế mà thành.

- Ha ha, Nhân Ngư Vương, cảm tạ ngươi.

Một luồng “thần niệm” mới, chập chờn khắp xung quanh Di Thiên Chi Mâu.

Nếu như không có “quyển sách hướng dẫn sống” là Nhân Ngư Vương, “thực hành tại chỗ”, e rằng Triệu Phong rất khó có thể ngưng kết được ý chí Vương Giả.

Quả nhiên.

Sau khi rèn luyện tinh chế ra “ý chí Vương Giả”, Triệu Phong nhất cử nhất niệm, đều nhẹ nhàng phát ra ý cảnh Vương Giả.

Ý chí của hắn, đã khắc sâu lạc ấn đối với lĩnh ngộ tâm đắc đối với ý cảnh Vương Giả.

Hiệu quả của Huyễn Thần Tửu cũng biến mất.

Ý thức của Triệu Phong, càng lúc càng rõ ràng, mà loại ý cảnh Vương Giả này, lại không tiêu tán bao nhiêu.

- Nhân loại đáng giận…

Nhân Ngư Vương thẹn quá hóa giận, lớn tiếng gầm gừ, chấn động một phương thiên địa.

Sức mạnh to lớn của Vương Giả, khiến cho một phương thủy vực ngưng trệ, hết sức quỷ dị, phần đông sinh linh Thủy tộc, đều cảm thấy thể xác và tinh thần, phảng phất bị giam cầm, khó có thể làm trái.

- Vô dụng thôi.

Một luồng ý chí Tân Vương Giả, phù hợp thiên địa, dẫn động một luồng sức mạnh to lớn của Hư Thần, xuyên qua không gian linh hồn.

Sức mạnh to lớn Vương Giả của Nhân Ngư Vương, không cách nào giam cầm được Triệu Phong, tối đa chỉ có thể áp bách một chút.

Vụt...

Di tích Tử Thánh, đột nhiên biến mất khỏi khoảng không của Nhân Ngư Thần Điện, không thấy đâu nữa.

Trong hầm rượu bên dưới mặt đất.

Triệu Phong mở mắt ra, khẽ nở một nụ cười, thu hồi một nửa Huyễn Thần Tửu còn thừa.

Ý niệm khẽ động.

Triệu Phong tiến vào loại cảnh giới thiên địa phù hợp, tuy hai mà một.

Hắn ngưng kết “ý chí”, xuyên qua thế giới vật chất, tinh thần, sinh ra một luồng sức mạnh to lớn Vương Giả.

Chẳng qua.

Sau khi thoát khỏi trạng thái Di Thiên Chi Mâu, ý chí Vương Giả của Triệu Phong, liền giảm xuống một nửa.

- Cho dù là thế, ta cũng có ý cảnh của Nửa bước Vương Giả, vượt qua Nửa bước Vương Giả bình thường, tiếp cận Vương Giả.

Triệu Phong cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Dù sao.

Vừa rồi hắn có thể ngưng kết được ý chí Vương Giả, chính là dưới tình huống có Di Thiên Chi Mâu.

- Ý chí Nửa bước Vương Giả…

Đám người Thần Dịch Lâm, cảm nhận được một luồng sức mạnh to lớn vô hình, thể xác và tinh thần đều thừa nhận áp bách lớn lao.

Ngoại trừ Thần Dịch Lâm và Giang Phàm ra, thân thể và ý thức của những người còn lại, phảng phất bị giam cầm, khó có thể làm trái.

- Đây không phải là ý chí Nửa bước Vương Giả.

Tâm linh Thần Dịch Lâm rung động.

Ý chí Nửa bước Vương Giả của Triệu Phong, ẩn chứa ý cảnh Vương Giả Hư Thần Cảnh, thập phần cường đại.

Mà Nửa bước Vương Giả, chỉ là phương diện linh hồn, ngưng kết ý chí, không thể nào hình thành hiện tượng “sức mạnh to lớn” bực này.

- Trong Bán Thần Di Viên này, ý chí của ta đã bị ý chí của Bán Thần áp bách.

Triệu Phong thầm nghĩ.

Đạt tới cảnh giới mới, hắn càng cảm nhận được sâu sắc sự đáng sợ của ý chí Bán Thần.

Nếu như nói.

Ý chí của hắn là một vũng nước nhỏ.

Như vậy thì ý chí Bán Thần, chính là một mảnh hải dương.

- Không ngờ Huyễn Thần Tửu lại có hiệu quả kinh người như vậy?

Trên mặt bọn người Thần Dịch Lâm và Giang Phàm, lộ vẻ kính sợ, cũng cực kỳ hâm mộ.

Bọn hắn cũng không biết rằng, Triệu Phong dưới sự trợ giúp của Thần Linh Nhãn, Khóa Không Chi Mâu, đem hiệu quả của Huyễn Thần Tửu, phát huy đến mức tận cùng, thậm chí còn có hiệu quả tăng phúc.

Huống chi, còn có Nhân Ngư Vương “lấy thân biểu thị”.

Nếu như đổi lại là một thiên tài khác, phục dụng Huyễn Thần Tửu,

cùng một thời gian tương tự, hiệu quả có lẽ còn không bằng một phần mười của Triệu Phong.

- Dưới trạng thái bình thường, ý chí của ta là cấp độ Nửa bước Vương Giả, như vậy thử Khóa Không Chi Mâu một lần nữa xem.

Tâm niệm Triệu Phong chợt động.

Vụt...

Ý chí của Triệu Phong, vượt qua gông cùm xiềng xích thân thể, tầm mắt vượt qua khoảng không bên trên Nhân Ngư Thần Điện.

Phạm vi tầm nhìn của Khóa Không Chi Mâu, càng lúc càng lớn.

Ô...ô...ô...n...g!

Một đầu Hư Vô Chi Mâu lấp lánh trong suốt, dung nhập bầu trời bên trên Tử Yên hồ.

Xung quanh Di Thiên Chi Mâu, xuất hiện một luồng sức mạnh to lớn của Vương Giả, nguyên khí của một phương không gian thiên địa, phảng phất đọng lại.

Ý chí của Triệu Phong, đạt tới cấp độ Vương Giả sơ đẳng.

- Quả nhiên, dưới trạng thái Khóa Không Chi Mâu, ta mới có được ý chí Vương Giả chính thức.

Trong lòng Triệu Phong thoáng có chút vui vẻ, có cảm giác như quân lâm thiên hạ, từ trên cao nhìn xuống.

Ý chí Vương Giả, chỉ một ý niệm, sức mạnh to lớn vô biên, đã có thể

bóp chết, giam cầm Tôn Giả, Tôn Chủ.

Chương 654: Quan Sát Lâm Viên

Tử Yên hồ.

Thanh niên sáng ngời lơ lửng trên mặt nước, bỗng nhiên ngẩng đầu.

- Ý chí Vương Giả?

Trên mặt Ôn Lạc An, hiếm khi lộ ra một tia ngưng trọng.

Bầu trời trên đỉnh đầu, xuất hiện một đầu “Di Thiên Chi Mâu” lấp lánh trong suốt, cao tận trời mây, quan sát toàn bộ Tử Yên hồ.

Sinh linh thủy vực ở phụ cận, tại phương diện linh hồn, chỉ cảm thấy một luồng cảm giác áp bách.

- Tên Triệu Phong kia, hẳn là nhờ sự trợ giúp của Huyễn Thần Tửu, dùng phương thức nào đó, trong giây lát duy trì cấp độ ý cảnh Vương Giả. Còn cấp độ linh hồn của hắn, thậm chí ngay cả tu vi, cũng đều chưa đạt tới cấp độ Vương Giả.

Thanh niên sáng ngời khôi phục lại tỉnh táo.

Chỉ cần không phải Vương Giả chính thức, hắn căn bản không để vào mắt.

Nếu không phải có sự tồn tại của Nhân Ngư Vương, hắn đã sớm giết vào “Nhân Ngư Thần Điện” rồi.

- Nhân loại, nếu ngươi sớm hợp tác với bổn Vương, tên Triệu Phong kia cũng không thể nào lĩnh ngộ được ý cảnh Vương Giả.

Tiếng gầm gừ của Nhân Ngư Vương truyền đến.

Thanh niên sáng ngời vẫn đứng lặng yên tại chỗ, dáng vẻ thờ ơ.

Trong Bán Thần Di Viên này, hắn cũng không tin tưởng bất kỳ kẻ nào, huống chi là Vương Giả dị tộc.

Vụt...

Di Thiên Chi Mâu ở trên khoảng không của Tử Yên hồ, biến mất không còn tung tích nữa.

- Không bằng, nhân cơ hội này quan sát một lượt thế cục toàn bộ Bán Thần Di Viên.

Triệu Phong thầm nghĩ.

Tính đặc thù lớn nhất của Khóa Không Chi Mâu, chính là vượt qua rào cản không gian.

Mặc dù loại năng lực này, đã bị Bán Thần Di Viên hạn chế sâu sắc.

Thế nhưng, dưới trạng thái Khóa Không Chi Mâu, Triệu Phong có được ý chí Tân Vương Giả, lực áp bách đối với không gian di viên, gia tăng rất lớn.

Một khắc sau…

Bán Thần Di Viên, tầng thứ bảy của Vạn Bảo Lâu.

Lưu quang tràn ngập mười mấy món trân bảo đủ loại màu sắc, mông rung không rõ, phiêu phù giữa không trung, khí tức bảo quang cường đại, đủ khiến Vương Giả cũng phải kinh hãi.

- Ai ngăn cản ta?

Nam Cung Thánh đứng ngạo nghễ tại chỗ, trên người lóe sáng ngân quang, rực rỡ chói mắt.

Một luồng ý chí Vương Giả, dẫn động sức mạnh to lớn vô hình của Hư Thần, chấn lui một đám thiên tài Thánh Địa, khiến phương diện linh hồn của bọn chúng không ngừng chao đảo.

Thiên tài Thánh Địa tham gia tranh đoạt, có đến bảy tám chục người.

Thế nhưng.

Nam Cung Thánh dùng sức một mình, giao phong đối kháng với những thiên tài Thánh Địa khác, vẫn hết sức bình tĩnh.

- Không thể để cho Nam Cung Thánh đạt được Càn Khôn Kiếm. Nếu như để hắn đạt được kiếm này, trong số những thiên tài Thánh Địa ở đây, không người nào có thể chống lại hắn.

- Càn Khôn Kiếm, Tỏa Thiên Cung, Vạn Phương Ấn… Những thứ này đều là Thánh khí truyền thừa có năng lực định càn khôn, phẩm cấp tiếp cận, thậm chí là sánh ngang với “Thiên cấp”. Bất luận một kiện nào xuất thế, cũng đều có thể ảnh hưởng tới thế cục của Thánh Địa.

Tầng thứ bảy của Vạn Bảo Lâu, tập trung phần đông thiên tài.

Những thiên tài dám cạnh tranh ở trong Vạn Bảo Lâu này, đều là

những người nổi bật trong số đệ tử Chân truyền của Thánh Địa.

Thực lực của những thiên tài ở đây, so với đám thiên tài xuất hiện tại Tử Yên hồ, chỉnh thể còn mạnh hơn một bậc.

Thế nhưng.

Mười mấy món trân bảo trên đỉnh đầu, cũng rất khó thu hoạch, thứ nhất cần phải dựa vào thực lực, thứ hai là phải thử câu thông hô ứng với Thần binh.

Với thực lực của Nam Cung Thánh, cũng chỉ miễn cưỡng câu thông được một tia liên hệ với “Càn Khôn Kiếm”.

Vụt...

Đúng lúc này, một đầu Hư Vô Chi Mâu lấp lánh trong suốt, xuất hiện tại tầng thứ bảy của Vạn Bảo Lâu.

- Ý chí Vương Giả?

Nam Cung Thánh lập tức sinh ra cảm ứng, trên người bừng lên một luồng ý chí Vương Giả vĩ ngạn kinh người.

Luận tu vi.

Nam Cung Thánh cao tới Nửa bước Vương Giả, lại có được ý chí Vương Giả, chẳng qua tu vi vẫn còn kém Vương Giả một lằn ranh.

Oành…

Ý chí Vương Giả của Triệu Phong, thoáng run lên một cái, lập tức bị áp chế.

Ý chí Vương Giả của hắn là do vội vàng ngưng kết, tại phương diện nội tình, vẫn có chênh lệch không nhỏ với Nam Cung Thánh.

Triệu Phong vừa mới chuẩn bị rời đi.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong phần đông bảo vật quý hiếm, có một thanh “Cổ cung” phát ra âm thanh chấn minh, đoàn lưu quang lập lòe bên ngoài, bỗng nhiên mờ đi.

- Ồ?

Triệu Phong thoáng sinh ra một tia cảm ứng thần bí đối với cổ cung kia.

- Tỏa Thiên Cung…

Một ít thiên tài Thánh Địa ở bên dưới, đều kinh hãi nghẹnngaof.

Những Thần binh trân bảo này, đều có ý chí Bán Thần gia trì, không thể nào mạnh mẽ thu lấy.

Mà nhìn tình huống lúc này, dường như “Tỏa Thiên Cung” đang muốn thoát ly sự trói buộc của ý chí Bán Thần.

- Nếu ngươi nguyện ý, vậy thì hãy theo ta.

Bên trong Di Thiên Chi Mâu, chợt xuất hiện một luồng Đồng lực chấn động kỳ dị mà cường đại.

Bỗng nhiên.

Một tầng gợn sóng Đồng lực xuất hiện, tại chính giữa hiện ra một cái vòng xoáy, nuốt chửng lấy “Tỏa Thiên Cung”.

Vụt...

Tại tầng thứ bảy của Vạn Bảo Lâu, Tỏa Thiên Cung – một trong số những Thánh Khí truyền thừa tuyệt đỉnh, đã biến mất không còn.

- Là người nào, không ngờ có thể vượt không mà đến, lại mang đi Tỏa Thiên Cung?

Những thiên tài Thánh Địa ở đây, cả đám đều nghẹn họng nhìn trân trối.

Vạn Bảo Lâu có tổng cộng chín tầng, cứ lên một tầng thì phải bỏ ra rất nhiều tâm lực, thậm chí còn phải phối hợp đoàn đội.

Trong lịch sử.

Kỷ lục cao nhất, chính là xông đến tầng thứ bảy.

Tốc độ lần này, có thể nói là phá vỡ kỷ lục lịch sử.

Hết thảy, đều là nhờ vào thiên tài Thánh Địa có chiến lực nghịch thiên – Nam Cung Thánh.

- Lý nào lại như vậy?

Nam Cung Thánh đứng chắp tay ngạo nghễ, có chút không cam lòng.

Hắn thử cả buổi, cũng không có được “Càn Khôn Kiếm”, mà thiên tài

thi triển bí thuật vượt không gian, lại dễ dàng đạt được “Tỏa Thiên Cung” như vậy.

- Con mắt kia, có chút giống…

Trong đám người, bọn Nam sư huynh, Đổng Kiếm đều hai mặt nhìn nhau.

Vụt...

Di Thiên Chi Mâu, biến mất khỏi Vạn Bảo Lâu, không thấy đâu nữa.

Trên thực tế.

Triệu Phong cũng không định tham dự cạnh tranh Vạn Bảo Lâu.

Chiến lực của Nam Cung Thánh, khiến hắn rất kiêng kỵ.

Triệu Phong chỉ mới thành công hình thành ý chí Nửa bước Vương Giả, ngoại trừ thể chất sinh mệnh ra, các phương diện khác, đều kém Vương Giả rất xa.

Trong Bán Thần Di Viên, tại một khu vực rộng rãi nhất.

Nơi này hỏa cỏ cây rừng dày đặc, phần đông Yêu thú dị tộc chiếm giữ, đồng dạng cũng thai nghén vô số dị bảo trân tài trong lâm viên.

- Bách Hoa Viên.

Một đầu Hư Vô Chi Mâu, xuất hiện trên khoảng không của lâm viên.

Triệu Phong không khỏi cảm khái, luận số lượng trân tài thiên địa, Bách Hoa Viên này còn nhiều gấp mấy lần Tử Yên hồ.

Đương nhiên.

Hung hiểm tại nơi này còn lớn hơn xa Tử Yên hồ.

Quan sát ở bên dưới, Triệu Phong rất nhanh cảm giác được vài luồng khí tức Yêu Linh cấp Vương Giả.

- Ồ!

Lúc ánh mắt của hắn tập trung tại một chỗ, Triệu Phong không khỏi chấn động.

Tại một nơi trong Bách Hoa Viên, một luồng sức mạnh to lớn của Vương Giả, bao trùm phương viên nửa dặm.

Một đầu Tử Lân Độc Giác Thú, toàn thân ngưng kết tử lân phiến, diễm khí tử điện quanh người gào thét, nhẹ nhàng diệt sạch những bộ tộc Yêu thú ở gần đó.

Thực lực của bộ tộc Yêu thú, so với quân đoàn Thủy tộc mà Triệu Phong nắm giữ, cũng không phân cao thấp.

Khó có thể tưởng tượng nổi, một đầu Tử Lân Độc Giác Thú nhỏ bằng con ngựa, lại là Vương Giả trong đám Yêu thú trân thú.

Nhưng đây cũng không phải là trọng điểm.

Thứ càng không thể tưởng tượng nổi.

Chính là một thiếu nữ tuyệt mỹ như mộng huyễn, mái tóc xanh trải dài, ngồi trên lưng Tử Lân Độc Giác Thú.

Nữ tử này, một thân lam thường bách điệp, không nhiễm bụi trận, kiều nhan như ngọc, đôi mắt tinh huyễn, mê ly như mộng.

- Mộng Hi.

Trong lòng Triệu Phong thầm giật mình.

Nữ tử kia, chính là thiên kiêu tuyệt đỉnh của Thiên U Thánh Tông – Mộng Hi.

Trong tay Mộng Hi, nắm giữ một cái Tử Lân ngọc giác, khống chế một đầu dị thú một sừng cấp bậc Vương Giả làm tọa kỵ.

- Khống chế một đầu dị thú cấp Vương Giả, làm sao có thể?

Triệu Phong không thể tin nổi.

Hắn vốn cho rằng, thực lực của Nam Cung Thánh đã biến thái lắm rồi.

Không ngờ, trong tay Mộng Hi còn có đòn sát thủ như vậy.

Thực lực của bản thân Mộng Hi, chính là thiên tài nổi bật trong Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, xếp ngang hàng với Nam Cung Thánh.

Mà bây giờ.

Nàng điều khiển một đầu dị thú một sừng, đủ để quét ngang toàn bộ Bách Hoa Viên, vơ vét vô số dị bảo quý hiếm.

- Ồ? Ý chí Vương Giả?

Mộng Hi sinh ra cảm ứng, nàng có thiên phú huyết mạch hệ Linh Hồn

thần bí, xuất phát từ Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Đối mặt với ý chí Vương Giả, nàng cũng không hề úy kỵ.

Mộng Hi và dị thú một sừng, đồng thời nhìn lên bầu trời.

Thế nhưng, Di Thiên Chi Mâu chỉ xuất hiện trong khoảnh khắc, lập tức biến mất, không thấy đâu nữa.

Khoảnh khắc lúc đó biến mất.

Ầm…

Trên bầu trời chấn động mãnh liệt, một đầu diễm giác tử điện hư vô, xuyên qua vị trí mà Di Thiên Chi Mâu vừa biến mất.

- Phản ứng nhanh lắm.

Mộng Hi hừ lạnh một tiếng, trong đôi mắt tinh huyễn mê ly, thoáng lập lòe.

Đầu Di Thiên Chi Mâu kia, nàng cũng có ấn tượng nhất định.

Sau khi Di Thiên Chi Mâu rời khỏi Bách Hoa Viên, trong lòng Triệu Phong vẫn còn sợ hãi.

Cho dù ý cảnh của hắn đã có bước nhảy vọt, ngưng kết ra ý chí Vương Giả, thế nhưng so với Nam Cung Thánh và Mộng Hi, vẫn có sự chênh lệch không nhỏ.

- Vạn Bảo Lâu và Bách Hoa Viên, cơ bản đã bị hai người Nam Cung Thánh và Mộng Hi xưng bá. Không lâu nữa, hai người này tất sẽ tiến đến những khu vực khác trong Bán Thần Di Viên.

Trong lòng Triệu Phong thoáng trầm ngâm.

Vụt...

Di Thiên Chi Mâu của hắn, lại lần nữa phóng ra.

Rất nhanh.

Di Thiên Chi Mâu đã giáng lâm bên trong một tòa cung điện yên tĩnh.

- Dưỡng Tâm Điện.

Triệu Phong lẩm bẩm.

Dưỡng Tâm Điện, chính là nơi tham tu bế quan và tĩnh dưỡng trị thương của chủ nhân di viên ngày xưa.

Luận số lượng trân bảo kỳ ngộ, Dưỡng Tâm Điện không thể nào so sánh với Vạn Bảo Lâu và Bách Hoa Viên, ngay cả Tử Yên hồ cũng không bằng.

Thế nhưng, không một thiên tài nào dám coi thường Dưỡng Tâm Điện.

Theo ghi chép.

Trong lịch sử Bán Thần Di Viên mở ra, Dưỡng Tâm Điện chỉ xuất hiện hai ba lần kỳ ngộ.

Nhưng hai ba lần kỳ ngộ này, đều có thể nói là nghịch thiên cải mệnh.

Một lần trong đó.

Một vị thiên tài Thánh Địa, ở trên một tòa cổ thụ trong Dưỡng Tâm Điện, dung nhập vào trong một loại ý cảnh kỳ diệu, hiệu quả này, còn vượt xa “Huyễn Thần Tửu”.

Sau đó.

Vị thiên tài Thánh Địa kia, đã lĩnh ngộ được công pháp Thiên cấp, sớm đã thai nghén ý chí Vương Giả đặc thù, ngạo thị vô địch thủ đám cùng thế hệ tại Thánh Địa, không bao lâu sau, liền tấn chức Vương Giả, đồng dạng vẫn ngạo thị vô địch thế hệ đó.

Trong Dưỡng Tâm Điện.

Bên cạnh một ao nước nhỏ.

Năm, sáu gã thiên tài Thánh Địa, tập trung lại một chỗ.

- Khí tức thật đáng sợ, đó rốt cuộc là…

Những thiên tài Thánh Địa này, đều nhìn chằm chằm vào một cái ao nước, lá mục trôi trên bề mặt, thoáng bốc mùi.

Ao nước này, quả thật thâm bất khả trắc.

Áp lực khổng lồ khiến sinh mệnh huyết mạch run rẩy, đến từ bên trong ao nước.

Vài tên thiên tài Thánh Địa, từng bước một tiếp cận.

Thế nhưng, mỗi một bước tiến tới, đều thừa nhập áp lực to lớn vô biên.

- Rốt cuộc là cái gì?

Lúc còn cách ao nước chừng mười trượng, vài tên thiên tài Thánh Địa đã đứng không vững nữa.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên trong ao nước, bỗng nhiên nổi lên một tầng quang huy lưu ly kim huyết.

Hai gã thiên tài Thánh Địa ở gần nhất, đầu gối cong gập, lập tức quỳ trên mặt đất.

- Đó là…

Vài tên thiên tài Thánh Địa, khuôn mặt đỏ bừng, trái tim như muốn phát nổ.

Thời gian dần trôi qua.

Bề mặt áo nước kia, lại xuất hiện một giọt huyết dịch lưu ly màu vàng nhạt.

- Một giọt máu.

Năm sáu tên thiên tài Thánh Địa ở đây, đều không thể thừa nhận nổi luồng uy áp kinh khủng này, toàn bộ đều quỳ trên mặt đất, giống như đang cúng bái Thần linh.

Ọc ọc…

Có hai người trong đó, trực tiếp thổ huyết mà vong.

- Chẳng lẽ là… huyết dịch do Bán Thần lưu lại?

- Bán Thần chi huyết…

Giọt máu nho nhỏ kia, ẩn chứa áp lực to lớn vượt xa Vương Giả.

Rắc rắc…

Lại một tên thiên tài Thánh Địa, trái tim phát nổ.

- Nhanh… Nhanh chạy đi…

- Bán Thần chi huyết rất cường đại, cho dù chủ nhân đã vẫn lạc, uy năng ẩn chứa trong nó, cũng đủ để nghiền nát sinh linh hậu thế.

Ba người còn lại, thất khiếu chảy máu, bò sát mặt đất như chuột.

- Dưỡng Tâm Điện, Bán Thần chi huyết?

Một đầu Hư Vô Chi Mâu, hiện lên trên khoảng không của ao nước.

Cho dù là Hư Vô Chi Mâu, ẩn chứa sức mạnh to lớn của ý chí Vương Giả, lúc quan sát Bán Thần chi huyết, vẫn hãi hùng khiếp vía một phen.

- Tránh!

Hư Vô Chi Mâu biến mất khỏi khoảng không bên trên Dưỡng Tâm Điện, thoáng cái đã không thấy đâu nữa.

Trong hầm rượu Bán Thần.

Vụt...

Triệu Phong thở ra một hơi, trên mặt đầy vẻ hồi hộp.

Với cấp độ linh hồn sánh ngang với ý cảnh Vương Giả của hắn hiện nay, đã có thể thi triển Di Thiên Chi Mâu trong thời gian dài rồi.

Chỉ trong hai mươi nhịp hô hấp ngắn ngủi.

Triệu Phong đã quan sát một vài khu vực trọng yếu trong Bán Thần Di Viên.

Thế nhưng, hắn không phát hiện rằng, trong đám tóc lam trên đầu mình, đã có một vài sợi biến thành màu tím nhạt.

Chương 655: Như Thiên Lôi Sai Đâu Đánh Đó

Hầm rượu Bán Thần.

Thần sắc đám người Thần Dịch Lâm, Giang Phàm, nhìn về phía Triệu Phong với vẻ phức tạp.

Chỉ trong chốc lát.

Bọn hắn nhìn thấy Triệu Phong phát triển nhảy vọt, dùng tu vi không đến Đại Đan Nguyên Cảnh, thai nghén ra ý chí Nửa bước Vương Giả, hơn nữa còn sản sinh ra dấu hiệu sức mạnh to lớn của Vương Giả.

Vài ngàn năm trước, con đường kỳ tích của tên thiên tài Thánh Địa kia, đã bị Triệu Phong thành công phục chế.

Từ Tử Lân Thảo cho đến Nhân Ngư Lệ Tinh, tiếp đó là Bất Lão Tuyền, Huyễn Thần Tửu,… Triệu Phong từng bước lợi dụng và nắm bắt những kỳ ngộ của Tử Yên hồ một cách triệt để.

Quan trọng là…

Hết thảy những điều này, quả thật không phải bằng vào vận khí.

Năm đó, vị thiên tài Thánh Địa kia, có thể có được Bất Lão Tuyền và Huyễn Thần Tửu, đó là nhờ có cơ duyên xảo hợp.

Thế nhưng.

Trước đó, Triệu Phong hiển nhiên đã có mưu đồ chu toàn, từng bước từng bước khống chế hết thảy cục diện.

- Tử Yên hồ, tiến công chiếm đóng thành công hoàn mỹ.

Triệu Phong có chút thỏa mãn.

Trước khi Bán Thần Di Viên mở ra, hắn đã dụng tâm nghiên cứu qua tài liệu về di viên, xác định được Tử Yên hồ này là thích hợp với mình nhất.

Có thể nói.

Có đến hơn chín thành kỳ ngộ trọng yếu của Tử Yên hồ, đều bị Triệu Phong thu lấy.

- Nếu như không có “Nhân Ngư Lệ Tinh”, thông thấu cảnh giới tâm linh, gột rửa linh hồn, ta cũng không thể thuận lợi lĩnh ngộ được ý cảnh Vương Giả như vậy.

Trong lòng Triệu Phong thầm cảm khái.

Hắn có thể lĩnh ngộ được ý cảnh Vương Giả, chính bởi vì rất nhiều nhân tố.

Trong đo bao gồm Nhân Ngư Lệ Tinh, Huyễn Thần Tửu, thậm chí là dưới sự thúc đẩy của Vạn Niệm Thần Quyết và Thần Linh Nhãn.

Bởi vậy có thể thấy được, trong thiên địa này, bất kỳ một vị Vương Giả nào sinh ra, đều ẩn chứa nội tình lớn lao và kỳ ngộ siêu phàm.

Không gian mắt trái.

Hồ nước Đồng lực đã lan tràn đến chín mươi sáu, chín mươi bảy trượng, càng lúc càng tiếp cận mốc một trăm trượng.

- Ồ?

Triệu Phong đột nhiên phát hiện, tại trung tâm của hồ nước Đồng lực, chợt nổi lên một tia tím nhạt.

Triệu Phong thoáng rùng mình một cái.

Dựa theo trực giác của hắn, hồ nước Đồng lực này, chỉ cần đột phá 100 trượng, Thần Linh Nhãn sẽ tiến hành một bước lột xác mới.

- Một khi Thần Linh Nhãn tiến vào giai đoạn lột xác, rất có thể ta sẽ ngủ say như trước kia.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Nói cách khác.

Giai đoạn hiện nay, cấp độ linh hồn của hắn, không nên đề thăng tiếp nữa.

Trong Bán Thần Di Viên này, nguy cơ trùng trùng, thời gian mở ra cũng chỉ chừng nửa tháng.

Lĩnh ngộ được ý cảnh Vương Giả, trong trạng thái Di Thiên Chi Mâu, duy trì nguyên vẹn ý chí Vương Giả, đã thúc đẩy tăng trưởng linh hồn của Triệu Phong một cách sâu sắc.

Nghĩ đến đây, Triệu Phong lại thử vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết.

Vụt...

Thần niệm của Triệu Phong, thoáng chốc chia làm bảy tám chục luồng, tiếp cận cấp độ “nhất niệm hóa trăm”.

Lĩnh ngộ ý cảnh Vương Giả, quả thực có tác dụng thúc đẩy không nhỏ đối với phương diện linh hồn của Triệu Phong.

Ngồi khoanh chân tại chỗ trong chốc lát.

Triệu Phong đột nhiên nghĩ tới chuyện gì đó, trong tay chợt xuất hiện một thanh “Cổ cung”.

Thanh cổ cung này, toàn thân là một màu ám ngân, phong cách cổ xưa, bên ngoài khắc họa chạm trổ những hoa văn thần bí không u, dây cung nổi lên một tia kim trạch lạnh lẽo như băng.

Khoảnh khắc cây cung này xuất hiện, lập tức sinh ra một luồng uy áp kinh thiên, bên trên dây cung, truyền đến một tia khí tức sắc bén lạnh lẽo như băng, có cảm giác cường đại như muốn xuyên thấu cả không gian.

Mấy vị đệ tử Chân truyền ở đây, đều cảm thấy thể xác và tinh thần phát lạnh, Thần binh của tất cả mọi người đều run rẩy sợ hãi một cách khó hiểu.

- Cây cung kia…

Đám người Thần Dịch Lâm, không thể nào nhìn thẳng cây cổ cung kia, chỉ cảm thấy thể xác và tinh thần có một loại cảm giác áp bách, khiến cho hít thở cũng không thông.

Cho dù là Triệu Phong, tay cầm cây cổ cung này, cũng có một loại cảm giác trầm trọng, ngay cả ý chí Nửa bước Vương Giả của bản thân, cũng có chút run rẩy.

- Tỏa Thiên Cung…

Thần Dịch Lâm thốt lên:

- Đây không phải là kiện Thánh Khí truyền thừa bên trong Vạn Bảo Lâu hay sao?

Đám người Giang Phàm cũng kinh ngạc chết lặng.

Tỏa Thiên Cung này, chính là Thánh Khí truyền thừa có tiếng tăm lừng lẫy khắp toàn bộ vùng Thương Hải này.

Trên thế gian, cơ bản mỗi một kiện Thánh Khí truyền thừa, đều do một vị Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh thai nghén rèn luyện.

- Thánh Khí truyền thừa, ít nhất phải là Địa cấp Cực phẩm, thậm chí rất có thể là Thần binh cấp độ cao nhất – “Thiên cấp”.

Trong lòng đám người Thần Dịch Lâm, khó tránh khỏi nổi lên sóng to gió lớn.

Triệu Phong vẫn một mực đứng yên trong hầm rượu của Bán Thần, làm sao đột nhiên lấy được Tỏa Thiên Cung?

Vụt...

Triệu Phong nhanh chóng thu hồi “Tỏa Thiên Cung”.

Với thực lực của hắn trước mắt, đoán chừng rất khó khống chế

được Tỏa Thiên Cung.

Còn nữa.

Hắn cũng không hoàn toàn nhận được sự tán thành của “Tỏa Thiên Cung”, cho nên cần phải luyện hóa nó sơ bộ đã.

- Thần sư huynh, dường như huynh biết rõ cây cung này?

Triệu Phong đưa mắt nhìn.

Thần Dịch Lâm khẽ hít một hơi, cố gắng trấn định, đáp:

- Trong truyền thuyết, Tỏa Thiên Cung này chính là Thánh Khí đỉnh cấp trong các Thần binh loại cung, công kích của nó có thể đột phá rào cản không gian, thậm chí còn có thể tập trung khóa chặt lực lượng linh hồn. Có lời đồn rằng, mục tiêu bị Tỏa Thiên Cung tập trung khóa chặt, thì không cách nào né tránh được, cho dù có dung nhập thiên địa, độn phá hư không, cũng sẽ bị nó xuyên qua.

Triệu Phong nghe vậy, cũng không nhịn được mà hít một ngụm khí lạnh.

- Mục tiêu bị Tỏa Thiên Cung tập trung khóa chặt, không cách nào né tránh được?

Lời này, quả thực khiến người ta nghe thấy mà sợ hãi.

- Chẳng qua, nghe nói muốn sử dụng Tỏa Thiên Cung, cần điều kiện rất nghiêm ngặt, thứ nhất là phải có thiên phú linh hồn cường đại, tốt nhất là có thiên phú không gian, hoặc là phối hợp với huyết mạch đồng tử đặc thù.

Thần Dịch Lâm tiếp tục nói.

Nghe đến đây, Triệu Phong không khỏi suy tư.

Tỏa Thiên Cung lựa chọn mình, cũng có đạo lý của nó.

Huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, chính là thiên hướng hệ linh Hồn, lại còn có được các loại thủ đoạn như “Hư Không Chuyển Vật”, “Khóa Không Chi Mâu”, quả thật rất thích hợp với đặc tính của “Tỏa Thiên Cung”.

Đương nhiên.

Trong thời gian ngắn, Triệu Phong rất khó có thể khống chế sử dụng Thánh Khí truyền thừa này, chỉ có thể sau khi rời khỏi Bán Thần Di Viên, tiếp tục nghiên cứu nó.

Qua thời gian nửa chén trà nhỏ…

Đồng lực tâm hồn của Triệu Phong, đã dần khôi phục.

Sau khi lĩnh ngộ ý cảnh Vương Giả, lực lượng tâm hồn và thể lực của hắn, đã khôi phục như trước, thậm chí còn mạnh mẽ hơn.

- Chư vị, ta phải rời khỏi Tử Yên hồ.

Triệu Phong đứng lên, đề nghị.

Lúc trước, thông qua Di Thiên Chi Mâu quan sát, Triệu Phong đã đại khái nắm rõ tình huống của Bán Thần Di Viên.

- Điểm đến tiếp theo, có lẽ là “Dưỡng Tâm Điện”.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Trong Dưỡng Tâm Điện, đột nhiên xuất hiện “Bán Thần chi huyết” hư hư thực thực.

Phải biết rằng, chủ nhân của Bán Thần Di Viên ngày xưa, đã bước vào lĩnh vực của “Thần”.

Một giọt Bán Thần chi huyết, ẩn chứa Thần lực không thể đánh giá, đối với người tu hành đời sau mà nói, còn giá trị hơn tất cả thiên tài địa bảo khác.

Cho dù là Vương Giả, Đại Đế, cũng sẽ theo đuổi nó như vịt.

- Triệu sư đệ, tại sao ngươi phải đi vội như vậy?

Thần Dịch Lâm biến sắc, kể cả Giang Phàm, cũng cảm thấy trái tim thắt lại.

Bọn hắn không muốn dễ dàng rời khỏi hầm rượu Bán Thần này.

Thứ nhất bởi vì lực cám dỗ của “Huyễn Thần Tửu” quá lớn.

Thế nhưng, bọn hắn lại không muốn rời xa Triệu Phong.

- Triệu Phong đã khống chế “Công chúa Nhân Ngư”, một khi hắn rời đi, chúng ta cũng không thể lưu lại nữa.

Trong lòng mọi người sáng tỏ như gương.

- Triệu sư đệ, ngươi đã lĩnh ngộ được ý cảnhVương Giả, ngưng kết được ý chí Nửa bước Vương Giả, có thể giúp đỡ bọn ta thu hoạch một phần “Huyễn Thần Tửu” hay không?

Thần Dịch Lâm đưa ra thỉnh cầu.

Triệu Phong nhíu mày, chợt lâm vào suy tư trong chốc lát.

Bên trong tủ rượu thủy tinh, vị trí thai nghén “Huyễn Thần Tửu”, chén rượu đã không còn.

Dưới ánh mắt khẩn trương của đám người Thần Dịch Lâm, Triệu Phong rốt cuộc cũng mở miệng, nói:

- Ta có thể hỗ trợ, nhưng các ngươi cũng phải đáp ứng một yêu cầu của ta.

- Yêu cầu gì, chi bằng Triệu sư đệ cứ đề xuất.

Đám người Thần Dịch Lâm, lập tức cảm thấy tâm thần phấn chấn, tinh thần kiên định.

Bọn hắn chỉ sợ Triệu Phong không đáp ứng.

- Đợi sau khi rời khỏi Nhân Ngư Thần Điện, các ngươi phải trợ giúp ta, đối kháng với một vị cường địch.

Triệu Phong nói thẳng.

Cường địch?

Thần Dịch Lâm và Giang Phàm liếc nhìn nhau, không khỏi kinh ngạc.

Có cường địch nào mà có thể khiến cho Triệu Phong vừa mới lĩnh ngộ được ý cảnh Vương Giả, cũng cảm thấy khó giải quyết?

Chẳng lẽ là Nhân Ngư Vương?

- Không phải Nhân Ngư Vương.

Triệu Phong lập tức phủ nhận mục tiêu này.

Vụt...

Ý niệm Triệu Phong khẽ động, tại chỗ xuất hiện hình ảnh của một thanh niên sáng ngời.

- Thì ra là hắn.

Đám người Thần Dịch Lâm, cũng có ấn tượng nhất định đối với thanh niên sáng ngời “Ôn Lạc An” này.

Dù sao thì tu vi của Ôn Lạc An cũng cao tới Đại Đan Nguyên Cảnh, trước khi mở ra di viên, có người từng đánh giá rằng, thực lực của hắn có thể xếp vào cấp bậc Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa.

- Cùng xuất một Tông, chúng ta sẽ giúp Triệu sư đệ chống chọi với cường địch, đây cũng là chuyện nên làm mà.

- Không sai, chúng ta nhất định sẽ dốc tận sức lực.

Mọi người đồng loạt gật đầu.

- Tốt lắm.

Triệu Phong mỉm cười.

Nếu như đám người Thần Dịch Lâm chịu giúp mình đối kháng cường địch, như vậy thì hắn cũng phải trợ giúp những người này thu hoạch

một ít Huyễn Thần Tửu, để tăng cường thực lực, cũng không có gì đáng trách.

Tiếp đó.

Dưới sự trợ giúp của Triệu Phong, mọi người đồng tâm hiệp lực, tổng cộng thu hoạch được ba chén “Huyễn Thần Tửu”.

Trong đó.

Tự mình Triệu Phong thu hoạch một chén, hai chén còn lại, do đám người Thần Dịch Lâm tranh đoạt được.

Trong hầm rượu Bán Thần, mỗi ngày tối đa chỉ có thể sản xuất ra một lượng Huyễn Thần Tửu nhất định, nếu vượt qua thì phải chờ một ngày.

- Làm phiền Triệu sư đệ rồi.

Thần Dịch Lâm và Giang Phàm, bề ngoài cảm kích sâu sắc, khi đạt được Huyễn Thần Tửu thì nội tâm kích động vô cùng.

Hai người cảm khái ngàn vạn lần.

Nhớ lại ngày đó, hai người lần đầu tiên gặp Triệu Phong, còn cho rằng hai bên không có khả năng tiếp tục giao tế.

Nhưng không ngờ, Triệu Phong lại giúp bọn hắn có được Huyễn Thần Tửu.

Huyễn Thần Tửu, tại một góc độ nhất định, có thể thay đổi nhân sinh vận mệnh của bọn hắn trong trăm năm.

Hai chén Huyễn Thần Tửu còn lại, Thần Dịch Lâm và Giang Phàm cùng hưởng chung một chén, một chén còn lại thì tặng cho những người khác.

Mỗi một chén Huyễn Thần Tửu, có thể uống được ba bốn ngụm.

Lúc mọi người uống xong “Huyễn Thần Tửu”, Triệu Phong đã có chủ ý.

Hắn muốn quan sát xem, sau khi những người này phục dụng Huyễn Thần Tửu, sẽ có tác dụng như thế nào.

Triệu Phong phỏng đoán, linh hồn ý cảnh của Thần Dịch Lâm là cao nhất, cho nên cơ hội lĩnh ngộ được ý cảnh Vương Giả, cũng lớn hơn.

Trong những người ở đây, tu vi của hắn là cao nhất.

Quả nhiên.

Trên người Thần Dịch Lâm, rất nhanh đã xuất hiện một luồng ý cảnh Vương Giả, so với những thiên tài khác, còn mạnh mẽ hơn vài phần.

Đương nhiên, so với hiệu quả của Triệu Phong lúc trước, lại kém rất xa.

Thần Dịch Lâm tổng cộng phục dụng hai lần Huyễn Thần Tửu, liền lĩnh ngộ được một ít ý cảnh Vương Giả.

Hắn ngồi xếp bằng hồi lâu.

Thời gian dần trôi qua, trên người Thần Dịch Lâm, ngưng luyện xuất hiện một luồng ý chí Nửa bước Vương Giả, tuy nhiên cường độ còn

không bằng một nửa của Triệu Phong.

- Chúc mừng Thần sư huynh.

Triệu Phong cũng không cảm thấy ngoài dự liệu.

Gần một năm qua, ta đã từng nhiều lần thử cảm ngộ ý cảnh Vương Giả, chỉ chạm được một ít da lông bên ngoài, chẳng ngờ hôm nay, lại có thể thành công ngưng kết ra ý chí Nửa bước Vương Giả.

Trên mặt Thần Dịch Lâm đầy vẻ mừng rỡ, cảm kích, thậm chí may mắn.

Nếu như không có Huyễn Thần Tửu, trong mười năm nữa, e rằng hắn cũng không thể ngưng kết được ý chí Nửa bước Vương Giả này.

Mà lần này tiến quân Tử Yên hồ, vốn dựa vào “Nhân Ngư Lệ Tinh” mà cảm ngộ, sau đó lại uống “Huyễn Thần Tửu”, tăng cường nội tình trước kia, rất may là đã ngưng kết được ý cảnh Nửa bước Vương Giả.

Trong đó.

Ý cảnh tinh thần của Giang Phàm, đã đạt tới cấp độ Đại Đan Nguyên Cảnh, chỉ còn cách ý cảnh Nửa bước Vương Giả một đoạn ngắn nữa mà thôi.

Phương diện ý cảnh của mấy người còn lại, cũng đều có chút tăng trưởng.

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Thực lực của đội ngũ chính, chỉnh thể đều có thể sự tiến bộ rõ rệt.

Thực lực của Giang Phàm, đủ lọt vào cấp bậc Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa.

Xếp hạng của Thần Dịch Lâm ở trong đám Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, e rằng còn đứng ở vị trí cao.

- Triệu sư đệ, tiếp theo, những người chúng ta, sẽ nghe lời ngươi, giống như Thiên Lôi sai đâu đánh đó vậy.

Thần Dịch Lâm trịnh trọng nói.

Chương 656: Bán Thần Chi Huyết

Lúc này, thực lực thủ đoạn của Triệu Phong, đã giành được sự kính phục và cảm kích của mọi người.

Nếu như không có Triệu Phong, chuyến đi đến Tử Yên hồ của bọn hắn lần này, không thể nào có được thu hoạch phong phú như thế.

- Lên đường đi.

Triệu Phong lại để cho Công chúa Nhân Ngư đi trước dẫn đường.

Trở lại tầng thứ nhất của Nhân Ngư Thần Điện, Triệu Phong cẩn thận cảm nhận một phen, phát hiện tu vi của mình, đã đạt tới Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, tiếp cận Tôn Chủ.

Trong đó, chủ yếu là Bất Lão Tuyền và ý cảnh của Vương Giả.

Tu vi của Giang Phàm, cũng có tăng phúc nhất định, tiếp cận Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong.

- Nhân loại.

Một luồng sức mạnh to lớn của Vương Giả, ngưng kết tại lối vào Nhân Ngư Thần Điện.

Ý chí tư duy của mọi người, phảng phất bị giam cầm, hô hấp khó khăn.

Chỉ có Triệu Phong và Thần Dịch Lâm là có thể chống cự được luồng ý chí này, Giang Phàm cũng miễn cưỡng tiếp nhận được.

- Nhân Ngư Vương, con gái của ngươi, ta sẽ không mang đi. Nhưng trước khi rời khỏi Vương quốc Nhân Ngư, ngươi cần phải đảm bảo an nguy của chúng ta.

Triệu Phong lạnh nhạt mở miệng.

Dứt lời.

Hắn liền lệnh cho Công chúa Nhân Ngư đến gần Nhân Ngư Thần Điện.

- Chủ nhân…

Trong đôi mắt đẹp của Công chúa Nhân Ngư lộ vẻ dịu dàng, thần sắc có chút luyến mộ không rời, đây cũng không phải là hiệu quả của Minh Tâm Ấn đơn thuần, mà là một loại cảm tình ái mộ.

Nữ nhân, vĩnh viễn sùng bái kẻ mạnh.

Công chúa Nhân Ngư ở phương diện này, biểu hiện lại càng mãnh liệt hơn.

- Thỉnh cầu phụ vương, hãy để cho ta cùng đi theo chủ nhân...

Công chúa Nhân Ngư nói với vẻ cầu khẩn.

Trong Vương quốc Nhân Ngư, không có bất kỳ một người nam tử nào có thể khiến cho nàng hâm mộ.

- Ngươi…

Nhân Ngư Vương phiêu phù trên khoảng không của Thần Điện, rất là tức giận, bộ dạng như chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

Hắn hung hăng nhìn chằm chằm Triệu Phong, thần sắc có chút phức tạp, lại có chút bất đắc dĩ.

Nhân loại này, đã triệt để nô dịch cả thể xác lẫn tinh thần của Công chúa Nhân Ngư.

Lúc này.

Cho dù Triệu Phong giải trừ “Minh Tâm Ấn”, cũng không nhất định có thể hóa giải loại cảm tình ái mộ của Công chúa Nhân Ngư.

- Đáng tiếc, hắn lại là nhân loại.

Nhân Ngư Vương cảm thấy, thực lực thủ đoạn và thiên phú tiềm lực của Triệu Phong, quả thật rất đáng bội phục.

Triệu Phong liếc nhìn Công chúa Nhân Ngư, lắc đầu nói:

- Ta không thể mang ngươi theo. Chờ sau khi rời khỏi Tử Yên hồ, ta sẽ giải trừ Minh Tâm Ấn.

Vì sao?

Công chúa Nhân Ngư thương tâm gần chết, nói:

- Luận tư sắc, ta cũng không thua mỹ nữ tuyệt sắc của nhân loại. Luận thiên phú linh hồn, ta có thể trợ giúp ngươi. Hơn nữa, một khi Nhân Ngư tộc có thể tấn chức Vương Giả, liền có thể cải tạo thân thể, hoàn toàn biến thành thân thể nhân loại.

- Ta đã có thê tử.

Triệu Phong lưu lại câu nói sau cùng, sau đó mang theo bọn người Thần Dịch Lâm, bay về hướng mặt nước.

Công chúa Nhân Ngư nghe vậy, tâm thần khẽ chấn động.

Triệu Phong đã có thê tử, nàng cũng không thể làm gì được.

- Phỉ Nhi.

Nhân Ngư Vương thở dài một tiếng, một tay đặt lên vai con gái.

- Hừ, chờ khi ta hóa giải được cấm thuật linh hồn kia, ta sẽ bắt tiểu tử kia lại, nàm nam bộc cho ngươi.

Nhân Ngư Vương hừ lạnh một tiếng.

Nhân Ngư tộc, trời sinh có thiên phú linh hồn mạnh mẽ, nhất là Vương thất Nhân Ngư.

Huống chi, Nhân Ngư Vương còn là Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Thế nhưng.

Lúc hắn rót thần niệm vào tâm hồn nữ nhi, lập tức biến sắc.

“Minh Tâm Ấn” mà Triệu Phong thi triển, ngay cả Vương Giả như hắn, trong chốc lát cũng không thể làm gì được.

Minh Tâm Ấn này, có nguồn gốc từ “Minh Đồng bí điển” của Tử Vong Đại Đế, Vương Giả bình thường, có thể nói là không thể sánh kịp.

Trên mặt hồ.

Phốc phốc phốc…

Quân đoàn Thủy tộc của Triệu Phong, nhanh chóng tụ tập tại biên giới Vương quốc Nhân Ngư.

Thủy quái xúc tu, cự thủy mãng, Thượng Cổ cự ngạc… Đám dị thú Thủy tộc cường đại, nghìn nghịt chen lấn về phía trước.

Bọn người Thần Dịch Lâm, cũng đứng trên người đám dị thú Thủy tộc.

Những nơi bọn hắn đi qua, phần đông sinh linh Thủy tộc đều né tránh.

Triệu Phong và Thần Dịch Lâm, đều ngưng kết thành ý chí Nửa bước Vương Giả, đủ để chấn nhiếp phần đông dị thú Thủy tộc.

Triệu Phong đứng chắp tay, ngưng mắt nhìn về phương xa.

Cách ngoài mười dặm.

Thanh niên sáng ngời đứng trên mặt nước, khuôn mặt khẽ động.

Ngay lập tức, quân đoàn Thủy tộc của Triệu Phong, ùn ùn lao tới.

- Triệu Phong, còn có nhóm người của Huyền Chân Thánh Tông nữa, thực lực tăng lên không ít. Trong đó còn có một kẻ có được huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng…

Thần sắc của Ôn Lạc An dần dần trở nên ngưng trọng.

Hắn vốn tưởng rằng, bọn người Triệu Phong, cho dù có thể rời khỏi Vương quốc Nhân Ngư, ít nhất cũng phải tử thương quá nửa, trạng thái suy kiệt.

Nhưng không ngờ rằng, thực lực của nhóm người này so với tưởng tượng, còn mạnh mẽ hơn, đều có tăng phúc.

Ngoài ra.

Trong hư không, thần niệm của Nhân Ngư Vương, vẫn quanh quẩn không chịu rời đi.

- Nếu như muốn giết Triệu Phong, như vậy thì phải đối địch với hai đội ngũ khổng lồ, còn có một Vương Giả chưa thể dự đoán, đang ẩn nấp sau màn nữa.

Ánh mắt Ôn Lạc An lóe lên.

Cho dù Nhân Ngư Vương không ra tay, hắn cũng không nắm chắc mười thành.

- Chỉ nắm chắc bảy thành mà thôi. Bây giờ cũng không phải cơ hội tốt nhất để giết Triệu Phong. Một khi để lọt lưới một hai tên, chờ sau khi di viên đóng cửa, ta cũng sẽ gặp phải sự đuổi giết của cao tầng Huyền Chân Thánh Tông.

Thanh niên sáng ngời phân tích cẩn thận một phen, rốt cuộc thở dài.

Vụt…

Tại chỗ lóe lên hư ảnh, hắn quyết định từ bỏ việc đuổi giết Triệu Phong lần này.

- Ôn Lạc An này thật nhanh, không ngờ có thể phi hành trong di viên.

Triệu Phong quả thật giật mình không nhỏ.

Tốc độ mà Ôn Lạc An biểu hiện ra, vượt xa Triệu Phong khi không sử dụng “Phong Lôi Chi Dực”.

Hơn nữa.

Mấy người ở đây, cho dù là Thần Dịch Lâm, cũng không thể nào chính thức phi hành trong Bán Thần Di Viên này được.

- Ôn Lạc An, không chịu ra tay. Có lẽ hắn cố kỵ Nhân Ngư Vương hoặc đám người Thần Dịch Lâm, Giang Phàm cùng với quân đoàn Thủy tộc.

Trong lòng Triệu Phong thầm thở phào một hơi.

Trực giác nói cho hắn biết rằng, Ôn Lạc An này chính là một đại kình địch, mang đến cho hắn một loại cảm giác nguy cơ rất lớn.

Nửa canh giờ sau.

Đám người Triệu Phong, đã rời khỏi Tử Yên hồ.

- Giải!

Ý niệm Triệu Phong khẽ động, thông qua Thần Linh Nhãn, giải trừ “Minh Tâm Ấn” của Công chúa Nhân Ngư.

Cùng lúc đó…

Trước Nhân Ngư Thần Điện, Công chúa Nhân Ngư khẽ “ưm” một tiếng, có chút mê mang không nỡ nhìn về một phía khác.

- Nhân loại kia, không ngờ lại tuân thủ hứa hẹn.

Nhân Ngư Vương thở phào một hơi.

Hắn cũng không đi đuổi giết Triệu Phong, ngược lại kiểm tra tình huống của con gái.

Còn nữa, Nhân Ngư tộc thích ứng với khí hậu của Tử Yên hồ, không thích hợp với những khu vực khác trong Bán Thần Di Viên, nếu tự tiện rời khỏi đây, sẽ bị ý chí của Bán Thần áp chế.

Bên bờ Tử Yên hồ.

- Triệu sư đệ, tiếp theo chúng ta đi đâu?

Một tên đệ tử Chân truyền, có chút tha thiết hỏi.

Đoạn đường này, thực lực thủ đoạn của Triệu Phong, đã khiến mọi người tin phục rồi.

Tin rằng, đi theo Triệu Phong, nhất định sẽ thu hoạch không tệ.

- Dưỡng Tâm Điện.

Triệu Phong phun ra ba chữ.

Dưỡng Tâm Điện?

Đám người Thần Dịch Lâm, có chút ngoài dự liệu.

Bọn hắn vốn tưởng rằng Triệu Phong sẽ đi Bách Hoa Viên, hoặc là Vạn Bảo Lâu.

Dù sao đi nữa, với thực lực của Triệu Phong bây giờ, cũng đủ mạnh, lại còn có thể khống chế một vài Yêu thú dị linh cường đại.

Đi Dưỡng Tâm Điện, đối với Triệu Phong mà nói, ngược lại không có ưu thế quá lớn.

- Chư vị có thể đi theo ta, cũng có thể lựa chọn mỗi người một ngã. Từ nay về sau, thu hoạch sẽ dựa vào bổn sự của mỗi người.

Triệu Phong nhìn về phía đám người.

Thu hoạch của hắn ở trong Bán Thần Di Viên này, đã đủ nhiều rồi.

Tiếp theo.

Thứ có thể hấp dẫn hắn nhất, chính là “Bán Thần chi huyết”.

Đám người Thần Dịch Lâm, cân nhắc một hồi.

Từ nay về sau, cho dù bọn hắn đi theo Triệu Phong thì thu hoạch cũng dựa vào bổn sự của mình. Mà trong Dưỡng Tâm Điện, kỳ ngộ thu hoạch lại rất thấp.

Cuối cùng.

Trải qua một hồi suy tính kỹ lưỡng, bọn hắn đã quyết định đi Vạn Bảo Lâu để tranh đoạt những dị bảo quý hiếm.

Những dị bảo quý hiếm trong Vạn Bảo Lâu, đồng dạng cũng có khả năng thay đổi vận mệnh nhân sinh, hiệu quả không thua gì “Huyễn

Thần Tửu”.

- Chư vị may mắn.

Triệu Phong cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, lập tức cáo từ đám người Thần Dịch Lâm.

Từ khi tiến vào Bán Thần Di Viên, hắn chỉ có một tín niệm duy nhất, đó là “Độc hành giả”.

Vụt...

Thân hình Triệu Phong lóe lên, xuất phát tiến đến “Dưỡng Tâm Điện”.

Trong Bán Thần Di Viên, đẳng cấp không gian rất cao, áp lực cực lớn, tốc độ sẽ bị hạn chế sâu sắc.

Nửa ngày sau…

Triệu Phong dần dần tiếp cận “Dưỡng Tâm Điện”.

Dọc đường, hắn gặp phải một ít thiên tài Thánh Địa, có một vài thân ảnh, dường như có chút chật vật.

Triệu Phong ngồi trên một đầu Liệt Diễm Mã hai đầu, sau lưng là hai “Tinh Đình Nhân” (*) dị tộc tinh xảo, tung bay giữa không trung.

(*) người chuồn chuồn

Liệt Diễm Mã hai đầu, cùng với hai Tinh Đình Nhân này, đều tiếp cận Nửa bước Vương Giả, hình thể lại không lớn, tốc độ rất linh xảo, không khiến gây kinh động.

Dọc đường.

Những thiên tài Thánh Địa khác, nhìn thấy tọa kỵ và hai tên nô bộc Tinh Đình Nhân của Triệu Phong, đều vô cùng hoảng sợ, nhanh chóng tránh đi.

- Dưỡng Tâm Điện.

Lúc Triệu Phong đi tới mục tiêu, đã phát hiện xung quanh tập trung không ít thiên tài.

Bịch…

Một thiên tài Thánh Địa tái nhợt chật vật, từ trong Dưỡng Tâm Điện, lăn ra ngoài.

- Bán Thần chi huyết, ẩn chứa uy năng thật là đáng sợ.

- Đến nay còn chưa có người nào có thể tiếp cận được khoảng cách mười trượng với Thần Huyết.

Trong ngoài Dưỡng Tâm Điện, một ít thiên tài Thánh Địa, tụm năm tụm ba, bắt đầu thảo luận.

Đột nhiên.

Tại một chỗ yên tĩnh trong đám người, mấy luồng khí tức trân thú dị tộc cường đại, chợt đập thẳng vào mặt.

- Người kia là ai, không ngờ lại dám thuần hóa “Tinh Đình Nhân” hiếm thấy.

- Tinh Đình Nhân có tốc độ linh xảo kinh người, phong mang rất khó ngăn cản, thân mang hai loại thuộc tính Phong, Độc.

Thiên tài trong Dưỡng Tâm Điện, vừa kinh ngạc vừa kiêng dè.

- Thì ra là hắn.

Những người này, cũng có một số nhận ra Triệu Phong, thậm chí trong số đó còn có đệ tử của Huyền Chân Thánh Tông nữa.

Mọi người đều ăn ý nhường ra một con đường.

Triệu Phong dường như rất quen thuộc địa hình, vừa bước vào Dưỡng Tâm Điện, lập tức tiến thẳng đến chỗ ao nước hẻo lánh.

Không lâu sau.

Triệu Phong đã đến chỗ ao nước hẻo lánh chứa “Bán Thần chi huyết”.

Xung quanh ao nước này, có một số thiên tài Thánh Địa cường đại đang đứng.

Những thiên tài Thánh Địa này, đều có thực lực không tầm thường, cố gắng ngạnh kháng uy áp của “Bán Thần chi huyết”, gian nan tiến tới gần.

- Bán Thần chi huyết.

Ánh mắt Triệu Phong dừng lại trong ao nước, chỉ thấy tại nơi đó có một giọt máu lưu ly hoàng kim, ước chừng bằng đầu ngón út.

Quả nhiên.

Vừa đến gần ao nước, thân thể huyết nhục của Triệu Phong, liền thừa nhận một luồng uy áp không thể tưởng tượng nổi.

Loại uy áp này, vượt xa Vương Giả Hư Thần Cảnh, lực lượng vô hình, có thể khiến cho sinh linh vạn vật, bị nghiền nát thành phấn vụn.

Một giọt huyết dịch, không ngờ lại có uy năng như thế, nếu như có thể chuyển hóa thành của mình, nhất định sẽ tạo thành biến đổi nhảy vọt đối với thể chất huyết mạch, thậm chí là tu vi.

Triệu Phong âm thầm kinh hãi.Cho dù là Vương Giả, Đại Đế, cũng không thể chống cự được sức hấp dẫn của Bán Thần chi huyết.

- Phải làm thế nào mới có thể thu hoạch được Bán Thần chi huyết đây?

Triệu Phong suy tư.

Đầu tiên, Hư Không Chuyển Vật đoán chừng không có khả năng.

Giọt Bán Thần chi huyết này, không chỉ uy áp bản thân kinh người, mà bên trong còn ẩn chứa ý chí Bán Thần, có một tia liên hệ với lực lượng thần bí.

Bán Thần chi huyết, ẩn chứa linh tính và Thần lực, tạo thành sự bài xích nhất định đối với ngoại lực.

Triệu Phong vững tin, độ khó của việc thu lấy vật ấy, so với Huyễn Thần Tửu, còn khó khăn gấp mười lần, gấp trăm lần.

Lúc tiếp cận mười trượng, mỗi một bươcs của Triệu Phong, đều trở nên trì trệ, thừa nhận áp lực thần uy của Bán Thần chi huyết.

Càng tiếp cận thì càng khiến Bán Thần chi huyết sinh ra “thần lực” bài xích.

Đột nhiên.

Phụ cận ao nước, có một vài tên thiên tài Thánh Địa hét thảm một tiếng.

- A…

Một tên nam tử Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, huyết mạch không tầm thường, sau khi bước vào khoảng cách mười trượng, lập tức bị uy năng thần lực của Bán Thần chi huyết áp bách, bạo thể mà vong.

Phành…

Huyết nhục nổ tan, sóng khí cường đại, khiến cho thiên tài Thánh Địa đều tâm kinh đảm hàn, sắc mặt trắng bệch.

Chương 657: Lôi Đạo Đệ Nhất Thiên Tài

Mắt thấy tên thiên tài Thánh Địa kia chết thảm, mọi người ở gần đó, đều không khỏi cảm thấy rét run.

- Trong khoảng cách mười trượng, là một cấm khu. Một khi bước vào, uy năng “Bán Thần chi huyết” sẽ tăng lên gấp mấy lần.

Triệu Phong thầm nói.

Trong Dưỡng Tâm Điện, đám thiên tài khác, cũng phát hiện ra quy luật này.

Ngoài mười trượng, thiên tài Thánh Địa, còn có thể miễn cưỡng chống cự thần lực uy năng này.

Những thiên tài bạo thể mà vong, phần lớn đều tiến nhập cấm khu mười trượng.

- Trong phạm vi mười trượng, áp lực đã lớn như vậy, nếu như đến gần thêm, khoảng cách năm trượng, ba trượng, một trượng, hoặc tiếp xúc “Bán Thần chi huyết”…

Triệu Phong không thể nào tưởng tượng nổi áp lực uy năng lớn nhất là như thế nào.

Hắn lâm vào trầm tư, ánh mắt chuyển qua Tiểu Tặc Miêu ở trên vai, thoáng trao đổi thương nghị.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu khoát tay, tỏ vẻ bất lực, sau đó chui vào trong Cổ Thiết Giới Chỉ.

Triệu Phong cũng chẳng su nghĩ gì nữa, uy năng lớn nhất của Bán Thần chi huyết, ngay cả Vương Giả bình thường cũng không thể chống lại.

Tiểu Tặc Miêu thuộc về loại dị thú hiếm quý, lấy nhanh nhẹ trí lực làm chủ, không sở trường về khí lực thân thể.

- Bán Thần chi huyết, ta đến rồi đây.

Một thanh âm đạm mạc u lãnh, từ xa truyền đến.

Vụt...

Một nam tử sau lưng ngưng kết một đôi hắc phong ma dực, phá không mà đến, dẫn động một tầng sát khí hắc phong.

- Mặc Thiên Vũ!

Trong Dưỡng Tâm Điện, mọi người đều đồng loạt né tránh.

Tu vi của nam tử da đen kia, cao tới Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, huyết mạch ma dực, hết sức đặc thù, hắc phong ma sát đáng sợ, khiến cho mọi người đều hít thở không thông.

- Mặc Thiên Vũ, một trong Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, xuất thân từ Thiên U Thánh Tông.

Trong đầu Triệu Phong, lập tức có thông tin liên quan.

Số lượng thiên tài tiến vào Bán Thần Di Viên, có đến 200, 300 người.

Trong đó, Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, đều là những người nổi bật, tất cả mọi người đều biết rõ.

- Mặc Thiên Vũ kia, không phải là Đại Đan Nguyên Cảnh trung kỳ sao? Chỉ mới mấy ngày mà tu vi và năng lực huyết mạch, đều đã tiến một bước dài rồi.

Một vài thiên tài Thánh Địa, trên mặt lộ vẻ kính sợ.

Đám đệ tử Chân truyền của Thiên U Thánh Tông, lập tức lộ ra vẻ sợ hãi lẫn vui mừng.

Trong Bán Thần Di Viên, có rất nhiều kỳ ngộ.

Mặc Thiên Vũ kia chính là một trong Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, huyết mạch ma dực đặc thù, có thể phi hành, năng lực thu hoạch kỳ ngộ, mạnh hơn người khác rất nhiều.

Vụt...

Đạo Hắc Phong ma dực kia lướt trên đỉnh đầu Triệu Phong, vừa nhoáng một cái, “Mặc Thiên Vũ” đã đáp xuống gần ao nước.

- Cấm khu mười trượng!

Không ít thiên tài Thánh Địa, đều như ngừng thở, trong lòng giật thót.

Mặc Thiên Vũ kia trực tiếp hạ xuống khu vực mười trượng, lông tóc hầu như không tổn thương chút nào.

- Không hổ là Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, nội tình và huyết mạch truyền thừa của mỗi người, đều vượt qua lẽ thường.

Trong lòng Triệu Phong thầm thở dài.

Mặc Thiên Vũ này tiến vào Bán Thần Di Viên, thực lực tăng vọt, đoán chừng một hai Nửa bước Vương Giả bình thường, cũng khó mà hơn hắn được.

- Ha ha ha… Bán Thần chi huyết! Còn may là ta đến sớm.

Trong đám người ở đây, không còn Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa nào khác, cho nên hắn mơ hồ có uy thế ngạo thị toàn trường.

Lúc này.

Tin tức Bán Thần chi huyết, đã dần truyền đi khắp nơi trong Bán Thần Di Viên.

Thế nhưng, không ít thiên tài vẫn còn đang trên đường đến đây.

Mặc Thiên Vũ có huyết mạch ma dực đặc thù, tốc độ và tính cơ động, ở trong đám Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, cũng thuộc hàng đỉnh cao.

Trước mắt.

Chỉ có một mình Mặc Thiên Vũ là bước vào cấm khu mười trượng.

Ánh mắt mang theo lãnh ý của hắn, đảo qua toàn trường, không phát hiện một kình địch nào.

- Ồ?

Ánh mắt Mặc Thiên Vũ chợt rơi xuống hai Tinh Đình Nhân sau lưng Triệu Phong, thoáng có chút sững sờ.

Tốc độ và tính cơ động của Tinh Đình Nhân, Mặc Thiên Vũ ở trong di viên, đã từng lĩnh giáo qua, quả thật là một chủng dị tộc cường giả phi thường khó chơi.

Thế mà không ngờ, vị thiên tài trước mặt lại có thể thuần phục hai Tinh Đình Nhân.

- Hừ, tu vi còn chưa đạt đến Đại Đan Nguyên Cảnh! Muốn chống lại thần lực uy năng của Bán Thần chi huyết, chủ yếu phải dựa vào thể chất huyết mạch và tu vi. Thiên phú tinh thần cũng không có bao nhiêu tác dụng.

Mặc Thiên Vũ nhàn nhạt nhìn lướt qua, sau đó thu hồi ánh mắt.

Hắn cũng không đặt Triệu Phong vào mắt.

Lúc này, trong Dưỡng Tâm Điện, không còn đối thủ chân chính nào khác.

- Nhân lúc những nhân vật khó giải quyết như Nam Cung Thánh, Mộng Hi, còn chưa xuất hiện, ta phải tranh thủ thu lấy “Bán Thần chi huyết”.

Ánh mắt Mặc Thiên Vũ lóe lên.

Hắn hít sâu một hơi, vận chuyển ma công, khí lực phòng ngự tăng cường trên diện rộng.

Cạch cạch…

Mặc Thiên Vũ tiến vào cấm khu mười trượng, chậm chạp cất bước tiến về phía trước.

Mỗi bước bước ra, đều phải đối mặt với thần lực uy áp tăng cường trên diện rộng.

Cho dù là Mặc Thiên Vũ, cũng đều cảm thấy trì trệ quá sức.

-Mặc Thiên Vũ này là người đầu tiên có thể tiến vào cấm khu mười trượng mà vẫn còn bình yên.

Những thiên tài Thánh Địa ở bên ngoài, đều kinh ngạc, ngưỡng mộ và không cam lòng.

Càng tiếp cận ao nước, cơ hội thu hoạch Bán Thần chi huyết, cũng càng lớn hơn.

- Tăng thêm tốc độ! Bán Thần chi huyết, không phải ta thì không ai có thể đoạt được.

Nội tâm Mặc Thiên Vũ bành trướng.

Bán Thần chi huyết, cũng gần như là máu của Thần Linh, cường giả được một giọt, cũng có thể nghịch thiên cải mệnh.

Cho dù là Vương Giả Đại Đế, cũng sẽ điên cuồng.

- Mười trượng!

Đúng lúc này, một thân ảnh tóc lam, không nhanh không chậm, bước vào cấm khu mười trượng.

- Là hắn…

Mọi người tập trung nhìn lại, không khỏi sững sờ.

Người thứ hai bước vào cấm khu mười trượng, chính là Triệu Phong.

- Nếu như tiếp xúc với “Bán Thần chi huyết”, uy năng phải chịu, còn vượt qua tưởng tượng. Hơn nữa, không thể nào dự đoán được, Bán Thần chi huyết kia, liệu có mang tính công kích gì hay không.

Trong lòng Triệu Phong có chút cố kỵ, cũng không dám liều lĩnh.

Nói thật.

Áp lực uy năng của khu vực mười trượng, hắn vẫn có thể chịu được.

Hắn quanh năm chống đỡ áp lực hùng hậu của “Mộng cảnh Thái Cổ”, so với áp lực khoảng cách mười trượng này, còn lớn hơn nhiều.

- Tiểu tử này…

Mặc Thiên Vũ chú ý tới Triệu Phong, gương mặt thoáng run.

Hắn hiển nhiên không ngờ rằng, một tiểu tử Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, lại có thể tiến vào cấm khu mười trượng.

Hơn nữa thoạt nhìn, dường như Triệu Phong cũng không có biểu hiện miễn cưỡng lắm.

Gánh chịu thần lực uy năng của “Bán Thần chi huyết”, chủ yếu là dựa vào thể chất huyết mạch và tu vi.

Nếu như huyết mạch đẳng cấp cao, sẽ có ưu thế.

Nếu như khí lực phòng ngự mạnh, cũng có thể tăng cường năng lực chống đỡ.

Dựa theo lẽ đó.

Nếu tu vi cao, sức chịu đựng cũng mạnh. Thí dụ như nói, nếu để cho cấp bậc đại năng như Đoan Mộc Đại Đế giáng lâm, có lẽ có thể nhẹ nhàng thu hoạch Bán Thần chi huyết này.

- Tiểu tử! Thức thời thì cút ngay cho ta.

Mặc Thiên Vũ liếm liếm môi, liếc nhìn Triệu Phong không chút hảo ý.

Hắn ý đồ dùng thực lực và uy danh của mình để khuất phục Triệu Phong.

Triệu Phong sao có thể để hắn được như ý nguyện, tuy nhiên vẫn bảo trì một khoảng cách nhất định với Mặc Thiên Vũ.

Mặc Thiên Vũ ở một phía, còn hắn thì ở phía khác.

Dưới uy năng áp bách của Bán Thần chi huyết, công kích xuất thủ cũng sẽ gặp phải lực cản rất lớn.

Hơn nữa, dù là ai cũng không thể đoán trước được, những thủ đoạn công kích, sẽ khiến Bán Thần chi huyết có phản ứng như thế nào.

- Mặc sư huynh, tiểu tử họ Triệu này, ở trong Tử Yên hồ đã từng điều khiển quân đoàn Thủy tộc, khiến cho Đồ sư huynh phải chịu thiệt, thất bại lui quân…

Trong đám người có một đệ tử của Thiên U Thánh Tông, truyền âm nhắc nhở.

Phạm vi Bán Thần Di Viên cũng không lớn, cho nên một vài tin tức cũng truyền đi khắp các nơi.

- Cái gì! Không ngờ lại có thể khiến cho Đồ sư huynh thất bại rút lui?

Mặc Thiên Vũ nghe vậy, trong lòng khẽ run, khó có thể tin nổi.

Trước khi tiến vào Bán Thần Di Viên, thực lực của hắn vẫn còn hơi kém Đồ Cửu Sâm nửa bậc.

Chẳng qua, ở trong di viên này, hắn rất nhanh đã đạt được kỳ ngộ, tu vi huyết mạch tăng mạnh, thực lực còn vượt qua Đồ Cửu Sâm nửa bậc.

Dù vậy.

Khi hắn biết được tin tức này, cũng cảm thấy khiếp sợ không thôi.

Đúng lúc này.

Vèo…

Một đạo hư ảnh Ngũ Sắc Lôi Dực, phá không bay tới.

- Lôi lực thật kỳ lạ.

Triệu Phong cảm thấy Phong Lôi chân nguyên trong cơ thể, đột nhiên trở nên hỗn loạn.

Hắn không cần nhìn, cũng đoán ra được thân phận của người đến.

- Lôi Chấn, một trong Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa!

- Náo nhiệt thật, trong Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, lại xuất hiện thêm một vị cường thủ nữa rồi.

- Lôi Chấn này, xuất thân từ Vạn Lôi Tông, chính là đệ nhất nhân Lôi đạo trong đám thế hệ trẻ.

Đám thiên tài, đều đồng loạt ghé mắt nhìn.

Trong Dưỡng Tâm Điện, có không ít thiên tài, đang đứng quan sát, ôm tâm lý may mắn, hy vọng có thể ngồi làm ngư ông đắc lợi.

Dù sao.

Trong quá trình di viên mở ra, có rất nhiều thiên tài đạt được kỳ ngộ nghịch thiên, thực lực những người này chẳng ra làm sao cả, thậm chí còn khá yếu.

Bởi vậy có thể thấy được, thu hoạch kỳ ngộ và vận khí, đều có tác dụng rất trọng yếu.

Vụt…

Lôi Chấn phá không hạ xuống phụ cận ao nước.

Vị trí rơi của hắn, ở khoảng giữa tám trượng và chín trượng, còn gần hơn cả Mặc Thiên Vũ.

- Bán Thần chi huyết! Đây e rằng chính là tinh huyết của Bán Thần, nếu không thì cũng không thể nào kéo dài nhiều năm như vậy mà còn ẩn chứa linh tính và uy năng cường đại như thế.

Lôi Chấn vừa hạ xuống đất, khuôn mặt lập tức đỏ bừng lên.

Hắn vội vàng thúc dục Ngũ Sắc lôi quang, giống như một Lôi Thần Thái Cổ, ẩn chứa khí tức kinh người.

- Bán Thần tinh huyết?

Thiên tài Thánh Địa ở xung quanh, ánh mắt càng trở nên nóng bỏng mãnh liệt.

Một giọt tinh huyết, ẩn chứa tinh nguyên sinh mệnh của Bán Thần, so với một giọt máu bình thường trên người, tác dụng còn lớn gấp trăm lần.

- Nếu như có thể hoàn toàn hấp thu lực lượng của “Bán Thần tinh huyết”, cho dù là Tôn Giả bình thường, thể chất tu vi cũng sẽ lột xác một bước nhảy vọt, tiềm lực của Vương Giả, Đại Đế, không phải nói chơi.

Tim mọi người đập càng nhanh hơn.

Bán Thần tinh huyết, tuyệt đối là dược phẩm để tiến bước Vương Giả, Đại Đế, cho dù đối với Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh bình thường, cũng có lợi ích nhất định.

Trong cấm khu mười trượng.

Cạch… Cạch… Cạch…

Ba người Mặc Thiên Vũ, Lôi Chấn, Triệu Phong, chậm chạp tiến tới.

Trong đó.

Triệu Phong hơi rớt lại phía sau một chút so với hai người trước.

- Không ai có thể đoán trước được khi chính thức tới gần Bán Thần tinh huyết, sẽ phát sinh biến cố gì.

Trong lòng Triệu Phong vẫn cẩn thận như cũ.

Một khi Bán Thần tinh huyết phát động công kích, cho dù là Vương Giả chính thức, cũng chưa chắc có thể toàn thân trở ra.

- Là tiểu tử kia?

Lôi Chấn dùng khóe mắt liếc nhìn, lập tức thấy được Triệu Phong.

Triệu Phong ở cách Mặc Thiên Vũ khá xa, nhưng lại cách Lôi Chấn khá gần, chỉ ngay sau lưng mà thôi.

- Cút ngay cho ta!

Lôi Chấn cười lạnh một tiếng, hắn làm sao có thể yên tâm giao lưng của mình cho một thiên tài cạnh tranh đối địch.

Xẹt xẹt xẹt…

Lôi Chấn trở tay đánh ra một chưởng, một đạo lôi trảo Ngũ Sắc, điện quang rực rỡ, bùng phát một luồng khí tức Lôi đạo, chụp về phía Triệu Phong.

Tử Diệt Phong Lôi Trảo!

Triệu Phong tự nhiên sẽ không đứng ngoài quan sát, một tay vung lên, một chuỗi Tử Diệt Phong Lôi ngưng kết thành lôi trảo hình thái

cổ xưa, va chạm với Ngũ Sắc lôi trảo kia.

Ầm ầm…

Khí tức Kinh Lôi hủy diệt nổ vang, quét ngang phương viên vài chục trượng.

Ngay cả Mặc Thiên Vũ cũng bị ảnh hưởng, khí tức hắc phong ma sát bên ngoài thân thể, cũng suy yếu đi vài phần.

Phốc phốc phốc…

Thân hình Triệu Phong thoáng lung lay, bên ngoài thân thể hiện lên một tầng điện mang ngũ sắc nhàn nhạt, mơ hồ lan vào trong cơ thể hắn.

Phốc…

Triệu Phong vận chuyển huyết mạch phòng ngự, bên ngoài thân thể ngưng kết một tầng Ám Tử lân phiến hình hoa văn, khiến cho Ngũ Sắc điện mang mờ nhạt kia tiêu tán.

Dù vậy, thân thể hắn vẫn tê dại một trận.

Bởi vì huyết mạch phòng ngự của hắn, là thuộc tính Thủy hệ, mà nước lại có thể dẫn điện.

Lôi Chấn thì ngược lại, vài tia dư âm của Tử Diệt Phong Lôi rơi xuống trên người hắn, nhưng hắn lại không né không tránh chút nào.

- Ha ha ha, cường độ cũng tạm được…

Lôi Chấn vẻ mặt hưởng thụ, trực tiếp ngạnh kháng vài tia dư âm Tử

Diệt Phong Lôi, ngũ sắc lôi quang trên người hiện động, nhẹ nhàng hấp thu lực lượng Lôi Điện.

- Hấp thu Lôi Điện?

Gương mặt Triệu Phong khẽ giật.

Hắn ý thức được, Phong Lôi truyền thừa của mình đã gặp phải khắc tinh.

Lôi Chấn có được huyết mạch Thượng Cổ Lôi Linh, chuyên tu Lôi lực, là đệ nhất thiên tài Lôi đạo đương đại, tham tu “Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết”, chính là công pháp Lôi đạo cổ xưa nhất Thương Hải.

Cho dù là Phong Lôi Đại Đế năm xưa, lúc tu hành tại Vạn Lôi Tông, thiên phú Lôi đạo cũng không bằng Lôi Chấn, không thể tu luyện “Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết”, chỉ có thể bằng con đường khác mà tìm hiểu Phong Lôi chi đạo thích hợp với mình.

Chương 658: Dị Thú Vương Giả

- Tiểu tử, bằng vào tạo nghệ truyền thừa Phong Lôi Đại Đế của ngươi, chỉ đủ gãi ngứa cho Lôi mỗ mà thôi.

Lôi Chấn dĩ nhiên là nắm chắc thắng lợi trong tay.

Hắn có được huyết mạch Thượng Cổ Lôi Linh, có lực miễn dịch cường đại và khả năng hấp thu công kích Lôi đạo, phối hợp với “Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết”, càng như hổ thêm cánh.

Ngược lại, huyết mạch Thủy hệ của Triệu Phong, phòng ngự đối với công kích Lôi đạo, lại tương đối yếu kém.

- Đại Địa Lôi Mẫu!

Dưới chân Lôi Chấn, tràn ra một trận lôi văn phong cách cổ xưa, giống như đại địa dậy sóng, từ dưới mặt đất đâm lên Triệu Phong.

- Công kích Lôi đạo của hắn, không chỉ khắc chế thuộc tính Thủy, mà còn có thể câu thông với đại địa nữa.

Công kích còn chưa đến, nhưng Triệu Phong đã cảm thấy một trận cảm giác tê dại như điện giật.

Tử Điện Phong Hoàn.

Trên người Triệu Phong nổi lên một tầng ánh sáng lấp lánh, Tử Diệt Phong Lôi bùng phát, dưới chân tràn ra từng đạo ánh sáng Tử Diệt

rực rỡ, nghênh đón Lôi Chấn.

Phành phành phành...

Hai luồng lực lượng Lôi đạo, đan xen cùng một chỗ.

Công kích Phong Lôi của Triệu Phong, tốc độ nhanh hơn, lại càng cực đoan hơn.

Mà Lôi đạo của Lôi Chấn, lại bao quát Ngũ Hành, nội tình thâm sâu, công thủ đều có.

Nhất là một chiêu “Đại Địa Lôi Mẫu”, thế công ổn trọng như Thái Sơn, Lôi đạo và đại địa dung hợp làm một thể.

Mặc dù Lôi Chấn còn chưa lĩnh ngộ được ý cảnh Vương Giả, nhưng ở một mức độ nào đó, ý cảnh công kích, đã đạt tới tình trạng cùng một hiệu quả.

Phành…

Thân hình Triệu Phong nhoáng lên một cái, dưới chân run rẩy, lại lần nữa hóa giải thế công của Lôi Chấn.

Lôi Chấn bình yên vô sự, nhẹ nhàng hấp thu công kích Lôi đạo, dáng vẻ hưởng thụ đắc ý.

- Đến lượt ta rồi.

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, trong lòng bàn tay nổi lên Tử Diệt lôi quang, sau đó đột nhiên nổi lên một tia xích sắc nhỏ bé.

Đi!

Triệu Phong vung tay lên một cái, Tử Diệt Phong Lôi hóa thành một đạo chùm tia sáng, bên trong ẩn hàm một tia Phong Lôi xích sắc.

Phốc ầm…

Ngũ Sắc lôi quang trên người Lôi Chấn chập chờn, ngạnh kháng chùm tia sáng Phong Lôi kia.

Lần này, Lôi Chấn cũng không thoải mái như trước nữa.

Bên trong Tử Diệt Phong Lôi, ẩn chứa một tia Phong Lôi xích sắc, lực phá hoại và uy năng tăng mạnh.

Bên trong Phong Lôi xích sắc, còn ẩn chứa một loại viêm lực hủy diệt, ngoài ra còn có một luồng lực lượng nóng cháy, tiếp tục công kích thân thể hắn.

- Không ngờ ngươi lại lĩnh ngộ đến Xích Diệt Phong Lôi rồi…

Sắc mặt Lôi Chấn khẽ biến.

Xích Diệt Phong Lôi,không chỉ gia tăng công kích Phong Lôi và lực lượng hủy diệt trên diện rộng, mà còn có tính thiêu đốt cực mạnh.

Nói đơn giản là.

Sau khi bị Xích Diệt Phong Lôi công kích, tổn thương sẽ không dừng lại, mà còn bị thiêu cháy một thời gian ngắn.

- Ngũ Hành Thủy Lôi.

Lôi quang trên người Lôi Chấn, bỗng nhiên nổi lên một tầng ánh sáng

u lam, đem viêm lực Phong Lôi thiêu đốt trên người, triệt tiêu hoàn toàn.

Nhất thời.

Sắc mặt của hai đại thiên tài Lôi đạo, đều có chút ngưng trọng.

Lôi Chấn hiển nhiên không ngờ rằng, Triệu Phong đã lĩnh ngộ được một chút “Xích Diệt Phong Lôi”.

- Xích Diệt Phong Lôi của ta, mới vừa vặn nhập môn, còn chưa làm gì được hắn…

Vẻ mặt Triệu Phong tràn đầy kiên quyết, ánh mắt lấp lóe.

- Tiểu tử này, chiến lực không tầm thường, không ngờ có thể giao phong với Lôi Chấn, trong giây lát cũng không bị thua.

Những thiên tài Thánh Địa ở xung quanh, đều sợ hãi thán phục nghị luận.

Lôi Chấn khôi phục vẻ mặt như thường, nhếch miệng cười nhạo:

- Tiểu tử họ Triệu kia, uy năng chính thức của “Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết” mà ta tu luyện, còn chưa có thi triển đâu.

Mặc dù dáng vẻ của hắn như nắm chắc thắng lợi trong tay, nhưng trong lòng Lôi Chấn, vẫn có một tia kiêng kỵ.

Trong Phong Lôi truyền thừa, bí kỹ “Phong Lôi Chi Dực”, quả thật vô cùng khó chơi.

“Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết” của hắn, chú trọng công thủ cân đối, còn

“Phong Lôi truyền thừa” của Triệu Phong, lại truy cầu tốc độ cực hạn và lực công kích.

- Ha ha, vậy sao?

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, sắc mặt thoáng trầm xuống.

Ầm…

Tại phương diện linh hồn, bỗng nhiên nổi lên một luồng ý chí cường đại, dung hợp với thiên địa, mơ hồ hình thành một luồng sức mạnh to lớn.

- Cái gì?

Thân thể Lôi Chấn cứng đờ, tâm thần ý thức bị luồng sức mạnh to lớn do ý chí này hình thành, áp chế.

- Ý chí Nửa bước Vương Giả…

- Sức mạnh to lớn của Vương Giả, làm sao có thể chứ…

Ngay cả Mặc Thiên Vũ ở bên cạnh, cũng hoảng hốt đến nghẹn ngào.

Ầm ầm…

Trên đỉnh đầu của mọi người, phảng phất có âm thanh lôi điện nổ vang, phong bạo cuốn ra, khiến linh hồn mọi người rung động bất an.

Ý chí Nửa bước Vương Giả này, phảng phất hợp nhất cùng thiên địa, lực lượng vô hình, khiến cho thể xác và tinh thần của Lôi Chấn, trở nên trầm trọng như núi, có cảm giác hít thở không thông.

- Đây cũng không phải là ý chí Nửa bước Vương Giả bình thường…

Khuôn mặt Lôi Chấn nghẹn trướng đến mức đỏ bừng.

Một khi phát động ý chí Nửa bước Vương Giả, thế công Phong Lôi của Triệu Phong, uy năng ý cảnh sẽ tăng trưởng trên diện rộng.

Trên sân, hoàn toàn trở nên tĩnh mịch.

Một vài người còn tưởng rằng là cường thủ nào đó trong Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa giáng lâm.

Trên trán Lôi Chấn chảy ra mồ hôi lạnh, tại phương diện linh hồn, bị áp chế gắt gao.

Nếu không phải chiến lực huyết mạch của hắn kinh người, thậm chí còn hơn Nửa bước Vương Giả, e rằng ngay cả sức phản kháng cũng không có.

- Luồng ý chí Nửa bước Vương Giả này, đã có thể hình thành dấu hiệu “sức mạnh to lớn”. Hắn làm sao làm được? Chẳng lẽ là “Huyễn Thần Tửu”…

Mặc Thiên Vũ thầm đổ mồ hôi lạnh một trận.

Hắn không khỏi cảm thấy may mắn là vì lúc trước không ra tay với Triệu Phong.

Một nhịp hô hấp, hai nhịp hô hấp, ba nhịp hô hấp.

Luồng ý chí Nửa bước Vương Giả, áp bách linh hồn ý thức, khí tức của sức mạnh to lớn, gắt gao áp chế thể xác và tinh thần của Lôi Chấn.

Vụt…

Ba nhịp hô hấp qua đi, ý chí Nửa bước Vương Giả đã tiêu thất khỏi hư không.

Phù…

Lôi Chấn cùng với những thiên tài Thánh Địa khác, đều không khỏi thở phào một hơi.

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, những người xung quanh đều nhìn hắn với ánh mắt kính sợ và kiêng kỵ.

- Nghe nói Triệu Phong này đã từng xưng bá tại Tử Yên hồ, đánh bại Đồ Cửu Sâm, tiên quân Vương quốc Nhân Ngư.

- Vậy thì xem ra, hắn đã đạt được “Huyễn Thần Tửu”. Thai nghén thành công ý chí Nửa bước Vương Giả.

- Huyễn Thần Tửu? Vương quốc Nhân Ngư, có Vương Giả tọa trấn, hắn làm sao làm được?

Dưới sân, đám thiên tài Thánh Địa đều xì xào bàn tán.

Đương nhiên.

Bất kể Triệu Phong thông qua phương pháp gì mà thai nghén ra ý chí Nửa bước Vương Giả, đã không còn trọng yếu nữa.

Quan trọng chính là… Hắn đã thành công rồi.

Hơn nữa, ý chí Nửa bước Vương Giả của hắn, so với bình thường

còn mạnh hơn.

- Triệu sư đệ.

- Ý chí Nửa bước Vương Giả…

Lại có vài đạo thân ảnh, tiến vào Dưỡng Tâm Điện.

Khí tức ý chí Nửa bước Vương Giả, còn mơ hồ sản sinh ra sức mạnh to lớn, khiến người khác từ xa cũng có thể cảm nhận được.

Mấy người mới đến, đều là đệ tử của Huyền Chân Thánh Tông.

Nam sư huynh và Đổng Kiếm, đều ở trong số đó.

Trong ánh mắt của mọi người, đều lóe lên vẻ kinh ngạc hoảng sợ, khó có thể tin nổi.

- Đổng sư huynh.

Triệu Phong khẽ gật đầu, thoáng đáp lại một chút.

Vẻ mặt đám người Đổng Kiếm và Nam sư huynh, có chút xấu hổ.

Lúc mới tiến vào di viên.

Triệu Phong không lựa chọn gia nhập với bọn hắn, để tiến quân Vạn Bảo Lâu.

Khi đó, Nam sư huynh cảm thấy rất khó chịu.

Nhưng nào ngờ, một mình Triệu Phong lại thành công chiếm đóng Tử Yên hồ, đạt được Nhân Ngư Lệ Tinh và Huyễn Thần Tửu, thai

nghén ra ý chí Nửa bước Vương Giả.

Bên cạnh ao nước.

Ý chí Nửa bước Vương Giả của Triệu Phong, kinh nhiếp toàn trường, mơ hồ áp chế Mặc Thiên Vũ và Lôi Chấn một bậc.

Hai người trao đổi một ánh mắt, lập tức quyết định liên thủ chống lại Triệu Phong.

- Tin tức Bán Thần chi huyết, quả nhiên không giả.

Thân hình Nam sư huynh lóe lên, cũng tiến nhập cấm khu mười trượng.

Lại thêm một Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa.

Thực lực của Nam sư huynh, so với Thần Dịch Lâm trước khi phục dụng Huyễn Thần Tửu, cũng không phân cao thấp.

Có thể thấy được sức hấp dẫn của Bán Thần tinh huyết, lớn đến cỡ nào.

Một vài thiên tài tại Vạn Bảo Lâu hoặc các khu vực cạnh tranh khác, cũng nghe tin mà chạy đến.

Thế cục, càng trở nên căng thẳng.

Mặc Thiên Vũ, Lôi Chấn, Nam sư huynh, Triệu Phong, đều có chiến lực Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa.

Trong vô hình.

Bốn đại thiên tài, đã trở thành nhân vật chính trên sân, dần dần tiếp cận Bán Thần tinh huyết.

Thế nhưng.

Lúc tiếp cận khu vực năm trượng.

Lôi Chấn và Nam sư huynh đã cảm thấy có chút quá sức.

Vẻ mặt Triệu Phong vẫn không thay đổi.

Thế nhưng hắn vẫn giả bộ ra vẻ gian nan vất vả.

- Ta không thể làm kẻ đi đầu được.

Mắt trái của Triệu Phong, tập trung vào Bán Thần tinh huyết, Thần Linh Nhãn cũng truyền đến một vài tia cảnh báo.

Uy năng ẩn chứa bên trong Bán Thần tinh huyết, e rằng còn khủng bố hơn so với tưởng tượng.

Hơn nữa.

Cho dù Triệu Phong có thể bình yên tiếp cận Bán Thần tinh huyết, những Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa khác và phần đông thiên tài xung quanh, e rằng cũng sẽ không từ bỏ ý đồ.

Trong tâm hồn của Triệu Phong, luồng khí tức tử vong lại chợt dâng lên.

Bịch…

Một thanh niên sáng ngời, theo dòng người tiến vào Dưỡng Tâm

Điện, tung người bay lên một cái lầu các.

- Ồ? Bán Thần chi huyết…

Ôn Lạc An khẽ giật mình.

Bán Thần chi huyết này còn là Bán Thần tinh huyết.

- Cho dù là sư tôn đích thân tới đây, e rằng cũng không thể chống lại sự hấp dẫn của Bán Thần tinh huyết được…

Nhịp tim của Ôn Lạc An chợt gia tốc.

Chỉ cần hắn có được “Bán Thần tinh huyết”, tiềm lực thành tựu tương lai, rất có khả năng sẽ siêu việt Tử Vong Đại Đế.

Sau khi nhìn thấy Bán Thần tinh huyết, cái gì mà Tử Vong truy sát, đều bị hắn ném ra sau đầu.

Bán Thần tinh huyết đã khiến kế hoạch của hắn thay đổi.

Ngoài ra, tình huống lý tưởng nhất, chính là âm thầm đánh chết Triệu Phong, đoạt lấy thủ cấp nguyên vẹn của hắn.

Chẳng qua lúc này.

Bán Thần tinh huyết đã trở thành mục tiêu số một của hắn.

- Ôn Lạc An cũng tới rồi…

Triệu Phong âm thầm đề phòng, lại càng không dám dốc hết toàn lực đến gần Bán Thần tinh huyết.

Thế cục trên sân, càng trở nên phức tạp hơn.

Thanh niên sáng ngời “Ôn Lạc An”, đang âm thầm quan sát.

Bốn người Mặc Thiên Vũ, Lôi Chấn, Nam sư huynh, Triệu Phong, trong lòng có quỷ, tất cả đều hết sức đề phòng.

Lập tức.

Số thiên tài hội tụ tại Dưỡng Tâm Điện, càng ngày càng nhiều hơn.

Không ít thiên tài, từ khắp nơi chạy đến.

Bốn người bọn Triệu Phong, tức thì giằng co tại khu vực gần năm trượng, những bước tiếp theo, đều gian nan vô cùng, hơn nữa còn phải đề phòng những người khác.

Một lúc sau…

Triệu Phong thầm giật mình, chợt sinh ra cảm ứng.

- Đó là…

Ánh mắt của thanh niên sáng ngời, cũng hướng về phía một vùng chân trời khác.

Một hai nhịp hô hấp sau…

Vụt...

Một đầu dị thú một sừng Thượng Cổ, từ trong tầng mây, phá không bay tới.

Phi hành… Không ngờ lại có thể phi hành…

Trong Bán Thần Di Viên này, ngoại trừ một vài phi cầm cường đại ra, tuyệt đại đa số sinh linh, đều không thể chính thức phi hành.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Một luồng sức mạnh to lớn hủy diệt thiên hạ của Vương Giả bùng lên, phát ra khí tức cao quý của Thần Thú Thượng Cổ, từ trên trời giáng lâm, bao phủ nửa cái Dưỡng Tâm Điện.

- Sức mạnh to lớn của Vương Giả.

- Thượng Cổ trân thú cấp bậc Vương Giả.

Trong Dưỡng Tâm Điện, lập tức khủng hoảng đại loạn.

Phần đông thiên tài, đều cảm thấy thể xác và ý thức tinh thần bị áp bách, muốn nhúc nhích cũng cực kỳ khó khăn.

Một khi sức mạnh to lớn của Vương Giả, chính thức ép xuống, ít nhất một nửa số thiên tài ở đây, đều sẽ phải thổ huyết.

- Hì hì, tới sớm cũng không bằng đến đúng lúc.

Một thanh âm nữ tử nhẹ nhàng như huyễn mộng, vang lên trong lòng mọi người.

Trên lưng dị thú Vương Giả, có một thiếu nữ lam thường bách điệp, đôi mắt như tinh huyễn, mê ly như mộng.

Mái tóc xanh trên đầu nàng giống như thác nước không nhiễm bụi trần, cực kỳ hoàn mỹ.

- Mộng Hi.

Không ngờ nàng ta lại khống chế được một đầu dị thú một sừng cấp bậc Vương Giả.

Thiên tài toàn trường đều kinh hãi im bặt.

Một vài người, cảm thấy bờ môi run rẩy, dưới sức mạnh to lớn của Vương Giả, ngay cả nói chuyện cũng cực kỳ khó khăn.

Trong cấm khu mười trượng.

Ba người Triệu Phong, Nam sư huynh, Lôi Chấn, phảng phất phải thừa nhận một tòa núi lớn.

Dưới hai tầng áp lực của sức mạnh to lớn Vương Giả và Bán Thần tinh huyết, Nam sư huynh và Lôi Chấn, có chút đứng không vững.

Giờ khắc này.

Mộng Hi mang theo dị thú cấp bậc Vương Giả, đã lấn áp toàn trường.

Vụt...

Mọi người chỉ có thể trơ mắt nhìn Mộng Hi dưới sự thủ hộ của dị thú một sừng, hạ xuống bên trên mặt ao nước, tiếp cận Bán Thần tinh huyết trong gang tấc.

Chương 659: Tạm Lui Một Bước

Dị thú một sừng kia, bên ngoài thân bao trùm một tầng Tử Lân, tử điện diễm khí vờn quanh người, phát ra một luồng sức mạnh to lớn Vương Giả, giáng lâm trên mặt ao nước.

Mộng Hi dưới sự thủ hộ của sức mạnh to lớn Vương Giả, chỉ còn cách Bán Thần tinh huyết không đến nửa trượng.

Dưỡng Tâm Điện, phụ cận ao nước.

Đám thiên tài Thánh Địa, đều kinh hãi đến mức ngừng cả hô hấp.

Dưới khoảng cách gần như vậy, còn có dị thú Vương Giả tọa trấn, đã không còn người nào có thể ngăn cản Mộng Hi được nữa.

- Chẳng lẽ, Bán Thần tinh huyết, cứ như vậy mà rơi vào tay Mộng Hi?

Đám người Lôi Chấn, Nam sư huynh, đều hai mặt nhìn nhau.

Hai đại thiên tài này cũng ném một ánh mắt trưng cầu về phía Triệu Phong.

Triệu Phong đã thai nghén ý chí Nửa bước Vương Giả, tọa thành khí tức sức mạnh to lớn, có lẽ có thể quấy nhiễu được Mộng Hi.

Về phần Mặc Thiên Vũ, hắn xuất thân từ Thiên U Thánh Tông, không có khả năng tranh đoạt với Mộng Hi.

- Nếu như Bán Thần tinh huyết quả thực bị nàng dễ dàng đoạt đi như vậy, có lẽ nó cũng chẳng có gì đặc biệt.

Mắt trái của Triệu Phong, nhìn chăm chú vào Mộng Hi và Bán Thần tinh huyết.

Hắn tự thấy, mình không có cách nào chống lại tổ hợp dị thú Vương Giả và Mộng Hi.

Bán Thần tinh huyết, ẩn chứa thần lực uy năng khủng bố, bản thân nó còn có linh tính bất phàm.

Nếu như Bán Thần tinh huyết chỉ là một kiện vật phẩm không có linh tính, dễ dàng lấy đi như vậy thì Triệu Phong đã sớm dùng “Hư Không Chuyển Vật”, đoạt lấy nó thành công rồi.

Dưới ánh mắt của phần đông thiên tài.

Mộng Hi dần dần tiếp cận Bán Thần tinh huyết.

Trên gương mặt mổng ảo tuyệt lệ xinh đẹp của nàng, chợt đỏ rực, hô hấp có phần gấp gáp.

- Giọt Bán Thần tinh huyết này, không ngờ lại ẩn chứa thần lực uy áp cường đại như thế…

Hàng lông mày đen của Mộng Hi khẽ cau lại, chợt cảm thấy quá sức vô cùng.

Đây còn là dưới tình huống có sức mạnh to lớn của Vương Giả thủ hộ.

Mỗi khi tới gần một bước, nàng đều cảm thấy địch ý bài xích đến từ “Bán Thần tinh huyết”, càng rõ ràng hơn.

Ô...ô...ô...n...g!

Bán Thần tinh huyết, lưu ly kim quang hiện động, uy áp thần lực vô hình, phóng ra khắp bốn phương tám hướng.

Chỉ trong thoáng chốc.

Toàn bộ Dưỡng Tâm Điện, cát bay đá chạy, uy áp thần lực khủng bố, sinh ra một cơn lốc xoáy như vòi rồng.

Phành phành phành...

Phụ cận ao nước, thân hình của phần đông thiên tài, đều chao đảo, bị hất văng ra ngoài.

Ọc ọc…

Một vài thiên tài đứng xa thì thổ huyết ngã xuống đất.

Khóe miệng Lôi Chấn tràn ra một tia vết máu, thân hình thối lui mấy trượng.

Nam sư huynh và Mặc Thiên Vũ, cũng vội lùi lại vài bước.

- Quả nhiên.

Triệu Phong vẫn đứng yên tại chỗ, thân hình hơi nhoáng lên một chút.

Mộng Hi cách gần đó không xa, có sức mạnh to lớn của Vương Giả

thủ hộ, nhưng vẫn không nhịn được mà rên lên một tiếng, khí huyết sôi trào, trên kiều nhan lộ vẻ đỏ rực, khuynh thành tuyệt mỹ.

- Huyết mạch thiên phú của Mộng Hi, thiên hướng hệ Linh Hồn, thân thể cũng không mạnh lắm. Nếu như đổi lại là ta, có lẽ đã thành công rồi.

Triệu Phong thầm nghĩ trong lòng.

Sự thật đã chứng minh, cho dù là Vương Giả bình thường, cũng không thể nào dễ dàng thu lấy Bán Thần tinh huyết.

Một vài thiên tài ở đây, đều khẽ thở phào một hơi.

Thế nhưng, Mộng Hi vẫn không từ bỏ, nàng vẫn là người có khả năng thu hoạch Bán Thần tinh huyết nhất.

- Thu!

Mộng Hi dưới sự gia trì của sức mạnh to lớn, ngọc thủ giương lên, một luồng hấp lực huyền diệu, lập tức bao phủ bên trên Bán Thần tinh huyết.

Mắt thường mơ hồ có thể nhìn thấy một tầng ánh sáng mộng ảo trong suốt, bao trùm lấy Bán Thần tinh huyết.

Ô...ô...ô...n...g!

Bán Thần tinh huyết như một sinh linh có trí tuệ, kiệt lực giãy dụa.

Ầm…

Dị thú một sừng gầm nhẹ một tiếng, sức mạnh to lớn của Vương Giả

giáng lâm, hư không phụ cận, bị một tầng tử điện quang diễm thẩm thấu ngăn cách.

Cả hai liên thủ lại, lập tức miễn cưỡng ngăn cản được “Bán Thần tinh huyết”.

Ô...ô...ô...n...g! Rầm rầm rầm…

Uy áp thần lực của Bán Thần tinh huyết, liên tục xoay tròn vòng vòng, tràn ra khắp bốn phía không gian.

Đám thiên tài ở gần ao nước, lại lần nữa chịu tai bay vạ gió, cả đám đều chật vật không chịu nổi, lập tức tránh lui xa.

- Trước rút lui đã.

Triệu Phong chống cự lại uy áp thần lực của Bán Thần tinh huyết, dần dần lùi về phía sau.

Đồng thời.

Khóe mắt của hắn khẽ liếc xéo qua, nhìn về phía thanh niên sáng ngời trên nóc nhà, trong lòng thầm cảnh giác.

Thế nhưng, hai mắt của Ôn Lạc An vẫn nhìn chằm chằm Bán Thần tinh huyết, dường như cũng không chú ý Triệu Phong lắm.

- Cứ để cho nữ nhân này, trước tiên tiêu hao một ít linh tính thần lực của Bán Thần tinh huyết đã.

Thanh niên sáng ngời đứng chắp tay.

Một ít dư âm uy áp cuốn đến gần, đều không tạo thành ảnh hưởng gì

đối với hắn.

Lúc này.

Đại bộ phận thiên tài đều sợ hãi bất an, phần lớn đã thối lui ra khỏi khu vực mười trượng.

Trong thời gian ngắn, vẫn chưa có người nào dám cùng Mộng Hi tranh đoạt “Bán Thần tinh huyết”.

Nghiễm nhiên.

Mộng Hi đã trở thành nhân vật chính duy nhất ở gần khu vực ao nước.

- Nam Cung sư huynh tại sao còn chưa tới?

Triệu Phong chợt nghĩ đến chuyện gì đó, liền quay sang hỏi thăm Đổng Kiếm.

Nam Cung Thánh xếp hạng nhất trong Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, nếu như hắn đích thân tới, có lẽ còn có thể tranh đoạt một phen với Mộng Hi.

- Nam Cung sư huynh vẫn đang bận thu Càn Khôn Kiếm, bây giờ có lẽ đã nhận được tin tức rồi.

Đổng Kiếm nói.

Bên phía Dưỡng Tâm Điện, sớm đã có người đi Vạn Bảo Lâu để thông tri cho “Nam Cung Thánh” rồi.

Bên cạnh ao nước, chỉ còn lại một mình Mộng Hi đang cố gắng thu

lấy Bán Thần tinh huyết.

Nàng dốc hết toàn lực, nhưng cũng chỉ khiến khoảng cách giữa mình và Bán Thần tinh huyết gần hơn một chút mà thôi.

- Nếu như đợi đến khi Nam Cung Thánh tới, tình huống sẽ trở nên phức tạp mất.

Trong lòng Mộng Hi có chút nóng vội.

Theo thời gian trôi qua.

Bán Thần tinh huyết vẫn ương ngạnh giãy dụa như trước.

Vẻ mặt của mọi người ở đây, cũng tràn ngập khẩn trưởng.

Dù sao thì Bán Thần tinh huyết và tay của Mộng Hi, cũng càng lúc càng gần nhau hơn.

- Mộng Hi này, dựa vào thủ đoạn gì mà có thể khống chế được dị thú Vương Giả chứ?

Thân hình Triệu Phong, chậm rãi thối lui ra phía sau.

Rất nhanh.

Ánh mắt của hắn, dừng lại trên một cái Tử Lân ngọc giác trên tay Mộng Hi.

- Thì ra là thế.

Triệu Phong lập tức đã minh bạch.

Nếu như không có ngoại lực tương trợ, cho dù Mộng Hi có huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, cũng rất khó có thể khống chế dị thú Vương Giả.

Chẳng qua.

Triệu Phong cũng không rõ, tại sao một đạo cụ “gian lận” như cái Tử Lân ngọc giác này, lại có thể khống chế được dị thú Vương Giả trong Bán Thần Di Viên.

Hắn nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có một khả năng duy nhất, đó là – Tử Lân ngọc giác này, xuất thân từ Bán Thần Di Viên, hơn nữa thông qua luyện chế đặc thù, mới có thể khống chế dị thú một sừng.

- Triệu sư đệ, ngươi không tham dự tranh đoạt sao?

Nam sư huynh và Đổng Kiếm, thấy Triệu Phong càng lúc càng lùi xa, có chút khó hiểu mà hỏi.

Trong những thiên tài ở đây, chỉ có Triệu Phong thai nghén ý chí Nửa bước Vương Giả, là người có khả năng quấy nhiễu Mộng Hi nhất.

- Ta trước hết sẽ từ bỏ việc tranh đoạt Bán Thần tinh huyết.

Triệu Phong đáp.

Dứt lời.

Hắn càng đi càng xa, đã đi đến chỗ cái sân nhỏ trước ao nước.

- Lùi một bước mà nói, cho dù ta may mắn cướp được “Bán Thần tinh huyết”, cũng không cách nào toàn thân trở ra dưới công kích của

Mộng Hi và dị thú Vương Giả, thậm chí cả công kích của đám người thanh niên sáng ngời nữa.

Trong lòng Triệu Phong cũng có tính toán.

Cho nên.

Bước đầu tiên, hắn quyết định rút lui khỏi tranh đoạt Bán Thần tinh huyết.

Đây cũng không phải là giả bộ.

Triệu Phong thực sự đã rời khỏi “Dưỡng Tâm Điện”.

Meo meo.

Triệu Phong khẽ đưa tay, kéo Tiểu Tặc Miêu ra ngoài.

Tiểu Tặc Miêu ợ lên một hơi rượu, bất mãn trước hành vi quấy rầy nó uống rượu.

Một luồng tửu khí xốc vào mũi, không khỏi khiến Triệu Phong nhướng mày.

Băng Hồn Chi Mâu.

Mắt trái của Triệu Phong, phảng phất như vực sâu u lam, tràn ngập băng phách kỳ hàn, thấu triệt tâm hồn của Tiểu Tặc Miêu.

Méo…

Tiểu Tặc Miêu giật mình một cái, lập tức tỉnh táo hơn vài phần.

- Tiểu Tặc Miêu, ngươi ở lại Dưỡng Tâm Điện.

Triệu Phong phân phó.

Tiểu Tặc Miêu nhìn sang phía Mộng Hi và dị thú Vương Giả, cái đầu nhỏ lắc như cái trống.

Nó là linh sủng sở trường nhanh nhẹn linh hoạt, lực lượng thân thể không tính là mạnh, há có thể thừa nhận dược uy áp thần lực của Bán Thần tinh huyết?

Mà đầu dị thú một sừng kia, e rằng chỉ cần nấc một cái, cũng đủ khiến nó tróc một tầng da rồi.

- Ngươi ở lại đây canh gác cho ta.

Triệu Phong tất nhiên sẽ không trông cậy vào Tiểu Tặc Miêu mà tranh đoạt Bán Thần tinh huyết.

Với thể trạng của nó, e rằng trong khu vực cấm của Bán Thần tinh huyết cũng không tiếp cận nổi nữa là.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu rốt cuộc cũng gật đầu, đôi mắt mèo xoay tròn, rất nhanh lộ ra một tia xảo trá, khua tay múa chân với Triệu Phong một phen.

- Ồ? Ngươi hiểu được kế hoạch của ta là tốt rồi.

Triệu Phong nao nao.

Tiểu Tặc Miêu này quả không hổ là lão hồ ly phụ thể, nhanh như vậy

đã nhìn thấu dụng ý của Triệu Phong.

Vụt...

Tiểu Tặc Miêu nhoáng lên một cái, lập tức biến mất, không thấy gì nữa, thân hình ẩn nấp tại một ngóc ngách nào đó trong Dưỡng Tâm Điện.

Triệu Phong ngồi trên lưng Liệt Diễm Mã bị thuần hóa, hai Tinh Đình Nhân cũng theo sát đằng sau.

- Chỉ cần bậc cường thủ như Mộng Hi vẫn còn ở đây, cho dù có ở trong Dưỡng Tâm Điện, cũng không có ý nghĩa gì đối với ta. Nhưng dưới trạng thái Di Thiên Chi Mâu, ta mới có được ý chí Vương Giả nguyên vẹn.

Hắn bước đi không quay đầu, nhanh chóng rời khỏi Dưỡng Tâm Điện.

Chương 660: Không Gian Mộng Diệp

Dưới tình huống Mộng Hi một nhà độc đại, Triệu Phong tạm thời bỏ qua việc tranh đoạt Bán Thần tinh huyết, mà lui về tuyến thứ hai.

Khóa Không Chi Mâu của hắn, ở cự ly xa, có thể phát huy được ưu thế càng lớn hơn.

- Chẳng qua, Khóa Không Chi Mâu của ta, chỉ có thể phát động vào thời khắc mấu chốt, như vậy mới có thể tạo được hiệu quả tốt nhất.

Triệu Phong cách Dưỡng Tâm Điện, càng ngày càng xa.

Bên phía Dưỡng Tâm Điện, có Tiểu Tặc Miêu ẩn nấp, Triệu Phong có thể thông qua nó mà dùng chung tầm quan sát.

Nói cách khác.

Nhất cử nhất động trong Dưỡng Tâm Điện, Triệu Phong có thể nắm chắc rõ ràng.

Sau thời gian uống cạn chung trà…

Phía trước chợt truyền đến âm thanh xé gió, kèm theo đó là một luồng ý chí Vương Giả quen thuộc.

- Nam Cung Thánh…

Triệu Phong từ xa đã chứng kiến thanh niên huyền y ngạo khí lăng

vân, chính là Nam Cung Thánh.

Phương hướng mà Nam Cung Thánh nhắm tới, chính là Dưỡng Tâm Điện.

- Lần này, quả thật náo nhiệt.

Trong lòng Triệu Phong thầm mừng rỡ.

Trong tay Nam Cung Thánh, có một thanh cổ kiếm khí thế kinh thiên, khiến thiên địa cũng phải biến sắc.

Càn Khôn Kiếm.

Gương mặt Triệu Phong thoáng co giật, bình thường dung nhập trong huyết mạch, truyền đến từng trận run rẩy.

Thì ra.

Nam Cung Thánh này đã nhận được sự tán thành của “Càn Khôn Kiếm”, cho nên mới có thể sơ bộ sử dụng Thánh Khí truyền thừa này.

Dù sao thì tu vi của hắn cũng không kém Vương Giả chân chính bao nhiêu.

Để nhận được sự tán thành của “Càn Khôn Kiếm”, Nam Cung Thánh phải bỏ ra một lượng lớn tinh lực và thời gian.

Bằng không.

Với thực lực thiên tài đệ nhất Thánh Địa như hắn, đi nơi nào mà chẳng quét ngang toàn bộ?

Nam Cung Thánh lướt qua không trung,nhàn nhạt liếc nhìn Triệu Phong, cũng không nói gì, một đường tiến thẳng đến Dưỡng Tâm Điện.

Một lát sau…

Phía trước lại xuất hiện vài đạo thân ảnh quen thuộc.

- Triệu sư đệ.

Người đến, chính là đám người Thần Dịch Lâm, Giang Phàm.

- Các ngươi đều chuẩn bị đến “Dưỡng Tâm Điện” sao? Bên đó cạnh tranh rất kịch liệt…

Triệu Phong đại khái nói rõ tình huống bên đó một phen.

Sau khi nói xong, hắn lại lên đường tiến về một phía khác.

Trên mặt Thần Dịch Lâm lộ vẻ suy tư, nói:

- Triệu Phong này, tới Dưỡng Tâm Điện trước chúng ta một bước, bây giờ lại chủ động rút lui.

Mấy người có chút cảm thấy khó hiểu trước hành vi của Triệu Phong.

Theo lý thuyết.

Với thực lực của Triệu Phong, có lẽ cũng gần đủ cạnh tranh Bán Thần tinh huyết với Nam Cung Thánh và Mộng Hi mới phải.

Triệu Phong lúc này lại tiến về một địa phương nào đó trong Bán

Thần Di Viên.

Thoạt nhìn.

Hắn dường như từ bỏ Bán Thần tinh huyết, nhưng kỳ thực, phần lớn tâm niệm của Triệu Phong, đều đặt tại Dưỡng Tâm Điện.

- Trước hết tìm một địa phương yên tĩnh đã.

Triệu Phong sàng chọn những tin tức liên quan đến Bán Thần Di Viên, kết hợp với những thông tin trước đó đã dùng Khóa Không Chi Mâu quan sát.

Rất nhanh.

Triệu Phong đã xác định được một mục tiêu.

- Tàng Thư Phòng.

Triệu Phong biết rõ, trong Bán Thần Di Viên, có một cái Tàng Thư Phòng.

Trên thực tế, Tàng Thư Phòng này chính là phòng đọc sách nhỏ của Bán Thần khi còn sống.

Trong Tàng Thư Phòng này, tích chứa một vài sách cổ, nhưng nghe nói cũng không có công pháp truyền thừa của Bán Thần.

Nguyên nhân dẫn đến cái chết của Bán Thần, chủ yếu là do “Thần kiếp”, dường như còn chưa đủ thời gian để chuẩn bị một truyền thừa chính thức nguyên vẹn.

Chẳng qua.

Triệu Phong lựa chọn Tàng Thư Phòng, chủ yếu là bởi vì nơi đó là một nơi yên tĩnh, mặt khác, hắn cũng muốn thử thăm dò một phen.

Tại Chân Vũ Thánh Địa, đã từng có người nghiên cứu về “Bán Thần Di Viên”, cảm thấy có vài chỗ, có lẽ còn có những thu hoạch kỳ ngộ không biết trước được.

Tàng Thư Phòng, chính là một trong số đó.

Thân là thư phòng của Bán Thần trước kia, lại gần như chưa bao giờ xuất hiện qua kỳ ngộ, quả thật không khỏi có chút kỳ quái.

Trong lúc Triệu Phong còn đang di chuyển trong Bán Thần Di Viên.

Thế cục của Dưỡng Tâm Điện, đã xuất hiện biến hóa mới.

- Bán Thần tinh huyết, không phải ta thì không ai có thể đoạt được.

Nam Cung Thánh từ trên trời giáng xuống, tiến vào Dưỡng Tâm Điện.

Lại một luồng sức mạnh to lớn Vương Giả, quanh quẩn trên khoảng không của ao nước.

Vụt...

Hư quang huyền ngân lóe lên, Nam Cung Thánh đã đi đến gần “Bán Thần tinh huyết”.

- Nam Cung Thánh.

Sắc mặt Mộng Hi thoáng co giật, Bán Thần tinh huyết chỉ còn cách

bàn tay của nàng một hai xích nữa mà thôi.

Grào...

Dị thú Vương Giả gầm lên một tiếng, một mảnh diễm quang tử điện, uy năng khủng bố, mãnh liệt phóng tới Nam Cung Thánh.

Đây chính là công kích cấp Vương Giả.

Nếu không phải ở trong Bán Thần Di Viên, không gian bị áp chế rất lớn, e rằng khu vực xung quanh, đã loạn đến nghiêng trời lệch đất rồi.

- Hừ!

Trên người Nam Cung Thánh, sức mạnh to lớn của Vương Giả hiển hiện, ngoài thân nổi lên một tầng quang trạch huyền ngân không u, giống như gợn sóng.

Phốc phốc phốc…

Công kích của dị thú Vương Giả, phảng phất như lâm vào một mảnh hư không khác.

Meo…

Tiểu Tặc Miêu ẩn nấp ở một nơi hẻo lánh, chợt lộ ra dị sắc.

- Không gian năng lực, không hổ là kẻ có được hai loại thể chất tuyệt đỉnh là “Không Linh Thể” và “Thiên Linh Thể”.

Triệu Phong thông qua Tiểu Tặc Miêu, dùng chung một giác quan.

Ầm…

Hai luồng sức mạnh to lớn của Vương Giả, ở trên khoảng không của ao nước mà va chạm vào nhau, linh hồn và hư không, mơ hồ lắc lư rung chuyển.

- Không tốt…

Phụ cận ao nước, một vài thiên tài Thánh Địa, đều không thể đứng vững.

Giao phong giữa cấp bậc Vương Giả, sóng khí khủng bố, cho dù là trong Bán Thần Di Viên, thì cũng bị càn quét đến nửa dặm.

Con đường Thanh Ngọc Thạch dưới chân, bong ra từng mảng lớn.

Thế nhưng, mỗi viên gạch ngói trong Bán Thần Di Viên, đều không phải bình thường.

Ô...ô...ô...n...g!

Dưới luồng lực lượng kỳ dị này, các kiến trúc hoặc con đường bị phá hủy, đều tự động chữa trị.

Bởi vì.

Bán Thần Di Viên này, chính là một phần không gian do Bán Thần xây dựng.

Ở trong chỗ này, ý chí Bán Thần, cũng không khác gì Thần, không gì không làm được.

- Bán Thần, Thiên Giai Thần Vị, rốt cuộc thì đó là cấp độ như thế

nào…

Trong lòng Triệu Phong không khỏi chờ mong và hướng tới.

Chủ nhân của Thần Linh Nhãn, rất có thể có nguồn gốc là một vị Thần Linh Thái Cổ, khẳng định cấp độ còn trên cả Thiên Giai Thần Vị.

- Thu!

Nam Cung Thánh hét lớn một tiếng, trên tay chợt hiện ra một cửa động không u, ngoài rìa là một tầng quang lưu huyền ngân.

Phù…

Một luồng hấp lực không gian huyền diệu, tập trung tại trên Bán Thần tinh huyết.

Hiển nhiên.

Nam Cung Thánh này, muốn dùng bí kỹ không gian để thu lấy “Bán Thần tinh huyết”.

Ô...ô...ô...n...g!

Bán Thần tinh huyết có linh tính, phát ra một luồng uy năng thần lực, chống cự lại luồng hấp lực không u kia.

- Quả nhiên.

Triệu Phong cũng chẳng cần suy nghĩ nhiều.

Loại thiên phú không gian của Nam Cung Thánh, có năng lực thu vật

trong khoảng cách gần rất cường đại, tại phương diện này, có chút giống “Hư Không Chuyển Vật’ của Triệu Phong.

Hơn nữa.

Sức mạnh to lớn Vương Giả của Nam Cung Thánh, gần như tiếp cận tu vi Vương Giả, cho dù Bán Thần tinh huyết có giãy dụa mãnh liệt như thế nào, thì vẫn bị hắn chậm rãi kéo đến gần.

- Mơ tưởng.

Mộng Hi thông qua Tử Lân ngọc giác trong tay, điều khiển dị thú Vương Giả, phát động công kích với Nam Cung Thánh.

Bản thân nàng, phải phân ra ít nhất năm thành tinh lực, dùng để điều kiện dị thú Vương Giả.

- Không gian Mộng Diệp.

Mái tóc xanh trên đầu Mộng Hi, như thác nước bay loạn.

Trong khoảnh khắc đó, phương viên mười trượng, đều bị một tầng mộng quang mê ly bao phủ.

Chỉ trong chớp mắt.

Mọi người ở phụ cận, đã đặt mình trong không gian mộng ảo quỷ dị.

Không gian này, nguyên kết cấu, vẫn là một cái ao nước nhỏ trước Dưỡng Tâm Điện.

Thế nhưng, khí tức không gian ban đầu, đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, giống như bị khí tức của một không gian khác thẩm

thấu.

Vụt vụt vụt...

Mái tóc xanh như thác nước trên đầu Mộng Hi, đột nhiên dài ra gấp đôi, tầng tầng cuốn quanh, trói buộc “Nam Cung Thánh”.

- Lại là không gian Mộng Diệp này.

Nam Cung Thánh nghiến răng nghiến lợi, lập tức rơi vào bị động.

Trong không gian Mộng Diệp, năng lực của những người khác, tạm thời ảnh hưởng không lớn.

Thế nhưng, bản thân Mộng Hi, thực lực lại có thể tăng trưởng trên phạm vi lớn.

- Mộng Diệp tộc – bài danh thứ hai trăm ba mươi chín trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng. Huyết mạch hệ Linh Hồn hiếm thấy, dung nhập không gian Mộng Diệp vào không gian hiện thực, ảnh hưởng tới hoàn cảnh.

Thanh niên sáng ngời khẽ lẩm bẩm.

Đem lực lượng Huyễn thuật, ảnh hưởng đến hiện thực, có thể thấy được sự khủng bố của loại huyết mạch này.

- Cực hạn của Huyễn thuật, chính là Hiện Thực Mộng Huyễn. Huyết mạch của nàng, không ngờ đã mơ hồ chạm đến cấp bậc đó rồi.

Tâm linh của Triệu Phong không kìm được mà rung động.

Huyễn Cấm Chi Nhãn của hắn, còn phải kéo ý thức tâm linh của đối phương, vào trong không gian Huyễn Cấm do mình xây dựng nên.

Còn Mộng Hi.

Nàng trực tiếp đem không gian Mộng Diệp, dung nhập vào thế giới hiện thực, ảnh hưởng đến hoàn cảnh.

Loại tình huống này.

Chỉ có năng lực của nàng mới có thể biến không thể thành có thể.

Ví dụ như.

Tóc của Mộng Hi, trong hiện thực thì chỉ dài bằng người thường.

Nhưng trong không gian Mộng Diệp, tóc của nàng có thể kéo dài gấp vài lần, giống như mặc sức tưởng tượng trong mộng cảnh.

Đương nhiên.

Lực lượng của không gian Mộng Diệp, đối với khả năng ảnh hưởng đến không gian hiện thực, cũng có giới hạn.

Phụ cận ao nước.

Thực lực của Mộng Hi, đạt được tăng phúc, bốn phía tràn ngập mộng quang mông lung, hoàn toàn bất đồng với khu vực khác của Dưỡng Tâm Điện.

Nhất thời.

Nam Cung Thánh đã lâm vào bị động, cửa động không u trong tay đã biến mất.

- Huyền Không Liệt.

Nam Cung Thánh duỗi tay ra, một tầng phong mang màu bạc, xuất hiện trong hư không, truyền đến một luồng khí tức cấm kỵ.

- Thân thể Mộng Diệp.

Thân hình Mộng Hi, ở trong tầng mộng quang mông lung, lập tức biến thành hư ảnh quỷ dị.

Phốc phốc…

“Huyền Không Liệt” đủ dể miểu sát bất kỳ Nửa bước Vương Giả nào, khi đánh lên người Mộng Hi, lại không tổn hao chút lông tóc nào.

Thứ nhất là nhờ phòng ngự của bản thân nàng, có thể cản trở được ba thành uy năng.

Mà trọng yếu hơn chính là, trong không gian Mộng Diệp, trí tưởng tượng của nàng, có thể ảnh hưởng đến hiện thực.

Thử nghĩ mà xem, nếu như ở trong mộng, bản thân bị giết chết, thì trong hiện thực cũng sẽ không chết.

Không gian Mộng Diệp của Mộng Hi, có thể khiến hiệu quả này xâm nhập vào hiện thực, biến tướng tăng cường lực phòng ngự lên gấp mấy lần.

- Không hổ là huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, quả thật biến thái. Nếu như có thể học được không gian Mộng Diệp, vậy thì có vốn liếng để ăn gian rồi.

Tâm linh Triệu Phong không khỏi rung động.

Chẳng qua, hắn cũng biết rằng, loại năng lực huyết mạch đặc thù này, rất khó phục chế.

Trong thời gian ngắn.

Triệu Phong cũng không có ý định ra tay.

- Càn Khôn Kiếm.

Nam Cung Thánh bỗng nhiên lấy ra một kiện Thánh Khí truyền thừa.

Càn Khôn Kiếm vẽ trong hư không một cái, xuất hiện cảm giác trời rung đất chuyển, ngay cả không gian Mộng Diệp, cũng sinh ra chấn động, bị suy yếu nhất định.

- Không ngờ Nam Cung Thánh lại được Càn Khôn Kiếm thừa nhận. Cho dù hắn chỉ có thể phát huy được một chút lực lượng da lông bên ngoài của thanh kiếm này, cũng đủ khiến cho “không gian Mộng Diệp” của ta không ổn định, tiêu hao rất lớn.

Tâm thần Mộng Hi thoáng run.

Nam Cung Thánh quả thật không hổ là đối thủ số mệnh của nàng.

Phành phành phành...

Nam Cung Thánh và Mộng Hi đọ sức, tràng diện kinh tâm động phách, xuyên qua giới vật chất, tinh thần, thậm chí cả giới Mộng Diệp.

Lúc đám người Thần Dịch Lâm và Giang Phàm đuổi tới nơi, cũng không khỏi líu lưỡi.

- Có lẽ việc Triệu Phong rời đi, chính là một sự lựa chọn sáng suốt.

Thần Dịch Lâm lẩm bẩm.

Trừ phi thực lực của hai phe Nam Cung Thánh và Mộng Hi giảm mất một nửa, bằng không, những người khác căn bản không thể nhúng tay vào.

Hai đại thiên tài, lâm vào giằng co, trong thời gian ngắn, rất khó phân ra thắng bại.

Nhưng đồng thời.

Uy năng do Bán Thần tinh huyết ẩn chứa linh tính phát ra, đều chậm chạp giảm xuống.

- Đánh đi, nếu như hai người này ở trạng thái đỉnh phong, ta cũng không nắm chắc bao nhiêu phần.

Thanh niên sáng ngời, đứng trên nóc nhà, nhếch miệng nở nụ cười trào phúng.

Nửa canh giờ sau.

Bán Thần Di Viên, trong một vườn lâm viên rộng lớn, có một gian phòng sách bằng trúc.

Triệu Phong bước chân vào sân nhỏ, lập tức mưa phùn nổi lên không ngừng.

- Kỳ diệu.

Triệu Phong phảng phất nghe thấy âm thanh ngâm tụng, giao hội với bầu trời mưa phùn phùn.

Thế nhưng.

Bên ngoài sân nhỏ, lại không có trời mưa.

Triệu Phong phỏng đoán, đây hẳn là ý cảnh của chủ nhân di viên: Xuân Vũ không ngớt, gió mát ướt át, ngồi trong phòng vắng, lặng yên đọc sách.

Đây chính là Tàng Thư Phòng của Bán Thần.

Triệu Phong mang theo một tia hồi tưởng, cùng với một chút kính sợ, bước vào Tàng Thư Phòng.

Chương 661: Thiên Dương Chiến Tộc

Trong sân, mưa phùn không ngớt.

Triệu Phong tiến vào Tàng Thư Phòng, nơi này không có tiếng động chiến đấu ầm ĩ ở Bán Thần Di Viên, có một loại cảm giác hưởng thụ an bình đã lâu.

Tàng Thư Phòng, thuộc về một căn phòng sách nhỏ, điển tịch bên trong, có đến mấy trăm bản.

Triệu Phong vội vàng đưa mắt liếc nhìn thêm vài lần, điển tịch ở nơi này, không có một bản công pháp truyền thừa nào.

- Vương Triều khí vận học, Huyền Mê về Thiên Cơ tộc, Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, Thần Kiếp Thiên…

Ánh mắt của Triệu Phong, đảo qua những điển tịch cổ xưa trên giá sách.

Những bí mật thần thoại, hoặc những điều cấm kỵ ở bên ngoài, đều có thể nhìn thấy trong những quyển sách này.

Điển tịch ở nơi này, so với Tông phái Tam Tinh ở Chân Vũ Thánh Địa, rất có khả năng có sự liên quan.

Dù sao.

Tàng Thư Các của Tông phái Tam Tinh, cũng có một số nội dung

hạch tâm, là bí mật.

Sách bên trong Tàng Thư Phòng, phần lớn đều có thể đọc qua, nhưng cũng có quyền hạn nhất định.

Đầu tiên, sách ở nơi này, không thể mang ra.

Tiếp đó, một ngày chỉ có thể đọc năm mươi thư tịch trong phòng sách này.

- Muốn xem hết sách ở nơi này, cho dù là dùng tốc độ nhanh nhất, cũng phải mất mười ngày.

Trên mặt Triệu Phong thoáng lộ vẻ trầm ngâm.

Phải biết rằng.

Bán Thần Di Viên chỉ mở ra nửa tháng.

Không ai nguyện ý dùng hai phần ba thời gian đó, để đi đọc sách trong phòng.

Trước kia, khi Bán Thần Di Viên mở ra, cũng có rất ít người chấp nhận tổn hao vài ngày, ở trong Tàng Thư Phòng đọc sách, nhưng ngoại trừ học thức phong phú hơn thì cũng không có kỳ ngộ thu hoạch nào.

- Dù tao ta cũng có thể nhất tâm đa dụng, vậy thì còn không bằng ở chỗ này đọc sách.

Triệu Phong đã có sự lựa chọn.

Vạn Niệm Thần Quyết giúp hắn có thể nhất tâm đa dụng, trong lúc

đọc sách, còn có thể chú ý đến cuộc tranh đoạt Bán Thần tinh huyết.

Trước mắt.

Trong Bán Thần Di Viên, cũng chỉ có Bán Thần Di Viên, mới có thể sinh ra lực hấp dẫn trí mạng đối với Triệu Phong.

Vụt...

Rất nhanh.

Tâm niệm của Triệu Phong đã chia ra làm ba luồng.

Luồng thứ nhất, thỉnh thoảng chú ý đến tình huống “Bán Thần tinh huyết”.

Luồng thứ hai, ở lại trong Tàng Thư Phòng, đọc sách hoặc là thăm dò thư phòng.

Luồng thứ ba, dùng để tham tu cảm ngộ.

Trong Bán Thần Di Viên, thời gian rảnh rỗi, đều dùng cho việc tu luyện.

Nếu như những thiên tài khác biết được, không biết sẽ có cảm tưởng như thế nào.

Thiên tài bình thường, tiến vào Bán Thần Di Viên, có người nào là không nghĩ cách giành giật kỳ ngộ?

Nửa canh giờ sau…

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, đã quan sát toàn bộ mỗi ngóc

ngách hẻo lánh trong thư phòng, nhưng cũng không phát hiện ra manh mối gì.

Thư phòng của Bán Thần, ngoại trừ thư tịch ra, đơn giản chỉ là những thứ như văn phòng tứ bảo.

Chất liệu tạo nên những vật này, đều giống như bình thường, nhưng dưới tác dụng của ý chí Bán Thần, nó không thể phá hủy, cũng không thể đem ra ngoài.

- Chẳng lẽ, bên trong Tàng Thư Phòng này, quả thực không hề có bất kỳ kỳ ngộ nào?

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Chẳng qua.

Những điển tịch trong Tàng Thư Phòng, đối với bản thân Triệu Phong, cũng có lực hấp dẫn nhất định.

Huống chi, hắn nhất tâm đa dụng, ngoại trừ đọc sách ra, còn chiếu cố đến việc tu luyện, chú ý đến tình huống của Bán Thần tinh huyết nữa.

Thậm chí.

Triệu Phong còn có thể phân hóa tâm niệm, điều khiển hai Tinh Đình Nhân, đi Bách Hoa Viên, vơ vét một số thiên tài địa bảo.

Hai Tinh Đình Nhân này, có chiến lực tiếp cận Nửa bước Vương Giả,tốc độ và tính cơ động đều vượt xa thường nhân.

Cứ như vậy.

Ý niệm của Triệu Phong, đã chia thành bốn luồng.

Nhưng bây giờ, hắn thai nghén ra ý chí Nửa bước Vương Giả, cảnh giới "Vạn Niệm Thần Quyết", cũng đạt tới trạng thái nhất niệm hóa trăm, không tốn sức chút nào.

Ôm tâm lý "dù sao cũng không thiệt thòi", Triệu Phong bắt đầu tĩnh tâm đọc sách.

Nói là đọc, còn không bằng nói là phục chế.

Những điển tịch kia, cầm trong tay Triệu Phong, lật qua một lượt, trong quá trình đó, nội dung đã khắc sâu vào đầu.

- Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Trong tay Triệu Phong, chợt xuất hiện một bản cổ thư.

Trong sách tự thuật về hơn một ngàn huyết mạch chủng tộc thuộc Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Ngay cả huyết mạch truyền thừa của "Mộng Hi", "Giang Phàm", cũng có trong đó.

Huyết mạch của Mộng Hi, đến từ "Mộng Diệp tộc" ở thời đại Thái Cổ, xếp hàng hai trăm ba mươi chín trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Sau khi Triệu Phong xem xong đủ loại năng lực của Mộng Diệp tộc, hắn không khỏi sợ hãi thán phục.

Mộng Diệp tộc, có một loại năng lực đáng sợ, đó là có thể tiến vào trong mộng cảnh của người khác, giết chết mục tiêu.

Trong mộng cảnh này, lực lượng của Mộng Diệp tộc, gần như là vô địch.

Chẳng qua.

Loại năng lực này có hạn chế rất lớn. Ít nhất là, trong Bán Thần Di Viên này, có rất ít người sẽ chìm vào giấc ngủ.

Xâm nhập vào mộng cảnh của người khác, bản thân Mộng Diệp tộc, cũng cần phải chìm vào giấc ngủ, tiến vào mộng cảnh.

Đương nhiên.

Biến thái chính thức, vẫn là những chủng tộc thần thoại có xếp hạng hàng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

- Xếp hạng nhất, Thái Cổ tộc.

Lúc Triệu Phong đọc đến chủng tộc này, tâm linh huyết mạch đều cảm thấy chấn động.

Ngay cả Thần Linh Nhãn, cũng sinh ra một tia rung động rất nhỏ.

Chỉ bằng ba chữ này, đã có thể khiến cho những huyết mạch hậu thế, cảm thấy một loại áp bách nặng nề.

Thái Cổ tộc: Chính là chủng tộc hoàn mỹ nhất thế gian, còn được gọi là “Chân Thần nhất tộc”, sau đại chiến Thái Cổ, cơ bản đã bị diệt sạch. Thái Cổ tộc, vừa ra đời, đã có được “Tiên Thiên Thần Ma Thể”, cho dù còn nhỏ, cũng có được thể chất Bán Thần. Chỉ cần vừa trưởng thành, không cần tu luyện, cũng được gọi là Cổ Thần.

Sau khi Triệu Phong xem hết giới thiệu về chủng tộc, hắn không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Lực lượng của Bán Thần, kinh khủng đến bực nào? Chỉ nhìn và hết thảy những sức mạnh to lớn và kỳ tích trong Bán Thần Di Viên này, cũng đã có thể thấy được đôi chút rồi.

Thế nhưng.

Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, khi sinh ra đã có được Tiên Thiên Thần Ma Thể, cho dù là một đứa trẻ nhỏ, cũng có được thể chất tương đương với Bán Thần.

- Quá nghịch thiên, cũng may là Thái Cổ tộc, cơ bản đã tuyệt tích, sau này cũng chưa từng xuất hiện lại.

Triệu Phong than dài một tiếng.

Đương nhiên.

Chủng tộc bài danh mười hạng đầu, cơ bản đều đã tuyệt tích, hoặc là gần như tuyệt chủng.

Đáng nhắc tới chính là.

“Thiên Cơ tộc”, cũng bài danh trong mười hạng đầu, thậm chí là năm hạng đầu.

- Thiên Cơ tộc: thế giới Phạm Trụ, chủng tộc có trí tuệ lớn nhất, thậm chí còn có thể ngược dòng tìm hiểu Thái Cổ trước kia.

Kinh khủng nhất chính là.

Thiên Cơ tộc đã chế tạo ra vũ khí đại hủy diệt, có thể hủy thiên diệt địa, thậm chí chế tạo ra cả cỗ máy thời gian.

Mặc dù những điều này chỉ là nghe đồn, còn chưa được kiểm chứng.

- Xem ra, lúc trước Tân Vô Ngân có thể tiến vào Thiên Cơ truyền thừa, quả thật là không đơn giản.

Triệu Phong thầm nghĩ.

Xếp hạng nhất, Thái Cổ tộc.

Xếp hạng ba, Thiên Cơ tộc.

Xếp hạng bảy, Quang tộc.

Xếp hạng tám, Kim Ô tộc.

Xếp hạng chín, Diệt Thế Long tộc.

Xếp hạng mười chín, Linh tộc.

Triệu Phong xem hết những chủng tộc bài danh hàng đầu, không khỏi cảm khái vô cùng, cảm thấy mình quả thật rất nhỏ bé.

Bản cổ tích “Thái Cổ Vạn Tộc Bảng” này, có chút hư hại, cũng không ghi chép tất cả các chủng tộc, mà có một số chủng tộc được nhắc tới, lại tự thuật không đầy đủ.

Không lâu sau.

Triệu Phong đã xem xong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, không khỏi sinh lòng rung động và hướng tới đối với thời đại Thái Cổ Man Hoang.

Khó có thể tưởng tượng nổi, chủng tộc ở thời đại đó, đã tạo ra những thần thoại như thế nào.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Triệu Phong đã quên đi việc thăm dò kỳ ngộ trong Tàng Thư Phòng của bản thân, hắn vẫn đang chìm đắm trong biển sách học vấn.

Những thư tịch này, có liên quan đến thiên văn, địa lý, nhân văn, lịch sử, cũng không có trợ giúp gì đối với thực lực của bản thân.

Thế nhưng.

Đọc qua những cổ thư này, Triệu Phong đã học được rất nhiều, tầm mắt cũng trở nên sắc bén hơn.

- Thì ra, Đại Lục vực trong truyền thuyết là thực sự tồn tại. Vượt qua "Thương Hải", sau đó vượt qua "Nam Lâm Hải", là có thể đến Đại Lục vực.

- "Tông phái Ngũ Tinh" chí cao, tại Đại Lục vực, kể cả những Linh Vực Thánh Địa ở gần đó, đều chưa bao giờ xuất hiện.

Triệu Phong đã biết được một bí mật không thể tưởng tượng nổi.

Khu vực "Thương Hải" và ba đại Linh Vực Thánh Địa, vẫn chỉ là một góc nhỏ của tòa băng sơn thế giới Phạm Trụ.

Bất tri bất giác.

Triệu Phong đã đắm chìm trong những học thức mênh mông này.

Đương nhiên.

Những luồng ý niệm khác của hắn, cũng không hề nhàn rỗi.

Một luồng dùng để tu luyện, cũng khá là đơn giản.

Một luồng dùng để điều khiển hai Tinh Đình Nhân, thăm dò Bách Hoa Viên, vơ vét những thiên linh địa bảo trong đó.

Thoải mái nhất, vẫn là luồng ý niệm bên phía Tiểu Tặc Miêu.

Thông qua Tiểu Tặc Miêu, Triệu Phong đã nắm rõ tình huống bên phía “Dưỡng Tâm Điện”.

Trong Dưỡng Tâm Điện, có một nửa số thiên tài đã từ bỏ việc tranh đoạt “Bán Thần tinh huyết”.

Những người lưu lại, đều là tinh anh, gần một nửa trong số đó, đều có tu vi Đại Đan Nguyên Cảnh.

Nam Cung Thánh và Mộng Hi đối kháng, đã lâm vào cục diện bế tắc.

Nếu như chiến đấu thì hai người có lẽ đã phân ra thắng bại.

Thế nhưng.

Uy năng thần lực của Bán Thần tinh huyết, lại khiến cho việc tranh đoạt Thần Huyết trở nên khó khăn vô cùng.

Cho dù là Vương Giả chính thức, ở trước mặt Bán Thần tinh huyết, cũng phải thừa nhận áp lực cực lớn.

Một ngày trôi qua…

Thần sắc trêm mặt Nam Cung Thánh và Mộng Hi, đều có một tia mệt mỏi, chiến lực suy yếu nhất định.

Thế nhưng, hai người vẫn không từ bỏ.

Chỉ cần một bên từ bỏ, bên còn lại sẽ có khả năng rất lớn thu hoạch được Bán Thần tinh huyết.

- Ha ha, các ngươi còn chưa phân thắng bại, vậy thì Bán Thần tinh huyết này, cứ giao cho Ôn mỗ tìm hiểu đi.

Một tiếng cười khẽ, từ trên đỉnh đầu truyền đến.

Người nào?

Sắc mặt Nam Cung Thánh và Mộng Hi đều khẽ biến, vô thức ngẩng đầu.

Chủ nhân của âm thanh đó, không ngờ dễ dàng tiếp cận hai người và Bán Thần tinh huyết như vậy.

Vụt...

Một thanh niên sáng ngời, phiêu phù trên Bán Thần tinh huyết, toàn thân phát ra một luồng khí tức ôn hòa.

- Thu!

Thanh niên sáng ngời vươn tay ra, đột phá rào cản của hai đại thiên tài, nhắm thẳng đến Bán Thần tinh huyết.

Ầm…

Trong khoảnh khắc thanh niên sáng ngời vươn tay, không gian mơ hồ vang vọng, nước da toàn thân hắn, nổi lên một tầng ánh sáng màu vàng rực rỡ chói lọi.

Nhìn kỹ lại thì thấy tóc và làn da của thanh niên sáng ngời, đã nổi lên một tầng kim trạch.

Từ xa nhìn lại, quả thật giống như một Kim Dương chiến thần.

- Mơ tưởng.

Mộng Hi tay cầm Tử Lân ngọc giác, khống chế dị thú Vương Giả, phát động công kích với thanh niên sáng ngời.

- Mở!

Thanh niên sáng ngời không chút e ngại, giống như Hoàng Kim chiến thần, một chưởng phong bế công kích của dị thú Vương Giả.

Ầm…

Sóng khí màu vàng khủng bố và tử điện diễm khí, lập tức tràn ngập nửa khuôn viên Dưỡng Tâm Điện.

Những thiên tài ở gần đó, đều giật mình hoảng sợ.

- Chiến lực sánh ngang Vương Giả, điều này làm sao có thể?

Ngay cả Mộng Hi, cũng có chút thất thần.

Chính vì khống chế linh hồn, cho nên dị thú một sừng của nàng, chỉ có thể phát huy bảy thành chiến lực của Vương Giả.

Nhưng dù vậy thì cũng đủ kinh thế hãi tục rồi.

Đinh…

Nam Cung Thánh đánh ra một đạo phong mang màu bạc, lực lượng cấm kỵ của “Huyền Không Liệt”, chém thẳng lên người thanh niên sáng ngời, nhưng chỉ nghe thấy một trận âm thanh kim loại va chạm.

Trên làn da vàng óng của thanh niên sáng ngời, vỡ ra một vết nứt lớn, nhưng lại không đổ máu.

Khoảnh khắc này.

Hắn phảng phất như đã thực hóa thành Hoàng Kim chiến thần, không gì không làm được.

- Thiên Dương Chiến tộc, bài danh thứ chín mươi tám trong “Thái Cổ Vạn Tộc Bảng”…

Trong đôi mắt đẹp dịu dàng, mê ly như mộng ảo của Mộng Hi, lần đầu tiên lộ ra một tia kinh hãi.

Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, lại còn bài danh thứ chín mươi tám.

Đây là lần đầu tiên nàng nghe nói có huyết mạch bài danh trước 100 trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

- Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, những loại huyết mạch bài danh trước 100, đều là những tồn tại nghịch thiên.

Huyết mạch trong cơ thể Giang Phàm, cũng bị áp chế.

Huyết mạch chủng tộc của hắn, bài danh ba bốn trăm gì đó trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, kém xa Thiên Dương Chiến tộc rất nhiều.

- Hừ, huyết mạch trước 100 trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, chính là một đường ranh giới lớn. Huyết mạch “Thiên Dương Chiến tộc”, có thể khiến chiến lực của ta, trong thời gian ngắn đủ sức chống lại Vương Giả.

Khóe miệng thanh niên sáng ngời, chợt nhếch lên một nụ cười nhạt.

Quyền kháng dị thú Vương Giả, ngạnh kháng một kích của Nam Cung Thánh.

Dưới ánh mắt kinh hãi của phần đông thiên tài, Ôn Lạc An cường thế đăng tràng.

Thân hình Ôn Lạc An hơi nhoáng lên một cái, một tay cường thế đè xuống.

Khí tức của huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng bài danh trước 100 phủ xuống, ngay cả Bán Thần tinh huyết, cũng mơ hồ bị áp chế.

Bàn tay hoàng kim của thanh niên sáng ngời, bắt lấy “Bán Thần tinh huyết”.

Chương 662: Đột Phá Đại Đan Nguyên Cảnh

Bán Thần Di Viên, Tàng Thư Phòng.

- Thiên Dương Chiến tộc, huyết mạch thần thoại bài danh thứ chín mươi tám trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Triệu Phong giật mình trước thực lực chân chính của thanh niên sáng ngời.

Hắn đã xem qua “Thái Cổ Vạn Tộc Bảng”, tự nhiên minh bạch, huyết mạch có thể xếp vào trước 100 hạng đầu của Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, là tồn tại khủng bố như thế nào.

Giờ khắc này.

Phần lớn tâm niệm của hắn, đều đặt tại Dưỡng Tâm Điện.

Thanh niên sáng ngời từ trên trời giáng xuống, giống như Hoàng Kim chiến thần, vượt cấp Vương Giả có thể chống lại.

Nam Cung Thánh và Mộng Hi, giằng co hơn một ngày, tâm thần mỏi mệt, không còn ở trạng thái đỉnh phong nữa.

Càng vi diệu chính là.

Bán Thần tinh huyết, sau khi trải qua trận đối kháng của hai đại thiên tài Vương Giả, uy năng đã tiêu hao rất nhiều, sức chống cự cũng giảm xuống không ít.

Vào thời khắc mấu chốt này, thanh niên sáng ngời cường thế chen vào.

Có thể nói là, bọ ngựa bắt ve, chim sẻ núp đằng sau.

Ô...ô...ô...n...g!

Bán Thần tinh huyết, bị bàn tay hoàng kim to lớn bắt lấy, mơ hồ run rẩy, uy năng thần lực của nó, tuy vẫn không ngừng bộc phát ra, nhưng không còn bá đạo như trước kia nữa.

Ôn Lạc An đứng ngạo nghễ tại chỗ, làn da và tóc, biến thành một mảnh kim trạch, toàn thân phát ra ánh sáng màu vàng rực rỡ chói lọi.

Khí tức huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, khiến cho rất nhiều thiên tài trong Dưỡng Tâm Điện, đều cảm thấy tâm huyết run rẩy.

- Thu!

Bàn tay hoàng kim của Ôn Lạc An, phảng phất như kim thiết nóng chảy đúc thành, nắm chặt lấy Bán Thần tinh huyết, kéo đến gần chiếc nhẫn trữ vật của mình.

Thế nhưng.

Bán Thần tinh huyết này, như có được linh tính, vẫn kiệt lực giãy dụa.

Nếu như Thần Huyết này, có thể bị thu đi dễ dàng như vậy, Hư Không Chuyển Vật của Triệu Phong, hoặc thậm chí là không gian bí kỹ của Nam Cung Thánh, cũng đã sớm thành công rồi.

Chẳng qua.

Thanh niên sáng ngời dựa trên cơ sở hai người Nam Cung Thánh và Mộng Hi tranh đấu tiêu hao, vẫn có tiến bộ nhất định.

Hắn miễn cưỡng “nắm giữ” Bán Thần tinh huyết, mặc dù chỉ là nắm “hư” (*).

(*) không chạm trực tiếp vào

Hắn tận lực khiến cho Bán Thần tinh huyết, tiếp cận nhẫn trữ vật của mình.

- Mơ tưởng.

Nam Cung Thánh và Mộng Hi, há có thể để cho hắn được như ý, hai người đồng loạt phát động công kích.

Ôn Lạc An thấy vậy, đành phải lần nữa ngăn chặn công kích của dị thú Vương Giả, và ngạnh kháng một trảm của Nam Cung Thánh.

Phành…

Chiến lực Vương Giả giao phong, sóng khí khủng bố và sức mạnh to lớn, lập tức bao trùm khuôn viên nửa dặm.

Khoảng cách hai mươi trượng gần ao nước, đã không còn thiên tài nào khác.

Đinh…

Nam Cung Thánh chém ra một đạo vết nứt ở cổ Ôn Lạc An, lần này, đã có chút vết máu chảy ra ngoài.

Hít…

Thanh niên sáng ngời rên lên một tiếng, toàn thân rực vàng chói mắt, vị trí miệng vết thương, lấy mắt thường có thể nhìn thấy tốc độ miệng vết thương khép lại.

Huyết mạch bài danh trước 100 trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, năng lực tự khôi phục sức khỏe của hắn, tự nhiên là ngạo nhân nhất đẳng.

- Rút lui!

Thanh niên sáng ngời ngạnh kháng một kích của Nam Cung Thánh, phá không bay lên.

Nếu như có thể đạt được Bán Thần tinh huyết, cho dù phải trả một cái giá lớn thì cũng đáng.

- Lưu lại.

Thanh niên sáng ngời vừa mới phi độn ra được bảy tám trượng, bên cạnh thân đột nhiên truyền đến một đạo hư ảnh huyền ngân, kèm theo đó là một trận không gian chấn động.

Càn Khôn Kiếm.

Hư ảnh huyền ngân này, ngưng hiện thành thân ảnh của Nam Cung Thánh, trong khoảnh khắc Thánh Khí truyền thừa vung lên, hư không thiên địa, chợt truyền đến cảm giác lắc lư mơ hồ.

- Không hổ là Thánh Địa đệ nhất thiên tài, với thiên phí không gian Không Linh Thể của Nam Cung Thánh, nhất định sẽ không để cho Ôn Lạc An toàn thân trở ra.

Triệu Phong thông qua Tiểu Tặc Miêu, một mực chú tâm quan sát tình huống bên này.

Không người nào phát giác ra, trên khoảng không của Dưỡng Tâm Điện, mơ hồ xuất hiện hư ảnh mơ hồ của một đầu Di Thiên Chi Mâu, sau đó nhanh chóng thu lại.

Phành…

Nắm quyền kim quang rực rỡ của thanh niên sáng ngời, đánh trúng "Càn Khôn Kiếm", toàn thân bừng sáng, Bán Thần tinh huyết trên tay, thiếu chút nữa tuột tay.

Uy lực của Càn Khôn Kiếm, quả thật đáng sợ.

Mặc dù ở trong tay Nam Cung Thánh, nó chỉ phát huy được một ít lực lượng da lông mà thôi.

Phốc…

Thanh niên sáng ngời còn chưa đứng vững thì một đám tóc xanh như thác nước, vờn quanh một tầng ánh sáng mộng ảo, đã quấn lấy tay hắn.

Mà cánh tay đó, vừa vặn là cánh tay đang nắm Bán Thần tinh huyết.

Phốc…

Bán Thần tinh huyết trong tay thanh niên sáng ngời, lại giãy dụa mạnh mẽ, sau đó rời khỏi tay.

Ô...ô...ô...n...g!

Bán Thần tinh huyết thoát ly lực khống chế, lơ lửng giữa không trung, ánh sáng lưu ly màu vàng lóe lên, phát ra một trận thanh âm rung động.

Còn không đợi ba đại thiên tài Vương Giả kịp phản ứng thì dị biến đột nhiên phát sinh.

Vù…

Bán Thần tinh huyết đột nhiên phá không mà đi, dường như không thể nào nhịn được sự tra tấn của ba đại thiên tài Vương Giả được nữa.

- Tìm!

Nam Cung Thánh phản ứng nhanh nhất, hư ảnh huyền ngân lóe lên, đuổi theo hướng “Bán Thần tinh huyết” phá không mà đi.

Thanh niên sáng ngời hậm hực không cam lòng, cũng theo sát phía sau.

Vừa rồi, chỉ thiếu một bước nữa là hắn đã có thể đạt được Bán Thần tinh huyết rồi.

Ôn Lạc An không thể không thừa nhận, chính mình đã đánh giá thấp thực lực của Nam Cung Thánh.

Chiến lực của Nam Cung Thánh, có thể sánh ngang với Vương Giả, thiên phú không gian Không Linh Thể của hắn, lại càng là quỷ thần khó lường.

Mộng Hi có được dị thú Vương Giả, đồng dạng cũng có thể sánh

ngang Vương Giả.

- Ba đại thiên tài Vương Giả…

Đám thiên tài trong Dưỡng Tâm Điện, chỉ có thể trơ mắt ra nhìn ba đạo thân ảnh này.

Cũng có một ít thiên tài, đi theo ba vị Vương Giả này.

Meo…

Thân hình Tiểu Tặc Miêu lóe lên, ẩn độn hư không, đuổi theo ba đại thiên tài.

- Đúng vậy, đi theo Mộng Hi đi.

Triệu Phong khen ngợi.

Mộng Hi ngồi trên người dị thú Vương Giả, khí tức và sức mạnh to lớn của Vương Giả, rất dễ bị tập trung khóa chặt.

Những thiên tài có mưu đồ với Bán Thần tinh huyết khác, cũng đều theo sau Mộng Hi.

Vụt...

Tâm lực của Triệu Phong, phần lớn đều đặt tại Tàng Thư Phòng.

“Bán Thần tinh huyết” phi độn mà đi, ba đại thiên tài Vương Giả tranh phong, thế cục sẽ càng trở nên phức tạp.

Triệu Phong dự đoán, trong thời gian ngắn, trận tranh đoạt Bán Thần tinh huyết, sẽ rất khó kết thúc.

Ba đại thiên tài Vương Giả, chỉ cần một người trong đó sắp đạt được Thần Huyết, thì hai đại thiên tài Vương Giả khác, tất sẽ hiệp lực công kích.

Trong Tàng Thư Phòng.

Triệu Phong nhất tâm đa dụng, vừa đọc sách vừa tu hành.

Quy tắc trong Tàng Thư Phòng chính là một ngày chỉ có thể xem 50 bản.

Bởi vậy.

50 bản mỗi ngày, rất nhanh đã có thể xem hết.

Lúc Triệu Phong muốn đưa tay cầm quyển sách thứ 51, lập tức gặp phải lực cản mạnh mẽ.

Chính bởi vì vậy.

Triệu Phong càng có thể nhiều tinh lực hơn, vừa tu hành vừa khống chế hai Tinh Đình Nhân.

Hai Tinh Đình Nhân này, chiến lực tiếp cận Nửa bước Vương Giả, tính cơ động cao, cho dù gặp phải nguy hiểm bình thường, vẫn có thể toàn thân trở ra.

Cứ cách hai ngày.

Hai Tinh Đình Nhân này sẽ trở về một lần, giao cho Triệu Phong những trân tài dị bảo mà mình thu hoạch được.

- Thu hoạch trong Bách Hoa Viên, so với ở Tử Yên hồ còn phong phú hơn một chút.

Triệu Phong sắp xếp lại chỗ chiến lợi phẩm của hai Tinh Đình Nhân.

Tinh Đình Nhân, thuộc về một chủng dị nhân, có chút giống Nhân Ngư tộc.

Cho dù Triệu Phong không tự mình ra tay, thì hai Tinh Đình Nhân kia cũng vơ vét được một lượng trân tài dị bảo rất khả quan.

- Xích Hỏa Liên… Thiên Cực Sâm… Rất tốt.

Ánh mắt của Triệu Phong, chợt dừng lại trên một dị bảo trân tài, trên mặt lộ đầy vẻ mừng rỡ.

Giá trị của trân tài dị bảo thứ hai này, hoàn toàn không hề thua kém Tử Thánh Lệnh.

Xích Hỏa Liên, ẩn chứa lực lượng Xích Viêm cực kỳ tinh thuần, có thể gia tăng năng lực lĩnh ngộ đối với lực lượng Xích Viêm.

Mà Triệu Phong lại tìm hiểu Xích Diệt Phong Lôi, cho nên mới cần tham tu lực lượng Xích Viêm.

Xích Diệt Phong Lôi dung nhập lực lượng Xích viêm, uy năng phá hủy càng mạnh hơn, lại còn có thể làm bỏng đối thủ.

Mà “Thiên Cực Sâm”, là một loại trân tài quý hiếm có tác dụng trợ giúp tăng cường tu vi chân nguyên, thể chất lột xác. Đối với tồn tại dưới Vương Giả mà nói, dược lực có hiệu quả rất mạnh.

- Đã có “Thiên Cực Sâm” này, tu vi của ta, nhất định có thể đạt đến

Đại Đan Nguyên Cảnh, Xích Hỏa Liên còn có thể tăng cường tiến độ tham tu “Xích Diệt Phong Lôi” của ta.

Trên mặt Triệu Phong thoáng hiện vẻ trầm ngâm.

Nhất là việc sử dụng Thiên Cực Sâm, chính là mượn nhờ ngoại lực để tăng cường tu vi, nên cần phải hết sức cẩn thận.

Chẳng qua.

Triệu Phong đã lường trước việc mình sớm ngưng kết “tinh hạch”, lĩnh ngộ được ý cảnh Vương Giả, thể chất sinh mạng và Vương Giả, cũng không kém bao nhiêu.

Đại Đan Nguyên Cảnh đối với hắn mà nói, vốn cũng không có bình cảnh nào đáng nói.

Ý niệm tới đây, hắn liền quyết đoán ăn vào “Thiên Cực Sâm”.

Dược lực của “Thiên Cực Sâm” cực kỳ bá đạo, Đan Nguyên Cảnh bình thường, cần luyện chế thành linh đan, hoặc chia làm mấy lần để sử dụng.

Nhưng Triệu Phong, căn bản không cần lo lắng chuyện này, trực tiếp ăn vào.

Thoáng chốc.

Một luồng tinh khí thiên địa bá đạo bành trướng, bao trùm trong cơ thể Triệu Phong, giống như một cái hồ sâu, liên tục không ngừng tuôn ra.

Đổi lại là Tôn Giả bình thường, e rằng đã bạo thể mà vong rồi.

Triệu Phong lại cảm giác thân thể mình có một dòng chảy ấm áp.

Hắn vận chuyển “ý chí Nửa bước Vương Giả”, nhẹ nhàng khống chế luồng tinh khí thiên địa bá đạo này, khiến cho nó dung nhập vào tinh hạch trong cơ thể.

Nửa ngày sau…

Lực lượng của Thiên Cực Sâm, bị Triệu Phong nhẹ nhàng ổn định lại.

Ngày hôm sau, hắn vẫn nhất tâm đa dụng, một tên tu luyện, một bên đọc sách.

Đọc sách rất đơn giản.

Một ngày giới hạn mức xem tối đa là 50 bản, chỉ trong chốc lát, Triệu Phong đã xem xong.

Cuộc tranh đoạt Bán Thần tinh huyết, dường như đã rơi vào bế tắc.

Sau ngày đầu tiên rời khỏi Dưỡng Tâm Điện, Bán Thần tinh huyết đã mất tích một cách ly kỳ.

Không có biện pháp.

Bán Thần tinh huyết có tốc độ phi hành rất nhanh, mà thể tích thì lại quá nhỏ.

Một giọt máu như vậy, ẩn nấp tại một nơi hẻo lánh trong Bán Thần tinh huyết, quả thực cực kỳ khó tìm.

Ba đại thiên tài Vương Giả, thậm chí phần đông thiên tài Thánh Địa, tự nhiên sẽ không từ bỏ nó, ngược lại phát động đại lượng nhân lực tinh lực, tìm kiếm Bán Thần tinh huyết.

Cho dù Bán Thần tinh huyết mất tích, nhưng ba người Vương Giả truy kích, vẫn có thể xác định được một phạm vi đại khái.

Những thiên tài tiến vào Thánh Địa, huyết mạch truyền thừa, bí thuật chiến kỹ, tầng tầng lớp lớp, rốt cuộc đã tìm được Bán Thần tinh huyết.

Vụt…

Bán Thần tinh huyết ở trên một chiếc lá cây đại thụ, vừa lóe lên thì đã biến mất.

- Tìm!

Ba đại thiên tài Vương Giả, vừa thấy liền đuổi, chết cũng không từ bỏ.

Lần này.

Bán Thần tinh huyết đã bay một đoạn rất dài, sau đó tiến vào một bãi tha ma âm trầm khủng bố.

Bãi tha ma này, ở phía sau một ngọn núi hẻo lánh trong Bán Thần Di Viên, bầu không khí vô cùng tĩnh mịch, không có một sinh linh nào, có thể nhìn thấu những thứ trong lăng mộ.

- Bãi tha ma.

Một vài thiên tài Thánh Địa, rốt cuộc cũng kinh hô nghẹn ngào.

Triệu Phong cũng chú ý đến tình huống này.

- Bãi tha ma này chính là một cấm khu bên trong Bán Thần Di Viên.

Phần đông thiên tài Thánh Địa, ngược lại rất rõ ràng đối với những vùng đất cấm trong Bán Thần Di Viên.

Triệu Phong cũng biết được sự đáng sợ của bãi tha ma.

Thiên tài Thánh Địa tiến vào di viên, cũng không có mấy người nguyện ý đến bãi tha ma.

Thứ nhất.

Bãi tha ma cực kỳ nguy hiểm, còn có một số oán linh quỷ thi cường đại, có không ít tồn tại còn là cấp bậc Vương Giả.

Thứ hai.

Bãi tha ma là một phần mộ đúng nghĩa, không hề có bất kỳ thu hoạch nào.

Phần mộ này, lâu dần còn xuất hiện một ít lực lượng nguyền rủa, chỉ cần không cẩn thận thì chết thế nào cũng biết.

Nói đơn giản chính là.

Bãi tha ma này là cùng một loại với Bách Phần Cấm Địa, nhưng tính nguy hiểm thì lại lớn hơn gấp trăm lần.

Vụt...

Bán Thần tinh huyết, lập tức trốn vào bãi tha ma.

Một vài thiên tài Thánh Địa, lập tức có chút do dự.

Nhưng ba đại thiên tài Vương Giả, đều không dừng lại, lập tức bay vào trong.

Lúc này.

Cũng là ngày thứ năm sau khi Triệu Phong tiến vào Tàng Thư Phòng.

Năm ngày qua.

Triệu Phong đã xem được một nửa thư tịch trong phòng.

Hơn nữa.

Dược lực Thiên Cực Sâm mà hắn đã phục dụng, cũng bị hấp thu hoàn toàn, kể cả một số hiệu quả do phục dụng Bất Lão Tuyền trước đó.

- Đại Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ.

Triệu Phong dùng ý chí Nửa bước Vương Giả, khống chế chân nguyên hùng hậu mênh mông trong cơ thể.

Tinh hạch trong người, đã lớn hơn một vòng.

Quả nhiên, Đại Đan Nguyên Cảnh đối với Triệu Phong, căn bản không có bình cảnh nào, chỉ cần “lượng” đầy đủ, lập tức sẽ giống như nước chảy thành sông.

- Bởi vì ta đã sớm ngưng kết tinh hạch, đột phá Đại Đan Nguyên Cảnh, cho nên mới khiến tinh hạch mở rộng, nhưng cũng không tăng phúc bao nhiêu thực lực của ta.

Triệu Phong thầm nghĩ.

Ngoài ra, trong thời gian này, hắn dựa vào “Xích Hỏa Liên”, phụ trợ hắn tham tu “Xích Diệt Phong Lôi”.

Triệu Phong nhất tâm đa dụng, vừa tu luyện, còn vừa đọc sách.

- Ồ?

Triệu Phong vừa mở ra một quyển sách, trái tim đột nhiên đập mạnh một cái:

- Bát Đại Thần Mâu?

Quyển sách này đặt trong Tàng Thư Phòng, không ngờ lại giấu ở một nơi rất hẻo lánh.

Chương 663: Truyền Thuyết Tổ Đồng

Trong lòng Triệu Phong thoáng giật mình, có chút thất thần, nhìn qua quyển sách mỏng trong tay mình.

Hắn không ngờ rằng, trong thư phòng của Bán Thần, lại có liên quan đến học thức bí ẩn về “Bát Đại Thần Mâu”.

Chẳng qua.

Quyển sách này rất mỏng, nội dung bên trong cũng ít đến mức đáng thương.

Không giống “Thái Cổ Vạn Tộc Bảng”, một quyển sách dầy, có phân tích khá toàn diện về khởi nguyên lịch sử và năng lực đặc thù của một ít chủng tộc.

Dù vậy.

Triệu Phong cũng hết sức kích động.

Mắt trái của hắn, rất có thể là một loại Mâu Thần, Đệ Cửu Mâu Thần.

Mang theo loại tâm tình như vậy, Triệu Phong bắt đầu từ từ mở ra “Bát Đại Thần Mâu”.

- Sau Hỗn Độn Thái Cổ, tiếp đó là thiên địa Phạm Trụ mới hình thành, vũ nội đã sinh ra Bát Đại Thần Mâu…

Tâm thần Triệu Phong, lập tức bị nội dung trong sách hấp dẫn.

Theo như những gì sách viết, Bát Đại Thần Mâu cực kỳ đặc thù, vượt qua trời đất.

- … Bởi vì tính đặc thù của nó, cho nên Bát Đại Thần Mâu cũng không được xếp vào “Thái Cổ Vạn Tộc Bảng”.

- Bằng không, mỗi một loại Mâu Thần, ít nhất cũng phải được xếp vào hai mươi vị trí đứng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, thậm chí là là mười vị trí đứng đầu, cũng sẽ phát sinh sự biến hóa.

Triệu Phong nhìn đến đây, trong lòng liền minh bạch.

Bát Đại Thần Mâu quá mức đặc thù, vận chuyển cùng một nhịp thở với thiên địa Phạm Trụ.

Bởi vậy.

Bát Đại Thần Mâu và Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, ít nhất là có quan hệ ngang hàng, thậm chí càng đặc thù hơn.

Trong ách, cũng có phân tích suy luận liên quan đến năng lực của Bát Đại Thần Mâu.

Mặc dù đối với Bán Thần mà nói, Bát Đại Thần Mâu vẫn là tồn tại trong truyền thuyết.

Bát Đại Thần Mâu, theo thứ tự là: Luân Hồi Thần Mâu, Thời Không Thần Mâu, Mệnh Vận Thần Mâu, Tử Vong Thần Mâu, Sinh Mệnh Thần Mâu, Phá Diệt Thần Mâu…

Từ tên gọi của chúng, không khó để nhìn ra năng lực.

Bát Đại Thần Mâu, đều liên quan tới những thứ bản nguyên, căn bản nhất của thiên địa Phạm Trụ.

Bất luận là Luân Hồi, Thời Không, hay là Vận Mệnh, đều là những thứ tương đối trừu tượng.

Ví dụ như Thời Không Thần Mâu, đại biểu đối với thời gian, chính là khống chế tuyệt đối.

Bởi vì có liên quan tới năng lực của “Bát Đại Thần Mâu”, nên Triệu Phong xem rất nghiêm túc.

Trên thực tế.

Trong sách có rất nhiều suy đoán và phân tích về năng lực của Bát Đại Thần Mâu.

Triệu Phong đặc biệt nghiêm túc phân tích năng lực của “Tử Vong Thần Mâu”.

- Tại trước mặt Tử Vong Thần Mâu, tất cả sinh linh, đều mất đi quyền nắm giữ sinh tử, cho dù là Thiên Giai Thần Vị đi nữa.

Triệu Phong nhìn đến đây, trong lòng không khỏi phát lạnh.

Tại “Mạt Chương” của Bát Đại Thần Mâu, Triệu Phong còn nhìn thấy mấy chữ, đó chính là “Tổ Đồng Chí Cao”.

- Theo truyền thuyết, Bát Đại Thần Mâu tụ hội, có thể gọi ra “Tổ Đồng Chí Cao”, có thể cải thiên hoán địa, xây dựng lại trật tự vũ trụ.

Chí cao? Tổ Đồng?

Tâm linh Triệu Phong chấn động.

- Thế nhưng, một khi Tổ Đồng Chí Cao mở ra, vạn vật trên thế gian đều sẽ tan biến. Nghe đồn, tất cả mọi sự vật trong thiên địa, đều là giấc mộng của Phạm Thiên (*). Một khi Tổ Đồng mở mắt ra, giấc mộng đó sẽ tan vỡ.

(*) Vị thần sáng thế

Nhìn đến đây, Triệu Phong không khỏi sởn cả tóc gáy.

Việc này cũng khiến người khác thấy mà kinh hãi rồi.

Vạn vật thiên địa, đều là một giấc mơ, mà Tổ Đồng Chí Cao, một khi mở mắt, sẽ khiến giấc mộng phá diệt, hết thảy mọi thứ đều không còn tồn tại nữa.

Đương nhiên.

Theo như những gì trong sách trần thuật, điều này cũng chỉ là một truyền thuyết mà thôi.

Từ khi Phạm Trụ sinh ra cho tới nay, Tổ Đồng Chí Cao còn chưa bao giờ xuất hiện qua.

Bát Đại Thần Mâu, cũng không có gọi Tổ Đồng Chí Cao ra.

Trong sách, cũng có phân tích, liên quan tới suy đoán về “Đệ Cửu Thần Mâu”.

- Chín là số lớn nhất, trong thiên địa Phạm Trụ, hẳn là còn thiếu Đệ Cửu Thần Mâu. Có lẽ, chín con mắt hợp nhất, mới có thể giám

chứng được tính chân thực của “Tổ Đồng Chí Cao”.

Nhìn đến đây.

Cũng là nhìn đến dòng chữ cuối cùng trong quyển sách “Bát Đại Thần Mâu” mỏng manh.

Triệu Phong thở dài một hơi.

Bát Đại Thần Mâu quả thật quá mức thần bí, phảng phất siêu nhiên tất cả.

Cho đến nay.

Triệu Phong vẫn không nhìn thấy bất kỳ Mâu Thần nào, ngay cả chủ nhân của Bán Thần Di Viên, cũng đều chưa từng thấy qua.

Xem xong “Bát Đại Thần Mâu”, Triệu Phong bình ổn lại nỗi lòng, bắt đầu lật xem phía dưới quyển sách.

Tàng Thư Phòng, vẫn còn bốn năm ngày nữa, mới có thể xem xong toàn bộ.

Mục tiêu của Triệu Phong chính là xem hết toàn bộ Tàng Thư Phòng.

Cho đến nay.

Cũng chưa có bất kỳ một thiên tài nào, hoàn thành được kỷ lục này.

Trong Bán Thần Di Viên, kỳ ngộ rất nhiều, mà trong Tàng Thư Phòng, lại chỉ có thể thu được một ít học thức.

Hơn nữa, những thứ học thức này, ở trong Chân Vũ Thánh Địa,

phần lớn cũng có thể tìm đọc được.

Không một ai nguyện ý bỏ ra hai phần ba thời gian ở nơi này, dùng để đọc sách cả.

Nhưng Triệu Phong lại là một ngoại lệ.

Hắn tu luyện “Vạn Niệm Thần Quyết”, nhất tâm đa dụng.

Còn nữa, tâm tình của hắn rất tĩnh lặng, cho nên mới sinh ra một tia hứng thú đối với Tàng Thư Phòng.

Hai ngày tiếp theo.

Triệu Phong vừa đọc sách, vừa sử dụng “Xích Hỏa Liên”, dùng để tham tu các loại “Xích Diệt Phong Lôi” càng cao cấp hơn.

Ý cảnh Vương Giả, có tốc độ thúc đẩy lĩnh ngộ rất lớn.

Ngày thứ bảy sau khi tiến vào “Tàng Thư Phòng”, mức độ tìm hiểu Xích Diệt Phong Lôi của Triệu Phong, đã đạt được hai, ba phần mười.

Trong lòng bàn tay của Triệu Phong, hiện lên ột đám Phong Lôi màu đỏ rực, xen lẫn trong đoàn Tử Diệt Phong Lôi.

- Xích Diệt Phong Lôi, lĩnh ngộ được hai, ba phần mười, Nửa bước Vương Giả bình thường, ở trước mắt ta, căn bản không có khả năng chống lại.

Triệu Phong chậm rãi nói.

Xích Diệt Phong Lôi, không chỉ có lực phá hoại càng mạnh hơn, mà

còn có thuộc tính bỏng rát kéo dài.

Trong vô hình, Xích Diệt Phong Lôi sẽ tạo thành thương tổn gấp mấy lần bình thường đối với mục tiêu.

Triệu Phong tin rằng, dưới một lần tao ngộ “Lôi Chấn”, cho dù bị khắc chế thì mình vẫn có thể dùng Xích Diệt Phong Lôi để chiếm ưu thế.

Trên thực tế.

Nếu như Triệu Phong chỉ né tránh, sau đó sử dụng Đồng thuật Hồn đạo để đối phó với Lôi Chấn, đối phương căn bản cũng không có sức chống đỡ.

Chẳng qua trước mắt, Triệu Phong vẫn phải bảo lưu thực lực nhất định.

Theo thời gian trôi qua.

Bất cứ thời khắc nào, Triệu Phong vẫn chú ý đến tình huống bên phía “bãi tha ma” kia.

Bãi tha ma.

Tiểu Tặc Miêu ẩn nấp tại một góc sườn núi hoang vu, dáng vẻ hết sức cẩn thận.

“Bán Thần tinh huyết” lưu ly vàng nhạt, trôi nổi trên một cái lăng mộ to lớn.

Ba đại thiên tài Vương Giả đều ngăn cản lẫn nhau, không ai chịu từ bỏ.

Lăng mộ to lớn này, có phạm vi trăm trượng, nằm ở chính giữa bãi tha ma.

Bãi tha ma này khắp nơi âm u lạnh lẽo, vĩnh viễn bị bóng tối bao phủ, còn có một luồng lực lượng nguyền rủa vô hình.

Trên không trung.

Thỉnh thoảng có một số oán linh mạnh mẽ bay đến, lộ ra cái miệng lớn như chậu máu, răng nanh và cánh tay xương trắng bệch, có một số oán linh khi còn sống, chính là Vương Giả, Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Nếu như đám thiên tài Thánh Địa bình thường, tiến vào sâu trong bãi tha ma như vậy, cho dù có sống sót trốn ra, cũng sẽ bị lột xuống một lớp da.

- May mắn là Tiểu Tặc Miêu, nếu là những mục tiêu bị nô dịch khác, e rằng đã sớm chết bởi bàn tay của Oán Linh và nguyền rủa rồi.

Triệu Phong chậm rãi nói.

Hắn lưu Tiểu Tặc Miêu lại, bám sát Bán Thần tinh huyết, cũng có dụng ý nhất định, cũng đề phòng các loại tình huống hỗn loạn.

Tiểu Tặc Miêu ở trong bóng tối, khí tức và thân hình dung nhập vào trong màn đêm hư không, ẩn mình trong một phương diện huyền bí.

Tay nó cầm “Ảnh Sát Đế Nhận”, chính là Thánh Khí của Ảnh Sát đạo, giống như một vị vua không ngai trong bóng tối, những lực lượng nguyền rủa đến gần người, đều bị đánh tan.

Phành phành phành...

Ba đại thiên tài Vương Giả, chiến lực đều đạt tới cấp độ Vương Giả, chiến đấu với nhau, những oán thu và lực lượng nguyền rủa kia, đều bị đánh văng ra ngoài.

Ngoại trừ ba đại thiên tài Vương Giả ra, còn có một số ít thiên tài Thánh Địa, như cấp bậc Thập đại thiên tài, cũng có thể bám trụ trong bãi tha ma này.

Hoặc là, có huyết mạch mạnh như Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, hoặc năng lực tương tự Thần Linh Nhãn, khiến Quỷ Thần lui tránh.

Giang Phàm cũng nằm trong số đó, trên người hắn tản ra huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, có thể xua đuổi lực lượng nguyền rủa.

Hoặc là, một vài thiên tài sở trường về nô dịch quỷ vật tà đạo, cũng có thể sinh tồn một quãng thời gian trong bãi tha ma này.

Ngoài ra.

Một vài thiên tài Thánh Địa bình thường, sau khi tiến vào bãi tha ma, căn bản không có cách sinh tồn, một số thì thoát thân được, còn một số thì bỏ mạng trong bãi tha ma.

Triệu Phong không khỏi vui mừng vì bản thân tạm thời không xen vào.

- Chờ khi ba đại thiên tài Vương Giả đánh mệt, ý thức và linh tính của Bán Thần tinh huyết, cũng suy giảm rất lớn, lúc đó mới chính là thời cơ thích hợp để ta xuất thủ.

Triệu Phong âm thầm tính toán.

Chẳng qua.

Tu vi thực lực đạt đến cấp độ thiên tài Vương Giả, lực lượng trong người, gần như là hùng hậu vô tận.

Dù sao, bọn hắn cũng đều đứng trên đỉnh phong cấp độ Đan Nguyên Cảnh.

Đan Nguyên Cảnh, chính là “chất lượng” chân nguên nhảy vọt, đặc biệt là Đại Đan Nguyên Cảnh, không chỉ có thể dễ dàng hấp thu nguyên khí thiên địa, mà còn có thể dẫn động lực lượng thiên địa vũ trụ.

Qua một ngày nữa.

Bán Thần tinh huyết dưới sự ngăn cản của ba đại thiên tài Vương Giả, đột nhiên xuất hiện tình huống vi diệu, chui vào trong lăng mộ to lớn kia.

- Bãi tha ma, lăng mộ trung tâm.

Ba người Nam Cung Thánh, Mộng Hi, Ôn Lạc An, đồng loạt biến sắc.

Lăng mộ trung tâm, chính là một trong những vùng đất cấm kỵ trong Bán Thần Di Viên.

Trước kia, mỗi lần di viên mở ra, căn bản không có người nào có thể thoát ra được từ lăng mộ trung tâm.

Đương nhiên, cũng rất hiếm có người dám tiếm vào lăng mộ trung tâm.

Bên trong bãi tha ma, ngoại trừ hung hiểm ra, bản thân cũng không có bao nhiêu kỳ ngộ để theo đuổi.

- Truy!

Thanh niên sáng ngời hơi dừng lại một chút, sau đó lại nhanh chóng áp sát.

Hắn có lòng tin rất mạnh mẽ đối với huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng của mình.

Một đạo hư ảnh huyền ngân, còn nhanh hơn hắn một bước, đã tiến tới phía trước lăng mộ trung tâm.

- Không hổ là Nam Cung Thánh.

Trong âm thầm, thông qua thị giác của Tiểu Tặc Miêu, Triệu Phong không hỏi cảm khái trong lòng.

Theo hắn phân tích.

Trong ba đại thiên tài Vương Giả, “ngạnh thực lực” của Nam Cung Thánh, chính là mạnh nhất.

Sự cường đại của hắn, không phải dựa vào huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, cũng không phải dựa vào ngoại lực như dị thú Vương Giả.

Nam Cung Thánh thai nghén ý chí Vương Giả, tu vi tiếp cận Vương Giả, thiên phú không gian và chiến kỹ truyền thừa, đều đạt tới tình trạng không thể tưởng tượng nổi.

Thể chất Không Linh Thể, khiến cho hắn có độ phù hợp với thiên địa càng cao hơn.

- Lần này mở ra di viên, chiến lực của thiên tài Thánh Địa cũng đứng

trên đỉnh cao thiên cổ. Cho dù là cấm địa, cũng có thể xông vào.

Mộng Hi sau lưng Ôn Lạc An, chính là người thứ ba tiến vào lăng mộ trung tâm.

- Ôn Lạc An.

Mộng Hi vừa cất bước, chợt truyền âm đến thanh niên sáng ngời phía trước.

- Có gì chỉ giáo?

Thanh niên sáng ngời đuổi sát Nam Cung Thánh và Bán Thần tinh huyết.

Trong thông đạo của lăng mộ.

Nam Cung Thánh thi triển không gian thân pháp, lại lần nữa đuoroi kịp Bán Thần tinh huyết, ngăn cản nó lại.

- Ngươi và ta liên thủ, trước tiên giải quyết Nam Cung Thánh, sau đó hãy thương nghị việc phân chia Bán Thần tinh huyết.

Mộng Hi mở miệng nói.

Nội tình về thanh niên sáng ngời, nàng cũng biết được đôi chút.

Ôn Lạc An có thể tiến vào Bán Thần Di Viên, chính là mượn nhờ lực lượng của Thiên U Thánh Tông.

Hai người, càng thích hợp làm minh hữu hơn.

- Được.

Thanh niên sáng ngời đáp ứng.

Đối với chiến lực khủng bố và năng lực không gian của Nam Cung Thánh, hắn cũng cảm thấy đau đầu vô cùng.

- Giết!

Hai người thương nghị xong xuôi, lập tức không chút do dự, giết thẳng tới phía Nam Cung Thánh.

Làn da toàn thân Thanh niên sáng ngời, giống như kim loại, kim quang lập lòe, đại thủ hoàng kim đánh về phía Nam Cung Thánh.

- Không gian Mộng Yếm.

Mộng Hi nghiên người lách qua, một tầng mộng quang mông lung, rót vào không gian bốn phía.

Lực lượng Mộng Yếm thẩm thấu hiện thực, chiến lực của Mộng Hi đại tăng, biến không thể thành có thể, tóc và cánh tay, đồng thời duỗi dài gấp hai ba lần, tấn công về phía Nam Cung Thánh.

Loại năng lực này, phá vỡ rào cản thực tế, quả thực là không thể tưởng tượng nổi.

- Hừ!

Nam Cung Thánh cười lạnh một tiếng, bên ngoài thân thể chập chờn một tầng huyền ngân trạch, không giản phảng phất như gợn sóng ảo giác.

Phành phành phành...

Hai đại Vương Giả liên thủ công kích, khiến cho thân hình Nam Cung Thánh lay động, bí kỹ không gian phòng ngự quanh người, có chút không ổn định.

Vào thời khắc mấu chốt này.

Một con méo nhỏ lông xám bạc, chợt dung nhập vào màn đêm hư không trong thông đạo của lăng mộ, trong tay xuất hiện một thanh chủy thủ u ám.

Cùng lúc đó.

Hình dáng một con mắt hư vô mơ hồ, đột nhiên hiện ra trong bóng tối.

Chương 664: Tiểu Tặc Miêu Diễu Võ Dương Oai

Mắt thấy.

Sự cân đối của ba đại thiên tài Vương Giả, sắp bị đánh phá, Triệu Phong cuối cùng đã có chút ngồi không yên.

- Một khi Mộng Hi liên thủ với Ôn Lạc An, giải quyết Nam Cung Thánh, thế cuộc đối với ta, sẽ trở nên bất lợi rất lớn.

Triệu Phong cũng không hy vọng nhìn thấy tình huống như thế.

Cho dù thực lực của Nam Cung Thánh có mạnh đến đâu, lực uy hiếp to lớn đến mức nào, cũng là cùng xuất thân Huyền Chân Thánh Tông Tam Tinh như Triệu Phong.

Nói một cách tương đối.

Mộng Hi và Ôn Lạc An liên thủ, sẽ đem đến cho Triệu Phong nguy cơ rất lớn.

Phốc phốc phốc…

Nam Cung Thánh thi triển bí kỹ phòng ngự không gian, trong chốc lát, vẫn có thể chống đỡ với công kích của Mộng Hi và Ôn Lạc An.

Huyền ngân hư quang lóe lên tại chỗ, Nam Cung Thánh nắm “hư” lấy Bán Thần tinh huyết, sau đó hướng bên ngoài lăng mộ mà phi độn đi.

- Mộng Yếm Thiên Lao.

Mộng Hi vung tay ngọc lên, một chuỗi hư tuyến mộng sắc dày đặc, tạo thành một cái lao tù hư huyễn, dung nhập vào không gian hiện thực, ngăn cản thân pháp không gian của Nam Cung Thánh.

- Phong Thiên Chiến Quyền.

Thanh niên sáng ngời bay vọt lên không trung, một đạo quyền ảnh kim quang to lớn, xuyên qua hư không, chồng điệp tầng tầng, đóng kín đường đi của Nam Cung Thánh.

Liệt Thiên Trảm.

Nam Cung Thánh tay cầm “Càn Khôn Kiếm”, bỗng nhiên vung lên, trong hư không lưu lại một đạo vết nứt huyền ngân, hình dạng như mạng nhện, khí tức cấm kỵ tứ tán khắp nơi.

Phành phành phành...

Thân hình Nam Cung Thánh lay động, hào quang huyền ngân trên người đã lờ mờ quá nửa.

Công kích mãnh liệt của dị thú Vương Giả gào rít, sức mạnh to lớn của Vương Giả ép tới.

Thân hình Nam Cung Thánh lui nhanh, khóe miệng tràn ra một vệt máu, Bán Thần tinh huyết trong tay cũng thoát ly sự khống chế.

Trên mặt hắn, lộ vẻ âm tình bất định, phẫn hận không cam lòng.

Đơn đả độc đấu thì thanh niên sáng ngời và Mộng Hi, quá nửa không phải là đối thủ của hắn.

Nhưng tiếc rằng.

Mộng Hi đạt được dị thú Vương Giả, lại được một đại hắc mã như thanh niên sáng ngời giúp đỡ.

- Trước tiên giải quyết hắn.

Mộng Hi cười lạnh một tiếng, mái tóc xanh như thác nước, trong không gian ánh sáng mộng ảo, kéo dài gấp vài lần, đem Bán Thần tinh huyết hạn chế tại một góc trong “Mộng Yểm Thiên Lao”.

Thanh niên sáng ngời và dị thú Vương Giả, cùng nhằm về phía Nam Cung Thánh.

Mộng Hi vừa ngăn chặn Bán Thần tinh huyết thoát đi, vừa dùng không gian Mộng Yếm, hạn chế Nam Cung Thánh tránh né.

Hiển nhiên.

Hai người liên thủ, chính là muốn đánh cho Nam Cung Thánh, ít nhất cũng phải trọng thương, trong thời gian ngắn không cách nào tranh cướp Bán Thần tinh huyết với bọn họ được.

- Ta muốn chạy thoát cũng không phải khó. Thế nhưng chẳng lẽ cứ như vậy chắp tay nhường lại Bán Thần tinh huyết…

Nam Cung Thánh thần sắc ảm đạm, đầy vẻ bất đắc dĩ và không cam lòng.

Đúng lúc này.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía hư không đối diện, trong lòng khẽ run.

Quả thực.

Ánh mắt Nam Cung Thánh đang nhìn về phía hư không sau lưng Mộng Hi.

Một con mắt hư vô, có chút mơ hồ xuất hiện.

Tại một góc thông đạo của lăng mộ, đột nhiên xuất hiện một con tặc miêu màu xám bạc.

Một thanh chủy thủ thần bí lấp lánh ánh sáng u ám, kéo động một chuỗi nhận ảnh, lóe lên trong hư không rồi biến mất.

Một chuỗi nhận ảnh kia, thẩm thấu vào màn đêm đen tối, có một loại sát ý xuyên thủng tâm linh.

- Ảnh Sát Đế Nhận…

Thanh niên sáng ngời hô nhỏ một tiếng, vội vàng nhắc nhở.

Bởi vì hướng mà Ảnh Sát Đế Nhận vừa rời khỏi tay, chính là phóng thẳng đến mắt của Mộng Hi.

- Ảnh nhận ám sát, dung nhập với bí thuật không gian.

Ánh mắt Nam Cung Thánh sáng lên.

Không thể nào tưởng tượng được, con mèo nhỏ chỉ lớn hơn bàn tay, không ngờ lại có thể phát huy Độn Không Ảnh Sát đến cảnh giới như vậy.

Nửa bước Vương Giả bình thường, e rằng không thể tránh nổi bị

chủy thủ này ám sát.

Mộng Hi khẽ biến sắc, chỉ cảm thấy một luồng sát ý lạnh lẽo, xuyên thấu tâm linh của mình, con mắt mơ hồ truyền đến cảm giác đau đớn.

Cho dù nàng ở trong không gian Mộng Yếm, cũng không muốn mạnh mẽ chống đỡ công kích như vậy.

Bởi vì, thanh chủy thủ đó chính là Ảnh Sát Đế Nhận, có thể đánh đồng với Càn Khôn Kiếm và Tỏa Thiên Cung.

Ảnh Sát Đế Nhận, dung hợp với bí kỹ Độn Không của Ám Sát đạo, tại một trình độ nhất định, có thể bỏ qua phòng ngự, ngay cả Tử Vong ảnh thân của Tử Vệ ngày xưa, cũng chịu phải thiệt thòi.

Vụt…

Mộng Hi mơ hồ nhận ra, không gian Mộng Yếm của mình, đã bị thanh chủy thủ kia xuyên qua.

- Mở!

Mộng Hi chỉ có thể vung mái tóc dài ẩn chứa mộng quang mơ hồ, nghênh đón “Ảnh Sát Đế Nhận”.

Dù sao thì một tay của nàng cũng nắm chặt lấy Tử Lân ngọc giác, điều khiển dị thú Vương Giả.

Còn tay còn lại, dùng để hạn chế Nam Cung Thánh.

Phốc…

Mái tóc xanh giống như thác nước, dưới lực lượng Mộng Yếm ảnh hưởng, uy năng tăng vọt, tiếp cận chiến lực của Vương Giả.

Ảnh Sát Đế Nhận, nhất thời bị bao trùm.

Nam Cung Thánh âm thầm thở dài.

Nhưng một khoảnh khắc sau, hắn thoáng giật mình một cái, như nắm bắt được thứ gì đó.

- Không đúng.

Mộng Hi hô nhỏ một tiếng, nàng đột nhiên phát hiện Ảnh Sát Đế Nhận kia, đột nhiên biến mất trong không gian Mộng Yếm.

Một luồng khí tức không gian xa lạ, thẩm thấu vào trong không gian Mộng Yếm của nàng.

- Xẹt xẹt…

Ảnh Sát Đế Nhận đột nhiên xuất hiện, xuyên qua cổ tay của Mộng Hi.

Nói chuẩn xác hơn là.

Ảnh Sát Đế Nhận chính là xuất hiện bên trong cổ tay của Mộng Hi, sau đó mới xuyên qua.

- Hư Không Chuyển Vật?

Nam Cung Thánh kinh ngạc, lấy thiên phú không gian của hắn, có thể nhìn ra được nguyên lý biến mất và xuất hiện của thanh Ảnh Sát Đế Nhận kia.

- Á…

Mộng Hi hét lên một tiếng, cánh tay bị “Ảnh Sát Đế Nhận” xuyên qua, máu tươi lập tức ào ào chảy ra.

Càng trùng hợp hơn chính là.

“Tử Lân ngọc giác” mà nàng nắm trong tay, cũng bị rơi xuống.

Không tốt.

Sắc mặt Mộng Hi đại biến, mơ hồ ý thức được điều gì đó.

… Tử Lân ngọc giác.

Đây chính là đạo cụ đặc thù để nàng khống chế dị thú Vương Giả.

Thế nhưng.

Còn không đợi nàng có hành động thì một cái hư ảnh đã lóe lên bên cạnh nàng, sau đó biến mất.

Meo meo…

Một con mèo nhỏ màu xám bạc, dường như đã đợi sẵn từ trước, đột nhiên hiện thân, bắt lấy Tử Lân ngọc giác.

Tình cảnh này, khiến cho hai vị thiên tài Vương Giả khác ở đây, đều sợ đến ngây người.

- Dừng tay!

Mộng Hi quát lớn một tiếng, trên gương mặt tuyệt mỹ như huyễn

mộng, chợt hiện lên một tia kinh nộ và âm lệ.

Tử Lân ngọc giác chính là át chủ bài lớn nhất để nàng rong ruổi trong Bán Thần Di Viên này.

Có một dị thú Vương Giả tọa trấn, bất kể là Nam Cung Thánh hay là thanh niên sáng ngời, cũng phải kiêng kỵ nàng vài phần.

- Lưu lại!

Mộng Hi đem huyết mạch Mộng Yếm, thúc dục đến cực hạn, từng đạo hư tuyến mộng quang, nhằm mục tiêu là Tiểu Tặc Miêu mà đâm đến.

Thế nhưng.

Tiểu Tặc Miêu rất nhạy bén, bí kỹ Độn Không vô cùng kỳ diệu, dùng phương thức không thể tin nổi, tránh thoát từng đạo hư tuyến mộng quang kia.

Luận linh hoạt, cho đến nay còn chưa có người nào có thể sánh ngang với Tiểu Tặc Miêu.

Gương mặt xinh đẹp của Mộng Hi trầm xuống, vừa định chuẩn bị hạ sát thủ thì…

- Phá Diệt Thần Quang!

Một đạo cầu vồng màu xanh rực rỡ chói mắt, nổi lên vô số hạt nhỏ giống như phong mang sắc bén, xuyên qua không gian Mộng Yếm, bắn trúng Mộng Hi.

- Đó là…

Thân hình Mộng Hi lay động, không gian Mộng Yếm do chính mình dựng lên, thiếu chút nữa đã bị Phá Diệt Thần Quang phân giải mất một nửa, uy năng giảm mạnh.

Là hắn…

Mộng Hi ngẩng đầu, chỉ nhìn thấy một con mắt hư vô trong suốt lấp lánh, đang lạnh lùng quan sát mình.

Tiểu Tặc Miêu cũng nhân cơ hội này, thân hình lóe lên, dung nhập vào bóng đêm u ám, biến mất không thấy tăm hơi đâu nữa.

- Đừng để nó chạy!

Mộng Hi có thiên phú Linh Hồn, có thể miễn cưỡng cảm ứng được phương hướng bỏ chạy của Tiểu Tặc Miêu.

Nhưng bất ngờ chính là.

Tiểu Tặc Miêu không hề bỏ chạy ra ngoài.

Meo meo.

Nó cầm theo Tử Lân ngọc giác trong tay, nhe răng nở nụ cười đắc thắng.

Trong nụ cười đó, có bảy phần cười mờ ám, còn có ba phần cười đê tiện.

Nó không chỉ không chạy, còn thản nhiên đứng tại chỗ.

Nam Cung Thánh và thanh niên sáng ngời đều sững sờ, chiến lực

của tặc miêu này tuy mạnh, nhưng e rằng còn chưa đủ để chống lại Mộng Hi a.

Nhưng một khắc sau, bọn hắn đã minh bạch.

Grào...

Một luồng sức mạnh to lớn Vương Giả, bao trùm trên người Tiểu Tặc Miêu.

Tiểu Tặc Miêu dưới sức mạnh to lớn của Vương Giả ảnh hưởng, được đưa đến trên lưng một con dị thú Tử Lân một sừng.

Dị thú Vương Giả.

Ba thiên tài Vương Giả ở tại chỗ, đều cảm thấy tâm linh chấn động.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu tay cầm Tử Lân ngọc giác, ngẩng đầu ưỡn ngực, ngạo nghễ ngồi trên lưng dị thú Vương Giả.

Đã thế nó còn bày ra bộ dáng khua tay múa chân, thiếu chút nữa khiến cho Mộng Hi thổ huyết rồi.

- Dị thú Vương Giả, bị nó điều khiển rồi…

Nam Cung Thánh và thanh niên sáng ngời đều vô cùng ngạc nhiên, không ngờ lại dẫn đến kết cục như vậy.

Chương 665: Đừng Có Nói Chuyện Không Biết Ngượng

Bán Thần Di Viên, lăng mộ trung tâm.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu tay cầm Tử Lân ngọc giác, ngồi trên dị thú Vương Giả, nhe răng nở nụ cười mờ ám, bộ dáng như kỳ khai đắc thắng.

- Con tặc miêu này, còn không trả ngọc giác lại cho ta?

Mộng Hi giận tới run người, trên gương mặt tuyệt mỹ mộng huyễn, tràn ngập xấu hổ và kinh nộ.

Nhưng Tiểu Tặc Miêu đã thành công nắm giữ dị thú Vương Giả, cũng không phải sợ hãi Mộng Hi, thậm chí còn làm trò trước mặt thiếu nữ tuyệt mỹ như mộng này.

Con mắt đầy nguy hiểm trên đỉnh đầu, lộ ra một tia ý cười châm chọc nhàn nhạt, sau đó biến mất.

- Tên Triệu Phong này, không ngờ…

Trong lòng Thanh niên sáng ngời chợt trầm xuống.

Hắn vạn lần không ngờ tới, Triệu Phong thoạt nhìn như từ bỏ việc tranh đoạt Thần Huyết, lại có thể nhàn rỗi vượt thời không đến đây, tham gia vào cuộc tranh phong giữa ba đại thiên tài Vương Giả.

Nếu như.

Trong lúc ba đại thiên tài Vương Giả giao tranh, thế cuộc cân đối, hẳn là Triệu Phong sẽ không xuất thủ.

Mà vừa rồi.

Thế cuộc bị đánh phá, Nam Cung Thánh rơi vào thế yếu, Mộng Hi và thanh niên sáng ngời liên thủ, cho nên mới khiến cho Triệu Phong vượt thời không ra tay.

- Cứ như vậy, cho dù ta và Mộng Hi có liên thủ, cũng khó có được ưu thế áp đảo. Huống hồ, dị thú Vương Giả kia đã thuộc về Triệu Phong rồi.

Sắc mặt Ôn Lạc An biến đổi bất định.

Hắn mơ hồ ý thức được, Triệu Phong đặt mình ở ngoài cục, nhưng lại có một loại ảo giác như đối phương đang nắm giữ toàn cục.

Kim quang lưu ly lóe lên, Bán Thần tinh huyết đã thoát ly khống chế, hướng về phía sâu trong “lăng mộ trung tâm” mà bỏ chạy.

- Đuổi theo!

Nam Cung Thánh biến thành một hư ảnh huyền ngân, đuổi theo sát.

Hiện nay.

Dị thú Vương Giả đã bị Tiểu Tặc Miêu khống chế, Nam Cung Thánh cho dù không địch lại Mộng Hi và Ôn Lạc An liên thủ, nhưng cũng không cần phải sợ hãi nữa.

Mộng Hi và Ôn Lạc An liếc mắt nhìn nhau.

Mộng Hi tự nhiên hi vọng có thể liên thủ với Ôn Lạc An để đoạt lại Tử Lân ngọc giác.

Ôn Lạc An lại có chút chần chờ.

Một con mắt hư vô như ẩn như hiện, lại lần nữa xuất hiện trên đỉnh đầu Tiểu Tặc Miêu, đồng thời phát ra một luồng sức mạnh to lớn của Vương Giả.

Sắc mặt của hai người khẽ biến đổi.

Khó có thể tưởng tượng nổi, con mắt hư vô vượt thời không kia, lại có được ý chí Vương Giả.

Dưới tình huống phối hợp với Khóa Không Chi Mâu, hai người muốn chiến thắng Tiểu Tặc Miêu và dị thú Vương Giả, để cướp đoạt lại Tử Lân ngọc giác, e rằng độ khó không nhỏ.

Tiểu Tặc Miêu điều khiển dị thú Vương Giả, bỏ qua hai người, đuổi sát theo Bán Thần tinh huyết.

Mộng Hi và Ôn Lạc An, chung quy vẫn không động thủ, cuối cùng vẫn đặt mục tiêu tại trên “Bán Thần tinh huyết”.

Không lâu sau…

Mấy người đã đuổi kịp Nam Cung Thánh.

Nam Cung Thánh thúc dục bí kỹ không gian, lúc này mới miễn cưỡng khống chế được Bán Thần tinh huyết.

Đúng lúc này.

Tiểu Tặc Miêu, Ôn Lạc An, Mộng Hi, cũng đều truy đuổi tới.

Ôn Lạc An không nói hai lời, lập tức đánh một trận với Nam Cung Thánh.

- Triệu Phong, còn không giúp ta?

Nam Cung Thánh hô nhỏ một tiếng.

Hắn có thể phán đoán được chủ nhân của Khóa Không Chi Mâu vừa rồi.

Dường như nhận được câu trả lời.

Tiểu Tặc Miêu lập tức điều khiển dị thú Vương Giả, phát động công kích với Mộng Hi và Ôn Lạc An.

Nhất thời, trên sân diễn ra một trận hỗn chiến.

Tiểu Tặc Miêu liên thủ với Nam Cung Thánh, đối phó cùng Mộng Hi và Ôn Lạc An.

Bất luận “Bán Thần tinh huyết” thuộc về người nào, mỗi người thuộc hai phe trận doanh, đều phải liên thủ đối kháng cường địch trước.

- Tên Triệu Phong kia có Khóa Không Chi Mâu, bất cứ lúc nào cũng có thể xuất thủ.

Tâm thần của thanh niên sáng ngời chợt trở nên căng thẳng, câu thông với Mộng Hi.

Lúc này.

Ôn Lạc An đột nhiên có một loại cảm giác, kẻ địch lớn nhất không phải là Nam Cung Thánh, mà là Triệu Phong.

Có câu nói thế này: bọ ngựa bắt ve, chim sẻ ở đằng sau.

Triệu Phong đặt mình ở ngoài cục, lại không chân chính nhập cuộc, nhưng Khóa Không Chi Mâu, tùy thời vẫn có thể đánh lén.

Có lẽ.

Triệu Phong không có chiến lực sánh ngang với ba đại thiên tài Vương Giả, nhưng hắn vẫn đứng ở một điểm cao “bên ngoài hoàn cảnh”, chưởng khống toàn bộ.

- Thế nhưng, chúng ta cũng không thể dễ dàng từ bỏ Bán Thần tinh huyết được.

Mộng Hi há có thể không biết điểm này?

Một khi Nam Cung Thánh đạt được Bán Thần tinh huyết, tấn thăng thành Vương Giả chân chính cũng dễ như trở bàn tay.

Ba đại thiên tài Vương Giả tranh đoạt Bán Thần tinh huyết, đều rơi vào cục diện bế tắc, không có đường lui.

Lúc này.

Triệu Phong ngồi ở trong Tàng Thư Phòng, thoải mái lặng lẽ xem sách.

- Không tệ không tệ, một giọt Bán Thần tinh huyết, đã kiềm chế ba

đại thiên tài Vương Giả rồi.

Triệu Phong nhếch lên một tia tiếu ý.

Sau khi thành công đoạt được quyền khống chế dị thú Vương Giả, Triệu Phong liền biết mình đã có được một nửa cơ hội thắng cuộc.

Từ lúc rời khỏi Dưỡng Tâm Điện, Triệu Phong đã có kế hoạch, mà hạch tâm của kế hoạch này, chính là mưu đồ đoạt lấy Tử Lân ngọc giác.

Dù sao đi nữa.

Triệu Phong muốn chính diện chống đỡ với ba đại thiên tài Vương Giả, vẫn có chút miễn cưỡng, quả thực kém hơn bọn hắn nửa trù.

Thế nhưng, sau khi đoạt được Tử Lân ngọc giác, thế cuộc bắt đầu nghiên về phía Triệu Phong.

Hắn không hề sợ hãi, ngược lại chính diện đối kháng với ba đại thiên tài Vương Giả.

Xoạt xoạt xoạt…

Triệu Phong nhanh chóng lật xem quyển thư tịch cổ trong tay.

Bởi vì có đủ thời gian, cho nên hắn mới dùng tâm xem nội dung bên trong thư tịch.

Chẳng biết tại sao, Triệu Phong vẫn có một loại ảo giác rằng, bản thân những quyển thư tịch này có một loại linh tính, dường như hàm chứa một luồng lực lượng tinh thần huyền bí nào đó.

- Chỉ còn một hai ngày nữa là ta có thể xem xong Tàng Thư Phòng này rồi.

Triệu Phong thoải mái đọc sách, có chút chờ mong.

Giới hạn 50 bản mỗi ngày, rất nhanh đã bị hắn hoàn thành.

Triệu Phong càng đặt nhiều tâm thần hơn cho việc quan sát lăng mộ trung tâm.

ba đại thiên tài Vương Giả cùng với Tiểu Tặc Miêu tranh phong, nhất thời khó phân thắng bại.

Trong thời gian ngắn.

Bất kỳ bên nào trong bốn bên, đều rất khó nắm giữ được Bán Thần tinh huyết, cũng không thể mang nó rời đi.

Một ngày sau…

Bán Thần tinh huyết đã dẫn mọi người đến một nơi rất sâu trong lăng mộ trung tâm.

Trong lăng mộ trung tâm, có một luồng Cực Âm Quỷ Khí vô cùng cường đại, thỉnh thoảng xuất hiện một vài oán linh mạnh mẽ.

Những oán linh này, có không ít kẻ khi còn sống, là cấp bậc Vương Giả.

Mặc dù sau khi hóa thành oán linh, năng lực đã tiêu tan quá nửa, nhưng vẫn đủ tạo thành một chút phiền toái với ba đại thiên tài Vương Giả rồi.

Đáng sợ hơn chính là, vẫn có một số oán linh Vương Giả tương đối hoàn chỉnh, đã trở thành “Oán linh quỷ vương”.

Cũng may.

Những oán linh này, đều có chút sợ hãi đối với Bán Thần, cho nên cũng không dám tới quá gần.

Bằng không, vài con Oán linh quỷ vương đánh tới, lại thêm đám oán linh mạnh mẽ kia hội đồng, nhất định sẽ khiến mọi người gặp phải tai họa ngập đầu.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu điều khiển dị thú Vương Giả, đuổi sát theo Bán Thần tinh huyết.

Trong lăng mộ trung tâm này, đi theo Bán Thần tinh huyết, có thể giảm bớt bảy thành những uy hiếp trong cấm địa.

- Không hổ là cấm địa trong Bán Thần tinh huyết, dưới Vương Giả tiến vào đây, căn bản là cửu tử nhất sinh. Cho dù là Vương Giả, cũng khó có thể toàn thân trở ra được.

Triệu Phong thông qua giác quan của Tiểu Tặc Miêu mà quan sát, không khỏi sởn cả tóc gáy.

Ba đại thiên tài Vương Giả cũng cảm thấy không rét mà run.

Thế nhưng, bọn hắn đã không còn đường lui nữa rồi.

Theo sát “Bán Thần tinh huyết”, ngược lại là an toàn nhất, đồng thời cũng đại diện cho việc thu hoạch lớn nhất.

- Nam Cung Thánh, ta có một đề nghị thế này.

Mộng Hi đột nhiên mở miệng nói.

- Kiến nghị gì?

Nam Cung Thánh không lạnh không nhạt hỏi.

Hiện tại, hắn có Tiểu Tặc Miêu hiệp trợ, hoàn toàn không sợ Mộng Hi và Ôn Lạc An liên thủ.

- Hai phe nhân mã chúng ta, trước tiên liên thủ mang Bán Thần tinh huyết ra khỏi lăng mộ trung tâm. Đến lúc đó, lại hiệp thương việc phân chia Thần Huyết.

Mộng Hi đề nghị.

Nam Cung Thánh nghe xong, có chút động dung.

Trong lăng mộ này, quả thật quá âm trầm khủng bố, bên trong còn có những cấm kỵ và hung hiểm chưa biết.

- Chẳng qua, để ai bảo quản Bán Thần tinh huyết đây?

Nam Cung Thánh chợt hỏi.

Lúc này.

Hai phe nhân mã hợp lực, đã khống chế được Bán Thần tinh huyết.

Thế nhưng, trong thông đạo của lăng mộ trung tâm, thỉnh thoảng lại xuất hiện oán linh cường đại, thậm chí cả Oán linh quỷ vương.

Mọi người sẽ gặp phải công kích, không thể đứng cùng nhau một chỗ được.

Đối mặt với những oán linh cấp bậc Vương Giả kia tấn công, tất cả mọi người đều phải nghĩ cách né tránh.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu vội vàng vung trảo, chủ động xin đi giết giặc, dáng vẻ đảm bảo đáng tin cậy.

Trên mặt Nam Cung Thánh chợt lộ dị sắc.

- Không được.

Thanh niên sáng ngời lập tức phủ quyết.

Đằng sau Tiểu Tặc Miêu là Triệu Phong, thủ đoạn Khóa Không Chi Mâu của hắn, muốn đề phòng cũng không đề phòng được.

Nhất thời.

Bốn người vừa mới có ý định hợp tác, lại xuất hiện chia rẽ.

Giao Bán Thần tinh huyết cho bất kỳ người nào bảo quản, ba người còn lại đều không quá yên tâm.

Đúng lúc này.

Một con mắt hư vô, chợt xuất hiện trên đỉnh đầu mấy người.

Ba đại thiên tài Vương Giả, tâm thần thoáng run.

Hai người Thanh niên sáng ngời và Mộng Hi, đều hận đến nghiến răng.

- Triệu sư đệ, ngươi có ý kiến gì?

Nam Cung Thánh hỏi.

Mấy người nhìn về phía Khóa Không Chi Mâu trên đỉnh đầu, biểu hiện có chút phức tạp.

Tên Triệu Phong này, mặc dù chiến lực không bằng những thiên tài Vương Giả, nhưng một tay lại nắm giữ quyền chủ động và khống chế cục diện.

- Có một cách rất đơn giản mà các vị có thể thử, đem Bán Thần tinh huyết chia làm bốn phần. Như vậy sẽ công bằng.

Khóa Không Chi Mâu trên đỉnh đầu, chợt truyền tới một thanh âm Không Minh.

Một luồng khí tức sức mạnh to lớn của Vương Giả, bao trùm cả một khu vực.

- Chia làm bốn phần?

Hàng lông mày của mấy người, đều nhíu lại.

Phương pháp này, không phải là bọn hắn không nghĩ tới.

Thế nhưng trong Bán Thần tinh huyết, ẩn chứa thần lực uy năng quá mức khủng bố.

Đầu tiên, đem Thần Huyết chia làm bốn phần, tính khả thi của nó, còn cần phải xem lại.

Thần Huyết là một giọt, là một thể thống nhất.

Còn nữa.

Thần Huyết có linh tính nhất định, thậm chí ý thức.

Nếu như mạnh mẽ chia tách Thần Huyết, sẽ khiến Thần Huyết tự bạo, uy năng đáng sợ đó, rất có khả năng khiến cho Vương Giả, biến thành tro bụi.

- Ha ha, nếu như mạnh mẽ phân tách Thần Huyết, tất có thể khiến cho Thần Huyết phản kháng, khiến cho ý thức linh tính của nó hao mòn. Chờ đến khi ý thức của Thần Huyết giảm xuống mức thấp nhất, ta sẽ "Hư Không Chuyển Vật", nói không chừng còn có thể trực tiếp thu lấy nó.

Trong lòng Triệu Phong thầm tính toán.

Mấy người bán tín bán nghi, quyết định thử một phen.

Meo meo.

Ảnh Sát Đế Nhận trong tay Tiểu Tặc Miêu, ném lên giữa không trung, trôi nổi trên Bán Thần tinh huyết.

- Ừm, các ngươi phối hợp, đem lực lượng dung nhập vào Ảnh Sát Đế Nhật, hợp lực phân tách Thần Huyết.

Triệu Phong đề nghị.

Ba đại thiên tài Vương Giả, khẽ gật đầu.

Ảnh Sát Đế Nhận chính là Thánh Khí Ảnh Sát đạo, tại một trình độ nhất định, có thể bỏ qua phòng ngự, dùng để cắt Thần Huyết thì tương đối thích hợp.

Lấy Tiểu Tặc Miêu làm trung tâm, lực lượng của ba đại thiên tài Vương Giả, đều dẫn vào Ảnh Sát Đế Nhận.

Thế nhưng.

Ảnh Sát Đế Nhận còn chưa kịp chém xuống thì dị biến đã đột ngột phát sinh.

Ầm…

Bán Thần tinh huyết sợ hãi giãy dụa, bạo phát một luồng diễm khí lưu ly rực rỡ, thần lực uy năng của nó, khiến cho bất kỳ Vương Giả nào cũng phải biến sắc.

Thịch thịch thịch thịch…

Nam Cung Thánh, Mộng Hi, Ôn Lạc An, dị thú Vương Giả, đều bị đánh bay ra ngoài.

Trong đó.

Khóe miệng Mộng Hi tràn ra một vệt máu, trên mặt tràn ngập vẻ hàn sát, oán hận nhìn chằm chằm “Triệu Phong”.

Ánh mắt mấy người khác nhìn về phía “Triệu Phong”, cũng đều có chút khó coi.

Nếu không phải hiện ra trên đỉnh đầu là một con mắt hư vô, nói không chừng mấy người sẽ cùng ra tay tiết hận đối với Triệu Phong.

- Hiểu lầm.

Triệu Phong ngượng ngùng nở nụ cười, Bán Thần tinh huyết này giống như một sinh linh vậy, cũng biết cảm thấy sợ hãi.

Chó gấp sẽ nhảy tường, Bán Thần tinh huyết dưới tình huống bị người khác làm thịt, cũng sẽ có quyết tâm ngọc đá cùng tan.

Đề nghị “chia tách” của Triệu Phong, cuối cùng cũng thất bại.

Ôn Lạc An có cảm giác giống như bị lừa.

Chi tách Thần Huyết? Đây chắc chắn là chơi khăm, đừng nói chuyện mà không biết ngượng chứ.

Vù…

Bán Thần tinh huyết đánh văng bốn đại thiên tài Vương Giả, khí tức thoáng lờ mờ đi vài phần, sau đó lại chui vào nơi càng sâu hơn trong lăng mộ.

- Mau đuổi theo.

Mấy người cũng không kịp chất vấn Triệu Phong, đều vội vàng đuổi theo Bán Thần tinh huyết.

- Khí tức của Bán Thần tinh huyết đã suy yếu, chưa tới hai ngày, ý thức linh tính của nó, cũng sẽ bị hao mòn, mất đi phản kháng.

Khóa Không Chi Mâu của Triệu Phong, từ giữa không trung tan biến.

Tâm lực của hắn, lại trở về Tàng Thư Phòng.

Triệu Phong vươn tay ra, lập tức phát hiện thư tịch không còn kháng cự nữa, hai ba ngày cuối cùng, dường như đã giảm bớt hạn chế.

Hắn không nghĩ nhiều, một hơi đem toàn bộ sách bên trong phòng, xem hết mấy chục bản.

Chương 666: Tàn Niệm Bán Thần

Đến lúc này.

Triệu Phong đã xem hết toàn bộ hết thảy thư tịch trong thư phòng.

Trong đầu hắn.

Nội dung của những thư tịch đó, rõ ràng vô cùng.

Triệu Phong chân chính cảm thấy hứng thú đối với những học thức bên trong những thư tịch này, từ đầu tới cuối đều xem hết hoàn toàn.

Trong những lần Bán Thần Di Viên mở ra trước kia, đây là lần đầu tiên có thiên tài từ bên ngoài đến, hoàn thành kỷ lục này.

Triệu Phong chậm rãi nhắm mắt lại.

Hắn cảm giác những nội dung học thức bên trong thư tịch này, phảng phất có một loại lực lượng tinh thần mờ mịt.

Hết thảy sách vở học thức, đều dung hợp làm một thể.

Bỗng nhiên.

Bên trong thư phòng, chợt nổi lên một trận ánh sáng nhàn nhạt, giống như lửa bốc cháy.

- Ồ?

Triệu Phong thầm giật mình.

Hắn đã sớm có một loại dự cảm rằng, những thư tịch này không phải đơn giản, xem hết những thư tịch này, có lẽ sẽ có thay đổi gì đó.

Phốc phốc…

Trong khoảnh khắc, thư tịch bên trong Tàng Thư Phòng, dưới ánh sáng nhàn nhạt này, đột nhiên bốc cháy, lộ vẻ trong suốt.

- Đây là…

Vẻ mặt Triệu Phong tràn đầy đề phòng, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Dù sao, nơi này cũng là Bán Thần Di Viên, hết thảy đều không thể dùng lẽ thường để đánh giá.

Sau mấy nhịp hô hấp, những thư tịch kia, đã bị thiêu đốt hết, dung hợp thành một đạo ánh sáng trong suốt nhàn nhạt, sinh ra cảm ứng kỳ dị đối với những nội dung học thức trong đầu Triệu Phong.

Vụt...

Ánh sáng trong suốt nhàn nhạt kia biến mất, cuối cùng sáp nhập vào những nội dung thư tịch trong đầu Triệu Phong.

- Tiểu bối hậu thế, ta chính là Bán Thần “Côn Vân”, ngươi rất may mắn, đã thông qua được khảo nghiệm của Bán Thần.

Một thanh âm ngạo nghễ trống trải, vang lên trong đầu Triệu Phong.

Trong đầu hắn.

Một đạo ánh sáng nhàn nhạt trong suốt, phát ra một luồng sức mạnh to lớn huyền bí, khiến cho ý thức của Triệu Phong, chợt cảm thấy một hồi áp bách nặng nề.

- Bán Thần Côn Vân?

Triệu Phong âm thầm dò xét đạo ánh sáng nhàn nhạt trong suốt kia.

Nếu như đổi lại là thiên tài bình thường, gặp phải “kỳ ngộ” bực này, vậy thì đích thị là thụ sủng nhược kinh, kinh sợ không thôi.

Dù sao.

Đạo ánh sáng nhàn nhạt trong suốt kia, cũng rất có thể là “di sản tinh thần” mà Bán Thần lưu lại.

Thế nhưng.

Triệu Phong cũng không phải là chưa từng thấy qua thế sự, ngày xưa trong Di tích Tử Thánh, hắn cũng đã gặp được Tàn linh Tử Thánh.

Tử Dạ Thánh Chủ là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, còn Bán Thần Côn Viên thì lại nửa chân bước vào cảnh giới Bán Thần Thiên Giai Thần Vị.

- Các hạ, thật sự là chủ nhân của di viên, là vị Bán Thần truyền kỳ kia?

Triệu Phong dò hỏi.

- Tiểu bối lớn mật, không ngờ dám hoài nghi cả thân phận của bổn tọa? Ta chính là ý thức tàn hồn mà Bán Thần Côn Vân đã lưu lại.

Thanh âm của đạo ánh sáng kia, thoáng trầm xuống, dường như có chút tức giận.

Thoáng chốc.

Tại phương diện linh hồn, một luồng khí tức tinh thần khủng bố, có dấu hiệu như thiên địa sắp sụp đổ.

Đổi lại là hạng người bình thường, nhất định là bị dọa đến tè ra quần, phải vội vàng quỳ lạy cúng bái.

Triệu Phong vẫn bất động thanh sắc, lại giả vờ bày ra dáng vẻ tâm thần bất định.

- Tiểu bối, nếu như ngươi thành tâm thành ý, nghe theo sự dạy bảo của ta, ngày sau sẽ có hi vọng đạt được Bán Thần truyền thừa. Thậm chí, cả Bán Thần Di Viên rộng lớn này, đều sẽ do ngươi kế thừa.

Thanh âm nhẹ nhàng kia khẽ dừng lại một chút, dáng vẻ cao cao tại thượng.

Bán Thần truyền thừa?

Kế thừa toàn bộ Bán Thần Di Viên?

Triệu Phong nghe thấy những lời này, trong lòng khó tránh khỏi giật mình, tim đập thình thịch.

- Tiểu bối, ngươi có nguyện ý bái hạ làm môn hạ của Bán Thần Côn

Vân ta hay không?

Ánh sáng nhàn nhạt trong suốt, có một loại tự tin ngạo nghễ quan sát thiên địa.

Thế nhưng.

Sau khi Triệu Phong nghe xong những lời này, lại hừ lạnh một tiếng:

- Chỉ là một tia tàn niệm, cũng dám nói xằng là bản tôn Bán Thần.

Lời này vừa nói ra.

Đạo ánh sáng nhàn nhạt trong suốt kia, không khỏi chấn động.

- Tiểu bối, ngươi có tin là chỉ cần một ý niệm của ta, sẽ lập tức khiến ngươi hồn phi phách tán hay không?

Đạo ánh sáng trong suốt hừ lạnh một tiếng.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Tại phương diện linh hồn, chợt xuất hiện một loại ảo giác nghiêng trời lệch đất, cảnh tượng như thiên băng địa liệt.

- Ha ha, cuối cùng cũng chỉ là một tia tàn niệm, muốn bắt chước khí thế sức mạnh to lớn của Bán Thần, vẽ hổ không thành lại thành chó.

Triệu Phong cười trào phúng.

Vẻ mặt của hắn vẫn bình tính, tại phương diện linh hồn, hắn vẫn thong thả, không chút lo lắng sợ hãi trước cảnh tượng uy thế càn khôn mênh mông cuồn cuộn.

Đổi lại là thiên tài dưới Vương Giả, chín mươi chín phần trăm là sẽ bị lừa bịp, phải cúi mình triều bái trước cảnh tượng uy thế của Bán Thần.

Nhưng Triệu Phong là thiên tài tinh thông Đồng thuật Hồn đạo, những chiêu thức lừa gạt cáo mượn oai hùm này, không thể lừa gạt hắn được.

Lý giải của hắn đối với Hồn đão, đã nhập đạo.

Từ sau khi đạo ánh sáng trong suốt kia hiện thân, Triệu Phong đã đoán được, đây chỉ là một tia tàn niệm.

Tàn niệm, cũng có chênh lệch nhất định với tàn hồn.

Tàn linh Tử Thánh chính là một loại tàn hồn, nó nguyên vẹn hơn xa tàn niệm.

Tàn niệm, chẳng qua chỉ là một ý niệm trong đầu, hơi cao cấp một chút, bao hàm một số ký ức và học thức của chủ nhân khi còn sống.

Cho nên.

Triệu Phong cũng không hề úy kỵ “Bán Thần tàn niệm” này.

- Tiểu bối, đây là ngươi tự tìm đường chết…

Tàn niệm Bán Thần thẹn quá hóa giận, nhưng trong thanh âm lại có chút dáng vẻ ngoài mạnh trong yếu.

- Hừ, sư tổ của ta chính là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, chỉ dựa vào chút thủ đoạn ấy của ngươi, cũng muốn gạt ta?

Triệu Phong quát lạnh một tiếng.

Khoảnh khắc tiếp theo, khí tức Đồng lực khủng bố bên trong Thần Linh Nhãn, lập tức bao trùm tàn niệm Bán Thần đang cố biểu hiện dáng vẻ thần uy, trực tiếp nghiền nát.

- Tiểu bối, mau dừng tay, ngươi thắng rồi…

Đạo ánh sáng trong suốt bị khí tức Thần Linh Thái Cổ của Thần Linh Nhãn áp bách, càng lộ vẻ ảm đạm, giống như ngọn đèn cầy trước gió.

Tàn niệm Bán Thần cũng âm thầm kêu khổ.

Nó không ngờ nhân loại này lại tinh thông Hồn đạo, hơn nữa Đồng lực tâm hồn cũng cực kỳ cường đại, e rằng huyết mạch đồng tử có lai lịch không đơn giản.

Còn nữa.

Nghe thấy “sư tổ” Huyền Quang Cảnh trong miệng Triệu Phong, cũng khiến cho hắn chột dạ một phen.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, thu hồi khí tức Đồng lực của Thần Linh Nhãn.

Nếu không phải hắn tinh thông Hồn đạo, lại có thêm Thần Linh Nhãn, nói không chừng đã bị “tàn niệm Bán Thần” hù dọa, sau đó bị đối phương nắm mũi dẫn đi rồi.

Cũng may.

Triệu Phong vẫn đủ tỉnh táo, khám phá ra tàn niệm Bán Thần ngoài mạnh trong yếu.

- Tàn niệm Bán Thần, ngươi được ký thác tại nơi này, rốt cuộc là có dụng ý gì? Ngươi hiểu biết được bao nhiêu về di viên này?

Triệu Phong bắt đầu hỏi.

Tàn niệm Bán Thần tức giận khuất nhục, nhưng lại không thể làm gì được, đành phải ngoan ngoãn trả lời.

Vốn hắn còn định cáo mượn oai hùm một phen, lợi dụng và chấn nhiếp một thiên tài nhân loại, không ngờ ngược lại biến thành tù nhân.

- Hồn phách của chủ nhân Bán Thần, dưới đại kiếp, đã sớm tán loạn rồi, chỉ để lại một ít tàn niệm, tán lạc khắp những nơi hẻo lánh trong di viên, ta chẳng qua chỉ là một trong số đó mà thôi…

Tàn niệm Bán Thần cũng không dám giấu diếm.

Thiếu niên này tâm trí tỉnh táo, linh hồn Đồng thuật kinh người, sau lưng còn có trưởng bối Huyền Quang Cảnh, cho dù hắn có nói dối nhất thời, cũng không che giấu được bao lâu.

Một lát sau…

Triệu Phong đã minh bạch tiền căn hậu quả.

Sau khi Bán Thần vẫn lạc, gần như là hồn phi phách tán, chỉ để lại một ít tàn niệm.

Mà ngay cả một tia tàn niệm Bán Thần, cũng ký thác trong Tàng Thư

Phòng này.

Bởi vì khi Bán Thần còn sống, vẫn thường thư giãn tại Tàng Thư Phòng này, cho nên tàn niệm ký ức liên quan, cũng được thai nghén thành.

Triệu Phong xem qua hết thảy thư tịch trong thư phòng, liền kích hoạt tia tàn niệm Bán Thần đã gần như bị chôn vùi kia.

Một tia tàn niệm Bán Thần này, thoạt nhìn không có tác dụng lớn gì, cũng không có bất kỳ năng lực khống chế nào đối với di viên.

- Tiểu bối, ngươi đừng coi thường ta. Thân là tàn niệm Bán Thần, ta rất hiểu rõ chủ nhân và di viên này. Quan trọng nhất là… Ta còn có xác xuất rất nhỏ có thể khôi phục thành bản tôn Bán Thần.

Tàn niệm Bán Thần vội vàng nói.

Hiện tại hắn đã cực kỳ suy yếu, rất lo bị Triệu Phong loại bỏ vì không có giá trị gì.

- Khôi phục bản tôn Bán Thần?

Triệu Phong nghe đến đây, ngược lại có chút ngoài dự liệu.

Dù sao thì trước mắt hắn, cũng chỉ là một tia tàn niệm Bán Thần.

Tàn linh Tử Thánh ở trạng thái hồn phách, còn tương đối nguyên vẹn một chút, vậy mà còn không thể khôi phục lại bản tôn.

- Chỉ cần đạt được Bán Thần tinh huyết, thì sẽ có khả năng “Tích Huyết Trọng Sinh”.

Tàn niệm Bán Thần ngạo nghễ nói.

Tích Huyết Trọng Sinh?

Triệu Phong đối với loại năng lực trong truyền thuyết này, cũng đã từng nghe qua, trong thư tịch ở Tàng Thư Phòng, quả thật có giới thiệu về nó.

Trên lý thuyết.

Có một giọt Bán Thần tinh huyết, tàn niệm Bán Thần hoàn toàn có thể "Tích Huyết Trọng Sinh", thế nhưng muốn khôi phục đến thời kỳ đỉnh phong của Bán Thần, thì khả năng lại cực thấp.

- Ha ha, không ngờ ngươi còn biết về Bán Thần tinh huyết. Nhưng cho dù có đạt được Bán Thần tinh huyết, ta cũng sẽ ưu tiên dùng nó để đề thăng bản thân.

Triệu Phong cười nhạt một tiếng.

Bởi vì tâm niệm của hắn lúc trước là dùng để đọc sách, cho nên mới bị tàn niệm Bán Thần lý giải được một vài tin tức.

- Ngươi làm vậy quả thật là phí của trời, một khi Tích Huyết Trọng Sinh thành công, có thể kích hoạt rất nhiều năng lực của chủ nhân Bán Thần khi còn sống, thậm chí cả ký ức truyền thừa…

Tàn niệm Bán Thần tức giận nói.

Triệu Phong từ chối cho ý kiến, lại lâm vào trầm tư trong giây lát.

Không phải nghi ngờ.

Nếu để cho Bán Thần “Tích Huyết Trọng Sinh”, có thể nhận được giá trị lớn hơn so với một giọt Bán Thần tinh huyết rất nhiều.

Nói đơn giản thì đây chính là kế hoạch phục sinh Bán Thần.

Thế nhưng, làm vậy cũng có tính nguy hiểm nhất định.

Phải lựa chọn như thế nào, Triệu Phong tạm thời cũng chưa xác định được.

Huống chi, bây giờ còn chưa có đoạt được “Bán Thần tinh huyết”.

- Cứ ở yên đó.

Ý thức của Triệu Phong, triệt hồi khỏi đầu.

- Đợi chút.

Tàn niệm Bán Thần hô nhỏ một tiếng:

- Ta chỉ là một tia tàn niệm, có thể ngưng tụ một lần đã là chuyện không tưởng rồi. Nếu ngươi còn không làm gì đó, ta nhiều nhất chỉ có thể kéo dài được mấy ngày.

Trong đầu.

Đạo ánh sáng trong suốt kia chợt trở nên vô cùng ảm đạm, giống như tùy thời sẽ tán loạn.

Triệu Phong suy nghĩ một chút, liền vận chuyển một tia Đồng lực ôn nhuận, cẩn thận bao bọc lấy tàn niệm Bán Thần.

Đồng lực của Triệu Phong là thuộc tính Thủy hệ, có năng lực chữa

trị.

Dưới sự tưới mát của Đồng lực, đạo ánh sáng trong suốt kia, đã có chút ổn định lại.

Sau đó.

Triệu Phong lại lấy ra một cái hồ lô ám thanh sắc.

- Bích U Linh Hồ…

Tàn niệm Bán Thần thoáng mừng rỡ, lập tức thoải mái tiến nhập Bích U Linh Hồn.

Bích U Linh Hồ, rất thích hợp cho tàn niệm hồn phách sinh tồn, thậm chí còn có hiệu quả bảo dưỡng nhất định.

Trong truyền thuyết, một vài ý niệm tàn hồn của Vương Giả Đại Đế, được ký thác trong Bích U Linh Hồ, nhiều năm sau đã đoạt xá trọng sinh.

Để tàn niệm Bán Thần ở trong đầu Triệu Phong, được Đồng lực bao bọc cũng không phải là không được.

Nhưng một khi Triệu Phong vận chuyển tâm hồn Đồng lực đại quy mô, hoặc là lọt vào công kích linh hồn của ngoại giới, rất có thể sẽ ảnh hưởng đến tàn niệm Bán Thần.

- Ở chỗ ta còn có các trân phẩm Hồn đạo như Nhân Ngư Lệ Tinh và Tụ Hồn Linh Thảo.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

- Nhân Ngư Lệ Tinh? Tụ Hồn Thảo? Mau mau, những thứ này có thể giúp tàn niệm của ta củng cố, thậm chí hình thành tàn hồn.

Tàn niệm Bán Thần lập tức lộ vẻ nôn nóng, có chút không thể chờ đợi được.

- Thế gian này không có bữa cơm trưa nào miễn phí. Trước mắt, ngươi không hề có chút trợ lực gì đối với ta, Triệu mỗ dựa vào cái gì phải trợ giúp ngươi? Trừ phi…

Triệu Phong uyển chuyển nói.

- Trừ phi, ngươi bái ta làm chủ nhân.

Triệu Phong mặt không đỏ, tim không nhảy mà nói.

- Xem ngươi là chủ nhân? Điều này là không có khả năng.

Bên trong Bích U Linh Hồ, thanh âm gào thét kinh sợ của tàn niệm Bán Thần truyền đến.

- Vậy thì ngươi cứ vĩnh viễn sống ở chỗ này đi, cho dù đạt được Bán Thần tinh huyết, ngươi cũng không có khả năng Tích Huyết Trọng Sinh đâu.

Triệu Phong đạm mạc nói.

Nói xong, hắn lập tức đứng dậy, liền chuẩn bị rời khỏi thư phòng.

Vừa bước ra khỏi thư phòng.

- Nhân loại, ngươi thắng rồi…

Thanh âm của tàn niệm Bán Thần truyền đến, dáng vẻ có chút nghiến răng nghiến lợi, đồng thời lộ ra vài tia bất đắc dĩ.

Triệu Phong thỏa mãn gật đầu, đem một vài viên Nhân Ngư Lệ Tinh, bỏ vào Bích U Linh Hồ.

Chỉ trong giây lát, khí tức của một tia tàn niệm Bán Thần này, càng trở nên tinh thuần, hồn lực chấn động cũng mãnh liệt hơn rất nhiều.

- Chủ nhân, ngài nắm chắc được bao nhiêu phần có thể tranh đoạt Bán Thần tinh huyết?

Sau khi tàn niệm Bán Thần hấp thu hết một viên Nhân Ngư Lệ Tinh, vẫn chưa thỏa mãn mà nói.

- Rất khó nói. Bởi vì Bán Thần tinh huyết đã tiến nhập lăng mộ trung tâm ở bãi tha ma rồi.

Triệu Phong không dám xác định.

- Lăng mộ trung tâm? Ngươi nói là… Lăng tẩm Bán Thần?

Tàn niệm Bán Thần lập tức chấn động.

Chương 667: Đắc Thủ

Lăng tẩm Bán Thần?

Lúc này Triệu Phong mới biết được danh xưng rõ ràng của lăng mộ trung tâm, không ngờ đó lại là nơi an táng Bán Thần.

Tàn niệm Bán Thần này, quả nhiên hiểu rất rõ về tình huống bên trong di viên.

- Kỳ ngộ và hung hiểm luôn tồn tại song song, bên trong lăng tẩm Bán Thần, an táng di thể của Bán Thần, cho dù không hề có bất kỳ sinh mệnh sức sống nào, nhưng cũng không có khả năng dùng nó để trọng sinh.

Tàn niệm Bán Thần thần thần bí bí mà nói.

Triệu Phong biết rõ, nguyên nhân cái chết của Bán Thần, chủ yếu là do “Thần Kiếp”.

Chết trong Thần Kiếp, di thể của hắn không biến thành tro bụi, đã là kết cục vạn hạnh rồi.

- Đối với lăng tẩm Bán Thần, ngươi biết được những gì?

Triệu Phong mở miệng hỏi.

Nếu như thông thuộc một nửa lăng tẩm Bán Thần, như vậy không phải nghi ngờ, kế hoạch của Triệu Phong càng có khả năng thành công, thậm chí giúp ích cho hành động của Tiểu Tặc Miêu.

- Bởi vì vừa rồi mới ăn một ít “Nhân Ngư Lệ Tinh”, cho nên ta đã khôi phục được một ít mảnh vỡ ký ức, địa đồ và bố cục của “lăng tẩm Bán Thần”, ta cũng biết được đôi chút.

Tàn niệm Bán Thần nhanh chóng đem tin tức truyền cho Triệu Phong.

Triệu Phong khẽ gật đầu, lại đưa cho tàn niệm Bán Thần thêm một viên Nhân Ngư Lệ Tinh, xem như khao thưởng.

Đọc lướt qua những tin tức này, Triệu Phong không khỏi nhướng mày.

Bởi vì thoạt nhìn, trong lăng tẩm Bán Thần, ngoại trừ một vài oán linh ra, còn có một số Khôi Lỗi thủ mộ, nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, nhưng lại không hề có kỳ ngộ nào.

Triệu Phong vừa định chuẩn bị mở miệng, đột nhiên biến sắc.

Ý niệm của hắn, rất nhanh bị tình huống bên phía lăng tẩm Bán Thần hấp dẫn.

Trong thông đạo lăng mộ.

Ầm…

Một đầu oán linh màu đỏ tím, cao đến vài chục trượng, xuất hiện hư ảnh một nam tử thần võ, quang diễm đằng đằng, đứng ngạo nghễ trong hư không, khí tức sức mạnh to lớn khủng bố, gần như hóa thành thực chất, áp chế một mảnh hư không.

- Oán linh cấp Đại Đế…

Mấy người Nam Cung Thánh, Mộng Hi, đồng loạt thất sắc.

- Chạy mau, oán linh Đại Đế này, đã vượt qua phạm trù mà chúng ta có thể ứng phó rồi.

Lần đầu tiên Ôn Lạc An lộ ra một tia bối rối.

Hư ảnh oán linh nam tử thần võ này, uy thế giống như Đại Đế giáng lâm, khiến cho linh hồn mấy người đều chấn động và đau đớn.

Vụt...

Bán Thần tinh huyết, nhân cơ hội này, chui vào nơi u ám càng sâu hơn trong lăng mộ.

Lúc này.

Bốn phe Nam Cung Thánh, Mộng Hi, Ôn Lạc An, Tiểu Tặc Miêu, đều gặp phải nguy cơ sinh tử.

Vụt...

Một con mắt hư vô, xuất hiện trên đỉnh đầu Tiểu Tặc Miêu.

Triệu Phong đã chuẩn bị kỹ càng, nếu như thật sự gặp phải nguy hiểm, hắn sẽ thi triển “Hư Không Chuyển Vật”, cứu đi Tiểu Tặc Miêu.

Sau một thời gian dài làm bạn, quan hệ giữa Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu, đã vượt qua quan hệ chủ nhân và Linh sủng.

- Cho dù từ bỏ Bán Thần tinh huyết, cũng không thể để Tiểu Tặc Miêu lâm vào sinh tử tuyệt cảnh được.

Trong lòng Triệu Phong đã có quyết định.

Hắn thuận tiện, đem địa đồ bố cục bên trong “lăng tẩm Bán Thần”, truyền cho Tiểu Tặc Miêu.

Meo meo…

Sau hi Tiểu Tặc Miêu nhận được thông tin, chợt nhe răng cười, hai trảo nắm Ảnh Sát Đế Nhận và Tử Lân ngọc giác, “Vụt...” một cái, đã chui vào trong cơ thể dị thú Vương Giả.

Chính vì vậy.

Phần lớn áp lực, đều do dị thú Vương Giả chống cự, bản thân nó được sức mạnh to lớn của Vương Giả thủ hộ.

Có thể nói, Tiểu Tặc Miêu là an toàn nhất trong đám người.

Ầm…

Oán linh Đại Đế bổ nhào đến, mấy vị thiên tài đều cảm thấy tâm hồn chấn động, khí huyết sôi trào, thừa nhận một luồng áp bách to lớn vô hình trùng kích đến.

Ngay cả dị thú Vương Giả, cũng vô cùng chật vật, bước chân chậm chạp.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu nhếch miệng cười, khống chế dị thú Vương Giả, xuyên qua một đồ đằng cổ xưa trên vách tường.

Làm gì thế?

Ba người Nam Cung Thánh, nhìn thấy hành động của Tiểu Tặc Miêu, thầm nghĩ không biết có phải con mèo này bị dọa đến phát điên rồi không?

Nhưng một màn tiếp theo, lại khiến cho ba người mở rộng tầm mắt.

Két…

Đồ đằng cổ xưa trên vách tường, chợt lộ ra một mật đạo, Tiểu Tặc Miêu và dị thú Vương Giả, lập tức chui vào mật đạo.

- Đuổi theo!

Mấy người Nam Cung Thánh cũng chẳng quan tâm đến Bán Thần tinh huyết nữa, đều lấy việc trốn thoát làm đầu.

Oán linh cấp Đại Đế, cho dù ba người có liên thủ, cũng khó mà chống lại được, huống chi xung quanh còn có một lượng lớn oán linh.

Phành…

Oán linh cấp Đại Đế, đâm vào lối vào mật đạo, nhưng vì hình thể quá lớn, nên bị dội ngược trở lại.

Tài liệu xây dựng lên lăng tẩm Bán Thần này, phi thường đặc thù, cho dù là oán linh hư vô, cũng khó có thể “đi xuyên tường” được.

Dù vậy.

Khí tức sức mạnh to lớn kinh khủng, vẫn xuyên qua thế giới vật chất

và linh hồn, đả thương mấy người Nam Cung Thánh.

Tiểu Tặc Miêu đi tuốt ở đằng trước, lại ẩn nấp trong cơ thể dị thú Vương Giả, nên không bị ảnh hưởng gì.

Phù…

Ba người Nam Cung Thánh thở dài một hơi.

Oán linh Đại Đế cũng không đuổi theo.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu lại xuất hiện trên lưng dị thú Vương Giả, dáng vẻ huênh hoang, đi trước dẫn đường.

- Con mèo này, làm sao biết rõ cơ quan địa hình trong lăng mộ?

Mộng Hi và Ôn Lạc An, hai mặt nhìn nhau.

Bám sát con mèo này!

Tâm thần ba người thoáng rùng mình.

Trong lăng mộ cấm khu này, bọn hắn đã mất đi phương hướng, sinh tử cũng gắn liền với con mèo này.

Tiểu Tặc Miêu điều khiển dị thú Vương Giả, rẽ ngoặt bảy tám lần trong mật đạo.

Một lúc sau…

Dị thú Vương Giả nhảy ra khỏi mật đạo, tiến vào một mộ thất càng u

ám hơn bên dưới mặt đất.

Mộ thất dưới mặt đất này, đã cháy đen hoàn toàn.

Mấy vạn năm trước,nơi đây đã có một luồng khí tức kinh người, khiến cho Chư Thiên Thần Ma đều sợ hãi tránh lui.

Lấy một thất dưới mặt đất làm trung tâm, trong vòng phương viên trăm trượng, không hề có một oán linh nào, cho dù là oán linh cấp Đại Đế.

Bên trong mộ thất hoàn toàn trống rỗng, chỉ có một “cái xác” đen thui.

Cái xác này không thành hình người, giống như một đống than đen, qua năm tháng tuế nguyệt tẩy rửa, bề mặt thậm chí còn có chút bóng loáng.

- Đó là…

Ba đại thiên tài Vương Giả, đều nhìn chằm chằm vào cái xác đen thui đó, lập tức cảm thấy một luồng khí tức lực lượng cấm kỵ chấn nhiếp Chư Thiên.

Khí tức cấm kỵ này, mặc dù chỉ là một tia tàn thừa, nhưng lại có thể khiến cho Chư Thiên Quỷ Thần phát ra “kinh hãi” từ tận nội tâm.

Áp Lực!

Ba đại thiên tài Vương Giả ở đây, đều cảm thấy không hít thở nổi.

Trong mắt dị thú Vương Giả, cũng tràn ngập hoảng sợ, đứng run rẩy trước mặt cái xác đen thui đó.

- Cỗ thi thể này, không hề có bất kỳ khí tức sinh mệnh nào, cũng không có Hồn lực, chân nguyên, nhưng lại có thể phát ra một luồng khí tức đáng sợ như vậy.

Bên trong mộ thất cực kỳ tĩnh mịch.

Kể cả bên ngoài mộ thất, bầu không khí cũng tĩnh mịch im ắng, không có bất kỳ oán linh nào đến gần.

- Cỗ thi thể này, rất có thể chính là di thể của Bán Thần.

- Khí tức cấm kỵ này, rõ ràng không phải đến từ trên lực lượng của bản thân thi thể.

Ánh mắt của ba đại thiên tài Vương Giả, đột nhiên lóe lên, đều tự có suy đoán.

Vụt...

Con mắt hư vô, lại lần nữa xuất hiện bên trong mộ thất.

Triệu Phong cảm thấy một luồng khí tức cấm kỵ xuyên thấu thể xác và tinh thần. Lực lượng chi nguyên của luồng khí tức này, phảng phất là khắc tinh của vạn vật thiên địa trong vũ trụ này.

- Thi thể Bán Thần đã bị triệt để phá hủy, luồng khí tức kia, không phải đến từ di thể Bán Thần.

Trong lòng Triệu Phong không khỏi cảm thấy kinh hãi lạnh mình.

Hắn vượt không gian mà đến, cũng không thể ngăn cản được cảm giác áp bách do luồng khí tức cấm kỵ này mang đến.

- Đúng thế, là lực lượng Thần Kiếp!

Thanh âm của tàn niệm Bán Thần, đột nhiên truyền đến.

Lực lượng Thần Kiếp?

Tâm thần Triệu Phong chấn động, khó trách di thể Bán Thần đã không còn hình người, gần như tan tác hoàn toàn, ngay cả bản thể cũng không có khí tức sinh mệnh gì.

Thanh âm của tàn niệm Bán Thần, có một tia bi thương.

Dù sao hắn cũng là một tia tàn niệm tách ra từ ý thức trong hồn phách của Bán Thần.

- Di thể này đã bị triệt để phá hủy, bản thân không còn bao nhiêu giá trị. Thế nhưng, bên trên di thể vẫn lưu lại lực lượng Thần Kiếp, có giá trị nhất định, thực tế là có trợ giúp rất lớn đối với người tu hành Lôi lực.

Tàn niệm Bán Thần lẩm bẩm.

Lực lượng Thần Kiếp.

Trái tim Triệu Phong đập thình thịch, lực lượng Thần Kiếp, ngay cả Bán Thần cũng có thể đánh chết, ngay cả Thần Linh cũng phải sợ hãi.

Bởi vậy có thể thấy được, loại lực lượng này có giá trị cao như thế nào.

E rằng, cho dù là những Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh còn lại trên trên gian, thậm chí là Bán Thần, cũng sẽ cảm thấy hứng thú đối với

thi thể có lưu lại lực lượng Thần Kiếp.

- Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, muốn trùng kích “Thần Vị”, tám chín phần mười, đều bị lực lượng Thần Kiếp đánh cho tan thành tro bụi. Mà bản tôn Bán Thần, năm đó lại dùng thân thể ngạnh kháng và hấp thu một lượng lớn lực lượng Thần Kiếp, nhưng thi thể vẫn không bị hủy diệt, có thể thấy được thực lực thực sự của hắn, chỉ còn cách Thiên Giai Thần Vị một tia mong manh nữa mà thôi…

Tàn niệm Bán Thần cảm thán nói.

Nghe đến đó, Triệu Phong càng minh bạch, cỗ di thể hấp thu lực lượng Thần Kiếp này, quý giá cỡ nào.

Cường giả dựa vào thực lực bản thân để trùng kích Thần Vị, quả thật là hiếm thấy.

Mà cường giả có thể giữ được thi thể không bị chôn vùi dưới Thần Kiếp, trong mười người cũng khó có được một người.

Tại một mức độ nào đó mà nói, thi thể trải qua Thần Kiếp, có thể nói là thứ có giá trị nhất trong Bán Thần Di Viên này.

Cho dù là Bán Thần tinh huyết, giá trị của nó cũng chưa chắc có thể so sánh với thi thể hấp thu Thần Kiếp.

Bởi vì, Bán Thần tinh huyết đối với cấp độ Huyền Quang Cảnh, cũng không có bao nhiêu tác dụng.

Mà thi thể Thần Kiếp, cho dù là đối với Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cũng đều có giá trị rất lớn.

- Lực lượng Thần Kiếp, phần lớn là lấy “Thần Lôi” làm chủ, bởi vậy

thi thể Thần Kiếp này, đối với ta mà nói, có tác dụng rất lớn.

Trong lòng Triệu Phong lập tức phấn chấn.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu ngồi trên lưng dị thú Vương Giả, tay cầm Ảnh Sát Đế Nhận, chậm rãi khó khăn đi đến gần “thi thể màu đen”.

Mấy người Nam Cung Thánh cũng không phải người ngu, lập tức mơ hồ đoán được lai lịch của bộ thi thể này.

Dù sao đi nữa, Bán Thần năm xưa cũng đã chết trong Thần Kiếp, việc này cũng không phải là bí mật lớn gì.

- Thi thể này cũng khá lớn, chúng ta hãy cùng chia nhau đi.

Triệu Phong mở miệng nói.

Lấy lực lượng của một người nào đó, muốn chia cắt được thi thể chứa Thần Kiếp, quả thật khó khăn vô cùng.

Cho dù là Vương Giả, đối diện với thi thể Thần Kiếp, nhất cử nhất động cũng gặp phải áp chế đáng sợ.

- Được.

Ba đại thiên tài Vương Giả cũng không phản đối.

Bốn người thương nghị, quyết định vẫn lấy “Ảnh Sát Đế Nhận” của Tiểu Tặc Miêu để chia tách thi thể màu đen này.

Ô...ô...ô...n...g!

Ảnh Sát Đế Nhận được lực lượng của bốn phương tập trung vào, liền huyễn hóa thành một chuỗi nhận quang lạnh lẽo sắc bén, chém thẳng lên trên thi thể màu đen.

Phốc…

Lúc Ảnh Sát Đế Nhận chém lên thi thể màu đen, lực lượng của nó đã bị lực lượng Thần Kiếp, suy yếu hơn chín thành.

Bên trên thi thể màu đen này, chỉ lưu lại một tia dấu vết rất nhỏ, gần như không thể nhìn thấy.

Sắc mặt của ba đại thiên tài Vương Giả, có chút khó coi.

Cứ tiếp tục xu thế này, muốn chia tách thi thể màu đen kia, e rằng cũng phải mất đến một hai ngày.

Nhưng nghĩ đến giá trị của thi thể Thần Kiếp, ba đại thiên tài Vương Giả đều không ai chịu lùi bước, đừng nói là một hai ngày, cho dù là một hai tháng cũng đáng.

Phốc phốc… Phốc phốc…

Cứ cách bốn năm hơi thở, bốn phe lại liên thủ, dùng Ảnh Sát Đế Nhận chém lên thi thể màu đen.

Bốn phe liên thủ, uy lực của Ảnh Sát Đế Nhận, đủ để giết chết Vương Giả yếu nhược.

Vụt...

Khóa Không Chi Mâu của Triệu Phong, biến mất khỏi mộ thất.

Thế nhưng.

Khóa Không Chi Mâu cũng không phải biến mất trong lăng tẩm Bán Thần.

Không lâu sau…

Khóa Không Chi Mâu của Triệu Phong, đã tìm thấy nơi ẩn thân của “Bán Thần tinh huyết”.

Ý thức của Bán Thần tinh huyết đã cực kỳ yếu ớt, bỗng nhiên cảm ứng được sự tồn tại của “Khóa Không Chi Mâu”, bền ngoài chợt hiện một trận kim quang lưu ly.

- Chuẩn bị, thu Thần Huyết!

Triệu Phong thì thẩm với tàn niệm Bán Thần.

Hư Không Chuyển Vật!

Một luồng gợn sóng Đồng lực, bao phủ lấy Bán Thần tinh huyết, tại trung tâm xuất hiện một cái vòng xoáy.

Ô...ô...ô...n...g!

Bán Thần tinh huyết vừa giãy dụa, lập tức dừng lại.

Bởi vì bên trong gợn sóng Đồng lực kia, xuất hiện một luồng khí tức tinh thần quen thuộc mà thân thiết.

Vụt...

Ánh sáng lưu ly bên ngoài Thần Huyết, đã bị vòng xoáy nuốt chửng, biến mất không thấy gì nữa.

- Bán Thần tinh huyết, đắc thủ rồi!

Khóa Không Chi Mâu lộ ra một tia mừng rỡ, lập tức biến mất.

Chương 668: Chưa Biết Hươu Chết Về Tay Ai

Bán Thần Di Viên, Tàng Thư Phòng.

Triệu Phong nhếch miệng lên, nở một nụ cười nhạt:

- Tàn niệm Côn Vân, ngươi cũng không phải là cái gì cũng tệ nha.

Tàn niệm Côn Vân chính là danh hiệu tạm thời mà Triệu Phong đặt cho tàn niệm Bán Thần.

Bởi vì, chủ nhân của Bán Thần Di Viên, tên thật là Côn Vân.

Trong không gian mắt trái.

Tại một khu vực đen kịt, trôi lơ lửng một giọt huyết châu màu vàng lưu ly, chính là Bán Thần tinh huyết.

Thu hoạch "Bán Thần tinh huyết" so với trong tưởng tượng còn thuận lợi hơn rất nhiều.

Thần Huyết có linh tính, đối với khí tức chủ nhân Bán Thần, có vẻ thân thiết mà lại kính sợ.

Tàn niệm Côn Vân là do hồn phách của Bán Thần tan vỡ phân liệt mà ra, tự nhiên có khí tức linh hồn của Bán Thần rồi.

Nghe thấy "cái gì cũng tệ" trong lời nói của Triệu Phong, tàn niệm Côn Vân chợt có cảm giác kích động muốn thổ huyết.

Đường đường là tàn niệm Bán Thần, vậy mà trong mắt Triệu Phong, ấn tượng lại là tệ hại vô cùng.

Mặc dù tàn niệm Côn Vân còn có một khoảng cách nhất định với tàn hồn, nhưng cũng có ý nghĩ và tư duy độc lập, thậm chí còn có cả một vài ký ức.

- Chủ nhân, ngươi đã thu được “Bán Thần tinh huyết”, có thể khiến ta Tích Huyết Trọng Sinh rồi.

Tàn niệm Côn Vân lộ ra một tia chờ mong tha thiết.

Đạt tới cấp độ Bán Thần, cho dù thân thể có nát bấy, nhưng chỉ cần vẫn còn một giọt tinh huyết thì vẫn có thể “Tích Huyết Trọng Sinh”.

Đương nhiên, điều khiển tiên quyết chính là, ít nhất trong đầu vẫn còn một tia ý niệm tinh thần.

Mà bây giờ.

Hiển nhiên đều có đủ điều kiện gồm Tàn niệm Côn Vân và Bán Thần tinh huyết.

Bán Thần tinh huyết dù sao vẫn là tinh huyết.

Mà tàn niệm Côn Vân, cũng không phải là một tia ý niệm tinh thần bình thường trong đầu, nó có tư duy và ký ức nhất định, đã tiếp cận cấp độ tàn hồn.

- Tích Huyết Trọng Sinh chính là thủ đoạn nghịch thiên trong truyền thuyết a.

Triệu Phong cũng có chút chờ mong đối với việc này.

Nhưng việc trọng đại như vậy, hắn tự nhiên sẽ không dễ dàng chấp nhận.

Đầu tiên.

Bán Thần tinh huyết ẩn chứa uy năng thần lực quá mức khủng bố.

Ai mà đoán được, sau khi tàn niệm Côn Vân Tích Huyết Trọng Sinh, thực lực sẽ nhảy vọt đến mức nào.

- Đợi sau khi ra khỏi di viên rồi hẵng thương nghị việc này.

Triệu Phong đáp.

Trong lòng hắn, rất nhanh đã có chủ ý.

Có một điều có thể xác định.

Đó là Triệu Phong sẽ không dùng toàn bộ lực lượng của Bán Thần tinh huyết cho việc “Tích Huyết Trọng Sinh”.

Lực lượng của Thần Huyết, hắn cũng phải sử dụng để tăng cường thực lực của bản thân, đồng thời cũng có thể suy yếu lực lượng của “Bán Thần Côn Vân” sau khi trọng sinh.

- Bán Thần Di Viên, còn hai ngày rưỡi nữa sẽ đóng cửa.

Triệu Phong thoáng suy tư.

Thời gian còn lại, trọng điểm của Triệu Phong, đã không còn là mưu đồ đối với trân tài dị bảo nữa rồi.

- Tử Vong truy sát, hươu chết về tay ai còn chưa biết đâu.

Sắc mặt Triệu Phong trở nên lạnh lùng, một luồng lãnh ý khắc nghiệt, nhìn chăm chú về phía lăng tẩm Bán Thần.

Cùng lúc đó.

Lăng tẩm Bán Thần, bên trong mộ thất.

Ba đại thiên tài Vương Giả cùng với Tiểu Tặc Miêu, bốn phương liên thủ, chém lên “thi thể màu đen”.

Ôn Lạc An bỗng nhiên cảm thấy lạnh cả người.

Huyết mạch thần thoại của Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, khiến cho hắn có trực giác nhạy cảm đối với khí tức nguy hiểm.

Vụt…

Con mắt hư vô, xuất hiện bên trong mộ thất, như ẩn như hiện, lộ ra một tia cười nhạt siêu nhiên.

Ba đại thiên tài Vương Giả, đối với sự tồn tại của Khóa Không Chi Mâu, đã xem như thói quen rồi.

Thế nhưng thần sắc của Khóa Không Chi Mâu lúc này, lại khiến cho bọn hắn có cảm giác lâm vào bị động, thất bại sâu sắc.

E rằng ba người còn chưa biết chuyện Triệu Phong đã thành công đạt được “Bán Thần tinh huyết”.

Việc đạt được “Bán Thần tinh huyết”, chính là bí mật mà Triệu Phong

sẽ tận lực giấu diếm, bởi vì hắn còn phải khởi động kế hoạch “phục sinh Bán Thần”.

Bí mật bực này, nếu như để thế nhân biết được, e rằng toàn bộ Chân Vũ Thánh Địa, sẽ gặp phải oanh động cực lớn.

Phục sinh Bán Thần, đây chính là ý nghĩ điên rồ can đảm dọa người bực nào?

- Ta chỉ muốn cái đầu của di thể Bán Thần mà thôi.

Khóa Không Chi Mâu phiêu phù giữa không trung, không mặn không nhạt mà nói.

Sở dĩ muốn cái đầu là bởi vì, lúc Bán Thần ngạnh kháng “Thần Kiếp”, phần đầu là phần gặp phải nhiều “lực lượng Thần Kiếp” nhất.

Những tin tức này, chính là Triệu Phong biết được từ chỗ tàn niệm Côn Vân.

- Hừ, dựa vào cái gì mà ngươi có quyền ưu tiên?

Mộng Hi hừ lạnh một tiếng.

Mấy người kia, quả thật cũng không nghĩ nhiều như vậy.

Mộng Hi chẳng qua là căm thù và bất mãn đối với Triệu Phong mà thôi.

Chính là nam tử này, đã cướp đi át chủ bài mà sư tôn đã bố trí cho nàng từ trước.

Thông qua tấm át chủ bài này, Triệu Phong nhất cử lật ngược tình

thể, đạt tới cấp độ sánh ngang với ba đại thiên tài Vương Giả.

- Không có Tiểu Tặc Miêu dẫn đường, các ngươi không thể bình yên tiến vào nơi này. Hơn nữa, tin tức về “lăng tẩm Bán Thần” này, Triệu mỗ đã xem qua trong Tàng Thư Phòng, hiển nhiên càng hiểu rõ hơn so với các ngươi.

Triệu Phong tràn đầy tự tin mà nói.

Lăng tẩm Bán Thần?

Ba đại thiên tài Vương Giả, nhìn nhau một cái.

Từ đủ loại dấu hiệu mà xem, Triệu Phong quả thật nắm giữ toàn bộ tin tức về lăng mộ trung tâm, thậm chí là toàn bộ di viên này.

Ngoài ra.

Không ngờ Triệu Phong đã xem hết sách trong Tàng Thư Phòng rồi.

Thoạt nghe có chút ngu ngốc, nhưng cũng chính vì hành động này của Triệu Phong, cho nên mới kích hoạt thứ kỳ ngộ gì đó.

- Chẳng qua chỉ là một cái đầu mà thôi.

Nam Cung Thánh nhún vai, trước mắt, hắn thuộc phe của Triệu Phong.

Cuối cùng.

Ba đại thiên tài Vương Giả cũng ngầm đồng ý quyền ưu tiên lựa chọn “đầu lâu Bán Thần” của Triệu Phong.

- Thế nhưng, nếu Triệu Phong ngươi đã biết rõ về lăng tẩm Bán Thần, lúc đó nhất định phải mang bọn ta bình yên rời khỏi nơi này.

Mộng Hi đưa ra yêu cầu.

Mọi người đã ở sâu bên trong lăng tẩm Bán Thần, căn bản đã mất đi phương hướng rồi.

Chia tách thi thể này xong, còn phải rời khỏi nơi đây, e rằng sẽ gặp phải nguy hiểm trùng trùng điệp điệp.

- Đây là chuyện hiển nhiên rồi.

Khóa Không Chi Mâu lộ ra một tia cười nhạt.

Triệu Phong âm thầm cười lạnh.

Trên thực tế, chỉ khi cầm bộ phận thi thể Thần Kiếp trong tay, khí tức lực lượng Thần Kiếp, mới có thể đẩy lui tất cả oán linh trong lăng mộ.

Chẳng qua.

Ba đại thiên tài Vương Giả, hiển nhiên đều đặt tâm tư vào việc phân tách thi thể, cho nên tạm thời cũng không nghĩ tới những chuyện này.

Thời gian nhanh chóng trôi qua…

Một ngày hai ngày, rất nhanh đã qua đi.

Di thể Bán Thần, đã phân tách hoàn toàn.

Triệu Phong lựa chọn phần đầu của Bán Thần, để cho Tiểu Tặc Miêu

cất giữ.

Ôn Lạc An lấy đi hai chân.

Mộng Hi cầm đi hai cánh tay.

Còn phần thân thể, tất nhiên thuộc về Nam Cung Thánh.

- Chỉ còn một ngày nữa là Bán Thần Di Viên sẽ đóng cửa rồi.

Nam Cung Thánh chợt mở miệng.

Ôn Lạc An và Mộng Hi liếc nhìn nhau.

- Chỉ cần trong tay chúng ta có bộ phận thi thể Thần Kiếp, tất có thể đuổi lui những oán linh trong lăng mộ.

Ôn Lạc An đột nhiên truyền âm.

Lúc này.

Ba đại thiên tài Vương Giả, sau khi đạt được bộ phận thi thể Thần Kiếp, đều nghĩ đến loại phương pháp này.

Một khi đã có phương pháp này.

Ba đại thiên tài Vương Giả, cũng không quá ỷ lại vào việc Triệu Phong nắm giữ tin tức về lăng tẩm Bán Thần nữa.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu ngồi trên lưng dị thú Vương Giả, là người đầu tiên xuất phát.

- Đuoroi theo!

Mộng Hi và Ôn Lạc An, lập tức bám sát Tiểu Tặc Miêu.

Nam Cung Thánh dường như có chút suy tư, cũng theo sát phía sau.

Nghiễm nhiên.

Tiểu Tặc Miêu đã trở thành thủ lĩnh của chi đội ngũ này rồi.

- Triệu Phong nắm giữ tin tức về lăng tẩm Bán Thần, chắc chắn sẽ không từ bỏ “Bán Thần tinh huyết”.

- Huống chi Khóa Không Chi Mâu của Triệu Phong, tại phương diện tầm mắt giác quan, có ưu thế cực lớn, nói không chừng đã mò ra được vị trí của Bán Thần tinh huyết rồi.

Ba đại thiên tài Vương Giả, mỗi người đều có mưu đồ riêng.

Tóm lại.

Cả ba phải đuổi theo sát Tiểu Tặc Miêu này.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu dùng ánh mắt giễu cợt, liếc nhìn ba đại thiên tài Vương Giả.

Chẳng qua.

Dưới sự phân phó của Triệu Phong, Tiểu Tặc Miêu vẫn phải làm bộ, giống như đang “tìm tòi” gì đó trong lăng tẩm Bán Thần.

Vụt...

Khóa Không Chi Mâu ngẫu nhiên hiện thân, giống như đang phối hợp tìm kiếm với Tiểu Tặc Miêu.

Tiểu Tặc Miêu mấy lần giả bộ, chỉ muốn thoát khỏi ba đại thiên tài Vương Giả, nhưng cuối cùng đều kết thúc trong “thất bại”.

- Triệu Phong, ngươi rốt cuộc đã phát hiện nơi hạ lạc của Bán Thần tinh huyết chưa?

Nam Cung Thánh chợt truyền âm.

- Địa hình bên trong lăng tẩm Bán Thần, quá mức phức tạp. mà thể tích của Thần Huyết lại quá nhỏ, không biết nó đã trốn ở góc nào rồi.

Triệu Phong đáp.

Mặc dù nói vậy, nhưng Triệu Phong vẫn để cho Tiểu Tặc Miêu kiên nhẫn tìm kiếm Bán Thần tinh huyết, bộ dạng như nhất quyết không từ bỏ, quyết tâm phải có cho bằng được.

Mộng Hi và Ôn Lạc An, mặc dù có chút hoài nghi, nhưng bọn họ lại không nghĩ rằng Triệu Phong có thể dễ dàng đạt được Bán Thần tinh huyết như vậy.

Trong quá trình tìm kiếm, tự nhiên cũng gặp phải một số oán linh.

Chẳng qua.

Một khi lấy ra bộ phận thi thể Bán Thần, lập tức có thể chấn nhiếp toàn bộ oán linh quỷ thần, khiến chúng tránh lui.

Nhưng vẫn có ngoại lệ.

Bên trong lăng tẩm, có một số oán linh cấp bậc Đại Đế, mặc dù có phần kiêng kỵ thi thể Thần Kiếp, sẽ không đến gần, nhưng vẫn dùng sức mạnh to lớn của oán linh, phát động công kích cách không.

Ba đại thiên tài Vương Giả, cùng chống đỡ oán linh Đại Đế, chật vật vô cùng.

Một đường tìm kiếm, một đường chạy trốn.

Bất tri bất giác, Tiểu Tặc Miêu đã dẫn mọi người đến lối vào lăng mộ.

Meo meo.

Bộ dạng Tiểu Tặc Miêu có chút ủ rũ, ngồi trên người dị thú Vương Giả, rời khỏi lăng tẩm Bán Thần.

Ba đại thiên tài Vương Giả, mang theo thất vọng và bất đắc dĩ, cũng đành từ bỏ Bán Thần tinh huyết.

Thể tích của Bán Thần tinh huyết quá nhỏ, một khi mất đi manh mối truy tung, lại trốn đến một nơi hẻo lánh nào đó ẩn nấp, quả thật không khác gì mò kim đáy biển.

Huống chi.

Bên trong lăng tẩm Bán Thần, còn gặp phải nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, nếu không có bộ phận thi thể Bán Thần, e rằng ba đại thiên tài Vương Giả đã chết trong đó rồi.

Tại lối vào lăng tẩm.

Ôn Lạc An nhìn phương hướng Tiểu Tặc Miêu rời đi, ánh mắt lóe lên một tia hàn ý.

Thanh niên sáng ngời và Mộng Hi đứng cùng một chỗ, âm thầm trao đổi.

- Không có vấn đề, ta sẽ giúp ngươi đối phó với tiểu tử kia.

Trên kiều nhan xinh đẹp của Mộng Hi, lộ ra một tia lãnh ý hàn sát.

Về công về tư, nàng đều căm thù Triệu Phong vô cùng.

Luận tư, Triệu Phong trộm đoạt Tử Lân ngọc giác, đã khiến Mộng Hi ghi hận trong lòng.

Về công, Triệu Phong chính là thiên tài mới quật khởi của Huyền Chân Thánh Tông, chính là một đại hắc mã trong Bán Thần Di Viên lần này.

Từ việc xưng bá Tử Yên hồ, sau đó vượt không thu hồi Tỏa Thiên Cung, cuối cùng lại chen chân vào tranh đấu giữa ba đại thiên tài Vương Giả.

Từng bước này, đều chứng minh hắn là một thiên tài đáng sợ.

Đương nhiên.

Nàng còn chưa biết chuyện Triệu Phong đã thu được Bán Thần tinh huyết.

Nếu không, e rằng không chỉ đánh giá hắn là đại hắc mã, mà còn là người chiến thắng lớn nhất.

- Ta có thể cảm ứng được phương vị của tiểu tử kia, mặc dù chỉ còn lại một ngày cuối cùng, nhưng vậy cũng đủ để dồn hắn vào chỗ chết rồi.

Trong nụ cười hiền lành của Ôn Lạc An, ẩn hiện một tia âm lệ.

Hai người xem như vẫn còn thời gian mưu đồ kế hoạch.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu ngồi trên lưng dị thú Vương Giả, đột nhiên dừng lại, trong đôi mắt mèo, lộ ra một tia uy nghiêm lạnh lùng.

Ầm…

Dị thú Vương Giả phát ra một luồng sức mạnh to lớn hùng vĩ, áp bách lên người thanh niên sáng ngời.

Ồ?

Trong lòng thanh niên sáng ngời, chợt máy động.

Grào...

Dị thú Vương Giả phát động trùng kích, xông thẳng đến thanh niên sáng ngời.

Dị thú Vương Giả này, chỉ có bảy thành chiến lực của Vương Giả, thanh niên sáng ngời tự nhiên sẽ không úy kỵ.

Nhưng một khắc sau, sắc mặt hắn đột nhiên đại biến.

- Linh Hồn Giam Cầm.

Một con mắt hư vô lấp lánh, xuất hiện trên đỉnh đầu hai người.

Thân thể Ôn Lạc An cứng đờ.

Một tia điện xích màu tím trong suốt, trói chặt lấy linh hồn hắn.

Đây chính là linh hồn Đồng thuật có tính khống chế, mà Triệu Phong tham tu được dựa trên cơ sở “Minh Đồng bí điển”.

Linh Hồn Giam Cầm, nhằm vào mục tiêu linh hồn.

- Mở cho ta!

Huyết mạch “Thiên Dương Chiến tộc” của Ôn Lạc An phát động, kim quang trên người đại phóng, giống như một Hoàng Kim chiến thần vậy.

Thế nhưng.

Dưới trạng thái của Khóa Không Chi Mâu, Triệu Phong đã có được ý chí Vương Giả, lại phát động Linh Hồn Giam Cầm, hoàn toàn đủ khả năng vây khốn sinh linh dưới cấp bậc Vương Giả.

Ôn Lạc An giãy dụa, linh hồn hắn bị một sợi điện xích màu tím trói buộc, thoáng giãy dụa một phen, nhưng trong thời gian ngắn lại không thể đánh gãy nó.

- Không gian Mộng Diệp.

Mộng Hi tự nhiên sẽ không đứng ngoài quan sát, nàng lập tức thi triển thiên phú huyết mạch linh hồn, bài trừ Linh Hồn Giam Cầm của

Triệu Phong.

Nhưng đúng lúc này.

Vụt...

Một đạo hư ảnh huyền ngân, mang theo một tia không gian chấn động, đã lướt đến bên cạnh người thanh niên sáng ngời.

Hư ảnh đó chính là Nam Cung Thánh.

Ôn Lạc An và Mộng Hi đồng loạt biến sắc.

- Huyền Không Liệt!

Trên mặt Nam Cung Thánh đầy vẻ lạnh lùng, chém ra một đạo phong mang màu bạc, đánh thẳng lên người thanh niên sáng ngời.

Chương 669: Vượt Không Kịch Chiến

Trong chốc lát ngắn ngủi.

Một loạt kinh biến, khiến cho thanh niên sáng ngời và Mộng Hi đều trở tay không kịp, kinh hãi không nói nên lời.

Dị thú Vương Giả, Khóa Không Chi Mâu, Nam Cung Thánh, gần như đồng thời phát động công kích đối với Ôn Lạc An.

Mà một khắc trước.

Hai người thanh niên sáng ngời và Mộng Hi vẫn còn đang thương nghị, làm thế nào để mưu sát Triệu Phong.

- Hừ!

Khóa Không Chi Mâu giữa không trung, lộ ra một tia trào phúng giễu cợt.

Thanh niên sáng ngời và Mộng Hi tràn ngập sát ý căm thù đối với hắn, Triệu Phong há có thể không đoán ra?

Bị động cũng không phải là phong cách của Triệu Phong.

Thần Linh Nhãn giúp hắn có ưu thế rất lớn, có năng lực khống chế cường đại.

Khóa Không Chi Mâu, ngăn cản ba đại thiên tài Vương Giả, Triệu

Phong đặt bản thân ngoài thế cục, hoàn toàn ở một trình độ cao hơn hẳn.

Tiên hạ thủ vi cường, hậu hạ thủ gặp nạn.

Triệu Phong sao có thể ngốc đến mức chờ cho thanh niên sáng ngời và Mộng Hi giết đến tận cửa?

Trước khi rời khỏi lăng mộ, Triệu Phong đã thuyết phục Nam Cung Thánh thành công, để hắn có thể ra tay hiệp trợ.

Nói thì chậm, nhưng tình huống diễn ra thì lại nhanh.

Thanh niên sáng ngời bị Triệu Phong giam cầm linh hồn, thân hình cũng bị hạn chế.

Dị thú Vương Giả và Nam Cung Thánh, cùng lúc đánh tới.

Phành…

“Huyền Không Liệt” của Nam Cung Thánh, chém trúng cổ thanh niên sáng ngời.

Làn da hoàng kim trên người thanh niên sáng ngời, lập tức xuất hiện một đạo vết rách, máu tươi chảy ra ồ ạt.

Phành phành phành...

Dị thú Vương Giả vọt tới trước người Ôn Lạc An, lại bị Mộng Hi ở bên cạnh kiềm chế, chỉ có một vài dư âm là rơi lên người thanh niên sáng ngời.

Đợt công kích thứ nhất.

Thanh niên sáng ngời bị thương nhẹ, giữ được một mạng.

Thế nhưng.

Hắn cũng không thoát khỏi nguy hiểm, chỉ một mình Nam Cung Thánh, cũng đủ để hắn nếm quả đắng rồi.

“Di Thiên Chi Mâu” trên đỉnh đầu, phát ra khí tức ý chí Vương Giả, phát động Linh Hồn Giam Cầm, gắt gao trói chặt hắn.

Đinh…

Một đạo nhận mang, chém lên mặt thanh niên sáng ngời, lưu lại một tia vết máu.

Thiên Dương Chiến tộc thân là huyết mạch bài danh trước 100 trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, lực công kích và phòng ngự đã đạt tới tình trạng hoàn mỹ không tỳ vết.

Dưới sự thủ hộ của huyết mạch Thiên Dương Chiến tộc, công kích của Nam Cung Thánh và Ảnh Sát Đế Nhận, đều không tạo thành thương hại trí mạng cho hắn.

- không gian Mộng Diệp.

Quanh người Mộng Hi, nổi lên một tầng mộng quang mông lung, thẩm thấu vào hư không, bao phủ toàn bộ vòng chiến.

Bên trong mộng quang, mọi người giống như chìm vào biển sâu vô tận, bị dòng chảy khắp bốn phía áp bách.

Tốc độ công kích của Nam Cung Thánh và dị thú Vương Giả, đã bị

gông cùm xiềng xích.

Cảnh tượng biển sâu trong mộng, thậm thấu đến hiện thực.

Giả thiết như tất cả mọi người ở trong biển sâu, vậy thì phòng ngự của một bên, hiển nhiên càng mạnh mẽ hơn.

- Không hổ là huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, hai đại huyết mạch liên thủ, muốn đánh chết bất kỳ người nào trong đó, cũng đều rất khó.

Khóa Không Chi Mâu của Triệu Phong, quan sát tình huống bên dưới, trong lòng cảm khái.

Đồng lực của hắn, đều dùng để thi triển “Linh Hồn Giam Cầm”, trói buộc Ôn Lạc An.

- Càn Khôn Kiếm.

Nam Cung Thánh hét lớn một tiếng, vung động Thánh Khí truyền thừa, hư không thiên địa có cảm giác chấn động lung lay, ngay cả không gian Mộng Diệp cũng chịu ảnh hưởng.

Càn Khôn Kiếm hóa thành một đạo kiếm quang chói mắt, chém trúng thanh niên sáng ngời.

Phốc…

Thân hình Ôn Lạc An rung lên, khóe miệng tràn ra vết máu, hào quang bên ngoài làn da Hoàng Kim, cũng ảm đạm đi vài phần.

- Bây giờ thì tốt hơn rồi.

Trong lòng Triệu Phong rất mừng, Nam Cung Thánh quả không hổ là Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, quả thật là yêu nghiệt.

Không phải nghi ngờ.

Chiến lực tổng hợp của Nam Cung Thánh, ở trong hàng ngũ thiên tài, có thể xếp vào đệ nhất.

Mộng Hi và Ôn Lạc An, tối đa chỉ có thể chống đỡ không thua trong tay hắn mà thôi.

- Huyết Dương Chiến Thiên!

Ôn Lạc An phát ra một tiếng gầm nhẹ, huyết mạch Thiên Dương Chiến tộc trong cơ thể bốc cháy hừng hực.

Chỉ trong chốc lát.

Ý chí tinh thần, thậm chí là huyết mạch của Ôn Lạc An, đều nhảy lên một cấp bậc hoàn toàn mới.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong kim quang rực rỡ, trên đỉnh đầu Ôn Lạc An, xuất hiện một vầng Thiên Dương Huyết Nhật, lực lượng thiên địa vô cùng vô tận, hóa thành chiến lực hậu thuẫn cho hắn.

- Không tốt.

Triệu Phong thi triển linh hồn Đồng thuật, lập tức cảm thấy áp lực to lớn.

Chiến lực của Ôn Lạc An, trong khoảnh khắc đó, đã tăng lên gấp hai

lần.

Vầng Thiên Dương Huyết Nhật hư vô trên đỉnh đầu hắn, khiến cho chiến lực của hắn, nâng lên đến cấp độ Vương Giả chính thức.

Lúc này.

Cho dù là Vương Giả chính thức giáng lâm, cũng phải cân nhắc một phen.

Cũng may là bí thuật huyết mạch này, chủ yếu chỉ tăng chiến lực của Ôn Lạc An, cũng không hỗ trợ cho cấp độ linh hồn quá nhiều.

Dù vậy.

“Linh Hồn Giam Cầm” của Triệu Phong, vẫn cảm thấy có chút quá sức.

Ầm…

Càn Khôn Kiếm và đại quyền Hoàng Kim của Ôn Lạc An đối chiến cùng một chỗ, sóng khí khủng bố, quét ra khắp nửa dặm xung quanh, rất nhiều nơi lập tức sụp đổ.

- Trời đất…

Phụ cận bãi tha ma, một vài thiên tài Thánh Địa, nhìn thấy quang cảnh như vậy, không khỏi hãi hùng khiếp vía.

Bịch…

Thân hình Nam Cung Thánh, nhẹ nhàng thối lui gần một trượng, trên mặt lộ ra một tia ngưng trọng.

Không gian Mộng Diệp của Mộng Hi, hạn chế rất lớn công kích và độ linh mẫn của hắn.

- Triệu Phong, hai đại huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng liên thủ, e rằng khó mà giết chết Ôn Lạc An được.

Nam Cung Thánh truyền âm.

Bất kể chiến lực, công kích hay phòng ngự của Ôn Lạc An, đều được cường hóa đến cực hạn.

- Huyết mạch bí thuật tăng cường chiến lực kéo dài không được bao lâu. Cố gắng hao tổn hắn một lúc.

Triệu Phong trầm ngâm nói, cũng không mất đi sự tỉnh táo.

- Mở cho ta!

Vầng Thiên Dương Huyết Nhật trên đỉnh đầu Ôn Lạc An, bắt đầu bành trướng lực lượng, tăng cường chiến lực và ý chí tinh thần cho hắn.

Điện xích màu tím trói buộc quanh người hắn chấn động liên tục, hào quang có chút ảm đạm.

- Chuẩn bị kỹ lưỡng, vòng tiếp theo sẽ là công kích trí mạng.

Khóa Không Chi Mâu của Triệu Phong trôi nổi trên không trung, truyền âm cho Nam Cung Thánh.

Khoảnh khắc tiếp theo…

Rắc rắc…

Điện xích màu tím xung quanh người Ôn Lạc An, đứt gãy thành từng khúc, hóa thành hư vô.

Trên mặt hắn hiện ra một tia cuồng hỉ, muốn đánh phá một phen.

Thế nhưng hắn vừa khẽ động thì đã cảm thấy não bộ đau đớn.

- Hư Không Đồng Trảm!

Một đạo phong nhận hư vô chừng ba thước, lóe lên điện quang Tử Diệt, đan xen một tia xích mang, từ trong đầu Ôn Lạc An xuyên ra.

Phốc phốc…

Hư Không Đồng Trảm từ trong đầu đâm ra ngoài, mang theo một tia huyết quang.

- Cái gì?

Mộng Hi sợ đến ngây người, hoa dung thất sắc.

- A…

Thân thể Ôn Lạc An cứng đờ, đầu chảy đầy máu, nhưng nhanh chóng được một tia kim trạch rực rỡ chữa trị lại.

Thế nhưng.

Trong Hư Không Đồng Trảm, ẩn chứa lực lượng áo nghĩa của Xích Diệt Phong Lôi, sau khi xuyên qua não bộ, nó vẫn tiếp tục tàn phá.

- Huyền Không Liệt!

Nam Cung Thánh thoáng sững sờ giây lát, trong lòng bàn tay xuất hiện một tia phong mang màu bạc, đâm trúng vết máu trên đầu Ôn Lạc An.

Phốc phốc…

Làn da Hoàng Kim trên đầu Ôn Lạc An, lại lần nữa tung tóe huyết quang, phong mang màu bạc chém sâu vào nửa xích.

Đây là nhờ sự trợ giúp của Hư Không Đồng Trảm xuyên ra từ trong đầu mà Triệu Phong thi triển.

Nội ứng ngoại hợp, hoàn mỹ hợp nhất.

Như vậy còn chưa hết.

Vụt...

Một đạo phong mang chủy thủ u ám, từ sau ót Ôn Lạc An chém xuống.

Chính là Ảnh Sát Đế Nhận của Tiểu Tặc Miêu.

Cứ như vậy.

Đầu Ôn Lạc An, lấy Hư Không Đồng Trảm làm trung tâm, hai mặt bị tấn công, vết thương tràn đầy huyết quang.

- Á…

Thanh niên sáng ngời phát ra một tiếng hét thê lương, thân hình lảo

đảo muốn ngã.

Mộng Hi bị một màn này chấn nhiếp, thân thể mềm mại đứng yên bất động, trong đôi mắt đẹp dịu dàng, tràn ngập sợ hãi.

Thử nghĩ mà xem.

Tổ hợp công kích như vậy, nếu như rơi lên người nàng, e rằng khó mà thoát nổi một kiếp.

Ầm…

Kim quang rực rỡn hư vầng Thiên Dương, đột nhiên bạo liệt, lưu lại một hố sâu có đường kính trăm trượng.

Nam Cung Thánh và Tiểu Tặc Miêu ngẩng đầu, nhìn thanh niên sáng ngời đã hóa thành một đạo kim hà chói mắt, bỏ chạy mất hút.

- Triệu Phong, ta nhất định sẽ bầm thây ngươi thành vạn đoạn.

Trên gương mặt tuấn tú của thanh niên sáng ngời, lộ ra vài phần vặn vẹo âm độc, lao thẳng đến phương hướng của Triệu Phong.

Bởi vì cảm ứng được ý chí Đồng lực của “Tử Vong Chi Mâu”, hắn đã có thể xác định phương vị cụ thể của Triệu Phong.

Vụt...

Một con mắt hư vô, xuất hiện trên tầng mây trời.

Thông qua Khóa Không Chi Mâu, Triệu Phong phát hiện, vết máu và tổn thương trên đầu thanh niên sáng ngời, còn chưa khép lại.

- Tổn thương như vậy cũng đủ giết chết Nửa bước Vương Giả không dưới mười lần rồi.

Trong lòng Triệu Phong thầm cảm khái.

Huyết mạch thần thoại bài danh trước 100 trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, quả thật không thể dùng lẽ thường để cân nhắc.

- Băng Hồn Xạ Tuyến!

Một đạo hàn cầu vồng dày đặc lạnh lẽo như băng, từ trên trời giáng xuống, xuyên qua thân thể thanh niên sáng ngời.

Thân hình thanh niên sáng ngời thoáng lung lay.

Còn không đợi hắn kịp phản ứng…

- Phá Diệt Thần Quang!

Một đạo hồng quang thanh sắc rực rỡ chói mắt, nổi lên vô số hạt nhỏ giống như phong mang sắc bén, đâm vào chính giữa “Thiên Dương Huyết Nhật” trên đỉnh đầu thanh niên sáng ngời.

Ầm…

Vầng “Thiên Dương Huyết Nhật” trên đỉnh đầu Ôn Lạc An thoáng không ổn định, không ngừng bị phân giải, hào quang ảm đạm đi vài phần.

Thông qua Phá Diệt Thần Quang, Triệu Phong đã làm suy yếu uy lực bí thuật của Ôn Lạc An.

Đúng lúc này…

Nam Cung Thánh thi triển thân pháp không gian, một đạo hư ảnh ngân quang, bay vút tới, Càn Khôn Kiếm trong tay chém về phía vết thương của Ôn Lạc An.

Mộng Hi ở bên dưới, bị Tiểu Tặc Miêu và dị thú Vương Giả kiềm chế trong chốc lát.

- Tốt lắm, Mộng Hi và Ôn Lạc An đã tách khỏi nhau rồi.

Trên mặt Triệu Phong lộ vẻ mừng rỡ.

May mắn chính là hắn có một minh hữu cường đại như Nam Cung Thánh.

Khoảng không giữa di viên.

Một hồi đại chiến vượt không, kinh hồn động phách, đám thiên tài Thánh Địa ở bên dưới đều kinh hãi vô cùng.

Bất kể Ôn Lạc An trốn tránh như thế nào, cũng đều không thoát khỏi Khóa Không Chi Mâu và Nam Cung Thánh.

Thiên phú không gian của Nam Cung Thánh, có năng lực Độn Không chi thuật, gắt gao bám chặt lấy thanh niên sáng ngời.

Mà đầu Di Thiên Chi Mâu ở trên trời cao, tầm mắt lại càng rộng rãi vô cùng.

Nhất thời, Ôn Lạc An liền lâm vào cục diện bị đánh.

- Nam Cung Thánh và Di Thiên Chi Mâu liên thủ, quả là một trận chiến vượt không gian.

- Khóa Không Chi Mâu kia, dường như có chút giống mắt trái của Triệu sư đệ thì phải?

Đám thiên tài của Huyền Chân Thánh Tông, cuối cùng đã nhìn ra một vài mánh khóe.

Phành phành phành...

Thanh niên sáng ngời thừa nhận đả kích mãnh liệt, vết thương chồng chất.

Thế nhưng hắn vẫn quật cường bất khuất, trên mặt tràn đầy sát cơ âm lệ, lao thẳng về phía Tàng Thư Phòng.

Hai canh giờ sau…

Thanh niên sáng ngời rốt cuộc đã giết đến chỗ sân nhỏ trong Tàng Thư Phòng.

Lúc này…

Triệu Phong và Ôn Lạc An, chỉ còn cách nhau hơn mười trượng.

- Hư Không Đồng Trảm!

Phong nhận hư vô chừng ba thước, lại lần nữa xỏ xuyên qua vị trí não bộ của Ôn Lạc An.

Phốc phốc…

Huyết quang bắn tung tóe, làn da Hoàng Kim của Ôn Lạc An, lại lần nữa vỡ tan, hào quang Hoàng Kim rực rỡ trên người, đã ảm đam

hơn phân nửa.

- Triệu… Triệu Phong…

Thân hình Ôn Lạc An đầm đìa máu tươi, bước chân lảo đảo tiến về phía Tàng Thư Phòng.

Những người ở xung quanh, đều nhìn ra thanh niên sáng ngời đã là nỏ mạnh hết đà.

Nam Cung Thánh nhíu mày, cũng không tiếp tục công kích nữa.

Hắn tâm cao khí ngạo, không muốn tiếp tục vây công một thiên tài cùng thế hệ đã gần như bước vào tử vong.

- Triệu Phong, cho dù có chết, ta cũng phải kéo ngươi chôn cùng.

Chân nguyên trong cơ thể Ôn Lạc An thiêu đốt, toàn thân chìm đắt trong một tầng diễm quang Hoàng Kim, sau lưng xuất hiện một vầng Kim Dương Huyết Nhật cực lớn.

Không tốt!

Nam Cung Thánh biến sắc.

Hiển nhiên Ôn Lạc An đã muốn ngọc thạch câu phần rồi.

Vụt...

Nam Cung Thánh vội vàng thi triển thân pháp không gian, nhanh chóng rút lui.

Khoảnh khắc hắn vừa rút lui, lập tức nhìn thấy một vầng Diệt Nhật

Huyết Quang khổng lồ, cùng với một đoàn diễm quang cầu Hoàng Kim bao trùm lấy Ôn Lạc An, đột nhiên bạo liệt, bao phủ toàn bộ Tàng Thư Phòng.

Ầm ầm…

Tàng Thư Phòng bạo liệt, bị kim diễm huyết quang vô tận nuốt chửng.

Lực lượng cấm kỵ này mạnh đến mức, cho dù là Vương Giả cũng sẽ bị chôn vùi, hóa thành tro bụi.

Toàn bộ Tàng Thư Phòng, đã bị san thành bình địa.

Đây là lần đầu tiên kiến trúc trong di viên bị triệt để phá hủy khi mở ra di viên.

Ọc…

Nam Cung Thánh cũng chịu phải ảnh hưởng, trong lúc Độn Không, không nhịn được mà phun ra một ngụm máu, rơi xuống mặt đất.

Hắn không thể tưởng tượng nổi, Triệu Phong ở trong thư phòng, lại thừa nhận hạch tâm lực lượng cấm kỵ như vậy, sẽ gặp phải tình huống như thế nào.

Cùng lúc đó…

Không gian Bán Thần Di Viên chợt rung động mơ hồ, lưu quang bắn ra bốn phía.

- Bán Thần Di Viên, sắp đóng cửa rồi.

Chương 670: Lôi Dực Phi Độn Thuật

Tiếng nổ vang trời kia, khiến cho những thiên tài Thánh Địa, đều cảm thấy tâm kinh đảm hàn.

Khu vực sân nhỏ trước Tàng Thư Phòng, đã hóa thành một mảnh đất khô cằn.

Kim diễm huyết quang, hừng hực thiêu đốt.

Bất luận là thanh niên sáng ngời hay là Triệu Phong, đều không nhìn thấy bóng dáng đâu nữa, ngay cả mảnh vụn thi thể cũng không nhìn thấy.

Thiên tài Thánh Địa ở xung quanh, đều không đành lòng.

Bất luận là Triệu Phong, hay là Ôn Lạc An, đều là những đại hắc mã trong Bán Thần Di Viên lần này.

- Ngọc thạch câu phần, đáng tiếc…

Nam Cung Thánh nhìn qua khung cảnh kim diễm huyết qua kia, chỉ thấy tất cả đã bị chôn vùi, hóa thành tro bụi, không còn để lại bất cứ dấu vết gì.

Không thể không thừa nhận, huyết mạch thần thoại của Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, có thể nói là vô cùng yêu nghiệt nghịch thiên.

Dưới sự đả kích thảm khốc liên tục của Nam Cung Thánh và Khóa

Không Chi Mâu, vậy mà còn có thể cường ngạnh giết đến chỗ Triệu Phong, sau đó phát động ngọc thạch câu phần.

Ầm…

Chỗ không gian Bán Thần Di Viên mơ hồ rung động, trong hư không, lưu quang dị sắc chớp động.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu ngồi trên lưng dị thú Vương Giả, phi thân chạy tới.

Cùng đuổi tới, còn có Mộng Hi.

- Đều chết rồi sao?

Mộng Hi có chút thất thần, trước khi di viên đóng cửa, nàng có chút chật vật mỏi mệt, nên đã từ bỏ việc chiến đấu.

- Tặc miêu, chủ nhân của ngươi đã vẫn lạc rồi, không bằng làm linh sủng của ta đi.

Đôi mắt dễ thương mê ly như mộng ảo của Mộng Hi, chợt hướng về phía Tiểu Tặc Miêu.

Con tặc tiêu này, mặc dù bị nàng ghi hận tức giận, nhưng nếu có được một đầu Linh sủng cơ linh siêu phàm như vậy, cho dù là Mộng Hi, cũng khó tránh khỏi bị động tâm.

Meo ô…

Tiểu Tặc Miêu nhếch miệng, ngẩng đầu nhìn về phía tầng mây trên không trung.

Men theo ánh mắt của nó, mọi người đều nhìn về phía không trung.

- Đó là…

Trên tầng mây trên trời, có một thanh niên tóc lam đang phiêu phù, sau lưng là đôi Phong Lôi Chi Dực, bên ngoài thân thể nổi lên một tầng lam quang.

Sắc mặt của thanh niên tóc lam kia có chút tái nhợt, vẻ mặt suy yếu cực độ.

- Triệu… Triệu Phong…

Đám người Nam Cung Thánh, Mộng Hi, cực kỳ sợ hãi.

Không sai.

Thanh niên tóc lam trên tầng mây kia, chính là Triệu Phong.

- Lôi Lực Phi Độn thuật.

Vẻ mặt Triệu Phong tràn ngập lạnh lùng, Phong Lôi Chi Dực sau lưng huyễn vũ chấn động, hóa thành mơ hồ.

Vụt...

Phong Lôi Chi Dực lóe lên trong hư không, có cảm giác như phá vỡ gông cùm xiềng xích không gian.

Khoảnh khắc tiếp theo, Phong Lôi Dực Quang đã xuất hiện bên cạnh Nam Cung Thánh.

- Triệu Phong.

Nam Cung Thánh hô nhỏ một tiếng, nhìn chằm chằm vào Phong Lôi Dực Quang trên lưng thanh niên tóc lam.

Ngoại trừ một vài tồn tại như Nam Cung Thánh và Mộng Hi ra, không có người nào có thể thấy rõ Lôi Dực Phi Độn thân pháp của Triệu Phong.

Trong đồng tử của Tiểu Tặc Miêu, hiện lên một tia dị quang.

Qủa thật.

Chiêu “Lôi Dực Phi Độn thuật” này của Triệu Phong, chính là bắt nguồn từ bí kỹ cao thâm Phong Lôi Chi Dực.

Thế nhưng, không khó để nhìn ra, thân pháp phi động này đã tham khảo Độn Không của Tiểu Tặc Miêu và thân pháp không gian của Nam Cung Thánh.

Trên thực tế.

Lúc đuổi giết Đồ Cửu Sâm dưới Nhân Ngư Thần Điện, “Lôi Dực Phi Độn thuật” này đã có hình thức ban đầu.

Sau đó.

Triệu Phong lại lĩnh ngộ được ý chí Vương Giả, quan sát thân pháp không gian của Nam Cung Thánh, rốt cuộc hoàn thành “Lôi Dực Phi Độn thuật” này.

Khoảnh khắc trước khi thanh niên sáng ngời tự bạo, ngọc thạch câu phần, Triệu Phong đã có cảm ứng.

Thần Linh Nhãn của hắn, có thể nắm rõ mỗi một biến hóa tức giận trong huyết mạch và chân nguyên của thanh niên sáng ngời.

Cho nên.

Vào thời khắc mấu chốt, Triệu Phong đã thi triển “Lôi Dực Phi Độn thuật”, khó khăn lắm mới tránh được một kiếp.

Dù vậy.

Triệu Phong cũng phải thừa nhận vài tia dư âm tự bạo của Ôn Lạc An, bị thương cũng không nhẹ.

Vụt...

Tầng thủy quang u lam bên ngoài thân thể Triệu Phong, lưu chuyển không thôi, chữa trị thương thế của hắn.

- Nam Cung sư huynh, đây là phần của huynh.

Triệu Phong buông tay, giao mười gốc Tử Thánh Lệnh và một khối Nhân Ngư Lệ Tinh cho Nam Cung Thánh.

Mọi người ở đây nhìn thấy một màn này, trong mắt như muốn lồi ra ngoài.

Mộng Hi không khỏi cảm thấy ngạc nhiên, khó trách Nam Cung Thánh lại ra sức chặn giết Ôn Lạc An thay cho Triệu Phong như vậy.

Bởi vậy cho nên.

Nàng và Ôn Lạc An chỉ mới mưu đồ, còn chưa kịp ra tay thì đã bị

Triệu Phong và Nam Cung Thánh, tiên hạ thủ vi cường, đánh cho trở tay không kịp.

- Ngươi, rất mạnh…

Nam Cung Thánh tiếp nhận Tử Thánh Lệnh và Nhân Ngư Lệ Tinh, liếc nhìn Triệu Phong một cái thật sâu.

Hắn tất nhiên cũng nhìn ra được “Lôi Dực Phi Độn thuật” của Triệu Phong, có tham khảo một số nguyên lý không gian thân pháp của hắn.

Lần đầu tiên hắn chú ý đến Triệu Phong, chính là ở Vạn Bảo Lâu.

Huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, vượt không mà đến, thu lấy “Tỏa Thiên Cung”.

Lúc đó, hắn đã có chút lưu ý đối với vị sư đệ cùng Tông này.

- Nam Cung sư huynh khen nhầm rồi, ngươi mới là đệ nhất thiên tài Thánh Địa.

Triệu Phong khách sáo nói.

Nếu như không có Nam Cung Thánh hỗ trợ, đơn đả độc đấu thì hắn không thể nào là đối thủ của thanh niên sáng ngời.

Ở phía bên kia.

Trên kiều nhan xinh đẹp của Mộng Hi, có một tia hậm hực không cam lòng, cũng có vài phần kiêng kỵ.

Triệu Phong và Nam Cung Thánh cũng không ra tay với Mộng Hi.

Bởi sư tôn của Mộng Hi, chính là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, có người nào lại nguyện ý đắc tội với nàng?

Meo meo!

Tử Lân ngọc giác trong tay Tiểu Tặc Miêu bay lên, rơi vào tay Mộng Hi.

Di viên đã sắp đóng cửa rồi.

Tử Lân ngọc giác này cũng không còn giá trị lợi dụng nữa, trừ phi đợi đến năm trăm sau, chờ Bán Thần Di Viên lần sau mở ra.

- Hừ!

Mộng Hi tiếp lấy Tử Lân ngọc giác, dường như không quá quan tâm, vẫn nhìn chằm chằm Triệu Phong nhiều lần, giống như muốn nhớ kỹ cừu nhân này.

Ánh mắt của Triệu Phong, vẫn dừng lại trên mảnh kim diễm huyết quang vẫn còn đang thiêu đốt kia.

- Ôn Lạc An.

Triệu Phong chậm rãi mở miệng nói:

- Một ngày nào đó, chúng ta sẽ đổi lại vai trò. Ai là con mồi, ai là thợ săn, còn chưa biết trước đâu.

Lời này vừa nói ra.

Đám thiên tài ở đây, đều cảm thấy tâm thần đại chấn.

Rất nhiều người lúc này mới chú ý, mảnh kim diễm huyết quang kia, mặc dù đã ảm đạm hơn phân nửa, nhưng vẫn thiêu đốt hừng hực, còn chưa bị dập tắt.

Ô...ô...ô...n...g!

Mảnh kim diễm huyết quang kia, bỗng nhiên co rút lại, hình thành một đoàn kim diễm huyết quang, rung động chập chờn, hóa thành thanh niên sáng ngời được huyết quang kim diễm bao phủ.

- Cái gì?

Những thiên tài Thánh Địa ở đây, đều kinh hãi nghẹn ngào.

- Dục hỏa trọng sinh ư?

Mộng Hi nhìn qua thân hình của thanh niên sáng ngời, dần dần ngưng thực, kim diễm huyết quang trên người cũng thu liễm lại.

Ôn Lạc An, sắc mặt trắng như tờ giấy, nửa quỳ trên mặt đất.

Triệu Phong chợt phát hiện.

Tu vi của Ôn Lạc An, từ Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, rơi xuống Đại Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ, suýt chút nữa là rơi xuống cấp độ Tiểu Đan Nguyên Cảnh rồi.

Nhưng lúc này.

Triệu Phong cũng vô lực ra tay với thanh niên sáng ngời.

Đồng lực của hắn, gần như đã hao hết, nguyên khí hao tổn rất lớn.

- Triệu Phong, trận chiến của chúng ta, bây giờ mới bắt đầu. Nếu không phải ở trong Bán Thần Di Viên này, nếu không phải có Nam Cung Thánh trợ giúp, ngươi đã sớm chết trong tay ta rồi.

Trên gương mặt tái nhợt của Ôn Lạc An, tràn ngập vẻ không cam lòng.

Đúng lúc này…

Ô...ô...ô...n...g!

Không gian Bán Thần Di Viên lắc lư, toàn bộ không gian, đều bị một tầng thải huy lưu ly bao phủ.

Vụt...

Bên trong di viên, phần đông thân ảnh thiên tài, đều biến thành ảm đạm trong suốt, biến mất khỏi mảnh lâm viên của Bán Thần.

Triệu Phong ở trong đám người, cũng cảm nhận được sức mạnh to lớn hùng vĩ của “ý chí Bán Thần”.

- Đáng tiếc, lực lượng ý chí của bản tôn Bán Thần đã dung hợp làm một thể với di viên, chỉ tuân theo quy tắc lúc còn sống lưu lai.

Tàn niệm Côn Vân lẩm bẩm.

Ý chí của Bán Thần, vô cùng công bình công chính, giống như “Thiên Đạo” trong di viên, không có ý thức tư duy độc lập, hết thảy đều tuân theo quy tắc bản năng.

Triệu Phong minh bạch.

Nếu như có được luồng ý chí Bán Thần này, như vậy tàn niệm Côn Vân, sau khi Tích Huyết Trọng Sinh, sẽ có hi vọng khôi phục thực lực Bán Thần.

Vụt...

Thân hình Triệu Phong dần ảm đạm trong suốt, sau đó biến mất khỏi di viên.

Nhưng đúng lúc này, dị biến phát sinh.

Một luồng ý chí Bán Thần kinh thiên, mang theo sức mạnh to lớn vô biên, áp bách mà đến.

Thân hình Triệu Phong khựng lại, phảng phất như bị cố định trong hư không.

- Không tốt.

Sắc mặt Triệu Phong đại biến.

Hắn biết, ý chí Bán Thần, chính là Thần Linh, Chúa Tể của tất cả mọi thứ trong di viên này.

Nếu như ý chí Bán Thần muốn giết một người, e rằng cho dù là Vương Giả Hư Thần Cảnh, cũng không có bất kỳ sức phản kháng nào.

Giờ khắc này.

Tàn niệm Côn Vân và Bán Thần tinh huyết ở bên trong Bích U Linh Hồ, cũng đều mơ hồ run rẩy.

Cũng may.

Luồng sức mạnh to lớn hùng vĩ này, chỉ dừng lại trên người Triệu Phong chừng nửa nhịp hô hấp.

Một nhịp hô hấp sau.

Vụt...

Thân ảnh Triệu Phong đã trở nên ảm đạm trong suốt, biến mất khỏi di viên.

Tại Chân Vũ Thánh Địa, Vạn Cổ thánh phong.

Trên đỉnh ngọn núi đổ nát thê lương.

Vụt...

Cả một đám thiên tài Thánh Địa, đều từ trong Bán Thần Di Viên đi ra.

- Cuối cùng cũng ra rồi, lần này di viên mở ra, thu hoạch cũng không tệ.

Trong đám người, vang lên một số thanh âm nghị luận.

Vụt...

Thân hình Triệu Phong cũng xuất hiện trong đám người.

Không người nào lưu ý việc Triệu Phong hiện thân chậm hơn tất cả mọi người một chút.

Trên trán của hắn, ứa ra một tia mồ hôi lạnh.

Khoảnh khắc cuối cùng, tia ý chí Bán Thần áp bách giáng lâm, quả thực khiến hắn sợ hãi sâu sắc.

- Triệu sư đệ, lần này di viên mở ra, ngươi có thể xem là đại hắc mã thành danh rồi.

Đám người Thần Dịch Lâm, Giang Phàm, cũng dùng ánh mắt thân thiện nhìn Triệu Phong.

- Lần này di viên mở ra, may nhờ có Triệu sư đệ hỗ trợ.

- Đúng vậy, nếu không có Triệu sư đệ, chúng ta sẽ không thành công chiếm đóng Vương quốc Nhân Ngư được.

Đám người Thần Dịch Lâm, Giang Phàm, đều rất kính phục và cảm kích Triệu Phong, thậm chí còn có chút sùng bái.

Bên phía Huyền Chân Thánh Tông.

Triệu Phong lập tức hấp dẫn sự chú ý của mọi người.

Dưới sự dẫn dắt của Triệu Phong, đám người Thần Dịch Lâm đã thành công chiếm đóng Vương quốc Nhân Ngư, đạt được Nhân Ngư Lệ Tinh, Huyễn Thần Tửu, phục chế lại thành công của mấy ngàn năm trước, khiến cho không ít người cực kỳ hâm mộ.

- Triệu sư đệ, cảm ơn Tử Thánh Lệnh và Nhân Ngư Lệ Tinh của ngươi.

Nam Cung Thánh cười nói.

Tử Thánh Lệnh, chính là loại trân phẩm dễ dàng bổ sung năng lực huyết mạch của hắn, thu hẹp khoảng cách chênh lệch huyết mạch với Mộng Hi và thanh niên sáng ngời, tăng cường năng lực huyết mạch phòng ngự.

Mà Nhân Ngư Lệ Tinh, lại có tác dụng trợ giúp hắn gột rửa cảnh giới.

Dù sao thì Nam Cung Thánh cũng chỉ mới thai nghén thành ý chí Vương Giả trong thời gian ngắn.

Triệu Phong chỉ khẽ gật đầu.

Hắn đoán chừng, không bao lâu nữa, Nam Cung Thánh sẽ tấn chức Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Trên đỉnh Thánh phong.

Triệu Phong trở thành tiêu điểm hấp dẫn sự chú ý của phần đông thiên tài, không ít nữ thiên tài, cũng lén nhìn trộm hắn.

Trong đám người, chỉ có Nam sư huynh và Đổng Kiếm là sắc mặt có vẻ khó coi.

Từ lúc mới tiến vào di viên, Triệu Phong không cùng đội với bọn hắn, đã bị đám người Nam sư huynh cười lạnh khinh bỉ.

Nhưng lúc này…

Một vài thiên tài trong đội ngũ của Nam sư huynh, đều không khỏi có chút hối hận.

Đổng Kiếm càng hối hận đến phát điên.

Hắn và Triệu Phong đều xuất thân môn hạ của Đoan Mộc Đại Đế, nếu như lúc ấy đi theo Triệu Phong, vậy thì ít nhất cũng có thể được phân chia một phần lợi ích trong Vương quốc Nhân Ngư.

Vụt...

Trên đỉnh Thánh phong.

Một vài trưởng bối của các Tông phái, ít nhất là cấp bậc Vương Giả, đồng loạt hiện thân.

Bọn họ, phần lớn đều quan tâm tới an nguy và thu hoạch của đám hậu bối.

Bên phía Huyền Chân Thánh Tông, đám người Nam Cung Thánh, Triệu Phong, Thần Dịch Lâm, đều thu hoạch tương đối kha khá, xem như là người chiến thắng trong Bán Thần Di Viên lần này.

Những Vương Giả Đại Đế kia, sau khi biết được biểu hiện của Triệu Phong trong di viên, đều vô cùng ngoài dự liệu.

Luận thu hoạch, Triệu Phong và Nam Cung Thánh không phân cao thấp, thậm chí còn hơi thắng một chút.

Đương nhiên.

Không ai biết là Triệu Phong đã đạt được Bán Thần tinh huyết.

Nửa canh giờ sau…

Triệu Phong từ trong đội ngũ của Huyền Chân Thánh Tông, trở về chỗ ở trên Linh phong của mình.

- Chủ nhân…

Vừa mới trở về phòng, bên trong Bích U Linh Hồ, chợt truyền đến âm thanh của tàn niệm Côn Vân, trong âm thanh dường như có chút hưng phấn run rẩy.

Chuyện gì?

Thần niệm của Triệu Phong, thăm dò Bích U Linh Hồ bên trong tcg.

Vừa nhìn qua một lượt, hắn liền sợ hãi hét lên.

Bên trong Bích U Linh Hồ, ngoại trừ tàn niệm Côn Vân và Bán Thần tinh huyết ra, còn có một luồng lực lượng tinh thần đặc biệt.

- Ý chí Bán Thần.

Tâm hồn Triệu Phong, lập tức cảm thấy một hồi áp lực.

Chương 671: Kế Hoạch Bán Thần Trọng Sinh

Trong Bích U Linh Hồ, có thêm một cỗ khí tức tinh thần, khiến Triệu Phong phải hít một ngụm khí lạnh.

Trong Linh hồ, Bán Thần tinh huyết cùng Tàn niệm Côn Vân, đều mơ hồ run rẩy.

Tàn niệm Côn Vân, hưng phấn mà sợ run.

- Ý chí Bán Thần, sao lại chạy ra ngoài theo?

Triệu Phong kinh hãi lạnh mình.

Ý chí Bán Thần, là một loại lực lượng tinh thần, dựng dục cảm ngộ của Bán Thần đối với thiên địa.

Cũng may.

Ý chí Bán Thần này, chỉ là lực lượng tinh thần đơn thuần, có linh tính, nhưng không có tư duy trí nhớ độc lập.

Triệu Phong cùng Tàn niệm Côn Vân, sau khi trao đổi, đại khái phân tích ra nguyên nhân.

Trong khoảnh khắc Triệu Phong rời khỏi Di Viên, sức mạnh to lớn và ý chí Bán Thần, đột nhiên áp bách mà đến.

Mấu chốt chính là.

Trong ý chí Bán Thần, phân liệt ra một bộ phận, chui vào Bích U Linh Hồ.

Như vậy.

Ý chí Bán Thần, tại sao lại đi theo Triệu Phong từ trước?

Triệu Phong nghĩ, có lẽ nguyên nhân là vì Bán Thần tinh huyết và Tàn niệm Côn Vân.

Bán Thần tinh huyết, tương ứng tinh túy trong thân thể của Bán Thần.

Tàn niệm Côn Vân, tương ứng ý thức tinh thần của Bán Thần.

Hai cái này tương hợp, có đủ hai cỗ khí tức thân thể, tinh thần của Bán Thần.

Vừa nãy, ý chí Bán Thần, thuộc về lực lượng tinh thần của Bán Thần, cảm ứng được khí tức của "Chủ nhân", liền tự động đi theo Triệu Phong rời khỏi.

Chính bởi vậy.

Một bộ phận ý chí Bán Thần, thoát khỏi Di Viên, tiến vào Bích U Linh Hồ.

- Chủ nhân có luồng ý chí Bán Thần này, một khi để ta Tích Huyết Trọng Sinh, liền có hi vọng khôi phục đến thời kỳ đỉnh phong.

Tàn niệm Côn Vân phấn khởi nói.

Bởi vì.

Ý chí Bán Thần, ẩn chứa cảnh giới, cảm ngộ với thiên địa của Bán Thần khi còn sống.

Đồng thời, đây cũng là một luồng lực lượng tinh thần cường đại.

Theo Triệu Phong đánh giá, một phần nhỏ ý chí Bán Thần phân liệt ra, cũng tương đương với ý chí Vương Giả đầy đủ, mà bởi vì nguồn gốc từ Bán Thần, cho nên càng đặc thù hơn.

Nói cách khác.

Luồng ý chí Bán Thần này, có thể áp đảo ý chí cấp Vương Giả.

- Thế nhưng, Bán Thần sau khi trọng sinh, ta cũng sẽ gặp phải nguy hiểm nhất định, nhất là luồng ý chí Bán Thần này.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Hắn lâm vào suy tư ngắn ngủi, làm sao khởi động kế hoạch"Bán Thần trọng sinh", lợi dụng tối đa luồng lực lượng này, đồng thời giảm xuống nguy hiểm của mình.

Thử nghĩ mà xem.

Tồn tại Bán Thần, là hạng siêu nhiên như thế nào, một khi sống lại, há có thể cam tâm tình nguyện thần phục và ủng hộ Triệu Phong?

- Chủ nhân nếu ta trọng sinh, có được luồng ý chí Bán Thần này, sau này, sẽ có thể tùy ý ra vào Bán Thần Di Viên, một lần nữa khống chế Di Viên.

Tàn niệm Côn Vân cũng cố hết sức thuyết phục Triệu Phong.

Khống chế Bán Thần Di Viên.

Triệu Phong nghe đến đó, tim đập thình thịch.

Bán Thần Di Viên, so với Di tích Tử Thánh thì cao cấp hơn rất nhiều, cho dù là Hư Thần Đại Đế, thậm chí Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cũng không thể chống lại sức hấp dẫn của nó.

Nếu như có thể khống chế Bán Thần Di Viên, vậy sẽ có được tư nguyên khổng lồ, đối với tu hành có thúc đẩy rất lớn.

- Ta đáp ứng, ta sẽ khởi động kế hoạch Bán Thần trọng sinh, nhưng không phải là bây giờ.

Triệu Phong nhẹ gật đầu.

Hắn cũng không mất đi tỉnh táo.

Với thực lực hiện có của hắn, cho dù trọng sinh Bán Thần, khống chế Bán Thần Di Viên, cũng chỉ sẽ mang đến họa sát thân cho mình.

Chân Vũ Thánh Địa, hai đại Tông phái Tam Tinh, ba mươi ba cường Tông Nhị Tinh, há có thể để một tiểu bối chưa đến Vương Giả, độc chiếm lợi ích Bán Thần Di Viên?

Mấy ngày kế tiếp…

Triệu Phong bắt đầu tĩnh dưỡng, khôi phục thương thế.

Thần niệm của hắn, bắt đầu kiểm tra chiến lợi phẩm trong Bán Thần Di Viên.

Trong thời gian này.

Triệu Phong cũng gặp phải một số phiền toái vụn vặt.

Từ sau khi ra khỏi Di Viên, mỗi ngày đều có một số người, tới hỏi thăm.

Mới ban đầu, là Đổng Kiếm xuất từ đồng môn.

Rồi mấy ngày sau đó, là một số đệ tử chân truyền khác, thậm chí Vương Giả, Đại Đế cao tầng của Tông môn.

Những người này, phần lớn là vừa ý với thu hoạch của Triệu Phong trong Bán Thần Di Viên.

Có mấy vị Vương Giả, Đại Đế, mập mờ đưa ra ý định muốn giao dịch "Tỏa Thiên Cung", hoặc là mượn Triệu Phong đầu lâu của "Thi thể Thần Kiếp".

Rất nhiều thiên tài, cũng đều cần gấp Bất Lão Tuyền, Huyễn Thần Tửu, Nhân Ngư Lệ Tinh, Tử Lân Thảo,...

Một số Vương Giả, Đại Đế, đến nhà, muốn giao dịch thay đệ tử của mình.

Nhất là Huyễn Thần Tửu, có trợ giúp thể ngộ cảnh giới cao hơn, với việc đột phá Vương Giả, có thúc đẩy rất lớn.

Trong Tông môn, một số Nửa bước Vương Giả trung tầng, đối với thứ này, cũng hết sức khao khát.

Mà Tử Lân Thảo kia, có thể gia tăng năng lực của một loại huyết

mạch, đối với một số Vương Giả mà nói, cũng có lực hấp dẫn.

Triệu Phong ở Bán Thần Di Viên, xưng bá Tử Yên hồ, vơ vét trân tài dị bảo, vô số kể.

Một số trân tài dị bảo, mặc dù giá trị không bằng Huyễn Thần Tửu, nhưng tùy tiện một hai thứ, cũng có thể khiến tôn chủ bình thường đỏ mắt phát điên.

Mấy ngày nay.

Cánh cửa của Triệu Phong, đều sắp bị giẫm bằng rồi.

Một số giao dịch, Triệu Phong miễn cưỡng đáp ứng, còn có một số thì cự tuyệt thẳng thừng.

Hắn cũng không muốn đắc tội những Vương Giả, Đại Đế kia.

Có điều.

Nếu là Tỏa Thiên Cung hoặc thi thể Thần Kiếp, Triệu Phong sẽ không giao dịch.

Huyễn Thần Tửu cùng Nhân Ngư Lệ Tinh, bản thân Triệu Phong cũng phải giữ lại một số, chủ yếu là chuẩn bị cho Triệu Vũ Phi.

Bởi vì, thể chất huyết mạch của Triệu Vũ Phi, cực kỳ phù hợp với nguyên khí thiên địa, nhưng duy chỉ có thể ngộ mặt cảnh giới, linh hồn, lại tương đối tụt hậu một chút.

Để thoát khỏi những phiền toái này.

Triệu Phong không thể không rời khỏi nơi ở của mình, chuyển đến

phủ đệ của sư tôn Đoan Mộc Thanh.

Mặc dù Đoan Mộc Thanh còn chưa trở về, nhưng ở đây, dù sao cũng là phủ đệ của Đại Đế.

Hơn nữa.

Trong phủ đệ Đại Đế này, có lưu một phân thân hình chiếu Hư Thần của Đoan Mộc Thanh.

Rốt cuộc.

Cuộc sống của Triệu Phong, cũng thanh tịnh một chút.

Quản gia phủ đệ Đại Đế, đã giúp Triệu Phong ngăn cản tuyệt đại đa số người đến hỏi thăm.

Cho dù là một số Vương Giả Đại Đế, khi nhìn thấy hình chiếu Hư Thần của Đoan Mộc Thanh, cũng không tiện ép buộc.

Phủ đệ Đại Đế.

Trong một mật điện tĩnh lặng.

Triệu Phong khoanh chân mà ngồi, trên lòng bàn tay trống rỗng, trôi nổi lơ lửng ba chén rượu.

Một chén rượu bằng thủy tinh màu tím.

Một chén rượu bằng gỗ lim.

Một chén rượu nhỏ bằng đồng.

Ba chén rượu, tương ứng ba loại linh tửu tiên nhưỡng, theo thứ tự là:

Huyễn Thần Tửu, Long Viêm Tửu, Điện Vân Tửu.

Ba loại rượu này, đều thuộc về cùng một cấp bậc, được lấy ra từ hầm rượu Bán Thần.

- Long Viêm tửu, Điện Vân tửu, có thể gia tăng tham tu của ta với Xích Diệt Phong Lôi.

Trong lòng Triệu Phong, có chút tính toán.

Ngoại trừ hai thứ rượu này, hắn còn có đầu của thi thể Thần Kiếp.

Thi thể Thần Kiếp, ẩn chứa lực lượng khí tức Lôi Lực của Thần Kiếp, có lẽ có thể làm cho Triệu Phong, hoàn thiện đề thăng uy lực đẳng cấp của "Phong Lôi Truyện thừa".

Lôi Lực của Thần Kiếp, khắc chế hết thảy người tu hành trong thiên địa, có thể nói là Lôi Lực đáng sợ nhất.

- Hừ, Lôi Chấn của Vạn Lôi Tông? Có lẽ ta sẽ mang đến một số kinh hỉ cho các ngươi.

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một nụ cười nhạt.

Vụt...

Triệu Phong vung tay lên, thu hồi ba loại rượu.

Lần này, trong Bán Thần Di Viên, thu hoạch của hắn quá lớn, phương diện đề thăng, cũng có không ít.

Ba ngày sau…

Thương thế Triệu Phong khỏi hẳn, tinh khí thần hồi phục đỉnh phong.

- Chủ nhân, kế hoạch trọng sinh Bán Thần, chừng nào thì bắt đầu?

Tàn niệm Côn Vân kềm nén không được.

Trước mắt, hắn chỉ là một luồng ý niệm tàn hồn, không có thân thể, ngay cả hồn phách cũng không thể tính, rất là nghẹn khuất khó chịu.

- Lại thêm một ít ngày nữa.

Triệu Phong lấy ra một gốc Nhân Ngư Lệ Tinh, một cây Tụ Hồn thảo, đưa cho Tàn niệm Côn Vân.

Kế tiếp.

Mục tiêu của hắn, chình là nhằm vào "Bán Thần tinh huyết".

Bán Thần tinh huyết, là mấu chốt của Tích Huyết Trọng Sinh.

Giống như Tử Dạ Thánh Chủ, sau khi chết ngay cả một giọt máu cũng không bảo lưu lại, như vậy thì không có khả năng sống lại.

- Hiện.

Triệu Phong một tay vung lên, trên lòng bàn tay, xuất hiện một giọt Thần Huyết vàng nhạt như lưu ly.

Mật điện mà hắn bế quan, có tính phong bế rất tốt, không lo lắng khí tức của Bán Thần tinh huyết, tiết lộ ra ngoài.

Còn nữa.

Trải qua chém giết tranh đoạt trong Bán Thần Di Viên, Bán Thần tinh huyết, bây giờ đã rất hư nhược rồi, lực phản kháng giảm mạnh.

Kế tiếp.

Việc Triệu Phong phải làm, chính là hấp thu bộ phận lực lượng của "Bán Thần tinh huyết".

Tinh huyết Bán Thần, ẩn chứa tinh hoa thân thể của Bán Thần, với cường giả dưới Thánh Chủ có ích lợi rất lớn.

- Băng Hoàng Ấn.

Trên tay kia của Triệu Phong, ngưng hiện ra một quang ấn u lam như thủy tinh, phảng phất như băng liên tách ra, phát ra một cỗ hàn lực cực hạn của Băng Hoàng Thượng Cổ.

Bước đầu tiên.

Hắn phải đóng băng đông lạnh "Tinh huyết Bán Thần " trước, để thuận tiện hấp thu lực lượng Bán Thần trong đó.

Vì thế.

Lực lượng huyết mạch của Triệu Phong, thúc dục đến cực hạn, lực lượng của Băng Hoàng Thương, toàn lực phát động.

Trọn vẹn mất nửa canh giờ.

Lực lượng huyết mạch của Triệu Phong, tiêu hao hơn phân nửa, mới

khó khăn lắm đem tinh huyết Bán Thần đóng băng.

Rồi sau đó.

Triệu Phong bắt đầu thông qua lực lượng Băng Thủy huyết mạch, hấp thu lực lượng Bán Thần tinh huyết trong băng cứng.

- Chủ nhân, ngài không thể như vậy...

Trong Bích U Linh Hồ, tàn niệm Côn Vân một trận đau xót.

Triệu Phong thờ ơ, thong thả hấp thu lực lượng "Bán Thần tinh huyết".

Ô...ô...ô...n...g!

Một luồng tơ máu vàng nhạt rất nhỏ, hiện lên trạng thái Băng Thủy, một số dung nhập vào trong thể chất huyết mạch của Triệu Phong.

Hiện giờ.

Cấp độ sinh mệnh của Triệu Phong, so với Vương Giả, cũng không kém là bao.

Tinh hạch trong cơ thể hắn, cũng đạt tới quy mô Đại Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ.

Khí lực phòng ngự của hắn, dưới sự cường hóa của Tử Lân Thảo, chính là tồn tại đỉnh cao dưới cấp bậc Vương Giả.

Dù vậy.

Sau khi luồng tơ máu vàng nhạt rất nhỏ kia, dung nhập vào huyết

mạch thân thể, huyết nhục cốt cách của Triệu Phong, cũng truyền đến một trận đau đớn.

Chân nguyên huyết mạch toàn thân hắn, bị áp chế rung động.

Có điều.

Hiệu quả Bán Thần tinh huyết này, cũng rất kinh người, không chỉ gấp trăm lần tâm tủy huyết hải kình.

Chỉ là mấy luồng tơ máu vàng nhạt, Triệu Phong sau khi hấp thu, làm thể chất huyết mạch toàn thân, sinh ra đề thăng nhảy vọt.

Thậm chí.

Ngay cả chất lượng chân nguyên, lực lượng tâm hồncủa Triệu Phong, cũng theo đó mà tăng lên.

Máu huyết, ẩn chứa tinh hoa tinh khí thần của một cường giả.

Huống chi giọt máu huyết này, đến từ Bán Thần.

Hai ngày sau…

Thể chất huyết mạch của Triệu Phong, tăng trưởng trên phạm vi lớn.

- Cấp sinh mệnh, hoàn toàn đạt tới cấp bậc Vương Giả.

Trong mắt Triệu Phong, lóe lên vẻ hưng phấn.

Mà hiệu quả trong Bán Thần tinh huyết, hắn chỉ mới hấp thu được chưa đến một phần mười.

Trong Bích U Linh Hồ.

- Chủ nhân, ngài ít nhất phải để lại sáu thành Thần Huyết, nếu không xác xuất thành công Tích Huyết Trọng Sinh, sẽ giảm xuống.

Tàn niệm Côn Vân đau xót nói.

Triệu Phong không thèm để ý tới, tiếp tục rút ra lực lượng của Bán Thần tinh huyết.

Một ngày nọ.

Triệu Phong đột nhiên sinh ra một ý niệm trong đầu.

Hắn đem một luồng tơ máu vàng nhạt, thông qua băng thủy huyết mạch, dung nhập vào mắt trái của mình.

Đem Thần Huyết, dung nhập Thần Linh Nhãn.

Oành…

Mặt linh hồn của Triệu Phong, nổ vang một trận.

Trong không gian mắt trái, hồ nước Đồng lực bành trướng mãnh liệt, bên trong nguồn suối, vọt tới một cỗ hấp lực.

Thoáng chốc.

Lực lượng của Bán Thần tinh huyết, nhanh chóng tràn vào "Thần Linh Nhãn".

Tình huống này, liền giống như lòng sông đã khô cạn, hạn hán lâu ngày, gặp được cam lộ.

Chỉ trong thời gian một cái chớp mắt.

Bán Thần tinh huyết kia, liền bị rút lấy một phần ba lực lượng.

Mắt trái của Triệu Phong, co rút một hồi, hiện ra quang trạch màu tím, cỗ khí tức thần lực vốn ở thời đại Thái Cổ này, càng phát ra mãnh liệt.

Phốc…

Tóc Triệu Phong, phất phới tung bay, có một bộ phận đã chuyển sang màu tím.

Giờ khắc này, trong Bán Thần Di Viên, rất nhiều Vương Giả Đại Đế, đều cảm thấy tâm linh run lên, sinh ra cảm ứng nào đó.

- Không tốt.

Triệu Phong vội vàng ngăn cách Thần Linh Nhãn, gián đoạn việc hấp thu đối với Bán Thần tinh huyết.

Lúc này.

Thể tích Bán Thần tinh huyết, chỉ còn lại có một nửa.

Một nửa lực lượng Thần Huyết kia, có phần bị thân thể của Triệu Phong hấp thu hoặc chứa đựng, có phần thì bị Thần Linh Nhãn hấp thu.

Mắt trái của Triệu Phong, hiện động tử quang, mái tóc trên đầu xuất hiện càng nhiều sợi màu tím nhạt.

Chương 672: Tiệc Mừng Vương Giả

Ngắn ngủi một hai nhịp hô hấp, Bán Thần tinh huyết bị Thần Linh Nhãn nhanh chóng rút ra, chỉ còn lại có một nửa.

- Chủ nhân, mau dừng lại...

Tàn niệm Côn Vân một hồi chờ đợi lo lắng.

Huyết mạch trong mắt trái của chủ nhân, đến cùng có lai lịch ra sao, dùng phương thức loại bá đạo sét đánh gì, mà chỉ chớp mắt đã rút hết một nửa Bán Thần tinh huyết?

Cũng may, Triệu Phong nhanh chóng dừng việc hấp thu của Thần Linh Nhãn.

Trong không gian của mắt trái.

Hồ nước Đồng lực, đạt tới 99 trượng, có xu thế tiếp cận một trăm trượng.

Ở bên trong hồ nước Đồng lực, thỉnh thoảng nổi lên từng luồng tử lưu.

Ngoài ra, bản thân khí tức Thần Linh Nhãn, càng cường đại hơn, cấp độ huyết mạch đồng tử, tựa hồ có chút tăng trưởng.

- Bán Thần tinh huyết vừa tiếp xúc với Thần Linh Nhãn, đã khiến nó thức tỉnh cùng lột xác thêm một bước.

Sắc mặt Triệu Phong hơi đổi.

Hồ nước Đồng lực, đạt tới 100 trượng, sẽ là một điểm giới hạn.

Giai đoạn hiện giờ.

Triệu Phong vẫn chưa muốn tiến vào ngủ say.

Còn nữa, hắn ít nhất phải lưu một nửa Thần Huyết, dùng cho Bán Thần Côn Vân Tích Huyết Trọng Sinh.

- Chủ nhân ngài không thể tiếp tục rút đi Lực lượng trong Bán Thần tinh huyết được nữa.

Trong thanh âm của tàn niệm Côn Vân, mang theo sự nghẹn ngào và cầu khẩn.

Bán Thần tinh huyết, chính là vật dẫn duy nhất để hắn có thể trọng sinh.

Dù sao thì hắn cũng không phải là hồn phách tương đối nguyên vẹn, cũng không thể đoạt xá trọng sinh.

- Sau khi Tích Huyết Trọng Sinh, ngươi phải đáp ứng, để cho ta gieo xuống 'Minh Tâm Chủng'.

Triệu Phong hờ hững mở miệng nói.

Bán Thần Côn Vân sau khi Tích Huyết Trọng Sinh, thực lực thật sự cùng với tiềm lực phát triển, quả thật không cách nào đánh giá.

Triệu Phong hấp thu một nửa "Bán Thần tinh huyết", không chỉ là vì

tăng trưởng thực lực của mình, đồng thời còn muốn suy yếu Bán Thần sau khi sống lại, giảm xuống nguy hiểm.

-... Ta đáp ứng.

Tàn niệm Côn Vân sau nửa ngày cân nhắc, cuối cùng đã đáp ứng.

Minh Tâm Chủng, không cấm kị bằng Minh Tâm Ấn, mục tiêu triệt để nô dịch phương diện thể xác và tinh thần.

Mục tiêu bị thi hạ "Minh Tâm Chủng", chỉ là sinh mệnh bị nguy hiểm, nhưng vẫn có ý thức độc lập tự chủ, tính phát triển không bị ảnh hưởng.

- Đợi ta Tích Huyết Trọng Sinh. Thực lực tăng vọt phát triển, đạt tới cấp độ nhất định, nhất định sẽ dễ dàn hóa giải 'Minh Tâm Chủng'.

Tàn niệm Côn Vân cũng có tính toán riêng.

Triệu Phong cũng không để ý đến tàn niệm Côn Vân, bắt đầu kiểm tra thân thể.

Lực lượng tinh huyết Bán Thần, ngoại trừ bị Thần Linh Nhãn hấp thu không ít, còn có một ít bị thân thể Triệu Phong hấp thu hoặc là cất chứa.

Một phen kiểm tra thử, Triệu Phong liền có chút kinh hỉ.

Thể chất sinh mệnh của hắn, ngoại trừ đạt tới cấp Vương Giả, còn có một bộ phận lực lượng Thần Huyết, chứa đựng trong người, hóa thành tiềm lực to lớn.

- Chỉ cần đem những tiềm lực này, triệt để chuyển hóa, thể chất sinh

mệnh cùng với tu vi của ta, sẽ tiếp tục phóng đại.

Triệu Phong yên lòng.

Tấn chức Vương Giả, đối với hắn mà nói, chỉ là vấn đề thời gian, ít thì thời gian một năm.

Tôn Chủ bình thường, tấn chức một cấp nhỏ, thường thường cũng cần mấy chục năm, thậm chí còn lâu hơn.

Về phần cảnh giới Vương Giả.

Tuyệt đại đa số Đan Nguyên Cảnh, đều mất thời gian mấy trăm năm, thậm chí cả đời, cũng đều không thể chạm đến cái lĩnh vực này.

Bởi vậy có thể thấy được, tầm quan trọng của kỳ ngộ.

Triệu Phong thông qua lực lượng của Bất Lão Tuyền, Bán Thần tinh huyết, khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, lại khiến cho cấp độ sinh mệnh, đạt tới cấp độ Vương Giả cao không thể với tới.

Đồng thời.

Huyễn Thần Tửu, Di Thiên Chi Mâu, lại khiến cho hắn lĩnh ngộ sâu sắc ý cảnh Vương Giả, dựng dục ra ý chí Nửa bước Vương Giả.

Trong tay Triệu Phong, còn có một ít Huyễn Thần Tửu.

Cho dù không sử dụng, hắn cũng có thể nước chảy thành sông dựng dục thành ý chí Vương Giả nguyên vẹn.

- Trước không vội dựng dục ý chí Vương Giả, chờ Phong Lôi truyền thừa của ta, tham tu lĩnh ngộ, đạt tới tầng thứ cao hơn, đến lúc đó,

lại dựng dục ý chí Vương Giả, như vậy sẽ càng cường đại hơn.

Suy nghĩ Triệu Phong xoay chuyển.

Lúc này, hắn cũng không thể đi lĩnh ngộ ý cảnh Vương Giả.

Một khi như thế, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, rất có thể sẽ tiến vào giai đoạn dị biến.

Dứt khoát, Triệu Phong bắt đầu thử luyện hóa "Tỏa Thiên Cung".

Tỏa Thiên Cung, là Thánh Khí dạng truyền thừa, phẩm cấp chính thức của nó, có thể đạt tới Thiên cấp.

Triệu Phong luôn cảm thấy, Thần binh dạng cung, rất thích hợp với mình.

Mà Tỏa Thiên Cung này, có năng lực có thể phá vỡ hạn chế không gian.

Mục tiêu bị Tỏa Thiên Cung nhắm vào, cơ bản không có khả năng trốn tránh.

Nhưng mà.

Muốn luyện hóa cung này, cũng không phải dễ dàng như vậy.

Tỏa Thiên Cung đi theo Triệu Phong, là vì năng lực cả hai phù hợp lẫn nhau.

Thế nhưng, tu vi của Triệu Phong, còn lâu mới đủ.

Chủ nhân trước kia của Tỏa Thiên Cung, có ai không phải là cấp bậc

Đại Đế trở lên?

Ngay cả chủ nhân Băng Hoàng Thương trước kia, không phải là Vương Giả, thì cũng là Đại Đế, huống chi Tỏa Thiên Cung còn cao cấp hơn.

Trong quá trình luyện hóa, Triệu Phong cũng gặp phải trở lực.

Một là Tỏa Thiên Cung, phẩm cấp rất cao, không hoàn toàn tán thành Triệu Phong.

Thứ hai, tu vi cảnh giới Triệu Phong chưa đủ.

Với ý chí Nửa bước Vương Giả của Triệu Phong mà nói, vẫn chưa chiếm được sự tán thành hoàn toàn của Tỏa Thiên Cung.

- Vậy thì thử cái này...

Triệu Phong đem Đồng lực của Thần Linh Nhãn, dung nhập vào bên trong Tỏa Thiên Cung.

Ô...ô...ô...n...g!

Hoa văn chạm khắc ở mặt ngoài của Tỏa Thiên Cung, nổi lên một tầng ngân trạch phong cách cổ xưa, bên trên dây cung, ánh vàng lạnh như băng, lưu chuyển không ngừng.

Hiển nhiên.

Mức độ phù hợp và tán thành sơ bộ của Tỏa Thiên Cung đối với Triệu Phong, chủ yếu là vì Thần Linh Nhãn.

- Ừm, lại thử cái này xem...

Khóe miệng Triệu Phong khẽ cong lên, đem một tia khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, dung nhập Tỏa Thiên Cung.

Ô...ô...ô...n...g!

Dây cung Tỏa Thiên Cung chấn động, run lên, xen lẫn hồn thể ánh vàng chói lọi, phát ra một luồng khí tức lăng lệ ác liệt xuyên thủng thiên địa.

Thể xác và tinh thần của Triệu Phong, có loại cảm giác lạnh buốt bị xuyên thủng.

Mà ngay cả Tàn niệm Côn Vân bên trong Bích U Linh Hồ, cũng một trận bất an.

- Rất tốt, huyết mạch Đồng lực cùng khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, có thể có trợ giúp luyện hóa thành công.

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Vài ngày sau đó, hắn luyện hóa Tỏa Thiên Cung, đã thuận lợi hơn nhiều.

Tổng cộng dùng sáu bảy ngày.

Triệu Phong đạt được sự tán thành hoàn toàn của Tỏa Thiên Cung, đồng thời đem nó luyện hóa.

Là Thánh khí truyền thừa, dùng ý chí Nửa bước Vương Giả của Triệu Phong, miễn cưỡng có thể khống chế cung này.

Nhưng trước mắt, Triệu Phong vẫn chưa muốn bại lộ con át chủ bài

"Tỏa Thiên Cung" này.

Ngay vào ngày thứ ba Triệu Phong luyện hóa "Tỏa Thiên Cung" thành công, Huyền Chân Thánh Tông lại sinh ra một vị Vương Giả mới.

Vương Giả mới, chính là Nam Cung Thánh.

- Mới hơn ba mươi tuổi, đột phá cấp bậc Vương Giả, đây là người đã phá vỡ kỷ lục vạn năm của Huyền Chân Thánh Tông.

- Không hổ là người đồng thời có được 'Thiên Linh Thể và Không Linh Thể', thiên tài có tư chất ngạo thị Thánh Địa.

Huyền Chân Thánh Tông, trên dưới chấn động.

Sinh ra một vị Vương Giả, cho dù đối với Tông phái Tam Tinh mà nói, cũng đều đáng chúc mừng.

Huống chi, còn là Vương Giả trẻ tuổi như vậy.

Chuyện này, khiến cho Chân Vũ Thánh Địa cũng phải chấn động.

Ngay ngày thứ hai, cao tầng Thánh Tông, vì Nam Cung Thánh, mà tổ chức một bữa "Tiệc mừng".

Triệu Phong cũng được mời, đi tham gia tiệc mừng.

Tiệc mừng lần này, so nghi thức thu đồ đệ lần trước của Đoan Mộc Đại Đế, quy mô còn lớn hơn nhiều.

Bất luận một vị Vương Giả nào, thực lực thật sự đều đứng trên chúng sinh, thân phận địa vị rất cao.

Còn nữa, Vương Giả trẻ tuổi như vậy, phá vỡ kỷ lục vạn năm, thành tựu tương lai của hắn, không cách nào đánh giá.

Bên trong Tông môn, không ít Vương Giả hoặc là Đại Đế, thậm chí muốn cùng Nam Cung Thánh tạo dựng quan hệ.

Với tiềm lực của Nam Cung Thánh, tương lai tấn chức Đại Đế, tỷ lệ cũng tương đối cao, thậm chí mấy ngàn, trên vạn năm sau, còn có hi vọng trở thành một vị Thánh Chủ Huyền Quang cảnh, chúa tể Thánh Địa.

Trong tiệc mừng, Triệu Phong cũng đã trình diện.

Tại di tích Bán Thần, Nam Cung Thánh là minh hữu cường đại của Triệu Phong.

Nếu như không có Nam Cung Thánh, Triệu Phong không cách nào đánh bại thanh niên sáng ngời, có thể sẽ gặp phải nguy hiểm rất lớn.

Trong tiệc mừng, Nam Cung Thánh tự nhiên là tiêu điểm mọi người chú ý, giống như trăng sáng trong màn đêm.

Ngay cả một số Đại Đế uy tín lâu năm, nói chuyện với hắn, cũng đều vô cùng khách khí hiền hoà.

- Triệu sư đệ, ngươi cũng tới rồi.

Trên mặt Nam Cung Thánh lộ vẻ vui mừng, chủ động tới chào hỏi.

Tại Bán Thần Di Viên, biểu hiện thực lực của Triệu Phong, đã khiến cho Nam Cung Thánh cũng phải lau mắt mà nhìn.

Nếu như trước khi tấn chức Vương Giả, Nam Cung Thánh sẽ coi Triệu Phong là kình địch.

Có điều hiện tại.

Nam Cung Thánh đã tấn chức Vương Giả, thực lực có thể nói là tăng vọt, so với Vương Giả Hư Thần Cảnh bình thường, cũng mạnh hơn không ít.

- Nam Cung sư huynh, chúc mừng tấn cấp, khiến cho đệ tử cùng thế hệ như chúng ta, chỉ có ngưỡng mộ.

Triệu Phong mỉm cười, kính Nam Cung Thánh một ly.

Nam Cung Thánh cười nói:

- Triệu sư đệ không cần khiêm tốn, với tiềm lực ngươi bây giờ, trong hai ba năm, tấn chức Vương Giả, cũng không thành vấn đề.

Lời vừa nói ra, trên tiệc lại một hồi xôn xao.

- Trong hai ba năm, tấn chức Vương Giả?

Trong tiệc mừng, một số thành viên Tông môn, cũng không thể tin nổi.

Vương Giả, đứng trên chúng sinh, quan sát thiên địa chúng sinh, đặt ở Tông phái Nhị Tam Tinh, cũng là lực lượng cao tầng.

Đó là cấp độ cao không thể chạm tới.

Thần niệm của một số Vương Giả, Đại Đế, lúc đảo qua Triệu Phong, tâm thần cũng thoáng rùng mình.

Sau khi ra khỏi Bán Thần Di Viên, Triệu Phong dựng dục đã ra ý chí Nửa bước Vương Giả, đây cũng không phải là bí mật gì.

Nhất là, Triệu Phong ở bên trong Di Viên, thành công tiến quân Vương quốc Nhân Ngư, đạt được Nhân Ngư Lệ Tinh, Bất Lão Tuyền, Huyễn Thần Tửu trân quý, phục chế thành công giai thoại của vị thiên tài Thánh Địa năm đó.

Không chỉ có thế.

Triệu Phong còn áp chế công chúa Nhân Ngư, thu hoạch so với vị thiên tài thánh địa năm đó, còn phong phú hơn.

Tại phương diện chiến lược, hắn càng cao hơn.

Dù sao, vị thiên tài thánh địa năm đó, sở dĩ có thể thành công, chủ yếu dựa vào vận khí lớn.

- Cảm ơn cát ngôn của Nam Cung sư huynh.

Triệu Phong không phủ nhận kết luận của Nam Cung Thánh.

- Mới chỉ là Đại Đan Nguyên Cảnh, trong hai ba năm có thể tấn chức Vương Giả ư?

Một số thành viên, đệ tử Tông môn, đều từ chối cho ý kiến.

Nhưng một số Vương Giả Đại Đế, ánh mắt khi nhìn về phía Triệu Phong, đã có vài tia trịnh trọng.

Trên thực tế, Triệu Phong không phủ nhận, đã là rất khiêm tốn.

Ý chí Vương Giả đối với Triệu Phong, cũng không có bao nhiêu khó khăn.

Cấp độ sinh mệnh của hắn, cũng đã đạt tới cấp độ Vương Giả.

Ngoài ra, Triệu Phong cũng không hoàn toàn hấp thu lực lượng Bán Thần tinh huyết, thậm chí còn có rất nhiều trân tài địa bảo, vẫn chưa sử dụng.

- Triệu Phong này… tiến triển quá nhanh.

Một số người quen thuộc Triệu Phong, như Thần Dịch Lâm, Giang Phàm, Đổng Kiếm, trong lòng đều chấn động.

Lúc vào Di Viên, Triệu Phong chỉ mới tu vi Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

Mà bây giờ.

Triệu Phong sau khi hấp thu bộ phận lực lượng Bán Thần tinh huyết, tu vi đã tiếp cận Đại Đan Nguyên Cảnh trung kỳ.

Nếu như Triệu Phong, có thể trong hai ba năm, tấn chức Vương Giả, như vậy hắn sẽ phá vỡ kỷ lục của Nam Cung Thánh.

—— Trước ba mươi tuổi, tấn chức Vương Giả

Tuổi thọ hiện tại của Triệu Phong, cũng không quá hai mươi hai, hai mươi ba tuổi.

Năm đó, lúc hắn rời khỏi Triệu tộc, cũng chỉ mười ba, mười bốn tuổi.

Trong tiệc mừng.

Triệu Phong đã trở thành đại tiêu điểm thứ hai ngoài Nam Cung Thánh.

Nam Cung Thánh, cũng coi hắn là đối thủ. Trong đám cùng thế hệ, người như hắn cũng chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Với huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, một khi tấn chức Vương Giả, chắc chắn là kình địch của hắn.

Nửa ngày sau…

Tiệc mừng chấm dứt.

Triệu Phong, lần nữa trở về phủ đệ Đoan Mộc Thanh.

- Sư tôn, lúc nào ngài trở về Chân Vũ Thánh Địa?

Triệu Phong nhìn thấy phân thân hình chiếu Hư Thần của Đoan Mộc Đại Đế.

Hình chiếu Hư Thần kia, hình dáng bề ngoài, cùng Đoan Mộc Thanh giống như đúc, nhưng chỉ là hình thái hư ảnh.

- Có lẽ còn cần nửa tháng, vi sư đang trợ giúp Vũ Phi, hoàn toàn kế thừa Di tích Tử Thánh, đồng thời tinh luyện Tiểu thiên địa cho nàng.

Hình chiếu Hư Thần đáp.

Triệu Phong kinh ngạc không thôi.

Bình thường chỉ có cấp Đại Đế, mới có thể mở Tiểu thiên địa của chính mình.

Tiểu thiên địa, chính là không gian tư nhân nhỏ do mình mở ra.

Giống như Bán Thần Di Viên, chính là bí cảnh Di Viên mà Bán Thần mở ra ngày xưa.

Với tu vi Vũ Phỉ, làm sao có thể khống chế một Tiểu thiên địa tư nhân?

Triệu Phong mặc dù khó hiểu, nhưng không suy nghĩ nhiều.

Hắn trở về mật điện, hít sâu một hơi, lấy ra "Bán Thần tinh huyết" đã đóng băng.

- Tích Huyết Trọng Sinh, cuối cùng cũng bắt đầu…

Tàn niệm Côn Vân hưng phấn đến run rẩy.

Chương 673: Tích Huyết Trọng Sinh

Triệu Phong rốt cục quyết định, khởi động kế hoạch Bán Thần trọng sinh.

Bán Thần tinh huyết, ở bên trong đóng băng, chỉ còn thừa lại một nửa lực lượng tinh huyết.

Vụt...

Tàn niệm Côn Vân dĩ nhiên là kềm nén không được, phá không mà ra.

Băng Thủy Chuyển Hoán

Triệu Phong thúc dục lực lượng huyết mạch, tầng đóng băng kia, lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được, từ băng hóa nước, uy năng thần lực của Bán Thần tinh huyết, cũng theo đó mà phát ra.

Cũng may, mật điện mà Triệu Phong bế quan, tính phong bế rất tốt, dù sao cũng là chỗ tu luyện mà Đoan Mộc Đại Đế sử dùng.

- Bắt đầu.

Triệu Phong nhẹ gật đầu với tàn niệm Côn Vân.

Ô...ô...ô...n...g!

Tàn niệm Côn Vân, vẫn là một luồng ánh sáng nhàn nhạt trong suốt,

nhưng khí tức tinh thần phát ra, so với lúc ở Bán Thần Di Viên, đã mạnh hơn một ít.

Cho dù nó chỉ là một tia tàn niệm, nhưng lực lượng tinh thần ẩn chứa trong đó, còn hơn cả cường giả.

Dù sao, đây cũng là tàn niệm Bán Thần.

- Tích Huyết Trọng Sinh.

Tàn niệm Côn Vân lóe lên, liền thông suốt sát nhập vào Bán Thần tinh huyết.

Giống như là ý niệm tinh thần, tất nhiên sẽ gặp sự bài xích của Bán Thần tinh huyết.

Có điều, tàn niệm Côn Vân vốn là ý niệm tinh thần bên trong hồn phách Bán Thần phân liệt ra, cả hai cùng tan, thân thiết như thế.

- Ta ngược lại muốn nhìn xem, loại thủ đoạn truyền thuyết Tích Huyết Trọng Sinh này.

Triệu Phong hết sức chăm chú.

Trên thực tế, tàn niệm Côn Vân đối với bí kỹ "Tích Huyết Trọng Sinh", cũng biết không nhiều.

Nhưng loại thủ đoạn truyền thuyết này, nó không cần học hỏi.

Tích Huyết Trọng Sinh, lúc Bán Thần còn sống, đã tu luyện thành công, đem loại năng lực này, dung nhập bên trong huyết nhục thân thể.

Một khi bản thể diệt vong, chỉ cần tinh thần không diệt, bất luận một giọt huyết nào, cũng đều có khả năng "Tích Huyết Trọng Sinh".

Tích Huyết Trọng Sinh, Bán Thần khi còn sống, đã hoàn thành đến chín thành rưỡi.

Mà tàn niệm Côn Vân, hiện tại chỉ cần hoàn thành nửa phần "Dẫn đạo" còn lại, là có thể Tích Huyết Trọng Sinh.

Đương nhiên, hoàn thành bí pháp truyền thuyết như thế, cần rất nhiều điều kiện.

Nếu như bản tôn không diệt, cho dù tàn niệm Côn Vân vẫn còn, Tích Huyết Trọng Sinh cũng không cách nào hoàn thành.

Hoặc là, Bán Thần còn có tàn hồn cao cấp hơn tồn tại, tàn niệm Côn Vân đồng dạng cũng không thể "Vượt cấp".

Hết thảy thần thông áo nghĩa, vào lúc Bán Thần còn sống, đã "Thiết lập" sẵn rồi.

Ô...ô...ô...n...g!

Tàn niệm Côn Vân, dung nhập tinh huyết Bán Thần, sau người nổi lên từng tia huyết trạch vàng nhạt, giống như chất lỏng kim loại sôi trào.

Lúc đầu.

Triệu Phong cảm nhận được dao động tinh thần của tàn niệm Côn Vân, lực lượng tinh thần, cùng tinh huyết của hắn ẩn chứa tinh khí thần của Bán Thần, phù hợp hoàn mỹ.

Thời gian dần trôi qua, ở bên trong giọt tinh huyết kia, thậm chí sinh ra một tia chấn động sinh mệnh mịt mờ mà nhân loại mới có thể có.

Triệu Phong biết rõ, Bán Thần tinh huyết, đang tẩm bổ cho tàn niệm Côn Vân.

Sau nửa canh giờ…

Dịch huyết Bán Thần sôi trào như kim loại kia, dần dần cứng lại, hóa thành một viên lưu ly Kim Châu.

Vụt...

Lưu ly Kim Châu kia lóe lên một cái, bay đến không trung, lại rơi vào trong tay Triệu Phong.

- Thú vị.

Triệu Phong cảm nhận được bên trong lưu ly Kim Châu kia, có tin tức tinh thần của tàn niệm Côn Vân.

Được rồi.

Hắn vung tay lên, lấy ra vài giọt Bất Lão Tuyền, chia làm nhiều lần, nhỏ lên lưu ly Kim Châu.

Ô...ô...ô...n...g!

Lưu ly Kim Châu kia, sau khi hấp thu Bất Lão Tuyền, với tốc độ siêu nhanh, nhanh chóng tăng vọt.

Trên thực tế.

Tác dụng của Bất Lão Tuyền, là tăng nhanh tốc độ Tích Huyết Trọng Sinh.

Không bao lâu, lưu ly Kim Châu đã lớn cỡ quả táo, hoặc gọi là "Quả trứng màu vàng", càng thích hợp hơn.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu chẳng biết từ lúc nào, nhảy ra ngoài, mắt mèo chớp động, chú ý quá trình Tích Huyết Trọng Sinh.

Trong đôi mắt đen như bảo thạch của nó, xẹt qua một tia dị sắc.

- Thử cái này xem.

Triệu Phong lại lấy ra một giọt "Nguyên Dịch Sinh Mệnh", nhỏ lên trên quả trứng màu vàng lưu ly.

Nguyên Dịch Sinh Mệnh, ẩn chứa lực lượng sinh cơ mênh mông.

Lúc trước, tại Tử Thánh di tích, ba đại tông phái Nhị Tinh, đã thông qua Nguyên Dịch Sinh Mệnh, thúc hóa "Hắc Ngục Ma Đằng" điên cuồng sinh trưởng.

Nghe đồn.

Một giọt Nguyên Dịch Sinh Mệnh, có thể biến phương viên đất chết chừng trăm dặm, hóa thành đất sống phì nhiêu, nếu có đủ loại linh dược, sẽ cung ứng kéo dài ngàn năm.

Bởi vậy có thể thấy được, Nguyên Dịch Sinh Mệnh ẩn chứa sức sống, kinh khủng cỡ nào.

Mà giờ khắc này.

Một giọt Nguyên Dịch Sinh Mệnh, dùng để xúc tiến tốc độ "Tích Huyết Trọng Sinh", kia không thể nghi ngờ là chất xúc tác tốt nhất.

Ô...ô...ô...n...g!

Quả trứng lưu ly màu vàng kia, thể tích vẫn đang khuếch trương, tản mát ra từng tia dao động sinh mệnh.

Hoa văn mặt ngoài của quả trứng màu vàng, cổ xưa mà thần bí.

Một màn này, lại khiến cho Triệu Phong đột nhiên nghĩ đến, tình hình lúc trước có được Tiểu Tặc Miêu.

Lúc ban đầu, Tiểu Tặc Miêu là một quả "Trứng ấp nở" đặc biệt.

Theo lẽ thường, mèo là động vật có vú, cũng không phải dùng trứng để ấp nở ra đời sau.

- Tích Huyết Trọng Sinh, cũng cần điều kiện nhất định, nếu như điều kiện chưa đủ, cũng rất có thể đình chỉ nửa đường.

Ánh mắt Triệu Phong lấp loé, dừng lại trên người Tiểu Tặc Miêu.

Tiểu Tặc Miêu hai chân chống xuống, không hề nhúc nhích.

Nửa ngày sau…

Quả trứng lưu ly màu vàng kia, mở rộng đến nửa thùng nước, rốt cục cũng đình chỉ.

Sau đó.

Mặt ngoài quả trứng lưu ly màu vàng, càng ngày càng cứng.

Triệu Phong tựa hồ đạt được một tia ý niệm tinh thần, trong tay xuất hiện một đoàn Tử Diệt Lôi Hỏa, thiêu đốt mặt ngoài quả trứng lưu ly, làm cho càng cứng hơn.

Mấy canh giờ sau.

Quả trứng lưu ly màu vàng lớn bằng nửa thùng nước kia, "Răng rắc" một tiếng, mặt ngoài xuất hiện một ít vết nứt.

- Ê a…

Bên trong vỏ trứng, có thể thấy được một đứa con nít, ước chừng một hai tuổi, hai con ngươi của hắn, sáng ngời hữu thần, làn da toàn thân, nổi lên một tầng quang trạch vàng nhạt.

- Chủ nhân.

Hài nhi da vàng kia, âm thanh khí tức như trẻ đang bú mở miệng, vẫn chưa thuần thục.

Triệu Phong nao nao.

Tiểu Tặc Miêu nhe răng vung trảo, nhảy đến bên cạnh hài nhi da vàng, sờ một hồi.

- Tặc miêu, cút ngay.

Trong ánh mắt hài nhi da vàng, lộ ra một tia giận dỗi cùng uy nghiêm.

Đường đường là Bán Thần, lại bị một con tặc miêu vũ nhục, đùa bỡn

như thế, há có thể vui được?

- Không hổ là tinh huyết Bán Thần, vừa mới trọng sinh, đã có được cấp độ sinh mệnh bằng Tôn Chủ đỉnh phong.

Triệu Phong đưa tay chống cằm, tặc lưỡi.

Nhưng nghĩ đến uy năng thần lực mà Bán Thần tinh huyết ẩn chứa, điều này cũng có thể lý giải.

Hơn nữa, bộ phận lực lượng Bán Thần tinh huyết, vẫn dùng phương thức tiềm năng, chứa đựng ở trong cơ thể hài nhi mới sinh.

Meo ô..

Tiểu Tặc Miêu đùa giỡn với hài nhi mới sinh, nó liền một hồi thẹn quá hoá giận.

- Tiểu Tặc Miêu, trước hết để cho nó an tĩnh một chút.

Triệu Phong phất tay.

Ngay sau đó.

Ở dưới ánh nhìn soi mói của Triệu Phong cùng Tiểu Tặc Miêu, hài nhi da vàng kia, tập tễnh đi lại.

Chỉ một lát…

Hài nhi da vàng, thân thể thích ứng, có thể nhẹ nhàng đi lại, lực lượng, tốc độ, thậm chí trí tuệ của hắn, các phương diện, đều vượt qua phạm trù hài nhi cùng tuổi.

- Ha ha? Tàn niệm Côn Vân, ta nên gọi ngươi là gì cho tốt đây?

Triệu Phong hiếu kỳ nhéo nhéo làn da màu vàng của hài nhi, rất non mềm, nhưng thân thể hắn ẩn chứa lực lượng, không thể cân nhắc theo lẽ thường.

Hài nhi này, cho dù không có bất kỳ tu vi, cũng có thể thắng người tu hành Chân Linh Cảnh trở xuống dễ dàng.

- Ta chính là Bán Thần Côn Vân.

Hài nhi da vàng, khoanh chân mà ngồi, trên người có một luồng khí tức uy nghiêm.

Thần vận trong hai tròng mắt hắn, tựa hồ đã trải qua rất nhiều thương hải tang điền.

Trong mơ hồ, Triệu Phong từ trên người hắn, cảm nhận được một luồng ngạo ý.

- Ồ, sau khi Tích Huyết Trọng Sinh, tựa hồ khôi phục không ít trí nhớ cùng bản năng.

Triệu Phong đánh giá.

Sau đó.

Hắn cũng không nói nhiều, gieo xuống "Minh Tâm Chủng" vào trong hài nhi da vàng, cũng mặc kệ hắn kiệt lực giãy dụa.

Bán Thần Côn Vân, dù sao cũng là vừa Tích Huyết Trọng Sinh, các phương diện coi như đều yếu ớt, ở trước mặt Triệu Phong, không hề có bất kỳ sức phản kháng nào.

- Bán Thần Côn Vân, đây chính là ước định giữa ta và ngươi trước khi trọng sinh.

Triệu Phong thản nhiên nói.

Hài nhi da vàng, sắc mặt âm trầm bất định, cuối cùng không nói gì thêm.

Mặc dù là trọng sinh, trí tuệ của hắn, cũng không phải hài nhi, so với người bình thường, có lẽ còn thông minh hơn.

Sau đó một hai ngày…

Hài nhi da vàng, khoanh chân mà ngồi, bắt đầu tu luyện, thậm chí còn yêu cầu một ít tài nguyên như Nguyên Tinh Thạch từ chỗ Triệu Phong.

Vẻn vẹn, chỉ dùng thời gian một ngày.

Trong cơ thể Bán Thần Côn Vân, liền dựng dục ra từng tia Chân Linh khí, hội tụ trong đan điền.

- Chân Linh khí? Tiểu tử này, chỉ một bước đã bước vào Chân Linh cảnh. Hơn nữa, công pháp tu luyện, tựa hồ cũng vô cùng huyền ảo.

Triệu Phong trợn mắt há hốc mồm.

Bước vào Chân Linh Cảnh, cũng không đơn giản.

Tại Đảo Vực bình thường, Chân Linh Cảnh là cấp độ bao nhiêu người tu hành, tha thiết ước mơ.

Có điều, hết thảy điều này đối với Bán Thần Côn Vân mà nói, cũng không có bất kỳ khó khăn gì.

Dù sao, hắn cũng dùng một giọt tinh huyết Bán Thần làm vật trung gian, trọng sinh hậu thế.

Không lâu sau…

Hài nhi da vàng, bắt đầu hô ứng nguyên khí thiên địa, Chân Linh khí trong cơ thể, càng ngày càng đậm đặc.

Đồng thời, hắn còn hấp thu năng lượng bên trong Nguyên tinh thượng phẩm, nguyên khí cực kỳ tinh thuần.

- Xem ra, tiểu gia hỏa này, trước Đại Đan Nguyên đỉnh phong, sẽ không có bất kỳ bình cảnh nào.

Triệu Phong thầm nghĩ.

Sau khi hấp thu hoàn toàn lực lượng của Bán Thần tinh huyết, Bất Lão Tuyền, Nguyên Dịch Sinh Mệnh, hài nhi da vàng sẽ lập tức đạt tới cực hạn của thân thể.

Sau đó.

Hắn sẽ gặp phải cực hạn thân thể, khác nhau ở chỗ, hắn có kinh nghiệm trọng sinh tu luyện.

- Tiểu Tặc Miêu, ngươi trước tiên hãy theo dõi hắn.

Triệu Phong dặn dò.

Meo meo

Tiểu Tặc Miêu đưa một trảo ra, không ngờ đem hài nhi da vàng, kéo vào Cổ Thiết Giới Chỉ.

Trên nguyên tắc, linh sủng sinh vật, không cách nào sinh tồn trong nhẫn trữ vật.

Có điều, Tiểu Tặc Miêu và Bán Thần Côn Vân, đều là tồn tại vượt qua lẽ thường.

Bốn năm ngày sau…

Bán Thần Côn Vân, dưới sự trợ giúp của một lượng lớn trân tài thiên địa, tu vi đã đạt tới cấp bậc Chân Chủ.

Thân thể của hắn, cũng đã tăng trưởng tới trình độ nam hài ba bốn tuổi.

Sau cấp bậc Chân Chủ, tốc độ tu luyện của hắn, mới trì hoãn chậm lại.

Dù sao, Đan Nguyên Cảnh, cũng cần một quá trình biến đổi từ lượng thành chất.

Hô…

Triệu Phong lúc này mới thở phào một hơi, dùng tinh huyết Bán Thần làm vật trung gian, Bán Thần Côn Vân kia trọng sinh, tu vi tăng trưởng thật sự là khủng bố.

Cũng may.

Lực lượng tinh huyết Bán Thần kia, sớm muộn cũng sẽ hao hết, sau

đó, tốc độ tấn chức của Bán Thần Côn Vân, cũng sẽ trở về bình thường.

Thiên U Thánh tông.

Trong một gian lầu các bí ẩn.

Thanh niên sáng ngời khoanh chân mà ngồi, vận chuyển huyết mạch chân nguyên trong cơ thể.

Ở phía sau hắn, ba gã Vương giả Hư Thần cảnh, đem Chân Nguyên tinh khí của mình, dung nhập vào trong cơ thể hắn.

- Miễn cưỡng khôi phục đến tu vi Đại Đan Nguyên trung kỳ.

Ôn Lạc An mở mắt ra, trên mặt nổi lên một vòng ánh sáng màu đỏ.

Trong Bán Thần Di Viên, vào khoảnh khắc cuối cùng, hắn tự bạo về phía Triệu Phong, tu vi gần như rơi xuống Tiểu Đan Nguyên Cảnh.

Mấy ngày nay.

Ba gã Tử Linh Vương, đồng tâm hiệp lực, trợ giúp Ôn Lạc An khôi phục nguyên khí cùng tu vi.

- Tam điện hạ, với căn cơ của ngươi, dưới sự trợ giúp của chúng ta, chưa tới mấy tháng, có thể khôi phục tu vi thời kì đỉnh phong.

Một tên Tử Linh Vương trong đó nói.

Đúng lúc này…

- Ừm.

Ôn Lạc An, đột nhiên lấy ra một tấm lệnh bài Tử Vong.

- Là tin tức của sư tôn.

Trên mặt thanh niên sáng ngời, lộ ra một tia vui mừng.

- Đại Đế, ngài ấy cuối cùng cũng xuất quan sao?

- Một năm trước, Đại Đế đã thức tỉnh, nhưng chẳng biết tại sao, một năm gần đây, vẫn một mực bế quan.

Một vị Tử Linh Vương trong đó nói.

Cùng lúc đó…

Một chỗ khác trong Hư Không Hải xa xôi.

Vực sâu u ám, trong cổ điện.

Một vị Đại Đế hắc ám cổ xưa, thân hình mơ hồ giống như bóng mờ, chậm rãi đứng lên.

Thoáng chốc.

Một luồng ý chí tử vong thông thiên địa, quét ngang Hư Không Hải phương viên mấy vạn dặm, vô số sinh linh đại năng, tại phương diện linh hồn, đều run rẩy.

- Đoạt Mục cấm thuật gần được rồi, dưới bố cục hoàn thiện của ta, xác xuất thành công tăng lên gấp 10 lần. Cho dù nhằm vào Mâu Thần hình thức sơ nguyên kia, cũng có ba bốn phần xác suất thành công.

Tử Vong Đại Đế khẽ nói.

Chương 674: Trở Về

Huyền Chân Thánh Tông, phủ đệ Đại Đế.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, đang tập trung phát triển Côn Vân hài tử.

Bỗng nhiên.

Trong lòng hắn phát lạnh, một cỗ khí tức nguy cơ tử vong, lan tràn từ nơi sâu trong tâm hồn.

- Tử vong truy sát.

Triệu Phong giật mình, loại cảm giác nguy cơ này, cũng không phải Tử Vệ bình thường, hoặc là Tử Linh Vương có thể mang lại.

Nơi sâu trong tâm hồn.

Khí tức ý chí Tử Vong đồng tử này, sản sinh một tia dao động mịt mờ, cùng phương hướng xa xăm, sản sinh cảm ứng huyền bí.

Sắc mặt Triệu Phong biến hóa bất định, đã suy đoán được gì đó.

Cho đến hiện tại.

Việc truy sát của Tứ đại Tử Linh Vương và ba mươi sáu Tử Vệ, cuối cùng vẫn chưa hoàn thành nhiệm vụ.

Đệ tử Tử Vong Đại Đế, suýt nữa thì mất mạng Bán Thần Di Viên.

Loại tình huống này, Tử Vong Đại Đế rất có thể sẽ tự thân xuất mã.

- Đơn đả độc đấu, e rằng ta ngay cả đệ tử Tử Vong Đại Đế, cũng chưa hẳn có thể chiến thắng, huống hồ là Tử Vong Đại Đế đứng đầu cổ xưa kia.

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Trong Bán Thần Di Viên, hắn liên thủ với Nam Cung Thánh, kết hợp ưu thế Khóa Không Chi Mâu, vậy mà cũng không đánh chết được Ôn Lạc An.

Ôn Lạc An ở trong Bán Thần Di Viên, thực lực vẫn chịu hạn chế.

Cho dù như thế.

Lúc trước, nếu như Triệu Phong cùng hắn đơn đả độc đấu, rất có thể sẽ bại trận.

Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, huyết mạch bài danh trước 100, chiến lực siêu phàm, hết thảy đều vượt qua lẽ thường.

- Việc cấp bách hiện nay, đó là ta phải phải nâng cao thực lực, mặt khác, phải làm hao mòn khí tức ý chí Tử Vong đồng tử.

Trong lòng Triệu Phong, đã có một suy nghĩ đại khái.

Ở trong Huyền Chân Thánh Tông, chỉ cần Đoan Mộc Đại Đế vẫn còn, Tử Vong Đại Đế này, không có khả năng trực tiếp uy hiếp Triệu Phong

Dù sao.

Nơi này cũng là địa bàn của Chân Vũ Thánh Địa, Tử Vong Đại Đế lại là Đại Đế từ ngoài đến.

Huống hồ, cấp bậc Đại Đế, cũng không phải là tồn tại chính thức vô địch trong Linh Vực Thánh Địa,.

Hô…

Triệu Phong nhắm mắt, vận chuyển “Vạn Niệm Thần Quyết”, nội dung “Minh Đồng Bí Điển” trong đầu, cũng không ngừng hiện ra.

Trong đó.

Hiệu quả “Vạn Niệm Thần Quyết”, Triệu Phong hết sức hài lòng, khiến Hồn đạo kỹ nghệ của hắn, xem như nhập môn.

Thần quyết này, không chỉ là vì đột phá Vương Giả Hư Thần cảnh, đặt nền móng vững chãi, mà đối với Triệu Phong, còn có thể trợ giúp hóa giải khí tức ý chí Tử Vong đồng tử lực.

Tại phương diện linh hồn.

Tinh thần ý niệm Triệu Phong, hóa thành gần trăm luồng, như là vô số xúc tu, luồn vào sâu trong linh hồn, từng chút từng chút làm tiêu hao khí tức ý chí Tử Vong đồng tử lực.

Luồng khí tức ý chí này, không chỉ là cấp bậc Đại Đế, còn là “Tử Vong Chi Đồng” nguyên vẹn, hết sức đặc thù.

Tử Vong Đại Đế, tinh thông Hồn đạo, cùng với Tử Vong Đại Đạo.

Luồng khí tức ý chí hắn lưu lại đây, ngay cả Đoan Mộc Đại Đế, cũng

không dám tự tiện ra tay, lo lắng ngộ thương đến Triệu Phong.

Triệu Phong chỉ có thể dựa vào chính mình, thúc dục thần quyết, từng chút một tiêu trừ khí tức ý chí Tử Vong đồng tử lực.

Sâu trong tâm hồn.

Luồng khí tức ý chí Tử Vong Chi Mâu lưu lại kia, giống như một ấn ký u ám của Tử Vong Chi Mâu, hiện một hình thái hư ảnh, có chút tương tự Khóa Không chi mâu của Triệu Phong.

Tinh thần khí tức bình thường, chỉ cần một chạm phải ấn ký Tử Vong Chi Đồng này, sẽ lập tức chôn vùi.

- Không hổ là cấp Đại Đế, ý chí ấn ký Tử Vong Chi Đồng lưu lại.

Triệu Phong cảm giác khó khăn sâu sắc.

Nếu không phải hắn tu luyện “Vạn Niệm Thần Quyết”, vậy thì trước khi tấn chức Đại Đế, chỉ sợ rất khó uy hiếp được cỗ khí tức ý chí này.

“Vạn Niệm Thần Quyết” khiến kỹ xảo Hồn đạo Triệu Phong, đạt tới cấp độ hoàn toàn mới.

Hắn đem ý niệm tinh thần, ngưng luyện như đao phong, phối hợp lực lượng Đồng Hỏa, từng chút một tiêu hao luồng khí tức ý chí này.

Trong quá trình này, tâm hồn Đồng lực của Triệu Phong, tiêu hao rất nhanh chóng.

Tiêu hao hết, lại xếp bằng khôi phục.

Sau khi khôi phục, Triệu Phong tiếp tục tiêu hao khí tức ý chí này.

Như thế, nhiều lần không ngừng.

Trong lúc vô hình, “Vạn Niệm Thần Quyết” của Triệu Phong, thành tựu hỏa hầu, cũng đang tăng lên từng ngày.

Mấy ngày sau…

- Đáng tiếc, khí tức ý chí Tử Vong này, cấp độ quá cao, tiêu hao cũng chậm. Có lẽ đợi đến khi cấp độ linh hồn của ta, đạt tới cấp độ Vương Giả, Thần Linh Nhãn sau lần dị biến tiếp theo, mới có thể đẩy nhanh tốc độ hơn chút.

Triệu Phong thở dài một hơi.

Vừa vặn lúc này.

Không gian mắt trái của Triệu Phong, hồ nước Đồng lực, cơ bản đã chạm đến giới hạn phạm vi trăm trượng.

Một luồng cảm giác mệt mỏi, đến từ mắt trái, lan tràn từ tâm hồn, cho đến toàn thân.

Triệu Phong cố gắng chống cự mệt mỏi này.

Dựa theo kinh nghiệm trước đây, một khi không cách nào chống cự mệt mỏi, Triệu Phong sẽ lâm vào ngủ say, tiến vào thời kỳ lột xác Thần Linh Nhãn.

Hắn phải đợi, đợi sư tôn và Vũ Phi trở về, lúc đó mới tiến vào giấc ngủ lần nữa.

Triệu Phong không thúc dục “Vạn Niệm Thần Quyết” nữa.

Hắn phát hiện, nhiều lần tu luyện pháp quyết này, sẽ đẩy nhanh dị biến Thần Linh Nhãn đến.

Thời gian, trôi qua từng ngày…

Côn Vân hài tử, sau khi tiến vào Chân Chủ Cấp, tu vi vẫn đang không ngừng tích lũy nâng cao.

Côn Vân hài tử này, lúc nào cũng tìm Triệu Phong, yêu cầu một ít trân tài dị bảo.

Cũng may, Triệu Phong có vốn liếng hùng hậu.

Bằng không mà nói, hắn một mình phải cung cấp tài nguyên tu luyện cho ba người, áp lực gặp phải sẽ rất lớn.

Triệu Phong, Tiểu Tặc Miêu, Côn Vân hài tử, đều cần lượng lớn tài nguyên.

Trong đó, Tiểu Tặc Miêu đối với việc cắn nuốt các loại trân tài dị bảo, số lượng là lớn nhất.

Cũng may, con mèo này và Triệu Phong cùng chung hoạn nạn, chưa từng khiến hắn thất vọng.

Ngày nay.

Tu vi Côn Vân hài tử, tiếp cận cấp độ Đan Nguyên Cảnh, lại yêu cầu Triệu Phong một ít tài nguyên.

Hửm?

Triệu Phong đột nhiên nảy sinh một tia cảm ứng.

Bỗng, một cỗ sức mạnh to lớn hùng vĩ, phủ xuống phủ đệ Đoan Mộc Đại Đế.

Vù…

Triệu Phong vung tay, để Côn Vân hài tử tiến vào Cổ Thiết Giới Chỉ.

- Luồng khí tức cấp bậc Đại Đế này, thậm chí còn tiếp cận Huyền Quang Cảnh...

Côn Vân hài tử lẩm bẩm một tiếng, thu liễm khí tức, trở nên ngoan ngoãn.

Giai đoạn hiện tại.

Việc Tích Huyết Trọng Sinh của Côn Vân Bán Thần, chỉ giới hạn Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu biết.

Nếu để thế nhân biết được, Bán Thần sống lại, không biết sẽ dẫn đến sóng to gió lớn như thế nào đây.

Đến lúc đó, Côn Vân hài tử thậm chí còn gặp phải tai hoạ ngập đầu.

- Sư tôn.

Triệu Phong một bước, từ trong điện mật đi ra, đi đến sân trước phủ đệ.

Đúng lúc này.

Chỉ thấy một nam tử cao lớn, tóc trắng như tuyết, thân hình được

bao bọc trong mảnh hư quang Thanh Liên, dáng vẻ siêu nhiên xuất trần.

Khi vị Đại Đế xa xưa này, giáng xuống Thánh Phong, rất nhiều cường giả đại năng trong Tông môn, đều nảy sinh cảm ứng, tâm hồn bị đè nặng.

- Triệu Phong ca.

Bên cạnh Đoan Mộc Thanh, bên trong hư quang Thanh Liên, còn một thiếu nữ tử thanh nhã như tiên.

Thiếu nữ váy tím này, tuyệt mỹ xuất trần, da thịt như là tuyết trắng ngọc sáng, ẩn lên sóng sánh nhàn nhạt, phảng phất không phải thân thể huyết nhục, mà là ngọc khí hoàn mỹ như phấn điêu ngọc mài.

- Vũ Phi.

Triệu Phong lộ ra một tia vui mừng, ngay cả mệt mỏi sâu trong tâm linh, cũng xua tan đi vài phần.

Mỹ nhân duyên dáng yêu kiều, như là thiếu nữ thân thiết nhà bên, con ngươi trong veo tươi đẹp lấp lánh, chấp nhất kiên định.

Nữ tử xinh đẹp luôn đứng đằng sau, lặng lẽ quan sát, không muốn đuổi theo.

Cách biệt gặp lại.

Đôi mắt đẫm lệ vui mừng bật khóc, một cái ôm dịu dàng lúc trước, hương thơm quen thuộc, phảng phất như quay trở lại.

Nữ tử váy tím trước mặt, phong hoa tuyệt đại, thanh nhã như tiên

này, đã rũ bỏ dáng vẻ non nớt.

Hai người bốn mắt nhìn nhau.

Trong mắt Triệu Vũ Phi lập lòe hơi nước mờ ảo, không cách nào che giấu niềm vui rực rỡ, cùng với tình cảm ngượng ngùng nhàn nhạt.

Đặc biệt là.

Nam tử trong lòng, ánh mắt khi nhìn về phía mình, không còn bình tĩnh chất phác như trước đây, tựa hồ có vài tia tương tự những nam tử khác, có chút mến mộ và cuồng nhiệt với mình, nhưng lại không có bất kỳ tia tạp niệm nào.

Khi ánh mắt trao đổi, hai người chợt hiểu ra rất nhiều điều.

Giờ khắc này, một ánh mắt, còn hơn cả thiên ngôn vạn ngữ.

Đặc biệt là, Triệu Phong trên phương diện tình cảm, chậm chạp và bị động ngàn năm như một.

Triệu Vũ Phi khóe mắt ửng đỏ, đồng thời vui mừng sung sướng, cũng có một cảm xúc muốn khóc.

Trước mắt Triệu Phong nhoáng lên, liền cảm giác thân thể mềm mại tuyệt diệu, nhào vào lồng ngực, lệ quang chảy dài, thấm ướt đôi má.

Ôn hương quen thuộc, thân thiết như là nữ hài nhà bên.

Tình cảm tươi đẹp này, giống như khi sử dụng Nhân Ngư Lệ Tinh, nhớ lại từng đoạn thắm thiết lại đau thương, vừa yêu thương vừa ngọt ngào.

Tâm linh Triệu Phong, thông suốt thấu triệt, có thể thăng hoa, hiệu quả của Nhân Ngư Lệ Tinh, cùng thể nghiệm nhân sinh của mình, dung hòa làm một thể.

- Vũ Phi.

Triệu Phong hiếm khi chủ động, đem Triệu Vũ Phi, ôm chặt vào lòng.

Hắn không biết, mở miệng như thế nào, miêu tả như thế nào, chỉ theo bản năng, tuân theo bản tâm, ôm lấy nữ tử trước mặt.

Từ thể ngộ Nhân Ngư Lệ Tinh, đến lần gặp mặt này.

Hết thảy cảm tình, Triệu Phong đã thấu hiểu rồi, kể cả độ tuổi thiếu niên và cảm giác non nớt mông lung kia.

Mãi đến khi.

Đoan Mộc Đại Đế, ho nhẹ một tiếng, hai người như bừng tỉnh trong mộng, trên mặt đều đỏ ửng.

Sau một hồi…

Ba người nhập tọa trong một cung điện.

Triệu Phong lúc này mới kỹ càng đánh giá Triệu Vũ Phi, không khỏi thất kinh.

Trên người Triệu Vũ Phi, có một luồng khí tức tương tự Mộng Hi, Ôn Lạc An, Giang Phàm.

Đó là khí tức huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Không những như thế.

Luồng khí tức trên người Triệu Vũ Phi, còn mang đến áp lực hơn cả Ôn Lạc An.

Càng không thể tưởng tượng chính là.

Cảnh giới của Triệu Vũ Phi, dừng lại ở Đại Đan Nguyên Cảnh, nhưng chân nguyên dao động trên người, luồng khí tức thuần khiết này, lại không thua gì Vương Giả.

- Triệu Phong ca, huyết mạch của ta, chính thức thức tỉnh rồi. Được sự giúp đỡ của Đoan Mộc sư huynh, thành công kế thừa Di tích Tử Thánh, đồng thời tinh luyện thành Tiểu Thiên Địa cho bản thân.

Trên dung nhan xinh đẹp của Triệu Vũ Phi, tràn đầy vui mừng, có chút tự đắc.

Tiểu Thiên Địa?

Triệu Phong thoáng kinh ngạc, Triệu Vũ Phi không có tu vi Vương Giả, làm sao có được Tiểu Thiên Địa của chính mình?

- Triệu Phong, chúng ta lại gặp mặt.

Một thanh âm quen thuộc, từ trên người Triệu Vũ Phi truyền đến.

Vù…

Ánh sáng màu tím chói lọi mịt mù, bao phủ trọn vẹn căn phòng.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Ba người Triệu Phong đã tiến vào một không gian quen thuộc.

- Khí tức Di tích Tử Thánh, nhưng còn mạnh mẽ hơn gấp mấy chục lần.

Triệu Phong tiến vào khe sâu thần bí, bên cạnh chính là Tham Thiên Thụ Yêu lúc trước.

Không gian trước mắt, chính là Di tích Tử Thánh.

Khác nhau ở chỗ.

Tiểu Thiên Địa này, chỉ có phạm vi khoảng chừng mười dặm, trên cơ sở vốn có, đã cô đọng gấp mấy trăm lần.

Triệu Phong rốt cục đã hiểu, tại sao Đoan Mộc Thanh, đi lâu như vậy, mới trở về.

Thân là Thánh Địa Đại Đế, Đoan Mộc Thanh có thể sử dụng Khoa Vực đại trận, không bao lâu, đã có thể đến Quần Đảo vực Thiên Lô.

Sau khi Đoan Mộc Thanh đến Quần Đảo vực Thiên Lô, nhẹ nhàng cảnh cáo và trừng phạt đối với Tam đại Tông phái.

Những Vương Giả của Tam đại Tông, đều thần phục nhận sai.

Sau đó.

Đoan Mộc Thanh giúp đỡ Triệu Vũ Phi, tinh luyện Di tích Tử Thánh, kể cả “Tàn linh Tử Thánh”, sau đó cùng nhau dung nhập Tiểu Thiên Địa.

Hiện nay.

Tàn linh Tử Thánh đã trở thành một bộ phận trong Tiểu Thiên Địa của Triệu Vũ Phi.

Nếu không, Triệu Vũ Phi cũng không có khả năng có được một mảnh Tiểu Thiên Địa.

Bởi như vậy.

Triệu Vũ Phi chẳng những kế thừa Tử Thánh truyền thừa, còn có thể giữ gìn Tàn linh Tử Thánh.

Vì thế, Đoan Mộc Đại Đế mới phải bỏ ra một cái giá rất lớn, mấy tháng, cũng không có trở về.

Vù…

Ba người Đoan Mộc Thanh, lại quay về trong phủ đệ.

- Vũ Phi, đây là Nhân Ngư Lệ Tinh và Huyễn Thần Tửu.

Trên mặt Triệu Phong, có vài tia mệt mỏi, miễn cưỡng đem hai trân phẩm quý báu, giao cho Triệu Vũ Phi.

Huyễn Thần Tửu?

Triệu Vũ Phi, vẫn không rõ giá trị hai vật này.

Đoan Mộc Đại Đế, động dung giật mình:

- Ngươi làm sao có được Huyễn Thần Tửu? Hai vật này, vừa vặn thích hợp đối với Vũ Phi. Huyết mạch của nàng là Linh tộc, tu vi chân nguyên, luôn vượt qua ý cảnh tinh thần.

Chương 675: Vĩnh Nhan Thảo

Triệu Vũ Phi không rõ giá trị Huyễn Thần Tửu, nhưng Đoan Mộc Thanh, không thể nào không biết.

Không chỉ như thế.

Hắn đối với tình huống trong Bán Thần Di Viên, cũng thập phần hiểu rõ.

Việc lấy được Huyễn Thần Tửu, khó khăn không phải bình thường.

Vài ngàn năm trước, vị thiên tài Thánh Địa kia có thể thành công, chủ yếu là dựa vào vận may.

- Triệu Phong, ngươi hẳn là không phải thông qua cách lừa gạt cảm tình của Công chúa Nhân Ngư, mà lấy được Huyễn Thần Tửu chứ?

Đoan Mộc Thanh suy đoán

Cấp độ sinh mệnh của Triệu Phong, có thể so với Vương Giả, thai nghén thành ý chí Nửa bước Vương Giả.

- Công chúa Nhân Ngư?

Đôi mày thanh tú của Triệu Vũ Phi chau lại, hừ nhẹ một tiếng, giống như bất mãn.

- Không, ta bắt cóc Công chúa Nhân Ngư...

Triệu Phong đơn giản giải thích.

Nghe xong quá trình Triệu Phong tiến công Vương quốc Nhân Ngư, Đoan Mộc Thanh cùng Triệu Vũ Phi, đều không khỏi kinh ngạc.

Triệu Vũ Phi nghe thấy, càng thấp thỏm lo lắng.

Gan Triệu Phong, không phải to bình thường, không ngờ thông qua cách này, nghịch kháng Vương Giả Hư Thần Cảnh, có thể đoạt được Huyễn Thần Tửu và Bất Lão Tuyền.

Đoan Mộc Thanh âm thầm tán thưởng.

Toàn bộ quá trình, Triệu Phong trần thuật vô cùng bình tĩnh.

Có thể đoán được, hắn không chỉ có gan, mà tâm trí và sự bình tĩnh cũng hết sức mạnh mẽ.

- Triệu Phong, cảm ơn ngươi đã để lại cho Vũ Phi tiên nhưỡng trân quý như thế.

Thanh âm Tàn linh Tử Thánh truyền đến.

Bây giờ.

Nàng và Tiểu Thiên Địa của Triệu Vũ Phi, đã hòa làm một thể, càng là hậu thuẫn cường đại tại phương diện tinh thần.

Tàn linh Tử Thánh, được sự giúp đỡ của Đoan Mộc Thanh, rõ ràng khôi phục tâm hồn cùng ý chí đến mức có thể so với Vương Giả.

- Ở Di tích Tử Thánh, tiền bối giúp đỡ ta không ít. So với, Huyễn Thần Tửu này, quả thật không đáng kể tới.

Triệu Phong thản nhiên nói.

Nhớ năm đó, hai lần tiến vào Di tích Tử Thánh, đã khiến thực lực Triệu Phong, lần lượt tăng vọt.

Không có Di tích Tử Thánh, thì cũng không có Triệu Phong ngày hôm nay.

- Đúng rồi, sư tôn, ngài mới vừa nói, huyết mạch Vũ Phi, là chủng tộc gì?

Triệu Phong đột ngột hỏi.

- Linh tộc.

Người trả lời lần này, là Tàn linh Tử Thánh.

Linh tộc.

Triệu Phong thân tâm chấn động, không khỏi hít một hơi lãnh khí.

Hắn đã xem qua “Thái Cổ Vạn Tộc Bảng”, đương nhiên biết rõ, sự đáng sợ của Linh tộc.

- Linh tộc, bài danh thứ 19trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng,

Không thể tưởng tonwjg nổi.

Huyết mạch Triệu Vũ Phi, ở trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, lại bài danh trước hai mươi.

- Linh tộc là một trong những chủng tộc Thái Cổ Thần Thoại, sinh ra

liền có Tiên Thiên Linh Nguyên thể, hơn hẳn thân thể huyết nhục của Thiên Linh Thể, dùng khí tức Thiên Địa Tinh Nguyên làm thức ăn. Độ phù hợp với nguyên khí thiên địa, đứng đầu vạn tộc. Linh tộc, trưởng thành liền có chiến lực ngang hàng Vương Giả. Tốc độ tu luyện, ngạo thị cổ kim.

Triệu Phong nhớ lại một vài đặc tính của “Linh tộc”.

Linh tộc, là chủng tộc gần như hoàn mỹ.

Linh tộc nhờ có Linh Thể, nên đã vượt qua hạn chế sinh linh bình thường.

Ví dụ như Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, quang tộc đứng hàng thứ bảy, hóa thân của bọn họ là ánh sáng, dùng thời gian làm thức ăn.

Còn Linh tộc, lại là hóa thân của tinh linh Thiên Địa, cùng với nguyên khí Thiên Địa, tuy hai mà một.

- Vũ Phi sau khi chính thức thức tỉnh huyết mạch Linh tộc, dưới Vương Giả, nàng không có bất kỳ bình cảnh nào. Nếu như nàng đủ cảnh giới, hiện tại đã tấn thăng làm Vương Giả rồi.

Đoan Mộc Thanh cảm khái nói.

Trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, huyết mạch đứng hàng trước một trăm, nhất định là được thượng thiên chiếu cố.

Mà Huyễn Thần Tửu do Triệu Phong mang đến, vừa vặn bù đắp chỗ thiếu hụt của Triệu Vũ Phi.

Phải biết rằng.

Chân nguyên hiện tại trong cơ thể Triệu Vũ Phi, đã phá vỡ hàng rào cảnh giới, đạt tới cấp độ Vương Giả.

Sau đó.

Triệu Phong đơn giản thuật lại một lần chuyện trong Bán Thần Di Viên.

Nghe được tin tức Bán Thần chi huyết, Đoan Mộc Thanh không khỏi động dung.

Chỉ là.

Tình huống giành được Bán Thần chi huyết, Triệu Phong vẫn luôn giữ bí mật.

Đó cũng không phải bởi giá trị bản thân Bán Thần chi huyết, mà là kế hoạch “Bán Thần trọng sinh”, thật sự kinh thế hãi tục.

Một lát sau.

Triệu Vũ Phi kéo tay Triệu Phong, vui mừng như tinh linh, bước chân nhanh nhẹn.

Triệu Phong sắc mặt mệt mỏi.

Bị luồng luồng mệt mỏi công kích, hắn đã đạt đến cực hạn.

Đúng lúc này.

Triệu Vũ Phi đột nhiên nghiêm túc nhìn hắn:

- Triệu Phong ca, vị hôn thê mà huynh nói lần trước, là thế nào vậy?

Huynh vẫn chưa tìm được nàng?

- Vị hôn thê?

Triệu Phong chợt cảm thấy khó xử.

Trong đầu hắn, hiển hiện gương mặt u oán, bóng dáng xinh đẹp điềm tĩnh như tiên trong tranh.

- Triệu Phong ca, huynh phải thành thật trả lời ta.

Triệu Vũ Phi vẻ mặt nghiêm túc.

Giờ khắc này, trong nội tâm nàng khẩn trương thấp thỏm không yên.

Nàng không cách nào khoan dung việc nam tử mà mình yêu thích, đồng thời thích một nữ tử khác.

Cho dù ở thế giới này, nam nhân cường đại, cưới mấy thê thiếp, cũng là chuyện rất bình thường.

Hàng lông mi của Triệu Vũ Phi run rẩy, trong đôi mắt có chút hơi nước mông lung.

Nàng chăm chú nhìn Triệu Phong, chờ đợi trả lời.

Trong nội tâm nàng, đã quyết định.

Nếu như Triệu Phong, vẫn lựa chọn thích một nữ nhân khác, nàng chỉ có thể rút lui, toàn tâm toàn lực, đặt vào số mệnh chính mình.

Cùng lúc đó.

Chờ đợi Triệu Phong trả lời, không chỉ là Triệu Vũ Phi, còn có Tàn linh Tử Thánh đã dung nhập Tiểu Thiên Địa.

Tàn linh Tử Thánh, cũng thập phần coi trọng đối với chuyện này.

Nhưng hết lần này đến lần khác, vào chính lúc này.

Triệu Phong dưới sự mệt mỏi to lớn, lập tức nhắm mắt, rơi vào giấc ngủ say.

- Triệu Phong ca, huynh sao vậy...

Triệu Vũ Phi hoa dung thất sắc, ôm chặt lấy Triệu Phong.

Nàng phát hiện, tóc Triệu Phong, xuất hiện thêm rất nhiều sợi tóc màu tím nhạt.

- Thần Mâu của hắn, e rằng đang tiến vào giai đoạn thức tỉnh mới.

Tàn linh Tử Thánh nói.

Cùng với việc thức tỉnh không ngừng của Thần Mâu, lực lượng bổn nguyên của hắn, tiến thêm bước nữa phù hợp, sẽ càng ngày càng mạnh

Hơn nữa.

Người ngoại lai khác, muốn trộm Thần Mâu, khả năng sẽ càng ngày càng thấp.

Triệu Vũ Phi giậm chân, nàng hoài nghi, Triệu Phong có lẽ muốn trốn tránh vấn đề, nên mới cố tình lựa chọn ngủ say vào thời điểm này.

Meo meo

Tiểu Tặc Miêu nhảy lên bờ vai Triệu Phong.

Mỗi một lần Thần Mâu của Triệu Phong lột xác, đều là nó, bảo vệ bên người.

Có thể nói.

Tiểu Tặc Miêu luôn theo sát chặng đường trưởng thành của Triệu Phong.

Meo meo

Tiểu Tặc Miêu khoa tay múa chân một cái, cũng không bài xích đối với Triệu Vũ Phi.

Triệu Vũ Phi, rất nhanh hiểu ý nó, vội vàng mang Triệu Phong, sắp xếp trong mật điện trước mặt.

Meo ô…

Tiểu Tặc Miêu đóng cửa lại, ngồi trên người chủ nhân.

Đương nhiên.

Trong Cổ Thiết Giới Chỉ, Bán Thần hài tử này, cũng cần tài nguyên để tu luyện.

Chủ nhân không có ở đây, những việc này đều do Tiểu Tặc Miêu phụ trách.

- Triệu Phong này, dường như đã tiến vào trạng thái nào đó.

Bán Thần hài tử, thông qua Minh Tâm Ấn, cẩn thận cảm nhận trạng thái của Triệu Phong.

Trong lòng hắn mừng thầm.

Thừa cơ hội này, mình có thể từ chỗ tặc miêu này, lấy được càng nhiều tài nguyên cấp trân quý.

Nếu như.

Thời gian ngủ say của Triệu Phong rất dài, đợi hắn tu luyện đến Tôn Chủ đỉnh phong, dung nhập ý chí Bán Thần, nhất cử đột phá Vương Giả, nói không chừng còn có thể thoát khỏi Minh Tâm Ấn.

Dù sao.

Khi Triệu Phong ngủ say, có lẽ cũng không thể chú ý đến Minh Tâm Ấn được.

Thế nhưng, tính toán của Bán Thần hài tử, lại không thành công.

Khoảng thời gian ngắn từ đó về sau, tài nguyên mà hắn sử dụng, đã đụng phải sự bóc lột nghiêm khắc và hạn chế của Tiểu Tặc Miêu.

Bán Thần hài tử, đương nhiên muốn phản kháng.

Hắn đường đường là Bán Thần, há có thể bị một con mèo, đè đầu cưỡi cổ.

Xoẹt ~ xoẹt

Bán Thần hài tử, hơi chút làm trái, liền bị tặc mèo, một trảo đập trúng,

đầu váng mắt hoa.

- Lý nào lại như vậy.

Bán Thần hài tử căn bản không phải đối thủ, ngược lại nhiều lần chịu nhục.

- Con mèo này, rốt cuộc là chủng tộc gì.

Bán Thần hài tử, cực kỳ bực bội.

Hắn có được một phần trí nhớ và bản năng của Bán Thần, nhưng không nhìn thấu được con mèo này.

Nhưng năng lực con mèo này, cũng không phải biến thái bình thường, rất nhiều lần nhìn thấu động cơ của hắn.

Trong trí nhớ Bán Thần, đương nhiên có không ít năng lực thủ đoạn, vượt qua phàm tục.

Thế nhưng.

Dù Bán Thần hài tử, dốc hết mọi vốn liếng, đều bị tặc mèo gạt hết.

Con mèo kia, mỗi lần “ức hiếp” hắn, đều sẽ lộ ra biểu tình trêu tức, đối với thân phận Bán Thần của hắn, nhìn thấy như không.

- Đợi lão tử khôi phục thực lực chân chính, nhất định phải hành hạ chết các loại mèo.

Bán Thần hài tử, âm thầm ghi hận trong lòng.

Việc cấp bách.

Hắn vẫn cần phát triển, không thể đắc tội con mèo này.

Dần dần, hắn mỗi lần đối mặt tặc mèo, đều sẽ lộ ra vẻ lấy lòng nịnh nọt, thậm chí ngẫu nhiên đấm lưng xoa bóp.

Tiểu Tặc Miêu thoả mãn hưởng thụ, nhẹ gật đầu.

Cứ như vậy.

Bán Thần hài tử, lấy nhẫn nhục làm trọng, trở thành tiểu đệ của Tiểu Tặc Miêu.

Thời gian qua nhanh.

Chớp mắt, thời gian hai tháng đã trôi qua.

Bán Thần hài tử, vẫn luôn co đầu rút cổ bên trong Cổ Thiết Giới Chỉ, không dám bước ra.

Trong thời gian hai tháng này...

Tu vi thực lực của hắn, khôi phục với tốc độ khủng bố, đạt tới cấp độ Tôn Chủ.

- Hừ hừ, tu vi của ta, đã đuổi kịp Triệu Phong rồi.

Bán Thần hài tử âm thầm đắc ý.

Theo tu vị thực lực tăng lên, trí nhớ cùng bản năng của Bán Thần, càng thức tỉnh thêm....

Luận thực lực.

Bán Thần hài tử tự tin, có thể ngạo thị thiên tài thế hệ mới trong Chân Vũ Thánh Địa.

Tất nhiên là ngoại trừ mấy tên đặc biệt khác thường như Nam Cung Thánh, Triệu Phong ra.

Có điều.

Duy nhất khiến Bán Thần hài tử phiền muộn chính là, thân thể hắn, vẫn dừng lại ở hai ba tuổi, chậm chạp không phát triển.

Dựa theo lẽ thường.

Hắn là Tích Huyết Trọng Sinh, không phải trọng sinh từ trong bụng mẹ bình thường.

Trên cơ sở Bán Thần chi huyết, nó có lẽ có thể nhanh chóng trưởng thành thành người.

- Tại sao có thể như vậy.

Bán Thần hài tử, buồn bực muốn phát điên.

Meo meo

Tiểu Tặc Miêu vẻ mặt nghiền ngẫm, vung móng khoa tay múa chân hai cái.

- Cái gì Bất Lão Tuyền? Còn có Vĩnh Nhan Thảo.

Bán Thần hài tử ở bên trong Cổ Thiết Giới Chỉ, một hồi phát điên cuồng bạo.

Nếu như chỉ Bất Lão Tuyền đơn thuần, vậy cũng bỏ đi, có thể trì hoãn sự già yếu của sinh mệnh.

Thế nhưng, lại thêm Vĩnh Nhan Thảo, vậy thì tính chất lại không giống nhau.

Cái gọi là Vĩnh Nhan Thảo, chính là đem dung nhan thanh xuân, cơ năng thân thể, trạng thái sinh mệnh, vĩnh viễn giữ nguyên ở một giai đoạn cố định.

Nếu như mười tám tuổi, dùng Vĩnh Nhan Thảo, như vậy chỉ cần thân thể không già yếu, sẽ luôn bảo trì dung nhan cùng cơ năng sinh mệnh mười tám tuổi.

Hơn nữa hiệu quả Bất Lão Tuyền và Vĩnh Nhan Thảo, chính là bị cố định hoàn toàn.

Bất luận là Bất Lão Tuyền, hay là Vĩnh Nhan Thảo, đều là vật trong truyền thuyết.

Cái trước có thể trường sinh bất lão, tăng thọ ngàn năm. Cái sau, có thể vĩnh trú dung mạo thanh xuân.

Đối với một vài nữ tử mà nói, đây là tổ hợp hoàn mỹ tha thiết ước mơ.

Chỉ là.

Bán Thần hài tử, vào nhầm thời gian, gặp gỡ nhầm người (mèo), sử dụng hai vật này cùng lúc.

- Bất Lão Tuyền cùng Vĩnh Nhan Thảo, đều là nghịch thiên chi vật.

Trước khi thăng tiến lên Thánh chủ, rất khó giải trừ hiệu quả hai thứ này.

Bán Thần hài tử ánh mắt lấp lóe, liền phân tích xong.

Sau khi rút ra kết luận, hắn lại một lần nữa phát điên.

Hắn càng hận thấu xương Tiểu Tặc Miêu hơn.

Vĩnh Nhan Thảo, nhất định là Tiểu Tặc Miêu đã trộn lẫn trong các loại tài nguyên, sau đó cho hắn phục dụng.

Cỏ này, có từ Bách Hoa Viên trong Bán Thần Di Viên. Cho dù là Triệu Phong, khi có được vật này, cũng không phát giác khả năng của nó.

- Không thể chịu nổi rồi…

Bán Thần hài tử, nổi trận lôi đình, nhảy ra khỏi Cổ Thiết Giới Chỉ.

Hắn cũng có khả năng Độn Không.

Xoẹt~

Tiểu Tặc Miêu, một trảo đập vào mặt hắn, một trận choáng váng.

Nhưng Bán Thần hài tử, huyết mạch khí lực cường đại, đơn giản chỉ cần chống được công kích, lần nữa nhào vào Tiểu Tặc Miêu.

Lập tức.

Bán Thần hài tử cùng Tiểu Tặc Miêu, sắp đánh nhau to rồi.

Ưm…

Triệu Phong đang say ngủ, đột nhiên xoay người một cái, mái tóc màu tím nhàn nhạt, không gió mà tung bay.

Chương 676: Tử Sắc Hồn Hải

Hai tháng nay, Triệu Phong trong lúc ngủ say, thân thể lần đầu tiên nhúc nhích.

Mái tóc màu xanh đã hoàn toàn biến thành mái tóc màu tím nhạt, mờ ảo như mộng, cũng có một loại mỹ cảm tà dị, đủ để rất nhiều nữ tử cực kỳ hâm mộ.

Ưm

Mái tóc màu tím nhạt, không gió tung bay, có một luồng khí tức vô hình lao thẳng tới linh hồn.

Luồng khí tức linh hồn này, đạm mạc không u, thâm bất khả trắc.

Bán Thần hài tử cùng Tiểu Tặc Miêu, đồng thời giật mình một cái.

- Khí tức linh hồn thật mạnh.

Bán Thần hài tử tâm thần run rẩy, cảm giác bất an sâu sắc.

Hắn thầm giật mình, Triệu Phong vẫn còn đang ngủ, đã tản mát khí tức linh hồn kinh người như thế.

Luồng khí tức linh hồn này, so với Vương Giả bình thường, còn hơi nhỉnh hơn.

Meo ô…

Tiểu Tặc Miêu đơn trảo vuốt râu, dáng vẻ như đang suy ngẫm.

Hai tháng trước, Triệu Phong một mực không hề động đậy, rõ ràng hắn đang chìm vào giấc ngủ rất say.

Hiện tại.

Triệu Phong đột nhiên chuyển động, hẳn không phải là ngẫu nhiên, hơn phân nửa là dị biến Thần Linh Nhãn, đã hoàn thành hơn phân nửa, từ trong trạng thái say ngủ, dần khôi phục từng chút một.

Quả nhiên.

Vài ngày tiếp theo, Triệu Phong trong lúc ngủ say, thân hình lại ngẫu nhiên động đậy.

Trên người hắn, luồng khí tức linh hồn không u thâm thúy, không thể nắm bắt, cũng càng phát ra mãnh liệt.

Không gian trong mắt trái.

Ý thức của Triệu Phong, sớm đã khôi phục, như mộng như ngủ, chứng kiến biến hóa của hồ nước Đồng lực lam sắc.

Ban đầu.

Bên trong hồ nước Đồng lực, tràn ra từng mảnh tử lưu.

Di chuyển mọi lúc.

Bề ngoài hồ nước Đồng lực lam sắc, nổi lên tầng sương mù tím nhạt.

Triệu Phong có thể cảm giác, những sương mù tím nhạt này, ẩn

chứa lực lượng linh hồn thuần túy, là từ trong hồ nước Đồng lực, sinh ra sau khi bốc hơi.

Trong giai đoạn dị biến.

Sương mù tím nhạt, càng ngày càng nhiều, càng ngày càng dày.

- Sương mù tím nhạt này, ngược lại có chút giống Hư Không Vụ Hải.

Triệu Phong thầm nhủ.

Sương mù tím nhạt, lấy Thủy Hồ lam sắc làm trung tâm, không ngừng khuếch trương.

- 100 trượng... 200 trượng... 300 trượng...

Triệu Phong tận mắt nhìn thấy đám sương mù màu tím này khuếch trương.

Sương mù màu tím, mỗi khi khuếch trương mấy trượng, lực lượng linh hồn của hắn, sẽ lớn mạnh thêm một phần.

Độ khuếch trương của sương mù màu tím kia, khiến Triệu Phong cảm giác cường đại sâu sắc.

Cũng không biết, trải qua bao lâu.

Sương mù màu tím, khuếch trương đến bảy tám trăm trượng, đến gần chín trăm trượng, một ngàn trượng.

Mà hồ nước Đồng lực lúc đầu, cũng không tiêu tán.

Hai bên giao hội dung hòa, thậm chí có thể chuyển đổi lẫn nhau.

Hồ nước Đồng lực, còn lại là trung tâm sương mù màu tím.

Đạt đến bước này, dị biến của mắt trái, vẫn chưa kết thúc.

Không gian mắt trái, một mảnh đen kịt.

Sương mù màu tím, lơ lửng trôi nổi trong đó, khuếch trương đến tám chín trăm trượng, thậm chí một ngàn trượng.

Bên trong vụ hải, giống như là một không gian linh hồn độc lập.

- Thế giới Hồn Hải.

Triệu Phong trong bóng tối, xuất hiện một tia tác động.

Nơi này, chính là thế giới linh hồn của mình, lớn mạnh như biển.

Lực lượng linh hồn lớn mạnh như thế, đã vượt xa tuyệt đại đa số cường giả trong thiên địa.

Chỉ có thăng đến Vương Giả, phương diện linh hồn lột xác thăng vọt, mới có thể chạm đến phương diện này.

Thế giới Hồn Hải, lấy sương mù màu tím làm “giới”.

Bên dưới hồ nước Đồng lực lam sắc, là toàn bộ trung điểm suối nguồn Hồn Hải.

Rào rào

Hồ nước lam sắc, dòng chảy Đồng lực tuôn trào, lại thai nghén một vài loại khí tức cường đại.

Vụt…

Bầu trời thế giới Hồn Hải, thai nghén từng trận gió xanh, là một loại linh hồn Đồng lực.

- Phong Chi Đồng lực.

Triệu Phong cảm ứng thấy, đây là tinh huống khi mình đổi thành đồng tử màu xanh, có được thuộc tính Đồng lực.

Còn bây giờ.

Loại Phong Chi Đồng lực này, đã thăng hoa trong thế giới Hồn Hải.

Thế giới Hồn Hải, thăng hoa ra “Phong”.

Ngay sau đó.

Không trung, lại ửng hiện từng khóm mây sấm sét màu tím đỏ.

- Ồ! Lôi Chi Đồng lực?

Triệu Phong chợt lộ ra một tia dị sắc.

Trước kia.

Trong không gian mắt trái của hắn, không có Lôi Chi Đồng lực trực tiếp, mà là thông qua Phong Lôi Đan Hỏa trong đan điền của cơ thể, thai nghén mà thành.

Nhưng hiện tại.

Thế giới Hồn Hải, lại bao hàm loại Đồng lực này.

- Phong... Thủy... Lôi...

Triệu Phong không khỏi suy ngẫm.

Trong đó, mây sấm màu tím đỏ kia, cùng Tử Diệt Phong Lôi, Xích Diệt Phong Lôi Triệu Phong tu hành, có chút liên quan.

- Chẳng lẽ nói, Đồng lực trong thế giới Hồn Hải, cùng thuộc tính công pháp tu hành của ta, có liên quan?

Triệu Phong mơ hồ suy đoán.

Thần Linh Nhãn, lần thứ nhất lột xác, là thuộc tính phong.

Khi đó, đặc thù không rõ ràng.

Triệu Phong còn nhớ, “Phiêu Lăng Độ” mà mình tu hành lần đầu tiên, cũng có quan hệ nhất định tới Phong thuộc tính.

Đương nhiên.

Dị biến Thần Linh Nhãn, ngoại trừ có quan hệ với bản thân, mình còn có chút ngẫu nhiên, không thể khống chế.

Thế giới Hồn Hải, một mảnh tím nhạt mông lung, mờ ảo như mộng.

Hồ nước lam sắc, tương ứng Băng Thủy.

Xích Tử Điện Vân, tương ứng Lôi Đạo.

Thanh Sắc Phong Lan, tương ứng Phong Lực.

Không trung Hồn Hải.

Thanh Sắc Phong Lan cùng Xích Tử Điện Vân, khí thế rộng rãi to lớn, đan xen lẫn nhau.

Hồ nước lam sắc, thâm bất khả trắc.

Bên trong hồ nước, thủy tuyền vô hình thần bí kia, thông suốt “Mộng Cảnh Thái Cổ”.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, cuối cùng đã thành hệ thống

Lúc này.

Triệu Phong chỉ đợi thế giới Hồn Hải ổn định.

Hắn từ trong giấc ngủ say, dần dần tỉnh lại, có thể mơ hồ cảm nhận được tình hình ngoại giới.

Trong mật điện.

Bán Thần hài tử đã trung thực hơn nhiều.

Cảm giác nguy cơ đến từ “Minh Tâm Chủng”, bỗng chốc mãnh liệt hơn vài phần.

Cấp độ linh hồn Triệu Phong, cường đại khó lường, lại thêm huyết mạch đồng tử hệ Linh Hồn, lại càng khó có thể đánh giá.

Thông thường mà nói.

Từ Đan Nguyên cảnh, đột phá đến Vương Giả Hư Thần Cảnh, chính

là biến chất thăng hoa của phương diện linh hồn.

Thế nhưng.

Dị biến Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, đem quá trình này, lại trực tiếp đẩy mạnh hoàn thành.

Phủ đệ Đại Đế.

Triệu Phong, Bán Thần hài tử, đều đang gấp rút lớn mạnh.

Ngay cả Tiểu Tặc Miêu, cũng nuốt một lượng lớn tài nguyên trân tài, thậm chí gấp mấy lần Bán Thần hài tử.

Chỉ là, Tiểu Tặc Miêu thực lực lai lịch, rất khó dò.

Cũng trong thời gian đso.

Triệu Vũ Phi cũng ở Chân Vũ Thánh Địa, tĩnh tâm tham tu, đạt được tiến bộ không nhỏ.

Nàng thân mang huyết mạch Linh tộc, trong Tiểu Thiên Địa, dung nhập lực lượng linh hồn của Tàn linh Tử Thánh, còn được Đoan Mộc Đại Đế chỉ giáo.

Một tháng trước…

Nàng phân thành mấy lần uống “ Huyễn Thần Tửu”, dốc lòng cảm ngộ.

Nửa tháng trước…

Triệu Vũ Phi liền thai nghén ra “ý chí Nửa bước Vương Giả”, bù đắp

những chỗ còn thiếu sót, thực lực đại trướng.

Vì mài giũa Triệu Vũ Phi, Đoan Mộc Đại Đế cũng tận lực để nàng, cùng một vài thiên tài trong Thánh Địa, luận bàn lẫn nhau.

Trong Huyền Chân Thánh Tông.

Vài đệ tử chân truyền như Thần Dịch Lâm, Giang Phàm, Nam sư huynh,… trước sau luận bàn cùng Triệu Vũ Phi.

Kết quả.

Ba thiên tài xếp hạng trước năm Thánh Tông, đều bại bởi Triệu Vũ Phi.

Triệu Vũ Phi, thai nghén ý chí Nửa bước Vương Giả, cấp bậc chân nguyên trong cơ thể, đã đạt tới cấp độ Vương Giả.

Cho dù là Giang Phàm cũng nằm trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, nhưng trước mặt Triệu Vũ Phi, cũng chỉ trụ vững được hai ba chiêu.

Huyết mạch của Giang Phàm trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, đứng hàng mấy trăm.

Còn Triệu Vũ Phi, là chủng tộc Thái Cổ Thần Thoại đứng trước hai mươi hạng đầu.

- Vũ Phi, với thực lực ngươi bây giờ, phóng mắt trong đám đệ tử cùng thế hệ trong Thánh Tông, chỉ có Nam Cung Thánh, Mộng Hi, cùng với Triệu Phong, là có thể làm đối thủ của ngươi.

Đoan Mộc Đại Đế lại cười nói.

Những ngày này.

Triệu Vũ Phi gần như đã càn quét hết đám đệ tử cùng thế hệ trong Thánh Tông.

Ngoại trừ Triệu Phong vẫn đang ngủ say và Nam Cung Thánh đã thăng lên Vương Giả, là chưa giao phong mà thôi.

- Sư tôn, ta sẽ hoàn thành tâm nguyện của ngài, ngày sau trở về Đại Lục Vực, sẽ trùng chấn Đoan Mộc Gia.

Triệu Vũ Phi tay trắng khẽ siết, ánh mắt kiên định.

Trong tiểu thế giới của nàng, Tử Thánh tàn linh vui mừng nói:

- Thân là huyết mạch Thần Thoại đứng trước hai mươi hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, vi sư tin tưởng, Chân Vũ Thánh Địa, chỉ là của trạm dừng đầu tiên của ngươi.

Ngày hôm sau…

Triệu Vũ Phi, hướng đệ nhất thiên tài Thánh Địa – Nam Cung Thánh, tuyên bố khiêu chiến

Chương 677: Huyết Mạch Linh Tộc

Chủ Linh Phong.

Sơn môn Huyền Chân Thánh Tông, trên một đài thi đấu trang nghiêm hùng vĩ, nằm trên đỉnh chủ Linh Phong.

Đài thi đấu này, tên là “Chân Vương đài”, tại Thánh Tông tiếng tăm lừng lẫy, kéo dài mấy vạn năm.

Tại Thánh Tông.

Cường giả hoặc là Chân Truyền đệ tử, đều không có tư cách, ở trên “Chân Vương đài” luận bàn chiến đấu.

Bởi vì.

Đây là thuộc về khu vực chiến đấu của Hư Thần Vương Giả.

Ngày hôm nay, ánh bình minh chiếu rọi.

Bên trên “Chân Vương đài” trang nghiêm cổ xưa, hai đạo thân ảnh, đứng xa xa nhìn nhau.

Trong đó một vị thanh niên Huyền Y, đứng chắp tay, ngạo khí lăng vân, hai mắt như sao rực rỡ, quanh thân chập chờn một luồng sức mạnh to lớn Vương Giả quân lâm thiên hạ.

Mắt thường nhìn thấy, đó chính là một tầng sáng màu bạc chói lóa

hư vô, giống như là ánh sáng của thần linh.

Hắn chính là Nam Cung Thánh.

Tại Chân Vũ Thánh Địa, được công nhận là đệ nhất thiên tài.

- Chậc chậc, ngoại trừ Mộng Hi ra, những người cùng thế hệ trongThánh Địa này, còn có ai, có thể ngang hàng với Nam Cung Thánh?

- Nam Cung Thánh thăng lên Vương Giả, cho dù là Mộng Hi hay Triệu Phong cùng thế hệ, trong tay hắn chỉ sợ cũng khó kiên trì được mười chiêu.

Bốn phía đài thi đấu, hội tụ rất nhiều Chân Truyền đệ tử.

Chân Vương đài, tại một phía khác.

Một vị thiếu nữ váy tím thanh nhã như tiên, tuyệt mỹ xuất trần, da trắng như tuyết, sáng trong như ngọc, hiện lên màu óng ánh nhàn nhạt như châu ngọc.

Luận tư sắc khí chất, toàn bộ Chân Vũ Thánh Địa, chỉ có vị Mộng Hi của Thiên U Thánh Tông, mới có thể sáng ngang hàng.

Một ít nam đệ tử, khi ánh mắt rơi xuống trên người thiếu nữ váy tím, ngoài sự kinh diễm ra, còn có tự ti mặc cảm.

- Nàng, chính là Triệu Vũ Phi?

- Khó có thể tưởng tượng, Thần sư huynh, Nam sư huynh, Giang Phàm, đều thua trong tay của nàng.

Mọi người thấp giọng nghị luận.

Cho dù, không có người nào cho rằng, Triệu Vũ Phi có bao nhiêu phần thắng.

Nhưng mà, có thể đi đến bước này, thiên phú tiềm lực của Triệu Vũ Phi, đã vượt xa những người cùng thế hệ.

Luận tuổi.

Triệu Vũ Phi so với Nam Cung Thánh, nhỏ hơn không ít.

Trận chiến này, thu hút nhiều sự chú ý.

Phụ cận Chân Vương đài, thậm chí còn có thân ảnh Vương Giả, Đại Đế.

Trong đó.

Đoan Mộc Đại Đế, cùng với “Di Không Đại Đế” – sư tôn của Nam Cung Thánh, cũng đều có ở đây.

- Thật không ngờ, trận chiến đầu tiên sau khi ta lên được Vương Giả, không phải là Triệu Phong, cũng không phải Mộng Hi, mà là một nữ tử danh bất kinh chuyển.

Nam Cung Thánh khẽ nói, giọng điệu có chút tự giễu.

Với uy danh Thánh Địa đệ nhất thiên tài và tu vi Hư Thần Vương Giả của hắn, cũng khinh thường việc giao phong cùng với các thiên tài cùng thế hệ, nếu không sẽ có chút ít tiếng xấu là “lấy lớn hiếp nhỏ”.

Dù sao.

Sau khi thăng đến Vương Gia, trên nguyên tắc Nam Cung Thánh đã trở thành cao tầng của Thánh Tông, thoát ly khỏi hàng ngũ đệ tử.

Vốn dĩ, Nam Cung Thánh cũng không có ý định nghênh chiến.

Nhưng trận chiến này, là ý tứ của Đoan Mộc Đại Đế và sư tôn “Di Không Đại Đế” của hắn.

Nghe nói, vị nữ tử thần bí này, đến từ Đại Lục Vực xa xôi, cùng Đoan Mộc Đại Đế, có quan hệ dây mơ rễ má.

- Bắt đầu.

Dưới sự ra hiệu của hai vị Đại Đế, quyết đấu trên Chân Vương đài, rốt cục bắt đầu.

Hai người đứng nhìn nhau, cũng không có lập tức ra tay.

- Mặc kệ huyết mạch cùng với truyền thừa của ngươi, mạnh bao nhiêu. Không có đạt đến Hư Thần Cảnh, tại trong mắt Vương Giả, đều là con sâu cái kiến.

Nam Cung Thánh đứng chắp tay, ý niệm khẽ động.

Ầm…

Trong chốc lát, trong Thiên Địa hư không, dưới sức mạnh to lớn của Vương Giả, phương diện linh hồn rung chuyển, nguyên khí của cả khu vực, tựa như bị đông cứng lại.

Chỉ cần nguyện ý.

Một ý niệm trong đầu Nam Cung Thánh, lập tức có thể hủy diệt Hiểu Nguyệt Tông, hoặc là Tổng Đà của Thiết Huyết Giáo.

Đây chính là ý chí Vương Giả.

Trong tầm mắt, Nam Cung Thánh dường như đã dung nhập vào trời xanh cao lớn vô biên quảng đại, nhất cử nhất động, đều kèm theo uy năng vô hạn, xuyên qua linh hồn và vật chất.

Một nửa Chân Vương đài, bị bao phủ bởi một tầng huyền ngân hư quang.

Tầng huyền ngân hư quang này, dung nhập vào không gian áo nghĩa, giống như một tấm màn trời, thẩm thấu vào hư không,

- Sức mạnh to lớn Vương Giả Hư Thần Cảnh của hắn, đã hình thành hình dáng không gian lĩnh vực, cho dù là Nửa bước Vương Giả rơi vào, ý chí bị áp chế, thân thể cũng sẽ bị lực lượng lĩnh vực giam cầm, khó có thể phản kháng.

Trong những người đang xem cuộc chiến, có vài vị Vương Giả lên tiếng.

Vị Di Không Đại Đế kia, là một vị lão giả tóc trắng, khóe miệng khẽ cười, có một tia tự đắc, liếc qua Đoan Mộc Đại Đế.

- Không hổ là Nam Cung Thánh, vừa đạt đến Vương Giả không lâu, thực lực, đã không thua một ít Vương Giả lâu năm.

Đoan Mộc Thanh cảm khái nói.

Chỉ là một ý niệm, đã có sức mạnh to lớn mạnh mẽ như vậy.

Đổi lại là Triệu Phong trước kia, hoặc là Mộng Hi, nhất định sẽ bị gắt gao áp chế, không có lực hoàn thủ.

- Vũ Phi, trong ý cảnh Vương Giả của hắn, có ẩn chứa lực lượng Không Gian...

Thanh âm của Tàn linh Tử Thánh, vang lên trong đầu Triệu Vũ Phi.

Dưới sự áp bách của sức mạnh to lớn Vương Giả cùng với Không Gian Ý Cảnh.

Trên gương mặt xin đẹp của Triệu Vũ Phi, nổi lên một mạt ửng hồng, lại không có bất kỳ một tia bại lui yếu thế nào.

Trái lại.

Nàng còn khẽ ngẩng mặt lên, nói:

- Ngươi rất mạnh, nhưng ta sẽ không thua.

- Hử?

Nam Cung Thánh vẻ mặt ngoài dự liệu, sức mạnh to lớn Vương Giả của mình, áp bách trên người Triệu Vũ Phi, giống như đá chìm đáy biển, không khác gì lâm vào một thế giới khác.

- Thì ra là thế, khó trách nàng dám khiêu chiến với Vương Giả.

Trong đôi mắt bạc vô u của Di Không Đại Đế, lóe lên dị quang, động dung giật mình.

Một ít Vương Giả ở đây, cũng nhìn ra mánh khóe.

Trên người Triệu Vũ Phi, tinh luyện một thế giới nhỏ, đối với Ý chí Vương Giả mang theo sức mạnh to lớn của Thiên Địa, đều không sợ hãi.

Ô...ô...ô...n...g!

Vị thiếu nữ váy tím kia, trên người tách ra một tầng màu tím óng ánh trong suốt, khí thế to lớn, xông vào phá vỡ bốn phía của màn trời huyền ngân.

- Lý nào lại như vậy?

Thân hình Nam Cung Thánh khẽ lung lay, sức mạnh to lớn Vương Giả và hình thái Không Gian lĩnh vực của mình, lại bị Chân Nguyên trên người đối phương, trực tiếp đánh tan.

Hư Thần Cảnh, chia làm hai cấp độ,Vương Giả, Đại Đế.

Vương Giả, đạt tới cấp độ nhất định, có thể tạo ra Không Gian lĩnh vực, nhưng không phải không gian vật chất chân chính.

Mà Đại Đế lại càng mạnh hơn nữa, có thể đem Không Gian lĩnh vực, thực thể hóa, tạo thành không gian chân chính, thậm chí là một thế giới nhỏ.

Nam Cung Thánh, vừa đạt đến Vương Giả không lâu.

Bởi vì hắn tinh thông Không Gian áo nghĩa, có được Không Linh Thể, nên mới gắng gượng có thể tạo ra hình thái Không Gian lĩnh vực.

Nửa bước Vương Giả, đặt mình trong Không Gian lĩnh vực, không có bao nhiêu sức phản kháng.

Nhưng mà.

Trên người Triệu Vũ Phi bắn ra một luồng Chân Nguyên, uy năng kinh thiên, trực tiếp chấn khai lực lượng xung quanh Không Gian lĩnh vực.

- Chân Nguyên thật mạnh

Một vài Vương Giả ở đây, mặt lộ vẻ kinh hãi.

- Còn chưa ngưng kết Ý chí Vương Giả, lại đánh vỡ được phòng tuyến cảnh giới, sức mạnh Chân Nguyên có thể sánh ngang được với Vương Giả.

Di Không Đại Đế, kinh nghi bất định.

Đúng lúc này.

Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi, đồng thời ra tay.

Một mảnh huyền ngân đan xen hồng đào, nương theo sức mạnh to lớn kinh người, từ trên trời giáng xuống, áp bách hướng đến Triệu Vũ Phi.

Cỗ lực lượng kia, đủ để chôn vùi một tòa thành trì.

- Tử Thiên Thánh Quyết

Triệu Vũ Phi quát một tiếng, ngọc thủ giương nhẹ, hàng ngàn đạo Tử Tinh lưu quang, mỗi một đạo sắc bén như kiếm, linh động như cá, biến hỏa kỳ ảo thành một cơn lốc màu tím, cuốn phóng tới Nam Cung Thánh.

Phốc phốc ầm…

Hai luồng lực lượng cấp Vương Giả, trên Chân Vương đài va chạm, khung cảnh tráng lệ huy hoàng.

- Lực lượng của nàng... Không ngờ có thể đối kháng với lực lượng Vương Giả của ta.

Vẻ mặt Nam Cung Thánh trở nên ngưng trọng.

Hắn rốt cục cũng thu hồi suy nghĩ khinh địch.

Đại Lục Vực trong truyền thuyết, quả nhiên không phải chuyện đùa, hoàn toàn vượt qua Chân Vũ Thánh Địa.

Vụt...

Thân ảnh Nam Cung Thánh, biến mất tại chỗ.

Khoảnh khắc tiếp theo

Ầm…

Một mảnh ánh sáng huyền ngân, ngưng kết lại thành một luồng khí tức cấm kị, theo sát phóng tới Triệu Vũ Phi.

Quá nhanh.

Không gian bí kỹ cùng thân pháp của Nam Cung Thánh, đã đạt tới một độ cao mới.

Không gian bí thuật

Trong lòng Triệu Vũ Phi thầm giật mình, huyết mạch Linh tộc của nàng, năng lực cảm ứng đối với Thiên Địa nguyên khí, cực kỳ nhạy cảm, thậm chí hòa hợp với bản thân thành một thể.

- Thu

Bàn tay trắng nõn của Triệu Vũ Phi mở ra, hiện lên một dòng xoáy thủy tinh màu tím sâu thẳm, bỗng nhiên khuếch trương mười trượng, đem một mảnh ánh sáng huyền ngân kia nuốt chửng.

Khóe miệng Nam Cung Thánh, nhếch lên một nụ cười giễu cợt.

Ầm ầm…

Ở bên trong dòng xoáy thủy tinh màu tím, những đạo ánh sáng huyền ngân đó bỗng bạo phát, có một loại lực lượng đột phá không gian, phá giải mọi gông cùm xiềng xích.

Lập tức, lực lượng không gian bí kỹ, oanh kích tại trên người Triệu Vũ Phi.

Vụt...

Ngay tại chỗ lưu lại một đạo hư ảnh màu tím chói mắt, cùng với áng sáng huyền ngân nổ tung rồi chôn vùi.

Ngay sau đó.

Một đạo ánh sáng màu tím óng ánh chói mắt, hư quang tàn ảnh lướt qua, mang theo một cỗ lực lượng kinh khủng, vọt tới chỗ Nam Cung Thánh.

Xa xa nhìn lại, chỉ thấy một “màu tím óng ánh” chói mắt vọt tới Nam Cung Thánh.

Không tốt…

Nam Cung Thánh đột nhiên cảm thấy nguy cơ, ánh sáng huyền ngân trên người di động, vừa nhoáng lên đã xuấth hiện bên ngoài hơn mười trượng.

Ầm…

Một đạo “màu tím óng ánh” sáng chói oanh kích lên vị trí vừa rồi của Nam Cung Thánh, sau đó hóa thành từng ngọn lửa màu tím, nuốt chửng cả một mảnh hư không tại đó.

Nam Cung Thánh, hiểm tránh được một kiếp, suýt chút nữa bị đạo lưu tinh màu tím kia đánh trúng.

Ô...ô...ô...n...g!

Ngọn lửa “màu tím óng ánh” kia thu lại, ở bên trong trận trận lưu quang, hiện ra bóng hình xinh đẹp của Triệu Vũ Phi huyền ảo tuyệt mỹ.

- Tử Thiên Thánh Quyết

- Nàng và “Tử Dạ Thánh Chủ” có quan hệ như thế nào?

Di Không Đại Đế chăm chú nhìn Triệu Vũ Phi, không khỏi hít nhẹ một hơi.

Hắn cũng là Đại Đế cổ xưa, rất lâu trước đây, thậm chí còn tận mắt thấy qua tư thế oai hùng của “Tử Dạ Thánh Chủ”.

Vào thời đại đó.

Tử Dạ Thánh Chủ uy chấn vạn Tông, khó có ai là đối thủ.

- Không sai, nàng ấy chính là y bát truyền thừa của Tử Dạ Thánh Chủ. Hơn nữa còn có được, huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Khóe miệng Đoan Mộc Đại Đế, có chút cong lên.

Vẻ mặt đặc sắc của Di Không Đại Đế, khiến cho hắn rất là sảng khoái.

Mặc kệ thắng bại như thế nào.

Nam Cung Thánh là Vương Giả, có được thiên phú tuyệt đỉnh "Không Linh Thể, Thiên Linh Thể", vẫn là Thánh Địa đệ nhất thiên tài.

Mà Triệu Vũ Phi, bất luận là tuổi tác, hay là tu vi, đều thấp hơn Nam Cung Thánh.

- Huyền Không Liệt

Tia sáng hư tuyến màu bạc lóe lên trong không gian, Nam Cung Thánh xuất hiện tại sau lưng Triệu Vũ Phi.

Một đạo màu bạc phong mang, giống như kéo dài mở ra một khe hở trong không gian, phát ra lực lượng không gian cấm kị.

Giờ khắc này, hai người gần nhau trong gang tấc

Nam Cung Thánh thậm chí có thể ngửi được mùi hương cơ thể trên người Triệu Vũ Phi.

Phốc phốc

“Huyền Không Liệt”, như sét đánh xuống không gian, chém trúng Triệu Vũ Phi.

Nam Cung Thánh đem sức mạnh to lớn của Vương Giả mở ra tới cực hạn, không gian bí kỹ, tập trung vào Triệu Vũ Phi.

Triệu Vũ Phi, muốn tránh cũng không tránh được.

Nhưng mà, nàng cũng không định trốn tránh, làn da toàn thân, bỗng nhiên tinh quang rạng rỡ, tựa như hóa thành một Nữ Thần băng tinh ngọc thể, chập chờn một tầng ánh sáng màu tím.

Đinh phốc…

Huyền Không Liệt chém trúng Triệu Vũ Phi, cứ như sáp nhập vào bên trong tầng thủy tinh dạng nước, đồng thời tinh quang bắn ra bốn phía.

- Làm sao có thể?

Ánh mắt Nam Cung Thánh ngưng tụ, trong lòng hét lên.

Một màn trước mắt này, khiến cho phần đông người đang xem chiến, đều sợ đến ngây người.

Triệu Vũ Phi, cũng không có dấu hiệu thi triển đại bí kỹ, thân thể lại vượt qua hạn chế của thân thể huyết nhục.

Loại thể chất trạng thái này của nàng, cùng với “Thủy Linh Hóa Thần” của Triệu Phong, có phương thức khác nhau nhưng kết quả lại giống

nhau đến kì diệu.

Mà Triệu Phong, muốn thi triển bí kỹ này, phải tiêu hao một cái giá không nhỏ, mới có thể đạt tới loại trạng thái như vậy.

Còn Triệu Vũ Phi, loại thể chất trạng thái này, dường như chính là một loại bản năng.

- Loại huyết mạch truyền thừa này, chẳng lẽ là “Linh tộc” trong Vạn Tộc Bảng.

Trên sân, một ít Vương Giả đang xem cuộc chiến, đều kinh hãi nghẹn ngào.

Phải biết rằng.

Công kích của Nam Cung Thánh, chính là công kích Không Gian đặc thù, vậy mà không có mảy may thương tổn đến Triệu Vũ Phi chút nào.

- Loại huyết mạch Linh tộc đặc thù này, nhất định là Linh tộc.

Di Không Đại Đế hít sâu một hơi, khó có thể che dấu được khiếp sợ trong mắt.

Linh tộc, đứng thứ mười chính trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, đây là huyết mạch thần thoại bao trùm Thiên Địa vạn tộc.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên trên thân thể màu tím thủy tinh hoàn mỹ của Triệu Vũ Phi, một đạo “Vết rách”nhanh chóng khép lại, ngay cả một tia máu cũng không có.

Chương 678: Ý Chí Đồng Lực

Dùng thể chất huyết mạch “Linh tộc”, Triệu Vũ Phi thong dong ứng đối công kích của Nam Cung Thánh.

- Ngay cả “Huyền Không Liệt” cũng đều không thể thương tổn đến nàng chút nào?

Nam Cung Thánh có chút thất thần.

Cho dù là thanh niên sáng ngời “Ôn Lạc An” kia, đối kháng với Huyền Không Liệt của hắn, ít nhất cũng bị tổn thương nhất định.

Nhưng mà.

Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, huyết mạch có thứ tự trước sau.

Ôn Lạc An, xếp trước 100, đã là có thể nói là yêu nghiệt nghịch thiên rồi.

Huống chi.

Linh tộc này, ở bên trong Vạn Tộc Bảng, là huyết mạch Thần Thoại xếp trước hai mươi.

Sau khi ngăn lại một kích này.

Ô...ô...ô...n...g!

Trên người Triệu Vũ Phi, tách ra một tầng ánh sáng màu tím lấp lánh,

hóa thành hàng trăm hàng ngàn vòng tròn, uy năng bá đạo.

Khí tức khủng bố của huyết mạch trong Vạn Tộc Bảng khiến cho một phương Thiên Địa nguyên khí, sôi trào bốc cháy lên, ánh sáng màu tím, bay thẳng lên trời như dải ngân hà.

Trong khoảnh khắc đó.

Dưới Chân Vương đài, phần đông Tông môn đệ tử, thậm chí một ít Vương Giả, đều cảm thấy thể xác và tinh thần huyết mạch, mơ hồ run rẩy.

Ngoại trừ hai vị Đại Đế.

Tất cả mọi người nhận ra Chân Nguyên và huyết mạch, đều đã bị áp chế lớn lao, ngay cả hô hấp cũng có chút khó khăn.

Thực tế, tại phương diện huyết mạch, ngay cả hai vị Đại Đế, cũng đều có cảm giác áp bách nhàn nhạt.

Phành…

Nam Cung Thánh hóa thành một đạo hư ảnh huyền ngân, không muốn đối chiến với mũi nhọn này, tránh thoát từng vòng công kích mạnh mẽ của Triệu Vũ Phi.

Dù vậy.

Hắn cũng bị một đòn phản công này, chấn động đến khí huyết sôi trào.

- Công kích, tốc độ, phòng ngự, gần như hoàn mỹ...

Nam Cung Thánh hít sâu một hơi, cảm thấy hơi khó giải quyết.

Mặc dù hắn đồng thời có được “Không Linh Thể”, “Thiên Linh Thể” thiên phú thể chất, nhưng thực sự không phải là huyết mạch trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Thái Cổ Vạn Tộc Bảng ghi lại hết thảy những chủng tộc có huyết mạch đứng đầu, bắt đầu từ thời đại Thái Cổ kéo dài đến nay.

Chủng tộc Thần Thoại xếp trước hai mươi, gần như đều hoàn mỹ.

Tiếp tục trận đấu, Nam Cung Thánh liền dốc hết tất cả vốn liếng.

Thậm chí, hắn ngay cả “Càn Khôn Kiếm” cũng xuất ra, nhưng chỉ có thể áp chế Triệu Vũ Phi một lát, không thể phân ra thắng bại.

Không thể nào tin được chính là.

Chân Nguyên của Triệu Vũ Phi, không chỉ cường hoành, mà còn bành trướng vô tận, chiến đấu nửa ngày, ngược lại càng tinh luyện.

Bên trên Vạn Tộc Bảng, tuyệt đại đa số huyết mạch, đều có khả năng khôi phục sức khỏe vô cùng cường hãn.

Mà khả năng khôi phục sức khỏe của Triệu Vũ Phi, càng mạnh hơn một phần, chủ yếu là đặc tính huyết mạch Linh tộc của nàng, khiến thân thể “Linh thái hóa”.

Nói một cách đơn giản.

Chân Nguyên của người khác, cần chứa đựng trong đan điền, ngưng kết thành tinh hạch.

Nhưng huyết mạch Linh tộc, toàn thân đều tương đương với “Đan điền”, tựa như với nguồn suối lực lượng.

Nếu so sánh với cường giả Linh tộc cùng cấp độ, số lượng Chân Nguyên dự trữ phải nhiều gấp mười lần, thậm chí gấp trăm lần.

Bởi vậy.

Đánh lâu dài, gần như không có chủng tộc nào là đối thủ của Linh tộc.

- Huyết mạch Linh tộc, thật sự cường đại. Nếu không phải Thánh Nhi đã đột phá Vương Giả, chỉ e sẽ thất bại thảm hại.-

Di Không Đại Đế thầm vuốt mồ hôi lạnh một phen.

Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, huyết mạch xếp trước hai mươi, thật sự là cao không với nổi.

Thời gian trôi qua.

Trận chiến của hai đại thiên tài, đã đánh đến mức khó phân thắng bại.

Nam Cung Thánh mặc dù không làm gì được Triệu Vũ Phi, nhưng hắn thân là Vương Giả, ý cảnh cao thâm, hơn nữa lại có Không Gian bí kỹ, tự bảo vệ mình thì cũng không có vấn đề gì.

Hai đại thiên tài, đánh trọn vẹn một ngày một đêm.

Triệu Vũ Phi mặt không đỏ tim không loạn, thần thái khoan thai tự nhiên.

Trên trán Nam Cung Thánh, mơ hồ xuất hiện dấu vết mồ hôi, chỉ thỉnh thoảng, mới có thể xuất ra “Càn Khôn Kiếm”, chống đỡ cục diện.

Cùng lúc đó.

Tại phủ đệ Đại Đế, trong mật điện.

- Vũ Phi... Đây mới là thực lực chân chính của muội sao?

Một tiếng thì thầm vang lên.

Meo ô…

Tiểu Tặc Miêu cùng Bán Thần ấu đồng, đều đang đánh giá người nam nhân đang thức tỉnh này.

Hô…

Mái tóc màu tím nhạt như một khối tím thuần khiết, mờ ảo như mộng, có một loại mỹ cảm tà dị ảnh hưởng tâm thần.

Triệu Phong ngồi dậy, hai mắt mở ra.

Mắt trái của hắn, là một màu tím tĩnh mịch bao la bát ngát, giống như một khối mã não màu tím nhạt hoàn mỹ, phát ra khí tức cổ xưa ưu nhã.

Khi ánh mắt chạm nhau với con mắt cũng màu tím kia, Bán Thần Ấu Đồng lập tức tâm thần chấn động.

- Đây rốt cuộc là huyết mạch đồng tử như thế nào, có quan hệ gì với Bát Đại Thần Mâu?

Bán Thần Ấu Đồng, hoàn toàn không dám nhìn thẳng mắt trái kia.

Trong lòng của hắn gào thét, chính mình dù sao cũng là Bán Thần trọng sinh

Đương nhiên.

Bán Thần Ấu Đồng, chỉ có được huyết mạch sơ đẳng của Bán Thần, cùng với một bộ phận trí nhớ năng lực.

Cảnh giới cùng nhãn giới của hắn lúc này, còn chưa thể so sánh với Bán Thần Côn Vân tại thời kỳ đỉnh cao.

Triệu Phong không có nhìn Bán Thần Ấu Đồng.

Mắt trái của hắn, xuyên thủng trùng trùng điệp điệp kiến trúc cùng với không gian ngăn chặn, chứng kiến trận chiến trên Chân Vương đài.

Triệu Vũ Phi cùng Nam Cung Thánh chiến đấu, Triệu Phong chỉ xem được đoạn sau.

- Vũ Phi, dùng Tiểu Thiên Địa làm hậu thuẫn, còn sáp nhập vào ý chí của Tàn linh Tử Thánh, công thêm huyết mạch Linh tộc của nàng, dưới Đại Đế, chỉ có thể đứng đó mà nhận lấy thất bại.

Triệu Phong hiểu rõ chiến lực của Triệu Vũ Phi, phân tích vô cùng thấu triệt.

Cùng lúc đó

Triệu Vũ Phi đang trong trận đấu, làn da toàn thân, truyền đến một luồng cảm giác mát rượi, có loại ảo giác như bị lột sạch quần áo, như

bị nhìn thấu hết thảy bí mật.

Thế nhưng

Cái loại ánh mắt thấu triệt này, có cảm giác rất quen thuộc.

- Hử?

Đoan Mộc Đại Đế cùng Di Không Đại Đế, chợt sinh ra một tia cảm ứng.

Sự thấu triệt của Thần Linh Nhãn, so với dùng thần niệm quan sát, càng cao cấp hơn.

Ngay lúc hai vị Đại Đế sinh ra cảm ứng, Triệu Phong đã thu hồi mắt trái.

Ánh mắt của hắn, lúc này mới rơi xuống trên người Bán Thần Ấu Đồng.

- Ha ha, tốc độ phát triển rất nhanh.

Triệu Phong mỉm cười, dò xét Bán Thần Ấu Đồng.

Bán Thần trọng sinh,nói là tu luyện lại từ đầu, còn không bằng nói là “Khôi phục”.

Nội tình của Bán Thần tinh huyết, cũng không phải chuyện đùa.

Huống chi, trong quá trình Bán Thần Tích Huyết Trọng Sinh, Triệu Phong còn dùng rất nhiều trân tài dị bảo như Bất Lão Tuyền, Sinh Mệnh Nguyên Dịch…

Làn da toàn thân Bán Thần Ấu Đồng, có một tia kim trạch hoa văn nhàn nhạt.

- Nhìn không ra, Bán Thần Côn Vân, năm đó còn là cường giả am hiểu Luyện Thể.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, quét hai cái, không khỏi tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Lúc này.

Thân thể Bán Thần Côn Vân rất cường hoành, so với Khô Lâu đường chủ, chỉ mạnh hơn chứ không yếu thua.

- Chủ nhân...

Bán Thần Ấu Đồng, bị Triệu Phong nhìn mà sợ hãi, tựa như bí mật gì, cũng không có chỗ lẩn trốn.

- Minh Tâm Chủng

Mắt trái của Triệu Phong, hiện lên một mảnh thế giới tím huyễn tĩnh mịch như sương mù, Đồng lực tinh thần khủng bố, khiến cho linh hồn ý thức của Bán Thần Ấu Đồng, một hồi ngưng trệ.

Đồng lực linh hồn thật mạnh.

Bán Thần Ấu Đồng kêu rên một tiếng, linh hồn ý thức bị giam cầm.

Lực lượng linh hồn đến cỡ này, bá đạo cường hoành như thế, hai người quả thật không cùng một cấp độ.

Hắn không cách nào phản kháng, trơ mắt bị Triệu Phong, “lần nữa”

đánh hạ Minh Tâm Chủng.

Trước lúc ngủ say, Triệu Phong đã thi triển một lần Minh Tâm Chủng với Bán Thần Ấu Đồng,.

Còn lần này.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, sau khi lột xác tăng cường, lúc này thi triển, chính là Minh Tâm Chủng phiên bản tăng cường.

Lúc này đây Minh Tâm Chủng, đã sáp nhập vào ý chí Đồng lực củaTriệu Phong

Không sai, Ý chí Đồng lực

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, sau khi dị biến, bề mặt linh hồn tăng vọt, ở bên trong huyết mạch đồng tử, thai nghén ra ra Ý chí Đồng lực

Ý chí Đồng lực, cùng loại với Ý chí Vương Giả, nhưng càng đặc thù hơn.

- Ý chí Đồng lực? Cái này chỉ có một số ít huyết mạch đồng tử hệ Linh Hồn, tu vi đạt tới cấp độ Vương Giả, mới có thể có được.

trong lòng Bán Thần Ấu Đồng phát lạnh.

Không phải nghi ngờ.

Lần này, dùng Ý chí Đồng lực, thi triển “Minh Tâm Chủng”, so sánh với lần trước, còn mạnh gấp mấy chục lần.

Phải biết rằng.

Ở bên trong tâm hồn của Triệu Phong, đã có lưu Ý chí Đồng lực của Tử Vong Đại Đế, đến nay vẫn không có bị chôn vùi.

Bất quá, Triệu Phong tin tưởng, kể từ sau khi Thần Linh Nhãn lột xác, đối với tốc độ tiêu mòn của Ý chí Đồng lực, sẽ tăng nhanh.

Chỉ có chính hắn minh bạch, lần này Thần Linh Nhãn lột xác, bề mặt linh hồn tăng trưởng bao nhiêu.

- Lần thứ nhất trước đó, Thần Linh Nhãn dị biến, là tiểu dị biến. Còn lần này, là đại dị biến

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, sợi tóc màu tím nhạt, bay múa trong gió.

Trên người của hắn, có một cỗ tự tin cùng ngạo ý cường đại.

Lần trước.

Thuộc tính củaThần Linh Nhãn, có thể chuyển đổi giữa Băng và Thủy, bản chất biến hóa, lớn đến không tính được.

Còn lần này.

Ở bên trong không gian của mắt trái, đã thai nghén ra “Thế giới Hồn Hải”.

Linh hồn Triệu Phong cùng với Thần Linh Nhãn, dung hợp cao độ, tuy hai mà một.

Thế giới Hồn Hải, đường kính hơn một ngàn trượng, rộng lớn khôn cùng.

Bên trong vụ hải màu tím, có hồ nước Đồng lực màu lam, làm nguồn suối.

Giữa không trung, Thanh Sắc Phong Lan cùng với Xích Tử Lôi Vân, xen lẫn nổ vang, khí thế hùng vĩ.

- Lần này, Thần Linh Nhãn lột xác, chỉ là bề mặt linh hồn.

Triệu Phong đứng dậy, chậm rãi giậm chận tại chỗ.

Hiện tại linh hồn nguyên lực của hắn, so với Vương Giả Hư Thần Cảnh, còn mạnh hơn vài lần.

Hắn thúc dục « Vạn Niệm Thần Quyết », thu liễm lực lượng linh hồn ngưng luyện của mình.

Nhất niệm hóa trăm

Triệu Phong trong một ý niệm, ý niệm chia ra làm một, hai trăm cổ, trong lòng vui vẻ.

Cho dù là Đoan Mộc Thanh, cũng chỉ tu luyện tới cấp độ nhất niệm hóa ngàn.

Mà Triệu Phong, chỉ cần tăng cường tu luyện một thời gian ngắn, có lẽ có thể đạt tới nhất niệm hóa năm trăm.

Ngay sau đó.

Triệu Phong thử sử dụng Hồn Hải, tiêu mòn một tia khí tức ý chí Tử Vong ẩn sâu trong linh hồn mình.

Ấn ký u tối của Tử Vong Chi Đồng, lúc Triệu Phong làm hao mòn, khí tức của nó, đang chậm rãi suy yếu.

- Tốc độ, so với trước kia đã nhanh gấp mấy lần.

Triệu Phong mừng rỡ.

Chỉ cần giải quyết cái ấn ký Tử Vong Đồng lực này là hắn có thể thoát khỏi sự truy tung của Tử Vong Đại Đế.

Sau nửa canh giờ…

Dưới sự ngưng luyện của « Vạn Niệm Thần Quyết », dung nhập một ít khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, Tử Sắc Hồn Hải của Triệu Phong, ngưng thực lớn mạnh một ít, khí tức tiến thêm một bước thu liễm.

Lúc này…

Bên phía Chân Vương đài, trận luận bàn giữa Triệu Vũ Phi cùng Nam Cung Thánh, đã đi đến giai đoạn cuối cùng.

- Di Không Đại Đế, không bằng trận chiến đấu này, xem như hòa nhau đi.

Đoan Mộc Đại Đế cười nói.

- Được

Di Không Đại Đế cầu còn không được.

Rầm rầm…

Hai luồng ý chí Đại Đế, quét ngang Thiên Địa, lập tức ngăn lại hai đại

thiên tài chiến đấu.

- Không gian bí kỹ của các hạ, quả thật tinh diệu phi thường. Trận chiến này, nên ngừng tay lại thôi.

Triệu Vũ Phi nhẹ nhàng cười.

Nam Cung Thánh có tu vi Vương Giả, hơn nữa Không Gian bí kỹ quỷ thần khó lường, quả thật rất khó chơi.

- Triệu sư muội, huyết mạch Linh tộc của muội khiến mọi người cực kỳ hâm mộ, ta cũng chỉ có thể giữ cho không bại.

Nam Cung Thánh nhẹ buông lỏng một hơi.

Huyết mạch Linh tộc, thật sự là cường hoành hoàn mỹ, trong lòng hắn có chút bất đắc dĩ.

Triệu Vũ Phi này, tuổi so với hắn nhỏ hơn, ngày sau không những đuổi kịp mà còn vượt qua hắn, đây có thể xem như là chuyện đã được biết trước.

Dù sao.

Đặc tính Linh tộc, cũng chính là tốc độ tu hành ngạo thị Thiên Địa, chỉ cần tinh thần ý cảnh đủ, cơ bản có thể tăng lên vô hạn.

- Vũ Phi, trận chiến này, ngươi phát huy không tồi. Không có chính thức vận dụng lực lượng Tiểu Thế Giới, vậy mà có thể cùng Nam Cung Thánh, đánh tới trình độ này.

Tàn linh Tử Thánh khen ngợi.

Thông qua lần luận bàn này, thực lực của Triệu Vũ Phi, đã được tôi luyện không ít.

Có thể đoán trước, sau khi trận chiến này qua đi.

Uy danh Linh tộc của Triệu Vũ Phi, chắc chắn sẽ chấn động Chân Vũ Thánh Địa.

Cùng ngày đó.

Triệu Vũ Phi và Đoan Mộc Thanh, cùng nhau trở lại phủ đệ Đại Đế.

- Triệu Phong ca, huynh quả nhiên tỉnh rồi.

Vẻ mặt Triệu Vũ Phi tràn ngập kinh hỉ, nhìn qua Triệu Phong với mái tóc tím tuyệt mỹ.

Trên người Triệu Phong, mơ hồ phát ra một tia Hồn lực chấn động, khiến cho Đoan Mộc Thanh giật mình.

Hắn thân là Đại Đế, nhưng lại không có cách nhìn thấu được thực lực chân chính của Triệu Phong.

Thấy vậy.

Đoan Mộc Thanh đánh mắt với Triệu Vũ Phi một cái.

- Triệu Phong ca, có lẽ, giữa chúng ta, cũng nên có một hồi luận bàn.

Triệu Vũ Phi cười cười dí dỏm.

Chương 679: Triệu Phong Nhận Thua

- Luận bàn?

Triệu Phong giật mình đánh thót, thiếu chút nữa lảo đảo té ngã.

Triệu Vũ Phi hôm nay, đã không giống ngày xưa nữa.

Lấy việc Huyết mạch Linh tộc của nàng được thức tỉnh, đánh vỡ cảnh giới phòng ngự, khiêu chiến Vương Giả, giống như thần tích.

Trận chiến vừa rồi, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, đã xem rất rõ ràng.

Vô luận Nam Cung Thánh, hay là chiến lực của Triệu Vũ Phi, đều đủ khiến hắn gục trước, chỉ có thể ngưỡng mộ. Có thể nói, nàng đã bỏ xa hắn.

- Như thế nào... Phong ca không dám?

Triệu Vũ Phi mỉm cười, khích tướng nói.

Triệu Phong trợn mắt một cái.

- Từ lúc bắt đầu ở Triệu tộc, thân ảnh của huynh, từng khiến cho Vũ Phi, chỉ có thể ngước nhìn.

Hàng lông mi củaTriệu Vũ Phi run rẩy, trên gương mặt xinh đẹp, hiện ra vài tia hồi tưởng.

- Vũ Dương thành... Triệu tộc...

Triệu Phong khẽ nói.

Thoáng chớp mắt một cái, đã qua nhiều năm như vậy.

Triệu tộc cường đại ngày xưa, hiện tại nhớ lại, đó là quãng thời gian thiếu niên xa xôi như thế nào?

Hiện nay.

Quan hệ giữa hai người vẫn như cũ, thậm chí càng thêm thân thiết.

Bất đồng chính là.

Hai người lúc này, đã là thiên tài đứng trên đỉnh cao của phần đông Quần vực.

Dưới sự “khích tướng” của Triệu Vũ Phi, Triệu Phong vẫn bình tĩnh như cũ, chỉ là cũng lộ ra vài tia hồi ức.

- Được, ta tiếp nhận khiêu chiến của ngươi.

Triệu Phong vui vẻ nói, vẫn trấn định tự tin như trước.

Cho dù, lúc này hắn đối mặt với Triệu Vũ Phi, cũng không có bao nhiêu phần thắng.

Triệu Vũ Phi nhìn hắn, trong đôi mắt trong veo chớp mắt có một tia ngây ngốc, trên khuôn mặt nhỏ nhắn hiện lên một tia đỏ ửng.

Vị thanh niên tóc tím trước mắt, trong suy nghĩ của nàng, tựa hồ

chưa bao giờ thay đổi.

- Bắt đầu

Đoan Mộc Đại Đế cười một tiếng, một luồng sức mạnh to lớn của Đại Đế, bao phủ bên cạnh Triệu Phong và Triệu Vũ Phi.

Vụt...

Cảnh tượng trước mắt nhoáng một cái, mọi người tiến vào một mảnh không gian màu xanh nhạt.

Trong tầm mắt, một mảnh xanh nhạt và xanh biếc đan xen, có đủ dốc núi, bãi cỏ, bến nước, rừng rậm.

- Sư tôn, nơi này là không gian người mở ra?

Triệu Phong lộ ra một tia kinh ngạc.

Không gian trước mắt này, thực sự không phải là hư ảo, mà là chân chính vật chất hóa, tràn ngập một luồng lực lượng Mộc hệ mở rộng mênh mông.

Đương nhiên

So sánh với Tử Thánh di tích và Bán Thần Di Viên, vật chất không gian này, vẫn chỉ là một cái hình thức ban đầu.

Vương Giả cùng Đại Đế, Thánh Chủ cùng Bán Thần, sự chênh lệch giữa những cấp bậc này, vừa nhìn là hiểu ngay.

Vương Giả, nhiều nhất là vẽ nên Không Gian lĩnh vực, nhưng cũng không phải là không gian vật chất chính thức.

Mà Đại Đế, có thể đem lĩnh vực không gian vật chất hóa.

- Điều này cũng không có gì kỳ lạ, dùng cấp độ linh hồn cùng với ưu thế Mâu Thần bây giờ của ngươi, khoảng cách đến lúc có thể miêu tả được không, cũng không tính là quá xa xôi.

Đoan Mộc Thanh lại cười nói.

Miêu tả Không Gian lĩnh vực, chính yếu nhất chính là cần linh hồn cường đại, cùng với yêu cầu ý cảnh cấp độ.

Ta cũng có khả năng làm được?

Triệu Phong nhiều ít có chút bất ngờ, bất quá cũng có thể lường trước được, trước đây, mình có thể xây dựng huyễn cấm không gian, cùng với Mê Cung Huyễn Thành, cho dù những cái kia, đều là xây dựng không gian bằng tinh thần ảo giác.

Thế nhưng.

Chỉ cần linh hồn cùng cảnh giới cường đại, tinh thần miêu tả không gian, cũng có thể lĩnh vực hóa, thậm chí vật chất hóa.

Đoan Mộc Thanh, thân là Đại Đế, có thể đem lĩnh vực không gian, vật chất hóa.

Đương nhiên, hắn cũng chỉ cần vật chất hóa.

Không gian như vậy, miễn cưỡng có thể xưng là “Tiểu Thế Giới” của riêng mình

Nhưng trên thực tế, không có hệ thống thế giới.

Vật chất bên trong, cùng với vật chất chân thật ngoại giới, cũng có sự chênh lệch nhất định.

Như vậy giống như so sánh khác nhau giữa hoa tươi cùng với hoa trang trí, núi thực cùng với hòn non bộ.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, trải qua lần đại dị biến này, cấp độ nhãn giới của hắn, cũng cao xa hơn so với dĩ vãng rất nhiều.

- Có thể làm được bước này, đối với hàng tỉ người tu hành từ xưa đến nay mà nói, đã là phương pháp trong truyền thuyết, không thể đuổi kịp.

Triệu Phong thu lại nỗi lòng.

Chờ sau khi hắn đột phá Vương Giả, cũng sẽ thử miêu tả lĩnh vực không gian.

Trong không gian Đại Đế.

Bên trên một mảnh núi xanh thực thể hóa.

Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phi, đứng xa xa nhìn nhau.

- Ta sẽ hạn chế năng lực của các ngươi.

Đoan Mộc Thanh mở miệng nói.

Ý niệm của hắn khẽ động, một luồng sức mạnh to lớn bao trùm Thiên Địa, giáng xuống tại trên người hai người Triệu Phong.

Triệu Phong cảm thấy thể xác và tinh thần trầm xuống.

Nơi này là Tiểu Thế Giới, ý chí của Đoan Mộc Thanh, chính là đại biểu cho “Thiên Ý”.

- Thực lực, đều bị áp chế còn một phần mười.

Đoan Mộc Thanh khẽ gật đầu.

Nếu như không hạn chế thực lực, lấy sức chiến đấu cấp Vương Giả của Triệu Phong cùng vớiTriệu Vũ Phi, chỉ sợ sẽ đem Tiểu Không Gian của hắn, biến thành một đống bừa bộn.

- Triệu Phong ca, huynh cũng nên cẩn thận.

Triệu Vũ Phi hé miệng cười cười, trên người bắt đầu tỏa ra ánh sáng tinh hà màu tím, hóa thành một đạo Tử sắc lưu quang, lóe lên rồi biến mất.

Thật nhanh

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, có thể nhìn thấu tốc độ quỹ tích của Triệu Vũ Phi.

Phải biết rằng.

Tại không gian của Đại Đế, thực lực của hai người, đều bị áp chế chỉ còn một phần mười.

Loại tình huống này, Triệu Vũ Phi còn có thể có tốc độ như vậy, quả thực bất phàm.

- Tử Điện Phong Hoàn

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, trên người quanh quẩn một tầng óng ánh tử điện Phong Lưu chói mắt, từng đạo quầng sáng Tử Diệt quang kinh hãi chói mắt, phóng tới bốn phương tám hướng.

Phốc

Tầng sáng tinh hà màu tím trên người Triệu Vũ Phi, cường độ kinh người, mạnh mẽ chống lại quầng sáng tử điện quang.

Không đếm xỉa đến Tử Diệt Phong Lôi của Triệu Phong

Triệu Phong lập tức trầm mặt.

Ngay sau đó, một luồng hương thơm quen thuộc ngát hương, gần trong gang tấc.

Vụt...

Tay trắng nõn nà của Triệu Vũ Phi vung lên, ánh sáng màu tím nuốt lấy không gian, chém về phía Triệu Phong.

Thoáng chốc.

Chân nguyên trong cơ thể huyết mạch của Triệu Phong, có loại cảm giác hít thở khó khăn, vận hành không thông.

Vô luận cấp độ Chân Nguyên, hay là lực lượng huyết mạch, Triệu Vũ Phi đều lực áp được hắn.

- Phá

Triệu Phong hét lớn một tiếng, bên ngoài thân ngưng hiện một tầng hình dáng lân phiến hoa văn tím nhạt, nước xanh gợn sóng chập

chờn.

Huyết mạch phòng ngự, cùng với lực lượng thủy chi huyết mạch, đồng thời phát động.

Đồng thời.

Trong lòng bàn tay của Triệu Phong, hiện lên một tầng Xích Sắc Phong Lôi, một quyền kia giống như một đoàn Xích Sắc Phong Bạo thiêu đốt, đập vào mặt.

- Xích Diệt Phong Lôi.

Trong mắt Đoan Mộc Đại Đế, có chút sáng ngời.

Xích Diệt Phong Lôi của Triệu Phong, hoàn toàn nhập môn, cũng nắm giữ hai ba phần hỏa hầu.

Phốc oanh

Một mảnh tinh hà màu tím kia, ánh sáng chói lọi rạng rỡ, một loại khí thế khinh thường vạn tộc trong vũ trụ, đem Xích Sắc quyền kình xé nát

Bồng —— đằng đằng đằng

Triệu Phong liền lùi lại ba bước, khí huyết sôi trào.

Chân Nguyên của hai thứ này, hoàn toàn không cùng một cấp độ.

Nếu không phải Triệu Phong có phòng ngự huyết mạch, sinh mạng thể phách so với Vương Giả còn mạnh hơn, chỉ sợ đã bị đánh bay.

- Không hổ là Huyết mạch Linh tộc.

Triệu Phong hít sâu một hơi, trận chiến này, áp lực rất lớn.

Thần Linh Nhãn của hắn, tuy đã trải qua đại dị biến, nhưng mà đối với phương diện vật chất lực lượng, lại trợ giúp không lớn.

Triệu Vũ Phi vô luận công kích, tốc độ, phòng ngự, đều không hề có sơ hở.

- Hì hì, vừa rồi ta chỉ mới dùng bốn năm thành lực lượng thôi đó.

Triệu Vũ Phi cười tươi như hoa.

Từ Triệu tộc, một đường cho đến bây giờ, nàng là lần đầu tiên, có thể áp chế đượcTriệu Phong.

- Phong Lôi Chi Dực

Triệu Phong sau lưng kéo dài ra một đôi Phong Lôi quang dực, dường như thiêu đốt Xích Tử Lôi Dực, có một luồng khí tức hủy thiên diệt địa.

Vụt...

Tốc độ, thế công của Triệu Phong, dần tăng trên phạm vi lớn.

Giờ khắc này.

Lực chiến đấu của hắn, đã tiếp cận cấp độ Vương Giả.

Triệu Phong áp dụng cận chiến, có thể phát huy ưu thế về lực lượng thể phách của hắn.

Triệu Vũ Phi cho dù Chân Nguyên cường độ, đạt tới cấp bậc Vương Giả, nhưng mà sinh mệnh cấp độ, lực lượng khí lực, không bằng Triệu Phong.

Oanh bồng

Xích Sắc Phong Lôi cùng tinh hà màu tím, liên tiếp va chạm bạo hưởng, luồng khi khủng bố còn sót lại, lưu lại tại chỗ một hố sâu đường kính hơn mười trượng.

Đây là dưới tình huống thực lực của hai người, bị áp chế đến một phần mười.

- Tu vi của Triệu Phong, chỉ là tiếp cận Đại Đan Nguyên Cảnh trung kỳ. Mà Vũ Phi, thấp nhất đã bằng được tu vi Nửa bước Vương Giả.

Đoan Mộc Đại Đế thầm thở dài nói.

Trận chiến này, Triệu Phong bị thua, cũng không có gì kỳ lạ.

- Chênh lệch quá lớn, trừ phi ta đạt đến Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, Xích Diệt Phong Lôi tham hóa đến năm thành thì may ra.

Triệu Phong ai oán nói.

Mặc dù hắn triển khai Phong Lôi Chi Dực, cũng chỉ có thể miễn cưỡng cùng Triệu Vũ Phi quần nhau.

Lấy thể chất “Linh Thể hóa” Linh tộc, Triệu Phong công kích, khó phá được sự phòng ngự củaTriệu Vũ Phi.

Không những hắn làm không được, ngay cả Thánh Địa đệ nhất thiên

tài Nam Cung Thánh, cũng làm không được.

Nhìn lại, Triệu Vũ Phi còn không có đem hết toàn lực.

Sau trăm chiêu.

Trên trán Triệu Phong, đã đổ mồ hôi, hô hấp dồn dập.

Triệu Vũ Phi thì mặt không đổi sắc, Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, thần thoại huyết mạch xếp trước hai mươi, làm cho nàng ngạo thị thiên tài huyết mạch trong thiên địa.

- Ta nhận thua.

Triệu Phong vẻ mặt bình tĩnh, dừng lại trận đấu.

Tiếp tục đánh xuống, cũng không có ý nghĩa gì, Triệu Vũ Phi cho dù không đem hết toàn lực, kéo dài cũng có thể hao tổn chết Triệu Phong.

- Nhận thua? Huyết mạch đồng tử của huynhcòn chưa có thi triển ra.

Triệu Vũ Phi hừ nhẹ một tiếng.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, trải qua lần dị biến này, hiển nhiên tăng lên một cấp độ.

Thế nhưng.

Trận chiến vừa rồi, Triệu Phong không có sử dụng Thần Linh Nhãn.

- Thần Linh Nhãn của ta, lần này lột xác, càng thiên hướng về hệ Linh Hồn. Còn về phương diện chiến đấu, thì quá mức hung hiểm.

Triệu Phong lắc đầu.

Nếu như là thương thế là thân thể, cho dù nặng hơn nữa, đối với cấp độ Đại Đế, cũng có thể chữa trị tốt.

Huống chi Đoan Mộc Thanh, tinh thông Mộc hệ, giỏi về trị liệu chữa trị.

- Thần Linh Nhãn? Quả là danh xứng với thực.

Đoan Mộc Thanh trên mặt trầm ngâm.

- Không!

Triệu Vũ Phi cũng không nhượng bộ, ánh mắt kiên định:

- Trận chiến này, còn chưa có chấm dứt.

Nàng đối với chính mình có lòng tin.

Triệu Vũ Phi muốn chiến thắng Triệu Phong trong trạng thái “hoàn toàn”.

- Được rồi, nhưng ta tối đa, chỉ dùng ba chiêu.

Triệu Phong hơi có vẻ bất đắc dĩ.

- Được.

Lần này là Đoan Mộc Thanh, thay Triệu Vũ Phi trả lời.

Linh hồn đồng thuật, quá mức hung hiểm, có thể nói là cấm kị.

Triệu Phong chỉ dùng ba chiêu, hiển nhiên là muốn dừng tại đúng điểm.

Hô…

Triệu Phong một đầu tóc tím nhàn nhạt, không gió mà bay, mờ ảo tà dị, đẹp như ảo mộng.

Triệu Vũ Phi, bề mặt tâm linh, bỗng nhiên rùng mình.

Khoảnh khắc tiếp theo

Bên trong mắt trái của Triệu Phong, ẩn ẩn hiển hiện một thế giới tím huyễn tĩnh mịch như sương mù, linh hồn Đồng lực khủng bố, xuyên qua Thiên Địa.

Một khắc này.

Nguyên khí thiên địa một hồi ngưng trệ, bề mặt linh hồn, có loại áp lực hít thở không thông, khiến cho người ta sinh ra cảm giác cung kính như thần.

- Linh hồn Đồng lực thật mạnh

Không chỉ có Triệu Vũ Phi, ngay cả người trong Tiểu Thiên Địa của nàng, Tử Thánh tàn linh đều là động dung nghẹn ngào.

Oanh bá

Bề mặt linh hồn chấn động, ẩn ẩn có thể thấy được một con “Tử Huyễn Mâu Ảnh” hư vô, mang theo một cỗ sức mạnh to lớn kinh khủng, áp bách thiên địa.

“Tử Huyễn Mâu Ảnh” kia, cùng với Khóa Không Chi Mâu bất đồng, đây là một luồng hình thái tinh thần ý chí thuần túy.

Hơn nữa, càng là ý chí Đồng lực đặc thù.

- Không tốt

Triệu Vũ Phi vận chuyển Tiểu Thiên Địa, cùng với ý chí Nửa bước Vương Giả, cùng nhau đối kháng.

Tinh thần của nàng, một hồi rung động đến mức lạnh như băng, tư duy bị áp chế gắt gao.

Ầm…

Ýchí Nửa bước Vương Giả của nàng, yếu ớt như trẻ nhỏ, lập tức bị đánh tan.

Mặc dù sau lưng nàng, có Tiểu Thế Giới, nhưng chủ yếu là chống lại sức mạnh to lớn của thiên địa, đối với loại ý chí Đồng lực linh hồn hệ này, lại có vẻ lực bất tòng tâm.

Tiểu Không Gian.

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, chỉ mới ý chí của đôi mắt, đã hình thành sức mạnh to lớn phô thiên cái địa, cùng với áp bách linh hồn càng kinh khủng hơn.

- Triệu Phong này, rốt cuộc là cái biến thái gì. Hắn chính là một Tôn Chủ, lại thai nghén ra ý chí Đồng lực.

Bên trong Cổ Thiết Giới Chỉ “Bán Thần ấu đồng”, một hồi tâm kinh

đảm hàn.

Chỉ sợ, cổ ý chí Đồng lực này của Triệu Phong, tại bế mặt linh hồn, đã có thể áp chế Vương Giả rồi.

Càng nói rõ, đây là linh hồn đồng thuật cấm kị.

Có thể xác định một điểm.

Ý chí Đồng lực của Triệu Phong, có thể trực tiếp miểu sát tồn tại dưới Vương Giả như Tôn Chủ và Nửa bước Vương Giả.

Chương 680: Vương Triều Đại Lục

Ý chí đồng lực của Triệu Phong, nhất cử đánh tan ý chí Nửa bước Vương Giả của Triệu Vũ Phi.

Phương diện linh hồn.

Linh hồn ý thức của Triệu Vũ Phi, một mảnh sâm lãnh, rung rung bất an, bị áp chế trực tiếp, trên khuôn mặt đẹp nổi lên một vòng đỏ ửng.

Đây còn là, nàng có tiểu thế giới hậu thuẫn.

Cỗ lực lượng ý chí đồng lực của Triệu Phong vô cùng đáng sợ, xuyên thủng vật chất cùng linh hồn, đủ để áp chế Vương Giả Hư Thần Cảnh bình thường.

- Xiềng xích linh hồn.

Một tia xích điện màu tím sẫm trong suốt, dưới sự chủ đạo của "Ý chí đồng lực", đem Triệu Vũ Phi trói lại.

Xiềng xích linh hồn này, còn gọi là giam cầm linh hồn.

Tại phương diện bản chất, nó là trói buộc linh hồn mục tiêu.

Khi linh hồn đều bị trói buộc, giam cầm, chiến lực có cường thịnh hơn nữa, cũng chỉ là mây bay.

- Thân thể của ta...

Triệu Vũ Phi một hồi giãy dụa, toàn thân tách ra một tầng Tử Tinh chói lọi, uy năng mênh mông cuồn cuộn.

Da thịt toàn thân của nàng, tinh quang rạng rỡ, giống như nữ thần băng tinh ngọc thế.

Nhưng mà…

Phương diện vật chất lực lượng có cường thịnh hơn nữa, đối với phương diện linh hồn, cũng không ảnh hưởng nhiều lắm.

"Ý chí đồng lực" của Triệu Phong xuyên qua vật chất tinh thần, đem lực lượng linh hồn đồng thuật, ngưng luyện đến mức tận cùng, còn dẫn động sức mạnh to lớn tiếp cận Vương Giả.

- Mê cung vô tận.

Con mắt trái của Triệu Phong, một vùng màu tím tĩnh mịch như huyễn, mông lung giống như sương mù.

- Vũ Phi, đừng nhìn vào mắt hắn.

Tàn linh Tử Thánh nhắc nhở.

Nhắc nhở của nàng, đã không còn kịp nữa rồi.

Vù…

Cảnh tượng trước người Triệu Vũ Phi, bỗng nhiên biến đổi, xuất hiện ở trong một tòa mê cung sương mù lượn lờ.

Tòa mê cung này, nhìn cảm giác cũng không lớn.

Nhưng mà, mặc kệ nàng đi như thế nào, đều vĩnh viễn không có điểm dừng.

Một tầng, hai tầng, ba tầng... Mê cung này, như kéo dài vô tận.

- Mê cung vô tận, là bản tăng cường đơn thể của 'Mê Cung Huyễn Thành', khiến cho ý thức sinh linh, lâm vào trong mê cung vô tận này.

Khóe miệng Triệu Phong, nở nụ cười.

Mắt thần linh sau lần dị biến này, đồng thuật hệ linh hồn của hắn, có loại cảm giác hô phong hoán vũ.

Không gian con mắt trái.

Tử Sắc Hồn Hải này, đường kính ngàn trượng, đại biểu cho Hồn Hải đồng lực khổng lồ.

Hóa ra hồ nước màu xanh da trời, chỉ chiếm một phần mười phạm vi của nó.

Đồng lực tâm hồn của Triệu Phong, so với trước kia, có đề thăng tăng vọt.

- Vũ Phi, ngươi phải tỉnh táo lại, bằng ý chí của mình, đột phá ảo cảnh này.

Tàn linh Tử Thánh nói.

Một cỗ ý chí tàn linh, thông qua tiểu thế giới, dung nhập vào tâm linh Triệu Vũ Phi.

Triệu Vũ Phi cảm giác giác quan tinh thần của mình, tăng lên trên phạm vi lớn, "Mê cung vô tận" trước mắt, đột nhiên trở thành nhạt nhòa, hiện lên hư ảnh hóa hơi mờ.

- Không hổ là tàn linh Tử Thánh.

Trong lòng Triệu Phong thầm tán thưởng.

Răng rắc…

Mê cung vô tận, rất nhanh vỡ vụn ở trước người Triệu Vũ Phi.

Nhưng mà.

Còn không đợi nàng hoảng hốt.

- Tinh Thần Thứ.

Trong mắt trái của Triệu Phong, bắn ra một cây gai nhọn tinh thần cực lớn màu tím nhạt lạnh như băng, đâm thẳng về phía Triệu Vũ Phi.

Tinh Thần Thứ, là công kích linh hồn đơn giản nhất, nguyên thủy nhất.

Dưới ý chí đồng lực, "Tinh Thần Thứ" xuyên thấu vật chất tinh thần, truyền đến âm thanh rít gào bén nhọn, công kích chưa đến, đã có thanh âm nổ vang, đủ để tàn hồn bình thường tán loạn.

Phốc phốc

Triệu Vũ Phi, thậm chí ngay cả tàn linh Tử Thánh, cũng đều bị đánh trở tay không kịp.

Loại cảm giác đau đớn này, từ sâu trong linh hồn truyền đến.

Lúc này uy năng của "Tinh Thần Thứ", so với lúc ở trong Bán Thần Di Viên đối phó Đồ Cửu Sâm, còn mạnh gần gấp mười lần.

Đôi mi thanh tú của Triệu Vũ Phi nhíu chặt, vẻ mặt đau đớn, kêu rên một tiếng.

Loại đau đớn này, bao phủ thân tâm của nàng, linh hồn đã bị thương thế nhất định.

Đây còn là có tàn linh Tử Thánh, làm hậu thuẫn cho nàng.

- Ma Đồng xâm lấn.

Trong hư không, "Tử Huyễn Chi Mâu" hư vô này, dùng hình thái ý chí đồng lực, nhảy vào trong tâm hồn của Triệu Vũ Phi.

Tâm hồn Triệu Vũ Phi đau đớn, nhưng không hoảng hốt, thân thể bỗng nhiên cứng đờ.

Một cỗ đồng lực linh hồn cường hoành bá đạo, chấn trụ suy nghĩ ý thức của nàng, thậm chí thẩm thấu hệ thống thần kinh của nàng.

- Chuyện gì xảy ra...

Tư duy ý thức của Triệu Vũ Phi, bị ý chí đồng lực này áp chế, thân thể không bị khống chế.

Đồng thời.

Trong đầu của nàng, sinh ra đủ loại ảo giác y hệt ác mộng, tâm thần

hỗn loạn.

- Ma Đồng xâm lấn? Đây giống như thủ đoạn Thiên Ma xâm lấn, nhưng lại dùng phương thức linh hồn đồng thuật thi triển.

Đoan Mộc Thanh hô nhỏ một tiếng.

Ma Đồng xâm lấn, thuộc về linh hồn đồng thuật cực cao, thậm chí là cấm thuật.

Thuật này, là Triệu Phong từ trong « Minh Đồng Bí Điển » lĩnh ngộ ra, đồng thời kết hợp Mắt thần linh của mình, tiến thêm một bước để hoàn thiện.

Dựa trên cơ sở Tinh Thần Thứ, tư duy ý thức của Triệu Vũ Phi đau đớn, có loại cảm giác hỗn loạn, lực khống chế giảm xuống.

Nhân sơ hở này.

Triệu Phong thi triển "Ma Đồng xâm lấn", nhất cử đã thành công.

Lúc này, tâm thần Triệu Vũ Phi hỗn loạn, cơ hồ ngay cả thân thể, đều bị Triệu Phong điều khiển ảnh hưởng.

Nếu như lại tiến thêm một bước.

Triệu Phong thậm chí có thể, trực tiếp điều khiển thân thể của nàng.

- Vũ Phi, cảnh giới tinh thần của muội, vẫn chưa đủ, cho dù có tàn linh Tử Thánh bù đắp đi nữa.

Triệu Phong khẽ nói.

Hắn đem "Ma Đồng xâm lấn" khống chế ở một phạm vi hợp lý, dùng đủ loại cảnh tượng, điều khiển ảnh hưởng tâm trí Triệu Vũ Phi.

Trong thời gian ngắn.

Triệu Vũ Phi lâm vào tình trạng "Thiên Nhân giao chiến", giống như bị tâm ma xâm lấn, tẩu hỏa nhập ma.

Triệu Phong thi triển "Ma Đồng xâm lấn", bản thân hắn, liền giống như "vực ngoại Thiên Ma" này, xâm nhập ở bên trong tư duy một số sinh linh, đem mục tiêu ma hóa, thậm chí đem tư duy hắn tẩy não, tiến thêm một bước để khống chế.

- Tạo nghệ Hồn đạo của Triệu Phong, không ngờ đã đạt tới loại cấp độ này rồi.

Đoan Mộc Thanh cùng tàn linh Tử Thánh, không khỏi sợ hãi thán phục.

Hai người cũng không ngăn cản Triệu Phong.

Ma Đồng xâm lấn, ở phạm vi hợp lý, đối với Triệu Vũ Phi mà nói, là một loại ma luyện mạch lạc cảnh giới linh hồn.

Sau nửa canh giờ…

Triệu Vũ Phi đổ mồ hôi đầm đìa, dùng ý chí kiên định, đem "tâm ma" trú trong cơ thể, "Trục xuất" ra khỏi cơ thể.

Hoàn thành một bước này, Triệu Vũ Phi cơ hồ là sức cùng lực kiệt, sắc mặt hơi có vẻ tái nhợt.

- Ba chiêu, đã xong. Lần luận bàn này, kết thúc ngang tay.

Triệu Phong cười nói.

Chiến đấu phương diện linh hồn, quá hung hiểm, không thích hợp luận bàn bình thường.

Nhưng nếu là luận bàn thông thường, Triệu Phong lại sẽ bị Triệu Vũ Phi hành ngược.

- Huyết mạch đồng tử của Triệu Phong ca, không hổ là có khả năng chính là Mâu Thần thứ chín.

Triệu Vũ Phi lòng còn sợ hãi.

Về việc Triệu Phong có được khả năng Mâu Thần, từ lúc ở Tử Thánh di tích, đã không phải là bí mật lớn.

Đoan Mộc Thanh đối với điều này, cũng bán tín bán nghi, nhưng thấy đến khắc kia, chiến lực khủng bố của Triệu Phong, trong lúc vô hình, đã gia tăng độ tin cậy.

Nếu như huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, thật sự là mắt thần, tư chất của hắn, chỉ sợ có thể nằm trong 10 hạng đầu trên Vạn Tộc Bảng

Thông qua trận chiến này.

Huyết mạch Linh tộc của Triệu Vũ Phi, chỗ thiếu sót duy nhất cũng đã lộ rõ.

- Loại huyết mạch Linh tộc này, các phương diện gần như hoàn mỹ. Nếu bắt buộc phải nói khuyết điểm, chính là phương diện linh hồn, tương đối không có tính 'Nổi bật'. Nhưng vẫn hơn xa thiên tài bình

thường.

Tàn linh Tử Thánh cảm khái nói.

Trên thực tế, thiên phú linh hồn của Triệu Vũ Phi cũng không kém, chỉ là so với thể chất linh hóa của nàng, tu vị chân nguyên kia tăng lên mãnh liệt, tức thì lộ ra chậm chạp.

- Vừa rồi, thiên phú của Triệu Phong, khuynh hướng hệ Linh Hồn. Nếu hai người kết thành vợ chồng, chắc chắn là tổ hợp vô địch quét ngang trời đất.

Đoan Mộc Thanh truyền âm trao đổi.

Huyết mạch hai người Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phi, có đủ sở trưởng, mà lại dễ dàng bổ sung.

- Đúng vậy, nếu như Triệu Phong có thể cùng Vũ Phi kết hợp, như vậy tương lai, muốn khôi phục Đoan Mộc Gia, không gì có thể ngăn cản được.

Tàn linh Tử Thánh gật đầu tán thành.

Trong không gian Đại Đế.

Mấy người Triệu Phong, cũng không ly khai.

- Phong ca, ta còn có một việc, muốn nói với huynh.

Triệu Vũ Phi ngước khuôn mặt nhỏ nhắn lên, trịnh trọng nói.

Triệu Phong ngạc nhiên, nhẹ gật đầu.

- Ta kế thừa y bát cùng ý chí của sư tôn Tử Thánh, đáp ứng hoàn thành tâm nguyện của nàng —— trọng chỉnh Đoan Mộc Gia.

Triệu Vũ Phi thở dài một hơi.

Trọng chỉnh Đoan Mộc Gia.

Triệu Phong nghe vậy, trong lòng hơi chấn động.

Đoan Mộc Gia, đây không phải là gia tộc mà Đoan Mộc Thanh cùng Tử Dạ Thánh Chủ, ngày xưa từng ở sao?

- Cho nên, không lâu nữa, ta sẽ theo Đoan Mộc sư huynh, tiến về 'Đại lục vực’xa xôi.

Triệu Vũ Phi giải thích.

Đoan Mộc Gia? Đại lục vực?

Triệu Phong có chút ngơ ngác, không nghĩ tới, sự tình chuyển biến, lại nhanh như vậy.

Cái gọi là đại lục vực, chính là khu vực cấp cao hơn "Đảo vực".

Như đại lục Thanh Hoa của Triệu Phong trước kia, chỉ là một Đảo vực rất xuống dốc.

Thái Cổ Man Hoang sau khi vỡ vụn, từng hạt bụi, hình thành một phương Giới vực, đó chính là những Đảo vực kia.

Nhưng mà, ngoại trừ hạt bụi, còn có một số khối đại vật chất, hóa thành"Đại lục" cao cấp hơn.

Đây mới thực sự là đại lục.

Đối với những truyền thuyết này, Triệu Phong từ lần đầu tiên tiến vào Tử Thánh di tích, đã từ trong miệng những thiên tài vực ngoại kia biết được.

- Triệu Vũ Phi kế thừa 'Tử Thánh di tích', tinh luyện tiểu thế giới, đạt được truyền thừa Tử Thánh, quả thật đại kỳ ngộ kinh thiên. Nhưng mà, nàng tương ứng, cũng phải có nghĩa vụ.

Trong nội tâm Triệu Phong chợt hiểu ra.

Có đạt được, thì phải có trả giá.

Đây là sứ mạng mà Triệu Vũ Phi, sắp sửa gánh vác.

Đồng thời, Triệu Phong không khỏi trầm tư, mình đạt được "Mâu Thần", có thể cũng ký thác chút tâm nguyện của chủ nhân không?

- Đây đều là do ta tự nguyện.

Đôi mắt Triệu Vũ Phi thanh tịnh mà kiên định.

- Với huyết mạch Linh tộc của Vũ Phi, chỉ có ở trên võ đài đại lục vực càng lớn, mới có thể khai thác được tiềm năng chân chính của nàng. Chúng ta, phải đem nàng bồi dưỡng thành cường giả của thiên địa.

Trong mắt Đoan Mộc Thanh, hiện lên một cỗ ý chí chiến đấu hiếm thấy.

- Đại lục vực, đây đến cùng là địa phương như thế nào?

Trong nội tâm Triệu Phong, có một tia hiếu kỳ.

Đoan Mộc Thanh, cùng với Đoan Mộc Tử Dạ, ngày xưa đều xuất từ đại lục vực này.

- Tại đại lục, có thế lực sánh vai Tông phái Tứ Tinh. Thậm chí ngay cả 'Thương Hải' chỗ chúng ta cùng với 'Nam Lâm Hải'phụ cận, trên lý thuyết, đều là phạm vi lãnh thổ của 'Vương triều' này.

Đoan Mộc Thanh cười một tiếng.

Cái gì?

Triệu Phong nghe vậy, cũng cảm thấy kinh hãi nghẹn ngào, khó có thể tin.

Đây chẳng phải là nói.

Chân Vũ thánh địa, Phù Mộng thánh địa, Vạn Sâm thánh địa bao gồm nhiều vùng biển, quản hạt vô số đảo vực, đều là biên giới thế lực "Vương triều"?

Lời này, quả thực là lời nói dối kinh thế.

- Ở 'Vương triều' đó, thời kì đỉnh phong nhất, hoàn toàn có thể hiệu lệnh được phiến hải vực hư không này. Nhưng hiện nay…

Đoan Mộc Thanh khẽ thở dài một cái, không nói nữa.

Vương triều, đại lục.

Triệu Phong suy nghĩ xoay nhanh, đột nhiên nhớ tới, truyền thuyết có liên quan tới "Vương triều".

Ở Thanh Hoa vực ngày xưa, vương triều luôn là cấm kị.

Vương triều đã từng huy hoàng một thời, ở trong vòng một đêm, bị hủy diệt.

Cho nên.

Ở trên Thanh Hoa đại lục, có tiểu quốc, cường quốc, đại quốc, nhưng duy chỉ không có vương triều.

Bây giờ nghĩ lại.

Hắn mơ hồ minh bạch, vì cái gì, thành lập vương triều, sẽ là một cấm kị.

Mất nửa ngày mới biết.

Kể cả Thanh Hoa vực, Quần đảo vực Thiên Lô, thậm chí Thương Hải to lớn, ba đại Linh vực, đều từng là phạm vi thế lực của vương triều.

Chỉ là, hôm nay lực ảnh hưởng của vương triều, đã không bằng ngày xưa nữa.

Dù vậy, cũng có thể thấy thế lực khủng bố của vương triều.

- Triệu Phong, tình nghĩa giữa ngươi cùng Vũ Phi, ta và cô cô đều nhìn thấy ở trong mắt.

Đoan Mộc Thanh vẻ mặt trịnh trọng, nhìn về phía Triệu Phong.

- Sư tôn có ý là...

Triệu Phong suy đoán.

- Ngươi có nguyện ý, đồng hành với chúng ta, cùng Vũ Phi, tiến về đại lục vực hay không.

Chương 681: Thánh Địa Tiềm Tu

- Ngươi có nguyện ý, đồng hành với chúng ta, cùng Vũ Phi, tiến về Đại Lục Vực không.

Đoan Mộc Thanh vẻ mặt nghiêm túc, nhìn Triệu Phong.

Lúc này.

Trong không gian, yên tĩnh một cách quỷ dị.

Đoan Mộc Thanh, cùng với tàn linh Tử Thánh, đều rất ân cần, chờ Triệu Phong trả lời.

Khuôn mặt Triệu Vũ Phi ửng đỏ, trong mắt chứa một tia ngượng ngùng, cúi đầu, cắn môi, tâm hồn thiếu nữ phập phồng bất định.

Giờ khắc này.

Hai người, cùng với tàn linh Tử Thánh, đều cùng đợi Triệu Phong trả lời thuyết phục.

Trên mặt Triệu Phong hơi giằng co giây lát, sau đó hít sâu một hơi.

- Triệu Phong, nếu ngươi đi theo ta, tiến về Đại Lục Vực, uy hiếp của Tử Vong Đại Đế, có thể giảm đến mức thấp nhất.

Đoan Mộc Thanh nói.

Uy hiếp của truy sát Tử vong, mấy người ở đây đều biết.

Tàn linh Tử Thánh truyền âm nói:

- Triệu Phong, ta biết rõ, ngươi còn băn khoăn người gọi là ‘Vị hôn thê’ kia nhưng mà, cơ hội sống sót của nàng, cơ bản là không.

- Ngươi cùng Vũ Phi, là thanh mai trúc mã, tình nghĩa có thể thấy được, năng lực huyết mạch bổ sung, quả thật tuyệt phối, tổ hợp vô địch.

Tàn linh Tử Thánh, theo lý mà khuyên giải Triệu Phong.

Đây không chỉ quan hệ hạnh phúc cả đời của đệ tử nàng, cũng có thể, ảnh hưởng kế hoạch phục hưng Đoan Mộc gia.

Hô

Triệu Phong thở dài một hơi, lại lắc đầu:

- Đợi sau khi xác định sinh tử hạ lạc của Cầm Hâm, ta mới có thể đi Đại Lục Vực. Chỉ có như vậy, mới có thể tuân theo bản tâm của ta, không lưu lại bất luận khuyết điểm gì.

Lời vừa nói ra.

Thân thể mềm mại của Triệu Vũ Phi run rẩy, trong mắt hơi nước mông lung, khóe mắt ửng đỏ, một tia óng ánh, lập tức bốc hơi.

Đoan Mộc Thanh, thở dài một tiếng.

Hắn và tàn linh Tử Thánh, đều không khuyên giải nữa.

Lựa chọn Triệu Phong, là tuân theo "Bản tâm" của hắn, không oán không hối.

Đồng thời, việc này cũng liên quan cảnh giới, nếu như, Triệu Phong vi phạm bản tâm chính mình, đối với tu hành ngày sau, có hại mà không lợi.

Quả thật.

Triệu Phong cũng biết, đi theo Đoan Mộc Thanh, sẽ giảm xuống nguy cơ truy sát tử vong đến mức lớn nhất.

Đối với Vũ Phi, hắn từ nhỏ cũng có hảo cảm, loại tình nghĩa này, không phải hư giả.

Nhưng mà.

Triệu Phong chưa bao giờ quên mất lời hứa của mình, tiếu nhan xinh đẹp mà tĩnh mịch tự oán kia, mỗi cái nhíu mày, mỗi nụ cười, tựa hồ vẫn còn trước mắt.

Bóng hình xinh đẹp thanh nhã điềm tĩnh, một bộ lụa mỏng như tuyết trắng kia, tựa như thần tiên trong tranh.

Nếu nàng còn sống, liệu có giữ lấy ước định năm đó không?

Mặc dù.

Ở trong suy nghĩ của Triệu Phong, xác suất Liễu Cầm Hâm còn sống, cũng gần như là không.

Vụt...

Mấy người Triệu Phong, lại lần nữa trở lại phủ đệ Đại Đế.

- Triệu Phong, mấy tháng sau, chúng ta sẽ sử dụng Khóa Vực đại trận, rời đi. Đến lúc đó, ngươi tiến về “Phù mộng Linh Vực” đồng thời sử dụng trận này.

Đoan Mộc Đại Đế nhắc nhở một câu.

Triệu Phong khom mình hành lễ, rời khỏi phủ đệ.

- Phong ca, ngươi đã lựa chọn nàng, Vũ Phi sẽ không trở thành người thứ ba, sẽ chủ động rời khỏi.

Sắc mặt Triệu Vũ Phi, hơi có vẻ trắng bệch, mang theo một tia quật cường dứt khoát.

- Vũ Phi...

Triệu Phong nghẹn ngào.

Nghe khẩu khí của Triệu Vũ Phi, tựa hồ sẽ triệt để phân rõ giới hạn với hắn.

Vụt...

Triệu Vũ Phi biến mất tại chỗ.

Mắt trái của Triệu Phong, có thể thấy rõ, hình dáng một Tiểu Thế Giới.

Hắn thở dài một hơi, quay người rời đi.

Di tích Tử Thánh, Tiểu Thế Giới.

- Vũ Phi, ngươi không cần quá cố chấp. Hắn, sớm muộn sẽ trở lại bên cạnh ngươi.

Tàn linh Tử Thánh, thương yêu mà nói.

Trên kiều nhan Triệu Vũ Phi, nước mắt không còn, cắn chặt bờ môi, lông mi run rẩy, cực kỳ động lòng người.

- Nếu lỡ như, nàng còn sống...

Triệu Vũ Phi khổ sở, tim như bị đao cắt.

Lựa chọn của Triệu Phong, phải chăng ý nghĩa, ở trong suy nghĩ của hắn, vị hôn thê kia, mới là vị trí số một.

Khiến nàng lo lắng nhất chính là, Liễu Cầm Hâm kia, nếu lỡ như, còn ở trên thế gian.

- Ngươi yên tâm.

Tàn linh Tử Thánh an ủi:

- Liễu Cầm Hâm không có khả năng còn sống trên đời. Triệu Phong, chỉ là tuân theo bản tâm của hắn, nếu không sẽ không qua được ngưỡng cửa này. Ngươi không hiểu nam nhân, không cần làm hắn khó xử.

- Chỉ hy vọng như thế.

Triệu Vũ Phi nín khóc mỉm cười, như yên hoa sau mưa, đẹp không gì sánh bằng.

Nhưng nội tâm của nàng, vẫn đang cầu nguyện: Cầu thiên tạ địa, Liễu Cầm Hâm, ngàn vạn lần, không nên xuất hiện.

Chỉ cần, Liễu Cầm Hâm không ở trên đời này.

Như vậy, sẽ không có ai, có thể uy hiếp địa vị của nàng ở trong lòng Triệu Phong.

Chủ Linh Phong.

Triệu Phong trở về chỗ ở của mình, nỗi lòng dần dần bình tĩnh.

Từ sau khi lĩnh ngộ "Nhân Ngư Lệ Tinh", cảnh giới tâm linh của hắn, đã sáng long lanh như thủy tinh.

- Còn mấy tháng nữa, sẽ phải rời khỏi Chân Vũ thánh địa. Ta phải nắm chặt thời gian, tăng cường thực lực lên, vượt qua ý chí đồng lực tử vong.

Triệu Phong minh bạch chủ yếu và thứ yếu.

Tử vong truy sát, sẽ càng ngày càng gần.

Hiện nay.

Vương Giả, rất khó có thể uy hiếp được hắn.

Tử Vong Đại Đế, nhất định sẽ tự mình ra tay.

Lúc này.

Ý niệm Triệu Phong, đã phân chia làm ba luồng.

Trong đó, một luồng chuyên dùng để che đậy ý chí đồng lực tử vong kia.

Mà hai luồng còn lại.

Một luồng dùng để tham tu "Xích Diệt Phong Lôi", kể cả mượn lực bên ngoài như "Long Viêm Tửu", "Điện Vân Tửu".

Luồng thứ ba.

Chuyên dùng để, tham tu "Phong Lôi Chi Dực".

Lúc ở Bán Thần Di Viên, Triệu Phong thành công lĩnh ngộ "Lôi Dực Phi Độn thuật", mở ra cánh cửa Lôi đạo Độn Không.

- Phong Lôi Đại Đế, ngày xưa vốn liếng lớn nhất, chính là tốc độ, tốc độ ngạo thị thiên địa. Mà "Phong Lôi Chi Dực" là trọng yếu nhất.

Tâm Triệu Phong như có điều ngộ ra.

Năm đó Phong Lôi Đại Đế, được xưng laf người có tốc độ đệ nhất trong hàng ngũ Đại Đế.

Thậm chí, hắn đã mấy lần ở trước mặt Tử Dạ thánh chủ, chạy trốn thành công.

- Nếu như, ta có thể lĩnh ngộ tinh túy tốc độ của Phong Lôi Đại Đế, ở phương diện tốc độ, đạt đến đỉnh cao, cho dù Tử Vong Đại Đế, tìm tới tận cửa, cũng không làm gì được ta.

Trong lòng Triệu Phong có vài phần chờ mong.

Công pháp thiên hạ, chỉ duy nhất nhanh là không bị phá.

Đạo lý này, cho dù đặt ở cấp độ Vương Giả, Đại Đế, vẫn có tính áp dụng nhất định.

Truyền thừa Phong Lôi Đại Đế, truy cầu chính là tốc độ cùng công kích cực hạn.

Chính bởi vậy.

Triệu Phong sẽ chuyên môn, phân ra một luồng ý niệm, để tham tu "Phong Lôi Chi Dực".

Ba luồng ý niệm này, vừa vặn tương ứng ba phương hướng.

Vượt qua ý chí tử vong, là để hóa giải nguy cơ.

Tham tu Xích Diệt Phong Lôi, là để tăng cường thực lực.

Tìm hiểu Phong Lôi Chi Dực, là để chạy trốn rút lui.

- Hóa giải nguy cơ... Tăng cường thực lực... Chạy trốn rút lui...

Mạch suy nghĩ của Triệu Phong, tỉnh táo rõ ràng.

Cái này có thể nói là ba mục đều đủ.

Bởi vì tu luyện « Vạn Niệm Thần Quyết », tạo nghệ hồn đạo siêu phàm, Triệu Phong mới có thể như thế, đồng thời bận tâm ba phương diện.

Thời gian, từng chút trôi qua.

Một tháng sau.

Ý chí đồng lực tử vong bên trong tâm hồn của Triệu Phong, đã từ từ suy yếu.

Cho dù không tính là nhiều, nhưng ít ra cũng có hiệu quả.

Lĩnh ngộ "Phong Lôi Chi Dực", vững bước tăng lên.

Dù sao, Triệu Phong cũng từng phục dụng Huyễn Thần Tửu, lĩnh ngộ ý cảnh Vương Giả, còn dựng dục ý chí Đồng lực.

Phong Lôi Chi Dực, chiến kỹ, bí thuật trong đó, mở rộng cánh cửa vì Triệu Phong.

"Lôi Dực Phi Độn thuật" kia, không thể nghi ngờ càng thuần thục.

Triệu Phong có thể lập tức, ngưng kết Phong Lôi Chi Dực, cũng đồng thời "Thiểm độn" rời đi.

Ngoài ra.

Ở bên trong Phong Lôi Chi Dực, giống như là một ít bí thuật chiến kỹ [Lôi Dực Phong Thiểm], [Phong Lôi Dực Trảm], Triệu Phong cũng lĩnh ngộ sơ bộ.

[Lôi Dực Phong Thiểm]: Thông qua Phong Lôi Chi Dực, tăng tốc độ phi hành phá không trên phạm vi lớn.

Nói như vậy, "Lôi Dực Phong Thiểm" có thể tăng tốc độ phi hành lên đến gấp đôi, thậm chí gấp 10 lần.

Đạt tới cấp độ Vương Giả, tốc độ phi hành, bản thân rất khủng bố.

Tùy tiện tăng lên mấy thành tốc độ, đều không thể so sánh với tầm thường.

Mà "Lôi Dực Phong Thiểm", ít nhất có thể tăng tốc độ lên mấy lần, cao nhất có thể đạt tới gấp trên 10 lần.

Ngày xưa Phong Lôi Đại Đế, càng đem "Lôi Dực Phong Thiểm", tu luyện tới cực hạn, cao nhất có thể tăng tốc độ mười sáu lần.

Vào lúc ấy.

Ngay cả một số Thánh Chủ, cũng chưa hẳn đuổi theo kịp Phong Lôi Đại Đế.

Đương nhiên.

Lôi Dực Phong Thiểm tiêu hao rất lớn, chỉ thích hợp thi triển trong thời gian ngắn.

Mà [Phong Lôi Dực Trảm] còn lại, là thông qua di động tốc độ cao, trực tiếp dùng Lôi Dực chớp động tốc độ cao, cắt trảm địch nhân, dùng tốc độ công kích cực nhanh, mang đến công kích trí mạng cho địch nhân.

Vạn năm trước.

Địch nhân chết ở dưới “Lôi Dực trảm", số lượng cũng không ít, trong đó thậm chí có một số đại năng Hư Thần Cảnh.

Song chưởng tâm của Triệu Phong, hiện lên một tầng Xích Sắc Phong Lôi, có một loại khí tức nóng bỏng hủy diệt.

Trên thực tế.

Ở trong truyền thừa Phong Lôi, Xích Diệt Phong Lôi, ở mặt uy lực đơn thuần, đã đẩy lên tới một cực hạn.

Kim Sắc Phong Lôi, Ám Kim Phong Lôi cao hơn, thì sáp nhập vào một ít ý cảnh áo nghĩa độc đáo của Phong Lôi Đại Đế, đem Xích Diệt Phong Lôi, trở nên càng ổn định tinh luyện, tiêu hao giảm xuống.

Xích Diệt Phong Lôi, loại lực lượng lôi đạo này, quá bạo ngược.

Lôi, Viêm, đều là thuộc tính lực lượng cường đại cực hạn trong thiên địa, huống chi còn có một tầng phong áo nghĩa.

- Xích Diệt Phong Lôi, cường đại bạo ngược, khó có thể khống chế, tu luyện càng về sau, cực dễ ngộ thương.

Triệu Phong khẽ nói.

Phong Lôi Đại Đế, lúc tu luyện Xích Diệt Phong Lôi, từng mấy lần, khiến mình chật vật không chịu nổi, thậm chí có nguy hiểm tánh mạng.

Có điều.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, đem bất kỳ một chấn động biến hóa nào của Xích Diệt Phong Lôi, chính thức khống chế.

Bất kỳ một nhân tố có thể xung đột thuộc tính nào, đều bị hắn phát hiện sớm.

Một tháng gần đây.

Hắn lần lượt phục dụng "Long Viêm Tửu" cùng "Điện Vân Tửu".

Hai loại rượu này, tên và ý nghĩa cũng như Huyễn Thần Tửu, phân biệt nhằm vào hai loại thuộc tính viêm, lôi.

Thế nhưng.

Lực lượng của hai loại rượu này, lại không phải bá đạo bình thường.

Mặc dù, cấp độ sinh mệnh của Triệu Phong, đạt tới Vương Giả, khí lực phòng ngự rất mạnh, thân thể cũng bị tửu lực tàn phá bừa bãi.

Nhất là.

Long Viêm tửu kia, sáp nhập vào lực lượng viêm tức của hậu duệ Viêm Long thượng cổ.

Lúc uống xong "Viêm Long tửu", toàn thân Triệu Phong như đốt cháy trong liệt hỏa, thiếu chút nữa đã "Dục hỏa trọng sinh" rồi.

Cũng may.

Triệu Phong có được băng thủy huyết mạch, đã vượt qua nguy cơ.

Hiệu quả hai loại rượu này, hết sức kinh người, khiến cho Xích Diệt Phong Lôi chân nguyên trong cơ thể Triệu Phong, tăng trưởng trên phạm vi lớn.

Lực lượng tiềm năng của Long Viêm Tửu, Điện Vân Tửu, Bán Thần tinh huyết, toả sáng ở trong cơ thể Triệu Phong.

Lại tham tu nửa tháng.

Triệu Phong khó khăn lắm mới hấp thu xong hai cỗ lực lượng này,

đồng thời dùng cái này, thôi động Xích Diệt Phong Lôi lĩnh ngộ thêm một bước.

Tu vi của Triệu Phong, cường thế đột phá Đại Đan Nguyên cảnh trung kỳ, mà lại còn tiếp tục tăng trưởng.

- Xích Diệt Phong Lôi của ta hiện tại, đã tham tu trên năm thành. Hai loại rượu này, không hổ là nổi danh cùng 'Huyễn Thần Tửu'.

Trong lòng Triệu Phong cảm khái.

Hơn nữa.

Hắn chỉ phục dụng mấy ngụm "Long Viêm Tửu" cùng "Điện Vân Tửu".

Tin tưởng, lại phục dụng phân lượng nhất định, dốc lòng tìm hiểu, Xích Diệt Phong Lôi, còn có thể tăng lên thêm một bước.

Một ngày này.

Triệu Phong dùng khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, nhiều lần tẩy luyện, đề thăng bổn nguyên "Xích Diệt Phong Lôi".

Dưới sự hun đúc của khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, Xích Diệt Phong Lôi trở nên càng ổn định.

Nan đề xung đột thuộc tính của nó, liền được giải quyết nhẹ nhàng. Phải biết rằng, Phong Lôi Đại Đế năm đó, từng vì chuyện này mà đau đầu nhức óc.

Triệu Phong nhẹ gật đầu.

Xung đột thuộc tính mà Xích Diệt Phong Lôi không thể khống chế, đã được hắn giải quyết.

Hắn rốt cục có thể an tâm, thử dung nhập một "Đại sát khí" khác.

Vụt...

Một cái đầu lâu giống như mực tàu, xuất hiện trước mặt Triệu Phong.

Thoáng chốc.

Một luồng khí tức cấm kị chấn nhiếp chư thiên thần quỷ, từ bên trong đầu lâu kia, mơ hồ phát ra.

Bên trong tcg, đứa bé Bán Thần cùng Tiểu Tặc Miêu, đều một hồi hãi hùng khiếp vía.

- Đầu lâu Thần kiếp.

Ánh mắt Triệu Phong hiện lên một tia hưng phấn chờ mong.

Lôi Lực Thần kiếp, đây chính là lực lượng bổn nguyên khắc chế hết thảy người tu hành trong thiên địa.

Chương 682: Vạn Lôi Tông Chủ Mưu

Khi đầu lâu Thần Kiếp được lấy ra, Bán Thần ấu đồng và Tiểu Tặc Miêu, liền có chút bạo động.

- Truyền thừa Phong Lôi của Triệu Phong này, đã không tầm thường, nếu lại dung nhập 'Lôi lực Thần Kiếp', uy lực của nó, chỉ sợ sẽ tăng lên một cấp độ.

Bán Thần ấu đồng có một tia sầu lo.

Thực lực của hắn, khôi phục vô cùng nhanh, tu vi tới gần Đại Đan Nguyên cảnh trung kỳ.

Nhưng tăng trưởng thực lực của Triệu Phong, càng làm cho lòng hắn sinh kiêng kị.

Đạo tu hành, càng là về sau, mỗi một lần đề thăng, đều rất khác nhau.

Bán Thần ấu đồng khôi phục thực lực, ở trước cấp Vương Giả, tất nhiên là tiến triển cực nhanh.

Có điều, chờ hắn khôi phục đến cấp độ Vương Giả, sẽ dần dần hạ xuống.

Một giọt tinh huyết Bán Thần, tiềm lực có lớn hơn nữa, cũng là có hạn.

Cùng một thời khắc.

Bên trong Chân Vũ thánh địa, một số Vương Giả tinh tu Lôi đạo, mơ hồ sinh ra một tia cảm ứng.

Nhất là "Vạn Lôi Tông".

Ô...ô...ô...n...g!

Vạn Lôi Tông, một thanh Lôi kiếm xuyên thẳng mây đen trên trời, rung rung giãy dụa, chung quanh buộc chặt một dây xích to như thùng nước, leng keng rung động, ánh sáng xanh sậm lưu chuyển.

Chuôi Xích Hắc Lôi kiếm này, bị phần đông trận pháp bia mộ bốn phía phong ấn.

Lúc này, Xích Hắc Lôi kiếm lại xao động dị thường, giống như hưng phấn, lại có vài phần sợ hãi.

Vụt… Vụt…

Hai đạo thân ảnh, bỗng dưng thoáng hiện ở bên cạnh Xích Hắc Lôi kiếm.

Ở bên trong ánh sáng chói lọi, sức mạnh hùng vĩ to lớn, mơ hồ có thể thấy được hai vị Đại Đế, theo thứ tự là một lão giả mặt đen, một nữ tử rạng rỡ.

- Khí tức Lôi lực Thần Kiếp, lại xuất hiện rồi, so với hai lần trước càng mạnh hơn…

- Có thể làm cho 'Lôi kiếm Trấn sơn' hưng phấn bất an, chỉ có Lôi lực Thần Kiếp. Rất lâu trước kia, thanh Lôi kiếm này, đã từng trải qua Lôi

lực Thần Kiếp. Đời sau, một vị thiên kiêu Đại Lục Vực, hấp thu tìm hiểu Lôi lực Thần Kiếp trong đó, kết quả tu thành Thần Lôi vô thượng, bễ nghễ thiên địa, được chứng nhận Thần vị.

Hai vị Đại Đế trao đổi với nhau.

Ánh mắt của bọn hắn, lại quăng về phía chủ Linh Phong của Huyền Chân Thánh Tông.

Lôi lực Thần Kiếp, đối với Vạn Lôi Tông chuyên tấn công Lôi đạo mà nói, rất trọng yếu.

Dù sao.

Ở trong lịch sử Lôi đạo, cũng từng có một vị thiên kiêu truyền kỳ như vậy, mượn Lôi lực Thần Kiếp, từng bước một du ngoạn đỉnh cao thế giới.

- Nếu ta đoán không sai, tia Lôi lực Thần Kiếp này, đến từ đầu lâu của thi thể Thần Kiếp. So với bộ phận khác muốn mạnh hơn.

Nữ tử rạng rỡ trầm ngâm nói.

Toàn thân nàng, bao bọc vô số lôi điện nhỏ bé màu sắc rực rỡ, mỗi một tia đều ẩn chứa lực lượng khủng bố, đủ để hủy diệt một trấn nhỏ.

- Thiên U Thánh Tông, Huyền Chân Thánh Tông, đều đã nhận được một bộ phận thi thể Thần Kiếp, nhưng hai Tông này, tuyệt đối sẽ không nhượng ra chút nào cho 'Vạn Lôi Tông' ta.

Lão giả mặt đen khổ sở thở dài.

Vạn Lôi Tông, ở bên trong Chân Vũ thánh địa, là Tông phái tiếp cận cấp Tam Tinh nhất.

Đại Đế trong Tông phái này, cũng có mấy vị, mà chiến lực đều rất mạnh.

- Ha ha, thế thì chưa hẳn. Nghe nói, Đoan Mộc Đại Đế sắp ly khai Tông môn, trở về Đại Lục Vực. Chúng ta chưa hẳn không có cách nào...

Nữ tử rạng rỡ cười nhạt một tiếng.

- A? Có biện pháp nào?

Con mắt lão giả mặt đen, lập tức sáng ngời.

Tuy nói, đầu lâu Thần Kiếp này ẩn chứa Lôi lực Thần Kiếp, so với Lôi kiếm trấn sơn ngày xưa, có vẻ không bằng; nhưng chỉ cần rơi vào trong tay cường giả Lôi đạo phù hợp, vẫn có thể đại phóng dị sắc, ít nhất có thể tăng lực uy hiếp sâu sắc cho Vạn Lôi Tông.

Chủ Linh Phong, Huyền Chân Thánh Tông.

Tay Triệu Phong, đặt ở bên trên đầu lâu Thần Kiếp, ngừng thở, cảm thụ một tia khí tức Lôi Kiếp trong đó.

Ầm ầm!

Thân thể của hắn, phảng phất bị Lôi quang vạn trượng oanh kích, một luồng khí tức bổn nguyên bất diệt Lôi đạo từ cổ chí kim, khiến cho tâm thần hắn chao đảo.

- Chỉ một tia khí tức, đã đáng sợ như thế.

Trong nội tâm Triệu Phong hoảng sợ.

Phải biết rằng.

Đây là thi thể Thần Kiếp, là từ thời đại rất lâu, kéo dài mà đến.

Bên trên đầu lâu.

Dấu vết mỗi một tia Lôi kiếp để lại, đều có thể thấy được rõ ràng, không thể xóa nhòa.

Thương thế bị Lôi kiếp tạo thành, căn bản là tính vĩnh cửu.

- Quá mạnh mẽ, tổn thương vĩnh cửu bất diệt...

Triệu Phong vừa chạm đến, đã nắm rõ một ít đặc tính của Lôi lực Thần Kiếp.

Thế gian này, có rất nhiều huyết mạch chủng tộc, thân thể rất mạnh, sức khôi phục cường hãn.

Thế nhưng, bọn hắn vẫn không vượt qua Thần Kiếp.

Đất Thương Hải, mấy vạn năm gần đây, có thể ngược dòng tìm hiểu lịch sử, vẫn chưa từng nghe nói, có ai được chứng nhận Thần vị.

Lực lượng Thần Kiếp, thật là đáng sợ, thương thế tạo thành, không thể xóa nhòa, căn bản là tính vĩnh cửu.

- Nếu như có thể đem lực lượng Thần Kiếp áo nghĩa này, hoàn toàn dung nhập truyền thừa Phong Lôi, uy lực Lôi đạo của ta, ít nhất có thể gia tăng gấp 10 lần trở lên.

Trong lòng Triệu Phong mơ hồ rung động.

Cũng khó trách.

Bán Thần ấu đồng bên trong Cổ Thiết Giới Chỉ, vô cùng lo lắng.

Truyền thừa Phong Lôi, mặc dù là truyền thừa đỉnh cao, nhưng so sánh với một ít truyền thừa hiếm thấy của Tử Thánh truyền thừa, vẫn chênh lệch không nhỏ.

Thậm chí.

Truyền thừa Phong Lôi của Triệu Phong, còn bị Lôi Linh thể của Lôi Chấn khắc chế.

Nhưng mà, chỉ cần dung nhập Lôi lực Thần Kiếp, vậy hết thảy, sẽ không giống với lúc trước nữa.

Trong phòng.

Triệu Phong nhắm mắt lại, lẳng lặng cảm ngộ lực lượng Lôi kiếp bên trong đầu lâu Thần Kiếp.

Trong quá trình này, Lôi lực trong cơ thể hắn, rung động không thôi.

Muốn cảm ngộ hấp thu lực lượng Lôi Kiếp trong đó, vậy chắc chắn là một quá trình chậm chạp.

Lực lượng Lôi Kiếp, cấp độ cực cao, liên quan đến quy tắc thiên địa cùng bổn nguyên, vượt xa truyền thừa Phong Lôi mà Triệu Phong lĩnh ngộ.

Cảm ngộ sơ bộ một lượt, Triệu Phong căn bản không có chỗ ra tay.

Hai ngày trước…

Triệu Phong không thu hoạch được gì, ngược lại còn thừa nhận áp lực rất lớn của đầu lâu Thần Kiếp.

- Chủ nhân, muốn cảm ngộ lực lượng Lôi Kiếp, trừ phi có thể chất Lôi Linh đặc thù, hoặc là lĩnh ngộ thiên địa cấp bậc Đại Đế trở lên, hơn nữa còn cần tạo nghệ Lôi đạo đỉnh cao...

Bán Thần ấu đồng nhắc nhở.

Hắn ý ở ngoài lời, Triệu Phong bất luận yêu cầu nào, cũng đều không phù hợp.

- Ta có chủ ý riêng.

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng.

Thi thể Lôi kiếp này, dù sao cũng là thân thể của Bán Thần khi còn sống, Bán Thần ấu đồng đối với hắn, hiển nhiên có cảm ứng tương liên nhất định.

Đúng lúc này.

Bên trên Chủ Linh Phong, chợt xảy ra một trận rối loạn.

Mấy cổ sức mạnh Đại Đế to lớn cuồng bạo, phô thiên cái địa đè xuống.

- Triệu Phong tiểu bối, còn không mau đi ra.

Một thanh âm bá đạo như cầu vồng, xuyên thấu hư không, áp bách mà đến.

Hửm?

Triệu Phong biến sắc, vội vàng thu hồi Đầu lâu Lôi kiếp, đứng lên.

Chỉ thấy.

Trên bầu trời phụ cận, nổi lơ lửng ba vị Đại Đế, trên người tản ra khí tức Lôi đạo kinh hãi.

Phong Lôi chân nguyên trong cơ thể Triệu Phong, một hồi rung động, áp lực bất an.

Ba luồng lực lượng Lôi đạo kia, cấp độ rất cao, chỉ sợ có thể sánh vai với Phong Lôi Đại Đế ngày xưa.

- Ám Lôi Đại Đế!

Bên trong Huyền Chân Thánh Tông, thần niệm một số Vương Giả Đại Đế quét ra, rất giật mình.

Người đến, là ba vị Đại Đế Lôi đạo.

Hai bên trái phải, theo thứ tự là một nữ tử rạng rỡ, một lão giả mặt đen.

Người trung tâm, chính là một nam tử giáp đen cao lớn, chung quanh nhấp nhô một tầng quang lưu lôi điện vặn vẹo hắc ám, xa xa nhìn lại, như một Đại Đế hắc ám.

- Ám Lôi Đại Đế này, khí tức thật mạnh, so với sư tôn, cũng không

yếu hơn chút nào...

Triệu Phong thầm giật mình.

Bên trên Chủ Linh Phong, thần niệm của những Vương Giả Đại Đế kia, đều có chút kiêng kị.

- Ám Lôi Đại Đế, được xưng là người đứng đầu Lôi đạo Thương Hải, trong hàng ngũ Đại Đế, có thể nói là chiến lực vô địch.

- Đúng vậy, có người này tọa trấn, Vạn Lôi Tông mới có thể tiếp cận hai đại Tông phái Tam Tinh, ngạo thị những Tông phái Nhị Tinh khác.

Ít nhất, mấy chục đạo thần niệm, đều bồi hồi ở chỗ này.

Triệu Phong không tùy tiện xuất đầu.

Cấp bậc Đại Đế, cũng không phải là cấp bậc mà hắn có thể ứng phó.

- Ám Lôi Đại Đế, ngươi đích thân tới bổn Tông, có gì chỉ giáo.

Một thanh âm nam tử quen thuộc, vang lên trong hư không.

Vụt...

Đoan Mộc Đại Đế mái tóc trắng như tuyết, trôi nổi giữa không trung, cùng ba vị Đại Đế Vạn Lôi Tông, xa xa mà nhìn.

Chỉ một lát.

Huyền Chân Thánh Tông, cũng hiện thân hai vị Đại Đế, theo thứ tự là Cổ La Đại Đế cùng Di Không Đại Đế.

Như vậy.

Đoan Mộc Thanh ở bên trong ba vị Đại Đế, thể diện khí thế, đều không chút thua kém.

Mà bên trong Tông môn, những Vương Giả Đại Đế khác, có một số đang bế quan, có một số thì dùng thần niệm quan sát, đều không hiện thân.

- Bảo Triệu Phong đi ra.

Ám Lôi Đại Đế đứng ngạo nghễ trong hư không, sức mạnh to lớn của Đại Đế trên người hắn, hắc ám cuồng bạo, toàn bộ Huyền Chân Thánh Tông, cũng chỉ có một hai vị Đại Đế như Đoan Mộc Thanh, có thể đánh đồng.

Vụt vụt vụt...

Cùng lúc đó.

Có hơn mười cỗ thần niệm, từ bên phía Thiên U Thánh Tông, quét ngang mà đến, đều là Vương Giả, Đại Đế.

Đoan Mộc Đại Đế, sắc mặt thoáng rùng mình.

Hắn mơ hồ ý thức được, vì cái gì mà Vạn Lôi Tông dám đến Tông môn, hưng sư vấn tội.

Hóa ra, phía sau màn có Thiên U Thánh Tông chèo chống.

Hơn nữa, Đoan Mộc Đại Đế là Hư Thần Đại Đế sắp rời khỏi Tông.

Đây tuyệt đối là một âm mưu!

- Ám Lôi Đại Đế, nếu ngươi không nói rõ ngọn nguồn, chúng ta e rằng không thể cho ngươi gặp Triệu Phong.

Cổ La Đại Đế kia cười nhạt một tiếng.

Bầu không khí trên trận, càng phát ra gấp gáp.

- Tốt! Bổn Đế liền nói rõ nguyên do, để các ngươi nghe một chút.

Hắc Lôi Đại Đế cười dài một tiếng.

Bên trên Chủ Linh Phong, một trận yên tĩnh.

- Ngày xưa, Phong Lôi Đại Đế trước khi chưa có thành tựu Đại Đế, dùng thân phận khách liêu, gia nhập bổn Tông. Lúc đó, hắn tham tu ở 'Vạn Lôi Tông', ăn cắp rất nhiều bí tịch Lôi đạo, lúc này mới có uy danh ngày sau. Về sau, bổn Tông phái ra cường giả đuổi giết, nhưng tiếc rằng, tốc độ tặc tử kia, thật sự quá nhanh, chính là người đứng đầu phương diện tốc độ bên trong hàng ngũ Đại Đế.

Hắc Lôi Đại Đế nói đến đây, có chút dừng lại.

Ánh mắt của hắn, đảo qua mọi người ở đây.

- Đoạn sự tích này, chúng ta đã từng nghe qua.

Di Không Đại Đế như có suy nghĩ.

Một số Đại Đế cổ xưa, âm thầm gật đầu.

Lời mà Hắc Lôi Đại Đế nói, cũng không giả.

- Không sai, Phong Lôi Đại Đế kia, nhân phẩm rất kém cỏi, năm đó ỷ vào tốc độ ngạo thị thiên địa, trộm qua trân tài dị bảo của tất cả Tông phái hoặc là một số đại năng.

- Về sau, nghe nói hắn trêu chọc đến 'Tử Dạ Thánh Chủ ', sau mấy lần bỏ chạy, đã bị đánh chết.

Một vài tiếng nghị luận, đến từ một số Đại Đế.

Lúc này.

Toàn bộ Chân Vũ thánh địa, phần đông cường giả cao tầng, một số Đại Đế cổ xưa, thần niệm đều tập trung ở nơi này.

- Chuyện năm đó, chư vị có thể làm chứng. Vậy là tốt rồi!

Hắc Lôi Đại Đế nhẹ gật đầu.

- Nhưng, cái đó thì có quan hệ gì với Triệu Phong?

Thần niệm một vị Đại Đế trong đó, cười nhạo nói.

- Đương nhiên là có liên quan!

Hắc Lôi Đại Đế, không chút do dự, lạnh lùng nói:

- Tiểu bối này, chính là người thừa kế y bát tặc tử năm đó. Dựa theo quy tắc truyền thừa Tông môn, người ngoài Tông môn, tham tu tinh nghĩa Lôi đạo vô thượng của Vạn Lôi Tông ta... đáng chém chết!

Đáng chém chết!

Lời vừa nói ra, trên sân một mảnh xôn xao.

- Thử hỏi, cao tầng chư Tông ở đây, nếu bí kỹ tuyệt học của quý Tông, bị người từ ngoài đến học trộm tiết lộ, phải xử lý sao?

Hắc Lôi Đại Đế hỏi ngược lại.

- Vậy tất nhiên là tru sát! Nhẹ thì phế bỏ tu vi, xóa đi trí nhớ.

Một số thần niệm phụ họa nói.

Trên thực tế, đây cũng là thủ đoạn của phần lớn Tông môn, gia tăng khống chế đối với bí kỹ tuyệt học.

Thành viên Tông môn, rất ít người dám đem mật học hạch tâm của Tông môn, truyền ra bên ngoài.

Kể cả Huyền Chân Thánh Tông, đối với loại hành vi này, cũng có xử phạt nghiêm.

- Những chuyện này, đều là thật?

Triệu Phong giật mình.

Sắc mặt Đoan Mộc Thanh khẽ biến, không phủ nhận.

- Phong Lôi Đại Đế kia, năm đó đúng là có hành vi đạo văn trộm cắp, hành vi xấu xa...

Tàn linh Tử Thánh, giống như nhớ lại mà nói.

Trong lòng Triệu Phong thoáng rùng mình.

Sự thật đã thành lập!

Như vậy theo như nguyên tắc Tông môn, Vạn Lôi Tông có lý do "Thu hồi" công pháp tuyệt học truyền ra bên ngoài.

Chương 683: Lôi Đạo Quyết Đấu (Thượng)

Không trung Chủ Linh Phong.

Vài vị Hư Thần Đại Đế, xa xa nhìn nhau, trong trường lâm vào yên lặng ngắn ngủi.

Những luồng thần niệm, hội tụ ở đây, âm thầm trao đổi.

- Phong Lôi Đại Đế, năm đó vậy mà đánh cắp Lôi đạo tinh nghĩa của Vạn Lôi Tông, do đó sáng tạo hệ thống Phong Lôi độc đáo cho riêng mình...

Triệu Phong hiện tại, mới biết được chân tướng. Phong Lôi Đại Đế vạn năm trước, nhân phẩm quả thực quá kém, hành vi xấu xa, nhiều lần có hành vi trộm cắp.

Những thần niệm ở đây, đều không phủ nhận việc này.

Ngay cả Tàn linh Tử Thánh, cũng không phản đối.

Đây là sự thật.

Khó trách, Vạn Lôi Tông dám tới hưng sư vấn tội.

Ở Chân Vũ Thánh Địa, dưới tình huống thế cục cân đối, vẫn là chữ lý đi đầu.

Vả lại.

Ba người Ám Lôi Đại Đế, sau lưng còn có Thiên U Thánh Tông ủng hộ.

Càng khéo hơn chính là, Đoan Mộc Thanh là Đại Đế sắp rời Tông, ủng hộ của Huyền Chân Thánh Tông với hắn, khẳng định không bằng trước kia.

- Hay cho một màn âm mưu, sắp đặt kỹ lưỡng.

Trong lòng Triệu Phong trở nên nghiêm túc.

Thế nhưng, điểm đáng ngờ cũng có.

Làm như vậy, đối với Vạn Lôi Tông mà nói, có chỗ gì tốt?

- Nói đi, các ngươi rốt cuộc có mục đích gì. Lẽ nào, các ngươi dám công khai đụng đến đệ tử Thánh Tông ta, làm kẻ địch với Đoan Mộc Thanh ta.

Đoan Mộc Thanh hừ lạnh một tiếng.

Sức mạnh Đại Đế to lớn trên người hắn, len lỏi khắp Thiên Địa, liên tục vô tận, sâu xa khó dò.

- Chúng ta, đương nhiên không muốn làm kẻ địch với Đoan Mộc Đại Đế.

Nữ tử đoan trang cười một tiếng.

Trong mắt Triệu Phong chợt lóe tinh quang.

Quả nhiên.

Vạn Lôi Tông lần này hưng sư vấn tội, là có mục đích riêng.

Dù nói thế nào đi nữa, Triệu Phong cũng là đệ tử chân truyền của Tam Tinh Đại Tông, sau lưng còn có sư tôn cấp bậc Đại Đế.

Cho dù là Vạn Lôi Tông, cũng không muốn, đắc tội với một Hư Thần Đại Đế.

- Chỉ cần Triệu Phong, giao ra Phong Lôi truyền thừa và đầu lâu Bán Thần, chúng ta liền bỏ qua chuyện này. Vậy đủ khoan dung rồi chứ?

Lão giả mặt đen, nhàn nhạt mở miệng.

Các cường giả Huyền Chân Thánh Tông, lập tức bừng tỉnh đại ngộ.

Làm loạn cả buổi, mục đích thực sự của Vạn Lôi Tông, chính là đầu lâu Bán Thần.

- Thì ra là thế.

Triệu Phong trong lòng tỏ tường.

Đầu lâu Bán Thần, giá trị đối với Lôi đạo đệ nhất Tông, không cần nói rõ.

Mà “Phong Lôi truyền thừa”, càng là có thể tu thành Đại đế có tốc độ nhanh nhất, có thể nói là tốc độ và công kích đạt đến cực hạn.

Hai vật này, đối với Vạn Lôi Tông mà nói, quả thực cực kỳ hấp dẫn.

- Điều kiện này, xem như giải quyết hòa bình. Nếu không, Vạn Lôi Tông ta, chỉ có thể đứng thế đối lập với Huyền Chân Thánh Tông mà

thôi.

Ám Lôi Đại Đế hừ lạnh, nói.

Những Vương Giả Đại Đế của Huyền Chân Thánh Tông, lập tức đồng loạt biến sắc.

- Vạn Lôi Tông, không ngờ lấy đó để uy hiếp…

Cổ La Đại Đế và Di Không Đại Đế, liếc nhìn nhau, lòng trĩu nặng.

Ở Chân Vũ Thánh Địa, Vạn Lôi Tông là Tông phái Nhị Tinh mạnh nhất chỉ đứng sau Tông phái Tam Tinh.

Tông này, cũng có hi vọng nhất, thăng lên thành Tam Tinh Tông phái.

Nhưng từ xa xưa tới nay, mặc dù Vạn Lôi Tông luôn bảo trì trung lập, nhưng là nòng cốt của một vài liên minh Tông phái Nhị Tinh.

Nếu Vạn Lôi Tông, nhảy về phía Thiên U Thánh Tông, vậy đối với Huyền Chân Thánh Tông mà nói, quả thực cực kỳ bất lợi.

Nhất thời.

Cao tầng Huyền Chân Thánh Tông, dâng lên một trận lo lắng.

- Nực cười!

Một tiếng cười lạnh, đột ngột chen vào trong giằng co của mấy vị Đại Đế.

Chẳng biết lúc nào.

Một thân ảnh tóc tím, xuất hiện phía dưới ba người Đoan Mộc Đại Đế.

- Triệu Phong ra rồi!

Thần niệm và ánh mắt của phần lớn mọi người, đều đóng cọc trên người thanh niên bình tĩnh lạnh lùng này.

- Tiểu bối, ngươi còn ngụy biện gì nữa.

Ám Lôi Đại Đế hừ lạnh một tiếng, bành trướng sức mạnh Lôi đạo to lớn, chấn động hư không.

Triệu Phong hiểu rằng, với thực lực của mình, đứng trước sức mạnh to lớn của Đại Đế, không có bao nhiêu sức phản kháng.

Đại Đế, là đỉnh phong của Hư Thần Cảnh, đứng trên một điểm tối cao.

Bằng không, Hư Thần Cảnh cũng sẽ không phân ra thành Vương Giả và Đại Đế.

- Thứ nhất, Phong Lôi Đại Đế đã chết, ân oán năm đó của hắn với Vạn Lôi Tông, đã tiêu tan như bọt nước rồi. Ta và hắn, không thân không quen.

Triệu Phong dáng vẻ không dính líu đến mình.

Nếu như, Triệu Phong và Phong Lôi Đại Đế là thầy trò, hoặc là quan hệ phụ tử, vậy thì khác rồi.

Nhưng Triệu Phong, chỉ là đệ tử của Đoan Mộc Thanh.

- Nói xạo!

Đại Đế mặt đen kia, phẫn nộ quát:

- Ngươi tu hành Phong Lôi truyền thừa, vốn là của Vạn Lôi Tông ta. Vạn Lôi Tông ta, có quyền thu hồi.

- Sai.

Triệu Phong một chữ phủ nhận.

Mọi người trong trường, đều sững sờ.

- Phong Lôi truyền thừa của Phong Lôi Đại Đế cũng không phải Lôi đạo đơn thuần. Truyền thừa này, đã vượt khỏi hệ thống Vạn Lôi Tông!

Triệu Phong bình thản như không nói.

Vượt khỏi hệ thống Vạn Lôi Tông!

Ba người Đoan Mộc Đại Đế, ánh mắt lóe sáng.

Đúng vậy.

Điểm này rất then chốt!

Trong thiên địa, các loại truyền thừa mật học, chung quy cũng sẽ cùng chung một điểm.

Phong Lôi truyền thừa, nếu vượt khỏi hệ thống Vạn Lôi Tông, như vậy cùng Vạn Lôi Tông, quan hệ không lớn lắm.

- Hoàn toàn chính xác, Phong Lôi truyền thừa, đã không phải là Lôi đạo đơn thuần.

- Phong Lôi Đại Đế năm đó, tuy rằng nhân phẩm lệch lạc, nhưng cũng coi như tự sáng tạo một tiểu lưu phái.

Trong hư không, những thần niệm kia bắt đầu trao đổi.

- Hừ!

Triệu Phong trên mặt đầy vẻ mỉa mai:

- Phong Lôi Đại Đế có thể nói là trò giỏi hơn thầy, thắng lợi tại trời, dung nhập Phong, Lôi lưỡng đạo, tự mở ra một con đường, tộc độ đệ nhất trong hàng ngũ Đại Đế, ngạo thị một phương!

Trò giỏi hơn thầy, thắng lợi tại trời!

Triệu Phong đem mấy chữ này, cường điệu nhấn mạnh.

- Tiểu bối...

Ba vị Đại Đế trên bầu trời, mơ hồ tức giận phát run, nghiến răng nghiến lợi.

Nhưng, đây là sự thật không thể tranh cãi.

Nhớ lại năm đó, Vạn Lôi Tông phái ra nhiều cường giả như vậy, đều không làm gì được Phong Lôi Đại Đế

Cho đến khi, Phong Lôi Đại Đế thăng lên thành Hư Thần Đại Đế, Vạn Lôi Tông bị giết sạch quay về, chỉ đành hậm hực không cam tâm mà thôi.

Đoạn sự tích này, đối với Vạn Lôi Tông, chính là một sự sỉ nhục!

- Vạn Lôi Tông các ngươi, ngược lại đúng như dự tính. Tìm một cái cớ quang minh chính đại, muốn đòi đầu lâu Thần Kiếp và Phong Lôi truyền thừa, đánh cắp thành quả người khác.

Triệu Phong chữ chữ âm vang, giọng điệu càng ngày càng nặng. Nói xong lời cuối cùng, ba vị Đại Đế Vạn Lôi Tông, sắc mặt có phần bối rối.

- Ha ha ha... Nói hay lắm!

- Vạn Lôi Tông, đúng là hạng người vô sỉ hạ lưu, đánh cắp thành quả người khác.

Đoan Mộc Đại Đế, cùng với rất nhiều Vương Giả Đại Đế của Thánh Tông, lũ lượt cười lớn.

Meo meo!

Tiểu tặc miêu, chẳng biết rúc đầu lên từ lúc nào, hoa chân múa tay vui sướng huy động cờ trắng, phất cờ hò reo.

- Tiểu bối ngươi ngậm máu phun người!

Ba vị Đại Đế, âm thanh run rẩy, trong thần niệm theo dõi của đông đảo cường giả, cực kỳ khó xử. Bọn họ muốn bùng nổ cơn giận. Nhưng, Huyền Chân Thánh Tông phần lớn đều là Vương Giả Đại Đế, chỉ riêng ba người Đoan Mộc Thanh, cũng đã đủ ngăn cản bọn họ rồi.

Nơi này là Huyền Chân Thánh Tông, sân nhà của Tam Tinh Đại

Tông.

Cho bọn họ một vạn lá gan, cũng không dám tùy tiện động thủ.

- Ba vị, vẫn là mau chóng đi đi, đừng làm mất mặt xấu hổ.

Đoan Mộc Thanh nhẹ nhàng vung tay áo.

Sự tình đến một bước này, cũng không phải bên nào, có lý hoàn toàn.

Mà là xuất hiện tranh luận!

Song phương, đều có lý do thoái thác.

Nhưng mà.

Ba vị Đại Đế Vạn Lôi Tông, mưu đồ đã lâu, há có thể dễ dàng vứt bỏ?

Ba người Ám Lôi Đại Đế, sắc mặt khó coi, cũng âm thầm trao đổi.

- Mặc dù ta có thể khiêu chiến Đoan Mộc Thanh, nhưng hắn là Đại Đế thuộc tính Mộc, khắc chế Lôi đạo của chúng ta.

Ám Lôi Đại Đế trầm ngâm nói.

- Chi bằng như vậy...

Ba người thương nghị, rất nhanh đã có tính toán.

Sau vài nhịp hô hấp…

- Tiểu bối ngươi mới vừa nói, Phong Lôi Đại Đế trò giỏi hơn thầy thắng lợi tại trời, Phong Lôi truyền thừa, đã vượt khỏi hệ thống Vạn Lôi Tông.

Nữ tử đoan trang nói.

- Đúng vậy.

Triệu Phong không chút do dự.

Đây là điểm mấu chốt để hắn dựa theo lý mà tranh luận.

- Vậy, để chúng ta kiến thức một chút, Phong Lôi truyền thừa của ngươi, phải chăng vượt khỏi hệ thống Vạn Lôi Tông.

Khóe miệng Nữ tử đoan trang nhếch lên một nụ cười nhạt.

- Hắn chỉ là một vãn bối, nếu các ngươi muốn tỷ thí, ta đến tháp tùng.

Đoan Mộc Thanh nói.

Ba vị Đại Đế, đồng loạt lắc đầu.

Bọn họ, đương nhiên sẽ không khiêu chiến Đoan Mộc Thanh.

Đoan Mộc Thanh ở trong hàng ngũ Đại Đế, tuyệt đối là người xuất sắc, hơn nữa hắn là Đại Đế tham tu hệ Mộc, vừa vặn khắc chế Lôi đạo.

Ba vị Đại Đế, đương nhiên sẽ không giao thủ cùng Đoan Mộc Thanh.

- Vậy thì, để thiên tài đệ nhất Lôi đạo của bổn Tông, lĩnh giáo Phong Lôi truyền thừa của Triệu Phong. Xem xem hắn nói, có thật sự như

vậy chăng.

Ám Lôi Đại Đế chậm rãi mở miệng nói.

Bọn họ đều là Hư Thần Đại Đế, cùng một tiểu bối hơn hai mươi tuổi tỷ thí, cũng không nói ra được.

- Ừm, ngược lại là một cách không tồi.

- Nếu như đôi bên, đều có lý lẽ. Vậy thì để thiên tài mạnh nhất của hai đại lưu phái, đứng ra phân thắng bại.

Trên sân, phần lớn thần niệm, ồn ào phụ họa.

Chủ nhân những thần niệm này, phần lớn là Vương Giả, Đại Đế Thánh Địa các Tông.

Lúc này, có náo nhiệt vui mắt, đương nhiên sẽ không từ chối.

- Triệu Phong, ngươi thấy thế nào?

Đoan Mộc Đại Đế hỏi.

- Có thể.

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Thấy Triệu Phong gật đầu, ba người Ám Lôi Đại Đế, khóe miệng hiện lên tia mỉm cười đắc ý.

Không bao lâu.

Một nam tử chân trần cao lớn khôi ngô, mặt mũi rối bù, lưng đeo một

thanh cự kiếm, đi vào Huyền Chân Thánh Tông.

- Lôi Chấn.

Triệu Phong nhìn nam tử kia, cũng không bất ngờ.

Lôi Chấn này, tu hành “Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết”, thân mang thể chất Lôi Linh, khắc chế phần lớn Lôi đạo công pháp trong thiên địa.

- Thực lực của người này, cũng tăng cường rồi.

Trong Huyền Chân Thánh Tông, một vài đệ tử chân truyền, nhìn qua Lôi Chấn, trên mặt đầy vẻ kiêng dè.

Trong Bán Thần Di Viên, từ sau khi Lôi Chấn vứt bỏ tranh đoạt Bán Thần chi huyết, đã có thu hoạch không nhỏ.

- Triệu Phong, trận luận bàn này, ngươi chỉ có thể sử dụng Phong Lôi truyền thừa, dùng những phương pháp khác chiến thắng, đều không tính.

Nữ tử đoan trang lại cười nói.

- Vậy không công bằng!

Đoan Mộc Thanh biến sắc.

Dựa theo lời nàng nói, Triệu Phong không thể sử dụng ưu thế huyết mạch nhãn đồng và phương diện linh hồn để thủ thắng.

Còn dựa vào Phong Lôi truyền thừa, thể chất Lôi Linh cùng “Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết” của Lôi Chấn, có thể khắc chế Lôi đạo, hấp thu Lôi lực, làm sao mà đánh?

- Ngươi muốn chứng minh, Phong Lôi truyền thừa, trò giỏi hơn thầy thắng lợi tại trời, vượt khỏi hệ thống Vạn Lôi Tông. Thì nhất định phải làm như vậy.

Ám Lôi Đại Đế cười lạnh nói.

Lời vừa nói ra, mọi người cũng không thể nói gì hơn.

Song phương tranh luận, mấu chốt ở chỗ Phong Lôi truyền thừa, có phải vượt qua Vạn Lôi Tông hay không.

Triệu Phong, nếu dựa vào thủ đoạn khác để thắng, đương nhiên không tính.

- Hắc hắc, hơn nữa, ngươi phải thắng được Lôi Chấn. Cho dù là hoà nhau, cũng không thể chứng minh Phong Lôi truyền thừa, “vượt qua hệ thống Vạn Lôi Tông”.

Đại Đế mặt đen này, xảo trá cười, đem hai chữ “vượt qua”, nhấn rất mạnh.

Ah!

Phần đông thần niệm ở đây, người người đều kinh ngạc.

Người của Vạn Lôi Tông này, cũng quá vô sỉ rồi.

Phong Lôi truyền thừa, ưu thế lớn nhất là tốc độ.

Cho dù Triệu Phong, không làm gì được thân thể Lôi Linh của Lôi Chấn, nhưng bằng vào tốc độ, vẫn có cơ hội bất phân thắng bại. Nhưng nào ngờ được. Vạn Lôi Tông sớm đã lường trước điều này.

- Yêu cầu của chúng ta, hợp lý đấy chứ. Nếu như không làm như vậy, làm sao có thể chứng minh, Phong Lôi truyền thừa này, vượt ra khỏi hệ thống của Vạn Lôi Tông.

Ba vị Đại Đế, trên mặt có vài tia đắc ý.

Triệu Phong cũng im lặng, ba vị Đại Đế này, thật đúng là không phải cáo già bình thường.

Bất quá, lời hắn nói vừa rồi, đã không thể nào cự tuyệt.

- Triệu Phong, nếu ngươi thua, hoặc là hòa nhau, vậy phải giao đầu lâu Thần Kiếp cùng Phong Lôi truyền thừa ra đây.

Ám Lôi Đại Đế nhàn nhạt nói.

- Ha ha, vậy nếu, lỡ như ta chiến thắng thì sao?

Triệu Phong nhếch miệng cười.

Hắn đem hai chữ “lỡ như”, cắn khá chặt.

Ba vị Đại Đế sửng sốt, bọn họ không ngờ, đã hạn chế Triệu Phong đến mức này, đối phương còn có khả năng chiến thắng.

- Như vậy đi, nếu ta thắng, các ngươi đem “Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết” giao ra đây.

Chương 684: Lôi Đạo Quyết Đấu (Hạ)

- Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết? Tiểu bối ngươi đừng vội si tâm vọng tưởng.

- Vạn Lôi Quyết, chính là tuyệt học đầu tiên trấn sơn của bổn Tông, Lôi đạo thần quyết xa xưa nhất của Thương Hải!

Ba vị Đại Đế, phản ứng mãnh liệt.

Yêu cầu vô lý của Triệu Phong, thiếu chút chưa khiến bọn họ rống giận hét lớn.

- Triệu Phong, ngươi không có thể chất Lôi Linh đặc thù, Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết đối với ngươi cũng vô dụng.

Nữ tử đoan trang cười nhạt một tiếng.

Về điểm này, Triệu Phong đương nhiên biết rõ.

Phong Lôi Đại Đế năm đó, trong lúc tu hành Vạn Lôi Tông, cũng không cách nào tu hành Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết, nhưng trên con đường khác, đã tham ngộ ra Phong Lôi chi đạo.

Nhưng, Triệu Phong có thể nhận định một điểm.

- Nội tình Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết, bất kể cấp độ hay công pháp, kỳ thật đều hơn hẳn Phong Lôi truyền thừa.

Khuyết điểm duy nhất là.

Vạn Lôi Quyết này, yêu cầu thể chất quá cao, bình thường trên vạn năm, đều không tìm ra một thiên tài thích hợp.

Có điều.

Một khi có thể chất Lôi Linh thích hợp, tu hành Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết, uy năng có thể nói là đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi, càng là Lôi đạo công pháp khắc chế thiên địa.

Lôi Chấn này, lúc trước lấy tu vi Đại Đan Nguyên Cảnh trung kỳ, liệt vào trong Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, hơn nữa thứ hạng còn khá gần phía trước.

Hôm nay gặp gỡ.

Tu vi Lôi Chấn, đã vọt lên hậu kỳ Đại Đan Nguyên Cảnh, khí tức Lôi đạo của hắn, càng phát ra sâu sắc.

- Luận tính thực dụng, Phong Lôi truyền thừa, hơn xa Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết, thêm cả đầu lâu Thần Kiếp. Đây chính là tiền đặt cược của ta.

Triệu Phong chậm rãi nói.

Mọi người ở đây, lập tức hiểu rõ.

Đây là một trận chiến tranh luận.

Nếu như, Triệu Phong thua, phải giao ra Phong Lôi truyền thừa và đầu lâu Thần Kiếp.

Tương ứng như vậy.

Vạn Lôi Tông cũng phải đưa ra tiền đặt cược tương xứng.

Triệu Phong chỉ đích danh rồi, muốn Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết truyền thừa căn bản nhất của Vạn Lôi Tông.

- Phong Lôi truyền thừa của ta, cấp độ nội tình, dường như chưa đủ. Nếu thêm Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết cùng đầu lâu Thần Kiếp, vậy thì có thể thúc đẩy tiến tới cấp độ càng cao hơn.

Triệu Phong lòng thầm tính toán.

Phong Lôi truyền thừa tuy mạnh, nhưng so sánh với Tử Thánh truyền thừa, Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết, cùng với những mật học truyền thừa của một vài Thánh Chủ khác, vẫn có chênh lệch nhất định.

Phong Lôi truyền thừa, tối đa chỉ có thể khiến Triệu Phong đạt tới đỉnh phong Đại Đế, hoặc là miễn cưỡng chạm đến Huyền Quang cảnh.

Còn Tử Thánh truyền thừa và Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết, ít nhất có thể tu luyện đến Bán Thần, thậm chí chạm đến Thiên Giai Thần Vị.

Đây chính là chênh lệch.

- Nếu chúng ta không đồng ý đặt cược, tiểu tử kia sẽ không ứng chiến.

Vạn Lôi Tông, ba vị Đại Đế, thấp giọng thảo luận.

Toàn diện tính toán xong xuôi.

- Phong Lôi truyền thừa lại thêm đầu lâu Thần Kiếp quả thực đủ tư cách, đánh cược với Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết.

Dù sao.

Phong Lôi truyền thừa cũng có tính thực dụng rất lớn, có thể tạo nên Đại Đế có tốc độ đệ nhất. Chỉ luận tốc độ đơn thuần, Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết có vẻ không bằng.

Huống hồ, đầu lâu Thần Kiếp này, đối với Lôi đạo Tông phái, giá trị không thể đo lường.

- Được, chúng ta đồng ý.

Ám Lôi Đại Đế, trịnh trọng gật đầu.

Để đề phòng Triệu Phong thua rồi lật lọng, Ám Lôi Đại Đế còn mời đến mấy vị Đại Đế trung lập làm chứng.

Đầu lâu Thần Kiếp và Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết, tạm thời giao vào trong tay mấy vị Đại Đế trung lập kia.

Đối với điều này, Triệu Phong chỉ cười mà không nói.

Một lát sau…

Chủ Linh Phong, trên Chân Vương đài.

Triệu Phong cùng Lôi Chấn, đứng ở hai đầu Chân Vương đài.

Mấy vị Đại Đế trung lập, lấy tư cách trọng tài.

Vương Giả, Đại Đế, quan sát trận chiến này có hơn mấy chục người.

Trận chiến này, trở thành tiêu điểm của Chân Vũ Thánh Địa, hai đại Tông phái Tam Tinh, ba mươi ba Tông phái Nhị Tinh.

- Triệu Phong, dựa theo ước định giao chiến, ngươi chỉ được sử dụng Phong Lôi truyền thừa để giành thắng lợi. Nếu như dùng bản lĩnh khác, thí dụ như huyết mạch đồng tử, tức thì kết cục thất bại đã định.

Ngoài sân, một vị trọng tài cấp Đại Đế, căn dặn.

- Hiểu rồi.

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Nếu như không hạn chế bản lĩnh, chỉ một tia ý chí Đồng lực của hắn, đã có thể đánh bại Lôi Chấn.

Ba vị Đại Đế Vạn Lôi Tông, đương nhiên cũng nhìn ra, cấp độ linh hồn Triệu Phong, ít nhất đạt tới cấp độ Vương Giả.

- Triệu Phong, Phong Lôi truyền thừa của ngươi, ở trước mặt ta, không có đất dụng võ.

Lôi Chấn liếm môi một cái.

Lúc ở trong Bán Thần Di Viên, hai người đã từng giao phong chốc lát.

Triệu Phong sử dụng ý chí Nửa bước Vương Giả, khiến hắn một lần thoáng chút chịu thiệt.

Khi đó, thực lực chân chính của Lôi Chấn, vẫn chưa hiển hiện.

- Vậy thì thử xem.

Triệu Phong mặt không biểu tình.

- Bắt đầu!

Vừa mới nói xong, hai đạo thân ảnh, gần như đồng thời chớp động.

Vút vút…

Một đạo Phong ảnh đỏ thẫm cùng một đạo Lôi ảnh ngũ sắc, trên Chân Vương đài, nhanh chóng chớp động

Tốc độ hai người, đều đạt tới cực hạn.

Lôi đạo, bản thân am hiểu tốc độ.

Dưới Vương Giả, hầu như nhìn không rõ quỹ đạo thân ảnh của hai người.

- Tốc độ của Triệu Phong, dường như nhanh hơn chút.

Vài tia thần niệm quanh quẩn trên Chân Vương đài, lại thấy rất rõ ràng.

Phong Lôi truyền thừa, là dung hợp của Phong và Lôi, có được tốc độ Áo Nghĩa ngạo thị thiên địa.

Bùm bùm…

Triệu Phong phát động công kích trước tiên, bổ ra một đạo Phong Lôi

Trảo Quang xích tử sắc, lôi điện quang ảnh khổng lồ chiếu rọi rộng cả trăm trượng, khí tức hủy diệt bạo ngược, đè ép một phương Hư Không.

- Chút tài mọn!

Lôi Chấn không né không tránh, sừng sững tại chỗ, trên người hiện lên một tầng Lôi vân cổ xưa vàng óng.

Lôi vân cổ xưa này, càng giống như ở ngoài thân hắn, ngưng kết thành Lôi giáp.

Đùng đùng!

Phong Lôi Trảo Quang, rơi xuống trên người Lôi Chấn, một trận nổ vang bùng cháy.

Lôi vân chiến giáp vàng óng này, bề ngoài thoáng hiện một tia vết rạn.

- Ha ha ha... đối với Thượng Cổ Lôi Linh Thể của ta thì vô dụng thôi, tham tu Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết, có thể khắc chế Lôi đạo thiên hạ.

Lôi Chấn đứng nguyên tại chỗ, lông tóc lành lặn.

Hử?

Triệu Phong phát hiện, lực lượng Lôi đạo bên trong Phong Lôi công kích của mình, có một phần, thậm chí bị Lôi Chấn hấp thụ.

Nói cách khác.

Công kích của Triệu Phong, chẳng những không gây ra tổn thương

cho Lôi Chấn, còn có khả năng, trợ giúp bành trướng thực lực của đối phương.

- Vạn Lôi Oanh Đỉnh!

Lôi Chấn hét lớn một tiếng, hai tay mở ra, trong hư không vang vọng ngàn vạn đạo lôi quang.

Mắt thường chỉ thấy, Lôi Điện đủ mọi màu sắc, hiện ra ngàn vạn lôi xà, khí thế to lớn, khiến đất trời sáng tối lập lòe.

Ầm ầm!

Ngàn vạn đạo Lôi Điện, giăng khắp một mảnh hư không, ầm ầm bổ xuống Triệu Phong giống như con kiến bé nhỏ.

- Thân thể Thượng Cổ Lôi linh, hô gọi lôi điện thiên địa, uy lực mạnh mẽ.

Trên Huyền Chân Thánh Tông, một số đệ tử thành viên Tông môn, vẻ mặt kinh hãi.

Uy thế cỡ này, dưới Vương Giả, làm sao có thể đối chiến giao phong?

- Phong Lôi Bách Biến!

Trên người Triệu Phong tách ra một mảnh Lôi Điện Phong đoàn lóng lánh.

Bùm bùm bùm -----

Trong chốc lát, trên Chân Vương đài xuất hiện hơn trăm đạo điện

quang Phong ảnh của Triệu Phong, cũng nhanh chóng phân bố các nơi.

Vạn Lôi Oanh Đỉnh của Lôi Chấn, lập tức mất đi mục tiêu chân thân Triệu Phong.

Một chiêu này của hắn, thuộc về phạm vi Lôi đạo công kích, cũng tập trung giáng vào một điểm, uy lực dồn đến cấp độ Vương Giả.

Nhưng mà.

Dưới tình hình mất đi chân thân Triệu Phong, Vạn Lôi Oanh Đỉnh không cách nào tập trung vào một điểm, phạm vi lôi điện, không cách nào đối phó với chân thân của Triệu Phong, để tạo thành tổn thương thực chất.

Vút vút vút…

Trên Chân Vương đài, những điện quang phong ảnh kia, lần lượt tan vỡ.

Mà như Vạn Lôi Oanh Đỉnh bí kỹ phạm vi mức này, tiêu hao cũng không nhỏ, không thể tiếp tục.

Vù! Vù! Vù!

Đột nhiên, mười đạo điện quang phong ảnh của Triệu Phong, đánh về phía Lôi Chấn.

- Đến rồi!

Lôi Chấn khóe miệng hơi nhếch lên.

Trong mười đạo điện quang phong ảnh này, đạo nào là thật, đã không còn quan trọng.

- Toàn bộ lưu lại!

Trong mắt Lôi Chấn lệ mang lóe lên, đột nhiên nhấc thanh Cự Kiếm sau lưng mình.

Ầm ầm

Giữa thiên hư, ngàn vạn đạo ánh sáng lôi điện, rơi xuống trên người cự kiếm kia, ngưng tự thành một luồng lôi lực khủng bố kinh thiên.

- Dẫn Lôi Kiếm Quyết!

- Không ngờ là loại kiếm quyết cấm kỵ này!

Trên Chân Vương đài, một vài Vương Giả Hư Thần Cảnh, cũng không khỏi thất thanh.

Cái gọi là Dẫn Lôi Kiếm Quyết, tên như ý nghĩa, chính là dẫn động lôi lực vô tận thiên địa, ngưng tự trên thân kiếm, phát huy uy lực vượt xa bản thân gấp mấy lần, thậm chí gấp trên mười lần.

Loại kiếm quyết này, vạn phần hung hiểm, đôi chút bất cẩn, cũng sẽ bị vạn lôi hủy diệt.

Ầm ầm

Bầu trời Chân Vương đài, vạn Lôi hội tụ, có một loại khí tức tai họa tận thế long trời lở đất.

Mà tất cả lôi điện, đều ngưng tụ trên thân kiếm.

- Uy lực một kiếm này, đủ để sánh ngang một kích toàn lực của Vương Giả.

- Không! Thậm chí so với Vương Giả bình thường, còn mạnh hơn.

Cự kiếm kia dẫn động lôi lực vô tận thiên địa, thỏa thích bay múa, lôi điện kiếm quang khủng bố, hóa thành một đạo Lôi Nhận Phong Bạo, lập tức bao trùm nửa Chân Vương đài.

Phốc phốc ầm!

Trong tầm mắt, cự lôi kiếm quang chói mắt, đè áp hết thảy.

Ngoài sân một vài đệ tử quan chiến, thị giác thính giác, tạm thời bị che khuất.

- Chân thân Triệu Phong, cũng bị bao trùm cuốn vào.

Một vài thần niệm Đại Đế, đều thấy rất rõ.

Cho dù, mười đạo điện quang phong ảnh này, đều là giả thân.

Nhưng chân thân Triệu Phong, cũng ở không xa, chờ đợi phát động.

Vù vù vù…

Mười đạo điện quang phong ảnh, lập tức bị chôn vùi.

Chân thân Triệu Phong, cũng bị bao trùm.

- Hả?

Một vài Vương Giả Hư Thần Cảnh, có chút thất thanh.

Triệu Phong khinh địch như vậy, đã bị tiêu diệt vô thanh vô tức?

- Ở bên trên!

Mấy vị Đại Đế khẽ hô một tiếng.

Lôi Dực Phi Độn Thuật!

Vù vù!

Một đạo ánh sáng Lôi Dực uốn lượn mơ hồ, dùng phương thức phá vỡ xiềng xích không gian, phi độn đến trên không.

Đậy không chỉ có cực hạn tốc độ Phong Lôi, còn liên quan đến nguyên lý độn không.

Nam tử tóc tím sau lưng mọc Phong Lôi Dực Quang, phiêu du trên đỉnh đầu Lôi Chấn.

- Sao lại như vậy…

Lôi Chấn thất thanh, hắn thúc dục hết Dẫn Lôi Nhất Kiếm, thân thể vừa vặn rơi vào giai đoạn hậu lực không tụ lại được.

Càng khéo chính là.

Ngàn vạn lôi quang trên đỉnh đầu hắn, sau khi bị cự kiếm hấp thu sử dụng, vừa vặn tạo ra một điểm chân không sơ hở.

Lôi Dực Phi Độn Thuật của Triệu Phong, vừa vặn thoáng hiện đến chỗ này.

- Xích Diệt Phong Lôi!

Lôi Dực sau lưng Triệu Phong rung lên, như Phong Lôi lóe lên.

Oành ầm!

Một đạo Xích Sắc Phong Lôi tựa như đang thiêu đốt, ngưng kết thành một đường quyền quang bá đạo cực kỳ, giáng thẳng xuống người Lôi Chấn.

Bùm!

Lôi Chấn kêu thảm một tiếng, thân hình bay ra ngoài, lôi quang trên người bị nghiền nát, bị một tầng Xích Sắc Phong Lôi thiêu đốt thê thảm.

Lực lượng Xích Diệt Phong Lôi, ẩn chứa khí tức hủy diệt, bộc phát mạnh mẽ, mà lại còn tiếp tục bùng cháy.

Ộc!

Lôi Chấn phun ra một búng máu, ngã ngồi trên đất, Xích Diệt Phong Lôi trên người, vẫn còn bùng cháy mãnh liệt.

Bên ngoài thân hắn, từng mảng cháy đen.

Nếu như hắn không có được thân thể Thượng Cổ Lôi linh, tu hành Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết, cho dù đổi lại là Nửa bước Vương Giả, cũng bị đánh bay, cháy thành tro bụi.

- Xích Diệt Phong Lôi!

- Tiểu bối này, không ngờ đem Xích Diệt Phong Lôi, tu luyện đến cấp độ này. Còn giải quyết thuộc tính xung khắc, đem Xích Diệt Phong Lôi, ổn định ngưng tụ đến trình độ này.

Ba vị Đại Đế Vạn Lôi Tông, không khỏi thất sắc.

Xích Diệt Phong Lôi của Triệu Phong, bất kể hỏa hầu hay ý cảnh, đều cường đại thần kỳ, đã không phải chỉ chạm đến một chút da lông như ở Di Viên.

Bọn họ không biết, Triệu Phong ở hầm rượu Bán Thần, đã có được Long Viêm Tửu và Điện Vân Tửu.

Hơn nữa.

Xích Diệt Phong Lôi, được ổn định khống chế đến trình độ này, ngay cả Phong Lôi Đại Đế cùng thời điểm năm đó, cũng đều không làm được.

- Hừ! Xích Diệt Phong Lôi của ta, đã vượt qua Phong Lôi Đại Đế năm đó rồi.

Khóe miệng Triệu Phong, khẽ nhếch lên một tia cười nhạo.

Xích Diệt Phong Lôi, dung nhập khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, viêm lực hủy diệt càng tiếp cận bổn nguyên, không chỉ ổn định, uy lực còn càng mạnh hơn nữa.

Sai lầm lớn nhất của Vạn Lôi Tông ở chỗ, bọn họ vẫn lấy Phong Lôi Đại Đế năm đó để đánh giá Triệu Phong.

Đây chính là, trò giỏi hơn thầy thắng lợi tại trời.

Chương 685: Lôi Dực Chiến Kỹ

Bịch!

Lôi Chấn dội ngược rơi xuống đất, trên người còn có một tầng Phong Lôi đỏ nhạt, thiêu đốt mãnh liệt.

Triệu Phong một đòn cận thân, đã khiến hắn trọng thương.

- Thật nhanh!

- Xích Diệt Phong Lôi của tiểu tử này, đã vượt qua Phong Lôi Đại Đế cùng thời điểm.

Phụ cận Chân Vương đài, một mảnh xôn xao.

Một vài Vương Giả, Đại Đế, đều động dung.

Trò giỏi hơn thầy thắng lợi tại trời.

Phong Lôi Đại Đế, vượt khỏi hệ thống Vạn Lôi Tông, luyện thành Đại Đế tốc độ đệ nhất năm đó.

Ngày nay.

Thành tựu Phong Lôi truyền thừa của Triệu Phong, lại vượt qua Phong Lôi Đại Đế cùng thời điểm.

- Chúng ta đã đánh giá thấp tiểu bối này rồi.

Ba người Ám Lôi Đại Đế, sắc mặt trở nên nghiêm trọng.

Đầu tiên.

Xích Diệt Phong Lôi của Triệu Phong, cảnh giới hỏa hầu, nằm ngoài dự đoán.

Dựa theo lẽ thường, trước cảnh giới Vương Giả, tối đa chỉ có thể tham tu đến một chút da lông Xích Diệt Phong Lôi.

Mà Xích Diệt Phong Lôi của Triệu Phong, thành tựu hỏa hầu hiện nay đã có trên năm phần.

Thứ hai.

Triệu Phong đã giải quyết vấn đề thuộc tính xung đột của Xích Diệt Phong Lôi.

Hắn đem Xích Diệt Phong Lôi, ổn định ngưng luyện, không chỉ khống chế thành công, uy lực còn mạnh hơn.

- Không hổ là Triệu Phong ca, mới một hai tháng, không ngờ thực lực của hắn, lại có nâng cao như vậy.

Triệu Vũ Phi, xuất hiện gần bên Chân Vương đài.

Trận chiến này, không khác gì trận chiến cách đây không lâu, chính là trận chiến của nàng cùng Nam Cung Thánh.

Đương nhiên.

Cấp độ trận chiến này, thấp hơn một chút.

Lần trước, chiến lực của Triệu Vũ Phi và Nam Cung Thánh, đều hoàn toàn đạt tới cấp bậc Vương Giả trở lên.

- Lôi Chấn, cho dù ta không sử dụng huyết mạch đồng tử, ngươi vẫn không địch lại.

Triệu Phong lơ lửng giữa không trung, Phong Lôi Chi Dực sau lưng, rất sống động, giống như lông chim chân chính.

Phong Lôi Chi Dực của hắn, gần như thực chất hóa

Ánh mắt Triệu Phong, quét qua Lôi Chấn, cùng với ba người Ám Lôi Đại Đế.

- Ta... vẫn chưa bại.

Lôi Chấn cố gắng thét một tiếng, ngoài thân quanh quẩn một tầng ngũ hành Thủy Lôi, chuyển động khắp toàn thân, diệt trừ Xích Diệt Phong Lôi lưu lại.

Vừa rồi bị thua, hắn chủ yếu thua ở tốc độ, bị Triệu Phong lọt vào kẽ trống.

Ầm…

Trên người Lôi Chấn bùng lên ngũ sắc lôi quang, khí thế tăng vọt, phát ra một cỗ khí tức Thượng Cổ Lôi Đạo.

Bất chợt, sau lưng Lôi Chấn, Lôi Điện hư ảnh to lớn cổ xưa, sắp thành hình.

Lôi Điện hư ảnh này, hai tay cầm lôi chùy, mắt sáng như đuốc, khí

tức thông suốt thời không cổ kim, dẫn dắt một luồng Thiên Địa Lôi Điện sức mạnh to lớn.

- Lôi Linh Chi Ảnh

- Dẫn động Thượng Cổ Lôi Linh Chi Ảnh, không sợ bị phản phệ ư?

Xung quanh Chân Vương đài, một vài cường giả Hư Thần Cảnh, kiến thức rộng rãi, thần sắc đều biến đổi.

Lập tức.

Lôi Linh Chi Ảnh sau lưng Lôi Chấn, sắp thành hình, khí tức Lôi Lực, đã vượt qua cấp độ Vương Giả.

- Phong Lôi Dực Trảm

Trong hư không, đột ngột quét qua một đạo Lôi Dực phong ảnh sắc bén.

Chỗ Triệu Phong, chỉ còn lại một tàn ảnh Lôi Dực.

Ngay sau đó.

Véo…

Một đạo phong ảnh Xích Sắc Lôi Dực kia, phá vỡ xiềng xích không gian, lăng không từ trên người Lôi Chấn, chém qua.

- Ah...

Lôi Chấn kêu thảm một tiếng, ngã phịch xuống đất.

Thượng Cổ Lôi Linh Chi ảnh sau lưng hắn, lập tức ảm đạm, nhanh chóng biến mất.

Trên sân, dưới Vương Giả, hầu như không hiểu, tình huống vừa rồi là như thế nào.

Chỉ có vài Đại Đế, ánh mắt đóng đinh ở hai chân Lôi Chấn.

Phịch!

Lôi Chấn sau khi ngã xuống đất, hai chân đột nhiên đứt lìa khỏi cơ thể.

Quỷ dị hơn chính là.

Hai chân bị chém đứt của hắn, nhưng ngay cả một vết máu cũng không chảy, hoàn toàn bị Xích Diệt Phong Lôi đốt cháy.

- Mau cứu Chấn nhi!

Nữ tử đoan trang thấp giọng hô một tiếng, ba vị Đại Đế Vạn Lôi Tông, chỉ một bước, đã hạ xuống bên người Lôi Chấn.

Trong Thánh Địa, Tông phái Nhị Tinh đỉnh phong hoặc Tam Tinh Tông phái, tàn tật bình thường, cũng không phải vấn đề lớn.

Thế nhưng.

Vết thương Lôi Chấn, cũng không phải công kích bình thường. Xích Diệt Phong Lôi, ẩn chứa Áo Nghĩa hủy diệt, thậm chí Lôi Viêm thiêu đốt.

Nếu như cứu muộn một chút, rất có thể sẽ tàn phế suốt đời.

Phù!

Triệu Phong thở phào một hơi, thi triển Lôi Dực Phi Độn Thuật, rời khỏi Chân Vương đài, để tránh tai ương lửa giận của ba vị Đại Đế.

Vừa rồi, quả thật có chút nguy hiểm.

Nếu để cho Thượng Cổ Lôi Linh Chi Ảnh thành công ngưng hiện, Triệu Phong phải đối mặt với một cường giả Lôi đạo cấp bậc Vương Giả.

Bởi vậy.

Triệu Phong không có chần chừ thêm, trực tiếp thi triển Phong Lôi Dực Trảm nhanh nhất.

Phong Lôi Dực Trảm, là chiến kỹ Lôi Dực cao thâm.

Phương thức hắn tấn công, chính là dung nhập nguyên lý Phong Lôi Độn Không.

Có thể nói, Dực Trảm này, ngưng kết tinh nghĩa Phong Lôi truyền thừa.

Tốc độ và tấn công cực hạn!

- Khá lắm, uy lực Lôi Dực chiến kỹ này, đã có thể uy hiếp được Vương Giả rồi.

Trên sân, một vài Vương Giả Hư Thần Cảnh, đều có chút kiêng kị.

Triệu Vũ Phi và Nam Cung Thánh, trước sau đuổi tới.

Sau khi Nam Cung Thánh đến.

Thời điểm hắn đến, vừa hay nhìn thấy Lôi Dực chiến kỹ của Triệu Phong, chém vào hai chân Lôi Chấn.

- Nếu như Phong Lôi Dực Trảm này, bỗng ngột tập kích, Vương Giả cũng đều có thể lật thuyền trong mương.

Sắc mặt Nam Cung Thánh trở nên trầm trọng.

Trận chiến này, Triệu Phong không sử dụng huyết mạch đồng tử, cũng không dựa vào ưu thế phương diện linh hồn.

- Ha ha, ba vị Đại Đế, còn gì để nói? Chư vị cũng nhìn thấy rồi đấy, Triệu Phong dựa vào Phong Lôi truyền thừa, đánh bại thiên tài Lôi đạo đệ nhất của quý Tông.

Đoan Mộc Thanh vui vẻ ôn hòa.

Nói thật.

Trước khi chiến đấu, hắn cũng có vài phần lo lắng.

Dù sao, lĩnh vực mạnh nhất của Triệu Phong, cũng bị hạn chế, phải dùng Phong Lôi truyền thừa để đánh bại Lôi Chấn.

Mà thể chất công pháp Lôi Chấn, lại khắc chế lực lượng Lôi đạo trong thiên địa.

Ba người Ám Lôi Đại Đế, miễn cưỡng ổn định thương thế Lôi Chấn, sắc mặt đều có chút âm trầm.

- Ừm, trận chiến này, đích thật Triệu Phong chiến thắng, không thể tranh cãi được thêm.

- Mấu chốt thắng lợi của Triệu Phong, chính là tốc độ. Cũng có nghĩa là Phong Lôi truyền thừa, có ưu thế vượt qua hệ thống Vạn Lôi Tông.

Mấy vị trọng tài Đại Đế trung lập, dùng tư cách người công chứng, đều gật đầu tán thành.

Cứ như vậy.

Triệu Phong dưới bao con mắt chăm chú của mọi người, cầm về đầu lâu Thần Kiếp, kể cả Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết nữa.

Ba người Ám Lôi Đại Đế, trên mặt không cam lòng, muốn đổi ý cũng đã không thể.

Trận đấu người người chứng kiến, thắng bại không có gì để bàn cãi.

- Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết.

Triệu Phong cầm qua bản thánh quyết Lôi đạo truyền thừa cổ xưa này, mở Thần Linh Nhãn, nhanh chóng lướt qua.

Với khả năng Thần Linh Nhãn của hắn hiện nay, cho dù là một quyển sách thật dày, liếc một cái cũng có thể hiểu rõ phục chế toàn bộ nội dung.

Rất nhanh.

Trong đầu Triệu Phong, nổi lên một bản Vạn Lôi Quyết hư cấu.

Thứ hắn phục chế, là một vật chất lập thể hư cấu, chứ không phải

văn tự đơn giản.

- Triệu Phong, ngươi không có thể chất Lôi Linh đặc thù, cho dù đạt được Vạn Lôi Quyết, cũng vô dụng.

Ám Lôi Đại Đế hừ lạnh một tiếng.

Cho dù, Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết đã thua vào tay Triệu Phong, ba vị Đại Đế vẫn yêu cầu Triệu Phong xem hết tại chỗ, sau đó tiêu hủy, thề không truyền ra ngoài.

Phừng…

Vạn Lôi Quyết trong tay Triệu Phong, lập tức bốc cháy, hóa thành tro tàn.

Ba vị Đại Đế, đều thoáng giật mình.

Thoạt nhìn, Triệu Phong giống như không thèm xem qua Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết.

- Cho dù là Đại Đế, cũng không có năng lực như thế, dùng thần niệm nhanh như vậy ghi nhớ nội dung trong sách.

Một vài cường giả ở đây, đều ngạc nhiên nghi ngờ.

Chẳng lẽ, Triệu Phong tự biết không thể tu hành, trực tiếp tiêu hủy Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết, vũ nhục Vạn Lôi Tông ngay tại chỗ.

- Tiểu bối này...

Ba vị Đại Đế Vạn Lôi Tông, sắc mặt âm tình bất định.

Triệu Phong không để ý nghị luận kinh hãi của mọi người, hóa thành một đạo tàn phong Lôi Dực, trở về chỗ của mình.

- Triệu Phong, một tháng sau. Chúng ta sẽ sử dụng Khóa Không đại trận, rời khỏi đây.

Đoan Mộc Thanh nhắc nhở.

Triệu Phong tâm thần rùng mình, lập tức đồng ý.

Loại đại trận Khóa Không Linh Vực này, chỉ bằng vào một mình hắn, cũng không có tư cách sử dụng.

Với địa vị nhân mạch của Đoan Mộc Thanh, còn phải trả một cái giá lớn nhất định, mới có thể mở ra.

Triệu Phong sẽ cùng Đoan Mộc Thanh, Triệu Vũ Phi, cùng nhau rời khỏi Thánh Địa.

Sư tôn đi rồi, người đệ tử như Triệu Phong, không có chỗ dựa lớn nhất, tất nhiên sẽ không tiếp tục ở lại đây nữa.

Vạn Lôi Tông cũng hiểu điểm này, cho nên mới chủ mưu đến đây.

Đáng tiếc, tính toán của bọn họ, lại không thực hiện được, thậm chí còn tiền mất tật mang.

Trở về nơi ở.

Triệu Phong ánh mắt lấp lánh, trầm ngâm.

Trước mắt, hắn ở lại Chân Vũ Thánh Địa, có Đoan Mộc Thanh che chở, không sợ Tử Vong Đại Đế đuổi giết.

Nhưng mà.

Một khi rời khỏi Thánh Địa, cùng sư tôn mỗi người một ngả, rất có thể hắn lại gặp phải truy sát mới.

Haizz…

Triệu Phong thở dài một hơi, nhắm mắt lại.

Thế giới Hồn Hải, hắn vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, tiêu trừ ý chí Tử Vong Đồng Lực.

- So với lúc đầu, ý chí Tử Vong Đồng Lực này, đã giảm sáu bảy phần rồi.

Triệu Phong thầm nhủ.

Nếu như hắn che dấu Thần Linh Nhãn, dùng bí thuật thu liễm khí tức linh hồn, cảm ứng ý chí Tử Vong Đồng Lực này, khả năng chỉ có một phần mười ban đầu.

Nhưng Triệu Phong vẫn cảm thấy, như vậy chưa đủ an toàn.

- Trước kia, là thủ hạ Tử Vong Đại Đế đuổi giết. Còn sau này, Tử Vong Đại Đế sẽ tự mình ra tay, lực cảm ứng của hắn, tuyệt đối còn hơn những Tử Vệ đó.

Triệu Phong thầm nghĩ.

Thời gian kế tiếp, ý chí tâm thần hắn, một nửa dùng để tiêu trừ ý chí Tử Vong Đồng Lực.

Tiêu trừ liên tục.

Ngoài ra, Triệu Phong còn từ trong Vạn Niệm Thần Quyết, tìm được bí pháp đặc thù phong tuyệt khí tức linh hồn.

Ngoại trừ cắt đứt khí tức, Triệu Phong cũng không có đình chỉ tu luyện.

Chỉ là.

Tham ngộ Lôi Lực Thần Kiếp này, tiến triển ban đầu, quả thật vô cùng chậm chạp.

Về phần Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết, Triệu Phong quả thực không thể tu luyện.

Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết, nối liền kim, mộc, thủy, hỏa, thổ ngũ hành Lôi đạo, bao gồm vạn lôi Áo Nghĩa.

Không có thể chất Lôi Linh đặc thù, căn bản không cách nào tu luyện.

Triệu Phong lưu lại pháp quyết này, là vì tham khảo tinh nghĩa trong đó, đồng thời cũng muốn tăng nhanh tham ngộ tiếp thu lực lượng lôi kiếp.

Dù sao, Vạn Lôi Quyết cũng bao gồm vạn lôi Áo Nghĩa.

Bảy ngày sau.

Triệu Phong thở dài một hơi.

Thành tựu Lôi đạo và việc tham tu lực lượng lôi kiếp của hắn, đã đụng phải bình cảnh.

Còn thừa lại một chút Điện Vân Tửu và Long Viêm Tửu, hắn sẽ không tuỳ tiện sử dụng.

Thứ nhất, dùng liên tục, hiệu quả không phải tốt nhất.

Thứ hai, nhờ vào ngoại vật tu hành, cũng không phải ổn định.

Gặp tình hình này.

Triệu Phong đành tạm thời bỏ qua tu hành liên quan đến Phong Lôi truyền thừa.

- Huyễn Thần Tửu!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một chén thủy tinh màu tím.

Hắn còn thừa lại, nửa chén Huyễn Thần Tửu cuối cùng.

Hôm nay.

Phương diện linh hồn của Triệu Phong, còn mạnh hơn so với Vương Giả bình thường, đã ngưng tụ thành ý chí Đồng tử.

Cho dù không nhờ vào Huyễn Thần Tửu, hắn cũng có thể nhanh chóng lĩnh ngộ nguyên vẹn ý cảnh và ý chí Vương Giả.

- Huyễn Thần Tửu còn lại, để cho mai này, sau khi thăng lên Vương Giả.

Triệu Phong có mục tiêu lâu dài của bản thân.

Huyễn Thần Tửu, đối với việc lĩnh ngộ ý cảnh Vương Giả, cũng có

trợ giúp nhất định, tuy nhiên cũng có hiệu quả mạnh mẽ như dưới Vương Giả sử dụng.

Vèo

Triệu Phong thu hồi Huyễn Thần Tửu.

- Đúng thời điểm, đi Mộng Cảnh Thái Cổ, thăm dò một chốc.

Triệu Phong nhắm mắt.

Ý thức của hắn, tiến vào thế giới Hồn Hải, tại trung tâm hồ nước màu da trời là một vòng khí xoáy vô hình.

Sau một khắc…

Triệu Phong tiến vào không gian Thái Cổ nguyên thủy này.

Mộng Cảnh Thái Cổ, áp lực thiên địa bao trùm trời đất, ầm ầm lao đến

Áp lực ở nơi đây, so Bán Thần Di Viên, không biết mạnh hơn bao nhiêu lần.

Trong Bán Thần Di Viên, cấp độ Vương Giả, còn có thể phi hành, nhưng ở nơi này, phỏng chừng cũng chỉ có đi bộ.

Lúc này đây.

Khả năng thừa nhận luồng áp lực ở nơi này của Triệu Phong, đã tăng cường không ít.

Cạch! Cạch!

Triệu Phong từng bước đi tới, cho dù áp lực rất lớn, nhưng so trước kia, đã thả lỏng hơn một chút.

Hiện tại.

Bước đầu, hắn đã có thể hành động thăm dò Mộng Cảnh Thái Cổ.

Chương 686: Chiến Đấu Trong Mộng Cảnh Thái Cổ

Trải qua “Bán Thần Di Viên”, sinh mạng thể phách, cùng với linh hồn lực lượng của Triệu Phong, đã đạt tới cấp độ hoàn toàn mới.

Lần này, lại thăm dò Mộng Cảnh Thái Cổ, hắn so với dĩ vãng, đã thoải mái hơn không ít.

- Hiện tại, nếu như ta bất động, ở chỗ này một ngày hay hai ngày, cũng không thành vấn đề.

Triệu Phong chậm rãi đạp vững từng bước chân.

Trong mắt của hắn đầy vẻ cẩn thận, Thần Linh Nhãn nhìn thấu bốn phương tám hướng.

Trước đó có một lần, hắn ở bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ, tao ngộ một con “Thượng Cổ Yêu điểu” cường đại.

Tùy tiện tao ngộ Yêu điểu, còn có khí tức áp bách cấp Vương Giả trở lên.

Càng không cách nào đánh giá được, những sinh linh to lớn trong đó, thậm chí một số chủng tộc cấp cao, sẽ mạnh đến bao nhiêu.

Bởi vậy.

Trong quá trình thăm dò, Triệu Phong đặc biệt cẩn thận, mọi thời khắc đều bảo trì cảnh giác.

Cạch cạch cạch cạch

Triệu Phong bộ pháp vững vàng, không chậm không nhanh.

Nếu có chút mệt mỏi, hắn sẽ ngồi xuống tại chỗ, còn có thể điều tức.

Hô hấp khí tức của Mộng Cảnh Thái Cổ, đối với huyết mạch thể chất của Triệu Phong, thậm chí linh hồn, đều có một loại tác dụng tẩy luyện cùng ngưng thực.

Chỉ là.

Khí tức trong Mộng Cảnh Thái Cổ, hiệu quả đối với Triệu Phong hiện tại, đã dần dần giảm xuống, trở nên chậm chạp.

Dù sao, sinh mệnh và cấp độ linh hồn của Triệu Phong, cũng đã đạt tới cấp độ Vương Giả rồi.

Phía trước tầm mắt, là một bãi cỏ.

Tại bên rìa bãi cỏ, có một con sông nhỏ.

Bãi cỏ, là mục tiêu số một của Triệu Phong.

- Đi đến bãi cỏ trước rồi nói sau.

Triệu Phong lần trước đã đánh giá qua, đi đến bãi cỏ, cần phải một ngàn bước.

Một ngàn bước.

Nếu như tại nửa năm trước, việc này đối với Triệu Phong mà nói,

quả thật vô cùng gian nan.

Khi đó, hắn có thể đi được một hai chục bước, đã là rất tốt rồi.

Bây giờ.

Triệu Phong cùng với Mộng Cảnh Thái Cổ, độ phù hợp gia tăng, khí lực linh hồn cường đại hơn, một lần đi mấy trăm bước, có lẽ không có vấn đề.

Mười bước... Một trăm bước... một trăm năm mươi bước

Triệu Phong đi dị thường cẩn thận.

Một lúc sau.

Hắn chứng kiến trên bầu trời, có một điểm đen xẹt qua.

- Hử, là một con chim sẻ?

Triệu Phong hơi sững sờ.

Con chim sẻ kia, vừa bay qua trên bầu trời, khí tức cường đại, mặc dù không bằng Yêu điểu lần trước, nhưng cũng có thể so với cấp độ Tôn Chủ.

Lúc này.

Triệu Phong thần kinh kéo căng, vẻ mặt tràn ngập đề phòng.

Nhưng con chim sẻ này, không để ý đến Triệu Phong, chỉ bay qua mà thôi.

- Xem ra, trong Mộng Cảnh Thái Cổ này, không khác hiện thực lắm. Không phải toàn bộ sinh linh, đều có tính công kích.

Triệu Phong hơi buông lỏng một hơi.

Bước tiến của hắn, có chút nhanh hơn.

Sau đó.

Thần Linh Nhãn của hắn, lại thấy được một ít tiểu sinh linh, thí dụ như con kiến, côn trùng.

Những sinh linh này, phát ra khí tức, vô cùng cường đại, ít nhất có thể so với cấp độ Tôn Giả.

- Những sinh linh này, chỉ sợ là những sinh vật cấp thấp nhất trong Mộng Cảnh Thái Cổ, không có trải qua bất luận tu luyện gì, không ngờ lại có khí tức mạnh như thế.

Trong lòng Triệu Phong tràn ngập kinh hãi.

Đương nhiên, những sinh linh này, mặc dù không mạnh bằng Triệu Phong, nhưng do sinh trưởng ở nơi này, cho nên Mộng Cảnh Thái Cổ đối với chúng cũng không có bất kỳ áp lực bài xích nào.

Triệu Phong suy nghĩ vẩn vơ, nghi niệm trùng trùng điệp điệp.

Mộng Cảnh Thái Cổ, đến tột cùng là thế giới như thế nào?

Nếu như nói, nó là cảnh trong mơ, vì sao lại bị thương, cùng với hiện thực đồng bộ?

Rõ ràng tiến vào chính là ý thức, vì sao khí tức bên trong, có thể

được lợi tại hiện thực?

Triệu Phong có một loại trực giác.

Nếu như, mình tử vong bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ, như vậy trong hiện thực, khẳng định cũng sẽ chết đi.

Mộng Cảnh Thái Cổ này, thật sự quỷ dị.

Nó cùng với Thần Linh Nhãn, tương liên lẫn nhau, đến tột cùng là có bí mật như thế nào?

Những điểm đáng ngờ này, với cấp độ của Triệu Phong hiện nay, tạm thời không nghĩ ra.

- Trước hết hãy mặc kệ những điều này, xem còn có thể thu được những thứ tốt khác hay không?

Triệu Phong thu hồi suy nghĩ.

Mộng Cảnh Thái Cổ, chỉ là một tia khí tức, đã có tác dụng lớn như vậy.

Nếu là các vật chất khác ở bên trong thì sao?

- Xem có thể, tìm được một ít “trái cây” các loại hay không.

Triệu Phong trầm ngâm nói.

Thần Linh Nhãn của hắn, lại thăm dò khắp nơi lần nữa.

Trái cây, khẳng định chỉ ở trong rừng cây, mới có.

Nhưng tình hình rừng cây, khá là phức tạp, Triệu Phong khó bảo đảm sẽ không tao ngộ sinh linh có tính công kích mạnh.

- Trước tiên đi đến bờ sông đã.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, thấy con sông nhỏ bên cạnh bãi cỏ.

Không biết, uống “nước” bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ, liệu có hiệu quả gì không?

Nghĩ tới đây, Triệu Phong tâm thần chấn động.

Có điều.

Muốn đi đến dòng sông, trước phải đi đến bãi cỏ.

Bãi cỏ, cách hắn còn có gần ngàn bước.

- Hai trăm bước... Ba trăm bước...

Sau khi đi được mấy trăm bước, Triệu Phong có chút cố hết sức, hô hấp dồn dập.

- Trước nghỉ ngơi một chút.

Triệu Phong cũng không vội, khoanh chân ngồi xuống.

Hắn cách bãi cỏ, còn bảy tám trăm bước.

Từ bãi cỏ, đi đến bờ sông, lộ trình ít nhất cũng phải gấp mười lần.

Ngồi xếp bằng, điều tức một lát, Triệu Phong tinh lực khôi phục.

Đúng lúc này.

Xì xì…

Triệu Phong nghe được một thanh âm khác lạ.

Hắn men theo bên trái xem xét, lập tức giật mình hoảng sợ.

Một con Hoa Ban Xà dài hơn ba thước, phun ra thở vào, nhàn nhã bò tới.

Xì…

Triệu Phong giật mình một cái, toàn bộ tinh thần đều đề phòng.

Ở bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ này, một tia khí tức đã cường đại như vậy, sinh linh thai nghén bên trong, tuyệt đối không đơn giản.

Huống chi, lại là loại sinh vật như “xà” này.

Tựa hồ cảm thấy được khí tức dị thường, Hoa Ban Xà kia, đột nhiên kéo căng, đầu rắn nâng lên, lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Triệu Phong.

Cả hai, cách nhau không đến một trượng.

Khoảng cách gần như thế, khiến cho Triệu Phong cảm thấy một tia nguy cơ thấp thỏm.

Nhất thời.

Triệu Phong cùng Hoa Ban Xà kia, giằng co lẫn nhau.

- Khí tức của con răn này, so với con chim sẻ kia thì mạnh hơn nhiều, nhưng so với Yêu điểu mình gặp lần đầu, thì yếu hơn.

Trong lòng Triệu Phong thầm tính toán.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong lòng bàn tay Triệu Phong, ngưng hiện một tia Xích Diệt Phong Lôi, như một sợi chỉ thô.

Không có biện pháp.

Ở bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ, lực lượng của hắn, bị áp chế đến cực hạn.

Triệu Phong đoán chừng, Xích Diệt Phong Lôi của mình, sau khi ly thể sẽ sụp đổ tán loạn.

- Không được, ta phải cầm một thứ vũ khí trên tay

Trong tay Triệu Phong, rất nhanh xuất hiện một thanh trường kiếm Địa cấp.

Đối với Triệu Phong hiện nay mà nói, Thần binh Địa cấp bình thường, giá trị cũng không tính là cực cao.

Vốn liếng của hắn, ít nhất sánh ngang với Vương Giả Hư Thần Cảnh, không thể theo lẽ thường mà cân nhắc.

Trường kiếm Địa cấp này, dài bốn năm thước, vô cùng sắc bén.

Đã có trường kiếm Địa cấp này, lòng tin Triệu Phong tăng mạnh, ít

nhất không cần tay không tấc sắt, đi ứng phó một con rắn không biết độc tính ra sao.

Cùng lúc đó.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, tập trung vào Hoa Ban Xà kia.

- Trảm

Trong mắt Triệu Phong lệ mang lóe lên, trường kiếm Địa cấp trong tay nổi lên một vòng xích mang, Điện Minh Phong rít gào, chém thẳng xuống Hoa Ban Xà.

Hoa Ban Xà kia, phản ứng cũng không chậm.

Vèo

Nó nhảy lên cao, cắn xuống Triệu Phong.

Luận tốc độ, nó so với Triệu Phong càng nhanh nhẹn hơn.

Dù sao, nó cũng ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ, là sinh linh sinh trưởng ở nơi này, không hề chịu sự bài xích của không gian.

Ưu thế củaTriệu Phong, ở chỗ đánh đòn phủ đầu.

Thần Linh Nhãn của hắn, cũng hiểu rõ quỹ tích động tác của Hoa Ban Xà để khống chế nó.

Bởi vậy.

Mặc dù tốc độ và sự nhanh nhẹn của Triệu Phong kém một chút, nhưng trường kiếm Địa cấp, vẫn như cũ chém xuống trên đầu con

rắn “Hoa Ban Xà” kia.

Đinh xùy…

Một tiếng nổ khác thường, từ kiếm phong truyền đến.

Tiếp theo, một luồng lực lượng khổng lồ vọt tới, thân hình Triệu Phong thoáng lay nhẹ.

Đồng thời Hoa Ban Xà kia, bị một kiếm trảm lui, rít lên một tiếng, trên trán lưu lại một vết ngấn nhẹ.

- Khí lực thật mạnh!

Triệu Phong huy động một kiếm vừa rồi, kì thực cũng không thoải mái.

Hắn ở trong không gian này, phải chịu đựng tính bài xích nhất định, cùng với áp lực Thiên Địa “ngoài ngạch”.

Cũng may.

Một kiếm vừa rồi, cũng đã mang đến một chút thương thế rất nhỏ cho Hoa Ban Xà.

Vèo

Hoa Ban Xà hung tính đại phát, đánh về phía Triệu Phong.

Triệu Phong lấy tĩnh chế động, Thần Linh Nhãn mở ra đến mức tận cùng, tập trung vào Hoa Ban Xà, trường kiếm Địa cấp ngưng kết một tầng Xích Sắc hồ quang.

Phốc

Trường kiếm đâm rách không khí, chém thẳng vào đầu Hoa Ban Xà, lập tức đâm vào bên trong cái miệng rộng lớn của Hoa Ban Xà.

Bàn tay của Triệu Phong hơi chấn động.

Cũng may, Hoa Ban Xà kia bị trường kiếm Địa cấp, đâm vào trong miệng, xuyên vào trong lục phủ ngũ tạng, Xích Diệt Phong Lôi tàn sát bừa bãi, bị bỏng rát.

Rít…

Hoa Ban Xà, có sức sống ương ngạnh, vẫn kiệt lực giãy dụa.

Tại Mộng Cảnh Thái Cổ, thực lực của Triệu Phong, bị chế ngự sâu sắc, lực lượng của hắn, còn chưa đủ để lập tức chém chết nó.

- Xích Diệt Đồng Hỏa!

Ý niệm Triệu Phong khẽ động, một đoàn diễm quang Xích Sắc Phong Lôi trong suốt từ đầu ngón cái rơi xuống đầu Hoa Ban Xà, khai nổ, sau đó lan tràn ra.

Rắn sợ lửa, con Hoa Ban Xà này cũng không ngoại lệ.

Huống chi, Đồng Hỏa của Triệu Phong, có thể xuyên qua giới vật chất, giới tinh thần.

Mấy nhịp hô hấp sau.

Một nửa thân thể của Hoa Ban Xà bị đốt trọi, ngừng giãy dụa.

Diệt!

Triệu Phong đi qua, thanh sắc hỏa diễm cũng dần tắt, cầm lên Hoa Ban Xà đã cháy đen một nửa kìa.

- Không biết thịt rắn này, có hiệu quả như thế nào.

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm.

Lực lượng khí lực của Hoa Ban Xà này, thập phần cường đại, nhận được sự hun đúc của khí tức trong Mộng Cảnh Thái Cổ, có lẽ không đơn giản.

Vụt...

Triệu Phong ý niệm khẽ động, từ bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ biến mất.

Trong hiện thực.

Tiểu Tặc Miêu ngồi ở trên người hắn, liền hấp thu một chút khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ còn sót lại.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu nhìn thịt rắn bị cháy đen một nửa kia, hưng phấn vung trảo, vẻ mặt thèm thuồng.

- Tiểu Côn Vân.

Triệu Phong không có đem thịt rắn cho Tiểu Tặc Miêu ăn, mà gọi Bán Thần ấu đồng ra.

Bán Thần ấu đồng, vẫn chỉ mới khoảng hai, ba tuổi, làn da toàn thân, nổi lên một tia kim văn óng ánh nhàn nhạt.

Triệu Phong biết rõ, Bán Thần Côn Vân này, khi còn sống là một cường giả Luyện Thể.

Bằng không thì, cũng không cách nào tại dưới năng lực của Lôi Thần Kiếp,còn có thể lưu toàn thây, lại còn bảo tồn lâu như vậy.

- Đây là thịt rắn gì?

Bán Thần ấu đồng nhìn chằm chằm vào Hoa Ban Xà cháy đen một nửa kia, tự nhiên cảm ứng được khí tức bất phàm trong đó.

- Thưởng cho ngươi.

Triệu Phong đem Hoa Ban Xà, giao cho Bán Thần Côn Vân, hơn nữa yêu cầu hắn, ở trước mặt mà ăn.

Bán Thần ấu đồng này, đừng nhìn như mới hai ba tuổi, kì thực dưới sự Luyện Thể, vô cùng cường đại, còn hơn cả Khô Lâu đường chủ.

- Thử xem xem.

Bán Thần ấu đồng cũng không dám làm trái, mặc dù biết, đây là bắt nó làm chuột bạch.

Ngược lại Tiểu Tặc Miêu một bên, không ngừng hâm mộ, nhìn chằm chằm vào chỗ thịt rắn kia.

Bán Thần ấu đồng lườm nó, hơi đắc ý, lấy ra một thanh dao găm sắc bén, cắt thịt rắn.

- Quá cứng

Bán Thần ấu đồng nhíu mày, hắn dùng sức lực toàn thân, mới miễn cưỡng cắt được một miếng.

Một lát sau…

Bán Thần ấu đồng, lấy một khối thịt rắn, dùng Đan Hỏa nướng chín, mùi thịt xông vào mũi.

Hắn cẩn thận từng li từng tí, ăn hết một miếng.

Thịt rắn vào bụng, Bán Thần ấu đồng sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, liền vội khoanh chân mà ngồi, thúc dục chân nguyên trong cơ thể.

- Bên trong thịt rắn này, ẩn chứa một loại khí tức Thiên Địa bổn nguyên. huyết nhục tinh khí của nó, so với Hải Kình Tâm Tủy Huyết, còn cường đại hơn.

Bán Thần ấu đồng vẻ mặt kinh hỉ.

Chỉ một miếng thịt rắn, lại có thể khiến cho Chân Nguyên, huyết khí, khí lực, của hắn đề có được ích lợi.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu rốt cục nhịn không được, nhào về miếng thịt rắn kia.

- Cái này là của ta!

Bán Thần ấu đồng vẻ mặt tức giận, cùng Tiểu Tặc Miêu tranh đoạt miếng thịt rắn còn lại.

Cuối cùng.

Vẫn là Tiểu Tặc Miêu, chiếm được ưu thế, đem phần còn lại chia thành hai phần ba.

Trên mặt Bán Thần ấu đồng, có vài vết cào, cũng không để ý hình tượng gì nữa, trực tiếp nuốt phần thịt rắn còn lại.

Triệu Phong vẻ mặt cổ quái, nhìn Bán Thần ấu đồng cùng Tiểu Tặc Miêu, đem thịt rắn chia xong.

- Chủ nhân, thịt rắn này, có còn hay không?

Bán Thần ấu đồng liếm liếm bờ môi.

Hắn phát hiện, bên trong thịt rắn này có chứa khí tức bổn nguyên, khiến Bán Thần huyết mạch nhanh chóng phục hồi nguyên vẹn như cũ.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu cũng lộ ra vẻ mặt ý động, con mắt đen như bảo thạch, quay tròn chớp động, lộ ra vài tia nịnh nọt.

Chương 687: Khai Thác Tài Nguyên

Triệu Phong để cho Bán Thần ấu đồng, ăn thịt rắn trước, vốn định để cho hắn làm “Chuột bạch”.

Không ngờ.

Thịt rắn bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ này, ẩn chứa một loại khí tức Thiên Địa bổn nguyên, cùng với huyết nhục tinh khí cường đại.

Triệu Phong lấy ra một miếng thịt rắn, ăn hết, lập tức cảm thụ được.

Phân tích sơ bộ.

Thịt rắn ẩn chứa huyết nhục tinh khí, so với Hải Kình Tâm Tủy Huyết, còn mạnh hơn nhiều.

Ngoài ra, nó ẩn chứa khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, vô cùng nồng đậm.

- Thân thể của ta thể đã hấp thu quá nhiều khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, sử dụng qua Hải Kình Tâm Tủy Huyết, Tử Lân Thảo, Bán Thần chi huyết, thịt rắn này đối với ta hiệu quả cũng bình thường mà thôi.

Triệu Phong thúc dục Chân Nguyên, tiêu hóa huyết nhục tinh khí ẩn chứa trong thịt con rắn kia.

Thịt rắn này, cho dù giá trị cao, nhưng vẫn có khuyết điểm.

Đầu tiên, nó đối với sinh mạng thể chất vượt quá cấp độ Vương Giả, ích lợi cũng không phải đặc biệt lớn.

Tiếp theo, thịt rắn quá cứng, rất khó tiêu hóa.

Tu vi thấp hơn Đan Nguyên Cảnh, nếu ăn vào, có thể sẽ tiêu hóa không được.

Có điều, Bán Thần ấu đồng cùng Tiểu Tặc Miêu, cũng không thể theo lẽ thường mà cân nhắc, có thể trong thời gian ngắn, hấp thu hiệu quả thịt rắn.

- Chủ nhân, loại thịt rắn đặc thù này, có thể luyện chế thành 'Linh huyết tinh đan”. Cho dù là dưới Chân Linh Cảnh, cũng có thể dễ dàng hấp thu.

Bán Thần ấu đồng đề nghị.

Một ít thiên địa linh tài khó có thể tiêu hóa, sau khi luyện chế thành đan dược, có thể tăng lên hiệu quả.

Bản thân từng là Bán Thần, hài tử Hoàng Kim này tất nhiên hiểu được cách thức luyện đan.

- Loại thịt rắn này, khả ngộ bất khả cầu.

Triệu Phong khẽ lắc đầu.

Hắn không muốn tiết lộ bí mật của Mộng Cảnh Thái Cổ, đây chính là một bảo địa có thể mang đến rất nhiều lợi ích cho việc tu luyện.

Bán Thần ấu đồng không khỏi có chút thất vọng, nếu có đại lượng huyết nhục như vậy, huyết mạch, sinh mệnh của hắn, đều sẽ nhanh

chóng khôi phục.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu ánh mắt hồ nghi, liếc qua Triệu Phong, nhưng lại không có lên tiếng.

Nó đối với loại khí tức của thịt rắn này, hết sức quen thuộc.

Triệu Phong không có nói gì nữa, dù sao hắn vẫn có đề phòng nhất định đối với Bán Thần ấu đồng.

- Chủ nhân.

Ở bên trong Vạn Quỷ Châu, chợt truyền đến một thanh âm.

Lần này, là Khô Lâu đường chủ.

Sau khi ly khai Bán Thần Di Viên, Triệu Phong đã thu thập một lượng lớn trân tài dị bảo, cũng cho Khô Lâu đường chủ không ít.

Hiệ nay.

Khô Lâu đường chủ đã thuận lợi đạt đến Đại Đan Nguyên Cảnh.

Hơn nữa, Triệu Phong còn đem Trớ Chú Bách Thi, toàn quyền giao cho Khô Lâu đường chủ, kể cả Hoàng Kim khô lâu cấp Tôn chủ kia nữa.

Trớ Chú Bách Thi, đối với cấp độ Vương Giả, uy hiếp không lớn, đối với Triệu Phong mà nói, chẳng qua là có còn hơn không.

Đương nhiên.

Trớ Chú Bách Thi này, hấp thu linh phách tinh khí hơn trăm người cấp độ Đan Nguyên Cảnh, uy lực tăng mạnh, đối với tồn tại dưới Vương Giả, gần như vô địch.

- Chủ nhân, từ khi những Bách Thi Trớ Chú này, hấp thu được khí tức thần bí mà ngài rót vào kia, tiềm lực đại tăng. Có mấy bộ, đã lên đến cấp độ Tôn Giả.

Khô Lâu đường chủ báo cáo.

Ồ?

Triệu Phong cảm thấy ngoài dự liệu.

Lúc ở Vĩnh Phong Hư Hải Linh Điện, thật sự là hắn đã đưa khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ vào cho mỗi một bộ Trớ Chú Quỷ Thi,

Thật không ngờ, hiện tại có một vài Trớ Chú Quỷ Thi, đã dần dần tiến hóa đến cấp bậc Tôn Giả.

Ở trong đó, liên quan đến rất nhiều nhân tố.

Thứ nhất, Trớ Chú Bách Thi, hấp thu quá nhiều linh phách tinh huyết dị thú hiếm quý.

Thứ hai, khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ và Vạn Quỷ Châu, đều có tác dụng thúc đẩy.

- Ngươi có ý kiến gì không?

Triệu Phong hỏi.

- Chủ nhân, nếu như ngài chịu đầu tư càng nhiều tài nguyên, cùng với cái loại khí tức thần bí đó, tin tưởng, Trớ Chú Bách Thi này, có thể đạt đến cấp độ Tôn Giả. Đến lúc đó, Trớ Chú Bách Thi, có thể uy hiếp được cả Vương Giả.

Khô Lâu đường chủ tha thiết nói.

Từ khi thực lực Triệu Phong tăng lên, giá trị lợi dụng của hắn, càng trở nên nhỏ bé.

Hắn không thể làm cho mình, triệt để mất đi giá trị.

Mà cái Trớ Chú Bách Thi này, là thứ khiến hắn có thể duy trì giá trị của mình.

Triệu Phong nghe vậy, liền lâm vào trầm tư ngắn ngủi.

Nếu như Trớ Chú Bách Thi, toàn bộ tăng lên tới cấp độ Tôn Giả, lại thôn phệ mấy vị Vương Giả, uy lực tất nhiên là kinh khóc Chư Thiên quỷ thần, Vương Giả cũng phải né tránh.

- Về phần tài nguyên...

Ánh mắt Triệu Phong đột nhiên sáng ngời.

Tài nguyên, hắn chợt nghĩ tới Mộng Cảnh Thái Cổ.

Nếu như Trớ Chú Bách Thi, có thể thôn phệ hấp thu những sinh linh bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ, hiệu quả của nó còn vượt xa so với thôn phệ Đan Nguyên Cảnh bình thường.

Huống chi, sinh linh bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ, ẩn chứa chủng loại bổn nguyên khí tức kia, càng thêm nồng đậm.

- Tốt. Phương án cụ thể, liền giao cho ngươi.

Triệu Phong đồng ý.

Vốn dĩ, hắn đối với Trớ Chú Bách Thi, hứng thú cũng không lớn lắm.

Nhưng là có Mộng Cảnh Thái Cổ, tài nguyên tốt như vậy lại không lợi dụng, thật sự là lãng phí.

Một lát sau…

Triệu Phong khoanh chân mà ngồi, tinh khí thần khôi phục, ý thức lại tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ.

Mộng Cảnh Thái Cổ.

Triệu Phong xuất hiện tại vị trí trước kia, còn lưu lại dấu vết đánh nhau cùng với Hoa Ban Xà.

Mục tiêu, vẫn là bãi cỏ phía trước

Triệu Phong nhìn ra, phụ cận bãi cỏ, xuất hiện tiểu động vật, tương đối hơi nhiều.

Đương nhiên, mục tiêu của hắn, là bờ sông.

Bờ sông là nguồn nước, có lẽ sẽ có một ít bóng dáng động vật ăn thịt ăn cỏ.

Triệu Phong suy nghĩ, nước bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ, không biết sẽ có hiệu quả gì?

Dù sao, nước cũng là bổn nguyên của sinh mệnh.

Trên đường đi, Triệu Phong vẫn như cũ cẩn thận đề phòng.

Từ đó về sau.

Gặp được một ít tiểu động vật, thí dụ như trùng, rắn, sóc, thỏ các loại, Triệu Phong đều thuận tay thu hoạch luôn.

Triệu Phong phát hiện, dùng “Băng Hồn Chi Mâu” phối hợp “Xích Diệt Đồng Hỏa”, hiệu quả vô cùng tốt.

Băng Hồn Chi Mâu, mạnh mẽ giảm xuống tốc độ hành động và tư duy của những tiểu động vật kia.

Những tiểu động vật này, cho dù thân thể thể chất cường đại, nhưng tại phương diện linh hồn, so với Triệu Phong vẫn chênh lệch rất lớn.

Mà Đồng Hỏa, lại càng khắc chế những động vật này.

Thu hoạch những thi thể này, đại bộ phận, Triệu Phong đều cho vào bên trong Vạn Quỷ Châu.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Triệu Phong có thể sử dụng không gian trữ vật.

Hết thảy ở đây, đều đồng bộ với hiện thực.

Ở bên trong Vạn Quỷ Châu, những Trớ Chú Quỷ Thi kia, sau khi nuốt giết huyết nhục những tiểu động vật, thực lực khí tức, rõ ràng có tăng cường.

Ngày đầu tiên.

Có vài bộ Trớ Chú Quỷ Thi, đã đạt đến Đan Nguyên Cảnh.

Những Trớ Chú Quỷ Thi này, đều là thuần sắc Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, một số đạt đến cấp độ Đan Nguyên Cảnh.

- Thật tốt quá...

Ở bên trong Vạn Quỷ Châu, Khô Lâu đường chủ ngoài đại hỉ, cũng có chút khiếp sợ.

Tốc độ tăng lên này, cũng quá nhanh rồi.

Cứ theo xu thế này, không tới mười ngày, tất cả Trớ Chú Quỷ Thi, đều có thể tăng lên cấp độ Tôn Giả rồi.

Đến lúc đó.

Uy lực của Bách Thi Trớ Chú đại trận, sẽ tăng lên một cấp độ hoàn toàn mới.

Hơn nữa, những huyết nhục lực lượng này, đối với Khô Lâu đường chủ, cũng có hiệu quả tẩm bổ rất lớn, cốt cách thể chất, đều cường hóa trên diện rộng.

Ngày thứ ba.

Triệu Phong thành công đi đến phạm vi của bãi cỏ.

Trên thực tế, hai ngày trước, một lượng lớn thời gian của, đều dùng để đánh chết một ít tiểu động vật.

Sau khi đến bãi cỏ, bước chân của Triệu Phong cũng nhanh hơn.

- Đi đến bờ sông

Triệu Phong chủ yếu là muốn nhìn thử xem, “nước” bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ, sẽ có tác dụng gì.

Có điều.

Từ bãi cỏ đến bờ sông, lộ trình còn gấp mười lần lúc trước.

Dọc đường, Triệu Phong tăng thêm tốc độ, trừ phi là tiểu động vật chạm mặt chính diện, nếu không sẽ không thu hoạch.

Khi Triệu Phong, tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ ngày thứ năm.

Bên trong Vạn Quỷ Châu, Trớ Chú Bách Thi, có hơn một nửa, đã tăng lên tới cấp độ Đan Nguyên Cảnh.

Khô Lâu đường chủ hưng phấn đến run rẩy.

Một khi mục tiêu hoàn thành, hắn khống chế Bách Thi Trớ Chú, có thể uy hiếp được cả Vương Giả.

Tại ngày thứ sáu.

Triệu Phong đã đi đến rìa bãi cỏ.

Rầm rầm ầm ầm…

Trước mắt, có một con sông nhỏ, rộng chừng mấy trượng.

- Cuối cùng đã tới.

Triệu Phong thở dài một hơi.

Những ngày này, hắn liên tục ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ, huyết mạch thể chất, lại có phản tổ cùng với cường hóa nhất định, mặc dù biên độ, cũng không lớn như trước kia.

Sau khi đến bờ sông.

Triệu Phong càng thêm cẩn thận cùng đề phòng.

Bởi là nguồn nước, cho nên bờ sông ngẫu nhiên xuất hiện một ít động vật thể tích hơi lớn, thí dụ như cừu non, sài lang, hươu các loại.

Một ít động vật thể tích lớn, khiến việc thu hoạch của Triệu Phong, trở nên khó khăn hơn.

Nếu như gặp được sài lang, hổ báo, ưng khuyển các loại, có thể sẽ có nguy hiểm nhất định.

Cũng may.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, có tầm mắt cường đại, tận lực giữ một khoảng cách với một ít động vật có tính công kích.

- Trước lấy một ít nước.

Triệu Phong đi đến bờ sông, Thần Linh Nhãn cũng không quên nhìn thấu nước sông.

Đây chỉ là một con sông nhỏ, không có các loại sinh vật thủy mãng cỡ lớn như cá sấu, chỉ có chút ít tôm cá.

Ục ục…

Triệu Phong lấy ra Bích U Linh Hồ, múc lấy một lượng lớn nước.

Đúng lúc này, gần nước sông, chợt một hồi rối loạn.

Một ít động vật ăn cỏ đang uống nước, như trâu dê hươu,… hoảng sợ tứ tán.

NGAO...OOO

Một hồi sói tru thê lãnh, từ xa tiến đến gần, làm lòng người rét lạnh.

Triệu Phong quan sát, là đàn sói hơn mười con, mang theo khí tức huyết tinh mãnh liệt, lao thẳng mà đến.

Những đàn sói này, cũng đến uống nước, thuận tiện thu hoạch những động vật ăn cỏ phụ cận.

Triệu Phong, cũng là mục tiêu bị săn giết.

- Đi

Ý niệm Triệu Phong khẽ động, lập tức biến mất bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Những đàn sói này, chiến lực của mỗi một con đều mạnh hơn không chỉ gấp mười lần so với Hoa Ban Xà lúc trước.

Hơn nữa, sói là loài động vật giỏi về phối hợp bầy đàn.

Thực lực của Triệu Phong, ở bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ, bị áp

chế đến cực hạn, gặp phải đàn sói, nhất định sẽ chịu thiệt.

Trong phòng.

Triệu Phong lấy ra Bích U Linh Hồ.

Tiểu Tặc Miêu ngồi trên trên vai, một đôi mắt mèo, lóe sáng mà nhìn.

Triệu Phong cười một tiếng, cho Tiểu Tặc Miêu một ít nước trong hồ lô.

Ực ực…

Tiểu Tặc Miêu thỏa mãn uống vài ngụm nước trong Mộng Cảnh, lập tức khoanh chân ngồi xuống.

Triệu Phong cũng uống một ngụm, chỉ cảm thấy một luồng mát lạnh, thẩm thấu thể xác và tinh thần.

Nhất là đối với Băng Thủy huyết mạch của hắn, một hồi xao động thúc đẩy, hấp thu lực lượng thần bí của nước sông trong Mộng Cảnh.

- Ồ… nước sông này có thể tẩm bổ thể xác và tinh thần, mà lại càng dễ hấp thu.

Triệu Phong có chút ngoài dự liệu.

Nước sông trong Mộng Cảnh đối với việc tẩm bổ thân thể, huyết mạch phản tổ, hiệu quả cùng với huyết nhục lúc trước, không kém bao nhiêu.

Nhưng mà, nước sông ôn nhuận, lại dễ dàng hấp thu.

Triệu Phong uống từng ngụm từng ngụm, phát hiện cấp độ sinh mệnh của mình, thậm chí huyết mạch, đều chậm rãi có dấu hiệu tăng trưởng.

- Nước sông của Mộng Cảnh Thái Cổ, hoàn toàn có thể so sánh với một ít trân dịch linh nhưỡng bên trong Phạm Trụ.

Triệu Phong có chút kinh hỉ.

Nếu như hắn trường kỳ uống loại nước này, đối với huyết mạch, cùng với thể chất, nhất định sẽ mang lại lợi ích rất lớn.

Triệu Phong đánh giá, nước sông này, gần bằng một phần ngàn “Bán Thần chi huyết”.

Đương nhiên.

Theo số lượng gia tăng, hiệu quả đối với hắn sẽ giảm dần từng ngày.

Mấy ngày sau đó.

Triệu Phong cũng không tiếp tục tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ nữa.

Hắn khoanh chân mà ngồi, ngoại trừ uống nước sông trong Mộng Cảnh, tinh lực chủ yếu, đều dùng để thể ngộ cảnh giới, cùng với tiêu hao cho ý chí Đồng lực Tử Vong.

Mấy ngày sau…

Trong phòng Triệu Phong, hiện lên một tia ý chí cường đại, đi kèm với một luồng sức mạnh to lớn Vương Giả.

Ầm ầm…

Trên bầu trời, cuồng phong gào rít giận dữ, lôi quang cùng với quang điện giao thoa, Thiên Địa phụ cận, sáng tối biến ảo.

Sức mạnh to lớn của Vương Giả mới sinh ra này, tựa hồ đang tận lực thu lại, chỉ tiếp tục mấy nhịp hô hấp, liền nhanh chóng biến mất.

Dù vậy, cái này cũng gây nên sự chú ý của một ít Vương Giả bên trong Huyền Chân Thánh Tông.

- Vương Giả ý chí, thành công rồi.

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Hắn không có sử dụng nửa chén Huyễn Thần tửu còn lại, cuối cùng dựa vào chính mình, đạt được ý cảnh Vương Giả.

Bởi vì có cảm ngộ lúc trước, cùng với linh hồn cấp độ cường đại, thai nghén nguyên vẹn ý chí Vương Giả, đối với hắn cũng không tính khó.

Đồng thời.

Từ khi Triệu Phong sử dụng Long Viêm Tửu, Điện Vân Tửu, uống một lượng lớn huyết nhục và nước sông trong Mộng Cảnh, quy mô lại tinh hạch trong cơ thể hắn, đã đạt đến Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

Chương 688: Xuất Phát (Thượng)

Ý chí Vương Giả, sau khi thai nghén thành công, các phương diện của Triệu Phong, đều đạt tới cực hạn, trong thời gian ngắn, khó có đại đột phá.

Tu vi Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, đặt trong đám thiên tài của Thánh Địa, cũng có thể coi là tuyệt đỉnh.

Ngoại trừ Chân Nguyên tu vi ra, sinh mạng thể chất và linh hồn của Triệu Phong, đều đã vượt qua cấp độ Vương Giả.

Lúc này.

Có không dưới mười cổ thần niệm, từ nơi ở Triệu Phong, khẽ quét qua.

Ý chí Vương Giả mới sinh ra, mặc kệ Triệu Phong che giấu như thế nào, cũng không cách nào hoàn toàn giấu diếm được.

Chủ nhân những thần niệm kia, đều sợ hãi thán phục cảm khái.

Một thiếu niên hai mươi ba tuổi, tu vi Đại Đan Nguyên Cảnh, lĩnh ngộ ý chí Vương Giả, đây là kỳ tích bậc nào chứ?

Sau khi Triệu Phong biểu hiện ra tiềm lực, có lẽ đã vượt qua Thánh Địa đệ nhất thiên tài Nam Cung Thánh.

Chỉ có huyết mạch Linh tộc của Triệu Vũ Phỉ, tốc độ tu luyện mới có

thể áp được Triệu Phong một bậc.

- Triệu Phong, ngươi tiến bộ rất nhanh. Nhưng chỉ còn có mười ngày nữa là chúng ta phải xuất phát rồi...

Đoan Mộc Thanh truyền đến tiếng thở dài.

Thực lực của Triệu Phong, đã đủ khiêu chiến Vương Giả.

Nhưng mà, trước mặt Tử Vong truy sát, Vương Giả ngày xưa, thậm chí cho dù là Đại Đế, cũng đều không có may mắn thoát khỏi.

- Mười ngày cuối cùng.

Triệu Phong trịnh trọng gật đầu.

Tại Chân Vũ Thánh Địa, thời gian được bảo hộ, chỉ còn lại mười ngày cuối cùng.

Mà Chân Vũ Thánh Địa, cũng không phải là mục đích cuối cùng của Triệu Phong.

- Phù Mộng Linh Vực... Thiên Thánh Cầm Cung...

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Nếu như đã xác định nơi hạ lạc của Liễu Cầm Hâm, con đường tu hành của hắn, hẳn là không có bao nhiêu lo lắng nữa.

Mười ngày cuối cùng.

Triệu Phong chính thức xuất quan, đình chỉ việc tu luyện.

Đương nhiên, đối với việc tiêu mòn ý chí Đồng lực Tử Vong, vẫn không hề đình chỉ.

Triệu Phong xuất quan, gây nên sự chú ý của không ít thành viên trong Tông môn.

Ngày ấy, một trận chiến cùng với Lôi Chấn, Triệu Phong đại phóng dị sắc, khiến hắn đạt được địa vị thiên tài đệ nhất Lôi đạo.

Đi ra khỏi phòng, Triệu Phong ly khai chủ Linh Phong.

Sau khi vào Bán Thần Di Viên, đây là lần đầu tiên Triệu Phong ly khai địa bàn Tông môn.

Chỉ trong chốc lát.

Triệu Phong đã bay đến Kim Sơn Tông.

Hắn không chần chờ, thần niệm trực tiếp quét qua toàn bộ Kim Sơn Tông.

Rất nhanh.

Triệu Phong đã thấy được Lý lão râu bạc, Lam y Vương Giả, thậm chí Lý Vân Nhai, Lâu Lan Chỉ Thủy cùng các thuyền viên.

- Triệu Phong

Lam y Vương Giả kinh hãi nghẹn ngào, cảm ứng được thần niệm Vương Giả của Triệu Phong.

Lòng hắn có chút rung động.

Đã qua bao nhiêu lâu rồi, có phải là mới một năm hay không?

Lúc trước, tiểu bối như con sâu cái kiến trong mắt hắn, đã thai nghén ra ý chí Vương Giả nguyên vẹn.

Vương Giả Hư Thần Cảnh, linh hồn như lột xác.

Còn đối với Triệu Phong, linh hồn cùng ý cảnh lột xác thăng hoa, đã sớm hoàn thành.

Vương Giả đại môn, triệt để vì hắn mà mở ra.

Chỉ sợ, không đến một hai năm, Triệu Phong liền có thể đạt đến Vương Giả.

Một lát sau…

Kim Sơn Tông, trong một gian mật điện.

Triệu Phong cùng Lam y Vương Giả, Lý lão râu bạc, ngồi cùng một chỗ, đàm luận với nhau.

Giờ này ngày này.

Triệu Phong tại Chân Vũ Thánh Địa, đã là thiên tài truyền kỳ lớn nhất, là Tân Tinh quật khởi cường thế nhất.

Nghi thức thu đồ đệ, tranh giành danh ngạch, tài lộ tràn đầy, Bán Thần Di Viên, phục chế phương pháp mấy ngàn năm trước, dùng phương thức bá đạo, tiến công chiếm đóng Vương quốc Nhân Ngư, đạt được Nhân Ngư Lệ Tinh cùng với Huyễn Thần tửu.

Từ đó, Triệu Phong ở trong Bán Thần Di Viên, lập tức một kích

dương danh.

Trận chiến cùng với Lôi Chấn, tiềm lực tạo nghệ siêu việt Phong Lôi Đại Đế, càng là danh chấn trên dưới Thánh Địa.

Hôm nay tương kiến, Lam y Vương Giả cùng Lý lão râu bạc, trong nội tâm đều cảm thán.

Triệu Phong so với trong truyền thuyết, còn đáng sợ hơn, đã thai nghén ý chí Vương Giả.

Một lát sau.

Lý lão râu bạc, mang theo Triệu Phong, gặp Lâu Lan Chỉ Thủy, Lý Vân Nhai cùng các thuyền viên.

- Triệu Phong, Lam Lôi Hải Thiên Thuyền của ngươi, chúng ta đã mời Luyện Trận Tông sư, đem nó tăng lên về mọi phương diện.

Lý lão râu bạc cười nói.

Triệu Phong cho dù ở suốt trong chủ Linh Phong, nhưng vẫn cùng Lý lão râu bạc bảo trì liên hệ.

- Thuyền trưởng...

Lâu Lan Chỉ Thủy cùng với Lý Vân Nhai, dáng vẻ muốn nói lại thôi.

Triệu Phong cười nhạt, ánh mắt đảo qua hai người, đối với tình huống liên quan, phi thường tinh tường.

Hóa ra.

Lâu Lan Chỉ Thủy cùng với Lý Vân Nhai, thiên tư tiềm lực rất tốt, sau khi nhập trú Kim Sơn Tông, rất nhanh được thu nạp.

Trong đó, Lâu Lan Chỉ Thủy trở thành thiên tài mới quật khởi của Kim Sơn Tông.

Lý Vân Nhai cũng trở thành chấp sự của Kim Sơn Tông.

Hai người này, thành công sáp nhập vào Thánh Địa, sáp nhập vào Kim Sơn Tông.

Chân Vũ Thánh Địa, ba mươi ba Nhị Tông phái, chí ít đều là Nhị Tinh đỉnh phong, ngạo thị Tông phái Nhị Tinh ngoại giới.

Có thể vào trú Thánh Địa, trở thành một thành viên trong đó, là vinh hạnh cỡ nào?

- Là đi hay ở, chính các ngươi quyết định, ta không ép buộc.

Triệu Phong sắc mặt bình tĩnh.

Lý Vân Nhai, không có nhiều chần chờ, lập tức quyết định ở lại Kim Sơn Tông.

Tông môn ngày xưa của hắn, đã trở về không được, ở lại Thánh Địa, là ước mơ tha thiết.

Lâu Lan Chỉ Thủy, trên mặt hổ thẹn, thần sắc phức tạp, ngóng nhìn Triệu Phong vài lần.

Thanh niên tóc tím trong tầm mắt, trở nên xa vời không thể chạm tới.

Mấy năm này, chính mắt nàng nhìn thấy nam tử này phát triển như

kỳ tích.

Lần đầu gặp mặt, đối phương vẫn là một thiếu niên tóc lam có vẻ hơi chật vật.

- Tốt, ta hiểu rồi.

Triệu Phong cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, cũng không có bất kỳ khó chịu nào.

Lâu Lan Chỉ Thủy, hổ thẹn đỏ mặt, cúi đầu xuống.

Lúc ban đầu, trên Bát Hoang sơn, nàng vô điều kiện, đáp ứng trở thành thuyền viên của Triệu Phong.

Hôm nay, hứa hẹn này, rốt cục đã kết thúc rồi.

- Khô Lâu đường chủ, từ hôm nay trở đi, ngươi là phó thuyền trưởng Hải Thiên Thuyền.

Triệu Phong nhẹ nhàng vung tay lên.

Vụt...

Khô Lâu đường chủ hiện thân, toàn thân cốt cách, ẩn hiện kim văn, khí tức so với ngày xưa, đã cường đại hơn vài lần.

Khí tức trên thân của hắn, thậm chí lấn át cả Lý Vân Nhai.

- Làm sao có thể...

Lý Vân Nhai giật mình, trong lòng khó có thể tin nổi.

Khô Lâu đường chủ, không chỉ có tu vi đột phá đến cấp bậc Tôn Chủ, mà cốt cách thể chất của hắn, cũng đạt tới Tôn Chủ cấp độ đỉnh phong.

Xem chừng, Khô Lâu đường chủ này dưới Nửa bước Vương Giả, khó có được đối thủ.

- Vâng, chủ nhân.

Khô Lâu đường chủ cười khặc khặc, lên Hải Thiên Thuyền, phối hợp với các thuyền viên.

Lam Lôi Hải Thiên Thuyền, dưới tay của Thánh Địa luyện Trận Tông Sư đã tăng lên không ít, thể tích không thay đổi, nhưng tính năng tổng hợp, so với ngày xưa, đã tăng gấp vài lần.

Vì thế.

Triệu Phong cũng bỏ ra tài nguyên có thể nói là rất khổng lồ, ngay cả Lý lão râu bạc, cũng cảm thấy có chút xót của.

- Đi.

Triệu Phong mang theo Lam Lôi Hải Thiên Thuyền, trở về Huyền Chân Thánh Tông.

Trước khi đi.

Triệu Phong còn giao cho Lý lão râu bạc, hai chiếc không gian giới chỉ.

- Giới chỉ này, một cái, chuyển giao cho Vĩnh Phong điện chủ, một cái khác, để cảm tạ Kim Sơn Tông, Lý lão có thể tự mình quyết định

Lý lão râu bạc, nắm chặt hai cái giới chỉ.

Thần niệm của hắn, dung nhập vào trong đó, không khỏi hít một hơi lãnh khí.

Nhất là, cái nhẫn chuyển giao cho Vĩnh Phong điện chủ, bên trong trân tài dị bảo, đủ khiến Vương Giả cũng phải đỏ mắt.

Ngay cả cái còn lại của hắn, giá trị cũng vượt qua cả đời hắn tích lũy được.

Hơn nữa.

Dựa theo cách nói của Triệu Phong, cái này chỉ là một ít hồi báo, hắn còn thiếu nợ Vĩnh Phong điện chủ một “Nhân tình”.

- Không thể không thừa nhận, các ngươi đã có một quyết định sai lầm

Lý lão râu bạc, ánh mắt đảo qua Lý Vân Nhai và Lâu Lan Chỉ Thủy, nhẹ nhàng thở dài.

Lý Vân Nhai cùng Lâu Lan Chỉ Thủy, từ nét mặt của Lý lão râu bạc, tự nhiên có thể cảm nhận được, ở bên trong hai cái nhẫn kia, tài phú hấp dẫn kinh người.

Phải biết rằng.

Lý lão râu bạc, ở trong mắt hai người, là Nửa bước Vương Giả cao không thể chạm tới.

Lý Vân Nhai cùng với Lâu Lan Chỉ Thủy, cũng không có nhận được

thêm cái gì.

Trong suy nghĩ của Triệu Phong, bọn hắn có cơ hội dung nhập Chân Vũ Thánh Địa, có lẽ đã là thù lao lớn nhất.

Trở lại chủ Linh Phong.

Triệu Phong lại một phen chỉnh đốn.

Khô Lâu đường chủ, chính thức tiếp nhận Lam Lôi Hải Thiên Thuyền.

Triệu Phong còn đem những thuyền viên kia, giải tán từng người một, đồng thời cấp cho một ít thù lao, thậm chí bố trí an bài nhất định.

- Chủ nhân, chờ ta nghiên cứu một thời gian ngắn, sẽ khiến cho chiếc hải thuyền này, trở thành “Quỷ Thi Hải Thuyền”

Khô Lâu đường chủ cười khặc khặc.

Từ nay về sau.

Hắn đã trở thành phó thuyền trưởng, có thể khiến cho một ít Quỷ Thi có đủ linh trí, trở thành thuyền viên.

Trải qua nhiều năm liên tục chiến đấu ở các chiến trường như vậy, ở bên trong Vạn Quỷ Châu, đã thai nghén các loại cương thi thiên kì bách quái, Khô Lâu, oán linh, Lệ Quỷ,… đủ loại quỷ vật.

Nếu như nguyện ý.

Triệu Phong thậm chí có thể đi con đường “Vạn Quỷ Đại Đế”, xây dựng một quân đoàn Quỷ Thi, ngày sau, quét sạch một cái Tông phái Nhị Tinh, cũng không phải là hy vọng xa vời.

Có điều.

Triệu Phong đối với Quỷ Thi đạo, hứng thú không lớn. Tâm nguyện của hắn, là Phong Lôi truyền thừa cùng với linh hồn đồng thuật.

“Lý tưởng” to lớn này, không bằng giao cho Khô Lâu đường chủ.

Lập tức.

Thời gian mười ngày, càng lúc càng đến gần.

Triệu Phong đem một vài sự vụ vụn vặt, toàn bộ dàn xếp tốt.

Năm ngày cuối cùng.

Triệu Phong hết thảy đều chuẩn bị sẵn sàng, ngược lại có vẻ nhàn nhã.

Hắn chủ động tìm “Nam Cung Thánh”, đưa ra đề nghị luận bàn trao đổi.

Đương nhiên, Triệu Phong cũng không phải tìm Nam Cung Thánh quyết đấu, mà là trao đổi một ít về nguyên lý Độn Không.

Phong Lôi Chi Dực của Triệu Phong, lĩnh ngộ ra “Lôi Dực Phi Độn thuật”, có tham khảo một ít không gian áo nghĩa của Nam Cung Thánh.

Có điều.

Triệu Phong còn cần hoàn thiện “Lôi Dực Phi Độn thuật”, cho nên mới thông qua luận bàn trao đổi, theo Nam Cung Thánh học một ít

thứ.

Nam Cung Thánh cũng không cự tuyệt, hắn đối với tốc độ kinh người của Phong Lôi Áo Nghĩa do Triệu Phong thể hiện, cũng cảm thấy hết sức hứng thú.

Tốc độ đơn thuần, Nam Cung Thánh không bằng Triệu Phong.

Hai người luận bàn trao đổi, dùng thời gian hai ba ngày, tất cả đều có ngộ ra.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, thông qua việc nhìn thấu không gian bí thuật của Nam Cung Thánh, đã học được không ít.

- Bên trong Phong Lôi Chi Dực, còn có một thuật Lôi Dực Độn Không cường đại, có thể ngay lập tức xuyên thẳng qua ngàn dặm, vạn dặm...

Triệu Phong trong lòng suy nghĩ.

Lôi Dực phi độn này, có thể thi triển ở cự ly xa, thích hợp đuổi giết hoặc là bảo vệ tánh mạng.

“Phong Lôi Đại Đế” năm đó, chính là dựa vào Lôi Dực độn thuật như vậy, mới tránh được sự đuổi giết của Thánh Chủ.

Trở lại phòng.

Triệu Phong kéo Tiểu Tặc Miêu ra.

Tiểu Tặc Miêu, cũng thân mang bí thuật Độn Không thần bí, lại am hiểu ẩn nấp.

Phương diện này, Triệu Phong cũng phải hướng Tiểu Tặc Miêu “lấy kinh nghiệm”

Meo meo..

Tiểu Tặc Miêu thân hình nhoáng một cái, lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Khoảnh khắc tiếp theo, nó liền xuất hiện tại trên nóc nhà.

Nó dùng Độn Không bí pháp, cùng với Ảnh Sát đạo, di chuyển không dấu vết, không tiếng động.

Triệu Phong phát hiện, Độn Không bí pháp của Tiểu Tặc Miêu... Là bắt nguồn từ huyết mạch đặc biệt của nó, có liên quan tới Ám Dạ đạo và Ảnh Sát đạo, vượt qua phạm trù của Không Gian bí thuật.

Dù vậy.

Triệu Phong thông qua Thần Linh Nhãn nhìn thấu, vẫn học được không ít từ chỗ Tiểu Tặc Miêu.

Kết hợp kinh nghiệm từ chỗ Nam Cung Thánh và Tiểu Tặc Miêu, thậm chí Lôi Dực Độn Không trong Phong Lôi truyền thừa, Triệu Phong tiến thêm một bước quy nạp hoàn thiện.

- Nếu như có thể thành công, tốc độ của ta, có thể sẽ vươn lên một cấp độ mới.

Triệu Phong chậm rãi nhắm mắt lại.

Hai ngày cuối cùng.

Hắn nhắm mắt lại, dung hội những Không Gian áo nghĩa này, tạo nên Độn Không chi thuật.

Thời gian dần trôi qua.

Trong đầu triệu Phong, đã có thể khái quát ra Phong Lôi Chi Dực chấn động cao tốc, lúc phi hành cực hạn, có thể dung nhập với Độn Không bí thuật.

Bởi vậy.

Trong quá trình hắn phi hành, thực hiện “Bán Độn Không” phụ trợ thúc đẩy, dùng để đánh phá gông cùm xiềng xích của không gian trên bản thân.

Như vậy cũng giống như…

Một con Lôi Điểu, tốc độ phi hành, đã là cực hạn; nếu lại thông qua không gian bí thuật, đem khoảng cách không gian, áp súc đến một phần mười, một phần trăm, vậy thì nó sẽ biến tướng, tốc độ tăng lên gấp mười lần, gấp trăm lần.

Mà đây, chính là cảnh giới phi hành lý tưởng của Phong Lôi Chi Dực —— “Lôi Dực Thiểm Không”.

Chương 689: Xuất Phát (Hạ)

Lôi Dực Thiểm Không, ở trong đầu Triệu Phong, mơ hồ đã có một hình dáng.

Trước mắt, hắn chỉ cần tu luyện thành "Lôi Dực Phong Thiểm" phần nền tảng của nó.

Lôi Dực Phong Thiểm, đã là thuật phi hành có tính đại biểu Lôi Dực của Phong Lôi Chi Dực, thấm sâu tinh nghĩa tốc độ trong truyền thừa Phong Lôi.

Bằng vào "Lôi Dực Phong Thiểm", Triệu Phong có lòng tin, tốc độ phi hành của chính mình, có thể hơn không ít Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Thời gian, nhanh chóng trôi qua.

Hai ngày cuối cùng của Triệu Phong, tìm hiểu "Phong Lôi Chi Dực", đồng thời cũng không ngừng tiêu hao ý chí Đồng lực Tử Vong kia.

Hai ngày sau…

Triệu Phong thở dài một hơi, thu hồi Tiểu Tặc Miêu và Bán Thần ấu đồng, đi vào phủ đệ Đoan Mộc Đại Đế.

Bán Thần ấu đồng, tiến bộ kinh người, tu vi cũng đạt tới Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

Đây còn là dưới tình huống, Triệu Phong đã hạn chế tài nguyên

huyết nhục trong Mộng cảnh Thái Cổ đối với hắn.

Phủ đệ Đại Đế.

- Tốt, đều đến đông đủ rồi.

Đoan Mộc Thanh khẽ gật đầu.

Bên cạnh của hắn, chia ra đứng hai bên là Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phi.

Các loại việc vặt, ba người đều xử lý tốt, chỉ còn chờ sử dụng Khóa Không Linh vực đại trận.

- Xuất phát.

Ý niệm Đoan Mộc Đại Đế khẽ động, một luồng sức mạnh Đại Đế to lớn, bao phủ trên người Triệu Phong, Triệu Vũ Phi.

Vụt...

Khoảnh khắc tiếp theo, ba người đồng thời biến mất ở trên Chủ Linh Phong.

- Tốc độ thật nhanh.

Triệu Phong động dung giật mình, Đoan Mộc Thanh mang theo hai người, chỉ một bước đã rời khỏi địa bàn Huyền Chân Thánh Tông.

Trong giác quan, Triệu Phong có loại ảo giác không gian đổi thay.

Hư Thần Đại Đế, phương diện linh hồn, đã đạt tới cảnh giới như ý đại viên mãn.

Cảm ngộ của hắn đối với thiên địa, lý giải đối với không gian, vượt xa Vương Giả bình thường.

Một hai nhịp hô hấp sau…

Ba người Đoan Mộc Thanh, rơi xuống bên trên Vạn Cổ Thánh Phong.

Vạn Cổ Thánh Phong, ở Chân Vũ Thánh Địa, xem như là một đất trung lập, có rất nhiều truyền thừa, đều lưu ở chỗ này.

Thời điểm Triệu Phong đến, một Tông phái Nhị Tinh, trên trăm tên đệ tử, đều cư lưu ở nơi đây.

- Bọn hắn đây là...

Triệu Phong có chút ngoài dự liệu.

Ánh mắt Đoan Mộc Thanh nhàn nhạt quét qua, giải thích:

Một số Tông phái Nhị Tinh, đại năng tổ sư ngày xưa, trước khi chết, từng ở trên Vạn Cổ Thánh Phong, lưu lại truyền thừa. Trở thành di sản cho bọn hậu bối Tông môn.

Triệu Phong lập tức tỉnh ngộ.

Sự tích này, lúc hắn vừa mới tiến vào Thánh Địa, cũng mơ hồ nghe nói qua.

- Đương nhiên, những truyền thừa này, so với bí cảnh đỉnh cấp như Bán Thần Di Viên, còn kém khá xa.

Đoan Mộc Thanh nói.

Như Bán Thần Di Viên, cấp bậc bí cảnh hoặc truyền thừa này, phóng mắt khắp toàn bộ Thánh Địa, cũng không quá ba cái.

Không để ý đến Tông phái Nhị Tinh này nữa.

Đoan Mộc Đại Đế dẫn đường, đi đến tám cột đá Cổ Thanh, bên trên một đài cơ trận pháp.

Tám cột đá Cổ Thanh kia, mỗi cột cao tới trăm trượng, mặt ngoài khắc họa hoa văn trận pháp phong cách cổ xưa.

Những hoa văn trận pháp kia, hiện ra một loại cảm giác trọng điệp không gian lập thể, dưới sự dò xét của mắt thần linh Triệu Phong, có loại cảm giác thác loạn mất phương hướng.

Hiển nhiên.

Những cột đá này, có liên quan đến không gian áo nghĩa cao thâm.

- Đoan Mộc Đại Đế.

Trận pháp trong cột đá, truyền đến một thanh âm.

Triệu Phong ghé mắt xem xét, có chút giật mình, đỉnh mỗi cột đá, đều ngồi một vị Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Ngoài ra.

Trung tâm đài cơ trận pháp, còn ngồi xếp bằng một vị lão giả sắc mặt tang thương, là một vị Hư Thần Đại Đế.

Một vị Đại Đế, tám vị Vương Giả, tọa trấn Khóa Không Linh vực đại trận.

- Làm phiền các vị rồi.

Đoan Mộc Thanh lại cười nói, thanh âm ôn nhuận như gió.

Vị lão giả Đại Đế tang thương kia, nhẹ gật đầu, thân hình nhoáng lên.

Sau đó.

Đoan Mộc Thanh lấy ra ba mươi hai khối Nguyên Tinh Thạch cực phẩm, phân biệt khảm nạm vào bên trong tám cột đá.

- Khóa Không Linh vực đại trận, là đề phòng cường giả ngoại vực xâm lấn. Còn nữa, hạch tâm linh vực đại trận, có một khối Thần Tinh.

Đoan Mộc Thanh vì hai người mà giải đáp một số bí mật.

Tại vùng Thương Hải, có ba đại Thánh Địa Linh Vực, theo thứ tự là Chân Vũ, Phù Mộng, Vạn Sâm.

Ba đại Thánh Địa Linh Vực, Khóa Không Linh vực đại trận, đều tương liên với nhau.

Trên phương hướng đại khái, Triệu Phong cùng Đoan Mộc Thanh, Triệu Vũ Phi thông lộ.

- Đợi sau khi đến 'Phù Mộng linh vực', chúng ta sẽ mỗi người đi một ngả rồi.

Ba người Đoan Mộc Thanh, đứng ở trung tâm đài cơ trận pháp.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên trên tám cột đá Cổ Thanh, chợt bộc phát ra một mảnh hư quang trắng bạc hùng vĩ hoa mỹ, bao phủ toàn bộ đài cơ trận pháp.

Đoan Mộc Thanh, Triệu Phong, Triệu Vũ Phi, thân ảnh ba người trong suốt trở thành nhạt, nhạt nhòa vô tung.

- Đi rồi.

Bên trên một cột đá trong đó, một vị Vương Giả mặt đen, trong tay đột nhiên, xuất hiện một cái lệnh bài, đem một luồng tin tức truyền ra.

Ngay khoảnh khắc tiếp theo.

Một luồng "Ý chí Tử vong" kinh thông thiên địa, xỏ xuyên qua Chân Vũ Thánh Địa, sức mạnh tử vong khổng lồ to lớn, khiến cho một ít Vương Giả, Đại Đế, đều cảm thấy tâm thần run rẩy bất an.

- Khí tức tử vong thật mạnh.

Một số Vương Giả Hư Thần Cảnh, tâm hồn đều lạnh lẽo bất an.

Mấy nhịp hô hấp sau.

Không trung Vạn Cổ Thánh Phong, một thân hình to lớn cao ngạo đầu đội vương miện vàng sậm, cao lớn như bóng ma tử vong, u ám, cổ xưa, thâm thúy.

Đôi con ngươi đen kịt của hắn, u ám mênh mông, giống như vực sâu tử vong.

- Tử Vong Đại Đế.

Trong Thánh Địa, một số Đại Đế cổ xưa, tâm linh run lên, thốt ra.

- Tử Vong Đại Đế này, từ khi nào đến Chân Vũ Thánh Địa thế?

- Hắn che dấu thật sâu.

Trong Thánh Địa, dẫn phát một hồi sóng to gió lớn.

Tử Vong Đại Đế, chính là Đại Đế như ác mộng ở vùng Thương Hải.

- Sư tôn.

Thanh niên sáng ngời Ôn Lạc An, khom người đứng ở bên cạnh Tử Vong Đại Đế.

Ngoài ra, bạch đồng nữ hài và ba vị Tử Linh Vương cùng hai ba mươi tên Tử Vệ, đều ở bên trong đội ngũ.

Đội hình như thế, đủ để quét ngang một ít Tông phái Nhị Tinh bên ngoài Thánh Địa.

- Ta ẩn núp một hai tháng trong Thiên U Thánh Tông, xem ra Đoan Mộc Đại Đế, quả nhiên là tiến về Phù Mộng linh vực rồi.

Tử Vong Đại Đế khẽ nói.

Thanh âm của hắn, có loại trống trải u lãnh xuyên thấu linh hồn, đứng sừng sững trên đầu muôn dân trăm họ.

Trong Thánh Địa, lúc một số thần niệm quét tới, đều rùng mình một cái, kinh hãi bất an xuất phát từ linh hồn, cũng không dám tới gần.

Vị Tử Vong Đại Đế này, tinh thông hồn đạo tử vong, cho dù là một tia thần niệm, đều có thể lọt vào phản phệ tử vong của hắn.

Truyền thuyết có liên quan tới vị Tử Vong Đại Đế này, một số Vương Giả, Đại Đế trong Thánh Địa, đều có nghe qua.

Một lát sau…

Đoàn người Tử Vong Đại Đế, đi vào Khóa Không Linh vực đại trận.

- Tử Vong Đại Đế...

Lão giả Đại Đế tang thương, tám vị Vương Giả kia, có loại ảo giác gặp phải "Tử Thần", sinh mệnh không ở trong khống chế.

Tám vị Vương Giả, linh hồn có một loại cảm giác áp bách hít thở không thông, không cách nào nhìn thẳng vào Tử Vong Đại Đế.

Chỉ có vị lão giả Đại Đế tang thương kia, mặt lộ vẻ kiêng kị, liếc nhìn Tử Vong Đại Đế thật sâu, không nói gì.

- Sư huynh, chúng ta bây giờ, lại muốn đi đâu ngắm phong cảnh?

Bạch đồng nữ hài, cười hơi ngờ nghệch nói.

- Ngươi lập tức, sẽ biết.

Ôn Lạc An từ trong tay Tử Vong Đại Đế, lấy ba mươi hai khối Nguyên Tinh Thạch cực phẩm, khảm nạm ở bên trong tám cột đá.

Rất nhanh.

Một luồng khí tức tử vong khổng lồ của Tử Vong Đại Đế, liền nhạt

nhòa ở bên trong hào quang trận pháp.

Hư Không Hải vô tận.

Một chỗ xa xôi khác, trong Thánh Địa Chân Vũ.

- Phù Mộng Thánh Địa.

Triệu Phong đứng ở trên đài cơ trận pháp cùng loại, đánh giá chung quanh.

Dưới mắt phiến Thánh Địa này, nổi lơ lửng từng đám mây mờ mờ, mỗi đám mây, ít nhất phương viên trăm dặm.

Mỗi một đám mây, như thực chất, phía trên có một cường Tông Nhị Tinh.

- Phù Mộng Thánh Địa, chỉ có một Tông phái Tam Tinh, còn có mười mấy Tông phái Nhị Tinh. Có điều, thực lực 'Thiên Mộng Thánh Tông' này, so với Huyền Chân, Thiên U cộng lại, thậm chí còn mạnh hơn.

Đoan Mộc Thanh thở dài nói.

Đến Phù Mộng Thánh Địa, Đoan Mộc Thanh chợt lộ ra một tấm lệnh bài.

Hóa ra, hắn là trưởng lão vinh dự của một cường Tông Nhị Tinh ở bên trong Phù Mộng Thánh Địa.

Sau khi tới Phù Mộng Thánh Địa, Đoan Mộc Thanh cùng Triệu Vũ Phi, sẽ tiếp tục sử dụng "Khóa Không Linh Vực đại trận", tiến về Thánh Địa linh vực khác gần Đại Lục Vực.

Đến lúc đó.

Đoan Mộc Thanh cùng Triệu Vũ Phi, có khả năng rời khỏi Thương Hải, đến Nam Lâm Hải biên giới Đại Lục Vực.

- Triệu Phong ca, chúng ta như vậy mỗi người đi một ngả. Có lẽ, lần gặp mặt tiếp theo, chúng ta sẽ không có cùng thân phận, lập trường bất đồng. Thậm chí, giống như người lạ.

Triệu Vũ Phi hơi cắn bờ môi, tiếu nhan có một tia quật cường dứt khoát, cố mang theo vẻ tươi cười.

Lúc này.

Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phi, phân biệt đứng ở hai Khóa Không Linh Vực đại trận bất đồng.

Còn không đợi Triệu Phong mở miệng.

Triệu Vũ Phi đã quay lại thân thể mềm mại, khóe mắt hồng nhuận phơn phớt, lóe lên một tia óng ánh.

- Giống như người lạ? Vũ Phi...

Triệu Phong nỉ non, nội tâm luôn luôn bình tĩnh, lại có một tia đau đớn chưa bao giờ có.

Loại cảm giác này, tương tự ở bên trong "Nhân Ngư Lệ Tinh", một ít kinh nghiệm trong những ái tình khắc cốt ghi tâm kia.

Tựa hồ, hắn cũng lâm vào bên trong tình yêu réo rắt thảm thiết mỹ hảo của Nhân Ngư tộc.

Trong tầm mắt, Triệu Vũ Phi lộ ra vẻ yếu ớt, cô đơn mà bất lực.

Triệu Phong nhìn bóng hình xinh đẹp quen thuộc kia, trong lòng thoáng giằng co, có một loại xúc động muốn xông lên phía trước, đem nàng ôm chặt.

Meo meo

Tiểu Tặc Miêu nhảy lên trên bờ vai Triệu Phong, giữa miêu trảo ném động mấy đồng tiền, thúc giục có chút vội vàng.

- Hửm?

Sắc mặt Triệu Phong khẽ biến, vội vàng lấy ra mấy khối Nguyên Tinh Thạch cực phẩm.

Trước khi xuất phát, Triệu Phong ở trong Thánh Địa, có một lượng lớn tài nguyên, đã giao dịch được một ít Nguyên Tinh Thạch cực phẩm.

Meo ô…

Thân hình Tiểu Tặc Miêu nhanh nhẹn, đem tám khối Nguyên Tinh Thạch, khảm nạm vào bên trong đài cơ trận pháp.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong bao phủ ở bên trong hư quang trận pháp hoa mỹ.

- Vũ Phi, một ngày nào đó, chúng ta còn có thể lại gặp nhau.

Thanh âm Triệu Phong quả quyết kiên định, xuyên thấu linh hồn hư không.

Một màn cuối cùng.

Thân ảnh quật cường của Triệu Vũ Phi, cuối cùng không quay đầu lại, thân thể mềm mại có chút run rẩy.

- Vũ Phi, chia tay là vì đoàn tụ lần sau. Vương Triều đại lục, chỗ đó mới thật sự là sân khấu thế giới. Với tiềm lực của Triệu Phong, sớm muộn gì cũng tới Đại Lục Vực.

Thanh âm tàn linh Tử Thánh truyền đến.

Rất nhanh.

Đoan Mộc Thanh cùng Triệu Vũ Phi, cũng biến mất ở bên trong hư quang của trận pháp.

Mấy giây qua đi.

Bên trên Khóa Không Linh vực đại trận, bùng lên hư quang trận pháp chói mắt.

Lập tức.

Một luồng khí tức tử vong thông thiên triệt địa, bắt đầu khởi động mà đến.

Những cường giả trấn thủ Khóa Không Linh vực đại trận kia, liền biến sắc.

Đội nhân mã của Tử Vong Đại Đế, hiện thân ở trong đại trận Khóa Không Linh vực.

Trên sân.

Một mảnh yên tĩnh.

- Đi rồi hả?

Tử Vong Đại Đế khẽ nói, một đôi "Tử Vong Chi Mâu" của hắn, định dạng ở trên người một vị Vương Giả đối diện.

- A…

Tên Vương Giả Hư Thần kia, linh hồn ý thức, phảng phất bị giam cầm, ngay cả sức giãy dụa cũng không có.

- Nam tử tóc tím kia, đi nơi nào?

Ôn Lạc An vẻ mặt ôn hòa, hỏi.

- Hắn... Hắn đi 'Thiên Hoa vực'.

Tên Vương Giả Hư Thần Cảnh kia, ấp úng nói, sợ hãi bất an nhìn Tử Vong Đại Đế.

Uy danh ác mộng của Tử Vong Đại Đế, đã bao phủ toàn bộ Thương Hải.

- Đuổi theo.

Cả đám người Tử Vong Đại Đế, lập tức khởi động Khóa Không Linh Vực đại trận, biến mất ở bên trong hư quang trận pháp hoa mỹ.

- Tử Vong Đại Đế.

- Tên đáng sợ này, không ngờ đi tới phạm vi Phù Mộng Thánh Địa, không biết sẽ nhấc lên một hồi gió tanh mưa máu như thế nào.

Mấy vị Vương Giả, lòng còn sợ hãi mà nói.

Một lát sau...

Đội nhân mã cuồn cuộn của Tử Vong Đại Đế, xuất hiện ở Thiên Hoa Vực.

Bên trong Hư Hải Linh Điện.

Vụt...

Khí tức Tử Vong phô thiên cái địa, thẩm thấu toàn bộ Hư Hải Linh Điện.

Trong chốc lát.

Hư Hải Linh Điện to như vậy, phảng phất bị bóng ma tử vong bao phủ, hết thảy cường giả, đều cảm thấy thể xác và tinh thần cứng đờ, giống như đá.

- Thủ bút thật lớn, sư tôn dùng lực lượng Tử Vong, trực tiếp phong cấm toàn bộ Hư Hải Linh Điện.

Chương 690: Đề Nghị Của Bán Thần Ấu Đồng

Thiên Hoa Vực, Hư Hải Linh Điện.

Bên trong Linh Điện to như vậy, một mảnh tĩnh mịch, vô số cường giả lui tới, thể xác và tinh thần đều cứng đờ.

Bóng mờ Tử Vong, bao phủ hết thảy sinh linh.

Thiên Hoa Vực. Điện chủ Hư Hải Linh Điện, là một vị Vương Giả Hư Thần Cảnh, tâm linh rung động vì sợ hãi mà tâm rung động bất an.

- Tử Vong Đại Đế.

Điện chủ Thiên Hoa như ngừng thở, phân phó Chấp Pháp Giả khác trong điện, không nên hành động thiếu suy nghĩ.

Xem trận thế của "Tử Vong Đại Đế", tựa hồ là đang điều tra người nào đó.

Cùng lúc đó.

Thần niệm của ba vị Tử Linh Vương, đã điều tra bốn phía.

Trong đó một vị Tử Linh Vương, thậm chí thi triển "Sưu Hồn Thuật", kiểm tra Chấp Pháp Giả phụ cận đại trận Linh Vực.

- Đi thật nhanh.

Tử Vong Đại Đế khẽ lẩm bẩm một tiếng.

Ý chí Tử Vong của hắn, thẩm thấu toàn bộ Hư Hải Linh Điện, vẫn không tìm được bóng dáng Triệu Phong.

- Hồi bẩm Đại Đế, Triệu Phong dường như có một loại trực giác, sau khi đến Linh Điện, đã nhanh chóng thi triển "Phong Lôi Chi Dực" tiến vào Hư Không Hải ngoại vực.

Vị Tử Linh Vương kia, kính cẩn mà nói.

Hắn thông qua "Sưu Hồn Thuật", đã biết được tung tích của Triệu Phong.

Tử Vong Đại Đế nhắm mắt lại, thần niệm nhanh chóng lan tràn.

Lấy Hư Hải Linh Điện làm trung tâm.

Một nghìn dặm... Hai nghìn dặm... Ba nghìn dặm.

Giác quan của Đại Đế, quảng đại vô biên, có thể ngao du Thái Hư.

Sau mấy nhịp hô hấp.

Thần niệm của Tử Vong Đại Đế, đã điều tra đến phương viên một vạn dặm, chỉ tóm được vài tia khí tức Phong Lôi mờ nhạt, lưu lại ở trong hư không, sắp tàn diệt.

- Chúng ta đều không cảm ứng được sự tồn tại của Triệu Phong nữa.

Ôn Lạc An cùng một đám Tử Vệ, tay cầm lệnh bài Tử Vong, cũng đều không có dấu hiệu gì.

Mục tiêu, giống như đã tan biến mất rồi.

Tử Vong Đại Đế, đứng lặng tại chỗ, giống như một bóng ma tử thần cao lớn.

Thần niệm giác quan của hắn, đạt tới ngoài vạn dặm, điều tra hướng đi của tia khí tức Phong Lôi kia.

Đột nhiên, hắn nhướng mày.

Tia khí tức Phong Lôi còn thừa kia, ở một Địa vực nào đó, đột nhiên chia ra làm hơn mười luồng, bỏ chạy theo phương hướng bất đồng.

Theo khoảng cách càng ngày càng xa, thần niệm của Tử Vong Đại Đế mặc dù có thể dùng đến, nhưng "Độ chính xác" vẫn không đủ.

Ở Hư Không Hải rộng lớn, hết thảy khí tức, đều bị đồng hóa.

- Tiểu bối xảo trá.

Đôi con ngươi đen kịt của Tử Vong Đại Đế, giống như vực sâu lạnh như băng.

- Sư tôn, làm sao bây giờ?

Ôn Lạc An hỏi.

Phản ứng của Triệu Phong, thật sự quá nhanh, tốc độ phi hành Phong Lôi Chi Dực của hắn, cũng vượt qua Vương Giả bình thường.

- Men theo mấy phương hướng này.

Tử Vong Đại Đế vươn tay chỉ, trước mặt hiển hiện một bản đồ sáng.

Bản đồ sáng kia, bày ra bản đồ Phù Mộng Thánh Địa, cũng nhanh chóng chính xác đến phụ cận quần vực Thiên Hoa.

Căn cứ một tia khí tức Phong Lôi tàn diệt kia, Tử Vong Đại Đế có thể xác định phương vị chạy trốn đại khái của Triệu Phong.

Đám người Tử Vong Đại Đế, phân thành năm đội ngũ.

Trong đó, Tử Vong Đại Đế cùng bạch đồng nữ hài, là một đội ngũ.

Ôn Lạc An, dẫn đầu một đội Tử Vệ, là một đội ngũ.

Ba vị Tử Linh Vương, tự mang theo một đội ngũ.

Năm đội ngũ, hướng phạm vi đại khái, đuổi giết.

Vụt vụt vụt...

Không bao lâu, phần đông thân ảnh của Tử Vong Đại Đế, theo Hư Hải Linh Điện, lần lượt biến mất.

Hô…

Điện chủ Thiên Hoa, cùng với phần đông thiên tài lui tới, lúc này mới như trút bỏ gánh nặng, thở phào một hơi.

Thiên Hoa quần vực, một hướng khác của Hư Không Hải.

- Lôi Dực Phong Thiểm.

Chỉ thấy một đạo hư ảnh Phong Lôi Chi Dực màu đỏ nhạt, giống như

một đạo thiểm điện tàn phong, lướt ngang Hư Không Hải.

Dưới Nửa bước Vương Giả, căn bản không cách nào chạm đến hình dáng hư ảnh Phong Lôi Chi Dực kia.

- Tốc độ thật nhanh.

Khu vực phụ cận, ngẫu nhiên có mấy cường giả ngoại vực, hoặc là thuyền Hư Không Hải, cực kỳ kinh hãi.

Hư ảnh Lôi Dực kia, bày ra tốc độ khí tức, chỉ sợ còn nhanh gấp vài lần Vương Giả.

Lôi Dực Phong Thiểm, là bí thuật phi hành của Phong Lôi Chi Dực, đem tinh nghĩa tốc độ của Phong và Lôi, phát huy đến mức tận cùng.

Vụt... Vụt...

Phong Lôi Chi Dực sau lưng Triệu Phong, vẫy tốc độ cao, thân hình giống như một ngọn gió điện.

Tốc độ của hắn lúc này, còn hơn cả Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Có điều.

Thi triển "Lôi Dực Phong Thiểm", tiêu hao cũng rất lớn.

Một lúc sau...

Tốc độ Triệu Phong thoáng dừng một chút, thân hình nhoáng lên, huyễn hóa ra mười đạo lôi quang phong ảnh.

Mỗi một đạo, đều kèm theo một tia ý chí Vương Giả của hắn, khí tức

cùng Triệu Phong, độc nhất vô nhị.

Vụt vụt vụt...

Những lôi quang phong ảnh này, theo phương hướng bất đồng bay đi, chỉ là tốc độ chậm hơn một chút, nhưng thiệt giả khó phân.

Cứ bay ra vạn dặm, Triệu Phong đều phân hoá mấy đạo "Lôi quang phong ảnh".

Theo dự đoán, mỗi một đạo lôi quang phong ảnh, đều có thể kiên trì nửa canh giờ. Dù sao, những thân giả này, đều sáp nhập vào ý chí Vương Giả của Triệu Phong.

Trong quá trình phi hành, Triệu Phong thậm chí còn phong cấm thế giới Hồn Hải.

Ý chí đồng lực Tử Vong, bị hắn dùng Băng Phách hồn lực, cùng với bí thuật « Vạn Niệm Thần Quyết », tầng tầng phong cấm.

Chính vì như thế.

Cả đám Tử Vong Đại Đế, rất khó cảm ứng được phương vị của Triệu Phong.

- Hiện tại, chỉ cần ta không tùy tiện vận dụng bí thuật loại linh hồn, hoặc là huyết mạch đồng tử, đám người Tử Vong Đại Đế, rất khó có thể cảm ứng được sự hiện hữu của ta.

Trong nội tâm Triệu Phong thầm nghĩ.

Càng về sau.

Hắn ngay cả ý chí Vương Giả cùng thần niệm, cũng đều không tùy tiện vận dụng.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu, chộp vào vai của hắn, mắt mèo đen như bảo thạch, ngẫu nhiên chuyển động, chỉ rõ một phương hướng.

Lúc ở Phù Mộng Linh Vực.

Chính nhờ quẻ bói hung cát của Tiểu Tặc Miêu, mới khiến cho Triệu Phong dùng tốc độ hành động nhanh nhất, thoát khỏi sự truy tung của Tử Vong Đại Đế.

Lôi Dực Phong Thiểm.

Phong Lôi Chi Dực sau lưng Triệu Phong, vẫy tốc độ cao, giống như một đạo thiểm điện tàn phong, xẹt qua Hư Không Hải.

Cũng không biết, đã bay bao lâu.

Chân nguyên trong cơ thể Triệu Phong, đã tiêu hao hơn nữa, trên mặt có một tia mệt mỏi.

Lôi quang phong ảnh mô phỏng hắn, tự nhiên biến yếu, đến quá trình tiêu tán, sẽ thu liễm Phong Lôi Chi Dực, đồng thời thu liễm khí tức toàn thân.

Bịch.

Thân hình Triệu Phong, chìm vào Hư Không Hải.

Không lâu sau…

Ục ục ục…

Một con thuyền Hư Không Hải màu bạc quỷ khí Âm Thi bao phủ, xuất hiện ở bên trong Hư Không Hải.

- Khô Lâu đường chủ, ngươi điều khiển thuyền Hư Không Hải. Đường biển, do Tiểu Tặc Miêu quyết định.

Triệu Phong trở lại phòng thuyền trưởng, khoanh chân mà ngồi.

Hiện giờ thuyền Hải Thiên, do Khô Lâu đường chủ khống chế, thuyền viên đều là một số Quỷ Thi Khô Lâu có đủ linh trí đảm nhiệm.

- Vâng, chủ nhân.

Khô Lâu đường chủ lĩnh mệnh.

Trong phòng thuyền trưởng.

Triệu Phong ăn vào mấy thứ linh đan cùng thiên tài địa bảo, để khôi phục nguyên khí.

Đồng thời.

Hắn bắt đầu nghiên cứu bản đồ phạm vi thế lực "Phù Mộng Thánh Địa".

Trong đó, vị trí "Thiên Thánh Cầm Cung", cách Triệu Phong mười quần vực.

- Tử Vong Đại Đế, cũng không biết, địa phương mục tiêu của ta.

Ánh mắt Triệu Phong lấp loé.

Để phòng ngừa, bại lộ tung tích. Hắn quyết định, không đi bất luận Hư Hải Linh Điện nào, dù sao hắn cũng không thiếu tư nguyên.

Hiện nay, thuyền Hải Thiên ở Thánh Địa rèn luyện đề thăng, tốc độ cao nhất, có thể so với Nửa bước Vương Giả.

Tối đa thời gian một năm, thuyền Hư Không Hải của Triệu Phong, có thể đến Thiên Thánh Cầm Cung.

- Ta dùng bí thuật, phong cấm Hồn Hải, Tử Vong Đại Đế kia khó có thể cảm ứng được ta, Hư Không Hải rộng lớn, làm sao truy tung ta?

Trong lòng Triệu Phong cười lạnh.

Mắt trái và tóc của hắn, đều khôi phục màu sắc bình thường.

- Chủ nhân, nếu ta có thể dung hợp với ý chí Bán Thần, thực lực sẽ tăng lên tới cấp độ mới. Đến lúc đó, cũng có thể tăng thêm một phần trợ lực cho ngài.

Bán Thần ấu đồng, từ trong nhẫn chui ra.

Thần sắc của hắn rất trịnh trọng, nhưng thanh âm non nớt, khí tức như trẻ đang bú, rất là buồn cười.

- Đợi thêm một thời gian hãy nói.

Triệu Phong lắc đầu.

Trước mắt, thực lực của Bán Thần ấu đồng, ít nhất cũng sánh bằng Nửa bước Vương Giả.

Nếu dung nhập "ý chí Bán Thần", kỳ thật thực lực sẽ nhảy vọt, tốc độ khôi phục thực lực, cũng sẽ tăng nhiều.

Triệu Phong không có choáng váng đầu óc, đối với phát triển của Bán Thần ấu đồng, vẫn có sự khống chế nhất định.

Hắn có một loại trực giác, nếu như để mặc Bán Thần ấu đồng phát triển, uy hiếp tương lai của hắn, có thể sẽ vượt xa Tử Vong Đại Đế.

Bán Thần ấu đồng, dù sao cũng là Bán Thần Tích Huyết Trọng Sinh.

Sự phát triển của hắn, không thể dùng "Tu luyện", mà là một quá trình "Khôi phục" nhanh chóng.

Một khi có được ý chí Bán Thần, cộng thêm cung cấp tài nguyên không hạn chế, Bán Thần ấu đồng không mất mấy năm là sẽ khôi phục thực lực đến cấp bậc Đại Đế.

Hư Không Hải, trong biển sương ngoài mấy chục vạn dặm.

- Lại biến mất rồi.

Tử Vong Đại Đế nhíu mày, ngóng nhìn một tia khí tức Phong Lôi tiêu vong.

Triệu Phong không chỉ có tốc độ nhanh, mà cứ phi hành một lúc, lại phân hoá ra mấy đạo khí tức phân thân giống như đúc.

Bởi vậy, muốn truy tung từ mặt khí tức, độ khó rất lớn.

- Bạch Lâm.

Tử Vong Đại Đế, nhìn về phía bạch đồng tiểu nữ hài bên cạnh.

Bạch đồng nữ hài, có được "Con mắt vận mệnh", cho dù huyết mạch đồng tử, độ thức tỉnh không cao, nhưng đối với việc nắm bắt vận mệnh, vượt xa cường giả mệnh đạo.

Đây là nguyên nhân vì sao, Tử Vong Đại Đế lại mang theo bạch đồng nữ hài.

Bạch đồng nữ hài, cắn cắn ngón tay, lấy ra bút vẽ, nhìn qua chỗ trống giấy trắng, cau mày.

Qua rất lâu.

Bạch đồng nữ hài, sắc mặt tái nhợt, miễn cưỡng ở trên tờ giấy trắng, cố hết sức, vẽ lên một bộ nhạc khí mơ hồ.

- Cầm?

Tử Vong Đại Đế, nhận ra nhạc khí kia, là một cây đàn cổ.

Sau khi vẽ xong, bạch đồng nữ hài, lập tức lâm vào ngủ say.

Hiện nay, việc nắm bắt đối với vận mệnh, khó hơn trước kia rất nhiều.

Đấp độ thực lực của đối tượng truy bắt càng cao, độ khó càng lớn.

Ngoài ra, manh mối tin tức cung cấp, cũng ảnh hưởng tới độ khó nắm bắt vận mệnh.

- Cầm.

Tử Vong Đại Đế thấp giọng lẩm bẩm, cân nhắc thật lâu.

Cầm, là một cái nhạc khí, đại biểu một đầu mối.

Nhưng vấn đề là, đầu mối này, lại vô cùng trừu tượng.

Cầm, rốt cuộc là đại biểu nhạc khí bản thân, hay là người nào đó, hoặc là liên quan khác?

Căn cứ đầu mối này, Tử Vong Đại Đế vừa tiếp tục điều tra, đồng thời lại sai người, đi sưu tập manh mối có quan hệ với "Cầm".

Biển sương tối tăm mờ mịt.

Một con thuyền bên trong Hư Không Hải cỡ nhỏ, tỏa một tầng tử âm thi khí lành lạnh, nhanh chóng xuyên thẳng vào bên trong.

Tầng tử âm thi khí kia, ngăn cách giác quan dưới Nửa bước Vương Giả.

- Thuyền hải tặc? Thuyền quỷ thi tà đạo?

Những thuyền Hư Không Hải gần đó, hoặc là cường giả ngoại vực, đều tránh thật xa.

Khí tức con thuyền Quỷ Thi này, thật sự quá kinh hãi.

Ngay cả một vài thuyền hải tặc, thậm chí thuyền Hư Không Hải của đại Tông phái, cũng không dám trêu chọc.

Mấy ngày trôi qua…

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, bình yên vô lo.

Tinh khí thần của Triệu Phong, sớm đã khôi phục.

Nguyên nhân trong đó, là do hắn mấy lần tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ, mang ra lượng lớn thi thể huyết nhục, để uẩn dưỡng Bách Thi Trớ Chú.

Thi thể huyết nhục bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ kia, tẩm bổ đối với Trớ Chú Quỷ Thi, hiệu quả kinh người.

Một ngày này.

Khô Lâu đường chủ hưng phấn run giọng nói:

- Chủ nhân, Trớ Chú Bách Thi, toàn bộ đã tăng lên tới cấp Tôn giả.

Triệu Phong nghe vậy, trên mặt cũng lộ vẻ vui mừng.

Vụt...

Khô Lâu đường chủ, tế ra một bộ Trớ Chú Quỷ Thi cấp Tôn giả.

Trớ Chú Quỷ thi kia, cao tới ba trượng, trên người hiện một luồng khí lực thi khí nguyên thủy thái cổ, phát ra lực lượng nguyền rủa, hơn xa dĩ vãng gấp 10 lần.

- So với trong tưởng tượng, còn mạnh hơn.

Triệu Phong dự đoán, những Trớ Chú Quỷ thi cấp Tôn Giả này, trong hàng ngũ Tiểu Đan Nguyên, gần như là vô địch, thậm chí có thể khiêu chiến Tôn Chủ.

Cho dù là cấp bậc Tôn Chủ, nhiễm lên một ít thi khí nguyền rủa, đều

phiền toái quấn thân.

Mà 100 cỗ Trớ Chú Quỷ thi như vậy, tạo thành trận thế, uy lực của nó cũng không phải đơn giản như từ một thêm vào đến 100.

- Những Quỷ Thi này, khí lực cường hãn, ẩn chứa khí tức huyết nhục lúc trước.

Bán Thần ấu đồng, tinh quang trong mắt lóe lên, nhìn chằm chằm vào con Quỷ Thi này.

Hắn đã sớm hoài nghi, Triệu Phong còn có huyết nhục này.

Trên thực tế, 100 cỗ Trớ Chú Quỷ thi, hấp thu loại tinh hoa huyết nhục này, con số lên đến kinh người.

Bán Thần ấu đồng, vừa vặn thiếu khuyết loại huyết nhục này, khôi phục huyết mạch Bán Thần nguyên vẹn, sẽ khôi phục thực lực nhanh hơn.

- Chúng ta, hãy làm một cái giao dịch.

Bán Thần ấu đồng, ánh mắt lấp loé, âm thanh hơi thở như trẻ đang bú, nhưng sắc mặt nghiêm túc, nhìn chằm chằm vào chủ nhân Triệu Phong.

Chương 691: Sơ Thí Tỏa Thiên Cung

- Giao dịch?

Triệu Phong nheo mắt lại, nhìn chằm chằm vào Bán Thần ấu đồng ngọng nghịu, thanh âm cùng bộ dáng non nớt khoảng chừng hai ba tuổi, nhưng sắc mặt lại rất nghiêm nghị.

Bán Thần Côn Vân Tích Huyết Trọng Sinh, không có ai, có can đảm khinh thị và xem nhẹ hắn.

- Ha ha.

Triệu Phong không khỏi bật cười:

- Ngươi có lẽ quên quan hệ giữa chúng ta.

Chủ và bộc, vốn không có địa vị ngang hàng chính thức.

Nói chung giao dịch, là thành lập tại phương diện ngang hàng.

Khô Lâu đường chủ ở bên cạnh, trong mắt lộ ra một tia trêu tức, đồng thời cũng tò mò dò xét Bán Thần ấu đồng.

Đối với lai lịch của Bán Thần ấu đồng, hắn cũng không phải quá rõ ràng.

Lúc ở Bán Thần Di Viên, chịu sự áp chế của ý chí Bán Thần cùng sức mạnh thiên địa to lớn, hắn không có cơ hội đi ra.

Đương nhiên, hắn không dám có một tia khinh thị.

Đứa bé vẻn vẹn hai ba tuổi này, tu vi lại cao tới Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, có thể thắng hắn dễ dàng, ngang hàng với chủ nhân Triệu Phong.

Khô Lâu đường chủ có ngốc, cũng sẽ không coi hắn như một đứa bé.

- Ta là Bán Thần cho nên có tư cách. Hơn nữa, giao dịch của ta, e rằng ngươi không cách nào cự tuyệt được.

Bán Thần ấu đồng ngạo nghễ nói.

Cho dù lưu lạc thành nô bộc, sinh mệnh chịu uy hiếp, hắn cũng có tôn nghiêm của Bán Thần.

- Bán Thần.

Khô Lâu đường chủ vẻ mặt kinh hãi, không nói gì, chỉ nhìn chằm chằm vào đứa bé da vàng gần trong gang tấc.

Triệu Phong không ngờ đem Bán Thần phục sinh? Còn thu làm người hầu?

Cái này... Cái này thật sự quá điên cuồng!

So với Bán Thần, vô luận là Xích Nguyệt giáo chủ mà hắn sùng bái trước kia, hay là Tử Vong Đại Đế đang đuổi giết ở phía sau, đều không đáng nhắc tới.

- Điều kiện tiên quyết là, thứ ngươi đánh cược, có thể chân chính

hấp dẫn ta.

Triệu Phong không phản đối.

Hắn biết rõ, trong quá trình Bán Thần ấu đồng khôi phục thực lực, đã sống lại rất nhiều trí nhớ.

- Thứ nhất, ta có phương pháp, có thể trợ giúp chủ nhân, tăng xác xuất thành công hấp thu Lôi lực Thần Kiếp kia.

Bán Thần ấu đồng thản nhiên nói.

Lôi lực Thần Kiếp.

Tinh quang trong mắt Triệu Phong lóe lên.

Lôi lực Thần Kiếp, đây chính là Lôi Lực đứng đầu thiên địa bổn nguyên, khắc chế tất cả sinh linh thiên địa.

Nếu như, tham ngộ hấp thu mấy tia lực Lôi kiếp, đối với thực lực của Triệu Phong, tuyệt đối là sự nhảy vọt về chất.

Còn một điều.

Tham tu lĩnh ngộ Lôi lực Thần Kiếp, đối với “Thần Kiếp” gặp phải ngày sau, sẽ có trợ giúp rất lớn.

- Ở sâu trong trí nhớ của ta, có một bộ « Hóa Lôi Thần Quyết », mặc dù là Tàn Thiên, nhưng lại vượt xa vô thượng thần quyết « Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết » cùng 'Dẫn Lôi Kiếm Quyết’. Kiếp trước, lúc ta thời kỳ đỉnh phong, đã tham tu pháp quyết này, là để gia tăng sức chống cự với 'Lôi kiếp’, còn có hiệu quả trợ giúp nhất định.

Bán Thần ấu đồng giải thích.

Hóa Lôi Thần Quyết.

Trong lòng Triệu Phong khẽ động, hắn kế thừa Phong Lôi truyền thừa, đối với “Hóa Lôi Thần Quyết" trong truyền thuyết cũng từng nghe qua.

Nghe nói, pháp quyết này là thời đại xa xưa, một số đại năng, vì chống cự thiên kiếp mà sáng tạo ra.

Hóa Lôi Thần Quyết, càng nhằm vào loại thần lực như lực lượng Lôi kiếp này.

- Khó trách Bán Thần, có thể ở dưới Thần Kiếp, mà vẫn lưu lại thi thể nguyên vẹn, thậm chí còn hấp thu được không ít Lôi lực Thần Kiếp.

Triệu Phong đã tin hơn phân nửa.

Hắn có được Phong Lôi truyền thừa cùng « Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết », đã là cao nhân Lôi đạo, Hóa Lôi Thần Quyết tất là chân thật, khó có thể lường gạt hắn.

- Thứ hai, Lôi lực Thần Kiếp, rất khó cùng chân nguyên khác trong cơ thể, kể cả Lôi Lực kiêm dung. Phương pháp tốt nhất, chính là lại để cho thân thể huyết nhục hấp thu nó. Việc này, tránh cho chủ nhân, bước vào chỗ nhầm lẫn lúc trước.

Bán Thần ấu đồng cười nhạt một tiếng.

Triệu Phong nghe vậy, lập tức có loại cảm giác hiểu ra.

Khó trách, hắn trước đây, ý đồ tham tu, hấp thu Lôi lực Thần Kiếp

kia, lại gặp phải lực cản trùng trùng điệp điệp.

Lôi lực Thần Kiếp, loại Thần Phạt Chi Lôi liên quan đến quy tắc thiên địa này, bao trùm lên vô số lực lượng thiên địa.

Thử nghĩ mà xem, loại lực lượng này, làm sao cùng chân nguyên hoặc là Lôi Lực khác, kiêm dung lẫn nhau chứ.

Bán Thần ấu đồng, vạch phá tầng cửa sổ này.

- Phương pháp tốt nhất, là để cho thân thể gánh chịu, hấp thu Lôi lực Thần Kiếp. Mà bên trong đan hạch của ta, đều là lực lượng Phong Lôi, không cách nào kiêm dung cùng tồn tại.

Triệu Phong rất nhanh hiểu ra.

- Thân thể, rất khó hấp thu gánh chịu Lôi lực Thần Kiếp. Cái này cần Thánh quyết luyện thể cực kỳ cao minh.

Bán Thần ấu đồng lộ vẻ ngạo nghễ.

Thánh quyết luyện thể.

Triệu Phong đã minh bạch, nhìn Bán Thần ấu đồng thật sâu.

Bán Thần Côn Vân, khi còn sống am hiểu luyện thể, tất nhiên có Thánh quyết luyện thể rất mạnh.

- Được rồi, nói ra yêu cầu của ngươi đi.

Triệu Phong quyết định, cùng Bán Thần ấu đồng, làm một số giao dịch.

Vô luận “Hóa Lôi Thần Quyết", hay là Thánh quyết luyện thể, đều nắm giữ ở trong tay Bán Thần Côn Vân.

Nếu không.

Triệu Phong có được đầu lâu Bán Thần, cũng rất khó tham tu hấp thu lực Lôi kiếp.

- Ta muốn loại huyết nhục lúc trước, hơn nữa, cần rất nhiều.

Bán Thần ấu đồng dứt lời, liếc mắt nhìn Trớ chú quỷ thi.

Trớ chú quỷ thi, hấp thu lực huyết khí trong huyết nhục Mộng Cảnh, không thể gạt được Bán Thần ấu đồng.

- Ngươi muốn bao nhiêu?

Triệu Phong bất động thanh sắc.

- Một vạn cân, tuyệt không trả giá.

Bán Thần ấu đồng nói.

Một vạn cân?

Triệu Phong nhíu mày.

Muốn đạt tới số lượng một vạn cân, như vậy hắn nhất định phải săn giết một số động vật thể tích lớn ở bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Vật đánh cược của ta, giá trị tuyệt đối vượt qua giá này.

Bán Thần ấu đồng lộ ra thái độ cường thế.

Hắn đã nhìn ra, Triệu Phong tất có lượng lớn huyết nhục như vậy.

Trớ Chú Bách Thi, là ví dụ bày ở trước mắt.

Triệu Phong ở trên Trớ Chú Bách Thi, đầu nhập huyết nhục mộng cảnh, chí ít có một hai ngàn cân.

- Được.

Triệu Phong gật đầu đáp ứng:

- Nhưng điều kiện tiên quyết là, ngươi phải cam đoan tính nguyên vẹn chân thật của vật đánh cược.

Một vạn cân huyết nhục mộng cảnh tuy nhiều, nhưng thực lực thôi động đối với Bán Thần ấu đồng, chỉ giới hạn dưới Vương giả.

Huyết nhục kia, sử dụng càng nhiều, càng về sau, hiệu quả sẽ càng ngày càng kém.

Đạo lý này cũng giống như Triệu Phong sử dụng khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ nhiều vậy.

- Ta dùng danh nghĩa Thần Kiếp để thề, tuyệt sẽ không ở trên, động bất cứ tay chân gì trên vật đánh cước, cam đoan độ chân thật của nó.

Bán Thần ấu đồng nghiêm nghị nói.

Triệu Phong rất hài lòng, âm thầm gật đầu.

Kiếp trước, Bán Thần ấu đồng là chết ở trong Thần Kiếp, loại lực

lượng này, đã ở bên trong tâm linh hắn, lưu lại bóng ma.

Đồng thời, loại lực lượng Thần Kiếp này, liên quan đến quy tắc bổn nguyên thiên địa như Thiên Phạt.

Bán Thần ấu đồng, tuyệt sẽ không lấy loại vật này ra nói giỡn.

Có thể thấy được.

Bán Thần ấu đồng, hoàn toàn có thành ý làm vụ giao dịch này. Hoặc là, hắn có thứ khác làm chỗ dựa, không sợ Triệu Phong đạt được lợi thế.

- Để chứng minh thành ý, ta trước tiên đem Hóa Lôi Thần Quyết truyền cho ngươi.

Bán Thần ấu đồng chủ động nói.

Triệu Phong rất ngoài ý muốn, Bán Thần ấu đồng, lại thật sự có “Thành ý" như thế sao?

Hắn không suy nghĩ nhiều, liền tiếp thu một luồng tin tức từ Bán Thần ấu đồng truyền đến.

Rất nhanh.

Trong đầu Triệu Phong, xuất hiện một bộ Tàn Thiên thần quyết, chính là « Hóa Lôi Thần Quyết ».

« Hóa Lôi Thần Quyết »: đại năng đại thánh Thượng Cổ, vì chống cự Thần Kiếp, chuyên môn sáng tạo một bộ thần quyết có lực lượng nghịch thiên dùng để hấp thu Lôi đạo.

Nội dung Tàn Thiên, khẩu quyết tu luyện, cũng không nhiều.

Nó cũng không phải như “Phong Lôi truyền thừa", hoặc là « Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết », có đủ hệ thống công pháp nguyên vẹn khổng lồ.

Nói đơn giản.

Nó là một bộ pháp môn, nhưng đối với lực lĩnh ngộ cùng cảnh giới linh hồn, có yêu cầu rất cao.

Triệu Phong nhắm mắt, thử tham tu.

Kết quả hắn phát hiện, nội dung thần quyết này mặc dù không nhiều lắm, nhưng độ khó tu luyện, lại không nhỏ chút nào.

Cũng may, hắn có trụ cột « Vạn Niệm Thần Quyết », với lực lĩnh ngộ phân tích cường đại của Thần Linh Nhãn, vẫn có thể tham tu.

- Chờ ít ngày nữa, ta sẽ đem một vạn cân huyết nhục, giao cho ngươi.

Triệu Phong mở mắt ra.

Bán Thần ấu đồng, che dấu một tia mừng thầm trong mắt.

Mấy ngày kế tiếp, Triệu Phong khoanh chân mà ngồi, nhìn như đang tu luyện.

Ý niệm của hắn, ngưng lại ở thế giới Hồn Hải.

Thế giới Hồn Hải của Triệu Phong, khí tức bị phong cấm tối đa, không thể dễ dàng vận dụng lực lượng linh hồn.

Thế nhưng.

Điều này cũng không ảnh hưởng đến việc hắn tìm hiểu cùng suy diễn ở trong thế giới Hồn Hải.

Vụt...

Ý niệm Triệu Phong khẽ động, lần nữa tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ.

Bên cạnh sông.

Triệu Phong bắt đầu săn giết một số động vật ăn cỏ không có tính công kích, như trâu dê các loại.

Để đề cao hiệu suất, Triệu Phong lấy ra “Tỏa Thiên Cung".

Lực lượng Tỏa Thiên Cung, ở bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ, bị áp chế sâu sắc.

Nhưng mà, công kích khoảng cách một hai chục trượng, Tỏa Thiên Cung vẫn có thể làm được.

Chi

Triệu Phong tay cầm cổ cung màu bạc phong cách cổ xưa, chậm rãi kéo dây cung ra, ý chí đồng lực, dung nhập trong đó.

Ô...ô...ô...n...g!

Thoáng chốc, minh văn chạm trỗ trên cổ cung, ngân trạch rạng rỡ, dường như nổi hình án, giống như một đám nòng nọc rất sống động, quanh quẩn khắp thân cung.

Cùng một thời khắc.

Trên dây cung kia, ngưng hiện một chi “Mũi tên ánh sáng màu vàng" lạnh như băng.

Đạt tới loại cấp độ như “Tỏa Thiên Cung", không cần phân phối mũi tên, có thể tự động ngưng tụ linh thái hóa thành mũi tên ánh sáng.

Chỉ cần lực lượng đầy đủ, Tỏa Thiên Cung trên mặt lý luận, có thể phát động không hạn chế.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên trên Tỏa Thiên Cung, ánh sáng vàng bạc chói lọi giao thoa, mũi tên ánh sáng màu vàng kia mang theo một luồng lợi khí kim duệ xuyên thủng hư không, nương theo hư tuyến màu bạc, lóe lên rồi biến mất trên không trung.

- Phốc…

Mũi tên ánh sáng màu vàng kia bỗng dưng nhấp nháy, tiếp theo hiện thân, liền đâm thủng ngoài mười trượng, trên một con hoa lộc đang uống nước, mà vừa vặn xỏ xuyên qua đầu nó.

- Uy lực thật mạnh.

Triệu Phong trợn mắt há hốc mồm, cảm thấy ngoài dự liệu.

Lúc trước, hắn vì che dấu đòn sát thủ này, vẫn chưa chính thức phát động cung này.

Ở bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ, những sinh linh kia, khí lực phòng

ngự, cực kỳ cường đại.

Triệu Phong muốn giết chết một con hươu hoặc là dê, đều cần hao chút khí lực cùng công phu.

Mà Tỏa Thiên Cung, lại làm được một kích tất chết.

- Cũng tốt, ở bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ, ta có thể buông tay sử dụng cung này, ma luyện các loại đồng pháp cấm thuật.

Triệu Phong tâm thần phấn chấn.

Hắn vội vàng đi qua, thu hồi thi thể kia, thanh lý khí tức, để tránh gây sự chú ý của động vật ăn thịt khác.

Hai ngày sau đó.

Triệu Phong chủ yếu là thông qua Tỏa Thiên Cung, săn giết một số động vật ăn cỏ thể tích lớn.

Nhưng Tỏa Thiên Cung, tiêu hao đối với chân nguyên hồn lực cực lớn.

Triệu Phong mỗi một ngày, đều chỉ phát động bốn năm mũi tên, mỗi một mũi tên đều làm được một kích tất sát.

Bị “Tỏa Thiên Cung" nhắm làm mục tiêu, cơ bản không có khả năng trốn tránh.

Cung này, có một loại thuộc tính xuyên thủng đối với không gian, thậm chí nhắm vào linh hồn, không thể trốn tránh, cũng là phù hợp với tên “Khóa Thiên" của nó.

Bốn ngày sau.

Trong phòng thuyền trưởng, Triệu Phong gọi ra Bán Thần ấu đồng.

- Đây là một vạn cân huyết nhục.

Triệu Phong lấy ra một túi đựng đồ, đưa cho Bán Thần ấu đồng.

Bán Thần ấu đồng, tiếp nhận túi trữ vật, nhìn lướt qua, liền lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng.

- Chủ nhân, đây là Thánh quyết luyện thể « Kim Khôn Thánh Thể » vô thượng sất trá Thương Hải kiếp trước. Pháp quyết này, cho dù đặt ở Đại lục vực, cũng là một trong những Thánh công luyện thể cao cấp nhất trong truyền thuyết.

Bán Thần ấu đồng rất sảng khoái, đem một quả “Huyết châu màu vàng" đặc thù, đưa cho Triệu Phong.

Huyết châu màu vàng này, chính là lực lượng tinh khí huyết nhục trong cơ thể do Bán Thần ấu đồng dựng dục.

Triệu Phong hơi có vẻ hồ nghi, tiếp nhận huyết châu màu vàng kia.

Hắn mơ hồ đoán được, loại truyền thừa này, chỉ sợ là do huyết mạch chịu tải kéo dài mà ra.

Nhưng mà, dễ dàng như vậy đã đạt được thánh quyết luyện thể cường đại nhất khi Bán Thần còn sống, Triệu Phong vẫn có chút ngoài dự liệu.

Trong mắt Bán Thần ấu đồng, mơ hồ xẹt qua một tia trào phúng.

Hắn giao dịch « Kim Khôn Thánh Thể », đúng là thật; nhưng mà, Thánh công luyện thể này, rơi vào trong tay Triệu Phong, hắn một điểm cũng không lo lắng.

Chương 692: Suy Nghĩ Điên Cuồng

Cứ như vậy.

Triệu Phong cùng Bán Thần ấu đồng, thành công hoàn thành giao dịch lần đầu tiên.

Đối với Triệu Phong mà nói, thật sự là quá dễ dàng, hắn không có trả cái giá lớn bao nhiêu, đã nhận được Hóa Lôi Thần Quyết cùng Kim Khôn Thánh Thể.

Nhất là Kim Khôn Thánh Thể kia, khi Bán Thần còn sống, chính là Thánh công Luyện Thể mạnh nhất.

- Chủ nhân, nhắc nhở ngài một chút, Lôi kiếp là lực lượng bổn nguyên đáng sợ nhất thế gian, rất khó tiếp nhận. Kim Khôn Thánh Thể này, ngài phải tu luyện đến tầng thứ sáu, mới có thể thông qua Hóa Lôi Thần Quyết, hấp thu chịu đựng lực lượng Lôi kiếp.

Bán Thần ấu đồng thản nhiên nói.

Tầng thứ sáu?

Còn chưa đợi Triệu Phong kịp phản ứng, Bán Thần ấu đồng đã tiến vào Cổ Thiết Giới Chỉ, cuối cùng không hiện ra nữa.

Trong Cổ Thiết Giới Chỉ, tại một nơi nào đó.

- Chậc chậc, nếu như Kim Khôn Thánh Thể có thể tu luyện tới tầng

thứ sáu, cơ bản có thể ngang hàng Thánh Chủ, vô địch dưới Thánh Chủ rồi.

Bán Thần ấu đồng vẻ mặt đắc ý.

Bất kể là môn công pháp hoặc truyền thừa nào, đạt tới cấp độ Đại Đế, Thánh Chủ, ngoại trừ kỳ ngộ lớn, còn phải trả giá vô số tinh lực thời gian.

Loại công pháp Luyện Thể này, so với công pháp bình thường, tu luyện lên cấp, khó khăn không chỉ gấp mười lần.

Huống hồ, Kim Khôn Thánh Thể này cũng không phải người bình thường, có thể tu hành.

Phòng thuyền trưởng.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, một luồng Chân Nguyên, bao bọc "kim sắc huyết châu" kia.

Rất nhanh.

"Kim sắc huyết châu" kia, dung hòa trong thân thể huyết nhục Triệu Phong.

Hóa ra, loại Thánh công Luyện Thể "Kim Khôn Thánh Thể" này, là thông qua huyết mạch kéo dài truyền thừa.

Thông tin tu luyện, khắc sâu trong huyết nhục.

Nhanh chóng, một luồng thông tin truyền thừa mênh mông, dung nhập huyết nhục Triệu Phong.

Đặc biệt chính là, truyền thừa Thánh công này, phải do thân thể huyết nhục cảm ngộ, đồng thời tiến hành tu luyện.

Thiên phú linh hồn, đối với việc tu luyện nó, trợ giúp không lớn.

- Kim Khôn Thánh Thể: Tổng cộng chia làm bảy tầng, cao nhất có thể luyện thành thân thể Bán Thần, dưới Thần Vị, ngạo thị vô địch. Thánh công Luyện Thể này, yêu cầu huyết mạch và tư chất Luyện Thể đứng đầu, mới có thể thuận lợi tu hành...

Triệu Phong tiếp thu một ít thông tin cơ bản.

Xem hết những thông tin này, sắc mặt Triệu Phong, lập tức trở nên phiền muộn.

- Bị lừa rồi.

Triệu Phong hơi cắn răng, sắc mặt âm trầm.

Kim Khôn Thánh Thể, Thánh công Luyện Thể này, quả thật là thật, cũng đáng giá trao ododir.

Thế nhưng, Thánh công Luyện Thể này yêu cầu tu luyện, cực kỳ hà khắc, tiến độ tu luyện, cũng vô cùng chậm chạp.

Thứ nhất.

Nó cần huyết mạch tư chất Luyện Thể đứng đầu, mới có thể thuận lợi tu hành.

Mà Triệu Phong, hoàn toàn không có tư chất hoặc huyết mạch Luyện Thể, thiên phú của hắn, là hệ linh hồn.

- Khinh người quá đáng.

Suy nghĩ đầu tiên trong đầu Triệu Phong, chính là muốn đem Bán Thần Côn Vân bắt ra, giày vò một phen cho hả giận.

Nhưng nghĩ lại, làm thế thì chính mình cũng như nói không giữ lời rồi.

Dù sao, Bán Thần ấu đồng, cũng đưa ra Kim Khôn Thánh Thể, không hề giả mạo.

Trên công pháp yêu cầu.

Thánh công Luyện Thể này, cũng không nói, người bình thường không thể tu hành. Chỉ là, tuyệt đối không cách nào tu hành “thuận lợi”, quả thực là trở ngại trùng trùng.

Lấy “giao dịch” bản thân mà nói, Bán Thần ấu đồng không lừa gạt gì cả.

- Với tư chất Luyện Thể của ta, dù cho một ngàn năm, cũng không cách nào đem Kim Khôn Thánh Thể, tu luyện tới tầng thứ sáu.

Triệu Phong trầm tư một hồi, sau đó lắc đầu.

Đừng nói là Kim Khôn Thánh Thể, cho dù là công pháp Luyện Thể đơn giản khác, tu luyện lên cấp, cũng cực kỳ chậm chạp.

Thiên phú của Triệu Phong, biểu hiện ở hệ linh hồn, Vạn Niệm Thần Quyết tương tự loại công pháp này,có thể khiến hắn lên cấp thần tốc.

Cho nên, Kim Khôn Thánh Thể, Triệu Phong chỉ có thể, tạm thời bỏ qua.

Hắn suy nghĩ một hồi, lại bắt đầu nghiên cứu Hóa Lôi Thần Quyết kia.

Hóa Lôi Thần Quyết, Triệu Phong ngược lại có thể tu luyện, cấp độ linh hồn, cảnh giới, phương diện ngộ tính của hắn, cũng đều đầy đủ.

Điều này làm cho Triệu Phong, dễ chịu hơn một chút.

Hiển nhiên, Bán Thần ấu đồng kia trên tâm lý, nắm bắt rất tốt.

Nếu như hai môn công pháp, Triệu Phong đều không thể tu luyện, vậy hơn phân nửa sẽ tìm hắn gây phiền phức.

Bán Thần ấu đồng rất thông minh, một môn có thể tu hành, còn môn khác, độ khó tu luyện và tiến độ, có thể xem nhẹ nó.

Triệu Phong không có mất bình tĩnh.

Nếu như biểu hiện của hắn quá nóng nảy, chỉ càng khiến Bán Thần ấu đồng chê cười.

- Nếu như, phương diện Luyện Thể không được, xem có thể, dời sang lối suy nghĩ khác xem được không …

Triệu Phong suy nghĩ.

Hắn tu luyện Vạn Niệm Thần Quyết, tư duy nhanh nhẹn, ý niệm có thể chia ra thành mấy trăm luồng, năng lực tư duy tính toán siêu cường.

Đầu tiên.

Gửi gắm vào trong phương pháp Kim Khôn Thánh Quyết, Triệu Phong đầu tiên gạt bỏ.

Hắn biết rõ.

Khẳng định có cách, có thể tăng nhanh việc tu hành Kim Khôn Thánh Quyết, hoặc là khiến mình, trước khi đạt tới tầng thứ sáu, có thể gánh chịu thần lực Lôi kiếp.

Thí dụ như, dẫn vào khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, loại khí tức bổn nguyên này.

Triệu Phong phân tích, thêm vào nhân tố này, bản thân tu luyện Kim Khôn Thánh Thể, khả năng không cần đến tầng sáu, tầng bốn tầng năm, thì có hy vọng hứng chịu thần lực Lôi kiếp, hơn nữa dùng cái này tôi luyện thân thể.

- Đáng tiếc, nếu như ta có thể tu luyện từ đầu, dùng khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, phối hợp Kim Khôn Thánh Quyết, sớm hấp thu thần lực Lôi kiếp, dùng cái này rèn luyện Thánh Thể...

Triệu Phong có chút tiếc nuối.

Một khi kế hoạch này thành công, hắn có thể tu thành Lôi kiếp Thánh Thể xưa nay chưa từng có.

Chỉ là, Triệu Phong không có thời gian tu luyện ngay từ đầu.

Trước mắt, hắn phải đối mặt với truy sát của Tử Vong Đại Đế, phải trong thời gian ngắn, nâng cao thực lực.

Sau nửa ngày.

- Ồ, có rồi...

Triệu Phong từ trong Hóa Lôi Thần Quyết, tìm thấy một tia linh quang.

Trong Hóa Lôi Thần Quyết, có tự thuật liên quan đến Lôi lực Thần Kiếp.

Loại lực lượng Lôi kiếp này, không chỉ nhằm vào thân thể vật chất, càng có thể bắn phá linh hồn người tu hành.

Một vài người tu hành, ý chí tâm thần, phương diện linh hồn không đủ mạnh mẽ, thân thể có dũng mãnh hơn, cũng không giải quyết được gì.

Bán Thần Côn Vân năm đó, có thể chính là vì nguyên nhân này.

Dù sao, luận thân thể, Bán Thần Côn Vân kia cũng dũng mãnh gần như vô địch.

- Phương diện linh hồn... Đây chẳng phải là thiên phú của ta sao?

Mạch suy nghĩ của Triệu Phong, đột nhiên khai sáng.

Hoàn toàn chính xác.

Trên nhục thân luyện thể, hắn không có tư chất huyết mạch đứng đầu.

Thế nhưng, thiên phú linh hồn của hắn, có thể nói là, thế gian độc nhất vô nhị.

Ít nhất cho đến bây giờ.

Triệu Phong vẫn chưa thấy, có người nào trên phương diện linh hồn, có thể vượt qua mình.

- Đã vậy, thân thể không cách nào hứng chịu lực lượng Lôi kiếp, vậy thì... Linh hồn thì sao?

Trong lòng Triệu Phong, nảy sinh một ý niệm điên cuồng to gan.

Khiến linh hồn, hứng chịu hấp thu Lôi lực Thần Kiếp, điều này cho dù là Bán Thần Côn Vân, cũng không dám tưởng tượng.

Bởi vì.

Linh hồn, là một cấm khu, vô cùng hung hiểm, đồng thời cũng rất chênh lệch.

- Lôi lực Thần Kiếp, không phải vật chất đơn thuần, hoặc là tấn công linh hồn. Nếu như thân thể đặc biệt mạnh mẽ, có thể hấp thu. Như vậy linh hồn, tại sao không được?

Triệu Phong càng phát giác rất có khả năng.

Có điều.

Cho dù là trong Hóa Lôi Thần Quyết, cũng không đề cập, suy nghĩ để linh hồn hứng chịu hấp thu Lôi lực Thần Kiếp.

Bởi như vậy.

Triệu Phong nhất định phải nghĩ cách, đem phương pháp hấp thu của thân thể, tham khảo, chuyển đổi sang phương diện linh hồn.

Mà năng lực tham khảo phục chế này, Thần Linh Nhãn là am hiểu nhất.

Thế giới Hồn Hải.

Ý niệm Triệu Phong, chia ra thành từng luồng, tìm hiểu Hóa Lôi Thần Quyết, hơn nữa tiến hành phân tích đối với nó.

Trải qua mấy ngày thúc đẩy phân tích.

- Lối suy nghĩ này... Hoàn toàn khả thi.

Triệu Phong trong lòng sục sôi, càng tỏ ra phấn khởi.

Thử nghĩ mà xem.

Nếu như đem Lôi lực Thần Kiếp, hứng chịu hấp thu vào trong linh hồn, dùng Huyết Mạch Đồng Thuật phát ra ngoài, trực tiếp đem Lôi lực Thần Kiếp, đánh đến linh hồn đối phương.

- Ha ha ha... cho dù là linh hồn Đại Đế, cũng chưa chắc có thể hứng chịu lực lượng tấn công của Lôi kiếp như vậy.

Triệu Phong nghĩ tới đây, thiếu chút nữa là ngửa mặt cười to.

Lối suy nghĩ này, to gan điên cuồng, nhưng kết quả thành công, lại đảo điên nhân thế.

Hơn nữa.

Một khi Hồn Hải của Triệu Phong, có thể hứng chịu hấp thu thần lực Lôi kiếp, sau này còn có thể sử dụng rèn luyện nhục thân.

Đến lúc đó.

Triệu Phong còn hy vọng, dùng Lôi kiếp luyện thân, luyện ngược lại Kim Khôn Thánh Thể, tôi luyện thành Lôi kiếp Thánh Thể.

- Hoàn mỹ thật sự là hoàn mỹ.

Triệu Phong có xúc động muốn đập bàn hô tuyệt.

Đương nhiên.

Lối suy nghĩ bí mật này, tuyệt đối không thể để Bán Thần ấu đồng biết.

Ngược lại.

Triệu Phong còn phải giả vờ bộ dạng “nổi trận lôi đình”.

Cổ Thiết Giới Chỉ, trong góc.

- Hắc hắc, Triệu Phong này, bây giờ giống như ngồi trên núi châu báu, nhưng không thể nào mở được, chỉ thể giương mắt nhìn.

Bán Thần ấu đồng đắc ý vui vẻ.

Hắn đem từng khối huyết nhục Mộng Cảnh, bỏ vào trong miệng.

Huyết nhục Mộng Cảnh kia, có thể tăng nhanh hồi phục huyết mạch Bán Thần, đồng thời, cũng nâng cao to lớn thể chất sinh mệnh, có trợ giúp khôi phục Kim Khôn Thánh Thể.

Bởi vì, hắn là Tích Huyết Trọng Sinh, chỉ cần có tài nguyên khổng lồ, Kim Khôn Thánh Thể có thể khôi phục, không cần “tu luyện”.

Chính là vì vậy.

Bán Thần ấu đồng mới vô cùng khao khát huyết nhục Mộng Cảnh.

- Hừ hừ, đợi tiêu hóa những huyết nhục này, thân thể chiến lực của ta, sánh ngang với Vương Giả. Lại đợi dung hợp ý chí Vương Giả, dưới Đại Đế chính là vô địch. Cho dù Đại Đế bình thường, cũng có thể đánh một trận.

Bán Thần ấu đồng mở cờ trong bụng.

Hắn không để ý, trong một góc khác, một đôi mắt mèo chợt lộ vẻ châm biếm.

Chớp mắt.

Thời gian nửa tháng trôi qua.

Vạn Niệm Thần Quyết của Triệu Phong, toàn lực phát động, đối với Hóa Lôi Thần Quyết, tiến hành mổ xẻ phân tích, đồng thời xây dựng, áp dụng khái quát phương diện.

Một ngày nọ...

Triệu Phong mở mắt, khóe miệng nhếch lên nụ cười nhạt.

- Khô Lâu đường chủ, đem thuyền Hư Không Hải, chìm xsâu xuống biển, bố trí Bách Thi Trớ Chú đại trận.

Triệu Phong truyền lệnh.

- Vâng.

Khô Lâu đường chủ, chỉ huy toàn bộ thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, mệnh lệnh chìm vào hư không hải dương.

Hư không hải dương, là lá chắn giác quan tự nhiên.

Vừa động, cũng dẫn đến sự chú ý của Bán Thần ấu đồng.

- Triệu Phong này, nghĩ được chủ ý gì sao?

Bán Thần ấu đồng, âm thầm quan sát.

Hắn suy đoán, Triệu Phong nhờ vào lá chắn giác quan tự nhiên này, chắc hẳn là vì giảm đi lực cảm ứng của ý chí Tử Vong, thi triển bí pháp linh hồn.

Nhanh chóng.

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, chìm vào chỗ sâu nhất hư không hải dương.

Vù…

Một tầng Quỷ Thi diễm vân nồng đậm ám tro, che khuất bầu trời, bao phủ phạm vi mười dặm, cũng tăng thêm áp lực.

Quỷ Thi oán lực kinh thiên, uy hiếp phạm vi Hải Vực mấy ngàn dặm.

Vô số Hải tộc sinh linh, rùng mình phát ra sợ hãi từ tận linh hồn, lạnh run.

- Hiện nay, uy lực Bách Thi Trớ Chú đại trận này, có thể uy hiếp Vương Giả. Dưới Vương Giả, có đến mà không về. Đến bao nhiêu,

diệt bấy nhiêu.

Khô Lâu đường chủ tràn đầy tin tưởng.

Triệu Phong mở trận này, mục đích là lợi dụng Quỷ Thi oán lực kia, tiến thêm một bước ngăn chặn cảm ứng ý chí Tử Vong.

Vụt...

Hắn một mái tóc màu tím, bồng bềnh trôi nổi, bên trong mắt trái, nổi lên một mảnh thế giới tử huyễn sâu thẳm như sương mù.

Sau đó.

Triệu Phong một tay vừa vạch, đầu lâu đen như mực, lơ lửng trước mặt.

Thoáng chốc.

Một luồng khí tức cấm kị làm khiếp sợ chư thiên thần quỷ, bộc lộ ra ngoài, bốn phía Bách Thi Trớ Chú, người người cứng đờ phát run.

Quỷ Thi oán lực bàng bạc kinh thiên bốn phía, thiếu chút nữa trực tiếp tán loạn.

- Thu.

Mắt trái Triệu Phong, tập trung nhìn chằm chằm đầu lâu Thần Kiếp.

Vụt

Đầu lâu Thần Kiếp biến mất.

Ngay sau đó.

Trong không gian mắt trái, trong bóng tối tĩnh mịch, lơ lửng một cái đầu lâu đen như mực.

Trung tâm không gian Hắc Ám kia, chính là thế giới Hồn Hải của Triệu Phong.

Khó hiểu chính là.

Sau khi tiến vào không gian mắt trái, đầu lâu Thần Kiếp này, dường như bị trấn áp, luồng khí tức đáng sợ này, thu liễm đến cực hạn, gần như không cách nào cảm giác được.

Chương 693: Hấp Thu, Lôi Lực Thần Kiếp!

Thành công rồi.

Triệu Phong nhìn không gian mắt trái, tại khu vực đen kịt, đầu lâu Thần Kiếp đang trôi nổi.

Cùng lúc đó.

Mắt trái của hắn và mái tóc màu tím rực rỡ nhanh chóng ảm đạm, khôi phục màu sắc bình thường.

Vì hoàn thành ý nghĩ điên cuồng kia, hắn vừa rồi không tiếc mạo hiểm, thi triển huyết mạch đồng thuật "Hư không chuyển vật", toả ra một tia khí tức linh hồn đồng lực.

Trong lúc vô hình, điều này sẽ gia tăng nguy hiểm của Tử Vong truy sát.

Có điều.

Nguy hiểm này, đáng giá lắm.

Tử Vong truy sát, không phải ngươi chết, chính là ta sống.

Triệu Phong phải nâng cao thực lực, mới có thể thành công sống sót ở trong cuộc đua này, thậm chí có cơ hội lật bàn đánh ngược lại.

Cũng may.

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, trong Hư Không Hải, qua lại không ngớt hơn nửa tháng, đã rời xa khỏi Hoa Thiên - Hư Hải Linh Điện kia.

Triệu Phong vẫn không ngừng tiêu trừ ý chí Đồng lực Tử Vong, với mức độ lớn nhất, giảm xuống cảm ứng của Tử Vong truy sát.

Hắn cũng chuẩn bị đủ mọi thứ, để thuyền Hư Không Hải, chìm vào chỗ sâu nhất Hư Không Hải Dương, đồng thời bày ra Bách Thi Trớ Chú đại trận.

Tất cả, đều là vì giảm xuống cảm ứng của Tử Vong truy sát.

Trừ phi vận khí cực kém, vị trí Tử Vong truy sát ở rất gần. Nếu không, một chốc ngắn ngủi vừa rồi, cũng không dễ dàng lưu lại hậu hoạn.

- Hiện tại, đầu lâu Thần Kiếp cùng thế giới Hồn Hải của ta, ở cùng một cấp độ, cách nhau rất gần, rất tiện việc hóa lôi hấp thu của linh hồn ta.

Triệu Phong nhắm mắt lại.

Không gian mắt trái, một mảnh đen kịt.

Chính giữa, phạm vi ngàn trượng sương mù màu tím dư thừa kia, chính là Hồn Hải của Triệu Phong.

Gần khu vực đen kịt đó, trôi nổi đầu lâu Thần Kiếp.

Cả khu vực này, đều bị Triệu Phong đóng chặt khí tức hồn lực.

Trong hoàn cảnh tương đối phong bế này, Triệu Phong không cần bó

tay bó chân, có thể yên tâm vận dụng tâm hồn đồng lực.

Triệu Phong ý niệm khẽ động.

Một luồng ý chí đồng lực, bao phủ bên trên đầu lâu Thần Kiếp.

Trong không gian mắt trái, lực lượng khí tức của đầu lâu Thần Kiếp, dường như đã bị giam cầm áp chế.

Điều này đối với Triệu Phong, chắc chắn rất có lợi.

Nếu không.

Vỏn vẹn chỉ là đầu lâu Thần Kiếp, luồng khí tức cấm kị này, sẽ khiến tất cả sinh linh, toàn bộ lực lượng, kinh hãi run sợ.

Vút…

Đầu lâu Thần Kiếp, bị ý chí đồng lực, hút đến biên giới thế giới Hồn Hải.

- Ừm.

Triệu Phong gật nhẹ.

Phương diện chuẩn bị, so với dự liệu, thuận lợi hơn nhiều.

Hiện tại.

Tâm hồn đồng lực của Triệu Phong, có thể cùng đầu lâu Thần Kiếp, tiếp xúc gần trong gang tấc.

Ngay sau đó.

Triệu Phong đối với "Hóa Lôi Thần Quyết", phân tích thêm bước nữa, hoàn thành suy nghĩ hấp thu.

"Hóa Lôi Thần Quyết", bản thân đem Lôi Lực, hấp thu đến thân thể, hoặc trong suối nguồn đan điền.

Còn Triệu Phong, là muốn đem lực lượng Lôi kiếp, hấp thu vào trong linh hồn.

Khái quát mạch suy nghĩ, Triệu Phong đã hoàn thành.

Sau đó, chính là ở trong thực tiễn, cụ thể hoá hoàn thiện hình dáng mạch suy nghĩ.

Cái này yêu cầu suy diễn trọn vẹn của Triệu Phong.

May mắn có Thần Linh Nhãn, cùng với "Vạn Niệm Thần Quyết", khiến cho lực phân tích suy diễn của Triệu Phong rất mạnh.

Hắn cũng không cần, không có cơ sở sáng tạo một môn bí quyết, mà là muốn đem phương pháp "Hóa Lôi Thần Quyết" hấp thu Lôi Điện, dời đến phương diện linh hồn.

Bảy ngày sau…

"Linh hồn - Hóa Lôi Thần Quyết" của Triệu Phong, hình dáng mạch suy nghĩ, càng rõ ràng hơn.

- Hoàn thiện tiếp theo, vẫn kém thực tiễn.

Triệu Phong trong lòng chờ mong.

Từ thực tiễn đến chân lý, Triệu Phong muốn trong thực tiễn tìm tòi ra mạch suy nghĩ linh hồn hấp thu hứng chịu Lôi kiếp.

- Bắt đầu.

Triệu Phong hết sức chăm chú, dùng ý chí đồng lực làm trung tâm, thúc dục "Hóa Lôi Thần Quyết" linh hồn.

Vút vút vút

Ý chí Đồng lực, chủ đạo từng sợi hồn lực màu tím nhạt, hình thành một chùm xoắn ốc nhỏ.

Chùm xoắn ốc nhỏ này, hết sức ôn hòa, giống như một cái ống hút nhỏ, thời điểm đang xoáy tròn, truyền đến luồng lực hấp dẫn

Chùm xoắn ốc màu tím đầu tiên, chạm đến đầu lâu Thần Kiếp.

Thậm chí.

Chùm xoắn ốc nhỏ này, có vài đoạn, trực tiếp sáp nhập vào bên trong đầu lâu Thần Kiếp.

Dù sao, chùm xoắn ốc màu tím, cũng là lực lượng linh hồn.

Ầm ầm…

Ý thức Triệu Phong, chấn động dữ dội, giống như lọt vào vạn lôi oanh kích, cảm giác điện giật tê dại mãnh liệt, lan tràn toàn thân.

Vút vút…

Lực lượng Lôi kiếp, nhanh chóng đánh tán loạn chùm xoắn ốc màu

tím.

Tử Sắc Hồn Hải của Triệu Phong, khẽ chấn động.

- Tình hình, so với trong tưởng tượng, thì tốt hơn nhiều."

Triệu Phong trầm ngâm nói.

Lực lượng linh hồn của hắn, không gặp phải phản phệ mãnh liệt của lực lượng Lôi kiếp.

Ngược lại, tâm hồn của hắn, còn thừa nhận một tia tiếp cận và lan tràn của lực lượng Lôi kiếp.

Tuy nhiên, dư âm của một tia Lôi kiếp kia, mong manh đến cực điểm, có thể bỏ qua.

Trong không gian mắt trái, đầu lâu Thần Kiếp giống như bị áp chế giam cầm, lực lượng khí tức phải “thuận theo” quá nhiều.

Bằng không, lực lượng linh hồn bình thường, chạm phải lực lượng Lôi kiếp, sợ rằng đã bị đánh đến hồn phi phách tán.

- Ý chí Đồng lực và Hồn Hải của ta, mạnh mẽ đầy đủ, ảnh hướng của trình độ này, hoàn toàn có thể hứng chịu.

Triệu Phong yên tâm.

Sau đó.

Hắn dùng ý chí đồng lực, khống chế hai chùm xoáy ốc hình thái hồn lực, dung nhập vào trong đầu lâu Thần Kiếp.

Rầm rầm ầm

Tâm thần ý thức Triệu Phong, kịch liệt chấn động, cảm giác luồng điện ập đến của lực lượng Lôi kiếp, truyền đến Tử Sắc Hồn Hải.

Tử Sắc Hồn Hải, phát ra cảm giác chấn động rất nhỏ.

Triệu Phong cảm thấy, Tử Sắc Hồn Hải thừa nhận, thử thách dư âm Lôi lực Thần Kiếp.

Trong bóng tối.

Tử Sắc Hồn Hải của hắn, còn được rèn dũa rất nhỏ.

Thậm chí, trong Tử Sắc Hồn Hải, còn hấp thu một tia "vi hạt" lực lượng Lôi kiếp nhỏ đến không thể thấy.

Tia vi hạt lực lượng Lôi kiếp kia, nhỏ đến mức có thể bỏ qua.

Nhưng điểm này, lại khiến Triệu Phong mừng rỡ.

- Ý nghĩ của ta, hoàn toàn có thể thực hiện.

Thực tiễn của Triệu Phong, so với tưởng tượng, còn thuận lợi hơn rất nhiều.

Nguyên nhân chủ yếu, vẫn là lực lượng Lôi kiếp kia, trong không gian mắt trái, tương đối ngoan ngoãn, không quá táo bạo và phản phệ.

Tiếp theo.

Triệu Phong cần hoàn thiện, cải tiến "Hóa Lôi Thần Quyết" bản linh hồn, tăng cường hiệu suất hấp thu "vi hạt" với Lôi lực Thần Kiếp.

Nếu như, dựa vào tốc độ lúc trước, Triệu Phong hấp thu nửa năm, cũng hấp thu không được một tia Lôi lực Thần Kiếp.

Sau nửa ngày…

Ý chí Đồng lực của Triệu Phong, chủ đạo mười mấy chùm xoắn ốc nhỏ, từng cuộn từng cuộn quấn quanh bao trùm lấy đầu lâu Thần Kiếp.

Rầm rầm ầm ——

Sấm đánh nổ vang chấn động mãnh liệt, khiến ý thức Triệu Phong, một trận choáng váng chấn động.

Hắn cắn răng, dùng ý chí Đồng lực ngăn cản sấm đánh choáng váng kia, dùng càng nhiều hồn lực, tiếp tục duy trì mười mấy chùm xoắn ốc nhỏ kia.

Cứ như vậy.

Hiệu suất hấp thu của Triệu Phong, tăng lên gấp mười lần.

Đương nhiên, hồn lực hắn tiêu hao, cũng tăng nhanh gấp mười lần.

Lúc này, hắn phải duy trì chùm xoắn ốc kia, thoáng ngừng lại, cũng sẽ bị lực lượng Lôi kiếp chấn tan vỡ.

- May mắn là Thần Linh Nhãn của ta, trải qua dị biến lần trước, tăng vọt tại phương diện linh hồn, còn thai nghén ra ý chí đồng lực.

Triệu Phong có một tia may mắn.

Nếu như không phải ý chí Hồn lực của hắn, vượt qua Vương giả, thần lực Lôi kiếp bị áp chế trong không gian mắt trái, muốn cho linh hồn, hấp thu hứng chịu Lôi lực Thần Kiếp, thì căn bản là không thể.

Chớp mắt.

Nửa tháng trôi qua…

Hồn Hải thế giới của Triệu Phong, thành công hấp thu, chịu đựng một tia "Lôi Lực Thần Kiếp".

Có điều, một tia Lôi lực Thần Kiếp kia, vô cùng bé nhỏ, chia thành tốp nhỏ dung nhập Tử Sắc Hồn Hải.

Như vậy cũng giống như.

Một giọt máu, hòa vào trong hồ nước, không chút đáng kể.

Triệu Phong gần như có thể cảm nhận, tồn tại của một tia Lôi lực Thần Kiếp kia, tạm thời, vẫn không thể nào trực tiếp chắt lọc vận dụng

Nhưng mà, như vậy cũng không ảnh hưởng việc hắn cảm ngộ Lôi lực Thần Kiếp.

- Một tia Lôi lực Thần Kiếp này, hòa vào linh hồn, bất cứ lúc nào ta cũng có thể cảm ngộ, so với tình huống bình thường, khắc sâu gấp trăm lần.

Triệu Phong vui mừng hớn hở.

Trong quá trình hấp thu Lôi lực Thần Kiếp, ý chí Đồng lực và tâm hồn của hắn, đều chịu thử thách to lớn.

Đợi hấp thu càng nhiều Lôi lực Thần Kiếp, công kích linh hồn của Triệu Phong, thậm chí ý chí Đồng lực, có thể ẩn chứa thuộc tính công kích của Lôi kiếp.

Giờ đây.

Việc Triệu Phong phải làm, là hấp thu thêm nhiều Lôi lực Thần Kiếp, cùng với cảm ngộ Áo Nghĩa Lôi lực Thần Kiếp.

Theo thời gian trôi qua.

Hồn lực của Triệu Phong, đối với việc thừa nhận dư âm Lôi lực Thần Kiếp, đã tăng cường sâu sắc.

Bởi vì, hồn lực của hắn, ẩn chứa khí tức vi hạt của Lôi lực Thần Kiếp.

Chùm xoắn ốc nhỏ màu tím kia, cũng không còn dễ dàng, bị Lôi lực Thần Kiếp đánh cho tan tác.

Càng về sau, Triệu Phong đối với việc hấp thu cảm ngộ lực lượng Lôi kiếp, hiệu suất tốc độ, sẽ càng lúc càng nhanh.

- Cứ theo đà này, không cần một hai năm, cường độ lớn mạnh linh hồn của ta, có thể đuổi kịp cấp độ Đại Đế."

Triệu Phong vui mừng vô cùng.

Loại lực lượng Lôi kiếp này, siêu nhiên bao trùm trên vạn vật vạn lực.

Ngay cả đỉnh phong Thánh Chủ, Bán Thần, cũng có thể đánh chết, có thể thấy mức độ cường hãn của nó.

Cho dù, Triệu Phong hiện tại hấp thu Lôi lực Thần Kiếp, vẫn chưa đủ một phần vạn một đạo Lôi kiếp, nhưng đối với việc tẩy rửa ngưng luyện linh hồn, lại rất không tệ.

- Bán Thần Côn Vân, đợi đấy, ta sẽ cho ngươi một bất ngờ lớn.

Khóe miệng Triệu Phong, nhếch lên nụ cười tự tin.

Dựa theo mạch suy nghĩ của Bán Thần ấu đồng, Triệu Phong muốn tham tu "Kim Khôn Thánh Thể", dùng thân thể hấp thu Lôi Lực, cho dù mấy ngàn năm, trên vạn năm, cũng chưa chắc có thể hoàn thành.

Mà Triệu Phong, không cố chấp ràng buộc, cho nên mới chuyển đổi mạch suy nghĩ.

Hắn đem phương pháp Hóa Lôi, chuyển dời đến lĩnh vực linh hồn sở trường nhất của bản thân.

Một ngày nọ.

Tâm thần ý niệm Triệu Phong, lại lần nữa chia ra làm vài luồng.

Luồng thứ nhất, dùng để tiêu trừ ý chí Đồng lực Tử Vong.

Luồng thứ hai, dùng để hấp thu Lôi lực Thần Kiếp.

Luồng thứ ba, dùng để cảm ngộ Áo Nghĩa của lực lượng Lôi kiếp.

Lôi kiếp, cũng là một loại lực lượng.

Khi loại lực lượng này, khắc dấu dung nhập vào trong linh hồn, càng tiện bề cho cảm ngộ, xác xuất thành công, không ngừng tăng lên gấp

trăm lần.

Triệu Phong có một mục tiêu, là đem Lôi kiếp Áo Nghĩa, dung hòa vào Phong Lôi truyền thừa.

Phong Lôi truyền thừa, là cực hạn của công kích và tốc độ, uy lực kinh người.

Nếu như, dung hòa thêm Lôi Kiếp Áo Nghĩa, vậy thì uy lực sẽ gia tăng rất nhiều.

Phương diện linh hồn, liên tục tẩy rửa chịu đựng dư âm Lôi kiếp, Triệu Phong đối với cảm ngộ Áo Nghĩa của nó, đã chạm đến một chút da lông bên ngoài.

Lòng bàn tay Triệu Phong, nổi lên một luồng Xích Sắc Phong Lôi chớp giật, bên trong có một tia khí tức Lôi kiếp nhỏ bé vĩnh cửu bất diệt.

Dĩ nhiên, luồng khí tức này, không đến một phần vạn Xích Sắc Phong Lôi.

Nếu không có Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, cẩn thận hiểu rõ, lại thêm, một tia khí tức Lôi kiếp kia, hết sức đặc biệt, căn bản sẽ không cảm nhận được.

- Hiện tại thứ ta cần, chỉ là thời gian.

Triệu Phong ánh mắt lấp lóe.

Chỉ cần cho hắn thời gian mấy năm, dung hòa ý chí Đồng lực của Lôi kiếp và Phong Lôi truyền thừa, đủ để oai hùng trong Tam đại Linh Vực Thương Hải rồi.

Hư Không Hải.

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, dùng tốc độ nhanh mà chắc, qua lại không ngớt sương mù Hư Không.

- Chủ nhân, thuyền của chúng ta, hình như bị theo dõi.

Khô Lâu đường chủ, đột nhiên mở miệng nói.

Trước mắt mảnh Hư Không Hải này, áp lực yên tĩnh khác thường, có một mùi huyết tinh, hải tộc sinh linh, dường như đều sợ hãi.

- Có chuyện gì?

Triệu Phong không tuỳ tiện sử dụng thần niệm, để cho Khô Lâu đường chủ tra tìm.

Bán Thần ấu đồng, cũng bị Triệu Phong tóm ra.

- Chúng ta, dường như bị một thuyền hải tặc truyền kỳ, theo dõi.

Bán Thần ấu đồng triển khai giác quan.

Phía sau thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, mơ hồ truyền đến tiếng xé gió, một luồng khí tức địch ý hung dữ, quẩn quanh không tan.

- Thuyền hải tặc truyền kỳ, nơi này là?

Trong đầu Triệu Phong, hiển hiện bản đồ liên quan.

- Vạn Uyên quần vực... khe sâu Thập Bát Giác... Địa hình thật phức tạp.

Triệu Phong nhướng mày.

- Hóa ra là ở đây, hải tặc Thánh Địa nổi danh lừng lẫy trong Thương Hải.

Bán Thần ấu đồng sắc mặt khác thường.

Chương 694: Hải Tặc Thánh Địa Thập Bát Giác

Hải tặc Thánh Địa?

Sắc mặt Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ, đều kinh ngạc kỳ lạ.

Hư Không hải tặc, ở Hư Không Hải, là cường đạo Tư Không Kiến Quái.

Trên đường đi, thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi cũng gặp phải không ít thuyền hải tặc Hư Không, nhưng mà, những thuyền hải tặc này, đều khiếp sợ khí tức thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, không dám mạo phạm.

Thế nhưng, trong hải tặc Hư Không, có thể ra đời một tồn tại được tôn sùng thành "Thánh Địa", thì có phần khó thể tưởng tượng.

- Vậy sao? Vậy chúng ta, chẳng phải là phải đụng độ không ít hải tặc Hư Không?

Triệu Phong không khỏi nhếch môi.

Từ sau Bán Thần Di Viên, thực lực Triệu Phong, đột nhiên tăng mạnh, khai quật ra rất nhiều chiến kỹ bí thuật.

Nhưng mà, cơ hội hắn chính thức thực chiến, tương đối ít.

Trong hốc mắt Khô Lâu đường chủ, cũng có một tia hưng phấn.

Hắn nắm giữ Quỷ Thi đại trận, uy lực so với lúc trước, không biết mạnh hơn bao nhiêu lần.

- Hải tặc Thánh Địa Thập Bát Giác này, cũng không phải dễ dây vào như vậy. Vua Hải Tặc ở đây, đều là Hư Thần Vương Giả mạnh mẽ một thời. Không chỉ như thế, những hạm đội hải tặc ở nơi này, chém giết chiếm đoạt lẫn nhau, sẽ cho ra đời một vị Hải Tặc Hoàng.

Bán Thần ấu đồng nói.

Lời này, khiến Triệu Phong và cùng Khô Lâu đường chủ, không khỏi thu hồi khinh thường.

- Đương nhiên, ở đây còn có một truyền thừa càng kỳ lạ hơn ——Hải Tặc Hoàng truyền thừa.

Bán Thần ấu đồng, thoáng dừng lại.

Hải Tặc Hoàng truyền thừa?

Triệu Phong trong lòng càng thêm quái dị.

- Vài vạn năm trước, một đời Hải Tặc Hoàng chiến lực ngạo thị thiên hạ, tiêu diệt mấy Tông phái Nhị Tinh. Cuối cùng, vẫn là Phù Mộng Thánh Địa, ra tay, mới miễn cưỡng đánh bại hắn. Trước khi ngã xuống, một đời truyền kỳ Hải Tặc Hoàng, dùng bảo tàng cả đời của mình, để lại Hải Tặc Hoàng truyền thừa. Từ đó bảo tọa Hải Tặc Hoàng, đời đời kéo dài.

Bán Thần ấu đồng cảm khái nói.

Hắn rất thưởng thức khuôn mặt của Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ, từ suy tư dần dần nghiêm trọng.

Hải tặc Thánh Địa Thập Bát Giác, địa hình phức tạp, Hư Không hải tặc tung hoành.

Ở đây, là Thánh Địa của Hư Không hải tặc.

Mỗi một Vua Hải Tặc, đều có cấp bậc Vương Giả.

Phần lớn thế lực Vua Hải Tặc, chém giết lẫn nhau, cạnh tranh để ra đời một Hải Tặc Hoàng chí cao.

Vèo…

Ngay khi Triệu Phong, hiểu rõ nhiều hơn tình huống Hải tặc Thánh Địa, phía sau truyền đến tiếng xé gió.

Ngay sau đó.

Một chiếc thuyền buồm màu máu dài đến trăm trượng, treo bộ xương khô và da cá voi biển, trong một mảnh gió bão màu máu, áp sát bay đến.

Chiếc thuyền buồm màu máu kia, là một chiếc thuyền hải tặc truyền kỳ, tốc độ so thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi của Triệu Phong, khó lòng phân định, nhưng phương diện quy mô tính năng, lại vượt hơn mấy lần.

- Thuyền Hư Không Hải phía trước, còn không thúc thủ chịu trói, chấp nhận kiểm tra.

Thanh âm lạnh lẽo bá đạo truyền đến.

Vừa dứt lời.

Vài thần niệm Nửa bước Vương Giả, mang theo một luồng sức mạnh to lớn, giáng xuống thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi.

Ầm

Tốc độ thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, lập tức bị kiềm hãm.

- Ba Nửa bước Vương Giả, đều lĩnh ngộ được vài tia sức mạnh to lớn Thiên Địa.

Sắc mặt Triệu Phong hơi động dung.

Hắn và Bán Thần ấu đồng, không ảnh hưởng bao nhiêu.

Khô Lâu đường chủ, lại có chút áp lực và khẩn trương.

- Dường như, còn có thần niệm của một vị Vương Giả.

Bán Thần ấu đồng vẻ mặt nhàn nhã.

Cùng lúc đó.

Bên trên thuyền buồm màu máu ngoài trăm dặm.

- Ồ! Lạ thật...

Một nam tử gầy đét tóc máu, ngồi cao trên bảo tọa, ánh mắt như ưng, mặt lộ vẻ khác thường.

Thần niệm Vương Giả của hắn, lặng lẽ quét qua thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi kia.

Kết quả, nhìn thấy một bộ xương khô, một đứa bé hai ba tuổi, một thanh niên khí tức tà dị.

Nhất là đứa bé kia, âm thanh hơi thở như trẻ đang bú, lại phát hiện thần niệm Vương Giả của hắn.

- Con thuyền Hư Không Hải này, e rằng không đơn giản.

Huyết phát Vương Giả, thu hồi lòng khinh địch.

Thân là một trong những hải tặc tung hoành khe sâu Thập Bát Giác, hắn là người thân kinh bách chiến, lão luyện cẩn thận.

Đùng

Ý niệm khẽ động, ánh sáng màu máu, nhuốm cả một phương Hư Không.

Ngoài trăm dặm, thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, bị sức mạnh to lớn Vương Giả, trực tiếp giam cầm vào một chỗ, vùng vẫy giãy dụa, nhưng khó thể động đậy.

Đối mặt với lực lượng Hư Thần Vương Giả này.

Dưới Vương Giả, đều là tép riu.

- Chủ nhân, làm sao bây giờ?

Khô Lâu đường chủ hô hấp gấp gáp, hơi có một tia kinh hoảng.

Hắn vốn cho rằng, là một vài thuyền hải tặc bình thường, thực lực của thủ lĩnh, nhiều nhất là Tôn Chủ, Nửa bước Vương Giả là cao nhất rồi.

Nhưng không ngờ, nơi này là hải tặc Thánh Địa.

- Có chút phiền phức.

Triệu Phong cảm thấy khó giải quyết, ánh mắt lại rơi xuống trên người Bán Thần ấu đồng.

Bán Thần ấu đồng giật mình một cái.

- Ừm, như vậy đi. Tiểu Côn Vân, ta thăng ngươi làm Thủ bị đoàn trưởng thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi.

Triệu Phong như cười mà không cười nói.

Thủ bị đoàn trưởng?

Bán Thần ấu đồng thiếu chút nữa chưa thổ huyết.

Chẳng lẽ, Triệu Phong là muốn bắt hắn, đảm nhiệm bảo tiêu miễn phí.

Nhưng hết cách rồi, dưới quan hệ chủ tớ, Bán Thần ấu đồng chỉ có thể dũng cảm đứng ra.

- Những hải tặc kia, biết điều, thì cút xa chút.

Bán Thần ấu đồng đứng trên vọng đài, âm thanh hơi thở như trẻ nhỏ nói.

Véo véo véo…

Một vị thủ lĩnh Nửa bước Vương Giả, dẫn đầu một đám thành viên

hải tặc Tôn giả, Tôn Chủ thành đơn vị, giết đến trước mặt.

Nhìn đứa bé hai ba tuổi kia, bộ dáng nghiêm nghị uy hiếp, bọn hải tặc, đều khẽ giật mình.

Bất chợt…

Bọn hải tặc, ngửa đầu cười lớn:

- Ha ha ha... Oắt con chưa đủ lông đủ cánh.

- Hì hì, bé con đáng yêu như thế, đều không đành lòng hạ thủ.

Vài nữ hải tặc, trên mặt đắn đo.

Vui đùa thì vui đùa, những hải tặc này, đều nhìn ra được, đứa bé này, tuyệt không đơn giản.

Tu vi thấp hơn Chân Linh Cảnh, rất khó sinh tồn ở Hư Không Hải.

Huống hồ là đứa bé hai ba tuổi.

- Cướp thuền Hư Không Hải trước.

Một vị thuyền Hư Không Hải Nửa bước Vương Giả, hạ lệnh.

Vút vút vút…

Hơn mười tên hải tặc, thực lực thấp nhất đều là Tiểu Đan Nguyên Cảnh, lao về phía thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi.

- Bày trận.

Khô Lâu đường chủ huy động trận kỳ, một tầng Quỷ Thi diễm vân bụi tro nồng đậm, phát ra oán lực Quỷ Thi kinh thiên, chỉ khiến người căm phẫn.

- Cẩn thận.

Huyết phát Vương Giả trên thuyền buồm màu máu, biến sắc.

Vù vù

Tầng Quỷ Thi diễm vân bụi tro nồng đậm kia, thoáng chốc bao trùm phạm vi mười dặm, che khuất bầu trời, truyền đến các loại gào thét và kêu la kinh động xương cốt.

- A a a…

Vài tên hải tặc nhào vào, bị dính vào Quỷ Thi diễm vân, phát ra tiếng kêu la thảm thiết, phút chốc hóa thành một vũng máu, bị Trớ Chú đại trận nuốt chửng.

Quỷ Thi diễm vân kia, chỉ cần bị dính một chút xíu, Tôn giả chắc chắn phải chết.

Cho dù là cấp Tôn Chủ, không chết cũng phải lột da, chứ đừng nói là, bị lực lượng Trớ Chú đại trận bao phủ, hoặc là chính diện tấn công.

Vù vù

Khô Lâu đường chủ lòng tin tăng vọt, huy động trận kỳ, từng đạo Quỷ Thi diễm vân hóa thành bàn tay lớn xám xịt cực lớn, đem từng đám Hư Không hải tặc, hóa thành dòng máu.

- Ngay cả sức mạnh to lớn Vương Giả của ta, đều bị oán lực Trớ Chú kia ăn mòn.

Huyết phát Vương Giả, không khỏi thất thanh.

Quỷ Thi Trớ Chú đại trận kia, uy lực đạt tới một tình trạng kinh hãi, dưới Vương Giả xem như vô địch, hơn nữa có thể uy hiếp Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Lúc này, Bán Thần ấu đồng xuất thủ.

Thân thể hắn là đứa trẻ hai ba tuổi, hiện lên một vòng vàng kim sáng chói, giống như Kim Cương Thánh thể.

Ầm ầm

Bán Thần ấu đồng tung ra một quyền, quyền quang vàng kim bá đạo bễ nghễ, đè ép một phương Hư Không.

- A a a…

Một vùng kia, ba bốn hải tặc, bị một quyền đánh đến huyết nhục mơ hồ. Chết ngay tại chỗ.

Quyền kình của Bán Thần ấu đồng, đến từ Kim Khôn Thánh Thể, dung hợp Thánh Thể lực phách, cùng với ý cảnh huyền diệu cao siêu.

Một quyền vô cùng đơn giản của hắn, nhưng xâu chuỗi xiềng xích sức mạnh to lớn của Vương Giả.

- Đây là quyền pháp gì?

Huyết phát Vương Giả đằng xa, chỉ cảm thấy sức mạnh to lớn Vương Giả của mình, một hồi lắc lư chao đảo, lại bị oán lực thi khí kinh thiên kia ăn mòn.

- Chết hết cho ta.

Trong mắt Bán Thần ấu đồng, thoáng hiện một tia tàn nhẫn, hóa thành một chùm sáng vàng kim, xông vào đám hải tặc.

Bùm bùm bùm

Trong lúc nhất thời, quyền quang màu vàng to lớn bễ nghễ, rung chuyển một phương Hải Vực, hơn mười hải tặc, giống như trang giấy, bị đánh giết xé toạc.

Tốc độ quá nhanh.

Ngay cả thủ lĩnh hải tặc Nửa bước Vương Giả kia, cũng bị Bán Thần ấu đồng, một quyền đánh vào trong hải dương, sống chết không rõ.

- Tiểu súc sinh nhận chết cho ta.

Huyết phát Vương Giả trong lòng giận dữ, phi thân lao đến.

Sức mạnh to lớn Vương Giả bao trùm thiên địa, khiến Bán Thần ấu đồng, thân hình chậm lại một nhịp.

Nhưng, Bán Thần ấu đồng, thời kì đỉnh phong dù sao cũng là Bán Thần, tu luyện công pháp Kim Khôn Thánh Thể, chính là đỉnh cao Thiên Địa.

Hắn dùng bộ pháp kỳ dị, ra quyền phát lực, ý cảnh siêu nhiên.

Sức mạnh to lớn Vương Giả kia, áp lực hạn chế đối với hắn, bị suy yếu hơn bảy phần.

- Huyết Tẩy Thiên Hạ.

Huyết phát Vương Giả kia, huyết phát tung bay, một chưởng vung ra, khắp trời ánh sáng rực rỡ màu máu, mang theo một luồng huyết tinh sát phạt độc ác, xuyên thẳng mây trời.

Trong chốc lát….

Thiên Địa bị huyết quang nhuộm đỏ, phần lớn Hải tộc sinh linh, rét lạnh, ý thức tư duy giống như bị giam cầm.

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, thậm chí Bán Thần ấu đồng, đều bị công kích của hắn bao phủ.

Không thể tưởng tượng chính là, đám hải tặc gần đó kia, ở trong vầng sáng huyết sắc, không những không có bị thương, ngược lại được chữa trị hết.

- Hoàng Kim Quyền.

Bán Thần ấu đồng đánh ra lưu ly quyền quang rộng như đĩa xoay, cũng giống như quả cầu tuyết, càng lúc càng lớn, cuối cùng, càng đè nặng như núi, một mảnh khu vực Hư Không, dường như bị Đại Sơn ngàn vạn cân đè ép.

Ầm rầm

Hai luồng lực lượng hùng vĩ cực hạn, va chạm vào nhao.

“Ầm” một tiếng, Bán Thần ấu đồng bị huyết sắc vầng sáng to lớn, thổi

bay ra ngoài nửa dặm.

Nhưng da vàng lập lòe bên ngoài thân của hắn, giống như đồng vàng đúc nóng, càng phát ra một luồng khí tức khí lực nguyên thủy từ xưa đến nay.

Cùng Vương Giả giao phong, mặc dù hắn rơi vào hạ phong, nhưng cũng không bị sát thương thực chất.

- Bán Thần ấu đồng này, lợi dụng huyết nhục Mộng Cảnh của ta, cấp độ sinh mệnh, đã đạt tới Vương Giả. Kim Khôn Thánh Thể của hắn, khôi phục đến đỉnh phong tầng thứ tư rồi.

Triệu Phong không khỏi chậc lưỡi.

Một vạn cân Mộng Cảnh huyết nhục, khiến cho huyết mạch cùng lực lượng khí lực của Bán Thần ấu đồng, càng ngưng luyện nghiêm trọng hơn, có một luồng khí tức Thái Cổ Nguyên Thủy.

- A a a…

Hải tặc gần đó, trong giao phong của hai người, bị kình khí dư âm, nghiền nát không ra hình người.

Một vài hải tặc xa xa, ánh mắt sợ hãi, nhìn qua Bán Thần ấu đồng, không dám đến gần.

Huyết phát Vương Giả, trong lòng lạnh lẽo.

Vù vù

Khô Lâu đường chủ huy động trận kỳ, dẫn động Quỷ Thi diễm vân bàng bạc, gặt hái huyết nhục tinh phách của những hải tặc kia, vui

mừng hớn hở.

- Rút lui.

Huyết phát Vương Giả, đột nhiên nảy sinh một tia cảm ứng, bỗng nhiên hạ lệnh rút lui.

Bán Thần ấu đồng cùng Khô Lâu đường chủ, có chút kỳ quái, nhìn đám hải tặc trên thuyền buồm màu máu, đột nhiên rút lui.

- Thuyền trưởng đại nhân, với thực lực của chúng ta, cũng không sợ thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi kia.

Một thủ lĩnh Nửa bước Vương Giả, khó hiểu nói.

- Hải Tặc Hoàng ba trăm năm một lần tranh đấu, đã dấy lên trống trận. Chúng ta còn phải giúp đỡ Hắc Sa Vương, cướp lấy bảo tọa Hải Tặc Hoàng, nhập trú Thánh Địa truyền thừa Hải Tặc Hoàng. Bất kể thành bại, Hải Tặc Hoàng mới, không lâu sẽ xuất hiện.

Huyết phát Vương Giả dừng lại.

Đôi mắt như ưng của hắn, quăng về phía thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi xa xa.

- Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi này, nhìn chỗ nào cũng thấy kỳ lạ, bên trong còn có một thanh niên thần bí, bao gồm đứa bé kia, ta cũng không nhìn thấu. Bọn hắn lúc này, tiến vào hải tặc Thánh Địa Thập Bát Giác, hơn phân nửa là viện binh đầu sỏ của Vua Hải Tặc phương nào đó.

Huyết phát Vương Giả sắc mặt nghiêm trọng.

Cùng lúc đó.

Gần mười vạn dặm Hư Không Hải vực, còn có ba thuyền Hư Không Hải truyền kỳ Vua Hải Tặc, ánh mắt thế lực, phân bố các góc, chằm chằm nhìn tình huống bên này, đều chờ đợi hành động.

Chương 695: Lĩnh Vực Cấp Vương Giả

Trực giác cẩn thận của Vua Hải Tặc Huyết Phát, khiến cho Triệu Phong bất ngờ.

Nếu như Bán Thần ấu đồng cùng với Khô Lâu đường chủ, ứng phó cục diện không được, Triệu Phong nhất định sẽ tại thời khắc mấu chốt, tung ra một đòn Lôi Đình trọng kích.

Có điều.

Trận chiến vừa rồi, Triệu Phong chủ yếu là muốn hiểu rõ thực lực Bán Thần ấu đồng.

Biểu hiện chiến lực của Bán Thần ấu đồng, quả thật khiến cho Triệu Phong phải động dung.

Tu vi của Bán Thần ấu đồng, tới gần Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, dưới sự trợ giúp của một lượng lớn huyết nhục trong Mộng Cảnh, huyết mạch công pháp, khôi phục rất nhiều.

Vừa rồi, cũng không thấy Bán Thần ấu đồng, thi triển bí thuật ẩn giấu, có thể cùng Vương Giả, quần nhau trong thời gian ngắn.

Triệu Phong thậm chí hoài nghi, trong việc phát huy thực lực, Bán Thần ấu đồng vẫn còn có giữ lại đôi chút.

Đương nhiên.

Triệu Phong vẫn có lòng tin, đối với Bán Thần ấu đồng trước mắt, hắn vẫn có sự khống chế tuyệt đối.

Phương diện linh hồn của hắn, còn hơn cả Vương Giả, tuyệt đối có thể áp chế Bán Thần ấu đồng.

Huống chi gần đây, Hồn Hải của Triệu Phong, hấp thu một tia Lôi lực Thần Kiếp, đã bị Lôi kiếp tẩy luyện.

- Chủ nhân, đường biển kế tiếp, đi như thế nào? Có cần lách qua Thánh Địa của Thập Bát Giác hải tặc hay không?

Khô Lâu đường chủ trưng cầu nói.

Triệu Phong tay vẽ một cái, trước mặt hiện lên một cái địa đồ bằng màn nước màu lam nhạt.

Trên bản đồ, đúng là quần vực Vạn Uyên, địa hình Thánh Địa của Thập Bát Giác hải tặc.

Vùng địa hình này, hết sức phức tạp, lại vô cùng đặc thù.

Thánh Địa Thập Bát Giác hải tặc, phân tán rất nhiều địa hình giống như những Bát Hoang Sơn.

“Thập Bát Giác”, đại biểu cho mười tám khu vực hẻm núi nhỏ, quy mô từng cái, ít nhất là cấp độ Bát Hoang sơn.

Không chỉ có như thế.

Thánh Địa Thập Bát Giác hải tặc, còn có bốn năm cái “Con đường phải đi” phụ cận quần vực.

Bởi vì.

Ngoại trừ Thánh Địa Thập Bát Giác hải tặc, khu vực khác của quần vực Vạn Uyên, khí hậu ác liệt, có vô số “Gió bão vực sâu” tự nhiên, mỗi cái đường kính ngàn dặm, đến mấy vạn dặm.

“Gió bão vực sâu” này, là một loại gió bão đen kịt hình thành nên một cửa động sâu như vực, có thể thôn phệ thuyền Hư Không Hải cỡ lớn, nguyên nhân hình thành của nó, không cách nào giải thích.

Cho dù là cấp Tôn Chủ, phi hành qua phụ cận gió bão vực sâu này, cũng đều phải cẩn thận từng li từng tí, hơn nữa lực cản cũng trùng trùng điệp điệp.

- Nếu như lách qua, khoảng cách cũng phải tăng gấp năm đến mười lần.

Triệu Phong nhíu mày.

Thánh Địa Thập Bát Giác hải tặc, một mảnh địa hình này, thật sự quá đặc thù rồi.

Quần vực có bốn năm “Con đường phải qua”,, hơn nữa địa hình phức tạp, bốn phía có bình chắn tự nhiên, khó trách sẽ trở thành Thánh Địa của Hải tặc.

- Không lách, đi xuyên qua Thánh Địa Thập Bát Giác hải tặc.

Triệu Phong hạ quyết định.

Nếu như lách qua, phải lãng phí thời gian, nếu như không tốt, thậm chí còn gặp phải “Tử vong truy sát”.

So sánh với những Vua Hải Tặc này, Triệu Phong càng kiêng kị tử vong truy sát hơn.

Vụt...

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, phá không mà đi, ngang qua biển sương mù, tốc độ phi hành, sánh ngang với một vài thuyền Hư Không Hải truyền kỳ.

Bán Thần ấu đồng cùng với Khô Lâu đường chủ, sẵn sàng trận địa đón địch.

Quỷ Thi trên thuyền Hư Không Hải, đều là những Quỷ Thi oán khí lực kinh người, đủ khiến thuyền hải tặc, nhìn mà phát khiếp.

Trong phòng thuyền trưởng.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, tạm thời không có hấp thu Lôi lực Thần Kiếp.

Không ngừng hấp thu Lôi lực Thần Kiếp, sẽ tiêu hao sâu sắc tâm hồn lực lượng của hắn, bất lợi với hoàn cảnh hành tẩu như thế này.

Vụt vụt vụt...

Bàn tay Triệu Phong vừa lật, trên lòng bàn tay, hiện ra một cái “ly rượu Hồng Mộc” cùng với một cái “ly rượu Thanh Đồng”.

Hai loại chén rượu, lần lượt đối ứng với Long Viêm tửu và Điện Vân tửu.

- Long Viêm tửu và Điện Vân tửu, cùng với Huyễn Thần tửu cùng cấp độ, nhằm vào viêm, lôi hai loại thuộc tính. Lần trước tại Thánh

Địa tiềm tu, còn chưa có sử dụng hết.

Ánh mắt Triệu Phong lấp loé.

Lúc tại Thánh Địa tiềm tu, hắn là cố ý không có uống hết hai loại rượu này, kể cả Huyễn Thần tửu.

Thứ nhất, liên tục sử dụng, hiệu quả sẽ suy giảm.

Thứ hai, quá mức ỷ lại ngoại vật, thiếu khuyết lĩnh ngộ của chính mình, cũng bất lợi cho tu hành.

Bây giờ, đã qua thời gian dài như vậy.

Triệu Phong ngay cả Lôi lực Thần Kiếp áo nghĩa, đều đã thử lĩnh ngộ một ít, độ lĩnh ngộ Xích Diệt Phong Lôi, đã cao hơn sáu phần.

Hắn tin tưởng, hiện tại dùng hai loại rượu này, đối với việc tu hành Xích Diệt Phong Lôi, hiệu quả sẽ tốt hơn.

Xì xào…

Triệu Phong lần lượt đem Long Viêm tửu cùng với Điện Vân tửu, uống một hớp lớn.

Hôm nay, khí lực sinh mệnh của hắn, so với lúc còn tại Thánh Địa, mạnh hơn nhiều lắm.

Điều này có được là nhờ sự giúp đỡ của “nước” bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ, mỗi ngày Triệu Phong, đều uống một lượng lớn, đối với tu vi khí lực, thậm chí tâm hồn, đều có ích lợi.

Rất nhanh.

Long Viêm tửu cùng Điện Vân tửu lực lượng bá đạo, ở bên trong cơ thể Triệu Phong tàn sát bừa bãi tràn lan.

Đây là lần đầu tiên Triệu Phong dùng đồng thời cả hai loại rượu.

Long Viêm tửu cùng với Điện Vân tửu, lần lượt nhằm vào hai loại thuộc tính Long Viêm, Điện Lôi, dùng đồng thời, đối với việc thúc đẩy tu luyện Xích Diệt Phong Lôi, hiệu quả càng tốt hơn.

Suốt một ngày.

Lực lượng của hai loại rượu, bị Triệu Phong hấp thu bảy tám phần, Xích Diệt Phong Lôi trong cơ thể, càng phát ra xao động mãnh liệt

Lúc này.

Triệu Phong tùy tiện thở ra một hơi, tức thì có cảm giác như có một loại nhiệt độ cao đang thiêu đốt, tựa như Điện Lôi Phong Minh vờn quanh.

- Xích Diệt Phong Lôi, độ tham tu, đạt tới bảy, tám thành. Tu vi cách Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, cũng không tính quá xa.

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Hắn còn có một phần Long Viêm tửu cùng Điện Vân tửu cuối cùng, tạm gác lại mấy tháng sau lại dùng.

Xích Diệt Phong Lôi của Triệu Phong, uy năng và lực khống chế, đều vượt xa so với Phong Lôi Đại Đế cùng thời.

Hơn nữa.

Ở bên trong Xích Diệt Phong Lôi này, còn sáp nhập vào “Lôi kiếp áo nghĩa” nhỏ bé, có được một loại khí tức Lôi kiếp bất hủ bất diệt.

Đương nhiên.

Cảm giác không cẩn thận, rất khó phát hiện một tia khí tức này.

Nhưng Triệu Phong tin tưởng, một tia khí tức ôi kiếp này, có thể giao phó cho thuộc tính uy lực khả quan của Xích Diệt Phong Lôi.

- Thuyền trưởng, phía trước có một chiếc thuyền hải tặc truyền kỳ, khí thế hung hãn.

Khô Lâu đường chủ, đột nhiên nói.

Hư Không Vụ Hải.

Phía trước Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, khu vực mấy trăm dặm, một chiến thuyền ám huy sát khí đằng đằng, bao phủ ở bên trong một tầng sương mù quỷ dị, áp bách đến.

Khí thế của Hư Không Hải Thuyền này, so với thuyền buồm huyết sắc lúc trước, còn mãnh liệt hơn.

- Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi phía trước, cho các ngươi một cơ hội, gia nhập làm thuộc hạ“Ô Long Vương”.

Ở bên trong chiến thuyền Ám huy, truyền đến một thanh âm khàn giọng trầm thấp.

Ngay sau đó.

Một luồng sức mạnh to lớn Vương Giả, vượt không bao phủ trên Quỷ Thi tàu biển.

Hư không trước mắt, sinh ra một loại cảm giác quỷ dị, Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi lâm vào một không gian sương mù mênh mông âm u, bốn phía những ngọn lửa siết chặt gào thét …

- Chuyện gì đang xảy ra?

Khô Lâu đường chủ không khỏi thất sắc, đã mất đi cảm giác phương hướng.

Bán Thần ấu đồng, sắc mặt khẽ biến, thấp giọng lẩm bẩm nói:

- Có chút phiền phức rồi, là Lĩnh Vực cấp Vương Giả.

Lĩnh Vực cấp Vương Giả

Triệu Phong trong lòng trầm xuống, không gian toàn bộ Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, đều bị không gian sương mù sát diễm âm u kia bao phủ chặt chẽ.

Cái gọi là Lĩnh Vực cấp Vương Giả, chính là lĩnh ngộ ra Không Gian lĩnh vực Hư Thần Cảnh Vương Giả.

Cấp độ Hư Thần Vương Giả này, cho dù ở Chân Vũ Thánh Địa, cũng có rất ít.

Hư Thần Vương Giả, thực lực phân chia ba cấp độ.

Vương Giả: là Hư Thần Cảnh sơ kỳ, trung kỳ, thí dụ như Nam Cung Thánh, lam y Vương Giả.

Lĩnh vực Vương Giả: là Hư Thần Cảnh trung kỳ hoặc hậu kỳ, lĩnh ngộ ra Không Gian lĩnh vực, lý giải đối với không gian, vượt qua Vương Giả bình thường.

Đỉnh phong Vương Giả: Hư Thần Cảnh đỉnh phong, Vương Giả cấp độ đỉnh phong, gần với Đại Đế, thậm chí gặp phải Đại Đế, thậm chí còn có thể đánh một trận.

- Chúng ta lâm vào Không Gian lĩnh vực của đối phương, loại sức mạnh to lớn khống chế Thiên Địa này, càng cường đại hơn, rất khó đột phá.

Bán Thần ấu đồng sắc mặt ngưng trọng.

Lúc trước chiến đấu, cho dù là cùng Vương Giả bình thường giao phong, còn không có chiếm được tiện nghi.

- Bọn tiểu bối, cho các ngươi nửa thời gian uống cạn chung trà mà cân nhắc. “Ô Long Vương” đại nhân, trong Thánh Địa Thập Bát Giác hải tặc, là một trong Tam đại thủ lĩnh mạnh nhất. Có thể trở thành thủ hạ của “Hải Tặc Hoàng” tương lai, đây là vinh hạnh của các ngươi.

Thanh âm khàn giọng trầm thấp kia, mang theo vài phần mê hoặc mà nói.

Bên trong Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, mấy người Triệu Phong, lâm vào Không Gian lĩnh vực Vương Giả, hết thảy cử động, đều trốn không thoát giác quan của đối phương.

- Ô Long Vương... Tam đại thủ lĩnh... Hải Tặc Hoàng...

Trong đầu Triệu Phong, suy nghĩ xoay nhanh.

Hắn mơ hồ ý thức được, Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi của mình, bị quấn vào vòng tranh giành “Hải Tặc Hoàng” của Thánh Địa Thập Bát Giác hải tặc.

- Hải Tặc Hoàng truyền thừa, là đỉnh cao Đại Đế truyền thừa, nhưng so với Bán Thần Di Viên, vẫn có sự chênh lệch nhất định.

Triệu Phong đối với việc truyền thừa này, hứng thú không lớn.

Còn nữa, chỉ có Hư Không hải tặc chính thức, mới có thể nhận được chân đế do Hải Tặc Hoàng truyền thừa.

Nhưng tiếc rằng.

Thánh Địa Thập Bát Giác hải tặc, địa hình đặc thù, Triệu Phong không muốn quanh quẩn, bị cuốn vào trận phong bạo này.

Phương xa, bên trên ám huy chiến thuyền.

Một vị lão giả ô bào tay cầm đà trượng, mi tâm có một cái nốt ruồi hồng, thân hình quanh quẩn trong một tầng sương mù ô sắc giống như ánh sáng chói lọi của sức mạnh to lớn.

Lão giả ô bào, đôi mắt, giống như độc xà, nhìn chằm chằm vào Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi phía trước.

- Xà Ô Vương đại nhân, chiếc Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi này, có đáng giá để chúng ta lôi kéo không? Nó trong cuộc chiến tranh giành Hải Tặc Hoàng, có thể có được tác dụng gì đây?

Một vị thủ lĩnh cướp biển mắt xanh, cung kính hỏi.

Lão giả Ô bào, chính là Xà Ô Vương, là phụ tá đắc lực của thủ lĩnh

Vua Hải Tặc “Ô Long Vương”.

- Chiếc Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi này, linh xảo mà quỷ dị, có được Quỷ Thi đại trận đặc thù. Chiến lực của nó, chỉ sợ có thể sánh với một thuyền hải tặc truyền kỳ.

Ô bào lão giả ánh mắt sáng quắc.

Một chiếc Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi như vậy, vô luận là thu phục, hay là chiếm thành của mình, đều chỉ lợi chứ không hại.

Nếu như là Vua Hải Tặc bình thường, e rằng còn chưa có tư cách bắt lấy con thuyền Hư Không Hải này.

Nhưng ô bào lão giả “Xà Ô Vương”, chính là Vương Giả có Lĩnh Vực, thuyền hải tặc của hắn, chiến lực có thể xếp vào mười hạng đầu.

Trong phòng thuyền trưởng.

Triệu Phong hơi trầm ngâm, ánh mắt nhìn về Bán Thần ấu đồng.

Hai người, thông qua liên hệ giữa Minh Tâm Chủng, âm thầm trao đổi.

- Tiểu Côn Vân, ngươi có nắm chắc việc đột phá lĩnh vực Vương Giả hay không,?

Triệu Phong hỏi.

Đồng lực ý chí của hắn, còn hơn cả Vương Giả, nếu như mở ra huyết mạch đồng tử, liền nắm chắc đột phá được lĩnh vực không gian này.

Thế nhưng.

Triệu Phong không thể đơn giản vận dụng huyết mạch đồng tử như vậy.

- Dùng “ Kim Khôn Thánh Thể” cùng với quyền pháp ý cảnh của ta, có lẽ có thể đột phá một cái lỗ hổng. Nhưng mà cho dù như thế, ta cũng đánh không lại Lĩnh Vực cấp Vương Giả. Trừ phi, chủ nhân để cho ta dung hợp Bán Thần ý chí.

Trên mặt Bán Thần ấu đồng đầy vẻ chờ mong.

Nếu như có thể dung hợp Bán Thần ý chí, thực lực của hắn, chắc chắn bay lên một tầng cao mới.

- Có thể đột phá một cái lỗ hổng, như thế là đủ rồi.

Triệu Phong cười nhạt một tiếng.

Giai đoạn hiện tại, hắn đã khống chế Bán Thần ấu đồng phát triển, không thể để cho hắn dung hợp Bán Thần ý chí quá sớm.

- Bọn tiểu bối, đã cân nhắc xong chưa?

Xà Ô Vương thanh âm khàn giọng âm trắc, bên không gian sương mù sát diễm âm u, quanh quẩn không thôi.

- Chỉ cần các hạ, có thể đánh bại chúng ta. Như vậy, Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, tự nhiên sẽ gia nhập dưới trướng “Ô Long Vương”.

Triệu Phong không nhanh không chậm mà nói.

- Đánh bại? Chậc chậc, không chủ động quy thuận, các ngươi chỉ có một con đường chết.

Thanh âm Xà Ô Vương, bỗng nhiên phát lạnh.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Trong không gian âm u, rào rạt sát diễm cùng với khí tức âm độc, phía dưới sức mạnh to lớn Thiên Địa bàng bạc, oanh tạc ăn mòn Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi.

Trong không gian lực lượng lĩnh vực, đem Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi giam cầm.

Khung xương của Khô Lâu đường chủ, rung động két két, cơ hồ không có sức phản kháng.

Triệu Phong hô hấp, cũng có chút gấp gáp.

- Phá Thiên Kim Quyền

Bán Thần ấu đồng ra tay, quyền kình kim quang hoa mỹ, hàn quang xoay tròn, hóa thành một cột sáng như cầu vồng bá đạo sắc bén, xuyên thủng không gian sương mù sát diễm âm u, xé mở một lỗ hổng.

Phong Lôi Chi Dực

Sau lưng Triệu Phong, ngưng kết một đôi cánh chim Xích Sắc quang dực như có thật, khung xương cánh chim của hắn, phong điện giao thoa, rất sống động.

Chương 696: Đại Chiến Hư Thần Vương Giả

- Ồ cái đứa bé kia...

Ô bào lão giả, bất ngờ lớn.

Không Gian lĩnh vực chủ đạo ý chí Vương Giả của hắn, bị tiểu hài đồng hai ba tuổi kia, xé mở nứt ra một cái.

Lực phách cùng quyền pháp ý cảnh của đứa bé kia, siêu nhiên thế ngoại, mà lại vừa vặn một quyền oanh trúng điểm yếu kém bạc nhược trong Không Gian lĩnh vực của hắn.

- Phong Lôi Chi Dực

Một đạo Dực quang hòa với phong điện, mang theo Bán Thần ấu đồng, từ lỗ hổng của Không Gian lĩnh vực, lóe lên lao ra.

Tốc độ thật nhanh.

Ô bào lão giả chuẩn bị không kịp, hắn còn chưa kịp tu bổ lỗ hổng của Không Gian lĩnh vực.

Bán Thần ấu đồng phối hợp với Triệu Phong, giống như sét đánh lóe lên.

Người trước mở ra lỗ hổng, người sau triển khai Phong Lôi Chi Dực, phá tan lĩnh vực Vương Giả.

- Lĩnh vực Vương Giả, đi ra chiến một trận đi

Triệu Phong chiến ý tăng lên, Xích Diệt Lôi Dực sau lưng, vũ động cao tốc, tựa như đang bốc cháy lên, mang theo một cỗ khí tức viêm bạo hủy diệt đáng sợ, dẫn theo một trận gió lốc màu đỏ đường kính trăm trượng, phóng tới ám huy chiến thuyền.

Bán Thần ấu đồng, bám vào trên người Triệu Phong, cảm nhận được Xích Diệt Phong Lôi hủy diệt hung hăng kia, hình thành Xích Diệt gió lốc chôn vùi vạn vật.

- Truyền thừa của một Đại Đế, có thể có uy năng như vậy sao?

Bán Thần ấu đồng trong lòng run sợ.

Lúc ở Chân Vũ Thánh Địa, cùng Lôi Chấn giao phong, Xích Diệt Phong Lôi của Triệu Phong, đã tăng cường không chỉ một lần

- Khí tức thật cường đại... Nhanh mở đại trận ra.

Ô bào lão giả sắc mặt nghiêm nghị, lập tức hạ lệnh.

Hắn không thể không thừa nhận, chiến lực của thanh niên Lôi Dực kia, có thể cùng với Vương Giả chiến một trận.

Thậm chí.

Ô bào lão giả nhìn ra được, truyền thừa của Triệu Phong,có nguồn gốc từ Phong Lôi Đại Đế. Vạn năm trước Phong Lôi Đại Đế, ở trong các Đại Đế là tốc độ đệ nhất, uy danh của hắn cùng với Hải Tặc Hoàng đời thứ nhất, có thể sánh ngang nhau.

- Lưu lại

Ô bào lão giả thân hình nhảy lên, một luồng ý chí Vương Giả, hình thành Lĩnh Vực Thiên Địa, sức mạnh to lớn hùng vĩ, bao phủ thanh niên Lôi Dực.

Đổi lại là dưới Vương Giả, một ý niệm của hắn, đã bị giam cầm, thậm chí khiến cho mục tiêu, hồn phi phách tán.

- Lôi Dực Phong Thiểm

Phong Lôi Chi Dực của Triệu Phong, huyễn vũ cao tốc, giống như một đạo thiểm điện tàn phong, xẹt qua hư không.

Tốc độ kia, không những không giảm trái lại còn tăng.

Phong Lôi Chi Dực của hắn, có loại áo nghĩa độn phá hư không.

Cấp độ linh hồn, phương diện ý cảnh, sinh mạng thể phách của Triệu Phong, khiến cho hắn không sợ sức mạnh to lớn Vương Giả.

- Phá

Bên ngoài thân Bán Thần ấu đồng, nổi lên một vòng kim trạch ánh sáng chói lọi, huy động từng đạo quyền quang màu vàng bễ nghễ bá đạo, uy năng mênh mông cuồn cuộn, sánh ngang với uy thế của Vương Giả ý cảnh.

Rầm rầm bồng…

Bốn phía sức mạnh to lớn Vương Giả, chưa miêu tả thành công Không Gian lĩnh vực, đã bị Triệu Phong cùng Bán Thần ấu đồng, liên thủ đột phá

Vụt...

Tốc độ của Triệu Phong, đạt tới một cực hạn, khiến cho Ô bào lão giả động dung.

Gặp phải Lĩnh Vực cấp Vương Giả, hắn chủ động xuất kích

- Tiểu tử kia... Thật mạnh

Bên trên ám huy chiến thuyền, một đám hải tặc Hư Không, hoảng sợ không thôi.

Lôi Dực Phong Thiểm

Một đạo thiểm điện tàn phong, xẹt ngang hư không Vụ Hải, kéo theo một mảnh gió lốc màu đỏ mạnh bạo hủy diệt, đánh thẳng mà đến.

Tốc độ kia, khiến cho Vương Giả vô lực.

- Ma Xà Thiên

Đà trượng trong tay Ô Xà Vương, đột nhiên bị nhấc lên, bầu trời trên đỉnh đầu, hiện lên một vực sâu sương mù cự đại, một hồi vặn vẹo, truyền đến một lực hút tuyệt đối mạnh mẽ.

A... Oanh…

Trong vực sâu sương mù kia, chấn động kịch liệt, nhô ra một đường vân Ma Xà màu đen cực lớn dữ tợn, dài đến trăm trượng, trông rất sống động.

Đường vân Ma Xà màu đen này, bạo ngược âm lãnh, uốn lượn như thân rắn cực lớn, hung hăng quấn vào Triệu Phong.

Lôi Dực Phong Thiểm của Triệu Phong, vừa mới đến nơi này, tốc độ thoáng trì trệ.

Phụ cận Thiên Địa hư không, bị vực sâu sương mù kia, chiếm cứ một khu vực lớn, mà vẫn còn khuếch trương kéo dài.

- Hoàng Kim Quyền

Bán Thần ấu đồng một quyền đánh qua, tại trên đầu ô văn Ma Xà, nện xuống mở ra một động lớn.

Nhưng ô văn Ma Xà này, trong lúc đó xen vào vật chất cùng với Chân Nguyên, không có chỗ hiểm, thân rắn khổng lồ, hung hăng quét về phía hai người.Triệu Phong

Triệu Phong lại không hề sợ hãi.

Phốc rầm rầm

Phong Lôi Chi Dực mang theo gió lốc màu đỏ trăm trượng, cùng với ô văn Ma Xà, hung hăng oanh kích một chỗ.

Chỉ một thoáng, thanh âm nổ vang bạo liệt, không dứt bên tai.

Một khu vực, bị Phong Lôi Yên Diệt màu đỏ hủy diệt cuồng bạo, cháy nổ, sấm sét gió cuốn, đinh tai nhức óc.

Ô văn cự Ma Xà kia, bị nuốt chửng, phá thành mảnh nhỏ.

- Lĩnh vực Vương Giả, bất quá cũng chỉ thế này mà thôi.

Phong Lôi Chi Dực sau lưng Triệu Phong, dài đến một hai chục

trượng, cao tốc vũ động, giống như một ma đầu Xích Dực.

Lấy hắn làm trung tâm.

Phương viên hơn mười dặm, bị lực lượng đáng sợ của Xích Diệt Phong Lôi ảnh hưởng.

Ngay cả trận pháp thủ hộ bên trên ám huy chiến thuyền kia, đều là một hồi sáng tối lắc lư.

Đám hải tặc trên thuyền, nguyên một đám ngừng thở, kinh hãi thất sắc.

- Khặc khặc...

Ô Xà Vương âm trầm cười một tiếng, đà trượng trong tay nhẹ nhàng xoay một vòng.

Ô...ô...ô...n...g!

Hư không trên đỉnh đầu, vực sâu sương mù kia, dưới sự trùng kích của Xích Diệt gió lốc, cũng không có tiêu tán, ngược lại thừa cơ mở rộng.

Phốc phốc phốc…

Trong vực sâu sương mù, lần nữa thò ra ba đầu ô văn cự Ma Xà, xảo trá độc ác, từ nhiều phương hướng, vây kín Triệu Phong.

- Ba đầu?

Triệu Phong lưng phát lạnh, công kích của ba đầu ô văn cự Ma Xà kia, phong tỏa đường đi của hắn.

Trên bầu trời, vực sâu sương mù kia, chính là nói lên Lĩnh Vực cấp lực lượng cường đại của Ô Xà Vương, hạn chế tốc độ Triệu Phong sâu sắc.

Phốc ầm…

Triệu Phong cùng Bán Thần ấu đồng, bị một đầu cự Ma Xà quét trúng, thân hình bị đẩy lui, hơn nữa còn bị phân tán ra.

- Lĩnh Vực cấp Vương Giả, há lại có thể cho các ngươi phỏng đoán được sao?

Trong mắt Ô Xà Vương, hiện lên một tia âm lệ, đà trượng trong tay huy động, ba đầu ô văn cự Ma Xà kia, dẫn động sức mạnh to lớn Vương Giả hùng vĩ, tầng tầng phong tỏa Triệu Phong cùng với Bán Thần ấu đồng.

Bành bành

Triệu Phong cùng với Bán Thần ấu đồng, thân hình tách ra, bay ngược về sau.

Trong đó.

Bán Thần ấu đồng, bên ngoài thân có kim văn lập lòe, giống như Kim Cương Thánh thể, không có bị tổn thương thực chất nào.

Bán Thần huyết mạch của hắn cùng với “Kim Khôn Thánh Thể”, nội tình thâm hậu, huyền ảo khó lường.

Quanh thân Triệu Phong, quanh quẩn một tầng nước gợn sóng thâm thúy như biển, bên ngoài thân còn ngưng kết một tầng hoa văn Tử

Lân, giống như một kiện giáp da bằng Tử Lân.

Khí huyết trong cơ thể hắn chấn động, dưới Thủy hệ huyết mạch cùng với huyết mạch Tử Lân Thảo, bị thương không vấn đề gì lớn.

- Hai tiểu tử này….

Trên mặt Ô Xà Vương, rốt cục có một tia ngưng trọng.

Khí lực phòng ngự của Triệu Phong cùng với Bán Thần ấu đồng, đều là cường đại biến thái, khiến cho hắn có chút nhìn không thấu.

- Phá Thiên Kim Quyền

Bán Thần ấu đồng đột nhiên hóa thành một chùm tia sáng kim sắc, phóng tới đỉnh đầu bên trong vực sâu sương mù hư không, một quyền ngang nhiên oanh tạc ra, quyền kình kim quang hoa mỹ, hàn quang xoay tròn, cột sáng bá đạo giống như cầu vồng, đâm vào vực sâu sương mù kia.

- Lý nào lại như vậy?

Ô Xà Vương kinh sợ gầm nhẹ, có chút khó giải quyết, bởi vì thân hình Bán Thần ấu đồng, thật sự quá nhỏ rồi.

Nhưng hết lần này tới lần khác, đứa bé thân hình mới hai ba tuổi này, lại ẩn chứa Kim Thân phách lực khủng bố, quyền pháp ý cảnh siêu nhiên, mỗi lần xuất kích, đều nhắm thẳng vào chỗ hiểm.

Hắn không khỏi hoài nghi, đứa bé này, có phải là Hư Thần Đại Đế nào đoạt xá trọng sinh, hoặc là có chút nguyên nhân nào đó nên mới phản lão hoàn đồng hay không.

Ô...ô...ô...n...g!

Lập tức vực sâu sương mù kia, một hồi lắc lư, chính giữa đã mở ra một cái khe.

Bán Thần Côn Vân, trong thân hình đứa bé, hoàn toàn là một đứa bé, lại quần nhau cùng với ba đầu cự Ma Xà kia.

Phanh phanh oanh

Thân hình hắn lắc lư, bộ pháp huyền diệu, quyền quang hoa mỹ màu vàng, như núi như trụ, bá đạo bễ nghễ, có loại uy thế nghiền áp Thiên Địa vạn vật.

- Mơ tưởng

Ô Xà Vương lạnh lùng cười cười, huy động đà trượng, ổn định vực sâu sương mù, sức mạnh to lớn Vương Giả cực đại, tầng tầng phong tỏa Bán Thần ấu đồng.

Rốt cục.

Thân hình động tác của Bán Thần ấu đồng, dần dần trì hoãn chậm lại, lâm vào bị động.

Nhưng vào lúc này.

- Lôi Dực Phi Độn thuật

Một đạo Lôi Dực chi quang huyễn vũ mơ hồ, chấn động cao tốc, đánh phá gông cùm xiềng xích của khoảng cách không gian, lóe lên trong nháy mắt, dưới lĩnh vực sức mạnh to lớn của vực sâu sương mù, biến mất không thấy gì nữa.

Không tốt.

Ô Xà Vương biến sắc.

Sự chú ý của hắn, đại bộ phận bị Bán Thần ấu đồng kiềm chế, không để ý đến Triệu Phong.

Lôi Dực Phi Độn thuật

“Vụt” một tiếng, một đôi Xích Diệt Vũ Dực dài đến hai mươi trượng, phi độn đến gần Ô Xà Vương.

Cận thân chiến đấu.

Một cỗ chưởng quang màu đỏ hủy diệt tàn bạo, giống như một đoàn viêm lôi gió lốc, oanh trúng Ô Xà Vương.

- Nào có đơn giản như vậy.

Ô Xà Vương hừ nhẹ một tiếng, đà trượng trong tay đâm một cái tại chỗ, một tầng sát quang sương mù tĩnh mịch, hiện ra một khe hở, đem hắn cố thủ.

Phốc ầm ầm…

Chưởng quang Triệu Phong oanh kích đến, giống như một cơn gió lốc màu đỏ, xông vào bên trong khe hở tĩnh mịch kia.

Khe hở tĩnh mịch quanh thân Ô Xà Vương, một hồi lắc lư, lại không bị xé nát lập tức giống như trong dự liệu,.

- Hử?

Triệu Phong cảm giác một chưởng của mình, tựa như rơi vào một không giác khác, như đá chìm đáy biển.

Không Gian lĩnh vực

Hắn sắc mặt đại biến, lập tức kịp phản ứng.

Một chưởng vừa rồi kia, cơ hồ có thể đánh chết Vương Giả, ít nhất cũng có thể trọng thương.

Nhưng Ô Xà Vương, là Lĩnh Vực cấp Vương Giả, hắn khởi động phòng ngự, đặt mình thủ hộ bên trong Không Gian lĩnh vực.

Bởi vậy, công kích của Triệu Phong, bị không gian của hắn lĩnh vực, rơi vào một chỗ.

Bành…

Ô Xà Vương kêu rên một tiếng, bị Triệu Phong một quyền oanh ra bên ngoài vài chục trượng.

Cho dù thương tổn mà hắn nhận phải, đã được Không Gian lĩnh vực gánh chịu, nhưng Xích Diệt Phong Lôi của Triệu Phong, uy thế ý cảnh, đã đạt tới cấp độ không thể tưởng tượng.

Triệu Phong lĩnh ngộ được bảy thành Xích Diệt Phong Lôi, uy lực tiếp cận đến Kim Sắc Phong Lôi của Phong Lôi Đại Đế năm đó.

Cho dù là một tòa thành trì, cũng có thể chôn vùi thành tro bụi.

Huống chi, Vương Giả Không Gian lĩnh vực, cũng không có chính thức vật chất hóa.

- Tiểu bối, không nghĩ tới ngươi là Phong Lôi truyền thừa, tham tu đến trình độ này. Ngươi bây giờ,nếu như nguyện ý gia nhập thành thủ hạ của “Ô Long Vương”, còn có một đường sống.

Ô Xà Vương sắc mặt âm trầm.

Một kích vừa rồi, chỉ làm cho hắn bị vài vết thương nhẹ.

Nhưng mà, Xích Diệt Phong Lôi kia, tiếp tục bừng cháy điên cuồng, cùng với một cỗ khí tức hủy diệt, vẫn đang tàn sát bừa bãi trong người.

- Phong Lôi Dực Trảm

Triệu Phong dùng phương thức của mình, trả lời hắn, tại chỗ chỉ lưu lại một đạo Lôi Dực tàn ảnh.

Phốc…

Trong hư không, một đạo Lôi Dực Phong Ảnh sắc bén, lóe lên rồi biến mất.

Phốc phốc…

Ô Xà Vương vô lực trốn tránh, bị một đạo Lôi Dực Phong Ảnh màu đỏ bỗng dưng thoáng hiện xẹt qua.

Phong Lôi Dực Trảm, đúng là chiến kỹ Lôi Dực bên trong Phong Lôi Chi Dực.

- Tê...

Ô Xà Vương rít lên một tiếng, trên người lưu lại một đạo vết máu, từ đầu kéo dài đến phần bụng.

Nếu không có có Không Gian lĩnh vực thủ hộ, Phong Lôi Dực Trảm này, ít nhất đã chém rụng non nửa đoạn thân thể của hắn.

Dù vậy.

Ô Xà Vương cũng bị thương không nhẹ.

- Hoàng Kim Quyền

Bán Thần ấu đồng hóa thành một chùm tia sáng kim sắc, theo một phương khác, bọc đánh thẳng hướng Ô Xà Vương.

- Rút lui

Ô Xà Vương sắc mặt đại biến, đà trượng trong tay vung lên một tầng to lớn sương mù nồng đậm u ám, đem phương viên trăm dặm bao phủ, che khuất bầu trời.

Triệu Phong cùng với Bán Thần ấu đồng, bị tầng sương mù này ngăn cách giác quan.

Mấy nhịp hô hấp sau, Ô Xà Vương hơi có vẻ tái nhợt, xuất hiện tại bên trên ám huy chiến thuyền ngoài trăm dặm.

- Lĩnh Vực cấp Vương Giả, cho dù chúng ta liên thủ, cũng khó có thể đánh chết.

Bán Thần ấu đồng thở dài.

- Thế thì chưa hẳn.

Triệu Phong không cho là đúng, trong tay hiện lên một thanh ám ngân cổ cung, mặt ngoài lấy phong cách cổ xưa thần bí chạm khắc minh văn, dây cung nổi lên một tia kim trạch lạnh như băng.

Chương 697: Vua Hải Tặc Lệnh

Nhìn thấy hành động của Triệu Phong, Bán Thần ấu đồng sắc mặt hơi run sợ.

Tỏa Thiên Cung, là Thần binh cường đại mà Bán Thần Côn Vân khi còn sống cất chứa.

Hắn tự nhiên minh bạch, đặc điểm và sự lợi hại của Tỏa Thiên Cung này.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong tay cầm Tỏa Thiên Cung, ám ngân bên trên thân cung phong cách cổ xưa, chạm trổ minh văn, ngân trạch rạng rỡ, hình thành nguyên một đồ án sống động như những con nòng nọc đang di chuyển.

Tay kia của hắn, Xích Diệt Chân Nguyên điên cuồng dũng mãnh, kéo dây cung kim sắc.

Thoáng chốc.

Bên trên dây cung, ngưng hiện một mũi tên ánh sáng kim quang chói mắt, mặt ngoài còn quanh quẩn một tầng Xích Diệt Phong Điện, cùng với minh văn màu bạc bên trên thân cung, giao thoa lẫn nhau.

Bán Thần ấu đồng, chỉ cảm thấy một luồng Kim Duệ lợi khí xuyên thủng hư không, thể xác và tinh thần đều đau đớn, không khỏi thầm

giật mình.

Bên trên Tỏa Thiên Cung kia, ánh sáng màu vàng và bạc giao thoa, khí tức vươn lên cực hạn.

Mắt trái của Triệu Phong, nổi lên một vòng lưu quang tím nhạt, tinh thần ý chí, cùng Tỏa Thiên Cung dung hòa làm một thể.

Giờ khắc này, hắn cũng hơi hơi vận dụng một tia huyết mạch đồng lực, vô cùng tập trung.

- Đó là…

Ô Xà Vương cách xa trăm dặm, tâm linh bỗng nhiên phát lạnh, lưng như gai đâm, bị một luồng khí tức lợi hại đâm thủng hư không khóa chặt lại.

Băng vù…

Triệu Phong buông dây cung ra, hư quang màu bạc lóe lên, mũi tên ánh sáng màu vàng chói mắt, nổi lên một tầng Xích Diệt phong điện, lóe lên rồi biến mất.

Khoảnh khắc tiếp theo, mũi tên ánh sáng màu vàng kia, xẹt qua hư không trăm dặm, đâm vào bên trong ám huy chiến thuyền.

- Không tốt

Ô Xà Vương biến sắc, thể xác và tinh thần đều rét lạnh.

Quanh người hắn nổi lên một tầng ánh sáng tĩnh mịch, dung nhập Không Gian lĩnh vực phòng hộ.

Đồng thời, hắn phi thân dịch chuyển khỏi trăm trượng.

Nhưng mà mũi tên kia đã tập trung vào linh hồn của hắn, cho dù phi độn không gian, cũng không cách nào trốn tránh.

Phốc phốc…

Mũi tên ánh sáng màu vàng kia, mang theo một luồng lợi khí xuyên thủng Thiên Địa, Xích Diệt phong điện vờn quanh, xuyên thủng thân thể Ô Xà Vương.

- Như thế nào lại…

Thân thể Ô Xà Vương cứng đờ, phát ra thanh âm tối nghĩa.

Một mũi tên ánh sáng màu vàng, đâm xuyên qua trái tim của hắn, một tầng Xích Diệt phong điện, lan tràn ra.

Tầng ánh sáng tĩnh mịch bên ngoài thân của hắn, kể cả Không Gian lĩnh vực, giống như không có tác dụng phòng hộ gì lớn lao.

Đường đường là Vương Giả Lĩnh Vực, đứng trước mũi tên đó, không ngờ lại không có bất kỳ năng lực trốn tránh nào.

- Bị Tỏa Thiên Cung, tập trung mục tiêu, không cách nào trốn tránh. Không có Không Gian lĩnh vực vật chất hóa, đối với Tỏa Thiên Cung, chỉ là thùng rỗng kêu to mà thôi.

Bán Thần ấu đồng khẽ nói.

Trong lòng của hắn tràn ngập kiêng kị, không ngờ Triệu Phong lại thành công khống chế Tỏa Thiên Cung, đồng thời xuất ra được đặc tính của nó.

Trong trí nhớ của hắn, điều kiện sử dụng Tỏa Thiên Cung, vô cùng hà khắc.

Không có huyết mạch đồng tử đặc thù, hoặc là không có thiên phú về không gian linh hồn, tuyệt đối rất khó được cung này chấp nhận, thậm chí là phát huy uy lực chính thức.

Nhưng Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, cùng Tỏa Thiên Cung, lại vô cùng phù hợp.

- Vương Giả thì sao?

Triệu Phong buông Tỏa Thiên Cung xuống, một vòng tím nhạt trong mắt trái đã trở nên nhạt nhòa.

Nhờ có huyết mạch đồng tử và Thần Linh Nhãn, Triệu Phong vận dụng Tỏa Thiên Cung hết sức dễ dàng.

Ngay cả như vậy, Triệu Phong vẫn rất cẩn thận.

- Ô Xà Vương đại nhân

bên trên ám huy chiến thuyền, một mảnh đại loạn, chúng hải tặc các cường giả, kinh hoảng thất sắc.

Sinh Mệnh khí tức trên người Ô Xà Vương, nhanh chóng bị chôn vùi, cơ thể bị mũi tên màu vàng mang theo Xích Diệt Phong Lôi làm bỏng, dần lan tràn ra.

Đối với một mũi tên này, Triệu Phong rất có lòng tin.

“Dây cung” của Tỏa Thiên Cung, ẩn chứa lực lượng Kim thuộc tính

cực hạn, sắc bén vô cùng, lực xuyên thủng siêu cường, không gì không phá nổi.

Hơn nữa, Xích Diệt Phong Lôi của Triệu Phong, ngưng tụ bên trên mũi tên kia, uy lực vô cùng lớn.

Mũi tên kia, lại không có cách nào trốn tránh, nhắm thẳng vào tim Ô Xà Vương.

- Tỏa... Tỏa Thiên Cung

Trong ánh mắt Ô Xà Vương, có một tia kinh hãi, hắn đã hiểu rõ nguyên nhân mình bị thua.

Nhưng mà, hắn cũng không có tuyệt vọng.

- Ta... Nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi

Thần quang trong mắt Ô Xà Vương, bỗng nhiên biến mất.

- Chủ nhân, hắn không có chính thức tử vong...

Bán Thần ấu đồng, đột nhiên nghĩ đến cái gì đó, vội vàng lên tiếng nói.

Vừa dứt lời.

Một luồng ý chí Vương Giả cùng hồn lực chấn động, từ trên người Ô Xà Vương, lóe lên rồi biến mất.

Trong hư không.

Mơ hồ có thể thấy được, một cái “Linh Thể” ô quang hư ảnh, dưới

lực lượng của ý chí Vương Giả, phi độn Thiên Hư.

- Nguyên Hồn Độn Hư.

Triệu Phong biến sắc, rốt cục hiểu rõ.

Đạt tới Vương Giả Hư Thần Cảnh, linh hồn trải qua lột xác, linh hồn trong cơ thể cùng với Thiên Địa phù hợp, hình thành một loại "Nguyên Hồn".

Nguyên Hồn, mạnh hơn linh hồn bình thường rất nhiều, có thể ở trên hư không Ngoại Vực sinh tồn ngao du, thậm chí có sức chiến đấu nhất định.

Dưới ý chí Vương Giả, Nguyên Hồn kia lại là Linh Thể, tốc độ phi hành, so với trạng thái bình thường, không chỉ nhanh gấp mười lần.

Vù…

Trong nháy mắt, Nguyên Hồn của Ô Xà Vương đã bay vút vài trăm dặm.

- Chủ nhân, Tỏa Thiên Cung của ngươi, đối với loại Nguyên Hồn này, có khả năng phong tỏa và khắc chế rất lớn.

Bán Thần ấu đồng nhắc nhở.

Nhìn tình hình chung, Triệu Phong cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn Nguyên Hồn Vương Giả đào thoát.

Bởi vì, Nguyên Hồn là một loại Hồn Đạo Linh Thể, không phải sinh mệnh vật chất, tốc độ phi hành rất nhanh.

Cho dù là Triệu Phong, cũng rất khó đuổi theo Nguyên Hồn.

Một khi Nguyên Hồn đào thoát, có thể tìm kiếm thân thể Kí Chủ mới, đoạt xá trọng sinh.

- Ha ha, lưu lại đi

Triệu Phong lần nữa kéo ra “Tỏa Thiên Cung”, trong mắt trái, khí tức màu tím nhạt, lóe lên rồi biến mất.

- Đừng…

Bên ngoài vài trăm dặm, Ô Xà Vương, Nguyên Hồn phát lạnh, có loại cảm giác bất an như bị phong bế xuyên thủng.

Cho dù hắn phi độn nhanh đến đâu, đều không có một tia cảm giác an toàn.

Tỏa Thiên Cung, tên là “Tỏa Thiên”, đạt tới tầng tối cao, có thể phong tỏa thiên địa một phương.

Băng vù…

Mũi tên màu vàng chói mắt, vút cái xẹt qua mấy trăm dặm, hư tuyến màu bạc vượt qua, bản thân có loại năng lực phi độn không gian, đánh phá sự hạn chế của không gian.

- A

Nguyên Hồn của Ô Xà Vương, kêu thảm một tiếng, bị một mũi tên xuyên thủng, oanh tạc thành ngàn vạn mảnh vỡ ánh sáng, đem phương viên trăm dặm, chôn vùi thành chân không.

- Bắn chết Vương Giả.

Triệu Phong phấn chấn mừng rỡ, đây là lần đầu tiên, hắn đánh chết được Hư Thần Vương Giả.

Mặc dù có Bán Thần ấu đồng liên thủ, nhưng Vương Giả bị đánh chết, là Lĩnh Vực cấp, mạnh hơn Vương Giả bình thường rất nhiều.

- Lên!

Triệu Phong thu hồi Tỏa Thiên Cung, phân phó Bán Thần ấu đồng cùng với Khô Lâu đường chủ, giải quyết ám huy chiến thuyền kia.

Hắn nhanh chóng phi thân qua, thu hoạch chiến lợi phẩm của Ô Xà Vương.

Rất nhanh.

Triệu Phong tìm được một cái Ô Kim thủ trạc, không gian bên trong, so với Cổ Thiết Giới Chỉ, cũng không kém là bao.

Một Vương Giả cấp Lĩnh Vực, tài sản của hắn không phải chuyện đùa, huống chi còn là Vua Hải Tặc.

- Không tệ không tệ.

Triệu Phong đem Ô Kim thủ trạc thu hồi, tài nguyên trân bảo bên trong, có thể nói là rất khổng lồ.

Sau khi rời khỏi Bán Thần Di Viên, tài nguyên của Triệu Phong, vừa muốn cung ứng chính mình, còn phải lo cho Tiểu Tặc Miêu cùng với Bán Thần Côn Vân, cũng có chút chật vật.

Hiện tại.

Chiếm được gia sản của một vị Vua Hải Tặc, của cải lại khôi phục không ít.

- Ồ? Đây là...

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, nhìn thấy đến một khối lệnh bài chất liệu đặc thù, trong lúc Nguyên Hồn bị nổ tung, lại không có chút tổn hại nào.

Miếng lệnh bài này, toàn thân trắng bệch, cốt chất dữ tợn, lại nổi lên ánh sáng bóng loáng đặc thù của kim loại.

Một mặt của lệnh bài, khắc hình đầu lâu.

Mà mặt khác, ở mép rìa là một tầng liên diễm yếu ớt, ở giữa là một chữ “Vương”

- Vua Hải Tặc lệnh

Triệu Phong tay cầm cái lệnh bài này, trong đầu hiện lên tin tức liên quan.

Cùng lúc đó, hắn cảm ứng được khí tức của mười bảy khối Vua Hải Tặc lệnh khác, phân bố tất cả các nơi hẻo lánh ở trong Thánh Địa Thập Bát Giác hải tặc.

Bên kia.

Khô Lâu đường chủ cùng với Bán Thần ấu đồng, đang hủy diệt đám hải tặc bên trên ám huy chiến thuyền.

Những Hư Không hải tặc kia, cũng có vài vị Nửa bước Vương Giả, liên thủ có thể đánh nhau như những Vương Giả khác.

Có điều, sau khi Ô Xà Vương chết, những người này vô cùng kinh hoảng sợ hãi, đã mất đi người tâm phúc, người trốn thì trốn, người chết thì chết.

Khô Lâu đường chủ điều khiển Quỷ Thi đại trận, nuốt chửng một lượng lớn tinh khí linh phách cấp Tôn Giả, Tôn Chủ.

Trong đám mây một mảnh Qủy Thi u ám, thi sát quỷ khí, oán lực, đều đang tăng lên.

Triệu Phong tận lực khiến cho Khô Lâu đường chủ, nuốt thi thể Ô Xà Vương, còn khiến Nguyên Hồn hắn bạo tạc, lưu lại mảnh vỡ của hồn lực.

Bởi vậy.

Quỷ Thi đại trận hiệu quả tương đương Nửa bước Vương Giả, Quỷ Sát thi khí cùng oán lực, đạt tới một trình độ làm cho người khác phải giật mình kinh hãi.

Không lâu sau...

Ám huy chiến thuyền kia, bị Triệu Phong hợp nhất

- Có điều, lệnh bài này...

Triệu Phong nhíu mày.

Vua Hải Tặc lệnh này, không cách nào thu vào trữ vật không gian, khí tức của nó, cùng phiến hải tặc Thánh Địa này, có mối liên quan thần

bí.

Triệu Phong trở lại trên Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, Vua Hải Tặc lệnh trong tay, đột nhiên sinh ra một tia cảm ứng.

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, cũng có một tia hưng phấn run run.

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi củaTriệu Phong, lúc ban đầu cũng có nguyên hình là thuyền hải tặc, với tư cách thuyền hải tặc truyền kỳ, bản thân có linh tính nhất định.

Giờ phút này, cả hai chúng nó khí tức phù hợp lẫn nhau.

Triệu Phong thân là “Thuyền trưởng”, có một loại trực giác cảm ứng, Vua Hải Tặc lệnh trong tay cùng với Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, đã đạt thành loại ăn ý nào đó.

Ô...ô...ô...n...g!

Mặt ngoài của Vua Hải Tặc lệnh, chợt hiện lên một tầng ánh sáng liên diễm hư vô âm u, hóa thành một ấn ký đặc thù, “Vèo” một tiếng, dung nhập Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi.

- Chuyện gì vừa xảy ra?

Mấy người Triệu Phong, lập tức cảm nhận được sự chấn động của Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi.

Ngay sau đó.

Khí tức của Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, càng phát ra dữ tợn bạo ngược, cùng phiến Thánh Địa Vua Hải Tặc này, sinh ra sự tương liên thần bí nào đó.

- Chủ nhân, tính năng của thuyền Hư Không Hải, có chỗ tăng lên.

Khô Lâu đường chủ kinh hỉ mà nói.

Thông qua trận chiến này.

Tài sản của Triệu Phong, uy lực của Quỷ Thi đại trận, tính năng của thuyền Hư Không Hải, đều có tăng lên.

Cái này vốn nên là việc đáng vui mừng.

Nhưng mà, lông mày Triệu Phong lại nhíu chặt.

Hắn cảm giác Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, tựa hồ đã trở thành một bộ phận của Thánh Địa Thập Bát Giác Vua Hải Tặc, tuy tính năng tăng lên, nhưng đã mất đi sự tự do tương ứng.

Đúng lúc này.

Hải Vực phía trước, chợt vọt tới một luồng khí tức như gió cuốn.

Hô…

Một chiếc thuyền hải tặc truyền kỳ so với thuyền Hư Không Hải của Ô Xà Vương còn khổng lồ hơn, toàn thân được sấm sét bao phủ, mang theo ánh trăng lạnh như băng, áp bách mà đến.

Trong tầm mắt, xuất hiện một chiếc chiến thuyền màu trắng bạc quanh quẩn tại bên trong ánh trăng lạnh như băng, dài đến một hai trăm trượng.

Sự hiện hữu của nó, rung chuyển sóng biển phụ cận cùng với Vụ

Hải.

Trong thiên địa, gió bão gào thét, sấm sét vang dội, tựa như đây là Vương Giả của Thánh Địa Vua Hải Tặc

Hải thuyền to lớn màu trắng bạc kia, giống như một ánh trăng lạnh cực lớn bên trong Hư Không Hải.

Sát khí dày đặc lạnh như băng, thẩm thấu Hải Vực một phương.

mấy người trên Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, đều cảm thấy lạnh cả người, sinh ra một cảm giác nhỏ bé.

- Các hạ chém giết Ô Xà Vương, trở thành tân Vua Hải Tặc, đã là một phần tử của Thánh Địa hải tặc. Có hứng thú, gia nhập dưới trướng Nguyệt Vương ta không?

Một thanh âm nữ tử trong trẻo mà lạnh lùng, xuyên thấu Hư Không Hải.

Chỉ thấy.

Trên đầu thuyền trắng bạc, một vị lưng nữ tử áo bào màu bạc thân đeo đao kiếm chắp tay đứng ngạo nghễ.

Nữ tử áo bào màu bạc kia, kiều nhan băng mỹ hoàn mỹ, thân thể mềm mại lung linh hấp dẫn, hai chân thon dài, đường cong hoàn mỹ, đao kiếm giao thoa, tư thế hiên ngang, quanh quẩn tại một tầng hơi thở sức mạnh to lớn dưới ánh trăng lạnh như băng.

Đôi mắt nàng, xinh đẹp loan nguyệt, toàn thân có một cỗ khí tức túc sát.

Mấy người Triệu Phong, ở bên trong mắt, có một tia cảm giác rung động trùng kích.

Bắt nguồn từ mị lực đặc biệt của nữ tử áo bào màu bạc kia, khí tràng cường đại, cùng chiến thuyền khổng lồ giống như vầng trăng lạnh, dung làm một thể.

- Nữ nhân này, là đỉnh phong Vương Giả

Bán Thần ấu đồng hơi có vẻ kiêng kị.

Chương 698: Lãnh Nguyệt Vương

Triệu Phong không ngờ, nữ tử áo bào màu bạc băng lãnh hoàn mỹ, mị lực cùng khí tràng đều có này, lại là "Lãnh Nguyệt Vương" - một trong những trùm của ba đại Vua Hải Tặc.

Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác, tổng cộng có mười tám Vua Hải Tặc quát sá phong vân, đều là Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Mà trong số rất nhiều Vua Hải Tặc này, ba trùm nổi danh, theo thứ tự là:

Cự Kình Vương, Ô Long Vương, Lãnh Nguyệt Vương.

Ba đại thủ lĩnh Vua Hải Tặc, thực lực không ai không phải là Vương Giả đỉnh phong, có hi vọng trùng kích Hư Thần Cảnh đại viên mãn.

- Vương Giả đỉnh phong, chiến lực đã là vô địch phía dưới Đại Đế, thậm chí có khả năng khiêu chiến Đại Đế.

Trên mặt Triệu Phong có một tia ngưng trọng.

Lãnh Nguyệt Vương này, khí tức áp bách mang đến cho hắn, so với Vương Giả bình thường, còn mạnh hơn vài lần.

Hô hô oanh

Xung quanh thuyền Hư Không Hải màu trắng bạc, còn chạy song song hai thuyền Hư Không Hải truyền kỳ cỡ lớn, đều có Vương Giả

tọa trấn.

Ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh, Lãnh Nguyệt Vương là Vương Giả đỉnh phong, còn một vị Vương Giả cấp Lĩnh Vực cùng một tên Vương Giả bình thường.

Đội hình thực lực như vậy, mang theo hạm đội chiến thuyền khổng lồ, đủ để quét sạch một Tông phái Nhị Tinh bình thường.

- Tiểu tử, có thể được sự thưởng thức ưu ái của Nguyệt Vương đại nhân, chính là là vinh hạnh của ngươi.

Trên một chiếc thuyền Hư Không Hải bên cạnh, một tên trung niên để chòm râu dài, bất mãn nói.

Ở Thánh Địa hải tặc, Lãnh Nguyệt Vương là đệ nhất mỹ nữ, cũng là băng sơn mỹ nhân danh chấn quần vực Vạn Uyên.

So sánh với mỹ mạo cùng dáng người hoàn mỹ, uy danh sát phạt của nàng, cũng khiến cho càng nhiều cường giả, vừa nghe tin đã sợ mất mật.

- Ha ha, lại là bắt buộc gia nhập? Cái này chính là tác phong của đám hải tặc bá đạo các ngươi?

Trong nụ cười của Triệu Phong, có một tia lãnh ý.

Trước đó Ô Xà Vương, muốn bắt Triệu Phong gia nhập làm thủ hạ Ô Long Vương, hoặc là chiếm đoạt con thuyền Hư Không Hải này.

- Chủ nhân, Vương Giả đỉnh phong kia không phải là người chúng ta có thể ứng phó. Trừ phi ngài để cho ta dung hợp ý chí Bán Thần, có lẽ còn có khả năng đánh một trận.

Bán Thần ấu đồng, lén lau mồ hôi lạnh, lên tiếng nhắc nhở.

Vừa rồi, đánh chết Vương Giả lĩnh vực, dưới sự phối hợp hai người, thật vất vả, mới thành công, còn có thành phần may mắn nhất định.

Tỏa Thiên Cung tuy mạnh, nhưng lại là Thần binh tầm xa.

Mà Lãnh Nguyệt Vương kia, rõ ràng là Vương Giả cận chiến đỉnh phong, người đông thế mạnh.

Một khi quần công, bọn người Triệu Phong, chỉ sợ không có sức hoàn thủ.

- Tiểu bối, ngươi đây là tự tìm đường chết, ngươi đồng thời đắc tội 'Ô Long Vương' cùng 'Cự Sa Vương'. Hiện tại gia nhập Nguyệt Vương, dưới trướng đại nhân, chính là lựa chọn duy nhất của ngươi.

Trên một thuyền Hư Không Hải khác, một nam tử tóc vàng, hừ lạnh khinh thường mà nói.

Nam tử tóc vàng này, là một vị Vương Giả cấp Lĩnh Vực.

Triệu Phong cảm ứng được, trong tay nam tử tóc vàng này, có một tấm lệnh bài Vua Hải Tặc.

Hiển nhiên, hắn là một trong những Vua Hải Tặc của Thập Bát Giác.

Lãnh Nguyệt Vương khẽ vươn tay, ngăn cản nam tử tóc vàng, con ngươi cong cong xinh đẹp, có một tia cười thong dong tự tin.

- Các hạ, thuyền Hư Không Hải của ngươi, sáp nhập vào khí tức 'Lệnh bài Vua Hải Tặc', trở thành một phần tử của Thánh Địa hải tặc,

sẽ không cách nào rời khỏi Thánh Địa Thập Bát Giác. Đây là Vua Hải Tặc một đời bố cục, chưa bao giờ có ngoại lệ.

Thanh âm Lãnh Nguyệt Vương lành lạnh, áo choàng màu bạc, phiêu động trong gió, có một loại khí tràng lạnh lẽo khắc nghiệt.

Vương Giả bình thường, không cách nào nhìn thẳng vào ánh mắt của nàng.

Triệu Phong nghe vậy, sắc mặt khẽ biến.

Lúc khí tức lệnh bài Vua Hải Tặc, dung nhập vào bên trong thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, hắn đã có loại cảm giác bị khống chế, mất đi tự do này.

Từ đó.

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, sẽ không cách nào rời khỏi hạp cốc Thập Bát Giác được.

- Các hạ có thể chém giết Ô Xà Vương, có thể thấy được thực lực của ngươi không tầm thường. Nếu ngươi gia nhập phe ta, chờ cuộc chiến 'Vua Hải Tặc' chấm dứt, mười tám tấm lệnh bài Vua Hải Tặc, sẽ một lần nữa phân phối. Đến lúc đó, thuyền Hư Không Hải của ngươi, sẽ không bị chế ước nữa.

Lãnh Nguyệt Vương lạnh nhạt nói.

Triệu Phong nhíu mày, lâm vào suy tư ngắn ngủi.

Mất đi thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, hắn sẽ không có thuyền Hư Không Hải thích hợp hơn. Chiến thuyền Ám Huy vừa đoạt được, thể tích quá lớn, khó có thể khống chế, cũng quá rêu rao bắt mắt rồi.

- Lãnh Nguyệt Vương ta, thưởng phạt phân minh, nếu ta đoạt được bảo tọa 'Vua Hải Tặc', nhập trú Thánh Địa Vua Hải Tặc. Đến lúc đó, nhất định không thể thiếu một phần chỗ tốt của ngươi.

Lãnh Nguyệt Vương mặt lạnh như băng, nhưng trong lúc bất động thanh sắc, lấy lợi để dụ.

Triệu Phong cùng Bán Thần ấu đồng, trao đổi một ánh mắt.

Dưới thế cục hiện giờ, gia nhập Lãnh Nguyệt Vương, dường như là lựa chọn tốt nhất.

Triệu Phong trước sau đắc tội thế lực Cự Kình Vương cùng Ô Long Vương, thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, lại không thể rời khỏi Thánh Địa Thập Bát Giác.

Lãnh Nguyệt Vương duy nhất không có đắc tội, lại đến đây, ném ra ngoài cành ô-liu.

- Muốn ta gia nhập, cần một điều kiện.

Triệu Phong trầm ngâm một lát, đột nhiên đổi đề tài.

- Nói thử xem.

Lãnh Nguyệt Vương cũng ngoài dự liệu.

Cường thủ như Triệu Phong, lại là Vua Hải Tặc mới, bất kỳ một thủ lĩnh Vua Hải Tặc nào, đều muốn lôi kéo hợp nhất.

Ô Long Vương không có khả năng, bởi vì hắn và Ô Xà Vương, có quan hệ rất mật thiết.

Mà Cự Sa Vương, nếu không đắc tội chết, thì vẫn sẽ mở rộng cửa đối với Triệu Phong.

Điều kiện của Triệu Phong, Lãnh Nguyệt Vương tất nhiên sẽ tận lực thỏa mãn.

- Chỉ có đánh bại ta, mới có tư cách, khiến ta gia nhập.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Bọn người Lãnh Nguyệt Vương, lập tức lộ ra vẻ ngoài dự liệu.

Không ngờ, Triệu Phong lại đưa ra một yêu cầu như vậy.

Bán Thần ấu đồng, không khỏi như có điều suy nghĩ, Triệu Phong có lẽ có tính toán riêng.

- Tốt, nếu như ngươi thắng, Lãnh Nguyệt Vương ta sẽ phụ tá ngươi, đoạt được bảo tọa Vua Hải Tặc. Nếu như thua, ngươi phải gia nhập với chúng ta.

Lãnh Nguyệt Vương rất hào sảng.

Nàng minh bạch, cường giả như Triệu Phong, chỉ tin phục thực lực. Nếu như, mình có thể dùng thực lực khuất phục hắn, chắc chắn có thể đạt được sự trung tâm thần phục của hắn.

Nếu thực sự là như vậy, loại người này càng đơn giản, sẽ không có quá nhiều tâm tư.

Nhưng nàng không biết rằng, Triệu Phong chính là cố ý như vậy.

Trên bầu trời Hư Không Hải.

Tại trung tâm bốn chiếc thuyền Hư Không Hải, dọn ra khu vực phương viên hơn mười dặm không người.

Triệu Phong cùng Lãnh Nguyệt Vương, đứng xa nhìn nhau.

- Chậc chậc, tiểu tử này thật không biết tự lượng sức mình, ngay cả Vương Giả còn chưa đạt tới, lại mưu toan khiêu chiến Lãnh Nguyệt Vương.

Vương Giả trung niên chòm râu dài kia, vẻ mặt nghiền ngẫm.

Bên kia, nam tử tóc vàng Vương Giả cấp Lĩnh Vực, trên mặt cũng lộ vẻ trào phúng.

- Phong Lôi Chi Dực.

Sau lưng Triệu Phong ngưng kết một đôi quang dực màu đỏ, cánh chim giống như thật, phong điện giao thoa, quanh thân quanh quẩn một tầng gió lốc màu đỏ, có một luồng khí tức cuồng bạo hủy thiên diệt địa.

Vụt...

Tại chỗ chỉ còn lại có một đạo xích điện phong ảnh của Triệu Phong.

- Thật nhanh.

Những cường thủ kia dưới trướng Lãnh Nguyệt Vương, không khỏi nghẹn ngào.

Nam tử tóc vàng cùng chòm râu dài, sắc mặt cũng dần dần ngưng

trọng lên.

Lôi Dực Phong Thiểm

Tốc độ Triệu Phong bạo tăng, Phong Lôi Chi Dực mãnh liệt chấn động, bốn phía tầng gió lốc màu đỏ kia, càng phát ra cuồng bạo.

Trong tầm mắt.

Lãnh Nguyệt Vương kiều nhan như băng tuyết, khắc nghiệt quyết tuyệt, thân hình hết sức mảnh khảnh, bộ ngực căng tròn ngạo nhân, hơi lộ ra khe rãnh, hai chân cao to thẳng tắp, cùng với mông đẹp tròn lẳn, hình thành đường cong hoàn mỹ.

Triệu Phong không thể không thừa nhận, Lãnh Nguyệt Vương này, chính là nữ nhân có dáng người hoàn mỹ nhất mà mình đã từng thấy.

Hơn nữa, trong tính cách hiên ngang quả quyết kia, có một loại mị lực cá tính khác loại.

Đối mặt với tốc độ siêu tuyệt của Triệu Phong, Lãnh Nguyệt Vương vẫn giữ mặt lạnh như băng, dáng người đường cong hoàn mỹ, cũng thoáng căng lên.

Ầm…

Xích Diệt Lôi Dực mãnh liệt chấn động, dẫn động một đoàn gió lốc màu đỏ cuồng bạo hủy diệt, trong khoảnh khắc xông tới trước người Lãnh Nguyệt Vương.

Trong vòng phương viên trăm trượng, đều bị bao phủ.

Lãnh Nguyệt Vương đứng ngạo nghễ tại chỗ, không hề trốn tránh, trong tay nàng xuất hiện một thanh lãnh kiếm Nguyệt Nha tinh tế như ngọc.

- Lãnh Nguyệt Vô Song.

Kiếm phong Nguyệt Nha trảm phá hư không, một mảnh kiếm khí thê lãnh ánh sáng chói lọi, giống như ánh trăng lạnh băng, lợi dụng tất cả sơ hở.

Một kiếm kia, như tia chớp lôi đình, tốc độ và thanh thế làm cho người ta sợ hãi.

Một phiến hư không, bị Nguyệt Nha kiếm lạnh như băng bao phủ, chìm vào thế giới tinh không, sương nguyệt đầy đất một phương.

Hô xuy xuy…

Gió lốc màu đỏ dẫn động quanh thân Triệu Phong, trong khoảnh khắc tan vỡ, Phong Lôi Chi Dực sau lưng, tức thì bị vô số Nguyệt Nha tinh tế lạnh như băng đâm thấu.

Thân hình của hắn, khựng lại tại chỗ, bốn phía hư không, Lãnh Nguyệt kiếm dẫn dắt một phương lĩnh vực Không Gian lạnh như băng sương.

- Thua sao?

Triệu Phong cảm giác huyết nhục toàn thân, bị kiếm khí vô tận lạnh như băng phong tuyệt.

Một thanh Nguyệt Nha kiếm tinh tế như ngọc, cách cổ họng Triệu Phong, chỉ còn nửa xích.

Kiếm khí lạnh như băng kia, tựa hồ xuyên thủng đến tâm linh Hồn Hải của hắn.

- Ngươi thua rồi.

Lãnh Nguyệt Vương tựa cười mà không phải cười, thu hồi Nguyệt Nha ngọc kiếm.

Triệu Phong mặt không biểu tình, thể ngộ một kiếm vừa rồi của Lãnh Nguyệt Vương, đem lực của lĩnh vực Không Gian, trong khoảnh khắc lôi đình dung nhập.

Một kiếm kia, đủ để chém giết Vương Giả bình thường.

Hơn nữa, hắn cũng nhìn ra được, Lãnh Nguyệt Vương đi chính là "Đao kiếm lưu".

Đao kiếm xác nhập, mới có thể phát huy thực lực chân chính của Lãnh Nguyệt Vương, nàng ở dưới trạng thái này, có hi vọng phát ra khiêu chiến với Đại Đế.

Đương nhiên.

Tiến công vừa rồi, Triệu Phong cũng đã bảo lưu, không thi triển "Lôi Dực Độn Không thuật", càng không có khả năng sử dụng huyết mạch đồng tử.

- Đây là Vương Giả đỉnh phong, không sử dụng huyết mạch đồng tử, ta căn bản không phải là đối thủ của hắn.

Trong lòng Triệu Phong nghiêm nghị.

Tốc độ hắn mặc dù nhanh, nhưng Lãnh Nguyệt Vương kia, đồng dạng là cường thủ tốc độ nhanh nhẹn.

Không sử dụng huyết mạch đồng tử, hắn ở trước mặt Lãnh Nguyệt Vương, không có bất kỳ ưu thế nào.

Vương Giả đỉnh phong, chung quy là Vương Giả đứng ở trên đỉnh, thực lực cực kỳ tiếp cận Hư Thần Đại Đế.

- Thực lực của ngươi, quả thật rất mạnh. Ta sẽ tạm thời gia nhập, giúp ngươi tranh đoạt bảo tọa 'Vua Hải Tặc'.

Triệu Phong gật đầu đáp ứng.

Thực lực của Lãnh Nguyệt Vương, hoàn toàn khiến hắn bội phục.

- Hoan nghênh sự gia nhập của ngươi. Lãnh Nguyệt Vương ta, sẽ không bạc đãi bất luận thủ hạ nào.

Trên mặt lạnh như băng của Lãnh Nguyệt Vương, lộ ra một nụ cười thiện ý hiếm thấy, mang theo vài tia tán thưởng.

Dạng cá tính tỉnh táo lại dứt khoát, tin phục thực lực như Triệu Phong, nàng vô cùng thưởng thức.

Tuy thua, nhưng Triệu Phong cũng không có nửa điểm nhụt chí.

- Tiểu tử, hoan nghênh gia nhập.

Nam tử tóc vàng cùng trung niên có chòm râu dài, đều cười, còn vỗ vỗ vai hắn.

Triệu Phong mang theo Bán Thần ấu đồng, tiến vào thuyền Hư

Không Hải đại điện Lãnh Nguyệt Vương.

Trong đại điện.

Lãnh Nguyệt Vương ngồi trên bảo tọa, đôi chân thon dài mảnh khảnh kia, trắng nõn như ngọc, tinh tế tỉ mỉ mà không mất đi sự cứng cỏi, cương nhu hữu lực.

Ở phía dưới nàng, nam tử tóc vàng, trung niên chòm râu dài, Triệu Phong, lục tục an vị.

Triệu Phong mặc dù không phải Vương Giả, nhưng chiến tích chém chết Hắc Xà Vương, trở thành Vua Hải Tặc, khiến cho người ta không thể khinh thị.

Bởi vậy.

Địa vị của Triệu Phong, cùng những Vương Giả ở đây, đều ngồi ngang hàng nhau.

Triệu Phong cùng một số cao tầng bên trong trận doanh của Lãnh Nguyệt Vương, làm quen lẫn nhau một chút.

- Cuộc chiến Vua Hải Tặc, đã thổi kèn. Sắp tới, một số Vua Hải Tặc trung lập, sẽ án binh bất động. Nhưng thế lực Cự Sa Vương cùng Ô Long Vương, sẽ liên tiếp xuất động...

Lãnh Nguyệt Vương chậm rãi mở miệng.

Triệu Phong biết rõ, Lãnh Nguyệt Vương đang vì hắn, mà miêu tả đại khái thế cục Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác.

Ba đại thủ lĩnh Vua Hải Tặc, đều có thế lực hùng hậu riêng, nhưng

mà, còn có một số Vua Hải Tặc độc lập mà cường đại.

Trên thực tế.

Triệu Phong đối với truyền thừa Vua Hải Tặc, cũng không có bao nhiêu hứng thú.

Chỉ có hải tặc chân chính, mới có thể đạt được truyền thừa Vua Hải Tặc.

Hắn ngược lại là muốn thông qua chém giết, đề thăng thực lực của mình, khiến cho Bách Thi Trớ Chú trong chiến đấu, tăng uy lực.

Những Vua Hải Tặc kia, không ai không phải là người thân kinh bách chiến, giết người như ngóe.

Ở trên chiến trường dạng này, hắn sẽ gặp được rất nhiều kình địch.

Sau đó, Lãnh Nguyệt Vương bắt đầu trần thuật nguồn gốc cùng quy tắc tranh Vua Hải Tặc.

Trong quá trình đang nghe.

Triệu Phong lộ vẻ động dung, có một tia nghiêm túc, phát hiện mình đã coi thường truyền thừa Vua Hải Tặc rồi.

Chương 699: Đắp Nặn Lĩnh Vực

Nhắc đến một đời “Hải Tặc Hoàng”, hải tặc Thánh Địa Thập Bát Giác, bất kể là hải tặc nào, đều dựng ngón cái, sùng bái ngưỡng mộ xuất phát từ trong lòng.

Bất kể là hải tặc lâu la, hay Vua Hải Tặc xưng hùng một thời, đều không ngoại lệ.

Về Hải Tặc Hoàng một đời, sự tích đó, có thể viết thành một quyển sử sách truyền kỳ.

- Hải Tặc Hoàng, không chỉ là Hư Thần Đại Đế đứng đầu, hắn còn là bậc thầy cơ quan, bậc thầy trận pháp, tinh thông không gian bí thuật. Hắn giống như một đại sư toàn năng...

Trong khuôn mặt lạnh lẽo của Lãnh Nguyệt Vương, lộ ra một tia sùng bái hiếm thấy.

Ở thời đại đó, Hải Tặc Hoàng thực lực siêu việt, mị lực cá nhân cũng siêu phàm.

Nghe nói, trong Phù Mộng Thánh Địa, thiên kim tiểu thư trong mấy thế gia đại siêu cấp, đều bị hắn lừa gạt mê hoặc.

Phải biết rằng, mấy thế gia siêu cấp này, thực lực tiếp cận Tam Tinh đại tông, truyền thừa nguồn gốc xa xưa, trong lịch sử đã từng xuất hiện Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

Có điều.

Hải Tặc Hoàng ban đầu, cũng không phải hải tặc, mà là một Tông Sư cơ quan.

Chính xác mà nói, đó là một “kẻ trộm mộ”.

Triệu Phong có thể đoán được, một Tông Sư cơ quan, với các mánh khóe trộm mộ, đây chẳng phải phong sinh thủy khởi đó sao.

Hải Tặc Hoàng vận khí rất tốt, khai quật rất nhiều lăng mộ Thượng Cổ, còn bao gồm một vài di tích.

Mười mấy năm sau, trình độ trận pháp của hắn, cũng đạt tới cấp Tông Sư, còn tinh thông không gian bí thuật, khai quật một số Bí Cảnh, Tiểu Thế Giới bị phủ bụi quên lãng.

Nghe nói.

Hải Tặc Hoàng thậm chí còn khai quật được, một văn minh Bí Cảnh Thiên Cơ tộc lưu lại.

Thiên Cơ tộc, đây chính là chủng tộc thần thoại đứng hàng thứ ba trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Nếu như nói, Thái Cổ tộc có được huyết mạch hoàn mỹ nhất, lực lượng chí cường vô địch, như vậy Thiên Cơ tộc, chính là có được trí tuệ cao nhất.

Nghe đến đó, Triệu Phong tâm thần thoáng run.

Thông qua “trộm mộ” phất lên, Hải Tặc Hoàng thực lực đột nhiên tăng mạnh, trở thành đại sư toàn năng.

Về sau, hắn nổi lên hải tặc, trở thành Hải Tặc Hoàng danh chấn một thời.

- Thời đại kia, Hải Tặc Hoàng chính là thần không thể không làm được gì, xem thường thiên hạ, còn hủy diệt mấy Tông phái Nhị Tinh, trong đó bao gồm một Nhị Tinh đỉnh phong.

- Hải Tặc Hoàng vĩ đại, đem Hư Không hải tặc đẩy mạnh đến một thời thịnh thế huy hoàng.

- Tài phú vốn liếng hắn tích lũy, gấp mấy chục Đại Đế bình thường, thậm chí gấp trăm lần.

Trong đại điện, một vài hải tặc cường giả, dăm ba câu, đều hết sức hưng phấn.

Trọng điểm mọi người quan tâm, là tài phú Hải Tặc Hoàng.

Có người thậm chí tuyên bố, tài phú Hải Tặc Hoàng, có thể cùng Tam Tinh tông phái Phù Mộng Thánh Địa, sánh ngang nhau.

Nhưng mọi thứ, đều chôn dấu trong tro bụi lịch sử.

Chỉ có, tranh giành Hải Tặc Hoàng cứ ba trăm năm một lần, mở ra Thánh Địa Hải Tặc Hoàng, mới có thể nhìn thấy một góc băng sơn kia.

- Hải Tặc Hoàng, lớn mạnh như vậy, có thể nói không gì không làm được. Vậy hắn, chết như thế nào?

Một thanh âm thình lình, cắt đứt nhiệt tình sùng bái của đám hải tặc.

Thanh âm này, đến từ Triệu Phong.

Trong đại điện, lâm vào yên lặng ngắn ngủi.

- Hải Tặc Hoàng, là chết trong tay Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh của Phù Mộng Thánh Địa.

Cả đám hải tặc, tâm tình hơi trầm xuống.

Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

Đó là cấp độ vượt qua Đại Đế, còn thiếu một bước nữa là có thể đạt tới Thiên Giai Thần Vị.

Trong mắt Bán Thần ấu đồng, hiện lên tia khác thường.

Chuyện này, trong trí nhớ của hắn, cũng có chút ấn tượng.

Vị Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh kia, hắn thậm chí còn quen biết, cho nên cũng nhớ sự tích về Hải Tặc Hoàng.

Nhưng Bán Thần Côn Vân, thời kì đỉnh phong so với Thánh Chủ bình thường còn mạnh hơn, nửa chân bước vào thần vị, tục xưng Bán Thần.

- Dưới sự truy sát của Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, một đời Hải Tặc Hoàng đã bị trọng thương trí mạng, cuối cùng dựa vào một đạo cụ thần bí trong Thiên Cơ Truyền Thừa, tháo chạy tìm đường sống, đồng thời trước khi chết, sắp đặt xong xuôi Hải Tặc Hoàng truyền thừa của mình.

Lãnh Nguyệt Vương khẽ nói.

Nghe đến đó, Triệu Phong không khỏi cảm khái.

Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, thật sự quá siêu nhiên rồi.

Phong Lôi Đại Đế, cùng với Hải Tặc Hoàng, người nào không phải lộng triều nhân một thời.

Nhưng kết quả, bọn hắn quá mức kiêu ngạo, chọc tới Thánh Địa Tam Tinh tông phái, khiến cho Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, đích thân ra tay.

Theo Triệu Phong biết, Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh trong Thương Hải này, đều quanh năm bế quan, đối phó thần kiếp.

Nếu không cần thiết, Huyền Quang Thánh Chủ căn bản không màn thế sự.

Duy nhất có thể khiến bọn họ cảm thấy hứng thú, vậy chỉ có lĩnh vực "Thần" kia —— Thiên Giai Thần Vị.

Triệu Phong ở Huyền Chân Thánh tông, nán lại một thời gian ngắn, nhưng chưa từng thấy vị Thái Thượng trưởng lão trong truyền thuyết kia.

Đương nhiên.

Phong Lôi Đại Đế, Hải Tặc Hoàng,… những này Đại Đế đứng đầu này, có thể chọc cho Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh ra tay, có thể thấy chiến lực của bọn họ lúc đó đáng sợ đến mức nào, dưới Thánh Chủ, có thể nói là bễ nghễ vô địch.

Thế nhưng.

Triệu Phong lại nảy sinh một nghi vấn.

Tại sao những Đại Đế khác, không nhúng chân tranh giành truyền thừa Thánh Địa Hải Tặc Hoàng?

Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, có thể xem thường.

Nhưng, một vài Tông phái Nhị Tinh, một số Đại Đế, chắc hẳn cảm thấy hứng thú.

- Bố cục Hải Tặc Hoàng, vô cùng hùng vĩ. Hắn là Tông Sư trận pháp, Tông Sư cơ quan, còn đạt được truyền thừa Thiên Cơ tộc. Truyền thừa của bố cục, chỉ có hải tặc có thể kế thừa.

- Đại Đế từ bên ngoài, nếu tự tiện xông vào Thánh Địa Hải Tặc Hoàng, sẽ gặp phải phản phệ. Ngàn năm trước, một vị Đại Đế, suýt nữa bị phản phệ mà chết.

- Một khi tiếp nhận lực lượng Đại Đế siêu việt, Thánh Địa Hải Tặc Hoàng kia sẽ sụp đổ hủy diệt, cho dù là Thánh Chủ, cũng có kiêng dè.

Mọi người bảy mồm tám lưỡi thảo luận, nói rõ nguyên nhân.

Tóm lại.

Vài vạn năm lại đây, chỉ có đám hải tặc khe sâu Thập Bát Giác, mới có thể nhận được một ít truyền thừa hoặc là tài phú Hải Tặc Hoàng.

Còn nữa, theo đà suy yếu của hải tặc Thánh Địa, các Đại Năng môn Linh Vực Thánh Địa, cũng không rảnh quản chuyện này.

Còn một nguyên nhân.

Hải Tặc Hoàng truyền thừa Thánh Địa, mỗi một lần mở ra, tìm kiếm người thừa kế, cho ra ban thưởng tương ứng, chảy ra truyền thừa cùng tài nguyên, cũng thực sự không phải là như vậy kinh thế, đủ để kinh động một ít Đại Đế đỉnh cao.

Đương nhiên.

Hải Tặc Hoàng truyền thừa, hấp dẫn chúng hải tặc như thế, còn một số nguyên nhân quan trọng khác.

Đó chính là.

Mỗi một người kế thừa Hải Tặc Hoàng truyền thừa, đều có thể trong mười năm ngắn ngủi, “thần tốc” trở thành giả thần Đại Đế.

Nếu như là Đại Đế bình thường, thì có thể trở thành Đại Đế đứng đầu.

Điểm này, đối với Vua Hải Tặc chư phương mà nói, quả thực hấp dẫn đến cực điểm.

- Có chút thú vị.

Triệu Phong không khỏi sinh ra một chút hứng thú đối với Hải Tặc Hoàng truyền thừa.

Tranh đoạt bảo tọa Hải Tặc Hoàng, có quy tắc tương ứng.

Ít nhất, phải thu thập đủ chín tấm lệnh bài Vua Hải Tặc, cũng chính là một nửa số lượng lệnh bài Vua Hải Tặc, mới có thể mở ra, đồng thời tiến vào Thánh Địa Hải Tặc Hoàng.

Vua Hải Tặc lệnh, không cách nào mang ra hải tặc Thánh Địa Thập Bát Giác.

Đây là bố cục Hải Tặc Hoàng, một khi làm trái, tương đương chống đối lực lượng thiên địa khổng lồ trong khe sâu Thập Bát Giác.

Hơn nữa.

Chỉ có thuyền Hư Không Hải truyền kỳ của Vua Hải Tặc Thập Bát Giác, mới có thể tiến vào Thánh Địa Hải Tặc Hoàng.

Triệu Phong không khỏi nhớ tới, thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi của mình, tiếp xúc sáp nhập khí tức Vua Hải Tặc lệnh kia, không thể tách khỏi Hải tặc Thánh Địa Thập Bát Giác.

Quả nhiên, nguyên nhân là ở đây.

Bởi vậy, hắn nhất định phải, tham dự tranh đoạt bảo tọa Hải Tặc Hoàng.

- Triệu Phong, ngươi làm quen hoàn cảnh một chút trước, cho thuyền hải tặc của ngươi, mài dũa cùng chiến hạm của chúng ta.

Lãnh Nguyệt Vương phân phó nói.

Triệu Phong nhẹ gật đầu, rời khỏi đại điện, trở lại thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi.

Trước mắt, hắn không cần tham chiến, mà cần quen thuộc hoàn cảnh, sáp nhập trận doanh Lãnh Nguyệt Vương.

Dưới trướng Lãnh Nguyệt Vương, bao gồm cả cô ta, tổng cộng có bốn vị Vương giả.

Tính cả Triệu Phong, có ba tấm Vua Hải Tặc lệnh.

Nhưng thế này vẫn chưa đủ, ít nhất cần thu thập chín tấm Vua Hải Tặc lệnh, mới có thể mở ra, cùng tiến vào Thánh Địa Hải Tặc Hoàng truyền thừa.

Cho nên, tranh đoạt Hải Tặc Hoàng, nhất định phải còn có một phen chinh chiến gió tanh mưa máu.

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi.

Triệu Phong đem tình huống liên quan, bàn giao cho Khô Lâu đường chủ.

Về thuyền hải tặc, chuyện sáp nhập dưới trướng Lãnh Nguyệt Vương, dĩ nhiên giao cho Khô Lâu đường chủ.

Vì thế, Triệu Phong gia tăng cung cấp tài nguyên cho Khô Lâu đường chủ, giúp hắn tăng cường tu vi, tiến thêm một bước ngưng luyện cốt cách thể chất.

Mới vừa không lâu, chém giết một vị lĩnh vực Vương giả, Triệu Phong thu hoạch tương đối khá, ngược lại cũng hào phóng.

Trong phòng thuyền trưởng.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, nhớ lại hôm nay, cùng Hắc Xà Vương và Lãnh Nguyệt Vương giao phong.

Có thể chiến thắng Hắc Xà Vương cấp Lĩnh Vực, là nhờ sự trợ giúp của Bán Thần ấu đồng.

Dù sao, Triệu Phong không thể sử dụng huyết mạch đồng tử.

- Trong tình huống không sử dụng huyết mạch đồng tử, cùng Vương giả Lĩnh Vực cấp đơn đả độc đấu, ta có thể tự bảo vệ mình, nhưng phần thắng rất nhỏ.

Triệu Phong rút ra kết luận.

Nếu như là đỉnh phong Vương giả, cho dù sử dụng huyết mạch đồng tử, phần thắng cũng không lớn.

Triệu Phong suy nghĩ vẩn vơ.

Chênh lệch của hắn và Vương giả cấp Lĩnh Vực, ở chỗ Không Gian lĩnh vực.

- Đã vậy... Ta cũng có thể, đắp nặn Không Gian lĩnh vực.

Ánh mắt Triệu Phong tinh quang lóe lên.

Về Không Gian lĩnh vực, hắn có hiểu biết nhất định, còn tiến vào Tiểu Thế Giới của Đoan Mộc Thanh.

Tiểu Thế Giới của Đoan Mộc Thanh, thuộc về không gian vật chất hóa, cấp độ rất cao.

Ngay cả Triệu Vũ Phi, dưới sự trợ giúp của Đoan Mộc Thanh, kế thừa Tử Thánh di tích, dùng Tử Thánh tàn linh làm nòng cốt, sớm ngưng luyện thành một Tiểu Thế Giới.

- Vương giả bình thường, đắp nặn Không Gian lĩnh vực, cũng không có vật chất hóa. Cái này đối với ta, có lẽ cũng không khó.

Triệu Phong có lòng tin.

Bởi vì thiên phú của hắn, là hệ linh hồn, đồng thời còn am hiểu Hồn Đạo huyễn thuật.

Trước rất sớm, hắn từng đắp nặn loại “Mê Cung Huyễn Thành” này, huyễn thuật không gian phạm vi.

Còn Không Gian lĩnh vực, thì muốn đem ý cảnh không gian của mình, cụ thể hoá, thậm chí có hình thái thực thể nhất định.

- Có điều, rốt cuộc phải dung nhập loại Không Gian lĩnh vực thuộc tính ý cảnh này?

Triệu Phong lâm vào trầm tư.

Bày ở trước mặt hắn, có mấy lựa chọn.

Thứ nhất là huyết mạch đồng tử, dùng Mê Cung Huyễn Thành làm khuôn mẫu, có thể học cấp tốc.

Thứ hai là Phong Lôi lĩnh vực.

Cái này, phải đem Phong Lôi Ý Cảnh, đắp nặn thành Không Gian lĩnh vực cụ thể hoá.

Triệu Phong đoán chừng, cái này tốn thời gian hơn chút.

Thứ ba, băng thủy huyết mạch.

Thành lập trên cơ sở lực lượng huyết mạch, đắp nặn thành một Không Gian lĩnh vực.

Triệu Phong dự đoán, băng thủy huyết mạch của mình, càng am hiểu phòng ngự khống chế, nếu như đắp nặn thành Không Gian lĩnh vực, cũng sẽ như thế.

Trải qua suy nghĩ, Triệu Phong quyết định lựa chọn đắp nặn Không Gian lĩnh vực “Mê Cung Huyễn Thành” trước.

- Không gian này lĩnh vực này, có thể phát huy ưu thế phương diện linh hồn của ta. Quan trọng là, có thể tốc độ, trong thời gian ngắn, tăng nhiều thực lực của ta.

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Hai ngày tiếp theo.

Triệu Phong bế quan tham tu, đối với khuôn mẫu “Mê Cung Huyễn Thành”, tiến hành tăng cường hoàn thiện.

Tử Sắc Hồn Hải.

Tâm niệm Triệu Phong, chia ra làm hơn mười luồng, nhanh chóng mô phỏng thúc đẩy.

Một tòa Mê Cung Huyễn Thành sương mù lượn lờ, ẩn hiện trong đầu.

Mê Cung Huyễn Thành kia, trạng thái hoàn toàn, là phạm vi trăm dặm, sương mù mờ ảo mông lung, có trùng trùng ảo giác hấp dẫn, có thể khiến sinh linh lọt vào, không thể tự kềm chế.

Ầm

Triệu Phong gia tăng rót vào hồn lực, để hình dáng Mê Cung Huyễn

Thành kia, càng ngày càng rõ ràng.

Mê Cung Huyễn Thành trước kia, thuần túy là ảo giác.

Còn bây giờ, Mê Cung Huyễn Thành, dần dần biện ra một tầng cảnh tượng mờ ảo.

Mê Cung Huyễn Thành, dùng Triệu Phong ý chí làm trung tâm, có thể dung nhập Thiên Địa, trong sức mạnh Thiên Địa to lớn, tiến thêm một bước thực thể hóa.

Mỗi một khắc.

Mặt ngoài thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, thỉnh thoảng hiển hiện hình dáng hư ảnh sương mù huyễn thành.

Ban đầu, hư ảnh kia, như ẩn như hiện, sau đó giống như lọt vào trong trời đất, dâng lên một luồng sức mạnh Vương giả to lớn.

- Xảy ra chuyện gì….

Khô Lâu đường chủ phát hiện, mình lọt vào trong huyễn thành sương mù bán hư vô.

- Đây cũng quá nhanh rồi.

Bán Thần ấu đồng nghẹn họng nhìn trân trối. Triệu Phong rõ ràng nhanh như vậy, đắp nặn ra hình thức ban đầu Không Gian lĩnh vực hệ linh hồn.

- Đây là thiên phú a.

Triệu Phong cũng cảm thấy không thể tưởng được, đắp nặn một

Không Gian lĩnh vực hệ linh hồn, với hắn mà nói, dường như là một loại bản năng.

Chương 700: Hải Chiến Đột Kích

Bán Thần ấu đồng nhìn quanh bốn phía, Huyễn Thành như ẩn như hiện trong màn sương mù, trong hư ảnh hiện ra một ít cảnh tượng mông lung, tựa hồ chồng lên trời đất bốn phía.

Sơ hình không gian lĩnh vực của trình độ này, dùng mắt của hắn đến xem, đương nhiên chưa đủ nhắc tới.

Nhưng mà, nhanh như vậy miêu tả ra không gian lĩnh vực, mặc dù chỉ là sơ hình, trong trí nhớ của hắn, rất khó tìm ra người thứ hai.

Đối với người mới vào hư Thần Cảnh Vương Giả mà nói, muốn miêu tả không gian lĩnh vực, đối với cấp độ linh hồn, tinh thần ý cảnh, cùng với lý giải không gian, thậm chí ngộ tính, sáng tạo sức tưởng tượng của bản thân, đều có yêu cầu rất nhiều.

Tóm lại.

Miêu tả không gian lĩnh vực, yêu cầu rất nhiều, điều kiện cũng rất hà khắc.

Trừ phi như Nam Cung thánh, có được ảo thể linh hoạt, tinh thông không gian bí pháp, sau khi thăng đến Vương Giả về sau, có thể miêu tả không gian lĩnh vực.

Hoặc là như Triệu Vũ Phi, có đại kỳ ngộ như vậy, đầu tiên đã có sẵn không gian, dùng Tử Thánh tàn linh làm hạch tâm ý chí, hơn nữa có đại đế đứng đầu, không để ý cái giá phải trả, giúp nàng miêu tả một

tiểu thế giới đầy đủ.

- Có lẽ, đây là thiên phú huyết mạch đồng tử linh hồn hệ của Triệu Phong. Bản thân cấp độ linh hồn, ý cảnh ngộ tính của hắn, đối với không gian lý giải, đều đạt tới yêu cầu.

Bán Thần ấu đồng trong nội tâm nỉ non.

Cho dù là hắn, hiện tại cũng không có cách nào miêu tả không gian lĩnh vực, có chút điều kiện không thể đạt tới.

Trừ phi có thể được đến ý chí Bán Thần.

Hai ngày kế tiếp.

Hình dáng lĩnh vực của Mê Cung Huyễn Thành này, càng phát ra ngưng thực rõ nét.

Không gian lĩnh vực của Triệu Phong co rút lại, chỉ là bao phủ toàn bộ thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi.

Khô lâu đường chủ, đặt mình ở trong lớp sương mù trùng trùng điệp điệp của Mê Cung Huyễn Thành, khó phân thiệt giả.

Chỉ có tầm mắt Bán Thần ấu đồng, có thể thấy được, Mê Cung Huyễn Thành này, chỉ là một loại không gian hư ảnh xen giữa hư ảo cùng vật chất.

Triệu Phong ý niệm khẽ động, đem Huyễn Thành lĩnh vực phạm vi nhỏ này, cho thu vào.

- Một khi ta phát động “Huyễn Thành lĩnh vực” tất cả sẽ tiếp cận địch nhân của ta, tâm thần ý thức đều chịu ảnh hưởng, thậm chí sẽ bị lạc

không thể tự kềm chế. Ta nếu như dùng lực lượng lĩnh vực này, phát động công kích, mỗi một quyền một chưởng, có thể hình thành Hồn đạo huyễn lực cường đại bao phủ và trùng kích, làm suy yếu chiến lực đối thủ rất lớn.

Ánh mắt của Triệu Phong lập loè, phân tích lực lượng Huyễn Thành lĩnh vực.

Hồn đạo lĩnh vực, so sánh có chênh lệch, có rất ít Vương Giả miêu tả thành công.

Có được “Huyễn Thành lĩnh vực” này, Triệu Phong sắp có được năng lực một mình chống lại cùng lúc nhiều Vương Giả.

Cường giả có cấp độ linh hồn thấp hơn hoặc là tương tự hắn, đều sẽ phải chịu ảnh hưởng của Huyễn Thành lĩnh vực, hơn nữa tính cơ động củaPhong Lôi chi dực, đối mặt với mấy Vương Giả bình thường, cũng có thể chống lại.

Thế Giới Hồn Hải.

Triệu Phong tại không gian tương đối phong bế này, tiếp tục hoàn thiện Huyễn Thành lĩnh vực.

Không đến mười ngày.

Huyễn Thành lĩnh vực của Triệu Phong, càng phát ra ngưng thực rõ nét, không gian của hắn trong cảnh tượng lĩnh vực, cũng tinh tế tỉ mỉ không ít.

Triệu Phong mang theo tiểu tặc miêu, tiến vào Huyễn Thành lĩnh vực.

Trong tầm mắt cung thành, sương mù mông lung, phạm vi tầm nhìn, không cao hơn mười trượng.

Ở bên trong Mê Cung Huyễn Thành, khắp nơi là thành cung và đường rẽ, địa hình phức tạp, bên tai, còn truyền đến tiếng ca du dương của người cá trong truyện cổ.

Meo meo.

Tiểu tặc miêu nhe răng gọi, đi dạo trong Huyễn Thành lĩnh vực, không ngờ tìm được một khách điếm sương khói có người.

Đương nhiên, người trong khách sạn, đều là giả thuyết.

- Nếu như có thể đạt tới hư Thần Cảnh Đại viên mãn, thì có hi vọng khiến cho hết thảy ở đây, chính thức vật chất hóa.

Triệu Phong không khỏi nỉ non nói.

Nếu như có thể khiến cho lĩnh vực không gian vật chất hóa, vậy thì tương đương, sơ bộ có được năng lực mở không gian.

Khó trách Đoan Mộc Thanh từng nói, loại năng lực thần thông này, đối với Triệu Phong mà nói, cũng không tính xa vời.

Triệu Phong để cho tiểu tặc miêu tiến đến, muốn cho nó hỗ trợ, tìm một vài lỗ thủng hoặc là địa phương chưa đầy.

Không gian lĩnh vực, phạm vi tương đối khổng lồ, lúc mình miêu tả một cái không gian, lúc sơ bộ hình thành, khó tránh khỏi sẽ có một vài lỗ thủng.

Cũng may không gian lĩnh vực, trước mắt cấu tạo coi như đơn giản,

lỗ thủng không nhiều lắm. Nó cũng không phải không gian chân chính, không có hình thành vật chất, tánh mạng, thậm chí quy tắc hệ thống.

Càng tiến đến sau, không gian hệ thống phức tạp, càng dễ dàng xuất hiện lỗ thủng, thí dụ như Tử Thánh di tích kia.

Triệu Phong tin tưởng, Bán Thần di viên, cũng có chút lỗ thủng.

Nếu không thì, cái kia Tử Lân Ngọc Giác trong tay Mộng Hi, đã có thể khống chế dị thú của Vương Giả bên trong di viên, đây chính là một loại ăn gian.

- Huyễn Thành lĩnh vực của chủ nhân, đã không còn thua kém lĩnh vực Vương Giả.

Bán Thần ấu đồng, cũng tiến đến quan sát một chút, đưa ra cho Triệu Phong một ít suy nghĩ kiến giải.

Đối với việc này, Triệu Phong sẽ dành cho Bán Thần ấu đồng một ít tài nguyên làm thù lao.

Chỉ cần Bán Thần ấu đồng, có thể đưa ra bất luận phương pháp gì có thể tăng lên thực lực của Triệu Phong, sẽ có tài nguyên làm thù lao.

Triệu Phong làm như vậy, là để đề cao tính tích cực của Bán Thần ấu đồng.

Dù sao, tại tình huống bình thường, hắn đều hạn chế cung cấp tài nguyên cho Bán Thần ấu đồng.

Sau khi hoàn thành Huyễn Thành lĩnh vực, Triệu Phong cũng không

có thấy đủ.

- Huyễn Thành lĩnh vực, là Hồn đạo lĩnh vực, một khi ta không thu việc sử dụng lại, sẽ gia tăng nguy cơ Tử Vong truy sát.

Triệu Phong biết rõ, Huyễn Thành lĩnh vực này, tốt nhất không thể sử dụng đơn giản.

Rồi sau đó.

Hắn bắt đầu cân nhắc, lĩnh vực của hắn có mạch suy nghĩ của nó.

Mặt khác hai mạch suy nghĩ của lĩnh vực, theo thứ tự là Phong Lôi lĩnh vực cùng với huyết mạch lĩnh vực.

Dù sao, Huyễn Thành lĩnh vực đã sơ bộ hoàn thiện, Triệu Phong nếm thử miêu tả lĩnh vực khác, cũng không có lỗ gì.

- Tăng nhiều lĩnh vực?

Bán Thần ấu đồng biết được cách nghĩ của Triệu Phong, sắc mặt rất đặc sắc.

Thật sự là “Lòng người nuốt rắn chưa đủ còn muốn nuốt voi” mà, Triệu Phong không phải Vương Giả chân chính, miêu tả một cái không gian lĩnh vực, đã là vượt mức quy định, làm cho người khác cực kỳ hâm mộ.

Không ngờ, hắn có một cái không gian lĩnh vực, còn chưa đủ, còn muốn miêu tả không gian lĩnh vực thứ hai.

- Trên lý luận mà nói, song trọng lĩnh vực cùng đa trọng lĩnh vực, có thể cùng tồn tại. Nhưng mà, có cực nhỏ Vương Giả, đại đế, có thể

làm đươc như vậy.

Bán Thần ấu đồng khẽ lắc đầu.

Miêu tả một cái không gian lĩnh vực, phải trả một lượng lớn thời gian và tinh lực, để hoàn thiện tăng cường.

Vương Giả bình thường, cũng còn chưa có không gian lĩnh vực, miêu tả một cái đã không dễ dàng, làm gì còn có năng lực, phân tâm mà đi miêu tả nhiều.

Dốc lòng, là đường tắt tiến tới đỉnh phong.

Người đạt tới hư Thần Vương Giả, đều hiểu rõ đạo lý này, sẽ ở trong một cái lĩnh vực phương hướng, nghiên cứu sâu, càng đi càng xa.

Nói ví dụ.

Miêu tả mấy cái không gian lĩnh vực, trên số lượng chiếm ưu thế, nhưng ở không gian lĩnh vực cấp cao, hoặc là trước mặt tiểu thế giới của đại đế, khả năng không chịu nổi một kích.

Tại phương diện này.

Nên đuổi theo chất lượng, không nên vì số lượng mà sai lầm.

- Chính là nói, ta hoàn toàn có thể miêu tả song trọng lĩnh vực, đúng không?

Triệu Phong bộ dáng “Chấp mê bất ngộ”.

Bán Thần ấu đồng liếc mắt một cái, vô lực giải thích thêm.

Trên thực tế.

Triệu Phong như thế nào không rõ đạo lý chuyên sâu ấy.

Nhưng mà, hắn có thiên phú về miêu tả không gian lĩnh vực, giai đoạn hiện này, vừa rồi không có đại đột phá, nhiều không gian lĩnh vực, thì thêm nhiều một phần chiến lực, sao lại không làm?

Huống chi.

“Huyễn Thành lĩnh vực” của hắn, không thể sử dụng đơn giản.

- Không gian lĩnh vực thứ hai, lựa chọn Phong Lôi lĩnh vực

Triệu Phong đã có quyết định.

Huyễn Thành lĩnh vực, có thể làm mất phương hướng ảnh hưởng tâm thần ý thức của đối phương, chủ yếu làm suy yếu hạn chế đối thủ, nhưng không thể gia tăng lực công kích của Triệu Phong.

Mà “Phong Lôi lĩnh vực” thì không như vậy, có thể gia tăng chiến lực của Triệu Phong rất lớn.

Hơn nữa.

Triệu Phong còn có một ý tưởng táo bạo.

Đó là, dùng “Thần kiếp Lôi Lực”, với tư cách là trung tâm của Phong Lôi lĩnh vực.

Thần kiếp Lôi Lực, có loại áo nghĩa bất hủ bất diệt, dùng nó làm hạch tâm không gian lĩnh vực, tính ổn định cùng uy lực, đều cao hơn không gian lĩnh vực bình thường.

Mấy ngày kế tiếp.

Ở bên trong ánh mắt quái dị chết lặng của Bán Thần ấu đồng, Triệu Phong bắt đầu miêu tả Phong Lôi lĩnh vực.

Có điều.

Miêu tả Phong Lôi lĩnh vực, độ khó lực cản, lớn hơn rất nhiều.

Triệu Phong có thể nhanh như vậy miêu tả Huyễn Thành lĩnh vực, là vì hắn có thiên phú về mặt linh hồn, cùng với đã sớm có khuôn hình của Mê Cung Huyễn Thành.

Mà Phong Lôi lĩnh vực, cũng không phải là Hồn đạo lĩnh vực.

Cái này cần Triệu Phong đối với Phong Lôi ý cảnh đạt được sự lĩnh ngộ sâu xa, còn phải tái hiện xây dựng một cái khuôn hình lĩnh vực hoàn toàn mới.

- Độ khó, tối thiểu lớn gấp mười lần.

Triệu Phong cảm thấy khó giải quyết.

Nhưng hắn cũng không có buông tha.

Triệu Phong có thiên phú về Hồn đạo, cùng với 《 Vạn Niệm Thần Quyết 》, tại phương diện miêu tả không gian lĩnh vực, có được ưu thế rất lớn.

Mấy ngày sau.

ở bên trong Thế Giới Hồn Hải của Triệu Phong, chỉ là hiện ra một

hình dáng mơ hồ của Phong Lôi lĩnh vực, so với hình thức ban đầu, còn cách một quãng xa.

Đồng thời.

Hắn thúc dục 《Vạn Niệm Thần Quyết》, một lòng vận dụng.

Thế Giới Hồn Hải, đối với sự hấp thu của thần kiếp Lôi Lực, vẫn đang tiến hành.

Chỉ là, Triệu Phong không thể để cho hồn lực, quá mức tiêu hao thiếu hụt, phải tiến hành đứt quãng.

Một ngày này.

Một cổ ý niệm của Triệu Phong, đang tham tu trong Hồn Hải ẩn chứa một tia lực lượng lôi kiếp, cũng cố lãnh ngộ đến lôi kiếp áo nghĩa, tiếp tục dung nhập bên trong trong Xích Diệt Phong Lôi.

Đột nhiên.

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, mãnh liệt chấn động, bên ngoài sóng biển ngập trời, gió bão cuốn phăng tất cả.

Triệu Phong mở to mắt.

- Chủ nhân, thuyền Hư Không Hải của chúng ta, đang đụng vào hạm đội của “Lãnh Nguyệt Vương” đang chiến đấu với một vua hải tặc khác.

Khô lâu đường chủ nói.

Bên trên màn sương mù của Hư không vụ hải.

Có bảy, tám chiếc thuyền hải tặc, đang giao phong.

Ở bên phía Triệu Phong, thủ lĩnh là một nam tử tóc vàng Vương Giả cấp Lĩnh Vực.

Kể cả ở bên trong Triệu Phong, nam tử tóc vàng thống lĩnh đến bốn chiếc thuyền hải tặc.

Lãnh Nguyệt Vương, cùng với thuyền Hư Không Hải của nàng, không có trong lần hành động này.

Đối diện hạm đội, chính giữa, vây quanh một chiếc thuyền Hư Không Hải bằng thép có dấu vết gỉ rét loan lỗ, khí phách dữ tợn, dài hơn trăm trượng.

Bên trên tàu biển bằng thép kia, một vị vua hải tặc toàn thân bao trùm bên trong lớp áo giáp bằng thép nặng nề đang đứng ngạo nghễ, chỉ lộ ra một ánh mắt thâm thúy lạnh như băng.

Triệu Phong cảm ứng được, trên người vị Vua Hải Tặc sắt thép này, có một khối Vua Hải Tặc lệnh.

Người này, cũng là một trong Vua Hải Tặc Thập Bát Giác.

- Muốn thu phục ta? Trừ phi Nguyệt Vương cô nương kia, có thể khiến cho ta âu yếm.

Vua Hải Tặc Sắt thép, thanh âm trầm thấp hùng hậu.

- Lẽ nào lại như vậy

- Gã này, thật đúng là chẳng biết xấu hổ

Bên phía nam tử tóc vàng, phần đông hải tặc cường giả, giận tím mặt.

Lãnh Nguyệt Vương, là nữ thần trong suy nghĩ của phần đông đám hải tặc, dùng mị lực của riêng nàng, đã chiêu dụ rất nhiều cường thủ

- Cương Quy vương xem ra ngươi là không có thành ý, gia nhập trận doanh của chúng ta.

Tóc vàng nam tử trên mặt vẻ âm hiểm.

Phản ứng của Cương Quy vương, có chút khác thường.

Thập Bát Giác hải tặc bình thường, không dám đắc tội Lãnh Nguyệt Vương vốn dĩ là trùm vua hải tặc như vậy.

Nam tử tóc vàng hoài nghi, Cương Quy vương này, có khả năng gia nhập một hai trận doanh cường đại khác ở bên ngoài.

- Cương Quy vương? Ngươi là muốn chết sao?

Cương Quy vương nổi giận, hắn đối với “danh xưng” này, rất là bất mãn.

Hắn thực tế am hiểu phòng ngự, như là phòng ngự mai rùa sắt thép, phòng thủ kiên cố, thập phần khó chơi.

Ngoại trừ Tam đại thủ lĩnh, phòng ngự của hắn trong thánh địa hải tặc, gần như là Vô Địch.

- Chiến

Nam tử tóc vàng, thân là Lĩnh Vực cấp Vương Giả, ra lệnh một tiếng, liền dẫn đầu đánh vào phía chiến thuyền của Cang Quy vương.

- Dám khai chiến với ta?

Trong mắt Cương Quy vương, quét qua một tia dị sắc.

Hạm đội sắt thép của hắn, lực va chạm rất đáng sợ, lực phòng ngự cũng rất mạnh, Vua Hải Tặc, đều không muốn cùng hắn khai chiến.

Bá bá

Hai người Lĩnh Vực cấp Vương Giả, thoáng một cái, trong không trung sương mù, đụng vào nhau, truyền đến tiếng vang thấp đục nặng nề.

Rầm rầm bùm

Đồng thời, mấy chiếc thuyền Hư Không Hải bằng thép kia, bá đạo dữ tợn, hùng hổ xông tới.

- Chủ nhân, tình huống không ổn

Khô Lâu đường chủ thấp giọng hô.

Tại sóng lớn trong gió lốc, thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi một hồi chập chờn lắc lư, thiếu chút nữa bị lật.

Chương 701: Thử Nghiệm Nhỏ

So với những thuyền hải tặc truyền kỳ trong Thánh Địa hải tặc, thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi có thể nói là thuộc loại “nhỏ nhắn”, chỉ riêng tốc độ là không có gì đáng ngại.

Những chiếc thuyền hải tặc khác, hình thể cực lớn, lực tiến tới cực mạnh.

Chưa đến gần thì sóng biển ngập trời, đã khiến cho thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi lắc lư chập chờn.

- Thuyền của chúng ta, e rằng không thể ngăn cản nó xông tới.

Bán Thần ấu đồng thấp giọng nói.

Triệu Phong nói với Khô Lâu đường chủ:

- Thoát ly hạm đội, triển khai du kích chiến.

Vù…

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi lập tức thoát ly hải dương hư không, xuyên qua vụ hải, muốn tránh thoát dư âm phát ra từ trận chiến của hai đại Vương Giả cấp Lĩnh Vực.

Phành phành phành...

Mấy chiến thuyền Hư Không Hải cỡ lớn ở dưới, va chạm trong hải dương.

Cường thủ hải tặc của song phương, bắt đầu lao vào chém giết nhau.

- Triệu Phong, trận chiến này phải xem biểu hiện của ngươi rồi, ta sẽ kiềm chế Cương Quy Vương lại.

Nam tử tóc vàng đang chiến đấu, đột nhiên truyền âm.

- Được.

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Nam tử tóc vàng sở dĩ dám khai chiến với Cương Quy Vương, chính là vì bên mình có một vị Vua Hải Tặc mới gia nhập là Triệu Phong.

Mà bên phía Vua Hải Tặc cương giáp, vẫn còn chưa nắm rõ tình huống lắm.

Vụt...

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi vô cùng linh hoạt, từ giữa không trung đáp xuống, triển khai Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, từ phía bên cạnh, giáp công Cương Quy Vương.

Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, một khi mở ra, Quỷ Thi diễm vân u ám nồng đậm, sẽ hóa thành vô số xúc tu cực lớn.

- A a…

Hải tặc bình thường, chỉ cần dính phải một ít Quỷ Thi diễm vân, sẽ lập tức hóa thành dòng máu, tinh khí linh phách của hắn, sẽ bị Quỷ Thi Trớ Chú đại trận hấp thu.

Những quỷ thi trớ chú này, nhận được tinh huyết của đám hải tặc tẩm bổ, khí lực thi khí càng trở nên cường đại hơn.

Những Quỷ Thi này, hấp thu một lượng lớn huyết nhục Mộng cảnh Thái Cổ, tiềm năng khí lực đều không tầm thường, rất có không gian phát triển.

- Hoàng kim Quyền.

Bán Thần ấu đồng trong hình hài đứa trẻ hai ba tuổi, đứng ngạo nghễ trên thuyền Hư Không Hải, chém giết một vài cường thủ hải tặc.

Dưới cường giả Vương Giả, hoàn toàn không có sức hoàn thủ trước mặt Bán Thần ấu đồng.

- Giết…

Khô Lâu đường chủ điều khiển thuyền Hư Không Hải và Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, giống như một cái máy gặt hái huyết nhục, những nơi đi qua, đều không có gì có thể ngăn cản.

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, mặc dù thể tích không lớn, nhưng lại vô cùng linh hoạt.

Đám cường thủ hải tặc kia, vừa nghe tin thì cả đám đã sợ mất mật.

Hai vị Nửa bước Vương Giả, dẫn đầu một đám cường thủ, ý đồ giết vào quỷ trận, diệt sát kẻ điều khiển trận pháp.

Thế nhưng.

Sau khi tiến vào Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, những người này, không một ai sống sót, toàn bộ đều trở thành chất dinh dưỡng cho Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Cục diện ở bên dưới, khiến cho Vua Hải Tặc cương giáp đang chiến đấu trên bầu trời, sắc mặt đại biến.

Lông mày của hắn không khỏi nhíu chặt.

Dưới trướng của Lãnh Nguyệt Vương, có một tân Vua Hải Tặc mới gia nhập, hắn cũng đã nghe qua.

Thế nhưng, hắn dùng thần niệm đảo qua thuyền Hư Không Hải của địch nhân, lại không phát hiện Vương Giả Hư Thần Cảnh nào.

- Lôi Dực Phong Thiểm.

Chỉ thấy một đạo Lôi Dực chi quang, xẹt qua hư không vụ hải, giống như một đạo thiểm điện tàn phong.

Thật nhanh.

Vẻ mặt Cương Quy Vương thoáng run, chỉ trong nháy mắt, chủ nhân của cặp Lôi Dực kia, đã giết đến gần.

- Xích Diệt Phong Lôi.

Trong lúc Triệu Phong phi hành, dẫn động một đoàn gió lốc Xích Diệt có đường kính trăm trượng, xông vào không gian Lĩnh Vực của Cương Quy Vương.

Không gian Lĩnh Vực của Cương Quy Vương, là một khu vực u ám.

Phành phành phành...

Hết thảy công kích tiến vào không gian Lĩnh Vực của Cương Quy Vương, phảng phất đều bị một tòa thành kim loại chắn lại.

Phành…

Dưới sự oanh kích của đoàn gió lốc Xích Diệt cuồng bạo, thân hình Cương Quy Vương bị đẩy lui hơn mười trượng, cương giáp bên ngoài thân thể của hắn, bắn tung tóe tia lửa khắp nơi.

- Phòng ngự thật mạnh, không hổ là Cương Quy Vương.

Triệu Phong không khỏi động dung.

Hắn dùng Xích Diệt Phong Lôi dẫn dộng gió lốc Xích Diệt, uy năng của nó đủ khiến Vương Giả bình thường trọng thương, nhưng lại không tạo thành chút tổn thương nào cho Cương Quy Vương.

- Kim Hoàn Lĩnh Vực.

Quanh người nam tử tóc vàng, xuất hiện một không gian Lĩnh Vực do vô số vòng vàng tạo thành.

Những quầng sáng màu vàng này, chói mắt bá đạo, không ngừng xoay tròn cắt chém, va chạm với Lĩnh Vực của Cương Quy Vương, lại phát ra âm thanh “leng keng” liên tiếp.

- Thử “Huyễn Thành Lĩnh Vực” của ta xem!

Tâm tư Triệu Phong khẽ động.

Cương Quy Vương này, phòng ngự cường đại, quả thật thích hợp

làm hòn đá mài cho mình.

Ô...ô...ô...n...g!

Ý chí Vương Giả của Triệu Phong, bỗng nhiên khẽ động.

Ngay khoảnh khắc tiếp theo.

Hư ảnh Mê Cung Huyễn Thành như một tầng sương mù mông lung, dung nhập vào một phương hư không thiên địa.

Bởi vì là Lĩnh Vực Hồn đạo, cho nên không gian Lĩnh Vực của hai đại Vương Giả, không ảnh hưởng nhiều đến Huyễn Thành Lĩnh Vực của Triệu Phong.

- Ồ?

Tâm thần Cương Quy Vương thoáng rung lên, đặt mình trong một tòa Mê Cung Huyễn Thành tang thương phong cách cổ xưa, bốn phía là sương mù lượn lờ.

Chỉ một thoáng…

Công kích đến từ nam tử tóc vàng và Triệu Phong, hắn đều không thấy rõ, chỉ là một mảnh mơ hồ.

Huyễn Thành Lĩnh Vực, ảnh hưởng tới tinh thần và giác quan của hắn.

- Không ngờ lại là Lĩnh Vực Hồn đạo hiếm thấy.

Nam tử tóc vàng có chút ngoài dự liệu, nhưng ra tay lại không hề lưu tình chút nào.

- Trói!

Bên trong không gian Lĩnh Vực của nam tử tóc vàng, từng đạo quầng ánh sáng màu vàng dày đặc, kèm theo đó là dòng điện hồ quang, trói buộc Cương Quy Vương.

Nếu là dưới tình huống bình thường, không gian Lĩnh Vực va chạm, hắn khó mà vây khốn “Cương Quy Vương” được.

Nhưng hiện tại, lại có Huyễn Thành Lĩnh Vực của Triệu Phong tương trợ.

Vụt...

Triệu Phong rất nhanh thu hồi Huyễn Thành Lĩnh Vực, trong tay ngưng kết một lưỡi đao Xích Diệt khổng lồ, phát ra một luồng khí tức Phong Lôi hủy diệt, chém lên đầu Cương Quy Vương.

Phành…

Cương Quy Vương hét lên một tiếng, bên trên cương giáp, lưu lại một vết nứt nhàn nhạt.

Lực lượng thiêu đốt hủy diệt của Xích Diệt Phong Lôi, rót vào bên trong cương giáp.

Cùng lúc đó, nam tử tóc vàng thúc dục quầng sáng do những vòng vàng tạo thành, xung quanh sinh ra từng trận gió mạnh, vờn quanh Cương Quy Vương, cắt chém cao tốc.

Cương Quy Vương lập tức lâm vào cục diện bị động.

Cũng may, Huyễn Thành Lĩnh Vực của Triệu Phong, chỉ hát động một hai nhịp hô hấp, đã nhanh chóng thu hồi.

- Phá cho ta.

Cương Quy Vương quát lớn một tiếng, không gian Lĩnh Vực của hắn, sinh ra vô số hư ảnh cương thiết, chấn khai sự trói buộc của nam tử tóc vàng.

Phong Lôi Chi Dực của Triệu Phong lóe lên, tránh né khỏi sự cắn trả của không gian Lĩnh Vực.

Thân hình nam tử tóc vàng bị đẩy lui, có chút khó hiểu, tại sao Triệu Phong lại không tiếp tục phát động Huyễn Thành Lĩnh Vực.

Triệu Phong vẫn bất động thanh sắc, trong tay nổi lên một trận gió lốc Xích Diệt.

Tại trung tâm cơn gió lốc Xích Diệt, mơ hồ xuất hiện khí tức của một tia Lôi Kiếp bất hủ bất diệt.

- Đi!

Đoàn gió lốc Xích Diệt, dưới không gian Lĩnh Vực của Cương Quy Vương, sau khi bộc phát, vừa vặn lúc đối phương sơ hở, thừa hư mà vào.

Cương Quy Vương thoát khỏi trói buộc, khẽ thở phào một hơi, ngược lại không để đoàn gió lốc Xích Diệt kia vào mắt.

Phốc…

Đoàn gió lốc Xích Diệt theo lỗ hổng chui vào, nhanh chóng bộc phát,

sinh ra một luồng khí tức tai kiếp khác loại.

- Cái gì…

Thân hình Cương Quy Vương rung mạnh, Lĩnh Vực cương thiết của hắn, bong ra từng mảng lớn.

Khí tức tai kiếp hủy diệt, rót vào trong cơ thể của hắn, bị sự thiêu đốt càn quét bừa bãi.

Khí tức tai kiếp hủy diệt, rót vào trong cơ thể của hắn, toàn thân bị thiêu đốt.

Chỉ trong nháy mắt.

Gương mặt dưới bộ cương giáp của Cương Quy Vương, trắng bệch như tờ giấy, đôi mắt của hắn nhìn về phía Triệu Phong với vẻ không thể tin nổi…

Một tia vết máu, từ khóe miệng tràn ra.

Nam tử tóc vàng sững sờ, một kích vừa rồi của Triệu Phong, chui vào kẽ hở, khiến Cương Quy Vương bị trọng thương.

Lực phòng ngự của Cương Quy Vương, rất nổi danh trong số những Vua Hải Tặc của Thập Bát Giác.

Ngày xưa, một vị Vương Giả cấp Lĩnh Vực, liên thủ với ba vị Vương Giả bình thường, đều không thể khiến hắn trọng thương được.

Nam tử tóc vàng cũng không biết rằng.

Một kích của Triệu Phong, sở dĩ có thể khiến Cương Quy Vương

trọng thương, chui vào kẽ hở, nhưng đó chỉ là phụ mà thôi.

Chỗ chính thức nguy hiểm của nó, là hạch tâm của Xích Diệt Phong Lôi, lực lượng Lôi Kiếp áo nghĩa.

Mặc dù chỉ là một tia khí tức lực lượng Lôi Kiếp, nhưng nó lại khiến uy năng của Xích Diệt Phong Lôi mà Triệu Phong thi triển, tăng vọt lên một cấp bậc.

- Không tệ.

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Đối phó với Cương Quy Vương, hắn trước hết thử áo nghĩa của “Huyễn Thành Lĩnh Vực” và “Lôi Kiếp chi lực”.

Nếu như hắn tiếp tục thi triển Huyễn Thành Lĩnh Vực, e rằng Cương Quy Vương sẽ bị vây giết đến chết.

Áo nghĩa lực lượng Lôi Kiếp, uy năng kinh người.

Nếu không phải đối thủ là Cương Quy Vương sở trường phòng ngự, Vương Giả bình thường, e rằng chỉ nhận một kích, cũng là cửu tử nhất sinh.

- Chậc chậc, Cương Quy Vương không ngờ cũng có ngày hôm nay.

Nam tử tóc vàng cũng không suy nghĩ nhiều, phát động Lĩnh Vực chi lực, dồn dập tấn công Cương Quy Vương.

Triệu Phong cũng triển khai Phong Lôi Chi Dực, phát động công kích mạnh mẽ với Cương Quy Vương.

Cương Quy Vương liên tiếp bại lui, lập tức phát lệnh rút lui.

Trong quá trình rút lui, Cương Quy Vương hết sức kiêng kỵ công kích của Triệu Phong, chủ yếu đề phòng hắn.

Thế nhưng, Triệu Phong cũng không dung nhập áo nghĩa lực lượng Lôi Kiếp nữa, thậm chí còn không phát động Huyễn Thành Lĩnh Vực.

Đùng đùng…

Triệu Phong triển khai Phong Lôi Chi Dực, tốc độ kinh người, gắt gao bám chặt Cương Quy Vương.

- Xích Diệt Phong Lôi.

Triệu Phong đánh ra một quyền, bốn phía hư không, hiển hiện một tầng ảo ảnh Phong Lôi, bên trong sấm sét phong bạo, mơ hồ có thể thấy được hình thái không gian Phong Lôi.

- Cái gì, hắn còn có hình thái Lĩnh Vực thứ hai?

Nam tử tóc vàng và Cương Quy Vương, đồng thời giật mình.

Trước đó.

Triệu Phong đã phát động một Lĩnh Vực Hồn đạo.

Bây giờ, trong công kích của hắn, lại hiện ra hình thái “Phong Lôi Lĩnh Vực”.

- Phong Lôi Lĩnh Vực chỉ mới hình thành hình thái mơ hồ, chỉ có thể tăng phúc một phần mười chiến lực.

Triệu Phong thầm nghĩ.

Hiện nay.

Trọng điểm của hắn chính là gây dựng Phong Lôi Lĩnh Vực, lấy Cương Quy Vương ra để mài đao.

- Nếu như ta có thể đắp nặn thành hai tầng Lĩnh Vực, gia điệp cùng một chỗ, e rằng Vương Giả Lĩnh Vực, cũng không có sức hoàn thủ.

Trong lòng Triệu Phong phấn chấn.

Nhưng trước mắt, hắn chỉ mới đắp nặn thành Huyễn Thành Lĩnh Vực.

Việc đắp nặn Phong Lôi Lĩnh Vực, không có căn cơ khuôn mẫu, cho nên tốc độ cũng chậm hơn một chút.

Triệu Phong dự đoán, ít nhất phải mấy tháng thì mình mới đắp nặn thành công.

Đối với Vương Giả bình thường mà nói, đây hiển nhiên là một tốc độ không thể tưởng tượng nổi.

Phải biết rằng, một ít Vương Giả bình thường, tại phương diện linh hồn, ý cảnh, ngộ tính, lý giải đối với không gian,… Thiếu khuyết bất kỳ thứ nào, đều sẽ mắc kẹt tại bình cảnh hàng trăm năm, chỉ có thể gắn kết được hình thái không gian Lĩnh Vực.

- Chạy mau.

Cương Quy Vương nhìn Triệu Phong một cái thật sâu, lập tức hạ lệnh rút lui.

Hắn đã nhìn ra Triệu Phong đang muốn dùng hắn làm viên đá mài đao.

- Tên Triệu Phong này, ra tay vẫn còn bảo lưu.

Nam tử tóc vàng trong quá trình đuổi giết, có chút không vui, khẽ nhíu mày.

Nếu như Triệu Phong có thể “tập trung”, nói không chừng có thể vây sát Cương Quy Vương rồi.

Hai người một đường đuổi giết, đánh cho Cương Quy Vương kêu la oai oái, chật vật không chịu nổi.

Trong quá trình này, Triệu Phong cũng thử vận dụng một vài chiến kỹ Phong Lôi, trong thực chiến, dần hoàn thiện Phong Lôi Lĩnh Vực của mình.

Đồng thời.

Chiến cuộc bên dưới, cũng nghiêng về một phía.

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, đại sát tứ phương, cắn nuốt tinh khí linh phách của phần đông cường thủ hải tặc.

- Thật tốt quá, có một vài Quỷ Thi đã tấn thăng đến Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ.

Khô Lâu đường chủ chứng kiến những Quỷ Thi này phát triển, mừng rỡ vô cùng.

Chiến cuộc, đã không còn phải lo lắng nữa.

Thông qua chém giết, thực lực huyết mạch của Bán Thần ấu đồng, cũng khôi phục được không ít.

Ngay lúc nam tử tóc vàng và Triệu Phong đang đuổi giết Cương Quy Vương…

- Hai vị đại nhân, đại sự không ổn rồi, Lãnh Nguyệt Vương lọt vào sự vây công tập kích của một hạm đội bên phía “Ô Long Vương”.

Một đạo ánh sáng rực rỡ, bay vút đến.

- Ô Long Vương.

Nam tử tóc vàng biến sắc, cũng chẳng quản đến chuyện đuổi giết Cương Quy Vương nữa.

Cương Quy Vương thân mang trọng thương, trong thời gian ngắn, khó có thể khôi phục chiến lực, uy hiếp không lớn.

Triệu Phong có chút tiếc nuối, thoáng nhìn Cương Quy Vương đang đào tẩu.

Mặc dù hắn chưa dốc hết toàn lực, nhưng vẫn muốn chậm rãi tiêu hao Cương Quy Vương, đợi đến thời khắc mấu chốt, sẽ dùng Tỏa Thiên Cung bắn chết hắn.

- Triệu Phong, chúng ta phải lập tức nghĩ cách cứu viện Lãnh Nguyệt Vương. Trong chiến đấu sau này, xin ngươi hãy tập trung một chút.

Nam tử tóc vàng nói với ngữ khí nghiêm trọng, có vài phần thỉnh cầu.

Chương 702: Liên Tục Chém Vương Giả

- Triệu Phong, chúng ta ngay lập tức đi cứu viện Lãnh Nguyệt Vương. Chiến đấu sau này, mong ngươi hãy tập trung hơn.

Lời nói của nam tử tóc vàng, khiến Triệu Phong có chút xấu hổ, vội vàng gật đầu đáp ứng.

Trận chiến vừa rồi, hắn chỉ xem Cương Quy Vương là viên đá mài đao, trong thực chiến tìm cách vận dụng Lĩnh Vực Không Gian, đồng thời thử nghiệm áo nghĩa Lôi Kiếp.

Giết địch chẳng qua chỉ là thứ yếu.

Bằng không, nếu vừa rồi Triệu Phong toàn lực ra tay, liên hợp với nam tử tóc vàng, ít nhất có bảy tám thành nắm chắc có thể đánh chết Cương Quy Vương.

- Nhanh nghĩ cách cứu viện Lãnh Nguyệt Vương.

Nam tử tóc vàng hóa thành một đạo kim quang, bay về phía hải vực phát sinh tình huống.

Vụt...

Phong Lôi Chi Dực sau lưng Triệu Phong chấn động cao tốc, thoáng cái đuổi theo nam tử tóc vàng.

- Triệu Phong, tốc độ của ngươi nhanh, mau đến trước cứu viện

Lãnh Nguyệt Vương đi.

Nam tử tóc vàng gấp gáp nói.

Đối với Lãnh Nguyệt Vương, hắn bình thường chỉ lạnh nhạt tự nhiên, không vượt quá rào cản lễ nghi, nhưng sâu trong lòng, đã ái mộ nàng từ lâu.

Hắn biết rõ, Phong Lôi truyền thừa của Triệu Phong, tốc độ ngạo thị Thương Hải, thực lực thật sự, so với mình cũng không hề thua kém.

- Được.

Triệu Phong nhìn nam tử tóc vàng một cái thật sâu, trong lòng có một tia kính ý.

Xem như nể tình nam tử tóc vàng trịnh trọng thỉnh cầu, hắn cũng sẽ không khiến cho đối phương phải thất vọng.

Mặc dù hắn chỉ mới gia nhập dưới trướng Lãnh Nguyệt Vương trong thời gian ngắn, nhưng vẫn muốn góp một phần sức mình.

- Lôi Dực Phong Thiểm.

Trong hư không, đạo Lôi Dực cực lớn, giống như một đạo thiểm điện tàn phong, bay vút trong hư không vụ hải.

Tốc độ và cường độ như vậy, thoáng cái đã vượt qua nam tử tóc vàng.

Tốc độ thật nhanh.

Nam tử tóc vàng vui mừng,với tốc độ toàn lực của Vương Giả cấp

Lĩnh Vực như mình, vậy mà đối phương vẫn nhanh hơn một bậc.

- Triệu Phong, nhờ ngươi rồi…

Nam tử tóc vàng nhìn về phía đạo Lôi Dực Phong Thiểm càng ngày càng đi xa, khẽ nói.

Cách ngoài mấy vạn dặm.

Trên vụ hải hư không, tất cả thuyền Hư Không Hải lớn nhỏ, xen lẫn cùng một chỗ, triển khai một hồi giết chóc.

- Lãnh Nguyệt Vương, xem ngươi còn có thể kiên trì được bao lâu.

Một âm thanh bá đạo âm lệ, vang vọng trong thiên địa, sức mạnh to lớn của Vương Giả, liên tục va chạm.

Trên bầu trời vụ hải.

Thân ảnh hoàn mỹ của Lãnh Nguyệt Vương, phi tốc di chuyển, đao kiếm trong tay chém ra một trận đao mang kiếm khí như nguyệt, hình thành một trận lốc đao kiếm rét thấu xương.

Trận gió lốc đao kiếm này, bao phủ phương viên mười dặm, cắt nát vạn vật, ngăn cản công kích xung quanh.

Chỉ thấy.

Một nam tử mặc ám khải giáp cao lớn khôi ngô, trên đầu có một sừng đen, trong tay cầm một thanh trường kích, liên tục chém ra những đạo vết nứt kinh thiên.

Mỗi lần huy động trường kích, lực lượng Lĩnh Vực u ám thiêu đốt,

giống như lũ quét bộc phát.

- Ô Long Vương đại nhân, thần võ thiên hạ, quét ngang Thập Bát Giác.

Phía dưới, phần đông hải tặc đều cao giọng hò hét, khí thế như cầu vồng.

Ô Long Vương này, khí tức huyết mạch siêu phàm, mỗi lần huy động trường kích trong tay, đều lấy thế ép người.

- Tiểu quỷ Lãnh Nguyệt Vương này, tốt nhất là ngoan ngoãn làm tiểu thiếp cho Ô Long Vương đại nhân đi.

Một lão giả mặc áo gai, dáng vẻ hèn mọn bỉ ổi, huy động trường tiên xích kim trong tay, sinh ra vô số hư ảnh long xà, dây dưa quanh người Lãnh Nguyệt Vương.

Lão giả áo gai này là một Vương Giả cấp Lĩnh Vực.

Cho dù chiến lực của hắn vẫn có sự chênh lệch nhất định với Lãnh Nguyệt Vương và Ô Long Vương.

Thế nhưng trường tiên xích kim của hắn, lại xảo trá cay độc vô cùng, kinh nghiệm tác chiến phong phú, rất am hiểu phụ trợ vây giết.

Lãnh Nguyệt Vương là cường giả đao kiếm lưu sở trường tốc độ linh hoạt.

Thế nhưng, tốc độ của nàng lại bị công kích của lão giả áo gai kiềm chế sâu sắc.

Mà Ô Long Vương kia, lại trời sinh thần lực, huyết mạch truyền thừa

cường hãn, mỗi lần công kích, đều lấy bá lực chế nhân.

Dưới tình huống cứng đối cứng, Lãnh Nguyệt Vương tất nhiên sẽ chịu thua thiệt, tiêu hao cực lớn.

- Hắc hắc, Ô Long Vương đại nhân yên tâm, Lãnh Nguyệt Vương này không kiên trì được bao lâu nữa đâu. Nàng ta đã trúng Độc Thần Hương của ta rồi. Hương này chuyên nhằm vào phương diện linh hồn, cho dù là Vương Giả đỉnh phong, dưới tình huống không phòng bị, cũng sẽ trúng chiêu.

Lão giả áo gai cười hèn mọn bỉ ổi.

Hắn nhìn chằm chằm vào Lãnh Nguyệt Vương, thưởng thức thân thể mềm mại và những đường cong hoàn mỹ mà không khỏi nuốt một ngụm nước bọt.

- Xảy ra chuyện gì, thân thể của ta…

Trên trán của Lãnh Nguyệt Vương khẽ nhíu chặt, thoáng đổ mồ hôi đầm đìa, chỉ cảm thấy một loại cảm giác suy yếu lan tràn khắp toàn thân.

- Hèn hạ.

Nàng quát lạnh một tiếng, miễn cưỡng ngăn chặn dược lực của “Nhuyễn Độc Thần Hương”, nhưng trong vô hình, thể lực càng tiêu hao mạnh hơn.

- Lãnh Nguyệt Vương đai nhân.

Hư không vụ hải ở bên dưới, trung niên để chòm râu dài, vẻ mặt có vài phần không đành lòng.

- Khì khì… Đối thủ của ngươi là ta.

Một mỹ phụ áo tím dáng vẻ thiên kiều bá mị, ăn mặc bạo lộ, tu vi đạt tới Hư Thần Cảnh trung kỳ, quanh người ẩn hiện hình thái Lĩnh Vực Không Gian.

Trung niên để chòm râu dài, nghiến răng nghiến lợi.

Hắn phải ứng phó với mỹ phụ áo tím, cũng có chút miễn cưỡng, lần nào cũng lâm vào bị động, làm sao đi ứng cứu Lãnh Nguyệt Vương được?

- Râu dài, ta khuyên ngươi mau thúc thủ chịu trói. Lãnh Nguyệt Vương cô nương đã trúng phải độc thần hương. Tối đa thời gian uống cạn một chung trà nữa, sẽ bị Ô Long Vương đại nhân bắt giữ mà thôi.

- Khì khì… sắc đẹp của Lãnh Nguyệt Vương như vậy, đám Vua Thánh Địa hải tặc, từ lâu đã sớm thèm thuồng rồi.

Mỹ phụ áo tím, một bên công kích, một bên dùng ngôn từ, tạo nên áp lực tâm lý cho đối phương.

Trung niên để chòm râu dài, hai mắt như bốc hỏa, cắn răng giữ vững tinh thần.

- Đợi viện binh tới, cho dù thua thì ít nhất vẫn còn hy vọng cứu vãn.

Trung niên để chòm râu dài tự đánh giá.

- Viện binh?

Mỹ phụ áo tím dường như biết rõ suy nghĩ của hắn, thoáng cười nhạo:

- Cương Quy Vương ở bên kia cũng không phải là đèn cạn dầu. Đợi đến khi đám viện binh của các ngươi miễn cưỡng chạy đến thì cũng đã trễ rồi.

Cương Quy Vương?

Trung niên để chòm râu dài biến sắc, không ngờ Cương Quy Vương cũng gia nhập dưới trướng Ô Long Vương.

Chiến đấu vẫn tiếp tục.

Bên phía Lãnh Nguyệt Vương, thoáng cái đã lâm vào hoàn cảnh khổ chiến cực xấu.

Chiến lực của Vương Giả đỉnh cao, tạm thời không bàn đến, còn chiến lực của những thuyền Hư Không Hải ở bên dưới, phe mình cũng không bằng trận doanh của Ô Long Vương.

Ô Long Vương lần này xuất kích, có thể nói là đã mưu đồ từ lâu, một lần phát động toàn bộ binh lực khổng lồ.

- Phành phành phành...

Lãnh Nguyệt Vương múa đao kiếm, thân ảnh hoàn mỹ, phi tốc chớp động trong vụ hải.

Nhưng thân hình cuản nàng, lại bị lão giả áo gai dáng vẻ hèn mọn bỉ ổi, ngăn trở sâu sắc.

Mỗi lần Ô Long Vương công kích, đều dùng lực áp người, chấn cho

hai tay của nàng đều run lên.

Càng mấu chốt chính là dược lực của “Nhuyễn Hương Thần độc”, đã phân hóa chiến lực của nàng, tiêu hao đại tăng, ngay cả tốc độ linh xảo vốn là sở trường của nàng, cũng không bằng trạng thái lúc bình thường.

Nếu không phải vì vậy.

Cho dù nàng không địch lại, nàng vẫn có cơ hội rút lui.

Hy vọng chạy trốn duy nhất bây giờ, cũng chỉ có thể đợi chờ viện binh đến mà thôi.

Thời gian uống cạn nửa chén trà nhỏ qua đi.

Hô hấp của Lãnh Nguyệt Vương trở nên gấp gáp, mồ hôi nhỏ giọt, tứ chi đều run rẩy.

Chân của nàng đã bị chém rách một đường, máu tươi chảy xuôi, đồng thời lộ ra bắp chân tuyết trắng mê người.

- Nhất định phải bắt sống nàng ta.

Trong mắt Ô Long Vương tràn ngập vẻ tham lam, không thèm che giấu.

Lãnh Nguyệt Vương bại trận bị bắt, chỉ còn là vấn đề thời gian mà thôi.

Vụt...

Tại chân trời vụ hải phương xa, đột nhiên có một đạo thiểm điện tàn

phong lao tới.

- Đó là…

Mấy vị Vương Giả đang chiến đấu, lập tức đồng thời sinh ra cảm ứng.

Trong tầm mắt, chỉ thấy một đôi Phong Lôi Dực Quang, với tốc độ khiến người khác phải sợ hãi, bức thẳng đến chiến trường hai bên địch ta.

- Viện binh đến rồi.

Trung niên để chòm râu dài khẽ hô một tiếng.

Người đến, chính là Triệu Phong.

Nhưng ngoài kinh hỉ ra, trung niên để chòm râu dài lại có chút thất vọng.

Triệu Phong dù sao cũng không phải là Vương Giả cấp Lĩnh Vực, cho dù có gia nhập, cũng chỉ có thể vãn hồi một chút hoàn cảnh xấu, cũng không cách nào cải biến được thế cục.

- Tốc độ quả là nhanh, đáng tiếc ngay cả Vương Giả cũng không đạt tới.

- Ha ha ha… Lại thêm một kẻ đến chịu chết nữa.

Đám hải tặc bên phía Ô Long Vương thoáng sững sờ, sau đó trên mặt cả đám lộ vẻ tàn nhẫn, nhếch miệng cười to.

Lôi Dực Phong Thiểm.

Triệu Phong hóa thành một đạo thiểm điện tàn phong, tiến vào chiến trường, ánh mắt đảo qua toàn trường.

Hắn cũng không vội vàng đi viện trợ Lãnh Nguyệt Vương ngay.

V7

Lôi Dực chi quang, giống như thiểm điện, lao thẳng tới chỗ mỹ phụ áo tím.

Ánh mắt trung niên để chòm râu dài sáng lên. Nếu như có thể nhanh chóng giải quyết mỹ phụ áo tím, với chiến lực của hai vị cấp Vương Giả, có thể trợ giúp Lãnh Nguyệt Vương một phen, vẫn còn hy vọng.

- Hừ!

Mỹ phụ áo tím cười lạnh một tiếng, nàng há có thể để đối phương được như ý muốn, hình thái Lĩnh Vực quanh người nàng, nổi lên một cơn lốc xoáy tử sắc.

Nàng hiển nhiên đã thoáng nghe qua việc trong số Vua Hải Tặc mới xuất hiện một người tên là Triệu Phong.

Có thể giết chết Ô Xà Vương, cho dù là may mắn thì ít nhất cũng có chút cân lượng.

Cùng lúc đó.

Tốc độ chiến đấu của Ô Long Vương và lão giả áo gai trên không trung, đã có phần nhanh hơn.

- Chết đi!

Triệu Phong còn nhanh hơn so với tưởng tượng, thoáng cái đã bức đến trước người mỹ phụ áo tím. Trong tay ngưng kết một lưỡi đao Xích Diệt khổng lồ, ngưng tụ đến đỉnh phong.

Trên mặt mỹ phụ áo tím lộ vẻ châm chọc.

Hình thái Lĩnh Vực của nàng, đã chuẩn bị kỹ lưỡng, muốn nhanh chóng giải quyết sao? Không có cửa đâu.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo.

Tâm thần mỹ phụ áo tím đột nhiên nhoáng lên, không nhịn được khẽ hô một tiếng.

Huyễn Thành Lĩnh Vực.

Hư ảnh một tòa Huyễn Thành mê cung tràn ngập sương mờ mông lung, đột nhiên dung nhập vào một mảnh hư không thiên địa.

Mỹ phụ áo tím tâm thần hoảng hốt, giác quan bị ảnh hưởng sâu sắc, không nhìn thấy rõ quỹ tích công kích của Triệu Phong, dưới tình huống bối rối, đã lộ ra sơ hở trí mạng.

Phốc phốc…

Trên lưỡi đao Xích Diệt khổng lồ, nổi lên một tia khí tức Lôi Kiếp bất hủ bất diệt, bao trùm vạn lực trong thiên địa.

- A…

Mỹ phụ áo tím hét thảm một tiếng, bị lưỡi đao Xích Diệt khổng lồ chém thành hai đoạn, đồng thời bị Xích Diệt Phong Lôi bạo liệt thiêu

đốt, lập tức hóa thành một đám tro tàn.

Lưỡi đao Xích Diệt khổng lồ, uy lực tập trung, hơn nữa còn sáp nhập với Lôi Kiếp áo nghĩa.

Ngay cả linh hồn của mỹ phụ áo tím, cũng bị thiêu đốt thành tro bụi, hồn phi phách tán.

- Cái gì?

Trung niên để chòm râu dài mở to hai mắt mà nhìn, chỉ thấy mỹ phụ áo tím thoáng cái đã vẫn lạc.

Chỉ một chiêu, đã hủy diệt một vị Vương Giả.

Hai bên địch ta, đồng loạt biến sắc.

- Làm sao có thể…

Ô Long Vương và lão giả áo gai trên đỉnh đầu, cũng bị chấn kinh.

Vụt...

Một đạo Lôi Dực chi quang giống như thiểm điện tàn phong, lướt qua không trung vụ hải.

Thật nhanh.

Phụ cận trung niên để chòm râu dài, đã mất đi bóng dáng Triệu Phong.

Sau khoảnh khắc chém giết mỹ phụ áo tím, Triệu Phong căn bản không ngừng lại, thậm chí còn lao thẳng về phía hai đại Vương Giả

trên không trung.

Thế giết địch như lôi đình.

- Cẩn thận.

Ô Long Vương hô nhỏ một tiếng.

Đạo Lôi Dực chi quang kia, nhằm thẳng đến chỗ lão giả áo gai đang dây dưa với Lãnh Nguyệt Vương.

Tâm thần lão giả áo gai thoáng run, vừa chuẩn bị sẵn sàng, đã cảm thấy toàn thân lạnh lẽo.

- Lôi Dực Phi Độn thuật.

Đạo Lôi Dực chi quang kia, nổi lên một tia phong mang hồ quang điện, bỗng dưng xuất hiện trước người, sau đó chém lên thân hình lão giả áo gai.

Quá nhanh.

Lúc lão giả áo gai kịp thời phản ứng thì đã bị Xích Diệt Lôi Dực cực lớn kia, chém thành hai đoạn rồi.

Triệu Phong không chỉ thi triển Lôi Dực Phi Độn thuật, mà còn sử dụng cả Lôi Dực chiến kỹ, đó là “Phong Lôi Dực Trảm”.

Với thủ đoạn công kích của Phong Lôi Chi Dực, tốc độ càng nhanh thì uy lực càng mạnh mẽ hơn.

Hơn nữa.

“Phong Lôi Dực Trảm” này, Triệu Phong còn sáp nhập vào đó một tia áo nghĩa Lôi Kiếp, có thể thông sát linh hồn lẫn vật chất.

- A…

Lão giả áo gai hét thảm một tiếng, thân thể bị diệt, nguyên hồn tổn thương, mơ hồ có thể thấy được một đạo kim quang hình người nhàn nhạt, dưới ý chí Vương Giả, nhanh chóng Độn Không mà đi.

Thế nhưng.

Còn chưa đợi hắn kịp thoát ra ngoài mười dặm thì đã cảm thấy một luồng hàn ý kỳ lạ, tập trung lên người, khí tức này cực kỳ sắc bén, giống như không gì không thể phá được.

- Tỏa Thiên Cung.

Trên cổ cung ám ngân trong tay Triệu Phong, ngưng hiện một mũi tên ánh sáng màu vàng, “vụt” một tiếng, lập tức xẹt qua hư không vụ hải.

Phốc…

Mũi tên ánh sáng màu vàng, chỉ trong nháy mắt đã xuyên qua nguyên hồn của lão giả áo gai.

Chương 703: Mục Đích Liên Thủ

Trong tiếng nổ vang cực lớn, nguyên hồn của lão giả áo gai, đã hóa thành ngàn vạn mảnh vụn.

Tỏa Thiên Cung, có thể nói là thiên địch giống như ác mộng đối với nguyên hồn Vương Giả bỏ trốn.

Triệu Phong thông qua Minh Tâm Chủng, liên hệ với thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi xủa mình, đem mảnh vỡ huyết nhục và linh hồn bị nghiền nát của Vương Giả này, thông qua Quỷ Thi Trớ Chú đại trận hấp thu, cũng nhận được một phần hiệu quả.

Mà giờ khắc này.

Hai bên địch ta, đã hoàn toàn khiếp sợ.

Bên phía Ô Long Vương, phần đông hải tặc, đều sợ hãi giật mình thất sắc, thoáng nhìn về phía thanh niên có đôi Lôi Dực sau lưng.

Trung niên để chòm râu dài hít một hơi khí lạnh.

Toàn bộ quá trình, hắn đều nhìn thấy rõ ràng.

Triệu Phong vừa gia nhập vào chiến trường, đã chém giết mỹ phụ áo tím cấp bậc Vương Giả.

Sau khi hoàn thành việc chém giết trong chớp mắt, hắn lại biến mất khỏi vị trí cũ.

Còn chưa đợi lão giả áo gai kịp phản ứng, Triệu Phong đã dùng “Lôi Dực Phi Độn thuật” và “Phong Lôi Dực Trảm” càng nhanh hơn, hủy diệt thân thể hắn.

Nguyên hồn của lão giả áo gai chỉ vừa mới thoát ra, còn chưa kịp thở phào thì đã bịttc kết liễu.

Toàn bộ quá trình, đều nhanh đến không tưởng tượng nổi.

Đám hải tặc của hai bên, chỉ kịp hoảng hốt trong giây lát thì hai đại Vương Giả, đều đã bị trảm sát.

Thế tiến công chớp nhoáng như vậy, hoàn toàn đánh cho phía Ô Long Vương không kịp trở tay.

- Mao đầu tiểu tử, chính là ngươi… Chính ngươi đã giết chết nghĩa phụ.

Sau khi Ô Long Vương lộ vẻ kinh sợ, trong đôi mắt u tím, chợt lộ ra một tia sát ý cừu hận lạnh thấu xương.

Thì ra.

Giữa Ô Long Vương và Ô Xà Vương, có quan hệ không tầm thường.

Có lẽ trước kia, Ô Long Vương là một cô nhi lang thang, sau này được Ô Xà Vương phát hiện hắn có thiên phú huyết mạch, nên đã dốc lòng bồi dưỡng.

Ô Long Vương quả không phụ sự kỳ vọng, chỉ sau mấy trăm năm, đã trở thành cự đầu Vua Hải Tặc của Thánh Địa Thập Bát Giác.

- Tỏa Thiên Cung.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, không chút nghĩ ngợi, kéo động Tỏa Thiên Cung, đạo mũi tên ánh sáng màu vàng thứ hai, quanh quẩn một tầng Xích Diệt phong điện, đâm trúng Ô Long Vương.

Ô Long Vương mặc dù cố né tránh, nhưng vẫn bị đâm trúng.

Không Gian Lĩnh Vực của hắn, còn chưa chính thức vật chất hóa, cho nên cũng không tạo thành bao nhiêu lực cản đối với Tỏa Thiên Cung.

Phốc phốc…

Giữa cổ họng Ô Long Vương bị mũi tên đâm trúng, huyết quang tung tóe, sau đó “rắc rắc” một tiếng, đạo mũi tên ánh sáng màu vàng đã bị chấn gãy.

- Khí lực và chiến lực thật mạnh.

Triệu Phong không khỏi động dung.

Ô Long Vương không chỉ là Vương Giả đỉnh phong, mà huyết mạch truyền thừa của hắn cũng không hề tầm thường.

Đúng lúc này…

- Ha ha ha… Giết!

Trung niên để chòm râu dài, với chiến lực Vương Giả, quét ngang hơn mười tên hải tặc gần mình, thuận thế giết tới.

Cùng lúc đó…

Mũi tên thứ hai thứ ba từ Tỏa Thiên Cung trong tay Triệu Phong lại phát động, ánh sáng màu vàng lóe lên rồi bến mất, lập tức đâm trúng đầu Ô Long Vương.

Ô Long Vương hét lên một tiếng, mặc dù dùng Lĩnh Vực và huyết mạch hộ thể, thế nhưng vẫn bị thương không nhẹ.

- Lãnh Nguyệt Song Hoa.

Đao kiếm của Lãnh Nguyệt Vương vung lên, mắt thường chỉ nhìn thấy một đạo kiếm hoa và đao mang xung thiên, vặn vẹo cùng một chỗ, thoáng hiện một vầng hàn nguyệt lạnh như băng, chém thẳng lên người Ô Long Vương.

Bịch bịch bịch…

Ô Long Vương liên tục rơi vào công kích, thân hình bạo lui, ám khải giáp trên người, đã nứt vỡ nhiều chỗ, máu tươi loang lổ.

- Công kích thật mạnh.

Triệu Phong không khỏi trầm trồ khen ngợi.

Trong ba đại cự đầu Vua Hải Tặc, tốc độ thân pháp của Lãnh Nguyệt Vương, có thể nói là nhanh nhất, công kích đơn thể cũng mạnh nhất.

Lúc này.

Trung niên để chòm râu dài cũng gia nhập chiến cuộc, phát động công kích với Ô Long Vương.

Ô Long Vương lẻ loi một mình, lại lâm vào tràng vây công của ba đại

Vương Giả.

- Tỏa Thiên Cung tiêu hao quá lớn.

Cổ cung ám ngân trong tay Triệu Phong đã biến mất, sau đó chuyển thành một đạo Xích Diệt Phong Lôi tiên, linh động như huyễn xà, quật tới Ô Long Vương.

Bên người Ô Long Vương không còn chiến lực cấp Vương Giả nữa, lập tức rơi vào hạ phong.

- Chuẩn bị rút lui!

Ô Long Vương hạ xuống mệnh lệnh, vừa đánh vừa lui.

Qua một lúc sau.

Vụt...

Một đạo quang ảnh kim sắc, kèm theo sức mạnh to lớn, phá không mà đến.

Người đến, chính là nam tử tóc vàng.

Lại là một vị Vương Giả cấp Lĩnh Vực.

Sắc mặt Ô Long Vương giống như tro tàn, dẫn đầu một đám tàn binh bại tướng, hướng về phía sâu trong vụ hải mà bỏ trốn.

Còn may.

“Nhuyễn Độc Thần Hương” trên người Lãnh Nguyệt Vương phát tác, thân hình suy yếu, chiến lực giảm mạnh, nên cũng vô lực truy kích.

Triệu Phong ngược lại vẫn thử truy kích.

- Muốn chết!

Kết quả, thanh trường kích trong tay Ô Long Vương, ngưng kết thành lực lượng Lĩnh Vực, ra sức chém phá một đạo rãnh nứt kinh thiên, tử khí u ám bộc phát.

Vụt...

Triệu Phong triển khai Phong Lôi Chi Dực, phi thân trốn tránh, thế nhưng vẫn bị lực lượng cường đại chấn trúng, bị thương nhẹ.

Chiến lực của Vương Giả đỉnh phong, không thể xem thường.

Triệu Phong đã nhận thức được sự chênh lệch, lúc giao thủ với Lãnh Nguyệt Vương, cũng không có loại cảm giác này.

Dù sao đi nữa, hắn vẫn chưa tấn chức Vương Giả Hư Thần Cảnh, nội tình chưa đủ.

Vù…

Một chiến thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, từ phía sau chạy đến, mở ra Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, nuốt chửng những tinh khí linh phách mà Vương Giả bị chết lưu lại.

- Triệu Phong, lần này nhờ có ngươi rồi.

Trên gương mặt lạnh như băng của Lãnh Nguyệt Vương, chợt hiện một tia vui mừng, nói lời cảm tạ.

Đồng thời, nàng cũng đem toàn bộ chiến lợi phẩm của hai vị Vương Giả bị vẫn lạc, giao hết cho Triệu Phong.

Triệu Phong cũng không từ chối.

Nam tử tóc vàng ngược lại nghẹn họng trân trối, thốt lên:

- Hai đại Vương Giả, đều bị Triệu Phong đánh chết?

Lúc hắn vừa đến nơi, thế cục đã nghịch chuyển.

Không ngờ, trong thời gian ngắn như vậy, Triệu Phong đã đánh chết hai đại Vương Giả.

Sau đó.

Đám hải tặc thuộc trận doanh của Lãnh Nguyệt Vương, triển khai phản công đuổi giết, kể cả thế lực Vua Hải Tặc Cương Quy Vương, cũng bị đuổi giết phải chạy trối chết.

Bởi vì Lãnh Nguyệt Vương muốn hóa giải “Nhuyễn Độc Thần Hương”, cho nên nàng cũng không tiểu tử đuổi giết.

Đánh xong trận này, uy danh của Lãnh Nguyệt Vương, đã truyền khắp đám Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác.

Chỉ trong vòng nửa tháng.

Một vị Vương Giả Lĩnh Vực, cùng với hạm đội hải tặc của ba vị Vương Giả bình thường, đều gia nhập dưới trướng Lãnh Nguyệt Vương.

Thế lực của Lãnh Nguyệt Vương, khuếch trương mạnh mẽ chưa

từng có.

Lúc này, bên trận doanh của Lãnh Nguyệt Vương, số lượng lệnh bài Vua Hải Tặc, đã đạt tới bốn cái.

Chỉ cần tậm hợp thêm năm tấm lệnh bài Vua Hải Tặc nữa, Lãnh Nguyệt Vương có thể mở ra Thánh Địa truyền thừa của Hải Tặc Hoàng rồi.

Đại quân hải tặc của Lãnh Nguyệt Vương, bắt đầu tàn sát bừa bãi, khuếch trương thế lực.

Lúc này.

Triệu Phong đã trở lại thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, nhắm mắt bắt đầu tham tu.

Trải qua chiến đấu, tiềm năng trong cơ thể Triệu Phong, đã được kích phát, thu hoạch được rất nhiều cảm ngộ.

Trong Hồn Hải tử sắc.

Triệu Phong siêng năng hấp thu Lôi Lực Thần Kiếp.

Hiện nay, Hồn Hải tử sắc của hắn, đã sáp nhập vào một tia Lôi lực Thần Kiếp.

Nhưng đối với Hồn Hải có phương viên ngàn trượng như vậy, một tia Lôi Lực Thần Kiếp, quả thật quá nhỏ bé.

Chẳng qua.

Theo số lượng Lôi lực Thần Kiếp gia nhập vào Hồn Hải tăng lên,

Triệu Phong càng có lợi cho việc tham tu, đồng thời cũng dung nhập áo nghĩa Lôi Kiếp vào “Xích Diệt Phong Lôi”.

Một ngày nọ.

Triệu Phong lại lần nữa tiến vào “Mộng cảnh Thái Cổ”.

Hắn mở miệng uống một ngụm nước sông trong Mộng Cảnh, lúc này, hiệu quả tẩy luyện đối với thân thể huyết nhục, thậm chí tâm hồn, đã trở nên rất chậm chạp.

Giai đoạn hiện tại.

Động vật bên cạnh sông, kể cả những động vật ăn thịt cỡ lớn, chỉ cần không phải cả đàn cả lũ, Triệu Phong đều có thể nhẹ nhàng giải quyết.

- Mục tiêu tiếp theo, đó là đi thăm dò rừng cây ở phía đối diện.

Ánh mắt Triệu Phong, hướng về một nơi khác.

Trong rừng cây, có một vài dã thú cường đại hơn, có lẽ còn có chút “trái cây”.

Trong Mộng cảnh Thái Cổ, một tia khí tức, đối với cấp bậc Chân Chủ Cấp, Tôn Giả, cũng có lợi ích rất lớn.

Có thể đoán được, trái cây tại nơi này, hiệu quả chắc chắn hơn xa nước sông.

Trong Mộng cảnh Thái Cổ.

Triệu Phong không nhanh không chậm, đi về phía rừng cây.

Đương nhiên.

Triệu Phong sẽ không nóng lòng cầu thành công, mỗi ngày hắn chỉ đi một đoạn lộ trình.

Dù sao, hoàn cảnh tại hiện thực, vẫn chưa ổn định.

Thế lực hải tặc thuộc trận doanh của Lãnh Nguyệt Vương, vẫn đang chinh chiến bốn phía, đồng thời xâm nhập vào Thánh Địa hải tặc.

Ngẫu nhiên cũng có một vài tiểu nhiệm vụ, cần thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi của Triệu Phong xuất động.

Những nhiệm vụ này, chỉ cần giao cho Bán Thần ấu đồng và Khô Lâu đường chủ là đủ.

Nhưng dù vậy.

Triệu Phong vẫn không thể không từ bỏ việc thăm dò rừng cây bên trong Mộng cảnh Thái Cổ.

Trọng điểm của hắn hiện nay, vẫn là việc tham tu Phong Lôi truyền thừa, nhất là việc dung nhập Lôi lực Thần Kiếp.

Một ngày nọ.

Lãnh Nguyệt Vương đột nhiên tổ chức hội nghị khẩn cấp.

- Thế lực của Cự Sa Vương, hùng hổ tiếp cận phạm vi thế lực thuyền Hư Không Hải của bên ta.

Trung niên để chòm râu dài bắt đầu trình bày vấn đề.

Cự Sa Vương, đồng dạng cũng là một trong ba đại cự đầu Vua Hải Tặc của Thánh Địa hải tặc.

Không chỉ có vậy.

Cự Sa Vương trong ba đại cự đầu, có thể nói là có uy danh và thực lực mạnh nhất.

Triệu Phong biết rõ một ít tin tức về người này. Cự Sa Vương có được huyết mạch Cự Sa Viễn Cổ, chiến lực và phòng ngự đều siêu quần.

Cho đến nay.

Thế lực của hắn trong số ba đại cự đầu, vẫn là mạnh nhất.

Nhưng bây giờ.

Lãnh Nguyệt Vương đánh bại Ô Long Vương, thực lực tăng mạnh, hoàn toàn sánh ngang Cự Sa Vương, địa vị tương đồng.

- Trận chiến này, một khi khai hỏa, sẽ cực kỳ khốc liệt. Thế nhưng, chỉ cần chiến thắng là chúng ta sẽ trở thành bá chủ Thánh Địa Thập Bát Giác.

Ánh mắt Lãnh Nguyệt Vương lướt qua toàn trường, ngữ khí ngưng trọng, đồng thời lộ ra một luồng chiến ý.

- Tiêu diệt Cự Sa Vương, nhất thống Thập Bát Giác.

- Ô Long Vương đã bị chúng ta đánh bại, nhân lúc này gióng lên một hồi trống nâng cao sĩ khí, hủy diệt luôn Cự Sa Vương.

Trong đại điện trên thuyền h k, cả đám hải tặc cao tầng, đều bừng lên chiến ý hừng hực.

Thân là hải tặc, có kẻ nào không phải loại khát máu hiếu chiến, nếu ưa thích an bình, họ cũng sẽ không đi làm hải tặc Hư Không Hải rồi.

Triệu Phong ngồi trong đám người, vị trí rất gần Lãnh Nguyệt Vương.

Địa vị của hắn, đủ để sánh ngang với Vương Giả cấp Lĩnh Vực.

Tiếp đó.

Lãnh Nguyệt Vương bắt đầu hiệu lệnh đám người Vua Hải Tặc, phân bố binh lực, chuẩn bị tiến thẳng đến chỗ Cự Sa Vương.

- Báo…

Một hải tặc trinh sát, phi thân đến, đưa lên tín hiệu mới thu được.

- Báo đại nhân, đây chính là tín vật mà bên phía Cự Sa Vương bắn tới.

Hải tặc trinh sát cung kính nói.

Lãnh Nguyệt Vương tiếp nhận tín hiệu, thần niệm dung nhập vào bên trong.

Trong đại điện trên thuyền Hư Không Hải, tất cả ánh mắt của mọi người đều dừng lại trên người Lãnh Nguyệt Vương.

Chỉ thấy.

Lãnh Nguyệt Vương thoáng biến sắc, quát lạnh:

- Lý nào lại như vậy?

- Đại nhân, chẳng lẽ Cự Sa Vương lại đề ra yêu cầu nào đó quá phận?

- Không cần quan tâm, trực tiếp khai chiến.

Đám cường thủ hải tặc, một hồi cao giọng hò hét, nhốn nháo một trận.

- Không, là Cự Sa Vương tới liên thủ với bên ta.

Sắc mặt Lãnh Nguyệt Vương trở nên ngưng trọng.

Liên thủ?

Cự Sa Vương đề nghị liên thủ?

Đám hải tặc Hư Không Hải ở đây, đều cảm thấy khó hiểu.

Triệu Phong cũng lâm vào suy tư trong chốc lát, với thực lực cường đại của Cự Sa Vương, tại sao lại tìm Lãnh Nguyệt Vương để liên thủ?

Theo lý thuyết.

Hai phe này, có lẽ phải đấu tranh đến ngươi chết ta sống để tranh đoạt bảo tọa Hải Tặc Hoàng mới đúng.

- Đề nghị này, chúng ta phải đáp ứng.

Lãnh Nguyệt Vương hít sâu một hơi.

Mọi người đều cảm nhận được một bầu không khí ngưng trọng.

Rốt cuộc là nguyên nhân gì, lại khiến một tồn tại cường hoành như Cự Sa Vương, cũng phải đưa ra đề nghị liên thủ?

- Bên phía Cự Sa Vương đã thăm dò được tin tức. Ô Long Vương sau khi bị thua, đã mời đến một vị "Đại Đế Hư Thần Cảnh" từ bên ngoài đến, nhúng tay vào trận tranh đoạt Hải Tặc Hoàng lần này.

Lời vừa nói ra, lập tức khiến toàn trường tức giận.

- Lý nào lại như vậy.

- Không ngờ Ô Long Vương lại vi phạm quy tắc tranh đoạt bảo tọa Hải Tặc Hoàng.

Toàn trường mắng lớn một trận, tất cả mọi người đều rất phẫn nộ.

Dưới tình huống bình thường.

Vương Giả và Đại Đế từ bên ngoài đến, sẽ không nhúng tay vào trận tranh đoạt Hải Tặc Hoàng. Bởi vì, Vương Giả đến từ bên ngoài, không thể nào tiến vào Thánh Địa Hải Tặc Hoàng được.

Hơn nữa.

Mời Đại Đế từ bên ngoài đến để tranh đoạt bảo tọa Hải Tặc Hoàng, chính là vi phạm quy tắc của Hải Tặc Hoàng.

- Dựa theo quy tắc của Hải Tặc Hoàng, hành vi của Ô Long Vương, sẽ lọt vào sự đuổi giết của toàn bộ Thánh Địa hải tặc.

- Khó trách Cự Sa Vương lại đề nghị liên thủ với bên ta.

- Đại Đế Hư Thần Cảnh? Trong trận tranh đoạt bảo tọa Hải Tặc Hoàng lần này, tình hình chiến đấu đã thăng cấp rồi…

Triệu Phong cau mày.

Chương 704: Mộ Vân Đại Đế

Trong hạp cốc Thập Bát Giác, thế lực hải tặc Hư Không Hải, chính là một tập thể lớn, là một quốc gia cộng đồng.

Mà truyền thừa Hải Tặc Hoàng, có thể nói chính là sản vật thuộc sở hữu của Thánh Địa hải tặc.

Quy tắc tranh đoạt bảo tọa Hải Tặc Hoàng, bài xích cường giả từ bên ngoài đến, nhất là cường giả đã ngoài Vương Giả.

Trên thực tế.

Vương Giả Đại Đế đến từ bên ngoài, không cách nào tiến vào Thánh Địa truyền thừa của Hải Tặc Hoàng.

Chỉ có Vua Hải Tặc chính thức, mới có thể nhận được một ít kỳ ngộ truyền thừa của Hải Tặc Hoàng.

Hư Thần Cảnh nhất định sẽ không cố gắng làm một chuyện không được lợi ích gì như nhúng tay vào cuộc tranh đoạt bảo tọa Hải Tặc Hoàng. Hơn nữa, cấu kết với hải tặc Hư Không Hải, cũng không hay ho gì.

- Vì Đại Đế Hư Thần Cảnh đó, là vị nào?

Đám cường thủ hải tặc, sau một hồi tức giận mắng chửi, bắt đầu hỏi thăm một vấn đề.

Đại Đế Hư Thần Cảnh, cho dù là Hư Thần Cảnh đại viên mãn đi nữa,

cũng có phân ra cao thấp.

Nếu như là Đại Đế đỉnh cao, vậy thì phiền toái rồi.

Chẳng qua, Đại Đế đỉnh cao cũng sẽ không tự hạ thấp thân phận, dốc sức đi làm loại hoạt động như vậy.

- Nghe nói là Mộ Vân Đại Đế.

Lãnh Nguyệt Vương nói.

Mộ Vân Đại Đế?

Đám cường thủ hải tặc ở đây, cũng một số người thì đã từng nghe qua, cũng có một số thì không biết.

- Thì ra là Mộ Vân Đại Đế, hắn là Đại Đế Hư Thần Cảnh mới tấn chức trong một trăm năm gần đây của Vạn Uyên quần vực, không môn không phái, nửa chính nửa tà.

Trung niên để chòm râu dài khẽ nói.

Mộ Vân Đại Đế, không gia nhập bất kỳ Tông phái nào, nửa chính nửa tà, tình huống như hắn, đến trợ trận cho Ô Long Vương, ngược lại cũng có thể tiếp nhận.

Bầu không khí trong đại điện chợt trở nên ngưng trọng, thoáng tĩnh mịch một lúc.

Một vi Đại Đế Hư Thần Cảnh, mang đến áp lực rất lớn.

Hư Thần Cảnh đại viên mãn, tại phương diện linh hồn lột xác, đạt tới cấp độ viên mãn như ý, thực lực sẽ có một bước nhảy vọt về chất.

Bằng không thì Hư Thần Cảnh cũng sẽ không chia làm hai loại tôn xưng là Vương Giả và Đại Đế.

- Phải liên thủ với Cự Sa Vương thì chúng ta mới có thể miễn cưỡng chống lại Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Lãnh Nguyệt Vương thở dài một hơi trầm thấp.

Trong đại điện hải tặc.

Đám hải tặc cao tầng, đều không người nào phản đối.

Có lẽ trước kia, bọn họ với người của Cự Sa Vương, có chút cừu oán mâu thuẫn.

Thế nhưng.

Đây cũng chỉ là mâu thuẫn mà thôi, còn Đại Đế Hư Thần Cảnh kia, mới thật sự là ngoại địch.

Vụ hải hư không.

Thế lực của Lãnh Nguyệt Vương và Cự Sa Vương, cách nhau một hai trăm dặm, hai bên chậm rãi tiếp cận nhau.

Vụt vụt vụt...

Trong không trung vụ hải, Lãnh Nguyệt Vương và Cự Sa Vương, cách xa nhau mười trượng, dùng thần niệm trao đổi.

Thân hình Cự Sa Vương cao lớn, còn hơn cả Ô Long Vương một cái đầu, có một cái sừng nhọn, làn da toàn thân, giống như giáp xác.

- Cự Sa Vương này, có khí tức huyết mạch tiếp cận với Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Triệu Phong từ xa liếc nhìn đánh giá.

Cự Sa Vương trong ba đại cự đầu, thực lực tổng hợp được mọi người công nhận là đệ nhất nhân.

- Tin tức này, là ta thu được từ phía nội ứng bên Ô Long Vương, tin tức truyền về, tuyệt đối đáng tin cậy.

Cự Sa Vương đạm mạc nói.

Để đề phòng có dối trá, Lãnh Nguyệt Vương cũng phái trinh sát đi tìm hiểu tin tức.

Trong thế lực của ba đại cự đầu, đều có sắp xếp nội ứng vào chỗ đối phương.

Một vị Đại Đế Hư Thần Cảnh gia nhập liên minh, đây không phải là chuyện đùa, khó mà giấu diếm được.

Nửa ngày sau…

Lãnh Nguyệt Vương đã xác định tính chân thực của thông tin, trong lòng thoáng cái trở nên trầm trọng.

Ngay trong ngày hôm đó.

Cự Sa Vương và Lãnh Nguyệt Vương kết minh, đồng thời hiệu triệu rất nhiều Vua Hải Tặc trong Thánh Địa Thập Bát Giác.

Hành vi của Ô Long Vương, không thể nghi ngờ, đã “phản bội” lại Thánh Địa hải tặc.

Bên phía Cự Sa Vương, có hai vị Vương Giả cấp Lĩnh Vực, năm Vương Giả bình thường.

Bên phía hắn, cũng mang đến bốn tấm lệnh bài Vua Hải Tặc.

- Hai chúng ta liên thủ, có tám tấm lệnh bại Vua Hải Tặc, chỉ còn thiếu một cái nữa là có thể mở ra Thánh Địa Hải Tặc Hoàng rồi.

Cự Sa Vương và Lãnh Nguyệt Vương thương nghị.

Bởi vì có uy hiếp đến từ kẻ thù bên ngoài, hai đại cự đầu có thể liên thủ, đồng thời cũng tập trung được tám tấm lệnh bài Vua Hải Tặc.

- Chỉ còn thiếu một cái nữa, cũng không khó khăn gì.

Cự Sa Vương mỉm cười tự tin.

Mấy ngày tiếp theo.

Thế lực tinh anh của Cự Sa Vương và Lãnh Nguyệt Vương, bắt đầu tiến vào sâu bên trong hạp cốc Thập Bát Giác.

Ngay lập tức, có không ít thế lực hải tặc rục rịch gia nhập.

Cự Sa Vương và Lãnh Nguyệt Vương cường đại liên thủ với nhau, cùng chống lại Đại Đế đến từ bên ngoài, đã thu được nhân tâm rất lớn.

Mới qua hai ngày.

Đã có tấm lệnh bài Vua Hải Tặc thứ chín gia nhập vào liên minh của hai đại cự đầu.

Hai đại cự đầu, cũng không vì vậy mà thỏa mãn, ngược lại hiệu lệnh càng nhiều lệnh bài Vua Hải Tặc hơn.

Ô Long Vương phản bội, Đại Đế Hư Thần Cảnh nhúng tay, đã vi phạm quy tắc Thánh Địa hải tặc, dẫn tới rất nhiều cường giả hải tặc gia nhập liên minh.

Lúc ngày thứ bảy bắt đầu từ khi hai bên đạt thành hiệp định liên thủ.

Tấm lệnh bài Vua Hải Tặc thứ mười, đã gia nhập vào liên minh.

- Số lượng lệnh bài Vua Hải Tặc càng nhiều, sẽ có càng nhiều nhân số được tiến vào Thánh Địa.

- Quan trọng hơn, nếu như chúng ta đạt được mười tấm lệnh bài Vua Hải Tặc, sẽ chỉ còn lại tám tấm, cho dù có gom hết cũng không thể nào mở ra Thánh Địa được.

Lãnh Nguyệt Vương và Cự Sa Vương đứng sóng vai, ngạo nghễ trong hư không.

Sau khi đạt được tấm lệnh bài Vua Hải Tặc thứ mười, bọn họ đã nắm giữ quyền chủ động.

Đây chính là dấu hiệu thắng được đại thế dân tâm.

Bên phía Ô Long Vương, muốn gia nhập Thánh Địa Vua Hải Tặc, nhất định phải tìm đến tận cửa.

- Xuất phát đến trung tâm Thập Bát Giác.

Hai phe trận doanh, thuyền hải tặc ùn ùn tiến đến trung tâm Thánh Địa hải tặc trong Thập Bát Giác.

Hạp cốc Thập Bát Giác, có tổng cộng mười tám hạp cốc hình dáng cái sừng.

Mỗi một hạp cốc, đều có Vua Hải Tặc tương ứng tọa trấn.

Mà tại trung tâm Thập Bát Giác, chính là vị trí Thánh Địa Hải Tặc Hoàng.

Vào ngày thứ mười…

Thế lực của hai đại cự đầu hải tặc, với thế cường đại chưa từng có, tiến vào trung tâm Thập Bát Giác.

Lúc này.

Liên minh của hai đại cự đầu, đã có được mười tấm lệnh bài Vua Hải Tặc, đồng thời có tổng cộng bảy vị Vương Giả cấp Lĩnh Vực, Vương Giả bình thường cũng có gần hai mươi người.

Nhưng Vương Giả đỉnh phong, thì vẫn chỉ là hai người.

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi của Triệu Phong, trong phần lớn thuyền Hư Không Hải, thoáng có chút “nhỏ bé yếu ớt”.

Trong mười ngày này.

Triệu Phong chỉ ngẫu nhiên tham gia một lần hội nghị, còn lại phần lớn thời gian, đều dùng cho việc tham tu Xích Diệt Phong Lôi, dung nhập vào đó Lôi lực Thần Kiếp.

Đối với chiến lực đỉnh cao của liên minh hải tặc, hắn cũng có phần lưu ý.

- Chiến lực đỉnh cao của liên minh hải tặc, ví dụ như Vương Giả đỉnh phong, dường như vẫn còn thiếu một chút.

Bán Thần ấu đồng nói.

Hắn đồng thời cũng chú ý đến thế cục hiện nay.

Vương Giả bình thường, rất khó uy hiếp được Đại Đế Hư Thần Cảnh, thậm chí ngay cả việc ứng phó với dư âm chiến đấu của Đại Đế, cũng tràn ngập nguy cơ.

Có thể khiến cho Đại Đế Hư Thần Cảnh tạo thành một chút phiền toái, cũng chỉ có Vương Giả đỉnh phong, hoặc là một vài tinh anh Vương Giả Lĩnh Vực.

Thế nhưng.

Liên minh hải tặc, chỉ có hai vị Vương Giả đỉnh phong.

- Báo… Phát hiện thuyền hải tặc của Ô Long Vương.

- Thế lực của Ô Long Vương, ddang chờ đợi tại trung tâm của Thập Bát Giác.

Nhóm hải tặc trinh sát, chợt truyền đến một đống tin tức.

Thế lực đội thuyền to lớn của liên minh hải tặc, rốt cuộc cũng đình chỉ bước tiến.

Tại trung tâm Thập Bát Giác.

Chỉ có một chiếc thuyền hải tặc hình dáng như Cự Long, toàn thân ngăm đen, lạnh lẽo như băng, mặc dù hết sức tĩnh mịch, nhưng lại lộ ra một luồng khí tức nguy hiểm cực độ.

Thuyền Hư Không Hải này, chính là chiến thuyền của Ô Long Vương.

- Chậc chậc, xem ra Ô Long Vương bị chúng bạn xa lánh rồi.

Liên minh hải tặc phát ra một tràng thanh âm nghị luận.

Ít nhất, tại phương diện số lượng, liên minh hải tặc đã chiếm ưu thế rất lớn.

Thế nhưng.

Trên mặt Lãnh Nguyệt Vương và Cự Sa Vương, cùng một số Vua Hải Tặc, đều lộ vẻ ngưng trọng vô cùng.

Bên trong chiến thuyền của Ô Long Vương, chiến lực thấp nhất cũng là Tôn Chủ.

Mà lên cao thì có rất nhiều Nửa bước Vương Giả, Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Bên phía olv, có tổng cộng sáu tấm lệnh bài Vua Hải Tặc, trong đó có bốn vị, đều là Vương Giả cấp Lĩnh Vực.

Trên thuyền của Ô Long Vương, toàn bộ đều là tinh nhuệ, không một kẻ yếu.

Cho nên, khí tức mà thuyền của Ô Long Vương phát ra, cực kỳ tĩnh mịch đáng sợ, lực uy hiếp thậm chí có thể quét ngang mấy cái Tông phái Nhị Tinh bình thường.

Nhưng đáng sợ nhất, vẫn là vị Đại Đế Hư Thần Cảnh kia.

Trên chiến thuyền của Ô Long Vương, trong một tòa mật điện.

- Mộ Vân đai nhân, không ngoài dự liệu. Lãnh Nguyệt Vương và Cự Sa Vương, đã tập hợp đủ chín tấm lệnh bài để tiến nhập Thánh Địa Hải Tặc Hoàng. Thế nhưng, bọn hắn còn phải mở ra truyền thừa của Hải Tặc Hoàng tại trung tâm Thập Bát Giác.

Vẻ mặt Ô Long Vương tràn ngập cung kính, thấp giọng nói.

Thân là người phản bội, hắn tự biết rất khó tranh đoạt lệnh bài Vua Hải Tặc với liên minh hải tặc.

Dù vậy, bằng vào uy danh của Đại Đế Hư Thần Cảnh, hắn vẫn thành công mời chào được một vài tinh anh Vua Hải Tặc.

- Ngươi cứ yên tâm, bổn Đế sẽ tru sát Lãnh Nguyệt Vương và Cự Sa Vương, kể cả cừu nhân giết nghĩa phụ của ngươi. Thế nhưng, ngươi cũng phải thực hiện lời hứa của mình đấy.

Mộ Vân Đại Đế một thân trường bào đen trắng giao thoa, ngồi ngay ngắn trên vị trí thủ tọa.

Trên trán Ô Long Vương ứa đầy mồ hôi.

Vị Mộ Vân Đại Đế này, chính là do hắn xuất một số tiền cực lớn mời tới. Hơn nữa, hắn còn phải đồng ý thề độc, sau khi trở thành “Hải Tặc Hoàng”, sẽ chi trả thù lao như thế nào.

Nếu không, há có thể mời được Mộ Vân Đại Đế?

- Chỉ cần có thể trở thành Hải Tặc Hoàng, báo thù cho nghĩa phụ, hết thảy thù lao đều đáng giá.

Trong mắt Ô Long Vương chợt lóe lên một tia kiên định.

Hắn đã không còn đường lui nữa rồi, Mộ Vân Đại Đế chính là hi vọng duy nhất để hắn lật ngược ván cờ.

Cho dù tại phương diện số lượng Vương Giả, bên phía Ô Long Vương vẫn thua xa đối phương.

Thế nhưng, không người nào dám hoài nghi thực lực của một Đại Đế Hư Thần Cảnh, có thể lật ngược cả ván cờ.

Bên ngoài xôn xao một hồi.

Cự Sa Vương và Lãnh Nguyệt Vương dẫn đầu bảy vị Vương Giả Lĩnh Vực và gần hai mươi Vương Giả bình thường, đứng xa xa đối diện chiến thuyền của Ô Long Vương, tạo thành trận thế bao vây, phân tán khắp phương viên trăm dặm.

Một luồng sức mạnh to lớn của ý chí Vương Giả, khiến cho một mảnh thiên địa, phảng phất như bị giam cầm.

Bên trong chiến thuyền của Ô Long Vương.

Ngoại trừ Mộ Vân Đại Đế ra, đám người còn lại, đều kinh hãi bất an, có cảm giác hít thở không thông.

Nhiều Vương Giả Hư Thần Cảnh như vậy, gần như là toàn bộ thế

lực hải tặc, đều tập trung tại Thánh Địa hải tặc này.

Nếu là ngày thường, nhóm Vua Hải Tặc này sẽ chia rẽ.

Chỉ khi tranh đoạt bảo tọa “Hải Tặc Hoàng”, thế nhân mới minh bạch được quốc gia hải tặc này, rốt cuộc có lực lượng kinh khủng bực nào.

- Ha ha, chỉ là một đám ô hợp.

Một tiếng cười nhạt như mây trôi, từ bên trong chiến thuyền của Ô Long Vương truyền đến.

Vụt...

Trên không trung vụ hải, chẳng biết từ lúc nào, đã xuất hiện một vị nam tử mặc trường bào đen trắng.

Chỉ trong thoáng chốc.

Một luồng sức mạnh to lớn của Đại Đế, tràn ngập khắp phương viên mấy trăm dặm, vân quang đỏ sậm phô thiên cái địa, bao phủ một phương thiên địa.

Nhật nguyệt bị che mờ, hoàn cảnh thiên địa cũng vặn vẹo một hồi.

Loại năng lực này, giống như quân lâm thiên hạ, một tay che trời, hô phong hoán vũ.

Rầm rầm rầm…

Hư không vụ hải, cùng với phương diện linh hồn, nổ vang từng trận giống như thiên địa chấn động.

Bên phía liên minh hải tặc, đám Vương Giả chủ lực, đều cảm thấy tâm thần rung mạnh.

Sức mạnh to lớn của Vương Giả bình thường, đối diện với sức mạnh to lớn của Đại Đế, không khác gì tấm giấy mỏng, thoáng chốc cả đám đã bị phá thành mảnh vụn.

Tình huống này, cũng giống như một tảng đá lớn, ném vào trong biển.

Tai phương diện chất lượng, chênh lệch một trời một vực.

Một vài Vương Giả thiếu khuyết nội tình, chỉ cảm thấy khí huyết sôi trào, tâm thần áp lực.

- Đây chính là lực lượng của Đại Đế ư?

Rất nhiều Vương Giả ở đây, đều là lần đầu tiên đối diện với Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong phương viên một hai trăm dặm, chợt lâm vào một đám vân quang đỏ sậm giống như lao tù, những vân quang đỏ sậm này, lưu chuyển như mây, dường như có sinh mệnh, không ngừng khống chế lực lượng thiên địa.

Sức mạnh to lớn của hai nhóm Vương Giả thuộc liên minh hải tặc, đều bị tước đoạt, bị gắt gao áp chế, hoàn toàn lực bất tòng tâm.

Đây là một loại áp chế trên phương diện cấp độ ý cảnh.

- Chủ nhân, chiến lực của Mộ Vân Đại Đế này, không phải là của một Đại Đế mới tấn chức. Hắn thậm chí còn mạnh hơn cả Đại Đế bình thường rất nhiều.

Bán Thần ấu đồng quan sát vân quang đỏ sậm khắp bốn phía, sắc mặt trở nên ngưng trọng.

- Ngươi có đề nghị gì không?

Triệu Phong mặt không biểu tình.

- Phần thắng của liên minh hải tặc này, e rằng không quá ba thành. Ta đề nghị chủ nhân hãy nhanh chóng rời khỏi vòng xoáy này thì hơn.

Chương 705: Thực Lực Của Đại Đế

- Phe của liên minh hải tặc này, e rằng phần thắng không quá ba thành. Ta đề nghị chủ nhân, hãy rời khỏi vòng xoáy này thì hơn.

Bán Thần ấu đồng trịnh trọng nói.

Với tốc độ và thực lực của Triệu Phong, muốn trốn thoát từ trong đại chiến hỗn loạn như vậy, cũng không quá khó.

Triệu Phong suy nghĩ vẩn vơ, chợt lắc đầu nói:

- Đây là một cơ hội tốt, cũng giúp ta hiểu rõ thực lực của Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Đến tận bây giờ.

Triệu Phong còn chưa từng chính thức giao thủ với Đại Đế Hư Thần Cảnh lần nào.

Mộ Vân Đại Đế này, thực sự không phải là Đại Đế đỉnh cao, nếu như ở trong quần chiến, ngay cả dũng khí chiến đấu cũng không có, vậy thì nói gì lúc gặp phải Tử Vong Đại Đế?

Huống chi.

Triệu Phong gia nhập trận doanh của Lãnh Nguyệt Vương, cũng phải tận một phần lực để hoàn thành lời hứa của mình.

Ầm…

Đột nhiên, Hồn Hải tử sắc của Triệu Phong, thoáng rung mạnh một cái, bị một luồng ý chí Thiên Địa cường đại tập trung, thừa nhận lực trùng kích cường đại.

Nếu đổi lại là tồn tại dưới Vương Giả, e rằng sẽ hồn phi phách tán, còn nếu là Vương Giả, ít nhất tinh thần cũng bị trọng thương.

- Mộ Vân Đại Đế?

Trong lòng Triệu Phong phát lạnh, thoáng nhìn về phía Mộ Vân Đại Đế tại trung tâm đám ám vân lưu quang.

Vừa rồi, luồng ý chí tập trung và trùng kích,chính là đến từ Mộ Vân Đại Đế.

Mộ Vân Đại Đế, không ngờ lại “nhìn thẳng” vào Triệu Phong.

Cùng lúc đó.

Thân hình Lãnh Nguyệt Vương và Cự Sa Vương cũng đồng thời chấn động.

Một khắc vừa rồi, ý chí của Mộ Vân Đại Đế, đồng thời tập trung vào ba người, thậm chí sinh ra trùng kích chấn nhiếp đối với linh hồn.

- Chủ nhân, Mộ Vân Đại Đế này, có lẽ đã để lại dấu hiệu trên thân ba người.

Bán Thần ấu đồng nhắc nhở.

Triệu Phong chợt phát hiện, tại phía đối diện, “Ô Long Vương” kia

đang nở một nụ cười tàn khốc tràn ngập cừu hận.

Hiển nhiên.

Triệu Phong đã trở thành một trong những kẻ cần phải loại bỏ trong danh sách của Ô Long Vương, bởi vậy, mới lưu lại dấu hiệu trên người hắn.

Chính vì Triệu Phong đã giết chế nghĩa phụ Ô Xà Vương của hắn.

Mà Cự Sa Vương và Lãnh Nguyệt Vương, lại là kẻ địch ngăn cản hắn trở thành Hải Tặc Hoàng, chỉ cần loại bỏ hai người này, sẽ không còn kẻ nào uy hiếp đến địa vị của Ô Long Vương nữa.

- Ồ?

Mộ Vân Đại Đế có chút ngoài dự liệu, khẽ “ồ” một tiếng, ánh mắt đảo qua Triệu Phong.

Vừa rồi, ý chí Đại Đế của hắn đã trùng kích một lượt, vậy mà không thể khiến cho tên tiểu bối kia hồn phi phách tán.

Hắn chợt phát hiện, khí tức linh hồn của Triệu Phong, ngưng luyện như núi, rất khó rung chuyển.

Chẳng qua.

Mộ Vân Đại Đế cũng không nghĩ nhiều, trong thiên địa Phạm Trụ này, có quá nhiều người có thiên phú dị bẩm, trời sinh linh hồn cường đại, hoặc là ý chí vô cùng kiên định, rất khó có thể rung chuyển.

Trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, thậm chí còn có một chủng tộc chuyên

môn thôn phệ linh hồn, nhằm khiến bản thân lớn mạnh.

- Mọi người cẩn thận, những người dưới Vương Giả Lĩnh Vực, lập tức kéo giãn khoảng cách với Mộ Vân Đại Đế.

- Ta và Lãnh Nguyệt Vương, cùng với bốn vị Vương Giả cấp Lĩnh Vực, trước hết sẽ kiềm chế lại Mộ Vân Đại Đế…

Lãnh Nguyệt Vương và Cự Sa Vương dùng thần niệm truyền âm.

Nhưng đúng lúc này, Mộ Vân Đại Đế chợt xuất thủ.

Ô...ô...ô...n...g!

Vân quang đỏ sậm khắp bốn phía, lưu chuyển giống như có sinh mệnh, ngăn cách Thiên Địa Nhật Nguyệt, thoáng cái đã bao trùm phương viên mấy trăm dặm.

Một mảnh thiên địa hư không, đã bị Mộ Vân Đại Đế khống chế, lực lượng thiên địa vô hình, ngăn cản phần lớn Vua Hải Tặc và đám tinh anh trong liên minh hải tặc.

- Chết đi!

Mộ Vân Đại Đế nhẹ nhàng khoát tay, giữa bầu trời, chợt ngưng hiện một bàn tay đỏ sậm cực lớn, bề mặt nổi lên từng sợi tơ vân huyết hồng, từ trong hư không, ầm ầm giáng xuống.

Bàn tay đỏ sậm khổng lồ này, kèm theo vân quang đỏ sậm khắp bốn phía, giống như một đám sương mù chảy xuôi, phảng phất đại biểu cho ý chí vũ trụ của một phương thiên địa.

- Không tốt!

Thể xác cùng tinh thần của Lãnh Nguyệt Vương và Cự Sa Vương, chợt trở nên trầm trọng, hô hấp trì trệ, vội vàng phi thân trốn tránh.

Bởi vì bàn tay đỏ sậm khổng lồ này, chính là nhằm vào hai Vương Giả đỉnh phong mà tới.

Chỉ cần có thể trảm sát hai vị Vương Giả đỉnh phong, như vậy thì liên minh hải tặc, chắc chắn cũng sẽ sụp đổ.

- Cự Sa Chi Ảnh!

Cự Sa Vương hét lớn một tiếng, mở ra huyết mạch, toàn thân được một hư ảnh Cự Sa Viễn Cổ khổng lồ (*) bao trùm.

(*) cá mập

Trong lúc hắn phất tay, lực lượng bá đạo của hư ảnh đầu Cự Sa Viễn Cổ, phát ra một Sa nhận cực lớn trên đỉnh đầu, hung hăng chém trung bàn tay hồng vân khổng lồ.

- Lãnh Nguyệt Vô Song.

Lãnh Nguyệt Vương đao kiếm giao thoa, kiếm khí và đao mang xung thiên, xen lẫn tạo thành một vòng xoáy nguyệt quang vặn vẹo thực chất, hàn mang lạnh lẽo không gì không thể phá, thậm chí cắt nát vân quang đỏ sậm ở xung quanh.

Đương nhiên.

Cho dù là hai đại Vương Giả đỉnh phong, cũng chỉ có thể vừa trốn tránh, vừa hợp lực ngăn cản bàn tay đỏ sậm khổng lồ, ngược lại cũng không dám chính diện đối kháng.

Phành phành phành...

Bàn tay đỏ sậm khổng lồ, sau khi bao phủ phương viên mấy trăm trượng, lập tức nổ tung.

Hai đại Vương Giả đỉnh phong, thân hình thoáng cái đã bị đánh bay ra ngoài.

- A a…

Khu vực phụ cận, hai tên Vương Giả bình thường, không thể né tránh, lập tức bị nghiền nát thành hai vũng máu.

Dưới một chưởng hời hợt, thoáng cái đã miểu sát hai Vương Giả bình thường.

Hít…

Một vài Vương Giả trong liên minh hải tặc, lập tức hít một ngụm khí lạnh.

- Vương Giả chưa ngưng kết Không Gian Lĩnh Vực, ở trước mặt Đại Đế, chẳng khác gì con sâu cái kiến.

Bán Thần ấu đồng khẽ nói.

Hiển nhiên, loại tình huống như vậy cũng không khiến hắn cảm thấy ngoài dự liệu.

Trong lòng Triệu Phong thoáng run lên, thực lực của Đại Đế, quả thật quá mức kinh khủng.

- Mau tránh ra.

Những Vương Giả bình thường, vội vàng kéo giãn khoảng cách.

- Mọi người, cố gắng phân tán ra.

Lãnh Nguyệt Vương cùng lúc vung lên đao kiếm, đao mang kiếm hoa lạnh lẽo như băng, vặn vẹo cùng một chỗ, chém về phía Mộ Vân Đại Đế.

Trong tay Cự Sa Vương, chợt xuất hiện một thanh cự phủ dài hơn hai trượng, hiển nhiên là một thanh Thần binh Địa cấp Cực phẩm hạng nặng.

Dưới cự phủ huy động, lực lượng Lĩnh Vực Vương Giả đỉnh phong ẩn chứa bên trong, kết hợp với cự lực của Cự Sa Chi Ảnh Viễn Cổ, mơ hồ khiến hư không chấn động.

Phành phành phành...

Công kích của hai đại Vương Giả đỉnh phong, lập tức rơi lên người Mộ Vân Đại Đế.

Mộ Vân Đại Đế thoáng cười nhạo, một tay vung lên, một đám hư quang đỏ sậm dày đặc, hình thành một cửa động cực lớn, hoàn toàn hấp thu công kích của hai đại Vương Giả đỉnh phong.

Không chỉ có vậy.

Cửa động khổng lồ do hư quang đỏ sậm hình thành, cùng với thế giới vân quang đỏ sậm xung quanh, sản sinh hô ứng lẫn nhau, tạo nên một luồng hấp lực cực mạnh.

- Không tốt.

Lãnh Nguyệt Vương và Cự Sa Vương sau khi phát động công kích, thân hình cũng bi cửa động đỏ sậm kia hút vào.

Băng Vụt...

Đúng lúc này, một mũi tên ánh sáng, xung quanh chập chờn một đoàn phong điện xích sắc ngưng luyện đến tận cùng, chợt lóe lên rồi biến mất, sau đó đâm trúng Mộ Vân Đại Đế.

Mộ Vân Đại Đế lại càng giật mình, mũi tên ánh sáng màu vàng kia, thậm chí có một loại ảo giác tập trung xuyên thấu linh hồn của hắn.

Mạnh như hắn, cũng không thể trốn tránh.

Hơn nữa, khí tức tai kiếp ẩn chứa bên trong mũi tên ánh sáng màu vàng, còn trực tiếp bức thẳng vào tâm hồn.

Mũi tên đột ngột này, khiến hắn thật không dám xem thường.

Trên thực tế, từ khi Triệu Phong có được Tỏa Thiên Cung cho đến nay, đây là mũi tên mạnh nhất hắn từng bắn ra.

So với mười ngày trước, mũi tên Xích Diệt Phong Lôi lần này, hỏa hầu càng mạnh hơn, ẩn chứa áo nghĩa Lôi Kiếp mạnh gấp vài lần trước kia.

Phốc…

Trên người Mộ Vân Đại Đế, chập chờn một tầng Không Gian hư ảnh thực chất hóa, lực lượng của mũi tên, nhanh chóng lướt qua, sau khi đánh trúng Mộ Vân Đại Đế, lập tức bị chấn nát.

- Tiểu Thế Giới của Đại Đế, Không Gian Lĩnh Vực vật chất hóa?

Tâm thần Triệu Phong thoáng run.

Mũi tên này, mặc dù không tạo thành uy hiếp cho Mộ Vân Đại Đế, thế nhưng cũng hóa giải được một phen phiền phức cho hai đại Vương Giả đỉnh phong.

- Cùng xông lên.

Lãnh Nguyệt Vương, Cự Sa Vương, cùng bốn vị Vương Giả Lĩnh Vực, đồng thời phát động phản công đối với Mộ Vân Đại Đế.

Nhiều Vương Giả đỉnh phong hoặc tinh nhuệ như vậy, cùng lúc công kích, Mộ Vân Đại Đế cũng không thể phớt lờ được.

Phành phành phành...

Đợi sau khi đám sáu người Vương Giả tinh anh và Mộ Vân Đại Đế va chạm vào nhau, lập tức moi người có cảm giác giống như thiên địa chấn động.

Cùng lúc đó.

Ô Long Vương dẫn đầu những Vua Hải Tặc khác, triển khai giao phong với liên minh hải tặc.

- Giết!

Ô Long Vương tay cầm chiến kích, đánh đâu thắng đó. Không gì cản nổi, Vương Giả căn bản không thể nào đối kháng được.

Mộ Vân Đại Đế một mình chế trụ sáu Vương Giả tinh nhuệ như Lãnh Nguyệt Vương và Cự Sa Vương.

Trong vô hình, thực lực của cự đầu Ô Long Vương, đã hiển lộ rõ ràng.

- Tiểu bối, chịu chết đi!

Ô Long Vương liếm liếm bờ môi, ánh mắt lãnh khốc tàn nhẫn, nhìn chằm chằm vào Triệu Phong.

Hắn sải bước, tiến thẳng tới chỗ Triệu Phong.

- Lôi Dực Phong Thiểm.

Triệu Phong triển khai Phong Lôi Chi Dực, kéo giãn khoảng cách với Ô Long Vương.

Dưới tình huống không mở ra Thần Linh Nhãn, Triệu Phong rất khó có thể chính diện chống lại Vương Giả đỉnh phong.

Bên phía Ô Long Vương, còn có bốn vị Vương Giả cấp Lĩnh Vực và hai tên Vương Giả tinh nhuệ.

Mà bên phía liên minh hải tặc, ngoại trừ số bị kiềm chế ra, còn có hai chục vị Vương Giả, trong đó có ba Vương Giả Lĩnh Vực.

Dựa vào ưu thế nhân số, bên phía Triệu Phong sẽ không thua thiệt, thậm chí còn chiếm ưu thế nhất định.

Thế nhưng.

Bên phía Mộ Vân Đại Đế, dùng sức một mình, dễ dàng áp chế sáu vị

tinh anh Vương Giả như Lãnh Nguyệt Vương và Cự Sa Vương.

Thậm chí.

Mộ Vân Đại Đế còn có thể dành ra thời gian, thuận tiện xuất thủ, ít nhất cũng có thể miểu sát một vị Vua Hải Tặc trong liên minh hải tặc.

Một khi bên phía Lãnh Nguyệt Vương và Cự Sa Vương thất bại, cho dù chỉ vẫn lạc một vị Vương Giả đỉnh phong đi nữa, vậy thì chiến cuộc cũng sẽ triệt để khuynh đảo.

- Tiểu Côn Vân.

Triệu Phong nhìn về phía Bán Thần ấu đồng, âm thầm phân phó.

- Chủ nhân, ngài muốn…

Bán Thần ấu đồng chợt lộ ra một tia hưng phấn và kích động hiếm có.

Vụt...

Bán Thần ấu đồng, bị Triệu Phong thu vào.

Meo meo…

Ngay sau đó, một đầu tặc miêu lông xám bạc, tay cầm trận kỳ, đột nhiên xuất hiện trong chiến trường.

Vụt vụt vụt...

Chỉ thoáng chốc, Quỷ Thi Trớ Chú đại trận đã triển khai, bao phủ khắp phương viên vài dặm.

Quỷ Thi Trớ Chú đại trận trong chiến đấu trước kia, đã hấp thu một ít tàn phách tinh khí của Vương Giả, bên trong ẩn chứa thi khí và oán lực của Quỷ Linh, đạt tới một tình trạng kinh thế hãi tục.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu nắm giữ Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, đồng thời đem trận pháp, áp súc lại trong phương viên chừng mười tronwgj.

Nhiệm vụ của nó, chính là hấp thu tinh khí linh phách của những Vương Giả chết trận.

- Lôi Dực Phi Độn thuật.

Phong Lôi Chi Dực sau lưng Triệu Phong, huyễn vũ cao tốc, thoáng cái đã biến mất khỏi vị trí cũ.

- A…

Khoảnh khắc tiếp theo, một vị Vương Giả bình thường của địch quân, đã bị Triệu Phong trảm sát.

Kết hợp Lôi Dực Phi Độn thuật và Phong Lôi Dực Trảm, Triệu Phong có thể chém giết mục tiêu hoàn mỹ không một kẽ hở.

Lôi Dực Phi Độn thuật, tiếp cận mục tiêu trong khoảnh khắc, sau đó Phong Lôi Dực Trảm tụ lực chém ra, mục tiêu căn bản không kịp phản ứng, cho dù có phản ứng kịp, cũng không tránh kịp.

Bởi vì tại phương diện tốc độ, ngoại trừ Đại Đế và mấy vị Vương Giả đỉnh phong ra, những người khác, cho dù thúc ngựa cũng không đuổi kịp Triệu Phong.

- A…

Hư quang Lôi Dực lóe lên, vừa lướt qua, lại trảm sát thêm một Vương Giả bình thường khác.

Ngay lập tức.

Bên phía của Ô Long Vương, chỉ còn lại bốn vị Vương Giả cấp Lĩnh Vực, chỉ trong chớp mắt đã lâm vào sự quần công của đám Vua Hải Tặc trong liên minh hải tặc.

Mộ Vân Đại Đế nhướng mày, hắn cũng không thể để cho Ô Long Vương lâm vào nguy cơ được.

- A a…

Mộ Vân Đại Đế cách không bổ ra một chưởng, chấn sát hai vị Vương Giả bình thường, còn đánh trọng thương một Vương Giả bình thường khác.

Đương nhiên.

Mộ Vân Đại Đế cũng muốn loại bỏ Triệu Phong, nhưng bí thuật Phong Lôi Chi Dực của Triệu Phong, quả thật cao minh, có năng lực như có thể đánh phá gông cùm xiềng xích của không gian.

Nhớ lại năm đó.

Phong Lôi Đại Đế, còn từng trốn thoát dưới sự đuổi giết của Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

Cùng lúc đó.

Tại Vạn Uyên quần vực, trên không trung vụ hải.

Một chiến thuyền buồm kim loại hắc ám lạnh lẽo như băng, xuyên thẳng qua hư không vụ hải, phát ra một luồng khí tức Tử Vong kinh người.

Những nơi thuyền buồm Tử Vong đi qua, tại Hải Vực phụ cận, vô số sinh vật biển, đều sợ hãi đến mức hít thở không thông.

- Phía trước, chính là Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác.

Thanh niên sáng ngời vẻ mặt rạng rỡ, nhìn về phía trước.

- Dựa theo phân tích, khu vực này, rất có khả năng là phương hướng mà Triệu Phong bỏ chạy.

Một thanh âm vang vọng, âm dương bất định, từ một Tử Linh Vương mang mặt nạ Âm Dương, đứng bên cạnh.

Thanh niên sáng ngời Ôn Lạc An, hơi lộ ra một tia kính sợ, nhìn về phía người đứng đầu bốn đại Tử Linh Vương – “Âm Dương Vương”.

Chương 706: Ý Chí Của Bán Thần

Vạn Uyên quần vực, trung tâm Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác.

Nơi này đang diễn ra một trận đại hỗn chiến của phần đông Vương Giả, Thiên Địa Nhật Nguyệt, đều bị ám vân đỏ hồng bao phủ ngăn cách.

Phành phành phành...

Mộ Vân Đại Đế bình tĩnh một tay áp chế sáu đại tinh anh Vương Giả Lãnh Nguyệt Vương và Cự Sa Vương.

- A…

Hắn ngẫu nhiên ra tay vài lần, sức mạnh to lớn của thiên địa, có thể cách không đánh chết một vị Vương Giả ở phụ cận.

Những Vương Giả bình thường này, đều không tránh kịp, chỉ có thể kéo giãn khoảng cách với Mộ Vân Đại Đế.

Sáu đại tinh anh Vương Giả Lãnh Nguyệt Vương, Cự Sa Vương, đều lâm vào khổ chiến, cả đám hết sức lo lắng.

Chiến đấu chốc lát.

Sáu vị Vương Giả đều bị thương tổn, trong đó, một vị Vương Giả Lĩnh Vực là bị thương nặng nhất.

Nếu không có công kích cường đại của Lãnh Nguyệt Vương và huyết mạch Cự Sa Viễn Cổ cường hãn kiềm chế hỏa lực của địch, e rằng những vị Vương Giả Lĩnh Vực này đã sớm bị Mộ Vân Đại Đế đánh chết rồi.

- Có thể chiến thắng hay không, phải xem bên phía Triệu Phong rồi.

Lãnh Nguyệt Vương cố gắng chống đỡ, thân hình nhanh chóng huyễn động cao tốc.

Huyết mạch Cự Sa của Cự Sa Vương, khí lực cường đại, là người duy nhất có thể chính diện làm khiên thịt, chống đỡ Mộ Vân Đại Đế trong chốc lát.

Thế nhưng, cũng chỉ là chốc lát mà thôi.

Hai đại Vương Giả đỉnh phong, đều thúc dục bí thuật, tăng cường chiến lực trên diện rộng, tiêu hao cực lớn, không thể nào kéo dài thời gian được.

Hi vọng thắng lợi, chính là dựa vào chiến thuật biển người.

Nếu bên phía Triệu Phong, có thể nhanh chóng giải quyết đám Vương Giả Ô Long Vương, sau đó phần đông Vương Giả cùng vây công Đại Đế, như vậy mới có phần thắng.

Triệu Phong cũng biết rằng, mấu chốt thắng bại, chính là ở phía bên mình.

Bên phía hắn, số lượng Vương Giả đông đảo, nhất định có thể áp chế đám người Ô Long Vương.

Mấu chốt chính là thời gian.

- Bên phía Ô Long Vương, chỉ còn lại bốn vị Vương Giả cấp Lĩnh Vực.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Hai vị Vương Giả bình thường khác, một người bị Triệu Phong chém giết, một người thì đã vẫn lạc trong loạn chiến.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu huy động trận kỳ.

Tinh khí linh phách của Vương Giả thuộc hai bên địch ta, đều bị Quỷ Thi Trớ Chú đại trận hấp thu.

Chỉ ngắn ngủi trong giây lát, Quỷ Thi Trớ Chú đại trận đã hấp thu tinh khí linh phách của năm sáu tên Vương Giả, uy năng đại tăng.

Tinh khí linh phách của Vương Giả Hư Thần Cảnh, đối với quỷ thi trớ chú mà nói, chính là thứ đại bổ.

Linh phách của Vương Giả, chuyển hóa thành oán lực, uy năng càng mạnh hơn.

Những ngày qua, liên tục chém giết trong Thánh Địa hải tặc, khiến cho tu vi của những quỷ thi trớ chú này, đã đạt tới Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ.

Hơn nữa, khí lực của quỷ thi trớ chú, lại vô cùng cường hãn, vượt xa Tiểu Đan Nguyên Cảnh.

Mà bây giờ, liên tục hấp thu tinh khí linh phách của năm sáu tên

Vương Giả, có một quỷ thi trớ chú khác, dưới sự tẩm bổ, khí tức đã tiếp cận Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

- Huyễn Thành Lĩnh Vực.

Triệu Phong gia nhập vào vòng chiến của mấy tên Vương Giả Lĩnh Vực, hư ảnh một tòa Mê Cung Huyễn Thành tràn ngập sương mờ mông lung, dung nhập vào một mảnh hư không thiên địa.

Lĩnh Vực Hồn đạo này, lập tức khiến cho mấy vị Vương Giả Lĩnh Vực, cảm thấy tâm thần hoảng hốt, giác quan thác loạn, lộ ra sơ hở.

- A…

Một vị Vương Giả Lĩnh Vực trong đó, lập tức bị mấy tên Vương Giả trảm sát.

Mặt khác, còn có một tên Vương Giả Lĩnh Vực khác, toàn thân trọng thương, có ý đồ bỏ chạy.

Thế nhưng, hắn chỉ mới bay ra được vài dặm thì đã bị một đạo mũi tên ánh sáng kim sắc bắn chết.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu điều khiển Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, nhanh chóng thôn phệ tinh khí linh phách của hai tên Vương Giả kia.

Vương Giả cấp Lĩnh Vực, đối với Quỷ Thi mà nói, hiệu quả càng thêm rõ rệt.

Lúc này.

Oán lực thi khí do Quỷ Thi Trớ Chú đại trận phát ra, đã đạt tới tình trạng khiến người khác phải sợ hãi, ngay cả Vương Giả bình thường, cũng tận lực né tránh.

Hơn nữa, oán lực thi khí cường đại, có thể hình thành tầng che chở cường đại, dư âm của Vương Giả đại chiến, không hề ảnh hưởng chút nào.

- Ha ha ha, giết thật thoải mái.

- Tiêu diệt Ô Long Vương.

Bên phía liên minh hải tặc, đám Vương Giả giết đến thống khoái.

Lúc này.

Bên phía Ô Long Vương, chỉ còn lại hai vị Vương Giả cấp Lĩnh Vực, lọt vào vây công, bị thương không nhẹ.

Cứ tiếp tục xu thế này, ba người Ô Long Vương, căn bản không kéo dài được mười nhịp hô hấp.

- Thế cục không ổn, tiểu tử kia…

Trên mặt Ô Long Vương tràn ngập oán hận, ánh mắt xẹt qua Triệu Phong.

Thế nhưng.

Phong Lôi Chi Dực của Triệu Phong, tốc độ kinh người, nếu thật sự muốn chạy trốn, e rằng bất kỳ một vị Vương Giả nào ở đây, đều rất khó đuoroi theo.

Thế cục bên này nhanh chóng chuyển biến, khiến cho sắc mặt Mộ Vân Đại Đế khẽ biến đổi.

Hắn cũng nhìn ra được, sự tồn tại của Triệu Phong, ảnh hưởng tới chiến cuộc sâu sắc như thế nào.

- Tiểu bối, nhận lấy cái chết!

Hai tay Mộ Vân Đại Đế chấn động, một trận gió bão đỏ sậm, mang theo sức mạnh to lớn của thiên địa hùng vĩ, đẩy lui đám Vương Giả Lãnh Nguyệt Vương và Cự Sa Vương, nửa dặm có dư.

Bất chợt.

Hắn phi thân đến chỗ Triệu Phong, ý chí Đại Đế cường hoành xung thiên.

Ầm…

Triệu Phong chỉ cảm thấy tại phương diện Linh Hồn khẽ chấn động, nếu là Vương Giả, e rằng không chết thì tâm thần cũng sẽ trọng thương.

Nhưng linh hồn của Triệu Phong, từ sau khi Thần Linh Nhãn thức tỉnh, đã mạnh hơn Vương Giả bình thường rất nhiều.

Hơn nữa, trải qua sự tẩy luyện của nước sông trong Mộng Cảnh và Lôi lực Thần Kiếp, cộng thêm tu luyện “Vạn Niệm Thần Quyết”, linh hồn của hắn càng ngày càng lớn mạnh và ngưng luyện.

Nhất là trong khoảng thời gian này, hấp thu tinh luyện Lôi lực Thần Kiếp, linh hồn Triệu Phong đã lớn mạnh ngang ngửa với Vương Giả đỉnh phong, chỉ có điều vẫn có sự chênh lệch nhất định so với Đại

Đế.

Lôi Dực Phong Thiểm.

Triệu Phong thúc dục bí thuật Lôi Dực, giống như thiểm điện tàn phong.

Gặp phải sự đuổi giết của Đại Đế, hắn cũng không bối rối.

Đám tinh anh Vương Giả Lãnh Nguyệt Vương, Cự Sa Vương, cũng sẽ tận lực quấy nhiễu Mộ Vân Đại Đế.

Thế nhưng.

Nhân vật cấp bậc như Đại Đế, cố tình thoát ly vòng chiến, bọn hắn rất khó có thể lưu lại, nhiều nhất chỉ có thể thoáng hạn chế tốc độ của đối phương mà thôi.

- Đường đường là Đại Đế, vậy mà lại tự mình ra tay truy sát một hậu bối Đan Nguyên Cảnh sao?

Lãnh Nguyệt Vương đao kiếm phi trảm, quát lạnh một tiếng.

Mộ Vân Đại Đế cười lạnh, vẫn tiếp tục đuổi giết Triệu Phong.

Tốc độ của Triệu Phong dù nhanh, nhưng vẫn bị Mộ Vân Đại Đế tiếp cận.

- Triệu Phong cẩn thận.

Đám người Lãnh Nguyệt Vương và nam tử tóc vàng, đều không khỏi kinh hô.

Trong tầm mắt, thanh niên Lôi Dực kia vẫn không nhanh không chậm.

- Tiểu Côn Vân, lần này phải xem biểu hiện của ngươi rồi.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Vừa dứt lời, một luồng ý chí kinh thiên, nghịch chuyển thiên địa, vọt lên trời cao.

Luồng ý chí này, luận lực lượng, có lẽ không bằng Đại Đế, nhưng luận chất lượng, lại phù hợp với thiên địa không kém gì Đại Đế.

- Đó là gì…

Mộ Vân Đại Đế đột nhiên cảm thấy trong lòng run lên một cách khó hiểu.

Vụt...

Một hài tử da vàng, chừng hai ba tuổi, quanh người chập chờn hào quang chói lọi, sức mạnh to lớn tràn ngập, xuất hiện bên cạnh Triệu Phong.

Chính là Bán Thần ấu đồng.

Ầm…

Bán Thần ấu đồng vung ra một quyền, ý cảnh sức mạnh to lớn của thiên địa, thậm chí hơi nhỉnh hơn cả Đại Đế.

Quyền quang hoàng kim, giống như một vầng Liệt Nhật sáng chói, khí thế như cầu vồng, xuyên qua thiên địa, có một loại bá đạo bễ

nghễ nghịch chuyển hết thảy.

- A…

Một tên Vương Giả cấp Lĩnh Vực trọng thương, vừa mới bỏ chạy ra ngoài, đã bị quyền quang kia đánh nát.

- Ha ha ha… Sau khi dung hợp với ý chí Bán Thần, quả nhiên khác biệt.

Bán Thần ấu đồng như mở cờ trong bụng.

- Đứa trẻ này…

Song phương địch ta, đều hít một ngụm khí lạnh.

Mặc dù một quyền vừa rồi là đánh lén, nhưng uy lực của nó, nhất là ý cảnh, quả thật hùng vĩ vô biên.

Ngay cả Mộ Vân Đại Đế cũng thất kinh trước ý cảnh quyền pháp của đối phương, thậm chí còn không thể nhìn thấu.

Bởi vậy.

Bên cạnh Ô Long Vương, chỉ còn lại một vị Vương Giả cấp Lĩnh Vực, hai người thân hãm trong sự vây công của hơn mười vị Vương Giả, thoáng cái lập tức tràn ngập nguy cơ.

- Phong Thiên Chưởng.

Bán Thần ấu đồng thủ hộ trước người Triệu Phong, chậm chạp đánh ra vài chưởng.

Trong khoảnh khắc đó, thiên địa phụ cận, phảng phất lâm vào trong một vùng đầm lầy, thậm chí có cảm giác như tốc độ giảm mạnh.

Rầm rầm…

Vài đạo quang chưởng kim sắc vặn vẹo, giáng xuôgns thiên địa, vừa vặn đánh lên người Mộ Vân Đại Đế.

Tốc độ và động tác của Mộ Vân Đại Đế, lập tức trở nên cứng đờ.

Mặc dù chiến lực của Bán Thần ấu đồng, còn chưa thể nào chính thức uy hiếp được hắn.

- Không ngờ lại là Phong Thiên Chưởng trong truyền thuyết.

Không ngờ ý cảnh và sức mạnh to lớn của Đại Đế, cũng bị một loại gông cùm xiềng xích và hạn chế kìm hãm.

Bán Thần ấu đồng dung nhập ý chí, hồn lực, trí nhớ của Bán Thần, tiến thêm một bước khôi phục, đã có thể thi triển “Phong Thiên Chưởng” phiên bản đơn giản hóa.

Hơn nữa.

Tu vi của Bán Thần ấu đồng, cũng đạt tới Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong. Chỉ còn cách cảnh giới Vương Giả một khoảng rất ngắn nữa mà thôi.

- Kế hoạch phục sinh Bán Thần, rốt cuộc cũng không phí hoài.

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Chiến lực của Bán Thần ấu đồng giờ phút này, đã tiếp cận Vương

Giả đỉnh phong, tại phương diện ý cảnh, đã áp chế tuyệt đại đa số Hư Thần Cảnh.

- Giết!

Đám tinh anh Vương Giả Lãnh Nguyệt Vương và Cự Sa Vương, trong bụng như mở cờ, giết thẳng đến Mộ Vân Đại Đế.

Ý cảnh, thân hình, tốc độ,… của Mộ Vân Đại Đế, đều bị “Phong Thiên Chưởng” hạn chế, tốc độ đã suy giảm vài phần.

- Lý nào lại như vậy? Đứa trẻ kia, rốt cuộc là có lai lịch gì?

Trong lòng Mộ Vân Đại Đế kinh hãi.

Nếu như đứa trẻ kia, tu vi cũng đạt tới Đại Đế, e rằng còn thắng ngược hắn.

Giao phong cho đến bây giờ, đây là lần đầu tiên Mộ Vân Đại Đế rơi vào hạ phong trong giây lát.

Bán Thần Côn Vân, chính là nhân vật thần thoại của mấy vạn năm trước, bây giờ biến thành dáng vẻ này, cho dù là một vài Đại Đế của Chân Vũ Thánh Địa, e rằng cũng rất khó nhận ra.

- Lôi Dực Phi Độn thuật.

Triệu Phong thi triển Lôi Dực Phi Độn thuật, nhanh chóng giết đến bên cạnh Phong Lôi, thi triển “Phong Lôi Dực Trảm”, dung nhập Lôi lực Thần Kiếp, đánh ra trọng kích.

- Chạy mau.

Ô Long Vương đã bị thương, vị Vương Giả cấp Lĩnh Vực còn lại, cũng bị năm sáu Vương Giả vây giết.

Hiện tại.

Bên phía Ô Long Vương, chỉ còn lại hắn và một vị Vương Giả Lĩnh Vực cuối cùng.

- Tỏa Thiên Cung.

Trong tay Triệu Phong xuất hiện cây cung cổ xưa ám ngân sắc, ngưng hiện một mũi tên ánh sáng, “vù” một tiếng, lập tức xẹt qua hư không vụ hải.

Trong khoảnh khắc tiếp theo.

Mũi tên ánh sáng màu vàng, bên ngoài chập chờn một tầng Phong Lôi xích sắc, pha lẫn một tia Lôi lực Thần Kiếp, xuyên qua vai Ô Long Vương.

Ô Long Vương trọng thương chật vật, thân hình lảo đảo, khóe miệng tràn ra một tia máu tươi.

Cũng may, hắn đã thoát ly được vòng vây của đám người Triệu Phong.

Đúng lúc này, phía trước chợt xuất hiện một đoàn diễm vân quỷ thi màu ám tro dày đặc, nhanh chóng khuếch trương phương viên một hai chục dặm.

- Cái gì?

Thân thể Ô Long Vương đã bị trọng thương, tinh khí linh phách cũng

nhanh chóng trôi đi.

Bởi vì bị thương, trên người có không ít miệng vết thương, oán lực quỷ thi, cũng thừa cơ cướp đoạt sinh cơ của của hắn, thậm chí mạnh hơn lúc thường gấp vài lần.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu huy động trận kỳ, diễm vân quỷ thi cuồn cuộn, hình thành từng đạo trói buộc như long xà thực chất, vây khốn Ô Long Vương.

- Tặc miêu, chết đi!

Ô Long Vương giận tím mặt, từ khi giao phong cho đến nay, hắn đã bị đông đảo Vương Giả vây công, mặc dù đã thi triển rất nhiều loại bí thuật, nhưng cũng chỉ có thể kéo dài thời gian thất bại.

Meo ô…

Tiểu Tặc Miêu ở trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, thoắt cái đã biến mất.

Với thần niệm cường đại của Ô Long Vương, vậy mà vẫn không tìm ra thân hình của Tiểu Tặc Miêu.

Còn Quỷ Thi Trớ Chú đại trận kia, vẫn đang không ngừng trói buộc, đồng thời hấp thu tinh khí tính mệnh của hắn.

Sắc mặt Ô Long Vương trở nên tái nhợt, không dám lưu lại, vội vàng cưỡng ép đột phá Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Chờ đến lúc hắn cưỡng ép đột phá Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, sắc

mặt lại càng suy yếu hơn.

Đúng lúc này.

Một đạo hư ảnh chủy thủ u ám, bỗng dững từ hư không trước mặt, phóng tới trước người hắn.

Phốc phốc…

Đầu của Ô Long Vương, bị đâm thủng, huyết quang tung tóe.

Thoạt nhìn giống như hắn chủ động lao tới thanh chủy thủ thần bí kia vậy.

- Ảnh Sát Đế Nhận…

Trên gương mặt tái nhợt của Ô Long Vương, không khỏi lộ ra một tia kinh hãi.

Ảnh Sát Đế Nhận, không chỉ đâm thủng cơ thể hắn, mà còn ghim vào linh hồn và hư ảnh sau lưng hắn.

Thân là Thánh Khí của Ảnh Sát đạo, Ảnh Sát Đế Nhận có đủ loại năng lực thần bí, có thể sánh ngang với Tỏa Thiên Cung.

Năm xưa, Tiểu Tặc Miêu phải dốc hết toàn bộ vốn liếng mới miễn cưỡng nhận được truyền thừa của Ảnh Sát Đế Nhận.

- Muốn giết ta, tuyệt không có khả năng…

Ô Long Vương cô gắng giãy dụa.

Vụt...

Tiểu Tặc Miêu vỗ ra một trảo, cào lên mặt hắn, cảm giác mê muội lập tức bao phủ thể xác và tinh thần Ô Long Vương.

- A…

Tại phương diện linh hồn, đột nhiên cảm thấy choáng váng thống khổ một trận, thân thể và linh hồn của Ô Long Vương, chậm rãi tan ra bên trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Chương 707: Mộ Vân Bại Trận

Những con mắt huyết sắc, đến từ Bách Thi trớ chú, đồng loạt mở trừng trừng, oán lực tinh thần khủng bố, đủ khiến cho trái tim Vương Giả Hư Thần Cảnh lạnh buốt, dưới Vương Giả, e rằng tâm thần sẽ thác loạn mà sụp đổ…

Trên mặt Triệu Phong lộ vẻ vui mừng, Quỷ Thi Trớ Chú đại trận hiện nay, đã nhảy vọt đến một cấp độ hoàn toàn mới.

Những quỷ thi này, một loạt đều sinh ra dị biến.

Vụt...

Dưới sự khống chế của Tiểu Tặc Miêu, những con mắt huyết sắc, đều nhanh chóng thu lại hào quang.

Sau khi Ô Long Vương vẫn lạc, đám phản đồ của Thánh Địa hải tặc, cuối cùng cũng bị diệt trừ.

Nhóm Vua Hải Tặc của liên minh hải tặc, đều không khỏi kinh ngạc, cự đầu Vua Hải Tặc tung hoành trăm năm, không ngờ lại chết đi như vậy.

- Mọi người cùng nhau xông lên!

Đám hải tặc, sau một phen hoảng hồn, đầu mâu lại lần nữa chỉ hướng Mộ Vân Đại Đế.

Những Vương Giả cấp Lĩnh Vực, trực tiếp giết tới.

Còn một ít Vương Giả bình thường, mặc dù không dám đến gần, nhưng vẫn có thể cách không công kích, tấn công ở cự ly xa.

Thân là Vương Giả Hư Thần Cảnh, thọ nguyên trên mấy vạn năm, xuất ra một hai kiện Thần binh siêu phàm, cũng không có vấn đề gì.

Chỉ trong chốc lát.

Hai chục vị Vương Giả khắp toàn trường, bao gồm đám người Lãnh Nguyệt Vương, Cự Sa Vương, đều vận chuyển ý chí Vương Giả và sức mạnh to lớn, đồng loạt áp bách về phía Mộ Vân Đại Đế.

- Mộ Vân Đại Đế, Ô Long Vương đã chết, một mình ngươi lưu lại, còn ý nghĩa gì nữa?

Cự Sa Vương trầm giọng nói.

Hai chục vị Vương Giả trên sân liên thủ, vây công Mộ Vân Đại Đế, lập tức chiếm cứ thượng phong tuyệt đối.

Trong đó.

“Phong Thiên Chưởng” của Bán Thần ấu đồng, có tác dụng suy yếu và áp chế sức mạnh to lớn cùng ý cảnh Đại Đế của Mộ Vân Đại Đế.

Trong lòng Mộ Vân Đại Đế hết sức tức giận, đường đường là Đại Đế, vậy mà không ngờ lại bị áp bách đến nước này.

Rầm rầm rầm…

Sau một hồi đám Vương Giả đỉnh phong, Vương Giả Lĩnh Vực, Vương Giả bình thường phát lực tấn công, Mộ Vân Đại Đế thân hãm

lớp lớp vòng vây, hiển nhiên đã có chút không chống đỡ nổi nữa.

Thậm chí.

Bây giờ Mộ Vân Đại Đế muốn phá vòng vây, cũng phải trả một cái giá lớn.

- Hừ! Cho dù Ô Long Vương đã chết, nhưng ta đã hứa với hắn, người phải giết, tuyệt đối không thể bỏ qua.

Mộ Vân Đại Đế hừ lạnh một tiếng.

Vừa mới nói xong, hào quang hồng vân khắp bốn phía, giống như thực chất, bắt đầu khởi động.

Một hình thái Tiểu Thế Giới, chậm rãi dung nhập vào hư không bốn phía, ngăn cách sự quần công của đông đảo Vương Giả.

- Mộ Vân Đại Đế, Tiểu Thế Giới của ngươi, cho dù có ngưng hiện, cũng không cách nào ngăn cản nổi công kích của phần đông Vương Giả chúng ta.

- Cần gì phải làm vậy?

Lãnh Nguyệt Vương và Cự Sa Vương một mặt công kích, một mặt khuyên nhủ.

Hiện tại, Mộ Vân Đại Đế quả là đến chết vẫn còn giữ sĩ diện.

Tiểu Thế Giới của hắn, sau khi ngưng hiện, phương diện phòng ngự tăng mạnh, lực công kích của sức mạnh to lớn, cũng tăng cường.

Rầm rầm rầm…

Nhưng chiến lực của những Vương Giả này, đều là thế công dời sông lấp biển, nếu đặt ở Vực Nội, toàn bộ đều là tồn tại vô địch.

Tiểu Thế Giới của Mộ Vân Đại Đế, thoáng cái đã bị đánh cho hoang tàn lộn xộn.

- Cho dù ta phải trả một cái giá đắt thì cũng nhất định phải giết chết ba người này.

Mộ Vân Đại Đế, lòng tự tôn của Đại Đế Hư Thần Cảnh, không cho phép hắn dễ dàng từ bỏ như vậy.

Vì thế, hắn không tiếc dùng Tiểu Thế Giới, ngăn cản toàn bộ những công kích cuồng bạo này.

Ngay sau đó, linh hồn và chân nguyên của hắn đột nhiên sôi trào, trên lòng bàn tay thiêu đốt một thanh huyết nhận hồng vân.

Thanh huyết nhận hồng vân này dài đến trăm trượng, toàn thân thiêu đốt một tầng huyễn diễm mờ nhạt cấm kỵ.

- Chết đi!

Trong hai mắt của Mộ Vân Đại Đế, hiện ra một tia huyết quang, tàn nhẫn ngoan độc, huyết nhận hồng vân, mãnh lực vung lên.

Rắc rắc…

Thế công kích được tạo nên từ sức mạnh to lớn của phần đông Vương Giả, lập tức hóa thành ngàn vạn mảnh vỡ.

Huyết nhận hồng vân cực lớn này, chém ngang thiên địa, truyền đến

hàng loạt thanh âm Không Gian Lĩnh Vực bị nghiền nát.

- A a…

Dưới một chém này, một gã Vương Giả Lĩnh Vực bỏ mạng, hai gã Vương Giả bình thường, lập tức hóa thành vũng máu.

- Công kích thật mạnh, ngay cả Không Gian Lĩnh Vực cũng bị chém vỡ.

Trong lòng Triệu Phong run lên.

Đại Đế Hư Thần Cảnh, chỉ cần liều mạng, chiến lực lập tức tăng lên vài lần.

Hơn nữa, những huyết nhận hồng vân này, đều xuyên qua phương diện vật chất linh hồn, thông sát hết thảy.

- Mộ Vân Đại Đế, ngươi quả là kẻ điên, không tiếc tiêu hao bổn nguyên, tổn hại thọ nguyên.

- Mọi người nhanh liên hợp lại!

Đám Vua Hải Tặc vừa sợ hãi vừa tức giận, cả đám đồng loạt thi triển bí thuật.

- Ha ha ha… Đám hải tặc các ngươi, đều chết cả đi!

Trên mặt Mộ Vân Đại Đế, chợt hiện vẻ điên cuồng thị sát khát máu.

- Phong Thiên Thập Bát Chưởng!

Bán Thần ấu đồng hét lớn một tiếng, Hồn lực huyết mạch hoàn toàn

kích phát.

Toàn thân hắn phát ra ánh sáng vàng rực, ý chí Bán Thần và linh hồn, tuy hai mà một, dung hợp lại với nhau, liên tục đánh ra từng đạo chưởng quang vặn vẹo, thoạt nhìn có phần chậm chạp, nhưng chỉ trong thoáng chốc đã đánh lên Tiểu Thế Giới của Mộ Vân Đại Đế.

- Phong Thiên Thập Bát Chưởng? Đây chính là tuyệt kỹ “Phong Thiên Chưởng” trọn vẹn.

Ý cảnh của Mộ Vân Đại Đế, thậm chí ngay cả Tiểu Thế Giới, cũng bị áp bách.

Theo Phong Thiên Thập Bát Chưởng liên tục triển khai, loại cảm giác áp bách trầm trọng, càng ngày càng phong ấn và hạn chế lực lượng của hắn mạnh hơn.

- Hắc hắc, Phong Thiên Thập Bát Chưởng, một khi để ta thi triển toàn bộ, sẽ đạt được lực lượng phong ấn mười tám lần. Đạt tới trình độ đó, ngay cả một phương thiên địa, cũng có thể phong ấn được.

Bán Thần ấu đồng từng chưởng từng chưởng phát ra.

Trên thực tế.

Với cấp độ của hắn hiện tại, tối đa chỉ có thể thi triển đến quyền thứ tám trong Phong Thiên Chưởng.

Nhưng dù vậy cũng đã rất kinh thế hãi tục rồi, đủ để phong ấn Vương Giả đỉnh phong, thậm chí phong ấn một bí cảnh Tiểu Thế Giới.

- Không tốt! Tiểu Thế Giới của ta…

Trong lòng Mộ Vân Đại Đế trở nên nặng nề, chiêu thức công kích của hắn, thậm chí sức mạnh to lớn của thiên địa, cũng bị hạn chế sâu sắc.

Lúc đánh đến quyền thứ tư trong Phong Thiên Chưởng, thân hình và tốc độ của hắn, đã bị hạn chế một nửa, ngay cả lực công kích, cũng bị suy yếu hai ba thành.

- Chủ nhân, ta tối đa chỉ có thể chống đỡ đến quyền thứ tám trong Phong Thiên Chưởng, không cách nào hoàn toàn phong ấn hắn được.

Bán Thần ấu đồng nói.

- Vậy là đủ rồi.

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Dù sao đi nữa, đối thủ cũng là Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Mộ Vân Đại Đế bị “Phong Thiên Chưởng” liên tục hạn chế phong ấn, đồng thời còn lọt vào sự công kích điên cuồng của mười mấy vị Vương Giả.

Tiểu Thế Giới của hắn, đã bị nghiền nát một nửa.

Ọc…

Rốt cuộc, khóe miệng của Mộ Vân Đại Đế, cũng tràn ra một tia vết máu.

Trong lòng hắn, cuối cùng cũng sinh ra một tia hối hận tiếc nuối, lẽ ra không nên càn rỡ như vậy.

Đây gọi là đến chết vẫn còn sĩ diện.

Một Đại Đế, đối kháng với một hai chục vị Vương Giả, quả thật là quá tự phụ rồi.

Nhất là hiện tại, hắn bị “Phong Thiên Thập Bát Chưởng” tầng tầng phong ấn hạn chế, đã gần như lâm vào tuyệt cảnh.

- Chủ nhân, dù sao hắn cũng là Đại Đế, nhất định phải phòng ngự hậu chiêu phản công của hắn.

Bán Thần ấu đồng đã đánh tới quyền thứ bảy trong Phong Thiên Chưởng.

Lúc này, Mộ Vân Đại Đế đã bị thương không nhẹ, nguyên khí hao tổn rất lớn, đang chuẩn bị thi triển tuyệt kỹ ẩn giấu.

- Hừ! Một chiêu này, mặc dù phải trả một cái giá đắt, nhưng có thể bảo đảm giúp ta đột phá vòng vây, đồng thời diệt sát hơn một nửa đám người ở đây.

Mộ Vân Đại Đế âm thầm cười lạnh.

Trước khi bỏ chạy, hắn nhất định phải khiến cho những người này, chịu một đả kích thảm trọng.

Lúc này.

Không ai phát hiện ra, mắt trái của Triệu Phong, đã bị một tầng sương mù màu tím thay thế, bên trong phảng phất có một thế giới Tử Huyễn tĩnh mịch.

Mái tóc tím của hắn, phất phới tung bay trong đám kình phong cuồng bạo.

- Phong Thiên Đệ Bát Chưởng!

Bán Thần ấu đồng đã thôi động Phong Thiên Chưởng đến cực hạn.

Tâm thần linh hồn của Mộ Vân Đại Đế, đều trầm xuống, dưới công kích cuồng bạo của đông đảo Vương Giả, hắn lại thổ ra thêm một búng máu.

Tiểu Thế Giới của hắn, nhanh chóng vỡ thành từng mảnh nhỏ.

Thế nhưng, Mộ Vân Đại Đế thân thụ trọng thương, khóe miệng lại nhếch lên một nụ cười tàn nhẫn.

Một vài Vương Giả ở đây, đã cảm nhận được một luồng khí tức cấm kỵ, tràn ngập bất an.

Chỉ có huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, là hoàn toàn nắm rõ tình huống vận chuyển hồn lực chân nguyên khắp toàn thân của Mộ Vân Đại Đế.

- Bị phong ấn đến cực hạn rồi, ngay cả Tiểu Thế Giới cũng vỡ nát, cơ hội tốt!

Triệu Phong đã chuẩn bị huyết mạch đồng thuật, lập tức phát động.

Phốc phốc…

Một đạo hư nhận mờ nhạt, dài chừng hai trượng, bề mặt chập chờn khí tức Lôi Kiếp hủy diệt, lăng không xuyên qua ngực Mộ Vân Đại Đế.

Huyết Quang Phi Tiên!

Thân thể Mộ Vân Đại Đế cứng lại, tuyệt kỹ ẩn giấu đã lâu, thoáng cái đã bị cắt ngang.

Trong khoảnh khắc này, sắc mặt của hắn trở nên tái nhợt, sau đó biến thành đỏ sậm.

Tai, mũi, miệng của hắn, đều chảy ra máu tươi, thân hình lảo đảo.

Khắp bốn phía.

Đám đông Vua Hải Tặc đang vây công, đều trợn mắt há hốc mồm, kinh hãi thất sắc.

- Hư Không Đồng Trảm!

Huyết mạch đồng tử và tóc của Triệu Phong, rất nhanh khôi phục lại màu sắc bình thường.

Trong mắt Lãnh Nguyệt Vương và Cự Sa Vương, lộ ra một tia khiếp sợ sâu sắc, không ngờ một thanh niên không có gì đặc biệt, lại có thực lực khủng bố như vậy.

Ai mà ngờ được, nội tình mạnh nhất của người thanh niên này, không phải là Phong Lôi truyền thừa, mà là huyết mạch đồng tử.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, trong khoảnh khắc mở ra, đám Vương Giả ở đây, đều cảm thấy phương diện linh hồn rét lạnh bất an.

- Đây mới là thực lực chân chính của hắn, còn tia khí tức này, chẳng

lẽ là Lôi lực Thần Kiếp?

Bộ dạng của Bán Thần ấu đồng phảng phất như kinh ngạc đến nghẹn lời.

Cách đây không lâu, hắn dung nhập với ý chí Bán Thần, thực lực tăng vọt, thế nhưng đã có dị tâm đối với việc Triệu Phong dùng “Minh Tâm Chủng” khống chế sinh tử.

Nhưng đến lúc này, Triệu Phong chính thức phát động huyết mạch đồng tử, hắn lai không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

“Hư Không Đồng Trảm” này, đối với Mộ Vân Đại Đế mà nói, đã tạo thành đả kích mang tính hủy diệt.

Hư Không Đồng Trảm, so với lúc ở Bán Thần Di Viên, không biết đã mạnh hơn gấp bao nhiêu lần.

Tử Diệt Phong Lôi đã trở thành Xích Diệt Phong Lôi, thậm chí còn dung nhập vào Lôi lực Thần Kiếp, uy lực khác biệt một trời một vực.

- Nếu không phải đánh lén, cộng thêm Phong Thiên Chưởng hạn chế và Tiểu Thế Giới của Đại Đế cũng bị nghiền nát, e rằng một chiêu này của ta cũng không dễ dàng đắc thủ như vậy.

Triệu Phong cũng không có lộ ra dáng vẻ đắc ý.

Dựa vào lý giải của Đại Đế đối với Không Gian, giác quan cường đại vô biên, Hư Không Đồng Trảm dưới tình huống bình thường, e rằng khó mà đắc thủ được.

Lúc này.

Mộ Vân Đại Đế thất khiếu chảy máu, Tiểu Thế Giới đã vỡ thành mảnh nhỏ, thoáng cái đã lâm vào sinh tử tuyệt cảnh.

Có ai ngờ được, Đại Đế Hư Thần Cảnh phong quang vô hạn, lại rơi xuống tình cảnh như vậy.

- Bạo!

Mộ Vân Đại Đế thiêu đốt chân nguyên và lực lượng linh hồn, quát lớn một tiếng, Tiểu Thế Giới vừa bị nghiền nát, lập tức nổ tung, đem toàn bộ Vương Giả Hư Thần Cảnh xung quanh, hoặc đánh bay hoặc chôn vùi.

- A a a…

Năm sáu vị Vương Giả Hư Thần Cảnh phụ cận, đều lập tức bị loại bỏ, số còn lại thì bị đánh bay ra ngoài.

Cũng may là Tiểu Thế Giới đã vỡ thành mảnh nhỏ, nếu như là Tiểu Thế Giới vẫn còn nguyên vẹn, bộc phát lực lượng hủy diệt, e rằng uy lực còn mạnh gấp mười lần, thậm chí rất có thể lưu lại tính mạng của Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Vèo…

Sau khi tự bạo Tiểu Thế Giới, một đạo huyết hoa đỏ sâm, vạch phá hư không rời đi, tốc độ còn nhanh hơn trạng thái đỉnh cao của Triệu Phong vài lần.

Chỉ trong nháy mắt.

Mộ Vân Đại Đế đã biến mất khỏi tầm mắt.

- Thù ngày hôm nay, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

Sau khi Mộ Vân Đại Đế đột phá lớp lớp vòng vây, nghiến răng nghiến lợi, vẻ mặt hết sức âm lệ.

Nửa canh giờ sau…

Tốc độ của hắn dần giảm xuống, đã đến biên giới Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác.

Đúng lúc này…

Một chiến thuyền buồng kim loại hắc ám khổng lồ, phát ra khí tức lạnh lẽo, đột nhiên bay tới trước mặt.

- Đại Đế Hư Thần Cảnh?

Ôn Lạc An chấn động.

Cách đây không lâu, hắn và Âm Dương Vương, đều mơ hồ cảm ứng được một tia khí tức ý chí Đồng lực Tử Vong.

- Lưu lại!

Âm Dương Vương quát lạnh một tiếng.

- Vị Đại Đế Hư Thần Cảnh này, dường như đã nhiễm qua khí tức ý chí Tử Vong.

Tử vong lệnh bài của Ôn Lạc An và Âm Dương Vương, đều xuất hiện một tia cảm ứng.

- Cái gì? Lưu lại?

Sắc mặt Mộ Vân Đại Đế trầm xuống, mặc dù hắn bị thương cực nặng, nhưng linh hồn không diệt thì vẫn còn năm sáu thành chiến lực.

Tuy nhiên, với thực lực như vậy, cũng đủ để một vị Vương Giả đỉnh phong không thể ứng phó rồi.

Chương 708: Tử Vong Ngưng Thị

Ôn Lạc An và Âm Dương Vương, tự nhiên sẽ không tự phụ đến mức cho rằng có thể lưu lại vị Đại Đế Hư Thần Cảnh này, cho dù có là Đại Đế bị trọng thương đi nữa.

Mộ Vân Đại Đế tràn ngập lửa giận ủy khuất, đang lo không có chỗ phát tiết.

Hắn liếm liếm môi, nở nụ cười tàn khốc, nhìn kỹ hai người và những thân ảnh Tử Vệ mơ hồ trên con thuyền buồm Tử Vong.

Chẳng biết tại sao, hắn lại cảm thấy có chút quen thuộc, dường như đã từng biết thông tin về những người này ở một nơi nào đó.

- Trên thân người này, có manh mối liên quan đến Triệu Phong, nhất định phải lưu hắn lại.

Âm Dương Vương và Ôn Lạc An liếc nhìn nhau.

Mộ Vân Đại Đế đã trúng phải Hư Không Đồng Trảm của Triệu Phong, lực lượng khí tức Đồng lực khổng lồ ẩn chứa trong người hắn, cũng nhiễm phải một ít khí tức ý chí Tử Vong.

Hai người trao đổi ánh mắt với nhau, lập tức có quyết định.

Vù vù…

Hai người, đồng thời lấy ra một cái Tử vong lệnh bài đặc thù.

Lệnh bài này, phát ra khí tức cổ xưa tĩnh mịch, toàn thân một màu đen, bên ngoài viết một chữ “Tử” cổ triện, phát ra khí tức Tử Vong xuyên thẳng linh hồn.

Tâm hồn Mộ Vân Đại Đế chỉ cảm thấy đột nhiên rét lạnh, bất an một cách khó hiểu.

Bên trong hai khối Tử vong lệnh bài tĩnh mịch này, chợt phát ra một luồng ý chí Tử Vong mơ hồ, tập trung lên người Mộ Vân Đại Đế.

- Lệnh bài này, chẳng lẽ là…

Mộ Vân Đại Đế dường như nghĩ đến cái gì đó, bỗng nhiên biến sắc.

Khoảnh khắc tiếp theo, một màn kinh người xuất hiện.

Ô...ô...ô...n...g!

Tại trung tâm của hai tấm Tử vong lệnh bài này, hiện ra một đồng tử tĩnh mịch đen kịt, bên trong xuất hiện một vòng xoáy sâu không thấy đáy, mơ hồ nhảy lên quang điểm màu trắng, dường như liên thông với thế giới Tử Vong vô tận.

- Tử Vong Chi Mâu!

Mộ Vân Đại Đế kinh hãi nghẹn ngào, suy đoán bất an trong lòng, lại trở thành sự thật.

Giờ phút này, Âm Dương Vương và Ôn Lạc An, dùng hai tấm Tử vong lệnh bài, dẫn động lực lượng Tử Vong Chi Mâu, khí tức Tử Vong mà nó phát ra, so với lúc trước từng xuất hiện tại Di tích Tử Thánh, còn mạnh hơn gấp mấy chục lần.

Mà hai loại, lại hoàn toàn khác nhau.

Trước kia, Tử Vong Chi Mâu xuất hiện tại Di tích Tử Thánh, là dựa vào sự tương liên giữa bản thân lực lượng của “Tử vong lệnh bài” và Tử Vong Chi Mâu của Tử Vong Đại Đế.

Bởi vì trong Tử vong lệnh bài, có chứa đựng ý chí Tử Vong cường đại của Tử Vong Đại Đế.

Nhưng bây giờ.

Âm Dương Vương và Ôn Lạc An lại trở thành môi giới, trực tiếp kết nổi với “Tử Vong Chi Mâu” của Tử Vong Đại Đế.

Tâm linh Mộ Vân Đại Đế thoáng run, có cảm giác như không thể nắm giữ sinh tử.

Nhưng thân là Đại Đế Hư Thần Cảnh, hắn lại không hề lùi bước chút nào.

Trên lý thuyết thì tu vi của hắn tương đương với Tử Vong Đại Đế.

Chẳng qua, đối phương là Đại Đế truyền kỳ cổ xưa, là một trong những hậu duệ huyết mạch của Tử Vong Mâu Thần.

- Hừ! Tử Vong Đại Đế! Bản tôn của ngươi hiện thân, có lẽ sẽ khiến ta nhượng bộ lui binh. Nhưng Tử Vong Chi Mâu của ngươi ở đây, chẳng qua là câu thông vượt qua hư không mà thôi.

Mộ Vân Đại Đế cười lạnh một tiếng, lực lượng linh hồn gần như thiêu đốt, sinh ra một luồng ý chí to lớn tuyệt cường.

Âm Dương Vương và Ôn Lạc An ở phía đối diện, đều có cảm giác hít thở không ôn, linh hồn run rẩy.

Cũng may.

Trong tay có Tử vong lệnh bài, khiến bọn hắn tin rằng, có một loại linh hồn bổn nguyên đang che chở.

Rắc rắc…

Hai tấm Tử vong lệnh bài đột nhiên nghiền nát.

Ngay sau đó, một đôi hư ảnh Tử Vong Chi Mâu, u ám thâm thúy, giống như vực sâu Tử Vong, bỗng nhiên biến lớn ngàn vạn lần, không khác gì Di Thiên Chi Mâu của Triệu Phong.

- Tử Vong Ngưng Thị!

Thanh âm trong tối tăm, vang vọng khắp phương diện linh hồn.

“Tử Vong Chi Mâu” vượt không mà đến, lạnh lùng như Thiên Đạo, lặng lẽ dừng lại trên đỉnh đầu Mộ Vân Đại Đế.

- Làm sao có thể…

Mộ Vân Đại Đế cảm thấy linh hồn của mình, phảng phất bị giam cầm, không do bản thân mình khống chế nữa.

Sinh cơ khắp toàn thân của hắn, dường như bị phong bế, khó có thể nhúc nhích.

Trên đầu.

Một đôi “Tử Vong Chi Mâu” cực lớn, trong mắt là vòng đen tĩnh mịch đang xoay tròn.

- Tuyệt đối không có khả năng!

Mộ Vân Đại Đế cố gắng giãy dụa, kinh hãi gào thét.

Thế nhưng, trải qua một hồi đại chiến, Tiểu Thế Giới đã bị nghiền nát, nguyên khí đại thương, hắn chỉ còn lại năm sáu thành chiến lực thời kỳ đỉnh phong mà thôi.

Mặc dù hắn cố gắng giãy dụa, nhưng lại lực bất tòng tâm.

Thời gian dần trôi qua.

Một cái hư ảnh Linh Thể to lớn, giống như hư vô của Mộ Vân Đại Đế, bị một lực lượng vô hình, kéo ra khỏi cơ thể.

Đó chính là linh hồn của Mộ Vân Đại Đế.

Vù…

Linh hồn của Mộ Vân Đại Đế, bị “Tử Vong Chi Mâu” vượt không mà đến, hút vào trong một vòng xoáy đen kịt hư vô.

- Tử Vong Ngưng Thị! Đây chính là chiêu bài tuyệt kỹ huyết mạch đồng tử của sư tôn. Dùng lực lượng linh hồn để phân cao thấp, nếu như linh hồn của mục tiêu kém hơn người thi thuật, chắc chắn sẽ bị hút đi linh hồn.

Trong mắt Ôn Lạc An, có một tia kính sợ.

Loại linh hồn đồng tử thuật như Tử Vong Ngưng Thị, có thể nói là

cấm thuật, giống như người phát ngôn của Tử Thần.

Chẳng qua.

Tại một góc độ khác mà nói, Tử Vong Đại Đế, quả thật là người phát ngôn của “Tử Thần”.

Bởi vì, chủ nhân của Tử Vong Mâu Thần, chính là Tử Thần. Thế nhưng thủy tổ của Tử Vong Chi Mâu, lại là duy nhất, nhưng dường như chưa bao giờ xuất hiện tại Thương Hải.

Khoảng không trên đỉnh đầu.

Hư ảnh Tử Vong Chi Mâu dừng lại vài nhịp hô hấp, sau khi ảm đạm đến mức tận cùng, đã biến mất không còn thấy đâu nữa.

- Vượt qua mấy cái quần vực, thi triển “Tử Vong Ngưng Thị”, mà mục tiêu còn là Đại Đế Hư Thần Cảnh, tiêu hao này rất lớn, e rằng…

Hàng lông mày của Âm Dương Vương thoáng nhíu chặt.

Hồi lâu sau…

Ô...ô...ô...n...g!

Trong tay Ôn Lạc An, xuất hiện một Tử vong lệnh bài dùng để đưa tin.

- Tung tích của Triệu Phong, ở tại hạp cốc Thập Bát Giác, trong Thánh Địa truyền thừa của Hải Tặc Hoàng…

Một thanh âm suy yếu trầm thấp, từ trong lệnh bài truyền đến.

Hạp cốc Thập Bát Giác? Truyền thừa Hải Tặc Hoàng?

Ánh mắt của Ôn Lạc An và Âm Dương Vương đều sáng lên.

Xem ra, sau khi Tử Vong Đại Đế thu lấy linh hồn của “Mộ Vân Đại Đế”, đã điều tra được manh mối liên quan đến Triệu Phong rồi.

Chẳng qua vì thế mà Tử Vong Đại Đế cũng phải bỏ ra một cái giá rất lớn.

Mặc dù có hai tấm Tử vong lệnh bài làm vật trung gian, nhưng Tử Vong Chi Mâu, vượt qua khoảng cách xa xôi, mục tiêu còn là Đại Đế Hư Thần Cảnh cùng cấp, cho nên tiêu hao rất lớn.

Huống chi.

Sau khi thi triển “Tử Vong Ngưng Thị” thành công, Tử Vong Đại Đế còn phải tiến hành sưu hồn thuật để kiểm tra linh hồn của Mộ Vân Đại Đế.

- Đồng lực tâm thần của vi sư, tiêu hao cực lớn, cần phải tĩnh dưỡng một tháng. Các ngươi trước hết thãy theo dõi mục tiêu đi…

Thanh âm của Tử Vong Đại Đế dần trở nên nhỏ đi rồi biến mất.

Ôn Lạc An và Âm Dương Vương liếc nhìn nhau, trong lòng có chút kinh ngạc.

Tại sao Tử Vong Đại Đế lại cố ý dặn dò, không nên giết Triệu Phong, còn phải lưu toàn thây.

Vì đuổi giết Triệu Phong, Tử Vong Đại Đế đã bỏ ra rất nhiều tinh lực nhân lực, có thể nói là một cái giá cực lớn.

Hết thảy những điều này, liệu có đáng giá không?

Hạp cốc Thập Bát Giác, Thánh Địa hải tặc.

Sau một hồi đại chiến thảm liệt, phần đông Vua Hải Tặc đều bị thương, có một số lộ ra cảm xúc như sống sót sau tai kiếp.

Trận chiến này qua đi, những Vua Hải Tặc tại nơi này, khi nhìn về phía Triệu Phong, thần sắc đã không còn như trước nữa.

Không người nào dám hoài nghi việc Triệu Phong tư cách cùng tranh đoạt bảo tọa Hải Tặc Hoàng với Cự Sa Vương và Lãnh Nguyệt Vương.

Thông tin về Bán Thần ấu đồng ở bên cạnh Triệu Phong, cũng khiến người khác rất hiếu kỳ.

Vụt vụt vụt...

Hơn mười tấm lệnh bài Vua Hải Tặc, bay tới trên hư không hải dương.

Dựa theo quy tắc Hải Tặc Hoàng truyền thừa, chỉ cần có đủ chín tấm lệnh bài Vua Hải Tặc, là có thể mở ra Thánh Địa truyền thừa của Hải Tặc Hoàng.

Nhưng lúc này, số lượng Vua Hải Tặc, đã vượt xa yêu cầu tối thiểu để mở cửa.

Trong đó, có một tấm lệnh bài Vua Hải Tặc, lại có chút tương liên với thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi của Triệu Phong.

Mỗi một tấm lệnh bài Vua Hải Tặc, đều được thành lập dựa trên một cái thuyền hải tặc truyền kỳ.

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, có xuất xứ từ thuyền hải tặc, lại có đủ linh tính nhất định, cho nên mới được Vua Hải Tặc tán thành.

Thân là thuyền trưởng, Triệu Phong cũng được xem là một trong những Vua Hải Tặc.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong hư không hải dương, chợt truyền đến cảm giác thiên địa rung chuyển chấn động.

Loại cảm giác chấn động này, tràn ngập khắp hạp cốc Thập Bát Giác rộng lớn vô biên.

Dưới luồng lực lượng mênh mông kia rót xuống, ngay cả Hư Thần Cảnh, cũng đều cảm thấy nhỏ bé.

- Bố cục khổng lồ như thế, thật sự chỉ là truyền thừa của một Đại Đế Hư Thần Cảnh?

Ý cảnh giác quan của Triệu Phong, đều không phải tầm thường.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện trên vai Triệu Phong, hai mắt lập lòe phát sáng.

- Truyền thừa Hải Tặc Hoàng, quả nhiên không đơn giản.

Bán Thần ấu đồng dường như có chút suy tư.

Loại cảm giác chấn động này, kéo dài rất lâu.

Cùng lúc đó…

Trong Thánh Địa hải tặc, mười tám cái hạp cốc bằng Đảo vực cỡ nhỏ, đồng loạt bộc phát ra ánh sáng màu xanh ngập trời, có khí thế bễ nghễ trải rộng, như muốn nghịch thiên.

Đương nhiên.

Trừ khi có thể quan sát khắp toàn bộ Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác này, bằng không, sẽ rất khó cảm thụ được khí thế đó.

- Xuất hiện rồi!

Không biết là ai, đột nhiên kinh hô một tiếng.

Rầm rầm rầm…

Tại trung tâm hư không hải dương, chợt hình thành vòng xoáy to lớn cao đến ngàn trượng, bên trong mơ hồ nổi lên ánh sáng màu xanh, phát ra một đám khí tức phong cách cổ xưa, phảng phất như xuyên suốt tinh không bờ bên kia.

- Lực lượng rất mạnh, đây là lối vào truyền thừa Hải Tặc Hoàng sao?

Bán Thần ấu đồng nhắm hai mắt lại.

Trung tâm cơn sóng lớn cao đến ngàn trượng, có một vòng xoáy thần bí, dường như có một loại ý cảnh kéo dài vĩnh hằng.

- Lối vào này… Cho dù là Đại Đế Hư Thần Cảnh, cũng có thể xé

thành mảnh vụn.

Triệu Phong líu lưỡi, không khỏi sợ hãi thán phục.

Hơn nữa, ánh sáng màu xanh lúc sáng lúc tối, tại vòng xoáy trung tâm con sóng cực lớn này, mang đến cho Triệu Phong một loại cảm giác quen thuộc như đã từng trải qua, so với khí tức của một vài đoạn trong ký ức, có chút tương tự, nhưng lại hoàn toàn khác nhau.

- Mọi người, cùng xuất phát nào!

Hải thuyền khổng lồ của Lãnh Nguyệt Vương và Cự Sa Vương, dẫn đầu đám người, lao đến vòng xoáy trung tâm con sóng lớn.

Kỳ diệu chính là.

Chiến thuyền hải tặc của bọn hắn, được một luồng lực lượng thần bí che chở, lực lượng khủng bố tại vòng xoáy trên con sóng lớn, hoàn toàn không làm thương tổn đến bọn hắn chút nào.

- Thú vị.

Triệu Phong cũng nhìn ra được, đó là tác dụng của lệnh bài Vua Hải Tặc, khí tức của nó đã dung nhập vào bên trong thuyền hải tặc.

Bên trong thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, đồng dàng cũng có luồng khí tức chấn động như có như không này, sau khi tiếp cận vòng xoáy, lại càng rõ ràng hơn.

Trong đó, có liên quan đến toàn bộ bố cục khổng lồ của Thánh Địa hải tặc.

Trong lòng Triệu Phong lại càng hiếu kỳ hơn, với lực lượng của một

mình Hải Tặc Hoàng, liệu có thể làm ra được bố cục to lớn như vậy sao?

Vèo…

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi cùng một số thuyền hải tặc truyền kỳ khác, tiến vào vòng xoáy trung tâm con sóng lớn.

Muốn tiến vào vòng xoáy của con sóng khổng lồ này, chỉ có thể là những hải thuyền được lựa chọn, ngoài ra còn phải tập hợp toàn bộ lệnh bài Vua Hải Tặc để mở ra Thánh Địa hải tặc.

Vụt vụt vụt...

Cùng lúc đó, trong Thánh Địa hải tặc, vài tấm lệnh bài Vua Hải Tặc rải rác, dưới tác dụng của một luồng lực lượng thiên địa tối tăm, cũng tiến vào vòng xoáy tại trung tâm con sóng khổng lồ.

Trong Thánh Địa truyền thừa Hải Tặc Hoàng, cứ mỗi một lần mở ra, mười tám tấm lệnh bài Vua Hải Tặc, đều sẽ phân phối lại một lần nữa.

Triệu Phong thở phào một hơi, Lãnh Nguyệt Vương quả thật không lừa gạt mình.

Cứ như vậy, sự tự do của thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, sẽ không còn bị Thánh Địa Hải Tặc Hoàng hạn chế nữa.

Sau khi thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi tiến vào vòng xoáy tại trung tâm con sóng lớn, Tiểu Tặc Miêu, Bán Thần ấu đồng, Khô Lâu đường chủ, đều không bị bài xích hay ảnh hưởng chút nào.

Bọn hắn, chính là một phần tử trên thuyền hải tặc, cam chịu làm

thành viên thuyền hải tặc.

Cuối cùng.

Chỉ có mười tám chiếc thuyền thành công tiến vào vòng xoáy.

Những hải thuyền còn lại, bất kể được làm từ tài liệu cứng rắn như thế nào, bất kể trận pháp phòng ngự mạnh mẽ ra sao, đều bị vòng xoáy của con sóng khổng lồ, xé thành mảnh vụn.

Cho dù là Đại Đế Hư Thần Cảnh, cũng không thể nào mạnh mẽ xông vào vòng xoáy này.

Cho dù có miễn cưỡng trà trộn vào, cũng không có “hải tặc chi tâm”, rất khó mà có thể được truyền thừa kỳ ngộ ở đây.

Đây là truyền thừa chỉ thuộc về hải tặc.

Ô...ô...ô...n...g!

Vòng xoáy của con sóng lớn, trở thành trung tâm lực lượng thiên địa của hạp cốc Thập Bát Giác, dừng lại trên khoảng không hải dương, mãi vẫn không tan.

Không biết qua bao lâu…

Một chiếc thuyền buồm kim loại Tử Vong, cưỡi gió đạp sóng mà đến gần vòng xoáy.

Chương 709: Hải Tặc Hoàng Chi Tranh

- Tới chậm rồi!

Thuyền buồm kim loại Tử Vong, dừng lại trước vòng xoáy của con sóng lớn, cũng khó có thể tiến lên thêm.

Âm Dương Vương, Ôn Lạc An, cùng với phần đông nhóm Tử Vệ, nhìn trung tâm con sóng cao hơn ngàn trượng, không khỏi sinh ra cảm giác vô lực.

Vòng xoáy tại trung tâm con sóng lớn này, có mối tương liên chặt chẽ với lực lượng thiên địa của toàn bộ Thánh Địa hải tặc khổng lồ này, không phải là thứ mà sức người có thể ngăn cản.

- Chúng ta bỏ qua thời cơ rồi, tên Triệu Phong đã trở thành một trong số những Vua Hải Tặc, cùng tiến vào Thánh Địa Hải Tặc Hoàng.

Âm Dương Vương rất nhanh đã điều tra được tin tức.

Nhóm Tử Vệ trên thuyền buồm kim loại Tử Vong, tại phụ cận, đã bắt được một ít hải tặc Hư Không Hải rải rác.

Sau khi đưa ra câu hỏi, Âm Dương Vương và Ôn Lạc An cũng thu được không ít tin tức về truyền thừa Thánh Địa Hải Tặc Hoàng.

Cho đến nay.

Còn chưa có một cường giả nào từ bên ngoài đến mà có thể mạnh

mẽ tiến vào truyền thừa Hải Tặc Hoàng.

Cho dù là đạt tới cấp bậc Đại Đế, như Tử Vong Đại Đế, cũng không cách nào cường hành tiến vào truyền thừa Thánh Địa Hải Tặc Hoàng.

- So với Bán Thần, truyền thừa Hải Tặc Hoàng, chỉ có thể coi là tiểu truyền thừa. Triệu Phong cũng không phải là hải tặc chân chính, có lẽ rất khó mà đạt được kỳ ngộ chính thức.

Ôn Lạc An vui vẻ ôn hòa nói, lòng tin mười phần.

Nửa năm gần đây, Ôn Lạc An sớm đã khôi phục tu vi. Trải qua mà luyện và kỳ ngộ trong Bán Thần, thực lực của hắn hiện nay, đã nâng cao một bước.

Dựa trên cơ sở Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ vốn có, hắn đã tiến thêm một bước, đạt tới Nửa bước Vương Giả.

- Truyền thừa Hải Tặc Hoàng mở ra, bình thường sẽ không vượt quá nửa tháng, chúng ta ở lại đây, đợi Triệu Phong đi ra, đồng thời tập trung những Tử Linh Vương và Tử Vệ khác.

Âm Dương Vương trầm giọng nói.

Thông qua Tử vong lệnh bài, đội nhân mã của Âm Dương Vương, đang liên hệ với những cường giả khác dưới trướng Tử Vong Đại Đế.

Tại một nơi khác bên trong vòng xoáy.

Mười hai chiếc hải thuyền truyền kỳ, dưới sóng lớn thúc đẩy, đã chạy được một đoạn lộ trình.

Không biết qua bao lâu sau…

Phía trước chợt xuất hiện một hòn đảo nhỏ, xung quanh là một tầng ánh sáng màu xanh lúc sáng lúc tối, cổ xưa mà thần bí.

Trên đường đi.

Triệu Phong đứng trên phòng quan sát, chậm rãi quan sát không gian lạ lẫm này.

Trong tầm mắt là một mảnh đại hải vô biên vô tận, không còn là Hư Không Hải ở Ngoại Vực vô biên vô tận nữa.

Sóng lớn thúc đẩy đám hải thuyền, tiến thẳng tới hòn đảo nhỏ ở trung tâm, cũng là lục địa duy nhất ở đây.

- Nơi này là một không gian Bí Cảnh, cấp độ so với Bán Thần Di Viên, e rằng còn cao hơn.

Bán Thần ấu đồng khẽ nói.

Triệu Phong nghe vậy, không khỏi động dung giật mình.

Thánh Địa Hải Tặc Hoàng, thoạt nghe chỉ là một truyền thừa mà trình độ cao nhất là Đại Đế, không ngờ lại là Không Gian Bí Cảnh cao cấp như vậy.

- Thánh Địa Hải Tặc Hoàng, sắp tới rồi.

Đám hải tặc ở trên những con thuyền khác, vẻ mặt tràn ngập hưng phấn, nhìn chằm chằm hòn đảo nhỏ trước mặt.

Cách thật xa.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, liền chứng kiến khung cảnh trên đảo, có mười tám tòa cô phong.

Trung tâm của mười tám tòa cô phong này, là một ngọn núi cực lớn, có cảm giác như quát sá sơn mạch, khí thế ngạo thị thiên địa.

- Hắc hắc, sau khi tiến vào Thánh Địa Hải Tặc Hoàng, Vua Hải Tặc Thập Bát Giác, sẽ lại lần nữa thay đổi. Hơn nữa, khi Thánh Địa mở ra, sẽ sản sinh một vị Hải Tặc Hoàng.

Trung niên để chòm râu dài nói.

Đương nhiên.

Bảo tọa Hải Tặc Hoàng, Vua Hải Tặc bình thường cũng không dám hi vọng xa vời.

Người có năng lực cạnh tranh, cũng chỉ có mấy người Lãnh Nguyệt Vương, Cự Sa Vương và Triệu Phong.

- Không gian này, dường như ngăn cách với ngoại giới.

Mái tóc và mắt trái của Triệu Phong, đều biến thành màu tím.

Dưới sự quan sát của Thần Linh Nhãn, hắn càng phát hiện ra, Không Gian Bí Cảnh này, cũng không phải tầm thường.

Đảo vực trung tâm trước mắt, dường như chỉ là một bộ phận nhỏ trong Không Gian Bí Cảnh này.

Thế nhưng.

Trong vòng ngàn dặm, sóng lớn cường đại, lực lượng vô hình thúc đẩy toàn bộ hải thuyền và sinh linh, dần tiếp cận đảo vực trung tâm.

Không lâu sau…

Mười tám con thuyền hải tặc, đã cập bờ.

- Nhanh lên!

- Nắm lấy cơ hội!

Đám hải tặc, nối đuôi nhau leo đến đảo vực trung tâm.

Trong đảo vực này, bảo trì nguyên trạng Thượng Cổ, trân tài ở trên này, so với ở Di Thiên Chi Mâu, còn quý hiếm hơn.

Ngoài ra.

Mười tám tòa cô phong ở xung quanh, cũng là mục tiêu của phần đông cường thủ hải tặc.

- Triệu Phong! Mười tám tòa cô phong này,mỗi một tòa đều đại biểu cho một truyền thừa của Hải Tặc Hoàng, có kỳ ngộ tương ứng, ngươi có thể lựa chọn một tòa thích hợp với mình.

Nam tử tóc vàng nhắc nhở một câu.

Vụt vụt…

Dứt lời, nam tử tóc vàng và trung niên để chòm râu dài, mỗi người đều chạy về phía một tòa cô phong.

Sau khi tiến vào Thánh Địa Hải Tặc Hoàng, phần đông cường thủ hải tặc, đều vì tiền đồ của mình mà đấu thanh.

- Bảo tọa Hải Tặc Hoàng!

Lãnh Nguyệt Vương và Cự Sa Vương liếc nhìn nhau, đồng loạt bay về phía ngọn núi cực lớn ở chính giữa.

Ngọn núi cực lớn này, đại biểu cho truyền thừa bảo tọa Hải Tặc Hoàng.

Phành phành phành...

Hai đại cự đầu Vua Hải Tặc, vừa mới tiếp cận ngọn núi cực lớn này, đã nhanh chóng giao phong.

Đám Vua Hải Tặc còn lại, rất ăn ý không gia nhập, ngoài ra, bọn họ cũng phải tranh đoạt kỳ ngộ truyền thừa của mình.

Hai người Lãnh Nguyệt Vương và Cự Sa Vương, bất kể là người nào, chỉ cần có thể dạt được truyền thừa trên ngọn núi cực lớn, đều sẽ trở thành Hải Tặc Hoàng tương lai của Thánh Địa hải tặc.

Một khi Hải Tặc Hoàng sinh ra, lập tức có thể hiệu lệnh Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác.

Triệu Phong bay đến khoảng không đảo vực trung tâm, quan sát toàn bộ đảo vực, trên mặt có chút thất vọng.

Quả thật.

Truyền thừa Hải Tặc Hoàng, quy mô và đẳng cấp, xem như hiếm gặp.

Chẳng qua, so với Bán Thần Di Viên, nơi này vẫn có sự chênh lệch rất lớn.

Trong đảo vực, những kỳ trân dị bảo này, còn lâu mới có thể so sánh với kỳ trân dị bảo ở Bán Thần Di Viên.

Những địa phương có đại kỳ ngộ, đều nằm tại mười tám tòa cô phong và ngọn núi khổng lồ ở trung tâm.

Nhưng vấn đề là, Triệu Phong hoàn toàn không có hứng thú đối với truyền thừa hải tặc.

Nơi này, không có khả năng có truyền thừa thích hợp với hắn.

Cho dù Hải Tặc Hoàng có cường thịnh hơn, cũng chỉ là một vị Đại Đế đạt trình độ cao nhất, cũng không có huyết mạch đồng tử truyền thừa.

Triệu Phong có được truyền thừa Phong Lôi Đại Đế, hơn nữa Lôi lực Thần Kiếp, có tác dụng trợ giúp Phong Lôi truyền thừa, truyền thừa dưới Thánh Chủ, hoàn toàn không thể hấp dẫn hắn.

Ngược lại, Bán Thần ấu đồng lại gia nhập tranh đoạt tài nguyên trên đảo vực.

Thịt ruồi dù ít cũng là thịt, Bán Thần ấu đồng muốn khôi phục thực lực, nhất định phải có đủ tài nguyên.

Mà Triệu Phong tại phương diện tài nguyên, hạn chế hắn rất sâu sắc.

- Đừng đại khai sát giới.

Triệu Phong dặn dò.

Hắn không hi vọng cục diện cân đối trên đảo bị phá vỡ, như vậy đối với Thánh Địa hải tặc mà nói, sẽ sinh ra hậu quả không thể dự đoán.

Ô...ô...ô...n...g!

Một đạo cột sáng khổng lồ màu đen, từ một tòa cô phong, phóng thẳng lên trời.

- Thật nhanh!

- Nhanh như vậy đã có người đạt được một phân truyền thừa của Hải Tặc Hoàng rồi.

Đám cường thủ hải tặc tại đảo vực trung tâm, cảm thấy vô cùng ngoài dự liệu.

Triệu Phong cũng nhìn ra được, cột sáng màu đen tại tòa cô phong đó, chính là một truyền thừa Ma Đạo.

Trên núi.

Một vị Vua Hải Tặc được cột sáng màu đen bao phủ, thân thể dung nhập vào bên trong co phong, rất nhanh đã biến mất không thấy đâu nữa.

Ô...ô...ô...n...g!

Cả tòa cô phong này, được quang mang hắc sắc bao phủ, những người khác đều không thể tiến vào.

Triệu Phong minh bạch, Thánh Địa hải tặc, tương lai chắc chắn sẽ

xuất hiện một vị Vua Hải Tặc truyền kỳ.

- Đại nhân, với thực lực của ngài, tại sao không đi tranh đoạt một tòa cô phong.

Một tên Nửa bước Vương Giả, từ phía dưới lướt qua, chợt nhìn Triệu Phong với vẻ khó hiểu.

Vị cường thủ hải tặc này, chính là người dưới trướng của Lãnh Nguyệt Vương.

- Ta không muốn làm hải tặc, cũng không muốn bị trói buộc tại Thánh Địa hải tặc.

Triệu Phong lắc đầu cười.

Nói thật.

Truyền thừa Hải Tặc Hoàng, cũng không có nhiều sức hấp dẫn đối với hắn.

Càng quan trọng hơn.

Một khi đạt được một đạo truyền thừa trong đó, Triệu Phong sẽ dung nhập một tấm lệnh bài Vua Hải Tặc, lúc đó sẽ bị trói buộc trong Thánh Địa hải tặc.

Giờ phút này.

Triệu Phong đứng tại một góc độ khác, quan sát chiến đấu trên khắp cả đảo vực.

Đánh nhau kịch liệt nhất, tất nhiên là trận chiến giữa Cự Sa Vương

và Lãnh Nguyệt Vương.

Hai người trong trận chiến lúc trước, đều bị thương không nhẹ, giờ phút này, có thể nói là chiến đấu sinh tử sống còn rồi.

- Lãnh Nguyệt Vương, ngươi bị thương nặng hơn ta, nếu cứ tiếp tục, ngươi chắc chắn phải thua không thể nghi ngờ.

Thanh âm hùng hậu của Cự Sa Vương, trung khí mười phần.

- Vậy thì thử xem!

Gương mặt ngọc của Lãnh Nguyệt Vương vẫn lạnh như băng, đao kiếp dung nhập, ánh trăng rét lạnh tràn ra, công kích sắc bén ác liệt, thân pháp như bôn lôi, mơ hồ còn chiếm thượng phong.

Luận công kích và sự nhanh nhẹn, Lãnh Nguyệt Vương trong ba đại cự đầu, căn bản là mạnh nhất.

Thế nhưng, Cự Sa Vương lại có khí lực huyết mạch cường đại, nội tình thâm hậu, khí mạch trầm sâu, lấy phòng ngự làm chủ, có thể nhẹ nhàng hóa giải công kích sét đánh của Lãnh Nguyệt Vương.

Ngoài ra.

Một vài tòa cô phong, cũng đã bị mấy vị cường thủ hải tặc, liên thủ tranh đoạt.

Trong trận chiến lúc trước, bên phía liên minh hải tặc, đã tổn thất không ít Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Bởi vậy.

Vương Giả tại đảo vực trung tâm, chỉ có hơn mười vị, mà trên đảo vực, lại có đến mười tám tòa cô phong.

Chỉ cần là cấp bậc Vương Giả, đều có thể dễ dàng chiếm cứ một tòa cô phong.

Những tòa cô phong còn lại, đều bị mấy vị Nửa bước Vương Giả, hoặc là Tôn Chủ đỉnh phong tranh đoạt.

Cùng lúc đó.

Tại một nơi hẻo lánh trên hòn đảo, một số đám hải tặc trung hạ tầng, không có tư cách tranh đoạt cô phong, nhưng vẫn cố gắng vơ vét trân tài dị bảo.

Trên toàn bộ hòn đảo này, nhàn nhã nhất, chính là Triệu Phong.

Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhãn, quan sát toàn bộ đảo vực và Không Gian Bí Cảnh rộng lớn này.

- Triệu Phong! Xin hãy giúp ta một tay. Nếu như có thể đoạt được bảo tọa Hải Tặc Hoàng, Lãnh Nguyệt Vương ta sẽ thiếu ngươi một cái nhân tình, ngày sau nhất định báo đáp gấp mười.

Một thanh âm trong trẻo mà lạnh lùng, rơi vào bên tai.

Triệu Phong đưa mắt nhìn, chủ nhân của thanh âm đó, chính là Lãnh Nguyệt Vương.

Thân ảnh thon thả hoàn mỹ của Lãnh Nguyệt Vương, được ánh trăng lạnh lẽo bao phủ, hàng lông mày như loan nguyệt nhướng lên, kiều nhan băng lệ, chiếc mũi thanh tú thẳng tắp, hai chân thon dài, bắp chân như ngó sen, nhưng đã lưu lại vài đạo vết máu.

Tay nàng cầm đao kiếm, thân hình như sấm sét chớp động, thân pháp cao siêu, không hề thua kém Triệu Phong.

Công kích sắc bén ác liệt của nàng, thậm chí có thể uy hiếp được cả Đại Đế.

Trong thời gian ngắn, Lãnh Nguyệt Vương dường như còn thoáng chiếm thượng phong.

Nhưng Triệu Phong cũng nhìn ra được, Lãnh Nguyệt Vương đã tiêu hao rất nhiều, hô hấp trở nên gấp gáp, bộ ngực ngạo nhân phập phồng bất định.

Trên trán nàng đã lộ ra dấu vết mồ hôi, ánh mắt có vài phần thỉnh cầu nhìn về phía Triệu Phong, trong mắt chan chứa một tia ôn nhu và quật cường hiếm thấy ở nữ tử.

Triệu Phong biết rõ, với cá tính mạnh mẽ như Lãnh Nguyệt Vương, chịu hạ mình xin giúp đỡ là rất hiếm gặp.

Đồng thời.

Điều này cũng cho thấy, nàng rất tin tưởng Triệu Phong.

Triệu Phong vẫn một mực không động thủ, người không rõ nội tình, còn tưởng rằng hắn muốn đánh chủ ý với bảo tọa Hải Tặc Hoàng.

Cự Sa Vương quả thật cũng nghĩ vậy, trong lúc hắn chiến đấu, vẫn tận lực bảo trì thể lực, thậm chí chuẩn bị kỹ lưỡng, nhằm ứng phó việc Triệu Phong gây khó dễ.

- Cự Sa Vương, ngươi hãy đem bảo tọa Hải Tặc Hoàng tặng cho

Lãnh Nguyệt Vương đi!

Triệu Phong đề nghị rất trực tiếp.

- Cái gì?

Cự Sa Vương đang chiến đấu, thân hình chợt khựng lại, nhìn về phía Triệu Phong với vẻ không thể tin nổi.

Hắn vốn cho rằng, Triệu Phong cũng ham bảo tọa Hải Tặc Hoàng, cho nên mới một mực không động thủ.

Không ngờ rằng hắn lại giúp Lãnh Nguyệt Vương leo lên đỉnh cao bảo tọa.

Chẳng lẽ, Triệu Phong này hoàn toàn không có hứng thú với truyền thừa đại kỳ ngộ và bảo tọa Hải Tặc Hoàng?

- Nếu nói như vậy…

Trong lòng Cự Sa Vương chợt rét lạnh.

Lúc trước, khi chiến đấu với Mộ Vân Đại Đế, thực lực cường hoành của Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, quả thật đã thuyết phục đám người Vua Hải Tặc.

Bán Thần ấu đồng này, không ngờ ngay cả ý cảnh Đại Đế, cũng có thể áp chế.

Một chiêu Hư Không Đồng Trảm cuối cùng của Triệu Phong, đánh trọng thương Đại Đế, lại càng khiến người khác kinh hãi, không rét mà run.

- Triệu Phong! Nếu ngươi không nhúng tay vào cuộc tranh đoạt Hải Tặc Hoàng, ta sẽ tận lực đáp ứng mọi yêu cầu của ngươi.

Cự Sa Vương vội vàng truyền âm.

Một khi Lãnh Nguyệt Vương được Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng trợ giúp, hắn căn bản không có chút hi vọng nào.

Chương 710: Diệu Dụng Của Ma Đằng

Ngay lập tức.

Triệu Phong đã trở thành nhân vật mấu chốt trong cuộc chiến giành bảo tọa Hải Tặc Hoàng.

Hắn nghiêng về bên nào, thế cục sẽ nghịch chuyển về bên đó.

Thậm chí, nếu như hắn và Bán Thần ấu đồng liên thủ, thực lực có thể áp chế bất kỳ cự đầu nào.

- Thật có lỗi, trước khi rời khỏi Thánh Địa hải tặc, ta vẫn là một thành viên dưới trướng “Lãnh Nguyệt Vương”.

Triệu Phong chậm rãi nói, huyết mạch đồng tử đã tập trung khóa chặt Cự Sa Vương.

Bởi vì nơi này là Không Gian Thánh Địa, hoàn toàn ngăn cách với ngoại giới, cho nên hắn có thể sử dụng huyết mạch đồng tử mà không cần tận lực thu liễm che đậy.

- Đây là…

Cự Sa Vương chỉ cảm thấy một luồng ý chí Đồng lực kinh người, ập đến trước mặt, khiến cho tâm hồn của mình cảm thấy áp lực bất an một hồi.

Tại phương diện linh hồn, mơ hồ truyền đến tiếng sấm sét nổ vang,

còn có một tia khí tức kiếp nạn hủy diệt.

- Huyết mạch đồng tử… Đây mới là thực lực chân chính của hắn.

Trên mặt Cự Sa Vương tràn ngập kinh hãi.

Với nội tình linh hồn của Triệu Phong, ý chí Đồng lực, triển khai không hề bảo lưu, quả thực kinh thế hãi tục.

Sau khi Thần Linh Nhãn lột xác, Triệu Phong vẫn một mực tham tu "Vạn Niệm Thần Quyết", nhất là hấp thu Lôi lực Thần Kiếp, khiến cho Đồng lực tâm hồn tiến thêm một bước lớn mạnh ngưng luyện.

Hiện nay.

Bất luận là thể chất huyết mạch hay là phương diện linh hồn của Triệu Phong, đều không hề thua bất kỳ Vương Giả đỉnh phong nào.

Linh hồn của hắn ngưng luyện đến mức, thậm chí còn hơi nhỉnh hơn Vương Giả đỉnh phong.

Triệu Phong cũng có chút cảm khái, thì ra trong khoảng thời gian chạy trốn này, mình lại phát triển nhanh như vậy.

- Triệu Phong, cảm tạ.

Lãnh Nguyệt Vương quăng đến thần sắc cảm kích.

Với thực lực của Triệu Phong, thêm vào Bán Thần ấu đồng, hoàn toàn có hi vọng tranh đoạt bảo tọa Hải Tặc Hoàng.

Thế nhưng, đối phương vẫn lấy thân phận là thủ hạ dưới trướng của mình.

- Chủ nhân!

Bán Thần ấu đồng phá không mà đến, trên người xuất hiện một luồng ý cảnh và ý chí Bán Thần, khiến cho thể xác và tinh thần của Cự Sa Vương trầm xuống.

Cự Sa Vương lộ ra một tia cay đắng.

Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, đều là nhân vật mấu chốt trong việc chiến thắng Mộ Vân Đại Đế lúc trước.

Hai người này liên thủ với nhau, tuyệt đối là tồn tại vô địch dưới cấp bậc Đại Đế.

- Lãnh Nguyệt Vương, vận khí của ngươi rất tốt. Cuộc chiến tranh đoạt Hải Tặc Hoàng, ta sẽ rút lui.

Cự Sa Vương cười khổ một tiếng, chủ động nhận thua.

Hắn không khỏi có chút hối hận tại sao trước kia mình không đi lôi kéo Triệu Phong.

Nhưng nghĩ lại, Triệu Phong trợ giúp Lãnh Nguyệt Vương, rất có thể vì đối phương là đệ nhất mỹ nữ tại Thánh Địa hải tặc này.

Trước khi đi, Cự Sa Vương còn dùng ánh mắt đầy “thâm ý”, liếc qua Triệu Phong và Lãnh Nguyệt Vương.

Ánh mắt đó, có chút hoài nghi và ý vị hàm xúc.

Triệu Phong vẫn giữ vẻ mặt không biểu tình, đưa mắt nhìn hắn rời đi.

Gương mặt xinh đẹp của Lãnh Nguyệt Vương vẫn lạnh lùng như băng, không nhìn ra được nội tâm đang suy nghĩ vẩn vơ. Nhưng nhịp tim của nàng vào lúc này, đã có chút nhanh hơn.

Trong lòng nàng cũng thấp thỏm không yên, Triệu Phong có phải vì hâm mộ mình cho nên mới đồng ý ra tay giúp đỡ hay không?

Liệu hắn có đưa ra yêu cầu gì quá phận hay không?

- Lãnh Nguyệt Vương, sau khi truyền thừa Hải Tặc Hoàng kết thúc, ta sẽ rời khỏi Thánh Địa hải tặc.

Triệu Phong quay đầu lại, nói rõ hướng đi sau này.

Lãnh Nguyệt Vương không khỏi thở phào một hơi, thần sắc tỉnh táo không chút nao núng của Triệu Phong, khiến cho nàng mơ hồ có một tia lạc lõng.

Nàng cũng không phải yêu thích Triệu Phong.

Thân là cự đầu quát sá Thánh Địa Hải Tặc Hoàng hơn trăm năm, Lãnh Nguyệt Vương trải qua vô số sát phạt, tâm trí đã kiên định như bàn thạch, tuyệt đối không dễ dàng động tâm.

Nhưng không thể phủ nhận, nàng đối với nam tử này, có nhiều hảo cảm hơn là lòng cảm kích.

Triệu Phong tính cách lãnh tĩnh, dứt khoát thẳng thắn thành khẩn, khiến nàng rất thưởng thức, tại thời khắc mấu chốt, đối phương đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, càng giành được hảo cảm của nàng.

Chẳng qua, xem hình huống thì Triệu Phong căn bản không hề có

hứng thú với Thánh Địa hải tặc, dường như chỉ hận không thể sớm rời khỏi đây.

Đối với truyền thừa Hải Tặc Hoàng, Triệu Phong cũng không có chút hứng thú nào.

- Tiểu Côn Vân, chúng ta đi nơi khác xem.

Triệu Phong nói với Bán Thần ấu đồng ở bên cạnh.

Trong đảo vực này, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong có thể quan sát toàn bộ, không hề có địa phương nào đặc biệt khiến người khác chú ý.

Tiểu Côn Vân?

Lãnh Nguyệt Vương cảm thấy, cái tên này dường như có chút quen tai, hình như đã từng được tiếp xúc trong điển tịch nào đó.

Đương nhiên, nàng cũng không nghĩ quá nhiều.

- Triệu Phong, Lãnh Nguyệt Vương ta thiếu ngươi một cái nhân tình. Ân tình hôm nay, ngày sau nhất định sẽ hồi báo gấp mười lần.

Lãnh Nguyệt Vương nhìn theo bóng lưng của Triệu Phong, trịnh trọng nói.

Triệu Phong cũng không để trong lòng, tiếp tục dẫn Bán Thần ấu đồng rời đi.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu xuất hiện trên vai Triệu Phong, hai móng vuốt tung lên,

ném ra mấy đồng tiền cổ.

- Chủ nhân, ta và cảm giác của ngài giống nhau, Không Gian Bí Cảnh này, khẳng định không chỉ là một truyền thừa hải tặc đơn giản như vậy. Chỉ là một Đại Đế, cho dù hắn có là Cơ Quan Tông Sư, Trận Pháp Đại Sư thì cũng không có khả năng bố cục được thủ bút lớn như vậy.

Bán Thần ấu đồng gật đầu nói.

Cứ như vậy.

Một thanh niên, một đứa trẻ, một con mèo, tổ hợp kỳ quái cẩn thận dao quanh một vòng đảo vực trung tâm.

- Vẫn không phát hiện được gì sao?

- Đảo vực này, hẳn là do Hải Tặc Hoàng bố trí.

Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, một bên thăm dò, một bên nghiên cứu thảo luận.

Một ngày sau…

Triệu Phong cũng từ bỏ việc tìm hiểu hòn đảo này.

Chẳng qua, bên ngoài hòn đảo, có sóng biển cực lớn, lực lượng vô hình, đem toàn bộ sinh linh vật chất trên khoảng không và dưới nước, đẩy đến gần đảo vực trung tâm.

Lúc Triệu Phong phi hành ra ngoài, sẽ gặp phải lực cản cường đại.

Chỉ khi hắn triển khai Phong Lôi Chi Dực phi hành thì mới có thể

miễn cưỡng ổn định.

Triệu Phong một hơi phi hành mấy ngàn dặm, gặp phải lực cản trùng trùng điệp điệp.

Cũng may, tài nguyên linh đan của hắn phong phú, việc bổ sung chân nguyên cũng không có vấn đề gì.

Mấy ngàn dặm sau…

Triệu Phong đột nhiên cảm thấy, sóng biển đã dần bình phục, lực cản vô hình trong hư không, cũng đã suy yếu.

- Đi xa hơn, tiếp tục điều tra một phen xem.

Triệu Phong tiếp tục phi hành.

Lúc này, hắn đã phi hành hơn vạn dặm, nhưng vẫn không phát hiện hòn đảo thứ hai nào.

Lúc này.

Đã đi đến điểm cuối Không Gian Bí Cảnh rồi.

- Đẳng cấp và quy mô của Không Gian Bí Cảnh này, rõ ràng không tầm thường.

Bán Thần ấu đồng nhíu mày.

Triệu Phong cũng không từ bỏ, lại thay đổi một hướng khác, trở lại đảo vực trung tâm, sau đó bay đến điểm cuối cùng khác.

Thế nhưng lại không phát hiện được gì.

Ngược lại, giữa đường còn gặp phải không ít tai nạn trong Không Gian Bí Cảnh.

Cũng may, với Thần Linh Nhãn, tốc độ của Phong Lôi Chi Dực, cùng rất nhiều thủ đoạn khác, Triệu Phong cũng ứng phó được.

- Phụ cận mặt biển, cũng không phát hiện được gì.

Đảo vực trung tâm và khoảng không trên biển, hắn đều đã loại trừ.

- Như vậy, không bằng xuống biển một chuyến thử xem.

Bán Thần ấu đồng đề nghị.

Triệu Phong khẽ gật đầu, hắn cũng đang có dự định này.

Bùm…

Triệu Phong lao xuống biển sâu, bên ngoài thân thể hiển hiện một tầng hoa văn màu tím, giống như một lớp lân phiến tử sắc.

Đây chính là huyết mạch phòng ngự tăng cường của Triệu Phong, hết sức hòa hợp với Thủy thuộc tính.

Hơn nữa, hắn cũng có huyết mạch hệ Thủy, cho dù lực cản trùng trùng điệp điệp, nhưng vẫn có thể tiến nhập đến chỗ sâu dưới đáy biển.

Sâu trong hải dương này, sóng biển kinh người, Vương Giả bình thường cũng khó có thể kiên trì được lâu.

Hơn nữa.

Dưới biển sâu, màu sắc của nước biển lúc sáng lúc tối, hạn chế giác quan rất lớn.

Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhãn, mới có thể miễn cưỡng tìm hiểu được trong phạm vi một dặm.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu lại lần nữa vứt lên đồng tiền cổ, tiếng “leng keng” vang lên, chỉ rõ một cái phương hướng.

Triệu Phong vận chuyển một tầng rào cản Thủy Lam, thủ hộ hắn cẩn thận.

Bán Thần ấu đồng ở bên cạnh tu luyện “Kim Khôn Thánh Thể”, cũng có thần quyết tránh nước, cho nên vội vàng theo sát phía sau.

- Con mèo này còn biết xem bói?

Bán Thần ấu đồng bất động thanh sắc, đi theo Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu.

Cũng không biết đã đi được bao lâu.

Sâu dưới đáy biển, ánh sáng màu xanh tối mịt ở phía trước, càng lúc càng sáng ngời, giống như nơi đó có một nguồn sáng vậy.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu lại lần nữa vứt đồng tiền cổ lên, bộ dạng có chút hưng phấn.

Bán Thần ấu đồng thì lại lộ ra vẻ mặt hoài nghi.

Dường như Triệu Phong rất tín nhiệm Tiểu Tặc Miêu, vẫn gian nan tiến về phía trước.

Thế nhưng.

Càng tiếp cận nguồn sáng này, áp lực từ nước biển đè nén, lại càng khổng lồ hơn.

Một lúc sau…

Phía trước xuất hiện một đầu dây leo màu xanh u ám che trời lấp đất, mỗi một sợi đều có gai xanh sắc bén, nổi lên một trận hàn quang.

Mà nguồn sáng này, chính là bắt nguồn từ sâu bên trong dây leo.

Trong mơ hồ, Triệu Phong cũng cảm nhận được một luồng khí tức tang thương cổ xưa, từ sâu bên trong đống dây leo màu xanh u ám truyền đến.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu khoa chân múa tay vui sướng, càng lúc càng hưng phấn.

- Chủ nhân, ta hoài nghi ở sâu bên trong đống dây leo này, khẳng định có điều cơ mật không muốn cho người khác biết.

Bán Thần ấu đồng nói.

Thế nhưng, lúc tiếp cận nguồn ánh sáng màu xanh, phải vượt qua đám dây leo màu xanh u ám che trời lấp đất, giống như vĩnh viễn

không kết thúc này.

Ầm…

Bán Thần ấu đồng đánh ra một chưởng, chỗ dây leo màu xanh u ám phía trước, lập tức vỡ ra một cái lỗ nhỏ.

- Loại dây leo này, thập phần cổ xưa, có sức miễn dịch rất mạnh đối với công kích vật lý.

Bán Thần ấu đồng động dung.

Một quyền bảy thành công kích của hắn, vậy mà chỉ có thể đánh ra được một cái lỗ rộng chừng nửa trượng.

Hơn nữa, áp lực dưới biển sâu rất lớn, không tốt cho việc phát lực.

Tử Diệt Phong Lôi.

Triệu Phong vung ra một chưởng, cũng chỉ đánh ra được một cái lỗ hổng nhỏ.

Hệ thực vật, có sức miễn dịch rất mạnh đối với công kích Lôi đạo.

- Loại dây leo màu xanh u ám này, e rằng cũng trải khắp phạm vi mấy trăm dặm.

Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, đều cảm thấy khó giải quyết.

Loại dây leo màu xanh u ám này, sau khi bị đánh vỡ một lỗ hổng, sẽ chậm rãi khôi phục lại.

- Thử cái này xem!

Trong tay Triệu Phong, chợt xuất hiện một hạt giống đen thui, đã bị đông cứng khô quắt.

- Hạt giống Hắc Ngục Ma Đằng.

Bán Thần ấu đồng không khỏi giật mình, thoáng cái đã nhận ra lai lịch của hạt giống này.

Năm đó, tại Di tích Tử Thánh, ba đại Tông phái Nhị Tinh, đã thúc dục hạt giống Hắc Ngục Ma Đằng sinh trưởng, nhằm ý đồ xâm lấn Di tích Tử Thánh.

Phốc…

Triệu Phong đem hạt giống Hắc Ngục Ma Đằng, trồng vào trong đất.

- Nguyên dịch sinh mệnh!

Triệu Phong nhanh chóng đem một giọt nguyên dịch sinh mệnh, dung nhập vào bên trong hạt giống Hắc Ngục Ma Đằng.

Một giọt nguyên dịch sinh mệnh, ẩn chứa lực lượng sinh cơ khổng lồ, có thể khiến cho một mảnh tử địa phương viên trăm dặm, biến thành sinh địa phì nhiêu, thậm chí còn có thể khiến các loại linh dược phát triển, cung ứng hơn ngàn năm.

Vù vù…

Chỉ trong thoáng chốc, hạt giống ma đằng lập tức sinh trưởng ra một đống lớn “rễ cây” màu xanh sẫm, điên cuồng phát triển, biến thô biến dài, màu sắc càng lúc càng đậm.

Chỉ trong mấy nhịp hô hấp, trong phạm vi vài dặm, đã xuất hiện một đống dây leo đen như mực to lớn, những sợi dây leo này, bên ngoài phủ kín gai nhọn thị huyết dữ tợn, khiến người khác không rét mà run.

- Tinh thạch sinh mệnh… Vạn Niên Châu Quả… Huyết Nguyên Duẩn…

Triệu Phong đem những loại trân tài dị bảo đồng dạng, cho vào Hắc Ngục Ma Đằng, khiến nó điên cuồng tăng vọt.

Tốc độ sinh trưởng của Hắc Ngục Ma Đằng, lập tức tăng lên gấp mấy lần.

Chỉ trong chốc lát, một đám hải dương ma đằng đã xuất hiện trong tầm mắt.

Những dây leo u ám tiếp xúc với Hắc Ngục Ma Đằng, lập tức nhanh chóng bị đối phương hấp thu tinh khí sinh mệnh.

- Không hổ là ma đằng cấp bậc tai kiếp.

Bán Thần ấu đồng sợ hãi thán phục.

Hắc Ngục Ma Đằng có thể thông phệ hết thảy vận chất chứa sinh cơ, kể cả máu huyết sinh mệnh của cường giả.

Loại dây leo u ám này, mặc dù có năng lực miễn dịch công kích vật lý cường đại, nhưng dù sao cũng là một loại sinh vật ẩn chứa sinh mệnh Mộc hệ.

Hai loại dây leo đan vào nhau, có thể dùng mắt thường nhìn thấy loại dây leo u ám bắt đầu héo rũ với tốc độ nhanh chóng.

Không lâu sau…

Trong hải dương ma đằng, chợt dâng lên một luồng khí tức thị huyết bạo ngược đáng sợ, xuất hiện một cự quái ma đằng khổng lồ, giống như con mực lớn, có hơn trăm cái vòi xúc tu dài đến mấy chục trượng.

- Ha ha, Ma Đằng Vương tới đúng lúc lắm.

Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhãn, thoáng cái đã khống chế “Hắc Ngục Ma Đằng Vương”.

Sau khi khống chế Ma Đằng Vương, Triệu Phong lập tức có thể ảnh hưởng đến phương hướng sinh trưởng của Hắc Ngục Ma Đằng.

Không lâu sau.

Ma đằng này đã phát triển đến cấp độ Đan Nguyên Cảnh. Một mảnh hải dương ma đằng, hấp thu đại lượng tinh khí tính mệnh của dây leo hải dương, thế không thể đỡ, chậm rãi len lỏi vào sâu bên trong.

Chương 711: Văn Minh Thiên Cơ

Những đám đằng mạn ám thanh sắc này, sinh mệnh lực cùng lực khôi phục cũng đều rất mạnh, tốc độ lan tràn cũng không hề chậm…

- Meo meo!

Trong bàn tay Tiểu Tặc Miêu xuất hiện một cái trận kỳ, bày ra Bách Thi Trớ Chú Đại Trận.

Trong Quỷ thi diễm văn ám hôi sắc kia hiện lên một cặp ánh mắt huyết hồng dữ tợn, cỗ tinh thần oán lực kia, làm cho người ta toàn thân run rẩy, Thần Ma lui tránh!

Bách Thi Trớ Chú Đại Trận gia nhập, đẩy nhanh hơn tốc độ đằng mạn thẳng tiến rất nhiều.

Trớ Chú Bách Thi, đồng dạng có thể hấp thu sinh mệnh tinh khí, đối với bất cứ sinh linh nào cũng đều có hiệu quả.

Nhất là oán lực trớ chú, khiến cho đằng mạn ám thanh sắc phụ cận nhanh chóng héo rũ.

Ngược lại là trong quỷ trận, đám Trớ Chú Quỷ Thi này, từng cái ánh mắt huyết hồng dữ tợn, quỷ lực phát ra kinh người, khí tức vẫn còn tiếp tục chậm rãi dâng lên.

- Mấy đám đằng mạn ám thanh sắc này, phẩm chất cực cao, sinh mệnh lực cường đại, chính là một loại chất dinh dưỡng thật tốt!

Triệu Phong cảm thấy mừng thầm.

Mỗi khi thôn phệ một đám đằng mạn ám thanh sắc trong phương viên mười trượng, hiệu quả chính là tương đương thôn phệ một cường giả Tôn Chủ cấp!

Trong Bách Thi Trớ Chú Đại Trận, khí lực tu vi đám Trớ Chú Quỷ Thi này cũng đang vững bước tăng lên.

Sau khi tiến tới chừng mấy chục dặm, tu vi đại bộ phận Trớ Chú Quỷ Thi cũng đạt tới Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ, một bộ phận đã đạt tới Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

Bán Thần Ấu Đồng cũng cảm thấy líu lưỡi.

Đám đằng mạn ám thanh sắc này, chính là một loại đằng mạn thực vật rất cổ lão, có khả năng miễn dịch công kích vật lý năng lượng cực mạnh.

Chẳng qua, đám đằng mạn này vừa lúc bị Hắc Ngục Ma Đằng cùng với Bách Thi Trớ Chú Đại Trận khắc chế.

Trong quá trình tiến tới, Bách Thi Trớ Chú Đại Trận thôn phệ đằng mạn, số lượng lên tới mấy ngàn vạn, khí tức càng phát ra bạo ngược, tinh thần oán lực phát ra lại càng kinh khủng hơn.

Lúc này, trong đám Quỷ thi diễm vân kia, một trăm cặp mắt huyết hồng dữ tợn, nhất tề nhìn chằm chằm về một phía, tinh thần oán lực cường đại có thể áp chế ý chí Vương giả bình thường.

Nửa ngày sau, Hắc Ngục Ma Đằng cùng Bách Thi Trớ Chú Đại Trận liên thủ, đã tiến tới phía trước một hai trăm dặm.

Lúc này, tu vi Trớ Chú Quỷ Thi cũng đã đạt tới Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, một ít bộ phận đạt tới Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong!

Thi khí oán lực trong Quỷ thi diễm vân phát ra, cường đại đến mức làm cho người ta sợ hãi, đủ để cho Vương giả bình thường né tránh.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu hưng phấn nhìn về phía trước.

Đằng mạn ám thanh sắc, tựa hồ đã tới điểm cuối, phía trước xuất hiện một tầng quang mang thanh sắc côi lệ sáng ngời.

- Thanh sắc quang nguyên, tới rồi!

Trong mắt Triệu Phong cùng Bán Thần Ấu Đồng đều có một tia vui sướng.

Đi qua một đoạn hành trình cuối cùng, xuyên qua đằng mạn ám thanh sắc vô tận, trong tầm mắt là một tầng quang tráo thanh sắc côi lệ.

Quang tráo thanh sắc kia to lớn vô cùng.

Trong quang tráo, có thể thấy được một tòa cổ bảo cương thiết trầm mặc dưới đáy biển, lại giống như một cái căn cứ cương thiết khổng lồ, ít nhất có phương viên ngàn dặm.

Quang tráo thanh sắc tươi đẹp, giống như một cái lực trường vô hình, ngăn cách cùng với nước biển.

Trong cổ bảo cương thiết, từng tòa từng tòa kiến trúc cương thiết kỳ lạ san sát, gác chuông cao lớn chọc thẳng vòm trời, chiêm tinh lâu thần bí phong cách cổ xưa, quảng trường suối phun yên tĩnh… Hết thảy những cái kia, tựa hồ không phải kết quả của thời đại này.

Triệu Phong cùng Bán Thần Ấu Đồng, tâm thần rung động, chỉ cảm thấy một cỗ khí tức tang thương cổ lão, từ trong thế giới cương thiết khổng lồ kia, đập vào mặt mà đến.

- Mấy cái kiến trúc này, đến từ một cái Văn minh chủng tộc siêu nhiên, chẳng lẽ là…

Trong lòng Bán Thần Ấu Đồng thầm phán đoán.

Thế giới cương thiết khổng lồ kia, kiến trúc to lớn bàng đại, chính là một tòa thành thị cổ lão chìm xuống đáy biển.

- Có chút giống Thiên Cơ Tộc!

Triệu Phong nhớ lại miêu tả của một ít chủng tộc trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Trong số này, Thiên Cơ Tộc bài danh thứ ba, đã từng sáng lập ra một nền Văn minh huy hoàng không thể nào so sánh, những chi nhánh truyền thừa cùng bí cảnh to to nhỏ nhỏ của nó, trải rộng các nơi trong phạm trụ.

Sở dĩ phỏng đoán là Thiên Cơ Tộc, là bởi vì ở trong truyền kỳ chuyện xưa của Hải Tặc Hoàng, có ghi chép tương quan.

Tục truyền, Hải Tặc Hoàng từng thăm dò được một cái bí cảnh Thiên Cơ Tộc.

Một người, một đứa bé, một con mèo, chậm rãi đi đến trước quang tráo thanh sắc côi lệ sáng ngời kia.

Quang tráo thanh sắc này chính là một cỗ lực trường vô hình, bài xích nước biển ngoại giới, cũng bài xích sinh vật ngoại giới.

Lấy thực lực đám người Triệu Phong, có lẽ có thể miễn cưỡng xông vào, thế nhưng cũng không dám khinh thường vọng động.

Thiên Cơ Tộc, đó chính là chủng tộc thần thoại bài danh thứ ba trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng a!

Mặc dù sự tích của chủng tộc vĩ đại này đã chôn vùi ở trong dòng chảy lịch sử, nhưng ảnh hưởng của nó đối với đời sau cũng đều vô cùng sâu xa.

Ví dụ như, Hư Không Hải Thuyền, khôi lỗi cơ giới, đại trận xuyên vực… Mấy cái này, đều là kết quả do Văn minh Thiên Cơ Tộc lưu lại.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu huy động trận kỳ, hướng vị trí nào đó của cổ bảo cương thiết mà đi đến.

Rất nhanh, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong nhìn thấu triệt đến một cái đại môn hắc thiết, vẫn là đang rộng mở.

Đại môn hắc thiết cao tới mấy chục trượng, trước cửa đứng hai hàng thị vệ cương thiết, toàn thân lạnh như băng, đều là khôi lỗi cơ giới.

Càng không thể tưởng tượng chính là, đám thị vệ cương thiết này, trong hai tròng mắt nổi lên một chùm hồng quang, nhất tề nhìn về phía đám người Triệu Phong, vẻ mặt bộ dáng đề phòng.

- Nơi này là thành thị thất lạc của Thiên Cơ Tộc, hoan nghênh khách nhân phương xa đến đây!

Một tên Thủ lĩnh thị vệ trong đó, toàn thân áo giáp ám ngân trầm trọng, tay cầm một thanh cự kiếm cương thiết.

- Thế nhưng, vào thành cần có phí dụng nhất định!

Thị vệ cự kiếm bổ sung.

Trên mặt Triệu Phong cùng Bán Thần Ấu Đồng không khỏi lộ ra một tia cổ quái.

Mấy tên khôi lỗi cơ giới này, không ngờ có được trí tuệ nhất định, có thể cùng nhân loại câu thông.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, nhìn thấu triệt bên trong, không có phát hiện bất cứ sinh mệnh ba động nào.

- Phí vào thành sao?

Triệu Phong hướng Tiểu Tặc Miêu, bắn ra một cái ánh mắt.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu xuất ra một đống Nguyên tinh thạch Trung phẩm, đưa tới trước mặt thị vệ cự kiếm.

- Không đủ!

Thị vệ cự kiếm thu hồi đám Nguyên tinh thạch Trung phẩm, lắc lắc đầu.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu nhe răng huy trảo, cùng thị vệ cự kiếm trả giá.

Phí vào thành kia, hiển nhiên là một cái giá trên trời.

Sau đó, Tiểu Tặc Miêu lại đưa ra đại lượng Nguyên tinh thạch Thượng phẩm.

Thị vệ cự kiếm kia vẫn như cũ là lắc đầu:

- Năng lượng nguyên tinh, không đủ một phần mười!

Không có biện pháp.

Triệu Phong đành phải xuất huyết nhiều, lại lấy ra đại lượng Nguyên tinh thạch, kể cả một ít tinh thạch trân quý.

Thị vệ cự kiếm kia bất cận nhân tình, chỉ tuân thủ quy tắc cứng ngắc.

Rốt cuộc, sau khi nộp ra đại lượng Nguyên tinh thạch, thị vệ cự kiếm mới chậm rãi giơ tay:

- Khách quý phương xa, xin mời vào thành!

Triệu Phong thiếu chút nữa thì há miệng mắng to, cái này cũng quá là giả dối a.

Phải biết rằng, lượng tinh thạch vừa rồi hắn tiêu hao, đủ để mua vài kiện Thần binh Địa giai a.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu thu hồi Bách Thi Trớ Chú Đại Trận, ở phía trước dẫn đường, tiến vào đại môn cổ thiết.

Đám thị vệ cương thiết này, cũng không có ngăn cản.

- Ba vị khách quý, các ngài ở trong thành không thể phá hư kiến trúc công cộng, không thể tùy tiện xông vào một ít vùng cấm. Nếu như vi phạm, sẽ bị đuổi ra khỏi thành, nặng thì sẽ lọt vào đuổi giết!

Thị vệ cự kiếm kia nhắc nhở.

Triệu Phong gật đầu đồng ý.

Căn cứ vào Thần Linh Nhãn của hắn nhìn thấu triệt phân tích, thực lực tên thị vệ cự kiếm này, chỉ sợ có thể địch nổi Vương giả bình thường.

Mà cả thành thị Thiên Cơ Tộc này, không biết còn có bao nhiêu thị vệ khôi lỗi như vậy, có lẽ còn có các tồn tại rất cao nữa.

Dù sao, Thủ lĩnh thị vệ kia cũng chỉ là một tên tiểu đầu mục thủ cửa thành mà thôi.

Tháp tháp! Tháp tháp!

Triệu Phong nện bước rõ ràng, đi vào trong tòa thế giới Văn minh cương thiết dưới đáy biển này.

Bên trong tòa thành thị cương thiết này, mỗi khi đi qua một đoạn đường, đều có thể gặp lại một tiểu đội binh sĩ cương thiết tuần tra đi lại.

- Không có khí tức sinh mệnh!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, sau khi đảo mắt thật lâu, tạm thời không có phát hiện khí tức sinh mệnh chủng tộc.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu cũng rất hưng phấn, quăng động vài đồng tiền cổ, ở phía trước dẫn đường.

Trên đường đi, trải qua từng tòa từng tòa kiến trúc cương thiết cao lớn đứng sừng sững, một vài tòa có thể đi vào, một vài tòa thì lại có thị vệ canh phòng.

Rốt cuộc, khi đi đến một quảng trường yên tĩnh mặt đất lát đá ngân sắc, tốc độ Tiểu Tặc Miêu thả chậm lại.

Chính giữa quảng trường, suối phun bắt đầu khởi động, còn truyền đến âm nhạc du dương êm tai, phát ra một cỗ ma lực để cho linh hồn say mê.

Phốc!

Tiểu Tặc Miêu, nhảy vọt đến, tiến vào một gian cửa hàng phụ cận quảng trường.

Đây là một tòa thành thị thất lạc, bảo lưu lại nguyên trạng theo thời gian, một ít công năng mãi vẫn luôn giữ lại cho đến hôm nay.

Trên đường lớn, vẫn còn có các khôi lỗi cơ giới phụ trách dọn dẹp quét tước.

Tiểu Tặc Miêu tiến vào chính là một gian phòng sách, bên trong có

rất nhiều sách tính chất khác nhau.

- Khách phương xa đến thăm, ta có thể phục vụ gì cho ngài?

Một người khôi lỗi cơ giới nữ tính dáng người thon thả, thanh âm ngọt ngào, nụ cười hiền lành.

Khuôn mặt Triệu Phong, hung hăng run rẩy một chút.

Cái này rốt cuộc là một cái thành thị cổ quái như thế nào, so sánh với trong này, khôi lỗi cơ giới ở ngoại giới, quả thật là chỉ đáng vứt sọt rác.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu khoa tay múa chân một chút, cùng khôi lỗi cơ giới nữ tính trao đổi với nhau.

Rất nhanh, Tiểu Tặc Miêu dùng một khối Nguyên tinh thạch Trung phẩm, từ trong tay khôi lỗi cơ giới nữ tính giao dịch lấy một tấm bản đồ.

Giá cả này, so với phí vào thành thì lại hợp lý hơn nhiều.

- Ồ?

Triệu Phong vừa nhìn, tấm bản đồ kia, dĩ nhiên là địa hình cả tòa thành thị này, ánh mắt nhìn đến đâu, sẽ hiện lên tin tức quang ảnh tương ứng đến đó.

- Theo tin tức bản đồ biểu hiện, phụ cận có một gian hàng đồ cổ, có một tháp lâu quan sát, còn có cửa hàng khí giới, cửa hàng vật liệu…

Triệu Phong liếc mắt một vòng.

Tóm lại, những công năng mà Hư Hải Linh Điện có, bên này đều có!

Mà những thứ Hư Hải Linh Điện không có, trong này cũng có!

Trong tất cả các kiến trúc công năng, đều có khôi lỗi cơ giới chuyên môn phục vụ.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu lại kích động tiến vào một gian đại lâu tháp cao.

Tin tức bản đồ biểu hiện, đâu là cửa hàng rèn, chủ yếu là định chế, cường hóa khí giới.

- Nơi này của ta có thể phục vụ gì cho ngài?

Một đại gia hỏa trung niên cơ giới ngăm đen nhàn nhạt mở miệng nói.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu vung trảo, trong tay xuất hiện một thanh chủy thủ u ám như ảnh.

- Ồ?

Trung niên cơ giới ngăm đen kia, ánh mắt sáng ngời, tiếp nhận Ảnh Sát Đế Nhận, quan sát một lát.

Tiểu Tặc Miêu lại tiến vào tc, lấy ra mấy thứ vật liệu trân phẩm.

Đương nhiên, còn phải trả đại lượng tinh thạch làm thù lao.

- Muốn làm cho kiện vũ khí này phụ gia thuộc tính tê dại, ngươi còn kém mấy món vật liệu, có thể đi cửa hàng vật liệu ở đối diện mua về!

Đoán tạo sư cơ giới nói.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu bay vọt đi, chạy tới cửa hàng vật liệu đối diện.

Mấy canh giờ sau.

Sau một trận thanh âm leng keng, xuy xuy, trung niên cơ giới ngăm đen kia từ trong một cái đoán tạo lô thần bí cự đại, lấy ra Ảnh Sát Đế Nhận.

Hồng quang cực nóng ngoài mặt Ảnh Sát Đế Nhận dần dần thu liễm, trên thân nổi lên một tầng hoa văn u ám.

- Thử xem hiệu quả xem sao!

Triệu Phong cũng có chút hứng thú.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu huy động Ảnh Sát Đế Nhận, ở trên cánh tay Bán Thần Ấu Đồng, nhẹ nhàng chém xuống một chút, lưu lại một đạo vết máu thật nhỏ.

- Ngươi…

Bán Thần Ấu Đồng hoảng sợ, cánh tay bị thương kia truyền đến một

trận tê dại, cảm giác tê dại này, gần như lan truyền khắp toàn thân.

Hắn lập tức vận chuyển Kim Khôn Thánh Thể, lúc này mới đem hiệu quả tê dại kia khu trừ đi hết.

- Tạo nghệ Văn minh Thiên Cơ Tộc này, quả thật rất cao!

Triệu Phong thập phần ngạc nhiên.

Cho dù là Tông sư Luyện khí tông phái Tam tinh, cũng không có năng lực này, có thể ngắn ngủn trong mấy canh giờ khiến cho Thần binh truyền kỳ như Ảnh Sát Đế Nhận vậy, tăng thêm thuộc tính tê dại hiếm thấy.

- Ba vị khách đến thăm, các ngươi còn cần loại công năng khí giới gì nữa không? Ta thế nhưng có thể giúp các ngươi định chế cùng cường hóa!

Đoán tạo sư cơ giới kia hơi ân cần nói.

Đã không biết bao lâu không có khách hàng quang lâm, cửa hàng rèn này của hắn, năng lượng nguyên tinh đã tiêu hao gần hết rồi, nhập không đủ bù xuất.

- Nhìn xem kiện vũ khí này của ta như thế nào?

Trong lòng bàn tay Triệu Phong nổi lên một tầng dòng nước băng lam, hình thành một thanh trường thương băng lam sắc.

Chính là Băng Hoàng Thương!

- Vũ khí nhóm thuộc tính lôi, băng thủy! Phẩm chất Tam cấp! Độ tổn hại mười phần trăm! Bộ phận năng lực khiếm khuyết! Sau khi chữa

trị cường hóa, uy lực băng hàn tăng lên tám mươi phần trăm! Có thể tạo thành băng giáp phòng ngự, hiện ra nhiều loại hình thái tấn công như hình thái Băng Long…

Chương 712: Nghịch Thiên Phái

Nghe xong đoán tạo sư cơ giới đánh giá, ánh mắt Triệu Phong sáng ngời, lộ vẻ kinh hỉ…

Kiện Thần binh Băng Hoàng Thương này đã bị tổn hại nhất định, về việc này, Triệu Phong sớm đã có cảm giác.

Nhưng không nghĩ tới, sau khi chữa trị cường hóa, Băng Hoàng Thương có thể biểu hiện ra các loại hình thái phòng ngự như băng giáp này nọ.

Nếu là như vậy, lực phòng ngự của Triệu Phong còn có thể tăng lên trên diện rộng.

- Lựa chọn cường hóa!

Triệu Phong quyết đoán xuất tiền trả thù lao cùng vật liệu.

Vật liệu tinh thạch Băng Hàn hệ, trong tay hắn cũng không hề ít.

Dù sao, Triệu Phong từ trong Di tích Tử Thánh cùng Bán Thần Di Viên, cũng cướp đoạt được đại lượng vật liệu, hơn nữa còn cả chiến lợi phẩm khi chém giết một ít Vương giả hải tặc nữa.

Đoán tạo sư cơ giới kia nở nụ cười hòa ái, tiếp nhận đại lượng Nguyên tinh thạch.

Triệu Phong tuy rằng thịt đau, nhưng bậc giao dịch như thế này, so

sánh với đi mời Tông sư Luyện khí ngoại giới tiến hành, về mặt lợi ích thực tế thì tiện lợi hơn rất nhiều.

Tạo nghệ của Văn minh Thiên Cơ, vượt qua thế nhân tưởng tượng!

Triệu Phong không khỏi nhớ lại giới thiệu tương quan về Thiên Cơ Tộc.

Thiên Cơ Tộc, là một chủng tộc nhân loại, năng lực của chủng tộc khi mới bắt đầu cũng không quá cường đại, thậm chí không có bất cứ huyết mạch cường đại nào cả.

Luận thiên phú chiến đấu, khả năng của Thiên Cơ Tộc ngay cả nhân loại bình thường cũng không bằng nổi.

Nhưng mà, chủng tộc này lại cụ bị trí tuệ cùng sức sáng tạo tuyệt đỉnh, khiến cho tất cả các chủng tộc khác, kể cả Thái Cổ Tộc, cho dù hít bụi cũng không kịp.

Thành thị Thiên Cơ Tộc trước mắt này, căn bản có đủ các loại công năng không thể tưởng tượng, làm cho người ta cảm thán vì xem như thế là đủ rồi.

Phí vào thành cực lớn kia, Triệu Phong hiện tại nghĩ đến, cũng cảm thấy đáng giá.

Nửa canh giờ sau…

Leng keng… Rắc rắc…

Đoán tạo sư trung niên cơ giới từ trong đoán tạo lô khổng lồ thần bí lấy ra một thanh trường thương lam sắc băng thủy lưu chuyển.

Lần rèn đúc này, so với một lần làm cho Tiểu Tặc Miêu, thời gian còn nhanh hơn một chút.

Triệu Phong tiếp nhận lấy trường thương băng lam sắc, cảm nhận được lực hàn băng mênh mông trong đó.

Ô...ô...ô...n...g!

Trường thương băng lam sắc hòa tan ra giống như thủy dịch, ở bên ngoài thân thể Triệu Phong hình thành nên một kiện băng giáp u lam sắc.

Băng giáp u lam sắc kia còn phát ra một cỗ khí tức băng hàn cực hạn, đủ làm đông cứng tất cả sinh linh trong phương viên vài dặm xung quanh.

Chỉ cần Triệu Phong mặc vào kiện băng giáp u lam sắc này, dưới Vương giả căn bản không thể nào tiếp cận hắn!

Băng giáp u lam sắc chợt biến ảo thành hai đầu Băng Long sinh động như thật, vờn quanh thân thể Triệu Phong, hơn nữa còn làm ra đủ các loại tư thái công kích.

Hoàn hảo, đây là ở Thiên Cơ cổ thành, tất cả hàn lực tản phát ra đều bị lực trường vô hình hấp thu đi hết.

- Không tệ! Không tệ!

Triệu Phong thập phần vừa lòng, ý niệm khẽ động, trường thương băng lam sắc kia giống như thủy dịch, dung nhập vào trong huyết mạch trong cơ thể.

Bán Thần Ấu Đồng ở một bên, vẻ mặt rõ ràng hiển lộ vẻ hâm mộ vô

cùng.

Chỉ là tài nguyên Nguyên tinh thạch trong tay hắn thập phần hữu hạn, thật khó có thể cường hóa vũ khí của mình.

Một người, một đứa bé, một con mèo đi ra khỏi cửa hàng rèn.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu lấy ra bản đồ, cùng Triệu Phong tiến hành nghiên cứu.

Tòa thành thị này bảo lưu hoàn chỉnh một phần của Văn minh Thiên Cơ Tộc, đến hiện tại vẫn còn lưu lại một ít công năng đặc thù.

Rất không dễ dàng mới có thể tiến vào một lần, Triệu Phong tự nhiên sẽ phát huy công hiệu lớn nhất của nó.

- Vạn Huyết Điện! Có thể cung cấp cường hóa cùng dung nhập năng lực huyết mạch?

- Ma Hóa Chi Tỉnh! Ma hóa các loại sinh linh sủng vật, cường hóa sức chiến đấu cực mạnh!

- Trận Phù Lâu! Cung cấp các loại định chế và ưu hóa Trận pháp…

- Thần Pháp Cung! Bán ra công pháp bí quyết, cung cấp các loại công pháp, các loại phương án giải quyết tu luyện chuyên tu!

Ánh mắt của Triệu Phong rơi xuống một ít nơi càng cao cấp hơn.

So sánh với những nơi này, cửa hàng rèn mà hắn vừa mới tiến vào chỉ là một cái cửa hàng bình thường.

Những khu vực cao cấp này cung cấp các loại công năng, bình thường chính là không thể tưởng tượng nổi.

Nhất là Vạn Huyết Điện kia, có thể dung nhập năng lực huyết mạch cường đại.

- Trong truyền thuyết, Thiên Cơ Tộc đã từng nghiên cứu qua các loại huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc, thậm chí mưu toan phục chế huyết mạch Thái Cổ Thần Tộc chí cường nữa!

Bán Thần Ấu Đồng thổn thức nói.

Về đủ các loại truyền thuyết của Thiên Cơ Tộc, ở trong này hoàn toàn được nghiệm chứng rõ ràng.

- Vạn Huyết Điện này, chẳng lẽ còn có thể dung nhập huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng hay sao?

Triệu Phong không thể tin nổi.

Ôm lòng hiếu kỳ, Triệu Phong tiến nhập Vạn Huyết Điện.

Tòa kiến trúc Vạn Huyết Điện này, thập phần khổng lồ, không ngờ có tới năm sáu mươi tầng.

Tại mỗi một tầng đều có vô số các huyết trì, hơn nữa còn kéo dài ra các loại rãnh máu cùng đường ống chuyển vận thủy tinh khác nhau.

- Xin hỏi, ngài là muốn dung nhập hay là cường hóa huyết mạch hay sao?

Một nàng nữ tử tao nhã toàn thân do huyết quang cấu thành, mỉm cười nhìn ba người bọn Triệu Phong.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đảo qua, nàng nữ tử huyết quang này, trong cơ thể đồng dạng không có sinh mệnh ba động, không biết là tồn tại như thế nào.

- Dung nhập một loại huyết mạch, phí dụng ra sao?

Triệu Phong hỏi.

- Vậy cần phải xem ngài muốn dung nhập loại huyết mạch nào?

Nữ tử huyết quang tao nhã nhẹ nhàng bắn ngón tay một cái, trước mặt Triệu Phong liền hiện lên một cái giới diện huyết sắc.

Trên giới diện xuất hiện hơn mấy ngàn vạn loại huyết mạch khác nhau.

- Huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, có thể dung nhập hay không?

Triệu Phong hỏi.

- Huyết mạch Vạn Tộc Bảng? Hì hì… đó chính là dung nhập huyết mạch đỉnh cao nhất, giá cả thập phần đắt đỏ. Trong chỗ chúng ta, cũng chỉ có thể tiến hành dung nhập hoặc cường hóa được hơn ba trăm loại huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng mà thôi!

Nữ tử huyết quang tao nhã, khẽ phất tay một cái.

Trên giới diện huyết sắc nhất thời xuất hiện phân loại huyết mạch Vạn Tộc Bảng.

- Thật sự có thể?

Triệu Phong cùng Bán Thần Ấu Đồng đều lộ ra vẻ kinh hãi.

Đương nhiên, huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng thể hiện trên giới diện, đa phần là bài danh mấy trăm, bài danh hơn một ngàn…

Bài danh trước một trăm, chỉ có chừng bốn năm chủng tộc.

Trong đó, huyết mạch Thiên Dương Chiến Tộc, không ngờ cũng có trong này.

- Dung nhập huyết mạch Vạn Tộc Bảng, vốn là cần quyền hạn Nhất đẳng. Nhưng hiện tại tòa thành thị này không có Chưởng Khống Giả, chính là tòa thành vô chủ, rất thiếu thốn Nguyên tinh thạch vận chuyển, cho nên mới mở ra đối ngoại, hủy bỏ yêu cầu quyền hạn!

Nữ tử huyết quang tao nhã giải thích.

Triệu Phong cùng Bán Thần Ấu Đồng hai mặt nhìn nhau. Đây chính là huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng a!

Chẳng qua, đến lúc Triệu Phong nhìn thấy số lượng Nguyên tinh thạch cần để dung nhập, nhất thời rùng mình một cái.

Dựa theo giá cả trên đó, muốn dung nhập huyết mạch Thiên Dương Chiến Tộc, như vậy cho dù là đem toàn bộ vật liệu Nguyên tinh thạch trên người Triệu Phong lấy ra hết, cũng hoàn toàn không đủ.

Huyết mạch Thiên Dương Chiến Tộc dù sao cũng là huyết mạch bài danh trước một trăm.

- Haizzz… cái này đã là giá cả sau khi giảm năm thành chiết khấu a! Ai bảo tòa thành thị này thời gian vận chuyển xa xưa, nguồn nguyên liệu đã khô kiệt cơ chứ!

Nữ tử huyết quang tao nhã kia có chút buồn bực nói.

- Có thể giảm bớt được nữa hay không?

Triệu Phong đối với huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng thập phần tâm động.

Huyết mạch nhãn đồng của hắn, chính là kết quả do dung nhập một ít lực lượng huyết mạch khác nhau, tương đối hỗn độn một chút.

- Huyết mạch dung nhập, giá trị chế tạo đắt đỏ. Nhưng nếu như bản thân ngươi có một loại huyết mạch nào đó, tiến hành cường hóa với huyết mạch Vạn Tộc Bảng đối ứng tương tự, giá trị chế tạo khả năng sẽ giảm tới một phần ba đến một phần năm!

Nữ tử huyết quang tao nhã nói.

- Thử xem sao!

Triệu Phong gật đầu đồng ý.

Cường hóa huyết mạch, đầu tiên cần phải kiểm tra huyết mạch hiện tại trước.

Không bao lâu, Triệu Phong ngồi phía trước một cỗ máy móc cổ quái nhiều cánh tay cơ giới. Một trong những cánh tay cơ giới kia vươn ra một cái ống dẫn nhỏ, phần đầu có gắn một cây kim nhọn, nhanh chóng chui vào trong thân thể của Triệu Phong.

- Kiểm tra huyết mạch nhãn đồng, không biết, không thể cường hóa!

Cỗ máy móc nhiều cánh tay kia phát ra một thanh âm.

Tâm thần Triệu Phong rùng mình một cái, thiếu chút nữa quên mất, huyết mạch nhãn đồng của mình, là một loại huyết mạch đặc thù.

- Kiểm tra được huyết mạch Băng Thủy Thượng Cổ, hậu duệ huyết mạch loại Long Lân, thành phần huyết mạch Thái Cổ, có thể cường hóa thành huyết mạch Huyền Băng Lân Tộc, bài danh tám mươi chín!

- Bởi vì nội tình cơ sở huyết mạch của ngài cường đại, hơn nữa có thành phần huyết mạch Thái Cổ, phí dụng dung nhập chỉ cần một phần mười mà thôi!

Nữ tử huyết quang tao nhã thoáng lộ một tia dị sắc, đem báo cáo kiểm tra nói rõ ràng.

Nàng kỳ quái chính là, huyết mạch nhãn đồng của Triệu Phong, ngay cả cỗ máy cánh tay cơ giới cũng đều không thể kiểm tra ra.

Ngoài ra, trên người đối phương, không ngờ lại có thành phần huyết mạch Thái Cổ.

- Nếu như ngài có thể cung cấp nguyên dịch của huyết mạch nhãn đồng, lần cường hóa huyết mạch này, có thể miễn phí!

Trong mắt nữ tử huyết quang tao nhã lộ ra một tia cực nóng.

Một loại huyết mạch không biết hoàn toàn mới, khiến cho nàng hiếu kỳ mãnh liệt, muốn nghiên cứu.

- Ta cự tuyệt!

Triệu Phong trực tiếp lắc đầu.

Bí mật huyết mạch Thần Linh Nhãn của hắn, há có thể giao cho người khác đi nghiên cứu.

- Như vậy, ngài có lựa chọn cường hóa huyết mạch Huyền Băng Lân Tộc hay không? Huyết mạch chủng tộc này, có thể đem huyết mạch băng lực của ngài tăng lên gấp bội, khí lực cường hóa gấp bội, phòng ngự cường hóa gấp đôi!

Nữ tử huyết quang tao nhã nói.

- Lựa chọn cường hóa!

Trong ánh mắt hâm mộ của Bán Thần Ấu Đồng, Triệu Phong đồng ý.

Dựa theo giá cả dung nhập ban đầu, cho dù Triệu Phong đem toàn bộ gia sản bán sạch, cũng chưa chắc đã đủ tiền.

Nhưng nội tình cơ sở huyết mạch bản thân hắn liền tiếp cận Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, lại tiến hành cường hóa, giá trị để chế tạo chỉ cần một phần mười mà thôi.

Cho dù là như thế, Triệu Phong muốn trả đủ mớ phí dụng sang quý kia, cũng cần phải lấy đại lượng vật liệu tài nguyên trân quý trên người đánh đổi mới bù đắp đủ.

Cuối cùng, gần một nửa gia sản trong Cổ Thiết Giới Chỉ của Triệu Phong, cũng đã tiêu hao sạch sẽ.

Trong lòng hắn cũng là một trận thịt đau.

Sau khi giao nộp phí dụng trên trời xong, Triệu Phong bị đưa đến tầng bốn mươi lăm, nằm vào trong một cái ao máu.

- Ngài chỉ cần ngủ một ngày một đêm là được!

Nữ tử huyết quang tao nhã nói.

Ngay sau đó, một tầng máu huyết lam sắc lạnh như băng kỳ dị đem toàn thân Triệu Phong bao phủ lại.

Đồng thời, còn có mấy chục cái ống dẫn nhỏ, phần đầu có một cây kim nhọn, đâm sâu vào một ít bộ phận huyệt vị trên người Triệu Phong.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu một bên thưởng thức Ảnh Sát Đế Nhận, cùng Bán Thần Ấu Đồng đứng chờ ở bên ngoài.

- Dung nhập huyết mạch Vạn Tộc Bảng, cái này thật sự là nghịch thiên, đại kỳ ngộ bậc này, vạn năm khó gặp một lần a!

Bán Thần Ấu Đồng cảm khái nói.

Trong suy nghĩ của hắn, huyết mạch Vạn Tộc Bảng chính là vô giá.

Nếu như không phải xâm nhập vào thành thị cổ lão Thiên Cơ Bí Cảnh này, như vậy cho dù có đại tư bản đến thế nào, cũng không thể nào dung nhập cường hóa thành huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng được.

Huống chi, Triệu Phong cường hóa, vẫn là huyết mạch Huyền Băng Lân Tộc bài danh thứ tám mươi chín!

Bài danh của huyết mạch này, còn trên cả huyết mạch Thiên Dương

Chiến Tộc nữa.

Huyết mạch Huyền Băng Lân Tộc, ở trong các loại huyết mạch có thể cường hóa trong tòa thành thị này, chính là bài danh trước ba.

- Xin hỏi, năm xưa, kế hoạch Phục chế Thái Cổ Tộc của Thiên Cơ Tộc, có thành công hay không?

Bán Thần Ấu Đồng tò mò hỏi.

Thiên Cơ Tộc, là chủng tộc có trí tuệ cùng sức sáng tạo cao nhất thế gian.

Trong sách cổ ghi lại, chủng tộc này có đủ các loại hành động cùng kế hoạch vĩ đại.

Trong đó, tương đối nổi danh là kế hoạch Cỗ máy thời gian và kế hoạch Phục chế Thái Cổ Tộc.

Mấy cái kế hoạch này, cũng không phải là dã tâm bình thường.

Kế hoạch Cỗ máy thời gian, chính là muốn xuyên qua thời không, thay đổi vận mệnh lịch sử, thậm chí thu hoạch vô hạn tài nguyên từ thời kỳ Thái Cổ.

Vì thế, Thiên Cơ Tộc nghĩ cách đi săn bắt người của Quang Tộc, kết quả mang đến tai nạn hủy diệt Văn minh.

Kế hoạch Phục chế Thái Cổ Tộc, là muốn nắm giữ huyết mạch Tiên Thiên Thần Ma thể chí cường hoàn mỹ của Thái Cổ Tộc.

- Ồ!

Nữ tử huyết quang tao nhã thập phần ngoài dự liệu:

- Không ngờ ngươi lại biết được hai cái kế hoạch này? Chẳng qua, đây là cơ mật cao nhất của Nghịch Thiên Phái Thiên Cơ Tộc, chính ta cũng không biết rõ!

- Nghịch Thiên Phái, quả nhiên!

Tâm thần Bán Thần Ấu Đồng chấn động.

Trong lòng hắn khó hiểu kích động, chính mình mơ hồ sắp chạm đến chân tướng bí ẩn của thần thoại Thái Cổ.

Thiên Cơ Tộc, mặc dù là một cái chủng tộc, thế nhưng bên trong lại chia làm hai đại phe phái.

Một cái phe phái là Nghịch Thiên Phái, một khác cái là Trí Giả Phái!

Nghịch Thiên Phái, cũng còn được gọi là Dã Tâm Phái, nghịch thiên mà đi, thật nghĩ muốn nắm giữ, phục chế tất cả các loại huyết mạch cực mạnh trên thế gian này.

Mà Trí Giả Phái, chú ý thuận theo Thiên đạo tự nhiên, phụ tá thiên địa thương sinh.

- Nếu như ta đoán không sai, trong này hẳn là bí cảnh thành thị do Nghịch Thiên Phái Thiên Cơ Tộc lưu lại!

Ánh mắt Bán Thần Ấu Đồng nhấp nháy.

Chương 713: Công Pháp Dung Hợp Ưu Hóa

- Ngươi biết thật đúng là không ít… Thiên Cơ Tộc, chính là chủ nhân sáng tạo ra chúng ta. Đáng tiếc! Lúc ấy rất nhiều chủng tộc rất cường đại liên thủ lại đả kích Thiên Cơ Tộc, khiến cho rất nhiều những kết tinh trí tuệ bị hủy diệt trong dòng chảy lịch sử!

Trên mặt nữ tử huyết quang tao nhã mang theo vài tia thần sắc nhớ lại.

Đồng thời, ánh mắt nàng thoáng dò xét Bán Thần Ấu Đồng một cái, đứa bé hai, ba tuổi này cũng không đơn giản a.

Bán Thần Ấu Đồng cũng quan sát nữ tử huyết quang một lúc thật lâu. Đối phương cũng không phải sinh mệnh chân chính, lại có thể mô phỏng ra tình tự cùng biểu tình của nhân loại.

Mà chủ nhân sáng tạo hết thảy mọi thứ trong này, chính là Thiên Cơ Tộc, bài danh thứ ba trên Vạn Tộc Bảng.

- Các ngươi có thể đi vào nơi này, hẳn là do con mèo này dẫn đường?

Ánh mắt nữ tử huyết quang tao nhã lại rơi xuống trên người Tiểu tặc miêu.

Bán Thần Ấu Đồng khẽ rùng mình, Triệu Phong đang nằm ở trong ao máu cũng lộ ra một tia dị sắc.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu hai chân khoanh lại trước ngực, bộ dáng dường như có chút đắc ý.

Nữ tử huyết quang mỉm cười cười:

- Loại mèo này, ở trong kho ký ức của ta cũng có chút ấn tượng mơ hồ!

Triệu Phong nghe vậy, không khỏi giật mình.

Chỉ tiếc, nữ tử huyết quang đối với loại chủng tộc Tiểu tặc miêu này cũng chỉ là có chút ấn tượng mơ hồ mà thôi.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu grừ grừ một tiếng, giống như hơi chút bất mãn, miêu trảo huy động, lại khoa tay múa chân ra biểu tình độc nhất vô nhị.

Nghĩ đến đủ các loại năng lực cùng sự xảo trá không thể tưởng tượng của Tiểu tặc miêu, ngay cả Bán Thần Ấu Đồng cũng không thể không thừa nhận, thế gian căn bản khó tìm ra con tặc miêu thứ hai như vậy nữa.

Thời gian từng chút một trôi qua.

Triệu Phong ngâm tẩm ở trong huyết dịch lam sắc lạnh như băng kỳ dị.

Không thể tưởng tượng chính là, thân thể của hắn giống như một khối nam châm, rất nhanh hấp thu loại huyết dịch lam sắc kia.

Chỉ mất nửa ngày, huyết dịch lam sắc trong ao máu kia đã bị Triệu Phong hấp thu xong.

- So với dự đoán còn nhanh hơn vài lần. Thành phần huyết mạch Thái Cổ trong cơ thể của hắn, không giống bình thường a!

Nữ tử huyết quang cũng có chút ngoài ý muốn.

Triệu Phong chậm rãi mở mắt ra, một mảnh huyết trạch lam văn lưu chuyển toàn thân.

Ô...ô...ô...n...g!

Chỉ một thoáng, toàn thân hắn bao trùm một tầng lân văn lam sắc băng oánh huyễn mỹ, giống như long lân, nhưng lại tinh tế tinh mỹ vô cùng.

Triệu Phong cảm giác trong khí lực huyết mạch của chính mình có một cỗ huyền băng hàn năng mênh mông bá đạo, nhất cử nhất động đều toát ra hàn ý cực hạn, thẩm thấu qua hư không, sản sinh ra hiệu quả Lĩnh vực Huyền Băng.

- Đây là lực lượng của huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng?

Tâm thần Triệu Phong phấn chấn, hàn lực huyền băng phảng phất như vô cùng vô tận, lực lượng khí lực cũng tăng phúc thật lớn.

So sánh trở lại, nhớ năm xưa, Băng Vi tiên tử, một trong những cái thế thiên kiêu của Thanh Hoa Vực, huyết mạch băng hàn mà nàng có được, căn bản là không đủ nhắc tới.

- Thử xem hiệu quả như thế nào!

Triệu Phong chậm rãi đứng dậy, hít sâu một hơi, một cỗ hàn uy huyền băng Tuyên Cổ bá đạo nhất thời bao phủ toàn trường.

- Tê!

Bán Thần Ấu Đồng cùng Tiểu tặc miêu cũng đều cảm thấy một cỗ hàn ý lạnh thấu xương, xuyên thấu thân hình cùng linh hồn.

Dưới yêu cầu của Triệu Phong, Bán Thần Ấu Đồng cùng Tiểu tặc miêu trước sau phát động công kích về phía hắn.

Thình thịch! Ba!

Quyền quang kim sắc bảy thành uy lực của Bán Thần Ấu Đồng ngưng tụ lại một điểm, oanh kích lên trên người Triệu Phong.

Bồng!

Thân hình Triệu Phong có chút nhoáng lên, lân văn lam oánh bên ngoài thân thể tinh tế bóng loáng, sáng ngời côi lệ, ngay cả một tia dấu vết cũng đều không có lưu lại.

Chẳng qua, ý cảnh quyền pháp của Bán Thần Ấu Đồng tuyệt đối bất phàm, trực tiếp chấn nhập vào tạng phủ cùng tâm linh.

Nhưng bộ phận uy năng còn thừa lại, cũng không có tạo thành thương tổn thực chất đối với Triệu Phong.

- Lực phòng ngự thật mạnh, tay của ta…

Trên nắm tay Bán Thần Ấu Đồng, một cỗ sương lạnh ngưng kết lan tràn, cỗ hàn lực huyền băng kia, càng giống như phản phệ toàn thân hắn.

Tiếp cận hoặc công kích Triệu Phong, sẽ thừa nhận hiệu quả đóng băng nhất định.

- Meo meo!

Ảnh Sát Đế Nhận trong tay Tiểu tặc miêu xẹt qua một đạo hư ảnh hàn mang, chém lên người Triệu Phong.

Đinh xuy!

Trên vai Triệu Phong lưu lại một đạo dấu vết dài nhỏ, truyền đến cảm giác tê dại.

Ảnh Sát Đế Nhận kia, trong công kích có loại hiệu quả bỏ qua phòng ngự vật lý bình thường, bởi vì công kích của nó xen lẫn giữa vật chất cùng với ảnh tử.

Chẳng qua, huyết mạch Huyền Băng Lân Tộc của Triệu Phong khí lực phòng ngự rất mạnh, lực khôi phục cũng không mất uy thế của Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Nhưng thật ra Tiểu tặc miêu cũng bị đông lạnh đến mức răng nanh đánh cầm cập một trận, vội vàng lui ra phía sau mấy trượng.

- Loại lực lượng huyết mạch này, công phòng nhất thể, hiệu quả đóng băng không chỗ nào không có, so với huyết mạch Thiên Dương Chiến Tộc của Ôn Lạc An kia thì mạnh hơn không ít!

Triệu Phong vừa lòng khẽ gật đầu một cái.

Huyết mạch Thiên Dương Chiến Tộc của Ôn Lạc An bài danh thứ chín mươi tám, huyết mạch Huyền Băng Lân Tộc của Triệu Phong thì

lại bài danh tám mươi chín!

- Chúc mừng, hiệu quả cường hóa huyết mạch thật lý tưởng a!

Nữ tử huyết quang lại cười nói.

Trong ánh mắt Bán Thần Ấu Đồng có một tia cực kỳ hâm mộ.

Tuy nói hắn có được thiên phú luyện thể cực phẩm, nhưng cũng không có được huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Nếu như huyết mạch của hắn mạnh mẽ hơn một chút, ví dụ như huyết mạch của Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, lực khôi phục càng mạnh, Thần kiếp của kiếp trước, nói không chừng đã có thể dễ dàng vượt qua rồi.

Nhưng loại thứ huyết mạch này là trời sinh mà có, có cầu cũng không được.

- Triệu Phong này, khí vận cũng quá lớn a, không ngờ có được kỳ ngộ lớn đến như vậy!

Trong lòng Bán Thần Ấu Đồng thậm chí có chút ghen tỵ.

Đặc biệt là Tiểu tặc miêu đã mang đến cho Triệu Phong rất nhiều kỳ ngộ khí vận.

- Lần này có thể đi vào di chỉ Thiên Cơ Tộc, thật sự là khó có được, tương lai chỉ sợ không có cơ hội như vậy!

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Truyền thừa Hải Tặc Hoàng, thời gian bình thường không vượt qua

nửa tháng.

Có lẽ tương lai cũng không có thêm cơ hội nào có thể đi vào cái địa phương này nữa.

Chỉ là, tài nguyên Nguyên tinh thạch trong tay Triệu Phong, chỉ dùng cho cường hóa dung nhập huyết mạch đã tiêu hao hơn phân nửa rồi.

Nếu muốn tiến hành cường hóa dung nhập một loại huyết mạch Vạn Tộc Bảng khác nữa, thì lại có chút không đủ.

- Ngươi ở trong này, có huyết mạch Cốt đạo cường hóa hay không? Không cần Vạn Tộc Bảng cũng được!

Triệu Phong hỏi.

Hắn xem qua danh sách, giá cả cường hóa huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, chính là gấp mấy chục lần, thậm chí trên một trăm lần cường hóa bình thường!

- Tổng cộng có 249 loại!

Nữ tử huyết quang lại điều ra cái giới diện huyết sắc kia.

Triệu Phong nhìn lại, giá trị chế tạo lần này sẽ rẻ hơn nhiều lắm.

- Ta cần tiến hành cường hóa toàn cục loại Quỷ thi này!

Triệu Phong vung tay lên, tế xuất ra một đầu Trớ Chú Quỷ Thi.

- Trước kiểm tra đo lường huyết mạch đã!

Nữ tử huyết quang ôn hòa nói.

Không bao lâu, cỗ máy móc nhiều cánh tay cơ giới kia đã tiến hành kiểm tra đo lường đối với Trớ Chú Quỷ Thi.

- Phát hiện thành phần huyết mạch Thái Cổ, thể chất Quỷ Cốt…

Cỗ máy móc nhiều cánh tay cơ giới truyền đến một thanh âm.

Kết quả kiểm tra đo lường khiến cho Triệu Phong cùng nữ tử huyết quang cũng đều có chút giật mình.

Thể chất Quỷ Cốt, cái này cũng rất bình thường, một trăm cỗ Trớ Chú Quỷ Thi đều là loại thể chất này. Nhưng có thành phần huyết mạch Thái Cổ, thì lại có chút không giống bình thường!

- Có được thành phần huyết mạch Thái Cổ, như vậy giá trị chế tạo cường hóa sẽ giảm bớt từ một phần năm đến một phần mười!

Nữ tử huyết quang nói.

Sau đó, Triệu Phong tại trên giới diện huyết sắc kia, bắt đầu tiến hành sàng chọn.

Hiểu được Triệu Phong muốn cường hóa một trăm cỗ Trớ Chú Quỷ Thi, cần loại huyết mạch giá rẻ thực dụng, nữ tử huyết quang đưa ra đề cử.

- Đề nghị tiến hành cường hóa thành huyết mạch Vạn Khô Quỷ Cốt, vừa có thể giữ lại loại thi khí oán lực này, hơn nữa cho dù Quỷ Cốt có vỡ tan, cũng có thể nhanh chóng tiến hành trọng tổ!

Nữ tử huyết quang nói.

Triệu Phong nhìn lại, loại huyết mạch Vạn Khô Quỷ Cốt này, công kích phòng ngự cũng không tính là nổi bật, thế nhưng sau khi cường hóa, ít nhất có thể tăng cường gấp đôi lực lượng khí lực của Quỷ thi.

Dù sao, mấy đầu Quỷ thi này không giống Triệu Phong, cấp bậc cao như vậy, cho dù không phải huyết mạch Vạn Tộc Bảng, nhưng lực lượng cường hóa tăng phúc cũng rất lớn.

Huyết mạch Vạn Khô Quỷ Cốt, đặc điểm lớn nhất chính là lực sinh tồn ngoan cường.

Cốt cách vỡ tan, có thể tổ hợp trở lại.

- Bách Thi Trớ Chú Đại Trận, không cần Quỷ thi giết địch, mà là cần lực lượng trận pháp!

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Hơn nữa, loại huyết mạch Vạn Khô Quỷ Cốt này, giá cả cường hóa tương đối rẻ tiền một chút.

Trớ Chú Bách Thi, bởi vì hấp thu đại lượng huyết nhục khí tức trong Mộng Cảnh, bởi vậy trong cơ thể mới có thể dung nhập thành phần huyết mạch Thái Cổ!

Như vậy, giá trị chế tạo cường hóa chỉ cần một phần bảy so với trước đây.

Tính tổng cộng trở lại, một trăm cỗ Trớ Chú Quỷ Thi, giá trị chế tạo cường hóa, không đến một phần tư Triệu Phong vừa rồi.

- Một trăm cỗ Quỷ thi, cần thời gian bảy ngày!

Nữ tử huyết quang nói.

Triệu Phong khẽ gật đầu, đem Trớ Chú Bách Thi cùng Khô Lâu Đường chủ, tạm thời lưu lại Vạn Huyết Điện.

Khô Lâu Đường chủ cũng tiến hành cường hóa huyết mạch Vạn Khô Quỷ Cốt, điều này đối với thể chất trước đây của hắn mà nói, có thể nói là thể chất huyết mạch cực phẩm.

Kế tiếp, Triệu Phong tại trong tòa cổ thành cương thiết này tiếp tục đi lại khắp nơi.

- Tài sản hiện tại có thể tiêu hao trong tay ta, vẫn còn lại ba thành…

Triệu Phong ở phương diện tài vụ, gần như có chút sắp cạn túi.

Bản thân hắn từ lúc tại Di tích Tử Thánh liền bắt đầu tích lũy tài nguyên khổng lồ, sau đó trong Bán Thần Di Viên cùng cuộc chiến tranh đoạt truyền thừa Hải Tặc Hoàng, tài sản có thể nói là vô cùng hùng hậu.

Chẳng qua ở Thiên Cơ cổ thành, cái tài sản khổng lồ này đã tiêu hao đi hết bảy thành.

Bán Thần Ấu Đồng tự nhiên biết tình huống của Triệu Phong, cũng không đưa ra yêu cầu quá phận.

Triệu Phong ở phương diện tài nguyên, không tiến hành hạn chế đối với hắn, như vậy đã là không tệ rồi.

Ba ngày sau, Triệu Phong đi tới Thần Pháp Cung.

Thần Pháp Cung, tiến hành bán ra công pháp bí quyết, cung cấp các

loại công pháp, các loại phương án giải quyết tu luyện chuyên tu…

Ở trong này, thậm chí còn có buôn bán loại bí pháp siêu việt Phong Lôi Truyền Thừa, Kim Khôn Thánh Thể nữa!

Chỉ là, phí dụng cần phải trả cũng là cái giá trên trời, gần với dung nhập huyết mạch Vạn Tộc Bảng.

- Khách phương xa đến thăm, các ngươi có nhu cầu định chế công pháp gì không?

Một vị lão giả bạch quang nho nhã, hiền lành cười hỏi.

Khi ánh mắt của hắn rơi xuống trên người Tiểu tặc miêu, lộ ra một tia dị sắc, lại nhanh chóng thu liễm đi.

- Ta muốn cường hóa công pháp!

Triệu Phong thuyết minh ý đồ đến đây.

Trong tay hắn hiện tại có Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết, Kim Khôn Thánh Thể, thậm chí Phong Lôi Truyền Thừa.

Mục đích của Triệu Phong, chính là xem đây là cơ sở, tiến hành dung hợp ưu hóa.

- Để ta nhìn xem!

Lão giả bạch quang nho nhã khẽ cười nói.

Triệu Phong biết, đối phương chính là một loại khôi lỗi cơ giới giả thuyết, không phải sinh linh, không thể tu luyện.

Hắn đem một đám tin tức khổng lồ liên quan tới Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết, Kim Khôn Thánh Thể, Phong Lôi Truyền Thừa, truyền cho lão giả bạch quang nho nhã.

- Ân! Ba môn công pháp truyền thừa này, trong kho kiến thức của ta cũng có môn cùng loại. Trong đó Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết, Kim Khôn Thánh Thể, ta liền có một bộ nguyên bản ban đầu!

Lão giả bạch quang nho nhã cười tự tin.

Nghe được lời ấy, Bán Thần Ấu Đồng giật mình không nhỏ.

- Kim Khôn Thánh Thể, ta có thể tiến hành ưu hóa thành Kim Khôn Thánh Lôi Thể, giảm thấp yêu cầu tư chất luyện thể, càng thích hợp cho ngươi tu luyện hơn!

Lão giả bạch quang nho nhã dừng một chút.

Triệu Phong không khỏi kinh hỉ. Bán Thần Ấu Đồng thì lại trừng mắt há miệng.

Lão giả nho nhã tiếp tục nói:

- Phong Lôi Truyền Thừa cùng Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết, ta có thể đem dung hợp thành Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, uy năng tăng lên thật lớn, mà lại không cần thể chất Lôi linh hà khắc như vậy!

- Ngũ Hành Phong Lôi Quyết!

Triệu Phong lại càng mừng như điên.

Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, dung hợp Phong Lôi Truyền Thừa cùng Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết cổ xưa, uy năng tăng lên thật lớn.

Như vậy, những điểm khiếm khuyết trong Phong Lôi Truyền Thừa của Triệu Phong, liền được bù đắp lại.

Đương nhiên, hai bộ công pháp ưu hóa này, chi phí giá trị chế tạo cũng là không thấp.

- Bởi vì Phong Lôi Truyền Thừa của ngươi làm phong phú kho kiến thức của ta, cho nên lần ưu hóa dung hợp này, ta cấp cho ngươi sáu thành chiết khấu!

- Lựa chọn ưu hóa dung hợp!

Triệu Phong cắn răng một cái, đem toàn bộ tư bản cuối cùng còn lại, cơ hồ toàn bộ tiêu hao sạch sẽ.

Ba ngày sau, lão giả nho nhã đem hai quyển quang thư phong cách cổ xưa đưa cho Triệu Phong.

Ô...ô...ô...n...g!

Hai quyển quang thư kia rất nhanh dung nhập vào trong óc Triệu Phong.

Kim Khôn Thánh Lôi Thể, lấy vạn lôi luyện thể, tu thành Thánh Lôi Thể vô thượng, cao nhất có thể thành tựu Thiên Giai bài vị, Chân Thần Vị!

Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, lấy phong lôi làm khung xương, diễn biến Ngũ Hành vạn vật, khống chế Kim Chi Phong Lôi, Mộc Chi Phong Lôi, Thủy Chi Phong Lôi, Hỏa Chi Phong Lôi cùng Thổ Chi Phong Lôi…

Chương 714: Lai Lịch Tiểu Tặc Miêu

Triệu Phong mơ hồ liếc mắt nhìn qua, hai bản công pháp dung hợp ưu hóa thành Kim Khôn Thánh Lôi Thể cùng Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, yêu cầu tu luyện, so sánh công pháp truyền thừa ban đầu, còn muốn thấp hơn rất nhiều.

Mà cấp bậc uy lực công pháp truyền thừa, ngược lại còn tăng lên không ít.

Nhất là Kim Khôn Thánh Lôi Thể, trực tiếp vượt qua Kim Khôn Thánh Thể ban đầu cả một cái cấp bậc.

- Sao lại có chuyện như vậy…

Bán Thần Ấu Đồng nắm chặt hai nắm đấm, nội tâm vô cùng ghen tỵ, phẫn hận không cam lòng.

Hắn trước kia đem Kim Khôn Thánh Thể giao dịch tặng cho Triệu Phong, chính là chắc chắc đối phương không thể nào tu luyện, ít nhất trong ngàn năm, không thể tu luyện đến đại thành.

Nào ngờ, Triệu Phong lại có thể tìm ra lối tắt, thông qua linh hồn mà hấp thu Lôi lực Thần Kiếp.

Mà hiện tại, Kim Khôn Thánh Lôi Thể sau khi dung hợp kia, cấp bậc công pháp tăng lên, yêu cầu tu luyện giảm thấp, nhưng lại cùng Lôi đạo sản sinh liên hệ.

- Quên nói với ngươi, Kim Khôn Thánh Lôi Thể cùng Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, chính là nguyên một bộ công pháp chính phụ phối hợp!

Lão giả nho nhã nhắc nhở.

Kim Khôn Thánh Lôi Thể chúnh là Thánh quyết luyện thể, thế nhưng cần Ngũ Hành Phong Lôi Quyết phụ trợ, lấy thiên địa vạn lôi để luyện thể.

Nếu như không có tu thành Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, như vậy sẽ rất khó tu luyện Kim Khôn Thánh Lôi Thể.

- Môn công pháp sau khi dung hợp ưu hóa này, quả nhiên không giống trước đây!

Triệu Phong thông qua Thần Linh Nhãn, đem tất cả nội dung, toàn bộ phục chế vào trong đầu.

Chẳng qua, ý cười trên mặt hắn không có kéo dài bao lâu.

Mãi đến khi hắn nhìn thấy phương hướng tu hành Ngũ Hành Phong Lôi Quyết.

- Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, cũng phân làm mười hai tầng. Ba tầng đầu lấy phong lôi làm cơ sở. Bắt đầu từ tầng thứ tư, cần phải tu hành Ngũ Hành phong lôi Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, đến tầng thứ mười, Ngũ Hành sinh sôi không ngừng…

Cặp mày Triệu Phong nhăn tít lại.

Môn Ngũ Hành Phong Lôi Quyết này, quả thật bao quát cùng siêu việt Phong Lôi Truyền Thừa.

Thế nhưng, Phong Lôi Truyền Thừa của Triệu Phong đã đạt tới đại thành, cùng Ngũ Hành Phong Lôi Quyết đi theo lộ tuyến hoàn toàn bất đồng.

- Nếu như muốn tu hành Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, chẳng lẽ ta cần phải trùng tu hay sao?

Khuôn mặt Triệu Phong hung hăng run rẩy một chút.

- Đúng vậy, ngươi có Phong Lôi Truyền Thừa làm cơ sở, trùng tu Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, không cần mười năm liền có thể siêu việt hiện tại!

Lão giả nho nhã cũng không có phủ nhận.

- Mười năm?

Trên trán Triệu Phong toát ra một tia hắc tuyến.

Thời gian mười năm, đối với người bình thường mà nói, cũng không tính là cái gì.

Nhưng Triệu Phong, từ khi bắt đầu tu hành đến bây giờ, cũng chỉ mới mười năm mà thôi!

Nếu như, hiện tại tình cảnh an bình không lo, Triệu Phong khẳng định nguyện ý trùng tu Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, hơn nữa còn có nguyên bộ Kim Khôn Thánh Thể nữa.

Dù sao hai bộ công pháp truyền thừa này có thể khiến hắn đi xa hơn.

Nhưng mà hiện tại, Triệu Phong đang gặp phải Tử Vong Truy Sát,

nào có thời gian rảnh rỗi tu luyện trở lại?

- Thế gian này, quả nhiên không có chuyện thập toàn thập mỹ a!

Trong lòng Bán Thần Ấu Đồng dễ chịu hơn một chút, thậm chí còn có chút cảm giác vui mừng khi kẻ khác gặp họa.

Tình huống Triệu Phong hiện tại cũng giống như đang ngồi trên bảo sơn, nhưng không có thời gian đi đào móc khuân vác.

Trong lúc nhất thời, sắc mặt Triệu Phong âm tình bất định.

Thật lâu sau đó, hắn hít sâu một hơi, đã có quyết định.

Giai đoạn hiện tại, hắn không có khả năng quay trở lại tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết cùng Kim Khôn Thánh Thể. Điều này cũng không hiện thực chút nào!

- Chỉ có thể đợi sau khi hóa giải xong Tử Vong Truy Sát, lúc đó lại tính tiếp!

Nỗi lòng Triệu Phong dần dần khôi phục bình tĩnh.

Hắn có thể đi vào tòa thành thị Văn minh Thiên Cơ Tộc này, đã là đại kỳ ngộ mà ngay cả Bán Thần cũng phải ghen tỵ không thôi rồi.

Triệu Phong mặt không biểu tình, đi ra khỏi Thần Pháp Cung.

- Chỉ mới tu luyện hơn mười năm mà thôi, đã có tu vi bậc này! Thanh niên hiện tại thật sự là rất mạnh mẽ a!

Lão giả nho nhã kia nhìn theo Triệu Phong rời đi, không khỏi lắc đầu cảm thán.

o0o

Trong thành thị cương thiết.

Triệu Phong chậm rãi tiêu sái đi lại, hắn kiểm tra lại một chút Cổ Thiết Giới Chỉ.

Trong Cổ Thiết Giới Chỉ đã trở nên trống trải, đám tài nguyên trân tài khổng lồ mấy ngày trước đây, hiện đã tiêu hao hơn chín thành rồi.

Trên người hắn hiện tại căn bản nghèo rớt mùng tơi, nhìn thấy tòa thành thị Thiên Cơ Tộc kỳ ngộ vô cùng này, chỉ có thể thở dài một trận.

o0o

Mấy ngày sau, trong Vạn Huyết Điện.

- Một trăm cỗ Trớ Chú Quỷ Thi, toàn bộ cường hóa thành huyết mạch Vạn Khô Quỷ Cốt!

Nữ tử huyết quang lại cười nói.

Triệu Phong nhất nhất kiểm tra, mấy cỗ Trớ Chú Quỷ Thi này, thân hình càng thêm gầy gò, giống như từng tên từng tên khô lâu vu thi khủng bố vậy.

Thế nhưng thực lực mấy cỗ Trớ Chú Quỷ Thi này so sánh với bảy ngày trước đã tăng lên không chỉ gấp đôi.

Sau khi dung nhập huyết mạch Vạn Khô Quỷ Cốt, lực sinh tồn của bọn họ đại tăng, cho dù bị dập nát, cũng còn có thể chữa trị trọng tổ

trở lại.

Hơn nữa, theo huyết mạch dung nhập, tu vi mấy cỗ Trớ Chú Quỷ Thi này đều mơ hồ tăng lên không ít.

Đến trước mắt, tu vi mấy cỗ Trớ Chú Quỷ Thi này cũng ở khoảng cách Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ cùng đỉnh phong.

Đội hình như vậy đủ để quét ngang cả Đại Lục Thập Tông Thanh Hoa Vực.

Khô Lâu Đường chủ cũng tiến hành dung nhập cường hóa thành huyết mạch Vạn Khô Quỷ Cốt, mà quy cách lại còn cao hơn một chút.

- Chủ nhân…

Vẻ mặt Khô Lâu Đường chủ kích động, hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính mình sẽ có một ngày như vậy.

Hiện tại hắn chưởng khống Bách Thi Trớ Chú Đại Trận, cho dù là Xích Nguyệt Ma Giáo năm đó, cũng không thể nào so sánh được.

Nếu như không phải có Triệu Phong, hắn cũng không thể nào đi đến một bước như hiện tại.

Triệu Phong vừa lòng khẽ gật đầu, đem Bách Thi Trớ Chú Đại Trận toàn bộ thu hồi.

- Ta chỉ còn không đến một thành tài nguyên…

Ánh mắt Triệu Phong khẽ đảo.

Rất nhanh, ánh mắt của hắn rơi xuống trên người Tiểu tặc miêu.

Huyết mạch của Tiểu tặc miêu tuyệt đối không tầm thường, hẳn là không thua kém huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

- Có thể làm phiền, kiểm tra một chút lai lịch huyết mạch của con mèo này hay không?

Triệu Phong trầm ngâm nói.

- Hì hì… ta đối với lai lịch con mèo này, cũng cảm thấy rất hứng thú. Cho ngươi miễn phí!

Nữ tử huyết quang cười nói.

Ngay cả Bán Thần Ấu Đồng cũng lộ ra vẻ tò mò.

Từ sau khi tích huyết trọng sinh cho tới nay, hắn mãi vẫn luôn bị con mèo này ức hiếp, căn bản không ngẩng đầu lên nổi.

Nếu như có thể hiểu biết lai lịch con mèo này, ngày sau hắn liền có thể có biện pháp để đối phó.

Nghĩ đến đây, trong đầu Bán Thần Ấu Đồng cũng âm thầm chờ mong.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu bộ dáng đỉnh đạc tiêu sái đi lại phía trước cỗ máy móc nhiều cánh tay cơ giới kia.

Cỗ máy móc nhiều cánh tay kia vươn ra một cái ống dẫn nhỏ, phần đầu có một cây kim nhọn, chui vào trong thân thể Tiểu tặc miêu.

Nhưng mà, thời gian mấy hơi thở trôi qua, cỗ máy móc nhiều cánh tay cơ giới kia cũng không có đưa ra đáp án.

Ô...ô...ô...n...g!

Bỗng đột nhiên, cỗ máy móc nhiều cánh tay cơ giới kia mạnh mẽ chấn động, đình chỉ kiểm tra đo lường.

Nữ tử huyết quang lộ ra vẻ kinh hãi, ánh mắt không thể tin nổi dò xét Tiểu tặc miêu.

- Thiên Cơ Miêu, huyết mạch thần bí, quyền hạn cơ mật cao nhất!

Thanh âm cỗ máy móc nhiều cánh tay cơ giới lạnh như băng vô tình nói.

- Thiên Cơ Miêu?

Triệu Phong cùng Bán Thần Ấu Đồng liếc mắt nhìn nhau, chưa từng nghe nói qua chủng tộc này.

- Thật có lỗi, cái này đề cập đến cơ mật tối cao!

Nữ tử huyết quang tựa hồ biết một ít gì đó, thế nhưng nàng không thể nói ra.

- Meo meo!

Vẻ mặt Tiểu tặc miêu đắc ý, quay về trên vai Triệu Phong.

Mà nữ tử huyết quang kia thì vẻ mặt phức tạp, nhìn về phía tổ hợp kỳ quái một người, một đứa bé, một con mèo này.

Huyết mạch nhãn đồng của Triệu Phong, nàng căn bản kiểm tra đo lường không ra nổi.

Lai lịch huyết mạch của Tiểu tặc miêu, trong kho kiến thức của nàng miễn cưỡng có một chút, nhưng lại chính là cơ mật tối cao nhất.

- Đa tạ!

Triệu Phong hướng nữ tử huyết quang đưa ra cáo từ.

Đi ra Vạn Huyết Điện, Triệu Phong lại một lần nữa tính toán.

Trong tay hắn còn lại không đến một thành tài nguyên trân tài, chẳng biết còn có thể phát huy ra được tác dụng gì nữa.

- Lần kỳ ngộ này đây, chính là vạn năm khó gặp một lần a!

Trong lòng Triệu Phong trầm tư.

Một thành tài nguyên trân tài cuối cùng, phải tiêu xài ra ngoài như thế nào đây?

Lần này sau khi rời đi, tương lai cũng không có cơ hội lại tiến vào thành thị Văn minh Thiên Cơ Tộc này nữa.

Nửa canh giờ sau, Triệu Phong đi tới Trận Phù Lâu.

Trận Phù Lâu, cung cấp định chế cùng ưu hóa các loại trận pháp.

Mục đích của Triệu Phong, là tiến thêm một bước hoàn thiện tăng cường đối với Bách Thi Trớ Chú Đại Trận.

Dù sao, Bách Thi Trớ Chú Đại Trận này, lúc ban đầu là xây dựng trên phương pháp do Tàn linh Tử Thánh cung cấp, tiềm năng rất nhanh đã tăng lên đến cực hạn.

- Khách nhân phương xa, các ngươi muốn phục vụ nhu cầu gì?

Một nàng nữ tử cung trang quang thải tiến lại, cười nói.

Triệu Phong mở cửa gặp núi, thuyết minh ngay ý đồ đến đây.

Hắn xuất ra trận đồ xây dựng Bách Thi Trớ Chú Đại Trận, đem một cỗ Trớ Chú Bách Thi đưa ra.

- Cái này cũng không khó lắm!

Nữ tử cung trang khí chất cao quý ung dung, rất nhanh tiếp nhận lấy.

Rất nhanh sau đó, không đến một thành tài nguyên trân tài cuối cùng của Triệu Phong, cũng đã hoàn toàn tiêu hao sạch sẽ.

Vài canh giờ sau, một bộ Bách Thi Trớ Chú Đại Trận hoàn toàn mới đã đặt vào trong tay Triệu Phong.

- Bách Thi Trớ Chú Đại Trận mới, uy lực tăng lên đến sáu mươi phần trăm, hơn nữa lại có thêm năng lực vây sát, mê huyễn!

Nữ tử cung trang tự tin nói.

- Thật tốt quá!

Khô Lâu Đường chủ sau khi lấy được trận đồ, hưng phấn một trận.

Sau khi đi ra Trận Phù Lâu, Triệu Phong vuốt khoảng không trống

rỗng giới chỉ cổ thiết, không khỏi thở dài một hơi.

- Chẳng biết về sau còn có cơ hội tiến vào trong này nữa hay không?

Triệu Phong vẫn cảm thấy lưu luyến không thôi.

Một người, một đứa bé, một con mèo ly khai tòa thành thị cương thiết cổ xưa này.

Sau khi bước ra khỏi quang tráo thanh sắc, sắc mặt Triệu Phong nhất thời ngưng đọng lại.

Chỉ thấy, bên ngoài thành thị cương thiết, tràn ngập Hắc Ngục Ma Đằng phô thiên cái địa.

Ngắn ngủn không đến mười ngày, một mảnh ngoại giới toàn bộ đều bị Hắc Ngục Ma Đằng kia thay thế.

- Không ngờ sinh ra đến tám Hắc Ngục Ma Đằng Vương!

Triệu Phong thông qua cảm ứng đầu Hắc Ngục Ma Đằng Vương chính mình chưởng khống kia, biết được tình huống.

Tám Hắc Ngục Ma Đằng Vương, thực lực cái nào cũng đều tiếp cận Vương giả, đạt tới cấp bậc đại nạn khủng bố.

Triệu Phong không nói hai lời, mở ra huyết mạch nhãn đồng, đem bảy Hắc Ngục Ma Đằng Vương còn lại toàn bộ tiến hành khống chế.

Nửa canh giờ sau, Triệu Phong rời khỏi hải dương Ma Đằng, trong tay xuất hiện tám cái bình lưu ly đóng băng.

Tám cái bình kia, mỗi cái cũng đều phong ấn một đầu Hắc Ngục Ma

Đằng Vương.

Đương nhiên, hải dương Ma Đằng kia cũng không có đình chỉ lan tràn.

Vài ngày sau khi Triệu Phong rời đi, hải dương Ma Đằng gần như muốn sinh trưởng vào bên trong thành thị Thiên Cơ Tộc.

Sưu sưu sưu!

Trong thành thị Thiên Cơ Tộc bay ra vài chiếc chiến thuyền kim chúc giống như một đám cự thú khổng lồ, mỗi một chiếc đều dài đến mấy trăm trượng!

Từ trên những chiếc chiến thuyền này bắn xuống một khỏa lưu cầu kỳ quái.

Oanh! Vù!

Khỏa lưu cầu này hóa thành một đám lửa khói màu đen khủng bố, đem cả hải dương Ma Đằng hoàn toàn tiêu diệt, chỉ lưu lại một mảnh tro tàn!

o0o

Mà lúc này, Triệu Phong đã về tới đảo vực trung tâm.

Hắn đảo mắt quan sát phiến không gian bí cảnh này, mãi vẫn nghĩ thấy, bí mật trong này không chỉ giới hạn trong tòa thành thị Thiên Cơ Tộc kia mà thôi.

Nhưng bí tân của Thiên Cơ Tộc, thế nhân biết đến cũng chỉ là một góc của băng sơn.

Có lẽ, Triệu Phong thăm dò được, cũng chỉ là một góc của băng sơn của phiến không gian bí cảnh này mà thôi.

Chẳng qua, bí mật của Hải Tặc Hoàng xem như đã được công bố.

Mấy vạn năm trước, Hải Tặc Hoàng may mắn phát hiện được cái Thiên Cơ Bí Cảnh này, nhưng lấy tạo nghệ Tông sư Cơ quan, Tông sư Trận pháp của hắn, cũng không thể hoàn toàn chưởng khống được nơi này.

Sau đó Hải Tặc Hoàng mới lợi dụng chỗ Thiên Cơ Bí Cảnh này, làm thành truyền thừa của chính mình.

Nếu như không có Thiên Cơ Bí Cảnh làm căn cơ, truyền thừa của Hải Tặc Hoàng cũng không có khả năng có bố cục khổng lồ như vậy, ngay cả Đại Đế, Thánh Chủ cũng không thể cường hành xông vào.

o0o

Hạp cốc trung tâm Thập Bát Giác.

Lốc xoáy cự lãng cao ngàn trượng sản sinh ra lực lượng thiên địa khủng bố, đủ để dập nát vạn vật.

- Truyền thừa Hải Tặc Hoàng rất nhanh sẽ kết thúc a…

Trên thuyền buồm tử vong bằng kim loại, truyền đến thanh âm trùng trùng điệp điệp thật mạnh của Âm Dương Vương.

Giờ phút này, trên thuyền buồm tử vong bằng kim loại kia, ngoại trừ Ôn Lạc An cùng Âm Dương Vương, còn có thêm hai đại Tử Linh Vương nữa, phân biệt là một nam một nữ, bao phủ bên trong âm u.

- Tam đại Tử Linh Vương, hai mươi sáu Tử vệ, sư tôn qua thêm vài ngày nữa, cũng sẽ đuổi tới. Triệu Phong, để xem lần này, ngươi làm sao chạy trốn đây?

Khóe miệng Ôn Lạc An nổi lên một tia nụ cười lạnh lẽo.

Chương 715: Lực Lượng Vạn Tộc Bảng

Thiên Cơ Bí Cảnh, đảo vực trung tâm.

Nơi này là Thánh địa truyền thừa Hải Tặc Hoàng.

Thời điểm Triệu Phong chạy về, trên mười tám tòa cô phong sơn giác, cũng đều đã xác lập Hải Tặc Vương mới.

Một ít Hải Tặc Vương mới tấn chức, tu vi thực lực rõ ràng cũng đều tăng lên.

Trong đó, hai ba vị tân Hải Tặc Vương Nửa bước Vương Giả, dưới lực lượng truyền thừa đã nhanh chóng đột phá lên Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Trung tâm mười tám tòa cô phong, trên tòa sơn phong khổng lồ kia, bao phủ bên trong quang hoa hắc bạch đan xen kỳ dị, một cỗ lực trường vô hình khổng lồ ngăn cách ngoại vật xâm nhập.

- Lãnh Nguyệt Vương truyền thừa, còn chưa có chấm dứt?

Triệu Phong tìm một góc hẻo lánh, khoanh chân mà ngồi, khẽ nheo mắt nhìn về phía đó.

Dựa theo kinh nghiệm các lần trước, thời gian truyền thừa Hải Tặc Hoàng, bình thường sẽ không vượt qua nửa tháng.

Hắn cũng không gấp gáp, ngồi xếp bằng làm quen với lực lượng

huyết mạch sau khi cường hóa trong cơ thể.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên ngoài thân thể Triệu Phong hiện ra một tầng lân văn lam oánh nhàn nhạt, tinh tế tinh mỹ, sáng ngời côi lệ.

Trong cơ thể huyết trạch lam văn kia không ngừng vận chuyển không thôi.

Băng Hoàng Thương liền dung nhập vào trong cái huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng hoàn toàn mới này.

- Lực lượng huyết mạch… Băng Hoàng Thương, cũng đạt được cường hóa tăng lên!

Triệu Phong quả thật rất vừa lòng.

Lần này tiến vào truyền thừa Hải Tặc Hoàng, mặc dù không có tìm được truyền thừa cùng trân tài đỉnh cấp gì, thế nhưng có thể tiến vào thành thị Thiên Cơ Tộc, cũng là đại kỳ ngộ hiếm có.

Triệu Phong chỉ hận tư bản của chính mình không đủ a.

Từ trong Di tích Tử Thánh, đến trong Bán Thần Di Viên, chém giết tại Thánh địa hải tặc, tích lũy tài nguyên khổng lồ, thế nhưng lúc này đã tiêu hao không còn.

Đương nhiên, so sánh với thu hoạch, mấy cái tiêu hao này liền hoàn toàn đáng giá.

Huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng chính là vô giá.

Huống chi, Triệu Phong còn đạt được Ngũ Hành Phong Lôi Quyết cùng Kim Khôn Thánh Lôi Thể cấp bậc cực cao nữa.

Ngoại trừ cái này, Trớ Chú Quỷ Thi, thậm chí Bách Thi Trớ Chú Đại Trận, cũng tìm được cường hóa lớn lao.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu ở một bên thưởng thức Ảnh Sát Đế Nhận, bộ dáng thật hài lòng mãn ý.

- Tiểu tặc miêu!

Bán Thần Ấu Đồng đi ra, cùng Tiểu tặc miêu câu thông với nhau.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu khẽ gật đầu, sau đó liền cùng Bán Thần Ấu Đồng, ở đảo vực trung tâm bắt đầu hoạt động lên.

Đảo vực trung tâm mới vừa bình tĩnh không lâu, lại biến thành một trận hỗn loạn.

Hai cái tiểu sát tinh bắt đầu ở trên đảo vực trung tâm, đánh cướp tài nguyên của đám hải tặc.

Cặp mày Triệu Phong hơi nhíu lại, nhưng cuối cùng cũng không có ngăn cản.

Hắn hiểu được, tâm tình Bán Thần Ấu Đồng lúc này, bởi vì khuyết thiếu tài nguyên, vì thế nên mới cùng Tiểu tặc miêu tiến hành đánh cướp.

Chỉ cần làm không quá mức, Triệu Phong cũng liền mắt nhắm mắt mở bỏ qua.

Dù sao, mấy bọn hải tặc này cũng không phải thiện nam tín nữ gì cả.

Gần nửa ngày, Bán Thần Ấu Đồng cùng Tiểu tặc miêu đã đánh cướp một lượng tài nguyên tinh thạch khả quan.

Trên đảo vực lại nhấc lên một trận khủng hoảng, đám hải tặc một mảnh tức giận không cam lòng.

Trong số này, có vài tên Hải Tặc Vương bị đánh bất tỉnh, tài nguyên trong tay bị đoạt lấy không còn chút nào nữa.

- Chủ nhân, đây là một nửa ngài nên được a!

Bán Thần Ấu Đồng đem đám tài nguyên đoạt lấy, phân ra một nửa đem nộp cho Triệu Phong.

Phần tài nguyên còn lại, hắn cùng Tiểu tặc miêu tiến hành chia đều.

- Cái hai tên tiểu gia hỏa này, không ngờ còn biết hối lộ cho ta?

Trên mặt Triệu Phong lộ vẻ dị sắc.

Nhưng mà, chỉ một lát sau, Cự Sa Vương dẫn dắt theo bốn năm vị Vương Giả, một đám thủ hạ hải tặc đi tới khởi binh vấn tội.

- Triệu Phong, miêu sủng cùng người hầu của ngươi ở trên đảo vực chung quanh đánh cướp, chẳng thèm phân biệt trận doanh, hành vi thật sự quá tồi tệ!

Chúng Hải Tặc Vương bọn Cự Sa Vương, thế tới rào rạt.

Triệu Phong hung hăng trừng mắt nhìn Tiểu tặc miêu cùng Bán Thần Ấu Đồng một cái.

Hai tên tiểu gia hỏa này, không chỉ có đánh cướp đám hải tặc trận doanh Cự Sa Vương, còn liên lụy tới một ít thủ hạ thuộc trận doanh Lãnh Nguyệt Vương nữa.

Dù sao, mấy cái thế lực hải tặc này rắc rối phức tạp, Tiểu tặc miêu cùng Bán Thần Ấu Đồng cũng không có khả năng đều có thể nhận ra được.

- Những thế lực hải tặc các ngươi, ở trên đảo nhỏ chém giết tranh đoạt, lấy mạnh hiếp yếu. Miêu sủng cùng người hầu của ta chẳng qua là tham dự vào trò chơi của các ngươi mà thôi!

Triệu Phong không chậm không nhanh nói.

Sắc mặt đám hải tặc cứng lại.

Vì tranh đoạt tài nguyên cùng kỳ ngộ, bọn chúng cho dù là ở chung một trận doanh, vẫn là có thể chém giết lẫn nhau, chỉ là không dám ngang nhiên công khai như vậy mà thôi.

- Hừ!

Bán Thần Ấu Đồng cười nhạo nói:

- Các ngươi mấy tên hải tặc không biết phải trái này! Nếu như không có chủ nhân cùng chúng ta ra tay, các ngươi có thể nào thuận lợi mở ra truyền thừa Hải Tặc Hoàng như vậy?

Đám Hải Tặc Vương nổi danh lâu đời, nhất thời ngậm miệng không

biết nói gì.

Trong lúc chiến đấu đối kháng với Mộ Vân Đại Đế, Triệu Phong cùng Bán Thần Ấu Đồng, chính là có tác dụng mấu chốt nhất.

- Truyền thừa Hải Tặc Hoàng, chi nhánh truyền thừa Thập Bát Giác, Triệu mỗ một xu cũng không lấy, chắp tay dâng cho các người. Ta đây chính là cho đám hải tặc tuổi trẻ các ngươi một cái cơ hội xuất đầu a!

Triệu Phong bộ dáng đứng đắn nói.

Lời ấy vừa ra, hai vị Hải Tặc Vương mới tấn chức trong đó, có chút không biết nói gì để chống đỡ.

Triệu Phong cùng Bán Thần Ấu Đồng đều không có chạm tay vào truyền thừa Hải Tặc Hoàng, toàn bộ đều tặng cho mấy tên hải tặc trẻ tuổi bọn họ.

- Đương nhiên, trong các ngươi, nếu như có ai không phục, có thể tìm ta lãnh giáo một chút!

Triệu Phong từ đầu tới cuối cũng đều là khoanh chân mà ngồi.

Trên người hắn mơ hồ phát ra hồn lực dao động cùng hàn uy huyết mạch, khiến cho một đám hải tặc tâm hồn tràn đầy áp lực, như lọt vào hầm băng vậy.

Sắc mặt Cự Sa Vương âm tình bất định.

Triệu Phong trong tầm mắt, càng ngày càng khiến hắn nhìn không thấu.

Kể cả đứa bé có làn da kim sắc cùng Tiểu tặc miêu thần bí bên cạnh hắn cũng vậy.

Phải biết rằng, cái tổ hợp kỳ quái này, ngay cả truyền thừa Hải Tặc Hoàng cũng không thèm liếc mắt nhìn lấy một cái.

- Triệu Phong, ngươi đã chủ động gánh vác cái hành vi phạm tội ác liệt của miêu sủng cùng người hầu này, như vậy trước hết thừa nhận một quyền của ta, để xem ngươi có năng lực che chở chúng nó hay không!

Cự Sa Vương trầm giọng nói.

- Ha ha… Cự Sa Vương, ngươi muốn tới thử thực lực của ta thì cứ nói thẳng, làm gì quanh co nhập nhằng như vậy?

Triệu Phong nở nụ cười.

Cự Sa Vương muốn tới khởi binh vấn tội, nhưng lại không biết thực lực chân chính của Triệu Phong.

Nhất là mấy ngày nay gần đây, Triệu Phong ở trên đảo nhỏ, biến mất không thấy đâu cả.

- Được được được! Ngươi quả nhiên đủ thẳng thắn thành khẩn! Cự Sa Vương ta liền thử xem thực lực chân chính của ngươi như thế nào!

Cự Sa Vương cười lớn một tiếng.

Rất nhanh, Triệu Phong cùng Cự Sa Vương đã đứng ở giữa một mảnh đất trống, phương viên mấy trăm trượng, không có nhân ảnh người thứ ba.

- Viễn Cổ cự lực!

Cự Sa Vương quát lớn một tiếng, làn da toàn thân giống như làn da giáp xác, bành trướng khuếch trương một trận.

Hình thể của hắn tăng vọt một trận, hóa thành hình thái một tên nửa người nửa cá mập to lớn, so với người thường thì cao lớn hơn gấp đôi.

Oanh!

Hắn oanh ra một quyền, một mảnh hư không phụ cận đều có một loại ảo giác mơ hồ lay động.

Một cỗ khí tức huyết mạch Viễn Cổ Cự Sa cùng khí lực cự lực khủng bố, khiến cho tâm linh huyết mạch đám thủ hạ hải tặc phụ cận cũng phải sợ run.

- Một quyền này của Cự Sa Vương chỉ là thăm dò, không có sử dụng lực lượng Lĩnh Vực!

Sắc mặt Triệu Phong vẫn như thường.

Mắt thấy, thiết quyền cự đại trong tầm mắt kia nổi lên một vòng phong quang màu gỉ sét, trở nên lớn hơn một cái đầu người.

Lực lượng một quyền khủng bố này, đủ để oanh sát một vị Vương Giả bình thường!

- Như vậy, liền thử xem…

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, vận chuyển huyết trạch lam văn, bên

ngoài thân thể bao trùm một tầng lân văn lam sắc băng oánh huyễn mỹ, giống như long lân Thượng Cổ Long Tộc, hơn nữa lại tinh tế tinh mỹ vô cùng.

Trong phút chốc, lấy Triệu Phong làm trung tâm, một cỗ huyền băng hàn năng cực hạn, đông lạnh triệt để phương viên mười dặm xung quanh.

Một ít hải tặc nội tình kém một chút, trực tiếp bị đóng băng tại chỗ.

Vù…

Một quyền Viễn Cổ cự lực của Cự Sa Vương còn chưa tiếp cận, toàn thân hắn liền nổi lên một tia băng sương.

Một cỗ hàn khí Thái Cổ cực hạn, Tuyên Cổ bá đạo lan tràn đến, khiến cho tâm linh của hắn cũng phải run rẩy.

Huyết mạch Viễn Cổ Cự Sa của Cự Sa Vương, một trận sợ run bất an, đã bị áp chế khó hiểu.

- Huyết mạch kia, chẳng lẽ là…

Cự Sa Vương hoảng sợ thất thanh.

Bồng! Oanh!

Một chưởng băng lam lân văn của Triệu Phong, bao vây một tầng hàn quang lam sắc bán trong suốt, vừa lúc đón đỡ một quyền của Cự Sa Vương.

Quyền cùng chưởng dính sát vào nhau cùng một chỗ.

Khí lực cự lực khủng bố khiến cho mặt đất phương viên mười dặm xuất hiện một trận nứt nẻ.

Một đạo đất rung chiều rộng nửa trượng lấy hai người làm trung tâm, khuếch trương mở rộng ra.

Cái này còn là ở Thánh địa truyền thừa Hải Tặc Hoàng, nếu như là ở ngoại giới, cái cỗ lực lượng này chỉ sợ có thể san bằng cả một hòn đảo nhỏ bình thường.

Oanh!

Triệu Phong cùng Cự Sa Vương bị cự lực bắn ngược trở lại, nhất tề chấn lui ra ngoài.

Hai người nhìn qua đều không có bị thương tích rõ ràng.

Mà ngoài mặt cánh tay kia của Cự Sa Vương lại ngưng kết một tầng băng sương, có chút cứng ngắc.

- Huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng… Không ngờ ngươi…

Vẻ mặt Cự Sa Vương kinh hãi.

Một khắc vừa rồi, huyết mạch của Triệu Phong đối với huyết mạch Cự Sa của hắn, đã sản sinh ra áp chế mang tính áp đảo.

Mười thành lực lượng huyết mạch của hắn chỉ có thể phát huy ra được năm sáu thành.

Khí lực cự lực mà Triệu Phong bày ra, cũng hoàn toàn không thua kém hắn bao nhiêu.

Nếu không phải ở phương diện tu vi, cường độ huyết mạch thức tỉnh, Cự Sa Vương có ưu thế rất lớn, một kích giao phong vừa rồi, hắn rất có khả năng đã bị thất bại tiêu vong.

- Triệu Phong này, không ngờ lại có được huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, hắn che giấu thật là sâu a!

Đám hải tặc phụ cận, từng tên từng tên đều hồi hộp thất sắc.

Huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng thần thoại, thế nhưng lại xuất hiện ở trên người gã thanh niên kia.

- Không hổ là huyết mạch Huyền Băng Lân Tộc bài danh trước một trăm, có thể vượt cấp bốn năm tiểu giai vị, đối kháng với Vương Giả đỉnh phong. Tuy nhiên Cự Sa Vương kia cũng có phần giữ lại, không có phát động lực lượng Lĩnh Vực, chân nguyên cũng không có thúc giục đến mức tận cùng!

Bán Thần Ấu Đồng âm thầm sợ hãi than.

Tu vi của Triệu Phong tiếp cận Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong.

Hắn so sánh với Cự Sa Vương, giữa hai người còn có chênh lệch cấp bậc Nửa bước Vương Giả, Vương Giả sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, cuối cùng mới là Vương Giả đỉnh phong

- Huyền Băng Lân Tộc, huyết mạch Thái Cổ thần thoại bài danh tám mươi chín…

Cự Sa Vương hít mạnh một ngụm lãnh khí, thật lâu khó có thể bình phục.

Phải biết rằng, bản thân huyết mạch của hắn cũng không tầm

thường, tiếp cận huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Trong chiến đấu đối kháng Mộ Vân Đại Đế, hắn chính là đệ nhất chủ lực, là kẻ duy nhất có thể cùng Đại Đế chính diện đối kháng, cho dù là rất ngắn ngủi.

Nhưng mà, Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, bài danh cũng có trước sau.

Những loại huyết mạch thần thoại từ thời Thái Cổ kéo dài đến nay, rất nhiều loại cũng đã tuyệt tích rồi.

Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, tuy nói là Vạn Tộc Bảng, nhưng chân chính có thể thu nhận sử dụng, cũng chỉ còn có hơn một ngàn cái chủng tộc mà thôi.

Huyết mạch có thể bài danh trước một trăm, tất cả đều là có khả năng nghịch thiên.

- Truyền thừa huyết mạch…

Triệu Phong khoanh chân mà ngồi, hai mắt nhắm lại.

Trong huyết mạch của hắn, mạnh mẽ xuất hiện một ít tin tức truyền thừa, bao hàm một ít bí kỹ vận dụng huyết mạch.

Mấy cái tin tức huyết mạch này, là một bộ phận mạnh mẽ, những chỗ cao minh trong đó, đều hoàn toàn siêu việt Phong Lôi Truyền Thừa.

- Triệu Phong, chúng ta đã xem thường ngươi rồi!

Cự Sa Vương hít sâu một hơi, mang theo vài tên Hải Tặc Vương, rời khỏi khu vực này.

Không thể không thừa nhận, hiện tại Triệu Phong đã có chiến lực có thể địch nổi Vương Giả đỉnh phong.

Dù sao, hắn còn có tốc độ phong lôi ngạo thị thiên địa, cùng với huyết mạch nhãn đồng thần bí.

Huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, khí lực sinh mệnh, thậm chí lực khôi phục, so với huyết mạch bình thường, chẳng biết mạnh hơn bao nhiêu lần.

Huống chi, Bán Thần Ấu Đồng cùng Tiểu tặc miêu đều là thần bí khó lường, chưa từng ra tay.

o0o

Theo thời gian trôi qua, uy danh của Triệu Phong đã truyền khắp cả đảo vực.

Một lúc nào đó…

Ô...ô...ô...n...g!

Trên cự phong trung tâm, kỳ quang hắc bạch nhanh chóng thu hồi lại.

Ngay sau đó, một cỗ linh hồn khí tức viên mãn như ý lan tỏa khắp trong thiên địa, mạnh mẽ xuất hiện một cỗ vĩ lực áp bách đáng sợ.

- Cỗ khí tức kia…

Trên đảo nhỏ trung tâm, phần đông bọn hải tặc, từng tên từng tên thể xác và tinh thần đều cứng đờ lại.

Trong mắt Triệu Phong, chợt lóe tinh quang.

- Cái Hải Tặc Hoàng chủ truyền thừa này, cũng không thể xem thường a, truyền thuyết nói rằng bên trong có năng lực khiến cho người ta rất nhanh đạt tới cấp bậc Đại Đế, đúng là không giả!

Vẻ mặt Bán Thần Ấu Đồng phức tạp, nhìn về phía cự phong trung tâm kia.

Trong một tầng minh nguyệt lãnh huy xoay chuyển thiên địa, một nàng nữ tử dáng người thon dài băng lệ, lưng đeo đao kiếm, đầu đội vương miện, một đôi mắt đẹp giống như trăng rằm, hờ hững lạnh lùng như băng, ngạo thị quần phong.

Chương 716: Gặp Lại Tử Vệ

- Bái kiến Hải Tặc Hoàng!

Phần đông bọn hải tặc đều quỳ lạy cúng bái.

Lãnh Nguyệt Vương đã từ trong chủ truyền thừa Hải Tặc Hoàng trong đi ra, một mảnh thiên mạc hư không, bị một tầng nguyệt huy ngân sương lạnh như băng thay thế, phảng phất như tiến nhập vào một cái thế giới tinh không hoang vắng.

Nguyệt huy vô hình vô chất lạnh như băng giống như thủy ngân, vô khổng bất nhập, thẩm thấu cả một phương thiên địa hư không.

Đám Hải Tặc Vương ở đây đều có một loại cảm giác thể xác và tinh thần bị băng phong, giống như đao cắt.

Cỗ lãnh ý kia, giống như có vô số đao phong lốm đốm hình thái ánh trăng, xuyên thấu qua thế giới linh hồn, có cảm giác chỉ cần một cái ý niệm, liền có thể phân giải vạn vật.

- Không ngờ nàng… nhanh như vậy…

Cự Sa Vương ngây dại, sự kinh hoàng trong mắt bị một tia kính sợ thay thế.

Xác thực mà nói, Lãnh Nguyệt Vương hiện tại, dùng Lãnh Nguyệt Đại Đế để hình dung càng chính xác hơn.

- Linh hồn Hư Thần Đại Viên Mãn của nàng lột xác, đạt tới một cái

viên mãn như ý, cảnh giới trong sáng như gương, cùng thiên địa phù hợp dung hợp, ở trong một cái cấp bậc độ cao lý tưởng!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, nhìn thấu triệt ý cảnh biến hóa trên người Lãnh Nguyệt Vương.

Không gian lĩnh vực của Lãnh Nguyệt Đại Đế cùng thiên địa phụ cận, hòa hợp thành nhất thể, chẳng phân biệt lẫn nhau, tìm không thấy một tia sơ hở nào.

Ngoài ra, Lãnh Nguyệt Đại Đế đầu đội vương miện thần bí, cũng khiến cho Triệu Phong chú ý.

Cái vương miện thần bí này, tựa hồ cùng Thập Bát Giác cô phong cùng ngọn núi cao nhất ở trung tâm, có một loại tương liên thần bí.

Lãnh Nguyệt Vương không chỉ có tấn chức thành Đại Đế, cái vương miện thần bí kia còn mang đến cho nàng một loại lực lượng che chở vô hình.

- Hải Tặc Hoàng đại nhân!

Thập Bát Giác Hải Tặc Vương vừa mới tấn chức đều tiến lên, biểu đạt sự trung tâm, nhất nhất thần phục.

Lãnh Nguyệt Đại Đế đầu đội vương miện thần bí, có thể hiệu lệnh các Hải Tặc Vương khác.

- Lãnh Nguyệt Đại Đế, chúc mừng ngươi! Từ bây giờ, ngươi chính là người thống trị tối cao phiến Thánh Địa hải tặc này!

Trên mặt Cự Sa Vương, nặn ra một tia nụ cười, có chút khom người, nói.

Vương Giả đỉnh phong cường đại như hắn, giờ phút này cũng thần phục dưới chân Lãnh Nguyệt Đại Đế.

Hải Tặc Hoàng, hiệu lệnh Thập Bát Giác Hải Tặc Vương, thống trị cả Thánh Địa hải tặc.

Đây là quy tắc kéo dài mấy vạn năm của Thánh Địa hải tặc.

Lãnh Nguyệt Đại Đế, bất luận thực lực hay là địa vị quyền uy, cũng đều đứng ở một cái điểm cao tuyệt đối.

- Triệu Phong, lần này có thể viên mãn thành công, ít nhiều nhờ có ngươi trợ lực a!

Lãnh Nguyệt Đại Đế trong đôi mắt đẹp giống như trăng rằm, hiếm thấy biểu lộ ra một tia tiếu ý cùng cảm kích.

Từng bước trong lúc đó, Lãnh Nguyệt Đại Đế đi tới bên người Triệu Phong, phảng phất như đột nhiên xuất hiện vậy.

Triệu Phong cả kinh một hồi, cho dù là Đại Đế, cũng không nên có năng lực biến thái như vậy, nhẹ nhàng bình thản như thế, mỗi bước đi đều vượt qua mấy ngàn dặm.

- Ta trở thành tân Hải Tặc Hoàng, chịu lực lượng Thánh Địa hải tặc che chở, thực lực có nhiều tăng phúc. Trong kỳ hạn mười năm tới, ta không thể rời đi Thánh Địa Hải tặc Thập Bát Giác!

Lãnh Nguyệt Đại Đế giải thích.

Tuy rằng truyền thừa Hải Tặc Hoàng, có thể khiến cho nàng nhanh chóng trở thành Đại Đế, nhưng không phải mỗi một vị tân Hải Tặc

Hoàng, đều có thể nhanh tấn chức Đại Đế như vậy.

Những kẻ mới vừa trở thành Hải Tặc Hoàng, sẽ nhận được sự che chở của phiến Thánh Địa hải tặc này.

Lãnh Nguyệt Vương trước đây chính là Vương Giả đỉnh phong, hơn nữa lại đã chạm đến cấp bậc Hư Thần Đại Đế, cho nên mới có thể thuận lợi tấn chức Đại Đế như vậy.

Có Vương miện Hải Tặc Hoàng che chở, khiến cho Lãnh Nguyệt Vương trong vòng mười năm, không úy kỵ bất cứ một vị Hư Thần Đại Đế nào.

Đúng lúc này, một cỗ lực hấp dẫn vô hình từ trong mặt biển phụ cận, trong một cái cự đào lốc xoáy truyền đến!

Sinh linh ngoại giới, đều không thể chống cự cỗ lực lượng kia.

- Thánh Địa truyền thừa Hải Tặc Hoàng, sắp đóng cửa rồi!

Lãnh Nguyệt Đại Đế hạ lệnh, Thập Bát Giác Hải Tặc Vương, dẫn dắt tất cả thế lực hải tặc, rời khỏi Thánh Địa truyền thừa.

Triệu Phong thu hồi hải thuyền Quỷ thi, ngồi trên chiến thuyền của Lãnh Nguyệt Đại Đế, tiến vào cự đào lốc xoáy kia.

o0o

Ngoại giới, trung tâm hạp cốc Thập Bát Giác.

Ầm ầm ầm...

Trung tâm cự đào lốc xoáy ngàn trượng, xuất hiện từng chiếc từng

chiếc chiến thuyền hải tặc truyền kỳ.

Khí tức Vương Giả, Đại Đế từng cỗ từng cỗ mạnh mẽ xuất hiện.

Sau khi từ trong Thánh Địa Hải Tặc Hoàng đi ra, thực lực nhóm Hải Tặc Vương này, đại đa số đều có tăng lên rõ ràng.

Tiến vào hạp cốc Thập Bát Giác, Triệu Phong cảm giác liên hệ giữa hải thuyền Quỷ thi cùng Thánh Địa hải tặc đã gián đoạn.

Hiện tại, hắn đã không hề bị bất cứ hạn chế gì nữa, tùy thời có thể cưỡi hải thuyền Quỷ thi rời đi.

o0o

Cách đó mấy ngàn dặm, ở chỗ sâu trong Hư Không Hải Dương.

Một chiếc thuyền buồm tử vong trầm mặc dưới đáy biển, tĩnh mịch một mảnh.

- Báo cáo Tử Linh Vương, Tam điện hạ, thế lực hải tặc cũng đã từ trong Thánh Địa truyền thừa đi ra!

Một gã Tử vệ nửa quỳ ở mép thuyền báo cáo.

- Triệu Phong có đi ra không?

Trên khuôn mặt ấm áp của Ôn Lạc An có một tia gấp gáp không kịp đợi.

Lúc này, lại một tên Tử vệ chợt lóe lên, đi tới.

- Báo cáo, có một tin tức không tốt! Trong Liên minh Hải tặc sinh ra

tân Hải Tặc Hoàng, hơn nữa đã trở thành Hư Thần Đại Đế!

Gã Tử vệ đến sau nói.

- Hải Tặc Hoàng, Hư Thần Đại Đế?

Sắc mặt ba vị Tử Linh Vương bọn Âm Dương Vương đều biến đổi.

Một phương Liên minh Hải tặc, Vương Giả Hư Thần Cảnh phần đông, còn có một vị Hải Tặc Hoàng cấp Đại Đế, tình huống rất không lạc quan a!

- Tân Hải Tặc Hoàng sinh ra, sẽ được Thánh Địa hải tặc che chở, căn bản là khó có thể chiến thắng!

Một nữ tử hắc bào sắc mặt tái nhợt, quanh quẩn bên trong một mảnh diễm miêu khô bạch sắc quỷ dị, da thịt toàn thân đều là một mảnh trắng bệch, giống như một đầu nữ quỷ.

Nàng đồng dạng là một trong các Tử Linh Vương.

Một vị Tử Linh Vương còn lại, thì lại là một nam tử u ám thân thể phảng phất không có sức nặng, một đôi ánh mắt u sắc xanh biếc, liền phiêu phù trong không khí như vậy.

- Nữ Vu Vương, U Hồn Vương, thông tri thủ hạ của các ngươi, thu liễm khí tức lệnh bài Tử vong. Các Tử vệ, phân tán ra đi!

Âm Dương Vương phân phó.

- Không ngờ lại nhảy ra một vị Đại Đế hải tặc…

Trên mặt Ôn Lạc An có một tia không cam lòng.

Hiện tại, bọn họ chẳng những không thể đuổi giết Triệu Phong, ngược lại còn phải né tránh nữa.

- Hiện tại, chúng ta chỉ cần giám sát chặt chẽ Triệu Phong. Chờ sư tôn tĩnh dưỡng xong hẳng tính, đợi thêm mấy ngày nữa, hết thảy đều sẽ kết thúc!

Thanh âm Âm Dương Vương, trầm thấp khàn khàn, có một loại cảm giác âm dương trọng điệp.

Trong tứ đại Tử Linh Vương, tu vi của Âm Dương Vương là Vương Giả đỉnh phong, hơn nữa thực lực cực mạnh.

- Ta nhất định phải báo thù trả hận! Hắc Ngục Vương đã chết qua một lần, đến bây giờ còn chưa khôi phục lại…

Ôn Lạc An nắm chặt hai nắm đấm, trong mắt một mảnh tuyệt lệ sát ý.

Vốn dĩ, khi tiến vào Bán Thần Di Viên, Ôn Lạc An thông qua phương pháp đặc thù, dẫn theo một vị Tử Linh Vương đi vào.

Nhưng quy tắc của Bán Thần Di Viên thập phần cường đại, các loại ngoại lực khác, không thể dễ dàng đi vào.

Trong lúc cuối cùng tự bạo, Hắc Ngục Vương mà hắn mang theo đã thừa nhận lực lượng trung tâm Cấm kỵ thôn phệ, trực tiếp bị hủy diệt.

Lúc ấy, Ôn Lạc An cũng chính vì thế, tu vi còn rơi xuống một tầng.

Hắc Ngục Vương kia mặc dù bảo tồn một tia ý chí tàn hồn, nhưng đến nay vẫn chưa sống lại.

Bởi vậy, Tử Vong Truy Sát lần này, chỉ điểm động đến ba vị Tử Linh Vương.

- Lạc An, ngươi trước hết nhịn một chút. Đợi Triệu Phong rời khỏi Thánh Địa Hải Tặc Hoàng, hoặc là Đại Đế tới rồi, hết thảy sẽ kết thúc!

Nữ Vu Vương toàn thân trắng bệch kia, khuyên nhủ.

o0o

Trung tâm hạp cốc Thập Bát Giác.

- Triệu Phong, ngươi thật không tham gia yến hội ăn mừng của ta? Ta còn thiếu ngươi một cái nhân tình, ngươi không nể mặt tham gia một chút hay sao?

Lãnh Nguyệt Đại Đế cười nói.

Chỉ có lúc ánh mắt nàng rơi xuống trên người Triệu Phong, trên khuôn mặt sát lạnh như băng của nàng, mới có một tia nụ cười hiếm thấy.

Vẻ mặt nàng giờ phút này, có một tia thân thiết nồng đậm, giống như đang nhìn một tiểu đệ đệ của mình vậy.

- Hải Tặc Hoàng bệ hạ tôn kính, thuộc hạ còn có việc gấp, không thể ngưng lại, mong ngài lượng giải!

Triệu Phong nửa đùa nửa thật nói.

Tuy rằng trong ngôn ngữ của hắn dùng lối tôn xưng, nhưng trên thực

tế, không có lấy một chút kính ý nào cả.

Trải qua cuộc chiến tranh đoạt Hải Tặc Hoàng chém giết sinh tử, hai người sóng vai tác chiến, đã có một loại hữu nghị sinh tử.

- Được rồi, ta không miễn cưỡng ngươi nữa! Ngày sau, nếu ngươi có gì phiền toái, có thể tới đây tìm ta. Trong vòng hai mươi năm tới, ta hẳn sẽ không rời khỏi Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác này!

Lãnh Nguyệt Đại Đế có chút thất vọng.

Hải Tặc Hoàng bình thường, sau khi tấn chức Hư Thần Đại Đế, cấp bậc độ cao bất đồng, tự nhiên sẽ không làm Hải Tặc Hoàng cả đời.

Đạt tới cấp bậc Đại Đế này, cái theo đuổi chính là Chân Đế đại đạo đỉnh phong, sinh mệnh vĩnh hằng.

Thiên Giai Thần Vị, mới là mục tiêu phấn đấu của bọn hắn.

Thế lực hải tặc giết chóc đoạt lợi ích, lực hấp dẫn đối với Đại Đế sẽ càng ngày càng thấp.

Đương nhiên, chịu Vương miện Hải Tặc Hoàng ước thúc, Lãnh Nguyệt Đại Đế ít nhất sẽ phải ở lại đây mười năm.

Nàng đối với Thánh Địa hải tặc có một loại cảm tình nhất định, sẽ ở lại đây mười mấy hai chục năm, mới có thể rời khỏi nơi này, tìm kiếm đột phá rất cao khác.

- Cáo từ!

Triệu Phong không định ngưng lại.

Hải thuyền Quỷ thi phá không mà đi, biến mất trong tầm nhìn của chúng Hải Tặc Vương.

- Triệu Phong này, thật đúng là làm cho người ta nhìn không thấu. Từ đầu tới cuối, hắn cũng không hề để ý đến vị trí Hải Tặc Hoàng, Hải Tặc Vương!

Nam tử tóc vàng cùng trung niên râu rậm nhìn theo phương hướng hải thuyền Quỷ thi biến mất.

- Các ngươi nhìn không thấu, ta làm sao không phải đây? Kể cả đứa bé làn da kim sắc cùng con mèo nhỏ thần bí kia cũng vậy!

Lãnh Nguyệt Đại Đế lẩm bẩm nói.

Triệu Phong đã đến, cùng nàng không chỉ có là sóng vai chiến đấu, trình độ lớn hơn nữa, chính là cải biến nhân sinh vận mệnh của nàng.

Tấn chức Hư Thần Đại Đế, trở thành một thế hệ Hải Tặc Hoàng, nhân sinh của nàng từ nay về sau hoàn toàn bất đồng.

o0o

Một ngày sau, Hải thuyền Quỷ thi phi hành một đoạn xa cự ly xa, đến bên cạnh Thánh Địa Hải tặc Thập Bát Giác.

- Chủ nhân, Bách Thi Trớ Chú Đại Trận mới, đã xây dựng thành công!

Khô Lâu Đường chủ báo đến một cái tin tức tốt.

Trong phòng Thuyền trưởng.

Triệu Phong khoanh chân mà ngồi, cặp mày lại có chút nhăn lại, sắc mặt nghiêm nghị.

- Tiểu Côn Vân, ngươi cảm nhận được không?

Triệu Phong đột nhiên mở miệng.

- Xác thực, chúng ta dường như đang bị theo dõi! Lúc đầu, ta còn tưởng rằng là đám thế lực hải tặc chú ý bảo hộ, nhưng hiện tại, đã rời xa Thánh Địa Hải tặc Thập Bát Giác rồi a!

Bán Thần Ấu Đồng gật đầu nói.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu cũng nhảy ra, quăng lên cao vài mai đồng tiền cổ, leng keng rung động, tiến hành bói toán.

Bán Thần Ấu Đồng bất động thanh sắc, hai mắt lại nhìn về phía Tiểu tặc miêu.

Cái đầu tặc miêu này, ở thành thị Thiên Cơ Tộc dưới đáy biển, kiểm tra đo lường ra được, chính là Thiên Cơ Miêu.

Thế nhưng, loại mèo này, ở trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, hoặc là trong một ít huyết mạch nổi tiếng đời sau, cũng không có nghe nói qua.

- Trong Thiên Cơ Tộc chia làm Nghịch Thiên Phái cùng Trí Giả Phái. Con mèo này lại biết bói toán cát hung, có thể nào cùng Trí Giả Phái có sự liên hệ nhất định hay không?

Bán Thần Ấu Đồng trầm ngâm nói.

Lúc này, chợt nghe Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, thân hình từ trong hải thuyền Quỷ thi biến mất.

Triệu Phong đứng ở đài quan sát, ánh mắt lại nhìn xuyên thấu đến ngoài ngàn dặm, ở chỗ sâu trong một mảnh Hư Không Hải Dương.

Nhất thời…

- Không tốt! Bị phát hiện rồi!

Một cái thân ảnh bóng râm giống như tử vong, giống như một đạo ảnh tử, ở trong Hư Không Hải Dương lóe lên mà ra.

Tên Tử vệ kia thấy hành tung bại lộ, hóa thành một đạo bóng râm u ám tốc độ như ánh sáng, phóng thẳng vào hư không vụ hải.

- Tốc độ cực hạn của ta trong thời gian ngắn có thể tương đương Vương Giả, còn có hy vọng, tranh thủ đến lúc viện binh kịp đến!

Gã Tử vệ này, ở trong ba mươi sáu Tử vệ, chính là bài danh trước mười.

Hắn một bên phi hành, một bên dùng lệnh bài Tử vong truyền ra tin tức.

Một cỗ chỉ khí bay ra gần ngàn dặm, khiến hắn khẽ thở ra một hơi.

- Rốt cuộc thoát khỏi! Theo tin tức mới nhất, Mục tiêu Tử Vong kia có bản kỷ lục chém giết cấp bậc Vương Giả, thậm chí đánh lén trọng thương Đại Đế…

Trong lòng Tử vệ vẫn còn nỗi khiếp sợ, lẩm bẩm nói.

Nhưng đúng lúc này, trong vụ hải phía trước hiện lên một tầng phong điện xích sắc, vờn quanh một gã thanh niên mặt mang châm biếm, lưng sinh lôi dực.

- Làm sao có thể là ngươi…

Gã Tử vệ này nhất thời hoảng sợ thất sắc.

Mục tiêu Tử vong kia rốt cuộc có được tốc độ như thế nào, không ngờ bộ dáng giống như ở phía trước chờ hắn đã lâu vậy.

Chương 717: Tử Linh Luyện Ngục Trận

Toàn thân Triệu Phong vờn quanh trong một tầng phong điện xích sắc, mang theo một tia châm chọc, ở trên cao nhìn xuống gã Tử Vệ đối diện.

Dưới trướng Tử Vong Đại Đế, có bốn đại Tử Linh Vương và ba mươi sáu Tử Vệ!

Nếu là đặt ở hai ba năm trước, đây chính là ác mộng Tử Vong Truy Sát mà Triệu Phong không muốn gặp phải.

Ngày xưa, cho dù là Tử Vệ bài danh đếm ngược, Triệu Phong cũng trốn còn không kịp, phải trả một cái giá lớn lao mới miễn cưỡng có thể chiến thắng.

Mà trước mắt, gã Tử Vệ này, trong mắt lộ ra kinh hãi cùng sợ hãi thật sâu, trong đầu hiện lên tin tức mới nhất của Mục tiêu Tử vong.

Chỉ sợ, trong đám ba mươi sáu Tử Vệ, không người nào có thể cùng gã thanh niên này chống lại.

Đối phương bày ra tốc độ khiến cho hắn bất lực vô cùng.

- Phụ cận không có viện binh, ta khó tránh khỏi một kiếp!

Gã Tử Vệ này cũng là thân kinh bách chiến, không có mất đi bình tĩnh.

- Ma Bức Dực Ảnh!

Sắc mặt Tử Vệ trở nên tuyệt lệ, cắn răng một cái, chân nguyên toàn thân bốc cháy lên, thân hình giống như u ảnh, vặn vẹo bành trướng một trận, chợt hóa thành một đầu Biên Bức Phi Ảnh thiêu đốt ám diễm, hai cánh dang rộng, chiều rộng ước chừng mười trượng, giống như một đầu ma dực biên bức.

Ma dực biên bức kia khí tức tàn bạo, thị huyết, phát ra tinh thần âm ba bén nhọn, thẳng hướng phương diện linh hồn.

Triệu Phong cũng cảm thấy động dung. Gã Tử Vệ này không tiếc đại giới liều mạng, thực lực ở trong thời gian ngắn tăng lên tới cấp bậc Vương Giả.

Hơn nữa, tốc độ của ma dực biên bức kia làm cho người ta cực kỳ sợ hãi, tốc độ trùng kích kia, ngay cả Vương Giả bình thường cũng không dễ dàng trốn tránh.

- Hừ!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, nắm tay một trảo.

Ô...ô...ô...n...g!

Chỉ một thoáng, trong hư không thiên địa mạnh mẽ xuất hiện một cỗ vĩ lực Vương Giả, bao phủ ở trên người ma dực biên bức. Tốc độ ma dực biên bức, nhất thời cắt giảm xuống vài phần!

Đây là ý cảnh chênh lệch giữa Vương Giả cùng với dưới Vương Giả!

Chi chi ba!

Chợt một đầu quang trảo xích sắc cự đại từ trên trời giáng xuống, phong điện vờn quanh, một tay đem ma dực biên bức kia bắt lấy.

- Không ngờ lại không có một chút năng lực phản kháng…

Gã Tử Vệ này tâm linh run sợ, thân thể ý thức, phảng phất bị giam cầm ở trên hư không.

Hắn ý thức được, Triệu Phong kia có thể chém giết tồn tại cấp Vương Giả, cũng không phải là may mắn.

- Một khi đã khó tránh khỏi một kiếp, như vậy…

Trong mắt Tử Vệ ngưng hiện một chút vẻ điên cuồng tuyệt vọng, hồn lực cùng chân nguyên toàn thân thiêu đốt bành trướng, giống như một cái khí cầu đang thổi phồng lên vậy.

- Ha ha… muốn tự bạo sao?

Triệu Phong cười khẽ một tiếng, mắt trái khẽ lóe lên.

Khoảnh khắc tiếp theo, một cỗ ý chí đồng lực tuyệt cường, đem thân thể linh hồn gã Tử Vệ giam cầm ở trên hư không.

- Cái gì?

Tử Vệ hoàn toàn mất đi sự chưởng khống đối với thân thể, tư duy ý thức cũng khó có thể nhúc nhích.

Ngoại trừ Tử Vong Đại Đế ra, hắn chưa bao giờ gặp qua ý chí đồng lực nào cường đại như thế.

- Sưu hồn!

Trong mắt trái của Triệu Phong mạnh mẽ xuất hiện một chút tà dị linh hồn dao động, nhảy vào Tử Vệ linh hồn trong.

Lấy cấp bậc linh hồn của Triệu Phong, tạo nghệ trên Hồn đạo, thi triển Sưu Hồn Thuật chính là dễ như trở bàn tay.

Trên thực tế, tuyệt đại đa số bí thuật Hồn đạo, thậm chí một ít Tinh Thần Huyễn Thuật, cho dù không có huyết mạch nhãn đồng cũng có thể sử dụng.

Nhưng thông qua huyết mạch nhãn đồng, uy lực bí thuật càng mạnh, tốc độ phát động nhanh hơn, tâm thần tiêu hao cũng là nhỏ nhất.

Một hai hơi thở sau, Triệu Phong vung tay lên, Xích Diệt Phong Lôi bắt đầu khởi động, đem thân thể Tử Vệ hóa thành tro bụi.

Linh hồn cùng thân thể, đồng thời hủy diệt, chết một cách hoàn toàn triệt để!

Giống như lần trước, mặc dù Triệu Phong cũng chiến thắng được Tử Vệ, nhưng bởi vì tính chất đặc thù của tử vong ảnh thân này, cùng với sự che chở của lệnh bài Tử vong đối với tâm hồn, không có chân chính ý nghĩa thượng gạt bỏ.

- Hóa ra là như thế…

Triệu Phong thông qua sưu hồn, từ chỗ tên Tử Vệ này, đã tìm được một ít tin tức quan trọng.

Trong đó, còn có manh mối tin tức về quá trình truy tung Triệu Phong.

Bởi vì Triệu Phong tiến hành xóa bỏ đối với đồng lực ý chí tử vong, đem cảm ứng hạ thấp đến một cái cực hạn, hơn nữa Vạn Niệm Thần Quyết, bí thuật Hồn đạo có tác dụng phong tuyệt đối với khí tức, Tử Vệ cùng Tử Linh Vương rất khó cảm ứng được sự tồn tại của hắn.

Nhất là, linh hồn của Triệu Phong hấp thu Lôi lực Thần Kiếp, tiến thêm một bước hủy diệt đồng lực ý chí tử vong trong linh hồn.

Trừ phi đứng ở khoảng cách rất gần, bằng không lệnh bài Tử vong khó có thể cảm ứng được Triệu Phong.

Sở dĩ Tử Vong Truy Sát có thể tìm được Triệu Phong, chính là bởi vì Mộ Vân Đại Đế!

Một cái Hư Không Đồng Trảm kia của Triệu Phong, đã vận chuyển đại lượng linh hồn đồng lực, lây dính lên khí tức đồng lực tử vong.

Trên người Mộ Vân Đại Đế lây dính cỗ khí tức này, lại bị Âm Dương Vương phát hiện ra.

- Mộ Vân Đại Đế không ngờ lại bị Tử Vong Đại Đế vượt qua mấy quần vực, thi triển Tử Vong Ngưng Thị, thu lấy linh hồn!

Trong lòng Triệu Phong rung động.

Vượt qua mấy quần vực, thi triển các loại linh hồn cấm thuật, sự tiêu hao đồng lực cơ hồ tăng lên mấy chục lần, thậm chí trên một trăm lần!

Huống chi, mục tiêu còn là linh hồn cấp Đại Đế!

- Hoàn hảo, linh hồn đồng lực của Tử Vong Đại Đế vẫn còn chưa có khôi phục trở lại, vẫn còn đang tĩnh dưỡng!

Triệu Phong cảm thấy có chút may mắn.

Nếu như Mộ Vân Đại Đế chỉ là một tên hải tặc tiểu lâu la, Tử Vong Đại Đế cho dù khóa không qua quần vực, thi triển Tử Vong Ngưng Thị, cũng không phải trả quá nhiều đại giới, còn có thể nhất cỗ tác khí đuổi giết mà đến.

Đương nhiên, hải tặc tiểu lâu la bình thường cũng sẽ không bức Triệu Phong đến mức thi triển Hư Không Đồng Trảm.

- Tỏa Thiên Cung!

Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhãn, đảo mắt một phiến khu vực Hư Không Hải, trong tay xuất hiện một thanh cổ cung.

Ô...ô...ô...n...g!

Trên thân cung ám ngân sắc kia, hiện lên hoa văn chạm trỗ thần bí, ngân trạch rạng rỡ, hình thành từng cái từng cái đồ án lập thể hoạt linh giống như khoa đẩu.

Triệu Phong kéo mạnh dây cung kim sắc, một đầu tóc tím tung bay cuồn cuộn.

Hưu!

Một mũi quang tiễn kim sắc mạnh mẽ chói mắt, ở trên dây cung ngưng hiện, kéo động một tầng xích diệt phong điện, chợt lóe lên rồi biến mất.

Trong phút chốc, một cỗ lợi khí kim duệ xuyên thủng hư không, đánh vỡ gông xiềng không gian.

Đồng thời trong lúc này, cách đó mấy ngàn dặm, một gã Tử Vệ, thân thể cứng đờ, kinh hô một tiếng.

Một cỗ khí tức sắc bén xuyên thủng vạn vật, tập trung linh hồn của hắn, ngay cả hư không phụ cận cũng mơ hồ trầm xuống, bị lực lượng trong minh minh phong tỏa.

Phốc!

Hư mang ngân sắc chợt lóe lên, một mũi quang tiễn kim sắc phảng phất như từ trong kẽ hở không gian xuất hiện, trực tiếp xỏ xuyên qua thân thể của hắn.

- A!

Gã Tử Vệ này kêu thảm một tiếng, bị hủy diệt bên trong kim sắc quang huy cùng Xích Diệt Phong Lôi.

o0o

Liên tiếp hai gã Tử Vệ chết đi, tự nhiên kinh động các Tử Vệ khác, kể cả tam đại Tử Linh Vương.

Trên thuyền buồm tử vong.

- Hành tung bị phát hiện rồi!

Trong thanh âm Âm Dương Vương có một tia ngưng trọng.

Dựa theo kế hoạch, bọn họ chỉ cần giám sát chặt chẽ Triệu Phong, chờ Tử Vong Đại Đế xuất quan đến đây là được.

Như vậy mới có thể cam đoan vạn vô nhất thất.

Thế nhưng, vừa mới tiếp cận bên cạnh hạp cốc Thập Bát Giác đã bị Triệu Phong phát hiện ra, cái này so sánh trong dự đoán còn nhanh hơn.

- Tất cả Tử Vệ nghe lệnh, bao vây tiễu trừ Mục tiêu Tử vong!

Một cái thanh âm âm dương trọng điệp thông qua lệnh bài Tử vong rơi vào tay các Tử Vệ mấy vạn dặm Hư Không Hải phụ cận.

Thời gian chừng mấy hơi thở…

- Phát động kế hoạch bao vây tiễu trừ!

Hai đại Tử Linh Vương còn lại cùng phần đông các Tử Vệ cũng đều nhận được tin tức.

Rầm rầm!

Hai cỗ ý chí Vương Giả từ trong Hư Không Hải phụ cận phá không mà đến.

Hải thuyền Quỷ thi đang phi hành, phảng phất như thừa nhận sự áp bách đến một tòa sơn mạch khổng lồ, tốc độ phi hành giảm mạnh, giống như lâm vào trong vũng bùn vậy.

Cùng lúc đó, từng đạo thân hình Tử Vệ giống như bóng râm từ trong Hư Không Hải Vực phụ cận cấp tốc bay tới, hướng về phía hải thuyền Quỷ thi xúm lại.

Trong đám Tử Vệ, một ít bài danh phía trước, thực lực tốc độ đều là tiếp cận Vương Giả.

Ngoài ra, mấy phương hướng còn lại, khí tức vĩ lực của tam đại Tử Linh Vương giống như tử vong phong bạo thổi quét mà đến.

Sắc mặt Triệu Phong khẽ biến, truyền âm nói:

- Tiểu Côn Vân, Tiểu tặc miêu, Khô Lâu Đường chủ…

Nếu như chỉ là một mình một người, Triệu Phong khẳng định sẽ không để ý hết thảy mà chạy trốn, không dám ham chiến.

Với thực lực của hắn cho dù cường đại đến đâu, cũng sẽ không cuồng vọng đến mức cùng ba đại Tử Linh Vương chống lại, cộng thêm Ôn Lạc An thực lực cấp Vương Giả, cùng với phần đông Tử Vệ thực lực nằm trong khoảng giữa Nửa bước Vương Giả cùng Vương Giả.

Nhưng hiện nay không thể so sánh với trước đây.

Triệu Phong không phải độc thân tác chiến, hắn còn có người hầu cùng Linh sủng cường đại.

- Khô Lâu Đường chủ, bố trí đại trận. Các Tử Vệ này cũng có đại trận liên thủ!

Triệu Phong phân phó.

Lời nói vừa dứt…

Vụt...

Một tầng Quỷ thi diễm vân u ám nồng đậm bao phủ phương viên mười dặm, bên trong hiện ra từng cặp từng cặp ánh mắt huyết hồng

dữ tợn.

So với dĩ vãng bất đồng chính là, trong đám Quỷ thi diễm vân kia còn mơ hồ hiện lên từng đạo u hồng xích điện bán trong suốt, ở trong Bách Thi Trớ Chú Đại Trận lúc ẩn lúc hiện.

Ở trong thành thị Thiên Cơ Tộc, Bách Thi Trớ Chú Đại Trận, đạt được hoàn thiện, đã tiến thêm một bước.

- Tiểu tặc miêu…

Triệu Phong còn chưa phân phó, Tiểu tặc miêu trên vai hắn đã nhảy ra.

- Meo meo!

Trong hư không vụ hải, mơ hồ chỉ có thể nhìn thấy một đạo hư tuyến ngân hôi sắc chợt lóe lên rồi biến mất không thấy đâu nữa.

Triệu Phong hiểu được, Tiểu tặc miêu có ý định của mình, đã ẩn nấp ở một nơi bí mật gần đó.

Lúc này, tam đại Tử Linh Vương dẫn dắt hơn hai mươi gã Tử Vệ, phát ra khí tức tử vong kinh thiên, áp bách xúm lại mà đến.

Phương viên mấy ngàn dặm trong Hư Không Hải Dương, mọi âm thanh tất cả đều biến mất.

Triệu Phong cùng với hải thuyền Quỷ thi, lâm vào vòng vây.

Tam đại Tử Linh Vương, cộng thêm Ôn Lạc An, tứ đại chiến lực cấp Vương Giả, phân ra tứ phương, vây quanh Triệu Phong bên trong.

Sau lưng mỗi một vị Vương Giả cấp ít nhất có bốn năm tên Tử Vệ.

- Khặc khặc… Tuy rằng không có Hắc Ngục Vương, nhưng cũng đủ để phát động Tử Linh Luyện Ngục Trận!

U Linh Vương thân hình giống như hư ảnh u linh kia, không khỏi liếm liếm môi.

Lời nói vừa dứt, trong tay bốn người Âm Dương Vương, Nữ Vu Vương, U Linh Vương, Ôn Lạc An, đều tự xuất hiện một thanh kỳ phiên huyết sắc.

Bốn thanh kỳ phiên kia, đứng sừng sững trong hư không, mỗi một thanh cũng đều bốc cháy lên diễm miêu hôi sắc, truyền đến thanh âm ma gào quỷ khóc kinh thiên địa, làm cho người ta toàn thân run rẩy.

Vù!

Trong phút chốc, bốn thanh kỳ phiên kia phát ra huyết quang rạng rỡ, tăng vọt tới trên trăm trượng, giống như bốn cái kình thiên cự trụ.

Ô...ô...ô...n...g!

Phương viên mấy chục dặm bị một mảnh quang mang hắc huyết thẩm thấu, bên ngoài mơ hồ có thể thấy được một cái quang tráo hôi diễm thiêu đốt.

Đám người Triệu Phong, kể cả Bách Thi Trớ Chú Đại Trận, cũng lâm vào trong một cái không gian luyện ngục thị huyết thê lương.

Luyện Ngục Trận này, tại một ít phương diện, so với Bách Thi Trớ Chú Đại Trận còn cao minh hơn nhiều, có thể hình thành nên một cái không gian Lĩnh Vực độc lập.

- Tử Linh Luyện Ngục Trận đã thành, tiểu tử kia chắp cánh cũng khó thoát!

Nữ Vu Vương làn da trắng bệch, toàn thân quanh quẩn một tầng diễm miêu khô bạch sắc quỷ dị, giống như một nàng nữ Quỷ Vương, tận hiện vẻ âm trầm kinh khủng.

Bọn người Âm Dương Vương, Ôn Lạc An, cũng lộ ra một chút sắc mặt vui mừng.

Tử Linh Luyện Ngục Đại Trận, là một loại tử vong vây sát đại trận do Tử Vong Đại Đế khai sáng ra, cần phải do bốn gã Tử Linh Vương trấn thủ tứ phương trung tâm, mới có thể phát huy uy lực lớn nhất.

Ngoài ra, mỗi một phương, đều có thêm một vài gã Tử Vệ làm phụ tá.

Uy lực đỉnh phong của trận này, thậm chí có thể vây khốn được cả Hư Thần Đại Đế!

Cho dù Ôn Lạc An thay thế một vị Tử Linh Vương trong đó, số lượng Tử Vệ không đủ ba mươi sáu, uy lực của nó cũng có bảy thành thời kỳ đỉnh phong.

Tử Linh Luyện Ngục Trận bảy thành uy lực, ngoại trừ Đại Đế, cho dù là Vương Giả đỉnh phong cũng đều không thể đào tẩu.

- Mở ra sát trận!

Âm Dương Vương quát khẽ một tiếng.

Ba gã Tử Linh Vương cùng Ôn Lạc An nhất tề vận chuyển pháp môn

đặc thù, lòng bàn tay đánh ra kỳ phiên giống như kình thiên cự trụ.

Vụt vụt vụt...

Trong không gian luyện ngục hắc huyết sắc hiện lên ngàn vạn đạo quang tuyến huyết sắc, giống như lê hoa bạo vũ, không ngừng lui tới xuyên qua với tốc độ cực nhanh.

Đám quang tuyến huyết sắc kia, vô cùng sắc bén mỗi một đạo đều có thể xuyên thủng thân thể Nửa bước Vương Giả, thôn phệ tinh khí sinh linh.

Mà đám quang tuyến huyết sắc như vậy, chằng chằng chịt chịt, số lượng lên đến ngàn ngàn vạn vạn, không ngừng tiến hành xuyên thấu khắp cả không gian, cho dù là Vương Giả, đều sẽ bị xuyên thấu thành trăm ngàn lỗ thủng, luyện hóa thành máu loãng.

Hết thảy những điều này, đều diễn ra trong một mảnh không gian luyện ngục quang mang hắc huyết. Bên ngoài quang tráo còn ngưng kết ra một tầng diễm miêu hôi sắc, ngay cả linh hồn cũng có thể thiêu đốt.

Chương 718: Luyện Ngục Trận Đấu Quỷ Thi Trận

- Đây là Tử Linh Luyện Ngục Trận?

Đối mặt ngàn vạn đạo quang tuyến huyết sắc chằng chằng chịt chịt kia, Triệu Phong cùng Bán Thần Ấu Đồng cũng cảm thấy da đầu run lên một trận.

Quan trọng chính là, mấy người đã lâm vào Lĩnh Vực không gian luyện ngục do đại trận hình thành kia, ngay cả linh hồn cũng khó có thể đột phá.

Phốc! Phốc! Phốc!

Quỷ thi diễm vân nồng đậm khổng lồ, bị ngàn vạn đạo quang tuyến huyết sắc đánh cho trăm ngàn lỗ hổng, còn làm tổn thương đến một ít Trớ Chú Quỷ Thi.

Nếu như là mấy chục đạo, trên một trăm đạo quang tuyến huyết sắc, vẫn còn uy hiếp không được Bách Thi Trớ Chú Đại Trận.

Quang tuyến huyết sắc kia trong quá trình xuyên thấu vào trong Quỷ thi diễm vân, uy năng sẽ nhanh chóng giảm mạnh.

Nhưng mà, số lượng quang tuyến huyết sắc kia nhiều lắm, như ngàn vạn đạo xạ tuyến, lui tới xuyên thấu không ngừng.

Cho dù là Vương Giả bình thường, ở trong không gian luyện ngục cũng kiên trì không nổi vài hơi thở, nguyên hồn cũng khó có thể đột

phá diễm miêu hôi sắc bên ngoài quang tráo.

Mắt thấy diễm vân Bách Thi Trớ Chú Đại Trận kia từng đợt ảm đạm, xuất hiện hơn trăm ngàn cái động khẩu lớn nhỏ.

- Khô Lâu Đường chủ, thu nhỏ đại trận!

Triệu Phong phân phó.

Vụt...

Khô Lâu Đường chủ huy động trận kỳ, Bách Thi Trớ Chú Đại Trận từ phương viên mười dặm thu nhỏ đến phương viên một dặm, lực lượng phòng hộ tăng nhiều.

Cũng may là Bách Thi Trớ Chú Đại Trận ở trong thành thị Thiên Cơ đã nhận được cường hóa mạnh mẽ.

Nếu không, Bách Thi Trớ Chú Đại Trận chỉ sợ kiên trì không được thời gian mấy chục hơi thở, sẽ bị công kích bùng nổ.

Hưu hưu phốc! Răng rắc!

Ngẫu nhiên có một đầu Trớ Chú Quỷ Thi bị quang tuyến huyết sắc đánh xuyên qua, thậm chí vỡ tan, thế nhưng dưới tác dụng của huyết mạch Vạn Khô Quỷ Cốt, liền nhanh chóng khép lại.

Huyết mạch Vạn Khô Quỷ Cốt, đặc điểm lớn nhất là khả năng trọng tổ chữa trị, tiếp theo là mới là lực phòng ngự, còn lực công kích thì tăng phúc không nhiều lắm.

Cho nên, Bách Thi Trớ Chú Đại Trận tăng lên không chỉ có uy lực, phần lớn còn là năng lực sinh tồn nữa.

- Ồ? Bách Thi Trớ Chú Đại Trận của tiểu tử kia từ khi nào trở nên cường đại như vậy?

Tam đại Tử Linh Vương cùng chúng Tử Vệ đều kinh ngạc ngoài ý muốn.

Tử Linh Luyện Ngục Trận, chính là một trong những sát trận cực mạnh trong Vạn Sâm Linh Vực.

Bách Thi Trớ Chú Đại Trận của Triệu Phong không ngờ lại có thể ở trong Tử Linh Luyện Ngục Trận, trong thời gian ngắn kháng trụ công kích cuồng phong bạo vũ mà không bị công phá!

- Không cần lo lắng, Bách Thi Trớ Chú Đại Trận kia nhiều nhất cũng chỉ kiên trì được thời gian một khắc mà thôi!

Âm Dương Vương nói.

Tuy nói như thế, nhưng nội tình cùng uy lực của Bách Thi Trớ Chú Đại Trận vẫn như cũ khiến tam đại Tử Linh Vương cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Dù sao Bách Thi Trớ Chú Đại Trận kia chỉ là do một người điều khiển! Mà Tử Linh Luyện Ngục Đại Trận lại do đội hình khổng lồ như vậy chủ trì.

- Khặc khặc… Cho các ngươi nếm thử uy lực chân chính của Bách Thi Trớ Chú Đại Trận!

Vẻ mặt Khô Lâu Đường chủ âm lãnh, huy động trận kỳ.

Vù…

Thoáng chốc, trong tầng quỷ vụ diễm vân kia, một trăm cặp mắt huyết hồng dữ tợn phụt ra tinh thần oán lực trùng kích đáng sợ.

- A a…

Các Tử Vệ bên ngoài Tử Linh Luyện Ngục Trận kia, tâm thần nhất thời chấn động, ý thức thiếu chút nữa bùng nổ.

Cũng may, tầng diễm miêu hôi sắc bên ngoài Luyện Ngục Trận kia có khả năng ngăn cách lực lượng linh hồn, nếu không mấy tên Tử Vệ bọn chúng, chỉ sợ không một người nào có thể ngăn cản áp bách trùng kích của Bách Thi Huyết Nhãn kia.

Một ít Tử Vệ, sắc mặt trắng bệch, miễn cưỡng ổn định tâm hồn.

Cũng có một vài gã Tử Vệ bài danh phía sau, tâm thần dĩ nhiên bị thương.

Đây cũng mới chỉ là bắt đầu mà thôi!

Ngay sau đó, trong đám Quỷ thi diễm vân kia lại phát sinh biến hóa.

Một cái bàn tay trắng bệch khổng lồ máu chảy đầm đìa, từ trong hư vô vươn ra, hung hăng chụp vào Tử Linh Vương cùng Tử Vệ bên ngoài Luyện Ngục Trận.

Ô...ô...ô...n...g!

Tầng diễm miêu hôi sắc bên ngoài Luyện Ngục Trận, chấn động một trận nho nhỏ.

- Hắc hắc… oán linh cự thủ này, chính là do tàn hồn oán lực của vô

số Yêu thú, cường giả bị nuốt giết hình thành a!

Khô Lâu Đường chủ chậc chậc cười.

Xem lại một chút, Bách Thi Trớ Chú Đại Trận từ khi hình thành cho đến bây giờ, đã nuốt giết qua bao nhiêu cường giả dị thú rồi.

Trong số này, Tôn giả Tôn Chủ cấp phần đông, còn có một chút Vương Giả Hư Thần Cảnh nữa.

Vụt...

Trong Quỷ thi diễm vân, lại duỗi ra thêm một oán linh cự thủ máu chảy đầm đìa thứ hai nữa.

Sau đó, lại xuất hiện cái thứ ba, cái thứ tư…

Oán linh cự thủ kia, là một loại oán lực trớ chú cực kỳ đặc thù, đám quang tuyến huyết sắc trong Luyện Ngục Đại Trận kia, đối với nó căn bản ảnh hưởng không lớn lắm.

Chỉ có tầng diễm miêu hôi sắc bên ngoài quang tráo, mới có thể tiêu hao một bộ phận lực lượng của nó.

- A a…

Bên ngoài Tử Linh Luyện Ngục Trận truyền đến từng tiếng kêu thê lương thảm thiết của đám Tử Vệ.

Oán linh cự thủ kia, cho dù chỉ có hơn một nửa lực lượng, thẩm thấu đi ra, cũng có thể đối với tồn tại dưới Vương Giả, tạo thành vết thương trí mạng.

Sắc mặt Âm Dương Vương cùng Ôn Lạc An đều đại biến.

Nhất là Ôn Lạc An, cấp bậc linh hồn của hắn, khoảng cách với Vương Giả, vẫn còn kém nửa bước.

Oán linh cự thủ kia xuyên thấu đại trận, mang đến bộ phận oán lực trớ chú, khiến cho tâm thần của hắn một trận lạnh lẽo bất an.

- U Linh Vương!

Âm Dương Vương đột nhiên mở miệng, nhìn về nam tử giống như u linh hư quỷ đứng ở một phía khác.

- Tiểu xảo tạp kỹ!

U Linh Vương cười lạnh một tiếng, một tay chủ trì trận kỳ, trên một tay khác nổi lên vài tia quang tuyến u ám trong suốt, phân làm bốn cỗ, đâm thẳng về hướng bốn oán linh cự thú.

Phốc! Phốc! Phốc! Phốc!

Bốn đầu oán linh cự thủ bị quang tuyến thần bí u ám trong suốt kia đâm tới, khiến cho trực tiếp xuyên thấu, sau đó lại tầng tầng trói buộc.

- Đáng giận!

Khô Lâu Đường chủ huy động trận kỳ, thế nhưng bốn đầu oán linh cự thủ kia không cách nào thoát khỏi bí thuật trói buộc của U Linh Vương.

Thể chất U Linh Vương này vô cùng đặc thù, là một loại thể chất quỷ linh hư vô.

Phương thức công kích của hắn cũng là hình thái bình thường, thế nhưng ở một trình độ nhất định có thể khắc chế oán lực trớ chú.

- Đến lượt ta!

Thanh âm nữ tử âm u cực điểm, vang lên từ Nữ Vu Vương toàn thân trắng bệch kia.

Chỉ thấy nàng mở ra một bàn tay trắng bệch mảnh khảnh.

A…

Trung tâm bàn tay trắng bệch kia chợt hiện ra một cái động khẩu tối đen như mực.

Một màn kế tiếp khiến kẻ khác toàn thân run rẩy.

Trong cái động khẩu tối đen như mực kia, bay ra chằng chằng chịt chịt những phi trùng u lục sắc, giống như thủy triều phóng vọt vào Lĩnh Vực luyện ngục.

Trong không gian luyện ngục, đám quang tuyến huyết sắc kia chợt chừa ra một mảnh thông đạo chân không, để cho đám phi trùng u lục sắc tiến vào.

Trong khoảnh khắc, trong không gian luyện ngục xuất hiện một cái Trùng Hà cuồn cuộn, nhằm về phía Bách Thi Trớ Chú Đại Trận.

Phốc phốc xuy!

Ngoài mặt Bách Thi Trớ Chú Đại Trận nhất thời bị xuyên thủng ra một cái lỗ thủng lớn, đồng thời cũng lưu lại một tảng lớn trùng thi,

hóa thành máu loãng.

- Không tốt! Mấy đầu phi trùng này…

Khô Lâu Đường chủ sợ hãi kêu to.

Số lượng loại phi trùng u lục sắc kia thật sự nhiều lắm, sau khi vọt vào đại trận, bắt đầu cắn nuốt Trớ Chú Quỷ Thi.

Còn có một đám thì lại bay về phía Triệu Phong cùng Bán Thần Ấu Đồng.

- Diệt!

Bán Thần Ấu Đồng xuất thủ, quyền quang kim sắc bắn ra, nghiền nát một ít phi trùng u lục sắc.

Triệu Phong liên tục búng tay, xích diệt phong lôi cũng hủy diệt trên một trăm đầu phi trùng.

Nhưng mà, hai người phát hiện, đám phi trùng u lục sắc này có thể nói là đao thương bất nhập, đối với công kích vật lý cùng linh hồn đều có sự miễn dịch nhất định.

Cái này còn là do công kích của hai người vô cùng đặc thù.

Đổi làm Tôn Chủ Đan Nguyên Cảnh, hoặc là Nửa bước Vương Giả bình thường, một quyền cũng đánh không chết mười đầu phi trùng!

Triệu Phong cùng Bán Thần Ấu Đồng, có lẽ có thể ứng phó phi trùng công kích, thế nhưng Khô Lâu Đường chủ cùng với đám Trớ Chú Quỷ Thi, thì lại có chút cố hết sức.

Cũng may, thi khí oán lực của Bách Thi Trớ Chú Đại Trận đối với loại phi trùng này cũng có hiệu quả công kích nhất định.

Bằng không, tình huống liền không xong!

- Tiểu Côn Vân, ngăn chặn lỗ thủng kia! Khô Lâu Đường chủ, dời đi đại trận tới gần Ôn Lạc An!

Triệu Phong hạ lệnh nói.

Tiểu Côn Vân quát lớn một tiếng, đánh ra một đạo quyền quang kim sắc giống như trường hà, giống như quang mang hủy diệt, tiêu hủy đại lượng phi trùng.

Vụt...

Đứa bé làn da kim sắc chừng hai ba tuổi, đứng ở chỗ lỗ thủng, ứng đối đám Trùng Hải kia.

Một người giữ ải, vạn người khó qua!

Leng keng đinh!

Một ít phi trùng u lục sắc cắn lên thân thể Bán Thần Ấu Đồng, nhất thời chấn lên một trận tia lửa, cuối cùng toàn bộ bị lực lượng Kim Khôn Thánh Thể chấn thành bột mịn.

- Đứa bé này, không ngờ thực lực lại cường hãn như thế!

Tam đại U Linh Vương, liếc nhìn lẫn nhau, đều có chút ngoài dự liệu.

Tin tức về đứa bé này, cũng chỉ là trong tình báo gần nhất mới có một chút, mà tin tức cũng không nhiều lắm.

Vụt...

Khô Lâu Đường chủ huy động trận kỳ, điều khiển Quỷ thi diễm vân từng chút một bức về phương hướng của Ôn Lạc An.

- Trong tứ đại Vương Giả cấp, thực lực tên Ôn Lạc An này tương đối yếu nhất!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Dụng ý của hắn, đã là thập phần rõ ràng!

Tử Linh Luyện Ngục Trận có bốn góc trung tâm, đó chính là tứ đại Vương Giả cấp.

Chỉ cần giết chết Ôn Lạc An trong đó, ít nhất có thể để uy lực trận pháp giảm mạnh một phần tư, có thể sẽ xuất hiện sơ hở nhất định!

Dù sao, ba vị Vương Giả còn lại ít nhất đều là cấp Lĩnh Vực.

Trong đó Âm Dương Vương còn là Vương Giả đỉnh phong, thực lực cực mạnh, đến nay vẫn còn chưa có ra tay.

Chỉ là U Linh Vương cùng Nữ Vu Vương ra tay liền mang đến cho đám người Triệu Phong áp lực không nhỏ.

Vụt vụt vụt...

Trong quá trình Quỷ thi diễm vân thôi động, đám quang tuyến huyết sắc chằng chằng chịt chịt kia, bất cứ lúc nào cũng đều không ngừng lui tới xuyên thấu.

Tốc độ tiến tới của nó thập phần chậm rãi.

- Chủ nhân, nếu như trong thời gian một khắc, không thể phá hủy đi Tử Linh Luyện Ngục Trận, như vậy Bách Thi Trớ Chú Đại Trận sẽ bùng nổ, chúng ta sẽ phải thừa nhận lực lượng luyện ngục vô tận kia!

Bán Thần Ấu Đồng trong lúc ngăn cản Trùng Hà, vẫn luôn chú ý đến thế cục.

- Triệu Phong, không nên giãy dụa phản kháng vô vọng làm gì!

Thanh âm trùng trùng điệp điệp mạnh mẽ của Âm Dương Vương rung chuyển phương viên mấy trăm dặm.

Cùng lúc đó, tứ đại Vương Giả cấp chủ trì trận kỳ, thân hình đột nhiên bay nhanh luân chuyển, trong không gian luyện ngục một mảnh hắc huyết, bỗng đột nhiên xuất hiện một cái lốc xoáy huyết sắc khủng bố.

Lốc xoáy huyết sắc kia sản sinh ra lực hấp dẫn cự đại.

Tứ đại Vương Giả kia, bản thân không ngừng luân chuyển di động, khiến cho Bách Thi Trớ Chú Đại Trận mất đi mục tiêu cùng phương hướng tiến tới.

Muốn bắt Ôn Lạc An, độ khó khăn thật sự rất lớn.

Ngoài ra, quang tuyến huyết sắc xuyên thấu cũng mang đến lực cản rất lớn.

Mà hiện tại, trung tâm Tử Linh Luyện Ngục Trận kia, còn sản sinh ra một cái lốc xoáy huyết sắc khổng lồ.

Trong lốc xoáy huyết sắc kia có một cỗ lực lượng bá đạo thị huyết, đủ để cắn nát, thôn phệ Vương Giả Hư Thần Cảnh bình thường.

Trong lúc nhất thời, thế công của đám người Triệu Phong trở thành tiến thối lưỡng nan.

Bất luận là lui, hay là tiến, cũng đều thập phần chật vật.

Đúng lúc này, Âm Dương Vương thực lực cực mạnh đột nhiên xuất thủ.

- Âm Dương Thiên Ấn!

Thân hình Âm Dương Vương một trận minh một trận ám, nửa phần trắng, nửa phần đen.

Khoảnh khắc hắn giơ tay lên, có một loại ảo giác âm dương càn khôn điên đảo.

Trên không trung luyện ngục hắc huyết sắc kia, mạnh mẽ xuất hiện một đạo quang ấn quang mạc âm dương hắc bạch đan xen.

Một phương thiên không, giống như hóa thành một cái thủ ấn âm dương cự đại.

Cỗ ý cảnh kia, có một loại bá đạo một tay che trời, chưởng khống đối với thiên địa mơ hồ đã tiếp cận Đại Đế.

Ầm…

Quang ấn âm dương hắc bạch dung nhập thiên địa kia, từ trên trời giáng xuống, hung hăng oanh kích lên trên Bách Thi Trớ Chú Đại

Trận.

Chính xác mà nói, là nhằm vào vị trí lỗ thủng chỗ Bán Thần Ấu Đồng.

Ầm ầm ầm...

Tiếng nổ như đá vỡ đất rung, cả Bách Thi Trớ Chú Đại Trận trực tiếp bùng nổ một nửa, rất nhiều Trớ Chú Quỷ Thi đoạn liệt thành từng khúc.

- Ọc…

Bán Thần Ấu Đồng bay ngược ra ngoài, khóe miệng tràn ra một búng máu:

- Thực lực gia hỏa này, so với Cự Sa Vương còn mạnh hơn một đường!

Chiến lực Âm Dương Vương, vô cùng tiếp cận Đại Đế.

Dưới Đại Đế, hắn chính là hóa thân vô địch!

Một đường công kích kia, tương đương với đem Bán Thần Ấu Đồng, Triệu Phong, Bách Thi Trớ Chú Đại Trận, toàn bộ đánh bay đi ra ngoài.

- Không hổ là Âm Dương Vương! Người này từng có mấy lần, chống cự, kềm chế qua Hư Thần Đại Đế!

Vẻ mặt U Linh Vương cùng Nữ Vu Vương cũng tràn đầy kính sợ.

- Chấm dứt đi!

Vẻ mặt Âm Dương Vương lạnh lùng, quang ấn âm dương dung nhập thiên mạc kia hóa thành thủ ấn khổng lồ, đánh mạnh về phía Bách Thi Trớ Chú Đại Trận.

- Không tốt!

Khô Lâu Đường chủ kinh hoàng kêu to.

Cả Bách Thi Trớ Chú Đại Trận, kể cả Triệu Phong cùng Bán Thần Ấu Đồng, đều bị cỗ lực lượng huyền bí giống như che lấp thiên địa kia, đẩy thẳng về phía chỗ trung tâm Luyện Ngục Đại Trận, lốc xoáy huyết sắc!

Chương 719: Cửa Đột Phá

Lốc xoáy huyết sắc kia chính là trung tâm của Tử Linh Luyện Ngục Đại Trận, lực lượng luyện ngục Huyết đạo cường đại, có thể thôn phệ, luyện hóa Vương giả Hư Thần Cảnh.

Cự thủ ấn âm dương dung nhập thiên mạc, mạnh mẽ thôi động cả Bách Thi Trớ Chú Đại Trận, kể cả Triệu Phong, Bán Thần Ấu Đồng, Khô Lâu Đường chủ bên trong về phía lốc xoáy huyết sắc.

Đồng thời, trong lốc xoáy huyết sắc cũng truyền đến lực hấp xả cực mạnh.

- Một khi rơi vào lốc xoáy huyết sắc, Bách Thi Trớ Chú Đại Trận sẽ bị diệt vong…

Trong lòng Triệu Phong run rẩy mãnh liệt.

Chỉ cần Bách Thi Trớ Chú Đại Trận tan biến, Triệu Phong cùng Bán Thần Ấu Đồng sẽ không còn bất bình chướng nào nữa, phải thừa nhận ngàn vạn đạo quang tuyến huyết sắc trùng kích, thậm chí bí pháp công kích của vài đại Tử Linh Vương nữa.

Đây là thời khắc liên quan đến sinh tử tồn vong.

- Tiểu Côn Vân!

Triệu Phong quát lớn một tiếng, sau lưng mọc ra một đôi phong lôi quang dực.

- Hiểu rồi!

Côn Vân Bán Thần cùng Triệu Phong có Minh Tâm Chủng tương liên, câu thông rất đơn giản.

- Phá Thiên Kim Quyền!

Ý chí Bán Thần cùng ý cảnh quyền pháp của Bán Thần Ấu Đồng dung hợp với nhau cực cao.

Trên hư không của Luyện Ngục Trận đột nhiên sản sinh ra một trận rung động mơ hồ, mắt thường chỉ thấy một đạo quyền quang vàng rực hoa mỹ, hóa thành một đạo quang trụ sắc bén như cầu vồng, hung hăng đánh thẳng về phía cự thủ ấn âm dương thiên mạc kia.

Oanh phốc!

Trên âm dương cự thủ ấn xuất hiện một cái lỗ thủng lớn, tầng thiên mạc một mảnh hắc bạch đan xen kia bỗng nhiên chấn động.

- Ý cảnh quyền pháp của tên tiểu oa nhi này, tựa hồ so với Đại Đế bình thường còn mạnh hơn không ít…

Âm Dương Vương có chút giật mình.

Đương nhiên, tu vi song phương vẫn còn chênh lệch quá lớn.

Chiến lực của Âm Dương Vương vô địch dưới Đại Đế, ý cảnh quyền pháp của Bán Thần Ấu Đồng mặc dù cao minh, nhưng không cách nào chỉ một quyền liền bài trừ bí pháp của hắn.

Cự thủ ấn âm dương dung nhập thiên mạc kia chỉ là miễn cưỡng bị ngăn chặn, ngăn trở đại bộ phận uy năng mà thôi.

Thân hình Bán Thần Ấu Đồng bị đẩy lui vài chục trượng, thiếu chút nữa hộc máu.

Thực lực ý cảnh Âm Dương Vương kia, thậm chí ở phương diện linh hồn, cũng đều vô cùng tiếp cận Hư Thần Đại Đế.

Dưới tình huống đơn đả độc đấu, cho dù Triệu Phong mở ra huyết mạch nhãn đồng, phần thắng cũng rất thấp.

- Chủ nhân… Không ổn!

Khô Lâu Đường chủ kinh hô, Bách Thi Trớ Chú Đại Trận vẫn như cũ bị thôi động, hấp xả, tiếp cận lốc xoáy huyết sắc.

Dù sao, Bán Thần Ấu Đồng còn ngăn cản không được toàn bộ công kích của Âm Dương Vương.

Vào thời điểm sinh tử quan đầu…

- Lôi Dực Phong Thiểm!

Một đạo quang mang lôi dực xích sắc nhanh chóng phóng tới lốc xoáy huyết sắc trung tâm.

- Băng Hoàng Phong Ấn!

Trong lòng bàn tay của Triệu Phong xuất hiện một thanh trường thương băng lam sắc, biến thành trạng thái dịch giống như băng thủy, hóa thành một tòa băng sơn khổng lồ băng huy rạng rỡ.

Băng sơn khổng lồ kia bao phủ trong băng huy rạng rỡ, mơ hồ thể hiện ra hình dáng một cái bông tuyết phong ấn, vừa lúc dừng ở trên

lốc xoáy huyết sắc.

Cả Tử Linh Luyện Ngục Trận chấn động rất nhỏ một trận.

Băng sơn khổng lồ kia vờn quanh bông tuyết phong ấn, sau khi oanh vào lốc xoáy huyết sắc, lại lọt vào sự thôn phệ cường đại!

Lực băng hóa cùng lực thôn phệ giao phong lẫn nhau.

Nhưng sơn ấn băng phong rõ ràng rơi vào hạ phong, khí tức không ngừng giảm xuống.

- Phong!

Ánh mắt Triệu Phong u lãnh, trên da dẻ toàn thân bao trùm một tầng lân văn lam sắc băng oánh huyễn mỹ.

Một cỗ hàn lực huyền băng cực hạn đến từ Thái Cổ, dung nhập vào trong sơn ấn băng phong kia.

Thoáng chốc, lấy Băng Hoàng Thương làm trung tâm, cả đại sơn băng phong dường như có một loại xu thế thực chất hóa, hàn lực băng phong phát ra, nhất thời tăng phúc lên gấp đôi.

Lấy Triệu Phong làm trung tâm, trong phương viên vài dặm, vạn vật cũng hiện ra trạng thái đóng băng.

Vụt vụt vụt...

Đám quang tuyến huyết sắc này, sau khi tiếp cận Triệu Phong, tốc độ liền chậm lại, ngoài mặt ngưng kết lên một tầng sương lạnh, sau khi đánh trúng hắn, uy năng giảm mạnh năm sáu thành.

Leng keng! Đinh!

Tầng lân văn lam sắc bên ngoài thân thể Triệu Phong kia, phảng phất như lân da Thượng Cổ Băng Long, lực phòng ngự cường đại đến một cái cực hạn.

Rắc rắc!

Lốc xoáy huyết sắc dưới sự phong ấn của đại sơn băng phong, hiện ra một trận xu thế băng hóa, cơ hồ đình chỉ luân chuyển.

- Nguy hiểm thật!

Khô Lâu Đường chủ ổn định Bách Thi Trớ Chú Đại Trận trở lại.

Khoảng cách giữa Bách Thi Trớ Chú Đại Trận với lốc xoáy huyết sắc, chỉ còn lại có mấy chục trượng mà thôi.

Hoàn hảo giờ phút này lốc xoáy huyết sắc kia đã bị ngắn ngủi đóng băng, lực hấp dẫn của nó cơ hồ đã biến mất.

- Cỗ khí tức huyết mạch kia…

Vài vị Vương giả cấp đang chủ trì trận pháp, nhất là Ôn Lạc An, nhất thời hoảng sợ thất sắc.

Huyết mạch Thiên Dương Chiến Tộc trong cơ thể Ôn Lạc An, sản sinh ra một tia rung động bất an mơ hồ.

- Thái Cổ Vạn Tộc Bảng… Huyết mạch Huyền Băng Lân Tộc!

- Hắn làm sao có thể có được…

Ba vị Tử Linh Vương cùng Ôn Lạc An, nhất tề động dung.

Cỗ huyết mạch huyền băng cực hàn giống như tới từ thời đại Thái Cổ kia, khiến cho vài vị Tử Linh Vương, thậm chí các Tử vệ ở đây, trong huyết mạch sản sinh ra một tia cảm giác áp bách.

Cộng với năng lực của Băng Hoàng Thương sau khi cường hóa, Triệu Phong lấy huyết mạch Huyền Băng Lân Tộc, trong thời gian ngắn ngủi đóng băng lốc xoáy huyết sắc trung tâm Luyện Ngục Trận.

Uy lực của Tử Linh Luyện Ngục Trận, cũng vì đó mà giảm mạnh vài phần.

- Ra tay!

Triệu Phong quát khẽ một tiếng, một đầu tóc tím ở trong gió lạnh vũ động, mờ ảo tà dị.

Lời nói vừa dứt, Bán Thần Ấu Đồng cùng Khô Lâu Đường chủ cật lực phát động phản công.

Uy năng của Luyện Ngục Đại Trận cực lớn, Triệu Phong chỉ có thể đem lốc xoáy huyết sắc ngắn ngủi áp chế trong thời gian mấy hơi thở, mà lực lượng huyết mạch lại tiêu hao khổng lồ vô cùng.

- Hừ!

Âm Dương Vương cười lạnh một tiếng, trong âm dương thiên mạc trên hư không mơ hồ hiện lên hình dáng hư ảnh một tòa ngũ chỉ đại sơn, hung hăng oanh kích về phía Bán Thần Ấu Đồng cùng Bách Thi Trớ Chú Đại Trận.

U Linh Vương cùng Nữ Vu Vương cũng không nhàn rỗi, thúc giục bí

pháp, lại lần nữa hình thành áp chế.

Bán Thần Ấu Đồng cùng Khô Lâu Đường chủ, bị đánh cho cơ hồ muốn bùng nổ.

Leng keng! Đinh!

Triệu Phong đứng ở trên đại sơn băng phong, cũng phải thừa nhận công kích của đám quang tuyến huyết sắc cùng phi trùng u lục sắc kia.

- Lôi Dực Phong Thiểm!

Triệu Phong từ trên đại sơn băng phong biến mất, tránh khỏi phạm vi công kích của âm dương thiên mạc kia.

Hiển nhiên, hắn đã buông tha cho việc đóng băng lốc xoáy huyết sắc.

Ở trong quá trình phi hành, trong mắt trái của hắn bắt đầu khởi động một cỗ ý chí đồng lực khổng lồ kinh người.

Trong mắt trái của Triệu Phong, một mảnh tử sắc thâm thúy như vụ, phảng phất như cất giấu một cái thế giới tử huyễn như mộng.

- Cẩn thận huyết mạch đồng thuật của Triệu Phong!

Ôn Lạc An hô nhỏ một tiếng, tâm thần nhất thời căng thẳng.

- Vô Tận Mê Cung!

Mắt trái của Triệu Phong nhìn kỹ ở trên người Âm Dương Vương thực lực cực mạnh.

Chính là vị Vương giả đỉnh phong này, đã một tay áp chế hết thảy một phương!

- A?

Thể xác và tinh thần Âm Dương Vương chấn động, bị mắt trái tử sắc mông lung như vụ của Triệu Phong hấp dẫn.

Trong lúc đột nhiên, hoàn cảnh quanh thân hắn biến hóa một trận.

Hết thảy mọi thứ trong tầm nhìn, đều bị một tòa mê cung sương mù lượn lờ bao phủ.

- Hừ!

Âm Dương Vương cười lạnh một tiếng, ý chí trấn định, cảnh tượng hư vô trước mắt, giống như băng tuyết không ngừng tan rã.

Hắn bất luận ý cảnh hay là phương diện linh hồn, cũng đều tiếp cận Hư Thần Đại Đế.

- Không hổ là thủ lĩnh tứ đại Tử Linh Vương. Hơn nữa, tầng diễm miêu hôi sắc bên ngoài Luyện Ngục Trận kia, có hiệu quả ngăn cách linh hồn nhất định. Huyết mạch đồng thuật của ta cũng bị suy yếu đi ba bốn thành!

Triệu Phong cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Hắn vừa rồi, chính là một lần công kích thử nghiệm mà thôi.

Mục đích của hắn chính là muốn hiểu rõ Luyện Ngục Trận kia, có hiệu quả ngăn cách đối với huyết mạch đồng thuật của hắn cường đại đến thế nào.

- Sáu thành, vậy là đủ rồi!

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Lúc này, Âm Dương Vương thoải mái phá giải huyễn thuật đơn thể Vô Tận Mê Cung, khóe miệng có một chút lãnh ý châm chọc nhàn nhạt.

Nhưng rất nhanh, hắn cảm giác có gì đó không đúng.

Triệu Phong công kích thất bại, nhưng cũng không có nửa điểm dị sắc, tựa hồ còn có chút ý cười nữa.

- Không được khinh suất!

Âm Dương Vương kinh hô một tiếng, rốt cuộc nghĩ đến cái gì.

Trong đám người ở đây, thực lực cảnh giới của hắn cao nhất, hoàn toàn dễ dàng ngăn cản được huyết mạch đồng thuật của Triệu Phong.

Nhưng không có nghĩa là, những người khác cũng đều có thể!

- Tinh Thần Thứ!

Trong mắt trái của Triệu Phong phụt ra một đạo tinh thần gai nhọn tử sắc cự đại lạnh như băng, khoảnh khắc xuyên thủng tầng diễm miêu hôi sắc bên ngoài Luyện Ngục Trận.

Ô...ô...ô...n...g!

Diễm miêu hôi sắc đem tinh thần kiếm thứ cự đại kia, làm suy yếu đi

ba bốn thành.

Tinh Thần Thứ còn thừa sáu thành uy năng, vừa lúc xuyên thấu qua đầu kỳ Ôn Lạc An đang chủ trì trận bên ngoài.

- A!

Ôn Lạc An phát ra một tiếng kêu gào thê lương thảm thiết, phương diện linh hồn đau đớn, so với thống khổ trên thân thể còn mãnh liệt hơn gấp trăm lần.

Cho dù là Tinh Thần Thứ chỉ còn lại có sáu thành uy lực, cũng cơ hồ xuyên thấu linh hồn của hắn, thiếu chút nữa để Ôn Lạc An chết ngất đi.

Linh hồn ý chí của Ôn Lạc An, chỉ tiếp cận Vương giả mà thôi.

Mà Tinh Thần Thứ, chính là công kích linh hồn nguyên thủy đơn giản nhất, lấy linh hồn mạnh yếu mà phân thắng bại.

Linh hồn song phương chênh lệch càng lớn, thương tổn càng lớn.

Giữa Triệu Phong cùng Ôn Lạc An, linh hồn chênh lệch rất lớn, cho dù là Tinh Thần Thứ đã bị Luyện Ngục Trận suy yếu đi ba bốn thành uy lực, vẫn còn có ưu thế mang tính áp đảo.

Một cái Tinh Thần Thứ này, đã đánh trọng thương tâm thần Ôn Lạc An, mang đến thương tổn trí mạng.

- Tiểu bối, nhận lấy cái chết!

Âm Dương Vương nổi giận, ý chí vĩ lực Vương giả đỉnh phong đánh thẳng về phía Triệu Phong, ngăn cản vòng công kích tiếp theo của

hắn.

Đồng thời, Nữ Vu Vương cùng U Linh Vương kia, cũng tăng lớn công kích đối với Triệu Phong.

- Ha ha…

Triệu Phong nhẹ nhàng cười, lôi dực sau lưng vỗ mạnh, tiến vào trong Bách Thi Trớ Chú Đại Trận, khiến cho Bán Thần Ấu Đồng, Bách Thi Trớ Chú Đại Trận cùng nhau chia sẻ công kích.

- Lạc An, thương thế của ngươi thế nào?

Nữ Vu Vương thân thiết nhìn về phía Ôn Lạc An.

Phương diện linh hồn của Ôn Lạc An lọt vào công kích trí mạng, cơ hồ mất đi sự chưởng khống đối với kỳ phiên.

Uy lực của Luyện Ngục Trận rõ ràng bắt đầu giảm xuống.

Đúng lúc này, một đạo hư tuyến ám ngân sắc chợt lóe lên rồi biến mất, cùng với một chút ngọn gió u ảnh thê hàn.

- Cẩn thận!

Trong lòng Nữ Vu Vương nhất thời nhảy dựng.

Nhưng nhắc nhở của nàng cũng đã muộn.

Phốc…

Một thanh chủy thủ kỳ lạ u hàn như ảnh đã đâm thủng trái tim Ôn Lạc An!

- A…

Ôn Lạc An tựa hồ muốn giãy dụa, nhưng thân thể đã tê rần, lập tức rơi vào trong hư không vụ hải bên dưới.

- Meo meo!

Ảnh Sát Đế Nhận trong tay Tiểu tặc miêu bỗng nhiên vung lên, một mảnh ảnh nhận hàn phong xuyên qua vài tên Tử vệ phụ cận Ôn Lạc An.

- A a a!

Vài tên Tử vệ phụ cận bị ảnh nhận đâm thủng, thân thể nhất thời cứng đờ, sinh mệnh khí cơ trong khoảnh khắc bị gạt bỏ.

- Lạc An!

- Tam điện hạ!

- Lưu lại con mèo kia!

- …

Tam đại Tử Linh Vương cùng với chúng các Tử vệ nhất thời kinh ngạc thất thanh.

Tử Linh Luyện Ngục Đại Trận kia mất đi một cái trung tâm chủ trì, uy năng giảm mạnh, mà lại xuất hiện một ít sơ hở nữa.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu hóa thành một đạo hư tuyến ngân hôi sắc, độn không mà đi, biến mất không thấy đâu.

- Tiểu tặc miêu, làm tốt lắm!

Triệu Phong ở bên này, áp lực lên Bách Thi Trớ Chú Đại Trận đã suy giảm vài phần.

Từ lúc Tử Linh Luyện Ngục Trận bố trí thành công, Triệu Phong liền nhìn ra, Ôn Lạc An chính là điểm đột phá mấu chốt của trận pháp này.

Trong bốn chủ trì, thì tu vi thực lực của Ôn Lạc An là thấp nhất.

Triệu Phong lúc trước thử công kích Âm Dương Vương, chính là một cái sách lược giương đông kích tây.

Nếu như để Tiểu tặc miêu đi công kích Âm Dương Vương, như vậy xác xuất thành công cực thấp, thậm chí sẽ có nguy hiểm đến sinh mệnh nữa.

Mục tiêu của Triệu Phong, chính là Ôn Lạc An thực lực tương đối yếu kém.

Hiện tại, cửa đột phá này, đã thành công mở ra.

Tam đại Tử Linh Vương bên kia còn chưa có từ trong hoảng hốt đi ra, vòng công kích tiếp theo đã bắt đầu.

- Xích Diệt Đồng Hỏa!

Trong mắt trái của Triệu Phong xuất hiện diễm miêu đồng lực mạnh mẽ kinh người.

Một đoàn đồng hỏa xích sắc bán trong suốt lóe lên, phát ra một cỗ khí tức hủy diệt viêm bạo, tại khu vực trung tâm càng ẩn chứa một tia khí tức lôi kiếp đáng sợ.

Một đoàn diễm hỏa xích sắc kia, giống như một hồi xích viêm phong bạo, oanh kích đến trên người Nữ Vu Vương.

- A a…

Thân hình trắng bệch của Nữ Vu Vương bị Xích Diệt Đồng Hỏa bán trong suốt bao vây, khí tức tai kiếp hủy diệt tàn sát bừa bãi khắp nơi.

Mặc dù nàng đã có sự chuẩn bị, nhưng cũng bị một hồi công kích cuồng bạo này, đánh cho kinh hoảng thất thố.

Bên ngoài thân thể Nữ Vu Vương quanh quẩn một tầng diễm miêu khô bạch sắc quỷ dị, cùng Xích Diệt Đồng Hỏa oanh tạc kia đan vào cùng một chỗ.

Nhưng mà, diễm hỏa tà linh Quỷ đạo của nàng, bị hủy diệt áo nghĩa cùng lôi kiếp ẩn chứa bên trong Xích Diệt Đồng Hỏa khắc chế, bốc lên từng trận khói đen, nhanh chóng ảm đạm.

Chương 720: Triệu Phong Phản Công

Xích Diệt Đồng Hỏa kia ở trên người Nữ Vu Vương, thiêu đốt thời gian ước chừng hai ba hơi thở, mới bị mạt diệt.

Trên thân hình trắng bệch của Nữ Vu Vương lưu lại một mảnh phiến vết rách chằng chịt.

Mấy cái dấu vết bị thương này khó có thể khép lại, có một tia khí tức tồn lưu không thể mạt diệt nổi.

Loại khí tức đáng sợ kia không chỉ có là khí tức lực lượng hủy diệt ẩn chứa trong Xích Diệt Phong Lôi, còn có một tia lôi kiếp áo nghĩa nhỏ bé nữa.

Bởi vì linh hồn của Triệu Phong hấp thu vài tia Thần kiếp lôi lực, còn đem một tia áo nghĩa nhỏ bé dung nhập vào trong Xích Diệt Phong Lôi nữa.

Xích Diệt Đồng Hỏa của hắn thân là huyết mạch đồng pháp có lực phá hoại cực mạnh, xỏ xuyên qua giới vật chất cùng giới linh hồn, mang đến thương tổn căn bản không thể đánh giá.

- Đáng tiếc, đã bị Tử Linh Luyện Ngục Trận ngăn cách…

Triệu Phong có chút tiếc nuối.

Xích Diệt Đồng Hỏa của hắn đã bị suy yếu hai đến ba thành uy lực, cái này vẫn là sau khi đã mất đi một cái trung tâm trận pháp Ôn Lạc

An.

Nếu không mà nói, một cái đồng hỏa vừa rồi hẳn là có thể đánh trọng thương Nữ Vu Vương, thậm chí có khả năng đánh chết Vương Giả bình thường!

Nhưng Nữ Vu Vương cũng là Vương Giả cấp Lĩnh vực, căn bản không thể xem thường.

- Huyết mạch nhãn đồng của Triệu Phong này, thế nhưng có thể trực tiếp tập trung linh hồn của ta, hiệu quả phòng hộ không gian lĩnh vực cũng suy giảm thật lớn!

Nữ Vu Vương trên thân thể linh hồn, vẫn còn truyền đến từng trận bị bỏng đau đớn.

Vết thương do lực lượng hủy diệt cùng lôi kiếp áo nghĩa mang đến, bản thân có một loại khí tức bất hủ bất diệt bá đạo, ngăn cản thân thể tự thân chữa trị.

- Nữ Vu Vương, cẩn thận!

Âm Dương Vương quát lớn một tiếng, ý chí vĩ lực Vương Giả đỉnh phong, oanh áp về phía Triệu Phong trong Quỷ thi diễm vân.

Hắn lo lắng Triệu Phong lại tiếp tục phát động huyết mạch đồng thuật lợi hại.

Theo tin tức trong dĩ vãng, Triệu Phong còn có một chiêu huyết mạch đồng thuật càng biến thái hơn.

Cùng lúc đó, trong khoảng không trên đỉnh đầu, trong thiên mạc âm dương hắc bạch, quang ấn cự thủ lại một lần nữa áp bách mà đến.

Triệu Phong, Bán Thần Ấu Đồng, Khô Lâu Đường chủ nhất tề phát động công kích, đón đánh Âm Dương Vương.

Khô Lâu Đường chủ điều khiển vài đầu oán linh cự thủ, hướng bên ngoài trận pháp tiến hành ăn mòn.

Triệu Phong cùng Bán Thần Ấu Đồng thì lại chỉ là chủ lực công kích.

Rầm rầm!

Bán Thần Ấu Đồng thúc giục ý chí Bán Thần, dung quán thiên địa, đón đánh ý chí Vương Giả đỉnh phong của Âm Dương Vương. Phương diện linh hồn, chớp lên một trận.

Tại phương diện cường độ ý cảnh, ý chí của Bán Thần Ấu Đồng còn có ưu thế nhất định.

Chẳng qua, về mặt lượng, nội tình linh hồn của hắn có chút không bằng!

- Còn có ta!

Triệu Phong cười lớn một tiếng, tóc tím cuồng vũ, trong mắt trái xuất hiện linh hồn đồng lực mạnh mẽ khủng bố.

Ầm…

Phương diện linh hồn chấn động, trong hư không hiện ra một đầu tử huyễn mâu ảnh cự đại, sản sinh ra một cỗ ý chí trùng kích bễ nghễ vạn vật.

Ý chí đồng lực kia, lấy loại hình thái không thể tưởng tượng này mà

hiện ra.

Ầm ầm ầm...

Ý chí đồng lực kia trong lúc trùng kích, ẩn chứa khí tức áo nghĩa lực lượng lôi kiếp, cùng với thanh âm thiên lôi nổ vang.

Ầm!

Trong hư không linh hồn, vang lên một tiếng nổ rung trời.

Bên ngoài Luyện Ngục Trận, Âm Dương Vương thực lực Vương Giả đỉnh phong mạnh mẽ, thế nhưng cả thể xác và tinh thần đều nhoáng lên, kêu rên một tiếng.

- Ý chí biến hóa? Điều này sao có khả năng…

Âm Dương Vương không thể tin nổi, thần tình kinh hãi.

Nếu không phải linh hồn ý chí của hắn vô cùng thâm hậu, còn hơn Vương Giả đỉnh phong bình thường, dưới sự liên thủ áp bách của Triệu Phong cùng Bán Thần Ấu Đồng, chỉ sợ linh hồn cũng sẽ bị tổn thương.

Đổi làm Vương Giả bình thường, tâm thần ý chí ít nhất sẽ bị đánh trọng thương, có nguy hiểm bùng nổ, sụp đổ.

- Phong Thiên Chưởng!

Bán Thần Ấu Đồng thừa thắng truy kích, bề ngoài nhìn như chậm rãi đẩy ra vài chưởng nhẹ nhàng.

Khoảnh khắc này, hư không phụ cận phảng phất như lâm vào trong

một mảnh vũng bùn đầm lầy, có loại ảo giác thời gian giảm tốc.

Phong Thiên Thập Bát Chưởng!

Rầm rầm! Oanh!

Từng đạo quang chưởng kim sắc huyền diệu vô cùng, trong lúc vặn vẹo, gần như hòa nhập vào thiên địa, hướng về phía quang mạc hắc bạch âm dương trên đỉnh đầu hình thành nên một tầng phong tỏa.

- Âm Dương Thiên Ấn của ta…

Âm Dương Vương chỉ cảm thấy mối liên hệ giữa vô thượng bí kỹ dung nhập thiên mạc kia cùng với chính mình đã bị tầng tầng ngăn cách.

Ngay cả lực lượng tiếp tế tiếp viện của hắn cũng đều bị hạn chế khó hiểu.

- Xích Diệt Phong Lôi!

Lôi dực sau lưng Triệu Phong vung lên, dẫn động một mảnh xích điện phong bạo, quyền quang xích sắc giống như thiêu đốt, cùng với thanh âm sấm sét nổ vang, đâm thẳng và trong âm dương thiên mạc kia.

Oanh! Răng rắc!

Thiên mạc kia âm dương hắc bạch đan xen kia, bị oanh phá ra một cái chỗ hổng thật lớn.

- Lôi Dực Phong Thiểm!

Thân thể Triệu Phong phóng đi ở trong không gian luyện ngục huyết sắc, giống như một đạo tàn phong điện thiểm khó có thể bắt giữ.

Vụt...

Quang mang Lôi Dực Phong Thiểm kia, trong khoảnh khắc đã phóng tới vị trí Nữ Vu Vương đang chủ trì trận kỳ.

- Cẩn thận!

Âm Dương Vương cùng U Linh Vương đồng thời hét lên.

- Đỡ một quyền của ta!

Xích diệt lôi dực chấn động tốc độ cao, dẫn động một đoàn xích điện phong bạo thiêu đốt, bao phủ đường kính vài dặm.

Trong không gian luyện ngục, đám quang tuyến huyết sắc chằng chằng chịt chịt kia chỉ cần tiếp cận xích điện phong bạo một cái, liền nhanh chóng bị đánh tan rã.

- Mơ tưởng!

Nữ Vu Vương ổn định nỗi lòng, vừa rồi gặp phải Xích Diệt Đồng Hỏa công kích, mãi đến lúc này mới thoáng ổn định trở lại.

Nàng cũng không kinh hoảng, bởi vì trước mặt nàng còn có quang tráo Luyện Ngục Trận ngăn cản.

Cũng tương đương là nói, ngoại trừ bản thân phòng ngự của nàng, còn có một tầng bình chướng bảo hộ nữa.

- Quỷ Sát Hộ Cương!

Hai cánh tay trắng bệch của Nữ Vu Vương lần lượt thay đổi đan xen, trong cơ thể nhảy ra vô số tiếng kêu thét bén nhọn, Quỷ đạo sát lực khổng lồ ngưng kết ở bên ngoài thân thể thành một tầng cương khí như thực chất.

Tầng cương khí kia thâm ám như hắc động, ngoài mặt còn thiêu đốt một tầng diễm khí khô bạch sắc.

Đúng lúc này, công kích của Triệu Phong đã tới.

Ầm…

Một đạo xích diệt quyền quang ngưng luyện đến mức tận cùng, vặn vẹo như cực quang, dẫn động một mảnh lớn xích điện phong bạo, oanh kích đến trước người Nữ Vu Vương.

Cái này tuyệt đối là một quyền đỉnh phong nhất sau khi Xích Diệt Phong Lôi của Triệu Phong đại thành!

Một quyền này, là tốc độ công kích cực hạn!

Còn có huyết mạch khí lực Thái Cổ Vạn Tộc Bảng khủng bố kia nữa.

Răng rắc!

Tầng quang tráo cùng diễm miêu hôi sắc vây quanh bên ngoài Luyện Ngục Trận nhất thời bị oanh mở ra một cái lỗ thủng khổng lồ.

Quang tráo Luyện Ngục Trận ở khu vực này, nhất thời chớp lên một trận.

Bồng…

Thể xác và tinh thần Nữ Vu Vương nhoáng lên mãnh liệt, huyết mạch tâm thần có loại cảm giác áp lực mạnh mẽ.

Tầng Quỷ Sát Hộ Cương thâm ám bên ngoài thân thể nàng, quang mang nhanh chóng ảm đạm đi, đám diễm khí khô bạch sắc kia cũng tầng tầng vỡ nứt.

- Công kích thật mạnh!

Tam đại Tử Linh Vương cũng đều kinh ngạc động dung.

Dưới tình huống đơn đả độc đấu, ngoại trừ Âm Dương Vương, vài vị Tử Linh Vương còn lại chỉ sợ cũng không phải là đối thủ của Triệu Phong.

- Lại tiếp nhận một quyền của ta!

Triệu Phong cười lớn một tiếng, mắt trái giống như mê vụ tử huyễn luân chuyển một trận, ý chí đồng lực cường hoành thẳng hướng Nữ Vu Vương công kích tới.

Trên làn da khắp toàn thân của hắn bao trùm một tầng lân văn lam sắc băng oánh huyễn mỹ.

Hàn lực huyền băng cực hạn tỏa ra, đóng băng phương viên mười dặm.

Lực lượng huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, khiến cho lỗ thủng quang tráo phụ cận băng phong đóng băng một trận, ngăn cản Luyện Ngục Trận tự hành khép lại.

Phốc phốc!

Thể xác và tinh thần Nữ Vu Vương run sợ lạnh lẽo, Quỷ Sát Hộ Cương cùng diễm khí khô bạch sắc quanh thân bốc lên từng đợt thủy khí băng hàn.

- Nhanh cứu Nữ Vu Vương!

Sắc mặt U Linh Vương đại biến, năm ngón tay chỉ ra một chưởng.

Ô...ô...ô...n...g!

Một đầu u linh cự thủ dài rộng hơn trăm trượng, ở phương diện linh hồn hóa thành một đạo gai nhọn bén nhọn, đâm thẳng về phía Triệu Phong

U linh cự thủ kia vô cùng đặc thù, bao hàm bảy thành linh hồn công kích, ba thành vật lý công kích.

Nhất là bảy thành linh hồn công kích kia, sẽ sản sinh ra đủ các loại hiệu quả tinh thần, kể cả sợ hãi, hỗn loạn, mê hoặc…

Đổi làm Vương Giả bình thường, cần phải nhanh chóng thủ vững tâm linh, nếu không ý thức sẽ bùng nổ hỗn loạn.

Nhưng mà, đối mặt u linh cự thủ, Triệu Phong căn bản không né không tránh.

Bồng…

U linh cự thủ kia đánh lên trên người Triệu Phong, lân văn lam sắc bên ngoài thân thể nổi lên một tầng băng mang huyễn lệ, hàn khí thấu xương.

Rắc rắc!

Trên u linh cự thủ kia, ngưng kết lên một tầng sương lạnh, đoạn liệt thành từng khúc.

Về phần bảy thành linh hồn công kích cùng hiệu quả đặc dị kia, đối với Triệu Phong căn bản là không có một tia ảnh hưởng.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đối với linh hồn công kích, có một loại miễn dịch cơ hồ biến thái.

Tại phương diện này, hắn còn chưa từng nếm qua thiệt thòi bao giờ.

Mặc dù U Linh Vương có linh thể cùng thiên phú linh hồn đặc thù, thế nhưng ở phương diện linh hồn, hắn so với Triệu Phong vẫn là có sự chênh lệch nhất định.

- Ha ha…

Triệu Phong sau khi ngạnh kháng một kích, thét dài một tiếng, huyết mạch hàn quang huyền băng trong lòng bàn tay ngưng tụ đến mức tận cùng, giống như u liên lam sắc nở rộ, từ chỗ lỗ thủng của trận pháp, giống như băng sơn sụp đổ, lao thẳng về phía Nữ Vu Vương.

Hàn quang huyền băng kia ẩn chứa lực lượng chí hàn của huyết mạch Huyền Băng Lân Tộc, bài danh tám mươi chín Vạn Tộc Bảng!

Chỉ bằng vào lực lượng khí lực công kích kia, đã có thể dễ dàng đánh bay Vương Giả bình thường rồi.

- Không!

Trong cặp mắt Nữ Vu Vương, thần sắc sợ hãi không ngừng lan tràn.

Nàng lúc trước đã thừa nhận công kích của Xích Diệt Đồng Hỏa, thân thể tâm thần đã bị vết thương nhẹ nhất định.

Sau đó là Xích Diệt Phong Lôi, ý chí đồng lực trùng kích, một vòng lại một vòng công kích đem nàng áp bách đến mức thở chẳng ra hơi

- Dừng tay!

Thanh âm thật mạnh trùng trùng điệp điệp của Âm Dương Vương, chấn động mà đến.

- Âm Dương Trảm Thiên Kiếm!

Một thanh quang kiếm hắc bạch giao thoa cự đại, dài đến trăm trượng, minh ám lóe lên, phá không chém về phía Triệu Phong.

- Hoàng Kim Quyền!

Bán Thần Ấu Đồng cười lạnh một tiếng, quyền quang kim sắc huy hoàng bá đạo cách không ngăn chặn quang kiếm âm dương cự đại kia.

Bang! Ông!

Quang kiếm âm dương hắc bạch giao thoa kia, bên trong hư không luân chuyển một trận, thế nhưng có thể đánh tan mất công kích của Bán Thần Ấu Đồng, quang mang cũng chỉ ảm đạm đi một ít, sau đó tốc độ không giảm nhằm về phía Triệu Phong.

Cùng lúc đó…

Oanh bồng!

Một kích ngưng tụ khí lực cùng huyết mạch hàn lực bá đạo của Triệu Phong oanh thẳng lên trên người Nữ Vu Vương.

Một kích kia còn dung nhập Lĩnh vực Huyễn Thành của Triệu Phong, khiến cho cảm quan Nữ Vu Vương thác loạn, khó có thể trốn tránh.

Chỉ một thoáng, băng quang đầy trời, bao phủ thôn phệ cả một mảnh hư không, hàn quang huyền băng bạo liệt giống như vạn hoa nở rộ, huyễn lệ đồ sộ, rồi lại nguy hiểm đến cực hạn.

Oanh! Rắc rắc!

Phương viên trăm dặm bị băng tuyết phong bạo cực hàn thổi quét, hàn lực bao phủ khắp nơi.

Thình thịch!

Thân hình Nữ Vu Vương bị một quyền oanh bay ra đi, khóe miệng tràn ra vết máu, lại lập tức đóng băng lại.

Hàn lực cực hạn cơ hồ ngưng kết lại huyết mạch của nàng, Quỷ Sát Hộ Cương bên ngoài thân thể hóa thành một tầng băng sương, tầng tầng vỡ nứt.

Lĩnh vực không gian mà nàng co rút lại dùng để hộ thể, cũng lâm vào một mảnh đóng băng.

- Tiểu bối, nhận lấy cái chết!

Thanh âm dương cự kiếm mà Âm Dương Vương chém ra kia, từ phía sau lưng rơi thẳng xuống trên người Triệu Phong.

Thanh quang kiếm âm dương cự đại kia mặc dù đã bị Bán Thần Ấu Đồng làm suy yếu đi một bộ phận uy năng, nhưng vẫn còn cụ bị lực sát thương thật lớn, đủ để đánh trọng thương Vương Giả cấp Lĩnh vực bình thường.

- Băng Hoàng Thương!

Triệu Phong không né không tránh, bên ngoài thân thể chảy xuôi một tầng dịch thể băng lam sắc, hình thành nên một kiện băng giáp u lam sắc, ở bên ngoài tầng phòng ngự huyết mạch Huyền Băng Lân Tộc của hắn tạo thêm một tầng phòng ngự nữa.

Ở thành thị Thiên Cơ Tộc, Băng Hoàng Thương của Triệu Phong sau khi được cường hóa, có thể chuyển hóa thành băng giáp, kể cả các hình thái khác nữa.

Quang kiếm âm dương kia trảm ở trên người Triệu Phong, ngoài mặt bộ băng giáp xuất hiện một tầng vết rách lớn.

Thế nhưng thân hình cũng chỉ Triệu Phong nhoáng lên một cái, lại bình yên không việc gì!

Trên tầng băng giáp kia còn có một tầng lân văn lam sắc, giống như lớp vẩy Băng Long, vô cùng tinh tế tinh mỹ!

Trên tầng lân văn lam sắc kia xuất hiện một đạo vết máu thật nhỏ, rất nhanh đã khôi phục khép lại như cũ.

Không thể không thừa nhận, công kích của Âm Dương Vương kia không phải là cường đại bình thường.

Trải qua một quyền của Bán Thần Ấu Đồng làm suy yếu bớt, đến khi rơi xuống trên người Triệu Phong còn có thể phá khai được tầng

băng giáp phòng ngự của Băng Hoàng Thương!

Nhưng mà, điều này cũng khiến cho bên phía Âm Dương Vương, U Linh Vương, phần đông các Tử vệ đều ngẩn ngơ một trận.

Khí lực phòng ngự của Triệu Phong biến thái đến mức khiến cho song phương cũng phải giật mình.

Triệu Phong sau khi oanh ra một quyền đả thương Nữ Vu Vương, lại còn ngạnh kháng hơn phân nửa uy năng một kích toàn lực của Âm Dương Vương, không ngờ lại bình yên không có việc gì!

Mà lúc này, Nữ Vu Vương kia bị Triệu Phong đánh trúng một quyền, bị thương không nhẹ, toàn thân ngưng kết một tầng băng sương, tốc độ giảm chậm rất nhiều.

Đúng lúc này…

- Meo meo!

Một đạo hư tuyến ngân hôi sắc ở sau lưng Nữ Vu Vương, chợt lóe lên rồi biến mất.

Chương 721: Chân Nguyên Lại Tiến Bộ

- Tặc Miêu kìa!

- Cẩn thận

Âm Dương Vương và U Linh Vương, phát hiện sau lưng Nữ U Vương một cái bóng mờ.

Thế nhưng, hai người vừa mới phát động công kích, nên không kịp ngăn cản.

Thể xác và tinh thần Nữ U Vương trọng thương, toàn thân ngưng kết một tầng băng sương, động tác trở nên chậm chạp.

Vụt...

Một đạo hư tuyến màu bạc, chợt lóe lên.

Phốc…

Một thanh chủy thủ u ám thần bí, kéo theo một trận hàn phong, xuyên qua đầu Nữ U Vương.

- A…

Thân thể Nữ U Vương cứng đờ, da đầu vỡ nát, phát ra một tiếng thét thê lương chói tai.

Máu tươi chảy xuôi, lan tràn khắp trán, mắt và gò má của nàng, thoạt nhìn giống hệt một nữ quỷ chết thảm, vô cùng kinh dị.

Một kích vừa rồi của Ảnh Sát Đế Nhận, đã tạo thành thương hại trí mệnh đối với nàng, sinh mệnh có xu hướng bị bóp chết.

Nhưng thân là Vương Giả Hư Thần Cảnh, linh hồn ý chí của nàng cường đại, cho nên cũng không lập tức ngã xuống.

- Trốn đi đâu!

Nữ U Vương nở nụ cười thê lương tàn nhẫn, toàn thân hóa thành một đoàn quỷ diễm, hình thành một nữ quỷ vương hư diễm cao đến mấy trượng.

Phừng…

Quỷ diễm khủng bố, điên cuồng tràn ra khắp bốn phía.

Meo…

Tiểu Tặc Miêu đánh xong một kích, liền biến mất không thấy đâu nữa.

Nó có năng lực cảm ứng đối với hung cát vô cùng sâu sắc, khi Nữ U Vương vồ đến, nó đã thoát ly phạm vi công kích rồi.

- Nữ U Vương!

Âm Dương Vương và U Linh Vương đều lộ ra thần sắc không đành lòng.

Trạng thái của Nữ U Vương lúc này, chính là đang thiêu đốt sinh

mệnh và linh hồn, cuối cùng sẽ phải trả giá đắt.

Hơn nữa, trước khi hóa thành “nữ quỷ vương hư diễm”, nàng đã bị vết thương trí mệnh. Chờ đến khi nàng khôi phục lại trạng thái bình thường, e rằng sẽ là cửu tử nhất sinh.

- Thủ hạ của Tử Vong Đại Đế, quả nhiên không có người nào là bình thường…

Sắc mặt Triệu Phong trở nên nghiêm trọng.

Trong tình huống vừa rồi, chỉ còn thiếu một chút nữa, vậy mà vẫn không giết chết được Nữ U Vương.

Thủ hạ của Tử Vong Đại Đế, bất luận là Tử Linh Vương Hư Thần Cảnh, hay là Tử Vệ, thực lực đều vượt qua cùng cấp.

Đúng lúc này.

Âm Dương Vương và U Linh Vương đồng thời phát động công kích đối với Triệu Phong.

Công kích của U Linh Vương, Triệu Phong cũng không úy kỵ, thế nhưng chiến lực của Âm Dương Vương, lại tiếp cận Đại Đế Hư Thần Cảnh, quả thật thập phần khó chơi.

Nhưng công kích của hai đại Tử Linh Vương, đều vồ hụt.

Tại vị trí cũ, đã không còn nhìn thấy thân ảnh của Triệu Phong nữa.

- Lôi Dực Phi Độn Thuật!

Mắt thường chỉ nhìn thấy một đạo Lôi Dực chi quang huyễn vũ mơ

hồ, chấn động cao tốc, phá vỡ bản chất không gian, vừa lóe lên đã biến mất tại chỗ.

Ngay tại khoảnh khắc tiếp theo.

Một đôi Xích Diệt Phong Lôi dài đến hai mươi trượng, chợt xuất hiện bên cạnh nữ quỷ vương hư diễm mới vừa hình thành.

Phốc…

- Phong Lôi Dực Trảm!

Xích Diệt Phong Lôi ngưng tụ đến mức tận cùng, phát ra một luồng khí tức tai kiếp hủy diệt, chém qua đầu nữ quỷ vương hư diễm.

Vi diệu chính là.

Phong Lôi Dực Trảm, vừa vặn chém trúng chỗ mà lúc trước Nữ U Vương đã bi Tiểu Tặc Miêu đâm thủng.

Hơn nữa, nữ quỷ vương u diễm của Nữ U Vương chỉ vừa mới hình thành, còn chưa có ổn định.

- A…

Tiếng hét thê lương tuyệt vọng, rung chuyển phương diện linh hồn.

Lôi Dực Phi Độn thuật!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, trước tiên nắm rõ dị biến lực lượng trong cơ thể Nữ U Vương, lập tức biến mất tại chỗ.

- Ầm…

Hình thái hư diễm của Nữ U Vương, nhất thời nổ mạnh, hóa thành ngàn vạn đốm lửa đỏ, tan thành tro bụi.

Vụt...

Lôi Dực sau lưng Triệu Phong khẽ chấn động, thoát ly hơn trăm trượng, lúc này mới tránh được trung tâm bạo phát lực lượng.

Dù vậy, làn da lân văn màu lam bên ngoài cơ thể hắn, cũng truyền đến một trận đau đớn lạnh lẽo.

- Nữ U Vương!

Âm Dương Vương và U Linh Vương kinh hãi rống giận, trợn trừng mắt nhìn Nữ U Vương tự bạo ngã xuống.

Công kích của Triệu Phong, giống như sét đánh chớp giật.

Không ra tay thì thôi, một khi ra tay, thì thế công không khác gì bôn lôi.

Đây chính là phong cách của “Phong Lôi Đại Đế” ngày xưa.

Tại phương diện tốc độ, ngạo thị thiên địa, một khi hắn ra tay, đối thủ căn bản không có lực chống đỡ.

Tốc độ và lực công kích cực hạn, chính là thứ mà Phong Lôi truyền thừa theo đuổi.

Meo meo…

Lúc này, Tiểu Tặc Miêu đã xuất hiện trên vai Triệu Phong, khẽ cọ cọ

vào gò má hắn.

Một người một mèo, hoàn toàn thoát ra khỏi Tử Linh Luyện Ngục đại trận.

Vừa rồi, Triệu Phong đã chọc thủng một lỗ lớn trên chỗ bị đóng băng, sau đó phi độn ra ngoài.

Lúc này.

Tử Linh Luyện Ngục đại trận, liên tiếp mất đi hai vị chủ trì trung tâm, uy lực giảm quá nửa, sơ hở trùng trùng, cách lúc sụp đổ không còn xa.

- Nhân cơ hội này!

Bán Thần ấu đồng ở phía trước mở đường, mang theo Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, nhằm vào chỗ đóng băng bị chọc thủng kia.

Âm Dương Vương và U Linh Vương cảm thấy cõi lòng trầm xuống.

Bên phía Triệu Phong, thành công nội ứng ngoại hợp, đã hoàn toàn đánh tan Tử Linh Luyện Ngục đại trận.

Mà Tiểu Tặc Miêu, chính là tác dụng mấu chốt trong quá trình đó.

Bởi vì, trong Luyện Ngục đại trận, công kích đối với trận pháp sẽ bị suy giảm rất lớn.

Đây cũng là lý do tại sao, Triệu Phong phải rất vất vả mới giết chết Nữ U Vương được.

Lôi Dực Phong Thiểm!

Lôi Dực sau lưng Triệu Phong phi chấn, hắn cũng không quay trở về bên trong trận pháp nữa.

- A a…

Bên ngoài Tử Linh Luyện Ngục đại trận, đsam Tử Vệ liên tục truyền đến tiếng hét thảm thiết.

Phong Lôi Chi Dực, mỗi lần lóe lên, ít nhất sẽ có một hai tên Tử Vệ bỏ mình.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu sử dụng “Ảnh Sát Đế Nhận”, mỗi một lần vung động, ảnh nhận hàn phong đều xuyên thấu hư không, ngay cả hư ảnh cũng có thể ám sát được.

Ô...ô...ô...n...g!

Tử Linh Luyện Ngục đại trận, chấn động một trận, càng không ổn định, lộ ra sơ hở dày đặc.

Dù sao, những Tử Vệ này, cũng là một phần phụ trợ trong Tử Linh Luyện Ngục đại trận.

Tử Linh Luyện Ngục đại trận, vốn đã tổn thất hai người chủ trì trung tâm, bây giờ những Tử Vệ phụ trợ trận pháp lại liên tiếp chết thảm, tình huống càng lúc càng tồi tệ.

Mắt thấy những Tử Vệ tử vong, Âm Dương Vương và U Linh Vương đều rống lên giận dữ, há có thể ngồi yên không quan tâm?

- Âm Dương Thiên Ấn!

Âm Dương Vương dứt khoát từ bỏ Tử Linh Luyện Ngục đại trận.

Thân hình hắn, bên trắng bên đen, sáng tối lẫn lộn.

Ầm…

Âm Dương Vương khoát tay, bầu trời phương viên mấy trăm dặm, đều bị âm dương hắc bạch quang ấn vặn vẹo thẩm thấu.

Thiên địa càn khôn, vào một khắc này, dường như đã bị bóp méo.

Lôi Dực trên lưng Triệu Phong đang chấn động, bỗng nhiên cứng đờ, phảng phất lâm vào một vũng lầy, không khỏi thất sắc.

Lúc này, không cần phải phân tâm chủ trì trận pháp nữa, bí pháp “Âm Dương Thiên Ấn” của Âm Dương Vương, uy lực càng mạnh hơn.

- Chết đi…

Âm Dương Vương vung tay lên, bầu trời âm dương rộng lớn, đột nhiên xuất hiện một bàn tay hắc bạch quang ấn khổng lồ có cảm giác bá đạo như một tay che phủ bầu trời.

Thiên địa phụ cận, giống như đều nằm trong tay hắn.

Bàn tay âm dương quang ấn khổng lồ này, dung nhập với bầu trời, phạm vi công kích cực lớn, từ trên trời giáng xuống Triệu Phong.

Triệu Phong cho dù thi triển Lôi Dực Phi Độn thuật, cũng không thoát được.

Bởi vì Âm Dương Vương có lĩnh ngộ đối với thiên địa, cực kỳ gần với Đại Đế.

Cho nên, Triệu Phong chỉ có thể đánh bừa đánh bậy mà thôi.

Bên ngoài cơ thể hắn, không ngờ lại xuất hiện một cái băng giáp lam oánh, huyết mạch Thái Cổ "Huyền Băng Lân tộc", được thúc dục đến cực hạn.

- Lôi Dực Già Thiên!

Sau lưng Triệu Phong xuất hiện một đôi Lôi Dực xích sắc, bỗng nhiên khuếch trương, tăng vọt thành một đôi cự dực trăm trượng, đạt tới trình độ xưa nay chưa từng có.

Lấy hắn làm trung tâm, cự dực Phong Lôi cuồng chấn, trong phương viên mấy chục dặm, đều lâm vào một cơn lốc Xích Lôi tai kiếp hủy diệt, giống như một trận gió lốc Viêm Lôi.

Thông qua cự dực Phong Lôi đạt tới trăm trượng này, ý cảnh Phong Lôi mà Triệu Phong nắm giữ, trong khoảng thời gian ngắn đột nhiên đại tăng.

Ầm…

Triệu Phong quát lớn một tiếng, khí lực huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, ngưng tụ Xích Diệt quyền quang đến mức tận cùng, dẫn động một trận gió lốc Xích Diệt thiêu đốt, chính diện ngạnh kháng với Âm Dương Vương.

Một kích này, Triệu Phong đã áp bức huyết mạch chân nguyên đến mức tận cùng.

Trong nháy mắt đó.

Chân nguyên và lực lượng huyết mạch trong cơ thể Triệu Phong, bắt đầu sục sôi mãnh liệt, khí tức tăng vọt.

Nhất là Xích Diệt chân nguyên, trở nên ngưng luyện, áp súc, sôi trào, đạt tới cực hạn.

Ầm…

Cơ thể Triệu Phong chấn động, Xích Diệt chân nguyên tiến thêm một bước ngưng luyện, chất lượng và cường độ, hoàn toàn đạt tới cảnh giới Vương Giả Hư Thần Cảnh, thậm chí còn hơi nhỉnh hơn Vương Giả bình thường.

Trên thực tế.

Chất lượng chân nguyên của Triệu Phong, vốn rất cao, không hề thua kém Vương Giả Hư Thần Cảnh bao nhiêu. Hết thảy những điều này, đều là do Mộng cảnh Thái Cổ và Bán Thần tinh huyết đem lại.

Mà hiện tại.

Tại phương diện “Lượng” chân nguyên của Triệu Phong, cũng đột phá đến Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong.

Hắn chỉ còn cách cảnh vị Vương Giả Hư Thần Cảnh nửa bước nữa mà thôi.

Ầm… ầm…

Bầu trời âm dương rộng lớn, truyền đến từng trận nổ rung trời, sau đó ảm đạm bớt ba bốn phần.

- Tiểu tử này…

Âm Dương Vương thất thần một trận, không thể tin nổi.

Vụt…

Ánh sáng Lôi Dực sau lưng Triệu Phong, tầng tầng tan vỡ, hóa nhỏ lại như thường, giống như một đạo thiểm điện tàn phong, chợt lóe lên một cái, cùng hội hợp với Bán Thần ấu đồng và Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Lôi Dực phi độn cao tốc, khóe miệng Triệu Phong, tràn ra một tia vết máu.

- Không hổ là Vương Giả đỉnh phong, dưới Đại Đế, có thể nói là tồn tại vô địch.

Hô hấp của Triệu Phong có phần gấp gáp, vội chùi đi vết máu.

Tại phương diện nội tình, hắn kém Âm Dương Vương quá xa.

Một kích vừa rồi, chỉ miễn cưỡng ngạnh kháng, bị thương không nặng, nhưng tiêu hao đối với chân nguyên, cũng cực kỳ khủng bố.

Nếu như.

Lượng chân nguyên của Triệu Phong, có thể đạt tới cấp bậc Vương Giả, như vậy tin rằng, hắn có thể thoải mái chống lại Vương Giả đỉnh phong.

Dưới tình huống không sử dụng Thần Linh Nhãn.

Trong khoảng thời gian ngắn, Triệu Phong có thể chống lại Vương Giả đỉnh phong như Cự Sa Vương, nhưng nếu kéo dài, tất sẽ bất lợi.

Thế nhưng.

Thực lực của Âm Dương Vương, so với Cự Sa Vương, còn cao hơn một bậc.

Các phương diện linh hồn, ý cảnh, chiến lực của hắn, đều vô cùng tiếp cận Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Ngay cả đồng pháp huyết mạch của Triệu Phong, tác dụng đối với hắn cũng suy giảm mạnh.

- Chủ nhân!

Bán Thần ấu đồng và Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, thành công hội hợp với Triệu Phong.

Triệu Phong thở phào một hơi, đem một vài trân tài dị bảo nuốt vào cơ thể, bổ sung tiêu hao.

Có Bán Thần ấu đồng và Quỷ Thi Trớ Chú đại trận trợ giúp, phần thắng bên phía Triệu Phong, sẽ tăng mạnh.

Trái ngược với bên phía Âm Dương Vương, lúc này đại trận tổn hại nặng nề, chỉ còn lại hai đại Tử Linh Vương, cùng với mười mấy Tử Vệ đã không còn được việc gì.

- Tiểu Côn Vân! Việc mà bây giờ ngươi phải làm, đó chính là toàn lực kiềm chế Âm Dương Vương.

Triệu Phong phân phó.

Tại phương diện ý cảnh, Bán Thần ấu đồng, có thể áp chế Âm Dương Vương, cho dù thực lực kém xa đi nữa.

- Vâng, chủ nhân!

Làn da khắp toàn thân Bán Thần ấu đồng, nổi lên kim văn rực rỡ, lực phách thánh thể, thậm chí lực lượng Bán Thần tinh huyết, tiến thêm một bước thức tỉnh.

Thông qua chiến đấu như vậy, thực lực của Bán Thần ấu đồng, cũng bị kích thích, càng nhanh chóng khôi phục hơn.

Bán Thần ấu đồng, thôi động quyền chưởng, thoạt nhìn rất thong thả.

Ầm ầm ầm…

Từng đạo quang chưởng hoàng kim huyền diệu, thoáng cái tung ra, dung nhập vào thiên địa.

Phàm là những khu vực bị quang chưởng hoàng kim dung nhập, đều giống như lâm vào vũng lầy, có cảm giác tốc độ bị giảm mạnh.

Khu vực thiên địa của Âm Dương Vương, đã bị tầng tầng phong tỏa và hạn chế.

- Ngươi rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Sắc mặt Âm Dương Vương đại biến, Âm Dương bí pháp của hắn, mặc dù vẫn có thể thi triển, nhưng lại gặp phải tầng tầng hạn chế, khó chịu vô cùng.

Nếu đơn đả độc đấu, Bán Thần ấu đồng không phải là đối thủ của

hắn.

Thế nhưng, tại phương diện ý cảnh, Bán Thần ấu đồng thông qua vô thượng bí pháp “Phong Thiên Chưởng” trong truyền thuyết, tạo thành áp chế rất lớn đối với hắn.

Chỉ cần “Phong Thiên Chưởng” không dừng lại, công kích của Âm Dương bí pháp, thậm chí ngay cả năng lực hành động, cũng sẽ cảm thấy bó tay bó chân.

Lúc trước, ngay cả Mộ Vân Đại Đế cũng không thể may mắn thoát khỏi, huống chi là Vương Giả Hư Thần Cảnh như hắn.

- Làm tốt lắm!

Triệu Phong mừng rỡ, kế hoạch Bán Thần trọng sinh, quả nhiên không uổng phí công sức.

Cùng lúc đó.

Huyết mạch Thần Linh Nhãn của hắn, nổi lên một trận Đồng lực dao động kinh người, trong tay còn xuất hiện một thanh cổ cung ám ngân.

Cán cân thắng lợi đang nghiêng về phía Triệu Phong. Việc mà hắn phải làm, chính là tăng thêm lực.

Chương 722: Tử Vong Ngưng Thị Tái Hiện

- Tỏa Thiên Cung!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một cây cổ cung ám ngân, khắc họa đồ tiết thần bí, ánh sáng rực rỡ.

Trên dây cung, một đạo mũi tên màu vàng chói mắt, xung quanh chập chờn Xích Diệt Phong Lôi, một luồng khí tức sắc bén, xuyên thủng cả hư không.

Mặt khác, bên phía Âm Dương Vương, thể xác và tinh thần đều phát lạnh, bị một luồng khí tức sắc bén kỳ lạ tập trung khóa chặt.

Bản thân hắn đã bị ý cảnh của “Phong Thiên Chưởng” mà Bán Thần ấu đồng thi triển áp chế, tự nhiên không có cách nào trốn thoát được công kích của Tỏa Thiên Cung.

Vụt...

Mũi tên màu vàng lóe lên trong nháy mắt, xuyên qua hư không, phá vỡ không gian vật chất.

Phốc…

Mũi tên màu vàng phảng phất như từ kẽ hở không gian xuất ra, đâm trúng đầu Âm Dương Vương.

Mũi tên này, đem toàn bộ Xích Diệt Phong Lôi mà Triệu Phong vừa

tấn chức, ngưng luyện đến mức tận cùng, đồng thời ẩn chứa áo nghĩa của Lôi Kiếp.

Ngoài ra, nó còn bao gồm cả Kim thuộc tính sắc bén của bản thân Tỏa Thiên Cung.

Đây tuyệt đối là một tiễn mạnh nhất từ khi Triệu Phong có được “Tỏa Thiên Cung” cho tới nay, đủ để diệt sát Vương Giả bình thường, thậm chí có thể khiến Vương Giả Lĩnh Vực trọng thương.

Phốc…

Âm Dương Vương không có cách nào trốn tránh, Không Gian Lĩnh Vực không có chút tác dụng nào, mặc dù đã cố gắng trốn tránh, thế nhưng vẫn bị mũi tên màu vàng đâm trúng.

- Hít…

Hắn không khỏi hét lớn một tiếng, toàn thân Âm Dương hắc bạch quang mang chiếu rọi, “rắc rắc” một tiếng, mũi tên màu vàng lập tức vỡ nát.

Thân hình Âm Dương Vương khẽ chấn động, mũi tên vừa rồi vô cùng sắc bén, lại ẩn chứa Xích Diệt Phong Lôi oanh tạc, khiến hắn đã bị một vài ám thương.

Mà mũi tên đó còn bắn trúng đầu hắn, cho nên toàn bộ tâm thần của hắn đều chấn động.

- Tinh Thần Thứ!

Mắt trái của Triệu Phong tập trung, phóng ra một đạo mũi nhọn tinh thần màu tím, lạnh lẽo như băng, đâm trúng linh hồn Âm Dương

Vương.

Lúc này đây, không có Tử Linh Luyện Ngục đại trận hạn chế, Tinh Thần Thứ hoàn toàn có thể phát huy được một trăm phần trăm uy lực.

Âm Dương Vương liên tục bị áp chế, lại trúng phải Tinh Thần Thứ tàn nhãn, tâm thần vô cùng đau đớn, không nhịn được hét lên một tiếng, trên trán chảy ra một giọt mồ hôi lạnh.

Luận cấp bậc linh hồn, Triệu Phong cũng xấp xỉ với Âm Dương Vương, có lẽ vẫn hơi kém hơn một chút.

Bởi dù sao đi nữa, linh hồn và ý cảnh của Âm Dương Vương, cũng cực kỳ tiếp cận Đại Đế.

Thế nhưng, Tinh Thần Thứ của Triệu Phong, chính là thông qua "Thần Linh Nhãn" mà phát ra, bản thân hắn còn tham tu "Vạn Niệm Thần Quyết", tìm hiểu qua về "Minh Đồng bí điển". Tạo nghệ tại phương diện Hồn đạo, thậm chí còn hơn cả Âm Dương Vương.

Hơn nữa, một chiêu Tinh Thần Thứ này, chính là phản kích lôi đình, có tính đột ngột rất cao.

Giữa mi tâm của Âm Dương Vương, cảm thấy đau đớn một trận, tâm thần đã bị thương nhất định.

Không chỉ có thể.

Linh hồn của Triệu Phong còn hấp thu Lôi lực Thần Kiếp, trải qua tẩy luyện, công kích của Tinh Thần Thứ thậm chí còn mang một tia hơi thở Lôi lực Thần Kiếp.

Vết thương tại phương diện tâm thần, rất khó chữa trị, bởi vì nó có một tia khí tức bất hủ bất diệt.

- Âm Dương Vương… Ngươi không sao chứ?

U Linh Vương hoảng sợ hét lên một tiếng.

Bên phía hắn, đã bị bốn bàn tay khổng lồ của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận ngăn cản.

Trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, một trăm con mắt huyết hồng dữ tợn, sinh ra oán lực tinh thần đáng sợ, trùng kích mạnh mẽ giác quan.

Diễm vân của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, lại lần nữa khuếch trương đến phương viên mười dặm.

Bên phía Tử Linh Vương, đã mất đi Tử Linh Luyện Ngục đại trận, có thể nói là thực sự rơi xuống hạ phong.

- Phong Thiên Thập Bát Chưởng!

Chưởng pháp của Bán Thần ấu đồng liên miên bất tuyệt, không ngừng hạn chế Âm Dương Vương, đồng thời còn phát động công kích quyền pháp Thánh Thể bá đạo.

Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, dưới tình huống liên thủ, đã thành công áp chế Âm Dương Vương.

Nhất là Triệu Phong, công kích càng đánh càng lợi hại, còn có cả huyết mạch đồng thuật không thể phòng bị cũng rất đáng sợ.

Tốc độ của hắn ngạo thị chúng nhân, thế công như lôi đình.

Huyết mạch phòng ngự của hắn, lại càng cường hãn, có thể dễ dàng nghênh tiếp công kích của Vương Giả Lĩnh Vực.

- Phá Diệt Thần Quang!

Một đạo hồng quang thanh sắc rực rỡ chói mắt, nổi lên vô số mũi nhọn sắc bén, xuyên qua bầu trời Âm Dương, đánh trúng thân thể Hắc Bạch Âm Dương của Âm Dương Vương.

Phá Diệt Thần Quang này, có năng lực phân liệt cường đại, khiến cho ánh sáng Âm Dương hộ thể của Âm Dương Vương, trở nên ảm đạm, gần như tan biến.

- Không tốt! Là một loại bí pháp loại hóa giải hiếm thấy…

Trên mặt Âm Dương Vương lộ ra một tia kinh hoảng.

Khí lực huyết mạch của bản thân hắn, cũng không phải là mạnh, thậm chí còn không bằng Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng.

Phòng ngự của Âm Dương Vương, toàn dựa vào bí pháp huyền ảo.

Thế nhưng, Triệu Phong bây giờ lại nắm giữ các loại bí thuật đồng áp, còn có các loại phương pháp tập trung khóa chặt.

Phá Diệt Thần Quang, có thể phân liệt hết thảy các loại bí thuật.

- Ha ha, như vậy còn chưa hết đâu!

Khóe miệng Triệu Phong, khẽ nhếch lên một nụ cười nhạt.

- Băng Hồn Xạ Tuyến!

Lại một đạo hàn quang trong suốt lạnh lẽo như băng, giống như một cột sáng khổng lồ, đánh trúng bí pháp hộ thể của Âm Dương Vương.

Hít…

Toàn thân rét lạnh, thẩm thấu tận thể xác và linh hồn.

Thân hình Âm Dương Vương cứng đờ, dưới sự phong ấn hạn chế của Bán Thần ấu đồng, và sự áp chế như lôi đình chớp giật của Triệu Phong, khắp người hắn lộ ra đủ loại sơ hở.

Mà lúc này, chính là thời khắc để lộ sơ hở nghiêm trọng nhất.

Thứ nhất, Tinh Thần Thứ khiến tâm thần hắn chấn thương, không còn ở trạng thái đỉnh cao.

Thứ hai, Phá Diệt Thần Quang, khiến bí pháp hộ thể của hắn, suy yếu tới cực hạn, gần như sụp đổ.

Thứ ba, Băng Hồn Xạ Tuyến, suy giảm tốc độ, kể cả tư duy tâm thần.

Đúng lúc này.

Meo meo.

Một đạo hưu tuyến màu xám bạc, xuất hiện bên cạnh người Âm Dương Vương, một thanh chủy thủ thần bí u ám, phảng phất như đột nhiên chọc thủng hư không.

Phốc…

Ảnh Sát Đế Nhận, dễ dàng đâm xuyên tầng bí pháp hộ thể đã gần

như sụp đổ của Âm Dương Vương, huyết quang tung tóe, sau đó lại bị kết băng.

Thân thể Âm Dương Vương, lại lần nữa cứng đờ.

Hiệu quả đóng băng của Băng Hồn Xạ Tuyến, cộng thêm tác dụng "choáng váng" phụ gia của Ảnh Sát Đế Nhận, đã bắt đầu phát huy tác dụng.

Trên thực tế.

Lấy thực lực đỉnh cao của Âm Dương Vương, bất luận là hiệu quả đóng băng hay là hiệu quả choáng váng, đều không tính là mạnh.

Thế nhưng.

Thời khắc lúc này, lại là thời khắc Âm Dương Vương để lộ sơ hở nghiêm trọng nhất, liên tục gặp phải trọng kích.

Đột nhiên, trong lòng hắn, chợt nảy sinh một luồng dự cảm mãnh liệt.

Phốc…

Một thanh hư nhận bán trong suốt, dài đến hai trượng, bề mặt chập chờn một tầng khí tức Lôi Kiếp hủy diệt, từ trong cơ thể Âm Dương Vương, chém thẳng ra ngoài.

Trong khoảnh khắc đó, huyết quang bắn tung tóe.

Muốn phòng cũng không thể phòng bị được.

- … Lại là chiêu này…

U Linh Vương ở nơi khác nhìn thấy, liền kinh hãi thất sắc.

Thân thể Âm Dương Vương cứng đờ, trên mặt lộ ra một tia hoảng sợ, sau đó nhanh chóng lan ra.

Thì ra.

Một lượt những công kích hạn chế, phá giải, suy yếu, đều là vì chuẩn bị cho một kích “Hư Không Đồng Trảm” cuối cùng.

- Hư Không Đồng Trảm!

Mắt trái Triệu Phong chấn động Đồng lực, sau đó lại khôi phục như thường.

Liên tục không ngừng thi triển đồng pháp huyết mạch, cũng khiến hắn tiêu hao không nhỏ.

Xẹt xẹt…

Hư nhận bán trong suốt chừng hai trượng, ẩn chứa khí tức Lôi Kiếp hủy diệt, từ trong cơ thể chém ra, hủy diệt sinh cơ của Âm Dương Vương.

Thân thể của Âm Dương Vương, gần như từ trên xuống dưới, kể cả nội tạng trong cơ thể, đều bị chém thành hai đoạn.

- Hoàng Kim Quyền!

Bán Thần ấu đồng thừa thắng truy kích, quyền quang hoàng kim lưu ly bá đạo bễ nghễ, phá không đánh ra, thể tích càng lúc càng lớn, “ầm” một tiếng, đánh cho thân thể của Âm Dương Vương, huyết nhục mơ hồ.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong lướt qua một lượt, phát hiện tạng phủ trong cơ thể Âm Dương Vương đã dập nát, sinh cơ đã bị hủy diệt triệt để.

- Tỏa Thiên Cung!

Triệu Phong chợt nghĩ đến điều gì đó, lập tức lấy ra Tỏa Thiên Cung.

Ô...ô...ô...n...g!

Một đạo nguyên hồn hư ảnh đen trắng giao thoa, đang cố gắng từ trong cơ thể thoát ra.

Vụt...

Một mũi tên màu vàng, xung quanh là Phong Lôi xích sắc chập chờn, vừa vặn đâm thủng thân hình linh hồn hắn.

Thân thể Âm Dương Vương, nhất thời nổ tung, mà nguyên hồn bị trọng thương, lại càng trở nên tái nhợt, “vụt” một tiếng, dùng tốc độ cực hạn, phi độn khỏi hư không hải vực xa xôi.

- Âm Dương Vương, ta yểm trợ ngươi!

Triệu Phong vừa chuẩn bị phát động mũi tên thứ hai, thì tại một nơi khác, U Linh Vương cũng bất chấp tất cả, điên cuồng lao đến.

Chỉ thấy, thân thể U Linh Vương đột nhiên cao vọt hơn trăm trượng, hóa thành một “U Linh Ác Ma” vĩ đại, phát ra một luồng khí tức diệt thế ngập trời.

U Linh Ác Ma này, toàn thân được một tầng hư diễm u ám bao bọc,

trong lúc cử động, thiên địa run rẩy, chiến lực đạt tới cực hạn Vương Giả, tiếp cận Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Phong Thiên Chưởng của Bán Thần ấu đồng và Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, chật vật ngăn cản thế công của đối phương.

- Bí thuật tăng cường thực lực, cho dù có mạnh hơn nữa thì linh hồn tâm linh của ngươi, vẫn như cũ, không hề thay đổi.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

Đối mặt với loại tình huống này, hắn lại cảm thấy rất đơn giản, chỉ khẽ đánh ra một quyền.

Huyễn Thành Lĩnh Vực!

Một quyền bao hàm một Không Gian Lĩnh Vực Hồn đạo khổng lồ, bao phủ “U Linh Ác Ma” khổng lồ.

U Linh Ác Ma cảm thấy tâm thần cảm quan thác loạn, giống như đặt mình trong một tòa mê thành khổng lồ xa xưa, mất đi mục tiêu, chỉ có thể công kích loạn xạ tại chỗ.

Ầm ầm ầm...

Toàn bộ công kích của Triệu Phong, Bán Thần ấu đồng và Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, đều tập trung lên những chỗ yếu hại trên người U Linh Ác Ma.

U Linh Ác Ma có một thân chiến lực mạnh mẽ, vậy mà lại bị đánh cho gào thét thảm thiết.

- U Linh Vương đại nhân.

Phụ cận còn gần mười tên Tử Vệ may mắn sống sót, cả đám đều hoảng sợ hét lớn.

Chỉ thấy U Linh Ác Ma lâm vào tuyệt cảnh, bị đánh cho kêu gào thảm thiết, cứ đi lui đi tới một chỗ.

- U Linh Vương!

Âm Dương Vương viễn độn đi xa, trên mặt đầy vẻ không đành lòng.

- Mấy vị đại nhân, tuyệt đối không thể chết vô ích được!

Vài tên Tử Vệ xếp hạng cao, đều tập trung tại một góc.

- Việc đến nước này, chỉ có thể thử cầu cứu Đại Đế mà thôi.

- Thế nhưng, Đại Đế vẫn còn đang điều dưỡng, còn chưa khôi phục hồn lực, hơn nữa lại cách nơi này rất xa.

Vài tên Tử Vệ âm thầm trao đổi.

- Không thử thì làm sao mà biết!

Tổng cộng chín tên Tử Vệ, đều đồng loạt lấy ra một cái Tử vong lệnh bài, hướng về nó phát ra tin tức đặc thù.

Khoảng chừng hai nhịp hô hấp sau.

Ô...ô...ô...n...g!

Chín tấm Tử vong lệnh bài, đều nhất tề chấn động, sinh ra cảm ứng.

- Thật tốt quá, liên hệ với Đại Đế được rồi.

Một gã thủ lĩnh Tử Vệ, trên mặt đầy vẻ mừng rỡ, vội vàng trần thuật lại tình huống.

Ngay sau đó…

Vụt...

Chín tấm Tử vong lệnh bài, đều nhất tề lơ lửng trên không trung.

Mỗi một tấm lệnh bài đều đen như mực, phát ra khí tức sâu thẳm xa xưa, bên ngoài hiển hiện một chữ “Tử” theo thể cổ triện, phát ra một luồng khí tức Tử Vong xuyên thấu linh hồn.

Tiếp đó.

Khí tức của chín tấm Tử vong lệnh bài đan vào nhau, hình thành một luồng ý chí Tử Vong cực kỳ kinh thiên.

- Đó là…

Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, đều cảm thấy thể xác và tinh thần chấn động, sắc mặt kịch biến.

CHỉ thấy.

Trên chín tấm Tử vong lệnh bài, xuất hiện một đôi mâu ảnh sâu thẳm vĩ đại, bên trong lộ vẻ thâm thúy u ám, xuất hiện một vực xoáy sâu không thấy đáy, phảng phất như thông suốt với thế giới Tử Vong vô tận.

- Tử Vong Chi Mâu!

Trên sân kinh hô một trận.

Thật tốt quá!

Bên phía Tử Vệ, kể cả Âm Dương Vương đã viễn độn đi xa, đều tâm sinh cảm ứng, lộ vẻ mừng rỡ như điên.

Mà Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, thậm chí ngay cả Khô Lâu đường chủ tại trung tâm Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, lại phảng phất như bị bóng ma Tử Vong bao phủ, thể xác và tinh thần đều cứng đờ.

- Đây là… Tử Vong Chi Mâu, một trong truyền thừa của Bát Đại Thần Mâu ư?

Bán Thần ấu đồng hít sâu một hơi, như hãm vào hầm băng.

Trong linh hồn của hắn, có một loại bất an mãnh liệt, phảng phất sinh tử không nằm trong tay nữa.

- Tử… Vong… Ngưng… Thị!

Thanh âm lạnh như băng, vang vọng tại phương diện linh hồn, trong phương viên vạn dặm, tất cả đều trở nên tĩnh mịch.

“Tử Vong Chi Mâu” khóa không mà đến, giống như Thiên Đạo lạnh lùng, từ trên cao nhìn xuống, lẳng lặng “quan sát” Triệu Phong.

Chương 723: Thần Mâu Xuất Thể

Hư không vụ hải, giữa không trung.

Một đôi mắt đen kịt sâu thẳm, lạnh lùng như Thiên Đạo, từ trên cao quan sát, bên trong xuất hiện một vòng xoáy sâu không thấy đáy, phảng phất nắm rõ thế giới Tử Vong vô tận.

- Tử… Vong… Ngưng… Thị.

Thanh âm lạnh lẽo như băng, kèm theo một luồng ý chí Tử Vong thông thiên triệt địa, vang vọng một mảnh Thiên Hư.

Thời khắc này.

Tử Vong Chi Mâu hình thái sức mạnh, vượt không mà đến, phát động cấm thuật Hồn đạo nổi danh chấn động Thương Hải.

Trong vài ngàn dặm.

Vô số sinh linh hải dương, hoặc cường giả nhân loại, phảng phất bị bóng đen Tử Vong bao trùm, sâu trong tâm linh phát ra sự bất an cực độ, không thể nào ngăn cản được luồng sức mạnh pháp tắc như Thiên Đạo này.

Luồng cảm giác này, giống như một người đã hết thọ mệnh, không thể nào ngăn cản được bước tiến của “Tử Vong”.

Hàm nghĩa của Tử Vong, cũng giống như sức mạnh của thời gian,

đều là lực lượng cuối cùng không thể đảo ngược trong thiên địa.

Loại cảm giác từng bước tiến vào Tử Vong, sinh mệnh không còn nằm trong tay, khiến Triệu Phong có vài phần quen thuộc.

Ngày xưa, tại Di tích Tử Thánh, lúc đối mặt với Tử vong lệnh bài, Triệu Phong cũng có cảm giác như lúc này.

Khác biệt ở chỗ.

Lần trước, Tử vong lệnh bài chỉ là phiên bản đơn giản hóa của sức mạnh "Tử Vong Ngưng Thị".

Còn lần này.

Sức mạnh to lớn "Tử Vong Chi Mâu" của Tử Vong Đại Đế, vượt không mà đến, thi triển toàn lực, uy lực so với lần trước, không biết mạnh hơn gấp bao nhiêu lần.

- Loại cảm giác này…

Trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, linh hồn ý thức của Khô Lâu đường chủ, phảng phất bị giam cầm, như muốn rời khỏi thân thể.

Linh hồn của hắn, gào thét một hồi.

Mà đây, cũng chỉ là một tia dư uy do "Tử Vong Ngưng Thị" khuếch trương ra mà thôi.

- Tử Vong Chi Mâu chưởng khống áo nghĩa Tử Vong, có thể khống chế đối với tất cả sinh linh, đặc biệt khắc chế linh hồn…

Bán Thần ấu đồng hít sâu một hơi, trên mặt đầy vẻ kinh hãi.

Đừng nói là hắn bây giờ còn chưa đạt đến Hư Thần Cảnh, cho dù là đạt tới cấp bậc Vương Giả, thậm chí Đại Đế, nếu đối mặt với loại sức mạnh này, cũng không chắc có thể chống lại.

Lý giải về linh hồn, áo nghĩa của Tử Vong, tại vùng Thương Hải này, hầu như không ai có thể vượt qua được Tử Vong Đại Đế.

Phù…

Hô hấp Bán Thần ấu đồng trở nên trầm trọng, ý chí linh hồn cảm thấy ngột ngạt vô cùng.

Mặc dù hắn không cảm thấy nguy cơ Tử Vong mãnh liệt như Khô Lâu đường chủ, nhưng vẫn cảm thấy không nắm chắc sinh tử trong tay.

Hắn không khỏi nhìn về phía Triệu Phong.

Thanh niên với mái tóc tím tung bay kia, mới là mục tiêu phải đối diện với “Tử Vong Ngưng Thị”.

Tử Vong Ngưng Thị, trên nguyên tắc chính là cấm thuật Hồn đạo “Đơn thể”.

Thế nhưng, bởi vì áo nghĩa Hồn đạo Tử Vong quá mạnh mẽ, cho nên linh hồn những sinh linh nhỏ yếu, cũng có thể bị kéo đi theo.

Triệu Phong đứng bất động tại chỗ, toàn thân lạnh lẽo, vẻ mặt giãy dụa.

Chỉ cảm thấy một luồng lực lượng Hồn đạo Tử Vong không thể trái nghịch sâu thẳm, bao phủ toàn bộ thân tâm.

Ý thức linh hồn của hắn, đều bị luồng sức mạnh cấm kỵ này bao phủ, đồng thời bị một luồng hấp lực mạnh mẽ lôi kéo linh hồn thoát ra khỏi cơ thể.

Triệu Phong hầu như không cách nào khống chế được thân thể, trên trán chảy ra một giọt mồ hôi.

Thế nhưng, ý chí niềm tin trong mắt hắn, đều chưa từng dập tắt.

- Tử Vong Ngưng Thị? Lại là chiêu này, ha ha, Tử Vong Đại Đế, ngươi không có chút sáng tạo nào sao?

Trong con mắt trái của Triệu Phong lóe lên hào quang màu tím, càng lúc càng thịnh.

Hắn khẽ cười nhạo, vận chuyển vô thượng thần quyết Hồn đạo "Vạn Niệm Thần Quyết", chống lại lực lượng Hồn đạo của đối phương lôi kéo.

Ầm…

Ý chí Đồng lực của Triệu Phong, giống như một ngọn núi lớn vững chãi sắc bén, đâm về phía con mắt to lớn đen nhánh sâu thẳm trên bầu trời.

- Tên này, không ngờ dám…

Chín tên Tử Vệ đứng đằng xa, đều không thể tin nổi. Bọn hắn duy trì Tử vong lệnh bài, được sức mạnh Tử Vong che chở.

Thế nhưng, sức đề kháng của Triệu Phong đối với "Tử Vong Ngưng Thị", dường như so với "Mộ Vân Đại Đế" lúc trước còn mạnh mẽ

hơn.

Không chỉ có vậy, hắn thậm chí còn có năng lực triển khai phản kích.

- Tử Vong Ngưng Thị? Hừ, một chiêu này, ta há có thể không phòng bị?

Trong mắt trái của Triệu Phong, hiện lên một hải dương màu tím sâu thẳm.

Lấy ý chí Đồng lực của hắn làm chủ đạo, năng lực đối kháng với Tử Vong Ngưng Thị của hắn, dần dần tăng mạnh, cho dù vẫn còn giãy dụa, đứng ở thế yếu.

Thì ra.

Lúc trước, Triệu Phong thông qua ký ức của một tên Tử Vệ, tìm hiểu về thông tin của Tử Vong Đại Đế, biết được đối phương đã dùng “Tử Vong Ngưng Thị” để thu lấy linh hồn của Mộ Vân Đại Đế.

Đây cũng chỉ là một trong những nguyên nhân.

Mấu chốt ở chỗ.

Đừng quên rằng, Triệu Phong đã từng tham tu “Minh Đồng bí điển”.

Bên trong “Minh Đồng bí điển”, có ghi chép lại rất nhiều nguyên lý Hồn đạo Đồng thuật, chẳng qua đối với loại cấm thuật công kích thì lại không ghi chép nhiều.

Trong bí điển này, không có ghi chép lại cấm thuật “Tử Vong Ngưng Thị”, thế nhưng cũng không hề ngăn trở việc Triệu Phong nắm rõ những tin tức liên quan.

Chính bởi vì vậy.

Cho nên Triệu Phong mới có sự đề phòng nhất định đối với “Tử Vong Ngưng Thị”.

Thần Linh Nhãn của hắn, đối với công kích Hồn đạo, có khả năng miễn dịch rất mạnh.

Mà Vạn Niệm Thần Quyết, lại là vô thượng bí điển tu hành Hồn đạo, năm đó, có rất nhiều Đại Đế muốn giao dịch nó, nhưng Đoan Mộc Đại Đế đều không đồng ý.

- Tử Vong Đại Đế.

Triệu Phong cười lạnh, âm thanh vang vọng tại phương diện linh hồn:

- Ngươi cần phải mất một tháng tĩnh dưỡng, mới có thể khôi phục toàn bộ tâm hồn Đồng lực. Bây giờ chỉ mới qua nửa tháng, ngươi lại cưỡng ép thi triển cấm thuật Khóa Không lần thứ hai.

Lời của hắn vừa dứt.

Đám Tử Vệ cùng với nguyên hồn Âm Dương Vương ở đằng xa, đều cảm thấy trong lòng trầm xuống.

Cấm thuật khiến bản thân tiêu hao rất lớn, huống hồ còn vượt qua khoảng cách xa xôi như thế.

- Chỉ cần ta có thể kiên trì được thời gian mười nhịp hô hấp, Đồng lực tâm hồn của ngươi không chống đỡ nổi, chắc chắn sẽ không chiến mà bại.

Triệu Phong một bên giãy dụa phản kích, một bên dùng ngôn từ công kích.

Giữa bầu trời.

Ánh mắt Tử Vong Chi Mâu khổng lồ, nổi lên một tia cười gằn lạnh lẽo.

- Triệu Phong, tốc độ phát triển của ngươi, quả thực rất nhanh. Thế nhưng, ngươi đã đánh giá thấp Tử Vong Chi Mâu đối với việc khắc chế linh hồn và chưởng khống áo nghĩa Tử Vong rồi.

Bên trong thanh âm lạnh lùng, hiện lên một tia hàn ý phô thiên cái địa.

Vụt...

Tử Vong Chi Mâu sâu thẳm đen kịt, bên trong vòng xoáy liên tục xoay tròn, lực hút tăng mạnh.

Thân thể Triệu Phong thoáng cái trở nên lạnh lẽo, tất cả sinh cơ phảng phất bị ngưng đọng lại.

Hắn hiểu rằng, đây chính là sức mạnh của Tử Vong Chi Mâu đối với việc chưởng khống áo nghĩa Tử Vong.

CHỉ cần là sinh linh, đều sẽ bị sức mạnh Tử Vong khắc chế.

Triệu Phong, tất nhiên cũng không thoát khỏi phạm trù sinh linh.

Trong cõi u minh, một luồng lực kéo vô hình, càng lúc càng lớn, linh hồn của Triệu Phong giãy dụa, dần dần có chút vô lực.

- Không thể tiếp tục như vậy.

Trong lòng Triệu Phong phát lạnh, thân thể của hắn đã trở nên lạnh lẽo, mất đi quyền khống chế.

Thứ duy nhất mà hắn có thể khống chế, chính là linh hồn và Thần Linh Nhãn, vẫn tiếp tục đối kháng với luồng lực hút này.

Thế nhưng.

Sức lôi kéo đến từ “Tử Vong Ngưng Thị”, lại ngày càng mạnh hơn.

Dưới sự tập trung khóa chặt của Tử Vong Chi Mâu, toàn thân Triệu Phong trở nên rét lạnh, từng bước tiếp cận Tử Vong.

Mỗi một nhịp hô hấp trôi qua, lực giãy dụa của Triệu Phong, đều sẽ suy yếu hơn một phần.

Cuối cùng.

Một cái hình thái mờ nhạt, từ trong cơ thể Triệu Phong bay ra.

Nhìn kỹ mới phát hiện, đây chính là linh hồn của Triệu Phong.

Linh hồn của Triệu Phong, vô cùng mạnh mẽ, toàn thân phun trào Phong Lôi tử sắc, khí thế không tầm thường, vượt qua tuyệt đại đa số Vương Giả.

- Vậy là kết thúc rồi sao?

Bán Thần ấu đồng và Khô Lâu đường chủ, thân thể đứng yên bất động tại chỗ, bị bóng đen Tử Vong bao phủ.

Cũng may, sức mạnh của Tử Vong Ngưng Thị, đều tập trung trên người Triệu Phong.

Cái mà bọn hắn phải chịu đựng, chỉ là áp lực tại phương diện cảm quan tinh thần.

Chẳng qua.

Khoảnh khắc linh hồn của Triệu Phong xuất ra khỏi cơ thể, đột nhiên gặp phải trở lực to lớn.

Vụt...

Chỉ thấy, mắt trái của Triệu Phong, đột nhiên co rút một trận.

- Muốn mang linh hồn của ta đi, trừ phi ngươi có thể mang Thần Linh Nhãn đi cùng…

Trong lúc Triệu Phong đối mặt với nguy cấp Tử Vong, hắn vẫn điên cuồng vùng vẫy.

Thần Linh Nhãn.

Đây chính là chỗ dựa lớn nhất của hắn, là bức bình phong cuối cùng.

Lực lượng linh hồn của Triệu Phong, có độ dung hợp mạnh mẽ với huyết mạch đồng tử.

Năm đó, Triệu Phong có thể dung hợp với Thần Linh Nhãn, chính là vì sóng linh hồn của hắn, phù hợp hoàn mỹ với Thần Linh Nhãn.

Bằng không, Thần Linh Nhãn cũng sẽ không “tuyển chọn” hắn.

- Đây là sức mạnh của Thần mâu che chở…

Hư ảnh Tử Vong Chi Mâu to lớn kia, lần đầu tiên xuất hiện vài tia nghiêm trọng và kiêng kỵ.

Thần mâu thứ chín, chính là cấp độ tồn tại sánh ngang với huyết mạch Thủy Tổ "Tử Vong Thần Mâu" của hắn.

- Tử Vong Đại Đế, để xem ngươi còn có thể kiên trì được bao lâu.

Triệu Phong gầm nhẹ một tiếng, vang vọng tại phương diện linh hồn.

Thịch thịch thịch thịch…

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, đột nhiên nhảy lên dồn dập.

Giống như bị kích thích, một vài khí tức sức mạnh ngủ say trong Thần Linh Nhãn, mơ hồ bị kích phát.

Ầm…

Trong Thần Linh Nhãn, bắn ra một luồng khí tức Thái Cổ bổn nguyên bá đạo, ngạo thị Man Hoang, bễ nghễ thiên địa.

Bỗng nhiên.

Hắn phảng phất hóa thân thành một vị cự thần Thái Cổ vô cùng to lớn, chỉ một ý niệm, liền trở thành chúa tể, mọi thứ đều thần phục, nhất cử nhất động đều rung chuyển Càn Khôn Nhật Nguyệt.

- Luồng khí tức này…

Hai phe địch ta, đều cảm thấy tâm hồn rung động, phảng phất như giun đế, run rẩy trước luồng lực lượng của cự thần Thái Cổ.

Trong mắt Triệu Phong, lộ ra vẻ điên cuồng.

Hắn đã từ bỏ việc đối kháng với lực hút của “Tử Vong Ngưng Thị”.

Công kích.

Phòng ngự mạnh nhất, chính là công kích.

Ầm…

Triệu Phong hét lớn một tiếng, tại phương diện linh hồn, có một luồng khí tức Thái Cổ khiến thiên địa tinh không chấn động.

Hắn vận chuyển ý chí Đồng lực, lực lượng linh hồn cả đời, xông thẳng lên trời cao, nhằm vào hư ảnh con mắt to lớn đen nhánh giữa không trung.

Bởi vì từ bỏ chống cự, cho nên sức mạnh Thần mâu và linh hồn của Triệu Phong, giống như một cự thú nuốt trời, đột nhiên lao thẳng về phía Tử Vong Đại Đế.

- Sao có thể…

Tử Vong Chi Mâu của Tử Vong Đại Đế, truyền đến một tiếng thét kinh hãi, chịu đừng sự xung kích bá đạo của luồng khí tức Thái Cổ.

Vụt...

Ý thức linh hồn của Triệu Phong, bao quát Thần Linh Nhãn, hoàn toàn thoát ly khỏi thân thể.

Chỉ thấy.

Mắt trái của Triệu Phong, khôi phục màu đen bình thường, màu tóc cũng trở về như cũ.

Sau đó, một màn kinh thiên xuất hiện.

Trên không trung, đối diện với hình thái Tử Vong Chi Mâu to lớn, đột nhiên ngưng xuất một Thần mâu tử sắc che phủ thiên địa, bên ngoài nổi lên một tia Phong Lôi xích sắc.

Thần mâu màu tím kia, không giống hư ảnh, mà phảng phất như con mắt thực chất, giống hệt nhãn cầu lập thể, khảm vào hư không, trông rất sống động.

Thoạt nhìn, nó phảng phất như có sinh mệnh, có huyết nhục, hình thái như nhãn cầu bình thường.

Đây tuyệt đối không phải là hình thái Khóa Không Chi Mâu, cũng không phải là Linh Thể linh hồn đơn thuần.

Nó và linh hồn là một thể, thoát ly khỏi thân thể Triệu Phong, ngao du Thái Hư.

- Thần mâu xuất thể.

Triệu Phong cảm giác linh hồn và Đồng lực của mình, trở nên to lớn chưa từng có, sóng linh hồn e rằng không hề thua kém Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Sau khi tấn chức Hư Thần Cảnh, Vương Giả Đại Đế, đều có thể nguyên hồn xuất thể.

Thân thể có thể diệt, nhưng linh hồn là bất tử.

Mà linh hồn của Triệu Phong, hòa cùng một thể với Thần mâu, đồng thời thoát ly thân thể, lấy hình thái “Nguyên hồn” xuất thể” mà ngao du thiên địa Thái Hư.

Ở trong loại trạng thái này, độ phù hợp giữa Triệu Phong và thiên địa là cực lớn, cho dù là hình thái linh hồn, cũng có thể chiến đấu.

- Tử Vong Đại Đế, xem ngươi có thể lấy đi Thần Linh Nhãn của ta được không.

Ý thức linh hồn của Triệu Phong, hòa làm một thể với Thần mâu màu tím, phát ra một luồng chiến ý kinh thiên cuồng bạo.

Ầm…

Đồng tử màu tím khổng lồ kia, phát ra âm thanh Phong Lôi nổ vang trong hư vô, trong mơ hồ, còn phát ra một tia khí tức Lôi lực Thần Kiếp, đánh về phía hình thái Tử Vong Chi Mâu to lớn.

Rắc rắc rắc rắc…

Dưới sức mạnh to lớn của Thần Mâu áp bức, Tử vong lệnh bài trong tay chín tên Tử Vệ, theo tiếng mà vỡ nát.

ầm…

Giữa bầu trời hư không, Thần Mâu màu tím như thực chất, chính diện va chạm với Tử Vong Chi Mâu đen kịt sâu thẳm.

Chương 724: Nham Hiểm

Ầm ầm ầm...

Tại phương diện linh hồn, vang vọng một trận kịch liệt, thậm chí có cảm giác không gian vật chất rung động.

Thần Mâu màu tím kia, chiến ý cuồng bạo, xung quanh chập chờn một tầng Phong Lôi xích sắc hùng vĩ hư vô, tiếng nổ vang lên không ngừng, uy năng của nó, xuyên thấu phương diện linh hồn, thậm chí ảnh hưởng đến giới vật chất.

Một đầu khác, Tử Vong Chi Mâu u ám đen kịt, trong hư ảnh đồng tử, lần đầu tiên lộ vẻ kinh hoảng bất an.

Tử Vong Chi Mâu cũng không phải thực sự giáng lâm, mà là vượt không kết nối.

Nó có thể vượt qua thời không triển khai “Tử Vong Ngưng Thị”, nhưng cũng không phải là loại huyết thống đồng tử sở trường về “giằng co” tại phương diện linh hồn.

Ầm…

Dưới sự xung kích mạnh mẽ của Thần Mâu màu tím, khó tránh khỏi khiến cho hư ảnh đồng tử to lớn đen kịt, xuất hiện một tia xu thế không ổn định.

- Tiểu bối… Lần này xem như ngươi lợi hại.

Hư ảnh Tử Vong Chi Mâu treo cao trên không trung, xoay tròn co rút một trận, hết sức quỷ dị, sau đó hóa thành một đạo điểm đen cực nhỏ.

Tử Vong Chi Mâu, vượt không triển khai “Tử Vong Ngưng Thị”, tiêu hao rất lớn.

Huống chi, bản thân Tử Vong Đại Đế cũng chưa bình phục hoàn toàn, lại gặp phải sự chống trả mãnh liệt từ phía Triệu Phong.

Tử Vong Đại Đế tự biết, lần này muốn loại bỏ Triệu Phong là không hiện thực rồi.

Cùng với việc bị phản công.

Còn không bằng tự động rút lui, bảo lưu một ít nguyên khí.

Vụt...

Lúc Tử Vong Chi Mâu hóa thành điểm đen nho nhỏ, trước khi biến mất hoàn toàn, sóng trùng kích mạnh mẽ to lớn của Thần Mâu màu tím, đã chính diện nuốt chửng nó hoàn toàn.

Ầm…

Khu vực vị trí ban đầu của Tử Vong Chi Mâu, bị một cái Thần Mâu màu tím như thực chất thay thế, Phong Lôi xích sắc gào thét tàn phá bừa bãi, ý chí Đồng lực kinh thông thiên địa.

Thời khắc này.

Ý chí Đồng lực mà Triệu Phong thể hiện ra, có cường đại không hề thua kém Đại Đế Hư Thần Cảnh, thậm chí còn có một tia khí thế

quyết tiến, hủy diệt cuồng bạo.

Phốc phốc phốc..

Tử Vong Chi Mâu sớm đã không còn thấy tung tích, tại chỗ chỉ bốc lên một tia khói đen.

- Chạy trốn nhanh lắm.

Thần Mâu màu tím to lớn, chợt lộ vẻ kỳ quái.

Trong lúc Triệu Phong phản công sống còn, Tử Vong Đại Đế lại rất quả quyết rúi lui, không thể nói là không giảo hoạt được.

Cứ như vậy, Tử Vong Đại Đế phải trả cái giá rất cao, lực lượng rơi xuống đáy vực.

Mặc dù Tử Vong Đại Đế rút lui rất nhanh, nhưng vẫn bị một tia phản phệ lan đến, chắc chắn còn trả giá đắt hơn cả lần đối phó với Mộ Vân Đại Đế lúc trước.

- Đại Đế, không ngờ…

Chín tên Tử Vệ ở đây, trong sóng xung kích vừa rồi, đồng loạt thổ huyết, sắc mặt trắng bệch.

Ầm…

Thần Mâu màu tím kia như hòa cùng thiên địa, bắn ra một luồng ý chí Đồng lực kinh thông thiên địa, lướt qua thân thể đám người Tử Vệ.

Trong ý chí Đồng lực đó, còn kèm theo một tia lôi quang hủy diệt, trong nháy mắt đã xóa diệt linh hồn của chín đại Tử Vệ.

- A a a…

Chín đại Tử Vệ, toàn bộ đều ngã xuống.

Một cái liếc mắt, miểu sát toàn bộ.

Thần Mâu màu tím to lớn kia, trên bản chất là lấy Thần Linh Nhãn làm vật trung gian, là hình thái “Nguyên hồn xuất thể” của Triệu Phong.

Trong trạng thái này, sức chiến đấu tại phương diện linh hồn của Triệu Phong, cực kỳ cường hãn, thậm chí càng phù hợp với sức mạnh của thiên địa.

Hít…

Bán Thần ấu đồng và Khô Lâu đường chủ, đều không nhịn được mà hít một ngụm khí lạnh.

Vương Giả, sau khi nguyên hồn xuất thể, thường thường sau khi thoát khỏi thân, là vì một mục đích đặc biệt nào đó, rất ít khi dùng để chiến đấu.

Mà Triệu Phong, sau khi nguyên hồn xuất thể, không ngờ lại có chiến lực bá đạo như vậy, quả là hiếm thấy.

Vụt...

Đồng tử màu tím bao trùm thiên địa, đột nhiên biến mất tại chỗ, trong khoanh khắc tiếp theo, đã trở lại trong cơ thể Triệu Phong.

Phù…

Thân thể Triệu Phong, bắt đầu nhúc nhích, mắt trái biến thành màu tím, ngay cả mái tóc cũng trở lại màu tím nhạt.

Sau khi trở về thân thể, Triệu Phong mới phát hiện thân thể của mình đã bị mồ hôi lạnh làm cho ướt đẫm.

Cuộc chiến vừa rồi, thực sự quá mạo hiểm.

Còn may là bổn tôn Tử Vong Đại Đế, lại không giáng lâm, mà hình thái cũng không phải ở trạng thái đỉnh cao.

Vượt không thi triển "Tử Vong Ngưng Thị", tiêu hao rất lớn, lại phải chịu đủ loại hạn chế.

- Chẳng qua, sau lần thất bại này, Tử Vong Đại Đế muốn khôi phục lại trạng thái đỉnh cao, ít nhất cũng phải mất một hai tháng.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, có chút trầm ngâm.

Sau khi Tử Vong Chi Mâu vượt không mà đến thất bại, trận chiến trên sân, đã đi đến hồi kết.

U Linh Vương bị đánh cho gần như tan vỡ, nhưng lại nhân lúc "Tử Vong Ngưng Thị" phát động, một mảnh vỡ Linh Thể đã đào thoát thành công.

Thân thể Âm Dương Vương bị diệt, nguyên hồn trọng thương, vừa thấy tình huống không ổn, đã vội vàng chạy trốn.

Hai đại Tử Linh Vương này, cho dù có thể giữ được cái mạng, nhưng muốn tái tạo thân thể hoặc là đoạt xác, khôi phục thực lực đỉnh cao, thì ít nhất cũng phải mất mấy năm, thậm chí mấy chục năm.

Sau một phen đại chiến.

Bất luận là Triệu Phong hay là Bán Thần ấu đồng, Khô Lâu đường chủ, đều vô cùng uể oải mệt mỏi.

- Chủ nhân, chúng ta có cần nhanh chóng xuất phát không, đề phòng Tử Vong Đại Đế kia…

Trong mắt Khô Lâu đường chủ, lộ ra một tia sợ hãi sâu sắc.

Tử Vong Đại Đế cách xa mấy quần vực, vậy mà vẫn có thể vượt không công kích, hoàn toàn có dấu hiệu vượt ra ngoài năng lực của Đại Đế.

Nếu như bản tôn của hắn hiện thân, hết thảy bí kỹ, cấm thuật Tử Vong, sẽ không còn bị hạn chế, như vậy hậu quả thiết tưởng không thể chịu nổi.

- Trước tiên không vội.

Triệu Phong cũng không phủ nhận thực lực khủng bố của bản tôn Tử Vong Đại Đế, nếu như đối phương chân chính giáng lâm, nhóm người mình, rất có khả năng là sẽ bị miểu sát ngay lập tức.

Nhưng cho dù là Đại Đế, cũng không thể nào dễ dàng vượt qua khoảnh cách xa xôi như thế, trừ phi là Thời Không Thần Mâu.

Huống hồ, Tử Vong Đại Đế đã tổn hao nguyên khí rất lớn.

- Trước hết lặn xuống đã.

Triệu Phong lại hạ lệnh cho thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, chìm

xuống hải dương hư không.

Không lâu sau…

Tại một nơi nào đó trong hải dương hư không, chợt xuất hiện một hư ảnh thanh niên trong trạng thái hôn mê chết giả.

Thanh niên đó, chính là Ôn Lạc An bị đánh rơi vào hải dương hư không, sống chết không rõ.

Lúc trước, khi đối mặt với Tử Linh Luyện Ngục đại trận, người mà Triệu Phong đột phá đầu tiên, chính là Ôn Lạc An.

Ào ào…

Trong dòng nước chuyển động phun trào, thân thể Ôn Lạc An khẽ nhúc nhích, miễn cưỡng mở mắt ra.

Cho đến nay, trong linh hồn của Ôn Lạc An vẫn vô cùng đau đớn, thậm chí thân thể còn truyền đến một loại cảm giác tê dại cứng nhắc.

- Linh Hồn Xiềng Xích.

Mắt trái của Triệu Phong, thoáng cái đã tập trung khóa chặt Ôn Lạc An, đem linh hồn của hắn giam cầm.

Từng sợi xích điện màu tím u ám, đã trói chặt lấy linh hồn của đối phương.

Cứ như vậy, cho dù Ôn Lạc An muốn tự sát cũng không thể ra sức.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu vung trảo một cái, lập tức đánh ngất Ôn Lạc An.

Lúc này, linh hồn và thân thể của Ôn Lạc An, đã thừa nhận thương tích trí mạng, cho nên cực kỳ suy yếu.

- Đây là một cơ hội tốt.

Triệu Phong thầm nghĩ.

Hắn cũng không do dự nữa, ý chí Đồng lực, nhất thời xông vào sâu trong linh hồn của Ôn Lạc An, hạ đặt xuống “Minh Tâm Ấn”.

Minh Tâm Ấn không giống Minh Tâm Chủng.

Một khi trúng phải “Minh Tâm Ấn”, mục tiêu sẽ hoàn toàn bị nô dịch từ tận tâm hồn.

Đương nhiên.

Mặc dù lực khống chế của Minh Tâm Ấn này rất mạnh, nhưng cũng sẽ hình thành ràng buộc đối với tiềm lực và không gian phát triển của mục tiêu.

Bởi vì tư duy tâm linh của mục tiêu đã bị triệt để nô dịch, hoàn toàn mất đi “tính độc lập” chân chính, chẳng khác gì một con rối biết nghe lời, nhưng muốn tiến thêm một bước đột phá, thì lại hết sức khó khăn.

Vì lẽ đó cho nên Triệu Phong mới không triển khai Minh Tâm Ấn với “Bán Thần ấu đồng”, với trí tuệ của Bán Thần ấu đồng, thà rằng chết đi, cũng sẽ không đồng ý trở thành nô lệ hoàn toàn.

Bán Thần ấu đồng và Khô Lâu đường chủ, đều bị Minh Tâm Ấn

khống chế.

Mà Minh Tâm Chủng, cũng tương tự một hạt giống gieo vào trong linh hồn, là một quả bom hẹn giờ, có thể nổ bất cứ lúc nào.

Chỉ cần một ý niệm của Triệu Phong, lập tức có thể khiến cho mục tiêu hồn phi phách tán.

Bởi vậy, Minh Tâm Chủng mới thông qua việc khống chế sinh tử, khiến mục tiêu bị nô dịch. Mặc dù trong suy nghĩ của mục tiêu, có thể có ý phản loạn, thế nhưng tiềm lực và không gian trưởng thành, lại không hề bị ảnh hưởng.

Hai ngày sau…

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi lại đi tiến thêm một chặng đường dài, đã tiến vào một Quần vực mới từ lâu.

- Chủ nhân.

Âm thanh một thanh niên mang theo sự sợ hãi và suy yếu, xuất hiện bên trong phòng thuyền trưởng.

Ôn Lạc An, nửa quỳ trước người Triệu Phong, dáng vẻ hết mực cung kính.

Ánh mắt hắn nhìn về phía Triệu Phong, không chỉ kính nể, mà còn có một loại thần phục phát ra từ tận tâm linh.

Bán Thần ấu đồng và Tiểu Tặc Miêu, đều tò mò quan sát.

- Không biết Triệu Phong sẽ xử trí đệ tử của Tử Vong Đại Đế như thế nào.

Trong lòng Bán Thần ấu đồng trở nên vô cùng nặng nề.

Sau khi gieo trồng Minh Tâm Ấn, cho dù là Thần Thú, huyết mạch thần thoại Vạn Tộc Bảng, cũng chẳng khác gì con rối.

Bán Thần ấu đồng, tùy thời tùy khắc, đều sống dưới nguy cơ đến từ "Minh Tâm Chủng". Từ sau khi Tích Huyết Trọng Sinh đến nay, sự sống chết của hắn, đều nằm trong lòng bàn tay của Triệu Phong.

Hơn nữa, nếu Minh Tâm Chủng tăng cường thêm một bước, sẽ trở thành Minh Tâm Ấn.

Trong phòng thuyền trưởng.

Triệu Phong vặn hỏi Ôn Lạc An một phen, đối phương nếu biết sẽ tận tình trả lời.

- Chẳng trách Tử Vong truy sát vẫn giống như âm hồn bất tán. Thì ra còn có một truyền nhân huyết mạch "Vận Mệnh Thần Mâu".

Trong lúc vặn hỏi, Triệu Phong đã biết được rất nhiều tin tức.

Phải biết rằng, vùng Thương Hải này rộng lớn vô cùng. Cho dù có cảm ứng thì việc đuổi giết một người, cũng chẳng khác gì mò kim đáy biển.

Huống hồ sau đó, Triệu Phong còn hạn chế việc cảm ứng xuống mức tận cùng.

Triệu Phong vốn cho rằng, chính vì vận may của mình quá kém, cho nên mới liên tiếp va vấp phải Tử Vong truy sát.

- Vận Mệnh Chi Mâu?

Bán Thần ấu đồng và Tiểu Tặc Miêu, đều lộ vẻ khác lạ.

Trong Bát Đại Thần Mâu, Vận Mệnh Thần Mâu là loại đặc thù nhất.

Chiến lực của nó không phải mạnh nhất, mà ngược lại chiến lực là yếu nhất.

Thế nhưng, loại sức mạnh Vận Mệnh này lại rất đáng sợ, không thể chạm vào, cũng không cách nào khống chế.

Trong thiên địa Phạm Trụ, trải qua Thái Cổ, Thượng Cổ, Viễn Cổ, có bao nhiêu cường giả cái thế sinh ra?

Những thiên kiêu tuyệt thế, đại năng cái thế đó, cuối cùng cũng không chạy thoát khỏi số mệnh trầm luân trong cõi u minh.

Sau đó…

Triệu Phong lại tiến hành sưu hồn toàn diện với Ôn Lạc An, lập tức nắm rõ được rất nhiều tin tức liên quan đến “Tử Vong Đại Đế”, thậm chí ngay cả tính cách, sở thích và cuộc sống thường ngày của đối phương, cũng đều không bỏ qua.

Biết người biết ta, trăm trận trăm thắng.

Triệu Phong và Tử Vong Đại Đế, cùng đi trên một con đường đối đầu nhau, ngươi không chết thì ta vong.

Hiểu rõ nội tình của kẻ địch càng nhiều, chính là việc rất cần thiết.

Hai canh giờ sau…

- Ôn Lạc An, ngươi trước hết quay về với sư tôn của mình đi.

Triệu Phong phân phó.

- Vâng, chủ nhân.

Ôn Lạc An lộ ra vẻ mặt kính nể thần phục, mang theo thân thể trọng thương, rời khỏi thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi.

Trong phòng thuyền trưởng.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, nhắm mắt dưỡng thần.

Hiện nay, hắn không kém Vương Giả Hư Thần Cảnh bất kỳ phương diện nào, thậm chí chỉ mạnh hơn chứ không yếu thua.

Chẳng qua, số lượng chân nguyên của hắn, vẫn có chút không đủ.

Chỉ còn thiếu nửa bước nữa, hắn sẽ trở thành Vương Giả chân chính.

Lộ trình của thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, vẫn như cũ không thay đổi, thoáng dừng lại tại Thánh Địa hải tặc hơn một tháng, sau đó tiếp tục tiến đến vị trí của “Thiên Cầm Thánh Cung”.

Nửa tháng sau…

Trong một mảnh rừng núi tại một Vực Nội nho nhỏ.

Từ trên trời cao nhìn xuống, toàn bộ Vực Nội, đều là một mảnh rừng cây xanh ngắt.

Trong một hoang cốc tĩnh lặng.

Bịch…

Thân hình Ôn Lạc An lảo đảo chấn động, rơi xuống gần một cái cửa động.

Rầm…

Ôn Lạc An rơi xuống đất, cắn răng hô lên:

- Sư tôn… ta có tin tức trọng yếu.

- Tam Điện hạ.

Hai tên Tử Vệ, vội vã đi đến nâng Ôn Lạc An dậy.

- An Nhi, ngươi vẫn còn sống…

Một thanh âm bỗng dưng vang lên.

Vụt...

Một bóng đen cổ xưa, thân hình cao lớn thâm sâu, giống như bóng đen của người chết, xuất hiện trước mặt Ôn Lạc An.

Tử Vong Đại Đế khí sắc suy yếu, nhưng vẫn có chút mừng rỡ, đánh giá đệ tử của mình.

Đột nhiên, hắn chợt có cảm ứng, sắc mặt thoáng thay đổi.

Ngay trong khoảnh khắc tiếp theo.

Vẻ mặt Ôn Lạc An trở nên âm lệ, chân nguyên trong cơ thể chấn động liên hồi, toàn thân hóa thành một đoàn Kim Dương Huyết Nhật thiêu đốt, chỉ trong nháy mắt đã tự bạo.

Ầm…

Trong tiếng nổ vang trời, phương viên mấy trăm dặm đều bị kim diễn huyết quang do Ôn Lạc An tự bạo sinh ra nuốt chửng, hẻm núi trước mặt, trong nháy mắt đã bị san thành bình địa.

Chương 725: Trùng Kích Vương Giả (Thượng)

Một tiếng nổ vang trời phát ra, giống như thiên tai địa chấn, cách ngoài mấy ngàn dặm, cũng có thể cảm thấy rung động.

Ầm…

Từ xa xa nhìn lại, khu vực hạch tâm bạo hưởng, giống như có một đoàn Kim Dương huyết sắc tự bạo, kim quang huyết diễm rực rỡ, tàn sát khắp phương viên mấy trăm dặm.

Khu vực hạch tâm tự bạo, mơ hồ phát ra một luồng khí tức Thái Cổ cấm kỵ.

Lúc này, uy lực tự bạo so với tại Bán Thần Di Viên ngày xưa, còn mạnh hơn gấp hai lần.

Phải biết rằng.

Lần trước tự bạo, uy năng của hắn thậm chí đủ tàn phá một vị Tử Linh Vương.

Còn lần này, Ôn Lạc An là tự bạo “trạng thái hoàn toàn”, cũng không phải là bí thuật.

Bởi vì, kèm theo việc hắn tự bạo, còn có lực lượng huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, thậm chí cả linh hồn của hắn.

Bởi vậy có thể thấy được, uy năng của việc tự bạo lần này là khủng

bố cỡ nào.

Cho dù là Đại Đế, cũng không thể toàn thân trở ra.

Ầm…

Trong vòng nghìn dặm, mọi thứ đều chìm trong bụi bặm.

Khí hậu hoàn cảnh của toàn bộ tiểu vực này, đều chịu ảnh hưởng to lớn.

Cả một mảng rừng cây lớn, tương đương với Bát Hoang Sơn, mà không gian sinh tồn, đại khái không khác gì Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Trong Vực này, người mạnh nhất, chẳng qua cũng chỉ là một vị Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh.

Lực lượng tự bạo bực này và khí tức khủng bố mà nó phát ra, thậm chí khiến một vài tồn tại Đại Đan Nguyên Cảnh đều hãi hùng khiếp vía.

Bụi bặm bao phủ ngàn dặm, thật lâu sau vẫn không tán đi.

- Triệu… Phong…

Hạch tâm khu vực tự bạo, chính là hạp cốc đã bị san thành bình địa, chợt truyền tới một thanh âm lạnh lùng khiến tim người rét lạnh.

Thanh âm đó, khàn khàn lạnh lẽo, phảng phất từ dưới Cửu U Địa Ngục truyền đến.

Chỉ thấy.

Một thân ảnh Tử Vong đầu đội vương miện ám kim, đứng lặng tại chỗ, một thân áo đen rộng thùng thình theo gió mà động.

Tử Vong Đại Đế vẫn đứng lặng tại chỗ, thoạt nhìn, lông tóc không tổn thương chút nào.

Thế nhưng.

Sắc mặt của hắn lại cực kỳ âm trầm, một đôi mắt đen kịt mênh mông, co rút lại bất định.

Trong tầm mắt.

Phạm vi toàn bộ hạp cốc, ngoại trừ Tử Vong Đại Đế ra, những tên Tử Vệ còn lại, ngay cả thi thể cũng tan thành mây khói.

Tử Vong Đại Đế đứng trên mặt đất, dường như có một luồng lực trường vô hình, khiến cho mặt đất dưới chân của hắn, không để lại chút dấu vết nào.

Thực lực khủng bố như thể, đủ khiến cho một vài Đại Đế tại Linh Vực Thánh Địa, cũng phải giật mình khiếp sợ rồi.

- Bạch… Bạch Lâm…

Tử Vong Đại Đế đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, chợt biến sắc.

Nếu như nữ hài bạch đồng cũng ở trong phương viên mấy trăm dặm này, vậy thì tuyệt đối phải chết không thể nghi ngờ.

Nàng cũng không có thực lực và năng lực sinh tồn như Tử Vệ.

Tam đệ tử Ôn Lạc An chết, mang đến cho Tử Vong Đại Đế sự sỉ nhục lớn lao.

Trơ mắt nhìn đệ tử bồi dưỡng nhiều năm, tự bạo ngay trước mắt mình, lại không kịp ngăn cản, điều này là sự vũ nhục và châm chọc cỡ nào?

Mà hết thảy những điều này, đều là do tên Triệu Phong kia đứng sau sắp đặt.

Thế nhưng, nếu như "Nữ hài bạch đồng" có được Mệnh Vận Chi Mâu, lại bỏ mình trong đợt tự bạo vừa rồi, vậy thì tổn thất quá thảm trọng rồi.

Nghĩ tới đây.

Tử Vong Đại Đế thoáng rên một tiếng, khí sắc càng kém hơn.

Đợt tự bạo vừa rồi, cho dù không thể mang đến tổn thương trực tiếp cho hắn, nhưng thân thể hắn đã suy yếu, cưỡng ép thúc dục bí thuật, tiến hành phòng ngự, cũng bị sự cắn trả nhất định.

Điều này đối với Tử Vong Đại Đế đang cần tĩnh dưỡng mà nói, quả thật không khác gì trời tuyết còn có sương lạnh.

- Bạch Lâm.

Tử Vong Đại Đế cưỡng ép thúc dục thần niệm, bao phủ phương viên mấy ngàn dặm.

- Sư… Sư tôn.

Một âm thanh sợ hãi, từ giữa bầu trời xa xa truyền đến.

Ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy sắc mặt nữ hài bạch đồng có chút tái nhợt, dáng vẻ hồi hộp bất định, nhẹ nhàng hạ xuống.

- Không chết là tốt rồi.

Tử Vong Đại Đế không khỏi thở phào một hơi.

Nữ hài bạch đồng quả không hổ là có được “Vận Mệnh Chi Đồng, có khứu giác vô cùng nhạy bén đối với hung cát nguy cơ.

Trước khi Ôn Lạc An tự bạo, nữ hài bạch đồng cũng “vừa vặn” ra ngoài chơi đùa.

Vận khí, cũng là một phần của vận mệnh.

Mà đối với nữ hài bạch đồng có được “Vận Mệnh Chi Đồng” mà nói, nàng thậm chí còn có được năng lực nắm bắt “Vận Mệnh” nhất định.

- Triệu Phong… e rằng đây mới là mục đích thực sự của ngươi a.

Trong đồng tử đen kịt mênh mông của Tử Vong Đại Đế, thoáng nhìn về phía Thánh Địa hải tặc.

Khóe miệng của hắn, nhếch lên một nụ cười tràn ngập lãnh ý.

Chỉ cần có Vận Mệnh Chi Đồng, vậy thì bên hắn, vẫn có phần thắng rất lớn.

- Tam sư huynh… ta sẽ báo thù cho huynh.

Trong mắt nữ hài bạch đồng, chợt lộ ra một tia cảm xúc cừu hận hiếm thấy.

Ôn Lạc An làm bạn cùng nàng một thời gian, nụ cười tươi rực rỡ phảng phất rõ mồn một trước mắt nàng. Thanh niên sáng ngời đã chiếu cố nàng rất cẩn thận, muốn quên cũng không quên đi được.

Trên mặt nữ hài bạch đồng, dần lộ vẻ chăm chú, trở nên nghiêm túc hẳn.

- Bạch Lâm, ngươi dự đoán chuyện lần này sẽ tiến triển như thế nào?

Tử Vong Đại Đế hỏi.

Nữ hài nắm giữ Vận Mệnh Chi Đồng này, bình thường không bao giờ để tâm việc gì, rất ít khi thấy nàng có thể tập trung như vậy.

- Tin tức và manh mối cũng tăng lên rất nhiều. Ta nhất định có thể bắt được hành tung vận mệnh của hắn.

Nữ hài bạch đồng lấy tay cầm bút vẽ, khẽ cắn cắn môi.

Theo lộ tuyến Triệu Phong chạy trốn, sau đó lại chiến đấu với Tử Linh Vương, lượng tin tức mà hắn bại lộ, càng ngày lại càng nhiều hơn.

Hư Không Hải vô tận, tại một nơi xa xôi khác.

Vụt...

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi dùng tốc độ cao, hướng về phía mà bỏ chạy.

Trong phòng thuyền trưởng.

- Đáng tiếc…

Triệu Phong vẫn khoanh chân ngồi, không khỏi lộ ra một tia thần sắc tiếc nuối.

Một khắc sau khi Ôn Lạc An tự bạo, Triệu Phong đã thông qua Minh Tâm Ấn, nhìn ra được một thân ảnh mơ hồ.

Sự cường hãn của Tử Vong Đại Đế, hoàn toàn vượt qua tưởng tượng.

Hơn nữa, trong phạm vi tự bạo, lại không có khí tức của nữ hài tử bạch đồng.

Chẳng qua, việc Ôn Lạc An tự bạo, cũng chính là lần phản kích chính thức đầu tiên sau khi Triệu Phong đối mặt với Tử Vong truy sát.

Trước kia.

Lúc Triệu Phong lâm vào Tử Vong truy sát, đều bỏ trốn bị động, hoặc là tử chiến đến cùng.

Còn lần này.

Triệu Phong không chỉ đánh chết thủ hạ đắc lực dưới trướng Tử Vong Đại Đế, còn trực tiếp hình thành phản kích nhất định đối với đối phương.

- Khô Lâu đường chủ, thay đổi lộ tuyến đi.

Triệu Phong đột nhiên mở miệng.

Kẻ có được Vận Mệnh Chi Đồng, khiến hắn cảm thấy một tia nguy cơ báo động.

Hắn không thể đi thẳng một đường tới Thiên Thánh Cầm Cung được.

Tiếp theo.

Triệu Phong lại để cho Khô Lâu đường chủ, thay đổi lộ trình “không theo quy luật”.

Mặc dù điểm đến không thay đổi, nhưng lộ tuyến trên đường và quy luật biến hóa thì chưa từng ngừng lại.

Triệu Phong dựa vào một loại trực giác mà áp đụng biện pháp này.

- Chủ nhân, dựa theo lộ tuyến mới, lộ trình sẽ xa hơn một ít, phải mất một năm nữa mới có thể đến Thiên Thánh Cầm Cung.

Khô Lâu đường chủ nói.

- Cứ vậy đi.

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Trong một năm tiếp theo, hắn phải dốc lòng tĩnh tu.

Triệu Phong nhắm mắt lại, bắt đầu bế quan.

Hiện nay.

Triệu Phong ngoại trừ số lượng chân nguyên ra, các phương diện khác, đều mạnh hơn Vương Giả Hư Thần Cảnh bình thường.

Vì đẩy nhanh tốc độ tích lũy chân nguyên, Triệu Phong đã chỉnh lý lại một ít chiến lợi phẩm trong Cổ Thiết Giới Chỉ.

Trên thực tế.

Từ sau khi có được kỳ ngộ tại Thiên Cơ Bí Cảnh, vốn liếng trong người Triệu Phong, cơ bản đã hao sạch.

Hắn chỉ còn lại một ít tài nguyên, đều là do cướp đoạt mà có được.

Nhưng đạt tới cấp độ hiện nay, tài nguyên có thể thúc đẩy Triệu Phong tu luyện, lại ngày càng ít hơn.

Hai tháng trôi qua.

Triệu Phong đem Long Viêm Tửu và Điện Vân Tửu còn lại uống hết, nhưng cũng không có bao nhiêu hiệu quả.

Dù sao đi nữa, Xích Diệt chân nguyên của Triệu Phong, cũng đạt tới cường độ Vương Giả rồi, thậm chí còn hơi nhỉnh hơn Hư Thần Cảnh bình thường.

- Chỉ còn lại nửa chén Huyễn Thần Tửu cuối cùng.

Giữa lòng bàn tay của Triệu Phong, chợt xuất hiện một cái chén thủy tinh màu tím.

Ọc ọc…

Nửa chen Huyễn Thần Tửu cuối cùng, đã bình thường Triệu Phong uống cạn.

Trải qua mấy tháng ma luyện sát phạt gần đây, ý cảnh của Triệu Phong đã hoàn toàn ổn định, thậm chí trong ổn định còn có phần tinh tiến.

Sau khi uống xong Huyễn Thần Tửu, một luồng cảm giác say men mãnh liệt, chợt bao phủ ý thức linh hồn của Triệu Phong.

Tiếp đó.

Lực lượng của Huyễn Thần Tửu, lập tức bị linh hồn hấp thu, cảm giác say men này, trực tiếp tác dụng tại phương diện ý thức linh hồn.

Rất nhanh.

Tâm thần ý thức của Triệu Phong, đã tiến vào loại cảnh giới Không Minh huyền diệu khó giải thích.

Chỉ trong mấy nhịp hô hấp ngắn ngủi.

Ý cảnh tin thần của Triệu Phong, đã có cảm giác thăng hoa, cảm ngộ dung hợp với vũ trụ thiên địa, tăng cường trên diện rộng.

Đương nhiên, loại ý cảnh tăng cường này, cũng chỉ ngắn ngủi trong giây lát.

Triệu Phong nắm chặt lấy thời gian, hết sức chăm chú, nhanh chóng tiến vào loại trạng thái cảm ngộ này.

Mười nhịp hô hấp sau.

Loại men say này, từ trên đỉnh cao, chậm rãi hạ xuống.

Sau thời gian uống cạn nửa chung trà.

Ý thức tâm linh của Triệu Phong, triệt để hồi phục tỉnh táo, lắc đầu thở dài một hơi.

Đạt tới cấp độ cảnh giới của hắn ngày hôm nay, hiệu quả của Huyễn Thần Tửu đã kém mãnh liệt hơn lần đầu tiên rất nhiều, tác dụng tương đối nhỏ.

Cảm ngộ vừa rồi, đối với ý cảnh tinh thần của Triệu Phong, chỉ hơi tăng lên một chút.

Chẳng qua.

Trong quá trình ý cảnh tinh thần tiếp cận Hư Thần Cảnh đại viên mãn, cho dù chỉ là một tia tăng trưởng, cũng là rất khó có được rồi.

- Cảm ngộ của ta đối với ý cảnh thiên địa bây giờ, có lẽ đã vượt qua phần lớn Vương Giả rồi.

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Chợt nghĩ, chỉ có Đại Đế Hư Thần Cảnh đại viên mãn, mới có thể áp chế Triệu Phong tại phương diện ý cảnh.

Sau khi ý cảnh tăng lên, tốc độ tu luyện của Triệu Phong cũng theo đó mà tăng lên.

Hai tháng tiếp theo, tu vi của Triệu Phong, vững vàng tiến bước.

Chỉ tiếc, tình hình kinh tế khó khăn, tài nguyên có thể thúc đẩy việc tu luyện, cũng ngày càng ít đi.

Bốn tháng sau khi rời khỏi Thánh Địa Vua Hải Tặc.

Số lượng chân nguyên dự trữ của Triệu Phong, đã đạt tới Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong cực hạn.

Một bước ngắn tiếp theo, Triệu Phong tùy thời đều có thể đạt tới, đột phá đến Hư Thần Cảnh.

- Tấn chức Vương Giả, mặc dù không thể khiến cho thực lực của ta nhảy vọt về chất, thế nhưng lại khiến cho tu vi nội tình tu vi của ta tăng trưởng sâu sắc, không còn rào cản nữa…

Triệu Phong khẽ tự nhủ.

Cường độ chân nguyên, cấp độ linh hồn, ý cảnh tinh thần, bất kỳ một phương diện nào, Triệu Phong đều đạt tới cấp độ Hư Thần Cảnh.

Thứ duy nhất mà hắn khuyết thiếu, chính là lượng chân nguyên.

Lúc trước, đại chiến cùng với Vương Giả, Triệu Phong đều phải tốc chiến tốc thắng, một khi kéo dài, lực lượng sẽ không đủ.

Trong phòng thuyền trưởng.

Triệu Phong chỉ còn cách Nửa bước Hư Thần Cảnh một vách ngăn nhỏ nữa mà thôi.

Mà với tình hình kinh tế của hắn hiện nay, tài nguyên có thể sử dụng, cơ bản đã hao hết.

Một ngày nọ.

Triệu Phong nhắm mắt lại, ý thức tiến vào vòng xoáy vô hình tại trung tâm Hồn Hải tử sắc.

Vụt...

Triệu Phong lại lần nữa tiến vào mảnh đại địa nguyên thủy tự cổ chí kim này.

Đến bây giờ, lực bài xích của Mộng cảnh Thái Cổ đối với Triệu Phong, đã càng ngày càng nhỏ hơn.

Nhất là sau khi dung nhập huyết mạch “Huyền Băng Lân Tộc” của Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, loại lực lượng bài xích này đã giảm mạnh.

Bởi vậy, Triệu Phong mới có thể phát huy được chiến lực mạnh hơn trong Mộng cảnh Thái Cổ.

Cạch cạch cạch cạch…

Triệu Phong bước đi thật thanh, giẫm lên bãi cỏ, tiến thẳng về phía rừng cây trước mặt.

Một lát sau…

Vụt…

Triệu Phong nhảy lên, tiến vào trong rừng cây.

Trong rừng cây, có rất nhiều dã thú trong Mộng cảnh Thái Cổ, nguy cơ trùng trùng.

Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhãn, sớm tránh né những dã thú cỡ lớn.

Giai đoạn hiện tại, huyết nhục của dã thú hoặc là nước sông, đã

không còn bao nhiêu trợ giúp đối với Triệu Phong nữa.

Hắn cần phải thăm dò tài nguyên mới.

Sau khi tiến vào rừng cây, tốc độ của Triệu Phong mới hơi thả chậm dần.

Trong quá trình này, Triệu Phong đã tao ngộ một đầu độc xà ám phục, một đầu báo gấm, tất cả đều hữu kinh vô hiểm mà giải quyết.

Thăm dò cả buổi, Triệu Phong đã được như ý nguyện, chứng kiến một gốc cây đại thụ che trời, mọc ra một số trái cây.

Có lẽ nguyên nhân tại khí hậu, cho nên những cây cối trong rừng, đều không có trái cây, ngay cả lá cây cũng có chút khô héo.

Duy nhất chỉ có gốc đại thụ che trời này là khí tức bất thường, mọc ra hơn mười trái cây màu hồng, màu vàng.

Nhưng phụ cận gốc đại thụ, lại hết sức yên tĩnh, có một loại không khí khiến người khác cảm thấy áp lực bất an.

Chương 726: Trùng Kích Vương Giả (Hạ)

Triệu Phong cũng không có vọng động, hắn như ngừng thở, cẩn thận xem xét hoàn cảnh xung quanh đại thủ.

Khí tức phụ cận đại thụ che trời này, quả thực rất bất thường.

Trong phạm vi trăm trượng, nhìn không thấy bất kỳ một trùng thú nào, hoàn toàn yên tĩnh và tràn đầy áp lực.

Triệu Phong đột nhiên cảm thấy toàn thân rét lạnh, giống như bị một luồng khí tức nguy hiểm nào đó nhìn chằm chằm vào.

Xì…

Giữa cành lá sum xuê của đại thủ, đột nhiên nhảy ra một cái bóng cực lớn, kèm theo đó là một trận cương phong và mùi máu tanh.

Trái tim Triệu Phong đập mạnh một cái, mắt trái lập tức nhìn thấy một đầu cự mãng đốm xanh, dài đến bảy tám trượng, màu sắc và khí tức của nó, cùng với rừng cây xung quanh, hòa làm một thể.

Đầu cự mãng đốm xanh kia, hai mắt đỏ tươi, lưỡi rắn thè ra, miệng lớn dính đầy máu, con mắt mở trừng so với thùng nước còn lớn hơn.

Kèm theo một trận cuồng phong cát bay, răng nanh mà cái miệng máu của cự mãng đốm xanh, trong khoảnh khắc đã lao đến trước mặt Triệu Phong.

Nhanh quá.

Triệu Phong quả thực bị hù dọa cho phát hoảng, dưới tình thế cấp bách, Phong Lôi trên người chấn động, vội vàng né lui.

Thế nhưng, như vậy còn chưa đủ để tránh thoát sự truy kích tiếp đó của cự mãng đốm xanh.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên ngoài thân thể Triệu Phong, nổi lên một tầng lân văn lam sắc tinh mỹ tỉ mỉ mà tinh tế, giống như Long Lân bao trùm khắp toàn thân vậy.

- Cút!

Triệu Phong vận chuyển huyết mạch khí lực của “Huyền Băng Lân tộc”, trong lòng bàn tay xuất hiện hai thành trường thương Băng Lam, đâm thẳng về phía cái miệng rộng như bồn máu của cự mãng đốm xanh.

Phốc phốc…

Hai đầu thương đâm vào trong cái miệng máu của cự mãng đốm xanh, chỉ tiến vào được chừng nửa tấc, mà Triệu Phong lại bị một luồng cự lực cuồng bạo, đẩy lui mấy trượng có dư.

Rẹt…

Phong Lôi quang dực sau lưng Triệu Phong mơ hồ rung động, cấp tốc bay lui sau, mượn nhờ những cây cối phụ cận để trốn tránh.

Đồng thời.

Thần Linh Nhãn của hắn, cũng không khỏi dò xét cự mãng đốm xanh kia.

- Khá lắm, e rằng đầu cự mãng đốm xanh này không phải là loại dã thú thông thường, nó đã có đủ linh trí, có thể thu nạp tinh hoa thiên địa, thậm chí được xếp vào hàng ngũ Yêu Linh.

Triệu Phong hít một hơi khí lạnh.

Trong Mộng cảnh Thái Cổ, hoàn cảnh mạnh mẽ cỡ nào chứ? Sinh linh có thể thu nạp tinh hoa thiên địa, đồng thời bước vào cấp bậc tu hành, há đám sinh linh trong không gian thực tế có thể so sánh được?

Phải biết rằng.

Khí tức ở nơi này, thậm chí còn có tác dụng khiến Chân Chủ Cấp lột xác. Còn nước sống, huyết nhục dã thú, có thể xúc tiến sự phát triển lớn lao đối với thể chất của Đại Đan Nguyên Cảnh.

Trong thoáng chốc giao phong ngắn ngủi vừa rồi, thực lực của đầu cự mãng đốm xanh, có thể thấy được đôi chút.

- Lực lượng của nó rất cường đại, khí huyết lại hùng hậu. Trong hoàn Mộng cảnh Thái Cổ này, thực lực của ta lại bị hạn chế…

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Nếu như chính diện đối chiến ở nơi này, Triệu Phong quả thật không phải là đối thủ của nó.

Xì… Xì…

Trên cái miệng lớn dính máu của cự mãng đốm xanh, đã ngưng kết một tầng băng sương, không ngừng phát ra tiếng rít, ánh mắt lạnh lùng cừu thị nhìn Triệu Phong chăm chú.

- Còn may là đầu cự mãng đốm xanh này cũng không biết bí thuật chiến kỹ nào.

Triệu Phong khẽ thở phào một hơi.

Thân hình của hắn, lại lui xa thêm một khoảng, trong tay xuất hiện một thanh cổ cung.

Triệu Phong vừa mới chuẩn bị phát động Tỏa Thiên Cung.

Đúng lúc này, trên bầu trời chợt truyền đến một tiếng rít bén nhọn.

Triệu Phong chỉ cảm thấy một luồng khí tức Yêu Linh Thái Cổ khổng lồ, lao thẳng mà đến, còn có một tia cảm giác rất quen thuộc.

Vụt...

Kình phong khí lãng quay cuồng, một đầu Yêu điểu Thái Cổ dài đến năm sáu xích, nhào thẳng xuống, mục tiêu của nó là một trái cây màu đỏ đã chín trên cây đại thụ.

Xì…

Cự mãng đốm xanh rít lên giận dữ, thân rắn ngẩng lên, mặc kệ Triệu Phong, nhanh chóng đánh về phía đầu Yêu điểu Thái Cổ.

- Không ngờ lại là đầu Yêu điểu này.

Trên mặt Triệu Phong chợt lộ vẻ dị sắc.

Trước đây, khi hắn vừa mới bắt đầu đi thăm dò trong Mộng cảnh Thái Cổ, đã từng gặp phải đầu Yêu điểu Thái Cổ này.

Lúc đó, Triệu Phong đã bị đầu Yêu điểu Thái Cổ này dọa cho phát hoảng.

Bởi vì lúc đó, hắn chỉ mới có thể miễn cưỡng đi lại bên trong Mộng cảnh Thái Cổ mà thôi.

Không thể so với bây giờ, khí lực huyết mạch của Triệu Phong, thậm chí độ lớn mạnh của linh hồn, mạnh hơn lúc trước không biết bao nhiêu lần.

Hơn nữa, sau khi dung nhập huyết mạch Huyền Băng Lân tộc, Triệu Phong đã tạm thời suy giảm được lực bài xích và áp chế bên trong Mộng cảnh Thái Cổ.

Nói thì chậm, diễn biến thì lại nhanh.

Trước khi đầu cự mãng đốm xanh lao đến, Yêu điểu Thái Cổ đã thành công ngậm một quả trái cây màu đỏ trong mồm, sau đó nhanh chóng nuốt vào.

Xì… Xì…

Lúc này, cự mãng đốm xanh đã lao thẳng về phía trước, cành lá rung động lắc lư không ngừng.

Trong mắt đầu Yêu điểu Thái Cổ kia, chợt hiện lên một tia xảo trá, cánh chim vỗ mạnh, lập tức bay lên đỉnh đại thụ.

Chính diện vật lộn, quả thật nó không phải là đối thủ của cự mãng đốm xanh.

Thế nhưng giữa không trung, luận tính linh hoạt và cơ động, nó lại hơn xa cự mãng đốm xanh.

Cứ như vậy.

Cự mãng đốm xanh bắt đầu trườn lên đại thụ, triển khai du đấu với Yêu điểu Thái Cổ.

Chỉnh thể mà nói, cự mãng đốm xanh rơi vào hoàn cảnh xấu, chỉ có thể bị động phòng thủ.

Yêu điểu Thái Cổ ngược lại tiến thối tự nhiên.

Chẳng qua, nó muốn ăn vụng thêm một trái nữa thì lại khó khăn vô cùng.

Vừa rồi có thể thành công, chẳng qua là do cự mãng đốm xanh đã bị Triệu Phong kiềm chế, hâp dẫn sự chú ý.

- Cơ hội tốt.

Triệu Phong nhìn thấy cự mãng đốm xanh quấn trên đại thụ, thì ánh mắt đột nhiên sáng ngời.

Trên người hắn chập chờn Phong Lôi, tốc độ tăng mạnh, chỉ vài cái búng người, đã hạ xuống trên một cành cây của đại thụ che trời.

- Chạy nhanh.

Thân hình của Triệu Phong, chạy sát theo sau cự mãng đốm xanh,

nhanh chóng hái xuống hai trái, một trái nửa xanh nửa chín, còn một trái thì hoàn toàn chín hồng.

Nếu như đoán không sai, loại trái cây này, ở bên trong Mộng cảnh Thái Cổ, cũng có thể miễn cưỡng tiến vào cấp bậc “Linh quả”.

Dị động của Triệu Phong, lập tức khiến cự mãng đốm xanh và Yêu điểu Thái Cổ chú ý.

Cự mãng đốm xanh giận dữ, thân rắn mãnh liệt quét về phía Triệu Phong ở đằng sau.

Triệu Phong thu hồi hai linh quả, ngoài thân nổi lên một tầng lân văn màu lam lấp lánh, thậm chí còn hiển hiện ra một cái băng giáp u lam.

Bởi vậy, hắn đã có hai tầng phòng hộ.

Phành…

Triệu Phong tận lực trốn tránh, nhưng sau lưng vẫn bị cự mãng đốm xanh quét trúng, thân thể chấn động, bay thẳng ra ngoài.

- Hắc hắc.

Triệu Phong mượn lực bay ngược ra gần mười trượng, bên ngoài băng giáp u lam, hiện ra một tia vết rạn nho nhỏ, cũng không đáng ngại.

Phải biết rằng, Triệu Phong có hai tầng phòng hộ cường đại, trong hiện thực, thậm chí còn có thể ngăn cản công kích toàn lực của Vương Giả đỉnh phong.

Ngược lại, phần đuôi thân hình cự mãng đốm xanh, lại ngưng kết

một tầng băng sương, động tác cứng nhắc chậm chạp.

Vụt...

Triệu Phong cũng không quan tâm đến trận chiến của hai Yêu Linh, lập tức bay ra khỏi phạm vi rừng cây, chạy đến bãi cỏ ở gần đó.

Đúng lúc này.

Tại khoảng không phía sau, chợt truyền đến tiếng kêu gào bén nhọn của Yêu thú Thái Cổ, một luồng khí tức Yêu Linh Thái Cổ, lao thẳng tới Triệu Phong.

Con Yêu Linh Thái Cổ này, không ngờ lại đuổi theo Triệu Phong.

Có lẽ.

Nó cho rằng Triệu Phong dễ bắt nạt, nên muốn cướp đoạt linh quả của hắn.

- Hừ, lần tới ta sẽ chiếu cố tên súc sinh ngươi.

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng.

Mục tiêu của hắn đã đạt được, cũng không muốn phát sinh thêm biến hóa.

Vụt...

Thân ảnh của Triệu Phong, đột nhiên biến mất tại chỗ.

Một khắc sau, Yêu điểu Thái Cổ mang theo một luồng kình phong gào thét, phi trảo bay tới, nhưng lại vồ vào khoảng không.

Yêu điểu Thái Cổ xoay người đứng tại chỗ, sửng sốt vô cùng.

Hiển nhiên, nó cũng không nghĩ ra, tại sao nhân loại vừa rồi lại đột nhiên biến mất trong hư không.

- Ha ha.

Triệu Phong khẽ cười một tiếng, nhìn qua hai trái cây trong tay.

Hai trái cây này, một hồng một xanh, phát ra một luồng khí tức nguyên thủy Thái Cổ, linh khí thiên địa mà nó tiết ra, khiến cho nguyên khí thiên địa ngoại giới, đều hỗn loạn run rẩy một trận.

Linh quả, phần lớn đều ẩn chứa tinh hoa của Thiên Địa Nhật Nguyệt.

Thế nhưng, linh quả trong Mộng cảnh Thái Cổ, khiến hoàn cảnh phát triển của nó, vượt xa không gian hiện thực, thậm chí còn cao cấp hơn Bán Thần Di Viên rất nhiều.

Để tránh cho khí tức tiết ra ngoài, ý niệm Triệu Phong khẽ động, một luồng sức mạnh to lớn vô hình của thiên địa, đem khí tức hai linh quả này phong bế lại.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu ngồi trên bả vai hắn, nhìn hai linh quả này với vẻ mặt thèm thuồng.

Thần niệm của Triệu Phong quét qua, phát hiện Bán Thần ấu đồng đang bế quan trùng kích, xem như cũng bớt đi được một cái phiền phức.

Thấy vậy.

Hắn đen một linh quả màu xanh giao cho Tiểu Tặc Miêu.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu một ngụm nuốt vào, một hồi sau, liền ợ to một cái, sau đó trở lại Cổ Thiết Giới Chỉ, bắt đầu ngủ say.

Triệu Phong tấm tắc kêu kỳ lạ, xem ra tinh khí thiên địa ẩn chứa trong trái cây màu xanh vừa rồi, cũng không thể coi thường được a.

Hắn quan sát một hồi, phát hiện Tiểu Tặc Miêu cũng không có bất kỳ phản ứng xấu nào.

Triệu Phong cũng không do dự, mở miệng ra, một hơi nuốt chửng trái cây màu đỏ.

Sau khi trái cây màu đỏ tiến vào cơ thể, cũng không lập tức bị tiêu hóa như trong tưởng tượng.

Trong hoàn cảnh Mộng cảnh Thái Cổ, dường như bất luận là huyết nhục hay trái cây, đều khó tiêu hóa hơn hiện thực rất nhiều.

Chẳng qua.

Điều này đối với Triệu Phong mà nói, cũng chỉ có lợi mà không có hại.

Lực lượng tinh khí ẩn chứa trong trái cây màu đỏ này, sẽ không phát ra một lần duy nhất, có thể từ từ hấp thu.

Vài nhịp hô hấp sau.

Từng sợi tinh khí thiên địa mạnh mẽ dày đặc như lông trâu, mang theo một luồng khí tức nguyên thủy Thái Cổ, bắt đầu chảy xuôi trong cơ thể Triệu Phong.

- Tinh khí thiên địa ẩn chứa bên trong linh quả này, quả nhiên chất lượng rất tốt.

Triệu Phong âm thầm líu lưỡi.

May mắn là khí lực sinh mệnh của hắn, vô cùng cường hoành, hơn nữa nhờ có huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, lúc này hắn mới có thể hấp thu được tinh khí thiên địa ẩn chứa bên trong linh quả này.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Ngay trong ngày hôm đó, đan hạch trong cơ thể Triệu Phong đã kiên cố hóa như tinh thể, khí tức của hắn cũng bắt đầu khuếch trương.

- Hiệu quả của vài tia tinh khí bên trong linh quả này, dường như có thể so sánh với những linh quả hàng đầu ở ngoại giới a.

Trong lòng Triệu Phong mừng rỡ vô cùng.

Dưới sự hun đúc của khí tức linh quả trong Mộng cảnh Thái Cổ, huyết lực, khí lực, lục phủ ngũ tạng của Triệu Phong, đã đạt được sự thông suốt nhất định.

Chân nguyên ẩn chứa trong tinh hạch, không chỉ tăng trưởng mà khí tức còn tiến thêm một bước ngưng luyện.

Cùng lúc đó.

Dưới ý cảnh Vương Giả cường đại của Triệu Phong, nguyên khí thiên địa trong phạm vi mấy ngàn dặm xa xôi, giống như thủy triều, điên cuồng lao vọt tới chỗ hắn.

Điều đáng tiếc duy nhất chính là, hoàn cảnh trong hư không hải vụ này, nguyên khí thiên địa cực kỳ mỏng manh.

Chỉ có Vực Nội, mới thật sự là nơi thích hợp để sinh tồn và tu luyện.

Để tránh bị Tử Vong truy sát hoặc bản thân để lại đầu mối gì, Triệu Phong chắc chắn sẽ không dừng chân tại Vực Nội hoặc Hư Hải Linh điện nào.

Mười ngày sau…

Triệu Phong đã triệt để hấp thu tinh khí thiên địa ẩn chứa bên trong linh quả này, tài nguyên trân tài trong tay, cũng tiêu hao một lượng lớn.

Chẳng qua, may mắn là tinh hạch trong đan điền đã lợt mạnh đến một cấp độ mới.

Thoạt nhìn, tinh hạch chỉ lớn bằng trái táo, thể tích cũng không lớn, nhưng kỳ thực, bên trong còn có Động Thiên khác.

Thần niệm của Triệu Phong, rót vào trong đó, lập tức cảm giác được một cái không gian chân nguyên bành trướng mênh mông.

Bên trong tinh hạch này, chân nguyên màu đỏ như một hồ nước khổng lồ, số lượng cực lớn, có cảm giác bành trướng vô tận, phong phú không dùng hết.

- Hư Thần Cảnh này, vô cùng phù hợp với linh hồn và thiên địa, chân

nguyên giống như hồ biển, dùng mãi không hết.

Không gian tinh hạch trong cơ thể Triệu Phong, chân nguyên bành trướng như hồ. Tựa như một phương thiên địa, có vô hạn nguyên khí thiên địa, liên tục vì hắn mà cung ứng.

Bắt đầu từ thời khắc này, tu vi chân nguyên của Triệu Phong, đã hoàn toàn đạt tới cấp độ Vương Giả Hư Thần Cảnh rồi.

Khí tức ý cảnh của hắn, chậm rãi lưu chuyển, quanh người được bao bọc trong một đoàn hư quang đỏ rực, giống như một đoàn Thần Minh chi quang, khí tức của hắn và thiên địa, liên tục giao hội không ngừng.

- Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Khô Lâu đường chủ và Bán Thần ấu đồng, đều bị luồng khí tức Vương Giả câu thông thiên địa này kinh động.

Chương 727: Chiếm Cứ Lãnh Địa

Bắt đầu từ khoảnh khắc này, Triệu Phong đã hoàn toàn bước vào cảnh giới Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Nếu như hắn không tận lực thu liễm khí tức, ý cảnh và chân nguyên của bản thân, sẽ tùy thời câu thông vô hạn với thiên địa, cuồn cuộn không ngừng giao hội.

Điều này cũng tương đương với việc, không lúc nào là không dung hợp với thiên địa.

Đây cũng là lý do tại sao, một vài Vương Giả Hư Thần Cảnh, tùy thời khắc đều được một luồng quang huy sức mạnh to lớn của thiên địa bao phủ, nhất cử nhất động đều thần uy vô cùng.

- Chúc mừng chủ nhân.

Khô Lâu đường chủ và Bán Thần ấu đồng, đồng loạt chúc mừng.

Thế nhưng, trong thần sắc của hai người, lại đều có một tia phức tạp.

Bất đồng chính là, Khô Lâu đường chủ phát ra sự kính sợ từ tận nội tâm, thậm chí nhiều hơn một tia sùng bái.

Triệu Phong từng bước một trưởng thành như kỳ tích, hắn đã tận mắt nhìn thấy.

Cấp bậc Vương Giả Hư Thần Cảnh, nếu đặt tại Thanh Hoa Vực, e

rằng đó là đại năng truyền kỳ chỉ tồn tại trong cổ thư thần thoại.

Cho dù là “Xích Nguyệt giáo chủ” ngày xưa, cũng chỉ gần chạm đến cảnh giới Hư Thần Cảnh mà thôi.

Nói cách khác.

Tu vi của Triệu Phong hiện nay, nếu đặt tại Thanh Hoa Vực thì chính là chí tôn vô địch, càng không nói đến thực lực chân chính của hắn hiện nay.

Bán Thần ấu đồng thì lại giật mình trước sự trưởng thành nhanh chóng của Triệu Phong, trong lòng tràn ngập kiêng kỵ, áp lực tăng mạnh.

- Tiểu Côn Vân, tu vi của ngươi, cũng cách Vương Giả Hư Thần Cảnh không còn xa nữa…

Ánh mắt Triệu Phong lướt qua Bán Thần ấu đồng.

Thực lực của Bán Thần ấu đồng “khôi phục”, quan trọng nhất là dựa vào tài nguyên.

Nếu không có tài nguyên ước thúc, nói không chừng, Bán Thần ấu đồng đột phá Vương Giả Hư Thần Cảnh còn nhanh hơn cả Triệu Phong.

Ánh mắt của Triệu Phong, mang đến cho Bán Thần ấu đồng một luồng cảm giác áp bách vô hình.

Lúc này, linh hồn của Triệu Phong, thậm chí là chân nguyên, đều nhỉnh hơn Bán Thần ấu đồng một bậc.

Thứ duy nhất kém thua, chính là ý cảnh.

Bán Thần ấu đồng, trước khi trọng sinh, dù sao cũng là Bán Thần, dù bây giờ còn chưa hoàn toàn khôi phục, nhưng tại phương diện ý cảnh, đã có thể dễ dàng áp chế Đại Đế Hư Thần Cảnh rồi.

Trong phòng thuyền trưởng.

Triệu Phong nhắm mắt lại, bắt đầu củng cố tu vi.

Bán Thần ấu đồng, có chút buồn bực quay trở lại Cổ Thiết Giới Chỉ.

Hắn cũng không khó phát hiện ra, lần này Triệu Phong có thể đột phá, chính là nhờ vào thiên tài địa bảo hàng đầu.

Mà bởi vì tài nguyên bị hạn chế, cho nên Bán Thần ấu đồng ít nhất phải mất nửa năm nữa, mới có thể đột phá Vương Giả.

Xuất phát từ trực giác và sự cẩn thận, Triệu Phong luôn khống chế tu vi của Bán Thần ấu đồng tại cấp độ không phân cao thấp với hắn.

Chỉ có như vậy, mới có thể nắm được đối phương trong tay, đồng thời phát huy được tác dụng lớn nhất.

Mấy ngày tiếp theo.

Triệu Phong bế quan củng cố tu vi. Mặc dù hắn mượn dùng ngoại lực để đột phá, nhưng ý cảnh bản thân và cấp bậc linh hồn, đã sớm đạt tới cảnh giới Hư Thần Cảnh rồi.

Sau khi tấn chức Vương Giả, thực lực của Triệu Phong, cũng không nhảy vọt.

Dù sao đi nữa, lượng chân nguyên của hắn cũng đã đại tăng, cường độ chân nguyên cũng tinh tiến rõ rệt.

Điều này, có thể đoán được từ trước.

Không chỉ có thế, thực lực nội tình của Triệu Phong, còn tăng mạnh.

Triệu Phong tin rằng, với thực lực của bản thân hiện tại, có thể nói là vô địch dưới Đại Đế, phối hợp với huyết mạch đồng tử, thậm chí còn có khả năng khiêu chiến với Đại Đế.

Nếu như gặp lại "Âm Dương Vương", cho dù là đơn đả độc đấu thì Triệu Phong cũng không sợ hãi chút nào.

Mười ngày sau…

Trọng tâm của Triệu Phong, đã chuyển dời lên việc hấp thu Lôi lực Thần Kiếp, thậm chí tiến thêm một bước trong việc tham tu Phong Lôi truyền thừa.

Những thứ này, đều có thể trực tiếp tăng cường thực lực.

Việc hấp thu Lôi lực Thần Kiếp, chỉ cần Triệu Phong rảnh rỗi là sẽ không gián đoạn.

Trong không gian mắt trái.

Cái đầu Thần Kiếp lẳng lặng trôi lơ lửng, vẫn không nhúc nhích, nằm tại biên giới Hồn Hải tử sắc.

Triệu Phong vận dụng "Hóa Lôi Thần Quyết" phiên bản linh hồn, hấp thu Lôi lực Thần Kiếp trong cái đầu đó.

Ầm…

Linh hồn ý thức rung chuyển, truyền đến tiếng vạn lôi gầm rú, phát ra một luồng khí tức Lôi Kiếp bất hủ bất diệt.

Bây giờ, ý chí linh hồn của Triệu Phong, đã có sức chống cự khá mạnh với một số Lôi Kiếp đánh vào.

Linh hồn của hắn, sau khi hấp thu vài tia Lôi lực Thần Kiếp, cũng trở nên thông thuận hơn.

Trong quá trình hấp thu Lôi Kiếp, linh hồn và ý chí của Triệu Phong, thừa nhận sự tẩy luyện mà trở nên mạnh mẽ, hiệu quả tốt một cách bất ngờ.

Theo thời gian trôi qua.

Cứ qua vài ngày, Triệu Phong lại hấp thu được một tia Lôi lực Thần Kiếp nhỏ bé.

Hơn nữa.

Hắn vận dụng “Vạn Niệm Thần Quyết” nhất tâm đa dụng.

Hấp thu Lôi Kiếp, tẩy luyện linh hồn ý chí, đây chính là việc tu luyện thông thường hằng ngày.

Vài luồng ý niệm của Triệu Phong, đều dùng vào việc tham tu “Phong Lôi truyền thừa”, bao gồm cả nghiên cứu khai thác Phong Lôi Chi Dực.

Chuyên tâm tu luyện như thế, chớp mắt đã ba bốn tháng trôi qua.

Trong phòng thuyền trưởng.

Trên người Triệu Phong ngẫu nhiên phát ra khí tức càng kinh người đáng sợ hơn.

Hồn Hải tử sắc.

Triệu Phong hấp thu được đến bảy tám mươi tia Lôi lực Thần Kiếp nho nhỏ, số lượng này, so với lúc ở Thánh Địa hải tặc, còn nhiều gấp hai ba lần.

- Tổng cộng là bảy mươi tám tia Lôi lực Thần Kiếp nhỏ.

Triệu Phong ở trong Hồn Hải tử sắc, không ngờ quanh người lại nổi lên bảy mươi tám tia Lôi lực Thần Kiếp.

Lôi lực Thần Kiếp này vô hình vô chất, có một luồng khí tức bất hủ bất diệt, bễ nghễ vạn vật thiên địa.

Cẩn thận quan sát.

Chỉ thấy trong Hồn Hải tử sắc, phân bố bảy mươi tám tia lạc ấn lôi văn kỳ lạ cổ xưa, ám quang nhàn nhạt, khí tức sâu thẳm, liên kết lẫn nhau.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong vận chuyển “Vạn Niệm Thần Quyết”, lực lượng linh hồn dao động, ảnh hưởng đến bảy mươi tám tia Lôi lực Thần Kiếp, nổi lên một số điểm Lôi Kiếp, chảy xuôi không ngừng, tẩy luyện linh hồn của bản thân.

Đồng thời, Triệu Phong xem như trung tâm, bắt đầu tìm hiểu áo

nghĩa Lôi Kiếp, dung nhập vào trong tinh hạch đan điền.

Trong tinh hạch, không gian chân nguyên mênh mông như hồ chứa, dần dần hiện ra một tia khí tức Lôi Kiếp khắc chế vạn lôi vạn vật.

Bất tri bất giác, Xích Diệt Phong Lôi của Triệu Phong, đã tiếp cận xu thế mười thành viên mãn.

Xích Diệt Phong Lôi phảng phất như điện vân thiêu đốt, bên ngoài còn nổi lên một tia kim trạch nhàn nhạt.

- Sau Xích Diệt Phong Lôi, chính là Hoàng Kim Phong Lôi! Chẳng qua, lực lượng Phong Lôi của ta, đã vượt qua tưởng tượng của Phong Lôi Đại Đế rồi.

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm.

Sau khi dung nhập với khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, thậm chí áo nghĩa Lôi Kiếp, lực lượng Phong Lôi của hắn, đã vượt qua phạm trù Lôi đạo rồi.

- Chủ nhân!

Thanh âm của Bán Thần ấu đồng, đột nhiên truyền đến.

- Ừm?

Triệu Phong mở mắt, nhìn về phía bên cạnh, thấy Bán Thần ấu đồng đang nghĩ ngợi gì đó.

- Là như vậy, gần đây có vài thế lực hải tặc thực lực không tầm thường, ta muốn thu hoạch bọn chúng để đoạt lấy một ít tài nguyên.

Bán Thần ấu đồng nói.

Thần niệm của Triệu Phong đảo qua, quả nhiên phát hiện một vài thế lực hải tặc, mỗi một thế lực, ít nhất đều có Nửa bước Vương Giả tọa trấn.

- Chủ nhân, ta sẽ tốc chiến tốc thắng, không làm chậm trễ hành trình.

Bán Thần ấu đồng thỉnh cầu.

Triệu Phong biết, Bán Thần ấu đồng đang thiếu thốn tài nguyên để khôi phục tu vi.

- Đi đi.

Triệu Phong phất phất tay, cũng không ngăn cản hắn.

Gần đây, hắn không cung cấp cho Bán Thần ấu đồng tài nguyên nữa, nhưng dù sao cũng không thể hạn chế đối phương đi thu hoạch tài nguyên được.

Vụt...

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi trồi lên hư không vụ hải, nhưng tốc độ vẫn không giảm, tiếp tục phi hành.

Bất đồng chính là, Bán Thần ấu đồng đã thoát ly thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi.

Tiếp đó.

Triệu Phong liền được chứng kiến một hồi đại tàn sát.

Ầm…

Bán Thần ấu đồng ba bốn tuổi, một quyền đánh ra, đã khiến toàn bộ thuyền hải tặc bị đánh cho tứ phân ngũ liệt.

Chỉ mất thời gian dùng một tách trà.

Bán Thần ấu đồng dùng thực lực của một mình hắn, đã giết chết vài nhóm thế lực hải tặc.

- Những tài nguyên này, cấp bậc không cao, nhưng có ít còn hơn.

Bán Thần ấu đồng lại chỉnh lý một chút chiến lợi phẩm.

Vụt...

Sau đó, hắn hóa thành một đạo ánh sáng kim sắc, từ phía sau đuổi kịp thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi.

Toàn bộ quá trình, quả thật không làm chậm trễ thời gian của thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi.

Từ đó về sau, Triệu Phong cũng không ngăn cản những hành vi như vậy nữa.

Thế nhưng, hắn chỉ cho phép Bán Thần ấu đồng không được cách hắn quá vạn dặm.

Trên thực tế.

Bản thân Triệu Phong tu hành, cũng thiếu thốn tài nguyên.

Sau khi tấn chức Vương Giả, nhu cầu đối với trân tài dị bảo, lại càng

hà khắc hơn.

Những Vương Giả Hư Thần Cảnh khác, thọ nguyên đều là mấy ngàn năm, mỗi một lần đột phá một cấp bậc nhỏ, đều cần một lượng tài nguyên khổng lồ.

Một ngày nọ.

Triệu Phong lại tiến nhập Mộng cảnh Thái Cổ.

Vẫn như trước kia, lại tiến nhập rừng cây.

Mục tiêu của hắn, chính là “Linh quả” trên đại thụ cao chọc trời ở sâu trong rừng.

Lần này Triệu Phong đến, số lượng linh quả trên đại *** đã mất đi mấy trái.

Trên người cự mãng đốm xanh, cũng xuất hiện một vài vết thương.

Không khó đoán, trong Mộng cảnh Thái Cổ, hẳn là còn có những Yêu thú khác.

Triệu Phong mở Thần Linh Nhãn ra, quan sát khắp bốn phía, thậm chí cả bầu trời.

Quả nhiên.

Triệu Phong nhìn thấy có một con Yêu điểu Thái Cổ, trên bộ lông có một vài vết sẹo, thương thế còn chưa khỏi hẳn.

- Cứ tiếp tục như vậy, linh quả trên đại thụ sẽ càng ngày càng ít.

Triệu Phong nhíu mày, chợt lâm vào trầm tư.

Việc đánh chết hai Yêu Linh này đối với Triệu Phong hiện tại mà nói, cũng không quá khó khăn.

Thế nhưng, hai phần ba linh quả trên cây, vẫn chưa chín hoàn toàn, thậm chí còn lâu mới chín.

Những linh quả chưa chín hoàn toàn, hiệu quả còn không bằng một phần mười linh quả đã chín.

Lần trước Triệu Phong dùng một linh quả, cũng chỉ mới chín được bảy phần, còn chưa đạt được hiệu quả tốt nhất.

Rất nhanh.

Trong đầu Triệu Phong đã xuất hiện một ý niệm.

- Được rồi, chọn các ngươi vậy.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, đảo qua cự mãng đốm xanh và Yêu điểu Thái Cổ.

Hai đầu Yêu Linh Thái Cổ, tâm linh đột nhiên run rẩy một trận.

Mục tiêu đầu tiên của Triệu Phong, chính là Yêu điểu Thái Cổ.

Bởi vì Yêu điểu Thái Cổ có tính cơ động cao, tầm nhìn và phạm vi lớn, Triệu Phong lo lắng lúc mình đối phó với cự mãng đốm xanh, sẽ bị con chim này đánh lén.

Bịch…

Triệu Phong lặng lẽ nhảy đến ngoài bìa rừng, mắt trái vẫn tập trung vào Yêu điểu Thái Cổ.

Tâm linh Yêu điểu Thái Cổ run lên, lập tức cảm nhận được một luồng nguy cơ.

Nó chợt cảm ứng được địch ý của Triệu Phong, tiếng rít bén nhọn vang lên, đột nhiên lao đến.

- Xích Diệt Đồng Hỏa!

Trong mắt trái của Triệu Phong, nổi lên một tia quang văn màu đỏ, mơ hồ còn xuất hiện một tia kim trạch.

Ầm…

Yêu điểu Thái Cổ còn chưa tới, đã bị một đoàn Phong Lôi xích sắc nửa trong suốt, đánh cho không kịp trở tay.

Xích Diệt Đồng Hỏa ẩn chứa tinh hoa chân hỏa của Xích Diệt Phong Lôi, thậm chí còn dung nhập cả áo nghĩa Lôi Kiếp.

Yêu điểu Thái Cổ bị đánh cho choáng váng, hai mắt đầy sao.

Chỉ một đợt Đồng Hỏa công kích, đã khiến cho thân hình và linh hồn của Yêu điểu Thái Cổ bị bỏn rát và thương hại nghiêm trọng, trên cánh chim lưu lại một vết thương.

- Minh Tâm Ấn!

Triệu Phong nhân lúc Yêu điểu Thái Cổ tâm thần chấn động, vào thời khắc nó thống khổ hỗn loạn, phát động Đồng thuật linh hồn cấm kỵ.

Giữa không trung.

Đầu Yêu điểu Thái Cổ chỉ hơi giãy dụa một lát, sau đó liền đình chỉ phản kháng, lộ ra một tia thần phục, hạ xuống trước mặt Triệu Phong.

- Thành công rồi.

Triệu Phong mỉm cười.

Sau đó.

Hắn mang theo Yêu điểu Thái Cổ, tiếp cận cự mãng đốm xanh ở chỗ cây đại thụ che trời.

Xì…

Cự mãng đốm xanh nhìn Triệu Phong và Yêu điểu Thái Cổ liên thủ tiếp cận, không khỏi lộ vẻ kiêng kỵ và cảnh giác.

- Lên!

Triệu Phong lệnh cho Yêu điểu Thái Cổ bám lấy cự mãng đốm xanh.

Còn hắn thì ở đằng xa, phát động Tinh Thần Thứ đánh lén, dưới tình huống tâm thần cự mãng đốm xanh bị trọng thương, hắn đã thành công thi hạ “Minh Tâm Ấn”.

Cứ như vậy.

Trong phạm vi mảnh rừng cây này, hai đầu Yêu Linh thống trị, đã bị Triệu Phong thành công nô dịch.

Triệu Phong hạ xuống mệnh lệnh, để Yêu điểu Thái Cổ và cự mãng đốm xanh trấn thủ đại thụ che trời, không để bất cứ sinh linh nào tiếp cận.

- Tổng cộng là hai mươi tám trái.

Triệu Phong kiểm kê một lượt, phát hiện số lượng linh quả này cũng không nhiều lắm.

Trong đó, số linh quả chưa chín chiếm đến hai phần ba, hơi chín có chừng bảy tám quả.

Triệu Phong lại hái hai trái đã chín trong tám trái chín đó.

Sau đó, Triệu Phong bắt đầu tiến hành sưu hồn với “Yêu điểu Thái Cổ”. Hắn muốn thông qua con chim này, biết rõ thêm tình huống bên trong không gian của Mộng cảnh Thái Cổ này.

Chương 728: Nguy Cơ Tài Nguyên

Một lát sau.

Triệu Phong thu hồi sưu hồn thuật, khẽ thở ra một hơi, ánh mắt nhìn về phiến đại địa tưởng chừng như vô tận này, đã có chút khác biệt.

Trong ký ức của Yêu điểu Thái Cổ, hiểu biết về hoàn cảnh trong Mộng cảnh Thái Cổ, cũng không nhiều lắm.

Trong Mộng cảnh Thái Cổ này, nó dường như chỉ là Yêu Linh đẳng cấp thấp nhất, chỉ mới nhập môn, có được một chút linh trí ban đầu.

Yêu điểu Thái Cổ, cả đời chỉ quanh quẩn trong phạm vi vài ngàn dặm quanh phương viên này.

Ở những khu vực xa hơn, cấp bậc rất cao, thập phần nguy hiểm, thậm chí còn có một vài luồng khí tức cường đại, khiến trực giác nó mách bảo không được đến gần.

Trong Mộng cảnh Thái Cổ, quả thật có một vài chủng tộc Yêu Linh cường đại.

Trong trí nhớ của Yêu điểu Thái Cổ, có hai ba lần, đã đụng phải chủng tộc “hình người”.

Thế nhưng, khí tức của những chủng tộc này, cách từ rất xa, đã ép cho Yêu điểu Thái Cổ không thể thở dốc nổi.

Từ trong những hình ảnh của những ký ức này, Triệu Phong cũng cảm nhận được sự đáng sợ của chủng tộc này.

- Mộng cảnh Thái Cổ, quả thật không đơn giản, ta phải cẩn thận thăm dò, không thể liều lĩnh.

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Đồng thời.

Trong lòng hắn cũng nảy sinh một tia nghi vấn, tại sao bản thân có thể thông qua mắt trái mà tiến vào không gian này?

Mộng cảnh Thái Cổ và Thần Linh Nhãn, hoặc là chủ nhân của nó, rốt cuộc có quan hệ gì?

Đương nhiên.

Điều khó giải thích nhất trong Mộng cảnh Thái Cổ, chính là hiện thực của Triệu Phong, hoàn toàn đồng bộ với hoàn cảnh nơi này.

Rất hiển nhiên, không phải chỉ đơn giản là ý thức của Triệu Phong tiến vào nơi này.

Trong Mộng cảnh Thái Cổ, Triệu Phong có thân thể huyết nhục, thậm chí còn có thể sử dụng đạo cụ vũ khí, thậm chí cả Cổ Thiết Giới Chỉ.

Chẳng qua, Triệu Phong trước mắt còn chưa thử đem những sinh linh khác tiến vào.

Giai đoạn hiện nay.

Triệu Phong còn chưa nghĩ đến việc bại lộ bí mật Mộng cảnh Thái

Cổ.

- Các ngươi lưu lại nơi này trấn giữ, trông coi cho thật tốt.

Trước khi đi, Triệu Phong còn phân phó một phen.

Vụt...

Triệu Phong trở lại hiện thực, trong tay xuất hiện hai linh quả.

Hắn không do dự, trước hết ăn vào một linh quả đã chín.

Linh quả trong Mộng cảnh Thái Cổ, so với những linh quả hàng đầu trong hiện thực, hiệu quả còn tốt hơn rất nhiều lần.

Chẳng qua, sau khi đạt tới cấp bậc Hư Thần Cảnh, tu vi tiến cấp, đều cần tích lũy một lượng khổng lồ.

Theo đánh giá của Triệu Phong, bản thân ăn xong hai linh quả, nhiều nhất cũng chỉ có thể khiến tu vi tăng lên đến Hư Thần Cảnh trung kỳ mà thôi.

Mà đó còn là hiệu quả tốt nhất nếu hấp thu được linh quả.

Trong phòng thuyền trưởng.

Triệu Phong vận chuyển chân nguyên, hấp thu những tinh khí nguyên thủy Thái Cổ trong linh quả.

Không gian chân nguyên trong đan hạch, chân nguyên màu đỏ mênh mông mãnh liệt, sau khi hấp thu được lực lượng của linh quả, đột nhiên sôi trào, phảng phất như một mảnh hải dương bị thiêu đốt.

Đạt tới cấp bậc Hư Thần Cảnh, dưới tình huống bình thường, chân nguyên sẽ không bị hao kiệt.

Thế nhưng.

Trong quá trình tiến cấp Đại Đế, không gian chân nguyên mở rộng, linh hồn ý cảnh thăng hoa lột xác, vẫn chậm rãi tiến hành.

Đây chính là một chặng đường dài.

Ngay cả Triệu Phong có thể tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ, chẳng qua cũng chỉ đem con đường này rút ngắn lại mà thôi.

Một tháng sau…

Triệu Phong hấp thu hai linh quả, tu vi chân nguyên, tiến thêm một bước củng cố mở rộng. Thế nhưng, khoảng cách với Hư Thần Cảnh trung kỳ, vẫn còn tương đối xa xôi.

Đương nhiên.

Trong thế giới Hồn Hải, việc hấp thu Lôi lực Thần Kiếp, vẫn là nhiệm vụ hàng ngày đều tiến hành.

Lợi dụng “Lôi lực Thần Kiếp” tẩy luyện, linh hồn của Triệu Phong, từng bước lớn mạnh, thậm chí lột xác, tiếp cận cấp bậc Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Ngoài ra.

Việc nghiên cứu “Phong Lôi Chi Dực”, Triệu Phong đều chưa từng đình chỉ.

- Lôi Dực Phi Độn thuật… Lôi Dực Phong Thiểm… Phong Lôi Dực Trảm…

Một luồng ý niệm của Triệu Phong, luông dùng để tìm hiểu Lôi Dực bí thuật và chiến kỹ.

Trải qua việc tranh đoạt Hải Tặc Hoàng, chiến đấu với Tử Linh Vương, năng lực thực chiến và khả năng vận dụng bí kỹ Lôi Dực của Triệu Phong, cũng thu hoạch được rất nhiều tâm đắc.

Mục tiêu sau đó của Triệu Phong, chính là cảnh giới cao nhất của Lôi Dực Phong Thiểm – Lôi Dực Thiểm Không!

Nói một cách tương đối.

Lôi Dực Thiểm Không, chính là kết hợp giữa Lôi Dực Phong Thiểm và Lôi Dực Phi Độn thuật.

Dưới trụ cột tốc độ cực hạn và áo nghĩa Phong Lôi, lại vận dụng bí kỹ Lôi Dực Phi Độn thuật, thực hiện một loại thủ đoạn thần kỳ Khóa Không nhảy vọt.

Một khi lĩnh ngộ được “Lôi Dực Thiểm Không”, ngay trong chớp mắt vượt qua ngàn dặm, vạn dặm, cũng không phải là chuyện thần thoại.

Chẳng qua.

Muốn luyện thành “Lôi Dực Thiểm Không”, phải có lý giải và vận dụng thuần thục đối với “Lôi Dực Phi Độn thuật” và “Lôi Dực Phong Thiểm”.

Mục tiêu này, Triệu Phong vẫn đang cố gắng tiếp cận.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Trong thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, Triệu Phong vừa mới hoàn thành việc tu luyện, một đường về sau, cũng không gặp phải Tử Vong truy sát nữa.

Đây cũng là điều nằm trong dự đoán của Triệu Phong.

Thứ nhất, đám thủ hạ của Tử Vong Đại Đế, cơ bản đã bị Triệu Phong diệt sát hầu như không còn.

Thứ hai, Triệu Phong đã đem tia ý chí Đồng lực Tử Vong kia, xóa diệt đến cực hạn, rất khó có thể cảm ứng được.

Sau khi tấn chức Vương Giả.

Triệu Phong lại dung nhập với nhiều Lôi lực Thần Kiếp hơn. Cảnh giới của Vạn Niệm Thần Quyết, cũng tiếp cận cấp độ “nhất niệm hóa ngàn”.

Theo lý thuyết.

Triệu Phong đã hoàn toàn có thể diệt trừ ý chí Đồng lực Tử Vong.

Thế nhưng, Triệu Phong lại không làm vậy.

Hắn vẫn cố ý lưu lại một tia ý chí Đồng lực Tử Vong nhỏ bé rất khó loại bỏ, đồng thời hoàn toàn phong cấm nó lại.

Trừ phi là Tử Vong Đại Đế ở bên cạnh, bằng không cũng khó có thể sinh ra cảm ứng.

- Tử Vong Đại Đế, ngươi đuổi giết, khiến ta phải đào vong mấy năm.

Mối thù này, ta nhất định phải hoàn trả gấp vài lần…

Trong lòng Triệu Phong, vẫn còn một tia chấp niệm.

Bị người khác đuổi giết suốt mấy năm, lăn lộn trong sinh tử, không được yên bình. Nếu đổi lại là bất kỳ kẻ nào, cũng sẽ bị nghẹn lửa giận, không thể phát tiết được.

Sau khi rời khỏi Thánh Địa hải tặc được chín tháng…

Ô...ô...ô...n...g!

Trong thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, chợt dâng lên một luồng khí tức Tân Vương Giả.

- Hư Thần Cảnh! Cuối cùng cũng đạt tới rồi…

Toàn thân Bán Thần ấu đồng rực rỡ kim sắc, giống như một pho tượng Phật Đà lưu ly kim sắc.

Trong huyết mạch phát ra khí tức tiếp cận Thánh Thể, khiến cho Khô Lâu đường chủ tu vi Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, có cảm giác bị đè nén đến mức hít thở không thông.

- “Kim Khôn Thánh Thể” của Bán Thần Côn Vân, cơ bản đã bước vào tầng thứ năm rồi.

Triệu Phong bừng tỉnh lại từ trong bế quan.

Hắn cũng có công pháp truyền thừa “Kim Khôn Thánh Thể”, thậm chí cả “Kim Khôn Thánh Lôi Thể” càng cao cấp hơn.

Một khi luyện “Kim Khôn Thánh Thể” đến tầng thứ năm đại thành,

liền có thể ngạo thị vô địch tại cấp bậc Hư Thần Cảnh, nhục thân đối kháng với Đại Đế, cũng không phải việc khó.

Tu vi đột phá Hư Thần Cảnh, “Kim Khôn Thánh Thể” xem như cơ bản đã bước vào tầng thứ năm.

Triệu Phong cũng không thể đánh giá được chiến lực của Bán Thần ấu đồng lúc này.

Nhưng có một điều có thể khẳng định.

Đó là dưới cấp bậc Đại Đế, Bán Thần ấu đồng khẳng định là võ đạo, về phần có thể chống lại Đại Đế hay không, còn phải đợi xem thực tiễn như thế nào.

- Chủ nhân, bây giờ chúng ta liên thủ, chỉ cần không phải là Đại Đế hàng đầu, cũng không cần phải sợ hãi nữa.

Thanh âm Bán Thần ấu đồng truyền đến.

Quả thật.

Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, cùng lúc đột phá Hư Thần Cảnh, dưới Đại Đế, cơ bản là vô địch rồi.

Nếu như hai người liên thủ, cũng không cần phải e ngại Đại Đế nào.

- Muốn đối phó với “Tử Vong Đại Đế”, chỉ như vậy thì còn xa mới đủ.

Triệu Phong khẽ lắc đầu, cũng không hề tự phụ.

Đại Đế Hư Thần Cảnh, cũng chia làm nhiều loại.

Đại Đế phổ thông và Đại Đế hàng đầu, thực lực chênh lệch rất lớn.

Huống chi.

Tử Vong Đại Đế trong hàng ngũ Đại Đế, còn là tồn tại vô địch, thậm chí chiến lực tiếp cận Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

- Chủ nhân, bây giờ ta rất thiếu khuyết tài nguyên. Nếu có đủ tài nguyên, thực lực của ta sẽ tiến thêm một bước khôi phục…

Bán Thần ấu đồng bắt đầu kể khổ.

Hắn là Bán Thần “Tích Huyết Trọng Sinh”, chỉ cần có đủ tài nguyên, thực lực sẽ nhanh chóng “khôi phục”, cũng không cần phải tu luyện.

Triệu Phong vẫn bất động thanh sắc.

Hắn không muốn tiếp tục cung cấp tài nguyên trong Mộng cảnh Thái Cổ cho Bán Thần ấu đồng nữa.

Nhất định phải hạn chế tài nguyên đối với Bán Thần ấu đồng.

Nếu như không tiết chế, uy hiếp tương lai, có lẽ còn lớn hơn so với Tử Vong Đại Đế.

- Tài nguyên trong tay ta, cũng không đủ.

Triệu Phong lắc đầu nói.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu đột nhiên nhô đầu ra, miêu trảo vung động, dường như cũng bắt đầu kể khổ.

- Chủ nhân, Bách Thi trớ chú, cơ bản đều đã tăng lên tới Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, thế nhưng muốn tiến thêm một bước nữa, cũng rất cần một lượng tài nguyên khổng lồ.

Khô Lâu đường chủ có chút chua xót mà nói.

Trong thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi.

Một người, một đứa trẻ, một con mèo, một bộ xương, nhất thời lâm vào bầu không khí quỷ dị.

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, đã lâm vào nguy cơ thiếu hụt tài nguyên.

Không chỉ nguy cơ tài nguyên, mà tinh thạch trong tay Triệu Phong hiện nay, cũng không nhiều lắm.

Hắn còn phải lưu lại một lượng nguyên tinh thạch để duy trì thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi.

Mà nguy cơ của việc thiếu hụt tài nguyên này, chính là bởi chuyến ghé thăm thành thị của Thiên Cơ tộc.

- Chủ nhân, ta có một đề nghị.

Ánh mắt của Bán Thần ấu đồng lóe lên, đột nhiên nói.

- Đề nghị? Không phải là đi cướp sạch toàn bộ Đảo Vực hay là Tông phái Nhị Tinh chứ?

Triệu Phong trợn mắt khinh thường.

Với tình huống nguy cơ tài nguyên trước mắt mà xét, cho dù cướp sạch vài cái Tông phái Nhất Tinh, diệt mấy chục cái thế lực hải tặc, cũng không làm nên chuyện gì.

Nguyên nhân cũng không có gì khó hiểu.

Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, có cấp bậc rất cao, tài nguyên phổ thông, căn bản vô dụng.

- Chủ nhân, cách đây không lâu, sau khi ta tiêu diệt một thế lực hải tặc, đã thu được một tin tình báo. “Hồng Long quần vực” phía trước, có vài Tông phái Nhị Tinh đang đánh nhau hỗn loạn…

Bán Thần ấu đồng liếm liếm môi, trên mặt đầy vẻ tà ác, biểu tình giống như “ngươi biết rồi đấy”.

Biểu tình này, ở trên mặt của một đứa trẻ, quả thật có chút quái dị, thậm chí tăng thêm vài phần âm trầm.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu huy động miêu trảo, tỏ vẻ đồng ý, gần đây nó cũng nghèo đến mức không còn gì để ăn rồi.

Trên mặt Khô Lâu đường chủ cũng tràn ngập dáng vẻ hưng phấn chờ mong.

- Chiến trường Nhị Tinh sao?

Tinh thần Triệu Phong chợt run lên.

Tông phái Nhị Tinh đại chiến, quy mô hiển nhiên rất lớn, lượng tài nguyên phải điều động cũng rất khổng lồ.

Nếu là ngày xưa.

Đối mặt với chiến trường Nhị Tinh, Triệu Phong khẳng định là muốn tránh cũng sợ tránh không kịp.

Nhưng bây giờ, chiến trường của Tông phái Nhị Tinh, chẳng khác nào là một nơi “tống tiền” béo bở.

- Ừm, để ta xem bản đồ đã.

Ý niệm Triệu Phong chợt động, trước mắt lập tức xuất hiện quầng sáng Băng Thủy.

Trên quầng sáng, xuất hiện hình vẽ những quần vực xung quanh.

“Hồng Long quần vực” trong lời nói của Bán Thần ấu đồng, chính là ở phía trước, lộ trình đại khái còn cách một phần năm cái quần vực nữa.

Triệu Phong tiếp tục từ trên bản đồ nhìn xuống.

Ánh mắt lướt qua năm quần vực sau đó, Triệu Phong liền thấy được “Càn Thánh quần vực”.

- “Thiên Thánh Cầm Cung” cũng không còn xa nữa…

Trong lòng Triệu Phong chợt động.

Thiên Thánh Cầm Cung, ở ngay trong Vực Nội của “Càn Thánh quần vực”.

Đến trước Thiên Thánh Cầm Cung chơi trò tống tiền, thu một lượng

tài phú khổng lồ, quả là một sự lựa chọn không tệ.

- Cứ như vậy đi… xuất phát!

Bản thân Triệu Phong cũng có chút khẩn cấp, không biết là bởi vì do bản thân túng thiếu, hay là do nơi đó rất gần Thiên Thánh Cầm Cung.

Vụt...

Tốc độ của thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi tăng nhanh hơn, toàn bộ con thuyền, dường như có chút hưng phấn rung động, tiến thẳng đến vị trí Hồng Long quần vực.

Cùng lúc đó.

Hồng Long quần vực, tại Vực Nội rộng lớn gấp đôi Thanh Hoa Vực.

Ầm ầm ầm...

Giữa bầu trời, sức mạnh to lớn của Vương Giả va chạm, có cảm giác như thiên địa đều rung chuyển.

Núi sông lục địa trong Vực Nội của Đảo Vực, tầng tầng vỡ tan, bụi bặm bay cuồn cuộn, bên dưới là một số đội ngũ lực lượng Đan Nguyên Cảnh.

Tổng cộng có ba Tông phái Nhị Tinh, đang giao phong kịch liệt tại Vực Nội của Đảo Vực lớn này.

Trên chiến trường, xuất động đến bốn năm vị Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Bọn họ đều không biết rằng, có bốn vị khách không mới mà đến,

đang nhanh chóng tiếp cận nơi này.

Chương 729: Lực Phách Thánh Thể

Chiến trường Nhị Tinh ở nơi này, chính là bên trong Hồng Long quần vực, là một Đảo Vực có nguồn tài nguyên phong phú.

Đảo Vực này, bất luận là phạm vi nhân khẩu, hay là Tông phái tài nguyên, đều hơn gấp đối Thanh Hoa Vực.

Thế lực chủ đạo của trận chiến này, là ba Tông phái Nhị Tinh, liên đới tới mười tám Tông phái Nhất Tinh.

Bố cục của Hồng Long quần vực, cũng giống như Quần Đảo Vực Thiên Lô.

Ba đại Tông phái Nhị Tinh, trong đó có một Tông phái Nhị Tinh rưỡi, gọi là “Thiên Tinh Ma Tông”, đối kháng với hai đại Tông phái Nhị Tinh khác.

Giờ phút này, tại chiến trường trên bầu trời.

Bên phía Thiên Tinh Ma Tông, có hai vị Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Trong đó có một nam tử cao ngạo mặc Hắc Kim Vương Bào, giữa trán có một ấn ký ngôi sao năm cánh u ám, toàn thân ẩn trong một tầng lực tràng hắc cương.

Nam tử Hắc Kim Vương Bào này, lấy lực một người, chính diện đối kháng với hai đại Vương Giả Hư Thần Cảnh, vậy mà vẫn nhẹ nhàng như thường.

- Tu vi của “Thiên Tinh Ma Chủ” này, đã đột phá đến Hư Thần Cảnh hậu kỳ, thực lực cách Vương Giả đỉnh phong không còn xa nữa.

Hai gã Vương Giả đối diện, một người là lão giả tóc trắng, còn một người là mỹ nhân áo trắng, cả hai đang lâm vào khổ chiến.

Thiên Tinh Ma Chủ chính là chưởng tôn của Thiên Tinh Ma Tông, cũng là cường giả Hư Thần Cảnh số một số hai tài Hồng Long quần vực.

- Ma Tinh Lĩnh Vực.

Chỉ thấy Thiên Tinh Ma Chủ vung tay lên một cái, một mảnh thiên địa hư không, bị một đám Ma Vực Tinh Không hắc ám bao phủ.

Ầm ầm ầm...

Trong Không Gian Lĩnh Vực này, xuất hiện từng ngôi sao hắc ám, bắn ra từng đạo tinh quang ma diễm, tạo thành áp chế đối với lão giả tóc trắng và mỹ nhân áo trắng.

Ngoài ra.

Trên không trung Vực Nội, một vụ nữ tử mặc cung trang xinh đẹp tuyệt luân của Thiên Tinh Ma Tông, toàn thân cũng được một tầng khí tràng tối tăm bao phủ, sức mạnh to lớn của Ma Đạo bao trùm, ép thẳng tới phía một vị Vương Giả Kiếm Đạo.

- Thiên Lưu Kiếm Vương.

Nữ tử cung trang của Ma Tông khẽ cất tiếng, nở nụ cười đáng yêu nhẹ nhàng:

- Vô U lực tràng của ta, sở trường tá lực đả lực, công kích của ngươi, cho dù tăng thêm ba phần nữa cũng không làm gì được. Nửa ngày sau, ngươi nhất định không còn sức chống đỡ nữa. Có lẽ cũng không cần lâu như vậy đâu, Tông Chủ ở bên kia rất nhanh sẽ giải quyết xong thôi.

- Vậy thì cứ thử xem.

Vương Giả Kiếm Đạo vẫn bất động, ý chí Kiếm Đạo kiên định như bàn thạch, từng đạo kiếm huy lạnh lẽo giống như thiên hà, xuyên qua bầu trời, khí phách vô song.

Phốc phốc…

“Vô U lực tràng” của nữ tử Ma Tông, lập tức xuất hiện xu thế không ổn định, sắc mặt không khỏi biến đổi.

Thì ra.

Thiên Lưu kiếm Vương này, chính là cường giả Kiếm Đạo đệ nhất tại Hồng Long quần vực, là kiếm tu duy nhất tấn chức Vương Giả.

Rầm rầm rầm…

Bên dưới lục địa trong Vực Nội, lực lượng Đan Nguyên Cảnh, đánh cho sơn băng địa liệt, gió bão nổi lên bốn phía, bụi bậm cuồn cuộn.

Tại Đảo Vực bình thường, Đan Nguyên Cảnh đã là Tôn Giả vô địch đứng trên đỉnh cao.

Nhưng trên bầu trời, trận chạm trán của mấy vị Vương Giả, phát ra khí tức sức mạnh to lớn, lại càng khiếm cho đám Tôn Giả ở bên dưới

hãi hùng khiếp vía, không dám tiếp cận.

Cùng lúc đó.

Trong Ngoại Vực Hư Không Hải, chợt truyền đến một tiếng xé gió.

Vụt...

Một chiếc thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, tiến vào biên giới chiến trường Nhị Tinh.

Tại biên giới Ngoại Vực, đồng dạng cũng có một vài cường giả cấp bậc Tôn Chủ chiến đấu, kể cả một số thuyền Hư Không Hải vận chuyển tài nguyên.

- Người nào?

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi vừa đến, lập tức khiến cho một Tông phái Nhi Tinh chú ý.

Meo meo.

Trên thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, một con mèo nhỏ lông xám bạc, kéo lên một cái cờ đầu lâu thật lớn.

- Thuyền hải tặc?

Các cường giả tại khu vực này giao chiến, vẻ mặt đều cực kỳ kinh ngạc quái dị.

Thế lực hải tặc bình thường, nhìn thấy Triệu Phong Nhị Tinh, e rằng chỉ mong chạy được xa bao nhiêu thì hay bấy nhiêu.

Mà gặp phải chiến trường Nhị Tinh, cường giả bình thường, e rằng muốn trốn cũng không trốn kịp.

Một màn lúc này, đã phá vỡ suy nghĩ với xu hướng đơn thuần của bọn hắn.

Mà thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi trước mắt, nhìn thấy chiến trường Nhị Tinh, lại không đi đường vòng, thậm chí còn hưng phấn xung phong xông lên.

- Ngăn con thuyền hải tặc kia lại.

Một vị Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, dẫn đầu một nhóm đội ngũ mười người, tu vi thấp nhất cũng là Chân Chủ Cấp đại thành, đánh thẳng tới chỗ thuyền hải tặc.

Ô...ô...ô...n...g!

Trên thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, chợt xuất hiện một tầng diễm vân quỷ thi nồng đậm, bên trong xuất hiện một trăm con mắt huyết hồng dữ tợn, bắn ra oán lực trùng kích kinh người.

- A a a…

Những cường giả cấp độ Đan Nguyên Cảnh này, thậm chí còn chưa đến gần thì tinh thần cả đám đã sụp đổ, thậm chí hồn phi phách tán.

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, tiếp tục tiến quân thần tốc.

Đội nhân mã này, vừa hóa thành vũng máu thì tinh khí linh phách trong đó, đã bị Quỷ Thi Trớ Chú đại trận hấp thu.

Meo meo…

Chỉ thấy một con tặc miêu và một đứa trẻ da vàng, xuyên qua hư không, nhanh nhẹn thu hoạch một vài chiến lợi phẩm.

Đương nhiên.

Chỉ có chiến lợi phẩm Đan Nguyên Cảnh mới có thể khiến cho Tiểu Tặc Miêu và Bán Thần ấu đồng ra tay.

Trong phòng thuyền trưởng.

Triệu Phong vẫn ngồi nhàn nhã, chú ý tình huống bên ngoài, đồng thời uống một ngụm linh nhưỡng tiên tửu trong hầm rượu Bán Thần.

- Tất cả các ngươi, giao ra đạo cụ trữ vật, có thể tha cho các ngươi khỏi chết.

Bán Thần ấu đồng hét lớn.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu huy động cờ đâu lâu, ở một bên phất cờ reo hò.

Hai tiểu gia hỏa này, phiêu phù trên khu vực diễm vân quỷ thi, vậy mà Quỷ Thi Trớ Chú đại trận lại không ảnh hưởng đến bọn hắn chút nào.

- Lý nào lại như vậy, chỉ là thuyền hải tặc cũng dám đánh cướp Thiên Tinh Ma Tông chúng ta?

Một nhánh đội ngũ của Ma Tông, hùng hổ đánh tới.

Dẫn đội chính là hai gã Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, còn lại là

Tôn Giả bình thường, cũng có chừng bảy tám người.

Đội hình như vậy, có thể dễ dàng hủy diệt vài cái cường Tông Nhị Tinh.

Thế nhưng.

Trong diễm vân quỷ thi dày đặc kia, lại có 100 cặp mắt huyết hồng dữ tợn, mở lớn trừng trứng, đám cường giả Ma Tông vừa nhìn thấy, lập tức tâm thần nổ tung, hồn phi phách tán.

Vẫn không có sức phản kháng.

Đội nhân mã này, nhanh chóng trở thành chất dinh dưỡng cho Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

- Khặc khặc… Chiến trường Nhị Tinh này, quả nhiên là một nơi nuôi dưỡng quỷ thi tốt nhất.

Khô Lâu đường chủ cười âm trầm một hồi rồi nói.

Sau đó, những nơi thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi đi qua, phần lớn cường giả Tông phái Nhất Tinh, Nhị Tinh, đều nghe tin mà sợ mất mật.

Hết lần này tới lần khác, chiếc thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi này lại có tốc độ nhanh vô cùng, cường giả Đan Nguyên Cảnh, căn bản không thể trốn thoát.

- Giao ra đạo cụ trữ vật, tha cho khỏi chết.

Bán Thần ấu đồng hét lớn.

- Đại nhân tha mạng, chúng ta giao…

Có mấy vị Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, lập tức sợ đến mức hồn phi phách tán, quỳ xuống tại chỗ, ngoan ngoãn giao ra đạo cụ trữ vật, kể cả những Thần binh dị bảo trên người.

Bán Thần ấu đồng và Tiểu Tặc Miêu có ánh mắt cực kỳ sắc bén, đám cường giả kia, căn bản không thể giấu diếm được chút “hàng” nào.

Kết quả.

Những Tôn Giả chủ động giao ra đạo cụ trữ vật, đều tránh được một kiếp.

Cũng có một số người dựa vào địa hình hiểm yếu chống lại, nhưng đều không ngoại lệ, tất cả đã trở thành chất dinh dưỡng cho Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Nhất thời.

Trong chiến trường Vực Nội, đột nhiên dấy lên một trận rối loạn nhỏ.

Những nơi thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi đi qua, nơi nơi gà bay chó chạy, mọi người đều cảm thấy bất an.

Cũng may mục đích của thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi chỉ là cướp đoạt chứ không phải giết chóc.

Chỉ cần giao ra đạo cụ trữ vật, là có thể miễn được tai ương.

Lúc đầu.

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi chỉ tống tiền ở ngoài chiến trường.

Sau khi đi dạo một vòng ở bên ngoài, thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi tiếp tục tiến vào các chiến trường tại trung tâm.

- Ở đâu ra thuyền hải tặc to gan lớn mật như vậy?

Trên bầu trời Ngoại Vực, đám Vương Giả Hư Thần Cảnh đang chiến đấu, lập tức sầm mặt.

Chỉ thấy.

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi kia chẳng phân biệt trận doanh, cũng không phân biệt chính tà, một đường đều cướp đoạt sạch.

Vài tên Vương Giả Hư Thần Cảnh, vốn còn cho rằng chiếc thuyền hải tặc kia chỉ là rèn sắt khi còn nóng, tống tiền ở bên ngoài mà thôi.

Bây giờ xem tình huống.

Có lẽ thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi này, sau khi đánh cướp ở bên ngoài xong, lại tiếp tục thâm nhập vào trung tâm, giống như muốn đánh cướp toàn bộ chiến trường Nhị Tinh này một lần.

- Cường đạo phương nào, còn không mau mau chịu trói?

Tại trung tâm chiến trường, một vị Nửa bước Vương Giả, cùng mấy vị Tôn Chủ Đan Nguyên Cảnh cùng nhau giết tới.

Vài tên cường giả này, đều đến từ trận doanh của các Tông phái.

Hiển nhiên, hành vi của thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, đã làm cho “nhiều người tức giận”, bởi vậy mới khiến hai phe chính tà liên thủ đối phó.

- Lưu lại đạo cụ trữ vật, có thể tha cho không chết.

- Tiểu oa nhi còn chưa đủ lông đủ cánh.

Tên Nửa bước Vương Giả cầm đầu, không giận mà cười, ý chí Nửa bước Vương Giả, phá không lao đến.

Phốc…

Một luồng diễm vân quỷ thi mênh mông hùng hậu, hóa thành vòi rộng, lập tức nuốt chửng sạch đội nhân mã này.

- A a a…

Một trận tiếng kêu gào thảm thiết vang lên, kể cả tên Nửa bước Vương Giả trong đội nhân mã, tất cả đều hóa thành chất dinh dưỡng.

Một màn như vậy, lập tức khiến cho toàn bộ chiến trường kinh biến.

Tại trung tâm chiến trường Nhị Tinh, tất cả đều trở nên hỗn loạn sợ hãi.

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, với xu thế vô địch, thoáng cái đã cướp đoạt của rất nhiều cường giả.

Một vài cường giả Đan Nguyên Cảnh, đều ngoan ngoãn giao hết vốn liếng trong tay ra, tránh cho khỏi chết.

Có ví dụ này, rất nhiều cường giả, cũng đều vội vàng noi theo.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu mặt mày hớn hở, không ngừng thu lấy chiến lợi phẩm.

Đương nhiên, cũng có một vài cường giả, có ý đồ giết Tiểu Tặc Miêu, nhưng đều không ngoại lệ, lập tức bị miểu sát.

Trong đó, kể cả một vị Nửa bước Vương Giả và hai gã Tôn Chủ đỉnh phong.

Sau khi giết gà dọa khỉ, các cường giả còn lại, đều không rét mà run, cả đám ngược lại hít một ngụm khí lạnh.

Giữa bầu trời.

Đám Vương Giả Hư Thần Cảnh đang chiến đấu, rốt cuộc cũng dừng lại.

- Con thuyền hải tặc này, rốt cuộc có lai lịch gì?

Trên chiến trường Nhị Tinh, vài tên Vương Giả Hư Thần Cảnh, hai mặt nhìn nhau, thần sắc trở nên ngưng trọng hẳn lên.

Trên thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, một thanh niên, một đứa đứa trẻ, một bộ xương, tổ hợp như vậy, quả thật khiến người khác không thể nhìn thấu.

Nhưng kỳ quái chính là, tổ hợp quái dị như vậy, lại thành công cướp đoạt chiến trường Nhị Tinh.

- Bất luận như thế nào, phải lưu lại con thuyền hải tặc này mới được.

Ấn ký ngôi sao u ám giữa mi tâm của Thiên Tinh Ma Chủ, chợt lóe lên, lúc sáng lúc tối.

Nếu để cho con thuyền hải tặc này toàn thân trở ra, đối với toàn bộ Hồng Long quần vực mà nói, sẽ là một sỉ nhục vô cùng to lớn.

Năm đại Vương Giả Hư Thần Cảnh, đồng thời đạt thành hiệp nghị tạm thời, sau đó lại phái ra “Thiên Lưu Kiếm Vương” và “nữ tử Ma Tông” đi giải quyết thuyền hải tặc ở bên dưới.

Vụt vụt…

Hai đại Vương Giả Hư Thần Cảnh, từ trên không trung lao xuống, sức mạnh to lớn của Vương Giả, khiến cho một phương hư không và nguyên khí thiên địa đều ngưng trệ.

- Chậc chậc, lại có chiến lợi phẩm đưa tới rồi.

Bán Thần ấu đồng không những không kinh sợ mà còn lấy làm mừng rỡ.

Thấy hai đại Vương Giả nghênh đón, kim quang trên người Bán Thần ấu đồng lóe lên rực rỡ, giống như một Kim Cương Phật Đà, bốn phía hư không hiện lên một luồng lực phách Thánh Thể kinh khủng và sức mạnh to lớn của Vương Giả.

Cho tới lúc này, Bán Thần ấu đồng mới bộc phát ra tu vi của Vương Giả.

Ầm…

Thân hình của Thiên Lưu Kiếm Vương và nữ tử Ma Tông đột nhiên chấn động, phảng phất bị một tòa núi cao trấn áp.

Hai đại Vương Giả đồng thời rên lên một tiếng, thiếu chút nữa thổ huyết.

- Không tốt.

- Nhanh nghĩ cách cứu viện.

Trên bầu trời, mấy người Thiên Tinh Ma Tông, sắc mặt đồng loạt đại biến.

Thực lực mà Bán Thần ấu đồng bày ra, đã có thể sánh ngang Vương Giả đỉnh phong, Thiên Lưu Kiếm Vương và nữ hài bạch đồng, căn bản không phải đối thủ.

Cho dù là Thiên Tinh Ma Chủ, cũng không có được chiến lực của Vương Giả đỉnh phong.

Ầm ầm ầm...

Hư không bên dưới, truyền đến tiếng nổ vang kinh thiên, sông núi trong vòng mấy nghìn dặm, sụp đổ vỡ nát từng mảng.

- Quỳ xuống!

Thân hình nhỏ nhắn của Bán Thần ấu đồng, bộc phát ra lực phách Thánh Thể bá đạo vô song, hai bàn tay kim quang khổng lồ tràn ngập lực phách, đánh xuống hư không, đè ngã hai người Thiên Lưu Kiếm Vương và nữ tử Ma Tông xuống đất.

Ọc…

Hai đại Vương Giả, đồng loạt thổ huyết, sắc mặt trở nên tái nhợt.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu phi thân lao tới, cướp lấy đạo cụ trữ vật của hai đại Vương Giả.

Trong mắt nữ tử Ma Tông lóe lên một tia âm lệ, kiếm hoa trên người Thiên Lưu Kiếm Vương chấn vang, bắt đầu phản công.

Bán Thần ấu đồng cười lạnh một tiếng.

Rầm rầm…

Hai bàn tay lực phách khổng lồ, mãnh lực ép xuống một cái, lập tức đem hai đại Vương Giả ép thành vũng máu, sau đó bị diễm vân quỷ thi bao phủ.

“Kim Khôn Thánh Thể” của Bán Thần ấu đồng, vừa mới bước vào tầng năm, chỉ bằng vào lực phách Thánh Thể cũng đủ quét ngang toàn bộ Vương Giả Hư Thần Cảnh rồi. Nếu như đạt tới tầng thứ năm đại thành, e rằng Thánh Thể còn có thể đối kháng với cả Đại Đế.

Chương 730: Hai Tầng Lĩnh Vực

Bán Thần ấu đồng hung tàn sát phạt, khiến cho ba người “Thiên Tinh Ma Chủ” từ đằng sau đuổi tới, đều không rét mà run, thể xác và tinh thần đông cứng.

Trong khoảnh khắc, hai tên Vương Giả Hư Thần Cảnh bình thường, đã bị Bán Thần ấu đồng đánh chết.

- Giao ra đạo cụ trữ vật, có thể tha các cho các ngươi không chết.

Bán Thần ấu đồng liếm liếm môi, nhìn về phía ba đại Vương Giả đang chạy tới.

Trong khoảnh khắc này, khu vực phụ cận chiến trường, đều trở nên tĩnh lặng như chết.

Đứa trẻ ba bốn tuổi kia, thực lựckb, lại hung tàn thị sát khát máu, khiến cho phần đông cường giả của Tông phái Nhất Tinh, Nhị Tinh, đều hãi hùng khiếp vía.

Ngay cả đại Vương Giả, cũng bị đơn giản đánh chết, huống chi là tồn tại dưới Vương Giả.

- Các ngươi… Rốt cuộc là người phương nào?

Sắc mặt Thiên Tinh Ma Chủ trở nên âm trầm, ánh mắt lạnh lẽo, ấn ký ngôi sao u ám giữa mi tâm, sáng tối bất định.

Tại Hồng Long quần vực, uy danh thực lực của Ma Đạo Chí Tôn, chấn nhiếp một phương thiên địa ngàn Tông vạn tộc.

Trong ba đại Vương Giả, chỉ có mình hắn là thực lực tiếp cận Vương Giả đỉnh phong.

Nếu Thiên Tinh Ma Chủ liên thủ với hai Vương Giả chính đạo, hoàn toàn có thể chống lại Vương Giả đỉnh phong, thậm chí còn có thể thủ thắng.

- Ta không muốn lặp lại lần thứ hai.

Sắc mặt Bán Thần ấu đồng chuyển thành lạnh lẽo, lực phách Thánh Thể cùng với ý chí Bán Thần, áp chế cả một phương thiên địa hư không.

Song phương, lâm vào giằng co trong giây lát.

Thiên Tinh Ma Chủ, lão giả tóc trắng, mỹ nhân áo trắng, ba đại Vương Giả hai đạo chính tà, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Bởi vì, bên phía thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, chính thức ra tay chỉ có Bán Thần ấu đồng.

Trong thuyền hải tặc, còn có một thanh niên thần bí khác, cũng cực kỳ thâm bất khả trắc.

- Ồ? Thanh niên không thấy đâu nữa?

Thần niệm của ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh, phong tỏa cả một khu vực, lập tức cảm nhận được một tia không gian chấn động.

Lôi Dực Phi Độn thuật.

Vụt...

Một đạo Lôi Dực xích sắc dài đến hai mươi trượng, phảng phất cánh chim đang bốc cháy, Phong Lôi vờn quanh, xuất hiện trên đỉnh đầu ba người Thiên Tinh Ma Chủ.

Ba đại Vương Giả chợt cảm thấy một luồng khí tức viêm lôi hủy diệt cuốn tới, lập tức có cảm giác hít thở không thông.

Vụt vụt vụt...

Lấy “Phong Lôi Chi Dực” làm trung tâm”, tầng Xích Diệt phong bạo to lớn, lập tức bao phủ và áp bách ba đại Vương Giả, khiến bọn họ không thể không vận chuyển sức mạnh to lớn của Vương Giả toàn lực để phòng hộ.

- Chủ nhân.

Bán Thần ấu đồng thở phào một hơi.

Với lực lượng của một mình hắn, cho dù đối kháng vớiba người Thiên Tinh Ma Chủ, cũng có phần thắng.

Nhưng nếu như ba người từ các phương hướng khác nhau, một lòng chạy trốn, vậy thì hắn cũng rất khó mà giết sạch được.

Nhưng bây giờ.

Triệu Phong dùng Lôi Dực Phi Độn thuật, xuất hiện phía sau ba đại Vương Giả, hình thành thế trận tiền hậu giáp kích, như vậy, ba người Thiên Tinh Ma Chủ, sẽ không còn bất kỳ hi vọng sống sót nào.

Đối với tốc độ của Triệu Phong, Bán Thần ấu đồng là người hiểu rõ nhất.

- Chủ nhân?

Ba người Thiên Tinh Ma Chủ, đồng loạt kinh hãi thất sắc, chỉ cảm thấy một trận lạnh lẽo bao phủ, từ lòng bàn chân chạy khắp toàn thân.

Đứa trẻ này, chiến lực có thể sánh ngang Vương Giả đỉnh phong, vậy thì chủ nhân trong lời nói của hắn, sẽ là tồn tại bực nào?

- Nhị vị dừng tay.

Lão giả tóc trắng và mỹ nhân áo trắng, sợ hãi vô cùng, vội vàng lên tiếng.

Nếu như thật sự đánh tiếp, với thực lực của Thiên Tinh Ma Chủ, có lẽ còn có thể chạy trốn.

Nhưng hai người bọn họ, chẳng qua chỉ là Vương Giả bình thường, hy vọng trốn thoát cũng không quá nửa thành.

- Thực lực của hai người này, ít nhất đã ngoài Vương Giả đỉnh phong…

Thiên Tinh Ma Chủ cũng mất đi chiến ý.

Chân nguyên trong cơ thể của hắn, âm thầm vận chuyển, đã làm tốt công tác chuẩn bị chạy trốn.

Thân là đệ nhất nhân của Hồng Long quần vực, vốn liếng của Thiên

Tinh Ma Chủ hùng hậu, vượt xa Vương Giả, tất nhiên sẽ không cam lòng bị người khác cướp đoạt.

Thế nhưng.

Bí kỹ chạy trốn của hắn, chỉ vừa mới chuẩn bị, thanh niên Lôi Dực sau lưng đã ra tay rồi.

- Lưu lại đi!

Xích Diệt Lôi Dực sau lưng Triệu Phong, lại bành trướng hơn mười trượng, phảng phất như một đôi cánh bị viêm hỏa xích sắc thiêu đốt, che khuất cả bầu trời, sức mạnh to lớn do ý cảnh Vương Giả mang đến, lại tăng vọt thêm vài phần.

Phành…

Triệu Phong chỉ đánh ra một quyền vô cùng đơn giản, cả phiến hư không, đã lâm vào một mảnh không gian băng tinh cực hàn, hết thảy vật chất đều bị đóng băng.

- Không tốt, Lĩnh Vực đóng băng.

Ba người Thiên Tinh Ma Chủ, đều bị một Không Gian phong bạo băng hàn cuốn vào, thân thể lạnh cứng, ngưng kết thành một tầng băng sương, tốc độ giảm mạnh.

Không chỉ có vậy.

Trong một quyền vừa rồi, còn thoáng hiện một thế giới mê cung sương mù trùng trùng điệp điệp, bao phủ cả thể xác lẫn tinh thần.

- Cái gì… Hồn đạo Lĩnh Vực.

- Hai tầng Lĩnh Vực.

Ba người Thiên Tinh Ma Chủ, đều hoảng hốt sợ hãi, hoàn toàn không có sức hoàn thủ.

Huyền Băng Lĩnh Vực và Mê Cung Lĩnh Vực.

Chính là hai tầng Lĩnh Vực.

Huyền Băng Lĩnh Vực, đến từ huyết mạch Huyền Băng Lân tộc của Triệu Phong, là một loại thiên phú Lĩnh Vực.

Nói cách khác.

Một quyền vô cùng đơn giản của Triệu Phong, ẩn chứa hai Không Gian Lĩnh Vực,một là Hồn đạo Lĩnh Vực, còn một là Huyền Băng Lĩnh Vực thiên về vật chất.

Hiệu quả của Huyền Băng Lĩnh Vực, chính là đóng băng vạn vật.

Tất cả sinh linh vạn vật trong Không Gian Huyền Băng Lĩnh Vực, đều bị hàn lực của Huyền Băng bao phủ, sau đó bị đóng băng.

Mà hai tầng Không Gian Lĩnh Vực, lại cùng chồng lên một chỗ, uy lực càng không thể hạn lượng.

Phành…

Thiên Tinh Ma Chủ bị một quyền đánh bay ra ngoài, bên ngoài thân thể ngưng kết một tầng băng tinh, không ngờ đã bị trọng thương.

Dưới hai tầng Lĩnh Vực gia điệp, hắn căn bản không có sức hoàn

thủ, tâm thần và thân thể đều đã bị thương.

Huyễn Thành Lĩnh Vực của Triệu Phong, dung nhập vào trong công kích, không những khiến tinh thần thác loạn, mà còn có hiệu quả trùng kích nhất định đối với linh hồn.

- Đại nhân dừng tay.

- Chúng ta tùy ý ngài xử trí.

Linh Vực Thánh Địa và mỹ nhân áo trắng, thân ở trong hai đại Không Gian Lĩnh Vực, khó có thể tự kềm chế, thậm chí ngay cả cái bóng của Triệu Phong cũng không bắt kịp.

Hiệu quả của hai tầng Lĩnh Vực trọng điệp, khiến ba người rơi vào trong một mê cung cực lớn, băng thiên tuyết địa phủ kín mọi nơi.

Thiên Tinh Ma Chủ nằm trong mê cung bị băng tinh phủ kín, đang toàn lực hóa giải hàn lực đóng băng, trên mặt tràn ngập khủng hoảng.

Cho dù hắn có thể đối kháng với Huyền Băng Lĩnh Vực, trong thời gian ngắn, cũng không thoát khỏi Huyễn Thành Lĩnh Vực được.

Vụt vụt…

Sau khi lão giả tóc trắng và mỹ nhân áo trắng đầu hàng, lập tức biến mất khỏi tầm mắt của Thiên Tinh Ma Chủ.

- Đáng giận…

Thiên Tinh Ma Chủ nghiến răng nghiến lợi, không ngờ hai tên Vương Giả chính đạo lại dễ dàng đầu hàng như vậy.

Chỉ còn lại một mình Thiên Tinh Ma Chủ lâm vào trong Không Gian Lĩnh Vực, tuy vậy hắn vẫn có chút không cam lòng.

Trong tay hắn, có mấy thứ trọng bảo, cứ như vậy mà bị cướp đoạt, hắn làm sao có thể cam tâm.

Meo meo.

Linh Vực Thánh Địa và mỹ nhân áo trắng lập tức bị Tiểu Tặc Miêu càn quét.

Hai đại Vương Giả Hư Thần Cảnh này, đều là người nắm giữ thực quyền tại Tông phái Nhị Tinh, vốn liếng vô cùng hùng hậu.

- Còn nữa, tất cả cường giả Đan Nguyên Cảnh, toàn bộ hãy giao nộp hết chiến lợi phẩm lên đây.

Bán Thần ấu đồng giang hai tay ra, quan sát chiến trường bên dưới.

Chiến trường bên dưới, cũng không ít cường giả Đan Nguyên Cảnh chưa bị cướp bóc.

Lão giả tóc trắng và mỹ nhân áo trắng, đều lộ ra vẻ mặt cay đắng bất lực.

Đường đường là Tông phái Nhị Tinh, trên chiến trường to lớn như vậy, lại bị thuyền hải tặc do bốn người tổ hợp thành cướp đoạt.

Đúng lúc này.

Tông Chủ của Ma Tôn bị kìm hãm trong hai đại Lĩnh Vực, đột nhiên kêu thảm một tiếng, từ giữa không trung rơi xuống.

Thì ra.

Triệu Phong đã vận chuyển ý chí Đồng lực, phát động “Tinh Thần Thứ” với đối phương.

Ưu thế áp đảo tại phương diện tinh thần, gần như khiến cho Thiên Tinh Ma Chủ ngất đi ngay lập tức.

Triệu Phong phất tay, lại để cho Tiểu Tặc Miêu và Bán Thần ấu đồng thu thập tàn cuộc.

- Linh hồn của ta đã bị đả kích trầm trọng, cho dù nguyên hồn chạy thoát, thì cũng chỉ có con đường chết.

Thiên Tinh Ma Chủ lộ ra vẻ mặt cầu xin, cực kỳ bất đắc dĩ.

Hắn đường đường là Ma Tông chi chủ của Tông phái Nhị Tinh, không ngờ lại luân lạc đến mức này.

- Ta nhận thua.

Thiên Tinh Ma Chủ giơ hai tay lên, đồng thời dùng thần niệm truyền âm, để cho các cường giả của Ma Tông đầu hàng.

Bây giờ.

Vương Giả đại năng của hai đại trận doanh chính tà đều đã bị bắt, trận chiến bên dưới, rất nhanh đã bị dập tắt.

Tiếp đó.

Chiến trường Nhị Tinh to lớn, cũng gặp phải một hồi cướp đoạt xưa

nay chưa từng có.

Ba Tông phái Nhị Tinh, đông đảo Tông phái Nhất Tinh, đều bi một chiếc thuyền hải tặc cướp đoạt.

Điều này nói ra, quả thực nghe mà rợn cả người.

Mất nửa ngày, bốn người Triệu Phong, mới cướp đoạt xong tài phú của đám cường giả đỉnh cao tại chiến trường Nhị Tinh.

Meo meo.

Vẻ mặt Tiểu Tặc Miêu tràn ngập thảo mãn, giống như một kẻ hám tiền, bắt đầu thanh lý đống chiến lợi phẩm lớn như núi.

Trong Cổ Thiết Giới Chỉ của Triệu Phong, lại một lần nữa trở nên "phong phú".

Trong ánh mắt của Bán Thần ấu đồng, cũng tràn ngập nóng bỏng và hưng phấn.

Ngược lại.

Ba đại Tông phái Nhị Tinh và phần đông cao tầng Tông phái Nhất Tinh, giống như một đám tiểu nữ nhân bị cường bạo, sắc mặt thờ thẫn, lộ vẻ cay đắng bất lực.

- Được rồi, cảm tạ chư vị đã thịnh tình khoản đãi. Chúng ta cũng không dừng lại ở đây nữa.

Sau khi chỉnh đốn xong toàn bộ chiến lợi phẩm, tổ hợp bốn người Triệu Phong, lại tiến vào thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi.

Vụt...

Đám cường giả, đưa mắt nhìn thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi phá không mà đi.

Phù…

Cho đến khi thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi biến mất khỏi tầm mắt, các cường giả đỉnh cao trên chiến trường mới thở phào một hơi.

Bất chợt, cả đám cường giả đột nhiên nổi trận lôi đình, khóc cha chửi mẹ.

Một vài người thậm chí còn gào khóc.

- A… Ông trời ơi, Vân Mẫu Thạch của ta…

- “Vạn Niên Mộc Hành Tham” đã tích súc mấy trăm năm của ta…

Trên chiến trường Nhị Tinh, có không ít cường giả đỉnh cao bạo phát ngay tại chỗ, có chút giống như phát điên.

Thế nhưng.

Không người nào dám đuổi theo thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi.

Hồng Long quần vực, trận chiến Tông phái mỗi trăm năm một lần, từ đó đặt dấu chấm kết thúc.

Bản chất của chiến tranh Tông phái, chính là vì phân phối lợi ích tài nguyên.

Nhưng bây giờ.

Các cường giả đỉnh cao trên chiến trường, đã bị bóc lột không còn gì, nào còn tâm tư đi chiến đấu nữa.

Đương nhiên.

Điều này đối với đám người tu hành tầng dưới, thậm chí đối với muôn dân trăm họ mà nói, lại là một tin mừng.

Từ đó, mấy ngàn năm sau, Hồng Long quần vực cũng không còn bộc phát trận chiến Tông phái quy mô lớn nào nữa, phần đông Tông phái Nhất Tinh, Nhị Tinh, bắt đầu nghỉ ngơi lấy sức.

Trải qua chiến dịch này.

Tài nguyên phong phú của Hồng Long quần vực, đã bị cướp đoạt mất mấy thành.

Phải biết rằng, chín thành tài phú trên thế gian này, đều được một số cường giả nắm trong tay.

- Ha ha ha…

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi vừa trốn vào không gian Ngoại Vực, lập tức truyền đến tiếng cười lớn của mấy người Triệu Phong.

Trong thuyền Hư Không Hải.

Bốn người Triệu Phong, bắt đầu chia của.

Thân là “thuyền trưởng hải tặc”, Triệu Phong tất nhiên nắm giữ quyền phân phối.

Trong đó, Tiểu Tặc Miêu và Tiểu Côn Vân, mỗi người chiếm hai thành tai nguyên, còn Khô Lâu đường chủ cũng nhận được một thành tài nguyên.

Mặc dù chỉ là một thành tài nguyên, thế nhưng lại vô cùng khổng lồ, thậm chí còn có thể mua được mấy cái cường Tông Nhất Tinh.

- Chậc chậc, không ngờ cướp đoạt chiến trường Nhị Tinh lại thu hoạch được lớn như vậy.

- Khó trách thế lực hải tặc tại Ngoại Vực Hư Không Hải, lại có mặt ở khắp nơi.

- Sau khi chúng ta cướp đoạt, cũng trả lại sự yên bình cho cả mảnh địa vực này, đúng là tạo phúc vô cùng a…

Bốn người này, bắt đầu thảo luận mà không biết xấu hổ.

Thật không biết, thế lực hải tặc nào lại đi trêu chọc Tông phái Nhị Tinh, trừ phi là những Vua Hải Tặc của Thánh Địa hải tặc mà thôi.

Tiểu Côn Vân thậm chí còn đề nghị, có nên làm thêm vài lần hay không.

- Không nên làm chuyện quá mức quyết tuyệt, thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân. Năm đó, Hải Tặc Hoàng chiến lực vô song, vô cùng càn rỡ, kết quả đã bị Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh tru sát. Phong Lôi Đại Đế tốc độ ngạo thị thiên địa, cuối cùng không phải cũng bị Tử Dạ Thánh Chủ đánh chết hay sao?

Triệu Phong lắc đầu, cũng không bị lợi ích trong chốc lát che mờ suy nghĩ.

Hắn cũng không tự phụ đến mức nghĩ mình mạnh hơn Hải Tặc Hoàng và Phong Lôi Đại Đế thời kỳ đỉnh phong năm xưa.

Hư Không Vụ Hải.

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi phi hành cao tốc, mục tiêu càng lúc càng gần.

- Chỉ còn hai ba tháng nữa là có thể đến “Thiên Thánh Cầm Cung” rồi…

Chương 731: Thiên Thánh Cầm Cung (Thượng)

- Chỉ còn hai ba tháng nữa là có thể đến Thiên Thánh Cầm Cung rồi…

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm.

Thoáng chốc, mục tiêu càng lúc càng gần, trong lòng hắn chợt cảm thấy tâm thần bất định, lo lắng, còn có mấy phần bức thiết chờ mong.

Trong đầu.

Hình bóng xinh đẹp thanh nhã như thần tiên trong tranh, một thân trang phục lụa mỏng trắng tuyết, tiếu nhan điềm tĩnh linh hoạt kỳ ảo, nụ cười tựa mừng tựa oán của nàng khi ngoái đầu nhìn mình.

- Bảy năm rồi…

Hắn hít sâu một hơi, trên mặt lộ ra một tia khẩn trương và bất an hiếm thấy.

Bảy năm trước, một thiếu niên mười bảy tuổi, dáng vẻ hăng hái, dương danh Thánh Vực Chân Long Hội.

Thời gian trôi qua vô tình, thoáng cái đã nhiều năm trôi qua.

Thời gian bảy năm, đã phát sinh rất nhiều sự tình.

Tàm thời không nói đến việc tỷ lệ sống sót xa vời của Liễu Cầm Hâm,

cho dù nàng còn sống, e rằng bảy năm qua cũng đã xảy ra nhất nhiều biến cố.

Nếu như còn sống, liệu Liễu Cầm Hâm có còn nhớ rõ lời hứa hẹn năm đó hay không?

Nàng thân tại dị địa, như bèo trôi không rễ, phải chăng… sớm đã gả làm vợ người khác?

Thời gian bảy năm.

Nếu như Liễu Cầm Hâm chưa chết, lại không trở về, vận mệnh nhân sinh, e rằng xảy ra rất nhiều biến hóa mà khó có thể dự đoán được.

Phù…

Triệu Phong thở dài một hơi, bình ổn tâm tình.

Bất luận là còn sống hay đã chết, hắn đều muốn có một đáp án xác thực.

Đây không chỉ là nguyện vọng của cá nhân hắn, còn là tâm nguyện của phụ thân nàng – Hồng Hồ Thành chủ.

Hư Không Vụ Hải.

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi vẫn duy trì tốc độ cao, xuyên qua hư không.

Tại Ngoại Vực Hư Không Hải, nguyên khí mong manh, áp lực thiên địa rất nhỏ, lực cản không khí gần như không có, tốc độ phi hành sẽ nhanh gấp mười lần tại Vực Nội.

Dù vậy.

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi muốn đến quần vực của Thiên Thánh Cầm Cung, ít nhất vẫn phải mất hai ba tháng.

Bên trong thuyền.

Bốn người Triệu Phong, bắt đầu kiểm kê chiến lợi phẩm vừa thu hoạch được.

Vơ vét chiến lợi phẩm từ chiến trường Nhị Tinh, một mình Triệu Phong đã chiếm trọn bốn thành.

Trong đó, vốn liếng trên người Thiên Tinh Ma Chủ cũng rất phong phú, chỉ riêng Thần binh Địa cấp Cực phẩm, cũng có đến bảy tám kiện, ngoài ra còn có những loại trân bảo truyền thừa hiếm thấy.

- Thất Tinh Ngưng Hồn Thảo… Vạn Tái Thổ Vương Tham… Vân Uyên Chân Quả…

Triệu Phong phát hiện, có vài thứ trân tài dị bảo trong đó, còn có thể củng cố tu vi và cảnh giới của mình nhất định.

Thất Tinh Ngưng Hồn Thảo, có thể cường tráng linh hồn, ngưng hồn, thậm chí xúc tiến linh hồn lột xác.

Hồn Thảo này, còn là trân phẩm chữa trị linh hồn.

- Khó trách “Thiên Tinh Ma Chủ” kia lại lộ ra dáng vẻ không cam lòng như vậy…

Khóe miệng của Triệu Phong, chợt nhếch lên một nụ cười vui vẻ.

Thiên Tinh Ma Chủ này chính là Vương Giả xa xưa nhất tại Hồng Long quần vực, là đệ nhất nhân Ma Đạo Chí Tôn.

Triệu Phong có thể đoán được, ba loại trân tài quý hiếm đỉnh cấp này, chính là để Thiên Tinh Ma Chủ trùng kích Vương Giả đỉnh phong sau này, thậm chí đặt trụ cột để đột phá Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Mặt khác, hai loại trân tài đỉnh cấp khác là “Vạn Tái Thổ Vương Tham” và “Vân Uyên Chân Quả”, lại có thể tăng phúc nội tình chân nguyên và tu vi.

Hư Thần Cảnh, chủ yếu là cấp độ linh hồn lột xác,nhưng tinh hạch bên trong cơ thể, dưới ý cảnh và sức mạnh to lớn hùng hậu, cũng sẽ khai thác thành một không gian chân nguyên.

Hơn nữa, Không Gian Lĩnh Vực, chính là lấy không gian chân nguyên này làm nguồn suối lực lượng.

Triệu Phong mới tiến vào Hư Thần Cảnh, chân nguyên bên trong tinh hạch đã bành trướng như sông hồ.

Nhưng chẳng qua, đây chỉ mới là bắt đầu mà thôi.

Lúc tu vi đạt tới Vương Giả đỉnh phong, không gian chân nguyên bên trong tinh hạch, càng có khả năng khai thác, trở thành Chân Nguyên Hải mênh mông.

Trên thực tế.

Trên người Thiên Tinh Ma Chủ, còn có một viên “Huyết Ma Vương Châu”, có thể làm lớn mạnh khí lực huyết khí, đối với Ma Đạo Luyện Thể mà nói, có lợi ích rất lớn.

Thế nhưng, viên châu này lại bị Bán Thần ấu đồng năn nỉ xin xỏ.

Triệu Phong không tu luyện Ma Đạo, cho nên cũng không làm khó hắn.

Ba tháng sau…

Bốn người Triệu Phong, lại bắt đầu trắng trợn tiêu hao những tài nguyên trân quý mà mình cướp đoạt được, nhằm làm tăng thực lực của mình.

Chẳng qua, thiên tài địa bảo chân chính có tác dụng đối với Triệu Phong, lại không có bao nhiêu.

Triệu Phong trước sau phục dụng “Vạn Tái Thổ Vương Tham”, “Thất Tinh Ngưng Hồn Thảo”, “Vân Uyên Chân Quả”.

Những thứ này đều là để Thiên Tinh Ma Chủ trùng kích đột phá Vương Giả, đặt trụ cột để ngày sau trùng kích Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Nhưng Triệu Phong chỉ mất nửa tháng, đã phục dụng hết toàn bộ ba loại trân tài quý hiếm đỉnh cấp này.

Bình quân nửa tháng, lại phục dụng một loại.

Trong đó, “Thất Tinh Ngưng Hồn Thảo” có thể khiến cho linh hồn của Triệu Phong, có thêm một tia ngưng luyện lớn mạnh.

Dù sao thì nội tình linh hồn của hắn, quanh năm đều được Lôi lực Thần Kiếp và “Vạn Niệm Thần Quyết” tu luyện mà lớn mạnh, ngoài ra, còn được Mộng cảnh Thái Cổ xúc tiến.

Cấp độ linh hồn của Triệu Phong, cũng không kém Đại Đế Hư Thần Cảnh bao nhiêu.

Bây giờ, phục dụng “Thất Tinh Ngưng Hồn Thảo”, linh hồn lại tiến thêm một bước ngưng luyện lớn mạnh, so với Đại Đế, cũng là kẻ tám lạng người nửa cân.

“Vạn Tái Thổ Vương Tham” và “Vân Uyên Chân Quả”, lại khiến cho không gian chân nguyên của Triệu Phong mở rộng.

Nếu không phải Triệu Phong mới bước vào Hư Thần Cảnh không lâu, e rằng sau khi phục dụng hai loại trân tài đỉnh cấp này, chỉ trong vài tháng là hắn có thể đột phá đến Hư Thần Cảnh trung kỳ rồi.

Nhưng bởi vì nội tình của Triệu Phong vẫn chưa đủ, cho nên không thể nào mượn những trân tài này để đột phá Hư Thần Cảnh trung kỳ được.

Dù vậy, lúc Triệu Phong phục dụng “Vạn Tái Thổ Vương Tham” và “Vân Uyên Chân Quả”, tu vi nội tình cũng không hề thua kém bất kỳ Hư Thần Cảnh sơ kỳ lâu năm nào, thậm chí cách Hư Thần Cảnh trung kỳ cũng không còn bao xa nữa.

- Ta vẫn còn một vài linh quả trong Mộng cảnh Thái Cổ, trong vòng nửa năm, có hy vọng đột phá được Hư Thần Cảnh trung kỳ.

Triệu Phong cũng không lo lắng.

Trọng điểm của hắn, vẫn là việc hấp thu Lôi lực Thần Kiếp, tìm hiểu áo nghĩa trong đó, tăng cường cấp độ công pháp truyền thừa.

Tại phương diện công pháp chiến kỹ, có thể trong thời gian ngắn tăng cường chiến lực của Triệu Phong.

Bên trong Hồn Hải tử sắc, hấp thu Lôi lực Thần Kiếp vẫn là nhiệm vụ hàng ngày.

Hiện tại.

Trong Hồn Hải của Triệu Phong, đã hấp thu Lôi lực Thần Kiếp đạt tới 100 tia.

Cho dù là một tia Lôi lực Thần Kiếp rất nhỏ bé, nhưng sau khi hội tụ được 100 tia, cũng không thể coi thường được.

Đồng thuật linh hồn của Triệu Phong, đã kèm theo một tia thuộc tính Lôi lực Thần Kiếp.

Thậm chí ngay cả Xích Diệt Phong Lôi hạch tâm của hắn, cũng ẩn chứa một tia ấn ký Lôi lực Thần Kiếp.

Ấn ký Lôi lực Thần Kiếp này khắc sâu trong linh hồn, đối với việc cảm ngộ tam tu, tự nhiên còn dễ dàng hơn gấp trăm lần.

Không biết bắt đầu từ lúc nào, Xích Diệt Phong Lôi của Triệu Phong, đã dần hiện ra một tia “Xích Kim” sáng bóng.

Phong Lôi truyền thừa của hắn, không còn là Phong Lôi hoàng kim, đơn thuần diễn hóa ra nữa.

Xích Kim Phong Lôi, hắn là cấp độ tiếp theo trong Phong Lôi truyền thừa của Triệu Phong, thậm chí là tầng thứ cao nhất.

Phong Lôi Đại Đế năm xưa, có thể đem Phong Lôi truyền thừa đạt tới Phong Lôi hoàng kim và Phong Lôi ám kim.

Mà Phong Lôi ám kim đó, chính là Phong Lôi hoàng kim cực hạn.

Mà Xích Diệt Phong Lôi của Triệu Phong, lại dần dần siêu việt hệ thống của Phong Lôi truyền thừa.

Bởi vì, dưới sự dung nhập của khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, Triệu Phong đã có thể ổn định xung đột của Xích Diệt Phong Lôi, thậm chí nắm giữ một vài áo nghĩa bổn nguyên.

Chính bởi vì vậy.

Cho nên Triệu Phong mới từng bước đem Xích Diệt Phong Lôi, tấn chức đến cấp độ cao hơn, truy cầu uy lực bộc phát mạnh nhất.

- Một khi ta hoàn thành “Xích Kim Phong Lôi”, uy lực của nó sẽ siêu việt Hoàng Kim Phong Lôi của Phong Lôi Đại Đế.

Triệu Phong đã xác định phương hướng của mình.

Chênh lệch giữa hắn và Phong Lôi Đại Đế, chủ yếu là tu vi và nội tình.

Nếu như Triệu Phong có tu vi nội tình ngang với Phong Lôi Đại Đế năm xưa, như vậy thì căn bản không cần phải e ngại Tử Vong Đại Đế.

Bên trong thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi.

Sau khi đạt được một lượng tài nguyên khổng lồ, Bán Thần ấu đồng, Tiểu Tặc Miêu, Khô Lâu đường chủ, đều không ngừng gặt hái tiến bộ.

Từ chiến trường Nhị Tinh cướp đoạt được một lượng tài nguên

khổng lồ, chỉ có một số trân tài đỉnh cấp mới có tác dụng với Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng.

Còn số tài nguyên cao cấp khổng lồ còn lại, đều cho Khô Lâu đường chủ, dùng để tăng cường cho Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Bách Thi Trớ Chú, thực lực nội tình thật sự, đã vượt qua cấp độ Đại Đan Nguyên Cảnh.

Triệu Phong thỉnh thoảng ngẫu nhiên tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ, săn giết một lượng lớn dã thú, sau đó dùng những huyết nhục này để bồi dưỡng cho quỷ thi trớ chú.

Quỷ thi trớ chú có huyết mạch “Vạn Khô Quỷ Cốt”, lại hấp thu huyết nhục trong Mộng cảnh Thái Cổ, tiềm năng tăng mạnh.

Theo Triệu Phong phân tích và dự đoán, cực hạn tiến bộ của những quỷ thi trớ chú này, ít nhất phải đạt tới Nửa bước Vương Giả, nếu như có thể thôn phệ được nhiều nguyên hồn Vương Giả, như vậy thì sẽ có xác xuất nhỏ có thể đột phá đến Vương Giả.

Lúc ở Thiên Cơ Cổ Thành.

Triệu Phong và quỷ thi trớ chú đều đã qua kiểm tra, phát hiện có ẩn chứa một ít huyết mạch Thái Cổ, bởi vậy mới giảm được rất nhiều phí tổn để cường hóa huyết mạch.

Hắn hoài nghi rằng, việc này có lẽ có liên quan đến Mộng cảnh Thái Cổ.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi xuyên qua hư không vụ hải, sau đó

lại đi ngang qua một đám Đảo Vực.

Mục tiêu “Thiên Thánh Cầm Cung”, càng lúc càng gần.

- Chỉ còn một tháng nữa…

Một ngày nọ, Triệu Phong đột nhiên mở to mắt.

Tu vi của Khô Lâu đường chủ đã đột phá đến Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, còn cách Nửa bước Vương Giả không xa.

Khí tức của hắn biến hóa, khiến Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng đều cảm ứng được.

Hai người cũng không để trong lòng, lại tiếp tục tham tu.

Triệu Phong thông qua các loại phương pháp, nâng cao thực lực chỉnh thể của mình.

Bán Thần ấu đồng cũng không khác biệt lắm, vẫn tận khả năng khôi phục thực lực, đồng thời tham tu các loại bí pháp chiến kỹ của kiếp trước.

Một tháng cuối cùng.

Trọng điểm của Triệu Phong, chính là đắp nặn Không Gian Lĩnh Vực Phong Lôi và tham tu “Lôi Dực Thiểm Không”.

Triệu Phong đã dần tìm hiểu đến kỳ môn của Lôi Dực Thiểm Không, tốc độ phi hành cũng tăng mạnh.

Về phần “Phong Lôi Lĩnh Vực”, từ sau khi rời khỏi Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác, Triệu Phong đã có hình thái sơ bộ.

Nhưng tình huống thực tế chính là, Huyền Băng Lĩnh Vực của Triệu Phong, lại đắp nặn hoàn thành trước.

Huyền Băng Lĩnh Vực chính là huyết mạch thiên phú Lĩnh Vực của “Huyền Băng Lân tộc”,chỉ cần tham tu một vài huyết mạch truyền thừa liên quan, là có thể đắp nặn thành công.

Trước kia, lúc đắp nặn Lĩnh Vực Phong Lôi, Triệu Phong đã gặp phải một số lực cản.

Hiện nay.

Triệu Phong đã đột phá Hư Thần Cảnh, tinh hạch bên trong cơ thể, đã khai thác thành không gian chân nguyên, xem nó như hạch tâm, thành lập “Phong Lôi Lĩnh Vực”, đã có thể loại bỏ những lực cản còn lại.

- Trước kia ta đắp nặn Phong Lôi Lĩnh Vực, không quá thuận lợi là vì tu vi còn chưa đạt đến Hư Thần Cảnh, không thể khai thác ra không gian chân nguyên.

Triệu Phong đã minh bạch.

Việc tiếp theo, đó là hắn đem Phong Lôi Lĩnh Vực hình thái ban đầu, tiến thêm một bước đắp nặn thành hình, những việc này cũng không có gì khó khăn.

Nửa tháng sau.

Phong Lôi Lĩnh Vực của Triệu Phong, rốt cuộc đã đắp nặn thành công.

Phong Lôi Lĩnh Vực, đây chính là hạch tâm của Phong Lôi truyền thừa, mà không gian chân nguyên chính là nguồn suối lực lượng.

Nếu như vều sau Triệu Phong lại cải tu công pháp khác, như vậy thì Phong Lôi truyền thừa cũng sẽ biến mất.

Ô...ô...ô...n...g!

Vị trí không gian xung quanh thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, chợt xuất hiện hư ảnh vạn đạo lôi điện cương phong, tạo thành một Không Gian Lĩnh Vực có phương viên trăm dặm, bên trong thai nghén một luồng lôi điện phong bạo kinh người.

Không Gian Lĩnh Vực này, chính là Lĩnh Vực loại công kích của Triệu Phong.

Chỉ cần hắn đánh ra một quyền, Phong Lôi Lĩnh Vực sẽ ngưng tụ thành một điểm, khiến uy năng tăng vọt không chỉ một lần.

- Phong Lôi Lĩnh Vực… Triệu Phong này đã đắp nặn thành Không Gian Lĩnh Vực thứ ba rồi…

Trong lòng Bán Thần ấu đồng không khỏi dậy sóng.

Không sai.

Triệu Phong lúc này, đã hoàn thành ba đại Không Gian Lĩnh Vực.

Hồn đạo – Huyễn Thành Lĩnh Vực.

Huyết mạch – Huyền Băng Lĩnh Vực.

Công pháp – Phong Lôi Lĩnh Vực.

Một Vương Giả Hư Thần Cảnh sơ kỳ, lại có ba Không Gian Lĩnh Vực, đây là sự tình căn bản không thể tưởng tượng nổi.

Đương nhiên, trong ba đại Không Gian Lĩnh Vực này, hai cái trước căn bản là một loại năng lực thiên phú.

Chỉ có “Phong Lôi Lĩnh Vực” khiến Triệu Phong hao tốn nhiều tinh lực hơn, mới có thể đắp nặn nó thành công.

- Ba đại Không Gian Lĩnh Vực chồng lên, không biết uy lực sẽ như thế nào.

Triệu Phong cảm thấy phấn chấn, không khỏi có chút chờ mong.

Nửa tháng sau…

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi rốt cuộc đã đến “Quần Đảo Vực Càn Thánh”, dựa theo tin tức trên bản đồ, Thiên Thánh Cầm Cung chính là ở trong Quần Đảo Vực này.

Chương 732: Thiên Thánh Cầm Cung (Trung)

- Chủ nhân, chúng ta đã tiến vào Quần Đảo Vực Càn Thánh, không bao lâu nữa là có thể đến Thiên Thánh Cầm Cung rồi.

Khô Lâu đường chủ khống chế thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, nhanh chóng báo cáo.

Trong lòng hắn có một tia nghi hoặc, Triệu Phong đến Thiên Thánh Cầm Cung, rốt cuộc là có mục đích gì?

Về việc này, Triệu Phong vẫn luôn giữ bí mật.

Triệu Phong vung tay một cái, trước mặt xuất hiện một màn hào quang Băng Lam, xuất hiện địa đồ của Quần Đảo Vực này.

Quần Đảo Vực Càn Thánh, địa vực bao la, số lượng Đảo Vực rất nhiều, quy mộ còn gấp đôi Quần Đảo Vực Thiên Lô và Quần Đảo Vực Cổ Thanh.

Nơi này, phần đông đều là thế lực Tông môn, còn có rất nhiều các loại truyền thừa bàng môn Nhạc đạo.

- Dựa theo tin tức vạn năm trước, nơi này có đến năm sáu cái Tông phái Nhị Tinh. Trong đó, Thiên Thánh Cầm Cung còn là Tông phái Nhạc đạo đỉnh phong.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, trong lòng bắt đầu suy tư.

Tông phái Nhị Tinh đỉnh phong, còn là Tông phái Nhạc đạo, điều này quả thật rất bất thường.

Có thể nói, tại vùng Thương Hải này, địa vực này chính là khởi nguyên lớn nhất của truyền thừa Nhạc đạo.

Cách đây vạn năm, Thiên Thánh Cầm Cung chính là Tông phái Nhạc đạo đệ nhất.

Căn cứ theo tin tức trên địa đồ, Thiên Thánh Cầm Cung nằm tại "Thiên Cầm Vực" ở trung tâm Quần Đảo Vực, là Đảo Vực phồn vinh phát triển nhất trong Quần Đảo Vực.

Đương nhiên.

Tin tức mà Triệu Phong biết được đều là của vạn năm trước, do Tử Dạ Thánh Chủ cung cấp.

Hiện nay, tình huống cụ thể về Thiên Thánh Cầm Cung, liệu có còn ở "Thiên Cầm Vực" hay không, cũng không thể kết luận.

Mấy ngày trôi qua…

Phía trước xuất hiện một Quần Đảo Vực với nguyên khí mạnh mẽ, xung quanh dao động một một màng quang khí lam, hồng, tím trong suốt.

Từ Ngoại Vực quan sát, Đảo Vực này giống như một cái cổ cầm, cẩm tú sơn hà bên trong, mơ hồ có thể thấy được.

Đảo Vực này, mang đến cho Triệu Phong khí tức vô cùng an hòa, bên trong giác quan, phảng phất có khí tức hoa nở chim hót, tiếng đàn và tiếng mài mực,…

Không giống những Đảo Vực khác, luôn tràn ngập sát phạt, khí tức lộn xộn, giống như Thanh Hoa Vực chẳng hạn.

- Không sai, có lẽ chính là nơi này.

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Khí tức này, hẳn là do Nhạc đạo phát nguyên, hoàn toàn bất đồng với những Tông phái bình thường.

Vụt...

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi xẹt qua, để lại sau lưng một đường ám lôi thủy văn, sau đó phóng vào không gian Vực Nội.

Quá trình từ Ngoại Vực tiến vào, bên ngoài thuyền, nổi lên một trận hỏa tinh rực rỡ.

Bất kỳ một Đảo Vực nào, bên ngoài đều có một tầng lực tràng vô hình.

Người tu hành bên trong Đảo Vực, muốn đột phá đến Ngoại Vực, cơ bản là không có khả năng, yêu cầu thấp nhất phải là Chân Chủ Cấp.

Bởi vậy.

Có thể hành tẩu tại Hư Không Hải Ngoại Vực, đều là những cường giả đỉnh cao, ở ngoài có thể nhìn thấy Chân Linh Cảnh, Đan Nguyên Cảnh, cũng là chuyện rất bình thường.

Sau khi tiến vào không gian Vực Nội.

Tốc độ của thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi cũng giảm mạnh, áp lực thiên địa và lực cản của không khí, hoàn toàn khác biệt so với Ngoại Vực.

Phạm vi Thiên Cầm Vực, còn rộng lớn gấp hai ba lần Thanh Hoa Vực.

Triệu Phong cũng không có địa đồ Vực Nội của Đảo Vực, nên phải nghe ngóng vị trí của “Thiên Thánh Cầm Cung”.

Hơn nữa.

Phần lớn nhân loại, đều không biết rõ vị trí của Thiên Thánh Cầm Cung.

Như vậy cũng giống như Triệu Phong lúc đầu, thời điểm còn ở tại Triệu tộc, căn bản không biết gì về Thế giới Tông môn.

Dù là về sau, gia nhập Hiểu Nguyệt Tông, cũng không biết vị trí cụ thể của Thập Đại Tông Phái.

Đây chính là thay đổi do cấp độ và vị trí mang lại.

- Trước hết tìm một người tu hành đã ngoài Chân Linh Cảnh để hỏi thăm một chút.

Triệu Phong hạ quyết tâm.

Hắn triển khai thần niệm, hướng về phía có nhiều khí tức cường giả nhất để tìm kiếm.

Trong không gian Vực Nội, bất luận là Triệu Phong hay là thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi, đều khó có khả năng có được tốc độ như tại

Ngoại Vực Hư Không Hải.

Nửa ngày sau…

Sau khi vượt qua nhiều sông ngòi rừng rậm bao la bạt ngàn, nguyên khí chấn động ở phía trước, đã dần trở nên mãnh liệt hơn.

- Ồ!

Thần niệm của Triệu Phong, chợt hạ xuống một hồn đảo giữa hồ, cảnh trí hợp lòng người.

Trên hòn đảo giữa hồ đó, có không ít khí tức nhân loại, phần lớn đã ngoài Chân Linh Cảnh, ngay cả Đan Nguyên Cảnh cũng có.

Hơn nữa.

Triệu Phong còn nhìn thấy rất nhiều người tu hành lưu phái Nhạc đạo.

Tìm đúng chỗ rồi.

Trên mặt Triệu Phong lộ vẻ vui mừng, vội vàng bay về phía nơi đó.

Thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi có chút bắt mắt, cho nên Triệu Phong để Khô Lâu đường chủ vào Vạn Quỷ Châu, sau đó thu hồi thuyền Hư Không Hải.

Vụt...

Triệu Phong hóa thành một trận thiểm điện tàn phong, nhanh chóng tiếp cận hòn đảo giữa hồ.

Khí tức Vương Giả Hư Thần Cảnh quá mức khổng lồ, sức mạnh to lớn kinh nhiếp thiên địa, cho nên Triệu Phong mới đem tu vi áp chế tại Đan Nguyên Cảnh.

Dù vậy.

Thực lực Đan Nguyên Cảnh, tại trong Vực Nội, vẫn cường giả đỉnh cao với danh xưng Tôn Giả.

Lúc này.

Hòn đảo giữa hồ, đang tổ chức một thịnh hội quy mô hùng vĩ.

Trong đám người, phần lớn đều là những thanh niên tuổi trẻ tài tuấn, tu vi ít nhất đều là Chân Linh Cảnh.

- Không hổ là đại hội Nhạc đạo mười năm một lần. Tập kết toàn bộ thiên tài Nhạc đạo thế hệ trẻ của toàn bộ Quần Đảo Vực.

- Thịnh hội như vậy, cho dù chúng ta không có tư cách tham dự, nhưng có thể quan sát đôi chút, cũng là cơ hội hiếm có rồi.

Trong đám người ở bên ngoài, truyền đến một vài âm thanh trò chuyện khe khẽ.

Trung tâm đại hội Nhạc đạo, chính là một quảng trường hình tròn khổng lồ.

Xung quanh quảng trường, có rất nhiều bậc thang, hết tầng này đến tầng khác, cao nhất đạt tới mười tám tầng.

Chính giữa quảng trường hình tròn, có hai cái đài to như bàn cơ khổng lồ.

Hai cái đài này, rộng đến mười dặm, người ở trên đó cách xa vài dặm, giằng co từ xa.

Lúc này.

Trên hai đài cao, phân biệt là một vị thiếu niên áo đen và một thiếu nữ xinh đẹp.

Thiếu niên áo đen kia thổi sáo, từng đạo âm thanh Nhạc đạo như sóng lớn vỗ bờ, như hùng ưng giương cánh, dẫn động một trận gió cuốn triều dâng, phóng tới chỗ thiếu nữ phía đối diện.

Thiếu nữ vẫn tĩnh tọa, không nóng không lạnh, ưu nhã vươn tay khẽ vuốt đàn tỳ bà, từng vòng sóng âm rực rỡ hoa mỹ nhu hòa, sản sinh lực tràng vô hình, ngăn trở công kích Nhạc đạo của thiếu niên mặc áo đen kia.

- Thịnh hội Nhạc đạo.

Triệu Phong phiêu phù trên đám mây, quan sát đại hội Nhạc đạo ở phía dưới.

Những thiên tài Nhạc đạo tham dự thịnh hội này, tu vi cơ bản đã ngàoi Chân Huyền Cấp, Chân Chủ Cấp cũng có, một số ít cá biệt, thậm chí còn đạt tới Đan Nguyên Cảnh.

Xem ra những thiên tài này, hẳn là đến từ các Tông phái Nhất Tinh, Nhị Tinh.

Hai người chiến đấu một hồi, cuối cùng thiếu niên áo đen kia, sau khi dốc cạn sức lực, đã bị thần niệm dùng một loạt âm phù hào hùng, từng đạo ánh sáng rực rỡ muôn màu, chấn văn thiếu niên áo đen kia

đến mức thổ huyết.

- Hay hay.

- Không hổ là đệ tử chân truyền của Lục Cầm Cung.

Sau khi phân ra thắng bại, người ngồi bên trên những bậc thang xung quanh, chợt truyền đến từng trận thanh âm hoặc khen hoặc chê.

Thế nhưng.

Phần đông ánh mắt, lại nhìn về phía bậc thang, nơi đó có ba kỳ tài Nhạc đạo tu vi đạt tới Đan Nguyên Cảnh.

Ba kỳ tài Nhạc đạo này gồm một nam hai nữ, đều ngồi riêng biệt trong một cái đình tao nhã.

- Huyền Âm Điện, Lục Cầm Cung, Thiên Thánh Cầm Cung… Ba đại Thủ tịch đệ tử.

Một nam hai nữ ngồi ngay ngắn trong ba gian đình tao nhã, đã trở thành tiêu điểm của mọi ánh mắt.

Nam tuấn nhã ôn hòa, tài văn xuất chúng. Nhị nữ khí chất thanh nhã, phảng phất mỹ nữ cổ điển trong thi họa.

Nhất là.

Tại gian đình tao nhã ở giữa, vị thiếu nữ ngồi ngay ngắn trước một cái cổ cầm, hoàn toàn khiến những người ngồi bên cạnh quan sát, đều bị câu dẫn hồn phách.

Nàng đó một thân váy dài tuyết trắng, tóc xanh buông xuống đất, khí chất tú nhã tuyệt tục, băng cơ ngọc cốt, gương mặt như họa, điềm tĩnh như tiên, có cảm giác tiên vận cổ điển như vẩy mực vẽ nên.

Trong những thiên tài Nhạc đạo ở đây, bất luận là tư sắc hay khí chất phong độ, thậm chí là tu vi tài năng, nàng ta đều có một loại phong phạm trác tuyệt vô song có một không hai.

Phần đông nam tử trẻ tuổi, đều không thể nào che giấu được sự ái mộ và kinh diễm trong mắt.

- Cầm Hâm…

Triệu Phong ở trong đám mây trên không trung, lúc nhìn thấy gương mặt của nàng, không khỏi nghẹn ngào.

Nữ tử một thân váy dài tuyết trắng kia, giống như mỹ nữ cổ điển trong thi họa, nàng ngồi trước cổ cầm, khí tức Nhạc đạo bình lặng điềm tĩnh, hoàn toàn phù hợp với bóng hình xinh đẹp mà mình khổ sở tìm kiếm.

- Trận quyết đấu vừa rồi, Nguyệt Nhi may mắn chiến thắng, vẫn mong “Tuyết Cầm Tiên Tử” chỉ điểm đôi chút.

Vị nữ tử xinh đẹp vừa chiến thắng, khẽ mỉm cười.

Ngôn từ của nàng tuy khách khí, thế nhưng sóng mắt lại lưu chuyển một tia lãnh ý nhàn nhạt.

Triệu Phong cũng nhìn ra được, nữ tử xinh đẹp vừa chiến thắng, bất luận là thực lực hay là kế sách, đều trên vị thiếu niên áo đen thổi tiêu kia một bậc.

Hơn nữa, tu vi của nàng, đã đạt tới Chân Chủ Cấp đỉnh phong.

- Lâm Nguyệt Nhi, “Lục Cầm Cửu Âm” của ngươi, âm luật thượng giai, tiền cầm đã nhập đạo, thế nhưng huyền âm chạm rỗng, tại phương diện vận dụng, vẫn còn khiếm khuyết chút hỏa hầu…

Nữ tử điềm tĩnh được xưng là “Tuyết Cầm Tiên Tử” kia, thanh âm uyển chuyển nhu hòa.

Thanh âm của nàng, giống như một dòng suối nhẹ nhàng chảy qua, phác họa khung cảnh cầu nhỏ nước chảy.

- Ngay cả tiếng nói cũng sáp nhập giai điệu, nhịp điệu Nhạc đạo, câu thông với huyền diệu của thiên địa…

Nữ tử xinh đẹp kia vốn có chút khiêu khích, lập tức biến sắc.

Nàng đối diện với đôi mắt trong suốt hoàn mỹ như trăng sáng trong nước của “Tuyết Cầm Tiên Tử”, đột nhiên có cảm giác như bị nhìn thấu lực lượng tâm linh.

Bất giác, nàng sinh ra một tia tâm lý mặc cảm tự ti.

Thân là Nhị đệ tử chân truyền của “Lục Cầm Cung”, nàng vốn muốn khơi mào chiến đấu với Lý Tuyết Di, nhằm thăm dò thực lực thật sự của nàng.

Nhưng ngoài dự liệu chính là tạo nghệ Nhạc đạo của Tuyết Cầm Tiên Tử, đã đạt tới trình độ “Hồn nhược thiên thành”, đối phương không chỉ vạch trần sơ hở của nàng, còn khiến nàng lâm vào ý cảnh kỳ lạ của Nhạc đạo, khó có thể tự kiềm chế bản thân.

- Tạo nghệ Nhạc đạo của Lý Tuyết Di, không ngờ đã đạt tới cấp độ

này rồi, mỗi một cái nhíu mày hay là một nụ cười, đều phát ra huyền lực Nhạc đạo.

Mặt khác, hai thiên tài tuyệt thế ở hai gian cổ đình bên cạnh, trong lòng cũng thầm khiếp sợ.

- Lý Tuyết Di này, được xưng là đệ nhất thiên tài trong mấy ngàn năm qua của “Thiên Thánh Cầm Cung”.

- Sự xuất hiện của nàng, đã khiến cho vận mệnh định sẵn là xuống dốc của Thiên Thánh Cầm Cung, trở thành hi vọng chấn hưng Tông phái.

Bên dưới vang lên một hồi nghị luận.

Vài câu bình luận của Lý Tuyết Di, đã khiến cho “Đại hội Nhạc đạo” lần này, xuất hiện một hồi cao trào.

Bởi vì trước đây, thiên phú tạo nghệ của Lý Tuyết Di, chỉ giới hạn trong truyền thuyết.

Mặt khác, hai thiên tài tuyệt thế Nhạc đạo còn lại, cũng trầm mặc hồi lâu.

- Lý Tuyết Di? Nàng không phải Cầm Hâm?

Giữa tầng mây trên không trung, Triệu Phong quan sát từng trận chiến đấu trong đại hội Nhạc đạo.

Hình thức đại hội Nhạc đạo, có chút tương đồng với Thiên Tài Phong Hội hoặc là Chân Long Trà Hội.

Đây là một dịp để các thiên tài Nhạc đạo, luận bàn trao đổi lẫn nhau.

Mà thiếu nữ gọi là “Lý Tuyết Di” kia, chính là Thủ tịch đệ tử của Thiên Thánh Cầm Cung, tu vi cầm nghệ lấn áp toàn trường.

Theo thời gian trôi qua.

Những lời bình luận trước đó, lại tiếp tục nổi lên.

Lý Tuyết Di kia cũng có một hai lần đăng tràng, bóng hồng như tiên, bàn tay trắng nõn khẽ vỗ lên cổ cầm, diệu âm vô thượng dẫn động lực lượng thiên địa cộng minh.

Ngay cả nam tử tuấn nhã trong ba đại kỳ tài Nhạc đạo, đối diện với Lý Tuyết Di, cũng không chống đỡ quá mười nhịp hô hấp.

- Lợi hại, chỉ là tu vi Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, vậy mà đánh đàn tấu nhạc, lại có thể phát huy chiến lực cấp bậc Tôn Chủ.

Triệu Phong không khỏi trầm trồ khen ngợi.

Sở dĩ hắn vẫn lưu lại nơi này, chính là bởi vì trên người của Lý Tuyết Di, có một loại khí chất tương đồng với Liễu Cầm Hâm.

Ngay cả bóng hình xinh đẹp và dung mạo của nàng, khi nhìn qua, cũng có vài phần tương đồng.

- Xuất thân từ Thiên Thánh Cầm Cung, khí chất có bốn năm phần tương tự với Cầm Hâm, thế nhưng, lại không giống Cầm Hâm.

Triệu Phong nhíu mày.

Thần niệm của hắn, đảo qua toàn trường, vẫn không phát hiện ra Liễu Cầm Hâm.

Điều này khiến cho trong lòng Triệu Phong phát lạnh.

Bảy năm trôi qua.

Nếu như Liễu Cầm Hâm ở Thiên Thánh Cầm Cung, với thiên phú Nhạc đạo của nàng, tuyệt đối có tư cách tham gia “đại hội Nhạc đạo” lần này, thậm chí còn có thể xếp vào trong ba đại kỳ tài Nhạc đạo.

Thế nhưng.

Thần niệm của Triệu Phong bao phủ khắp toàn trường, vậy mà vẫn không phát hiện ra khí tức của Liễu Cầm Hâm.

Chương 733: Thiên Thánh Cầm Cung (Hạ)

Triệu Phong ở trong tầng mây trên trời cao, quan sát toàn bộ quá trình phía dưới.

Hắn không rời đi, là vì đã tìm được manh mối.

Đại hội Nhạc đạo, dần dần hạ màn.

Lý Tuyết Di trở thành nhân vật chính duy nhất tỏa sáng trên đại hội, tài nghệ Cầm đạo, lấn áp toàn bộ thiên tài Nhạc đạo cùng thế hệ trên khắp toàn bộ Quần Đảo Vực Càn Thánh.

Hai vị thiên tài Nhạc đạo còn lại, lúc đối diện với Lý Tuyết Di, cũng không chống đỡ quá mười nhịp hô hấp.

Thậm chí, ngay cả một số Nhạc đạo tiền bối, cũng cảm thấy tự xấu hổ.

- So với lời đồn còn khoa trương hơn, Lý Tuyết Di này là đệ nhất thiên tài của Thiên Thánh Cầm Cung trong mấy ngàn năm qua, e rằng vẫn còn bảo lưu thực lực.

- Nàng ta là người gánh vác sứ mệnh khôi phục và chấn hưng Thiên Thánh Cầm Cung.

Mặt khác, một vài cường giả lão bối của các đại Tông phái Nhạc đạo, vẻ mặt lại có chút lo lắng.

Vạn năm trước đây.

Thiên Thánh Cầm Cung chính là đại Tông Nhạc đạo Nhị Tinh cao cấp nhất, đã từng một lần nhập trú Phù Mộng Thánh Địa.

Chẳng qua, mấy ngàn năm sau, đại Tông Nhị Tinh đầy sắc thái truyền kỳ này, lại dần xuống dốc, mất đi địa vị bá chủ trong lưu phái Nhạc đạo.

Đại hội chấm dứt, một vài Tông phái cũng rời đi.

Nhưng Lý Tuyết Di tại trên sân, mỗi một cái nhíu mày hay nụ cười, vẫn như cũ khiến phần đông người tâm thần chấn động, một vài thiếu niên nam tử, thậm chí còn thất hồn lạc phách.

Một vài thiên tài Nhạc đạo, cố lấy hết dũng khí, tiến đến gần bắt chuyện với “Tuyết Cầm Tiên Tử”.

Đúng lúc này…

Vụt...

Một đạo thiểm điện tàn phong kinh người, từ phái chân trời lao đến.

- Người nào.

- Tiên tử cẩn thận.

Một vài thiên tài ở gần đó, đều kinh hô đại loạn.

Chủ nhân của đạo thiểm điện tàn phong kia, tốc độ thật khiến người ta sợ hãi, khí tức cũng đạt tới cấp bậc Tôn Chủ.

Cũng may, cường giả vô danh này sau khi hạ xuống đất, cũng không có ra tay.

- Tặc tử phương nào, dám có mưu đồ gây rối với “Tuyết Cầm Tiên Tử”?

Đám thiên tài Nhạc đạo ở gần đó, sau khi ổn định tâm tình, vẻ mặt đề phòng, nhìn chằm chằm vị thanh niên được Phong Lôi bao bọc kia.

Thanh niên kia khoanh tay mà đứng, dáng vẻ tuấn đĩnh bất phàm, một thân khí tức đạt tới cấp bậc Tôn Chủ.

Một vài thiên tài đứng gần Tuyết Cầm Tiên Tử, cũng không dám khinh suất động thủ.

Trong số thiên tài ở đây, tu vi cao nhất là Lý Tuyết Di, chẳng qua cũng chỉ là Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ mà thôi.

- Ngươi là người phương nào?

Đôi mi thanh tú của Lý Tuyết Di khẽ nhíu lại, cũng không kinh hoảng, thanh âm uyển chuyển hàm xúc như thiên âm, dư âm lượn lờ.

Nàng nghiêm túc đánh giá thanh niên trước mắt, thiên phú tu vi của hắn, hoàn toàn vượt qua toàn bộ thiên tài ở đây.

Ngoại trừ Phù Mộng Thánh Địa ra, những Quần Đảo Vực khác, e rằng khó có thể xuất hiện thiên tài bực này.

- Tại hạ Triệu Phong, muốn mời Lý cô nương cùng đi ngắm trăng.

Thanh niên kia tựa cười mà không phải cười, dáng vẻ nhẹ nhàng hời hợt, giống như đang trần thuật một chuyện hết sức bình thường.

Ngắm trăng?

Đám thiên tài Nhạc đạo ở đây, đều kinh ngạc giận dữ.

Tên không rõ lai lịch này, thật đúng là to gan lớn mật, không ngờ giữa ban ngày ban mặt, lại có ý đồ với Tuyết Cầm Tiên Tử.

- Nếu như ta không đồng ý?

Trong đôi mắt trong suốt như trăng trong nước của Lý Tuyết Di, vẫn bình lặng như mặt hồ, không nhìn ra nàng đang suy nghĩ gì.

- Ngươi sẽ đồng ý.

Triệu Phong mỉm cười, chậm rãi đi đến gần Lý Tuyết Di.

Vốn dĩ, manh mối mà hắn truy tìm, đều tập trung trên người Lý Tuyết Di.

Dù sao thì nàng cũng là Thủ tịch đệ tử của Thiên Thánh Cầm Cung, nếu Liễu Cầm Hâm ở trong Tông môn, đối phương khẳng định phải biết tin tức.

Hơn nữa, lấy thiên phú của nàng, quá nửa chắc chắn đã tiến vào Thiên Thánh Cầm truyền thừa.

Bởi vì trên người Lý Tuyết Di, có một tia khí chất tương đồng với Liễu Cầm Hâm, cho nên Triệu Phong mới không thi triển sưu hồn thuật đối với nàng.

Lý Tuyết Di lẳng lặng đánh giá Triệu Phong, trong mắt xẹt qua một tia tò mò khó hiểu.

Trực giác mách bảo với nàng rằng, nam tử này không hề có ác ý đối với mình.

- Đứng lại cho ta.

- Tặc tử, đừng hòng gây thương hại cho Tuyết Cầm Tiên Tử.

Những thiên tài Nhạc đạo hàng đầu ở đây, lòng đầy căm phẫn, đồng thời có lòng làm hộ hoa sứ giả.

Có lẽ, đây là một cơ hội tốt để biểu hiện trước mặt tiên tử.

Mặc dù tu vi của thanh niên kia rất cao, nhưng thiên tài Nhạc đạo ở đây rất đông, huống chi trên đại hội vẫn còn một số cường giả lão bối.

Triệu Phong cũng không để ý đến những người này, vẫn chậm rãi đi đến gần Lý Tuyết Di.

Ầm ầm ầm...

Những thiên tài Nhạc đạo tiếp cận Triệu Phong, đều bị một luồng lực lượng vô hình đánh bay ra ngoài, rơi xuống đất hộc máu.

Trong đôi mắt sáng của Lý Tuyết Di, chợt hiện lên một tia kinh dị.

Với cấp bậc ý cảnh của nàng, cũng có chút nhìn không thấu Triệu Phong.

- Tiểu bối, dám đến đại hội quấy rối.

Mấy luồng khí tức cường đại của Tôn Chủ Đan Nguyên Cảnh, từ

nhiều phương hướng lao tới.

Trong đó, còn có một vị Hồng Y nữ tử tu vi là Nửa bước Vương Giả.

Một vị Nửa bước Vương Giả, ba vị Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, nhanh chóng tiếp cận, lo lắng Triệu Phong sẽ ngộ thương đến Lý Tuyết Di.

Triệu Phong như không nhìn thấy, vẫn chậm rãi đi đến Lý Tuyết Di.

Thậm chí, hắn còn vươn một tay ra, làm dáng vẻ như thân sĩ đang mời khách.

Một màn này, khiến cho Hồng Y nữ tử và mấy vị cường giả lão bối, đều giận tím mặt.

Tiểu bối cuồng vọng kia, không ngờ lại không để mọi người vào mắt.

Ầm…

Những cường giả lão bối vừa tiếp cận Triệu Phong, thân hình lập tức bị một luồng sức mạnh to lớn của thiên địa bao trùm.

- Cái gì?

- Làm sao có thể… Sức mạnh to lớn của Vương Giả?

Trong bốn người, thân hình Hồng Y nữ tử bị giam cầm trên không trung, tư duy ý chí căn bản không nổi lên được một tia ý niệm phản kháng.

Bốn vị cường giả lão bối, trong mắt đều lộ ra sự kinh hãi hoảng sợ vô cùng.

Trên sân đại hội, lập tức rơi vào bầu không khí tĩnh mịch.

- Ngươi…

Lý Tuyết Di cuối cùng cũng thất sắc, hoàn toàn không dám tin nhìn về phía Triệu Phong.

- Tiền bối, rốt cuộc tại sao ngài lại đến gây sự, còn gây khó dễ cho một hậu bối Nhạc đạo.

Hồng Y nữ tử hít sâu một hơi, miễn cưỡng mở miệng nói.

Đến tận lúc này.

Đám cường giả lão bối ở đây, đều đã cứng đờ người, không ai dám động thủ nữa.

- Ta muốn tìm nàng nói chuyện một chút.

Ngữ khí của Triệu Phong vẫn bình thản, ra tay rất có chừng mực.

- Tiền bối cho mời, Tuyết Di sao dám không tuân lời.

Lý Tuyết Di khẽ cắn môi, liếc nhìn Triệu Phong một cái thật sau, có chút cảm giác chua sót bất lực.

Đến lúc này, nàng há có thể không nhìn ra cấp bậc thật sự của Triệu Phong.

Một vị Nửa bước Vương Giả, ba vị Tôn Chủ Đan Nguyên Cảnh, ở trước mặt Triệu Phong, liền trực tiếp bị giam cầm.

Nếu như muốn, chỉ cần một ý niệm của đối phương, lập tức có thể quyết định sinh tử của mọi người.

- Đi!

Triệu Phong gật đầu thưởng thức, nắm lấy bàn tay mềm mại không xương của Lý Tuyết Di, sức mạnh to lớn trong nháy mắt xuyên thủng bầu trời.

Chỉ trong nháy mắt.

Triệu Phong và Lý Tuyết Di đã biến mất khỏi đại hội Nhạc đạo.

Hít…

Đám cường giả Nhạc đạo ở đây đều hít một ngụm khí lạnh, một vài thiên tài, thậm chí còn ngây ra như phỗng.

- Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Vài vị lão bối Tôn Chủ vừa rồi xuất thủ, trên mặt đều lộ vẻ chua sót.

- E rằng không phải là Vương Giả bình thường. Cũng may là người đó thoạt nhìn không có ác ý với Tuyết Di. Nếu như hắn thật sự muốn ra tay, trong chúng ta, không một ai có thể may mắn thoát khỏi.

Vẻ mặt Hồng Y nữ tử có chút thất thần, nhìn về phương hướng hai người biến mất.

Một lát sau…

Cách ngoài mấy ngàn dặm, trên một tòa cô phong.

Triệu Phong và Lý Tuyết Di đứng sóng vai cùng nhau.

- Vừa rồi hắn…

Lý Tuyết Di thoát khỏi bàn tay của Triệu Phong, trên gương mặt nổi lên một tia đỏ ửng hiếm thấy.

Trong lòng nàng vô cùng tức giận, ngoại trừ nhục nhã ra, còn có cảm giác tim đập nhanh hơn một cách kỳ lạ.

Bất kể nói thế nào đi nữa, đối phương cũng là Vương Giả cao cao tại thượng, không thể chống đối.

- Không phải.

Triệu Phong khẽ nói.

Lúc đầu, Triệu Phong còn ôm một tia hi vọng, có lẽ Lý Tuyết Di đã bị "sửa dung xóa đi ký ức", bất luận là khí tức hay vẻ ngoài đều trở thành một người khác.

Nhưng sau khi xác định thêm lần nữa, thậm chí là tứ chi tiếp xúc, Triệu Phong đã xác định, Lý Tuyết Di và Liễu Cầm Hâm, hoàn toàn là hai người khác nhau.

- Lý cô nương, ngươi xuất thân từ "Thiên Thánh Cầm Cung", không biết bảy năm trước, "Thiên Thánh Cầm truyền thừa" có mở ra với quý Tông hay không?

Triệu Phong đi thẳng vào chủ đề chính.

- Thiên Thánh Cầm truyền thừa?

Lý Tuyết Di thoáng suy tư, sau đó trả lời:

- Có lẽ bên ngoài xưng hô như vậy. Trên thực tế, bảy năm trước, Tông phái ta đã mở ra Thánh Địa “Phạm Luân Cổ Âm Điện”.

Phạm Luân Cổ Âm Điện?

Triệu Phong nghe qua cái tên này, Thần Linh Nhãn thoáng nhảy lên.

Meo meo.

Không ngờ Tiểu Tặc Miêu cũng xông ra, xoa xoa nước miếng trên khóe miệng, ôm một bầu rượu, uống liền hai ngụm.

- Con mèo nhỏ thật đáng yêu.

Hai mắt của Lý Tuyết Di lập tức không rời khỏi Tiểu Tặc Miêu.

- Phạm Luân Cổ Âm Điện? Đây rốt cuộc là tồn tại gì? Bảy năm trước, có thiên tài khác của quý Tông tiến vào hay không?

Triệu Phong trịnh trọng hỏi.

Hắn xác định, bản thân đã tìm được điểm mấu chốt.

- Tiền bối, ngài một hơi hỏi ta nhiều vấn đề như vậy. Trước đó, ngài có thể trả lời Tuyết Di một vấn đề hay không?

Trên mặt Lý Tuyết Di chợt xuất hiện một tia hoạt bát của nữ nhi cực kỳ hiếm thấy, đột nhiên hỏi ngược lại.

Đôi mắt của nàng vô cùng trong suốt, trên gò má phiếm hồng, càng tăng thêm vài phần mị lực tự nhiên.

Có lẽ cảm thấy Triệu Phong là một Vương Giả hiền lành, lại rất trẻ tuổi, cho nên trong lòng Lý Tuyết Di cũng không úy kỵ lắm.

Triệu Phong ngẩn ra, sau đó đáp:

- Ngươi hỏi đi.

- Tiền bối, năm nay ngài bao nhiêu tuổi? Ta cảm thấy ngài không phải là Vương Giả Hư Thần Cảnh trên ngàn năm tuổi a.

Lý Tuyết Di tò mò hỏi.

- Hai mươi tư tuổi.

Triệu Phong mặt không đổi sắc.

- Hai mươi… tư?

Lý Tuyết Di ngây ngẩn, trên mặt đầy vẻ khiếp sợ không thể che giấu.

Nàng không ngờ rằng, vị tiền bối Vương Giả trước mặt, lại có tuổi xấp xỉ với bản thân.

Lý Tuyết Di là đệ nhất thiên tài ngàn năm khó gặp của Thiên Thánh Cầm Cung, bản thân có thiên tư tung hoành, chính là kỳ tài bất thế tại phương diện Nhạc đạo.

Nhưng thanh niên trước mắt, lại có tuổi xấp xỉ nàng, thậm chí còn đạt tới cấp độ Vương Giả.

- Ngươi bây giờ, nên trả lời vấn đề của ta đi.

Triệu Phong thản nhiên người, mơ hồ có chút tự đắc.

Lý Tuyết Di cưỡng chế sự kinh hãi trong lòng, thật vất vả mới có thể bình tĩnh trở lại, bắt đầu trả lời vấn đề của Triệu Phong.

- Phạm Luân Cổ Âm Điện, nghe nói khởi nguyên từ thời đại Thái Cổ, trước khi thiên địa Phạm Trụ sinh ra, người sáng lập ra Thiên Thánh Cầm Cung cách đây mấy vạn năm trước, đã lấy nó làm trung tâm truyền thừa của Tông phái ta. Thế nhưng, bí mật liên quan đến Phạm Luân Cổ Âm Điện, ngay cả vị thủy tổ khai sơn đã bước nửa bước vào cảnh giới Huyền Quang Cảnh, cũng không thể phá giải…

Lý Tuyết Di đầu tiên kể lại một vài câu chuyện lịch sử liên quan đến Phạm Luân Cổ Âm Điện.

Triệu Phong thoáng suy tư, như vậy xem ra, trong Thánh Vực Chân Long hội lúc trước, rất có thể Phạm Luân Cổ Âm Điện đã mang Liễu Cầm Hâm đi.

Bởi vì truyền thừa này, thuộc loại bàng môn Nhạc đạo, trong lịch sử rất ít xuất hiện, cho nên cũng không khiến người khác chú ý.

- Như vậy, bảy năm trước, có người nào từ bên ngoài tiến vào Phạm Luân Cổ Âm Điện hay không?

Triệu Phong nói.

Nghe vậy, Lý Tuyết Di thoáng lâm vào hồi tưởng.

- Nếu ngươi hỏi người khác, có lẽ không có đáp án. Thế nhưng, bảy năm trước, lúc tiến vào Phạm Luân Cổ Âm Điện, ta dẫn đầu toàn bộ thiên tài, ở tầng thứ ba mươi hai, ta đã mơ hồ nhìn thấy một thân ảnh.

Lý Tuyết Di hồi đáp, dường như có chút không xác định.

Một thân ảnh?

Hai mắt của Triệu Phong, gắt gao nhìn Lý Tuyết Di chăm chú.

- Bảy năm trước, ta còn cho rằng, đó chỉ là ảo giác. Phạm Luân Cổ Âm Điện chia làm bốn mươi chín tầng, tầng càng cao, đại biểu thiên phú Nhạc đạo càng cao, tiềm lực cũng càng lớn. Mà lúc ấy, toàn bộ thiên tài trong Tông môn, đều bị ta bỏ xa phía sau, làm sao có thể có người vượt qua ta, tiến vào tầng thứ càng cao hơn được?

Lý Tuyết Di khẽ cắn môi.

Bảy năm trước, nàng đã nhìn thấy một thân ảnh mơ hồ, nàng vẫn luôn cho rằng đó chỉ là ảo giác.

Nàng không tin rằng có người tại phương diện thiên phú Nhạc đạo, có thể vượt qua được bản thân.

Bởi vì không tin, cũng không thể chấp nhận, cho nên Lý Tuyết Di mới theo bản năng xem nó là ảo giác.

Nghe đến đây, Triệu Phong đã cơ bản xác định được, Liễu Cầm Hâm đã tiến vào Phạm Luân Cổ Âm Điện.

- Mang ta đi Thiên Thánh Cầm Cung!

Chương 734: Phạm Luân Cổ Âm Điện

Triệu Phong cũng không lưu lại lâu, vội vàng mang theo Lý Tuyết Di, chạy như bay gần vạn dặm.

Không lâu sau…

Phía trước xuất hiện một vùng sơn thủy, bách hoa bay tán loạn, giống như chốn thế ngoại đào viên được phác họa trong tranh sơn thủy, cảnh trí thiên nhiên tráng lệ, gột rửa sạch sự phồn hoa của thế gian, hết thảy ồn ào náo động, đều bị tách rời khỏi nơi này.

Khung cảnh yên tĩnh, cảnh trí như thi sơn họa thủy, khiến người ta chìm đắm bên trong, khó có thể tự kiềm chế.

Tâm tình thoáng có chút vội vàng của Triệu Phong, lại trở nên tĩnh lặng.

Suốt cả chặng đường, hắn cũng đã có chút ngộ ra, chỉ cầu không thẹn với lương tâm là được.

- Đến rồi.

Lý Tuyết Di mang theo Triệu Phong, bay về phía tòa bích sơn như nước, bên trên lầu các san sát, cổ vận cổ hương, mơ hồ còn truyền đến tiếng đàn du dương.

Nơi này, chính là Tông môn của Thiên Thánh Cầm Cung, là một khung cảnh an bình không tranh với thế gian.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, quét qua toàn bộ khí tức tồn tại bên trong Thiên Thánh Cầm Cung, đột nhiên minh bạch tại sao Thiên Thánh Cầm Cung lại dần dần xuống dốc.

Vì sao mà Tông phái Nhạc đạo, rất khó có thể sừng sững tại đỉnh phong?

Bởi vì, nơi này quá an nhàn.

Hoàn cảnh an bình vô lo, thiếu đi sự cạnh tranh, mất đi sự theo đuổi đối với ý chí chiến đấu vô tận.

- Tuyết Di!

- Lý sư tỷ!

Dọc trên đường đi, đám thành viên của Thiên Thánh Cầm Cung thoáng chào hỏi với Lý Tuyết Di.

Những người này, đều dùng ánh mắt tò mò để đánh giá Triệu Phong.

Nhìn Triệu Phong và Lý Tuyết Di sóng vai phi hành, trong mắt một vài nam đệ tử, khó tránh khỏi có chút cừu thị và ghen ghét.

- Các vị Chấp pháp, vị này là khách quý mà sư tôn mời đến.

Lý Tuyết Di nói.

Thành viên Tông môn phụ trách Chấp pháp, nghe thấy Lý Tuyết Di trịnh trọng nói thì lập tức ào ào thối lui.

Trong lòng Lý Tuyết Di thoáng trấn định, đi theo bên cạnh nàng là

một vị Vương Giả Hư Thần Cảnh, vạn nhất có gì mạo phạm xung đột, như vậy cũng không phải là nói đùa.

Không lâu sau…

Hai người đi tới trước một tòa cung điện, xung quanh là hoa liên trắng tinh vây quanh.

- Cung chủ và Đại trưởng lão đều đang bế quan.

Trước cung điện, một nam một nữ là thành viên của Thiên Thánh Cầm Cung, ngăn cản hai người.

Theo Lý Tuyết Di đến nơi này, Triệu Phong đã minh bạch được hiện trạng của Thiên Thánh Cầm Cung.

Trong Thiên Thánh Cầm Cung có hai vị Vương Giả Hư Thần Cảnh, phân biệt là Cung chủ và Đại trưởng lão, thậm chí hai người còn là một đôi vợ chồng.

- Bế quan? Hai vợ chồng Thiên Thánh Cầm Cung, hẳn không phải là song tu chi đạo chứ?

Triệu Phong không khỏi suy nghĩ tà ác.

Theo tuổi tác tăng lên, hắn không còn là thiếu niên đơn thuần chất phác như trước kia nữa, đối với chuyện nam nữ, hắn đã thông suốt hơn nhiều điều.

- Triệu tiền bối, ngài xem…

Lý Tuyết Di có chút khó xử.

Cung chủ và Đại trưởng lão, đều đang bế quan, mà Triệu Phong thân là cường giả Hư Thần Cảnh, cũng không thể chậm trễ được.

- Không thể chờ.

Triệu Phong thoáng trầm ngâm, lập tức quyết định.

Nếu ở lại đây thời gian quá lâu, nguy cơ Tử Vong truy sát, rất có thể từng bước tiếp cận.

Phải biết rằng.

Tổ hợp bốn người Triệu Phong, mấy ngày trước đã đánh cướp một chiến trường Nhị Tinh, mà nữ hài nắm giữ Vận Mệnh Chi Đồng, cũng không phải là ngồi chơi không.

Ầm…

Bỗng nhiên, một luồng sức mạnh to lớn của Vương Giả, giống như núi cao vĩ đại, bao phủ áp bách cung điện trước mặt.

Bên ngoài cung điện, nhất thời xuất hiện quang liên đủ dạng màu sắc, hình thành một trận pháp cường đại che chở.

- Ngươi… Ngươi dừng tay!

Lý Tuyết Di cảm nhận được sức mạnh to lớn phô thiên cái địa, không khỏi thất sắc.

Triệu Phong khống chế khá tốt, sức mạnh to lớn chỉ khống chế trong một khu vực nhỏ, bằng không, rất có thể sẽ khiến cho cả dãy núi này đều sụp đổ.

Quang liên rực rỡ bao bọc xung quanh cung điện, tầng tầng vỡ tan.

Phải biết rằng, cấp độ linh hồn của Triệu Phong và Đại Đế Hư Thần Cảnh, cũng không hề chênh lệch bao nhiêu, ý chí cũng mạnh mẽ vô cùng.

- Người nào?

- Vương Giả phương nào đến mạo phạm Thiên Thánh Cầm Cung ta?

Trong cung điện, chợt truyền đến tiếng quát của một nam một nữ.

Triệu Phong khoanh tay mà đứng, vẫn cười nhạt tự nhiên.

Lý Tuyết Di nhìn về phía thanh niên toàn thân được bao phủ trong một tầng quang huy sức mạnh to lớn, vẻ mặt hết sức phức tạp.

Chẳng lẽ, vị Vương Giả trẻ tuổi này, không sợ xúc phạm đến cơn thịnh nộ của hai đại Vương Giả của Thiên Thánh Cầm Cung sao?

Vụt... Vụt…

Một nam một nữ, hai đạo thân ảnh được một tầng quang huy sức mạnh to lớn bao phủ, chợt xuất hiện trước mặt Triệu Phong và Lý Tuyết Di.

Trong đó có một vị mỹ nhân mặc bích thường cao quý đoan trang, chính là Cung chủ của Thiên Thánh Cầm Cung.

Một vị khác là một trung niên nho nhã, hiển nhiên là Đại trưởng lão của Tông phái.

- Tuyết Di!

Mỹ nhân bích thường và trung niên nho nhã, đều kinh nghi bất định, ánh mắt lướt qua đảo lại giữa hai người Triệu Phong và Lý Tuyết Di.

Thoạt nhìn Triệu Phong và Lý Tuyết Di rất hòa thuận, cũng không có dáng vẻ ngăn trở gì.

Hai đại Vương Giả thở phào một hơi, không khỏi hoài nghi quan hệ giữa Triệu Phong và Lý Tuyết Di.

- Chẳng lẽ, Tuyết Di đã tìm được một vi Vương Giả để làm phu quân tương lai?

Ánh mắt của mỹ nhân bích thường dường như có chút ái muội, khiến kiều nhan của Lý Tuyết Di không khỏi phiếm hồng, biết rằng sư tôn đã hiểu lầm.

Cung chủ và Đại trưởng lão của Thiên Thánh Cầm Cung, cũng không giận dữ chất vấn, ngược lại trước hết đánh giá Triệu Phong.

Thân là cường giả Nhạc đạo, tu thân tĩnh tâm, tu dưỡng vô cùng tốt.

Hơn nữa, đối phương là một Vương Giả Hư Thần Cảnh, lại trẻ tuổi như vậy, đến thăm Thiên Thánh Cầm Cung, còn xuất thủ kinh động bọn họ, nhưng không hề đả thương một cành cây ngọn cỏ nào, quả thật không đơn giản.

Hai đại Vương Giả liếc nhìn nhau, bọn họ tin rằng, bản thân không nhìn thấu vị Vương Giả Hư Thần Cảnh này.

- Tại hạ Triệu Phong, đến từ Chân Vũ Linh Vực xa xôi. Có việc quan trọng, đặc biệt đến Thiên Thánh Cầm Cung, ghé thăm nhị vị tiền bối.

Triệu Phong không kiêu ngạo không siểm nịnh mà nói.

- Mời!

Hai vị Vương Giả Nhạc đạo, thấy Triệu Phong cử chỉ hữu lễ, không có chút cảm giác tuổi trẻ khí thịnh nào, không khỏi nảy sinh hảo cảm.

Thiên Thánh Cầm Cung, thật sự tình nguyện tin tưởng, Triệu Phong và Lý Tuyết Di có quan hệ hoặc là manh mối gì đó tại phương diện kia.

Dù sao đi nữa.

Vương Giả trẻ tuổi như vậy cũng rất hiếm gặp, ý chí Hư Thần Cảnh này, dường như còn hơi nhỉnh hơn hai vị Vương Giả lâu năm như bọn họ.

Trong một gian thính các lịch sự tao nhã, tràn ngập hương thơm.

Bốn người vợ chồng Cung chủ Thiên Thánh Cầm Cung, Lý Tuyết Di và Triệu Phong, trước sau nhập tọa.

Lúc nói chuyện, Triệu Phong cũng trực tiếp nói rõ ý đồ đến đây.

- Phạm Luân Cổ Âm Điện? Tuyết Di, bảy năm trước, ngươi thật sự đã nhìn thấy một đạo thân ảnh?

Hai vợ chồng Cung chủ, đều khiếp sợ sâu sắc.

Phạm Luân Cổ Âm Điện chính là do Thủy Tổ khai sơn Thiên Thánh Cầm Cung phát hiện ra, từng có người ngoài tiến vào Phạm Luân Cổ Âm Điện.

- Thân ảnh đó là một nữ tử, vô cùng ăn khớp với người mà Triệu Phong tiền bối đã đề cập. Ảo giác năm xưa, không ngờ lại trùng hợp như vậy.

Lý Tuyết Di xác nhận.

Vừa rồi nàng đã trao đổi với Triệu Phong, bảy năm trước từng nàng đã nhìn thấy một thân ảnh, vô cùng ăn khớp với Liễu Cầm Hâm mà Triệu Phong miêu tả.

- Không ngờ lại có việc này! Khó trách năm đó, Phạm Luân Cổ Âm Điện lại tự phát mở ra.

Vợ chồng Cung chủ cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Hai người trao đổi ánh mắt chỉ trong giây lát, rất nhanh đã có quyết định.

- Chuyện này, nhất định phải điều tra chân tướng rõ ràng.

Sắc mặt vợ chồng Cung chủ, lập tức trở nên ngưng trọng.

Phạm Luân Cổ Âm Điện chính là truyền thừa trung tâm của Thiên Thánh Cầm Cung, thế nhưng lại bị ngoại nhân tiến vào mà thần không biết, quỷ không hay.

Chuyện như vậy, khiến vợ chồng Cung chủ rất khó có thể bình tĩnh.

Từ một góc độ nào đó mà nói, đây chính là một nguy cơ tiềm ẩn đối với Thiên Thánh Cầm Cung.

Vợ chồng Cung chủ quyết định phải tra cho ra manh mối, nếu như

trong truyền thừa có lỗ hổng nào đó, vậy thì phải kịp thời tu bổ.

Hai bên thẳng thắn thành khẩn công bố, sau đó quyết định liên thủ tra rõ việc này.

Triệu Phong vui vẻ gật đầu, cảm thấy vợ chồng Cung chủ này đều là người thông tình đạt lý, cũng không có tận lực bài xích Triệu Phong.

Mục đích của hai bên, cơ bản đã nhất trí.

Triệu Phong muốn xác định sinh tử hạ lạc của vị hôn thê, còn vợ chồng Cung chủ thì muốn điều tra rõ sơ hở truyền thừa trung tâm.

Nửa canh giờ sau…

Vợ chồng Cung chủ, triệu tập cao tầng của Thiên Thánh Cầm Cung, tham gia hội nghị Trưởng lão, tu vi thấp nhất cũng là Tôn Chủ.

Bởi vì việc tiếp theo, phải dùng phương thức “không bình thường”, để tiến vào truyền thừa trung tâm.

Trên nguyên tắc mà nói, điều này là vi phạm môn quy tổ huấn.

Hành vi như vậy, cần có chín đại Trưởng lão, cùng nhau ra quyết định, lấy công chính làm đầu.

Chín đại Trưởng lão đều biết “tính nghiêm trọng” của việc này, cho nên toàn bộ đều thông qua.

Truyền thừa trung tâm, bị ngoại nhân thần không biết quỷ không hay tiến vào, đây quả là chuyện khó có thể tha thứ được.

Không lâu sau…

Đám cao tầng của Thiên Thánh Cầm Cung, chậm rãi đi đến nơi trọng địa canh gác.

Trước mắt, là một mảnh thâm uyên sương sáng bao phủ chiếu rọi.

Mắt trái của Triệu Phong, mơ hồ nhìn thấy một tòa đền đài khổng lồ thần bí xa xưa, tráng lệ rộng rãi, ước chừng có bốn mươi chín tầng, xung quanh chập chờn một tầng thải quang mông lung, mơ hồ không thể nhìn rõ.

Nhưng Triệu Phong có thể nhìn ra được, tại khu vực trung tâm của cổ điện có hình thù giống như cự luân kia, có lẽ là ánh sáng.

Mơ hồ, huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng của Triệu Phong thoáng có chút rung động, Thần Linh Nhãn cũng khẽ nhảy lên.

Mặc dù Phạm Luân Cổ Âm Điện này được đại trận huyền diệu tầng tầng phong cấm, nhưng Triệu Phong vẫn như cũ cảm nhận được một luồng khí tức Thái Cổ.

Luồng khí tức Thái Cổ này, cùng với luồng khí tức trong Mộng cảnh Thái Cổ, cũng có vài phần tương tự.

Triệu Phong có một loại trực giác rằng, Phạm Luân Cổ Âm Điện này, Thiên Thánh Cầm Cung tuyệt đối không có khả năng nắm trong tay.

Cổ điện này chính là do Thủy Tổ khai sơn Thiên Thánh Cầm Cung khai quật ra, cho dù vị đó là đại năng Nhạc đạo, đã bước nửa bước vào cấp độ Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cũng không thể phá giải bí mật của Phạm Luân Cổ Âm Điện.

Ô...ô...ô...n...g!

Vợ chồng Cung chủ cùng với vài vị Trưởng lão liên thủ, huy động trận kỳ, vầng ánh sáng tại trung tâm vực sâu lưu chuyển lay động, chợt tản ra bốn phía, xuất hiện hình thái “Phạm Luân Cổ Âm Điện”.

Mặc dù tầng ánh sáng như sương mù đã triệt hồi, nhưng tòa cung điện Nhạc đạo này, vẫn như cũ có một loại cảm giác mông lung hỗn độn.

Khí tức Thái Cổ này, càng lúc càng mãnh liệt hơn, khiến cho người ở đây, sinh ra cảm giác ngưỡng mộ như con kiến nhìn thấy người khổng lồ.

Vụt vụt vụt...

Vợ chồng Cung chủ dẫn theo vài vị cao tầng, bao gồm cả Triệu Phong, Lý Tuyết Di, tổng cộng có chín người, tiến vào trong vực sâu rộng lớn.

Ngoại trừ Lý Tuyết Di ra, những người khác, tu vi thấp nhất cũng là Đại Đan Nguyên Cảnh.

Tiếp đó.

Ba đại Vương Giả là vợ chồng Cung chủ và Triệu Phong liên thủ, mới có thể cưỡng chế mở ra Phạm Luân Cổ Âm Điện.

Mặc dù Thiên Thánh Cầm Cung nắm giữ trận pháp, nhưng “không bình thường” mở ra, vẫn gặp phải lực cản rất lớn.

Chỉ trong phút chốc…

Ba luồng sức mạnh to lớn của Vương Giả, dung nhập vào một cái

lệnh bài cổ ngân đặc thù ở trước mặt Phạm Luân Cổ Âm Điện.

Vợ chồng Cung chủ đều là Vương Giả cấp Lĩnh Vực, thực lực không tầm thường.

Triệu Phong bày ra sức mạnh to lớn, cũng không hề thua kém vợ chồng Cung chủ, điều này nói rõ ý cảnh Vương Giả của hắn, ít nhất đã đạt tới cấp bậc Vương Giả Lĩnh Vực.

Ô...ô...ô...n...g!

Trên lệnh bài cổ ngân, chợt nở rộ một trận thải hoa đầy trời, nhẹ nhàng rung động, chậm rãi bay lên.

Cùng lúc đó…

Ầm ầm ầm...

Trước Phạm Luân Cổ Âm Điện, một cánh cửa kim loại cổ ngân phong cách cổ xưa, chậm rãi mở ra đại môn.

Lệnh bài cổ ngân, bay lên càng cao thì đại môn lại mở ra càng nhiều.

Lúc đại môn kim loại cổ xưa mở được một phần ba, thì lập tức dừng lại.

Bởi vì nếu là mở ra bình thường, có thể mở ra được một phần ba cũng rất không tệ rồi.

- Nắm chặt thời gian!

Thanh âm gấp gáp của vợ chồng Cung chủ vang lên.

Vụt...

Triệu Phong hóa thành một đạo ánh sáng xích hồng, dùng tốc độ nhanh nhất, cũng là người đầu tiên tiến vào Phạm Luân Cổ Âm Điện.

Theo sau là hai vợ chồng Cung chủ, Lý Tuyết Di, cùng nhau tiến vào Phạm Luân Cổ Âm Điện, cuối cùng là mấy vị Trưởng lão.

Phạm Luân Cổ Âm Điện tầng thứ nhất.

Dưới chân là bậc thềm uốn lượn, thoạt nhìn không thấy điểm cuối, trên thạch bích phía trước, có một vài vách tường vẽ hình nối liền từ xa xưa.

Một màn quỷ dị xuất hiện.

Cảnh tượng vẽ trên vách tường, lóe lên quang ảnh của nhân vật cổ điển, thậm chí thanh âm phát ra từ vách tường, cũng rất sống động như hiện ra ngay trước mắt.

Bước chân của Triệu Phong, thoáng gặp phải một luồng lực cản.

Chương 735: Phương Ảnh Hiện

Cảnh tượng nhân vật bên trong họa bích nhảy ra, trong tầm mắt đã xuất hiện vài tòa lầu các đình đài.

Mấy nữ tử cổ trang đang nhẹ nhàng nhảy múa, có đàn sư đệm nhạc, bồi bàn lui tới, một bầu không khí thái bình ca múa vui vẻ…

Ngồi hai bên xem ca múa là một ít thần tử, còn tại vị trí trung tâm, có một vị quân vương đang ngồi.

Cảnh tượng hiện ra trước mắt, căn bản không phân rõ hiện thực. Những nhân vật này, đàm tiếu đối ẩm, thần sắc và ngôn ngữ, đều không thể tìm ra chút khuyết điểm nhỏ nhặt nào.

Triệu Phong có chút giật mình, bước tiến của hắn khựng lại, chợt cảm nhận được một tia lực cản.

Những cảnh tượng nhảy ra từ trong họa bích, giống như có lực lượng thật sự, bất luận là tiếng ca của vũ nữ hay là quân vương thần tử ở đây, đều có lực lượng ảnh hưởng tới hiện thực.

Một tia lực cản này, hiển nhiên không thể ngăn cản được Triệu Phong.

Nhưng vấn đề là, đây mới chỉ là tầng thứ nhất, không thể tưởng tượng được cấp độ cao hơn sẽ là lực lượng như thế nào.

- Chẳng qua chỉ là vũ nhạc nhân gian mà thôi.

Lý Tuyết Di mỉm cười, đi tới phía trước, bấm tay một cái, những cảnh tượng đó, toàn bộ đều đã biến mất.

Bậc thang uốn lượn, lại lần nữa xuất hiện, lộ ra tầng thứ hai.

Triệu Phong không khỏi tấm tắc kêu lạ, những ca múa ảnh hưởng tới hiện thực vừa rồi, đối với nhân sĩ Nhạc đạo mà nói, không ngờ lại dễ dàng phá giải như vậy.

Đổi là là người thường, không hiểu gì về nhạc lý, muốn cưỡng ép phá giải, tất sẽ gặp phải lực cản trùng trùng điệp điệp.

- Bởi vì không phải mở ra bình thường, cho nên khi vượt qua mỗi tầng, đều không gặp được bất kỳ ban thưởng ngì, cũng không có cách nào nhận được cảm ngộ truyền thừa.

Một vị Trưởng lão thấp giọng nói.

Nhế như Phạm Luân Cổ Âm Điện mở ra bình thường, thiên tài tiến vào, mỗi khi thông qua một vài tầng, sẽ nhận được ban thưởng nhất định.

Những bản thường này, có một số là nhạc khí quý hiếm, một số là cảm ngộ, hoặc là bí pháp Nhạc đạo.

Tại một số tầng, thậm chí còn có truyền thừa của đai năng Nhạc đạo Thượng Cổ.

Chẳng qua, bởi vì không phải mở ra bình thường, cho nên không hề có bất kỳ ban thưởng nào, chỉ đơn thuần là thăm quan du lịch mà thôi.

- Cho dù không có bất kỳ ban thưởng nào, chỉ có thể quan sát, nhưng chỉ cần một người trong số chúng ta phá giải được cửa khẩu thì tất cả mọi người đều có thể đi vào tầng tiếp theo.

Cung chủ Thiên Thánh Cầm Cung gật đầu nói.

Trọng điểm tại Thiên Thánh Cầm Cung, vẫn là tìm được sơ hở tồn tại trong Phạm Luân Cổ Âm Điện.

Tiến vào tầng thứ hai.

Bên trong họa bích là một tầng thâm sơn có sương mù lượn lờ, chim hót hoa nở, đủ loại âm thanh thiên nhiên truyền đến.

Trong thâm sơn.

Có một tiếng hổ gầm truyền đến, sức gió cường đại rít gào, khiến cho áo bào của Triệu Phong tung bay, bộ pháp của hắn dừng lại, lực cản còn lớn hơn tầng thứ nhất rất nhiều.

Đây còn là Triệu Phong, tu vi cao tới Vương Giả.

Nếu đổi lại là thiên tài dưới Chân Linh Cảnh, e rằng sẽ bị chấn động tâm thần.

- Chính là Hổ Âm Chấn Phách…

Lý Tuyết Di phiêu nhiên đi về phía trước, cảnh tượng thâm sơn trước mặt, chưa hoàn toàn hiện ra, đã nhanh chóng tan rã nhạt nhòa.

Chỉ cần hiểu ra được huyền cơ Nhạc đạo trong đó, là có thể có điểm đột phá.

Hết thảy những điều này, đều dùng để khảo nghiệm người vượt ải.

Nhưng Triệu Phong lại có cảm giác, cảnh tượng bên trong họa bích, không chỉ đơn giản là hư ảnh ảo cảnh.

Mười tầng đầu tiên, Lý Tuyết Di đều nhẹ nhàng phá giải.

Thiên phú Nhạc đạo của nàng rất cao, bảy năm trước đã vượt qua được ba mươi hai tầng.

Lúc đến tầng thứ mười lăm, tốc độ của Lý Tuyết Di mới thoáng chậm lại.

- Phá giải vượt ải, chủ yếu là khảo cứu tạo nghệ Nhạc đạo và thiên phú ngộ tính. Thực lực tu vi, ngược lại không phải chính yếu nhất.

Triệu Phong đưa ra kết luận.

Bằng không, Liễu Cầm Hâm bảy năm trước cũng không thể đạt tới trình độ ngoài ba mươi hai tầng.

Tầng thứ hai mươi.

Bên trong họa bích chui ra một đám dị thú Thượng Cổ dữ tợn khổng lồ, khí tức của chúng, đủ để chấn nhiếp cả Chân Chủ Cấp.

Lúc này, Lý Tuyết Di mới ra tay, môi son hé mở, trong không gian phảng phất vang lên Tiên Âm, hóa thành lực lượng Nhạc đạo vô hình, đem những dị thú Thượng Cổ kia chấn cho nát bấy.

Phạm Luân Cổ Âm Điện, tầng thứ hai mươi tám.

Tại tầng này, có một nam tử áo trắng tuấn mỹ nho nhã, ngồi trước

đỉnh núi, nghe tiếng thác nước chảy, đánh đàn hết sức chuyên chú.

Ánh mắt của nam tử áo trắng kia rất thâm thúy, thoáng đảo qua đám người xung quanh.

- Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Triệu Phong lại giật mình không nhỏ, mặc dù nam tử áo trắng kia đã thu liễm khí tức, nhưng hắn vẫn nhận ra.

- Khách từ xa đến thăm, sao không gảy một khúc đàn, uống một bầu rượu, cùng nhau ngắm cảnh?

Ngữ khí và dáng vẻ của nam tử áo trắng, khiến người khác có cảm giác như đang được tắm rửa trong gió xuân.

Dựa theo lẽ thường, Lý Tuyết Di phải đi tới trước gảy một khúc đàn, đối ấm với nam tử kia, sau khi giành được hảo cảm của hắn thì mới có thể qua cửa.

- Nam tử áo trắng kia tu vi cao tới Hư Thần Cảnh, nếu như là thiên tài bình thường vượt ải, không cách nào có thể dùng tạo nghệ Nhạc đạo mà cưỡng ép phá giải.

Ánh mắt của Triệu Phong lóe lên.

Lý Tuyết Di đang chuẩn bị tiến đến, lập tức bị Triệu Phong ngăn lại.

Đám người vợ chồng Cung chủ cũng đều lộ vẻ khó hiểu.

Chỉ thấy.

Triệu Phong đi tới phía trước, đánh ra một quyền về phía nam tử áo

trắng.

Ầm…

Một quyền này bao hàm sức mạnh to lớn Vương Giả của Triệu Phong, vô cùng cường đại, thậm chí ẩn chứa Huyễn Thành Lĩnh Vực, Phong Lôi Lĩnh Vực, hai tầng Lĩnh Vực chồng lên nhau.

- Ngươi…

Nam tử áo trắng kêu thảm một tiếng, bị Triệu Phong một quyền đánh bay thổ huyết.

Vụt...

Cảnh tượng trước mắt, kể cả nam tử kia, đều quay trở về trong họa bích.

- Như vậy, càng tiết kiệm thời gian hơn.

Triệu Phong phủi tay, ý bảo Lý Tuyết Di tiểu tử tiến lên phía trước.

Sau tầng ba mươi, độ khó vượt qua càng lúc càng lớn.

Ví dụ như tầng thứ ba mươi ba, có một cái lồng giam cực lớn, bên trong phong ấn một đầu Ác Long trong truyền thuyết.

Chỉ có huyết mạch Huyền Băng Lân tộc của Triệu Phong, mới không bị ảnh hưởng.

Phành phành phành...

Lồng giam trói buộc lồng giam, chấn động lắc lư, đoán chừng không

kiên trì được nửa nhịp hô hấp nữa.

- Lại là hậu đại kém cỏi nhất của Chân Long trong truyền thuyết.

Bán Thần ấu đồng chẳng biết xuất hiện từ lúc nào, nhìn chằm chằm vào đầu Ác Long đen thui kia.

Mặc dù là hậu đại kém cỏi nhất của Chân Long, nhưng Long thể của nó cũng hết sức cường hoành, chiến lực tiếp cận “Đại Đế Hư Thần Cảnh”.

- Lần trước ta vượt ải, chính là thua ở tầng này. Chẳng qua, bảy năm trước, ta đã gặp phải một đầu Man Thú Thái Cổ.

Lý Tuyết Di nói.

Độ khó của cửa ải này, quả thật rất lớn.

Muốn vượt ải, cần phải dùng năng lực Nhạc đạo để trấn an Ác Long.

Triệu Phong cũng nhìn ra được, mặc dù đầu Ác Long này cường đại, nhưng tại phương diện linh trí cũng không tính là cường đại lắm.

Dù vậy.

Muốn trấn an Ác Long, để nó quay trở lại bên trong họa bích, cũng cực kỳ khó khăn.

So với bảy năm trước, tạo nghệ và cấp độ của Lý Tuyết Di, tự nhiên không thể so sánh.

Nàng đi đến trước mặt lồng giam, trên người chập chờn một luồng khí tức thiện ý ấm áp bao la như tình thương của mẹ.

Sau đó, chỉ thấy bước chân của Lý Tuyết Di trở nên nhẹ nhàng, thân hình uyển chuyển nhảy múa, bên tai truyền đến tiếng ca lặng lẽ êm tai.

Ánh mắt của Ác Long, cuối cùng cũng bị Lý Tuyết Di thu hút, cảm xúc cuồng bạo đã bình ổn lại.

Hai canh giờ sau…

Ác Long bình yên chìm vào giấc ngủ, cảnh tượng trước mắt, quay trở về bên trong họa bích.

Lúc tiếp cận tầng bốn mươi, độ khó đã tăng lên gấp mười lần.

Với thiên phú và ngộ tính Nhạc đạo của Lý Tuyết Di, cũng khó có thể phá giải được.

Cũng may, tiến vào Phạm Luân Cổ Âm Điện, không chỉ có một mình nàng là nhân sĩ Nhạc đạo, mà còn có vợ chồng Cung chủ.

Mặc dù vượt ải không hề có bất kỳ ban thưởng nào, nhưng có thể giúp mọi người phá giải được nan đề.

Tại tầng thứ bốn mươi.

Trên sườn núi, xuất hiện một lão đầu để chòm râu dê, đưa ra ba cái nan đề cổ quái cho mọi người, không chỉ khảo cứu Nhạc đạo, mà còn liên quan đến một vài triết lý số mệnh.

Đến cửa ải này, ngay cả vợ chồng Cung chủ cũng bị lâm vào khó khăn.

Khí tức của lão giả để chòm râu đê đó, ngay cả Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, cũng không thể nhìn thấu.

Đến tận lúc này, vượt ải Phạm Luân Cổ Âm Điện, không chỉ khảo cứu cầm kỳ thi họa, mà đã lên tới triết lý nhân sinh, mệnh số thiên địa.

Cũng may, người vượt ải, không ai không phải là người trí tuệ.

Lý Tuyết Di và vợ chồng Cung chủ là chủ lực, sau lưng còn có Tiểu Tặc Miêu và Bán Thần ấu đồng suy nghĩ.

Tiểu Tặc Miêu có thể xem hiểu được mệnh số bói toán, có thể trợ giúp đôi chút. Mà Bán Thần ấu đồng có cấp độ ý cảnh cao, sau khi trải qua Thần Kiếp và Tích Huyết Trọng Sinh, cảm ngộ đối với nhân sinh cũng bất phàm không kém.

Trí tuệ của mọi người đều vô cùng cao siêu.

Cửa ải này, mất nửa ngày thời gian, cuối cùng cũng phá giải được.

- Ha ha… Thiên Cơ Miêu?

Lão giả để chòm râu dê, vuốt râu cười, thoáng liếc nhìn Tiểu Tặc Miêu.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu dường như có chút suy tư, nhìn dáng vẻ lão giả để chòm râu, không khỏi lộ ra một tia cảm xúc phức tạp hiếm thấy.

Vụt...

Cảnh tượng trước mắt biến mất, lão giả để chòm râu dê đã trở về bên trong họa bích.

Phạm Luân Cổ Âm Điện, có tổng cộng bốn mươi chín tầng.

Sau tầng thứ bốn mươi, chỉ còn lại chín tầng cuối cùng.

Chín tầng tiếp theo, độ khó rất lớn, thậm chí xuất hiện cả những cảnh tượng nhân vật thần thoại ở thời đại Thái Cổ.

Đây tuyệt đối là những tồn tài mà không thể dựa vào sức lực để cường công.

- E rằng cường giả Thần Vị cũng không thể xông vào, lực lượng của Phạm Luân Cổ Âm Điện này…

Sắc mặt Bán Thần ấu đồng trở nên ngưng trọng.

Cũng may.

Bởi vì không phải mở ra bình thường, cho nên mặc dù không thể vượt ải, vẫn có thể lui về trước một cửa, sau đó mới tiến vào lần nữa.

Nếu là mở ra bình thường, có ban thưởng truyền thừa, chỉ cần không thể vượt ải, sẽ lập tức bị truyền tống ra ngoài.

Tầng thứ bốn mươi bốn… Tầng thứ bốn mươi lăm… Tầng thứ bốn mươi sáu…

Mọi người vắt hết óc suy nghĩ, gian nan vô cùng, chậm chạp phá giải từng đạo cửa khẩu.

Trong đó, tầng thứ bốn mươi bảy đã cầm chân mọi người hơn nửa tháng, nhiều lần thành công, lại phải lui về tầng thứ bốn mươi sáu, sau đó mới tiến vào lần nữa.

Mỗi một lần tiến vào, cảnh tượng và khảo cứu trong họa bích, đều sẽ thay đổi.

Trong lòng Triệu Phong không khỏi cảm thấy lành lạnh.

Mặc dù Liễu Cầm Hâm tài nghệ kinh người, đồng thời tinh thông mệnh đạo, nhưng muốn vượt qua nhiều ải đến tầng thứ này, cho dù là với tu vi tâm thần của nàng lúc đó, e rằng cũng không chống đỡ nổi.

Đương nhiên.

Triệu Phong cũng không để ý đến một nhân tố. Đó là vượt ải bình thường sẽ được ban thưởng, thu lấy một vài cảm ngộ, thậm chí truyền thừa, những điều này đều là biến số.

- Tầng thứ bốn mươi tám.

Thần sắc của vợ chồng Cung chủ có chút kích động.

Cho dù là Thủy Tổ khai sơn của Thiên Thánh Cầm Cung, lúc chính thức vượt ải, nghe nói cũng phải dừng lại tại tầng thứ bốn mươi.

Chẳng qua.

Mặc dù mọi người chỉ có thể ngắm cảnh và thể nghiệm phá giải, lại không nhận được ban thưởng, nhưng vẫn có thể lặp đi lặp lại nhiều lần, cho nên cũng không tính là chính thức vượt ải.

Hơn nữa, có Tiểu Tặc Miêu và Bán Thần ấu đồng gia nhập, cũng bù đắp những phương diện khiếm khuyết của Lý Tuyết Di và vợ chồng Cung chủ.

Tầng thứ bốn mươi tám này cực kỳ khó phá giải, thậm chí đạt tới trình độ không thể phá giải.

Tầng này, bên trong cảnh tượng xuất ra nhiều người, hoặc gảy đàn hoặc hát ngâm, thậm chí vẽ tranh, làm thơ, đánh cờ…

Người trong cảnh tượng này, giống như Thần Tiên, tạo nghệ Nhạc đạo đã đạt tới cấp độ nghịch thiên cải mệnh.

Một nữ tử trong đó, thổi một khúc sáo, liền khiến mọi người lâm vào trong Luân Hồi mộng cảnh, không thể tự kềm chế.

Cũng may, những người vượt ải cũng chỉ phái ra một đại biểu, nên vẫn kịp thời cứu giúp hỗ trợ.

Nội dung của tầng này, chính là quyết đấu “Kỳ nghệ”.

Bên trong cảnh tượng, hai vị lão giả đang đánh cờ, dường như không quan tâm đến tất cả mọi thứ bên ngoài.

Đối với kỳ nghệ, một vị Trưởng lão trong Thiên Thánh Cầm Cung rất có lòng tin, nên lập tức chủ động xin đi giết giặc.

Kết quả, vị Trưởng lão Thiên Thánh Cầm Cung đi tới trước bàn cờ, chỉ vừa mới đứng gần đã cứng đờ.

Chỉ sau mấy nhịp hô hấp.

Vị Trưởng lão Thiên Thánh Cầm Cung kia đã biến thành một pho

tượng, giống như trải qua Xuân Thu vạn tái.

- Thời gian… Lực lượng Thời Gian.

Bán Thần ấu đồng kinh hãi thất sắc, đây chính là Lĩnh Vực của Thần.

Tại tầng này, bất kỳ một nhân vật cảnh tượng nào trong họa bích, đều liên quan đến lực lượng bổn nguyên chí cao của thiên địa.

Tầng thứ bốn mươi tám, lập tức gây khó dễ cho tất cả mọi người.

Mọi người chỉ dám cẩn thận thăm dò từng chút một, vừa có chút không đúng, liền lập tức rời khỏi.

Thử nhiều lần như vậy.

Cho đến lần thứ bốn mươi tám, bên trong cảnh tượng mới xuất hiện một vị nữ tử băng ngọc như tuyết, một thân váy dài tuyết trắng tao nhã, tràn ngập cổ vận ý thơ, giống như thần tiên trong tranh.

Nàng ta không u điềm tĩnh, thanh nhã như tiên, dung nhan chim sa cá lặn, đẹp mà tĩnh mịch tựa oán, ngồi trước một cây cổ cầm.

- Đạo thân ảnh này…

Lý Tuyết Di thoáng có chút quen mắt.

- Cầm Hầm tại sao lại…

Sắc mặt Triệu Phong đại biến, thể xác và tinh thần chấn động, nhìn chòng chọc vào tiên tử váy trắng cổ điển bên trong cảnh tượng.

Chương 736: Liễu Cầm Hâm Chết

Phạm Luân Cổ Âm Điện, tầng thứ bốn mươi tám.

Triệu Phong thật không ngờ, bản thân lại bằng vào cách này mà tìm được phương ảnh tiên tư mà mình tìm kiếm lâu nay.

Cảnh tượng Liễu Cầm Hâm, bất kể là dung nhan hay thần vận, đều hoàn toàn trùng khớp với trong ký ức của hắn, nhưng khí chất triển lộ ra ngoài, so với lúc còn ở Hồng Hồ thành, dường như còn có cảm giác thăng hoa hơn.

Nàng ta váy dài tuyết trắng tao nhã chạm đất, không nhiễm một hạt bụi nhỏ, giống như tiên tử trong tranh thủy mặc, thanh nhã không u, đứng trên đỉnh cao, siêu phàm tuyệt luân.

- Phong, là ngươi…

Nữ tử cổ điển như tiên tử thanh nhã kia, đột nhiên giật mình thất sắc.

Cạch… Băng…

Cây đàn cổ trước mặt Liễu Cầm Hâm, nhất thời bị đứt một sợi dây.

- Ngươi… Các ngươi biết nhau?

Vợ chồng Cung chủ, Lý Tuyết Di và đám người Bán Thần ấu đồng, đều kinh ngạc không thôi.

Phá giải đến tầng thứ bốn mươi tám, cảnh tượng mỗi một nhân vật, đều là tồn tại thần thoại nghịch thiên.

Mà nữ tử trước mắt, cũng không phải là ngoại lệ.

Nhưng bất ngờ chính là, nhân vật mà lần này cảnh tượng xuất hiện, lại có quen biết với Triệu Phong.

- Nàng… Nàng ta là người mà ngươi muốn tìm?

Phương tâm Lý Tuyết Di run lên.

Nữ tử đối diện, tạo nghệ Nhạc đạo đã đạt tới trình độ đăng phong tạo cực, khí chất dung nhan, đều không giống người của nhân gian.

Người mà Triệu Phong muốn tìm kiếm, chính là một nữ tử hoàn mỹ phong hoa tuyệt đại.

- Nàng là Cầm Hâm?

Triệu Phong không thể tin nổi, Liễu Cầm Hâm làm sao có thể là nhân vật do họa bích diễn biến thành chứ?

Liễu Cầm Hâm lặng lẽ nhìn Triệu Phong, đôi mắt trong như nước hồ thu, nổi lên một tầng gợn sóng cảm xúc, có vui sướng pha lẫn thâm tình, còn có một tia chua sót.

- Ngươi, rốt cuộc là ai?

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong hoàn toàn mở ra, mắt trái lóe lên huyễn điện tử sắc, mái tóc tím đột nhiên dựng ngược.

Một luồng ý chí Đồng lực tuyệt cường, chấn kinh toàn trường.

- Đây… Mới là thực lực chân chính của hắn?

Vợ chồng Cung chủ và đám người Lý Tuyết Di, đều cảm thấy tâm thần kinh hãi, có cảm giác hít thở không thông.

- Phong, ta là Liễu Cầm Hâm, nhưng không phải là Liễu Cầm Hâm mà ngươi muốn tìm…

Liễu Cầm Tâm nhìn Triệu Phong một cái thật sâu.

Bất tri bất giác, hai hàng nước mắt của nàng đột nhiên tuôn rơi.

Triệu Phong như phát mộng, rốt cuộc là xảy ra chuyệngif?

Giai nhân trước mắt, bất luận là mỗi một cái nhíu mày hay nụ cười, trong mắt đều lộ vẻ u oán, không khác gì Liễu Cầm Hâm năm xưa.

- Cầm Hâm! Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Nàng còn sống hay đã chết?

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Phạm Luân Cổ Âm Điện vô cùng huyền diệu, ngay cả Thần Linh Nhãn cũng không thể nhìn thấu.

- Chỉ có người chết, mới có thể ở trong họa bích hồi tưởng lại. Ta là Liễu Cầm Hâm, nhưng mà cũng không phải là Liễu Cầm Hâm thực sự. Nói chính xác thì ta chỉ là một phần của Liễu Cầm Hâm, có được năng lực, ký ức, tình cảm trước kia của nàng khi nàng bước vào tầng thứ bốn mươi chín…

Liễu Cầm Hâm nói.

- Ngươi chết?

Trái tim Triệu Phong đập “thình thịch” một tiếng, bỗng nhiên phát lạnh.

Liễu Cầm Hâm… Nàng ta đã chết?

Vợ chồng Cung chủ và Bán Thần ấu đồng, đều lộ vẻ trầm tư.

Liễu Cầm Hâm trước mắt, rốt cuộc là tồn tại gì, bọn họ đã có thể đại khái đoán ra.

- Liễu Cầm Hâm này, hẳn là do lực lượng của “Phạm Luân Cổ Âm Điện” tạo ra, rốt cuộc là hư ảo hay là thân thể sinh mệnh, không ngờ vẫn có thể ở đây đợi chờ người khác.

Trong lòng Bán Thần ấu đồng có suy đoán.

- Chỉ có người chết, mới có thể ở trong họa bích hồi tưởng, xem ra, Liễu Cầm Hâm mà Triệu Phong muốn tìm đã thực sự chết rồi.

Lý Tuyết Di có chút không đành lòng và thương cảm.

Triệu Phong đứng lặng thật lâu, hai tay nắm chặt, khẽ run nhè nhẹ.

- Phong, ngươi hãy nén bi thương.

Liễu Cầm Hâm trong cảnh tượng, mang theo một tia rung động.

Nàng là lực lượng do Phạm Luân Cổ Âm Điện tạo ra, nhưng tình cảm và ký ức đối với Triệu Phong, đều giống hệt với Liễu Cầm Hâm.

- Cầm Hâm, nàng chết như thế nào?

Triệu Phong cố gắng trấn định lại.

Hắn chung quy vẫn cảm thấy mình chưa điều tra rõ chân tướng.

Liễu Cầm Hâm không nói gì, chỉ thâm tình nhìn hắn.

Trong đầu Triệu Phong, nhất thời xuất hiện đủ loại cảnh tượng, nữ tử quần áo tuyết trắng từng bước phá được huyền mê của Phạm Luân Cổ Âm Điện, thăm dò được áo nghĩa cuối cùng của Nhạc đạo Mệnh Số.

Trong quá trình vượt ải, Liễu Cầm Hâm đã gặp đủ loại cảm ngộ và ban thưởng.

Thế nhưng, phá giải tầng tầng trở ngại và vượt ải, cũng khiến cho thể xác và tinh thần của nàng không thể chống đỡ được nữa.

Ý cảnh mà Liễu Cầm Hâm lĩnh ngộ được, vượt xa cấp độ tu vi sinh mệnh của nàng gấp trăm ngàn lần.

Lúc vượt qua tầng thứ bốn mươi tám, sinh cơ và tâm thần của Liễu Cầm Hâm, cơ bản đã hao hết.

Đối mặt với một tầng cuối cùng trong gang tấc.

Nàng hao hết toàn bộ tâm lực và sức sống, cố gắng bước vào tầng thứ bốn mươi chín.

Hình ảnh ký ức, đột nhiên bỏ dở.

Chỉ trong khoảnh khắc sau đó, Liễu Cầm Hâm có lẽ đã chết.

- Ngươi muốn tìm Liễu Cầm Hâm thực sự, khẳng định đã chết ở tầng thứ bốn mươi chín. Bằng không, Phạm Luân Cổ Âm Điện cũng sẽ không tạo ra ta.

Liễu Cầm Hâm một thân váy trắng cổ điển, nói với vẻ chua sót.

Đặc biệt, khi nhắc tới mấy chữ “Liễu Cầm Hâm thực sự”, trái tim nàng đau đớn như bị dao cắt.

Triệu Phong trầm mặc hồi lâu, cố gắng tiêu hóa “sự thật” này.

Một lát sau.

- Ta phải đi vào tầng thứ bốn mươi chín, xác định chân tướng cuối cùng.

Vẻ mặt Triệu Phong vẫn kiên nghị.

Liễu Cầm Hâm trước mắt, có lẽ là cảnh tượng do Phạm Luân Cổ Âm Điện hồi tưởng lại, là một loại hình thái ảo ảnh.

Ngay cả Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, cũng không thể nhìn thấu bản chất.

- Thế nhưng, lấy năng lực của các ngươi, không có khả năng vượt qua nơi này giống ta.

Liễu Cầm Hâm buồn bã nói.

Không thể vượt qua.

Mọi người ở đây, hai mặt nhìn nhau, hoàn toàn không hề nghi ngờ.

Phải biết rằng, Liễu Cầm Hâm chính là bằng vào lực lượng cá nhân, một đường vượt ải, trải qua bốn mươi tám tầng, thậm chí tiến vào tầng thứ bốn mươi chín cao nhất.

Lực lượng Nhạc đạo của nàng, đã đứng trên đỉnh cao.

- Liễu Cầm Hâm, nếu ngươi và Triệu Phong yêu nhau, tại sao lại không thể dàn xếp?

Lý Tuyết Di nhịn không được mà nói.

- Đây chính là quy tắc của “Phạm Luân Cổ Âm Điện”, ta không thể làm trái.

Nữ tử cổ điển lắc đầu.

Trong lòng mọi người đều trầm xuống.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, nhìn về phía những tầng trước kia đã vượt qua, trong lòng cực kỳ không cam tâm.

Sống phải thấy người, chết phải thấy thi thể.

Triệu Phong cảm thấy, mình vẫn còn cách chân tướng một bước nữa.

- Phong.

Nữ tử cổ điển đột nhiên mở miệng, nói:

- Ở đây, chỉ có ngươi có thể chiến thắng ta, mà phương pháp cũng chỉ có một, có lẽ ngươi có thể nghĩ ra.

Chỉ có một phương pháp?

Triệu Phong khôi phục bình tĩnh, tâm niệm xoay chuyển.

Hắn tham tu “Vạn Niệm Thần Quyết”, ý niệm có thể hóa thành hàng ngàn đạo, năng lực suy xét rất mạnh.

Phương pháp đó…

Hắn lập tức nghĩ tới một phương pháp, đột nhiên khóe miệng lại nổi lên một tia chua sót.

Trong đầu hắn, đột nhiên hiện lên cảnh tượng Liễu Cầm Hâm ở gần Hồng Hồ thành, xác nhận một màn đánh cược.

Liễu Cầm Hâm lúc đó, giải phong ấn tu vi Chân Linh Cảnh, Triệu Phong căn bản không phải là đối thủ.

Nhưng cuối cùng, Triệu Phong vẫn thắng lợi.

Nghĩ đến đây.

Triệu Phong bước ra từng bước, Thần Linh Nhãn phát ra một tia ý chí Đồng lực kinh thiên.

Bất chợt, một luồng lực lượng như mộng ảo, thẩm thấu toàn bộ hư không.

- Cầm Hâm, nàng cũng biết rằng, từ lần đầu tiên nhìn thấy phương dung của nàng, tiếng lòng của ta, đã bị nàng làm cho xúc động thật sự.

Triệu Phong vô cùng ôn nhu, chậm rãi đi về phía “Liễu Cầm Hâm”.

Trong tử quang mộng ảo, cảnh tượng trước mắt, đột nhiên diễn hóa thành một khu vực hoang dã tại Hồng Hồ thành.

- Thật sao?

Nữ tử váy trắng cổ điển kia, khóe mắt đỏ ửng, thoáng nổi lên một màn hơi nước mông lung.

- Cầm Hâm, ta đã quyết định cưới nàng làm vợ!

Thanh âm của Triệu Phong, đầy vẻ thành khẩn, không chỉ dung nhập lực lượng Huyễn đạo của Thần Linh Nhãn, mà ngay cả tình cảm của hắn, cũng phát tiết như thủy triều.

Phạm Luân Cổ Âm Điện.

Triệu Phong và Liễu Cầm Hâm, gắt gao ôm chặt lấy nhau.

- Làm sao có thể…

Triệu Phong cảm nhận được mùi thơm cơ thể quen thuộc của nàng, da thịt tuyết trắng mịn màng và nhiệt độ xúc cảm, quả thực giống hệt nhau.

Dưới sự quan sát của Thần Linh Nhãn, Liễu Cầm Hâm trước mắt, chính là huyết nhục thực sự.

- Nếu đây là mộng cảnh hư ảo, vậy thì quá giống thật, quá đáng sợ rồi.

Trong lòng Triệu Phong kinh hãi vô cùng.

- Cảnh giới cao nhất của mộng ảo, chính là hiện thực.

Giai nhân trước người, đôi mắt mơ màng, dần dần biến mất, nhưng vẫn thâm tình chân thành nhìn Triệu Phong.

- Nàng rốt cuộc là sinh mệnh hay là hư ảo?

Trong lòng Triệu Phong, chợt nổi lên sóng to gió lớn.

Trong truyền thuyết, cảnh giới cao nhất của Huyễn đạo, chính là mộng ảo hiện thực.

- Phong, ngươi có được Thần Mâu thứ chín, có từng nghe qua “Tổ Đồng” trong truyền thuyết chăng?

Liễu Cầm Hâm nói.

Truyền thuyết Tổ Đồng?

Triệu Phong còn chưa kịp nghĩ đến, Liễu Cầm Hâm làm sao biết được hắn có Thần Mâu thứ chín?

Trong truyền thuyết.

Khi Bát Đại Thần Mâu tề tụ, có thể triệu hồi ra “Tổ Đồng tối cao”, có thể thay trời đổi đất, trùng kiến lại trật tự vũ trụ.

Thế nhưng, Tổ Đồng tối cao là không thể mở ra.

Bởi vì nghe đồn, hết thảy sự vật trong thiên địa, đều là Phạm Thiên chi mộng. Một khi Tổ Đồng mở mắt, giấc “mộng” này sẽ tan biến.

Liễu Cầm Hâm trước mắt, rốt cuộc là sự thật hay là hư ảo?

Triệu Phong không thể nói rõ.

- Phong! Đi tìm Liễu Cầm Hâm thực sự của ngươi đi. Nàng đã lĩnh hội mệnh lý Phạm Luân, cho dù nàng đã chết, nhưng số mệnh vẫn còn.

Liễu Cầm Hâm váy trắng cổ điển, cuối cùng nhìn Triệu Phong một cái thật sâu.

Một ánh mắt đó.

Dường như chứa đựng toàn bộ tình cảm và tinh hoa sinh mệnh của nàng.

Vụt...

Cảnh tượng trước mắt biến mất, Triệu Phong đã thành công “phá giải” cảnh tượng của ải này.

Nhưng không biết tại sao, trong lòng Triệu Phong lại có cảm giác mất mát trống rỗng.

Vừa rồi, chiến thắng Liễu Cầm Hâm trong họa bích, cũng chỉ là dùng thủ đoạn hạ lưu, công kích sơ hở tâm linh mà thôi.

- Tầng thứ bốn mươi tám đả thông rồi.

Vợ chồng Cung chủ và Lý Tuyết Di, đều lộ vẻ sợ hãi lẫn vui mừng.

Lên thêm một tầng nữa, chính là điện phủ tối cao của “Phạm Luân Cổ Âm Điện”.

Meo…

Ánh mắt của Tiểu Tặc Miêu, chợt rơi xuống một dãy họa bích.

Ngoại trừ nó ra, không ai phát hiện được nữ tử cổ điển vốn tồn tại trong họa bích, đang nhìn Triệu Phong một cái thật sâu, chợt lộ ra thần sắc thống khổ, sau đó hóa thành một luồng khói nhẹ, biến mất không thấy đâu nữa.

- Triệu Phong, tiến vào tầng thứ bốn mươi chín, chúng ta sẽ biết được chân tướng.

Lý Tuyết Di nói.

Đám người vợ chồng Cung chủ, đều có một tia chờ mong.

- Được!

Triệu Phong gật đầu, dẫn đầu mọi người bước vào tầng thứ bốn mươi chín.

Thế nhưng.

Tầng bốn mươi chín cuối cùng, lại không có bậc thềm uốn lượn, mà trên đỉnh đầu lại là một bầu trời sao thần bí.

Dưới trời sao, là một cái đền hình dáng như cự luân.

Chất liệu của cái đền này, thoạt nhìn giống hệt Phạm Luân Cổ Âm Điện ở bên ngoài.

Nhưng người bên trong đền, lại có thể từ vòng tròn trên đỉnh đầu

nhìn thấy bầu trời sao trên không trung.

Bầu trời sao thần bí này, mơ hồ có một loại lực lượng không thể ngăn cản.

- Số mệnh ư?

Triệu Phong cảm giác vòng tròn cự luân này, đều chậm rãi di động dưới bầu trời sao.

- Nơi này, chính là điện phủ áo nghĩa cuối cùng của Nhạc đạo ư?

Đám người vợ chồng Cung chủ, đều cảm thấy bầu trời sao này có một loại lực lượng số mệnh không thể ngăn cản.

Đột nhiên.

Khu vực cái đền bên dưới vòng tròn, chợt nổi lên một tầng thánh huy tinh quang rực rỡ.

- Đó là…

Ánh mắt của mọi người, đột nhiên rung lên, dừng lại trên hình ảnh của một “người”.

Quả thực mà nói.

Đó là một nữ tử da thịt băng ngọc như tuyết, không chút tỳ vết, quần áo lụa mỏng trắng tuyết, đang ngồi xếp bằng tại chỗ, quanh người chập chờn thánh huy, sản sinh sự tương liên với bầu trời sao thần bí trên đầu.

- Cầm Hâm!

Triệu Phong từ trên bóng dáng “người này”, lập tức nhìn ra được đó là Cầm Hâm.

Vụt...

Thân ảnh Triệu Phong lóe lên, đi đến bên cạnh Triệu Phong, chỉ nhìn thấy trên mặt nàng có một tia tiếu ý như hoa.

Thân hình hắn, thoáng cứng đờ, gắt gao nhìn chằm chằm thân ảnh vẫn không nhúc nhích kia.

- Đây là một bộ thi thể, không hề có bất cứ khí tức sinh mệnh nào.

Cung chủ Thiên Thánh Cầm Cung nói.

- Nàng đã chết rồi.

Trong mắt Bán Thần ấu đồng, chợt hiện lên một tia dị sắc.

Bảy năm qua, bộ thi thể này, chẳng những không hư thối, mà da thịt vẫn trắng mịn màng như cũ, không hề có chút tỳ vết, băng ngọc như tuyết, mơ hồ có chút sáng bóng hồng nhuận, thậm chí còn phát ra một tia thơm ngát thấm vào ruột gan.

Lúc mọi người còn đang trầm mặc thì dị biến đột nhiên phát sinh.

Chương 737: Lễ Vật

Quần Đảo Vực Cổ Thanh, Thanh Hoa Vực.

Bắc Đại lục, cảnh nội Thiên Bồng Đại quốc, trong một tòa tháp cao màu đen hình lục giác, sừng sững giữa núi sâu.

Trên tháp cao, tầng thứ bốn mươi chín mang phong cách cổ xưa thần bí, bị một luồng lực lượng tối tăm không thể nắm bắt bao phủ.

Đây chính là Lục Vu Tháp – Thánh Địa truyền kỳ Mệnh đạo truyền thừa của Thanh Hoa Vực.

Lúc này.

Tại tầng thứ bốn mươi chín cao nhất của Lục Vu Tháp, một vị lão giả cao lớn thương cổ, đứng chắp tay, nhìn về phía tinh không xa xôi.

Lão giả mặc trên người một thân áo choàng đen, hai mắt thoạt nhìn đục ngầu, nhưng thỉnh thoảng lại phát ra ánh sáng thâm thúy, lộ vẻ cơ trí và tang thương vô tận.

Meo ô…

Một tiếng mèo kêu kỳ dị réo rắt, xuyên qua hư không.

Chỉ thấy một con mèo lớn lông bạc, thần sắc lười biếng, dựa vào góc tường, ngáp lớn một cái.

- Trí Giả, ngài đã đứng ở nơi này một ngày một đêm rồi.

Sau lưng Lục Vu Trí Giả, có một vài thân ảnh đang đứng.

Gần ông ta nhất là một nữ tế sư kiều nhan xinh đẹp và một lão giả râu bạc.

- Cầm Hâm, ngươi thật không khiến ta thất vọng, cũng không cô phụ kỳ nguyện của sư tôn và mẹ ngươi. Từ xưa đến nay, hiếm có mấy người có thể nghịch thiên cải mệnh được.

Trên mặt Lục Vu Trí Giả đầy vẻ vui mừng.

Hai mắt của hắn thâm thúy, giống như có thể nhìn xuyên thấu không gian trùng trùng điệp điệp, phương hướng mà ông ta nhìn, chính là Phạm Luân Cổ Âm Điện.

Ô...ô...ô...n...g!

Bỗng nhiên, trên khoảng không của Lục Vu Tháp, chợt nổi lên một tầng ngân huy tinh quang, bao phủ trên người Lục Vu Trí Giả.

Meo ô…

Đại Lại Miêu giật mình một cái, trên mặt đầy vẻ chờ mong.

- Cầm Hâm? Liễu Cầm Hâm?

Sau lưng Trí Giả, nữ tế sư và lão đầu râu bạc, đồng loạt thất sắc.

Trong trí nhớ của bọn họ.

Liễu Cầm Hâm không phải đã chôn thây trong truyền thừa Ngoại Vực rồi sao?

Đối với sinh tử của Liễu Cầm Hâm, Lục Vu Trí Giả sớm đã kết luận là “lành ít dữ nhiều”.

- Liễu Cầm Hâm… Làm sao có thể.

Một nữ tử quý phái xinh đẹp đầy đặn thướt tha, chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện trên tầng thứ bốn mươi chín của Lục Vu Tháp.

Nữ nhân này có thể nói là sắc nước hương trời, tiếu nhan mị hoặc tuyệt thế vô song, mỗi một cái nhíu mày hay nụ cười, đều có mị lực điên đảo chúng sinh.

Người đến.

Chính là Cầm Vương Phi, nữ đệ tử thứ hai của Lục Vu Trí Giả.

- Sáu năm trước, sư tôn đã có kết luận, không phải Liễu Cầm Hâm đã chết rồi sao?

Trên mặt Cầm Vương Phi đầy vẻ kinh ngạc nghi hoặc, sắc mặt biến đổi bất định.

Trên thực tế.

Năm xưa Lục Vu Trí Giả đưa ra kết luận “lành ít dữ nhiều”, xem như đã xác định tử vong cho Liễu Cầm Hâm.

Nhưng xuất phát từ đủ loại cân nhắc, Lục Vu Trí Giả vẫn không vạch trần sinh tử của Liễu Cầm Hâm.

- Sư tôn, không phải ngài đã sớm có kết luận Liễu Cầm Hâm đã chết rồi ư, tại sao lại có thể nghịch thiên cải mệnh được?

Cầm Vương Phi kính cẩn hỏi.

Lục Vu Trí Giả thu ba nữ đệ tử, phân biệt truyền dạy Mệnh đạo, Mị đạo, Nhạc đạo truyền thừa.

Trong đó, Cầm Vương Phi tuy là người duy nhất may mắn còn sống, thế nhưng, trong ba nữ đệ tử, nàng cũng là người không được coi trọng nhất.

Lục Vu Trí Giả yêu thích nhất Mệnh đạo đệ tử, sau đó là Nhạc đạo đệ tử.

Chỉ tiếc rằng, hai vị nữ đệ tử này, đều vì nghịch thiên cải mệnh cho Liễu Cầm Hâm, mà phải bỏ ra một cái giá quá lớn. Cái chết của bọn họ, Cầm Vương Phi chỉ là một trong số những nhân tố nhỏ mà thôi.

- Kết thúc của cuối cùng chính là bắt đầu. Tử vong cũng có nghĩa là tân sinh.

Trong con mắt đục ngầu của Lục Vu Trí Giả, chợt toát ra hào quang vinh dự, thậm chí có một tia cưng chiều yêu thương.

Mọi người trên đỉnh tháp, đều lộ ra một tia dị sắc.

Trong ấn tượng của mọi người, rất ít khi nhìn thấy trên mặt Lục Vu Trí Giả lộ ra dung quang như vậy.

- Tân sinh? Chẳng lẽ là…

Nữ tế sư và đám người lão giả râu bạc, đều cảm thấy tâm thần chấn động.

Nhất thời, mọi người bắt đầu xôn xao suy đoán.

- Nàng đã lĩnh hội Phạm Luân, siêu thoát gông cùm xiềng xích của mệnh lý kiếp này, bảy năm rồi, hạt giống ươm suốt bảy năm, cuối cùng cũng nẩy mầm nở hoa, đã gặt hái thành quả rồi…

Dung quang trên mặt Lục Vu Trí Giả, càng lúc càng rực rỡ.

Nhân sĩ Mệnh đạo sau lưng ông ta, có một vài người chợt lâm vào trầm tư.

- Cầm Tâm, lần này ngươi đến đây là có chuyện gì?

Lục Vu Trí Giả quay người lại.

Ông ta không nói gì thêm về chuyện của “Liễu Cầm Hâm” nữa.

- Sư tôn, Xích Nguyệt Ma Giáo hiện nay đã phục hưng, phản công Đại lục, muôn dân trăm họ đang đối mặt với nguy cơ trùng trùng. Xích Nguyệt giáo chủ uy chấn thiên hạ, nghe nói gần đây đang bế quan, dường như có ý đồ trùng kích Vương Giả Hư Thần Cảnh…

Cầm Vương Phi nói.

Mấy năm qua, thế lực của Xích Nguyệt Ma Giáo tro tàn lại cháy, dần dần lan ra, toàn diện phản công Đại lục.

Liên minh Thánh Vực và Thập Đại Tông Phái cố gắng chống đỡ, nhưng không thể nào ngăn cản được đại thế.

- Trí Giả, ngài nhất định có thể cứu vớt được muôn dân trăm họ của Đại lục.

Chúng nhân sau lưng đồng thanh lên tiếng.

Trong mắt Cầm Vương Phi, cũng lộ ra một tia chờ mong.

Thiên Bồng Đại quốc của nàng, cũng gặp phải dư nghiệt của Xích Nguyệt Ma Giáo xâm lấn.

Thiết Huyết Giáo cũng nhân cơ hội này, nhất cử khống chế, lãnh đạo toàn bộ thế lực trên Đại quốc, nhằm ứng phó với Ma Giáo.

- Các ngươi không cần phải lo lắng vô ích, Thanh Hoa Vực chính là nơi tập kết Đại Khí Vận…

Lục Vu Trí Giả thản nhiên cười.

Ông ta không nói gì thêm, lại quay người bế quan.

Cầm Vương Phi thở dài một hơi, trên mặt mơ hồ có chút không cam lòng.

Meo ô…

Đại Lại Miêu có chút giận dữ, lườm nàng một cái, sau đó chạy đi nơi khác.

Tại Quần Đảo Vực Càn Thánh.

Trên một Đảo Vực hoang vu nguyên khí mong manh.

Đảo Vực cỡ nhỏ này, không bằng một phần năm Bát Hoang Sơn, chỉ là một hồ nước hoang vu.

Lúc này.

Trên mặt hồ nước đang nổi lơ lửng một chiếc thuyền kim loại Tử Vong, hiện động một tầng ánh sáng âm u quỷ dị.

Hai gã Tử Vệ, đứng bảo vệ trước sau trên con thuyền buồm.

- Quần Đảo Vực Càn Thánh, Tông phái Nhạc đạo, không ngờ lại là nơi này…

Một thân ảnh cao ngạo to lớn như Tử Thần, xuất hiện tại mũi tàu.

Bên cạnh hắn, còn có một tiểu nữ hài bạch đồng.

Nữ hài bạch đồng này, phát triển vô cùng nhanh, màu trắng trong mắt, đã có một tia khí tức Đồng lực Không Minh, có một loại lực lượng huyền bí không thể nắm bắt.

- Sư tôn, Tông phái mang chữ “Cầm”, chính là nơi dừng chân của mục tiêu Tử Vong.

Nữ hài bạch đồng nói.

Hiện nay, nàng đã trở nên duyên dáng đáng yêu, dung nhan tú lệ, trên người có một loại khí chất khác biệt nữ hài bình thường.

- Tông phái mang chữ “Cầm”, ha ha, nó quả thật khiến ta nghĩ đến một Tông phái Nhạc đạo cường đại mà cổ xưa.

Khóe miệng Tử Vong Đại Đế chợt nhếch lên nụ cười lạnh lùng.

Thiên Thánh Cầm Cung.

Nơi này khiến cho hắn hồi tưởng lại một vài ân oán đã chìm sâu

trong ký ức của hắn.

Tử Vong Đại Đế thoáng lâm vào hồi ức ngắn ngủi.

Bất luận cuộc đời của một vị Đại Đế nào, cũng đều có thể viết lên một bản truyện ký truyền kỳ.

Tử Vong Đại Đế tất nhiên cũng không ngoại lệ, cuộc đời và sự phát triển của hắn, quả thực cũng không phải thuận buồm xuôi gió, cũng tràn đầy nhấp nhô chông gai, luôn phải đương đầu với sóng gió thử thách.

Rất hiếm người biết rằng.

Tử Vong Đại Đế phải trải qua lần thứ hai đoạt xá trong sinh, mới có được thành tựu ngày hôm nay.

Lần thứ nhất.

Hắn thật vất vả mới tham tu tới cấp bậc Vương Giả đỉnh phong, muốn trùng kích Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Kết quả, hắn lại lâm vào sự liên thủ phục kích của mấy vị Đại Đế.

Đơn giản chính là, Tử Vong Đại Đế đã đắc tội với rất nhiều người, chính bởi vì Tử Vong Chi Mâu của hắn, có được tiềm lực quá lớn.

Những vị Đại Đế đó, đã liên thủ đánh chết Tử Vong Đại Đế.

Nhưng Tử Vong Đại Đế có được Tử Vong Chi Mâu đặc thù, linh hồn bỏ chạy kịp, nên vẫn thành công đoạt xá trọng sinh.

Lần thứ hai.

Hắn càng xui xẻo hơn, mặc dù tấn chức Đại Đế, nhưng cuối cùng lại lâm vào sự đuổi giết của Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

Lần này, hắn thiếu chút nữa đã hồn phi phách tán.

- Ta lần thứ hai bỏ mình, chính là vì Thánh Chủ của Phù Mộng Thánh Địa đuổi giết, lúc đó, dường như còn có một Tông phái Nhạc đạo trợ giúp.

Tử Vong Đại Đế chợt nhớ lại ký ức đã phủ bụi lâu ngày trước đây.

Trải qua hai lần đoạt xá trọng sinh, hắn mới có thể đạt tới cấp độ ngày hôm nay.

Hiện nay, đứng tại hàng ngũ Đại Đế đỉnh phong, hắn có thực lực nội tình cường đại, nắm giữ nhiều loại cấm thuật Tử Vong đáng sợ, cho dù là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cũng sẽ không dễ dàng muốn đắc tội hoặc ra tay với hắn.

- Thiên Thánh Cầm Cung, hôm nay giải quyết một lượt đi.

Trong con mắt đen kịt của Tử Vong Đại Đế, chợt hiện lên một tia sát ý lạnh lẽo.

Vừa dứt lời.

Trên con thuyền kim loại Tử Vong, đã không còn nhìn thấy thân ảnh của Tử Vong Đại Đế nữa.

- Tại sao… quỹ tích sinh mệnh dường như đã bị luồng lực lượng nào đó ngăn cản rồi.

Nữ hài bạch đồng cầm bút vẽ, khẽ cắn môi.

Cuối cùng.

Nàng phải hao hết tâm lực, mới miễn cưỡng vẽ ra một bức họa.

Kỹ năng vẽ tranh của nữ hài bạch đồng, rõ ràng đã có tiến bộ.

Trong tấm hình, có thể rõ ràng nhìn thấy Tử Vong Đại Đế và một thanh niên tóc tím, đang giằng co với nhau.

- Cuối cùng cũng mặt đối mặt ư?

Hai gã Tử Vệ ở bên cạnh, đồng loạt nhìn lên cảnh tưởng trên bức vẽ.

Cùng lúc đó…

Tại Phạm Luân Cổ Âm Điện, tầng thứ bốn mươi chín.

Dưới bầu trời sao cổ xưa bao la bát ngát, mọi người dưới vòng tròn cung điện, đột nhiên thất sắc.

Thân hình băng ngọc tinh khiết không chút tỳ vết, được một tầng thánh huy trong suốt rực rỡ bao phủ, chợt phát ra một tia lực lượng thần bí thơm ngát, có cảm giác như hung đúc nên linh hồn.

Bỗng nhiên.

Thân thể băng cơ ngọc cốt, trắng mịn như tuyết, bắt đầu tan rã trong tầng tinh quang thần bí.

- Cầm Hâm.

Triệu Phong kinh hãi nghẹn ngào.

Gần trong gang tấc, chỉ thấy Liễu Cầm Hâm mang theo nụ cười mỉm, từ trên xuống dưới, bắt đầu tan rã.

Mọi người đều trợn mắt há hốc mồm, nhưng cuối cùng lại không làm gì được.

- Phong, ngươi có thể tới được đây. Cho dù Cầm hâm có chết cũng không tiếc, đây là điều hạnh phúc nhất của kiếp này.

Một thanh âm trong vắt nhẹ nhàng, không mừng không vui, vang lên trong tầng thứ bốn mươi chín của cổ điện.

Chỉ thấy.

Thi thể tan rã, chỉ trong chớp mắt đã biến thành “Liễu Cầm Hâm” do vô số điểm tinh quang hư vô lấm tấm tạo thành, bên ngoài là một tấm lụa mỏng tuyết trắng, tựa như tiên tử cổ điển trong thi họa.

Đinh…

Sau khi thi thể triệt để tan rã, đột nhiên xuất hiện một Đồng tiền cổ lộng lẫy.

- Cầm Hâm… Nàng rốt cuộc là còn sống hay đã chết? Có còn tồn tại trên thế gian này hay không?

Triệu Phong nhìn chằm chằm vào “Liễu Cầm Hâm” hư vô kia.

Liễu Cầm Hâm này, hoàn toàn là do ý niệm hư vô tạo thành, ngay cả Triệu Phong cũng có thể nhìn ra được.

- Phong, cái chết của ta, là vì đột phá gông cùm xiềng xích của mệnh lý mà tân sinh. Ngươi đã tìm được đến đây, có thể thấy được tình duyên nhân quả của chúng ta vẫn chưa kết thúc.

Liễu Cầm Hâm hư vô do tinh quang tạo thành, cười nói tự nhiên, đầy vẻ vui mừng thỏa mãn.

Ô...ô...ô...n...g!

Thân hình do vô số tinh quang hư vô cấu tạo thành, đột nhiên xuất hiện xu thế không ổn định, hào quang dần ảm đạm.

Triệu Phong biến sắc, đây chỉ là một tia ý niệm do Liễu Cầm Hâm lưu lại, thông qua lực lượng thần bí của Phạm Luân Cổ Âm Điện mà hiện thế.

- Thời gian đã không còn nhiều nữa.

Liễu Cầm Hâm nghiêm mặt nói:

- Phong, ngươi hãy cầm lấy Đồng tiền cổ này, có lẽ nó sẽ giúp ngươi hóa giải nguy cơ, thậm chí trợ giúp nhất định.

Vụt...

Liễu Cầm Hâm do tinh quang tạo thành, đột nhiên hóa thành một quang điểm sáng chói, sau đó dung nhập vào bên trong Đồng tiền cổ.

Thoáng chốc.

Đồng tiền cổ lộng lẫy không chút khuyết điểm, chợt nổi lên một tầng tinh quang thần bí, sau đó rơi vào lòng bàn tay của Triệu Phong.

- Phong, đây chính là lễ vật ta để lại cho ngươi… Kiếp sau gặp lại.

Thanh âm vui mừng mà tĩnh mịch kia, dần nhạt nhòa trong hư không.

Phạm Luân Cổ Âm Điện, tầng thứ bốn mươi chín, khí tức của Liễu Cầm Hâm, đã biến mất khỏi thế gian.

Triệu Phong ngưng mắt nhìn Đồng tiền cổ lấp lánh tinh quang trong tay, giật mình trong chốc lát.

- Nguy cơ sắp đến? Chẳng lẽ Cầm Hâm đã dự liệu được điều gì đó?

Ý thức tâm thần của Triệu Phong, dần chìm đắm trong Đồng tiền cổ.

Thoáng chốc.

Ý niệm tinh thần của hắn, đã tiến vào một thế giới Tinh Không.

Thế giới này, nhật nguyệt tinh thần, đều vận chuyển với một phương thức kỳ diệu, sinh ra lực lượng tối tăm mơ hồ không thể đánh giá.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Đủ loại ý cảnh và cảm ngộ, nương theo nhật nguyệt tinh thần vận chuyển, bắt đầu dung nhập vào tâm linh của Triệu Phong.

- Đây là…

Bên tai Triệu Phong, dường như truyền đến tiếng đàn không u, quanh quẩn tại linh hồn.

Trong Đồng tiền cổ này, không ngờ lại ẩn chứa một tia ý cảnh và lực

lượng Nhạc đạo linh hoạt kỳ ảo, thậm chí còn dung nhập vào linh hồn của Triệu Phong.

Triệu Phong cảm thấy ý cảnh linh hồn của mình, chỉ trong chốc lát đã thăng hoa, trở nên vô cùng linh hoạt thông suốt.

Loại hiệu quả linh hồn và ý cảnh thăng hoa này, thậm chí còn gấp mười lần Huyễn Thần Tửu.

Chương 738: Tử Vong Truy Sát (Một)

Đồng tiền cổ này ẩn chứa lực lượng Nhạc đạo, thập phần đặc thù, nó không chỉ có tác dụng khiến ý cảnh thăng hoa, mà còn có thể khiến linh hồn được gột rửa, lớn mạnh ngưng luyện.

Có thể nói.

Nó có hai tầng tác dụng của Nhân Ngư Lệ Tinh và Huyễn Thần Tửu, nhưng hiệu quả lại càng mạnh hơn.

Trong thế giới trời sao, nhật nguyệt tinh thần vận chuyển theo một phương thức thần bí, ẩn chứa một loại quy tắc áo nghĩa vạn vật vũ trụ.

Bên tai vang lên tiếng đàn Nhạc đạo, phảng phất như xuyên thấu thời không Luân Hồi, dẫn dắt tâm linh, khiến người ta tiến vào một loại cảnh giới Không Minh.

Chỉ trong mấy nhịp hô hấp ngắn ngủi.

Cảm xúc của Triệu Phong thăng hoa, phiêu nhiên như tiên, linh hồn ý cảnh đều thông suốt, có hiệu quả bài trừ “tạp chất”, tiến thêm một bước “ngưng luyện”.

Phải biết rằng.

Cấp độ linh hồn của Triệu Phong, vốn không phân cao thấp với Đại Đế, bây giờ lại tiến thêm một bước nữa, lại càng trở nên thông suốt

mạch lạc hơn.

Đương nhiên, thăng hoa tại phương diện cảm quan, mới thật sự khiến cho Triệu Phong động tâm.

Chỉ trong giây lát ngắn ngủi, ý cảnh linh hồn của Triệu Phong, đã đắm chìm trong một cấp độ viên mãn thông suốt, cảm quan có thể cảm nhận tỉ mỉ lực lượng áo nghĩa thiên địa, giống như chỉ gần trong gang tấc.

- Đây chính là ý cảnh viên mãn mà chỉ có Đại Đế Hư Thần Cảnh mới có được…

Trong lòng Triệu Phong kinh hãi vô cùng.

Chẳng qua, nó cũng giống như Huyễn Thần Tửu, hiệu quả rất ngắn ngủi.

Huyễn Thần Tửu đối với cấp bậc dưới Vương Giả Hư Thần Cảnh, có lực thúc đẩy rất lớn. Nhưng sau khi tấn chức Vương Giả, ý chí linh hồn lột xác, càng mạnh hơn Đan Nguyên Cảnh không biết bao nhiêu lần.

Bởi vậy, hiệu quả của Đồng tiền cổ này, cho dù có mạnh hơn Huyễn Thần Tửu gấp mười lần, cũng không có khả năng khiến Triệu Phong đột phá trong nháy mắt được.

Vụt...

Ý thức tâm thần của Triệu Phong, trở lại hiện thực, loại ý cảnh cảm quan thăng hoa cũng nhanh chóng rút đi.

Hết thảy những thứ vừa rồi, cũng giống như trăng trong nước, hoa

trong gương.

Mà Đồng tiền cổ trong lòng bàn tay hắn, tinh điểm quang văn bên ngoài đã thoáng phai nhạt đi đôi chút.

- Chủ nhân?

Bán Thần ấu đồng có chút ngạc nhiên.

Trong khoảnh khắc vừa rồi, khí tức ý chí trên người Triệu Phong xảy ra biến hóa vi diệu, hiển nhiên không thể qua được ánh mắt của hắn.

- Hai vị tiền bối, mục đích của chúng ta, đã đạt được rồi…

Triệu Phong hướng về phía vợ chồng Cung chủ, biểu đạt cảm kích.

Về phần sinh tử của Liễu Cầm Hâm, cơ bản đã có thể xác định.

Trên mặt vợ chồng Cung chủ vẫn còn vài phần kinh ngạc nghi hoặc, đối với sơ hở trong Phạm Luân Cổ Âm Điện, bọn họ cũng không biết rõ ràng lắm.

- Triệu huynh đệ, ngươi có biết Liễu Cầm Hâm kia, làm thế nào tiến vào Phạm Luân Cổ Âm Điện hay không?

Vợ chồng Cung chủ nhìn hắn với ánh mắt trưng cầu.

- Phạm Luân Cổ Âm Điện, vốn khởi nguyên tại thời đại Thái Cổ, trước khi thiên địa Phạm Trụ sinh ra. Đề cập tới quy tắc căn nguyên của thiên địa Phạm Trụ, bao gồm cả Nhạc đạo, Mệnh đạo, Luân Hồi, … Không phải là thứ mà bất kỳ một thế lực nào cũng có thể hoàn toàn nắm giữ nó trong tay.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Trong đầu hắn, vẫn còn hiển hiện hình ảnh Liễu Cầm Hâm trên họa bích, còn cả những cảm ngộ Nhạc đạo trong Đồng tiền cổ nữa.

Đầu tiên.

Phạm Luân Cổ Âm Điện cũng không phải hoàn toàn nằm trong tay Thiên Thánh Cầm Cung, cho dù là Thủy Tổ khai sơn Thiên Thánh Cầm Cung, cũng không thể làm được.

Tiếp đó, liên quân đến Mệnh đạo nhân quả, tất cả đều do một luồng lực lượng minh minh thúc đẩy.

Luồng lực lượng minh minh thúc đẩy này, đến từ “Lục Vu Trí Giả”.

- Thì ra, chân tướng sinh tử của Cầm Hâm, Lục Vu Trí Giả lúc ở Thanh Hoa Vực đã nói cho ta biết rồi.

Rất nhiều bí ẩn trong lòng Triệu Phong, đã trở nên thông suốt.

Lúc trước, Lục Vu Trí Giả nói là “lành ít dữ nhiều”, nhưng lại cố tình không để lộ Liễu Cầm Hâm còn sống hay đã chết.

- Nếu không phải vì Cầm Hâm, ta cũng không thể nhanh chóng tiến vào Ngoại Vực như vậy, khẳng định cũng sẽ bỏ qua kỳ ngộ “Bán Thần Di Viên”, số mệnh nhân sinh sẽ hoàn toàn bất đồng.

Đối với những mệnh số này, trong lòng Triệu Phong tràn ngập cảm ngộ.

Năm đó, lúc bái làm môn hạ của Quảng Quân Hầu, chính là một bước ngoặt vận mệnh.

Nếu không phải vậy, Triệu Phong cũng không thể nhanh chóng tiếp xúc Thế giới Tông môn như vậy, thậm chí sẽ chậm mấy năm, mấy chục năm.

Nếu như, lúc đó Triệu Phong nghe theo lời đề nghị của Hồng Giáo chủ, thông qua liên minh Thánh Vực, tiến vào Tông phái Nhị Tinh, cho dù tu vi có cao đến đâu, thì cùng lắm cũng chỉ là Tiểu Đan Nguyên Cảnh mà thôi.

Khô Lâu đường chủ cũng vậy, bởi vì đi theo Triệu Phong, cho nên mới có được cấp độ như ngày hôm nay.

Phải biết rằng.

Thực lực của Khô Lâu đường chủ hiện nay, đã sánh ngang với Xích Nguyệt giáo chủ năm xưa, hơn nữa Bách Thi Trớ Chú, so với Quỷ thi trớ chú của Xích Nguyệt giáo chủ năm xưa, còn mạnh hơn nhiều.

Một đoàn người, từ trên tầng thứ bốn mươi chín đi xuống.

Trong mắt vợ chồng Cung chủ vẫn còn có chút nghi hoặc, thế nhưng, Phạm Luân Cổ Âm Điện, quả thật không phải là thứ mà bọn họ có thể hoàn toàn nắm trong tay.

- Triệu tiền bối, vị Liễu cô nương kia, có thể tiến đến tầng thứ bốn mươi chín, có lẽ không thể chết đi một cách đơn giản như vậy được.

Lý Tuyết Di không nhịn được nói ra nghi vấn trong lòng.

Trong chuyện này, có rất nhiều điểm kỳ quái.

Thứ nhất, Liễu Cầm Hâm ngày xưa, nếu như chỉ dừng lại tại tầng

thứ bốn mươi tám, thậm chí tầng thứ bốn mươi mấy, cũng đã là lựa chọn không tệ rồi.

Thứ hai, Triệu Phong thoạt nhìn cũng không bi thống như trong tưởng tượng, thậm chí hắn còn rất bình tĩnh.

- Cầm Hâm thành công nghịch thiên cải mệnh, số mệnh của nàng chính là chết đi trong Nhạc đạo, tất cả những điều mà nàng làm, dường như là để làm bước đệm cho việc “tân sinh”.

Triệu Phong thấp giọng nói.

Dù sao đi nữa, Liễu Cầm Hâm cũng không phải chết oan uổng, đây là lý tưởng mà nàng theo đuổi.

Triệu Phong tìm đến tận nơi này, khiến cho nàng kiếp này sống không uổng. Thậm chí, nàng còn chuẩn bị một phần lễ vật khi Triệu Phong tới đây.

- Về phần chi tiết việc Cầm Hâm tân sinh, có lẽ phải đi hỏi thăm Lục Vu Trí Giả một phen.

Trong lòng Triệu Phong đã có dự tính.

Cho đến bây giờ, đã bảy năm trôi qua.

Triệu Phong cũng hoài nghi, không biết có phải Liễu Cầm Hâm đã “tân sinh” ở một nơi nào khác được sáu bảy năm hay không.

Sau khi rời khỏi Phạm Luân Cổ Âm Điện.

Triệu Phong cùng đám người vợ chồng Cung chủ liên thủ, lại lần nữa phong cấm Phạm Luân Cổ Âm Điện.

Ngay hôm đó.

Vợ chồng Cung chủ giữ Triệu Phong lại, tạm thời làm khách trong Thiên Thánh Cầm Cung.

Vợ chồng Cung chủ cũng không biết rằng, hành động vô tình này của bọn họ, lại giúp cho Thiên Thánh Cầm Cung, tránh được một hồi tai ương ngập đầu.

Triệu Phong đang muốn tìm hiểu Đồng tiền cổ, cho nên cũng vui vẻ đáp ứng.

Trong một tòa lâu các tao nhã lịch sự.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, chỉnh sửa lại tâm tình, bắt đầu cảm ngộ Đồng tiền cổ.

Ý thức của hắn, tiến vào thế giới tinh không thần bí rộng lớn, bên tai vang lên tiếng cổ cầm, như mộng như huyễn, phảng phất xuyên thấu thời không Luân Hồi.

Triệu Phong nhất thời tiến vào một loại cảnh giới Không Minh siêu nhiên, linh hồn ý cảnh lại lần nữa thăng hoa nhảy vọt.

Lúc này.

Trong hoàn cảnh an bình, cho nên Triệu Phong mới toàn tâm toàn ý cảm ngộ, giành giật từng giây.

Để tăng cường hiệu quả cảm ngộ, Triệu Phong còn mở Thần Linh Nhãn ra, tranh thủ đem những cảm ngộ thăng hoa đó, khắc ghi vào trong đầu.

Triệu Phong cũng không phải chỉ dựa vào Đồng tiền cổ này.

Mỗi một lần, hắn chỉ thể ngộ mười nhịp hô hấp, sau đó lại dành vài canh giờ, tự thân cảm ngộ lực lượng thiên địa, nhằm ổn định ý cảnh thực sự của bản thân.

Dù sao đi nữa, lực lượng Nhạc đạo trong Đồng tiền cổ cũng có hạn chế.

Triệu Phong muốn hấp thu hiệu quả này một cách tốt nhất.

Hơn nữa, Đồng tiền cổ này chính là lễ vật cuối cùng mà Liễu Cầm Hâm kiếp này lưu lại, Triệu Phong cũng không muốn hao hết toàn bộ lực lượng của nó, mà vẫn giữ lại, vô cùng quý trọng.

Theo thời gian trôi qua.

Trên lầu các của Triệu Phong, thỉnh thoảng lại tụ tập một luồng lực lượng thiên địa huyền ảo, sau đó nhanh chóng biến mất, ý cảnh trong đó, mơ hồ đã vượt qua cấp bậc Vương Giả.

Trong không gian mắt trái.

Thể tích Hồn Hải tử sắc, biến hóa không ngừng, dần có một loại cảm giác trong suốt óng ánh.

Đây chính là ý cảnh linh hồn đạt tới Đại Đế Hư Thần Cảnh viên mãn, mới có cảnh tượng này.

Triệu Phong cảm thấy, ý chí tinh thần của bản thân, giống như một gốc cây non, đang mạnh mẽ trưởng thành, lực lượng ý chí thông suốt thiên địa, uy lực càng ngày càng mạnh.

Nhưng tinh điểm quang văn bên ngoài Đồng tiền cổ, cũng dần dần trở nên ảm đạm.

- Thiếu chút nữa là có thể dựng dục được ý chí Đại Đế rồi…

Trong lòng Triệu Phong, mơ hồ có một tia hưng phấn và chờ mong.

Linh hồn của hắn, trải qua Lôi lực Thần Kiếp và Mộng cảnh Thái Cổ mài luyện, đã sánh ngang với Đại Đế Hư Thần Cảnh, cố gắng tích xúc đủ điều kiện để dựng dục ý chí Đại Đế.

Chỉ cần ý cảnh lại tiến thêm nửa bước nữa, hết thay sẽ như nước chảy thành sông.

Chớp mắt.

Đã hai ngày trôi qua…

Trên lầu các của Triệu Phong, lực lượng thiên địa mơ hồ vặn vẹo, thỉnh thoảng hiện lên một tầng Phong Lôi, bên ngoài phiếm động ánh sáng lưu ly rực rỡ.

Những cảnh tượng như tường vân bao phủ, đều không phải bình thường.

Cho dù Triệu Phong có thu liễm như thế nào, cũng không thể che giấu được loại cảnh tượng “Thiên nhân giao hội” này.

Ý cảnh của hắn tăng lên, cảm ngộ càng lúc càng hòa hợp với thiên địa, trong tay nắm giữ áo nghĩa huyền diệu của thiên địa.

- Không tệ…

Ý chí tinh thần của Triệu Phong, giống như một viên trân châu không ngừng mài luyện, dần xuất hiện ánh sáng long lanh trong suốt, mượt mà như ý, nở rộ ánh sáng rực rỡ như bảo vật hiếm có.

Lúc này.

Hắn có một loại ảo giác, tựa như một phương lực lượng huyền ảo trong thiên địa, lấy Phong, Lôi, Hỏa áo nghĩa làm chủ, lấy ý chí bản thân làm trung tâm, triều bái hắn giống như đế vương.

Lý giải đối với không gian thiên địa của một Đại Đế Hư Thần Cảnh, đạt tới trình độ xa không thể với tới.

Bởi thế cho nên, bọn họ có thể điều kiện được Không Gian Lĩnh Vực, thực chất nó, vật chất hóa, hình thành một Tiểu Thế Giới sơ đẳng của riêng bản thân.

Chẳng qua, Tiểu Thế Giới thành lập dựa trên căn cơ suối nguồn lực lượng, không gian chân nguyên.

Một lúc nào đó…

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, đột nhiên nhảy lên, dường như đang báo động.

Bỗng nhiên.

Một luồng ý chí Tử Vong kinh triệt thiên địa, quét ngang Hư Không Hải vô tận, tiến vào vị trí “Thiên Thánh Cầm Cung” tại “Thiên Cầm Vực”.

Nửa canh giờ sau…

Một luồng sức mạnh to lớn Tử Vong khổng lồ, từ xa đến gần, nhanh chóng tiếp cận Thiên Thánh Cầm Cung.

- Là ý chí Đại Đế, còn là ý chí Tử Vong hiếm thấy.

Trong lòng vợ chồng Cung chủ cảm thấy choáng váng.

- Toàn Tông đề phòng!

Thiên Thánh Cầm Cung lập tức khẩn trương, mở ra đại trận hộ sơn.

- Đến rồi ư?

Bán Thần ấu đồng đứng trước lầu các, nhìn về một phương hướng nào đó.

Luồng ý chí Đại Đế này, uy lực thông thiên. Bất luận là cường độ hay ý chí, đều không hề thua kém Huyền Quang Cảnh. Dù sao đi nữa, Huyền Quang Cảnh cũng có thể khiến chân nguyên nhảy vọt, hợp nhất linh hồn vật chất.

Mặc dù tại phương diện tinh thần, Bán Thần ấu đồng vẫn cảm thấy một tia áp lực bất an.

Theo luồng sức mạnh to lớn Tử Vong kia tiếp cận, trong phương viên mấy ngàn dặm, vô số sinh linh, bị bao phủ dưới bóng ma Tử Vong, đều cảm thấy thể xác và tinh thần rét lạnh cứng nhắc, theo bản năng cảm thấy sợ hãi.

Nhỏ từ con kiến, lớn cho đến nhân loại Tôn Giả, Vương Giả, đều theo bản năng sản sinh sợ hãi bất an đối với Tử Vong.

- Tử Vong Đại Đế! Tại sao ngươi phạm đến Thiên Thánh Cầm Cung ta?

Vợ chồng Cung chủ đứng lặng trên trời cao, hai luồng sức mạnh to lớn của Vương Giả, bao phủ toàn bộ sơn môn.

Hai đại Vương Giả, một Cầm một Kiếm, đứng song song với nhau, Không Gian Lĩnh Vực hỗ trợ qua lại.

Vợ chồng Cung chủ này, vốn là song tu, như cá nước bù đắp lẫn nhau, lâu dần, đã trở thành cường giả liên thủ nổi danh trong Quần Đảo Vực.

Hai người liên thủ cùng đánh, Cầm Kiếm kết hợp, đã từng có chiến tích huy hoàng là chính diện đánh bại Vương Giả đỉnh phong.

Nhưng lúc này.

Đối diện với sức mạnh to lớn Tử Vong có thể cắn nuốt hết tất cả, sắc mặt hai người trở nên trắng bệch, phảng phất như hai cọng rơm đối mặt với bão táp.

Trong tầm mắt, thiên địa lâm vào một mảnh không gian đen tối, thân ảnh vĩ ngạn cao lớn, đầu đội vương miện ám kim, giống như Tử Thần, từng bước đến gần.

- Tử Vong Đại Đế!

Toàn bộ “Thiên Thánh Cầm Cung”, đều tĩnh lặng như chết.

Đối với vị Tử Vong Đại Đế xa xưa này, vợ chồng Cung chủ, hiển nhiên biết rất rõ.

Chưởng Khống giả của Thiên Thánh Cầm Cung thế hệ trước, đã từng tham gia chiến dịch vây diệt đuổi giết Tử Vong Đại Đế, mặc dù chỉ tạo nên được một vài tác dụng rất nhỏ.

Hiện nay, Tử Vong Đại Đế lại đến tận nơi này, bất kể là vì nguyên nhân gì, xem ra Thiên Thánh Cầm Cung khó có thể may mắn thoát khỏi rồi.

Chương 739: Tử Vong Truy Sát (Hai)

Vợ chồng Cung chủ, hai đại Vương Giả Cầm Kiếm kết hợp, như lâm đại địch.

Thế nhưng, đứng trước luồng hàn ý Tử Vong như nước lũ kia, thân thể hai người lập tức trở nên lạnh lẽo, tâm thần như bị đè nén.

Còn chưa khai chiến, nhưng hai người đã có cảm giác sinh tử không nằm trong tay rồi.

- Triệu Phong, ngươi quả nhiên ở Thiên Thánh Cầm Cung.

Thanh âm của Tử Vong Đại Đế, phảng phất từ tám phương vũ trụ truyền đến, một phương thiên địa hôn ám, giống như lâm vào thời đại hắc ám.

Ầm ầm ầm...

Một luồng sức mạnh to lớn Tử Vong, bao trùm thiên địa, chỉ trong chớp mắt đã va chạm với luồng sức mạnh to lớn “Cầm Kiếm kết hợp” của vợ chồng Cung chủ.

Thoáng chốc.

Trên khoảng không của Thiên Thánh Cầm Cung, một luồng chấn động mãnh liệt lan truyền, đại trận hộ sơn của Tông phái Nhi Tinh không ngừng rung rung, hào quang trận pháp vốn sáng rực, lập tức nhanh chóng ảm đạm.

- Mau giữ vững.

- Không tốt, nếu như hộ sơn đại trận sụp đổ, e rằng Thiên Thánh Cầm Cung sẽ trở thành một đống phế tích.

Đại nạn lâm đầu, khiến cho gần vạn thành viên từ trên xuống dưới của Thiên Thánh Cầm Cung, đều tham gia cố thủ đại trận.

Trong đó, Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh cũng có hơn mười vị, còn lại cấp bậc Chân Linh Cảnh, cũng có đến mấy trăm người.

Ngàn vạn tinh anh trong Tông môn, lập tức xuất động, dùng lực lượng của bản thân, dung nhập vào trong hộ sơn đại trận.

Nhiều người lực lượng lớn, hộ sơn đại trận của Tông phái Nhị Tinh, cực kỳ huyền diệu, có thể dung nhập phần lớn chân lực và chân nguyên.

Ô...ô...ô...n...g!

Hộ sơn đại trận lâm vào cố thủ.

Nhưng mặt khác, bên phía vợ chồng Cung chủ, tâm thần đại chấn, sức mạnh to lớn “Cầm Kiếm kết hợp”, đã bị Tử Vong Đại Đế chấn cho tứ phân ngũ liệt.

Thân hình hai người nhoáng lên một cái, khí huyết cuộn trào, thiếu chút nữa đã hộc máu.

Vợ chồng Cung chủ này, không chỉ am hiểu liên thủ tác chiến, mà còn có thể cùng sẻ chia thương tổn.

Hơn nữa, Tử Vong Đại Đế dường như cũng không để hai người vào mắt, chỉ phát ra sức mạnh to lớn của Đại Đế và ý chí Tử Vong, đã lực áp được vợ chồng Cung chủ.

Thần niệm của hắn, bao phủ toàn bộ Thiên Thánh Cầm Cung, dường như đang tìm kiếm thứ gì đó.

Rất nhanh, hắn liền tập trung vị trí của Triệu Phong.

- Ồ?

Trên mặt Tử Vong Đại Đế chợt lộ dị sắc, Triệu Phong này, dường như đã dựng dục được ý chí Hư Thần Cảnh đại viên mãn rồi.

Trong lòng hắn chấn động: Làm sao có thể nhanh như vậy được?

Bất kỳ một Đại Đế Hư Thần Cảnh nào sinh ra, đều có đại kỳ ngộ và đại khí vận, sau lưng trải qua vô số nỗ lực, vượt qua rất nhiều chông gai trong cuộc đời.

Thế nhưng, Triệu Phong bây giờ đã dựng dục được ý chí Đại Đế, thậm chí còn trùng kích vào cảnh giới Hư Thần Cảnh đại viên mãn.

Nếu như dựng dụng ý chí Đại Đế thành công, Hư Thần Cảnh đại viên mãn sẽ không còn bình cảnh nữa.

- Ha ha, Triệu Phong, cho dù ngươi có dựng dục thành công ý chí Đại Đế, ngươi cũng không phải là đối thủ của ta. Hơn nữa, ta sẽ không cho ngươi đạt được ý đồ đâu.

Tử Vong Đại Đế cười gằn, âm thanh như tiếng gió lạnh Tử Vong.

Lời nói vừa dứt.

Ý chí Tử Vong của Đại Đế, đã chấn động linh hồn thiên hư, trực tiếp nhằm về phía tòa lầu các tao nhã của Triệu Phong.

Ý chí Đại Đế này, ẩn chứa áo nghĩa Tử Vong cường đại, vừa phóng ra, gần như có thể loại bỏ linh hồn của phần lớn Vương Giả bình thường, ít nhất cũng có thể khiến linh hồn sụp đổ, cửu tử nhất sinh.

- Mơ tưởng.

Vợ chồng Cung chủ kết hợp thành ý chí Vương Giả, mang theo một luồng lực lượng mênh mông nhu hòa, che chắn trên đầu tòa lầu các lịch sự tao nhã.

Hai đại Vương Giả cấp Lĩnh Vực, dưới tình huống ý chí kết hợp, sức mạnh mơ hồ vượt qua Vương Giả đỉnh phong.

Mà sau khi ý chí dung hợp, lại càng am hiểu phòng thủ hơn.

- Có ý tứ.

Bán Thần ấu đồng bước ra từng bước, một luồng ý chí Bán Thần ngạo thị thương sinh, xông thẳng lên trời cao, lấy hình thái công kích đánh trúng ý chí của Tử Vong Đại Đế.

Ầm…

Ý chí của ba đại Vương Giả, cùng va chạm một chỗ với ý chí Tử Vong, tại phương diện linh hồn, sinh ra một trận sóng thần nuốt trời.

Lực lượng ý chí này, giống như lực lượng tinh thần hư vô, nhưng lại chịu tải áo nghĩa ý cảnh mà chủ nhân lĩnh ngộ, có thể nghiền nát vạn vật.

Ọc…

Thân hình Bán Thần ấu đồng nhoáng lên một cái, khóe miệng tràn ra một tia vết máu.

Hắn dùng hình thái công kích, phát ra ý chí công kích, cho nên bị thương hại cũng nhiều hơn.

Vợ chồng Cung chủ, sắc mặt lúc đỏ lúc trắng, tâm thần bị thương, còn may là hai người cùng hợp sức nên mới chia sẻ bớt thương tổn.

Hơn nữa, một phần áp lực lớn, là bị Bán Thần ấu đồng gánh chịu.

- Ý chí siêu nhiên như vậy… Ngươi là vị Thánh Chủ nào trọng sinh?

Sắc mặt Tử Vong Đại Đế thoáng run, nhìn chằm chằm Bán Thần ấu đồng.

Vừa rồi, trong lúc ý chí va chạm, Bán Thần ấu đồng bằng vào phương pháp huyền diệu, đã hóa giải áo nghĩa Tử Vong trong đó.

Càng không thể tin nổi chính là, Bán Thần ấu đồng đem một phần thương tổn, trực tiếp chia sẻ đều khắp trên Thánh Thể của mình.

- Nhất định phải kéo dài thời gian, phải ngăn cản được Tử Vong Đại Đế.

- Triệu Phong, nếu như dựng dục thành công ý chí Đại Đế, như vậy thì Thiên Thánh Cầm Cung còn có vài tia hi vọng.

Hai vợ chồng Cung chủ nhìn nhau, hít sâu một hơi.

Việc đã đến nước này, hai người cũng không rảnh mà oán trách Triệu Phong đem đến nguy cơ cho Thiên Thánh Cầm Cung.

Đương nhiên.

Sự cường đại của Bán Thần ấu đồng, cũng vượt qua tưởng tượng của hai người.

Lực lượng trên người hắn, khiến cho Tử Vong Đại Đế vô cùng nghi hoặc. Nếu như đứa trẻ này thật sự là Thánh Chủ trọng sinh, có lẽ sẽ có phương pháp đối phó với Tử Vong Đại Đế.

- Thánh Chủ? Hừ, lúc ta còn ngạo thị thiên địa, có lẽ khi đó ngươi còn chưa xuất thế đâu.

Bán Thần ấu đồng hừ lạnh một tiếng, chùi đi vết máu trên khóe miệng, trên mặt đầy vẻ ngạo nghễ.

Lực lượng tuyệt cường của Tử Vong Đại Đế, cũng khiến cho hắn kiêng kỵ sâu sắc.

Nếu như mọi người không liên hợp lại, vậy thì cho dù là hắn, cũng khó mà trốn thoát một kiếp.

Nhìn thấy bản tôn của Tử Vong Đại Đế, Bán Thần ấu đồng không thể không thừa nhận, cho dù hắn tấn chức Đại Đế Hư Thần Cảnh, khi đơn đả độc đấu với Tử Vong Đại Đế, thì phần thua vẫn nhiều hơn phần thắng.

- Tử Vong Đại Đế, ngươi không thể ngăn cản ta dựng dục ý chí Đại Đế đâu.

Một thanh âm tự tinh bình tĩnh, từ trong gian điện các tao nhã truyền

đến, Một luồng ý chí cường đại viên mãn, quanh quẩn trong không trung.

Triệu Phong.

Vợ chồng Cung chủ không khỏi lộ ra vẻ mặt vui mừng.

Thanh âm của Triệu Phong, có một loại hhiệu quả trấn định nhân tâm.

- Nói hay lắm, thủ đoạn của ta, còn chưa bắt đầu đâu…

Tử Vong Đại Đế cười lạnh một tiếng.

Mặc dù nói vậy, nhưng trong lòng Tử Vong Đại Đế, cũng khó tránh khỏi cảm thấy một tia áp lực.

Nếu Triệu Phong thành công dựng dục ra ý chí Đại Đế, như vậy sẽ rất khó giết hắn. Tuy nhiên, Tử Vong Đại Đế cũng không quá kiêng dè.

- Đi!

Triệu Phong hét lớn một tiếng, một tia lực lượng ý chí như sét đánh, lao thẳng về phía Tử Vong Đại Đế.

Tại phương diện linh hồn, phảng phất có Lôi Kiếp thiên tai tàn sát bừa bãi.

- Luồng khí tức này…

Tử Vong Đại Đế cảm thấy một tia khí tức bất an.

Ý chí của Triệu Phong, thuộc loại công kích cường đại, vô cùng tiếp cận Đại Đế, thậm chí còn dung nhập vào trong đó lực lượng áo nghĩa Lôi Kiếp.

- Hừ!

Tử Vong Đại Đế cười lạnh một tiếng, ý chí Tử Vong hóa thành một đầu Hắc Long Tử Vong nuốt chửng thiên địa, giương nanh múa vuốt, nhằm về phía Triệu Phong.

Ầm ầm ầm...

Bán Thần ấu đồng và vợ chồng Cung chủ, trợ giúp trùng kích, trong nháy mắt đã bị đánh bật ra ngoài.

- Trong ý chí Đại Đế, không ngờ lại dung nhập bí kỹ Tử Vong đáng sợ như vậy. Tạo nghệ Hồn đạo của Tử Vong Đại Đế này, quả thật không thể tưởng tượng nổi…

Bán Thần ấu đồng cảm thấy tâm thần đau đớn.

Chỉ có Triệu Phong dung nhập ý chí áo nghĩa Lôi Kiếp, mới miễn cưỡng ngạnh kháng va chạm với Tử Vong Đại Đế.

Xẹt…

Hai luồng ý chí, giao phong chừng một hai nhịp hô hấp, sau đó nổi lên từng trận khói đen.

Bất chợt.

Lực lượng ý chí của Triệu Phong tán loạn bại lui, không nhịn được hét thảm một tiếng.

- Tử Vong Chi Liêm.

Hư không quanh người Tử Vong Đại Đế, tràn ngập sức mạnh to lớn Tử Vong, trong lòng bàn tay xuất hiện một cây cự liêm hắc vụ lượn lờ, phát ra tử sát khí như muốn phách trảm thiên địa.

Lúc này đây.

Hắn không vận dụng ý chí Đại Đế, mà là sử dụng chiến kỹ Tử Vong.

Không phải Tử Vong Đại Đế không có phần thắng, mà là hắn phát hiện, trong khoảnh khắc va chạm vừa rồi, dường như càng xúc tiến ý chí của Triệu Phong tinh tiến.

- Không ngờ lại bị hắn nhìn thấu…

Triệu Phong trong lầu các, vẻ mặt thoáng run.

Lúc ở Bán Thần Di Viên, hắn chính là lợi dụng Ngư Nhân Vương, khiến bản thân đắp nặn ra ý chí Vương Giả nhanh hơn.

Rắc rắc…

Trận pháp hộ sơn của Thiên Thánh Cầm Cung, chợt nhoáng lên, lực lượng đáng sợ của Tử Vong Chi Liêm, bay loạn trên không trung, không hề kiêng nể gì.

- Không tốt.

Vợ chồng Cung chủ bị buộc cho liên tục thối lui. Không Gian Lĩnh Vực của hai người, đã bị khí tức của Tử Vong Chi Liêm kia ăn mòn.

Phong Thiên Thập Bát Chưởng.

Bán Thần ấu đồng kịp thời ra tay, từng đạo quang chưởng hoàng kim huyền diệu vặn vẹo, giáng xuống trên người Tử Vong Đại Đế, tạo nên lực cản.

Dù vậy, vợ chồng Cung chủ cũng bị thương không nhẹ.

Còn may trọng điểm tấn công của Tử Vong Đại Đế vẫn là Triệu Phong và trận pháp.

Hắn muốn ngăn cản Triệu Phong.

Triệu Phong có Thần Mâu thứ chín, đây mới chính là mục tiêu lớn nhất của hắn.

Thế nhưng.

Phong Thiên Chưởng của Bán Thần ấu đồng, lại hạn chế uy lực công kích của Tử Vong Đại Đế, khiến cho ý cảnh của hưans mơ hồ bị áp chế nửa bậc.

- A a a…

Trong đại trận hộ sơn, một vài cường giả bị lực lượng Tử Vong xâm nhập, lập tức hóa thành một vũng máu đen.

Tử Vong Đại Đế vũ động “Tử Vong Chi Liêm” trong tay, sinh ra một đạo công kích phạm vi, thoáng cái đã bao phủ phương viên vài trăm dặm.

Vợ chồng Cung chủ, Bán Thần ấu đồng, Triệu Phong, bao gồm toàn bộ Thiên Thánh Cầm Cung, đều nằm trong công kích này.

Có thể nói.

Mỗi cái phất tay của hắn, đều lấy lực một người, áp chế toàn bộ Tông phái Nhị Tinh, thậm chí còn hơn những cường thủ như Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng.

Xem tình thế, có lẽ vợ chồng Cung chủ và Bán Thần ấu đồng cũng không chống đỡ được bao lâu nữa.

Trong phương viên mấy ngàn dặm, một luồng khí tức Tử Vong chập chờn, khung cảnh không khác gì địa ngục nhân gian.

Mỗi một thời khắc, đều có thể đệ tử Thiên Thánh Cầm Cung bỏ mạng.

- Không thể để Thiên Thánh Cầm Cung đứng ra gánh vác tai họa này được…

Triệu Phong chậm rãi đứng dậy.

Bỗng nhiên.

Mái tóc tím trên đầu hắn tung bay phất phới, mắt trái như một đoàn "Tử Huyễn Thần Điện", dừng lại trên người Tử Vong Đại Đế.

- Hư Không Đồng Trảm!

Một luồng sóng gợn Đồng lực kỳ dị, lập tức bao phủ Tử Vong Đại Đế.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, tập trung khóa chặt Tử Vong Đại Đế.

Phong Thiên Thập Bát Chưởng.

Bán Thần ấu đồng phối hợp kịp thời, tiến thêm một bước khóa chặt, hạn chế Tử Vong Đại Đế.

- Chút tài mọn.

Tử Vong Đại Đế đứng yên tại chỗ, vẫn không nhúc nhích, tùy ý để đạo hư nhận màu đỏ từ trong cơ thể chém ra ngoài.

Phốc…

Tử Vong Đại Đế không chút sứt mẻ, đứng yên tại chỗ, thân thể giống như một pho tượng Tử Vong, đứng ngạo nghễ hằng cổ.

- Đó là “Bất Diệt Tử Thân”, thân thể của hắn là một cái xác sống, trên lý thuyết không hề có chỗ yếu hại, cho dù là tạng phủ đi nữa.

Bán Thần ấu đồng lập tức hít một ngụm khí lạnh.

Bất Diệt Tử Thân là một loại thể chất bất diệt, mặc dù không có khuynh hướng sở trường lực lượng khí lực, nhưng năng lực sinh tồn, lại vô cùng cường ngạnh.

Nói đơn giản có nghĩa là, Tử Vong Đại Đế đã biến bản thân thành một bộ cương thi cường đại, có thân thể bất diệt.

- Hư Không Đồng Trảm bị khắc chế…

Triệu Phong cũng không cảm thấy ngoài dự liệu.

Hắn từ chỗ Đoan Mộc Thanh, đã biết được rất nhiều thông tin về Tử Vong Đại Đế.

Tử Vong Đại Đế có bất diệt thể cường đại, nhục thể mạnh mẽ, rất khó diệt sát, chỉ có thể nhằm vào linh hồn.

Nhưng vấn đề là.

Tạo nghệ linh hồn của Tử Vong Đại Đế, phóng mắt khắp toàn bộ Thương Hải này, cũng là tồn tại cao nhất, thậm chí hắn còn thuộc tính của Tử Vong Chi Mâu.

Khó trách Tử Vong Đại Đế có thể sừng sững trong hàng ngũ Đại Đế đỉnh phong.

- Ha ha ha… Trước hết giết đám người kia đã.

Tử Vong Đại Đế cười dài một tiếng, trong nụ cười lộ vẻ âm hàn, quán triệt một mảnh thiên khung.

Hắn đã thành công gián đoạt Triệu Phong dựng dục ý chí Đại Đế, lực chú ý lại chuyển qua phía vợ chồng Cung chủ và Bán Thần ấu đồng.

Giết đám ruồi bọ này xong, lại đối phó với Triệu Phong, thực hiện “kế hoạch Đoạt mục”.

“Tử Vong Chi Liêm” trong tay hắn chuyển động, chính diện bổ về phía vợ chồng Cung chủ.

Rắc rắc…

Cự Liêm được hắc vụ bao bọc, kéo động một tầng hàn phong Tử Vong, bẽ gãy không gian, trực tiếp chém lên phòng ngự của vợ chồng Cung chủ.

Vợ chồng Cung chủ kinh hãi hét lên một tiếng, dưới Liêm Ảnh Tử Vong to lớn, trong hai người, ít nhất phải có một người ngã xuống.

Chương 740: Tử Vong Truy Sát (Ba)

- Không tốt

Vợ chồng Cung chủ hoảng sợ thất thanh, Tử Vong Cự Liêm kéo động từng đạo hàn phong Tử Vong, chém phá Lĩnh Vực và phòng ngự của hai người.

Hai người bại lui trăm trượng, đều hộc máu rên rỉ, sắc mặt trắng bệch.

Đây còn là dưới tình huống Bán Thần ấu đồng thi triển Phong Thiên Thập Bát Chưởng, khiến uy lực công kích của Tử Vong Đại Đế suy giảm ba thành, cũng hạn chế tốc độ và sự linh hoạt.

Bằng không, vợ chồng Cung chủ sớm đã ngã xuống dưới đợt công kích của “Tử Vong Chi Liêm” mất rồi.

Phốc…

Chỉ thấy, một đạo Liêm ảnh hàn phong Tử Vong, chém phá tầng phòng ngự trước mặt hai người.

Vẻ mặt vợ chồng Cung chủ tràn đầy tuyệt vọng, trong hai người, ít nhất có một người phải chết.

- Điệp Liên, hẹn gặp lại kiếp sau…

Trung niên nho nhã rống lớn một tiếng, miễn cưỡng dùng thân thể

che chắn trước mặt đạo Liêm ảnh hàn phong Tử Vong.

Lấy thân thể Vương Giả của hắn, đỡ một kích này, như vậy mới có thể vãn hồi được một tia sinh cơ cho Cung chủ.

Làm xong mọi chuyện, hai mắt trung niên nho nhã đã nhắm lại.

- Tinh ca…

Cung chủ bi ai hô lên, vô cùng bất lực.

Giờ khắc này.

Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng cách xa một khoảng, rất khó có thể đuổi kịp.

Tử cục đã được xác định.

Khóe miệng Tử Vong Đại Đế, chợt nhếch lên một tia trào phúng.

Ngay trong khoảnh khắc tiếp theo, dị biến chợt phát sinh.

- Hư Không Chuyển Vật.

Một luồng gợn sóng Đồng lực vặn vẹo mơ hồ, xuất hiện ngay phía trước trung niên nho nhã.

Phốc…

Một phần Liêm ảnh hàn phong Tử Vong, vốn sẽ chém trúng trung niên nho nhã kia, lại bỗng nhiên biến mất không chút dấu vết.

Tình huống này.

Thật giống như mặt trăng bị cắn mất một ngụm, không còn hình tròn nữa.

Liêm ảnh hàn phong này, chia làm hai đoạn, trong khoảnh khắc đã lướt qua đầu và dưới chân trung niên nho nhã.

- Không chết…

Trung niên nho nhã sửng sốt, toàn thân ướt sũng mồ hôi lạnh, quả thật mới dạo quanh Quỷ Môn Quan một vòng.

- Hư Không Chuyển Vật, loại vận dụng Không Gian này…

Tử Vong Đại Đế có chút nao núng.

Đột nhiên, hắn dường như cảm ứng được thứ gì đó, lập tức biến sắc.

Phốc…

Đoạn Liêm ảnh hàn phong Tử Vong biến mất vừa rồi, vừa vặn từ trong đầu Tử Vong Đại Đế xuyên qua, mơ hồ nổi lên một tia huyết trạch.

- Nực cười…

Tử Vong Đại Đế thấp giọng hét một tiếng, hàn phong Tử Vong này, không thể tạo thành thương hại quá lớn đối với “Bất Diệt Tử Thân” của hắn.

Thế nhưng, bản thân lại trúng phải bí kỹ Tử Vong của mình, đây chính là sỉ nhục trăm ngàn năm qua chưa từng gặp.

- Tử Vong hàn sương.

Sắc mặt Tử Vong Đại Đế trầm xuống.

Hắn cứng rắn ngạnh kháng một kích vừa rồi, đồng thời bấm tay điểm ra một đạo chùm tia sáng như hàn sương, những nơi hàn sương đi qua, hư không đều bị ngưng kết.

- Cẩn thận.

Vợ chồng Cung chủ vừa thoát ly nguy cơ, lại lần nữa cảm nhận được một luồng hàn ý Tử Vong trí mạng.

Phốc phốc…

Trung niên nho nhã đứng mũi chịu sào, tầng phòng ngự vừa mới nhanh chóng thành hình, lại bị hàn sương Tử Vong kia bao phủ, thân thể thoáng chốc đã cứng đờ.

Chỉ trong giây lát.

Một tầng hàn sương nhàn nhạt lạnh lẽo, đã bao phủ khắp toàn thân trung niên nho nhã, sát khí Tử Vong thẩm thấu khắp toàn thân.

Rắc rắc…

Trung niên nho nhã không chỉ bị đóng băng, không thể nhúc nhích, mà thân thể và tâm hồn đều bị hàn lực Tử Vong ăn mòn, sinh mệnh tinh phách nhanh chóng tiêu hao.

- Tinh ca.

Cung chủ miễn cưỡng hóa giải vài tia dư âm hàn sương, giữa bàn tay xuất hiện một tầng quang diễm màu trắng trong suốt, đặt lên sau lưng trung niên nho nhã, hóa giải hàn sương Tử Vong này.

Khóe miệng Tử Vong Đại Đế lại nhếch lên một tia châm biếm.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, đảo qua trung niên nho nhã, lập tức biến sắc:

- Dừng tay!

- A…

Trung niên nho nhã hét thảm một tiếng, hàn sương Tử Vong trong cơ thể, ẩn chứa một luồng sát lực sôi sục, bao phủ toàn bộ thể xác và tinh thần.

Tình huống này, giống như một nọc độc bị đóng băng, vừa mới tiến vào trong cơ thể, có lẽ chỉ cảm thấy lạnh lẽo.

Nhưng nếu như hòa tan nó, độc lực sẽ ngay lập tức lan tỏa.

“Hàn sương Tử Vong” của Tử Vong Đại Đế, ẩn chứa sát lực Tử Vong, chính là loại nọc độc kết băng trí mạng.

Chỉ trong chớp mắt.

Toàn thân trung niên nho nhã đã bị ăn mòn, thân thể héo rũ tàn tạ, sau đó hóa thành một vũng máu đen.

- Tinh ca, là ta hại huynh rồi…

Trong lòng Cung chủ đau đớn không muốn sống, trong lòng nhỏ

máu.

Vẻ mặt Bán Thần ấu đồng và Triệu Phong, vừa nghiêm túc, vừa trầm trọng.

Một chiêu “hàn sương Tử Vong” này, có thể khiến cho mục tiêu bị kết băng đông cứng, nếu như mục tiêu dùng diễm lực hòa tan, tất sẽ gặp phải sát lực Tử Vong gay gắt bộc phát.

Nhưng nếu không hóa giải, lực lượng Tử Vong trong hàn sương Tử Vong, vẫn sẽ không ngừng đóng băng tinh khí và sinh mệnh của mục tiêu.

Trên thực tế.

Trung niên nho nhã trúng phải bí thuật này, bất kể Cung chủ có cứu hay không, hắn đều nhất định phải ngã xuống. Tử Vong chẳng qua là vấn đề sớm hay muộn mà thôi.

- Đừng bi thương, ta đưa ngươi đi gặp hắn.

Tử Vong Đại Đế cười hời hợt, chùm tia sáng ẩn chứa hàn sương thứ hai, lại nhằm về phía Cung chủ.

- Sư tôn.

Lý Tuyết Di ở trong hộ sơn đại trận, lập tức kinh hô một tiếng.

Nếu không có gì ngoài ý muốn, Cung chủ chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ. Với lực lượng của một mình nàng, căn bnar không thể ngăn cản được bí kỹ Tử Vong của Tử Vong Đại Đế, cho dù đối phương đang bị Bán Thần ấu đồng suy giảm năng lực hành động đi nữa.

Vào đúng khoảnh khắc sinh tử này.

Lôi Dực Phi Độn thuật.

Một đạo Lôi Dực mang theo Phong Lôi xích sắc, chợt chắn trước người Cung chủ.

- Ngươi…

Trên ngọc dung đoan trang xinh đẹp của Cung chủ, chợt lộ ra một tia kinh ngạc và không đành lòng.

Nàng chỉ cảm thấy một thanh niên tóc tím, dùng thân thể của mình, thay nàng ngăn cản một kích “hàn sương Tử Vong” này. Cũng giống như phu quân của nàng, lấy tính mạng ra để cứu nàng.

Thanh niên đó, tất nhiên chính là Triệu Phong.

Một luồng hàn lực Huyền Băng cực hạn, cùng với khí tức Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, đột nhiên xuất hiện quanh người Triệu Phong.

Luồng hàn lực và khí tức này, khiến thể xác và tinh thần của Cung chủ, đột nhiên tràn ngập áp bách.

Ô...ô...ô...n...g!

Trên làn da toàn thân Triệu Phong, chợt xuất hiện một tầng lân văn Băng Lam, hàn lực của hàn sương Tử Vong, vừa mới tiếp cận, đã bị hàn lực bổn nguyên ngưng kết, trực tiếp tan ra.

Phành…

Sát lực Tử Vong đơn thuần còn lại, rơi xuống người Triệu Phong, lập tức bị kết băng, uy lực giảm đến bốn năm phần, tự nhiên không thể uy hiếp được huyết mạch “Huyền Băng Lân tộc” có khí lực cường đại của hắn.

- Huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng…

Tử Vong Đại Đế khẽ lẩm bẩm, ánh mắt chợt lóe lên.

Huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, cho dù là xếp hạng trăm, hạng ngàn, cũng là loại huyết mạch thần thoại ngạo thị thiên địa Phạm Trụ.

Huống chi.

Huyết mạch của Triệu Phong, chính là Huyền Băng Lân tộc, bài danh thứ tám mươi chín.

Loại huyết mạch sở trường dùng băng lực phòng ngự này, vừa vặn khắc chế “Hàn sương Tử Vong”, những loại bí thuật Tử Vong âm hàn khác cũng sẽ bị suy giảm mạnh.

- Cung chủ, ngươi hãy lưu thủ sơn môn, bảo trụ một tia sinh cơ cho Thiên Thánh Cầm Cung. Ta sẽ dẫn dụ Tử Vong Đại Đế rời đi.

Thanh âm của Triệu Phong, chợt vang lên trong đầu Thiên Thánh Cầm Cung.

Trong lòng hắn có vài phần áy náy, Tử Vong Đại Đế là theo hắn mà tới. Có thể nói, hắn đã gián tiếp mang đến tai họa cho Thiên Thánh Cầm Cung, cũng đã hại chết phu quân của Cung chủ.

Lời nói vừa dứt.

Một luồng sức mạnh to lớn, gần như sánh ngang Đại Đế Hư Thần Cảnh, bao phủ Cung chủ, đưa vào hộ sơn đại trận bên dưới.

- Ngươi cũng phải cẩn thận…

Cung chủ tự biết, với lực lượng của bản thân, e rằng chỉ liên lụy đến Triệu Phong mà thôi.

- Xem ra, rất khó ngăn cản Triệu Phong dựng dục thành ý chí Đại Đế…

Tử Vong Đại Đế khẽ lẩm bẩm, cũng không lập tức ra tay.

Trọng điểm của hắn là Triệu Phong, còn Cầm Cung chủ trong mắt Tử Vong Đại Đế, chẳng qua chỉ là con kiến hơi lớn một chút mà thôi.

- Xích Diệt Đồng Hỏa!

Khoảnh khắc thân hình Triệu Phong vừa dừng lại, mắt trái lập tức phun ra tia lửa Đồng lực kinh người, lóe một tầng hào quang rực rỡ.

Phốc… Ầm…

Một đoàn Lôi Hỏa màu đỏ nửa trong suốt, oanh tạc lên người Tử Vong Đại Đế, tiếng rít gào càn quét bừa bãi, xuyên suốt thế giới tinh thần, vật chất.

Dù là Tử Vong Đại Đế, tâm thần cũng nhảy dựng lên, cảm nhận được một luồng khí tức bất an.

Cẩn thận nhìn lại.

Chỉ thấy bề ngoài Xích Diệt Đồng Hỏa kia, còn phiếm động một tia

kim quang trạch nhàn nhạt, thậm chí có thể gọi nó là “Hoàng Kim Đồng Hỏa”.

Đồng Hỏa này, ẩn chứa tinh hoa của Xích Diệt Chân Hỏa và Kim Sắc Phong Lôi, thậm chí dung nhập cả Lôi lực Thần Kiếp.

Hiện tại, số lượng Lôi lực Thần Kiếp ẩn chứa trong linh hồn của Triệu Phong, so với lúc ở Thánh Địa hải tặc, đã nhiều gấp mấy chục lần, uy lực không thể so sánh.

Lấy nội tình linh hồn cấp bậc Đại Đế của Triệu Phong, thúc dục loại Đồng Hỏa tiếp cận cấp bậc “Hoàng Kim” này, uy lực đủ khiến Đại Đế Hư Thần Cảnh cũng phải biến sắc.

Ầm ầm ầm...

Thân hình Tử Vong Đại Đế thoáng run, thể xác và tinh thần phảng phất lọt vào vạn Lôi Hỏa diễm oanh tạc, nhất là áo nghĩa hủy diệt và Lôi lực Thần Kiếp trong đó, thậm chí còn gây nên thương tổn nhất định đối với “Bất Diệt Tử Thân” của hắn.

Ngay cả Tử Vong Chi Mâu và nội tình linh hồn cường đại của hắn, cũng bị lan đến.

Nếu đổi lại là một Đại Đế bình thường, e rằng đã chịu thiệt thòi lớn rồi.

- Xích Diệt Phong Lôi, ngoại trừ khí tức hủy diệt ra, không ngờ còn ẩn chứa Lôi lực Thần Kiếp, chẳng lẽ…

Tử Vong Đại Đế thoáng rùng mình.

Xích Diệt Đồng Hỏa này, không hổ là đồng pháp huyết mạch có uy

lực và lực phá hoại mạnh nhất của Triệu Phong, sau khi dung nhập với Lôi lực Thần Kiếp, càng như hổ thêm cánh.

- Cùng tiến lên.

Quang dực màu đỏ sau lưng Triệu Phong, dẫn động một tầng xích điện phong bạo bốc cháy hừng hực, xen lẫn với vài tia kim quang trạch nhàn nhạt, nhằm về phía Tử Vong Đại Đế.

Lời nói vừa dứt, Bán Thần ấu đồng ở bên dưới, giống như một viên đạn pháp, đánh ra một quyền quang hoàng kim đẹp đẽ rực rỡ như cự sơn, ẩn chứa một loại ý cảnh bá đạo siêu nhiên.

- Xích Diệt Bạo Quyền!

Công kích của Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, đồng thời đánh tới.

Trong đó, Triệu Phong là chủ lực công kích.

“Xích Diệt Bạo Quyền” này, hoàn toàn phát huy đặc tính cuồng bạo của thuộc tính Viêm Diệt trong Xích Diệt Phong Lôi, đến mức tận cùng.

Không chỉ có vậy.

Một quyền vô cùng đơn giản của hắn, còn dung nhập vào ba đại Lĩnh Vực.

Huyễn Thành Lĩnh Vực, Huyền Băng Lĩnh Vực, Phong Lôi Lĩnh Vực, lực lượng của ba đại Không Gian Lĩnh Vực, đều tập kết trong một quyền này.

Mà Bán Thần ấu đồng, lại thông qua lực phách Thánh Thể và quyền pháp, áp chế thân thể và ý cảnh của Tử Vong Đại Đế, tạo thành hạn chế ràng buộc cường đại.

Trên thực tế.

Sự tồn của hắn, vẫn luôn hạn chế Tử Vong Đại Đế phát huy thực lực, khiến đối phương rất khó chính diện đánh nhau với Triệu Phong.

- Ba đại Không Gian Lĩnh Vực? Cái gì… Kim Khôn Thánh Thể? Đứa trẻ kia và Bán Thần Công Vân, có quan hệ gì?

Tử Vong Đại Đế chấn động.

Ầm ầm ầm...

Chỉ trong thoáng chốc, công kích của Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, đã rơi xuống trên người Tử Vong Đại Đế.

Thân hình Tử Vong Đại Đế trầm xuống, nhưng vẫn không hoảng loạn, cũng không sợ hãi công kích kết hợp đủ uy hiếp đại đa số Đại Đế Hư Thần Cảnh của hai người Triệu Phong.

Giữa không trung, lực lượng Tử Vong như dòng nước vặn vẹo xoay tròn, bao phủ cả một phạm vi, hết thảy sinh cơ đều bị bóp chết, bao gồm cả nguyên khí thiên địa cũng bị mạnh mẽ đè nén.

Ầm…

Lực tràng Tử Vong, khiến một kích tuyệt cường của hai người Triệu Phong, bị hấp thu một lượng lớn, hơn nữa sau khi xoay tròn, còn sinh ra một trận thôn phệ phản chấn kinh khủng.

- Mau lui lại!

Hai người đều cảm nhận được một tia cảm giác nguy cơ, không ngờ lực tràng Tử Vong lại có thể hấp thu công kích ngoại giới, thậm chí còn có tác dụng chuyển hóa công kích nhất định.

Sắc mặt Triệu Phong đại biến, trái tim giật thót, tinh thần ý chí thúc dục đến cực hạn, Xích Diệt Lôi Dực chấn động cao tốc.

Vụt...

Một luồng sức mạnh to lớn ý chí thiên địa, thúc đẩy Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, dùng tốc độ nhanh hơn rút lui, tránh thoát được phân nửa uy lực phản phệ của lực tràng Tử Vong.

Bịch bịch bịch bịch…

Trái tim Triệu Phong đập lên cực nhanh, một khắc vừa rồi, quả thật quá nguy hiểm.

- Ồ?

Hắn đột nhiên cảm thấy không đúng, ý chí tinh thần của bản thân, đột nhiên thông suốt sáng rỡ như thủy tinh, ý cảnh siêu nhiên viên mãn.

Chỉ trong khoảnh khắc một ý niệm, áo nghĩa thiên địa trong không gian, lấy hắn làm trung tâm, bắt đầu xoay tròn.

Ầm…

Một luồng ý chí Tân Đại Đế, ngạo lăng thiên khung. Lấy Triệu Phong làm trung tâm, toàn bộ không gian xung quanh nổ vang điện lôi, phong hà thải vân chập chờn, rực rỡ chói lóa.

- Ý chí Đại Đế.

Chương 741: Tử Vong Truy Sát (Bốn)

- Ý chí Đại Đế.

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, mái tóc tím đong đưa theo tiết tấu kỳ dị, phong hà thải vân uốn lượn trên đỉnh đầu, bốn phương tám hướng, lôi quang điện quang xẹt qua thiên địa.

Hồn Hải tử sắc, nổi lên một tầng tinh trạch lưu ly, ý chí tinh thần trong sáng như thủy tinh, viên mãn như ý.

Khí tức tinh thần của hắn, dung nhập vào thiên địa, đủ loại lực lượng áo nghĩa, so với trước kia càng thêm ngưng luyện.

Đây là Đại Đế Hư Thần Cảnh viên mãn, ý cảnh linh hồn lột xác thăng hoa, như ý viên mãn.

Nếu nói linh hồn của Vương Giả bình thường, là một viên đá cuội, vậy thì linh hồn của Đại Đế Hư Thần Cảnh, chính là một viên mã não trong sáng lấp lánh.

Lực lượng linh hồn, không phải khác nhau một trời một vực, nhưng tại phương diện chất lượng, lại kém rất xa.

Lúc này.

Sức mạnh to lớn của Tân Đại Đế, tạo nên khí tượng hùng vĩ, ảnh hưởng tới phương viên vạn dặm, mảnh Tử Vong u ám trên Thiên Thánh Cầm Cung, bị xua tan đi hơn phân nửa.

- Ý chí cấp Đại Đế…

Trong hộ sơn đại trận, đám người Cung chủ, Lý Tuyết Di, đều lộ ra ánh mắt kính sợ hoặc kinh dị, ngưỡng mộ, nhìn Triệu Phong trên không trung.

Tham ngộ thành công ý chí Hư Thần Cảnh đại viên mãn, như vậy, tương lai Triệu Phong tấn chức Đại Đế, sẽ không gặp phải bình cảnh nữa.

Chỉ cần có thời gian, nhiều nhất là mười năm, chậm thì ba năm, Triệu Phong có thể trở thành Đại Đế mới tại Thương Hải.

Phải biết rằng.

Khắp toàn bộ Thương Hải, mấy trăm năm qua, đều không sinh ra một vị Tân Đại Đế nào.

Một Đại Đế sinh ra, sẽ ảnh hưởng tới cục diện của cả một phương địa vực.

- Quả nhiên không thể ngăn cản…

Trên gương mặt vốn bình tĩnh của Tử Vong Đại Đế, khó tránh khỏi lộ ra một tia ngưng trọng.

Bởi vì cách đây không lâu, ý cảnh sức mạnh to lớn của Triệu Phong, đã tiếp cận Đại Đế Hư Thần Cảnh rồi.

Có thể nói, trước đó, Triệu Phong đã dựng dục ý chí Đại Đế hoàn thành đến 95%.

Kịch chiến một thời gian dài, Triệu Phong tùy thời đều có khả năng rèn thành ý chí Đại Đế.

- Tử Vong truy sát… Bây giờ hươu chết về tay ai, còn chưa biết đâu.

Trong mắt Triệu Phong, lóe lên một tia tinh trạch, tràn ngập tự tin và ý chí chiến đấu.

Lời nói vừa dứt.

Cánh tay hắn bổ ra một trảo, một trận Xích Diệt vân vụ bừng cháy hừng hực, nổi lên một tầng gợn sóng màu vàng, bao phủ cả một bầu trời.

Phừng…

Trong đám vân vụ màu đỏ này, mạnh mẽ xuất hiện một cự trảo Phong Lôi đỏ rực như bốc cháy, đại thế to lớn che lấp thiên địa, hung hăng vỗ về phía Tử Vong Đại Đế.

Tử Vong Đại Đế cười lạnh một tiếng, “Tử Vong lực tràng” quanh người vặn vẹo, hình thành một làn sóng Tử Vong, những nơi làn sóng này đi qua, vạn vật đều hóa thành bột mịn.

Ầm ầm ầm...

Những tòa núi lớn ở gần đó, chỉ trong nháy mắt đã hóa thành tro bụi bay đầy trời, giống như đột nhiên tan rã.

Phành…

Phong Lôi cự trảo đỏ sậm, gặp phải làn sóng Tử Vong này, lập tức nhanh chóng hao mòn, trước khi chân chính tiếp cận Tử Vong Đại

Đế, đã không còn đủ bốn thành uy lực.

Ngay sau đó.

Tử Vong Đại Đế vận chuyển ý chí, một tầng Không Gian Tử Vong hắc ám đặc sệt, u lãnh vô cùng, không khí trầm lặng, chồng lên một phương thiên địa.

Rắc rắc…

Sức mạnh to lớn của Đại Đế mà Triệu Phong phát ra, trong khoảnh khắc lập tức bị nuốt chửng dập nát.

- Đó là Lĩnh Vực Tử Vong, có thể nói là một Tiểu Thế Giới đơn giản…

Bán Thần ấu đồng hô nhỏ một tiếng.

Triệu Phong cũng cảm nhận được một luồng lực lượng Tiểu Thế Giới không gì địch nổi, so với những loại Không Gian Lĩnh Vực khác, không biết còn mạnh hơn gấp bao nhiêu lần.

- Xích Diệt Bạo Quyền.

Triệu Phong đạt đến trình độ khác hẳn, một quyền đánh ra, ba tầng Không Gian Lĩnh Vực chồng lên nhau, chính diện oanh kích với lực lượng Tiểu Thế Giới của Tử Vong Đại Đế.

Ý chí cấp bậc Đại Đế, khiến uy lực Xích Diệt Phong Lôi của Triệu Phong, tăng vọt lên mấy bậc.

Ý cảnh linh hồn thăng hoa, khiến cho ba tầng Không Gian Lĩnh Vực, càng có xu hướng thực chất hóa.

Ba tầng Lĩnh Vực đại biểu cho Hồn đạo, huyết mạch, công pháp, tập trung tại trên một quyền Xích Diệt Phong Lôi phiếm động kim trạch. Hư ảnh Huyễn thành và huyền Băng và bạo phong cũng tập trung tại một điểm, sau đó bùng nổ.

Ầm…

Toàn thân Bán Thần ấu đồng rực rỡ kim quang, giống như một pho tượng Phật Đà kim sắc, thi triển Phong Thiên Thập Bát Chưởng, lực phách Thánh Thể, thế lớn nghiền náp núi sông, tầng tầng hạn chế Tử Vong Đại Đế.

Hai người liên thủ, đạt tới một tình độ cao nhất, đủ để đẩy lui một số Đại Đế bình thường.

Phành phành phành...

Tử Vong Đại Đế bấm tay một cái, lực lượng Tiểu Thế Giới Tử Vệ, chợt hiện ra một không gian tĩnh mịch u lãnh, bên trong phảng phất như một cái vực sâu khổng lồ, đem hết thảy lực lượng nuốt chửng.

Công kích của Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng vừa mới tiếp cận, đều giống như đá chìm xuống đáy biển.

Trong âm thanh “phốc phốc” quỷ dị, một chỉ vô cùng đơn giản của Tử Vong Đại Đế, thúc đẩy lực lượng Tiểu Thế Giới Tử Vong, lập tức ép về phía Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, không gian xung quanh mơ hồ run rẩy.

Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, bị luồng lực lượng Tiểu Thế Giới kia đè nén, một luồng hàn ý tĩnh mịch, nhanh chóng lan tràn khắp thể xác và tinh thần.

- Không ổn.

Hai người rùng mình một cái, chỉ thấy Tiểu Thế Giới Tử Vong này, giống như một cái vực sâu khổng lồ, truyền đến một luồng lực hấp dẫn vô cùng kinh khủng.

Vô tận sinh mệnh tinh khí của cả một vùng hư không, lập tức bị hút vào, thôn phệ.

Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, đều có cảm giác sinh mệnh và nguyên khí của mình đang trôi đi.

- A a a…

Phần đông thành viên trong hộ sơn đại trận của Thiên Thánh Cầm Cung, chỉ trong khoảnh khắc đã hóa thành từng bộ xương trắng.

Lôi Dực Phi Độn thuật.

Sau lưng Triệu Phong kéo dài ra một đôi Lôi Dực to lớn, có thể nhìn thấy rõ hình dáng như cánh chim, phảng phất là cánh chim của một đầu Thượng Cổ Lôi Điểu.

Vụt...

Triệu Phong mang theo Bán Thần ấu đồng, nháy mắt đã phi độn ra cách ngoài mấy trăm trượng.

Nếu không phải dựng dục ra ý chí Đại Đế, Triệu Phong cũng rất khó mang theo người khác mà phi độn được khoảng cách dài như vậy.

- Chạy đi đâu.

Thân ảnh u tối của Tử Vong Đại Đế, giống như một đạo bóng ma Tử Thần, tốc độ cực nhanh, thoáng cái đã tiếp cận hai người Triệu Phong.

Phốc phốc…

Chỉ trong nháy mắt, trận đại chiến của ba người, đã dời ra không gian Ngoại Vực, thoát ly địa vực.

Người của Thiên Thánh Cầm Cung, nhìn thấy hai đạo điểm sáng, đang nhanh chóng dung nhập vào vũ trụ, chỉ trong khoảnh khắc đã biến mất không thấy đâu nữa.

Chỉ có Cung chủ, dùng thần niệm mới có thể nhìn thấy được trận chiến của ba người ngoài Hư Không Hải Ngoại Vực.

Trong đó, một đạo quang điện đỏ sậm, chính là Triệu Phong cùng với Bán Thần ấu đồng bị hắn mang theo.

- Không ngờ tốc độ của Tử Vong Đại Đế lại nhanh như vậy…

Triệu Phong phát hiện, Tử Vong Đại Đế đuổi theo sau lưng mình hết sức nhẹ nhàng.

Phải biết rằng.

Tốc độ hiện nay của Triệu Phong, so với một vài Đại Đế Hư Thần Cảnh, thậm chí còn nhanh hơn nửa bậc.

Cấp độ ý cảnh tăng lên, khiến Triệu Phong lĩnh ngộ được tinh túy áo nghĩa trung tâm nhất của “Phong Lôi Chi Dực”.

- Chủ nhân, chúng ta bây giờ không có khả năng đánh thắng được Tử Vong Đại Đế.

Bán Thần ấu đồng trịnh trọng nói.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, cũng không phủ nhận.

Bước đầu giao phong, Tử Vong Đại Đế với tư thái nhẹ nhàng hời hợt, đã áp chế toàn bộ Thiên Thánh Cầm Cung.

Các phương diện của Tử Vong Đại Đế, đều đạt tới trình độ của những Đại Đế đứng đầu, thậm chí đạt tới cực hạn.

Ít nhất.

Triệu Phong còn chưa tìm ra cách nào có thể uy hiếp được "Bất Diệt Tử Thân" của Tử Vong Đại Đế, chỉ riêng điểm này, Tử Vong Đại Đế đã đứng ở thế bất bại rồi.

Ngoài ra, hai người Triệu Phong trong thời gian ngắn cũng không thể phá giải lực tràng Tử Vong và lực lượng Tiểu Thế Giới của Tử Vong Đại Đế.

- Nội tình của Tử Vong Đại Đế thâm hậu như vậy, nếu đánh lâu, ta sẽ bất lợi.

Triệu Phong liền quyết định.

Nghĩ đến đây, Lôi Dực vĩ đại sau lưng hắn, nhanh chóng chấn động cao tầng.

Vụt...

Dưới sự sắp xếp của Triệu Phong, Bán Thần ấu đồng lập tức tiến vào Cổ Thiết Giới Chỉ.

Khoảnh khắc tiếp theo, một màn kinh người đột nhiên xuất hiện.

- Lôi Dực Thiểm Không.

Lôi Dực sau lưng Triệu Phong phát ra Phong Lôi dực quang rực rỡ, tốc độ đạt tới cực hạn, sau đó đột nhiên hóa thành một đạo quang tuyến, dung nhập vào hư không.

Vụt...

Tử Vong Đại Đế chỉ kịp nhìn thấy một đạo quang tuyến, vừa phi độn đã biến mất, trong phương viên ngàn dặm, đã không còn nhìn thấy bóng dáng của Triệu Phong nữa.

- Lôi Dực Thiểm Không? Đây chính là cảnh giới phi độn cao nhất trong Phong Lôi truyền thừa…

Tử Vong Đại Đế thoáng thất thần.

Triệu Phong thi triển Lôi Dực bí thuật Lôi Dực Thiểm Không, chính là cảnh giới phi hành lý tưởng nhất của Phong Lôi Chi Dực.

Bí thuật này, lấy Phong Lôi Dực Trảm làm trụ cột, sau đó dung nhập với Lôi Dực Phi Độn thuật, thực hiện khóa không phi độn, tốc độ đạt tới cực hạn.

Chỉ trong nháy mắt.

Triệu Phong đã hiện thân cách ngoài ngàn dặm, tốc độ như vậy đủ khiến người ta sợ hãi, ngay cả những Đại Đế đỉnh cao, e rằng cũng

không theo kịp.

Năm xưa, Phong Lôi Đại Đế cũng đã dùng chiêu này mới có thể trốn thoát dưới sự đuổi giết của Tử Dạ Thánh Chủ.

- Một lần “Thiểm Không” vượt qua mấy ngàn dặm, nơi này lại ở trên Hư Không Hải, mặc dù tốc độ nhanh hơn gấp mười lần, nhưng vẫn chưa đủ.

Triệu Phong cũng không phải hài lòng lắm.

Lần “Thiểm Không” này, nếu đặt tại Vực Nội, chỉ có thể vượt qua được mấy trăm dặm.

Phong Lôi Đại Đế tại thời kỳ đỉnh cao, trong Vực Nội cũng có thể thoải mái “Thiểm Không” vượt qua ngàn dặm.

Quả nhiên.

Tốc độ như vậy cũng không bỏ rơi được Tử Vong Đại Đế.

- Tử Vong Thuấn Ảnh.

Tử Vong Đại Đế như ảnh tùy hình, trong hư không vụ hải, chỉ thấy hào quang một bóng ma u ám, đồng dạng cũng là bí thuật độn không cường đại.

Chỉ thấy.

Tử Vong Đại Đế đã nhanh chóng tiếp cận.

- Lôi Dực Thiểm Không.

Lôi Dực sau lưng Triệu Phong, lại nở rộ một đạo quang hoa lộng lẫy, hóa thành một đạo quang tuyến Phong Lôi thật nhỏ, dung nhập vào hư không, phi độn lướt đi.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Triệu Phong lại vượt xa vài ngàn dặm, so với vừa rồi, còn xa hơn ngàn dặm.

Từ sau khi tấn chức Đại Đế, năng lực lĩnh ngộ đối với không gian của Triệu Phong, lại tăng thêm một tầng, có thể thi triển "Lôi Dực Thiểm Không" như ý.

Áo nghĩa Phong Lôi là tốc độ cực hạn, hơn nữa lại dung hợp với những bí thuật phi độn hàng đầu, tốc độ hoàn toàn nổi trội so với những Đại Đế khác.

Chỉ sau thời gian nửa chung trà.

"Lôi Dực Thiểm Không" của Triệu Phong, đã thuần thục hơn, đạt tới trình độ tiêu hao nhỏ nhất mà thu được tốc độ lớn nhất.

Sau đó.

Mỗi lần Triệu Phong "Thiểm Không", lại có thể phi độn Khóa Không đến bảy tám ngàn dặm.

Đương nhiên, so với Phong Lôi Đại Đế tại thời kỳ đỉnh cao, vẫn có sự chênh lệch nhất định.

Dù vậy.

Lôi Dực Thiểm Không của Triệu Phong, cũng đã thôi động tới tốc độ

đỉnh cao, chỉ dưới Thánh Chủ.

Nửa canh giờ sau.

Khoảng cách của Triệu Phong và Tử Vong Đại Đế, đã dần dần kéo giãn.

- Lôi Dực Thiểm Không chính là cảnh giới phi hành cao nhất trong trong các Đại Đế sở trường về tốc độ…

Tử Vong Đại Đế nhíu mày, khó tránh khỏi cảm thấy có chút bất lực.

Hắn cũng từng nghe nói về thanh danh của “Phong Lôi Đại Đế”, chiến tích của hắn chính là bằng vào tốc độ mà thoát khỏi sự tru sát của một Thánh Chủ.

Cuối cùng.

Thần niệm của Tử Vong Đại Đế, cũng đã hoàn toàn mất đi bóng dáng của Triệu Phong.

Bây giờ hắn chỉ có thể bằng vào một tia khí tức lưu lại trong hư không mà truy tung theo Triệu Phong.

Cũng may.

Triệu Phong không thể làm giả được khí tức của “Lôi Dực Thiểm Không”.

Lôi Dực Thiểm Không, chính là ngưng luyện lực lượng Phong Lôi to lớn, ý cảnh cao siêu, thanh thế to lớn, khiến không gian chấn động rất mạnh.

Điểm này, cũng khiến Triệu Phong cảm thấy rất là bất đắc dĩ.

Mỗi khi hắn kéo giãn đủ khoảng cách, lại thi triển “Lôi Dực Phong Thiểm” trụ cột, như vậy mới có thể tạo ra tàn ảnh Phong Lôi, làm giả khí tức, làm rối loạn Tử Vong Đại Đế.

Nhưng vấn đề là.

Tốc độ của Triệu Phong cũng không phải có được ưu thế áp đảo, mà chỉ hơi nhỉn hơn Tử Vong Đại Đế một chút.

Tử Vong Đại Đế có nội tình thâm hậu, chân nguyên như biển, dù tiêu hao một lượng lớn, vẫn có thể thúc dục “Tử Vong Thuấn Ảnh”, tiến hành truy tung.

Hư không vụ hải.

Hai đạo khí tức tốc độ cực hạn, khiến cho những cường giả Ngoại Vực rải rác trên đường, đều cảm thấy kinh sợ, thậm chí hít thở không thông.

Năm sáu ngày sau…

Triệu Phong rốt cuộc đã thoát khỏi Tử Vong Đại Đế, tiến vào một Quần Đảo Vực mới.

Vụt...

Một đạo thiểm điện tàn phong, giống như một viên sao băng rực rỡ, rơi xuống một Vực Nội tương tự Thanh Hoa Vực.

Phù…

Triệu Phong thở dài một hơi, sắc mặt tái nhợt, thân hình lảo đảo, hắn khoanh chân ngồi xuống, vội vàng lấy ra một linh quả trong Mộng cảnh Thái Cổ nuốt vào.

Chương 742: Tử Vong Truy Sát (Năm)

Lục địa Vực Nội mà Triệu Phong tiến vào, tên là “Minh Hoa Vực”, cấp độ tương đồng với Thanh Hoa Vực mà hắn sinh ra.

Ầm…

Vị trí mà hắn hạ xuống đất, dưới lực lượng to lớn của Phong Lôi Chi Dực, mặt đất xuất hiện một cái hố lớn có đường kính đến nghìn trượng.

Sắc mặt Triệu Phong tái nhợt, hơi thở suy yếu, đầu tiên là dùng vào một linh quả Mộng cảnh Thái Cổ.

Dưới tình huống thiếu hụt chân nguyên, nguyên khí đại hao tổn, bổ sung bằng linh quả trong Mộng cảnh Thái Cổ, quả nhiên thu được hiệu quả tốt nhất.

Thế nhưng, linh quả Mộng cảnh Thái Cổ lại tiêu hóa tương đối chậm.

Triệu Phong đang trên đường lẩn trốn, chỉ có thể thông qua những linh đan hoặc thiên tài địa bảo hàng đầu để bổ sung.

Tinh khí ẩn chứa trong linh quả Mộng cảnh Thái Cổ, ngoại trừ giúp tu vi tăng tiến ra, tác dụng đối với khí lực huyết nhục và lục phủ ngũ tạng, có tác dụng ngưng luyện rất tốt, hơn xa khí tức Mộng cảnh Thái Cổ không biết bao nhiêu lần.

Ý cảnh và linh hồn của Triệu Phong, đều tấn chức cấp bậc Đại Đế,

hiệu suất hấp thu Mộng cảnh Thái Cổ rất lớn, không cần lo lắng căn cơ không ổn định.

Lúc này.

Mỗi một nhịp hô hấp của hắn, nguyên khí thiên địa đều dũng mãnh tiến vào không gian chân nguyên.

Ý cảnh càng cao, tốc độ khôi phục càng mau, huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, lại càng khiến tốc độ khôi phục nhanh hơn huyết mạch bình thường vài lần.

Không đến một ngày.

Trạng thái nguyên khí và tinh lực của Triệu Phong, đã khôi phục được bảy tám phần.

Hơn nữa, thông qua linh quả Mộng cảnh Thái Cổ, tu vi của Triệu Phong còn tinh tiến một bước dài.

Triệu Phong vẫn như cũ vận chuyển “Vạn Niệm Thần Quyết”, nhất tâm đa dụng.

Trong Hồn Hải tử sắc, phân bố xuất hiện mấy chục mấy trăm đạo ấn ký lôi văn phong cách cổ xưa kỳ lạ, khí tức sâu thẳm, phiếm động ám quang nhàn nhạt.

Những ấn ký lôi văn này, liên kết với nhau chặt chẽ.

Việc lĩnh ngộ áo nghĩa Thần Kiếp sâu sắc, cũng giúp dựng dục nên ý chí Đại Đế, Triệu Phong đã dần dần có thể vận dụng Lôi lực Thần Kiếp.

Chẳng qua.

Tốc độ khôi phục Lôi lực Thần Kiếp rất chậm, mỗi khi Triệu Phong đối phó với Tử Vong Đại Đế, đều phải sử dụng rất tiết kiệm.

- Chờ đến khi Lôi lực Thần Kiếp dựng dục được mấy trăm tia, có thể uy hiếp đến Tử Vong Đại Đế càng lớn hơn. Nếu như có thể hấp thu được hơn ngàn tia, dưới Thánh Chủ, ta là vô địch.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Trước mắt.

Thủ đoạn công kích trên người hắn, chỉ dung nhập với Lôi lực Thần Kiếp vào “Xích Diệt Đồng Hỏa”, cũng có thể tạo thành chút thương tổn nhất định đối với “Bất Diệt Tử Thân” của Tử Vong Đại Đế.

- Lôi lực Thần Kiếp… Phong Lôi Chi Dực… Hoàng Kim Phong Lôi…

Trong đầu Triệu Phong đã có ba phương hướng.

Những phương diện này, đều có thể tăng cường thực lực tổng hợp.

Cho dù là tốc độ của Phong Lôi Chi Dực, cũng là một trong những nhân tố trọng yếu ảnh hưởng tới thực lực.

Hài luồng ý niệm còn lại của Triệu Phong, phân biệt tham tu “Lôi Dực Thiểm Không” và “Hoàng Kim Phong Lôi” cấp bậc cao nhất.

Từ khi dựng dục thành ý chí Đại Đế, dưới ý cảnh siêu nhiên, tốc độ tham tu của Triệu Phong đã tăng mạnh.

Một vài bình cảnh trước đây, đều có chút đột phá.

Lúc Triệu Phong dốc lòng tham tu, cũng không biết rằng, bản thân đã đem đến trùng kích to lớn đối với không gian Vực Nội của “Minh Hoa Vực”.

Vụt vụt vụt...

Từ phương xa, truyền đến tiếng xé gió dồn dập, một vài thân ảnh, đang tiếp cận cái hố khổng lồ mà Triệu Phong tạo nên.

- Phía bên kia, một ngày trước, nơi này đã xảy ra dị tượng “Thiên Hàng”.

- Theo truyền thuyết, trước đây có một viên sao băng lộng lẫy, kéo động phong điện quang hà hoa mỹ, đã tiến vào Đại lục Minh Hoa, uy lực lúc rơi xuống đất, e rằng có thể lập tức diệt sát một vị Tôn Giả.

Trong hư không, đột nhiên truyền đến âm thanh trao đổi của một vài thân ảnh.

Thì ra.

Một ngày trước, lúc Triệu Phong từ Hư Không Hải Ngoại Vực tiến vào “Minh Hoa Vực”, hình thái rực rỡ như sao băng, quanh người còn kèm theo một tầng điện quang rực rỡ.

Trong mắt những cường giả Tông phái này, đây chính là dị tượng “Thiên Hàng”, là vẫn thạch Ngoại Vực hiếm thấy, cũng có thể là thiên bảo hàng thế.

Chẳng qua.

Cái hố rộng đến nghìn trượng do Triệu Phong tạo thành, có một

luồng khí tức khổng lồ thông triệt thiên địa, những sinh linh gần đó, đều không thể tới gần.

Lúc này.

Từ hai ba phương hướng, chợt truyền đến âm thanh xé gió.

Những cường giả tới đây, tu vi thấp nhất là Chân Chủ Cấp, cao nhất thì đạt tới Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

Tình hình chung tại Minh Hoa Vực, có chút tương tự Thanh Hoa Vực, không có Vương Giả Hư Thần Cảnh. Tông phái mạnh nhất tại nơi này, có lẽ không quá Nửa Tinh rưỡi.

Bởi vậy, những người tới đây, đều là cường giả đứng đầu Vực Nội, thậm chí là cường giả chí cường.

- Uy thế thiên địa thật mạnh…

Những cường giả đứng đầu Vực Nội ở đây, lúc tiếp cận cái hố được chừng trăm dặm, đã cảm nhận được một luồng sức mạnh to lớn của thiên địa, không thể chống cự.

Phía chân trời, xuất hiện một đóa mây nguyên khí màu tía, Phong Lôi vờn quanh.

- Khí tượng bực này, không lẽ là dị bảo chấn thế nào đó?

Những cường giả Vực Nội đuổi đến gần, ước chừng mười mấy người, nhưng sau khi tiếp cận phương viên một hai trăm dặm, dần dần hạ chậm tốc độ.

Những cường giả này, cơ bản đều chưa từng gặp qua Vương Giả

Hư Thần Cảnh.

Trên thực tế.

Đây là dị tượng thiên địa do Triệu Phong tu luyện mà dẫn động thành, chẳng qua, khí tức tinh thần của hắn, lại thập phần thu liễm.

Bởi vậy, những cường giả này, phần lớn đều không liên tưởng tới phương diện này.

Dù sao đi nữa, uy thế thiên địa và khí tượng triển lộ ra, cũng đã nằm ngoài nhãn giới và nhận thức của bọn họ.

- Ngay cả linh thức cũng bị áp chế…

Một vị Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, miễn cưỡng tiếp cận phạm vi một trăm dặm, thể xác và tinh thần bị áp bách, có cảm giác hít thở không thông.

- Ồ?

Triệu Phong đang tu luyện, liền cảm ứng được những thân ảnh tiếp cận.

Hắn cũng không quá để tâm.

Triệu Phong muốn tu luyện nhanh hơn, tất phải thông qua ý cảnh Đại Đế, hấp thu nguyên khí thiên địa khắp bốn phía xung quanh, những dị tượng thiên địa này, rất khó ngăn cản, cho dù đổi địa phương khác cũng không thể tránh được.

Những người này, dù sao cũng không có khả năng tới được phạm vi hai nghìn trượng xung quanh hố lớn.

Tu luyện sinh ra uy thế thiên địa to lớn, dưới cấp bậc Tôn Chủ, rất khó có thể tiếp cận.

Quả nhiên.

Những cường giả Vực Nội này, phần lớn đều không thể tới gần phạm vi một trăm dặm, cho dù dùng linh thức cảm quan, cũng khó có thể phát hiện được sự tồn tại của Triệu Phong.

Ba ngày sau…

- Ý cảnh Đại Đế, quả nhiên hiệu quả tu luyện bất đồng.

Triệu Phong lại ăn vào thêm một linh quả Mộng cảnh Thái Cổ.

Trong rừng cây của Mộng cảnh Thái Cổ.

Trên đại thụ che trời, hơn hai mươi linh quả, được hai đại nô sủng của Triệu Phong là cự mãng đốm xanh và Yêu điểu Thái Cổ trấn thủ.

Triệu Phong ưu tiên hái những linh quả đã chín trước.

Bất tri bất giác.

Tu vi của Triệu Phong, đã dần tiếp cận Hư Thần Cảnh trung kỳ.

Theo hắn đánh giá, nếu như dốc lòng tu luyện chừng hai tháng, nhiều nhất ăn vào mười linh quả là có thể tấn chức Hư Thần Cảnh trung kỳ.

Đây là nguyên nhân khiến cho ý cảnh Đại Đế, tăng tốc độ tu luyện trên diện rộng.

- Chủ nhân, nếu như ta có thể ăn bốn năm cái linh quả này, Kim Khôn Thánh Thể sẽ có hi vọng đạt được chút thành tựu, tu vi thực lực cũng có thể khôi phục nhanh hơn. Nếu phục dụng thêm các loại dị bảo trân tài, khoảng cách đến Hư Thần Cảnh trung kỳ cũng không còn xa nữa…

Thanh âm của Bán Thần ấu đồng truyền đến.

Hắn chợt phát hiện, Triệu Phong có được loại linh quả có khí tức tương đồng với loại huyết nhục trước kia, mà hiệu quả còn mạnh gấp mấy chục lần.

Bán Thần ấu đồng quả thật thông minh, lúc Triệu Phong bị vây trong nguy cơ truy sát, mới đưa ra yêu cầu này.

Nếu là tình huống bình thường, Triệu Phong không có khả năng đáp ứng hắn.

Triệu Phong suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn cho Bán Thần ấu đồng năm cái linh quả Mộng cảnh Thái Cổ.

Trong quá trình đối kháng với Tử Vong Đại Đế, Bán Thần ấu đồng quả thật phát tác dụng rất lớn.

Lực phách Thánh Thể của hắn, cùng với bí kỹ Phong Thiên Thập Bát Chưởng, có thể áp chế ý cảnh của Tử Vong Đại Đế đôi chút, hạn chế đối phương phát huy thực lực.

Nói cách khác.

Lúc Triệu Phong đối mặt với Tử Vong Đại Đế, cũng không phải là thực lực cao nhất của đối phương.

Bằng không, cho dù Triệu Phong không chết cũng sẽ bị trọng thương, không có khả năng thoát đi dễ dàng như vậy.

Triệu Phong biết, Bán Thần ấu đồng không có lòng trung tâm, nguyện vọng lớn nhất của hắn, chính là thu hoạch tài nguyên khắp nơi để khôi phục thực lực Bán Thần.

- Tiểu Côn Vân, trong trận đại chiến sau này, nếu ngươi còn giữ lại thực lực, ta sẽ hạn chế cung cấp tài nguyên cho ngươi.

Triệu Phong bổ sung một câu.

Tâm thần Triệu Phong thoáng run, chẳng lẽ Triệu Phong đã nhìn ra, trong chiến đấu lúc trước, bản thân hắn không phát huy mười phần chiến lực?

Trên thực tế, sau khi tu vi khôi phục đến Hư Thần Cảnh, Bán Thần ấu đồng đã có thể thi triển được rất nhiều bí thuật chiến kỹ.

Trong hố rộng nghìn trượng.

Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, đều đắm chìm trong tu luenej.

Bất đồng là, Triệu Phong thông qua “Vạn Niệm Thần Quyết”, đem ý niệm chia thành vài luồng, nhằm tham tu nhiều phương diện một lúc.

Hiện nay, ý niệm của Triệu Phong, đã có thể hóa thành một ngàn năm trăm luồng, đã sánh ngang với Đoan Mộc Đại Đế rồi.

Mặc dù vậy.

Nhưng lúc thực sự tham tu, phân hóa được bốn năm luồng cũng đã

không tệ rồi.

Ý niệm háo trăm, hóa ngàn, chỉ giới hạn trong những công việc không quá phức tạp, ví dụ như khống chế linh sủng, phân hóa các loại công kích tinh thần,…

Còn nếu tham tu “Hoàng Kim Phong Lôi”, hấp thu và cảm ngộ Lôi lực Thần Kiếp, như vậy cần phải bỏ tâm lực rất lớn.

Một ngày nọ.

Trong Hồn Hải tử sắc của Triệu Phong, số lượng Lôi lực Thần Kiếp hấp thu được, đã đạt tới một trăm bảy mươi tám tia.

Dường như, càng về sau, tốc độ hấp thu lại càng nhanh hơn.

Không chỉ bởi vì Triệu Phong có ý cảnh Đại Đế, mà linh hồn của hắn cũng đã hấp thu và dung nhập được một lượng Lôi lực Thần Kiếp nhất định, khiến mạch lạc được cải tạo, đã có thể phát ra một tia khí tức Thần Kiếp.

Lôi lực Thần Kiếp ẩn chứa trong đầu lâu Thần Kiếp, lại không bài xích khí tức linh hồn của Triệu Phong.

Xẹt…

Trong Hồn Hải tử sắc, chợt xuất hiện một trăm bảy mươi tám ấn ký lôi văn cổ xưa, sâu thẳm thần bí, có một luồng khí tức Thần Kiếp bất hủ bất diệt.

Linh hồn và ý chí của Triệu Phong, đều dần dần lớn mạnh và thông suốt hơn.

Ý chí linh hồn của hắn, đã có một ít đặc tính của Lôi lực Thần Kiếp.

Ví dụ như.

Công kích tinh thần của hắn, có thuộc tính Thần Kiếp, gần như có thể khắc chế hết thảy lực lượng trong thiên địa, tạo thành thương hại khó mà xóa bỏ được.

Nhiều ngày trôi qua.

Triệu Phong lấy ý chí Đại Đế làm trụ cột, tham tu Hoàng Kim Phong Lôi đã có đột phá mới.

Xích Diệt chân nguyên trong không gian chân nguyên của hắn, đã nổi lên một tia kim trạch rõ ràng.

- Hoàng Kim Phong Lôi, đã tìm hiểu được bốn năm thành, uy lực sánh ngang với Kim Sắc Phong Lôi của Phong Lôi Đại Đế.

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm.

Nếu như thêm vào áo nghĩa Thần Kiếp, cấp bậc và cường độ của Hoàng Kim Phong Lôi, thậm chí còn sánh ngang với Ám Kim Phong Lôi.

Chẳng qua.

Nồi tình của Triệu Phong so với đám người Phong Lôi Đại Đế và Tử Vong Đại Đế, lại kém quá xa.

Nhất là Tử Vong Đại Đế, ngoại trừ tốc độ ra, những phương diện khác,gần như đều nhỉnh hơn Phong Lôi Đại Đế.

- Ồ?

Triệu Phong đột nhiên phát hiện, có một vị cường giả cấp bậc Tôn Chủ, đang tiếp cận cái hố nghìn trượng, chỉ còn cách không đến mười dặm.

Xung quanh, có một vài Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, thậm chí dựa vào đại trận, chống đỡ luồng uy thế thiên địa kinh người mà hắn phát ra.

Những người này, lúc nhìn về phía cái hố nghìn trượng, đều mơ hồ lộ vẻ hưng phấn và tham lam.

- Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, ý niệm chợt động.

Hắn đang tu luyện, không muốn có bất kỳ sự quấy rầy nào.

Ầm ầm…

Giữa bầu trời, sức mạnh to lớn của Đại Đế hội tụ, nguyên khí thiên địa rít gào, rung chuyển phương viên vạn dặm.

Trong tầm nhìn, bỗng nhiên ngưng hiện hư ảnh của một nam tử cao lớn vĩ ngạn, mái tóc tím tung bay, phong điện chập chờn như sấm rung chớp giật, không khác gì một pho tượng Lôi Thần giáng thế.

Hư ảnh vĩ đại của nam tử này, hình thái giống hệt Triệu Phong.

Thậm chí, nó còn có mấy thành ý cảnh thực lực của bản tôn Triệu Phong.

- Đó… Đó chẳng lẽ là đại năng trong truyền thuyết, dùng sức mạnh to lớn vô thượng ngưng kết thành hình chiếu phân thân.

- Trong sách cổ ghi chép lại, chỉ có Đại Đế Hư Thần Cảnh mới có được thần thông bực này.

Đám cường giả Vực Nội đang tiếp cận, phảng phất bị giam cầm, tất cả đều kinh hãi thất sắc.

Hư ảnh nam tử vĩ ngạn này, vung bàn tay một cái, không gian lập tức ầm ầm chấn động.

Một luồng lực lượng không thể hình dung, xuyên suốt không gian vật chất.

Ọc…

Đám cường giả Vực Nội có ý đồ tiếp cận, lập tức hộc máu, tâm thần trọng thương.

- Hình chiếu Đại Đế…

Bán Thần ấu đồng lẩm bẩm tự nói, không ngờ ý cảnh linh hồn của Triệu Phong, dưới sự tẩy rửa của Lôi lực Thần Kiếp, không chỉ được củng cố, mà còn thành công thi triển loại bí ký chuyên dành cho Đại Đế này.

Chương 743: Tử Vong Truy Sát (Sáu)

- Đại Đế tha mạng!

- Bọn ta ngu muội không biết, đã quấy rầy Đại Đế nghỉ ngơi.

Ở gần đó, đám cường giả Vực Nội, đều sợ tới mất hồn mất vía, sắc mặt cả đám trắng bệch.

Hình chiều Đại Đế trên trời cao chỉ nhẹ nhàng phất tay, đã khiến cho thể xác và tinh thần của mọi người trọng thương, bị sức mạnh to lớn vô hình của Đại Đế giam cầm.

Lúc này, đám cường giả sất trá Vực Nội, đều phủ phục run rẩy như những con kiến.

- Đảo Vực này, quả thật giống Thanh Hoa Vực…

Triệu Phong thấp giọng nói.

Thân là kẻ tha hương, hắn đột nhiên nhớ tới cố hương Thanh Hoa Vực.

Bất tri bất giác, Triệu Phong đã rời khỏi Thanh Hoa Vực rất nhiều năm.

Về phần “Hình chiếu Đại Đế”, đó chính là bí kỹ mà Triệu Phong học trộm của Đoan Mộc Thanh, chỉ cần có được ý chí linh hồn đại viên mãn, là có thể tham tu được.

- Cút!

Hình chiếu Đại Đế trên bầu trời, bỗng nhiên vung tay lên, đám cường giả chí cường Vực Nội kia, lập tức giống như một tờ giấy phất phơ trong hư không, bay ngược ra ngoài.

Mấy nhịp hô hấp sau.

Toàn bộ những người này đã bị đẩy lui hơn trăm dặm, cả đám đều chật vật không chịu nổi, người nào người nấy kinh hãi tột độ.

- Lực lượng cấp bậc Đại Đế, quả thật khủng bố…

Trong lòng mọi người vẫn còn sợ hãi.

Nhân vật Đại Đế trong truyền thuyết, tại sao lại xuất hiện tại Minh Hoa Vực nho nhỏ này?

Trong đám cường giả tại địa vực này, chỉ có một vài Tôn Chủ là từng gặp qua Vương Giả Hư Thần Cảnh mà thôi.

Nhưng Đại Đế cao siêu hơn, nhìn khắp toàn bộ Quần Đảo Vực vạn dặm này, cũng chưa từng sinh ra một vị.

Tông phái Nhị Tinh bình thường, cơ bản không có Đại Đế Hư Thần Cảnh, ngay cả Nhị Tinh rưỡi, cũng chưa chắc đã có.

Thường thường, chỉ có Tông phái Nhị Tinh đỉnh phong, mới có Đại Đế Hư Thần Cảnh tọa trấn.

- Mọi người nhanh chạy đi!

Đám cường giả Vực Nội, lập tức nhanh chóng rút khỏi khu vực này.

Nếu như vị Đại Đế kia thay đổi chủ ý, e rằng chỉ một ý niệm là có thể lập tức quyết định sinh tử bọn họ.

Trong cái hố rộng nghìn trượng.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, Bán Thần ấu đồng ở bên cạnh, vẻ mặt tràn ngập kinh ngạc, sau đó dần thu liễm bớt.

- Huyết mạch, ngộ tính và tiềm lực của Triệu Phong này, thật sự kinh người, thậm chí hắn còn hấp thu thành công Lôi lực Thần Kiếp.

Bán Thần ấu đồng cảm thấy áp lực tăng nhiều.

Cứ theo chiều hướng này, e rằng thành tựu của Triệu Phong trong tương lai, sẽ có hi vọng vượt qua Bán Thần như hắn.

Đương nhiên.

Điều kiện tiên quyết chính là, Triệu Phong có thể trốn thoát được “Tử Vong truy sát”.

- Ồ? Không tốt…

Triệu Phong đang ngồi xếp bằng, đột nhiên sinh ra cảm ứng, sau đó nhìn về phía Ngoại Vực.

Ngay tại khoảnh khắc tiếp theo.

Một cái bóng ma tối tăm, xuyên qua màng khí lực tràng của Minh Hoa Vực, lập tức khiến thiên địa hôn ám, hàn lực Tử Vong bao trùm trời đất.

Một màn này, giống như tai thiên tai, khiến cho toàn bộ Đại lục ngập tràn hắc ám.

- Tử Vong ý chí! Ý chí cấp bậc Đại Đế!

Đám cường giả Minh Hoa Vực vừa mới rút lui được một đoạn, đột nhiên cảm thấy như rơi vào vực sâu, sinh tử không nằm trong tay mình nữa.

Trong tầm mắt.

Một sức mạnh to lớn Tử Vong khiến thiên địa hôn ám tràn xuống, những nơi nào nó đi qua, ngàn vạn sinh cơ đều bị chôn vùi.

- Tới nhanh vậy…

Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng liếc nhìn nhau.

Hai người đều không do dự, lập tức nghênh đón Tử Vong Đại Đế đang từ Ngoại Vực lao đến.

Lôi Dực Phong Thiểm.

Sau lưng Triệu Phong mở ra một đôi quang dực hoàng kim to lớn, Phong Lôi chập chờn, kéo động từng trận phong bạo viêm lôi hoàng kim.

Quang dực hoàng kim này dẫn động phong bạo, cùng với khí tức cuồng bạo tai iếp của Tử Vong, càng có khí thế lực lượng siêu nhiên bao trùm hết thảy.

- Oành…

Triệu Phong bay lên trời cao, hung hang va chạm với Tử Vong Đại Đế.

So với lúc còn ở Thiên Thánh Cầm Cung, uy lực và thế công của Triệu Phong, đã tăng lên nửa bậc.

- Tử Vong lực tràng!

Tử Vong Đại Đế thoáng động dung, quanh người nổi lên một lực tràng đen tối khủng bố, cắn nuốt hết thảy nguyên khí sinh cơ, thậm chí chấn ngược lại lực lượng.

Ầm ầm ầm...

Đám cường giả đứng đầu Minh Hoa Vực, lập tức có cảm giác trời rung đất chuyển, dường như ngay cả không gian, cũng thoáng rung rinh.

Chiến đấu cấp bậc Đại Đế, khiến thiên băng địa liệt, một phương nguyên khí của thiên địa, tạo thành một cơn sóng lớn tràn ra ngoài.

Tùy tiện một tia dư âm rơi xuống, liền khiến cho mặt đất lưu lại một cái hố với đường kính trên trăm trượng.

Mà đây còn là tình huống Triệu Phong và Tử Vong Đại Đế ở trên trời giao chiến, tiếp cận hư không Ngoại Vực.

Bằng không.

Chiến đấu cấp bậc Đại Đế, đối với cường giả của Minh Hoa Vực mà nói, chính là một hồi tai kiếp.

- Vẫn không thể phá giải “Tử Vong lực tràng”.

Lôi Dực hoàng kim sau lưng Triệu Phong chấn động cao tốc, lấy tính cơ động siêu nhiên, tiến hành du đấu với Tử Vong Đại Đế trong vài nhịp hô hấp.

Công kích của hắn hiện nay, dung hợp ba đại Không Gian Lĩnh Vực, hoàn toàn có thể chính diện đối kháng Đại Đế, hơn nữa Phong Lôi Chi Dực co tính cơ động cao, thậm chí còn mơ hồ nắm quyền chủ động.

Thế nhưng, “Tử Vong lực tràng” của Tử Vong Đại Đế, lại suy giảm cường độ nhất định, hoàn toàn cắn nuốt mọi lực lượng, thậm chí còn có tác dụng chuyển hóa, phản chấn lại công kích.

Chẳng qua.

Xích Kim Phong Lôi của Triệu Phong, lại dung nhập với Lôi lực Thần Kiếp, cho dù là Tử Vong lực tràng, cũng chỉ có thể hấp thu và chuyển hóa chừng năm sáu thành.

Dù vậy, cũng đủ khiến Triệu Phong cảm thấy bất lực rồi.

- Phách lực Thánh Thể.

Thân thể Bán Thần ấu đồng nổi lên kim sắc rực rỡ, thân hình đứa trẻ ba bốn tuổi, đột nhiên tăng lên gần một nửa, lực phách cường đại ở trên không trung, hình thành một hư ảnh kim sắc, áp bách Tử Vong Đại Đế.

Luồng “Phách lực Thánh Thể” này, không ngờ lại tạo thành áp chế vô hình đối với thân thể của Tử Vong Đại Đế.

Cấp bậc của “Kim Khôn Thánh Thể” rất cao, mà “Bất Diệt Tử Thân” của Tử Vong Đại Đế, lại không sở trường về lực lượng khí lực.

- Phong Thiên Thập Bát Chưởng!

Bán Thần ấu đồng phát ra từng đạo quang chưởng to lớn màu vàng huyền diệu, thoáng vặn vẹo rồi giáng xuống, tạo thành trùng trùng chướng ngại đối với Tử Vong Đại Đế.

- Cấm Nguyên Chưởng!

Lòng bàn tay Bán Thần ấu đồng xoay tròn một cách kỳ dị, từng đạo bụi màu vô hình tạo thành quang quyển lập thể, bao phủ quanh người Tử Vong Đại Đế.

Ồ?

Sắc mặt Tử Vong Đại Đế trở nên ngưng trọng, lực lượng Tử Vong và nguyên khí quanh người hắn, đều có cảm giác ngưng trệ, vận hành không thoải mái.

Còn may hắn là Đại Đế có chiến lực cực hạn, lực lượng Tử Vong không phải bình thường.

Nếu đổi lại là một Đại Đế nào khác, e rằng quá nửa sẽ bị giam cầm.

- Cấm Nguyên Chưởng! Không ngờ ngươi lại biết loại cấm thuật thất truyền này, tuy rằng chỉ là tàn thiên…

Tử Vong Đại Đế nhìn về phía Bán Thần ấu đồng với vẻ âm tình bất định.

Bán Thần ấu đồng không phải chiến lực chủ đạo, nhưng có hắn phụ

trợ, cũng khiến cho Tử Vong Đại Đế có chút bó tay bó chân, không thể phát huy toàn lực.

Bằng không, chỉ với chiến lực của một Đại Đế bình thường, e rằng sớm đã bị Tử Vong Đại Đế giết chết rồi.

- Tử Vong Chi Liêm!

Khoảng không quanh người Tử Vong Đại Đế, đột nhiên rung chuyển, sức mạnh to lớn Tử Vong dâng tràn, trong tay xuất hiện một cự liêm lượn lờ hắc vụ, sát lực kinh người.

Phốc phốc phốc…

Liêm Ảnh Tử Vong to lớn, kéo động tầng tầng hàn phong Tử Vong, loạn vũ thiên địa, kết hợp với Tử Vong lực tràng, liền khiến Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng liên tục bại lui.

Ọc…

Bí kỹ chưởng pháp của Bán Thần ấu đồng bị mạnh mẽ bài trừ, nhất thời không nhịn được mà phun ra một búng máu.

Phốc…

Lân văn Băng Lam bên ngoài thân thể Triệu Phong, lưu lại một đạo vết máu dài hơn nửa thước, sau đó nhanh chóng kết băng khép lại.

Một phương hư không, đều bị liêm ảnh to lớn kéo động hàn phong Tử Vong bao trùm, nếu đổi lại là một Vương Giả khác, e rằng đã bị giết vài lần rồi.

Thế công của Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, lại bị Tử Vong lực

tràng chuyển hóa, tiến thêm một bước tăng phúc cho “Tử Vong Chi Liêm”.

- Quá mạnh mẽ…

Bán Thần ấu đồng cảm thấy rung động, Tử Vong Đại Đế tiến vào trạng thái điên cuồng công kích, quả thực là đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

Phải biết rằng.

Chiến lực của Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, trong thời gian ngắn liên thủ, có xu thế tiếp cận những Đại Đế hàng đầu như Đoan Mộc Thanh, chỉ thiếu khuyết nội tình mà thôi.

- Lôi Dực Thiểm Không!

Sau lưng Triệu Phong mở ra Lôi Dực hoàng kim sinh động, dực quang Phong Lôi rực rỡ chói mắt, đột nhiên hóa thành một đạo quang thiểm điện tàn phong, dung nhập vào hư không, vừa lóe lên đã biến mất.

Vụt...

Trong tầm mắt, chỉ có thể bắt kịp một đạo thiểm điện tàn phong hẹp dài, phi độn ra không gian Ngoại Vực.

Lúc này, Triệu Phong thi triển “Lôi Dực Thiểm Không”, hỏa hầu tạo nghệ đã rất cao.

Xích Kim Phong Lôi của hắn, so với Kim Sắc Phong Lôi của Phong Lôi Đại Đế, cường độ còn mạnh hơn.

Nháy mắt phi độn bùng nổ cực hạn, nếu đặt tại Vực Nội, e rằng ít nhất vừa lóe lên cũng cách ngoài ngàn dặm, nếu là ở Ngoại Vực, vậy thì chí ít cũng xa vạn dặm.

- Chủ nhân, tốc độ của ngài nếu nhanh thêm vài phần là có thể tiếp cận Phong Lôi Đại Đế thời kỳ đỉnh cao rồi.

Trong Cổ Thiết Giới Chỉ, chợt truyền đến thanh âm của Bán Thần ấu đồng.

- Lôi Dực Thiểm Không!

Triệu Phong ở trong hư không vụ hải, lại lần nữa thiểm không, vượt xa vạn dặm, kéo giãn khoảng cách với Tử Vong Đại Đế.

- Ngươi và ta liên thủ, chiến lực tiếp cận Đại Đế hàng đầu, vậy mà vẫn không thể phá giải được Tử Vong lực tràng, càng không nói đến gây tổn thương cho Bất Diệt Tử Thân. Mà Tử Vong Chi Mâu và một vài Đồng thuật cấm kỵ của Tử Vong Đại Đế, vẫn chưa thi triển.

Triệu Phong khẽ nói.

Trải qua trận chiến mở màn và lần va chạm thứ hai, hắn càng cảm nhận được thực lực và nội tình kinh người của Tử Vong Đại Đế.

Nhưng Triệu Phong không biết rằng.

Tử Vong Đại Đế sẽ không dễ dàng sử dụng Tử Vong Chi Mâu, bởi vì xuất phát từ sự kiêng kỵ đối với “Thần Mâu thứ chín”.

Đầu tiên, Tử Vong Đại Đế biết Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, có một loại miễn dịch gần như là biến thái đối với các loại công kích linh hồn.

Ngay cả Tử Vong Chi Mâu của hắn, thậm chí còn bị phản khách vi chủ, bị công kích linh hồn.

Thứ hai, Tử Vong Đại Đế lo lắng, sau khi phát động công kích Tử Vong Chi Mâu, sẽ kích phát tiềm năng của “Thần Mâu thứ chín”.

Cấp độ thức tỉnh của Thần Mâu thứ chín càng cao, “kế hoạch Đoạt Mục” của hắn, xác suất thành công lại càng thấp.

Đủ loại nguyên nhân, khiến thực lực của Tử Vong Đại Đế khó phát huy, thậm chí cảm thấy bó tay bó chân.

Nếu đổi lại là một Vương Giả đỉnh phong, hoặc Đại Đế bình thường, vậy thì không biết đã bị Tử Vong Đại Đế hành hạ đến chết bao nhiêu lần.

Cho dù là một vài Đại Đế đứng đầu, cũng rất có khả năng bại vong.

Mấy ngày sau…

Triệu Phong lại thoát khỏi Tử Vong Đại Đế, đã phi hành được một đoạn thời gian.

Một tháng sau…

Triệu Phong vượt qua vài Quần Đảo Vực, tiến vào Hư Hải Linh Điện.

- Hư Hải Linh Điện, chính là nơi trung lập siêu nhiên, hậu màn chính là Linh Vực Thánh Địa.

Trong lòng Triệu Phong đã có tính toán.

Hắn tiến vào Hư Hải Linh Điện này, mục đích là muốn nghỉ ngơi lấy sức, tiếp tế thêm tài nguyên, bao gồm cả một vài nguyên khí linh đan để khôi phục.

Linh đan có thể khiến Vương Giả nhanh chóng khôi phục, tại điểm tiếp tế bình thường, căn bản không có.

Chỉ có ở Hư Hải Linh Điện, Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng mới có thể tìm được thứ mình cần.

Triệu Phong còn có một mục đích khác nữa, chính là mượn nhờ địa vị siêu nhiên của Hư Hải Linh Điện mà ở trong này tu luyện.

Thế nhưng.

Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng còn chưa tham tu được mười ngày thì Tử Vong Đại Đế lại như ảnh tùy hình, đánh đến Hư Hải Linh Điện.

Tử Vong Đại Đế cũng không rảnh nghĩ nhiều, liền trực tiếp ra tay.

Có thể đoán được, hai luồng sức mạnh to lớn ý chí cấp bậc Đại Đế, va chạm tại Hư Hải Linh Điện, sẽ mang đến tai họa như thế nào.

- Chiến đấu cấp bậc Đại Đế.

- Không ngờ lại là Tử Vong Đại Đế trong truyền thuyết.

Trong Hư Hải Linh Điện, lập tức trở nên đại loạn.

Hư Hải Điện Chủ tức giận vô cùng, nhưng lại không thể ngăn cản.

Hư Hải Điện Chủ, phần lớn tu vi là Nửa bước Vương Giả hoặc là

Vương Giả, rất hiếm người là Đại Đế.

- Tử Vong Đại Đế, ngươi dám động thủ tại “Hư Hải Linh Điện”, ngươi không sợ lực lượng Thánh Địa của “Phù Mộng Linh Vực” đuổi giết ngươi sao?

Triệu Phong ngạo nghễ cười dài một tiếng.

Vừa dứt lời.

Hắn lại thi triển một lần “Lôi Dực Thiểm Không”, biến mất khỏi Hư Hải Linh Điện.

Tử Vong Đại Đế mặt không đổi sắc, lại thi triển “Tử Vong Thuấn Ảnh”, tiếp tục truy kích.

Vì Thần Mâu thứ chín, cho dù đắc tội với thế lực Thánh Địa, hắn cũng không tiếc.

Hơn nữa.

Trong Linh Vực Thánh Địa, cũng không phải là trên dưới một lòng, còn Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh là bậc thế ngoại siêu nhiên, phần lớn thời gian đều dành cho việc bế quan, mưu cầu đạt tới Thần Vị.

Còn những Đại Đế khác đuổi giết, vậy thì Tử Vong Đại Đế căn bản không hề e ngại.

Chớp mắt…

Lại hai tháng trôi qua.

Một ngày nọ, Triệu Phong tiến vào một Quần Đảo Vực quen thuộc,

đó là Quần Đảo Vực Vạn Uyên.

Nhắn tới Quần Đảo Vực Vạn Uyên, đây chính là Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác nổi tiếng nhất.

- Sắp tới “Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác” rồi, không biết Lãnh Nguyệt Đại Đế kia sau khi trở thành Hải Tặc Hoàng một đời, liều có trả ta cái nhân tình hay không.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Hắn mơ hồ ý thức được, địa phương tiếp theo, có lẽ có thể trở thành một bước ngoặt.

Chương 744: Tử Vong Truy Sát (Bảy)

Vài canh giờ sau, Triệu Phong đã tiến vào Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác.

Hắn cũng không giấu diếm khí tức Vương Giả trên người, trong quá trình phi hành, Lôi Dực kéo động một trận phong bạo hoàng kim, bao phủ phương viên trăm trượng.

Trong Thánh Địa Thập Bát Giác, đám hải tặc tinh anh, đều khiếp sợ trước khí tức của Triệu Phong.

Một vài cường giả hải tặc, thậm chí đã nhận ra thân phận của hắn.

Vụt...

Lôi Dực sau lưng Triệu Phong nhanh chóng rung lên, hạ xuống trên một Vương thuyền hải tặc.

- Triệu Phong, là ngươi…

Tên Vua Hải Tặc kia, là một Vương Giả đầu trọc, tuổi hơn ba mươi.

Triệu Phong không biết đối phương, nhưng Vương Giả đầu trọc này lại nhận thức Triệu Phong.

Trong Thánh Địa truyền thừa của Hải Tặc Hoàng, hắn đã từng tận mắt nhìn thấy Triệu Phong đại phát thần uy, trực tiếp quyết định ngôi vị Hải Tặc Hoàng.

- Lãnh Nguyệt Đại Đế đang ở đâu?

Mặc dù Triệu Phong không biết vị Vua Hải Tặc trước mắt, nhưng hắn cũng không ngại hỏi thăm nơi hạ lạc của Lãnh Nguyệt Đại Đế.

Vương Giả đầu trọc cảm nhận được luồng khí tức thâm sâu như biển trên người Triệu Phong, tâm linh khẽ run lên, liền cung kính trả lời.

Dưới sự chỉ dẫn của Vương Giả đầu trọc, Triệu Phong lại bay về một phương hướng khác.

Nửa canh giờ sau…

Triệu Phong tới gần một tòa thành vĩ đại trong Hư Không Hải, tòa thành này được tạo thành từ mấy chiến thuyền hải tặc truyền kỳ, giống như một cái tiểu đảo, thậm chí bên ngoài có thể nhìn thấy được cả lầu các rừng cây, cầu nhỏ dòng sông.

Sau khi Tân Hải Tặc Hoàng một đời sinh ra, Thánh Địa hải tặc đã liên thủ luyện chế nên tòa thành Hư Không Hải này, gọi là “Hải Đạo Hoàng Đình”.

Hải Đạo Hoàng Đình thuộc về kẻ thống trị tối cao, hiển nhiên chính là Tân Hải Tặc Hoàng – Lãnh Nguyệt Đại Đế.

Triệu Phong vừa đến, lập tức khiến Hải Đạo Hoàng Đình rối loạn một phen.

Không chỉ vì khí tức thâm sâu như biển trên người hắn vượt xa Vương Giả. Mà quan trọng nhất chính là rất nhiều cao tầng hải tặc, đều nhận ra hắn.

Triệu Phong rất nhanh được mấy vị Vua Hải Tặc tiếp đãi, trong đó bao gồm cả nam tử tóc vàng và trung niên để râu.

- Triệu Phong, không ngờ nươi lại rảnh rỗi đến Hải Đạo Hoàng Đình của ta làm khách.

Một thanh âm hiên ngang khí phách truyền đến.

Dưới một luồng sức mạnh to lớn của Đại Đế, một nữ tử ngân bào băng mỹ không nhiễm bụi trần, với tư thái oai hùng xuất hiện, thân thể nàng thon thả, trên người mang đao kiếm, đầu đội vương miện, xuất hiện trước mặt Triệu Phong.

Xung quanh Lãnh Nguyệt Đại Đế nổi lên tầng tầng ánh sáng hạo nguyệt, đôi mắt đẹp như trăng rằm, tựa cười mà không phải cười nhìn Triệu Phong.

Sau khi khách sáo vài câu, Triệu Phong liền đề nghị nói chuyện một mình với Lãnh Nguyệt Đại Đế.

Hành động này, khiến cho một vài hải tặc đều nhìn hắn với ánh mắt ái muội hoặc ghen tị.

Khiến người khác cực kỳ hâm mộ chính là, Lãnh Nguyệt Đại Đế không cần suy nghĩ đã đáp ứng.

Hơn nữa, Lãnh Nguyệt Đại Đế bình thường rất ít nói cười, dáng vẻ thanh lãnh nghiêm trang, sau khi khi nhìn thấy Triệu Phong, thái độ trở nên khác thường, thậm chí cũng cười nhiều hơn.

Vụt...

Triệu Phong hóa thành một đạo thiểm điện tàn phong, dưới sức mạnh to lớn của ý chí Đại Đế, phá không mà rời đi.

- Ý chí Đại Đế…

Đám hải tặc cao tầng tại Hải Đạo Hoàng Đình đều kinh hãi thất thanh, cả đám đều ngây ra như phỗng.

Lãnh Nguyệt Đại Đế cũng rất kinh ngạc, trong mắt có một tia vui vẻ là lạ.

Không thể không thừa nhận, sự trưởng thành của Triệu Phong, còn nhanh hơn so với tưởng tượng của nàng. Khó trách nam tử này lại không hề động tâm chút nào đối với ngôi vị Hải Tặc Hoàng.

Một lát sau…

Triệu Phong và Lãnh Nguyệt Đại Đế đứng trên đỉnh hư không vụ hải, tại vị trí này, chịu đựng Thái Cổ Kim ô Liệt Dương chiếu thẳng đến, cho dù là Vương Giả thì linh hồn thân thể cũng khó có thể kiên trì được trong chốc lát.

- Triệu Phong, lần này ngươi tới tìm ta, hẳn không phải chỉ đơn thuần tới làm khách thôi chứ?

Lãnh Nguyệt Đại Đế nói.

Trong ấn tượng của nàng, Triệu Phong là một người cuồng tu luyện, tuyệt đối không có hứng thú đối với chiến tranh quyền lợi thế tục.

Triệu Phong cũng không chần chờ, lập tức nói rõ ý định của mình.

Trong quá trình này, trên mặt Lãnh Nguyệt Đại Đế, thỉnh thoảng lộ vẻ

kinh ngạc động dung.

Không chỉ vì uy danh của Tử Vong Đại Đế, mà còn vì Triệu Phong có thể chống đỡ lâu như vậy trước Tử Vong truy sát, thậm chí còn có vài lần giao phong chính diện với Tử Vong Đại Đế.

- Nếu không phải ta chạy nhanh, e rằng sớm đã chết rồi. Nhưng bây giờ, thực lực của chúng ta cũng đủ trưởng thành, chưa chắc không thể chiến thắng “Tử Vong Đại Đế”.

Trong ánh mắt của Triệu Phong, dần dần dấy lên chiến ý cường đại.

Trong chiến ý này, bao hàm nghẹn khuất cực độ và lửa giận hừng hực.

Bị đuổi giết sáu bảy lần, từ khi bước trên con đường tu luyện đến nay, Triệu Phong còn chưa bao giờ gặp phải sỉ nhục như thế.

- Triệu Phong, ta nợ ngươi một cái nhân tình. Lần này, ta sẽ toàn lực trợ giúp ngươi, mặc dù không thể cam đoan thắng lợi, nhưng tin rằng tự bảo vệ mình cũng không khó.

Lãnh Nguyệt Đại Đế quả quyết nói.

Ngày xưa.

Nếu không có Triệu Phong trợ giúp, nàng căn bản không thể bước lên ngôi vị “Hải Tặc Hoàng”, trở thành Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Trong lời nói, Lãnh Nguyệt Đại Đế cũng lộ ra một sự tin cường đại.

Triệu Phong biết Lãnh Nguyệt Đại Đế là Tân Hải Tặc Hoàng một đời, đã nhận được lực lượng của Thánh Địa hải tặc che chở.

Vương miện trên đầu nàng, khiến cho Lãnh Nguyệt Đại Đế trong vòng mười năm, không phải e ngại bất kỳ Đại Đế nào khác.

Đương nhiên, cũng tương ứng, trong mười năm đó, Lãnh Nguyệt Đại Đế cũng không thể rời khỏi Thánh Địa hải tặc. Loại che chở này, chỉ giới hạn trong Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác mà thôi.

Đây chính là do Hải Tặc Hoàng đời thứ nhất, bố trí cục diện trong Thiên Cơ Bí Cảnh.

Chính bởi vậy.

Ngôi vị Hải Tặc Hoàng, mới có thể kéo dài đời đời không suy.

Hiện nay.

Triệu Phong được an bài đến một địa vực cỡ nhỏ, toàn bộ địa vực này, chính là một khe sâu khổng lồ, kích cỡ tương đồng với Bát Hoang Sơn.

Địa vực này hoàn cảnh cực xấu, phong bạo có mặt ở khắp nơi, ngoài những hậu đại của đám hải đạo ra, còn có một vài phàm nhân phổ thông.

Sở dĩ lựa chọn nơi hoang phế này, là bởi vì tránh để cho trận chiến cấp bậc Đại Đế, gây nguy hại đến người vô tội.

- Triệu Phong, bây giờ ngươi hãy ở nơi này tĩnh dưỡng, nếu có nhu cầu gì, có thể liên hệ cùng ta.

Lãnh Nguyệt Đại Đế lưu lại lệnh bài đưa tin có ấn ký trăng non.

Triệu Phong gật gật đầu, cùng với Bán Thần ấu đồng khoanh chân ngồi, bắt đầu bế quan.

Dọc theo đường đi, kinh qua nhiều chiến địa, tu vi của hai người đều có tinh tiến.

Tại Hư Hải Linh Điện lần trước, bọn họ cũng đã bổ sung đủ tài nguyên.

- Lôi lực Thần Kiếp, hấp thu được hơn hai trăm tia rồi…

Trong Hồn Hải tử sắc, có thể thấy được hai trăm mấy chục tia ấn ký lôi văn nhỏ bé phong cách cổ xưa, sâu thẳm thần bí, phát ra một luồng khí tức Thần Kiếp bất hủ bất diệt.

Lôi lực Thần Kiếp, không chỉ gia tăng số lượng, mà lôi văn Thần Kiếp, so với trước kia, lại càng rõ ràng ngưng thực hơn.

“Xích Kim Phong Lôi” của Triệu Phong, tham tu được năm sáu thành, dung nhập với áo nghĩa Thần Kiếp, so với lúc ở Thiên Thánh Cầm Cung, còn nhiều hơn gấp hai lần.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên ngoài thân thể Triệu Phong, chợt hiện lên một tầng lân văn Băng Lam rực rỡ, linh động hoạt bát, khí tức huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng lại càng thêm mãnh liệt.

Tu vi thể chất tăng lên, cũng xúc tiến huyết mạch tiến thêm một bước phản tổ.

Càng là huyết mạch cao cấp, tiềm lực lại càng lớn.

Một loại huyết mạch bình thường, có thể tu thành Tôn Chủ, Vương Giả, thậm chí cao hơn.

Mà đối với huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng mà nói, Đan Nguyên Cảnh chỉ là bắt đầu, còn Vương Giả thậm chí chỉ là “thời kỳ ấu niên”.

Mấy ngày nay, huyết mạch Huyền Băng Lân tộc, thậm chí huyết mạch Thần Linh Nhãn, đều trưởng thành nhất định, một vài lực lượng truyền thừa, còn tiến thêm một bước thức tỉnh.

Triệu Phong phát hiện, không chỉ có tu vi thể chất tăng lên, mà còn nhờ Linh quả Mộng cảnh Thái Cổ xúc tiến.

Từ việc Bán Thần ấu đồng vô cùng khát cầu đối với huyết nhục và linh quả Mộng cảnh Thái Cổ, cũng biết được hiệu quả của nó như thế nào.

Nghĩ đến đây.

Triệu Phong lại hái xuống một linh quả Mộng cảnh Thái Cổ, sau đó nuốt vào.

- Chỉ còn lại mười lăm quả…

Trong Mộng cảnh Thái Cổ, số lượng linh quả trên đại thụ, đã càng ngày càng ít.

Trong đó có bốn năm trái, còn là mới thành hình không lâu, không biết phải mất bao nhiêu năm mới có thể chín.

Nhoáng một cái, lại nửa tháng trôi qua.

Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, giành giật từng giây, dốc lòng tu

luyện.

Liên tục ăn vào ba cái linh quả Mộng cảnh Thái Cổ, lại dùng thêm một số trân tài dị bảo hàng đầu, tu vi của Triệu Phong, rốt cuộc cũng đột phá.

- Hư Thần Cảnh trung kỳ.

Không gian chân nguyên trong cơ thể Triệu Phong, nổi lên từng trận gợn sóng màu vàng mênh mông, so với Hư Thần Cảnh sơ kỳ, ước chừng khuếch trương gấp đôi.

Vô hình trung, nội tình của Triệu Phong đã tăng mạnh.

Lấy ý cảnh cấp bậc Đại Đế của hắn, cùng với huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, năng lực khôi phục rất mạnh, thậm chí có thể đánh lâu dài với Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Bán Thần ấu đồng, tổng cộng ăn bốn năm cái linh quả Mộng cảnh Thái Cổ, thực lực cũng nhanh chóng khôi phục.

“Kim Khôn Thánh Thể” của hắn, cơ bản đã đạt tới tầng thứ năm, có chút thành tựu, chỉ dựa vào Phách lực Thánh Thể, cũng có thể khiêu chiến Đại Đế rồi.

Tại phương diện tu vi, Bán Thần ấu đồng đã tiếp cận Hư Thần Cảnh trung kỳ.

Thực lực của hai chủ tớ này, đều đạt được trưởng thành.

Một ngày nọ…

Lãnh Nguyệt Đại Đế dẫn theo hai gã Vương Giả đỉnh phong, đi đến

hạp cốc hoang vu này.

Sau Hải Tặc Hoàng truyền thừa, thực lực của một vài Vua Hải Tặc lâu năm, đều có sự tiến bộ nhảy vọt.

Hai gã Vương Giả đỉnh phong, phân biệt là Cự Sa Vương, Quỷ Lân Vương.

Cự Sa Vương ngày xưa từng là một trong ba đại cự đầu hải tặc, có được huyết mạch Viễn Cổ Cự Sa, khí lực huyết mạch rất mạnh, từng làm khiên thịt đối kháng với Mộ Vân Đại Đế.

Mà sau Hải Tặc Hoàng truyền thừa, thực lực của Cự Sa Vương cũng tăng trên diện rộng.

Quỷ Lân Vương là Vương Giả Lĩnh Vực may mắn còn sống sót sau đại chiến với Mộ Vân Đại Đế, trên người có thể chất quỷ linh.

- Triệu Phong, Cự Sa Vương và Quỷ Lân Vương, đều nguyện ý giúp ngươi đối kháng với Tử Vong Đại Đế.

Lãnh Nguyệt Đại Đế cười nói.

Triệu Phong cũng nhìn ra được, hai đại Vương Giả đỉnh phong này, có thực lực hơn hẳn cường giả cùng cấp, nếu liên thủ, thậm chí có thể chống lại Đại Đế Hư Thần Cảnh bình thường.

Nhất là, huyết mạch của hai người đều không tầm thường, lực sinh tồn siêu cường.

- Triệu Phong, không ngờ có một ngày, chúng ta lại hợp tác với nhau.

Cự Sa Vương cười ha ha.

Hai đại Vương Giả đỉnh phong, đều biết tiềm lực khủng bố và mức độ trưởng thành của Triệu Phong, thậm chí, hắn còn có cả huyết mạch “Huyền Băng Lân tộc”.

Hơn nữa, Triệu Phong và Tử Vong Đại Đế đã liên tục chạm trán mấy lần, vậy mà đối phương vẫn có thể chạy trốn, điều này cũng đủ để kiêu ngạo rồi.

Lấy lực lượng do mọi người liên thủ, tin rằng có thể đối kháng với Tử Vong Đại Đế, huống hồ nơi này còn là địa bàn của Thánh Địa hải tặc.

Đến lúc đó.

Cho dù không thể đánh bại Tử Vong Đại Đế, cũng có thể giành được tình hữu nghị của Triệu Phong.

Bắt đầu từ hôm đó.

Lãnh Nguyệt Đại Đế cùng hai Vương Giả đỉnh phong, bắt đầu nhập trú hạp cốc hoang vu này.

Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, vẫn khoanh chân tĩnh tu như cũ.

Trong quá trình hai người tu luyện, mơ hồ phát ra khí tức dẫn động uy thế thiên địa, khiến hai đại Vương Giả bên cạnh đều líu lưỡi.

Ba ngày sau…

Bán Thần ấu đồng dưới sự cung cấp tài nguyên liên tục, tu vi đã khôi phục đến Hư Thần Cảnh trung kỳ, khiến người khác cảm thấy một loại áp bách đến mức hít thở không thông.

Lãnh Nguyệt Đại Đế, Triệu Phong, Bán Thần ấu đồng, và hai Vương Giả đỉnh phong.

Tổng cộng năm đại cường giả, tọa trấn cùng một chỗ.

Triệu Phong có một loại dự cảm rằng, Tử Vong Đại Đế rất nhanh sẽ đuổi giết tới nơi này.

Cùng lúc đó.

Bên cạnh Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác, xuất hiện một bóng ma nam tử to lớn u ám, trên đầu đội vương miện, dáng vẻ chừng ba bốn mươi tuổi.

Vụt...

Trong tay Tử Vong Đại Đế xuất hiện một nụ hoa thủy tinh, nhanh chóng hóa thành một cái đài sen đường kính mấy trượng.

Trên đài sen, xuất hiện một nữ hài bạch đồng.

- Triệu Phong ở trong Thánh Địa hải tặc, trận chiến này là trận chiến sống còn, bị vận mệnh biến chuyển bao phủ.

Nữ hài bạch đồng chậm rãi khoát tay.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong hư không xuất hiện một bức tranh gợn sóng, bên trên miêu tả lại một trận chém giết thảm liệt.

Bóng người ở chính giữa, là Tử Vong Đại Đế, đang lọt vào sự vây công quần ẩu của một số thân ảnh cường đại xung quanh.

Càng không thể tin nổi chính là, cảnh tượng trong tranh, còn đang diễn biến động thái.

Hiển nhiên, “Mệnh Vận Chi Đồng” của nữ hài bạch đồng là năng lực huyết mạch, mấy năm trôi qua, huyết mạch đã thức tỉnh thêm một bước dài, càng cường đại hơn.

Cuối cùng, trong hình vẽ, Tử Vong Đại Đế và một thanh niên tóc tím, chính diện chạm trán, sau lưng mỗi người đều xuất hiện một hư ảnh mơ hồ đáng sợ.

- Làm sao có thể… Những người này, lại có thể bức ta phải thi triển “Tử Thần Chi Ảnh” ư?

Tử Vong Đại Đế không khỏi thất thanh.

Chương 745: Tử Vong Truy Sát (Tám)

- Sư tôn, trận chiến tiếp theo là trận chiến sống còn, quyết định số mệnh. Bất luận thành bại, Lâm Nhi sẽ khó có thể cung cấp trợ lực, ảnh hưởng quỹ tích vận mệnh.

Nữ hài bạch đồng cắn môi.

Nàng một đường trợ giúp Tử Vong Đại Đế, đến mức này đã là cực hạn rồi.

Dứt lời, nữ hài bạch đồng khom người cung kính, hướng về phía Tử Vong Đại Đế cáo từ.

- Nếu như ta ở lại bên cạnh sư tôn, e rằng sẽ trở thành trói buộc, hơn nữa, số mệnh của ta không phải ở Thương Hải, mà là ở Đại Lục Vực xa xôi.

Nữ hài bạch đồng nói rõ nguyên nhân.

Trong đôi bạch đồng thần bí của nàng, nổi lên một tia ánh sáng kỳ dị, chăm chú nhìn về phía phương hướng Đại Lục Vực trong truyền thuyết.

- Được, ta cũng không miễn cưỡng ngươi.

Tử Vong Đại Đế nhìn nàng một cái thật sâu.

Nếu không có Bạch Lâm tương trợ, Thương Hải rộng lớn như vậy,

hắn căn bản khó có thể tìm ra Triệu Phong.

Hơn nữa.

Bạch Lâm bằng vào lực lượng to lớn, đã đoán cho hắn rất nhiều chuyện xảy ra tiếp theo.

Tại một trình độ nhất định, Tử Vong Đại Đế đã nắm giữ tiên cơ.

- Trước khi đi, đồ nhi có một lời muốn nói.

Bạch Lâm đột nhiên nói.

- Ngươi nói đi.

Tử Vong Đại Đế đáp mà không cần nghĩ ngợi.

- Người có được Thần Mâu, chính là Thiên mệnh nhất định, rất khó có thể nghịch chuyển. Thần Mâu thứ chín kia, dường như lại càng thêm đặc thù, hi vọng sư tôn, không nên quá cố chấp…

Bạch Lâm trầm tư rồi nói.

Bất luận là Bạch Lâm hay là Tử Vong Đại Đế, đều là hậu duệ huyết mạch Thần Mâu.

Mệnh Vận Chi Mâu và Mệnh Vận Thần Mâu, chỉ kém một bậc, nhưng cái trước là hậu thế, còn cái sau lại là Thủy Tổ duy nhất.

Tử Vong Chi Mâu cũng vậy.

Tử Vong Chi Mâu của Tử Vong Đại Đế, muốn trở thành Tử Vong Thần Mâu, trừ phi tu luyện đến cực hạn, giết chết “Tử Thần”, khiến

Tử Vong Chi Mâu của bản thân, phản tổ đến Thần Mâu nguyên thủy nhất.

Đơn giản là, Thần Mâu có đặc tính duy nhất, liên quan tới quy tắc thiên địa.

Nhưng phương pháp này, chỉ là lý luận, còn độ khó và xác suất thành công, lại không thể tính toán được.

Bạch Lâm nói ra lời này, đơn giản là muốn khuyên nhủ sư tôn, có một số việc không thể cưỡng cầu.

- Ta minh bạch ý tứ của ngươi.

Tử Vong Đại Đế thoáng dừng lại một chút, sau đó lại mang theo một tia cuồng nhiệt mà nói:

- Nhưng Thần Mâu thứ chín này, còn chưa thực sự thức tỉnh, chủ nhân của nó, còn chưa phát triển. Đây là biện pháp đơn giản nhất, cơ hội có được Thần Mâu, nếu như mất đi, vi sư sẽ hối hận cả đời.

So với cướp đoạt, thay thế Thần Mâu khác, cơ hội này, có thể nói là cơ hội ngàn vạn năm khó gặp.

Chỉ riêng việc lúc này bắt giết Triệu Phong càng lúc càng khó khăn. Nhưng cho dù chỉ còn một tia hi vọng, Tử Vong Đại Đế cũng sẽ không buông tay.

Huống chi trước mắt, Tử Vong Đại Đế đang có được ưu thế thực lực tuyệt đối.

Tại Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác.

Một đạo bóng ma u ám, xuyên qua hư không vụ hải, hàn ý Tử Vong phô thiên cái địa, khiến cho vô tận sinh vật biển, đều lâm vào sợ hãi run rẩy.

- Là Tử Vong Đại Đế.

Trên đường, một số cường giả và thuyền hải tặc, đều sợ đến mất hết hồn vía.

Không lâu sau…

Lãnh Nguyệt Đại Đế và đám người Triệu Phong trong hạp cốc hoang vu, cũng nhận được tin tức.

Vì đối phó với Tử Vong Đại Đế, Lãnh Nguyệt Đại Đế và đám cao tầng của Thánh Địa hải tặc, đều đã chuẩn bị đầy đủ.

- Sắp đến rồi.

Triệu Phong hóa thành một đạo thiểm điện tàn phong, bay vọt lên hư không vụ hải.

Bốn người Lãnh Nguyệt Đại Đế, Bán Thần ấu đồng, Cự Sa Vương, Quỷ Lân Vương cũng lần lượt đuổi theo.

Một lúc sau…

Một phương thiên địa hư không, bỗng nhiên lâm vào hắc ám, làm nổi bật một thân ảnh vĩ ngạn thâm thúy.

- Tử Vong Đại Đế.

Ba người Lãnh Nguyệt Đại Đế, đều cảm thấy tâm thần thoáng run,

vội vàng đề phòng cao độ.

Người đến, chính là Đại Đế truyền kỳ cổ xưa nhất Thương Hải, có danh xưng là Ác Mộng Tử Vong.

- Một Đại Đế tấn chức không lâu, hai Vương Giả đỉnh phong. Triệu Phong, ngươi cho rằng là bằng vào những người này, có thể vây sát được ta?

Trong thanh âm của Tử Vong Đại Đế, hiển lộ toàn bộ lạnh nhạt và châm biếm.

Tình hình trước mắt, hắn đã thông qua “Mệnh Vận Chi Mâu” của Bạch Lâm, mà có được sự chuẩn bị tương ứng.

Đám người Triệu Phong, hai mặt nhìn nhau.

Tử Vong Đại Đế dường như không hề kinh ngạc chút nào đối với một màn trước mắt, thậm chí còn lộ ra dáng vẻ “quả nhiên là vậy”.

- Tử Vong Đại Đế.

Triệu Phong cười nói:

- Thủ hạ của ngươi, gần như đã bị ta giết tuyệt, đệ tử Ôn Lạc An của ngươi tự bạo ngay trước mắt. Đó là cái mà ngươi gọi là tự tin hả?

Lời này vừa nói ra, sắc mặt Tử Vong Đại Đế lập tức trầm xuống.

Áp bách tâm lý mà vừa rồi hắn xây dựng, nhất thời liền sụp đổ.

- Giết chết ngươi là có thể báo thù cho bọn họ, ta sẽ tìm được Luân Hồi Chi Mâu, khôi phục bọn họ. Còn ngươi, đời đời kiếp kiếp sẽ chết

không được tử tế.

Nụ cười trên mặt Tử Vong Đại Đế, lại càng âm lãnh độc lệ.

Tử Vong Đại Đế không phải là âm độc bình thường, không những muốn giết Triệu Phong, mà còn muốn hắn suốt đời suốt kiếp, đều sống không bằng chết.

Bầu không khí giữa hai bên, đã ngưng trệ tới cực điểm.

Tử Vong Đại Đế bỗng nhiên mở ra song chưởng, một Không Gian Tử Vong hắc ám đặc sệt, u lãnh khôn cùng, khiến bầu không khí trở nên nặng nề, chồng lên một phương thiên địa.

- Tiểu Thế Giới.

Đám người Lãnh Nguyệt Đại Đế, lập tức cảm nhận được một luồng lực lượng Tiểu Thế Giới không thể địch nổi.

Tiểu Thế Giới Tử Vong hắc ám khôn cùng, điên cuồng cắn nuốt không gian nguyên khí của thiên địa xung quanh, lôi kéo hết thảy sinh linh, nhằm vào linh hồn.

Bán Thần ấu đồng và hai vị Vương Giả đỉnh phong, đều cảm thấy thể xác và tinh thần trầm xuống, cảm nhận được một luồng áp lực rất lớn.

Lực lượng Tử Vong mênh mông, như một vòng tròn, không ngừng khuếch trương, dường như có ý đồ một mẻ lưới bắt trọn mọi người.

Trong tầm mắt Tiểu Thế Giới Tử Vong không ngừng ngưng thực, giống như một vực sâu hắc ám vĩ đại, một khi bị hút vào trong đó, hậu quả thật không tưởng tượng nổi.

- Vậy thì đánh vỡ Tiểu Thế Giới của ngươi.

Vẻ mặt Lãnh Nguyệt Đại Đế lạnh lẽo như băng, đao kiếm trong tay chém xuống, một phương hư không thiên địa, bị hoa kiếm và đao mang lạnh lẽo như sương nguyệt cắt phá.

Đao kiếm hồng mang lạnh lẽo rực rỡ, trong hư không hắc ám tĩnh mịch, chém ra một vực sâu khổng lồ.

Tiểu Thế Giới Tử Vong, cũng bị chém thành một cái hố sâu không thấy đáy.

Hàn hồng đao kiếm giao phong, tung hoành bốn phía, trong lúc vặn vẹo đan xen, chợt sinh ra một luồng lực lượng cắt phá, khiến Tiểu Thế Giới Tử Vong, xuất hiện một tia xu thế không ổn định.

Tử Vong Đại Đế thoáng biến sắc, không ngờ đây lại là một Đại Đế đao kiếm lưu am hiểu công kích.

Lãnh Nguyệt Đại Đế, lúc ở cấp bậc Vương Giả, công kích đã sắc bén vô song, có thể nói là số một trong hải tặc Thánh Địa.

Nàng chẳng qua là chưa đắp nặn thành Tiểu Thế Giới, nhưng Không Gian Lĩnh Vực lại tiếp cận xu hướng thực chất hóa, trong công kích đao kiếm áp súc, đều có một loại quang huy ngưng tụ như trời sao, trảm thiên tích địa tới cực hạn.

Luận công kích, Lãnh Nguyệt Đại Đế so với một số Đại Đế khác, còn mạnh hơn không ít.

- Cùng xông lên!

Cự Sa Vương và Quỷ Lân Vương, thúc dục lực lượng huyết mạch, lấy chiến lực cực hạn của Vương Giả đỉnh phong, tấn công Tiểu Thế Giới Tử Vong.

- Phách lực Thánh Thể.

Toàn thân Bán Thần ấu đồng lóe lên rực rỡ, thân hình cũng bành trướng, Phách lực Thánh Thể cường đại, ở trong hư không hiện ra một hư ảnh Lực Phách màu vàng, bễ nghễ bá đạo, dồn ép xuống Tử Vong Đại Đế cùng với Tiểu Thế Giới này.

Ầm ầm ầm...

Trong nhất thời, Tiểu Thế Giới của Tử Vong Đại Đế thoáng rung động một phen, bị đánh phá ra một lỗ hổng lớn.

Cơ thể hắn cũng trầm xuống, bị “Phách lực Thánh Thể” áp bách.

Tử Vong Đại Đế xem nhẹ Lãnh Nguyệt Đại Đế và hai vị Vương Giả đỉnh phong, nên cũng đã đánh giá sai thực lực và tốc độ trưởng thành của Bán Thần ấu đồng.

Bán Thần ấu đồng tấn chức Hư Thần Cảnh trung kỳ, Kim Khôn Thánh Thể đã đạt tới tầng thứ năm có chút thành tựu, hơn nữa ý cảnh siêu nhiên, trong thời gian ngắn có thể chống lại Đại Đế cũng không phải là chuyện khó.

- Không ngờ, ngươi đường đường là Bán Thần trọng sinh, lại trở thành nô bộc cho tiểu tử kia.

Tử Vong Đại Đế liếc nhìn Bán Thần ấu đồng một cái.

Động tác của Bán Thần ấu đồng thoáng dừng lại, nhưng cũng không

chần chừ, lại tiếp tục công kích Tiểu Thế Giới Tử Vong.

Lúc này.

Triệu Phong còn chưa gia nhập chiến cuộc, mà Tiểu Thế Giới Tử Vong của Tử Vong Đại Đế đã xuất hiện từng trận rung động.

Chẳng qua, Tiểu Thế Giới Tử Vệ lại vô cùng đặc thù, điên cuồng hấp thu nguyên khí thiên địa, toàn bộ sinh linh trong hải dương hư không phụ cận, đều hóa thành xương khô.

Năng lực công kích của ngoại giới, tại một trình độ nhất định, cũng không thể phá được Tiểu Thế Giới Tử Vong.

- Tử Vong Đại Đế không giống như trước kia, trước tiên phát động công kích, mà lại triển khai Tiểu Thế Giới Tử Vong, hắn đang có tính toán gì?

Triệu Phong vẫn không tham dự tiến công.

Hắn muốn lưu thủ, để ứng phó với sát chiêu của Tử Vong Đại Đế.

Tiểu Thế Giới của Tử Vong Đại Đế, sở trường về phòng thủ và phụ trợ, và là một loại công kích chớp nhoáng.

- Tử Vong oán linh.

Tử Vong Chi Mâu của Tử Vong Đại Đế xuất hiện một thông đạo lốc xoáy tối đen không thấy đáy.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Vài luồng khí tức âm hàn kinh người, từ trong thông đạo lốc xoáy kia

phát ra.

Ô...ô...ô...n...g!

Từng trận tê rống khiến người khác cảm thấy lông tóc dựng ngược, từ trong Tiểu Thế Giới Tử Vong xuất hiện.

Rắc rắc rắc…

Trong Tử Vong Chi Mâu, truyền ra ba đầu oán linh như thực chất, mỗi một đầu ít nhất cao tới trăm trượng.

Nhất là oán linh đứng giữa, phát ra khí tức sức mạnh to lớn, có thể sánh ngang với Đại Đế Hư Thần Cảnh.

- Oán linh cấp Đại Đế…

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, lập tức nhìn thông suốt.

Cẩn thận nhìn kỹ, chỉ thấy hình thái oán linh cấp bậc Đại Đế này, có chút giống với Mộ Vân Đại Đế, nhưng lại không phải hoàn toàn, dường như còn dung nhập với khí tức của những linh hồn Đại Đế khác.

Hai oán linh còn lại, phát ra hồn lực chấn động, cũng có thể so với Vương Giả đỉnh phong.

Dưới tiếng rống thê lương đó, ba đại oán linh, lao ra khỏi Tiểu Thế Giới, đánh về phía ba người Lãnh Nguyệt Đại Đế.

Đám người Lãnh Nguyệt Đại Đế, cảm thấy trong lòng run lên, linh hồn đau đớn một trận, toàn thân lạnh lẽo bất an.

Mấy đầu oán linh này, mỗi một đầu, ít nhất là từ tàn hồn của hai ba vị Đại Đế cùng cấp hoặc Vương Giả, ngưng tụ trọng tổ lại mà thành.

Lãnh Nguyệt Đại Đế, Cự Sa Vương, Quỷ Lân Vương, đều bị đánh cho liên tục bại lui.

Ba đại oán linh này, không phải oán linh bình thường, bọn chúng đều có năng lực công kích linh hồn cấp bậc Vương Giả, Đại Đế, ngoài ra còn có năng lực công kích vật chất.

Tại phương diện linh hồn, Lãnh Nguyệt Đại Đế không có ưu thế, liền nhanh chóng bị oán linh cấp bậc Đại Đế áp chế.

Cự Sa Vương và Quỷ Lân Vương, đều bị một oán linh Vương Giả đánh cho liên tục bại lui, tâm thần uể oải.

- Hừ, chỉ là oán linh mà thôi, trước hết ta sẽ gạt bỏ hai đầu oán linh cấp bậc Vương Giả kia…

Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

- Tinh Thần Thứ.

Trong mắt trái của Triệu Phong, chợt phóng ra một đạo mũi nhọn tinh thần màu tím vĩ đại, mặt ngoài còn chập chờn một tia lôi văn u ám thần bí.

Phốc…

Oán linh cấp bậc Vương Giả trong đó, bị Tinh Thần Thứ xuyên thủng, nhất thời mất hồn mất vía, bị oanh tạc cho tan thành mây khói.

Phải biết rằng.

Tinh Thần Thứ của Triệu Phong, ẩn chứa một tia lực lượng không kém Lôi lực Thần Kiếp, có năng lực đả kích mang tính hủy diệt đối với linh hồn.

Triệu Phong vừa đắc ý, đột nhiên lại sinh ra cảm ứng, lập tức biến sắc.

- Chủ nhân, cứu ta…

Bán Thần ấu đồng kinh hãi kêu lên một tiếng.

- Tử Vong Ngưng Thị.

Tử Vong Đại Đế ở trong Tiểu Thế Giới, dùng một đôi Tử Vong Chi Mâu sâu thẳm u ám, tập trung khóa chặt trên người Bán Thần ấu đồng.

Trên mặt Bán Thần ấu đồng lộ vẻ thống khổ giãy giụa, một nguyên hồn nhỏ bé màu vàng nhạt, gần như thoát ly khỏi thân thể.

Thì ra.

Lúc Tinh Thần Thứ mà Triệu Phong thi triển, đánh chết oán linh, Tử Vong Chi Mâu cũng lập tức phát động “Tử Vong Ngưng Thị”.

- Mục tiêu của hắn là Bán Thần ấu đồng.

Nội tâm Triệu Phong chợt trầm xuống.

Hắn đột nhiên phát hiện, kế hoạch của Tử Vong Đại Đế, triệu hồi oán linh ra, chính là vì muốn làm phân tâm Triệu Phong.

Ý cảnh của Bán Thần ấu đồng mặc dù cao, nhưng phương diện linh hồn vẫn là cấp bậc Vương Giả, chẳng qua là ý chí khí lực cường đại. Con đường tu luyện của hắn chính là luyện thể, cho dù là ở kiếp trước, tạo nghệ Hồn đạo cũng có thể uy hiếp hắn.

Chương 746: Tử Vong Truy Sát (Chín)

- Chủ nhân, cứu ta…

Bán Thần ấu đồng điên cuồng giãy dụa, nguyên hồn màu vàng nhạt, gần như đã thoát ly khỏi thân thể.

Nếu không có ý chí Bán Thần, ý cảnh cao siêu, đổi lại là một Vương Giả Hư Thần Cảnh hậu kỳ khác, e rằng đã sớm bị Tử Vong Đại Đế thu lấy linh hồn rồi.

- Chỉ cần giải quyết Bán Thần Côn Vân, Triệu Phong cho dù được trợ giúp, cũng không có gì đáng lo lắng.

Tử Vong Đại Đế đứng lặng lẽ trong Tiểu Thế Giới Tử Vong, toàn lực thúc dục Tử Vong Chi Mâu.

Đồng thời.

Vương miện ám kim trên đầu hắn, mạnh mẽ xuất hiện một luồng hồn lực chấn động kinh người, đối với bí thuật Hồn đạo, có khả năng tăng phúc nhất định.

- Bị lừa rồi.

Trong lòng Triệu Phong thoáng nặng nề, sắc mặt trở nên nghiêm trọng.

Trong chiến đấu đối kháng với Tử Vong Đại Đế, Bán Thần Côn Vân

có tác dụng không thể thay thế.

Phách lực Thánh Thể của Bán Thần ấu đồng, là bí thuật quyền pháp, có thể áp chế ý cảnh Tử Vong Đại Đế, hạn chế đối phương phát huy thực lực.

Nếu mất đi Bán Thần ấu đồng, đám người Triệu Phong sẽ phải đối diện với Tử Vong Đại Đế ở trạng thái đỉnh phong, không gặp chút trói buộc nào.

Thế nhưng.

“Tử Vong Ngưng Thị” đã thành công hơn phân nửa, cơ bản đã kém Bán Thần ấu đồng ra khỏi thân thể.

Tử Vong Đại Đế, trước đó đã có chuẩn bị, cho nên mới thi triển Tiểu Thế Giới Tử Vong làm bình chướng.

Đồng thời, oán linh cấp bậc Đại Đế, cũng kiềm chế đám người Lãnh Nguyệt Đại Đế.

- Muốn ngăn cản Tử Vong Đại Đế, sẽ phải giết vào trong Tiểu Thế Giới Tử Vong, đột phá tầng bình chướng này.

Triệu Phong ý niệm xoay chuyển.

Lúc này gần như không còn thời gian để suy nghĩ nữa.

Bởi vì không đến thời gian một nhịp hô hấp nữa, linh hồn của Bán Thần ấu đồng, sẽ bị “Tử Vong Ngưng Thị” rút đi.

- Một khi đã vậy…

Triệu Phong hít sâu một hơi, trong mắt trái xuất hiện Đồng lực tử sắc rực rỡ chói mắt, hình thành một trận gợn sóng lốc xoáy sâu không thấy đáy.

- Ồ? Cái gì?

Tử Vong Đại Đế đầu tiên là ngẩn ra, chợt hoảng hốt thất thanh:

- Làm sao có thể?

Vụt...

Nguyên hồn màu vàng nhạt vừa bị hắn kéo ra khỏi thân thể đối phương, đang dừng lại trong không trung, lại đột nhiên bị một luồng lực lượng khác lôi kéo.

“Tử Vong Ngưng Thị” của Tử Vong Đại Đế, chợt cảm thấy một luồng lực cản nghịch kháng.

- Thần… Mâu… Ngưng… Thị.

Trong mắt trái của Triệu Phong, mạnh mẽ xuất hiện một lốc xoáy màu tím sâu không thấy đáy, xuyên suốt một thế giới Tử huyễn lượn lờ sương mù.

Một luồng lực hút trí mạng, từ trong Thần Linh Nhãn của Triệu Phong truyền đến.

- Thật tốt quá.

Bán Thần ấu đồng mừng như điên, cảm thấy một luồng bí thuật Hồn đạo cùng loại với “Tử Vong Ngưng Thị”, đang lôi kéo bản thân quay trở về thân thể.

- Thần Mâu Ngưng Thị? Không ngờ ngươi lại học trộm bí kỹ Tử Vong của ta…

Nụ cười của Tử Vong Đại Đế lập tức cứng đờ, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Giờ khắc này, hô hấp của hắn trở nên dồn dập, tức giận dâng tràn, hổn hển, sắc mặt xanh mét.

Tử Vong Ngưng Thị chính là bí kỹ chiêu bài của hắn, không ngờ lại bị tiểu tử kia học trộm.

- Hừ, chỉ cần có tạo nghệ Hồn đạo và lý giải nhất định, muốn hút đi linh hồn của mục tiêu, cũng không tính là khó. Mấu chốt chính là phải có huyết mạch đồng tử cường đại làm điểm tựa.

Mái tóc tím của Triệu Phong tung bay, trên mặt tràn ngập lãnh ý, mắt trái tập trung trên người Bán Thần ấu đồng.

Tử Vong Ngưng Thị và Thần Mâu Ngưng Thị.

Nguyên lý của hai đại bí kỹ, cơ bản là giống nhau.

Hơn nữa, huyết mạch đồng tử của hai người, đều thiên hướng hệ linh hồn.

Triệu Phong đã hai lần thừa nhận qua công kích “Tử Vong Ngưng Thị”, lần đầu là tại Di tích Tử Thánh, lần thứ hai là ở phụ cận Thánh Địa hải tặc.

Hơn nữa, Triệu Phong đã nghiên cứu qua “Minh Đồng bí điển” của Tử Vong Đại Đế, cho nên cũng hiểu biết rất nhiều nguyên lý Đồng

pháp và bí thuật Hồn đạo.

Lấy bản chất Thần Linh Nhãn đối với năng lực khống chế vật chất, sáng tạo ra “Thần Mâu Ngưng Thị” của bản thân, cũng không tính là khó.

Trong hư không.

Nguyên hồn màu vàng nhạt của Bán Thần ấu đồng, đang dần trở về thân thể.

Hắn có ý chí Bán Thần, khả năng giằng co với “Tử Vong Ngưng Thị” cũng tiếp cận Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Nói một cách tương đối thì.

Tử Vong Đại Đế phải đối diện với Bán Thần ấu đồng và Triệu Phong liên thủ.

Bán Thần ấu đồng tự nhiên là ra sức giãy dụa, thuận theo phương hướng của Triệu Phong.

- Tử Vong Đại Đế, Đồng pháp Hồn đạo của ngươi, trong tay của ta sẽ phát dương quang đại…

Triệu Phong đắc ý cười lớn.

Tử Vong Đại Đế tức giận đến mức thở hổn hển, nghe nói như vậy, thiếu chút nữa là không nhịn được mà hộc máu.

Vụt...

Nguyên hồn màu vàng nhạt của Bán Thần ấu đồng, trở về trong cơ

thể, dưới sự trợ giúp của Triệu Phong, lập tức cố thủ nguyên hồn.

Vì phòng ngừa Tử Vong Đại Đế lại gây khó dễ lần nữa, Triệu Phong lại vận chuyển Đồng lực, dung nhập một tầng lôi văn Lôi lực Thần Kiếp xung quanh nguyên hồn của Bán Thần ấu đồng.

Nếu như Tử Vong Đại Đế có ý đồ với Bán Thần ấu đồng, sẽ bị Lôi lực Thần Kiếp Hồn đạo phản phệ, ít nhất cũng sẽ không thuận lợi.

- Chủ nhân, may mắn là ngài kịp thời ra tay.

Bán Thần ấu đồng thở phào nhẹ nhõm.

Ở bên cạnh, trận chiến giữa Lãnh Nguyệt Đại Đế, Cự Sa Vương, Quỷ Lân Vương cùng với oán linh Tử Vong, cũng dần chiếm thượng phong.

Thủ đoạn công kích của oán linh Tử Vong, chủ yếu là Hồn đạo, công kích vật chất cũng không tính là mạnh.

Ba người Lãnh Nguyệt Đại Đế, sau khi quen thuộc với thủ đoạn công kích của oán linh Tử Vong, đã dần có phương pháp ứng đối.

Cự Sa Vương liên thủ với Quỷ Lân Vương, đem một oán linh Tử Vong trong đó, đánh cho liên tục kêu thảm thiết.

Nhất là Quỷ Lân Vương, có thể chất quỷ linh, đối với công kích oán linh Tử Vong, có sức miễn dịch rất mạnh.

Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, cũng không chần chờ nữa, lập tức tấn công Tiểu Thế Giới Tử Vong.

- Xích Kim Bạo Quyền.

Triệu Phong vận chuyển Xích Kim Phong Lôi, một quyền đánh ra, trước tầm mắt là một mảnh gió lốc Xích Kim thiêu đốt bao trùm, lôi minh viêm bạo.

Chỉ thoáng chốc, một mảnh không gian hôn ám, đã bị hào quang Xích Kim rực rỡ nhiễm hồng, dường như có chút rung động.

Một quyền này của Triệu Phong, dung nhập ba đại không gian Lĩnh Vực, đồng loạt va chạm với Tiểu Thế Giới Tử Vong.

Rầm rầm rầm…

Bề mặt Tiểu Thế Giới Tử Vong, sinh ra một loạt khe nứt, còn chỗ bị đánh trúng chính diện, thì xuất hiện một lỗ thủng đường kính vài dặm.

“Xích Kim Bạo Quyền” do Xích Kim Phong Lôi phát ra, thuộc tính Xích Viêm có áo nghĩa “Bạo”, dung nhập với Lôi lực Thần Kiếp.

- Không tốt.

Sắc mặt Tử Vong Đại Đế đại biến, vị trí Tiểu Thế Giới Tử Vong của hắn, bị đả kích thảm trọng, xuất hiện một vết nứt lớn.

Hiện nay.

Linh hồn của Triệu Phong, đã hấp thu được hai ba trăm tia Lôi lực Thần Kiếp, khí tức so với trước kia lại càng ngưng thực hơn.

Lực phá hoại do áo nghĩa Lôi Kiếp và áo nghĩa hủy diệt, hoàn toàn vượt qua tưởng tượng, rất khó có thể chữa trị.

Tiểu Thế Giới của Tử Vong Đại Đế, đồng dạng cũng lấy không gian chân nguyên như biển làm suối nguồn trung tâm.

Một khi Tiểu Thế Giới bị tổn hại, hắn có thể thông qua lực lượng này để chữa trị.

Nhưng Lôi lực Thần Kiếp, có lực phá hoại mang tính hủy diệt, thưởng tổn đến căn nguyên trụ cột của Tiểu Thế Giới, gần như là thương hại vĩnh viễn không thể chữa trị.

- Tử Vong, ta sẽ đánh nát Tiểu Thế Giới của ngươi.

Triệu Phong thét dài một tiếng, thế công như chớp giật, sau lưng mở ra một đôi quang dực Xích Kim to lớn, bay quanh Tiểu Thế Giới Tử Vong, điên cuồng công kích.

Phong Lôi Chi Dực tiến thêm một bước tăng phúc uy thế của hắn, ưu thế tại phương diện tốc độ, giúp Triệu Phong có thể tiến thối tự nhiên.

- Cấm Nguyên Chưởng.

- Phong Thiên Thập Bát Chưởng.

Bán Thần ấu đồng lấy ý cảnh siêu phàm trong bí pháp truyền thuyết, hạn chế lớn thực lực của Tử Vong Đại Đế.

Tiểu Thế Giới Tử Vong, dưới công kích của Bán Thần ấu đồng, nguyên khí lưu động ngưng trệ, lực lượng của Tiểu Thế Giới cũng bị hạn chế.

Nực cười.

Tử Vong Đại Đế gần như nổi trận lôi đình, mắt thấy Tiểu Thế Giới của bản thân, dưới tầng tầng hạn chế, lâm vào đả kích mang tính hủy diệt.

So với lần giao phong trước.

Tu vi thực lực của Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, đều trưởng thành đến mức không thể tin nổi.

Nhất là Triệu Phong, tu luyện thành “Xích Kim Phong Lôi” trước nay chưa từng có, hỏa hầu không tầm thường, thậm chí còn hấp thu hai ba trăm tia Lôi lực Thần Kiếp.

Triệu Phong chuyên nhằm vào sơ hở của Tiểu Thế Giới Tử Vong, tiến hành phá hư căn nguyên.

Thần Linh Nhãn của hắn, có thể nhìn thấy mọi chi tiết của Tiểu Thế Giới Tử Vong, sơ hở mà đối phương lộ ra, càng ngày càng nhiều.

- Tử Vong lực tràng.

Tiểu Thế Giới của Tử Vong Đại Đế, nhanh chóng biến mất, đổi thành một lực tràng u ám như mực, cực kỳ khủng bố, cắn nuốt hết thảy sinh cơ và lực lượng xung quanh.

Phạm vi của lực tràng Tử Vong nhỏ hơn, cho nên cũng không thể phát huy được lực lượng như Tiểu Thế Giới.

Chẳng qua.

Bí kỹ phòng hộ rất mạnh, có thể hấp thu và phản chấn công kích.

Nhưng hiện tại, uy lực áo nghĩa Xích Kim Phong Lôi của Triệu

Phong, đã khác xa trước kia, thậm chí còn dung nhập vào Lôi lực Thần Kiếp càng mạnh hơn.

Ầm ầm ầm...

Tử Vong lực tràng rung động từng trận, hiệu suất hấp thu và phản chấn đối với công kích của Triệu Phong, đã giảm xuống còn ba thành.

Lôi lực Thần Kiếp gần như khắc chế hết thảy lực lượng và sinh linh trong thiên địa.

Ngay cả lực lượng Tử Vong, vẫn bị Lôi lực Thần Kiếp khắc chế mạnh mẽ, càng không nói đến việc hấp thu chuyển hóa.

Mỗi lần va chạm, Tử Vong lực tràng của Tử Vong Đại Đế, đều run rẩy một trận, tiêu hao tăng mạnh.

- Cấm Nguyên Chưởng.

Phương thức công kích của Bán Thần ấu đồng, cũng phát sinh biến hóa vi diệu.

Cái gọi là “Cấm Nguyên Chưởng”, chính là hạn chế và giam cầm các loại nguyên khí lực lượng, đạt tới trình độ nhất định, có thể trực tiếp giam cầm các loại lực lượng nguyên khí trong một khu vực.

Đến lúc đó, cũng chỉ có lực lượng khí lực mới không bị hạn chế.

Loại bí pháp này, phối hợp với thể tu, có thể nói là tổ hợp vô địch.

Tử Vong lực tràng, thuộc về một loại hình thái lực lượng, dưới Cấm Nguyên Chưởng thi triển, dường như có vẻ héo rũ ảm đạm nhất

định, uy lực giảm mạnh.

- Tử Vong Chi Liêm.

Tử Vong Đại Đế phản kích, sức mạnh to lớn Tử Vong chấn động, trong tay xuất hiện một thanh cự liêm hắc vụ lượn lờ.

Phốc phốc phốc…

Liêm ảnh Tử Vong to lớn, kéo động tầng tầng hàn phong Tử Vong, loạn vũ thiên địa, chém về phía Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng.

Thế nhưng, dưới sự hạn chế của Cấm Nguyên Chưởng, bất luận là công kích hay là phòng ngự của Tử Vong Đại Đế, đều có cảm giác ngưng trệ, nguyên khí không thông suốt.

Keng keng keng…

Trên người Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, bắn tung tóe một trận tia lửa.

Khí lực phòng ngự của hai người, đều đạt tới tình trạng biến thái.

Triệu Phong có được huyết mạch Huyền Băng Lân tộc, có sẵn "Huyền Băng Lĩnh Vực", toàn bộ công kích và vật chất tiếp cận, đều sẽ nhanh chóng kết băng.

Lân văn Băng Lam bên ngoài thân thể hắn, có lực phòng ngự rất mạnh.

"Kim Khôn Thánh Thể" của Bán Thần ấu đồng, đạt tới tầng thứ năm có chút thành tựu, ngay cả Vương Giả đỉnh phong cũng khó có thể phá vỡ tầng phòng ngự này, hắn chỉ cần liên thủ với Triệu Phong,

tức thì có thể ứng phó với công kích của Tử Vong Đại Đế.

- Xem ta phá Tử Vong lực tràng của ngươi.

Triệu Phong mang theo Bán Thần ấu đồng, di động cao tốc, trong tay ngưng hiện một thanh quang mâu Xích Kim dài đến trăm trượng.

Xích Kim Phong Lôi, lấy hình thái trường mâu xuất hiện, lực lượng càng tập trung ngưng luyện.

Phốc phốc…

Bên ngoài quang mâu Xích Kim, nổi lên một Lôi lực Thần Kiếp và khí tức hủy diệt kinh người, trực tiếp đâm thủng một lỗ lớn trên Tử Vong lực tràng.

Mắt thấy, ngoài mặt Tử Vong lực tràng, xuất hiện tầng tầng vỡ tan và lỗ thủng, có xu thế không ổn định.

Đinh đinh đinh…

Tử Vong Đại Đế vũ động “Tử Vong Cự Liêm”, cùng giao kích với “quang mâu Xích Kim” của Triệu Phong, sinh ra một luồng lực lượng cấm kỵ chôn vùi vạn vật.

- Mau lui lại.

Hai người Cự Sa Vương và Quỷ Lân Vương, đều biến sắc, liên tục lui lại.

- Lực lượng thật kinh người…

Lãnh Nguyệt Đại Đế cảm nhận được Triệu Phong và Tử Vong Đại

Đế, thực lực hoàn toàn không thua kém những Đại Đế hàng đầu.

Ngay cả nàng, cũng phải né tránh.

Một oán linh cấp bậc Vương Giả còn lại, vốn trên người chồng chất vết thương, đã trực tiếp bị chôn vùi trong trận chiến giữa hai người.

Tử Vong Đại Đế toàn lực đánh một trận với Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, đã không cần đến những đầu oán linh kia nữa.

Hắn càng đánh, lại càng giật mình.

Thực lực của Triệu Phong, không ngờ lại trưởng thành đến mức đáng sợ.

Hắn có được Xích Kim Phong Lôi, đã vượt qua hệ thống của Phong Lôi Đại Đế, so với Phong Lôi Đại Đế thời kỳ đỉnh phong, e rằng chỉ mạnh hơn chứ không kém thua.

Ít nhất, Phong Lôi Đại Đế còn chưa dung nhập với Lôi lực Thần Kiếp.

- Triệu Phong này, đã có được thực lực sánh ngang với Đại Đế hàng đầu rồi…

Lãnh Nguyệt Đại Đế và hai gã Vương Giả đỉnh phong, đều cảm thấy trong lòng rung động.

Chương 747: Tử Vong Truy Sát (Mười)

Chiến lực tổng hợp của Triệu Phong hiện nay, quả thật không hề thua kém Đại Đế đỉnh phong.

Xích Kim Phong Lôi, dung nhập Lôi lực Thần Kiếp, siêu việt hệ thống của Phong Lôi Đại Đế, Phong Lôi Chi Dực có tốc độ ngạo thị thiên địa.

Huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng là Huyền Băng Lân tộc, khí lực phòng ngự mạnh mẽ, còn có Lĩnh Vực thiên phú.

Thần Linh Nhãn.

Tiềm lực của Thần Mâu thứ chín, khiến cho ngay cả Tử Vong Đại Đế cũng phải kiêng kỵ.

Thiếu khuyết duy nhất, chính là nội tình. Dù sao phần lớn Đại Đế Hư Thần Cảnh, đều là tích trữ do vô vàn năm tháng mà tạo thành.

Trên khoảng không vụ hải.

Triệu Phong và Tử Vong Đại Đế đánh cho thiên địa hôn ám, chiến đấu càng gay cấn kịch liệt.

Đương nhiên, tác dụng mà Bán Thần ấu đồng phát huy, cũng không thể bỏ qua. Bởi vì sự tồn tại của hắn, khiến cho các loại thủ đoạn bí kỹ của Tử Vong Đại Đế, đều bị bó tay bó chân, không thể phát huy được chiến lực cao nhất.

Trong lòng Tử Vong Đại Đế nghẹn khuất một phen.

Chỗ dựa lớn nhất của hắn là Tử Vong Chi Mâu, mà tại một trình độ nhất định, lại bị Thần Mâu thứ chín khắc chế.

Vừa rồi, Tử Vong Ngưng Thị và Thần Mâu Ngưng Thị đối kháng với nhau, huyết mạch đồng tử của hắn, bị áp bách, thậm chí còn mơ hồ rung động.

Hắn không dám dễ dàng vận dụng Tử Vong Chi Mâu, lo lắng sẽ kích thích khiến Thần Mâu thứ chín thức tỉnh.

- Ầm…

Cách đó không xa, chợt truyền đến một tiếng nổ kinh thiên, tại phương diện linh hồn, chợt truyền đến tiếng kêu thê lương thảm thiết.

Thì ra, đầu oán linh cấp bậc Vương Giả đỉnh phong còn lại, đã bị ba người Lãnh Nguyệt Đại Đế, liên thủ đánh chết.

- Cùng xông lên.

Lãnh Nguyệt Đại Đế, Cự Sa Vương, Quỷ Lân Vương, là ba đại cự đầu mạnh nhất Thánh Địa hải tặc, từ mấy phương vây giết.

Ba người này, không người nào là dễ bắt nạt.

Thể chất huyết mạch của Cự Sa Vương và Quỷ Lân Vương, đều không tầm thường, chiến lực tiếp cận Đại Đế.

Nhất là lực phòng ngự của hai người, khả năng sinh tồn rất cường

đại.

Một màn lúc này.

Đúng như hình ảnh mà nữ hài bạch đồng đã đoán ra, Tử Vong Đại Đế đã lâm vào sự vây công của mọi người.

- Tại sao…

Tử Vong Đại Đế chri cảm thấy một luồng số mệnh mơ hồ không thể ngăn cản.

Hắn vốn đã chuẩn bị đối với hình ảnh quỹ tích vận mệnh, nhưng kết quả là vẫn không có gì thay đổi.

Ba người Lãnh Nguyệt Đại Đế gia nhập, khiến Tử Vong Đại Đế lập tức rơi vào hạ phong.

- Đao Kiếm Vô Song.

Đao kiếm trong tay Lãnh Nguyệt Đại Đế, giao thoa xoay tròn, hình thành một trận đao kiếm phong bạo như sương nguyệt.

Ô...ô...ô...n...g!

Đao kiếm phong bạo này cấp tốc xoay tròn, hàn phong dày đặc, vô số đốm sáng như thủy ngân, không chỗ nào không thể xâm nhập, thẩm thấu khắp một mảnh thiên địa hư không.

Những nơi nó đi qua, vạn vật đều bị cắt xé thành bụi phấn.

Tử Vong lực tràng của Tử Vong Đại Đế, lọt vào sự cắt xé của “Đao Kiếm Vô Song”, lại càng xuất hiện nhiều vết nứt hơn.

Lãnh Nguyệt Đại Đế là người tài cao gan lớn, trực tiếp đánh cận thân, đánh phía Tử Vong lực tràng.

Tất cả mọi người đều cả kinh.

Trên mặt Tử Vong Đại Đế đầy vẻ châm biếm, tiếp cận Tử Vong lực tràng, vậy chẳng khác gì tìm chết.

Tử Vong lực tràng có năng lực cắn nuốt và phản phệ cường đại.

Thế nhưng, một màn kinh người lại xuất hiện.

Vương miện hải tặc trên đầu Lãnh Nguyệt Đại Đế, đột nhiên xuất hiện một sức mạnh to lớn thiên địa, huyền bí khôn cùng, sinh ra một tia tương liên thần bí với Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác.

Chỉ trong thoáng chốc.

Toàn thân Lãnh Nguyệt Đại Đế được thêm vào một trận hư quang rực rỡ chói mắt.

Một luồng lực lượng bao bọc, khiến lực phòng ngự của nàng, tăng lên gấp bội.

Ầm…

Lãnh Nguyệt Đại Đế dẫn động “Đao Kiếm phong bạo”, xông vào Tử Vong lực tràng, sinh ra va chạm kinh tâm động phách.

Mặc kế thắng thua thành bại, Lãnh Nguyệt Đại Đế đã đứng ở thế bất bại.

- Thánh Địa hải tặc che chở…

Tử Vong Đại Đế thấy một màn này, đột nhiên nhớ lại, Lãnh Nguyệt Đại Đế chính là Hải Tặc Hoàng tân sinh, được Thánh Địa hải tặc che chở.

Phải biết rằng.

Lãnh Nguyệt Đại Đế vốn là Đại Đế sở trường công kích, hiện tại lại được Thánh Địa hải tặc che chở, xem như đứng ở thế bất bại, cũng khó chơi vô cùng.

Ầm ầm ầm...

Năm đại cường giả liên thủ, dưới tình huống “nội ứng ngoại hợp”, Tử Vong lực tràng rốt cuộc cũng sụp đổ, tứ phân ngũ liệt.

Ầm…

Khoảnh khắc Tử Vong lực trường sụp đổ, Tử Vong Đại Đế lâm vào phản phệ, thân hình bị đẩy lui đến vài dặm.

Ngay cả hắn có được “Bất Diệt Tử Thân”, vẫn chịu thiệt thòi như cũ.

Còn không đợi hắn dừng lại thân hình.

- Phong Lôi Dực Trảm.

Một đạo Xích Kim Lôi Dực to lớn, như ảnh tùy hình, đột nhiên xuất hiện trước Tử Vong Đại Đế, bị một đạo mũi nhọn Lôi Dực viêm liệt, vừa vặn đánh trúng.

Phốc phốc…

Phong Lôi Dực Trảm Xích Kim sắc, phát ra luồng khí tức Lôi Kiếp hủy diệt, bạo liệt trên người Tử Vong Đại Đế.

Trên người Tử Vong Đại Đế, nhất thời lưu lại một đạo vết thương có thể thấy cả xương.

Nếu không phải hắn có được Bất Diệt Tử Thân, đổi lại là Đại Đế bình thường, bị chính diện đánh trúng như vậy, không chết cũng tàn phế.

Tử Vong Đại Đế hét lớn một tiếng, bị thương không nhẹ.

Đáng sợ nhất chính là, Lôi lực Thần Kiếp và lực lượng hủy diệt mang đến cho hắn thương thế gần như là vĩnh cửu, rất khó có thể chữa trị.

- Cấm Nguyên Chưởng.

- Đao Kiếm Trường Hồng.

Bán Thần ấu đồng và Lãnh Nguyệt Đại Đế, từ một phương hướng khác giết đến.

Tử Vong Đại Đế dưới tình huống bất đắc dĩ, phải xuất ra Tiểu Thế Giới Tử Vong, đối kháng với sự quần ẩu vây công của mọi người.

Nhưng đây cũng chỉ là kế nghi binh.

Dưới sự quần công của năm đại cường giả, Tiểu Thế Giới Tử Vong, cũng không kiên trì được bao lâu nữa.

Chỉ trong mấy nhịp hô hấp.

Tiểu Thế Giới Tử Vong, xuất hiện một lỗ thủng lớn và nứt rạn.

- Đừng cho hắn chạy…

Triệu Phong và Lãnh Nguyệt Đại Đế liếc nhìn nhau, trực tiếp xung phong giết đến Tiểu Thế Giới Tử Vong sâu thẳm kia.

Dưới tình huống bình thường.

Khinh suất tiến vào Tiểu Thế Giới của địch nhân, sẽ gặp phải cục diện bất lợi.

Nhưng Tiểu Thế Giới Tử Vong này đã vỡ tan, thủng nhiều chỗ, sơ hở trùng trùng, Triệu Phong và Lãnh Nguyệt Đại Đế cũng không cần úy kỵ.

Lãnh Nguyệt Đại Đế Đại Đế được Thánh Địa hải tặc che chở, đã đứng ở thế bất bại, tất nhiên không cần phải lo lắng.

- Băng Hoàng Thương.

Trong huyết mạch của Triệu Phong, chảy xuôi một dòng chất lỏng Băng Lam, tạo thành một kiện “Băng giáp U Lam”, bao trùm khắp toàn thân.

Trên tầng phòng ngự của huyết mạch Huyền Băng Lân tộc, lại xuất hiện một hộ giáp Băng Hoàng.

- Băng Phong Thiên Địa.

Triệu Phong hét lớn một tiếng, lực lượng huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, toàn lực bùng nổ, một luồng hàn lưu màu lam, mang theo hàn lực Huyền Băng, trong nháy mắt đóng băng cả một không gian.

Trong Tiểu Thế Giới Tử Vong, chợt xuất hiện một bầu khí tượng băng thiên động địa, lực lượng Tiểu Thế Giới, cũng bị ngưng kết đóng băng nhất định, tiến thêm một bước suy giảm.

- Đao Kiếm Vô Song.

Lãnh Nguyệt Đại Đế vũ động đao kiếm, hóa thành một trận Đao Kiếm phong bạo lạnh lẽo như sương nguyệt, hào quang rực rỡ như thủy ngân thẩm thấu hư không, không chỗ nào là không thể xâm nhập.

Những nơi hai người đi qua, vật chất trong Tiểu Thế Giới, đều bị phá thành mảnh nhỏ.

Ầm ầm ầm...

Tiểu Thế Giới của Tử Vong Đại Đế, lung lay chấn động, cách phân giải không xa, một vài vị trí cục bộ, trực tiếp sụp đổ vỡ nát.

Rất nhanh.

Triệu Phong và Lãnh Nguyệt Đại Đế, đã đánh đến trước mặt Tử Vong Đại Đế.

Không gian nơi này, đã bị lực lượng Tiểu Thế Giới của Tử Vong Đại Đế bao trùm.

Chỉ tiếc rằng, Tiểu Thế Giới Tử Vong gần như đã bị phá cho sụp đổ, tứ phân ngũ liệt, không thể cung cấp bao nhiêu trợ lực cho hắn.

- Không ngờ có thể bức ta đến nước này… Không hổ là người có được Thần Mâu thứ chín.

Tử Vong Đại Đế thấp giọng cảm khái.

Hai tròng mắt tối đen của hắn xoay tròn một trận, bắt đầu nổi lên một luồng Tử Vong chấn động thiên địa.

- Chỉ một mình ta, cũng không làm được…

Triệu Phong cũng không hề khinh thường.

Tử Vong Đại Đế ăn đủ thiệt thòi, bị thương không nhẹ, nhưng chiến lực của hắn, ít nhất vẫn còn giữ lại ngoài chín thành.

Rắc rắc rắc…

Tiểu Thế Giới Tử Vong, dưới sự "trong ngoài giáp công" của mọi người, bắt đầu bong ra từng mảng, không ngừng phân liệt, sinh ra từng trận lực lượng nổ tung.

Ba người đứng trong không gian u tối, lông tóc lại không tổn thương.

Bất luận là Tử Vong Đại Đế, hay là Triệu Phong, khí lực và phòng ngự, đều đạt tới trình độ không thể tưởng tượng.

Khí lực phòng ngự của Lãnh Nguyệt Đại Đế tương đối yếu ớt, nhưng nàng lại được Thánh Địa hải tặc che chở.

- Tử… Thần… Chi… Ảnh.

Trong hai đồng tử u ám của Tử Vong Đại Đế, Đồng lực Tử Vong bừng cháy lên, sinh ra một trận hư diễm sâu thẳm lạnh lẽo như băng.

Đồng lực thiêu đốt?

Triệu Phong chấn động, chỉ thấy toàn thân Tử Vong Đại Đế, bị bao

vây trong một luồng hư diễm Tử Vong sâu thẳm lạnh như băng.

Phốc phốc…

Sau khi hư diễm Tử Vong bao phủ toàn thân Tử Vong Đại Đế, “phụt” một tiếng, bắt đầu khuếch trương, hóa thành một “Tử Vong cự ảnh” to lớn vô cùng.

- Đó là…

Triệu Phong và Lãnh Nguyệt Đại Đế đều cảm thấy tâm hồn rung động, cảm thấy một luồng t Tử Vong cấm kỵ như chúa tể thiên địa.

Một phương thiên địa, đều lâm vào hắc ám tĩnh mịch.

Ô...ô...ô...n...g!

Hư diễm Tử Vong kia, tạo thành “Tử Vong cự ảnh”, tay cầm một thanh cự liêm, cùng với thiên địa hắc ám tĩnh mịch, hòa hợp thành một thể.

Giờ khắc này.

Mọi người ở đây, đều cảm thấy trong lòng run rẩy, dường như bị bao phủ dưới bóng ma Tử Vong.

Đột nhiên.

Cặp đồng tử của Tử Vong cự ảnh, chậm rãi mở ra, phóng ra hai chùm ánh sáng Tử Vong, có cảm giác như chúa tể sinh tử, dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn xuống thương sinh trong thiên địa.

- Tử Thần Chi Ảnh… Chẳng lẽ là chủ nhân của “Tử Vong Thần Mâu”

trong truyền thuyết… Chúa tể lực lượng Tử Vong?

Đám người Triệu Phong, đều cảm thấy linh hồn bị đè nén, hết thảy lực lượng, phảng phất như bị giam cầm.

Trong tầm nhìn.

“Tử Thần Chi Ảnh” có hơi ngưng thực, phát ra khí tức Tử Vong cấm kỵ, trong phương viên vạn dặm, đều lâm vào một mảnh hắc ám.

Hết thảy sinh linh giờ khắc này, đều bị “Tử Thần” nắm giữ sinh tử trong tay.

- “Tử Thần Chi Ảnh” chính là thông qua huyết mạch Tử Vong Chi Mâu, dẫn động một tia lực lượng Thủy Tổ “Tử Vong Thần Mâu”. Triệu Phong, không ngờ ngươi lại có thể bức ta đến nước này.

Tử Vong Đại Đế được Tử Thần Chi Ảnh bao phủ, chợt lộ ra thần sắc thống khổ giãy dụa.

Tử Thần Chi Ảnh, mỗi thời mỗi khắc, đều thiêu đốt huyết mạch và tâm hồn Đồng lực của hắn.

Cũng may.

Thắng lợi đã thuộc về hắn.

- Tử Vong Thần Mâu… Đây chính là một tia lực lượng của Tử Vong Thần Mâu.

Đám người Lãnh Nguyệt Đại Đế, Bán Thần ấu đồng, đều vô cùng chấn kinh sợ hãi. Bọn họ đã không khống chế nổi linh hồn của mình nữa rồi.

Cặp đồng tử “Tử Thần Chi Ảnh”, nhìn bọn họ chăm chú, gần như nắm giữ linh hồn và sinh tử của bọn họ trong tay.

Trên sân, chỉ có một người duy nhất giằng co, đó là Triệu Phong.

Trong cơ thể hắn, huyết mạch Huyền Băng Lân tộc cũng kinh hãi bất an một phen.

Dù sao đi nữa.

Đây cũng là một tia lực lượng của Tử Vong Thần Mâu.

Ô...ô...ô...n...g!

Huyết mạch Huyền Băng Lân tộc của Triệu Phong, được thúc dục đến mức tận cùng, thậm chí bốc cháy phừng phừng, chỉ trong chớp mắt, khắp toàn thân đã bi một tầng Long Lân Băng Lam dày đặc bao trùm.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Tiếng rồng ngâm vang lên từng hồi, một Huyền Băng Long Ảnh u lam to lớn, trôi nổi sau lưng Triệu Phong.

Một luồng Long uy hàn lực vô thượng của Thái Cổ Huyền Long, làm rung chuyển thiên địa, quang huy bắn ra rực rỡ chói mắt, va chạm với thiên địa Tử Vong hắc ám.

- Đây chính là lực lượng của huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng phản tổ?

Triệu Phong thầm giật mình.

Một chiêu này, vốn là tin tức trong huyết mạch truyền thừa của hắn, không ngờ dưới loại tình huống này lại ép cho hắn phải xuất ra.

Chẳng qua.

Đối mặt với Huyền Băng Long Ảnh rít gào trùng kích, “Tử Thần Chi Ảnh” do hư diễm tạo thành, vẫn lù lù bất động.

Loại sợ hãi tuyệt vọng như bị khống chế sinh tử này, vẫn không thể xóa tan được.

Đột nhiên, Liêm đao trong tay “Tử Thần Chi Ảnh”, chợt chậm rãi chém xuống.

Thoáng chốc.

Linh hồn của Lãnh Nguyệt Đại Đế ở bên cạnh, đã bị kéo ra một nửa, mà Bán Thần ấu đồng ở phía xa và hai vị Vương Giả đỉnh phong, mặc dù không nằm trong phạm vi công kích, nhưng linh hồn cũng bị giam cầm, tùy thời đều có thể thoát ra khỏi thân thể.

Chỉ có thể Triệu Phong là có thể chống cự.

Thần Linh Nhãn của hắn, đối mặt với công kích và bí thuật phương diện linh hồn, có sức miễn dịch rất cường đại.

Thịch thịch thịch thịch…

Trong mắt trái của Triệu Phong, truyền đến từng đợt nhảy lên dồn dập.

- Hằng Cổ phá toái, Thái Cổ Thần vẫn, hóa thành hàng triệu tỷ hạt

bụi…

Một tiếng thở dài thê lương trống trải, dường như xuyên qua thời không cổ kim, quanh quẩn bên tai.

Ầm…

Toàn bộ không gian mắt trái, mãnh liệt chấn động, huyết mạch Đồng lực của Triệu Phong, lập tức thiêu đốt sôi trào hừng hực.

Bất chợt, một tầng hư diễm màu tím nhạt, đã bao phủ khắp toàn thân Triệu Phong.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong hư diễm tử sắc đang thiêu đốt, không ngờ lại dựng dục ra Thái Cổ Thần Ma chi ảnh, che trời lấp đất.

Một luồng khí tức Thái Cổ bổn nguyên vĩ đại, đập thẳng vào mặt, động tác của Tử Thần Chi Ảnh, thoáng cái khựng lại.

Chương 748: Tử Vong Truy Sát (Mười Một)

Thái Cổ Thần Ma chi ảnh này, khổng lồ che trời, từ hư diễm tử sắc thiêu đốt tạo thành, phát ra một luồng khí tức Thái Cổ vĩ đại.

Triệu Phong chỉ cảm thấy Đồng lực linh hồn bản thân, nhanh chóng bị thiêu đốt, không khỏi lộ ra một tia đau đớn.

Hắn cuối cùng cũng minh mạch, tại sao chỉ dưới tình huống bất đắc dĩ thì Tử Vong Đại Đế mới sử dụng “Tử Thần Chi Ảnh”.

Vụt...

Linh hồn của Lãnh Nguyệt Đại Đế ở bên cạnh, bỗng nhiên trầm xuống, trở về thân thể, toàn thân ướt sũng mồ hôi.

Mặc dù có Thánh Địa hải tặc che chở, nhưng nàng cũng không phải là thật sự vô địch.

Tử Vong Đại Đế bất chấp trả giá đắt thi triển “Tử Thần Chi Ảnh”, cho dù là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cũng phải kiêng kỵ ba phần.

Ô...ô...ô...n...g!

Thái Cổ Thần Ma chi ảnh này, đứng lẳng lặng sau lưng Triệu Phong, hình dáng có chút mơ hồ.

Chỉ có thể từ luồng khí tức và đôi chút dấu hiệu mà phán đoán ra, đây hẳn là hư ảnh của một bức tượng Thần Ma tại thời đại Thái Cổ.

Giờ khắc này.

Huyền Băng Long Ảnh do huyết mạch Huyền Băng Lân tộc trên người kích phát ra, mơ hồ có chút run rẩy, bay quanh Thái Cổ Thần Ma chi ảnh, trở thành vật nền.

Trong hư không.

Lực lượng của Tử Thần Chi Ảnh và Thái Cổ Thần Ma chi ảnh, va chạm với nhau, lực lượng dư chấn vô hình, hoàn toàn chấn Lãnh Nguyệt Đại Đế bay ra ngoài.

Phành…

Lãnh Nguyệt Đại Đế mượn lực tránh xa hơn trăm dặm, sắc mặt hoàn toàn tái nhợt, nếu không có lực lượng đặc thù của Thánh Địa hải tặc che chở, đổi lại là Đại Đế hàng đầu khác, e rằng không chết cũng bi lột một lớp da.

Bán Thần ấu đồng và hai đại Vương Giả đỉnh phong khác, mặc dù cách xa nơi này, nhưng cũng bị đánh bay ra ngoài như tờ giấy mỏng.

Ầm ầm ầm...

Hai đạo hư ảnh khổng lồ, thoát ly khỏi thân thể chủ nhân, chính diện va chạm trên hư không vụ hải.

Nhất thời, tiếng nổ vang chấn động trời đất, sóng lửa vô hình, quét ngang phương diện linh hồn.

Trong cảm quan, chỉ cảm thấy một trận không gian lay động, chồng điệp bất định.

- Đây là lực lượng huyết mạch phản tổ ư?

Trên mặt Bán Thần ấu đồng tràn ngập hoảng sợ.

Tử Thần Chi Ảnh chính là do Tử Vong Đại Đế thông qua huyết mạch đồng tử, bất chấp trả giá đắt mà kích phát, dẫn động một tia lực lượng Thủy Tổ "Tử Vong Thần Mâu".

Nói một cách đơn giản, có nghĩa là vượt cấp kích phát lực lượng huyết mạch căn nguyên.

Mà Thái Cổ Thần Ma chi ảnh sau lưng Triệu Phong, chính là kích phát lực lượng căn nguyên của Thần Mâu đang ngủ say chưa thức tỉnh.

Khác biệt ở chỗ.

Bản thân Triệu Phong chính là Thủy Tổ đời thứ nhất.

Oành phốc phốc phốc…

Hai đạo cự ảnh kinh thiên, mỗi lần va chạm giữa hư không vụ hãi, đều trở nên ảm đạm hơn vài phần.

Đồng thời.

Khí sắc của Triệu Phong và Tử Vong Đại Đế, cũng suy yếu đi đôi chút.

Ầm ầm ầm... rắc rắc…

Huyền Băng Long Ảnh vờn quanh Thái Cổ Thần Ma chi ảnh, sau khi

va chạm mạnh một lần, đã chấn vỡ Tử Vong Chi Mâu.

Thế nhưng.

Thái Cổ Thần Ma chi ảnh, cũng ảm đạm đến tận cùng, “ầm” một tiếng, va vào Tử Vong Đại Đế.

- Không tốt.

Thân hình Tử Vong Đại Đế bay ngược ra ngoài, vương miện trên đầu và Bất Diệt Tử Thân, đã vì hắn mà ngăn cản phần lớn thương tổn.

Rắc rắc…

Thái Cổ Thần Ma chi ảnh và Huyền Băng Long Ảnh, cũng đồng thời tán loạn.

Sắc mặt Triệu Phong suy yếu, loại phương pháp kích phát huyết mạch căn nguyên này, là thành lập dựa trên cơ sở thiêu đốt sinh mệnh và Đồng lực tâm hồn.

Hắn cảm thấy, huyết mạch Đồng lực của bản thân, đang xuất hiện dấu hiệu hư thoát.

- Tử Vong Thuấn Ảnh.

Tử Vong Đại Đế hóa thành một luồng ánh sáng u ám, chỉ lóe lên một cái, đã biến mất trong tầm mắt của mọi người.

Luận tốc độ.

Tử Vong Thuấn Ảnh không bằng Lôi Dực Thiểm Không, nhưng quỷ

di ở chỗ là nó lại không di chuyển theo cách thông thường.

- Chạy thật nhanh.

Đám người Lãnh Nguyệt Đại Đế cũng không phản ứng kịp.

Đồng thời, mọi người cũng như trút bỏ được gánh nặng, có thể bức cho Tử Vong Đại Đế đến trình độ này, quả thật không dễ dàng.

- Tỏa Thiên Cung.

Ánh mắt Triệu Phong chợt lóel ên lệ quang, trong tay cầm một thanh cổ cung ám ngân, thoáng cong người kéo dây, trên cung lập tức lóe lên hào quang hoa văn thần bí ngân trạch rực rỡ.

Ô...ô...ô...n...g!

Trên dây cung, xuất hiện một mũi tên xích kim sắc rực rỡ huy hoàng, Phong Lôi chập chờn, chỉ cảm thấy một luồng khí tức sắc bén không gì không thể phá, như muốn chọc thủng cả hư không.

Ngay khoảnh khắc tiếp theo.

Tử Vong Đại Đế đã phi độn được mấy ngàn dặm, chợt cảm thấy thân hình phát lạnh, giống như bị một luồng nhuệ khí vô hình tập trung khóa chặt.

Thậm chí, hắn cảm giác ngay cả một phương hư không, cũng mơ hồ bị khóa chặt, Tử Vong độn pháp – Tử Vong Thuấn Ảnh, dường như gặp phải rào cản cực lớn.

Tỏa Thiên Cung, tên như ý nghĩa, có thể khóa chặt cả một phương thiên địa hư không.

Hiện nay ý cảnh cấp độ của Triệu Phong tăng mạnh, không ngờ đã đạt đến trình độ này.

Phốc…

Một đạo quang tiễn xích kim, phagnr phất như xuyên qua kẽ hở không gian, trực tiếp đâm trúng ngực Tử Vong Đại Đế.

- Tỏa… Thiên… Cung…

Thân hình Tử Vong Đại Đế cứng đờ, giống như bị quang tiễn xích kim kia đâm thấu tim.

Nếu chỉ có vậy thì với Bất Diệt Tử Thân của hắn, cũng không có gì phải lo ngại.

Nhưng trong quang tiễn xích kim này, lại ngưng tụ một tia lực lượng Xích Kim Phong Lôi, bao gồm áo nghĩa Lôi Kiếp, mang đến lực lượng phá hoại cực mạnh, ngay cả thể chất Bất Diệt, cũng mơ hồ bị khắc chế.

- Tử Vong Thuấn Ảnh.

Tử Vong Đại Đế gần như là thiêu đốt chân nguyên, tốc độ bỏ trốn lại càng nhanh hơn.

Nếu như ở lại Thánh Địa hải tặc, hắn cơ bản khó mà thoát khỏi cái chết, dù sao thì bên đối phương vẫn còn Lãnh Nguyệt Đại Đế và rất nhiều Vua Hải Tặc.

- Đợi khi ta thoát khỏi đây, ngày sau trở lại, nhất định sẽ đem toàn bộ kẻ đối địch với ta, nhất nhất luyện chế thành Tử Vong oán linh…

Tử Vong Đại Đế cảm thấy khuất nhục và oán hận trước nay chưa từng có.

Tại vùng Thương Hải này, Đại Đế truyền kỳ cổ xưa nhất, trải qua hai lần đoạt xá trọng sinh.

Là Đại Đế đứng trên đỉnh cao, ngoại trừ một vài Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh chỉ đếm trên đầu ngón tay ra, hắn chính là tồn tại vô địch.

Chưa bao giờ hắn rơi vào thảm bại và khuất nhục như thế.

Đúng lúc này…

Phốc…

Đạo quang tiễn xích kim thứ hai, phá không mà đến, đâm trúng đầu hắn.

Tử Vong Đại Đế thét lớn một tiếng, thân hình run lên.

Chẳng qua lần này, hắn đã có phòng ngự, toàn thân xuất hiện một tầng hoa văn Tử Vong u ám, tăng cường lực phòng ngự bên ngoài "Bất Diệt Tử Thân".

Triệu Phong tổng cộng phát động ba mũi tên, bức cho đến khi Tử Vong Đại Đế thoát khỏi phạm vi công kích.

- Lãnh Nguyệt Đại Đế, Cự Sa Vương, Quỷ Lân Vương, lần này làm phiền ba vị tương trợ rồi, ngày sau, Triệu mỗ nhất định sẽ hoàn trả.

Triệu Phong trịnh trọng nói.

Hắn hít sâu một hơi, thúc dục huyết mạch chân nguyên, nhanh chóng khôi phục nguyên khí.

Bán Thần ấu đồng, đứng bên cạnh hắn, lại nhìn phương hướng Tử Vong Đại Đế bỏ chạy.

- Triệu Phong, chẳng lẽ ngươi muốn đuổi giết “Tử Vong Đại Đế”?

Lãnh Nguyệt Đại Đế kinh ngạc hỏi.

Có thể chiến thắng Tử Vong Đại Đế, dù sao cũng là mọi người cùng nỗ lực.

Nếu như Triệu Phong một mình đuổi giết Tử Vong Đại Đế, e rằng có chút phiêu lưu mạo hiểm.

- Không thể để Tử Vong Đại Đế còn một hơi tàn. Những sỉ nhục trước kia, ta sẽ hoàn trả cho hắn gấp bội.

Vẻ mặt Triệu Phong vẫn kiên định.

Phốc…

Sau lưng Triệu Phong ngưng hiện một đôi quang dực Xích Kim to lớn, Bán Thần ấu đồng lập tức tiến vào Cổ Thiết Giới Chỉ.

- Lôi Dực Thiểm Không.

Trong tầm mắt, chỉ thấy một đạo thiểm điện tàn phong, lóe lên trong hư không vụ hải rồi biến mất.

Tốc độ mà Triệu Phong bày ra, so với Tử Vong Đại Đế, còn nhanh

hơn rất nhiều.

- Lấy thực lực và tốc độ của Triệu Phong, chỉ cần không khinh thường chủ quan, hẳn là sẽ không gặp phải thiệt thòi đâu…

Lãnh Nguyệt Đại Đế cũng thở phào một hơi.

Triệu Phong có chiến lực sánh ngang với Đại Đế đỉnh phong, tốc độ ngạo thị thiên địa.

Quan trọng hơn là, hắn không hề e ngại “Tử Vong Chi Mâu”, đây chính là điều mà những Đại Đế khác không thể làm được.

Hơn nữa.

Trong tay Triệu Phong lại có lợi khí đuổi giết cường đại là “Tỏa Thiên Cung”.

Trong hư không vụ hải.

Một đạo bóng ma u ám, cùng một đạo thiểm điện tàn phong như cầu vồng, một trước một sau, truy đuổi dây dưa không dứt.

“Lôi Dực Thiểm Không” của Triệu Phong, tại phương diện tốc độ, vẫn chiến cứ ưu thế.

Mỗi lần tiến vào phạm vi công kích, Triệu Phong đều lấy ra “Tỏa Thiên Cung”, phát động một tiễn như sét đánh.

Phốc…

Tử Vong Đại Đế hét lớn một tiếng, điều duy nhất mà hắn có thể làm, chính là tăng mạnh phòng ngự, đem thương hại do Tỏa Thiên Cung

mang đến, giảm tới mức thấp nhất.

Bởi vì.

Công kích của Tỏa Thiên Cung là không thể trốn tránh, trừ phi cảnh giới tu vi của hai bên, chênh lệch cực lớn.

Nhưng Tỏa Thiên Cung của Triệu Phong, phối hợp với Thần Linh Nhãn, phát động công kích, chỉ cần tập trung thì sẽ không có cách nào trốn tránh được.

Chẳng qua.

Mỗi lần Triệu Phong phát động công kích, tinh khí thần đều tập trung cao độ, trong quá trình phi hành, lúc thì dừng lại, lúc thì giảm tốc độ.

Tử Vong Đại Đế mỗi lần gặp phải công kích, đều nhân cơ hội mượn lực phi độn, lại kéo giãn khoảng cách.

- Bất Diệt Tử Thân này… Vẫn không tìm được phương pháp phá giải.

Triệu Phong nhíu mày.

Tử Vong Đại Đế có được thể chất bất diệt, phàm là thân thể bất diệt, đều được xưng là Bất Tử Bất Diệt, khí lực phòng ngự mạnh mẽ, mà năng lực khôi phục cũng vô cùng biến thái.

Nếu không phải Triệu Phong dung nhập vào Lôi lực Thần Kiếp, căn bản không có hi vọng đánh chết Tử Vong Đại Đế.

Thế nhưng.

Lôi lực Thần Kiếp của Triệu Phong cũng có hạn, không thể phát động vĩnh viễn không dừng.

Mà Bất Diệt Tử Thân lại không có điểm yếu hại, chỉ là một cái xác sống có thể chất Bất Diệt mà thôi.

Tử Vong Đại Đế được lực lượng Tử Vong chống đỡ, dưới trạng thái xác sống, thương thế và nguyên khí còn khôi phục nhanh hơn phần lớn Đại Đế khác.

Mấy ngày sau…

Triệu Phong một đường đuổi giết, đã tiến vào một Quần Đảo Vực khác.

Hô hấp của hắn có vài phần gấp gáp, thoáng có chút suy yếu.

Mà Tử Vong Đại Đế đang chạy ở phía trước, lại càng thê thảm hơn, trên người dày đặc vết thương.

Vụt...

Triệu Phong hóa thành một đạo thiểm điện tàn phong, hạ xuống một địa vực dồi dào nguyên khí, tĩnh dưỡng trong giây lát.

- Tử Vong Đại Đế bị thương nặng hơn ta rất nhiều. Nhưng nội tình và chân nguyên của hắn, đều hơn xa ta…

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Hắn ăn vào một linh quả Mộng cảnh Thái Cổ, lại nuốt thêm mấy chục viên linh đan, nhanh chóng khôi phục lại.

- Chủ nhân, ngài có thể dùng biện pháp khác, từ Lĩnh Vực linh hồn, tiêu diệt “Tử Vong Đại Đế”.

Bán Thần ấu đồng nhắc nhở.

Lĩnh Vực linh hồn?

Triệu Phong thoáng trầm tư, Thần Mâu của hắn thuộc hệ linh hồn, mà Tử Vong Đại Đế cũng sở trường về phương diện này.

- Linh hồn mới là căn nguyên của tất cả sinh linh. Cho dù chủ nhân ngài cực cực khổ khổ, phá hủy được “Bất Diệt Tử Thân”, cũng rất khó có thể ngăn chặn Tử Vong Đại Đế đoạt xá trọng sinh.

Bán Thần ấu đồng giải thích.

- Đúng vậy.

Triệu Phong gật đầu.

Thực ra, tại phương diện linh hồn, hắn cũng từng nghĩ qua.

Nhưng Tử Vong Đại Đế có tạo nghệ Hồn đạo kinh người, lại có cả Tử Vong Chi Mâu.

Hơn nữa, vương miện ám kim mà hắn đội trên đầu, là một kiện Thánh bảo Hồn đạo, có thể tăng phúc bí thuật Hồn đạo, mà phòng ngự Hồn đạo cũng rất mạnh, thậm chí còn có thể khôi phục linh hồn.

- Mặc dù có chút khó khăn, nhưng đây là cách diệt cỏ tận gốc tốt nhất.

Triệu Phong đã quyết định.

Huyết mạch đồng tử của hắn, là cấp bậc Thần Mâu, tại phương diện linh hồn, có hấp thu Lôi lực Thần Kiếp, đây chính là ưu thế so với Tử Vong Đại Đế.

- Lôi Dực Thiểm Không.

Nghỉ ngơi chừng nửa ngày, Triệu Phong lập tức khởi hành, tiến vào Hư Không Hải Ngoại Vực, tiếp tục đuổi giết.

Tu vi nội tình của hắn, mặc dù kém xa Tử Vong Đại Đế, nhưng đồng dạng cũng là ý cảnh cấp độ Đại Đế, còn có cả huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Luận tốc độ khôi phục sức khỏe, hắn chỉ mạnh hơn chứ không kém thua Tử Vong Đại Đế.

- Nửa ngày trôi qua, cũng đủ cho Tử Vong Đại Đế chạy một khoảng rồi.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, vẫn trấn định tự tin vô cùng.

Lúc này, hắn mở ra Thần Linh Nhãn, quan sát khí tức mà Tử Vong Đại Đế lưu lại, bắt đầu tiến hành truy tung.

Thần Linh Nhãn có thể nhìn thấu sự vật bản chất, năng lực phân tích siêu cường.

Đây cũng là lý do tại sao mà Triệu Phong có thể dễ dàng “phục chế” bí thuật của người khác.

Luận năng lực truy tung, hắn tuyệt đối vượt qua nhất lưu.

Huống chi, Triệu Phong còn có Tiểu Tặc Miêu tinh thông bói toán, trong Hồn hải, vẫn còn lưu lại một tia ý chí Đồng lực của Tử Vong Đại Đế, chính là để có một ngày có thể lần theo nó mà báo thù.

Rất nhanh.

Triệu Phong đã xác định được một phương hướng, lại tiếp tục thi triển “Lôi Dực Thiểm Không”.

Hắn tin chắc, Tử Vong Đại Đế trọng thương và tổn hao nguyên khí, càng cần tĩnh dưỡng hơn mình rất nhiều.

Chương 749: Tử Vong Truy Sát (Mười Hai)

Trên hư không vụ hải.

Một đạo bóng ma u ám, tiến vào một địa vực nguyên khí dồi dào, quy mô hơn hẳn Thanh Hoa Vực.

Nửa canh giờ sau…

Trên Đảo Vực, trong một Tông phái Nhất Tinh rưỡi.

- A a…

Một trận tiếng kêu thê lương, vang lên liên tiếp không dứt.

Tử Vong Đại Đế đứng lặng trên không trung, đem Tiểu Thế Giới Tử Vong đã vỡ nát thành mảnh nhỏ, bao phủ lấy sơn môn Tông phái này.

- Đại Đế, tại sao ngài lại tàn sát Tông ta?

Một tên Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, phủ phục trên mặt đất, hai tròng mắt đỏ bừng, thanh âm run rẩy.

- “La Lăng Tông” ta và ngài vô oán vô cừu, xin Đại Đế hãy lưu lại cho chúng ta một con đường sống…

Một vị Tôn Chủ Đan Nguyên Cảnh khác đau khổ cầu xin.

Mặc dù Tiểu Thế Giới đã vỡ nát, nhưng cũng không phải là thứ mà Tông phái Nhất Tinh rưỡi có thể ngăn cản được.

Không đạt tới cấp bậc Nhị Tinh, vậy thì trong mắt Tử Vong Đại Đế, bọn chúng chẳng qua chỉ là một đám kiến hơi lớn mà thôi.

- Tử Vong Chi Xúc.

Trên người Tử Vong Đại Đế, chập chờn hắc vụ Tử Vong, phun ra nuốt vào một xúc tu Tử Vong tối đen như mực.

Xúc tu Tử Vong này, nhét hết toàn bộ những người tu vi Chân Linh Cảnh, Đan Nguyên Cảnh vào trong Tiểu Thế Giới, nhốt vào trong đó.

Chỉ trong thoáng chốc.

Sinh mệnh và tinh nguyên của những người Chân Linh Cảnh và Đan Nguyên Cảnh này, đều nhanh chóng trôi đi.

Ngược lại, sắc mặt tái nhợt của Tử Vong Đại Đế, lại dần dần khôi phục.

Nguyên khí đại hao tổn của Tử Vong Đại Đế, đã được bổ sung.

Tử Vong Chi Xúc, chính là bí pháp trị liệu trong bí kỹ Tử Vong của hắn.

Cắn nuốt tinh nguyên sinh mệnh của người khác, chữa trị thương thế của bản thân, và bổ sung nguyên khí.

Loại bí kỹ trị liệu Tử Vong hại người lợi ta này, có ưu điểm duy nhất là tốc độ hồi phục rất nhanh.

Khuyết điểm duy nhất chính là nguyên khí được bổ sung, hỗn tạp không đơn thuần, cần nhiều thời gian tinh luyện. Nếu như hấp thu quá nhiều, sẽ ảnh hưởng tới bản chất chân nguyên của bản thân.

Ngoài ra, tại phương diện trị liệu, cũng không phải rất hoàn hảo, vết thương càng trí mạng thì lại càng dễ lưu lại ám tật nếu quá dựa giẫm vào bí ký này.

Mặc dù có chút khuyết điểm nhỏ.

Nhưng Tử Vong Chi Xúc hấp thu tinh nguyên sinh mệnh của người khác, bổ sung trị liệu cho bản thân cấp tốc, vẫn vô cùng nghịch thiên.

Không đến nửa canh giờ.

Tông phái Nhất Tinh rưỡi gọi là “La Lăng Tông” này, đã bị Tử Vong Đại Đế hoàn toàn diệt môn.

- Nguyên khí khôi phục được bốn năm thành, nhưng thương thế chữa trị được cũng không phải lý tưởng lắm.

Tử Vong Đại Đế khẽ nói.

La Lăng Tông trong tầm mắt, đã hóa thành một đống xương trắng.

Đối với cấp bậc Đại Đế như hắn mà nói, ít nhất phải là cấp bậc Đan Nguyên Cảnh, thi triển “Tử Vong Chi Xúc”, mới có được hiệu quả nhất định.

Vài canh giờ sau.

Tử Vong Đại Đế, lại tiêu diệt một Tông phái Nhất Tinh khác.

Nguyên khí của hắn, đã khôi phục được sáu bảy thành.

- Việc chữa trị thương thế, dường như hơi chậm thì phải…

Tử Vong Đại Đế nhíu mày.

Cường giả cấp bậc Đại Đế, đã lĩnh ngộ được lực lượng huyền ảo, thương thế tạo thành, cũng không phải dễ dàng chữa trị như vậy.

Huống chi, Xích Kim Phong Lôi của Triệu Phong, ẩn chứa viêm lôi hủy diệt, còn dung nhập cả áo nghĩa Thần Kiếp.

- Phải tìm được một vài Vương Giả, mới có thể khôi phục thương thế của ta nhanh hơn.

Nghĩ đến đây, Tử Vong Đại Đế lập tức nhanh chóng rời khỏi Đảo Vực này.

Hắn từ trong linh hồn của một Tôn Chủ Đan Nguyên Cảnh, đã tra ra được, phụ cận nơi này, có một đại Đảo Vực, có Tông phái Nhị Tinh nhập trú.

Tông phái Nhị Tinh bình thường, Tử Vong Đại Đế tất nhiên sẽ không để trong mắt.

Nửa ngày sau, tại một Tông phái Nhị Tinh gọi là “Phần Thiên Tông”.

- Tử Vong Đại Đế, tại sao ngươi vô cớ phạm đến Tông ta…

Một tên đại hán khôi ngô, toàn thân được bao bọc trong hỏa diễm lam sắc, rít gào không ngừng.

Sơn môn Phần Thiên Tông, vang lên tiếng hét thảm không ngừng.

Tử Vong Đại Đế vẫn triển khai Tiểu Thế Giới đã vỡ nát của mình, đem một lượng lớn cường giả đã ngoài Đan Nguyên Cảnh, hút vào trong đó.

- Tử Vong Chi Xúc.

Cặp đồng tử tối đen của Tử Vong Đại Đế, dừng lại trên người đại hán lam diễm, linh hồn của người nọ, phảng phất như bị giữ chặt, không còn chút sức phản kháng nào.

Rất nhanh.

Tử Vong Chi Xúc đã cuốn chặt lấy đại hán lam diễm, nhanh chóng hút đi tinh nguyên sinh mệnh của người này.

- Tử Vong Đại Đế, dừng tay…

Bầu trời phương xa, chợt truyền đến âm thanh xé gió.

Có hai ba vị Vương Giả Hư Thần Cảnh lần lượt đuổi tới, trong đó có một vị nữ tử cung thường phương hoa tuyệt mỹ, chính là một vị Vương Giả đỉnh phong.

Ồ?

Tử Vong Đại Đế có chút ngoài dự liệu, không ngờ cứu binh lại đến đây nhanh như vậy.

Thì ra.

Tử Vong Đại Đế vừa rồi tàn sát hai Tông phái Nhất Tinh tại một Đảo Vực nhỏ, đã làm bại lộ tung tích rồi.

Mà trong Tông phái Nhị Tinh này, có thủ đoạn đưa tin cự ly xa rất nhanh chóng.

- Ha ha ha… Có ba bốn Vương Giả Hư Thần Cảnh tới đây, hơn nữa còn có một Vương Giả đỉnh phong, cũng đủ để ta chữa trị thương thế rồi.

Tử Vong Đại Đế ngửa mặt lên trời thét dài một tiếng.

Dứt lời, hắn lập tức vận chuyển lực lượng Tiểu Thế Giới Tử Vong, giết đến vài vị Vương Giả phía đối diện.

Đại hán lam diễm bị "Tử Vong Chi Xúc" quấn quanh, da thịt khô héo, sinh mệnh tinh nguyên nhanh chóng trôi đi.

Ba người nữ tử cung thường, đều biết sắc, nhưng không hề do dự, lập tức giết đến Tử Vong Đại Đế.

Tử Vong Đại Đế trọng thương, Tiểu Thế Giới vỡ nát thành mảnh nhỏ, vì vậy bọn họ mới có dũng khí tử chiến đến cùng.

- Tử Vong Đại Đế, ngươi không nên giết chóc càn rỡ, gây thù hằn xung quanh như vậy. Ca ca của ta chính là Vũ Đại Đế, tin rằng ngươi cũng đã từng nghe qua…

Nữ tử cung thường, dung mạo đoan trang tuyệt mỹ, xinh đẹp đáng yêu vô cùng.

Tử Vong Đại Đế cười lạnh một tiếng:

- Miệng đầy lời đạo nghĩa dối trá, nếu là tình cảnh của ta, đám nhân sĩ chính đạo các ngươi, e rằng càng làm tuyệt tình hơn ta.

Tử Vong Đại Đế cũng không phải kẻ điên ngu ngốc, không có việc gì cũng chạy đi tàn sát xung quanh gây thù hằn.

Thậm chí, hắn ngược lại rất minh bạch đạo lý này.

Lần đầu tiên hắn đoạt xá, chính là vì gây thù hằn quá nhiều, bị vài vị Đại Đế hàng đầu liên thủ loại bỏ.

Nhưng vì tình thế bắt buộc, Tử Vong Đại Đế buộc phải dùng thủ đoạn phi thường, cấp tốc chữa trị thân thế.

Chỉ có như vậy, hắn mới có khả năng giành được sinh cơ và nghịch chuyển cục diện trong cuộc "Tử Vong truy sát" đó.

Ầm ầm ầm...

Ba vị Vương Giả, cùng Tử Vong Đại Đế va chạm giao phong.

Lấy một đấu ba, Tử Vong Đại Đế vẫn thoải mái như cũ, chấn bay ba đại Vương Giả.

Thậm chí.

Một bên hắn còn sử dụng "Tử Vong Chi Xúc", hấp thu sinh mệnh tinh nguyên của những Vương Giả Hư Thần Cảnh, Đan Nguyên Cảnh trong Tiểu Thế Giới của mình.

Tử Vong Đại Đế xuất thủ, vẫn thoáng giữ lại thực lực.

Vạn nhất thất thủ, giết sạch đám Vương Giả này, như vậy thì cũng mất đi giá trị lợi dụng.

- Tử Vong Đại Đế, dưới tình huống trọng thương, không ngờ vẫn có thể dễ dàng áp chế chúng ta.

Ba người nữ tử cung thường, đều lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Đồng thời.

Trong lòng ba người cũng rất kinh ngạc, Tử Vong Đại Đế cường đại như vậy, rốt cuộc đã trải qua cuộc chiến gì, không ngờ hao tổn đến mức buộc lòng phải thông qua chém giết diệt môn để khôi phục thực lực.

Đúng lúc này.

Đại hán lam diễm dưới “Tử Vong Chi Xúc” của Tử Vong Đại Đế, đã hóa thành một bộ xương khô.

- Đến lượt các ngươi…

Tử Vong Đại Đế liếm liếm môi, Tử Vong Chi Xúc dùng trên người Vương Giả Hư Thần Cảnh, hiệu quả rất tốt.

Thể xác và tinh thần của ba người đám nữ tử cung thường đều phát lạnh, mơ hồ sinh ý lui.

- Tử Vong Vô Nhai.

Tử Vong Đại Đế cười dữ tợn một tiếng, trong “Tử Vong Chi Mâu” tối tăm, ẩn hiện một vực sâu không đáy, hàn ý Tử Vong trí mạng, bao phủ cả ba đại Vương Giả.

- A…

Ba đại Vương Giả kinh hãi hét lên, tiến vào trong một hải dương Tử Vong khôn cùng.

- Chúng ta trúng phải Tử Vong Huyễn Thuật của Tử Vong Chi Mâu rồi.

Nữ tử cung thường hô nhỏ một tiếng.

Thế nhưng.

Ba đại Vương Giả thân hãm trong hải dương tối tăm, mặc kệ giãy dụa thế nào, cũng đều không thoát ly được, linh hồn bị lực lượng Tử Vong ăn mòn.

- Tử Vong Chi Xúc.

Thân ảnh của Tử Vong Đại Đế, xuất hiện trên đỉnh đầu của ba người, một sợi Tử Vong Chi Xúc, bắt đầu quấn quanh người bọn họ.

Cùng lúc đó.

Trong không gian hiện thực, ba đại Vương Giả đã bị Tử Vong Chi Xúc quấn quanh, cố gắng giãy dụa.

Nữ tử cung thường miễn cưỡng tỉnh táo, nhưng lại bị Tử Vong Đại Đế một tay đặt lên vai áp chế.

Một luồng hàn ý Tử Vong, khiến ngay cả ý thức của nàng, cũng bị giam cầm.

- Đây là thực lực của Đại Đế đỉnh phong xa xưa ư…

Nữ tử cung thường dung nhan tuyệt lệ, đã biến thành trắng bệch,

trong lòng chua xót.

Mặc dù Tử Vong Đại Đế bị thương không nhẹ, Tiểu Thế Giới bị phá thành mảnh nhỏ, nhưng cũng không phải là người mà những Vương Giả như bọn họ có thể ứng phó được.

Ngay lúc ba đại Vương Giả và hai sơn môn Nhị Tinh, bị lâm vào cục diện tàn sát…

- Vụt...

Một đạo thiểm điện tàn phong rực rỡ như sao băng, từ Hư Không Hải Ngoại Vực, phóng đến tiếp cận phía này.

Khí tức Phong Lôi viêm bạo hủy diệt, rung chuyển cả một phương thiên địa.

- Tới nhanh vậy…

Tử Vong Đại Đế thất thanh, bàn tay đặt lên vai nữ tử cung thường, cũng lập tức cứng đờ.

Nữ tử cung thường này, trên gương mặt phương hoa tuyệt mỹ, lộ vẻ khiếp sợ, không khỏi sinh ra một tia hi vọng.

Xem tình hình.

Dường như Tử Vong Đại Đế đang bị một cường giả đáng sợ đuổi giết, bởi vậy cho nên mới tàn sát xung quanh để chữa trị thương thế.

Vụt...

Một luồng duệ khí sắc bén không gì không thể phá, từng bước xuyên

qua không gian mà tới.

Sắc mặt nữ tử cung thường trắng bệch, tâm hồn run rẩy, khu vực thiên địa này, phảng phất như bị một lực lượng nào đó cấp tốc phong tỏa.

Đó là một loại cảm giác giống như bất kể làm gì cũng không thể trốn tránh được.

Phốc…

Nữ tử cung thường chỉ cảm thấy, huyết quang bắn lên tung tóe.

Một mũi quang tiễn xích kim bán trong suốt, mang theo một luồng duệ khí sắc bén, đâm thẳng vào thân thể Tử Vong Đại Đế. Bên ngoài mặt mũi tên, phiếm động một tia ấn ký lôi văn thần bí u ám, phát ra một luồng khí tức tai kiếp bất hủ bất diệt.

Hít…

Tử Vong Đại Đế khẽ rên một tiếng, một luồng cảm giác đau đớn, từ trong tâm hồn truyền đến.

Ô...ô...ô...n...g!

Vương miện ám kim trên đầu hắn, nở rộ một tầng hào quang hư vô, cùng một trận hồn lực dao động kinh người.

- Trong mũi tên vừa rồi, ẩn chứa công kích Hồn đạo…

Nữ tử cung thường ở bên cạnh, cảm thấy tâm hồn run rẩy, phảng phất như nghe thấy vạn lôi nổ vang.

Dưới đòn tập kích như sét đánh vừa rồi, tâm hồn Tử Vong Đại Đế chấn động, bị Xích Diệt Phong Lôi và Lôi lực Thần Kiếp thiêu đốt bừa bãi một phen.

Nữ tử cung thường quát một tiếng, nhân cơ hội thoát khỏi sự khống chế của Tử Vong Đại Đế.

Hai đại Vương Giả khác, cũng giãy dụa, nhưng không có thực lực Vương Giả đỉnh phong như nữ tử cung thường, vẫn bị Tử Vong Chi Xúc gắt gao quấn chặt thân thể.

- Tiền bối, cứu chúng ta…

Nữ tử cung thường trong lúc tuyệt vọng, chợt phi hành đến đạo khí tức mạnh mẽ kia.

Trên trời cao, xuất hiện một nam tử, sau lưng là quang dực Xích Kim vĩ đại, tay cầm Tỏa Thiên Cung, mái tóc màu tím trên đầu tung bay, mắt trái như Huyễn Điện tử sắc, có cảm giác lạnh lùng nhìn thấu mọi chuyện.

- Chính là hắn, đuổi giết Tử Vong Đại Đế đến tình trạng này…

Nữ tử cung thường cảm thấy không thể tin nổi, khí tức sinh mệnh của người tới, quả thật rất trẻ.

Uy thế của người này, không hề thua kém Tử Vong Đại Đế, thậm chí còn có một loại tự tin và thong dong.

Càng quan trọng hơn.

Người này lông tóc vô tổn, lại là thân phận kẻ truy sát, không cần nói cũng biết.

- Tử Vong Đại Đế, không ngờ ngươi lại thông qua phương pháp này để chữa trị thương thế. Nhưng bất kể ngươi làm gì, thương thế do Lôi lực Thần Kiếp tạo thành là bất hủ bất diệt, cho dù ngươi chết đi cũng vậy…

Triệu Phong đầu tiên là chấn động, sau đó Thần Linh Nhãn quan sát một lượt, trong mắt lập tức bắn ra lãnh ý.

Một loạt thương thế do Đại Đế tạo thành, không ngờ đã bị Tử Vong Đại Đế chữa trị được bảy tám phần rồi.

- Ha ha ha… Triệu Phong, mặc dù thương thế của ta chưa lành, nhưng tinh khí thần đã khôi phục tới đỉnh phong. Chỉ dựa vào lực lượng của một hai người các ngươi, tất không phải là đối thủ của ta.

Tử Vong Đại Đế cười lớn.

Hắn cũng phát hiện, nguyên khí của Triệu Phong còn chưa hoàn toàn khôi phục.

Vì từng bước ép sát Tử Vong Đại Đế, không cho đối phương cơ hội thở dốc, cho nên Triệu Phong một đường đuổi giết, nguyên khí khó tránh khỏi bị thất thoát.

Chương 750: Tử Vong Truy Sát (Mười Ba)

Nguyên khí của Triệu Phong, quả thật có chút hao hụt, không ở trạng thái cao nhất.

Nhưng đây là sách lược của hắn.

Từng bước ép sát, không cho Tử Vong Đại Đế có cơ hội khôi phục thương thế.

Mắt thấy "Tử Vong Chi Xúc" của Tử Vong Đại Đế, vẫn còn quấn quanh người hai đại Vương Giả Hư Thần Cảnh khác, Triệu Phong cũng không nói lời vô nghĩa, lập tức phát động công kích.

- Thần… Mâu… Ngưng… Thị!

Trong mắt trái của Triệu Phong, đột nhiên xuất hiện một tia Đồng lực tử sắc, hình thành một trận lốc xoáy màu tím sâu không thấy đáy, xuyên qua thế giới Tử Huyễn sương mù lượn lờ.

Trong mơ hồ, một luồng lực hút trí mạng nhằm vào linh hồn, từ trong Thần Linh Nhãn truyền đến.

- Không ngờ ngươi…

Sắc mặt Tử Vong Đại Đế đại biến, vương miện ám kim trên đỉnh đầu, phát ra một trận hồn lực dao động kỳ dị.

Vài vị Vương Giả Hư Thần Cảnh phía trước người hắn cùng với

phần đông cường giả Tông phái Nhị Tinh, đều cảm thấy hít thở không thông, linh hồn run rẩy, có cảm giác như đang bị túm lấy kéo ra khỏi thân thể.

Càng đứng gần Tử Vong Đại Đế, loại sợ hãi bất an này, lại càng rõ ràng hơn.

Trong mắt trái của Triệu Phong, lốc xoáy màu tím xoay tròn không ngừng, càng thâm thúy hơn, xuất hiện một thế giới sương mù mông lung như huyễn.

- Lấy Tử Vong Ngưng Thị làm trụ cột, còn dung nhập cả Đồng thuật Huyễn đạo.

Tử Vong Đại Đế cảm thấy thể xác và tinh thần đều chấn động.

Tử Vong Ngưng Thị chính là dựa vào lực lượng Hồn đạo siêu nhiên, thu lấy linh hồn của mục tiêu.

Dưới tình huống bình thường, chủ yếu lấy linh hồn cao thấp mà phân thắng bại.

Ngoài ra, còn có ý chí cường đại, Hồn đạo tạo nghệ, và một số nhân tố khác.

Triệu Phong vận dụng kỹ xảo “Huyễn đạo” cao thâm.

Triệu Phong vốn am hiểu Lĩnh Vực Huyễn đạo, mà huyết mạch đồng tử của hắn, ban đầu tiếp xúc chính là Huyễn đạo, bao gồm cả Huyễn Ngư Đồ được tiếp xúc ở Hiểu Nguyệt Tông.

Sau khi trải qua “Phạm Luân Cổ Âm Điện”, lý giải của Triệu Phong đối với Huyễn đạo, đã tiến vào một trình độ mới.

Dựa theo lời nói của Liễu Cầm Hâm tại trên họa bích, cảnh giới Huyễn đạo cao nhất, chính là mộng ảo hiện thực.

Giờ phút này.

“Thần Mâu Ngưng Thị” của Triệu Phong, không phải chỉ đơn thuần là thu lấy linh hồn của đối phương, mà uy lực vận dụng áo nghĩa Huyễn đạo, lại càng mạnh hơn.

- Ta nói này, tên tặc tử ngươi dùng chiêu ăn cắp này, há có thể đối phó được với ta…

Trong lòng Tử Vong Đại Đế khó tránh khỏi sinh ra một tia phẫn nộ.

Nhưng hắn vẫn tập trung tinh thần, vận dụng bí kỹ Hồn đạo, chống cự “Thần Mâu Ngưng Thị”.

Trong mơ hồ, “Thần Mâu Ngưng Thị” mà Triệu Phong lĩnh ngộ được, đã có xu thế trò giỏi hơn thầy.

Bởi vì vật dẫn để Triệu Phong phát động bí thuật này, chính là Thần Mâu thứ chín, so với Tử Vong Chi Mâu, lại càng có ưu thế hơn.

Cái mà Triệu Phong thiếu, chính là nội tình và thực lực chênh lệch.

- Chạy mau.

Hai gã Vương Giả Hư Thần Cảnh khác, cũng nhân cơ hội này, dưới sự trợ giúp của nữ tử cung thường, đã thoát ly khỏi “Tử Vong Chi Xúc” của Tử Vong Đại Đế.

- Ha ha…

Thần Mâu Ngưng Thị của Triệu Phong, lúc này mới chậm rãi đình chỉ.

Mục đích chân chính của hắn, chính là ngăn không cho Tử Vong Chi Xúc của Tử Vong Đại Đế khôi phục thương thế.

- Phong Thiên Thập Bát Chưởng.

Toàn thân Bán Thần ấu đồng phát ra kim quang chói mắt, Phách lực Thánh Thể, khóa không ép tới, phát ra từng đạo quang chưởng kim sắc to lớn huyền diệu, thoáng cái rơi xuống thiên địa, tạo thành trùng trùng hạn chế đối với Tử Vong Đại Đế.

- Xích Kim Đồng Hỏa.

Lúc Tử Vong Đại Đế đang bị hạn chế nhất định, trong mắt trái của Triệu Phong, chợt mạnh mẽ xuất hiện một tia đốm lửa Đồng lực kinh người, hào quang Xích Kim lưu chuyển không ngừng.

Phốc phốc…

Một đoàn Đồng hỏa xích kim sắc bán trong suốt, oanh tạc trên người Tử Vong Đại Đế, rít gào càn quét bừa bãi, xuyên qua tinh thần giới và vật chất giới.

Đây chính là Phong Lôi Đồng Hỏa “cấp Xích Kim”, dung nhập thêm cả Lôi lực Thần Kiếp.

Trong khoảnh khắc phát động Đồng hỏa, trong Hồn hải tử sắc của Triệu Phong, ba trăm tia Lôi lực Thần Kiếp, đồng loạt lóe sáng.

- A a…

Tử Vong Đại Đế hét lên một tiếng, toàn thân bị Lôi Hỏa xích kim sắc thiêu đốt, linh hồn phảng phất bị vạn đạo Lôi Hỏa oanh tạc.

Trong Xích Kim Đồng Hỏa, ẩn chứa áo nghĩa hủy diệt và Lôi lực Thần Kiếp, tạo nên khắc chế cường đại đối với Bất Diệt Tử Thân của hắn.

Mà, khiến hắn chịu ảnh hưởng lớn nhất, lại là linh hồn.

Lần này gặp nhau, bất luận là công kích của Tỏa Thiên Cung hay là Xích Kim Đồng Hỏa, đều lấy trọng điểm là linh hồn mà công kích.

- Xích Kim Phong Lôi, đây cơ bản đã là cấp độ cao nhất của Phong Lôi truyền thừa rồi.

Triệu Phong lẩm bẩm.

Hiện nay, Xích Kim Phong Lôi của hắn, hảo hầu đã đạt tới ngoài sáu thành.

Lấy tinh hoa của Xích Kim Phong Lôi chân hỏa, dựng dục thành Xích Kim Đồng Hỏa, dung nhập thêm Lôi lực Thần Kiếp, uy lực của nó đủ khiến tuyệt đại đa số Đại Đế phải trọng thương.

- Tinh Thần Thứ.

Lúc Tử Vong Đại Đế lộ ra một tia sơ hở, một đạo mũi nhọn tinh thần như thạch anh màu tím trong suốt, đâm thẳng vào linh hồn của hắn.

Ô...ô...ô...n...g!

Vương miện ám kim trên đầu Tử Vong Đại Đế, nở rộ ám quang,

giống như một đóa hắc liên u cốc.

Thế nhưng, vương miện ám kim này, lại không có năng lực ngăn cản Lôi lực Thần Kiếp.

Nhất là đợt công kích thứ nhất của Xích Kim Đồng Hỏa, tổn hại do áo nghĩa hủy diệt và Lôi lực Thần Kiếp cùng tồn tại, thậm chí đã khiến cho vương miện kia, sinh ra một chút hư tổn nhất định.

Linh hồn của Tử Vong Đại Đế, đã bị thương nhẹ, khiến cho trụ cột lại càng trở nên chật vật.

- Thương thế tại phương diện linh hồn của Tử Vong Đại Đế, lại càng khó chữa trị hơn…

Trong nụ cười của Triệu Phong, có chút âm hiểm.

Nguyên khí của hắn mặc dù tiêu hao, thế nhưng trọng điểm công kích của hắn, vẫn là Hồn đạo.

Khí lực huyết mạch của Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, mang đến năng lực khôi phục rất lớn, khiến Triệu Phong không hề e ngại phải đánh nhau lâu dài.

- Minh Đồng Tử Diễm.

Trong hai tròng mắt đen tối của Tử Vong Đại Đế, lực lượng Tử Vong hóa thành một đạo hắc quang cấm kỵ, sóng lửa vặn vẹo, chính diện đánh trúng Triệu Phong.

Thể xác và tinh thần của Triệu Phong, đều cảm thấy lạnh lẽo, thân hình và tâm hồn, đều cảm nhận được một loại nguy cơ Tử Vong.

Tử Vong Đại Đế, rất ít khi thi triển bí thuật công kích Hồn đạo đối với Triệu Phong.

Lần này, đã phá vỡ thông lệ.

Ô...ô...ô...n...g!

Ngoài thân thể của Triệu Phong, ngưng kết một tầng lân văn Băng Lam, ngoài cùng là một bộ băng giáp u lam, Lĩnh Vực Huyền Băng Lĩnh Vực ngưng kết cả thiên địa, bao phủ phương viên trăm dặm.

Phốc phốc…

Tử Vong Minh Đồng chính diện trùng kích, rơi lên trên người Triệu Phong, phát ra từng trận thanh âm “xì xì”.

Đồng thời.

Hồn Hải tử sắc của Triệu Phong, lọt vào một trận sóng lửa hắc quang ăn mòn thiêu đốt.

- Ầm…

Mắt trái của Triệu Phong, mãnh liệt chấn động, trong Hồn Hải tử sắc, ba trăm tia Lôi lực Thần Kiếp, tản mát ra một tia lực lượng kinh nhiếp chư thiên quỷ thần.

Vụt... Vụt...

Trong Hồn Hải tử sắc, hồ nước u lam chợt nổi lên mãnh liệt.

Giữa khoảng không của Hồn Hải tử sắc, điện vân phong hà giao thoa.

- Tử Vong Đại Đế… Cấp độ linh hồn của ngươi và ta, chênh lệch không nhiều.

Khóe miệng của Triệu Phong, nhếch lên một tia cười nhạt.

Thần Linh Nhãn của hắn có năng lực miễn dịch cực mạnh đối với công kích linh hồn, mặc dù đối diện với công kích của Tử Vong Chi Mâu, vẫn không gặp phải thương tổn nào.

Nhưng điều kiện tiên quyết chính là, cấp độ linh hồn của Triệu Phong và Tử Vong Đại Đế, chênh lệch không lớn.

Triệu Phong có được linh hồn cấp bậc Đại Đế, lại có ưu thế Thần Linh Nhãn, và sự cường đại của Lôi lực Thần Kiếp.

Tại phương diện nội tình, Triệu Phong vẫn có khoảng cách, nhưng luận cường độ linh hồn, hắn lại không hề thua kém chút nào.

- Quả nhiên.

Tử Vong Đại Đế cũng không cảm thấy ngoài dự liệu, sắc mặt càng nặng nề hơn.

Không thể không thừa nhận, hắn đã gặp phải khắc tinh trước này chưa từng có.

Chỗ dựa lớn nhất của hắn là “Tử Vong Chi Mâu”, nhưng lại bị Thần Mâu thứ chín kia, lực ép nửa bậc.

Mặc dù hắn có Bất Diệt Tử Thân và lực lượng Hồn đạo hệ thống Tử Vong, thế nhưng cũng bị Lôi lực Thần Kiếp khắc chế.

- Xích Kim Đồng Hỏa.

- Tinh Thần Thứ.

Triệu Phong đứng từ xa, bắt đầu phản kích.

Bán Thần ấu đồng, xen lẫn trong trận chiến giữa Triệu Phong và Tử Vong Đại Đế.

Hắn thúc dục Phong Thiên Thập Bát Chưởng, chỉ có ý đồ hạn chế tốc độ và việc phát huy bí thuật của Tử Vong Đại Đế.

Phốc phốc…

Dưới công kích bằng Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, sắc mạt Tử Vong Đại Đế lại càng trở nên tái nhợt.

Luận tạo nghệ Hồn đạo, Tử Vong Đại Đế vẫn có ưu thế nhất định.

Thế nhưng, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, lại là cấp bậc Thần Mâu, liên tục chiến đấu, không ngờ lại kích phát ra tiềm lực đáng sợ như vậy.

Càng trọng yếu hơn.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, có lực phòng ngự rất mạnh đối với Hồn đạo.

Tại phương diện phòng ngự vật chất, Triệu Phong có được huyết mạch phòng ngự của Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, và Băng Hoàng Thương, trên cơ bản là cân sức ngang tài với Tử Vong Đại Đế.

Chẳng qua, tại phương diện khôi phục sức khỏe, Triệu Phong lại

chiếm được ưu thế nhất định.

Sắc mặt Tử Vong Đại Đế liên tục biến ảo, cuối cùng đã minh bạch tại sao Triệu Phong dám một đường đuổi giết, nguyên khí còn chưa hoàn khôi phục mà cũng không hề sợ hãi chút nào.

- thực lực của Triệu Phong, cơ bản đã đạt tới cấp độ giống ta, chỉ thiếu khuyết một ít nội tình mà thôi.

Tử Vong Đại Đế hít sâu một hơi.

Đây là một hiện thực mà hắn không thể không thừa nhận.

Dưới Tử Vong truy sát, lần lượt bị áp lực kích phát, tốc độ trưởng thành của Triệu Phong, đã đạt tới đỉnh cao của nhân sinh.

- Tử Vong Chi Liêm.

Trong tay Tử Vong Đại Đế, xuất hiện một thanh cự liêm hắc vụ lượn lờ, vây quanh là một luồng sát lực kinh người.

Tử Vong lực tràng.

Quanh người hắn lại hiện lên một tầng lực tràng khủng bố, đen đặc như mực, Tử Vong Chi Liêm vung động, giết thẳng về phía Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng.

Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, sắc mặt đồng thời biến đổi.

Tử Vong Chi Liêm và Tử Vong lực tràng là tổ hợp công phòng cường đại, tại phương diện vật chất, có thể nói là hoàn mỹ, không thể phá giải.

Lực lượng công kích, sẽ bị Tử Vong lực tràng hấp thu phản chấn lại, hoặc là tăng phúc cho “Tử Vong Chi Liêm”.

- Xích Kim Phong Lôi.

Trong lòng bàn tya của Triệu Phong, ngưng hiện một thanh quang mâu xích kim dài đến trăm trượng, bên ngoài nổi lên một tầng khí tức hủy diệt và Lôi lực Thần Kiếp.

Phành phành phành...

Quang mâu xích kim và Tử Vong Chi Liêm, ở trong không trung, liên tục va chạm.

Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, bị ép cho liên tục bại lui.

Cấm Nguyên Chưởng.

Bán Thần ấu đồng biến hóa bí thuật, lòng bàn tay xoay tròn một cách quỷ dị, từng đạo quang quyển lập thể màu vàng vô hình, bao phủ lấy khu vực của Tử Vong Đại Đế, hạn chế và giam cầm năng lực nguyên khí lưu động.

Sóng xung kích cường đại, khiến cho ba vị Vương Giả Hư Thần Cảnh ở phụ cận, đều hoảng sợ thất sắc.

- Nam tử tóc tím kia, rốt cuộc là người nào, không ngờ lại đuổi giết cả “Tử Vong Đại Đế”.

Nữ tử cung thường và hai Vương Giả khác, cố gắng kéo giãn khoảng cách.

Tử Vong Đại Đế và nam tử tóc tím kia, đều bày ra huyết mạch đồng

tử và bí thuật linh hồn kinh thế hãi tục.

Cho dù là chiến đấu tại phương diện vật chất, cũng thuộc loại nổi bật trong hàng ngũ Đại Đế.

- Tử Vong Thuấn Ảnh.

Lúc Tử Vong Đại Đế đang chiến đấu, đột nhiên hóa thành một đạo bóng ma, chỉ nháy mắt đã thoát ra khỏi địa vực.

Thật nhanh.

Ba đại Vương Giả nữ tử cung thường, đều hoảng sợ thất thanh.

- Lôi Dực Thiểm Không.

Lôi Dực sau lưng Triệu Phong, nở rộ một đạo quang hoa lộng lẫy, hóa thành một đạo thiểm điện tàn phong, chỉ trong nháy mắt đã tiến vào không gian Ngoại Vực.

Tốc độ mà hắn bày ra, rõ ràng còn nhanh hơn Tử Vong Đại Đế vài phần.

Ba đại Vương Giả ngây ra như phỗng, chờ đến khi phản ứng lại, thì trên mặt đã tràn ngập sợ hãi.

- Thanh niên tóc tím kia, dường như gọi là Triệu Phong.

- Cường giả có thể đuổi giết Tử Vong Đại Đế, trên thế gian này chỉ đếm được trên đầu ngón tay, không ngờ tại vùng Thương Hải này, lại sinh ra một vị đại năng cái thế như vậy.

Phải biết rằng, thực lực của ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh này,

so với ba đại Vương Giả “Thánh Nguyệt Tiên Cô” ở Quần Đảo Vực Thiên Lộ, chỉ mạnh hơn chứ không kém thua.

- Xích Kim Đồng Hỏa.

- Tỏa Thiên Cung.

Lôi Dực của Triệu Phong chấn động cao tốc, thỉnh thoảng phá không lướt đi, tiến hành truy đánh mãnh liệt đối với Tử Vong Đại Đế.

Trong hư không vụ hải.

Trận “Tử Vong truy sát” này, kéo dài qua một loạt Quần Đảo Vực, trải qua rất nhiều Đảo Vực.

Những nơi hai người đi qua, thiên địa kinh biến, núi sông vỡ nát, giống như một hồi tai kiếp.

Mới đầu.

Tử Vong Đại Đế còn có thể phản kích. Nhưng mấy tháng sau, vết thương trên người đã khiến hắn vô cùng mệt mỏi, chỉ có thể toàn lực để phòng ngự giữ mạng.

Dần dần.

Trận chiến này đã trở thành trận đuổi giết có một không hai, danh chấn Ngoại Vực, một người trong số đó gọi là đại năng cái thế “Tả Đồng Thiên Quân”, uy danh truyền khắp Thương Hải.

Chương 751: Tử Vong Truy Sát (Mười Bốn)

Nửa năm sau, trong một cái Hư Hải Linh Điện tại đại Quần Đảo Vực…

Vụt...

Một đạo ánh sáng tối đen giống như âm ảnh, xuyên qua khí màng vực ngoại tiến vào nội bộ Linh Điện.

Trên đường đi, xuất hiện một gã nam tử cánh tay phải không trọn vẹn, toàn thân cháy đen chật vật.

Nam tử này, đầu đội một cái vương miện ám kim sắc chằng chịt vết nứt, trên người lưu lại một tia khí tức tử sát, khiến chúng nhân phụ cận run sợ bất an.

Rất khó tưởng tượng, nam tử chật vật không chịu nổi này, lại chính là Đại Đế cổ lão của Thương Hải Chi Địa.

- Tử Mộc Đại Đế!

Tử Vong Đại Đế trầm giọng một tiếng, bốn phía lại không người nào nghe được.

Vài hơi thở qua đi…

Ô...ô...ô...n...g!

Một cỗ vĩ lực Đại Đế từ trong một góc nào đó của Hư Hải Linh Điện truyền đến.

- Tử Vong Đại Đế?

Một thanh âm nam tử kinh ngạc ở trên không trung Linh Điện vang lên.

Chỉ thấy một gã trung niên tử bào, quanh quẩn trong một tầng tử huy nhân uân xuất hiện. Từ nơi hắn đứng truyền đến một tràng khí vị đàn hương kỳ dị.

- Tử Mộc Đại Đế!

Trong Hư Hải Linh Điện, truyền đến tiếng kinh hô của một ít cường giả Vực ngoại, trong mắt tràn ngập sự ngưỡng mộ kính sợ.

Hư Thần Đại Đế, khu vực ở ngoài Thánh Địa là hiếm thấy đến mức nào.

Chẳng qua, tòa Hư Hải Linh Điện này ở trong một cái đại Quần Đảo Vực, bên trong Quần Đảo Vực có tới bảy tám tông phái Nhị tinh. Cho nên, phái đóng một vị Hư Thần Đại Đế tọa trấn Hư Hải Linh Điện nơi đây cũng là chuyện không gì đáng ngạc nhiên.

- Tử Vong Đại Đế, ngươi như thế nào lại có bộ dạng như vậy?

Tử Mộc Đại Đế có chút giật mình.

Một hai năm gần đây hắn vẫn luôn bế quan, đối với sự tình ngoại giới, một chút cũng không biết.

- Tử Mộc Đại Đế, mấy ngàn năm trước, ngươi thiếu ta một cái nhân

tình, hiện tại ta cần ngươi trợ giúp…

Tử Vong Đại Đế trầm giọng nói.

Hắn đem tình huống giản lược nói lại một lần, thế nhưng không đề cập đến chuyện Triệu Phong có được Thần Mâu thứ chín.

- Kẻ truy sát kia chính là cường giả Lôi đạo, mà ngươi là Đại Đế Mộc hệ, vừa lúc có thể khắc chế hắn!

Tử Vong Đại Đế trịnh trọng nói.

Giữa các loại công pháp,có sự khắc chế lẫn nhau. Ví dụ như nói, Tử Vong Đại Đế bị Triệu Phong khắc chế!

Tương ứng như vậy, Xích Kim Phong Lôi của Triệu Phong cũng không có khả năng không bị khắc chế.

Đại Đế Mộc hệ, có thể khắc chế Đại Đế Lôi đạo.

- Tu vi người kia như thế nào, lại có thể đem ngươi đuổi giết đến bộ dạng như vậy? Đừng nói là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh…

Tử Mộc Đại Đế không thể tin nổi, nói.

- Yên tâm! Không phải Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh! Kẻ đuổi giết ta, chỉ là một tên Hư Thần Cảnh trung kỳ, nhưng công pháp huyết mạch, lại tương đối đặc thù!

Tử Vong Đại Đế nói rõ cụ thể tình huống của Triệu Phong.

Thời điểm hai người đang trao đổi…

Vụt...

Một đạo phong điện quang hà, mang theo một cỗ khí tức viêm lôi bạo ngược hủy diệt, vọt vào tòa Hư Hải Linh Điện này.

Người tới, là một gã nam tử tóc tím, sau lưng là một đôi quang dực xích kim sắc.

- Tốc độ thật nhanh!

Tử Mộc Đại Đế giật mình động dung, mặc dù hắn cũng biết, Triệu Phong là truyền thừa của Phong Lôi Đại Đế.

- Tử Vong Đại Đế, ngươi cho là trốn vào Hư Hải Linh Điện, là ta không dám động thủ sao?

Lôi dực sau lưng Triệu Phong chấn động, từ trên cao nhìn xuống.

Gần nửa năm đuổi giết, hắn đã đem Tử Vong Đại Đế giết đến mức không còn đường trốn tránh nữa.

Bất Diệt Tử Thân cùng linh hồn của Tử Vong Đại Đế lọt vào tích lũy thương tổn do Lôi Lực Thần Kiếp gây ra, chiến lực giảm mạnh chỉ còn ba bốn thành,

- Hậu sinh khả úy a!

Tử Mộc Đại Đế âm thầm đánh giá Triệu Phong. Khí tức do Xích Kim Phong Lôi của đối phương phát ra mơ hồ khiến cho trong lòng hắn cảm thấy bất an.

Triệu Phong phiêu phù giữa không trung. Hắn đương nhiên cũng nhìn thấy Tử Mộc Đại Đế.

Tử Mộc Đại Đế cùng Đoan Mộc Thanh giống nhau, đều là Đại Đế Mộc hệ.

Nhưng thực lực vị Tử Mộc Đại Đế này, cùng Đại Đế đỉnh phong, vẫn có sự chênh lệch nhất định.

- Tử Mộc Đại Đế, ngươi nhất định phải giúp ta! Nếu có thể hóa giải kiếp nạn này, ngày sau, ta tất hoàn trả gấp mười!

Trong thanh âm của Tử Vong Đại Đế mang theo một tia khẩn cầu.

Trong tòa Hư Hải Linh Điện này, ngoại trừ Tử Mộc Đại Đế, còn có hai vị Vương Giả đỉnh phong, bốn gã Vương Giả cấp Lĩnh vực nữa.

Chỉ cần Tử Mộc Đại Đế có thể hỗ trợ, Tử Vong Đại Đế còn có hy vọng phản kích.

- Tả Đồng Thiên Quân! Gã thanh niên tóc tím kia…

Trong Hư Hải Linh Điện, có một vị Vương Giả Hư Thần Cảnh, mấy vị Đan Nguyên Cảnh cũng nhận ra thân phận của Triệu Phong.

Một đường đuổi giết mà đến này, đã vượt qua rất nhiều Quần Đảo Vực, uy danh của Triệu Phong, dần dần bị một ít cường giả cao cấp biết đến.

- Tả Đồng Thiên Quân?

Ánh mắt Tử Mộc Đại Đế lóe lên, hơi chút do dự, trên mặt có một tia giãy dụa.

Lúc này, trong Hư Hải Linh Điện, một vị Vương Giả đang truyền âm

cho hắn, thuyết minh tình huống giữa Triệu Phong cùng Tử Vong Đại Đế.

- Tử Vong Đại Đế, thật xin lỗi, ta không thể giúp ngươi! Nghe nói, ngươi trước đây từng động thủ với Hư Hải Linh Điện, là đối tượng truy nã của Phù Mộng Thánh Địa!

Tử Mộc Đại Đế hít sâu một hơi, rốt cuộc mở miệng.

- Cái gì?

Thân hình Tử Vong Đại Đế nhoáng lên.

- Nể trên giao tình ngày xưa, ta không động thủ với ngươi! Nhưng Hư Hải Linh Điện, cũng không thể lưu ngươi lại!

Sắc mặt Tử Mộc Đại Đế, trở nên nghiêm túc.

Quanh thân thể hắn mơ hồ hiện lên một cái hư ảnh Tiểu Thế Giới tử thanh thâm thúy, nhanh chóng dung nhập thiên địa xung quanh, áp bách tới Tử Vong Đại Đế.

- Ngươi…

Sắc mặt Tử Vong Đại Đế trở nên âm trầm, cực kỳ khó coi.

Tiểu Thế Giới của Tử Mộc Đại Đế cố ý nhằm vào hắn, nhưng không có ra tay đối với Triệu Phong.

Triệu Phong phiêu phù giữa không trung, ánh mắt lạnh nhìn xem một màn trước mắt.

Nhìn tình hình, Tử Vong Đại Đế chính là không muốn rời khỏi Hư Hải

Linh Điện, muốn dụ dỗ Tử Mộc Đại Đế cùng với cường giả Hư Hải Linh Điện ra tay với mình.

- Tử Vong Đại Đế, ngươi hôm nay khó tránh khỏi một kiếp!

Trong mắt trái Triệu Phong, phóng xuất ra đồng lực diễm miêu mạnh mẽ kinh người, quang trạch xích kim sắc lưu chuyển không thôi.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong hư không nổi lên một cỗ khí tức giống như thiên tai kiếp nạn, kể cả Tử Mộc Đại Đế, vài vị Vương Giả khác trong Linh Điện, đều có một loại cảm giác áp lực hít thở không thông.

- Không được!

Tử Vong Đại Đế chợt cảm thấy một cỗ nguy cơ trí mạng.

Cùng lúc đó, trong hồn hải tử sắc của Triệu Phong, bảy tám trăm sợi dấu vết Lôi Lực Thần Kiếp tương liên lẫn nhau, phát ra một cỗ khí tức bất hủ bất diệt, khắc chế vạn vật.

Phốc oanh!

Một đoàn xích kim lôi hỏa bán trong suốt, giống như Thần kiếp Thiên Phạt, rơi xuống trên người Tử Vong Đại Đế.

- A!

Tử Vong Đại Đế kêu thảm một tiếng chói tai, xích kim lôi hỏa thiêu đốt bạo liệt trên Bất Diệt Tử Thân, ngay cả phương diện linh hồn cũng đều lan tràn thiêu đốt.

Vẻ mặt hắn tuyệt vọng, sợ hãi bất an nhìn về phía cái thân ảnh giống như ác mộng kia.

Chỉ là thời gian một hai hơi thở, tứ chi Tử Vong Đại Đế bị thiêu đốt không ra nhân hình, một cánh tay còn lại cũng đều gãy rời rớt ra.

Hít…

Tử Mộc Đại Đế kia không khỏi hít mạnh một ngụm lãnh khí.

Giữa không trung, nam tử tóc tím kia khoanh tay mà đứng, vẻ mặt lạnh nhạt, dáng vẻ thong dong.

Trong Hư Hải Linh Điện, một ít Vương Giả cùng Đan Nguyên Cảnh khác, từng tên từng tên toàn thân run rẩy, không dám thở mạnh một cái.

- Quá mạnh mẽ rồi!

- Đây là Tả Đồng Thiên Quân, kẻ đem Tử Vong Đại Đế đánh cho không có lực hoàn thủ sao?

Trong Linh Điện, vài vị Vương Giả Hư Thần Cảnh kia cũng đều vô danh rung động.

- Tử Vong Đại Đế, hiện tại ta dung nhập Lôi Lực Thần Kiếp, uy lực đủ để uy hiếp đến Thánh Chủ. Đại Đế đỉnh phong trong tay ta cũng chống đỡ không nổi thời gian mười hơi thở!

Triệu Phong chậm rãi nhẹ nhàng nói.

Tử Vong Truy Sát trải qua gần hơn nửa năm, truy truy đuổi đuổi, Triệu Phong thế nhưng vẫn không có đình chỉ tiến hành dung nhập

đối với Lôi Lực Thần Kiếp.

Hiện tại, Lôi Lực Thần Kiếp hấp thu trong hồn hải tử sắc của hắn, đã nhiều tới bảy tám trăm sợi, không chỉ gấp trăm lần tại Thánh Địa hải tặc ban đầu.

Hơn nữa, tốc độ Triệu Phong ngạo thị thiên địa, hắn đã là Vương Giả vô địch dưới Thánh Chủ rồi!

Trong lịch sử Lôi đạo, từng có một vị thiên kiêu truyền kỳ như vậy, mượn dùng Lôi Lực Thần Kiếp, từng bước một đăng lâm đỉnh cao thế giới.

Cái truyền thuyết kia, đến từ một vị thiên kiêu Đại Lục Vực, về sau đã đạt đến Thiên Giai Thần Vị!

Sự tích trong truyền thuyết, tựa hồ đang thành công phục chế ở trên người Triệu Phong.

- Lôi Lực Thần Kiếp!

Trong lòng Tử Mộc Đại Đế đại chấn.

Ban đầu, hắn không có lựa chọn trợ giúp Tử Vong Đại Đế, là vì cân nhắc nhiều bề.

Thứ nhất, Tử Vong Đại Đế đang bị Thánh Địa truy nã.

Thứ hai, cường giả có thể đuổi giết Tử Vong Đại Đế, đó là tồn tại đáng sợ đến thế nào, nào phải là người mà một tên Đại Đế bình thường như hắn có thể trêu chọc.

Nhất là, sau khi hắn biết được kẻ truy sát kia, chính là một đồng lứa

thiên kiêu vừa mới kỳ tích quật khởi.

Nguyên nhân thứ hai, là chủ yếu.

Cho nên, Tử Mộc Đại Đế không nghĩ sẽ giúp Tử Vong Đại Đế.

Hiện tại nghĩ lại, Tử Mộc Đại Đế mới cảm thấy, đây là sự lựa chọn sáng suốt đến cỡ nào!

Mặc dù rằng, Triệu Phong từ sau khi tiến vào Hư Hải Linh Điện đuổi giết, cũng đều không có chào hỏi qua một tiếng nào với Tử Mộc Đại Đế.

Thậm chí, không thèm liếc mắt nhìn hắn lấy một cái!

Vừa mới bắt đầu, Tử Mộc Đại Đế còn có chút nhàn nhạt không vui.

Nhưng đến lúc Triệu Phong triển lộ ra thực lực chân chính, trong lòng Tử Mộc Đại Đế run lên, thầm toát mồ hôi một phen.

Đây căn bản chính là Triệu Phong không thèm để ý gì đến một tồn tại như hắn!

Có thêm một vị Đại Đế như hắn, thậm chí một vị Đại Đế đỉnh phong, cũng đều không thể nghịch chuyển cục diện!

Đại Đế đỉnh phong, ở trước mặt Triệu Phong cũng kiên trì không tới mười hơi thở!

- Nguy hiểm thật!

Tử Mộc Đại Đế không cho rằng, công pháp Mộc đạo của chính mình có thể ngăn cản nổi Lôi Lực Thần Kiếp!

Nếu như vừa rồi hắn làm ra lựa chọn sai lầm, chỉ sợ hiện tại đã trở thành một đống tro bụi!

Tử Mộc Đại Đế không có phòng ngự bất diệt thể như Tử Vong Đại Đế a!

- Triệu Phong… Ta thua!

Tử Vong Đại Đế nằm úp sấp trên mặt đất, gian nan chua xót nói:

- Mặc ngươi xử lý!

- Mặc ngươi xử lý?

Khi hắn đem bốn chữ này nói ra khỏi miệng, trong đó bao hàm sự khuất nhục đến thế nào?

Ngay cả bọn người Tử Mộc Đại Đế cũng đều cảm thấy tâm linh run lên một cái.

- Mặc cho ta xử lý? Nếu như ta muốn mạng của ngươi, ngươi cũng không phản kháng sao?

Ánh mắt Triệu Phong có một loại lực lượng xuyên thấu tâm linh.

Hắn nhìn ra được sự khuất nhục, oán hận trong lòng Tử Vong Đại Đế, chỉ cần chịu nhục sống sót qua hôm nay, mối thù này tuyệt đối sẽ không dễ dàng bỏ qua như vậy.

Còn nữa, hang ổ của Tử Vong Đại Đế là ở tại phạm vi Vạn Sâm Linh Vực! Ai biết sau khi hắn sống sót qua hôm nay, có thể nào cấu kết với Đại Đế nào khác, thậm chí Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, để

đối phó Triệu Phong hay không?

- Triệu Phong, có thể tha được thì hãy tha!

Trên mặt Tử Vong Đại Đế có một tia ngoan độc dữ tợn, mơ hồ có chút ý tứ uy hiếp.

Ánh mắt Triệu Phong lạnh lùng, không có một tia gợn sóng.

Tử Vong Đại Đế này, hắn nhất định phải giết! Cái ý niệm này, hắn chưa từng dao động bao giờ.

Thế nhưng, Triệu Phong cũng chuẩn bị phòng ngừa phản công trước khi chết của Tử Vong Đại Đế.

Dù sao, đối phương là Đại Đế tồn tại cổ xưa cổ lão, có được Tử Vong Chi Mâu!

- Vậy thì… Cùng chết đi!

Khuôn mặt Tử Vong Đại Đế vặn vẹo một trận, tử vong chi lực toàn thân áp súc lại cực hạn, trong khoảnh khắc nổ mạnh.

- Không tốt! Cẩn thận!

Tử Mộc Đại Đế hoảng sợ thất thanh, dưới tình thế cấp bách, vội vàng triển khai Tiểu Thế Giới, nhằm để chống cự lại trận nổ mạnh với uy thế đủ để hủy diệt cả Linh Điện kia.

Đại Đế tự bạo, đó là kinh thiên chấn địa đến thế nào.

Oanh!

Cả Hư Hải Linh Điện mãnh liệt chớp lên, bị vô số sóng lửa Tử Vong bao phủ.

Tiểu Thế Giới của Tử Mộc Đại Đế trong khoảnh khắc nứt vỡ tán loạn, chỉ có thể ngăn cản sáu thành uy lực tự bạo của Tử Vong Đại Đế.

- Ồ?

Tử Mộc Đại Đế phát hiện, uy lực tự bạo so với trong dự tính dường như còn nhỏ hơn ba bốn thành.

Mặc dù Hư Hải Linh Điện đã hóa thành một mảnh phế tích, hơn một nửa cường giả Vực Ngoại thân tử ở trong đó.

- Điêu trùng tiểu kỹ!

Một gã thanh niên xích kim lôi dực chấn động, giống như một vị Thần Ma, xuất hiện trên vực ngoại Hư Không Hải.

Một khắc trước khi Tử Vong Đại Đế tự bạo, Triệu Phong đã lợi dụng tốc độ siêu nhiên tránh thoát.

Đồng thời, Thần Linh Nhãn của hắn tập trung trên một đoàn hư tuyến hắc sắc không chớp mắt, đang cấp tốc độn không ở phương xa.

Cẩn thận nhìn lại, đó là một đoàn nguyên hồn tàn phá, tử vong hồn lực ba động, còn hiện lên một đôi Tử Vong Chi Mâu tối đen.

- Tỏa Thiên Cung, tỏa hồn!

Triệu Phong kéo ra thanh cổ cung ám ngân sắc trong tay, một đạo tiểu quang tiễn kim ngân đan xen trong suốt ở trong hư không xuyên

qua rồi biến mất.

Phốc…

Đoàn nguyên hồn kia mới thoát đi được mấy trăm dặm, đã bị quang tiễn tỏa hồn đâm trúng, giống như bị một cây đinh đóng đinh ở trên phiến hư không kia, không ngừng cật lực giãy dụa.

Chương 752: Vong Ngữ Trớ Chú

- Hóa ra là như thế!

Trong Hư Hải Linh Điện, Tử Mộc Đại Đế nhìn hành động của Triệu Phong, cùng với đoàn nguyên hồn bị đóng đinh trong hư không kia, lẩm bẩm một tiếng.

Khó trách, uy thế tự bạo của Tử Vong Đại Đế vừa rồi cũng không có lớn như trong tưởng tượng của hắn.

Hư Thần Cảnh, là cấp bậc linh hồn lột xác, nhất là Hư Thần Đại Đế, đã đạt tới đại viên mãn.

Giống như Tử Vong Đại Đế loại này, nội tình tiền vốn lớn nhất, chính là linh hồn.

Chẳng qua, gặp phải Triệu Phong, cũng coi như hắn không may.

Huyết mạch nhãn đồng của Triệu Phong cũng là Linh Hồn hệ, mà lại còn nắm giữ Tỏa Thiên Cung.

Một mũi tên đóng đinh nguyên hồn của Tử Vong Đại Đế xong, Triệu Phong vẫn như cũ không có khinh thường.

- Chủ nhân!

Bán Thần Ấu Đồng đột nhiên xuất hiện.

Triệu Phong nghi hoặc nhìn về phía Bán Thần Ấu Đồng. Tiểu gia hỏa này, có đề nghị gì đây?

- Tử Vong Chi Mâu của Tử Vong Đại Đế có thể thông qua linh hồn tiến hành truyền thừa. Chủ nhân, có thể giúp ta cướp đoạt loại huyết mạch nhãn đồng này hay không?

Bán Thần Ấu Đồng ngo ngoe muốn động nói.

Hắn đi con đường luyện thể, phương diện Hồn đạo chính là uy hiếp lớn nhất của hắn.

Nhưng nếu, Bán Thần Ấu Đồng có thể đạt được Tử Vong Chi Mâu thuộc linh hồn hệ, phối hợp với Kim Khôn Thánh Thể của hắn, như vậy có thể nói là tổ hợp hoàn mỹ.

- Tử Vong Chi Mâu sao?

Triệu Phong cảm giác huyết mạch nhãn đồng của chính mình cũng mơ hồ nhảy lên, tựa hồ có một tia bộ dáng hưng phấn.

Trong hư không, trên đoàn nguyên hồn bị quang tiễn tỏa hồn cố định kia, có một đôi đồng tử tối đen, xen lẫn giữa linh hồn cùng thực thể.

Loại hình thái này giống như Thần Mâu Xuất Thể của Triệu Phong vậy.

Hắn mơ hồ có một loại trực giác, cái Tử Vong Chi Mâu này, đối với chính mình hẳn là cũng có tác dụng.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu lúc này cũng nhảy ra, huy động miêu trảo, đối với

Triệu Phong nói cái gì đó.

- Đầu tặc miêu này…

Bán Thần Ấu Đồng cắn răng nghiến lợi. Tiểu Tặc Miêu chính là khuyên bảo Triệu Phong không nên đem Tử Vong Chi Mâu tặng cho Bán Thần Côn Vân.

Tiểu Tặc Miêu đề nghị chính là, lập tức diệt sát Tử Vong Đại Đế!

- Triệu Phong, nếu như ta chết đi, ngươi cũng không sống được!

Đoàn nguyên hồn đang bị quang tiễn tỏa hồn cố định kia, bỗng nhiên bốc cháy lên, dẫn động một cỗ lực lượng tử vong to lớn kinh thiên.

- Không tốt!

Mấy người Triệu Phong đang ở gần đó, sắc mặt đồng thời đại biến, nhất tề cảm thấy một cỗ cảm giác nguy cơ mãnh liệt.

Phải biết rằng, linh hồn của Tử Vong Đại Đế trong các Đại Đế chính là tồn tại vô địch, chỉ luận tạo nghệ Hồn đạo, hắn còn cao hơn một ít Thánh Chủ bình thường nữa.

Tiểu Tặc Miêu phản ứng cực nhanh, lập tức tiến vào Cổ Thiết Giới Chỉ của Triệu Phong.

Trong lòng Bán Thần Ấu Đồng vẫn đang đánh chủ ý với Tử Vong Chi Mâu, hoàn toàn là bất ngờ không kịp phòng bị.

Ầm…

Khắp thiên địa lâm vào một mảnh hắc ám, bị một loại lực lượng tử

vong cùng loại với Tử Vong Lực Trường bao phủ.

Khác nhau ở chỗ, cỗ lực lượng này càng thêm trọng điểm vào linh hồn.

- A!

Bán Thần Ấu Đồng kêu thảm một tiếng, linh hồn khí tức giống như ngọn đèn bị thổi tắt, thân thể từ giữa không trung rơi vào hư không vụ hải.

Thế giới hồn hải của Triệu Phong cũng chớp lên một trận, lọt vào linh hồn tự bạo phản phệ cấp Đại Đế.

Cái loại lực phản phệ này, hoàn toàn có thể đánh trọng thương linh hồn Huyền Quang Cảnh Thánh Chủ bình thường.

Linh hồn cường đại như Triệu Phong, cũng phải kêu rên một tiếng.

Thần Linh Nhãn của hắn mặc dù có khả năng miễn dịch công kích linh hồn cường đại, thế nhưng cũng chỉ là tương đối.

Nếu như là công kích linh hồn quá mức cường đại, Thần Linh Nhãn cũng không thể miễn dịch tuyệt đối.

- Tiểu Tặc Miêu, Bán Thần Ấu Đồng…

Triệu Phong hô nhỏ một tiếng.

Tiểu Tặc Miêu phản ứng khá nhanh, tránh thoát được một kiếp.

Trốn vào giới chỉ cổ thiết, tương đương ở trong một cái không gian khác, còn có linh hồn của Triệu Phong che chở.

Về phần Bán Thần Ấu Đồng, Triệu Phong đã cảm thụ không được khí tức linh hồn của hắn nữa.

Một đôi đồng tử tối đen, hóa thành một đạo hư ảnh mơ hồ đang nhảy lên, xuất hiện ở ngoài ngàn dặm.

- Tử Vong Chi Mâu cùng ý chí Tử Vong!

Sắc mặt Triệu Phong trầm xuống.

Hắn không nghĩ tới, Tử Vong Đại Đế còn có một chiêu Kim Thiền Thoát Xác như vậy.

Linh hồn lực lượng của Tử Vong Đại Đế, gần chín thành cũng bị hủy diệt trong tràng tự bạo vừa rồi.

Thế nhưng, trung tâm ý chí Tử Vong cùng ý thức trí nhớ của hắn, lại được gởi vào bên trong Tử Vong Chi Mâu.

Tử Vong Chi Mâu kia, tốc độ phi hành cực nhanh, xen vào giữa linh hồn cùng vật chất, so với Lôi Dực Thiểm Không của Triệu Phong còn nhanh hơn không ít.

Bởi vì, bình thường tốc độ nguyên hồn độn đi, chính là gấp chục lần phi hành bình thường trở lên.

Tử Vong Đại Đế ở loại trạng thái này, tốc độ cũng là gấp ba đến năm lần tình huống bình thường.

- Xem ngươi có thể kiên trì bao lâu?

Triệu Phong quyết định, không thể tha thứ cho Tử Vong Đại Đế.

Trực tiếp giết chết hắn, như vậy cũng quá tiện nghi cho hắn rồi.

- Lôi Dực Thiểm Không!

Sau lưng Triệu Phong triển khai một đôi quang dực xích kim, mỗi một lần thiểm không đều vượt qua khoảng cách ngàn dặm.

Hắn cũng không lo lắng Tử Vong Đại Đế có thể trốn khỏi truy tung của bản thân.

Bởi vì, chín thành năm linh hồn lực lượng của Tử Vong Đại Đế trở lên cũng đã bị hủy diệt trong tự bạo, không thể kéo dài phi hành quá lâu được.

- Tử Vong Đại Đế, chỉ còn một cái sinh lộ duy nhất!

Trong lòng Triệu Phong hoàn toàn tỉnh táo.

Thân thể bị hủy diệt, linh hồn lực lượng tán loạn, sinh lộ duy nhất của Tử Vong Đại Đế chính là đoạt xá trọng sinh.

Trên thực tế, Tử Vong Đại Đế đã từng có hai lần đoạt xá trọng sinh, kinh nghiệm rất phong phú.

Nhưng lần này đây, khó khăn khá lớn, xác xuất thành công rất thấp.

- Linh hồn tự bạo cũng không mang đến thương tổn quá lớn cho Triệu Phong! Huyết mạch nhãn đồng của hắn lại am hiểu truy tung, tốc độ cũng ngạo thị thiên địa!

Ý chí của Tử Vong Đại Đế âm thầm kêu khổ.

Đổi lại là Thánh Chủ bình thường, trong hai lần tự bạo Kim Thiền Thoát Xác trước đây, cũng đều để cho Tử Vong Đại Đế thực hiện được ý định.

Tử Thần Chi Ảnh phối hợp với hai lần tự bạo, cũng đủ để cho Thánh Chủ bình thường chịu thiệt thòi.

Chỉ tiếc, ưu thế phương diện linh hồn của Tử Vong Đại Đế lại bị Triệu Phong khắc chế gắt gao.

Nửa canh giờ sau, Tử Vong Chi Mâu đã kéo dài khoảng cách cùng với Triệu Phong.

Lúc này, ý chí đồng lực của hắn đã tiêu hao hơn phân nửa, hướng tới một nội đảo đại vực mật độ nhân khẩu cao mà bay đi.

- Đoạt xá trọng sinh thành công, ta còn có thể Đông Sơn tái khởi!

Tử Vong Đại Đế nhìn thấy được ánh sáng sinh lộ.

Hắn mang theo Tử Vong Chi Mâu cùng tiến hành đoạt xá trọng sinh, không cần quá lo lắng vấn đề tư chất.

o0o

Một lát sau, trong một đảo vực nội, trong Hoàng cung một cái Đại quốc, một đạo hư tuyến đen tối, chợt lóe lên rồi biến mất.

Tu vi chưa đạt tới Đan Nguyên Cảnh, căn bản khó có thể bắt giữ được tồn tại này.

- Tốt lắm! Lần này đoạt xá một tên Vương tử Hoàng thất!

Tử Vong Đại Đế thoáng có một tia mừng thầm.

Thực lực Đại quốc này, cùng Đại quốc Thiên Bồng tương đương nhau, không dễ dàng bị phát hiện.

Nếu như là Tông phái Nhất Tinh, Nhị Tinh, như vậy thì có chút phiêu lưu rồi.

Nhưng thân phận một gã Vương tử Hoàng thất cũng là một cái ván cầu không tệ, ngày sau có thể tiến vào tông phái Nhất Tinh, Nhị Tinh, lúc đó tài nguyên tu luyện sẽ cuồn cuộn không dứt.

Không uổng một phen chọn lựa!

Tử Vong Đại Đế thành công đoạt xá một gã Vương tử bị Quốc quân ghẻ lạnh, xác thực mà nói, là một Vương tử con riêng.

- Chậc chậc… cho dù là phế vật, ta cũng sẽ giúp cho ngươi nghịch thiên mà đi!

Tử Vong Đại Đế sau khi đoạt xá trọng sinh xong, liền bắt đầu dung hợp linh hồn trí nhớ của khối thân thể này.

Đồng thời, hắn thúc giục một ít bí thuật, thu liễm khí tức trên người mình lại.

Vì phòng ngừa vạn nhất, Tử Vong Đại Đế đi ra Hoàng cung, ngồi lên xe ngựa, tiến vào một khu rừng rậm hẻo lánh yên tĩnh.

Đột nhiên, thân hình Tử Vong Đại Đế chợt cứng ngắc lại.

Trong rừng rậm, đang ngồi xếp bằng một gã thanh niên tóc tím, cùng một đầu tặc miêu bên cạnh nướng thịt lợn rừng.

Con lợn rừng khô vàng kia phát ra mùi vị thịt nướng thơm phức, khiến khối thân thể đói khát này của Tử Vong Đại Đế theo bản năng nuốt xuống một ngụm nước miếng.

- Triệu Phong, có thể tha được thì hãy tha!

Tử Vong Đại Đế hô hấp gấp gáp, trong lúc tuyệt vọng, trong mắt cũng là một mảnh âm lệ.

Hắn vừa mới đoạt xá trọng sinh, ngoại trừ ý chí cường đại, chỉ sợ ngay cả một tên Chân Linh Cảnh bình thường cũng không phải là đối thủ.

Vẻ mặt Triệu Phong không chút biểu tình, cắn nhẹ một ngụm thịt nướng, từ trên xuống dưới dò xét khối thân thể mới này của Tử Vong Đại Đế.

Một khi đạt tới tu vi Vương giả Hư Thần Cảnh, đoạt xá trọng sinh sẽ trở nên rất đơn giản.

Mắt trái Triệu Phong mở ra, một cỗ hàn ý băng phách bao phủ thân thể linh hồn Tử Vong Đại Đế.

Triệu Phong quả thật cảm thấy rất hứng thú đối với bí thuật Hồn đạo cùng với Tử Vong Chi Mâu của Tử Vong Đại Đế.

- Triệu Phong, nếu như ta chết đi, ngươi cũng sẽ không chết tử tế! Bởi vì ta đã sớm lập xuống Vong Ngữ Trớ Chú rồi!

Vẻ mặt Tử Vong Đại Đế âm trầm, tràn ngập ý tứ uy hiếp.

Dù sao, hắn ở trước mặt Triệu Phong, căn bản là không có lực phản

kháng.

Nếu như nhất định phải chết, hắn cũng sẽ không để Triệu Phong sống khá giả.

- Vong Ngữ Trớ Chú?

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhíu lại. Hắn từng nghiên cứu qua Tử Vong Bí Điển, đối với sự đáng sợ của Vong Ngữ Trớ Chú, hắn cũng từng thoáng đọc lướt qua.

Vong Ngữ Trớ Chú, là một loại trớ chú đáng sợ, rất khó có thể phá giải.

Bởi vì, loại trớ chú này chính là cần lấy tử vong làm đại giới để phát động!

- Khởi nguyên của Vong Ngữ Trớ Chú, chính là đến từ một cái chủng tộc Cấm kỵ diệt tuyệt man hoang trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, Cổ Vu Tộc! Bài danh của chủng tộc này còn trên cả Thiên Cơ Tộc, chỉ thua mỗi Thái Cổ Tộc mà thôi!

Lãnh ý trên mặt Tử Vong Đại Đế dần dần dày đặc lên.

Sắc mặt Triệu Phong khẽ biến, nhưng trong mắt hắn, ý định giết chết Tử Vong Đại Đế, một chút cũng không thay đổi.

Hắn chẳng những muốn giết chết Tử Vong Đại Đế, còn muốn tra tấn hắn, cướp đoạt Tử Vong Chi Mâu cùng linh hồn trí nhớ của hắn.

- Ha ha ha…

Tử Vong Đại Đế trong lúc tuyệt vọng, tiếng cười phát ra thảm thiết,

thúc giục ý chí, dẫn động tâm thần ý thức cùng linh hồn bạo liệt.

Đối thủ của hắn, không ngờ lại lãnh khốc kiên định như thế, ngay cả Vong Ngữ Trớ Chú cũng đều không thể dọa lui.

- Không tốt!

Triệu Phong muốn ngăn cản, đã không kịp nữa.

Hắn không nghĩ tới, Tử Vong Đại Đế tại thời điểm này lại lựa chọn tự sát.

- Lấy tử vong của ta làm đại giới, khiến cho kẻ mà ta oán hận muốn báo thù, lưu lại ác mộng héo rũ vô tận, suy yếu tử vong vô tận…

Một cái thanh âm trong minh minh, xuyên thấu cả thiên địa luân hồi vang lên.

Một khắc trước đó, Tử Vong Đại Đế đã tử vong.

Cùng nhau hủy diệt, không chỉ có linh hồn ý thức của Tử Vong Đại Đế còn có Tử Vong Chi Mâu nữa!

Lấy tử vong làm vật dẫn, thực lực càng mạnh, uy lực sẽ càng lớn.

Từ trong lý thuyết mà nói, lực lượng của Vong Ngữ Trớ Chú, đối với cường giả cường đại hơn chính mình trong vòng hai đại giai bậc, cũng đều có uy lực không thể nghịch chuyển.

Cái này cũng là nguyên nhân vì sao ngay cả một ít Thánh Chủ bình thường cũng không dễ dàng trêu chọc tới Tử Vong Đại Đế, vị Đại Đế nắm giữ đủ các loại bí thuật Cấm kỵ cổ lão này.

Bùm!

Cỗ thi thể mà Tử Vong Đại Đế đoạt xá kia, ngã sấp trên mặt đất.

- Hít…

Triệu Phong kêu rên một tiếng, chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng âm trầm không thể lý giải quấn quanh toàn thân, thẩm thấu đến tận linh hồn.

Một cỗ cảm giác vừa đau lại vừa ngứa chui thẳng vào trong nội tâm Triệu Phong.

Mở ra Thần Linh Nhãn, Triệu Phong mới miễn cưỡng nhìn thấu triệt được một chùm tia quang tuyến hắc huyết vô hình rót vào từng cái tế bào trong cơ thể chính mình, thậm chí là cả ăn mòn đến phương diện linh hồn.

Nguồn gốc của đám quang tuyến hắc huyết này căn bản không thể giải thích nổi.

Hình thức tồn tại của nó, cũng không thể giải thích!

Loại lực lượng này, cùng lực lượng Quỷ thi trớ chú có vài phần tương tự, nhưng lại cao hơn không biết bao nhiêu cấp bậc.

- Vong Ngữ Trớ Chú, loại Vu thuật Cấm kỵ này, dĩ nhiên là tồn tại…

Triệu Phong khẽ hít sâu một hơi.

Trong nháy mắt trúng thuật, hắn liền có một loại cảm giác ghê tởm giống như bị sâu mọt bò loạn, đục khoét toàn thân vậy.

Lúc này, Triệu Phong cảm giác linh hồn, khí lực sinh mệnh, chân nguyên tu vi của chính mình cũng từng chút một héo rũ rút lui xuống.

Cũng may, huyết mạch thể phách Huyền Băng Lân Tộc, cùng với Thần Linh Nhãn của hắn, đối với Vong Ngữ Trớ Chú, cũng đều có sức chống cự nhất định.

Đổi lại là Vương giả bình thường, tốc độ linh hồn tu vi rút lui kia, chỉ sợ sẽ gấp chục lần, mấy chục lần so với Triệu Phong hiện tại.

Ngồi xếp bằng suốt nửa ngày, Triệu Phong đối với Vong Ngữ Trớ Chú cũng không thể làm gì được.

Hình thức tồn tại của lực lượng trớ chú kia chính là không thể giải thích, hệ thống lực lượng tự thân của hắn rất khó có thể can thiệp ảnh hưởng.

- Vong Ngữ Trớ Chú này, ta hoàn toàn không biết! Không bằng về Thanh Hoa Vực một chuyến, có lẽ Lục Vu Trí giả bên kia có thể cho ta một ít gợi ý nào đó!

Triệu Phong trong lúc ý niệm xoay chuyển, đã có quyết định.

Chương 753: Trở Về Thanh Hoa Vực

Sâu bên trong Hư Không Hải Dương…

Ùng ục! Ùng ục!

Một chuỗi thanh âm bọt khí rất nhỏ truyền đến, chợt chuyển thành một trận ho khan cùng tiếng sặc nước non nớt.

Vài hơi thở qua đi, một đứa bé ba bốn tuổi sắc mặt trắng bệch, hiện lên trên vụ hải.

- Ta… không có chết? Ồ? Ấn ký Minh Tâm Chủng tiêu thất, chẳng lẽ là do linh hồn Tử Vong Đại Đế tự bạo?

Đứa bé kia phiêu phù ở giữa không trung, thì thào lẩm bẩm.

Trong lúc linh hồn Tử Vong Đại Đế tự bạo, linh hồn của Bán Thần Ấu Đồng trong khoảnh khắc bị phá hủy, ý thức cơ bản đã bị hủy diệt sạch sẽ.

Lúc ấy, trước mắt hắn tối sầm, nhất thời ngất lịm, rơi xuống hư không vụ hải.

Ngay cả hắn cũng nghĩ rằng, chính mình đã hồn phi phách tán, kể cả cái Minh Tâm Chủng kia, cũng theo đó mà tiêu tán.

Lúc này, Bán Thần Ấu Đồng miễn cưỡng còn sống sót, linh hồn gần như tán loạn, khí tức cực kỳ suy yếu.

- Ít nhiều nhờ có Kim Khôn Thánh Thể! Một bộ phận tâm thần ý thức của ta, đã được lưu trữ bên trong Thánh Thể Lực Phách!

Bán Thần Ấu Đồng lẩm bẩm nói.

Kim Khôn Thánh Thể tu luyện đến hậu kỳ đỉnh phong, cũng có tác dụng nâng cao phương diện linh hồn, đem linh phách cùng khí lực dung hợp với nhau.

Một khi đạt tới cấp bậc nhất định, khí lực bất diệt, linh phách cũng sẽ không dễ dàng bị diệt vong.

Lúc này, một chiếc Hư Không Hải Thuyền chợt từ một bên nhanh chóng đi tới phía này.

- Gia gia, đó là cái gì?

Một nàng thiếu nữ váy hoa, nhìn về phía đứa bé sắc mặt tái nhợt đang phiêu phù trên vụ hải, hỏi một vị lão giả bên cạnh mình.

- Ha ha ha…

Đứa bé kia phiêu phù trên không trung vụ hải, âm trầm cười lạnh, sắc mặt có vẻ dữ tợn đáng sợ:

- Bán Thần Côn Vân ta nhất định sẽ Đông Sơn tái khởi, tuyệt đỉnh Thương Hải!

Tại một địa phương không chút bắt mắt này, Bán Thần Côn Vân đột phá gông xiềng, một lần nữa khôi phục được tự do.

Bán Thần Côn Vân lúc này không có gì trói buộc, sẽ mang đến cho

thế giới này sự hủy diệt cùng thay đổi như thế nào?

Vụt...

Thân hình Bán Thần Ấu Đồng chợt lóe lên, ngay tại chỗ biến mất không thấy đâu.

Khoảnh khắc tiếp theo, trong chiếc Hư Không Hải Thuyền kia chợt truyền đến một trận thanh âm van cầu khóc lóc.

- Bắt đầu từ bây giờ, ta chính là Thuyền trưởng của chiếc hải thuyền này! Kẻ vi phạm mệnh lệnh của ta, giết chết không tha!

Thánh Thể Lực Phách cường đại của Bán Thần Ấu Đồng trấn áp toàn trường. Trong chiếc hải thuyền này, duy nhất một vị Tôn Chủ đỉnh phong thực lực cường đại nhất, ở trước mặt hắn căn bản giống như con kiến bình thường.

Cướp đoạt quyền khống chế hải thuyền xong, Bán Thần Ấu Đồng lập tức hạ lệnh mở tốc độ tối đa, hướng một cái phương hướng nào đó mà bay đi.

Bán Thần Ấu Đồng biết rõ, chính mình hiện tại tuyệt đối không phải là đối thủ của Triệu Phong.

Trải qua Tử Vong truy sát, thực lực mà Triệu Phong bày ra, mơ hồ có thể uy hiếp đến Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

Bán Thần Ấu Đồng hạ quyết tâm, che giấu thân phận, tìm đến một góc hẻo lánh tiềm tu, trước hết đem tu vi khôi phục đến Huyền Quang Cảnh rồi nói sau.

Nếu không, dưới Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh gặp phải Triệu

Phong, như vậy sẽ gặp phải tai ương.

Nghĩ đến gã chủ nhân đã nô dịch mình nhiều năm, Bán Thần Ấu Đồng vừa hận lại vừa sợ.

Trong thời gian ngắn, hắn căn bản không dám nghĩ tới bảo thù, bảo mệnh mới là chuyện quan trọng.

Vụt...

Chiếc Hư Không Hải Thuyền kia không chút nào bắt mắt, rời khỏi phiến phạm vi Hư Hải Linh Điện của Tử Mộc Đại Đế. Không ai phát hiện, bên trong chiếc Hư Không Hải Thuyền này đã có thêm một đứa bé ba bốn tuổi!

Bán Thần Ấu Đồng vô cùng thông minh, hắn không có bằng vào năng lực của chính mình tiến hành phi hành, để tránh lưu lại khí tức.

Hắn mượn chiếc Hư Không Hải Thuyền này mà bỏ chạy.

Trong hơn nửa năm Tử Vong truy sát này, hắn đối với thủ đoạn truy tung của Triệu Phong thập phần hiểu biết, đã có các loại phương pháp nhằm để ứng đối.

Nửa ngày sau, một gã thanh niên tóc tím, thân hình có chút tiều tụy, phá không bay đến phiến Hư Không Hải Vực này.

- Nơi này, hẳn chính là khu vực linh hồn Tử Vong Đại Đế tự bạo a!

Triệu Phong lẩm bẩm nói.

Trên vai của hắn ngồi một đầu tặc miêu ngân hôi sắc.

Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhãn, nhìn thấu triệt phiến Hư Không Hải Vực này, trọng điểm là Hư Không Hải Dương bên dưới.

Một lúc sau, sắc mặt Triệu Phong có chút biến đổi, hắn không phát hiện ra thi thể của Bán Thần Ấu Đồng.

Hắn nhớ rất rõ ràng, Bán Thần Ấu Đồng trong lúc linh hồn Tử Vong Đại Đế tự bạo, linh hồn bùng nổ, ngay cả Minh Tâm Chủng cũng theo đó mà tiêu thất.

Nếu như linh hồn mục tiêu bị hủy diệt, loại ấn ký Minh Tâm Chủng cùng Minh Tâm Ấn tự nhiên cũng sẽ tán loạn, mất đi lực cảm ứng.

- Chẳng lẽ, Bán Thần Ấu Đồng không chết, còn trong hồi tự bạo kia mà hóa giải được Minh Tâm Chủng sao?

Ý niệm Triệu Phong xoay chuyển.

Nếu như dựa theo kết quả tệ hại nhất này mà suy luận, vận khí Bán Thần Ấu Đồng kia cũng thật là quá tốt.

So sánh với hắn, Triệu Phong xui xẻo hơn rất nhiều, trúng phải Vong Ngữ Trớ Chú của Tử Vong Đại Đế.

Vong Ngữ Trớ Chú kia cực kỳ đặc thù, mặc kệ là Triệu Phong giết chết kẻ thi thuật, hay là kẻ thi thuật tự sát, cũng đều sẽ kích hoạt.

Bởi vì, loại trớ chú này là trước khi chết liền bố trí xong rồi.

Chỉ cần Tử Vong Đại Đế vừa chết, người mà hắn oán hận muốn báo thù sẽ trúng phải Vong Ngữ Trớ Chú, mặc kệ khoảng cách giữa hai người là bao xa, cũng đều không thể tránh khỏi.

Cho nên, một kiếp này, Triệu Phong nhất định là không thể tránh khỏi.

Trừ phi hắn không giết Tử Vong Đại Đế!

Thế nhưng, cho dù có cơ hội lại lựa chọn lần thứ hai, Triệu Phong vẫn như cũ muốn giết Tử Vong Đại Đế.

Bị đuổi giết suốt bảy năm, loại sỉ nhục như thế này, căn bản không thể nào bỏ qua nổi!

Còn nữa, chỉ cần Tử Vong Đại Đế không chết, chính là một cái ngọn nguồn nguy cơ! Sau khi bị hắn đả bại cùng sỉ nhục, cực kỳ có khả năng sẽ cấu kết với các Đại Đế đỉnh phong, thậm chí Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh trong Vạn Sâm Linh Vực, nhằm mưu đồ đối với Thần Mâu thứ chín.

Bởi vậy, Triệu Phong đối với lựa chọn của mình, căn bản không có chút nào hối hận.

Bán Thần Ấu Đồng mất tích, đó cũng chỉ là một việc ngoài ý muốn mà thôi.

Về phần Bán Thần Côn Vân, sẽ mang đến cho Thương Hải ảnh hưởng hoặc tốt hoặc xấu như thế nào, Triệu Phong cũng chẳng muốn đi gánh vác cái trách nhiệm này.

- Đáng giận! Càng thúc giục chân nguyên nhiều, lực héo rũ suy thoái kia lại càng rõ ràng hơn!

Trong cơ thể Triệu Phong, cái loại cảm giác vừa đau vừa ngứa này, thời khắc nào cũng không lắng xuống.

Hắn thậm chí đem thân thể chính mình đóng băng lại, cũng không có hiệu quả rõ ràng.

Vong Ngữ Trớ Chú kia chính là đến từ Cổ Vu Tộc, bài danh thứ hai trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Chủng tộc Thái Cổ thần thoại này thần bí vô cùng, nghiên cứu lĩnh vực Hồn đạo siêu việt cổ kim.

Thời đại Man Hoang Thái Cổ, Vu Thuật, trớ chú, tuyệt đối là lực lượng khiến các đại chủng tộc cũng phải cảm thấy kinh sợ.

Vong Ngữ Trớ Chú này, vật dẫn càng mạnh, hiệu lực lại càng lớn.

Tử Vong Đại Đế, bản thân là cấp bậc Đại Đế, hơn nữa lấy Tử Vong Chi Mâu làm vật dẫn, phát động Vong Ngữ Trớ Chú, chỉ sợ ngay cả Bán Thần cũng đều không thể may mắn thoát được.

Vụt...

Triệu Phong triển khai lôi dực, rơi xuống tòa Hư Hải Linh Điện phụ cận.

- Tả Đồng Thiên Quân!

Trong Hư Hải Linh Điện toàn bộ đều là một mảnh phế tích, Tử Mộc Đại Đế đang giải quyết hậu quả bên dưới.

Triệu Phong đến đây, khiến cho rất nhiều người trong này, kể cả Tử Mộc Đại Đế, đều không rét mà run.

- Xuyên Vực Đại Trận còn có thể sử dụng hay không?

Triệu Phong dò hỏi.

- Xuyên Vực Đại Trận có trận pháp cường đại cố thủ, vẫn còn có thể sử dụng bình thường!

Vẻ mặt Tử Mộc Đại Đế cung kính, nói.

Triệu Phong đơn giản hàn huyên cùng Tử Mộc Đại Đế vài câu, thuyết minh ý đồ đến đây của chính mình.

Biết được chuyện Tử Vong Đại Đế thành công bị oanh sát, Tử Mộc Đại Đế kinh ngạc rất nhiều, nhưng cũng thở dài ra một hơi.

Nếu như Tử Vong Đại Đế không chết, nhất định sẽ "nhớ thương" đến hắn vô cùng.

- Triệu huynh đệ yên tâm, việc ngươi muốn sử dụng Xuyên Vực Đại Trận, ta sẽ giúp ngươi sắp xếp thỏa đáng, kể cả Xuyên Linh Vực Đại Trận Phù Mộng Thánh Địa nữa!

Tử Mộc Đại Đế vô cùng nhiệt tình.

Loại siêu cấp cường giả có được tiềm lực vô hạn như Triệu Phong vậy, hắn tự nhiên nghĩ mọi cách để lôi kéo lấy lòng.

Về phần lúc này Triệu Phong biểu hiện ra suy yếu vô lực, hắn quả thật cũng không quá để ý tới.

Dù sao, Tử Vong Đại Đế cũng là Đại Đế cổ lão giống như ác mộng tại Thương Hải Chi Địa này, thành công chém giết hắn, tự nhiên cũng phải trả một cái không nhỏ rồi.

Tử Mộc Đại Đế chính là cái loại "cỏ mọc đầu tường" gió chiều nào

nghiêng chiều đó như vậy.

Hư Hải Linh Điện đối với Triệu Phong căn bản cực kỳ lấy lòng, thậm chí còn tặng cho rất nhiều đại lễ, ngay cả Nguyên tinh thạch sử dụng Xuyên Vực Đại Trận cũng hoàn toàn dốc hầu bao hỗ trợ không cần hoàn lại.

o0o

Nửa tháng sau, dưới sự trợ giúp của Tử Mộc Đại Đế, Triệu Phong đã đi tới Phù Mộng Thánh Địa.

Sau khi đến Phù Mộng Thánh Địa, vài cái tông phái Nhị Tinh, thậm chí tông phái Tam Tinh cũng đều đưa ra lời mời gọi đối với Triệu Phong.

Triệu Phong không thân thiết không xa lánh, nhất nhất cự tuyệt hết.

Từ Phù Mộng Thánh Địa, Triệu Phong sử dụng Xuyên Linh Vực Đại Trận, đi tới Chân Vũ Thánh Địa.

Vì để lấy lòng kết giao với Triệu Phong, Tử Mộc Đại Đế lại xuất ra tiền túi, giúp Triệu Phong trả một lượng lớn phí dụng Nguyên tinh thạch.

Triệu Phong vừa lúc khuyết thiếu đám Nguyên tinh thạch này, cũng vui vẻ chấp nhận.

Trong lòng Tử Mộc Đại Đế mừng thầm, Triệu Phong tiếp nhận sự trợ giúp cùng chỗ tốt của hắn, chính là đã gián tiếp thiếu hắn một cái nhân tình!

Trước khi đi, Tử Mộc Đại Đế có hỏi Triệu Phong xuất phát từ Tông

môn nào.

Triệu Phong báo ra danh hào của Huyền Chân Thánh Tông, một chữ cũng không đề cập tới Thanh Hoa Vực.

Khắp Thương Hải Chi Địa, các thế lực Tam Đại Linh Vực, các Đảo Vực to to nho nhỏ, không biết có đến bao nhiêu.

Triệu Phong bên ngoài ẩu đả, căn bản là không bao giờ đề cập tới Thanh Hoa Vực!

Kể cả Tử Vong Đại Đế, Bán Thần Ấu Đồng, cũng còn không biết đến gốc gác chân chính của Triệu Phong.

Triệu Phong làm như vậy, là không muốn mang phiền toái đến cho cố hương của chính mình.

- Lúc rảnh rỗi, ta sẽ đến Huyền Chân Thánh Tông tìm Triệu huynh đệ lãnh giáo một phen!

Tử Mộc Đại Đế cung tiễn Triệu Phong rời đi.

Hắn nào ngờ được, Triệu Phong căn bản là không định quay trở về Huyền Chân Thánh Tông nữa.

Sau khi trở lại Chân Vũ Thánh Địa, lấy tu vi Vương Giả Hư Thần Cảnh của Triệu Phong, tự nhiên có thể sử dụng Xuyên Vực Đại Trận.

Chẳng qua, Triệu Phong không có trực tiếp truyền tống đến Hư Hải Linh Điện của Quần Đảo Vực Cổ Thanh, hoặc là của Quần Đảo Vực Thiên Lô láng giềng.

Lần truyền tống này, Triệu Phong quay trở về Hư Hải Linh Điện Vĩnh

Phong.

Lúc trước, Triệu Phong có thể đi vào Chân Vũ Thánh Địa, gặp được Đoan Mộc Thanh, chính là nhờ có hỗ trợ Vĩnh Phong Điện Chủ.

Không bao lâu, Triệu Phong đã gặp được Vĩnh Phong Điện Chủ.

- Hậu sinh khả úy a! Ngắn ngủn thời gian mấy năm, ngươi đã trở thành một vị Vương Giả!

Vĩnh Phong Điện Chủ cảm khái nói.

Trong lòng Triệu Phong có khổ lại nói không nên lời, hắn trúng phải Vong Ngữ Trớ Chú, chỉ sợ chính là trớ chú cường đại nhất cả Thương Hải Chi Địa.

Mấy ngày nay Triệu Phong tận lực thu liễm khí tức, không động dụng chân nguyên cùng hồn lực, tránh cho tu vi thực lực nhanh chóng suy yếu.

Huyết mạch Huyền Băng Lân Tộc cùng Thần Linh Nhãn có một loại lực lượng bản năng, có thể ngăn chặn loại lực lượng trớ chú kia.

Nếu không làm như thế, chỉ sợ lúc này Triệu Phong đã trở thành một lão giả khô cằn, tu vi ít nhất đã rơi xuống đến cấp bậc Đan Nguyên Cảnh rồi.

Triệu Phong lưu lại tại Hư Hải Linh Điện Vĩnh Phong mấy ngày.

Vì cảm tạ Vĩnh Phong Điện Chủ, Triệu Phong tặng cho hắn mấy món trân bảo đỉnh phong, ví dụ như Bất Lão Tuyền, Tử Lân Thảo, thậm chí một ít trân bảo đoạt được từ trong tay của các Vương Giả khác.

Trong số đó, có cả một trái Linh quả trân quý đến từ trong Mộng Cảnh Thái Cổ nữa.

Triệu Phong nhìn ra được, tu vi của Vĩnh Phong Điện Chủ đã vô cùng tiếp cận Vương Giả Hư Thần Cảnh rồi.

Mấy cái trân bảo đỉnh phong này, có thể giúp hắn đặt cơ sở để trùng kích Vương Giả.

Triệu Phong lưu lại Vĩnh Phong Hư Hải Linh Điện mấy ngày, liền đứng dậy rời đi.

Một tháng sau, tại một Đảo Vực trong Quần Đảo Vực Cổ Thanh, Thanh Hoa Vực.

Vụt...

Một đạo phong điện quang hà, từ trong vực ngoại bay nhanh xẹt qua, giống như một khỏa lưu tinh huyễn lệ.

Khu vực Triệu Phong rơi xuống mặt đất, lưu lại một cái hố sâu hoắm.

- Đây là nơi nào?

Triệu Phong tuy rằng xuất thân từ Thanh Hoa Vực, thế nhưng rất nhiều địa phương cũng đều chưa có đi qua.

Hắn trước tiên kiểm tra một chút khí tức linh hồn thể phách của mình.

Trong bất tri bất giác, tu vi của hắn đã suy yếu xuống đến Hư Thần Cảnh sơ kỳ.

Vụt...

Triệu Phong lại bay lên đến giữa không trung, quan sát địa hình phía dưới, so sánh cùng bản đồ của Thanh Hoa Vực.

- Tây Đại lục, Đại quốc Thiên Mạc!

Triệu Phong nhanh chóng xác định điểm dừng chân hiện tại của mình.

- Khô Lâu Đường chủ!

Triệu Phong chậm rãi mở miệng. Bên cạnh hắn lan tỏa ra một tầng quỷ vụ u ám, xuất hiện một bộ khô lâu nhân toàn thân ngân bạch, vóc dáng thon dài, trong hốc mắt hiện lên hai đốm lửa u hồng thâm thúy.

Sau khi cải tạo huyết mạch tại Thiên Cơ Cổ Thành, hình thái của Khô Lâu Đường chủ đến hiện tại, đã có sự đổi mới rất lớn.

- Chủ nhân, chúng ta đã về Thanh Hoa Vực rồi sao?

Khô Lâu Đường chủ cảm nhận được cỗ khí tức quen thuộc trong phiến thổ địa này, liền kích động mừng rỡ như điên

Chương 754: Thiên Kiêu Tái Hiện

- Khô Lâu Đường chủ, thời điểm khi ta vừa về đến Đại lục Thanh Hoa, mơ hồ cảm giác được, thế lực Xích Nguyệt Ma Giáo, dường như đã tiến thêm một bước sống lại!

Ánh mắt Triệu Phong lóe sáng.

Lấy cảm quan Vương giả Hư Thần Cảnh của hắn, cho dù không cố ý triển khai thần thức cũng có thể cảm nhận được chỉnh thể khí tức biến hóa vi diệu trên Thanh Hoa Vực này.

Vụt...

Trong tay Khô Lâu Đường chủ xuất hiện một cái lệnh bài xích huyết trong suốt, nhắm mắt thoáng cảm ứng một lát.

- Hồi bẩm chủ nhân, vẻn vẹn Tây Đại lục này, đã cảm ứng được vài cỗ khí tức cường giả cao tầng Xích Nguyệt Giáo!

Khô Lâu Đường chủ thoáng có một tia ngoài dự liệu.

Đến hiện tại, Khô Lâu Đường chủ đối với Triệu Phong chính là kính phục phát ra từ nội tâm.

Nếu như giữa Xích Nguyệt Giáo cùng Triệu Phong phải lựa chọn một trong hai bên, Khô Lâu Đường chủ nhất định sẽ lựa chọn đi theo Triệu Phong.

Triệu Phong trầm ngâm một lát, mở miệng nói:

- Nhiệm vụ hợp nhất chỉnh đốn Xích Nguyệt Ma Giáo, giao cho ngươi!

- Vâng, chủ nhân!

Khô Lâu Đường chủ khom người đồng ý, trong mắt tràn đầy sự kinh ngạc cùng kích động.

Hiển nhiên, Triệu Phong là muốn hắn chưởng khống Xích Nguyệt Ma Giáo, đem thế lực đối địch chuyển hóa thành thế lực của chính mình.

So với việc đại khai sát giới, khiến sinh linh đồ thán, còn không bằng đem Xích Nguyệt Ma Giáo hợp nhất chưởng khống.

Trên thực tế, lần này Triệu Phong phản hồi Thanh Hoa Vực, mục đích chủ yếu là tìm Lục Vu Trí giả giải quyết vấn đề của bản thân.

Về phần Xích Nguyệt Ma Giáo, chỉ là thuận tiện giải quyết mà thôi, cho nên hắn mới giao phó cho Khô Lâu Đường chủ làm là được.

Còn nữa, Triệu Phong cần phải hạn chế ra tay, nhằm hạn chế việc suy yếu tu vi.

Trải qua mấy ngày nay, Triệu Phong đối với đặc thù của Vong Ngữ Trớ Chú kia đã có sự hiểu biết nhất định.

Suy yếu, không chỉ có tu vi của Triệu Phong, mà sinh mệnh thể phách, linh hồn, thậm chí thọ nguyên của hắn cũng lâm vào suy yếu.

Đương nhiên, trên người Triệu Phong cũng có cấm khu mà Vong Ngữ Trớ Chú khó có thể ăn mòn đến được.

Đầu tiên, chính là Thần Linh Nhãn!

Mặc dù tâm hồn đồng lực của Thần Linh Nhãn suy yếu, nhưng bản chất của nó vẫn có thể ngăn cách Vong Ngữ Trớ Chú.

Nhất là, trung tâm thế giới Hồn Hải, cái hồ nước đồng lực lam sắc kia, có thể câu thông với Mộng Cảnh Thái Cổ.

Cái thứ hai, chính là Lôi lực Thần Kiếp!

Trong hồn hải tử sắc, khu vực hấp thu Lôi lực Thần Kiếp, Vong Ngữ Trớ Chú khó có thể ăn mòn vào nổi.

Có thể nói, đây chính là hai cái cấm khu chủ yếu trên người Triệu Phong.

Ngoại trừ hai khu vực này, ngay cả huyết mạch Huyền Băng Lân Tộc cũng không thể tránh khỏi, chỉ là sức chống cự cường đại hơn một ít mà thôi.

- Nếu như không có nhân tố Vong Ngữ Trớ Chú này, sau khi ta phản hồi Thanh Hoa Vực, hoàn toàn có thể tìm đến địa phương yên tĩnh nào đó, trùng tu Ngũ Hành Phong Lôi Quyết và Kim Khôn Thánh Lôi Thể!

Trong lòng Triệu Phong thở dài.

Vụt... Vụt...

Trong đầu hắn, hiện lên hai môn công pháp Kim Khôn Thánh Lôi Thể cùng Ngũ Hành Phong Lôi Quyết sau khi thay đổi dung hợp tại Thiên Cơ Cổ Thành.

Phong Lôi Truyền Thừa của bản thân Triệu Phong, cơ bản đã tu luyện đến cực hạn.

Phong Lôi Truyền Thừa nguyên bản, tu luyện đến Hư Thần Đại Đế, cơ bản chính là cực hạn rồi, có lẽ có thể miễn cưỡng đột phá Huyền Quang Cảnh, thế nhưng sau đó liền không thể tiến thêm một bước tu luyện nữa.

Mà Kim Khôn Thánh Lôi Thể cùng Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, trải qua vài môn công pháp Thánh quyết cổ lão dung hợp, liền có thể tu luyện đến Thiên Giai Thần Vị.

Công pháp có thể tu luyện đến Thiên Giai Thần Vị, thế gian vốn là cực kỳ hiếm thấy.

Chẳng qua, hai bộ công pháp này chính là nguyên bộ, cần lấy Ngũ Hành Phong Lôi Quyết để phụ trợ rèn luyện thành Thánh Lôi Thể.

Nhưng vấn đề chính là, Phong Lôi Truyền Thừa của Triệu Phong tu luyện cho tới cấp bậc như bây giờ, cùng Ngũ Hành Phong Lôi Quyết chính là đã đi lên con đường hoàn toàn bất đồng.

Muốn tu hành Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, Triệu Phong cần phải trùng tu.

Theo kế hoạch ban đầu, sau khi Triệu Phong giải quyết xong nguy cơ tử vong, sẽ lựa chọn trùng tu. Dù sao Phong Lôi Truyền Thừa cơ bản đã đến cực hạn, mặt khác hai môn công pháp kia lại có đại tiềm lực.

Như vậy nhiều lắm thì cũng chỉ mất thời gian mười năm, Triệu Phong liền có thể khôi phục lại thực lực.

Thế nhưng ngàn tính vạn tính, Triệu Phong không đoán trước được, Tử Vong Đại Đế còn có chiêu Vong Ngữ Trớ Chú này.

Vong Ngữ Trớ Chú, chỉ cần kẻ thi thuật vừa chết, sẽ khởi động, không thể nào tránh khỏi.

Hiện tại, vấn đề Triệu Phong lo lắng chính là cho dù chính mình trùng tu, Vong Ngữ Trớ Chú kia vẫn như cũ sẽ còn mãi không dứt.

- Chủ nhân, ta cảm ứng được tin tức, tại phương hướng Đông Bắc, tựa hồ cao tầng Xích Nguyệt Ma Giáo có động tác lớn gì đó!

Thanh âm của Khô Lâu Đường chủ cắt ngang Triệu Phong trầm tư.

- Xuất phát!

Triệu Phong không chút do dự, nói.

Dù sao phương hướng này vừa lúc là đi về Bắc Đại lục.

Khô Lâu Đường chủ bay phía trước dẫn đường, đi theo phương hướng Đông Bắc, băng qua một mảnh khu vực sa mạc.

Một lúc sau, hai người Triệu Phong, đến trên thiên không một phiến tầng mây hỗn loạn.

Phía dưới, trong một tòa sơn mạch khô cằn, đang triển khai một hồi chiến đấu thảm liệt.

- Chậc chậc… đám mấy tên thỏ khôn cùng đồng lõa Liên minh Thánh Vực các ngươi, rốt cuộc cũng rơi vào đại võng của Xích Nguyệt Thánh Giáo chúng ta!

Giữa không trung, phiêu phù ba gã cao tầng Xích Nguyệt Ma Giáo.

Kẻ ở giữa, chính là một lão giả mỏ nhọn lưng mọc cánh dơi, vẻ mặt bộ dáng gian trá đắc ý.

Hai bên trái phải hắn là một gã Tôn Giả hắc bào cùng một cái nữ tử bạch diện, ở thiên không hướng các cường giả phía dưới thực thi đả kích thảm liệt.

Phương viên trăm dặm bị mấy trăm gã tinh anh Xích Nguyệt Ma Giáo vây quanh.

- Là Bức Dực Vương, một trong Tứ Đại Hộ Pháp Xích Nguyệt Giáo!

Khô Lâu Đường chủ thoáng lộ dị sắc.

Còn hai nam nữ ra tay kia, Tôn Giả hắc bào là một trong các Đường chủ Xích Nguyệt Giáo ngày xưa. Nữ tử còn lại, hắn cũng không biết, có lẽ là nhân tài thế hệ sau này.

Còn bên dưới, là một gã Kiếm Tôn huyền y, một gã trung niên cự hán Nửa bước Đan Nguyên Cảnh đang lâm vào khổ chiến.

Kiếm Tôn huyền y kia, dáng vẻ khí tức vĩ ngạn, công kích Kiếm đạo giống như thiên địa huyền lôi, chiến lực của hắn tiếp cận Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong.

Tiếc rằng, Tôn Giả bên dưới chỉ có một mình hắn mà thôi.

- Huyền Kiếm Tôn Giả!

Triệu Phong liếc mắt liền nhận ra thân phận vị Tôn Giả này.

Về vị Huyền Kiếm Tôn Giả này, ấn tượng của Triệu Phong quả thật khắc sâu.

Đại quốc Thiên Bồng, Triệu Phong lần đầu tiên nhìn thấy Tôn Giả, chính là vị Huyền Kiếm Tôn Giả này.

Lúc ấy, là vị Tôn Giả Kiếm đạo này mua đi Thất Kiếm tàn phổ.

Về sau tại Thánh Vực Chân Long Hội, một trong chín đại Tôn Giả quan chiến trên đài cao, cũng có người này.

- Huyền Kiếm Tôn Giả, là Thạch Vân Thiên ta hại ngươi! Cho dù liều chết, Thạch mỗ cũng sẽ yểm trợ ngươi sát ra một cái sinh lộ!

Gã trung niên cự hán kia, toàn thân ngưng kết một tầng da bằng đá nhám nặng nề.

Người này, tuy là tu vi Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, nhưng huyết mạch thể phách rất mạnh, lực phòng ngự thế nhưng có thể ngăn cản công kích của Tôn Giả bình thường.

Triệu Phong nghĩ mãi vẫn thấy, trung niên cự hán này nhìn qua có chút quen mắt.

- Phụ thân, muốn chết thì cùng chết!

Trong đám người phía sau, một gã thanh niên cự hán cao lớn như đồng thiết, đem đám tinh anh Ma Giáo vây công chính mình chấn cho nhất tề hộc máu, quay đầu lại hét lớn.

- Không hổ là một trong các cái thế thiên kiêu trên Chân Long Hội năm đó!

- Mọi người cẩn thận trọng lực của hắn!

Mấy vị cường giả Ma Giáo Chân Chủ Cấp, đang cùng nhau quần ẩu thanh niên cự hán kia.

- Thạch Thừa Thiên!

Ánh mắt Triệu Phong, nhìn kỹ trên người gã thanh niên đại hán làn da nham thạch như đồng thiết kia.

- Thạch Vân Thiên? Thạch Thừa Thiên?

Triệu Phong nhất thời hiểu được, trung niên cự hán kia chính là phụ thân của Thạch Thừa Thiên.

Tu vi của Thạch Thừa Thiên, hiện tại cũng đã đạt tới Chân Chủ Cấp đỉnh phong, chiến lực có thể so với Nửa bước Đan Nguyên Cảnh bình thường.

- Vô dụng, bên kia tới ba vị Tôn Giả, trong đó có một vị là Bức Dực Vương, một trong Tứ Đại Hộ Pháp Ma Giáo!

Huyền Kiếm Tôn Giả mỉm cười chua xót.

Bức Dực Vương kia, không chỉ có tu vi cao tới Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, mà huyết mạch truyền thừa của hắn cũng thập phần đặc thù, nổi tiếng tốc độ cực nhanh.

Ở nơi này, căn bản không ai có thể thoát được Bức Dực Vương truy sát.

Mãi cho đến lúc này, Bức Dực Vương cũng chỉ là ở trên thiên không quan sát, không hề động thủ qua.

Chỉ bằng hai vị Tôn Giả còn lại, dẫn dắt tinh anh Ma Giáo, đã có thể đem Huyền Kiếm Tôn Giả cùng người của Thạch gia đánh cho không có lực hoàn thủ.

- Ồ? Là vị cao tầng Thánh Giáo nào đến đây?

Bức Dực Vương kia, trong lòng thoáng có cảm ứng, ánh mắt nhìn về phía tầng mây trên thiên không.

Vụt vụt…

Trong tầng mây rất nhanh bay xuống hai đạo thân ảnh.

Phân biệt là một bộ khô lâu nhân toàn thân ngân bạch thon dài, một thanh niên tóc tím vẻ mặt không chút biểu tình.

- U Cổ Đường chủ!

- Ồ? U Cổ Đường chủ, ngươi mấy năm trước, không phải đã mất tích rồi sao?

Bức Dực Vương cùng vị Tôn Giả hắc bào kia liền nhận ra thân phận của Khô Lâu Đường chủ.

Khô Lâu Đường chủ, tuy hình thái có biến hóa, nhưng là vẫn bị cao tầng đồng giáo ngày xưa nhận ra.

- Xích Nguyệt Đường chủ! Lại tới một vị Tôn Giả nữa!

Phía dưới, Huyền Kiếm Tôn Giả cùng đám cường giả Thạch gia, trong lòng lộp bộp một tiếng.

- Triệu… Triệu Phong!

Thạch Thừa Thiên đang liều mạng chiến đấu hăng hái, khóe mắt dư quang gặp lại Triệu Phong, thiếu chút nữa lảo đảo té ngã.

Nhìn tình hình, Triệu Phong cùng cao tầng Ma Giáo sóng vai cùng đứng, bộ dáng tựa hồ rất quen thuộc.

- Triệu Phong… Không ngờ ngươi đã gia nhập Xích Nguyệt Ma Giáo!

Thạch Thừa Thiên hét lớn một tiếng.

- Triệu Phong…

Huyền Kiếm Tôn Giả cũng có chút thất thanh, hắn đương nhiên nhớ rõ, kẻ này chính là một ngôi sao tỏa sáng tại Thánh Vực Chân Long Hội năm đó.

Trong ấn tượng của hắn, Triệu Phong chính là Phó Giáo chủ Thiết Huyết Giáo, nhưng mà mấy năm nay cũng không có nghe qua tin tức của hắn.

Gã Thiên Kiêu Chi Vương ngày xưa này, như thế nào lại gia nhập vào Xích Nguyệt Ma Giáo?

- Triệu Phong? Thiên Kiêu Chi Vương Chân Long Hội kỳ trước!

- Chậc chậc… Khô Lâu Đường chủ, không ngờ ngươi lại đem vị thiên kiêu tiềm lực vô hạn này thu phục a!

Sắc mặt đám người Xích Nguyệt Ma Giáo đều mang dị sắc.

Lúc này, chiến đấu tại nơi này đã lâm vào dừng lại ngắn ngủi.

Xích Nguyệt Ma Giáo, lại có thêm một vị cấp Tôn Giả buông xuống, khiến cho cục diện hoàn toàn nghiêng về một phía, Huyền Kiếm Tôn Giả cùng đám người Thạch gia lâm vào tuyệt vọng.

Còn nữa, Thiên Kiêu Chi Vương năm xưa đã gia nhập Xích Nguyệt Ma Giáo, điều này càng mang đến cho người ta sự trùng kích rất lớn.

- Bức Dực Vương!

Vẻ mặt Khô Lâu Đường chủ đạm mạc, trầm giọng nói:

- Ta lần này, là phụng mệnh lệnh của chủ nhân đến đây thu phục Xích Nguyệt Giáo!

Dứt lời, hắn có chút khom người, giơ tay về phía gã thanh niên tóc tím bên cạnh.

- Cái gì? Chủ nhân?

- Thu phục Xích Nguyệt Giáo? U Cổ Đường chủ, có phải ngươi đã uống lộn thuốc rồi không?

Vẻ mặt bọn người Biên Bức Vương kinh ngạc, tức giận quát lớn.

Vẻ mặt bọn người Huyền Kiếm Tôn Giả, Thạch Thừa Thiên cũng kinh ngạc, có chút phát mộng.

Cái này… Cái này rốt cuộc là tình huống gì đây?

Chẳng lẽ bên trong Xích Nguyệt Ma Giáo xảy ra đấu tranh nội bộ hay sao?

Đương nhiên, loại cục diện này, bọn họ cực kỳ vui vẻ chứng kiến, có cơ hội thở dốc quý giá.

- Hừ!

Khô Lâu Đường chủ cười lạnh một tiếng, cốt cách toàn thân, bộc phát ra một cỗ lực lượng Cốt đạo nghiền áp vạn vật.

Xèo xèo!

Ba vị cao tầng Ma Giáo bọn Bức Dực Vương, chỉ cảm thấy cốt cách huyết nhục toàn thân phảng phất như phải thừa nhận cự thạch ngàn vạn cân, cơ hồ muốn sụp đổ vỡ tan vậy.

- Ọc…

Ngay cả Bức Dực Vương, lúc này cũng không chịu nổi, phun ra một búng máu lớn.

Bùm bùm!

Hai gã Tôn Giả còn lại, trên người truyền đến thanh âm cốt cách vỡ vụn, trực tiếp rơi thẳng xuống trên mặt đất.

- U Cổ Đường chủ, ngươi…

Sắc mặt Bức Dực Vương đỏ bừng, hô hấp khó khăn, hoảng sợ kinh khủng nhìn về phía Khô Lâu Đường chủ.

Trên toàn trường, địch ta song phương đều là một mảnh tĩnh mịch, yên tĩnh đến mức có thể nghe được tiếng kim rơi.

Một màn kịch biến này khiến mọi người trên toàn trường, chẳng biết

làm sao.

Bỗng nhiên, một cỗ đại thế thiên địa khủng bố không thể hình dung, lấy Khô Lâu Đường chủ làm trung tâm, lan tràn áp bách toàn trường.

Địch ta song phương đều bị cỗ đại thế thiên địa đáng sợ kia áp bách đến không thở nổi.

Tồn tại dưới Tôn Giả, ngay cả năng lực hô hấp nhúc nhích cũng đều không có.

- Tôn… Tôn Chủ cấp!

Vẻ mặt Bức Dực Vương kinh hãi, bị đại thế thiên địa bàng đại áp bách nằm dài trên mặt đất.

- Tôn Chủ cấp, cả Thanh Hoa Vực cũng không vượt qua năm người!

Huyền Kiếm Tôn Giả hít mạnh một ngụm lãnh khí.

Hơn nữa, trực giác nói cho hắn biết, thực lực của Khô Lâu Đường chủ không chỉ là Tôn Chủ cấp đơn giản như vậy.

Tôn Chủ cấp, Huyền Kiếm Tôn Giả cũng từng gặp qua, nhưng uy năng khí thế thì lại kém xa không bằng Khô Lâu Đường chủ lúc này.

- Chủ nhân, xử trí những người này như thế nào?

Sau khi Khô Lâu Đường chủ lấy thực lực siêu nhiên chấn áp toàn trường, vẻ mặt liền cung kính xin chỉ thị Triệu Phong bên cạnh.

Chương 755: Trọng Lâm Đại Quốc

- Chủ nhân?

Nhìn bộ dáng kính sợ thần phục của Khô Lâu Đường chủ, bọn người Bức Dực Vương cùng Huyền Kiếm Tôn Giả, nhất thời tâm linh đại chấn.

Lúc này bọn họ mới ý thức được, gã thanh niên tóc tím mặt không biểu tình, một lời không phát kia, chính là vị chủ nhân trong miệng Khô Lâu Đường chủ!

- Triệu… Triệu Phong!

Bọn người Huyền Kiếm Tôn Giả, Thạch Thừa Thiên, đều kinh hãi thất sắc.

Từ khi xuất hiện cho đến hiện tại, Triệu Phong đứng bên cạnh Khô Lâu Đường chủ, một lời không nói, bộ dáng không chút chú tâm, thế cho nên mới bị xem nhẹ.

Mãi đến giờ phút này, khi Khô Lâu Đường chủ cung kính xin chỉ thị, ánh mắt mọi người mới nhìn kỹ về phía gã thanh niên đã từng là Thiên Kiêu Chi Vương chói mắt Đại lục này!

- Khô Lâu Đường chủ!

Sắc mặt Triệu Phong thoáng có chút không vui, nói:

- Nhiệm vụ chỉnh đốn thu phục Xích Nguyệt Giáo, ta đã giao cho ngươi! Chẳng lẽ một chút việc nhỏ như lông gà vỏ tỏi, ngươi cũng đều phải xin chỉ thị của ta sao?

- Vâng, vâng…

Khô Lâu Đường chủ không khỏi rùng mình một cái, thầm nghĩ chính mình thật ngu ngốc.

Nghĩ tới việc Triệu Phong đã từng tung hoành ngoài không gian Ngoại Vực, trải qua sóng to gió lớn vô số, Thanh Hoa Vực cùng Xích Nguyệt Ma Giáo nho nhỏ, căn bản là không đủ nhắc tới.

Hắn trước đây đã phát hiện ra, Triệu Phong đối với chuyện tình Xích Nguyệt Ma Giáo này, căn bản là không hề cảm thấy hứng thú, vì vậy mới trực tiếp ném hết cho hắn.

Thân làm người hầu, hắn đã nhận được sự phó thắc của chủ nhân, như vậy chỉ cần toàn tâm toàn ý hoàn thành là được rồi.

- Việc nhỏ như lông gà vỏ tỏi?

Khuôn mặt bọn người Huyền Kiếm Tôn Giả, không khỏi hung hăng run rẩy một trận.

Bọn người Bức Dực Vương thì lại liếc mắt nhìn nhau, thần tình hoảng sợ.

Hóa ra trong mắt Triệu Phong, trận chiến đấu giữa những cường giả chí tôn Đại lục này căn bản chỉ là trò đùa, không đáng nhắc tới!

Mà vài vị Tôn Giả ở nơi này, cũng đều nhìn không thấu sâu cạn của Triệu Phong nữa.

Thậm chí, Triệu Phong thoạt nhìn, dường như còn có chút bộ dáng ốm yếu nữa.

- Khặc khặc… Bức Dực Vương, ba người các ngươi, hiện tại chỉ có hai con đường lựa chọn! Phục tùng ta, hoặc là chết!

Khô Lâu Đường chủ cười lạnh một tiếng, ánh mắt dời đi.

Từ khi đi theo Triệu Phong tới nay, hắn hết thảy đều nghe theo Triệu Phong mà hành sự, hiện tại rốt cuộc khôi phục lại phong cách hành sự của một Đường chủ Ma Giáo ngày xưa.

- Ngươi… Không ngờ lai phản bội Giáo Chủ!

Nàng nữ tử bạch diện trong số đó khẽ cắn chặt răng, nói.

- Chết!

Trong hốc mắt Khô Lâu Đường chủ toát ra một mảnh u hồng lãnh lệ.

Ầm…

Một đầu đại cốt thủ ám ngân sắc, mang theo một tầng cốt ảnh khổng lồ từ trong hư không chụp xuống, trực tiếp đem nữ tử bạch diện kia nghiền nát thành thịt vụn.

Nữ tử bạch diện kia ngay cả kêu thảm thiết cũng không kịp, liền trực tiếp bị đập chết!

- Hít…

Cường giả song phương đều hút mạnh một ngụm lãnh khí, toàn thân

không rét mà run.

- Thật quá mạnh mẽ rồi!

- Khô Lâu Đường chủ này ít nhất cũng phải là Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, phóng nhãn khắp Thanh Hoa Vực, ngoại trừ Xích Nguyệt Giáo Chủ, chỉ sợ không ai có thể đối phó nổi hắn…

Bức Dực Vương cùng vị Tôn Giả hắc bào còn lại, vẻ mặt hoảng sợ kinh hoàng.

Thực lực của Khô Lâu Đường chủ, đã biến thái như thế, như vậy Triệu Phong thân là chủ nhân, thực lực sẽ đạt tới cấp bậc như thế nào?

Sau khi cân nhắc, hai đại cao tầng Xích Nguyệt Giáo quyết định tạm thời khuất phục.

Đại bộ phận tinh anh Xích Nguyệt Giáo còn lại cũng đều lựa chọn thần phục.

Nhưng phạm vi ngoại giới cũng có một số ít tinh anh Xích Nguyệt Giáo ý đồ chạy trốn.

Rầm rầm!

Đám tinh anh Xích Nguyệt Giáo này vừa mới thoát ra nửa dặm, đã bị một cỗ ý chí vô hình từ trong hư không đánh xuống, khiến cho linh hồn cũng bị hủy diệt.

- Ý chí Hư Thần Cảnh!

- Ít nhất là ý chí Nửa bước Vương Giả! Cái này cũng chỉ từng xuất

hiện qua trên người Giáo Chủ mà thôi!

Sắc mặt bọn người Bức Dực Vương trắng bệch.

Vốn dĩ bọn họ còn lòng mang ý xấu, nhưng khi thấy đến tu vi chân chính của Khô Lâu Đường chủ, cả đám đều không khỏi cảm thấy may mắn.

Không bao lâu, Khô Lâu Đường chủ đã hợp nhất xong cỗ lực lượng tinh anh Xích Nguyệt Giáo này, kể cả hai vị Tôn Giả trong đó.

Thanh Hoa Vực, cường giả Chân Chủ Cấp đều là cự phách danh chấn một phương! Đan Nguyên Cảnh chính là cường giả chí tôn, số lượng cực kỳ thưa thớt. Về phần Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, một bàn tay cũng có thể đếm hết!

Đây là do bởi vì hoàn cảnh cực hạn của bản thân Thanh Hoa Vực quyết định, cho dù là các Tông phái Nhị Tinh phụ cận, Tôn Chủ cấp cũng đã là tương đối hi hữu.

Mà tu vi của Khô Lâu Đường chủ hiện tại, miễn cưỡng cũng đã có thể xếp vào hàng ngũ Nửa bước Vương Giả!

- Triệu Phong!

Thạch Thừa Thiên mang theo phụ thân Thạch Vân Thiên đi tới chào hỏi, biểu đạt ý tứ cảm kích.

Nếu không có Triệu Phong, Thạch gia hôm nay chỉ sợ sẽ diệt tộc!

Một ít cường giả Liên minh Thánh Vực bọn Huyền Kiếm Tôn Giả, vẻ mặt vô cùng phức tạp, phần nhiều mang theo sự kiêng kỵ.

Nhìn bộ dáng Triệu Phong trước mắt, tựa hồ chính là muốn thu phục Xích Nguyệt Ma Giáo.

Nếu như hắn chân chính thành công, có thể nào sẽ là một tên Xích Nguyệt Giáo Chủ thứ hai, mang đến đại tai nạn cho Đại lục hay không?

- Triệu Phong, hiện tại toàn bộ Đại lục cũng đều đang bao vây tiễu trừ Xích Nguyệt Ma Giáo, ngươi không sợ dưỡng hổ thành hoạn hay sao? Sao không cùng Liên minh Thánh Vực liên thủ, đem Xích Nguyệt Ma Giáo hoàn toàn hủy diệt?

Huyền Kiếm Tôn Giả đề nghị.

- Về chuyện tình của Xích Nguyệt Giáo, ta đã giao cho thuộc hạ! Những chuyện còn lại, ta cũng không cảm thấy hứng thú!

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Huyền Kiếm Tôn Giả khẽ hít sâu một hơi.

Sau khi Thánh Vực Chân Long Hội kết thúc, đây là lần đầu tiên hắn gặp lại Triệu Phong, nhưng lúc này đã hoàn toàn nhìn không thấu sâu cạn của đối phương.

Kế tiếp, Triệu Phong từ trong miệng bọn người Huyền Kiếm Tôn Giả, Thạch Thừa Thiên, hiểu biết tình huống hiện tại của Đại lục Thanh Hoa.

Đại lục hiện tại, thế lực Xích Nguyệt Ma Giáo giống như lửa cháy trên đồng cỏ, đang không ngừng lan tràn khắp nơi.

Liên minh Thánh Vực cùng Thập Đại Tông Phái, mặc dùn hiện tại

còn có ưu thế trọng đại, thế nhưng đã mất đi khả năng chưởng khống đối với thế cục.

- Thế lực Ma Giáo làm sao có thể sống lại nhanh chóng như vậy?

Triệu Phong bắt được điểm đáng ngờ.

Mấy trăm năm trước, Ma Giáo đã hoàn toàn bị diệt, chỉ để lại một ít dư nghiệt mà thôi.

- Cái này còn không phải là do Nguyệt Ma Điện kia duy trì hay sao? Hơn nữa, bản thân Xích Nguyệt Giáo Chủ, ở một trình độ nhất định nắm giữ trong tay lỗ hổng lối vào Xích Nguyệt Truyền Thừa, hàng năm đều có thể đưa một ít người đi vào thí luyện…

Huyền Kiếm Tôn Giả cười khổ thở dài.

- Nguyệt Ma Điện?

Cặp mày Triệu Phong hơi nhíu lại, cái Tông phái Nhị Tinh này, lúc hắn ở trong Di tích Tử Thánh đã từng đánh qua giao tế.

Về sau, đích thân Đoan Mộc Đại Đế ra tay, khiển trách qua cao tầng của Tam Đại Tông Phái, khiến cho bọn họ buông tha đi ý niệm đối với Di tích Tử Thánh.

- Xem ra, có rảnh ta phải đi qua Nguyệt Ma Điện một chuyến a!

Triệu Phong lẩm bẩm nói.

Nghe vậy, tròng mắt Huyền Kiếm Tôn Giả mở to trừng trừng.

Nghe ý tứ, Triệu Phong cùng Nguyệt Ma Điện này đã từng đánh qua

giao tế, tựa hồ còn có ý định đi đến Tông môn người ta tìm người tính sổ!

Nguyệt Ma Điện kia thế nhưng chính là Tông phái Nhị Tinh a!

Tông phái Nhị Tinh, đối với Thập Đại Tông Đại lục Thanh Hoa mà nói, đó tuyệt đối là tồn tại có thể nhìn chứ không thể chạm tới!

Đương nhiên, nếu như Huyền Kiếm Tôn Giả biết, Triệu Phong đã từng cướp sạch qua cả một cái chiến trường Nhị Tinh, cũng sẽ không có loại lo lắng này!

Tử Vong Đại Đế từng bị Triệu Phong đuổi giết, đều có thể thoải mái hủy diệt một ít Tông phái Nhị Tinh bình thường.

Sau đó, Triệu Phong cùng Thạch Thừa Thiên hàn huyên một hồi.

Thạch Thừa Thiên đối với Triệu Phong căn bản chính là kính ngưỡng cùng cảm kích phát ra từ nội tâm.

Triệu Phong chủ yếu là hỏi về hạ lạc của vài đại thiên kiêu khác, nhất là Vũ Thiên Ngô.

Tính trở lại, ước chiến mười năm giữa hắn cùng Vũ Thiên Ngô, lúc này đã qua được hơn bảy năm rồi.

Từ sau khi Thánh Vực Chân Long Hội kết thúc đến hiện tại, đã có thời gian hơn tám năm trời, mà hắn cũng cách xa Liễu Cầm Hâm hơn tám năm trời rồi!

- Vũ Thiên Ngô? Hắn dường nh chưa từng trở về lần nào!

Thạch Thừa Thiên lắc đầu nói.

- Vũ Thiên Ngô?

Nhưng thật ra Huyền Kiếm Tôn Giả lại biết một ít tin tức.

- Tình huống là như thế này! Tông tộc Vũ gia, chính là khởi nguyên từ Đại Lục Vực trong truyền thuyết kia. Trải qua năm dài tháng rộng, rất nhiều chi nhánh của Gia tộc, đã rơi rụng khắp các nơi trong Hư Không Hải…

Huyền Kiếm Tôn Giả giảng thuật.

- Đại Lục Vực?

Triệu Phong không khỏi có chút ngoài ý muốn.

Bảy năm trước, ngay sau trận chiến ấy, Vũ Thiên Ngô liền ly khai Thanh Hoa Vực, nghe nói tiến vào một cái Chi tộc Vũ gia ở phụ cận.

Mà Chi tộc Vũ gia kia, cũng là thế lực cấp bậc tiếp cận Nhị Tinh!

- Ta từng nghe Vũ Tinh Thần nói qua, tư chất huyết mạch của Vũ Thiên Ngô trác tuyệt vô song, có khả năng sẽ được đưa đến Tông tộc Vũ gia ở tại Đại Lục Vực!

Huyền Kiếm Tôn Giả nói.

Triệu Phong đại khái đã hiểu được ít nhiều.

Vũ gia, hẳn là giống như Đoan Mộc gia vậy, đều là thế lực Gia tộc trong Đại Lục Vực!

Lúc trước Đoan Mộc Thanh mang theo Triệu Vũ Phỉ đi tới Đại Lục

Vực, chính là nghĩ muốn chấn hưng Đoan Mộc gia.

- Đại Lục Vực? Như vậy xem ra, một trận chiến giữa ta cùng Vũ Thiên Ngô, có lẽ sẽ dời lại khá lâu a!

Triệu Phong lẩm bẩm nói.

Lúc trước ước định là sau mười năm sẽ tái chiến một trận.

Sau mười năm, có khả năng là mười năm, mười lăm năm, thậm chí hai mươi năm!

Triệu Phong từng đáp ứng qua Triệu Vũ Phỉ cùng Đoan Mộc Thanh, sau khi giải quyết chuyện Liễu Cầm Hâm xong, hắn sẽ đi Đại Lục Vực.

o0o

Sau đó, Triệu Phong không dự định lưu lại Tây Đại lục nữa.

- Khô Lâu Đường chủ, chuyện tình Xích Nguyệt Giáo, ta giao cho ngươi a!

Triệu Phong trước khi đi đã đem Vạn Quỷ Châu đưa cho Khô Lâu Đường chủ.

Trong Vạn Quỷ Châu có Trớ Chú Bách Thi còn kể cả mấy đầu Quỷ thi Tôn Chủ cấp các thứ.

- Chủ nhân yên tâm, chỉ là một cái Xích Nguyệt Giáo, căn bản không đáng nhắc tới!

Khô Lâu Đường chủ tiếp nhận Vạn Quỷ Châu, vẻ mặt kích động

phấn chấn.

Có được Bách Thi Đại Trận trong tay, cho dù Vương giả đỉnh phong đích thân tới, hắn cũng có thể để cho địch nhân có đến không về.

Vụt vụt vụt...

Khô Lâu Đường chủ khẽ vung tay lên, trước mặt hắn nhất thời xuất hiện mười cỗ Trớ Chú Quỷ Thi, khí tức mỗi một đầu đều tương đương với Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong!

Hơn nữa, mấy đầu Quỷ thi này có được oán lực trớ chú, có thể uy hiếp đến Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh.

Đột nhiên nhìn thấy mười cỗ Quỷ thi Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong xuất hiện trước mặt mình, Bức Dực Vương cùng bọn người Huyền Kiếm Tôn Giả, không khỏi rùng mình lạnh run một cái.

Có thực lực nội tình như vậy, bọn người Bức Dực Vương đã không dám hoài nghi chuyện Khô Lâu Đường chủ có được lực lượng chế phục cả Đại lục!

Vụt...

Phía chân trời, chỉ thấy một đạo phong điện quang hà chợt lóe lên rồi biến mất.

Triệu Phong một mình một người rời đi, thẳng tiến Bắc Đại lục.

Về chuyện tình hợp nhất Xích Nguyệt Ma Giáo, Triệu Phong quả thật là đã phủi tay phó mặc cho Khô Lâu Đường chủ tiến hành.

Chỉ dùng không tới hai canh giờ, Triệu Phong đã từ Tây Đại lục bay

vọt đến Bắc Đại lục, cái này vẫn còn là do đã hắn cố tình khống chế biên độ chân nguyên của mình.

o0o

Bắc Đại lục, Đại quốc Thiên Bồng…

Một đạo phong điện quang hà bay vút mà qua.

Thần niệm của Triệu Phong đảo qua Quốc đô Thiên Bồng, lại xẹt qua Tổng đà Thiết Huyết Giáo.

Trong Tổng đà Thiết Huyết Giáo, có một vài gương mặt mà hắn quen thuộc, cũng có những gương mặt mới mẻ xa lạ.

Mà trong lúc này, Triệu Phong cũng phát hiện ra một ít thế lực linh tinh của Xích Nguyệt Ma Giáo, thế nhưng bình thường hắn căn bản sẽ mặc kệ không để ý tới.

Mục tiêu của hắn, là Lục Vu Tháp bên trong Đại quốc!

Chẳng qua, khi hắn bay đến cảnh nội Đại quốc, phụ cận vùng Thiên Thủy Hà, nhất thời ngừng lại một chút.

Thiên Thủy Hà, từng là Phân đà nơi Triệu Phong tiếp nhiệm vị trí Đà chủ một thời gian.

Bên trong một tòa sơn uyên bí mật, hội tụ từng cỗ từng cỗ khí tức cường đại, mặc dù cố ý thu liễm, thế nhưng cũng không tránh thoát nổi cảm quan của Triệu Phong.

- Gần đây thế lực Xích Nguyệt Ma Giáo ở phụ cận Thiên Thủy Hà, mạnh mẽ phát triển bốn phía. Nghe nói có nhân vật cao tầng buông

xuống, tựa hồ muốn phát động cái gì đó…

- Chúng ta đã biết được có cứ điểm thế lực Ma Giáo, sao không tranh thủ đánh cho hắn một cái ứng phó không kịp?

- …

Bên trong sơn uyên hội tụ một ít cường giả đỉnh phong trong Đại quốc Thiên Bồng.

Ở nơi này, tu vi thấp nhất cũng đã là đệ nhất cảnh thiên Chân Linh Cảnh, Chân Nhân Cấp!

- Ồ?

Thần thức của Triệu Phong phát hiện ra Hồng Giáo Chủ mày rậm tóc đỏ, còn có Thiết Ma một đầu huyết phát cũng có ở trong đó.

Tại nơi này, khí tức của hai người chính là cường đại nhất.

- Cầm Vương phi… Hồng Hồ Thành chủ… Thiên Vân Chi… Khương Tam Phong…

Triệu Phong còn thấy được rất nhiều gương mặt quen thuộc khác nữa.

Trong số này, cường giả Thiết Huyết Giáo chiếm cứ hơn phân nửa nhân số.

Hồng Giáo Chủ cùng Thiết Ma, hai Giáo Chủ nghiêm nghị, hiệu lệnh thế lực bát phương Đại quốc.

Thần thức của Triệu Phong lại đảo qua ngoài mấy ngàn dặm, quan

sát cứ điểm Xích Nguyệt Ma Giáo, sắc mặt có chút biến đổi.

Nghĩ đến đây, thân hình hắn khẽ lóe lên, tiến vào sơn uyên bí mật kia. Trận pháp sơn uyên chung quanh đối với hắn căn bản là không có chút tác dụng nào cả.

Lúc này, quá trình Thiết Huyết Giáo Chủ trình bài kế hoạch bí mật đã đến lúc kết thúc.

Trong một gian thạch ốc lâm thời xây dựng nên…

- Cứ điểm này, tựa hồ không phải đơn giản như vậy, chúng ta cần phải…

Dưới ánh đèn, Hồng Giáo Chủ cùng Thiết Ma vẫn đang khổ tâm bận bịu ý đồ tính toán cái gì đó.

Liền đúng lúc này, một đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện giữa hai người.

- Kẻ nào?

Hồng Giáo Chủ cùng Thiết Ma kinh hãi thất thanh, thiếu chút nữa thì giật bắn người lên một cái.

Chương 756: Cường Địch Vực Ngoại

- Kẻ nào?

Hồng Giáo chủ cùng Thiết Ma cùng toát ra một thân mồ hôi lạnh.

Thử hỏi trên cả Đại lục Thanh Hoa này, có người nào có thể thần không biết quỷ không hay đột nhiên xuất hiện trước mặt hai đại cự đầu bọn họ?

Dưới ánh đèn, một gã thanh niên tóc tím, bộ dáng có chút ốm yếu, xuất hiện trước mặt hai người.

- Triệu… Triệu Phong!

Hồng Giáo chủ cùng Thiết Ma, một bộ hình dáng giống nhìn thấy quỷ vậy.

Xa cách bảy năm, gã cái thế thiên kiêu tiến quân vực ngoại kia, lại đột ngột xuất hiện trước mặt hai người như thế, liền giống như hồn ma bóng quế hiện hồn vậy.

- Hồng Giáo chủ, Phó Giáo chủ, dạo này vẫn khỏe chứ?

Triệu Phong khẽ cười nói.

Hắn thừa nhận, chính mình chính là cố ý nghĩ muốn hù dọa hai người bọn họ.

- Triệu Phong, ngươi tới thật tốt! Chúng ta đang cần một số cường giả quan trọng!

Trên mặt Hồng Giáo chủ cùng Thiết Ma đều lộ ra kinh hỉ.

Đối với thực lực của Triệu Phong, hai người không chút nào hoài nghi! Chỉ bằng việc hắn vừa rồi có thể thần không biết quỷ không hay tiếp cận Hồng Giáo chủ cấp bậc Tôn Giả, liền có thể thấy được, Triệu Phong ít nhất cũng là cấp bậc Đan Nguyên Cảnh.

- Quả thật, đám các ngươi đang gặp một ít phiền toái! Ta vốn là chuẩn bị đi Lục Vu Tháp, trên đường đi lại vừa lúc phát hiện đám các ngươi cùng với thế lực Xích Nguyệt Ma Giáo!

Triệu Phong thuyết minh nguyên do.

Chuyện tình có quan hệ đến Xích Nguyệt Ma Giáo, Triệu Phong căn bản là phó mặc cho Khô Lâu Đường chủ. Nhưng nói như thế nào hắn cũng là Phó Giáo chủ Thiết Huyết Giáo, không thể không nghe thấy, không hỏi đến được.

- Ngươi cũng phát hiện cứ điểm Xích Nguyệt Giáo kia không giống bình thường sao?

Thiết Ma kinh ngạc nói.

- Tựa hồ có hai ba cỗ khí tức Đan Nguyên Cảnh!

Triệu Phong có chút không quá xác định.

Vừa rồi trong lúc phi hành, hắn không quá cố ý đi tra xét, chỉ là thoáng cảm ứng một cách đại khái mà thôi.

- Đan Nguyên Cảnh… Ba cỗ?

Hồng Giáo chủ cùng Thiết Ma liếc mắt nhìn nhau, không khỏi hút mạnh một ngụm lương khí.

Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, phóng nhãn khắp Thanh Hoa Vực căn bản chính là nhân vật cấp chí tôn.

Cả Đại quốc Thiên Bồng, cường giả Đan Nguyên Cảnh chỉ có một người Hồng Giáo chủ mà thôi.

Phó Giáo chủ Thiết Ma, tu vi hiện tại chỉ là Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, chẳng qua chiến lực cũng có thể tiếp cận Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh mà thôi.

Biết được tin tức này, Hồng Giáo chủ cùng Thiết Ma đều là một mảnh nghiêm nghị ngưng trọng.

- Lui binh cầu viện!

Hai người nhất tề nhảy ra một cái ý niệm.

Địch quân có ba đại Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, chỗ cứ điểm kia cũng là sâu không thể lường nổi.

Thế lực như vậy, chỉ sợ đã vượt qua phạm trù Đại quốc có thể ứng phó.

- Phải! Chỉ có thể hướng Liên minh Thánh Vực hoặc là Đại Lục Thập Tông cầu viện!

Hồng Giáo chủ khổ não nói.

Huyết Phát Thiết Ma lại hơi có ý trưng cầu nhìn về phía Triệu Phong.

Hắn phát hiện một cái chi tiết, khi Triệu Phong đề cập đến ba vị Tôn Giả, một bộ dáng khinh thường nhàn nhạt.

Thiết Ma chính là từng chứng kiến kỳ tích quật khởi Đại lục của Triệu Phong! Lúc này, hắn có loại trực giác, thực lực của Triệu Phong đã khó có thể đánh giá, tuyệt đối không đơn giản!

- Viện binh thì không cần! Một khi đã đi ngang qua nơi đây, ta sẽ tiện đường giải quyết bọn chúng, có thể giúp cho Đại quốc thanh tịnh lại một chút!

Triệu Phong lắc đầu nói.

- Tiện đường giải quyết?

- Tiện đường?

Hồng Giáo chủ cùng Thiết Ma, không khỏi mang theo ánh mắt khác thường nhìn về phía Triệu Phong, trong lòng thầm nghĩ:

- Khẩu khí thật lớn!

Nghe ngữ khí của hắn, bộ dáng tựa hồ là rất tùy ý.

- Triệu Phong, không phải ta hoài nghi thực lực của ngươi! Ngươi hiện tại, tựa hồ trên người có bệnh, thật có thể ứng phó nổi một hai tên Tôn Giả sao?

Hồng Giáo chủ có chút nghi hoặc, nói.

Ba Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, cái này cũng không phải là nói giỡn,

nếu như làm không tốt, từ nay Thiết Huyết Giáo sẽ xóa tên trên Đại lục!

- Triệu Phong, khẩu khí ngươi lớn như vậy, trừ phi ngươi có chiến lực Tôn Chủ cấp?

Ánh mắt Huyết Phát Thiết Ma có chút sáng ngời.

Hắn hiểu biết rõ Triệu Phong, cũng không phải là hạng người cuồng vọng tự đại.

- Có bệnh? Ta quả thật trên người có bệnh! Về phần Tôn Chủ cấp, ta lúc còn ở không gian Ngoại Vực cũng đã từng đánh chết qua một ít, hẳn là khó khăn không quá lớn!

Ngữ khí Triệu Phong hơi có chút chua xót, lại bất đắc dĩ nhún vai.

Đánh chết một ít Tôn Chủ cấp?

Hồng Giáo chủ cùng Huyết Phát Thiết Ma, tròng mắt mở to trừng trừng.

Nếu đổi lại là người nào khác, bọn họ có lẽ sẽ nghĩ đây chính là hoa ngôn khoác lác.

- Được! Triệu Phong, chúng ta tin tưởng ngươi!

Hồng Giáo chủ cùng Thiết Ma đưa ra quyết nghị.

Sau đó, hai người cùng Triệu Phong thương thảo các vấn đề như đối sách tiến công, khi nào tập kích…

- Như vậy đi, hiện tại liền phát động tiến công, ta còn muốn tranh thủ

thời gian đi Lục Vu Tháp nữa!

Triệu Phong đề nghị.

- Ngay bây giờ?

Khuôn mặt Hồng Giáo chủ cùng Huyết Phát Thiết Ma có chút run rẩy một trân.

Hiện tại, chính là ban ngày ban mặt a!

Dựa theo kế hoạch ban đầu, Thiết Huyết Giáo là chuẩn bị phát động tập kích ban đêm, đánh cho cứ điểm Xích Nguyệt Giáo ứng phó không kịp.

- Ngay bây giờ!

Ngữ khí Triệu Phong thật kiên định, lại dừng một chút:

- Bằng không, ta một mình đi giải quyết cũng được rồi!

Hồng Giáo chủ cùng Thiết Ma hai mặt nhìn nhau, có chút không biết nói gì.

Tựa hồ, Triệu Phong thật sự là muốn tranh thủ thời gian a.

- Được rồi!

Hồng Giáo chủ cùng Thiết Ma cũng có chút bất đắc dĩ, nhưng cuối cùng cũng đồng ý.

Lập tức, Hồng Giáo chủ cùng Thiết Ma, triệu mời dự họp hội nghị khẩn cấp, triệu tập cường giả đỉnh phong khắp nơi Đại quốc Thiên

Bồng, tiến hành thương nghị đối sách.

Chẳng qua, lần này trên hội nghị đã xuất hiện thêm một cái đại nhân vật!

- Triệu… Triệu Phong!

- Một trong ba đại cự đầu Thiết Huyết Giáo, Triệu Phó Giáo chủ!

- Hắn chính là Thiên Kiêu Chi Vương danh chấn Thanh Hoa năm xưa?

- …

Trên hội nghị, ồ lên một mảnh tiếng động.

- Triệu Phó Giáo chủ!

Một ít người vẻ mặt kinh hỉ, như là bọn người Khương Tam Phong, có loại kinh hỉ an ủi đã lâu.

Nhưng lại có số ít người sắc mặt nhục nhã, như là bọn người Cầm Vương phi, Gia chủ Liễu gia.

- Phong nhi!

Hồng Hồ Thành chủ Liễu Cửu Thiên, thân hình nhất thời chấn động.

Hắn sớm đã biết được tin tức, Triệu Phong vì tìm kiếm hạ lạc của Liễu Cầm Hâm, không để ý sự phản đối của Thiết Huyết Giáo, cự tuyệt cơ hội gia nhập tông phái Nhị tinh, tiến vào vực ngoại Hư Không Hải.

Mà thoáng chớp mắt một cái, liền thời gian hơn bảy năm đã trôi qua.

Nhiều năm như thế này, không có một chút tin tức nào của Triệu Phong, một gã thiên tài Chân Chủ Cấp, tiến vào vực ngoại Hư Không Hải đó tự nhiên là nguy hiểm vô cùng.

- Liễu Thành chủ!

Triệu Phong nhất thời tiến lên, cùng Hồng Hồ Thành chủ đàm đạo một chút.

Nhìn thấy bộ dáng Hồng Hồ Thành chủ tựa hồ muốn nói lại thôi, Triệu Phong tự nhiên hiểu được hắn có lời gì muốn hỏi.

- Về tung tích của Cầm Hâm, ta đã tìm được manh mối! Đợi sau khi giải quyết xong cứ điểm Xích Nguyệt Giáo, ta sẽ cùng Liễu Thành chủ đi Lục Vu Tháp một chuyến!

Triệu Phong giải thích.

- Được!

Vẻ mặt Hồng Hồ Thành chủ kinh hỉ. Không ngờ, Triệu Phong ở tại Ngoại Vực Hư Không Hải lại tìm được tin tức của Cầm Hâm.

Trọng điểm của hội nghị, là tiến công cứ điểm Xích Nguyệt Giáo.

Đến lúc mọi người biết được muốn lập tức tiến công cứ điểm Xích Nguyệt Giáo, toàn trường ồ lên một mảnh.

Mọi người không khó đoán ra, hết thảy những cái này, nhất định là do Triệu Phong đã đến, vì vậy mới sản sinh biến cố.

Nhất cử nhất động của Triệu Phong nhất thời bị mọi người chú ý.

Cường giả đỉnh phong Đại quốc ở nơi này, đã hoàn toàn nhìn không ra sâu cạn của hắn.

Nhưng có thể lường trước, Triệu Phong rất có khả năng có được tu vi Đan Nguyên Cảnh, hoặc là chiến lực Tôn Chủ cấp! Nếu không, Thiết Huyết Giáo sẽ không tự tin như thế, trực tiếp đi tiến công cứ điểm Xích Nguyệt Giáo.

Mọi người ở nơi này căn bản là không biết, trong cứ điểm Xích Nguyệt Giáo ít nhất có ba Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, bởi vậy, mọi người rất nhanh liền đạt thành ý kiến nhất trí.

Vụt vụt vụt...

Cường giả bên trong sơn uyên từng tên từng tên phá không mà đi, có một số chính là cưỡi phi cầm Linh sủng bay đi.

Hai canh giờ sau, một chúng cường giả Đại quốc đã đến một mảnh khu vực thủy vịnh địa thế phức tạp.

o0o

Khu vực thủy vịnh, phụ cận một cái thác nước bí mật.

- Hừ! Chỉ là một tên Tôn Giả cũng dám ban ngày ban mặt tiến công cứ điểm bí mật chúng ta!

Phía trước thác nước, một vị lão giả cao gầy huyết phát huyết bào khoanh tay mà đứng, nhìn ra xa vòm trời phía trước.

- Chậc chậc… bọn họ nhất định không thể ngờ tới, Trưởng lão Huyết

Lệ ngài sẽ buông xuống Đại quốc Thiên Bồng, hơn nữa lại có hai vị cường viện Đan Nguyên Cảnh vực ngoại khác nữa! Kế hoạch dụ địch của chúng ta cũng có thể tiết kiệm rồi!

Bên cạnh lão giả, một vị Nửa bước Đan Nguyên Cảnh kim bào mập mạp, mang theo vẻ mặt nịnh nọt, nói.

Chính là một lát, phía trước thác nước đã xuất hiện một đám giáo chúng Xích Nguyệt Ma Giáo, kẻ nào cũng khí tức bạo ngược thị sát.

Ngoài ra, tại một góc khác của thác nước, còn có một vị lão giả trường bào huyết nguyệt thần bí, một nàng thiếu nữ tuyệt mị váy dài hồng sắc.

Thiếu nữ tuyệt mị kia, có thể nói tuyệt đại phương hoa!

Nàng này một đôi chân thanh tú mềm mại tuyết trắng như ngọc, đôi vai ôn nhuận trong suốt nửa lộ trong không khí! Khuôn mặt mắt phượng mày ngài, tràn ngập một loại ma lực trí mệnh, giống như không cốc u liên, nở rộ phương hoa thần bí!

Mi tâm của thiếu nữ có một cái ấn ký nguyệt nha u sắc, một đầu tóc tím phất phới trong gió, như một Tinh Linh trong gió đêm vậy!

Ngay cả một ít giáo chúng nam tính Xích Nguyệt Giáo phía trước thác nước, ánh mắt đều bị khí tức của thiếu nữ tuyệt mị thần bí kia hấp dẫn, không khỏi nuốt xuống một ngụm nước miếng.

Chẳng qua, đối mặt với lão giả thần bí cùng thiếu nữ tuyệt mị này, trong ánh mắt mọi người phần nhiều đều là sự kính sợ.

Ngay cả vị Trưởng lão Huyết Lệ kia, ngôn ngữ đối với hai người này cũng vô cùng khách khí.

Vụt vụt vụt...

Liền lúc này, từ phía chân trời liên tục truyền đến thanh âm phá không.

Tinh anh cường giả Đại quốc Thiên Bồng lấy Thiết Huyết Giáo làm chủ đạo, đã giết đến phụ cận thác nước.

- Vây quanh!

- Tiêu diệt dư nghiệt Ma Giáo!

Cường giả tinh anh Đại quốc Thiên Bồng, về mặt số lượng thì có ưu thế nhất định, trong khoảnh khắc đã đem nơi đây vây quanh.

Phía trước thác nước, khóe miệng Trưởng lão Huyết Lệ nổi lên một chút đùa cợt nhàn nhạt.

Vị lão giả thần bí cùng thiếu nữ tuyệt mị kia, trong mắt cũng có mang theo một tia nghiền ngẫm.

Trong trận vây sát tiêu diệt này, rốt cuộc ai là con mồi, ai là thợ săn?

- Ha ha ha… Hồng Giáo chủ, đám các ngươi chính là tự chui vào lưới! Thiết Huyết Giáo từ nay sẽ xóa tên trên Đại lục!

Trưởng lão Huyết Lệ ngửa mặt lên trời thét dài, huyết phát vũ động.

Chỉ một thoáng, một cỗ khí tức huyết sát Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ lan tỏa, khiến cho một mảnh hư không nhuộm đẫm huyết hồng.

- Là Trưởng lão Huyết Lệ của Xích Nguyệt Ma Giáo! Người này vô

cùng thị sát!

Cao tầng Đại quốc Thiên Bồng đều biến sắc.

Nhân vật cấp Trưởng lão, tuyệt đối là cao tầng Xích Nguyệt Ma Giáo.

- Ha ha… đem đám tinh anh Đại quốc này nhất cử tiêu diệt! Xích Nguyệt Giáo tại Bắc Đại lục sẽ chân chính đứng vững gót chân!

Một vị lão giả trường bào huyết nguyệt thần bí bỗng nhiên xuất hiện trên tầng mây.

Chỉ thấy, lão từ từ khoát tay, một vầng huyết nguyệt cự đại đường kính trăm trượng dung nhập hư không, quang huy huyết nguyệt sáng lạn hình thành nên một tầng quang mạc huyết trạch, bao phủ phương viên mười mấy hai mươi dặm xung quanh.

Thiên địa hư không, có một loại ảo giác bị hoán chuyển ngày đêm!

Cường giả địch ta song phương cũng đều lâm vào trong một cái thiên mạc huyết nguyệt nhô lên cao.

- Thủ đoạn bậc này, chẳng lẽ là Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh?

Hồng Giáo chủ cùng Thiết Ma cũng cảm thấy một trận áp lực bất an.

Cái này còn là hai đại cự đầu, đám cường giả tinh anh Chân Linh Tam Cảnh Thiên còn lại, chỉ cảm thấy khí lực chân lực toàn thân thúc thủ bó buộc, bị một cỗ lực lượng vô hình trói buộc!

- Chuyện gì xảy ra? Tinh khí chân lực của ta, hình như nhận được tăng phúc!

Trái lại một phương Xích Nguyệt Ma Giáo, trong tầng quang huy huyết nguyệt kia, từng tên từng tên thần quang rạng rỡ, khí tức thực lực đại trướng.

- Ha ha… trò chơi bắt đầu!

Lão giả trường bào huyết nguyệt thần bí kia, trong tay ngưng tụ duy trì huyết nguyệt cự đại kia, vẻ mặt thái độ siêu nhiên.

Liền lúc này, trong quang huy huyết nguyệt bao phủ, Trưởng lão Huyết Lệ đạt được chiến lực tăng phúc, thét dài một tiếng, sát hướng Hồng Giáo chủ.

Bồng oanh!

Vẻn vẹn vòng giao phong thứ nhất, Hồng Giáo chủ đã bị đẩy lui, khí huyết bốc lên cuồn cuộn.

Trưởng lão Huyết Lệ kia, vốn là cường giả Huyết Ma đạo, trong quang huy huyết nguyệt kia, chiến lực được tăng phúc cực mạnh.

Ngược lại đám cường giả Đại quốc Thiên Bồng, một trận trái tim băng giá, mỗi người đều cảm thấy bất an.

Như bọn người Cầm Vương phi, ánh mắt vô ý thức nhìn về phía sau, tìm kiếm đường lui chạy trốn.

- Một tên cũng đều trốn không thoát!

Thiếu nữ thần bí một thân váy dài hồng sắc, tuyệt đại phương hoa kia, lúc này đã chặn đường lui của mọi người.

- Cường giả Đan Nguyên Cảnh!

- Đan Nguyên Cảnh trẻ tuổi như vậy!

Bọn người Cầm Vương phi cảm thấy một cỗ uy thế Tôn Giả áp bách mà đến, toàn thân không rét mà run.

Một chúng cường giả Đại quốc vẻ mặt tuyệt vọng! Không nghĩ tới chính là một chỗ cứ điểm Xích Nguyệt Giáo, lại có đến tam đại Tôn Giả!

Hơn nữa một vị trong đó, hư hư thực thực chính là Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh!

- Triệu Phong!

Huyết Phát Thiết Ma hô nhỏ một tiếng, mắt thấy thế cục lúc này đã tràn ngập nguy cơ.

Nhưng mà, thanh niên tóc tím trong đám người, ánh mắt lại giương mắt nhìn về phía thiếu nữ tuyệt mị phương hoa kia, thản nhiên nói:

- Trang Quán Nhi!

Chương 757: Thân Phận Vương Giả

- Trang Quán Nhi!

Thiếu nữ tuyệt mị kia, đúng là Trang Quán Nhi, Đệ tử Chân truyền Nguyệt Ma Điện, ngày xưa ở trong Di tích Tử Thánh cùng Diệp Yên Vũ của Tịnh Nguyệt Linh Tông, sắc đẹp không phân cao thấp!

Xa cách nhiều năm, Trang Quán Nhi đã đột phá đến Đan Nguyên Cảnh.

Lần này đây, nàng chính là đi theo Trưởng lão tông môn đến Thanh Hoa Vực, trợ giúp Xích Nguyệt Ma Giáo, căn bản là một lần nhiệm vụ tông môn.

- Ồ?

Nghe được có người gọi tên của mình, Trang Quán Nhi thoáng sửng sốt, ánh mắt quẳng ném về phía bên trong đám người, chính là một gã thanh niên tóc tím bộ dáng thản nhiên.

Xa cách nhiều năm như vậy, khí chất bên ngoài Triệu Phong đã thay đổi rất nhiều. Nhất là, giờ phút này hình dáng hắn thoáng có chút bệnh trạng nữa.

- Là… Là ngươi!

Trên kiều nhan tuyệt mị vô song của Trang Quán Nhi lộ ra một tia kinh hoảng không thể nói hết.

Cái loại tâm lý sợ hãi này, giống như điều kiện phản xạ bình thường, đến từ một màn khắc sâu trong trí nhớ.

Ngày xưa, Triệu Phong ở trong Di tích Tử Thánh, lĩnh ngộ Hư Không Đồng Trảm, đại sát tám phương, giống như một gã Sát Thần khủng bố.

Đám cường giả Lữ Thiên Nhất, Thủy Vận trưởng lão, Ngân Không Tông Sư, toàn bộ đều chết bên trong những hồi ức giống như ác mộng kia.

Lúc này, ác mộng trong trí nhớ phảng phất như gần gang tấc.

Cái gã thanh niên tóc tím không chút chú tâm kia, đang nửa cười nửa không nhìn chính mình!

- Triệu Phong! Hắn… hắn như thế nào lại xuất hiện ở nơi này?

Sắc mặt Trang Quán Nhi trắng bệch, vẻ mặt hoảng sợ.

Lúc này, nàng chỉ còn lại có một cái ý niệm: Trốn!

Ngày xưa, Hư Không Đồng Trảm của Triệu Phong ở trong Di tích Tử Thánh, có thể trình diễn một hồi giết chóc khủng bố! Xa cách nhiều năm như vậy, nàng không thể đánh giá nổi, Triệu Phong sẽ có tiến bộ như thế nào!

- Ngũ Trưởng lão! Lui lại!

Trang Quán Nhi dồn dập truyền âm nói, vội vàng bay về phía thiên không, cùng lão giả trường bào huyết nguyệt thần bí kia hội hợp.

- Ồ? Chuyện gì xảy ra?

Vẻ mặt lão giả huyết nguyệt kinh ngạc, hắn chưa thấy qua Trang Quán Nhi có bộ dạng kinh hoảng sợ hãi như vậy.

Một màn này, khiến cho bọn người Trưởng lão Huyết Lệ chú ý.

Đường đường thiên chi kiều nữ cấp Tôn Giả, thế nhưng lại bị ba chữ của Triệu Phong khiến cho sợ tới mức kinh hoàng thất thố như thế!

- Ha ha… muốn chạy?

Triệu Phong cười trêu tức, bước ra một bước, liền đi tới trước mặt lão giả huyết nguyệt, chặn lại đường đi của Trang Quán Nhi.

Hắn đang muốn tìm Nguyệt Ma Điện tính sổ, không nghĩ tới sớm như vậy đã gặp mặt rồi.

- Ngươi là kẻ nào?

Vẻ mặt lão giả huyết nguyệt vô cùng ngưng trọng.

Nhất cử nhất động, mỗi một cái hô hấp của gã thanh niên trước mắt, đều có một loại ý cảnh vô hình, sản sinh áp bách cực lớn đối với hắn.

Cùng loại cảm giác, hắn cũng chỉ từ trên người Thái thượng Trưởng lão Nguyệt Ma Điện cảm thụ qua mà thôi.

Vụt...

Triệu Phong chậm rãi vươn tay ra, đặt lên trên bờ vai ôn nhuận nửa lộ của Trang Quán Nhi.

Chỉ dựa vào lực lượng khí tức huyết mạch thể phách, đã đem chân nguyên huyết mạch của nàng trong nháy mắt phong bế lại.

- Ngươi…

Sắc mặt Trang Quán Nhi một trận hồng một trận màu trắng, thân thể mềm mại run rẩy, ngay cả một chút lực phản kháng đều không có.

Thanh niên trong tầm mắt, cùng ác mộng trong trí nhớ hoàn toàn trọng điệp với nhau!

- Dừng tay!

Lão giả huyết nguyệt kia quát lớn một tiếng, uy thế hạo đại Tôn Chủ cấp, ảnh hưởng xoay chuyển hoàn cảnh một phương thiên địa.

Phía dưới, Đại quốc cùng Xích Nguyệt Giáo mới vừa giao phong, chợt cảm thấy một cỗ đại thế thiên địa không thể hình dung áp bách xuống, khiến cho từng tên từng tên khó có thể thở dốc nổi!

- Tôn Chủ cấp?

Hồng Giáo chủ cùng Trưởng lão Huyết Lệ cũng đình chỉ chiến đấu.

Vẻ mặt Hồng Giáo chủ cùng Thiết Ma kinh hỉ, Triệu Phong mới vừa xuất tràng, liền đem một vị Tôn Giả dọa cho sợ tới mức hồn phi phách tán.

Chỉ khẽ duỗi bàn tay ra, hắn liền có thể khống chế một vị Tôn Giả, làm Trưởng lão Huyết Nguyệt tu vi cấp bậc Tôn Chủ phải thất sắc.

Giờ phút này, đối mặt lão giả huyết nguyệt Tôn Chủ cấp ra tay, Triệu Phong vẻn vẹn là hừ lạnh một tiếng.

Trong phút chốc, một cỗ thiên địa vĩ lực vô hình đã bao phủ trên người lão giả huyết nguyệt.

- Ọc…

Lão giả huyết nguyệt trực tiếp phun ra một búng máu, chỉ cảm thấy chân nguyên toàn thân đều bị phong bế lại, tư duy ý thức cũng không dậy nổi một chút ý thức nghịch phản!

- Ngươi không ngờ là…

Vẻ mặt lão giả huyết nguyệt kinh hãi, thần sắc sợ hãi, so với Trang Quán Nhi còn muốn nồng đậm hơn nhiều.

Trên mặt hắn, phần lớn chính là không thể tin nổi!

- Sao… Chuyện gì xảy ra?

Cường giả tinh anh Đại quốc Thiên Bồng cùng Xích Nguyệt Giáo đều có chút trợn tròn mắt.

Triệu Phong căn bản không có ra tay, chỉ là hừ nhẹ một tiếng, đã để cho lão giả huyết nguyệt cấp bậc Tôn Chủ trực tiếp hộc máu.

Cỗ thiên địa vĩ lực vô hình kia, chỉ là tồn tại trong phạm vi nhỏ mà thôi.

Triệu Phong làm như vậy, chính là không muốn vận dụng linh hồn quá độ, đa phần là nương dựa vào ý cảnh, cùng với vận dụng một chút xíu lực lượng linh hồn.

Hắn mặc dù trúng phải Vong Ngữ Trớ Chú, nhưng ý cảnh lĩnh ngộ

sẽ không biến mất hoặc suy yếu đi.

Cái này cũng giống như Bán Thần Ấu Đồng, ý cảnh vẫn còn cực kỳ cao.

Hiệu quả phản phệ của Vong Ngữ Trớ Chú, làm suy yếu chính là thọ nguyên sinh mệnh lực, tiếp theo là chân nguyên, linh hồn, huyết mạch thể phách…

Tiếp theo là ý chí Đại Đế!

Ý chí bản thân, là ý cảnh áp súc, chính là thành lập trên cơ sở lực lượng linh hồn.

- Làm sao có khả năng!

Trang Quán Nhi ở gần trong gang tấc, da thịt chạm nhau, mãnh liệt cảm nhận được Hư Thần vĩ lực trên người Triệu Phong!

- Tiểu tử kia thật tà môn… Trốn!

Trưởng lão Huyết Lệ cảm thấy một cỗ bất an cường liệt, ngay cả Trưởng lão Nguyệt Ma Điện ở trước mặt Triệu Phong cũng đều không có lực hoàn thủ!

Vụt... Vụt...

Hắn rất nhanh hóa thành một đạo tia máu, hướng chỗ sâu trong thủy vịnh bỏ chạy.

- Hừ!

Triệu Phong nhàn nhạt liếc mắt nhìn phương hướng Trưởng lão

Huyết Lệ.

Ầm…

Một cỗ ý chí vĩ lực xỏ xuyên qua thiên địa, giống như cửu tiêu Thần Lôi rơi xuống trên người Trưởng lão Huyết Lệ!

- A!

Trưởng lão Huyết Lệ kêu thảm một tiếng, linh hồn khoảnh khắc tán loạn, từ giữa không trung rơi xuống.

Bùm!

Thi thể Trưởng lão Huyết Lệ rơi vào trong núi rừng phía dưới.

Một màn này, khiến cho song phương toàn trường không rét mà run! Một phương Xích Nguyệt Giáo càng là toàn thân run rẩy.

- Chỉ một cái ý niệm, đã đem Tôn Giả oanh sát!

Bọn người Hồng Giáo chủ cùng Thiết Ma, từng tên từng tên lâm vào khoảnh khắc dại ra ngắn ngủi.

Năng lực thủ đoạn như vậy, chỉ sợ khắp cả Đại lục cũng tìm không ra một người!

Ngay cả là Xích Nguyệt Giáo chủ, cũng không làm được điểm ấy, trừ phi hắn tấn chức Vương Giả Hư Thần Cảnh!

- Chẳng lẽ…

Hồng Giáo chủ cùng Thiết Ma liếc mắt nhìn nhau, toát ra một cái

phán đoán không dám tưởng tượng.

- Vương Giả đại nhân… Là bọn ta ngu muội không biết, kính xin ngài khoan thứ!

Lão giả huyết nguyệt căng căng thẳng thẳng nói.

Trang Quán Nhi, ngay cả thở mạnh cũng không dám xuất ra một cái, ác mộng trong trí nhớ đã bay lên đến một cái cấp bậc vô địch!

Vương Giả Hư Thần Cảnh! Tồn tại này cho dù đặt ở Thương Hải to lớn như vậy, cũng đều là đứng ở đỉnh của Kim Tự Tháp, là tồn tại có thể nhìn chứ không thể chạm tới!

Thanh Hoa Vực, Vương Giả Hư Thần Cảnh chỉ là tồn tại trong thần thoại điển tích!

- Vương Giả! Không ngờ Triệu Phong đã bước vào cấp bậc Vương Giả rồi!

- Khó trách Triệu Phó Giáo chủ chỉ cần một cái ý niệm, liền oanh sát Trưởng lão Xích Nguyệt Giáo!

Một phương Đại quốc Thiên Bồng, là nổ tung kinh hỉ.

Ánh mắt Hồng Giáo chủ cùng Thiết Ma nhìn nhau, phát hiện trong mắt lẫn nhau đều là rung động, lại hiện ra vài tia mừng rỡ như điên.

Phải biết rằng, cả Thanh Hoa Vực đều không có một vị Vương Giả Hư Thần Cảnh!

Mà trong Thiết Huyết Giáo không ngờ lại sinh ra một vị Vương Giả Hư Thần Cảnh, đây là quang vinh đến thế nào?

Hồng Giáo chủ cùng Thiết Ma đều không khỏi cảm thấy may mắn, lúc trước lựa chọn trọng dụng đối với Triệu Phong.

Một vị Vương Giả sinh ra, đủ để xoay chuyển cách cục Đại lục, mà lại không có bất cứ lực lượng nào có thể ngăn cản!

- Vương Giả…

Cầm Vương phi một trận thất thần, giật mình như mộng, không thể tin nổi.

Mà Xích Nguyệt Ma Giáo, đám giáo chúng tinh anh, từng tên từng tên đều lâm vào tuyệt vọng.

Dưới ánh mắt Vương Giả quan sát, bọn họ ngay cả dũng khí chạy trốn đều không có! Trưởng lão Huyết Lệ, chính là một cái ví dụ rõ ràng!

- Vương Giả đại nhân, ngài muốn thế nào? Có điều kiện gì, có thể nói ra!

Lão giả huyết nguyệt chua xót nói.

Lúc này, Triệu Phong đã triệt hồi Hư Thần vĩ lực.

Mặc dù như thế, lão giả huyết nguyệt cùng Trang Quán Nhi cũng không dám có một tia ý niệm phản kháng nào cả.

- Trang Quán Nhi lưu lại! Ngươi quay về Nguyệt Ma Điện truyền lời: Trong vòng một trăm ngày, nếu không cấp cho Triệu mỗ một cái giao phó, ta sẽ giết chết nàng, hơn nữa còn khiến Nguyệt Ma Điện xóa tên khỏi Thương Hải!

Triệu Phong chậm rãi mở miệng nói.

Nghe vậy, trong lòng lão giả huyết nguyệt chấn động.

Nhất là một câu phía sau: Khiến Nguyệt Ma Điện xóa tên khỏi Thương Hải!

Đối mặt thanh âm lạnh lùng quả quyết của Triệu Phong, lão giả huyết nguyệt có loại cảm giác hoang đường, không dám hoài nghi, Triệu Phong có loại năng lực này!

Trên thực tế, lấy thực lực của Triệu Phong, cho dù rơi xuống đến dưới Vương Giả, muốn hủy diệt Nguyệt Ma Điện, cũng không quá khó khăn!

Bởi vì, ý cảnh của hắn sẽ không biến mất, ý chí Đại Đế suy yếu, tương đối chậm rãi hơn nhiều.

Huống chi dựa theo Triệu Phong phỏng đoán, ít nhất phải một hai tháng sau, thực lực hắn mới có thể rơi xuống đến dưới Hư Thần Cảnh. Dù sao giữa Hư Thần Cảnh cùng Đan Nguyên Cảnh cũng có một đạo hồng câu cự đại.

- Ta lập tức đi ngay! Hy vọng Vương Giả đại nhân không nên thương tổn Quán Nhi!

Lão giả huyết nguyệt hít sâu một hơi.

Hắn hiểu được, chính mình ở trước mặt Vương Giả Hư Thần Cảnh căn bản không có tư cách đàm phán.

Vụt...

Lão giả huyết nguyệt hóa thành một đạo huyết nguyệt quang hà, mười vạn khẩn cấp bay đi vực ngoại Hư Không Hải.

Trang Quán Nhi tiếu dung tái nhợt, vô cùng bất lực.

Nàng không thể đoán trước, chờ đợi chính mình là tương lai như thế nào!

Nhưng nàng biết, vận mệnh nhân sinh của nàng lúc này đã lâm vào đối chiến giữa các Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Kế tiếp, tinh anh Xích Nguyệt Ma Giáo phía dưới, kẻ bị bắt thì bị bắt, kẻ đầu hàng thì đầu hàng.

Một hồi chiến đấu vốn có thể kinh thiên động địa, bởi vì một cái ý niệm Vương Giả, liền cứ như vậy nghịch chuyển bỏ dở!

Việc giải quyết hậu quả công tác bên dưới, Triệu Phong hoàn toàn không cảm thấy hứng thú chút nào.

- Thực lực đã rút lui không ít a…

Triệu Phong không khỏi cảm khái một câu. Mặc dù hắn hiện tại vẫn còn có sức chiến đấu cấp Đại Đế, nhưng linh hồn khí lực, chân nguyên huyết mạch, cũng đã suy yếu đi không ít.

Nghe thấy câu này, khuôn mặt bọn người Hồng Giáo chủ cùng Thiết Ma không khỏi run rẩy một trận.

Trang Quán Nhi lại là chua xót không nói gì, không chốn dung thân.

Hóa ra, Triệu Phong hiện tại còn không phải đang ở trạng thái đỉnh

phong!

Triệu Phong cũng chẳng muốn giải thích gì nhiều, thực lực dần dần suy yếu khiến hắn rõ ràng, cần phải giải quyết sớm việc Thanh Hoa Vực trước mắt.

Lập tức, Triệu Phong hướng Hồng Giáo chủ, Thiết Ma đưa ra lời cáo từ.

- Liễu Thành chủ!

Ánh mắt Triệu Phong rơi xuống trên người Hồng Hồ Thành chủ, mang theo hắn cùng Trang Quán Nhi đi tới phương hướng Lục Vu Tháp.

Dọc theo đường đi, Trang Quán Nhi đảm đương lao động khổ sai, triệu ra phi hành Linh sủng của bản thân, chuyên chở mấy người phi hành.

Ánh mắt Hồng Hồ Thành chủ nhìn về phía Triệu Phong vô cùng phức tạp.

Hắn như thế nào cũng không nghĩ tới, tiểu tử thanh phát năm đó bị chính mình bức hôn, đã trở thành nhân vật Vương Giả giống như thần thoại!

Điều này làm cho hắn đối với sinh tử hạ lạc của Liễu Cầm Hâm, càng tăng thêm vài phần hy vọng.

Mấy canh giờ sau, bên trong thâm sơn xuất hiện một tòa tháp cao lục giác tối đen sâu thẳm.

Thời điểm Triệu Phong tới đây, trên tầng bốn mươi chín của Lục Vu

Tháp, một vị lão giả yên tĩnh như dạ đứng lặng ở đó.

- Meo meo!

Một đầu Đại Lại Miêu ngân hắc sắc xuất hiện ven lâu tháp, nhìn về phía một đạo điểm đen đang dần dần phóng đại trong tầm mắt.

- Khách nhân đến rồi!

Lục Vu Trí giả chậm rãi mở miệng, bộ dáng tựa hồ như đã chờ đợi lâu ngày ở nơi đây vậy.

Vụt...

Cùng lúc đó, một đầu phi hành Linh sủng rơi xuống phía dưới Lục Vu Tháp.

- Ngươi lưu lại ở đây!

Triệu Phong phân phó một câu, để Trang Quán Nhi ở dưới lầu chờ đợi.

Trong lòng Trang Quán Nhi khuất nhục. Đường đường là thiên chi kiều nữ Đan Nguyên Cảnh, thế mà lại bị đối xử giống như gã xa phu, giữ cửa bình thường vậy!

Trên thực tế, Triệu Phong chính là không muốn để cho Trang Quán Nhi biết một ít cơ mật của mình.

- Đại nhân, xin mời!

Trước Lục Vu Tháp, một vị nữ Tế ty kiều nhan như nguyệt cung kính mời Triệu Phong lên trên.

- Meo meo!

- Meo meo!

Trên tầng bốn mươi chín tháp cao, Tiểu Tặc Miêu cùng Đại Lại Miêu hừ lạnh một tiếng lẫn nhau.

Con ngươi nhìn như đục ngầu của Lục Vu Trí giả, khi rơi xuống trên người Triệu Phong, tinh quang chợt lóe lên, trong mắt lộ ra một tia kinh hãi.

- Vong Ngữ Trớ Chú!

Thanh âm Lục Vu Trí giả có chút tối nghĩa, cơ hồ là từng chữ từng chữ một nói ra.

Chương 758: Phương Pháp Hóa Giải

Ánh mắt Triệu Phong đột nhiên sáng ngời, từ sau Tử Vong Truy Sát, đây vẫn là người đầu tiên có thể nhìn ra Vong Ngữ Trớ Chú trên người hắn.

Hơn nữa, lại còn là trong nháy mắt nhìn thấy liền nhận ra!

Triệu Phong không khỏi sinh ra vài tia chờ đợi, chính mình quả nhiên không tìm lầm người!

Hiển nhiên, Lục Vu Trí giả đối với Vong Ngữ Trớ Chú, ít nhất là có hiểu biết nhất định!

Chẳng qua, khi Lục Vu Trí giả nói đến mấy chữ Vong Ngữ Trớ Chú, sắc mặt có vài phần ngưng trọng.

- Trí giả, loại Vong Ngữ Trớ Chú này, dường như ngài biết một ít?

Triệu Phong không khỏi dò hỏi.

Lục Vu Trí giả đắm chìm trong suy tư một lát, tựa hồ đang nghĩ đến cái gì đó.

Thật lâu sau đó, hai tròng mắt đục ngầu trải qua biết bao thương hải tang điền của hắn quẳng ném hướng vòm trời vô ngần:

- Vong Ngữ Trớ Chú, ban đầu chính là đến từ Cổ Vu Tộc, bài danh thứ hai Thái Cổ Vạn Tộc Bảng! Cái giá đắt để phát động cấm thuật

này chính là tử vong! Vật dẫn càng mạnh, uy lực càng cao! Thời đại Thái Cổ, Đại năng Cổ Vu Tộc phát động Vong Ngữ Trớ Chú, ngay cả Thần linh Thái Cổ, hay Đại năng Thái Cổ Tộc, chủng tộc thần thoại đứng đầu Vạn Tộc Bảng, cũng đều không thể may mắn thoát khỏi!

Triệu Phong nghe nói lời ấy, trong lòng lập tức kinh hãi.

Cái Vong Ngữ Trớ Chú này, so với trong tưởng tượng của hắn còn muốn đáng sợ gấp vạn phần!

Ngay cả Thần linh Thái Cổ, hay Đại năng Thái Cổ Tộc, chủng tộc thần thoại đứng đầu Vạn Tộc Bảng, cũng đều không thể may mắn thoát khỏi!

Khó trách, huyết mạch thể phách Huyền Băng Lân Tộc của hắn, cũng bị chậm rãi suy yếu, không thể ngăn chặn!

- Thiên địa Phạm Trụ hiện tại, Cổ Vu Tộc cơ bản là tuyệt chủng rồi! Nhưng trong hậu nhân, vẫn là còn có mấy người, đối với bí thuật Hồn đạo có nghiên cứu cực hạn, có thể phát động cấm thuật này! Có lẽ uy năng còn xa không bằng Cổ Vu Tộc, nhưng cũng là không thể bỏ qua!

Nói đến đây, ánh mắt Lục Vu Trí giả có chút tò mò nhìn về phía Triệu Phong.

- Người thi triển, là Tử Vong Đại Đế!

Triệu Phong thản nhiên nói.

- Tử Vong Đại Đế, quả nhiên là hắn! Phóng nhãn khắp cả Thương Hải, tạo nghệ Hồn đạo của hắn chính là đăng phong tạo cực! Quan trọng là, Tử Vong Chi Mâu, chính là huyết mạch truyền thừa linh hồn

loại trong Bát Đại Thần Mâu! Đây là vật dẫn cường đại của Vong Ngữ Trớ Chú!

Lục Vu Trí giả cảm thán một tiếng.

Triệu Phong không thể không thừa nhận, tạo nghệ Hồn đạo của Tử Vong Đại Đế viễn siêu bản thân không chỉ một cái cấp bậc.

Chỉ tiếc, hắn gặp phải Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, huyết mạch nhãn đồng cấp bậc Thần Mâu, cho nên mới bị khắc chế gắt gao.

Nếu không, đổi lại bất kỳ một vị Đại Đế nào khác trong Thương Hải Chi Địa, cũng không có khả năng chiến thắng Tử Vong Đại Đế, đừng nói gì đến đem đuổi giết thê thảm như vậy.

Cho dù là Thánh Chủ cũng không muốn dễ dàng đi trêu chọc Tử Vong Đại Đế!

- Vậy xin hỏi Trí giả, có biện pháp gì có thể hóa giải Vong Ngữ Trớ Chú?

Trong lòng Triệu Phong căng thẳng lên.

- Phương pháp quả thật là có một chút, nhưng phần lớn cũng cực kỳ hà khắc!

Lục Vu Trí giả dừng lại một chút.

Triệu Phong không khỏi ngưng tụ tinh thần, thật sự lắng nghe.

Hắn lần này đi tìm Lục Vu Trí giả, cũng không có hy vọng xa vời là đối phương có thể hóa giải Vong Ngữ Trớ Chú của hắn.

Nhưng Lục Vu Trí giả được xưng bác học cơ trí, trên người hắn có thể đồng thời có rất nhiều truyền thừa các loại Mệnh đạo, Nhạc đạo, Mị đạo, liền có thể thấy được sự uyên bác của hắn.

Triệu Phong chính là hy vọng Lục Vu Trí giả có thể cho chính mình một ít gợi ý cùng phương pháp.

- Phương pháp đầu tiên, chính là tìm được Luân Hồi Chi Mâu! Loại huyết mạch truyền thừa Thần Mâu này, tại một trình độ nhất định có thể khắc chế Vong Ngữ Trớ Chú!

- Luân Hồi Chi Mâu! Một trong truyền thừa Bát Đại Thần Mâu!

Trong lòng Triệu Phong vui vẻ, ít nhất trên thế gian này, vẫn còn có thứ có thể khắc chế Vong Ngữ Trớ Chú.

Thế nhưng, Thương Hải Chi Địa tựa hồ chỉ xuất hiện qua người thừa kế Tử Vong Chi Mâu cùng Mệnh Vận Chi Mâu, về phần Luân Hồi Chi Mâu, thì lại chưa bao giờ xuất hiện qua!

Mà lại nghe nói, Luân Hồi Chi Mâu ở trong truyền thừa Bát Đại Thần Mâu, chính là phi thường thưa thớt.

- Phương pháp thứ hai, vạn vật thế gian đều là cân bằng, đã có Vong Ngữ Trớ Chú, như vậy cũng sẽ có Vong Ngữ Chúc Phúc!

Lục Vu Trí giả khẽ cười rồi nói.

- Vong Ngữ Chúc Phúc?

Triệu Phong nhất thời hoảng hốt, kinh hỉ nói:

- Vong Ngữ Chúc Phúc cùng Vong Ngữ Trớ Chú, tồn tại ở mặt đối

lập giống như nước và lửa, sống hoặc chết!

- Đúng vậy!

Lục Vu Trí giả khẽ gật đầu.

Vong Ngữ Chúc Phúc, là phương pháp trực tiếp có thể hóa giải Vong Ngữ Trớ Chú.

- Thế nhưng, nguyên lý phát động Vong Ngữ Chúc Phúc, cùng Vong Ngữ Trớ Chú giống nhau, cũng thuộc loại Vong Ngữ Vu Thuật! Cái gọi là Vong Ngữ tự nhiên là khởi động sau khi chết…

Lục Vu Trí giả khẽ lắc đầu.

Triệu Phong nhất thời hiểu được, lại chua xót lắc đầu.

Phát động Vong Ngữ Chúc Phúc, cần lấy tử vong của kẻ thi thuật làm căn cơ phát động, chính vì vậy, Vong Ngữ Bí Thuật mới có thể nghịch thiên như thế.

Cũng chính là nói, linh hồn tạo nghệ của kẻ thi thuật phải tương đương Tử Vong Đại Đế, thậm chí cường đại hơn! Mà vật dẫn cũng phải không thua kém Tử Vong Chi Mâu ở cấp bậc Đại Đế, lấy tử vong làm điều kiện tiên quyết, phát động Vong Ngữ Chúc Phúc, mới có thể hóa giải Vong Ngữ Trớ Chú trên người Triệu Phong.

Cái điều kiện này, có thể nói là cực kỳ hà khắc.

Thoáng đánh giá, e rằng ngay cả Thương Hải này cũng khó có thể tìm ra một người phù hợp điều kiện!

Cho dù là có người như vậy đi chăng nữa, ai sẽ nguyện ý hy sinh

chính mình để phát động loại Vong Ngữ Chúc Phúc này?

- Phương pháp thứ ba, Kim Thiền Thoát Xác Pháp! Đây là phương pháp theo như lão hủ thiết tưởng, nhằm vào ngươi, có lẽ có thể khả thi nhất!

Ánh mắt Lục Vu Trí giả dò xét Triệu Phong vài lần.

- A?

Trong mắt Triệu Phong lại lần nữa dấy lên hy vọng.

- Kim Thiền Thoát Xác Pháp, điều kiện tiên quyết là ở trên người ngươi phải có một cái bộ vị cấm khu nào đó, có thể ngăn cách, không để cho Vong Ngữ Trớ Chú ăn mòn cùng ảnh hưởng bản chất của mình…

Lục Vu Trí giả trần thuật nói.

- Bộ vị cấm khu?

Triệu Phong nghe được một nửa, liền bỗng nhiên hiểu được nguyên lý Kim Thiền Thoát Xác Pháp này!

Trên người hắn, xác thực có bộ vị cấm khu.

Thần Linh Nhãn của hắn, bản chất cơ năng của nó cơ hồ không hề bị Tử Vong Trớ Chú ảnh hưởng tới.

Suy yếu vẻn vẹn là tâm hồn đồng lực hậu thiên sản sinh ra mà thôi.

Thần Linh Nhãn, trung tâm hồ nước lam sắc, có thể đi thông khu vực Mộng Cảnh Thái Cổ, hoàn toàn là một cái cấm khu!

Ngoài ra, trong linh hồn Triệu Phong, khu vực hấp thu Thần kiếp lôi lực, cũng có thể ngăn chặn ngăn cách Vong Ngữ Trớ Chú!

- Để cho bộ vị cấm khu của ngươi sinh tồn, bộ vị còn lại ở trong Vong Ngữ chết đi! Đây chính là Kim Thiền Thoát Xác Pháp! Chỉ có số rất ít tồn tại đặc biệt mới có thể sử dụng phương pháp này. Tin tưởng rằng, kẻ có được Thần Mâu thứ chín như ngươi, có thể thử phương pháp này!

Lục Vu Trí giả lại cười nói.

Trên đây, chính là ba cái phương pháp của Lục Vu Trí giả.

Trong đó hai cái trước cũng cần mượn dùng ngoại lực, phương pháp thứ ba, Triệu Phong có thể thông qua chính mình nếm thử!

- Phương pháp thứ ba, có thể tham khảo Tử Vong Đại Đế, thông qua Tử Vong Chi Mâu tiến hành đoạt xá trùng tu. Thế nhưng phương pháp này quá mức hung hiểm, mà lại cần phải bỏ qua khí lực huyết mạch cùng với thân thể tu vi!

Triệu Phong âm thầm thở dài.

Phương pháp lý tưởng là cái thứ hai, Vong Ngữ Chúc Phúc!

Phương pháp này không hề có tác dụng phụ, có thể hóa giải hoàn toàn nguy cơ, nhưng tương ứng, phương pháp này cần có điều kiện phi thường hà khắc.

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, Triệu Phong đối với phương pháp hóa giải Vong Ngữ Trớ Chú, trong lòng đã có ý nghĩ minh xác, không còn là không biết chút gì nữa!

- Cảm tạ Trí giả chỉ giáo!

Trong lòng Triệu Phong cảm kích. Đổi lại là những người khác, rất khó có mấy phương pháp hóa giải toàn diện như vậy.

- Tiểu hữu nghiêm trọng rồi!

Thanh âm Lục Vu Trí giả hơi chua xót, lắc đầu nói:

- Ngươi là kẻ có Thần Mâu thứ chín, nếu như không có ngươi, Cầm Hâm không thể nghịch cải mệnh lý, chỉ sợ nàng sớm đã chết trước mười sáu tuổi rồi!

- Cầm Hâm?

Trong lòng Triệu Phong cùng Hồng Hồ Thành chủ khẽ động, hiểu được lúc này Lục Vu Tháp đang sắp đổi sang một cái chủ đề khác.

Lập tức, Triệu Phong đem chuyện trải qua tại Phạm Luân Cổ Âm Điện kể lại cho Lục Vu Trí giả.

- Nếu như lão hủ phỏng đoán không sai, Cầm Hâm đã tái sinh được hơn tám năm rồi!

Trên mặt Lục Vu Trí giả lộ ra một tia vui mừng đã lâu.

Nghe nói lời ấy, Triệu Phong mơ hồ hiểu được cái gọi là tái sinh này là chuyện gì xảy ra.

- Loại người có phương thức tái sinh này, ngươi hẳn là đã từng gặp qua! Thế nhưng, người kia không thể giống như Cầm Hâm, lãnh hội cảnh giới Phạm Luân, nghịch cải mệnh lý vận số!

Trong giọng nói của Lục Vu Trí giả có một tia ý tứ hàm xúc thần bí.

Người kia, chính mình đã từng gặp qua? Thế nhưng Triệu Phong nhất thời nhớ không nổi kẻ đó là ai.

- Trí giả, ngài có thể nói cho ta biết, Cầm Hâm nàng, rốt cuộc hạ lạc ở nơi nào hay không?

Hồng Hồ Thành chủ nhịn không được, nói.

Triệu Phong cũng bức thiết muốn biết, Cầm Hâm cụ thể đang hạ lạc nơi nào.

- Triệu Phong, nếu như là túc duyên chưa hết, ngươi chung quy sẽ gặp lại Cầm Hâm! Nếu ngươi nhất thiết muốn xác định hạ lạc cụ thể của nàng, trừ phi ngươi tìm được Luân Hồi Chi Mâu!

Trong mắt Lục Vu Trí giả mang theo ý cười rất đậm.

Triệu Phong cuối cùng cũng phát hiện, Lục Vu Trí giả tựa hồ biết rất nhiều tin tức, nhưng lại không muốn nói cho chính mình.

- Lại là Luân Hồi Chi Mâu?

Triệu Phong nghĩ đến cái truyền thừa một trong Bát Đại Thần Mâu này, không khỏi có chút không biết nói gì.

- Luân Hồi Chi Mâu, vào vạn năm trước, đã từng xuất hiện qua ở Đại Lục Vực! Nhưng gần như chỉ là Đàm hoa chợt hiện, Thần Long thấy đầu không thấy đuôi!

Lục Vu Trí giả nói.

- Đại Lục Vực sao?

Triệu Phong thấp giọng lẩm bẩm, hắn biết, nơi đây là địa phương mà mình tất phải đi.

Triệu Phong ngây người trên Lục Vu Tháp một lát, không có tiếp tục quấy rầy, rất nhanh cáo từ Lục Vu Trí giả rời đi.

Hắn cuối cùng vẫn cảm thấy, trên người Lục Vu Trí giả có đủ các loại sắc thái thần bí, mãi cho đến nay vẫn có chút nhìn không thấu.

o0o

Tầng bốn mươi chín tháp cao, Lục Vu Trí giả nhìn theo thân ảnh Triệu Phong rời đi.

- Meo meo!

Đại Lại Miêu phát ra một đạo tiếng kêu ngân nga biếng nhác.

- Thanh Hoa Vực nho nhỏ, lại cụ bị nguồn suối khí vận khổng lồ như thế, nhưng trong này lại không phải là trung tâm mệnh lý!

Lục Vu Trí giả khẽ nói.

o0o

Ngay ngày hôm đó, Lục Vu Trí giả giải tán Lục Vu Tháp, mang theo Đại Lại Miêu phiêu nhiên mà đi.

Kể từ đó, Lục Vu Trí giả ở tại Thanh Hoa Vực trở thành một cái truyền thuyết, mà lại một đi không trở lại, cũng không có trở về lần

nào nữa.

Nhưng sắc thái thần bí trên người hắn, ở trên lịch sử Đại lục Thanh Hoa, cũng lưu lại một bút cực kỳ nồng đậm.

o0o

Trùng hợp chính là, sau khi Lục Vu Trí giả rời đi chừng ba ngày, một vị Trưởng lão Xích Nguyệt Ma Giáo dẫn dắt theo rất nhiều tinh anh Xích Nguyệt Ma Giáo, lao thẳng tới Lục Vu Tháp, lại bắt phải một tòa tháp trống rỗng.

- Không hổ là Lục Vu Trí giả, ta vốn là phụng mệnh lệnh của Giáo chủ, đến đây bắt giữ hắn, không nghĩ tới…

Vị Trưởng lão Xích Nguyệt Giáo kia ở trên Lục Vu Tháp đứng lặng một lúc thật lâu sau mới rời đi.

Nhưng mà, cái đội tinh binh Xích Nguyệt này chỉ mới rời đi được mấy trăm dặm…

Vụt...

Một đạo cam sắc quang hà côi lệ minh thấu, từ trong phương hướng vực ngoại Hư Không Hải, rất nhanh bay xuống xuống. Cỗ khí tức cường đại phát ra kia khiến cho mọi người đều cảm thấy một trận hít thở không thông.

Người tới là một gã thanh niên tóc đen, ánh mắt thâm thúy như tinh không hắc ám.

Nhất cử nhất động của hắn, trên người có một cỗ tín niệm cùng ý chí bễ nghễ thiên địa, làm cho người ta có một loại cảm giác áp bách

nặng nề.

- Người nào?

Vị Trưởng lão Xích Nguyệt Giáo này vừa mới bay ra được một mảnh phạm vi, liền gặp được gã thanh niên tóc đen kia.

- Ồ? Người này thoạt nhìn, có chút quen mắt a…

- Là hắn… Vũ Thiên Ngô! Một trong các cái thế thiên kiêu trên Chân Long Hội kỳ trước!

Mấy tinh anh Xích Nguyệt Giáo trong số đó hô nhỏ một tiếng.

- Dư nghiệt Xích Nguyệt giáo? Vậy tiện đường giải quyết luôn đi!

Vũ Thiên Ngô cười lạnh một tiếng, chậm rãi nâng lên lòng bàn tay, một mảnh quang mang cam sắc huyễn lệ, giống như Kim Ô Liệt Nhật chói chan, khoảnh khắc nuốt hết phương viên vài dặm!

- A a!

Trưởng lão Xích Nguyệt Giáo cùng với mấy chục tinh anh Xích Nguyệt Giáo, dưới ánh quang mang cam sắc bao phủ, khoảnh khắc đã bị thiêu đốt tan rã, hóa thành tro bụi!

Chỉ một chiêu đã hủy diệt một vị Tôn giả cùng với phần đông cường giả Xích Nguyệt Giáo!

- Triệu Phong, ta tựa hồ cảm ứng được khí tức của ngươi từng qua đây…

Vũ Thiên Ngô đứng lặng tại chỗ, tóc đen phất phới.

Bằng vào trực giác chiến ý cảm ứng đến từ huyết mạch Vô Song Chiến Thiên, hắn nhìn về phía cái phương hướng nào đó.

Theo cái phương hướng kia, đi ngang qua một cái quãng đường thật xa, không ngờ tới được một cái địa vực hẻo lánh ở tại Bắc Đại lục, Hoành Vân!

Lúc này, Triệu Phong thân đã ở Hoành Vân Thập Tam Quốc!

Chương 759: Tam Đại Vương Giả

Hoành Vân Thập Tam Quốc, Tương Vân Quốc.

Thiên Nguyệt Sơn, trên một tòa cô phong xanh ngắt, Triệu Phong đứng lặng trong gió núi, quan sát cả sơn môn Hiểu Nguyệt Tông. Cảnh tượng nhất phái trên dưới ngay ngắn chỉnh tề, khiến cho hắn hưởng thụ sự an bình tường hòa ngắn ngủi.

Xa cách nhiều năm như vậy, trong sơn môn vẫn như cũ có không hề ít gương mặt quen thuộc.

Những gương mặt quen thuộc này, không ít người năm xưa chính là đệ tử ở tầng dưới chót của Tông môn, nhưng mà nay, rất nhiều người đã là cao tầng Tông môn rồi.

Triệu Phong thấy được Lâm Phàm, ngày xưa là đệ nhất nhân Ngoại môn, hiện tại đã là Phó Đường chủ Nội môn, tu vi Nửa bước Chân Linh Cảnh.

Trong trí nhớ, nàng thiếu nữ trẻ tuổi Nhiễm Tiểu Uyển hay e thẹn kia, hiện tại cũng đã trở thành một vị nữ Trưởng lão đoan trang thanh lệ bên trong Tông môn.

Hai người Dương Thanh Sơn, Nam Cung Phàm, ngày xưa cùng đi ra từ môn hạ Quảng Quân Hầu, hiện tại cũng đã trở thành hai Chấp sự Nội môn.

Hiện tại chỉnh thể thực lực Hiểu Nguyệt Tông, đã tương đương Tông

phái Bán tinh bình thường rồi.

Bên trong Tông môn, Trưởng lão hoặc Đường chủ cấp bậc Chân Linh Cảnh đã nhiều tới hơn hai mươi người.

Tại một góc Hiểu Nguyệt Tông, một gã nam tử huyền y uống đến mức say không biết trời đất, thế nhưng cả Hoành Vân Thập Tam Quốc này, không có một ai dám khinh thị hắn.

Hắn là cường giả Chân Chủ Cấp tọa trấn Hiểu Nguyệt Tông, Thiết Tiêu Chân Chủ!

Một vị Chân Chủ Cấp còn lại của Hiểu Nguyệt Tông, chính là kẻ có được Thiên U Đồng, Lâm Thông!

Hai đại Chân Chủ này cũng đều là bị Triệu Phong nô dịch, hoặc là ký kết Huyết Chi Khế Ước.

Trên thực tế, ngay khi Triệu Phong phản hồi Thanh Hoa Vực, Lâm Thông cùng Thiết Tiêu Chân Chủ đều có cảm ứng nhất định.

Lâm Thông là đến từ Minh Tâm Chủng, Thiết Tiêu Chân Chủ là do Huyết Chi Khế Ước.

- Triệu sư đệ!

Một cái thanh âm nam tử dương cương từ bên cạnh chợt truyền đến.

Người tới, chính là Dương Càn, đương kim Tông chủ Hiểu Nguyệt Tông, đại nhân vật danh chấn Hoành Vân.

- Dương sư huynh!

Triệu Phong có chút cười.

Dương Càn cùng hắn cũng đều xuất thân từ môn hạ Đại Trưởng lão Hiểu Nguyệt Tông. Năm đó, quan hệ sư huynh đệ hai người coi như hòa thuận vô sự.

- Triệu sư đệ, lần này trở về, ngươi cùng trước kia tựa hồ có chút bất đồng a!

Dương Càn hơi chút cổ quái nói.

Trong mắt Dương Càn, Triệu Phong là một tên cuồng nhân tu luyện, lần trước mỗi lần khi hắn trở về, cũng đều là vô cùng gấp gáp rời đi.

Mà lần này, Triệu Phong trở về hơn mười ngày, phần lớn thời điểm đều là một bộ dáng an bình nhàn nhã.

Từ khi trở về, Triệu Phong không có tu luyện, thăm thú khắp nơi chung quanh, phối hợp khuôn mặt có chút bệnh trạng của hắn, thì lại giống như một kẻ có bệnh nan y hồi hương dưỡng bệnh nhiều hơn.

Triệu Phong cười cười, cũng không có giải thích gì cả.

Sau đó, Triệu Phong cùng Dương Càn đi dạo một vòng quanh Hiểu Nguyệt Tông.

- Bái kiến Tông chủ!

Trên đường đi, một ít thành viên hoặc đệ tử Tông môn đều cung kính hành lễ với Dương Càn.

Có một vài đệ tử mới nhập môn, không biết Triệu Phong, đều dùng ánh mắt tò mò đánh giá.

Còn các người cũ nhận thức Triệu Phong, thì trong ánh mắt cũng đều tràn ngập sự kính sợ cùng ngưỡng mộ. Ý tôn kính kia, mơ hồ còn cao hơn cả Tông chủ nữa.

Sau đó, Triệu Phong cùng hai vị Phó Đường chủ ngày xưa vừa là sư phó vừa là bằng hữu Trương lão, Quan lão cùng nhau chơi cờ, hàn huyên một ít chuyện cũ năm đó.

Trong lời nói, hai lão vẫn có chút tiếc hận đối với việc Triệu Phong năm đó không có tiến quân Trận đạo hoặc Luyện đan.

Thời điểm hoàng hôn, Triệu Phong cùng Dương Càn đi tới phủ đệ Đại Trưởng lão.

Một tay cánh tay vốn không trọn vẹn của Đại Trưởng lão, lúc này đã được một cánh tay kim chúc ngân thanh sắc thay thế.

Cái này chính là Hắc Ám Quang Luân mà lần trước Triệu Phong trở về, luyện chế cho sư tôn.

Hiện tại, tu vi Đại Trưởng lão cách Chân Chủ Cấp cũng chỉ kém có nửa bước, có được Hắc Ám Quang Luân đặc chế này, thậm chí có thể cùng Chân Chủ Cấp chiến một trận.

Lần này Triệu Phong trở về, cũng không có nghĩ cách đi tăng lên tu vi của các thân hữu ngày xưa.

Con đường tu hành vốn dĩ gian khổ hung hiểm, không phải mỗi người đều có thể sát tiến Ngoại Vực. Có đôi khi, làm ếch ngồi đáy giếng chưa chắc không phải là một loại hạnh phúc.

Đương nhiên, lần này Triệu Phong trở về, cũng tặng cho hai vị sư tôn

cùng với cha mẹ một kiện lễ vật đồng nhất, Bất Lão Tuyền!

Bất Lão Tuyền có thể tăng thọ ngàn năm, làm cơ thể sinh mệnh thoát thai hoán cốt!

Có Bất Lão Tuyền này trợ giúp, sinh mệnh thể chất của bọn người Đại Trưởng lão, ít nhất có thể tương đương, thậm chí là siêu việt Đan Nguyên Cảnh!

- Phong nhi, hiện tại dư nghiệt Xích Nguyệt Ma Giáo thổi quét cả Đại lục, Hoành Vân chúng ta mặc dù bị ảnh hưởng không lớn, nhưng trên Đại lục lại chịu đủ sự tàn phá, nếu như có khả năng, ngươi có thể xuất một phần lực a!

Đại Trưởng lão mở miệng nói.

Lần này đây phản hồi, vị trí cấp bậc của Triệu Phong hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của hắn, từ việc tặng Bất Lão Tuyền, liền có thể thấy được chút manh mối trong đó.

- Sư tôn không cần lo lắng, ta đã phái người hầu đi thu phục Xích Nguyệt Ma Giáo rồi!

Triệu Phong nhấp một ngụm Linh tửu Cực phẩm lấy được từ vực ngoại.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu bên cạnh cũng ôm bầu rượu, hình dáng mắt say lờ đờ nhếch nhác.

Đại Trưởng lão cùng Dương Càn liếc mắt nhìn nhau, trong lòng khiếp sợ vô cùng, lại cũng có chút cổ quái.

Chẳng lẽ, Triệu Phong thật sự tự đại đến mức cho rằng, chỉ bằng vào một gã người hầu liền có thể thu phục Xích Nguyệt Ma Giáo sao?

Nhưng bọn hắn biết rõ, Triệu Phong cũng không phải hạng người cuồng vọng tự đại.

Có lẽ, Xích Nguyệt Ma Giáo đã không có tư cách khiến cho Triệu Phong chân chính ra tay rồi.

Ngày hôm sau, Triệu Phong rời Hiểu Nguyệt Tông, cùng Túc lão của Liên minh Thí Long gặp mặt đàm đạo một hồi.

Địa vực Hoành Vân, mặc dù nằm ở chỗ hẻo lánh, nhưng chỉnh thể thực lực thì lại không thể xem thường.

Ở nơi này, Liên minh Thí Long chính là nắm giữ địa bàn của hai đại Cường quốc ngày xưa, nhưng Tổng đà của nó, lại đóng quân ở Tương Vân Quốc.

Từ chỗ của Túc lão, Triệu Phong biết được mức độ ảnh hưởng của Xích Nguyệt Ma Giáo đối với Địa vực Hoành Vân.

Tổng thể mà nói, Địa vực Hoành Vân tài nguyên thiếu thốn, thập phần hẻo lánh, đã không phải trọng điểm của Xích Nguyệt Ma Giáo.

Đặc biệt, ngày xưa sau khi thế lực Hoành Vân của Khô Lâu Đường chủ bị Triệu Phong diệt trừ tận gốc, Địa vực Hoành Vân tổng thể coi như an bình.

Ngẫu nhiên cũng có một ít dư nghiệt Xích Nguyệt Giáo chạy trốn đến Địa vực Hoành Vân, bị Liên minh Thí Long tiêu diệt.

Sau đó mấy ngày, Triệu Phong lại đi làm bạn với cha mẹ cùng sư tôn Quảng Quân Hầu.

Tất cả những người nhận thức Triệu Phong cũng đều cảm thấy kỳ quái, cái tên cuồng nhân tu luyện dĩ vãng kia, khi nào lại trở nên nhàn nhã như vậy?

- Trong khoảng thời gian còn dư lại, ta sẽ làm bạn với sư tôn, cha mẹ, sư huynh đệ, bằng hữu…

Đến lúc đêm dài yên tĩnh, Triệu Phong nhìn ra tinh không xa xa.

Đợi chuyện tình Thanh Hoa Vực bên này hoàn toàn chấm dứt, Triệu Phong sẽ đi đến Đại Lục Vực xa xôi.

Từ đó về sau, hết thảy mọi chuyện tại Thanh Hoa Vực trong này sẽ cách Triệu Phong, càng ngày càng xa xôi hơn.

Trong thời gian này, Triệu Phong hưởng thụ một loại cuộc sống an bình nhàn nhã đã lâu, làm bạn với một ít thân hữu sư trưởng trong nhân sinh trước giờ.

Thoáng chớp mắt, Triệu Phong đã ở khu vực Hoành Vân chừng một hai tháng.

Trong một hai tháng này, dấu chân của Triệu Phong đã đi khắp các nơi tại Hoành Vân, nhưng trọng điểm vẫn là một ít địa phương ấn tượng khắc sâu ngày xưa.

Trong số này, Triệu Phong cũng ghé thăm qua Vũ Dương Thành, Thanh Diệp Trấn thời thơ ấu, ở mỗi nơi hắn cũng ở lại qua vài ngày.

Thậm chí Triệu Phong còn dùng thủ đoạn đặc thù tiến vào trong Phù Loan Điện, du ngoạn qua một phen.

Phù Loan Điện, cấp bậc truyền thừa này đã không lọt vào pháp nhãn của Triệu Phong nữa.

Dưới sự yêu cầu của Tiểu Tặc Miêu, Triệu Phong lại tiến vào tàng trữ thất ở chỗ sâu trong Phù Loan Điện, nơi ngày xưa hắn tìm được Âm Ảnh Phi Phong cùng quả trứng ấp ra Tiểu Tặc Miêu.

Cho đến bây giờ, trong tàng trữ thất kia vẫn như cũ còn có số ít trân phẩm, đối với Tôn Giả mà nói cũng tính là không tệ.

Theo như Triệu Phong phân tích, chủ nhân nguyên thủy của Phù Loan Điện ít nhất cũng là cấp bậc Nửa bước Vương Giả.

- Xem ra, quả trứng ấp ra Tiểu Tặc Miêu là một nhân tố ngẫu nhiên!

Triệu Phong lẩm bẩm nói.

Chủ nhân ban đầu của Phù Loan Điện kia nhất định là yêu thích sưu tầm cất chứa. Một ít vật phẩm không thể xem xét, hoặc có chất liệu đặc thù, toàn bộ đều bỏ vào tàng trữ thất này.

Trong tàng trữ thất, cùng với các địa vực khác tại Phù Loan Điện vẫn còn có một vài trân phẩm không sai.

Thế nhưng, Triệu Phong cũng không có đụng đến chúng, tạm gác lại cho hậu nhân.

Hắn hoàn toàn không lấy bất cứ vật phẩm nào, còn để lại thêm vào trong Phù Loan Điện một ít truyền thừa hoặc là bảo vật trong tay chính mình.

Một ít chiến lợi phẩm, trân phẩm hoặc là truyền thừa có chút không tệ đạt được từ chỗ các Tôn Giả, Vương Giả vực ngoại, đối với Triệu Phong vô dụng, hắn liền lưu lại trong Phù Loan Điện cho hậu nhân.

o0o

Một ngày nọ, Triệu Phong đang nằm trên sườn núi Hiểu Nguyệt Tông, đột nhiên tâm thần sản sinh một tia cảm ứng.

- Ồ?

Triệu Phong cảm ứng được vài cỗ khí tức Vương Giả buông xuống Thanh Hoa Vực, sau đó rất nhanh đã thu liễm lại.

- Ha ha… rốt cuộc đã đến rồi sao?

Triệu Phong nhẹ nhàng cười, vẻ mặt an bình nhàn nhã dần dần rút đi.

Vụt...

Thân hình Triệu Phong nhoáng lên, biến mất từ trong Hiểu Nguyệt Tông.

Một lúc sau, Triệu Phong tại một địa phương nào đó của Tương Vân Quốc tìm được một nàng thiếu nữ váy hồng tuyệt mị gợi cảm. Chính là Trang Quán Nhi!

- Triệu Phong, Thái thượng Trưởng lão của Nguyệt Ma Điện đã tới Thanh Hoa Vực. Thái thượng Trưởng lão nói, muốn cùng ngươi nói chuyện!

Trang Quán Nhi tay cầm một cái truyền tín lệnh, cẩn cẩn thận thận nói.

- Nói chuyện? Nguyệt Ma Điện có ba vị Vương Giả hay sao?

Triệu Phong thản nhiên cười.

Trang Quán Nhi nín lặng. Nguyệt Ma Điện quả thật chỉ có một vị Vương Giả Hư Thần Cảnh. Nếu như là thành tâm đàm phán, Nguyệt Ma Điện sẽ không mời các Vương Giả Hư Thần Cảnh của Tông phái khác cùng đến.

Trang Quán Nhi trộm liếc mắt nhìn Triệu Phong một cái, phát hiện bộ dáng Triệu Phong vẫn như cũ thoải mái, khí định thần nhàn.

- Thái thượng Trưởng lão, trước mắt đang ở Liên minh Thánh Vực!

Trang Quán Nhi bổ sung nói.

- Được!

Triệu Phong không chút do dự, sau khi từ biệt cố nhân khu vực Hoành Vân, liền cùng Trang Quán Nhi rời khỏi khu vực Hoành Vân.

o0o

Khi đi ngang qua Đại quốc Thiên Bồng, Triệu Phong phát hiện, thế cục Thanh Hoa Vực đã phát sinh nghịch chuyển kinh thiên.

Khô Lâu Đường chủ đã thu phục đại lượng tinh nhuệ của Xích Nguyệt Ma Giáo, kẻ không phục nhất nhất oanh sát.

Thông qua Minh Tâm Chủng, Triệu Phong biết được, Khô Lâu

Đường chủ đã thu phục xong thế lực Xích Nguyệt Giáo ở Tây Đại lục, Nam Đại lục, hơn nữa đang tiến quân tới Trung Đại lục, cùng thế lực Tổng đà Xích Nguyệt Giáo giao phong.

Trước mặt Trớ Chú Bách Thi, hết thảy trở ngại đều giống như không có tác dụng.

Khô Lâu Đường chủ chỉ vẻn vẹn sử dụng hơn mười cỗ Trớ Chú Quỷ Thi, liền một đường tiến tới, tuyệt đỉnh Đại lục Thanh Hoa!

Đồng thời, dưới sự đả kích của Liên minh Thánh Vực, Xích Nguyệt Giáo liên tiếp tan tác, đã sớm không ra hồn.

Ngoại trừ Xích Nguyệt Giáo chủ hạ lạc bất định, Xích Nguyệt Giáo cơ bản bị đã diệt sạch, đại thế đã qua.

Một ngày nọ, Triệu Phong tiến vào Trung Đại lục, đi tới Liên minh Thánh Vực.

Còn cách thật xa, Triệu Phong đã cảm ứng được từng cỗ từng cỗ khí tức cường đại truyền đến.

Trong đó cường đại nhất là ba cỗ khí tức Vương Giả! Ngoài ra, thì lại là các cường giả Đan Nguyên Cảnh của Liên minh Thánh Vực, kể cả Đại lục Thập Tông.

o0o

Liên minh Thánh Vực, trong một tòa đại điện hùng vĩ.

- Bẩm Thái thượng Trưởng lão, Triệu Phong cùng Trang Quán Nhi đã đến!

Vị Trưởng lão Huyết Nguyệt của Nguyệt Ma Điện kia, tay cầm một khối lệnh bài truyền tin, khom người nói.

Ở trung tâm đại điện, không phải Minh chủ cùng thành viên hạch tâm của Liên minh Thánh Vực, mà là ba đoàn quang huy vĩ lực!

Ba đoàn quang huy vĩ lực kia, bên trái là một bộ Hoàng Kim Khô Lâu tử khí dày đặc, bên phải là một vị Vương Giả Ma Đạo hắc khí lượn lờ.

Người ở giữa là một vị nữ tử nguyệt bào thánh khiết đoan trang, giống như Nữ thần Tinh Nguyệt, khí trời lượn lờ, khí tức hoàn toàn lực áp hai đại Vương Giả còn lại.

Ba cỗ vĩ lực kia tồn tại, làm cho cả Liên minh Thánh Vực yên lặng tĩnh mịch đến cùng cực.

Nguyên khí thiên địa cả phiến khu vực này phảng phất giống như đọng lại vậy.

Phía dưới, lại là một ít cao tầng Liên minh Thánh Vực, kể cả bọn người Phó Minh chủ cự hán cổ đồng, Tôn Giả Vũ Tinh Thần, Bạch Vân Đạo Tôn.

Nhưng mấy vị Tôn Giả thực lực đỉnh phong Đại lục này, lúc này lại không dám thở mạnh một cái, bộ dáng hoảng hoảng sợ sợ đứng đó.

Ba vị Vương Giả Hư Thần Cảnh này vốn là tam đại Vương Giả tại Quần Đảo vực Thiên Lô láng giềng, lúc này lại chợt buông xuống Liên minh Thánh Vực!

- Triệu Phong kia, rốt cuộc đã xúc phạm vào cái gì, không ngờ lại dẫn tới tam đại Vương Giả buông xuống!

Trong lòng cao tầng Liên minh Thánh Vực cực độ không yên bất an.

Trong đó, phía sau Tôn Giả Vũ Tinh Thần đứng một gã thanh niên tóc đen, ánh mắt thâm thúy như tinh thần.

Dưới sự áp bách của Vương Giả vĩ lực, trên mặt Vũ Thiên Ngô có một tia phẫn hận bất mãn, lại bị phụ thân Vũ Tinh Thần ngăn lại:

- Ngô nhi, chớ có xúc động! Tam đại Vương Giả này chỉ cần một cái ý niệm, liền có thể ảnh hưởng đến sự tồn vong của cả Thanh Hoa Vực!

Chương 760: Giao Dịch Đàm Phán

Dưới quang huy vĩ lực của tam đại Vương Giả, toàn bộ đại điện lâm vào yên tĩnh và áp lực nặng nề.

Cao tầng trung tâm của Liên minh Thánh Vực, đều là nhân vật chí tôn Thanh Hoa Vực, tu vi không ai không phải là Đan Nguyên Cảnh, không ít người còn là xuất thân từ Đại lục Thập Tông!

Nhưng lúc này, mọi người không ai dám thở mạnh một cái.

Thanh Hoa Vực nho nhỏ, không ngờ lại một lần buông xuống ba vị Vương Giả Hư Thần Cảnh, mà sau lưng lại đại biểu cho ba Tông phái Nhị Tinh khổng lồ!

Mà hết thảy những cái này, nguyên do chính là Triệu Phong đã bắt cóc một vị tuyệt đỉnh thiên tài của Nguyệt Ma Điện! Mà vị tuyệt đỉnh thiên tài kia cùng với Thái thượng Trưởng lão Nguyệt Ma Điện lại có một tia quan hệ huyết thống!

Tam đại Vương Giả ngồi ngay ngắn trên chủ vị đại điện, không ai nhìn thấy rõ hình dáng vẻ mặt của bọn họ!

Bọn họ chỉ là lẳng lặng chờ đợi, không chút cố ý phát ra uy thế gì, lại khiến cho bầu không khí trong đại điện có vẻ nặng nề như thế.

Qua thời gian chừng nửa khắc, trên thiên không phương xa truyền đến thanh âm phá không.

Vài hơi thở qua đi, một nam một nữ đã bay xuống trước đại điện. Phân biệt là một gã thanh niên tóc tím có chút bệnh trạng, một nàng thiếu nữ tuyệt mị phương hoa!

- Triệu Phong!

Cao tầng Liên minh Thánh Vực nhất tề hô nhỏ một tiếng.

Một nam một nữ không nhanh không chậm đi vào đại điện.

Vẻ mặt Triệu Phong thản nhiên, giống như lửng thững trong sân vắng, mà Trang Quán Nhi bên cạnh lại có chút bất an không yên.

Chẳng qua, đến lúc Trang Quán Nhi nhìn thấy tam đại Vương Giả ngồi ở mặt trên, nàng liền khẽ thở ra một hơi. Nhưng nàng vẫn như cũ không dám khinh thường vọng động.

Trang Quán Nhi rất rõ ràng, Triệu Phong sớm đã cảm ứng được ba cỗ khí tức Vương Giả, nhưng lại còn trấn định như vậy tiến đến, nếu nói Triệu Phong không có cái gì ỷ vào, nàng kiên quyết không tin.

- Triệu Phong, chúng ta rốt cuộc cũng gặp mặt…

Một đạo thanh âm nữ tử mềm mại giống như tiếng trời từ một vị chính giữa trong tam đại Vương Giả truyền đến.

Đó là một vị nữ tử nguyệt bào thánh khiết đoan trang, nhất cử nhất động đều làm cho người ta có một loại ảo giác như được Nữ thần lọt mắt xanh vậy!

- Thánh Nguyệt Tiên Tử!

Ánh mắt Triệu Phong nhìn về phía nữ tử nguyệt bào, bình đạm nhẹ

nhàng nói.

Nữ tử trong tầm mắt, khiến cho hắn nhớ tới Diệp Yên Vũ, nữ tử mà hắn đã gặp được trong Di tích Tử Thánh năm xưa.

Diệp Yên Vũ, chính là đệ tử của Thánh Nguyệt Tiên Tử.

Năm đó, thời điểm khi Diệp Yên Vũ sử dụng Hư Thần Tí Hộ, Triệu Phong từng nhìn thấy hư ảnh hình dáng của Thánh Nguyệt Tiên Tử.

Trong đại điện, Triệu Phong cùng Thánh Nguyệt Tiên Tử mở màn đối thoại, khiến cho mọi người nổi lên một trận kinh hãi.

Ánh mắt hai người ở giữa không trung ngắn ngủi gặp nhau.

Ánh mắt Triệu Phong vô cùng sắc bén lợi hại, có một loại lực lượng xuyên thủng linh hồn! Ánh mắt Thánh Nguyệt Tiên Tử hòa nhã thánh khiết, lại không hờn không giận.

Vượt qua dự đoán của cao tầng Liên minh Thánh Vực, sau khi tam đại Vương Giả nhìn thấy Triệu Phong, cũng không có lập tức làm khó dễ chất vấn, hoặc là khoảnh khắc ra tay khiển trách.

Song phương gặp nhau, gần như còn ôn hòa hơn cả tưởng tượng rất nhiều, phảng phất như lão bằng hữu nhiều năm không gặp vậy.

Thậm chí, đến lúc này Trang Quán Nhi vẫn còn đứng phía sau lưng Triệu Phong nữa.

Loại không khí này, quả thật rất quái lạ dị thường!

Đám cao tầng Liên minh Thánh Vực, trao đổi một cái ánh mắt lẫn nhau, mơ hồ có phán đoán.

Không khó nhìn ra, tam đại Vương Giả đối với Triệu Phong có sự kiêng kỵ nào đó!

Chẳng lẽ lời đồn đãi không sai, Triệu Phong đã tấn chức Vương Giả Hư Thần Cảnh?

Nhưng mặc dù là như thế, đối mặt tam đại Vương Giả Hư Thần Cảnh nổi danh lâu đời, sau lưng đều là Tông phái Nhị Tinh khổng lồ, Triệu Phong cũng hẳn nên là một phương yếu thế mới đúng.

- Triệu Phong!

Vương Giả Ma Đạo ngồi ở một bêm, sắc mặt hơi trầm xuống:

- Nghe nói, ngươi áp chế Đệ tử Chân truyền bản Tông, còn xuất ngôn uy hiếp, muốn hủy diệt Nguyệt Ma Điện của ta?

Thoáng chốc, bầu không khí trong đại điện vừa mới giảm xuống một chút, lại một lần nữa lâm vào một bầu không khí gấp gáp.

Vương Giả Ma Đạo kia, trên người mặc một kiện hắc giáp phong cách cổ xưa, giữa mi tâm có một cái ấn ký nguyệt liêm xích hắc sắc.

Một cỗ vĩ lực Ma đạo lan tràn, bao phủ cả đại điện.

Một chúng cao tầng Liên minh Thánh Vực, từng tên từng tên đều kinh hãi khiếp vía.

- Đúng vậy! Lời này là ta nói! Lúc này đây, hy vọng quý Tông có thể cấp cho một cái giao phó đối với việc nhúng tay vào Đại lục Thanh Hoa!

Triệu Phong khoanh tay mà đứng, chậm rãi nhẹ nhàng thong thả bước tới.

- Tiểu bối! Đừng tưởng rằng ngươi tấn chức Vương Giả, Nguyệt Ma Điện ta sẽ kiêng kỵ ngươi!

Vương Giả Ma Đạo gầm nhẹ một tiếng.

- Chậc chậc… khẩu khí thật lớn…

Vương Giả Hoàng Kim Khô Lâu của Hắc Nhai Cung, âm dương quái khí cười nói.

Chỉ có Thánh Nguyệt Tiên Tử ở trung gian, sắc mặt vẫn bình thản, khẽ chút giơ tay ra, ngăn lại xu hướng tức giận muốn nhanh chóng ra tay của hai đại Vương Giả còn lại.

Trên mặt Triệu Phong thủy chung là một mảnh bình thản, nhưng trong ánh mắt lại mơ hồ có một tia lãnh ý.

- Triệu Phong!

Thánh Nguyệt Tiên Tử mở miệng nói:

- Chúng ta biết, ngươi là đệ tử của Đoan Mộc Đại Đế! Nhưng theo ta biết, Đoan Mộc Thanh đã sớm rời khỏi Thương Hải rồi!

Lời ấy vừa ra, toàn trường lại nhấc lên một trận kinh hãi.

Cao tầng Liên minh Thánh Vực nhất thời kinh ngạc không thôi, không nghĩ tới Triệu Phong lại là môn đồ của Đại Đế.

- Chẳng lẽ, chỉ một tên Vương Giả mới tấn chức như ngươi, lại

muốn cùng ba cái Tông phái Nhị Tinh đối địch sao? Cho dù ngươi không sợ, Thanh Hoa Vực cũng là vô tội a!

Trên ngọc dung đoan trang của Thánh Nguyệt Tiên Tử mang theo vẻ mỉm cười nhàn nhạt.

Nhưng lực lượng trong ngôn ngữ này, lại mơ hồ khiến cho trong lòng Triệu Phong khẽ run lên một cái.

Trong Tam đại Vương Giả, Thánh Nguyệt Tiên Tử này chính là kẻ khó đối phó nhất.

Tu vi của nàng cao tới Vương Giả đỉnh phong, mà Tịnh Nguyệt Linh Tông, lại chính là Tông phái Nhị Tinh rưỡi, khẳng định không chỉ có duy nhất một vị Vương Giả.

- Ngươi đang uy hiếp ta? Xem ra, sư tôn cấp cho các ngươi giáo huấn vẫn còn có chút không đủ a!

Sắc mặt Triệu Phong lạnh lùng.

Sắc mặt tam đại Vương Giả biến đổi, không nghĩ tới Triệu Phong lại cường thế đến như vậy.

Thế nhưng, Đoan Mộc Đại Đế quả thật là đã cấp cho bọn họ một ít giáo huấn!

- Triệu Phong! Ngươi không nên rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt! Ngươi đem Trang Quán Nhi giao ra đây, chúng ta cũng sẽ không thương tổn một phân một hào đến những người ở nơi này!

Vương Giả Ma Đạo kia trầm giọng nói.

Ánh mắt Tam đại Vương Giả cũng gắt gao giương mắt nhìn chằm chằm Triệu Phong.

Trong đại điện, đám cao tầng Liên minh Thánh Vực lại mặt lộ vẻ ý mừng, vẻ mặt tràn đầy ngoài dự liệu.

Hóa ra, tam đại Vương Giả là muốn tìm Triệu Phong để đàm phán!

Một Trang Quán Nhi, liền có thể đổi lấy an nguy của bọn họ phần đông mọi người, giá trị kia tuyệt đối là xứng đáng!

- Đám người các ngươi… vẫn đang uy hiếp ta?

Sắc mặt Triệu Phong trầm xuống, một đầu tóc tím, không gió mà nổi dậy.

Một cỗ hàn ý vô hình lan tràn ra khắp cả đại điện.

Cường đại như tam đại Vương Giả, cũng cảm thấy một tia bất an khó hiểu.

Vài vị Vương Giả trao đổi ánh mắt lẫn nhau một cái, sắc mặt đã có chút ngưng trọng.

Thứ nhất, uy hiếp của Đoan Mộc Đại Đế làm bọn hắn khắc sâu trí nhớ.

Thứ hai, Triệu Phong lúc này, tam đại Vương Giả đã có chút nhìn không thấu.

Huyết mạch nhãn đồng của Triệu Phong, bọn họ đã từng kiến thức qua, khi chỉ mới vừa Chân Chủ Cấp đã có thể mạnh mẽ chém giết

Đan Nguyên Cảnh!

Thậm chí, ngay cả Tử Vong truy sát, mãi cho đến nay cũng đều không thể lấy đi mạng của hắn!

Lúc này, tin tức Triệu Phong phản bại thành thắng, đuổi giết Tử Vong Đại Đế vẫn còn chưa có truyền đến Quần Đảo vực bên này.

Phạm vi Chân Vũ Linh Vực chỉ có số ít người biết được tin tức này mà thôi.

Nếu không, tam đại Vương Giả chỉ sợ ngay cả dũng khí đến đàm phán cũng không có.

- Triệu Phong, chỉ cần ngươi giao ra Trang Quán Nhi, chúng ta hứa hẹn, ngày sau tuyệt không nhúng tay xâm phạm Thanh Hoa Vực nữa!

Vẻ mặt Thánh Nguyệt Tiên Tử thản nhiên, trước tiên làm ra nhượng bộ.

Bên cạnh, Vương Giả Ma Đạo cùng Hoàng Kim Khô Lâu kia cũng cố nén lửa giận gần như sắp phát tác của mình lại.

- Triệu Phong, ngươi đáp ứng ba vị Vương Giả đại nhân đi!

Trong cao tầng Liên minh Thánh Vực, một vị Tôn Giả nhịn không được, mở miệng nói.

- Triệu Phong, chớ có xúc động! Ngươi cũng không thể lấy tồn vong của Đại lục Thanh Hoa ra mà nói giỡn a!

Bạch Vân Đạo Tôn cũng khuyên can.

Ánh mắt Triệu Phong nhàn nhạt đảo qua đám cao tầng Liên minh Thánh Vực, chỉ là ở trên người Vũ Thiên Ngô lưu lại lâu hơn một cái chớp mắt.

Đối với Liên minh Thánh Vực mà nói, tam đại Vương Giả đã có thể chấp nhận đàm phán như thế này, đã là thấp giọng hạ khí lắm rồi, làm ra sự khoan dung tha thứ cùng nhượng bộ vô cùng to lớn!

Trái lại, Triệu Phong từ đầu đến cuối đều là cực kỳ cường thế!

Đối với một gã tân tấn thiên kiêu mà nói, có thể làm đến một bước như thế này, đã là chuyện tình phi thường kỳ tích, đã có thể tái nhập sử sách Đại lục Thanh Hoa!

- Được! Giao dịch này, ta làm!

Triệu Phong thoáng trầm ngâm một chút, cũng chấp nhận đáp ứng.

Hắn nhẹ nhàng phất tay, một cỗ Hư Thần vĩ lực đem Trang Quán Nhi đẩy nhẹ, đưa đến trước mặt tam đại Vương Giả.

Tam đại Vương Giả có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới Triệu Phong sẽ đột nhiên nghe lời như thế.

Bọn họ khẽ gật đầu, ra hiệu để cho đám cao tầng Liên minh Thánh Vực toàn bộ rời khỏi tòa đại điện này.

Thế nhưng, Triệu Phong vẫn đứng yên tại chỗ, ánh mắt vẫn như cũ giương mắt nhìn Vương Giả Ma Đạo, khiến cho Vương Giả Ma Đạo sợ hãi một trận.

- Triệu Phong, chẳng lẽ ngươi còn muốn làm trái với hứa hẹn?

Vương Giả Ma Đạo lạnh lùng nói.

- Ha hả… trái với hứa hẹn? Giao dịch vừa rồi, ta đã giao ra Trang Quán Nhi rồi a! Vẫn chưa vi ước mà?

Trên mặt Triệu Phong mang theo một tia ý cười.

- Ngươi…

Tam đại Vương Giả đều nhất thời bị kềm hãm.

Đám cao tầng Liên minh Thánh Vực mới vừa rút khỏi đại điện, trong lòng nhất thời phát lạnh.

Chẳng lẽ, Triệu Phong sau khi hoàn thành giao dịch, còn muốn thêm vào cái gì nữa, không chịu dễ dàng bỏ qua như vậy?

- Mọi người rút lui ra ngoài!

Cao tầng Liên minh Thánh Vực phi thân lui lại, sợ lại bị trúng đạn lạc trong tràng tranh đấu Vương Giả sắp tới.

Duy nhất chỉ có một người là lưu lại!

Hắn xoay người đi trở lại đại điện, đứng cùng một chỗ với Triệu Phong.

- Ngô nhi!

Sắc mặt Vũ Tinh Thần biến đổi, lại không kịp ngăn cản.

Mắt thấy trong đại điện hùng vĩ kia chỉ còn lại có hai đại thiên kiêu đối

mặt với tam đại Vương Giả.

Ầm…

Vài cỗ Vương Giả vĩ lực đại phóng, cả tòa đại điện nhất thời hôi phi yên diệt.

Khí lãng cường đại lan tràn khiến cho đám cao tầng Liên minh Thánh Vực từng tên từng tên gà bay chó chạy, hoảng sợ rời xa nơi hỗn loạn.

Nhưng bọn hắn vẫn như cũ nhịn không được, hướng mắt nhìn lại.

Chỉ thấy quang huy vĩ lực của tam đại Vương Giả đang phiêu phù giữa không trung, từng tên từng tên cũng đều đang giận dữ khiển trách.

- Vũ Thiên Ngô?

Triệu Phong không thèm để ý tới tam đại Vương Giả, ánh mắt lại nhìn về phía Vũ Thiên Ngô.

- Triệu Phong, không nên cho rằng ta sẽ trói buộc ngươi! Đối phó một tên Vương Giả, không có gì khó khăn cả!

Vũ Thiên Ngô lạnh nhạt nói.

Trên người hắn phát ra một cỗ ý chí Nửa bước Vương Giả, huyết mạch Vô Song Chiến Thiên mở ra, toàn thân bộc phát uy thế chiến ý, ép thẳng đến Vương Giả Hư Thần Cảnh.

- Triệu Phong, ngươi rốt cuộc muốn như thế nào?

Thanh âm Thánh Nguyệt Tiên Tử có chút không vui nói.

- Ta đã nói rồi, về chuyện nhúng tay vào Thanh Hoa Vực, Nguyệt Ma Điện cần phải cấp cho ta một cái giao phó! Nếu không, trong vòng trăm ngày, Nguyệt Ma Điện sẽ bị xóa tên trong Thương Hải!

Ngữ khí Triệu Phong càng phát ra lạnh lùng hơn.

- Triệu Phong! Ngươi chớ có khinh người quá đáng!

Vẻ mặt Vương Giả Ma Đạo phẫn nộ, lửa giận trùng quan, một cỗ Ma đạo vĩ lực, ầm ầm ép về phía Triệu Phong.

Một phương thiên không, bị ma diễm vân xích hắc sắc nộ phóng bao phủ, hơn nữa mơ hồ hiện lên một cái không gian lĩnh vực bạo ngược.

- Hừ!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, ý niệm khẽ động, trong nháy mắt, ý chí Đồng lực xỏ xuyên qua thiên địa.

Vĩ lực do Vương Giả Ma Đạo hình thành, phảng phất như lọt vào vạn lôi thiên kiếp trùng kích, trong khoảnh khắc bị hủy diệt sạch sẽ.

Nháy mắt sau đó, một cỗ ý chí lực lượng bao trùm cửu thiên, ép thẳng xuống Vương Giả Ma Đạo.

Trong lúc nhất thời, Tam đại Vương Giả cũng đều cảm thấy một cỗ thiên địa vĩ lực không thể làm trái áp bách xuống, phương diện linh hồn oanh long chấn vang một trận.

Vương Giả Ma Đạo khoảnh khắc phun ra một búng máu, sắc mặt

trắng bệch.

- Ý chí Đại Đế!

Thánh Nguyệt Tiên Tử cùng Hoàng Kim Khô Lâu cũng đều hoảng sợ thất thanh.

Sau đó, chỉ thấy Triệu Phong bước ra một bước, chậm rãi khoát tay.

Ầm ầm ầm...

Thiên địa hư không có một loại ảo giác trọng điệp chớp lên, mắt thường không ngờ mơ hồ có thể bắt giữ được một tia lôi văn phong lan đáng sợ lan tràn ra.

Một cỗ khí tức lôi kiếp hủy diệt bất hủ bất diệt bùng nổ, khiến cho linh hồn tam đại Vương Giả một trận áp lực kinh hãi.

Bùm!

Vương Giả Ma Đạo Nguyệt Ma Điện kia, từ giữa không trung rơi thẳng xuống đất, thể xác và tinh thần giống như bị sấm đánh, quỳ rạp trên mặt đất, thân thể co rút.

- Triệu Phong Đại Đế, xin ngài giơ cao đánh khẽ!

Ba người Thánh Nguyệt Tiên Tử phảng phất như trong nháy mắt rơi vào vực sâu, trong lòng kinh hãi, lên tiếng năn nỉ.

Chương 761: Khô Lâu Đường Chủ Đấu Xích Nguyệt Giáo Chủ

- Triệu Phong Đại Đế, xin giơ cao đánh khẽ!

Thánh Nguyệt Tiên Cô ngọc dung thất sắc, mà Hoàng Kim Khô Lâu Vương Giả lại càng sợ tới mức mất sạch hồn vía.

- Ý chí Đại Đế? Làm sao có thể…

Sắc mặt Vương Giả Ma Đạo tái nhợt như tờ giấy trắng, thân thể chật vật, dáng vẻ thất hồn lạc phách.

Cách đó không xa, Trang Quán Nhi cảm giác như mình đang nằm mộng.

Chỉ trong hai nhịp hô hấp ngắn ngủi, tổ hợp do ba đại Vương Giả tạo thành đã sụp đổ, đầu hàng xin tha.

Hết thảy biến hóa này, đều lật đổ toàn bộ thường thức của Trang Quán Nhi.

Nhìn Thái Thượng Trưởng lão của bổn Tông, dáng vẻ như một lão già nghèo hèn, còn hai vị Vương Giả khác thì hết sức khúm núm, Trang Quán Nhi cũng hoài nghi hai mắt của mình đã nhìn lầm.

Ba vị đó còn là Vương Giả Hư Thần Cảnh cao cao tại thượng trong mắt mình ư?

- Ý chí Đại Đế…

Thể xác và tinh thần Vũ Thiên Ngô chấn động, hắn gần đây, chỉ mới miễn cưỡng thông ngộ được ý chí Nửa bước Vương Giả.

Mà Triệu Phong ở gần trong gang tấc, lại lĩnh ngộ thành công ý chí Đại Đế.

Ý chí Đại Đế vừa xuất ra, ba đại Vương Giả đều mất đi chiến ý, thần phục nhận thua.

- Triệu Đại Đế, ngài có điều kiện gì, có thể đưa ra.

Thánh Nguyệt Tiên Cô cố gắng giữ trấn định, vẻ mặt hết sức cung kính.

Ánh mắt của Triệu Phong, vẫn nhìn chằm chằm vào Vương Giả Ma Đạo của Nguyệt Ma Điện.

Vừa rồi, thực lực mà Triệu Phong bày ra, ba đại Vương Giả đã hoàn toàn thể hội sâu sắc.

Một cái ý chí, khiến thể xác và tinh thần của Vương Giả Ma Đạo là Vương Giả cấp Lĩnh Vực bị trọng thương.

Bất kể Triệu Phong có phải có tu vi Đại Đế Hư Thần Cảnh hay không, chỉ riêng thủ đoạn vừa rồi, cho dù là ba đại Vương Giả liên thủ, cũng không có khả năng chống lại.

Một Đại Đế, có bao nhiêu chiến lực?

Năm xưa, tại Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác, nhiều Vua Hải Tặc

liên thủ lại như vậy, cuối cùng không phải vẫn bị Mộ Vân Đại Đế áp chế hay sao?

Tại phương diện chiến lực, ba vị Vương Giả trước mắt, so với Vương Giả đỉnh phong hoặc Vương Giả Lĩnh Vực của Thánh Địa hải tặc, vẫn còn chênh lệch nhất định.

- Triệu Đại Đế, Nguyệt Ma Điện ta sẽ bù lại toàn bộ những tổn thất đã mang lại cho Thanh Hoa Vực. Ta đại biểu cho Nguyệt Ma Điện, chân thành xin lỗi ngài và toàn bộ thương sinh của Thanh Hoa Vực.

Vương Giả Ma Đạo hít sâu một hơi, nửa quỳ trên mặt đất.

Sinh tử của hắn, chỉ nằm trong một ý niệm của Triệu Phong.

Triệu Phong muốn diệt Nguyệt Ma Điện, cũng không phải quá khó khăn. Đến lúc đó, Tịnh Nguyệt Linh Tông và Hắc Nhai Cung, cũng tuyệt không dám hỗ trợ.

- Như vậy còn không tệ.

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Cái hắn cần chính là, Nguyệt Ma Điện có thể cho một cái công đạo, chứ không phải là giao dịch.

Nghe thấy lời này, ba đại Vương Giả mới khẽ thở phào một hơi.

Cùng lúc đó.

Tai phương xa, nhóm Tôn Giả của liên minh Thánh Vực, tận mắt nhìn thấy tình huống bên này, sắc mặt cả đám đều phấn khích không thôi.

Trên bầu trời.

Ba đại Vương Giả đối diện với Triệu Phong, đều lộ vẻ kính sợ.

- Ai có quyển trục Huyết khế ước không?

Triệu Phong đột nhiên mở miệng, thanh âm vang vọng trong hư không.

- Ta có.

Bạch Vân Đạo Tôn của liên minh Thánh Vực lập tức phản ứng lại, đưa lên một quyển trục Huyết khế ước còn trống.

Quyển trục Huyết khế ước, chính là do Thiên Cơ tộc khai sáng, hiện nay rất ít truyền lưu trong thế gian.

Chỉ có dưới tình huống đặc thù, mới có thể sử dụng quyển trục này.

- Huyết khế ước?

Sắc mặt ba đại Vương Giả khẽ biến đổi.

Triệu Phong cầm quyển trục Huyết khế ước trong tay, nói ra điều kiện của bản thân.

Một lát sau…

Triệu Phong đã ký kết Huyết khế ước với ba đại Vương Giả.

Nội dung của Huyết khế ước là:

Ba đại Vương Giả trong ba đại Tông phái, ngày sau không được đến phạm Thanh Hoa Vực, không những vậy, còn phải cứu viện Thanh Hoa Vực khi cần thiết, phải tận sức che chở cho Thanh Hoa Vực.

Tương ứng.

Triệu Phong không được vô cớ thương hai ba đại Tông phái, mà lúc ba đại Tông phái gặp nguy nan, nếu đủ khả năng cũng sẽ viện trợ.

Hai bên đều có nghĩa vụ phải tuân thủ Huyết khế ước.

Trên thực tế.

Sau khi ký kết Huyết khế ước này, ba đại Tông phái không buồn mà ngược lại còn vui.

Nhưng bọn hắn nào biết rằng, sau khi Triệu Phong giải quyết xong chuyện ở Thanh Hoa Vực, sẽ đến Đại Lục Vực.

Trong nội dung của khế ước là, dưới tình huống “đủ khả năng”. Mà đến lúc đó, Triệu Phong thân ở Đại Lục Vực, tự nhiên không thể bận tâm đến tình huống bên này.

Sau khi hoàn thành Huyết khế ước, ba đại Vương Giả mới xám xịt rời đi.

Sau khi ba đại Vương Giả trở về Quần Đảo vực Thiên Lô, lập tức hạ lệnh xếp Thanh Hoa Vực vào cấm khu.

Sau khi chuyện này chấm dứt được nửa tháng.

Ba đại Vương Giả lại nhận được một tin tức kinh thế hãi tục.

Một đại năng cái thế gọi là “Tả Đồng Thiên Quân”, đã đuổi giết Tử Vong Đại Đế, sau một trận đại chiến có một không hai, đã tự tay đánh chết Tử Vong Đại Đế.

Sau khi biết được tin tức này, da đầu của ba đại Vương Giả đều run lên, dáng vẻ như ngồi trên đống lửa.

Cho dù bọn hắn có ngốc nghếch, cũng có thể xác định được Tả Đồng Thiên Quân đó chính là Triệu Phong.

Sau khi nhận được tin tức này, ba đại Vương Giả cũng không dám có ý nghĩ gì khác.

Đồng thời, nửa tháng sau…

Trận chiến giữa Thanh Hoa Vực và Xích Nguyệt Ma Giáo, cuối cùng cũng dần hạ màn.

Năm thành thế lực của Ma Giáo, đã bị Khô Lâu đường chủ hợp nhất, chỉ còn lại năm thành hoặc là chết hoặc là phản kháng.

Chẳng qua.

Sau khi Xích Nguyệt Ma Giáo diệt vong, trên Đại lục Thanh Hoa, vẫn không tìm thấy nơi hạ lạc của Xích Nguyệt giáo chủ.

Khô Lâu đường chủ và liên minh Thánh Vực đều tích cực điều tra nơi hạ lạc của “Xích Nguyệt giáo chủ”.

Công phu không phụ lòng người.

Một ngày nọ…

Tại Bắc Đại lục, hàn vực Cực Bắc. cuối cùng đã có một vị Tôn Giả tra ra manh mối về Xích Nguyệt giáo chủ.

Khô Lâu đường chủ trước tiên đuổi tới nơi đó.

Mà một số cao tầng tinh anh của liên minh Thánh Vực, cũng đến hàn vực Cực Bắc, thu hẹp phạm vi điều tra.

Tại hàn vực Cực Bắc, phụ cận một dòng sông băng.

Vụt vụt vụt...

Cường giả đến từ khắp nơi trên Đại lục, đã bao vây quanh phương viên mấy trăm dặm.

Những cường giả này, tu vi thấp nhất cũng là Chân Chủ Cấp.

- Xích Nguyệt giáo chủ! Còn không ra chịu chết?

- Xích Nguyệt giáo chủ! Chúng ta biết ngươi ở ngay dưới dòng sông băng này.

Tôn Giả tiếp cận dòng sông băng, đã có mười mấy người.

Toàn bộ Thanh Hoa Vực, hơn một nửa Tôn Giả, đều đến hàn vực Cực Bắc.

Trong số đó.

Khô Lâu đường chủ phiêu phù trên khoảng không của dòng sông băng, trong mắt có một tia phức tạp.

Các loại manh mối và dấu hiệu, đều đã xác định Xích Nguyệt giáo

chủ đang ẩn nấp tại khu vực này.

- Một đám kiến hôi! Các ngươi đây là… Tự tìm đường chết.

Một âm thanh lạnh lẽo như băng, quanh quẩn phương viên mấy trăm dặm.

Trong hư không, thoáng cái tràn ngập huyết trạch đỏ rực như máu, bầu trời phụ cận dòng sông băng, đã nhiễm lên một tầng huyết trạch.

Ầm…

Cả tòa sông băng, trong khoảnh khắc quang hoa huyết sắc xuất hiện, lập tức sụp đổ ầm ầm, vô số băng đá khí lãng, thổi quét mấy trăm dặm.

Không ít cường giả Chân Chủ Cấp, đều bị thương nhẹ dưới trận nổ mạnh vừa rồi.

Chỉ có cấp bậc Tôn Giả, mới có thể miễn cưỡng ngăn trở được đợt trùng kích vừa rồi.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Chỉ thấy trong hư không, xuất hiện một Ma đầu huyết dực vĩ đại, giữa mi tâm là một vầng Xích Nguyệt, trong mắt tràn ngập miệt thị chúng sinh trong thiên hạ.

Từ xa nhìn lại, hắn giống như một pho tượng Ma thần xích dực.

- Cẩn thận!

- Xích Nguyệt giáo chủ này, tu vi đã tiếp cận Vương Giả rồi.

Phụ cận dòng sông băng, một loạt đám cường giả đỉnh phong của Đại lục, đều lộ vẻ mặt đề phòng.

Người mà bọn họ đang đối mặt, chính là Ma đầu có uy danh nhất Đại lục Thanh Hoa trong mấy trăm năm gần đây.

Xích Nguyệt giáo chủ, ước chừng năm sáu mươi tuổi, thân hình cao lớn, đôi huyết dực sau lưng dài đến hai mươi trượng, hai mắt giống như Xích tinh.

Những nơi ánh mắt hắn đi qua, một loạt cường giả đỉnh phong, đều cảm thấy thể xác và tinh thần đại chấn.

- U Cổ đường chủ! Ngươi dám phản bội ta?

Lúc ánh mắt Xích Nguyệt giáo chủ rơi lên người Khô Lâu đường chủ, trong hai tròng mắt chợt lóe hàn quang.

Thanh âm lạnh lẽo như băng, khiến Khô Lâu đường chủ cảm thấy trong lòng phát lạnh.

Uy tín trước kia của Xích Nguyệt giáo chủ ở trong lòng hắn, vẫn chưa từng quên.

Mà nhìn khí tức trên người Xích Nguyệt giáo chủ, dù tu vi còn chưa đến Hư Thần Cảnh, nhưng chiến lực cũng không kém Vương Giả bình thường là bao.

Nếu như đơn đả độc đấu, e rằng phần thắng của Khô Lâu đường chủ rất nhỏ.

- Giáo Chủ! Ta khuyên ngươi nên chủ động đầu hàng. Nếu như có

khả năng, ta sẽ năn nỉ chủ nhân lưu lại cho ngươi một đường sinh cơ.

Khô Lâu đường chủ than nhẹ một tiếng.

Bất kể thế nào đi nữa, Xích Nguyệt giáo chủ cũng là đối tượng mà ngày xưa hắn sùng bái, kính sợ.

Nhưng hôm nay, hai bên đã đứng ở lập trường bất đồng.

Khô Lâu đường chủ biết, lúc này Triệu Phong đang chú ý tình huống ở bên này.

Nếu như Xích Nguyệt giáo chủ phản kháng, muốn thoát ra khỏi vòng vây, như vậy thì tuyệt đối không có cơ hội sống sót.

- Chủ nhân? Bổn Giáo Chủ thà chết, cũng sẽ không làm nô bộc cho người khác!

Xích Nguyệt giáo chủ cười lạnh một tiếng.

Lời nói vừa dứt, quang dực huyết sắc sau lưng hắn chợt chấn động mãnh liệt, hóa thành một đạo gió lốc huyết ảnh kinh nhiếp thiên địa, lao thẳng lên trời cao.

Thế nhưng.

Hắn muốn đột phá vòng vây, lại phải vượt qua Khô Lâu đường chủ đang ở trên không trung.

Trong đám người trên không trung, chỉ có Khô Lâu đường chủ là có tu vi thực lực tiếp cận hắn nhất.

Chỉ cần đánh trọng thương hoặc giết chết Khô Lâu đường chủ, tỷ lệ trốn thoát của hắn sẽ tăng lên rất lớn.

- Tất cả mọi người đều lui ra sau!

Khô Lâu đường chủ quát lạnh một tiếng, trong tay xuất hiện một cây trận kỳ.

Trong khoảnh khắc đó.

Giữa không trung chỉ còn lại Khô Lâu đường chủ và Xích Nguyệt giáo chủ đang chính diện va chạm.

Vụt...

Một tầng diễm vân quỷ thi nồng đậm, xuất hiện giữa không trung, phát ra một luồng thi khí oán lực kinh nhiếp thiên địa.

Trong diễm vân quỷ thi kia, không ngờ còn lộ ra một trăm cặp đồng tử huyết sắc dữ tợn.

- Bách Thi Trớ Chú! Không ngờ ngươi lại đem Bách Phần Cấm Địa…

Xích Nguyệt giáo chủ không khỏi thất sắc.

Trong diễm vân quỷ thi kia, phát ra oán lực thi khí so với Bách Phần Cấm Địa năm xưa, còn mạnh hơn gấp ngàn lần.

Mỗi một quỷ thi trớ chú, đều có khí tức tu vi tiếp cận Đại Đan Nguyên Cảnh.

Bị một trăm cặp mắt huyết sắc dữ tợn cùng nhìn vào, thiếu chút nữa đã khiến linh hồn của Xích Nguyệt giáo chủ sụp đổ.

Trong lòng Xích Nguyệt giáo chủ giật thót, đây cũng không phải là bực thủ đoạn mà Khô Lâu đường chủ có thể làm được.

Thế nhưng.

Hắn quả thật vẫn còn xem nhẹ lực lượng của Bách Thi Đại Trận này.

Sau khi đại trận hấp thu một lượng lớn linh hồn tinh phách của Vương Giả, thậm chí còn hấp thu đến hàng trăm cường giả Đan Nguyên Cảnh, uy lực đã không giống như xưa.

Vụt...

Trong diễm vân quỷ thi, một bàn tay khổng lồ trắng bệch, máu tươi đầm đìa, phát ra oán lực thi khí kinh thiên, từ trong hư vô chụp xuống "Xích Nguyệt giáo chủ".

- A…

Xích Nguyệt giáo chủ hét thảm một tiếng, bị bàn tay oán linh khổng lồ kia nắm chặt lấy.

Một màn kinh người xuất hiện.

Chỉ thấy, thân hình của Xích Nguyệt giáo chủ, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ héo rũ thối rữa.

Chỉ trong vài nhịp hô hấp.

Một Xích Nguyệt giáo chủ kinh nhiếp cổ kim, đã hóa thành một vũng máu loãng, ngay cả huyết nhục tàn phách cũng bị Bách Thi Đại Trận hấp thu.

Hít…

Phụ cận dòng sông băng, các cường giả đứng đầu Đại lục, đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Đám cao tầng của liên minh Thánh Vực, đều không rét mà run, trong mắt lộ ra kiêng kỵ sâu sắc.

Đám tinh anh của Xích Nguyệt Ma Giáo bị Khô Lâu đường chủ thu phục, cũng sinh ra sợ hãi và kính phục trước nay chưa từng có.

Khó có thể tưởng tượng nổi, Xích Nguyệt giáo chủ danh chấn cổ kim, ngay cả sức phản kháng cũng không có, đã bị đại trận của Khô Lâu đường chủ nuốt chửng.

Sau trận chiến này, uy danh của Khô Lâu đường chủ đã truyền khắp Đại lục.

Hắn hợp nhất Xích Nguyệt Ma Giáo, thành lập “Xích Nguyệt Điện”, trở thành nhân vật cấm kỵ tại Đại lục Thanh Hoa.

Thế nhưng, chỉ có rất ít người biết được, Khô Lâu đường chủ chính là nô bộc của Triệu Phong.

Tại Thiên Bồng đại quốc, trong Thiết Huyết Giáo.

Trong một quầng sáng băng lam, xuất hiện hình ảnh Xích Nguyệt giáo chủ bị hóa thành một vũng máu.

Mà Hồng Giáo chủ và Thiết Ma, cũng lộ vẻ rung động sâu sắc, hồi lâu vẫn không thể bình tĩnh lại.

- Chuyện của Thanh Hoa Vực, xem như đã kết thúc rồi.

Triệu Phong vung tay lên, hình ảnh biến mất.

Chương 762: Mười Năm Chi Chiến

Thiên Bồng đại quốc, giữa một sa mạc hoang vu.

Một gã nam tử tóc đen và một gã thanh niên tóc tím, đứng xa xa giằng co, cát vàng phong bạo bay đầy trời, y bào bọn họ nhẹ nhàng bay trong gió.

- Triệu Phong, không ngờ lần này gặp mặt, ngươi và ta lại chênh lệch lớn như vậy. Nhưng trận chiến này, ta vẫn muốn đánh.

Thanh âm của Vũ Thiên Ngô trầm thấp, nhưng trong đôi mắt đen thâm thúy, lại lộ ra ý chí chiến đấu mãnh liệt.

Dưới loại chiến ý này kích phát, tinh khí thần của Vũ Thiên Ngô đều được tăng phúc, ý chí Nửa bước Vương Giả cũng dâng lên.

Đối mặt với đối thủ có chiến ý bất khuất bất hủ này, Triệu Phong âm thầm thở dài, trong lòng sinh bội phục.

Nếu đổi lại là một người khác, đối mặt với chênh lệch như vậy, e rằng ngay cả dũng khí đánh một trận cũng không có.

- Vũ Thiên Ngô, thời hạn “Mười năm chi ước” giữa chúng ta, còn chưa đến.

Triệu Phong lại cười, vẻ mặt nhàn nhã không để tâm.

Ngày ấy, sau trận chiến ở gần Thiết Huyết Giáo, bây giờ đã trôi qua

bảy năm.

Thời gian mười năm còn chưa đủ.

- Ta sắp đi Vũ gia Tông tộc ở Đại Lục Vực, chuyến đi này, không biết sẽ mất bao nhiêu năm. Nếu đã gặp nhau, vậy thì trước hết đánh một trận đã.

Vũ Thiên Ngô tất nhiên cũng biết còn chưa đến thời hạn.

Nhưng Triệu Phong cường đại như vậy, lại càng kích phát ý chí chiến đấu và tiềm lực của hắn.

Đại Lục Vực?

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, không nói gì thêm.

Dần dần, khí tức của hai người, bắt đầu tràn ra trong cát vàng phong bạo.

Trên người Triệu Phong, xuất hiện một luồng sức mạnh to lớn của Hư Thần Cảnh, thông suốt thiên địa, mạnh mẽ vô cùng.

Sức mạnh to lớn của ý chí Đại Đế, khiến hắn đứng trên đỉnh cao.

Chỉ riêng về so đấu khí thế, Vũ Thiên Ngô đã rơi vào hạ phong, thể xác và tinh thần nặng nề, có cảm giác hít thở không thông.

Nhưng ý chí chiến đấu của hắn, lại bất khuất bất hủ, gặp mạnh càng mạnh.

Đổi lại là Nửa bước Vương Giả bình thường, e rằng ngay cả ý niệm phản kháng cũng không khởi dậy nổi.

Mà Vũ Thiên Ngô, còn có thể nghịch kháng, cũng không dừng việc kích phát ý chí chiến đấu.

- Ngoài Thái Cổ Vạn Tộc Bảng ra, không ngờ còn có huyết mạch kỳ lạ cường đại như vậy.

Triệu Phong kinh thán.

- Hừ, huyết mạch trong thiên địa Phạm Trụ này, cũng không phải chỉ có “Thái Cổ Vạn Tộc Bảng” là độc tôn thiên địa. Chờ khi ngươi đến Đại Lục Vực sẽ biết, trên thế gian này còn có “Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng”.

Vũ Thiên Ngô hừ lạnh một tiếng.

Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng?

Triệu Phong nhớ lại, trong ký ức của bản thân, quả thật có “Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng”, chỉ là cũng không chú ý lắm.

Bởi vì Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng, không phải là của thời đại Thái Cổ, mà là một vài huyết mạch sinh ra trong thiên địa sau Thái Cổ.

- Huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, dần dần tuyệt tích, càng ngày càng mỏng manh. Mà “Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng”, lại không ngừng cạnh tranh trỗi dậy, mạnh được yếu thua.

Trong thanh âm của Vũ Thiên Ngô, lộ ra một sự tự tin cường đại.

Mọi người đều biết, Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, vốn là thuộc về thời đại Thái Cổ.

Thế nhưng, không hẳn là càng xa xưa thì càng mạnh.

Ví dụ như nói, Bát Đại Thần Mâu chính là sau Thái Cổ, sinh ra khi thiên địa Phạm Trụ sơ khai. Đương nhiên, Bát Đại Thần Mâu và thời đại Thái Cổ Man Hoang, cũng có sự tương liên chặt chẽ.

Thời đại tiến bộ, huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng càng ngày càng mỏng manh, mà huyết mạch đời sau, lại không ngừng tiến hóa hoặc biến dị.

- Huyết mạch Chiến Thiên, xuất thân từ “Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng”, không hề thua kém Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, mà “huyết mạch Vô Song Chiến Thiên” của ta, lại càng là cực phẩm trong Hoàng Đạo.

Lời nói vừa dứt, huyết mạch trong cơ thể Vũ Thiên Ngô đã bùng lên.

Ô...ô...ô...n...g!

Chỉ thấy một luồng “hư ảnh băng hàn” khổng lồ thần bí, xuất hiện hình thái nhân ảnh, trọng điệp cùng một chỗ với Vũ Thiên Ngô.

Chỉ trong giây lát.

Động tác của Thương Vũ Nguyệt và hư ảnh băng hàn sau lưng, hô ứng nhất thể, trùng khớp vô cùng.

Nhất cử nhất động của hắn, đều có một luồng ý chí chiến đấu kinh khóc quỷ thần, đánh tan hết thảy lực lượng hư vô xung quanh.

Ầm…

Sức mạnh to lớn của Đại Đế, rung chuyển một trận, thậm chí có một bộ phận nhỏ bị phá nát.

Trong khoảnh khắc đó.

Vũ Thiên Ngô như chiến thần xuất thế, hư không bốn phía, đắm chìm trong hào quang lưu tinh rực rỡ bá đạo, phóng thẳng lên tận cửu thiên.

Nếu là sức mạnh to lớn của Vương Giả, e rằng đã bị lực lượng của Vũ Thiên Ngô đánh bật rồi.

- Chiến Thiên Phủ.

Ánh mắt Vũ Thiên Ngô sáng rực, nâng chưởng vung lên, trong hư không truyền đến tiếng nổ vang thạch phá kinh thiên, mơ hồ có thể thấy được một chiến phủ hào quang chói lọi, khí thế như cầu vồng, khai thiên tích địa, chém xuống sức mạnh to lớn của Đại Đế, đánh vào người Triệu Phong.

Đối mặt với một trảm như vậy, ngay cả Triệu Phong cũng thoáng động.

Dưới sự áp bách của đối thủ, Vũ Thiên Ngô đã kích phát ra chiến lực và ý chí chiến đấu trước nay chưa từng có.

- Phá!

Triệu Phong chậm rãi đánh ra một quyền, trong hư không chồng lên một cái Huyễn thành xa xưa, sương mù lượn lờ, như ẩn như hiện, tràn ngập huyền mê.

Mặc dù Vũ Thiên Ngô chiến ý bừng bừng, vẫn cảm thấy tâm thần rung lên.

Ầm…

Hai đại thiên kiêu, sau bảy năm, chính diện giao phong, cát vàng bay đầy trời, tạo thành một trận bão cát quét ngang phương viên trăm dặm.

Trong cát vàng phong bạo, một nam tử tóc đen, thét lớn một tiếng, thối lui vài bước.

Sắc mặt Vũ Thiên Ngô trắng bệch, trên người lưu lại một vết thương.

Công kích của Triệu Phong, áo nghĩa thuộc tính cực kỳ đáng sợ, hơn nữa còn dung nhập cả Lĩnh Vực Huyễn thành vào đó.

Dưới công kích dung nhập Lĩnh Vực Huyễn thành, thậm có thể sinh ra Huyễn đạo trùng kích.

Chỉ trong đợt giao phong đầu tiên, thể xác và tinh thần của Vũ Thiên Ngô, đều đã bị thương nhất định.

- Tu vi của ngươi, áp chế tại Nửa bước Vương Giả?

Ánh mắt Vũ Thiên Ngô lóe lên.

Qua đợt giao phong vừa rồi, hắn đã phát hiện một tia manh mối.

Nếu như chân nguyên của Triệu Phong là cấp bậc Vương Giả, vậy thì tuyệt đối có thể đánh hắn trọng thương, thậm chí là miểu sát.

- Áp chế?

Khóe miệng Triệu Phong có chút cay đắng.

Tu vi chân nguyên của hắn hiện nay, đã rớt xuống cấp bậc Nửa bước Vương Giả rồi.

Trên thực tế.

Sau khi đối mặt với ba đại Vương Giả, tu vi của Triệu Phong đã bị suy giảm đến khoảng giữa Đan Nguyên Cảnh và Hư Thần Cảnh.

Đương nhiên.

Ý chí của Triệu Phong, vẫn là cấp bậc Đại Đế, bởi vì linh hồn trải qua Lôi lực Thần Kiếp tẩy rửa, cho nên vẫn xấp xỉ Đại Đế bình thường, thế nhưng so với khi chiến đấu cùng Tử Vong Đại Đế, hắn đã suy yếu ba bốn thành rồi.

Tu vi và thọ nguyên sinh mệnh, lại càng suy yếu nhanh hơn.

Theo đánh giá của Triệu Phong, thọ nguyên của bản thân đã giảm mất năm mươi năm, vượt qua nửa đời người bình thường.

Hệ thống lực lượng của bản thân, rất khó ảnh hưởng đến Vong Ngữ Trớ Chú.

Đây là một loại tồn tại siêu việt hệ thống lực lượng.

- Vũ Thiên Ngô, cho dù là tu vi Nửa bước Vương Giả, ngươi cũng không thể kiên trì quá ba chiêu trong tay ta.

Triệu Phong rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh.

Chỉ cần ý chí và Thần Linh Nhãn vẫn còn, thực lực của hắn vẫn có thể như Bán Thần ấu đồng, khôi phục rất nhanh. Thậm chí, hắn còn có thể trùng tu “Kim Khôn Thánh Thể” và “Ngũ Hành Phong Lôi

Quyết” càng mạnh hơn.

Nhưng điều kiện tiên quyết chính là, hắn có thể hóa giải được Vong Ngữ Trớ Chú.

- Ba chiêu? Vậy thì ba chiêu phân thắng bại đi.

Chiến ý trên người Vũ Thiên Ngô lại dâng lên thêm một bậc, mặc dù bị thương, nhưng chiến lực không giảm, ngược lại còn tăng.

Huyết mạch trong cơ thể hắn thiêu đốt sôi trào, thể tích hư ảnh hàn băng sau lưng khuếch trương, ý chí chiến lực được phụ gia, càng trở nên cường đại hơn.

- Thiên Hạ Vô Song.

Vũ Thiên Ngô bổ ra một chưởng, ánh sáng rực rỡ như Kim Dương, một chưởng quét ngang thiên địa, dẫn phát uy lực thiên địa sánh ngang với Vương Giả cấp Lĩnh Vực.

Trong công kích này, ẩn chứa một luồng ý chí chiến đấu kinh khủng, phảng phất thực chất, trùng kích vào cảnh giới linh hồn và tâm linh.

- Chiến lực lại tăng thêm một tầng nữa rồi.

Sắc mặt Triệu Phong thoáng rung động.

Hắn cũng vui mừng không sợ hãi, lại đánh ra một quyền bình thường không có gì đặc biệt.

Lần này.

Triệu Phong đồng thời dung nhập “Huyễn Thành Lĩnh Vực” và

“Huyền Băng Lĩnh Vực”.

Ầm… Phành…

Khoảnh khắc hai người giao kích, hàn lực Huyền Băng cực hạn, đã đóng băng phương viên mấy trăm dặm.

Ầm…

Vũ Thiên Ngô bay ngược ra ngoài, trên thân ngưng kết một tầng hàn sương, thể xác tứ chi và tinh thần cứng đờ, khóe miệng vừa tràn ra vết máu thì đã đông cứng.

- Chiêu thứ ba.

Vũ Thiên Ngô cắn răng một cái, hư ảnh hàn băng sau lưng nở rộ một tầng hào quang sáng rọi như lưu tinh, có một loại đại thế như muốn nuốt chửng cả thiên địa.

Chiến ý tinh thần trên người hắn, thậm chí đã trùng kích đến cấp bậc Vương Giả đỉnh phong.

Trong khoảnh khắc “một cái chớp mắt”, lập tức bùng nổ, chiến lực của Vũ Thiên Ngô, đã có thể chống lại Vương Giả đỉnh phong.

- Kết thúc.

Triệu Phong hít sâu một hơi, đánh ra một quyền, ba đại không gian Lĩnh Vực, cùng chồng lên một chỗ.

Ầm ầm…

Khu vực sa mạc giữa hai người, phảng phất sinh ra địa chấn, xuất

hiện một vết nứt kéo dài vài trăm dặm.

Ọc…

Hư ảnh hàn băng sau lưng Vũ Thiên Ngô, nhất thời ảm đạm như muốn sụp đổ, sắc mặt trắng bệch.

Bịch…

Thân thể của hắn rơi xuống đất, nhất thời hôn mê.

- Vũ Thiên Ngô, không ngờ tại chiêu thứ ba cuối cùng, ngươi lại có thể dựng dụng ra ý chí Vương Giả.

Triệu Phong khẽ nói.

Thần niệm của hắn đảo qua Vũ Thiên Ngô, trạng thái lần này cũng tương đương với lần trước.

Huyết mạch Vô Song Chiến Thiên, khi chiến đấu sẽ không ngừng kích phát đề thăng chiến lực, nhưng sau đó, bản thân cũng phải trả một cái giá rất lớn.

Nói đơn giản chính là… “Cạn kiệt”.

Vụt...

Ý niệm Triệu Phong chợt động, sức mạnh to lớn của thiên địa vô hình, đẩy Vũ Thiên Ngô đã hôn mê ra ngoài mấy trăm dặm.

Vụt...

Phía chân trời xa xa, Tôn Giả Vũ Tinh Thần phá không bay tới, tiếp

lấy Vũ Thiên Ngô.

- Triệu Phong, ân tình hôm nay, Vũ mỗ xin ghi nhớ trong lòng.

Triệu Phong mỉm cười gật đầu, liền rời khỏi sa mạc, đi đến Tổng đà Thiết Huyết Giáo.

Thì ra.

Trước trận chiến, Vũ Tinh Thần đã tìm Triệu Phong.

Thắng bại của trận chiến này, cơ bản không có gì đáng ngại. Triệu Phong đã đáp ứng với Vũ Tinh Thần, sẽ có chừng mực, không đánh Vũ Thiên Ngô trọng thương, thậm chí còn kích phát huyết mạch Vô Song Chiến Thiên của đối phương.

Sự thật đã chứng minh.

Mặc dù tu vi của Triệu Phong đã suy giảm đến Nửa bước Vương Giả, nhưng đối phó với chiến lực cấp bậc Vương Giả, vẫn hết sức dễ dàng.

Một lát sau…

Triệu Phong trở lại Thiết Huyết Giáo.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu thò đầu ra, tò mò đánh giá đám người trước mắt.

Đám người Hồng Giáo chủ, Thiết Ma, Khô Lâu đường chủ, cũng đều ở đây.

- Chủ nhân, ta đã thành lập Xích Nguyệt Điện, trở thành thế lực hàng đầu Thanh Hoa Vực. Có thể duy trì trật tự hòa bình của Thanh Hoa Vực.

Khô Lâu đường chủ báo cáo.

Thế lực của Xích Nguyệt Ma Giáo, gần một nửa đã hợp nhất với Xích Nguyệt Điện.

Dù vậy, thực lực của Xích Nguyệt Điện, tuyệt đối còn mạnh hơn Xích Nguyệt Ma Giáo thời kỳ đỉnh phong năm xưa.

Chỉ riêng đại trân mà Khô Lâu đường chủ nắm giữ, đã có thể đánh chết Vương Giả bình thường rồi.

- Khô Lâu đường chủ.

Triệu Phong phân phó:

- Bắt đầu từ hôm nay, ngươi tọa trấn tại Thanh Hoa Vực, chờ sau khi Xích Nguyệt Điện ổn định, ngươi sẽ được tự do.

- Chủ nhân…

Khô Lâu đường chủ nghe vậy, trong lòng cực kỳ kích động, không thể tin nổi.

Đi theo Triệu Phong nhiều năm như vậy, hắn không ngừng tiến bộ, không ngờ có một ngày lại được tự do.

Triệu Phong làm vậy, cũng là vì lo lắng cho bản thân.

Tiềm lực của Khô Lâu đường chủ và Bách Thi Đại Trận, cơ bản đã

đạt tới đỉnh điểm.

Mà đối phương, nhiều nhất chỉ có thể tấn chức Vương Giả. Còn Bách Thi Đại Trận, cho dù uy lực có mạnh hơn, cũng khó có thể chống đỡ cấp bậc Đại Đế hay tạo thành uy hiếp.

Mục tiêu của Triệu Phong, chính là Đại Lục Vực và cấp độ trên Đại Đế.

Chính bởi vì vậy, còn không bằng để Khô Lâu đường chủ ở lại Thanh Hoa Vực. Cho hắn tự tu luyện và phát triển.

Sau khi giao phó xong xuôi.

Triệu Phong liền chuẩn bị đứng dậy, rời khỏi Thanh Hoa Vực.

Trước khi đi, Triệu Phong còn ủy thác cho Khô Lâu đường chủ một nhiệm vụ.

- Bán Thần ấu đồng đã thoát ly sự khống chế của ta. Hắn nhất định sẽ ẩn nấp tại một nơi nào đó, dốc lòng tu luyện. Sau khi ta rời đi, ngươi phải lưu ý động tĩnh của hắn.

Triệu Phong trịnh trọng nói.

Bán Thần ấu đồng lúc này, nhất định là vì sợ hãi Triệu Phong, nên sẽ không dễ dàng lộ diện.

Mà Triệu Phong cũng không có tinh lực để truy sát Bán Thần ấu đồng. Giữa hai người, cũng không đến mức phải đối đầu đến ngươi sống ta chết.

Chương 763: Kim Thiền Thoát Xác

Một ngày nọ.

Một đạo thiểm điện tàn phong, đột phá hạn chế lực tràng Vực Nội, tiến vào Hư Không Hải Ngoại Vực.

Vụt...

Một gã thanh niên tóc tím, phiêu phù trên Hư Không Hải, trên vai là một đầu tặc miêu lông xám bạc.

Hắn liếc nhìn Thanh Hoa Vực một cái thật sau, sau lưng mở ra quang dực xích sắc, bay đến chỗ sâu trong Hư Không Hải Ngoại Vực.

Một người một mèo này, tự nhiên là Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu.

Sau khi tu vi suy giảm xuống Nửa bước Vương Giả, Triệu Phong đột nhiên phát hiện tốc độ suy yếu càng ngày càng nhanh hơn.

Nguyên nhân chủ yếu là, cấp độ Vương Giả, nội tình thâm hậu, cho nên có thể chống đỡ được Vong Ngữ Trớ Chú mạnh hơn.

Nói cách khác.

Nếu như một đệ tử Tông môn Thoát Phàm Cảnh, trúng phải Vong Ngữ Trớ Chú, e rằng ngay lập tức sinh mệnh tu vi sẽ héo rũ, hóa thành một đống xương trắng.

Trong vô hình, nội tâm Triệu Phong càng trở nên lo lắng hơn.

- Nhân lúc vẫn còn chút thực lực, phải cố hết sức chạy đến Đại Lục Vực mới được.

Triệu Phong khẽ nói.

Lục Vu Trí Giả nói cho hắn ba phương pháp hóa giải Vong Ngữ Trớ Chú.

Trong đó, cái thứ ba phải bỏ ra cái giá rất lớn.

Còn hai cái trước, chỉ có tại Đại Lục Vực xa xôi, mới có khả năng thực hiện.

Ngoài ra.

Triệu Phong còn muốn đi Đại Lục Vực để tìm sư tôn Đoan Mộc Thanh và Triệu Vũ Phi.

Đủ loại nguyên nhân, khiến Triệu Phong tất phải đến Đại Lục Vực một chuyến.

Phi hành mấy ngày.

Triệu Phong đã đến Hư Hải Linh Điện của Quần Đảo vực Cổ Thanh.

Quần Đảo vực Cổ Thanh, chính là Quần Đảo Vực của Đại lục Thanh Hoa, láng giềng của Quần Đảo vực Thiên Lô.

Nếu là người bình thường, tất nhiên không thể sử dụng Khóa Vực đại trận.

Nhưng Triệu Phong lại là đệ tử của Tông phái Tam Tinh “Huyền Chân Thánh Tông” ở Chân Vũ Thánh Địa, hơn nữa, chỉ cần hắn phóng xuất ra ý chí Đại Đế hoặc ý chí Vương Giả, thì lập tức có thể hưởng thụ được đặc quyền này.

Thế giới này, chính là cường giả vi tôn.

Đương nhiên.

Mỗi lần Triệu Phong sử dụng Khóa Vực đại trận, thì đều phải tiêu hao một lượng nguyên tinh thạch trân quý khổng lồ.

Mà Khóa Vực đại trận của Hư Hải Linh Điện, môn quy hữu hạn, chỉ có thể truyền tống đến một vài Hư Hải Linh Điện phụ cận.

Sử dụng nhiều lần, Triệu Phong mới đến được Chân Vũ Thánh Địa.

Tới Chân Vũ Thánh Địa, ánh mắt của Triệu Phong, không khỏi nhìn về phía “Vạn Cổ thánh phong” ở chính giữa.

Khóa Linh Vực đại trận, nằm ngay trên Vạn Cổ thánh phong.

Ngoài ra, những bí cảnh lớn nhỏ hoặc truyền thừa khác, lối vào hay điểm kết nối, đều nằm trên Vạn Cổ thánh phong.

Triệu Phong không khỏi có chút hoài nghi, không biết Bán Thần ấu đồng có thể biện pháp tiến vào Bán Thần Di Viên hay không.

Dù sao thì Bán Thần ấu đồng vẫn có một phần ý chí Bán Thần.

Đương nhiên.

Triệu Phong có thể xác định, cho dù Bán Thần ấu đồng ở trong Bán Thần Di Viên, thì hắn cũng không thể tiến vào trong đó.

Triệu Phong cũng không ở lại Chân Vũ Thánh Địa này quá lâu, lại sử dụng Khóa Linh Vực đại trận, trực tiếp di chuyển đến Phù Mộng Thánh Địa.

- Tại Thương Hải, trong ba đại Thánh Địa Linh Vực, Phù Mộng Thánh Địa là ở gần “Nam Lâm Hải” nhất.

Trong đầu Triệu Phong, lập tức xuất hiện bản đồ tương ứng.

Nam Lâm Hải tiếp giáp với phía nam Đại Lục Vực. Mà Thương Hải, lại xa hơn, đối với Vương triều Đại lục mà nói, lại càng xa ngoài tầm với.

Nói cách khác.

Triệu Phong tiến vào “Nam Lâm Hải”, thì xem như đã tới biên hải Đại Lục Vực, mà lực ảnh hưởng của Vương triều tại nơi này, cũng mạnh một chút.

Lúc này.

Triệu Phong sử dụng Khóa Linh Vực đại trận, truyền tống đến bên cạnh “Phù Mộng Linh Vực”.

Lúc này.

Số lượng nguyên tinh thạch cực phẩm trong tay Triệu Phong đã không đủ, liền liên hệ với Tử Mộc Đại Đế, muốn có thêm một ít nguyên tinh thạch.

Lúc đối diện với Tử Mộc Đại Đế, khí tức của Triệu Phong có vẻ rất mờ mịt, nhưng lại không hề giấu diếm ý chí Đại Đế.

Tử Mộc Đại Đế cũng không nghi ngờ gì, hắn một lòng muốn giao hảo với Triệu Phong, tất nhiên sẽ dâng lên một lượng lớn nguyên tinh thạch.

- Triệu Đại Đế à, tại Thương Hải lúc này, u danh của “Tả Đồng Thiên Quân” ngươi đã kinh thiên địa khiếp qu thần, cho dù là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cũng phải kiêng kỵ ngươi ba phần.

Trong lời nói của Tử Mộc Đại Đế, tràn ngập lời khen tặng.

Nhưng hắn làm sao biết được tu vi thật sự của Triệu Phong lúc này, đã giảm xuống đến Đại Đan Nguyên Cảnh.

Triệu Phong cũng không lưu lại chỗ Tử Mộc Đại Đế quá lâu, sau khi lừa được một đống nguyên tinh thạch, lại nói là có việc gấp rồi vội vàng rời đi, tránh cho dấu đầu lòi đuôi.

Một ngày nọ.

Triệu Phong xuất hiện tại một Hư Hải Linh Điện, trong phạm vi của Phù Mộng Linh Vực.

Tiếp đó.

Hắn lại từ chỗ Hư Hải Linh Điện này, truyền tống đến chỗ Hư Hải Linh Điện ở Nam Lâm Hải.

Trên Hư Không Hải, Hư Hải Linh Điện cơ bản là thông dụng nhất.

Nghe nói, đây là thế lực của Vương triều, sau khi thống trị Đại lục và

vạn hải, liền thống nhất quy hoạch.

Nhưng hiện nay.

Vương triều cơ bản đã mất đi khả năng khống chế đối với Thương Hải, nhưng Nam Lâm Hải vẫn còn sức ảnh hưởng nhất định.

Tại Nam Lâm Hải, tài nguyên phong phú hơn xa Thương Hải.

Hải vực này, thậm chí cón đến bốn Thánh Địa Linh Vực.

- Muốn từ Nam Lâm Hải, một đường đi thẳng đến Đại Lục Vực, đường sá cũng thật xa a.

Trong lòng Triệu Phong không khỏi cảm khái.

Sau khi tu vi giảm đến Đan Nguyên Cảnh, lực lượng linh hồn của hắn, đang bắt đầu suy yếu dần.

Hiện nay, cấp độ linh hồn của hắn, chỉ còn duy trì tại Hư Thần Cảnh sơ kỳ, trung kỳ, so với cấp độ linh hồn của những Vương Giả đỉnh phong hoặc Đại Đế sơ kỳ, thì kém rất xa.

- Nếu như cấp độ linh hồn rút lui đến Đan Nguyên Cảnh, ý chí Đại Đế của ta, quá nửa sẽ lâm vào ngủ say.

Trong lòng Triệu Phong vô cùng gấp gáp.

Ý chí Đại Đế, thành lập dựa trên trụ cột linh hồn, nếu như lực lượng linh hồn không đủ, ý chí Đại Đế sẽ lâm vào ngủ say tạm thời.

Nếu ngày sau, linh hồn trở nên lớn mạnh, ý chí Đại Đế sẽ dần khôi phục thức tỉnh.

Dù sao đi nữa, bản thân cũng từng lĩnh ngộ ý chí và ý cảnh áo nghĩa rồi.

Vong Ngữ Trớ Chú còn chưa thể ảnh hưởng đến tư duy và ý cảnh đã được lĩnh ngộ.

Sau khi tiến vào Nam Lâm Hải, Triệu Phong cũng liên tiếp sử dụng "Hư Hải Linh Điện".

Chỉ cần ý chí Đại Đế của hắn vẫn còn tồn tại, Điện chủ của những Hư Hải Linh Điện đó, sẽ vẫn cấp mặt mũi cho hắn.

Bên phía Nam Lâm Hải này.

Điện chủ của Hư Hải Linh Điện, không thiếu những người cấp bậc Vương Giả. Văn minh tu luyện ở nơi này, còn hơn Thương Hải nửa bậc.

Nửa tháng sau.

Triệu Phong ở Nam Lâm Hải, vượt qua một cái Linh Vực Thánh Địa.

Lúc này, bởi vì lực lượng linh hồn suy yếu, cho nên ý chí của Triệu Phong cũng bị suy giảm, hạ xuống đến cấp bậc Vương Giả.

Nhưng cho dù là Vương Giả, thì ở tại Nam Lâm Hải này, cũng thuộc tồn tại cao cao tại thượng.

Thông qua các Hư Hải Linh Điện, đám Điện chủ nhìn thấy một Vương Giả trẻ tuổi như vậy, cơ bản đều sẽ cấp cho một ít mặt mũi.

- Tốc độ tu vi và linh hồn rút lui, đang càng ngày càng nhanh hơn.

Trong lòng Triệu Phong, càng ngày càng trở nên ngưng trọng.

Theo hắn đánh giá, bản thân căn bản không đến kịp Đại Lục Vực thì tu vi đã rút lui đến Chân Linh Cảnh rồi.

Một khi rút lui đến Chân Linh Cảnh, vậy thì tốc độ suy yếu có thể còn nhanh hơn vài lần.

Dưới loại tình huống này, Triệu Phong không thể không chuẩn bị thật tốt một phen.

Trong Hồn Hải tử sắc.

Đồng lực linh hồn của Triệu Phong, giảm mạnh trên diện rộng, thế giới Hồn Hải chỉ còn lại phương viên hai ba trăm trượng.

Nhưng trung tâm của Hồn Hải, khu vực hồ nước Đồng lực, Mộng cảnh Thái Cổ, lại không chịu sự ảnh hưởng của Vong Ngữ Trớ Chú.

Ngoài ra.

Trong Hồn Hải, bảy tám trăm tia ấn ký lôi văn, vẫn sâu thẳm thần bí, phát ra một luồng khí tức Thần Kiếp bất hủ bất diệt.

- Thần Linh Nhãn và Lôi lực Thần Kiếp trên người ta, chính là cấm khu không chịu sự ăn mòn.

Triệu Phong thoáng thở phào một hơi.

Mà khu vực khác, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, lại nhìn thấy một tia máu màu đen vô hình, rót vào trong từng tế bào.

Loại lực lượng âm trầm này, xuyên suốt linh hồn và vật chất, công kích linh hồn cũng không hiệu quả với nó.

Nhân lúc lực lượng ý chí vẫn còn duy trì tại cấp bậc Vương Giả, Triệu Phong vội vàng nhanh chóng phi hành.

Hai tháng sau…

Một đạo quang ảnh Phong Lôi ảm đạm, tiến vào một khối đại địa rộng lớn.

Lúc tiến vào màng lực tràng, một vài Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh phụ cận, đều khẽ ồ lên một tiếng.

- Chỉ là Chân Linh Cảnh, vậy mà có thể xuyên qua Ngoại Vực.

Một lão giả Tiểu Đan Nguyên Cảnh, trên mặt lộ ra dị sắc.

Khối đại địa rộng lớn này, không phải là Đại Lục Vực, mà là một “Đại Đảo Vực” quy mô lớn, gọi là “Thiên Phong Đại Đảo Vực”, ở gần đây, còn có mười mấy cái Tiểu Đảo Vực cùng loại như Thanh Hoa Vực.

Vị trí của Thiên Phong Đại Đảo Vực rất tốt, tiếp cận Đại Đế, nối liền với bốn phương thủy vực, nằm trong phạm vi thống trị của Vương triều.

Theo truyền thuyết.

Đại Đảo Vực này, là do một Vương hầu thuộc Đại Càn Vương triều thống trị.

Vụt...

Một lão giả khô gầy chừng bảy mươi tuổi, trên người chập chờn lưu quang Phong Lôi, tiến vào Đại Đảo Vực ở gần Nam Lâm Hải.

Lão giả bảy mươi tuổi này, vẻ mặt có vài phần giống với Triệu Phong lúc còn trẻ.

Meo meo…

Một đầu tặc miêu lông xám bạc, đứng trên vai lão giả bảy mươi, hưng phấn vung động móng vuốt.

- Tiểu Tặc Miêu, ta đã rơi xuống tình thế như vậy, ngươi còn hưng phấn cái gì nữa?

Trên mặt Triệu Phong đầy vẻ buồn bực.

Thọ nguyên và khí lực sinh mệnh của hắn, đã suy yếu hơn chín thành.

Mà tu vi cũng đã rơi xuống cấp độ Chân Linh Cảnh, hơn chín thành ý chí Đại Đế, đều đã lâm vào ngủ say.

- Không kịp tiến vào Đại Lục Vực nữa rồi. Xem ra chỉ có thể buông tay đánh cuộc một phen.

Triệu Phong thở dài một tiếng.

Còn may.

Trước đó, hắn đã đem Cổ Thiết Giới Chỉ và những dị bảo quý hiếm thu vào trong không gian mắt trái.

- Đi!

Thân thể và linh hồn của Triệu Phong, dưới ngọn lửa Phong Lôi thiêu đốt, đã hóa thành một đống tro tàn.

Ô...ô...ô...n...g!

Khí lực sinh mệnh và linh hồn chân nguyên đều bị thiêu đốt tận, sinh ra một luồng lực lượng to lớn.

- Thần Mâu xuất thể!

Một cái đồng tử màu tím trong suốt như lưu ly, vô cùng sinh động, hư ảnh trông như thực chất, lấy tốc độ cực hạn siêu việt Đại Đế, tiến vào không gian Vực Nội.

Ầm…

Khí lực, chân nguyên, hồn lực, sinh mệnh của Triệu Phong, đều tan thành mây khói.

Cùng tan thành mây khói, còn có lực lượng Vong Ngữ Trớ Chú.

- Vụt…

Một tia máu đen, biến thành hư vô ngay tại chỗ, hòa tan vào thời không Luân Hồi.

Thần Linh Nhãn và Lôi lực Thần Kiếp của Triệu Phong là cấm khu, lực lượng Vong Ngữ Trớ Chú, không có khả năng ăn mòn.

Bằng không.

Cho dù Triệu Phong bỏ qua thân thể, cũng không thoát khỏi Vong

Ngữ Trớ Chú.

- Dựa theo phương pháp thứ ba, kim thiền thoát xác, cuối cùng cũng thoát khỏi Vong Ngữ Trớ Chú…

Triệu Phong thở dài một hơi.

Dưới trạng thái Thần Mâu xuất thể, cảm quan của hắn rất mạnh, trong nháy mắt đã vượt qua phương viên mấy vạn dặm.

Cùng lúc đó.

Tại trong một khu rừng sâu tĩnh mịch cổ xưa.

- Các ngươi là ngươi mà Ân gia phái đến…

Một thần niệm sắc mặt tái nhợt, tay cầm nửa thanh Đoạn Đao, miễn cưỡng chống đỡ thân thể.

Bên cạnh hắn, còn có thi thể của một yêu thú hổ báo, tu vi đạt tới cấp bậc Chân Linh Cảnh.

- Triệu Phong, ngươi là thiên tài mấy ngàn năm mới xuất hiện của Triệu gia, bây giờ lại gia nhập “Vạn Thánh Tông”, mới mười bốn tuổi đã đột phá Chân Linh Cảnh. Đối với Ân gia chúng ta mà nói, chính là một uy hiếp tiềm ẩn to lớn.

- Hắc hắc, nếu không phải ngươi mạo hiểm tiến vào “Vô U Lâm”, chúng ta cũng không có được cơ hội này.

Vài thân ảnh mang mặt nạ, dáng vẻ âm lãnh đắc ý mà nói.

Một người trong đó, tu vi thậm chí đạt tới Chân Chủ Cấp.

- A…

Thiếu niên Triệu Phong hét thảm một tiếng, bị nam tử hắc y mang mặt nạ, một chưởng đánh bay.

- Đại nhân, tiểu tử này tắt thở rồi.

- Không tốt, dường như có đệ tử của “Vạn Thánh Tông” đang tiếp cận.

Một lão giả cầm đầu, lập tức hạ lệnh rút lui.

Vụt...

Đúng lúc này, một đạo thiểm điện tàn phong màu tím, từ trên khoảng không của Vô U Lâm, lướt qua.

Một màn không thể tin nổi xuất hiện.

Tên thiếu niên gọi là Triệu Phong kia, vốn dĩ đã chết đi, lúc này mắt trái đã biến thành màu tím, trên người xuất hiện một luồng ý chí thần quang kinh người, sau đó nhanh chóng thu liễm lại.

Chương 764: Triệu Phong, Triệu Phong

- Thiên Phong Vực bắc bộ… Vân Lĩnh Triệu tộc… Triệu Phong?

Trong đầu Triệu Phong, xuất hiện ký ức của một thần niệm xa lạ.

Lúc này, Hồn Hải tử sắc đang hấp thu từng mảnh ký ức nhỏ của linh hồn tàn phách.

Trùng hợp chính là, thần niệm này cùng tên cùng họ với Triệu Phong.

Với năng lực khống chế Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, rất nhanh đã chiếm được quyền khống chế thân thể này.

- Không tốt! Tạng phủ bị vết thương trí mạng, mất máu quá nhiều…

Sắc mặt Triệu Phong khẽ biến.

Mặc dù hắn đoạt xá trọng sinh, nhưng trước khi đoạt xá, thân thể của thiếu niên này cơ bản đã tử vong rồi.

Như vậy cũng có lợi, đó là Triệu Phong sẽ không quá áy náy. Dù sao đi nữa, cho dù hắn không lấy thân thể này thì thiếu niên gọi là Triệu Phong, vẫn phải chết.

Lúc này.

Triệu Phong vận chuyển một tia lực lượng ý chí không đến một phần mười, đem toàn bộ miệng vết thương trên cơ thể ngưng kết, trọng

tân kích phát lại sức sống trong cơ thể.

Bởi vì thân thể này sắp chết, nhưng khí cơ sinh mệnh lại không bị diệt sạch, cho nên toàn bộ quá trình cũng có thể xem như thuận lợi.

Thân thể này, vẫn tương đối thích hợp, Triệu Phong cũng không muốn đi tìm một cái thi thể khác.

Tiếp đó.

Triệu Phong phải xác định một chuyện rất trọng yếu.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, mơ hồ kiểm tra toàn thân và linh hồn một lượt.

- Phù… Hoàn hảo… Vong Ngữ Trớ Chú đã bị diệt hoàn toàn rồi.

Triệu Phong thở phào một hơi,

Hắn sử dụng phương pháp kim thiền thoát xác, chỉ có thể giữ lại cấm khu Thần Linh Nhãn, còn lại quá nửa Hồn lực và nhục thể, đều đã bị Vong Ngữ Trớ Chú ăn mòn rồi.

Thường thường, có ba loại phương pháp trọng sinh.

Loại thứ nhất, đoạt xá trọng sinh.

Loại phương pháp này, tương đối đơn giản, nhưng tính mạo hiểm rất lớn.

Loại thứ hai, “Tích Huyết Trọng Sinh”.

Phương pháp mà Bán Thần ấu đồng sử dụng, tương đối cao cấp,

chỉ có thể làm được dưới tình huống có ý chí lực lượng rất mạnh làm trụ cột.

Loại thứ ba, đó là Luân Hồi trọng sinh.

Có thể khống chế hoặc giữ lại ký ức hay không, cũng rất khó nói. Nếu như vận khí tốt, trọng sinh trên người đệ tử thế gia siêu cấp, có huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng. Nếu vận khí kém, sẽ trọng sinh lên người heo chó.

Nhưng loại phương pháp này, nếu như có thể nắm giữ trong tay, thì chính là hoàn mỹ nhất.

Nói một cách tương đối.

Phương pháp mà Triệu Phong áp dụng, là “cấp thấp” nhất, nhưng dù sao thì đây cũng làp hương pháp duy nhất mà hắn có thể áp dụng.

“Tích Huyết Trọng Sinh” chính là một thần thông cao minh. Triệu Phong không làm được, thậm chí ngay cả Tử Vong Đại Đế, cũng không nhất định có thể thi triển.

Mạnh như Bán Thần ấu đồng, vào thời kỳ Bán Thần đỉnh phong, “Kim Khôn Thánh Thể” đạt tới cấp bậc rất cao, mới có khả năng tu luyện thành công “Tích Huyết Trọng Sinh”.

Hơn nữa.

Phương pháp “Tích Huyết Trọng Sinh” này, lại không thích hợp với Triệu Phong.

Bởi vì, huyết nhục của hắn, không thể ngăn cản lực lượng của Vong Ngữ Trớ Chú, một khi hắn “Tích Huyết Trọng Sinh”, lực lượng của

Vong Ngữ Trớ Chú sẽ tiếp tục kế thừa lên hắn.

Ngược lại, phương pháp cấp thấp như “đoạt xá trọng sinh”, hay còn gọi là mượn xác hoàn hồn này, chính là thích hợp với Triệu Phong nhất.

- Thân thể này vẫn còn rất trẻ tuổi, vừa mới đột phá Chân Linh Cảnh không lâu, rất thích hợp.

Triệu Phong kiểm tra một phen, cảm thấy vô cùng hài lòng.

Nếu như thực lực của mục tiêu quá mạnh, vậy thì cũng sẽ không thích hợp với Triệu Phong.

Không phải Triệu Phong không nghĩ tới chuyện đoạt xá của mục tiêu mạnh mẽ.

Mà là muốn ngăn cản Vong Ngữ Trớ Chú, Triệu Phong phải bỏ qua chín thành lực lượng lực lượng linh hồn, thậm chí bỏ qua nhục thể. Chỉ có thể bằng vào không đến một thành ý chí linh hồn, không có khả năng cướp lấy thân thể của mục tiêu đã ngoài cấp bậc Vương Giả.

Cho dù mục tiêu là Đan Nguyên Cảnh, e rằng cũng sẽ giãy dụa chống trả.

Nếu như là cấp bậc Chân Linh Cảnh, vậy thì lại rất dễ dàng.

Chủ nhân của thân thể này vừa mới khí tuyệt bỏ mình, cũng giúp Triệu Phong bớt đi không ít phiền toái.

Giờ khắc này.

Trong lòng Triệu Phong lại thở phào một hơi.

Thứ nhất, Vong Ngữ Trớ Chú đã được hóa giải.

Thứ hai, tư chất của thân thể này, mạnh hơn thân thể kiếp trước rất nhiều, thích hợp cho việc trùng tu “Kim Khôn Thánh Thể” và “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết”.

Điều đáng tiếc duy nhất chính là huyết mạch Huyền Băng Lân tộc, không thể tiếp tục kế thừa.

Nhưng trên thế gian này, làm gì có chuyện thập toàn thập mỹ.

Tiếp đó.

Triệu Phong bắt đầu tiêu hóa những mảnh vụn ký ức mà thân thể này lưu lại.

Chủ nhân của thân thể này tên là “Triệu Phong”. Xuất thân từ một gia tộc trung đẳng trong Đại Đảo Vực, còn gọi là Vân Lĩnh Triệu tộc.

Tại Vân Lĩnh Sơn, cùng tồn tại với Triệu tộc, còn có một thế gia là “Ân gia”, kết thù kết oán rất sâu, cạnh tranh kịch liệt.

Mà “Triệu Phong” kia, lại là thiên tài tuyệt đỉnh trong mấy ngàn năm qua của Triệu tộc, thậm chí trong đợt khảo hạch Tông phái nửa năm trước, đã thành công gia nhập “Vạn Thánh Tông”.

Ngày xưa, Vạn Thánh Tông tại Vương triều Đại lục, chính là một Tông phái Tam Tinh huy hoàng cường thịnh.

Mặc dù hiện nay, Vạn Thánh Tông đã rơi xuống Nhị Tinh, nhưng nội tình vẫn rất sâu dày, truyền thừa xa xưa, hơn xa một vài cường Tông

Nhị Tinh nhập trú Chân Vũ Thánh Địa.

Điều này không thể nghi ngờ, đã khiến Ân gia cảm thấy kiêng kỵ bất an.

Vừa đúng lần này.

“Triệu Phong” cùng với đệ tử Tông môn, cùng nhau chấp hành nhiệm vụ, bởi vì tính cách của hắn quái gở, cho nên quan hệ với đồng môn cũng không tốt lắm, do đó mới hành động một mình, kết quả là bị Ân gia tìm được cơ hội.

- Có ý tứ, thân thể này là tư chất Địa Linh Thể thượng phẩm, còn có cả một loại huyết mạch truyền thừa. Cha mẹ hắn đều đã chết, từ nhỏ là cô nhi, cùng gia gia sống nương tựa.

Triệu Phong sau khi xâm nhập, mới biết được rất nhiều tin tức thú vị.

Trong đó bao gồm, thân thể này còn có một “vị hôn thê” được gia tộc đính hôn. Mà đối tượng còn là người thuộc đại gia tộc thế lực cường đại.

Có thể nói, kẻ này gánh vác hi vọng rất lớn của Vân Lĩnh Triệu tộc.

- Nếu như ta đã kế thừa thân thể này, vậy thì ta sẽ giúp ngươi hoàn thành tâm nguyện lúc còn sống… Ách, đương nhiên, ngoại trừ vị hôn thê kia…

Khóe miệng Triệu Phong, nhếch lên một nụ cười nhạt.

Thân thể của thiếu niên này, diện mạo khá là tuấn tú, còn hơn cả Triệu Phong của kiếp trước. Khuyết điểm duy nhất, chính là tính cách rất quái gở.

Vụt vụt vụt...

Đúng lúc này, cách đó không xa, chợt truyền đến âm thanh phá không.

- Triệu Phong sư đệ!

- Triệu sư đệ bị thương thật nghiêm trọng! Vạn sư muội, mau trị liệu cho hắn…

Tổng cộng có năm sáu đệ tử, đều là thiếu nam thiếu nữ, tu vi thấp nhất cũng là Chân Linh Cảnh.

Người cầm đầu là một thanh niên huyền y, trên mặt lộ vẻ dị sắc.

Hắn chính là đội trưởng của nhiệm vụ lần này, tu vi đạt tới Chân Chủ Cấp.

Triệu Phong nằm trên mặt đất, một nữ hài mặc lam thường, khí chất ôn nhu điềm tĩnh, thi triển công pháp Thủy hệ, đang trị liệu cho hắn.

Triệu Phong kiểm tra trong ký ức.

Tin tức về những đệ tử đồng môn này, rất nhanh hiện ra trong đầu.

Thanh niên huyền y kia, chính là Quảng sư huynh, tên là Quảng Điền, thuộc hàng đệ tử trung tâm, nhân mạch cũng không tệ.

Còn nữ hài lam thường ôn nhu điềm tĩnh này, tên là Vạn Dung, tu vi cũng đạt tới Chân Huyền Cấp.

Trong đáp người.

Tu vi của “Triệu Phong” là thấp nhất, đó là vì hắn còn nhỏ tuổi, cũng chỉ mới gia nhập Tông môn được một thời gian ngắn.

Trong ký ức, mười đại đệ tử chân truyền của Vạn Thánh Tông, tu vi toàn bộ đều ngoài Đan Nguyên Cảnh, Đại Đan Nguyên Cảnh cũng có hai ba người.

Phân cấp đệ tử của Vạn Thánh Tông, là đệ tử ngoại tầng, đệ tử trung tâm, đệ tử chân truyền.

- Thật kỳ quái, Triệu sư đệ bị vết thương trí mạng như vậy, không ngờ vẫn có thể giữ được một mạng.

Vạn sư tỷ mặc Lam Thường, lúc chữa trị, cảm thấy có phần ngoài dự liệu.

Thân thể của Triệu Phong, bị thương thế tổn hại đến tạng phủ tâm mạch, tổn thương rất nghiêm trọng.

Thế nhưng, miệng vết thương trí mệnh đã đóng lại, không còn mất máu nữa.

Trong quá trình trị liệu, Vạn sư tỷ còn cho Triệu Phong ăn vào một viên linh đan trị thương trân quý.

Triệu Phong âm thầm vận chuyển lực lượng ý chí, khiến cho dược hiệu phân bố đều ở khắp bộ vị bị trọng thương, phối hợp với Vạn sư tỷ trị liệu.

Một lát sau…

Thương thế của Triệu Phong, đã lành được bảy tám phần.

- Tốt lắm.

Triệu Phong vỗ vỗ bụi đất trên người, vẻ mặt thản nhiên, đánh giá xung quanh một lượt.

Vạn sư tỷ ôn nhu kia, không khỏi lộ ra một tia cổ quái.

“Triệu Phong” lúc này, khiến nàng có một loại cảm giác khác xa trước kia.

Thanh niên huyền y gọi là “Quảng sư huynh” thoáng nhíu mày, trong mắt xẹt qua một tia âm lãnh.

- Triệu sư đệ! Lần nào ngươi cũng cố chấp như vậy, không phải lần nào cũng có vận khí tốt, may mắn nhặt lại được cái mạng đâu.

Quảng sư huynh cũng không hỏi thăm nguyên nhân Triệu Phong bị thương.

Bên cạnh có một Yêu thú Chân Linh Cảnh, Triệu Phong đã chiến đấu với bọn chúng, vị vậy trên người cũng bị thương nặng.

Chỉ có Vạn sư tỷ phụ trách chữa thương, mới nhìn ra được một vài manh mối.

Trong lúc nói chuyện, Quảng sư huynh chất vấn rất nặng lời.

Triệu Phong không nói gì, trong mắt mơ hồ xẹt qua một tia lãnh ý và khinh thường nhàn nhạt.

Lấy năng lực phân tích và nhìn thấu tình huống của hắn, không khó để nhìn ra, lần này tách rời khỏi đội ngũ, lại bị Ân gia tập kích, chắc

chắn không thoát khỏi liên quan với Quảng sư huynh này.

Trong lúc làm nhiệm vụ.

Quảng sư huynh và Triệu Phong trước kia, thường phát sinh tranh chấp, Triệu Phong tính cách quái gở, vì vậy từ đầu đến cuối đều hành động một mình.

Thế nhưng.

Theo Triệu Phong được biết, Quảng sư huynh này trong vòng tròn đệ tử của Tông môn, nhân duyên rất tốt, kết giao rất nhiều bằng hữu.

Mà lần hành động này, Quảng sư huynh lại phát sinh tranh chấp với Triệu Phong có tính cách quái gở.

Trùng hợp là sau khi Triệu Phong tách khỏi nhóm, đã lọt vào sự tập kích của Ân gia.

Nếu không phải Vạn sư tỷ không đành lòng nhìn Triệu Phong tách rời đội ngũ, e rằng còn không thể tìm thấy thi thể nguyên vẹn của Triệu Phong.

- Vạn sư tỷ, ta nợ ngươi một cái nhân tình.

Triệu Phong cũng không để ý đến Quảng sư huynh, thoáng cười một cái, khẽ gật đầu với Vạn Dung sư tỷ.

- Ngươi… Đúng là kẻ không biết tốt xấu.

Quảng sư huynh tức giận vung tay áo.

Meo meo…

Đúng lúc này, một con mèo nhỏ lông xám bạc, từ một góc rừng cây, nhẹ nhàng nhảy đến.

- Con mèo nhỏ thật đáng yêu.

Ánh mắt Vạn sư tỷ lóe sáng, lộ ra một tia yêu thích.

Con mèo nhỏ này, thần thái kiêu ngạo, tròng mắt đen nhánh như hai viên bảo thạch, tặc nhãn cực kỳ linh động, hiểu rõ nhân tâm.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu nhẹ nhàng nhảy một cái, hạ xuống trên vai Triệu Phong, thân thiết cọ vào người ngắn.

- Tiểu Tặc Miêu.

Triệu Phong đưa tay vuốt lông nó, trên mặt đầy vẻ vui mừng.

Nhân sinh thay đổi, cảnh còn người mất.

Nhưng ý chí linh hồn của một người, mới là trung tâm chân chính, nhục thân chẳng qua chỉ là một cái túi da mà thôi.

Đối với Triệu Phong hoặc là Tử Vong Đại Đế mà nói, ý chí linh hồn, mới là căn nguyên thực sự, là thứ bất hủ.

Mặc dù đoạt xá trọng sinh, nhưng Triệu Phong vẫn là Triệu Phong.

Tiểu Tặc Miêu, vẫn trung thành với hắn như cũ.

- Con mèo này…

Trên mặt đám người Quảng sư huynh và Vạn Dung, đều lộ vẻ kinh ngạc.

Giờ khắc này, “Triệu Phong” khí định thần nhàn, trên người có một loại khí tràng không thể hình dung được.

- Quên nói với các người, đây là con miêu sủng mà ta mới thu phục trong “Vô U Lâm”.

Triệu Phong bổ sung.

Đám người Quảng sư huynh cũng không truy vấn nữa. Một con miêu sủng nho nhỏ, thoạt nhìn cũng không có bao nhiêu sức chiến đấu.

Cũng chỉ có loại người có tính cách quái gở như “Triệu Phong”, hoặc là đám nữ tử, mới lựa chọn những loại miêu sủng nhỏ bé đáng yêu mà sức chiến đấu yếu ớt này.

Dứt lời.

Một người một mèo, tiến sâu vào trong Vô U Lâm.

- Triệu Phong, ngươi muốn làm gì?

Quảng sư huynh quát lạnh một tiếng.

- Ta hành động một mình.

Triệu Phong nhẹ nhàng nói, ngay cả đầu cũng không quay lại.

- Triệu sư đệ! Sâu bên trong Vô U Lâm, có dấu vết của Yêu thú cấp bậc Tôn Giả, một mình hành động rất nguy hiểm.

Vạn Dung sư tỷ không đành lòng lên tiếng.

Đám người Quảng sư huynh lộ vẻ khinh thường, giống như đang nhìn “kẻ ngốc”.

- Kẻ này, vừa rồi hành động một mình,thiếu chút nữa đã bỏ mạng, vậy mà vẫn không chịu đổi tính.

Một tên đệ tử áo lam, cười lạnh một tiếng.

- Triệu sư đệ, nếu ngươi đã khư khư cố chấp như vậy, cũng không trách được người thủ lĩnh như ta a. Nếu ngươi không hoàn thành nhiệm vụ Tông phái, thân tử trong Vô U Lâm, cũng không liên quan gì đến ta.

Quảng sư huynh cười lạnh nói.

Cho dù Triệu Phong có thể bảo mệnh, với lực lượng của một mình hắn, e rằng cũng không hoàn thành xong nhiệm vụ Tông môn, sau khi trở về, quá nửa sẽ bị trách phạt nặng nề.

Thế nhưng.

Một người một mèo lại làm như không nghe thấy, vẫn tiến vào sâu trong Vô U Lâm.

Vạn sư tỷ ôn nhu điềm đạm, mắt nhìn thân ảnh rời đi, cảm thấy có chút hoang đường, bóng lưng bí ẩn đó tràn ngập mị lực trong truyền thuyết.

Chương 765: Âm Minh Điểu

Một người một mèo, đi sâu vào trong Vô U Lâm.

Triệu Phong có quyết định của bản thân. Một mình hành động mà nói, không dễ để lộ dấu vết, cũng phù hợp với tính cách quái gở của "Triệu Phong" trước kia.

Đây là điểm nhứ nhất.

Điểm thứ hai, Triệu Phong thử sau lần đoạt xá trọng sinh này, còn giữ lại bao nhiêu chiến lực.

Yêu thú cấp bậc Chân Linh Cảnh, Triệu Phong cũng không muốn ra tay.

Nhưng vẫn có một số yêu thú, lại ra tay với Triệu Phong.

Rầm rầm rầm…

Mấy cây đại thụ ở gần đó, đều bị một luồng lực lượng to lớn chấn nát.

Chỉ thấy, một đầu yêu ngưu toàn thân bùng cháy đốm lửa đỏ rực, đang hung hăng lao đến Triệu Phong.

- Yêu thú mới bước vào Chân Linh Cảnh?

Triệu Phong cũng không thèm nhìn, một tay vung lên, chân nguyên màu đỏ nhạt phóng ra, hóa thành một thanh viêm nhận cực kỳ ngưng

luyện, dài đến một hai trượng.

Phốc phốc…

Thân thể đầu Yêu ngưu khổng lồ kia, bị trực tiếp chặt đứt ngang, trái tim vỡ nát, khí tuyệt bỏ mình.

Sau khi giải quyết xong Yêu ngưu, Triệu Phong không nhanh không chậm, bước sâu vào trong Vô U Lâm.

Nghe nói.

Ở sâu trong Vô U Lâm này, thậm chí có một đầu yêu thú cấp bậc Đan Nguyên Cảnh, linh trí không tầm thường.

Thân ảnh Triệu Phong vừa rời khỏi nơi này không lâu.

Vụt vụt vụt...

Vài thân ảnh mang mặt nạ, nhanh chóng tiếp cận.

- Hỏa Diễm Man Ngưu, thực lực ngạo thị cùng cấp, lại bị một kích trí mạng.

Một lão giả cầm đầu, ánh mắt chợt lóe lên.

- Tiểu tử kia vừa mới ổn định thương thế, làm sao có thể làm được chuyện này?

- Không có chiến lực Chân Chủ Cấp, rất khó làm được chuyện này.

Vài nam tử mang mặt nạ, thấp giọng thảo luận, toàn bộ đều kinh ngạc bất định.

Bọn hắn cơ bản có thể loại trừ Triệu Phong, bởi vì vết thương trên người Hỏa Diễm Man Ngưu, cũng là thuộc tính Viêm lực.

- Hẳn là còn một người khác, mà ít nhất còn là Chân Chủ Cấp.

Lão giả cầm đầu, vẻ mặt khẳng định.

Vài nam tử đeo mặt nạ khác, đều cảm thấy hiếu kỳ.

- Đầu tiên, người vừa ra tay, căn bản không thèm thu nhặt thi thể của "Hỏa Diễm Man Ngưu". Thử nghĩ mà xem, nếu là Triệu Phong, linh kiện thi thể của Hỏa Diễm Man Ngưu, nhất là trái tim, có ích lợi rất lớn đối với người tu hành Viêm đạo.

Lão giả cười nói.

Lời này vừa nói ra, mấy người còn lại lập tức ào ào phụ họa.

Quả thật, nếu là Triệu Phong, không có khả năng bỏ qua thi thể của Hỏa Diễm Man Ngưu được.

- Đuổi.

Vài nam tử mang mặt nạ, đều căn cứ theo dấu chân, nhanh chóng đuổi theo Triệu Phong.

Sau thời gian nửa chén trà.

Thân hình một người một mèo, đã lọt vào tầm nhìn.

- Bốn phía không có người nào khác, lên!

Tổng cộng bốn năm nam tử mang mặt nạ, lấy lão giả kia cầm đầu, cấp tốc lao về phía Triệu Phong.

Dường như cảm ứng được, Triệu Phong đột nhiên quay đầu lại.

Quỷ dị chính là, thiếu niên kia tựa cười mà không phải người, nhìn về phía vài tên nam tử mang mặt nạ.

- Nụ cười kia…

Trong lòng lão giả máy động, cảm thấy một luồng bất an.

Thiếu niên trước mắt, mặc dù giống hệt “Triệu Phong”, nhưng lại khiến hắn có cảm giác giống như hai người.

- Ha ha ha… Tiểu bối, không ngờ ngươi đại nạn mà không chết, đáng tiếc là không có hậu phúc.

Vài nam tử mang mặt nạ, đều cười dữ tợn.

Lúc trước, thiếu niên kia bị bọn họ hành hạ cho đến chết, cho nên bây giờ vô cùng tự tin.

- Các ngươi, biết ta không chết?

Triệu Phong thoáng lộ ra dị sắc, nụ cười càng tươi hơn, chậm rãi vung tay một cái.

Phốc…

Vài đạo mũi nhọn viêm nhận ngưng luyện, trảm phá hư không, vang lên xen lẫn với âm thanh lôi minh kỳ dị.

- Cẩn thận.

Lão giả cầm đầu lập tức biến sắc.

Thế nhưng, Triệu Phong ra tay quá nhanh, mà trong ký ức mấy người kia vẫn còn lưu lại hình ảnh thiếu niên bi hành hạ đến chết.

- A a a…

Vài tiếng kêu thảm thiết truyền đến, bốn tên nam tử mang mặt nạ tu vi Chân Chủ Cấp hoặc Chân Huyền Cấp, đều bị chém thành hai đoạn, thân thể bị đối rụi.

- Ngươi… Ngươi không phải Triệu Phong.

Lão giả cầm đầu kinh hãi thất thanh, thủ đoạn thực lực như vậy, đã đạt tới Chân Chủ Cấp rồi.

Triệu Phong, tuyệt đối không đạt tới áo nghĩa ý cảnh như vậy.

- Nói, các ngươi làm sao mà biết ta chưa chết?

Triệu Phong lững thững bước đi như trong sân vắng, tiến thẳng đến chỗ lão giả.

Lão giả ngẩn ra, sau đó chợt giận dữ:

- Tiểu bối, cho dù thực lực của ngươi đạt tới Chân Chủ Cấp, nhiều lắm cũng chỉ ngang với ta mà thôi.

Dứt lời.

Trong tay lão giả xuất hiện một thanh Đoạn Đao phong cách cổ xưa,

chém xuống đường như sét đánh, sinh ra một luồng uy thế ý cảnh cường đại, mắt thường chỉ có thể nhìn thấy một trận sóng đao như kim lân.

Phốc phốc… Ầm…

Những cây đại thụ ở gần đó, trong nháy mắt đã bị chém thành tro bụi.

- Ồ? Không ngờ là mảnh vỡ Thần binh Địa cấp mà Tôn Giả đã từng sử dụng.

Triệu Phong cảm thấy hơi ngoài dự liệu.

Hiển nhiên, mảnh vỡ Thần binh Địa cấp này, chính là át chủ bài lớn nhất mà lão giả kia dựa vào.

Lão giả chợt có một loại trực giác rằng, Triệu Phong trước mắt không phải đơn giản, mang đến cho hắn một loại cảm giác bất an trực độ, không thể áp chế xuống được.

- Hừ!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, bước về phía trước từng bước.

Thoáng chốc, một luồng ý chí vô song tuyệt cường, quét ngang trời đất.

- A…

Đoạn Đao trong tay lão giả, đột nhiên rơi xuống đất, lúc này mới phun ra một búng máu.

Sắc mặt hắn trắng bệch, tâm thần trọng thương, bị một luồng lực lượng ý chí vô hình, áp bách giam cầm.

Mặc dù Triệu Phong chỉ có không đến một phần mười ý chí và hồn lực, nhưng nó cũng không phải là thứ mà Chân Chủ Cấp có thể đối kháng được.

- Lực lượng ý chí?

Lão giả không thể tin nổi, ý cảnh của đối phương, đã đạt tới trình độ mà hắn không thể nhìn thấu.

Vụt...

Một màn tay, hung hăng đánh lên đầu hắn.

- Sưu Hồn Thuật.

Trong mắt trái của Triệu Phong, chợt xuất hiện một tầng sương mù tử huyễn rực rỡ.

Thể xác và tinh thàn lão giả chấn động, trước mặt hồn lực và ý chí tuyệt cường của đối phương, hắn cản bản không có sức phản kháng.

- Quả nhiên.

Triệu Phong thu tay, bản thân đã có được đáp án.

Quả đúng như suy đoán của hắn.

“Quảng sư huynh” dẫn đội lần này, có vấn đề.

Lúc trước, Triệu Phong chết cũng là do Quảng sư huynh cố ý tranh chấp với hắn, sau đó Triệu Phong tách ra, cuối cùng bị chặn giết.

Còn lần thứ hai.

Cũng là Quảng sư huynh liên hệ với lão giả của Ân gia.

- Quảng Điền.

Triệu Phong khẽ đọc tên “Quảng sư huynh”, trong mắt lóe lên lệ mang.

Nếu như Triệu Phong đã mượn thân thể của “Triệu Phong” để trọng sinh, vậy thì nhất định phải báo thù hung thủ đã hại chết hắn, tận sức hoàn thành tâm nguyện của hắn.

Nhưng Quảng sư huynh là đệ tử chân truyền, sư tôn còn là Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Theo Triệu Phong được biết.

Vạn Thánh Tông vào thời kỳ đỉnh phong, đã từng là Tông phái Tam Tinh uy chấn Vực Nội.

Ngay cả ba đại Tông phái Nhị Tinh ở Quần Đảo vực Thiên Lô liên thủ, thì cũng không phải là cùng một cấp bậc với Vạn Thánh Tông.

Vạn Thánh Tông tuyệt đối là cường Tông Nhị Tinh đỉnh phong đáng chú ý.

- Cũng tốt, Tông phái như vậy, có thể giúp ta thu được càng nhiều tài nguyên hơn, đạt được hoàn cảnh tu luyện tốt hơn.

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Vụt...

Ý niệm của Triệu Phong chợt động, một cái Cổ Thiết Giới Chỉ xuất hiện trên ngón tay.

- Những tài nguyên này, cũng đủ giúp ta trùng tu đến Nửa bước Vương Giả rồi. Thế nhưng, nếu trên Vương Giả thì sẽ không đủ. Hơn nữa, “Kim Khôn Thánh Thể” là công pháp luyện thể, tiêu hao rất lớn. Còn “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết”, lại càng các loại tài nguyên thuộc tính…

Triệu Phong tính toán đại kế để bản thân trùng tu.

Tổng thể mà nói, thân phận như vậy, hoàn cảnh như vậy, đều thích hợp để hắn trùng tu.

Dần dần.

Triệu Phong đã đi sâu vào trong Vô U Lâm.

Ở đây, những yêu thú mà hắn gặp được, thực lực ngày càng mạnh hơn.

Yêu thú Chân Linh Cảnh ở đây cũng rất bình thường, ngẫu nhiên còn gặp cả yêu thú Chân Chủ Cấp.

Nhưng mà yêu thú này, còn chưa đến gần thì đã bị Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu, nhanh chóng giải quyết.

- Bên cạnh ta có Tiểu Tặc Miêu, cũng được xem là Vương Giả, hoàn toàn có năng lực tự bảo vệ mình. Nhưng mục tiêu của ta, là cấp độ

càng cao hơn.

Trong lòng Triệu Phong trở nên thông suốt.

Lúc này, hắn đã nhận biết được đôi chút chiến lực của bản thân sau khi đoạt xá trọng sinh rồi.

Đầu tiên, mặc dù ý chí linh hồn còn chưa đạt đến một phần mười thời kỳ đỉnh phong, nhưng so với Nửa bước Vương Giả, chỉ mạnh hơn chứ không kém thua.

Tiếp đó, lực lượng Thần Linh Nhãn của hắn vẫn còn tồn tại.

Bao gồm cả bảy tám trăm tia Lôi lực Thần Kiếp đã hấp thu trong Hồn Hải tử sắc, vẫn như cũ là đòn sát thủ của Triệu Phong.

- Mau bảo vệ quận chúa.

- Thật là xui xẻo, không ngờ lại gặp phải “Âm Minh Điểu” thần bí nhất trong Vô U Lâm.

Phía trước, chợt truyền đến vài đạo âm thanh xé gió.

Bước chân của Triệu Phong thoáng dừng lại, cảm thấy một luồng khí tức kỳ dị.

Chỉ thấy, một đầu dị diểu to lớn như bóng ma, toàn thân cánh chim bán trong suốt, phiếm động một tầng hư diễm u ám, đang truy đuổi ba nam một nữ.

Vụt...

Hư ảnh cự điểu kia, thân hình phảng phất như hư vô, xuyên qua đám

lá cây rừng, tốc độ nhanh như tia chớp.

Ba nam một nữ bị truy đuổi, đều là Đan Nguyên Cảnh, trong đó còn có một vị cấp bậc Tôn Chủ.

Còn thiếu nữ thì mặc trang phục màu tím tinh mỹ quý giá, ước chừng mười bốn mười lăm tuổi, dung nhan xinh đẹp, trên tiếu nhan trắng tuyết, ẩn lộ một loại khí tức cao quý.

Khiến Triệu Phong giật mình chính là, thiếu nữ này còn nhỏ tuổi, vậy mà không ngờ đã đạt tới tu vi Chân Huyền Cấp đỉnh phong, chỉ còn cách Chân Chủ Cấp nửa bước.

Có thể đoán được, thiếu nữ này, không chỉ có tư chất tuyệt đỉnh, mà xuất thân cũng rất cao quý.

Khiến Triệu Phong kinh ngạc chính là.

“Âm Minh Điểu” truy đuổi sau lưng, chỉ có tu vi Tiểu Đan Nguyên Cảnh, vậy mà lại có thể giết cho đội ngũ một vị Tôn Chủ, hai vị Tôn Giả, liên tục bại lui.

Phốc phốc phốc…

Cánh chim bán trong suốt của Âm Minh Điểu, cấp tốc chấn động, một luồng âm phong u ám, lập tức đánh về phía ba người.

- Công kích linh hồn, còn là hệ Tử Vong…

Triệu Phong liếc mắt một cái, đã nhìn ra manh mối.

Nói đơn giản chính là, Âm Minh Điểu này cùng một hệ thống với Tử Vong Đại Đế.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu vung động miêu trảo, làm ra vẻ khiêu khích, nhìn chằm chằm Âm Minh Điểu.

Triệu Phong cảm thấy, huyết mạch truyền thừa của đầu Âm Minh Điểu này có chút bất thường.

Phạch…

Âm Minh Điểu giận tím mặt, lao thẳng về phía Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu.

- Tiểu Tặc Miêu, ngươi nói gì với con chim đó thế?

Sắc mặt Triệu Phong thoáng rung động.

Âm Minh Điểu có chiến lực cấp Thái Cổ, còn là hệ Tử Vong đặc thù.

Tuy nói vậy.

Nhưng Triệu Phong cũng không chậm trễ, mái tóc đen, bỗng nhiên hóa thành màu tím nhạt.

Bất chợt.

Hắn đưa lưng về phía ba nam một nữ đang bỏ chạy, cánh tay nâng lên, mắt trái màu tím, dừng lại trên người Âm Minh Điểu.

Một màn quỷ dị xuất hiện.

Sau khi Âm Minh Điểu tiếp cận Triệu Phong, bỗng nhiên cứng đờ,

trên mặt lộ vẻ giãy dụa.

- Ồ?

Ba nam một nữ đang bỏ chạy, đột nhiên phát hiện Âm Minh Điểu bỏ qua bọn họ, sau đó bay về phía một thiếu niên.

Thiếu niên kia đưa lưng về phía bọn họ, mái tóc màu tím lưu ly trên đầu như mộng ảo, mơ hồ có thể thấy được gương mặt tuấn mỹ bất phàm.

- Làm sao có thể.

Cường giả cấp bậc Tôn Chủ cầm đầu, đột nhiên lộ vẻ kinh ngạc.

Chỉ thấy.

Lúc đầu Âm Minh Điểu kia tiếp cận Triệu Phong, cánh chim như bóng ma đã nhanh chóng thu nhỏ lại, hóa thành một con chim lớn chừng bàn tay.

Con chim này hạ xuống bên cạnh Tiểu Tặc Miêu, phân biệt đứng hai bên vai Triệu Phong, dáng vẻ vô cùng hòa thuận.

Vừa rồi, Âm Minh Điểu còn hùng hổ, nay đã lộ vẻ vô cùng nhu thuận với Triệu Phong.

- Thiên Phong Đại Đảo Vực, không ngờ lại xuất hiện Tuần Thú Sư cao minh như vậy. Âm Minh Điểu là giống chim quý hiếm, thuộc loại linh hồn hệ Tử Vong, gần như là không thể thuần hóa.

Thiếu nữ cung trang màu tím, đột nhiên lộ vẻ kinh ngạc vô cùng.

Càng không thể tin nổi chính là, Tuần Thú Sư kia còn rất trẻ tuổi.

Nàng rất muốn nhìn rõ mặt của thiếu niên tóc tím kia, nhưng lại không thành công.

Mấy người, vừa định tiến đến gần bắt chuyện.

Phạch…

Âm Minh Điểu đột nhiên hóa thành thân hình to lớn hơn hai mươi trượng, cánh chim chấn động, mang theo Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu, thoáng cái bay lên khỏi u lâm, xẹt qua bầu trời.

Chương 766: Ngũ Hành Phong Lôi Quyết

Ba nam một nữ, nhìn theo Triệu Phong cưỡi “Âm Minh Điểu” bay vút đi, vẻ kinh ngạc trên mặt còn chưa tan.

Tốc độ phi hành của Âm Minh Điểu, khiến ba người không thể đuổi theo kịp.

- Tuần Thú Sư trẻ tuổi lại cao minh như thế, đáng tiếc là không kịp làm quen…

Thiếu nữ xinh đẹp, nhìn theo hướng Âm Minh Điểu rời đi, trên mặt có một tia tiếc nuối.

Có thể dễ dàng thuần hóa Âm Minh Điểu hệ linh hồn Tử Vong, e rằng khắp toàn bộ Thiên Phong Đại Đảo Vực này, cũng không tìm ra mấy người làm được.

Huống chi, Tuần Thú Sư này, còn là một thần niệm tuấn mỹ trẻ tuổi.

Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh cầm đầu, mỉm cười nói:

- Với tài hoa kiệt xuất của thiếu niên đó, chỉ cần còn ở Thiên Phong Đại Đảo Vực ngày nào, tin rằng ngày sau vẫn còn cơ hội gặp mặt.

Nghe thấy lời này, mấy người đều gật đầu tán thành.

Là vàng thì sớm muộn cũng có ngày tỏa sáng, thiếu niên kia tài hoa như vậy, tất sẽ nổi tiếng khắp Đại Đảo Vực này.

Cùng lúc đó.

Cách vị trí ba nam một nữ chừng mấy chục dặm, có một hộ vệ thần bí như bóng ma đang ẩn nấp.

Hai gã hộ vệ này, tu vi khí tức, đều đạt tới Nửa bước Vương Giả.

- Thực cổ quái, thiếu niên kia rõ ràng là cấp bậc Chân Linh Cảnh, vậy mà lại tản mát ra linh hồn chấn động huyền diệu, lại còn dễ dàng hàng phục “Âm Minh Điểu” nữa.

Một hộ vệ trong đó, tấm tắc lấy làm kỳ quái.

- Nhiệm vụ của chúng ta là âm thầm bảo hộ quận chủ. Thiếu niên cổ quái này, không cần chúng ta phải quan tâm.

Một hộ vệ khác, vẻ mặt không hề thay đổi.

Giữa bầu trời.

Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu, cưỡi trên lưng Âm Minh Điểu, xuyên qua mấy ngàn dặm trên khoảng không Vô U Lâm.

- Tốc độ của Âm Minh Điểu, thật sự không tệ. Nếu không phải trong linh hồn của ta có Lôi lực Thần Kiếp, e rằng cũng không dễ dàng thu phục được nó.

Triệu Phong không khỏi tán thưởng.

Phải biết rằng, lúc hắn còn sống đã tu luyện “Phong Lôi truyền thừa”, có được tốc độ hàng đầu trong hàng ngũ Đại Đế.

Có thể được Triệu Phong đánh giá là “không tệ” tại phương diện tốc độ, có thể thấy được tốc độ của Âm Minh Điểu nhanh như thế nào.

Đương nhiên.

Tốc độ của loài chim này dù nhanh, nhưng cũng có khuyết điểm, đó là lực tải trọng kém xa những phi cầm khác.

Bởi vì thân thể của Âm Minh Điểu, chỉ có một phần được vật chất hóa, còn phần còn lại, là ở trạng thái hư diễm linh hồn, cho nên trọng lượng vô cùng nhẹ.

Chính bởi vì thế, Âm Minh Điểu có thể thu nhỏ phóng lớn, thậm chí là ẩn thân.

Đối với Triệu Phong ở giai đoạn hiện tại mà nói, con chim này là một tọa kỵ kiêm đả thủ không tệ.

Âm Minh Điểu là loài chim thuộc hệ linh hồn hiếm thấy, hơn nữa tốc độ siêu việt, khó trách lại khiến Triệu Phong không tiếc mạo hiểm mà thu phục nó.

Lúc thu phục Âm Minh Điểu, Triệu Phong cũng cảm ứng được ở gần đó có hai tên Nửa bước Vương Giả.

Đó là lý do lúc hắn ra tay, đã tận lực thu liễm khí tức.

- Trước khi trở lại Vạn Thánh Tông, hoàn thành nhiệm vụ Tông môn trước đã.

Triệu Phong thoáng nghĩ đến một chuyện.

Lần này, Triệu Phong và vài tên đệ tử trung tâm, hợp thành tổ đội ra

ngoài hoàn thành nhiệm vụ.

Nhiệm vụ yêu cầu, trong thời gian quy đình, thu được vài loại tài liệu linh kiện của yêu thú.

Thực lực của những loại yêu thú này đều không tầm thường, một hai Chân Nhân Cấp bình thường, rất khó hoàn thành nhiệm vụ.

Nửa ngày sau.

Triệu Phong thoải mái hoàn thành vượt mức nhiệm vụ, cưỡi “Âm Minh Điểu” trở về sơn môn.

Trong tầm mắt.

Một dãy núi nguy nga, ẩn hiện trong mây mù, chập chờn một tầng hào quang váng óng, cùng Thái Cổ Kim Ô Liệt Nhật, chiếu rọi lẫn nhau.

Vụt... Vụt...

Trên khoảng không của đám mây mù, thỉnh thoảng có vài quang ảnh phá không xuất hiện, các loại linh sủng tọa kỵ, nhìn mãi mà quen mắt.

Cường giả Đan Nguyên Cảnh chí tôn đỉnh phong tại một số Vực Nội, vậy mà ở trên bầu trời của Vạn Thánh Tông, lại không tính là hiếm có.

- Ồ?

Âm Minh Điểu của Triệu Phong, ở giữa không trung, khiến một số cao nhân trong Tông môn đều chú ý.

Âm Minh Điểu là loại chim quý hiếm, mặc dù đối với Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, thậm chí là Nửa bước Vương Giả, cũng khó có được.

Ngoài ra, Âm Minh Điểu trưởng thành, khó khăn hơn những phi cầm linh sủng khác rất nhiều.

Giữa không trung, một vài cường giả Đan Nguyên Cảnh, ánh mắt nóng rực, nhìn về phía Âm Minh Điểu của Triệu Phong.

Triệu Phong vẫn không đổi sắc.

Đang ở tại Tông môn, hắn cũng không tin có kẻ dám cậy mạnh cướp đoạt tọa kỵ của hắn.

Triệu Phong trùng tu thân phận mới, cho nên cũng không định hạ thấp bản thân.

Đề cao bản thân một chút, thì mới có thể hưởng thụ được càng nhiều tài nguyên đặc thù trong Vạn Thánh Tông.

Vạn Thánh Tông, trong một ngôi đền cao lớn.

Một vài đệ tử trong Tông môn, đều đang xếp hàng, giao phó nhiệm vụ.

- Triệu sư đệ?

Vài âm thanh kinh ngạc, từ đại điện truyền đến.

Ngọn nguồn của thanh âm này, đến từ chỗ đội ngũ mấy người Quảng sư huynh, Vạn sư tỷ.

Nghe tiếng, Triệu Phong chậm rãi đi tới.

Dù sao thì nhiệm vụ Tông môn này, cũng là do tiểu đội cùng tiếp nhận, mỗi người đều có số định mức nhất định.

Quảng sư huynh nhìn Triệu Phong bình yên trở về, trong mắt lóe lên một tia kinh dị.

- Triệu sư đệ!

Quảng sư huynh rất nhanh che giấu cảm xúc bản thân, chính nghĩa mà nói:

- Bởi vì ngươi cứ khư khư cố chấp, thoát ly đội ngũ. Nên lần giao trả nhiệm vụ này, không có phần ngạch của ngươi.

Dựa theo tình huống bình thường, Triệu Phong chỉ cần đi theo tiểu đội, sau toàn bộ hành trình, có thể nhận được một số định mức nhất định.

Chẳng qua.

Hắn giữa đường rời khỏi đội ngũ, lĩnh đội có quyền loại bỏ số định mức của hắn.

Trên thực tế.

Lúc trước, Triệu Phong ở trong nhiệm vụ đoàn đội cũng không phải bỏ công lao gì, cho nên cũng không hề oan uổng.

- Về việc này, ta sẽ phản ánh lại với nghi trượng đại nhân.

Quảng sư huynh mỉm cười.

Lúc này.

Vừa vặn đến lượt tiểu đội của Quảng sư huynh đi giao trả nhiệm vụ. Triệu Phong cũng đi vào theo.

Trong một tòa phân điện.

Tiểu đội của Quảng sư huynh, bắt đầu giao trả nhiệm vụ.

Chịu trách nhiệm kiểm tra khảo hạch, là một lão giả tinh thần quắc thước, tu vi cao tới Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

- Phàn nghi trượng, đây là tài liệu của tiểu đội chúng ta, nhưng có một gã đội viên tên là Triệu Phong, đã thoát ly đội ngũ…

Quảng sư huynh chính nghĩa không từ, nghiêm giọng nói.

- Hừ! Loại người không có ý thức đoàn đội như vậy, làm sao có thể làm đệ tử trung tâm được, lão hủ thấy, loại tình huống này, phải xử trí thật nghiêm.

Sắc mặt Phàn nghi trượng trở nên nghiêm khắc.

Quảng sư huynh xuất thân là môn hạ Vương Giả, Phàn nghi trượng tự nhiên sẽ nể mặt.

- Ngươi chính là Triệu Phong sao? Nhiệm vụ lần này, số định mức nhiệm vụ của ngươi đâu?

Ánh mắt Phàn nghi trượng, rơi xuống trên người Triệu Phong.

Đối với thiếu niên tên là “Triệu Phong” này, Phàn nghi trượng cũng

có ấn tượng nhất định, trong khảo hạch Tông môn lần trước, thành tích tương đối nổi trội xuất sắc.

Chẳng qua, tư chất Địa Linh Thể tại Vương triều Đại lục, cũng không phải là đặc biệt kinh thế hãi tục.

Dù sao đi nữa, thành tựu của một người, ngoại trừ tư chất ra, còn bao gồm các phương diện như ngộ tính, ý chí, cần cù,…

Trừ phi là tư chất đạt tới trình độ Thiên Linh Thể như Nam Cung Thánh.

Dù sao đi nữa, nếu trong hai năm tiếp theo, Triệu Phong biểu hiện xuất sắc, sẽ có hi vọng nhất định, trở thành môn hạ của Vương Giả.

Phốc…

Vẻ mặt Triệu Phong không hề thay đổi, một tay vung lên, một đống tài liệu linh kiện yêu thú, phủ kín trước mặt Phàn nghi trượng.

Cái gì?

Mấy người ở đây, ánh mắt đều đờ ra, gắt gao nhìn chằm chằm đống tài liệu kia.

Những linh kiện yêu thú này, tất cả đều là tài liệu mà nhiệm vụ yêu cầu.

- … Vượt mức gấp hai lần, hoàn thành nhiệm vụ. Đây là do một mình ngươi làm sao?

Phàn nghi trượng hơi có chút thất thần.

Nói cách khác.

Một mình Triệu Phong đã hoàn thành gấp đôi yêu cầu của nhiệm vụ đoàn đội.

Chẳng những vậy.

Tài liệu mà Triệu Phong thu hoạch, bất kể là cường độ hay chất lượng đều cực cao, vượt qua yêu cầu của nhiệm vụ.

Phàn nghi trượng cẩn thận kiểm kê xong, quả thực không thể chê bai điều gì.

- Chỉ một mình hắn, làm sao có thể?

Vẻ mặt của đám người Quảng sư huynh, tràn đầy khiếp sợ và nghi vấn.

Vạn sư tỷ ôn nhu điềm tĩnh, ánh mắt khẽ rung động, khó có thể che giấu được kinh ngạc.

Bóng lưng mơ hồ to lớn thần bí của Triệu Phong trước khi rời đi, lại hiện lên trong đầu nàng.

- Nghi trượng đại nhân, định mức nhiệm vụ của ta, có đạt yêu cầu không?

Triệu Phong tựa cười mà không phải cười nói.

- Một mình ngươi hoàn thành gấp đôi nhiệm vụ đoàn đội, chất lượng hoàn thành siêu cao, tất nhiên là đạt yêu cầu rồi.

Phàn nghi trượng khôi phục bình tĩnh.

Nhiệm vụ Tông môn, cũng không yêu cầu cứng nhắc đối với phương thức hoàn thành.

Cho dù ngươi có bỏ ra nguyên tinh thạch đi thu mua tài liệu để giao trả nhiệm vụ, cũng có thể.

- Triệu Phong này khẳng định là bỏ tiền mướn người kiếm tài liệu. Dù sao đi nữa, sau lưng kẻ này cũng là gia tộc có thực lực không tệ.

Ánh mắt của mấy người Quảng sư huynh, đều thoáng trao đổi với nhau.

Sau khi hoàn thành nhiệm vụ.

Tất cả mọi người đều được nhận ban thưởng.

Ban thưởng nhiệm vụ, chủ yếu là tích điểm cống hiến đối với Tông môn, có thể mua một số công pháp hoặc hưởng thụ một số quyền đặc thù trong Tông môn.

Bản chất của nhiệm vụ Tông môn, chính là trung tầng và cao tầng của Tông môn, giao những công việc chạy vặt rườm rà cho đám đệ tử đi làm.

Ví dụ như.

Một cao tầng nào đó trong Tông môn, cần một số tài liệu cấp thấp để luyện đan, bản thân lại không rảnh làm việc này, liền tuyên bố nhiệm vụ, để đệ tử đi giải quyết thay.

Hoặc là.

Trong phạm vi thế lực của Tông môn, có những nhân tố bất ổn nào đó, cũng sẽ để đệ tử đi xử lý với hình thức nhiệm vụ.

Trong Thế giới Tông môn, tuyệt đại đa số tầng dưới chót, đều phải làm công việc chạy vặt này.

- Hai ngàn tích điểm, tám ngàn nguyên tinh thạch…

Triệu Phong kiểm tra và nhận về ban thưởng của mình.

Bản thưởng nhiệm vụ của hắn, so với đám người Quảng sư huynh cộng lại, còn nhiều hơn.

Dù sao đi nữa, những tài liệu nhiệm vụ này, cũng không hề hạn chế số lượng, ngược lại còn có nhu cầu rất lớn.

Đi ra khỏi đại sảnh nhiệm vụ.

- Triệu Phong, nhiệm vụ lần này là tìm kiếm tài liệu, ngươi có thể mua được. Nhưng nhiệm vụ lần sau, phải thực chiến chém giết, xem ngươi làm thế nào lừa gạt.

Trong lòng Quảng sư huynh thầm cười lạnh.

Nhưng ngoài mặt, hắn vẫn duy trì vẻ hòa thuận, nói cười với Triệu Phong.

- Quảng sư huynh, ngươi và người của Ân gia, làm sao biết nhau?

Triệu Phong đột nhiên hỏi.

- Người của Ân gia… Ngươi nói vậy là ý gì chứ?

Trong mắt Quảng sư huynh xẹt qua một tia hoảng hốt, lại cố gắng trấn định mà nói.

Không biết tại sao.

Dưới ánh mắt sắc bén của Triệu Phong, hắn lại có chút chột dạ.

Triệu Phong cũng không để ý đến hắn, một tay vung lên, trước mặt xuất hiện một ám điểu hư diễm to lớn như bóng ma.

Vụt...

Âm Minh Điểu chở theo Triệu Phong bay về phía chân trời, khiến đám đệ tử Tông môn đều được mở rộng tầm mắt.

- Trời đất! Không ngờ lại là Âm Minh Điểu cực kỳ trân quý.

- Loài chim này, không phải rất khó thuần hóa sao?

Những đệ tử Tông môn ở đây, đều dấy lên một trận kinh ngạc.

Đám người Quảng sư huynh, lại càng trợn mắt há hốc mồm.

- Chẳng lẽ, là do gia tộc của Triệu Phong giúp đỡ?

Nhìn Âm Minh Điểu giương cánh phá không, mang theo Triệu Phong vô cùng phong cách rời đi, mấy người hồi lâu vẫn không lên tiếng.

Cưỡi Âm Minh Điểu, khiến Triệu Phong rất nhanh đã đến nơi.

Thân là đệ tử trung tâm, hắn ở trong một gian phòng nhỏ, tại sơn môn rộng rãi của Vạn Thánh Tông, cũng không bắt mắt lắm.

Lúc này.

Triệu Phong mở ra trận pháp phòng hộ trong sân, sau đó bày ra dấu hiệu đang bế quan.

Vạn Thánh Tông ngày xưa là Tông phái Tam Tinh, nội tình quả nhiên không tầm thường, tại một vài phương tiện trụ cột, vẫn tương đối hoàn thiện.

Triệu Phong ở trong phòng, khoanh chân ngồi.

Trong đầu hiện lên hai bộ công pháp Thánh quyết đứng đầu vũ nội là "Kim Khôn Thánh Lôi Thể" và "Ngũ Hành Phong Lôi Quyết".

- Hai bộ công pháp này là nguyên bộ hợp luyện. Nếu như muốn tu thành Thánh Lôi Thể, vậy thì cần phải lấy Ngũ Hành vạn lôi để luyện thể.

Trong lòng Triệu Phong sáng rỡ như gương, vô cùng tình tỏa.

Hắn trước hết phải tu luyện "Ngũ Hành Phong Lôi Quyết", công pháp này là dung hợp thăng cấp từ "Phong Lôi truyền thừa" và "Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết" mà thành.

- "Ngũ Hành Phong Lôi Quyết", tổng cộng chia làm mười hai tầng, có thể tu luyện đến Thiên Giai Thần Vị, ba tầng trước, lấy Phong Lôi làm trụ cột, tạo nên khung xương Phong Lôi. Bắt đầu từ tầng thứ tư, sẽ tu hành Ngũ Hành Phong Lôi là Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, khiến Ngũ Hành Phong Lôi sinh sôi không ngừng…

Tâm thần Triệu Phong đã chìm đắm trong việc tu luyện.

Chương 767: Chặn Đường

Triệu Phong mơ hồ nhìn qua một lượt, trụ cột Phong Lôi ở ba tầng trước, đối với bản thân cũng không hề có gì khó khăn.

Dù sao đi nữa, trước đây hắn cũng đã tu luyện Phong Lôi truyền thừa đến đỉnh cao.

Ngũ Hành Phong Lôi Quyết này, lấy lực lượng Phong Lôi làm khung xương khuyên tố cơ bản.

Bởi vậy, ba tầng trụ cột trước, thập phần trọng yếu.

Mất hai canh giờ, Triệu Phong đã tham ngộ, quán thông ba tầng trước của Ngũ Hành Phong Lôi Quyết.

Hắn phát hiện, Phong Lôi truyền thừa của ba tầng trước, chính là “Tử Diệt Phong Lôi” cô đọng tinh luyện ra.

Không chỉ tinh luyện, mà còn rất nhiều thứ không thể tưởng tượng đã hoàn thiện và tăng mạnh.

- Ngũ Hành Phong Lôi Quyết sau khi ưu hóa, quả nhiên cao minh. Cùng là trụ cột, nhưng so với những giai đoạn trước của Phong Lôi truyền thừa, lại cao minh hơn rất nhiều.

Triệu Phong không khỏi tán thưởng.

Đương nhiên, giai đoạn trụ cột thì uy lực cũng không chênh lệch quá lớn.

Công pháp cấp bậc càng cao, thì ưu thế ở chỗ là tiềm lực càng lớn hơn.

Ngoài ra còn có một số ưu thế khác, ví dụ như cùng là một uy lực, nhưng tiêu hao nhỏ hơn. Hoặc là ưu thế khôi phục sức khỏe, độ tinh khiết của năng lực,…

Thế nhưng, đối với Triệu Phong có được ý chí Đại Đế mà nói, khiến làm hắn động tâm nhất, vẫn là tiền cảnh của công pháp truyền thừa.

- Ba tầng trước, có thể tu luyện rồi.

Triệu Phong suy nghĩ, cũng không lập tức tu luyện.

Trước khi tu luyện, hắn vẫn còn vài chuyện phải làm.

Đầu tiên.

Hắn lấy “Bất Lão Tuyền” từ trong Cổ Thiết Giới Chỉ ra, uống vào một ngụm.

Bất Lão Tuyền có thể tăng thọ ngàn năm, có được hiệu quả thoát thai hoán cốt, xúc tiến khí lực, cấp độ sinh mệnh lột xác.

Quan trọng hơn, hiệu quả của Bất Lão Tuyền rất ôn hòa, dung nhập với máu huyết sinh mệnh.

Cho dù là phàm nhân uống xong một ngụm Bất Lão Tuyền, cũng có thể thông qua ngày tháng trôi qua mà dần chậm rãi tiêu hóa hấp thu.

Triệu Phong tất nhiên sẽ không để Bất Lão Tuyền chậm rãi tiêu hóa như vậy.

Hắn lập tức thúc dục ý chí và chân lực, khiến hiệu quả của Bất Lão Tuyền, phân bố từng ngóc ngách trong thân thể.

Tư chất của thân thể này, vốn không tệ, hiệu suất hấp thu đối với Bất Lão Tuyền, cũng tương đối cao.

Ba ngày sau.

Khí lực sinh mệnh của Triệu Phong, đã có bước nhảy vọt về chất, đặt lên một nền móng vững chắc.

Thân thể của hắn bài xuất ra rất nhiều chất nhầy, tạp chất.

Hiện nay, bất luận là thể chất sinh mệnh hay là trụ cột của Triệu Phong, đều hơn hẳn Chân Chủ Cấp, thậm chí tiếp cận Đan Nguyên Cảnh.

Khiến Chân Linh Cảnh tầng thứ nhất đạt tới trình độ Chân Chủ Cấp, đã là vượt mức trụ cột và nội tình rồi.

Hơn nữa, hiệu quả của Bất Lão Tuyền, chỉ mới tiêu hóa được một phần.

- Không tệ! Lần này trùng tu, ta sẽ khiến trụ cột và nội tình, thâm hậu hơn.

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Tiếp đó.

Hắn mới chính thức bắt đầu tu hành “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết”.

Ba tầng trước, trụ cột Phong Lôi, đối với Triệu Phong, quả thực không hề khó khăn.

Ý chí linh hồn của hắn, dễ dàng phù hợp với thiên địa, dẫn động lực lượng Phong Lôi nhập thể, rèn luyện cốt cách, dung nhập kinh lạc.

Bởi vì cảnh giới cao, cho nên Triệu Phong đối với việc tinh luyện lực lượng Phong Lôi ngoại giới, quả thật vô cùng nhuần nhuyễn.

Có thể đoán được.

Trụ cột Phong Lôi của ba tầng trước, Triệu Phong sẽ tu luyện vượt mức.

Tại phương diện tài liệu.

Trong Cổ Thiết Giới Chỉ của Triệu Phong, vẫn còn lưu lại một ít lôi tinh thạch trân phẩm lúc còn sống, ngoài ra còn có một số thiên địa linh tài thích hợp với giai đoạn hiện tại.

Nửa canh giờ sau.

Trong cơ thể của Triệu Phong, đã dựng dục ra một ít Phong Lôi chân lực, chất lượng cao cấp, hơn xa viêm hỏa chân lực trong đan điền.

Chủ nhân trước của thân thể này, vốn tu hành viêm đạo.

Nhưng bởi vì cấp độ thấp, căn cơ không thâm hậu, ncho nên ảnh hưởng đối với việc Triệu Phong trùng tu cũng không lớn.

Theo thời gian trôi qua.

Một tia chân lực Phong Lôi, dung nhập vào đan điền, đồng hóa hoặc

quét sạch toàn bộ viêm hỏa chân lực ban đầu.

Nếu đổi lại là lúc ở cảnh giới Vương Giả, đan điền hóa thành tinh hạch hoặc không gian chân nguyên, như vậy thì với cấp bậc Xích Kim Phong Lôi chân nguyên, căn bản không có khả năng loại trừ được.

Lúc đó, muốn trùng tu, nhất định phải phế bỏ Xích Kim Phong Lôi chân nguyên.

Việc này cũng giống như xây dựng một tòa nhà lớn, cấp độ càng thấp, sau này muốn xây thêm tầng, lại càng dễ dàng.

Mà chủ nhân trước của thân thể này, tu vi vẫn còn dừng lại ở giai đoạn căn cơ, thậm chí còn chưa dựng dục được mầm mống áo nghĩa, cho nên trùng tu cũng không hề khó khăn.

Chỉ mất ba ngày.

“Ngũ Hành Phong Lôi Quyết” của Triệu Phong, đã tu luyện đến tầng thứ nhất.

Lại nửa tháng trôi qua.

Triệu Phong đã thành công bước vào tầng thứ hai.

Lúc này, viêm hỏa chân lực trong cơ thể hắn, đã bị bài xích hơn 99% rồi.

Chân Linh nguyên, là Phong Lôi chân lực có hình thái trong suốt như dịch, không khác gì nguồn suối, lưu chuyển khắp toàn thân.

- Tu vi của ta hiện nay, cũng tương đương với Chân Nhân Cấp đỉnh

phong, nhưng ta lại không cần mầm mống áo nghĩa.

Triệu Phong khẽ nói.

Ý chí Vương Giả, ý chí Đại Đế, so với mầm mống áo nghĩa, không biết còn cao hơn bao nhiêu cấp bậc.

Nhưng lần này trùng tu, theo cảnh giới tăng lên, Triệu Phong cũng muốn mài dũa ý chí của mình một chút.

Chờ đến khi hắn khôi phục lại tu vi Hư Thần Cảnh, ý chí Đại Đế sẽ tương đương với việc được đúc luyện một lần nữa, thuộc tính sẽ xảy ra biến hóa, không thể nghi ngờ càng thêm ngưng luyện tinh và tin thuần hơn.

Tóm lại.

Lần này trùng tu, sẽ khiến nội tình của Triệu Phong càng sâu hơn, con đường phía trước cũng càng trở nên rộng lớn.

Chớp mắt một cái.

Triệu Phong đã bế quan tu luyện được hai tháng.

Lúc này.

Ngũ Hành Phong Lôi Quyết của hắn, đã tu luyện tới tầng thứ hai đỉnh phong, tu vi cũng đạt tới Chân Huyền Cấp.

Chân Linh Cảnh chia làm Tam Cảnh Thiên: Chân Nhân Cấp, Chân Huyền Cấp, Chân Chủ Cấp.

Một thiên tài, tu luyện đến Chân Huyền Cấp, cũng mất hơn mười

năm.

Trong đó, Chân Huyền Cấp cần phải lĩnh ngộ mầm mống áo nghĩa, nếu như ngộ tính không đủ, sẽ phải dừng lại ở Chân Nhân Cấp suốt đời.

Thế nhưng.

Triệu Phong trùng tu, tu vi Chân Huyền Cấp chỉ mất hai tháng thời gian.

- Tại phương diện tốc độ, so với Bán Thần Côn Vân “Tích Huyết Trọng Sinh”, vẫn kém hơn nửa bậc.

Triệu Phong không thể không thừa nhận điều này.

“Tích Huyết Trọng Sinh” có thể nhanh chóng đắp nặn lại một thân thể tương đương với lúc còn sống.

Mà Bán Thần ấu đồng, còn là dùng tinh huyết trọng sinh, kế thừa huyết mạch và tinh phách nguyên khí của kiếp trước.

Cho dù chỉ là một giọt máu của Bán Thần, so với trụ cột của Triệu Phong, vẫn hùng hậu hơn gấp trăm lần.

Nhưng Bán Thần Côn Vân, khi “Tích Huyết Trọng Sinh”, trong quá trình tu vi khôi phục, vẫn phải đi lại con đường trước khi chết.

- Ta trùng tu “Kim Khôn Thánh Lôi Thể” và nguyên bộ “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết”, còn hơn cả công pháp của Bán Thần Côn Vân.

Triệu Phong cũng hiểu ra chỗ lợi hại trong đó.

Chỗ hại là khi hắn đoạt xá trọng sinh, giải quyết Vong Ngữ Trớ Chú, lại mất đi huyết mạch Huyền Băng Lân tộc, có được sẽ có mất.

Liên tục bế quan hai tháng, Triệu Phong cuối cùng cũng xuất quan, không tiếp tục tu luyện nữa.

Nếu như muốn.

Triệu Phong một hơi bế quan tu luyện nửa năm, ít nhất cũng có thể tấn chức Đan Nguyên Cảnh.

Nhưng như vậy thì khó tránh khỏi kinh thế hãi tục và quá khoa trương rồi.

Ngoài ra, còn một nguyên nhân trọng yếu nữa.

Đó là Triệu Phong muốn tu luyện hai bộ công pháp Thánh quyết nguyên bộ là “Kim Khôn Thánh Lôi Thể” và “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết”, không thể xảy ra tình huống chênh lệch quá lớn được.

Thế nhưng, muốn tu luyện công pháp luyện thể như “Kim Khôn Thánh Lôi Thể”, lại cần một số tài liệu luyện thể thì mới đạt được hiệu quả tốt nhất, mà trong tay Triệu Phong lại không có thứ này.

Thực ra.

Nếu như Triệu Phong chỉ tu luyện một bộ “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết”, như vậy sẽ tiến cấp nhanh hơn.

Nhưng hắn lại không thể kháng cự được sự dụ hoặc của “Kim Khôn Thánh Lôi Thể”.

Sau khi Kim Khôn Thánh Lôi Thể đạt đến đại thành, mặc dù không

phải là thể chất bất diệt, nhưng lại có thể giống như Bán Thần Côn Vân, có được thủ đoạn “Tích Huyết Trọng Sinh”.

Ưu thế lớn nhất chính là, Thánh Lôi Thể có ưu thế rất lớn trong việc ứng phó với “Thần Kiếp” sau này.

Dù sao đi nữa, muốn trùng kích vào Thiên Giai Thần Vị, thì Thần Kiếp vẫn là uy hiếp lớn nhất.

Một khi tu thành “Kim Khôn Thánh Lôi Thể”, tương lai Triệu Phong ứng phó với Lôi lực Thần Kiếp, cũng nắm chắc năm thành. Nói không chừng, đến lúc đó, còn có thể dựa vào Thần Kiếp luyện thể, tăng cường thực lực.

Mặc dù những chuyện này vẫn còn rất xa xôi, nhưng Triệu Phong lại không thể lo lắng cho tiền cảnh sau này.

Triệu Phong vừa mới xuất quan, ngoài sân đã xuất hiện vài vị khách.

Trong đó, có hai gã Đan Nguyên Cảnh.

- Triệu Phong, nghe nói ngươi có một con Âm Minh Điểu đã được thuần hóa, có muốn giao dịch không?

Một tên Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ trong đó, vẻ mặt tha thiết nói.

- Thật có lỗi, Âm Minh Điểu không thể giao dịch.

Triệu Phong lắc đầu, không ngờ lại cự tuyệt.

Thế nhưng, vẫn còn có người lưu luyến không rời, quyết không chịu từ bỏ.

- Triệu Phong! Sư tôn của ta là Phó Đường chủ Huyền Pháp Đường, có hi vọng trùng kích vào Nửa bước Vương Giả Hư Thần Cảnh. Nếu ngươi giao dịch "Âm Minh Điểu", đối với tương lai của ngươi sau này, chính là có lợi mà vô hại.

Một tên thiếu niên béo mập trong đó, bộc phát khí thế, tràn đầy tự tin mà nói.

Tên thiếu niên béo mập này, Triệu Phong cũng biết, hắn là đệ tử trung tâm, tên là "Vương Viên".

Trên thực tế.

Lấy tư chất của Triệu Phong, khi vừa mới tiến nhập Vạn Thánh Tông, cũng có mấy vị Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, thậm chí một vị Nửa bước Vương Giả, có ý muốn thu hắn làm đồ đệ.

Nhưng Triệu Phong muốn chờ hai năm sau, bản thân biểu hiện thật tốt trong Tông môn, tiến vào làm môn hạ của Vương Giả.

Đây cũng chính là ý tứ của Vân Lĩnh Triệu tộc.

Nếu là Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, Vân Lĩnh Triệu tộc cũng có. Chỉ khi bái Vương Giả làm sư, mới có thể thay đổi vận mệnh của Triệu Phong và gia tộc.

- Đi đi đi… Cho dù là Vương Giả, ta cũng sẽ không giao dịch.

Triệu Phong cuối cùng đã có chút mất kiên nhẫn, phất tay nói.

Một màn này, khiến cho sắc mặt của "Vương Viên" ở trong mắt đám người, trở nên cực kỳ khó coi.

- Chỉ là Chân Linh Cảnh, cũng dám càn rỡ!

Trong đó, có một trưởng bối Tiểu Đan Nguyên Cảnh trong Tông môn, giận tím mặt quát.

Triệu Phong cười lạnh không nói, vẫy tay một cái, Âm Minh Điểu với hư diễm to lớn như bóng ma, xuất hiện trước mặt.

Khí thế cường đại của Âm Minh Điểu, ngay lập tức bức lui mấy người ở xung quanh.

Mấy người nhìn theo Triệu Phong cưỡi Âm Minh Điểu rời đi, tất cả đều nghiến răng nghiến lợi, mở miệng mắng chửi.

Triệu Phong vừa rời đi không lâu.

Thân ảnh Quảng sư huynh, chợt xuất hiện tại gần đó cùng với thiếu niên béo mập “Vương Viên”.

- Không ngờ tiểu tử này còn cuồng vọng kiêu ngạo hơn cả trong tưởng tượng.

Vương Viên cảm thấy có chút ngoài dự liệu.

- Chậc chậc, tiểu tử này tính tình quái gở, thoáng cái đã đắc tội nhiều người như vậy. Lấy cá tính của hắn, cho dù sau lưng có một gia tộc trung đẳng, e rằng tại Vạn Thánh Tông này, cũng không sinh tồn được bao lâu.

Quảng sư huynh dáng vẻ như nhìn thấy kịch vui.

Về phần tin tức Triệu Phong có được Âm Minh Điểu, chính là do hắn tận lực tuyên truyền ra ngoài.

Ân gia đã hứa hẹn với hắn, chỉ cần Triệu Phong bỏ mạng, bất luận là bằng phương thức gì, hắn đều sẽ nhận được rất nhiều chỗ tốt.

Còn nữa.

Triệu Phong dường như đã đạt được đại kỳ ngộ nào đó, tu vi tiến nhanh, thậm chí còn thu phục được Âm Minh Điểu, khiến Quảng sư huynh cũng phải âm thầm ganh tỵ.

Vụt...

Cách ngoài mười mấy dặm, ám điểu hư diễm như bóng ma, hạ xuống trong một tòa thành giao dịch của Vạn Thánh Tông.

Sơn môn của Vạn Thánh Tông, địa vực thập phần rộng rãi.

Địa bàn gần sơn môn cũng tương đương với một tiểu quốc như Tương Vân quốc rồi.

Bởi vậy.

Tuyệt đại bộ phận nhu cầu, Triệu Phong đều không cần rời khỏi sơn môn, chỉ cần ở trong Tông môn cũng có thể giải quyết được.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân, khiến Triệu Phong lựa chọn tạm thời dừng lại ở “Vạn Thánh Tông” này.

Chờ sau khi hắn hoàn thành tâm nguyện của thiếu niên này, tu vi đột phá đến Vương Giả, ít nhất là sau Nửa bước Vương Giả, mới có thể đến Vương triều Đại lục được.

Tòa thành trước mặt, có phương viên vài chục dặm, tương đơng với

một Hư Hải Linh Điện cỡ nhỏ, chuyên dùng cho thành viên trong Tông môn giao dịch.

Triệu Phong thu hội Âm Minh Điểu, Tiểu Tặc Miêu ngồi trên vai, trong mắt đảo chuyển không ngừng.

Mất nửa ngày.

Triệu Phong đã giao dịch được một số tài liệu trợ giúp luyện thể. Đồng thời, hắn còn bán ra một số tài liệu của kiếp trước không có tác dụng với mình.

Đương nhiên, tài liệu quá cao cấp có thể khiến cho Nửa bước Vương Giả, thậm chí cấp bậc càng cao hơn chú ý, cho nên Triệu Phong tạm thời không ra tay.

- Triệu Phong! Đứng lại cho ta!

Triệu Phong vừa mới đi ra khỏi tòa thành giao dịch, đã bị một đám người ngăn lại.

Đám người này, là đệ tử trung tâm, không ngờ ngay cả tên thiếu niên béo mập “Vương Viên” cũng có trong số đó.

Trong đám người, còn có hai gã đệ tử chân truyền, điều này khiến Triệu Phong cảm thấy rất ngoài dự liệu.

Chương 768: Thánh Lôi Thể

Tại Vạn Thánh Tông, đệ tử chân truyền phần lớn là môn hạ Vương Giả, thân phận siêu việt hơn đệ tử trung tâm.

Hai gã đệ tử chân truyền trước mặt, Triệu Phong tự nhiên cũng "biết".

Trong đó, một gã thanh niên huyền ý, chính là Quảng Điền sư huynh mà lần trước đã dẫn đội.

Một nam tử khác, thân hình gầy gò, thân hình thẳng tắp, hai mắt sáng ngời hữu thần, khiến người ta có cảm giác hắn phát ra khí tức rất sắc bén.

Tu vi của người này, không ngờ đạt tới Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

- Hoàng Vân Hổ sư huynh, chính là tiểu tử này, cuồng vọng càn rỡ, từng nói năng lỗ mãng, bất kính với Vương Giả…

Tên thiếu niên béo mập Vương Viên kia, vội vàng ân cần nói.

Trước đây, Triệu Phong đã từng nói rằng, ngay cả Vương Giả đích thân tới, hắn cũng sẽ không giao dịch Âm Minh Điểu.

Nói lời này, tự nhiên sẽ bị Vương Viên thêm mắm dặm muối, ví dụ như Triệu Phong ngay cả Vương Giả cũng không để vào mắt.

- Hoàng Vân Hổ, đệ tử chân truyền, chính là môn hạ của "Lục Vân

Vương", là một tên ngốc thích sĩ diện, không chịu nổi lời thổi phồng...

Trong đầu Triệu Phong, lập tức có ký ức liên quan.

"Triệu Phong" trước kia, chỉ mới đến Vạn Thánh Tông nửa năm, nhưng đối với những nhân vật phong vân trong hàng ngũ đệ tử chân truyền, tự nhiên cũng có hiểu biết nhất định.

- Ngươi chính là Triệu Phong ư? Không sợ gió làm cụt lưỡi ư? Vương Giả là tồn tại mà ngươi có thể tự do ngôn luận sao?

Hoàng Vân Hổ lộ vẻ bất hảo, tràn ngập lãnh ý.

Tại Vạn Thánh Tông, vòng tranh đấu của đệ tử, rất bình thường. Tông môn cũng mắt nhắm mắt mở với chuyện này, chỉ cần không gây thương vong đến tính mạng là được.

Dù sao đi nữa, tranh đấu luận bàn, cũng có thể tăng mạnh sức cạnh tranh của đệ tử Tông môn.

- Triệu sư đệ! Nhanh giải thích với Hoàng sư huynh và Vương Viên sư đệ, tính tình Hoàng sư huynh nóng nảy, ngươi hẳn cũng biết rồi…

Quảng sư huynh già vờ giả vịt, đứng giữa hai người Triệu Phong và Hoàng Vân Hổ.

Hắn một mặt bày ra dáng vẻ "thân thiết" khuyên bảo Triệu Phong, không nên hành động theo cảm tính.

- Như vậy đi, tiểu bối Triệu Phong, chỉ cần ngươi ngoan ngoãn dập đầu nhận sai. Về phần những lời bất kính của ngươi đối với Vương Giả, Hoàng mỗ sẽ không truy cứu nữa.

Hoàng Vân Hổ đan hai tay trước ngực, khí thế bức người.

Trong lời nói, hắn lộ ra thân phận “đệ tử Vương Giả”, vô cùng hiên ngang lẫm liệt.

Triệu Phong biết, đây chẳng qua là ngụy trang để ức hiếp đệ tử mà thôi, các loại lý do gượng ép như vậy, nếu đổi lại là một đệ tử nào khác, có lẽ sẽ lý luận một phen, nhưng cuối cùng cũng vô dụng.

Đối với loại người sợ mạnh hiếp yếu trong Tông môn, Triệu Phong hiển nhiên sẽ không khách khí.

- Hừ! Hai tên đệ tử chân truyền tầng chót này, cũng không sợ làm sư tôn Vương Giả các ngươi mất mặt sao?

Triệu Phong khinh miệt nói.

Lời vừa nói ra, đám người nhất thời lặng ngắt như tờ.

Vài tên đệ tử trung tâm, thậm chí còn thầm vuốt mồ hôi lạnh thay Triệu Phong.

Hai người Hoàng Vân Hổ, ở trong hàng ngũ đệ tử, quả thật chỉ thuộc loại trung hạ tầng.

Thế nhưng dù vậy, hai người vẫn là loại thượng tầng trong hàng ngũ đệ tử trung tâm.

- Tiểu tử ngươi… Không ngờ dám bất kính với đệ tử chân truyền.

Cho dù là Quảng sư huynh, cũng cảm thấy mất sạch mặt mũi.

Hoàng Vân Hổ thì giận tím mặt, đường đường là đệ tử chân truyền,

không ngờ lại bị một tên đệ tử chỉ mới nhập môn nửa năm xem thường.

Lúc này.

Hắn đột nhiên vận chuyển Nửa bước chân nguyên, trên người bùng nổ một trận tinh quang màu đất hùng hậu, cả một khu vực đột nhiên trở nên nặng nề một cách khó hiểu.

- Quỳ xuống cho ta!

Hoàng Vân Hổ với uy thế Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, đối phó với một tên Chân Huyền Cấp, còn không phải là dễ như trở bàn tay sao?

Hắn tin rằng, bản thân vừa ra tay, lập tức có thể ép cho tiểu tử kia phải nằm sấp xuống.

Thế nhưng.

Thiếu niên tuấn tú trong tầm mắt, lại nở nụ cười khinh thường, nhẹ nhàng vung tay lên.

Sau lưng hắn, một đầu đại điểu âm trầm tĩnh mịch, giương lên cánh chim bán trong suốt, một trận âm phong hư diễm, lập tức đánh về phía Hoàng Vân Hổ.

Uy thế của Âm Minh Điểu rất cường đại, khiến đám người Hoàng Vân Hổ đều cảm thấy sắc mặt trắng bệch, thể xác và tinh thần đều run rẩy.

- Triệu Phong! Trong lúc đệ tử luận bàn, không ngờ ngươi lại dựa vào Linh sủng mà giương oai.

Quảng sư huynh không khỏi rống giận.

Phốc phốc phốc…

Hoàng Vân Hổ bị một trận âm phong hư diễm, đánh cho hét thảm, thân thể như tờ giấy mỏng, bay ra ngoài mấy chục trượng, rơi xuống đất.

Vài tia dư âm còn lại, khiến cho những đệ tử trung tâm khác, đã bị thương nhẹ.

Phải biết rằng.

Âm Minh Điểu chính là loại chim thuộc hệ linh hồn Tử Vong hiếm thấy, âm phong ẩn chứa công kích linh hồn, có thể diệt sát cơ năng sinh mệnh.

Chỉ thấy Hoàng Vân Hổ nằm sấp trên mặt đất, trên trán ứa ra mồ hôi lạnh.

- Đây gọi là thực lực của đệ tử chân truyền sao?

Triệu Phong khinh thường nói.

- Triệu Phong! Ngươi dựa vào Linh sủng mà giương oai, có bản lĩnh thì đường đường chính chính đánh một trận.

Hoàng Vân Hổ miễn cưỡng đứng dậy, vẻ mặt oán hận không cam lòng.

Quảng sư huynh ngoài mạnh trong yếu lên tiếng:

- Triệu Phong! Linh sủng của ngươi đả thương đệ tử chân truyền,

không sợ Vương Giả xử trí ư?

Nghe vậy, gương mặt Triệu Phong thoáng rung động.

Đám người Quảng sư huynh, e rằng sẽ mượn danh nghĩa này để nghĩ biện pháp xử trí Linh sủng của Triệu Phong.

Nếu là đệ tử đả thương đệ tử, như vậy thì cũng chỉ là tranh đấu giữa đám tiểu bối.

Nhưng nếu là Linh sủng đả thương người, vậy thì ý nghĩa lại khác.

- Thật không?

Triệu Phong hơi liếm liếm môi, đi đến trước mặt Hoàng Vân Hổ, đưa chân giẫm nát đùi phải của hắn.

- A…

Hoàng Vân Hổ hét thảm một tiếng, chỉ nghe “rắc rắc” một tiếng, đùi phải đã bị bẻ gãy.

Không thể tưởng tượng nổi, một đệ tử Chân Huyền Cấp như Triệu Phong, lại có lực lượng khí lực mạnh như vậy.

Vài tên đệ tử trung tâm, đều cảm thấy không rét mà run.

- Hoàng Vân Hổ chủ động khiêu chiến, bị ta đánh gãy một chân. Các ngươi, còn kẻ nào không phục?

Ánh mắt của Triệu Phong, quét qua toàn trường.

Đám đệ tử này, đều vội vàng tránh đi ánh mắt của Triệu Phong, trên

mặt đầy vẻ hoảng sợ, run mạnh một cái.

- Ha ha ha…

Triệu Phong ngửa đầu cười lớn một tiếng, cưỡi Âm Minh Điểu phá không mà đi.

Đám đệ tử trung tâm đều lộ ra sắc mặt âm trầm, cực kỳ không cam lòng.

- Thật là vô sỉ! Tên Triệu Phong này dám dựa vào Linh sủng mà giương oai.

Mọi người đều tức giận mắng chửi, nhưng lại không thể làm được gì.

- Nếu không phải có Âm Minh Điểu, ta hoàn toàn có thể chiến thắng Triệu Phong.

Một tên đệ tử trung tâm Chân Huyền Cấp đỉnh phong, phẫn nộ không cam lòng mà nói.

Ngay trong ngày hôm đó.

Tin tức Triệu Phong dựa vào Linh sủng cường hãn, đả thương đệ tử chân truyền, đã truyền khắp một lượt đệ tử trong Tông môn.

Ngay trong đêm…

Hoàng Vân Hổ bị thương không nhẹ, bước đến phủ đệ Trưởng lão Vương Giả, cáo trạng với sư tôn.

- … Tên Triệu Phong kia, là tiểu tử đả thương đệ tử, hắn dám bất kính với Vương Giả, sỉ nhục uy danh của sư tôn, quả thật không thể

tha thứ.

Hoàng Vân Hổ một nước mắt nước mũi tung bay như mưa.

Hắn là môn đồ của Vương Giả, thân phận đệ tử chân truyền, lại bị một tên thiếu niên mới gia nhập Tông môn khi nhục như vậy, oán hận khuất nhục trong lòng, khó mà hóa giải được.

- Hừ! Còn sợ chưa đủ mất mặt sao?

“Lục Vân Vương” một thân vân bào tuyết trắng, hừ lạnh một tiếng, chỉ tiếc là rèn sắt không thành thép mà nói.

Lục Vân Vương, chính là một trong mười bảy vị Vương Giả của Vũ Tinh Thần.

Đối với lời cầu xin của đệ tử, Lục Vân Vương thoáng nhíu mày, hắn biết, việc này đã khiến cho đệ tử lưu lại tâm ma.

Nhưng hắn đường đường là Vương Giả, không thể nào tự hạ thân phận, ra tay đối phó với một tiểu đệ tử được.

- Như vậy đi, vi sư cho ngươi mượn “Song Túc Lôi Điểu”, con chim này có tu vi Tôn Chủ, có thể giúp ngươi chế ngự Âm Minh Điểu kia.

Lục Vân Vương vung tay một cái, trong lòng bàn tay xuất hiện một cái lệnh bài đặc thù.

Hắn vận chuyển ý chí Vương Giả, khắc lên một ấn ký trên lệnh bài.

- Đa tạ sư tôn.

Hoàng Vân Hổ mừng rỡ như điên. “Song Túc Lôi Điểu” của sư tôn,

mặc dù không phải là tọa kỵ chủ lực, nhưng vẫn có thể lực áp một Tôn Chủ.

- Ngươi phải dựa vào thực lực của mình mà đánh bại tiểu tử kia. Nhưng không được phép thương hại mạng người.

Lục Vân Vương nhắc nhở.

Hắn cho mượn tọa kỵ của mình, có nghĩa là đã có ý che chở. Nếu như Hoàng Vân Hổ thất thủ, đánh chết Triệu Phong, sẽ để lại nhược điểm cho kẻ khác.

Trưởng lão Chấp pháp của Vạn Thánh Tông, chính là Hư Thần Cảnh cấp bậc “Đại Đế”, chấp pháp công chính, thiết diện vô tình.

- Đệ tử hiểu rồi, ta sẽ đánh cho hắn tàn phế, nhưng vẫn lưu lại một mạng.

Hoàng Vân Hổ trong lòng như nở hoa.

Hắn dùng linh đan của sư tôn, dưới sức mạnh to lớn của Vương Giả, cái chân bị bẻ gãy, rất nhanh đã khôi phục.

Ngày hôm sau.

Thương thế của Hoàng Vân Hổ đã khôi phục được bảy tám phần, liền vội vàng đi tìm Triệu Phong.

Thế nhưng.

Gian phòng của Triệu Phong đã mở ra trận pháp phòng hộ, thậm chí còn dựng lên dấu hiệu bế quan.

- Tiểu bối giả dối, không ngờ lại co đầu rụt cổ không ra.

Hoàng Vân Hổ tức giận như muốn bùng nổ.

- Tên Triệu Phong này quả thật vô sỉ, không ngờ lại giả vờ bế quan.

Một vài đệ tử xem kịch vui, đều cảm thấy mất hứng.

Vạn Thánh Tông có quy định, trừ phi là tình huống đặc thù, ngoài ra sẽ không tha cho kẻ nào dám quấy rầy đệ tử trung tâm đang bế quan.

- Hoàng sư huynh đừng lo.

Quảng sư huynh từ trong đám đông bước ra, lạnh nhạt nói.

- Quảng sư đệ, có biện pháp gì?

Hoàng Vân Hổ liếc mắt nhìn.

Quảng Điền cũng là môn đồ của Vương Giả, nhưng chỉ là đệ tử ký danh, miễn cưỡng có được thân phận đệ tử chân truyền.

- Ha ha, dựa theo quy định của Tông môn, mỗi tháng, đệ tử trung tâm phải hoàn thành một nhiệm vụ Tông môn, không thể vượt quá ba tháng, mà Triệu Phong đã hai tháng rồi không hoàn thành nhiệm vụ Tông môn…

Quảng Điền mặt đầy ý cười.

Nghe thấy lời này, đám đệ tử lập tức bừng tỉnh đại ngộ.

- Thì ra là thế! Nếu như vượt quá ba tháng, hắn sẽ bị Tông môn cảnh

cáo, nếu quá nửa năm, sẽ bị trừng phạt.

Những đệ tử này, tương đối quen thuộc với quy định của Tông môn.

- Ha ha ha… Triệu Phong tiểu bối! Cho ngươi co đầu rụt cổ thêm một tháng nữa.

Hoàng Vân Hổ cười lớn một tiếng.

Một tháng tiếp theo, Tông môn sẽ phái người đến cảnh cáo Triệu Phong.

Nói cách khác, Triệu Phong nhiều nhất chỉ có thể bế quan thêm một tháng, lúc đó sẽ bị gián đoạn.

- Mọi người giải tán hết đi! Qua nửa năm nữa, “Thần Huyễn Không Gian” sẽ mở ra.

- Nếu như có thể đi vào “Thần Huyễn Không Gian”, đạt được trân tài dị bảo thời kỳ Thượng Cổ, Thái Cổ, như vậy sẽ xúc tiến rất lớn đối với việc tu hành.

Một đám đệ tử trung tâm, đều ào ào giải tán.

Mọi người đã ước định, một tháng sau sẽ quay lại khởi binh vấn tội Triệu Phong.

Trong phòng.

Triệu Phong lúc này đang ngâm mình trong một tầng dược thủy, bên ngoài cơ thể nổi lên một tia hoa văn Phong Lôi, tôi luyện thân thể.

- Kim Khôn Thánh Lôi Thể, tổng cộng chia làm tám tầng. Tầng thứ

bảy, sẽ tạo thành Bán Thần Lôi Thể, gia tăng Ngũ Hành vạn lực, thậm chí chống cự với Lôi Kiếp. Trước tầng bảy, mỗi một tầng, đều tương ứng với một đại cảnh giới.

Triệu Phong đang tu luyện tầng thứ nhất của Thánh Lôi Thể.

Vốn yêu cầu đối với việc tu luyện “Kim Khôn Thánh Thể”, hết sức hà khắc.

Mà “Kim Khôn Thánh Lôi Thể” sau khi hoàn thiện và thay đổi, có thể mượn vạn lôi để luyện thể. Nếu như tu luyện “Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết”, hoặc là “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết”, sẽ có thể giảm xuống yêu cầu, rất thích hợp để tu luyện.

Lúc trước, Triệu Phong đã tu luyện “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết” đến tầng thứ ba.

Bây giờ, lại có thể dùng lực lượng Phong Lôi, rèn luyện khí lực. Cộng thêm tài liệu luyện thể, hiệu suất lại càng nhanh hơn rất nhiều.

Nói một cách tương đối, công pháp luyện thể muốn tiến cấp, so với những loại công pháp khác, thì chậm hơn rất nhiều.

Chẳng qua.

Triệu Phong trước đây, hàng ngày đều dùng Bất Lão Tuyền, khiến thân thể thoát thai hoán cốt, khí lực sinh mệnh đều lột xác.

Bây giờ, lấy cảnh giới Ngũ Hành Phong Lôi Quyết tầng thứ ba để luyện thể, lại thêm vào một vài tài liệu luyện thể thượng đẳng để phụ trợ, hiệu quả rất tốt.

Ba ngày sau…

“Kim Khôn Thánh Lôi Thể” của Triệu Phong, đã tu luyện đến đỉnh phong.

Nửa tháng sau…

Thánh Lôi Thể đã được tu luyện đến tầng thứ hai đại thành.

Lúc này, bên ngoài làn da của Triệu Phong, chợt nổi lên một tầng hoa văn kim loại nhàn nhạt, giống như Phong Lôi chân nguyên màu xanh nhạt của hắn.

Một luồng áp lực khí tràng vô hình, từ trên người Triệu Phong phát ra.

Rắc rắc…

Ghế dựa ở bên cạnh, dưới lực lượng vô hình này, lập tức hóa thành mảnh vụn.

Thời gian một tháng, nhanh chóng trôi qua.

Kim Khôn Thánh Lôi Thể của Triệu Phong, đã đạt tới tầng thứ hai đỉnh phong, cốt cách cơ bắp toàn thân, đều ẩn chứa một loại lực lượng nghiền ép vật chất bá đạo.

Lực lượng khí lực chỉ là một phương diện.

Kim Khôn Thánh Lôi Thể còn mang đến cho lực phòng ngự của Triệu Phong, năng lực hấp thu Lôi Lực, có khả năng miễn dịch nhất định đối với hiệu quả của công kích năng lượng.

Chương 769: Công Pháp Sơ Thí

Kim Khôn Thánh Lôi Thể trước tầng thứ ba, tương ứng với cảnh giới trước Đan Nguyên Cảnh.

Triệu Phong hiện nay, chỉ mới tu luyện đến tầng thứ hai đỉnh phong, chỉ bằng vào lực lượng khí lực của thân thể, đã có thể địch lại Chân Huyền Cấp.

Nếu như hắn đột phá tầng thứ ba, lập tức có thể dùng thân thể đánh chết Chân Chủ Cấp, dưới Đan Nguyên Cảnh là vô địch.

Mà ba tầng trước, chẳng qua chỉ là trụ cột của Kim Khôn Thánh Lôi Thể mà thôi.

- Khí lực sinh mệnh của ta hiện nay, còn chưa đủ. Không đúng, ta có thể trở về Mộng cảnh Thái Cổ, thu hoạch một ít tài nguyên mà.

Trong đầu Triệu Phong, đại khái đã có kế hoạch trùng tu.

Chẳng qua.

Tu hành luyện thể, khiến nhu cầu đối với tài nguyên, vẫn nằm ngoài dự đoán của Triệu Phong.

Đồng thời tu luyện Kim Khôn Thánh Lôi Thể và Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, những tài nguyên cần thiết cũng không ít.

Triệu Phong lại tính toán.

Nếu như không sớm tiến vào “Mộng cảnh Thái Cổ”, vậy thì rất có thể hắn sẽ gặp phải nguy cơ tài nguyên lúc vẫn còn ở Đại Đan Nguyên Cảnh.

Ngoài ra.

Việc khôi phục linh hồn, cũng cần một số trân phẩm Hồn đạo hiếm có.

Chỉ khi lực lượng linh hồn khôi phục đến Hư Thần Cảnh, ý chí Đại Đế của Triệu Phong, mới có thể hoàn toàn hồi phục, trở lại đỉnh phong.

Trước mắt, trong tay Triệu Phong, cơ bản không có bao nhiêu tài liệu phương diện Hồn đạo.

- Tài nguyên a…

Triệu Phong nhíu mày, suy nghĩ tìm biện pháp.

Đến lúc này, hắn cuối cùng đã minh bạch, tại sao Bán Thần ấu đồng lại khao khát tài nguyên như vậy.

Đương nhiên.

Nếu như thành thành thật thật tu luyện, không mượn tư nguyên ngoại lực, trong mười mấy năm, hắn vẫn có thể khôi phục lại đỉnh phong.

Nhưng Triệu Phong lại không muốn chờ lâu như vậy.

- Trong ba năm, ta phải khôi phục lại cấp độ Vương Giả.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Không lâu sau.

Trong lòng Triệu Phong, đã dần hình thành một kế hoạch phát tài.

Thứ nhất, thuần hóa Linh thú.

Nếu như có thể thuần hóa được nhiều phi cầm quý hiếm như Âm Minh Điểu, vậy thì tài nguyên sẽ đổ về cuồn cuộn.

Thứ hai, thăm dò mạo hiểm.

Đến một vài di tích cấm địa hung hiểm, thậm chí là Không Gian Bí Cảnh, khai thác một số trân bảo Thượng Cổ.

Thứ ba, nhiệm vụ Tông môn.

Hoàn thành một số nhiệm vụ cấp cao mà Tông môn giao cho, sẽ nhận được ban thưởng phong thú, còn đạt được tích điểm cống hiến, có thể đổi thành một số tài nguyên quý giá.

Nói một cách tương đối.

Cái thứ nhất và cái thứ ba, an toàn hơn, tiền lời cũng ổn định.

Còn cái thứ hai là “thăm dò mạo hiểm”, quả thật có tính nguy hiểm nhất định.

Lúc Triệu Phong còn đang suy xét…

- Triệu Phong.

Một thanh âm như sấm, từ ngoài sân truyền đến, thanh âm kia, thậm chí xuyên qua cả trận pháp phòng hộ.

- Ồ?

Triệu Phong đi ra khỏi phòng, chợt phát hiện ngoài sân có một Chấp Pháp giả của Tông môn mặc tử bào, tu vi đã đạt tới Đại Đan Nguyên Cảnh.

- Chấp Pháp đại nhân, có gì chỉ bảo?

Triệu Phong thoáng lộ dị sắc.

Dưới tình huống bình thường, nếu không vi phạm quy tắc Tông môn, sẽ không bị Chấp Pháp giả tới cửa chất vấn.

Dư quang trong khóe mắt hắn, nhìn về phía bên cạnh, chỉ thấy một vài tên đệ tử trung tâm, đang lộ ra biểu tình vui sướng khi người khác gặp tai họa.

Trong đám người.

Có cả đám người lúc Hoàng Vân Hổ, Vương Viên, Quảng sư huynh, lúc trước.

- Triệu Phong, ngươi đã ba tháng không hoàn thành nhiệm vụ Tông môn rồi. Bổn Chấp Pháp, đến đây cảnh cáo ngươi một lần, đồng thời tạm dừng cung cấp tài nguyên dành cho đệ tử trung tâm của ngươi trong ba tháng tiếp theo.

Chấp Pháp giả tử bào, đạm mạc quan sát Triệu Phong.

Khấu trừ cung cấp tài nguyên trong ba tháng, đối với đệ tử bình thường trong Tông môn mà nói, quả thật không phải việc nhỏ.

Cạnh tranh trong Tông môn hết sức kịch liệt, không có tài nguyên cung cấp, sẽ tụt hậu so với những người khác.

- Nếu nửa năm nữa, ngươi vẫn không hoàn thành nhiệm vụ. Vậy thì sẽ bị Tông phái trừng phạt.

Chấp Pháp giả tử bào nói xong, lại phiêu nhiên rời đi.

Triệu Phong đứng tại chỗ, khẽ giật mình, ba tháng này, hắn dốc lòng trùng tu “Kim Khôn Thánh Lôi Thể” và “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết”, quả thật đã quên mất chuyện này.

- Trước hết, cứ hoàn thành một lượt nhiệm vụ trong một năm của Tông môn, thuận tiện kiếm chút tài nguyên luôn.

Triệu Phong đã có quyết định.

Tài nguyên trong ba tháng dành cho đệ tử trung tâm của hắn đã bị cắt xén, khiến hắn không khỏi cảm thấy đau lòng.

Ruồi gầy cũng là thịt, càng không nói đến việc Triệu Phong đang cần tài nguyên để trùng tu.

Vụt...

Hủy bọ trận pháp phòng ngự, Triệu Phong liền xuất quan, chuẩn bị điên cuồng hoàn thành nhiệm vụ, đồng thời đến những nơi hoang dã để thuần hóa vài đầu Linh sủng.

- Triệu Phong, ta chờ ngươi đã lâu rồi.

Một nam tử gầy gò nhảy ra, chặn đường Triệu Phong.

Kẻ đến, chính là Hoàng Vân Hổ.

Vì ngày hôm nay, hắn đã đợi gần một tháng rồi.

Bây giờ, hắn có mang theo phi cầm Linh sủng mượn được từ chỗ "Lục Vân Vương", có thể chế ngự được Âm Minh Điểu của Triệu Phong.

- Thủ hạ bại tướng.

Triệu Phong liếc nhìn hắn một cái, vẻ mặt tràn đầy khinh thường.

Lời vừa nói ra, bầu không khí trên sân lập tức xôn xao.

Hoàng Vân Hổ thiếu chút nữa tắt thở, không ngờ bản thân lại bị một tiểu tử Chân Huyền Cấp "khinh bỉ".

- Triệu Phong, lần trước ngươi dựa vào Linh sủng mà giương oai, không ngờ lại không biết xấu hổ mà nói ra lời này.

- Tiểu tử này… Đúng là không biết xấu hổ gì cả.

Những đệ tử trung tâm ở gần đó, đều cảm thấy xấu hổ thay Triệu Phong, đồng thời cũng rất buồn cười.

Trong đám người ở đây, đám đệ tử trung tâm đều biết Hoàng Vân Hổ lần này có chỗ dựa nên mới đến.

- Triệu Phong, ngươi không cần ứng chiến.

Một thanh âm thân thiết nhã nhặn của nữ tử truyền đến:

- Hoàng Vân Hổ, lần này mượn Song Túc Lôi Điểu của sư tôn “Lục Vân Vương”. Đầu lôi điểu đó, có tu vi Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh…

Vạn sư tỷ?

Triệu Phong liếc mắt nhìn, liền phát hiện Vạn Dung sư tỷ đang từ xa đi tới. Khí chất của nàng nhàn tĩnh, lập tức thu hút ánh mắt của một vài nam đệ tử gần đó.

- Vạn sư tỷ đừng lo, chỉ là thủ hạ bại tướng, không đáng nhắc tới.

Triệu Phong cười lạnh nhạt.

Đối với vị Vạn sư tỷ này, hắn vẫn có hảo cảm nhất định, lúc vừa đoạt xá trọng sinh, chính là nàng ta đã trị liệu cho hắn.

- Tiểu tử, đừng vội càn rỡ.

Hoàng Vân Hổ lập tức nổi giận, nhiều lần bị một tên tiểu tử Chân Huyền Cấp khinh thị, hắn há có thể dễ dàng bỏ qua được.

Dứt lời.

Trong tay hắn lại xuất hiện một cái lệnh bài chất liệu đặc biệt, bên ngoài mơ hồ lưu chuyển một tia ý chí Vương Giả.

Khoảnh khắc tiếp theo…

Đùng…

Trong một màn lôi điện quang vân rực rỡ, xuất hiện một đầu Song Túc Lôi Điểu vĩ đại, hình thể so với Âm Minh Điểu của Triệu Phong, còn lớn hơn một chút.

- Ý chí Vương Giả?

Triệu Phong thấp giọng lẩm bẩm, hắn không khó để nhìn ra, dưới tác dụng của ý chí Vương Giả, mới có thể khiến cho Hoàng Vân Hổ trong khoảng thời gian ngắn, khống chế được đầu Song Túc Lôi Điểu này.

Bằng không.

Với tu vi Nửa bước Đan Nguyên Cảnh của Hoàng Vân Hổ, e rằng còn không đủ nhét kẻ răng cho Song Túc Lôi Điểu cấp Tôn Chủ trước mặt.

Vụt...

Triệu Phong cũng không chần chờ, vẫy tay một cái, một cự điểu hư diễm u ám như bóng ma, chở hắn bay thẳng lên trời cao.

Vụt... Vụt...

Hoàng Vân Hổ và Triệu Phong, bay đến trên khoảng không của một mảnh phế tích không người.

Phi cầm cấp bậc Đan Nguyên Cảnh, uy thế cường đại, va chạm lẫn nhau, khiến cho không ít thành viên trong Vạn Thánh Tông đều chú ý.

Phành phành phành...

Song Túc Lôi Điểu và Âm Minh Điểu, ở trên trời giao chiến cùng một

chỗ.

Lúc này Hoàng Vân Hổ và Triệu Phong, đã kéo ra một khoảng cách.

Luận cấp độ, hai đại phi cầm của hai người, có sự chênh lệch rất lớn.

Lấy Triệu Phong làm ví dụ mà nói.

Ngoại trừ ý chí linh hồn và ưu thế huyết mạch đồng tử ra, chỉ riêng thực lực bản thể của hắn, khi đối mặt với Song Túc Lôi Điểu và Âm Minh Điểu, e rằng muốn chạy cũng không kịp.

- Ha ha ha… Tiểu tử miệng còn hôi sữa, lần này ngươi khó mà thoát được một kiếp.

Hoàng Vân Hổ cười lớn, vận chuyển Nửa bước chân nguyên, hóa thành một đạo quang trụ màu đất có đường kính hơn nửa trượng, bỗng nhiên đánh thẳng về phía Triệu Phong.

- Không hổ là đệ tử chân truyền.

Uy thế cường đại của Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, khiến những đệ tử trung tâm ở gần đó, đều lộ vẻ hồi hộp.

Nụ cười trên mặt Vương Viên và Quảng sư huynh lại càng tươi hơn.

Chênh lệch giữa Chân Huyền Cấp và Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, cũng không phải lớn bình thường.

Nếu như Triệu Phong là Chân Chủ Cấp, có lẽ còn có thể miễn cưỡng chống cự được đôi chút.

Nhưng Chân Huyền Cấp, gặp phải Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, e

rằng sẽ bị miểu sát trong nháy mắt mà thôi.

Vụt... Vụt...

Chỉ thấy, Hoàng Vân Hổ mang theo một luồng cự lực trầm trọng, đánh thẳng tới trước mặt Triệu Phong.

Nếu đổi lại là một cường giả Chân Huyền Cấp nào khác, rất có thể ngay cả sức phản kháng cũng không có.

- Hoàng Vân Hổ… Dừng tay!

Cách đó không xa, Vạn Dung sư tỷ, trên mặt đầy vẻ không đành lòng.

Thế nhưng.

Triệu Phong đang trôi nổi giữa không trung, lại lộ ra vẻ mặt khinh thường nhàn nhạt.

Vụt...

Sau lưng Triệu Phong, chợt mở ra một đôi cánh chim Phong Lôi rực rỡ trong suốt, trông rất sống động.

Ngay tại chỗ, thiểm điện tàn phong chợt lóe lên.

Phốc…

Hoàng Vân Hổ hung hăng vồ hụt một phen, toàn bộ thân hình, thiếu chút nữa lộn ngược.

- Cái gì?

Hoàng Vân Hổ chỉ cảm thấy trước mắt hoa lên, sau đó đâm trúng một cái hư ảnh.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Hắn cảm thấy sau lưng truyền đến tiếng gió và lôi minh, toàn thân rét lạnh.

Một thân ảnh có Lôi Dực sau lưng, đã lướt đến sau lưng hắn.

- Phong Lôi Thủ Đao.

Tay phải Triệu Phong hình thái như đao, phiếm động ánh sáng kim loại, bên ngoài phát ra một trận đao mang Phong Lôi bén nhọn.

Rắc rắc…

Phong Lôi đao mang, được một luồng lực lượng to lớn thúc đẩy, thoáng cái đã trảm phá tầng Nửa bước chân nguyên mà Hoàng Vân Hổ vội vàng vận khởi.

- A…

Hoàng Vân Hổ hét thảm một tiếng, huyết quang sau lưng bắn tung tóe, thân thể bị “Phong Lôi Thủ Đao”, chém bay ra ngoài mấy chục trượng, đụng vào một tòa lầu các phế tích.

Một chém nặng nề đó, đã khiến hắn bị thương không nhẹ.

Những người đứng gần xung quanh xem chiến, đều ồ lên.

- Tốc độ thật nhanh.

- Phong Lôi Chi Dực, không ngờ lại có chút giống bí kỹ trong “Phong Lôi Quyết” của bổn Tông.

Chỉ có một vài người là nhìn ra manh mối khi hai người giao phong.

Đầu tiên.

Là Hoàng Vân Hổ khinh địch trước.

Tiếp theo, Triệu Phong dùng tốc độ kinh người và kỹ xảo phi hành của “đại sư”, nháy mắt đã lướt đến sau lưng mục tiêu, chém xuống một đao lôi đình.

Càng không thể tin nổi chính là.

Uy lực một trảm của Triệu Phong, cùng với khí lực kinh người, hoàn toàn đánh cho Hoàng Vân Hổ trở tay o kịp.

Một trảm này, dung hợp uy lực của hai đại công pháp Thánh quyết là “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết” và “Kim Khôn Thánh Lôi Thể”.

- Khinh địch rồi…

Hoàng Vân Hổ cố gắng mở miệng, miễn cưỡng bò dậy.

Trên trời cao.

thiếu niên có hai cánh sau lưng, dáng vẻ tuấn mỹ xuất trần, giống như một thiên sứ chiến đấu.

- Triệu Phong… Đây là lực lượng của ngươi sao?

Trong mắt Vạn Dung chớp động sự khiếp sợ và nghi vấn.

Đối với thiếu niên mới gia nhập Tông phái không bao lâu như Triệu Phong, nàng cũng có hiểu biết nhất định.

Chỉ trong hai ba tháng ngắn ngủi, Triệu Phong làm sao có thể biến hóa kinh người như vậy?

- Phong Lôi Bạo Quyền!

Nắm tay của Triệu Phong, đánh ra một quyền, có cảm giác như kim loại, thúc đẩy một đoàn Phong Lôi rực rỡ bạo liệt.

- Địa Khôn Vô Cực.

Hoàng Vân Hổ toàn thân được bao bọc trong tinh quang màu đất, giống như một ngọn núi lửa nhỏ, chấn động hư không.

Phành phành phành...

Trong hư không, hai đạo thân ảnh, chính diện va chạm cùng nhau, không ngừng truyền đến âm thanh kinh lôi chấn vang.

Vụt...

Trong đó, có một thân ảnh Lôi Dực, nhanh chóng mượn lực thối lui.

Ọc…

Một thân ảnh được bao trùm trong hào quang màu đất, đột nhiên khóe miệng phun ra một búng máu, bị một trận sóng khí khổng lồ đẩy lui.

- Hoàng Vân Hổ, ngươi lại thua rồi.

Phong Lôi Chi Dực sau lưng Triệu Phong dần ảm đạm, sau đó thu liễm lại.

Vừa rồi đối kháng, hắn bằng vào khí lực phòng ngự cường đại và tốc độ phản ứng cao siêu, cho nên không hề bị thương gì.

Hoàng Vân Hổ thì thương càng thêm thương, sắc mặt trắng bệch, mất đi quá nửa chiến lực.

- Đều do ta mới đầu khinh địch, bị trọng thương, nếu không thì ít nhất kết quả cũng là 5:5.

Hoàng Vân Hổ vẻ mặt khuất nhục, hai nắm tay run run siết chặt, cực kỳ không cam lòng.

Nhất là câu “ngươi lại thua rồi” trong miệng Triệu Phong, khiến hắn tức muốn phát điên, lại vô cùng bất lực.

Đám người đang xem chiến ở gần đó, đều nghẹn họng nhìn trân trối, khoảnh khắc này đã được chứng kiến một kết quả hết sức bất ngờ.

Thế nhưng, bọn họ không hề biết rằng, đây chính là mở đầu của một kỳ tích.

Chương 770: Nhiệm Vụ Vương Triều

Hoàng Vân Hổ bị thua, khiến cho những đệ tử trung tâm ở đây, đều không thể chấp nhận kết quả này.

Nhất là một số đệ tử có hiểu biết nhất định đối với “Triệu Phong” trước kia.

Trong đó.

Vạn Dung sư tỷ nhìn chằm chằm Triệu Phong, vô cùng khiếp sợ, mà hoài nghi thì lại càng nhiều hơn.

Nàng có cảm giác, Triệu Phong hiện nay, và Triệu Phong trước kia, bất luận là khí chất hay là thực lực, đều là hai người hoàn toàn khác nhau.

Dường như cảm được ánh mắt này.

Thiếu niên tuấn mỹ trở thành tiêu điểm của mọi ánh mắt, tựa cười mà không phải cười nhìn lại, đôi mắt của hai người lập tức tiếp xúc với nhau.

Triệu Phong hiện nay, không chỉ tuấn tú, mà còn có một loại tự tin cứng rắn không thể hình dung.

Mị lực nam tính của hắn, đủ khiến cho tuyệt đại đa số nữ tử, cảm thấy tim đập thình thịch.

Trong khoảnh khắc ánh mắt của hai người chạm nhau, trái tim của Vạn Dung đột nhiên nhảy lên.

Trong tầm mắt.

Đôi mắt thần bí thâm túy kia, dường như có một luồng ma lực câu hồn đoạt phách, khiến cho Vạn Dung sư tỷ, cảm thấy như rơi vào hố sâu.

Kiều nhan của nàng không khỏi phiếm hồng, trái tim đập như hươu chạy, thoáng ngượng ngùng cúi đầu.

Loại tâm lý này, khiến Vạn Dung cảm thấy rất khó tiếp nhận.

Nàng vẫn luôn rụt rè điềm tĩnh, chưa từng lộ ra tư thái tiểu nữ nhi như vậy trước mặt một thiếu niên nào.

Nhưng thiếu niên này, lại khiến trong lòng nàng nảy sinh một loại hảo cảm khó có thể hình dung, thậm chí sinh ra một tia tình cảm khó hiểu.

Triệu Phong mỉm cười, thu hồi ánh mắt.

Vừa rồi.

Hắn cảm nhận được sự hoài nghi của Vạn Dung sư tỷ, liền âm thầm thi triển “Khống Tâm Đồng Thuật”, hóa giải sự nghi ngờ này, đồng thời nảy sinh sự hảo cảm thân thiết với mình.

Cứ như vậy.

Vạn Dung sư tỷ sẽ không còn hoài nghi hắn, hay là suy nghĩ lung tung nữa.

Triệu Phong cũng không muốn vì Vạn Dung sư tỷ nảy sinh lòng nghi ngờ mà hạ sát thủ với nàng.

Loại lực lượng khống chế ảnh hưởng đến tâm lý này, có thể giúp Triệu Phong không cần đổ máu, mà vẫn hóa giải được một vài phiền toái nhỏ.

- Ngoại trừ Vạn Dung sư tỷ ra, Vạn Thánh Tông này, quả thật có rất ít người hiểu biết về “Triệu Phong” lúc trước.

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Triệu Phong lúc trước, tính cách tương đối quái gở, người hiểu rõ hắn, cũng không nhiều lắm.

Như vậy, việc ngày sau Triệu Phong quật khởi, cũng sẽ không khiến cho nhiều người cảm thấy hoài nghi.

Dù sao đi nữa, thiên tài có đại kỳ ngộ trên thế gian này, cũng không phải là số ít.

- Hoàng Vân Hổ, ngươi thua rồi, còn không thu hồi Song Túc Lôi Điểu.

Ánh mắt Triệu Phong, nhìn lên trời cao.

Song Túc Lôi Điểu và Âm Minh Điểu đang đánh đến khó phân thắng bại.

Dù sao đi nữa, Âm Minh Điểu tại phương diện tu vi, vẫn có chút thua thiệt, nếu tiếp tục chiến đấu, tất sẽ bị thua.

Đúng lúc này.

Một luồng ý chí Vương Giả, khóa không mà đến, lệnh bài trong tay Hoàng Vân Hổ, đột nhiên sáng ngời, nở rộ ra một tầng quang huy điện vân, thu lấy Song Túc Lôi Điểu.

Những người ở đây, chỉ có một số ít là có thể cảm ứng được sự tồn tại của ý chí Vương Giả.

Triệu Phong chính là một trong số đó.

Ý chí Vương Giả kia, thoáng dừng lại trên người Triệu Phong giây lát.

Cùng lúc đó.

Vạn Thánh Tông, trong một tòa phủ đệ của Trưởng lão Vương Giả.

- Công pháp của tiểu tử kia, thật huyền ảo kỳ lạ, khí tức trên người cũng thật cổ quái. Nếu như không phải là danh sư chỉ điểm, thì chắc chắn là hắn đã gặp được đạikyf ngộ.

Lục Vân Vương thấp giọng nói.

Hắn bắt đầu âm thầm chú ý đến Triệu Phong.

Nếu như kẻ này, trong nửa năm tiếp theo, đạt được thành tựu không tệ, Lục Vân Vương sẽ thu hắn là đệ tử chân truyền.

Phốc…

Âm Minh Điểu phát ra một trận âm phong, mang theo Triệu Phong phá không rời đi.

- Thực lực của Triệu Phong, trong mấy tháng gần đây, không ngờ lại tăng trưởng mạnh mẽ như vậy.

- Trên người kẻ này, chắc chắn có bí mật hoặc đại kỳ ngộ nào đó.

Những đệ tử ở bên dưới, bắt đầu ào ào nghị luận.

Vẻ mặt Hoàng Vân Hổ hết sức âm trầm, cố gắng đứng dậy.

Đám người Vương Viên và Quảng Điền sư huynh, liền vội vàng chạy tới đỡ hắn dậy.

- Không ngờ rằng Triệu Phong lại đạt được đại kỳ ngộ, khiến tu vi thực lực tăng vọt. Xem ra, nhiệm vụ Tông môn tiếp theo, cũng khó có thể tạo thành uy hiếp quá lớn đối với hắn rồi.

Sắc mặt Quảng sư huynh âm trầm bất định.

Thực lực chân chính của Triệu Phong, nằm ngoài kế hoạch của hắn.

- Việc này, có nên thông tri cho Ân gia sớm một chút. Bằng không, tương lai, Triệu Phong sẽ trở thành một đại uy hiếp.

Quảng sư huynh rất nhanh đã có quyết định.

Mặt khác.

Lúc này Triệu Phong đang cưỡi trên Âm Minh Điểu, hạ xuống trước đại điện nhiệm vụ của Tông môn.

Ba tháng trước.

Triệu Phong còn quá hạn chưa hoàn thành nhiệm vụ, mỗi tháng một

cái, cộng lại vừa tròn ba cái.

Ba nhiệm vụ này, Triệu Phong cũng không để vào trong mắt.

Hắn còn chuẩn bị thực hiện một loạt nhiệm vụ Tông môn, bao gồm cả một số nhiệm vụ có yêu cầu cao, để tích lũy tài nguyên và tích điểm cống hiến.

Trong điện.

- Triệu Phong, còn ba nhiệm vụ còn chưa hoàn thành. Tiếp theo, ta sẽ phân cho ngươi nhiệm vụ.

Một nghi trượng mặt đen, ánh mắt sắc bén, lạnh lùng nói.

Triệu Phong mặt không đổi sắc, chờ đợi phân phối nhiệm vụ.

Ba cái nhiệm vụ tiếp theo, đều thuộc loại trừng phạt, không được quyền lựa chọn, lại không có phần thưởng.

Rất nhanh.

Triệu Phong đã nhận được một nhiệm vụ.

Mục tiêu của nhiệm vụ, chính là liệp sát một đầu “Nê Độc Tích Dịch” ở trong đầm lầy, thu hoạch trái tim trong cơ thể Nê Độc Tích Dịch, số lượng là hai mươi cái.

Nê Độc Tích Dịch này thực lực không mạnh, một Chân Nhân Cấp cũng có thể dễ dàng giải quyết mấy con.

Nhưng Triệu Phong, lại rất nhanh tìm thấy điểm khó khăn trong nhiệm vụ này.

Nê Độc Tích Dịch là một loại yêu thú quần cư, thường thường tạo thành đàn mấy trăm con, mỗi đàn, đều có một Nê Độc Tích Dịch Vương, thực lực có thể so với Chân Chủ Cấp.

Hơn nữa.

Loai thằn lằn này, bị vây ở sâu trong đầm lầy, Âm Minh Điểu của Triệu Phong, không thể phát huy được tác dụng gì.

Hiển nhiên, nhiệm vụ này là cố ý nhằm vào Triệu Phong.

Triệu Phong mặt không đổi sắc, tiếp nhận nhiệm vụ, sau đó cưỡi Âm Minh Điểu bay đi, hai canh giờ sau, đã đến một vùng đầm lầy.

Nửa canh giờ sau…

Triệu Phong đã thu hoạch được hơn một ngàn “Nê Độc tâm”.

Chẳng những vậy, hắn còn thuần hóa cả hai đầu “Nê Độc Tích Dịch Vương” Chân Chủ Cấp.

Sau khi Triệu Phong giao nhiệm vụ, liền đem hơn một ngàn “Nê Độc tâm” còn thừa, đổi thành tích điểm cống hiến và ban thưởng.

Còn hai đầu “Nê Độc Tích Dịch Vương” thì trực tiếp quăng vào Giao Dịch thành để đấu giá.

Linh sủng đã thuần hóa, tất nhiên giá trị còn cao hơn Yêu thú bình thường gấp vài lần, thậm chí gấp mười lần.

- Nhiệm vụ thứ hai.

Triệu Phong lại nhận được một nhiệm vụ trừng phạt.

Nghi trượng mặt đen kia có chút giật mình, nhanh chóng giao nhiệm vụ thứ hai cho Triệu Phong.

Sau khi nhìn nội dung nhiệm vụ, Triệu Phong không khỏi nhíu mày.

Nhiệm vụ lần này, là một nhiệm vụ đoàn đội, cấp bậc tương đối cao.

Ngày thứ hai.

Trước đại điện nhiệm vụ.

- Đám tiểu quỷ, chuẩn bị tốt chưa?

Một lão giả Đan Nguyên Cảnh, người đầy mùi rượu, hất mặt lên trời, đưa mắt nhìn đám người Triệu Phong một lượt.

Lĩnh đội là cường giả Đan Nguyên Cảnh, có thể thấy được cấp bậc của nhiệm vụ này cũng không thấp.

Triệu Phong ở trong đám người, ánh mắt quét nhìn những người khác một lượt, phần lớn đều là những kẻ thực lực thấp kém.

Mất nửa ngày mới biết.

Đây là đều là những thành viên không hoàn thành nhiệm vụ, hoặc là quá hạn nhiệm vụ trong Tông môn, tất cả đều tập trung cùng một chỗ.

Nhìn tên lĩnh đội mắt say lờ đờ, Triệu Phong cũng mất đi niềm tin đối với nhiệm vụ lần này, có lẽ, ít nhất sẽ không thuận lợi lắm.

- Các vị, ta đi trước, cáo từ!

Triệu Phong trực tiếp thoát ly đội ngũ, bản thân một mình hành động.

- Tiểu quỷ, ngươi còn chưa biết tin tức cụ thể của nhiệm vụ, làm sao chấp hành đây?

Lão giả Đan Nguyên Cảnh kia, vẻ mặt đầy châm biếm mà nói.

Tin tức cụ thể về nhiệm vụ đoàn đội này, vẫn còn đang nằm trong tay người lĩnh đội là hắn.

Meo meo…

Đúng lúc này, một con mèo nhỏ lông xám bạc, đã bắt lấy một quyển trục bằng da, sau đó hạ xuống trên vai Triệu Phong.

- A… Quyển trục nhiệm vụ của ta.

Tên lĩnh đội cảm thấy cơn say giảm bớt, kinh hãi hét lớn một tiếng.

Thế nhưng.

Triệu Phong đã cưỡi lên Âm Minh Điểu, dùng tốc độ cực nhanh bỏ đi, những người này đều không thể theo kịp hắn.

Đám đội viên nhất thời liên tục vỗ ngực, chửi ầm lên, khiến cho rất nhiều người trước đại điện nhiệm vụ, đều đưa mắt nhìn.

- Nhiệm vụ thứ hai, phải đi tiêu diệt một đám cường đạo mới quật khởi tại thâm sơn phía bắc gần Vạn Thánh Tông. Nghe nói tên thủ lĩnh cường đạo kia, nửa năm trước đã đột phá Đan Nguyên Cảnh, hết sức nguy hiểm.

Triệu Phong đơn giản đọc lướt qua một lượt nội dung nhiệm vụ.

Trên quyển trục nhiệm vụ, có thuyết minh địa điểm, thực lực, và những đặc thù của đội ngũ cường đạo.

Vài canh giờ sau…

Triệu Phong cưỡi Âm Minh Điểu, tiến vào một dãy núi, đến địa điểm chỉ định.

Thấy bốn bề vắng lặng, Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhãn, quan sát phương viên mấy ngàn dặm.

Không lâu sau.

Trong một cung điện ở trong lòng núi, tiếng kêu thảm thiết vang lên không ngừng.

Một lát sau.

Âm Minh Điểu mang theo một tia khí tức huyết tinh, dẫn theo Triệu Phong, đánh giết thẳng vào trong cung điện sơn động.

Chỉ mất thời gian nửa nén hương.

Triệu Phong đã càn quét trọn ổ cường đạo này, thậm chí còn thu hoạch cả tín vật của tên thủ lĩnh cường đạo.

Vạn Thánh Tông, trong đại điện nhiệm vụ.

- Nhiệm vụ thứ hai, đã hoàn thành.

Triệu Phong đem tín vật, giao cho vị nghi trượng mặt đen kia.

- Nghe nói nhiệm vụ lần này, ngươi lại thoát ly đoàn đội, một mình chấp hành?

Nghi trượng mặt đen, lộ ra vẻ mặt cổ quái.

Hắn xác nhận rất nhiều lần tín vật và nhiệm vụ mà Triệu Phong đã hoàn thành.

Vì đề phòng vạn nhất, hoặc bị cố ý làm khó dễ, Triệu Phong còn thu về một hình chiếu đặc thù, ghi lại hết quá trình chém giết đám cường đạo.

Nghi trượng mặt đen, triệt để im lặng.

- Nhiệm vụ thứ ba lần này… Thật xin lỗi, cũng là một nhiệm vụ đoàn đội.

Nghi trượng mặt đen mở một quyển trục ra, khóe miệng nhếch lên nụ cười có vài phần trêu tức.

Triệu Phong khinh thường trợn mắt một cái.

- Chẳng qua, ngươi cứ yên tâm, nhiệm vụ lần này tương đối đặc thù. Thành viên của đoàn đội, cũng không phải là đám lưu manh thấp kém như lần trước.

Nghi trượng mặt đen trịnh trọng bổ sung.

Nhiệm vụ đặc thù?

Triệu Phong mở quyển trục ra, nhìn lướt qua một lượt.

Nhiệm vụ này, tính cơ mật cũng không cao.

- Đặc thù nhiệm vụ: Tiêu diệt thổ Vương triều.

- Nội dung nhiệm vụ: Thiên Phong Đại Đảo Vực, phía tây nam, tại một tiểu vực, có một thổ Vương triều vừa mới xuất hiện, làm nhục đến uy nghiêm của Đại Càn Vương triều…

Triệu Phong xem xong nội dung, không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Lại nhìn kỹ yêu cầu đối nhiệm vụ này, đều là những thành viên có thực lực cực kỳ cường đại.

Lĩnh đội và phó lĩnh đội đều là Đại Đan Nguyên Cảnh, ngoài ra, có bảy vị Tiểu Đan Nguyên Cảnh, Chân Linh Cảnh cũng có đến bốn năm mươi người.

Đội hình cường đại như vậy, vẫn là lần đầu tiên Triệu Phong tham dự.

Trong danh sách đội viên, Triệu Phong còn nhìn thấy cả Vạn Dung sư tỷ và Quảng sư huynh.

Sáng ngày hôm sau.

Đoàn đội tiếp nhận nhiệm vụ cường đại này, đã tập hợp trước đại điện.

Dẫn đầu là một lão giả áo bào trắng râu bạc, vẻ mặt trang nghiêm, toàn thân phát ra một luồng uy thế vô hình.

- Mọi người có lẽ đã biết, phía đông nam của Đại Lục Vực, cùng với

Hư Không Hải Vực phụ cận, đều là lãnh thổ của Đại Càn Vương triều.

Lão giả áo bào trắng thoáng ngừng lại.

Đại Càn Vương triều.

Triệu Phong trùng tu không lâu, cũng không hiểu biết nhiều lắm về Vương triều thống trị cả một địa vực rộng lớn này.

Nhưng hắn biết, bao gồm cả Thương Hải và những Hải Vực trong đó, trên lý thuyết, đều thuộc quyền khống chế của Đại Càn Vương triều.

- Đại Càn Vương triều tập trung số mệnh Vương triều trong thiên địa. Trong lãnh thổ của Đại Càn Vương triều, tuyệt đối không thể cho phép có một Vương triều thứ hai thành lập.

Trong mắt lão giả áo trắng chợt lóe lệ quang.

Nhiệm vụ lần này, chính là tiêu diệt một Vương triều mới xuất hiện, mà nó thậm chí còn siêu việt hơn xa những đại quốc như Thiên Bồng đại quốc.

Triệu Phong và Vạn Dung sư tỷ đứng cùng nhau.

- Nhiệm vụ này rất đặc thù, là từ chỗ Vương hầu phủ - cơ cấu thống trị Thiên Phong Đại Đảo Vực, trực tiếp tuyên bố, ban thưởng cuối cùng cũng vô cùng phong phú.

Vạn Dung thấp giọng nói.

Triệu Phong ý thức được, trong mảnh thiên địa này, Thế giới Tông

môn cũng không phải là một nhà độc tôn. Mà Đại Càn Vương triều, lại có lực thống trị vô cùng cường đại đối với mảnh lãnh thổ này.

Chương 771: Hôn Ước (Thượng)

Đại Càn Vương triều, hoàn toàn khác so với quốc gia thế tục.

Nó bao trùm hàng ức vạn thương sinh, đứng trên vô số Tông môn, gia tộc, tập hợp đại khí vận của một phương thiên địa tại một thể, trở thành Thần quốc vô thượng.

Đại Càn Thánh Hoàng giận dữ, thây người ngã xuống trăm vạn, máu nhuộm trời xanh, Tông phái Nhị Tinh, Tam Tinh, đều phải run rẩy.

Pháp tắc của Vương triều chính là, trong thiên hạ đều là Vương sĩ, suất sĩ chi tân là Vương thần.

Trên danh nghĩa, địa bàn của Vạn Thánh Tông, cũng thuộc sự quản hạt của Đại Càn Vương triều.

- Nhiệm vụ này… Cũng không phải do Tông môn tuyên bố, có lẽ là đến từ Đại Càn Vương triều.

Trong lòng Triệu Phong chợt sáng tỏ.

Thiên Phong Đại Đảo Vực, cũng là do cơ cấu Vương triều thống trị, chính là Vương hầu phủ.

Vương hầu phủ có một vị Vương hầu hoàng thân quốc thích, nhận được đất phong là một mảnh Hư Không Hải Vực ở phụ cận Thiên Phong Đại Đảo Vực.

Chỉ riêng một khối lãnh thổ của quốc gia này, đã có được tài nguyên nhiều hơn rất nhiều so với Quần Đảo vực Thiên Lô và Quần Đảo vực Cổ Thanh cộng lại.

- Tất cả mọi người đến đông đủ rồi, ta sẽ điểm danh.

Lão giả áo bào trắng lĩnh đội lên tiếng, trên người phát ra một luồng uy thế cường đại.

Trong quá trình điểm danh, đối với một số người không quen biết, lão giả áo trắng đều hỏi thăm một chút về năng lực của người đó.

Lúc nhắc đến hai chữ “Triệu Phong”, lão giả áo bào trắng thoáng dừng lại một chút.

- Năng lực, Tuần Thú Sư?

Triệu Phong đưa tay, vuốt bộ lông tỉ mỉ trên người Tiểu Tặc Miêu, hành động đơn giản thay cho câu trả lời.

Trên mặt lão giả áo bào trắng, thoáng lộ một tia dị sắc.

Tiểu tử Chân Huyền Cấp này, không ngờ lại không hề có nửa điểm kính sợ đối với Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh.

Quảng sư huynh ở bên cạnh thì trong mắt thoáng hiện lên một tia lãnh ý âm lệ.

- Triệu Phong, nhiệm vụ Vương triều lần này, sẽ là ngày tàn của ngươi.

Quảng sư huynh thu liễm cảm xúc, vẫn giữ nguyên nụ cười, đến chỗ Triệu Phong và Vạn Dung mà trò chuyện.

Đối với vị sư muội mỹ nữ ôn nhu nhã nhặn lịch sự này, Quảng sư huynh vẫn một mực ái mộ không thôi.

Trước kia theo đuổi nàng, Quảng sư huynh cũng giành được một chút hảo cảm và sự tín nhiệm của Vạn Dung.

Thế nhưng.

Nhiệm vụ Vương triều lần này, Quảng sư huynh đột nhiên phát hiện, Vạn Dung sư muội lại đi cùng với Triệu Phong.

Trước mặt Triệu Phong, nụ cười vẫn luôn thường trực trên mặt Vạn Dung.

- Tên tiểu bạch kiểm này, cứ để ngươi đắc ý thêm vài ngày nữa…

Quảng sư huynh cố gắng áp chế cảm giác không thoải mái trong lòng.

Không lâu sau…

Đội hình cường đại này, đã lên một chiếc thuyền Hư Không Hải, bay ra khỏi Thiên Phong Đại Đảo Vực.

Trong Hư Không Hải, Triệu Phong quan sát màng khí lam nhạt bao quanh Đại Đảo Vực, mơ hồ có thể nhìn thấy hình dáng sông ngòi đồi núi.

Có thể gọi là “Đại Đảo Vực”, hiển nhiên quy mô của nó còn gấp năm đến mười lần Đảo Vực bình thường, mà hoàn cảnh nguyên khí và tài nguyên, lại càng chiếm ưu thế hơn.

Triệu Phong còn phát hiện.

Càng tới gần Đại Lục Vực, nguyên khí thiên địa lại càng nồng đậm, áp lực của không gian, cũng sẽ lớn hơn một chút.

Từ đó có thể thấy.

Cùng một cấp bậc lực lượng, tại Thương Hải chi địa, có thể phá hủy một tòa thành trì, nhưng tiến vào Đại Lục Vực, e rằng chỉ có thể hủy được một tòa núi nhỏ.

Chiếc thuyền Hư Không Hải này, có tốc độ kinh người, còn nhanh hơn gấp rưỡi so với thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi.

Hiển nhiên, vặn minh tại Đại Lục Vực, phồn thịnh hơn Thương Hải nhiều lắm.

Ba ngày sau…

Thuyền Hư Không Hải đã tiếp cận một Đảo Vực có nguyên khí mong manh, cũng không chênh lệch Thanh Hoa Vực bao nhiêu.

- Nơi này chính là “Vô Khuyết Vực”, tất cả mọi người… Chuẩn bị chiến tranh.

Lão giả áo bào trắng hết lớn.

Trong thuyền Hư Không Hải.

Triệu Phong mở to mắt, rời khỏi trạng thái tu luyện.

Mấy ngày nay tu luyện củng cố, tu vi của hắn đã đạt tới Chân Huyền Cấp đỉnh phong, không lâu nữa, lập tức có thể đột phá đến Chân

Chủ Cấp.

Tu vi tiến triển nhanh, khiến Triệu Phong tương đối thỏa mãn.

Vụt...

Thuyền Hư Không Hải, xuyên qua màng khí của Đảo Vực, bắn ra một trận tia lửa rực rỡ.

- Đảo Vực này, có chút giống Đại lục Thanh Hoa.

Trong lòng Triệu Phong thầm thở dài.

Theo hắn được biết, Vô Khuyết Vực này, là thuộc biên giới thống trị của Thiên Phong Đại Đảo Vực.

Đảo Vực này có thế cục hỗn loạn, vô cùng bài ngoại, qua một thời gian, nó đã trở thành một địa phương không có người quản lý.

Tại một phương diện khác, cũng nói lên Đại Càn Vương triều, đã không còn quyền khống chế lớn như trước kia, đối với những Hư Không Hải Vực xung quanh nữa.

Ví dụ như, Thương Hải chi địa của Triệu Phong, đối với Đại Càn Vương triều mà nói, đã là nằm ngoài tầm với.

Một lúc lâu sau…

Trong tầm mắt, xuất hiện một tòa hoàng cung thành lâu nguy nga hùng tráng.

- Giết hết toàn bộ Chân Linh Cảnh từ trong hoàng cung chạy ra.

Lão giả áo bào trắng hạ lệnh.

Vừa dứt lời, chỉ nghe thấy một tiếng nổ mạnh rung trời.

Ầm ầm…

Một thanh cự phủ Địa cấp, từ trên trời giáng xuống, mang theo một trận tinh diễm hủy diệt che trời lấp đất, lập tức bao trùm cả tòa hoàng cung thành lâu.

Trong khoảnh khắc.

Hoàng cung thành lâu đã bị san thành bình địa.

Khu vực đô thành của hoàng cung, cũng bị ảnh hưởng, ngay lập tức đã lâm vào một trận hô chém giết thảm khốc.

Trong hoàng đô, có cường giả Chân Chủ Cấp, Đan Nguyên Cảnh tọa trấn, cả đám đều đỏ mắt như nhìn thấy cừu nhân, lao thẳng về phía trước.

Có thể thành lập một quốc gia Vương triều trong Vực Nội, thực lực thật sự cũng không phải chuyện đùa.

Thế nhưng.

Đoàn đội thực hiện nhiệm vụ lần này, là do Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh lĩnh đội, mấy vị Tôn Chủ, đều có Thần binh Địa cấp nguyên vẹn.

Xuất thân từ cường giả Tông phái Nhị Tinh đỉnh phong, cùng cấp bậc thực lực, hiển nhiên mạnh hơn thổ Vương triều này nhiều.

Phụ cận Đô thành, thoáng cái đã lâm vào một trận chém giét thảm khốc.

Lúc đầu, thổ Vương triều còn có sức phản kháng nhất định. Càng về sau, căn bản là một tràng giết chóc nghiêng về một phía.

- Xem ra, Đại Quảng Vương triều cường thịnh nhất Thanh Hoa Vực ngày xưa, cũng bị hủy diệt như vậy chỉ trong một đêm.

Triệu Phong thầm nghĩ.

Hắn gia nhập trận chiến, chủ yếu là phụ trách xử lý những cường giả Chân Linh Cảnh bỏ chạy.

- Đám ếch ngồi đáy giếng các ngươi mà cũng vọng tưởng thành lập Vương triều, tranh đoạt vận số với Đại Càn Vương triều.

Lão giả áo bào trắng chiến lực kinh thiên, liên tục chém giết hai vị Đan Nguyên Cảnh.

Lúc này, mấy vị Đan Nguyên Cảnh vây công một mình hắn, đều liên tục bại lui.

Trong lúc chiến đấu.

Lão giả áo bào trắng còn truyền âm ra lệnh cho những người khác, đi chặn giết đám cá lọt lưới.

Những Chân Linh Cảnh như Triệu Phong và Vạn Dung sư tỷ, thì phụ trách đuổi giết một vài tiểu lâu la.

Một số thành viên hoàng tộc của thổ Vương triều này, dưới sự hộ tống của cường giả, nhanh chóng chạy đến địa phương ẩn nấp.

Triệu Phong phụ trách đuổi giết những con cá lọt lưới.

Mà những thành viên hoàng tộc bị đuổi giết, hoặc là phản kháng, hoặc là quỳ xuống xin tha.

Nguyên tắc của Triệu Phong, chính là đầu hàng thì bỏ qua không giết.

Thực ra.

Trận giết chóc này, cũng không có cái gọi là đúng hay sai, chẳng qua là lập trường bất đồng mà thôi.

Một núi không thể chứa hai hổ.

Trong khối lãnh thổ của Đại Càn Vương triều, há có thể cho phép một Vương triều khác thành lập.

Một lúc sau…

- Cẩn thận, có mai phục.

Triệu Phong giết vào trong một tòa hạp cốc, đột nhiên nghe thấy gần đó có tiếng hét thảm của đội viên trong Tông môn.

- A a…

Một cường giả Đan Nguyên Cảnh và mấy vị Chân Linh Cảnh giết vào trong hạp cốc, liên tục chết thảm.

- Người nào?

Ánh mắt Triệu Phong nheo lại, đứng trên lưng Âm Minh Điểu.

- Triệu Phong, chỉ trách ngươi bộc lộ tài năng quá sớm. Hôm nay, trong đám phiến loạn này, chính là ngày ngươi vẫn lạc.

Một âm thanh khàn khàn truyền đến.

Trong hạp cốc, có một lão giả mang mặt nạ, dáng vóc thấp lùn đi ra, trên tay là một thanh trủy thủ Địa cấp, bên trên vẫn còn lưu lại vết máu.

Ngoài ra.

Phụ cận hạp cốc, lại xuất hiện sáu bảy luồng khí tức cường đại, tu vi thấp nhất cũng là Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

Những người này, đều cùng một trang phục màu đen và mang mặt nạ.

- Hai Tôn Chủ, sáu Tôn Giả. Ân gia quả thật coi trọng ta.

Triệu Phong có chút cười nhạo.

Đối mặt với nhiều người trước sau chặn giết như vậy, thiếu niên trong tầm mắt, vẫn cười nhạt tự nhiên.

Một màn như vậy.

Khiến cho bọn người lão giả thấp lùn nảy sinh lòng nghi ngờ, âm thầm đề phòng.

- Tiểu bối, sắp chết đến nơi còn mạnh miệng.

Âm thanh nữ tử âm lãnh từ phía sau truyền đến. Đó là một nữ tử áo đen gầy gò, toàn thân bị một tầng hư diễm u ám bao trùm.

Nàng ta, không ngờ cũng thuộc hệ linh hồn Tử Vong hiếm thấy, từ khi xuất hiện, ánh mắt vẫn nhìn chăm chú vào Âm Minh Điểu.

Rất nhiển nhiên, lần này chặn giết, là một phen chủ mưu.

- Sát thủ của Ân gia, có thể chính xác chặn giết ta trong thế cục hỗn loạn như vậy. Chắc hẳn trong đoàn đội làm nhiệm vụ, có nội gian.

Trong lòng Triệu Phong sáng rõ như gương.

Nội gian kia, sắp xếp rất chu đáo.

Nếu như Triệu Phong chết trong thế cục hỗn loạn khi làm nhiệm vụ tiêu diệt Vương triều, như vậy cũng sẽ không khiến Tông môn quá nghi ngờ.

Kẻ chủ mưu, hoàn toàn có thể đem tội danh hung thủ, chuyển lên người của đám thổ Vương triều.

- Đêm dài lắm mộng, trực tiếp giết đi.

Lão giả thấp lùn Đại Đan Nguyên Cảnh, tay cầm trủy thủ Địa cấp, thân hình vừa nhoáng một cái, đã dung nhập vào màn đêm đen tối, không thấy đâu nữa.

Vụt...

Khoảnh khắc tiếp theo, một trận hàn ý sắc bén, đâm thẳng vào nội tâm Triệu Phong.

Lão giả thấp lùn này, không ngờ lại là Ảnh Sát đạo hiếm thấy.

Thế nhưng.

Trủy thủ Địa cấp trong tay hắn, chỉ vừa mới tiếp cận Triệu Phong, thì thân hình đã lập tức cứng đờ.

Phốc phốc…

Một thanh trủy thủ u ám thần bí, đâm xuyên đầu của lão giả thấp lùn.

- Làm sao có thể…

Lão giả thấp lùn đứng nguyên tại chỗ, máu tươi nhỏ giọt tí tách xuống đất.

Kẻ giết chết hắn, không ngờ cũng là Ảnh Sát đạo, hơn nữa tạo nghệ còn cao hơn hắn rất nhiều.

Meo meo…

Một con tặc miêu lông xám bạc, xuất hiện sau lưng lão giả thấp lùn, sau đó hóa thành một đạo hư tuyến ám ngân.

Phốc phốc phốc…

Đám cường giả Đan Nguyên Cảnh ở gần đó, trước ngực đều bị xuyên thủng một lỗ máu.

Cuối cùng, chỉ còn lại nữ tử gầy gò, toàn thân được bao trùm trong hư diễm u ám.

Hai tròng mắt của nàng như muốn lồi ra, tràn ngập sợ hãi, mồ hôi

ướt đẫm lưng, hiển nhiên đã bị tạo nghệ Ảnh Sát đạo của Tiểu Tặc Miêu dọa cho giật mình.

Triệu Phong vừa định ra tay, từ trên bầu trời phía xa, đột nhiên truyền đến âm thanh xé gió.

- Triệu Phong thiếu gia, cố lên, chúng ta đến cứu ngươi…

Vài luồng khí tức Đan Nguyên Cảnh, nhanh chóng tiếp cận.

Người cầm đầu là một lão giả áo vải, tu vi cao tới Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, trong tay cầm một thanh lợi kiếm Địa cấp, hóa thành một đạo hàn cầu vồng màu tím, đâm về phía nữ tử gầy gò.

Nữ tử gầy gò vừa chuẩn bị trốn, đã thấy Triệu Phong đánh tới một chưởng.

Một chưởng này, giống như có một loại ma lực, xuất hiện một cái Mê Cung Huyễn Thành như sương mờ mông lung.

Phốc phốc phốc…

Nữ tử gầy gò ngây người tại chỗ, bị công kích của lão giả áo vải và Triệu Phong liên thủ đánh tới, thoáng cái đã bị trảm sát.

Vụt vụt vụt...

Lão giả áo vải kia, dẫn theo mấy tên trưởng bối Đan Nguyên Cảnh, đã đuổi tới hiện trường.

- Triệu Phong, ngươi không có việc gì là tốt rồi.

Lão giả áo vải dẫn đầu, thở phào một hơi, chùi đi mồ hôi trên trán.

Thì ra.

Đám người này, chính là trưởng bối trong gia tộc của “Triệu Phong”, sau khi nhận được tin tình báo, liền nghĩ cách đến cứu viện Triệu Phong.

- Trưởng lão, các vị thúc bá, các ngươi tới rất đúng lúc.

Triệu Phong chậm rãi nói.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu ngồi trên bả vai hắn, vẻ mặt có chút khinh thường.

Đám người lão giả áo vải, đều không khỏi cảm thấy xấu hổ, sắc mặt cũng có vài phần khó coi.

Nếu như không có Tiểu Tặc Miêu, e rằng lúc bọn hắn chạy tới, có lẽ đã nhìn thấy một cái thi thể của Triệu Phong rồi.

- Đây là Tặc Miêu tiền bối, mấy tháng trước, trong một lần đại kỳ ngộ, ta đã đạt được.

Triệu Phong giới thiệu.

- Bái kiến Tặc Miêu tiền bối.

Vẻ mặt của đám người lão giả áo vải, lập tức trở nên nghiêm túc.

Con mèo này, không ngờ lại dễ dàng xử lý đám cường giả Đan Nguyên Cảnh của Ân gia, còn miểu sát cả một vị Tôn Chủ Đan Nguyên Cảnh.

Meo ồ…

Tiểu Tặc Miêu mặt đầy đắc ý, dáng vẻ như một lão tiền bối.

Đám trưởng bối của Triệu gia, lại càng thêm thụ sủng nhược kinh.

- Triệu Phong, không ngờ ngươi lại thu được đại kỳ ngộ bực này. Có Tặc Miêu tiền bối ở đây, an nguy của ngươi, chúng ta cũng không cần phải lo lắng nữa rồi.

Lão giả áo vải cảm khái nói.

Trò chuyện trong chốc lát, lão giả áo vải đột nhiên chuyển đề tài:

- Triệu Phong, lần này tới đây, còn có chuyện muốn thông báo với ngươi, để ngươi chuẩn bị tâm lý một chút.

- Ồ? Chuyện gì?

- Khục khục, là về hôn ước giữa ngươi và Thủy Nhi cô nương…

Chương 772: Hôn Ước (Hạ)

Hôn ước?

Triệu Phong nhướng mày, sau khi hắn đoạt xá thân thể này, vẫn luôn tận lực thỏa mãn những tâm nguyện lúc còn sống.

Nhưng ngoại trừ duy nhất, chính là loại hôn ước này.

Trong trí nhớ của hắn, vị hôn thê "Lạc Thủy Nhi" của Triệu Phong kia, chính là một mỹ nhân có tiếng của Vân Lĩnh.

Lạc Thủy Nhi mới mười bốn, mười lăm tuổi, đã có khí chất hơn người, bế nguyệt tu hoa, điềm tĩnh như nước.

Không những thế, tư chất thiên phú của nàng cũng thuộc loại tuyệt hảo. Một năm trước, Lạc Thủy Nhi còn bái làm môn hạ của một Vương Giả đỉnh phong.

Đương nhiên.

Bất kể Lạc Thủy Nhi này thiên sinh lệ chất thế nào. Triệu Phong vẫn cảm thấy, đây là vị hôn thê của Triệu Phong trước kia mà thôi.

Tư duy ý chí, mới là trung tâm của con người.

Mặc dù đoạt xá trọng sinh, nhưng Triệu Phong vẫn như cũ là Triệu Phong.

Về chuyện "vị hôn thê" kia, Triệu Phong đã có quyết định – Hối hôn.

Hắn cũng không muốn bị phiền toái quấn thân, kiếp này lại xuất hiện thêm một vị hôn thê nữa.

Đúng lúc này, lão giả áo vải lại lên tiếng.

- Phong nhi, ta biết ngươi đối với Lạc Thủy Nhi đã có lòng từ lâu. Nhưng có một tin này, ta không thể không nói được.

Nghe đến đây, Triệu Phong không khỏi sửng sốt.

Chẳng lẽ, trong chuyện này còn có biến cố gì?

- Nghe nói vị tiểu thư Lạc gia, có ý muốn từ hôn. Nguyên nhân chủ yếu chính là, trong lúc vô tình, Lạc Thủy Nhi đã bị Bát hoàng tử của Đại Càn Vương triều nhìn trúng.

Lão giả áo vải nói với vẻ không đành lòng.

Một năm trước, Triệu Phong và Lạc Thủy Nhi, đã từng gặp nhau một lần.

Lúc đó, Triệu Phong chết lặng như nhìn thấy người trời, đã bị khí chất tuyệt lệ thoát trần của Lạc Thủy Nhi hấp dẫn.

Mà Lạc Thủy Nhi lúc đó, cũng không hề chán ghét Triệu Phong, thậm chí còn có ấn tượng không tệ.

Dù sao đi nữa, Triệu Phong cũng là thiên tài của Triệu tộc, hơn nữa còn là thiếu niên tuấn mỹ có tiếng.

- Ý tứ của Trưởng lão là, Lạc gia muốn hối hôn?

Triệu Phong nghe vậy, trong mắt mơ hồ có chút hưng phấn, mừng thầm, nhưng vẫn cố gắng hết sức che giấu.

Hối hôn? Đây là chuyện tốt nha.

Trong lòng Triệu Phong đại sướng, hắn chỉ ước gì, không được sớm rũ bỏ quan hệ với vị hôn thê kia.

Lão giả áo vải không khỏi ngẩn ra, cực kỳ kinh ngạc nhìn về phía Triệu Phong.

Thiếu niên trước mắt, không ngờ lại không lo âu hay phẫn nộ như trong tưởng tượng, ngược lại dáng vẻ dường như còn có chút vui mừng.

- Lạc gia, quả thật có ý tứ từ hôn. Tuy nhiên việc này cũng không phải ý tứ của Lạc Thủy Nhi. Nhưng có thể đoán được, với thân phận cao quý của Bát hoàng tử kia, quá nửa là có tư chất “huyết mạch Hoàng Đạo”, Lạc gia không thể cự tuyệt được.

Lão giả áo vải trịnh trọng nói.

- Bát hoàng tử… Huyết mạch Hoàng Đạo…

Trong lòng Triệu Phong có chút quái dị, Bát hoàng tử ở Hoàng Đô của Đại Lục Vực xa xôi, làm sao có thể gặp được Lạc Thủy Nhi chứ?

Hoàng tử của Đại Càn Vương triều, thân phận cao quý bực nào chứ?

Cho dù là đệ tử chân truyền của Tông phái Tam Tinh, so với hoàng tử, e rằng thân phận cũng kém rất xa.

Lão giả áo vải giải thích:

- Điều này phải kể đến ca ca của Lạc Thủy Nhi. Tên Lạc Tôn này rất tài giỏi, là thanh niên thiên tài đệ nhất Thiên Phong Đại Đảo Vực, bây giờ đã là Vương Giả Hư Thần Cảnh rồi.

Lạc Tôn?

Trong ký ức của Triệu Phong, dường như đã nghe qua thông tin về kẻ này.

Thì ra “Lạc Tôn” chính là đối tượng mà Triệu Phong trước kia sùng bái.

Lạc Tôn này, ba mươi hai tuổi đã tấn chức Vương Giả Hư Thần Cảnh, trở thành thiên tài lừng lẫy nổi danh của Đại Càn Vương triều.

- Sau khi Lạc Tôn tiến vào Đại Lục Vực, được Vương triều phân phong tước vị, thậm chí còn kết làm hảo hữu với Bát hoàng tử. Gần đây, Lạc Tôn đi theo Bát hoàng tử đến Thiên Phong Đại Đảo Vực, vốn là muốn đến Vương hầu phủ bái phỏng, nào ngờ lại vô tình bắt gặp Lạc Thủy Nhi.

Lão giả áo vải đem tiền căn hậu quả giải thích một lwotj.

Triệu Phong thoáng lâm vào suy tư.

Chuyện này, đối với hắn mà nói, không thể nghi ngờ là một tin tức tốt.

Hơn nữa, Vân Lĩnh Triệu tộc, cũng không đắc tội nổi với “Bát hoàng tử” kia.

- Một khi đã như vậy, không bằng từ hôn đi.

Triệu Phong quả quyết nói.

Từ hôn?

Đám người lão giả áo vải, đều có chút kinh ngạc. Triệu Phong chẳng những không có dáng vẻ phẫn hận không cam lòng, mà còn quyết đoán đưa ra đề nghị từ hôn như vậy.

- Triệu Phong, ngươi có thể nghĩ thông suốt là tốt rồi. Chúng ta vẫn còn lo lắng, ca ca của Lạc Thủy là Lạc Tôn sẽ đến Vạn Thánh Tông, tạo áp lực cho ngươi.

- Đúng vậy, tên Lạc Tôn kia, không những là thiên tài trong đám cùng thế hệ, mà còn là một kẻ rất ngoan độc thủ đoạn.

Vài trưởng bối trong gia tộc, lúc đề cập đến cái tên “Lạc Tôn”, rõ ràng có vài phần kiêng kỵ và kính sợ.

- Yên tâm đi, chuyện hôn ước, cứ như vậy mà quyết định.

Triệu Phong khoát tay áo, ngược lại có chút không kiên nhẫn.

Ánh mắt lão giả áo vải lóe lên, muốn nói lại thôi. Hắn nhìn chằm chằm Triệu Phong vài cái, cảm thấy có gì đó không thích hợp.

Vụt... Vụt...

Đúng lúc này, thành viên chấp hành nhiệm vụ của Vạn Thánh Tông cũng đã đuổi tới.

Trong đó, bao gồm cả Quảng sư huynh.

Nhìn thấy một màn trước mắt, Quảng sư huynh rõ ràng có chút giật mình.

- Vận khí của Triệu Phong, không ngờ lại tốt như vậy, trưởng bối trong gia tộc vừa vặn tới đúng lúc cứu viện.

Trong mắt Quảng sư huynh lộ ra một tia khó chịu.

Từ lúc ở trong Vô U Lâm cho đến nay, Triệu Phong tổng cộng đã vượt qua bao nhiêu nguy cơ? Mỗi lần đều hóa nguy thành an.

Triệu Phong và nhóm trưởng bối gia tộc cáo từ, ánh mắt sắc bén lướt qua trên người Quảng sư huynh.

Quảng sư huynh trong lòng phát lạnh, ánh mắt của Triệu Phong, khiến hắn cảm thấy chột dạ, còn có một loại bất an khó hiểu.

- Quảng sư huynh này, cấu kết với Ân gia, nhiều lần mưu hại ta. Thế nhưng, kẻ này là môn đồ của Vương Giả, đợi đến thời cơ thích hợp, phải giải quyết hắn.

Triệu Phong đã có quyết định của mình.

Vô Khuyết Vực.

Thổ Vương triều vừa mới thành lập, chỉ trong một đêm đã bị hủy diệt.

Bên phía Vạn Thánh Tông, tổn thương rất ít. Toàn bộ quá trình, đều là giết chóc nghiêng về một phía.

Ngay trong ngày hôm đó…

Đoàn đội chấp hành nhiệm vụ của Vạn Thánh Tông, lên thuyền Hư Không Hải, rời khỏi Vô Khuyết Vực, lúc rời khỏi nơi này, chỉ còn để lại một truyền thuyết.

Thành lập Vương triều, chính là cấm kỵ.

Kể từ nay, trên Vô Khuyết Vực, truyền thuyết này sẽ kéo dài đời đời, cũng giống như Thanh Hoa Vực năm xưa.

Trong thuyền Hư Không Hải.

Sau khi biết được chuyện Triệu Phong bị ám sát, Vạn Dung sư tỷ vẻ mặt thân thiết hỏi thăm, đồng thời chủ động yêu cầu kiểm tra thân thế, tiến hành trị thương.

Vạn Dung sư tỷ hảo cảm tiếp cận Triệu Phong, chỉ cần là người có lòng, đều không khó để nhìn ra.

Nhìn sư muội ôn nhu điềm tĩnh trong lòng mình, thân cận với Triệu Phong như vậy, ngọn lửa đố kỵ của Quảng sư huynh thiêu đốt hừng hực.

Lần này, đội ngũ ám sát của Ân gia, toàn quân bị diệt.

Vạn Dung sư tỷ ôn nhu hỏi han ân cần, khiến Triệu Phong cảm thấy có chút bất đắc dĩ.

Mới đầu.

Vì hóa giải lòng nghi ngờ của Vạn Dung sư tỷ, hắn đã âm thầm phát động “Khống Tâm Đồng Thuật”, ảnh hưởng đến tâm lý cảm xúc, khiến đối phương có hảo cảm.

Nhưng nào ngờ, hảo cảm của Vạn Dung sư tỷ đối với hắn, lại dần dần sinh ra một tia tình cảm.

Loại Khống Tâm Đồng Thuật này, Triệu Phong không dám dùng nhiều. Ngay cả Quảng sư huynh cũng không sử dụng, tránh để cho vị sư tôn Vương Giả của hắn phát hiện.

Chẳng qua.

Trên đường đi, lòng đố kỵ và sự phẫn hận của Quảng sư huynh, lại khiến Triệu Phong cảm thấy rất hưởng thụ.

- Triệu sư đệ, còn năm tháng nữa là Không Gian Thần Huyễn sẽ mở ra. Nếu ngươi cố gắng thêm một chút nữa, có lẽ sẽ có một tia cơ hội.

Vạn Dung sư tỷ nghĩ đến chuyện này, đột nhiên lên tiếng.

Đề cập tới “Không Gian Thần Huyễn”, những đệ tử trẻ tuổi ở đây, đều không khỏi hưng phấn.

- Nghe nói “Không Gian Thần Huyễn” này, chính là Không Gian Dị Độ” mà Cổ Thần của Thần Vực trước khi ngã xuống lưu lại. Cứ một trăm năm, sẽ kết nối với Đại Lục Vực một lần.

- Trong Không Gian Thần Huyễn, có cả tài nguyên Thượng Cổ, Thái Cổ, lưu lại.

- Rất nhiều loại tài liệu đã tuyệt tích tại Đại Lục Vực, lại có thể tìm thấy trong Không Gian Thần Huyễn…

Vài tên đệ tử thảo luận.

Ngay cả Quảng sư huynh cũng hai mắt tỏa sáng.

Từ chỗ Vạn Dung sư tỷ, Triệu Phong cũng hiểu thêm tình huống về “Không Gian Thần Huyễn”.

Đầu tiên.

Không Gian Thần Huyễn, không phải là tồn tại mà một thế lực Tông phái có thể chiếm giữ được.

Đây là Không Gian Dị Độ mà Cổ Thần trong truyền thuyết lưu lại, kết nối với toàn bộ Đại Lục Vực và những hải vực phụ cận.

Nói cách khác.

Bên Đại Lục Vực, những cường Tông, cường Tộc, chỉ cần có năng lực, đều có thể kết nối.

Nhưng bởi vì.

Không gian thông đạo kết nối, tương đối yếu ớt, cho nên nếu cường giả Hư Thần Cảnh tiến vào, sẽ không ổn định.

Ngoài ra, các thế lực Tông phái lớn, đều sẽ phái Nửa bước Vương Giả, và những cường giả cấp thấp tiến vào. Thậm chí còn có một số ngoại lệ, có thể bình yên đưa Vương Giả Hư Thần Cảnh vào trong.

Không Gian Thần Huyễn, không phải là truyền thừa, mà là một Không Gian Dị Độ hoang phế của Cổ Thần.

Cứ cách một trăm năm, nó sẽ lại mở ra, kết nối với Đại Lục Vực một lần.

Hơn nữa, nó không hạn chế số tuổi, chỉ hạn chế tu vi, cường giả thế

hệ trước, cũng có thể tiến vào.

Có thể nói.

Đây chính là một đại thịnh hội, đại vũ đài trên khắp toàn bộ Đại Lục Vực.

Trong Không Gian Thần Huyễn, có thể gặp phải đệ tử hoàng tộc, thiên tài đại thế gia, cường giả dị tộc.

Thậm chí ngay cả thành viên của “Tông phái Tứ Tinh”, cũng có thể xuất hiện trong Không Gian Thần Huyễn, hơn nữa, lại không thể phân biệt tuổi tác già trẻ.

Cũng khó trách.

Việc Không Gian Thần Huyễn kết nối, lại khiến cho đám đệ tử trung tâm, cảm thấy nhiệt huyết bừng bừng như vậy.

- Nếu như có thể thu hoạch được một lượng lớn tài nguyên trong Không Gian Dị Độ này, có lẽ cũng không tệ.

Triệu Phong bất giác tự nhủ.

Hắn bây giờ cũng giống như Bán Thần ấu đồng, lúc nghe thấy có tài nguyên trân quý, thì hai mắt liền sáng lên.

Lời vừa nói ra, liền khiến cho mọi người trong thuyền Hư Không Hải đều cười phá lên.

- Tiểu tử ngươi ngay cả tu vi Chân Chủ Cấp còn chưa đạt tới, cũng vọng tưởng đi Không Gian Thần Huyễn, tranh đoạt tài nguyên kỳ ngộ.

Một lão giả Đan Nguyên Cảnh, vẻ mặt châm chọc trào phúng nói.

Đối với Không Gian Thần Huyễn, ngay cả cường giả thế hệ trước, cũng lộ ra hứng thú rất lớn.

Nhưng cường giả lão bối, lại có rất ít danh ngạch.

Một vài Tông môn, thế lực lớn, vẫn muốn đem những kỳ ngộ này, để dành cho những người trẻ tuổi có tiềm lực.

Hơn nữa, trong Không Gian Thần Huyễn, mỗi một kỳ ngộ, đều có sự hạn chế nhất định đối với tuổi tác và tư chất.

- Ha ha, Triệu sư đệ, ta thấy ngươi vẫn nên đợi một trăm năm nữa đi. Tại Vạn Thánh Tông, người tiến vào Không Gian Thần Huyễn khóa trước, tu vi thấp nhất cũng là Chân Chủ Cấp đỉnh phong, Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

Quảng sư huynh cười lớn một tiếng, cuối cùng đã tìm được một cơ hội đả kích Triệu Phong.

Đương nhiên.

Hắn khinh thường Triệu Phong rồi, Triệu Phong còn có Linh sủng. Mặc dù dựa vào Linh sủng thì không thể tham gia cạnh tranh danh ngạch. Nhưng đối với Linh sủng đã thuần phục, ký kết khế ước với bản thân thì lại không hạn chế.

Hơn nữa, trên nguyên tắc, Vạn Thánh Tông cũng không hạn chế tu vi đối với người tham dự tranh đoạt danh ngạch.

Ba ngày sau…

Mọi người theo thuyền Hư Không Hải, trở lại Thiên Phong Đại Đảo Vực.

Tại đại điện nhiệm vụ của Vạn Thánh Tông.

Đoàn chấp hành nhiệm vụ, nhận được ban thưởng rất phong phú.

Mà lão giả áo bào trắng dẫn đầu, lại nhận được phần thưởng phong phú nhất.

Triệu Phong cũng nhận được ban thưởng phong phú, đủ khiến Chân Linh Cảnh bình thường đều phải động tâm.

Giao trả nhiệm vụ.

Triệu Phong quay lại Giao Dịch thành lúc trước, lấy nguyên tinh thạch sau khi bán đấu giá hai đầu “Nê Độc Tích Dịch Vương”.

Trong vô hình, tài nguyên tư bản của Triệu Phong, đã tăng thêm một phần.

Hắn lấy ban thưởng và tinh thạch này, mua một lượng lớn dược vật trân tài luyện thể.

Mấu chốt chính là tu luyện “Kim Khôn Thánh Lôi Thể”, cần bỏ nhiều tinh lực và nhu cầu đối với tài nguyên rất lớn.

- Các ngươi biết không, Lạc Tôn – đệ nhất thanh niên thiên tài của Thiên Phong Đại Đảo Vực, lần này đến bản Tông bái phỏng đấy.

- Lạc Tôn đó, chính là một trong năm Vương Giả mạnh nhất của Đại Càn Vương triều.

- Nghe nói, lần này còn có một vị nhân vật thần bí đến cùng, thậm chí khiến cho vài vị Trưởng lão có thực quyền của bản Tông, phải tự mình tiếp đãi…

Trên đường trở về, Triệu Phong cũng nghe được một số lời nói thảo luận các đệ tử Tông môn.

Triệu Phong nhíu mày: ca ca của Lạc Thủy Nhi kia, không ngờ nhanh như vậy đã tìm tới cửa rồi.

Sau khi trở lại nơi ở, Triệu Phong mở ra trận pháp, dựng lên tấm biển bế quan.

Hắn cũng không muốn kế hoạch trùng tu của mình lại bị quấy rầy.

Chương 773: Ngũ Hành Phong Lôi

Trong tay Triệu Phong, có số lượng tài nguyên trân tài nhất định, liền đem trọng tâm, chuyển dời lên việc tu luyện “Kim Khôn Thánh Lôi Thể”.

Tiếp theo, hắn muốn trùng kích tầng thứ ba Thánh Lôi Thể.

Ục ục…

Thân thể Triệu Phong, ngâm trong dược thủy luyện thể, bên ngoài thân nổi lên một tia hoa văn Phong Lôi, đang không ngừng rèn luyện thân thể hắn.

Nói chung, công pháp luyện thể, tiến cấp rất chậm, cần có sự kiên nhẫn và đại nghị lực.

Cũng may.

Lúc trước Triệu Phong đã dùng qua những thứ như “Bất Lão Tuyền”, khiến thân thể trước tiên thoát thai hoán cốt.

Lại nói, mặc dù hắn rèn luyện khí lực còn chưa tới hỏa hầu, nhưng cấp độ sinh mệnh, đã tiếp cận Tiểu Đan Nguyên Cảnh rồi.

Tu luyện Thánh Lôi Thể, có thể mượn dùng Phong Lôi Quyết, rèn luyện thân thể, đây là một ưu thế.

Bởi vậy, dưới tình huống tài nguyên sung túc, hắn tu luyện tiến cấp

vẫn rất thuận lợi, có thể dùng từ “đột phi mãnh tiến” để hình dung.

Ngay lúc Triệu Phong đang tu luyện.

Ong ong…

Hai luồng sức mạnh to lớn của Vương Giả, xuất hiện bên ngoài sân, hư không bốn phía, đột nhiên xuất hiện một loại cảm giác đè nén ngưng trệ.

Hào quang của sức mạnh to lớn, dần dần thu liễm, hiển lộ ra thân ảnh của hai thanh niên nam tử.

Hai nam tử này, đều là nhân trung long phượng, khí vũ bất phàm.

- Bát hoàng tử, nơi này có lẽ là nơi ở của tên Triệu Phong kia.

Một thanh niên mày rậm, dáng người khôi ngô, mặc cẩm bào màu đen rộng rãi, hai mắt sắc bén như điện, có một loại cảm giác áp bách và uy thế khó hiểu.

- Lạc Tôn, ngươi không nên làm bậy.

Bát hoàng tử khẽ phất tay một cái, lại cười nói:

- Nếu như để ngoại nhân biết, Chu Lộc ta lấy thân phận hoàng tử, đi cướp đoạt vị hôn thê của người khác, còn không phải làm nhục thanh danh của hoàng tộc sao?

So với Lạc Tôn khí tức bá đạo, Bát hoàng tử lại lộ ra cử chỉ tao nhã.

Nếu không kể đến thân phận, bản thân Bát hoàng tử, cũng được xem là người tuấn tú lịch sự, dáng vẻ anh tuấn đoan chính.

Lúc này.

Gần sân phòng của Triệu Phong, tập trung không ít người xem náo nhiệt.

Dù sao đi nữa, nơi này cũng có hai vị Vương Giả Hư Thần Cảnh xuất hiện.

Huống chi, Bát hoàng tử và Lạc Tôn, đều làn hững thiên tài đứng đầu Vương triều Đại lục.

Đương nhiên, tuyệt đại đa số đệ tử ở đây, đều không biết thân phận của “Bát hoàng tử”.

- Lạc huynh? Các ngươi đến tìm Triệu Phong sao? Tiểu tử này, dường như nghe được tin tức gì đó, vừa trở về đã lập tức bế quan rồi.

Quảng sư huynh vẻ mặt cung kính, đi lên trước bắt chuyện.

Đối với Lạc Tôn, Quảng sư huynh hiển nhiên nhận ra.

- Tiểu tử này, không ngờ lại cố tình trốn tránh ta?

Sắc mặt Lạc Tôn trầm xuống, trong mắt có một tia oán giận không vui.

Dựa theo cách nói của Quảng Điền, khi Triệu Phong nghe được tin hắn đến đây, lập tức trở về bế quan tu hành.

Đây quả thật là một hành vi “chơi xấu”, không chịu từ bỏ hôn ước.

- Lạc huynh, đây là “nhân chi thường tình” mà thôi.

Bát hoàng tử cũng không cảm thấy ngoài dự liệu, trên mặt còn mang theo ý cười.

Dù sao đi nữa, Lạc Thủy Nhi cũng là người rất ưu tú, mà Lạc gia tại Thiên Phong Đại Đảo Vực, cũng là đại thế gia.

Người bình thường đều có tâm lý muốn trèo cao, Bát hoàng tử hiển nhiên có thể lý giải được.

- Triệu Phong, tiểu tử ngươi trong mắt không có tôn trưởng, ngươi cho rằng dùng cách này, là có thể cưới được muội muội ta?

Lạc Tôn hừ lạnh một tiếng.

Một luồng sức mạnh to lớn vô hình của Vương Giả, bao phủ khắp sân phòng của Triệu Phong.

Trận pháp phòng ngự trên sân, chợt trở nên ảm đạm, xèo xèo rung động, dường như tùy thời sẽ phá diệt.

Trong phòng.

Triệu Phong đang tu luyện, thấy một màn này, không khỏi cười lạnh một tiếng:

- Tặc tử phương nào? Nơi này là sơn môn của Vạn Thánh Tông, nào đến lượt các ngươi giương oai?

Vạn Thánh Tông, có Tông quy rất nghiêm khắc.

Khi đệ tử trung tâm đang bế quan, nếu không phải là tình huống đặc

thù, thì không thể quấy nhiễu.

Hành vi của Lạc Tôn, có thể nói là đã khiêu khích đến Vạn Thánh Tông.

- Lạc huynh, chớ nên xung động.

Bát hoàng tử Chu Lộc, vội vàng ngăn cản hành vi của Lạc Tôn.

Lạc Tôn giận dữ, nhưng cũng biết rằng mình đang ở địa bàn của Vạn Thánh Tông, không thể cậy mạnh với Triệu Phong được.

Hơn nữa, muốn hối ước từ hôn, cũng là do Lạc gia chủ động.

Tại phương diện đạo nghĩa tình lý, Lạc gia đều không có vẻ vang gì.

Ngược lại, Triệu Phong là nhân vật đứng ở “bên yếu”, sẽ trở thành người có lý, có quy tắc đạo đức.

Nhất thời.

Lạc Tôn và Bát hoàng tử, đột nhiên lâm vào hoàn cảnh xấu hổ lưỡng nan.

Hai người đều không ngờ rằng, Triệu Phong ngay cả Vương Giả cũng không nể mặt, nhất định không chịu đi ra.

- Lạc huynh đừng lo. Tiểu tử này sớm muộn cũng phải ra ngoài. Nếu như hắn muốn lĩnh bổng lộc của Tông môn, muốn mua tài nguyên, đều phải hoàn thành nhiệm vụ…

Quảng sư huynh chủ động hiến ân cần.

Lúc này, hắn liền vỗ ngực nhận việc khó, phái người trông coi hành tung của Triệu Phong.

Chỉ cần Triệu Phong vừa xuất quan, trước tiên sẽ thông tri cho Lạc Tôn.

- Được, ta còn phải chờ tên Triệu Phong kia ký kết thư từ hôn, tránh cho ngày sau lại bêu xấu.

Lạc Tôn hài lòng gật đầu.

Trong cảm nhận của hắn, hành vi vô lại này của Triệu Phong, cũng không thể gây nên trở ngại gì.

Ngay lúc Lạc Tôn và Bát hoàng tử xoay người rời đi.

- Lạc Tôn, Bát hoàng tử. Các ngươi không cần đến nữa, hôn ước với Lạc Thủy Nhi, ta từ.

Một thanh âm nhàn nhạt truyền đến.

Dứt lời, Triệu Phong đem một bức thư vừa viết xong, bắn ra ngoài sân.

Vụt...

Lạc Tôn đưa tay, tiếp nhận bức thư.

Chỉ thấy.

Trên thư viết hai chữ to rất bắt mắt – Hưu thư.

Hai chữ to này, ẩn chứa một loại ý cảnh kỳ dị, trùng kích thị giác

người nhìn.

Lúc Lạc Tôn và Bát hoàng tử nhìn thấy, tâm thần đều khẽ chấn động, càng không nói đến những người dưới Vương Giả.

- Hưu thư? Tiểu tử ngươi dám bỏ muội muội ta?

Trong lòng Lạc Tôn giận dữ, sức mạnh to lớn của Vương Giả, mơ hồ chấn động cả một phương thiên địa.

Sức mạnh to lớn đáng sợ của thiên địa, khiến cho những đệ tử trong Tông môn ở gần đó, đều hít thở không thông, kinh hồn táng đởm.

Nhìn phong "Hưu thư" này, sắc mặt của Bát hoàng tử cũng có chút khó coi.

- Lạc Tôn, các ngươi rốt cuộc muốn gì? Ta không muốn cưới muội muội của ngươi, như vậy còn không phải như mong muốn của các ngươi hay sao?

Một thanh âm đạm mạc lạnh như băng, quanh quẩn trong hư không.

Tại thế giới này, thư từ hôn của nhà trai – chính là Hưu thư.

Nhà gái, không có quyền viết Hưu thư, nhiều nhất chỉ có thể hối hôn, đây là hành vi vi phạm đạo nghĩa nghiêm trọng.

Triệu Phong làm vậy, bản thân cũng cảm thấy rất sảng khoái.

Hắn cũng không muốn việc tu hành của bản thân, bị quấy nhiễu nhiều lần.

- Ngươi…

Lạc Tôn gầm nhẹ một tiếng, không biết phải nói gì.

Quả thật, hắn muốn tìm Triệu Phong nói chuyện, là để giải trừ hôn ước.

Nhưng Triệu Phong thật không biết điều, trực tiếp dùng phương thức "thông thường" của thế giới này để giải trừ hôn ước – "một tờ Hưu thư".

Nhưng nghĩ lại.

Bản thân đường đường là Lạc gia đại gia tộc, muội muội tuyệt thế khuynh thành, cuối cùng lại bị tiểu tử này bỏ, trong lòng Lạc Tôn phẫn nộ tột độ, không thể cân bằng.

Sắc mặt của Bát hoàng tử cũng sầm xuống, lần đầu tiên lộ vẻ âm trầm.

Hắn là hoàng tử của Đại Càn Vương triều, phi tử mà hắn cưới, lại từng bị một nam tử khác bỏ, như vậy thì còn gì là mặt mũi nữa.

Nói đến cùng, lại là vấn đề liên quan đến "thể diện".

Là bên "cường thế", Lạc gia muốn chủ động hối hôn, lại phải trấn an bồi thường Triệu gia, tuy nhiên vẫn có chút mất đạo nghĩa.

Theo lý thuyết.

Triệu Phong là nhà trai, từ hôn thì càng danh chính ngôn thuận, nhưng làm như vậy thì vô cùng tổn hại đến tôn nghiêm của Lạc gia và Bát hoàng tử.

- Triệu Phong, ngươi sẽ phải trả giá đắt vì hành vi của mình ngày hôm nay.

Thanh âm phẫn nộ rít gào của Lạc Tôn, quanh quẩn trong hư không, sức mạnh to lớn của Vương Giả, khiến cho thiên địa xung quanh, đều lâm vào trong một tầng băng hỏa song trọng thiên.

Triệu Phong ở trong phòng, sắc mặt thoáng rung động.

Không ngờ Lạc Tôn lại tu luyện công pháp Băng Hỏa hiếm thấy. Loại công pháp này, phải giải quyết sự tương khắc của thuộc tính Băng Hỏa, rất khó khăn.

Hơn nữa, Lạc Tôn mơ hồ đã xuất hiện Không Gian Lĩnh Vực rồi.

Điều này chứng tỏ, tương lai, hắn tấn chức Vương Giả cấp Lĩnh Vực, cũng không còn bao xa nữa.

- Lạc Tôn.

Trong hư không, vài luồng ý chí Vương Giả khóa không mà đến:

- Nơi này là địa bàn của Vạn Thánh Tông, mong ngươi hãy thu liễm một chút.

Hiển nhiên.

Việc Lạc Tôn tức giận, triển khai sức mạnh to lớn của Vương Giả, phát ra uy thế áp bách, đã khiến cho những Trưởng lão trong Vạn Thánh Tông cảm thấy không vui.

Vạn Thánh Tông nói thế nào đi nữa, ngày xưa cũng từng là Tông phái Tam Tinh, nội tình siêu phàm.

Nếu như không phải bất đắc dĩ, Bát hoàng tử cũng không muốn đắc tội với Vạn Thánh Tông.

Tại Vương triều Đại lục, Vương triều và thế lực Tông môn, luôn duy trì ở một cục diện cân bằng.

- Triệu Phong, chúng ta chờ xem.

Lạc Tôn kiềm nén lửa giận, mang theo Bát hoàng tử dáng vẻ âm trầm, rời khỏi sân phòng của Triệu Phong.

Triệu Phong đứng ở bên đạo đức quy tắc, mà nơi này lại là Vạn Thánh Tông, bọn họ không thể cậy mạnh được.

Trong phòng.

Triệu Phong đắm chìm trong việc tu luyện. Đối với lời uy hiếp của Lạc Tôn, hắn cũng không để trong lòng.

Chớp mắt…

Hơn nửa tháng trôi qua, “Kim Khôn Thánh Lôi Thể” của Triệu Phong, đã đột phá tầng thứ ba.

Kể từ lúc này, Triệu Phong chỉ cần dựa vào khí lực thân thể, cũng có thể đánh chết Chân Chủ Cấp, dưới Đan Nguyên Cảnh, có thể nói là vô địch.

Nếu như phối hợp với Phong Lôi Quyết, vậy thì lại càng như hổ thêm cánh.

Trước đây.

“Ngũ Hành Phong Lôi Quyết” của Triệu Phong, đã đột phá tầng ba, cũng chính là từng bước tiếp cận tầng thứ ba đỉnh phong.

Lúc này.

Trọng tâm của hắn, lại đặt trên Phong Lôi Quyết.

Cấp độ của Phong Lôi Quyết càng cao, tu luyện tiến cấp Thánh Lôi Thể càng nhanh.

Trạng thái lý tưởng nhất, chính là cảnh giới Phong Lôi Quyết của Triệu Phong, luôn vượt qua Thánh Lôi Thể nửa tầng hoặc một tầng.

Theo Triệu Phong tính toán, lúc tu luyện “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết” đến tầng thứ tư, mới quay lại tiến cấp “Kim Khôn Thánh Lôi Thể”.

Phong Lôi Quyết bắt đầu từ tầng thứ tư, chính là một “bước ngoặt”.

Theo như ghi chép trong tầng thứ tư, thì đó là khai mở “Ngũ Hành Phong Lôi”.

- Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, chú ý đến “Ngũ Hành tương sinh”, Kim sinh Thủy, Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ, Thổ sinh Kim…

- Sau khi đến tầng thứ mười, Ngũ Hành Phong Lôi mới có thể hình thành một chu kỳ luân chuyển, hoán đổi viên mãn như ý.

Mạch suy nghĩ trong đầu Triệu Phong, rất rõ ràng.

Càng kỳ diệu chính là.

Ngũ Hành Phong Lôi Quyết “tầng thứ tư”, có thể tùy ý lựa chọn một thuộc tính Ngũ Hành để khai mở.

Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ.

Trong năm đại thuộc tính cơ bản, có thể chọn một cái để bắt đầu Ngũ Hành Phong Lôi.

Thuộc tính đầu tiên trong Ngũ Hành Phong Lôi, chính là dùng làm căn cơ, rất trọng yếu.

Bởi vậy.

Từ tầng thứ tư đến tầng thứ sáu, đều phải đặt căn cơ cho Ngũ Hành Phong Lôi.

Sau này, cứ mỗi một tầng, đều sẽ sinh ra một cái Ngũ Hành Phong Lôi.

- Tầng thứ tư, chính là mấu chốt. Ngũ Hành Phong Lôi đầu tiên, phải thận trọng lựa chọn và tu luyện.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Lúc này.

Hắn cũng lâm vào suy tư trong giây lát.

Nếu muốn mới đầu, đạt được công kích mạnh mẽ, vậy thì thuộc tính Hỏa và Kim chính là sự lựa chọn không tệ.

Nếu như muốn phòng ngự mạnh, nội tình thâm hậu, hành Thổ Phong Lôi là lựa chọn tốt nhất.

Ngoài ra, thuộc tính Thủy và Mộc cũng có ưu thế nhất định.

Mộc sinh sôi không ngừng, kéo dài tuổi thọ, tăng cường sức sống sinh mệnh, mà trị liệu và phụ trợ, lại đều là nhất lưu.

Nhưng cuối cùng.

Triệu Phong lại lựa chọn “Thủy”.

Thủy bác đại tinh thâm, biến hóa nhiều nhất, có thể cương, có thể nhu, có thể hóa băng, tăng cường công kích. Ngoài ra, phòng ngự trị liệu cũng không tệ.

Đồng thời, Thủy cũng là khởi nguồn của sinh mệnh.

Lấy nó để khai mở Ngũ Hành Phong Lôi, nội tình căn cơ cũng không kém Thổ bao nhiêu.

Còn một điểm quan trọng hơn.

Đó là Triệu Phong dung nhập với Thần Linh Nhãn, sẽ cải tạo thể chất của thân thể này, không lâu sau, lại có thể sử dụng “Băng Hoàng Thương”, bổ sung cho thực lực.

Hơn nữa, Triệu Phong lúc còn sống, lĩnh ngộ đối với áo nghĩa Băng Thủy, cũng đã tiếp cận với Phong Lôi.

Mấy ngày sau…

Ngũ Hành Phong Lôi Quyết của Triệu Phong, đã đạt tới tầng thứ ba viên mãn, chuẩn bị trùng kích vào tầng thứ tư, tích lũy điều kiện để dựng dục thuộc tính đầu tiên của Ngũ Hành Phong Lôi.

Lúc này, tu vi của Triệu Phong, đột phá giống như nước chảy thành sông, đã đạt tới “Chân Chủ Cấp”.

Chương 774: Thư Tín

Lúc Triệu Phong đột phá Chân Chủ Cấp, cách khoảng thời gian mở ra “Không Gian Thần Huyễn”, chỉ còn bốn tháng.

- Thời gian dư dả, nhưng trước mắt, muốn cấu trúc căn cơ tầng thứ tư “Thủy Chi Phong Lôi”, còn thiếu một số trân tài Thủy hệ tương ứng.

Triệu Phong cũng không gấp.

Trước mắt, xem ra kế hoạch trọng sinh của hắn, vẫn vững bước mà nhanh chóng, so với trong dự đoán còn nhanh hơn.

“Ngũ Hành Phong Lôi Quyết” tầng thứ tư, chính là một bước ngoặt mấu chốt, Triệu Phong cũng không dám chậm trễ.

Số lượng trân tài Thủy hệ đỉnh cấp trong tay hắn, cũng không nhiều lắm.

Từ tầng thứ tư đến tầng thứ sáu, đều phải đặt căn cơ là “Thủy Chi Phong Lôi”, mới có thể tu luyện đến trước “Nửa bước Vương Giả”.

Có thể thấy, để làm được điều này, cần hao tổn bao nhiêu trân tài Lôi đạo Thủy hệ.

Trong phòng.

Triệu Phong thử cấu tạo “Thủy Chi Phong Lôi”, bên ngoài thân thể thỉnh thoảng xuất hiện một tia gợn sóng Thủy Lam, cùng với Phong

Lôi chấn minh.

Trước tầng thứ ba, hắn phải hoàn thành xây dựng trụ cột nguyên tố Phong Lôi.

Bắt đầu từ tầng thứ tư, sẽ bước vào cánh cửa Ngũ Hành Phong Lôi.

Khai mở Ngũ Hành Phong Lôi, chính là dung nhập Thủy chi áo nghĩa để tu luyện, Triệu Phong tiến hành cũng xem như thuận lợi.

Trên thực tế.

Trong cơ thể của Triệu Phong, đã nảy sinh vài tia Thủy chi huyết mạch, đây chính là kết quả mà Thần Linh Nhãn thu được.

Tại trung tâm Hồn Hải tử sắc, hồ nước lam sắc vẫn còn y nguyên.

Trung tâm hồ nước, có một thủy tuyền thần bí vô hình, có thể kết nối với “Mộng cảnh Thái Cổ”.

Theo dự định, qua một thời gian nữa, Triệu Phong sẽ tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ.

Mấy ngày sau…

Triệu Phong tiêu hao một số trân tài Thủy hệ, trong chân linh nguyên, tràn ra vài tia gợn sóng “Lam Sắc Phong Lôi”.

Lực lượng Phong Lôi, uy lực vẫn như trước, chẳng qua là bị Thủy thuộc tính biến hóa thành đủ loại đặc tính.

Nhưng lúc này.

Chân linh nguyên của Triệu Phong, chỉ có một phần năm, lột xác thành “Thủy Chi Phong Lôi”.

Xẹt xẹt xẹt…

Triệu Phong dùng “Thủy Chi Phong Lôi”, tiến hành tôi thể, kết quả phát hiện, Thủy Chi Phong Lôi, đối với tạng phủ khí tức, có hiệu quả tẩm bổ nhất định.

Khí lực của hắn, không chỉ kiên cường, mà lại càng trở nên dẻo dai hơn.

- Ngũ Hành Phong Lôi Quyết này và Kim Khôn Thánh Lôi Thể, quả thật là tuyệt phối.

Trong lòng Triệu Phong không khỏi tán thưởng.

Chờ sau khi hắn đem Ngũ Hành Phong Lôi Quyết tu thành, dùng để rèn luyện khí lực. Đến lúc đó, thân thể của hắn, đối với thiên địa ngũ hành, và các loại năng lượng công kích, đều có hiệu quả miễn dịch rất tốt.

Như vậy, Thánh Lôi Thể, không phải nghi ngờ, càng trở nên hoàn mỹ.

- Ha ha, Bán Thần Côn Vân, e rằng ngươi cũng không đoán được lại có ngày hôm nay…

Triệu Phong nhẹ nhàng cười.

Cấp độ của Bán Thần, cho dù đặt tại Vương triều Đại lục, cũng là loại nhân vật siêu nhiên sừng sững đỉnh phong.

Năm xưa, Bán Thần Côn Vân bày trò lừa gạt, ngược lại đã thành toàn cho Triệu Phong.

- Chỉ tiếc là không còn cơ hội tiến vào “thành thị Thiên Cơ tộc” lần nữa…

Triệu Phong khẽ nói.

Trải qua một lần đoạt xá trọng sinh.

Nhân sinh của hắn có được có mất, hắn cũng nhìn rõ tốt xấu, cho nên cũng không quan tâm đến chuyện hơn thua nữa.

Thế gian này, bất kể là vị đại năng đỉnh phong nào, cũng không có khả năng thuận buồm xuôi gió, nhân sinh bằng phẳng cả.

Một ngày nọ…

Triệu Phong xuất quan, tu vi đã đạt tới Chân Chủ Cấp tiểu thành.

- Trước hết hoàn thành một loạt nhiệm vụ Tông môn của một năm, thuận tiện kiếm một ít trân tài Thủy hệ.

Triệu Phong lấy xuống lệnh bài bế quan, đi ra ngoài sân.

Hắn vừa mới đi ra, phụ cận liền có đệ tử ngoại tầng chụm đầu bàn luận.

- Nhanh! Tiểu tử kia ra rồi.

Vài tên đệ tử ngoại tầng, đều nhìn chằm chằm nhất cử nhất động của Triệu Phong, trong tay còn có lệnh bài truyền tin.

Rất nhanh.

Quảng sư huynh ở gần đó, đã nhanh chóng đuổi tới.

- Làm sao có thể… Tu vi Chân Chủ Cấp…

Quảng sư huynh cách đó từ xa, cũng cảm ứng được khí tức biến hóa trên người Triệu Phong.

Mới qua mấy tháng chứ?

Tên tiểu tử từ Chân Nhân Cấp, liên tiếp tấn thăng hai cấp, trở thành Chân Chủ Cấp.

Lúc này.

Quảng sư huynh vội vàng lấy ra một cái lệnh bài truyền tin, chuẩn bị thông báo cho “Lạc Tôn”.

Lệnh bài truyền tin này, chính là do “Lạc Tôn” trước khi rời đi, đã lưu lại cho hắn.

Thế nhưng.

Quảng sư huynh vừa mới lấy ra lệnh bài truyền tin, thì cái lệnh bài đó đã biến mất không còn dấu vết.

- Lệnh bài truyền tin của ta!

Quảng sư huynh kinh hô một tiếng.

Meo meo.

Một con tặc miêu lông xám bạc, cầm lấy lệnh bài truyền tin của Quảng sư huynh, thân hình lóe lên rồi biến mất.

Cùng lúc đó.

- Tiểu Tặc Miêu, làm tốt lắm.

Triệu Phong cưỡi Âm Minh Điểu, phá không mà đi, để lại đám người Quảng sư huynh đang nổi trận lôi đình, không ngừng thóa mạ.

Hắn cũng tịch thu luôn lệnh bài truyền tin của Quảng sư huynh.

Không có lệnh bài truyền tin này, Quảng sư huynh trong thời gian ngắn, khó có thể liên hệ với Lạc Tôn được.

Thiên Phong Đại Đảo Vực này rộng lướn như vậy, Quảng sư huynh muốn lần nữa tìm được Lạc Tôn, e rằng cũng không dễ dàng.

Không lâu sau…

Triệu Phong cưỡi Âm Minh Điểu, đến đại điện nhiệm vụ.

Mấy ngày tiếp theo…

Triệu Phong bắt đầu điên cuồng tiếp nhận nhiệm vụ Tông môn.

Mỗi lần hắn nhận nhiệm vụ, đều nhằm vào một khu vực phạm vi nhất định.

Trong đó, bao gồm cả nhiệm vụ cao cấp.

Chỉ trong mười ngày ngắn ngủi.

Triệu Phong đã hoàn thành mấy chục cái nhiệm vụ. Tất cả nhiệm vụ đều là nhiệm vụ thực hiện một mình, dùng tốc độ cực nhanh hoàn thành.

Mỗi lần hắn trở về đại điện nhiệm vụ, lúc lĩnh thưởng và nhận tích điểm cống hiến, đều sẽ khiến cho đám người xung quanh đều phải kinh thán.

- Chỉ là Chân Chủ Cấp, không ngờ lại có thể hoàn thành rất nhiều nhiệm vụ mà ngay cả Đan Nguyên Cảnh cũng không thể hoàn thành.

- Trên người tiểu gia hỏa này, khẳng định có bí mật gì đó.

Trong đại điện nhiệm vụ, có không ít “người làm nhiệm vụ”, chuyên dựa vào những nhiệm vụ của Tông môn, để thu hoạch một lượng lớn tài nguyên tu luyện.

Thế nhưng.

Triệu Phong điên cuồng nhận nhiệm vụ, hiệu suất cực cao, những người này chỉ có thể cam bái hạ phong.

Mười mấy ngày gần đây, số nhiệm vụ và tích điểm mà Triệu Phong nhận được, đã đủ khiến một số Đan Nguyên Cảnh ở đây cũng phải đỏ mắt.

Càng về sau, nhiệm vụ mà Triệu Phong tiếp nhận, cấp độ khó khăn lại càng cao hơn.

- Không tệ, nhiệm vụ một năm đã làm xong rồi.

Triệu Phong gật đầu.

Sau đó.

Chuyện thứ hai mà hắn thực hiện, đã kinh động cả Tông môn.

Bốn năm ngày sau…

Triệu Phong trở về Tông môn, trực tiếp đi đến tòa thành giao dịch.

Lúc này.

Triệu Phong đã thuần hóa rất nhiều Linh sủng, tu vi đều từ Chân Linh Cảnh cho đến Đại Đan Nguyên Cảnh.

Trên người hắn, là một loạt Túi Linh Sủng cổ quái.

Những Linh sủng này, đều ném vào Giao Dịch thành để bán, nhất thời dấy lên hàng ngàn tầng sóng, khiến mọi người đều chấn động.

Rất nhiều Linh sủng khó thuần hóa, đều có thể nhìn thấy trên tay Triệu Phong.

Không ít cường giả của Vạn Thánh Tông, đều chạy tới thu mua, hoặc là đấu giá những Linh sủng này.

Một vài Linh sủng quý hiếm khó gặp, thậm chí còn khiến cho Vương Giả Hư Thần Cảnh chú ý.

Tài năng thiên phú “Tuần Thú Sư” của Triệu Phong, đã dần nổi lên uy danh nhất định trong Vạn Thánh Tông.

Bán đấu giá một thời gian, Triệu Phong thu về một lượng lớn nguyên tinh thạch.

Một vài cường giả Tông môn, khi nghe đến thanh danh của Triệu Phong, đều đến tìm nhờh ắn hỗ trợ thuần hóa Linh sủng.

Mỗi lần thuần hóa, Triệu Phong đều có thể nhận được một khoản thù lao không nhỏ, so với làm nhiệm vụ, hiệu suất lại càng cao hơn.

Đương nhiên, việc thuần hóa Yêu thú cấp thấp, Triệu Phong sẽ không nhận.

Sau khi điên cuồng tích lũy tư bản, Triệu Phong lại trở về nơi ở, tiếp tục tu luyện “Thủy Chi Phong Lôi”.

- Những tài nguyên Thủy hệ này, cũng đủ cho ta một hơi tu luyện đến Nửa bước Đan Nguyên Cảnh rồi.

Triệu Phong có chút hưng phấn.

Đương nhiên, những tài nguyên mà hắn thu mua, bao gồm: luyện thể, Lôi đạo, Hồn đạo, trân bảo,…

Trân bảo Hồn đạo là trân quý và đắt đỏ nhất.

Nhưng cũng không có biện pháp, Triệu Phong muốn khôi phục linh hồn và ý chí Đại Đế, đều cần những trân bảo Hồn đạo trân quý hiếm gặp này.

Chớp mắt, lại một tháng nữa trôi qua.

“Ngũ Hành Phong Lôi Quyết” của Triệu Phong, cuối cùng cũng đạt tới tầng thứ tư.

Lúc này.

Trong chân linh nguyên của hắn, lực lượng Phong Lôi đã chuyển hóa thành Thủy Chi Phong Lôi lam sắc.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong vận chuyển chân lực, toàn thân tràn ngập một tầng gợn sóng Phong Lôi Thủy Lam.

- Không biết Thu Chi Phong Lôi này liệu có thể thi triển “Thủy Linh Hóa Thần” được hay không?

Triệu Phong chợt sinh ra một tia hứng thú.

Thủy Linh Hóa Thần, có thể khiến huyết nhục trong thời gian ngắn ngủi, trở thành trạng thái dịch hóa, chính là bí kỹ Thủy hệ vô thượng.

Thi triển bí kỹ này, trong khoảng thời gian ngắn, cơ bản đã có được Bất Tử Chi Thân vô địch.

Triệu Phong suy nghĩ một chút, cảm thấy ý tưởng này có thể thực hiện.

Một khi thành công, “Thủy Linh Hóa Thần” e rằng có thể tấn chức thành “Thủy Lôi Hóa Thần”, mặc dù lực lượng phòng ngự không thay đổi, nhưng uy lực công kích sẽ tăng mạnh.

Sau khi tu luyện Phong Lôi Quyết đến tầng thứ năm.

Triệu Phong lại lợi dụng Thủy Chi Phong Lôi, để tôi luyện “Thánh Lôi Thể”.

Chẳng qua.

Ngũ Hành Thánh Lôi Thể, bắt đầu từ tầng thứ tư, mỗi cấp đều chia làm nhiều cấp, cực kỳ khó khăn.

Trước tầng ba, đều là căn cơ.

Bắt đầu từ tầng thứ tư, mỗi một tầng đều chia làm nhiều cảnh giới như: sơ thành, tiểu thành, đại thành, đỉnh phong. Khó khăn càng lớn hơn.

Một khi Thánh Lôi Thể tu luyện đến tầng thứ tư đại thành, cơ bản có thể sất trá, ngạo thị Đan Nguyên Cảnh rồi.

Bởi vậy.

Thánh Lôi Thể của Triệu Phong, lúc chập chạm tiếp cận tầng thứ ba đỉnh phong, thì tầng thứ tư lại gặp phải bình cảnh không nhỏ.

Phù…

Triệu Phong thở dài một hơi.

Đối mặt với bình cảnh tầng thứ tư, hắn thậm chí còn nảy ra ý định, đến Mộng cảnh Thái Cổ một chuyến.

Thế nhưng linh quả trong Mộng cảnh Thái Cổ, đều rất khó tiêu hóa, bây giờ còn chưa phải là thời cơ tốt nhất.

Lấy cấp độ của Triệu Phong hiện tại, cũng không thể liệp sát dã thú trong Mộng cảnh Thái Cổ, thậm chí còn khó mà nhúc nhích nổi.

- Triệu Phong! Thư của ngươi…

Bên ngoài truyền đến âm thanh xé gió, là một tín sử của Tông môn,

truyền tin đến.

Vụt...

Một phong thư, xuyên qua quầng sáng trận pháp, dung nhập vào trong.

- Vân Lĩnh Triệu tộc?

Triệu Phong tiếp nhận thư, vừa mở ra, lập tức chau mày.

Trong thư có đề cập đến tranh đấu giữa Triệu tộc và Ân gia, đang càng ngày càng nghiêm trọng hơn.

Hơn nữa, Ân gia được một thế lực thần bí chống đỡ, liên tiếp đánh cho Triệu tộc phải bại lui.

- Phong nhi, gia chủ Lạc gia đã hứa hẹn, chỉ cần ngươi viết “Hưu thư”, đến Lạc gia đăng môn giải thích, bọn họ sẽ hỗ trợ hóa giải lần khó khăn này.

Cuối thư, còn truyền đến tiếng than thở của gia gia Triệu Phong.

Xem xong toàn bộ phong thư, sắc mặt Triệu Phong lập tức trầm xuống.

- Lạc Tôn, Bát hoàng tử, đây chính là thủ đoạn của các ngươi sao?

Triệu Phong cũng không phải kẻ ngốc.

Thực lực của Ân gia và Triệu tộc, vốn tương đương nhau.

Thậm chí, lần trước Triệu Phong còn ra tay tiêu diệt vài vị cường giả

của Ân gia, đã tạo nên đả kích nặng nề cho đối phương.

Dưới loại tình huống này.

Cho dù là Ân gia có bí quá hóa liều, cũng có thể mang đến cho Vân Lĩnh Triệu tộc bao nhiêu nguy cơ chứ?

Phừng…

Triệu Phong dùng lực một chút, bức thư trên tay lập tức hóa thành tro tàn.

- Xem ra, phải đi Vân Lĩnh Triệu tộc một chuyến rồi.

Triệu Phong từ trong ký ức của chủ nhân thân xác này, biết được đối phương, vẫn luôn có một tâm nguyện, đó là chấn hưng gia tộc.

Ngoài ra.

Cảm tình giữa Triệu Phong và gia gia vô cùng tốt, không khác gì cha con.

Cuối phong thư, gia gia Triệu Phong còn thỉnh cầu, Triệu Phong cũng không thể bỏ mặc được.

Lúc này.

Triệu Phong lập tức xuất quan, cưỡi Âm Minh Điểu, đến “Tín Sử điện” của Vạn Thánh Tông.

- Nơi này có thể truyền tin đến Đại Lục Vực hay không?

Triệu Phong dò hỏi.

- Một số đại thế lực, ví dụ như Tông phái cấp bậc Nhị Tinh, hoặc gia tộc, cơ cấu Vương triều, đều có thể truyền được.

Một lão giả nhận thư nói.

- Được, ta muốn viết một phong thư, chuyển đến “Đoan Mộc gia” ở Đại Lục Vực.

Dứt lời, hắn cầm bút, viết lên một ít nội dung, lại dùng pháp môn đặc thù, tiến hành mã hóa phong ấn.

- Đoan Mộc gia? Chẳng lẽ ngươi nói đến một trong “Bát đại thế gia” của Đại Càn Vương triều?

Lão giả nhận thư, nghẹn hòng nhìn trân trối.

- Đúng vậy.

Triệu Phong vẻ mặt chắc chắn, đem bức thư giao cho lão giả, đồng thời giao nộp một lượng nguyên tinh thạch không nhỏ.

Đến Đại Càn Vương triều này cũng được một thời gian rồi.

Triệu Phong bây giờ mới nghĩ đến chuyện viết một phong thư cho sư tôn Đoan Mộc Thanh và Triệu Vũ Phi, trước hết báo tin mình vẫn bình an. Ngày sau sẽ gặp lại.

Chương 775: Tiểu Bối Cuồng Vọng

- Khoảng chừng nửa năm sau, Đoan Mộc gia sẽ nhận được thư của ngươi.

Lão giả nhận thư, dùng ánh mắt khác thường, đánh giá Triệu Phong.

Đoan Mộc gia chính là một trong tám đại thế gia truyền thừa xa xưa của Đại Càn Vương triều, ít nhất cũng sánh ngang với siêu cấp đại Tông Tam Tinh.

Tám đại thế gia, có ngàn vạn quan hệ với hoàng tộc Đại Càn, lực ảnh hưởng trong Vương triều, thậm chí còn rộng hơn cả một số Tông phái Tam Tinh.

Ngoại trừ “Tông phái Tứ Tinh” ra, tám đại thế gia chính là những tồn tại đỉnh cao, sừng sững trên Đại lục.

- Nửa năm ư?

Triệu Phong thầm nghĩ, khối Đại Lục Vực này, quả nhiên còn rộng lớn hơn so với dự đoán.

Phải biết rằng, hành trình giao thư, phải sử dụng Khóa Vực đại trận, mà đây là phương pháp có hiệu suất cao nhất rồi.

Trước khi đi.

Triệu Phong còn mua một tấm bản đồ Đại Càn Vương triều.

Trên bản đồ, tại khối lục địa phụ cận Đại Càn Vương triều, còn có “mười tám Châu”.

Một châu, ít nhất cũng tương đương với Thương Hải.

Cấp bậc như Thương Hải, Nam Lâm Hải, đại khái cũng tương đương với một Châu lớn của Vương triều, nhưng mật độ cư dân và văn minh tu hành, lại kém xa những Châu thuộc sự quản hạt của Vương triều.

Hơn nữa.

Trên Đại Lục Vực, không chỉ có một Vương triều.

Ghi chép và giảng giải trên bản đồ rất là cụ thể khách quan.

Đại Càn Vương triều hiện nay, có thể nói là đang trong thời kỳ xuống dốc.

Tại phương bắc Đại Lục Vực, “U Nguyệt Vương triều”, quật khởi mấy vạn năm trước, thống trị yêu loại dị tộc, xâm chiếm không ít lãnh thổ của Đại Càn Vương triều.

Lúc này.

Đại địch của Đại Càn Vương triều, chính là U Nguyệt Vương triều.

Cho nên đối với những Hải Vực lạc hậu như Thương Hải, Đại Càn Vương triều cũng không rảnh mà bận tâm.

Thu hồi bản đồ.

Triệu Phong cưỡi Âm Minh Điểu, dựa theo trí nhớ, bay trở về Vân Lĩnh Triệu tộc.

Sau khi Triệu Phong rời đi được chừng nửa ngày.

Vụt...

Một vị tướng lĩnh lam bào, tu vi Nửa bước Vương Giả, bay đến Vạn Thánh Tông.

Ô...ô...ô...n...g!

Một khối lệnh bài ngân sắc rực rỡ, rộng đến trăm trượng, trôi nổi giữa không trung, bên ngoài chập chờn quang văn Tử Long, phát ra Long Uy Vương Giả chấn nhiếp thiên địa.

Khí tức của tấm lệnh bài này, không ngờ lại mang theo một tia số mệnh thiên địa.

- Vương Hầu Lệnh!

Trong sơn môn Vạn Thánh Tông, không ít cường giả của Tông môn đều bị kinh động.

Mặc dù, đây không phải là bản tôn của Vương Hầu Lệnh, nhưng khí tượng phát ra dĩ nhiên không nhỏ.

- Vị tướng quân này, có gì chỉ giáo?

Một vị đội trưởng chấp pháp tu vi Nửa bước Vương Giả, bay đến giao thiệp.

- Vương hầu phủ có lệnh, truyền gặp Tuần Thú Sư thiên tài của quý

tông – Triệu Phong.

Tướng lãnh lam bào nhẹ nhàng lên tiếng.

- Triệu Phong?

Đám người Vạn Thánh Tông, nhìn nhìn lẫn nhau, rất nhanh đã có một ý nghĩ.

Nếu như chỉ đơn giản là tìm một kẻ tên là Triệu Phong, có lẽ chưa chắc có thể nhanh chóng tìm được.

Nhưng người của Vương hầu phủ, lại gọi là “thiên tài Tuần Thú Sư”, vậy thì mục tiêu lập tức được xác định rồi.

Một lúc lâu sau…

Một lão giả Đan Nguyên Cảnh ứng tiếng mà nói:

- Vị tướng quân này, thật là không đúng lúc… Nửa ngày trước, Triệu Phong đã xin hạ sơn, nói có chuyện quan trọng cần phải về nhà một chuyến để xử lý.

Trong Tông môn.

Đt cấp thấp, thậm chí là thành viên trung tầng, mỗi khi ra ngoài hoặc là chấp hành nhiệm vụ, đều sẽ có ghi chép hồ sơ hành tung.

Nó không chỉ là ước thúc nghiêm ngặt của Tông quy, mà còn xuất phát từ một loại bảo hộ đối với đệ tử.

Như vậy, khi đệ tử mất tích hoặc xảy ra chuyện ngoài ý muốn, Tông phái sẽ nhanh chóng tìm hiểu ngọn ngành, tra ra manh mối.

Bởi vậy.

Ngoại nhân cũng không dám dễ dàng hạ sát thủ với đệ tử Tông môn của Vạn Thánh Tông.

- Người của Vương hầu phủ, tìm Triệu Phong để làm gì?

Trong đám người, Quảng sư huynh không khỏi nhíu mày.

Lệnh bài truyền tin mà Lạc Tôn đưa cho hắn đã bị Triệu Phong cướp đi, cho nên đang tìm kiếm tung tích của Triệu Phong khắp nơi để đi cáo trạng.

Cùng lúc đó…

Triệu Phong đang cưỡi Âm Minh Điểu, nhằm phía Bắc của Thiên Phong Đại Đảo Vực mà bay đi.

Nửa ngày sau…

Phía trước xuất hiện một dãy sơn mạch trải dài không dứt, giao hòa với mây mù.

Triệu Phong biết, vùng Vân Lĩnh tại Thiên Phong Đại Đảo Vực này, cũng có thể xem là địa vực tương đối hẻo lánh.

Tài nguyên nhiều nhất ở nơi này, chỉ là một vài quặng tinh thạch trung cấp.

Những tài nguyên này, ở trong mắt Tông phái Nhị Tinh, quả thật không đáng nhắc tới.

Thế nhưng, đây lại chính là mạch máu sinh tồn của một vài gia tộc ở Vân Lĩnh.

Triệu tộc, Ân gia, tại Vân Lĩnh, cũng có thể xem là hai gia tộc cự đầu, đã cạnh tranh với nhau nhiều năm.

“Ôn lại” một loạt ký ức, Triệu Phong cưỡi Âm Minh Điểu, bay thẳng đến địa bàn Vân Lĩnh Triệu tộc.

Không lâu sau…

Âm Minh Điểu đã hạ xuống trên đỉnh một ngọn núi.

Tòa thành này, gọi là Triệu gia bảo, nó mới là đại bản doanh của Vân Lĩnh Triệu tộc.

Nếu so sánh, thì những thành thị phồn hoa ở phụ cận, chẳng qua chỉ là một phân bộ thế lực của Triệu tộc mà thôi.

Dù sao cũng phải nói rằng.

Vân Lĩnh Triệu tộc này, so với Triệu tộc ở thành Vũ Dương của Triệu Phong kiếp trước, không biết còn mạnh hơn bao nhiêu lần.

Có thể nói.

Toàn bộ thế lực tại khu vực Hoành Vân cộng lại, cũng không thể là đối thủ của Vân Lĩnh Triệu tộc.

Nhưng Âm Minh Điểu hạ xuống “Triệu gia bảo”, vẫn dấy lên một trận hoảng hốt và vây xem.

Dù sao đi nữa, nơi này cũng không phải tiếp cận Tông phái gần Tam

Tinh như Vạn Thánh Tông.

Loại Linh sủng quý hiếm như Âm Minh Điểu, quả thật rất khó gặp tại Triệu gia bảo này.

- Là Triệu Phong thiếu gia…

- Triệu Phong thiếu gia đã trở về rồi…

Một vài thành viên trong Triệu gia bảo, rất nhanh đã nhận ra thân phận của “Triệu Phong”, biểu hiện vô cùng hưng phấn.

Triệu Phong chính là thiên tài hiếm có mấy ngàn năm qua của Vân Lĩnh Triệu tộc.

Triệu Phong tự nhiên minh bạch, “Triệu Phong” trước kia, được Vân Lĩnh Triệu tộc gửi gắm mong chờ như thế nào.

- Phong nhi.

- Triệu Phong thiếu gia…

Một đám người, kêu gọi với vẻ tự hào và sùng bái.

Trên mặt Triệu Phong mang theo ý cười, gật đầu chào hỏi với người của Vân Lĩnh Triệu tộc, cũng không nói gì thêm.

Một vài người quen thuộc với Triệu Phong, lại cảm thấy Triệu Phong thiếu gia, dường như có chút thay đổi.

Một lát sau, trong một gian đại điện của Triệu tộc.

Triệu Phong gặp được một số trưởng bối cao tầng của Vân Lĩnh

Triệu tộc.

Nhưng bầu không khí trong đại điện, lại có chút ngưng trọng.

- Triệu Phong, ngươi quá kích động rồi.

- Tại sao ngươi có thể từ Thủy Nhi trước mặt mọi người như vậy chứ?

Gia chủ cùng vài vị Trưởng lão, đang nghiêm giọng trách cứ.

Là một gia tộc trung đẳng tại Thiên Phong Đại Đảo Vực, thế lực của Vân Lĩnh Triệu tộc, có thể sánh ngang với Tông phái Nhất Tinh rưỡi.

Trước mắt, tu vi của cao tầng trong gia tộc, đều là Đan Nguyên Cảnh.

Chỉ có một hai vị Trưởng lão, là tu vi Đại Đan Nguyên Cảnh.

- Các ngươi tìm ta trở về, là để giáo huấn sao?

Thanh âm của Triệu Phong rất lạnh lùng.

Hắn cũng không có bao nhiêu cảm tình đối với Vân Lĩnh Triệu tộc này.

Nhưng bởi vì, hắn đã đoạt xá thân thể này, cho nên mới tận sức thỏa mãn một số tâm nguyện của chủ nhân trước kia.

- Mắt không tôn trưởng, ngươi dám chống đối…

Gia chủ Triệu Thiên Nghĩa, quát lạnh một tiếng, trong mắt lóe lên một tia oán giận và ngoài dự liệu.

“Triệu Phong” trước kia, mặc dù tính tình cũng không hiền lành gì, nhưng chưa bao giờ trực tiếp chống đối với trưởng bối trong gia tộc như vậy.

- Quá cứng rắn rồi, ngay cả trưởng bối như chúng ta, cũng không để vào mắt.

Một vị Trưởng lão than thở.

Nếu đổi lại là một đệ tử nào khác trong gia tộc, e rằng đã bị gia chủ một tát đánh chết rồi.

Nhưng thân phận địa vị của Triệu Phong hiện nay, khiến bọn họ không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Dù sao đi nữa, kẻ này cũng là người được kỳ vọng nhất của Triệu tộc trong mấy năm qua.

Hơn nữa, bọn họ còn nghe nói, Triệu Phong nhận được đại kỳ ngộ, thu một tiền bối Tặc Miêu làm Linh sủng.

- Nói đi, lần này tìm ta trở về, là có chuyện gì muốn thương nghị?

Triệu Phong hiển nhiên không quá kiên nhẫn mà nói.

Lần này hắn trở về, cũng không phải là muốn nghe những lời giáo huấn kiểu này.

Đám người cao tầng của Triệu tộc đều hơi sửng sốt. Triệu Phong trước mắt, phong cách hành sự, hoàn toàn khác biệt so với trước kia.

- Phong nhi, ngươi thay đổi rồi…

Từ một bên, có một lão giả tóc trắng khập khiễng đi vào.

Lão giả tóc trắng này, chính là gia gia của Triệu Phong.

Triệu Phong trước kia, cha mẹ đều chết, từ nhỏ sống nương tựa với gia gia.

Vị Triệu gia gia này, thời kỳ đỉnh phong là một vị Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, sau này vì một hồi biến cố, cho nên đã rơi xuống Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

- Gia gia, ta đã sớm không còn là Triệu Phong trước kia nữa rồi.

Triệu Phong mỉm cười.

Trong trí nhớ của hắn, Triệu gia gia này gửi gắm rất nhiều tâm huyết và tài bồi đối với Triệu Phong.

Để bồi dưỡng Triệu Phong thành tuyệt thế thiên tài, Triệu gia gia thậm chí còn sử dụng hết toàn bộ tích lũy cả đời của mình.

Đối với vị Triệu gia gia này, Triệu Phong trước kia quả thật vô cùng tôn kính và cảm kích.

Nghe thấy lời nói của Triệu Phong, Triệu gia gia ngẩn ra, sau đó nhìn Triệu Phong một cái thật sâu.

“Tôn tử” trước mắt, không ngờ lại khác xa với tôn tử trong hồi ức của mình như vậy.

Triệu gia gia đã không nhìn thấu “tôn tử” trước mặt nữa rồi.

Đám cao tầng của Triệu tộc cũng phát hiện, lần này Triệu Phong trở về, đã hoàn toàn thay đổi, loại thái độ này, có thể dùng hai chữ để hình dung – đó là “Lãnh đạm”.

- Triệu Phong, về chuyện từ hôn Lạc Thủy Nhi, hi vọng ngươi có thể cấp một cái công đạo, tận lực bù đắp lại hậu quả đã gây ra.

Gia chủ Triệu Thiên Nghĩa nói.

- Công đạo? Ta không cần Lạc Thủy Nhi nữa, nên bỏ nàng, đây cũng là chuyện thiên kinh địa nghĩa thôi.

Triệu Phong thật thà nói.

Hắn vốn dĩ đã muốn chặt đứt quan hệ với vị hôn thê này từ lâu.

- Ngươi… Lạc Thủy Nhi chính là thiên kim tiểu thư của Lạc gia, có thể liên hôn với Lạc gia, chính là vinh hạnh của ngươi.

Gia chủ Triệu Thiên Nghĩa, gần như vỗ án đứng dậy.

Nghe vậy, ánh mắt Triệu Phong lập tức trở nên lạnh lẽo.

Ánh mắt lạnh lùng của hắn, khiến cho gia chủ Triệu gia, cùng một đám cao tầng, đột nhiên cảm thấy một luồng hàn ý khó hiểu.

Meo meo…

Một con mèo lông xám bạc, đột nhiên xuất hiện trên vai Triệu Phong.

Sự tồn tại của con mèo này, càng khiến cho cao tầng của Triệu tộc phải kiêng kỵ.

Lão giả áo vải lúc trước cũng ở đây, lộ ra sắc mặt kinh hãi, liên tục khuyên can Gia chủ.

- Bát hoàng tử kia đã nhúng tay vào, chuyện liên hôn với Lạc gia, đã không còn khả năng nữa. Thiên Nghĩa, ngươi không cần làm chuyện này rắc rối thêm.

Lão giả áo vải liên tục nháy mắt.

Đám cao tầng trong gia tộc, đều bình ổn tâm tình, sau đó dùng ánh mắt hoàn toàn "mới lạ" quan sát Triệu Phong.

- Về phần giải thích với Lạc gia, các ngươi cũng không cần để trong lòng.

Triệu Phong nói một câu, lập tức làm đám người Gia chủ nghẹn họng.

Là Lạc gia hối hôn trước, một tờ Hưu thư của Triệu Phong, xem như bỏ Lạc Thủy Nhi, tại phương diện đạo nghĩa, cũng không có gì đáng chê trách.

- E rằng, Lạc gia sẽ vì thể diện mà không bỏ qua chuyện này, cho dù ngoài mặt không động thủ với chúng ta, nhưng lại âm thầm chống đỡ cho Ân gia.

Triệu gia gia lộ vẻ sầu lo.

Gần đây, Ân gia được một cỗ thế lực thần bí chống đỡ, bắt đầu xâm phạm thôn tính thế lực của Triệu tộc.

Hiện nay.

Triệu tộc đã lâm vào thời khắc sinh tử tồn vong rồi.

- Lần này ta trở về, mục đích chính là diệt trừ Ân gia, sau này, Vân Lĩnh Triệu tộc sẽ không còn đối thủ nữa.

Trong mắt Triệu Phong, chợt lóe lên lệ mang.

Diệt trừ Ân gia?

Cao tầng Triệu tộc đều cảm thấy tâm thần chấn động, thầm nghĩ, khẩu khí của tiểu tử này thật lớn.

Nhưng mọi người nhìn thấy Triệu Phong lần này trở về, bên cạnh còn có tọa kỵ Âm Minh Điểu và tiền bối Tặc Miêu, cho nên cũng không thể không tin vài phần.

- Triệu Phong, chúng ta tạm thời tin tưởng ngươi.

Gia chủ Triệu Thiên Nghĩa, khẽ gật đầu, sau đó chuyển giọng:

- Nhưng dù là vậy, ngươi cũng không thể giúp gia tộc hóa giải được nguy cơ, tốt nhất vẫn nên đi Lạc gia nhận lỗi thì hơn.

- Nhận lỗi? Như vậy so với tiêu diệt Lạc gia, quả thật đơn giản hơn một chút…

Triệu Phong cười châm chọc, sau đó rời khỏi đại điện.

- Tiểu bối cuồng vọng.

- Không sợ gió làm đứt lưỡi ngươi sao.

Đám cao tầng của Triệu tộc ở đằng sau, đều giận dữ đứng lên.

Thiếu niên trong tầm mắt, cũng không hề để ý, càng đi càng xa hơn.

Triệu gia bảo, trong phòng của Triệu Phong.

Két…

Một thân ảnh già nua tang thương, dáng đi tập tễnh, đẩy cửa bước vào.

Chính là Triệu gia gia.

- Ngươi… Không phải là Phong nhi.

Trên mặt Triệu gia gia đầy vẻ bi thương, gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Phong, giọng nói run run.

Chương 776: Vạch Trần Thân Phận

- Ngươi… Không phải là Phong nhi!

Ngữ khí Triệu gia gia đầy vẻ chắc chắn, gắt gao nhìn chằm chằm “tôn tử” càng ngày càng xa lạ.

Triệu Phong đứng khoanh tay, vẻ mặt bình thản không chút thay đổi.

Nếu như Triệu gia gia, đến bây giờ còn chưa nhìn ra manh mối, mới thật là kỳ quái.

Đối với việc này, Triệu Phong cũng không định giấu diếm đến cùng.

Ngược lại, trăm phương nghìn kế ngụy trang thành một người khác, quả thực rất phiền toái.

- Ngươi đoán đúng rồi, ta không phải “Triệu Phong”. “Triệu Phong” thực sự, đã chết cách đây mấy tháng rồi.

Triệu Phong vẫn hết sức bình thản, nhìn phong cảnh trong sân.

- Ngươi… Là ngươi đoạt xá, giết hắn?

Khóe mắt Triệu gia gia, bắn ra một tia tức giận tột độ và sát khí.

Nhưng thân thể của nam tử trước mặt, chính là tôn tử Triệu Phong của hắn, Triệu gia gia vẫn rất cố gắng kìm nén.

Hơn nữa.

Người xa lạ này, bình tĩnh không chút sợ hãi như thế, cũng khiến Triệu gia gia phải theo bản năng mà duy trì lý trí.

- Mặc dù ta đoạt xá, nhưng giết hắn lại là kẻ khác.

Triệu Phong mặt không thay đổi, cánh tay vung lên.

Ô...ô...ô...n...g!

Trước mặt hai người, xuất hiện một quầng sáng gợn sóng Thủy Lam.

Trên quầng sáng này, rất nhanh xuất hiện lại một đoạn cảnh tượng, ghi lại quá trình Triệu Phong bị mấy người Ân gia đánh chết, sau đó có một tia Phong Lôi tử sắc, dung nhập vào trong cơ thể.

- Ân gia…

Triệu gia gia ngẩn ngơ, hắn hoàn toàn có thể nhận ra, những kẻ hạ thủ, chính là người của Ân gia.

Hơn nữa.

Triệu Phong ngay cả hình ảnh và âm thanh của những người đó, cũng đều miêu tả hết sức cụ thể.

- Đám Ân gia súc sinh này, ganh tị thành tựu của Phong nhi, không ngờ lại làm ra chuyện hạ lưu bỉ ổi đến như vậy…

Triệu gia gia bi phẫn rống lên.

- Ta chỉ mượn cái thân xác này, thay tôn tử của ngươi, tiếp tục sống

sót mà thôi.

Triệu Phong kết luận một câu.

Triệu gia gia nghe vậy, thể xác và tinh thần đều chấn động, vẻ mặt hết sức phức tạp, nhìn chằm chằm Triệu Phong, hồi lâu sau, nhất thời lão lệ tung hoành (*).

(*) Lệ già đầy mặt.

Triệu Phong biết, Triệu gia gia đã gửi gắm rất nhiều tâm huyết trên người “Triệu Phong” trước kia.

Thân lâu sau…

Lúc cảm xúc của Triệu gia gia đã bình ổn, hắn mới nhìn chằm chằm Triệu Phong mà nói:

- Bất kể ngươi là ai, nhất định phải dùng thân xác này, sống sót thật tốt…

- Việc này, tất nhiên không cần ngươi phải nói.

Triệu Phong mỉm cười.

- Ta sẽ sống càng mạnh mẽ hơn hắn, những tâm nguyện của hắn lúc còn sống, ta cũng sẽ tận lực thay hắn hoàn thành. Kể cả lần này, ta sẽ giúp Triệu tộc, hóa giải nguy cơ.

Lời nói của Triệu Phong, khiến cho ánh mắt vốn đã ảm đạm của Triệu gia gia, lại trở nên “tro tàn lại cháy”.

Giờ khắc này.

Ông ta dường như đã đem toàn bộ tâm nguyện trên người “Triệu Phong” trước kia, di chuyển lên người Triệu Phong trước mắt.

Triệu gia gia cũng không khó nhìn ra được, thực lực của Triệu Phong trước khi đoạt xá, tuyệt đối không đơn giản.

Chỉ trong mấy tháng ngắn ngủi, từ Chân Nhân Cấp, đề thăng tới Chân Chủ Cấp.

Thuần hóa Âm Minh Điểu, bên người lại có miêu sủng thần bí, có thể miểu sát Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh.

Đây là việc mà thường nhân có thể làm hay sao?

- Triệu gia gia, đây là một trong những thứ mà ta bồi thường.

Trong tay Triệu Phong, xuất hiện một cái bình sứ nho nhỏ, bên trong phóng ra một luồng thanh tuyền.

- Bồi thường?

Triệu gia gia gầm nhẹ một tiếng:

- Ta không cần bồi thường gì cả! Ngươi chỉ cần dùng cái thân xác này, sống sót cho tốt, kế thừa nguyện vọng của Phong nhi.

- Uống nó rồi, ngươi mới có sinh mệnh để quan sát những điều đó.

Triệu Phong cười nói.

Triệu gia gia có chút nghi hoặc, uống vào ngụm thanh tuyền trong bình sứ nhỏ.

Khoảnh khắc tiếp theo…

Sắc mặt hắn đại biến, thất thanh hô lên:

- Bất… Lão… Tuyền?

Triệu gia gia cảm giác cơ năng thân thể đã già cỗi của mìn, đột nhiên trọng hoán sinh mệnh, sức sống dồi dào.

Ngày xưa, hắn đã trải qua một hồi biến cố, thân thể tàn phế, thọ nguyên giảm mạnh, hiện nay, chỉ còn lại không đến mười năm thọ nguyên.

Nhưng sau khi uống xong “Bất Lão Tuyền”, hắn lại có cảm giác như thời gian đang quay trở lại.

Thọ nguyên của hắn, chớp mắt đã tăng lên cả ngàn năm.

- Để ngươi tiếp tục kéo dài sinh mệnh, không những là tâm nguyện của “Triệu Phong”, mà còn là nguyện vọng ngươi chôn giấu sâu tận đáy lòng, đúng không?

Triệu Phong chậm rãi nói.

- Ngươi…

Mặt già của Triệu gia gia thoáng cái đỏ rực.

Quả thật, hắn dốc lòng bồi dưỡng Triệu Phong, từ sâu tận đáy lòng, quả thật đã từng có hy vọng xa vời như vậy.

Triệu Phong trải qua hai nhân sinh, há có thể không nhìn ra chi tiết

này.

Sau đó.

Triệu Phong lại lấy ra vài thứ linh dược, Thánh dịch, trân phẩm, vì Triệu gia gia mà trị lành cái chân không trọn vẹn của hắn.

Những dược phẩm trân quý này, là dùng để trị liệu cho vết thương của Vương Giả, Đại Đế, chút thương tích tàn phế của Đan Nguyên Cảnh, tất nhiên không đáng kể gì.

Chỉ trong nửa canh giờ ngắn ngủi.

Thọ mệnh của Triệu gia gia đã gia tăng ngàn năm, cái chân bị tàn phế cũng lành lại, tu vi khôi phục.

Tất cả những điều này, khiến ông ta cảm thấy mình như đang nằm mộng.

- Hiện nay ta đã có thọ mệnh ngàn năm, cảnh giới Đại Đan Nguyên Cảnh, Vương Giả Hư Thần Cảnh mà trước kia không dám hi vọng xa vời, bây giờ có thể phóng tay mà thử rồi.

Mặc dù trong lòng Triệu gia gia rất vui mừng, nhưng cũng cảm thấy có chút áy náy.

Bất kể nói thế nào đi nữa, tính mạng tôn tử của hắn cũng không thể thay đổi.

Tân “Triệu Phong” trước mắt, chỉ cần giơ tay nhấc chân, đã có thể nghịch chuyển nhân sinh vận mệnh của hắn.

Hơn nữa.

Nếu muốn báo thù cho tôn tử, chấn hưng Triệu tộc, có lẽ phải dựa vào nam tử trước mắt.

- Ta hi vọng bí mật này, không nên để cho quá nhiều người biết.

Triệu gia gia có một yêu cầu.

Việc này, nếu như lan truyền ra ngoài, Triệu tộc cũng không hề có chút cảm giác ưu việt nào.

- Được.

Triệu Phong cũng đang có ý này.

Ngay trong ngày hôm đó…

Cao tầng Triệu tộc, bí mật tập trung hội nghị, cũng mời Triệu Phong qua đó.

- Phong nhi, chính là hi vọng lớn nhất của Vân Lĩnh Triệu tộc chúng ta trong tương lai. Ân gia trải qua đợt ám sát vừa rồi, khẳng định sẽ không buông tay.

Gia chủ Triệu Thiên Nghĩa nói.

Lúc này, cao tầng Triệu tộc đã biết chuyện, lúc Triệu Phong còn ở trong Tông môn, đã bị Ân gia ám sát nhiều lần.

Chỉ cần Triệu Phong còn sống, cho dù Triệu tộc thảm bại, thì vẫn sẽ có ngày Đông Sơn tái khởi.

Triệu Phong trước kia, chính là thiên tài ngàn năm hiếm gặp của

Triệu tộc, không những vậy, hắn còn gia nhập Vạn Thánh Tông.

Đặc biệt là mấy tháng gần đây, thiên tài này liên tục đạt được đại kỳ ngộ, tu vi đột phi mãnh tiến, uy hiếp càng ngày càng lớn.

Có thể đoán được.

Với biểu hiện nổi trội xuất sắc của Triệu Phong hiện nay, tiếp theo rất có thể sẽ được Vương Giả thu làm đồ đệ, mà “Không Gian Thần Huyễn” sắp tới, lại càng có khả năng trở thành bước ngoặt.

- Các ngươi, có thể dùng ta làm mồi nhử.

Triệu Phong cười nói.

Mục đích của hắn tới đây lần này, chính là diệt trừ Ân gia.

Sáng ngày hôm sau…

Một mình Triệu Phong, bay tới một đỉnh ngúi, cách Triệu gia bảo mấy trăm dặm.

Trên đỉnh núi, mây mù lượn lờ.

Triệu Phong khoanh chân ngồi tại chỗ, bắt đầu tu luyện.

Lúc này.

Triệu Phong đang thúc dục “Vạn Niệm Thần Quyết”, cùng lúc tu luyện hai bộ công pháp Thánh Lôi Thể và Phong Lôi Quyết.

Lần này đoạt xá trọng sinh, Vạn Niệm Thần Quyết cũng không cần trùng tu.

Chỉ cần lực lượng linh hồn của hắn khôi phục, Vạn Niệm Thần Quyết lập tức có thể khôi phục trở lại đỉnh phong.

Nó và ý chí Đại Đế, là cùng một đạo lý.

Bởi vì Triệu Phong đoạt xá trọng sinh, mà ý tức và trung tâm linh hồn, đều ký thác tại Thần Linh Nhãn.

Mà Thần Linh Nhãn lần đầu tiên đã dung nhập vào thể nội của hắn, cũng không tính là đoạt xá.

Ý chí linh hồn của hắn không thay đổi, đây mới là điều trọng yếu.

Triệu Phong còn nhớ, lần đầu tiên, lúc Thần Linh Nhãn dung nhập vào thân thể mình, hắn gần như đã mất hết toàn bộ lực lượng sinh cơ.

Được thân thể hắn tẩm bổ, Thần Linh Nhãn dần dần hồi phục, sau đó lại cải tạo thân thể này.

Mấy ngày sau…

Tu vi của Triệu Phong lại có tiến triển, dễ dàng đạt tới Chân Chủ Cấp đại thành.

Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, ổn định tại tầng thứ tư, Thủy Chi Phong Lôi trong cơ thể, không ngừng tầm bổ và tôi luyện Thánh Lôi Thể.

Nhưng muốn đột phá bình cảnh tầng thứ tư của Thánh Lôi Thể, quả thật còn cần một thời gian nữa.

- Một khi Thánh Lôi Thể đột phá tầng thứ tư, ta chỉ cần dựa vào thể

phách nhục thân, cũng có khả năng tung hoành trong hàng ngũ Đan Nguyên Cảnh rồi.

Trong lòng Triệu Phong có một tia chờ mong.

Tầng thứ tư của Thánh Lôi Thể, được chia thành nhiều phân đoạn, tương đương với Ngũ Hành Phong Lôi Quyết từ tầng thứ tư đến tầng thứ sáu.

Tối hôm đó…

Vụt... Vụt...

Trên bầu trời đầy mây đen, hơn mười hắc ảnh xuất hiện.

- Tiểu tử kia, không ngờ còn có thể ngồi đây tu luyện, quả là không coi ai ra gì.

- Hừ, đây rõ ràng là kế thả mồi của Triệu tộc. Nhưng thực lực của chúng ta hơn xa Triệu tộc, vừa vặn có thể một lưới bắt sạch.

Hơn mười đạo bóng đen này, khí tức yếu nhất cũng là Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

Hai người cầm đầu là một nam một nữ, đều là Nửa bước Vương Giả.

- Mộ Nguyệt, ngươi mang theo một đội vây giết đám cao tầng của Triệu tộc, ta sẽ đích thân đi giết chết tiểu tử kia.

Một thanh niên cao lớn lên tiếng.

- Cổ Hồng, chỉ là một tên Chân Chủ Cấp, cần gì ngươi phải đích thân

ra tay?

Một vị Đại Đan Nguyên Cảnh trong đó lên tiếng.

Thanh niên cao lớn gọi là Cổ Hồng nói:

- Từ những thông tin tình báo nhận được đã chứng minh, tiểu tử này rất tà môn, trên người có bí mật không nhỏ.

Trong mắt Cổ Hồng lóe lên lệ mang, đồng thời còn pha lẫn một tia tham lam.

Một tiểu bối Chân Nhân Cấp, chỉ trong mấy tháng ngắn ngủi, có thể biến hóa lớn như vậy, nếu nói trên người không có bí mật, e rằng nói ra cũng không ai tin.

- Lên!

Cổ Hồng ra lệnh một tiếng, hơn mười đạo thân ảnh, lập tức lao về phía Triệu Phong trên đỉnh núi.

Một thủ lĩnh khác tên là “Mộ Nguyệt”, là một nữ tử xinh đẹp cao ráo, tu vi cũng đạt tới Nửa bước Vương Giả.

Đội hình mà nàng dẫn theo, có ba vị Đại Đan Nguyên Cảnh, ngoài ra, còn có chín tên Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, đỉnh phong.

- Địch tập!

Đám bóng đen này vừa tiếp cận Triệu Phong chừng hai ba trăm dặm, đã bị phát hiện.

Cách ngọn núi của Triệu Phong chừng hai trăm dặm, cao tầng của

Triệu tộc đều xuất hiện, phát động ngăn chặn.

- Giết cho ta…

Hai đại Nửa bước Vương Giả là Cổ Hồng và Mộ Nguyệt, khí thế như cầu vồng.

Ngược lại, bên phía Triệu Phong, chỉ có một vị Thái Thượng Trưởng lão là Nửa bước Vương Giả, chỉnh thể thực lực Đan Nguyên Cảnh còn lại, thì không bằng bên kia.

- Cẩn thận! Bên phía đối phương xuất hiện hai gã Nửa bước Vương Giả.

Thanh âm cứng rắn hữu lực của Thái Thượng Trưởng lão Triệu tộc, xuyên qua bầu trời đêm.

Hai vị Nửa bước Vương Giả của Ân gia, đều là ngoại viện, trong đội ngũ đó, chỉ có một phần ba là người của Ân gia.

- Lão thất phu, lưu lại!

Mộ Nguyệt tu vi Nửa bước Vương Giả nhảy ra, ngân kiếm trong tay chém tới một chuỗi vân mang huyễn điện, trong nháy mắt đã hủy diệt vài ngọn núi.

- A…

Đám cao tầng Triệu tộc mai phục ở phụ cận bị dư âm lan đến, nhất thời bị chặt thành hai khúc.

Thái Thượng Trưởng lão của Triệu tộc, chỉ đành xông lên.

Thế nhưng, một vị “Cổ Hồng” khác thực lực càng mạnh hơn, cũng đang một thương một ngựa, giết lên Triệu Phong ở trên đỉnh núi.

Cao tầng Triệu tộc, bị kìm chế gắt gao, căn bản vô lực ngăn cản.

- Phong nhi!

Triệu gia gia không biết từ lúc nào, đã xuất hiện phía sau Triệu Phong.

Trên gương mặt tang thương của hắn đầy vẻ lo lắng, thanh âm có vàip hần run rẩy, chỉ thấy tên Nửa bước Vương Giả cười dữ tợn kia đang tiếp cận.

Meo…

Tiểu Tặc Miêu đột nhiên nhảy lên vai Triệu Phong.

- Để ta…

Triệu Phong đưa tay, ngăn cản Tiểu Tặc Miêu hành động.

Dứt lời.

Mái tóc đen trên đầu hắn, đã hóa thành máu tím, tung bay trong gió đêm.

- Mê Cung Huyễn Thành!

Trong mắt trái của Triệu Phong, tràn ngập một trận sương mù màu tím, chậm rãi xoay tròn.

Vụt...

Cảnh tượng thiên địa, đột nhiên phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

- Sao lại thế này?

Đám cường giả của Ân gia, đột nhiên lâm vào một tòa Huyễn Thành sương mù mông lung, đi tới đi lui tại chỗ.

Những người này, giống như lọt vào một “ô vuông mê cung” vô hình. Bị ngăn cách ở một phương hư không khác, bất kể điên cuồng công kích thế nào, vẫn bị giới hạn trong phương viên mấy trượng đó.

- Mê Cung Huyễn Thành, đây chính là huyễn thuật cấp Lĩnh Vực.

Triệu Phong ngồi yên tại chỗ.

Mặc dù ý chí linh hồn của hắn, chỉ mới khôi phục được một phần mười so với thời kỳ đỉnh phong, nhưng Đồng thuật của Thần Linh Nhãn, đối với Vương Giả bình thường, lại có lực sát thương không nhỏ.

- A a…

Tiếng kêu thảm thiết, liên tục vang lên không dứt trong Mê Cung Huyễn Thành.

Dưới “Mê Cung Huyễn Thành” cấp Lĩnh Vực bao trùm, đám cường giả của Triệu tộc, lại không hề bị ảnh hưởng chút nào.

Chỉ sau thời gian nửa chén trà, toàn bộ cường giả của Ân gia đã chết hết.

Triệu Phong vẫn ngồi yên tại chỗ, từ đầu tới cuối, đều không hề hoạt động chút nào.

Vẻ mặt Triệu tộc tràn đầy khiếp sợ.

Hắn chỉ thấy mắt trái của Triệu Phong mở lớn, sau đó toàn bộ cường giả của Ân gia, chỉ có thể đứng tại chỗ, để mặc cho bọn họ chém giết.

Chương 777: Triệu Phong Cảnh Cáo

Phụ cận Triệu gia bảo.

Một hồi chiến đấu sinh tử tồn vong, cuối cùng nhanh chóng giải quyết với phương thức như vậy. Đám cao tầng Triệu tộc, đều có cảm giác như đang nằm mơ, tất cả đều không chân thực.

Mọi người theo bản năng quay đầu nhìn lại Triệu Phong đang ngồi trên đỉnh núi phía sau.

Mái tóc tím của thiếu niên này, bay phất phới trong gió, hai mắt khép hờ, lại tiến vào trong tu luyện.

Mặc dù không thể nhìn ra chi tiết gì, nhưng trực giác và phán đoán nói cho bọn họ biết rằng, mấu chốt xoay chuyển cục diện thắng bại của trận chiến này, là thiếu niên đó.

- Là Phong nhi… Chính hắn đã xoay chuyển thế cuộc, cứu cả gia tộc.

Triệu gia gia sau một phen hoảng hốt, phấn chấn hét lớn một tiếng, râu tóc rung lên, hiển lộ sự kích động và tự hào.

Người khác không thể nhìn thấy chi tiết quá trình, nhưng hắn ở gần trong gang tấc, có thể nhìn thấy rất rõ mọi thứ.

Bỗng nhiên.

Hình bóng thiếu niên trên đỉnh núi, cùng với tiền bối Tặc Miêu trên

vai, ở trong mắt mọi người, lại càng trở nên thần bí khó lường hơn.

Đám cao tầng của Triệu tộc, đều nhìn Triệu Phong với ánh mắt kinh nghi và kính sợ.

Trận chiến này, Triệu tộc vốn là không có phần thắng, thậm chí còn lâm vào cục diện cửu tử nhất sinh.

Nhưng trong quá trình chiến đấu, đám cường giả của Ân gia, giống như trúng phải tà thuật gì đó, hoàn toàn để mặc cho bọn họ đánh chém.

- Vơ vét sạch chiến lợi phẩm của đám dư nghiệt.

Vị Thái Thượng Trưởng lão Nửa bước Vương Giả của Triệu tộc, liên tục phân phó.

Vừa rồi, đám người Ân gia tập kích, tu vi đều ngoài Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, ngay cả Đại Đan Nguyên Cảnh và Nửa bước Vương Giả, cũng có mấy người.

Bởi vậy, chiến lợi phẩm cũng rất phong phú.

- Phong nhi, những chiến lợi phẩm này, tùy ngươi xử trí.

Triệu gia gia chủ động tiến lên, đem một đống chiến lợi phẩm bày ra, bắt đầu phân loại.

Thân là “gia gia”, hắn đương nhiên phải vì tôn tử mà giành lấy những chiến lợi phẩm này.

Hai mắt Triệu Phong đảo qua một lượt, có chút thất vọng, chỉ lấy một vài món trân tài Thủy hệ và trân bảo có giá trị trong những chiến lợi

phẩm này.

Còn những tài nguyên trân bảo khác, có một số không đủ lọt vào mắt hắn, hoặc là không có tác dụng gì với hắn.

Lúc này.

Triệu tộc lại phái người, điều tra địch nhân của Ân gia đang lưu lại xung quanh, nhằm vào những con cá lọt lưới và thám tử thám báo.

Cách ngoài hai ngàn dặm, trên một ngọn núi cũ nát.

- Làm sao có thể… Toàn quân bị diệt?

Một thanh niên cẩm bào màu đen, dáng vẻ khôi ngô, vẻ mặt tràn đầy kinh ngạc, có vài phần thất thần.

Nếu như Triệu Phong ở đây, nhất định có thể nhận ra thanh niên này, hắn chính là “Lạc Tôn” ngày trước.

- Vương Giả đại nhân, những người tham dự đợt tập kích lần này, không một ai chạy thoát. Triệu tộc hiện đang tìm kiếm thám báo của Ân gia ở xung quanh đây.

Một hắc y nam tử Ảnh Sát đạo, vẻ mặt đầy lo lắng mà nói.

Đối với chân tướng của cuộc chiến, người không tham dự vào, căn bản không thể nhìn ra manh mối gì.

- Theo thuộc hạ phán đoán, Triệu Phong khẳng định có cao nhân tương trợ. Hắn vừa trở về, Triệu tộc liền bố trí một phen mai phục.

Nam tử hắc y, dè dặt thận trọng mà nói.

Lần này địch tập, cao tầng của Ân gia đã xuất động quá nửa. Ngoài ra, Lạc gia thậm chí còn phát động một ít nhân thủ.

Lạc Tôn thậm chí chủ động xung phong giết giặc, âm thầm phụ trách toàn bộ chuyện này.

Nhưng thật không ngờ rằng.

Đội hình cường đại đủ uy hiếp sự tồn vong của Triệu tộc, lại toàn quân bị diệt trong thời gian ngắn ngủi như vậy.

Nhất thời, Lạc Tôn thoáng lâm vào trầm tư giây lát.

Hắn há có thể không nhìn ra, sau lưng Triệu Phong kia, 99% là có cao nhân tương trợ rồi.

Trong trận chiến vừa rồi, thần niệm Lạc Tôn đã từng quét qua một lượt.

Thế nhưng.

Thần niệm của hắn, lại bị một luồng Huyễn lực thần bí quấy nhiễu, mắt thấy thủ hạ của mình, một đám chết thảm, lại không nhìn ra được chân tướng.

Mà trung tâm của luồng Huyễn lực thần bí đó, lại đến từ Triệu Phong.

- Trước tiên lui thủ Ân gia.

Hai mắt Lạc Tôn như điện, đột nhiên nghĩ đến chuyện gì đó.

Sau trận chiến này, tinh nhuệ cao tầng của Ân gia, đã tổn thương

quá nửa. Triệu tộc nhất định sẽ thừa cơ xông lên, tiêu diệt toàn bộ Ân gia.

Ân gia vừa diệt, tại vùng Vân Lĩnh này, Triệu tộc sẽ trở thành thế lực một nhà độc đại.

Đến lúc đó.

Lạc gia muốn nhúng tay vào vùng Vân Lĩnh, không những nằm ngoài tầm với, mà lực lượng cũng không đủ.

Thế cục trước mắt.

Lạc Tôn và Lạc gia, chỉ có thể âm thầm ra tay, không thể trực tiếp ra mặt.

Bởi vì, Triệu tộc và Lạc gia, vốn có quan hệ liên hôn, mà Lạc gia vốn có ý hối hôn trước, sau đó Triệu Phong lại viết Hưu thư.

Chuyện này, sẽ lan truyền ra ngoài.

Không những vậy, Triệu Phong là đệ tử trung tâm của Vạn Thánh Tông, sắp tới thậm chí còn trở thành đệ tử chân truyền.

Nếu như Lạc gia vô cớ ra tay với Triệu Phong, Triệu Phong rất có thể sẽ mời “Vạn Thánh Tông” ra tay, duy trì công đạo, hoặc trực tiếp cáo trạng với Vương Hầu phủ.

Xuất phát từ phương diện đạo đức và quy tắc cuộc chơi, Lạc gia đều không thích hợp trực tiếp ra tay, bằng không cho dù sự thành, bên phía Bát hoàng tử, tại phương diện danh dự, cũng sẽ chịu ảnh hưởng.

Bát hoàng tử muốn cạnh tranh Thái tử, thậm chí tương lại đạt dược "Thánh Hoàng" vị của Vương triều, không thể để lại nhược điểm rõ ràng như vậy được.

Triệu gia bảo, trên đỉnh núi.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, vẫn đang tu luyện "Ngũ Hành Phong Lôi Quyết" và "Kim Khôn Thánh Lôi Thể".

Giống như, trận chiến đấu không thể tưởng tượng nổi vừa rồi, không có liên quan gì đến hắn vậy.

- Phong nhị, trận chiến này, Ân gia đã thương cân động cốt, tinh nhuệ mất hết. Bây giờ là thời cơ tốt nhất để chúng ta tiêu diệt Ân gia.

Gia chủ Triệu Thiên Nghĩa, ánh mắt lập lòe, trong mắt bừng lên tia lửa dã tâm.

Đám cao tầng trong gia tộc, đều lộ ra một luồng chiến ý hừng hực, rất chờ mong thời khắc nhất thống Vân Lĩnh này.

- Được, xuất phát.

Triệu Phong gật đầu đáp ứng.

Ngay đêm đó.

Tinh nhuệ của Triệu gia bảo đã tập trung đầy đủ, hai trăm người chậm rãi cưỡi phi cầm hoặc thuyền Hư Không Hải, giết thẳng đến Ân gia.

Ân gia, ở phía bắc Vân Lĩnh, còn Triệu tộc thì ở phía nam.

Hai đại gia tộc, nam bắc giằng co, đã tranh đấu rất nhiều năm rồi.

Lúc trời tảng sáng.

Tinh nhuệ cường giả của Triệu tộc, đã đánh đến đại bản doanh của Ân gia – Ân gia thành.

Lúc mọi người tới nơi, Ân gia đã dàn sẵn trận địa đón địch.

Toàn bộ Ân gia thành, đều mở ra đại trận phòng ngự, một bầu không khí nặng nề đè nén, phủ lên nơi này.

Đám cường giả thủ thành của Ân gia, trên mặt có vài phần tuyệt vọng, chiến ý cực thấp.

Thực lực của hai bên, căn bản không ở cùng một cấp bậc.

Trên đỉnh Vân Hải.

- Tốc độ tiến quân của Triệu tộc, so với trong tưởng tượng còn nhanh hơn, Lạc gia ta muốn giúp cũng không kịp.

Lạc Tôn ở trên trời cao quan sát.

Thần niệm của hắn thập phần thu liễm, quan sát Triệu tộc, trọng điểm là Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu trên vai.

Không biết là vô tình hay cố ý.

Triệu Phong tựa cười mà không phải cười, nhìn về phía hắn, hai mắt đối nhau.

Thể xác và tinh thần Lạc Tôn chấn động.

Một tiểu tử Chân Chủ Cấp, làm sao có thể cảm giác được thần niệm Hư Thần Cảnh?

Nếu như đây chỉ là trùng hợp, vậy thì một màn tiếp theo, lại khiến tâm thần Lạc Tôn cảm thấy run rẩy.

Meo…

Tiểu Tặc Miêu ở trên vai Triệu Phong, nhìn về phía hắn với ánh mắt khinh thường, trong mắt có vài phần châm biếm.

- Con mèo này, làm sao có thể…

Lạc Tôn cảm thấy, tất cả những điều này, đã đảo lộn thường thức của hắn.

Càng kinh dị hơn là, một người một mèo này, không ngờ biết sự tồn tại của hắn, mà bộ dạng vẫn hời hợt như vậy.

Lại nghĩ đến một màn quỷ dị trong trận chiến vừa rồi, Lạc Tôn lại càng cảm thấy, một người một mèo này rất không đơn giản, trên người đối phương chắc chắn có bí mật mà không ai biết.

- Giết!

Hai trăm cường giả tinh nhuệ của Triệu tộc, cùng lúc phát động công kích mãnh liệt.

Ầm ầm ầm...

Đại trận phòng ngự của Ân gia, rung lên không ngừng.

Giờ phút này, bên phía Ân gia, cường giả cao tầng thiếu hụt, mất đi tâm phúc, nhân tâm càng hoảng loạn.

- Công kích… Góc tây nam.

Triệu Phong ngồi trên Âm Minh Điểu, đột nhiên lên tiếng, chỉ huy trận chiến.

Người của Triệu tộc, rất tin tưởng hắn, không hề nghi ngờ, lập tức công kích hướng “Tây bắc” của Ân gia thành.

- Góc tây bắc, chính là sơ hở trận pháp và phòng thủ của Ân gia thành…

Lạc Tôn không khỏi hít sâu một hơi.

Thần niệm Vương Giả của hắn, sau khi tận lực kiểm tra, mới phát hiện được manh mối.

Mà Triệu Phong ở trên lưng Âm Minh Điểu, chỉ cần liếc mắt nhìn một cái, đã nhìn ra sơ hở.

Ầm ầm ầm... rắc rắc…

Trận pháp góc tây bắc, rất nhanh đã vỡ tan, người trong Ân gia thành, lại càng lộ vẻ tuyệt vọng và bất đắc dĩ.

- Không thể để Triệu tộc dễ dàng thành công như vậy được.

Vẻ mặt Lạc Tôn trở lên lạnh lẽo:

- Ít nhất, ta cũng phải thử xem nông sâu của Triệu Phong mới được.

Dứt lời.

Hắn ẩn nấp trên tầng mây trời, sau đó thúc dục ý chí Vương Giả.

Thoáng chốc, một luồng sức mạnh to lớn như có như không của Vương Giả, ngưng kết tại chỗ trận pháp vỡ tan, ngăn cản một đợt công kích luân phiên.

Lạc Tôn ra tay, tương đối âm thầm.

Chỉ có người đạt tới cảnh giới Nửa bước Vương Giả, mới có thể cảm giác được.

Thế nhưng, chỉ cần Lạc Tôn không lộ diện, Triệu tộc cũng không có chứng cớ gì.

Sức mạnh to lớn của Vương Giả, tương đối thu liễm, không thể nhìn ra chút đặc thù nào.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, ra tay ở trình độ này, căn bản không thể ngăn cản được bước tiến của Triệu tộc.

Lúc này.

Hắn lại chỉ huy Triệu tộc, chia làm bốn nhánh, một lần tiến công vài phương vị của Ân gia thành.

Sức mạnh to lớn của Vương Giả, là ý chí cường đại của Vương Giả Hư Thần Cảnh dung nhập với thiên địa, vận dụng lực lượng của thiên địa trong một không gian.

- Lạc Tôn còn chưa có khả năng đem sức mạnh to lớn của thiên địa chia làm vài luồng. Trừ phi hắn cũng tu luyện qua Thần quyết Hồn

đạo cảnh giới cực cao như “Vạn Niệm Thần Quyết”.

Vẻ mặt Triệu Phong tràn đầy tự tin.

Sức mạnh to lớn của Vương Giả, là nhằm vào một không gian hoặc mục tiêu nào đó, cho dù là hắn ở thời kỳ đỉnh phong, cũng chỉ có thể đem sức mạnh to lớn của Đại Đế chia làm vài luồng mà thôi.

Triệu Phong hiện nay, cũng có thể vận chuyển sức mạnh to lớn của thiên địa, nhưng tước mắt, hắn còn không muốn bộc lộ quá nhiều.

- Tiểu tử này…

Lạc Tôn ở trên tầng mây, sắc mặt lại biến đổi.

Nếu như hắn đem sức mạnh to lớn của Vương Giả, bao phủ khắp toàn bộ Ân gia thành, sẽ bộc lộ rất rõ ràng, hơn nữa lực lượng cũng sẽ phân tán.

Rắc rắc rắc…

Rất nhanh, mấy vị cường giả của Triệu tộc, đã giết vào Ân gia thành.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu hóa thành một đạo hư tuyến màu bạc, chui vào trong Ân gia thành.

- A a…

Vài tiếng hét thảm vang lên, mấy vị cao tầng của Ân gia, đã trở thành vong hồn dưới trảo của Tiểu Tặc Miêu.

Thế cục, đã không còn gì có thể ngăn cản nữa.

Người của Ân gia thành, đành phải từ bỏ trận pháp và thành trì, liên tục bại lui.

Cường giả tinh nhuệ của Triệu tộc, sớm đã có chuẩn bị, lập tức triển khai đánh chặn và đuổi giết.

Tiếp theo, là một hồi tàn sát.

Triệu Phong thậm chí không cần ra tay, chỉ cần đề phòng Lạc Tôn là được.

- Nực cười…

Lạc Tôn phiêu phù trên bầu trời, sắc mặt âm trầm, trong lòng nghẹn khuất.

Nhưng Ân gia bị diệt, cục diện tại vùng Vân Lĩnh xem như đại thế đã định.

Trừ phi có Vương Giả Hư Thần Cảnh trực tiếp ra mặt can thiệp, hoặc là Lạc gia chính diện ra tay.

Nhưng sau lưng Triệu Phong, lại có “Vạn Thánh Tông” tiếp cận Tông phái Tam Tinh, một kẻ bình thường, há có thể dễ dàng ra tay?

Mà điều khiến Lạc Tôn lo lắng chính là, tiểu tử Triệu Phong này sâu không lường được.

Thẳng cho đến khi Ân gia thành bị Triệu tộc công chiếm, Lạc Tôn vẫn không nhìn ra nông sâu của Triệu Phong.

Ngay cả con mèo nhỏ bên cạnh đối phương, hắn cũng không nhìn ra.

Tiếp đó.

Triệu tộc bắt đầu cớp đoạt chiến lợi phẩm của Ân gia.

Trong đó, Triệu Phong là người được hưởng quyền ưu tiên lựa chọn.

- Trân tài Hồn đạo hữu dụng, vẫn còn quá ít. Chẳng qua, lại có không ít dược liệu luyện thể và trân bảo Thủy hệ.

Triệu Phong chỉnh trang lại một số chiến lợi phẩm.

Triệu tộc muốn nhất thống Vân Lĩnh, tất phải thu thập phần lớn tài nguyên của Ân gia, Triệu Phong không thể nuốt hết một mình được.

Thế nhưng trân tài Hồn đạo bực này, đừng nói là Ân gia, cho dù là Tông phái Nhị Tinh Tam Tinh, cũng cực kỳ thưa thớt.

- Lạc Tôn, ta khuyên Lạc gia các ngươi nên dừng tay. Bằng không, Lạc gia sẽ tiếp bước theo chân Ân gia.

Một âm thanh nhàn nhạt, xuyên phá bầu trời mây.

Lúc Lạc Tôn rời đi, thân hình thoáng cứng đờ, đây là thanh âm cảnh cáo của Triệu Phong.

Chương 778: Lạc Thủy Nhi

Lúc Lạc Tôn rời đi, bỗng nhiên thân hình cứng đờ, trên mặt xuất hiện một tia kinh ngạc.

Bởi vì.

Tiếng cảnh cáo của Triệu Phong, chính là vang lên trong đầu hắn.

Hơn nữa, trước đó, hắn không hề cảm thấy có dấu hiệu rõ ràng nào.

Có thể làm được điều này, chứng tỏ, đối phương ít nhất tại phương diện linh hồn, còn cao hơn hắn một bậc.

- Tiểu tặc tử Chân Chủ Cấp… Ngươi cho rằng bằng vào trợ lực của một Vương Giả, là có thể uy hiếp được lão giả ta sao?

Lạc Tôn mạnh mẽ đè xuống sự kinh hãi trong lòng, sắc mặt thâm trầm.

Thần niệm của hắn truyền âm, khóa không rơi vào trong tay Triệu Phong, nhưng lại không thể xuyên thấu đến phương diện linh hồn của Triệu Phong.

Một màn này, khiến trong lòng hắn run sợ không thôi.

Không ngờ hắn lại không thể tiếp xúc phương diện linh hồn của Triệu Phong, cảm giác đó, giống như đối phương là một biển chết lặng lẽ.

Mặc dù Lạc Tôn là người tác phong bá đạo, nhưng nội tâm lại rất

thận trọng tỉ mỉ.

Trên người Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu, có đủ loại dấu hiệu không thể nắm bắt, khiến trong lòng hắn sinh ra kiêng kỵ rất lớn.

Hơn nữa, Lạc gia trước mắt, còn chưa thể trực tiếp ra tay với Triệu tộc.

- Vậy thì thử xem.

Triệu Phong nhắm mắt lại, dáng vẻ hời hợt không để tâm.

- Hừ! Tiểu tử ếch ngồi đáy giếng, thế cục thật sự tại Đại Càn Vương triều, chỉ một Vân Lĩnh Triệu tộc nho nhỏ, ngay cả một quân cờ cũng không xứng. Cho dù là Vạn Thánh Tông ở thời kỳ đỉnh phong, cũng là tồn tại hết sức nhỏ nhoi, nhưng hiện nay…

Lạc Tôn đứng ngạo nghễ trên tầng mây, khóe miệng nhếch lên một tia lãnh ý.

Trong lúc mơ hồ, hắn có cảm giác lời nói của hắn khiến đối phương không thể đáp trả được, hết sức ưu việt.

Lạc Tôn dùng phương thức của hắn, để “cảnh cáo” và “phản kích” đối phương, khiến tâm lý của Triệu Phong tan ra.

Trong thế cục của Đại Càn Vương triều, Lạc gia và Triệu tộc, đều không tính là gì. Ngay cả Vạn Thánh Tông đã xuống dốc, cũng không có bao nhiêu quyền lên tiếng.

Lạc Tôn hắn, lại kết giao với Bát hoàng tử của Đại Càn Vương triều.

Hoàng tộc Đại Càn, mới là chúa tể Đại Lục Vực, là kẻ thống trị tối cao

của những Hải Vực xung quanh.

- Lạc Tôn, khá lắm.

Trong lòng Triệu Phong thoáng rung động.

Tên Lạc Tôn này, không chỉ thiên phú tuyệt hảo, mà tại thời đại mạnh mẽ đỉnh phong này, không ngờ lại có thể lăn lộn đứng tại vị trí cao.

Tài năng và tiềm lực của hắn, thậm chí còn được người của Hoàng tộc xem trọng.

- Triệu Phong.

Trong lời nói của Lạc Tôn, tràn ngập bá đạo tự tin:

- Bây giờ ngươi quay đầu vẫn còn kịp… Bằng không, ngươi và Triệu tộc, nhiều nhất chỉ cầm cự được một năm. Có lẽ, ngươi có thể được Vạn Thánh Tông che chở, sống tạm được một thời gian, nhưng cuối cùng, cũng sẽ chết hận trong dòng chảy lịch sử mà thôi.

Triệu Phong nghe vậy, trong lòng khó tránh khỏi sinh ra một tia kỳ quái.

Rõ ràng là hắn đang cảnh cáo đối phương, kết quả là tên Lạc Tôn này lại phản kích, trước là nói về Vương triều đại cục, sau lại bảo hắn quay đầu là bờ.

Phảng phất như Lạc Tôn là kẻ chiến thắng trong lịch sử vậy.

Triệu Phong khoanh chân mà ngồi, không nói gì thêm nữa.

Lời cảnh cáo, hắn đã nói rồi, nghe hay không là việc của đối phương.

Chẳng qua, xem ra sự tự tin của Lạc Tôn rất lớn, hẳn là không nghe lọt rồi.

Giữa bầu trời.

Lạc Tôn có vài phần âm trầm, hướng về phía Lạc gia mà bay đi.

Tâm tính và ý chí của Triệu Phong rất cứng rắn, hoàn toàn vượt qua sự tưởng tượng của hắn. Lời nói vừa rồi của Lạc Tôn, là muốn làm tan ra ý chí chiến đấu của Triệu Phong.

Nhưng ngược lại, Triệu Phong không hề đổi sắc, thậm chí còn lười tranh luận với hắn.

- Tiểu tử kia, rốt cuộc có chỗ dựa gì?

Lạc Tôn mơ hồ cảm thấy một tia thất bại.

Lúc này, hành động nhằm vào Triệu tộc, là do hắn chủ động xung phong giết giặc, âm thầm khống chế.

Nhưng kết quả cuối cùng, lại là thất bại tơi tả trở về.

Nghĩ đến chuyện hắn đường đường là thanh niên đệ nhất thiên tài tại Thiên Phong Đại Đảo Vực, vậy mà lại phải cam chịu nhục nhã trước mặt một thiếu niên nhỏ hơn mình mười mấy tuổi.

Loại cảm giác khuất nhục uất ức này, khiến trong lòng hắn vô cùng nghẹn khuất.

Luận tuổi tác, Triệu Phong mười bốn mười lăm tuổi, còn không bằng một nửa tuổi của hắn.

- Lạc huynh.

Lúc tiếp cận Lạc gia, trên bầu trời đột nhiên truyền đến âm thanh xé gió, theo đó là sức mạnh to lớn của Vương Giả chấn động.

- Bát hoàng tử.

Sắc mặt Lạc Tôn thoáng hòa hoãn lại, nhìn nam tử một thân trường bào cẩm long, dáng vẻ tao nhã trước mắt.

- Lạc huynh, thế nào rồi? Lần này hành động không thuận lợi?

Bát hoàng tử cũng nhìn ra được sắc mặt của Lạc Tôn có gì đó không đúng.

Hai người giao tình không tệ, Lạc Tôn cũng không giấu diếm, liền đem mọi chuyện kể lại một phen.

- Như vậy xem ra, tiểu tử Triệu Phong kia quả thật không đơn giản. Từ sau khi đánh một trận cùng với Tân Vô Ngân, ta chưa từng thấy Lạc huynh suy sụp như vậy bao giờ.

Ánh mắt Bát hoàng tử lóe lên, thấp giọng nói.

Từ vẻ mặt mà xét, bộ dạng của Lạc Tôn lúc này, quả thật nghẹn khuất không khác gì lần trước.

- Tân Vô Ngân.

Lạc Tôn lẩm bẩm cái tên này, trong mắt lóe lên vẻ ngoan lệ, bộc phát chiến ý cường đại:

- Chờ sau khi giải quyết xong tiểu tử này, ta sẽ đi khiêu chiến hắn lần nữa.

Bát hoàng tử biết, thất bại nửa năm trước, chính là sỉ nhục lớn nhất của Lạc Tôn.

Không đến mười chiêu, Lạc Tôn đã bị một Nửa bước Vương Giả đánh bại.

- Sau khi phân tích, ta đoán rằng Tân Vô Ngân kia, hẳn đã tận lực áp chế tu vi của mình tại cảnh giới Nửa bước Vương Giả, không muốn đột phá Vương Giả. Dù sao đi nữa, ý cảnh của hắn, cũng đạt tới ngoài cấp bậc Đại Đế rồi.

Bát hoàng tử lên tiếng.

Đề cập đến Tân Vô Ngân, cũng là tiếc nuối lớn trong lòng hắn.

Thiên tài như vậy, Bát hoàng tử còn chưa kịp mời chào, đã bị "Tứ hoàng tử" thực lực mạnh nhất và có hi vọng cạnh tranh ngôi vị thái tử nhất thu phục làm khách khanh rồi.

- Hắn tận lực áp chế tu vi, thì có chỗ tốt gì, chẳng lẽ…

Lạc Tôn đột nhiên nghĩ đến điều gì đó.

- Đúng vậy, là Không Gian Thần Huyễn.

Bát hoàng tử mỉm cười nói:

- Thông đạo kết nối với Không Gian Thần Huyễn, sẽ không ổn định nếu chịu tải Vương Giả Hư Thần Cảnh. Nhưng Nửa bước Vương Giả, lại có đến bảy thành xác suất thành công.

Phân tích như vậy cũng không có gì không hợp lý.

Tân Vô Ngân vì muốn yên ổn tiến vào “Không Gian Thần Huyễn”, cho nên đã áp chế tu vi tại cảnh giới Nửa bước Vương Giả rất lâu.

Vụt... Vụt...

Hai người sóng vai nhau, bay vào Lạc gia.

- Bát hoàng tử, ngươi và muội muội của ta tiếp xúc, cảm thấy thế nào?

Lạc Tôn đột nhiên bật cười.

Bát hoàng tử thân phận cao quý, nếu như muội muội của mình có thể gả cho hắn, điều này đối với bản thân và Lạc gia, cũng có lợi ích rất lớn.

Cho dù muội muội chỉ làm một Phi tử, thì Lạc gia cũng cam lòng.

- thủy Nhi cô nương, ta đã nhất kiến chung tình, không có gì để soi mói, chẳng qua…

Bát hoàng tử cười khổ một tiếng.

- Ồ? Chẳng lẽ thủy Nhi không đồng ý?

Lạc Tôn đột nhiên nghĩ đến một vấn đề.

Loại hôn sự liên quan đến việc sáp nhập với Bát hoàng tử, Lạc gia và ca ca như hắn, dường như chưa từng hỏi qua ý kiến của “Lạc Thủy Nhi”.

Trong suy nghĩ của Lạc Tôn.

Có thể gả cho Bát hoàng tử, cho dù chỉ làm thiếp, thì đối với một nữ tử thế gia, cũng là chuyện đến cầu còn không được.

Huống chi, Bát hoàng tử còn cam đoan, sẽ cố gắng để Lạc Thủy Nhi trở thành chính thất.

Lạc gia, trong một gian phòng khuê các.

- Phụ thân, ca ca, ta đã bao giờ đồng ý hối hôn? Các ngươi có từng hỏi qua ý kiến của ta chưa?

Một thiếu nữ tóc dài mặc trang phục bích thường, thấp giọng nói.

Thiếu nữ kia, làn da trắng nõn nà, thủy linh như tiên, không nhiễm bụi trần, phảng phất một dòng sông trong lành sau cơn mưa.

Đối mặt với lời nói u oán của thiếu nữ, Lạc Tôn và phụ thân nhìn nhau, chỉ trầm mặc không nói.

Đối với “Lạc Thủy Nhi”, phụ thân và Lạc Tôn đều cực kỳ yêu thương.

Thế nhưng.

Việc hối hôn, Lạc gia chủ và Lạc Tôn, lại không hỏi qua ý kiến của Lạc Thủy Nhi.

Bởi thế cho nên, Lạc Thủy Nhi bây giờ bị Triệu Phong viết cho một tờ Hưu thư, ngược lại thanh danh mất sạch.

Một loại tâm lý hổ thẹn, nổi lên tận đáy lòng hai người, nhưng rất

nhanh đã bị dập tắt.

So sánh với chuyện thiết lập quan hệ với Bát hoàng tử và hoàng tộc, thì chuyện này không đáng là gì. Lạc gia và Lạc Tôn đều không thể chống lại sự hấp dẫn chí mạng này.

Ngày tiếp theo.

Triệu Phong trở lại Triệu gia bảo, bản thân ở trong phòng, tiếp tục tham tu.

Sau khi tiêu diệt Ân gia, Triệu Phong đã tích lũy được một lượng lớn trân tài Thủy hệ và dược vật, đủ cho hắn tu luyện một đoạn thời gian rồi.

Lúc này.

Tu vi của hắn, đã đạt tới Chân Chủ Cấp đại thành, vẫn đang từng bước tiến bộ.

Nhưng “Kim Khôn Thánh Lôi Thể”, muốn đột phá tầng thứ tư, vẫn còn cần phải có một động lực thúc đẩy nhất định.

Thấy vậy.

Triệu Phong lại càng dồn nhiều tâm lực, trước hết tu luyện tăng cường “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết”.

Cảnh giới Phong Lôi Quyết càng cao, dùng Phong Lôi tôi thể càng hiệu quả.

Mấy ngày sau…

Tu vi của Triệu Phong, tiếp cận Chân Chủ Cấp đỉnh phong. “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết” cũng tiếp cận tầng thứ tư đỉnh phong.

- Nửa tháng nữa, “Kim Khôn Thánh Lôi Thể” sẽ có hi vọng đột phá được tầng thứ tư. Trong hai tháng này, tu vi có khả năng khôi phục đến Đan Nguyên Cảnh.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Kế hoạch trùng tu, vẫn đâu vào đấy.

Chờ đến khi Triệu Phong khôi phục lại Hư Thần Cảnh, nội tình sẽ vượt qua kiếp trước, chuẩn bị để tương lai trùng kích “Huyền Quang Cảnh”, khi đó xác suất sẽ tăng lên nhất định.

Một ngày nọ…

Triệu Phong đang tu luyện, đột nhiên bị gián đoạn.

- Phong nhi, Lạc gia phái người đến, chỉ rõ đích danh muốn gặp ngươi…

Triệu gia gia vội vàng chạy tới.

- Lạc gia?

Triệu Phong đứng dậy, đi ra ngoài sân.

Một lát sau…

Trong đại sảnh của Triệu tộc, Triệu Phong gặp được một vài đại biểu của Lạc gia.

Bên phía Lạc gia, tổng cộng có ba người đến.

Người ở giữa là một lão giả Đan Nguyên Cảnh, mặt lớn béo phì, biết ăn nói, từ đầu tới cuối thao thao bất tuyệt.

- Triệu Phong, ta đại biểu gia chủ tới đây, muốn mời ngươi tham gia yến hội của Lạc gia, hợp thương (*) về việc hôn ước. Chuyện ngươi viết Hưu thư hối hôn, gia chủ cũng chỉ nói là ngươi nhất thời nổi lên tính tình trẻ con, không hề trách giận, nghe nói Lạc Thủy Nhi cô nương, còn có ấn tượng không tệ với ngươi nha…

(*) cùng thương nghị.

Lão giả mặt béo không ngừng lải nhải.

Triệu Phong và đám người Triệu tộc, đều hết sức kinh ngạc.

Đối với cái gọi là “Yến hội” đó, Triệu Phong tất nhiên không có hứng thú, cũng không muốn đi tham gia.

Hơn nữa yến hội đó, lại chỉ mời một mình Triệu Phong.

- Phong nhi, đây e rằng là âm mưu quỷ kế của Lạc gia.

Cao tầng Triệu tộc, đều tỏ vẻ lo lắng.

Triệu gia gia hoài nghi rằng, đây căn bản là một cái Hồng Môn Yến. (*)

(*) Chuyện Hạng Vũ mời Lưu Bang đi dự tiệc để giết.

- Về phần Lạc Thủy Nhi, ta đã viết hưu thư rồi, tại sao phải quan tâm?

Triệu Phong nhíu mày nói.

Thế nhưng lão giả mặt béo phì lại không chịu từ bỏ, muốn dùng ba tấc lưỡi của mình thuyết phục Triệu Phong, đồng thời hứa hẹn đủ tiền cảnh, mộng đẹp.

- Triệu mỗ cáo từ.

Triệu Phong cũng mặc kệ, trực tiếp bỏ mặc ba gã đại biểu của Lạc gia, chuẩn bị tiếp tục tu luyện.

- Tiểu bối, đừng vội càn rỡ.

Thấy tình huống như vậy, lão giả mặt béo phì, cuối cùng cũng nổi giận:

- Lạc gia ta mời ngươi là cho ngươi thể diện… Triệu tộc nho nhỏ, ở trước mặt Lạc gia ta, không khác gì lấy trứng chọi đá.

Lão giả mặt béo một bên mắng chửi, một bên muốn loạn đả.

Triệu Phong mơ hồ hiểu ra kế sách của Lạc gia, nếu như đả thương những người này, Lạc gia sẽ có lý do để động võ.

Một lúc sau…

Phía chân trời truyền đến âm thanh xé gió, kèm theo đó là một luồng ý chí Nửa bước Vương Giả.

- Triệu Phong có ở đây không?

Một vị tướng lĩnh lam bào, phiêu phù trên khoảng không của Triệu

tộc, trong tay xuất hiện một cái lệnh bài ngân quang rực rỡ.

Ô...ô...ô...n...g!

Lệnh bài khuếch đại hơn trăm trượng, xung quanh chập chờn Tử Long quang văn, một luồng Long Uy quân chủ huyền bí khó lường, xen lẫn với số mệnh Vương triều vũ nội, quấn chặt không rời.

- Vương Hầu Lệnh!

Một vài cao tầng của Triệu tộc, bao gồm cả lão giả béo phì, đều cảm thấy thể xác và tinh thần đại chấn.

Dưới Vương Hầu Lệnh, mọi người đều có cảm giác như đang đối mặt với “Quân Vương”, không khỏi sinh ra một loại cảm giác khuất phục theo bản năng.

- Bái kiến Vương Hầu đại nhân.

Cao tầng của Triệu tộc, cùng với đám người lão giả béo phì, vội vàng cung kính hành lễ, người có tu vi thấp, thậm chí còn quỳ xuống theo bản năng.

- Ta đây.

Triệu Phong vẻ mặt nghiêm túc đi tới.

- Triệu Phong, Vương Hầu phủ truyền ngươi đến làm khác.

Ánh mắt tướng lĩnh lam bào rơi xuống trên người Triệu Phong, thoáng mỉm cười, khá là khách khí.

- Vương Hầu phủ… Triệu kiến Triệu Phong đến làm khách?

Bên phía Lạc gia, ba người lão giả mặt béo, đều có cảm giác như bị nghẹn khuất.

Chương 779: Vân Tằm Tiên Điệp

Giờ phút này, Triệu Phong đồng thời được Lạc gia và Vương Hầu phủ cho mời.

Mà trước đó, ba người lão giả mặt béo đang làm loạn, tức thì vẻ mặt trở nên cực kỳ đặc sắc.

- Vị tướng quân này, Vương Hầu phủ của ta cũng muốn tới thăm, nhưng mấy vị bằng hữu của Lạc gia, lại muốn cường ngạnh kéo ta đi tham gia yến hội của nhà bọn hắn.

Triệu Phong thở dài kể khổ, bộ dạng hết sức vô tội.

Lời vừa nói ra, sắc mặt ba người Lạc gia lập tức đại biến, thiếu chút nữa là hộc máu mắng to.

- Lạc gia gì?

Vị tướng lĩnh lam bào tu vi Nửa bước Vương Giả, đột nhiên trầm mặt, lệnh bài Vương Hầu trong tay, đột nhiên tản mát ra một luồng số mệnh Long uy quân chủ thiên địa.

Dưới tác dụng của Vương Hầu lệnh, tướng lĩnh lam bào Nửa bước Vương Giả, không ngờ có thể phát ra uy thế cấp bậc Vương Giả.

- Không không đại nhân… Ngài hiểu lầm rồi.

Đám người lão giả mặt béo, lập tức sợ tới mất hồn mất vía.

Cho bọn hắn một trăm lá gan, cũng không dám tranh đoạt khách quý của Vương Hầu phủ.

Vương Hầu phủ, chính là cơ cấu thống trị Thiên Phong Đại Đảo Vực, cũng tương đương nắm trong tay một Đại Đảo Vực.

Luận thân phận.

Bọn họ là Nam Phong hầu, đệ đệ của đương kim Càn Hoàng, Bát hoàng tử gặp ông ta, cũng phải gọi một tiếng “thúc thúc”.

Đại nhân vật bực này, cho dù là Tông phái Tam Tinh, cũng không dám khinh suất trêu chọc.

Trên danh nghĩa, Lạc gia, Vạn Thánh Tông, đều là những thế lực nằm trong lãnh địa phân phong của “Nam Phong hầu”.

- Triệu… Triệu công tử, chờ ngài đến Vương Hầu phủ rồi đi Lạc gia cũng không muộn.

Lão giả mặt béo nở nụ cười siểm nịnh.

- Vậy thì tốt.

Tướng lĩnh lam bào cười nhạt.

Lúc này.

Triệu Phong đi cùng tướng lĩnh lam bào, để lại đám người Triệu tộc và Lạc gia ngây ngẩn nhìn theo.

- Sao Triệu Phong lại được Vương Hầu phủ mời? Việc này phải

nhanh chóng báo cho gia chủ và thiếu chủ mới được.

- Xem ra, chuyện đối phó với Triệu Phong, phải bàn bạc kỹ hơn rồi.

Ba người Lạc gia, vẻ mặt tràn ngập lo lắng.

Một khi Triệu Phong và Vương Hầu phủ có quan hệ, e rằng hậu trường còn đáng sợ hơn Vạn Thánh Tông nhiều lắm.

Dù sao đi nữa, Vương Hầu phủ cũng là cơ cấu thống trị Thiên Phong Đại Đảo Vực.

Chỉ cần một ý niệm của vị "Nam Phong hầu" kia, rất có khả năng sẽ khống chế sự tồn vong của tất cả thế lực trong phiến Hải Vực này.

Nửa ngày sau…

Một tòa phủ đệ to lớn, xuất hiện trong tầm mắt của Triệu Phong.

Dù cách thật xa, nhưng Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, vẫn có thể cảm ứng được một luồng khí tức Long vận Vương triều hội tụ tại nơi này.

- Đây là Vương Hầu phủ?

Triệu Phong thầm kinh thán, trong phru đệ, hồ nước, lâm viên, thác nước, núi xanh… Tất cả các loại cảnh trí, cái gì cần đều có, bố cục cũng tương đương với "Bán Thần Di Viên".

Nói là phủ đệ, còn không bằng nói là một Vương quốc tư nhân cỡ nhỏ.

- Tướng quân, rốt cuộc vị quý nhân ấy, mời ta đến có chuyện gì vậy?

Triệu Phong cuối cùng cũng mở miệng nói.

Một đường phi hành đến đây, lúc này hắn mới chủ động lên tiếng.

Vị tướng lĩnh lam bào kia, lộ ra một tia tán thưởng, thiên tài Tuần Thú Sư mới mười bốn mười lăm tuổi này, không ngờ lại có tâm tính nhẫn lực, vượt qua tưởng tượng ở độ tuổi này.

- Ngươi rất nhanh sẽ biết, Vương Hầu đại nhân cũng đang ở trong phủ, nếu như vận khí tốt, nói không chừng ngươi còn có thể may mắn được nhìn thấy.

Tướng lĩnh lam bào mỉm cười, nhưng lại không trực tiếp trả lời.

Triệu Phong cũng không hỏi thêm.

Đối với cơ cấu tước vị của Đại Càn Vương triều, hắn vẫn có sự hứng thú nhất định.

Theo hắn được biết.

Tước vị Vương triều, từ trên xuống dưới, được chia làm: hoàng, công, hầu, bá, tử, nam.

Cao nhất là “Hoàng”, tức là Thánh Hoàng Đại Càn.

Ngoài ra, Thái Thượng Hoàng, Hoàng Hậu, trên nguyên tắc cũng là cấp bậc “Hoàng vị”, hoặc là “Bán Hoàng vị”.

Dưới Hoàng vị, là Công, được gọi là Đại Công, hoặc là Công Vương.

Toàn bộ Đại Càn Vương triều, tước vị Công Vương tuyệt đối hiếm

có, những vị “Đại Công” nắm trong tay một Châu, tu vi thường thường đạt tới cấp bậc Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

Ngoài ra, còn có một số là thúc bá trưởng bối của Thánh Hoàng Đại Càn.

Dưới Đại Công, chính là tước vị “Vương Hầu”, cũng là tước vị tương đối cao, ít nhất cũng nắm trong tay một Quần Đảo Vực, hoặc là vài Quần Đảo Vực.

Mà “Nam Phong vương”, đó chính là tước vị của Vương Hầu.

Có lẽ có người sẽ nói, tước vị của Vương triều, ngoại trừ địa vị quyền uy ra, không còn ý nghĩa thực tế nào.

Nếu cho là như vậy, thì kẻ đó mười phần sai lầm rồi.

Bởi vì.

Tước vị của Vương triều, cũng tương ứng với cấp bậc “Số mệnh”.

Tước vị càng cao, càng hưởng thụ nhiều số mệnh Vương triều.

Ví dụ như.

Đương kim Thánh Hoàng Đại Càn, hắn có thể hưởng thụ toàn bộ Vương triều, lãnh thổ rộng lớn và khí vận khổng lồ.

Nhờ vào đại khí vận khổng lồ này, cho dù là một tên phế tài “Phế Linh Thể”, chỉ cần hắn lên làm “Thánh Hoàng Đại Càn”, cũng có thể dễ dàng đột phá Hư Thần Cảnh.

Huống chi.

Tư chất huyết mạch của Hoàng tộc, ở Đại Càn là đỉnh cao, Thánh Hoàng tân nhậm, gần như đều là cấp bậc Đại Đế, thậm chí có một số là tu vi Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

Bởi vậy, có thể thấy được diệu dụng huyền bí của “số mệnh Vương triều”.

Tước vị khác dưới Hoàng vị, cũng có thể hưởng thụ số mệnh Vương triều cấp bậc nhất định.

Số mệnh lực, là một loại lực lượng vô hình huyền bí, có thể thúc đẩy tu hành, gia tăng các loại nhân tố hữu ích đối với bản thân.

Chỉ cần số mệnh đủ mạnh, việc nghịch thiên cải mệnh cũng không phải là không có khả năng.

Bởi vậy, ở Đại Càn Vương triều, không ít tu hành giả, đều tranh nhau đến sứt đầu mẻ trán để có được tước vị.

- Đây cũng là lý do mà chỉ cần trong Vực Nội thuộc phạm vi Đại Càn Vương triều, những thổ Vương triều thành lập, ảnh hưởng đến số mệnh Vương triều, đều vị Đại Càn Vương triều cảm ứng được.

Triệu Phong đột nhiên hiểu ra.

Tin tức này, cũng là do hắn sau khi dung nhập vào hoàn cảnh này, mới biết được một số điều cơ mật nhỏ.

Năm xưa, Đại Quảng Vương triều cường thịnh nhất Thanh Hoa Vực, bị hủy diệt trong một đêm, có lẽ là vì nguyên nhân này.

Chỉ cần Đại Càn Vương triều cảm ứng được nơi nào thành lập

Vương triều, sẽ lập tức hạ xuống mệnh lệnh và nhiệm vụ liên quan, đem toàn bộ cơ cấu Vương triều hoặc Tông phái của khu vực này, xử lý sạch sẽ.

- Triệu công tử, xin chờ một chút.

Tướng lĩnh lam bào, dẫn Triệu Phong đến trước một tòa lầu các rực rỡ xa hoa.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, có vài phần hứng thú đánh giá.

Rất nhanh, tướng lĩnh lam bào đã đi ra, cười nói:

- Quận chúa cho mời.

- Quận chúa?

Triệu Phong hơi sửng sốt, không khỏi lục lại toàn bộ hồi ức trong đầu.

Hắn cũng không nghĩ nhiều, vẫn chậm rãi đi đến sân vườn ở sau trướng màn màu hồng.

Vừa tiến vào, Triệu Phong liền đụng phải một người.

Đó là một nam tử nho nhã mặc trường bào cẩm long.

- Là… Là ngươi.

Triệu Phong và nam tử nho nhã kia, đồng thời lên tiếng, nhìn nhau đầy vẻ kinh ngạc.

- Bát hoàng tử.

- Triệu Phong.

Hai người cùng thốt lên.

- Ha ha… Triệu Phong huynh đệ, chúng ta thật là có duyên a.

Bát hoàng tử khôi phục vẻ nghiêm trang, mỉm cười nho nhã.

Trước khi hắn rời đi, nghe nói Quận chúa đã mời một vị Tuần Thú Sư đến đây, vốn cũng không chú ý lắm.

- Các ngươi biết nhau?

Một thanh âm như chuông bạc, từ sau trướng màn màu hồng truyền đến.

Bát hoàng tử lắc đầu, liền cùng Triệu Phong đi ra sân vườn.

- Kỳ quái… Triệu Phong này, rốt cuộc có lai lịch gì, không ngờ còn quen biết với cả Bát hoàng tử.

Vị tướng lĩnh lam bào kia, cảm thấy có chút ngoài dự liệu, nhưng vẫn lập tức khom người rời đi.

Đi qua một khu vườn hoa hồng rợp trời, Triệu Phong và Bát hoàng tử, đi sâu vào trước gian lầu các.

Trước lầu các, có một thiếu nữ khí chất cao quý, dung nhan trang mĩ đang mỉm cười.

Thiếu nữn ày mặc một thân váy dài hoa mỹ, tuổi còn trẻ, gương mặt xinh đẹp tuyệt trần, tiếu dung như tuyết.

Vừa nhìn một lượt, lập tức cảm thấy thiếu nữ này thật giống những công chúa cao quý trong chuyện cổ tích.

- Quận chúa?

Triệu Phong đột nhiên cảm thấy đối phương có chút quen mắt.

Thiếu nữ trước mắt, rất nhanh đã khiến hắn hồi tưởng đến thiếu nữ váy tím mà hắn đã ngẫu nhiên gặp gỡ trong Vô U Lâm.

Lúc đó.

Mục tiêu của Triệu Phong là “Âm Minh Điểu”, cho nên chỉ tùy ý thoáng nhìn qua mấy người thiếu nữ kia.

Không ngờ rằng, thiếu nữ này lại là Quận chúa của Vương Hầu phủ.

Luận quan hệ, vị Quận chúa này và Bát hoàng tử, có lẽ là quan hệ đường huynh muội.

- Triệu Phong, ngươi quả nhiên là vị Tuần Thú Sư thần bí mà ta muốn tìm.

Quận chúa mỉm cười tự nhiên, vui vẻ nói.

Hai người đều khoảng mười bốn mười lăm tuổi, thoạt nhìn cũng không chênh lệch nhau bao nhiêu.

Nhìn dáng vẻ kinh ngạc của Triệu Phong, Quận chúa vội vàng tự giới thiệu:

- Ta là Chu Ngữ Tình.

Chu Ngữ Tình… Ngữ Tình Quận chúa.

Triệu Phong ngạc nhiên gật đầu, cũng không quá câu nệ, ngược lại rất tùy ý.

- Ngữ Tình, muội làm sao biết Triệu Phong?

Bát hoàng tử bất động thanh sắc hỏi.

Vốn dĩ, hắn định trước khi rời đi, nhưng thấy người mà Ngữ Tình Quận chúa triệu kiến đến là Triệu Phong, hắn lập tức thay đổi chủ ý.

- Lúc ở trong Vô U Lâm…

Chu Ngữ Tình lộ nói cười hoạt bát, đem chuyện đã gặp Triệu Phong ở trong Vô U Lâm và quá trình hắn dễ dàng thu phục Âm Minh Điểu, kể qua một lượt.

Trong lúc lắng nghe, ánh mắt Bát hoàng tử thoáng lóe lên.

- Xem ra, Triệu Phong này có lẽ khá am hiểu về lĩnh vực Hồn đạo.

Khóe miệng Bát hoàng tử thoáng nhếch lên một nụ cười.

Sở dĩ hắn lưu lại, chính là muốn tiến thêm một bước, tìm hiểu nội tình về “Triệu Phong”.

Không biết tại sao.

Lúc Bát hoàng tử nhìn thấy Triệu Phong, lại đột nhiên liên hệ với “Tân Vô Ngân” siêu nhiên như Tông Sư trong ký ức của mình.

Tân Vô Ngân chính là một vị thiên tài mới quật khởi tại Vương triều Đại lục trong mấy năm gần đây.

Dùng tu vi Nửa bước Vương Giả, Tân Vô Ngân hiện đã bài danh thứ ba mươi mốt trong hàng ngũ thiên tài Đại Kiền Hoàng Bảng.

Đại Kiền Hoàng Bảng, bài danh trước một trăm, tập hợp toàn bộ thiên tài phong vân đến từ khắp nơi trên Đại Càn Vương triều.

Bài danh trước một trăm, cơ bản đều bị Hoàng tộc, tám đại thế gia, và những Tông phái Tam Tứ Tinh lũng đoạn.

Mà Tân Vô Ngân, không Tông không Tộc, lại có thể dùng tu vi Nửa bước Vương Giả, xếp vào vị trí ba mươi mốt.

Trong một hai trăm thiên tài trên Đại Kiền Hoàng Bảng, tu vi của hắn quả thật không đáng kể đến.

- Ngữ Tình Quận chúa, ngươi tìm Triệu mỗ đến phủ, không phải chỉ đơn thuần là muốn gặp mặt thôi chứ?

Triệu Phong mở miệng hỏi.

Nghe thấy lời này, trên tiếu dung như tuyết của Ngữ Tình Quận chúa, thoáng xẹt qua một tia ráng hồng.

Ngày đó, lúc ở trong Vô U Lâm.

Thiếu niên tóc tím thần bí này, chỉ giơ tay nhấc chân, đã hàng phục được “Âm Minh Điểu”, khiến nàng rất lâu vẫn không thể quên được.

Thiếu niên mái tóc tím phiêu dật, khuôn mặt tuấn mỹ, khí chất lạnh lùng hấp dẫn này, vẫn thường xuyên hiện lên trong đầu nàng.

Là một thiếu nữ mười bốn mười lăm tuổi, nàng rất sùng bái anh hùng, nhất là đối mặt với thiếu niên thần bí tuấn mỹ mà lại có độ tuổi tương đồng với mình.

Triệu Phong đời này, có một cái “xác” rất nam tính, đối với nữ nhân mà nói, quả thật có sức hấp dẫn trí mạng.

- Triệu Phong, lần này ta tìm ngươi đến, là muốn mời ngươi giúp một việc.

Ngữ Tình Quận chúa thu liễm cảm xúc, lại khôi phục dáng vẻ tao nhã trang mĩ như trước, nhàn nhạt cười.

- Ồ?

Bát hoàng tử thoáng sinh ra một tia hứng thú.

Chuyện mà Vương Hầu phủ không thể giải quyết được, có lẽ không đơn giản a.

Nhân dịp này, hắn vừa vặn có thể tìm hiểu một chút nội tình của Triệu Phong.

- Xem đây.

Ngữ Tình Quận chúa lộ ra vẻ mặt thần bí, trong tay xuất hiện một cái chai thủy tinh trong suốt.

Trong cái chai này, mơ hồ có thể nhìn thấy một con tiểu trùng loại tằm trong suốt như ngọc bích, lớn bằng đầu ngón tay cái, có đôi cánh bán trong suốt.

Tiểu trùng này giống như một kiện tác phẩm nghệ thuật bằng phỉ thúy, toàn thân phì nộn, đang lâm vào ngủ say, khí tức có chút mong manh.

Mặc dù bị cái chai bằng chất liệu đặc biệt kia cản trở, những tiểu trùng màu sắc như ngọc bích kia, vẫn phát tán ra một tia khí tức Thái Cổ mơ hồ.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu lập tức nhảy ra, đứng trên vai Triệu Phong, tròng mắt đảo chuyển.

- Vân Tằm Tiên Điệp.

Bát hoàng tử nhìn thấy tiểu trùng này, không khỏi thất thanh:

- Ngữ Tình, đây chẳng lẽ là thứ mà phụ vương muội trân quý nhất, tuyệt thế trân trùng trong truyền thuyết, xuất thân từ “Thái Cổ Vạn Tộc Bảng”?

Chương 780: Một Hơi

- Ngữ Tình, đây chẳng lẽ là thứ mà phụ vương muội trân quý nhất, tuyệt thế trân trùng trong truyền thuyết, xuất thân từ “Thái Cổ Vạn Tộc Bảng”?

Bát hoàng tử kinh ngạc thất thanh.

Huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, cho dù là ở Đại Lục Vực, cũng là chủng tộc huyết mạch truyền thừa thần thoại.

Huống chi, trước mắt còn là dị thế trân trùng có huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Triệu Phong tại Bán Thần Di Viên, đã xem qua thư tịch cổ về “Thái Cổ Vạn Tộc Bảng”.

Huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, sau thời đại Thái Cổ Man Hoang tan vỡ, đã phân tán, dung nhập khắp nơi trong thiên địa. Hiện nay, rất nhiều chủng tộc Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, đã gần như tuyệt tích.

- Bình thường, dị thú trân trùng có huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, so với nhân loại còn tinh thuần hơn rất nhiều, trình độ phản tổ cũng cao hơn.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, đánh giá “Vân Tằm Tiên Điệp” trước mắt.

“Vân Tằm Tiên Điệp” này, có nguồn gốc huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, bài danh trên bảy trăm, nhưng nếu như cùng cấp độ, có lẽ so

với huyết mạch “Huyền Băng Lân tộc” của Triệu Phong trước kia, e rằng chỉ mạnh hơn không kém.

Mặc dù huyết mạch có bài danh, nhưng độ tinh khiết của huyết mạch và trình độ phản tổ, cũng ảnh hưởng rất lớn tới thực lực.

Ví dụ như.

Triệu Vũ Phi có huyết mạch Linh tộc bài danh thứ mười chín trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, nếu như huyết mạch hoàn toàn thức tỉnh, hoặc chỉ thức tỉnh được một nửa, e rằng cũng sẽ chấn động thiên địa, sinh ra đủ loại dị tượng, uy nghi vạn tộc sinh linh.

Nếu là “Thái Cổ tộc” bài danh thứ nhất, có được Tiên Thiên Thần Ma Thể, lấy cấp độ không gian của thiên địa Phạm Trụ hiện nay, e rằng căn bản không thể chống đỡ nổi.

- Vân Tằm Tiên Điệp, chính là một trong bốn đại chủng tộc đẹp nhất trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng. Năng lực của nó cũng cực kỳ đặc thù, có thể biến hóa thành dạng tằm, nhộng, tiên điệp. Là một trong những loại huyết mạch hiếm có trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, là chủng tộc có ba loại hình thái sinh mệnh.

Bát hoàng tử nhìn “Vân Tằm Tiên Điệp”, giống như đang thưởng thức một kiện tác phẩm nghệ thuật bằng phỉ thúy.

Dị bảo trân phẩm bực này, cho dù là đối với hắn, cũng có sức dụ hoặc trí mạng.

Thế nhưng, trên mặt Bát hoàng tử lại lộ ra một tia tiếc nuối.

- Vân Tằm Tiên Điệp này, bởi vì một nguyên nhân nào đó, mà đã hoàn toàn chìm vào ngủ sâu rồi.

Triệu Phong nhìn chằm chằm nó trong giây lát.

Có thể nói, các loại khí tức sinh cơ của Vân Tằm Tiên Điệp, đã hạ xuống đến mức thấp nhất, thậm chí gần như tạm thời đình chỉ.

- Triệu Phong, “Vân Tằm Tiên Điệp” này đã ngủ say rất nhiều năm, lúc ta sinh ra đã vậy. Cho đến nay, vẫn không có vị Tuần Thú Sư nào có thể thức tỉnh được nó.

Ánh mắt Ngữ Tình Quận chúa chớp động, mang theo vài phần dáng vẻ chờ mong.

Lần trước tại Vô U Lâm, năng lực và phong thái thuần thú của Triệu Phong, đã xâm nhập vào tâm linh của nàng.

Triệu Phong nhất thời đã minh bạch.

Có lẽ Ngữ Tình Quận chúa tìm hắn đến đây, là vì giải quyết cái đại nan đề này.

- Ngữ Tình muội! Đây là dị thú trân bảo quý giá của phụ vương muội, há có thể để cho một Tuần Thú Sư bình thường thử được, vạn nhất xảy ra sai sót gì…

Sắc mặt Bát Đại Thần Mâu biến đổi.

Vân Tằm Tiên Điệp này ngủ say, nhiều Tuần Thú Sư cao minh như vậy cũng không thể khiến nó tỉnh lại, huống chi là một Tuần Thú Sư trẻ tuổi như Triệu Phong.

Mặc dù ngủ say không tỉnh, nhưng giá trị của Vân Tằm Tiên Điệp, vẫn rất khó có thể đánh giá.

Cho dù là đối với một số Đại Đế Hư Thần Cảnh, Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, đồng dạng cũng có sức hấp dẫn rất lớn.

- Ta cảm thấy hắn khác biệt so với những Tuần Thú Sư khác. Cho nên mới trộm “Vân Tầm Tiên Điệp” của phụ thân ra, ta muốn giúp phụ vương tăng cường thực lực.

Trong đôi mắt trong suốt của Ngữ Tình Quận chúa, thoáng đỏ lên, chan chứa sương mờ.

Nhìn thấy bộ dáng đáng thương của nàng, ngay cả Bát hoàng tử cũng không đành lòng trách mắng.

Hơn nữa, hắn cũng rất muốn kiểm tra xem hư thực của Triệu Phong.

Tận đáy lòng mình, hắn thậm chí còn rất vui vẻ quan sát, chỉ cần Triệu Phong xuất hiện sai lầm nào đó, nhất định sẽ khiến Nam Phong hầu nổi cơn thịnh nộ.

Nếu như Triệu Phong chọc giận Nam Phong hầu, cho dù là Vạn Thánh Tông, cũng khó mà bảo vệ được hắn.

- Triệu Phong, ngươi xem thử “Vân Tầm Tiên Điệp” này còn cứu được không?

Ngữ Tình Quận chúa bày ra dáng vẻ đáng thương.

Triệu Phong có thể cảm giác được, trong mắt nàng tràn ngập hi vọng và tin tưởng đối với hắn.

Hắn không khỏi cảm thấy buồn bực, tại sao tiểu Quận chúa này lại có thể tin tưởng và chờ mong hắn nhiều đến như vậy?

Nghĩ vậy.

Triệu Phong cũng khẽ gật đầu, bắt đầu đánh giá Vân Tằm Tiên Điệp.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu cũng chạy nhảy xung quanh Vân Tằm Tiên Điệp, thỉnh thoảng còn khua tay múa chân một phen.

Trong quá trình này.

Mắt trái của Triệu Phong, chợt nổi lên một tầng hào quang tử huyễn như sương mù, quan sát Vân Tằm Tiên Điệp trong bình ngọc.

- Vân Tằm Tiên Điệp này, hẳn là đã trải qua biến cố chiến đấu nào đó, khiến cho nguyên khí sinh mệnh đại hao kiệt…

Triệu Phong bình tĩnh nói.

Nghe thấy lời này, ánh mắt Ngữ Tình Quận chúa sáng lên, gật đầu nói:

- Đúng vậy.

Bát hoàng tử cũng lộ một tia dị sắc, Triệu Phong chỉ thoáng nhìn qua một lượt, vậy mà lại đánh giá thật chuẩn xác.

Hắn xác định, trước đó, Triệu Phong cũng không hề biết đến “Vân Tằm Tiên Điệp” này.

- Nó đã đánh mất tinh hoa căn nguyên Thái Cổ, linh hồn đã lâm vào ngủ say. Càng tệ hơn là, nó còn tự khởi động một cơ chế bảo hộ cơ

thể. Không ngoại lực nào có thể xâm nhập, thậm chí là phá bỏ sự bài xích.

Triệu Phong lại tiếp tục phân tích.

Thông qua Thần Linh Nhãn, hắn có thể nhìn thấy rõ ràng tình huống của Vân Tầm Tiên Điệp.

Năng lực nhìn thông suốt này, cho dù là Đại Đế, thậm chí là Thánh Chủ, cũng rất khó đạt được, ít nhất là không thể rõ ràng và chính xác như hắn.

- Phán đoán này cũng gần giống với vị Tuần Thú Tông Sư của “Thiên Lương Châu”.

Vẻ mặt Ngữ Tình Quận chúa tràn ngập vui mừng.

Từ tiêu chuẩn trước mắt mà đánh giá, tọa nghệ Tuần Thú Sư của Triệu Phong, có lẽ cũng không hề thua kém Tuần Thú Tông Sư.

Lúc đó.

Vị Tuần Thú Tông Sư kia, cũng phải mất hơn nửa ngày trời, mới có thể cho ra phán đoán giống như phân tích của Triệu Phong.

- Triệu Phong này…

Sắc mặt Bát hoàng tử thoáng rung động, từ tình huống trước mắt mà xét, có lẽ Triệu Phong thật sự có chân tài thực học.

Vẻ mặt Ngữ Tình Quận chúa càng tràn ngập chờ mong và sùng bái hơn.

Cho dù Triệu Phong không thể thức tỉnh được “Vân Tầm Tiên Điệp”, nhưng thiên phú và tài hoa thuần thú như vậy, cũng rất đáng khâm phục.

Tuổi trẻ, lại tuấn mỹ, trình độ tạo nghệ sánh ngang với Tuần Thú Tông Sư, e rằng tìm khắp toàn bộ Vương triều này, cũng không có được người thứ hai.

Lúc này.

Ngữ Tình Quận chúa không khỏi phát sinh một tâm nguyện, đó là bất kể Triệu Phong có thành công hay không, nhất định phải giúp phụ vương mời chào người này.

- Triệu Phong, ngươi có biện pháp nào khiến Vân Tầm Tiên Điệp tỉnh lại không?

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Ngữ Tình Quận chúa đỏ bừng, lộ vẻ động lòng người, giống như một trái táo đã chín được một nửa.

- Chỉ có năm thành nắm chắc.

Triệu Phong mỉm cười.

Hắn vốn cũng không quá quan tâm đến chuyện này.

Nhưng hắn lại rất hiếu kỳ đối với thời đại Thái Cổ, hơn nữa sự thuần khiết và chân thành của Ngữ Tình Quận chúa, cũng đã đánh động hắn.

Năm thành nắm chắc?

Bát hoàng tử thoáng cau mày.

Cái miệng nhỏ nhắn của Ngữ Tình Quận chúa khẽ mở lớn.

Bát hoàng tử thì tràn ngập nghi hoặc ngờ vực, còn Quận chúa thì lại lộ ra biểu tình không thể tin nổi.

Năm thành nắm chắc!

Bao nhiêu Tuần Thú Sư cao minh đã đến Vương Hầu phủ, nhưng có người nào dám nói ra những lời như “năm thành nắm chắc”?

Đừng nói là năm thành, cho dù chỉ hai ba thành, cũng không có đề cập tới nữa là.

Cho dù chỉ một thành nắm chắc, cũng là hi vọng không nhỏ rồi.

Năm thành nắm chắc!

Đây là hi vọng kinh người bực nào?

- Nếu như ta ra tay, cần có tài liệu và thù lao tương ứng.

Triệu Phong danh chính ngôn thuận nói.

Ý tứ trong đó chính là, hắn sẽ không ra tay miễn phí.

- Chuyện này là tất nhiên, chỉ cần ngươi có biện pháp khiến nó tỉnh lại, bất kể là yêu cầu gì, phụ vương đều sẽ tận sức thỏa mãn ngươi.

Ngữ Tình Quận chúa liên tục gật đầu.

- Hôm nay, ta chỉ thử trước một lần, nếu như có hi vọng hồi phục nó, sau khi trở về, sẽ chuẩn bị một phen.

Triệu Phong vừa dứt lời, lập tức nhắm mắt lại, tâm thần dung nhập vào không gian đồng tử của Thần Linh Nhãn, tại trung tâm hồ nước u lam, chợt lộ ra một tiểu tuyền vô hình.

Vụt...

Trong khoảnh khắc tiếp theo, Triệu Phong giống như bước vào một mảnh đại địa rộng lớn xa xưa.

Trong Mộng cảnh Thái Cổ, tràn ngập lực lượng thiên địa to lớn, khiến thân hình Triệu Phong trầm xuống, sắc mặt lập tức đỏ bừng.

Với cường độ thân thể của Triệu Phong trước mắt, cũng có thể ở lại trong Mộng cảnh Thái Cổ vài nhịp hô hấp. Nếu như cấp cấp độ linh hồn sinh mệnh đạt yêu cầu thì còn có thể lâu hơn.

Vụt...

Triệu Phong hít một ngụm khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, trong nháy mắt lập tức rời khỏi Mộng cảnh Thái Cổ.

Ngay sau đó.

Hắn nhằm về phía “Vân Tằm Tiên Điệp” như phỉ thúy bích lục kia, chầm chậm phun ra một luồng khí tức vô hình.

Luồng khí tức này, cực kỳ thu liễm, lại dung nhập với vài tia khí tức Đồng lực trong Thần Linh Nhãn của Triệu Phong.

Trong khoảnh khắc đó.

Bát hoàng tử và Ngữ Tình Quận chúa, đều cảm thấy huyết mạch

trong cơ thể, sinh ra một luồng áp lực và rung động vô hình.

Trong đó, vẻ mặt Bát hoàng tử lần đầu tiên lộ ra một tia khiếp sợ.

Phù…

Hai người kinh ngạc, nhìn chằm chằm Triệu Phong đang thở một hơi về phía Vân Tằm Tiên Điệp.

Chẳng lẽ Triệu Phong thổi ra “tiên khí”, có thể cứu chữa Vân Tằm Tiên Điệp?

Một màn không thể tin nổi lập tức xuất hiện.

Phốc…

Đôi cánh bán trong suốt của Vân Tằm Tiên Điệp trong bình sứ, lần đầu tiên khẽ rung động.

- Động rồi?

Ngữ Tình Quận chúa và Bát hoàng tử đều gắt gao nhìn chằm chằm vào Vân Tằm Tiên Điệp.

Nếu không phải hai người cùng phát hiện cảnh tượng này, có lẽ còn cho rằng đây chỉ là ảo giác.

Trong khoảnh khắc vừa rồi, Vân Tằm Tiên Điệp quả thật đã thoáng động.

Thế nhưng, thoạt nhìn thì dường như đây chỉ là một dấu hiệu ngẫu nhiên mà thôi.

- Quả nhiên, Thần Linh Nhãn là cấp bậc “Thần Mâu”, cho dù là huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, cũng sẽ bị kinh động. Mà khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, lại vô cùng hòa hợp với huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, rất dễ dàng hấp thu…

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Phương pháp vừa rồi của hắn, không chỉ do bản thân hắn phân tích, mà còn bao gồm cả lời đề nghị của Tiểu Tặc Miêu.

Tiểu Tặc Miêu dường như rất hiểu biết đối với các loại dị thú trân cầm quý hiếm, thậm chí còn có năng lực khơi thông và thân thiết với bọn chúng.

- Triệu Phong! Ngươi thật là lợi hại! Vừa rồi, Vân Tằm Tiên Điệp quả thật đã động rồi.

Ngữ Tình Quận chúa vui mừng nhảy nhót.

Ánh mắt của Bát hoàng tử, lại có chút ngây dại.

Giờ khắc này, Triệu Phong trong mắt hắn, phảng phất là một tên yêu nghiệt.

Một kẻ trẻ tuổi, lại có thể khiến cho “Lạc Tôn” – thiên tài bài danh trong Đại Kiền Hoàng Bảng chịu nhục, vốn đã không thể tin nổi rồi. Mà lúc này, Triệu Phong chỉ cần thổi “một hơi”, liền khiến cho Vân Tằm Tiên Điệp đang ngủ say, thoáng động đậy.

Bản lĩnh bực này, quả thực thường nhân không thể chạm tới.

- Tốt lắm, bây giờ ta đã xác định được biện pháp hồi phục Vân Tằm Tiên Điệp. Tiếp theo, ta phải về chuẩn bị mất một tháng nữa.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Lúc này, hắn cũng cự tuyệt lời giữ lại của Ngữ Tình Quận chúa, lập tức cáo từ, đồng thời lưu lại một danh sách tài liệu.

Trong danh sách tài liệu này, có một số là cần thiết để “Vân Tầm Tiên Điệp” tỉnh lại, còn một số là để cho bản thân Triệu Phong “dùng riêng”.

Triệu Phong vừa ý rời đi không lâu…

Trong Vương Hầu phủ, trước một hồ nước u tĩnh.

- Ồ… khí tức Thái Cổ Vạn Tộc Bảng? Không đúng! Là Vân Tầm Tiên Điệp!

Một nam tử mặc kim bào sang quý uy nghi chợt thốt lên, sắc mặt liên tục biến ảo.

Vụt...

Nam tử kim bào biến mất tại chỗ.

Một luồng sức mạnh to lớn của Đại Đế, dung quán với một luồng khí tức số mệnh Vương triều khổng lồ xuất hiện.

Cùng lúc đó, tại khuê viện của Quận chúa.

- Phụ vương!

- Thập Tam thúc!

Ngữ Tình Quận chúa và Bát hoàng tử, vừa nhìn thấy nam tử uy nghi kia, lập tức đồng thời hành lễ, dáng vẻ hết sức nhu thuận.

Người tới, chính là Nam Phong vương, người thống trị tối cao nhất của Thiên Phong Đại Đảo Vực.

- Ngữ Tình! Không ngờ ngươi lại trôm Vân Tầm Tiên Điệp ra khỏi "Sinh Nguyên Các".

Nam Phong vương nhìn bình sứ trong tay Ngữ Tình Quận chúa, sắc mặt thoáng trầm xuống.

- Phụ vương, vừa rồi có một vị thiên tài Tuần Thú Sư ra tay, đã khiến Vân Tầm Tiên Điệp…

Ngữ Tình Quận chúa vội vàng giải thích, vẻ mặt có chút lo lắng.

Thế nhưng, nàng vừa nói được một nửa, thì một luồng sức mạnh to lớn đã thu lấy Vân Tầm Tiên Điệp trong tay nàng.

- Ồ?

Nam Phong vương nắm giữ bình sứ, thần niệm vừa đảo qua, nhất thời lộ ra một tia khác thường:

- Làm sao có thể? Trong cơ thể Vân Tầm Tiên Điệp, không ngờ lại có dấu hiệu sinh mệnh thức tỉnh…

Chương 781: Báo Danh

Vương Hầu phủ, trong sân vườn hoa hồng rực rỡ.

- Ngươi nói, thiếu niên kia chỉ thổi “một hơi”, liền khiến Vân Tầm Tiên Điệp xuất hiện dấu hiệu hồi phục sinh mệnh?

Nam Phong vương nghe xong lời tự thuật của hai người, lập tức cảm thấy khiếp sợ.

Nếu như chỉ một mình Ngữ Tình Quận chúa, có lẽ Nam Phong vương còn có chút nghi vấn, cho rằng nàng nói khoác.

Nhưng Bát hoàng tử ở bên cạnh, lại tận mắt nhìn thấy, mà hắn lại không phải là kẻ thích đùa giỡn.

- Ngữ Tình, người có tài năng như vậy, tại sao ngươi không lưu hắn ở lại phủ làm khách, để vi phụ tự mình tiếp kiến?

Nam Phong vương trách cứ.

Vân Tầm Tiên Điệp chính là chủng tộc huyết mạch thuộc Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, lần này ngủ say đã rất lâu rồi. Ngay cả một vài Đại Sư, Tông Sư thuần thú, cũng đều thúc thủ vô sách.

Dứt lời, hắn định phái người đi mời Triệu Phong trở về.

- Phụ vương… Đợi chút! Triệu Phong nói rằng, phải về chuẩn bị một phen, lần này chỉ là thử bước đầu. Chúng ta không nên quấy rầy hắn.

Ngữ Tình Quận chúa vội vàng ngăn cản.

- Cũng đúng.

Nam Phong vương gật đầu.

Sau đó, hắn lại hỏi Ngữ Tình Quận chúa và Bát hoàng tử về một số tình huống liên quan đến Triệu Phong.

- Ồ? Vạn Thánh Tông…

Lúc này, Nam Phong vương lại phái cường giả đến Vạn Thánh Tông, yêu cầu âm thầm bảo hộ sự an toàn cho Triệu Phong.

Triệu Phong rất quan trọng đối với việc khiến “Vân Tằm Tiên Điệp” thức tỉnh, tuyệt đối không thể để hắn xảy ra chuyện được.

- Nếu như có thể khiến “Vân Tằm Tiên Điệp” thành công tỉnh lại, ta sẽ có hi vọng trở về Thánh Đường, trở thành “kẻ đánh cờ” trong bố cục Vương triều…

Trong lòng Nam Phong vương thầm nghĩ, trong đôi mắt thâm thúy, dấy lên một tia ý chí chiến đấu.

Vân Tằm Tiên Điệp mặc dù không phải là trân trùng thuộc loại chiến đấu, nhưng giá trị và tác dụng chân chính của nó, trong thiên địa này, có rất ít người biết đến.

Tại nơi khác, Triệu Phong đang cưỡi Âm Minh Điểu quay trở về Vạn Thánh Tông.

- Chờ sau khi khôi phục “Vân Tằm Tiên Điệp”, ta có thể thu được một

ít trân tài Hồn đạo từ chỗ Vương Hầu phủ.

Trong lòng Triệu Phong đã có tính toán.

Nếu như hắn dốc hết toàn lực, cũng không phải là không thể khiến "Vân Tầm Tiên Điệp" thức tỉnh, chẳng qua làm vậy cũng phải cố gắng hết sức mới được.

Triệu Phong dự tính nên để vài lần mới hoàn thành công việc này.

Thứ nhất, không thể để cho việc thức tỉnh trở nên dễ dàng như vậy.

Thứ hai, hắn vừa có thể nhẹ nhàng, mà lại càng có thể kiếm được nhiều tài nguyên trân quý hơn.

Đương nhiên.

Chuyện này Triệu Phong cũng không thể kéo dài quá lâu được.

Thời gian Không Gian Thần Huyễn mở ra, chỉ còn không đến ba tháng, chính xác là chỉ còn khoảng bảy tám mươi ngày.

Bởi vậy, trong phải khôi phục "Vân Tầm Tiên Điệp" trong vòng ba tháng.

Cái "công tác chuẩn bị" mà Triệu Phong nói, chính là trở về tu luyện một thời gian.

Hôm đó…

Triệu Phong quay trở về chỗ ở, lập tức bắt đầu bế quan tu luyện.

Mấy ngày gần đây, điên cuồng hoàn thành nhiệm vụ và đấu giá Linh

sủng, cùng với việc cướp đoạt và tiêu diệt Ân gia, cũng khiến cho hắn kiếm được một lượng tài nguyên không nhỏ.

Trong thời gian ngắn, Triệu Phong đã không còn thiếu thốn tài nguyên nữa.

Vụt... Vụt... Vụt...

Triệu Phong khoanh chân ngồi, trước mặt xuất hiện nhiều loại trân tài, có tinh thạch, có thủy dịch,…

Những dược liệu và trân tài địa bảo quý hiểm để dùng cho việc tu luyện, Triệu Phong cũng bày ra trước mặt.

Đống tài nguyên quý giá này, e rằng đủ khiến cho cường giả Đan Nguyên Cảnh cũng phải đỏ mắt.

Nếu như muốn nhanh chóng tăng cường tu vi, mượn dùng tài nguyên ngoại lực, chính là một trong những cách hữu hiệu nhất.

Huống chi, hắn tu luyện “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết” và “Kim Khôn Thánh Lôi Thể”, cấp độ rất cao, e rằng đặt ở Tông phái Tứ Tinh, cũng rất khó có thể cầu được.

Bởi vì trùng tu, cho nên thiên địa Phạm Trụ cũng không cần lo lắng vấn đề căn cơ bất ổn.

Hơn nữa, Phong Lôi Quyết và Thánh Lôi Thể, đều là tu luyện nguyên bộ, hỗ trợ lẫn nhau, khiến cho căn cơ nội tình, càng trở nên thâm hậu hơn.

Thời gian trôi qua cực nhanh, thoáng cái đã hơn mười ngày trôi qua.

“Ngũ Hành Phong Lôi Quyết” của Triệu Phong, đã tu luyện tới tầng thứ tư đỉnh phong.

Chân linh nguyên trong cơ thể, là một đoàn dòng chảy Thủy Lôi trạng thái dịch, nổi lên một tầng lôi văn tinh mĩ.

Bắt đầu từ bây giờ, Thủy Chi Phong Lôi của Triệu Phong, đã được chuẩn bị để xây dựng căn cơ và tọa nghệ.

Thủy Chi Phong Lôi, hỗ trợ tốc độ và công kích của Phong Lôi, đồng thời còn có thể biến hóa cương nhu tùy ý.

Hơn nữa, Thủy Chi Phong Lôi, đối với khí lực thân thể, còn có hiệu quả tẩy lạc kinh mạch, loại trừ những ám tật trong cơ thể.

- Dùng Thủy Chi Phong Lôi này làm bước cơ sở của Ngũ Hành Phong Lôi, quả thật là một lựa chọn không sai.

Triệu Phong cảm thấy rất hài lòng.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong mở cánh tay ra, trong lòng bàn tay hiện lên một đoàn chất lỏng Băng Lam.

- Băng Hoàng Thương!

Đoàn chất lỏng Băng Lam này, xuất hiện hình thái một thanh trường thương Băng Lam, sau đó hóa thành một kiện chiến giáp Băng Thủy u lam bên ngoài thân thể Triệu Phong.

Chiến giáp Băng Thủy này, bề mặt gợn sóng lôi văn nhộn nhạo, biến đổi không ngừng.

Lần này trùng tu, Triệu Phong có được Thủy Chi Phong Lôi, Băng Hoàng Thương phát huy càng thêm thuận tay.

Thần Linh Nhãn cải tạo, khiến thân thể của hắn, đầu tiên có huyết mạch Thủy Băng.

Hiện tại có thể tùy ý phát huy Băng Hoàng Thương, cũng khiến thực lực của Triệu Phong tăng mạnh.

Lại mấy ngày nữa trôi qua.

“Thủy Chi Phong Lôi” bên ngoài thân thể Triệu Phong vờn quanh, nhộn nhạo không ngừng rung động.

Mỗi một khắc.

Bên ngoài thân thể hắn, lại nổi lên một tầng ánh sáng kim loại màu bạc, ánh sáng rực rỡ, giống như một pho tượng băng ngân.

Thoáng chốc, một luồng khí lực vô hình, chợt xuất hiện trên người Triệu Phong.

Ầm…

Gian phòng ốc của Triệu Phong, mơ hồ chấn động, trận dư âm vừa rồi, thiếu chút nữa là đã chấn vỡ phòng ốc.

Đây còn là dưới tình huống Triệu Phong tận lực thu liễm.

Mỗi một viên gạch xây dựng tại Thế giới Tông môn, chất liệu đều không tầm thường.

Ví dụ như căn phòng mà Triệu Phong bế quan tu luyện, có thể chống chịu mấy đợt công kích luân phiên của Chân Linh Cảnh, cũng sẽ không bị phá nát.

- Kim Khôn Thánh Lôi Thể, tầng thứ tư.

Triệu Phong thở ra một ngụm trọc khí.

Hắn cảm giác trong mỗi một tấc huyết nhục cốt cách, đều có một luồng cự lực mênh mông như man ngưu.

Đinh…

Triệu Phong dùng một khối tàn phiến Địa cấp, chém lên cánh tay một chút, chỉ thấy một trận tia lẻ bắn tung tóe.

- Phòng ngự thật mạnh!

Triệu Phong cảm nhận được một luồng lực lượng vô cùng, có cảm giác như có thể nghiền nát hết tất cả.

Hiện nay.

Hắn chỉ dựa vào lực lượng nhục thể, ít nhất cũng có thể chống lại, thậm chí là nghiền nát một vài Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh.

Sau khi Thánh Lôi Thể đột phá tầng thứ tư, Triệu Phong lại củng cố một phen, bắt đầu tu luyện, đề thăng “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết”.

Bởi vì ý cảnh cao, cho nên việc tu hành “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết” cũng nhanh hơn một chút.

Mà công pháp luyện thể, ý cảnh không thể thúc đẩy được rõ ràng

như vậy.

Một ngày nọ, tại đại điện Lạc gia.

Hơn mười vị cao tầng của Lạc gia, đều tập trung tại một Đường.

- Hừ! Kế sách này, có thể khiến những khoáng thạch tài nguyên của Triệu tộc, trong nửa năm không thể tiêu thụ, bên trong gia tộc, nhất định sẽ xuất hiện tình huống khủng hoảng tài chính.

- Ha ha ha… Lại phối hợp với “Tam Vân Phi Tặc” tập kích, Triệu tộc chẳng những không thể chân chính nắm trong tay vùng Vân Linh, e rằng ngay cả nghỉ ngơi lấy sức cũng không có cơ hội.

Gia chủ Lạc gia và một số vị Trưởng lão, đều nở nụ cười âm độc.

Những việc trước mắt.

Lạc gia cũng không phải trực tiếp ra tay đối đầu với Triệu tộc, nhưng các biện pháp âm thầm “chế tài” và “quấy rối”, đều có thể làm đối phương suy yếu thực lực, tan rã từ trong nội bộ.

- Không đánh mà thắng, chế nhân trong vô hình. Khương lão vẫn rất độc.

Lạc Tôn ngồi bên cạnh phụ thân, nở nụ cười tươi rói.

Đúng lúc này.

Một luồng sức mạnh to lớn của Vương Giả, kèm theo một tia số mệnh, bao trùm khắp đại điện Lạc gia.

Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Chúng cao tầng của Lạc gia, đều cảm thấy thể xác và tinh thần trần xuống.

- Bát hoàng tử?

Lạc Tôn có chút ngoài dự liệu, nhìn về phía một nam tử mặc cẩm long trường bào vừa xuất hiện.

- Lạc Tôn!

Sắc mặt Bát hoàng tử trở nên trịnh trọng:

- Bây giờ, tuyệt đối không nên ra tay với Triệu tộc, thậm chí cũng không thể đắc tội với Triệu Phong. Bằng không, e rằng sẽ đem tới họa sát sinh cho Lạc gia.

Cái gì?

Lời vừa nói ra, trong đại điện lập tức dậy sóng.

Nếu như lời này là trong miệng người khác nói ra, mọi người còn có thể cười nhạt.

Nhưng người nói chuyện, lại là Bát hoàng tử Đại Càn.

Một lát sau.

Trong một gian mật điện của Lạc gia.

Bát hoàng tử Lạc Tôn, gia chủ Lạc gia, ba người cùng ở trong một gian phòng, bí mật trao đổi.

- Triệu Phong này, không ngờ lại được Nam Phong vương thưởng thức. Ngay cả Ngữ Tình Quận chúa cũng có chút yêu thích đối với hắn?

Lạc Tôn có chút thất thần.

Gia chủ Lạc gia, lại càng ngồi ngẩn ra tại chỗ, sau lưng bị mồ hôi lạnh làm cho ướt sũng.

Nam Phong vương, chính là chúa tể tối cao của Đại Đảo Vực này.

Là hoàng thân quốc thích, đệ đệ của Thánh Hoàng Đại Càn, tước vị "Vương hầu, cao không thể với tới.

Hơn nữa.

Bản thân Nam Phong vương, còn là Đại Đế đỉnh phong, cộng thêm số mệnh lực Vương Hầu, càng không thể phỏng đoán được thực lực thật sự.

Ngay cả "Bát hoàng tử", lần này đến Thiên Phong Đại Đảo Vực, cũng phải mượn sức "Nam Phong vương" cùng với thế lực ẩn tàng sau lưng ông ta.

Vương triều trước mắt, đang đứng tại thời kỳ mẫn cảm mà mấu chốt.

"Thánh Hoàng Đại Càn", chỉ còn không đến mười năm nữa, sẽ mãn hạn 500 năm một lần.

Dù sao đi nữa.

Thân là Thánh Hoàng, được hưởng toàn bộ Vương triều, lãnh thổ rộng lớn và đại khí vận. Quy tắc của Vương triều chính là, Thánh

Hoàng vị, nếu không phải là tình huống đặc thù, thì không thể liên tục kế nhiệm.

Mà mỗi lần “Thánh Hoàng” tân nhậm sinh ra, sau lưng đều có rất nhiều đại biểu phe phái đấu tranh.

Đến lúc đó.

Vương triều Đại lục, một vài siêu cấp thế gia, Tông phái Tam Tinh, Tứ Tinh, đều sẽ tham gia trận đánh cược “Thánh Hoàng vị này”.

Trong thời đại rộng lớn mạnh mẽ này, Bát hoàng tử cũng muốn tranh thủ một phen.

Mặc dù hắn không phải là nhân tuyển hấp dẫn để tranh đoạt ngôi vị thái tử này.

Đây là mục đích chính mà hắn đến Thiên Phong Đại Đảo Vực lần này.

Chớp mắt một cái…

Một tháng kể từ ngày Triệu Phong rời khỏi Vương Hầu phủ đã trôi qua.

Trong một tháng này, Triệu Phong phần lớn thời gian là bế quan khổ tu.

Lúc này, tu vi của hắn, cuối cùng cũng trùng tu đến Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

Chính vào lúc này.

“Thần Huyễn thí tuyển” của Vạn Thánh Tông đã bắt đầu báo danh.

Cái gọi là Thần Huyễn thí tuyển, chính là để xác định danh ngạch tiến vào “Không Gian Thần Huyễn”.

Vạn Thánh Tông ngày xưa chính là Tông phái Tam Tinh, tất nhiên cũng có có trận đài kết nối với “Không Gian Thần Huyễn”.

Nhưng mỗi lần mở ra “Không Gian Thần Huyễn”, chỉ có thể chuyển vận một trăm người mà thôi.

Mục đích của Thần Huyễn thí tuyển, chính là chọn lựa ra một trăm danh ngạch.

Một trăm danh ngạch này, có sáu bảy phần là thế hệ trẻ, còn ba bốn phần là thế hệ trước.

Các Tông các thế lực đều có quy tắc khác nhau, nhưng cơ bản đều trọng điểm vào những thiên tài trẻ tuổi. Dù sao đi nữa, tiềm lực của những người trẻ tuổi cũng lớn hơn.

Vạn Thánh Tông, trước một tòa đại điện, phía sau xếp đặt một hàng dài.

Những tinh anh và thiên tài tham gia bao danh, cũng nhiều đến một hai ngàn.

Không Gian Thần Huyễn này, không phải là truyền thừa hạn chế số tuổi.

Chỉ cần tu vi dưới Vương Giả, lập tức có thể báo danh.

- Tiếp theo.

Một lão giả ngồi ở trước một cái bàn đăng ký hô lên.

- Triệu Phong.

Triệu Phong đi lên trước, đưa tay lấy ra lệnh bài chứng minh thân phận của mình.

- Triệu Phong?

Lão giả kia mở to hai mắt, liếc nhìn Triệu Phong một lượt.

Trong khoảng thời gian này, thanh danh của “Triệu Phong” ở Tông môn, quả thật không nhỏ.

Trong Tông môn, có rất nhiều sự tích liên quan đến hắn.

Nghe đồn, vị Tuần Thú Sư thiên tài này, gần đây còn được “Nam Phong vương” thưởng thức.

- Thần Huyễn thí tuyển, còn một tháng nữa.

Triệu Phong báo danh xong, liền cưỡi “Âm Minh Điểu” rời đi, một cái bóng to lớn, hết sức phong cách, bay ra khỏi Tông môn.

Gần đây.

Triệu Phong nhận được thư của Triệu tộc, nghe nói người của Lạc gia, đã chủ động tới cửa, đăng môn giải thích.

Vài canh giờ sau…

Triệu Phong đã cưỡi Âm Minh Điểu đến Vương Hầu phủ.

Triệu Phong còn chưa tới, Vương Hầu phủ đã nhận được tin tức.

- Triệu Phong!

Ngữ Tình Quận chúa nhảy nhót hô lên, trên tiếu nhan ửng hồng tràn ngập vui mừng.

Thế nhưng bầu không khí tại Vương Hầu phủ lúc này lại hết sức nặng nề, những người hầu và tì tướng ở gần đó, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Chỉ thấy trước cửa phủ đệ, có một nam tử trung niên mặc kim bào, phong thái uy nghi bất phàm, đang đứng khoanh tay.

- Nam Phong vương… Không ngờ lại tự mình tiếp kiến Triệu Phong.

Chương 782: Nam Phong Vương

Bát hoàng tử đứng ở trước phủ đệ, có chút thất thần.

Hắn vốn muốn bồi Ngữ Tình Quận chúa, cùng nhau nghênh đón Triệu Phong đến.

Nhưng không ngờ rằng, “Nam Phong vương” – chủ nhân của Vương Hầu phủ, lại xuất hiện bên cạnh, đang khoanh tay ngóng nhìn Âm Minh Điểu đang dần dần tiếp cận.

Âm Minh Điểu vừa đến, Triệu Phong lập tức cảm nhận được một luồng áp bách vô hình đập vào mắt.

Luồng áp bách này, có một loại uy nghiêm xuyên thấu linh hồn, xuyên thấu vật chất.

- Nam Phong vương?

Triệu Phong có chút ngạc nhiên ngoài dự liệu, ánh mắt rơi xuống trên người trung niên kim bào dáng vẻ uy nghi bất phàm kia.

Toàn bộ Thiên Phong Đại Đảo Vực, cũng chỉ có vài vị Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Nam Phong vương, chính là một trong những người đáng chú ý, luồng khí tức Vương Hầu uy nghĩ trên người hắn, vừa nhìn là nhận ra ngay.

Trong khoảnh khắc ánh mắt va chạm, Triệu Phong đã có đánh giá đại khái đối với thực lực của vị Nam Phong vương này.

Đầu tiên.

Nam Phong vương tuyệt đối là một Đại Đế đỉnh phong, tu vi thậm chí sắp chạm đến cấp bậc Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

Tiếp đó.

Trên người đối phương, còn có đại khí vận khổng lồ vây quanh.

Triệu Phong có thể đoán được, sức chiến đấu của Nam Phong vương, ít nhất cũng cùng một cấp bậc với Tử Vong Đại Đế.

Đương nhiên, đây chỉ là sức chiến đấu mà thôi.

Nếu như luận độ đáng sợ, Tử Vong Đại Đế có Tử Vong Chi Mâu, lại nắm giữ nhiều Đồng thuật cấm kỵ, khó chơi hơn rất nhiều. Ví dụ như "Vong Ngữ Trớ Chú", "Tử Thần Chi Ảnh" chẳng hạn, e rằng ngay cả Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh cũng phải kiêng kỵ.

- Hậu sinh khả úy a.

Trong khoảnh khắc ánh mắt hai người giao nhau, trong mắt Nam Phong vương chợt lóe lệ mang.

Đồng thời.

Trong lòng hắn cũng có chút kinh ngạc ngoài dự liệu, thiếu niên tiểu tử mới mười bốn mười lăm tuổi kia, không ngờ nhìn thấy Vương Hầu, mà vẫn có thể ung dung bình thản như vậy.

- Triệu Phong có đức năng gì, mà có thể khiến Vương Hầu đại nhân tự mình tiếp kiến chứ?

Triệu Phong tiến lên, không kiêu ngạo không siểm nịnh hành lễ.

Lúc này, Ngữ Tình Quận chúa vui vẻ chạy tới, trong đôi mắt đẹp trong suốt, lộ ra vài tia chờ mong và sùng bái.

- Triệu Phong, trước hết vào trong rồi nói.

Nam Phong vương cười khẽ, nhưng thật ra trong lòng rất sảng khoái.

Một lát sau…

Vương Hầu phủ, trong một tòa Bách Hoa viên.

Nam Phong vương, Bát hoàng tử, Triệu Phong, Ngữ Tình Quận chúa, đều ngồi trong một cái đình tao nhã.

Triệu Phong nhấp một ngụm trà, nhìn cảnh trí bên ngoài đình, chỉ thấy hoa thơm cỏ lạ, chim hót líu lo, vẻ mặt cũng rất là khoan khoái.

Nhìn lướt qua một lượt, Triệu Phong không khỏi cảm khái khuôn viên của Vương Hầu phủ.

Chỉ riêng cái lâm viên này, mỗi hoa cỏ thảo mộc, đều là dị thảo linh hoa giá trị xa xỉ, có một số thậm chí còn là trân tài Thượng Cổ, đã tuyệt tích ở bên ngoài.

Tu luyện ở nơi này, hoàn cảnh cũng mang tới không ít lợi ích.

Bởi vậy có thể phỏng đoán được, trong Đại Càn Vương triều, tầng lớp Vương Công quý thần, siêu cấp đại thế gia, sẽ có quang cảnh

như thế nào.

Mới đầu, trong lúc nói chuyện, Nam Phong vương lại hỏi qua một số tình huống của Triệu Phong, ví dụ như việc tu luyện trong Tông môn chẳng hạn.

Trong đó có một câu hỏi:

- Triệu tiểu hữu, ngươi ở Vạn Thánh Tông có thoải mái hay không?

Những lời này, khiến cho Bát hoàng tử chợt “ngửi” thấy mùi khác thường.

- Xem ra, Nam Phong vương đã có ý mời chào Triệu Phong rồi, hơn nữa lại vô cùng mãnh liệt, bất kể là Triệu Phong có thể khôi phục được “Vân Tằm Tiên Điệp” hay không.

Trong lòng Bát hoàng tử thầm nghĩ.

Triệu Phong trả lời cũng rất ung dung, chỉ khách sáo ứng phó vài câu.

Rất nhanh.

Hắn lại chuyển chủ đề, chủ động đề cập đến việc khôi phục “Vân Tằm Tiên Điệp”.

Ngoài chuyện này ra, Triệu Phong chủ yếu đặt tâm tư vào việc “trùng tu”, hết thảy quyền lợi hay đấu tranh, hắn đều không có hứng thú.

Giai đoạn hiện nay.

Hắn còn phải đặt trụ cột thực lực để chờ đón việc “Không Gian Thần

Huyễn” sắp mở ra.

- Được được! Triệu tiểu hữu quả nhiên là một người sảng khoái.

Nam Phong vương có chút tán thưởng.

Hắn cũng nhìn ra được, Triệu Phong là một người tương đối “thiết thực”, không thích vòng vo.

Lúc này.

Nam Phong vương lại vẫy tay gọi đám người hầu tì tướng ở gần đó, đích thân lấy ra một cái bình sứ trong suốt.

Trong bình sứ đó, có một tiểu trùng mập mạp, toàn thân trơn mịn như ngọc bích, trên lưng có một đoi cánh bán trong suốt, đang lẳng lặng ngủ say.

Thoạt nhìn, còn tưởng rằng đây là một trân phẩm phỉ thúy cực kỳ sống động.

Khí tức sinh mệnh của Vân Tằm Tiên Điệp, vẫn không hề có thay đổi, một vài cơ năng sinh mệnh, thậm chí còn đình chỉ.

Mắt trái của Triệu Phong, thoáng nổi lên một tia sáng tử huyễn như sương mù.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu từ trong Cổ Thiết Giới Chỉ chui ra, ghé mặt đến trước bình sứ, nhìn với vẻ hứng thú.

Một người một mèo này rất bất thường, khiến ánh mắt Nam Phong

vương thoáng lóe lên.

- Triệu Phong, đây chính là những tài liệu mà người viết trong danh sách lần trước.

Nam Phong vương đưa tới một cái không gian giới chỉ.

Triệu Phong tiếp nhận nó, sau đó kiểm tra một lượt, khẽ gật đầu.

Trong không gian giới chỉ, có nguyên dịch sinh mệnh và các trân tài dị bảo tại phương diện Hồn đạo.

Tiếp đó.

Triệu Phong lại lấy từ trong Cổ Thiết Giới Chỉ của bản thân một lọ chất lỏng màu đỏ nhạt, thoạt nhìn có chút giống nước trái cây.

- Đây là dược thủy mà ta mới phối chế được trong một tháng gần đây.

Triệu Phong giải thích.

Nam Phong vương có chút kinh ngạc, cường giả mà hắn phái đi tìm hiểu tin tức báo về, trong một tháng này, Triệu Phong vẫn đang bế quan tu luyện.

Trên thực tế.

Bình chất lỏng này, Triệu Phong phối chế rất nhàn hạ.

Sau khi Kim Khôn Thánh Lôi Thể đột phá tầng thứ tư, Triệu Phong đã có thể ở lại trong không gian Mộng cảnh Thái Cổ một thời gian.

Mà tài liệu trong bình chất lỏng này, chính là những giọt sương trên cây đại thụ che trời và nước suối của Mộng cảnh Thái Cổ.

Ngoài ra, còn có một nửa linh quả Mộng cảnh Thái Cổ, cũng bị nghiền nát thành nước trái cây.

Những tài liệu đặc thù này, ẩn chứa thiên tinh khí của Mộng cảnh Thái Cổ, có được khí tức cường đại của thời đại Thái Cổ.

Mộng Cảnh linh quả, rất khó tiêu hóa, với thể chất của Triệu Phong hiện nay, hấp thu tương đối chậm.

Nếu như Kim Khôn Thánh Lôi Thể lại tiến thêm một bước, như vậy mới có thể hấp thu với hiệu suất cao được.

Ngay sau đó.

Triệu Phong lại đem nguyên dịch sinh mệnh, và mấy thứ trân tài Hồn đạo dạng chất lỏng, dung nhập vào trong loại “chất lỏng như nước trái cây” kia.

Trong quá trình này, chất lỏng đột nhiên phát ra một mùi hương thơm ngát.

Sau đó.

Triệu Phong để Nam Phong vương, đem “Vân Tằm Tiên Điệp” đang ngủ say thả vào trong chất lỏng này.

Nếu là trước kia.

Vân Tằm Tiên Điệp vốn ngủ say, sẽ tự khởi động cơ chế bảo hộ thân thể, thậm chí bài xích đối với ngoại lực.

Nhưng kỳ quái chính là, lúc thả Vân Tằm Tiên Điệp vào trong chất lỏng này, nó lại không có hiện tượng bài xích rõ ràng.

Ục ục…

Trong chất lỏng như nước trái cây này, chợt nổi lên một đám bọt khí.

Thân thể của Vân Tằm Tiên Điệp đối với chất lỏng này, dường như rất hòa hợp.

Một màn trước mắt, cũng không ngoài dự liệu của Triệu Phong.

Lần trước thử nghiệm, hắn đã thổi qua một hơi “Mộng cảnh Thái Cổ” vào Vân Tằm Tiên Điệp.

Vì mở ra cơ năng sinh mệnh của Vân Tằm Tiên Điệp, mắt trái của Triệu Phong, còn vận chuyển một tia Đồng lực linh hồn, dung nhập vào trong chất lỏng đó.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu huy động móng vuốt, giống như đang trò chuyện với Vân Tằm Tiên Điệp.

Những hành động cổ quái này, phối hợp với Đồng lực linh hồn của Triệu Phong, lại khiến cánh của Vân Tằm Tiên Điệp, thoáng rung động một trận.

Thân hình Vân Tằm Tiên Điệp cũng bắt đầu khẽ run.

- Dấu hiệu sinh mệnh, đang quay trở lại…

Trên mặt Nam Phong vương, tràn ngập vẻ kinh hỉ.

Vừa rồi, hắn đã cảm nhận được trong huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, phát tán ra một luồng khí tức mờ mịt đáng sợ, ngay cả huyết mạch Hoàng tộc của bản thân, cũng có dấu hiệu rung động.

Ngôn ngữ cổ quái của Tiểu Tặc Miêu, giống như có tiết tấu, rất kỳ dị.

Một lúc sau.

Trong linh hồn Đồng lực của Triệu Phong, thậm chí phóng thích một tia Lôi lực Thần Kiếp.

Cuối cùng.

Thân hình trơn mịn và cánh của Vân Tằm Tiên Điệp, đột nhiên giật mạnh một cái, chậm rãi mở đôi mắt như lục thạch.

Khoảnh khắc nó mở mắt, một luồng khí tức Thái Cổ bổn nguyên đáng sợ, lập tức khiến cho toàn bộ cường giả bên trong Vương Hầu phủ, đều cảm giác huyết mạch thể xác và tinh thần đều run lên.

- Ánh mắt thật đáng sợ.

Triệu Phong âm thầm líu lưỡi, không hổ là chủng tộc huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, cho dù chỉ là một ánh mắt vào thời khắc suy yếu cũng lợi hại như vậy.

Để tránh bị hiểu nhầm là có địch ý, Triệu Phong vội vàng thu hồi Đồng lực tâm hồn.

Meo meo meo…

Nhưng Tiểu Tặc Miêu vẫn huy động móng vuốt, nói chuyện một phen với Vân Tằm Tiên Điệp.

Vân Tằm Tiên Điệp dường như nghe hiểu, kinh ngạc nhìn Tiểu Tặc Miêu vài lần, địch ý trong mắt dần tiêu tan.

Sau đó.

Chỉ thấy thân thể của nó, bắt đầu nhanh chóng hấp thu chất lỏng như nước trái cây.

Ô...ô...ô...n...g!

Hai cánh bán trong suốt của Vân Tằm Tiên Điệp, chợt nổi lên một tầng quang văn lưu ly, huyễn mĩ vô cùng.

Nhưng luồng khí tức trên người nó phát ra, lại khiến cho người khác cực kỳ sợ hãi.

Mạnh như Bát hoàng tử với tu vi Vương Giả, cũng cảm thấy huyết mạch thể xác và tinh thần, sinh ra một loại bất an bản năng.

- Tu vi của Vân Tằm Tiên Điệp này, ít nhất cũng là cấp bậc Đại Đế Hư Thần Cảnh, hơn nữa, năng lực huyết mạch đặc thù, lực uy hiếp có thể sánh ngang với Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh…

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Năng lực đặc thù của Vân Tằm Tiên Điệp, hắn cũng có hiểu biết nhất định.

Nó có ba loại hình thái là tằm, nhộng, điệp.

Trạng thái “tằm” tương đối yếu ớt, nhưng có thể phun ra nuốt vào Vân Tằm Tiên Ti cực kỳ đặc thù, có thể lột xác thành hình thái sinh mệnh khác.

Vân Tằm Tiên Ti này, được xưng là vạn hỏa bất xâm, năng lực trói buộc rất mạnh.

Trạng thái “nhộng” có lực phòng ngự mạnh nhất, cao hơn cường giả cùng cấp một bậc, rất khó có thể chính diện công phá.

Nói cách khác.

Vân Tằm Tiên Ti Hư Thần Cảnh, cho dù là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cũng không thể phá được.

Trạng thái “điệp”, lực công kích và tính cơ động cực mạnh, có thể phát ra phấn hoa kỳ dị, ngoài ra còn có lực lượng vô cùng thần bí.

Một lúc sau…

Vân Tằm Tiên Điệp đã đem toàn bộ bình nước trái cây kia hấp thu được một nửa, cơ năng sinh mệnh và linh hồn bị tổn thương, cũng đã được trị khỏi nhất định.

- Rốt cuộc cũng tỉnh rồi…

Trên mặt Nam Phong vương, rất khó có thể kìm nén được một tia kích động vui sướng.

Vân Tằm Tiên Điệp này, tuyệt đối có năng lực ảnh hưởng thậm chí là thay đổi vận mệnh.

Triệu Phong cũng biết sự ảo diệu trong đó, huyết mạch của Vân Tằm

Tiên Điệp ở trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, mặc dù bài danh không cao, nhưng tính phụ trợ lại rất mạnh.

- Trước kia, khi Vân Tầm Tiên Điệp xuất hiện, đã từng tham dự vây diệt một vị Thánh Yêu Vương Huyền Quang Cảnh của “U Nguyệt Vương triều”, hơn nữa nhất cử thành công, đến thời khắc mấu chốt phát huy tác dụng rất tốt.

Trong mắt Bát hoàng tử, cũng không thiếu biểu lộ hâm mộ vô cùng.

Đương nhiên, hắn còn biết rằng, lực lượng phấn hoa của Vân Tầm Tiên Điệp, đối với việc linh hồn và thân thể của Huyền Quang Cảnh kết hợp, cũng có sự xúc tiến nhất định.

Quan trọng nhất là, chủ nhân của nó, thân là Nam Phong vương Đại Đế đỉnh phong, tương lai muốn đột phá Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cũng không phải là vấn đề quá lớn.

Một lát sau, Vân Tầm Tiên Điệp lại chìm vào ngủ say.

- Vân Tầm Tiên Điệp, kích hoạt cơ năng sinh mệnh rồi, Vương Hầu đại nhân, chỉ cần bổ sung cho nó sinh mệnh và phương diện linh hồn, lập tức có thể khiến nó quay trở lại thời kỳ đỉnh phong.

Triệu Phong nói.

Chờ lần sau hắn quay lại một chuyến nữa, Vân Tầm Tiên Điệp có thể hoàn toàn thức tỉnh rồi.

- Triệu Phong, làm phiền ngươi ra tay rồi. Ngoại trừ thù lao tương ứng ra, Nam Phong vương ta còn thiếu ngươi một cái nhân tình.

Trên mặt Nam Phong vương đầy vẻ cảm kích, hồng quang đầy mặt.

Dường như rất hưng phấn, hắn còn thân thiết vỗ vai Triệu Phong một cái.

Trong lòng Bát hoàng tử thầm than, Triệu Phong này đã giành được sự cảm kích, hảo cảm, thậm chí là thưởng thức của Nam Phong vương rồi.

Tiếp đó, chính là vấn đề ban thưởng và hồi báo.

- Triệu Phong, nếu ngươi nguyện ý gia nhập Vương Hầu phủ, bổn Vương nguyện ý, đem quyền đề cử “Bá Tước vị” 300 năm một lần này, thưởng cho ngươi.

Nam Phong vương trịnh trọng nói.

Bá Tước vị?

Bát hoàng tử và tiểu Quận chúa ở bên cạnh, đều giật mình kinh ngạc.

Chương 783: Ngươi Thay Đổi Rồi

Tước vị Đại Càn Vương triều, từ cao đến thấp, phân biệt là: công, hầu, bá, tử, nam.

Tước vị, không chỉ tượng trưng cho địa vị thân phận, mà còn được hưởng thụ “số mệnh Vương triều” cấp bậc tương ứng.

Số mệnh Vương triều, loại lực lượng vô hình huyền bí này, có thể mang đến rất nhiều nhân tố hữu ích cho việc tu hành, mệnh vận nhân sinh.

Có được số mệnh cường đại, những cảnh giới bình thường, có tỷ lệ đột phá rất cao.

Thực tế đã chứng minh, số mệnh lực có thể trong lúc vô hình, tăng cường chiến lực, truy trì phát huy trạng thái đỉnh phong nhất.

Thậm chí, nếu số mệnh đủ mạnh, kỳ ngộ nhân sinh, so với người bình thường, thuận lợi hơn rất nhiều. Đương nhiên là chỉ giới hạn trong phạm vi Đại Càn Vương triều mà thooi.

Bởi vậy.

Vương triều Đại lục, có không biết bao nhiêu cường giả, tranh nhau đến sứt đầu mẻ trán để có được tước vị này.

Mà bây giờ.

Một cơ hội mà hàng tỉ người người tha thiết ước mơ, đang đặt ra ngay trước mắt Triệu Phong.

- Đây là một cái Bá Tước vị…

Trên mặt Bát hoàng tử và Ngữ Tình Quận chúa, đều tràn ngập kinh ngạc.

Nph là Vương Hầu, còn là hoàng thân quốc thích, ba trăm năm mới có một quyền đề cử “Bá Tước vị”.

Để nhận được phong thưởng Bá Tước vị, cần phải đến Đế đô Đại Càn, trải qua Thánh Hoàng Đại Càn khâm điểm.

Bởi vậy có thể thấy được.

Một cái Bá Tước vị là kỳ ngộ hiếm có ra sao.

Nhất là, những năm gần qua, Đại Càn Vương triều lọt vào sự xâm phạm của U Nguyệt Vương triều, số mệnh lực đang có dấu hiệu suy giảm.

Cho nên Vương triều khống chế đối với tước vị, càng thêm hà khắc, danh ngạch càng ngày càng ít.

- Nếu như Triệu Phong có được “Bá Tước vị”, thắn sẽ trở thành tầng lớp thượng lưu tại Thiên Phong Đại Đảo Vực, địa vị tiếp cận Nam Phong vương.

Bát hoàng tử không khỏi ưu phiền thay cho Lạc gia.

Bình thường, phong thưởng tước vị, còn phải phân chia lãnh địa tương ứng.

- Đa tạ hảo ý của Vương Giả.

Triệu Phong suy tư trong giây lát, sau đó mở miệng nói:

- Nhưng ta một lòng tu luyện, sẽ không ở lại Thiên Phong Đại Đảo Vực này quá lâu. Cho nên, không thể gia nhập Vương Hầu phủ được.

Đối với chỗ tốt của Bá Tước vị, Triệu Phong không phải là không động tâm.

Thế nhưng, đồng thời hưởng thụ đãi ngộ, thì tất cũng phải trả giá nghĩa vụ và công sức tương ứng.

Ví dụ như tự do.

Triệu Phong không muốn nhanh như vậy đã bị giữ chân tại Vương triều, giữ tại trận doanh của Nam Phong vương.

Huống chi, chờ sau khi Triệu Phong khôi phục tu vi Hư Thần Cảnh, hắn sẽ khởi hành, đến Đại Lục Vực, hội hợp với Đoan Mộc Thanh và Triệu Vũ Phi.

Đoan Mộc gia chính là một trong tám đại siêu cấp thế gia của Đại Càn Vương triều, liệu bên đó có cùng một phe phái với Nam Phong vương hay không, cũng rất khó nói.

- Quyết định là của ngươi, bổn Vương sẽ không miễn cưỡng. Thù lao tương ứng cũng sẽ không ít, bổn Vương vẫn thiếu ngươi một cái nhân tình.

Nam Phong vương có chút tiếc nuối.

Hắn không chỉ coi trọng tài năng Tuần Thú Sư của Triệu Phong, mà còn cảm thấy trong cơ thể này, ẩn chứa một luồng tiềm lực to lớn.

Đối với việc Triệu Phong cự tuyệt sự dụ hoặc của “Bá Tước vị”, Bát hoàng tử và Ngữ Tình Quận chúa, lại càng không thể tin nổi.

- Triệu Phong, tại sao ngươi lại cự tuyệt hảo ý của phụ vương.

Bộ dạng Ngữ Tình Quận chúa có chút buồn bực.

Nam Phong vương đồng ý cấp ra quyền đề cử “Bá Tước vị” tạm thời cho Triệu Phong, Ngữ Tình Quận chúa hết sức kinh ngạc, đồng thời cũng cao hứng vì hắn.

Nhưng không ngờ Triệu Phong lại cự tuyệt.

- Triệu Phong này, quả thật không đơn giản.

Bát hoàng tử cảm thấy, thiếu niên trước mắt, phảng phất ẩn trong sương mù trùng trùng, khiến cho người khác không thể nhìn ra được.

Trận phong ba ban tước vị, cuối cùng cũng bình ổn qua đi.

Bầu không khí, lại khôi phục sự thoải mái vui mừng trở lại.

Hôm đó, Nam Phong vương quyết định ở Vương Hầu phủ, tổ chức thịnh yến, tạ ơn vị khách quý là Triệu Phong.

Dưới sự khoãn đãi nhiệt tình của Nam Phong vương và Ngữ Tình Quận chúa, Triệu Phong cũng không tiện cự tuyệt.

Địa điểm thịnh yến, chính là lâm viên của Vương Hầu phủ, cử hành vào ban đêm, thậm chí còn mới tới một số quyền quý tại Thiên Phong Đại Đảo Vực.

Chỉ thấy, số lượng khách nhân đến Vương Hầu phủ, càng ngày càng nhiều, bầu không khí cũng ngày một náo nhiệt vui vẻ hơn.

Triệu Phong bình thường đều khổ tu, hôm nay được thả lỏng một chút.

Trời rất nhanh đã tối…

Tại hoa viên trong Vương Hầu phủ, lúc này đèn đuốc sáng trưng, ca múa tấu nhạc.

Ngữ Tình Quận chúa bám sát bên cạnh Triệu Phong, giới thiệu chó hắn các vị bằng hữu, đáng tiếc là đối phương lại không hứng thú lắm.

- Triệu Phong.

Lúc đi đến một nơi nào đó, một thanh âm dương cương bá đạo của nam tử truyền đến.

Triệu Phong liếc mắt nhìn, lập tức nhận ra đó là một “người quen”.

Không ngờ, lần này người của Lạc gia cũng được mời tới.

Lạc Tôn, Lạc gia chủ, cùng với vị Thái Thượng Trưởng lão của Lạc gia, đều đã trình diện.

Yến hội của Vương Hầu phủ, không phải tầm thường.

Một số người, mặc dù không được mời, nhưng vẫn có thể chủ động đến tặng lễ.

Dù sao đi nữa, nơi này cũng là cơ cấu thống trị cao nhất tại Thiên Phong Đại Đảo Vực.

Lạc gia là đại gia tộc bài danh trước ba của Thiên Phong Đại Đảo Vực, hiển nhiên có quan hệ không tệ với Vương Hầu phủ.

Nhất là Lạc Tôn, hắn còn là thiên tài hàng đầu của Thiên Phong Đại Đảo Vực.

- Lạc huynh, có gì chỉ bảo?

Triệu Phong tựa cười mà không phải cười, đánh giá mấy người Lạc gia.

Trên mặt Lạc gia chủ miễn cưỡng lộ ra nụ cười, cũng không còn vẻ uy phong như ngày thường.

Sắc mặt Lạc Tôn lại có chút mất tự nhiên.

Bọn họ tự nhiên biết rằng, nhân vật chính của buổi tiệc tối nay tại Vương Hầu phủ, chính là Triệu Phong.

Thử nghĩ mà xem.

Sau yến hội lần này, trên Thiên Phong Đại Đảo Vực, còn ai dám khinh suất trêu chọc Triệu Phong cùng với Vân Lĩnh Triệu tộc đây?

- Triệu Phong, muội muội của ta, muốn gặp ngươi một lần.

Lạc Tôn mặt không đổi sắc mà nói.

Thiếu niên trước mắt, khiến cảm giác thất bại và không cam tâm trong lòng hắn, càng trở nên mãnh liệt.

Mặc dù Triệu Phong chưa từng chính diện đánh bại hắn, nhưng đối phương lại là một tiểu tử tuổi không bằng một nửa hắn.

Loại cảm giác thất bại này, thậm chí sánh ngang với việc lần trước "Tân Vô Ngân" đánh bại hắn trước mặt mọi người.

- Muội muội? Lạc Thủy Nhi?

Sắc mặt Triệu Phong hơi đổi, ánh mắt kiểm tra xung quanh một lượt.

Lạc Thủy Nhi ở Thiên Phong Đại Đảo Vực, cũng là một mỹ nhân có thiên phú tuyệt hảo, thanh danh không nhỏ.

Sau khi Ngữ Tình Quận chúa nghe được ba chữ "Lạc Thủy Nhi", cũng không khỏi vểnh tai lên, đôi mi thanh tú thoáng nhăn lại.

Chuyện liên quan đến Triệu Phong, Vương Hầu phủ tự nhiên đã hỏi thăm qua.

Ngữ Tình Quận chúa cũng biết, Lạc Thủy Nhi chính là vị hôn thê của Triệu Phong, rất được Bát hoàng tử coi trọng.

- Hừ! Ta cũng muốn nhìn xem xem, Lạc Thủy Nhi kia là tuyệt sắc nhân gian thế nào.

Ngữ Tình Quận chúa hừ nhẹ một tiếng.

- Thủy Nhi, muốn một mình gặp Triệu Phong.

Lạc Tôn nói chuyện với Ngữ Tình Quận chúa, vẫn hết sức khách khí.

Triệu Phong cười với tiểu Quận chúa, sau đó theo Lạc Tôn rời đi, để lại Ngữ Tình Quận chúa với vẻ mặt bất thiện.

- Ngữ Tình muội à, ta thật sự hi vọng muội có thể dốc sức, cướp lấy Triệu Phong. Như vậy, hai chúng ta đều có thể chiến thắng.

Một thanh âm trêu chọc, từ phía sau truyền đến.

Chủ nhân của thanh âm đó, chính là Bát hoàng tử.

- Thắng cái gì? Ai nói là ta thích hắn? Ta chẳng qua…

Trên gương mặt trắng như tuyết của Ngữ Tình Quận chúa, không khỏi đỏ rực.

- A, thích? Đây là do muội tự nói a.

Bát hoàng tử trêu chọc nàng.

Hắn nhìn theo hướng Triệu Phong rời đi, tâm tình cũng không nhẹ nhàng như biểu hiện bên ngoài.

Lấy tình huống trước mắt mà xét.

Nếu như Triệu Phong cố ý muốn tranh “Lạc Thủy Nhi”, hắn quả thật không phải là đối thủ.

- Vì một nữ nhân mà đắc tội với Triệu Phong này, có đáng giá hay không?

Bát hoàng tử thoáng cân nhắc.

Lúc này, hắn đã không thể dùng một thiếu niên thiên tài bình thường để cân nhắc Triệu Phong nữa.

Bát hoàng tử có một loại dự cảm rằng, Triệu Phong có lẽ là cùng một loại người như “Tân Vô Ngân” – sâu không lường được.

Triệu Phong khôi phục “Vân Tầm Tiên Điệp”, tại một góc độ nhất định, đã nghịch chuyển vận mệnh của Nam Phong vương, thậm chí sinh ra một tia ảnh hưởng đối với cuộc tranh đấu phe phái của Vương triều.

Thiếu niên này, còn chưa tiến vào Đại Lục Vực, lại có thể ném xuống mặt hồ Vương triều một hòn đá, khiến cho thế cục đều dậy sóng.

Phía bên kia.

Triệu Phong theo Lạc Tôn đi vào trong lâm viên của Vương Hầu phủ, đến một rừng trúc hẻo lánh.

- Thủy Nhi đang chờ ngươi ở bên trong.

Lạc Tôn mặt không đổi sắc, sau khi nói xong, liền đứng canh giữ ở bìa rừng trúc.

Với thân phận Vương Giả Hư Thần Cảnh và thanh niên thiên tài đệ nhất Thiên Phong Đại Đảo Vực, cho dù là người của Vương Hầu phủ, cũng phải cung kính với hắn ba phần.

Tiến vào rừng trúc.

Một bóng hình yểu điệu xinh đẹp, mới mái tóc đen dài thướt tha, đập vào tầm mắt.

Đó là một nữ tử xinh đẹp tóc đen, trang phục bích thường bằng lụa mỏng, làn da trắng mịn nõn nà, hàng lông mày cong vút, có chút ý cảm ưu sầu.

Trong đôi mắt của nàng, có một loại cảm giác ôn nhu linh động thủy vận, giống như con sông trong sạch sau cơn mưa, vô cùng thanh thuần.

- Khá lắm Lạc Thủy Nhi.

Triệu Phong âm thầm thở dài, e rằng bất kỳ nam tử nào, khi nhìn thấy một nữ tử xinh đẹp không nhiễm bụi trần như vậy, cũng đều sẽ không nhịn được xuất hiện cảm xúc trìu mến muốn che chở.

Trong những mỹ nữ mà mình từng gặp, Lạc Thủy Nhi ít nhất có thể bài danh trước năm.

Luận khí chất, nàng thậm chí không thua kém Liễu Cầm Hâm bao nhiêu.

- Triệu Phong, có còn nhớ địa phương mà lần đầu chúng ta gặp nhau không?

Đôi mắt trong suốt của Lạc Thủy Nhi, rơi xuống trên người Triệu Phong.

Trong đôi mắt trong suốt linh động kia, nổi lên một tia hồi ức mông lung.

- Lần đầu tiên?

Trong đầu Triệu Phong, chợt xuất hiện cảnh tượng mưa phùn liên

miên trong rừng trúc.

Ngày hôm đó, chính là ngày mà Triệu Phong trước kia và Lạc Thủy Nhi gặp nhau.

Ngày đó, Triệu Phong nhìn thấy phương dung của Lạc Thủy Nhi, lập tức kinh ngạc như thấy người trời, gương mặt tuấn mỹ đỏ rực nửa ngày, ấp úng không nói nên lời.

Lạc Thủy Nhi mỉm cười, trong đôi mắt trong sáng, có một tia ngượng ngùng nhàn nhạt.

Nhưng Triệu Phong lúc đó, chỉ mới mười ba tuổi, vẫn còn ngây thơ và khẩn trương, chưa ý thức được lần gặp gỡ đó, là do Lạc Thủy Nhi tận lực sắp xếp.

Lạc Thủy Nhi thiên sinh lệ chất, thiên phú tuyệt hảo, cũng không cam lòng để hôn nhân của bản thân bị sắp đặt.

Lần đầu tiên nàng nhìn thấy Triệu Phong, nàng vẫn có hảo cảm nhất định.

Tình đầu của thiếu nữ, hàm súc mà rụt rè, cũng âm thầm đồng ý hôn ước này.

Thì ra là thế.

Triệu Phong cẩn thận nhớ lại những chi tiết trong ký ức, đã minh bạch rất nhiều điều.

Triệu Phong trước kia, cũng tuấn mỹ bất phàm, thiếu niên đơn thuần giản dị đó, thậm chí đã từng đả động Lạc Thủy Nhi.

- Thủy Nhi thật không ngờ, ngươi lại viết một tờ Hưu thư. Vì cái gọi là tôn nghiêm của ngươi, hay là vì quyền quý của Bát hoàng tử?

Trong đôi mắt đẹp của Lạc Thủy Nhi, thoáng nổi lên một tầng sương mờ, đôi mắt đỏ lên.

Triệu Phong không chút gợn sóng, ở trong rừng trúc, khoanh tay đi vài bước, cũng thưởng thức mỹ cảm mà Lạc Thủy Nhi đem lại.

- Ngươi thay đổi rồi…

Lạc Thủy Nhi nhìn chằm chằm Triệu Phong, nhìn một hồi lâu thì thấp giọng khóc nức nở.

Triệu Phong lúc này, khác hẳn Triệu Phong trước kia, trong mắt hắn, không hề có một tia ái mộ nàng.

Nàng thậm chí còn hoài nghi rằng, thiếu niên này không phải là người mà trước kia mình từng gặp.

- Lạc cô nương, thật xin lỗi, Triệu Phong trước kia thích ngươi, đã không còn rồi.

Triệu Phong cũng không nói gì thêm.

Hắn không muốn dẫm lên vết xe đổ như ở Hồng Hồ thành.

Dù sao đi nữa, đây cũng là một đoạn tình cảm ân oán của Triệu Phong trước kia, Triệu Phong không muốn bản thân bị cuốn vào trong khúc mắc này.

Quan hệ của Triệu Phong và Liễu Cầm Hâm thì lại khác.

Mặc dù năm đó, hắn bị bức hôn, nhưng trong lúc lẩn trốn tha hương, ăn nhờ ở đậu nhà người khác, cũng đã ở lại Hồng Hồ thành mất nửa năm.

Nửa năm đó, đã khiến hắn và Liễu Cầm Hâm, có một mối liên kết gắn bó như keo sơn.

Dứt lời.

Triệu Phong không nói gì thêm nữa, xoay người chậm rãi đi ra khỏi rừng trúc.

- Triệu Phong, ngươi hãy cho ta một lý do.

Lạc Thủy Nhi thấp giọng khóc.

- Lý do? Không lâu nữa, ngươi sẽ biết.

Triệu Phong cũng không quay đầu lại, cứ vậy mà đi ra khỏi rừng trúc.

Khoảnh khắc tấm lưng kia rời khỏi rừng trúc, Lạc Thủy Nhi dường như nhìn thấy một mái tóc tím tung bay.

Giờ phút này.

Triệu Phong vẫn chưa công bố đáp án.

Nhưng dù sớm hay muộn, Triệu Phong cũng sẽ công bố cho mọi người.

Chương 784: Tranh Đoạt

Triệu Phong và “Triệu Phong”, là hai người có ý chí bất đồng, hắn cũng không muốn nhúng tay sâu vào khúc mắc cảm tình của đối phương.

Cho dù Lạc Thủy Nhi kia, bất kể tư sắc hay khí chất, đều là nhân gian hiếm thấy.

Đi ra khỏi rừng trúc.

Triệu Phong lại cẩn thận hồi tưởng những “tâm nguyện” của Triệu Phong trước kia.

Trong đó, nguyện vọng chấn hưng gia tộc, nhất thống Vân Lĩnh, đã hoàn thành rồi.

Tiếp đó.

Kéo dài tuổi thọ và chữa khỏi những ám tật của gia gia, cũng đã xong.

- Bái Vương Giả làm sư, nổi danh trong Vạn Thánh Tông, thậm chí Thiên Phong Đại Đảo Vực…

Khóe miệng Triệu Phong khẽ nhếch lên một nụ cười.

Mục tiêu này, cơ bản cũng sẽ đạt thành, ngay sau buổi dạ tiệc này và “Thần Huyễn thí tuyển” không lâu nữa.

Về phần bái Vương Giả làm thầy, Triệu Phong không lâu nữa sẽ khôi phục tu vi Vương Giả, e rằng còn vượt qua mong muốn của chủ nhân trước kia.

- Ngoại trừ cưới Lạc Thủy Nhi ra, còn lại đều không sai biệt lắm, thậm chí còn vượt qua mong muốn.

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Có thể tận tâm làm đến mức này, Triệu Phong có thể nói là đã hết lòng giúp đỡ. Dù sao đi nữa, khi hắn đoạt xá trọng sinh thì Triệu Phong trước kia cũng đã khí tuyệt bỏ mình.

Vương Hầu phủ, dưới ánh đèn rực rỡ, ca múa tưng bừng, khung cảnh thái bình.

Thịnh yến của Vương Hầu phủ đêm nay, không phải nghi ngờ, Triệu Phong chính là nhân vật chính.

Những nhân vật quyền quý đến từ khắp nơi trên Thiên Phong Đại Đảo Vực, đều biết vị thiên tài Tuần Thú Sư mới quật khởi như kỳ tích này.

Người trong bữa dạ tiệc hôm nay, thậm chí còn có hai vị Vương Giả của Vạn Thánh Tông, nghe nói có quan hệ không tệ với Nam Phong vương.

Trên dạ tiệc…

Triệu Phong được rất nhiều nhân vật quyền quý tại Đại Đảo Vực này mời rượu và bắt chuyện, thậm chí có chút không kịp ứng phó.

Cũng may, Ngữ Tình Quận chúa đã chia sẻ bớt không ít áp lực thay

Triệu Phong.

Trên thịnh yến, vị tiểu Quận chúa mà Nam Phong vương thương yêu nhất, từ đầu đến cuối đều theo sát Triệu Phong.

Một màn này, cũng rơi vào trong mắt Nam Phong vương và đám người Lạc gia.

Ngữ Tình Quận chúa có hảo cảm và sùng bái đối với Triệu Phong, chỉ cần là người có lòng, cũng không khó để nhìn ra.

Nam Phong vương nhìn thấy việc này, chỉ mỉm cười không nói.

Ngữ Tình Quận chúa có thể ở cùng một chỗ với Triệu Phong, hắn cũng không phản đối.

Thế nhưng, mấy người của Lạc gia thì lại mang vẻ mặt sầu lo.

Sau khi Triệu Phong viết Hưu thư, ngược lại trở thành “con rể” của Nam Phong vương, như vậy thì đối với danh dự của Lạc gia, e rằng sẽ trở thành đả kích cực lớn.

Cũng may.

Chuyện mà Lạc gia lo lắng, cũng không phát sinh.

Triệu Phong cũng không có biểu hiện quá hứng thú đối với Ngữ Tình Quận chúa, thậm chí trên mặt còn có phần bất đắc dĩ khi nàng dẫn hắn đi khắp nơi.

Tại một góc yến hội.

Lạc Tôn và Bát hoàng tử vốn là hai thanh niên thu hút sự chú ý, lại

đứng ở một góc không có gì đặc biệt.

- Tên Triệu Phong này, sau khi bỏ Lạc Thủy Nhi, cũng không có hứng thú với Ngữ Tình Quận chúa. Trong đầu hắn, rốt cuộc là đang nghĩ gì?

Ánh mắt Bát hoàng tử, thường xuyên dừng lại trên người Triệu Phong.

Triệu Phong càng ngày càng khiến hắn không thể nhìn thấu.

Khí chất mĩ mạo của Lạc Thủy Nhi, ngay cả Bát hoàng tử hắn, cũng bị hấp dẫn. Thân phận tiểu Quận chúa cao quý, lại càng khiến vô số nam tử tha thiết ước mơ.

Thế nhưng.

Triệu Phong lại đồng thời từ bỏ cả hai người, mà trong mắt người khác, đó là hai người xinh đẹp tuyệt vời như nữ thần.

Thật đúng là người so với người, thật là tức chết mà.

Bát hoàng tử không khỏi tự hỏi, bản thân là Bát hoàng tử cao quý của Đại Càn Vương triều, vậy mà lại thất bại trước một thiếu niên của một tiểu gia tộc.

Cho đến tận đêm khuya, dạ tiệc mới chấm dứt.

Triệu Phong biểu đạt lòng biết ơn đối với Nam Phong vương, sau đó vội vàng cáo từ.

Nam Phong vương cũng không giữ lại nữa, còn cấp cho Triệu Phong một khoản thù lao.

Vụt...

Triệu Phong cowix Âm Minh Điểu, rời khỏi Vương Hầu phủ.

Trên đường trở về, hắn kiểm tra một lượt những thù lao mà Nam Phong vương đưa cho hắn.

Trong chỗ thù lao này, phần lớn là trân bảo thủy hệ và trân tài Hồn đạo mà Triệu Phong cần, tất cả đều vô giá, rất khó có được.

Ngoài ra.

Nam Phong vương còn trả một số nguyên tinh thạch. Những nguyên tinh thạch này không phải là nguyên tinh thạch bình thường, mà là nguyên tinh thạch "cực phẩm" cao cấp nhất.

Nguyên tinh thạch, từ thượng phẩm cho đến cực phẩm, cũng chia làm nhiều bậc.

1 cực phẩm nguyên tinh thạch = 100 vạn thượng phẩm nguyên tinh thạch.

1 thượng phẩm nguyên tinh thạch = 100 trung phẩm nguyên tinh thạch = 1 vạn hạ phẩm nguyên tinh thạch.

Từ Phù Mộng Thánh Địa đến Thanh Hoa Vực, lại từ Thanh Hoa Vực đến Nam Lâm Hải, biên giới Đại Lục Vực.

Tư bản của Triệu Phong kiếp trước, đã tiêu hao hơn chín thành, thậm chí còn không tiếc mượn từ chỗ "Tử Mộc Đại Đế" một lượng nguyên tinh thạch cực phẩm cho đủ số.

Sau khi đoạt xá trọng sinh.

Trong tay Triệu Phong, cơ bản đã không còn nguyên tinh thạch cực phẩm nữa.

Lần này, thù lao của Nam Phong vương có đến gần một trăm khối nguyên tinh thạch cực phẩm, cùng với hơn một ngàn vạn khối nguyên tinh thạch thượng phẩm.

Đương nhiên.

Nếu như so sánh thì việc Nam Phong vương còn thiếu Triệu Phong một cái nhân tình, cól ẽ còn giá trị hơn.

- Chỗ tài nguyên này, cũng đủ để ta tu luyện đến Vương Giả Hư Thần Cảnh rồi. Nhưng sau Vương Giả, nhu cầu đối với tài nguyên sẽ càng khổng lồ hơn.

Ánh mắt Triệu Phong nhìn rất xa.

Mục tiêu của Triệu Phong sau khi trùng tu, chính là phát triển càng xa hơn.

Chính vì thế, Không Gian Thần Huyễn một trăm năm mở ra một lần này, Triệu Phong nhất định phải nắm chắc cơ hội. Theo hắn được biết, những tài nguyên xuất thân từ “Không Gian Thần Huyễn”, gần như đã tuyết tích tại Đại Lục Vực.

Ví dụ như.

Trên cực phẩm nguyên tinh thạch, còn có “Thần Tinh” trong truyền thuyết.

Với cấp độ hoàn cảnh của thiên địa Phạm Trụ trước mắt, căn bản không thể sinh ra Thần Tinh, đây là một loại vật phẩm chỉ có trong "Không Gian Thần Huyễn", bởi vì nó là Thái Cổ di tích.

"Thần Tinh" này, thứ nhất có thể dùng làm hạch tâm của đại trận Siêu Khóa Vực, thứ hai có thể dùng cho Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh và Bán Thần tu luyện.

Đối với Triệu Phong giai đoạn hiện nay mà nói, nguyên tinh thạch cực phẩm, đã là tinh thạch tu luyện tuyệt hảo nhất rồi.

Sau khi quay trở về Tông môn, Triệu Phong lại bắt đầu bế quan tu luyện.

- Một tháng sau, lại đến Vương Hầu phủ một chuyến, lúc đó "Vân Tầm Tiên Điệp" sẽ có thể hoàn toàn hồi phục rồi.

Trước khi Triệu Phong bế quan, hắn liền xác định thời gian.

Trong phòng.

Bên ngoài thân thể Triệu Phong, chợt nổi lên một tầng hào quang kim loại màu bạc, giống như một pho tượng băng ngân.

Ô...ô...ô...n...g!

Thủy Chi Phong Lôi chập chờn bên ngoài thân thể Triệu Phong, từ ngoài vào trong, rèn luyện huyết nhục, tạng phủ, cốt cách.

Từ khi "Kim Khôn Thánh Lôi Thể" đột phá tầng thứ tư, lực lượng nhục thể và khí lực phòng ngự của Triệu Phong, đã đạt tới một cấp độ mới.

Lúc này.

Hắn chỉ dựa vào thể phách nhục thân, cũng có thể chống lại, thậm chí lực áp Đan Nguyên Cảnh bình thường.

Nhờ vào “Vạn Niệm Thần Quyết”, Triệu Phong có thể đồng thời tu luyện hai bộ Thánh quyết cao nhất.

Nếu so sánh.

Ngũ Hành Phong Lôi Quyết còn tiến cấp nhanh hơn nội tình Phong Lôi và ý cảnh Đại Đế của Triệu Phong kiếp trước.

Chớp mắt.

Một tháng đã trôi qua.

“Ngũ Hành Phong Lôi Quyết” của Triệu Phong, lại “vượt mức”, đột phá tầng thứ năm.

“Ngũ Hành Phong Lôi Quyết”, chia làm mười hai tầng.

Ba tầng trước, là đặt nền móng cho Phong Lôi.

Tầng thứ tư đến tầng thứ sáu, là dùng Ngũ Hành Phong Lôi làm nguồn suối căn cơ.

Triệu Phong lựa chọn “Thủy Chi Phong Lôi”.

Đợi đến khi bắt đầu tầng thứ bảy, Triệu Phong liền có thể bắt đầu nguyên tố Ngũ Hành Phong Lôi thứ hai – Mộc Chi Phong Lôi.

Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ, Thổ sinh Kim. Cuối

cùng, Kim lại sinh Thủy, hoàn thành một vòng Ngũ Hành luân hồi.

Lấy mạch suy nghĩ này mà xét.

Tầng thứ bảy là Mộc Chi Phong Lôi, tầng thứ tám là Hỏa Chi Phong Lôi, tầng thứ chín là Thổ Chi Phong Lôi, tầng thứ mười là Kim Chi Phong Lôi.

Sau tầng thứ mười, Ngũ Hành Phong Lôi Quyết sinh sinh bất tức, thậm chí có thể Ngũ Hành quy nhất.

Đây chính là tinh túy áo nghĩa xuất phát từ “Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết” lúc đầu.

Đương nhiên, tinh nghĩa tốc độ của Phong Lôi truyền thừa, và hủy diệt Phong Lôi, cũng sẽ thể hiện trong đó.

Chẳng qua, Triệu Phong trước hết, lại dung nhập áo nghĩa hủy diệt vào lực lượng Phong Lôi, tiếp đó là Lôi lực Thần Kiếp.

- Lôi lực Thần Kiếp là cao thâm thất, chờ đến khi ta khôi phục ý chí Đại Đế, sẽ dung hợp cũng không muộn.

Trong lòng Triệu Phong cũng có kế hoạch của mình.

Một ngày nọ…

Trên khoảng không sân phòng mà Triệu Phong bế quan, ngưng hiện một tầng lốc xoáy nguyên khí như gợn sóng Thủy Lôi, luồng khí tức này, ảnh hưởng đến phương viên mấy chục dặm.

Trong mơ hồ, dường như có một hắc động, đang hấp thu nguyên khí thiên địa khắp bốn phía.

- Tiểu tử kia, không ngờ nhanh như vậy đã bắt đầu trùng kích vào Đan Nguyên Cảnh…

Đám người Quảng sư huynh, cũng chú ý tới cảnh tượng tại sân phòng Triệu Phong bế quan.

Một vài đệ tử trung tâm, đều cảm thấy tâm linh rung động.

Mới bao lâu thời gian chứ? E rằng còn không đến nửa năm, vậy mà Triệu Phong lại bắt đầu trùng kích vào Đan Nguyên Cảnh rồi.

Hơn nữa, luồng lốc xoáy nguyên khí trên không trung, có khí tức rất mạnh, hấp thu nguyên khí Thủy Lôi, càng tinh thuần hơn.

Cảnh tượng Triệu Phong trùng kích vào Đan Nguyên Cảnh, thậm chí khiến cho một số Vương Giả đều phải chú ý.

Dù sao đi nữa, Triệu Phong cũng chỉ mới mười bốn mười lăm tuổi, tuổi nhỏ như vậy đã trùng kích vào Đan Nguyên Cảnh, bất luận thành bại, đều là thiên tài khó gặp.

Chẳng qua, luồng lốc xoáy nguyên khí kia, chỉ kéo dài không đến hai ngày, đã biến mất rồi.

- Chẳng lẽ thất bại rồi?

- Hừ! Triệu Phong này thật là trèo cao, mới tấn chức Nửa bước Đan Nguyên Cảnh không bao lâu, đã mưu đồ trùng kích Đan Nguyên Cảnh rồi.

- Cho dù thiên phú và kỳ ngộ nhiều, nhưng nếu cảnh giới nội tình không đủ, cũng khó mà đột phá được.

Các đệ tử trung tâm ở xung quanh, đều thở phào một hơi.

Nếu như Triệu Phong có thể dễ dàng đột phá Đan Nguyên Cảnh, thì quả thật quá đả kích người khác, như vậy có còn để cho người ta sống nữa không?

Đúng lúc này…

Trận pháp phòng hộ tại sân phòng của Triệu Phong đã triệt hồi.

- Hắn xuất quan rồi!

Giờ khắc này, rất nhiều linh thức, thậm chí có một vài đạo thần niệm, đều phá không lao tới, kiểm tra một lượt.

- Ồ?

- Ồ… Đây là chuyện gì?

Chỉ thấy, thiếu niên vừa xuất quan, sắc mặt hồng nhuận, khí sắc rất tốt, cũng không có suy yếu tái nhợt giống như sau khi thất bại trong tưởng tượng.

Chân nguyên?

Khí tức toàn thân Triệu Phong, dâng tràn lên một cấp độ mới, trên người phát ra một tia chân nguyên dao động.

Chân nguyên?

Đây chính là tiêu chuẩn sau khi tấn chức Đan Nguyên Cảnh.

Vài đọa thần niệm ở đây, thậm chí còn cảm ứng được, trong cơ thể Triệu Phong đã dựng dụng tân “Đan hạch”.

- Đan Nguyên Cảnh? Hắn thành công rồi?

- Làm sao có thể… Chỉ mới một hai ngày ngắn ngủi, làm sao có thể ngưng kết đan hạch thành công?

Những đệ tử trung tâm ở xung quanh, đều kinh hãi không nói nên lời.

Ngay cả chủ nhân của một vài đạo thần niệm đang quan sát, cũng đều cảm thấy khiếp sợ.

- Có nguyên tinh thạch cực phẩm tương trợ, quả nhiên tốc độ ngưng kết đan hạch còn nhanh hơn so với kiếp trước.

Triệu Phong khẽ cười.

Dù sao đi nữa, hắn cũng có cấp độ ý cảnh, lại thêm nguyên tinh thạch cực phẩm và một số trân tài Thủy hệ, Lôi hệ hàng đầu tương trợ.

Chính bởi vì vậy.

Hắn mới có thể thuận lợi, nhanh chóng ngưng kết thành đan hạch.

Dựa theo lẽ thường mà phỏng đoán, trùng kích vào Đan Nguyên Cảnh, nhanh như vậy đã xong, thì nhất định là thất bại.

Triệu Phong vừa mới bước ra khỏi sân.

Vụt... Vụt... Vụt...

Vài luồng sức mạnh to lớn của Vương Giả, nhanh chóng tiếp cận đến vị trí của Triệu Phong.

- Triệu Phong! Ngươi có đồng ý bái ta làm sư hay không?

Một vị Vương Giả trung niên vân bào tuyết trắng, xuất hiện trên khoảng không sân phòng của Triệu Phong.

- Lục Vân Vương.

- Không ngờ lại là sư tôn của Hoàng Vân Hổ - Lục Vân Vương.

Đám đệ tử trung tâm ở xung quanh, đều kinh thán một trận.

Trước đây, Triệu Phong hai lần đánh bại, thậm chí đả thương Hoàng Vân Hổ, đã khiến cho Lục Vân Vương chú ý đến hắn.

- Lục Vân Vương – chậm đã!

- Đệ tử này, có quyền lựa chọn của bản thân, ngươi không nên ép buộc.

Trong hư không, lại xuất hiện hai vị Vương Giả Trưởng lão.

- Lôi Đình Vương! Lục Vân Vương!

Đám đệ tử ở xung quanh, đều trợn mắt há hốc mồm.

Đồng thời xuất hiện ba vị Vương Giả tranh đoạt muốn thu Triệu Phong làm đệ tử, xem tình huống, ít nhất cũng là đệ tử chân truyền.

- Sư tôn…

Cách đó không xa, Quảng sư huynh hô lên thất thành, không ngờ lại nhìn thấy Lục Khung Vương trong số đó.

Ngay cả sư tôn của hắn, cũng muốn tranh đoạt thu Triệu Phong làm đệ tử.

Chương 785: Thức Tỉnh

Quảng sư huynh sư huynh, xuất thân từ môn hạ của Lục Khung Vương, nhưng chỉ là một đệ tử ký danh, không phải là đệ tử chân truyền.

Một màn trước mắt, khiến hắn có chút khó có thể tiếp nhận.

Trong cảm nhận của hắn, sư tôn Vương Giả cao không thể với tới, không ngờ lại không để ý đến hình tượng, đi tranh đoạt một gã đệ tử.

Càng khiến hắn khó chịu chính là.

Đối tượng mà ba vị Vương Giả tranh đoạt, lại là Triệu Phong mà từ lâu luôn đối đầu với hắn.

Trong khoảng thời gian này, một loạt tin tức liên quan đến Triệu Phong truyền về, hoàn toàn đảo lộn nhận thức của Quảng sư huynh.

Nghe đồn, Triệu Phong được Nam Phong vương thưởng thức, đã trở thành nhân vật chính trong buổi yến hội tại Vương Hầu phủ.

Ngay cả Lạc gia bài danh trước ba tại Đại Đảo Vực này, cũng phải đến Triệu tộc đăng môn giải thích.

Càng không thể tưởng tượng nổi chính là.

Triệu Phong còn cự tuyệt “Bá Tước vị” mà Nam Phong vương đề cử.

Dù vậy.

Nam Phong vương, vẫn còn thiếu Triệu Phong một cái nhân tình.

Mà trước mắt, ba vị Vương Giả Hư Thần Cảnh này, đều tranh nhau thu Triệu Phong làm đệ tử.

- Trên người Triệu Phong này, rốt cuộc đã xảy ra biến cố gì? Sau khi từ “Vô U Lâm” trở về một thời gian…

Quảng sư huynh khó tránh khỏi có chút thất thần.

Đồng thời, hắn cũng sinh ra một vài phỏng đoán và nghi vấn đối với những biến hóa lớn xảy ra trên người Triệu Phong.

Nhưng chút phỏng đoán và nghi vấn này, cho dù thành lập, thì có thể làm gì được?

Một vài vị cao tầng của Triệu tộc, biết chấn tướng “Triệu Phong” bị đoạt xá, lại còn phải nghĩ biện pháp để giữ kín bí mật này.

- Cảm tạ ba vị Trưởng lão đã ưu ái.

Triệu Phong không quan tâm hơn thua, bình thản đáp, ngẩng đầu nhìn lướt qua ba đạo quang huy phát ra sức mạnh to lớn trên không trung.

Lúc này.

Đám đệ tử trung tâm ở xung quanh, đều như ngừng thở, chờ đợi sự lựa chọn của Triệu Phong.

Đối với một đám đệ tử trung tâm mà nói, cơ hội này, tuyệt đối có thể trở thành bước ngoặt thay đổi vận mệnh nhân sinh.

Không thể tưởng tượng nổi.

Triệu Phong vậy mà còn có thể bình tĩnh, không chút lo lắng như vậy.

- Nhưng thật xin lỗi, ta đã bái làm môn hạ một vị Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Triệu Phong nói chuyện nhẹ nhàng bình thản, nhưng lại ném xuống bầu trời quang một quả tạc đạn.

Đại Đế Hư Thần Cảnh?

Bất luận là đám đệ tử trung tâm ở đây, hay là ba vị Vương Giả Hư Thần Cảnh, đều cảm thấy trong lòng chấn động.

- Khó trách Triệu Phong lại thay đổi lớn như vậy. Không chỉ dùng một vài kỳ ngộ là có thể giải thích được, thì ra hắn đã bái làm môn hạ của một vị Đại Đế.

Ánh mắt đám đệ tử khi nhìn về phía Triệu Phong, rõ ràng cực kỳ hâm mộ và ghen tỵ.

Bịch…

Thể xác và tinh thần của Quảng sư huynh chấn động, đặt mông ngồi phịch xuống đất.

Hắn tha thiết ước mơ thân phận đệ tử chân truyền, thế mà Triệu Phong lại khinh thường thân phận đó, đồng thời cự tuyệt ba vị Vương Giả thu làm đồ đệ.

Hơn nữa, lý do của hắn, cũng khiến ba vị Vương Giả cảm thấy rất vô lực.

Vạn Thánh Tông ngày xưa từng là Tông phái Tam Tinh, bây giờ xuống dốc, cũng chỉ còn lại ba vị Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Phóng mắt khắp toàn bộ Thiên Phong Đại Đảo Vực, số lượng Đại Đế Hư Thần Cảnh cũng chỉ có thể đếm trong lòng bàn tay.

Vạn Thánh Tông, ở Đại Đảo Vực này, vẫn là thế lực có số lượng Đại Đế nhiều nhất.

Chẳng qua.

Thời kỳ Vạn Thánh Tông cường thịnh đỉnh phong, so với Huyền Chân Thánh Tông còn mạnh hơn rất nhiều, ngay cả Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh cũng không phải chỉ có một hai người.

Vụt... Vụt... Vụt...

Ba vị Vương Giả Hư Thần Cảnh đều tiếc nuối rời đi.

Bọn họ cũng không hỏi Triệu Phong bái làm môn hạ của vị Đại Đế Hư Thần Cảnh nào.

Cho dù là Đại Đế Hư Thần Cảnh yếu nhất, cũng không phải là tồn tại mà Vương Giả bình thường có thể sánh bằng.

Sau tràng phong ba thu đồ đệ kết thúc.

- Triệu Phong sư đệ!

Ánh mắt đám đệ tử trung tâm đều tỏa sáng, tiến lên bắt chuyện với

Triệu Phong, không ngớt khen tặng.

Triệu Phong lại hừ lạnh một tiếng, cưỡi “Âm Minh Điểu” phá không mà đi.

Trên con đường trùng tu, càng về sau, tiến triển sẽ dần chậm bớt, Triệu Phong còn phải chạy đua với thời gian.

Chỉ còn hơn hai tháng nữa, Không Gian Thần Huyễn sẽ kết nối, Triệu Phong cần phải chuẩn bị thật đầy đủ.

- Tiểu tử này… Thật đúng là cuồng vọng!

Một vài đệ tử trung tâm, trên mặt có phần không vui mà nói.

- Haizz! Bây giờ hắn có vốn liếng để cuồng ngạo a.

- Nếu như ta có thể bái Đại Đế làm thầy, lại được Nam Phong vương thưởng thức, vậy còn không phải là ngang dọc tại Thiên Phong Đại Đảo Vực hay sao?

Một vài đệ tử khác, trong tiếng thở dài, còn có vài phần hâm mộ sùng bái.

Trong đám người, cảm thấy khó chịu nhất là Quảng sư huynh.

- Lúc trước ta đối phó với Triệu Phong, có lẽ hắn đã phát hiện được…

Trong lòng Quảng sư huynh ngoại trừ phẫn hận và ghen tị không cam lòng ra, còn có vài tia sợ hãi lo âu.

Bên kia.

Triệu Phong cưỡi Âm Minh Điểu, bay thẳng đến hướng Vương Hầu phủ.

Lần này hắn đến đây, là muốn bảo đảm “Vân Tầm Tiên Điệp” kia có thể hoàn toàn thức tỉnh.

Tốc độ của Âm Minh Điểu cực nhanh, phát ra Tử Vong âm khí càng thâm hàn đáng sợ.

Thì ra.

Lần này trở về, Triệu Phong đã bồi dưỡng cho Âm Minh Điểu.

Muốn tăng cường thực lực của Âm Minh Điểu, tài liệu tốt nhất đó là trân tài Hồn đạo.

Mặc dù Triệu Phong từ chỗ Vương Hầu phủ, nhận được một ít trân tài Hồn đạo, nhưng đối với cấp bậc Vương Giả, tác dụng cũng rất hữu hạn.

Dù sao đi nữa, nội tình cường độ linh hồn của Triệu Phong, cũng không phải tầm thường.

Cho nên, hắn chỉ dùng một hai trân tài Hồn đạo cao cấp nhất, còn lại đều dùng để bồi dưỡng Âm Minh Điểu.

Cụ thể bồi dưỡng và quá trình huấn luyện, Triệu Phong đều giao cho Tiểu Tặc Miêu.

Hiện nay.

Tu vi của Âm Minh Điểu, đã dần tiếp cận cấp độ Tôn Chủ, làm tọa kỵ

phi hành cũng đủ.

Hai canh giờ sau, Triệu Phong tới chỗ Vương Hầu phủ.

Nam Phong vương biết quãng thời gian này, Triệu Phong sẽ đến Vương Hầu phủ, cho nên đã chờ từ lâu.

- Trong khoảng thời gian này, Vân Tằm Tiên Điệp, cứ vài ngày, lại thoáng thức tỉnh một chút…

Nam Phong vương kể lại tình huống về Vân Tằm Tiên Điệp.

Triệu Phong cẩn thận đánh giá một chút, tiểu trùng toàn thân như ngọc bích phỉ thúy, đang lẳng lặng nằm trong trân dịch sinh mệnh điều phối.

Khí tức sinh mệnh của Vân Tằm Tiên Điệp, so với lần đầu tiên đã mạnh hơn vài lần, hơn nữa còn có thể cảm nhận được một tia linh hồn chấn động mong manh.

- Không tệ.

Triệu Phong lại lấy ra một lọ “dịch quả” màu đỏ thẫm, đã được điều chế.

Trong dịch quả lần này, Triệu Phong còn dung nhập thêm rất nhiều huyết nhục và linh quả trong Mộng cảnh Thái Cổ.

Lúc này, Triệu Phong đem “dịch quả” đỏ thẫm này, đổ lên khắp toàn thân Vân Tằm Tiên Điệp.

Phốc…

Vân Tằm Tiên Điệp lại thức tỉnh, nhẹ vỗ cánh, thân thể nhanh chóng hấp thu “dịch quả”.

“Dịch quả” điều phối này, ẩn chứa thiên tinh khí trong Mộng cảnh Thái Cổ, hoàn toàn phù hợp với thân thể của Vân Tằm Tiên Điệp.

Trải qua một lần ngâm, Vân Tằm Tiên Điệp rõ ràng đã tiến thêm một bước cải thiện.

Đương nhiên, Vương Hầu phủ cũng đầu nhập một lượng lớn thiên tài địa bảo khôi phục sinh mệnh.

Triệu Phong lưu lại một ngày, quan sát tình huống.

Các loại trạng thái sinh mệnh của Vân Tằm Tiên Điệp, bao gồm cả khí tức linh hồn, đều trong quá trình hồi phục.

Hơn nữa, tần suất và thời gian thức tỉnh của Vân Tằm Tiên Điệp, cũng tăng lên rõ rệt.

- Chúc mừng Vương Giả, Vân Tằm Tiên Điệp đã vượt qua cơn ngủ say và nguy cơ, bây giờ vẫn còn suy yếu, nếu tĩnh dưỡng chừng hai năm, là có thể khôi phục hoàn toàn.

Triệu Phong lại cười nói.

Nam Phong vương nghe vậy, hiển nhiên rất mừng rỡ.

Sự tồn vong của Vân Tằm Tiên Điệp, tại một góc độ nhất định, có thể xoay chuyển vận mệnh.

- Vãn bối còn phải đi về tham gia “Thần Huyễn thí tuyển”, không thể lưu lại đây lâu được.

Triệu Phong rất nhanh đã cáo từ.

- Thần Huyễn thí tuyển?

Ánh mắt Nam Phong vương chợt lóe lên, dường như nghĩ đến điều gì đó, trong tay đột nhiên xuất hiện một quyển cổ thư.

- Trong này, có một vài bí mật liên quan đến “Không Gian Thần Huyễn” mà Hoàng tộc ta ghi chép lại, ngươi có thể trở về nghiên cứu một chút.

Nam Phong vương nói.

Triệu Phong nghe vậy thì rất vui mừng, vội vàng tiếp nhận cổ thư, ghi nhớ nội dung bên trong.

Đại Càn Vương triều, là Vương triều khổng lồ cổ xưa, hiểu biết về Không Gian Thần Huyễn rất sâu, không phải là loại Tông phái Nhị Tinh, Tam Tinh, có thể sánh bằng.

Trên đường quay trở lại Vạn Thánh Tông.

Triệu Phong bắt đầu tiêu hóa những tin tức trong cổ thư, có liên quan đến “Không Gian Thần Huyễn”, đồng thời có nhiều phân tích.

- Không Gian Thần Huyễn là một không gian Cổ Thần hoang phế. Trước mắt, những gì mà Đại Càn Vương triều thăm dò được về nó, có lẽ còn chưa đến một phần mười.

Vừa đọc lướt qua, Triệu Phong đã cảm thấy giật mình.

Cứ mỗi trăm năm, Không Gian Thần Huyễn và không gian phụ cận

Đại Lục Vực, lại kết nối với nhau một lần.

Mỗi khi đến thời khắc này, những nhóm thế lực của Đại Lục Vực, mới có khả năng xây dựng trận pháp và tế đàn để kết nối với Không Gian Thần Huyễn.

Thế nhưng.

Không Gian Thần Huyễn quá mức rộng lớn, mỗi lần kết nối với Đại Lục Vực, đều không nhất định sẽ giống nhau.

Hơn nữa, tỉ lệ tử vong trong Không Gian Thần Huyễn, cũng cao vô cùng, hơn xa một số truyền thừa trong Tông môn.

- Tỉ lệ tử vong, cao tới 50%.

Triệu Phong chợt cảm thấy trái tim đập mạnh.

Nhưng đồng thời, đây cũng là dịp để các thế lực cường đại của Đại Lục Vực, cá lớn nuốt cá bé một phen.

Bình thường.

Những người đi ra từ trong Không Gian Thần Huyễn, đều sẽ được trọng dụng và bồi dưỡng.

Trong cổ thư Hoàng tộc, có ghi chép và đánh dấu một số vị trí địa lý, ẩn chứa kỳ ngộ và những khu vực nguy hiểm bên trong Không Gian Thần Huyễn.

Trong cổ thư, còn có rất nhiều phân tích và phỏng đoán liên quan, rất đáng để nghiên cứu.

Triệu Phong quay trở về Vạn Thánh Tông, chỉ còn ba ngày nữa là "Thần Huyễn thí tuyển" sẽ bắt dầu.

Lúc này.

Đợt báo danh Thần Huyễn thí tuyển đã kết thúc, người cần báo danh đều báo danh rồi.

Từ trên xuống dưới trong Tông môn, đều tràn ngập một bầu không khí nóng bỏng khẩn trương.

Một vài tu sĩ bế quan nhiều năm, cũng ào ào xuất quan, chuẩn bị cho đợt thí tuyển lần này.

Với năng lực của Vạn Thánh Tông, chỉ có thể chuyển vận một trăm danh ngạch tiến vào Không Gian Thần Huyễn.

Mà những danh ngạch trong đó, quá nửa là dành cho đám thế hệ trẻ.

Chỉ còn lại ba bốn thành danh ngạch là lưu lại cho thế hệ trước.

Lần này, thế hệ trước có 35 danh ngạch, thế hệ trẻ thì có 65 danh ngạch.

Dưới năm mươi tuổi, chính là thế hệ trẻ, còn ngoài năm mươi, là thế hệ trước.

Nếu so sánh.

Có lẽ cạnh tranh của cường giả thế hệ trước, còn kịch liệt hơn.

Những tinh anh trong Tông môn tham gia báo danh, tu vi thấp nhất cũng là Chân Chủ Cấp đỉnh phong, hoặc là Nửa bước Đan Nguyên

Cảnh.

Tiểu Đan Nguyên Cảnh là chiếm phần lớn.

Ba ngày cuối cùng.

Triệu Phong cũng không bế quan nữa, lại tiến nhập Mộng cảnh Thái Cổ.

Hiện nay.

Tu vi của Triệu Phong đã tấn chức Đan Nguyên Cảnh, “Kim Khôn Thánh Lôi Thể” đột phá đến tầng thứ tư, có thể hành tẩu trong Mộng cảnh Thái Cổ một khoảng thời gian.

Mộng cảnh Thái Cổ, trung tâm khu rừng cây.

Trước đại thụ che trời, cự mãng đốm xanh và Yêu điểu Thái Cổ, vẫn như cũ thủ hộ linh quả cho Triệu Phong.

“Minh Tâm Ấn” tại phương diện linh hồn mà Triệu Phong từng thi triển, vẫn còn tác dụng đối với hai đại Yêu linh này.

Lúc này.

Triệu Phong lại mệnh lệnh cho Yêu điểu Thái Cổ, đi bắt giết một vài dã thú trong Mộng cảnh Thái Cổ để lấy thịt.

Những huyết nhục trong Mộng cảnh Thái Cổ này, đều bị Triệu Phong dùng để rèn luyện Thánh Lôi Thể.

Lúc còn sống, hắn phát hiện Bán Thần ấu đồng, dường như cực kỳ khát cầu đối với huyết nhục của Mộng cảnh Thái Cổ, mà những

huyết nhục này, quả thật cũng có hiệu quả rất tốt đối với khí lực huyết mạch.

Trong khoảng thời gian gần đầy.

Triệu Phong đã thử ăn huyết nhục trong Mộng cảnh Thái Cổ, hoặc là điều phối dược thủy luyện thể.

Quả thật, hiệu quả luyện thể vô cùng tốt.

Triệu Phong cảm giác huyết mạch khí lực của bản thân, rõ ràng đã tăng mạnh.

Sau khi Ngũ Hành Phong Lôi Quyết đột phá tầng thứ năm, Kim Khôn Thánh Lôi Thể cũng mạnh mẽ tiến thêm nửa bước, đạt tới tầng thứ tư tiểu thành.

Kim Khôn Thánh Lôi Thể, từ sau tầng thứ tư, mỗi một tầng chia thành nhiều giai đoạn: tiểu thành, đại thành, đỉnh phong.

Triệu Phong có thể nhanh chóng tấn chức Thánh Lôi Thể tầng thứ tư tiểu thành, tác dụng của huyết nhục Mộng cảnh Thái Cổ, cũng không thể không nhắc tới.

Mà trên đại thụ che trời, cũng còn lại vài linh qua, Triệu Phong chuẩn bị để dành sau này khi đạt tới Vương Giả sẽ sử dụng.

Trước Thần Huyễn thí tuyển một ngày.

Triệu Phong ngâm mình trong huyết nhục Mộng cảnh Thái Cổ hai ngày hai đêm, cũng ăn một ít Mộng cảnh Thái Cổ.

Đúng lúc này.

Hắn cảm giác khối lực lượng huyết mạch của thân thể này, đang dần phát sinh một số biến hóa, truyền đến một trận bỏng rát.

Chương 786: Thần Huyễn Thí Tuyển

Triệu Phong ngâm mình trong dược thủy luyện thể và máu huyết Mộng Cảnh, liền cảm thấy sâu bên trong huyết mạch của bản thân có chút bỏng rát, cảm giác này vẫn dần dần tăng lên.

Kiếp này trùng tu, Triệu Phong cũng không phải là người mới không biết gì.

Hắn tất nhiên minh bạch, loại dấu hiệu này đại biểu cho điều gì.

- Loại huyết mạch này, dường như là Viêm hệ…

Triệu Phong nhíu mày.

Bởi vì trong cơ thể của hắn, đã có một loại huyết mạch Băng Thủy, chính là kết quả sau khi Thần Linh Nhãn cải tạo thân thể.

Nhế như loại huyết mạch Viêm đạo này thức tỉnh, hai loại thuộc tính này chắc chắn sẽ tương khắc.

Theo cảm giác bỏng rát tăng lên, trong huyết mạch của Triệu Phong, chảy ra một tia lửa đỏ rực, màu sắc giống như lưu ly trong suốt.

- Ồ? Loại lực lượng huyết mạch này, dường như cũng không kém gì Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Triệu Phong thoáng lộ một tia dị sắc.

Cũng may.

Tình huống thuộc tính tương khắc mà Triệu Phong lo lắng, cũng không xuất hiện.

Bất luận là huyết mạch Băng Thủy do Thần Linh Nhãn mang lại, hay là huyết mạch Viêm hệ đỏ tươi mới xuất hiện, đều là kết quả của bản thân thân thể hắn.

Bên trong cơ thể con người, vốn ẩn chứa rất nhiều nguyên tử Ngũ Hành tạo thành, như vậy mới có thể duy trì cân bằng.

Triệu Phong vận chuyển ý chí Đồng lực, huyết mạch Viêm hệ màu đỏ tươi vừa mới sinh ra, liền bị hắn dễ dàng khống chế trong tay.

Khí tức Thần Linh Nhãn, có thể chấn trụ loại huyết mạch này.

Huống chi, ý chí của Triệu Phong cường đại như vậy, ngay cả huyết mạch “Huyền Băng Lân tộc” bài danh thứ tám mươi chín trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, cũng có thể dễ dàng khống chế trong tay.

- Không biết loại huyết mạch này có năng lực gì.

Triệu Phong cân nhắc.

Có kinh nghiệm kiếp trước, lại có ý chí Đại Đế, việc kích phát huyết mạch, cũng không có gì khó khăn.

Hơn nữa.

Tinh khí huyết nhục trong Mộng cảnh Thái Cổ, có thể đẩy nhanh tốc độ huyết mạch phản tổ. Về điểm này, Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, đã sớm phát hiện ra.

- Trước hết đem huyết mạch này kích phát đến mức lớn nhất. Ngày mai, lúc “Thần Huyễn thí tuyển”, có thể tìm người thử nghiệm một chút.

Triệu Phong rất nhanh đã có quyết định.

Hôm đó.

Huyết mạch của Triệu Phong, từ lúc thức tỉnh cho đến lúc kích phát, đã sánh ngang quá trình mà người khác phải mất mấy năm, thậm chí mười mấy năm mới có thể đạt được.

Chẳng qua, Triệu Phong cũng tiêu hao không ít huyết nhục Mộng cảnh Thái Cổ và những thiên tài địa bảo khác.

Ngay trong đêm hôm đó.

Trên khoảng không của sân phòng mà Triệu Phong đang ở, một tầng diễm hà đỏ tươi bán trong suốt, trải dài phương viên mấy chục trượng.

- Khí tức gì đây?

Khí tức huyết mạch mơ hồ truyền đến, khiến các đệ tử trung tâm ở gần đó, đều cảm thấy huyết mạch run rẩy bất an phát ra từ bản năng.

Nhưng sau đó.

Luồng khí tức huyết mạch này, lại thu liễm, chỉ cần khoảng cách hơi xa một chút, liền khó có thể cảm ứng được.

Dù vậy.

Khí tức huyết mạch và dị tượng trên sân phòng của Triệu Phong, cũng khiến cho một vài người có lòng chú ý.

Sáng sớm ngày hôm sau…

Đám đệ tử trung tâm, đã sớm rời phòng, trên mặt đầy vẻ khẩn trương và chờ mong.

- Thần Huyễn thí tuyển, sắp bắt đầu rồi…

Quảng sư huynh hít sâu một hơi, đi ra ngoài sân.

Hắn theo bản năng, nhìn qua chỗ sân phòng của Triệu Phong một cái.

Vừa nhìn, hắn lập tức cảm thấy nôn nao.

Chỉ thấy, khoảng không trên sân phòng của Triệu Phong, tràn ngập một trận hào quang tiên diễm, giao hội cùng một chỗ với ánh dương buổi sớm.

Trong mơ hồ.

Tầng ánh sáng huyết diễm kia, cùng với lực lượng Thái Cổ Kim Ô, phảng phất cùng đan xen tại một chỗ.

- Chẳng lẽ có liên quan đến huyết mạch “Kim Ô tộc” trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng?

Triệu Phong đang khoanh chân ngồi, trong lòng có chút giật thót.

Sau đó.

Hắn lại đột nhiên lắc đầu.

Kim Ô tộc trong “Thái Cổ Vạn Tộc Bảng”, bài danh thứ tám, có thể nói là chủng tộc thần thoại nghịch thiên khổng lồ.

Nếu như nói là Kim Ô tộc, e rằng khắp thiên địa Phạm Trụ, cũng chỉ có thể nhìn thấy một cái.

Đó là – Thái Cổ Diệu Nhật.

Nếu như bay ra khỏi Vực Nội, hướng lên trời cao mà phi hành, có thể sẽ tiếp cận với Thái Cổ Kim Ô, hay còn được gọi là Thái Dương, Kiêu Dương.

Viêm lực của Thái Cổ Kim Ô này, chí cương chí dương, có thể nói là mạnh nhất trên thế gian, có thể thiêu đốt vạn vật.

Cho đến nay, còn chưa có ai dám tiếp cận Thái Cổ Kim Ô.

Cho dù là Bán Thần, Thiên Giai Thần Vị, nếu như tiếp cận Thái Cổ Kim Ô, đều sẽ bị đốt thành tro bụi trong nháy mắt.

Có thể nói.

Đó là chủng tộc thần thoại vô địch, thân thể cực lớn, không thể hạn lượng, cung cấp ánh sáng cho toàn bộ thiên địa Phạm Trụ.

Chẳng qua.

Thái Cổ Kim Ô cách Đại Lục Vực và các Đảo Vực khác vô cùng xa, hơn nữa, nhờ có hư không vụ hải ngăn cản, cho nên mới không gặp phải uy hiếp quá lớn.

Nếu không có tầng bình chướng “hư không vụ hải” này, e rằng hơn chín thành sinh linh trong thiên địa, dưới sự chiếu rọi của Thái Cổ Kim Ô, đã biến mất khỏi hậu thế rồi.

Trong thần thoại Thái Cổ, cũng có ghi chép liên quan.

Vào thời kỳ Thái Cổ Man Hoang, số lượng Kim Ô tộc, có đến mười cái, ngay cả những chủng tộc sinh linh cường đại vào thời kỳ Thái Cổ, cũng khó có thể tồn tại nổi.

Mắt thấy vạn vật Thái Cổ gặp phải tai ương ngập đầu.

Vì thế chư tộc cùng tập hợp lại thương nghị, làm thế nào để đối phó với mười vòng Kim Ô tai kiếp này.

Nhưng lực lượng của mười vòng Kim Ô này, thật sự rất khủng bố, ngay cả thần linh Thái Cổ, cũng không thể tới gần.

Vào thời khắc nguy nan nhất.

Bài danh thứ nhất trong “Thái Cổ tộc”, xuất hiện một vị Thái Cổ Thiên Kiêu, dùng lực lượng chư tộc hợp lại, tọa thành một thanh “Tuyệt thế thần cung”, một hơi bắn chết chín vòng Kim Ô”, vì thế mới có thể giải cứu được thiên địa.

Đương nhiên.

Hết thảy những điều này, đều là thần thoại Thái Cổ.

Nhưng bất luận là thật hay giả, ta đều có thể thấy được sự đáng sợ của Kim Ô tộc.

- Huyết mạch này của ta, không ngờ có thể hấp thu lực lượng của “Thái Cổ Kim Ô”, Mặc dù không có khả năng là huyết mạch Kim Ô tộc, nhưng lại rất kỳ quái.

Triệu Phong khẽ nói.

Huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng bài danh trước mười, hắn có nghĩ cũng không dám nghĩ, những tồn tại đó e rằng có thể sánh ngang với Bát Đại Thần Mâu lắm.

Dù sao đi nữa, trên thế gian này, vẫn có một số ít công pháp hoặc là huyết mạch Viêm đạo, có thể hấp thu lực lượng chí dương của Thái Cổ Kim Ô.

Ví dụ như huyết mạch Thiên Dương Chiến tộc, có chút liên hệ với Kim Ô tộc, có thể hấp thu Viêm lực của Kim Ô.

Phù…

Triệu Phong phun ra một ngụm trọc khí, lực lượng huyết mạch dần dần thu liễm.

Vấn đề liên quan đến huyết mạch, Triệu Phong tính đợi sau khi kết thúc “Thần Huyễn thí tuyển”, trở về hỏi Triệu tộc, xem tổ tiên của Triệu tộc, liệu có loại huyết mạch tương tự này không.

- Triệu sư đệ…

Ngoài sân, truyền đến âm thanh ôn nhu trong trẻo của một nữ tử.

- Vạn sư tỷ.

Triệu Phong đi ra sân, nhìn vị Vạn Dung sư tỷ ôn nhu điềm tĩnh vừa

đến.

Triệu Phong có thể cảm nhận được rõ ràng, phía xa xa, ánh mắt ghen tỵ của Quảng sư huynh đang nhìn hắn.

Mấy tháng gần đây, Vạn Dung sư tỷ một phen cần tu khổ luyện, đã đột phá đến Chân Chủ Cấp, nàng cũng không muốn bỏ qua cơ hội Không Gian Thần Huyễn này.

- Triệu sư đệ, Vạn sư muội…

Quảng sư huynh treo nụ cười trên mặt, chậm rãi đi tới.

Vì việc tiến vào Không Gian Thần Huyễn, Quảng sư huynh cũng phải cực khổ một phen, lại thêm sư tôn Vương Giả tương trợ, mới tu luyện được đến Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, trong hàng ngũ đệ tử trung tâm, cũng có thể xếp vào thượng tầng.

Dù vậy, Quảng sư huynh cũng không nắm chắc tuyệt đối có thể giành được một danh ngạch.

Đám đệ tử trung tâm, tụ năm tụ ba, đến tham gia Thần Huyễn thí tuyển.

Triệu Phong tu vi “Đan Nguyên Cảnh”, ở trong hàng ngũ đệ tử trung tâm, có thể nói là hạc giữa bầy gà.

Cho dù là một vài đệ tử chân truyền, cũng không nhất định có được tu vi Đan Nguyên Cảnh.

Bất kỳ đệ tử nào, ở độ tuổi này tu luyện đến Đan Nguyên Cảnh, đều

sớm bị Vương Giả, thậm chí là Đại Đế thu làm đệ tử rồi.

Giờp hút này, đối mặt với Triệu Phong, vẻ mặt của Quảng sư huynh tràn đầy phức tạp, cảm giác vô lực sâu sắc.

Dường như, bất luận hắn giở ra âm mưu gì, cũng không thể ảnh hưởng hay ngăn cản thiếu niên này cường thế quật khởi.

Một đám đệ tử trung tâm, giống như “chúng tinh củng nguyệt”, vây quanh Triệu Phong, khen tặng lấy lòng hết lời.

Thái độ của Triệu Phong lại có chút lãnh đạm, thậm chí nhìn như “cuồng ngạo”, nhưng lại không ảnh hưởng đến sự “nhiệt tình” của đám đệ tử trung tâm.

Quảng sư huynh cũng muốn gia nhập vào hàng ngũ này, nhưng hắn lại có chút cay đắng bất đắc dĩ.

Trên mặt hắn tràn ngập ưu sầu, làm thế nào để hóa giải ân oán và mâu thuẫn giữa hắn và Triệu Phong, mới là vấn đề lớn.

Bằng không, với tốc độ quật khởi của Triệu Phong hiện nay, ngày sau, e rằng khó mà sống yên nổi tại Vạn Thánh Tông này.

Trong phạm vi Vạn Thánh Tông, trên một dãy núi thương cổ.

Toàn bộ đệ tử tham gia Thần Huyễn thí tuyển, đều tập trung tại nơi này.

Thần Huyễn thí tuyển, được chia làm hai nhóm.

Một nhóm là đệ tử thế hệ trẻ, còn nhóm còn lại, là cường giả thế hệ trước.

Hai nhóm này, cũng không phải thi đấu cùng một chỗ.

- Toàn bộ đệ tử tham gia “Thần Huyễn thí tuyển”, lập tức tiến vào Không Gian Bí Cảnh.

Một vị Vương Giả Hư Thần Cảnh mở miệng nói.

Vị Vương Giả này, Triệu Phong cũng biết, chính là sư tôn của Hoàng Vân Hổ - Lục Vân Vương.

- Lần này thí tuyển, không ngờ lại cử hành trong Không Gian Bí Cảnh, quả thật là xa xỉ, không hổ là có nội tình của Tông phái Tam Tinh ngày xưa…

Triệu Phong tấm tắc khen.

Trên thực tế.

Tông phái Tam Tinh “Huyền Chân Thánh Tông” mà năm xưa Triệu Phong gia nhập, trước khi Bán Thần Di Viên mở ra, cũng cử hành cạnh tranh danh ngạch trong Không Gian Bí Cảnh.

Chẳng qua, lúc Triệu Phong đến, thì việc cạnh tranh danh ngạch đã chấm dứt rồi.

Lúc ấy, vẫn là do Đoan Mộc Thanh, vì Triệu Phong mà điều động một danh ngạch nội bộ.

Trong Vạn Thánh Tông, cũng có một số người có đặc quyền điều động danh ngạch nội bộ.

Ô...ô...ô...n...g!

Trên khoảng không của sơn mạch, xuất hiện một vòng lốc xoáy màu xanh nhạt.

Vụt vụt vụt...

Một loạt đệ tử, cùng lúc tiến vào vòng lốc xoáy đó.

Triệu Phong cưỡi Âm Minh Điểu, ang theo Vạn Dung sư tỷ, cùng nhau tiến vào vòng lốc xoáy.

Vụt...

Dường như như xuyên qua một màng nước, mọi người đột nhiên tiến vào một không gian áp lực rất lớn.

Không Gian Bí Cảnh trước mặt, đập vào mắt chính là một mảnh xanh nhạt, so với ban ngày ở bên ngoài, thì hơi ảm đạm hơn một chút.

Không Gian Bí Cảnh, chỉ có vương viên trăm dặm, bố cục tương tự "Sân thi đấu Thượng Cổ" ở liên minh Thánh Vực.

Từ đó có thể thấy được, Không Gian Bí Cảnh này, chính là chuyên mở ra cho các trận tỷ thí thi đấu.

Trong sân thi đấu Bí Cảnh này, do hai vị Vương Giả Hư Thần Cảnh chủ trì, còn trọng tài thì phần lớn là Nửa bước Vương Giả, hoặc là Tôn Chủ đỉnh phong.

Trong sân thi đấu, có tổng cộng tám sân thi đấu, nhưng chỉ mở ra bốn cái, phân biệt là chính Đông, chính Tây, chính Nam, chính Bắc.

Những đệ tử tham gia thí tuyển, sau khi báo danh, đều được nhận

một lệnh bài có một dãy số.

Triệu Phong được phân đến sân thi đấu ở chính Nam.

Mỗi sân thi đấu, đại khái có hơn năm trăm đệ tử trung tâm và đệ tử ngoại tầng.

Thần Huyễn thí tuyển này, đệ tử ngoại tầng cũng có thể tham gia.

Ánh mắt Triệu Phong đảo qua, liền phát hiện nhóm bên này, có một vài người quen, phần lớn đệ tử trung tâm.

Trong đó, “Hoàng Vân Hổ” đã thua dưới tay Triệu Phong hai lần, cũng có mặt.

Sau hai lần thảm bại, Hoàng Vân Hổ dưới sự đốc thúc của sư tôn, đã dốc lòng tu luyện, cuối cùng cũng đột phá Đan Nguyên Cảnh.

Thế nhưng.

Sau khi hắn mới đột phá Đan Nguyên Cảnh được hai ngày, Triệu Phong cũng đột phá rồi.

Điều này đối với hắn mà nói, không thể nghi ngờ chính là một đả kích cực lớn.

- Cùng là tu vi Đan Nguyên Cảnh, nhưng lần này tham gia Thương Hải, không thể sử dụng Linh sủng.

Ánh mắt Hoàng Vân Hổ lóe lên.

Nhưng nghĩ đến ngày nọ. Triệu Phong lấy tu vi Chân Huyền Cấp, khí thế như bôn lôi, đánh bại hắn lúc đó là tu vi Nửa bước Đan Nguyên

Cảnh. Trong lòng Hoàng Vân Hổ thoáng có chút mất tự tin.

- Liễu Thiên Phàm!

- Trời đất, người này… Không ngờ cũng được phân đến sân thi đấu chính Nam.

Trong đám người, chợt truyền đến một trận kinh hô.

Tại sân thi đấu chính Nam, phần đông ánh mắt, đều bị một thanh niên cao ngất thu hút.

- Liễu Thiên Phàm, đệ tử chân truyền bài danh trước ba, tu vi Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, chính là đệ tử quan môn của Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Nhân vật phong vân bực này, Triệu Phong tự nhiên cũng biết.

Đệ tử chân truyền bài danh trước hai mươi, quá nửa đều có tu vi Đan Nguyên Cảnh.

- Liễu Thiên Phàm!

Ánh mắt Hoàng Vân Hổ lập tức sáng lên, vội vàng đi đến.

Đều là đệ tử chân truyền, quan hệ giữa Hoàng Vân Hổ và Liễu Thiên Phàm, cũng không phải là tệ.

Cùng lúc đó.

Ánh mắt của Triệu Phong lại quét về phía đài thi đấu chính Đông, tại đó có một thiếu nữ xinh đẹp, mặc trường bào thải vũ.

- Khổng Phỉ Linh! Đệ nhất chân truyền của Vạn Thánh Tông, tu vi Nửa bước Vương Giả, có được huyết mạch Hoàng Đạo…

Chương 787: Lực Phách

“Khổng Phỉ Linh” một thân trường bào thải vũ, tự nhiên cũng là tiêu điểm trong đám đông đệ tử, không chỉ có một mình Triệu Phong là chú ý đến nàng.

Không phải nghi ngờ, Khổng Phỉ Linh chính là thiên chi kiều nữ tại Vạn Thánh Tông.

Đệ tử quan môn của Đại Đế… Huyết mạch Hoàng Đạo…Thậm chí còn là thiên tài xếp hạng cao trong Đại Kiền Hoàng Bảng.

Tại Đại Càn Vương triều.

Có Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng, xếp hạng năm trăm huyết mạch truyền thừa mạnh nhất.

Ngoài ra, còn có Đại Kiền Hoàng Bảng, xếp hạng năm trăm thiên tài tuyệt đỉnh nhất.

Đáng nhắc tới chính là.

Hai “Bảng” này, đều là mạnh được yếu thua, cạnh tranh rất khốc liệt.

Dù sao đi nữa, vào thời đại tiến bộ, những thiên tài thế hệ sau, huyết mạch cũng có biến dị, tiến hóa.

Tại sân thi đấu Bí Cảnh.

Tập trung toàn bộ thiên tài của Vạn Thánh Tông. Triệu Phong gần

như dùng hai mắt để đánh giá Khổng Phỉ Linh, cảm thấy thực lực và thiên phú của nàng, gần như tiếp cận với Nam Cung Thánh trước kia tham gia Bán Thần Di Viên.

Dường như cảm nhận được.

Nữ tử thải vũ, dung mạo xinh đẹp, ánh mắt khẽ chuyển, nhìn về phía vị trí của Triệu Phong.

Thoáng chốc.

Một luồng áp bách tinh thần vô hình, đã bao trùm cả khu vực của Triệu Phong.

Gần mười tên thiên tài ở gần Triệu Phong, đều cảm thấy một luồng áp lực khiến bọn hắn hít thở không thông, phảng phất như bị một mũi nhọn vô hình đâm trúng.

Bịch…

Một gã đệ tử ngoại tầng Chân Linh Cảnh trong đó, hai đầu gối mềm nhũn, trực tiếp quỳ gối trên đất.

Trong những người này, chỉ có Triệu Phong là vẫn bình thản ung dung, thậm chí còn mỉm cười.

- Thiếu niên này…

Khổng Phỉ Linh không khỏi ồ lên một tiếng, dưới ý chí Nửa bước Vương Giả của nàng áp bách, không ngờ thiếu niên kia vẫn giữ nguyên bộ dáng nhàn nhã vân đạm phong khinh như vậy.

- Khổng sư tỷ, người đó là đệ tử trong Tông môn, gần đây uy danh

lan truyền rất xa, thiên tài Tuần Thú Sư “Triệu Phong”. Nghe nói kẻ này còn bái làm môn hạ của một vị Đại Đế Hư Thần Cảnh thần bí, thậm chí rất được Nam Phong vương thưởng thức.

Một nam tử thanh sam ở bên cạnh, mỉm cười giới thiệu.

Ánh mắt của Triệu Phong và Khổng Phỉ Linh giao nhau trong chốc lát, tự nhiên khiến cho đám thiên tài xung quanh chú ý.

- Tên kia là ai, không ngờ có thể thừa nhận được ý chí Nửa bước Vương Giả của Thủ tịch đệ tử.

Trong sân thi đấu, có rất nhiều ánh mắt thiên tài, đều đồng loạt chuyển hướng về phía Triệu Phong.

Nhất là sân thi đấu chính Nam của Triệu Phong.

- Hắn, chính là Triệu Phong mà ngươi nói?

Trong mắt Liễu Thiên Phàm chợt lóe lệ mang.

Hoàng Vân Hổ ở bên cạnh hắn, cố nén kinh ngạc trong lòng, liên tục gật đầu:

- Chính là hắn!

Hoàng Vân Hổ thật không ngờ, Triệu Phong lại nổi tiếng như vậy. Ngay cả ý chí Nửa bước Vương Giả, cũng không thể áp chế được hắn.

Vừa rồi hắn nói nhỏ ở bên tai “Liễu Thiên Phàm”, đồng thời châm ngòi thổi gió, hi vọng Liễu Thiên Phàm sẽ giáo huấn Triệu Phong.

- Không cần ngươi “nhắc nhở”, tên Triệu Phong này, ta có chút hứng thú.

Liễu Thiên Phàm có vài phần thâm ý, liếc nhìn hắn một cái.

Trong lòng Hoàng Vân Hổ có chút chột dạ, lưng ứa mồ hôi lạnh.

Liễu Thiên Phàm này, không những là đệ tử chân truyền của Vạn Thánh Tông, mà tu vi cũng tiếp cận với “Khổng Phỉ Linh” bài danh thứ nhất.

- Với thực lực của Liễu Thiên Phàm, hẳn là có thể giáo huấn được Triệu Phong.

Hoàng Vân Hổ thầm nghĩ.

Dù sao thì tu vi của hai người, cũng cách biệt quá lớn.

Một kẻ vừa mới bước vào Đan Nguyên Cảnh, còn một kẻ là Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong.

Dựa theo quy tắc “Thần Huyễn thí tuyển”, xác suất Triệu Phong và Hoàng Vân Hổ, cùng với Liễu Thiên Phàm gặp nhau, cũng không phải nhỏ.

- Quy tắc của trận đấu, chính là áp dụng quy chế đào thải. Nếu liên tục thua bảy trận, hoặc tổng số trận thua đạt hai mươi, sẽ bị loại.

Triệu Phong thầm nghĩ.

Mỗi sân thi đấu chọn ra năm mươi hạng đầu.

Đến cuối cùng, bốn sân thi đấu hợp nhất, sẽ chọn ra sáu mươi người

hạng đầu.

Tại sao chỉ là sáu mươi? Mà không phải sáu mươi lăm?

Bởi vì, trong đó có năm danh ngạch, là do Tông môn quyết định.

Không lâu sau.

Tại bốn sân thi đấu, bắt đầu đồng thời tỷ thí.

Bịch…

- A…

Vừa mới bắt đầu, liền có đệ tử bị đánh bay, nháy mắt đã phân ra thắng bại.

Triệu Phong liếc nhìn, không khỏi lắc đầu.

Đệ tử Vạn Thánh Tông tham gia Thần Huyễn thí tuyển, từ đệ tử ngoại tầng cho đến đệ tử trung tâm và đệ tử chân truyền, thực lực tất nhiên chênh lệch không đồng đều.

Nếu như đệ tử ngoại tầng gặp phải đệ tử chân truyền, cơ bản sẽ lập tức bị miểu sát.

Vòng một của trận đấu nhanh chóng tiến hành.

Rất nhanh, đã đến lượt Triệu Phong lên sân.

Chẳng qua… Đối thủ của hắn lại hơi yếu, là một đệ tử trung tâm tu vi Chân Chủ Cấp tiểu thành.

- Nhận thua!

Đệ tử trung tâm Chân Chủ Cấp kia, nhìn thấy Triệu Phong tu vi Đan Nguyên Cảnh, lập tức nhận thua.

Tu vi Đan Nguyên Cảnh, trong hàng ngũ đệ tử thế hệ trẻ, tuyệt đối là những tồn tại hàng đầu.

So với việc bị đả thương, còn không bằng nhận thua bảo tồn thực lực.

Bình thường, trong một trận tỷ thí, nếu như thực lực chênh lệch quá lớn, trọng tài thấy tình thế không đúng, sẽ lập tức tuyên bố.

Trận tỷ thí đầu tiên của Triệu Phong, cứ như vậy hời hợt chấm dứt.

Tại sân thi đấu chính nam, Liễu Thiên Phàm tu vi cam nhất, Hoàng Vân Hổ cũng không tệ.

Mà Triệu Phong ở trong mắt những đệ tử khác, cũng không kém gì đệ tử chân truyền, thậm chí so với một số đệ tử chân truyền, càng sâu không lường được.

Nửa ngày sau…

Triệu Phong lên sân lần thứ hai, đối thủ là một Chân Chủ Cấp đỉnh phong, cũng lập tức quyết đoán nhận thua.

- Thật không thú vị.

Triệu Phong lắc đầu, Tiểu Tặc Miêu ở trên vai hắn, cũng lộ ra dáng vẻ lười biếng.

Nhưng cũng không phải trận tỷ thí nào cũng không đặc sắc.

Một vài trận đối kháng thực lực ngang nhau, hoặc là lấy yếu thắng mạnh, cũng thỉnh thoảng xuất hiện.

Mà Triệu Phong với tu vi Đan Nguyên Cảnh, xem như đã đứng ở vị trí cao trong hàng ngũ đệ tử thế hệ trẻ tại Vạn Thánh Tông rồi.

Không thể so với "Thánh Vực Chân Long hội" năm xưa, lúc đó tu vi của Triệu Phong ở dưới tầng chót, thực lực lúc mới bắt đầu, cũng không quá tầng trung.

Tại giai đoạn đầu của Chân Long hội, đối thủ của năm đại thiên kiêu cái thế, không người nào là không bị miểu sát hoặc nhận thua, cũng chẳng có gì thú vị.

"Thần Huyễn thí tuyển" áp dụng quy chế đào thải, cho nên quá trình tương đối lâu.

Toàn bộ thời gian diễn ra Thần Huyễn thí tuyển, đại khái mất từ hai mươi ngày đến một tháng.

Nhưng tính chất giữa Thần Huyễn thí tuyển và Thánh Vực Chân Long hội, lại không giống nhau.

Chân Long hội tiến hành đấu loại, chỉ chọn ra mười người đứng đầu.

Còn Thần Huyễn thí tuyển, thì lại không ngừng đào thải, cho đến khi số người, bằng với danh ngạch.

Cho đến trận đấu thứ ba…

Đối thủ của Triệu Phong, là một thanh niên Nửa bước Đan Nguyên

Cảnh, gương mặt lạnh lùng, cũng là nhân vật đáng chú ý trong hàng ngũ đệ tử trung tâm.

- Triệu Phong này, chẳng qua chỉ mới tấn chức Đan Nguyên Cảnh. Nếu như a có thể đánh ngang với hắn, hoặc là có biểu hiện tốt, nói không chừng có thể khiến cho Trưởng lão Vương Giả chú ý.

Thanh niên vẻ mặt lạnh lùng đã có quyết định.

Mặc dù phần thắng không lớn, nhưng hắn vẫn quyết định liều mạng.

Trên sân thi đấu.

Trận đối đầu giữa Triệu Phong và thanh niên lạnh lùng, cũng khiến cho một số người chú ý.

Trong đó, bao gồm cả Liễu Thiên Phàm – đệ tử mạnh nhất sân thi đấu chính Nam, đệ tử chân truyền Hoàng Vân Hổ, cùng với đệ nhất chân truyền “Khổng Phỉ Linh” mạnh nhất toàn trường.

Chẳng qua.

Trận chiến này so với tưởng tượng, còn chấm dứt nhanh hơn.

Vụt... Phành…

Tại chỗ lưu lại một đạo tàn ảnh Phong Lôi màu lam nhạt, công kích của thanh niên lạnh lùng đã đánh vào khoảng không.

- Không tốt!

Bất chợt, hắn chỉ cảm thấy một luồng kình phong trầm trọng, từ phía sau đánh úp lại.

Phành…

Thanh niên lạnh lùng bị một quyền từ phía sau đánh ngã.

Hắn miễn cưỡng vận chuyển Nửa bước chân nguyên phòng ngự, nhưng đối diện với một quyền vô cùng đơn giản đó, tầng phòng ngự của hắn lại chẳng khác gì một tầng giấy mỏng.

Xôn xao…

Trên sân thi đấu, lập tức nổi lên một trận ồn ào.

- Tốc độ thật nhanh!

Tuyệt đại đa số người xem chiến, chỉ nhìn thấy tàn ảnh lóe lên, sau đó Triệu Phong xuất quyền, thanh niên lạnh lùng liền ngã xuống đất.

Người trình độ hơi thấp một chút, cũng cảm nhận được tốc độ của Triệu Phong.

Mà những thiên tài cảnh giới cao, sắc mặt lại trở nên ngưng trọng, không thể tin nổi.

- Một quyền vừa rồi của Triệu Phong, dường như không hề vận dụng chút chân nguyên nào…

Hoàng Vân Hổ trợn mắt há hốc mồm.

Đối với trận chiến của Triệu Phong, hắn đã vận khởi một trăm hai mươi phần trăm tinh thần để quan sát.

Dù sao đi nữa, hắn cũng đã hai lần thua trong tay Triệu Phong.

- Không có.

Liễu Thiên Phàm ở bên cạnh, khẳng định chắc chắn.

Triệu Phong vừa rồi, đầu tiên là lấy tốc độ mang tính áp đảo tiếp cận, sau đó là đánh ra một quyền vô cùng đơn giản.

Một quyền đó, không hề vận dụng một chút chân nguyên nào, nhưng lại dễ dàng đánh nát tầng phòng hộ của Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

Trận chiến này qua đi, Triệu Phong uy danh đại chấn, khiến người ta vô cùng kiêng kỵ sợ hãi.

Những trận chiến đấu vòng một sau này, đối thủ của Triệu Phong, chỉ cần tu vi thấp hơn Đan Nguyên Cảnh, đều trực tiếp nhận thua.

Một hơi thắng liên tiếp tám trận.

Đến trận thứ chín, Triệu Phong gặp Hoàng Vân Hổ.

- Bắt đầu rồi ư?

Hoàng Vân Hổ hít sâu một hơi, sẵn sàng trận địa đón địch.

Hai lần chiến đấu, hắn đều bại dưới tay Triệu Phong, thậm chí khiến Lục Vân Vương mất hết thể diện.

Giờ phút này.

“Lục Vân Vương” cũng đang chú ý trận chiến bên này.

- Bắt đầu!

Trọng tài khẽ phất tay.

Ô...ô...ô...n...g!

Hoàng Vân Hổ thúc dục chân nguyên, toàn thân bao trùm trong một tầng trọng giáp xích tinh, mượn lực phòng ngự của một kiện chiến giáp Địa cấp hệ Thổ trân quý, hắn nhanh chóng khởi động phòng ngự.

- Chiến lực của Hoàng Vân Hổ không tệ. Ưu thế của Triệu Phong là tốc độ, chỉ cần trước tiên ổn định phòng ngự, về sau có thể thừa cơ phản kích.

Liễu Thiên Phàm có chút tán thưởng.

- Phành…

Tàn ảnh nhoáng lên một cái, Triệu Phong một quyền đánh lên kiện chiến giáp Địa cấp của Hoàng Vân Hổ, chỉ thấy vị trí trúng quyền truyền đến một trận chấn động tâm hồn.

- Làm sao có thể…

Thể xác và tinh thần của Hoàng Vân Hổ bạo lui, thiếu chút nữa hộc máu.

Khoảnh khắc một quyền của Triệu Phong đánh ra, bề mặt nắm quyền đột nhiên nổi lên một tầng hoa văn kim loại lam ngân.

Một luồng “Lực phách” bá đạo vô hình, xuyên qua chiến giáp Địa cấp, thấu nhập tạng phủ trong thân thể hắn.

Trên sân, lại ồ lên một trận.

Chỉ một quyền duy nhất, Hoàng Vân Hổ đã bị đánh lui.

Phành… Phịch phịch…

Lòng bàn chân của Hoàng Vân Hổ đã cách khỏi mặt đất, còn chưa kịp đứng vững thì lại tiếp nhận thêm mấy quyền cường thế bá đạo của Triệu Phong.

- Chiến Giáp Địa Khôn của ta, dưới tình huống thúc dục lực lượng, phàm là những người đến gần, đều sẽ gánh chịu trọng lực gấp mười, vậy mà tiểu tử kia lại không hề ảnh hưởng chút nào…

Trong lòng Hoàng Vân Hổ vô cùng kinh hãi, liên tục bại lui.

Ọc…

Sau mấy quyền, Hoàng Vân Hổ đã phun ra một búng máu, bên ngoài chiến giáp xích tinh, không ngờ lại xuất hiện một vết rạn nứt.

- Triệu Phong thắng!

Trọng tài vừa thấy tình thế không đúng, liền trực tiếp tuyên bố.

Trên thực tế, đây cũng là ý tứ của Lục Vân Vương.

- Thực lực của hai người, hoàn toàn không phải cùng một cấp bậc. Triệu Phong chỉ dựa vào Lực phách luyện thể cao thâm, đã có thể áp chế Vân Hổ rồi…

Lục Vân Vương âm thầm thở dài.

Trong lúc chiến đấu, hắn rõ ràng nhìn thấy, Hoàng Vân Hổ cũng miễn cưỡng phản kích, đá trúng Triệu Phong một cước.

Thế nhưng, thân thể Triệu Phong lại không chút sứt mẻ, thậm chí lông tóc không tổn thương.

Nói cách khác.

Bất luận là tốc độ, lực lượng hay là phòng ngự của Triệu Phong, đều đạt tới đỉnh phong.

Lục Vân Vương còn phát giác, lúc Triệu Phong ra tay, hết sức nhẹ nhàng hời hợt, dường như còn giữ lại nhất định.

- Triệu Phong này, thật mạnh!

Vẻ mặt Liễu Thiên Phàm trở nên ngưng trọng, trong mắt bắn ra chiến ý mãnh liệt.

Sau đó.

Sân thi đấu chính Nam, chỉ còn Triệu Phong, Liễu Thiên Phàm và một vài người, là vẫn duy trì chiến tích thắng liên tiếp.

Một vài thiên tài, đã bị đào thải.

Chỉ cần thua liên tiếp bảy trận, hoặc là tổng số trận thua đạt đến hai mươi, sẽ bị loại.

Tại sân thi đấu chính Nam, đám đệ tử trung tâm, đều chờ mong trận chiến giữa Liễu Thiên Phàm và Triệu Phong.

Sau khi một vài đệ tử bị loại, xác suất hai người gặp nhau, càng lúc càng lớn hơn.

Cuối cùng.

Lúc Triệu Phong thắng liên tiếp ba mươi trận, hắn đã gặp Liễu Thiên Phàm.

Trận chiến này, lập tức được toàn trường chú ý, ngay cả trong Không Gian Bí Cảnh, hai vị Vương Giả cũng hứng thú quan sát.

- Tu vi của Liễu Thiên Phàm đạt tới Tôn Chủ đỉnh phong. Ta không thể sử dụng lực lượng ý chí, cũng không thể khinh suất vận dụng huyết mạch đồng tử được…

Triệu Phong không khỏi cảm thấy có chút khó giải quyết.

Chương 788: Huyết Mạch Hoàng Đạo Biến Dị

Dưới tình huống không sử dụng đến những thực lực bị che giấu, Triệu Phong muốn chống lại Liễu Thiên Phàm tu vi Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, cơ bản không có phần thắng nào.

Từ Tiểu Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ cho đến Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, không phải chỉ kém một đại cảnh giới, mà còn chênh lệch đến sáu tiểu cảnh giới.

Dưới tình huống bình thường, Triệu Phong không bị một chiêu miểu sát, đã là không tệ rồi.

- Triệu Phong, ta sẽ không khinh địch, nhưng ngươi tuyệt đối không thắng nổi ta.

Ánh mắt Liễu Thiên Phàm lập lòe, chiến ý dâng cao.

Hắn tin tưởng mười phần, nhưng tuyệt đối không khinh thị thiếu niên mà mình cũng không nhìn thấu này.

- Bắt đầu!

Trọng tài vung tay lên.

Vụt...

Lời này vừa dứt, tại chỗ liền lưu lại một đạo tàn ảnh gợn sóng lam nhạt cùng với Phong Lôi quang điện của Triệu Phong.

- Tốc độ thật nhanh!

Những người đang xem chiến, lại lần nữa thất sắc.

Giờ phút này, tốc độ mà Triệu Phong bày ra, so với lúc trước chiến thắng Hoàng Vân Hổ, còn nhanh hơn vài phần.

Đúng như Lục Vân Vương đã phân tích.

Trong những trận chiến trước, Triệu Phong vẫn còn giữ lại.

- Mở cho ta!

Liễu Thiên Phàm đứng ngạo nghễ tại chỗ, tóc áo bay loạn, cũng không thèm nhìn, đánh ra một quyền về phía sườn Triệu Phong.

Phành…

Một quyền này, mang theo vòng xoáy ô quang thiêu đốt dữ dội, uy lực khủng bố, trong nháy mắt đã làm bốc hơi toàn bộ không khí trên sân thi đấu.

Phụ cận sân thi đấu chính Nam, các đệ tử đều cảm thấy hít thở không thông.

Ô...ô...ô...n...g!

Đạo thân ảnh ngân lam, quanh người chập chờn một tầng gợn sóng Thủy Chi Phong Lôi, trong nháy mắt đã bị một quyền của Liễu Thiên Phàm ngăn cản.

Chỉ trong giây lát.

Sóng khí diễm lôi khủng bố, đã quét ngang toàn bộ sân thi đấu.

Liễu Thiên Phàm vẫn đứng ngạo nghễ bất động.

Mà thân hình Triệu Phong, chỉ trong nháy mắt đã bị đánh bay xa một hai trăm trượng, thậm chí vẫn không ngừng bạo lui.

- Bị một chiêu miểu sát ư?

Toàn bộ cường giả trong Bí Cảnh, đều nhìn về phía khoảng không trên sân thi đấu chính Nam.

Chỉ thấy.

Thân hình của Triệu Phong, không thể khống chế thế lui, sắp bay ra khỏi sân thi đấu.

Vào thời khắc mấu chốt.

Phốc…

Sau lưng Triệu Phong, đột nhiên ngưng kết một đôi Phong Lôi Chi Dực, có cảm giác mê ly như mộng ảo.

Phạch…

Phong Lôi Chi Dực chấn động cao tốc, Triệu Phong không lùi mà tiến.

- Một kích vừa rồi, không ngờ tiểu tử kia lại không bị thương…

Sắc mặt Liễu Thiên Phàm thoáng rung động.

Nếu như Triệu Phong chỉ tu luyện “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết”, vậy thì khi đối cứng một kích với Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, ít nhất cũng phải bị trọng thương.

Thế nhưng.

Sau khi đoạt xá trọng sinh, hắn còn kiêm tu cả “Kim Khôn Thánh Lôi Thể”, khí lực cường đại, chiến lực được tăng phúc mạnh mẽ, mà lực phòng ngự lại càng biến thái hơn.

Một vài thương thế, dưới sự chữa trị của huyết mạch Thủy hệ và Thủy Chi Phong Lôi, đều nhanh chóng được chữa khỏi.

- Thánh Lôi Chi Thể!

Triệu Phong quát lớn một tiếng, toàn thân hiện lên một tầng ánh sáng kim loại lam ngân.

Chỉ trong chớp mắt, hình thể của hắn, đã trực tiếp cao lên vài phần, tản mát ra một luồng Phách lực Thánh Thể giống như thực chất.

Trong hư không, mơ hồ có thể nhìn thấy một tầng điện văn ngân lam bán trong suốt.

Ầm…

Triệu Phong từ trên cao đáp xuống, khí lực cực lớn mang theo xung lượng khủng bố.

- Khí lực thật mạnh…

Thân hình Liễu Thiên Phàm trầm xuống, khí huyết toàn thân đều có

cảm giác bị đè nén, không thể không phân hóa chân nguyên, bảo vệ tạng phủ toàn thân.

Hơn nữa.

Lực lượng khí lực mà Triệu Phong phát ra, dựa trên trụ cột của Bán Thần ấu đồng, còn có thêm một loại năng lượng Lôi kích.

Liễu Thiên Phàm không chỉ bị lực áp bách to lớn, mà thân hình còn cảm thấy một trận tê dại.

- Triệu Phong này, xuất thân từ vị Đại Đế nào, không ngờ lại tu luyện Thánh quyết luyện thể cao minh như vậy…

Trong Không Gian Bí Cảnh, hai vị Vương Giả Hư Thần Cảnh, đều cảm thấy khiếp sợ.

Cho dù là với nội tình của Vạn Thánh Tông, cũng rất khó tìm được bộ Thánh quyết luyện thể bực này.

- Ầm…

Thể chất của Triệu Phong giống như Yêu Ma, vừa đáp xuống, trên nắm quyền bị một tầng Lôi Phong Long u lam cuồng bạo rít gào, ẩn hiện một luồng khí tức rung động.

Phành… Ầm…

Lôi Phong Long u lam này, dưới sự gia tăng của Phách lực Thánh Thể, hung hăng nện trúng Liễu Thiên Phàm.

Từ trên cao lao xuống, hơn nữa được Phong Lôi Chi Dực gia tốc, thiên thời địa lợi đều có, uy lực nhảy vọt đến cực hạn.

- Tử Cực Vô Song!

Dưới cự lực khủng bố và Phong Lôi cuồng bạo bao phủ, vài đạo cột sáng rực rỡ, bễ nghễ bá đạo, phóng ra khắp tám hướng.

Vụt vụt vụt...

Bất chợt, hơn một ngàn chùm tia sáng Tử Ô, từ khắp ba trăm sáu mươi độ, không có góc chết, bắn ra khắp bốn phương tám hướng.

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi.

Toàn bộ hư không của sân thi đấu, đều bị vô số chùm tia sáng Tử Ô xuyên qua, tạo thành đả kích diện rộng mang tính hủy diệt.

Hai đạo thân ảnh, dưới Phong Lôi và tử quang cuồng bạo, mạnh mẽ va chạm cùng một chỗ.

Kích thứ nhất, Triệu Phong chiếm thiên thời địa lợi, đẩy lui Liễu Thiên Phàm một bước.

Kích thứ hai, lực lượng Tử Cực Vô Song, toàn diện bùng nổ, đánh bay Triệu Phong ra ngoài mấy chục trượng.

- Băng Hoàng Thương!

Một tầng chất lỏng Băng Lam, bao trùm khắp bên ngoài thân thể Triệu Phong, hiển hiện hình thái một kiện chiến giáp Băng Thủy u lam.

Chiến giáp Băng Thủy này, bề mặt nhộn nhạo lôi văn, biến hóa thất thường.

Phốc phốc…

Chùng tia sáng Tử ô đủ khiến Tiểu Đan Nguyên Cảnh trọng thương, vậy mà sau khi đánh trúng thân thể Triệu Phong, lại phát ra một trận khói nhẹ, gợn sóng lôi văn chuyển động.

Dưới tác dụng của huyết mạch Băng Thủy và Thủy Chi Phong Lôi, chiến giáp Băng Hoàng Thương mà Triệu Phong ngưng kết, không chỉ đơn giản là phòng ngự, mà còn ẩn chứa lực lượng Lôi kích.

Mục tiêu công kích của hắn, còn bị lọt vào Lôi kích cắn trả.

Hơn nữa, có phòng ngự Thánh Lôi Thể, bí kỹ phạm vi cấp độ Đại Đan Nguyên Cảnh của Liễu Thiên Phàm, hoàn toàn không thể uy hiếp được Triệu Phong.

Vụt...

Lôi Dực sau lưng Triệu Phong chấn động, dùng tốc độ cực hạn, bay lên khoảng không, sau đó đáp xuống, biểu diễn một màn phi hành kinh diễm.

Trong Không Gian Bí Cảnh, một vài đệ tử xem đến mãn nhãn.

Ngay cả trọng tài của sân thi đấu chính Nam, cũng nhìn đến ngẩn người, trận chiến này, thậm chí còn khiến Vương Giả chủ trì phải đích thân làm trọng tài.

- Thật không thể tưởng tượng nổi, Triệu Phong chiếm quyền chủ động, phát huy thiên thời địa lợi đến nhuần nhuyễn vô cùng.

Lục Vân Vương thở dài.

- Chỉ tiếc là ranh giới tu vi quá lớn, một khi chính diện giao phong, Triệu Phong cũng không chiếm được nửa phần tiện nghi, thậm chí còn bị chút vết thương nhẹ…

Một vị Vương Giả cảm khái.

Triệu Phong có thể làm được đến trình độ này, đã là kỳ tích rồi.

Mà sắc mặt của Liễu Thiên Phàm, lại có chút ngưng trọng, trong lòng cảm thấy nghẹn khuất.

Tốc độ của hắn cũng không tệ, không hề thua kém Triệu Phong.

Thế nhưng, kỹ xảo phi hành bằng Lôi Dực của Triệu Phong, lại quá mức cao minh, thậm chí ẩn chứa nguyên lý không gian, mỗi khi đáp xuống, đều mượn lực trùng kích và Phách lực Thánh Thể, uy lực tuyệt luân.

Nếu như ở trên không trung.

Kỹ xảo phi hành bằng Lôi Dực của Triệu Phong, lại càngk hiến Liễu Thiên Phàm không thể với tới, ngược lại bị Triệu Phong nắm được càng nhiều sơ hở hơn.

- Xem ra, không sử dụng ý chí và huyết mạch đồng tử, rất khó chiến thắng được Liễu Thiên Phàm.

Trong lúc Triệu Phong phi hành, chân nguyên tiêu hao rất lớn.

Nếu đấu lâu dài, hắn khẳng định không chống đỡ được.

Tiêu hao nhiều nhất là huyết mạch Băng Thủy, dùng cho việc duy trì

chiến giáp phòng ngự và trị liệu.

Đúng lúc này…

Một luồng lực lượng khác trong huyết mạch của Triệu Phong chợt rục rịch, truyền đến cảm giác bỏng rát.

- Vậy thì thử xem!

Chiến giáp Băng Thủy bên ngoài thân thể Triệu Phong hóa thành dòng nước, dung nhập vào trong cơ thể.

Ô...ô...ô...n...g!

Một tầng diễm quang lưu ly đỏ tươi rực rỡ, giống như một rặng mây huyết sắc, bao trùm khắp toàn thân Triệu Phong.

Thoáng chốc.

Toàn bộ thân hình của Triệu Phong, giống như bị thiêu đốt trong ngọn lửa, dưới tình huống ánh sáng lưu ly đỏ rực trong suốt, lại thêm Thánh Lôi Thể Phách phụ trợ, càng giống như một pho tượng Huyết diễm Ma Tôn.

Ầm…

Lôi Dực sau lưng Triệu Phong chấn động, đáp xuống mặt đất, một quyền đánh tới.

Lúc đánh ra một quyền này, Triệu Phong cảm thấy một loại bùng nổ hết sức thoải mái, nắm tay còn chưa tới, một tiếng “ầm” đã nổ vang, huyết diễm oanh tạc, quang hà xích sắc chiếu rọi phương viên trăm trượng.

- Huyết mạch đó là gì…

Liễu Thiên Phàm cảm thấy toàn thân nóng bỏng, giống như đang bị thiêu đốt ăn mòn.

Luồng lực lượng huyết mạch này, ẩn chứa Viêm lực cương dương bá đạo, bạo liệt thiêu đốt, thậm chí còn có tính ăn mòn rất mạnh đối với khí huyết của sinh linh.

Phách lực Thánh Thể của Triệu Phong, đem luồng lực lượng huyết mạch này, bùng nổ đến mức tận cùng, trực tiếp xuyên vào trong cơ thể mục tiêu.

Phong Lôi Chi Dực gia tăng tốc độ, đem một kích này, thúc đẩy đến đỉnh điểm.

Toàn bộ thân thể Triệu Phong, đều chập chờn trong một tầng ánh sáng Thủy Lôi, công phòng nhất thể.

Ầm…

Hai người, lại một lần nữa chọi cứng, nhưng lần này lại bất đồng.

Lần này, thân ảnh bị chấn lui ra ngoài, lai là Liễu Thiên Phàm.

Ầm…

Triệu Phong giống như một bức tượng Huyết diễm Ma Tôn, toàn thân bốc cháy, ánh sáng đỏ tươi lưu ly tràn ngập, Lôi Dực phi chấn, cường độ quyền chưởng công kích, đạt tới trình độ khiến người khác phải kinh hãi.

Mỗi một quyền hắn đánh ra, diễm hà huyết sắc bạo liệt, chí cương chí liệt, phát ra từng trận bỏng rát thiêu đốt ăn mòn.

- Tử Viêm hộ thể!

Liễu Thiên Phàm cũng phát ra chân hỏa, toàn thân bao trùm trong một tầng Viêm giáp ám tử văn, công kích và phòng ngự tăng mạnh, chính diện ngạnh kháng với Triệu Phong.

Trong Không Gian Bí Cảnh.

Đám người đang xem chiến, đều ngừng cả hô hấp.

- Diễm hà đỏ tươi trên người Triệu Phong, rốt cuộc là huyết mạch gì mà lại có uy lực cường hãn như vậy…

Mọi người đều mang theo vẻ mặt hồi hộp quan sát.

Tại phương diện huyết mạch, Triệu Phong hoàn toàn vượt qua Liễu Thiên Phàm mấy cấp bậc.

Luồng khí tức huyết mạch kia, bá đạo như hoàng giả, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

- Là huyết mạch Hoàng Đạo, có chút giống với huyết mạch “Huyết Ma Dương” bài danh thứ tám mươi mốt, nhưng dường như lại càng đặc thù hơn, còn có cả khí tức huyết mạch Thái Cổ.

- Chẳng lẽ là huyết mạch “Huyết Ma Dương” trên người Triệu Phong, đã sinh ra dị biến tiến hóa, bài danh càng cao hơn?

Lục Vân Vương và một vị Vương Giả khác thảo luận.

Huyết mạch Hoàng Đạo, có năm trăm hạng, bao quát toàn bộ Đại Lục Vực và những Hải Vực xung quanh.

Huyết mạch này, chính là truyền thừa hậu thế, tách rời khỏi Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

- Huyết mạch Hoàng Đạo!

Ngay cả “Khổng Phỉ Linh” ở sân thi đấu chính Đông, cũng cảm thấy trong huyết mạch của mình, truyền đến một tia cảm ứng run sợ.

Nàng rốt cuộc cũng minh bạch tại sao vừa rồi, bản thân lại sinh ra cảm ứng với Triệu Phong.

Tại phương diện cảm quan, huyết mạch Hoàng Đạo của Triệu Phong, có cường độ khí tức càng cổ xưa và mạnh mẽ hơn của nàng.

Trong trận chiến.

Tinh khí sinh mệnh trong cơ thể Liễu Thiên Phàm, bị thiêu đốt và ăn mòn không ngừng.

Mỗi lần nhận một kích của Triệu Phong, tinh hoa huyết nhục trong cơ thể hắn, lại bị cướp đoạt đi một ít.

Cứ như vậy, chân nguyên của Triệu Phong, cho dù thiếu hụt, nhưng thương thế của Liễu Thiên Phàm, lại mạnh hơn vài phần.

- Dừng lại!

Lục Vân Vương quát lớn một tiếng, một luồng sức mạnh to lớn của Vương Giả, ngăn cản trận chiến.

Trận chiến này, xem như kết thúc với kết cục hòa.

- Triệu Phong này, không ngờ lại có “huyết mạch Hoàng Đạo” biến dị. Nếu như hắn có tu vi Đại Đan Nguyên Cảnh,thậm chí Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, e rằng ngươi thua sẽ là ta.

Trong lòng Liễu Thiên Phàm vẫn còn cảm thấy sợ hãi.

Nếu như Triệu Phong chỉ có huyết mạch Hoàng Đạo thì cũng bỏ đi, nhưng mấu chốt là hắn còn có hai bộ công pháp khác, đó là “Kim Khôn Thánh Lôi Thể” và “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết”, cũng cực kỳ biến thái.

Sau khi đoạt xá trọng sinh.

Triệu Phong đã tu luyện bộ công pháp trọn vẹn cao cấp nhất, khai thác thác được huyết mạch đỉnh cao, tiềm năng càng lớn hơn.

- Về phần huyết mạch Hoàng Đạo này, có lẽ chờ khi trở về Triệu tộc, sẽ thăm dò kỹ hơn.

Triệu Phong thầm nghĩ.

Triệu Phong trước kia, cha mẹ mất sớm, từ nhỏ đã là cô nhi, do Triệu gia gia nuôi dưỡng thành người.

Mấy ngày sau…

Vòng loại Thần Huyễn thí tuyển đã chấm dứt.

Mỗi sân thi đấu, đều bị đào thải, chỉ còn lại năm mươi người.

Mà sau đó.

Chính là tổng thi đấu Thần Huyễn thí tuyển, trải qua không đào thải không ngừng, chỉ chọn ra sáu mươi danh ngạch.

Tại vòng tổng thi đấu Thần Huyễn thí tuyển, Triệu Phong cũng khó gặp được đối thủ.

Chiến lực mà hắn thể hiện ra, đã có thể xếp vào hàng ngũ đệ tử chân truyền trước ba của Vạn Thánh Tông, gần như mọi đối thủ gặp hắn, đều trực tiếp nhận thua.

Chỉ cần không gặp phải “Khổng Phỉ Linh”, Triệu Phong căn bản không cần lo lắng.

Thế nhưng, Liễu Thiên Phàm sau khi trải qua mấy chục trận thắng liên tiếp, lại gặp phải “Khổng Phỉ Linh” bài danh thứ nhất Vạn Thánh Tông.

Chương 789: Trực Tiếp Nhận Thua

Đối mặt với Khổng Phỉ Linh, Liễu Thiên Phàm đã dàn sẵn trận địa đón địch, lộ vẻ cẩn thận và ngưng trọng trước nay chưa từng có.

Tỷ thí chỉ mới bắt đầu.

- Tử Viêm Hộ Thể.

Bên ngoài thân thể của Liễu Thiên Phàm bao trùm một tầng Viêm giáp ám tử văn, nở rộ một trận quang diễm rực rỡ.

Có lẽ đối thủ quá mức cường đại, cho nên Liễu Thiên Phàm vừa mới bắt đầu, đã bày ra chiến lực còn mạnh mẽ hơn cả khi đối chiến với Triệu Phong.

Vụt...

Quang hà rực rỡ chợt lóe, Khổng Phỉ Linh tao nhã bước ra một bước, liền đi đến bên cạnh Liễu Thiên Phàm.

Động tác thoạt nhìn thong thả, kỳ thực tốc độ so với lúc Triệu Phong triển khai Phong Lôi Chi Dực, chỉ nhanh hơn chứ không chậm thua.

Ô...ô...ô...n...g!

Một đạo hư ảnh quang vũ rực rỡ trong suốt, từ trong tay Khổng Phỉ Linh vung lên, giống như bách hoa tràn ngập, rực rỡ huy hoàng, chém trúng Liễu Thiên Phàm.

A…

Liễu Thiên Phàm sau khi hoàn thành “Tử Viêm Hộ Thể”, liền đấm ra hai quyền, thúc dục diễm long tử sắc thiêu đốt, truyền đến một trận rít gào bạo ngược, Viêm lực cực nóng, trong nháy mắt có thể thiêu đốt rụi một Tiểu Đan Nguyên Cảnh.

- Xem ra, lúc Liễu Thiên Phàm chiến đấu với ta, vẫn không phát huy chiến lực đỉnh phong.

Triệu Phong thấp giọng nói.

Bất kể thế nào đi nữa, tại phương diện tu vi, Liễu Thiên Phàm vẫn hơn hắn nhiều lắm. Hơn nữa, Triệu Phong có ưu thế về tốc độ và tính cơ động, cho nên hoàn toàn nắm giữ cục diện trong tay, cũng là một nhân tố hạn chế đối phương.

Ầm…

Trên sân thi đấu, truyền đến âm thanh nứt vỡ sụp đổ.

Liễu Thiên Phàm thất thanh rống lên, thân hình bạo lui, chật vật không chịu nổi.

Chỉ thấy viêm giáp tử văn bên ngoài thân thể hắn, bị Khổng Phỉ Linh tùy tiện đánh vỡ thành nhiều mảnh nhỏ.

Động tác của Khổng Phỉ Linh tao nhã, hết sức bình thản, ngọc thủ nhẹ nhàng vung lên, từng đạo hư ảnh quang vũ đẹp đẽ trong suốt nở rộ.

Hư ảnh quang vũ này, mơ hồ phun ra nuốt vào một trận diễm hà cao

quý thần bí, dần dần có xu thế thực chất hóa.

Ọc…

Còn chưa chống đỡ được bao chiêu, Liễu Thiên Phàm đã phun ra một búng máu.

- Thực lực của đệ nhất chân truyền Vạn Thánh Tông, quả nhiên danh bất hư truyền.

- Khổng Phỉ Linh này còn chưa sử dụng huyết mạch Hoàng Đạo, đã đánh cho Liễu Thiên Phàm không còn sức hoàn thủ rồi.

Trên sân lập tức nổi lên những âm thanh suýt soa.

Phần đông đệ tử, đều kinh hãi trước thực lực cường đại của Khổng Phỉ Linh.

- Khổng Phỉ Linh không chỉ không sử dụng huyết mạch Hoàng Đạo, mà thậm chí còn không cần dốc hết toàn lực.

Triệu Phong quan sát tình huống lại càng tinh chuẩn hơn.

Loại cảm giác này, cũng giống như tình huống Triệu Phong và Hoàng Vân Hổ giao phong với nhau.

- Chấm dứt đi Liễu Thiên Phàm, thực lực của ngươi cũng không tiến bộ bao nhiêu cả…

Khổng Phỉ Linh khẽ cười một tiếng.

Lời nói vừa dứt, ý chí Nửa bước Vương Giả, dẫn động một luồng sức mạnh to lớn vô hình, áp bách cả một phương hư không.

Ô...ô...ô...n...g!

Trên người Khổng Phỉ Linh, mơ hồ bao phủ một hư ảnh quang vũ thất sắc to lớn, ước chừng kéo dài vài chục trượng, huyễn mĩ hùng tráng.

- Đây là huyết mạch Hoàng Đạo của Khổng Phỉ Linh.

Triệu Phong thoáng giật mình.

Phành…

Thân thể Liễu Thiên Phàm giống như tờ giấy mỏng, bị Khổng Phỉ Linh cách không đẩy lui, hộc máu bay ra khỏi sân thi đấu.

- Khổng Phỉ Linh thắng.

Trọng tài lập tức tuyên bố.

Trận chiến này, căn bản không có gì đáng lo ngại.

Nếu không phải Khổng Phỉ Linh nhẹ tay, e rằng Liễu Thiên Phàm cũng không kiên trì được quá hai chiêu.

- Khổng Phỉ Linh, thiên tài bài danh thứ 289 trên Đại Kiền Hoàng Bảng.

Trong đầu Triệu Phong, lập tức có tin tức tương quan.

Vạn Thánh Tông dù sao cũng là Tông phái có nội tình Tam Tinh, Thủ tịch đệ tử, cũng không hề thua những Tông phái Tam Tinh khác.

Thiên tài trên Hoàng Bảng, tu vi thấp nhất cũng là Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, hoặc là Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong.

Bởi vậy có thể đoán được, Lạc Tôn bài danh trước một trăm, có chiến lực mạnh mẽ như thế nào.

Sân thi đấu trong Bí Cảnh.

Theo thời gian trôi qua, số lượng đệ tử Tông môn bị đào thải, càng ngày càng nhiều.

Từ hai trăm còn một trăm năm mươi người, từ một trăm năm mươi còn một trăm.

Thiên tài tham dự tỷ thí, số lượng càng ngày càng ít.

Cứ như vậy.

Xác suất Triệu Phong và Khổng Phỉ Linh gặp nhau, lại gia tăng thêm một chút.

Theo nguyên tắc thí tuyển, xác suất những đối thủ chưa tỷ thí với nhau, càng ngày càng lớn.

Cuối cùng, hai ngày trước khi vòng thí tuyển chấm dứt.

Triệu Phong và Khổng Phỉ Linh đã gặp nhau.

- Ta quả thật có hứng thú với thực lực chân chính của ngươi.

Khổng Phỉ Linh tựa cười mà không phải cười.

Trước khi bắt đầu thí tuyển, ý chí Nửa bước Vương Giả của nàng,

đã cảm thấy ở trên người Triệu Phong, có một loại cảm giác như đá chìm vào biển sâu.

Nàng chung quy vẫn cảm thấy, lúc chiến đấu với Liễu Thiên Phàm, đó vẫn không phải là thực lực và nội tình chân chính của hắn.

- Ta nhận thua.

Triệu Phong nhẹ nhàng nói, vừa đối diện với trọng tài và Khổng Phỉ Linh, lập tức nhảy xuống khỏi sân thi đấu.

Một màn này, khiến Khổng Phỉ Linh có cảm giác như bị khuất nghẹn, hung hăng dậm chân một cái.

Những người đang xem chiến, cũng cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

Dựa theo thường lệ, Triệu Phong đã có thực lực bài danh trước ba trong hàng ngũ đệ tử chân truyền của Vạn Thánh Tông, bất luận là thắng hay thua, ít nhất cũng phải quá chiêu với Khổng Phỉ Linh mới đúng.

Nhưng không ngờ rằng, Triệu Phong lại quyết đoán nhận thua như vậy.

Trong Không Gian Bí Cảnh, hai vị Vương Giả chủ trì thí tuyển, lại cảm thấy có chút tiếc nuối.

Nhị vị Vương Giả Hư Thần Cảnh, há có thể không nhìn ra, trên người Triệu Phong vẫn còn rất nhiều bí mật, e rằng ngay cả át chủ bài và bí mật còn chưa bộc lộ ra ngoài.

Cứ như vậy, những câu đố xoay quanh Triệu Phong, lại càng khiến cho người khác phải hiếu kỳ.

- Hừ! Chờ khi tiến vào Không Gian Thần Huyễn, để xem ngươi có chịu bại lộ nội tình hay không.

Khổng Phỉ Linh hừ lạnh một tiếng, thất vọng đi xuống khỏi sân thi đấu.

Tại Vạn Thánh Tông, trong hàng ngũ đệ tử thế hệ trẻ, nàng có thể nói là tung hoành không địch thủ, duy nhất chỉ có Triệu Phong không thể nhìn thấu mới khiến nàng sinh ra một tia hứng thú.

Nhưng đối phương lại không chịu giao thủ với nàng. Điều này quả thật khiến người khác cảm thấy buồn bực và bất đắc dĩ.

Lại hai ngày trôi qua, Thần Huyễn thí tuyển xem như chấm dứt.

Trải qua hai mươi ngày đào thải, cuối cùng sáu mươi đệ tử tinh anh đã được sàng chọn ra.

Triệu Phong nhìn trong đám người, lại không phát hiện ra Vạn Dung sư tỷ.

Với tu vi Chân Chủ Cấp của Vạn Dung sư tỷ, không thể thông qua Thần Huyễn thí tuyển, cũng là chuyện thường tình.

Ánh mắt hắn lướt qua sáu mươi đệ tử, tu vi thấp nhất cũng là Chân Chủ Cấp đỉnh phong hoặc là Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

Những đệ tử này, ít nhất đều có tu vi Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

Hoàng Vân Hổ và Quảng sư huynh, cũng có mặt trong số đó.

Vụt vụt vụt...

Đệ tử thông qua thí tuyển, đều ào ào rời khỏi Không Gian Bí Cảnh. Còn những người bị đào thải, thì đã rời đi từ lâu.

Không lâu sau…

Tổng cộng sáu mươi đệ tử tinh ảnh, đã xuất hiện trên sơn mạch cổ xưa.

- Triệu sư đệ, chúc mừng ngươi đã thông qua Thần Huyễn thí tuyển, ngươi nhất định phải nắm chắc kỳ ngộ lần này.

Vạn Dung sư tỷ vẫn đứng ở trên sơn mạch chờ hắn.

Tuy rằng tâm tình của nàng có chút sa sút, nhưng lại phát ra lời chúc phúc từ tận nội tâm đối với Triệu Phong.

Triệu Phong thầm thở dài trong lòng, lúc trước, vì giấu diếm bí mật của bản thân, cho nên hắn mới sử dụng Khống Tâm Đồng Thuật, khiến Vạn Dung sư tỷ sinh ra hảo cảm đối với mình.

Mà bây giờ, hảo cảm của Vạn Dung sư tỷ đối với hắn, lại từ từ gia tăng.

Dù sao thì thiếu niên tuấn mỹ, từng bước quật khởi và trưởng thành trong mắt nàng, cũng đã trở thành ngôi sao rực rỡ được vạn người chú ý rồi.

Nhưng Vạn Dung sư tỷ lại tự hiểu bản thân, khoảng cách giữa nàng và Triệu Phong, lại càng ngày càng xa hơn.

- Chỉ còn một tháng nữa, Không Gian Thần Huyễn sẽ mở ra. Các ngươi hãy trở về, chuẩn bị thật tốt, đồng thời hãy tìm hiểu nghiên

cứu những tư liệu về Không Gian Thần Huyễn.

Hai vị Vương Giả, ở trên khoảng không của sơn mạch, phân phó mộthai câu, sau đó liền biến mất.

Sau khi thông qua “Thần Huyễn thí tuyển”, mỗi đệ tử, đều được nhận một phần tin tức cơ mật về Không Gian Thần Huyễn.

Triệu Phong cũng nhận được tin tức tương quan.

Vội vàng xem qua một lượt cái gọi là “tin tức cơ mật” này, Triệu Phong không khỏi lắc đầu thất vọng.

Hiển nhiên, phần tư liệu tin tức này, so với một phần mà Nam Phong vương cho hắn, bất luận là nội dung hay là chiều sâu, đều kém xa cả vạn dặm.

Triệu Phong cũng đoán trước được, một vài đệ tử của Vương Giả hoặc Đại Đế, đều có thể nhận được tin tức cơ mật càng sâu hơn.

Đối với tin tức tư liệu về Không Gian Thần Huyễn của Hoàng tộc, Triệu Phong đã sớm nắm rõ.

Đúng như lời Nam Phong vương từng nói, thế nhân đối với việc thăm dò “Không Gian Thần Huyễn”, e rằng còn chưa được một phần mười.

- Chỉ còn hơn một tháng nữa, trước mắt vẫn nên tăng cường tu vi trụ cột đã.

Triệu Phong thấp giọng nói.

Sau khi trở về nơi ở, Triệu Phong lập tức mở ra đại trận, dựng lên

tấm biển bế quan.

Một tháng tiếp theo.

Triệu Phong dưới tình huống tài nguyên sung túc, lại dốc lòng tu luyện, tu vi tự nhiên cũng nhanh chóng tiến triển.

Một tháng sau…

Tu vi của Triệu Phong, đã đột phá đến Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ.

Đương nhiên, tu vi tiến bộ thần tốc, cũng khiến cho đại lượng tài nguyên hao hụt nhanh chóng.

Công pháp Ngũ Hành Phong Lôi Quyết của Triệu Phong, nội tình và hỏa hầu càng thâm hậu hơn.

Nhưng hiện nay.

Phong Lôi Quyết của hắn vẫn dừng lại tại tầng thứ năm đỉnh phong, chưa đột phá tầng thứ sáu.

- Không ngờ tu vi lại hạn chế tốc độ tiến cấp của Phong Lôi Quyết.

Triệu Phong thầm nghĩ.

Nếu như hắn tu luyện đến Đại Đan Nguyên Cảnh, hoặc ít nhất là Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, có lẽ Phong Lôi Quyết đã đột phá đến tầng thứ sáu rồi.

Một tháng này.

Việc tu luyện “Kim Khôn Thánh Lôi Thể” của Triệu Phong, vẫn không dừng lại.

Thông qua “Thần Huyễn thí tuyển”, Triệu Phong đã dần dần nhận ra chỗ tốt của thân thể cường đại.

Khí lực thực sự cường đại, hoàn toàn có thể hoành hành không e ngại, bất kể cảnh giới, huyết mạch của đối phương, có thể trực tiếp nghiền nát.

Năm đó Bán Thần ấu đồng cũng như vậy.

Bán Thần ấu đồng, lúc tu vi vẫn còn là Vương Giả, Phách lực Thánh Thể đã có thể áp chế thân thể Tử Vong Đại Đế rồi.

Mà Thánh Lôi Thể của Triệu Phong, so với Kim Khôn Thánh Thể còn mạnh hơn.

“Thánh Lôi Thể” mà Triệu Phong tu luyện, ẩn chứa thuộc tính “Lôi”, đạt tới một cấp độ nhất định, những nơi thân thể đi qua, vạn vật đều sẽ bị Lôi lực trong khí lực hóa thành hư vô.

Thậm chí, Triệu Phong còn không cần ra tay công kích, thì đối thủ của hắn, đã tan thành tro bụi rồi.

Sau này, Ngũ Hành Phong Lôi Quyết hoàn thành, Thánh Lôi Thể đối với các loại lực lượng công kích, đều có sự miễn dịch cường đại.

Hiện nay.

Triệu Phong chỉ tu hành Thủy Chi Phong Lôi, đối với công kích Băng Thủy hệ, có lực miễn dịch nhất định.

Nếu như hắn tu luyện thành Mộc Chi Phong Lôi, Hỏa Chi Phong Lôi, tiến hành luyện thể, còn có năng lực miễn dịch các loại thuộc tính tương ứng.

Mà “Thánh Lôi Thể” đối với công kích Lôi đạo, là có lực miễn dịch mạnh nhất, thậm chí còn có thể hấp thu Lôi lực.

Lúc trước, Lôi Chấn của Vạn Lôi Tông, cũng có thể hấp thu công kích Phong Lôi của Triệu Phong.

- Một khi Kim Khôn Thánh Lôi Thể tu luyện đến đại thành, một ngày nào đó trong tương lai, năng lực ứng phó với Thần Kiếp, cũng sẽ mạnh hơn nhiều.

Triệu Phong đối với tương lai, tràn ngập khát khao và lòng tin.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Thoáng cái, thời gian mở ra Không Gian Thần Huyễn, đã sắp đến gần.

Vài ngày cuối cùng.

Triệu Phong đình chỉ việc tu luyện, dứt khoát tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ, hấp thu càng nhiều thiên tinh khí trong Mộng cảnh Thái Cổ.

Huyết mạch khí lực của hắn, trình độ phản tổ, đang chậm rãi gia tăng.

Mấy ngày hôm nay, độ tinh khiết và độ phản tổ của huyết mạch Hoàng Đạo của Triệu Phong, đang không ngừng gia tăng.

Đêm trước ngày Không Gian Thần Huyễn mở ra…

Vạn Thánh Tông, trên một thạch đài u ám vĩ đại, một trăm tinh anh Tông môn, đều đang lẳng lặng chờ đợi.

- Không Gian Thần Huyễn đang dần dần thúc đẩy, chồng điệp lên Đại Lục Vực.

- Thời gian kết nổi, có thể sớm hơn, mà cũng có thể trễ hơn.

Những tinh anh Tông môn ở đây, bắt đầu thấp giọng thảo luận.

Triệu Phong mơ hồ nhìn lướt qua, trong một trăm danh ngạch Vạn Thánh Tông này, có ba mươi lăm cường giả thế hệ trước.

Kỳ quái là.

Trong những người này, không ngờ lại có một Vương Giả Hư Thần Cảnh thế hệ trước, tuổi cũng tương đối trẻ, chỉ mới năm sáu mươi tuổi.

Triệu Phong đoán rằng, có lẽ Vạn Thánh Tông có biện pháp gì đó, trả một cái giá nhất định, mới có thể miễn cưỡng đem Vương Giả Hư Thần Cảnh vào Không Gian Thần Huyễn.

- Ngoài ra, còn có một số Tông phái, thế gia, bao gồm cả Hoàng tộc Đại lục, hẳn là đã kết nối thành công. Vùng duyên hải phụ cận chúng ta, có lẽ phải chậm mất một ngày.

Trên thạch đài, thân ảnh một vài luồng quang huy, đang thấp giọng thảo luận.

Chương 790: Thiên Hạ Tụ Tập

Đại Càn Vương triều, trong một dãy quần thể cung điện trôi nổi trên đỉnh núi chìm trong mây.

Ô...ô...ô...n...g!

Trên một cái vòng tròn màu cam to lớn, bỗng nhiên xuất hiện một thông đạo trắng xóa, như ẩn như hiện, xen lẫn giữa thực thể và hư vô.

- Không Gian Thần Huyễn, kết nối thành công rồi.

Một thanh âm to lớn, vang vọng trong hư không thiên địa, ngay cả hơn mười vị Vương Giả và Đại Đế ở phụ cận, cũng đều cảm thấy run sợ.

- Người đầu tiên, Hiên Viên Văn.

Trước thông đạo trắng xóa, xuất hiện một vị thiếu niên văn nhã, dáng vẻ oai hùng, thoạt nhìn có chút ngại ngùng.

Thế nhưng.

Người này lại khiến cho mấy trăm đệ tử và tinh anh tại “Thiên Huyền Cung”, đều không dám khinh thị, trong mắt thậm chí lộ ra kính sợ sâu sắc.

Phía sau Hiên Viên Văn là hai gã đệ tử một nam một nữ, đều là Vương Giả Hư Thần Cảnh.

- Các vị sư huynh muội, ta đi trước một bước.

Hiên Viên Văn mỉm cười nho nhã lễ độ, có vài phần ngại ngùng, sau đó ôm quyền hành lễ với mọi người.

- Sư tôn, ta sẽ không khiến ngài thất vọng đâu.

Cuối cùng, hắn liếc nhìn lên bầu trời cao một cái, đó là một lão giả khô mộc, tu vi ít nhất đạt tới “Bán Thần”.

Khí tức của lão giả này, bình thường không có gì đặc biệt, thậm chí còn không khác gì một phàm phu tục tử.

Ầm…

Lúc Hiên Viên Văn bước vào thông đạo, hư không run rẩy một trận, trong tinh quang trắng xóa, xuất hiện một vết rách.

- Hiên Viên Văn dù sao cũng không phải là Vương Giả bình thường, đã vượt qua cực hạn của thông đạo rồi.

- Nếu đổi lại là một Tông phái Tam Tinh, e rằng còn không dám thử biện pháp này.

Trong vòng tròn vĩ đại màu cam, một vài Vương Giả, Đại Đế, bắt đầu âm thầm thảo luận.

Dưới tình huống bình thường.

Với cấp độ thực lực của Hiên Viên Văn, nếu như mạnh mẽ tiến vào thông đạo, rất có thể sẽ khiến cho Không Gian thoát phá lực, vỡ nát thành vô số mảnh.

Vào thời khắc nguy cơ này.

Cạch…

Trên người Hiên Viên Văn, nổi lên một khối ngọc phiến kỳ dị, nở rộ một trận quang hoa trắng xóa, hư không sinh ra lực thoát phá, vừa gặp nó, lập tức hòa tan.

- Mảnh vỡ Thần Khí.

Phụ cận vòng tròn vĩ đại, chợt truyền đến từng trận kinh thán.

Thần Khí, đó là Lĩnh Vực của Thần.

Không Gian Thần Huyễn, chính là Không Gian dị loại do Cổ Thần để lại, chỉ có lực lượng của Thần, mới có thể đối phó với Thần.

Vụt...

Hiên Viên Văn mượn sự trợ giúp của lực lượng mảnh vỡ “Cổ Thần khí”, thoáng cái đã biến mất tại điểm cuối trong thông đạo.

- Người vượt cấp truyền thống vào, sẽ được truyền tống đến một nơi nào đó trong Không Gian Thần Huyễn, sẽ không cùng hội hợp với mọi người.

Một vị Đại Đế Hư Thần Cảnh thấp giọng nói.

Bịch bịch…

Phía sau Hiên Viên Văn, hai vị một nam một nữ Vương Giả Hư Thần Cảnh, đều bằng vào thủ đoạn của mình, tiến vào Không Gian Thần

Huyễn.

Đại Càn Vương triều, Đoan Mộc gia.

Trên khoảng không của một hồ nước màu lam trong suốt, có thể nhìn thấy một thông đạo màu xanh rực rỡ.

- Vũ Phi, chuẩn bị tốt chưa, Không Gian Thần Huyễn tràn ngập kỳ ngộ và hung hiểm, so với Bán Thần Di Viên ngày xưa, còn ác liệt hơn.

Đoan Mộc Thanh cười nói.

Dưới thông đạo màu xanh kia, có một loạt đệ tử và tinh anh của gia tộc.

Người cầm đầu, là một thiếu nữ thanh nhã như tiên, da thịt toàn thân như hạo ngọc bạch tuyết, trong suốt nhàn nhạt, giống như một bức tượng tiên nữ bằng ngọc được chạm khắc tinh tế.

- Chuẩn bị tốt rồi.

Triệu Vũ Phi thản nhiên cười, phương hoa tuyệt mỹ, khiến cho toàn trường đều cảm thấy kinh diễm.

Ngay lập tức, nàng chậm rãi bước về phía thông đạo màu xanh kia.

Thông đạo màu xanh vẫn vững vàng, không hề có một tia rung động và dị thường.

- Quả thật không thể tin nổi, tu vi Vương Giả Hư Thần Cảnh, vậy mà có thể dễ dàng vượt qua thông đạo như vậy.

- Nàng ta quả thật có huyết mạch của “Linh tộc”, Đoan Mộc gia ta có hi vọng phục hưng rồi…

Thân ảnh một vài lão bối trong Đoan Mộc gia, đều lộ ra thần sắc kích động.

Với thựclwcj của Đoan Mộc gia, nhiều nhất chỉ có thể đưa một Vương Giả bình thường tiến vào.

Mà loại tình huống của Triệu Vũ Phi, đã giúp bọn họ tiết kiệm một danh ngạch này.

- Linh tộc, lực lượng của bản thân hòa hợp với thiên địa, không gì sánh nổi, không lâu nữa, Vũ Phi có thể tấn chức Đại Đế Hư Thần Cảnh rồi.

Đoan Mộc Thanh nhìn theo bóng hình Triệu Vũ Phi biến mất, dường như gửi gắm cảm tình nào đó.

Thương Hải, Chân Vũ Thánh Địa.

Trên Vạn Cổ Thánh Phong.

Đệ tử và tinh anh của Huyền Chân Thánh Tông và Thiên U Thánh Tông, tập trung đến hai ba trăm người.

- Thời gian kết nối bên phía chúng ta, chậm trễ hơn Đại Lục Vực một chút, có lẽ phải vài ngày nữa mới có thể kết nối.

- Hai đại Tông phái Tam Tinh chúng ta liên thủ, mới có thể miễn cưỡng đưa hai vị Vương Giả thiên tài là Nam Cung Thánh và Mộng Hi vào trong.

Cao tầng của hai đại Tông môn, bắt đầu thấp giọng nghị luận.

Phạm vi kết nối của Không Gian Thần Huyễn rất rộng.

Không chỉ có thể kết nối với Đại Lục Vực, mà những thế lực Hải Vực xung quanh, chỉ cần thực lực đủ mạnh, là có thể kết nối.

Nhưng bên phía Thương Hải, bởi vì nguyên nhân điều kiện và khoảng cách, cho nên chỉ có vài Tông phái Tam Tinh là có năng lực kết nối với Không Gian Thần Huyễn mà thôi.

Bên phía Đại Lục Vực, có một vài cường Tông Nhị Tinh, cũng có thể kết nối.

Nói cách khác.

Tiến vào Không Gian Thần Huyễn, đều là những thiên tài tinh anh của các thế lực lớn tại Đại Lục Vực và những khu vực xung quanh.

Trong thế giới Tông môn thịnh thế, gần như không có truyền thừa hoặc Bí Cảnh nào có thể so sánh được với “Không Gian Thần Huyễn”.

Vạn Thánh Tông, trên thạch đài tối đen vĩ đại.

Một loạt đệ tử và lão bối tinh anh trong Tông môn, đều đang chờ đợi.

- Một vài thế lực bên phía Đại Lục Vực, có lẽ đã kết nối thành công, nhưng bên phía chúng ta, vẫn còn phải chờ một chút.

Liễu Thiên Phàm mỉm cười, đứng bên cạnh Triệu Phong.

Trong “Thần Huyễn thí tuyển”, hai người đánh ngang tay nhau.

Nhưng Liễu Thiên Phàm không chỉ không tức giận hay phẫn uất, mà còn chủ động kết làm bằng hữu với Triệu Phong.

Liễu Thiên Phàm không kiêu ngạo không nóng nảy, cũng khiến Triệu Phong sinh lòng hảo cảm, từ chỗ đối phương, hắn cũng biết được thêm một số tình huống thế lực Vương triều Đại lục.

- Những thiên tài tinh anh của Đại Càn Vương triều, U Nguyệt Vương triều và những Hải Vực xung quanh, bao gồm cả Tông phái Tứ Tinh cao không thể với tới, cũng đều tham dự Không Gian Thần Huyễn lần này.

Liễu Thiên Phàm cảm khái nói.

Để đủ điều kiện kết nối, thấp nhất cũng là Tông phái Nhị Tinh, hoặc là thế lực cấp bậc Nhị Tinh.

Trong phần đông siêu cấp thế lực tại đây, Vạn Thánh Tông nhỏ bé đến mức nào?

Triệu Phong càng thêm ý thức được, lúc Không Gian Thần Huyễn mở ra, tràng cảnh sẽ hết sức hoành tráng.

Nếu so sánh, có lẽ những truyền thừa hoặc Bí Cảnh mà trước kia hắn tiến vào, đều chẳng đáng là gì.

Trước khi kết nối.

Một vị tiền bối Vương Giả của Vạn Thánh Tông, đang giảng giải những công việc cần chú ý cho mọi người.

Đầu tiên là những nhân tố nguy hiểm trong Không Gian Thần Huyễn.

- Tiếp theo, Tông phái Tam Tinh và các thế lực cao cấp hơn, như là Hoàng tộc, Bát Đại Thần Mâu, Tông phái Tứ Tinh, các ngươi không nên mạo muội trêu chọc.

Tên Vương Giả này, nghiêm túc cảnh báo.

Dù sao đi nữa, Vạn Thánh Tông cũng đã không còn là Đại Tông Tam Tinh như thời kỳ đỉnh phong nữa rồi.

Lại nói, những thiên tài tinh anh của Tông phái Tam Tinh, Tứ Tinh, đều có thực lực đáng sợ, Tông phái Nhị Tinh căn bản không thể sánh bằng.

Cho dù dưới tình huống tu vi ngang nhau, thực lực giữa các thiên tài, cũng sẽ có sự chênh lệch rất lớn.

Lui một bước mà nói.

Nếu không cẩn thận, sát thương tinh anh trọng yếu mà Hoàng tộc hoặc Tông phái Tứ Tinh bồi dưỡng, e rằng sẽ mang đến tai ương ngập đầu cho Vạn Thánh Tông.

- Đương nhiên, dù sao thì thế lực cấp bậc Tam Tinh, Tứ Tinh vẫn rất ít. Trong Không Gian Thần Huyễn, các ngươi sẽ gặp được càng nhiều thế lực cấp bậc Nhị Tinh hơn…

Vương Giả kia thoáng dừng lại một chút.

Tông phái Tam Tinh khác, ở Vương triều Đại lục, số lượng cũng cực ít.

Về phần Tông phái Tứ Tinh, xác suất gặp được trong Không Gian

Thần Huyễn, cũng vô cùng nhỏ bé.

Đại khái là gần một ngày trôi qua…

Một luồng chấn động không gian mờ mịt, đột nhiên hiện lên trên thạch đài đen tối.

Nếu không phải Triệu Phong có cảm quan cường đại, e rằng cũng không nhất định có thể cảm ứng được.

- Có thể kết nối rồi.

Một vài Vương Giả Hư Thần Cảnh của Vạn Thánh Tông, đều cảm thấy tâm thần chấn động.

Bất chợt.

Trận pháp mở ra, trên thạch đài tối đen, xuất hiện một thông đạo màu đen, dường như có thể câu thông với bầu trời.

- Vân Hạo, chuẩn bị xong chưa?

Ánh mắt của mấy vị Vương Giả Hư Thần Cảnh, bao gồm cả một vị Đại Đế, đều hướng về phía một thanh niên cầm đầu.

Vân Hạo này, chính là danh ngạch đặc thù trong hàng ngũ lão bối tinh anh.

Thần Huyễn thí tuyển của Vạn Thánh Tông, chia ra làm lão bối và tân bối (*).

(*) thế hệ trước và thế hệ trẻ

Ngoài năm mươi tuổi, đều là lão obois.

Vân Hạo này vừa vặn năm mươi sáu tuổi, tu vi đạt tới Vương Giả Hư Thần Cảnh, tiềm lực thiên phú thật tốt.

Vạn Thánh Tông hiển nhiên cũng muốn trọng điểm bồi dưỡng hắn.

- Vân Hạo tiền bối, xin hãy chiếu cố nhiều hơn.

Trên thạch đài, một vài đệ tử hậu bối, đều cung kính nói với Vân Hạo.

Khổng Phỉ Linh và Vân Hạo, là hai thiên tài tinh anh mạnh nhất, đại biểu cho Vạn Thánh Tông.

Trên thực tế.

Khổng Phỉ Linh có được huyết mạch Hoàng Đạo, thực lực chân chính cũng không kém Vương Giả Hư Thần Cảnh bao nhiêu.

Nhưng người đầu tiên tiến vào, vẫn là Vân Hạo.

Giờ khắc này, một vài Trưởng lão Vương Giả trong Tông môn, đều lộ vẻ mặt khẩn trương chăm chú.

Phù…

Vân Hạo hít sâu một hơi, cất bước tiến vào thông đạo màu vàng nhạt kia.

Ô...ô...ô...n...g!

Hắn vừa mới bước vào, thông đạo màu vàng nhạt, đã xuất hiện xu thế không ổn định.

- Ổn định đại trận!

Phụ cận thạch đài tối đen, một vi Đại Đế Hư Thần Cảnh và tám vị Vương Giả, lập tức đồng loạt liên thủ.

Thông đạo màu vàng nhạt lúc này, mới có chút ổn định trở lại.

Trên trán Vân Hạo, ứa ra một tia mồ hôi lạnh, vội vàng tăng tốc tiến vào thông đạo màu vàng nhạt.

Thoáng chóco.

Thân ảnh của hắn đã sắp biến mất tại cuối thông đạo kim sắc.

Sắc mặt tám vị Vương Giả và một vị Đại Đế, đều hơi trắng bệch, tâm thần nguyên khí tiêu hao trầm trọng.

Ngay lúc mọi người ở đây, đều cho rằng Vân Hạo sắp thành công…

- A…

Vân Hạo đột nhiên hét thảm một tiếng, vết nứt không gian xuất hiện, lập tức xé hắn thành vô số mảnh.

Vết nứt không gian này, giống như mạng nhện, không ngừng tản mát ra một luồng khí tức cấm kỵ.

Hít…

Những lão bối hoặc đệ tử của Vạn Thánh Tông tại đây, đều sợ đến ngây người, âm thầm vuốt mồ hôi lạnh.

Trên thạch đài tối đen, thoáng chốc trở nên tĩnh mịch.

- Thất bại rồi… Vận khí của Vân Hạo, quả thật quá kém.

- Dù sao đi nữa, Vạn Thánh Tông cũng đã không còn là Tông phái Tam Tinh như năm xưa nữa rồi.

Tại chỗ, vẫn còn lưu lại thanh âm than thở tiếc hận của mọi người.

Tu vi càng cao, xác suất thành công lại càng thấp.

Trừ phi là thế lực Tông môn mạnh mẽ, hoặc là có thể chất huyết mạch đặc thù của “Linh tộc”, thậm chí là “Không Linh Thể” như Nam Cung Thánh, có độ phù hợp cực cao với không gian, như vậy mới có thể gia tăng xác suất thành công.

Thật lâu sau…

Trên thạch đài u ám, trận pháp đã ổn định trở lại, bắt đầu tiếp tục kết nối.

Người thứ hai, chính là Khổng Phỉ Linh.

Khổng Phỉ Linh chỉ có tu vi Nửa bước Vương Giả, ngược lại hữu kinh vô hiểm biến mất tại điểm cuối thông đạo.

- Còn may là Khổng Phỉ Linh không gặp phải chuyện gì.

Lúc này đám cường giả Tông môn mới thở phào một hơi.

Không phải nghi ngờ, Khổng Phỉ Linh có được huyết mạch Hoàng Đạo, tư chất tiềm lực rất cao.

Bịch bịch bịch…

Trên thạch đài tối đen, một đám đệ tử hoặc tinh anh của Tông môn, đã biến mất tại điểm cuối thông đạo.

Từ đó về sau, quả nhiên không xuất hiện bi kịch thảm khốc như “Vân Hạo” nữa.

Một lúc nào đó…

Đến lượt Triệu Phong tiến vào thông đạo vận chuyển.

- Cấp độ linh hồn của ta, có cường độ rất mạnh, không phải đơn giản…

Triệu Phong ngược lại có chút lo lắng.

Theo lý thuyết, lấy tu vi Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ của hắn, không có gì phải lo lắng.

Nhưng lực lượng linh hồn, cũng có liên quan đến khả năng chịu tải của thông đạo.

Vụt...

Triệu Phong đem lực lượng toàn thân, thu liễm đến mức tận cùng, dè dặt bước vào thông đạo vận chuyển.

Thế nhưng.

Lúc đi được một nửa, Triệu Phong đột nhiên cảm thấy thông đạo vận chuyển thoáng lay động một trận, trái tim hắn cũng nhảy vọt lên đến cổ họng.

Chương 791: Sơ Lâm Không Gian Thần Huyễn

Sau khi đạt tới Hư Thần Cảnh, linh hồn cơ bản thăng hoa lột xác, cũng không phải đơn giản là hình thái bình thường, mà nó còn ẩn chứa lực lượng cường đại.

Mà bất luận thân thể vật chất hay là linh hồn, đều cần không gian chuyên chở!

Bất cứ cái nào trong hai cái này nếu như mạnh mẽ đến một trình độ nào đó, đều sẽ vượt qua cực hạn của không gian chuyên chở!

Trước mắt, thông đạo kết nối này chính là đạo lý đồng dạng!

- Cấp bậc linh hồn hiện tại của ta, cùng Vương Giả Hư Thần Cảnh bình thường, căn bản là không phân biệt được cao thấp, về mặt cường độ có khả năng còn mạnh hơn một chút!

Triệu Phong cảm nhận được thông đạo kết nối khẽ run rẩy nhè nhẹ.

Cái loại cảm giác run rẩy này, vượt qua Nửa bước Vương Giả Khổng Phỉ Linh lúc trước, thậm chí tiếp cận Vân Hạo đã bị không gian liệt văn đánh tan kia.

Chẳng lẽ, chính mình sẽ đi vào vết xe đổ của Vân Hạo?

Trong lòng Triệu Phong căng thẳng.

Tại thời khắc nguy hiểm này, Triệu Phong thậm chí đã làm tốt chuẩn

bị tiến hành Thần Mâu Xuất Thể!

Mặc kệ như thế nào, bảo mệnh mới là quan trọng nhất!

May là, một tia cảm giác run rẩy kia chỉ là gần tiếp cận trình độ của Vân Hạo, nhưng chưa đạt tới!

Thông đạo kết nối phản phệ đối với phương diện vật chất cực kỳ cường đại.

Vương Giả Hư Thần Cảnh, Tinh hạch trong cơ thể đã dựng dục ra không gian chân nguyên, uy năng của nó tuyệt đối bất phàm!

Chân nguyên tu vi của Triệu Phong, đã dừng lại ở Tiểu Đan Nguyên Cảnh Trung kỳ.

Mà giờ phút này, Triệu Phong lần đầu tiên cảm thấy may mắn bởi vì tu vi của chính mình không phải quá cao.

Trên thực tế, một ít thế lực Tông phái, vẫn có một số đệ tử tinh anh vì ứng phó Không Gian Thần Huyễn, sẽ cố ý không trùng kích cảnh giới Vương Giả.

Đợi sau khi tiến vào Không Gian Thần Huyễn mới hậu tích bạc phát, nhất cử tiến giai.

Làm như vậy, vô hình sẽ đem sự phong hiểm giảm xuống tới thấp nhất.

Vụt...

Khi Triệu Phong một lần nữa hiện thân, cảm giác thân thể cùng linh hồn đều trầm xuống một cách rõ ràng.

Một cỗ áp lực thương cổ hùng vĩ, phô thiên cái địa vọt tới, đó là khí tức cổ xưa đã trải qua vô số tuế nguyệt Thái Cổ, Thượng Cổ!

Lần đầu tiên cảm nhận, Triệu Phong có loại ảo giác như đang tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ vậy.

Áp lực không gian trong này so với Bán Thần Di Viên năm xưa tựa hồ cao hơn không chỉ một cấp bậc!

Cả không gian có loại cảm giác u ám tối đen, nhưng lại không quá ảnh hưởng đến tầm mắt.

Trong tầm mắt là một mảnh sa mạc hoàng thổ liên miên vô tận, cát bụi gào thét không ngừng.

Vụt vụt vụt...

Bên người Triệu Phong xuất hiện một ít thân ảnh, đều là đệ tử cùng tinh anh lão bối của Vạn Thánh Tông.

Một lúc sau, tổng cộng chín mươi chín người đã xuất hiện trong phiến không gian thương cổ lạ lẫm này.

- Mọi người, tập hợp!

Khổng Phỉ Linh cùng với mấy tinh anh lão bối khác bắt đầu cao giọng triệu tập thành viên.

Không Gian Thần Huyễn mỗi khi kết nối, tình huống bình thường là những người cùng một khu vực địa điểm sẽ được truyền tống vị trí gần nhau.

Ví dụ như nói, các thiên tài tiến vào từ điểm kết nối của Vạn Thánh Tông, sẽ xuất hiện cùng một vị trí trong Không Gian Thần Huyễn.

Tất cả các thế lực khác tiến vào từ điểm kết nối tại Đại Đảo vực Thiên Phong, cũng sẽ cách phiến khu vực này tương đối gần.

Nhưng phóng nhãn khắp cả Đại Đảo vực, các thế lực có thể kết nối với Không Gian Thần Huyễn, tính luôn cả Vương Hầu phủ, cũng chỉ có mấy thế lực như vậy mà thôi.

- Phí lão, chúng ta đang ở vị trí nào trong Không Gian Thần Huyễn?

Khổng Phỉ Linh dò hỏi.

Trước mắt, thực lực của nàng trong đám người có thể nói là số một số hai.

Nhưng luận kinh nghiệm, Khổng Phỉ Linh cũng không bằng được một ít tinh anh lão bối khác.

Phí lão mà nàng vừa hỏi, là một vị lão giả cổ lão, tay cầm đà trượng.

Vị Phí lão này kinh nghiệm phong phú, từng có hai lần tiến vào Không Gian Thần Huyễn, tuy rằng không có thu hoạch gì to lớn, nhưng cũng thành công sống sót trở về, chính là đã tích lũy kinh nghiệm phong phú.

- Hiện tại còn chưa thể xác định vị trí cụ thể! Không Gian Thần Huyễn phạm vi rất rộng, cũng có khả năng tiến vào khu vực chưa biết!

Thần tình Phí lão tràn đầy nếp nhăn cùng tang thương.

Tu vi của hắn cũng đạt tới Nửa bước Vương Giả, khi chân chính

chiến đấu lên, cũng có thể thoải mái đánh bại hậu bối cùng giai.

Kế tiếp, đoàn đội Vạn Thánh Tông bắt đầu tiến hành thăm dò khu vực phụ cận.

Trong Không Gian Thần Huyễn áp lực không nhỏ, các loại cảm quan đều bị áp chế mạnh mẽ, cường giả tu vi thấp hơn Vương Giả Hư Thần Cảnh cũng khó có thể phi hành.

Đại Đan Nguyên Cảnh cùng Nửa bước Vương Giả ở trong này chỉ có thể ngắn ngủi nhảy lên cùng phi độ mấy chục thước mà thôi.

Bởi vậy, kẻ ngoại lai mới tiến vào không gian này, tiến hành thăm dò thì khó khăn rất lớn.

Phiến sa mạc trước mắt này, hoàng thổ liên miên, căn bản nhìn không tới điểm cuối.

Một lúc sau, vài tên đệ tử đi thăm dò xa xa, đã cùng với sinh vật không biết tiến hành chém giết.

Soạt vù vù!

Một ít tinh anh Vạn Thánh Tông nghe thấy tin tức mà đến, phóng vọt tiến đến viện trợ.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong cũng không khỏi nhìn ra xa xa.

Chỉ thấy vài đầu Lợi Xỉ Thử hình thể cực đại, hai mắt tràn ngập hồng quang đang cùng vài tên đệ tử Vạn Thánh Tông mạnh mẽ chém giết.

Đám Lợi Xỉ Thử này, thân thể thể trạng cực kỳ cứng rắn cường tráng, công kích cấp Chân Chủ Cấp bình thường cũng khó có thể

hình thành vết thương trí mạng đối với chúng.

Mãi đến khi một vị lão bối Đan Nguyên Cảnh đuổi tới, phát ra một chưởng lôi đình, liền đánh gục một đầu Lợi Xỉ Thử trong đó.

Vài đầu Lợi Xỉ Thử còn lại phát ra một tràng kêu gào kinh hoảng, nhanh chóng tiến vào trong động cát phụ cận.

- Loại Lợi Xỉ Thử này thuộc chủng loại sinh vật Thượng Cổ, cặp răng cửa bén nhọn của chúng là vật liệu hiếm thấy ở ngoại giới!

Vị lão bối Đan Nguyên Cảnh kia thoáng kinh hỉ nói.

Từ đó về sau, trong lúc thăm dò, đám tinh anh Vạn Thánh Tông cũng gặp phải một ít sinh vật Thử loại.

Đám người đi thăm dò cũng đều chia ra ba đến năm người thành một nhóm, mỗi một nhóm đều có cường giả cấp Tôn Chủ tọa trấn, cuối cùng đều là hữu kinh vô hiểm.

Triệu Phong và Liễu Thiên Phàm cùng chung một tiểu đội ngũ, cũng gặp phải mấy tràng chiến đấu.

- Ồ?

Triệu Phong đột nhiên sản sinh một tia cảm ứng, không khỏi nhìn xuống dưới chân.

- Cẩn thận!

Liễu Thiên Phàm quát lớn một tiếng, một luồng quang quyển ô tử sắc thiêu đốt mênh mông, oanh thẳng vào tầng sa thạch hoàng thổ phía dưới.

“Bồng oanh” một tiếng, vài tên thành viên còn lại của chi tiểu đội mượn lực bay ngược về phía sau mấy chục trượng.

Ngay khoảnh khắc tiếp theo, trong lớp đất cát bên dưới truyền đến một trận rít gào lạnh lẽo, một đầu bò cạp khổng lồ toàn thân ngăm đen đột nhiên từ dưới mặt đất chui lên.

Đầu hắc hạt khổng lồ kia dài đến vài chục trượng, toàn thân có loại cảm giác kim chúc, cặp càng cùng cái đuôi dài phiếm động một tầng hàn quang sắc bén cùng độc lực đáng sợ.

- Hít!

Mọi người không khỏi hít mạnh một ngụm lãnh khí.

Trúng phải một kích vừa rồi kia, trên lớp vỏ kim chúc bên ngoài của đầu cự hạt hắc sắc, cũng chỉ có lưu lại một ít dấu vết nhàn nhạt không rõ ràng mà thôi.

- Cẩn thận nọc độc của con bò cạp này!

Liễu Thiên Phàm tế ra một thanh trường đao Địa giai, chém mạnh về phía hắc hạt khổng lồ.

Khanh!

Một trảm này lập tức bị đầu hắc hạt khổng lồ kia dùng một đôi cặp kềm mạnh mẽ, vững vàng ngăn trở lại.

Bồng!

Một cỗ lực đạo cường đại thậm chí còn đem Liễu Thiên Phàm đẩy lui

vài bước!

Nếu như là đơn đả độc đấu, phần thắng của Liễu Thiên Phàm rất nhỏ! Nếu như được lựa chọn, hắn lập tức sẽ xoay người bỏ chạy.

Nhưng tiến vào Không Gian Thần Huyễn, bình thường đều là đoàn đội hợp tác.

Chỉ có một vài thiên tài tinh anh đứng đầu, thực lực đạt tới cấp bậc Vương Giả mới có tư cách hành động một mình.

Oanh!

Triệu Phong quát lớn một tiếng, toàn thân hiện lên một tầng quang trạch kim chúc lam ngân sắc, nhẹ nhàng vung quyền.

Oanh!

Một cỗ cự lực thể phách vô hình, oanh áp lên trên người hắc hạt khổng lồ!

Cỗ lực lượng thể phách kia đột nhiên oanh kích xuống, đủ để khiến Tiểu Đan Nguyên Cảnh bình thường phải hộc máu!

Nhưng mà cự hạt hắc sắc này, khí huyết thể phách cực kỳ cường đại, thân hình gần như là chỉ bị chấn lên một cái, tốc độ bị quản chế mà thôi!

Thế nhưng thủ đoạn của Triệu Phong không chỉ có chút điểm ấy!

Hắn búng tay một cái, một chùm tia Thủy chi phong lôi giống như sóng gợn hóa thành sóng xung kích hình quạt, thổi quét toàn thân hắc hạt khổng lồ.

Phốc…

Một trận cảm giác tê dại giống như sấm đánh lại một lần nữa hạn chế hắc hạt khổng lồ.

Thình thịch! Thình thịch!

Kết hợp lực lượng thể phách cùng Thủy chi phong lôi, Triệu Phong ở bên cạnh không ngừng công kích, mạnh mẽ hạn chế hành động của hắc hạt khổng lồ.

Thân hình tốc độ cùng với ý cảnh của hắn đều là cao đến vô cùng.

Đầu cự hạt hắc sắc kia căn bản công kích không đến được Triệu Phong!

Mười hơi thở sau, Triệu Phong cùng Liễu Thiên Phàm là chủ lực, đã đem cự hạt hắc sắc đánh cho liên tiếp bại lui.

Nhưng lực phòng ngự của đầu cự hạt hắc sắc này rất mạnh, không ngờ vẫn không bị đánh cho trọng thương!

Cuối cùng, đợi đến khi vài tên lão bối Đan Nguyên Cảnh đuổi tới, bằng vào lực chiến đấu cường đại phong phú mới thoải mái nghiền áp đầu cự hạt hắc sắc kia.

- Gừng càng già càng cay a!

Liễu Thiên Phàm cảm khái nói.

Cường giả thế hệ trước, tu vi đa phần đều là Đại Đan Nguyên Cảnh, phong cách chiến đấu thập phần lão luyện.

Chỉ trong chốc lát, đầu cự hạt hắc sắc đã bị mọi người vây sát, dưới sự phụ trợ của vài tên tinh anh lão bối, ngay cả cơ hội chạy trốn cũng đều không có.

- Mấy vị tinh anh lão bối này, chiến lực đều rất mạnh!

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Hắn thoáng đánh giá, cho dù toàn bộ sáu mươi mấy hậu bối ở đây liên thủ lại, cũng không phải là đối thủ của ba mươi mấy vị lão bối này.

Mảnh đất sa mạc vô danh, đoàn đội nhân mã Vạn Thánh Tông bắt đầu nhanh chóng tiến hành thăm dò cùng đẩy mạnh phạm vi hoạt động.

Một ít cường giả cũng đã lấy ra tọa kỵ của bản thân.

Hoàn cảnh mảnh đất sa mạc rộng lớn này, rất thích hợp cho một ít Linh sủng lục địa.

Bởi vì nguyên nhân áp lực không gian cùng gió cát sa mạc mạnh mẽ, Linh sủng phi hành ngược lại không thích hợp.

Bởi vậy Triệu Phong tạm thời cũng không có triệu ra Âm Minh Điểu, hắn bắt đầu lưu ý xem trên phiến sa mạc này có tọa kỵ nào thích hợp hay không.

Nửa ngày sau, trên thiên không của sa mạc đột nhiên xuất hiện mây đen cuồn cuộn, áp lực quỷ dị cũng trở nên bình tĩnh lại một chút.

Thời điểm này, mọi người cũng không gặp bất cứ sinh vật sa mạc

nào nữa.

- Đợi một chút!

Vị Phí lão vẫn ở một bên hỗ trợ mọi người đột nhiên vung tay lên.

- Khí trời hiện tại thật không chút lạc quan! Trước kia khi ta chấp hành nhiệm vụ Tông môn, từng sinh tồn qua trong sa mạc. Nếu như ta đoán không sai, đang có một hồi bão cát khổng lồ sắp sửa thổi quét đến!

Cặp mày Phí lão nhíu chặt, nói nhanh.

- Bão cát?

Đám đệ tử tinh anh Vạn Thánh Tông, sắc mặt nhất thời biến đổi.

Nếu như là ở ngoại giới, bão cát bình thường, mọi người căn bản không để trong mắt!

Nhưng trong Không Gian Thần Huyễn này, cấp bậc không gian rất cao, mọi người ngay cả năng lực phi hành cũng đều không có.

Tai họa tự nhiên trong này, uy lực của nó tuyệt không thể xem thường

Giờ phút này, ngay cả đám sinh vật cường đại trên mảnh sa mạc này cũng không nhìn thấy bóng dáng, có thể thấy được mức độ đáng sợ của nó.

- Phí lão, chúng ta nên làm sao bây giờ?

Khổng Phỉ Linh dò hỏi.

- Không có chỗ tránh nạn thích hợp, chúng ta rất khó tránh thoát bão cát! Biện pháp duy nhất chính là tìm bãi đất trống tập kết, thành lập đại trận phòng ngự!

Phí lão trịnh trọng nói.

Đề nghị của hắn, lập tức nhận được nhất trí tán thành.

Tìm một vị trí bãi đất trống trải, hợp lực mọi người, cấp tốc xây dựng nên một cái đại trận phòng ngự lâm thời!

Vù vù vù!

Đám đệ tử Vạn Thánh Tông liền tốc hành động.

Một lúc sau, đoàn đội nhân mã đã tìm được một ngọn đồi đá thật cao, lập tức nhanh chóng bắt đầu bố trí đại trận phòng ngự.

Dưới sự chỉ huy của Phí lão, mọi người nhanh chóng xây dựng một cái đại trận Thổ hệ.

Dần dần, một tòa đại trận thổ thạch hoàng sắc sáng lạn, hình dáng như một cái thạch ốc to lớn xuất hiện, đem mọi người cố thủ ở trong đó.

Nửa canh giờ sau, thiên địa lâm vào, bão cát cuồn cuộn mãnh liệt xuất hiện, đem hết thảy mọi thứ trong tầm nhìn mạnh mẽ nuốt hết.

Ô...ô...ô...n...g!

Mọi người bên trong đại trận thổ thạch cũng đều cảm thấy một trận rung động rất nhỏ, quang mang đại trận cũng dần dần ảm đạm lại.

Mọi người vội vàng đầu nhập Nguyên tinh thạch, đem chân nguyên quán chú vào đại trận.

- Uy lực trận bão cát này còn lớn hơn cả tưởng tượng! Thấp hơn Nửa bước Vương Giả, ở bên trong cát bụi căn bản là khó có thể sinh tồn nổi!

Phí lão cảm khái nói.

Tất cả mọi người đều là vẻ mặt hồi hộp, bên trong Không Gian Thần Huyễn, chỉ là tai nạn thiên nhiên thôi, đã có uy lực cường đại đến như vậy.

Triệu Phong khoanh chân ngồi trong đại trận thổ thạch, nhắm mắt yên lặng tu luyện.

Mỗi một lần Không Gian Thần Huyễn mở ra, thời gian ước chừng cũng chỉ có mấy tháng, dài lắm cũng không vượt quá nửa năm.

Mà phiến không gian này, mặc dù chỉ là di tích Thần địa hoang phế, nhưng nguyên khí thiên địa so với tại Đại lục Vực cũng còn nồng đậm hơn không ít.

Quan trọng chính là, trong này có rất nhiều tài nguyên khổng lồ mà ngoại giới hiếm thấy.

Chẳng qua, vận khí của Vạn Thánh Tông dường như cũng không tốt lắm, khu vực kết nối lại là phiến sa mạc hoang vắng này!

o0o

Trận bão cát này giằng co ước chừng một ngày một đêm.

Thời khắc nào đó, bão cát dần dần tán đi, vị trí của mọi người vốn dĩ ở trên một ngọn đồi đá khá cao, thế nhưng lúc này cũng bị cát vàng chôn phủ hết.

Phốc phốc!

Một ít cường giả lão bối dẫn đầu, đem cát bụi bên ngoài đại trận thổ thạch mạnh mẽ thổi đi hết, tạo thành một cái thông đạo rộng hơn thân người một chút.

Sau khi gặp lại ánh sáng mặt trời, mọi người đảo mắt nhìn ra xa bốn phía, cũng đều là một trận thất thần, không thể tin nổi, có loại cảm giác thương hải tang điền nồng đậm.

Chương 792: Thế Giới Dưới Lòng Đất

Trên đỉnh ngọn đồi đá…

Mọi người đảo mắt nhìn bốn phía, một trận thất thần, ngay cả Triệu Phong cũng không ngoại lệ!

Sau một hồi bão cát khủng bố, vị trí bãi đất trên đỉnh ngọn đồi đá của đám thành viên Vạn Thánh Tông, lúc này trở thành giống như một tòa cô phong, đứng sừng sững giữa một cái bồn địa vực sâu rộng lớn vô biên!

Cảm giác thị giác của mọi người chính là một loại hoang vắng cô tịch khiến tâm thần kẻ khác kinh hãi vô cùng!

Bốn phía vốn là sa mạc cát vàng, trải qua một hồi bão cát khủng bố, cát vàng đã bị cuốn sạch sẽ không còn nữa, còn lại chính là một cái khoảng không bồn địa cự đại, giống như một cái vực sâu thâm uyên vậy.

Từng cơn gió lạnh hoang vắng thổi tới, khiến cho các đệ tử Vạn Thánh Tông thoáng rùng mình một cái.

- Các ngươi nhìn kìa…

- Đó là…

Một ít thành viên tông môn tập trung nhìn kỹ bốn phía vực sâu bồn địa bên dưới, mơ hồ có thể thấy được hình dáng một ít kiến trúc mơ

hồ nổi lên.

- Ồ?

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, lực xuyên thấu chính là cường đại nhất. Hắn đã nhìn thấy bên dưới đám cát bụi có một ít kiến trúc đỉnh chóp tường thành.

Hơn nữa, bên dưới cát bụi đã không còn là sa thạch của sa mạc, mà là một tầng thổ nhưỡng màu xám đen quỷ dị.

- Chẳng lẽ…

Trong lòng Triệu Phong mơ hồ có phán đoán, Thần Linh Nhãn không khỏi nhìn càng xa hơn một chút.

Cùng lúc đó, các thành viên Vạn Thánh Tông, từng tên từng tên đều phóng thích linh thức, quan sát vực sâu bồn địa phía dưới.

Vụt vụt vụt...

Hai người Khổng Phỉ Linh cùng Phí lão có tu vi Nửa bước Vương Giả, trực tiếp bay vọt mà xuống.

Chỉ chốc lát, các thành viên đoàn đội đều đã xuống dưới, bắt đầu đào móc thăm dò.

- Nơi này có một cái lối vào!

Không biết là ai kinh hô một tiếng, khiến cho mọi người chú ý.

Chỉ thấy, vài tên đệ tử lúc này đang đứng trước một đoạn lớn kiến trúc tường thành. Cái kiến trúc nối thẳng xuống dưới nền đất kia, mơ

hồ có thể nhìn thấy được một loạt bậc thang rộng dài đi xuống phía dưới.

Cái thông đạo kia cao chừng hai mươi trượng, trong sự tang thương lộ ra một luồng khí phái hùng vĩ cổ xưa.

- Thông đạo xuống lòng đất? Trong các lần Không Gian Thần Huyễn mở ra trước đây, đã từng phát hiện qua thành thị dưới lòng đất, thậm chí thế giới hải dương nữa!

Ánh mắt Phí lão lóe lên.

Nhưng mà, linh thức cảm quan của mọi người ở trong Không Gian Thần Huyễn đều bị hạn chế thật lớn.

Thổ nhưỡng vật chất, kể cả kiến trúc nơi đây, đối với cảm quan của mọi người đều có lực ngăn cách cường đại.

Chỉ có Thần Linh Nhãn của Triệu Phong mới có thể thấy được tình hình phía dưới.

- Hẳn là một tòa thành thị dưới lòng đất!

Triệu Phong mở miệng nói.

Lời này của hắn, lập tức nhận được sự tán đồng của mọi người.

Một đoạn lớn thông đạo dài rộng trước mắt này chính là trực tiếp kéo dài hướng xuống dưới nền đất, thổ nhưỡng trong này cũng có chút sinh cơ nhất định, mơ hồ có thể nhìn thấy một ít sinh vật trùng loại nhỏ bé.

- Trong thời gian ngắn, trong này sẽ không bị cát vàng che lấp a!

Mọi người bắt đầu thương nghị.

Sau đó, tất cả mọi người bắt đầu thăm dò đi xuống tòa thành thị dưới lòng đất này.

Dọc theo những bậc thang rộng dài, mọi người hướng dưới nền đất bước vào.

Trong thông đạo xuống lòng đất này, có một vài Dạ minh châu chiếu sáng đường đi, phát ra quang trạch nhàn nhạt.

Trên đường đi, từ sâu trong thành thị dưới lòng đất, thỉnh thoảng lại truyền đến từng đợt rít gào cùng thanh âm cắn xé, không khí khẩn trương áp lực vô cùng.

Đi qua một đoạn hành trình dài, những bậc thang thông đạo rốt cuộc cũng tới điểm cuối.

Mọi người lúc này đang ở trong một tòa thành thị dưới lòng đất rộng lớn, dưới chân là lớp đá lát thuần một màu ám thanh sắc, bốn phía đều là thạch bích do nhân công đẻo khắc mà thành.

Chất liệu đất đá trong thành thị dưới lòng đất cũng vô cùng cứng rắn, cộng thêm bản thân Không Gian Thần Huyễn có sự hạn chế đối với thực lực, một kích toàn lực của Chân Chủ Cấp cũng chỉ có thể lưu lại trên mặt đất một chút dấu vết thật nhỏ mà thôi.

Có lẽ là trải qua nhiều năm thiếu tu sửa, rất nhiều khu vực trong thành thị dưới lòng đất đều là một mảnh hôn ám.

Nhưng không khó để nhìn ra, các loại phương tiện bên trong tòa thành thị dưới lòng đất này, đều vô cùng hoàn thiện.

Quảng trường, suối phun, lầu các cửa hàng, khu nhà ở cấp cao, những gì cần có đều có, tuyệt đối không thể kém thành thị trên mặt đất bao nhiêu cả.

- Phí lão, ta cảm nhận được một luồng nguyên lực chấn động mênh mông tinh thuần, đến từ sâu trong thành thị dưới lòng đất này!

Khổng Phỉ Linh một thân trường bào hoa mỹ, mắt đẹp khẽ khép hờ, nói.

Trong đám người ở đây, xét tu vi cùng huyết mạch của nàng tổng hợp lại chính là cường đại nhất.

Dưới sự nhắc nhở của nàng, mọi người đều gia tăng cảm quan, cẩn thận cảm ứng xung quanh.

- Đúng vậy!

Phí lão cùng hai vị Nửa bước Vương Giả còn lại, mấy vị Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong khác, đều có cảm xúc giống nhau.

Mắt trái của Triệu Phong nhìn chăm chú một cái phương hướng nào đó, mặt thoáng lộ ra một tia dị sắc.

- Nguyên lực chấn động? Cũng không chỉ như thế…

Cấp bậc linh hồn của Triệu Phong ở trong đám người là cường đại nhất, cộng thêm Thần Linh Nhãn, cảm ứng chính là rõ ràng nhất.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu đột nhiên xuất hiện trên vai hắn, quăng lên vài đồng

tiền cổ, phát ra thanh âm leng keng giòn vang.

Sau đó, do Phí lão cùng vài tên cường giả lão bối dẫn đường, Khổng Phỉ Linh theo sát phía sau, đám người Vạn Thánh Tông men theo vị trí nguyên khí chấn động kia mà đi vào.

Nhưng đường xá đi tới, cũng không an bình chút nào.

Còn chưa đi tới được trăm trượng, trong một cái ngõ nhỏ âm u phía trước đã hiện lên một đôi tròng mắt song u xanh biếc, cùng với tiếng kêu giống như sói tru vậy.

Vù vù!

Đột nhiên trong khoảnh khắc điện quang lóe lên, mười mấy sinh vật đầu sói hình người từ trong một góc chỗ lao nhanh mà đến.

- Cẩn thận! Là Dị tộc Lang Nhân!

Phí lão kinh hô nhắc nhở một tiếng.

Chiến đấu trong khoảnh khắc liền phát sinh!

Đám Lang Nhân trong hoàn cảnh âm u của thành thị dưới lòng đất, tầm nhìn cảm quan không chút nào bị ảnh hưởng, hơn nữa động tác lại càng linh mẫn nhanh chóng vô cùng.

Một ít đệ tử còn chưa kịp phản ứng trở lại, đám Lang Nhân đã giết thẳng vào trong đội ngũ Vạn Thánh Tông.

Nhưng mà, đám tinh anh lão bối này cũng không phải ăn chay, bọn người Phí lão lập tức ra tay trước, nhanh chóng diệt sát hai ba đầu Lang Nhân.

Đối với loại Dị tộc Lang Nhân này, bọn người Phí lão dường như cũng có hiểu biết nhất định.

Nhưng một ít đệ tử tân bối thì lại không có kinh nghiệm phong phú như vậy.

- A!

Một gã đệ tử Nửa bước Đan Nguyên Cảnh trong đó bị Lang Nhân một trảo xé rách vai, đau đến mức kêu thảm một tiếng.

Lang Nhân này tốc độ cực nhanh, nanh vuốt lại vô cùng sắc bén.

Trong hoàn cảnh u ám, chúng nó có thể phát huy ra thực lực cường đại vô cùng.

Vù vù vù!

Mấy đầu Lang Nhân này chỉ tiến hành một vòng tập kích, lưu lại vài bộ thi thể, liền nhanh chóng biến mất vào trong địa hình phức tạp của thành thị dưới lòng đất.

- Đám Lang Nhân này xảo trá đa đoan, am hiểu đoàn đội phối hợp, thậm chí âm thầm tập kích. Vừa rồi, hẳn chỉ là bọn hắn thử công kích mà thôi!

Phí lão nhắc nhở nói.

Chiến đấu vừa rồi chỉ là một lần đánh thử của đám Lang Nhân.

Đoàn đội Vạn Thánh Tông ngay ngắn có thứ tự, tiếp tục đẩy mạnh về phía trước.

Trong đoàn đội có người am hiểu phòng ngự, cũng có mấy vị y sư am hiểu trị liệu, bởi vì tính chất công pháp đặc thù, còn có đệ tử am hiểu ám sát cùng thám báo nữa.

Đoàn đội như vậy ở trong hoàn cảnh không biết, có thể tăng lên khả năng sinh tồn thật lớn.

Chừng thời gian nửa khắc sau, tiếng sói tru lại lần nữa truyền đến, từ khu vực âm u phụ cận trong thành thị dưới lòng đất nhảy ra mấy trăm cặp mắt xanh biếc u ám, làm cho người ta không rét mà run.

- Cẩn thận! Chuẩn bị chiến đấu! Lần này có đến mấy trăm đầu Lang Nhân!

Tâm thần Phí lão rùng mình một cái.

Đám Lang Nhân lần này xuất hiện, không ít tên trong tay cầm vũ khí, thậm chí còn mặc áo giáp nữa.

So sánh trở lại, đám Lang Nhân xuất hiện trước mắt kia càng thêm tinh nhuệ chính quy hơn rất nhiều. Mấy trăm Lang Nhân kia đem cả phiến khu vực này vây quanh lại.

- Ngao ô!

Trong phần đông đám Lang Nhân kia đi ra một gã Thủ lĩnh hình thể cao lớn tới hai trượng, toàn thân mọc đầy lông mao hắc kim sắc, tay cầm một thanh trường thương to lớn.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu trên vai chợt khoa tay múa chân đối với Triệu Phong

một chút, tựa hồ như đang phiên dịch cái gì đó.

- Cướp đoạt?

- Bảo chúng ta lưu lại tất cả các tài vật… Còn có nữ nhân…

Rất kỳ quái chính là, tất cả mọi người đều có thể lý giải Tiểu tặc miêu kia đang khoa tay múa chân là muốn nói cái gì.

Mọi người hơi chút kinh ngạc, bên trong tòa thành thị dưới lòng đất này mặc dù là hỗn loạn, nhưng không ngờ cũng có một bộ pháp tắc sinh tồn của chính mình.

- Nói cho chúng nó, chúng ta mới là kẻ cướp đoạt!

Khổng Phỉ Linh hừ lạnh một tiếng.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu huy trảo, hướng gã Thủ lĩnh Lang Nhân khoa tay múa chân một trận.

- Ngao ô!

Đám Lang Nhân kia gào rống một hồi.

Gã Thủ lĩnh Lang Nhân kia không khỏi giận dữ, thanh trường thương trong tay vung lên, hạ đạt mệnh lệnh công kích.

Phốc ba!

Thủ lĩnh Lang Nhân huy động trường thương, chém ra một mảnh lốc xoáy ám thanh sắc, nhằm phía đoàn đội Vạn Thánh Tông mạnh mẽ

bạo liệt oanh tạc một trận.

Một trảm tùy ý kia, không ngờ có thể sánh với một kích của Nửa bước Vương Giả.

- Để ta tới!

Khổng Phỉ Linh quát lớn một tiếng, trên người nở rộ quang vũ màu sắc rực rỡ giống như vô số cánh hoa tung bay phấp phới.

Bồng oanh!

Khổng Phỉ Linh cùng Thủ lĩnh Lang Nhân ngạnh kháng một kích, phát ra khí lãng mạnh mẽ cường đại, chấn văng đi những người khác ở phụ cận.

Lang Nhân kia, luận công pháp huyết mạch thì không bằng Khổng Phỉ Linh, nhưng lực lớn vô cùng, thể phách phòng ngự cường đại.

Cùng lúc đó, mấy trăm Lang Nhân còn lại đã giết vào trong đoàn đội Vạn Thánh Tông.

Về mặt số lượng, đám Lang Nhân chiếm cứ ưu thế rất lớn.

Nhưng bên trong Vạn Thánh Tông đa số đều là đệ tử thiên tài tinh anh, ai nấy cũng đều tuyệt đối bất phàm.

Trong đó, còn có một vị lão bối Đại Đan Nguyên Cảnh am hiểu bí thuật Hồn đạo, làm cho bên trong đàn Lang Nhân hỗn loạn một mảnh, chém giết chẳng phân biệt được địch ta.

Triệu Phong thúc giục Kim Khôn Thánh Lôi Thể, không sợ cận thân ẩu đả, đám Lang Nhân tiếp cận hắn đều sẽ bị nghiền áp hoặc là đánh

bay đi hết.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu ở trong đám Lang Nhân không ngừng linh hoạt lủi động khắp nơi.

Nó cũng không chút nào e ngại đám Lang Nhân, dùng móng vuốt của mình đem đám Lang Nhân quào cho thất linh bát lạc.

- Bắt giặc bắt vua trước!

Phí lão sau khi ổn định thế cục, quát lạnh một tiếng, từ bên cạnh xuất thủ tập kích Thủ lĩnh Lang Nhân.

- Ọc…

Gã Thủ lĩnh Lang Nhân nhất thời trúng chiêu, phun ra một búng máu.

Khổng Phỉ Linh sau khi thăm dò xong ưu khuyết của Thủ lĩnh Lang Nhân, vốn dĩ đã bắt đầu áp chế hắn, hiện lại có thêm Phí lão gia nhập, liền đánh cho hắn liên tục bại lui.

- Ngao ô!

Gã Thủ lĩnh Lang Nhân thấy tình thế không xong, rít gào một tiếng, mang theo đám Lang Nhân nhanh chóng trốn lui.

- Mấy tên Dị tộc này, linh trí không kém! Lang Nhân am hiểu tập kích cùng lấy nhiều hiếp ít, một khi đối thủ quá mức cường ngạnh, chúng nó sẽ tự động lui bước!

Phí lão thở dài ra một hơi.

Đám Lang Nhân này dù sao cũng nhiều đến mấy trăm tên, nếu như chân chính bất kể hậu quả tiến hành chém giết, đội ngũ Vạn Thánh Tông cũng sẽ tổn thương vô cùng thảm trọng.

- Phí lão, ta từng tiến hành sưu hồn qua một tên Tiểu Đội trưởng Lang Nhân…

Lúc này, gã lão bối Đại Đan Nguyên Cảnh am hiểu bí thuật Hồn đạo kia đột nhiên tiến lên, nói.

Rất nhanh sau đó, hắn đã vẽ ra một tấm bản đồ của khu vực phụ cận.

Cùng lúc đó, trong đầu Triệu Phong cũng hiện lên bản đồ tin tức khu vực phụ cận trong thành thị dưới lòng đất.

Hóa ra, vừa rồi trong lúc thế cục hỗn loạn, Triệu Phong đã bất động thanh sắc hoàn thành Sưu Hồn Thuật.

- Trung tâm nguyên khí chấn động kia, hẳn chính là khu vực Cấm địa thành thị dưới lòng đất, Tế đàn Tà Thần!

- Căn cứ theo trí nhớ của đầu Lang Nhân này, Tế đàn Tà Thần kia dường như ẩn chứa một loại lực lượng thần bí có thể giúp tăng lên thực lực. Tại một lúc nào đó, đã từng xuất hiện qua dấu hiệu Thần tích…

Mấy người Phí lão thấp giọng trao đổi với nhau.

Tà Thần chính là vị Thần mà tất cả các chủng tộc trong tòa thành thị dưới lòng đất này cộng đồng thờ phụng.

- Muốn đến Tế đàn Tà Thần này, trên đường còn phải trải qua địa bàn của Lang Nhân, Tích Dịch Nhân, thậm chí Hạt Nhân nữa! Mà thực lực cường đại nhất chính là Hạt Nhân!

Cặp mày Phí lão khẽ nhíu lại, liếc nhìn về phía Khổng Phỉ Linh.

Tế đàn Tà Thần kia khẳng định có ẩn chứa một ít bí mật hoặc là kỳ ngộ không giống bình thường.

Nhưng nhìn thế cục trước mắt, phía trước còn có thể gặp phải một ít Dị tộc cường đại.

Tích Dịch Nhân cùng Hạt Nhân phía sau sức chiến đấu cực kỳ cường đại.

- Ta cuối cùng nghĩ thấy, Tế đàn Tà Thần kia tựa hồ có lực lượng không giống bình thường!

Khổng Phỉ Linh quyết định thử một lần.

Huyết mạch Hoàng Đạo của nàng đối với lực lượng chấn động do Tế đàn Tà Thần truyền đến, lực cảm ứng càng ngày càng cường đại hơn.

- Được! Mọi người làm tốt chuẩn bị chiến đấu! Tích Dịch Nhân bình thường am hiểu phun hỏa diễm, những kẻ tu luyện công pháp Thủy hệ sang bên này hội hợp!

Phí lão phân phó nói.

Nói đến Thủy hệ, Triệu Phong có được huyết mạch Băng Thủy, cùng với Thủy chi phong lôi.

Không cần phải nói, Triệu Phong bị phân phối đến bên ngoài đoàn đội. Mà bản thân hắn cũng không có ý kiến gì.

Trước kia, hắn vẫn đều là độc hành hiệp, nhưng hôm nay đã nhận thấy được lực lượng đoàn đội, lần lượt vượt qua mấy lần cửa ải khó khăn, tăng lên lực sinh tồn thật lớn.

- Hiện tại còn chưa tới thời điểm tách ra một mình!

Trong lòng Triệu Phong đã có tính toán.

Đoàn đội nhân mã vững bước thẳng tiến đi tới phía trước, băng qua địa bàn Lang Nhân cũng không có lại lọt vào tập kích phạm vi lớn.

Nửa canh giờ sau…

Vù! Phốc phốc!

Phía trước chợt truyền đến thanh âm ngọn lửa phun trào, cùng với thanh âm nhân loại kinh hét và đánh nhau.

- Ồ? Là thế lực tông phái nào? Không ngờ lại có thể đi tới trước chúng ta?

Vẻ mặt Phí lão vô cùng thận trọng.

Chương 793: Hạt Nhân Cường Hãn

Khu vực phía trước, chính là địa bàn của Tích Dịch Nhân!

Còn chưa tiếp cận, một cỗ khí tức hỏa diễm cực nóng đã đập vào mặt mà đến!

Giờ phút này, một chi đội ngũ năm sáu mươi người đang cùng đám Tích Dịch Nhân chém giết.

Đám Tích Dịch Nhân này, hình thể khổ người so với Lang Nhân còn lớn hơn một chút, da dày thịt chắc, miệng có thể phụt ra viêm hỏa cùng độc hỏa.

Đinh! Phốc phốc!

Công kích của Nửa bước Đan Nguyên Cảnh nhân loại bình thường cũng không thể tạo thành thương tổn thực chất đối với Tích Dịch Nhân.

Nhưng ngược lại viêm hỏa, độc hỏa của đám Tích Dịch Nhân kia lại thập phần khó chơi, một khi bị lây dính phải, cho dù không chết cũng bị lột một lớp da!

Trong đội ngũ nhân loại kia, ở hàng đệ tử hậu bối có một gã thanh niên tử bào, là một cường giả Nửa bước Vương Giả, trong hàng lão bối cũng có hai vị Nửa bước Vương Giả.

Chỉnh thể thực lực cùng với số lượng của chi đội ngũ này, so với đội

ngũ Vạn Thánh Tông thì hơi có chút thua kém.

- Thì ra là Tử Dương Cung của Đại Đảo Vực phụ cận!

Phí lão khẽ thở ra một hơi, có chút nheo mắt lại.

Tử Dương Cung thuộc loại Tông phái Nhị tinh, cũng nằm ở phụ cận Đại Đảo Vực Thiên Phong.

Dựa theo đặc tính của Không Gian Thần Huyễn, các thế lực cùng kết nối ở khu vực gần nhau, sau khi tiến vào không gian cũng sẽ ở khu vực lân cận nhau.

Bởi vậy, Tử Dương Cung xuất hiện ở đây cũng là hoàn toàn nằm trong tình lý.

Phí lão chân chính lo lắng chính là gặp phải Tông phái hoặc là thế lực cấp Tam tinh khác. Hoặc là gặp phải Vương Giả Hư Thần Cảnh đơn độc, cũng đều là thập phần khó chơi.

- Các vị đồng đạo Vạn Thánh Tông, mục tiêu của mọi người đều là giống nhau! Mau đến trợ giúp chúng ta một tay!

Đám đệ tử tinh anh Tử Dương Cung kia lúc này đang lâm vào khổ chiến.

Mấy tên Tích Dịch Nhân này da dày thịt chắc, miệng lại phụt ra viêm độc hỏa, chính là làm cho người ta đau đầu.

- Cùng tiến lên, đả thông khu vực Tích Dịch Nhân!

Phí lão không chút do dự, quát lớn.

Trong Đại Đảo Vực, mặc dù quan hệ giữa Vạn Thánh Tông cùng Tử Dương Cung không được tốt lắm. Nhưng hiện tại là thời điểm cộng đồng ứng đối Dị tộc, thăm dò kỳ ngộ, song phương liên thủ thì có thể giảm thấp thương vong xuống.

Có một phương Vạn Thánh Tông gia nhập, giúp cho áp lực của Tử Dương Cung giảm đi khá nhiều.

Công kích loại Thủy hệ đối với Tích Dịch Nhân vẫn tương đối hữu hiệu.

Triệu Phong có được Thủy chi phong lôi, tự nhiên chính là một trong những người xung phong.

Phốc phốc…

Triệu Phong trong lúc phất tay, một chùm tia Thủy Lôi ba nhận giống như gợn sóng cắt mạnh về phía một gã Tích Dịch Nhân phụ cận.

Uy lực Ngũ Hành Phong Lôi Quyết tầng thứ năm đỉnh phong tuyệt đối bất phàm!

Công kích của Triệu Phong nhanh chóng đánh trúng điểm yếu hại của gã Tích Dịch Nhân này.

Đại bộ phận Tích Dịch Nhân ở trước mặt Triệu Phong cơ bản là miễu sát, không có chút lực phản kháng!

- Ồ? Lực lượng Thủy Lôi của tiểu tử này lại có uy lực hỏa hầu bậc này, dường như có sự khắc chế rất cường đại đối với Tích Dịch Nhân!

Một ít cường giả lão bối cũng không khỏi sợ hãi than thở.

Tốc độ cùng thân pháp của Triệu Phong có thể nói kinh diễm, đám Tích Dịch Nhân có chút vụng về chậm chạp này, ngay cả góc áo của hắn cũng không đụng tới nổi.

Đương nhiên, thực lực của Tích Dịch Nhân cao tới Nửa bước Vương Giả, Triệu Phong đa phần chỉ là ở một bên kềm chế, không phải là chủ lực công kích.

- Đa tạ chư vị!

Vị thanh niên tử bào kia là Thủ tịch đệ tử của Tử Dương Cung, vội vàng biểu đạt lòng biết ơn.

Ánh mắt của hắn khi lướt qua trên người Khổng Phỉ Linh cùng đám người Triệu Phong thì hơi lưu lại thêm một chút.

Kế tiếp, đoàn đội hai đại Tông phái Nhị Tinh liên thủ đã bắt đầu đả thông được khu vực Tích Dịch Nhân.

- Tích Dịch Nhân này tốc độ không nhanh, chúng ta không cần cùng chúng nó triền đấu. Giết ra một con đường máu là được rồi!

Phí lão đề nghị.

Mọi người đoàn đội song phương cũng đồng ý với đề nghị này.

Đám Tích Dịch Nhân này da dày thịt chắc, muốn đánh giết từng tên từng tên, có lẽ cũng sẽ mệt chết.

Tích Dịch Nhân không chỉ có số lượng nhiều, hơn nữa cũng không giống như đám Lang Nhân, hiểu được tiến thoái, tuyệt đối sẽ dựa vào địa thế hiểm trở mà ngoan cố chống cự đến cuối cùng.

Lang Nhân thì tương đối trí tuệ, nếu như biết không địch lại, sẽ lập tức rút đi.

- Sát!

Đoàn đội nhân mã song phương, những kẻ nào thực lực cường đại hơn thì đi phía trước mở đường.

Hai cánh hai bên là một ít cường giả Viêm đạo có khả năng kháng hỏa tính cường đại, phụ trách bảo hộ.

Triệu Phong cùng với một ít đệ tử thân pháp linh hoạt có thể khắc chế Tích Dịch Nhân, thì lưu lại cản hậu cùng triền đấu.

Nửa canh giờ sau, đoàn đội song phương đã thành công mở ra một con đường máu xuyên qua địa bàn Tích Dịch Nhân.

- Phù!

Mọi người thở dài ra một hơi. Đám Tích Dịch Nhân kia thật là khó chơi!

Lúc này, lực lượng nguyên khí chấn động kỳ dị đến từ chỗ sâu trong thành thị dưới lòng đất kia cỗ càng phát ra mãnh liệt hơn.

Cỗ lực lượng chấn động kia đối với sinh linh có một loại cảm giác mê hoặc quỷ dị.

- Tế đàn Tà Thần…

Mắt trái của Triệu Phong, nhìn chăm chú khu vực sâu trong tòa thành thị dưới lòng đất.

Nhờ vào năng lực nhìn xuyên của Thần Linh Nhãn, hắn có đủ các loại phán đoán cùng phân tích đối với nguồn gốc của cỗ lực lượng chấn động kia.

Huyết mạch Hoàng đạo biến dị trong cơ thể Triệu Phong tựa hồ cũng cảm thấy hưng phấn đối với cỗ lực lượng này chấn động.

Mà huyết mạch Băng Thủy thì lại không có phản ứng.

- Mọi người chuẩn bị tốt, kế tiếp là địa bàn Hạt Nhân cường đại!

Phí lão quát khẽ một tiếng.

Hạt Nhân Tộc này công kích, phòng ngự, tốc độ, đều vô cùng cường đại, hơn nữa trong công kích còn ẩn chứa Độc thuộc tính.

Còn chưa tiếp cận, trong địa bàn Hạt Nhân Tộc kia đã có một cỗ khí tức âm u áp lực đánh tới.

Chẳng biết vì sao, Triệu Phong đột nhiên nhớ tới đầu tiểu hạt tử biến dị mà mình từng thu phục ở trong Di tích Tử Thánh.

Mà trong địa bàn Hạt Nhân này cũng truyền đến khí tức cùng loại với Cự Hạt Thượng Cổ.

Hít!

Tại một góc âm u, bỗng đột nhiên nhảy lên ra một đầu sinh vật đuôi dài thân thể xấu xí, mạnh mẽ vũ động cặp kềm sắc bén, huy trảm mà đến.

Đây là một đầu Hạt Nhân đơn độc!

Hạt Nhân bởi vì thân thể thực lực cường đại, cho nên cũng không có ý thức phối hợp đoàn đội mạnh mẽ giống như Lang Nhân.

Leng keng! Bồng! Oanh!

Năm sáu gã đệ tử cùng tinh anh lão bối đồng thời ra tay, đem đầu Hạt Nhân kia đẩy lui.

- Giặc cùng đường chớ đuổi!

Đầu Hạt Nhân kia sau khi bị đẩy lui, thẹn quá hóa giận, cái đuôi dài vung lên, đem một gã đệ tử truy kích đến đâm một kích xuyên tim!

- A!

Gã đệ tử Đan Nguyên Cảnh kia kêu thảm một tiếng, đương trường khí tuyệt thân vong.

Đám cường giả hai Tông ở đây đều không khỏi hít mạnh một ngụm lương khí.

Triệu Phong phát hiện, trong công kích vừa rồi, lớp giáp xác bên ngoài thân đầu Hạt Nhân kia giống như kim chúc ngăm đen trầm trọng, không có bị thương tổn rõ ràng.

Hạt Nhân vốn tốc độ kinh người, phương thức công kích đa đoan. Cặp kềm, răng nanh cùng với cái đuôi dài của nó đều là thủ đoạn công kích trí mạng.

Có thể nói, đây là một loại chủng tộc gần như hoàn mỹ, ngoại trừ quá mức xấu xí!

- Người tu công pháp Viêm đạo, hội hợp phía trước!

Phí lão phân phó nói.

Tương đối mà nói, Hạt Nhân đối với công kích Hỏa hệ có lực miễn dịch kém một chút, mặc dù không thể nói là bị khắc chế.

Vù vù! Phốc bồng!

Mấy vị cường giả Viêm đạo liên thủ, phát ra diễm quang cường đại đem đầu Hạt Nhân bao phủ, truyền đến một trận rít gào thê lương.

Vài hơi thở qua đi, đầu Hạt Nhân kia đã bị đốt thành một đám bụi than lớn.

Sắc mặt Thủ lĩnh nhân mã song phương Vạn Thánh Tông cùng Tử Dương Cung cũng đều là một mảnh ngưng trọng.

Bởi vì, đây chỉ là một đầu Hạt Nhân đơn độc mà thôi!

Theo từng chút một xâm nhập, trong địa bàn Hạt Nhân Tộc kia cũng truyền đến từng cỗ từng cỗ khí tức âm lãnh cường đại.

Khí tức đám Hạt Nhân này so với đầu Hạt Nhân lúc trước thì mạnh hơn không ít!

Đoàn đội song phương phối hợp lẫn nhau, đã cùng một số ít Hạt Nhân đơn độc chiến đấu qua một hồi.

Tại địa bàn Hạt Nhân Tộc, số lượng Hạt Nhân cũng không ít.

May là mấy đầu Hạt Nhân này cũng không có lấy số lượng mấy trăm đầu cùng tiến lên một lúc.

Nếu không, đoàn đội song phương căn bản một chút cơ hội cũng đều không có!

Thời khắc nào đó, trong địa bàn Hạt Nhân Tộc phía trước chợt xuất hiện một cái thân hình cao gầy, chính là một đầu nữ Hạt Nhân xấu xí.

Trên người nữ Hạt Nhân kia xuất hiện một cỗ ý chí Nửa bước Vương Giả mạnh mẽ. Tốc độ, công kích đều đạt tới một mức độ làm cho người ta sợ hãi!

Ngay cả hai vị Nửa bước Vương Giả của Tử Dương Cung liên thủ cũng không đụng đến được thân ảnh của nữ Hạt Nhân kia.

- A a!

Trong đám người liên tục truyền đến vài tiếng kêu thảm thiết.

Leng keng! Thình thịch!

Một ít công kích miễn cưỡng rơi xuống trên người nữ Hạt Nhân, khiến cho hạt giáp kim chúc tối đen bên ngoài thân thể nữ Hạt Nhân chấn lên một trận tia lửa, thế nhưng cũng không tổn hại được lớp hạt giáp kia chút nào.

- Ngoại trừ cấp bậc linh hồn, chiến lực của đầu nữ Hạt Nhân này hoàn toàn có thể liều mạng cùng Vương Giả!

Triệu Phong không khỏi líu lưỡi một trận.

Nữ Hạt Nhân này, luận công kích, tốc độ, phòng ngự cũng đều là đứng đầu, cộng thêm hạt độc trí mạng đáng sợ, Nửa bước Vương Giả bình thường thậm chí cũng có khả năng bị miễu sát!

- A!

Một gã đệ tử Đại Đan Nguyên Cảnh lão bối vẻn vẹn chỉ là bị cặp kềm cắt xướt qua da, liền lập tức khí tuyệt thân vong.

Dưới Vương Giả, trúng phải hạt độc này cơ hồ là kết cục hẳn phải chết!

Trong lúc nhất thời, ngay cả Phí lão kinh nghiệm phong phú cũng cảm thấy khó chơi.

Ngoại trừ nữ Hạt Nhân kia, phụ cận còn có mười mấy hai mươi đầu Hạt Nhân cường đại, chiến lực ít nhất là cấp bậc Đại Đan Nguyên Cảnh, hoặc là không thua kém Nửa bước Vương Giả.

Trong khi mọi người đang lâm vào khổ chiến khi, đột nhiên từ trung tâm địa bàn Hạt Nhân chợt truyền đến hai cỗ vĩ lực Vương Giả cường đại.

Một cỗ vĩ lực Vương Giả trong đó cực kỳ âm trầm tà ác, so với đầu nữ Hạt Nhân này còn mạnh hơn mấy lần.

Mà một cỗ khác thì lại hư vô phiêu miễu, khó có thể nắm bắt được rõ ràng.

Ầm ầm ầm...

Hai cỗ khí tức Vương Giả ở chỗ sâu trong địa bàn Hạt Nhân va chạm với, cũng dẫn dắt đi càng nhiều Hạt Nhân về phía đó.

- Ồ? Chẳng lẽ còn có Vương Giả ngoại lai khác cũng tiến nhập nơi đây?

Song phương Vạn Thánh Tông cùng Tử Dương Cung đều là vẻ mặt kiêng kỵ.

Lúc này, đầu nữ Hạt Nhân kia tựa hồ nhận được tin tức gì, mang theo một đám Hạt Nhân nhanh chóng lui lại.

Vụt...

Nữ Hạt Nhân lưu lại một đạo tàn ảnh mơ hồ trong thành thị dưới lòng đất âm u.

Vù!

Nhân mã song phương như trút được gánh nặng! Nữ Hạt Nhân kia ngoại trừ phương diện linh hồn không bằng Vương Giả, uy hiếp chiến lực phương diện vật chất của nàng cơ bản cũng đã đạt tới cấp Vương Giả, khó tìm được sơ hở!

Nhưng mà, mọi người căn bản không biết, đầu nữ Hạt Nhân kia vừa mới chạy đi được một hai trăm trượng, tiến vào một góc âm u, đột nhiên xuất hiện một cỗ kình phong từ trên không trung chợt đánh úp xuống đầu nàng.

- Meo meo!

Một con mèo nhỏ lông xám bạc, giống như từ không trung xuất hiện, mạnh mẽ huy động miêu trảo, ba một tiếng, đã chụp thẳng lên đầu nữ Hạt Nhân một cái.

Một kích miêu trảo kia đánh ra, lực lượng cũng không tính cường đại.

Thế nhưng, một cỗ cảm giác mê muội mãnh liệt đã bao phủ thể xác

và tinh thần nữ Hạt Nhân.

Ngay sau đó, một đầu nhãn đồng thâm thúy phảng phất như huyễn điện tử sắc chợt xuất hiện trong tầm mắt nữ Hạt Nhân!

- Băng Hồn Ngưng Thị!

Một cỗ hàn ý băng phách cực hạn từ phương diện linh hồn nàng lan tràn ra, tiến hành uy nhiếp linh hồn của nữ Hạt Nhân!

Trên thực tế, cấp bậc linh hồn của nữ Hạt Nhân không thua kém tuyệt đại đa số Nửa bước Vương Giả chút nào, chỉ là không có đạt tới cấp bậc Vương Giả mà thôi!

- Lôi lực Thần Kiếp!

Một cỗ khí tức lôi kiếp bất hủ bất diệt, sau khi đóng băng, liền khuynh nhập linh hồn của nữ Hạt Nhân.

Linh hồn nữ Hạt Nhân sợ run một trận, có loại cảm giác giống như đang đối mặt với mạt nhật Thiên kiếp khủng bố!

Cỗ lực lượng kia khiến cho linh hồn của nàng bị trọng thương, trong lòng phát ra một luồng chấn động cùng sợ hãi đến từ bản năng.

- Minh Tâm Ấn!

Thời điểm khi linh hồn Nữ Hạt Nhân sợ hãi, rơi xuống đến thung lũng, một cỗ linh hồn đồng lực chấn động Cấm kỵ tà dị ngưng kết vào ở chỗ sâu trong linh hồn của nàng!

- Thành công rồi!

Một gã thiếu niên tóc tím tuấn mỹ trầm giọng hô nhẹ một tiếng.

- Meo meo!

Vụt...

Tiểu tặc miêu cùng nữ Hạt Nhân kia đồng thời biến mất tại chỗ.

Vụt...

Lôi dực sau lưng mạnh mẽ phi chấn, thiếu niên tóc tím kia cũng biến mất tại chỗ.

o0o

Nhân mã song phương Vạn Thánh Tông cùng Tử Dương Cung tạm thời dừng lại, kiểm kê nhân số, cứu trị người bị thương.

- Triệu Phong, vừa rồi ngươi chạy đi đâu vậy?

Liễu Thiên Phàm nhìn về phía gã thiếu niên tóc tím vừa từ trong một góc hôn ám xuất hiện, hỏi.

- Vừa rồi ta cùng một đầu Hạt Nhân triền đấu, cuối cùng để hắn chạy mất…

Vẻ mặt Triệu Phong không biểu tình nói.

Oanh! Bồng bồng! Phốc!

Ở chỗ sâu trong khu vực Hạt Nhân Tộc, chiến đấu giữa hai cỗ khí tức Vương Giả càng ngày càng mãnh liệt hơn.

Trong mơ hồ, mọi người nhìn thấy được trên thiên không thành thị dưới lòng đất hiện lên một cái hạt ảnh u ám khổng lồ, già thiên tế nhật.

- Đó là Vương Giả Hạt Nhân Tộc!

Mọi người hít mạnh một ngụm lãnh khí.

Hạt Nhân bình thường đã cường đại như vậy, khó có thể tưởng tượng Vương Giả Hạt Nhân Tộc kia sẽ khủng bố đến mức nào.

Trong lòng mọi người đều vô cùng khiếp sợ. Nếu như biết Hạt Nhân Tộc còn có một vị Vương Giả như vậy, bọn họ làm sao dám xâm nhập?

- Nhìn tình hình, xem ra Hạt Nhân Vương kia bị buộc phải sử dụng bí kỹ huyết mạch…

Phí lão sợ hãi than thở.

Không thể tưởng tượng vị Vương Giả đang đối chiến với Hạt Nhân Vương kia có chiến lực đến mức nào.

Ầm ầm ầm...

Cả tòa thành thị dưới lòng đất chớp lên một trận, trong đám bụi bậm ngất trời, mơ hồ có thể thấy được một gã thanh niên huyền y ngạo khí lăng tiêu, trên người dâng lên một tầng quang huy huyền ngân huyễn lệ, cùng với một chùm tia lực lượng không gian chấn động.

Chương 794: Cố Nhân

Sâu bên trong đại bàn Hạt Nhân, thanh niên huyền y cùng Hạt Nhân Vương đang đánh nhau đến mức kinh tâm động phách.

Hạt Nhân Vương kia đã kích phát bí kỹ huyết mạch, sau lưng hiện lên một cái hạt ảnh u ám khổng lồ. Mỗi một lần công kích, hạt ảnh khổng lồ sau lưng này đều sẽ phun ra một cỗ lực lượng huyết mạch Thượng Cổ bàng bạc thần bí, uy năng chấn kinh thiên địa.

Đây còn là ở bên trong Không Gian Thần Huyễn, lực lượng uy năng bị áp chế thật lớn.

Nếu như đặt ở ngoại giới, đầu Hạt Nhân Vương này hoàn toàn có thể mang đến cho một ít Tiểu Đảo Vực tai ương hủy diệt.

Vụt...

Thanh niên huyền y kia lại cực kỳ tinh thông bí pháp Không Gian, tại chỗ lưu lại từng đạo hư tuyến huyền ngân sắc, thong dong tiến thoái.

- Huyền Không Liệt!

Bỗng đột nhiên, một đạo hư tuyến ngân mang lóe lên, giống như một cái khe nứt kéo dài ra trong không gian, phát ra một cỗ khí tức không gian Cấm kỵ, trảm lên bên người Hạt Nhân Vương.

Răng rắc!

Hạt giáp có thể bỏ qua công kích Vương Giả cùng cấp của Hạt Nhân

Vương đã bị mở ra một khe nứt lớn, máu tươi chảy ròng ròng.

- Tặc tử nhân loại! Nhận lấy cái chết!

Hạt Nhân Vương phẫn nộ phản công, cặp kềm cùng cái đuôi dài khủng bố cùng nhau vũ động, sản sinh ra một mảnh toàn phong nhận phong quang ám ngân luân phiên, khoảnh khắc cắt xé bừa bãi, phạm vi bao phủ phương viên trăm trượng xung quanh.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên ngoài thân thể thanh niên huyền y hiện lên một tầng quang lưu huyền ngân không u, giống như gợn sóng thủy ba chảy xuôi ngoài mặt không gian.

Công kích mạnh mẽ tuyệt đối của Hạt Nhân Vương rơi xuống trên người hắn, giống như lâm vào một cái lốc xoáy không gian, phần lớn đều bị hấp thu dời đi.

Nhưng đây dù sao vẫn là công kích dưới trạng thái thịnh nộ của Hạt Nhân Vương, mặc dù thanh niên huyền y có không gian bí thuật hộ thể, vẫn hét lên một tiếng, bị đẩy lui ra ngoài hơn mấy trượng.

- Đầu Hạt Nhân Vương này, dưới trạng thái thịnh nộ, chiến lực đã tiếp cận Vương Giả đỉnh phong!

- Thanh niên huyền y kia, dựa theo khí tức sinh mệnh, dường như vẫn còn rất trẻ! Như thế nào trong các thiên tài trên Hoàng Bảng không lại không có nghe nói đến người này?

Đám người Vạn Thánh Tông cùng Tử Dương Cung không khỏi nghị luận lên.

Khổng Phỉ Linh của Vạn Thánh Tông chính là thiên tài trên Hoàng Bảng, nhưng thứ tự xếp tuốt phía sau, thứ tự tiếp cận con số ba trăm.

Tổng thể mà nói, thanh niên huyền y này mặc dù không thể cùng Hạt Nhân Vương ngạnh kháng, nhưng ỷ vào tính chất đặc thù của bí pháp Không Gian, cũng không chút nào rơi xuống hạ phong.

- Là hắn!

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, nhìn thanh niên huyền y ngạo khí lăng tiêu kia, trong mắt cũng có chút kinh ngạc.

Đúng vậy, hắn thật đúng là nhận thức thanh niên huyền y này, thậm chí từng xuất thân từ đồng tông, đã từng hợp tác với nhau nữa.

Đến hiện tại, Triệu Phong lại nhìn thấy đối phương, trong lòng có chút cảm khái khó hiểu.

- Vị huynh đài này, có cần chúng ta hỗ trợ hay không?

Ánh mắt của Khổng Phỉ Linh phiếm động tia sáng kỳ dị.

Phong thái cùng thực lực của thanh niên huyền y kia, khiến cho ngay cả một kẻ luôn luôn cao ngạo giống Khổng Tước như nàng, lúc này trong lòng cũng không khỏi sinh ra hảo cảm nhàn nhạt.

- Không cần!

Vẻ mặt thanh niên huyền y kia đạm mạc, lấy không gian thân pháp thần quỷ khó lường cùng Hạt Nhân Vương kia giằng co với nhau.

Đánh tiếp một hồi, bí kỹ huyết mạch của Hạt Nhân Vương kia cũng

không thể tiếp tục kéo dài, thương thế tích lũy càng ngày càng nhiều.

Không đến nửa canh giờ sau, Hạt Nhân Vương bị thua, hóa thành một đạo hàn ảnh u ám, lủi nhanh hướng khu vực âm trầm, tà dị trong thành thị dưới lòng đất.

Thanh niên huyền y kia ngược lại cũng không có tiếp tục truy kích.

Trải qua một phen chiến đấu kịch liệt, đánh bại Hạt Nhân Vương, thể lực hắn cũng tiêu hao rất lớn.

- Xin hỏi huynh đài tên họ là gì, xuất thân từ tông môn nào?

Bọn người Phí lão cùng Khổng Phỉ Linh chủ động tiến lên kết giao.

Nếu có thể cùng cường giả thiên tài như vậy kết làm minh hữu, đối với việc thăm dò kế tiếp sẽ có trợ lực thật lớn.

- Nam Cung Thánh, Huyền Chân Thánh Tông!

Sắc mặt thanh niên huyền y vẫn lãnh đạm như trước, thần niệm đảo qua nhân mã song phương.

Nhân mã song phương Vạn Thánh Tông cùng Tử Dương Cung cũng có vài vị Nửa bước Vương Giả, cường giả tinh anh đông đúc, hắn cũng không thể bỏ qua.

- Nam Cung Thánh?

Khổng Phỉ Linh mỉm cười nhàn nhạt, niệm khẽ cái tên này, đem nó nhớ kỹ.

Nam Cung Thánh, cái tên này ở Đại lục Vương triều cũng không tính

là có thanh danh gì.

- Huyền Chân Thánh Tông? Hóa ra là như vậy!

Phí lão gặp nhiều biết rộng, mặc kệ là Đại Lục Vực hay là Hải Vực xung quanh, các tông phái đạt tới cấp bậc Tam Tinh cũng đều là phượng mao lân giác.

Huyền Chân Thánh Tông là siêu cấp đại tông phái Tam tinh xuất từ Thương Hải Chi Địa!

Sau khi đánh lui Hạt Nhân Vương, thân hình Nam Cung Thánh chợt lóe lên, tiến vào Hạt Nhân Vương Phủ, bắt đầu cướp đoạt tài nguyên trong đó.

- Tài nguyên trong Hạt Nhân Vương Phủ thuộc về ta, các địa phương khác, thuộc về đám các ngươi!

Nam Cung Thánh lưu lại một câu.

Hạt Nhân Vương kia là do Nam Cung Thánh một mình đánh bại, tài nguyên bên trong phủ đệ này, mọi người tự nhiên không thể hỏi đến.

Hạt Nhân Tộc thân là chủng tộc địa hạ cường đại nhất phụ cận nơi này, tài nguyên trân bảo mà bọn họ tích lũy cũng thập phần khả quan.

Triệu Phong cũng gia nhập hàng ngũ cướp đoạt tài nguyên trân bảo.

Hắn nô dịch nữ Hạt Nhân kia, biết được trong địa bàn Hạt Nhân cũng còn có một vài địa điểm bí mật cất chứa bảo vật khác.

Theo Triệu Phong sưu hồn biết được, nữ Hạt Nhân kia là Vương hậu

của đầu Vương Giả Hạt Nhân Tộc lúc trước.

Ngoại trừ Hạt Nhân Vương, thực lực địa vị của nữ Hạt Nhân kia chính là cao nhất trong Hạt Nhân Tộc.

Vụt...

Triệu Phong lắc mình một cái, lưu lại một chùm tia gợn sóng Thủy chi phong lôi, có loại cảm giác khinh linh phiêu dật.

Rất nhanh, Triệu Phong đã tiến vào một gian Tàng bảo thất ngầm gần đó.

Gian Tàng bảo thất này vốn dĩ có bốn gã cường giả Hạt Nhân bảo hộ, lúc này Triệu Phong đã âm thầm xuất động nữ Hạt Nhân Hạt Nhân Hậu đem chúng đẩy lui sang chỗ khác.

Bên trong Tàng bảo thất này cất chứa vô số các loại kỳ hoa dị thảo, nở rộ ra lưu quang ngũ quang thất thải vô cùng xinh đẹp.

Mấy loại thiên địa trân tài này, cái nào cũng đều không chút tầm thường, nếu đặt ở ngoại giới, căn bản chính là bảo vật ngàn năm, thậm chí là vạn năm mới gặp một lần.

Nhất thời, một cỗ thiên địa tinh khí mênh mông bùng phát ra, chỉ vài tia tiết lộ ra ngoài, đã khiến cho số ít người phụ cận chú ý tới.

- Thu!

Triệu Phong lấy tốc độ cực nhanh thu lấy một ít thiên tài địa bảo hữu dụng đối với chính mình, hoặc là các loại cực kỳ trân quý.

- Ồ… Ám Lôi Mộc!

Triệu Phong kinh hỉ phát hiện ra một kiện trân tài Lôi đạo cực kỳ hiếm thấy.

Đó là một thanh viên mộc toàn thân tối đen, ngoài thân khắc họa một tầng lôi văn u ám phong cách cổ xưa.

Loại Ám Lôi Mộc này chỉ sinh trưởng tại hoàn cảnh âm u ẩm ướt, có lực hấp thu cường đại đối với lôi điện thiên nhiên.

Mà khối Ám Lôi Mộc trước mắt này, tựa hồ đã phát triển đến cực phẩm, ít nhất đã sinh trưởng qua mấy vạn năm, bên trong ẩn chứa tinh hoa Lôi đạo cực kỳ tinh thuần.

Triệu Phong tay cầm Ám Lôi Mộc này, vận chuyển Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, tách ra một tia lôi lực âm ám tinh túy dung nhập vào trong cơ thể.

- Ngũ Vận Thủy Linh Thảo… Âm Phong Trúc… Ám Long Nha Thảo…

Ánh mắt Triệu Phong lóe sáng.

Quả thật, bên trong Hạt Nhân Vương Phủ kia cũng có chút trân bảo, giá trị có lẽ cũng rất cao.

Nhưng trong Tàng bảo thất nơi đây lại có một ít tài nguyên có sự trợ giúp trực tiếp đối với tu hành của Triệu Phong!

Vù vù!

Lúc này, một ít cường giả tinh anh Vạn Thánh Tông cùng Tử Dương Cung đã cảm ứng được khí tức thiên địa trân tài tiết lộ ra ngoài, lập tức nhanh chóng tiếp cận nơi này.

Khí tức thiên địa trân tài này quá mức khổng lồ, Triệu Phong cũng không thể hoàn toàn phong bế chúng lại được.

Nếu như hắn vận chuyển vĩ lực Vương Giả tiến hành phong bế, động tĩnh chỉ sợ sẽ quá lớn.

- Triệu Phong, vận khí của ngươi quả thật không tệ!

Phí lão dẫn dắt theo một nhóm người nhanh chóng đuổi tới phía bên này.

- Đừng để cho người Vạn Thánh Tông đoạt lấy hết trân tài!

Tốc độ cường giả của Tử Dương Cung cũng không chậm hơn bao nhiêu, rất nhanh đã đuổi tới.

Nhưng bọn hắn vừa mới tiếp cận, liền lọt vào công kích của bốn chiến sĩ Hạt Nhân Tộc phụ cận.

Chiến đấu lập tức bùng phát!

Lấy thực lực nhân mã song phương, không khó giải quyết bốn chiến sĩ Hạt Nhân Tộc này.

Chỉ là trong lòng Phí lão có chút kỳ quái:

- Vì cái gì Triệu Phong kia có thể bình yên tiến vào Tàng bảo thất, không bị mấy chiến sĩ Hạt Nhân Tộc này công kích?

Nhưng lúc này, mọi người không có thời gian suy nghĩ quá nhiều, phóng vọt vào bên trong Tàng bảo thất, thu hoạch các loại kỳ hoa dị thảo đỉnh cấp bên trong.

Bên trong Tàng bảo thất này, đại đa số các loại thiên tài địa bảo đều được đặt bên trong từng cái khí cụ bồi dưỡng độc lập khác nhau, hơn nữa có Trận pháp đặc thù súc tích nuôi dưỡng cùng bảo hộ.

Mỗi khi phá giải một cái Trận pháp, thu hoạch trân tài, cũng cần có một chút thời gian.

Khi mọi người đuổi tới, Triệu Phong đã kịp thu hoạch xong năm sáu loại thiên tài địa bảo có ích lợi to lớn đối với chính mình.

Trong đó Ám Lôi Mộc, Ngũ Vận Thủy Linh Thảo, Âm Phong Trúc liền có trợ giúp Triệu Phong tu luyện Phong Lôi Quyết cùng tích lũy chân nguyên.

Mặt khác, còn có một gốc Ám Long Nha Thảo, thì lại là tài nguyên trân quý hiếm thấy, đối với thể phách sinh mệnh có hiệu quả lột xác cùng tăng phúc cường đại.

Đây là trân tài duy nhất có tác dụng luyện thể trọng đại mà Triệu Phong tìm được.

Sau khi đám người Vạn Thánh Tông cùng Tử Dương Cung tiến vào Tàng bảo thất, lập tức bắt đầu phân phối tài nguyên trân tài bên trong.

Bởi vì nơi đây là do Triệu Phong phát hiện trước, cho nên Vạn Thánh Tông độc chiếm bảy thành tài nguyên, ba thành còn lại thì lưu cho Tử Dương Cung.

Đám người Tử Dương Cung cũng không có bị lòng tham che mắt.

Luận thực lực, Tử Dương Cung cũng thoáng kém hơn Vạn Thánh

Tông một chút.

Hơn nữa, khi song phương tiến hành hợp tác, đã có hiệp nghị rõ ràng đối với việc phân phối các loại ích lợi rồi.

Không bao lâu, Tàng bảo thất này đã bị song phương cướp đoạt không còn chút gì.

- Triệu Phong, trân tài ngươi tìm được, giá trị dường như rất cao thì phải?

Ánh mắt Phí lão lóe lên, nhìn về phía Triệu Phong.

Triệu Phong hiểu được ý tứ của hắn, nhàn nhạt cười, đem một ít tài nguyên trân tài thu hoạch được, bày ra một lần.

- Triệu Phong, ngươi thật thẳng thắn thành khẩn!

Phí lão vừa lòng gật đầu. Đám tài nguyên mà Triệu Phong thu hoạch được, đối với Nửa bước Vương Giả cũng đều có hấp dẫn trí mạng.

Dựa theo quy tắc ngầm, Triệu Phong là thuộc về đoàn đội Vạn Thánh Cung, nếu như hắn phát hiện tài nguyên gì, đều cần phải nộp ra, tiến hành cộng đồng phân phối.

Thử nghĩ xem, chỉ bằng vào lực lượng một người, há có thể xâm nhập vào nơi hung hiểm như thế này?

- Mấy cái này, đều là thứ do ta tự thu hoạch được!

Ngữ khí Triệu Phong thật bình tĩnh.

Nghe vậy, vẻ mặt Phí lão có chút mất tự nhiên, trong lòng lại giả vờ

không biết.

Thật hiển nhiên, Triệu Phong không hề có ý tứ sẽ nộp lên đám tài nguyên này, nghe theo phân phối.

- Cũng được! Cái Tàng bảo thất này là do ngươi phát hiện trước!

Phí lão không muốn phát sinh đấu tranh nội bộ vào lúc này.

Lấy ánh mắt lão luyện của hắn, có thể nhìn ra được Triệu Phong vẫn còn ẩn chứa một ít bí mật cùng át chủ bài cường đại.

Bốn gã chiến sĩ Hạt Nhân Tộc phụ cận hẳn là phụ trách trấn thủ Tàng bảo thất, thế nhưng vì cái gì bọn chúng lại không công kích Triệu Phong? Ngược lại những người khác của Vạn Thánh Tông cùng Tử Dương Cung lại lọt vào sự ngăn cản ngoan cường của đám chiến sĩ Hạt Nhân Tộc kia?

Còn nữa, sau lưng Triệu Phong còn có một vị sư tôn Đại Đế thần bí, lại còn nhận được nhân tình cùng sự thưởng thức của Nam Phong Vương.

Hắn chỉ là một trung tầng tông môn, tự nhiên không muốn dễ dàng đắc tội với Triệu Phong.

- Đợi có cơ hội, phải chỉnh tiểu tử này một chút mới được!

Trong lòng Phí lão ra quyết định.

Vụt...

Thân hình Triệu Phong chợt lóe lên, hướng về phía một địa phương khác phụ cận Hạt Nhân Vương Phủ bay vọt mà đi.

- Còn có một địa phương chứa đựng các loại linh kiện vật liệu trân thú nữa!

Triệu Phong lẩm bẩm nói.

Hắn nô dịch Hạt Nhân Hậu, biết được nhiều tin tức hơn so với những người khác.

Nhưng mà, đợi đến khi Triệu Phong đuổi tới một cái hầm ngầm gần đó, phát hiện nơi đây đã bị một ít người của hai tông phát hiện ra.

Mà trong số này, hai gã thủ tịch đệ tử Khổng Phỉ Linh của Vạn Thánh Tông cùng thanh niên tử bào của Tử Dương Cung cũng đều có mặt ở đây.

Triệu Phong cũng không phải kẻ đầu tiên đuổi tới!

Gian hầm ngầm này, không gian thể tích rất lớn, vật liệu bên trong có thể nói là chồng chất như núi, phân loại ra đặt rõ ràng thành các khu vực riêng rẽ khác nhau.

Rất nhiều vật liệu, linh kiện đều cần hoàn cảnh bồi dưỡng tương đối hà khắc. Nếu không, thiên địa tinh khí ẩn chứa bên trong vật liệu sẽ chậm rãi xói mòn, hoặc là các đặc tính sẽ bị biến chất.

- Các loại vật liệu khác có thể không cần, nhưng mà xương cốt của Tử Phong Lôi Sư cấp Vương Giả, thì nhất định phải tìm được!

Vẻ mặt Triệu Phong kiên định.

Xương cốt của Tử Phong Lôi Sư ẩn chứa phong Lôi lực tinh thuần, thuộc tính phù hợp với Phong Lôi Quyết của Triệu Phong.

Tương đối tiếc nuối là, Tinh hạch của Tử Phong Lôi Sư cấp Vương Giả kia, đã bị đầu Hạt Nhân Vương kia tùy thân mang theo.

Lúc trước, khi Hạt Nhân Vương đánh chết đầu Tử Phong Lôi Sư kia, cũng phải trả một cái giá vô cùng thảm trọng, cuối cùng cũng là nhờ vào hạt độc trí mạng mới có thể chiến thắng.

Nếu không, vẻn vẹn chỉ cần Phong Lôi nguyên lực ẩn chứa trong khỏa Tinh hạch cấp Vương Giả kia, đã có thể khiến tu vi của Triệu Phong trong thời gian ngắn tăng lên thật lớn.

- Tìm được rồi!

Triệu Phong căn cứ theo trí nhớ của Hạt Nhân Hậu, lại thông qua Thần Linh Nhãn cảm ứng, rất nhanh đã tìm được vài cây xương cốt u tử như thủy tinh đặt tại một góc.

Nhưng rất không may là…

- Tiểu bối, dừng tay!

Đồng thời cũng có mấy người của Vạn Thánh Tông cùng Tử Dương Cung phát hiện ra mấy cây xương cốt của Tử Phong Lôi Sư!

Chương 795: Vu Oan

Những người này, so với Triệu Phong thì đều tới sớm hơn, cũng không thiếu người biết hàng.

Mặc dù bọn họ cũng không nhận ra lai lịch cụ thể của xương cốt Tử Phong Lôi Sư, nhưng cái này cũng không trở ngại việc bọn họ đại khái định giá đối với những vật này.

Trong số những người quát lớn dừng tay, liền có Vị thanh niên tử bào của Tử Dương Cung.

Thanh niên tử bào này chính là thủ tịch Đại đệ tử của Tử Dương Cung, tu vi cao tới Nửa bước Vương Giả, chỉ là không có xếp vào trong các thiên tài trên Đại Càn Hoàng Bảng.

- Người thấy có phần, ta cần mấy cây xương cốt này!

Triệu Phong trực tiếp mở miệng yêu cầu.

Loại thái độ này thiếu chút nữa đem mấy người Tử Dương Cung chọc giận đến lệch mũi.

Hầm tài nguyên nơi này là do một gã thiên tài của Tử Dương Cung phát hiện trước, Triệu Phong vừa mới đến, không có xuất lực chút nào, đã mở miệng đòi lấy một trong vài loại vật liệu giá trị cao nhất nơi này.

Cái này làm cho bọn họ vừa tức giận vừa buồn cười!

- Hừ! Tài nguyên nơi đây, còn chưa thương nghị ra phương án phân phối!

Cặp mày thanh niên tử bào nhíu chặt.

Tu vi gã thiếu niên này không cao, nhưng da mặt cũng rất dày a!

- Chuyện gì xảy ra?

Ánh mắt Triệu Phong không khỏi nhìn về phía thủ tịch đệ tử bản Tông, Khổng Phỉ Linh.

Khổng Phỉ Linh khẽ rùng mình, vẻ mặt có chút cổ quái.

Trao đổi qua một chút, Triệu Phong mới hiểu được, hai đại Tông phái đối với việc phân phối tài nguyên ở nơi này còn chưa có đạt thành ý kiến thống nhất.

Tử Dương Cung quả thật là phát hiện nơi đây trước, nên muốn được phân chia phần lớn lợi ích.

Nhưng vấn đề chính là, thời điểm Tử Dương Cung phát hiện ra nơi này, cũng có người của Vạn Thánh Tông vừa lúc có mặt ở đây.

Vạn Thánh Tông muốn phân chia năm năm, mà Tử Dương Cung lại muốn ít nhất sáu thành trở lên.

- Cái này rất đơn giản, vậy thì dựa vào bổn sự đi!

Triệu Phong vô cùng thẳng thắng nói.

Lời ấy vừa ra, mấy người Tử Dương Cung liền tức giận đến lệch mũi.

- Tiểu tử, cho dù dựa vào bổn sự, ngươi cũng không chiếm được mấy cái xương cốt Lôi đạo trân quý này!

Một vị lão giả Tử Dương Cung, giận quá hóa cười, nói.

- Được rồi! Vậy ta đây tạm thời rời đi!

Triệu Phong khẽ nhún vai.

Dứt lời, hắn hướng về phía bên Khổng Phỉ Linh mà chạy đi.

- Không đúng! Mấy câu xương cốt kia đâu mất rồi?

Một vị trung niên béo mập của Tử Dương Cung, tròng mắt mở to trừng trừng, thất thanh hô lên.

Mọi người nhìn chăm chú nhìn lại.

Vài cây xương cốt Tử Phong Lôi Sư kia, đã không cánh mà bay!

Vụt...

Bên trong gian hầm đột nhiên hiện lên một đạo hư tuyến ám ngân sắc, chợt lóe lên rồi biến mất.

- Là không gian độn pháp!

Thanh niên tử bào quát lớn một tiếng, thần niệm Nửa bước Vương Giả bao phủ xung quanh, thẩm thấu cả một mảnh hư không.

Nhưng mà, đạo hư tuyến ám ngân sắc kia, sau khi lóe lên biến mất, liền không còn một tia dấu hiệu nào nữa.

- Tiểu bối, có phải là ngươi trộm mấy cây xương cốt phong lôi kia không?

Mấy người Tử Dương Cung đều nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong, hét lớn.

Ngay cả bọn người thanh niên tử bào cũng đều có chút hoài nghi Triệu Phong.

- Đúng là ngậm máu phun người! Ở đây có nhiều người như vậy, con mắt nào của các ngươi nhìn thấy ta trộm xương cốt?

Ngữ khí Triệu Phong khinh thường nói.

Sắc mặt mọi người nhất thời cứng lại.

Quả thật, không ai phát hiện dấu hiệu Triệu Phong đã ra tay.

Từ đầu tới cuối, Triệu Phong bị song phương tập trung gắt gao, căn bản không có cơ hội ra tay.

- Lại nói, ta làm sao có năng lực ở trước mặt hai Nửa bước Vương Giả, vô ảnh vô tung đánh cắp vật phẩm?

Bộ dáng Triệu Phong chính khí lẫm liệt.

Đám người Tử Dương Cung cùng Vạn Thánh Tông cũng đều lộ dáng vẻ như thấy quỷ.

Dựa theo lý trí mà phân tích, Triệu Phong không có khả năng xuống tay được! Nhưng dựa theo trực giác mà nói, bọn họ vẫn nghĩ thấy việc này tuyệt đối không thoát khỏi quan hệ với Triệu Phong.

- Vậy ngươi thấy, là ai có khả năng?

Thanh niên tử bào chợt nói.

Triệu Phong bày ra bộ dáng trầm tư:

- Theo như ta phân tích, chỉ có một kẻ có được năng lực này, mà lại không phải xuất thân từ hai Tông môn chúng ta!

Lời ấy vừa ra, thể xác và tinh thần mọi người đều chấn động.

- Nam Cung Thánh!

Khổng Phỉ Linh cùng thanh niên tử bào nhất thời cùng thốt lên.

Nhìn tình hình mà nói, Nam Cung Thánh quả thật có khả năng lớn nhất.

- Quả thật có khả năng này! Không gian thân pháp của Nam Cung Thánh kia đã đạt tới trình độ đăng phong tạo cực!

Rất nhiều người cũng tán thành suy đoán này của Triệu Phong.

Dù sao, trong hai đại Tông phái căn bản tìm không ra người thứ hai có năng lực bậc này.

Trong lòng Triệu Phong thì lại cười thầm:

- Nam Cung Thánh a Nam Cung Thánh, cũng không phải là ta cố ý vu oan cho ngươi, đây chỉ là tư duy phân tích theo bình thường mà thôi!

Trong Bán Thần Di Viên, Triệu Phong từng cùng Nam Cung Thánh hợp tác với nhau, lúc ấy có thể chém giết thanh niên dương quang Ôn Lạc An, công lao của người này cũng không thể bỏ qua!

Nam Cung Thánh quả thật có năng lực này, thế nhưng Nam Cung Thánh vốn dĩ tâm cao khí ngạo, có lẽ sẽ trực tiếp ra tay cướp đoạt, chứ sẽ không âm thầm trộm cướp như vậy!

- Nhìn không ra, Nam Cung Thánh kia lại là hạng người đầu trộm đuôi cướp bậc này!

Vẻ mặt thanh niên tử bào trở nên âm trầm.

Nếu như việc này thật sự là do Nam Cung Thánh làm, bọn họ cũng không thể phàn nàn gì được ai.

Với năng lực không gian thiên phú của Nam Cung Thánh, căn bản không phải là kẻ mà hai Tông có thể đụng chạm đến.

Đúng lúc này…

Vụt...

Trong đám vật liệu chồng chất trong này, lại có thêm một loại vật liệu đỉnh cao không cánh mà bay!

- Là Man Ngưu Chi Tâm!

- Đó là một trái tim Thượng Cổ Man Ngưu tiếp cận cấp Vương Giả, có thể cường hóa khí huyết tạng phủ, thích hợp luyện thể!

Bên trong gian hầm nhất thời hỗn loạn một mảnh.

Sau đó, không biết là ai dẫn đầu ra tay trước, bên trong căn hầm đã lâm vào một mảnh trạng thái cướp đoạt náo nhiệt.

Mà đạo hư tuyến ám ngân sắc kia cũng ngẫu nhiên lại xuất hiện, cướp đoạt đi một đám vật liệu đỉnh cao.

- Nam Cung Thánh… Tiểu nhân đê tiện!

Nhân mã hai Tông mặc dù vẫn đang tranh đoạt, nhưng miệng cũng không khỏi tức giận mắng lớn.

Kẻ âm thần ra tay kia, mặc dù số lượng vật liệu đánh cắp không nhiều lắm, nhưng không hề nghi ngờ, toàn bộ đều là các loại vật liệu đứng đầu trong này.

- Hửm? Kẻ nào mắng ta?

Đúng lúc này, một đạo thần niệm Vương Giả đột nhiên quét ngang mà đến.

Ầm…

Phương diện linh hồn đột nhiên nổ vang chấn động một trận, vĩ lực Hư Thần khổng lồ vô hình khóa không mà đến.

Chỉ một thoáng, nhân mã song phương đang tức giận mắng chửi cùng tranh đoạt bên trong gian hầm, thể xác và tinh thần đều run lên, cảm thấy một cỗ áp lực hít thở không thông áp bách mà đến.

- Kẻ nào mắng ta?

Một gã thanh niên huyền y chỉ trong vài bước đã phóng vọt vào đây.

- Nam Cung Thánh!

Sắc mặt nhân mã song phương bên trong gian hầm nhất thời cứng đờ lại.

Đặc biệt, mấy kẻ lúc trước mở miệng tức giận mắng người kia, trong lòng lại là một trận chột dạ.

Lúc này, Nam Cung Thánh đã cướp đoạt xong một ít tài nguyên trân phẩm bên trong Hạt Nhân Vương Phủ kia, mà những thứ còn sót lại cũng chướng mắt hắn.

Hắn vốn là chuẩn bị rời đi, đột nhiên nghe được có người phẫn hận mắng chửi hắn.

Cảm quan của Vương Giả Hư Thần Cảnh tuyệt đối bất phàm, sau khi linh hồn lột xác, liền có thêm một loại cảm ứng vượt qua lẽ thường.

- Cái này… Đây là một sự hiểu lầm!

Thanh niên tử bào kia, vẻ mặt tươi cười khách khí, vội vàng mở miệng giải thích.

- Cái này không thể trách chúng ta! Là do Triệu Phong kia hoài nghi do ngươi ra tay cướp đoạt, cho nên chúng ta mới…

Đám người Tử Dương Cung bắt đầu trốn tránh trách nhiệm.

Đầu mâu mọi người đều chỉ hướng về phía Triệu Phong.

- Triệu Phong?

Vẻ mặt Nam Cung Thánh lộ ra dị sắc, nương theo ánh mắt mọi

người nhìn về phía một gã thiếu niên tuấn mỹ.

- Đúng vậy! Ta trải qua phân tích, mới hoài nghi qua Nam Cung Thánh ngươi! Nhưng ta chỉ là hoài nghi, cũng không có mở miệng mắng người!

Triệu Phong không chút sợ hãi nói.

Hắn lúc mới bắt đầu chỉ là họa thủy đông lưu (*), dù sao Nam Cung Thánh hiện tại cũng đủ cường hãn. Mà chân chính mở miệng mắng chửi, thì lại là người của Tử Dương Cung!

(*) kế vu oan giá họa cho người khác

- Vì sao ngươi lại hoài nghi ta?

Sắc mặt Nam Cung Thánh hơi trầm xuống, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Phong.

Gã thiếu niên trước mắt này, chính là cùng họ cùng tên cùng âm với người kia!

Người kia chính là kẻ danh chấn cả Thương Hải, ngay cả Tử Vong Đại Đế cổ lão một đời cũng chết trong tay hắn!

Đối với trình độ của người đó, Nam Cung Thánh căn bản là không thể với tới!

Chẳng qua, trải qua thần niệm đảo quét, hắn bước đầu phán đoán, hai người cũng không phải là cùng một người!

Đầu tiên, thân thể công pháp cùng khí tức của hai người đều hoàn toàn bất đồng.

Tiếp theo, Nam Cung Thánh không thể đem gã thiếu niên tu vi nhỏ yếu này cùng với Tả Đồng Thiên Quân danh chấn Thương Hải liên hệ với nhau!

- Nam Cung huynh, là như thế này…

Triệu Phong không thân không xa, đem sự tình trải qua nói lại một lần.

- Ngươi thật thẳng thắn thành khẩn! Ngươi hoài nghi… quả thật hợp theo lẽ thường!

Nam Cung Thánh có chút gật đầu.

Trong Tử Dương Cung cùng Vạn Thánh Tông thật sự khó tìm ra được người thứ hai có thể dưới mí mắt của hai Nửa bước Vương Giả, liên tiếp đánh cắp mấy thứ được! Cho dù là Nam Cung Thánh hắn, cũng phải toàn lực ứng phó mới có thể làm được.

- Về phần hạng người tặc tử các ngươi…

Ánh mắt lạnh như băng của Nam Cung Thánh đảo qua mấy người thanh niên tử bào.

Ầm…

Một cỗ vĩ lực không gian kỳ dị chợt áp bách mà đến.

- Ọc…

Mấy người thanh niên tử bào nhất tề phun ra một búng máu, đã bị thương ở trình độ nhất định.

Ở trước mặt Vương Giả có không gian thiên phú, mấy người bọn họ căn bản không có lực phản kháng.

Trong đám người, có lẽ chỉ có Khổng Phỉ Linh mới miễn cưỡng có thể cùng Nam Cung Thánh chống đỡ qua mấy chiêu.

Nhưng Khổng Phỉ Linh vốn là có chút hảo cảm đối với Nam Cung Thánh, cũng chưa từng nhục mạ hắn.

Kẻ mà Nam Cung Thánh khiển trách chính là mấy tên mắng chửi người khác kia. Uy nghiêm của Vương Giả, sao có thể bị vũ nhục?

Sắc mặt mấy người Tử Dương Cung giống như tro tàn, không dám nói tiếng nào.

- Nam Cung Thánh ta chỉ biết cướp đoạt trực tiếp, không biết âm thầm trộm cướp!

Nam Cung Thánh cười lạnh một tiếng.

Dứt lời, hắn vung tay lên, triển khai không gian bí thuật, bắt đầu đoạt lấy tài nguyên trân quý bên trong gian hầm.

Đám người Tử Dương Cung cùng Vạn Thánh Tông không dám ngăn cản, cũng không dám tham dự.

Nhưng có người lại dám, đó chính là Triệu Phong!

Triệu Phong cũng không có ngăn cản Nam Cung Thánh, mà là gia nhập hàng ngũ cướp đoạt.

- Triệu Phong…

Bọn người Khổng Phỉ Linh cũng thay Triệu Phong toát mồ hôi lạnh.

- Ha ha ha… Ngươi thật rất thú vị! Gan to bằng trời, rất giống với người kia!

Nam Cung Thánh cũng cười dài một tiếng.

Một ít vật liệu còn thừa lại, đối với hắn mà nói phần lớn đều là vô dụng, có hay không cũng chẳng sao!

Nhưng thật ra hành vi của Triệu Phong lại khiến cho hắn nảy sinh hứng thú.

Vụt...

Triệu Phong mỗi một bước đi đều mang theo một tầng Thủy chi phong lôi gợn sóng, thân pháp tốc độ cực kỳ huyền diệu.

- Lực lượng Phong Lôi? Ngươi cùng Triệu Phong kia, có quan hệ gì?

Nam Cung Thánh kinh ngạc thất thanh.

- Quan hệ gì? Triệu Phong chính là tên của ta!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, liền nhanh chóng ra tay đoạt lấy mấy loại tài nguyên gần đó.

Trong lúc nhất thời, nhân mã song phương Tử Dương Cung cùng Vạn Thánh Tông đều kinh nghi bất định.

- Giống, rất giống a!

Nam Cung Thánh trầm giọng nói.

Triệu Phong trước mắt này, công pháp thân pháp sở tu cùng với Triệu Phong mà hắn quen biết có chút đồng dạng. Hơn nữa ngay cả thần thái cùng phong cách hành sự cũng có vài phần giống nhau.

Đương nhiên, Nam Cung Thánh lúc này chỉ là có vài phần hoài nghi, nhưng đa phần là không tin.

Hắn không tin, đường đường Tả Đồng Thiên Quân, hóa thân vô địch trong Đại Đế lại là gã thiếu niên này.

Một lúc sau, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh đã đem toàn bộ vật liệu bên trong gian hầm đoạt lấy không còn chút gì nữa.

Nam Cung Thánh cũng không có ra tay với Triệu Phong.

Có lẽ là phong cách hành sự của đối phương tương đối hợp khẩu vị của hắn, hoặc là do duyên cớ người kia…

Triệu Phong sau khi đoạt sạch sẽ các vật liệu, thì lại là một bộ dạng bình đạm nhẹ nhàng.

Hắn đối với tâm lý của Nam Cung Thánh nắm chắc thập phần tinh chuẩn.

Triệu Phong tin tưởng, một ít hành vi của chính mình sẽ không khiến cho Nam Cung Thánh bài xích cùng phản cảm.

- Nam Cung Thánh a… ta sẽ không chủ động công bố thân phận của ta, cũng sẽ không cố ý giấu diếm. Để xem ngươi có thể nhận ra hay không!

Khóe miệng Triệu Phong có chút nhếch lên, nhìn theo phương hướng Nam Cung Thánh rời đi.

Hắn định dựa vào sự nắm chắc đối với tâm lý của Nam Cung Thánh mà đạt được càng nhiều lợi ích cho bản thân.

Dù sao, trong đám thiên tài tinh anh tiến vào Không gian Thần Huyễn lần này, Nam Cung Thánh tuyệt đối là thuộc về đám người có thực lực đứng đầu.

Nửa canh giờ sau, Nam Cung Thánh đã rời khỏi khu vực Hạt Nhân Tộc, hướng tới phía Tế đàn Tà Thần kia mà phóng đi.

Trong Tế đàn Tà Thần kia phát ra một cỗ lực lượng chấn động thần bí quỷ dị, nguyên khí thiên địa phụ cận cũng có vẻ không giống bình thường.

Nhất là những người có huyết mạch cường đại, cảm giác càng mãnh liệt hơn.

Căn cứ theo các chủng tộc dưới đất phản ánh, Tế đàn Tà Thần kia tựa hồ ẩn chứa một loại lực lượng Thần tích “hóa hủ hủ vi thần kỳ” (*) nào đó.

(*) biến hủ nát thành thần kỳ

- Đầu Hạt Nhân Vương bị thua kia, hẳn là đã chạy trốn tới Tế đàn Tà Thần! Chúng ta đi theo Nam Cung Thánh, thứ nhất có người xung phong, thứ hai còn có thể nhặt được tiện nghi!

Trong mắt Phí lão lóe lên tinh quang, hơi có chút xảo trá.

Chương 796: Tà Thần Tinh

Tế đàn Tà Thần, nằm ở trung tâm tòa thành thị dưới lòng đất, càng tiếp cận Tế đàn đều là chủng tộc vô cùng cường đại!

Triệu Phong từ chỗ Hạt Nhân Hậu thu được tin tức, chủng tộc cường đại phụ cận Tế đàn không chỉ có Hạt Nhân Tộc, mà còn có ba chủng tộc khác, thực lực không thua kém gì Hạt Nhân Tộc.

Lấy Tế đàn Tà Thần làm trung tâm, từ trong ra đến ngoài, thực lực các chủng tộc càng ra xa thì càng nhỏ yếu hơn.

Trên thực tế, bên ngoài khu vực của Lang Nhân Tộc còn có một đám chủng tộc nhỏ yếu hơn như Thử Nhân Tộc, Miêu Nhân Tộc… nữa.

Hơn nữa, bên trong thành thị dưới lòng đất này, đường đi chằng chằng chịt chịt, các thông đạo đi thông lên thế giới trên mặt đất cũng không chỉ có một hai cái.

Đám người Tử Dương Cung kia chính là từ một thông đạo khác tiến vào đây!

Về phần Nam Cung Thánh tiến vào thành thị dưới lòng đất như thế nào, Triệu Phong cũng không thể nào biết được.

Theo như hắn biết, tu vi đạt tới cấp bậc Vương Giả, cho dù miễn cưỡng bị chuyển vận vào trong Không Gian Thần Huyễn này, vị trí xuất hiện cũng đều là ngẫu nhiên.

Nhưng cái gọi là xuất hiện ngẫu nhiên này, cũng không phải là sẽ

xuất hiện trong toàn bộ phạm vi Không Gian Thần Huyễn.

Những kẻ ngoại lai đi vào cũng chỉ xuất hiện tại khu vực phụ cận nơi mà Không Gian Thần Huyễn cùng Đại Lục Vực trọng điệp, kể cả Vương Giả ngẫu nhiên đi vào trong này cũng vậy.

Mà khu vực trọng điệp mỗi lần cũng đều khác nhau, chính là một góc băng sơn trong phạm vi vòng ngoài của cả Không Gian Thần Huyễn!

Chính là bởi vì vậy, cho nên sự thăm dò hiểu biết của Đại lục Vương triều bên này đối với Không Gian Thần Huyễn vẫn là tương đối hữu hạn.

o0o

Hai canh giờ sau, mọi người đã đi xuyên qua địa bàn Hạt Nhân Tộc.

Lúc này, phía cuối những đường đi rắc rối phức tạp bên trong thành thị dưới lòng đất chợt xuất hiện một cái quảng trường đen sẫm to lớn rộng rãi.

Phiến quảng trường đen sẫm kia, phương viên ước chừng có đến mấy chục dặm. Ở trung tâm quảng trường, có một cái Tế đàn cổ lão tà khí lành lạnh, phát ra một cỗ khí tức tà dị bàng đại.

Ào ào!

Ở trung tâm của Tế đàn tà dị kia, có một huyết trì đường kính trăm trượng.

Chính giữa huyết trì có cắm một cột trụ ngân sắc thô to chừng nửa trượng, nối thẳng đến khung đỉnh của thành thị dưới lòng đất.

Quảng trường hắc ám, Tế đàn tà ác, huyết trì…

Hết thảy những cái này cùng với bầu không khí âm trầm ở đây, nhưng thật ra cùng với các kiến trúc âm trầm bên trong thành thị dưới lòng đất vô cùng phối hợp.

Đương nhiên, hấp dẫn người khác chú ý, vẫn là một viên tinh châu tử huyết sắc được khảm chặt bên trên đỉnh ngân trụ trong huyết trì kia.

Viên tử huyết châu kia ngoài mặt trong suốt, bên trong lại thâm thúy vô ngần. Đột nhiên nhìn lại, đối với ánh mắt của mọi người đều phát ra một cỗ lực lượng tà dị mê hoặc tâm linh, nguyên khí thiên địa phụ cận cũng vì nó mà hỗn loạn run rẩy.

- Tế đàn Tà Thần… Chính là nơi này!

Khổng Phỉ Linh cảm nhận được huyết mạch Hoàng Đạo của chính mình chợt khẽ rung động, cái loại cảm ứng này, chính là cường đại đến mức tận cùng!

Cỗ huyết mạch Hoàng Đạo biến dị trong cơ thể Triệu Phong cũng thế.

Vụt...

Một chùm diễm khí huyết sắc đỏ tươi như lưu ly chợt ở bên ngoài thân thể Triệu Phong hiện lên một lát, sau đó trong khoảnh khắc đã thu liễm lại.

- Đây là Tà Thần Tinh sao?

Triệu Phong âm thầm dò xét.

Từ chỗ của Hạt Nhân Hậu, hắn hiểu biết được khá nhiều tin tức về Tế đàn Tà Thần này.

Đầu tiên, viên Tà Thần Tinh này chính là một loại Thần Tinh đặc thù!

Thần Tinh xuất hiện trong Phạm Trụ hiện tại, đa phần đều là Thần Tinh thứ phẩm, kể cả loại Thần Tinh dùng cho đầu mối then chốt của Xuyên Linh Vực Đại Trận cũng vậy.

Mà khối Tà Thần Tinh trước mắt này, nghe nói là do thần lực của một vị Tà Thần Thượng Cổ tinh hóa mà thành.

- Không nghĩ tới là Thần Tinh thuần khiết! Không được hoàn mỹ chính là, khỏa Thần Tinh này trải qua năm dài tháng rộng ở nơi này, đã dựng dục xuất hiện ra tà tính, có năng lực ảnh hưởng đến hoàn cảnh ngoại giới!

Vẻ mặt Phí lão trở nên kích động.

Khối Thần Tinh này cũng không phải là Thần Tinh thứ phẩm!

Đây là lĩnh vực tồn tại thuộc loại cấp bậc Thiên Giai Thần Vị!

Chỗ đặc thù của khối Tà Thần Tinh này chính là nó có thể tự khống chế, thu liễm lực lượng của chính mình, hơn nữa còn có thể ảnh hưởng đến sinh linh chung quanh.

- Nam Cung Thánh!

Khổng Phỉ Linh đột nhiên hô nhỏ một tiếng.

Chỉ thấy tại một góc trên Tế đàn Tà Thần kia đang có một gã thanh

niên huyền y sắc mặt có chút trắng bệch ngồi dựa trên đó.

Phụ cận Tế đàn còn nằm một ít thi thể của Dị tộc.

Hiển nhiên, Nam Cung Thánh đã tới đây trước, hơn nữa còn trải qua một hồi chiến đấu thảm liệt, so với lúc ở địa bàn Hạt Nhân Tộc còn muốn gian nan hơn rất nhiều.

Theo như Triệu Phong được biết, phụ cận Tế đàn Tà Thần này có các chiến sĩ của bốn chủng tộc cường đại đóng quân.

Ngoại trừ điều này, còn có một vị Đại Tế ty thực lực thần bí khó lường nữa!

Vị Đại Tế ty kia mặc dù chiến lực không quá cường đại, nhưng lại có được năng lực câu thông cùng Tà Thần Tinh, thân phận địa vị cực kỳ cao thượng.

- Nam Cung Thánh, ngươi bị sao vậy?

Khổng Phỉ Linh hơi có chút thân thiết đi qua.

- Đừng qua đây!

Sắc mặt Nam Cung Thánh khẽ trầm xuống.

Hắn vốn là một mình một người hành động, tạm thời tách khỏi đoàn đội tông môn, không tin tưởng vào bất luận kẻ nào.

Người của Tử Dương Cung cùng Vạn Thánh Tông dần dần tiếp cận Tế đàn.

Một màn quỷ dị xuất hiện!

Vừa mới tiếp cận Tế đàn, không ít đệ tử giống như bị trúng tà vậy, không thể khống chế, hướng về phía huyết trì kia lửng thửng đi tới.

Phù phù!

Một gã đệ tử Vạn Thánh Tông trong đó khẽ liếm liếm môi, vẻ mặt khô nóng, trực tiếp nhảy luôn vào trong huyết trì.

Phốc! Ào ào!

Trong huyết trì bốc lên một trận bọt máu, thi thể gã đệ tử Vạn Thánh Tông kia đã tan rã không còn chút gì nữa.

Ô...ô...ô...n...g!

Tà Thần Tinh kia cũng khẽ lóe sáng thêm một chút.

- Lui về phía sau! Toàn bộ lui về phía sau!

Phí lão kinh hô một tiếng.

Đệ tử tinh anh bình thường cũng không có được ý chí Vương Giả như Nam Cung Thánh, có thể dễ dàng ngăn cản lực lượng Tà Thần Tinh.

Rất nhanh, thành viên hai tông đã rời ra một đoạn khoảng cách với Tế đàn.

Chỉ có một vài người tu vi ý chí cường đại mới có thể tiếp cận Tế đàn Tà Thần, bắt đầu cẩn thận nghiên cứu.

- Nam Cung Thánh, ngươi có từng thấy qua vị Đại Tế ty kia không?

Triệu Phong mở miệng dò hỏi.

Cặp mắt Nam Cung Thánh chợt mở nhẹ, thoáng hiện ra một tia kỳ dị cổ quái.

Đối phương xưng hô khiến hắn có một loại cảm giác như là đang đối mặt với người quen, tùy ý nói chuyện phiếm mà thôi.

- Đại Tế ty? Không có gặp! Phụ cận Tế đàn này chỉ có một chút chiến sĩ Dị tộc thực lực không tầm thường, đều bị ta đánh chết cả rồi!

Nam Cung Thánh nhàn nhạt hồi đáp.

Hắn cũng cảm thấy có chút kỳ quái, tại sao bản thân lại có kiên nhẫn, cẩn thận trả lời câu hỏi của gã thiếu niên này?

- Vị Đại Tế ty kia không có xuất hiện tại Tế đàn Tà Thần?

Triệu Phong cảm thấy một tia kỳ quái.

Chẳng lẽ nói, trước khi Nam Cung Thánh đến Tế đàn Tà Thần, Đại Tế ty kia đã có việc gì gấp phải bỏ đi rồi?

Triệu Phong nghĩ thế, liền cảm thấy quả thật có khả năng này.

Dù sao, đám chiến sĩ Dị tộc phụ cận Tế đàn này đều đã bị Nam Cung Thánh chém giết sạch.

Trong đó còn kể cả một vị chiến sĩ Dị tộc cấp Vương Giả nữa!

Nam Cung Thánh hình như đã bị thương, bộ dáng có chút suy yếu, cho nên lúc này hắn căn bản không thể chiến đấu, cũng không dám

nghĩ tới việc ra tay thu lấy Tà Thần Tinh, sợ lọt vào lực lượng Tà Thần Tinh phản phệ.

Dù sao, Tà Thần Tinh kia cũng đã sinh ra tà tính, không phải vật chết, đã có trí tuệ cùng thủ đoạn nhất định.

- Ngay cả Nam Cung Thánh cũng đều không thể thu lấy Tà Thần Tinh, những người khác chỉ sợ…

Trong lòng Triệu Phong khẽ tính toán.

Khỏa Tà Thần Tinh này cũng không phải là Thần Tinh thứ phẩm! Một viên Thần Tinh chân chính, ở trong cả thế giới Phạm Trụ cũng đều là chí bảo vô giá.

Hơn nữa đối với Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, nếu như muốn tiến cấp Thiên Giai Thần Vị, tác dụng của một viên Thần Tinh thuần khiết chính là không thể đánh giá!

Một khi Triệu Phong khôi phục trở lại cấp bậc ở tiền kiếp, thậm chí có thể miễn cưỡng thuyên chuyển lực lượng của Thần Tinh!

Bịch bịch…

Triệu Phong giống như lửng thững đi trong sân vắng, đến trên bên Tế đàn Tà Thần.

Hai mắt hắn đầu tiên là nhìn về phía Tà Thần Tinh, sau đó lại nhìn xuống huyết trì bên dưới cột trụ ngân sắc.

- Triệu Phong!

Bên phía Vạn Thánh Tông có người quát gọi hắn dừng lại.

Bọn họ nghĩ rằng Triệu Phong đã bị lực lượng Tà Thần Tinh ảnh hưởng.

Trong mắt Phí lão lại hiện lên một tia dị sắc.

Hai tròng mắt Triệu Phong lóe sáng hữu thần, hoàn toàn không có dấu hiệu bị Tà Thần Tinh ảnh hưởng.

- Không cần lo lắng! Ta tới nghiên cứu một chút mà thôi!

Triệu Phong mặc kệ mọi người kêu gọi, đi vòng quanh huyết trì kia vài vòng.

Lúc này, Tà Thần Tinh kia cũng phát ra một cỗ lực lượng tà dị thần bí, ý đồ ảnh hưởng ý chí của Triệu Phong, nhưng một chút hiệu quả cũng không có.

Mắt trái Triệu Phong nổi lên một chùm tử sắc nhàn nhạt, trừng mắt nhìn về phía Tà Thần Tinh một cái.

Ô...ô...ô...n...g!

Tà Thần Tinh khẽ run lên, nở rộ ra một tầng huyết quang tử sắc nhàn nhạt yêu dị, có một loại lực lượng phản phệ ăn mòn tâm linh cùng thân thể.

Triệu Phong vẫn như cũ đứng lặng tại chỗ, lù lù bất động.

Thế giới tinh thần của hắn, giống như Tử Hải, mà Thánh Lôi Thể thì lại phát ra một cỗ lực lượng thể phách vô hình, cố thủ thân thể.

Tinh thần cùng thân thể song trọng đều cường đại! Sau khi Triệu

Phong tiến hành trùng tu, đã phát triển theo con đường hoàn mỹ nhất.

Đương nhiên, Tà Thần Tinh cũng không phải sinh linh đầy đủ trí tuệ, năng lực chủ động khá kém, lực cắn trả cũng là căn cứ cường độ của ngoại lực mà thôi.

Đơn giản mà nói, có thể xem nó như một thanh Thần binh có Khí linh!

Nếu như ngươi không chủ động trêu chọc, Thần binh rất khó sản sinh sự phản phệ, hoặc là tự động hộ chủ.

Thời khắc nào đó, Triệu Phong chợt ngồi xổm xuống đất, thò tay nhúng vào trong cái huyết trì kia.

Ô...ô...ô...n...g!

Dưới lực lượng thể phách vô hình thủ hộ, một đám huyết dịch trong huyết trì hiện lên trong bàn tay Triệu Phong.

- Trong huyết dịch này, ngoại trừ lực lượng tà tính ăn mòn, còn ẩn chứa lực lượng tinh huyết khổng lồ cực kỳ tinh thuần, có thể cường hóa thể phách, gia tăng tu vi chân nguyên!

Triệu Phong có chút kinh hỉ.

Lực lượng tinh huyết trong huyết trì kia là đến từ một ít chủng tộc Thượng Cổ, Viễn Cổ trong thành thị dưới lòng đất này.

Hơn nữa, lực lượng tinh huyết trong này còn trải qua sự dung nhập ảnh hưởng của lực lượng Tà Thần Tinh!

Theo như Hạt Nhân Hậu giảng thuật, thì một ít chiến sĩ Dị tộc trong thành thị dưới lòng đất đã từng tiến vào huyết trì, sau đó thực lực liền nhận được tăng phúc thật lớn.

Đại Tế ty có thể câu thông với Tà Thần Tinh, để cho một ít người tiến vào huyết trì cũng không có bị lực lượng tà tính ăn mòn!

Nhưng tương ứng, hàng năm các chủng tộc trong thành thị dưới lòng đất cũng đều sẽ đem một ít tù phạm đưa vào trong huyết trì, cung phụng cho Tà Thần.

Nếu không, viêm hỏa dưới nền đất sẽ lan tràn lên, nuốt hết hơn phân nửa toàn thành thị dưới lòng đất, khiến cho vô số sinh linh lâm vào tai nạn!

Một ít chủng tộc cũng từng thử không chấp nhận cung phụng Tà Thần! Kết quả, các khu vực của đám chủng tộc này, không một nơi nào có thể thoát khỏi viêm hỏa dưới nền đất lan tràn hủy diệt.

Năm dài tháng rộng, quang huy của lực lượng Tà Thần đã ảnh hưởng đến toàn bộ thành thị dưới lòng đất.

Những kẻ tin tưởng cung phụng Tà Thần, có thể được ban tặng lực lượng! Những kẻ không tin tưởng cung phụng Tà Thần, sẽ lọt vào tai kiếp!

- Đám nhân loại khốn kiếp các ngươi! Lực lượng của Tà Thần sẽ đem các ngươi hủy diệt…

Từ trong một thông đạo đối diện quảng trường hắc ám, chợt truyền đến một tiếng kêu gào kinh hãi.

Khoảnh khắc tiếp theo, chỉ thấy một vị lão giả Xà Nhân chật vật

không chịu nổi, tay cầm một thanh quyền trượng, trên đỉnh thanh quyền trượng có khảm một viên bảo thạch tử huyết sắc, hướng phía bên này chạy trốn mà đến.

- Đó là…

Vẻ mặt mọi người ngạc nhiên nhìn về phía lão giả Xà Nhân một thân Tế ty bào kia.

- Là Đại Tế ty!

Vị lão giả Xà Nhân chật vật chạy trốn mà đến trước mắt này, đúng là Đại Tế ty Tế đàn Tà Thần.

Nhưng mà, khi hắn nhìn thấy một mảnh cảnh tượng hỗn độn trên Tế đàn Tà Thần, cũng là hoảng hốt thất thanh một trận.

- Nhân loại, đám các ngươi không ngờ lại chia binh hai đường, ý đồ công kích Tế đàn Tà Thần! Lực lượng của Tà Thần nhất định sẽ hủy diệt tất cả các ngươi!

Đại Tế ty kia miệng thốt ra ngôn ngữ nhân loại, lớn tiếng phẫn nộ chửi bới.

Vẻ mặt Triệu Phong thoáng chút ngạc nhiên. Nhìn tình huống, hình như vị Đại Tế ty Xà Nhân này đã lọt vào truy kích của một cỗ lực lượng nào đó.

Theo như hắn biết, vị Đại Tế ty này chính là xuất thân từ Xà Nhân Tộc phụ cận.

- Cẩn thận vị Đại Tế ty này chính là Vương Giả Hư Thần Cảnh!

Phí lão hô nhỏ một tiếng.

Vị Đại Tế ty này cũng không phải đặc biệt am hiểu chiến đấu, nhưng dù sao hắn vẫn là một vị Vương Giả, hơn nữa lại có thể câu thông Tà Thần Tinh!

- Tà Thần Chi Nộ!

Đại Tế ty Xà Nhân vung thanh quyền trượng trong tay lên. Viên bảo thạch tử huyết sắc trên đó, cùng Tà Thần Tinh trên cây cột giữa huyết trì, đột nhiên hô ứng lẫn nhau.

Ông! Oanh!

Chỉ một thoáng, cả quảng trường hắc ám khổng lồ chợt chớp lên một trận.

Một cỗ quang huy tử huyết vô hình lan ra, tràn ngập cả hư không.

Cỗ quang huy tử huyết kia có một cỗ lực lượng ăn mòn cường đại, khiến cho huyết khí sinh mệnh của sinh linh tại toàn trường trong bất tri bất giác xói mòn đi!

Hơn nữa, trong cỗ quang huy tử huyết kia còn có một loại lực lượng vô hình cùng loại với vĩ lực Vương Giả, áp bách hạn chế cả một phương hư không.

- Hừ!

Thân hình Nam Cung Thánh nhoáng lên, liền biến mất không thấy.

Khoảnh khắc tiếp theo, vô số đạo không gian hư nhận vô hình chợt xuất hiện, chém mạnh về phía Đại Tế ty Xà Nhân.

Đại Tế ty Xà Nhân không chút sợ hãi, trên thanh quyền trượng trong tay nở rộ ra một tầng thần huy tử huyết, đem Nam Cung Thánh đẩy lui.

Thời điểm khi mà mọi người đang kinh hãi năng lực của Đại Tế ty…

- Đại Tế ty Xà Nhân, chạy đi đâu!

Một đạo hét lớn lôi đình cùng với một cỗ vĩ lực Vương Giả đột nhiên truyền đến.

Vụt vụt vụt...

Từ trong thông đạo đối diện quảng trường Tế đàn Tà Thân chợt chạy tới một ít thân ảnh khí tức cường đại, ước chừng hơn một trăm năm mươi người.

Chương 797: Địa Linh Điện

Quy mô đội hình của đội nhân mã kia so với đoàn đội Vạn Thánh Tông còn cường đại hơn một chút, hiển nhiên là thế lực ngoại lai đuổi giết Đại Tế ty Xà Nhân vừa rồi.

- Thế lực phương nào, không ngờ lại có thể đuổi giết Đại Tế ty Xà Nhân đến tận đây?

Bọn người Phí lão, cảm thấy giật mình, đồng thời cũng hơi thở phào một hơi.

Vừa rồi Đại Tế ty kia tiến hành câu thông lực lượng Tà Thần Tinh, thực lực quả thật có chút biến thái.

Vụt vụt vụt...

Đội nhân mã kia khí thế rào rạt chạy tới, kẻ cầm đầu là một gã đại hán mày rậm dáng người khôi ngô, tay cầm một thanh trường thương, tỏa ra điện mang bốn phía.

- Mấy tên nhân loại ti tiện các ngươi… Tới thật đúng lúc!

Đại Tế ty Xà Nhân nhìn thấy đám người này chạy tới, bộ dáng nhất thời phẫn nộ xung thiên, cười lạnh nói.

Đám người này vừa mới tiến vào nơi này, đã ra tay tàn sát bừa bãi gia viên Xà Nhân Tộc, Đại Tế ty chạy trở về cứu viện cũng không kịp! Hắn vốn cũng không phải là đối thủ của đại hán khôi ngô kia!

Một khi rời khỏi phiến quảng trường hắc ám này, Đại Tế ty Xà Nhân liền khó có thể tiến hành câu thông lực lượng Tà Thần Tinh để chống địch.

Phành...

Đại Tế ty Xà Nhân bổ mạnh thanh quyền trượng trong tay, từng đạo tử u điện xà quỷ dị xuất hiện, bổ mạnh về phía đám người đối diện.

- A a!

Đám người thế tới rào rạt kia nhất thời đại loạn một trận, nhanh chóng truyền đến tiếng kêu thảm thiết.

Bọn họ không thể nào ngờ nổi, sau khi Đại Tế ty Xà Nhân tiến vào nơi đây, lại có năng lực cường đại đến như thế.

- Cực Điện Thương!

Thanh trường thương trong tay đại hán mày rậm đâm mạnh một cái, lực lượng lôi điện ngưng tụ đến mức tận cùng, tế ra điện mang như châm tuyến, khí thế như lôi đình, xỏ xuyên qua hư không.

Vụt...

Trên người Đại Tế ty Xà Nhân nở rộ ra một tầng thần huy tử huyết sắc, cùng lực lượng Tà Thần Tinh cuồn cuộn không ngừng giao hội.

Cỗ lực lượng kia, mặc dù Đại Tế ty Xà Nhân không thể chân chính vận dụng nó, nhưng nó lại có một loại nghiền áp mạnh mẽ về mặt cấp bậc.

Một thương công kích cực hạn của đại hán mày rậm cũng không thể

phá vỡ được tầng phòng ngự của Đại Tế ty Xà Nhân.

- Như thế nào có thể…

Đại hán mày rậm có chút thất thần, Đại Tế ty Xà Nhân lúc trước còn bị hắn đánh cho hoa rơi nước chảy, hiện tại không ngờ lại trở nên mạnh mẽ như vậy!

Lúc này Đại Tế ty Xà Nhân tùy ý vung quyền trượng trong tay lên, bắn ra một cỗ thần huy tử huyết sắc, hóa thành quang lãng lao ra, một phen đánh cho đại hán mày rậm liên tiếp bại lui.

- Lực lượng Tà Thần Tinh này cấp bậc rất cao, mặc dù không ẩn chứa áo nghĩa gì…

Triệu Phong lui ra một góc gần đó.

Đại Tế ty Xà Nhân ra tay, không có kỹ xảo hàm lượng gì cả, đơn thuần chỉ là dùng lực lượng nghiền áp.

Chỉ luận cường độ lực lượng, cho dù là Hư Thần Đại Đế cũng có chút kém xa.

May là lực lượng Tà Thần Tinh này chỉ là cường đại đơn thuần, không có bao nhiêu kỹ xảo áo nghĩa đáng sợ.

- Tà Thần Chi Nộ!

Đại Tế ty Xà Nhân khẽ nâng quyền trượng lên, uy năng khổng lồ của Tà Thần Tinh mạnh mẽ áp bách toàn trường.

Cả quảng trường hắc ám đều bị quang huy tử huyết sắc bao phủ.

Đám cường giả tinh anh toàn trường chỉ cảm thấy sinh mệnh huyết khí trong cơ thể, bao gồm cả lực lượng huyết mạch, cũng đều đình chỉ vận chuyển!

Ô...ô...ô...n...g!

Khối Tà Thần Tinh bên trên ngân trụ giữa huyết trì kia, màu sắc càng lúc càng trở nên đỏ tươi hơn.

Triệu Phong rốt cuộc cũng hiểu được, vì cái gì lực lượng Tà Thần Tinh lại sản sinh ra một loại cảm ứng kỳ dị đối với huyết mạch của cường giả như vậy.

- Các hạ chính là thiên tài bài danh một trăm bốn mươi lăm trên Hoàng Bảng, Cô Triều Chí? Chúng ta liên thủ, cùng đối kháng Đại Tế ty Xà Nhân này!

Phí lão quát lớn một tiếng, đề nghị.

Có người trong hai Tông cũng nhận ra thân phận của đại hán mày rậm tay cầm trường thương ở đối diện kia.

Cô Triều Chí này xuất thân từ một đại Tông Tam Tinh Địa Linh Điện bên cạnh Đại Lục Vực!

Đồng thời bản thân hắn cũng là thiên tài trên Đại Càn Hoàng Bảng, hơn nữa thứ tự so với Khổng Phỉ Linh còn cao hơn rất nhiều.

- Được!

Cô Triều Chí vô cùng sảng khoái đáp ứng, sau đó để đệ tử cùng tinh anh Địa Linh Điện xếp đặt trận thế, cùng đối kháng Đại Tế ty Xà Nhân.

Đám người Vạn Thánh Tông cùng Tử Dương Cung thừa nhận áp lực nhỏ lại, thừa cơ phát động phản kích.

Cường giả thiên tài của ba đại Tông phái Địa Linh Điện, Vạn Thánh Tông, Tử Dương Cung nhất tề liên thủ, uy lực tất nhiên là không chút tầm thường!

Trong đó Địa Linh Điện lại còn là đại Tông phái Tam tinh siêu cấp.

Ầm! Thình thịch! Thình thịch!

Toàn bộ quảng trường Tế đàn Tà Thần truyền đến một trận chấn động mãnh liệt.

Thanh quyền trượng mà Đại Tế ty Xà Nhân nắm trong tay, lúc này đã hơi chút u ám, không còn phát ra quang mang sáng ngời như lúc trước nữa.

Hai đại thiên tài Vương giả Cô Triều Chí cùng Nam Cung Thánh thì ở bên cạnh, thường xuyên tìm kiếm sơ hở, tiến hành tập kích.

- Trước hết giết chết Đại Thế ty Xà Nhân, sau đó mới thương nghị việc phân phối Tà Thần Tinh!

Ba đại Tông phái cùng với Nam Cung Thánh đạt thành ý kiến thống nhất, thế công càng phát ra hung mãnh hơn.

Đại Tế ty Xà Nhân có thể câu thông lực lượng Tà Thần Tinh cường đại, nhưng lại không cách nào phát huy uy lực chân chính của nó.

Dần dần, Đại Tế ty Xà Nhân đã rơi vào hạ phong.

Nhưng mà, ba đại Tông phái cũng không làm gì được Đại Tế ty Xà Nhân!

Đại Tế ty Xà Nhân lui lại bên trên Tế đàn Tà Thần, phát động lực lượng mênh mông vô tận của Tà Thần Tinh cùng với lực lượng bên trong huyết trì.

Nếu như hắn một lòng tử thủ, hai đại Vương giả cũng khó có thể phá vỡ phòng ngự của hắn.

- Tình hình có chút không xong!

Lực lượng Tà Thần Tinh cực kỳ tà dị, thẩm thấu ra cả phiến quảng trường. Mọi người bị lực lượng đó bao phủ, sinh mệnh lực cùng với khí huyết chân nguyên cũng từng chút một xói mòn đi.

Lực lượng sinh mệnh khí huyết bị xói mòn kia lại bị Tà Thần Tinh cùng với huyết trì hấp thu chuyển hóa thành lực lượng của mình!

Thời gian trôi qua càng lâu, bên phía ba đại Tông phái cũng càng lúc càng gặp phải khổ sở.

Đương nhiên, chiến đấu càng kéo dài, tâm thần của Đại Tế ty Xà Nhân cũng sẽ càng bị tiêu hao thật lớn.

- Chúng ta nhiều người thế đông, kéo dài cũng có thể làm hắn mệt chết!

Thế công của tam đại Tông phái vẫn liên miên bất tận như trước.

Trong đó công kích của một bộ phận người thậm chí đã chuyển dời lên tòa Tế đàn.

- Phá hủy Tế đàn, lực lượng Tà Thần Tinh kia chuyển hóa xuống chắc chắn sẽ suy giảm thật lớn!

Phí lão cười lạnh nói.

Răng rắc!

Dưới thế công mãnh liệt, mặc dù chất liệu Tế đàn kia vô cùng cứng rắn, cũng đã xuất hiện một trận dấu vết rạn nứt.

Sắc mặt Đại Tế ty Xà Nhân có chút biến đổi.

- Hạt Nhân Vương, xuất hiện đi!

Đại Tế ty Xà Nhân đột nhiên quát lớn một tiếng, quyền trượng trong tay vung lên.

Bồng! Vù!

Từ trong huyết trì giữa Tế đàn chợt bay vọt ra một đầu Hạt Nhân xấu xí cao lớn, toàn thân tối đen như mực.

- Hạt Nhân Vương!

Đầu Hạt Nhân này, đúng là Hạt Nhân Vương lúc trước bị Nam Cung Thánh đánh bại kia.

Hạt Nhân Vương kia sau khi rời khỏi huyết trì, thương thế đã lành lại bảy tám phần, hơn nữa bên ngoài thân thể còn có một cỗ quang huy tử huyết sắc bao phủ, chiến lực phòng ngự đều gia tăng rất nhiều.

- Sát!

Hạt Nhân Vương huy động cặp kềm, toàn thân phát ra một cỗ vĩ lực Vương giả âm u, xông thẳng về phía đám người.

- Thủ hạ bại tướng!

Nam Cung Thánh thi triển không gian thân pháp, thân thể chợt lóe lên, rất nhanh đã tiếp cận Hạt Nhân Vương. Một chùm tia hư không ba nhận mạnh mẽ phách trảm thẳng xuống.

Sau khi có Hạt Nhân Vương tham chiến, áp lực của Đại Tế ty giảm đi rất nhiều.

Hạt Nhân Vương này, công kích phòng ngự nguyên bản cũng đều rất cường đại, hiện tại lại có thêm lực lượng Tà Thần Tinh phụ trợ vào, lại càng là như hổ thêm cánh.

Ngược lại, trạng thái của Nam Cung Thánh hiện tại không phải đỉnh phong, ứng phó quả thật có chút miễn cưỡng.

Thình thịch!

Cô Triều Chí của Địa Linh Điện, tay cầm trường thương, phát ra điện mang như châm tuyến phong mang, vài lần giết tiến tới Tế đàn Tà Thần, đều bị Đại Tế ty Xà Nhân đánh bay ra.

Đại Tế ty Xà Nhân có lực lượng Tà Thần Tinh che chở, về mặt phòng ngự cơ bản đứng ở thế bất bại.

- Mọi người trước lui lại!

Phí lão phát giác thế cục không đúng, hô nhỏ một tiếng.

Trong hai đại Vương giả, nguyên khí Nam Cung Thánh đại tổn, thậm

chí đã có chút suy yếu.

Cô Triều Chí kia đồng dạng cũng không ở trạng thái đỉnh phong.

Ba phương đạt thành hiệp nghị, nhất trí theo một cái thông đạo tạm thời lui lại, rời khỏi khu vực Tế đàn Tà Thần.

o0o

Bên ngoài một cái thông đạo âm u trong thành thị dưới lòng đất, ba phương nhân mã lập tức bắt đầu thương nghị đối sách, hơn nữa còn phái người tùy thời giám sát động thái của Tế đàn Tà Thần.

Lúc này Hạt Nhân Vương kia đã một lần nữa đi vào trong huyết trì.

Đại Tế ty Xà Nhân không dám để Hạt Nhân Vương dễ dàng rời đi, nếu không một mình hắn khó có thể ứng phó với phần đông tinh anh ba đại Tông phái, rất khó có thể bảo vệ cho Tế đàn.

- Chờ sau khi ta khôi phục chân nguyên, sẽ lại ra tay, phá hủy Tế đàn kia! Đến lúc đó, hy vọng chư vị cũng không giữ lại thực lực nữa!

Nam Cung Thánh lạnh nhạt nói.

Sau đó hắn tiến lại một góc gần đó, khoanh chân khôi phục nguyên khí.

- Được! Vừa rồi ta cũng còn có chút bí kỹ cường đại chưa có sử dụng tới!

Cô Triều Chí khẽ gật đầu.

Muốn đối phó Đại Tế ty, mấu chốt chính là phải hủy diệt được Tế đàn

kia!

Chỉ cần Đại Tế ty không thể mượn dùng lực lượng Tà Thần Tinh nữa, hoặc là lực lượng mượn dùng suy giảm xuống thật lớn, như vậy tất nhiên sẽ bại vong.

o0o

Trong vòng hai ngày kế tiếp, đám thiên tài tinh anh ba đại Tông phái cũng tận lực tịnh dưỡng hồi sức.

Nhưng mà Triệu Phong thật ra lại là tinh thần no đủ! Trong quá trình thăm dò thành thị dưới lòng đất, hắn căn bản là không có xuất lực quá nhiều.

- Ám Lôi Mộc!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một thanh viên mộc tối đen, vận chuyển Phong Lôi Quyết, hấp thu lôi lực âm ám trong đó.

Khối Ám Lôi Mộc này chính là cực phẩm, ẩn chứa tinh hoa Lôi đạo cực kỳ tinh thuần.

Phong Lôi Quyết của Triệu Phong, trên phương diện hấp thu Lôi lực chính là dựa vào Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết của Vạn Lôi Tông kia.

Đương nhiên, trong quá trình Triệu Phong hấp thu, cũng cần phải bài trừ một ít lực lượng âm ám trong Ám Lôi Mộc.

- Âm Phong Trúc!

Trên một tay khác của Triệu Phong lại xuất hiện một đoạn gậy trúc, từ trên thân bùng phát ra một cỗ âm phong vô hình.

Ám Lôi Mộc, Âm Phong Trúc này đều là linh tài hắn đoạt được trong Tàng bảo thất lúc trước.

Hai loại trân tài đứng đầu này ở ngoại giới cực kỳ hiếm thấy, phân biệt đối ứng với hai loại thuộc tính phong và lôi.

Triệu Phong tu luyện Vạn Niệm Thần Quyết, có thể một phen đem tâm niệm chia làm vài cỗ khác nhau, phân biệt thúc giục Vạn Lôi Quyết tiến hành hấp thu.

- Ngũ Vận Thủy Linh Thảo!

Trên đỉnh đầu Triệu Phong, món trân thảo Thủy hệ cực phẩm thứ ba xuất hiện.

- Gia hỏa này, thật đúng là đủ xa xỉ a! Ba loại thiên tài địa bảo trân quý như thế, mà lại trực tiếp hấp thu như vậy!

Một ít đệ tử tinh anh của ba Tông ở nơi này cũng đều có chút hâm mộ cùng đỏ mắt.

Một ít lão bối thì lại là cảm khái lắc đầu.

Năng lực đồng thời hấp thu ba loại trân tài mà Triệu Phong thể hiện ra cũng khiến cho mọi người sợ hãi than thở.

Càng khiến bọn họ giật mình hơn chính là, hiệu suất hấp thu của Triệu Phong vẫn còn rất cao, không có bao nhiêu thiên địa tinh khí bị xói mòn cả.

Nghĩ đến cái này nếu không phải là thiên phú gì, thì chính là bí pháp hiếm thấy nào đó.

- Tiểu tử kia, tu luyện là Phong Lôi nhất đạo!

Địa Linh Điện Cô Triều Chí khẽ lẩm bẩm một tiếng, liếc mắt nhìn Triệu Phong một cái.

Triệu Phong vẫn như cũ chăm chú tu hành, mặc kệ những người xung quanh chỉ trỏ bàn tán.

Trên thực tế, hắn còn có mấy khúc xương cốt của Tử Phong Lôi Sư, cùng với trái tim của Thượng Cổ Man Ngưu nữa, nhưng hiện tại tạm thời không tiện lấy ra mà thôi!

o0o

Rất nhanh, hai ngày đã trôi qua…

Triệu Phong đã hấp thu được hơn phân nửa ba kiện thiên tài địa bảo này, tốc độ hiệu suất này vẫn là tương đối kinh người.

Lúc này đan hạch trong cơ thể Triệu Phong đã thoáng khuếch trương thêm một chút.

Hiện tại, tu vi Tiểu Đan Nguyên Cảnh Trung kỳ của hắn về mặt trụ cột đã được củng cố, đã cực kỳ tiếp cận đến cảnh giới Tiểu Đan Nguyên Cảnh Hậu kỳ.

- Chờ đến khi ta lại hấp thu xong lực lượng xương cốt Phong Lôi, tu vi lập tức có thể đạt tới Tiểu Đan Nguyên Cảnh Hậu kỳ!

Triệu Phong không khỏi kỳ vọng.

Đương nhiên, còn có một viên Tinh hạch Tử Phong Lôi Sư cấp

Vương giả trên người Hạt Nhân Vương kia, lại càng thêm quý giá!

Nếu như có thể tìm được Tinh hạch Phong Lôi cấp Vương giả kia, Triệu Phong muốn đột phá Đại Đan Nguyên Cảnh cũng không có gì khó khăn!

- Chuẩn bị xông lên!

Địa Linh Điện Cô Triều Chí chậm rãi đứng dậy, thanh trường thương trong tay chớp động ngưng luyện ra một đạo điện xà chói mắt.

Mà ở một bên khác, Nam Cung Thánh cũng chậm rãi đứng lên.

Lần này đây tiến công Tế đàn Tà Thần, tam đại Tông phái đều tự tạo thành trận thế tương ứng.

Lực lượng trận thế kia có thể phát huy được ưu thế về mặt nhân số.

- Tà Thần Chi Nộ!

Đại Tế ty Xà Nhân khẽ cười lạnh, vung lên quyền trượng, quang huy tử huyết sắc khổng lồ tà dị áp bách ra toàn trường.

Chẳng qua, đã có chuẩn bị trận thế tương ứng, mọi người đối với khả năng chống cự lực lượng Tà Thần Tinh quỷ dị cũng gia tăng thật lớn, áp lực cũng được giảm mạnh.

Cùng lúc đó, hai đại Vương giả Nam Cung Thánh cùng Cô Triều Chí cũng ra tay.

- Điện Cực Bạo!

Thanh trường thương Địa giai trong tay Cô Triều Chí rời tay mà ra,

phun ra nuốt vào một đạo điện mang ngưng luyện chói mắt, oanh thẳng lên Tế đàn, sau đó trong khoảnh khắc liền bạo liệt.

Trong phút chốc, cả tòa Tế đàn, thậm chí là cả phiến quảng trường to lớn như vậy, cũng chớp động lên một trận, phát ra tiếng nổ vang không ngừng.

Hóa ra, một chiêu này của Cô Triều Chí chính là đem thanh trường thương Địa giai ném mạnh, hơn nữa còn cùng một chút điện mang cô đọng bên trên mũi thương cùng nhau bạo liệt.

Một chiêu này chính là tương đương đem Thần binh dùng làm vật dẫn tạc đạn, uy lực khiến cho người ta cực kỳ sợ hãi.

Răng rắc!

Trên bề mặt Tế đàn Tà Thần dĩ nhiên lại xuất hiện từng đạo nứt vỡ.

Hoàn thành xong một chiêu này, vẻ mặt Cô Triều Chí hơi có chút tự đắc nhìn về phía bên Nam Cung Thánh, lại nhất thời bị dọa cho nhảy dựng lên.

Chương 798: Tiểu Tặc Miêu Đoạt Quyền

Trong lúc mọi người còn đang kinh hãi bởi một chiêu Điện Cực Bạo mạnh mẽ tuyệt đối của Cô Triều Chí thì…

- Càn Khôn Kiếm!

Trên người Nam Cung Thánh nở rộ ngân huy côi lệ, trong tay xuất hiện một thanh Thánh kiếm truyền thừa, mạnh mẽ chém ra. Một đạo kiếm hồng ngân sắc huy hoàng trọng điệp hư không, sản sinh ra một loại đại uy năng trời rung đất chuyển.

Một kiếm này có loại ý cảnh bá đạo xoay chuyển Càn Khôn, đập nồi dìm thuyền.

Trong lúc Càn Khôn Kiếm trảm xuống, hết thảy những chiêu thức áo nghĩa cùng ý cảnh trước mặt nó cũng đều gặp phải phá vỡ cùng thoát phá.

Phốc!

Một kiếm kia đem phiến quang huy tử huyết sắc bao phủ cả quảng trường hắc ám kia mạnh mẽ phách trảm thành hai đoạn, hoàn toàn chia năm xẻ bảy!

Răng rắc! Ầm!

Tòa thành thị dưới lòng đất vững như bàn thạch kia cũng chấn động mãnh liệt, cái này vẫn còn là Không Gian Thần Huyễn, sự áp chế đối

với lực lượng rất mạnh.

Mà tòa Tế đàn Tà Thần đứng mũi chịu sào kia, thì toàn bộ một mảnh bề ngoài tầng tầng thoát phá, từng mảng từng mảng lớn bong tróc cả ra.

- Thánh khí truyền thừa… cấp bậc bình thường cũng sánh ngang với Thần binh Thiên cấp!

Vẻ mặt Đại Tế ty Xà Nhân kinh hãi.

- Càn Khôn Kiếm! Không ngờ lại là kiện Thánh khí truyền thừa thất truyền của Đại lục!

Cô Triều Chí bên kia cũng có chút thất thần.

Uy lực một kiếm vừa rồi của Nam Cung Thánh, hoàn toàn bằng được Điện Cực Bạo của hắn, nhưng năng lực xoay chuyển Càn Khôn, trảm phá ý cảnh trong đó cũng lại càng thêm đặc thù.

Ai cao ai thấp, nhìn qua một cái liền hiểu rõ ràng!

- Không hổ là Thánh kiếm truyền thừa có thể tranh đua cùng Tỏa Thiên Cung a!

Triệu Phong ở phía sau trận thế, trong lòng cũng thầm than một tiếng.

Càn Khôn Kiếm cùng Tỏa Thiên Cung cũng đều là xuất ra từ Bán Thần Di Viên năm đó.

Bán Thần Côn Vân tại thời kỳ đỉnh phong, hiển nhiên chính là tồn tại đỉnh phong trên thế gian này, các loại Thần binh trân quý mà hắn thu

thập, cũng đều là kỳ trân dị bảo đứng đầu thế gian.

- Nhân loại khốn kiếp!

Đại Tế ty Xà Nhân cảm nhận được Tế đàn bị sụp đổ, hắn vội vàng huy động quyền trượng, câu thông lực lượng Tà Thần Tinh, nhằm để cố thủ Tế đàn.

Nhưng mà, đối mặt với công kích liên miên của Nam Cung Thánh cùng Cô Triều Chí, Tế đàn Tà Thần này chỉ sợ không thể kiên trì được lâu lắm.

- Xuất hiện đi!

Đại Tế ty Xà Nhân khẽ cắn răng một cái, quyền trượng trong tay hướng trên mặt đất dộng mạnh một cái.

Ầm…

Trong huyết trì ở trung tâm Tế đàn, huyết lãng sôi trào quay cuồng, từ trung tâm hiện ra một cái lốc xoáy huyết sắc.

Phành…

Trong lốc xoáy huyết sắc chợt lao ra một đầu cự hạt tà dị lành lạnh, toàn thân di động một tầng quang trạch ám huyết, hai tròng mắt thuần một màu đỏ tươi. Hình dáng bộ mặt của hắn cùng với Hạt Nhân Vương lúc trước cũng có vài phần tương tự.

Đầu cự hạt huyết sắc kia giống như một ngọn núi nhỏ, phát ra một cỗ khí tức thị huyết cuồng bạo.

Phành! Ầm ầm…

Quảng trường Tế đàn Tà Thần cùng với cả tòa thành thị dưới lòng đất lại mạnh mẽ chớp lên một trận, tựa hồ khó có thể thừa nhận nổi uy năng của luồng cự lực này.

- Cẩn thận!

Phí lão quát khẽ một tiếng.

Khí tức mà đầu cự hạt huyết sắc kia phát ra so với Hạt Nhân Vương lúc trước còn mạnh hơn vài lần.

Thình thịch! Thình thịch!

Nam Cung Thánh cùng Cô Triều Chí đứng mũi chịu sào, liền bị một mảnh lốc xoáy tử huyết vặn vẹo do cự hạt huyết sắc kia phát ra đánh văng luôn ra ngoài.

- Hạt Nhân Vương kia trải qua huyết trì cùng với Tà Thần Tinh cải tạo cường hóa, chiến lực đã đạt tới cấp bậc Vương Giả đỉnh phong. Ngoại trừ chênh lệch linh hồn cùng ý cảnh, các phương diện còn lại thậm chí đều không thua kém gì Đại Đế…

Bọn người Triệu Phong ở phía sau trận thế cũng cảm thấy một cỗ khí tức bạo ngược áp lực thể xác và tinh thần!

Mỗi một lần cự hạt huyết sắc huy động thân thể, phong mang tử huyết khủng bố cũng đều hóa thành lốc xoáy kinh người, đem hết thảy vật chất cắn nát!

Hai đại Vương Giả Nam Cung Thánh cùng Cô Triều Chí liên thủ lại, khó khăn lắm mới có thể ngăn cản thế công này.

Nếu như để đầu cự hạt huyết sắc này vọt vào trong đám người, hậu quả thật sự là không thể chịu nổi.

- Chia làm hai đường công kích!

Phí lão chỉ huy phía sau, đem chúng thiên tài tinh anh kết thành trận thế.

Các thiên tài tam đại tông phái còn lại liền chia ra làm hai cỗ lực lượng tiến hành công kích.

Một cỗ trong đó tập trung hỏa lực cường đại, dùng để hạn chế cự hạt huyết sắc. Một cỗ lực lượng còn lại thì tiến hành công kích Tế đàn Tà Thần.

- Càn Khôn Hư Không Trảm!

Nam Cung Thánh thoáng hiện tới trên không của cự hạt huyết sắc, chém ra một đạo khe nứt ngân sắc bán trong suốt, chiều rộng chừng nửa trượng, chiều dài đến vài chục trượng, vật chất trong hư không bốn phía, trong khoảnh khắc bị lực lượng không gian vô hình tê toái.

Môn bí kỹ không gian kia cộng thêm Càn Khôn Kiếm thi triển, có thể nói là không gì không phá được!

Răng rắc!

Quang huy ám huyết bên ngoài thân thể cự hạt huyết sắc nhất thời bị tê toái, lưu lại một đạo vết thương sâu đến mức có thể thấy được xương cốt, xuyên thẳng tạng phủ!

Trong nháy mắt, cự hạt huyết sắc tê rống rung trời, khiến cho cả quảng trường lay động một trận.

Vụt...

Nam Cung Thánh biến mất khỏi tại chỗ, tránh thoát một kích điên cuồng vồ đến của cự hạt huyết sắc, lại xuất hiện bên người cự hạt huyết sắc, phát động ra một trảm lôi đình đáng sợ.

- Điện Cực Bạo!

Trong tay Cô Triều Chí lại xuất hiện một kiện trường mâu Thần binh Địa giai, mang theo một đạo điện mang ngưng luyện chói mắt, thừa cơ đâm vào cái miệng rộng đang rít gào tê rống của cự hạt huyết sắc, hơn nữa trong khoảnh khắc liền bạo liệt.

Ầm…

Thân thể khổng lồ của cự hạt huyết sắc dưới sự tàn sát bừa bãi của điện mang bạo liệt kia, biến thành một mảnh cháy đen, phần mặt cùng cái miệng rộng cơ hồ bị tạc nổ tan tành.

Đương nhiên, một chiêu này của Cô Triều Chí tuy mạnh, nhưng mỗi lần công kích đều sẽ tiêu hao đi một kiện Thần binh Địa giai!

Ưu điểm cũng rất rõ ràng, không giống như Nam Cung Thánh thúc giục Càn Khôn Kiếm, tiêu hao thật lớn!

Đinh đinh đinh! Phốc! Bồng bồng!

Cùng lúc này, công kích đến từ Tam tông cũng liên miên không dứt rơi thẳng lên trên người cự hạt huyết sắc!

Cự hạt huyết sắc đã là vết thương chằng chịt, trong mắt có một tia ý tứ sợ hãi.

Năng lực không gian của Nam Cung Thánh vẫn khiến cho hắn không thể làm gì được, mà công kích của Càn Khôn Kiếm kia có uy năng cực lớn, kết hợp với không gian bí kỹ, chính là không gì không phá!

Hơn nữa, Nam Cung Thánh vẫn còn là Vương Giả Lĩnh vực không gian hệ hiếm thấy.

Theo thời gian trôi qua, cự hạt huyết sắc kia đã là vết thương chằng chịt. Mặc dù thể phách phòng ngự của hắn mạnh mẽ, lại ngăn cản không được không gian bí kỹ do Càn Khôn Kiếm chém xuống.

Thấy tình hình như vậy, sắc mặt Đại Tế ty trên Tế đàn Tà Thần đại biến.

Tế đàn Tà Thần đã bị phá hư, lực lượng Tà Thần Tinh mà hắn câu thông cũng bị cắt giảm đi chỉ còn lại một phần năm so với trước đây.

Hơn nữa lần này ba đại tông phái kết thành trận thế cường đại, thủ đoạn công phòng cường hãn, khả năng chống cự đối với lực lượng Tà Thần Tinh cũng gia tăng thật lớn.

Thực lực cho dù có cường thịnh đến đâu, cũng không chịu nổi công kích liên tục của nhiều người.

Mắt thấy, đầu cự hạt huyết sắc kia dưới thế công của cường giả tam tông, sắp sửa bị đánh cho tan tác.

Trên mặt Đại Tế ty rốt cuộc đã xuất hiện một tia kinh hoảng.

- Tà Thần Triều Tịch!

Đại Tế ty quát lớn một tiếng, quyền trượng trong tay hướng về phía

huyết trì quấy động một hồi, huyết lãng ba quang chấn động kịch liệt.

Tà Thân Tinh trên ngân trụ giữa huyết trì đột nhiên nở rộ ra một mảnh thần huy tử huyết sắc giống như quang vũ rào rạt, truyền đến một cỗ lực lượng ba động hoàn toàn siêu việt Hư Thần Cảnh!

Phành! Oành! Vù vù!

Trong khoảnh khắc, quang huy tử huyết sắc cùng nguyên khí thiên địa đan xen vào nhau, rít gào tê rống một trận, hình thành nên một hồi triều tịch thổi quét khắp thiên địa.

Tràng triều tịch kia khiến cho hết thảy lực lượng hoặc chiêu thức thành lập trên trụ cột nguyên khí thiên địa đều sản sinh ra sự hỗn loạn bất an.

Đám cường giả tam tông, khí huyết trong cơ thể cũng đều bốc lên, chân nguyên chân lực rung động bất an, cơ hồ không thể khống chế được.

Trong lúc nhất thời, toàn trường biến thành một mảnh đại loạn, chỉ có một số rất ít tồn tại Nửa bước Vương Giả trở lên, mới có thể ổn định chân nguyên của chính mình.

Ngay cả thế công của hai đại Vương Giả cũng lâm vào tạm dừng ngắn ngủi.

Nhưng mà, lực lượng thể phách của cự hạt huyết sắc cự đại, mặc dù nguyên lực đã bị quấy nhiễu, nhưng mà cặp kềm của hắn cũng có thể uy hiếp đến Vương Giả Hư Thần Cảnh!

- Luyện thể lực phách cũng không bị loại tình huống đặc thù này ảnh hưởng!

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, thân thể vững như thái sơn.

Chiêu Tà Thần Triều Tịch này của Đại Tế ty có thể sản sinh ảnh hưởng phạm vi lớn đối với các loại chân lực, chân nguyên dựa trên trụ cột nguyên khí thiên địa.

Ở trong một vài hoàn cảnh đặc thù, thậm chí còn có tác dụng hạn chế, giam cầm nguyên khí thiên địa nữa!

Nhưng mà những ai tu luyện công pháp luyện thể, nhục thể lực phách cường đại, thì ở trong mấy cái hoàn cảnh ước thúc này lại không hề bị ảnh hưởng.

Ngày xưa Bán Thần Côn Vân chính là bằng vào Bán Thần Thánh Thể mà ngạo thị thiên địa, lấy lực lượng nhục thể thuần túy nghiền áp hết thảy, cơ hồ không ai mà không kiêng kỵ.

- Đại Tế ty kia, cho dù có làm như vậy, đối với cục thế tựa hồ cũng ảnh hưởng không lớn!

Cặp mày Triệu Phong hơi nhíu lại.

Đến trước mắt, trong quá trình thăm dò thành thị dưới lòng đất, hắn vẫn luôn là một cái tồn tại diễn viên phối hợp, làm nền mà thôi.

Ngoại trừ việc âm thầm nô dịch Hạt Nhân Hậu, Triệu Phong vẫn không hề động dụng lực lượng chân chính của mình.

Chính là bởi vì vẫn còn chưa tới thời khắc ích lợi quan trọng!

- Đừng để hắn chạy!

Phí lão đột nhiên nhìn ra cái gì, hô nhỏ một tiếng.

Lời nói vừa dứt, chỉ thấy Đại Tế ty Xà Nhân trên Tế đàn kia, đã dưới sự yểm trợ của Tà Thần Triều Tịch, thân thể thoáng lóe lên, bỏ chạy.

Hóa ra, Đại Tế ty Xà Nhân nhìn thấy đại thế đã qua, đơn giản chính là bỏ xe giữ tướng.

Thông qua ảnh hưởng của Tà Thần Triều Tịch, cường giả tam tông không thể vận chuyển chân nguyên như ý, mà tay hắn cầm quyền trượng, lại có thể cùng lực lượng Tà Thần Tinh câu thông, không bị Tà Thần Triều Tịch ảnh hưởng.

- Chạy đi đâu?

Nam Cung Thánh hóa thành một đạo hư quang huyền ngân, đuổi theo Đại Tế ty Xà Nhân kia.

Năng lực không gian là một loại lực lượng vận dụng đặc thù, bị ảnh hưởng của Tà Thần Triều Tịch cũng không tính là quá lớn.

Còn nữa, Đại Tế ty Xà Nhân kia vẫn không thể phát huy ra lực lượng triều tịch chân chính!

Mặc dù là như thế, tốc độ của Nam Cung Thánh cũng bị quản chế thật lớn, chỉ là miễn cưỡng truy đuổi theo một chút mà thôi.

Hơn mười hơi thở qua đi, Nam Cung Thánh đã đuổi theo ra khỏi quảng trường hắc ám, ảnh hưởng của Tà Thần Triều Tịch đã giảm xuống tới thấp nhất.

- Nhận lấy cái chết!

Nam Cung Thánh chém ra một đạo hư không ba nhận giống như gợn sóng, phốc một tiếng, đã đem Đại Tế ty Xà Nhân đánh bay đi.

Đại Tế ty Xà Nhân kêu thảm một tiếng, trên người đã là một mảnh huyết nhục mơ hồ.

Ngay lập tức thanh quyền trượng trong tay hắn cũng dưới một kích khủng bố kia bị hất văng rời tay mà đi.

- Meo meo!

Một đạo hư tuyến ám ngân sắc chợt lóe lên, một con mèo nhỏ ngân hôi sắc liền xuất hiện.

Động tác của con mèo nhỏ kia cực kỳ nhanh nhẹn, rất nhanh đã chụp lấy thanh quyền trượng vừa mới văng ra kia.

- Ồ?

Nam Cung Thánh nhìn thấy con mèo nhỏ vừa xuất hiện kia, nhất thời cả kinh một trận.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu sau khi bắt được thanh quyền trượng có khảm viên bảo thạch tử huyết kia, lại còn hướng Nam Cung Thánh nhe răng nhếch miệng cười một cái.

- Đưa Tà Thần Quyền Trượng cho ta!

Lúc này Đại Tế ty Xà Nhân mới phản ứng lại, tức giận rít gào một tiếng.

Cốp!

Tiểu Tặc Miêu khẽ huy động quyền trượng, hung hăng đập mạnh một cái lên đầu của Đại Tế ty Xà Nhân, sau đó liền nhanh chóng biến mất không thấy đâu nữa.

Đại Tế ty Xà Nhân khẽ kêu rên một tiếng, trên đầu nổi lên một cục u khá lớn, lại còn truyền đến một trận cảm giác mê muội.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu cầm lấy quyền trượng, từ trước mặt Đại Tế ty Xà Nhân cùng Nam Cung Thánh biến mất không thấy đâu nữa.

- Chẳng lẽ là…

Thể xác và tinh thần Nam Cung Thánh chấn động, lại không kịp suy nghĩ nhiều, mạnh mẽ chém ra một đạo Ngân Không Liệt, đem Đại Tế ty Xà Nhân vẫn còn đang hơi chút mê muội mạnh mẽ chém thành hai đoạn.

Một lát sau…

- Meo meo meo!

Trên Tế đàn Tà Thần xuất hiện một con mèo nhỏ tay nắm quyền trượng, khoa tay múa chân, giống hệt một tên tiểu thần côn!

Thiên tài tinh anh tam tông đều lộ ra vẻ mặt cổ quái!

Giờ phút này, lực lượng Tà Thần Triều Tịch kia vẫn còn chưa có dừng lại.

- Meo meo!

Tròng mắt Tiểu Tặc Miêu khẽ chuyển, huy động thanh quyền trượng trong tay.

Thoáng chốc, Tà Thần Triều Tịch đang tàn sát bừa bãi một phương không gian kia chợt đột nhiên dừng lại.

- Kia hình như là… miêu sủng của Triệu Phong!

Có một vị Đệ tử Trung tâm của Vạn Thánh Tông bật thốt lên.

- Con mèo này, chẳng lẽ đã bị Đại Tế ty phụ thể? Không ngờ lại có thể câu thông lực lượng Tà Thần Tinh!

Thiên tài tinh anh tam tông, thần tình đều là kinh nghi bất định.

Rất nhanh, lực lượng tà dị ảnh hưởng toàn trường của Tà Thần Tinh cũng nhanh chóng biến mất.

Vụt...

Đồng thời, đầu cự hạt huyết sắc kia bỗng nhiên hóa thành hình thái Hạt Nhân, thôi động một đạo tàn ảnh, tiến vào một cái thông đạo, biến mất không thấy đâu nữa.

Nhưng lúc này, không còn người nào chú ý đến Hạt Nhân Vương đã bỏ chạy nữa. Tiêu điểm của chúng nhân chính là con mèo nhỏ trên Tế đàn kia!

- Triệu Phong, miêu sủng của ngươi… như thế nào lại trở thành Đại Tế ty của Tế đàn Tà Thần?

Tròng mắt Phí lão trợn trừng, bao gồm cả bọn người Khổng Phỉ Linh, cũng mang theo vẻ mặt kinh ngạc, nhìn về phía chủ nhân miêu sủng – Triệu Phong!

Chương 799: Uy Hiếp Vô Hình

- Meo meo!

Thân hình Tiểu Tặc Miêu chỉ lớn hơn bàn tay một chút, huy động Tà Thần Quyền Trượng, khoa tay múa chân, bộ dáng cao ngạo, giống hệt như một tên tiểu thần côn.

Giờ phút này, mọi người toàn trường cũng không có ai dám bỏ qua "tồn tại nhỏ bé" này, bởi vì nó đồng dạng có được năng lực câu thông cùng Tà Thần Tinh!

Phương diện này, nó hoàn toàn không thua kém Đại Tế ty Xà Nhân lúc trước.

Đám người lĩnh quân tam Tông, bọn người Cô Triều Chí, thanh niên tử bào, Khổng Phỉ Linh, Phí lão đều có chút sững sờ.

Nhất là Cô Triều Chí cùng thanh niên tử bào không quá hiểu biết tình huống.

Bọn họ cũng không nghĩ tới, rất không dễ dàng mới đánh bại một vị Đại Tế ty, bây giờ lại xuất hiện thêm một vị nữa.

- Triệu Phong!

Ánh mắt đám đệ tử tinh anh Vạn Thánh Tông cũng đều rơi xuống trên người gã thiếu niên tuấn mỹ kia.

Không vì nguyên nhân nào khác, mà do chủ nhân của đầu miêu sủng

này, chính là Triệu Phong!

- Triệu Phong! Hóa ra thật sự là ngươi!

Nam Cung Thánh cách đó không xa, trên mặt lộ ra vài tia cảm xúc trịnh trọng mà phức tạp.

Sau khi nhìn thấy Tiểu Tặc Miêu, Nam Cung Thánh đã có mười thành nắm chắc, xác định Triệu Phong này chính là Triệu Phong năm xưa!

Về phần Triệu Phong làm thế nào lại trở thành hình dạng này, hắn chính là không thể nào phỏng đoán ra được.

- Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh kia quen biết nhau sao?

Đám lão bối cùng các đệ tử Vạn Thánh Tông đều là vẻ mặt không thể tin nổi.

Phải biết rằng, Nam Cung Thánh là xuất thân từ Thương Hải xa xôi, chính là Đệ tử Chân truyền siêu cấp đại Tông Tam Tinh cường đại. Mà nhìn tình hình, Nam Cung Thánh đối với Triệu Phong, dường như có một loại thận trọng cùng kiêng kỵ khó hiểu.

- Ta chưa từng nói không phải!

Triệu Phong khẽ cười, rồi nói.

Nam Cung Thánh rùng mình một cái.

Hồi tưởng lại, lúc Triệu Phong ở địa bàn Hạt Nhân Tộc, đã từng trả lời hắn:

- Triệu Phong chính là tên của ta!

Triệu Phong không có phủ nhận, nhưng cũng không có chủ động nói rõ ràng!

- Cái này… đây là xảy ra chuyện gì?

Đám thiên tài tinh anh tam Tông có chút ngơ ngác không thể hiểu nổi chuyện gì.

Nhất là các đệ tử Vạn Thánh Tông, cũng đều cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

- Triệu Phong này…

Bọn người Khổng Phỉ Linh, Liễu Thiên Phàm, Hoàng Vân Hổ, ánh mắt đều nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong.

Bọn họ cảm giác, trên người thiếu niên này tựa hồ có một tầng sương mù nồng đậm vây quanh, có đủ loại sắc thái huyền mê.

Bịch bịch!

Triệu Phong chậm rãi đi thẳng về hướng Tế đàn Tà Thần.

Trên thực tế, Tế đàn Tà Thần đã vỡ vụn ra mấy mảnh lớn, nhưng mà huyết trì ở trung tâm thì lại không hề bị phá hủy.

- Triệu Phong…

Nam Cung Thánh nhìn bóng dáng gã thiếu niên kia, muốn nói rồi lại thôi.

Giờ phút này, trong lòng hắn đang có muôn vàn nghi hoặc.

Tại Thương Hải, uy danh của Tả Đồng Thiên Quân đã chấn động Tam Đại Thánh Địa Linh Vực.

Tràng Tử Vong Truy Sát kinh tâm động phách kia đã được suy diễn thành giai thoại!

Tử Vong Đại Đế chính là Đại Đế cổ lão cấm kỵ tại Thương Hải Chi Địa, ngay cả Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh cũng không dám dễ dàng trêu chọc hắn.

Về sau, khi Thái thượng Trưởng lão Huyền Quang Cảnh của Huyền Chân Thánh Tông, biết được việc này, cũng đều cảm thấy vô cùng khiếp sợ, trong Tông môn của mình không ngờ lại sinh ra nhân vật kinh tài tuyệt diễm như thế.

Nếu như Tả Đồng Thiên Quân vẫn còn ở Thương Hải, cho dù là Thánh Chủ cũng đều sẽ khách khí đối với hắn.

Triệu Phong không có giải thích, vẫn chậm rãi đi về phía huyết trì.

Phù phù!

Thân hình của Triệu Phong đột nhiên nhảy thẳng vào trong huyết trì bên dưới ngân trụ Tà Thần Tinh.

Ào ào!

Huyết lãng đạm tử sắc trong huyết trì kia nhất thời bao phủ lấy thân thể của Triệu Phong, thế nhưng hắn cũng không có gặp phải sự ăn mòn của lực lượng tà tính.

- Huyết trì này, không chỉ có ẩn chứa lực lượng tinh huyết tinh thuần khổng lồ, mà còn dung nhập lực lượng Tà Thần Tinh nữa!

Triệu Phong nằm trong huyết trì, dáng vẻ hưởng thụ.

Bởi vì lúc này Tiểu Tặc Miêu đã thông qua Tà Thần Quyền Trượng, câu thông lực lượng Tà Thần Tinh, cho nên Triệu Phong sẽ không bị lực lượng tà tính ăn mòn.

Nếu không, cho dù là cường giả Tiểu Đan Nguyên Cảnh nhảy vào trong huyết trì, trong khoảnh khắc cũng sẽ bị tan rã thành huyết dịch.

Triệu Phong vận chuyển Kim Khôn Thánh Lôi Thể, thông qua tinh huyết cùng lực lượng Thần Tinh trong huyết trì để mà cường hóa rèn luyện thể phách của chính mình.

Lực lượng huyết dịch có độ hòa hợp cùng nhân thể cực kỳ cao, hiệu quả tôi thể không kém chút nào.

Hơn nữa, lực lượng trong huyết trì này không chỉ có có thể cường hóa thể phách, còn có thể tăng cường chân nguyên tu vi nữa.

Ngay từ ban đầu, Triệu Phong liền đã đánh chủ ý đối với cái huyết trì này.

Giá trị của Tà Thần Tinh mặc dù rất cao, nhưng hắn trước mắt căn bản không thể thu lấy lực lượng Thần Tinh trong đó!

Vụt... Vụt...

Hai đại thiên tài Vương Giả Nam Cung Thánh cùng Cô Triều Chí cũng đồng thời bay vọt đến bên cạnh huyết trì.

Cô Triều Chí liếc mắt nhìn Triệu Phong trong huyết trì, lại ném ánh mắt trưng cầu về phía Nam Cung Thánh.

Luận thực lực, Nam Cung Thánh vẫn cao hơn hắn một bậc!

Nhưng nhìn tình hình, Nam Cung Thánh đối với gã thiếu niên Tiểu Đan Nguyên Cảnh này có một loại thận trọng cùng kiêng kỵ khó hiểu.

- Triệu Phong, Tà Thần Tinh này, ngươi định xử trí như thế nào?

Nam Cung Thánh rốt cuộc cũng mở miệng.

Lời ấy vừa ra, đám thiên tài tinh anh tam Tông ở nơi này, bao gồm cả Cô Triều Chí cảnh giới Vương Giả, trong lòng cũng đều chấn động không thôi.

Thực lực của Nam Cung Thánh tự nhiên là đã thuyết phục toàn trường!

Thiên phú cùng bí kỹ không gian của hắn, thậm chí uy lực của Thánh khí truyền thừa Càn Khôn Kiếm, cũng đều xâm nhập lòng người!

Nhưng mà, giờ phút này đối với việc phân phối Tà Thần Tinh, không ngờ Nam Cung Thánh lại muốn trưng cầu ý kiến của Triệu Phong kia!

- Huyết trì thuộc về ta! Tà Thần Tinh, trước mắt đối với ta mà nói cũng không có công dụng gì! Nhưng nếu như ai có thể giúp ta tìm được Tinh hạch Tử Phong Lôi Sư mà Hạt Nhân Vương kia mang theo, ta sẽ tận lực giúp hắn lấy được Tà Thần Tinh!

Triệu Phong chậm rãi nói.

Hắn trải qua một phen tự hỏi, quyết định từ bỏ Tà Thần Tinh kia.

Thứ nhất, Tà Thần Tinh này lai lịch quá lớn, chính là Thần Chi Tinh, lấy đến trên tay, chính là một củ khoai lang phỏng tay! Triệu Phong trước mắt, căn bản chỉ có thể đối kháng với thực lực Vương Giả, hoặc là bảo mệnh mà thôi, cho nên hắn không muốn trở thành cái đích nhắm đến của mọi người.

Thứ hai, lực lượng ẩn chứa trong Tà Thần Tinh có cấp bậc rất cao, khó có thể hấp thu được, trong thời gian ngắn cầm lấy cũng vô dụng.

Còn có điểm quan trọng nữa là, lực lượng trong Tà Thần Tinh này đã bị pha tạp bất thuần, trong đó sản sinh ra tà tính nồng đậm, bị ô nhiễm nặng nề.

So sánh một phen, xem ra trong huyết trì cũng có dung nhập một ít lực lượng Thần Tinh, dễ dàng tiến hành hấp thu, có thể tăng lên thực lực có sẵn của Triệu Phong.

Còn có điểm thứ ba, chính là thu hoạch Tà Thần Tinh, độ khó khăn rất lớn!

Khi vừa mới tiến vào Tế đàn Tà Thần, Triệu Phong đã từng dùng Thần Linh Nhãn thử qua một lần.

Tà Thần Tinh này có lực phản phệ vô cùng cường đại!

- Triệu Phong này, không phải thông tuệ bình thường! Một câu nói liền thu lấy huyết trì thực dụng, còn Tà Thần Tinh phỏng tay kia thì lại để cho người khác!

Ánh mắt Phí lão lóe lên.

Lập tức, không còn ai dám tranh huyết trì với Triệu Phong nữa!

Dù sao miêu sủng của hắn cũng đã thay thế Đại Tế ty Xà Nhân lúc trước, có thể câu thông với lực lượng Tà Thần Tinh.

Hơn nữa, thái độ thận trọng mà kính sợ của Nam Cung Thánh đối với Triệu Phong, lại càng khiến cho Triệu Phong ở trong mắt mọi người, có vẻ thâm sâu khó lường hơn nhiều.

- Được!

Nam Cung Thánh ngay lập tức mở miệng đáp ứng.

Hắn đi là con đường Không Gian hệ, cũng không phải nhất mạch luyện thể, lực hấp dẫn của huyết trì đối với hắn cũng không lớn.

Cô Triều Chí, cùng với thiên tài tinh anh Địa Linh Điện, trong lòng thì lại có chút bất mãn.

- Cô sư huynh, chúng ta không thể để bọn chúng tiện nghi như vậy được, chẳng lẽ lại đem lợi ích huyết trì tặng không cho hắn hay sao?

Vài tên Đệ tử Chân truyền Địa Linh Điện phía sau mang theo vẻ mặt không cam lòng nói.

Ánh mắt Cô Triều Chí đảo qua Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, tạm thời bảo trì trầm mặc.

Thế cục lúc này, Nam Cung Thánh đã hoàn toàn là đứng về phía Triệu Phong, Tiểu Tặc Miêu thì đã trở thành Đại Tế ty của Tế đàn Tà Thần…

- Vị huynh đệ này, những gì ngươi nói có nghĩa là, ai giúp ngươi tìm được Tinh hạch Tử Phong Lôi Sư kia, ngươi liền giúp kẻ đó lấy được

Tà Thần Tinh?

Một vị Nửa bước Vương Giả râu bạc trắng của Địa Linh Điện, ánh mắt quắc thước, giương mắt nhìn Triệu Phong trong huyết trì.

- Đúng là như vậy! Đương nhiên, ta cũng sẽ không ngăn cản người khác ra tay thu hoạch Tà Thần Tinh! Chẳng qua, ta sẽ tận lực hỗ trợ, cũng không cam đoan nhất định có thể lấy được Tà Thần Tinh!

Triệu Phong hồi đáp.

Lời ấy vừa ra, trong số tam Tông ở đây, liền có người muốn thử đi thu hoạch Tà Thần Tinh.

Kết quả, người nào người nấy nhất nhất thất bại, thậm chí còn có kẻ bị Tà Thần Tinh phản phệ trọng thương nữa.

- Ọc..

Tên Nửa bước Vương Giả râu bạc trắng vừa rồi, tại đương trường phun ra một búng máu. Những cường giả Nửa bước Vương Giả khác cũng thử, nhiều ít cũng đều ăn một chút thiệt thòi.

Mấy tên dưới cảnh giới Nửa bước Vương Giả thì thảm hơn, bị lực lượng Tà Thần Tinh trực tiếp đánh bay, đương trường lâm vào hôn mê.

Triệu Phong nằm yên trong huyết trì, khóe miệng nhếch lên một chút chế giễu.

Tà Thần Tinh này, không phải là Thần Tinh bình thường.

Hắn nghe nói, là do Thần lực của một vị Tà Thần kết tinh mà thành,

hiện tại đã sinh ra tà tính, có được năng lực ngăn cách, thậm chí còn thể phản phệ đối với lực lượng ngoại giới.

Thanh quyền trượng trong tay Tiểu Tặc Miêu, có khảm một viên bảo thạch tử huyết sắc, thật ra chính là một khối Nguyên tinh thạch Cực phẩm đã bị lực lượng Tà Thần Tinh đồng hóa qua, lại trải qua thủ đoạn đặc thù luyện chế mà thành, cùng Tà Thần Tinh mẫu thể bảo trì liên hệ.

Ào ào!

Triệu Phong nằm trong huyết trì, thông qua tinh huyết cùng lực lượng Thần Tinh tiến hành rèn luyện thể chất, tăng cường tu vi chân nguyên.

Vụt vụt vụt...

Trước người Triệu Phong, lại xuất hiện mấy thứ Ám Lôi Mộc, Âm Phong Trúc cùng Ngũ Vận Thủy Linh Thảo.

o0o

Trong chớp mắt, thời gian hơn nửa ngày đã trôi qua.

Trong khoảng thời gian này, rất nhiều thiên tài tinh anh tam đại Tông phái đều nghĩ ra các phương pháp đặc thù, thử thu hoạch Tà Thần Tinh, nhưng cũng không có ai thành công cả.

Nam Cung Thánh thì từ đầu đến cuối vẫn ngồi xếp bằng tại chỗ, không có thử.

Hắn tới đây trước tiên, cũng từng thử qua việc thu hoạch Tà Thần Tinh, kết quả cũng lọt vào sự phản phệ cường đại.

Địa Linh Điện Cô Triều Chí thì lại âm thầm phái người đi tìm tung tích của Hạt Nhân Vương kia.

- Triệu Phong, ta đi lấy Tinh hạch Tử Phong Lôi Sư kia!

Lúc này, Nam Cung Thánh chợt đứng lên.

Giờ phút này hắn đã khôi phục lại nguyên khí, thân hình chợt lóe lên, biến mất khỏi Tế đàn Tà Thần.

- Cô sư huynh, Nam Cung Thánh kia đã đi rồi! Hiện tại đúng là cơ hội tốt xuống tay với tiểu tử kia!

Bên phía Địa Linh Điện, một gã Đệ tử Chân truyền đề nghị.

Cô Triều Chí đứng yên tại chỗ, liếc mắt nhìn thật sâu Triệu Phong bên trong huyết trì.

- Vị Cô huynh này, nếu như đơn đả độc đấu, Triệu mỗ còn không phải là đối thủ của ngươi!

Triệu Phong giống như cười chế nhạo, liếc mắt nhìn hắn.

Lời ấy vừa ra, khuôn mặt Cô Triều Chí hung hăng run rẩy một chút.

Đệ tử cường giả tam Tông còn lại thì thì lộ ra dáng vẻ cổ quái.

Làm gì có đối thủ nào như vậy, cố ý bại lộ thực lực của chính mình không bằng đối phương?

Mà càng là như thế, trong lòng Cô Triều Chí càng có sự cảnh giác bất an.

Nghĩ đến Nam Cung Thánh vẫn luôn vô cùng thận trọng, thần sắc mang theo vài phần kiêng kỵ kính sợ phức tạp đối với gã thiếu niên này, trong lòng hắn liền không thể nào quyết tâm ra tay được.

- Đi! Đi tìm Hạt Nhân Vương kia!

Cô Triều Chí ra lệnh một tiếng, dẫn dắt một đội nhân mã đi điều tra tung tích Hạt Nhân Vương.

Trong tòa thành thị dưới lòng đất này, địa phương có thể thu hoạch tài nguyên cũng không chỉ có quảng trường Tế đàn Tà Thần, còn có phần đông khu vực có thể thăm dò khác nữa.

Ào ào!

Triệu Phong nằm trong huyết trì, không khỏi lắc đầu một cái.

Lời nói vừa rồi của hắn quả thật không có lừa gạt Cô Triều Chí kia.

Triệu Phong hiện tại chỉ là cấp bậc linh hồn tiếp cận Vương Giả Hư Thần Cảnh mà thôi, đối phó dưới Vương Giả, hắn xem như vẫn còn thoải mái.

Nhưng Cô Triều Chí là thiên tài Vương Giả trên Đại Càn Hoàng Bảng, chiến lực siêu tuyệt! Nếu thật sự là đơn đả độc đấu, Triệu Phong có lẽ có năng lực bảo mệnh, nhưng phần thắng lại rất nhỏ!

Chỉ là, nếu như thật sự chiến đấu, Triệu Phong cũng sẽ không phải là đơn đả độc đấu…

o0o

Trong huyết trì, tu vi của Triệu Phong, rõ ràng không ngừng tăng lên.

Sau khi tiêu hao xong ba loại trân tài Ám Lôi Mộc, Âm Phong Trúc, Ngũ Vận Thủy Linh Thảo, tu vi của hắn đã tiếp cận Tiểu Đan Nguyên Cảnh Hậu kỳ!

Mà tinh huyết cùng lực lượng Thần Tinh ẩn chứa trong huyết trì kia đối với Thánh Lôi Thể cùng với chân nguyên tu vi của hắn, cũng còn có không gian tăng lên rất lớn.

Cùng lúc đó, một ít thành viên đệ tử của Vạn Thánh Tông có chút bất mãn trao đổi với nhau.

- Triệu Phong này, không ngờ lại một mình nuốt riêng lực lượng của cả huyết trì, quả thật là quá mức ích kỷ!

- Hắn có năng lực đó, cũng không giúp Tông phái mình, đi cướp đoạt Tà Thần Tinh…

- …

Vài tên đệ tử cùng lão bối tinh anh cũng đều thập phần bất mãn, quyết định đi thuyết giáo Triệu Phong một phen.

Chương 800: Thánh Lôi Thể Tiến Cấp

Quảng trường hắc ám, Tế đàn Tà Thần…

- Triệu Phong!

- Triệu sư đệ…

Một ít đệ tử cùng tinh anh lão bối Vạn Thánh Tông, bộ dáng phẫn hận bất mãn, cũng đều hội tụ hướng huyết trì bên này.

Trong số này, cũng có cả Thủ lĩnh Khổng Phỉ Linh và Phí lão. Thần sắc hai người thì lại hơi có chút bất đắc dĩ.

Theo hành vi trước giờ của Triệu Phong mà xét, hiển nhiên hắn sẽ không dễ dàng đi vào khuôn khổ như vậy, một phen đem lợi ích thuộc về chính mình nhượng lại cho người khác.

Mà giờ phút này, Triệu Phong mơ hồ đã chưởng khống cục diện toàn trường, thậm chí ngay cả Nam Cung Thánh và Cô Triều Chí cũng thập phần kiêng kỵ đối với hắn.

Ào ào!

Triệu Phong lười biếng nằm trong huyết trì, liếc mắt nhìn mấy tên thành viên đồng môn này.

- Triệu Phong, thực lực thủ đoạn của ngươi, lão phu thập phần bội phục! Nhưng mà, ngươi độc chiếm huyết trì, còn tự tiện quyết định

đem Tà Thần Tinh chắp tay dâng ra, khiến cho lòng người ai nấy cũng đều không thoải mái, việc này nếu rơi vào tai cao tầng Tông môn…

Lời nói của Phí lão coi như hòa khí, lại nói rõ ràng ý đồ đến đây cùng lợi hại trong đó.

- Đúng vậy! Ngươi là thành viên Vạn Thánh Tông, há có thể ích kỷ như vậy?

- Triệu sư đệ, chẳng lẽ ngươi không sợ cao tầng Tông môn xử phạt sao?

Một ít đệ tử cùng lão bối hoặc chỉ trích hoặc khuyên bảo, biểu đạt sự bất mãn của chính mình.

- Hừ!

Sắc mặt Triệu Phong lạnh lùng:

- Các ngươi nghĩ rằng, ta sẽ sợ hãi cao tầng của một cái Tông phái Nhị Tinh sao?

Mọi người sửng sốt một chút. Những kẻ lấy cao tầng Tông môn ra áp chế hắn, nhất thời cũng cứng họng không biết nói gì.

Phí lão cùng Khổng Phỉ Linh, trong lòng thì lại không khỏi rùng mình một cái.

Chẳng lẽ nói, Triệu Phong căn bản là không sợ cao tầng Tông môn? Không đặt Vạn Thánh Tông ở trong mắt?

Nhìn thấy dáng vẻ Triệu Phong vẫn như cũ trấn định lạnh nhạt, Phí

lão cùng Khổng Phỉ Linh có một loại trực giác, lời này của đối phương cũng không phải là cuồng ngôn.

Ngay cả thiên tài siêu cấp Nam Cung Thánh kia xuất thân từ đại Tông Tam Tinh, cũng đối với Triệu Phong vô cùng thận trọng và kính sợ.

Ngoài ra, Triệu Phong còn nhận được sự thưởng thức và một cái nhân tình của Nam Phong Vương.

Nghe nói hắn còn cự tuyệt một cái Bá tước vị chiêu nạp của Nam Phong Vương nữa!

Nếu như nguyện ý, Triệu Phong hoàn toàn có thể thoát ly Vạn Thánh Tông, tùy thời gia nhập Vương Hầu phủ, thậm chí còn có thể tiến vào thế lực của Hoàng tộc Đại Càn nữa!

- Triệu Phong này, sâu không thể lường được như thế, quả thật là có bản lĩnh đó!

Ánh mắt Phí lão lóe lên.

Giai đoạn hiện tại, bọn họ cũng không dám cùng Triệu Phong trở mặt.

- Huyết trì này là chiến lợi phẩm của ta, nếu không có Tiểu Tặc Miêu câu thông cùng Tà Thần Tinh, nó cũng sẽ không hề có công dụng gì, ngược lại còn là đại tai họa nữa!

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Dựa theo phân phối lợi ích, huyết trì này xem như chiến lợi phẩm của hắn.

Hắn nguyện ý phân cho Tông môn một ít, thì chính là phù hợp với đạo nghĩa Tông môn, cho dù không muốn, cũng là thuận tình thuận lý!

- Về phần Tà Thần Tinh kia, thì ngươi nói như thế nào? Đây chính là Thần Tinh, thuộc loại Thần Lĩnh Vực a!

Một gã thanh niên mang theo sắc mặt lạnh lùng nói.

Hắn chất vấn, cũng thuận theo tâm linh của mọi người.

Mọi người, cũng đều chờ Triệu Phong giải thích.

Nhìn thế cục giờ phút này, Triệu Phong cũng không muốn quan hệ cùng Tông môn quá mức căng thẳng.

- Tà Thần Tinh này, không phải là thứ chúng ta có thể có được!

Triệu Phong lắc lắc đầu.

Trong mắt Phí lão chợt lóe tinh quang, giơ tay ngăn lại đám đệ tử ý đồ muốn tiến lên biện giải.

- Triệu Phong nói không sai! Tà Thần Tinh này là một củ khoai lang phỏng tay, cho dù có lấy được, đối với chúng ta cũng không có ý nghĩa thực tế, ngược lại chỉ đem tới tai họa vô tận mà thôi!

Phí lão cũng tán thành điểm này.

Đối với việc Triệu Phong chủ động buông tha Tà Thần Tinh, hắn quả thật tán thành cùng bội phục.

Lúc này, Triệu Phong cũng không có thực lực tuyệt đối, hắn một phen đem Tà Thần Tinh khó gặm kia để lại đám thiên tài siêu cấp Nam Cung Thánh cùng Cô Triều Chí đi mà tranh đoạt.

- Về phần tinh huyết trong huyết trì này, ta có thể cho các ngươi mười chậu!

Triệu Phong hơi chút suy tư, nói.

Lực lượng huyết dịch trong huyết trì này không phải tầm thường, khuyết điểm duy nhất là ẩn chứa lực lượng tà tính của Tà Thần Tinh, có lực lượng ăn mòn cường đại.

- Được!

Phí lão khẽ thở ra một hơi.

Không lâu sau, đám người Vạn Thánh Tông đã nhận lấy mười chậu tinh huyết, đối với toàn bộ huyết trì mà nói cũng không đến một phần mười thể tích.

Nhưng mà mấy cái tinh huyết này, bọn họ phải tiến hành xử lý tinh luyện đặc thù xong mới có thể sử dụng được. Không giống như Triệu Phong, kiêm tu công pháp luyện thể, lại có Tiểu Tặc Miêu cùng Tà Thần Tinh câu thông, không cho lực lượng tà tính kia ăn mòn hắn.

Thậm chí, Triệu Phong còn có thể mượn một chút lực lượng tà tính tiến hành rèn luyện thể phách nữa.

o0o

Mấy ngày kế tiếp, Triệu Phong nằm trong huyết trì, dốc lòng tu hành cùng tôi thể.

Huyết trì kia chính là do tinh huyết của các loại chủng tộc cường đại trong thành thị dưới lòng đất luyện chế mà thành, hơn nữa lại dung nhập lực lượng Tà Thần Tinh, tiến hành cải tạo.

Huyết dịch này có thể xem như là nguồn suối của Tế đàn Tà Thần, dùng để tiến hành công kích, còn có thể cường hóa thực lực sinh linh các chủng tộc.

Triệu Phong vận chuyển Phong Lôi Quyết cùng Thánh Lôi Thể, hấp thu trên diện rộng lực lượng huyết trì, luyện chú thể phách, cường hóa huyết nguyên trong cơ thể.

Trong khoảng thời gian này, Nam Cung Thánh cùng đám người Địa Linh Điện cũng đều nghĩ cách tìm kiếm tung tích Hạt Nhân Vương kia.

Nhưng địa hình thành thị dưới lòng đất vô cùng phức tạp, Hạt Nhân Vương kia cố ý trốn tránh, cũng rất khó tìm ra được.

Trọng điểm của Tử Dương Cung cùng Vạn Thánh Tông thì lại là cướp đoạt một ít tài nguyên chiến lợi phẩm trong thành thị dưới lòng đất.

Làm cho người ta cảm thấy ngoài dự liệu chính là, sau khi Tiểu Tặc Miêu thay thế vị trí Đại Tế ty kia, có một chút chủng tộc trong thành thị dưới lòng đất chủ động đi tới quy phục, thậm chí còn tiến nộp cống phẩm nữa.

Triệu Phong đơn giản một phen đem mấy cái việc vụn vặt này giao cho Vạn Thánh Tông.

Rất nhanh sau đó, lấy Tiểu Tặc Miêu làm trung tâm, đám người tam

Tông Vạn Thánh Tông, Tử Dương Cung, Địa Linh Điện làm quân đoàn chấp hành, bắt đầu thu phục các chủng tộc phụ cận.

Kết quả so với trong dự đoán còn muốn thuận lợi hơn rất nhiều.

Các chủng tộc này đối với thân phận Đại Tế ty Tà Thần chính là vạn phần kính sợ.

Ngay cả mấy chủng tộc thực lực không thua kém Hạt Nhân Tộc cũng không dám đến xâm phạm, nhiều ít cũng đều tiến nộp một ít cống phẩm.

Nhất là sau khi Tiểu Tặc Miêu bày ra Thần tích Tà Thần, mấy cái chủng tộc này càng trở nên ngoan ngoan ngoãn ngoãn vô cùng.

- Lực lượng của Tà Thần Tinh, hẳn là không có đơn giản như vậy!

Triệu Phong lẩm bẩm nói.

Về những điều này, hắn từ chỗ của Hạt Nhân Hậu hiểu biết được không ít thứ.

Trong thành thị dưới lòng đất cũng từng có chủng tộc có ý đồ phản kháng Tế đàn Tà Thần, kết quả lọt vào viêm hỏa dưới lòng đất tàn sát bừa bãi, hoặc là các loại thiên tai như động đất chẳng hạn.

Từ chỗ của Tiểu Tặc Miêu, Triệu Phong lại biết được, Đại Tế ty Tà Thần quả thật là có bậc năng lực này, thông qua Tà Thần Tinh có thể ảnh hưởng khí hậu tai nạn thiên nhiên dưới lòng đất!

Nhưng mà, bậc năng lực này sẽ tiêu hao rất lớn đối với tâm lực của bản thân Tế ty, bình thường sẽ không dễ dàng sử dụng.

Thoáng chớp mắt, thời gian bốn năm ngày đã trôi qua.

Mượn dùng vài thanh xương cốt Phong Lôi kia cùng với lực lượng huyết trì, tu vi của Triệu Phong rốt cuộc đã đột phá lên Tiểu Đan Nguyên Cảnh Hậu kỳ.

Quy mô chất lượng đan hạch trong cơ thể Triệu Phong lại tiến thêm một bước tăng lên.

Thậm chí đan hạch này đã mơ hồ hiện ra vài tia tinh thể hóa nhàn nhạt!

Tốc độ tiến giai bậc này rơi vào trong mắt một ít đệ tử thiên tài Vạn Thánh Tông, tự nhiên là cực kỳ hâm mộ không thôi.

- Triệu Phong này, tốc độ tiến giai nhanh chóng như thế, không sợ cảnh giới căn cơ không ổn hay sao?

Phí lão không khỏi trầm tư, trong lòng cũng có vài phần suy đoán.

Sự thật chứng minh, căn cơ cùng cảnh giới của Triệu Phong thập phần ổn định.

Bởi vì kiêm tu Phong Lôi Quyết cùng Thánh Lôi Thể, khiến cho nội tình của hắn so với thiên tài cùng giai thì còn thâm hậu hơn nhiều lắm.

Sau khi tu vi đột phá một tiểu giai, trọng tâm của Triệu Phong lại chuyển sang tu luyện Thánh Lôi Thể.

Trải qua nhiều ngày rèn luyện trong huyết trì, Kim Khôn Thánh Lôi Thể của Triệu Phong đã gần tới Tứ trọng đại thành.

- Một khi Thánh Lôi Thể đạt tới Tứ trọng đại thành. Ta chỉ bằng vào lực lượng thể phách thân thể, cơ bản có thể nghiền áp Tiểu Đan Nguyên Cảnh, Đại Đan Nguyên Cảnh! Dưới Nửa bước Vương Giả chính là khó gặp đối thủ!

Trong lòng Triệu Phong vui mừng, cũng có vài phần chờ mong.

o0o

Trong thời gian này, trong lúc hắn tiến hành tu luyện, còn có thể phân ra một ít tâm lực, bảo các chủng tộc trong thành thị dưới lòng đất, đưa tới một ít tài nguyên trân bảo cung phụng.

Một ít tài nguyên cung phụng do các chủng tộc kia đưa tới, Triệu Phong cùng Tiểu Tặc Miêu độc chiếm bốn thành.

Sáu thành còn lại thì do tam Tông Địa Linh Điện, Vạn Thánh Tông, Tử Dương Cung phân chia.

Tâm lực chủ yếu của Cô Triều Chí cùng Nam Cung Thánh thì đều đặt ở việc truy tìm tung tích Hạt Nhân Vương.

Một ngày nọ, Triệu Phong lấy ra Ám Long Nha Thảo cùng với các loại thiên tài địa bảo phụ trợ luyện thể, nhằm tiến thêm một bước đánh sâu vào Thánh Lôi Thể Tứ trọng đại thành.

Mấy loại trân tài phụ trợ luyện thể này, có một số đến từ Tàng bảo thất lúc trước, còn có một số thì là do các chủng tộc cung phụng sau này.

- Không sai biệt lắm!

Toàn thân Triệu Phong ngâm trong huyết trì, bên ngoài thân thể vòng

quanh một tia lôi văn giống như kim chúc ngân lam sắc, phát ra quang trạch rạng rỡ.

Trong huyết trì, một cỗ lực lượng thể phách vô hình càng lúc càng lan tràn rộng ra, càng ngày càng cường đại hơn.

Phàm là sinh linh tiếp cận nó, thân thể khí huyết đều cảm thấy một cỗ áp lực trầm trọng khó hiểu.

Thời khắc nào đó, cỗ lực lượng thể phách kia giống như một ngọn núi cao, oanh một tiếng, giống như vừa đột phá một tầng gông cùm xiềng xích vô hình!

Một ít thành viên đệ tử phụ cận, khí huyết bốc lên, thiếu chút nữa thì hộc máu.

Triệu Phong đứng sững tại chỗ, lực lượng thể phách dung quán hư không, cùng với thanh âm phong lôi chấn động, phảng phất như có sóng biển vỗ bờ vậy!

- Ta hiện tại chỉ bằng vào thân thể thể phách, một quyền đã có thể đánh chết Tiểu Đan Nguyên Cảnh!

Triệu Phong cảm giác được sự cường đại của thể phách thể xác và tinh thần của chính mình.

Cỗ thể phách cường đại kia tiến thêm một bước tẩm bổ tâm linh tinh thần của hắn, sản sinh ra một cỗ ý chí bá đạo.

Tu luyện Kim Khôn Thánh Lôi Thể cũng không phải là luyện thể đơn thuần, khi mà thể phách cường đại đến một trình độ nhất định, liền có thể hỗ trợ cường hóa tâm thần ý chí!

Đến một trình độ nhất định, thậm chí còn có thể thực hiện dung hợp hồn phách cùng thể phách nữa!

Đến lúc đó, cả hai phương diện thân thể cùng hồn phách đều không còn là sự uy hiếp nữa.

Bán Thần Côn Vân ở thời kỳ đỉnh phong chính là đã đạt tới điểm này, thậm chí dựa vào trụ cột này, còn có thể tu luyện thành vô thượng thần thông Tích Huyết Trọng Sinh nữa.

Từ đó, Thánh Lôi Thể của Triệu Phong đã đạt tới Tứ trọng đại thành!

Sau này Ngũ trọng sẽ đối ứng với Hư Thần Cảnh, Lục trọng là đối ứng với Huyền Quang Cảnh!

Mà Thất trọng, liền có thể tu thành thân thể Bán Thần!

Về phần phía trên Thất trọng… Thánh Lôi Thể này so với Kim Khôn Thánh Thể nguyên bản còn nhiều thêm một tầng Bát trọng cao hơn!

Thậm chí, dựa theo lý luận phân tích thì có thể còn có Cửu trọng nữa!

Khả năng cảnh giới tiến cảnh của Thánh Lôi Thể, đây chính là đại động lực trùng tu của Triệu Phong.

Cho dù không có Vong Ngữ Trớ Chú kia, hắn cũng sẽ lựa chọn trùng tu.

- Phù!

Triệu Phong phun mạnh ra một ngụm trọc khí, chậm rãi từ trong huyết trì đứng lên, nghênh đón ánh mắt kính sợ và kiêng kỵ của một

ít thành viên Tông môn bốn phía.

- Triệu Phong, đây là U Hồn Thạch trong thành thị dưới lòng đất, là trân phẩm Hồn đạo Tử Vong hệ hiếm thấy!

Phí lão đưa cho hắn hai khối tảng đá giống như mặc ngọc, nói.

Trên tảng đá mặc ngọc kia phát ra một tia hồn lực ba động âm hàn, những người bình thường căn bản không thể nào tiếp cận được.

- Trân phẩm Hồn đạo? Tốt lắm! Tốt lắm!

Sắc mặt Triệu Phong thoáng vui mừng.

Về mặt số lượng vật phẩm cung phụng, Triệu Phong cũng có thể châm chước một chút, cái mà hắn chú trọng chính một ít trân tài hữu dụng đối với chính mình.

Trong thời gian qua, Triệu Phong cũng đã từng điểm danh qua trân tài Hồn đạo, hơn nữa yêu cầu cấp độ khá cao.

Trân bảo Hồn đạo có tác dụng trợ giúp Triệu Phong khôi phục hồn lực.

- Chỉ cần có đủ trân bảo Hồn đạo, ý chí Đại Đế của ta liền có thể hoàn toàn sống lại!

Trong lòng Triệu Phong cũng có chút chờ mong.

Phải biết rằng, ý chí Đại Đế của Triệu Phong chính là ẩn chứa áo nghĩa Lôi lực Thần Kiếp. Nếu không, năm đó hắn cũng không thể đuổi giết Tử Vong Đại Đế vốn tinh thông Tử Vong hệ cùng Linh Hồn hệ được.

Một khi ý chí Đại Đế hoàn toàn khôi phục, thực lực của Triệu Phong, sẽ có sự nhảy vọt về chất.

Chẳng qua, trân bảo Hồn đạo thế gian vô cùng hiếm thấy, ở trong thành thị dưới lòng đất này, số lượng cùng phẩm chất mà Triệu Phong đào móc được cũng không tính là nhiều.

Vụt...

Đúng lúc này, một đạo hư tuyến huyền ngân sắc chợt lóe lên rồi biến mất, một đạo thân ảnh đã rơi xuống trước mặt Triệu Phong.

Người tới chính là Nam Cung Thánh!

- Triệu Phong, ta đã giết được Hạt Nhân Vương kia, hơn nữa còn thu được Tinh hạch Tử Phong Lôi Sư!

Hô hấp của Nam Cung Thánh thoáng có chút dồn dập.

Chương 801: Thu Lấy Tà Thần Tinh

- Tinh hạch Vương Giả tới tay rồi sao?

Ánh mắt Triệu Phong sáng ngời.

Nam Cung Thánh vô cùng trực tiếp, trong tay xuất hiện một khỏa Tinh hạch tử sắc u ám vô ngần, ước chừng lớn cỡ quả trứng ngỗng.

- Đúng vậy!

Triệu Phong tiếp nhận khỏa Tinh hạch Vương Giả kia, khẽ nhìn lại, liền lập tức gật đầu, vẻ mặt vui sướng.

Đệ tử tinh anh của ba đại tông phái ở xung quanh nhìn thấy khỏa Tinh hạch kia, trong mắt cũng đều lóe lên vẻ cực kỳ hâm mộ.

Đừng xem khỏa Tinh hạch này nhỏ như thế, bên trong nó tự thành một cái không gian chân nguyên, tương đương với Tinh hạch của Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Quan trọng hơn chính là, Tinh hạch này là Phong Lôi thuộc tính, cùng Phong Lôi Quyết mà Triệu Phong tham tu thập phần phù hợp.

Có khỏa Tinh hạch này, tu vi của Triệu Phong sẽ có thể gia tăng trên diện rộng.

Duy nhất không hoàn mỹ chính là, khỏa Tinh hạch này thượng vẫn còn thiếu một chút nguyên lực Thủy thuộc tính, nếu không, Triệu

Phong liền có thể lập tức thăng cấp.

- Nam Cung Thánh, ta sẽ thực hiện lời hứa hẹn của ta, toàn lực hỗ trợ ngươi thu hoạch Tà Thần Tinh!

Triệu Phong đột nhiên nói.

Nam Cung Thánh khẽ gật đầu. Hắn đã từng có giao dịch cùng Triệu Phong, vẫn là tin tưởng vào danh dự của đối phương.

Dứt lời, hai người đi đến bên cạnh huyết trì, nhìn về phía khỏa Tà Thần Tinh trên cột trụ ngân sắc kia.

Toàn thân Tà Thần Tinh tử oánh thâm thúy, ngoài mặt phiếm động một tầng huyết trạch đỏ rực, phát ra một cỗ lực lượng tà dị mê hoặc tâm linh, huyết dịch.

- Nam Cung Thánh, trước khi bắt đầu, ta cần phải nói trước vài câu!

Triệu Phong đột nhiên mở miệng.

- Ngươi nói đi!

Hai mắt Nam Cung Thánh nhìn chằm chằm Tà Thần Tinh, cũng không hề che giấu vẻ nóng bỏng trong mắt.

Tà Thần Tinh cũng không phải là Thần Tinh thứ phẩm bình thường trên thế gian, nó ẩn chứa Thần lực cấp bậc Thiên giai Thần vị.

Duy nhất khác nhau chính là, Tà Thần Tinh này đã sinh ra tà tính, ẩn chứa lực lượng quấy nhiễu ảnh hưởng ngoại giới.

Triệu Phong nghiêm túc cảnh báo:

- Thứ nhất, thu hoạch Tà Thần Tinh sẽ có tính phiêu lưu rất lớn. Thứ hai, cấp bậc của lực lượng Thần Tinh rất cao, nó có năng lực cường đại có thể can thiệp ngoại giới, ảnh hưởng sinh linh! Hơn nữa nó hiện tại đã dựng dục tà tính, căn bản không thể đánh giá hết được…

Điểm thứ nhất, Nam Cung Thánh biết rất rõ ràng.

Mà điểm thứ hai Triệu Phong nhấn mạnh trọng điểm, thì lại khiến cho hắn phải suy nghĩ sâu xa một hồi.

Lui một vạn bước mà nói, cho dù hắn đạt được Tà Thần Tinh, cũng có khả năng bị lực lượng cùng tà tính của nó ảnh hưởng khiến tâm tính thay đổi.

Lúc này, Địa Linh Điện Cô Triều Chí đã nghe thấy tin tức mà đến.

- Không ngờ lại để cho Nam Cung Thánh đi trước một bước tìm được Tinh hạch Phong Lôi! Chẳng qua, ta cũng không phải hoàn toàn không có cơ hội!

Cô Triều Chí đứng ở một góc, âm thầm chú ý tình hình bên này.

Đối thoại giữa Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, hắn cũng nghe được rất rõ ràng.

Thật hiển nhiên, Tà Thần Tinh không phải là thứ mà một người bình thường có thể khống chế nổi! Ít nhất Triệu Phong hiện tại cũng tạm thời không nghĩ muốn giữ lấy củ khoai lang phỏng tay này.

- Ta đã quyết định rồi!

Nam Cung Thánh hít sâu một hơi, trong mắt lóe lên một mảnh dứt

khoát.

Quyết định này của hắn không chút nào nằm ngoài dự đoán của Triệu Phong. Bởi vì từ trong mắt Nam Cung Thánh, hắn thấy được một loại theo đuổi cố chấp đối với lực lượng.

- Triệu Phong, ta đã từng một lần bị ngươi siêu việt quá xa, thậm chí trước đây ta chỉ có thể ngẩng đầu ngưỡng mộ bước chân truyền thuyết của ngươi. Mà Tà Thần Tinh này, chính là kỳ ngộ giúp ta thay đổi cục diện đó!

Trong mắt Nam Cung Thánh lóe lên một cỗ chiến ý cường đại.

Đối với Triệu Phong, tâm tình của hắn căn bản vô cùng phức tạp.

Đều là thiên tài của cùng một thế hệ, nhưng đối phương từng bước một bước lên trên đỉnh cao Thương Hải, trở thành hóa thân vô địch trong Đại Đế, ngay cả Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh cũng đều có chút kiêng kỵ.

Lời ấy vừa ra, một đám tuyệt đại thiên tài bọn Cô Triều Chí, Khổng Phỉ Linh, thanh niên tử bào tại nơi này, tâm thần cũng đều chấn động một trận.

- Triệu Phong này… rốt cuộc là tồn tại như thế nào?

- Cường đại như Nam Cung Thánh, cũng đã từng chỉ có thể ngẩng đầu ngưỡng mộ bước chân truyền thuyết của hắn?

Cường giả ba đại tông phái ở đây, đều cảm thấy tâm thần đại chấn.

Thực lực mà Nam Cung Thánh biểu hiện ra, không sai biệt lắm có thể xếp vào trước một trăm hạng đầu trên Đại Càn Hoàng Bảng.

Mà thiên tài như vậy, cũng chỉ có thể ngẩng đầu nhìn lên bước chân của Triệu Phong!

Trong lúc nhất thời, gã thiếu niên tuấn mỹ bên cạnh huyết trì kia càng giống như bị bao phủ quanh quẩn bên trong một tầng sương mù bí ẩn dày đặc.

- Làm sao… làm sao có khả năng?

Bọn người Phí lão, Khổng Phỉ Linh, Liễu Thiên Phàm, Hoàng Vân Hổ của Vạn Thánh Tông đều là một trận thất thần.

Ngay cả tông phái Tam tinh Địa Linh Điện Cô Triều Chí, trên trán cũng toát ra một tia mồ hôi lạnh.

Giờ phút này, hắn cũng cảm thấy Triệu Phong này thật sự là rất thần bí, rất đáng sợ!

Cô Triều Chí không khỏi cảm thấy may mắn, chính mình lúc trước không có ra tay với Triệu Phong.

- Ta chỉ có thể cam đoan, dốc hết khả năng giúp ngươi lấy được Tà Thần Tinh mà thôi!

Triệu Phong than nhẹ một tiếng.

- Triệu sư đệ, ta tin tưởng ngươi nhất định có thể làm được! Nghe nói, ngay cả Bán Thần Côn Vân kia, cũng đều là do ngươi một tay làm sống lại a!

Nam Cung Thánh mang theo một tia ngữ khí thăm dò, nói.

- Cái gì? Bán Thần Côn Vân? Hắn nhanh như vậy đã xuất hiện rồi?

Lúc này đây, đến phiên Triệu Phong giật mình.

Nam Cung Thánh gật đầu, nói:

- Bán Thần Côn Vân sống lại, khống chế Bán Thần Di Viên, hơn nữa cùng Chân Vũ Thánh Địa đạt thành một ít hiệp nghị!

Hắn vốn là có ý thăm dò một chút Triệu Phong. Dù sao, về chuyện tình liên quan đến việc Bán Thần Côn Vân sống lại, cũng chỉ là một ít lời đồn đãi mà thôi.

Mà Triệu Phong đối với điều này, tựa hồ cũng không có phủ nhận.

- Bán Thần!

Đệ tử cùng đám tinh anh ba đại tông phái bên ngoài không khỏi hút mạnh một ngụm lãnh khí.

Nghe ý tứ, Triệu Phong hình như đã từng một tay làm sống lại một vị Bán Thần, đây là loại sự tình kinh thế hãi tục đến bậc nào a!

- Bán Thần Côn Vân!

Thần tình Phí lão tràn ngập kinh hãi, dường như biết được một ít truyền thuyết về Bán Thần Côn Vân kia.

Cường giả cấp bậc Bán Thần, có lẽ ở bên trong những tông phái Tam Tinh, Tứ Tinh, cũng đều có một ít ghi chép liên quan.

Ngày xưa, vị Bán Thần Côn Vân kia cũng không phải là cường đại bình thường. Uy danh của hắn thậm chí đã từng truyền lưu tới các

thế lực tông phái Tam Tinh, Tứ Tinh tại Đại Lục Vực.

Mà nhân vật thần thoại như vậy, không ngờ đã từng được một tay Triệu Phong khiến cho sống lại!

Kế tiếp, thần niệm Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh rất nhanh trao đổi.

Trong lúc trao đổi, Triệu Phong mới biết được, Bán Thần Côn Vân kia dùng pháp môn đặc thù, tiến vào Bán Thần Di Viên, cùng ý chí Bán Thần trong di viên xác nhập với nhau.

Dưới tình huống như thế, cho dù là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cũng khó có thể mạnh mẽ xâm nhập vào Bán Thần Di Viên.

Đương nhiên, Bán Thần Côn Vân vẫn còn trong quá trình tịnh dưỡng khôi phục, muốn khôi phục thực lực đỉnh phong Bán Thần, chỉ sợ còn cần một khoảng thời gian không ngắn nữa.

Biết được những tin tức này, Triệu Phong mới thở hắt ra một hơi.

Đến hiện tại, Bán Thần Ấu Đồng khẳng định còn chưa biết được tình huống Triệu Phong đã đoạt xá trọng sinh, thậm chí hắn vẫn còn đang tận lực đề phòng Tả Đồng Thiên Quân tại thời kỳ đỉnh phong.

Tế đàn Tà Thần, bên cạnh huyết trì.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đột nhiên huy động quyền trượng trong tay. Viên Tà Thần Tinh trên ngân trụ chợt nở rộ ra thần huy tử huyết sắc yêu dị.

- Vẫn là ngươi ra tay đi!

Triệu Phong vừa mới chuẩn bị phát động Hư Thần vĩ lực, cuối cùng vẫn từ bỏ, cảm thấy để cho Không gian Lĩnh vực của Nam Cung Thánh ra tay thì càng tốt hơn một chút.

Vụt...

Nam Cung Thánh vung tay lên, một mảnh lớn hư quang huyền ngân sắc vặn vẹo thành một cái động khẩu lốc xoáy, đem tinh huyết trong huyết trì trong khoảnh khắc hút cạn đi.

Mấy cái tinh huyết này trước mắt đối với hắn cũng không có chỗ nào hữu dụng, về sau, hắn sẽ giao lại cho Triệu Phong.

- Bước đầu tiên xem như hoàn thành!

Triệu Phong mỉm cười gật đầu.

Đem tinh huyết trong huyết trì hút đi, là chính là vì tiến thêm một bước ngăn cách, cô lập Tà Thần Tinh.

Một bước này, cần có Tiểu Tặc Miêu, thân là Tà Thần Tế ty, cùng Tà Thần Tinh câu thông.

Nếu không, dưới sự ảnh hưởng quấy nhiễu của Tà Thần Tinh, huyết trì kia sẽ dẫn phát sóng gió, tạo thành phiền toái không nhỏ.

Ầm ầm ầm...

Một trận bụi mù cuồn cuộn bốc lên, Nam Cung Thánh đột nhiên ra tay, đem cả tòa Tế đàn hoàn toàn phá hủy đi.

Nhất thời, Tà Thần Tinh kia giống như lục bình không rễ, phiêu phù ở

giữa không trung, cỗ lực lượng tà tính can thiệp ngoại giới kia cũng thu liễm lại thật lớn.

Giờ phút này, đệ tử cùng tinh anh ba đại tông phái Địa Linh Điện, Vạn Thánh Tông, Tử Dương Cung cũng đều chú ý quan sát hết thảy một màn trước mắt.

Nếu là có khả năng, bọn họ cũng không ngại tham dự vào.

Nhưng đến hiện tại, còn chưa có người nào dám nhúng tay vào chống lại sự liên thủ của ba người Triệu Phong, Nam Cung Thánh, Tiểu Tặc Miêu.

Nhất là Triệu Phong thần bí kia, khiến cho bọn người Cô Triều Chí vô cùng kiêng kỵ.

- Đến bước mấu chốt nhất rồi!

Sắc mặt Triệu Phong trở nên ngưng trọng.

Đến bước kế tiếp, cần phải trói buộc, thậm chí thu lấy Tà Thần Tinh.

Một bước này, tính nguy hiểm cũng chính là lớn nhất.

Khó khăn ở chỗ, hết thảy những thủ đoạn địch ý nhằm vào Tà Thần Tinh, đều sẽ lọt vào sự phản phệ của nó.

Ưu thế duy nhất của Triệu Phong bên này, chính là ở chỗ Tiểu Tặc Miêu nắm giữ Quyền trượng Tà Thần, có được năng lực câu thông cùng Tà Thần Tinh.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu huy động miêu trảo, tỏ vẻ nó không thể ngăn cản sự phản phệ của Tà Thần Tinh, nhiều nhất chỉ có thể hạn chế lại một hai mà thôi.

- Thu!

Nam Cung Thánh bỗng nhiên mở rộng hai bàn tay, trước ngực hiện lên một cái lốc xoáy nhỏ do hư quang huyền ngân sắc cấu thành, sau đó lập tức từng chút một khuếch trương.

Trong không gian truyền đến một cỗ lực lượng thần bí, mạnh mẽ hấp xả Tà Thần Tinh.

Ô...ô...ô...n...g!

Tà Thần Tinh bỗng nhiên bùng nổ ra một cỗ lực lượng tà tính cường đại, một mảnh thần huy tử huyết sắc yêu dị nhằm về phía Nam Cung Thánh công kích tới.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu huy động quyền trượng, cũng chỉ là khiến cho sự phản phệ của Tà Thần Tinh thoáng chậm lại, cùng suy yếu đi vài phần mà thôi.

- Băng Hồn Chi Mâu!

Trong mắt trái của Triệu Phong bỗng đột nhiên hiện lên một tầng hư quang tử huyễn sắc giống như sương mù, bên trong mạnh mẽ xuất hiện một tầng hàn mang u lam sắc.

Thiếu niên tuấn mỹ trong tầm mắt, một đầu tóc tím tung bay cuồng vũ.

- Không nghĩ tới, Triệu Phong này vẫn còn cất giấu năng lực huyết mạch nhãn đồng cường đại như thế!

Các đệ tử cường giả tam đại tông phái bốn phía xung quanh, từng tên từng tên đều giật mình không nhỏ.

Chỉ một thoáng, một cỗ hàn lực băng phách cực hạn đã bao phủ ngưng kết Tà Thần Tinh lại.

Nếu như là bình thường, bằng vào cỗ lực lượng thành lập trên cơ sở thiên địa nguyên lực này, đủ để khiến cho Tà Thần Tinh trong khoảnh khắc liền bị chấn cho vỡ tan.

Nhưng mà, Băng Hồn Chi Mâu của Triệu Phong lúc này đây chỉ là thuần túy đóng băng linh hồn.

Thứ đóng băng cũng không phải là bản thân vật chất của Tinh thạch, mà là nhằm vào tà tính hạch tâm của nó!

Tà tính, cũng là một loại hình thái lực lượng tinh thần.

Ầm… ầm..

Tà Thần Tinh phát ra một cỗ thần huy tử huyết sắc, nhằm về phía Triệu Phong mà công kích tới.

Nhưng lúc này, quanh thân Triệu Phong lại chợt hiện ra một cỗ Thánh Thể Lực Phách vô hình.

Lực lượng mà Thần tinh phát ra có cấp bậc cực cao, hơn nữa còn có sự áp chế thật lớn đối với các loại lực lượng lấy nguyên lực làm cơ sở.

Chẳng qua, lực lượng thể phách của Triệu Phong thập phần đặc thù, sức chống cự còn mạnh hơn lực lượng bình thường rất nhiều.

Độ mạnh yếu của lực cắn trả của Tà Thần Tinh cũng là căn cứ vào cường độ địch ý cùng sự uy hiếp của mục tiêu.

Bồng! Bồng!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh chưa kiên trì được một hai hơi thở, liền đã bị đánh bay ra ngoài.

Cũng may, có quyền trượng trong tay Tiểu Tặc Miêu câu thông, lực lượng cắn trả của Tà Thần Tinh kia cũng suy yếu đi vài phần.

- Có tác dụng!

Triệu Phong ngưng thần nhìn lại. Ngoài mặt Tà Thần Tinh đã ngưng kết lên một tầng hàn sương u lam sắc bán trong suốt.

Lực lượng Thần Tinh, mặc dù là rất cường đại, nhưng chỉ là thể hiện ở phương diện vật chất.

Băng Hồn Chi Mâu của Triệu Phong, là một loại hạn chế cùng đóng băng ở phương diện linh hồn.

Xem ra, loại hàn lực băng phách này đối với tà tính bên trong Tà Thần Tinh cũng có một tia hiệu quả ngăn chặn nhất định.

Sắc mặt Nam Cung Thánh cũng rất vui mừng, đồng dạng cũng thấy được hy vọng.

Hắn hít sâu một hơi, phóng đến trước mặt Tà Thần Tinh, hai tay

không ngừng hoa động.

Trong một trận không gian ba động, tại khu vực hư không của mọi người ở nơi này chợt hiện ra một cái không gian hư ảnh không u đạm ngân sắc.

Kia đúng là Không gian Lĩnh vực của Nam Cung Thánh!

Ô...ô...ô...n...g!

Không gian đạm ngân sắc sâu thẳm kia vặn vẹo quỷ dị một trận, hình thành một cái động khẩu ngân huyền sắc thật lớn.

Từ trong cái động khẩu ngân huyền sắc kia mạnh mẽ xuất hiện một cỗ lực hấp xả tuyệt cường.

- Băng Hồn Chi Mâu!

Đồng lực của Triệu Phong cũng thúc giục đến cực hạn, khiến cho hàn sương u lam sắc ngoài mặt Tà Thần Tinh càng tiến thêm một bước lan tràn.

- Meo meo!

Quyền trượng trong tay Tiểu Tặc Miêu bỗng nhiên vung lên, mạnh mẽ ném vào trong cái động khẩu ngân huyền sắc kia.

Bảo thạch tử huyết sắc trên quyền trượng cùng Tà Thần Tinh chính là tử mẫu tương liên.

Hơn nữa, bên trong Không gian Lĩnh vực của Nam Cung Thánh còn có một ao tinh huyết kia nữa.

Theo cỗ cự lực lạp xả kia, Tà Thần Tinh kia sưu một tiếng, thuận thế tiến nhập vào Không gian Lĩnh vực của Nam Cung Thánh.

- Thành công rồi sao?

Nam Cung Thánh thừa nhận cỗ lực lượng phản phệ cường đại, phun ra một búng máu, thần tình lại cực kỳ vui sướng.

Nhưng đúng vào lúc này, một đạo thanh âm già nua chợt truyền đến:

- Dừng tay! Tà Thần Tinh này không thể mang đi! Nếu không, sẽ mang đến tai nạn hủy diệt cho phiến thành thị dưới lòng đất này, cùng với cả Không gian Thần Huyễn!

Chương 802: Thái Cổ Vạn Tộc Bảng Thứ Chí

- Dừng tay! Tà Thần Tinh này không thể mang đi! Nếu không, sẽ mang đến tai nạn hủy diệt cho phiến thành thị dưới lòng đất này, cùng với cả Không gian Thần Huyễn!

Một đạo thanh âm già nua từ trong khu vực lối vào Xà Nhân Tộc đột nhiên truyền đến.

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh khẽ rùng mình một cái, liếc mắt nhìn lại.

Vừa rồi hai người liên thủ, dường như đã thành công đem Tà Thần Tinh thuận thế đẩy vào trong Không gian Lĩnh vực của Nam Cung Thánh.

Thanh âm vừa dứt, từ thông đạo lối vào kia chợt đi vào một vị lão giả Xà Nhân bước đi tập tễnh.

Lão giả Xà Nhân này đầu tóc bạc phơ, mặt đầy nếp nhăn, lưng còng cúi thấp, mỗi khi xoay người, đi lại đều có chút phải cố hết sức.

Ánh mắt nhìn chằm chằm trên người lão giả Xà Nhân, vẻ mặt mọi người đều lộ ra một tia cổ quái.

- Ha ha, chỉ là một lão Vương Giả Xà Nhân đã sắp xuống mộ, còn dám nghĩ đến chuyện định đoạt khỏa Tà Thần Tinh này nữa hay sao?

Triệu Phong nhẹ nhàng cười nhạt một cái.

Lời ấy vừa ra, toàn trường nhất thời dậy lên một trận kinh hãi.

Thật sự khó có thể nhìn ra, vị lão giả Xà Nhân ngay cả đi đường cũng không ổn này, lại cũng là một vị Vương Giả Hư Thần Cảnh!

Điểm này, ngay cả Nam Cung Thánh cùng Cô Triều Chí cũng đều không có lập tức phát hiện ra.

- Ta là Tà Thần Tế ty tiền nhiệm!

Thanh âm Lão giả Xà Nhân đầu bạc khàn khàn, ánh mắt liếc nhìn thật sâu gã thiếu niên tóc tím Tiểu Đan Nguyên Cảnh kia.

Linh hồn sinh mệnh của hắn đã héo rũ, khí tức suy kiệt đến cực hạn. Dưới tình huống như thế này, đối phương vẫn có thể liếc mắt nhìn ra chi tiết của hắn!

Chúng đệ tử tinh anh ba đại Tông phái, tâm thần khẽ rùng mình một cái, đối với Triệu Phong lại càng thêm kiêng kỵ hơn.

Lão giả Xà Nhân đầu bạc này là Tà Thần Tế ty tiền nhiệm, như vậy ít nhất cũng phải có tu vi Hư Thần Cảnh.

- Hừ! Mặc kệ là nguyên nhân gì, Tà Thần Tinh này, ta sẽ không dễ dàng bỏ qua! Tồn vong của thành thị dưới lòng đất có quan hệ gì với ta đâu?

Sắc mặt Nam Cung Thánh vẫn đạm mạc.

Hắn đã phải trả một cái giá thật lớn, rất không dễ dàng mới đem Tà Thần Tinh chuyển dời vào trong Không gian Lĩnh vực của chính

mình, làm sao có chuyện từ bỏ dễ dàng như vậy.

- Lão Tế ty, ngươi mạo hiểm nguy hiểm sinh mệnh, chỉ là vì muốn tới đây ngăn cản chúng ta thôi sao?

Bộ dáng Cô Triều Chí có chút hứng thú.

Đến hiện tại, Tà Thần Tinh đã bị Nam Cung Thánh tìm được, hắn cũng không ngại phát sinh thêm một chút biến cố.

Cặp mày Nam Cung Thánh khẽ nhíu lại, nhưng hắn cũng muốn biết thêm càng nhiều tin tức về Tà Thần Tinh.

- Sinh mệnh của lão hủ đã sắp tới đại nạn, sinh tử còn ngại gì nữa! Nhưng có một số việc cần phải tận hết chức trách!

Vẻ mặt Lão Tế ty Xà Nhân đầu bạc bi thương nói.

Giờ phút này, bọn người Triệu Phong, Nam Cung Thánh, Cô Triều Chí cũng lâm vào trầm mặc ngắn ngủi, cảm thấy một cỗ ý tứ bi thương.

Bọn họ cũng không phải là thương tình lão Tế ty Xà Nhân đầu bạc, mà là một loại kính sợ đối với Pháp tắc sinh mệnh cùng tử vong.

Mọi người đều biết, sinh mệnh đều có hạn mức thọ nguyên cao nhất.

Ví dụ như nói Vương Giả Hư Thần Cảnh, thọ nguyên bình thường là mấy ngàn năm. Một khi đạt tới hạn mức thọ nguyên cao nhất, sinh mệnh và linh hồn sẽ dần dần héo rũ, đồng dạng vẫn sẽ đi vào tử vong.

Loại Pháp tắc này, cho dù là đoạt xá trọng sinh cũng đều không thể

thay đổi.

Đừng nói là Vương Giả Hư Thần Cảnh, cho dù là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, Bán Thần, chẳng qua là thọ nguyên càng dài lâu hơn một chút mà thôi, không thể chân chính vĩnh hằng bất tử.

Tỷ như Triệu Phong, hắn đoạt xá trọng sinh, nhưng đại nạn thọ nguyên trên phương diện linh hồn lại không có thay đổi quá lớn. Trừ phi có các loại ngoại lực tăng thọ như là Bất Lão Tuyền, hoặc là đột phá cảnh giới rất cao, mới có thể thay đổi thời hạn đại nạn thọ nguyên.

Đương nhiên, giống như là một ít Đại Đế đỉnh phong cổ lão tinh thông tử vong linh hồn giống như Tử Vong Đại Đế, thọ nguyên có khả năng cao hơn mấy lần so với cường giả cùng cấp.

- Chư vị nên biết, trong thành thị dưới lòng đất thường xuyên có tai nạn thiên nhiên, ví dụ như nham thạch nóng chảy, địa tâm chi hỏa… Mà lực lượng Tà Thần Tinh, lại có thể ảnh hưởng cùng ổn định việc tai nạn bùng nổ!

Lão Tế ty Xà Nhân đầu bạc chậm rãi mở miệng nói.

Toàn trường, thần kỳ bình tĩnh. Bởi vì đây là lời nói của một vị lão giả sắp chết!

Người sắp chết, lời nói cũng trở nên thiện lương hơn.

- Chẳng lẽ, cái này không phải là tai họa tự nhiên?

Triệu Phong ý thức được cái gì đó.

Sau khi tiến vào thành thị dưới lòng đất, hắn đã biết được các chủng

tộc dưới này đều là thập phần kính sợ đối với Tế đàn Tà Thần.

Thông qua Quyền trượng Tà Thần, Tà Thần Tế ty quả thật có năng lực có thể ảnh hưởng cùng điều khiển tai nạn tự nhiên.

- Mấy cái này chỉ là biểu hiện bề ngoài mà thôi!

Lão Tế ty Xà Nhân đầu bạc hít sâu một hơi, vẻ mặt nghiêm trọng:

- Chỉ có lịch đại Tà Thần Tế ty cùng với một số rất ít người biết được, dưới lòng đất còn có một thứ tai họa lớn hơn nữa!

- Tai họa lớn hơn nữa?

Đệ tử tinh anh ba đại Tông phái ở đây cũng cảm thấy một cỗ không khí không giống bình thường.

Đúng lúc này, mọi người cảm giác được phía dưới Tế đàn Tà Thần mơ hồ truyền đến một tia chấn động nhàn nhạt, đến từ chỗ càng sâu dưới lòng đất.

Phanh phanh!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong mơ hồ khẽ nhảy lên một chút.

Giờ phút này, huyết mạch Hoàng đạo của Triệu Phong cùng Khổng Phỉ Linh cũng phát ra một tia run rẩy sợ hãi thuộc loại bản năng.

Có thể làm huyết mạch Hoàng đạo sợ hãi, đó rốt cuộc là ngọn nguồn khí tức như thế nào?

- Cảm nhận được rồi sao?

Thần tình Lão Tế ty Xà Nhân đầu bạc chua sót, trong mắt lộ ra một tia sầu lo thật sâu.

- Dưới… dưới lòng đất kia, rốt cuộc là có cái gì?

Đám đệ tử tinh anh ba đại Tông phái cũng cảm thấy một trận bất an mơ hồ.

Trong minh minh, tựa hồ có một cỗ khí tức tai kiếp đang từng chút một dâng lên.

- Đám các ngươi hẳn là biết, trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, trong các chủng tộc bài danh trước mười, có một chủng tộc gọi là Diệt Thế Long Tộc!

Lão Tế ty Xà Nhân đầu bạc chậm rãi nói.

- Diệt Thế Long Tộc!

Bọn người Triệu Phong, Nam Cung Thánh, Cô Triều Chí tâm thần đại chấn.

- Bài danh thứ chín Vạn Tộc Bảng… Diệt Thế Long Tộc!

Phí lão cũng kinh hãi thất thanh.

Một cỗ khí tức sợ hãi lan tỏa ra trong lòng mọi người.

- Trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, bài danh thứ tám là Kim Ô Tộc, bài danh thứ chín là Diệt Thế Long Tộc…

Chúng đệ tử tinh anh ở đây đều xuất thân từ Tông phái Nhị Tinh, Tam Tinh, lịch duyệt tự nhiên bất phàm.

Chủng tộc bài danh trước mười trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, đó cũng không phải là thứ dễ dàng trêu chọc tới được.

- Nực cười! Nếu là Diệt Thế Long Tộc ở dưới, chỉ cần phun ra một ngụm Diệt Thế Long Viêm, liền có thể đem cả Không gian Thần Huyễn này đốt cho tan biến rồi!

Một tràng cười lạnh vang lên, đến từ một gã thiếu niên tuấn mỹ một đầu tóc tím.

Người mở miệng, chính là Triệu Phong!

Hắn đã từng xem qua Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, đối với đặc tính, năng lực, cùng với sức chiến đấu của mỗi một chủng tộc đều có sự hiểu biết rất mạnh.

Trên thực tế, Thái Cổ Vạn Tộc Bảng cũng không phải hoàn toàn lấy sức chiến đấu tinh khiết để mà sắp hàng thứ tự.

Ví dụ như nói Thiên Cơ Tộc kia, thân thể chiến lực cũng không mạnh, nhưng trí tuệ của bọn hắn thì lại không một chủng tộc nào có thể so sánh được.

Thiên Cơ Tộc, đi săn bắt Quang Tộc, ý đồ chế tạo cỗ máy thời gian, thậm chí còn có kế hoạch phục chế Thái Cổ Tộc nữa!

Thế nhưng, Diệt Thế Long Tộc tuyệt đối là chủng tộc có sức chiến đấu kinh thiên, năng lực hủy thiên diệt địa.

Kim Ô Tộc bài danh thứ tám, trong cả thiên địa Phạm Trụ hiện tại chỉ có duy nhất một cá thể, chính là Thái Cổ Kim Ô, thân thể to lớn khổng lồ không thể đánh giá, đang ở trên không trung vô tận cung

cấp quang nhiệt vô hạn cho cả Phạm Trụ.

Mà Diệt Thế Long Tộc bài danh hạng chín, nghe nói chính là đối thủ một mất một còn cùng Kim Ô Tộc.

Theo Triệu Phong được biết, chủng tộc này chính là vì hủy diệt mà sinh ra, mục tiêu cuối cùng của bọn chúng chính là hủy diệt cả thế giới.

- Lão Xà Nhân, ngươi dám lừa gạt chúng ta!

Một ít đệ tử cùng tinh anh của ba Tông khẽ thở ra một hơi.

Trên trán Nam Cung Thánh cũng chảy ra một tia mồ hôi lạnh.

Diệt Thế Long Tộc, thực lực loại chủng tộc thần thoại này quả thật là rất khủng bố.

Lão Tế ty Xà Nhân đầu bạc mỉm cười chua xót, nói:

- Diệt Thế Long Tộc chân chính, dĩ nhiên là đã bị diệt chủng mất rồi. Nhưng mà tại địa tâm ở nơi này có phong ấn một đầu Diệt Thế Hắc Giao Long, trong cơ thể hắn chảy xuôi một tia huyết mạch nhàn nhạt của Diệt Thế Long Tộc!

Nghe nói lời ấy, đệ tử ba đại Tông phái ở đây, tâm thần cũng đều mình một cái.

Hóa ra, ở chỗ sâu trong địa tâm kia có phong ấn một đầu Hắc Giao Long, ẩn chứa một tia huyết mạch Diệt Thế Long Tộc loãng hiếm thấy.

- Ngày xưa, đầu Diệt Thế Hắc Giao Long này chính là bị Tà Thần

phong ấn! Trải qua vô số năm tháng, mặc dù thực lực của hắn còn không tới một phần trăm thời kỳ đỉnh phong, nhưng đồng thời phong ấn cũng bị yếu đi rất nhiều!

Tế ty Xà Nhân đầu bạc khẽ hít một hơi.

Ầm…

Bên dưới Tế đàn Tà Thần mơ hồ truyền đến một tia chấn động cùng với nóng rực.

Trong mơ hồ, dường như có một cỗ thanh âm Long ngâm bị áp bách vô số năm, cùng với viêm hỏa hủy diệt mà sinh ra, hiện tại đang nhanh chóng quay trở về thế gian, thôn phệ hết thảy.

Thành viên đệ tử ba Tông ở đây, từng tên từng tên đều kinh hãi khiếp vía.

Khí thế hủy diệt, sợ hãi trong vô hình lan tỏa khắp nơi.

Phanh phanh!

Triệu Phong cảm giác Thần Linh Nhãn của chính mình đang liên tiếp nhảy lên cùng cảnh báo.

Có thể xác định, vị lão Tế ty Xà Nhân đầu bạc thân là kẻ sắp chết này, hẳn là sẽ không lừa gạt mọi người.

- Tai nạn dưới lòng đất kia, đa phần là do Diệt Thế Hắc Giao Long giãy dụa tạo thành. Mà tác dụng của Tà Thần Tinh, chính là bình phục tai nạn, hơn nữa còn có tác dụng nhất định có thể ổn định phong ấn!

Tế ty Xà Nhân đầu bạc phun ra một ngụm trọc khí.

Nói đến đây, hắn đặt mông ngồi xuống trên mặt đất, đem hết thảy nhân quả nói ra rõ ràng.

Ánh mắt Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh chớp động bất định.

- Tà Thần Tinh, ta khẳng định sẽ không giao ra! Thứ bị phong ấn kia cũng không phải Diệt Thế Long Tộc chân chính, cũng không phải là tồn tại vô địch, huống chi còn không ở trạng thái đỉnh phong!

Nam Cung Thánh kiên quyết nói.

Sinh tử của các chủng tộc trong thành thị dưới lòng đất, hắn cũng không cần phải bận tâm tới.

Lực lượng cực hạn đỉnh phong mới là thứ mà hắn theo đuổi.

- Lão Tế ty, ngươi đã tới trễ! Chúng ta thật không dễ dàng mới có thể đem Tà Thần Tinh dời đi. Hiện tại muốn đặt nó trở về lại, đã rất khó khăn rồi!

Triệu Phong lắc đầu, hít sâu một hơi.

Hắn cùng Tiểu Tặc Miêu trên vai mình tiến hành trao đổi một hồi.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu huy trảo khoa tay múa chân, trong tay xuất hiện một thanh quyền trượng, bảo thạch tử huyết sắc bên trên hiện tại đã vỡ tan rồi.

Lúc trước, sở dĩ bọn họ có thể di dời đi Tà Thần Tinh, chính là bởi vì

huyết trì cùng quyền trượng cũng đều ở trong Không gian Lĩnh vực của Nam Cung Thánh.

Thủ đoạn của Triệu Phong cùng bí kỹ Không Gian của Nam Cung Thánh chính là một cái đường dẫn. Hai người, chính là có tác dụng tiến hành phụ trợ dẫn dắt.

Nói một cách chính xác hơn, Nam Cung Thánh vẫn còn chưa có chính thức lấy được Tà Thần Tinh, chỉ là thông qua sự cố gắng của mấy người, đem Tà Thần Tinh di dời sang một chỗ khác, cất vào trong Không gian Lĩnh vực của hắn.

Mà hiện tại, muốn đem Tà Thần Tinh đặt ngược trở về lại, thì mọi chuyện đã muộn rồi.

- Ngươi… Đám các ngươi…

Lão Tế ty Xà Nhân đầu bạc chết lặng, bộ dáng thất hồn lạc phách, thần tình bi thương.

Lúc trước, hắn cũng không nghĩ đến mấy kẻ ngoại lai này lại có năng lực thu lấy Tà Thần Tinh! Chờ đến khi hắn đuổi tới, đã vô lực bù đắp lại rồi.

- Thật xin lỗi! Xin hãy an nghỉ đi!

Ngữ khí Triệu Phong mang theo một tia tiếc nuối cùng đồng tình nói.

- Ọc…

Lão Tế ty Xà Nhân đầu bạc trực tiếp phun ra một hơi, sinh mệnh hoàn toàn đi đến điểm cuối.

Tại thời khắc cuối cùng của sinh mệnh, lão Tế ty Xà Nhân đầu bạc mạnh mẽ thiêu đốt linh hồn cùng huyết nhục toàn thân, bộc phát ra một cỗ khí tức vĩ lực tiếp cận cấp bậc Đại Đế.

- Không tốt!

Đệ tử cùng tinh anh tam Tông ở đây, từng tên từng tên áp lực hít thở không thông.

Ngay cả Nam Cung Thánh cùng Cô Triều Chí, cũng vì thế mà biến sắc. Chẳng lẽ vị Tế ty Xà Nhân đầu bạc này muốn cùng mọi người đồng quy vu tận hay sao?

Chỉ có Triệu Phong là đứng lặng tại chỗ, không chút kinh hoảng.

- Tất cả chủng tộc trong thành thị dưới lòng đất, tức khắc rời khỏi thế giới lòng đất! Tai nạn diệt thế… sắp sửa hàng lâm!

Thanh âm bi thương của lão Tế ty Xà Nhân đầu bạc lan truyền khắp từng cái góc trong thế giới lòng đất.

Trước khi chết, vị lão Tế ty này dùng hết lực lượng cuối cùng, thông báo tai nạn cho cả thế giới lòng đất.

Trong lòng Triệu Phong cũng có vài phần kính nể, lại lẩm bẩm nói:

- Tà Thần Tinh tồn tại, nhiều nhất cũng chỉ có thể làm chậm lại thời gian Diệt Thế Hắc Giao Long kia bài trừ phong ấn thêm vài năm nữa mà thôi!

Tà Thần Tinh cường đại đến đâu, chẳng qua cũng chỉ là một khối Tinh thạch.

Nó cũng không phải đầu mối then chốt của phong ấn, chỉ là có tác dụng giảm bớt thời gian phong ấn bị phá giải mà thôi.

Ầm ầm ầm...

Sâu bên trong thế giới dưới lòng đất truyền đến một cỗ chấn động liên miên không dứt. Một ít khu vực, nham thạch nóng chảy bùng nổ, địa hỏa tàn sát bừa bãi.

- Grào...

Một đạo long khiếu phẫn nộ bị áp lực đến mức tận cùng, từ trong chỗ sâu dưới lòng đất truyền đến.

- Thế giới này sắp sửa run rẩy dưới nộ hỏa của Diệt Thế Long Tộc! Cổ Thần Tà Dương, ta muốn trước tiên hủy diệt phủ đệ của ngươi, sau đó lại thôn tính tiêu diệt thế giới Lĩnh Vực của ngươi…

Chương 803: Diệt Thế Hắc Giao Long

Ầm ầm ầm...

Thế giới thành thị dưới lòng đất chấn động mãnh liệt, nham thạch nóng chảy cùng địa hỏa từ sâu bên dưới địa tâm vọt lên cuồn cuộn.

Một ít chủng tộc, mặc dù nghe được lời nhắc nhở trước khi chết của Đại Tế ty Xà Nhân, nhưng vẫn không kịp phản ứng.

- Thế giới này sắp sửa run rẩy dưới nộ hỏa của Diệt Thế Long Tộc! Cổ Thần Tà Dương, ta muốn trước tiên hủy diệt phủ đệ của ngươi, sau đó lại thôn tính tiêu diệt thế giới lĩnh vực của ngươi…

Một đạo thanh âm làm thiên địa kinh biến từ sâu bên dưới địa tâm truyền đến.

Đạo Long ngâm nộ hỏa rít gào kia truyền khắp cả thế giới thành thị dưới lòng đất, ngay cả thế giới mặt đất cũng cảm thấy một trận cảm giác chấn động nhàn nhạt.

- Mau rút lui!

- Không tốt! Diệt Thế Hắc Giao Long sắp sửa phá phong ấn mà ra…

Đệ tử tinh anh tam Tông, lâm vào một mảnh bối rối, đều tự tìm kiếm thông đạo địa hạ, hướng lên trên mặt đất chạy trốn mà đi.

Vụt...

Tốc độ Nam Cung Thánh nhanh nhất, hóa thành một đạo hư tuyến huyền ngân sắc, liền trốn vào một tầng khu vực cao hơn trong lòng đất.

- Lôi Dực Phi Độn Thuật!

Sau lưng Triệu Phong mọc ra một đôi quang dực gợn sóng thủy lam sắc, nhanh chóng vũ động, phi độn đi.

Toàn trường đã không thấy bóng dáng của Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh.

Tốc độ phản ứng của hai người này chính là nhanh nhất.

- Triệu sư đệ…

Bọn người Liễu Thiên Phàm không khỏi kinh hô một tiếng, mắt thấy Nam Cung Thánh cùng Triệu Phong trước sau biến mất.

- Mặc kệ hắn, chúng ta trước hết rút lui khỏi thế giới thành thị dưới lòng đất!

Phí lão ra lệnh một tiếng, đi ở phía trước mở đường.

Đệ tử tinh anh hai Tông Địa Linh Điện cùng Tử Dương Cung dồn dập tìm kiếm thông đạo, hướng lên thế giới mặt đất mà lui lại.

Vẻn vẹn chỉ một lát sau, nham thạch nóng chảy cuồn cuộn đã tàn sát bừa bãi mà đến.

Nếu vẻn vẹn chỉ là lực lượng của nham thạch nóng chảy, đối với mấy tên đệ tử tinh anh Tông môn này, độ uy hiếp không lớn, nhưng

thật ra đám chủng tộc tầng dưới chót trong thành thị dưới lòng đất mới là kẻ chịu đủ tai họa.

Chẳng qua, bên trong nham thạch nóng chảy kia có ẩn chứa địa tâm hỏa, uy lực cũng đã có thể đem Đan Nguyên Cảnh bình thường thiêu đốt thành tro tàn.

Địa tâm hỏa uy lực càng mạnh hơn, thậm chí có thể uy hiếp đến Vương giả Hư Thần Cảnh.

- Xem ra, Diệt Thế Hắc Giao Long muốn lao ra khỏi địa tâm còn cần một đoạn thời gian nữa…

Địa Linh Điện Cô Triều Chí trầm giọng nói.

Chấn động cùng va chạm đến từ sâu bên dưới địa tâm chính là một đợt lại một đợt truyền đến.

Căn cứ tần suất va chạm chấn động cùng tình huống tai nạn trong thành thị dưới lòng đất, có thể đại khái phán đoán địa tâm tình huống.

- Nhóm các ngươi nhanh chóng rút khỏi thành thị dưới lòng đất trước đi!

Cô Triều Chí phân phó đám người Địa Linh Điện.

Một phương Địa Linh Điện bên này có vài vị lão bối tinh anh Bán Bộ Vương Giả, kinh nghiệm vô cùng phong phú.

Vụt...

Cô Triều Chí kéo động một đạo điện quang sắc bén, hướng về phương hướng quỹ tích rút lui của Triệu Phong cùng Nam Cung

Thánh mà đuổi theo.

- Tà Thần Tinh chỉ là tạm thời bị chuyển dời vào trong Không gian Lĩnh vực của Nam Cung Thánh. Việc này, ta vẫn còn một chút cơ hội!

Trong lòng Cô Triều Chí thầm tính toán.

Không đến nửa canh giờ, đệ tử ba đại Tông phái trải qua một chút thương vong, đã thành công rút lui khỏi thế giới thành thị dưới lòng đất.

o0o

Thế giới mặt đất, một mảnh sa mạc mênh mông ngút ngàn, cát bụi gào thét.

Vụt... Vụt...

Nam Cung Thánh cùng Triệu Phong trước sau hiện thân ở khu vực sa mạc.

- Triệu Phong, đây là huyết trì của ngươi!

Nam Cung Thánh thi triển bí kỹ Không Gian, đem một ao tinh huyết chuyển đến trước mặt Triệu Phong.

Triệu Phong khẽ gật đầu, nhưng cũng không có lập tức rời đi.

- Triệu sư đệ, ngươi còn có ý định gì nữa sao?

Nam Cung Thánh nghi hoặc, dò hỏi.

Chuyện xảy ra cho tới bây giờ, hắn mơ hồ phán đoán được, Triệu Phong đã gặp phải biến cố nào đó, đạt được tân sinh.

- Ta có một ý tưởng, không biết Nam Cung sư huynh có dám cùng ta thực hiện hay không?

Triệu Phong nhàn nhạt cười nói.

Sau đó, hai người thông qua thần niệm tiến hành trao đổi.

- Ngươi… Không ngờ lại muốn đánh chủ ý trên người Diệt Thế Hắc Giao Long sao?

Nam Cung Thánh không khỏi hít mạnh một ngụm lãnh khí.

Ý tưởng của Triệu Phong, cũng không phải là gan lớn bình thường.

- Hung hiểm và kỳ ngộ cùng tồn tại! Hơn nữa, ta tin tưởng rằng Nam Cung sư huynh muốn chưởng khống, tiến đến sử dụng Tà Thần Tinh, nhất định cần có một người bên cạnh tiến hành hộ pháp a!

Ngữ khí Triệu Phong mang theo vẻ không thể từ chối, nói.

Sắc mặt Nam Cung Thánh âm trầm bất định, do dự một lát, liền dứt khoát gật đầu.

Vụt...

Phụ cận hai người, Địa Linh Điện Cô Triều Chí đột nhiên hiện thân, hơn nữa còn chủ động đi tới chào hỏi.

Nam Cung Thánh tự nhiên hiểu được, Cô Triều Chí này còn chưa có buông tha niệm tưởng đối với Tà Thần Tinh.

Nhưng vào lúc này, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, đã chính thức đạt thành hiệp nghị minh hữu, quyết định liên thủ thăm dò, đào móc ích lợi trong Không Gian Thần Huyễn.

Cô Triều Chí nhìn thấy bộ dáng, lời nói, vẻ mặt của hai người Triệu Phong càng thêm phối hợp chặt chẽ với nhau, trong lòng cũng cảm thấy rùng mình một trận.

Chỉ một mình Nam Cung Thánh đã cường đại như thế, nếu cộng thêm một Triệu Phong sâu không thể lường kia nữa, hắn căn bản không có một chút phần thắng.

Gặp phải tình hình này, Cô Triều Chí chỉ đành phải xám xịt, tạm thời thối lui.

- Triệu Phong!

- Triệu sư đệ…

Bọn người Phí lão, Khổng Phỉ Linh của Vạn Thánh Tông rất nhanh cũng đi đến phụ cận.

- Phí lão, chư vị đồng môn, các ngươi nhanh chóng rời xa, tránh né đầu Diệt Thế Hắc Giao Long này đi!

Triệu Phong vội vàng nhắc nhở.

Thần Linh Nhãn của hắn cũng đã nhìn thấu triệt qua tình huống dưới lòng đất. Từ những cảm giác chấn động mà xem, Diệt Thế Hắc Giao Long phá phong ấn chui ra cũng không còn mất bao nhiêu thời gian nữa.

- Triệu Phong, vậy ngươi…

Sắc mặt bọn người Khổng Phỉ Linh cùng Liễu Thiên Phàm khẽ biến.

- Ta cùng với Nam Cung Thánh còn có hành động khác, chúng ta có duyên sẽ gặp lại!

Triệu Phong vô cùng rõ ràng nói.

Nói xong những lời này, hắn cùng Nam Cung Thánh liền phiêu nhiên rời đi, biến mất trong đám cát vàng phương xa.

- Triệu Phong này, không hề có một chút ý thức tập thể nào cả!

- Một mình hắn độc lai độc vãng, mặc kệ chết sống của chúng ta!

- …

Đám người Vạn Thánh Tông rất là bất mãn, bực tức nói.

Chỉ có thần sắc Phí lão vẫn bình thường như trước, cảm thán nói:

- Có lẽ chúng ta sẽ gây vướng chân vướng tay cho hắn! Đám các ngươi cứ việc xem hắn như là một gã đệ tử Tiểu Đan Nguyên Cảnh bình thường là được rồi!

Khi tách ra dưới lòng đất, hắn cũng nhìn ra, Triệu Phong đã có ý nghĩ muốn thoát ly đoàn đội, cùng Nam Cung Thánh tiến hành liên thủ.

Nghe Phí lão nói vậy, mọi người cũng không tiếp tục oán giận nữa.

Nếu như Triệu Phong chỉ là một gã đệ tử Tiểu Đan Nguyên Cảnh

bình thường, như vậy hắn có tồn tại ở trong đoàn đội hay không, ý nghĩa cũng không lớn.

Mọi người nghĩ như vậy, tâm lý liền trở nên cân bằng lại.

Oanh!

Thời gian chậm rãi trôi qua, cảm giác chấn động đến từ địa hạ càng ngày càng mạnh hơn.

Đám người Vạn Thánh Tông thập vạn hỏa cấp chạy đi, nhanh chóng rời khỏi khu vực ngọn nguồn chấn động kia.

Đám người Địa Linh Điện cùng Tử Dương Cung cũng đều chia ra các phương hướng khác nhau mà rút lui khỏi.

Ước chừng hai canh giờ sau…

Phành…

Thế giới lòng đất truyền đến một trận sụp đổ, cùng với thanh âm kêu rên sợ run của vô số sinh linh.

Đại địa vỡ ra một đạo khe rãnh thật lớn giống như một con sông dài.

Nham thạch nóng chảy cực nóng dưới lòng đất phun trào lên mặt đất, một cỗ khí tức hủy thiên diệt địa cũng theo đó phun trào mà ra.

Khoảnh khắc này, trong phương viên mấy vạn dặm, vô số sinh linh, hoặc là đám thiên tài tinh anh ngoại lai, cũng đều cảm thấy một cỗ khí tức hủy diệt hít thở không thông.

- Grào...

Trong một đạo Long ngâm rít gào kinh thiên, đại địa chớp động, địa hỏa cùng nham thạch nóng chảy phun trào.

Vù!

Từ trong nham thạch nóng chảy dưới lòng đất bay ra một đầu Giao Long khổng lồ, thân dài đến năm trăm trượng, hai tròng mắt sâu thẳm lạnh lùng. Mỗi con mắt lớn cỡ một căn phòng nhỏ, bên ngoài thân thể bao trùm lân phiến hắc sắc phong cách cổ xưa.

Quan sát cẩn thận, trên long thân hắc lân khổng lồ của nó còn trói buộc một sợi xiềng xích hắc sắc thô to như thùng nước, trong lúc phi hành còn truyền đến một trận thanh âm leng keng.

Giao Long hắc lân khổng lồ kia lưu lại một đạo thân ảnh khổng lồ, đứng cách xa cả ngàn dặm cũng có thể nhìn thấy rõ ràng.

Một cỗ khí tức tai nạn hủy thiên diệt địa, kinh chấn thiên địa, lấy Giao Long hắc lân làm trung tâm, lan tràn uy hiếp phương viên mấy vạn dặm.

Trong hoang mạc, một ít đệ tử đã rút lui thật xa, hai chân cũng không khỏi run rẩy một chút.

Long uy vô hình cùng khí tức huyết mạch Diệt Thế Long Tộc, khiến cho vạn vật sinh linh thiên địa cũng phải kinh hãi run sợ đến từ bản năng.

- Thật mạnh! Đó chính là Diệt Thế Hắc Giao Long sao…

Thành viên tam Tông đã lui lại thật xa, từng tên từng tên cũng đều kinh hãi khiếp vía.

Trực giác nói cho bọn hắn biết, lực uy hiếp của đầu Giao Long hắc lân kia xa xa phía trên Hư Thần Đại Đế!

- Đám kiến hôi, chịu chết đi!

Diệt Thế Hắc Giao Long vung cự trảo lên, một mảnh cương phong đạm hắc sắc nhất thời lan tràn thổi quét cả phương viên mười dặm xung quanh.

- A a a!

Một ít chủng tộc dưới lòng đất vừa mới tránh nạn lên trên mặt đất, nhất thời lọt vào tai ương hủy diệt.

Dưới phong lực đạm hắc sắc của cự trảo Giao Long kia, mấy trăm Dị tộc Thử Nhân, Lang Nhân, Tích Dịch Nhân… bên trong thành thị dưới lòng đất, trong khoảnh khắc liền hôi phi yên diệt.

Mỗi thời mỗi khắc, đều có chủng tộc dưới lòng đất bị hủy diệt.

Trong số này, phần lớn là chết trong nham thạch nóng chảy cùng viêm hỏa, số ít là trực tiếp bị Diệt Thế Hắc Giao Long diệt sát.

- Một đám kiến hôi!

Long khu hắc lân khổng lồ của Diệt Thế Hắc Giao Long bay vút mà qua, hơn trăm ngàn người của các chủng tộc dưới lòng đất đều bị nghiền áp mà chết.

Răng rắc!

Dưới một trảo của Hắc Giao Long, đại địa chấn văng tung tóe. Hắn

kinh khiếu một tiếng, phiên vân phúc vũ, ám vân lôi điện đan xen khủng bố.

- Hắc Giao Long! Tà Thần sẽ trừng phạt ngươi!

Một ít cường giả chủng tộc dưới lòng đất lâm vào tuyệt cảnh, hợp lực tiến hành phản kích.

Trong số này, có một vị Cự Nhân Thủ Lĩnh cấp Vương giả, dẫn dắt một ít tinh anh Đại Đan Nguyên Cảnh, Bán Bộ Vương Giả của các chủng tộc dưới lòng đất, công kích về phía Hắc Giao Long.

Nhất là vị Cự Nhân Thủ Lĩnh kia, thể phách cự đại, toàn thân cao chừng hai ba tầng lầu, lực phòng ngự mạnh mẽ kinh người.

Phốc…

Đuôi Giao Long khổng lồ của Diệt Thế Hắc Giao Long hung hăng vung lên, một loạt cường giả tinh anh của các chủng tộc dưới lòng đất đều bị nghiền áp thành thịt vụn.

Răng rắc!

Vị Cự Nhân Thủ Lĩnh Vương giả cấp kia, thân hình cũng bị đánh cho tứ phân ngũ liệt. Lấy lực phòng ngự tiếp cận Đại Đế của hắn, ở trước mặt Diệt Thế Hắc Giao Long, thế nhưng vẫn không chịu nổi một kích.

Vù!

Diệt Thế Hắc Giao Long há miệng phun mạnh, một đoàn sóng gợn diễm khí đạm hắc sắc lan ra, đem Cự Nhân Thủ Lĩnh thiêu đốt thành tro tàn.

Mà thứ vừa phụt ra kia, tựa hồ còn không phải là bản nguyên Diệt Thế Long Viêm chân chính!

- Grào...

Diệt Thế Hắc Giao Long dùng thân thể khổng lồ vô địch nghiền áp hành hạ đến chết đám chủng tộc dưới lòng đất trên mặt đất phụ cận.

Ầm ầm ầm...

Những nơi Hắc Giao Long đi qua, chính là tai nạn diệt thế, cả thế giới thành thị dưới lòng đất lúc này đã bị san thành bình địa!

Sau khi phát tiết một trận, Diệt Thế Hắc Giao Long phiêu phù đứng yên ở giữa không trung một lúc.

Còn có một số ít thành viên các chủng tộc dưới lòng đất đang bỏ chạy tứ tán, Hắc Giao Long căn bản là khinh thường dốc sức truy sát bọn họ.

Leng keng! Đinh!

Diệt Thế Hắc Giao Long đột nhiên ở giữa không trung giãy dụa một hồi, ý đồ muốn dùng thân hình khổng lồ vô địch, chấn đứt sợi xiềng xích hắc sắc thô như thùng nước bên ngoài thân thể kia.

Nhưng mà, chất liệu sợi xiềng xích hắc sắc kia vô cùng đặc thù, hắn càng giãy dụa bao nhiêu, lại càng cảm thấy vô lực bất nhiêu.

- Cấm Nguyên Thần Liên này đã giam cầm tuyệt đại bộ phận lực lượng của ta, thậm chí ta còn không thể hấp thu nguyên khí thiên địa…

Hắc Giao Long giãy dụa một hồi cũng không có kết quả gì.

- Cổ Thần Tà Dương! Thế giới của ngươi đã hoang phế di lạc rồi. Chờ ta đi phủ đệ của ngươi tìm kiếm được chìa khóa của Cấm Nguyên Thần Liên, khôi phục thực lực, lại hủy diệt cái thế giới này!

Diệt Thế Hắc Giao Long phẫn nộ tê rống một trận, thanh âm vang vọng liên miên không ngừng.

Vụt...

Bỗng đột nhiên, Diệt Thế Hắc Giao Long chợt hóa thành một đạo hư ảnh Hắc Long khổng lồ, dung nhập về phía chân trời.

Trong hoang mạc, cường giả tinh anh tam Tông mặc dù đã rời đi thật xa, nhưng vẫn có thể cảm ứng được động tĩnh bên kia.

Có lẽ, Diệt Thế Hắc Giao Long cũng nhận thấy được mấy tiểu bất điểm bọn họ, thế nhưng lại khinh thường ra tay nhất nhất tru sát từng người.

Một tràng chém giết vừa rồi, chẳng qua chỉ là phát tiết áp lực hồi lâu mà thôi.

Trọng điểm hiện tại của hắn chính là giải trừ Cấm Nguyên Thần Liên, nhằm tiến thêm một bước đánh vỡ gông xiềng trên người mình.

Vù!

Cường giả tinh anh tam Tông cảm ứng được Diệt Thế Hắc Giao Long rời đi, trong lòng từng tên từng tên cũng đều phi thường khiếp sợ, phun ra một hơi dài.

Cùng lúc đó, ở sâu bên trong sa mạc, trong một cái động cát bí mật.

Vụt... Vụt...

Hai đạo thân ảnh hiện thân trên mặt đất, phân biệt là một gã thanh niên huyền y, một gã thiếu niên tóc tím tuấn mỹ.

- Triệu Phong, ngươi thật sự quyết định sẽ truy tung Diệt Thế Hắc Giao Long hay sao?

Trong lòng Nam Cung Thánh vẫn còn chưa thể tiêu tan nổi khiếp sợ.

- Không cần quá mức tiếp cận, chỉ cần truy tung theo khí tức hủy thiên diệt địa của hắn là được. Tên Hắc Giao Long này, tuyệt đối có thể chạm đến cơ mật hạch tâm của Tà Thần cùng Không Gian Thần Huyễn!

Vẻ mặt Triệu Phong bình tĩnh, ánh mắt nhấp nháy.

Chương 804: Hiên Viên Văn

Trước động cát, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh khe khẽ trao đổi với nhau.

Nam Cung Thánh cũng rất giật mình với ý tưởng lớn mật của Triệu Phong: theo đuôi Hắc Giao Long!

Thực lực của Diệt Thế Hắc Giao Long, hai người cũng đã từng chứng kiến qua, Vương Giả Hư Thần Cảnh cũng có khả năng bị hắn trực tiếp miễu sát.

Hơn nữa, Diệt Thế Hắc Giao Long này đã bị phong ấn không biết bao nhiêu vạn năm, thân thể vô cùng suy yếu, trạng thái thực lực còn không đến một phần trăm thời kỳ đỉnh phong!

Thậm chí lúc này còn trên cơ sở có Cấm Nguyên Thần Liên khống chế, đối với thực lực chân chính càng tiến thêm một bước hạn chế cùng giam cầm.

Một khi Hắc Giao Long có thể khôi phục lại một chút thực lực, cho dù là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh đích thân tới đây, cũng đều phải tránh lui ba xá.

Soạt soạt!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh ở trên mặt đất phụ cận cẩn cẩn thận thận theo đuôi Hắc Giao Long.

Về mặt khoảng cách, hai người cũng không quá mức tiếp cận với

Diệt Thế Hắc Giao Long, luôn bảo trì khoảng cách mấy ngàn dặm, thậm chí gần vạn dặm.

Mặc kệ nói như thế nào, an toàn vẫn là đệ nhất.

Cũng may, uy thế khí tức hủy thiên diệt địa của Hắc Giao Long kinh sợ phương viên mấy vạn dặm, những nơi hắn đi qua, thiên địa kinh biến, vạn vật triều bái, thật dễ dàng cảm giác được.

Trên đường đi, một ít thiên tài, tinh anh ngoại lai cũng có thể cảm nhận được, thậm chí chính mắt nhìn thấy uy thế của Diệt Thế Hắc Giao Long, từng tên từng tên cũng đều bị chấn động kinh tâm động phách.

Mà cơ hồ không người nào biết chính là, cách phía sau Hắc Giao Long gần vạn dặm, đang có hai người tiến hành theo đuôi con quái vật khủng bố này.

Nhưng mà, hiện thực cùng tưởng tượng cuối cùng vẫn có chút khác biệt.

Vừa mới bắt đầu, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh còn có thể bảo trì khoảng cách với Diệt Thế Hắc Giao Long.

Nhưng càng về lúc sau, hai người mới phát hiện ra, tốc độ phi hành của Diệt Thế Hắc Giao Long càng ngày càng nhanh hơn.

Có lẽ, lúc đầu khi Hắc Giao Long vừa mới đột phá phong ấn, tứ chi còn có chút cứng ngắc, sau khi hoạt động gân cốt một hồi, tốc độ cũng dần dần tăng lên theo.

Dần dần, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh cũng trở nên có chút cố hết sức.

Không Gian Thần Huyễn cấp bậc rất cao, thiên địa áp lực khá lớn, cho dù là nhảy lên phi độ, mức độ tiêu hao cũng là hơn xa ngoại giới.

Mà thể phách thân thể Diệt Thế Hắc Giao Long vô cùng cường đại, có thể thoải mái hoành độ hư không.

Nửa ngày sau, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh đã hoàn toàn mất đi bóng dáng Diệt Thế Hắc Giao Long, cũng mất đi cảm ứng cỗ uy thế khí tức hủy thiên diệt địa kia.

- Đừng lo, chúng ta có thể dựa theo khí tức, tiến hành truy tung!

Vẻ mặt Triệu Phong vẫn trấn định như cũ.

Nhớ lại năm đó, hắn cùng với Tử Vong Đại Đế triển khai qua một hồi truy đuổi huyết chiến kéo dài đến mấy tháng trời.

Trên phương diện truy tung thuật, Triệu Phong cũng có một chút tâm đắc.

Bởi vì có ưu thế của Thần Linh Nhãn, cái này thậm chí còn là sở trường của hắn.

Mặc dù không còn bóng dáng uy thế của Diệt Thế Hắc Giao Long, nhưng Triệu Phong vẫn có thể căn cứ theo những dấu vết còn lưu lại, đại khái tiến hành truy tung phương vị.

Hai người đơn giản đem tốc độ ổn định trở lại.

Nam Cung Thánh thậm chí còn có thời gian nhàn hạ thử câu thông Tà Thần Tinh trong Không gian Lĩnh Vực của mình.

Trong thời gian ngắn, hắn còn chưa thể nắm giữ, vận dụng lực lượng Tà Thần Tinh. Nhưng Tà Thần Tinh đã được khảm sâu vào trong Không gian Lĩnh Vực của hắn, có thể chậm rãi tiến hành đồng hóa.

Mấy ngày sau, Triệu Phong bỗng đột nhiên cảm nhận được một tia lực lượng tà dị ba động mịt mờ từ trên người Nam Cung Thánh.

Nếu không phải hắn cùng với Nam Cung Thánh tiếp xúc gần gũi, chỉ sợ cũng sẽ không dễ dàng cảm nhận được.

- Nam Cung Thánh, nếu ngươi đem Tà Thần Tinh đồng hóa làm hạch tâm lực lượng của chính mình, lực lượng tà tính của hắn đầu tiên sẽ ảnh hưởng Không gian Lĩnh Vực của ngươi, tiếp theo là ảnh hưởng đến suối nguồn Tinh hạch. Cuối cùng, nó thậm chí sẽ khiến cho tâm tính của ngươi thay đổi luôn!

Triệu Phong đột nhiên cảnh báo một tiếng.

- Ta tự có chừng mực! Đối với lực lượng tà tính, ta sẽ tiến hành bài trừ cùng luyện hóa!

Sắc mặt Nam Cung Thánh cực kỳ kiên định.

Lúc này, Tà Thần Tinh đã được khảm vào trong Không gian Lĩnh Vực của hắn, hơn nữa còn biến thành hạch tâm của Lĩnh Vực.

Vô hình trung, lực lượng Tà Thần Tinh đang dần dần ảnh hưởng đồng hóa Không gian Lĩnh Vực của hắn.

Nam Cung Thánh cảm nhận được thực lực của mình mơ hồ tăng trưởng, chẳng những không sợ còn lấy làm vui vẻ. Hắn không tin, lực lượng Tà Thần Tinh có thể vặn vẹo tâm tính của một cường giả

Vương Giả Hư Thần Cảnh như hắn.

Cho dù có ảnh hưởng, đến lúc hắn quay trở lại tông phái, có thể thỉnh Đại Đế, thậm chí Thánh Chủ trong tông môn ra tay tẩy rửa giúp.

o0o

Không Gian Thần Huyễn.

Trung tâm một mảnh sâm lâm u cổ, có một cái hồ nước xanh biếc giống như một viên lam tinh bảo thạch khổng lồ.

Chung quanh hồ nước hội tụ vài gã đệ tử tinh anh của mấy tông phái khác nhau, không phải Nhị Tinh thì cũng là Tam Tinh.

Mà trên không trung hồ nước, một gã nam tử thanh sam bình thường không chút nổi bật đang khoanh tay ngạo nghễ đứng đó.

Nam tử này, tướng mạo bình thường, hai mắt thâm thúy vô ngần, nhưng lại có một loại cảm giác trải qua năm tháng luân hồi lắng đọng.

Đối diện với hắn là ba vị Vương Giả Hư Thần Cảnh, hai gã nhân tài kiệt xuất trẻ tuổi, một gã trung niên nam tử hoàng bào.

- Tân Vô Ngân, chỉ bằng lực lượng của một mình ngươi, cũng vọng tưởng độc chiếm Lam Tinh Lệ kia, cùng chống lại ba đại Vương Giả chúng ta?

Một gã thiếu niên thanh y trong đó, sắc mặt âm trầm, nói.

Y bào trên người hắn có chút rách nát, tóc tai hỗn loạn, bộ dạng có chút chật vật.

Luận thực lực, hắn so với Địa Linh Điện Cô Triều Chí cũng không kém bao nhiêu.

Mà trên người ba đại Vương Giả bọn họ, ít nhiều cũng có chút thương thế, vẻ mặt có chút kính sợ cùng kiêng kỵ nhìn về phía nam tử thanh sam kia.

Tân Vô Ngân đối diện bọn họ, vẻ mặt lại không chút gợn sóng, không hề sợ hãi, từ từ mở miệng nói:

- Một gã Vương Giả cấp Lĩnh Vực, hai gã Hư Thần Sơ kỳ, còn không phải là đối thủ của ta!

- Tân Vô Ngân! Đừng vội khinh người quá đáng!

Một gã trung niên hoàng bào lão bối trong đó tức giận phẫn nộ, dang rộng song chưởng, sau lưng hiện lên hai đầu hư ảnh quang long hoàng sắc tinh quang sáng ngời, lần lượt thay đổi đan xen lẫn nhau, linh hoạt sống động vô cùng.

Ô...ô...ô...n...g!

Đồng thời, một cái hư ảnh Không gian Lĩnh Vực thổ hoàng sắc trầm trọng lóe lên, gia trì ở quanh thân thể ba đại Vương Giả.

Tân Vô Ngân cười lạnh một tiếng:

- Không gian Lĩnh Vực trình độ này, còn chưa đủ để nhìn!

Đối mặt ba đại Vương Giả, hắn một tay chắp sau lưng, một tay khác từ từ đẩy về phía trước.

Phốc phốc phốc!

Trong hư không trọng điệp ra từng đạo từng đạo hư ảnh thanh mộc xanh ngắt, hóa thành hình thái gai nhọn, trong khoảnh khắc xỏ xuyên qua Không gian Lĩnh Vực Thổ hệ của trung niên hoàng bào lão bối kia.

- Ọc…

Trung niên hoàng bào lão bối lập tức phun ra một búng máu, Không gian Lĩnh Vực đắp nặn nhiều năm, thiếu chút nữa cứ như vậy mà bùng nổ.

- Tân Vô Ngân này, rõ ràng chỉ là mới tiến vào Hư Thần Cảnh, thế nhưng Không gian Lĩnh Vực chỉ cần phất tay liền có thể chọc thủng. Cái tên này rốt cuộc là biến thái như thế nào đây?

Bốn phía hồ nước, đám thành viên tông phái Nhị Tinh, Tam Tinh tùy thời mà động kia, trong lòng cảm giác rung động sâu sắc.

- Đám các ngươi có phát hiện hay không, Tân Vô Ngân này từ đầu tới cuối cũng chỉ sử dụng một tay mà thôi!

Một nữ tử thải y tịnh lệ trong số đó, mỹ mâu khẽ lóe sáng, nói.

Quả thật, Tân Vô Ngân từ đầu tới cuối đều là một tay chắp sau lưng, một tay ứng chiến với ba đại Vương Giả.

- Không hổ là thiên tài bài danh ba mươi chín Đại Càn Hoàng Bảng. Thực lực chân chính của Tân Vô Ngân này, so với bài danh chỉ sợ còn muốn cao hơn một chút a!

Một lão giả Nửa bước Vương Giả không khỏi sợ hãi than thở, nói.

Bồng bồng! Rầm rầm!

Tân Vô Ngân cùng ba đại Vương Giả trong khoảnh khắc đã giao thủ vài hiệp, chung quanh còn có hơn mười vị Nửa bước Vương Giả tiến hành viễn trình chế hành.

Đối mặt hết thảy những cái này, sắc mặt Tân Vô Ngân vẫn như bình tĩnh như mặt hồ thu, vẻn vẹn dùng một tay ứng phó cùng các cường giả.

Thình thịch! Thình thịch! Bồng!

Bỗng đột nhiên, thân hình ba đại Vương Giả rất nhanh lui về phía sau, bị một tầng Không gian Lĩnh Vực ngũ sắc cổ quái mạnh mẽ đánh bay ra ngoài.

- Tân Vô Ngân! Xem như ngươi lợi hại!

Vương Giả thiếu niên thanh y kia, lau đi vết máu trên khóe miệng.

Chiến đấu đến lúc này, Tân Vô Ngân kia chỉ sợ còn chưa có xuất ra toàn lực, mọi người căn bản là thua tâm phục khẩu phục.

Tân Vô Ngân cười lạnh một tiếng:

- Vậy thì Lam Tinh Lệ này, liền thuộc về ta!

Lam Tinh Lệ cũng không phải là thiên địa trân tài bình thường, nó có thể đồng thời xúc tiến sinh mệnh thể chất cùng cấp bậc linh hồn lột xác lớn mạnh.

Có được Lam Tinh Lệ này, tu vi mới vào Hư Thần Cảnh của Tân Vô Ngân, sẽ có thể tiến thêm một bước củng cố cùng tăng mạnh.

Đúng lúc này, dị biến phát sinh!

Vù!

Trên thiên không phương xa, đột nhiên vọt tới một cỗ khí tức hủy diệt phô thiên cái địa.

Trong khoảnh khắc, một phương thiên không phía xa chợt nảy sinh ra đủ các loại cảnh tượng kinh người, mây đen cuồn cuộn, Phong Lôi đan xen chuyển dời.

Mặt đất phụ cận truyền đến cảm giác chấn động mãnh liệt, cùng với một ít nham thạch nóng chảy dưới lòng đất phun trào lên trên mặt đất.

- Đó… đó là khí tức gì?

Đám thiên tài tinh anh mấy tông phái Nhị Tinh, Tam Tinh ở đây đều cảm thấy một cỗ sợ hãi bất an đến từ sâu bên trong linh hồn cùng bản năng thân thể.

Theo thời gian trôi qua, khí tức tai nạn hủy diệt kia, càng lúc càng mãnh liệt hơn, lại còn kèm theo một cỗ huyết mạch long uy Thái Cổ đáng sợ nữa.

- Huyết mạch Long Tộc? Khí tức hủy diệt bổn nguyên sao lại đáng sợ đến như vậy?

Ngay cả Tân Vô Ngân, ánh mắt cũng đều nhảy dựng lên một cái.

Mọi người phóng tầm mắt ra phương xa, mơ hồ bắt giữ được một cái bóng đen long hình khổng lồ. Những nơi nó đi qua, vạn vật phá

diệt, một tấc cây cỏ cũng không còn tồn tại.

- Không tốt!

Tân Vô Ngân tựa hồ cảm ứng được cái gì, thân hình khẽ nhoáng lên, đã phóng vọt vào trong sâm lâm phụ cận hồ nước.

Một lúc sau, một đạo thân ảnh long thân hắc lân khổng lồ đã tiếp cận phiến u lâm này.

- Mấy đám kiến hôi ngoại giới này!

Thanh âm Diệt Thế Hắc Giao Long đầy vẻ khinh thường, cự trảo cách không vung lên.

Vụt...

Chỉ một thoáng, một mảnh long quyển phong đạm hắc sắc đã nhanh chóng khuếch trương đến mười dặm… mấy chục dặm… một trăm dặm… mấy trăm dặm…

- Chạy mau! Đây rốt cuộc là sinh vật đáng sợ gì?

- Trên người Hắc Giao Long này, dường như có huyết mạch của Diệt Thế Long Tộc!

Đám đệ tử tinh anh tông phái Nhị Tinh, Tam Tinh này liền phân ra bốn phía mà chạy, để tránh bị Diệt Thế Hắc Giao Long một lưới hốt sạch.

Trong tầm mắt, mảnh u lâm vừa nhìn còn kéo dài vô tận kia, lúc này đã từng tảng lớn bị thiêu đốt thành tro bụi.

Đại lượng Yêu thú trân thú cũng đều chết trong trường hạo kiếp này, một số ít thành viên các tông phái trốn không kịp, cũng là đương trường bị thiêu chết.

Vụt...

Thân ảnh long hình khổng lồ kia từ trong phiến khu vực này đảo quét mà qua.

Nhìn tình hình, Diệt Thế Hắc Giao Long kia chính là thuận tay phá diệt hết thảy mọi trước mắt mình, chứ không phải là cố tình đặt tâm tư ở trên người mấy cái tiểu bất điểm này.

o0o

Nửa ngày sau, ở chỗ càng sâu trong Không Gian Thần Huyễn, trên một mảnh đồi núi rậm rạp.

Vụt vụt vụt...

Mấy đầu Sơn Khâu Cự Quái khổng lồ như núi đang vây công một gã thiếu niên tuấn tú văn nhã.

Mấy đầu Sơn Khâu Cự Quái này, tương tự với đầu Sơn Khâu Cự Quái mà Triệu Phong từng gặp phải ở trong Phù Loan Điện trước đây, nhưng hình thể thì càng khổng lồ hơn từ vài lần đến vài chục lần, khí tức càng cổ lão thâm thúy hơn rất nhiều.

- Sơn Khâu Vương, chiến lực của mỗi một đầu đều tiếp cận Vương Giả đỉnh phong, lực phòng ngự mạnh mẽ đến biến thái…

Cặp mày thiếu niên văn nhã hơi chút nhíu lại.

Mỗi một đầu Sơn Khâu Vương cũng đều mang theo một cỗ Lĩnh Vực Trọng Lực cường đại, bất cứ mục tiêu nào tiếp cận cũng đều sẽ bị trọng lực ảnh hưởng.

Một ít Vương Giả mới vào Hư Thần Cảnh, đối mặt với Sơn Khâu Vương, chỉ sợ sẽ từng bước khó đi, càng đừng nói gì đến chiến đấu.

Huống chi, thiếu niên văn nhã đang bị bốn năm Sơn Khâu Cự Quái vây công.

- Loạn Thần Kỹ! Thiên Chi Ngân!

Thiếu niên văn nhã kia quát khẽ một tiếng, song chỉ rõ ràng hoa lên bên trong hư không.

Khoảnh khắc tiếp theo, hơn mười đạo tinh mang giống như vết rạn, ở bên trong hư không hiện lên, trọng điệp tại trên phiến khu vực thiên địa này.

Phốc phốc! Phành phành phành...

Trong khoảnh khắc, đám Sơn Khâu Vương bốn phía kia đã bị tinh mang liệt văn trong hư không xé thành thành vô số mảnh vỡ.

Đồng thời trong lúc này, tại phương xa, trong đám đồi núi liên miên gần đó, chợt trồi lên một cái đầu xích hồng sắc.

Trên cái đầu xích hồng sắc kia mọc đầy lân phiến, còn mọc lên một cặp tinh giác, hai tròng mắt giống như hai hạt đậu xanh, giương mắt nhìn gã thiếu niên tuấn nhã phía trước.

- Hiên Viên Văn này, không hổ là tuyệt đại thiên kiêu của tông phái Tứ Tinh Thiên Huyền Cung, tuổi còn nhỏ, liền đã lĩnh ngộ được Thần

kỹ Thiên giai tàn phá!

Cái đầu tinh giác xích hồng sắc, khẽ trầm giọng lẩm bẩm một tiếng.

Vụt...

Chém giết xong mấy đầu Sơn Khâu Cự Quái khổng lồ kia, Hiên Viên Văn rời khỏi khu vực trung tâm đám đồi núi, tiếp tục đi thăm dò về phía trước.

- Rất nhanh đã có thể tiếp cận tới Cổ Thần Bí Phủ tại khu vực hạch tâm Không Gian Thần Huyễn rồi!

Hiên Viên Văn nhìn về phía trước, khẽ hít sâu một hơi.

Thân là thiên chi kiêu tử của tông phái Tứ Tinh cổ xưa, hắn biết được càng nhiều bí mật hơn các thế lực bình thường một chút.

Thật may mắn, lần này Không Gian Thần Huyễn kết nối, đã đem phiến trọng địa trung tâm này trọng điệp ở khu vực phụ cận Đại Lục Vực.

Đúng lúc này, một cỗ khí tức long uy hủy thiên diệt địa từ trong một phương tầng mây phía khác phóng vọt tới, khí tức hủy diệt long uy vô hình uy hiếp phương viên mấy vạn dặm xung quanh.

Huyết mạch cùng thực lực cường đại như Hiên Viên Văn cũng cảm thấy một trận áp lực run sợ nhàn nhạt.

- Khí tức thật đáng sợ! Cái gì? Mục tiêu của hắn… Dường như cũng là Cổ Thần Bí Phủ!

Chương 805: Cổ Thần Bí Phủ

- Mục tiêu của hắn… Dường như cũng là Cổ Thần Bí Phủ!

Hiên Viên Văn nhìn bóng đen khổng lồ của Diệt Thế Hắc Giao Long kia đang phẫn nộ nhằm phía chỗ càng sâu bên trong Không Gian Thần Huyễn mà bay đi.

Những nơi Hắc Giao Long kia đi qua, khí tức cương phong hủy diệt cường đại lan tràn, hủy diệt vạn vật, khiến cho vô số sinh linh sợ run, kêu rên.

Hủy diệt long uy khổng lồ kinh thiên này, cường đại như Hiên Viên Văn cũng cảm thấy áp lực, không dám tiếp cận.

Trong lúc nhất thời, trên khuôn mặt tuấn tú của Hiên Viên Văn, lộ ra một chút suy tư ngắn ngủi.

Cổ Thần Bí Phủ trong Không Gian Thần Huyễn, đối với Đại lục Vương triều mà nói, cũng là bí mật không có bao nhiêu người biết.

Lần này đây, khu vực mà Không Gian Thần Huyễn cùng phụ cận Đại lục trọng điệp, vừa lúc chính là ở khu vực hạch tâm này! Nếu không, kết nối bình thường, căn bản không thể nào chạm đến Cổ Thần Bí Phủ!

Nhưng mà giờ phút này, Diệt Thế Hắc Giao Long đột nhiên sát ra kia, đã mạnh mẽ quấy nhiễu kế hoạch tiến công chiếm đóng đối với Cổ Thần Bí Phủ của Hiên Viên Văn.

Như vậy gần nhất, cơ mật của Cổ Thần Bí Phủ khẳng định sẽ không giấu diếm được những kẻ hữu tâm.

Uy thế của Diệt Thế Hắc Giao Long quá lớn, nhất định sẽ kinh động đến không ít người.

- Có được tất có mất!

Hiên Viên Văn rất nhanh thoải mái cười:

- Có đầu Hắc Giao Long này xung phong, có lẽ sẽ có thể quấy nhiễu quy tắc và Thần Chi Cấm Trận bên trong Cổ Thần Bí Phủ!

Răng rắc!

Hắn chợt lấy ra một tấm lệnh phù kỳ lạ, nhanh chóng bóp nát.

Một cỗ cảm ứng ba động cường đại mà mịt mờ lan tỏa, phóng đến khắp các khu vực khác bên trong Không Gian Thần Huyễn.

Bên trong Không Gian Thần Huyễn, những thủ đoạn đưa tin bình thường đều sẽ bị quản chế thật lớn, nhưng mà cũng không bài trừ một ít đạo cụ đặc thù.

Sau đó, Hiên Viên Văn phiêu nhiên bay lên, đuổi theo sau phương hướng của Hắc Giao Long.

o0o

Đồng thời trong lúc này, ở một chỗ xa xôi khác trong Không Gian Thần Huyễn.

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, vẫn còn đang không nhanh

không chậm chạy đi, trên đường ngẫu nhiên nghỉ ngơi một chút.

Cũng không có cách nào, tốc độ Hắc Giao Long kia càng ngày càng nhanh, cuối cùng đã dễ dàng đạt tới cấp bậc Đại Đế, hai người có thúc ngựa cũng không kịp.

Mà thủ đoạn truy tung của Triệu Phong lại thập phần cao minh, căn bản không sợ bị mất dấu tung tích của Hắc Giao Long.

Trên thực tế, Hắc Giao Long kia căn bản không chút cố kỵ hoành hành bay đi, bình thường chỉ cần là người có kinh nghiệm truy tung, đều có thể thoải mái đuổi kịp.

- Quả nhiên không sai! Nguyên khí thiên địa càng ngày càng nồng đậm, chúng ta đang tiếp cận khu vực hạch tâm của Không Gian Thần Huyễn!

Triệu Phong nhìn xa xa về phía trước.

Trong một hai ngày gần nhất, Yêu linh trân thú mà hắn cùng Nam Cung Thánh gặp phải, thực lực cũng càng ngày càng cường đại hơn.

Tự nhiên, những kỳ ngộ trên đường đi tới này cũng là không ít, thỉnh thoảng còn có thể bắt gặp bóng dáng của những kẻ ngoại lai nữa.

Phạm vi kết nối của Không Gian Thần Huyễn rất lớn.

Đại lục Vương triều, thậm chí các thế lực lớn, các tông phái cấp bậc Nhị Tinh ở Hải Vực xung quanh có thể kết nối, ít nhất cũng có đến mấy trăm.

Cái này vẫn là con số thật bảo thủ, không tính một ít loại thế lực Thế gia, Gia tộc…

Đương nhiên, những thế lực có thể chuyển vận cấp bậc Vương Giả vẫn là cực nhỏ, bình thường cấp bậc tông phái Tam Tinh hoặc là Bát Đại Thế Gia mới có phần lớn nắm chắc.

Vụt... Vụt...

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh đáp xuống trên một sườn núi trên, khoanh chân tiến hành tĩnh dưỡng.

Vì để ứng phó các loại tình huống nguy cơ trong Không Gian Thần Huyễn, hai người sẽ không để cho nguyên khí của mình tiêu hao quá mức.

Hai người ngồi dựa lưng về phía đối phương, nói là tĩnh dưỡng, còn không bằng nói là tu luyện.

Triệu Phong lấy ra Tinh hạch Vương Giả Tử Phong Lôi Sư, ngồi xếp bằng khôi phục cùng tu luyện Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết.

Không gian Tà Thần di lạc này, vẫn bảo trì nguyên trạng hình dáng Thượng Cổ, nguyên khí vô cùng tốt, hiệu quả tu luyện nhanh hơn xa ngoại giới.

Dọc theo đường đi, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong cũng tiện đường tìm được một ít Thượng Cổ trân tài đã tuyệt tích ở ngoại giới.

Giờ phút này, có Tinh hạch Phong Lôi này tương trợ, tu vi của Triệu Phong lấy tốc độ có thể cảm giác được, đang từng chút một tiến bộ.

Bên trong Tinh hạch Phong Lôi này chứa một cái không gian chân nguyên Phong Lôi hệ, chân nguyên mênh mông mà tinh thuần.

Tinh hạch Vương Giả này là Phong Lôi thuộc tính hiếm thấy, vô cùng phù hợp với Triệu Phong.

Chỉ trong chốc lát, nguyên khí Triệu Phong đã khôi phục trở lại. Quy mô cùng chất lượng Đan hạch trong cơ thể cũng ở tiến thêm một bước tăng lên.

- Đột phá Đại Đan Nguyên Cảnh, vẫn còn cần một chút thời gian!

Triệu Phong hơi chút trầm ngâm.

Đan Nguyên Cảnh dù sao cũng là một quá trình lâu dài tích lũy chất lượng, Ngũ Hành Phong Lôi Quyết của Triệu Phong lại càng không phải là công pháp tầm thường.

Trải qua suy tư, Triệu Phong quyết định tạm thời thay đổi một chút lộ tuyến tu luyện.

Hắn không tiếp tục theo đuổi tích lũy về lượng nữa, mà là chú trọng chất lượng chân nguyên.

Bên trong đan điền, mức độ tinh thể hóa Đan hạch của Triệu Phong càng ngày càng rõ ràng hơn, bề mặt dâng lên một tia tinh trạch nhàn nhạt.

- Trước hết đem cường độ chất lượng chân nguyên Đan hạch tăng lên tới Đại Đan Nguyên Cảnh rồi tính tiếp!

Triệu Phong đặt ra một mục tiêu mới.

Sở dĩ làm như vậy, là vì đang ở bên trong Không Gian Thần Huyễn, có thể ngắn hạn tích góp từng chút một thực lực cùng sức bật.

Vì để thúc đẩy tốc độ này, Triệu Phong liền tiến nhập Mộng Cảnh Thái Cổ.

Vụt...

Ý thức Triệu Phong, dung nhập xoáy nước nhỏ vô hình tại trung tâm Hồn Hải.

Khoảnh khắc tiếp theo, hắn bước trên một mảnh đại địa Tuyên Cổ hoang lão, khí tức Thái Cổ phô thiên cái địa phóng vọt tới. Áp lực thiên địa tại nơi này so với tại Không Gian Thần Huyễn còn còn mạnh hơn một chút.

Chẳng qua, lấy thể phách Thánh Lôi Thể cường đại hiện tại của Triệu Phong, vẫn có thể thoải mái hành tẩu ở trong này.

Tại trung tâm khu rừng, trên đại thụ che trời vẫn còn dư lại vài quả Linh quả, đại bộ phận đều có bảy tám phần trở lên đã sắp sửa chín.

Cự mãng đốm xanh cùng Thương Cổ Yêu Điểu cũng vẫn còn đang ngoan ngoãn bảo hộ tại nơi này.

Triệu Phong hái xuống một quả Linh quả Mộng Cảnh đã thành thục, đem từng chút một cắn nhai, nuốt xuống.

Tác dụng của Linh quả Mộng Cảnh đối với thể phách huyết mạch chính là tuyệt đối bất phàm.

Năm đó, Bán Thần Ấu Đồng kia khi còn ở cấp bậc Vương Giả, sử dụng vài quả Linh quả Mộng Cảnh, liền có thể giúp cho tu vi Thánh Thể tăng nhiều.

Nhưng Linh quả Mộng Cảnh này, tiêu hóa, hấp thu cũng tương đối

khó khăn một chút.

Nếu không, Triệu Phong cũng sẽ không đợi đến trễ như vậy mới sử dụng Linh quả Mộng Cảnh!

Ý thức phản hồi Không Gian Thần Huyễn.

Nam Cung Thánh đang ở phía sau Triệu Phong tiến hành tu luyện, trong Không gian Lĩnh vực của hắn dâng trào lên một tia lực lượng Tà Thần Tinh cường đại.

Triệu Phong trải qua quan sát, phát hiện Không gian Lĩnh vực của Nam Cung Thánh cùng Tà Thần Tinh đang tiến hành đồng hóa lẫn nhau.

Tà Thần Tinh thân là hạch tâm, lực lượng Thần tinh cùng lực lượng tà tính của nó không ngừng ăn mòn Không gian Lĩnh vực của Nam Cung Thánh, thậm chí có một chút dung nhập vào suối nguồn Tinh hạch của Không gian Lĩnh vực nữa.

Ô...ô...ô...n...g!

Nam Cung Thánh đang lúc tu luyện, tầng quang huy huyền ngân sắc bên ngoài thân thể của hắn chợt dâng lên một tia quang văn tử tinh yêu dị.

Trong mơ hồ, trên trán Nam Cung Thánh thoáng hiện lên một cái ấn ký tử sắc giống như trăng lưỡi liềm, giống như Tà Thần chi ấn.

Vù!

Trong lúc Nam Cung Thánh hô hấp, nguyên khí thiên địa quanh thân run rẩy chấn động nhàn nhạt, giống như đang triều bái Tà Thần vậy.

- Không hổ là Tà Thần Tinh, thực lực Nam Cung Thánh, càng ngày càng cường đại. Cũng không biết hắn có thể chân chính chưởng khống cỗ lực lượng này hay không!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Đương nhiên, hắn sử dụng Linh quả Mộng Cảnh, hơn nữa Tinh hạch Phong Lôi cấp Vương Giả, tu vi tiến giai có thể nói là kinh thế hãi tục.

Chỉ mới có nửa ngày, thể phách huyết mạch của Triệu Phong đã lột xác tăng lên một cách rõ ràng.

Kim Khôn Thánh Lôi Thể đã đạt tới cảnh giới Tứ trọng Đại thành, mơ hồ còn tiến triển lên trên thêm một chút nữa, cách Tứ trọng đỉnh phong không xa.

Cái này vẫn là chỉ mới luyện hóa được một bộ phận công hiệu của Linh quả Mộng Cảnh mà thôi.

Vụt... Vụt... Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong đặt mình trong một cái lốc xoáy thủy lôi gợn sóng thâm lam sắc, nguyên khí Thủy Chi Phong Lôi đối ứng trong thiên địa rít gào chấn động.

Trên không trung triền núi nơi hai người dừng lại, từng mảng lớn dông tố phong hà vờn quanh.

Loại uy thế như thế này, bên trong phương viên trăm dặm cũng có thể cảm giác được rõ ràng.

- Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, đột phá Lục trọng!

Sắc mặt Triệu Phong tràn ngập vui mừng.

Ngũ Hành Phong Lôi Quyết này, Nhất trọng đến Tam trọng là Phong Lôi cơ sở.

Tứ trọng đến Lục trọng thì lại là cấu trúc căn cơ ban đầu Ngũ Hành Phong Lôi.

Mà hiện tại, căn cơ ban đầu Thủy Chi Phong Lôi của Triệu Phong đã đạt tới giai đoạn Đại thành, Lục trọng!

- Lại tăng thêm một tầng, Thất trọng, ta có thể thông qua Ngũ Hành tương sinh, cấu trúc ra nguyên tố Phong Lôi thứ hai, Mộc Chi Phong Lôi!

Trong lòng Triệu Phong cũng có chút chờ mong.

Ngũ Hành Phong Lôi Quyết quán thông Ngũ Hành, bác đại tinh thâm. Mỗi khi súc tích sinh ra thêm một loại nguyên tố Phong Lôi, không chỉ có thực lực tăng lên, mà còn đại biểu cho đa dạng hóa thực lực, thủ đoạn.

Hơn nữa, mỗi khi có thêm được một cái nguyên tố Phong Lôi, luyện chú Thánh Lôi Thể cũng sẽ có thêm được thuộc tính kháng tính tương ứng.

Ví dụ như hiện tại, Triệu Phong tu luyện ra Thủy Chi Phong Lôi, tiến hành thối thể, Thánh Lôi Thể của hắn đối với công kích Băng Thủy nhất mạch có lực miễn dịch rất cường đại.

Bên trong đan điền, Đan hạch của Triệu Phong cơ bản đã hoàn thành tinh thể hóa, có loại cảm giác sáng bóng trong suốt.

Hiện tại, Triệu Phong ngoại trừ sự chênh lệch về lượng, cường độ chất lượng chân nguyên cùng Đại Đan Nguyên Cảnh cũng không chênh lệch bao nhiêu.

Hơn nữa hai bộ Thánh công đỉnh phong Thánh Lôi Thể cùng Phong Lôi Quyết phối hợp, sức chiến đấu của hắn hoàn toàn có thể tương đương với Nửa bước Vương Giả!

Cái này vẫn là dưới tình huống chưa tính tới Thần Linh Nhãn cùng lực lượng huyết mạch, cùng với một ít át chủ bài.

- Xuất phát đi!

Triệu Phong dẫn đầu đứng dậy, Linh quả Mộng Cảnh trong cơ thể hắn vẫn còn lại hơn phân nửa, có thể chậm rãi tiến hành tiêu hóa.

Đợi đến lúc quả Linh quả Mộng Cảnh này hoàn toàn hấp thu hết, Kim Khôn Thánh Lôi Thể của Triệu Phong sẽ có thể đạt tới Tứ trọng đỉnh phong. Đến lúc đó, Triệu Phong chỉ bằng vào thân thể thể phách, đã có thể nghiền áp Nửa bước Vương Giả bình thường.

- Phù!

Nam Cung Thánh phun dài ra một hơi, bộ dáng có chút tiếc nuối đứng lên.

Tà Thần Tinh kia cải thiện cường hóa lĩnh vực cùng Tinh hạch của hắn, khiến cho thực lực tăng lên thật lớn, làm cho người ta vô cùng say mê.

Soạt! Soạt!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh bay vọt rời khỏi mảnh triền núi này, tiếp tục truy tung theo đuôi Diệt Thế Hắc Giao Long.

Hai người vừa mới bay đi được mấy chục dặm, từ trong một tòa phế tích cổ thành phía trước chợt truyền đến một trận tiếng động đánh nhau.

Vụt...

Ngay sau đó, một đạo quang cầu bạch u sắc chợt từ trong phương hướng phế tích bay vụt ra.

- Mau đuổi theo! Yêu nữ Vương triều U Nguyệt kia đã trộm đi Định Thần Châu cùng Dưỡng Tâm Hồn Mộc!

Trong phế tích cổ thành, chợt có hơn hai mươi đạo thân ảnh đuổi theo ra.

- Ồ?

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh không khỏi dừng chân nhìn lại.

Dọc theo đường đi, hai người cũng thỉnh thoảng gặp qua một ít kẻ ngoại lai tranh đấu.

Nhưng mà, trong phế tích cổ thành phía trước không ngờ lại hội tụ mấy trăm nhân vật tinh anh, quy mô bậc này, hai người vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Đám người truy đuổi theo ra kia, chỉ là một bộ phận đỉnh phong tinh anh trong đó mà thôi.

Vụt...

Trong đạo quang cầu bạch u sắc kia, mơ hồ có thể nhìn thấy một nữ tử Dị tộc lưng mọc cánh ve trong suốt, tốc độ kinh người, tu vi khí tức của nàng cũng đạt tới Hư Thần Cảnh.

Trong đám người truy đuổi phía sau có hai gã Vương Giả Hư Thần Cảnh, còn lại đa phần là Nửa bước Vương Giả hoặc là Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, đỉnh phong.

- Hai vị đồng đạo phía trước, xin hãy ngăn lại yêu nữ Vương triều U Nguyệt kia!

Một vị thanh niên cổ giáp Vương Giả phía sau chợt cao giọng quát lớn.

Quang ảnh bạch u sắc do nữ tử cánh ve biến thành kia, tốc độ hoàn toàn vượt xa đám người phía sau một bậc. Luận tốc độ, toàn trường khả năng không ai có thể so sánh được với nàng.

Nếu hiện tại Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh ra tay, có lẽ có thể ngăn cản nàng một hồi, có cơ hội đem nàng lưu lại.

- Trên người nàng ta, dường như có trọng bảo gì đó… Lưu nàng ta lại!

Trong mắt Triệu Phong chợt lóe tinh quang.

Lời nói vừa dứt, hắn đã cách không đánh ra một quyền.

Nhìn thấy một gã thiếu niên Tiểu Đan Nguyên Cảnh ra tay với chính mình, khóe môi yêu nữ cánh ve kia lộ ra một tia khinh thường.

Nhưng ngay khoảnh khắc tiếp theo, sắc mặt nàng đã đại biến.

Oanh!

Trong một quyền kia ẩn chứa thể phách cự lực mạnh mẽ giống như thái sơn, thậm chí có thể miễu sát cả một Đại Đan Nguyên Cảnh bình thường!

Tốc độ yêu nữ cánh ve kia cực nhanh, thân thể nhẹ nhàng, nhưng lực lượng nhục thân lại chính là uy hiếp của nàng.

Khinh địch, hơn nữa bất ngờ không kịp đề phòng, thân hình yêu nữ cánh ve kia ở giữa không trung có chút nhoáng lên, khí huyết dâng trào, thiếu chút nữa bị trọng thương.

Đúng lúc này…

Vụt...

Một đạo hư quang huyền ngân sắc, phiếm động một tia quang trạch tử tinh yêu dị, đã lóe lên, tiến sát phụ cận yêu nữ cánh ve.

- Bí kỹ Không Gian!

Sắc mặt yêu nữ cánh ve kia đại biến, ý thức được hai người này không giống bình thường.

Nhất là Nam Cung Thánh, một mảnh hư ảnh Không gian Lĩnh vực huyền ngân phiếm tử sắc bao phủ mà đến, phát ra một cỗ lực lượng tà dị làm tim nàng cũng phải đập nhanh.

- Hai vị công tử tha mạng! Tiểu nữ tử xin được chủ động dâng ra trọng bảo…

Yêu nữ cánh ve vội cất tiếng cầu xin.

Chương 806: Thần Linh Nhãn Phản Phệ

- Hai vị công tử tha mạng! Tiểu nữ tử xin được chủ động dâng ra trọng bảo…

Sắc mặt yêu nữ cánh ve kia ửng hồng, quyến rũ xinh đẹp, bộ dáng vô cùng đáng thương, cất tiếng cầu xin.

Bản thân nàng có tu vi Hư Thần Cảnh Sơ kỳ, thực lực không hề tầm thường, nhất là tốc độ kinh người do thiên phú huyết mạch mang đến.

Nhưng mà, dưới tình huống khinh địch, nàng còn chưa kịp phản ứng, liền lâm vào trong Không gian Lĩnh Vực của Nam Cung Thánh, hơn nữa lại còn thừa nhận Thánh Thể Lực Phách cường đại đến từ Triệu Phong nữa.

Lĩnh Vực của Nam Cung Thánh chính là Không Gian hệ hiếm thấy, một khi lâm vào trong đó, sẽ rất khó có thể đào thoát.

Hiện tại, sau khi dung hợp Tà Thần Tinh, uy năng cùng lực hạn chế của Không gian Lĩnh Vực của Nam Cung Thánh đã hoàn toàn vượt qua lẽ thường.

Yêu nữ cánh ve vừa mới lâm vào trong đó, liền phát hiện khó tránh khỏi một kiếp.

- Triệu Phong, nên xử trí ả yêu nữ này như thế nào?

Ngữ khí Nam Cung Thánh hơi có một tia trưng cầu.

Giờ phút này, ba người đang ở bên trong không gian bóng ảnh huyền ngân phiếm tử sắc kỳ dị, gần như là hoàn toàn phong bế cùng ngoại giới.

Yêu nữ cánh ve vô cùng kinh ngạc, lấy thực lực của Nam Cung Thánh, lại vẫn phải trưng cầu ý kiến của gã thiếu niên tóc tím tuấn mỹ bên cạnh này.

Tựa hồ, gã thiếu niên tóc tím này mới là thủ lĩnh vậy.

- Chẳng qua là một ả yêu nữ Dị tộc mà thôi, trực tiếp giết đi!

Ngữ khí Triệu Phong vô cùng đạm mạc.

Trong mắt hai người nhất tề thoáng hiện một tia sát ý mãnh liệt.

Yêu nữ cánh ve chỉ cảm thấy một cỗ hàn ý bao phủ toàn thân, hai người mà nàng gặp phải này, hiển nhiên đều là hạng người sát phạt quyết đoán.

- Sát!

Toàn thân Triệu Phong nổi lên một tầng hoa văn giống như kim chúc lam ngân sắc, bốn phía có vẻ trầm trọng khó hiểu, thiết quyền cách không đập thẳng lên trên người yêu nữ cánh ve.

Oanh băng!

Yêu nữ cánh ve chỉ cảm thấy một cỗ lực phách kinh khủng oanh áp lên trên người của mình, cơ hồ là trong khoảnh khắc hộc máu tại chỗ.

Cũng không phải là nàng không thể phản kháng, mà là hiện tại đang ở trong Không gian Lĩnh Vực của Nam Cung Thánh, không thể vận chuyển sức mạnh to lớn Vương Giả, thân thể chân nguyên cũng có sự gông xiềng nhất định.

Bản thân chủng tộc nàng vốn là am hiểu tốc độ, nhưng thể chất phổ biến lại không mạnh.

- Không tốt!

Thân thể mềm mại của yêu nữ cánh ve rung mạnh, bị thương không nhẹ, còn không đợi nàng kịp phản ứng trở lại, thì một tràng nguy cơ trí mạng đã đánh úp lại.

Phốc phốcp hốc…

Trong lòng bàn tay Nam Cung Thánh dâng lên một tầng không gian ba nhận ngân tử giao hòa, khoảnh khắc đã đem yêu nữ cánh ve cắt nát thành mười mảnh.

Phụ cận phế tích cổ thành.

- A…

Cùng với một tiếng kêu thảm thiết của yêu nữ cánh ve, máu tươi cùng thịt vụn tan nát từ giữa không trung rơi xuống.

Xa xa, bọn người thanh niên cổ giáp Vương Giả đang đuổi theo kia, nhìn thấy một màn này cũng không khỏi hút mạnh một ngụm lãnh khí.

Bọn họ chỉ nhìn thấy Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh trước sau ra tay, chỉ là trong hai ba cái hô hấp, yêu nữ cánh ve liền bị phân thây

thành từng mảnh vụn.

Giữa không trung, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh bắt đầu cướp đoạt chiến lợi phẩm của yêu nữ cánh ve.

Chiến lợi phẩm của một vị Vương Giả Hư Thần Cảnh tự nhiên là không tầm thường. Chẳng qua, đại đa số đối với Triệu Phong cũng không có tác dụng gì.

Nhưng thật ra, Định Thần Châu cùng Dưỡng Tâm Hồn Mộc mà yêu nữ cánh ve kia vừa mới tìm được thì lại có công dụng phi phàm.

Định Thần Châu là một loại hồn khí truyền thuyết có tác dụng củng cố tâm thần ý thức.

Có được kiện bảo bối này, có thể miễn dịch rất nhiều Tinh Thần Huyễn Thuật cùng bí thuật Hồn đạo, thậm chí có thể khu trừ tâm ma, có tác dụng hỗ trợ ngưng luyện ý chí.

Luận giá trị, viên Định Thần Châu này có thể tiếp cận Tỏa Thiên Cung, Càn Khôn Kiếm.

Chẳng qua, thứ mà Triệu Phong coi trọng chính là Dưỡng Tâm Hồn Mộc, khối hồn mộc này có thể tẩm bổ, lớn mạnh tâm hồn, đối với Vương Giả Hư Thần Cảnh cũng đều có hiệu quả thật tốt.

Bất luận Định Thần Châu hay là Dưỡng Tâm Hồn Mộc, đối với dưới Thánh Chủ mà nói cũng đều có hấp dẫn trí mạng.

- Nam Cung Thánh, tâm tính của ngươi tựa hồ đã bị Tà Thần Tinh ảnh hưởng, viên Định Thần Châu này thích hợp với ngươi hơn! Dưỡng Tâm Hồn Mộc thì để ta khôi phục ý chí hồn lực!

Triệu Phong mở miệng nói.

Bản thân đặc tính Thần Linh Nhãn của hắn, căn bản không cần Định Thần Châu.

Nhưng thật ra Nam Cung Thánh vừa rồi ra tay phi thường thị sát, trực tiếp đem yêu nữ cánh ve kia cắt thành mấy chục mảnh, tựa hồ không giống bản tính của hắn.

Nam Cung Thánh mặc dù sát phạt quyết đoán, nhưng vốn dĩ không ham mê tàn sát.

- Đi!

Nam Cung Thánh hiểu được hảo ý của Triệu Phong, hắn cũng cảm nhận được lực lượng tà tính trong Tà Thần Tinh đang dần dần ảnh hưởng đối với chính mình.

Lập tức, Nam Cung Thánh đem Định Thần Châu đeo lên, chỉ cảm thấy một cỗ cảm giác thanh lương truyền thẳng tới ý chí linh hồn của chính mình.

Ánh mắt của hắn cũng có vẻ trong suốt hơn rất nhiều.

Triệu Phong âm thầm gật đầu, lần này tiến vào Không Gian Thần Huyễn, thực lực của hắn không đủ, Nam Cung Thánh chính là một cái minh hữu cường lực.

Mà Dưỡng Tâm Hồn Mộc kia cũng là không tệ, có thể đẩy nhanh hơn tốc độ khôi phục ý chí hồn lực của Triệu Phong.

Triệu Phong thoáng đánh giá một chút, một đoạn lớn Dưỡng Tâm Hồn Mộc như thế này, có thể khiến cho cấp bậc linh hồn của chính

mình khôi phục đến trình độ Hư Thần Cảnh Sơ kỳ, Trung kỳ.

Đến lúc đó, ý chí Đại Đế của hắn sống lại cũng không phải là chuyện rất xa xôi nữa!

Nhưng hiện tại còn không phải thời điểm sử dụng khối hồn mộc này.

Vụt vụt vụt...

Phương xa, tiếng xé gió truyền đến, đúng là hơn hai mươi người từ trong phế tích cổ thành truy đuổi đi ra.

Kẻ cầm đầu là một gã thanh niên cổ giáp cùng một nàng thiếu nữ tóc tím, đều là Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Thanh niên cổ giáp là một lão bối Vương Giả cấp Lĩnh Vực.

Thiếu nữ tóc tím kia là một tân bối Vương Giả, bộ dáng xinh đẹp tuyệt trần, vóc người tuyệt luân, một đầu tóc tím phiêu dật phảng phất vài phần mộng huyễn cao quý.

- Tại hạ Tào Vân, đệ tử của Tào gia, một trong Bát Đại Thế Gia! Xin hỏi nhị vị xuất thân từ phương nào?

Thanh niên cổ giáp kia có chút ôm quyền nói.

Vừa rồi Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh nhanh chóng ra tay, chớp mắt đã chém chết yêu nữ cánh ve, khiến cho trong hắn cảm thấy kiêng kỵ.

- Tào gia, một trong Bát Đại Thế Gia?

Trong lòng Triệu Phong khẽ rung lên. Bát Đại Thế Gia Vương triều

Đại Càn, mỗi một Thế gia ít nhất cũng tương đương đại tông phái Tam tinh, hoặc là càng mạnh hơn, cắm rễ ở Vương triều thâm căn cố đế, lực ảnh hưởng vô cùng mạnh mẽ.

- Cơ Lan, đệ tử Cơ gia, một trong Bát Đại Thế Gia! Nhị vị cứ như vậy cướp đi con mồi mà chúng ta truy đuổi, có phải nên cấp ra một cái giao phó hay không?

Trong đôi tiếu nhãn của thiếu nữ tóc tím nổi lên một tầng tử trạch nhàn nhạt.

- Ồ?

Trong lòng Triệu Phong khẽ động, lúc này mới nhận ra rằng, thiếu nữ tóc tím Cơ Lan kia có được huyết mạch nhãn đồng không tầm thường.

- Hai người này, không ngờ lại đều là xuất thân từ một trong Bát Đại Thế Gia!

Nam Cung Thánh cũng không dám có một tia coi thường.

Trước khi kết nối với Không Gian Thần Huyễn, các tiền bối Huyền Chân Thánh Tông đã từng cẩn thận nhắc nhở qua với hắn về tình huống các thế lực tại Đại lục Vương triều.

Trong đó, bất cứ một Thế gia nào trong tám đại Siêu cấp Thế gia kia, thực lực đều mạnh hơn Huyền Chân Thánh Tông cấp Tam Tinh bọn hắn rất nhiều.

Nhìn thấy hai người Triệu Phong tạm thời bảo trì trầm mặc, khóe miệng thanh niên cổ giáp Tào Vân kia nhếch lên một tia ý cười nhàn nhạt.

Hắn có thể xác định, tông môn hoặc là Gia tộc của hai người này tuyệt đối không thể tranh đua với Bát Đại Thế Gia bọn họ.

- Như vậy đi, hai người các ngươi đem Định Thần Châu cùng Dưỡng Tâm Hồn Mộc giao ra đây. Các chiến lợi phẩm khác của yêu nữ kia, chúng ta cũng không hỏi đến nữa!

Tào Vân cười khẽ, nói.

Thiếu nữ tóc tím Cơ Lan kia khẽ nhấp hé miệng, nhưng cũng không nói lời gì, tựa hồ còn có chút không hài lòng.

- Hừ! Cho dù là Hoàng tử Đại Càn đích thân tới, thì lại như thế nào? Thịt mà Triệu mỗ đã ăn vào, còn không có thói quen nhổ ra!

Triệu Phong khinh thường cười nhạt một tiếng.

Lời ấy vừa ra, sắc mặt Tào Vân cùng Cơ Lan biến đổi, trong đội ngũ phía sau cũng nổi lên một trận kinh hãi.

- Tiểu tử cuồng vọng!

- Chỉ là một tên Tiểu Đan Nguyên Cảnh, cũng không sợ gió lớn cắt đứt đầu lưỡi của ngươi sao?

- Tiểu bối, có dám báo ra thế lực xuất thân của ngươi hay không?

Lời nói của Triệu Phong khiến cho mấy thành viên tinh anh thuộc trận doanh Thế gia này phản cảm.

Sắc mặt Tào Vân có chút âm trầm, nhưng hắn cảm giác Triệu Phong này vẫn như cũ mười phần bình tĩnh, đồng thời cũng có chút nhìn

không thấu.

Lúc trước khi đánh chết yêu nữ cánh ve kia, cũng là gã thiếu niên tóc tím này dẫn đầu xuất thủ.

- Để cho ta nhìn xem, ngươi có bao nhiêu cân lượng?

Ngược lại thiếu nữ tóc tím Cơ Lan kia lại cười lạnh một tiếng.

Vù!

Một đầu tóc tím xinh đẹp mộng huyễn của nàng phất phới trong gió, giống như một nàng Tinh Linh tử sắc xinh đẹp vậy.

Mà Triệu Phong đối diện cũng là một đầu tóc tím mộng huyễn, nhưng quang trạch của mái tóc lại lung linh vô cùng, so với Cơ Lan còn muốn xinh đẹp hơn một chút.

Trong lòng Cơ Lan cũng có chút khó chịu. Gã thiếu niên kia chẳng những là rất tuấn mỹ, hơn nữa lại rất giống mình, đều có một đầu tóc tím, thậm chí so với chính mình còn muốn “xinh đẹp” hơn một chút.

- Tử Tinh Đồng!

Hai tròng mắt Cơ Lan nổi lên một tràng tinh huy tử sắc mộng huyễn mê ly, tựa như màu tím tinh thần trong tinh không hắc ám. Một cỗ linh hồn Đồng lực mạnh mẽ tuyệt đối nhằm về phía Triệu Phong đánh tới.

Trong phút chốc, phương diện linh hồn của Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh nghênh đón ngàn vạn đạo tinh thần tử sắc thiêu đốt, một trận chấn động mãnh liệt.

Nếu đổi lại là Vương Giả bình thường, chỉ sợ là đã lâm vào vực sâu

linh hồn Đồng lực, ý chí thất thủ, linh hồn đã bị trọng thương.

Tiếp theo sau đó, bọn người Tào Vân liền có thể thừa cơ phát động công kích.

Chẳng qua, tưởng tượng cùng hiện thực, lại có sự tương phản thật lớn.

Thanh niên huyền y cùng thiếu niên tóc tím trong tầm mắt kia vẫn như cũ ngạo nghễ đứng tại chỗ, không hề bị ảnh hưởng gì cả!

Ánh mắt Nam Cung Thánh chợt lóe lên, vận chuyển ý chí Vương Giả, ngăn cản công kích linh hồn Đồng lực ẩn chứa Huyễn đạo kia.

Mà Triệu Phong thì lại đứng yên tại chỗ, mặt không chút biểu tình, giống như một tượng đá vậy, một chút phản ứng cũng đều không có.

- Làm sao có khả năng!

Thiếu nữ tóc tím Cơ Lan kia, không khỏi thất thanh một tiếng.

Nam Cung Thánh chính là Vương Giả cấp Lĩnh Vực, có thể không chịu ảnh hưởng, nàng cũng không cảm thấy kỳ quái.

Còn nữa, đối tượng Cơ Lan chủ yếu công kích là Triệu Phong!

Mà thiếu niên tóc tím trong tầm mắt, lại giống như một cái Tử Hải, công kích phương diện linh hồn căn bản một chút động tĩnh cũng đều không có.

- Hừ!

Thân thể Triệu Phong giống như tượng đá đứng ở đó, trong mắt trái

bỗng đột nhiên hiện lên một tầng hư quang tử huyễn sắc giống như sương mù, bên trong phun trào ra một cỗ Đồng lực tử điện ngưng luyện đến mức tận cùng.

Đồng lực tử điện kia còn vờn quanh một tia tinh ban tử sắc, thuộc loại linh hồn Đồng lực của Cơ Lan.

Oanh phốc!

Tâm thần Cơ Lan chấn động, sắc mặt trắng bệch, hoảng sợ giương mắt nhìn chằm chằm đồng tử mắt trái của Triệu Phong:

- Huyết mạch nhãn đồng của ngươi…

Khoảnh khắc này, huyết mạch nhãn đồng của nàng chấn động run rẩy, linh hồn cùng nhãn đồng đều bị trọng thương cùng phản phệ không nhỏ.

Khó có thể tưởng tượng, tạo nghệ Hồn đạo của gã thiếu niên kia đã đạt tới cấp bậc như thế nào, có thể đem Đồng lực công kích của Cơ Lan, giống như đánh Thái Cực vậy, mạnh mẽ xoay ngược phản kích trở lại.

Hơn nữa, trong Đồng lực phản phệ của Triệu Phong còn có một cỗ hơi thở vạn lôi kiếp lực bất hủ bất diệt, khắc chế hết thảy sinh linh, ép tới mức khiến cho nàng không thể thở dốc.

- Cơ Lan, ngươi làm sao vậy?

Bọn người Tào Vân không khỏi kinh hãi thất sắc, cảm thấy khiếp sợ vô cùng.

Tử Tinh Đồng của Cơ Lan luôn luôn là hoành hành không chút cố kỵ,

ngay cả một ít thiên tài trên Hoàng Bảng cũng thập phần kiêng kỵ.

Nhưng nhìn giờ phút này, sắc mặt Cơ Lan tái nhợt, thất hồn lạc phách, thân thể mềm mại run rẩy, có thể tưởng tượng nàng đã bị thảm bại như thế nào.

- Huyết mạch nhãn đồng của tiểu tử kia quá đáng sợ rồi!

- Chỉ dựa vào huyết mạch nhãn đồng phản phệ, đã khiến cho Cơ Lan thảm bại như thế rồi!

- Nhãn đồng cùng mái tóc của tiểu tử này cũng là màu tím, đồng dạng tinh thông Linh Hồn hệ, đừng nói là có quan hệ bí ẩn gì với Cơ gia đó chứ?

Thiên tài tinh anh thuộc trận doanh hai đại Thế gia nhất thời bị dọa cho ngây người ra.

Giờ phút này, kể cả vị Vương Giả cấp Lĩnh Vực Tào Vân này, cũng không dám dễ dàng động thủ.

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, một kẻ có được huyết mạch nhãn đồng Linh Hồn hệ sâu không thể lường, một kẻ là Vương Giả Lĩnh Vực có không gian thiên phú.

- Đi!

Ánh mắt Triệu Phong lạnh lùng đảo quét qua mọi người, cùng với Nam Cung Thánh, biến mất ngay tại chỗ.

Khoảnh khắc tiếp theo, một mảnh hư quang huyền ngân sắc đã mang theo hai người lướt qua đỉnh đầu của mọi người, bay thẳng đến khu vực phế tích cổ thành kia.

Sắc mặt chúng đệ tử tinh anh Thế gia bọn Tào Vân có chút khó coi.

Hai người này cũng không phải là kiêu ngạo, bá đạo bình thường, trực tiếp từ trên đỉnh đầu của mọi người phóng vọt mà qua.

Nhưng thực lực Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh mạnh mẽ cùng sâu không thể lường nổi, khiến cho mọi người không dám ra tay ngăn cản.

- Ồ? Bọn họ tựa hồ muốn nhúng tay vào ích lợi trong phế tích cổ thành kia?

- Phế tích bên kia, Triệu Vũ Phi của Đoan Mộc gia tung hoành không địch thủ, hai người này đi qua đó, chỉ sợ còn chưa đủ nhìn!

Chương 807: Tiểu Tổ Hai Người Cướp Đoạt

Chúng đệ tử Thế gia bọn Tào Vân nhìn theo thân ảnh Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh hướng phế tích cổ thành bay vọt mà đi, trong lòng có chút kinh ngạc.

Trong phế tích cổ thành kia, thế nhưng chính là hội tụ một đám thiên tài đỉnh phong Thế gia của Vương triều Đại Càn.

- Cơ Lan, ngươi thế nào rồi?

Vẻ mặt Tào Vân thân thiết, nhìn về phía thiếu nữ tóc tím bên cạnh mình.

Thân thể mềm mại của Cơ Lan vẫn còn có chút run rẩy, tiếu dung tái nhợt, thuần một bộ dáng hồn bất phụ thể.

Tựa hồ, nàng còn chưa tỉnh thần lại từ trong trận kinh hách vừa rồi.

Một đám thiên tài tinh anh cũng đều kinh nghi khó hiểu.

Cơ Lan thân là thiên kim tiểu thư của một trong Bát Đại Thế Gia, thân phận tôn quý, tâm cao khí ngạo, hơn nữa huyết mạch nhãn đồng đặc thù, có thể nói là thiên chi kiêu nữ.

Trong cùng thế hệ, Cơ Lan cũng không phải là chưa từng gặp qua địch thủ, nhưng mọi người cũng chưa từng bao giờ thấy nàng gặp qua đả kích bậc này.

- Huyết mạch nhãn đồng của hắn không phải là một trong những loại mạnh nhất từng gặp, mà là loại đáng sợ nhất ta từng gặp qua!

Trong lòng Cơ Lan vẫn còn chưa tiêu tan nổi khiếp sợ, run rẩy nói.

Lời ấy vừa ra, trong lòng chúng đệ tử Thế gia đều đại chấn.

Bởi vì, Cơ gia chính là luôn lấy truyền thừa huyết mạch nhãn đồng mà nổi tiếng, trong Gia tộc từng xuất hiện qua một ít nhãn đồng cường đại danh chấn thiên cổ.

Có lẽ huyết mạch nhãn đồng của Cơ gia cũng không phải là cực mạnh trên Đại lục, nhưng những huyết mạch nhãn đồng đỉnh phong mà Cơ Lan từng tiếp xúc qua, cũng không phải là số ít.

- Hừ! Cho dù có cường đại đến đâu, cũng không thể nào so sánh cùng mấy loại Thần Mâu hậu duệ như Luân Hồi Chi Mâu, Tử Vong Chi Đồng… trong truyền thuyết từng xuất hiện qua trên Đại lục được!

Một gã thanh niên Nửa bước Vương Giả nói.

Đại lục Vương triều gần ngàn năm qua cũng từng xuất hiện qua một ít hậu duệ Bát Đại Thần Mâu. Trong các thế lực cao tầng đỉnh phong, những cái này cũng không tính là đại bí mật gì.

- Truyền thừa hậu duệ Thần Mâu, ta cũng đã từng gặp qua! Nhưng áp lực uy hiếp mà đồng tử mắt trái của hắn mang đến cho Tử Tinh Đồng của ta, lại vô cùng độc đáo! Tựa hồ, nó chính là độc nhất vô nhị, không có nhãn đồng nào có thể bằng được!

Cơ Lan mang theo một tia trầm tư, nói.

Giờ phút này, Tử Tinh Đồng của nàng vẫn còn chưa có thoát ly khỏi

trạng thái phủ phục sợ hãi kia.

Đồng dạng là Linh Hồn hệ, hai người căn bản là cách biệt một trời một vực.

- Ha ha… Cơ Lan, ngươi suy nghĩ nhiều rồi! Đừng nói với ta là, huyết mạch nhãn đồng của tên tiểu tử kia sẽ là một trong Bát Đại Thần Mâu a?

Tào Vân lắc đầu, cười nói.

Mọi người cũng đều bật cười một trận, cũng không đặt ở trong lòng.

o0o

Vụt... Vụt...

Mà ở bên kia, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh ở trong một tầng hư quang huyền ngân sắc đáp xuống bên cạnh phế tích cổ thành.

Đồng tử mắt trái của Triệu Phong đã khôi phục lại màu sắc bình thường, chỉ là mái tóc vẫn là màu tím, phối hợp với khuôn mặt càng tuấn mỹ của hắn, đối với những kẻ khác phái càng có lực hấp dẫn trí mạng.

Giữa không trung, đồng tử mắt trái của Triệu Phong đại khái đảo quét một vòng.

Tòa phế tích cổ thành trước mắt này, phạm vi rất lớn, không thua kém gì thế giới thành thị dưới lòng đất.

Trong mơ hồ, Triệu Phong có thể phán đoán, đây đã từng là một tòa thương mậu trọng thành phồn vinh, các đại chủng tộc trong Không

Gian Thần Huyễn lui tới nơi đây, tiến hành giao dịch.

Trong thành trì, có thể nhìn thấy cốt hài các loại Dị tộc rãi rác khắp nơi, kể cả các phong cách kiến trúc chủng tộc bất đồng.

Về sau, cũng không biết nơi này đã lọt vào đại kiếp nạn gì, khiến cho sinh linh trong tòa thương mậu trọng thành này ở trong thời gian ngắn đều chết hết, biến thành một mảnh phế tích.

Hai người vừa mới tiến đến bên cạnh tòa phế thành này, liền cảm nhận được ở bên trong truyền đến nguyên khí thiên địa chấn động cùng chân nguyên, vĩ lực va chạm mãnh liệt.

Chiến đấu cùng tranh đoạt trong tòa phế tích thành trì này dị thường kịch liệt.

- Hóa ra, trong tràng đại kiếp nạn không biết kia, sinh linh bên trong cổ thành tuy là đã chết hết, nhưng vẫn còn có rất nhiều trọng bảo hiếm quý được bảo tồn lại!

Triệu Phong căn bản cũng hiểu được nguyên do.

Cái này chính là Thần Linh Nhãn của hắn thông qua nhìn thấu triệt phân tích đại khái mà đưa ra kết luận.

Trên thực tế, trong tòa phế tích thành trì này quả thật có thể khai thác được không ít dị bảo cổ lão xa xưa hiếm quý.

Vụt vụt vụt...

Chúng cường giả trận doanh Thế gia bọn Tào Vân, Cơ Lan phía sau lại một lần nữa phản hồi trở lại phế tích thành trì, tham dự quá trình tranh đoạt các trọng bảo khác.

- Chúng ta dường như đã tới chậm rồi!

Sắc mặt Nam Cung Thánh có một tia hưng phấn, dưới loại thế cục hỗn chiến như thế này, không gian thiên phú của hắn càng thích hợp cho việc đục nước béo cò.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, không chút do dự, liền lắc mình tiến nhập vào trong phế tích cổ thành.

Mới vừa bay đi được mấy chục dặm, phía trước xuất hiện vài chục gã thiên tài tinh anh đang tranh đấu, trong đó có đệ tử Thế gia, cũng có thiên tài tông môn.

- Cút! Khoáng Cổ Tinh Thạch này là do Bát Tinh Lâu chúng ta phát hiện trước!

- Lời ấy sai rồi! Khoáng Cổ Tinh Thạch này chính là tài liệu luyện chú Thần binh Thiên cấp tuyệt phẩm có một không hai, trên Đại lục sớm đã tuyệt tích, chính là vật liệu mà Thái thượng Trưởng lão Khương gia ta đang cần!

Hai phương nhân mã, đều có Vương Giả Hư Thần Cảnh tham dự.

Một ít Nửa bước Vương Giả đang đánh nhau sống chết, dựa vào ưu thế của huyết mạch hoặc là công pháp, có thể phát huy ra chiến lực cấp Vương Giả.

Phụ cận cũng có một ít thế lực cường giả đang âm thầm nhìn trộm.

Vụt... Vụt...

Đúng lúc này, một tầng hư quang huyền ngân sắc từ trên không

trung song phương tranh đấu đảo quét mà qua.

- Người nào?

Hai phương nhân mã đều có chút cả kinh.

Trong hai người mới tới có một vị Vương Giả cấp Lĩnh Vực, tựa hồ còn tinh thông bí kỹ Không Gian!

- Chỉ là một ít khoáng thạch vật liệu mà thôi!

Trong hư quang huyền ngân sắc, một gã thiếu niên tóc tím, vẻ mặt bình thản nói.

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, một kẻ có Tỏa Thiên Cung, một kẻ có Càn Khôn Kiếm, đối với Thần binh cùng vật liệu luyện khí bình thường, hứng thú cũng không lớn.

Giá trị Khoáng Cổ Tinh Thạch kia mặc dù rất cao, nhưng cũng còn không đủ để khiến cho hai người phải trả giá thật đắt để liên lụy vào.

Vụt...

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh từ trong đám người song phương bay ngang mà qua.

- A! Thủy Mẫu Chi Tinh của ta!

Một nàng thiếu nữ tóc lam ôn nhu trong đó, tiếu dung nghẹn khuất đỏ bừng, hô nhỏ một tiếng.

Ầm…

Dưới một cỗ thể phách cự lực cùng không gian bí pháp bao phủ, nàng không có năng lực phản kháng, Thủy Mẫu Chi Tinh mới vừa đắc thủ, đã bị cướp đoạt đi mất!

- Hai tên gia hỏa kia dám cướp đoạt trân bảo của Đệ nhất mỹ nữ Khương gia Khương Phi Tuyết!

Một ít thế lực tinh anh bốn phía đang âm thầm nhìn trộm, cũng không khỏi kinh ngạc một trận.

Phiến khu vực này khai thác được không ít khoáng thạch đỉnh phong trân quý, trong đó Khoáng Cổ Tinh Thạch kia chính là có giá trị cao nhất.

Thiên tài tinh anh hai đại thế lực siêu cấp Khương gia cùng Bát Tinh Lâu đang tham dự tranh đoạt.

Nào ngờ, hai gã thiên tài chẳng biết thuộc thế lực nào từ đâu xuất hiện, cứ như vậy ngang nhiên sát tiến vào, xuống tay đối với Đệ nhất mỹ nữ Khương gia.

- Phi Tuyết muội! Chờ sau khi chúng ta đoạt được Khoáng Cổ Tinh Thạch, lại giúp ngươi xả giận!

Một vị thanh niên hắc bào Vương Giả của Khương gia, ánh mắt lãnh liệt đảo quét qua phương hướng Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh rời đi.

Vụt...

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh tiến thẳng vào chỗ sâu trong phế tích cổ thành.

- Không tệ! Thủy Mẫu Chi Tinh này có thể bổ khuyết một chút thuộc tính không đầy đủ của Tinh hạch Phong Lôi kia!

Vẻ mặt Triệu Phong mang theo ý cười.

Chỉ chốc lát, hai người lại gặp được một đám đoàn đội tinh anh gần một trăm người, tựa hồ là một cái Gia tộc nào đó.

- Ha ha ha… Nơi đây không ngờ lại đào móc ra hai kiện Thần binh Thiên cấp tàn phá, hơn nữa lại tương đối đầy đủ!

Một gã thiếu niên chiến bào tử kim, cười lớn một tiếng.

Gã thiếu niên này có tu vi Nửa bước Vương Giả, bên cạnh còn đứng một vị lão giả khô diện, lại là một vị Vương Giả cấp Lĩnh Vực.

- Thập Tam Hoàng tử, ngoại trừ Thần binh Thiên cấp, trong này còn một gốc Mặc Lục Trúc Tử bị phong ấn…

- Ồ? Nơi này có một kiện nhuyễn giáp tổn hại, còn có cả một kiện Thần binh Địa cấp không chút tổn hại nữa!

Một ít thiên tài hoặc lão bối tinh anh phụ cận cũng đều có phát hiện.

Những người này, cũng đều lấy Thập Tam Hoàng tử chiến bào tử kim kia làm chủ.

Mà các thế lực chung quanh, nhiều nhất cũng chỉ là âm thầm nhìn trộm, không dám chạy vào tranh đoạt ích lợi.

Vụt...

Đúng lúc này, một tầng hư quang huyền ngân sắc từ giữa không

trung phóng vọt mà đến.

- Vương Giả Lĩnh Vực Không Gian hệ!

Sắc mặt lão giả khô diện kia khẽ biến, lộ ra vẻ cảnh giác.

- Người tới là thế lực phương nào? Chúng ta chính là người của Hoàng tộc Đại Càn, mau mau tránh lui!

Một gã Nửa bước Vương Giả trong đó quát lạnh một tiếng.

Vụt...

Một tầng hư quang huyền ngân sắc kia không những không lùi mà còn tiến tới, chợt lóe lên một cái, đã tiến nhập vào trong đám người.

Oanh!

Trong đám người, một ít thiên tài Hoàng tộc lọt vào một cỗ thể phách áp lực giống như núi cao đè xuống, khiến cho không ít người hộc máu.

- Tặc tử lớn mật! Dừng tay!

Lão giả khô diện kia quát lớn một tiếng, hóa thành một đạo tàn quang khô vàng, sát hướng hai người kia.

Nam Cung Thánh cười lạnh một tiếng, đảo tay đánh lại một quyền, quang huy ngân tử sắc liên tục lóe sáng.

Bồng oanh!

Thoáng chốc, hai cỗ Vương Giả vĩ lực cùng hư ảnh Không gian Lĩnh

Vực ở giữa không trung chạm vào nhau, phát ra dư âm cường đại, lại khiến cho tinh anh Hoàng tộc phụ cận không chết cũng bị trọng thương.

- Lão thất phu! Tài nguyên trong Không Gian Thần Huyễn này, người thấy có phần!

Trong Lĩnh Vực Không Gian hệ, một gã thiếu niên tóc tím oanh ra một quyền, quyền kình lực phách cường đại, dâng lên một tầng huyết diễm đỏ tươi giống như thiêu đốt, đánh thẳng về hướng lão giả khô diện.

Thình thịch!

Lão giả khô diện bị mạnh mẽ đánh lui trở về. Hắn vừa sợ vừa giận, cũng không dám buông tay mạnh mẽ xuất thủ, nếu không sẽ làm bị thương càng nhiều nhân mã bên ta.

Một kích giao phong vừa rồi, hắn chẳng những không chiếm được tiện nghi, ngược lại còn ăn phải một ít thiệt thòi nữa.

Vụt...

Trong một mảnh hỗn loạn, tầng hư quang huyền ngân sắc kia chỉ lưu lại thời gian mấy hơi thở, liền phiêu nhiên bay đi.

- Điện hạ, không xong! Vừa rồi một đoạn lớn trân bảo Mộc hệ Vô Cương Thương Mộc kia, đã bị hai người kia cướp đi rồi!

- Ta mới vừa đào móc được mấy khối Không Tinh Nguyên Thạch, cũng bị đoạt đi rồi!

Vài gã đệ tử Hoàng tộc, kinh hoảng thất thố.

- Sao lại có chuyện này! Tặc tử phương nào, dám xúc phạm uy nghiêm Hoàng tộc ta?

Thiếu niên chiến bào tử kim kia khí giận bùng phát.

- Thánh Hoàng bội kiếm!

Thập Tam Hoàng tử kia nộ quát một tiếng, trong tay xuất hiện một thanh bảo kiếm kim sắc quang mang sáng lạn, ngoài mặt vờn quanh một tầng long văn kiếm khí, một cỗ uy thế hoàng giả chấn động thiên địa, làm cho sinh linh trong cả phế tích cổ thành, tâm thần đều run lên.

- Điện hạ, xin dừng tay!

Sắc mặt lão giả khô diện biến đổi, vội vàng ngăn cản:

- Thánh Hoàng bội kiếm này không thể dễ dàng phát động, huống chi trong này cũng không phải là lãnh thổ Vương triều Đại Càn…

- Cướp đoạt tài nguyên Hoàng tộc ta, há có thể tha thứ?

Nộ khí Thập Tam Hoàng tử căn bản không chỗ phát tiết.

Lão giả khô diện cười khổ, liên tục khuyên nhủ.

Trong Không Gian Thần Huyễn này, tập hợp vô số thiên tài tinh anh các thế lực cường đại quanh thân Đại Lục Vực, Hoàng tộc Đại Càn cũng rất khó một nhà độc đại.

Còn nữa, thứ mà hai người kia cướp đoạt đi, chẳng qua chỉ là một bộ phận ích lợi vừa mới đào móc ra mà thôi.

Nếu phái người đuổi theo, hoặc là mạnh mẽ tranh đấu, chỉ sợ sẽ được ít mất nhiều. Nếu làm không tốt, sẽ dẫn tới các thế lực khác thừa dịp cháy nhà mà hôi của.

o0o

Vụt...

Tầng hư quang huyền ngân sắc kia hướng tới chỗ càng sâu trong phế tích bay đi.

- Ha ha, Vô Cương Thương Mộc này thân là trân phẩm Mộc hệ, đối với việc ta kế tiếp dựng dục ra Mộc Chi Phong Lôi, Ngũ Hành Phong Lôi thứ hai, có sự trợ giúp rất lớn!

Triệu Phong nhẹ nhàng cười nói.

Kế tiếp, hai người thân ở bên trong tầng hư quang huyền ngân sắc này, lại lấy phương thức nhanh như tia chớp đánh bất ngờ, cướp đoạt thêm tài nguyên trân bảo mấy cỗ nhân mã nữa.

Chẳng qua, vài phương thế lực cướp đoạt sau đó, cũng không có Vương Giả Hư Thần Cảnh, chỉ có Nửa bước Vương Giả chiến lực sánh vai Hư Thần Cảnh, thu hoạch tương ứng cũng nhỏ hơn chút.

- Triệu Phong, chúng ta làm như vậy, có thể nào sẽ khiến cho mấy đám thiên tài Đại lục Vương triều này tức giận hay không?

Nam Cung Thánh có chút bất an nói.

Mới trải qua hai cái canh giờ, hai người đã cướp đoạt đi bốn năm đoàn đội.

- Cứ việc tiếp tục! Hai người chúng ta liên thủ, Vương Giả bình thường căn bản không thể tiếp cận được!

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Tổ hợp của hắn cùng Nam Cung Thánh vẫn là rất cường đại.

Hai người trải qua thương nghị, quyết định lại cướp đoạt thêm mấy thế lực đoàn đội nữa.

Không có biện pháp, hai người tới đây khá trễ, chỉ có thể lấy phương thức loại tống tiền này mà cướp đoạt một ít tài nguyên trân tài.

Đúng lúc này…

Ầm ầm ầm...

Ở chỗ sâu trong phế tích, truyền ra thanh âm chiến đấu kinh hồn động phách, một cỗ chân nguyên áo nghĩa ba động mạnh mẽ bay vọt tới, khiến cho Nam Cung Thánh cũng phải giật mình một trận.

o0o

Trên không trung một tòa cung lầu tàn phá.

- Vũ Phi cô nương, thực lực của ngươi khiến cho chúng ta tâm phục! Nhưng chỉ dựa vào thực lực một mình Đoan Mộc gia các ngươi, chỉ sợ không thể cùng bốn phương thế lực chúng ta chống đỡ!

Một gã nam tử đầu trọc cao lớn chiến bào đen như mực, đạm mạc mở miệng.

Ở một phương của hắn còn có ba vị Vương Giả Hư Thần Cảnh, đồng loạt đối kháng một nàng nữ tử váy tím tuyệt đại tao nhã phía trước.

Chương 808: Cốt Hài Kim Sắc

Lúc này, trên không trung cung lầu tàn phá, bốn cỗ Vương Giả vĩ lực khổng lồ ngưng kết thành nhất thể, toàn bộ dung nhập vào trong Không gian Lĩnh Vực của nam tử đầu trọc chiến bào đen như mực kia.

Ô...ô...ô...n...g!

Bốn vị Vương Giả bọn nam tử đầu trọc đặt mình bên trong một mảnh Lĩnh Vực bóng ảnh u ám như ma uyên. Không gian Lĩnh Vực kia gần như thực chất hóa, màu sắc càng ngày càng đậm, thậm chí gần như là tối đen như mực.

Bốn vị Vương Giả liên thủ, hình thành nên chiến lực áp bách đủ để đẩy lui hoặc đánh bị thương một ít Vương Giả đỉnh phong bình thường.

Nhất là nam tử đầu trọc chiến bào đen như mực kia, chính là tinh anh lão bối, chiến lực đã có thể sánh vai cùng Vương Giả đỉnh phong.

- Vũ Phi cô nương, thực lực của ngươi khiến cho chúng ta tâm phục! Nhưng chỉ dựa vào thực lực một mình Đoan Mộc gia các ngươi, chỉ sợ không thể cùng bốn phương thế lực chúng ta chống đỡ!

Nam tử đầu trọc chiến bào đen như mực kia từng bước ép sát.

Nhưng mà, đối mặt bốn vị Vương Giả liên thủ áp bách, nữ tử váy tím mặt không đổi sắc, làn da tuyết trắng toàn thân nổi lên một tia quang trạch tử oánh giống như thủy tinh.

Đột nhiên nhìn lại, đó tựa hồ không phải sinh linh huyết nhục bình thường, mà là một nàng tiên tử băng ngọc sống động như thật, cao quý bất phàm.

- Không có Không gian Lĩnh Vực thực chất hóa, đối với ta căn bản là vô ích!

Nữ tử váy tím cười khẽ một tiếng.

Nàng cùng một vị lão giả lục bào phía sau, tựa hồ đặt mình bên trong một cái thế giới lốc xoáy vô hình, áp bách dung quán nhất thể đến từ bốn vị Vương Giả đánh lên trên cái thế giới lốc xoáy này, lại giống như trâu đất xuống biển, biến mất không còn nữa.

- Sao có thể được? Trừ phi là có một Tiểu thế giới, nếu không có thể nào ngăn cản Không gian Lĩnh Vực dung nhập lực lượng của bốn vị Vương Giả chúng ta!

Nam tử đầu trọc chiến bào đen như mực kia có chút thất sắc.

Mới vừa rồi, hắn cùng với Đoan Mộc gia Triệu Vũ Phi kia đã giao thủ qua một hồi, chẳng những không hề chiếm được tiện nghi, còn ăn phải một chút thiệt thòi nữa.

Hiện tại liên thủ chống đỡ, lại vẫn như cũ chiếm không được một chút tiện nghi nào cả.

- Cưu Vô Kỵ! Ngươi thật sự là người nổi bật trong Vương Giả Lĩnh Vực, thế nhưng gặp phải thiên tài kiệt xuất nhất từ cổ chí kim của Đoan Mộc gia ta, chỉ sợ còn có chút không đủ nhìn!

Lão giả lục bào Đoan Mộc gia, ngữ khí mạnh mẽ mười phần, nói.

Dường như, hắn so với bản thân Triệu Vũ Phi bên cạnh còn tự tin hơn một chút.

- Thiên tài kiệt xuất nhất từ cổ chí kim của Đoan Mộc gia?

- Chẳng lẽ, lời đồn đãi là thật? Triệu Vũ Phi kia quả thật có huyết mạch Linh Tộc bài danh thứ mười chín Thái Cổ Vạn Tộc Bảng?

Bốn gã Vương Giả bọn nam tử đầu trọc Cưu Vô Kỵ, căn bản không thể tin nổi, nói.

Chung quanh, một ít thành viên Gia tộc hoặc là thế lực tông phái sau lưng bốn vị Vương Giả bọn Cưu Vô Kỵ, đều là vẻ mặt khiếp sợ.

- Cưu Vô Kỵ thân là tinh anh lão bối, chiến lực của hắn ít nhất có thể bằng được thiên tài bài danh trước ba mươi trên Hoàng Bảng, thế nhưng…

Cục diện giờ phút này, bốn vị Vương Giả bọn Cưu Vô Kỵ đối kháng Triệu Vũ Phi cùng lão giả lục bào, nhìn qua như là bốn đối với hai, nhưng chân chính ra tay, lại chỉ là một người Triệu Vũ Phi.

- Ta không tin! Tách ra công kích!

Cưu Vô Kỵ cười lạnh một tiếng, bóng ảnh Không gian Lĩnh Vực tối đen như mực chung quanh bỗng đột nhiên co rút lại.

Vụt...

Thân hình hắn nhoáng lên, mang theo ba đại Vương Giả còn lại tiếp cận sát hướng Triệu Vũ Phi cùng lão giả lục bào.

- Đi!

Triệu Vũ Phi quát khẽ một tiếng, ngọc thủ vẽ ra một cái, một mảnh quang hà tử diễm giống như thủy tinh hóa thành một tầng vòng tròn trùng kích vô hình, quét ngang bốn phương tám hướng phạm vi lớn.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Ba vị Vương Giả còn lại còn chưa kịp tiếp cận, đã bị một cỗ uy năng bá đạo mạnh mẽ tuyệt đối đánh bay ra ngoài, một người trong đó nhất thời hộc máu.

- Phá cho ta!

Chỉ có Cưu Vô Kỵ kia, chiến bào hắc sắc vũ động, cường thế tiếp cận, trong lòng bàn tay chấn lên một đoàn quang trụ lốc xoáy bén nhọn u ám, phốc một tiếng, xỏ xuyên qua vòng tròn trùng kích giống như thủy tinh quang hà kia.

Chiến lực cường đại bậc này, khiến cho thế lực sau lưng bốn vị Vương Giả không khỏi ủng hộ một trận.

Phốc…

Đạo lốc xoáy quang trụ u ám bén nhọn kia, vẫn còn lại vài phần dư uy đánh trúng lên người Triệu Vũ Phi. Thân thể Triệu Vũ Phi khẽ chấn động một cái, bên ngoài thân thể phát ra tinh huy rạng rỡ, một chút cũng không tổn hại.

- Cái này… rốt cuộc là dạng thể chất gì?

Cưu Vô Kỵ lại một lần nữa thất sắc.

Phành…

Triệu Vũ Phi cùng lão giả lục bào thừa cơ phát động phản kích, đem Cưu Vô Kỵ đánh bay ra ngoài.

Cưu Vô Kỵ đặt mình trong một tầng lực trường sâu thẳm kỳ dị, ngăn cản công kích của hai người, miễn cưỡng ổn định thân hình, thế nhưng cũng là một trận khí huyết bốc lên.

Cái này còn may là hắn, dưới Đại Đế khó gặp gỡ đối thủ, chiến lực nổi bật trong đám cùng cấp.

Trên mặt Triệu Vũ Phi cùng lão giả lục bào lộ ra một tia trịnh trọng.

Cưu Vô Kỵ này xuất thân từ một cái siêu cấp đại tông phái Tam tinh đỉnh phong, bản thân không đến trăm tuổi, đã có được chiến lực tung hoành dưới Đại Đế.

- Triệu Vũ Phi, Cưu mỗ lui một bước! Tài nguyên phụ cận bộ thi hài này, chúng ta phân chia năm năm!

Hai mắt Cưu Vô Kỵ u lãnh, cưỡng chế sự nghẹn khuất trong lòng mình xuống.

Bản thân hắn vẫn còn một ít át chủ bài cùng bí kỹ cường đại, nhưng trước mắt, vẫn là giai đoạn ban đầu Không gian Thần Huyễn vừa mới kết nối, cần phải giữ lại một chút nguyên khí.

Ích lợi mà song phương tranh đoạt là những trọng bảo phụ cận một khối cốt hài phía dưới.

Chỉ thấy, dưới cung lầu tàn phá kia, có một cỗ cốt cách Dị tộc đầy đủ, đã nằm đó không biết bao nhiêu năm, toàn thân phát ra kim trạch

rạng rỡ, giống như một vị Yêu Tôn kim chúc vậy.

Phụ cận cỗ cốt hài Dị tộc kim chúc này, trong khu vực một hai dặm xung quanh thì lại có một chút bảo vật đủ để cho Đại Đế, thậm chí Thánh Chủ cũng phải đỏ mắt tâm động.

Đầu tiên, là từng khối từng khối Thần tinh phát ra nguyên lực uy áp tuyệt cường.

Mấy khối Thần tinh này đa phần đều là Thần Tinh thứ phẩm tỷ lệ không tệ, đặt ở thế gian cũng gần như là bảo vật vô giá.

Mà Thần tinh ở phiến khu vực này, số lượng lại nhiều tới mấy chục khối.

Ngoài ra, thứ hấp dẫn mọi người chú mục nhất chính là hai kiện Thần binh Thiên cấp cùng một kiện Thánh khí Truyền thừa, phát ra khí tức uy năng vô hình, khiến cho Vương Giả bình thường không thể dễ dàng tiếp cận.

Thần binh thế gian chia làm bốn Giai: Phàm, Linh, Địa, Thiên!

Thần binh Thiên cấp cơ bản là Thần binh cường đại nhất thế gian, bình thường chỉ có Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh mới có thể phát huy ra uy năng chân chính.

Mà Thánh khí Truyền thừa, cấp bậc bình thường đều là Thần binh Thiên cấp, thấp nhất cũng là có chiến lực tiếp cận.

Thánh khí Truyền thừa đối với tu vi của chủ nhân cũng sẽ thích hợp giảm thấp, nhưng sẽ có các yêu cầu khác tương ứng.

Có một số Thánh khí Truyền thừa còn ẩn chứa một ít tin tức truyền

thừa tương ứng nữa.

Ngoại trừ Thần tinh, Thần binh Thiên cấp, Thánh khí Truyền thừa ra, khu vực phụ cận cỗ cốt hài kia còn rơi rụng một ít đạo cụ hoặc trân tài đỉnh phong, kể cả hồ lô trữ vật, thậm chí còn có Linh quả, linh đan, Thánh dược… lấy thủ đoạn đặc thù phong tồn.

- Chủ nhân cỗ cốt hài này, thực lực khi còn sống có lẽ đã đạt tới cấp bậc Bán Thần, ít nhất so với Thánh Chủ bình thường còn cường đại hơn!

- Di vật một vị Thánh Chủ hoặc là Bán Thần cường đại lưu lại, cho dù chỉ có thể tìm được một phần mười, thậm chí một phần trăm trong đó, như vậy cũng đủ rồi!

Thiên tài tinh anh một ít thế lực Gia tộc hoặc là tông môn chung quanh, từng tên từng tên trong lòng âm thầm máy động.

Nhưng tại phế tích cổ thành này, Đoan Mộc gia cơ bản là một nhà độc đại.

Hoàn hảo còn có cường giả lão bối như Cưu Vô Kỵ, thống lĩnh mấy thế lực Gia tộc cùng tông phái, mới có thể cùng Triệu Vũ Phi chống lại.

- Phân chia năm năm? Cỗ cốt hài này, chính là do đệ tử Đoan Mộc gia chúng ta phát hiện ra trước!

Ánh mắt Triệu Vũ Phi thanh lãnh, căn bản không chút nhượng bộ.

- Chậc chậc… Triệu Vũ Phi, chân chính trở mặt với nhau, bốn phương thế lực sau lưng chúng ta, cường giả Nửa bước Vương Giả, Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong trung tầng càng nhiều hơn các

ngươi một chút. Nếu ngươi nhất ý bỏ đi một mình, có lẽ chính ngươi có thể may mắn thoát khỏi, nhưng mấy tên thiên tài cùng tinh anh Đoan Mộc gia này…

Vẻ mặt Cưu Vô Kỵ âm hiểm xảo trá nói.

Ở phương diện cao cấp, Triệu Vũ Phi bên này hiển nhiên còn có ưu thế nhất định.

Chẳng qua, ở phương diện cường giả trung tầng, thủ hạ bên dưới bốn vị Vương Giả bọn Cưu Vô Kỵ, nhân số căn bản là gấp ba bốn lần Đoan Mộc gia.

Phải biết rằng, một ít Nửa bước Vương Giả tiến vào Không gian Thần Huyễn, bản thân chiến lực cùng Vương Giả cũng không kém bao nhiêu.

- Vậy thử xem!

Triệu Vũ Phi một bộ dáng không chút sợ hãi.

Lão giả lục bào bên cạnh nàng cũng là cười khẽ tự nhiên, không chút nào kinh hoảng.

Vụt...

Đúng lúc này, một đạo hư quang huyền ngân sắc đột nhiên hướng bên này tiếp cận.

- Ồ! Phía trước tựa hồ có một cỗ khí tức cường đại quen thuộc!

Trong hư quang huyền ngân sắc, Triệu Phong lẩm bẩm nói.

- Đúng vậy! Đúng là có chút quen thuộc!

Nam Cung Thánh gật đầu nói.

Rất nhanh, hai người đã tiếp cận khu vực bên ngoài tòa cung lầu tàn phá.

Cho dù là ở bên ngoài, trong này cũng có một chút cường giả hoặc là thế lực, đang âm thầm ẩn nấp, nhìn trộm vào trong.

Khu vực bên trong thì lại là bốn vị Vương Giả bọn Cưu Vô Kỵ, đại biểu cho đoàn đội cường đại sau lưng.

Mấy cái thế lực đoàn đội này, chỉnh thể thực lực không thể nghi ngờ cũng đều hơn xa Vạn Thánh Tông của Triệu Phong.

Còn chưa tiếp cận, Triệu Phong chợt nghe được những thanh âm nghị luận về Thần binh Thiên cấp, Thần tinh… gì đó.

Bồng! Băng oanh!

Lúc này, trên không trung cung lầu kia, chiến đấu lại một lần nữa tái khởi.

Tổng cộng sáu đại Vương Giả, ở trên không trung khu vực cốt hài kim sắc triển khai một tràng chiến đấu kinh tâm động phách.

Trong sáu đại Vương Giả, lấy nàng tiên tử váy tím thanh nhã siêu trần kia là nổi bật nhất.

Mỗi một lần nàng công kích, chân nguyên mạnh mẽ tuyệt đối, huyễn mỹ như thủy tinh, thoải mái đánh bay những Vương Giả Hư Thần Cảnh tiếp cận.

Về phần đám Nửa bước Vương Giả, căn bản là không thể tiếp cận.

- Ọc… Ọc…

Ngoại trừ Cưu Vô Kỵ, mấy Vương Giả Hư Thần Cảnh còn lại cơ bản cũng đều đã bị thương.

- Triệu Vũ Phi kia chẳng qua chỉ là Hư Thần Cảnh Trung kỳ, tiếp cận Hậu kỳ, không ngờ chân nguyên lại là cường đại cùng hùng hậu như thế. Lực chiến nhiều Vương Giả như vậy, cho dù phát động chiến thuật biển người cũng vô dụng!

Sắc mặt Cưu Vô Kỵ âm tình bất định.

Trước mắt, hắn còn không dám phát động chiến thuật biển người, bởi vì Triệu Vũ Phi cùng lão giả lục bào kia, căn bản là không chút sợ hãi.

Cưu Vô Kỵ phán đoán, Triệu Vũ Phi rất có khả năng có một Tiểu thế giới, kể cả không ít át chủ bài cùng bí kỹ cường đại, đồng dạng còn chưa có sử dụng!

Vụt...

Một tầng hư quang huyền ngân sắc đột nhiên tiếp cận khu vực thế lực đoàn đội bốn vị Vương Giả bọn Cưu Vô Kỵ nơi này.

- Vũ Phi!

Triệu Phong trầm giọng một tiếng, nhìn nữ tử giống như Tử Hoa tiên tử kia. Nàng đã không phải là nàng thiếu nữ đình đình ngọc lập ngày xưa, đã lớn dần trở thành nữ tử tuyệt sắc chân chính tuyệt đại tao

nhã, khuynh quốc khuynh thành.

- Triệu Vũ Phi!

Sắc mặt Nam Cung Thánh cũng có chút kinh ngạc.

Lúc trước khi còn ở Chân Vũ Thánh Địa, Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi cũng đã từng giao thủ qua, cho nên hiểu được sự đáng sợ của nàng ta.

- Triệu Phong, ngươi định làm sao bây giờ?

Ánh mắt Nam Cung Thánh mang theo một tia kỳ dị, nhìn về phía Triệu Phong.

Mắt thấy sáu đại Vương Giả chiến đấu kia càng lúc càng trở nên kịch liệt hơn. Bốn phương thế lực sau lưng bọn Cưu Vô Kỵ, một ít Nửa bước Vương Giả từ xa phát động một ít công kích viễn trình, tiến hành trợ giúp.

- Người nào?

Đoàn đội thế lực sau lưng bốn vị Vương Giả nhận ra Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh đang tiếp cận.

- Đánh cướp!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, ở trong hư ảnh Không gian Lĩnh Vực của Nam Cung Thánh xuyên qua, tiến vào đoàn đội nhân mã sau lưng bốn vị Vương Giả.

Trọng bảo trân tài rơi rụng phụ cận cốt hài, từ ngoài vào trong, giá trị sẽ càng ngày càng cao hơn.

Cho dù là bên trong phương viên mười dặm, cũng có một chút dị bảo hiếm quý.

Trân bảo khu vực bên ngoài đa phần là đã bị đoàn đội thế lực sau lưng bốn vị Vương Giả chưởng khống cùng đào móc.

- A! Trữ vật giới chỉ của ta!

- Dừng tay! Tinh U Vẫn Thạch ta mới vừa đào móc được…

- Người nào? Dám cướp đoạt vật liệu của Cửu U Cung ta!

Trong đó, thế lực tông môn sau lưng Cưu Vô Kỵ kia, một mảnh đại loạn, thanh âm kinh sợ gầm gừ không ngừng vang lên.

Vụt...

Nhưng mà, một đạo hư quang huyền ngân sắc kia, trọng điệp hoặc trốn vào hư không, tung hoành ở trong đám người như tiến nhập chỗ không người.

Dưới Nửa bước Vương Giả, ngay cả bóng dáng của đối phương cũng sờ không tới.

Hơn nữa, mỗi một lần huyền ngân hư không kia buông xuống, đều sẽ mang theo một cỗ lực lượng không gian tà dị, còn có một cỗ lực phách giống như núi cao oanh áp nữa.

Một ít Nửa bước Vương Giả lọt vào cướp đoạt, cũng cơ bản là vô lực hoàn thủ.

- Người nào?

Bốn vị Vương Giả bọn Cưu Vô Kỵ cũng không khỏi trợn mắt mà nhìn.

Triệu Vũ Phi đang lúc chiến đấu, thanh mâu vừa chuyển, có chút thất thanh:

- Là hắn… Nam Cung Thánh?

Chương 809: Tranh Đoạt Hỗn Loạn

- Hai tên gia hỏa kia, là ở đâu nhảy ra? Ngay cả người Cửu U Cung cũng dám ngang nhiên cướp đoạt!

- Không gian thiên phú! Luyện thể lực phách? Tổ hợp thật cường đại!

Phụ cận cốt hài kim sắc còn có một ít thế lực cùng cường giả chiếm cứ, nhìn thấy một màn này, tròng mắt cũng đều mở to trừng trừng.

Vụt... Vụt...

Tầng hư quang huyền ngân sắc kia ẩn chứa một cái Lĩnh Vực Không Gian hệ đặc thù, rất nhanh chớp động, bộ dạng thần quỷ khó lường.

Mỗi một lần chớp động, hai người trong hư quang huyền ngân sắc kia đều có thể cướp đoạt được một ít bảo vật, động tác cực kỳ nhanh nhẹn, tựa hồ rất có kinh nghiệm.

- Thần thánh phương nào, dám can đảm xuống tay đối với Cửu U Cung ta!

Cưu Vô Kỵ một thân chiến bào đen như mực, không khỏi quát lớn một tiếng, ánh mắt u lãnh quét về phía sau.

Mỗi lần tầng hư quang huyền ngân sắc kia ra tay, mơ hồ đều có thể nhìn thấy được một gã thanh niên huyền y cùng với một gã thiếu niên tóc tím tuấn mỹ.

Trong đó thanh niên huyền y kia, chính là Vương Giả Lĩnh Vực Không Gian hệ!

Hơn nữa, có thêm một vị cường giả thể tu khác phối hợp, quả thật là như hổ thêm cánh.

Ngay cả Đoan Mộc gia bên này cũng đã bị kinh động.

- Như thế nào, Vũ Phỉ? Ngươi nhận ra hai người kia sao?

Lão giả lục bào tò mò nói.

Triệu Vũ Phỉ trong lúc chiến đấu, cũng chú ý đến động thái của tổ hai người Huyền Y Tử Phát kia, thần sắc có chút dị thường.

- Là gặp được một cố nhân! Có lẽ, Nam Cung Thánh đang cố ý giúp chúng ta a!

Triệu Vũ Phỉ mỉm cười.

Thấy vậy, nàng cũng không tiếp tục lấy phòng thủ làm chủ nữa, mà ngược lại tăng lớn phản công, gây áp lực đối với bốn vị Vương Giả bọn Cưu Vô Kỵ.

- Ha ha… Như vậy thật là tốt!

Lão giả lục bào càng ước gì là loại cục diện này, cũng lập tức tăng cường thế công.

Nhất thời, bốn vị Vương Giả bọn Cưu Vô Kỵ bị lão giả lục bào cùng Triệu Vũ Phỉ phản kích cực kỳ sắc bén.

Ngoại trừ Cưu Vô Kỵ, bốn vị Vương Giả còn lại ít nhiều cũng đã bị

thương.

Vụt...

Tổ hai người kia thân ở bên trong tầng hư quang huyền ngân sắc, nhanh chóng chớp động, xẹt qua đoàn đội Cửu U Cung, lại đi cướp đoạt mấy thế lực đoàn đội khác.

- Tặc tử phương nào, dám ra tay đối với Thạch gia ta!

Một trong bốn vị Vương Giả đang chiến đấu, không khỏi giận quát một tiếng.

Thạch gia, cũng là một trong Bát Đại Thế Gia!

Thế lực hoặc là cường giả chung quanh đang xem cuộc chiến này cũng đều trố mắt cứng lưỡi.

Tổ hai người Huyền Y Tử Phát kia tiến hành cướp đoạt đối với Cửu U Cung xong, hiện tại lại ngược lại đi cướp đoạt vài cỗ thế lực khác nữa.

Vài chi đoàn đội này, thế lực tông phái sau lưng bọn họ, ít nhất cũng là cấp bậc Tam tinh, thậm chí là Tam Tinh đỉnh phong.

- Quá kinh khủng rồi! Cửu U Cung, Thạch gia, Đổng gia, Viên Công Phủ… cũng đều bị hai người này cướp đoạt!

Cường giả các thế lực chiếm cứ chung quanh đều bị hành động của hai người hù dọa.

Cửu U Cung, siêu cấp đại tông Tam tinh đỉnh phong!

Thạch gia, Đổng gia, đều là một trong tám đại Thế gia siêu cấp, mạnh hơn đại tông phái Tam Tinh bình thường một chút.

Viên Công Phủ, chính là cơ cấu thống trị một châu trong Vương triều Đại Càn, so với Vương Hầu phủ Đại Đảo vực Thiên Phong còn cao hơn một cấp bậc.

Vương triều Đại Càn, cấp bậc mỗi một châu đều tương đương với một cái Thương Hải!

Đồng thời ra tay đối với đoàn đội bốn thế lực siêu cấp trở lên, thế lực tông phái Nhị Tinh, Tam Tinh bình thường nào có đảm lượng lớn như vậy.

Cũng may, tổ hai người Huyền Y Tử Phát kia chỉ là ra tay cướp đoạt, cũng không có xuất thủ giết người.

Đối tượng bị cướp đoạt đều là không có lực phản kháng.

Làm như vậy, cũng không vi phạm quy tắc trò chơi trong Không gian Thần Huyễn.

Bởi vì, thiên tài tinh anh tiến vào Không gian Thần Huyễn vốn là quan hệ cạnh tranh lẫn nhau.

- Không tệ! Không tệ!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, trải qua lần lượt cướp đoạt, tư bản cũng càng ngày càng dày hơn.

Lúc này mới thời gian chừng nửa khắc, trân tài dị bảo mà hai người cướp đoạt so với tất cả những gì cướp đoạt lúc trước cộng hết lại còn muốn nhiều hơn một chút.

- Tặc tử! Chờ chúng ta rảnh tay, nhất định phải đem nhóm các ngươi bầm thây vạn đoạn!

Tứ đại thiên tài Vương Giả bọn Cưu Vô Kỵ cơ hồ muốn nộ hỏa công tâm rồi.

Trước mắt, ích lợi lớn nhất vẫn là tài nguyên phụ cận cốt hài kim sắc.

Trân tài dị bảo mà Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh cướp đoạt, so ra vẫn còn kém mấy cái này. Còn nữa, hai người chỉ cướp đoạt, cũng không có hạ sát thủ.

- Cưu Vô Kỵ, cứ như vậy tiếp tục, bốn phương thế lực chúng ta còn gì mặt mũi nữa!

Vị thiếu niên Vương Giả Viên Công Phủ kia, bộ dạng cực kỳ phẫn nộ nói.

- Bất luận thế nào, trước tiên hãy phân chia rõ ràng trọng bảo bên dưới đã, sau đó mới đi đối phó hai tên tặc tử kia!

Cưu Vô Kỵ cũng không nhịn nổi nữa rồi.

Lúc này, bốn phương đoàn đội sau lưng bọn họ tiến hành vây truy tổ hai người Huyền Y Tử Phát, lại bị đùa giỡn xoay quanh không làm gì được.

Vụt vụt vụt...

Bốn người Cưu Vô Kỵ không tiếp tục cùng Triệu Vũ Phỉ triền đấu nữa, mà là tập trung vào các trọng bảo phụ cận cốt hài kim sắc kia.

- Thần binh Thiên cấp… Thánh khí Truyền thừa… Thần Tinh thạch… Linh quả… Thánh đan…

Mấy món trọng bảo hiếm quý này mới là trung tâm của sự tranh đoạt.

Nếu không, bốn vị Vương Giả bọn Cưu Vô Kỵ, đã sớm điên cuồng giết qua, bao vây tiễu trừ tổ hai người Huyền Y Tử Phát kia rồi.

- Hì hì… nào có dễ dàng như vậy!

Triệu Vũ Phỉ thản nhiên cười, hóa thành một đạo tinh hà tử sắc thiêu đốt huyễn lệ, mạnh mẽ va chạm thẳng xuống phía dưới.

Oanh băng! Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Triệu Vũ Phỉ lướt đi một chút, liền đem bốn người bọn Cưu Vô Kỵ chia tách ra.

- Ma Thiên Chi Thủ!

Cưu Vô Kỵ đứng ngạo nghễ giữa không trung, một cánh tay bỗng nhiên thiêu đốt, bành trướng thành một đầu cự thủ hắc sắc giống như mây đen bàng bạc.

Ma Thiên Chi Thủ cự đại kia phát ra vĩ lực Ma đạo hùng hồn, dẫn động cuồn cuộn diễm khí hắc vân, huy động trong có loại thiên băng địa liệt, nghiền áp hết thảy bá đạo.

Trong lúc nhất thời, chiến lực Cưu Vô Kỵ đã tăng lên tới một cái cấp bậc mới tinh, lực kháng Triệu Vũ Phỉ, tranh đoạt trọng bảo phụ cận cốt hài kim sắc.

- Mơ tưởng!

Toàn thân da thịt Triệu Vũ Phỉ nổi lên một tầng quang hà tử oánh giống như thủy tinh, cường độ chân nguyên toàn thân cũng tăng lên một cái cấp bậc.

Bồng! Rầm rầm!

Một nam một nữ, cuộc đua thiên tài cường giả lão bối cùng tân bối, khiến cho các Vương Giả còn lại đều bị đẩy lui.

Vụt vụt vụt...

Phụ cận cốt hài kim sắc có một chút trọng bảo bị thổi quét đến giữa không trung.

- Đoạt bảo vật!

Phần đông thế lực toàn trường nhao nhao bay lên, đám Nửa bước Vương Giả chiến lực tiếp cận Vương Giả quyết đoán gia nhập tranh đoạt.

Mấy Vương Giả các thế lực khác nhìn trộm hồi lâu cũng nhúng tay tiến đến.

Thế nhưng, trọng bảo này chính là Thần binh Thiên cấp, Thánh khí Truyền thừa, Thần Tinh thạch… cũng không phải là loại trọng bảo bình thường.

Nhất là Thần binh Thiên cấp, nếu như gặp phải ngoại lực tác động, sẽ sản sinh ra lực phản phệ cường đại.

Bản thân Thần Tinh thạch kia cũng có thể phát ra uy áp cường đại, dưới Vương Giả khó có thể tiếp cận.

Thậm chí, ngay cả cốt hài kim sắc kia, mặc dù chủ nhân đã ngã xuống, nhưng lúc này thi hài vẫn đang phát ra uy năng không thể xâm phạm.

Ô...ô...ô...n...g!

Cốt hài kim sắc kia phun trào ra vài đạo phong mang kim sắc lợi hại, đem mấy vị Vương Giả, Nửa bước Vương Giả tiếp cận bức lui.

Một vị Vương Giả Hư Thần Cảnh trong đó, trên người còn bị lưu lại một đạo vết máu cực sâu.

Còn có một vị Nửa bước Vương Giả chiến lực sánh vai Vương Giả, thân hình thiếu chút nữa bị một đạo phong mang kim sắc trong đó cắt ra thành hai đoạn.

- Cẩn thận! Bộ cốt hài kim sắc kia khi còn sống là một vị cường giả Kim đạo!

Vài vị Nửa bước Vương Giả kinh hô một tiếng.

Kim đạo, tức là Kim thuộc tính, một trong thuộc tính Ngũ Hành, công kích này vô cùng sắc bén, luận phương diện công kích đơn thể, thậm chí còn trên cả Viêm đạo, Lôi đạo.

- Cơ hội tốt!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh liếc mắt nhìn nhau.

Cục diện giờ phút này đã là một mảnh đại loạn!

Rất nhiều trọng bảo phụ cận cốt hài kim sắc bị đánh văng tung tóe

lên giữa không trung, thậm chí sản sinh đủ các loại phản phệ khiến cho người văng ngựa ngã, bụi đất tung bay khắp nơi.

Vụt...

Tầng hư quang huyền ngân sắc kia đột nhiên bay nhanh na di đến phụ cận cốt hài kim sắc.

Ô...ô...ô...n...g!

Không gian Lĩnh Vực của Nam Cung Thánh cũng lọt vào một ít phản phệ cùng dư âm chiến đấu.

Nơi hai người tiến nhập là khu vực trung tâm nhất, thừa nhận phản phệ rất mạnh, còn có thể lọt vào dư ba chiến đấu giữa Triệu Vũ Phỉ cùng Cưu Vô Kỵ.

Chẳng qua, từ trong cục diện mà xem, Triệu Vũ Phỉ vẫn là một tay áp chế bốn người bọn Cưu Vô Kỵ.

Tai pưhwong diện số lượng bảo vật thu hoạch, Triệu Vũ Phỉ còn nhiều hơn mấy người Cưu Vô Kỵ.

- Thần Tinh thứ phẩm!

Nam Cung Thánh kéo động một đạo hư quang huyền ngân sắc, thành công thu lấy vài khỏa Thần Tinh thứ phẩm, so với mấy người còn lại còn muốn thoải mái hơn nhiều.

Vốn dĩ, trong Không gian Lĩnh Vực của Nam Cung Thánh, có Tà Thần Tinh làm hạch tâm, có thể áp chế Thần Tinh thứ phẩm bình thường.

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh tạm thời tách ra, mục tiêu của hắn không phải là Thần Tinh thứ phẩm.

Hắn nhắm ngay cỗ cốt hài kim sắc kia! Trong bộ cốt hài này ẩn chứa lực lượng cùng áo nghĩa Kim thuộc tính cực kỳ tinh thuần. Chủ nhân bộ cốt hài này khi còn sống hẳn là một Dị tộc thiên phú Kim thuộc tính.

- Ngũ Hành Phong Lôi của ta, tu luyện đến lúc sau cũng sẽ có Kim Chi Phong Lôi!

Trong lòng Triệu Phong có tính toán.

- Băng Hoàng Chiến Giáp!

Hắn thúc giục huyết mạch Băng Thủy, một tầng dịch thể băng lam sắc chảy xuôi bên ngoài thân thể, hiện ra một kiện băng thủy chiến giáp u lam sắc.

Dưới sự bảo hộ của băng giáp do Băng Hoàng Thường biến thành, lực phòng hộ của Triệu Phong đại tăng.

Cộng thêm phòng ngự thể phách cường đại Kim Khôn Thánh Lôi Thể của hắn, hoàn toàn đủ khả năng ngăn cản công kích cấp Vương Giả.

Vụt...

Ngoài mặt Băng Hoàng Chiến Giáp kia nhộn nhạo thủy lôi gợn sóng, có được lực phản phệ mạnh mẽ.

Phàm là công kích hoặc địch nhân tiếp cận Triệu Phong, sẽ lọt vào đóng băng cùng công kích thủy lôi phản phệ.

- Ồ?

Triệu Vũ Phỉ đang trong lúc chiến đấu tranh đoạt kịch liệt, cảm nhận được một tia khí tức quen thuộc, ánh mắt liếc nhìn về phía Băng Hoàng Chiến Giáp cùng Thủy Chi Phong Lôi gợn sóng bên ngoài thân thể Triệu Phong.

Nhưng thiếu niên tóc tím kia cũng không phải là người ở chỗ sâu trong tâm linh của nàng, chỉ là tại phương diện huyết mạch cùng công pháp có chút cùng loại mà thôi.

- Mở!

Sau khi phòng ngự tăng nhiều, Triệu Phong vận chuyển lực lượng thể phách, trên nắm tay còn thiêu đốt một tầng diễm hà huyết sắc đỏ tươi, “ầm” một tiếng, phá khai dư âm cùng lực phản phệ phụ cận.

Thậm chí, ngay cả vài vị Nửa bước Vương Giả cùng Vương Giả Hư Thần Cảnh đều bị Triệu Phong tạm thời bức lui ra ngoài.

Trong cả quá trình này, Triệu Phong cũng thuận tay cướp đoạt hai ba khối Thần Tinh thứ phẩm.

Rốt cuộc, hắn tiếp cận đến bên cạnh cốt hài kim sắc kia. Trong cốt hài kia phát ra từng tràng uy áp cường đại, còn có thể phát động công kích phản phệ Kim đạo cường hãn.

- Lấy!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một sợi xích kim sắc Thần binh Địa cấp, dưới sự gia trì của lực lượng thể phách, “phốc” một tiếng, đã quấn quanh kiện cốt hài kim sắc kia.

Phốc phốc phốc! Leng keng!

Triệu Phong cùng với những người chung quanh cũng lọt vào sự phản phệ của cốt hài kim sắc kia.

- Cẩn thận! Mau tránh ra!

Một vài Nửa bước Vương Giả cùng Vương Giả Hư Thần Cảnh phụ cận cũng đều có chút chật vật trốn tránh.

Nhưng mà Triệu Phong giống như đã có dự đoán trước, tránh thoát được hơn phân nửa lực lượng Kim đạo phản phệ.

- Cốt hài kim sắc này chẳng qua là ỷ vào áo nghĩa ẩn chứa trong thân thể, câu thông với nguyên lực Kim hệ ngoại giới, sản sinh ra lực công kích!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đối với bản chất công kích kia, vừa liếc nhìn liền không bỏ sót.

Linh hồn ý chí, cảnh giới cấp bậc bản thân hắn không giống bình thường, uy áp của cốt hài kim sắc kia cũng không trấn áp được hắn.

Răng rắc!

Tại một cái chớp mắt trước khi sợi xích kim sắc kia sắp đứt, cỗ cốt hài kim sắc kia đã bị kéo lên, quăng vào trong giới chỉ cổ thiết của Triệu Phong.

Thời điểm cuối cùng còn có Tiểu Tặc Miêu thi triển ra bí thuật Ảnh Độn, tăng mạnh tiến độ thu lấy đối với cỗ cốt hài kim sắc kia.

- Tặc tử kia, không ngờ đã đoạt đi cốt hài kim sắc của Đại năng Dị

tộc!

Một ít Nửa bước Vương Giả cùng Vương Giả bốn phía xung quanh cảm giác áp lực giảm mạnh, không khỏi khiếp sợ kinh hô một tiếng.

Cho dù là Vương Giả Hư Thần Cảnh, nghĩ muốn thu lấy cỗ cốt hài kim sắc này, cũng sẽ không đơn giản thuận lợi như vậy.

- Đừng để cho hai tên tiểu tử kia chạy!

Trong bốn vị Vương Giả bọn Cưu Vô Kỵ có một người giận dữ nói.

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh ai nấy cũng đều thu hoạch thật lớn. Triệu Phong lấy được cốt hài kim sắc, kể cả một chút bảo vật lưu lại trên thi thể.

Mà Nam Cung Thánh thì lấy được số lượng Thần tinh nhiều nhất, chiếm hơn một nửa toàn trường.

Chương 810: Chúng Nộ Truy Sát

Trong tràng tranh đoạt hỗn loạn này, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh thành công quấy rối, giành được lợi ích khiến kẻ khác phải đỏ mắt.

Lúc này, tràng tranh đoạt trọng bảo phụ cận cốt hài kim sắc đã trần ai lạc định.

- Tặc tử kia, không ngờ đã đoạt đi cốt hài kim sắc của Đại năng Dị tộc!

- Đừng để cho hai tên tiểu tử kia chạy!

Một ít Nửa bước Vương Giả cùng Vương Giả Hư Thần Cảnh đem mục tiêu chuyển hướng sang Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh.

Cái này không chỉ bởi vì nguyên nhân lợi ích, mà còn kể cả nộ hỏa cùng oán khí do lúc trước bị cướp đoạt tích lũy xuống tới giờ.

Một ít kẻ chiến lực cấp Vương Giả ở đây, trong lúc vô tình hữu ý hướng hai người Triệu Phong tiếp cận, thậm chí làm thành xu thế vây quanh.

Trong bốn vị Vương Giả bọn Cưu Vô Kỵ, có một người trong đó lại trực tiếp sát hướng Triệu Phong.

Tu vi của Triệu Phong chẳng qua chỉ là Đan Nguyên Cảnh, lại đạt được cốt hài kim sắc, kể cả một chút bảo vật lưu lại trên cốt hài nữa.

Lúc này không đi, còn đợi đến khi nào?

- Lui lại!

Sau lưng Triệu Phong bỗng đột nhiên kéo dài ra một đôi quang dực thủy lôi gợn sóng, thoạt nhìn sống động như thật.

- Lôi Dực Phi Độn Thuật!

Vụt...

Tại chỗ lưu lại một đạo tàn ảnh thủy lôi gợn sóng, Phong Lôi quang dực kia không ngờ phi độn giữa không trung, cùng một đạo hư quang huyền ngân sắc khác hội hợp cùng một chỗ…

Oanh bồng! Phốc phốc!

Một vị Vương Giả Hư Thần Cảnh, mấy vị Nửa bước Vương Giả chiến lực sánh vai Vương Giả, tất cả công kích cũng đều đánh vào khoảng không!

- Tiểu tử kia, không ngờ cũng am hiểu không gian phi độn, hơn nữa còn là lôi dực phi độn hiếm!

Đám cường giả tinh anh vồ hụt, có chút trợn tròn mắt mà nhìn.

Ai có thể dự đoán được, một gã thiên tài Tiểu Đan Nguyên Cảnh lại có thể lĩnh ngộ lôi dực phi độn cao thâm như thế, ở phương diện tốc độ, phản ứng, ý thức… đều là nhất lưu.

- Đi!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, bên trong một tầng hư quang huyền ngân sắc nhanh chóng phi độn hướng ra bên ngoài phế tích cổ thành mà đi.

- Bí pháp lôi dực phi độn kia…

Trong mắt Triệu Vũ Phỉ thoáng hiện lên một tia kinh nghi bất định, mắt nhìn quang dực thủy lôi gợn sóng vẫn còn chưa kịp thu liễm lại sau lưng Triệu Phong.

o0o

Lấy bí thuật không gian phi độn của Nam Cung Thánh, cường giả có thể đuổi theo hắn căn bản chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Mà trong số này, Cưu Vô Kỵ thực lực cực mạnh, thì lại vẫn còn đang bị Triệu Vũ Phỉ chế trụ.

Trải qua lần lượt cướp đoạt lúc trước cùng làm rối lần này, thu hoạch của hai người bọn họ cực kỳ phong phú.

- Dưỡng Tâm Hồn Mộc, Thủy Mẫu Chi Tinh, Vô Cương Thương Mộc, Thần Tinh thứ phẩm… Có mấy đám tài nguyên này, tu vi cùng thực lực của ta hẳn sẽ có đột phá hoàn toàn mới!

Triệu Phong cũng mừng thầm.

Chỉ dựa vào lực lượng hai người, muốn đi thăm dò đào móc một ít bảo vật trong Không gian Thần Huyễn, tương đối khó khăn.

Loại thủ đoạn cướp đoạt này, tốc độ thu hoạch tài nguyên quả thật rất nhanh.

Chẳng qua, phàm là có lợi cũng sẽ có hại!

Loại cướp đoạt không chút cố kỵ này, quả thật tổn hại nhân phẩm, cũng dễ dàng đắc tội với người khác.

- Tiểu bối, đứng lại!

Bên cạnh phế tích cổ thành cũng đang có một đội nhân mã chiếm cứ.

Kẻ cầm đầu, là một gã thanh niên hắc bào Vương Giả, hai mắt sáng tựa tinh quang.

Ở bên cạnh hắn, thuần một đám toàn là Nửa bước Vương Giả cùng Đại Đan Nguyên Cảnh! Trong đó có một nàng nữ tử tóc lam điềm tĩnh ôn nhu, tuyệt mỹ nhu lệ, giống như mỹ nữ cổ điển trong họa quyển vậy.

- Là người của Khương gia!

- Đệ nhất thiên tài Khương gia Khương Thần cùng Đệ nhất mỹ nữ Khương gia Khương Phi Tuyết!

Một ít thiên tài các thế lực phụ cận, liếc mắt liền nhận ra lai lịch đội nhân mã kia.

- Khương Thần ca, chính là tên tặc tử kia đã cướp đoạt Thủy Mẫu Chi Tinh của ta!

Nữ tử tóc lam điềm tĩnh ôn nhu khẽ cắn nhẹ môi, cặp mày nhíu chặt, ánh mắt mang theo một tia chán ghét, giương mắt nhìn gã thiếu niên tóc tím trong hư quang huyền ngân sắc.

Nữ tử tóc lam này, chính là Đệ nhất mỹ nữ Khương gia, Khương Phi

Tuyết!

Sắc mặt Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh thoáng căng thẳng.

Mắt thấy hai người đã lâm vào cục diện trước sau bị bọc đánh.

Chiến lực hai người tuy mạnh, nhưng cũng không kháng cự nổi phần đông Vương Giả cấp chiến lực vây công.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong nhạy cảm nhận ra được, phụ cận còn có chúng thế lực cường giả Tào gia, Cơ gia kia mai phục nữa.

- Tào Vân, hắn tựa hồ đã nhận ra tồn tại của chúng ta a!

Trong hai tròng mắt Cơ Lan nổi lên một tia mộng huyễn đạm tử sắc, lại khó có thể che giấu sự kinh hoàng cùng kiêng kỵ trên mặt.

Lúc trước Thần Linh Nhãn của Triệu Phong phản phệ, mang đến cho nàng thương thế cùng bóng ma trong tâm lý, đến bây giờ vẫn còn chưa tán đi.

- Thừa cơ mà hành động! Khương Thần này cũng là Vương Giả cấp Lĩnh Vực, chiến lực tuyệt không tầm thường!

Tào Vân thấp giọng nói.

Đúng lúc này, hư quang huyền ngân sắc do Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh biến thành đã lọt vào đợt đánh chặn.

- Lưu lại!

Trong tay Khương Thần xuất hiện một thanh băng thương ngân sắc, lại cuồn cuộn nổi lên một mảnh băng quang đạm hắc sắc giống như

sóng gợn.

Vù! Ô...ô...ô...n...g!

Những nơi tia băng quang đạm hắc sắc kia đi qua, vạn vật đóng băng, chợt hóa thành bột phấn màu đen, bá đạo vô song.

Phốc phốc phốc

Từng đạo thương ảnh băng quang đạm hắc sắc đúng là có vài phần thẩm thấu, đâm xuyên vào Không gian Lĩnh Vực của Nam Cung Thánh.

Không gian Lĩnh Vực của Nam Cung Thánh cũng ngưng kết lên một tầng sương lạnh đạm hắc sắc.

Mặc dù thế công bậc này cũng không mang đến uy hiếp rất lớn, nhưng hàn ý cường đại ngưng kết, khiến cho tốc độ của hai người cũng vì thế mà chậm lại.

Cùng lúc đó, năm sáu vị Nửa bước Vương Giả Khương gia trong khoảnh khắc đã ra tay, kể cả vị lam phát mỹ nữ Khương Phi Tuyết kia nữa.

Mấy cường giả Nửa bước Vương Giả này, chiến lực đều là cực kỳ tiếp cận Vương Giả, thậm chí có thể sánh vai Vương Giả!

Nam Cung Thánh bắt buộc phải vận chuyển Vương Giả vĩ lực cùng bí kỹ Không Gian, hấp thu hoặc là chuyển dời đi công kích của những người này.

Bồng! Ầm ầm ầm...

Nam Cung Thánh cùng Khương Thần ở giữa không trung chính diện giao kích, Không gian Lĩnh Vự va chạm lại cùng một chỗ, uy thế cường đại, đẩy lui không ít người phụ cận.

Thình thịch!

Khương Thần bị một mảnh quang ba tử mang huyền ngân đan xen tà dị chấn lui ra ngoài mấy chục trượng, khí huyết bốc lên cuồn cuộn.

- Nếu không phải Nam Cung Thánh nhận được lực lượng Tà Thần Tinh cường hóa, thắng bại cũng chỉ là ở mức năm năm mà thôi!

Triệu Phong tâm như gương sáng.

Tà Thần Tinh kia trở thành hạch tâm Lĩnh Vực của Nam Cung Thánh, lực lượng tà tinh cũng đồng hóa ảnh hưởng đến suối nguồn Tinh hạch.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Nhưng đồng thời, các cường giả Khương gia khác phát ra thế công cường đại, đã thành công ngăn chặn bước tiến bỏ chạy của Nam Cung Thánh cùng Triệu Phong.

Mặc dù, người Khương gia chỉ có thể kềm chế hai người trong thời gian mấy hơi thở, truy binh phía sau liền có thể đuổi kịp tới.

- Tặc tử! Dám đánh cướp đoạt trân bảo của Hoàng tộc ta, bản điện hạ phải đem đầu của bọn ngươi treo lên trên tường thành phế tích!

Một phương hướng khác của phế tích chợt truyền đến một đạo thanh âm lạnh như băng.

Vụt vụt vụt...

Chỉ thấy một đội nhân mã Hoàng tộc Đại Càn đang chạy vội mà đến.

Kẻ cầm đầu, đúng là Thập Tam Hoàng tử kia cùng lão giả khô diện lúc trước, truy đuổi ở phía trước, còn có một chút Nửa bước Vương Giả theo ngay phía sau.

- Ha ha ha… Hai tên tiểu bối, xúc phạm nhiều người phẫn nộ như vậy, để xem các ngươi chạy đi đâu?

Vài vị Vương Giả của Viên Công Phủ, Thạch gia, Đổng gia… cùng với một ít Nửa bước Vương Giả các thế lực khác, cũng từ những phương hướng bất đồng bọc đánh mà đến.

Cục diện giờ phút này, đám người Khương gia bên kia có thể kéo dài Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh thời gian mấy hơi thở hay không, lại chính là một điều kiện mấu chốt.

- Triệu Phong, hiện tại nên làm sao bây giờ?

Mắt thấy những kẻ đuổi giết càng ngày càng nhiều, hơn nữa đang rất nhanh tiếp cận, trên mặt Nam Cung Thánh cũng có chút ngưng trọng.

Thực lực cấp bậc Khương Thần kia tương đối tiếp cận với hắn, còn có mấy người chiến lực sánh vai hoặc tiếp cận Vương Giả kềm chế nữa.

Những người này, không cầu có thể chiến thắng Nam Cung Thánh, chỉ cầu có thể kéo dài thời gian mấy hơi thở mà thôi.

- Trước giải quyết hắn!

Vẻ mặt Triệu Phong quả quyết, ánh mắt tập trung lên trên người Khương Thần.

Dưới tình huống bình thường, Nam Cung Thánh cùng Khương Thần đơn đả độc đấu, muốn phân ra thắng bại, khả năng cần phải mất mười mấy hai mươi chiêu, huống chi còn có những cường giả khác kềm chế.

- Lên!

Nam Cung Thánh hiểu được ý tứ của Triệu Phong, kéo động một đạo hư tuyến huyền ngân sắc, bay vút tiếp cận bên người Khương Thần.

- Lôi Dực Phi Độn Thuật!

Đồng thời, một gã thiếu niên tóc tím lưng mọc Phong Lôi quang dực thủy lam gợn sóng, mang theo một cỗ lực lượng thể phách giống như núi cao nghiền ép, đánh thẳng lên trên người Khương Thần.

- Không tốt!

Dưới sự hợp lực áp bách của Nam Cung Thánh cùng Triệu Phong, tâm thần Khương Thần trầm xuống.

- Phá!

Toàn thân Triệu Phong bốc cháy lên một tầng lưu ly diễm hà đỏ tươi, trong lúc gào thét, vận chuyển Thánh Lôi Thể lực phách bá đạo, một quyền chính diện oanh kích thẳng lên trên người Khương Thần.

Vù vù! Ô...ô...ô...n...g!

Hơn nữa, Phong Lôi quang dực sau lưng Triệu Phong tốc độ cao chấn động, trong một quyền kia còn dẫn động theo Thủy Chi Phong Lôi lốc xoáy cường đại nữa.

- Huyền Không Liệt!

Trong lòng bàn tay Nam Cung Thánh thuận thế phách chém ra một đạo phong mang huyền ngân sắc giống như khe nứt, cùng với một cỗ quang huy tử huyết tà dị, cận thân đánh trúng lên trên người Khương Thần.

Phốc… Ọc…

Khương Thần phun ra một ngụm máu, bên ngoài thân thể hiện ra một đạo rãnh máu sâu thấu xương, kéo dài từ vai xuống tới bụng.

Chỉ một thoáng, sắc mặt Khương Thần trắng bệch, từ giữa không trung rơi thẳng xuống đất.

Cũng không phải là hắn có chênh lệch quá lớn cùng với hai người liên thủ.

Chỉ là, năng lực phối hợp của Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh có thể nói là hoàn mỹ cường đại.

Hai người đều am hiểu phi độn, nhanh như chớp đánh bất ngờ.

Bí kỹ Không Gian của Nam Cung Thánh căn bản không thể phòng ngừa, Không gian Lĩnh Vực của hắn đối với mục tiêu địch nhân, có lực trói buộc cùng hạn chế cường đại.

Kim Khôn Thánh Lôi Thể của Triệu Phong có lực phách cường đại, có thể sản sinh áp bách đối với khí huyết thể phách sinh linh.

Mà huyết mạch Huyết Ma Dương biến dị kia, sức bùng phát rất mạnh, phối hợp Thánh Lôi Thể cùng Phong Lôi quang dực, sức bùng phát trong khoảnh khắc có thể uy hiếp Vương Giả thật mạnh.

Còn có một điểm quan trọng hơn nữa, ý thức cùng cảnh giới của Triệu Phong cực cao, mơ hồ khắc chế Khương Thần, thành công bắt lấy sơ hở của hắn.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên ngoài thân thể Triệu Phong mạnh mẽ xuất hiện một tầng băng thủy chiến giáp u lam sắc, thủy lôi gợn sóng di động.

Phốc! Phốc! Bồng!

Một ít Nửa bước Vương Giả phụ cận, cùng với Khương Thần đã bị trọng thương phản phệ, căn bản đã không thể uy hiếp đến Triệu Phong nữa.

Thủy Chi Phong Lôi mà Triệu Phong tu hành thành đầu tiên, có thể giúp cho hắn sau khi luyện chú thành Thánh Lôi Thể, đối với công kích Băng Thủy thuộc tính có kháng tính rất mạnh.

- Lui!

Triệu Phong tiến vào Không gian Lĩnh Vực của Nam Cung Thánh, hai người hóa thành một tầng hư quang huyền ngân sắc, ngạnh kháng một chút công kích tiếp theo, lướt qua một cửa Khương gia này.

- Thần ca!

Đệ nhất mỹ nữ Khương gia Khương Phi Tuyết vội vàng tiến tới, đỡ lấy Khương Thần.

- Hai người này, thật sự là không giống bình thường!

Vẻ mặt Khương Thần vẫn còn chưa thể tỉnh thần lại:

- Trong Lĩnh Vực thanh niên huyền y kia có một cỗ lực lượng tà dị đáng sợ. Gã thiếu niên tóc tím còn lại, khiến ta cảm giác giống như độ cao ý cảnh của một vị Đại Đế lão bối vậy!

Vụt...

Đám người Khương gia chỉ có thể trơ mắt nhìn tầng hư quang huyền ngân sắc kia từ đỉnh đầu bay vút mà qua.

Ngoại trừ Vương Giả Lĩnh Vực Khương Thần, các Nửa bước Vương Giả khác thật sự khó có thể tạo thành uy hiếp thực chất đối với hai người kia.

Vụt vụt vụt...

Đúng lúc này, bọn người Viên Công Phủ, Tào gia, Đổng gia, Thập Tam Hoàng tử… trước sau đuổi đến.

Những người này, chỉ kém một hai hơi thở nữa, liền có thể thành công bọc đánh Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh.

- Cơ Lan! Hiện tại chúng ta ra tay ngăn chặn, có khả năng lưu lại hai tên tặc tử này…

Tào Vân hô hấp gấp gáp, nói nhanh.

Vừa rồi Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh liên thủ, khoảnh khắc đánh trọng thương Khương Thần, quả thật khiến cho hai người vô cùng khiếp sợ.

Thiếu nữ tóc tím Cơ Lan thì vẻ mặt mang theo do dự.

Đối với Triệu Phong, trong lòng nàng vẫn còn kính sợ, còn lưu lại một tia bóng ma.

Mặc dù nàng biết, giờ phút này chính là cơ hội tốt nhất để lưu lại hai người Triệu Phong.

Nhưng trực giác nói cho nàng biết, đồng tử mắt trái gã thiếu niên kia tuyệt đối là một cái vực sâu ác mộng, không thể dễ dàng đắc tội.

Vụt...

Mắt thấy tầng hư quang huyền ngân sắc kia đang bay vút tiếp cận.

Phanh phanh! Phanh phanh!

Tào Vân cùng Cơ Lan, trái tim nhất thời đập nhanh hơn.

Đúng lúc này, khóe miệng gã thiếu niên tóc tím kia chợt gợn lên một tia nụ cười tà dị, vô tình hữu ý liếc nhìn về phía bên này. Tả đồng của hắn đột nhiên hóa thành một cái thế giới tử huyễn giống như vực sâu tràn ngập sương mù.

Tâm linh hai người chấn động.

Trong cảm quan, nụ cười của gã thiếu niên kia thần bí khó lường. Trong tầm mắt, thâm uyên tử sắc giống như ác mộng, vẫn còn đang khuếch trương vô tận, tựa hồ như muốn nuốt hết cả thế giới này vậy.

Vụt...

Cho đến khi tầng hư quang huyền ngân sắc kia từ trên không trung phụ cận bay vút mà qua.

Vù!

Lúc này hai người mới giống như mới tỉnh mộng lại, sau lưng cũng ướt đẫm mồ hôi lạnh, vẻ mặt kinh hồn bất định.

Chương 811: Triệu Vũ Phi Hoài Nghi

Bên cạnh phế tích cổ thành, một đám các thiên tài, lão bối tinh anh của các thế lực chăm chú nhìn một tầng hư quang huyền ngân nghênh ngang mà đi.

Thế lực tham gia truy sát gồm có tám đại Thế gia siêu cấp Khương gia, Đổng gia, Thạch gia… kể cả Tào gia và Cơ gia còn không có ra tay.

Ngoại trừ vài đại thế gia, còn có Viên Công Phủ, cùng với thành viên siêu cấp đại tông Tam Tinh đỉnh phong Cửu U Tông.

Thậm chí ngay cả Thập Tam Hoàng tử Hoàng tộc Đại Càn cũng tham dự vào đám người truy sát.

Mấy kẻ truy sát này, đa phần là bị tổ hợp Huyền Y Tử Phát kia cướp đoạt, hoặc là quấy rối!

Giờ phút này, đám người truy sát toàn trường, sắc mặt có chút khó coi, chỉ kém một chút xíu nữa thôi, liền để cho hai tên tặc tử kia bỏ chạy mất!

- Tổ hợp Huyền Y Tử Phát kia, rốt cuộc có lai lịch gì? Không ngờ lại nhất cử xúc phạm nhiều đại thế lực như vậy?

Một ít người ở phụ cận vây xem, trong lòng vô cùng khiếp sợ.

Dù sao, mấy tên thiên tài tinh anh này cũng đều xuất thân từ đại thế

lực siêu cấp của Vương triều Đại Càn.

- Cơ Lan, Tào Vân! Vừa rồi đám các ngươi đã xảy ra chuyện gì, tại sao lại để mặc cho hai tên tặc tử kia chạy đi?

Khương gia Khương Thần mang theo vẻ mặt chất vấn nói.

Vừa rồi, sau khi Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh đột phá Khương gia ngăn trở xong, còn chạy ngang qua điểm mai phục của tinh anh thiên tài hai Gia tộc Cơ Lan, Tào Vân phụ cận.

Nếu như là hai đại Vương Giả Cơ Lan và Tào Vân ra tay, ngăn trở bọn chúng lại một hai hơi thở, có lẽ đã thành công rồi.

Trong lúc nhất thời, ánh mắt mọi người cũng đều nhìn chằm chằm trên người Cơ Lan cùng Tào Vân.

Trong lòng Cơ Lan cùng Tào Vân vẫn còn vô cùng khiếp sợ, trên trán chảy ra mồ hôi đầm đìa, bộ dáng như vừa mới hoảng hốt tỉnh lại.

- Cái này không thể trách chúng ta!

Cơ Lan mỉm cười chua xót, nhớ lại cái nhìn chăm chú huyết mạch tả đồng của gã thiếu niên tóc tím kia trước khi rời đi.

- Chúng ta vừa rồi, là trúng phải tinh thần đồng thuật của thiếu niên tóc tím kia?

Thể xác và tinh thần Tào Vân vẫn còn chấn động chưa thôi.

Cơ Lan im lặng không lên tiếng, dường như là tán đồng.

Một khắc đó, hai người vốn còn chút do dự, có nên ra tay với Triệu

Phong hay không.

Bởi vì, bọn họ cùng Triệu Phong không có ân oán quá lớn. Chẳng qua là con mồi bị truy sát, trên đường bị đối phương săn đón mà thôi.

- Làm sao có khả năng!

- Tên tiểu tặc tóc tím kia chẳng qua chỉ là tu vi Tiểu Đan Nguyên Cảnh, huyết mạch đồng thuật của hắn làm sao có khả năng ảnh hưởng đến Vương Giả Hư Thần Cảnh!

Một đám cường giả các thế lực đều tỏ vẻ không tin.

Ít nhất, cái cớ thoái thác này không có chút sức thuyết phục nào cả.

- Đây là sự thật!

Sắc mặt Cơ Lan lạnh lùng, không vui nói:

- Tử Tinh Đồng của ta từng bị huyết mạch tả đồng của hắn phản phệ bị thương. Thậm chí ta phát giác, trong tổ hợp hai người đó, thiếu niên tóc tím kia mới là chủ mưu cùng thủ lĩnh!

Lời ấy vừa ra, toàn trường một mảnh kinh hãi, mọi người càng phát ra nhiều lời chất vấn, nghi ngờ không tin.

- Thiếu niên tóc tím kia chẳng qua là tu vi Tiểu Đan Nguyên Cảnh, làm sao lại là chủ mưu cùng thủ lĩnh được?

- Bản điện không tin hai đại Vương Giả các ngươi lại bị huyết mạch đồng thuật của một tên tặc tử Tiểu Đan Nguyên Cảnh ảnh hưởng!

Thập Tam Hoàng tử hừ lạnh một tiếng.

Đối với suy luận của Cơ Lan, đại đa số mọi người đều không tin, chỉ có rất ít người bán tín bán nghi.

- Hừ! Chờ đến khi các ngươi ăn quả đắng, lúc đó đừng trách ta không nhắc nhở!

Cơ Lan khinh thường không thèm giải thích.

Đối với lời nói của nàng, Tào Vân thì lại là tin tưởng không chút nghi ngờ.

- Chúng ta vừa rồi, rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì? Không ngờ sao lại không có dũng khí ra tay với hắn…

Tào Vân hít sâu một hơi, hỏi.

Hắn biết, chính mình đã bị huyết mạch nhãn đồng của Triệu Phong ảnh hưởng, thế nhưng chi tiết thì lại không rõ ràng lắm, có chút hồ hồ đồ đồ không hiểu nổi.

- Rất đơn giản!

Cơ Lan thở dài một hơi, giải thích:

- Tiểu tử tóc tím kia thành công lợi dụng sơ hở tâm lý của chúng ta, điều khiển ảnh hưởng tâm lý của chúng ta!

- Cái gì?

Trong lòng Tào Vân chấn động, cẩn thận hồi tưởng lại một chút, chuyện tình quả đúng là như vậy.

Hai người bọn họ vốn dĩ tràn đầy kiêng kỵ đối với Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, đối với việc có ra tay hay không, liền có sự do dự!

Hơn nữa, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh vừa mới ra tay, liền nhất cử đánh trọng thương Khương Thần, đã khiến cho hai người khiếp sợ! Trước đây, huyết mạch nhãn đồng của Triệu Phong còn phản phệ khiến Cơ Lan bị thương.

Vô hình trung, trong lòng hai người thiếu khuyết dũng khí và lòng tin, thậm chí trong tâm lý đã có chút bóng ma nhàn nhạt.

Triệu Phong đã bắt được sơ hở tâm lý của bọn họ, trong lúc nở nụ cười thần bí quỷ dị kia, huyết mạch tả đồng mở ra, đã ảnh hưởng đến tâm lý của hai người.

Cả quá trình khiến cho hai người lâm vào trong một loại tâm lý kiêng kỵ, mâu thuẫn, sợ hãi… thiếu khuyết dũng khí ra tay.

Bởi vậy, liền xuất hiện một màn như vậy! Hai người trơ mắt nhìn Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh đào tẩu, lại căn bản là ngây người nhìn, không có ra tay.

- Chúng ta quả thật là đã mắc phải sai lầm rất lớn! Nếu như vừa rồi tâm trí kiên định, quyết đoán ra tay, có lẽ đã đem hai người kia lưu lại đây rồi!

Tào Vân không khỏi tiếc hận nói.

Đương nhiên, lúc này hai người đã cực kỳ kiêng kỵ đối với Triệu Phong, cảm giác sâu sắc sự đáng sợ của người này.

Vụt...

Một cỗ sức mạnh to lớn Ma đạo cường đại mang theo uy áp kinh người rất nhanh phóng tới phiến khu vực này.

- Chuyện gì xảy ra? Đã để hai tên tặc tử kia đào tẩu rồi sao?

Cưu Vô Kỵ phá không mà đến.

Lúc này, cuộc tranh đoạt trọng bảo cốt hài kim sắc phụ cận rốt cuộc đã chính thức chấm dứt.

Triệu Phong, Nam Cung Thánh cùng với Đoan Mộc gia đều là kẻ đại thắng. Đám Vương Giả bọn Cưu Vô Kỵ người nhiều thế mạnh, nhưng lại bị đùa giỡn trên lòng bàn tay.

- Là như thế này…

Khương gia Khương Thần, đem sự tình trải qua đại khái nói kahu một lần.

Biết được hai người tiểu tổ Huyền Y Tử Phát cơ hồ là hoàn hảo không tổn hao gì đào thoát khỏi sự truy sát, Cưu Vô Kỵ nộ khí ngập tràn.

- Đám các ngươi nhiều người như vậy, không ngờ lại để hai tên tặc tử kia chạy thoát?

Trong lòng Cưu Vô Kỵ nghẹn khuất phẫn nộ, khó có thể phát tiết.

Hắn rơi vào hạ phong trong tay Triệu Vũ Phi của Đoan Mộc gia, như vậy thì cũng thôi, dù sao đối phương cũng có được huyết mạch Linh Tộc, thực lực quá mức cường hoành.

Nhưng hiện tại, hai tên tiểu tử không chút danh tiếng lại có thể đem

một đoàn đội thế lực siêu cấp, bao gồm cả Cửu U Cung bên trong, biến thành gà bay chó chạy, còn đánh cướp được một đống lợi ích khổng lồ nữa!

Một ngụm ác khí này, Cưu Vô Kỵ như thế nào cũng đều không thể dễ dàng tha thứ!

- Hai tên tặc tử này, có năng lực đặc thù, tốc độ kinh người! Muốn đối phó bọn chúng, cần phải từ từ thương nghị cẩn thận lại!

Một đạo thanh âm già nua bằng phẳng đột nhiên truyền đến.

Chủ nhân thanh âm này, là lão giả khô diện luôn đi bên cạnh Thập Tam Hoàng tử.

Luận thực lực, lão giả khô diện này thậm chí không thua kém Cưu Vô Kỵ bao nhiêu, chỉ là vừa rồi khi lão đuổi tới, thì hai người Triệu Phong đã phi độn mà đi mất rồi.

Không bao lâu sau, trong phế tích cổ thành, thủ lãnh của một ít thế lực bị Triệu Phong cướp đoạt qua đã hội tụ lại với nhau.

- Tốt lắm! Tất cả mọi người đã đến đông đủ rồi, hiện tại cần thương nghị xem, làm thế nào truy tung, cùng với bắt giết tiểu tổ hai người kia!

Cưu Vô Kỵ cùng lão giả khô diện liếc mắt nhìn nhau, khóe miệng nổi lên một tia cười khẽ.

Trên thực tế, mấy tên thiên tài tinh anh các thế lực trước mắt này cố ý muốn truy sát hai người tiểu tổ Huyền Y Tử Phát, không chỉ bởi vì tham lam trọng bảo ích lợi trong tay hai người kia.

Còn có một nhân tố quan trọng khác nữa, đó chính là mặt mũi của một ít người, đơn thuần là muốn xả ra một ngụm ác khí mà thôi.

Phải biết rằng mấy tên tinh anh thiên tài này đều là xuất thân từ đại thế lực siêu cấp!

Nhất là Thập Tam Hoàng tử, là thành viên Hoàng tộc Đại Càn!

Nếu như việc này lan truyền ra ngoài, đối với danh tiếng của mấy thế lực này, với Hoàng tộc cầm đầu, kể cả các Thế gia siêu cấp, tông phái Tam Tinh đỉnh phong, mặt mũi còn để chỗ nào nữa?

Chẳng qua, Tào gia cùng Cơ gia cũng không có tham dự vào trong cuộc truy sát, bọn họ cùng Triệu Phong kết thù cũng không quá sâu.

Còn có Đoan Mộc gia kia, cũng không có tham dự vào việc này.

Bản thân Đoan Mộc gia là người được lợi, không tham dự vào quá trình truy sát hai người tiểu tổ Huyền Y Tử Phát, mọi người cũng không lấy làm kỳ quái.

Nhưng kẻ hữu tâm sẽ phát hiện, tiểu tổ hai người Huyền Y Tử Phát kia chỉ duy nhất không có ra tay đối với Đoan Mộc gia! Chẳng lẽ, bọn chúng chỉ là sợ hãi Triệu Vũ Phi sao?

Những người hữu tâm sẽ không tin Huyền Y Tử Phát gan lớn bằng trời kia sẽ kiêng kỵ điều gì.

Cơ Lan, chính là một trong những kẻ hữu tâm!

o0o

Hai ngày sau, phế tích cổ thành cơ hồ bị lật lên cả một lớp đất, các

thế lực lớn dần dần mở rộng phạm vi tìm kiếm ra xa.

- Kỳ quái! Những người đó tựa hồ đang muốn tìm kiếm cái gì a?

Triệu Vũ Phi hơi chút suy tư.

Bọn người Cưu Vô Kỵ, Thập Tam Hoàng tử sớm đã đi xa, không biết đang mưu đồ cái gì.

- Vũ Phi, theo như tin tức nghe được, bọn người Cưu Vô Kỵ kia đã liên hợp lại cường giả vài cái thế lực, truy tung bao vây tiễu trừ hai người kia!

Lão giả lục bào tung bay đi tới.

- Truy tung bao vây tiễu trừ hai người kia?

Cặp mày thanh tú Triệu Vũ Phi khẽ nhíu lại, có một tia lo lắng.

- Vũ Phi, ngươi là đang lo lắng cho an nguy của vị bằng hữu kia à? Theo ta từ chỗ Cơ Lan bên kia biết được tin tức, tiểu tổ hai người Huyền Y Tử Phát kia thực lực siêu tuyệt! Gã thanh niên tóc tím kia thân mang năng lực đặc thù, có được huyết mạch nhãn đồng Linh Hồn hệ cường đại, ngay cả Cơ Lan cùng Tào Vân cũng ăn thiệt thòi không nhỏ…

Lão giả lục bào tiếp tục nói.

Nghe vậy, sắc mặt Triệu Vũ Phi khẽ biến, trong mắt chớp động quang ba.

- Tóc tím, Linh Hồn hệ, huyết mạch nhãn đồng? Hết thảy đều trùng hợp như vậy?

Vẻ mặt Triệu Vũ Phi trầm tư.

Hoài nghi trong lòng nàng càng ngày càng tăng lên.

Nhưng mà thiếu niên tóc tím kia, bất luận tuổi tác, dung mạo hay là công pháp, cùng người kia trong trí nhớ đều kém khá xa.

Còn nữa, mái tóc màu tím cùng Linh Hồn hệ cũng không phải chỉ người kia mới có.

Ví dụ như Cơ gia cũng có huyết mạch nhãn đồng, đại bộ phận cũng là tu luyện Linh Hồn hệ, mái tóc cũng là màu tím.

- Phong ca… Chẳng lẽ huynh cũng tiến nhập Không Gian Thần Huyễn sao?

Trong mâu quang trong suốt của Triệu Vũ Phi lộ ra một tia chờ mong nhàn nhạt.

Một khi Nam Cung Thánh đã có thể đi vào Không Gian Thần Huyễn, như vậy người kia vì cái gì không thể tiến nhập?

- Xuất phát!

Khóe miệng Triệu Vũ Phi khẽ nhếch lên, đã có quyết định.

- Vũ Phi, ngươi muốn…

Lão giả lục bào dò hỏi.

- Trước tận hết khả năng tìm kiếm Nam Cung Thánh… Ta có lời muốn hỏi hắn!

Vẻ mặt Triệu Vũ Phi kiên định.

Không mất bao lâu, cả tòa phế tích cổ thành này đã là một mảnh trống rỗng, không còn bóng người.

o0o

Không Gian Thần Huyễn, trong một mảnh sơn mạch liên miên.

Vụt...

Một đạo hư quang huyền ngân sắc đáp xuống một mảnh cổ lâm trong dãy sơn mạch.

- Phù!

Thanh niên huyền y thở dài ra một hơi, mặc dù vẻ mặt mệt mỏi, nhưng ánh mắt lại mang theo vài tia hưng phấn:

- Chạy lâu như vậy, ngươi vẫn còn đủ cẩn thận a! Chẳng qua thu hoạch lần này thật đúng là phong phú…

Trên mặt Nam Cung Thánh cùng Triệu Phong đều mang theo nụ cười.

Lần này đây hai người quả thật là rất điên cuồng, trong lúc hỗn loạn ra tay cướp đoạt nhiều thế lực như vậy, trở thành đích nhắm của vô số người.

Sau đó, hai người ở chỗ sâu trong cổ lâm dọn dẹp ra một mảnh địa phương yên tĩnh, bắt đầu chỉnh đốn thu hoạch.

Thu hoạch của Nam Cung Thánh chủ yếu là một đám Thần Tinh thứ phẩm.

Chỉ riêng một mình hắn đã nắm giữ mấy chục khối Thần Tinh thứ phẩm!

Mấy cái Thần Tinh thứ phẩm này cũng đều được hắn khảm vào trong không gian lĩnh vực, nhằm để dựng dục Tà Thần Tinh ở trung tâm.

Triệu Phong nhận thấy, không gian lĩnh vực của Nam Cung Thánh trong mấy ngày qua đã nhận được sự cường hóa không nhỏ, chất lượng thuộc tính chân nguyên trong cơ thể của hắn cũng có biến hóa tăng lên rất lớn.

Nhìn một cách tổng thể, thực lực Nam Cung Thánh đang không ngừng tăng trưởng, trên người dần dần có một tia khí tức tà dị.

Cũng may, có tác dụng của Định Thần Châu kia, Nam Cung Thánh chỉ là lực lượng bị đồng hóa ảnh hưởng, ảnh hưởng về mặt tâm tính ý chí trước mắt còn không có rõ ràng.

Trong cổ lâm, Triệu Phong cũng kiểm kê lại chiến lợi phẩm của mình, hắn tìm được Thần Tinh cũng không nhiều lắm, chỉ có vài khối.

Nhưng cốt hài kim sắc mà hắn thu hoạch lại không giống bình thường, ẩn chứa áo nghĩa Kim thuộc tính cường đại cùng lực lượng tinh túy.

Đợi khi Triệu Phong tu luyện Kim Chi Phong Lôi, bộ cốt hài kim sắc này sẽ có thể phát huy tác dụng thật lớn.

- Ồ?

Triệu Phong phát hiện trên bộ cốt hài kim sắc này còn lưu lại mấy phụ kiện.

Phần eo cốt hài kim sắc, có quấn lấy một sợi đai lưng hôi kim sắc, không thật quá mức thu hút ánh mắt.

Ở bộ vị phần đầu của bộ cốt hài có một cái khoen mũi xích kim sắc.

Cuối cùng, trên đôi chân của bộ cốt hài kim sắc còn mang một đôi giày bằng da cổ thanh sắc, ngoài mặt mơ hồ hiện lên hoa văn tinh tế phong cách cổ xưa.

Chương 812: Thực Lực Đều Tiến

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đột nhiên nhảy ra, ánh mắt chớp chớp, dò xét mấy phụ kiện lưu lại trên cốt hài kim sắc.

Đai lưng hôi kim sắc, khoen mũi xích kim sắc, đôi giày da cổ thanh sắc…

- Tặc miêu, tùy tiện chọn đi!

Triệu Phong lại cười nói.

Từ trong vẻ mặt và động tác của Tiểu Tặc Miêu, hắn liền có thể đoán được Tiểu Tặc Miêu tương đối cảm thấy hứng thú đối với ít nhất một món bảo vật nào đó trong ba món này.

Ở kiếp này này, Triệu Phong tham tu Kim Khôn Thánh Lôi Thể, nhu cầu đối với Thần binh ngoại vật giảm thấp rất nhiều.

Hắn có Tỏa Thiên Cung cùng với Băng Hoàng Thương sau khi cường hóa, như vậy là đủ rồi.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu lăng không trở mình một cái, rơi xuống trên kiện đai lưng hôi kim sắc kia, dùng miêu trảo nhẹ nhàng sờ một chút.

Một tia quang lưu ngân hôi sắc từ trong miêu trảo lóe ra, dung nhập lên trên đai lưng hôi kim sắc kia.

Ô...ô...ô...n...g!

Sợi đai lưng hôi kim sắc kia đột nhiên biến hình, hóa thành một sợi long xà tiên ám kim sắc linh hoạt sống động, ở giữa không trung liên tục uốn lượn vặn vẹo.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu vung trảo một cái, sợi long xà tiên ám kim sắc kia biến ảo thành một đạo kim long xà ảnh dài đến mấy chục trượng, cùng với từng đợt Long ngâm kinh hồn động phách, phát ra uy năng vô hình khiến cho phần đông Yêu linh Thượng Cổ phụ cận trong cổ lâm đều kinh ngạc run sợ.

Mắt thấy kim long xà ảnh kia nhanh chóng thôn thổ trùng thiên, chiếu rọi tầng mây, sản sinh đủ các loại thiên địa dị tượng.

- Kiện Ám kim long tiên truyền thừa này, chỉ sợ cũng không thua kém Càn Khôn Kiếm a…

Nam Cung Thánh không khỏi động dung.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu thập phần vừa lòng, miêu trảo rung lên, kim long xà ảnh kia nhanh chóng co rút lại, hóa thành một cái vòng cổ ám kim sắc cao quý tinh tế, mang lên trên cổ mèo.

Hiển nhiên, kiện ám kim long tiên này còn mang theo năng lực biến hình.

- Tặc miêu, ngươi thật ra biết chọn hàng a…

Triệu Phong khẽ véo nhẹ cái tai mèo của nó.

Không cần phải nói, thứ đáng giá nhất trong ba kiện vật phẩm này đã bị nó chọn đi rồi.

Còn lại hai kiện vật phẩm, khoen mũi cùng đôi giày.

Ánh mắt Triệu Phong rơi xuống trên đôi giày cổ thanh sắc kia, thử đem nó mang vào.

- Ồ?

Triệu Phong vừa mang đôi giày này vào, còn chưa có vận chuyển chân nguyên, liền cảm giác cả người nhẹ hẫng, tốc độ cùng tính năng động đều tăng lên rất nhiều.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong đem chân nguyên Thủy Chi Phong Lôi dung nhập vào trong đôi giày cổ thanh sắc.

Vụt... ầm…

Trong đôi giày cổ thanh sắc phụt ra một đạo quang hà thanh diễm, trong khoảnh khắc đã đem Triệu Phong đẩy dời đi gần một trăm trượng!

- Tốc độ thật nhanh!

Triệu Phong cũng bị dọa cho nhảy dựng lên.

Bước đầu phân tích, đôi giày này là một kiện dị bảo loại phụ trợ, không có lực công kích gì, nhưng phẩm cấp gần như tiếp cận Thiên cấp.

Đối với công dụng của đôi giày này, Triệu Phong thập phần vừa lòng!

Có được đôi giày này, tốc độ của Triệu Phong càng tăng nhiều, có thể tăng phúc sức bật cho thể phách Thánh Thể cùng huyết mạch biến dị.

Còn nữa, đôi giày này ngoại trừ giúp gia tăng tốc độ, còn có lực phòng hộ nhất định. Với tốc độ bùng nổ cường đại của nó, có thể dễ dàng ứng phó với các loại tình huống khẩn cấp.

Đương nhiên, đối với năng lực của đôi giày cổ thanh sắc này, Triệu Phong vẫn còn tiếp tục thăm dò.

Hắn mơ hồ có cảm giác, đôi giày này có một chút liên hệ mơ hồ với Văn minh Thiên Cơ Tộc, ít nhất trên phong cách là có chút tiếp cận!

- Nam Cung Thánh, cái khoen mũi này thuộc về ngươi…

Triệu Phong thản nhiên cười, rất tùy tiện đem cái khoen mũi còn lại đưa cho Nam Cung Thánh vẫn còn đang ngơ ngác đứng một bên.

Đều là phụ kiện lưu lại trên bộ cốt hài kim sắc, năng lực của cái khoen mũi hẳn cũng sẽ không kém bao nhiêu.

Nam Cung Thánh tiếp nhận cái khoen mũi, đem nó đặt lên trên sống mũi một chút, dung nhập chân nguyên cùng ý chí Vương Giả vào trong, thăm dò đôi chút.

Bỗng đột nhiên, trong mắt Nam Cung Thánh chợt lóe tinh quang, vẻ mặt cảm kích nhìn về phía Triệu Phong.

Ngay sau đó, Nam Cung Thánh thật nhanh nhẹn đem cái khoen mũi đeo lên trên mũi mình.

Cái mũi vốn khá anh tuấn kia, sau khi đeo lên cái khoen mũi xích kim sắc, càng gia tăng thêm vài phần sát khí tà dị.

- Nam Cung Thánh, cái khoen mũi này có tác dụng gì?

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhíu lại một chút.

Nam Cung Thánh giờ phút này, sau khi tăng thêm cái khoen mũi, khí chất cả người lại càng tiến thêm một bước biến hóa.

- Cái khoen mũi này, tác dụng đối với ngươi có lẽ không lớn, nhưng lại tương đương gia tăng thêm cho ta một cái năng lực huyết mạch…

Nam Cung Thánh mỉm cười thần bí, cũng không có giải thích nhiều.

Triệu Phong phán đoán, cái khoen mũi này hẳn cũng là có công dụng phụ trợ.

Trên thực tế, cả ba cái phụ kiện này đều là lấy phụ trợ làm chủ, tùy thân mang theo trên người bộ cốt hài kim sắc kia.

o0o

Trong cổ lâm, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh không nói lời nào nữa, bắt đầu tĩnh tâm tiến hành tham tu lên.

Dưới những đại kỳ ngộ trong Không Gian Thần Huyễn, thực lực hai

người cũng đều trong giai đoạn bay nhanh tăng lên.

- Dưỡng Tâm Hồn Mộc!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một đoạn lục mộc trong suốt, mặt ngoài bao phủ một tầng hoa văn cực kỳ tinh mịn, phát ra một cỗ hồn lực Mộc hệ thuần nhiên ba động.

Lập tức, Triệu Phong thúc giục Vạn Niệm Thần Quyết, hấp thu sinh mệnh hồn lực trong khối lục mộc này.

Có khối lục mộc này tương trợ, linh hồn Triệu Phong nhận được tẩm bổ lớn mạnh.

Trên phương diện tạo nghệ Hồn đạo, Triệu Phong so với một ít Đại Đế đỉnh phong cũng còn mạnh hơn một chút, gần tiếp cận với Tử Vong Đại Đế trước đây.

Sau đó, Triệu Phong nhất tâm đa dụng.

- Tinh hạch Tử Phong Lôi Sư Vương Giả!

Trong lòng bàn tay Triệu Phong xuất hiện một viên Tinh hạch tử sắc thâm ám vô ngần, đúng là viên Tinh hạch Tử Phong Lôi Sư kia.

Viên Tinh hạch này, vừa lúc đối ứng Phong Lôi thuộc tính.

Hắn hiện tại đang tham tu Thủy Chi Phong Lôi, vẫn còn thiếu Thủy thuộc tính!

- Thủy Mẫu Chi Tinh!

Trên mặt Triệu Phong hiện lên ý cười, trước người trôi nổi lên một

quả cầu thủy lam trong sáng, ước chừng lớn cỡ nắm tay.

Cái Thủy Mẫu Chi Tinh này, chính là cướp đoạt từ trong tay đệ nhất mỹ nữ Khương gia Khương Phi Tuyết mà đến!

Như thế mà nói, Triệu Phong tu hành Thủy Chi Phong Lôi, về mặt tiến cấp căn bản không có trở ngại đáng nói, cái hắn cần chỉ là một ít thời gian mà thôi.

Thời gian chậm rãi trôi qua, tu vi khí tức trên người Triệu Phong lấy tốc độ có thể cảm giác, không ngừng tăng tiến lên.

Hơn nữa, một cỗ hồn lực ba động vô hình ở trên người Triệu Phong cũng không ngừng tăng vọt lên.

Trung tâm linh hồn bản thân Triệu Phong có cường độ chất lượng rất cao, phát ra dao động khiến cho ngay cả Nam Cung Thánh ở bên cạnh cũng đều có chút hồi hộp.

- Xem ra, Triệu Phong này quả nhiên là đoạt xá trọng sinh!

Trong lòng Nam Cung Thánh phán đoán.

Thương Hải Chi Địa, một thế hệ Tả Đồng Thiên Quân hoành không xuất thế, chấn động cả Tam Đại Linh Vực.

Nhưng không nghĩ tới, vị thiên kiêu chấn cổ thước kim này lại ngã xuống như vậy.

- Triệu Phong, không phải ngươi đã giết chết Tử Vong Đại Đế rồi sao? Nghe nói, sau đó ngươi còn xuất hiện qua tại Tam Đại Thánh Địa, vì cái gì ngươi…

Nam Cung Thánh nhịn không được sự tò mò trong lòng.

Đối với truyền kỳ của Triệu Phong năm đó, ngay cả hắn cũng chỉ có thể nhìn lên.

- Trước khi chết, Tử Vong Đại Đế đã phát ra một loại Vong Ngữ Trớ Chú, uy lực vô cùng đáng sợ, cho dù là Thánh Chủ và Bán Thần cũng khó có thể hóa giải được. Ta cũng phải trả một cái giá thật lớn mới thoát khỏi được nó…

Triệu Phong một bên tu luyện, một bên trầm giọng giảng thuật lại.

Trong lòng Nam Cung Thánh chấn động, chỉ sợ cái bí mật này cũng không có mấy người biết được.

Nếu không phải bởi vì Vong Ngữ Trớ Chú kia, Triệu Phong hiện tại đã cường đại đến mức độ như thế nào?

Đối với Vong Ngữ hệ kia, Nam Cung Thánh cũng thoáng có nghe qua. Triệu Phong có thể thoát khỏi Vong Ngữ Trớ Chú này, bản thân chính là một cái kỳ tích rồi.

Hiện tại, Triệu Phong đã đoạt xá trùng tu, khó có thể tưởng tượng hắn sẽ lấy tư thái như thế nào để cường thế quật khởi, quét ngang hết thảy!

Trong lòng Nam Cung Thánh không khỏi có vài phần kích động phấn chấn, không ngờ chính mình có thể cùng Tả Đồng Thiên Quân uy chấn Thương Hải tiến hành hợp tác!

- Triệu Phong, ngươi yên tâm, Nam Cung Thánh ta sẽ không làm vướng chân ngươi đâu!

Nam Cung Thánh hít sâu một hơi.

Hắn dĩ nhiên dự đoán được, con đường Triệu Phong trùng tu chính là thế không thể đỡ!

Cho dù là ở Đại lục Vương triều, chỉ sợ cũng không có mấy thiên tài, có thể so sánh cùng Triệu Phong!

Ngay cả Triệu Vũ Phỉ có được huyết mạch Linh Tộc kia, đối với Triệu Phong tựa hồ cũng một loại ỷ lại cùng tình cảm sùng bái!

Triệu Vũ Phỉ hiện nay đã lớn dần đến cấp bậc khiến cho ngay cả Nam Cung Thánh cũng cảm thấy vô lực.

Chỉ là, bởi vì thế cục phía trước quá mức hỗn loạn, có lẽ còn có nguyên nhân nào khác nữa, cho nên Triệu Phong mới không chủ động liên hệ với Triệu Vũ Phi.

o0o

Chớp mắt, hai ba ngày trôi qua.

Răng rắc!

Dưỡng Tâm Hồn Mộc trong tay Triệu Phong đột nhiên gãy thành vài mảnh nhỏ.

- Lực lượng linh hồn đã củng cố đến Hư Thần Sơ kỳ trở lên, tiếp cận Vương Giả Lĩnh vực bình thường!

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Theo lực lượng linh hồn khôi phục, ý chí Đại Đế của hắn cũng dần

dần khôi phục lại hai ba phần.

Luận ý chí, Triệu Phong đã bằng được với Vương Giả đỉnh phong!

Mà trên kỹ xảo Hồn đạo, trong đám thiên tài tinh anh tiến vào Không Gian Thần Huyễn lần này, chỉ sợ không ai có thể cùng hắn tranh đua!

Lại qua một lát…

Ô...ô...ô...n...g!

Khoảng không trên đỉnh đầu Triệu Phong đột nhiên hiện lên một cái lốc xoáy gợn sóng rít gào, dẫn động thủy lôi cùng phong lực hạo hãn trong thiên địa.

- Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong!

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một chút ý cười, khẽ gật đầu.

Phong Lôi Quyết của hắn đã đạt tới Lục trọng, cộng thêm cảnh giới này, dưới sự cung cấp tài nguyên cuồn cuộn không dứt, tu vi nhất thời đột phi tiến mạnh.

Lúc này, Thủy Mẫu Chi Tinh trong tay Triệu Phong, đã ảm đạm đi ba bốn phần.

Muốn xung kích lên Đại Đan Nguyên Cảnh, vẫn còn cần một ít thời gian.

Chẳng qua, Triệu Phong ngoại trừ lượng chân nguyên không đủ ra, thì tại phương diện cường độ đã thoáng thắng một ít Đại Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ bình thường!

Mà khỏa Linh quả Mộng Cảnh hắn đã dùng mấy ngày trước kia, lúc này cũng đã tiêu hóa được bảy tám phần rồi.

Khí lực sinh mệnh, thậm chí Thánh Lôi Thể của Triệu Phong cũng chậm rãi tăng mạnh.

- Còn kém một tia nữa là Thánh Lôi Thể liền có thể đột phá đến Tứ trọng đỉnh phong. Đến lúc đó, chỉ bằng vào thể phách thân thể, đã có thể vô địch cấp bậc Đan Nguyên Cảnh, thậm chí có thể trong thời gian ngắn ngạnh kháng Vương Giả!

Trong mắt Triệu Phong có một tia hưng phấn.

Trong lúc này, thực lực của Nam Cung Thánh, cũng có tăng trưởng không nhỏ.

Ô...ô...ô...n...g!

Một tầng hư quang ngân tử sắc tà dị vờn quanh bên ngoài thân thể Nam Cung Thánh! Một cỗ lực lượng tà tính siêu nhiên mênh mông khiến cho Yêu linh dị thú phụ cận cả thể xác và tinh thần đều run sợ một trận.

Vụt...

Một đầu mái tóc Nam Cung Thánh chợt nổi lên một màu tử sắc nhàn nhạt.

Trên mi tâm của hắn mơ hồ hiện lên một cái ấn ký tử huyết hình dáng nguyệt nha, giống như Tà Thần chi ấn.

- Đầu tóc màu tím?

Triệu Phong có chút rùng mình một cái.

Hiện tại, mái tóc Nam Cung Thánh cũng đã biến thành màu tím! Tiểu tổ hai người này nhìn qua càng thêm phối hợp.

o0o

Trong cổ lâm, trong lúc Triệu Phong đang định nhất cổ tác khí, đem Thánh Lôi Thể đột phá đến Tứ trọng đỉnh phong, thì…

- Ồ?

Cái khoen mũi xích kim đeo trên mũi Nam Cung Thánh có chút rung lên, cái mũi hắn cũng theo đó mà nhúc nhích vài cái.

- Triệu Phong, dường như phía trước có khí tức một ít người đang tiếp nơi này…

Nam Cung Thánh nói.

Đây là năng lực cái khoen mũi kia của Nam Cung Thánh?

Triệu Phong có chút kinh ngạc, nhưng cũng không dám chậm trễ, thúc giục Thần Linh Nhãn nhìn thấu triệt phương xa.

- Lui!

Trong lòng Triệu Phong nhảy dựng lên. Mắt trái của hắn đã nhìn thấy được đông đảo thân ảnh những kẻ truy sát, mơ hồ đang muốn vây quanh phiến khu vực cổ lâm này.

Vụt...

Một tầng hư quang ngân tử sắc yêu dị mang theo hai người bay vọt ra khỏi cổ lâm.

- Tặc tử, còn không mau thúc thủ chịu trói!

Hai người vừa mới chạy ra khỏi cổ lâm, liền gặp phải sự nghênh đón truy kích của một vị Vương Giả cùng một số Nửa bước Vương Giả phụ cận.

Trong đó vị Vương Giả kia là một gã thanh niên xuất thân từ Viên Công Phủ, đã từng tham dự vây công Triệu Vũ Phỉ.

- Lưu lại!

Gã thanh niên Vương Giả kia từ một góc bên cạnh chặn ngang mà đến.

- Cút!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh cùng hét lớn một tiếng.

Trong tầng hư quang ngân tử sắc kia, hai người cũng không thèm quay đầu lại, một quyền, một chưởng nhanh chóng đánh ra.

Thình thịch! Ba! Oanh!

Một đạo quyền kình lực phách thiêu đốt đỏ tươi cùng một đạo chưởng đao ngân tử yêu dị bao phủ cả một khu vực kia.

- Ọc…

Thân hình thanh niên Vương Giả kia thình thịch một tiếng, bị đánh bay ra ngoài, lập tức phun ra một búng máu, sắc mặt tái nhợt như tờ

giấy, mất nửa ngày cũng không đứng dậy nổi.

Một ít Nửa bước Vương Giả còn lại còn chưa kịp tiếp cận, đã bị kình phong khí lãng cường đại thổi quét văng ra thật xa.

- Hai tên tặc tử kia, mái tóc cũng đều nhuộm thành màu tím… Thực lực tăng trưởng thật khiến cho người ta sợ hãi.

Một ít kẻ truy sát đến phía sau nhìn thấy một màn này, không khỏi động dung thất sắc.

Chương 813: Cường Địch

Vụt... Vụt...

Đạo hư quang ngân tử sắc kia phi độn hướng sơn mạch liên miên phương xa, tốc độ càng ngày càng nhanh hơn.

Sau khi đột phá thiếu niên Vương Giả Viên Công Phủ, phụ cận đã không còn người nào có thể ngăn cản Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh nữa.

Về phần các Vương Giả truy sát đến phía sau, chẳng có ai có tốc độ bằng được Nam Cung Thánh cả.

- Tốc độ thật nhanh!

Vương Giả Thạch gia cùng Đổng gia đuổi theo một lát, chỉ có thể trơ mắt nhìn đạo hư quang ngân tử sắc kia càng đi càng xa.

Muốn lưu lại Vương Giả Không Gian hệ, độ khó khăn căn bản là gấp mấy lần Vương Giả cùng caaps.

- Kế hoạch vây đánh tại sao lại thất bại?

Một đạo thanh âm âm trầm phẫn nộ từ một sườn khác của cổ lâm truyền đến.

Vụt...

Một gã nam tử đầu trọc cao lớn thân khoác chiến bào đen như mực,

mang theo một cỗ sức mạnh to lớn Ma đạo bá đạo mạnh mẽ phá không bay tới

Người tới, đúng là Cửu U Cung Cưu Vô Kỵ!

Tiếp sau đó, Thập Tam Hoàng tử cùng lão giả khô diện Hoàng tộc cũng đuổi tới.

- Tầng tầng truy tung, về sau bọc đánh bao vây tiễu trừ, tại thời khắc mấu chốt lại bị hai người kia phát hiện ra…

Lão giả khô diện thở dài một tiếng.

Thế lực đoàn đội bọn họ đông đảo, thiên phú năng lực tầng tầng bất tận, trong đó cũng có những hảo thủ truy tung. Trải qua nhiều ngày tảo quét cùng truy tung chu đáo chặt chẽ, phần đông thế lực xác định điểm dừng chân của hai người Triệu Phong, ngay lập tức thực thi bọc đánh bao vây tiễu trừ.

Nhưng không ngờ, thời điểm quan trọng nhất lại kinh động đến hai người Nam Cung Thánh.

o0o

Bên kia, trong tầng mây sơn mạch.

- Nam Cung Thánh, năng lực cái khoen mũi này của ngươi, quả thật không tệ a…

Triệu Phong có chút kinh ngạc.

Thời điểm tuyển chọn ban đầu, Triệu Phong đối với cái khoen mũi này không có hứng thú gì, căn bản là không phù hợp thẩm mỹ quan

của hắn.

Hóa ra, cái khoen mũi này của Nam Cung Thánh có thể mang đến năng lực khứu giác siêu linh mẫn.

Loại khứu giác này có thể dùng cho truy tung, cũng có thể sử dụng cho việc phán đoán đối với các loại thiên tài địa bảo thuộc tính khác nhau.

Thậm chí, cái khoen mũi này còn có thể loại bỏ, ngăn cách một ít độc lực ngoại giới nữa.

Đúng là nhờ có cái khoen mũi này, Nam Cung Thánh mới có thể đi trước một bước đánh hơi được khí tức của đám người truy tung tới kia. Lại phối hợp với Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, mới tìm kiếm được lộ tuyến phá vây chính xác.

Đối với Nam Cung Thánh mà nói, chính là có thêm được một cái năng lực huyết mạch phụ trợ.

Đương nhiên, cái khoen mũi này đối với Triệu Phong, ý nghĩa cũng không phải là rất lớn. Thần Linh Nhãn của hắn có năng lực phụ trợ cùng loại, thậm chí còn cường đại hơn nữa. Khác nhau là một cái là thị giác, một cái là khứu giác.

- Tặc tử, chạy đi đâu!

Trong dãy núi phía sau đột nhiên phóng vọt tới một cỗ sức mạnh to lớn Ma đạo bàng bạc kinh người.

Trong lòng Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh khẽ rùng mình một cái.

Vụt...

Chỉ thấy một gã đại hán đầu trọc, lưng mọc ma dực hắc diễm, giống như một vị Hắc Dực Ma Tôn, mang theo khí thế rào rạt bay nhanh mà đến.

- Tốc độ thật nhanh!

Trên mặt Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh lộ ra một tia ngưng trọng.

Cưu Vô Kỵ này không hổ là người nổi bật trong hàng ngũ Vương Giả lão bối, công lực thâm hậu, bí pháp cường đại!

Lúc này, trên phương diện tốc độ, Cưu Vô Kỵ chiếm cứ ưu thế, vững bước đuổi theo Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh.

- Đầu trọc, chỉ bằng một mình ngươi đã muốn lưu lại chúng ta?

Nam Cung Thánh cười lạnh một tiếng.

Quả thật, trong các thế lực truy sát này, có thể chân chính bằng tốc độ đuổi theo hai người Nam Cung Thánh, chỉ có một mình Cưu Vô Kỵ!

Có lẽ lão giả khô diện bên cạnh Thập Tam Hoàng tử kia cũng có vài phần năng lực này, chẳng qua lão phải bảo vệ bên cạnh Hoàng tử, có điều cố kỵ.

- Vậy thử xem sao!

Cưu Vô Kỵ không khỏi liếm liếm môi, vẻ mặt tàn nhẫn.

Hắn mặc dù là lão bối tinh anh, nhưng thực lực chân chính ít nhất có thể xếp vào trước ba mươi thiên tài Đại Càn Hoàng Bảng, thậm chí còn có thể cao hơn nữa.

Hô! Oanh!

Ma dực hắc diễm sau lưng Cưu Vô Kỵ mang theo một tầng lốc xoáy hắc diễm cuồn cuộn, khiến cho thiên mạc phụ cận âm u một trận.

Cỗ ma uy thao thiên kia dung quán lực lượng Ma đạo Lĩnh Vực, trong khoảnh khắc đụng thẳng về phía Nam Cung Thánh cùng Triệu Phong.

Oanh!

Thân hình Nam Cung Thánh cùng Triệu Phong đều chấn động lên một trận, vị trí Lĩnh Vực Không Gian hệ chớp lên mãnh liệt, hiện ra xu thế không ổn định.

Đồng thời, một tầng khí tức bóng mờ tối đen như mực mạnh mẽ ép thẳng tới, ý đồ đè ép thẩm thấu không gian Lĩnh Vực của Nam Cung Thánh.

- Không tốt!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh liên tục nhanh chóng thối lui, một cỗ cảm giác áp lực từ trong bốn phương tám hướng vọt tới.

Không gian Lĩnh Vực bước đầu va chạm, khiến cho hai đại Vương Giả ai cao ai thấp lập tức thể hiện ra rõ ràng.

Nam Cung Thánh mặc dù cũng là thiên tài ngàn năm hiếm thấy, đồng thời có được Thiên Linh Thể cùng Không Linh Thể, nhưng thời gian

tấn chức Vương Giả cùng đắp nặn Lĩnh Vực cũng không dài.

Trái lại Cưu Vô Kỵ chân nguyên nội tình vô cùng thâm hậu, công pháp bí thuật lô hỏa thuần thanh.

Không gian Lĩnh Vực mà hắn đắp nặn có cường độ cực cao, không thua kém Vương Giả đỉnh phong chút nào.

- Ma Thiên Chi Thủ!

Cưu Vô Kỵ quát lạnh một tiếng, một cánh tay bỗng nhiên thiêu đốt, bành trướng lên, hóa thành một cự thủ hắc sắc dung quán thiên địa.

Ô...ô...ô...n...g! Bồng!

Ma Thiên Chi Thủ cự đại kia dẫn động diễm khí hắc vân bàng bạc cuồn cuộn, trong lúc huy động tạo thành thiên băng địa liệt! Chiến lực của hắn đã đánh vỡ bức tường cảnh giới, đạt tới cấp bậc Vương Giả đỉnh phong.

Thình thịch! Thình thịch!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh hợp lực đón đánh, vẫn là bị Ma Thiên Chi Thủ kia đập một cái rơi thẳng xuống sơn uyên phía dưới.

Đầu tiên, trên phương diện không gian Lĩnh Vực đã bị Cưu Vô Kỵ lực áp một bậc.

Sau đó trên phương diện công pháp nội tình, hỏa hậu, cảnh giới… Cưu Vô Kỵ cũng đạt tới Vương Giả đỉnh phong.

Mà hai người Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, chiến lực chủ yếu vẫn là Nam Cung Thánh. Đến trước mắt, Triệu Phong vẫn đều là lấy

phụ trợ làm chủ!

- Ha ha ha… Hai tên tặc tử, bắt giết các ngươi, một mình ta là đủ rồi!

Cưu Vô Kỵ thét dài một tiếng, không chút cố kỵ đánh giết xuống dưới.

Trên thực tế, Cưu Vô Kỵ tại mười năm trước đã có khả năng tấn chức Vương Giả đỉnh phong. Thế nhưng, vì để tăng lên xác xuất thành công tiến vào Không gian Thần Huyễn, hắn mạnh mẽ hạn chế tiến giai tu vi, mãi vẫn luôn ở cấp bậc Vương Giả trung cấp.

Cái này là bởi vì do xác xuất Vương Giả đỉnh phong thành công tiến vào Không gian Thần Huyễn cực thấp, cho dù là tông phái Tứ Tinh, cũng không có nắm chắc quá lớn.

- Để xem bí thuật của ngươi có thể chống đỡ được bao lâu?

Nam Cung Thánh rơi xuống mặt đất, ấn ký trăng lưỡi liềm tử sắc trên mi tâm minh ám lóe ra, một đầu tóc tím theo gió mà động.

Trên mặt đất, hai người Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh đều là một đầu tóc tím, liếc mắt nhìn nhau một cái.

- Lên!

Hai người đồng thời ra tay.

- Thánh Lôi Chi Thể!

Cốt cách toàn thân Triệu Phong giòn vang một trận, thân thể đột nhiên cất cao vài phần, toàn thân nổi lên một tầng hoa văn lam ngân kim chúc.

Ầm…

Một vòng điện văn Thánh Thể Lực Phách mơ hồ có thể thấy được tản mát ra, nghênh hướng Cưu Vô Kỵ đang từ giữa không trung đánh xuống.

Dưới sự cường hóa của bí thuật Thánh Lôi Thể, Thánh Thể Lực Phách của Triệu Phong trong thời gian ngắn cơ hồ có thể cùng Vương Giả chống đỡ.

Mà cái này, cũng chỉ là cơ sở lực lượng của hắn mà thôi!

- Phong Lôi Chi Dực!

Sau lưng Triệu Phong đột nhiên mở ra một đôi cánh chim quang dực giống như thủy lôi gợn sóng, thế nhưng lại dẫn động một cỗ sức mạnh to lớn phong lôi thiên địa cường đại, ý cảnh cao siêu.

Thế nhưng cũng không chỉ dừng lại có như thế…

- Mở ra!

Bên ngoài thân thể Triệu Phong quanh quẩn một tầng diễm hà lưu ly đỏ tươi, cả người giống như một vị huyết diễm ma tôn, khí thế cường đại bạo ngược.

Trải qua hai lần tăng phúc này, uy năng công kích Thánh Lôi Thể Lực Phách của Triệu Phong hoàn toàn đạt tới cấp bậc Vương Giả, thậm chí thoáng thắng cả Vương Giả bình thường.

Vẫn còn có phía sau nữa!

Vụt... Ầm…

Đôi giày cổ thanh sắc dưới chân Triệu Phong phun trào ra một đạo quang hà thanh diễm, đem tốc độ trong khoảnh khắc chợt gia tăng lên vài lần.

Dưới tốc độ cực hạn cùng tăng phúc kia, sức bật của Triệu Phong đạt tới một tình trạng khủng bố!

Cưu Vô Kỵ chỉ cảm thấy tàn ảnh nhoáng lên, một đạo thân ảnh huyết diễm lôi dực cao lớn mang theo thiên địa sức mạnh to lớn không thể hình dung đã oanh áp đến trước mặt.

Oanh! Bồng! Bồng!

Quyền kình lực phách mạnh mẽ của Triệu Phong trong khoảnh khắc đã oanh đến trước người Cưu Vô Kỵ.

- Làm sao có khả năng?

Thể phách khí huyết Cưu Vô Kỵ trầm xuống, thân hình mạnh mẽ nhoáng lên, không thể tin nổi.

Công kích của gã thiếu niên kia không ngờ lại có thể thẩm thấu Lĩnh Vực cùng Ma đạo lực trường vô hình quanh thân thể của hắn, công kích thẳng lên bản tôn của hắn.

- Phá!

Hư tuyến huyền ngân sắc chợt lóe lên, Nam Cung Thánh thông qua không gian thân pháp tiếp cận, trong lòng bàn tay chém ra một mảnh hư văn ba nhận ngân tử sắc! Uy năng không gian khủng bố kia đem vạn vật hủy diệt thành phấn vụn!

Hơn nữa, trong công kích của Nam Cung Thánh còn dung nhập lực lượng đặc tính của Tà Thần Tinh!

Phốc! Phốc! Oanh bồng!

Trong lúc nhất thời, Cưu Vô Kỵ nghênh đón phản kích điên cuồng của Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh.

- Ma Thiên Lực Trường!

Cưu Vô Kỵ đứng ngạo nghễ giữa hư không, hư không quanh thân thể hắn vặn vẹo, tối đen như mực, có loại ảo giác không gian sụp xuống.

Lực trường cường đại kia đem đại bộ phận công kích hấp thu dời đi chỗ khác.

- Ma Thiên Chi Thủ!

Cưu Vô Kỵ huy động cự thủ hắc sắc dung quán thiên địa kia, phát ra diễm khí hắc vân cuồn cuộn, lại một lần nữa áp bách Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh.

Không gian Lĩnh Vực của Nam Cung Thánh thì lại là một trận run run.

Cho dù Triệu Phong có Thánh Thể Lực Phách, nhưng dưới oanh kích áp bách cường đại của cự thủ hắc sắc, cũng đều truyền đến một trận đau nhức.

- Ha hả, sức bùng phát nhất thời, có thể làm được gì chứ?

Cưu Vô Kỵ cười lạnh một tiếng.

Hắn mơ hồ đoán được, Triệu Phong có thể là một vị Vương Giả, thậm chí là Đại Đế nào đó đoạt xá trọng sinh.

Đối với Vương Giả Hư Thần Cảnh mà nói, đoạt xá trọng sinh cũng không tính là chuyện gì đáng ngạc nhiên.

Chỉ cần gắng gượng qua sức bùng phát tức thì của Triệu Phong, liền có thể dễ dàng phản kích, đem hắn chế trụ.

Thình thịch! Thình thịch!

Mắt thấy Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh lại một lần nữa lâm vào hoàn cảnh xấu, bị Ma Thiên Chi Thủ áp bách xuống đến mặt đất phụ cận.

Vụt... Vụt...

Đồng thời trong lúc này, từ phương xa, chúng cường giả bọn Thập Tam Hoàng tử cùng lão giả khô diện cũng đã truy kích mà đến.

- Để xem lúc này các ngươi có thể chạy đi đâu!

Trong mắt Cưu Vô Kỵ tràn ngập một tia tự mãn. Chỉ cần viện binh vừa đến, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh liền chắp cánh cũng khó thoát!

- Một kích nữa!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh liếc mắt nhìn nhau, lại một lần nữa từ trên mặt đất phụ cận thôi động sức bùng phát cùng công kích kinh người, phản công hướng Cưu Vô Kỵ.

- Buồn cười!

Khóe miệng Cưu Vô Kỵ nhếch lên một chút trào phúng.

Cơ sở thực lực chênh lệch quá to lớn, cũng không phải bằng vào ý cảnh hoặc là sức bật kỹ xảo trong khoảnh khắc là có thể bù đắp lại.

Nhưng đột nhiên, thân hình Cưu Vô Kỵ bỗng nhiên cứng đờ lại.

Oanh! Ô...ô...ô...n...g!

Một quyền dung hợp lực phách cùng huyết mạch cường đại của Triệu Phong, ở trong tầm mắt hắn trọng điệp ra một cái không gian kỳ dị, sản sinh một cỗ cảm giác tinh thần thác loạn trùng kích.

- Lĩnh Vực Huyễn Thành!

Thoáng chốc, cảm quan của Cưu Vô Kỵ đột nhiên hoàn toàn bị che mờ, đặt mình bên trong một cái Mê Cung Huyễn Thành sương mù lượn lờ, lực chưởng khống đối với hiện thực cũng bị cắt giảm xuống bốn năm thành.

Phành! Bồng! Bồng! Phốc…

Công kích cực hạn của Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh trong khoảnh khắc xỏ xuyên qua Ma Thiên Lực Trường đã lộ ra sơ hở, uy lực giảm mạnh của Cưu Vô Kỵ.

- Ọc…

Cưu Vô Kỵ phun ra một búng máu, thân hình lảo đảo, từ trong Lĩnh Vực Huyễn Thành giãy dụa đi ra.

Triệu Phong tuy là đoạt xá trọng sinh, nhưng phương diện Hồn đạo cũng không có trùng tu, vẫn còn bảo lưu lại Lĩnh Vực Hồn đạo lúc trước.

Đến hiện tại, linh hồn của hắn đã khôi phục đến cấp bậc Vương Giả, uy năng của Lĩnh Vực Huyễn Thành đã có vài phần hỏa hậu thời kỳ đỉnh phong.

- Meo meo!

Còn không đợi Cưu Vô Kỵ kịp phản ứng, một đạo kim long xà ảnh dài đến mấy chục trượng đã quấn chặt lên trên người của hắn.

- Đáng giận!

Toàn thân Cưu Vô Kỵ căng thẳng, bị một sợi roi hôi kim sắc quấn quanh trói buộc, từng cỗ từng cỗ kim long nhuệ khí thẩm thấu vào bên trong cơ thể.

- Đầu trọc, nhận lấy cái chết!

Công kích của Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh lại một lần nữa buông xuống, cùng với Lĩnh Vực Hồn đạo tiến hành trùng kích cùng quấy nhiễu.

- A!

Cưu Vô Kỵ ứng tiếp không kịp, kêu thảm một tiếng thê lương, cũng chỉ có thể miễn cưỡng tránh thoát kim tiên của Tiểu Tặc Miêu vây buộc.

Bồng! Oanh! Phốc…

Cưu Vô Kỵ từ giữa không trung rơi xuống, bên ngoài thân thể lưu lại một mảnh vết thương dày đặc, thậm chí một ít chỗ còn nát bấy, huyết nhục mơ hồ, nhìn qua thảm không đành lòng nhìn.

- Cưu Vô Kỵ không ngờ lại bị đánh bại!

Bọn người lão giả khô diện cùng Thập Tam Hoàng tử đuổi theo ngay tiếp phía sau nhìn thấy một màn này, thần tình nhất thời kinh hãi.

Cùng lúc đó, một đạo thân ảnh tao nhã xinh đẹp tuyệt mỹ đáp xuống phía trước cổ lâm nơi hai người Triệu Phong tĩnh tu, sắc mặt khẽ biến:

- Đã tới chậm một bước! Nam Cung Thánh, đám các ngươi nhất định phải kiên trì a…

Chương 814: Triệu Vũ Phi Gia Nhập

Trên không trung dãy núi…

Ầm…

Thân ảnh đầu trọc cao lớn của Cưu Vô Kỵ từ giữa không trung rơi xuống trong dãy núi, đập thẳng lên sườn núi, chấn lên một trận bụi bậm dày đặc.

Chính vào lúc này, đám cường giả bọn Thập Tam Hoàng tử cùng lão giả khô diện mới khó khăn lắm đuổi tới phụ cận, từng tên từng tên tâm linh vô cùng chấn động.

Sức chiến đấu của Cưu Vô Kỵ, tất cả mọi người đều rất rõ ràng, lúc ở phế tích cổ thành, cũng chỉ vẻn vẹn có mình Triệu Vũ Phi mới có thể hoàn toàn áp chế hắn một bậc.

Có thể nói, dưới Đại Đế, Cưu Vô Kỵ thật khó gặp được đối thủ, chiến lực của hắn không thua kém gì một ít Vương Giả đỉnh phong thành danh.

- Chiến đấu cứ như vậy chấm dứt sao? Tử Phát Song Tặc kia như thế nào làm được?

Lão giả khô diện thất thần một trận.

Bọn họ mới vừa đuổi tới đây, chỉ nhìn thấy kết quả, nhưng không có nhìn thấy quá trình phía trước.

Dựa theo phân tích mà nói, Cưu Vô Kỵ cùng Tử Phát Song Tặc hẳn là chỉ mới gặp nhau không bao lâu.

- Meo meo!

Một con mèo nhỏ ngân hôi sắc thân hình lớn hơn bàn tay một chút, miêu trảo cầm một sợi trường tiên hôi kim sắc, đem nó co rút lại thành một cái vòng cổ, mang vào cổ mình.

- Con mèo kia…

Đám cường giả vừa mới đuổi tới kia đều cảm thấy một trận cổ quái.

Lão giả khô diện cùng Thập Tam Hoàng tử, mơ hồ nhìn thấy đầu Tiểu Tặc Miêu kia ra tay, tham dự vào tràng đại chiến cấp Vương Giả.

- Lui!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh mang theo một tầng hư quang ngân tử sắc, phi độn về phía phương xa.

Đầu tặc miêu như kinh hồng chợt hiện kia, lúc này cũng đã không thấy bóng dáng.

- Khụ khụ…

Trong đám bụi bậm phía dưới, Cưu Vô Kỵ miễn cưỡng đứng lên, thân hình có vẻ chật vật vô lực, vẻ mặt hồi hộp cùng không cam lòng mãnh liệt.

- Cưu Vô Kỵ, lấy thực lực của ngươi, cho dù không địch lại hai tên

tiểu tử này, nhưng hẳn là cũng không đến mức bị đánh bại thảm hại như vậy chứ?

Thiên tài Vương Giả Khương Thần của Khương gia, lúc này cũng mới vừa đuổi tới, ngữ khí kinh nghi bất định, hỏi.

Một ít cường giả đuổi tới sau đó, đều là thần tình kinh nghi bất định, ánh mắt lóe sáng.

Dưới tình huống như thế này, những người còn lại cũng đều không dám tùy tiện đuổi bắt Tử Phát Song Tặc, cho dù có lá gan đó, cũng không có tốc độ đó!

- Là ta do khinh địch! Gã thiếu niên tóc tím kia…

Sắc mặt Cưu Vô Kỵ ngưng trọng.

Sau đó hắn chỉ giản lược nói lại một chút quá trình, một ít phán đoán riêng của mình về Triệu Phong, thì lại cũng không có nói gì tới.

Trên thực tế, giai đoạn đầu giao phong, Cưu Vô Kỵ đã hoàn toàn chưởng khống thế cục.

Mấu chốt là sau đó, lĩnh vực Hồn đạo của Triệu Phong đã mạnh mẽ ảnh hưởng đến chiến cuộc. Hơn nữa, Tiểu Tặc Miêu bất ngờ xuất thủ trói buộc, khiến cho Cưu Vô Kỵ bị lật thuyền trong cống rãnh, thua đến mức thất bại tiêu vong.

Nếu lại chiến đấu thêm một lần nữa, Cưu Vô Kỵ không nhất định sẽ chiến thắng, nhưng ít ra sẽ không bị thua nhanh chóng cùng thê thảm đến như vậy.

- Xem ra… lời nói của Cơ Lan của Cơ gia quả thật không giả! Chân

chính đáng sợ là gã thiếu niên tóc tím kia!

Vẻ mặt lão giả khô diện thoáng trầm ngâm.

Cưu Vô Kỵ cùng với bọn người thiếu niên Vương Giả Viên Công Phủ cũng âm thầm chấp nhận.

Lực chú ý của mọi người đều bị Không Gian hệ Nam Cung Thánh hấp dẫn, mà lại xem nhẹ gã thiếu niên tóc tím bên cạnh này.

Sự thật tàn khốc đã nghiệm chứng rõ ràng, gã thiếu niên tóc tím bị xem nhẹ kia, mới là kẻ chân chính đáng sợ!

o0o

Bên cạnh một dãy núi trong cổ lâm, một đám các thủ lãnh cùng tinh anh các thế lực bao vây tiễu trừ dần dần hội tụ lại.

Trải qua một trận chiến này, trong lòng mọi người đã mất đi lòng tin đối với việc truy sát Tử Phát Song Tặc.

Dù sao, ân oán giữa mọi người cùng Tử Phát Song Tặc còn chưa đến cục diện ngươi sống ta chết.

Thế nhưng một ít người như bọn người Cưu Vô Kỵ, Khương Thần, Thập Tam Hoàng tử… trong lòng thì vẫn là không cam lòng, không muốn dễ dàng từ bỏ như vậy.

Vụt...

Thời khắc nào đó, trong tầng mây phía sau chợt bay đến một đạo thân ảnh tử oánh sáng lạn, truyền tới một cỗ thiên địa nguyên lực dao động khổng lồ kinh người.

- Người nào?

Một chúng thế lực tinh anh đều quát lớn một tiếng.

- Là Triệu Vũ Phi!

Vài vị Vương Giả bọn Cưu Vô Kỵ đều không khỏi biến sắc.

Vụt...

Rất nhanh một nàng tiên tử váy tím thanh mỹ tao nhã, thanh lệ thoát tục đã bay xuống đến sơn mạch phụ cận.

Dưới cục diện như thế này, Triệu Vũ Phi đột nhiên nhúng tay vào, là chuyện tình như thế nào?

- Triệu Vũ Phi, Đoan Mộc gia ngươi đừng nói là có cấu kết gì với Tử Phát Song Tặc kia chứ?

Sắc mặt Cưu Vô Kỵ âm trầm, nghi ngờ nói.

Thời điểm tại phế tích cổ thành, Tử Phát Song Tặc duy độc không có ra tay cướp đoạt đối với Đoan Mộc gia, hai bên đều là kẻ đại thắng cuối cùng.

- Tử Phát Song Tặc? Lấy thực lực đám các ngươi, làm sao có thể để hai người kia chạy thoát?

Triệu Vũ Phi bất động thanh sắc nói.

Lời ấy vừa ra, Cưu Vô Kỵ nhất thời có chút thẹn quá hóa giận.

Lấy thân phận lão bối tinh anh của hắn, trước sau lần lượt bại trong tay Triệu Vũ Phi cùng Tử Phát Song Tặc, bao nhiêu mặt mũi cũng đều đã đánh mất sạch sẽ.

Một ít thủ lãnh tinh anh thế lực ở nơi này, sắc mặt cũng có chút khó nhìn.

- Vũ Phi muội!

Thập Tam Hoàng tử một thân chiến bào tử kim, ánh mắt sáng ngời, vội vàng đi tới bắt chuyện, vẻ mặt vô cùng ân cần.

Lão giả khô diện cũng không khỏi hít khẽ một hơi, vẻ mặt có chút bất đắc dĩ.

Một ít người biết tin tức, cũng đều lộ ra vẻ hiểu rõ, bắt đầu châu đầu ghé tai bàn tán lên một trận.

Thập Tam Hoàng tử vẫn luôn yêu thích cùng theo đuổi Triệu Vũ Phi, chuyện này trong giới quý tộc Hoàng đô cũng không phải là đại bí mật gì.

Triệu Vũ Phi cùng Thập Tam Hoàng tử, độ tuổi tương đối tiếp cận.

Tại Hoàng đô Đại Càn, trong một lần tụ hội, Thập Tam Hoàng tử ngẫu nhiên nhìn thấy phương dung khí chất của Triệu Vũ Phi, lập tức liền bị hấp dẫn mạnh mẽ.

Triệu Vũ Phi có được huyết mạch Linh Tộc, da thịt dung nhan rạng rỡ như Nữ thần, căn bản không phải nữ tử thế gian bình thường có khả năng so sánh được.

Toàn bộ Vương triều Đại Càn hiện tại, chẳng biết có bao nhiêu đệ tử

Thế gia cùng thiếu niên tài tuấn tôn sùng Triệu Vũ Phi là Nữ thần.

Mà trong số này, Thập Tam Hoàng tử thân phận cao quý, chính là một trong những người cạnh tranh hữu lực nhất.

Thập Tam Hoàng tử trong phần đông các Hoàng tử, mặc dù không phải là kẻ xuất chúng nhất, nhưng lại được Đại Càn Thánh Hoàng cực kỳ yêu thích, thậm chí còn được ban tặng cho Thánh Hoàng bội kiếm mang theo hộ thân.

- Theo tin tức ngoài lề, Hoàng thất Đại Càn đã từng hướng Đoan Mộc gia đưa ra đề nghị liên hôn, ngay cả Đại Càn Thánh Hoàng cũng đều có ý muốn tác hợp Thập Tam Hoàng tử cùng Triệu Vũ Phi!

- Thật có việc này sao? Đoan Mộc gia có chút xuống dốc kia, sao lại có thể cự tuyệt cơ hội bậc này chứ?

Trong đám người truyền đến một ít thanh âm thấp giọng nghị luận.

Một ít thiếu niên tài tuấn có chút ghen tỵ cùng với cực kỳ hâm mộ nhìn về phía Thập Tam Hoàng tử.

Nếu có thể cưới được Nữ thần huyết mạch cao quý như thế về làm vợ, đó là chuyện tình mà bao nhiêu thiên tài, bao nhiêu thế lực ngay cả nằm mơ cũng đều hy vọng a.

Chỉ tiếc, xuất thân cũng có cao thấp, thiên tài bình thường căn bản không tư cách theo đuổi Triệu Vũ Phi!

- Vũ Phi muội, tình huống là như thế này…

Vẻ mặt Thập Tam Hoàng tử tha thiết nhiệt tình, chủ động đem quá trình đuổi bắt Tử Phát Song Tặc nói lại một lần.

Trong dĩ vãng, Triệu Vũ Phi đối với hắn vẫn đều là vô cùng lãnh đạm. Mà lúc này đây, Nữ thần trong cảm nhận của mình thế nhưng lại chủ động hỏi tới, khiến cho trong lòng Thập Tam Hoàng tử hoa tâm nộ phóng.

Kết quả là Thập Tam Hoàng tử lập tức đem hết những gì mình biết nói ra tất cả một cách cực kỳ chi tiết, không bỏ sót chút nào.

Khiến cho hắn kinh hỉ chính là, Triệu Vũ Phi không ngờ lại lộ ra bộ dáng thật sự chăm chú lắng nghe hắn nói.

Thời điểm nghe tới chi tiết một con mèo nhỏ xuất hiện, trong ánh mắt Triệu Vũ Phi chớp động một tia quang mang kỳ dị trước giờ chưa từng có.

- Phong ca, huynh thật sự đã xuất hiện sao? Nhưng vì sao…

Trong mâu quang thanh linh của Triệu Vũ Phi lộ ra một tia vui mừng kinh hỉ, đó là chuyện tình mà Thập Tam Hoàng tử chưa bao giờ gặp qua, xinh đẹp hoạt bát giống như một nàng thiếu nữ nhà bên vậy.

Giai nhân trước mắt này, trong mắt tựa hồ có một tầng hơi nước mông lung, đôi mi thanh tú khi thì nhíu lại, bộ dáng cẩn thận suy tư… một bộ hình ảnh như thế này, khiến cho Thập Tam Hoàng tử say mê đắm đuối.

- Triệu Vũ Phi, ngươi nhúng tay vào việc này, rốt cuộc là có nguyên nhân gì?

Cưu Vô Kỵ trầm giọng nói.

Hắn phát giác Triệu Vũ Phi đối với tin tức Tử Phát Song Tặc kia, bộ

dáng rất là quan tâm.

- Rất hiển nhiên, ta cũng muốn truy sát hai tên tặc tử kia!

Vẻ mặt Triệu Vũ Phi lạnh lùng nói.

- A!

Phần đông thiên tài tinh anh các thế lực nơi này đều cảm thấy ngoài ý muốn, vẻ mặt ngạc nhiên vô cùng.

- Truy sát bọn chúng? Đoan Mộc gia ngươi cùng hai tên tặc tử kia tựa hồ không có ân oán gì a? Thậm chí còn từng cùng có lợi ích nữa!

Vẻ mặt Cưu Vô Kỵ trở nên lạnh lẽo.

Một ít lão bối tinh anh nơi này cũng đều lộ ra vẻ hồ nghi.

Triệu Vũ Phi cũng muốn truy sát Tử Phát Song Tặc, cái này tựa hồ có chút không có cớ xuất binh a.

- Cưu Vô Kỵ, đám các ngươi đã từng giao thủ qua với hai tên tặc nhân kia, có cảm ứng được rằng, trong không gian lĩnh vực của tên thanh niên huyền y kia có một viên Thần Tinh chính phẩm, mà không phải Thần Tinh thứ phẩm hay không?

Vẻ mặt Triệu Vũ Phi mang theo ý cười nhàn nhạt.

- Thần Tinh chính phẩm?

Bọn người Cưu Vô Kỵ không khỏi lộ ra suy tư vẻ.

- Đúng vậy! Lúc ta cùng gã thanh niên huyền y kia giao thủ, cũng cảm

nhận được bên trong không gian lĩnh vực của hắn có một cỗ lực lượng dao động cường đại!

Khương Thần gật đầu nói.

Bọn người Cưu Vô Kỵ, Khương Thần đã từng cùng Nam Cung Thánh va chạm qua, mơ hồ tiếp xúc qua một chút khí tức của Tà Thần Tinh.

- Khí tức huyết mạch của ta đối với các loại Tinh thạch ẩn chứa nguyên lực dao động phẩm chất cao cấp như thế có lực cảm ứng thập phần mãnh liệt, huống chi là Thần Tinh chính phẩm!

Triệu Vũ Phi nhàn nhạt giải thích.

Nghe nàng nói như vậy, phần đông các thiên tài tinh anh không khỏi thoải mái hơn.

Tục truyền Triệu Vũ Phi có được vài tia huyết mạch Linh Tộc trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, độ phù hợp cùng nguyên khí thiên địa đạt tới một tình trạng không thể tưởng tượng nổi.

Mà Thần Tinh chân chính, ở trong cả Đại lục Vương triều cũng đều là trân bảo vô giá.

Chỉ sợ một ít Thánh Chủ, thậm chí Bán Thần cũng đều tham gia vào cuộc chiến tranh đoạt Thần Tinh chính phẩm!

- Thật tốt quá! Lần này có Vũ Phi gia nhập, tin tưởng rằng có thể tập sát hai tên tặc tử kia!

Thần tình Thập Tam Hoàng tử vui sướng, nói.

Có thể cùng Nữ thần trong tâm tưởng ở chung lâu hơn một chút, hắn căn bản chính là cầu còn không được.

Triệu Vũ Phi mặc dù là nghĩa nữ của Thái thượng Trưởng lão Đoan Mộc gia, nhưng bản thân nàng có được huyết mạch Linh Tộc cao quý, chỉ sợ bất cứ thế lực nào trên thế gian cũng đều khát vọng cùng nàng liên hôn.

- Có thêm Vũ Phi cô nương gia nhập, phần thắng của chúng ta tự nhiên sẽ tăng lên nhiều!

Khương gia Khương Thần cũng nhanh chóng gật đầu.

Đệ nhất mỹ nữ Khương gia Khương Phi Tuyết cũng vui vẻ cùng Triệu Vũ Phi bắt chuyện với nhau. Hai người cũng từng có duyên gặp mặt một lần, xem như là quen biết.

Có thêm Triệu Vũ Phi gia nhập khiến cho lòng tin cùng sĩ khí phần đông các thế lực nơi này tăng lên nhiều.

Hơn nữa có sự hấp dẫn của Tà Thần Tinh, khiến mấy kẻ truy sát các thế lực này càng thêm tích cực hơn.

Rất nhanh, lấy các Vương Giả thiên tài bọn Triệu Vũ Phi, Cưu Vô Kỵ làm trung tâm, đám nhân vật thủ lĩnh hội tụ lại, bắt đầu thương nghị đối sách.

- Phong ca… Ta nhất định phải tìm được huynh!

Triệu Vũ Phi âm thầm hạ quyết tâm.

Nàng tin tưởng rằng qua mấy năm nay, Triệu Phong chắc là đã xác định được sinh tử của Liễu Cầm Hâm, sẽ nhanh chóng trở lại bên

người chính mình.

o0o

Không Gian Thần Huyễn.

Trên không trung cổ lâm vô biên vô tận, một đạo hư quang ngân tử sắc mang theo hai đạo nhân ảnh bay vút đi về phía trước.

- Phù!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh khẽ phun ra một ngụm trọc khí, nhìn lại phiến sơn mạch phía sau.

Nhất là Triệu Phong, bộ dáng lúc này đã có chút suy yếu. Bởi vì hiện tại cơ sở tu vi của hắn còn hạn chế, lại bộc phát ra chiến lực cường đại như vậy, tiêu hao đối với huyết mạch thể lực thật sự rất lớn.

- Cưu Vô Kỵ cũng đã cường hoành như thế, Triệu Vũ Phi kia thực lực còn cường đại hơn một bậc, đã đạt tới cấp bậc như thế nào?

Nam Cung Thánh trầm giọng nói.

Năm đó lúc còn ở Chân Vũ Thánh Địa, hắn từng cùng Triệu Vũ Phi đánh một trận chiến ngang tay. Đến hiện tại, Triệu Vũ Phi kia đã xa xa đuổi kịp và vượt qua hắn!

- Nam Cung Thánh, lấy tốc độ tiến cấp hiện tại của ngươi, thật có thể bước lên đỉnh phong thiên tài của Đại lục Vương triều. Giao phong vừa rồi, ngươi cũng chưa từng vận dụng đến các át chủ bài như Càn Khôn Kiếm a!

Triệu Phong uống xong một ngụm linh dịch, lắc đầu cười nói.

Cưu Vô Kỵ thân là lão bối tinh anh, cho dù đặt trong các thiên tài Hoàng Bảng, đại khái cũng là thực lực nằm trong ba mươi hạng đầu.

Nam Cung Thánh trầm mặc một lát, trong lòng thầm nghĩ, không biết lấy trình độ hiện tại của Triệu Phong, so sánh với mấy người bài danh trước trong Đại Càn Hoàng Bảng, ai mạnh ai yếu?

- Tiếp tục truy tung Diệt Thế Hắc Giao Long!

Triệu Phong lựa chọn lộ tuyến tiếp theo.

Hắn thoáng đánh giá, Cưu Vô Kỵ đã bị đánh trọng thương, đám thế lực này hẳn là vô lực tiếp tục truy sát bọn họ.

Nhưng Triệu Phong không biết rằng, bởi vì có thêm Triệu Vũ Phi gia nhập, đám người truy sát kia chẳng những không có từ bỏ, mà đội hình lại còn trở nên cường đại hơn một chút nữa!

Chương 815: Hạng Chín Hoàng Bảng

Hai ngày sau, phía trước một cái thác nước trong một mảnh thủy vịnh uốn lượn, một gã thiếu niên cùng một gã thanh niên ngồi xếp bằng phía trước thác nước, đều đang nhắm mắt tĩnh tu.

Mái tóc tím của hai người ở trong sóng gió không ngừng vũ động, thập phần bắt mắt.

- Tinh hạch Vương Giả, Thủy Mẫu Chi Tinh!

Trong lòng bàn tay của Triệu Phong phân biệt xuất hiện hai món trân tài dị bảo.

Trong số này, khỏa viên cầu thủy lam trong sáng kia đã ảm đạm hơn bốn năm phần. Mà quang trạch trên Tinh hạch Vương Giả thì vẫn còn lưu giữ lại hơn phân nửa.

- Đợi đến lúc tiêu hao hết Thủy Mẫu Chi Tinh, tu vi của ta có lẽ sẽ có thể đột phá lên Đại Đan Nguyên Cảnh!

Triệu Phong lẩm bẩm nói.

Trên thực tế, chân nguyên trong cơ thể hắn chính là ưu tiên tăng trưởng cường độ chất lượng, sau đó mới là gia tăng số lượng.

Chất lượng chân nguyên của Triệu Phong hiện tại so với Đại Đan Nguyên Cảnh Sơ kỳ bình thường còn mạnh hơn nửa phần.

Như vậy chỗ tốt chân chính ở chỗ dưới điều kiện tiên quyết ý cảnh cao thâm, khả năng bùng nổ chiến lực của hắn sẽ càng mạnh hơn.

Nửa ngày sau…

- Ồ?

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh cơ hồ là cùng lúc mở mắt ra.

Khoen mũi của Nam Cung Thánh khẽ chấn động, cánh mũi liên tục nhúc nhích nhẹ vài cái.

Đồng tử mắt trái Triệu Phong co rút một trận, ánh mắt xa xăm, nhìn thấu triệt phương xa.

- Những người đó… còn không chịu từ bỏ hay sao?

Sắc mặt Triệu Phong hơi trầm xuống.

Trên mặt Nam Cung Thánh cũng hiện lên một tia lo lắng.

Giờ phút này, đám người truy sát các thế lực kia cũng còn chưa có điều tra đến nơi đây. Nhưng bằng vào năng lực cảm quan hoặc đạo cụ của Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, đã trước tiên cảm ứng, đồng thời phát hiện ra bóng dáng của bọn họ.

- Có nên trở về, chém giết mấy người nhằm giết gà dọa khỉ hay không?

Sắc mặt Nam Cung Thánh lạnh lùng, ấn ký trăng lưỡi liềm tử huyết sắc trên trán hắn chớp động lên một trận.

Triệu Phong lắc đầu:

- Những người này đã kiến thức qua thực lực của chúng ta, lại còn dám tiếp tục truy kích tới, có thể thấy được bọn họ tất có chỗ dựa vào!

Tương đối mà nói, Triệu Phong càng lý trí hơn một chút.

Lúc trước có thể chiến thắng Cưu Vô Kỵ, chính là hữu tâm tính vô tâm, hơn nữa lại là đơn đả độc đấu, cùng với đối phương có chút khinh địch.

Mặc kệ nói như thế nào, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh chính là thế đơn lực bạc.

Trừ phi có được chiến lực cường đại cấp bậc giống như Triệu Vũ Phi, có thể toàn thắng được sự vây công của chúng Vương Giả bọn Cưu Vô Kỵ, hơn nữa lại là không sợ chiến thuật biển người.

- Lui!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh dưới sự bao phủ của một tầng hư mang ngân tử sắc, tiến thẳng vào khu vực phức tạp ở chỗ càng sâu hơn trong thủy vịnh.

- Triệu Phong, đến lúc nào chúng ta mới có thể không chút cố kỵ, đại sát tứ phương chứ?

Nam Cung Thánh nhịn không được nói.

Lực lượng Tà Thần Tinh, không chỉ khiến cho thực lực của hắn tăng trưởng thật lớn, mà đối với tâm tính của hắn ít nhiều cũng có chút ảnh hưởng.

- Chờ khi Thánh Lôi Thể của ta đột phá đến tầng thứ năm, ý chí Đại Đế khôi phục lại chừng năm thành… Đến lúc đó, mấy kẻ truy sát này chẳng qua chỉ là một đám kiến hôi mà thôi!

Trong mắt Triệu Phong chợt lóe lệ mang.

Hắn đoạt xá trọng sinh, lần này tiến vào Không gian Thần Huyễn, thứ chú trọng nhất chính là lợi ích.

Hiện tại mạo hiểm phiêu lưu cùng đoàn đội đám thế lực bàng đại này đối địch, căn bản là được không bằng mất.

- Ý chí Đại Đế?

Tâm thần Nam Cung Thánh thoáng rung lên.

Có thể lường trước, đến lúc ý chí Đại Đế khôi phục lại chừng năm thành, có lẽ Triệu Phong sẽ có thể đúc lại Tả Đồng Thiên Quân huy hoàng năm đó!

Đương nhiên, khôi phục ý chí chính là thành lập trên cơ sở cấp bậc linh hồn.

Triệu Phong hiện tại còn thiếu khá nhiều đám trân bảo Hồn đạo loại này. Trân bảo Hồn đạo bình thường, đối với việc khôi phục linh hồn hiện tại của hắn, tác dụng cũng không lớn lắm.

Vụt... Vụt...

Hai người bao phủ bên trong một đạo hư mang ngân tử sắc, men theo khí tức Diệt Thế Hắc Giao Long, từng bước từng bước truy tung theo.

- Khí tức tên Hắc Giao Long này càng ngày càng cường đại hơn! Con Giao Long này sau khi đột phá phong ấn, mục đích của hắn dường như vô cùng minh xác a!

Triệu Phong có chút cười, nói.

Giờ phút này, không chỉ mình hắn có thể truy tung Hắc Giao Long, ngay cả Nam Cung Thánh thông qua khứu giác siêu cấp của cái khoen mũi, cũng có năng lực này.

Đồng thời, trên đường tiến lên, đám Yêu linh dị thú mà hai người gặp phải hoặc nhìn thấy, thực lực cũng càng ngày càng cường đại hơn.

Trong một ít đàn Yêu thú, thỉnh thoảng cũng có thể thấy được khí tức cấp Vương Giả.

Có đôi khi, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh không muốn trêu chọc phiền toái, thậm chí còn phải chọn đi đường vòng nữa.

Một ít Yêu linh dị thú có năng lực thiên phú đặc thù, kết đội thành đàn xuất hiện, cho dù chỉ là một cái đoàn đội nhỏ, cũng không thể khinh suất đánh bừa.

Thời khắc nào đó, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh bay đến một khu vực đồi núi rộng lớn.

- Không đúng!

Nam Cung Thánh đột nhiên ngửi được cái gì, sắc mặt biến đổi.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong cũng không khỏi nhìn thấu triệt mảnh đồi núi cứng rắn dưới chân.

Oanh!

Bỗng nhiên, một cỗ trọng lực bàng đại khôn cùng từ trong khu vực đồi núi bốn phía mạnh mẽ truyền đến.

Khí huyết hai người bốc lên một trận.

Lấy nội tình Vương Giả Lĩnh Vực của Nam Cung Thánh, không ngờ thân hình cũng phải trầm xuống một chút.

Đổi lại là Đại Đan Nguyên Cảnh bình thường, căn bản chính là trong khoảnh khắc rơi thẳng xuống đất, toàn thân vỡ tan!

Ầm! Ầm!

Ngọn đồi dưới chân hai người bỗng nhiên rung lên một trận, trong một mảnh cát bay đá chạy, xuất hiện một đầu Sơn Khâu Cự Quái khổng lồ như núi.

Trước mặt đầu Sơn Khâu Cự Quái kia, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh giống như hai đứa bé con trước mặt một người khổng lồ vậy.

Nếu như không phải Thánh Lôi Thể của Triệu Phong đã tiếp cận Tứ trọng đỉnh phong, chỉ vẻn vẹn cỗ trọng lực áp bách phô thiên cái địa kia đã có thể khiến cho Đan Nguyên Cảnh cùng giai hộc máu mà chết rồi.

- Grào...

Đầu Sơn Khâu Cự Quái kia rít gào rống giận, trong mắt mang theo vẻ cừu thị nồng đậm, hai tay múa may một thanh cột đá cự đại, đánh thẳng về phía Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh.

- Tránh mau!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh ở trong một tầng hư mang ngân tử sắc nhanh chóng bạo lui.

Nhưng mà đầu Sơn Khâu Cự Quái kia lại có một cái Lĩnh Vực Trọng lực, khiến cho hai người tựa hồ như lâm vào trong vũng bùn, tốc độ giảm mạnh.

Cho dù là Nam Cung Thánh có không gian thiên phú mạnh mẽ, cũng đều gặp phải sự giới hạn nhất định.

Oanh! Răng rắc!

Đầu Sơn Khâu Cự Quái kia huy động cột đá đánh xuống, khiến cho một mảnh khu vực đồi núi bị bổ ra một đạo khe rãnh cự đại sâu không thấy đáy.

- Thánh Thể Lực Phách!

Toàn thân Triệu Phong di động một tầng hoa văn lam ngân sắc, trên nắm tay dâng lên một cỗ lực phách bá đạo, hơn nữa còn bao vây một tầng diễm hà đỏ tươi thiêu đốt, oanh thẳng lên người Sơn Khâu Cự Quái.

Trong lòng bàn tay Nam Cung Thánh khẽ lướt qua một tầng hư quang ba nhận ngân tử sắc, mạnh mẽ trảm lên trên người Sơn Khâu Cự Quái.

Rầm! Oanh!

Công kích huyết mạch cùng lực phách của Triệu Phong tựa hồ đánh lên một cái tường đồng vách sắt! Đầu Sơn Khâu Cự Quái kia không

chút cử động, vẻn vẹn chỉ là bên ngoài thân thể lưu lại một tia dấu vết bốc khói nhàn nhạt mà thôi.

Phốc! Phốc phốc…

Công kích của Nam Cung Thánh cũng chỉ có thể lưu lại trên người Sơn Khâu Cự Quái một tầng vụn đá nứt vỡ mỏng manh mà thôi!

Loại thể chất cùng lực phòng ngự khủng bố như thế này của Sơn Khâu Cự Quái khiến cho hai người cũng phải hít mạnh một ngụm lãnh khí.

- Hóa ra là Sơn Khâu Vương!

Sau lưng Triệu Phong kéo dài ra một đôi quang dực thủy lôi gợn sóng, đôi giày cổ thanh sắc dưới chân phụt ra một đạo quang hà thanh diễm, nâng đỡ thân thể hắn bay lên.

Oanh! Vụt...

Thân hình Triệu Phong trong khoảnh khắc bay vụt ra ngoài, thoát ly khu vực trung tâm trọng lực của Sơn Khâu Vương.

Băng! Ầm ầm ầm...

Khu vực Triệu Phong vừa mới đứng đã bị cột đá cự đại đánh xuống, oanh chấn cho vỡ tan thành phấn vụn, cho dù là thân thể Vương Giả cũng sẽ bị oanh thành thịt vụn.

Vụt...

Cùng lúc đó, Nam Cung Thánh cũng thi triển không gian bí kỹ, phi độn mà đi.

Nếu đổi lại là Vương Giả bình thường, có khả năng đã bị đánh chết tại đương trường rồi! Hoàn hảo năng lực hai người cũng không giống bình thường.

- Đầu Sơn Khâu Vương cấp Vương Giả này, trong đám cường giả cùng giai, lực phòng ngự gần như là vô địch…

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh ở chân trời phía xa xa hội hợp lại.

Năm đó, Triệu Phong ở trong Phù Loan Điện cũng từng gặp qua một đầu Sơn Khâu Cự Quái cùng loại, nhưng cấp bậc huyết mạch thì thấp hơn một chút, chẳng qua chỉ là cấp bậc Đan Nguyên Cảnh mà thôi.

Nhưng đối với Triệu Phong khi đó mà nói, Sơn Khâu Cự Quái cấp bậc Đan Nguyên Cảnh cũng đã là tồn tại vô địch rồi.

- Grào...

Mặt đất phụ cận, thần tình đầu Sơn Khâu Vương kia tràn ngập cừu thị nhìn về phía hai người.

Hai người Triệu Phong cũng không khỏi kinh ngạc.

Rất nhanh, hai người phát hiện ra, tại mấy chục dặm gần đó có một đống thi hài Sơn Khâu Cự Quái nằm la liệt.

Đám thi hài Sơn Khâu Vương kia, luận hình thể cũng đều không kém một đầu Sơn Khâu Vương trước mắt này.

- Mấy bộ thi hài này, nhìn qua chỉ sợ có đến bốn năm đầu Sơn Khâu

Vương, thế nhưng lại đồng thời chết cùng một lúc…

Sắc mặt Nam Cung Thánh run rẩy một trận.

Nếu muốn chém giết một đầu Sơn Khâu Vương, cho dù hai người liên thủ chỉ sợ cũng phải trả một cái giá thật lớn mới có thể làm được.

- Nhìn dấu vết, chỉ là do một người ra tay mà thôi! Hơn nữa rõ ràng là giải quyết vô cùng lưu loát!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, sau khi nhìn thấu triệt một hồi, cho ra kết luận.

Kết luận này khiến cho trong lòng Nam Cung Thánh kinh hãi một trận.

Chỉ có một người, lại có thể lưu loát giải quyết bốn năm đầu Sơn Khâu Vương, loại thực lực này đã đạt tới cấp bậc mạnh mẽ cỡ nào?

- Kẻ ra tay, ít nhất có chiến lực tương đương Đại Đế!

Triệu Phong tiến thêm một bước phân tích.

Sau đó, Triệu Phong ở phụ cận tìm được một ít dấu chân nhân loại, cuối cùng phán đoán, kẻ ra tay hơn phân nửa là kẻ ngoại lai tiến vào Không gian Thần Huyễn lần này.

- Mục đích của người kia, có thể nào cũng giống như chúng ta hay không?

Vẻ mặt Nam Cung Thánh ngưng trọng, nói.

Hai người lại truy tìm thêm một lát, Nam Cung Thánh có thể ngửi ra

được khí tức của người kia, dường như cũng là đang truy tung Hắc Giao Long.

Nhưng điều này cũng là nằm trong tình lý!

Người nọ có sức chiến đấu tương đương Đại Đế, tự nhiên cũng là người tài cao gan lớn.

Vụt...

Hai người tiếp tục xuất phát đi về phía trước, cũng không có từ bỏ việc truy tung đối với Diệt Thế Hắc Giao Long.

Đúng lúc này…

Vụt...

Từ một phía nào đó chợt phá không bay tới một đạo kiếm quang lôi văn chói mắt, khí thế như trường hồng.

- Hửm?

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh cảm nhận được một cỗ khí tức so với Cưu Vô Kỵ còn cường đại hơn không chỉ một cấp bậc.

Tu vi khí tức của người tới kia đã gần tiếp cận Vương Giả đỉnh phong.

- Đồng tộc nhân loại phía trước, hãy mau nhanh chóng rời đi a!

Trong đạo kiếm quang lôi văn kia hiện ra một gã nam tử anh tuấn thân mặc chiến bào tử thanh sắc, tay cầm một thanh lôi kiếm cổ thanh.

Thanh lôi kiếm cổ thanh trong tay hắn, trên phương diện khí tức phẩm giai, cũng không hề thua kém Càn Khôn Kiếm của Nam Cung Thánh.

Triệu Phong mơ hồ cảm thấy khuôn mặt của nam tử này thoạt nhìn có chút quen mắt.

Vụt...

Nam tử chiến bào tử thanh sắc kia phá không bay tới, thân hình ở giữa không trung lảo đảo một cái, khóe miệng có một tia vết máu, khí sắc cũng có chút không tốt.

- Rời đi, vì cái gì?

Vẻ mặt Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh nhất thời cổ quái một trận.

Nhưng thực lực khí tức cùng vũ khí trang bị trên người đối phương đều khiến cho hai người trong lòng kiêng kỵ.

Ầm…

Bỗng nhiên, từ trong đám đồi núi phía dưới chợt tràn lên một cỗ trọng lực vô hình, oanh kích thẳng lên trên người nam tử bị thương kia.

- Sơn Khâu Vương?

Sắc mặt nam tử chiến bào tử thanh sắc kia khẽ biến.

Vốn dĩ hắn chính là dừng lại nhắc nhở hai người Triệu Phong,

nhưng lại lọt vào tập kích của đầu Sơn Khâu Vương phía dưới kia.

- Thiên Lôi Cửu Kiếp Trảm!

Thanh lôi kiếm cổ thanh trong tay nam tử chiến bào tử thanh sắc kia mạnh mẽ chém ra một đạo kiếm quang điện lôi giống như kinh hồng, khiến cho một phương thiên không âm u cũng đều bị kiếm quang lôi mang chói mắt kia che khuất.

Răng rắc!

Đầu Sơn Khâu Vương cự đại phía dưới kia bị một kiếm này trảm ra thành hai đoạn, bốc khói ngập tràn.

- Thực lực thật mạnh!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh liếc mắt nhìn nhau, không khỏi kinh ngạc.

Gã nam tử chiến bào tử thanh sắc này rốt cuộc là thiên tài một phương thế lực nào, lại có bậc chiến lực khủng bố như thế này?

- Ngụy Kính, thiên tài Dị tộc của Vương triều U Nguyệt, bài danh thứ chín trên Hoàng Bảng, đang truy sát đến đây! Hai người các ngươi mau nhanh chóng chạy đi, đừng để bị liên lụy vào!

Nam tử chiến bào tử thanh sắc lau đi vết máu trên khóe miệng, sau đó lại hóa thành một đạo kiếm quang điện lôi phá không mà đi.

- Hạng chín Hoàng Bảng… Ngụy Kính?

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh có thể xác định, gã nam tử chiến bào tử thanh sắc này cũng là đối tượng bị truy sát!

Nhưng mà, phương hướng gã nam tử chiến bào tử thanh sắc kia bỏ chạy lại hoàn toàn ngược lại hướng của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Đúng vào lúc này, ở phía chân trời phương xa chợt hạ xuống một mảnh quang vũ lam u sắc, cùng với cảnh tượng điện lôi xoay chuyển liên hồi.

- Ha ha ha… Cửu Hoàng tử! Để xem ngươi có thể chạy chỗ nào?

Trong một mảnh quang vũ lam u sắc kia mơ hồ có thể thấy được một gã nam tử Dị tộc cao lớn một thân lân phiến lam sắc.

- A a a!

Bên dưới mảnh quang vũ lam u sắc kia còn có một vài thành viên Hoàng tộc đang bị truy sát, đang truyền đến một trận tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Một ít thiên tài tinh anh Hoàng tộc dưới sự bao phủ của mảnh quang vũ lam u sắc kia, thân thể nhanh chóng đóng băng lại, sau đó dần dần hủ hóa thành băng dịch.

Chương 816: Lại Chạy Thêm Một Lúc Đi

Đối mặt quang vũ lam u sắc thổi quét đầy trời, sắc mặt Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh nhất tề biến đổi.

Dưới Vương Giả, ở bên trong mảnh quang vũ băng lãnh hủ thực kia cũng không chống đỡ nổi bao lâu! Mà một mảnh quang vũ to lớn này, tựa hồ chính là một loại năng lực Lĩnh Vực thiên phú do gã thiên tài Dị tộc Ngụy Kính kia trong lúc phi hành sản sinh ra.

- Đây là năng lực thiên phú tích mây làm mưa…

Trong lòng Triệu Phong kinh thán, chăm chú nhìn lại. Toàn thân gã nam tử Dị tộc kia bao trùm một lớp lân phiến, trên đầu mọc lam giác. Nhìn hình thái của hắn mơ hồ có chút cùng loại với Giao Long Tộc.

Trên phương diện huyết mạch chủng tộc, gã nam tử Dị tộc Ngụy Kính này cùng với Diệt Thế Hắc Giao Long lúc trước có lẽ có chút cùng chung cội nguồn.

Vụt vụt vụt...

Mảnh quang vũ lam u sắc này có phạm vi cực lớn, rất nhanh đã có một bộ phận thôi động đến phiến khu vực này.

- Trước né tránh một chút!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, bao phủ bên trong một tầng hư mang ngân tử sắc, hướng tới phía ngược lại phi độn mà đi.

Giờ phút này, hai người cũng không để ý đến việc truy tung đối với Diệt Thế Hắc Giao Long nữa.

Nam tử Dị tộc Ngụy Kính kia, bản thân tu vi cao tới Vương Giả đỉnh phong!

Đây là một trong những thiên tài có tu vi cao nhất mà hai người Triệu Phong gặp phải trong Không Gian Thần Huyễn lần này.

Phải biết rằng, trước đây khi Triệu Phong tung hoành ở Thương Hải, thời kỳ đỉnh phong nhất cũng bất quá chỉ là tu vi Hư Thần Cảnh trung kỳ mà thôi.

Mà Ngụy Kính này, huyết mạch siêu tục, xuất thân bất phàm, luận thực lực, tuyệt đối không thể lấy tu vi đơn giản mà cân nhắc được!

Phốc! Phốc! Vụt...

Phía sau Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, đám quang vũ lam u sắc kia phô thiên cái địa bao phủ mà đến.

Đám đồi núi trên mặt đất, băng tầng ngưng kết dày đặc, dưới đám quang vũ lam u sắc, lưu lại từng đạo từng đạo vết nứt cùng với hố sâu bị hủ thực, sâu không thấy đáy.

Đồi núi nham thạch nơi đây cực kỳ cứng rắn, dù sao cũng có thể dựng dục ra bậc tinh quái như Sơn Khâu Vương này!

Nhưng dưới sự hủ thực của đám quang vũ lam u sắc kia, mấy đám nham thạch này liền giống như đậu hủ bình thường, không ngừng bị hủ thực nặng nề.

- Đây là thực lực hạng chín Hoàng Bảng sao?

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh trong quá trình lui về phía sau, sống lưng cũng đều lạnh lẽo bất an.

Thiên tài trên Đại Càn Hoàng Bảng, tổng cộng bài danh năm trăm người. Trên đó không chỉ ghi nhận những thiên tài trong cảnh nội Đại Càn, còn kể cả thiên tài một ít Siêu Cấp Tông phái xung quanh nữa.

Càng khó đối phó chính là, hàn lực do đám quang vũ lam u sắc này phát ra, còn có thể ảnh hưởng đến hoàn cảnh xung quanh.

Một cỗ hàn lực vô hình thẩm thấu ảnh hưởng cả một phương khu vực không gian, tốc độ Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh rút lui đi cũng bởi vì vậy mà giảm mạnh.

- Trốn không thoát rồi!

Nam Cung Thánh hô nhỏ một tiếng, chậm rãi triển khai không gian Lĩnh Vực của chính mình.

Sắc mặt Triệu Phong vẫn bình tĩnh, cũng biết rõ là trốn không thoát.

Tại phương diện tốc độ, Vương Giả đỉnh phong Ngụy Kính kia so với Cưu Vô Kỵ còn nhanh hơn không chỉ gấp đôi, huống chi hàn lực của quang vũ lam u sắc kia, còn có hiệu quả cắt giảm tốc độ nữa.

Phốc phốc phốc!

Rất nhanh, từng giọt từng giọt quang vũ lam u sắc đã rơi xuống trên người Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh.

Quang vũ lam u sắc kia chính là Lĩnh Vực do thiên phú huyết mạch

tạo thành, ngay cả không gian Lĩnh Vực cũng có thể thẩm thấu đi vào.

- Thánh Lôi Thể!

Bên ngoài thân thể Triệu Phong nổi lên một tầng kim chúc giống như lam ngân quang trạch, hoa văn tinh vi.

Phốc! Xèo xèo! Phốc! Xèo xèo!

Quang vũ lam u sắc này rơi xuống trên người Triệu Phong, chấn văng lên một đám tia lửa điện lôi liên miên chói mắt.

Một cỗ cảm giác tê lạnh đau đớn lan tràn, khiến cho cặp mày Triệu Phong khẽ nhíu lại.

- Thánh Lôi Thể của ta, trước mắt đối với công kích Băng Thủy thuộc tính vẫn có sự miễn dịch cường đại! Chẳng qua trong đám quang vũ này, còn có một loại đặc tính hủ thực…

Triệu Phong nhắm mắt cảm thụ tình huống cơ thể mình.

Đây còn may là hắn, có thể dùng thân thể ngạnh kháng đám quang vũ lam u sắc này. Đổi lại đám Vương Giả Hư Thần Cảnh bình thường, căn bản là không có loại năng lực này.

Về phần Nam Cung Thánh bên kia, bên ngoài thân thể hiện lên một tầng không gian gợn sóng huyền ngân tử sắc nhàn nhạt, đem đám quang vũ lam u sắc kia hấp thu thôn phệ mất.

Nam Cung Thánh không khỏi có chút hâm mộ, Triệu Phong lần này trùng tu, lại có được thể phách cường hoành đến như thế.

Triệu Phong không cần phải tiêu hao chân nguyên, chỉ bằng vào Thánh Lôi Thể liền có thể ngăn cản đám quang vũ này rồi.

Cái này cũng không chỉ là do thể phách Thánh Lôi Thể mạnh mẽ, mà có quan hệ đến việc Triệu Phong tu luyện Thủy Chi Phong Lôi.

Giai đoạn hiện tại, hắn cũng chỉ là luyện chú thể phách Thủy Chi Phong Lôi, đối với công kích Băng Thủy thuộc tính có lực miễn dịch mạnh mẽ.

Mặc dù như thế, thể phách thân thể của Triệu Phong cũng cảm thấy một tia đau đớn băng lãnh mạnh liệt, thân thể có chút khó chịu.

Nhưng mà, Triệu Phong vẫn như cũ chỉ là dùng thân thể ngạnh kháng đám quang vũ lam u sắc, không có sử dụng đến chân nguyên.

- Ha ha ha… Cửu Hoàng tử, cứ tiếp tục như vậy, các thủ hạ của ngươi đều sẽ chết hết!

Ngụy Kính một thân lân phiến lam sắc phiêu phù ở trung tâm đám quang vũ lam u sắc, những nơi hắn đi qua, đám quang vũ lam u sắc hình thành nên một trận phong bạo triều tịch.

Một chi đoàn đội tinh anh Hoàng tộc kia liên tục có người thét lên, rơi xuống chết thảm.

Mấy tên thiên tài tinh anh này tập kết thành trận thế, cùng nhau ngạnh kháng đám quang vũ lam u sắc.

Ngụy Kính kia trong lúc vô tình hữu ý, dùng đám quang vũ lam u sắc bao phủ luôn những người này, chậm rãi tra tấn, căn bản chính là gây áp lực cho Cửu Hoàng tử ở phía trước.

- Cửu Hoàng tử? Khó trách cảm giác nhìn quen mắt!

Trong lòng Triệu Phong thoáng có chút suy nghĩ.

Hắn hiện tại mới phát giác ra, vị Cửu Hoàng tử này cùng Bát Hoàng tử Chu Lộc kia, diện mạo có ba bốn phần tương tự nhau.

Chẳng qua, thiên phú thực lực của Cửu Hoàng tử lại vượt xa Bát Hoàng tử, cùng với Thập Tam Hoàng tử mới gặp mặt không lâu.

- Ngụy Kính! Thật hỗ cho ngươi xuất thân từ Tông phái Tứ Tinh U Đô Giáo, danh liệt hạng chín trên Hoàng Bảng, thế mà lại thừa dịp bản Điện hạ cùng Thiên Đằng Xà Vương chiến đấu mà ra tay đánh lén!

Cửu Hoàng tử chiến bào tử thanh sắc phía trước kia cắn răng nghiến lợi nói.

Cửu Hoàng tử này, bản thân tu vi tiếp cận Vương Giả đỉnh phong, lôi kiếm cổ thanh trong tay chính là Thánh khí Truyền thừa, không hề thua kém Càn Khôn Kiếm của Nam Cung Thánh.

- A!

Đám người bị bao phủ trong quang vũ lam u sắc kia, liên tục truyền đến tiếng kêu thảm thiết.

Trong quang vũ, thiên tài tinh anh tu vi thấp hơn Đại Đan Nguyên Cảnh cũng đều sẽ chết, cái này vẫn còn là do Ngụy Kính cố ý chậm rãi tra tấn.

Vụt...

Đám hư quang ngân tử sắc của bọn Triệu Phong cùng Nam Cung

Thánh hướng tới một phương hướng khác nhanh chóng thoát ly, tránh tiếp cận khu vực của Ngụy Kính.

- Hừ! Hai con kiến hôi mà thôi!

Cặp nhãn đồng lam u sắc của Ngụy Kính đạm mạc liếc mắt về phía hai người Triệu Phong.

Chẳng qua, trọng điểm của hắn vẫn là Cửu Hoàng tử, chỉ là khống chế Lĩnh Vực Lam Vũ bao phủ luôn hai người Triệu Phong mà thôi.

Hai người Triệu Phong chỉ cảm thấy áp lực toàn thân tăng nhiều.

Ào ào ào! Phốc phốc phốc!

Đạo lốc xoáy bão táp do đám quang vũ lam u sắc kia hình thành, không ngừng mạnh mẽ hấp xả hai người.

- Triệu Phong! Chúng ta cần phải liên thủ, mới có thể đột phá đám quang vũ lam u sắc này…

Nam Cung Thánh trầm giọng nói.

Thực lực Ngụy Kính này quá mức mạnh mẽ, thế nhưng mơ hồ đã tiếp cận Hư Thần Đại Đế, Nam Cung Thánh không muốn trêu chọc tới.

- Không cần phải gấp gáp!

Vẻ mặt Triệu Phong vẫn là một mảnh bình tĩnh, bên ngoài thân thể giống như ngân lam kim chúc của hắn lúc này đã dâng lên một tia gợn sóng Thủy Chi Phong Lôi.

- Ồ?

Nam Cung Thánh cảm nhận được dị thường, trên mặt chợt lộ ra biểu tình không thể tin nổi.

Lúc này, khí tức thể phách của Triệu Phong phát ra càng lúc càng ngưng luyện, cường đại hơn.

Quang vũ lam u sắc đang thổi quét mà đến kia, khi rơi xuống bên ngoài thân thể Triệu Phong, liền không ngừng tiêu thất đi mất, chỉ còn lại một chút thẩm thấu vào bên trong cơ thể của hắn.

Triệu Phong thỉnh thoảng lại vận chuyển Thủy Chi Phong Lôi, để cho đám băng vũ lam u sắc kia càng phân bố cùng thẩm thấu đều khắp bên ngoài thân thể của mình.

Kế tiếp, Nam Cung Thánh cùng Triệu Phong vẫn luôn bảo trì ở bên trong đám quang vũ lam u sắc, không cùng Ngụy Kính tiếp cận, nhưng cũng không thoát ly phạm vi quang vũ.

Hơn nữa còn làm cho người ta có cảm giác, không gian Lĩnh Vực của Nam Cung Thánh đang cật lực ngăn cản cùng giãy dụa vậy.

- Nhị vị, đã liên lụy hai người các ngươi a!

Cửu Hoàng tử đang phi hành bỏ chạy phía trước thoáng biểu đạt vẻ xin lỗi, nói.

Thực lực hắn tuy mạnh, nhưng lọt vào Ngụy Kính tập kích, đã bị đánh trọng thương, lúc này chỉ có thể bỏ trốn mà thôi. Cửu Hoàng tử chỉ có thể hy vọng có thể gặp được cường giả nhân loại khác nhờ hỗ trợ một phen.

Nhưng mà, cho dù gặp phải đoàn đội tinh anh bình thường, đối mặt với Ngụy Kính hạng chín Hoàng Bảng, chỉ sợ cũng sẽ biến thành cá cùng bị hại chung trong chậu.

- Không có quan hệ!

Nam Cung Thánh lạnh nhạt mở miệng.

Hắn là Vương Giả Lĩnh Vực Không Gian hệ, trong cơ thể lại có Tà Thần Tinh cùng một đám Thần Tinh thứ phẩm làm nguồn suối, chỉ cần không lọt vào công kích chính diện của Ngụy Kính, chỉ là một đám quang vũ còn không đặt vào trong mắt hắn!

Trên thực tế, nếu không phải Triệu Phong cố ý muốn lưu lại, hai người đã sớm thoát ly khỏi Lĩnh Vực thiên phú của Ngụy Kính rồi.

- Ồ?

Từ trong biểu tình đạm mạc của Nam Cung Thánh cùng Triệu Phong, Cửu Hoàng tử cảm giác được một tia không giống bình thường.

Hai gã thanh niên tóc tím này thoạt nhìn như là đang cật lực giãy dụa, nhưng kỳ thật cũng không có vẻ sợ hãi khi đối mặt với tuyệt cảnh.

Thậm chí, biểu tình của hai người này cũng coi như là khá bình tĩnh.

- Tại hạ Cửu Hoàng tử Đại Càn Chu Tử Hàng! Xin hỏi tôn tính đại danh nhị vị? Có thể nào cùng ta liên thủ, cùng nhau đẩy lui cường địch Dị tộc kia hay không?

Nam tử chiến bào thanh sắc hít sâu một hơi, trịnh trọng truyền âm hỏi.

Hắn quan sát phát hiện ra, thực lực của hai gã thanh niên tóc tím này cũng đều không kém lắm.

Thanh niên huyền y kia chính là Vương Giả Lĩnh Vực Không Gian hệ, mà vị thiếu niên tóc tím còn lại, thì chỉ bằng vào thân thể đã có thể chống cự quang vũ lam u sắc!

- Nam Cung Thánh!

Thanh niên huyền y vô cùng ngắn gọn đáp lời.

- Triệu Phong!

Vẻ mặt thiếu niên tóc tím cũng không chút biểu tình:

- Nhưng hiện tại còn không phải thời điểm liên thủ! Chúng ta nên chạy thêm một lúc đi!

Lời ấy vừa ra, khuôn mặt Cửu Hoàng tử hung hăng run rẩy một trận.

Gã thiếu niên kia, nói lại chạy thêm một lúc mà lại có thể thong dong được như thế!

- Không đúng! Gã thiếu niên kia đang làm gì?

Cửu Hoàng tử cảm giác có chút gì đó không đúng.

Xuyên thấu qua bóng ảnh của không gian Lĩnh Vực, gã thiếu niên tóc tím kia đang tắm rửa bên trong quang vũ lam u sắc, nhìn như có chút thống khổ, nhưng lại có bộ dáng hưởng thụ vô cùng.

- Linh quả Mộng Cảnh lúc trước kia đã tiêu hóa không sai biệt lắm!

Triệu Phong từ từ nhắm hai mắt lại.

Tầng quang vũ lam u sắc do năng lực thiên phú Ngụy Kính kia sản sinh ra, chính là có Băng Hủ thuộc tính. Mà Triệu Phong giai đoạn hiện tại, chính là đang thông qua Thủy Chi Phong Lôi luyện chú thể phách.

Hiện tại, Thánh Lôi Thể của hắn đang đối mặt tiểu bình cảnh Tứ trọng đỉnh phong, chỉ còn kém một điểm nhỏ nữa mà thôi.

Phốc phốc! Ào…

Ngoài thân thể Triệu Phong đám quang vũ lam u sắc đều đều chảy xuôi, cùng với từng sợi từng sợi điện văn lực phách mạnh mẽ.

Giờ phút này, Triệu Phong đang tranh đoạt từng giây, vận chuyển Thánh Lôi Thể cùng Phong Lôi Quyết, lợi dụng đám quang vũ lam u sắc kia ở hạn độ lớn nhất mà luyện chú thể phách.

- Tên tiểu bối này cũng quá kinh khủng rồi, dám lợi dụng năng lực thiên phú của Ngụy Kính để mà luyện chú thể phách!

Cửu Hoàng tử khẽ hít sâu một hơi.

Thời gian chừng nửa khắc sau…

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong ở trong không gian Lĩnh Vực, quang trạch ngân lam sắc bên ngoài thân thể rạng rỡ sinh huy, lực phách điện văn vờn quanh, giống như ánh sáng kim chúc trong sáng, cả người có vẻ trầm trọng khó hiểu.

Lúc này, trong mỗi một cái hô hấp của Triệu Phong đều phát ra khí tức thể phách cường đại, khiến cho ngay cả Nam Cung Thánh ở bên cạnh cũng cảm thấy một tia áp lực nặng nề.

- Thánh Lôi Thể, Tứ trọng đỉnh phong!

Vẻ mặt Triệu Phong mừng rỡ, khí tức thể phách trên người bỗng nhiên bành trướng lên một tầng.

Ô...ô...ô...n...g!

Mỗi một nhấc cử nhất động của hắn đều phát ra khí tức lực phách mạnh mẽ, sản sinh ra một tầng cương lực vô hình, đem quang vũ lam u sắc chung quanh mạnh mẽ bài xích ra ngoài.

- Tiểu tử kia…

Ngụy Kính đang ở trung tâm đám quang vũ lam u sắc, rốt cuộc cũng cảm thấy có gì đó không đúng.

Lúc trước, hắn căn bản không có nhìn tới gã tiểu tử Tiểu Đan Nguyên Cảnh này, cho dù thể phách đối phương có mạnh mẽ cũng vậy.

Dù sao ở trong Dị tộc, há lại ít chủng tộc có huyết mạch thể phách cường đại?

- Hay cho tên tặc tử nhân loại! Dám lợi dụng Lĩnh Vực thiên phú của ta để mà luyện chú thể phách!

Trên mặt Ngụy Kính hiện lên một tia phẫn nộ nồng đậm.

Loại sự tình này phát sinh ở trên người hắn, cũng giống như một loại sỉ nhục.

Lúc này, Thánh Lôi Thể của Triệu Phong đã đột phá đến Tứ trọng đỉnh phong, chỉ bằng vào thể phách thân thể, đã có thể cùng Vương Giả bình thường chống lại đôi chút.

Nếu có thể dựa trên cơ sở này mà đột phá đến Ngũ trọng, Thánh Lôi Thể của Triệu Phong cơ bản có thể hoành hành vô đối thủ trong cấp bậc Vương Giả.

- Vị huynh đệ này, thật sự rất đảm phách a!

Cửu Hoàng tử phía trước kia, từ trong đáy lòng sản sinh ra một tia kính nể.

Đổi lại một vị Đan Nguyên Cảnh nào khác, ở trước mặt Ngụy Kính chỉ e là chạy trối chết cũng còn không kịp, càng đừng nói gì đến lợi dụng năng lực thiên phú của đối phương để mà luyện chú thể phách của chính mình.

Chương 817: Lam Giao Vương

- Hay cho tên tặc tử nhân loại! Dám lợi dụng Lĩnh Vực thiên phú của ta để mà luyện chú thể phách!

Ngụy Kính nộ khí xung thiên, trong lòng cười lạnh một trận.

Ngụy Kính hắn là hạng người như thế nào, há có thể để cho một tên tiểu mao đầu nhân loại ở trên người chính mình chiếm tiện nghi được.

Vù! Phốc! Xoát xoát!

Ngụy Kính khẽ phất tay một cái, một mảnh lốc xoáy cuồng bạo giống như quang vũ lam u, dày đặc không chút kẽ hở lao thẳng về phía hai người bọn Triệu Phong.

- Không tốt!

Nam Cung Thánh cảm giác không gian Lĩnh Vực của chính mình lọt vào sự trùng kích cùng hủ thực mãnh liệt.

Lúc này đây, Ngụy Kính chính là cố ý khống chế lực lượng Lĩnh Vực thiên phú nhằm thẳng vào hai người, uy năng này đã đủ để vây sát Vương Giả Hư Thần Cảnh bình thường.

- Chỉ là Lĩnh Vực huyết mạch, đã có uy năng đáng sợ như vậy…

Triệu Phong không khỏi động dung.

Ở kiếp trước, huyết mạch Huyền Băng Lân Tộc của hắn cũng cấp cho hắn một cái Lĩnh Vực Huyền Băng, phàm là mục tiêu tiếp cận Lĩnh Vực, cũng đều sẽ bị đóng băng thân thể!

Leng keng! Đinh!

Quanh thân Triệu Phong sản sinh ra một tầng cương lực thể phách, dưới sự cọ rửa của quang vũ lam u sắc giống như lốc xoáy kia, chấn văng lên một trận ánh sao mê ly.

Phảng phất như có một tầng hộ tráo kim chúc vô hình cố thủ toàn thân Triệu Phong.

Cho dù đám quang vũ lam u sắc kia xuyên thấu qua được tầng cương lực, uy lực giảm mạnh xuống vài phần, đối với Thánh Lôi Thể Tứ trọng đỉnh phong của Triệu Phong cũng không thể tạo thành uy hiếp thực chất.

Đương nhiên, áp lực mà Nam Cung Thánh thừa nhận còn lớn hơn nhiều. Đám quang vũ lam u sắc kia không ngừng liên tục cọ rửa, khiến cho không gian Lĩnh Vực, thậm chí nguyên khí của hắn mỗi thời mỗi khắc cũng đều bị tiêu hao thật lớn.

Vù! Bá! Phốc phốc phốc!

Quang vũ cuồng bạo hình thái gió xoáy kia cường lực trói buộc lấy không gian Lĩnh Vực của Nam Cung Thánh.

- Triệu Phong, nếu như hiện tại còn không trốn đi, thật sự có chút phiền toái rồi…

Hô hấp Nam Cung Thánh đã có chút khó khăn.

Hắn không giống Triệu Phong, có thể phách phòng ngự cường hoành như thế, hơn nữa có được kháng tính cường đại đối với công kích Băng Thủy thuộc tính.

- Hai vị huynh đài, có thể cùng ta đối kháng gã cường địch Dị tộc này hay không?

Trong mắt Cửu Hoàng tử ẩn chứa vẻ khâm phục, phát ra thỉnh cầu với Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh.

- Được!

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Cửu Hoàng tử nghe vậy, sắc mặt không khỏi lộ vẻ vui mừng. Có hai người này tương trợ, hắn ít nhất có thể liều mạng một trận với Ngụy Kính.

- Phá!

Lời nói vừa dứt, một cỗ điện văn thể phách bá đạo bễ nghễ đã quét ngang bốn phương tám hướng.

Oanh! Bồng!

Quang vũ lam u sắc bốn phía dưới sự trùng kích của thể phách cường hãn, rất nhanh bị đập nát, hoặc là bài xích văng hết ra ngoài.

- Lui lại!

Thân hình Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh bỗng đột nhiên khẽ chuyển, dưới sự bao phủ của một tầng hư mang ngân tử sắc, hướng bên ngoài tầng quang vũ lam u sắc phi độn mà đi!

Trong cả quá trình này, Triệu Phong mạnh mẽ thúc giục Thánh Thể Lực Phách, nghiền áp bài xích đám quang vũ lam u sắc chung quanh, phụ trách mở đường.

- Đám các ngươi…

Một màn này thiếu chút nữa khiến cho Cửu Hoàng tử chiến bào thanh sắc phải hộc máu.

Vốn dĩ hắn còn đang bội phục đảm phách của gã thiếu niên tóc tím, không nghĩ tới đối phương sau khi gia tăng lên thực lực xong, liền lập tức mở đường bỏ chạy!

Ngay cả Ngụy Kính cũng không khỏi kinh ngạc một trận.

Mắt thấy, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh hợp lực với nhau, hướng tới một phương hướng khác mạnh mẽ lao đi, đã sắp lao ra khỏi Lĩnh Vực quang vũ lam u sắc.

- Hừ! Một tên cũng đừng mơ tưởng trốn thoát!

Ngụy Kính quát lạnh một tiếng, cả một mảnh hư không khu vực lam vũ kia bao phủ, nhiệt độ đột nhiên giảm thấp xuống.

Hết thảy vật chất trong tầm mắt đều nhanh chóng đóng băng lại.

Rắc rắc!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh đang trong lúc bỏ chạy, xung quanh thân thể mơ hồ ngưng kết lên một tầng sương lạnh.

Lúc này, Lĩnh Vực quang vũ lam u sắc kia, tính hủ thực giảm thấp,

năng lực đóng băng thì lại tăng lên rất nhiều, cùng loại với Lĩnh Vực Huyền Băng của Triệu Phong kiếp trước.

- Triệu Phong, hiện tại nên làm sao bây giờ?

Sắc mặt Nam Cung Thánh đại biến.

Mặc dù hắn có được không gian thiên phú mạnh mẽ, nhưng cũng không phải là vạn năng.

Dù sao, hiện tại hai người đang lâm vào trong Lĩnh Vực huyết mạch của đối phương, đã bị đủ các loại hạn chế.

- Băng Hoàng Thương!

Sắc mặt Triệu Phong không chút thay đổi, một tầng dịch thể băng lam sắc lưu chuyển ra phương viên mấy trượng, hình thành nên một cái quang tráo băng lam sắc, đem thân thể chính mình cùng Nam Cung Thánh bao phủ lại.

- Ồ?

Nam Cung Thánh cảm giác áp lực giảm mạnh, một tầng quang tráo băng lam sắc kia oánh nhuận trong suốt, thuộc tính cùng lam vũ băng phong ngoại giới cơ hồ giống hệt nhau.

Hóa ra, Triệu Phong chính là thông qua huyết mạch Băng Thủy, để cho Băng Hoàng Thương hóa thành hình thái băng tráo.

- Băng Thủy Chuyển Hóa!

Lam vũ băng phong ngoại giới đánh trúng tầng quang tráo băng lam sắc này, phát ra từng trận gợn sóng nhàn nhạt, thậm chí còn xuất

hiện tình huống dung hợp lẫn nhau.

- Tiểu tử kia, không ngờ lại tinh thông Băng Thủy Áo Nghĩa, tựa hồ còn có huyết mạch thuộc tính Hàn Băng!

Ngụy Kính cảm thấy có chút ngoài ý muốn.

Hơn nữa, Băng Hoàng Thương của Triệu Phong cũng là vô cùng thần kỳ, có được nhiều loại hình thái khác nhau.

- Thủy Chi Phong Lôi!

Khóe miệng Triệu Phong lại nhếch lên một tia cười khẽ, ngoài mặt tầng quang tráo băng lam sắc mê ly kia nổi lên một tầng thủy lôi gợn sóng.

Hắn sở dĩ dám ở trong thiên phú Lĩnh Vực của Ngụy Kính luyện chú thể phách, tự nhiên là có vài chỗ dựa vào.

Đầu tiên, mục tiêu chủ yếu của Ngụy Kính là Cửu Hoàng tử thực lực càng cường đại hơn.

Tiếp theo, Thánh Thể Lực Phách cùng với huyết mạch, Băng Hoàng Thương của hắn, cũng đều có thể hóa giải được lực lượng Lĩnh Vực thiên phú này.

Vụt...

Trong lúc nhất thời, quang tráo băng lam thủy lôi kia thủ hộ chặt chẽ hai người, ở trong tầng lam vũ băng phong kia sát ra một cái thông đạo.

- Thật tốt quá!

Nam Cung Thánh nhất thời thoải mái hơn rất nhiều, vận chuyển một tầng hư mang ngân tử sắc sáng lạn, rất nhanh thoát ly khỏi phạm vi lam vũ băng phong.

- Có ý tứ!

Ngụy Kính hơi chút kinh ngạc, cũng cảm thấy ngoài ý muốn.

Hắn không nghĩ tới, hai người Triệu Phong lại có thể thuận lợi đột phá Lĩnh Vực thiên phú của chính mình như vậy.

- Hai tên tiểu tử này…

Cửu Hoàng tử phía trước vừa tức vừa giận, nhưng lại cũng không thể phàn nàn gì được.

Dù sao, cái tên tai tinh Ngụy Kính này, chính là do hắn mang đến cho hai người Triệu Phong.

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh tự nhiên không có nghĩa vụ, mạo hiểm nguy hiểm sinh mệnh của mình, trợ giúp hắn ngăn cản cường địch Dị tộc.

Vụt...

Tầng hư mang ngân tử sắc kia mang theo Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh dần dần rời xa khu vực lam vũ băng phong, kéo dài ra thêm một bước khoảng cách với Ngụy Kính.

Khóe miệng Cửu Hoàng tử không khỏi nhếch lên một tia chua xót.

Mắt thấy đoàn đội tinh anh tại nơi này của hắn đã chết hơn phân

nửa, chỉ còn lại một ít Bán Bộ Vương Giả cùng Đại Đan Nguyên Cảnh, vẫn còn đang đau khổ chống đỡ trận thế.

- Cửu Hoàng tử, nếu ngươi muốn trốn thoát, thì hãy phi hành về phương hướng Tây Nam!

Một đạo thanh âm kỳ dị vang lên ở trong óc Cửu Hoàng tử.

- Ngươi!

Cửu Hoàng tử cả kinh một trận, liếc mắt thật sâu nhìn về phía Triệu Phong.

Hắn chính là Vương Giả Lĩnh Vực, tạo nghệ Hồn đạo của đối phương đã đạt tới cấp bậc như thế nào, không ngờ lại có thể đem thanh âm trực tiếp truyền thẳng vào trong linh hồn của hắn.

- Thiếu niên tóc tím này, lợi dụng Lĩnh Vực thiên phú của Ngụy Kính luyện chú thể phách, sau đó lại có thể thong dong thoát ly…

Cửu Hoàng tử càng lúc càng nghĩ thấy đối phương sâu không thể lường nổi.

Mà người có thể mang đến cho hắn cảm xúc đồng dạng, ở trong Đại Càn Hoàng Bảng, cũng chỉ còn có một người khác mà thôi!

Nghĩ đến đây, Cửu Hoàng tử quyết định tin tưởng vào lời nói của Triệu Phong.

Vụt...

Trên người hắn điện lôi không ngừng xoay chuyển, hóa thành một đạo kiếm mang sáng lạn, ra sức bay nhanh về phương hướng Tây

Nam.

- Ồ! Không ngờ lại chạy nhanh như vậy…

Trên mặt Ngụy Kính thoáng lộ ra dị sắc, trên người dâng lên một tầng lam ba huyễn lệ, nhanh chóng đuổi theo Cửu Hoàng tử.

Cửu Hoàng tử này, bất luận là thân phận hay là thực lực, cũng không phải hai tên tiểu bối nhân loại kia có thể so sánh được.

Một khi thương thế của Cửu Hoàng tử khỏi hẳn, khôi phục lại nguyên khí, đối với hắn tuyệt đối là một cái uy hiếp không nhỏ.

Nhưng mà, rất nhanh không lâu sau đó, Ngụy Kính sẽ vì quyết định hiện tại mà cảm thấy hối hận vô cùng. Đến lúc đó, nếu như lại có thêm một lần cơ hội nữa, hắn nhất định sẽ đuổi theo hai người bọn Triệu Phong.

Vụt...

Cửu Hoàng tử dốc sức bay đi mấy ngàn dặm, nhìn thấy phía trước mơ hồ xuất hiện một ít thân ảnh Nhân Tộc, hiển nhiên là kẻ ngoại lai tiến vào Không gian Thần Huyễn.

- Người nào?

Giữa núi rừng, bên cạnh bờ sông phía trước chợt hiện ra một hai cỗ khí tức Vương Giả Hư Thần Cảnh.

- Khương huynh! Thạch huynh!

Cửu Hoàng tử chăm chú nhìn lại, nhận ra là Vương Giả thiên tài Khương gia Khương Thần, cùng với đám người Thạch gia.

- Cửu Hoàng tử?

Hai người Khương Thần vốn là đang truy tung tin tức Tử Phát Song Tặc, không nghĩ tới lại hội ngộ Cửu Hoàng tử đang chật vật trốn chết.

- Thiên tài Dị tộc Ngụy Kính đang truy sát đến đây, chư vị nhanh trợ giúp ta một tay!

Cửu Hoàng tử hô to một tiếng.

- Ngụy Kính? Lam Giao Vương, hạng chín Hoàng Bảng?

Hai người Khương Thần nghe vậy, sắc mặt đại biến.

Nhưng hai người cũng không có lùi bước, rất nhanh lấy ra một cái truyền tín phù bóp nát, một mảnh quang hà thải sắc chói mắt bùng phát, chiếu rọi thiên địa.

- Tặc tử nhân loại, cùng nhau chịu chết đi!

Lam Giao Vương Ngụy Kính cười dài một tiếng, mang theo quang triều lam vũ đầy trời lao thẳng tới ba người bọn Cửu Hoàng tử.

Phốc phốc phốc…

Những nơi quang triều lam vũ đi qua, vạn vật đều bị đóng băng nghiền nát.

- Không hổ là Lam Giao Vương!

Khương Thần cùng thiên tài Vương Giả Thạch gia hoảng sợ thất

sắc, cảm thấy một cỗ uy thế huyết mạch Thượng Cổ Băng Lam Long truyền tới, khiến cho cả thể xác và tinh thần khí huyết đều run rẩy một trận.

Chỉ là một vòng trùng kích Lĩnh Vực huyết mạch, đã khiến cho hai người Khương Thần toàn thân lạnh lẽo, hô hấp khó khăn.

Khương Thần là Vương Giả Lĩnh Vực, ít nhiều cũng còn có lực chống cự.

Mà vị thiên tài Vương Giả Thạch gia kia, quanh thân bị bao trùm một tầng băng sương, một ít khu vực thân thể đã bắt đầu cương cứng, đông lạnh và thối rữa.

- Cứu ta!

Vị thiên tài Vương Giả Thạch gia kia cơ hồ ngay lập tức lâm vào sinh tử tuyệt cảnh.

Lam Giao Vương Ngụy Kính kia cảm quan cường đại, dĩ nhiên cảm ứng được, phụ cận đang có một số khí tức cường đại tiếp cận.

Trong đó có một cỗ khí tức khiến cho huyết mạch của hắn cũng mơ hồ cảm thấy sợ hãi bất an.

Cho nên, hắn không hề thủ hạ lưu tình.

- Thiên Lôi Cửu Kiếp Trảm!

Cửu Hoàng tử cố nén thương thế trên người, lôi kiếm cổ thanh trong tay mạnh mẽ chém ra từng đạo kiếm mang điện lôi ám văn kinh chấn thiên địa, phát ra một trận oanh long nổ ầm, trùng kích tàn sát Lĩnh Vực huyết mạch của Ngụy Kính.

Phốc…

Quang triều lam vũ đầy trời kia nhất thời bị chém ra một đạo hồng câu liệt phùng cực đại.

Mặc dù, uy năng công kích Lôi đạo Thánh kiếm của Cửu Hoàng tử tiếp cận Hư Thần Đại Đế, nhưng cũng không thể ngăn trở nện bước cùng thế công của Lam Giao Long.

Bên ngoài thân thể Lam Giao Vương Ngụy Kính bao trùm một tầng lân phiến lam sắc dày đặc, thể phách có thể so với Thượng Cổ Long Tộc, cơ hồ là bỏ qua công kích cấp Vương Giả Lĩnh Vực bình thường.

Công kích lôi kiếm của Cửu Hoàng tử, sau khi xé mở quang triều lam vũ, uy lực còn lại đã không đủ để uy hiếp Ngụy Kính nữa.

Hơn nữa, ở trong mưa gió băng lam sắc này, huyết mạch của Ngụy Kính ở phương diện tốc độ càng được gia tăng thêm rất nhiều, nhanh gần như thuấn di vậy.

- A!

Một đạo tiếng kêu thảm thiết truyền đến, thiên tài Vương Giả Thạch gia đã bị một đầu băng trảo lam sắc cực đại xé tan thành băng vụn.

Chỉ cần một trảo, đã miễu sát thiên tài Vương Giả Thạch gia!

- Là Lam Giao Vương Ngụy Kính!

Đúng vào lúc này, một ít Vương Giả, Bán Bộ Vương Giả tinh nhuệ bọn Thập Tam Hoàng tử, lão giả khô diện đã kịp đuổi tới.

Đồng thời ở phương xa…

Vụt... Vụt...

Một đạo hà ảnh tử oánh sáng lạn tinh lệ, mang theo một cỗ thiên địa nguyên lực ba động khổng lồ kinh người phi độ mà đến.

- Huyết mạch khí tức thật kinh người! Nàng ta… chính là nữ tử có được huyết mạch Linh Tộc, Triệu Vũ Phi? Nàng ta chính là đại uy hiếp cần phải lập tức diệt trừ của Vương triều U Nguyệt cùng U Đô Giáo!

Khóe mắt Lam Giao Vương Ngụy Kính liếc qua hà ảnh tử oánh ở phương xa, trong mắt chợt lóe hàn mang.

Chương 818: Bị Vây Công

Khu vực nơi Lam Giao Vương Ngụy Kính đang đứng phát ra quang hà thải sắc chiếu rọi cả thiên địa, từ chỗ cực xa cũng đều có thể nhìn thấy.

Vụt vụt vụt...

Xung quanh khu vực này, từng cỗ từng cỗ khí tức cường đại đang không ngừng nhanh chóng tiếp cận.

- Ha ha ha… Đã phát hiện ra Tử Phát Song Tặc kia rồi sao?

Trong đó có một gã nam tử đầu trọc chiến bào đen như mực, thét dài một tiếng, lấy tốc độ nhanh nhất tiếp cận nơi này.

Hơn nữa trên đường đến đây, còn có một đám thế lực Vương giả, hoặc là Nửa bước Vương Giả của Viên Công Phủ, Đổng gia, Thạch gia…

Kẻ đầu tiên chạy tới vẫn là Triệu Vũ Phi cùng với lão giả khô diện và Thập Tam Hoàng tử.

- Phong ca, huynh xuất hiện rồi sao?

Triệu Vũ Phi biến thành một đạo hà ảnh tử oánh sáng lạn chói mắt, trong số mọi người, tốc độ của nàng chính là nhanh nhất.

Ngay sau đó là Cưu Vô Kỵ, sau lưng mở ra một đôi hắc dực ma diễm, dẫn động một tầng hắc diễm cương phong cuồng bạo, từ một

phương hướng khác bọc đánh mà đến.

Một đám thiên tài Vương giả các thế lực nhìn thấy tín hiệu, cũng tưởng là đã phát hiện ra Tử Phát Song Tặc, nhao nhao chạy tới.

Nhưng mà, đợi đến khi mọi người đuổi tới, lại phát hiện ra không đúng! Khí tức của mục tiêu kia cực kỳ mạnh mẽ, khiến cho huyết mạch cùng tâm thần kẻ khác sợ run.

- Cửu Hoàng huynh… Ngươi như thế nào lại xuất hiện ở nơi này?

- Trời ạ! Đệ nhất thiên tài Thạch gia Thạch Hâm đã chết ở trong tay Lam Giao Vương rồi!

Một ít thiên tài vẫn còn cách thật xa, nhìn thấy một màn này, cũng không khỏi kinh hô một trận.

Triệu Vũ Phi cùng Cưu Vô Kỵ cũng đều rùng mình một cái, cảm nhận được khí tức khủng bố của Lam Giao Vương Ngụy Kính.

Vụt vụt vụt...

Phần đông cường giả lập tức phá không bay tới, đem Lam Giao Vương Ngụy Kính vây quanh lại.

- Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ ta trúng phải mai phục của đám cường giả thiên tài Đại Càn sao?

Lam Giao Vương Ngụy Kính cũng có chút ngây người phát mộng.

Hắn vừa mới chém giết một vị thiên tài Vương giả, đột nhiên từ phụ cận lại nhảy ra nhiều cường giả như vậy.

- Thật tốt quá! Chẳng qua… Tử Phát Song Tặc kia, rốt cuộc là ai?

Cửu Hoàng tử vui sướng vô cùng, ngay sau đó lại thoáng có chút kinh nghi không hiểu.

Dường như, cục diện giờ phút này, chính là có loại cảm giác trùng hợp chó ngáp phải ruồi.

- Tử Phát Song Tặc, chẳng lẽ lại là…

Lam Giao Vương Ngụy Kính không khỏi nhớ tới hai tên thanh niên cùng thiếu niên tóc tím đã đào thoát từ trong Lĩnh Vực của chính mình kia.

- Hóa ra là như vậy!

Cửu Hoàng tử rất nhanh hiểu được, chính là cái tên thiếu niên tóc tím Triệu Phong kia, đã báo cho chính mình chạy trốn theo phương hướng này.

Kết quả, hắn quả thật đúng là gặp được đoàn viện binh đội hình cường đại này.

Mà trên thực tế, bản ý của mấy tên tinh anh cường giả này chính là liên thủ bao vây tiễu trừ Tử Phát Song Tặc kia!

- Mọi người nhanh liên thủ, đánh chết Lam Giao Vương Ngụy Kính!

Cửu Hoàng tử tâm huyết phấn chấn, chiến ý dâng trào, lôi kiếm cổ thanh trong tay trảm cắt ra một mảnh điện lôi kiếm ti giống như thiên la địa võng, tầng tầng đan xen, bao vây trói buộc Ngụy Kính kia.

Lúc này, mục đích của hắn đã không phải là chạy trối chết nữa, mà là

tận khả năng lớn nhất lưu lại Ngụy Kính!

- Thiên Giai Tàn Thức Vạn Suy Chưởng!

Lão giả khô diện bên cạnh Thập Tam Hoàng tử, song chưởng từ từ vỗ ra một cái, một mảnh u ám mơ hồ cự đại chưởng ảnh, thật mạnh trùng trùng điệp điệp rót vào Lam Giao Vương Lĩnh Vực huyết mạch.

- Không tốt!

Sắc mặt Lam Giao Vương Ngụy Kính khẽ biến, cảm giác được Lĩnh Vực huyết mạch của chính mình dần dần suy kiệt đi. Cỗ lực lượng kia thậm chí còn nhanh chóng ảnh hưởng mạnh mẽ đến huyết mạch thể phách Lam Giao của hắn.

Lão giả khô diện thân là bảo tiêu cận thân bên cạnh Thập Tam Hoàng tử, chính là do đích thân Đại Càn Thánh Hoàng khâm điểm, cũng là người nổi bật trong đám cường giả cùng giai.

- Thánh Hoàng bội kiếm!

Trong tay Thập Tam Hoàng tử chiến bào tử kim kia xuất hiện một thanh bảo kiếm kim sắc quang mang sáng lạn, vờn quanh một chùm tia long văn kiếm khí thẳng hướng tận trời xanh.

Chỉ một thoáng, một cỗ kiếm uy hoàng giả uy run sợ thiên địa lao ra, thẳng hướng Lam Giao Vương kia.

Không thể tưởng tượng chính là, uy thế áp bách do Thánh Hoàng bội kiếm kia sản sinh ra, hoàn toàn sánh ngang với uy áp Đại Đế!

Mặc dù, Thập Tam Hoàng tử chỉ là Nửa bước Vương Giả, nhưng mà lực công kích một kiếm này cũng đã tiếp cận một kích của Đại Đế!

Phốc…

Một đạo kiếm quang vờn quanh long văn sáng lạn kia chém lạnh lên trên Lĩnh Vực Lam Vũ, lưu lại ở trên tầng lân phiến lam sắc của Ngụy Kính một đạo vết máu thật dài.

- Không hổ là Thánh Hoàng bội kiếm, chiến lực thật là khủng khiếp!

- Nếu như vẫn còn ở Hoàng triều Đại Càn, một kiếm này còn có thể dẫn phát ra Cửu Ngũ Chí Tôn Long Vận, uy năng còn có thể gia tăng thêm gấp đôi trở lên…

Đám cường giả tinh nhuệ phụ cận đuổi tới, từng tên từng tên cũng đều tâm linh rung động một trận.

Dù sao, Thập Tam Hoàng tử cũng chỉ là Nửa bước Vương Giả, phát động Thánh Hoàng bội kiếm, chỉ có thể sản sinh uy năng bậc này.

- Ha ha ha… Tặc nhân long, nhận lấy cái chết đi!

Thập Tam Hoàng tử ngửa mặt lên trời thét dài, hắn chính là cố ý muốn ở trước mặt người trong lòng Triệu Vũ Phi biểu hiện một hai.

Đúng lúc này, Triệu Vũ Phi đã phá không mà đến.

Vụt...

Đạo hà ảnh tử oánh phương xa bay vụt mà đến kia bỗng nhiên bốc cháy lên một trận, giống như một khỏa lưu tinh thiêu đốt tử diễm, lay động nguyên khí cả một phương thiên địa.

Đồng thời, trong khoảnh khắc khỏa lưu tinh tử diễm kia va chạm tới,

còn mơ hồ hiện lên một cái không gian tử sắc thực chất hóa.

- Tiểu thế giới!

Lam Giao Vương Ngụy Kính kinh hãi thất sắc, Lĩnh Vực thiên phú của hắn trong khoảnh khắc liền bị oanh áp không còn chút gì.

Ầm…

Giữa không trung truyền đến một đạo nổ vang chấn động cửu thiên, tại chỗ lưu lại một cái động khẩu cự đại đường kính cả ngàn trượng.

- Đây mới là thực lực chân chính của Triệu Vũ Phi hay sao? Huyết mạch Linh Tộc bài danh thứ mười chín Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, đến cùng là còn có bao nhiêu tiềm lực nữa đây?

Lão giả khô diện đồng thời trong lúc ra tay ngăn chặn, cũng đều không khỏi kinh ngạc một trận.

Vụt vụt vụt...

Các cường giả chạy tới nơi này, số lượng càng ngày càng nhiều hơn.

Cửu Hoàng tử, cùng với các thế lực cường giả bọn Khương gia, Đổng gia, Viên Công Phủ… đều ra tay phát động công kích.

- Ma Thiên Chưởng!

Một cái thân ảnh ma dực đầu trọc phá không buông xuống, một cánh tay bỗng nhiên thiêu đốt, bành trướng, hóa thành một đầu cự thủ hắc sắc dung quán thiên địa.

Ầm…

Ma Thiên Chi Thủ cự đại kia dẫn động một cỗ mây đen diễm khí bàng bạc cuồn cuộn, huy động một cỗ uy năng cường đại thiên băng địa liệt.

Một kích công kích cường lực này của Cưu Vô Kỵ, lại là từ phía sau đánh lén tới.

Hơn nữa, lại là thời điểm sau khi Lam Giao Vương thừa nhận công kích cường thế của bọn cường giả Triệu Vũ Phi, Cửu Hoàng tử, Thập Tam Hoàng tử, lão giả khô diện… ở trong thời khắc suy yếu nhất mà ra tay đánh lén.

Thình thịch!

Một đạo thân ảnh lân phiến lam sắc cao lớn, lui nhanh ra xa, kêu rên một tiếng, sau đó phun ra một búng máu tươi.

- Sao lại có chuyện này!

Lam Giao Vương Ngụy Kính phát ra một trận rít gào, lửa giận không ngừng thiêu đốt.

Hắn đột nhiên lâm vào mai phục của đám cường giả nhân loại, lại lọt vào vây công của nhiều thiên tài đứng đầu Vương triều Đại Càn như vậy, chỉ mới là vòng vây công thứ nhất, đã khiến cho hắn bị thương.

- Ngụy Kính này, chính là tuyệt đỉnh thiên tài của U Đô Giáo, mau đem hắn lưu lại!

- Mọi người đều biết, Vương triều U Nguyệt sở dĩ có thể cùng Vương triều Đại Càn chống lại, một cái nguyên nhân quan trọng

trong đó, chính là nhờ có tông phái Tứ tinh U Đô Giáo mạnh mẽ duy trì!

Cường giả thiên tài Vương triều Đại Càn chung quanh ra sức vây công.

Trong số này, ba người Triệu Vũ Phi, Cưu Vô Kỵ, Cửu Hoàng tử chính là là chủ lực, chính diện quần đả Lam Giao Long.

Cho dù thực lực Lam Giao Vương Ngụy Kính cường đại đến đâu, cũng không có khả năng ngăn cản ở nhiều như vậy thiên tài, tinh anh quần ẩu.

Trong đó, nếu như Cửu Hoàng tử kia vẫn còn ở thời kỳ đỉnh phong, đơn đả độc đấu, liền có thể cùng hắn qua lại mấy chục chiêu.

Thực lực chân chính của Triệu Vũ Phi, vượt qua dự đoán của hắn, không ngờ còn có một cái Tiểu thế giới.

Thánh Hoàng bội kiếm của Thập Tam Hoàng tử thì lại không gì không phá nổi.

- Đám tặc tử nhân loại, đừng để cho ta gặp được đám các ngươi ở thời điểm đơn độc!

Ngụy Kính gầm nhẹ một tiếng, cưỡng chế lửa giận trong lòng, toàn thân bốc lên một mảnh quang vụ u lam sắc, bỗng nhiên hóa thành một đầu Băng Giao lam sắc khổng lồ, cùng với một mảnh tuyết vũ lam sắc điên cuồng gào thét, cường thế sát ra một đạo chỗ hổng, phá không bỏ chạy ra xa.

Ngụy Kính kia sau khi hóa thành Băng Giao lam sắc, thể phách phòng ngự cùng sức chiến đấu đều tiến thêm một bước cường hóa.

Mọi người trơ mắt nhìn thấy hắn cường thế va chạm ra một đạo chỗ hổng, hóa thành một đạo quang điểm lam sắc, phá không đi xa.

- Vẫn là để hắn chạy thoát!

Ngữ khí Cửu Hoàng tử hơi có một tia tiếc nuối.

- Không hổ là huyết mạch Băng Giao Hoàng bài danh trước mười trong Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng, có chút cùng loại với huyết mạch Huyền Băng Lân Tộc trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng…

Lão giả khô diện trầm giọng than thở một tiếng.

Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng chính là ghi nhận tổng cộng năm trăm loại huyết mạch cường hoành trong Vương triều Đại lục cùng với các khu vực xung quanh.

Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng này, điểm khác nhau so với huyết mạch trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng chính là các loại huyết mạch mới lục tục sinh ra kể từ khi thời Thượng Cổ chấm dứt cho đến ngày nay.

- Cửu Hoàng huynh, ngươi vì cái gì lại lọt vào truy sát của Ngụy Kính vậy? Lấy thực lực bài danh thứ mười ba Hoàng Bảng của ngươi, như thế nào bị bại thảm hại như vậy…

Vẻ mặt Thập Tam Hoàng tử cổ quái, hỏi.

Trong mơ hồ, hắn cũng có chút ý tứ hàm xúc trào phúng cùng vui mừng khi kẻ khác gặp họa.

Trong phần đông các Hoàng tử, mặc dù thiên phú tiềm lực Cửu Hoàng tử rất tốt, nhưng lại có xuất thân bình thường, thậm chí còn

tính là con nửa tư sinh.

Mà Thập Tam Hoàng tử thì lại xuất thân cao quý, còn được Thánh Hoàng vô cùng sủng ái.

- Chư vị, lần này ta tới đây, chính muốn báo cho các ngươi một cái tin tức quan trọng!

Cửu Hoàng tử trịnh trọng nói.

Về nguyên nhân bị Ngụy Kính truy sát, hắn không muốn giải thích nhiều.

Thứ nhất, hắn là bị Ngụy Kính đánh lén! Thứ hai, giữa hắn cùng với Ngụy Kính quả thật là có chênh lệch thực lực rõ ràng.

- Tin tức quan trọng gì?

Toàn trường nhất thời yên tĩnh lại, tất cả mọi người cùng đợi Cửu Hoàng tử trả lời.

- Chuyện này có liên quan đến Cổ Thần Bí Phủ, cùng với Diệt Thế Hắc Giao Long vừa mới xuất hiện cách đây không lâu!

Cửu Hoàng tử hít sâu một hơi, nói.

- Cổ Thần Bí Phủ! Diệt Thế Hắc Giao Long?

Chúng thiên tài ở đây nghe vậy, thể xác và tinh thần đều là chấn động một trận.

Vốn dĩ, Cửu Hoàng tử dẫn dắt theo một chi đoàn đội tinh anh thăm dò khắp nơi, trên đường đi lại phát hiện quỹ tích của Diệt Thế Hắc

Giao Long, sau đó lại vô ý phát hiện ra bí mật của Cổ Thần Bí Phủ.

Thế nhưng trong quá trình thăm dò, hắn gặp phải rất nhiều Yêu linh dị thú cường đại tấn công, sau đó lại bị Lam Giao Vương Ngụy Kính tập kích.

- Cổ Thần Bí Phủ? Không nghĩ tới truyền thuyết kia là thật! Tương truyền đó chính là khu vực trung tâm của Không Gian Thần Huyễn!

- Nhưng mà Diệt Thế Hắc Giao Long này lại có được huyết mạch Diệt Thế Long Tộc, chiến lực ở trong Không Gian Thần Huyễn, cơ bản là tồn tại vô địch!

Mọi người ở đây có người cảm thấy kinh hỉ, cũng có người vẻ mặt khó khăn.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đều bắt đầu thảo luận cùng tiêu hóa sự rung động do tin tức này mang đến.

- Cửu Điện hạ, ngươi như thế nào cùng chúng ta hội hợp vậy? Trên đường có gặp được cái gì hay không?

Triệu Vũ Phi đột nhiên gặng hỏi.

So sánh tin tức này, nàng càng quan tâm đến một chút tin tức khác hơn.

- A, đúng rồi! Ở trên đường đi, ta có lẽ đã gặp qua Tử Phát Song Tặc trong miệng đám các ngươi!

Cửu Hoàng tử tựa hồ nhớ tới cái gì, vội vàng nói nhanh.

- Tử Phát Song Tặc! Cửu Hoàng tử ngươi không ngờ lại gặp được…

Ánh mắt bọn người Cưu Vô Kỵ, Khương Thần nhất thời sáng ngời. Trong mắt Triệu Vũ Phi cũng lộ ra vẻ quan tâm nồng đậm.

Vẻ mặt Cửu Hoàng tử kinh ngạc, không nghĩ tới mọi người lại quan tâm Tử Phát Song Tặc kia đến như vậy, thậm chí không tiếc liên thủ bao vây tiễu trừ bọn họ.

Nhưng nếu như không phải như thế, Lam Giao Vương Ngụy Kính kia cũng sẽ không dễ dàng bị đánh lui như vậy.

Vì thế, Cửu Hoàng tử liền đem quá trình gặp được Tử Phát Song Tặc lúc trước cẩn thận nói lại một lần.

- Tử Phát Song Tặc này không phải tà môn bình thường! Dám lợi dụng Lĩnh Vực thiên phú của Lam Giao Vương để luyện chú thể phách, tăng cường thực lực…

- Hai tên tặc nhân tà dị này, chiếm tiện nghi từ chỗ của Lam Giao Vương, không ngờ lại còn có thể thong dong thối lui!

Mọi người ở đây đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Vô hình trung, mức độ khó chơi và đáng sợ cùng với hình tượng của Tử Phát Song Tặc kia, ở trong cảm nhận của mọi người đều có sự thay đổi.

Dường như, hai tên tặc nhân tà dị này đi đến nơi nào cũng đều sẽ ra tay quấy rối, hơn nữa đều là đại chiếm tiện nghi!

Trong lúc bất tri bất giác, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, ở trong phần đông thiên tài tinh anh Đại Càn đã có thêm ra một cái tên hiệu mới: Tử Phát Song Tà!

Chương 819: Huyết Ma Dương Biến Dị

Nghe xong Cửu Hoàng tử giảng thuật, mọi người đều chậc chậc lấy làm kỳ lạ, thậm chí có loại cảm giác hoang đường.

Tử Phát Song Tà mà bọn họ thiên tân vạn khổ truy tìm kia, không ngờ lại bị Cửu Hoàng tử vô tình gặp phải, còn cùng với Lam Giao Vương Ngụy Kính trình diễn một màn tà dị như vậy.

- Cửu Điện hạ cùng Tử Phát Song Tà từng có trao đổi qua, có biết được tính danh của hai người này hay không?

Triệu Vũ Phi lại cười nói.

- Tính danh hả?

Cửu Hoàng tử thoáng một tia nhớ lại:

- A! Nếu ta nhớ không lầm, tính danh của hai người này, một người tên là Nam Cung Thánh, còn một người tên là Triệu Phong. Cái gã thiếu niên tên Triệu Phong kia, chính là thập phần thần bí!

- Nam Cung Thánh, Triệu Phong… Đây là tên thật của Tử Phát Song Tà sao?

Đám thiên tài tinh anh ở đây cũng đều ghi nhớ kỹ.

Nhưng mà, chỉ có một số rất ít người phát hiện ra, sau khi Triệu Vũ Phi nghe được hai cái tên kia, thân thể mềm mại khẽ run lên một cái,

trong mắt dâng trào một mảnh gợn sóng.

- Phong ca, quả nhiên là huynh! Vì cái gì… huynh lại không chịu nhận thức ta?

Trên tiếu nhan Triệu Vũ Phi có một chút vui sướng, cũng có một chút thương cảm nhàn nhạt.

Nhưng lúc này, trọng tâm của một đám thiên tài thủ lĩnh Đại Càn đã không còn là Tử Phát Song Tà, mà là Cổ Thần Bí Phủ kia!

o0o

Hai ngày sau, dưới đáy vách núi đen, bên cạnh một cái dòng suối…

Hai gã nam tử tóc tím khoanh chân mà ngồi, phân biệt là một gã thanh niên huyền y cùng một gã thiếu niên tuấn mỹ.

- Chỉ còn lại ba trái cuối cùng nữa thôi…

Triệu Phong lấy ra một trái Linh quả phát ra khí tức Thái Cổ, dùng sức cắn, nuốt vào trong bụng.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Linh quả Mộng Cảnh trên tham thiên cổ thụ kia, từ kiếp trước đây kéo dài đến kiếp này, đã rất nhanh tiêu hao hầu như không còn nữa.

Trong đó đại bộ phận Linh quả đều là tiêu hao ở kiếp trước.

Triệu Phong, Tiểu Tặc Miêu, Bán Thần Ấu Đồng cũng từng dùng qua Linh quả Mộng Cảnh!

Lúc này, sau khi Triệu Phong lại ăn thêm một quả nữa, trên tham

thiên cổ thụ trong Mộng Cảnh Thái Cổ kia chỉ còn lại hai quả cuối cùng.

Linh quả Mộng Cảnh có thể chiết xuất huyết mạch cùng chân nguyên, cường hóa thể phách, trong đó có hiệu quả không tệ đối với huyết mạch phản tổ.

- Chẳng qua, muốn bằng vào hai ba quả Linh quả Mộng Cảnh còn lại này, tiến hành trùng kích Ngũ trọng, chung quy vẫn còn thiếu một chút nội tình cùng hỏa hậu!

Triệu Phong không khỏi trầm tư.

Chỉ khi nào Thánh Lôi Thể đột phá đến Ngũ trọng, Triệu Phong mới có năng lực cùng đám thiên tài đỉnh phong nhất ở trong Không gian Thần Huyễn này tranh đua một trận.

Mà không phải như hiện tại, chủ lực của tiểu tổ hai người vẫn là Nam Cung Thánh, Triệu Phong vẫn là lấy phụ trợ làm chủ.

Đương nhiên, hiệu quả của Linh quả Mộng Cảnh tương đối toàn diện, hiệu quả chiết xuất tăng cường này, chính là nhằm vào huyết mạch, thể phách, chân nguyên, thậm chí linh hồn nữa!

Nhưng mà bởi vì cánh cửa Ngũ trọng này hiện tại có chút cao, nội tình Triệu Phong không đủ, không giống như Bán Thần Ấu Đồng là tích huyết trọng sinh, kế thừa thể chất cùng huyết mạch Bán Thần.

Sau khi đạt tới Tứ trọng đỉnh phong, tốc độ Triệu Phong tiêu hóa Linh quả Mộng Cảnh rõ ràng đã nhanh hơn trước đây.

Lúc này đây, Triệu Phong đem một bộ phận hiệu quả Linh quả dung nhập vào huyết mạch Hoàng Đạo biến dị của bản thân khối thân thể

này.

Hắn phát hiện, loại huyết mạch Hoàng Đạo này dương cương phách liệt, lực bạo phát kinh người, hơn nữa lại còn ẩn chứa thuộc tính hủ thực cùng thiêu đốt cường đại.

Loại huyết mạch Hoàng Đạo này phối hợp với Thánh Thể Lực Phách của Triệu Phong, tự nhiên là như hổ thêm cánh!

Đồng thời, Triệu Phong cũng phát hiện loại huyết mạch này đã tăng trưởng đạt tới một cái bình cảnh cực hạn, cho nên mới có một phen cố ý hành động này.

Vù! Rắc rắc!

Bên ngoài thân thể Triệu Phong hiện lên một tầng diễm hà lưu ly đỏ tươi, phát ra một cỗ khí tức nóng bỏng cùng thiêu đốt, chảy xuôi toàn thân Triệu Phong.

Ngay sau đó, cỗ lực lượng huyết mạch lưu ly đỏ tươi kia bắt đầu chủ động tiêu hóa lực lượng tinh hoa của Linh quả Mộng Cảnh.

Dưới sự thúc giục thiêu đốt của huyết mạch, tốc độ tiêu hóa Linh quả Mộng Cảnh liền nhanh hơn rất nhiều.

Vù!

Triệu Phong ở trong diễm miêu cuồn cuộn đỏ tươi dục hỏa trọng sinh, cả người có loại cảm giác lưu ly huyết hồng, giống như một vị huyết diễm ma tôn khủng bố!

Thời khắc nào đó, huyết mạch Huyết Ma Dương trong cơ thể Triệu Phong giống như nước sôi nóng bỏng, bắt đầu sôi trào lên.

Phốc vù!

Toàn thân Triệu Phong quanh quẩn ở một tầng lưu ly diễm khí giống như huyết dương, thoạt nhìn đỏ tươi ướt át, cỗ khí tức huyết mạch kia cũng càng thêm phách liệt nóng bỏng hơn.

Khí tức huyết mạch vô hình lan tràn làm cho rất nhiều Yêu linh dị thú Thượng Cổ phương viên mấy trăm dặm xung quanh sợ run bất an.

- Chẳng lẽ, huyết mạch của Triệu Phong đã tiến thêm một bước thức tỉnh cùng phản tổ?

Nam Cung Thánh hơi lộ ra dị sắc.

Mà cũng trong lúc này, độ dung hợp giữa Tà Thần Tinh cùng không gian lĩnh vực của Nam Cung Thánh cũng đã tiến thêm một bước gia tăng.

Trong lúc giao phong cùng Ngụy Kính, không gian lĩnh vực của Nam Cung Thánh đã gặp phải sự hủ thực nghiêm trọng.

Nhưng mà hiện nay, sau khi Tà Thần Tinh nhận được sự dựng dục của đám Thần Tinh thứ phẩm kia, cung cấp lực lượng càng cường đại hơn, tiến hành chữa trị cường hóa Lĩnh vực của hắn.

Không gian chân nguyên của Nam Cung Thánh phát ra một cỗ khí tức càng bàng bạc hơn.

So sánh với lúc vừa mới tiến nhập Không gian Thần Huyễn, thực lực của Nam Cung Thánh đã tăng cường lên không chỉ một nửa!

Chẳng qua lúc này, khí tức huyết mạch của Triệu Phong tiến thêm

một bước đột phá, khiến cho Nam Cung Thánh ở bên cạnh cũng gặp phải một loại cảm giác thiêu đốt bất an mãnh liệt.

Nếu không phải hai người là quan hệ minh hữu, Nam Cung Thánh chỉ sợ đã sớm nhanh chóng chạy ra xa mất rồi!

Ô...ô...ô...n...g!

Bỗng đột nhiên, sau lưng thân thể tắm rửa diễm miêu đỏ tươi của Triệu Phong mơ hồ hiện lên một vầng hư ảnh huyết dương đỏ tươi, bên trong hình như có lốc xoáy không ngừng luân chuyển vặn vẹo.

Bỗng nhiên, Nam Cung Thánh cùng với đám sinh linh Thượng Cổ chung quanh, cũng chợt cảm thấy huyết dịch trong cơ thể bùng cháy cùng sôi trào lên, có một loại kinh hãi cùng khủng hoảng khó hiểu.

- Thành công rồi! Loại Huyết Ma Dương biến dị này lại phát sinh biến hóa mới cùng phản tổ!

Triệu Phong lẩm bẩm nói.

- Phù!

Hắn hít dài một hơi, để khí tức huyết mạch Huyết Ma Dương dần dần thu liễm vào bên trong cơ thể.

- Triệu Phong, chúc mừng ngươi! Thực lực ngươi lại có tăng tiến! Cũng không biết loại huyết mạch này của ngươi sau khi tăng lên, uy lực sẽ như thế nào?

Nam Cung Thánh thoáng chút hứng thú nói.

Hắn đối với thực lực cùng năng lực huyết mạch của vị minh hữu này,

tự nhiên vô cùng quan tâm.

Hai người tự nhiên sẽ không ở trong hoàn cảnh nguy cơ tứ phía này mà luận bàn lẫn nhau.

- Đi tìm một ít Yêu linh cường đại thử xem!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh ở trong một tầng hư mang ngân tử sắc, từ bên dưới vách núi đen biến mất.

Một lúc sau, hai người Triệu Phong đã xuất hiện phía trước một mảnh núi rừng.

Tê tê!

Một đầu trùng mập to lớn lưng mọc tứ dực, kích thước cỡ chừng một căn phòng nhỏ, toàn thân lông tơ dày đặc.

- Đây dường như là một đầu Yêu trùng Thượng Cổ biến dị!

Nam Cung Thánh nhắc nhở một tiếng.

Khí tức đầu trùng mập to lớn kia phát ra đã tương đương với Nửa bước Vương Giả, hơn nữa lại còn có thể phát ra độc phấn trí mạng.

Chẳng qua, khoen mũi của Nam Cung Thánh có thể loại bỏ loại độc phấn này. Mà Kim Khôn Thánh Lôi Thể của Triệu Phong, lại là vạn độc bất xâm!

Bồng!

Vì để thử năng lực huyết mạch, Triệu Phong nhẹ nhàng đánh ra một quyền.

Hắn sợ xuống tay quá mạnh, chỉ bằng vào Thánh Thể Lực Phách, liền có thể đem đầu trùng mập to lớn kia đánh tan thành thịt vụn!

Vù! Ô...ô...ô...n...g!

Trên một quyền này của Triệu Phong nổi lên một tầng lưu ly diễm khí giống như huyết dương, tràn ngập một cỗ khí tức thiêu đốt phách liệt.

Sự thật chứng minh, Triệu Phong lo lắng là hoàn toàn dư thừa! Đầu trùng mập to lớn kia thể phách vô cùng cường đại, cả người lông tơ dày đặc, có lực giảm xóc rất lớn đối với lực công kích.

Cho nên, lực lượng nhục thể của Triệu Phong cũng không có tạo thành vết thương trí mệnh đối với đầu trùng to lớn kia, đại bộ phận lực lượng công kích đều đã bị giảm bớt hết.

Nhưng một màn sau đó, lại khiến cho Nam Cung Thánh trừng mắt há miệng.

Phốc…

Đầu trùng mập to lớn kia kêu thảm một tiếng, toàn thân khoảnh khắc bị lưu ly diễm khí nhen nhóm, dưới tác dụng của lực lượng huyết mạch dương cương phách liệt, lập tức bị thiêu đốt hủy diệt thành tro bụi.

- Thật cường đại!

Nam Cung Thánh không khỏi thất thanh một trận.

Trong một quyền vừa rồi kia, Thánh Thể Lực Phách của Triệu Phong cũng chỉ có phát huy ra ba bốn thành uy lực, đối với loại thịt cầu

trùng mập có lực giảm xóc mạnh mẽ này mà nói, không thể hình thành nên uy hiếp trí mạng.

Nhưng mà, ba bốn thành lực lượng huyết mạch còn lại, lại phát huy ra lực bạo phát cực kỳ kinh người.

- Loại huyết mạch Huyết Ma Dương biến dị này, lực bạo phát tăng thật mạnh, dường như còn có thêm một loại hiệu quả nhen nhóm thiêu đốt!

Triệu Phong lẩm bẩm nói.

- Hiệu quả nhen nhóm thiêu đốt?

Nam Cung Thánh cân nhắc hai chữ nhen nhóm này, không khỏi hít mạnh một ngụm lương khí.

Trong một cái chớp mắt vừa rồi kia, công kích huyết mạch của Triệu Phong khiến cho toàn thân của đầu trùng mập to lớn kia, trong khoảnh khắc bị nhen nhóm thiêu đốt lên.

Loại hiệu quả nhen nhóm này, lại phối hợp thiên huyết mạch thể phách bạo liệt cùng lực bạo phát cực mạnh, quả thật là vô cùng biến thái.

Chỉ sợ mục tiêu dưới Vương Giả, vừa mới trúng phải một kích năng lực huyết mạch của Triệu Phong, liền sẽ trong khoảnh khắc bị thiêu đốt, hôi phi yên diệt.

- Dường như, còn không chỉ có như thế…

Triệu Phong không khỏi trầm tư một hồi, vừa rồi khi đánh ra một quyền oanh diệt đầu trùng mập to lớn kia, hắn còn cảm thấy một

dòng nước ấm quỷ dị lan tỏa ra, làm dịu mát thân thể của chính mình.

Nhưng bởi vì đầu trùng mập kia rơi xuống và bị thiêu cháy quá nhanh, cái loại cảm giác này rất nhanh đã gián đoạn.

Mà trong phạm vi khu vực xung quanh lại tìm không thấy mục tiêu càng thích hợp hơn để mà nghiệm chứng chuyện này.

- Vốn bài danh của huyết mạch Huyết Ma Dương ở trong Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng đã đạt tới hạng tám mươi mốt, cũng tính là thuộc hàng đầu. Hiện tại ở trên người của ta dường như đã trải qua nhiều lần cường hóa cùng biến dị, chẳng biết bài danh của nó, sẽ có thể đạt tới bao nhiêu?

Triệu Phong bước đầu cảm thụ một chút, thập phần vừa lòng.

Đúng lúc này, từ phía một dòng sông cuồn cuộn phía trước đột nhiên truyền đến nguyên khí chiến đấu mênh mông cuồn cuộn, thậm chí còn có từng đợt bảo quang phát ra rực rỡ sáng ngời.

- Mọi người mau tránh ra! Đầu Thôn Giang Côn này chính là Trân thú Thủy hệ có ẩn chứa huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, không thể chính diện đối địch!

Một gã Vương Giả Lĩnh vực trung niên hoàng bào quát lớn một tiếng.

Ầm ầm ầm...

Bên trong dòng sông cuồn cuộn kia, cự lãng dâng lên ngập trời, mơ hồ có thể nhìn thấy một đầu cự thú khổng lồ, thân thể nửa giống cự ngạc nửa giống yêu ngư.

Đầu cự thú này hình thể khổng lồ như núi, mỗi một khi phun ra nuốt vào giống như có một dòng sông dâng trào ẩn hiện, lôi đình chấn động.

- Ồ?

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh liếc mắt nhìn nhau, bao vây trong một tầng hư mang ngân tử sắc bay nhanh tiếp cận.

Còn cách thật xa, hình thể khổng lồ cùng khí thế bàng đại của Thôn Giang Côn đã khiến cho thể xác và tinh thần hai người sợ run một trận.

Mà lúc này, bên dưới có ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh, dẫn dắt theo hơn mười vị Nửa bước Vương Giả, chung quanh còn có phần đông các thiên tài tinh anh, cùng quần ẩu đầu Thôn Giang Côn kia.

Hô oanh!

Thôn Giang Côn kia há miệng phun một cái, một dòng sông dài mang theo cự lãng khủng bố như lôi đình sấm đánh từ trong đó tuôn trào ra.

- A a!

Vài đạo tiếng kêu thảm thiết liên miên truyền đến, vài gã thiên tài tinh anh đã bị cự lãng cuốn đi, chỉ trong khoảnh khắc đã không thấy bóng dáng đâu nữa.

Vù! Hít…

Thôn Giang Côn lại hít một ngụm khí, một khu vực dòng nước cùng

không khí đều bị nó hút hết vào.

- A a!

Những cường giả dưới Vương Giả ở nơi này, thân hình giống như một trang giấy vậy, theo con sông cự đại kia, bị hút luôn vào trong cơ thể Thôn Giang Côn.

Bậc thiên phú cùng năng lực làm cho người ta sợ hãi này, cũng khiến cho hai người Triệu Phong phải líu lưỡi một trận.

Thôn Giang Côn kia chẳng qua chỉ là tu vi Hư Thần Cảnh trung kỳ, lại có thể mạnh mẽ lực áp ba đại Vương Giả bọn trung niên hoàng bào.

Cái này đều là nhờ vào hình thể khổng lồ cùng với năng lực huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng của nó!

- Sớm biết như thế, chúng ta đã không trở mặt với tên Tân Vô Ngân kia, như vậy sẽ nắm chắc có thể giải quyết đầu Thôn Giang Côn này, đoạt được trân bảo dưới đáy sông!

Một gã thanh niên bạch y trong đó mỉm cười chua xót nói.

Một gã thiếu niên thanh y khác, thì lại sắc mặt âm trầm, bảo trì trầm mặc.

Vụt...

Trong khi ba đại Vương Giả đang đau khổ chống đỡ, thì một tầng hư mang ngân tử sắc đã nhanh chóng tiếp cận nơi này.

- Triệu Phong, đầu Thôn Giang Côn này cũng ẩn chứa thiên phú không gian, uy năng cường hoành! Ngươi xác định sẽ xuống tay với

nó chứ?

Nam Cung Thánh trong lúc tiếp cận, sắc mặt ngưng trọng, nói.

Thôn Giang Côn kia, mỗi một lần hô hấp liền có thể phun ra nuốt vào cả một dòng sông, trong cơ thể căn bản chính là có càn khôn, có được thiên phú không gian kỳ dị.

- Ai nói chúng ta sẽ xuống tay với nó?

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong lại bắt giữ được có một cỗ bảo quang tiết ra khỏi một cái hang động ở chỗ sâu dưới đáy sông.

Phù phù!

Hai người ở bên trong một tầng hư mang ngân tử sắc, dưới sự thôi động của lực lượng thể phách cường đại, mạnh mẽ tiến vào dòng sông sóng cuộn tuôn trào do đầu Thôn Giang Côn đang phun ra nuốt vào kia.

- Mơ tưởng!

- Sao lại có chuyện này!

Ba đại Vương Giả bọn trung niên hoàng bào thiếu chút nữa tức giận đến hộc máu.

Bọn họ tân tân khổ khổ ngạnh kháng Thôn Giang Côn, lại để hai tên tiểu tử này cướp đoạt đi trân bảo dưới nước, trên đời làm sao có chuyện tiện nghi như vậy?

Chương 820: Thiên Thủy Tinh Liên

Trong sóng lớn, đầu Thôn Giang Côn kia mỗi khi hít thở một hơi, lại phun ra nuốt vào một dòng sông dâng trào như cự lãng, khí thôn sơn hà, uy năng hạo đại.

Ba đại Hư Thần Cảnh bọn trung niên hoàng bào, thiếu niên thanh y, thanh niên bạch y liên thủ đối kháng, hơn nữa sau lưng còn có đoàn đội tinh anh kết thành trận thế hiệp trợ.

Mặc dù là như thế, một phương nhân loại bên này vẫn đang ở trong hoàn cảnh xấu.

Tại thời khắc mấu chốt này, tầng hư mang ngân tử sắc kia đã mang theo hai đạo thân ảnh tiến vào chỗ sâu trong dòng sông sóng đánh mãnh liệt kia.

- Trân bảo dưới đáy sông kia há có thể để cho ngoại nhân chiếm tiện nghi?

Thiếu niên thanh y nộ khí xung thiên.

Trước đây, tại tràng tranh đoạt Lam Tinh Lệ kia, bọn họ đã bị bại bởi Tân Vô Ngân, thất lợi rất lớn. Mà hiện tại, hai gã tiểu tử không chút danh tiếng lại cũng muốn cướp đoạt ích lợi của bọn họ?

- Trước tiên không vội!

Trong mắt trung niên hoàng bào xẹt qua một tia xảo trá:

- Tiến vào trong đáy sông cự lãng, sẽ gặp phải lực thôn giang của Thôn Giang Côn! Chúng ta đang lo, nếu không ai có thể tiến vào trong đó thu lấy trân bảo thì thế nào đây?

- Ồ?

Lời ấy vừa ra, ánh mắt thanh niên bạch y cùng thanh niên kim y đều sáng ngời lên.

- Cho dù hai tên tiểu tử kia miễn cưỡng lấy được trân bảo dưới dòng sông, cũng sẽ nguyên khí đại tổn! Mà sau lưng chúng ta đã có đoàn đội tinh anh ba đại tông phái. Đến lúc đó, liền có thể hợp lực vây sát hai người này!

Vẻ mặt trung niên hoàng bào xuất hiện một tia tự mãn.

- Đúng vậy! Trong hai tên tặc tử kia, chỉ có một Vương Giả mà thôi, đợi sau khi bọn chúng tân tân khổ khổ thu gặt trân bảo xong, còn không phải là tiện nghi cho chúng ta sao?

Thiếu niên thanh y cùng thanh niên bạch y, ngay lập tức gật đầu.

Cục diện giờ phút này, ba đại Vương Giả cùng hai người Triệu Phong chẳng qua là lợi dụng lẫn nhau mà thôi.

Ba đại Vương Giả tạm thời kềm chế, ngăn cản Thôn Giang Côn, mà hai người Triệu Phong thì phải hao phí khí lực, đi xuống chỗ sâu trong đáy hồ thu hoạch trân bảo.

Phù phù! Ào ào ào!

Chỗ sâu dưới đáy sông, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh được

bao phủ trong một tầng hư mang ngân tử sắc, không ngừng tiến nhanh về phía trước.

Ầm! Vù!

Trong quá trình hai người đi tới, lúc nào cũng đều phải thừa nhận lực lượng to lớn của đầu Thôn Giang Côn kia.

Đầu Thôn Giang Côn kia, trong mỗi một cái hô hấp cũng đều ẩn chứa lực lượng to lớn có thể rung chuyển một dòng sông.

- Lực lượng của Thôn Giang Côn chủ yếu là Không Gian hệ cùng Thủy hệ!

Triệu Phong phân tích.

Hai loại thuộc tính này, vừa lúc đối ứng với những thuộc tính mà Nam Cung Thánh cùng hắn tinh thông.

Đúng là bởi vì vậy, cho nên hai người mới dám ban ngày ban mặt cướp thịt trước miệng hổ như vậy.

Chẳng qua, dưới sự theo dõi của ba đại Vương Giả bên ngoài kia, Triệu Phong tạm thời chỉ vận chuyển một bộ phận lực lượng thể phách, trợ giúp thôi động tiến về phía trước.

Thực lực của Nam Cung Thánh so với mấy ngày trước, lại có vài phần tăng tiến.

Trong thời gian ngắn, Nam Cung Thánh cũng có thể lấy lực lượng một người mà ngăn cản đại bộ phận uy năng.

- Độ dung hợp giữa Tà Thần Tinh cùng Nam Cung Thánh càng ngày

càng cao! Sớm hay muộn, lực lượng hai bên sẽ chẳng còn phân biệt lẫn nhau nữa, đến lúc đó…

Trong lòng Triệu Phong thoáng có suy tính.

Dòng sông trước mắt này rộng lớn hạo hãn, độ sâu rất lớn.

Đến lúc đạt tới chiều sâu nhất định, khả năng theo dõi của ba đại Vương Giả đối với hai người cũng sẽ giảm mạnh.

Lúc này, Triệu Phong mới vận chuyển Băng Hoàng Thương, hình thành nên một mảnh băng thủy quang tráo bao phủ lấy hai người.

Lực lượng huyết mạch Không Gian hệ cùng Thủy hệ của hai người xác nhập làm một, độ tiêu hao giảm đi, tốc độ tiến tới thì lại tăng nhiều.

- Bảo khí thật mạnh!

Trong quá trình tiếp cận, hai người nhận thấy được một cỗ bảo khí khổng lồ.

Không bao lâu sau, từ trong một chỗ hang động dưới đáy sông chợt phát ra bảo quang bốn phía, thủy chi nguyên khí chấn khiếu, lọt vào tầm nhìn của hai người.

- Rốt cuộc là loại thiên địa dị bảo gì?

Nam Cung Thánh cùng Triệu Phong liếc mắt nhìn nhau. Triệu Phong mở ra mắt trái, toàn lực nhìn thấu triệt bên trong hang động.

Dưới sự thấu thị nhìn thấu triệt của Triệu Phong, cảnh tượng bên trong hang động liền xem qua không chút bỏ sót.

Cả hang động này là một tầng thạch bích thủy oánh trắng noãn.

Vẻn vẹn chất liệu thạch bích kia, giá trị đã liền bằng được vật liệu Thần binh Địa giai bình thường rồi.

Chỗ sâu nhất trong hang động, có sinh trưởng một gốc quang liên khiết bạch trong sáng như thủy tinh, toàn thân phát ra một trận thủy lưu gợn sóng nhàn nhạt.

Cỗ thủy chi nguyên khí chấn động mênh mông kia, chính là đến từ gốc quang liên khiết bạch này.

- Trân bảo Thủy hệ Thiên Thủy Tinh Liên!

Tâm thần Triệu Phong chấn động, trong mắt lộ ra một tia kinh diễm.

Cái tên Thiên Thủy Tinh Liên này, đột nhiên nghe qua, tựa hồ là chỉ Thực Vật hệ, kỳ thật bản thân nó hoàn toàn vượt qua hai đại giới Thực Vật hệ và Khoáng Thạch hệ.

Đơn giản mà nói, nó chính là trân bảo Thủy hệ vượt giới!

Thân là trân bảo Thủy hệ, Thiên Thủy Tinh Liên chính là vật liệu cực phẩm luyện chế đạo cụ Thần binh Thủy hệ.

Thậm chí, nó còn có thể làm chủ vật liệu luyện chế Thánh khí Truyền thừa, Thần binh Thiên cấp nữa!

Thân là trân bảo vượt giới, Thiên Thủy Tinh Liên còn có thể dùng cho hấp thu, tu luyện, mà giá trị lại còn trên cả Thủy Mẫu Chi Tinh mà Triệu Phong từng đoạt được nữa.

- Thiên Thủy Tinh Liên này, bất luận là để dung nhập Băng Hoàng Thương, hay là chính mình hấp thu tu luyện, hiệu quả cũng đều vô cùng tốt!

Trong lòng Triệu Phong máy động.

Đương nhiên, ở chỗ sâu trong hang động này, ngoại trừ Thiên Thủy Tinh Liên, còn có hơn mười khỏa thủy châu thần bí bán trong suốt nữa.

- Thủy Hồn Châu!

Ánh mắt Triệu Phong sáng lên, chợt thở dài một tiếng:

- Chỉ tiếc, lấy cấp bậc linh hồn hiện tại của ta, nếu như sử dụng Thủy Hồn Châu, hiệu quả lại rất nhỏ!

Thủy Hồn Châu có hiệu quả chăm sóc, tẩy rửa, cường hóa linh hồn, để cho linh đài ý chí thanh minh.

Nhưng mà, Triệu Phong muốn quá độ khôi phục cấp bậc linh hồn của mình, trân bảo Hồn đạo cao cấp bình thường cũng đều là không đủ dùng.

Bởi vì, bản thân cường độ linh hồn của hắn, cũng không giống bình thường.

Vụt...

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh vẫn không chút nào trì hoãn, nhanh chóng bay tới, tiến vào bên trong hang động.

Vụt... Vụt...

Tiến vào hang động, hai người lọt vào trùng kích cùng trở ngại của một chùm tia gợn sóng nhàn nhạt, chính là lực lượng đến từ trân bảo Thủy hệ Thiên Thủy Tinh Liên.

Nhưng hai người cũng không phải hạng người tầm thường, nhanh chóng liên thủ ngạnh kháng cỗ áp lực kia, rất nhanh đã tiến vào chỗ sâu trong hang động.

- Nam Cung Thánh, mấy viên Thủy Hồn Châu này có thể trợ giúp ngươi củng cố chăm sóc linh hồn, tẩy rửa ý chí!

Triệu Phong đề nghị.

Thủy Hồn Châu kia, cùng với một ít tinh quáng Thủy hệ bên trong hang động, đại bộ phận Triệu Phong đều tặng hết cho Nam Cung Thánh.

Trân bảo Thủy hệ Thiên Thủy Tinh Liên, đối với Triệu Phong có tác dụng quá lớn, liền bị hắn lưu lại.

Nam Cung Thánh cũng không có phản đối, rất nhanh đem chiến lợi phẩm phân chia.

Triệu Phong như ý nguyện, đạt được Thiên Thủy Tinh Liên, cố nén sự xúc động muốn đem nó sử dụng ngay lập tức.

Gốc Thiên Thủy Tinh Liên này tuyệt đối có sự xúc tiến rất lớn đối với tu vi thực lực của hắn.

- Lui lại!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh nhanh chóng rời khỏi hang

động.

Bên trong dòng sông dài ba đào chấn động này, hai người mỗi thời mỗi khắc cũng đều phải gánh vác lực thôn giang mạnh mẽ, mức độ tiêu hao rất lớn.

Vụt...! Rầm! Rầm!

Trong quá trình trở lên mặt nước, hai người cũng phải gánh vác một tầng lại một tầng lực thôn giang.

Lực thôn giang này, mỗi một cái hô hấp đều có lực tác động hoàn toàn đảo ngược lẫn nhau, hơn nữa lại còn có hiệu quả đánh lên tinh thần của đối thủ, không cách nào ứng phó nổi.

Cái này cũng còn may là năng lực của hai người Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh vừa vặn phù hợp với Thủy hệ, Không Gian hệ, nếu đổi lại là Vương Giả bình thường, chỉ sợ lúc này thân thể đã bị xé rách ra mất rồi.

- Tặc tử, chạy đi đâu!

Đúng lúc này, trên bờ sông phụ cận chợt truyền đến tiếng hét lớn lãnh lệ.

Ầm ầm ầm...

Đồng thời, khí tức to lớn đến từ Thôn Giang Côn cũng đang từng bước tiếp cận.

- Không tốt! Ba đại Vương Giả cùng Thôn Giang Côn kia, cũng đều giết tới…

Sắc mặt Nam Cung Thánh đại biến, áp lực nhất thời tăng nhiều.

Lúc trước hắn từng lo lắng qua, sau khi lên đến bờ sông sẽ bị ba đại Vương Giả bọn trung niên hoàng bào làm khó dễ.

Nhưng Nam Cung Thánh không nghĩ đến, ngay cả Thôn Giang Côn cũng sẽ ra tay với mình.

Chiến lực của đầu Thôn Giang Côn kia dưới Đại Đế gần như là vô địch, cho dù hiện tại có bảy tám vị Vương Giả cùng đến, cũng không nhất định có thể làm gì được hắn.

- Tình huống này, vẫn còn nằm trong dự liệu của ta!

Vẻ mặt Triệu Phong bình tĩnh, nói.

Thiên Thủy Tinh Liên chính là trân bảo Thủy hệ, chính là khí tức bảo quang Thủy hệ này đã dẫn tới ba đại Vương Giả ngoại giới.

Nhưng mà, phụ cận nơi này còn có một đầu Thôn Giang Côn phụ trách bảo hộ bảo vật.

Thôn Giang Côn đã chờ đợi nhiều năm, chỉ đợi Thiên Thủy Tinh Liên kia chân chính thành thục, sẽ ra tay hái đi.

Hai người Triệu Phong đã hái đi Thiên Thủy Tinh Liên, tự nhiên khiến cho Thôn Giang Côn điên cuồng truy sát.

- Ha ha ha… Hai tên tặc tử! Đây là hậu quả do tham lam mang đến a!

Ba đại Vương Giả bọn trung niên hoàng bào lớn tiếng thét dài.

Cục diện toàn trường biến đổi, Thôn Giang Côn cùng ba đại Vương

Giả vốn đang chiến đấu với nhau, lúc này đột nhiên trở thành minh hữu lâm thời.

- Triệu Phong, hiện tại nên làm sao bây giờ?

Không gian lĩnh vực của Nam Cung Thánh gặp phải áp lực lớn lao, trên khuôn mặt tuấn lãng đã có chút đỏ lên.

Lúc này, Triệu Phong đột nhiên ra tay!

Trong một tầng thể phách vô hình cùng gợn sóng thủy văn lan tràn mãnh liệt, huyết mạch tả đồng của Triệu Phong bỗng nhiên mở ra, hiện ra một cái thế giới tử huyễn sâu thẳm vô ngần, mê ly như mộng.

- Huyết mạch tả đồng!

Nam Cung Thánh nhất thời cảm thấy vui vẻ, biết rõ đây là đòn sát thủ của Triệu Phong.

Khoảnh khắc tiếp theo, trong cự lãng mênh mông, Thôn Giang Côn kia chợt phát ra một đạo tê rống rung trời, bỗng đột nhiên giống như không khống chế được cảm xúc, điên cuồng tùy ý công kích bốn phía xung quanh.

- A! Mau mau tránh ra!

- Đầu Thôn Giang Côn này, như thế nào lại đột nhiên nổi điên như vậy?

Ba đại Vương Giả bọn trung niên hoàng bào, vốn là đang cùng Thôn Giang Côn kết thành minh hữu lâm thời, lúc này lại lọt vào phản công bất ngờ của Thôn Giang Côn!

Trong lúc nhất thời, ba đại Vương Giả cùng với đoàn đội tinh anh sau lưng, loạn làm một đám hỗn loạn.

Lúc này Thôn Giang Côn đã mất đi lý trí, điên cuồng công kích, không hề theo bất kỳ quy luật nào, khiến cho uy hiếp của nó ngược lại càng lớn hơn nữa.

Vụt...

Đồng thời trong lúc này, một tầng hư mang ngân tử sắc lan tỏa, bao phủ lấy hai gã nam tử, phi độn đến trên không dòng sông cự lãng.

- Đáng giận! Hai tên tiểu tử kia muốn bỏ chạy!

Ba người trung niên hoàng bào nộ khí xung thiên.

Bọn họ làm sao ngờ được, Thôn Giang Côn kia lại vô duyên vô cớ công kích bọn họ như vậy.

- Không đúng! Ngươi nhìn gã thiếu niên tóc tím kia đi!

Thanh niên bạch y trong ba đại Vương Giả không khỏi hô nhỏ một tiếng.

Chỉ thấy, thiếu niên tóc tím trong hư mang ngân tử sắc kia, một con mắt trái màu tím thâm thúy vô ngần, đang tập trung nhìn về phía Thôn Giang Côn đang nổi điên.

- Làm sao có khả năng! Hắn có thể ảnh hưởng khống chế Thôn Giang Côn!

- Đầu Thôn Giang Côn này chính là có được huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, không ngờ lại có thể bị hắn gián tiếp khống chế!

Tâm thần ba đại Vương Giả rung động.

Gã thiếu niên tóc tím trong tầm mắt, khóe miệng nhếhc lên một tia nụ cười tà dị, bộ dáng chính là sâu không thể lường như vậy.

Vụt...

Tầng hư mang ngân tử sắc kia rất nhanh đã thoát ly khu vực dòng sông cự lãng.

Một khi thoát ly dòng sông, tốc độ cùng năng lực thiên phú của Thôn Giang Côn đều sẽ giảm xuống rất nhiều.

Lấy tốc độ cùng thực lực của Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, cũng không cần phải lo lắng gì nữa.

- Triệu Phong, không nghĩ tới ngươi lại có thể gián tiếp khống chế Thôn Giang Côn, còn đoán trước được tình huống trước mắt nữa!

Nam Cung Thánh giật mình nói.

Dường như, kể từ sau khi tiến vào Không gian Thần Huyễn, Triệu Phong chưa hề động dụng đến át chủ bài chân chính, chỉ là đang không ngừng tận lực tu luyện và phát triển.

- Nếu như linh hồn ý chí của ta cường đại lớn hơn một chút nữa, ta có thể trực tiếp nô dịch khống chế đầu Thôn Giang Côn này rồi, chứ không phải là gián tiếp ảnh hưởng điều khiển như vậy…

Triệu Phong có chút lắc đầu, dường như vẫn chút không quá vừa lòng.

Nếu như hắn còn đang ở thời kỳ đỉnh phong, ý chí đồng lực vừa ra, liền có thể trực tiếp nô dịch Thôn Giang Côn!

Nghe vậy, Nam Cung Thánh không khỏi líu lưỡi một trận.

Bởi vậy có thể thấy được, nếu như có thể để cho cấp bậc linh hồn của Triệu Phong lại tiến thêm một tầng, luận thực lực sẽ có sự tăng vọt như thế nào?

Nhưng mà những trân bảo Hồn đạo có đủ phân lượng, thật sự rất khó tìm, mà những thứ bình thường đối với Triệu Phong lại là vô ích.

Một lúc sau, Thôn Giang Côn trong tầm mắt dần dần hóa thành một cái điểm nhỏ, Triệu Phong đối với nó cũng mất đi lực chưởng khống.

Sau khi thoát ly khỏi thủy vực, bằng vào thân thể khổng lồ chậm chạp của Thôn Giang Côn, rất khó có thể đuổi theo kịp bọn họ.

- Tặc tử, chạy đi đâu!

Phía sau lại truyền đến tiếng xé gió, cùng với thanh âm rống giận của ba đại Vương Giả.

- Ồ?

Triệu Phong cũng cảm thấy ngoài ý muốn. Ba đại Vương Giả kia làm thế nào có thể đuổi theo kịp hắn?

Liếc mắt nhìn lại, ba người bọn trung niên hoàng bào Vương Giả đang ngồi ở trên một chiếc phong diễm phi xa tạo hình kỳ lạ, sau lưng kéo động một chuỗi quang hà thanh diễm mãnh liệt. Nguyên lý cùng phong cách của nó có chút giống với đôi giày cổ thanh dưới chân Triệu Phong!

Ba đại Vương Giả tề lực lấy chân nguyên quán chú, để cho tốc độ của phong diễm phi xa kia viễn siêu Vương Giả bình thường.

- Như vậy cũng được sao?

Mặt Triệu Phong lộ vẻ cổ quái. Không khó đoán ra, phong diễm phi xa của ba người kia cùng với đôi giày của chính mình, có khả năng đều là sản phẩm xuất thân từ Văn minh Thiên Cơ Tộc!

Chương 821: Hấp Huyết Hồi Nguyên

Dưới tình huống bình thường, nhóm Vương Giả trung niên áo bào vàng, rất khó có thể đuổi kịp hai người Triệu Phong.

Nhưng ba người lại có một đạo cụ phong diễm phi xa phong cách cổ xưa, lại cùng quán chú chân nguyên vào, tốc độ thậm chí vượt qua Hư Thần Cảnh bình thường.

- Hai tên tặc tử này, lưu trân bảo Thủy hệ lại, tha cho các ngươi không chết.

Trung niên áo bào vang cao giọng quát.

Thân hình còn chưa đến, quanh người đã xuất hiện một cái hư ảnh Lĩnh Vực màu đất, cả một phương hư không đột nhiên trở nên trầm trọng vô cùng.

Hai tên thiên tài Vương Giả khác là thiếu niên Huyền y và thanh niên áo trắng, thì đột nhiên chiến ý dâng trào.

Bất kể hai người đối phương có năng lực đặc thù như thế nào, nhưng cuối cùng vẫn chỉ có một vị Vương Giả, còn ba người bọn họ, đằng sau còn có một đoàn đội nhân mã sắp chạy đến.

Nhưng bất ngờ chính là, hai người đang phi độn ở đằng trước, đột nhiên dừng lại, quay người chờ đợi ba vị Vương Giả.

- Ha ha, phi xa của các ngươi, Triệu mỗ rất xem trọng.

Trên mặt thiếu niên tóc tím, chợt lộ vẻ châm chọc.

Lời vừa nói ra, ba đại Vương Giả lập tức giật mình, giận đến tím mặt.

- Tặc tử, đừng vội càn rỡ.

- Chỉ là Đan Nguyên Cảnh, cũng không sợ gió thổi đứt lưỡi sao?

Ba người trung niên áo vàng, tức giận vô cùng.

Vốn trân bảo Thủy hệ mà bọn họ nhìn chằm chằm vào, vậy mà cuối cùng lại bị hai người này thừa cơ cướp đoạt.

Bây giờ thì hay rồi, hai tên tặc tử này đúng là lòng tham không đáy, không những hung hăng càn rỡ, mà lại còn "vừa ý" với phong diễm phi xa của bọn họ.

Ầm ầm…

Chỉ trong thoáng chốc, ba luồng sức mạnh to lớn của Vương Giả, dưới cơn thịnh nộ, đã vượt không mà áp bách đến.

Thế nhưng.

Hai người trong tầm mắt lại không hề sứt mẻ chút nào.

Ba người trung niên áo bào vàng đều chấn động, không thể tin nổi.

Nam Cung Thánh thì cũng bỏ đi, dù sao thì hắn cũng là Vương Giả Lĩnh Vực Không Gian hệ, bản thân còn có Không Linh Thể và Thiên Linh Thể, có độ phù hợp với thiên địa rất lớn.

Thế nhưng,không ngờ tên tặc tử Tiểu Đan Nguyên Cảnh này, lại có thể bình yên vô sự được.

- Lên.

Triệu Phong và Nam Cung Thánh, hóa thành hai đạo quang ảnh, lao thẳng đến chỗ ba đại Vương Giả.

Vụt...

Chiếc giày dưới chân Triệu Phong, bắn ra một đạo hào quang màu xanh bảo hộ, dưới xung lượng và khí lực cường đại, nhanh chóng tiếp cận ba vị Vương Giả.

- Hừ!

Trên mặt trung niên áo bào vàng lộ vẻ châm biếm, hư ảnh màu vàng đất dung nhập bốn phía hư không, đột nhiên càng ngưng thực hơn vài phần.

Ầm…

Thân hình Triệu Phong trầm xuống, thừa nhận một luồng trọng lực vô hình mênh mông, phảng phất như đến từ thiên địa.

Nếu đổi lại là Đan Nguyên Cảnh bình thường, e rằng đã thổ huyết mà vong rồi.

Nhưng khí lực của Triệu Phong cường hoành, ý cảnh cao thâm, còn có cả lực lượng của chiếc giày cổ thanh thúc đẩy, vẫn có thể kháng trụ được.

Sắc mặt trung niên áo bào vàng đột nhiên ngưng tụ.

Hắn chợt nhớ lại tình huống lúc trước, lúc đó thiếu niên tóc tím này đã dùng huyết mạch đồng tử mắt trái của mình, gián tiếp ảnh hưởng và khống chế “Thôn Giang Côn”.

- Thiếu niên tóc tím này, cứ giao cho ta.

Trung niên áo bào vàng quát lạnh một tiếng, hai tay chấn động, sau lưng xuất hiện hai cái hư ảnh quang long hoàng tinh lập lòe, phát ra từng trận gào thét, chấn động khí huyết.

Huyết mạch thổ hệ.

Sắc mặt Triệu Phong khẽ biến, trung niên áo bào vàng này, không chỉ có Lĩnh Vực Thổ hệ, mà còn có cả huyết mạch Thổ hệ.

Vừa vặn chính là, huyết mạch Thổ hệ này lại có thể khắc chế được Huyết mạch và Thủy Chi Phong Lôi của hắn.

Trừ phi Triệu Phong có thể đột phá đến tầng thứ bảy Phong Lôi Quyết, dựng dộc được Mộc Chi Phong Lôi, như vậy mới có thể khắc chế được huyết mạch Thổ hệ.

Luận thực lực, trung niên áo bào vàng này tiếp cận Cưu Vô Kỵ.

- Để ta.

Một tầng không gian màu tím bạc chồng điệp, áp bách mà đến, chính diện va chạm với Lĩnh Vực Thổ hệ của trung niên áo bào vàng.

Ầm…

Đội ngũ hai bên, dưới sự va chạm của Lĩnh Vực không gian, đều

đồng loạt bị đẩy lui.

Thế công của Nam Cung Thánh thập phần đột ngột, lập tức đánh cho ba vị Vương Giả kia chật vật.

Phù…

Mái tóc tím của Nam Cung Thánh tung bay, ấn ký Tử Huyết giữ mi tâm, sáng tối chớp động, chân nguyên và Lĩnh Vực của bản thân bắn ra một luồng lực lượng khổng lồ mà tà dị.

- Thanh niên này có thực lực thật mạnh, trong nguồn suối lực lượng có một luồng khí tức vô cùng đáng sợ…

Sắc mặt trung niên áo bào vàng trở nên nghiêm túc.

Hắn vốn muốn tự mình ra tay giải quyết thanh niên tóc tím thần bí kia, vậy mà không ngờ lại bị Nam Cung Thánh dùng Lĩnh Vực Không Gian hệ ngăn trở.

Vương Giả Không Gian hệ, trong chiến đấu có quyền chủ động rất mạnh, tùy thời có thể viễn độn hoặc can thiệp.

- Trên người của ta có một kiện Hồn khí phòng hộ, tiểu tử này cứ giao cho ta.

Thiếu niên Huyền y liếm liếm đầu lưỡi, trên người xuất hiện một luồng sức mạnh to lớn rực rỡ chói lọi như rặng mây đỏ, chủ động nghênh đón Triệu Phong.

Trung niên áo bào vàng khẽ gật đầu, hắn cũng nhìn ra được huyết mạch mắt trái của Triệu Phong là Linh Hồn hệ.

Nam Cung Thánh với thực lực và khí tức đáng sợ, liền giao cho hắn và một vị thanh niên áo trắng còn lại, liên thủ đối phó.

Ầm…

Nam Cung Thánh triển khai thân pháp không gian, hư mang màu tím bạc yêu dị xẹt qua hư không với quỹ tích quỷ thần khó lường, dốc sức chiến đấu với hai đại Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Nếu đổi lại là lúc mới tiến vào Không Gian Thần Huyễn, Nam Cung Thánh muốn đối phó với trung niên áo bào vàng, e rằng cũng có chút miễn cưỡng.

Nhưng bây giờ, sau khi dung hợp với Tà Thần Tinh và những Thần Tinh thứ phẩm khác, thực lực của hắn đã tăng vọt đến trình độ trước nay chưa từng có.

Không Gian hệ và Tà Thần Tinh dung hợp, sinh ra uy năng không thể tưởng tượng nổi.

- Tiềm lực của Nam Cung Thánh rất lớn.

Triệu Phong khẽ gật đầu, vận chuyển khí lực Thánh Lôi Thể, nghênh đón “thiếu niên Huyền y”.

Thiếu niên Huyền y này là Vương Giả tinh anh, trong cơ thể có một luồng huyết mạch Viêm hệ không tầm thường.

- Hỏa Vân Thần Kích.

Song chưởng của thiếu niên Huyền y không ngừng dao động, chưởng lực viêm quang y hệt một thanh mâu đỏ rực, đột nhiên công kích, tại chỗ lưu lại một đóa hỏa diễm hình nấm.

Có thể nói, lực công kích của thiếu niên Huyền y này, cũng có thể xem là nổi bật trong đám người cùng cấp.

- Phong Lôi Chi Dực.

Sau lưng Triệu Phong ngưng kết thanh một đôi Phong Lôi Vũ Dực rung động như gợn sóng, có cảm giác mê ly huyền ảo.

Vụt… Phành…

Thủy Chi Phong Lôi gia trì vào lực phách Thánh Lôi Thể, Triệu Phong hoàn toàn thong dong chiến đấu với thiếu niên Huyền y.

Cho dù là chính diện chống đỡ, Thánh Lôi Thể của Triệu Phong cũng không hề thua kém bao nhiêu.

Ầm ầm ầm...

Lôi Dực sau lưng Triệu Phong, chấn động cao tốc, lực phách bá đạo vô hình, liên tục di chuyển vòng tròn xung quanh thiếu niên Huyền y.

- Sao có thể như vậy…

Tinh thần và thể xác thiếu niên Huyền y trở nên trầm trọng, gương mặt đỏ rực, cảm thấy một trận áp lực khiến hắn khuất nghẹn.

Luận uy năng công kích thực sự, hắn chiếm ưu thế hơn.

Thế nhưng, thiếu niên tóc tím trước mặt, lại khiến cho thực lực của hắn không thể phát huy toàn diện, bi bó tay bó chân, luôn có cảm giác bị khắc chế.

Cảm giác này, trước đây cũng đã từng xuất hiện trên người Tân Vô Ngân.

- Ầm…

Thiếu niên tóc tím quát lớn một tiếng, toàn thân ngưng hiện một tầng hào quang lam ngân, thân thể giống như kim thiết đúc thành.

Thánh Lôi Thể của Triệu Phong, chỉ khi cận chiến, mới có thể phát huy được ưu thế lớn nhất.

Phành…

Sau khi Triệu Phong tiếp cận, thế công không ngừng trút xuống.

Trên thực tế,Triệu Phong vẫn cố ý rèn luyện khả năng cận chiến của mình.

Kiếp trước, hắn chủ yếu sở trường công kích từ xa, và công kích Linh Hồn hệ.

Chiến đấu cận thận, Triệu Phong chỉ tính là tương đối.

- Xem tên Tiểu Đan Nguyên Cảnh như ngươi có thể cầm cự được bao lâu…

Thiếu niên Huyền y cười lạnh một tiếng.

Hắn và Triệu Phong, đều xông vào giáp lá cà.

Mặc dù khí lực của hắn, không bằng Triệu Phong, thế nhưng lại có ưu thế chân nguyên nhiều, lực bộc phát của huyết mạch mạnh.

Cứng đối cứng, hắn cũng không sợ Triệu Phong, mà sức bền bỉ lại càng mạnh hơn.

Triệu Phong cũng nhìn ra được điểm này.

Mặt khác, Nam Cung Thánh ở bên kia lực kháng hai đại Vương Giả, trong thời gian ngắn, rất khó phân ra thắng bại.

Thấy vậy, Triệu Phong liền hạ quyết định, nghiệm chứng huyết mạch Huyết Ma Dương biến dị của mình.

Trước khi nghiệm chứng, hắn đột nhiên hồi tưởng lại cảm giác dòng nước ấm kỳ dị tràn vào cơ thể mình, cảm thấy khả năng của huyết mạch này, vẫn còn chưa được khai thác triệt để.

- Mở!

Triệu Phong đánh ra một quyền, toàn thân dâng lên một tầng diễm khí lưu ly như máu, tràn ngập một loại cảm giác thiêu đốt bá đạo.

Lúc này, Triệu Phong vận chuyển huyết mạch Huyết Ma Dương, cũng giống như lần trước, cố gắng thu liễm uy thế.

Ầm…

Hai người quyền chưởng đối kích, diễm khí Huyết Ma Dương cùng với diễm quang đỏ rực, oanh tạc cùng một chỗ, sinh ra một trận sóng nhiệt kinh khủng.

Uy thế cường đại này, khiến cho ba đại Vương Giả đang chiến đấu, đều ghé mắt nhìn.

- Huyết mạch Viêm đạo thật đáng sợ…

Thân hình thiếu niên Huyền y bị chấn lui ra ngoài, trên người còn bị hỏa diễm Huyết Ma Dương thiêu đốt, có xu thế lan tràn khắp toàn thân.

Huyết mạch Huyết Ma Dương biến dị, dương cương bá liệt, ẩn chứa hiệu quả ăn mòn và thiêu đốt.

Cũng may.

Thiếu niên Huyền y cũng có huyết mạch viêm đạo, cho nên đối chiến với huyết mạch Huyết Ma Dương, lực đối kháng vẫn tương đối mạnh.

- Ồ? Không đúng…

Thiếu niên Huyền y đột nhiên phát hiện, trong lần đối chiến vừa rồi, tinh huyết nguyên khí của mình đã bị xói mòn và xâm thực.

Huyết mạch Huyết Ma Dương biến dị, không chỉ đơn thuần cường độ mạnh mẽ, mà còn có lực thiêu đốt ăn mòn mạnh mẽ.

- Ồ?

Triệu Phong đột nhiên cảm thấy một dòng nước ấm kỳ dị, trong đợt công kích vừa rồi, dòng nước ấm này đã tẩm bổ thân thể mình.

Trong dòng nước ấm này, có một tia tinh nguyên huyết khí cấp Vương Giả.

- Chẳng lẽ là…

Triệu Phong cảm thấy, thể lực và nguyên khí của mình, thoáng cái đã

được bổ sung, thậm chí ngay cả một vài thương thế nhỏ, cũng được chữa trị.

Đây quả là một phát hiện không thể tưởng tượng nổi, khiến cho hắn cuồng hỉ không thôi.

Ầm…

Triệu Phong khí thế hừng hực, vận chuyển huyết mạch biến dị, diễm khí lưu ly chấn gào mãnh liệt, oanh kích cùng một chỗ với thiếu niên Huyền y.

Ầm…

Thiếu niên Huyền y hét thảm một tiếng, thân hình bay ngược ra ngoài, ngoài thân lại lần nữa bị một tầng diễm miêu Huyết Ma Dương bao trùm, lan tràn khắp toàn thân.

Đây chính là hiệu quả thiêu đốt của Huyết Ma Dương biến dị.

Nếu đổi lại là người bình thường, e rằng đã lập tức bị thiêu đốt thành tro bụi rồi.

Càng khiến cho thiếu niên Huyền y khó chịu là, lúc mình và đối phương đối kích, tinh nguyên Hư Không Hải trong cơ thể, đều bị xói mòn mất một ít.

Ngược lại, Triệu Phong ở phía đối diện thì mặt đầy hồng quang, càng đánh càng mạnh.

Khó có thể tưởng tượng nổi, đổi phương chỉ là một tên Tiểu Đan Nguyên Cảnh, vậy mà lại có thể đối chiến bền bỉ với chân nguyên huyết mạch của Vương Giả.

- Ha ha… Thật không ngờ Huyết Ma Dương biến dị, còn có khả năng hấp thu tinh nguyên huyết khí của người khác, bổ sung cho nguyên khí của mình.

Triệu Phong như mở cờ trong bụng.

Có thể nói, đây là “hiệu quả hấp huyết” cực kỳ hiếm thấy.

Lực lượng huyết mạch của Triệu Phong, khiến cho mỗi lần công kích và chém giết, đều có thể hấp thu sinh mệnh tinh huyết của mục tiêu, để bổ sung cho nguyên khí của mình, ngoài ra còn có hiệu quả trị liệu thương thế nhất định.

Khả năng này, cũng giống như năng lực đã từng xuất hiện trên người Tử Vong Đại Đế.

“Tử Vong Chi Xúc” của Tử Vong Đại Đế, chính là dùng phương pháp cấm kỵ bá đạo, cường hành thôn phệ tinh nguyên sinh mệnh người khác, chữa trị và bổ sung cho nguyên khí của mình.

Tốc độ thôn phệ và khôi phục của hắn, so với hiệu quả hấp huyết của Triệu Phong hiện nay, càng nhanh và bá đạo hơn nhiều.

Thế nhưng, bổ sung nguyên khí bằng “Tử Vong Chi Xúc”, sẽ pha tạp không tinh thuần, cần mất thời gian tinh luyện, đồng thời còn có thể lưu lại một vài ám tật và di chứng.

Triệu Phong đột nhiên phát hiện, huyết mạch biến dị của mình, mặc dù tốc độ và số lượng hấp huyết không lớn, nhưng nguyên khí tinh huyết hấp thu được, lại trải qua thiêu đốt tẩy luyện, bài trừ tạp chất, cho nên lại tương đối tinh thần.

Xét trên mặt tổng thể, loại năng lực này của Triệu Phong, tác dụng phụ không lớn, nhưng lại có thể thi triển liên tục.

Phành phành phành...

Lôi Dực sau lưng Triệu Phong chấn động, vận chuyển khí lực và huyết mạch biến dị, triền đấu với thiếu niên Huyền y.

- Làm sao có thể…

Thiếu niên Huyền y càng đánh càng vô lực, thương thế trên người càng lúc càng nghiêm trọng.

Theo thời gian trôi qua, hắn thậm chí đã có chút suy yếu.

Ngược lại, phía Triệu Phong thì trên mặt vẫn tràn ngập hồng quang, càng đánh càng mạnh, dường như còn cố ý dây dưa với hắn.

- Không tệ, loại hấp huyết hồi nguyên này, chỉ khi cận chiến mới có tác dụng, thân thể tiếp xúc càng nhiều thì hiệu quả lại càng tốt.

Triệu Phong thông qua thực chiến nghiệm chứng, liền đúc ra kết luận.

Trước mắt, khả năng mà loại huyết mạch này thể hiện ra, đủ sánh ngang với huyết mạch Huyền Băng Lân tộc của Triệu Phong kiếp trước, thậm chí còn có phần nhỉnh hơn.

Quan trọng là, huyết mạch biến dị này, lại vô cùng phối hợp với Thánh Lôi Thể của hắn.

Chương 822: Lộ Tuyến Cực Đoan

Thông qua trận thực chiến lần này, Triệu Phong đã nghiệm chứng được trong huyết diễm Huyết Ma Dương biến dị, hiệu quả đặc thù nhất chính là “Hấp huyết hồi nguyên”.

Loại năng lực huyết mạch này, khiến cho Triệu Phong tăng mạnh chiến đấu lâu dài và khả năng khôi phục.

Vụt vụt vụt...

Đúng lúc này, từ phía xa truyền đến tiếng xé gió, những thân ảnh này, chính là một số Nửa bước Vương Giả của đoàn người ba đại Vương Giả.

Nếu như đoàn đội này đuổi tới, rất có thể sinh ra một số ảnh hưởng đối với cục diện trận chiến.

Bởi vì sức chiến đấu của một vài Nửa bước Vương Giả này, đã rất tiếp cận Vương Giả Hư Thần Cảnh rồi.

- Kết thúc đi.

Khí lực kim chúc ngân lam sắc của Triệu Phong, bỗng nhiên dâng cao thêm vài phần, thúc dục Phách lực Thánh Thể đến đỉnh phong, khiến cho thể xác và tinh thần của thiếu niên kia trầm xuống.

Cùng lúc đó.

Ô...ô...ô...n...g!

Huyết mạch biến dị của Triệu Phong, chợt trở nên thiêu đốt sôi trào, sau lưng ẩn hiện hư ảnh huyết dương đỏ tươi, bên trong lộ ra hình dáng lốc xoáy, không ngừng xoay tròn vặn vẹo.

Khoảnh khắc đó.

Triệu Phong phảng phất hóa thành một bức tượng Huyết Dương Ma Tôn, khí lực kim chúc, chìm đắm trong diễm hà huyết dương.

Rất nhiều sinh linh và cường giả nhân loại xung quanh, đều cảm thấy khí huyết như bị thiêu đốt sôi trào, bản năng thân thể sinh ra một tia bất an kinh hãi.

- Đây mới là lực lượng đỉnh phong của hắn…

Thiếu niên Huyền y hoảng sợ thất sắc, sắc mặt trắng bệch, có cảm giác hít thở không thông.

Phành...

Triệu Phong đánh ra một quyền, Phách lực Thánh Thể áp bách giống như núi cao. Quyền quang diễm hà đỏ tươi, giống như một vầng Huyết Nhật thiêu đốt, sau khi đánh trúng mục tiêu, trong nháy mắt liền bạo liệt, thiêu đốt tàn sát hết thảy.

- A…

Tầng phòng ngự của thiếu niên Huyền y, giống như một tờ giấy, lập tức bị một quyền bá liệt cương dương đánh bay ra ngoài.

Giữa không trung.

Ọc…

Thiếu niên Huyền y phun ra một búng máu, thân thể bay ngược ra ngoài, ngoài thân “phốc” một tiếng, bị diễm miêu đỏ tươi thiêu đốt bao trùm.

Bịch…

Thiếu niên Huyền y lảo đảo rơi xuống đất, sắc mặt tái nhợt, sau khi dập tắt khói lửa trên người thì thân thể đã chật vật vô cùng.

Nhất thời, thiếu niên Huyền y như thất hồn lạc phách, không thể tin nổi.

Thiên tài tiến vào Không Gian Thần Huyễn, có thể nói là vạn người trong một, một số thiên tài Vương Giả, phần lớn xuất thân từ đại Tông Tam Tinh, hoặc là cơ cấu thế lực cấp bậc tương ứng.

Tinh anh lão bối, cũng là loại nổi bật trong hàng ngũ cùng cấp.

Hắn chưa từng nghĩ rằng, thiếu niên tóc tím kia còn chưa sử dụng đồng thuật linh hồn, chỉ dựa vào công kích phương diện vật chất, đã có thể đánh cho hắn hộc máu rồi.

Vụt...

Sau khi một quyền đánh trọng thương thiếu niên Huyền y, Triệu Phong cảm thấy có một dòng chảy ấm áp tràn vào cơ thể, không ngừng tẩm bổ cho thân thể của mình.

Hiệu quả “hấp huyết hồi nguyên” của huyết mạch biến dị lần này, càng phát huy tốt hơn.

Chân nguyên và lực lượng huyết mạch mà Triệu Phong tiêu hao, cũng khôi phục lại vài phần.

Hắn phát hiện, mục tiêu càng mạnh, tạo thành thương thế càng nặng, thì hiệu quả “hấp huyết hồi nguyên” càng mạnh hơn.

Phốc phốc phốc…

Giày cổ dưới chân Triệu Phong, phụt ra một đạo quang hà thanh diễm, Lôi Dực sau lưng phi chấn, cường thế nhúng tay vào trận chiến của Nam Cung Thánh và hai đại Vương Giả khác.

- Làm sao có thể…

Trung niên áo bào vàng và thanh niên bạch y, đều không thể tin nổi.

Thiếu niên Huyền y chính là đệ nhất thiên tài của một siêu cấp đại Tông Tam Tinh, làm sao có thể bị một tiểu bối Đan Nguyên Cảnh dễ dàng đánh bại như vậy?

Ầm…

Triệu Phong mang theo tốc độ và cường độ khí lực huyết mạch cực hạn, đánh một quyền trúng vào thanh niên bạch y.

Thanh niên bạch y này, cũng là tuyệt đại thiên kiêu xuất thân từ Tông phái Tam Tinh.

Thế nhưng.

Khoảnh khắc thế công của Triệu Phong ập đến, mang theo khí lực và lực lượng huyết mạch thiêu đốt, lập tức khiến thể xác và tinh thần

của hắn trầm xuống, miệng lưỡi khô rát, lực đè nén cực mạnh.

Phành…

Tầng phòng ngự của thanh niên bạch y, lập tức bị một tầng diễm miêu huyết dương lan tràn khắp toàn thân.

Gần như chỉ một quyền, thanh niên bạch y đã bị đẩy lui, khí huyết bốc lên, thiếu chút nữa đã hộc máu trọng thương.

Đây còn là dưới tình huống thanh niên bạch y có phòng bị.

Bộc phát khí lực huyết mạch mạnh mẽ như thế, Triệu Phong tự nhiên cũng tiêu hao không nhỏ.

Thế nhưng, hiệu quả “hấp huyết hồi nguyên” của huyết mạch biến dị, lại khiến thân thể có chút tiêu hao của Triệu Phong, lập tức được tẩm bổ khôi phục.

Rầm rầm rầm…

Có Triệu Phong gia nhập, cận chiến bá đạo, nhật thời đã xoay chuyển chiến cuộc.

Nam Cung Thánh thi triển thân pháp không gian, phối hợp với Triệu Phong, nhất thời khiến hai đại Vương Giả phải thối lui.

Vốn dĩ, hai người liên thủ đối diện với Nam Cung Thánh, cũng không chiếm được nửa điểm tiện nghi, thậm chí có một lần còn bị Nam Cung Thánh nắm giữ quyền chủ động.

Chỉ trong thời gian một hai nhịp hô hấp, trung niên áo bào vàng và thanh niên bạch y đã trọng thương bại lui.

- Đây là huyết mạch gì? Cường độ thật mạnh, có chút giống như “huyết mạch Huyết Ma Dương”, nhưng dường như càng đáng sợ hơn.

Khóe miệng trung niên áo bào vàng tràn ra một tia vết máu.

Thánh Lôi Thể phối hợp với Huyết Ma Dương biến dị, cận thân chiến đấu, cường độ kinh người, quả thực là hoành hành vô kị.

Mà hiệu quả “hấp huyết hồi nguyên”, lại càng khiến cho sức bùng nổ “vượt cấp” này duy trì lâu dài.

Vụt vụt vụt...

Lúc này, đoàn đội Nửa bước Vương Giả và Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong của nhóm ba vị Vương Giả này, cũng đã đuổi tới hiện trường, vừa trông thấy một màn như vậy, không khỏi khiếp sợ thất sắc.

Sự tà dị của hai nam tử tóc tím kia, đã vượt qua lẽ thường.

Dưới sự liên thủ của hai người, đã đánh cho đám Vương Giả ba người trung niên áo bào vàng, liên tục bại lui, trọng thương không nhẹ.

- Lui lại.

Trung niên áo bào vàng cắn răng, vẫy tay ra lệnh.

- Lưu phi xa lại, tha cho các ngươi không chết.

Triệu Phong vẫn bình tĩnh.

Vụt...

Hắn vung tay lên, phía trước xuất hiện một Hạt nhân xấu xí, thân hình cao gầy.

- Đi!

Ý niệm Triệu Phong vừa động, nữ Hạt nhân xấu xí kia, giống như quỷ mị, đã giết tới chỗ đội ngũ viện binh Nửa bước Vương Giả.

Thật nhanh!

Đám Nửa bước Vương Giả vừa mới đuổi tới, lập tức lọt vào một loạt công kích điên cuồng của nữ Hạt nhân xấu xí.

Một vài Nửa bước Vương Giả thực lực yếu kém một chút, ngay cả góc áo của nữ Hạt nhân cũng không sờ tới.

Keng keng…

Một vài công kích rơi xuống trên Hạt giáp tối đen cứng rắn như kim loại của nữ Hạt nhân, đều bắn lên một trận tia lửa.

- A…

Trong đám người rất nhanh truyền đến một tiếng hét thảm thiết, một số Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, chỉ cần động tác hơi chậm một chút, đã bị kìm bò cạp của nữ Hạt nhân cắt trúng, lập tức khí tuyệt bỏ mình.

Hạt độc của nữ Hạt nhân này, đối với cấp độ dưới Vương Giả, cơ bản có thể xem như là “kiến huyết phong hầu”.

- Mọi người cẩn thận.

- Nữ Hạt nhân này, ngoại trừ linh hồn lột xác chưa đủ ra, thì công kích, tốc độ, phòng ngự, đều đạt tới cấp độ Vương Giả.

Đám viện binh đuổi tới, lập tức bị nữ Hạt nhân kiềm chế.

Một màn này, khiến đám Vương Giả ba người trung niên áo bào vàng, sắc mặt rung động.

Từ khi tiếp xúc đến nay, thiếu niên tóc tím kia đã bày ra đồng thuật linh hồn đáng sợ, khí lực bá đạo mạnh mẽ, huyết mạch bùng nổ kinh người, còn có cả bí thuật Lôi Dực cơ động tốc độ cao.

Không thể đánh giá nổi thiếu niên thần bí này còn bản lĩnh gì.

- Tặc tử, không nên ép người thái quá.

Sắc mặt trung niên áo bào vàng có vài phần âm trầm.

Triệu Phong và Nam Cung Thánh, phiêu lập song song giữa không trung, sắc mặt lạnh lùng. Mái tóc tím của hai người, tung bay trong gió, đều tà dị khó lường giống như.

Ba đại Vương Giả nhìn lẫn nhau, trong mắt đều có chút bất đắc dĩ.

cuối cùng.

Trung niên áo bào vàng đành cắn răng, đem “phong diễm phi xa” ném cho hai người Triệu Phong.

Vụt...

Thân hình Triệu Phong và Nam Cung Thánh lóe lên, hạ xuống trên “phong diễm phi xa”.

Chiếc phi xa này, phong cách tạo hình cổ xưa, nhiều nhất có thể chịu tải được trọng lượng của sáu bảy người.

Ô...ô...ô...n...g!

Sau khi rót chân nguyên vào, phi xa lập tức phụt ra một tầng phong hà thanh diễm, đồng thời còn có một tầng hào quang màu xanh, bao phủ bên ngoài phi xa, ngăn cản sức gió bên ngoài.

- Không tệ.

Triệu Phong gật đầu, thu hồi nữ Hạt nhân xấu xí về.

Trong không gian cao cấp như Không Gian Thần Huyễn này, phi hành là một chuyện rất vất vả, mà loại đạo cụ phi hành này, dùng tinh hạch của chính nó điều động, có thể quán chú chân nguyên vào, tăng cường tốc độ.

Vụt...

Ba đại Vương Giả, nhìn thấy hai người cưỡi “phong diễm phi xa”, nghênh ngang rời đi mà tức ói máu.

- Nực cười, hai tên tặc tử này…

- Chiếc phi xa này, chính là chiến lợi phẩm lớn nhất mà chúng ta có được từ khi vào Không Gian Thần Huyễn đến nay.

Trên mặt ba đại Vương Giả đầy vẻ oán hận, tức giận đến run rẩy.

Bọn họ vốn định đoạt lấy trân bảo thủy hệ của hai người Triệu Phong, chẳng ngờ lại bị hai người đoạt mất trân bảo của mình.

Nhưng ba người cũng không dám lưu lại ở nơi này quá lâu, lập tức dẫn theo thế lực đoàn đội sau lưng, bay về một hướng khác.

- Ta không thể nhịn được trận ác khí này.

Thiếu niên Huyền y nghiến răng nghiến lợi.

- Ở chỗ ta vẫn còn đạo cụ truyền tin lúc hợp tác với Tân Vô Ngân. Nếu như hắn còn ở đây, có lẽ vẫn có thể liên hệ.

Trong tay thiếu niên Huyền y, xuất hiện một khối tinh giác màu bạc chất liệu đặc biệt.

Trong Không Gian Thần Huyễn.

Rất nhiều đạo cụ truyền tin không linh thông, một vài đạo cụ truyền tin cao cấp vẫn có thể sử dụng, nhưng lại bị giới hạn khoảng cách.

- Ồ… Có đáp lại…

Sắc mặt thanh niên bạch y lộ vẻ mừng rỡ.

Nửa ngày sau…

Ba đại Vương Giả xuất lĩnh đoàn đội hơn hai trăm tinh anh, chạy đến trước một khu mộ cũ nát.

- Các ngươi đến rồi.

Trên bia mộ, có một nam tử thanh sam bình thường không có gì đặc biệt, hai mắt thâm thúy, trên mặt không chút gợn sóng, có cảm giác tang thương vô cùng.

- Tân Vô Ngân.

Đám Vương Giả ba người trung niên áo bào vàng, đều cảm thấy thể xác và tinh thần chấn động.

Trước đây, bọn họ đã từng hợp tác với Tân Vô Ngân một thời gian ngắn, sau cùng lại trở mặt.

Không lâu sau…

Tân Vô Ngân đã minh bạch ý đồ của ba đại Vương Giả.

- Ta có thể giúp các ngươi đòi lại công đạo. Nhưng trước đó, ba phương thế lực các ngươi, phải phối hợp với ta, đào móc bảo tàng trong địa huyệt này. Về phần lợi ích, chia làm sáu bốn, ta sáu, các ngươi bốn.

Tân Vô Ngân lạnh nhạt nói.

Nghe vậy, đám Vương Giả ba người trung niên áo bào vàng, đều mặt lộ dị sắc.

- Tân Vô Ngân, với thực lực của ngươi, còn cần liên thủ với chúng ta?

Thiếu niên Huyền y kinh ngạc nói.

- Một mình ta, lực lượng tương đối hữu hạn. Có sự hợp tác đoàn đội của các ngươi, có thể nhanh chóng và dễ dàng phá được địa huyệt ở

đây hơn.

Tân Vô Ngân cũng không tranh hơn thua với đối phương.

Thiên tài cường đại tiến vào Không Gian Thần Huyễn, có một phận đều tự mình hành động.

Thế nhưng có một số di tích thám hiểm, chỉ bằng lực lượng cá nhân, lại có chút quá sức. Người nhiều, lực lượng lớn, trí tuệ của mọi người cùng phối hợp, mới gặt hái được hiệu quả tốt nhất.

Triệu Phong cũng hiểu rõ điều này.

Thế nhưng hắn và Tân Vô Ngân lại đi trên con đường bất đồng.

Triệu Phong trực tiếp “đoạt lấy” tài nguyên của người khác, “đánh cắp” lợi ích của người khác.

Ưu điểm của phương thức này, chính là tiết kiệm sức lực, khuyết điểm là đánh mất nhân phẩm, dễ gây thù oán, mạo hiểm rất lớn.

Chờ sau khi Triệu Phong rời khỏi Không Gian Thần Huyễn, sẽ phát hiện bản thân bất tri bất giác, đã đắc tội với rất nhiều thế lực lớn và một vài thiên chi kiêu tử.

Tân Vô Ngân lại tương đối ôn hòa, trong mắt hắn, không thể chấp nhận được việc cướp đoạt của người khác.

- Được, một lời đã định.

Đám Vương Giả ba người trung niên áo bào vàng, thoáng trao đổi, sau đó liền đáp ứng.

Nếu so sánh, nhân phẩm của Tân Vô Ngân cũng có thể xem như phúc hậu, ít nhất là sẽ không vô cớ đánh cướp.

Trên vách núi đen, có một dòng suối lớn.

Triệu Phong và Nam Cung Thánh, lại tìm địa phương ẩn mình, bắt đầu tham tu.

- Hiện nay, ta đồng thời có Phong Lôi tinh hạch của Vương Giả, lại còn có Thiên Thủy Tinh Liên và Mẫu Chi Tinh, tu vi có thể tăng cường trên diện rộng.

Triệu Phong có chút trầm ngâm.

Mục tiêu hiện nay của hắn, tất nhiên là đột phá Đại Đan Nguyên Cảnh.

Thế nhưng.

Lộ tuyến tu hành của Triệu Phong, cũng có sự thay đổi nhất định.

- Huyết mạch Huyết Ma Dương biến dị, có năng lực hấp huyết hồi nguyên, khiến ta có thể khôi phục nhanh chóng, đạt tới một cấp độ khủng bố. Như vậy, số lượng chân nguyên dự trữ, cũng không có quá nhiều ý nghĩa đối với ta.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, đã có quyết định.

Chất lượng chân nguyên càng cao, có thể bạo phát được chiến lực càng mạnh, số lượng chân nguyên càng nhiều, càng có thể kéo dài sức chiến đấu.

Nhưng năng lực của huyết mạch biến dị, lại khiến lộ tuyến của Triệu

Phong càng cực đoan hơn.

Giai đoạn trong Không Gian Thần Huyễn này, hắn một lòng một dạ, tăng cường chất lượng và cường độ chân nguyên, theo đuổi khả năng bạo phát chiến đấu cực đoan.

Chương 823: Lại Lần Nữa Tiến Cấp

Trên vách núi đen, bên cạnh dòng suối chảy róc rách.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, tâm vô không, chuyên tâm tĩnh tu. Mà bên cạnh hắn, Tiểu Tặc Miêu thì lại đang thưởng thức vòng cổ ám kim, lười biếng hộ pháp cho chủ nhân.

- Thủy Mẫu Chi Tinh, Vương Giả tinh thạch…

Trong tay Triệu Phong, chợt xuất hiện hai loại trân bảo, phân biệt đối ứng với hai loại thuộc tính Thủy và Phong.

Trong đó.

Tinh hạch Phong Lôi của Vương Giả, bên trong ẩn chứa tinh túy Phong Lôi vô cùng hùng hậu, chỉ mới tiêu hao một phần nhỏ.

Chẳng qua, Thủy Mẫu Chi Tinh, đã tiêu hao mất năm sáu thành, còn thừa lại không nhiều lắm.

Nhưng hiện nay.

Triệu Phong đã có được trân bảo Thủy hệ “Thiên Thủy Tinh Liên” cao cấp, cũng không cần phải tiếc rẻ những thứ này.

Dưới điều kiện tài nguyên sung túc, Triệu Phong hiện nay tu luyện tiến cấp, một đường tiến thẳng, không hề có bình cảnh nào đáng kể.

Linh hồn, thậm chí là ý cảnh của hắn, đều tương đối cao.

“Ngũ Hành Phong Lôi Quyết” tiếp cận tầng thứ sáu đỉnh phong, tại phương diện hỏa hầu, xem như tu vi đứng đầu.

Thế nhưng.

Cái mà bây giờ Triệu Phong chú trọng nhất, chính là cường độ và chất lượng chân nguyên, sau đó mới là tu vi và tinh hạch tăng cường.

Không lâu sau…

Ô...ô...ô...n...g!

Khoảng không trên đỉnh đầu Triệu Phong, xuất hiện một vòng gợn xoáy u lam, Phong Lôi khởi vũ, uy thế to lớn.

Cảnh tượng tu luyện bậc này, đã siêu việt một vài Đại Đan Nguyên Cảnh, ít nhất cũng sánh ngang với Nửa bước Vương Giả.

Theo thời gian trôi qua…

Lực lượng trong Thủy Mẫu Chi Tinh, đang không ngừng bị tiêu hao.

Triệu Phong tuyệt đối không đau lòng, không ngừng tinh luyện, áp súc chân nguyên, tinh hạch trong cơ thể, cứ như vậy mà không ngừng khuếch trương.

Một ngày một đêm trôi qua.

Rắc rắc rắc…

Thủy Mẫu Chi Tinh trong tay Triệu Phong, đột nhiên vỡ nát, hóa thành vụn phấn.

Lúc này.

Tinh hạch của Triệu Phong đã đạt tới cực hạn Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, chất lượng và cường độ chân nguyên, cũng tiếp cận Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

Cùng lúc đó.

Linh quả Mộng Cảnh trong cơ thể Triệu Phong, dưới sự hấp thu không ngừng, đã chiết xuất ra chân nguyên, cường hóa khí lực huyết mạch.

Hiệu quả của Linh quả Mộng Cảnh, khiến chân nguyên mà Triệu Phong tu luyện thành, tại phương diện bản chất, có chút giống thời đại Thái Cổ nguyên thủy.

- Cường độ chân nguyên của ta hiện nay, đã tiếp cận Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, nhưng u lực chân chính, thì đã tiếp cận Nửa bước Vương Giả.

Triệu Phong thầm nghĩ.

Tại phương diện vật chất.

Chiến lực của hắn, chia làm “Thánh Lôi Thể” và “Phong Lôi Quyết”, hơn nữa còn có huyết mạch tăng phúc.

Trong đó, Thánh Lôi Thể đã đạt tới tầng thứ tư đỉnh phong, trở thành trụ cột vững chắc cho khí lực, thậm chí đã có thể đối đầu với Vương Giả bình thường đôi chút.

Trong trận chiến đấu lúc trước.

Triệu Phong dùng Thánh Lôi Thể làm chủ, còn Phong Lôi Quyết thì làm phụ, tăng cường uy lực ý cảnh, thậm chí cả tính cơ động và tốc độ.

- Thiên Thủy Tinh Liên.

Hai tay của Triệu Phong mở ra, trong lòng bàn tay, xuất hiện một gốc quang liên thủy tinh trắng noãn, trong sáng không tỳ vết, giống như thủy tinh mộng ảo.

Tinh liên này vừa xuất hiện, liền kéo động một trận Thủy chi nguyên khí mênh mông.

Ầm…

Trong khu vực phụ cận, bỗng nhiên dâng lên sóng biển cuồn cuộn, một vài yêu linh Thủy hệ, đều đồng loạt sinh ra cảm ứng.

Đây chính là dị tượng mà “Thiên Thủy Tinh Liên” tạo nên.

- Ồ?

Ngay cả huyết mạch Băng Thủy và Băng Hoàng Thương trong cơ thể của Triệu Phong, cũng theo đó mà hưng phấn rung động, có chút rục rịch.

Huyết mạch Băng Thủy của Triệu Phong, chính là kết quả do Thần Linh Nhãn mang đến.

Trước mắt, loại huyết mạch này chủ yếu là phòng ngự và phụ trợ trị

liệu là chính. Còn huyết mạch Huyết Ma Dương thì lại là công kích chủ lực.

Một công một phòng, tại phương diện huyết mạch, Triệu Phong so với kiếp trước, lại càng hoàn mỹ hơn.

Ô...ô...ô...n...g!

Hai luồng lực lượng của Thiên Thủy Tinh Liên và Vương Giả tinh hạch, đều đồng loạt đổ dồn về phía Triệu Phong.

Nhất thời.

Gợn sóng lốc xoáy u lam trên đỉnh đầu Triệu Phong, càng lúc càng lớn hơn, ngưng kết thành Lôi Vân Phong Hà nồng hậu.

Những yêu linh Thủy hệ bị “Thiên Thủy Tinh Liên” hấp dẫn đến, đều né tránh ba phần, không dám ra tay đánh cướp.

- Ồ?

Triệu Phong chợt phát hiện, huyết mạch Băng Thủy và Băng Hoàng Thương trong cơ thể, đang xao động không ngừng.

Băng Hoàng Thương vốn là lấy hình thái chất lỏng của Băng Lam, chia tách ra dung nhập vào trong huyết mạch.

Sau khi lực lượng của “Thiên Thủy Tinh Liên” bị hút vào cơ thể, một phần trong đó thì bổ sung cho huyết mạch, còn lại thì bị Băng Hoàng Thương hấp thu.

Biến hóa này, hiển nhiên cũng khiến cho Triệu Phong cảm thấy rất kinh ngạc.

Nhưng cẩn thận suy nghĩ một phen, Triệu Phong liền hiểu rõ nguyên nhân trong đó.

Đó là bởi vì Thiên Thủy Tinh Liên chính là trân bảo Thủy hệ tinh thạch thực vật.

Bản thân của nó, còn nguyên liệu vô giá để có thể luyện chế thành Thần binh Thiên cấp, Thánh Khí truyền thừa vô giá.

Triệu Phong yên lặng xem xét, thuận theo tự nhiên, cũng không có hành động ngăn trở nào.

Vụt... Vụt...

Lực lượng của “Thiên Thủy Tinh Liên”, dung nhập vào trong cơ thể của Triệu Phong, chia thành hai luồng.

Trong đó, một luồng hàn lưu nhu hòa giống như dòng chảy nhỏ, bị thân thể và tinh hạch của Triệu Phong, không ngừng hấp thu.

Một luồng khác.

Lại vô cùng âm hàn bá đạo, hóa thành một tầng cánh hoa tinh liên như thực chất, bị huyết mạch Băng Thủy và Băng Hoàng Thương hấp thu.

- Thì ra phần lớn thực vật hệ, đều thích hợp để nhân thể hấp thu. Còn lực lượng khoáng thạch hệ, lại thích hợp để luyện chú Thần binh Thủy hệ và truyền thừa chí bảo.

Triệu Phong cũng bừng tỉnh đại ngộ.

Biến hóa này, không thể nghi ngờ càng khiến cho hiệu suất sử dụng “Thiên Thủy Tinh Liên”, tăng thêm rất nhiều.

Bằng không, nếu Triệu Phong chuyên tu, hiệu suất sẽ rất thấp, thậm chí còn phải tiến hành tinh luyện những thành phần không thích hợp với bản thân.

Nửa ngày sau…

Tinh hạch trong cơ thể Triệu Phong, bất tri bất giác khuếch trương, giống như một đầm nước sâu không thấy đáy.

- Không hổ là trân bảo Thủy hệ, nhanh như vậy đã khiến ta đột phá Đại Đan Nguyên Cảnh.

Triệu Phong cười ha ha nói.

Thiên Thủy Tinh Liên, phối hợp với tinh hạch Phong Lôi Vương Giả, khiến việc tu luyện của Triệu Phong, không hề có bất kỳ bình cảnh nào đáng kể.

Đồng thời.

“Ngũ Hành Phong Lôi Quyết” của Triệu Phong, cũng đạt tới tầng thứ sáu đỉnh phong, thậm chí là cực hạn.

Nếu như trùng kích tầng thứ bảy, theo ngũ hành tương sinh, chính là Thủy sinh Mộc.

Ngũ Hành Phong Lôi, khiến năng lực của Triệu Phong càng đa dạng hóa hơn, cũng không lo bị khắc chế.

Khuyết điểm duy nhất chính là tương đối lộn xộn, tiến độ tu luyện rất

chậm.

Nhưng lần này dùng “Ngũ Hành Phong Lôi” tôi luyện “Thánh Lôi Thể”, sau khi đại thành, liền có thể tạo thành lực miễn dịch rất mạnh đối với các loại lực lượng Ngũ Hành trong thiên địa.

Có thể nói là có được có mất.

- Chúc mừng.

Nam Cung Thánh ở cách đó không xa, tươi cười chúc mừng.

Tu vi thực lực của Triệu Phong từng bước khôi phục, hắn đều nhìn thấy từ đầu đến cuối, lúc này, việc mà hắn mong muốn nhất là lại được chứng kiến “Tả Đồng Thiên Quân” thời kỳ đỉnh phong.

Đương nhiên, thực lực của Nam Cung Thánh tăng cường, đây cũng là chuyện bất đắc dĩ.

Tà Thần Tinh và mấy chục khối Thần Tih thứ phẩm, khiến cho Không Gian Lĩnh Vực của hắn, từng bước thực chất hóa, cường độ như vậy, còn hơn xa một số Không Gian Lĩnh Vực bình thường.

Ngoài ra.

Suối nguồn tập trung tinh hạch, thành công đạt được cấp bậc lực lượng Thần Tinh Lực, luận cường độ hay chất lượng chân nguyên, thậm chí còn hơn Nam Cung Thánh và những Vương Giả cùng cấp khác.

Chẳng qua, theo thực lực điên cuồng tăng trưởng, Nam Cung Thánh cũng cảm nhận được, bản thân đang bị lực lượng tà tính của “Tà Thần Tinh” ảnh hưởng.

May mắn là luôn đeo theo “Định Thần Châu” bên người

Định Thần Châu này chính là Hồn khí trong truyề n thuyết, có thể củng cố tâm thần, ngưng luyện hiệu quả ý chí, thậm chí còn có thể miễn cưỡng một vài đạo công kích, loại bỏ tâm ma.

Bằng không.

Với thực lực của Nam Cung Thánh hiện nay, e rằng sớm đã bị lực lượng tà tính của Tà Thần Tinh làm cho tâm tính của hắn bị biến dạng.

Thế nhưng, cho dù là “Định Thần Châu”, cũng không thể để Nam Cung Thánh không gặp bất kỳ phiền toái nào, chỉ có thể ngăn cản lực lượng tà tính đó thẩm thấu vào ý chí của mình.

Dù sao đi nữa, Tà Thần Tinh cũng là Thần Tinh Thạch, do Thần lực của Tà Thần tinh hóa mà thành.

- Định Hồn Châu.

Nam Cung Thánh phun ra một ngụm trọc khí, trong tay xuất hiện một viên bọt nước lưu ly bán trong suốt.

Thông qua hồn châu này, linh hồn của Nam Cung Thánh sẽ được gột rửa, thậm chí còn có thể ngưng luyện lớn mạnh, linh đài thanh tĩnh.

- Còn may là có Triệu Phong nhắc nhở.

Nam Cung Thánh ngưng luyện ý chí, vận chuyển chân nguyên, lần lượt tinh luyện lực lượng từ trong Tà Thần Tinh.

Lại một ngày một đêm trôi qua.

Lực lượng tinh túy Thủy hệ trong “Thiên Thủy Tinh Liên”, đã có sáu thành bị Băng Hoàng Thương hấp thu, còn bốn thành thì bị Triệu Phong hấp thu tích lũy.

Trong huyết mạch, khí tức của Băng Hoàng Thương đã tiếp cận những Thánh Khí truyền thừa cấp độ như “Tỏa Thiên Cung”, “Càn Khôn Kiếm”.

Triệu Phong không khỏi gật đầu.

Băng Hoàng Thương chính là một kiện Thần binh mạnh mẽ có tính thực dụng cao, lúc ở trong thành thị Thiên Cơ tộc, hắn đã từng có lần biến đổi và cường hóa nó.

Lúc này.

Lại dung nhập thêm tài liệu trân bảo Thủy hệ hàng đầu như “Thiên Thủy Tinh Liên”, có thể nói là gần như đạt đến trạng thái hoàn mỹ.

Mặt khác, bốn thành lực lượng của Tinh liên, đều rất ôn nhuận thanh lương, sau khi được thân thể Triệu Phong hấp thu, còn có một phần tích lũy trong cơ thể.

Lúc này, tinh hạch của Triệu Phong đã đạt tới cấp độ Đại Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ, nhưng chất lượng và cường độ, thậm chí cả uy lực, đều vượt qua gấp mấy lần cùng cấp.

- Nếu như ta đem những lực lượng ôn nhuận còn lại của “Thiên Thủy Tinh Liên”, hấp thu và tinh luyện hết, chất lượng chân nguyên, ít nhất cũng phải sánh ngang Nửa bước Vương Giả…

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Trải qua nhiều ngày tiềm tu, thực lực và nội tình của Triệu Phong, đã tăng lên mạnh mẽ.

Trước mắt.

“Kim Khôn Thánh Lôi Thể” của Triệu Phong vẫn đang bị vây tại tầng thứ tư đỉnh phong, gặp phải một đại bình cảnh.

Còn “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết”, thì bị vây ở tầng thứ sáu đỉnh phong viên mãn.

Phong Lôi Quyết có cơ hội trùng kích tầng thứ bảy, chỉ còn thiếu một chút hỏa hầu và nội tình nữa mà thôi.

- Chỉ còn lại một trái cuối cùng.

Triệu Phong lại ăn vào một Linh quả Mộng Cảnh, trên cây đại thụ trong Mộng cảnh Thái Cổ, chỉ còn lại một trái duy nhất.

Linh quả Mộng Cảnh, xúc tiến khí lực huyết mạch cường hóa và phản tổ, đối với chân nguyên cũng có một loại hiệu quả chiết xuất nguyên chất.

Triệu Phong vốn định dùng quả cuối cùng vào thời khắc mấu chốt.

Một khi Thánh Lôi Thể đột phá tầng thứ năm, thực lực của hắn, sẽ có một bước nhảy vọt về chất.

Hoặc là khiến cho cấp độ linh hồn, tiến thêm một tầng.

Thế nhưng, nhu cầu đối với trân bảo của Triệu Phong hiện nay, rất

khó thỏa mãn, cho dù là ở trong Không Gian Thần Huyễn, cũng không dễ dàng tìm được.

Bên cạnh dòng suối.

Khí tức trên người của Triệu Phong, chậm rãi thu liễm, mỗi một phần lực lượng, đều tinh luyện chí cực, khống chế viên mãn như ý.

Khó có thể tưởng tượng nổi, hắn vừa mới đột phá Đại Đan Nguyên Cảnh không lâu.

Triệu Phong thoạt nhìn, chẳng qua cũng chỉ là một Đại Đan Nguyên Cảnh bình thường.

Với cái thân thể này, đạt tới tu vi Đại Đan Nguyên Cảnh, cho dù là ở Tông phái Tam Tinh, cũng là thiên tài hiếm có rồi.

- Triệu Phong, phụ cận khu vực này, dường như có một vài luồng thiên địa chấn động khác thường, còn có không ít khí tức nhân loại tiếp cận.

Nam Cung Thánh đột nhiên mở miệng nói.

Triệu Phong mở mắt, khẽ gật đầu, Tiểu Tặc Miêu ở bên cạnh cũng nhếch tai mèo lên nghe ngóng.

Cùng lúc đó, tại trước một cái bia mộ cũ nát, âm hủ khí bốc lên cao.

Ầm ầm ầm...

Sâu trong huyệt mộ, truyền đến từng đợt chấn động mãnh liệt, kèm theo đó là tiếng rít gào kinh thiên.

- Tân Vô Ngân, không ngờ ngươi lại dẫn chúng ta vào nơi hung hiểm như vậy.

Trung niên áo bào vàng tức giận rống lên.

Grào...

Sâu trong huyệt địa, một luồng khí tức âm tà kinh khủng vô cùng, bỗng nhiên thức tỉnh:

- Đám người từ bên ngoài đến, quấy rầy sự an bình của người chết, cùng nhau bồi táng theo đi.

Vụt vụt vụt...

Ở một phía xa xa khác, một đội ngũ cường đại, lập tức bị luồng khí tức này kinh động, vẫn cẩn trọng tiếp cận.

- Bát hoàng tử, “Thông Linh Thử” mà ngươi cảm ứng được có lẽ không sai, chính là nơi này…

Một thanh niên khôi ngô mày rậm, mặc cẩm bào màu đen, chắc chắn nói.

Vụt... Vụt...

Trong lòng bàn tay của hắn, có một con chuột màu bạc, râu trên miệng vươn dài.

- Lạc Tôn, lần này ngươi tiến vào Không Gian Thần Huyễn, đã lập công không nhỏ, chúng tacũng không lỗ vốn khi trả một cái giá lớn, để giúp ngươi tiến vào đây.

Trên mặt Bát hoàng tử mang theo ý cười.

Chương 824: Thật Nhiều Người Quen

Đoàn đội tinh anh này, cũng xuất thân từ Hoàng tộc Đại Càn, người lĩnh đội là Bát hoàng tử và Lạc Tôn.

So với lúc còn ở Thiên Phong Đại Đảo Vực, khí tức của hai người, đã mạnh hơn một chút.

Nhất là Lạc Tôn, trong đôi mắt hắn, phân biệt bắn ra hai luồng khí tức Viêm, Băng hoàn toàn bất đồng.

Grào...

Lúc này, khí tức tà âm đến từ sâu trong huyệt địa, càng cường thịnh hơn, một phương hư không, quanh quẩn một tầng quỷ sương u ám.

- Trong huyệt địa này, có một luồng khí tức Thi đạo, tiếp cận Đại Đế Hư Thần Cảnh rồi.

Sắc mặt Bát hoàng tử và Lạc Tôn, cùng lộ ra vẻ ngưng trọng.

Đoàn đội tinh anh của Hoàng tộc ở đằng sau, vội vàng bày ra trận thế, nhằm ứng phó với tình huống khẩn cấp.

Thần niệm của hai đại Vương Giả Bát hoàng tử và Lạc Tôn, cùng rót xuống dưới bia mộ, tra xét bên trong.

Giờ phút này, một vài trận pháp cấm chế trong lăng mộ dưới đất, dường như đã bị bài trừ, bằng không, cũng không thể thăm dò ra

nông sâu trong đó.

Ầm ầm ầm...

Trong lăng mộ dưới đất, liên tiếp truyền đến tiếng chấn động, giống như có một vài luồng khí tức Vương Giả đang chiến đấu.

Chất liệu tạo nên lăng mộ này, cực kỳ cứng rắn, Nửa bước Vương Giả rất khó có thể tổn hại được chút nào. Nếu không phải vậy, e rằng cho dù là một tòa thành, cũng sẽ sụp đổ tả tơi.

- Đám người từ ngoài đến! Các ngươi chính là vật bồi táng mới…

Một khô lâu cao tới hai trượng, toàn thân rực cháy diễm miêu đỏ rực.

Ngoài phần đầu ra, nửa người dưới của u diễm khô lâu, chỉ có một nửa thân thể, thậm chí ngay cả hốc mắt, cũng chỉ có một cái.

Ầm…

Sau lưng khô lâu nửa người, xuất hiện một hư ảnh “Cự yêu bốn cánh” tạo nên từ hư diễm, truyền đến từng trận rít gào kinh hồn.

Hư ảnh cự yêu bốn cánh kia, vô cùng to lớn, phun ra nuốt vào diễm vân, có một loại khí phách áp đảo thiên địa. Chỉ là một cái hình thái hư ảnh, lại có thể phát ra một luồng khí tức có thể sánh ngang với ý chí Đại Đế.

Bộ khô lâu bên cạnh thoạt nhìn có vẻ yếu ớt, những mỗi lần công kích, đều có thể dẫn động ý chí và uy lực cấp bậc Đại Đế.

- Ta sẽ hấp dẫn lực chú ý của hắn, còn các ngươi thì nghĩ cách vây khốn hắn…

Một gã nam tử thanh sam bình thường không có gì đặc biệt, vẻ mặt ngưng trọng, thanh âm có chút gấp gáp.

Hai tay hắn vung động, trên người dâng lên một luồng ý cảnh huyền bí cường đại, trong hai tròng mắt, phát ra ý chí tiếp cận Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Rầm rầm rầm…

Ý chí và uy lực Đại Đế mà bộ khô lâu kia dẫn động, liền bị nam tử thanh sam, dùng một phương thức huyền diệu khai thông chuyển hướng.

Tại phương diện cấp bậc lực lượng, nam tử thanh sam và bộ khô lâu vẫn có sự chênh lệch rõ ràng.

Nam tử thanh sam lúc này giống như đang đi xiếc dây, chỉ cần không cẩn thận một chút, là sẽ bị bộ khô lâu đánh trúng chính diện, cho dù không chết cũng bị lột một tầng da.

Thế nhưng.

Trên mặt nam tử thanh sam, lại không hề rung động hay sợ hãi, hết thảy thoạt nhìn giống như toàn diện trọn vẹn, lộ ra một loại phong phạm Tông Sư.

- Không hổ là Tân Vô Ngân, không ngờ lại có thể chế trụ được bộ khô lâu cấp bậc Đại Đế này.

Đám ba vị Vương Giả trung niên áo bào vàng, trên mặt ướt đẫm mồ hôi.

Vừa rồi, lúc bộ khô lâu thức tỉnh, khí tức tà âm khủng bố vô cùng, khiến mọi người đều cảm thấy hít thở không thông.

Mà “cự ảnh bốn cánh” có uy lực và ý chí cấp bậc Đại Đế ở phía sau, lại càng khiến cho mọi người lâm vào tuyệt vọng.

Còn may.

Vào thời khắc mấu chốt, Tân Vô Ngân vẫn ổn định cục diện.

- Bày trận!

Đám ba người Vương Giả trung niên áo bào vàng, phụ trợ Tân Vô Ngân, hạn chế bộ khô lâu, đoàn đội tinh anh đằng sau, cũng nhanh chóng bày ra phong ấn đại trận để khắc chế âm quỷ.

- Trước hết ngăn cách thi khí âm quỷ ở khu vực này. Bộ khô lâu kia dù sao cũng là vật chết, dưới sự phụ trợ của “yêu ảnh bốn cánh”, mới có thể bộc phát ra chiến lực cấp bậc Đại Đế, chờ đến khi nó mất đi sự chống đỡ của ngoại lực, chiến lực cũng sẽ suy giảm thôi.

Thiếu niên Huyền y và thanh niên bạch y, trên mặt lộ ra ý cười.

Bộ khô lâu kia dù sao cũng chỉ là vật chết, linh trí không đủ, chiến lực cấp bậc Đại Đế, mười thành mà không phát huy được bảy thành.

- Chờ khi phong cấm được bộ khô lâu này, sau đó sẽ mưu đồ bảo vật trong quan tài.

Ánh mắt của hai người nhìn về sâu bên trong lăng mộ, nơi đó có một cái “Quan tài Cổ Đồng” đang lơ lửng giữa không trung.

Dưới dư âm chiến đấu trùng kích, bề mặt quan tài Cổ Đồng, bắn tung

tóe một tầng quang văn rực rỡ đẹp đẽ phong cách cổ xưa, mơ hồ tiết ra một tia bảo khí khiến linh hồn rung động.

Chỉ riêng chất liệu làm nên quan tài Cổ Đồng kia, cũng đã tiếp cận chất liệu Thần binh Thiên cấp rồi.

Khu vực dưới mặt đất, trên khoảng không.

- Là hắn… Tân Vô Ngân!

Bát hoàng tử và Lạc Tôn, đều không thể che giấu nổi vẻ khiếp sợ trên mặt.

- Không ngờ Tân Vô Ngân đã trưởng thành tới mức này, có thể một tay kiềm chế bộ khô lâu có chiến lực cấp bậc Đại Đế.

Lạc Tôn hít sâu một hơi, hai tròng mắt như điện xẹt, hai luồng khí tức Viêm Hàn giao thoa với nhau.

Bỗng nhiên.

Lạc Tôn bừng lên chiến ý mãnh liệt, quanh người ẩn hiện hai tầng hư ảnh song trọng Không Gian Viêm, Hàn.

- Song trọng Lĩnh Vực!

Nếu ở đây có những Vương Giả khác, e rằng nhất định sẽ động dung thất sắc.

- Lạc huynh, trước hết hãy chậm đã! Bây giờ không phải là lúc tranh đấu hơn thua, lợi ích mới là thứ quan trọng nhất.

Bát hoàng tử mỉm cười nói.

Vụt...

Song trọng Lĩnh Vực Viêm Hàn mơ hồ xuất hiện quanh người Lạc Tôn, lập tức nhanh chóng thu liễm.

Dị tượng vừa rồi, là vì sự xuất hiện của Tân Vô Ngân, cho nên mới kích khởi chiến ý của Lạc Tôn.

Dù sao đi nữa, trước kia thua trong tay Tân Vô Ngân, cũng là chuyện vô cùng nhục nhã.

Giờ phút này, đám Vương Giả Tân Vô Ngân và đại đội nhân mã, đều lâm vào kịch chiến, đúng là thời điểm hai người ngồi làm ngư ông thủ lợi.

- Cũng đúng, nếu chính diện đánh nhau, số lượng Vương Giả và đoàn đội nhân mã của bọn họ, đều mạnh hơn chúng ta.

Khóe miệng Lạc Tôn thoáng nhếch lên.

Vào thời khắc mấu chốt, Lạc Tôn cũng không để ý đến vấn đề của bản thân.

Trong lăng mộ dưới đất.

Tân Vô Ngân đang lâm vào kịch chiến với bộ khô lâu, cũng thoáng nhíu mày.

Hiển nhiên hắn đã cảm ứng được sự tồn tại của đám người Bát hoàng tử, Lạc Tôn, thế lực này đang ở gần mặt đất, tùy thời đều có thể “rèn sắt khi còn đang nóng”.

Trong vô hình.

Bên phía Tân Vô Ngân, mỗi bước đi tiếp theo, đều phải hết sức cẩn thận.

Cũng may.

Bộ khô lâu kia, rất nhanh đã bị vây vào trong phong ấn đại trận của ba phương thế lực, lực uy hiếp cũng dần dần giảm xuống.

Tiếp đó, ưu thế đoàn đội liền thể hiện ra.

Nếu đổi lại là loại độc hành hiệp như Triệu Phong và Nam Cung Thánh, tuyệt đối khó có thể làm được đến bước này, từng bước một hạn chế quỷ vật cấp bậc Đại Đế.

- Có cần ra tay đánh loạn kết cục bọn chúng không?

Lạc Tôn cười âm hiểm.

- Ta cuối cùng vẫn cảm thấy, tên Tân Vô Ngân kia xuất thủ vẫn còn giữ lại.

Bát hoàng tử hiển nhiên có chút do dự.

Tân Vô Ngân chính là tài tướng đắc lực dưới trướng “Tứ hoàng tử” – đối thủ cạnh tranh lớn nhất cho ngôi vị “Thái Tử”.

Đương nhiên, tuổi của Tứ hoàng tử đã hơn một trăm, tu vi thực lực quá mạnh mẽ, không thể nào tiến vào Không Gian Thần Huyễn được.

Lúc này.

Tiến vào Không Gian Thần Huyễn, chủ yếu là ba vị:

- Bát hoàng tử, Cửu hoàng tử, Thập Tam hoàng tử.

Trong ba vị hoàng tử này, nội tình của Bát hoàng tử là sâu dày nhất.

Còn Cửu hoàng tử thì có thiên phú thực lực cao nhất, bản thân hắn là một nửa tư sinh, tại phương diện xuất thân, kém hơn các hoàng tử khác một bậc.

Cuối cùng là “Thập Tam hoàng tử”, tuổi nhỏ nhất, các phương diện đều bình thường, nhưng lại được Thánh Hoàng sủng ái nhất.

Vụt... Vụt...

Đúng lúc này, “Thông Linh Thử” trên vai Lạc Tôn, chợt phát ra một chuỗi tiếng kêu dồn dập, chỉ về một phương hướng.

- Ồ?

Mạch suy nghĩ của Lạc Tôn và Bát hoàng tử, lập tức bị gián đoạn.

Thông Linh Thử này là do Lạc Tôn lúc còn nhỏ, ngẫu nhiên thu được, là một loại trân thú thế gian hiếm thấy, linh trí rất cao.

Luận sức chiến đấu, Thông Linh Thử lại rất bình thường.

Thế nhưng nó lại có cảm ứng rất mạnh đối với các loại bảo vật trân linh.

Đồng thời, bản thân nó cũng sở trường đào hố, thổ độn, bỏ chạy,…

Lạc Tôn có thể trở thành đệ nhất thiên tài tại Thiên Phong Đại Đảo Vực, có thể trổ hết tài năng ở Đại Càn Vương triều, không nhờ vào tư chất thiên phú tuyệt đỉnh và sự nỗ lực của bản thân, mà còn nhờ vào sự giúp đỡ của “Thông Linh Thử” này.

Ngoái đầu nhìn lại nhân sinh mấy chục năm, Thông Linh Thử này không biết đã mang đến cho hắn bao nhiêu kỳ ngộ.

Trong đó có một hai đại kỳ ngộ, thậm chí còn thay đổi vận mệnh của hắn.

Lần này, Bát hoàng tử đã phải trả một cái giá rất lớn, mới có thể đưa Lạc Tôn vào Không Gian Thần Huyễn, một trong những nguyên nhân đó chính là nhìn trúng ưu thế của Thông Linh Thử.

Để tăng xác suất thành công, Lạc Tôn luông phải áp chế tu vi, chờ sau khi tiến vào Không Gian Thần Huyễn, mới có thể đắp nặn thành song trọng Lĩnh Vực.

- Đó là…

Lạc Tôn và Bát hoàng tử, nhìn về phương xa, chỉ thấy có một cái “Phong diễm phi xa” phong cách cổ xưa đang phá không bay đến.

Trên thực tế.

Khí tức phát ra từ lăng mộ này quá mức kinh người, đã kinh động rất nhiều cường giả từ bên ngoài đến.

Có một vài đoàn đội hoặc là độc hành giả, đều đang ở xa xa quan sát.

Chỉ là, những thế lực đoàn đội này, không có Vương Giả Hư Thần

Cảnh tọa trấn, nên cũng không dám nhúng tay vào.

- Phi xa kia, dường như là tác phẩm của nền văn minh Thiên Cơ tộc.

Trên mặt Bát hoàng tử lộ vẻ dị sắc.

Chủ nhân của phong diễm phi xa, cũng không phải là kẻ đầu đường xó chợ nào.

- Là hắn…

Lạc Tôn đột nhiên thất thanh, đã thấy được hai đạo thân ảnh trên phong diễm phi xa.

Hai đạo thân ảnh này, trên đầu đều là một mái tóc tím.

Trong đó, có một thanh niên Huyền y, cả hai người đều không nhận ra hắn, nhưng thiếu niên tóc tím tuấn mỹ còn lại, cho dù đốt thành tro Lạc Tôn cũng có thể nhận ra.

- Tử Phát Song Tà!

Phụ cận có một vài cường giả kinh hãi hét lên.

- Mọi người màu đưa ra tài vật thu được.

- Bảo trì khoảng cách! “Tử Phát Song Tà” kia nổi danh cướp đoạt, chưa bao giờ ra tay thất bại, là một tổ hợp cực kỳ tà môn.

Một đoàn đội trong đó, nghe thấy danh hiệu “Tử Phát Song Tà”, liền không khỏi rùng mình một cái.

Có một số người, thậm chí một số đoàn đôi, lập tức trực tiếp hoảng

sợ bỏ chạy.

Không lâu sau…

Phong diễm phi xa kia đã phiêu phù trên lăng mộ.

- Chậc chậc… Thật là có duyên, lần này không ngờ lại gặp được thật nhiều người quen a.

Triệu Phong ngạc nhiên cười một tiếng.

Hắn nói ra lời này, tất nhiên là đã nhìn rõ tình huống lăng mộ dưới đất.

Sắc mặt Bát hoàng tử và Lạc Tôn đều có chút mất tự nhiên, đều cho rằng Triệu Phong đang nói bọn họ.

Meo meo!

Trên vai Triệu Phong, chợt xuất hiện một tiểu miêu lông xám bạc, nhe răng cười.

Chít chít…

“Thông Linh Thử” trên vai Lạc Tôn, rùng mình một cái, trên mặt đầy vẻ sợ hãi, không dám nhìn thẳng Tiểu Tặc Miêu.

- Làm sao có thể…

Trên mặt Lạc Tôn lộ dị sắc, Thông Linh Thử của hắn chiến lực không mạnh, nhưng phẩm cấp trân thú huyết mạch tiếp cận Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Chẳng lẽ, Tiểu Tặc Miêu của Triệu Phong, lại là trân thú cấp bậc huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng?

Giờ phút này.

Sau khi nhìn thấy Tiểu Tặc Miêu, Thông Linh Thử lập tức sợ hãi rụt rẽ, bộ dáng như chuột thấy mèo.

- Tặc miêu, đừng dọa tiểu bằng hữu kia như vậy.

Triệu Phong vươn tay ra, chộp lấy Tiểu Tặc Miêu ném vào trong Cổ Thiết Giới Chỉ.

Tiểu Tặc Miêu chính là đòn sát thủ của hắn khi tiến vào Không Gian Thần Huyễn, Triệu Phong cũng không muốn làm bại lộ nó quá sớm.

Trong lăng mộ dưới đất.

Đám người Tân Vô Ngân đang kịch chiến, mặc dù cảm ứng được vài luồng khí tức mới trên mặt đất, nhưng cũng không có tâm tư đi quan sát.

Sắc mặt Lạc Tôn trở nên âm trầm, cũng thu hồi Thông Linh Thử.

Không biết tại sao, mỗi lần hắn đối mặt với Triệu Phong, đều có một loại cảm giác khuất phục cam chịu.

Bát hoàng tử cũng cảm thấy một tia chán ghét.

Bên cạnh Triệu Phong, không ngờ lại có một Vương Giả Lĩnh Vực, thậm chí khí tức của đối phương cũng rất cường đại.

Xem phản ứng của những đoàn đội và cường giả đơn độc xung

quanh, dường như uy danh “Tử Phát Song Tà” cũng không nhỏ, không ngờ trực tiếp dọa chạy một đám người.

- Ồ! Bên dưới lăng mộ này, dường như còn có khí tức trân bảo Hồn đạo, mặc dù là Âm Quỷ nhất đạo.

Trong lòng Triệu Phong chợt động.

Hai người đứng song song ở một bên, dừng chân quan sát, dáng vẻ như không xem ai ra gì.

- Chẳng qua chỉ là một tên Đan Nguyên Cảnh…

Lạc Tôn cố nén lửa giận, xúc động muốn ra tay giáo huấn đối phương, nhưng lại bị Bát hoàng tử ngăn cản.

- Hai vị vừa đến, có muốn liên thủ cùng mưu lợi ích bên dưới chăng?

Trên gương mặt tao nhã của Bát hoàng tử, lộ ra nụ cười ôn hòa.

Chương 825: Một Cước Cường Thế

- Hai vị vừa đến, có muốn liên thủ, cùng mưu lợi ích bên dưới chăng?

Bát hoàng tử đề nghị, khiến Triệu Phong cảm thấy có chút ngoài dự liệu.

Hai người Lạc Tôn và Bát hoàng tử, rõ ràng có chút chán ghét Triệu Phong, nhất là Lạc Tôn, thậm chí còn đang kìm nén lửa giận và kích động muốn ra tay.

Lời đề nghị này, càng khiến Lạc Tôn giật mình hơn.

- Triệu Phong này không đơn giản, vừa được Nam Phong vương thưởng thức và thiếu nợ nhân tình. Mà trước mắt, Tân Vô Ngân mới là đại địch.

Ánh mắt Bát hoàng tử lóe lên, tâm tư thành thục.

Lúc này, Tân Vô Ngân ở dưới lăng mộ, bày ra chiến lực và thủ đoạn hoàn toàn vượt xa dự liệu của hai người.

Huống chi.

Bên phía Tân Vô Ngân, còn có ba vị Vương Giả Hư Thần Cảnh và ba phương thế lực.

Bất luận là số lượng cường giả đỉnh cao, hay là thế lực đoàn đội, bên

phía Bát hoàng tử và Lạc Tôn, đều ở trong hoàn cảnh xấu.

Cho nên.

Bát hoàng tử mới chủ động đưa ra đề nghị liên thủ, đây quả là một biện pháp lý trí.

Không có địch nhân vĩnh viễn, chỉ có lợi ích vĩnh viễn.

- Đề nghị này cũng không tệ.

Ý niệm của Triệu Phong xoay chuyển, khóe miệng khẽ nhếch lên nụ cười.

Trước mắt, bên phía Tân Vô Ngân người đông thế mạnh, quá mức cường đại, thậm chí còn ảnh hưởng đến sự cân bằng thế cục.

Triệu Phong đáp ứng nhanh như vậy, cũng khiến cho mọi người của hai bên, cảm thấy ngạc nhiên ngoài dự liệu.

Lúc ở Thiên Phong Đại Đảo Vực, ân oán giữa Lạc Tôn và Triệu Phong, đã đạt tới tình trạng rất khó có thể điều tiết được.

Triệu Phong và Bát hoàng tử, cũng không có hảo cảm gì.

- Chẳng qua, ta có điều kiện tương ứng.

Triệu Phong thoáng dừng lại một chút.

Bát hoàng tử và Lạc Tôn nhìn nhau, đều cảm thấy kinh ngạc.

Nhìn thế nào đi nữa thì “Triệu Phong” này cũng không giống một thiếu niên mười bốn mười lăm tuổi chút nào.

Ngoài ra.

Tổ hợp “Tử Phát Song Tà”, dường như Triệu Phong là người lên tiếng làm chủ, thanh niên đeo khoen mũi phát ra khí tức mạnh mẽ tà dị kia, dường như là đứng hàng thứ hai.

Trong vô hình, hai người Bát hoàng tử, cũng có chút nhìn không thấu thiếu niên tóc tím này.

- Ngươi có yêu cầu gì?

Bát hoàng tử hiển nhiên rất động tâm đối với việc bắt tay liên thủ.

- Yêu cầu chỉ có một. Chờ lát nữa khi ra tay. Tân Vô Ngân sẽ do các ngươi đối phó. Về phần bảo vật trong huyền quan, thì dựa vào bản lĩnh.

Triệu Phong chậm rãi nói.

Bát hoàng tử và Lạc Tôn, đều thoáng nhướng mày.

Tân Vô Ngân quả thật là nhân vật sâu không lường được, lấy thực lực bày ra hiện nay mà xét, e rằng Bát hoàng tử và Lạc Tôn phải liên thủ, mới có thể ứng phó được.

Đồng thời.

Hai người và Nam Cung Thánh đều có chút kỳ quái, nghe lời nói của Triệu Phong, dường như cũng có quen biết Tân Vô Ngân.

- Được.

Bát hoàng tử và Lạc Tôn suy nghĩ trầm tư, sau đó đáp ứng.

Dù sao đi nữa, tổ hợp hai người “Tử Phát Song Tà”, cũng phải ứng phó với ba đại Vương Giả khác, áp lực e rằng còn lớn hơn.

Nhưng hai người lại không biết rằng, đám Vương Giả ba người trung niên áo bào vàng, đã từng là thủ hạ bại tướng dưới tay “Tử Phát Song Tà”, còn bị đối phương cướp đoạt một phen.

Đúng lúc này.

Chấn động bên trong lăng mộ dưới đất, đã thoáng chậm lại một chút.

- Sắp thành công rồi…

Đám Vương Giả ba người trung niên áo bào vàng, cùng với đoàn đội sau lưng, đã thành công dùng phong ấn địa trận vây khốn chặt bộ khô lâu.

Grào...

Bộ khô lâu cố gắng giãy giụa, hư ảnh cự yêu bốn cánh sau lưng, mãnh lực huy động, có cảm giác trời rung đất chuyển, nhưng phần lớn chỉ giới hạn tại phương diện linh hồn, đều bị Tân Vô Ngân hóa giải hết.

Tân Vô Ngân bày ra ý chí linh hồn, đã tiếp cận Đại Đế Hư Thần Cảnh, luận ý cảnh huyền ảo, thậm chí còn sánh ngang với Đại Đế.

Ô...ô...ô...n...g!

Một phong ấn đại trận ánh sáng hình tam giác lập thể, đem bộ khô lâu phong ấn, phát ra từng đạo quang liên màu vàng, tầng tầng trói

buộc.

Nháy mắt, bộ khô lâu đã bị phong ấn thành công.

Chỉ cần phong ấn trong giây lát, mọi người đã có thể mưu đoạt lợi ích bên trong “quan tài Cổ Đồng” rồi.

- Cẩn thận.

Vào thời khắc mấu chốt nhất, Tân Vô Ngân đột nhiên hô nhỏ một tiếng.

Vụt vụt vụt...

Đúng lúc này, một luồng khí tức cường đại, đã vượt qua kẽ hở, xâm nhập vào sâu trong lăng mộ.

- Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ rình sau. Tân Vô Ngân, không ngờ ngươi cũng có một ngày này.

Sắc mặt Lạc Tôn trở nên âm lệ, rống lớn một tiếng.

Lúc này, nhân mã bên phía Tân Vô Ngân đã dốc hết toàn lực, thật vất vả mới sắp phong ấn được bộ khô lâu đó.

Lời nói vừa dứt.

Ầm…

Sau lưng Lạc Tôn, chợt xuất hiện song trọng Lĩnh Vực Viêm, Hỏa, mang theo một luồng khí tức hồng lam xung đột cực hạn, từ sau lưng Tân Vô Ngân đánh tới.

Trong khoảnh khắc đó, hai tròng mắt của Lạc Tôn, cũng phân biệt hóa thành màu u làm và đỏ sậm.

Một khu vực đột nhiên lọt vào trong uy thế khủng bố Băng Hỏa song trọng thiên, ngay cả tinh thần và thân thể, cũng phải thừa nhận thống khổ vô cùng.

- Lạc Tôn này che giấu thật sâu, chiến lực chân chính đã tiếp cận Cưu Vô Kỵ rồi, chỉ còn thiếu một tia nội tình mà thôi.

Triệu Phong thoáng động dung.

Thì ra, Lạc Tôn vì muốn tiến vào Không Gian Thần Huyễn, cho nên đã từng áp chế tu vi cảnh giới.

Sau khi tiến vào Không Gian Thần Huyễn, hắn mới bày ra hình thái song trọng Lĩnh Vực, như nước chảy thành sông.

- Song trọng Lĩnh Vực? Đánh tiếc là trụ cột quá yêu nhược, sơ hở cũng không ít…

Đối mặt với thế giáp công sau lưng của Lạc Tôn, Tân Vô Ngân chỉ lạnh nhạt cười.

Hắn thoáng xoay người, đánh ra một chưởng.

- Cái gì?

Đám người Bát hoàng tử, Lạc Tôn và Nam Cung Thánh, đều cảm thấy khiếp sợ.

Xem tình huống, có lẽ Tân Vô Ngân định một tay tiếp tục phong ấn khô lâu, còn một tay thì đối phó với Lạc Tôn.

- Tân Vô Ngân này…

Nhất là Nam Cung Thánh, đây vẫn là lần đầu tiên hắn tiếp xúc với Tân Vô Ngân.

Trong đám thiên tài cùng thế hệ, ngoại trừ Triệu Phong ra, đây là lần đầu tiên hắn gặp được một nhân vật sâu không lường được bực này.

- Phá!

Tân Vô Ngân bấm tay một cái, đầu ngón tay áp súc hư ảnh Lĩnh Vực Viêm, Băng". "Phốc" một tiếng, lập tức đánh bật song trọng Lĩnh Vực của Lạc Tôn.

Phành…

Thân hình Lạc Tôn bị đẩy lui, khí huyết bốc lên, không thể tin nổi:

- Làm sao có thể… Chẳng lẽ ngươi cũng lĩnh ngộ được song trọng Lĩnh Vực Băng Hỏa?

Nhất thời.

Trong lòng Lạc Tôn, tràn ngập cảm giác khuất nhục và suy sụp mãnh liệt.

Kể từ lần trước thất bại đến nay, chênh lệch giữa hai người, dường như chưa từng thay đổi.

Mà hiện nay.

Tân Vô Ngân vẫn chỉ dùng một tay, giao thủ với Lạc Tôn, thậm chí còn đẩy lui hắn.

- Ha ha ha… Không hổ là Tân Vô Ngân, bộ khô lâu kia sắp bị phong ấn rồi.

Đám ba vị Vương Giả trung niên áo bào vàng, lập tức cười lớn một trận.

Một khi phong ấn thành công, Tân Vô Ngân và ba phe bọn họ, lập tức có thể hoàn có thể rảnh tay.

Nhưng rất nhanh, sắc mặt của ba người trung niên áo bào vàng, lại trở nên âm trầm.

Vụt... Vụt...

Hai gã nam tử tóc tím, chợt xuất hiện giữa trung tâm huyệt địa.

- Ha ha, thì ra là “Ngũ Hành Lĩnh Vực”.

Triệu Phong khẽ cười, ánh mắt đảo qua hư ảnh Viêm, Băng Lĩnh Vực mà Tân Vô Ngân đánh ra.

Lúc này.

Tân Vô Ngân một tay vẽ ra một bức tường thủy tinh vặn vẹo giữa không trung, ngăn cản công kích của Lạc Tôn và Bát hoàng tử vừa mới gia nhập.

- Ngươi là ai?

Nghe thấy thanh âm này, sắc mặt Tân Vô Ngân khẽ biến, liếc nhìn về

phía thiếu niên tóc tím.

Thiếu niên tóc tím kia, chỉ có tu vi Đan Nguyên Cảnh, vậy mà lại khiến Tân Vô Ngân có chút nhìn không thấu.

Hắn mơ hồ cảm thấy đối phương có chút quen thuộc, nhưng trong thời gian ngắn lai không nghĩ ra.

Dù sao đi nữa.

Triệu Phong và Tân Vô Ngân cũng đã chín năm không gặp nhau rồi.

Quan trọng hơn là, bất luận là bề ngoài hay là công pháp sở tu của Triệu Phong, thậm chí cả khí tức linh hồn, cũng đều khác một trời một vực so với khi bắt đầu Thánh Vực Chân Long hội.

Năm đó.

Tóc của Triệu Phong vẫn là màu lam, bây giờ lại là màu tím, hơn nữa còn chưa mở ra huyết mạch mắt trái.

- Lên!

Triệu Phong và Nam Cung Thánh, dưới sự bao phủ của tầng hư mang màu tím bạc, trực tiếp tiến về phía quan tài Cổ Đồng.

- Tặc tử đừng hòng.

Ba người trung niên áo bào vàng, sắc mặt lập tức đại biến, kinh hãi hét lớn.

Ba đại Vương Giả thoát ly trận thế, cùng lúc ra tay ngăn cản Triệu Phong và Nam Cung Thánh.

Ô...ô...ô...n...g!

Nam Cung Thánh cười lạnh một tiếng, quanh người nổi lên một tầng hư ảnh Lĩnh Vực tím bạc gợn sóng, lực lượng của ba đại Vương Giả, lập tức bị hấp thu một phần nhất định.

- Không Gian Lĩnh Vực thật mạnh.

- Thực lực của tặc tử này tăng trưởng thật nhanh.

Hai bên địch ta, đều thầm rùng mình.

Không Gian Lĩnh Vực của Nam Cung Thánh, thậm chí cả trong chân nguyên, đều phát ra một luồng uy hiếp vô hình, chân nguyên của những Vương Giả ở đây, đều run rẩy một cách khó hiểu.

Đám người Tân Vô Ngân, Bát hoàng tử và Lạc Tôn đang giao phong, đều lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

- Băng Hoàng Tráo!

Quanh người Triệu Phong, nổi lên một tầng Băng Thủy lam oánh, hóa thành một màn hào quang Băng lam cực hàn rực rỡ, gợn sóng Thủy Lôi lưu chuyển.

Phốc phốc phốc…

Phòng ngự của Triệu Phong và Nam Cung Thánh vô cùng kiên cố.

Trải qua dung nhập với tài liệu trân bảo Thủy hệ như “Thiên Thủy Tinh Liên”, uy lực phẩm cấp của “Băng Hoàng Thương” đã nâng lên một tầng cao hơn.

Hơn nữa, đặc tính Lĩnh Vực Không Gian hệ của Nam Cung Thánh rất cường đại, hai người như vào chỗ không người, đánh đến gần chỗ quan tài Cổ Đồng.

- Không tốt.

Tân Vô Ngân ý thức được thế cục đã không thể khống chế được.

“Thanh niên đeo khoen mũi” trong “Tử Phát Song Tà”, có năng lực đặc thù, chiến lực kinh người. Còn thiếu niên tóc tím còn lại, ngay cả hắn cũng không thể nhìn thấu.

Có thể khẳng định một điều rằng, ba người trung niên áo bào vàng, khẳng định không phải là đối thủ của bọn họ.

Thế nhưng.

Lúc này Tân Vô Ngân đang phải miễn cưỡng phong ấn bộ khô lâu, mà thế công liên thủ của Lạc Tôn và Bát hoàng tử, hắn cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ.

Thực lực của Bát hoàng tử, còn nhỉnh hơn Lạc Tôn một phần, thậm chí đối phương dường như vẫn còn giữ lại thực lực.

Ầm…

“Quan tài Cổ Đồng” ở sâu trong huyệt địa, bắn ra một tầng quang văn phong cách cổ xưa rực rỡ, lưu quang đầy trời.

Thfi ra, lúc hai người Triệu Phong lọt vào sự truy kích vây công của ba đại Vương Giả, đồng thời cũng hạ xuống trước mặt “quan tài Cổ Đồng”.

- Quan tài này, không ngờ lại là do Thần binh Thiên cấp luyện thành, Thánh Khí Tà đạo – Huyền Âm Cổ Đồng.

Ánh mắt Bát hoàng tử vừa nhìn xuống, lập tức hít sâu một hơi.

Nếu như có thể thu được quan tài Cổ Đồng này, đối với hoàng tộc và thế lực mà hắn tích súc, sẽ có sự trợ giúp rất lớn.

Nhưng Triệu Phong cũng không hề cảm thấy hứng thú với “Huyền Âm Cổ Đồng” này, ngược lại, một luồng khí tức âm tà của “Hồn đạo chí bảo” từ bên trong tiết ra, mới tạo thành sức dụ hoặc trí mạng đối với hắn.

Bởi vì, chỉ cần linh hồn của Triệu Phong mạnh mẽ hơn một chút,lập tức có thể khiến cho “ý chí Đại Đế” thực sự thức tỉnh.

Điều này đối với thực lực của hắn, có lẽ là một lần thúc đẩy vượt rào.

- Mở cho ta.

Triệu Phong hét lớn một tiếng, lăng không đá ra một cước về phía “quan tài Cổ Đồng”.

- Tiểu tử này, dám dùng chân đá vào “Huyền Âm Cổ Đồng”, quan tài này làm bằng chất liệu cực kỳ cứng rắn, hơn nữa còn ẩn chứa Huyền Âm tà lực đáng sợ.

Trên mặt Bát hoàng tử và Lạc Tôn, không khỏi lộ ra một tia trào phúng.

Phành…

Một cước của Triệu Phong, đá trúng “quan tài Cổ Đồng”, một tiếng chấn vang trầm thấp kinh hồn, quanh quẩn bên trong lăng mộ dưới đất, sóng khí cường đại cùng với bụi bặm, lập tức bao phủ toàn trường.

Khí lực và uy thế của một cước cường đại vừa rồi, khiến cho mọi người trên sân, đều cảm thấy khí huyết nhộn nhạo.

- Khí lực thật mạnh.

Bát hoàng tử và Lạc Tôn, đều cảm thấy trong lòng dậy sóng.

Chỉ mới mấy tháng không gặp, không ngờ Triệu Phong đã trưởng thành đến trình độ này.

Két…

Quan tài Cổ Đồng dưới lực lượng của một cước bá đạo vừa rồi, nắp quan tài lập tức bật ra một kẽ hở, tiết lộ ra một luồng khí tức Bảo Quang kinh thế hãi tục.

Trong đó, một luồng khí tức Hồn đạo âm tà, lại càng khiến mọi người kinh hãi run sợ, tại phương diện linh hồn cảm thấy bị đè né, chính là “Hồn đạo trọng bảo” mà Triệu Phong thèm muốn.

Thân hình Triệu Phong lóe lên, chiếc giày cổ thanh dưới chân phát ra thanh diễm quang hà phun ra nuốt vào, trong đó còn kèm theo một tầng diễm hà đỏ tươi cương dương bá liệt, khiến cho lực phản phệ của “Huyền Âm Cổ Đồng” và Huyền Âm lực, cùng tan thành mây khói.

- Một cước thật tinh chuẩn.

Tân Vô Ngân ở cách đó không xa, cũng không khỏi tán thưởng.

Chương 826: Tái Chiến Tân Vô Ngân

Chỉ có Tân Vô Ngân, mới nhìn ra được một cước này của Triệu Phong, ẩn chứa bao nhiêu phân lượng.

Nếu như chỉ dựa vào sức mạnh, độ cứng chất liệu của bản thân "quan tài Cổ Đồng" và lực lượng Huyền Âm phản phệ, cũng đủ khiến cho Vương Giả Hư Thần Cảnh trọng thương rồi.

Cho dù Thánh Lôi Thể của Triệu Phong mạnh mẽ, cũng khó có thể bình yên vô sự.

Thế nhưng.

Một cước này của hắn, lại vừa vặn đá trúng lỗ hổng trong lực lượng phòng hộ của "quan tài Cổ Đồng", đồng thời đem khí lực to lớn, chấn nhập vào trong điểm kết nối của nắp quan tài.

Đồng thời, chiếc giày cổ thanh dưới chân Triệu Phong, cũng nổi lên tác dụng phòng hộ nhất định.

Về phần lực lượng Huyền Âm phản phệ của "Huyền Âm Cổ Đồng", thì đều bị huyết mạch Huyết Ma Dương biến dị cương liệt của Triệu Phong, vừa vặn hóa giải triệt tiêu.

- Lực lượng Huyền Âm thật hùng hậu.

Thân hình Triệu Phong thoáng run, cẩn thận cảm nhận chất liệu của quan tài Cổ Đồng và lực lượng tà âm cường đại ẩn chứa trong đó.

Nhưng vật này, cũng không có tác dụng gì đối với hắn.

Trọng bảo Hồn đạo trong quan tài này, mới là thứ khiến Triệu Phong thực sự động tâm.

Ầm…

Triệu Phong lăng không đá ra cước thứ hai, lực lượng càng bá đạo hơn, đá trúng điểm kết nối của nắp quan tài Cổ Đồng.

Ầm…

Lầnn ày, nắp quan tài Cổ Đồng đã bị Triệu Phong đá văng đi quá nửa.

Ầm…

Tà khí Bảo Quang ngập trời, khiến cho lăng mộ tối tăm dưới đất, nổi lên một trận sáng tối đan xen.

Trong quan tài, lộ ra một bộ hài cốt.

Trong đó, rõ ràng nhất và có thể tích lớn nhất, là một kiện Vân Tằm Ti Bào, toàn thân lưu chuyển ánh sáng bích oánh nhè nhẹ, dung nhập vào bộ hài cốt bên dưới.

Sau đó, là một khối kỳ ngọc lớn bằng bàn tay trẻ con, phát ra một luồng ôn hương, tràn ngập khắp toàn bộ quan tài.

Ngoài ra, còn có một vài trang sức và vật phẩm chôn cùng, đều không phải là phàm vật.

- Tiểu bối đừng mơ tưởng độc chiếm bảo vật.

Ba người trung niên áo bào vàng liên thủ, ba luồng sức mạnh to lớn của Vương Giả, quán thông vào một tầng hư ảnh Lĩnh Vực màu vàng đất.

Ầm…

Thân hình Triệu Phong và Nam Cung Thánh không khỏi trầm xuống, cùng ngạnh kháng với ba đại Vương Giả.

- Kiện trọng bảo Hồn đạo đó ở đâu?

Triệu Phong có thể cảm nhận được Hồn lực tà âm của kiện trọng bảo Hồn đạo đó, nhưng lại không phát hiện ra mục tiêu.

Ầm ầm ầm...

Trong lúc đánh nhau, nắp quan tài của quan tài Cổ Đồng, lật ngược lại, lộ ra mặt trên, được khảm một viên đá màu tím đen.

- Là Trấn Hồn Thạch.

Bát hoàng tử và Lạc Tôn, rút khỏi trận chiến với Tân Vô Ngân, đồng loạt bay vọt về phía quan tài Cổ Đồng.

Trên thực tế.

Quan tài Cổ Đồng cách Tân Vô Ngân gần nhất, chẳng qua là hắn vẫn đang ngăn cản bộ khô lâu bên cạnh, cho nên mới để cho đám người Triệu Phong vượt qua.

Lúc này, bộ khô lâu đã bị phong ấn, Tân Vô Ngân lập tức quay lại,

gia nhập vào trận tranh đoạt quan tài Cổ Đồng.

Ầm ầm ầm...

Nhất thời, phần đông Vương Giả giao phong, khiến tràng cảnh trở nên vô cùng hỗn loạn kịch liệt.

Một vài bảo vật, trong quá trình đánh nhau, đều bị chấn bay lên giữa không trung.

- Thì ra là Trấn Hồn Thạch, khó trách lại hấp thu Hồn lực âm sát kinh người như vậy.

Triệu Phong cũng không có hứng thú tranh đoạt những bảo vật khác.

- Thánh Lôi Chi Thể!

Toàn thân Triệu Phong ngập tràn khí lực kim chúc ngân lam, thoáng cái cao thêm vài phần, lực phách điện văn vô hình, tản mát ra xung quanh, lực lượng đan xen.

Ầm…

Chiếc giày cổ thanh dưới chân hắn, giống như một đầu Man Ngưu, đem lực phách trùng kích bá đạo, chấn khai hai vị Vương Giả ở gần.

Sau đó.

Triệu Phong duỗi tay ra, bắt lấy “Trấn Hồn Thạch”.

Trấn Hồn Thạch phát ra một luồng sát khí âm tà kinh người, một số Vương Giả thậm chí còn không dám đến gần.

Triệu Phong dùng khí lực cường đại, bắt lấy Trấn Hồn Thạch, ý chí linh hồn của bản thân, không ngừng ngăn cản Hồn lực âm sát bên trong trùng kích ăn mòn.

- Hồn lực âm sát thật mạnh.

Linh hồn của Triệu Phong, không ngừng thừa nhận từng đợt trùng kích ăn mòn.

Chỉ vài tia dư âm Hồn lực trong đó, cũng đủ khiến cho mấy đại Vương Giả phụ cận, cảm thấy tâm linh hỗn loạn, linh hồn bị ăn mòn.

Thấy tình huống như vậy, mấy đại Vương Giả phụ cận, đều kéo giãn khoảng cách với Triệu Phong.

Đám người Bát hoàng tử lại càng giống như nhìn thấy quái thai, “Trấn Hồn Thạch” kia hấp thu trấn áp vô số quỷ hồn tà âm, nếu giữ bên người, e rằng sẽ quấy nhiễu tu hành, thậm chí xuất hiện tâm ma, trăm hại mà không lợi.

Những người khác, đều tránh né Trấn Hồn Thạch không kịp.

Chỉ có Triệu Phong, là chủ động thu lấy củ khoai lang phỏng tay này.

- Khặc khặc, nhân loại ngu muội, khối thân thể này của ngươi, dường như cũng không tệ…

Trong Trấn Hồn Thạch, truyền đến tiếng cười âm lệ dữ tợn.

Chủ nhân của thanh âm này, là một loại ý chí tàn phách linh thể, cùng loại với trạng thái của Tàn linh Tử Thánh.

- Tàn linh Thánh Chủ?

Tân Vô Ngân thoáng thất sắc, cũng vội vàng kéo giãn khoảng cách với Trấn Hồn Thạch, chỉ tranh đoạt những thứ bảo vật khác.

- Chậc chậc… Tặc tử này thật là ngu xuẩn, có bao nhiêu thứ tốt không tranh, lại đi trêu chọc vào Trấn Hồn Thạch khó chơi.

Ba người trung niên áo bào vàng, cảm thấy có chút vui sướng khi người khác gặp họa.

Trong Trấn Hồn Thạch, phong cấm Tàn linh Thánh Chủ, cho dù là tàn linh đã vô cùng suy yếu tàn hồn ý chí, thì cũng không phải là thứ mà Vương Giả bình thường có thể trêu chọc.

Ầm…

Tại phương diện linh hồn, đột nhiên chấn động mãnh liệt, cảnh tượng thiên địa lay động. “Tàn linh Thánh Chủ” mang theo ý cảnh vĩ đại khôn cùng, cười âm hiểm, xâm nhập vào trong khối thân thể nhân loại Đan Nguyên Cảnh này.

- Tự gây nghiệt thì không thể sống.

Trong mắt Lạc Tôn, lộ ra một tia lãnh ý trào phúng.

Ầm ầm ầm...

Giờp hút này, những cường giả ở trên sân, đang tranh đoạt những bảo vật giữa không trung.

Mọi người đều ăn ý kéo giãn khoảng cách với Triệu Phong, tránh bị ý chí tà ma trong “Trấn Hồn Thạch” xâm nhập vào cơ thể.

Nam Cung Thánh thì vẫn đang dốc sức tranh đoạt kiện “Vân Tằm Ti bào” có thể tích lớn nhất kia.

Tốc độ công kích của hắn, đều đứng đầu, nếu như lại thêm một kiện trọng bảo phòng ngự nữa, thì xem như hoàn mỹ rồi.

Vốn dĩ.

Nam Cung Thánh còn có chút lo lắng cho tình huống của Triệu Phong, thế nhưng trong đầu lại truyền đến một thanh âm:

- Mặc kệ ta.

Thanh âm này, vô cùng trấn định hữu lực.

Nam Cung Thánh cảm thấy một loại cảm giác yên tâm kỳ lạ nổi lên, cho nên nhất thời cũng không chú ý đến tình huống bên này nữa, tập trung tranh đoạt Vân Tằm Ti Bào.

Hắn đã lường trước, “Tả Đồng Thiên Quân” danh chấn Thương Hải, tại thời điểm đỉnh phong, thậm chí còn có thể uy hiếp cả Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

- Khặc khặc…

Tàn linh Thánh Chủ phát ra một tràng cười âm hiểm, xông vào trong thế giới Hồn hải của Triệu Phong.

Trong không gian mắt trái.

Hồn Hải màu tím của Triệu Phong, có đường kính hai ba trăm trượng, tại khu vực trung tâm, là một hồ nước lam oánh.

- Ồ? Không đúng…

Tàn linh Tử Thánh vừa xông vào trong thế giới Hồn Hải của Triệu Phong, lập tức biến sắc, bị một luồng khí tức Lôi Kiếp bất hủ bất diệt dọa cho kinh sợ.

- Tàn linh Thánh Chủ suy yếu như vậy rồi thì chịu chết đi.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

Ý niệm hắn vừa động, trong Hồn Hải tử sắc, đột nhiên dâng lên một hai trăm tia ấn ký "Lôi lực Thần Kiếp".

- Cái gì? Khí tức Thần Kiếp…

Tàn linh Thánh Chủ sợ tới mức mất hồn mất vía, rú lên một tiếng.

Ầm…

Vạn lôi oanh đỉnh, khiến "Tàn linh Thánh Chủ" hét thảm một tiếng, lập tức tan thành mây khói.

Đạo Tàn linh Thánh Chủ này, so với Tàn linh Tử Thánh năm xưa, còn suy yếu hơn, so với tàn niệm của Bán Thần, cũng không chênh lệch nhiều, chẳng qua là ý chí cao thâm nên cố làm ra vẻ mà thôi.

Nó ngàn vạn không nên xông vào trong thế giới Hồn Hải của Triệu Phong.

"Ý chí Đại Đế" của Triệu Phong, còn chưa khôi phục, nên khả năng vận dụng Lôi lực Thần Kiếp cũng tương đối hữu hạn, nhưng mà đối phương xông vào trong thế giới Hồn Hải thì lại khác, thậm chí còn lọt vào sự phản phệ của Lôi lực Thần Kiếp.

Chỉ một ý niệm của Triệu Phong, nó đã tan thành mây khói.

Một lần hành động đã đại chấn nhiếp toàn bộ tàn hồn âm tà trong "Trấn Hồn Thạch".

Bởi vì khí tức Hồn lực âm sát của Trấn Hồn Thạch thẩm thấu vào trong thế giới Hồn Hải của Triệu Phong, cho nên đám tàn hồn âm tà, cũng sợ đến mức run rẩy bất an.

Vụt...

Triệu Phong vững vàng bắt lấy Trấn Hồn Thạch, đem nó bỏ vào trong Cổ Thiết Giới Chỉ.

Lúc này.

Tranh đoạt tại phụ cận quan tài Cổ Đồng, vẫn chưa kết thúc.

Mục tiêu của Bát hoàng tử và Lạc Tôn chính là quan tài, cho nên đang đánh nhau túi bụi với ba đại Vương Giả trung niên áo bào vàng.

Nam Cung Thánh với năng lực đặc thù, chiếm trước tiên cơ, nên thành công đoạt được "Vân Tằm Ti Bào" có giá trị cực cao.

Lúc này.

Thân quan tài Cổ Đồng, chiếm thể tích lớn nhất, đã bị Bát hoàng tử và Lạc Tôn cắt ra. Ba đại Vương Giả trung niên áo bào vàng, không địch lại hai người Bát hoàng tử, cho nên miễn cưỡng giành lấy nắp quan tài.

Sau đó…

Chính là trận tranh đoạt những vật phẩm nhỏ khác được chôn cùng trong quan tài Cổ Đồng, tất cả đều phải dựa vào vận khí và thực lực.

- Tân Vô Ngân, ngươi không thể buông tha cho hai tên tặc tử kia.

- Tặc tử kia giành được “Vân Tằm Ti Bào” làm từ vân ti do “Vân Tằm Tiên Điệp” phun ra kết thành.

- Loại tơ bào này, tuy rằng mỏng manh, nhưng lực phòng ngự vô cùng cường đại, nước lửa bất xâm, Thần binh khó phá, đối với các loại công kích Ngũ Hành, cũng có hiệu quả miễn dịch nhất định…

Ba người trung niên áo bào vàng, dùng ánh mắt cừu thị nhìn về phía Nam Cung Thánh.

Trong hai người “Tử Phát Song Tà”, Triệu Phong đã bị Tàn linh Thánh Chủ xâm nhập, sinh tử khó bảo toàn.

Như vậy chỉ còn lại một mình Nam Cung Thánh, cũng dễ đối phó hơn một chút.

- Hừ!

Đột nhiên, một luồng khí tức mạnh mẽ xuất hiện bên cạnh Nam Cung Thánh.

- Ngươi làm sao có thể…

Ba đại Vương Giả trung niên áo bào vàng, cảm thấy thể xác và tinh thần trầm xuống, không thể tin nổi nhìn về phía thiếu niên tóc tím bỗng nhiên xuất hiện.

- Làm sao có thể ngay cả Tàn linh Thánh Chủ xâm nhập, cũng không có tác dụng?

Bát hoàng tử và Lạc Tôn cũng vô cùng kinh ngạc, nhìn chằm chằm thiếu niên tóc tím thoạt nhìn như không có việc gì.

Thoạt nhìn, Triệu Phong căn bản không hề có chút dấu hiệu nào giống như bị xâm nhập chiếm đoạt.

Bất kể lực lượng khí tức hay thần thái biểu tình, đều không có một tia biến hóa.

Nếu như Triệu Phong bị xâm nhập thành công, hoặc là bị tâm ma khống chế, tuyệt đối không thể có biểu hiện bình tĩnh như không có chuyện gì như vậy được.

Trong thời gian ngắn, phần đông tinh anh Vương Giả ở đây, đều kinh ngạc bất định.

Sau khi Triệu Phong quay lại, “Tử Phát Song Tà” hoàn chỉnh, lập tức khiến cho mọi người tại đây đều cảm thấy kiêng kỵ.

Thực lực của Nam Cung Thánh, đã khiến mọi người rất kiêng kỵ rồi.

Ít nhất là nếu như đơn đả độc đấu, ngoại trừ Tân Vô Ngân ra, những người khác đều không nắm chắc.

Mà thiếu niên tóc tím này, lại càng sâu không lường được, thành công thu lấy “Trấn Hồn Thạch”, ngay cả Tàn linh Thánh Chủ xâm nhập vào cơ thể, cũng giống như đá chìm xuống biển.

- Bất kể các hạ là người phương nào, nhưng Tân mỗ, đã đáp ứng với ba vị minh hữu đây…

Trên mặt Tân Vô Ngân lộ vẻ trịnh trọng, trên người dâng lên một luồng chiến ý.

Hiển nhiên, hắn nên vì ba đại Vương Giả mà xuất đầu.

Tuy rằng thiếu niên tóc tím trước mắt khiến hắn có cảm giác nhìn không thấu, đồng thời còn cảm thấy như từng quen biết.

- Tân Vô Ngân, trước hết hãy tiếp của ta một quyền!

Triệu Phong cười lớn một tiếng, Phách lực Thánh Thể thúc đẩy đến cực hạn, sau lưng ngưng kết một đôi cánh Thủy Lôi như thực chất.

Trong khoảnh khắc đó.

Phần đông cường giả tinh nhuệ ở đây, đều cảm thấy một luồng ý cảnh chấn động thiên địa.

Ầm…

Một quyền vô cùng đơn giản của Triệu Phong, đem lực phách bùng nổ, bừng lên một tầng diễm hà lưu ly đỏ rực, đôi cánh Thủy Lôi sau lưng, không ngừng chấn động, sinh ra sức mạnh to lớn ý cảnh thiên địa kỳ lạ.

Ba đại Vương Giả trung niên áo bào vàng ở bên cạnh, cảm thấy tâm thần và cảm quan bị trùng kích, sinh ra một loại cảm giác hoảng hốt bất an.

Trong một quyền thoạt nhìn rất đơn giản kia, còn dung nhập vào Lĩnh Vực Hồn đạo tuyệt cường.

Đổi lại là Vương Giả khác, e rằng ngay cả lực hoàn thủ cũng không có.

Tâm thần Tân Vô Ngân chấn động, thoáng biến sắc, hít sâu một hơi, bước về phía trước một bước, một tay vung lên, phát ra một đoàn lốc xoáy ngũ sắc.

Đoàn lốc xoáy ngũ sắc này, lưu quang tràn ngập, có một loại ý cảnh rộng lớn như bao dung vạn vật.

Ô...ô...ô...n...g!

Hai luồng lực lượng, vặn vẹo cùng một chỗ, yên tĩnh đến mức quỷ dị. Luồng lốc xoáy ngũ sắc xoay tròn một trận, bên trong không ngừng sôi trào.

Chương 827: Lấy Nhu Thắng Cương

Triệu Phong cảm giác công kích của bản thân, giống như chìm vào trong một hải dương ngũ sắc, bị suy giảm và chuyển dời đi rất nhiều.

Trong tầm nhìn, lốc xoáy ngũ sắc vặn vẹo xoay ngược, bên trong mơ hồ sôi trào.

Hiển nhiên, huyết mạch Huyết Ma Dương biến dị của Triệu Phong, không những cương liệt bá đạo mà còn có tác dụng thiêu đốt, không thể bị hóa giải dễ dàng như vậy được.

Ô...ô...ô...n...g!

Hai luồng lực lượng, đan xen trong không trung, lốc xoáy ngũ sắc trong tay Tân Vô Ngân, đột nhiên lay động liên tục, sau đó xoay ngược lại.

- Lôi Dực Phi Độn thuật.

Đôi cánh Thủy Lôi gợn sóng sau lưng Triệu Phong, huyễn vũ rung động, thiểm độn đến trên đầu Tân Vô Ngân.

Ầm…

Triệu Phong biến mất khỏi vị trí, một mảnh quang hà ngũ sắc rít gào, đem toàn bộ vật chất trong phương viên mấy chục trượng, hóa thành hư vô.

Lực lượng Ngũ hành phản phệ, lập tức khiến mọi người ở đây cảm thấy trái tim đập nhanh.

Đồng thời, mọi người cũng kinh ngạc trước tốc độ phản ứng của Triệu Phong.

Nếu không phải hắn, e rằng lực phản phệ cường đại, đã có thể khiến Vương Giả cấp Lĩnh Vực trọng thương rồi.

- Đoán trước ư?

Tân Vô Ngân khẽ nhíu mày, thân hình nhẹ nhàng rung lên, lông tóc không tổn thương.

Đợt giao phong đầu tiên, hai người đều bình yên vô sự, nhưng lại có vài phần mạo hiểm.

Khác biệt ở chỗ, Triệu Phong tiên phát chế nhân, Lĩnh Vực Hồn đạo hình thành đợt trùng kích đầu tiên, khí lực và huyết mạch trong nháy mắt bùng nổ, khiến đối phương khó có thể phòng bị nổi.

Triệu Phong mơ hồ nắm giữ quyền chủ động, nhưng sự phản kích của Tân Vô Ngân, cũng khiến người ta thập phần sợ hãi.

Ầm…

Triệu Phong đánh ra quyền thứ hai, từ trên cao đánh xuống, chiếc giày cổ thanh dưới chân phát ra một trận thanh hà, Lôi Dực chấn động.

Thoáng chốc, khí lực kim cương ngân lam của Triệu Phong, mơ hồ dâng cao thêm vài lần.

Điện văn khí lực vô hình, đè nén xuống, còn chưa tiếp xúc, đã áp bách khí huyết người khác, mang đến một trận cảm giác tê dại.

Ầm…

Trong khoảnh khắc lao xuống, toàn thân Triệu Phong chìm đắm trong một tầng diễm khí huyết dương lưu ly, giống như một bức tượng Lôi Dực Chiến Thần huyết diễm.

Công kích lần này, tất cả phương diện tốc độ, lực lượng, huyết mạch của Triệu Phong đều bùng nổ, đạt tới cực hạn.

Hơn nữa.

Sau khi Triệu Phong thi triển Lôi Dực Phi Độn thuật, lập tức dùng phương thức như sấm đánh chớp giật, thực thi áp bách, nắm giữ quyền chủ động.

Sắc mặt Tân Vô Ngân thoáng rung động, công kích của thiếu niên kia, hoàn toàn là phương pháp lấy lực phá xảo, lấy lực ép người.

Mặc dù ý cảnh của hắn huyền ảo cao siêu hơn, nhưng dưới sự bùng nổ của khí lực và huyết mạch nguyên thủy nhất, cũng có chút cảm giác bó tay bó chân.

Phù…

Khí lực và huyết mạch bao trùm phủ xuống, kèm theo đó là một luồng “Lĩnh Vực Hồn đạo” cực kỳ cường đại ngưng thực trùng kích.

Mạnh như Tân Vô Ngân, cũng cảm thấy tâm thần rung lên, đã bị quấy nhiễu ảnh hưởng.

Rõ ràng là cấp độ ý cảnh và nhãn giới của thiếu niên kia, đều đạt tới trình độ không thể tưởng tượng nổi.

- Thiên hạ chí nhu, không gì qua được “Thủy”.

Tân Vô Ngân muốn tránh cũng không được, hai chân bước theo vòng cung, hai tay ở giữa không trung, từ từ vung lên, đẩy ra một vòng xoáy nước gợn sóng, bên trong mơ hồ xuất hiện hư ảnh một đầm nước khổng lồ sâu không thấy đáy.

- Khá lắm Tân Vô Ngân.

Triệu Phong chỉ cảm thấy khí lực và huyết mạch vô cùng cương liệt của bản thân bùng nổ, giống như một tráng hán huyết khí cương dương, gặp phải một mỹ nữ điềm tĩnh ôn nhu, không gần phải cố gắng quá nhiều.

Uy lực lực lượng của một chiêu mà hắn đánh ra, rõ ràng súc tích như núi lửa, hơn nữa còn nắm quyền chủ động công kích, hoàn toàn chiếm cứ ưu thế.

Vậy mà.

Tân Vô Ngân lại dùng phương pháp đơn giản như vậy để phá giải, chính là lấy nhu thắng cương.

Khí lực của Triệu Phong bá đạo vô cùng, lực lượng huyết mạch sở trường Viêm hệ, dương cương bá liệt, thiêu đốt bùng nổ.

Thế nhưng lực lượng dương cương cực điểm, lại bị Lĩnh Vực Thủy chi áo nghĩa tinh diệu cao thâm của Tân Vô Ngân, khắc chế và phá giải.

Ầm ầm…

Hai đạo thân ảnh ở giữa không trung, trong nháy mắt liền tách ra.

Triệu Phong bay ngược lại, lăng không lộn một vòng, nhảy tới một chỗ khác bên cạnh lăng mộ, nhẹ nhàng cười:

- Tân Vô Ngân, đã lâu không giao thủ, cảm giác quả thật không tệ.

Từ sau khi gặp phải “Tử Vong truy sát”, Triệu Phong đã không còn gặp được đối thủ thực sự trên ý nghĩa nữa.

Lần này, va chạm trong giây lát, hắn đã tìm được một loại cảm giác muốn bùng cháy, muốn chiến đấu, đang chìm sâu trong cơ thể.

Bịch bịch…

Tân Vô Ngân vững vàng lui hai bước, cảm giác tinh nguyên huyết khí trong cơ thể sôi trào, dường như trong lúc giao phong, đã bị Triệu Phong hấp thu đi một phần.

Thì ra.

Một kích vừa rồi của Triệu Phong và Tân Vô Ngân, đã thoáng chạm vào nhau.

Cận chiến cũng là phương diện mà Tân Vô Ngân am hiểu và ưa thích.

Thế nhưng hắn ngờ rằng, lực lượng huyết mạch của đối thủ lại cổ quái như vậy, có thể hấp thu được tinh nguyên huyết khí của người khác.

Loại năng lực này, quả thực khó chơi, thậm chí là cực kỳ “ghê tởm”.

Tân Vô Ngân mắt sáng như đuốc, gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Phong.

Từ khi tiếp xúc, cho đến lúc hai người giao phong, hắn càng nhìn càng cảm thấy thiếu niên này rất quen mắt.

Lời nói của đối phương, cũng chứng minh, trước kia hai người đã từng gặp nhau.

Thế nhưng, đối với thân phận của người này, Tân Vô Ngân vẫn không nhớ nổi.

Bất luận là bề ngoài, khí tức, công pháp, trong ấn tượng của hắn, đều không thể tìm ra một người nào như vậy.

Hơn nữa, lưu phái luyện thể mà Triệu Phong tham tu, vốn là “thiên môn” (*).

(*) đường đi riêng biệt, hiếm gặp

Dưới địa huyệt.

Bát hoàng tử, Lạc Tôn nhìn thấy một màn này, trên mặt đều hết sức kinh ngạc.

Thiếu niên tóc tím trong tầm mắt, vô cùng tà dị thần bí, không ngờ lại quen biết Tân Vô Ngân, bọn hắn há có thể không kinh hãi?

- Ngay cả Tân Vô Ngân cũng không nhìn thấu tiểu tử này sao?

Ba đại Vương Giả trung niên áo bào vàng, đều cảm thấy khó giải

quyết.

Tân Vô Ngân ở trong suy nghĩ của mọi người, vốn là nhân vật sâu không lường được, trên người mơ hồ có một loại phong phạm Tông Sư.

Vậy mà trước mắt, lại xuất hiện một vị thiếu niên thần bí, có địa vị ngang hàng với Tân Vô Ngân.

Có thể khẳng định một điều.

Hai người đã từng gặp nhau, thậm chí đã từng giao thủ.

- Ha ha, mười chiêu bất bại Tân Vô Ngân, hi vọng lần giao thủ sau, ngươi có thể mang đến cho ta kinh hỉ nhiều hơn nữa.

Lôi Dực sau lưng thiếu niên tóc tím giữa không trung rung lên, biến mất tại chỗ.

Vụt...

Một đạo hư mang tím bạc, mang theo Triệu Phong và Nam Cung Thánh, lóe lên rồi biến mất khỏi huyệt địa.

Tốc độ rút lui như sét đánh và sự phối hợp hoàn mỹ, khiến cho mọi người tại đây, đều không phản ứng kịp.

Không Gian độn pháp thật nhanh.

Trong huyệt địa, đã không còn nhìn thấy thân ảnh của Triệu Phong và Tân Vô Ngân nữa.

Những người còn lại, hai mặt nhìn nhau, lại càng kiêng kỵ hơn đối

với sự bí hiểm của Tử Phát Song Tà.

- Tân Vô Ngân, ngươi biết tên tặc tử kia?

- Tại sao ngươi không ra tay ngăn cản hai tên tặc tử kia lại?

Ba đại Vương Giả trung niên áo bào vàng, đều đồng thanh mở miệng.

- Thì ra là hắn…

Tân Vô Ngân nhìn theo hướng hai người Triệu Phong thiểm độn mà đi, không khỏi thấp giọng lẩm bẩm.

Dần dần, một đoàn hồi ức phủ bụi lâu ngày, lại nổi lên trong đầu hắn.

Đó chính là thời thiếu niên tại thành Vũ Dương, sau đó là đại thời đại đỉnh phong Thánh Vực Chân Long hội.

Trong ký ức của hắn, từng có một thiếu niên, giống như tinh tú quật khởi, từng bước nở hoa, khiến hắn cảm thấy vô cùng khó chơi.

- Thế nhưng, tại sao hắn lại biến thành bộ dạng như hiện nay?

Tân Vô Ngân không khỏi trầm tư.

Lấy nhãn giới của hắn, cùng với một đoạn ký ức của kiếp trước được thức tỉnh, tự nhiên không khó để đoán ra những loại thủ đoạn như “Đoạt xá trọng sinh”, “Tích Huyết Trọng Sinh”.

- Phải chăng hắn vẫn còn huyết mạch nhãn đồng chưa sử dụng?

Tân Vô Ngân mở miệng nói.

- Đúng vậy.

Ba đại Vương Giả trung niên áo bào vàng, nhất thời nhớ lại một màn rung động.

Lúc trước, huyết mạch mắt trái của thiếu niên đó, đã từng gián tiếp ảnh hưởng và khống chế “Thôn Giang Côn”.

- Đúng vậy, hắn có huyết mạch nhãn động.

Bát hoàng tử gật đầu.

Tại Vương Hầu phủ, lúc Triệu Phong thúc đẩy “Vân Tằm Tiên Điệp” thức tỉnh, hắn đã từng thoáng mở ra huyết mạch mắt trái.

- Đó mới là Lĩnh Vực mà hắn am hiểu và đáng sợ nhất. Nhưng không ngờ rằng, bây giờ hắn còn kiêm tu một môn Thánh công luyện thể cao thâm.

Sắc mặt Tân Vô Ngân trở nên phức tạp.

Hắn sẽ không dùng tu vi “Đại Đan Nguyên Cảnh” để suy xét Triệu Phong.

Lúc giao phong, hắn có cảm giác ý cảnh của Triệu Phong, rất có khả năng đã đạt tới trình độ Đại Đế.

Nói cách khác.

Tu vi của Triệu Phong hiện tại, chính là do đoạt xá trọng sinh mà ra, không thể đánh giá nông sâu được, trước khi hắn đoạt xá trọng sinh, hắn đã có được thực lực khủng bố như thế nào?

- Cứ như vậy mà thả bọn họ đi sao?

Thiếu niên Huyền y có chút phẫn nộ không cam lòng.

- Đuổi không kịp.

Tân Vô Ngân nhún vai.

Trên bầu trời cao.

Vụt...

Triệu Phong và Nam Cung Thánh, ngồi trên “phong diễm phi xa” phong cách cổ xưa, rời đi rất phong cách.

Hai người đều am hiểu phi độn, tốc độ siêu phàm, hơn nữa “phong diễm phi xa” còn có xuất xứ từ văn minh Thiên Cơ tộc, cho nên căn bản không cần phải lo lắng đến truy binh.

- Triệu Phong, ta nghĩ ngươi sẽ đại chiến một hồi, không ngờ lại đột nhiên rút lui.

Nam Cung Thánh có chút tiếc nuối.

Trận quyết đấu giữa Triệu Phong và Tân Vô Ngân, khiến hắn rất chờ mong, đồng thời cũng có cảm giác cảnh vui ý đẹp, có thể học hỏi được rất nhiều thứ.

Huống chi, trận giao phong vừa rồi, Triệu Phong còn nắm giữ quyền chủ động.

- Tân Vô Ngân am hiểu phòng ngự và phá giải chiêu thức, vừa rồi tu

vi chân nguyên mà hắn phát huy, vẫn bị áp chế tại Nửa bước Vương Giả. Bằng không, cho dù chúng ta có liên thủ cũng không chắc có thể thắng được hắn.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Lời này vừa nói ra, Nam Cung Thánh lập tức cảm thấy tâm thần đại chấn.

Triệu Phong biết rõ, Tân Vô Ngân thích đem tu vi áp chế tại cấp độ không chênh lệch đối thủ.

Trận luận bàn ngắn ngủi vừa rồi, phát huy ý cảnh huyền ảo đến mức tận cùng, thế nhưng tại phương diện chân nguyên, lại không áp chế Triệu Phong rõ ràng lắm.

Cũng may, mặc dù Tân Vô Ngân am hiểu phòng ngự và phá giải, nhưng lại không am hiểu tốc độ lắm.

Mà Triệu Phong và Nam Cung Thánh, muốn đi là có thể rời đi, không người nào có thể ngăn cản được.

Mấy ngày sau…

Triệu Phong và Nam Cung Thánh, bay xuống một vách núi.

- Khí tức của Diệt Thế Hắc Giao Long, càng lúc càng gần rồi…

Triệu Phong nhìn về phía xa.

Dọc theo đường đi, bất luận là đánh cướp hay tĩnh dưỡng, hai người đều bám sát “Diệt Thế Hắc Giao Long”.

Cho dù là chặng đường này vận khí rất không tệ, trước sau cũng cướp đoạt được không ít tài nguyên.

Nhưng Triệu Phong và Nam Cung Thánh vẫn quyết tâm đuổi theo “Diệt Thế Hắc Giao Long”, bởi Giao Long này có thể mang đến cho bọn hắn may mắn càng lớn hơn.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu ném lên mấy Đồng tiền cổ, lại nhìn về phương hướng Diệt Thế Hắc Giao Long, bộ dạng cũng có vài phần dị động.

Trên vách núi.

Nam Cung Thánh mặc vào kiện Vân Tằm Ti Bào, toàn thân lưu chuyển ánh sáng bích oánh.

Triệu Phong biết, tài liệu tạo nên Vân Tằm Ti Bào này, chính là xuất xứ từ loại tàm tơ do “Vân Tằm Tiên Điệp” như của Nam Phong vương tạo ra.

Loại Vân Tằm Ti Bào này, tuy rằng gọn nhẹ, nhưng lại có thể nước lửa bất xâm, Thần binh khó phá, đối với công kích Ngũ Hành, cũng có hiệu quả miễn dịch nhất định.

Có được Vân Tằm Ti Bào, khả năng sinh tồn và lực phòng ngự của Nam Cung Thánh, sẽ tăng thêm rất nhiều.

Triệu Phong có Băng Hoàng Thương và Thánh Lôi Thể, cho nên Vân Tằm Ti Bào này đối với hắn cũng không có bao nhiêu ý nghĩa.

Giai đoạn hiện nay.

Bảo vật Hồn đạo mới là thứ khiến Triệu Phong động tâm nhất, tất nhiên là bao gồm cả thiên tài địa bảo xúc tiến luyện thể đỉnh cấp.

Chẳng qua, trải qua một phen tranh đoạt trong lăng mộ dưới đất, Triệu Phong cuối cùng cũng chiếm được một kiện trọng bảo Hồn đạo – Trấn Hồn Thạch.

Vụt...

Triệu Phong lấy ra khối “Trấn Hồn Thạch” màu tím đen, đưa tay vuốt nhẹ.

Thoáng chốc, một luồng khí tức hồn lực âm sát kinh thiên mênh mông, tiết lộ ra ngoài, khiến toàn bộ sinh linh phụ cận đều sợ đến run rẩy.

E rằng, cho dù là Vương Giả bình thường cũng không dám đến gần Trấn Hồn Thạch.

Vì sợ bị ảnh hưởng, cho nên Nam Cung Thánh cũng không thể không kéo giãn khoảng cách với Triệu Phong.

Nhưng Tiểu Tặc Miêu lại ngồi bên cạnh chủ nhân, đôi mắt mèo như bảo thạch chớp động, dường như không hề bị bất kỳ ảnh hưởng nào.

- Trấn Hồn Thạch này, ẩn chứa hồn lực âm sát, mặc dù vô cùng âm tà, nhưng trải qua Lôi lực Thần Kiếp của ta tinh luyện, vẫn có thể hấp thu được.

Trong lòng Triệu Phong có một tia chờ mong và kích động.

Trọng bảo hồn đạo Trấn Hồn Thạch này, phân lượng tuyệt đối không

nhỏ, quả thật có hi vọng khiến hắn khôi phục ý chí Đại Đế.

Chương 828: Tà Danh Lan Xa

Trên vách núi đen.

Triệu Phong thúc dục “Vạn Niệm Thần Quyết”, bắt đầu tôi luyện, hấp thu hồn lực Âm Sát trong “Trấn Hồn Thạch”.

Tà Âm khí trong Trấn Hồn Thạch, thập phần khổng lồ, bên trong từng trấn áp vô số oán linh tàn hồn, hoặc là một vài ý chí tàn niệm.

Chẳng qua, những lực lượng tinh thần tiêu cực này, đã bị trấn áp phong cấm một thời gian dài, đều đã tương đối suy yếu.

Trước đó, luồng “Tàn linh Thánh Chủ” mạnh nhất, còn bị Lôi lực Thần Kiếp của Triệu Phong trực tiếp đánh chết, cho nên những tàn niệm tinh thần và ý chí chống đối còn lại, cũng đều sợ đến run rẩy.

Triệu Phong có được Thần Linh Nhãn, cho nên có lực miễn dịch rất cường đại đối với công kích linh hồn, vì vậy mới dám lớn mật thu lấy Trấn Hồn Thạch.

Thế nhưng, Triệu Phong vẫn tương đối cẩn thận, trên thế gian này có một số mật chú tà thuật, thậm chí cấp độ siêu việt linh hồn vật chất, cực kỳ khó đối phó.

Ví dụ như, Vong Ngữ Trớ Chú kia chẳng hạn.

Nửa ngày sau…

Trải qua một đợt tôi luyện chiết xuất.

Một tia hồn lực âm hàn trong Trấn Hồn Thạch, đã dung nhập vào Hồn Hải của Triệu Phong.

“Vạn Niệm Thần Quyết” chính là đợt tôi luyện chiết xuất thứ nhất của Triệu Phong, đã bài trừ tuyệt đại đa số tạp chất và lực lượng âm tà chống đối.

Đợt thứ hai, khí tức của “Lôi lực Thần Kiếp” đã bài trừ những tạp chất còn lại.

Toàn bộ hồn lực âm hàn, đều phải trải qua Lôi lực Thần Kiếp tẩy luyện.

Cuối cùng.

Hồn lực tương đối thuần khiết, dung nhập vào trong Hồn Hải tử sắc, tiến hành luyện hóa và thôn phệ lần cuối cùng.

Cứ như vậy.

Trải qua ba đợt tẩy luyện, hồn lực Âm Sát nguyên bản đã thập phần tinh thuần, không còn thuộc tính rõ ràng nữa.

Làm như vậy, ưu điểm là hồn lực sẽ tinh thuần, không còn tác dụng chống đối nữa.

Khuyết điểm cũng rất rõ ràng, đó là tốc độ rất chậm, tương đối rườm rà.

- Ý chí linh hồn, chính là căn nguyên trung tâm của tất cả sinh linh, tuyệt đối không thể bị ô nhiễm được.

Triệu Phong cảnh tỉnh bản thân thật nghiêm khắc, thà chậm một chút mà an toàn vẫn hơn.

Cũng may, tạo nghệ Hồn đạo của hắn tương đối phi phàm, “Vạn Niệm Thần Quyết” phối hợp với Lôi lực Thần Kiếp, cho nên tốc độ tôi luyện chiết xuất, cũng xem như tương đối nhanh.

Chớp mắt, đã năm sáu ngày trôi qua.

Trong Hồn Hải tử sắc của Triệu Phong, rõ ràng đã lớn mạnh hơn rất nhiều, phương viên khuếch trương đến ba bốn trăm trượng.

- Hiện tại, cấp độ linh hồn của ta, đã có thể sánh ngang Hư Thần Cảnh trung kỳ, ý chí sánh ngang Vương Giả đỉnh phong, tiếp cận Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Lúc này, mỗi ý niệm của hắn, đều ẩn chứa lực lượng siêu phàm, dẫn động sức mạnh to lớn của thiên địa, tiếp cận Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Triệu Phong có một loại trực giác rằng, ý chí Đại Đế của bản thân, đang từng bước thức tỉnh.

Chỉ cần ý chí Đại Đế khôi phục, bí pháp Hồn đạo của Triệu Phong, kèm theo Đồng thuật huyết mạch, uy lực sẽ đạt tới trình độ khủng bố.

Đến lúc đó.

Trong Không Gian Thần Huyễn, ngoại trừ một số người ra, phần lớn thiên tài tinh anh ở trước mặt Triệu Phong, đều không có chút sức phản kháng nào.

- Triệu Phong, ta gặp phải một tiểu bình cảnh.

Nam Cung Thánh mở miệng nói.

Hắn vừa mở mắt ra, hai tròng mắt không u, lưu chuyển một tia tử trạch yêu dị, ấn ký trăng non tử huyết trên trán, thập phần bắt mắt.

Từ trên xuống dưới cơ thể Nam Cung Thánh, lộ ra một loại khí chất cường đại và tài dị, giống như một phương Tà đạo chi chủ.

Triệu Phong ngưng thần quan sát, cảm thấy tu vi của Nam Cung Thánh đã đạt tới Hư Thần Cảnh trung kỳ đỉnh phong, vẫn còn chút khoảng cách mới có thể đạt tới Hư Thần Cảnh hậu kỳ.

Ngoài ra.

Không gian Lĩnh Vực của hắn, có cường độ cực cao, thậm chí chân nguyên tiếp cận Vương Giả đỉnh phong.

Triệu Phong âm thầm gật đầu, không thể không thừa nhận, tốc độ trưởng thành và phát triển của Nam Cung Thánh, gần như là không chậm hơn hắn là bao.

- Xuất phát, tiếp tục truy tung.

Triệu Phong gật đầu đứng dậy.

Trong thế giới Hồn Hải của hắn, hấp thu rất nhiều Hồn lực ngoại giới, lớn mạnh không đồng đều, nhưng còn cần thời gian nhất định để tiêu hóa và tôi luyện.

Bình cảnh của Nam Cung Thánh, cũng tương tự như vậy.

Đương nhiên, nếu như có thể đạt được một vài trân bảo hiếm có, giúp ngưng hồn, tẩy luyện chân nguyên, như vậy càng tốt hơn.

- Chỉ còn một trái cuối cùng.

Trước khi khởi hành, Triệu Phong lại lấy ra một cái Linh quả Mộng Cảnh, thở dài một hơi, sau đó nuốt xuống.

Kể từ lúc này.

Linh quả trên đại thụ che trời trong Mộng cảnh Thái Cổ, xem như đã dùng hết.

Trái Linh quả Mộng Cảnh này, khiến khí lực, huyết mạch, thậm chí là chân nguyên của Triệu Phong, đạt được lợi ích rất lớn.

“Linh quả Mộng Cảnh” cuối cùng này, cho dù không thể khiến Triệu Phong đột phá Thánh Lôi Thể tầng thứ năm, cũng có thể đạt tới tầng thứ tư cực hạn, chỉ thiếu nửa bước nhỏ mà thôi.

Tiếc rằng.

Sau khi rời khỏi tòa thành dưới đất, Triệu Phong cũng gặp được những trân tài luyện thể hàng đầu nữa.

Trên đường đi.

Triệu Phong và Nam Cung Thánh cũng không tận lực di chuyển quá nhanh.

Càng tiếp cận vị trí của “Diệt Thế Hắc Giao Long”, nguyên khí thiên địa càng mênh mông tinh thuần, các loại quái thú yêu thần trên đường và các loại xác suất xuất hiện kỳ ngộ, cũng tăng lên rất nhiều.

Triệu Phong và Nam Cung Thánh còn tận lực khai đao với những đàn yêu thú cường đại, dùng để ma luyện linh hồn hoặc tu vi.

Trong Không Gian Thần Huyễn, một vài dị thú Vương Giả có huyết mạch cường đại, thậm chí chiến lực có thể sánh ngang Vương Giả đỉnh phong.

Triệu Phong liên thủ với Nam Cung Thánh, có thể dễ dàng giải quyết Vương Giả đỉnh phong. Thậm chí đơn đấu cũng có tỷ lệ chiến thắng rất lớn.

Nửa tháng sau…

Triệu Phong và Nam Cung Thánh một đường khởi hành, đã đi đến một bình nguyên rộng rãi.

Trên bình nguyên này, có rất nhiều đàn yêu thú, gần như mỗi đầy yêu thú vương, đều là cấp bậc Vương Giả.

- Khí tức của Diệt Thế Hắc Giao Long, càng lúc càng mãnh liệt…

Triệu Phong và Nam Cung Thánh, liếc nhìn nhau.

Từ đủ loại dấu hiệu mà xét, Diệt Thế Hắc Giao Long quả thật dẫn hai người đến trung tâm của Không Gian Thần Huyễn.

Trên đường.

Hai người cảm nhận được một luồng khí tức hủy diệt tàn thừa vô cùng mãnh liệt, bao gồm cả những đàn yêu thú gặp phải đả kích mang tính hủy diệt.

Quy mô của đàn yêu thú này rất lớn, nhưng ở trước mặt Diệt Thế Hắc Giao Long, chỉ có vận mệnh bị tàn sát mà thôi.

Cho dù là Vương Giả, ở trước mặt Diệt Thế Hắc Giao Long, cũng không khác gì con kiến.

Có thể nói.

Diệt Thế Hắc Giao Long chính là một trong những sinh linh mạnh nhất cuộc đời Triệu Phong từng gặp.

Cho dù là trong suy nghĩ, “Bán Thần Côn Vân” thời kỳ đỉnh phong, cũng không thể so sánh được.

Một lúc nào đó…

Trên bình nguyên phía trước, chợt xuất hiện một cái hố lớn cháy đen, đường kính lên đến mấy chục dặm, cách gần đó mấy trăm trượng, còn có một cái hố rộng hơn ngàn trượng.

- Cút ngay cho ta!

- Linh kiện hài cốt “Lang Đế” này, chính là do “Tề Công Phủ” chúng ta phát hiện đầu tiên, kẻ nào cản thì kẻ đó chết!

Trong cái hố cháy đen cực lớn kia, truyền đến thanh âm tranh đấu.

Vụt...

Triệu Phong và Nam Cung Thánh ngồi trên phong diễm phi xa, nhanh chóng bay đến gần.

Từ trên trời cao, quan sát tình huống cái hố cháy đen, hai người

không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Chỉ thấy, trong cái hố đen phương viên mấy chục dặm kia, cùng với phương viên mấy trăm dặm gần đó, đều lưu lại một đám thi hài yêu thú.

Rất nhiều thi hài, đều trực tiếp hóa thành tro tàn, tại chỗ chỉ còn dấu vết cháy xém.

Trong mơ hồ.

Triệu Phong có thể nhìn thấy một vài thi hài yêu thú cấp Vương Giả, đại khái chừng mười bộ.

Khiến người ta chú ý nhất, chính là sâu trong hố đen, một bộ thi hài "Lang Đế" cấp Đại Đế, toàn thân cháy đen, nhưng vẫn tương đối hoàn chỉnh.

Ngoài ra.

Trên đầu thi hài Lang Đế kia, còn ẩn chứa vài tia Long tức hủy diệt của Diệt Thế Hắc Giao Long, mặc dù không phải là Long Viêm Diệt Thế căn nguyên nhất.

Chỉ tiếc rằng.

Triệu Phong và Nam Cung Thánh đã tới chậm một chút, cái bánh ngọt gần hố đen, đã bị chia cắt quá nửa.

Gần cái hố cháy đen, chủ yếu có ba nhóm thế lực lớn đang tham dự tranh đoạt. Một vài thế lực cấp bậc Nhị Tinh, không có Vương Giả tọa trấn, chỉ có thể đứng từ xa, thu nhặt một chút tiện nghị.

Ba nhóm thế lực siêu cấp này, phân biệt là Tề Công Phủ, Khương Gia, cùng với một đại Tông phái Tam Tinh khác.

Nhưng thế lực này, đều là cấp bậc Tam Tinh.

Tại Đại Càn Vương triều, có một loại cơ cấu được gọi là “Công phủ”, đó chính là một phủ có quyền thống trị cao nhất tại “một Châu”.

“Một Châu” của Đại Càn Vương triều, cấp bậc cũng tương đương với Thương Hải.

Bởi vậy có thể thấy được, địa vị của mỗi “Công Vương tước” cao lớn như thế nào, cơ bản đều có Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh tọa trấn, thân phận tiếp cận Đại Càn Thánh Hoàng và Thánh Hậu.

- Không tốt! Tử Phát Song Tà đến…

Gần cái hố cháy đen, không biết là kẻ nào cao giọng hét lên một tiếng.

Ngay lập tức.

Phần lớn thế lực lớn ở gần hố đen, đều như lâm đại địch, trên mặt nhiều loại sắc thái, hoặc là khinh bỉ hoặc là cảnh giác.

- Quả nhiên là “Tử Phát Song Tà”… Mọi người cẩn thận.

Khương Thần của Khương gia, sắc mặt thoáng trầm xuống.

Nhất thời.

Ánh mắt của phần đông tinh anh thiên tài, đều chú ý đến phong diễm phi xa trên không trung.

Trên phong diễm phi xa, hai gã nam tử tóc tím, thần bí tà dị, đang quan sát phía dưới.

- Tử Phát Song Tà? Nghe nói là đám thế lực của Hoàng tộc và Viên Công Phủ, đều từng chịu thiệt thòi trong tay hai người này.

Một vị thanh niên tuấn lãng mặc huyền giáp của Tề Công Phủ, nheo mắt nói.

Triệu Phong và Nam Cung Thánh ở giữa không trung phi hành, tốc độ thoáng chậm lại.

- Triệu Phong, có cần ra tay không?

Nam Cung Thánh chợt sinh ra một loại dục vọng bản năng muốn cướp đoạt.

Một đường tiến bước, hai người liên thủ lại, đánh cướp, tống tiền mọi nơi, gần như đã có chút “nghiện” rồi.

Dù sao đi nữa, hai người đều là thế đơn lực bạc, phải dựa vào đánh cướp, mới có thể nhanh chóng có được tài nguyên trân bảo.

- Phần lớn thế lực, đều như lâm đại địch…

Triệu Phong lắc đầu.

Bất tri bất giác, tà danh của Tử Phát Song Tà đã lan xa, thậm chí có thể nói là thanh danh có chút bốc mùi.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, cũng không phải là không được.

Nhưng Triệu Phong lại mơ hồ cảm thấy có gì đó không ổn.

Các thiên tài tiến vào Không Gian Thần Huyễn, phần lớn đều là tinh anh thiên tài của các thế lực lớn, thậm chí có một số còn là thiên chi kiêu tử trên Đại lục.

- Chư vị cứ tiếp tục, chúng ta xuống dưới thăm dò một chút.

Triệu Phong đau khổ suy nghĩ, cuối cùng quyết định thay đổi sách lược một chút.

Bởi vì, tư bản tích lũy cũng đủ cho hai người dùng rồi. Nếu như vì một vài món lợi nhỏ, mà đắc tội với càng nhiều thế lực, e rằng sẽ khiến mọi người tức giận công phẫn, như vậy thực sự là không đáng.

Vụt...

Triệu Phong và Nam Cung Thánh từ từ bay xuống, vẻ mặt vẫn bình thản.

Một vài thiên tài và thế lực như Khương gia, đều cảm thấy ngoài dự liệu.

“Tử Phát Song Tà” này có lần nào xuất hiện mà không trực tiếp ra tay đánh cướp, bây giờ lại đổi tính ư?

- Cẩn thận, nói không chừng đây chính là “âm mưu” của Tử Phát Song Tà.

Đệ nhất mỹ nữ “Khương Phi Tuyết” của Khương gia, cắn chặt hàm răng trắng tuyết, có thể nói, nàng căm hận Tử Phát Song Tà đến tận xương tủy.

Nàng âm thầm đề nghị, để đệ nhất thiên tài của Khương gia là “Khương Thần”, liên thủ với các thế lực tại đây, vây diệt “Tử Phát Song Tà”.

Khương Thần lắc đầu thở dài, nói:

- Khí tức của Tử Phát Song Tà tiến bộ rất nhanh, lúc trước nghe nói, bọn hắn còn chiến tiện nghi trong tay “Lam Giao Vương” bài danh thứ tám trên Đại Càn Hoàng Bảng, vậy mà vẫn có thể toàn thân trở ra.

Có lẽ.

Nếu liên thủ với phần đông thế lực tại nơi này, có hi vọng tiêu diệt được Tử Phát Song Tà, nhưng phần đông thế lực, chắc chắn sẽ phải trả một cái giá rất đắt.

Hơn nữa, một vài cường giả và thế lực khác không có xung đột với Tử Phát Song Tà, tất sẽ không vô cớ mà ra tay.

Ầm…

Triệu Phong có khí lực cường đại, cho nên liền nhảy vào trong cái hố cháy đen, lập tức cảm nhận được một luồng khí tức Long Viêm hủy diệt trong đó.

Cho dù hắn có Thánh Lôi Thể, nhưng vẫn cảm thấy có chút đau đớn.

- Đầu Lang Đế kia, ở trước mặt Diệt Thế Hắc Giao Long, gần như không hề có chút lực phản kháng nào, đã bị loại bỏ rồi.

Triệu Phong trải qua nghiên cứu, liền đưa ra kết luận.

Kết luận này, khiến sắc mặt hai người có chút ngưng trọng.

Có một điều không thể nghi ngờ, đó chính là Diệt Thế Hắc Giao Long, gần như là tồn tại vô địch tại Không Gian Thần Huyễn này, ít nhất là đối với thiên tài từ bên ngoài đến mà nói, chính là như vậy.

Cho dù là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cũng chỉ “có khả năng” uy hiếp được Diệt Thế Hắc Giao Long mà thôi.

Hơn nữa, Diệt Thế Hắc Giao Long hiện nay cũng đã suy yếu đến cực điểm, trên người vẫn còn bị trói buộc bởi “Cấm Nguyên Thần Liên”.

Thời gian chậm rãi trôi qua…

Những cường giả đơn độc và các thế lực khác cũng lần lượt rời đi.

Trong cái hố đen khổng lồ, chỉ còn lại Triệu Phong và Nam Cung Thánh.

Triệu Phong ngồi xếp bằng tại trung tâm hố đen, đây là khu vực bị Long Viêm của Diệt Thế Hắc Giao Long oanh kích.

Một tia khí tức thiêu đốt tàn thừa của Long Viêm, đối với Thánh Lôi Thể của hắn, dường như có tác dụng “ôn dưỡng” nhất định.

Chương 829: Ý Chí Đại Đế Sơ Thức Tỉnh

- Đáng tiếc, đã tới chậm một chút…

Triệu Phong ngồi xếp bằng trong cái hố cháy đen, có chút tiếc nuối, một tia khí tức Long Viêm tàn thừa, đang dần suy yếu và tan biến.

Dù vậy.

Vài tia khí tức Long Viêm còn thừa lại, đối với Thánh Lôi Thể của Triệu Phong, vẫn có tác dụng "ôn dưỡng" nhất định.

Nếu như hiệu quả này cường thịnh thêm một chút, liên tục hai ngày, có lẽ có thể khiến "Kim Khôn Thánh Lôi Thể" của Triệu Phong, nhất cử đột phá đến tầng thứ năm.

Nhưng loại cơ hội này, chỉ có thể ngộ mà không thể cầu.

Chỉ khi gặp phải "Lang Đế" đang dẫn dắt một đàn yêu thú siêu cấp, Diệt Thế Hắc Giao Long mới sử dụng đến Long tức, một đòn liền tiêu diệt Lang Đế cấp bậc Đại Đế.

Một đường truy tung, đây vẫn là lần đầu tiên Triệu Phong nhìn thấy luồng khí tức Long Viêm này.

Trong cái hố cháy đen, Triệu Phong và Nam Cung Thánh, lưu lại khoảng chừng hai ngày.

Nam Cung Thánh phát hiện, khí tức Long Viêm quét qua người, có

tác dụng loại trừ nhất định đối với “Tà Thần Tinh” bị ảnh hưởng bởi lực lượng tà tính.

Trong thời gian hai ngày này, Triệu Phong vẫn luôn nhất tâm đa dụng.

Ba phương hướng của hắn, cùng tiến một lúc.

Phương hướng đầu tiên.

Chính là “Thiên Thủy Tinh Liên” ẩn chứa trong cơ thể, một phần lực lượng thực vật hệ, vẫn còn đang trong quá trình ngưng luyện hấp thu.

Phối hợp với Phong Lôi tinh thạch của Vương Giả, tu vi của Triệu Phong vững vàng tăng lên, nhất là chất lượng chân nguyên, đã tiếp cận cấp bậc Vương Giả.

Một khi chất lượng chân nguyên sánh ngang với Vương Giả, ngoại trừ tinh hạch là Triệu Phong không bằng với Vương Giả ra, những phương diện khác như ý chí linh hồn, đều vượt qua Vương Giả bình thường.

Phương hướng thứ hai.

Mượn khí tức của Long Viêm, cộng thêm hiệu quả của Linh quả Mộng Cảnh, củng cố Thánh Lôi Thể.

Phương hướng thứ ba.

Tôi luyện, hấp thu hồn lực âm tà trong Trấn Hồn Thạch.

Hai phương hướng đầu, cũng không có vấn đề gì, chỉ là phương

hướng thứ ba, lại có chút lo lắng.

Cũng may là “Vạn Niệm Thần Quyết” của Triệu Phong, cảnh giới hỏa hầu vẫn còn, thậm chí sau khi trải qua đoạt xá trọng sinh, còn tinh tiến hơn so với kiếp trước.

Ngày thứ ba…

Khí tức Long Viêm trong cái hố cháy đen, đã không còn chút gì.

- Xuất phát, tiếp tục đuổi theo.

Triệu Phong xác định, “Kim Khôn Thánh Lôi Thể” của bản thân đã đạt tới cực hạn, phải có lực trùng kích mạnh hơn, mới có thể đột phá được.

Hắn có trực giác rằng, Diệt Thế Hắc Giao Long sẽ là cơ hội tốt nhất để hắn đột phá Thánh Lôi Thể.

Đương nhiên, nếu như vọng tưởng trực tiếp lợi dụng Diệt Thế Hắc Giao Long để luyện thể, vậy thì cũng không khác tìm chết là bao.

Cho dù là Triệu Phong thời kỳ đỉnh phong của kiếp trước, cũng không có được năng lực đối kháng với Long Viêm của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Vụt...

Triệu Phong và Nam Cung Thánh, cưỡi trên “phong diễm phi xa” phong cách cổ xưa, tiếp tục đuổi theo Diệt Thế Hắc Giao Long.

Để phát huy tốc độ nhanh nhất của phong diễm phi xa, Triệu Phong đã dùng một khối Thần Tinh thứ phẩm làm trung tâm điều khiển.

Thoáng chốc, tốc độ của phong diễm phi xa đã đạt đến cực hạn, sánh ngang tốc độ của Vương Giả đỉnh phong.

Một ngày sau…

Tại bình nguyên phía trước, xuất hiện một vùng đất rộng lớn.

- Khí tức hủy diệt, càng lúc càng mạnh, dường như đây chính là mục tiêu của Hắc Giao Long…

Triệu Phong thấp giọng nói.

Trên thực tế.

Những quái thú yêu thần cường đại trên đường đi, đều xuất hiện ngùn ngụt, kèm theo đó là nguy hiểm trùng trùng.

Thế nhưng, có Hắc Giao Long ở phía trước mở đường, thần cản giết thần, khí tức Long Uy hủy thiên diệt địa, cho nên mới có thể xua tan vạn vật vạn linh.

Cho nên những kẻ truy tung men theo luồng khí tức này, cũng thoải mái hơn rất nhiều.

- Triệu Phong, dọc theo đường đi, dường như có không ít thiên tài và thế lực, đều đuổi theo hướng này.

Nam Cung Thánh lập tức phát giác có gì đó không đúng.

Càng tiếp cận mục tiêu, xác suất gặp được nhiều đoàn đội và cường giả, cũng ngày càng cao hơn.

- Cổ Thần Bí Phủ?

Triệu Phong vận chuyển bí pháp Hồn đạo, thần không biết quỷ không hay, từ chỗ một Nửa bước Vương Giả đơn độc, thu được tin tức.

- Cổ Thần Bí Phủ… Cổ Thần?

Tâm thần Nam Cung Thánh chấn động.

Hiện nay, hai người và bên ngoài có chút mâu thuẫn, cho nên bây giờ mới biết được tin tức này.

Nếu không phải Triệu Phong dựa vào trực giác sắc bén, một đường truy đuổi Hắc Giao Long, e rằng cũng sẽ bỏ lỡ đại kỳ ngộ này.

Hai người Triệu Phong không cướp đoạt thì bế quan tu luyện, cho nên tại phương diện tin tức, lại có chút bế tắc.

Không giống những thế lực khác, bên trong Không Gian Thần Huyễn, đều có tiếp xúc và trao đổi.

Ngoài ra, cũng không ngoại trừ một số tinh anh thiên tài, cũng có tâm tư như Triệu Phong, ý đồ đuổi theo Hắc Giao Long, thu nhặt một chút tiện nghi, hoặc là khai thác bị mật tại trung tâm Không Gian Thần Huyễn.

- Nhanh!

Triệu Phong ý thức được, bản thân đã có chút lạc hậu trong cuộc tranh đoạt tại “Cổ Thần Bí Phủ”.

Vụt...

Hai người ngồi trên phong diễm phi xa, phát ra phong hà thanh diễm rực rỡ, tốc độ thậm chí còn nhanh hơn một số Vương Giả đỉnh phong bình thường, tiếp cận Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Không lâu sau…

Hai người đã tiến vào khu đất rộng lớn phía trước.

Từ trên cao nhìn xuống, tại trung tâm khu đất rộng lớn kia, địa hình có chút lõm xuống, thậm chí tại vị trí trung tâm còn sâu không thấy đáy, giống như sắp sửa nuốt chửng toàn bộ thể giới vậy.

Tại một góc bên ngoài khu đất rộng lớn.

- Khí tức hủy diệt càng ngày càng mạnh, quả thực khiến người ta run sợ…

- Cưu sư huynh, chúng ta có nên tiếp tục truy đuổi nữa không?

Đoàn đội Cửu U Cung, lấy Cưu Vô Kỵ dẫn đầu vài tên cao tầng, nhìn xuống hố sâu tại khu đất rộng lớn.

Tại Đại Càn Vương triều, Cửu U Cung trong hàng ngũ Tông phái Tam Tinh, cũng có thể xếp vào trước ba, uy chấn bát phương, là đại Tông Tam Tinh đỉnh phong.

- Chỉ có thể chọn ra một bộ phận tinh anh tiến vào, áp dụng nguyên tắc tự nguyện…

Thanh âm của Cưu Vô Kỵ có chút trầm thấp.

Có thể đoán trước, việc thăm dò sâu bên trong khu vực này, tất sẽ gặp phải nguy hiểm trùng trùng, nếu người có thực lực không đủ tiến

vào, chẳng khác nào chịu chết.

Nếu gặp phải “Diệt Thế Hắc Giao Long”, bất kỳ đội ngũ nào, cũng sẽ bị toàn diệt.

- Ta nguyện ý, ta nguyện ý…

Trong đoàn đội Cửu U Cung, không ngừng truyền đến rất nhiều thanh âm.

Không lâu sau…

Cưu Vô Kỵ chọn ra mười tên tinh anh, trong đó Nửa bước Vương Giả cũng chiếm đến một nửa.

Những tinh anh này, có một số là thiên tài tân tú, có một số là tinh anh lão bối.

Thực lực của những người này, ít nhất cũng có thể sánh ngang với Nửa bước Vương Giả.

Lúc này, bên ngoài khu vực khu đất rộng lớn, một vài đoàn đội thế lực truy tung đến, cũng đều sắp xếp tương tự.

Trước một ngọn núi, chính là nơi thế lực đoàn đội của Đoan Mộc gia tập trung.

Người cầm đầu chính là Triệu Vũ Phi và lão giả lục bào.

- Cổ Thần Bí Phủ phía trước, vô cùng hung hiểm, có sự uy hiếp của Diệt Thế Hắc Giao Long. Đoan Mộc gia chúng ta, chỉ nên lựa chọn ra mười vị tinh anh mà thôi.

Lão giả lục bào mở miệng nói.

Sự dụ hoặc của Cổ Thần Bí Phủ quá lớn, vẫn khiến cho rất nhiều người có gan mạo hiểm, dũng cảm tham gia.

Cuối cùng, mười cái danh ngạch, đã được xác định.

- Vũ Phi, ngươi có huyết mạch Linh tộc, cho dù không có đại kỳ ngộ như Cổ Thần Bí Phủ, tương lai cũng nhất định có thể "Phượng tường cửu thiên"…

Lão giả lục bào trịnh trọng khuyên nhủ.

Theo cách nghĩ của hắn, huyết mạch Linh tộc có sự may mắn là vô cùng phù hợp với lực lượng thiên địa, không gì có thể sánh kịp, căn bản không cần quá mạo hiểm như vậy.

Ngược lại, những tinh anh hoặc thiên tài khác, nếu như không kiệt lực giao tranh, tranh thủ kỳ ngộ, vậy thì tương lai cũng không còn hy vọng đột phá cảnh giới cao hơn, thậm chí ngay cả một cửa Vương Giả, cũng không đạt tới.

- Kỳ ngộ Cổ Thần Bí Phủ, ta cũng phải đánh cuộc một phen, nếu như ngay cả một chút dũng khí cũng không có, ta làm sao có thể phục hưng được Đoan Mộc gia, làm sao có thể đuổi theo bước chân của "Hắn"?

Trong mắt Triệu Vũ Phi, lóe lên một tia kiên định và dứt khoát.

- Hắn?

Lão giả lục bào không có lời gì để nói, đây chính là ý chí và tâm niệm cố hữu của một cường giả.

Cường giả sở dĩ có thể gọi là cường giả, ngoại trừ bản thân bọn họ cường đại, còn có một trái tim mạnh mẽ.

Đồng thời, lực lượng cường đại, mới có thể khiến tâm chí mạnh mẽ.

Thế nhưng, lão giả lục bào đối với việc muốn đuổi theo bước chân của “hắn” trong lời nói của Triệu Vũ Phi, lại có hứng thú rất lớn.

Sâu trong khu đất rộng lớn, trước một cái hố cháy đen hình rồng to lớn.

Nơi này, cũng hội tụ vài tiểu đội ngũ, thực lực không nghi ngờ đều là hàng đầu.

- Nơi này có lẽ là lối vào Cổ Thần Bí Phủ, Hắc Giao Long chính là tiến vào từ nơi này.

Bát hoàng tử mở miệng nói.

- Thì ra, Cổ Thần Bí Phủ quả thật nằm sâu dưới khu đất rộng lớn này…

Thập Tam hoàng tử một thân Tử Kim chiến bào, nhẹ nhàng cười.

Chi đội ngũ trước mắt, đều lệ thuộc vào Đại Càn hoàng tộc.

Bát hoàng tử, Cửu hoàng tử, Thập Tam hoàng tử, Lạc Tôn, lão giả mặt gầy… Toàn bộ đều là Vương Giả và Nửa bước Vương Giả.

Đội ngũ hoàng tộc, có hơn hai mươi người, tu vi thấp nhất cũng là Nửa bước Vương Giả.

- Đối diện với thế lực của “Thiên Huyền Cung”, mọi người không nên khinh thường.

Cửu hoàng tử trịnh trọng nói.

Trong những người này, thiên phú thực lực của Cửu hoàng tử là mạnh nhất. Sau khi thoát khỏi sự truy sát của “Lam Giao Vương” Ngụy Kính, hắn đã khôi phục thương thế và nguyên khí.

Thiên Huyền Cung.

Thành viên của Hoàng tộc, nhìn về phía đội ngũ thế lực phía trước, sắc mặt thoáng rung động.

Đối diện với cái động khẩu cháy đen hình rồng, có một đám nhân mã hơn hai mười người, tu vi thấp nhất cũng là Nửa bước Vương Giả.

Kẻ dẫn đầu, có đến ba vị Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Ở giữa là một thiếu niên tuấn nhã, thoạt nhìn thật thà, một thân tu vi cao tới Vương Giả đỉnh phong.

Bên cạnh hắn, có một nam một nữ, đều là Vương Giả Lĩnh Vực.

- Thiên Huyền Cung quả nhiên phái ra Hiên Viên Văn bài danh thứ bảy trên Đại Càn Hoàng Bảng.

- Mới hơn hai mươi tuổi mà đã có tu vi Vương Giả đỉnh phong, tư chất thiên phú bực này, có thể nói là độc nhất vô nhị.

Thành viên Hoàng tộc bên này, đều không khỏi thở dài.

Ánh mắt của mọi người, đều rơi xuống trên người thiếu niên văn nhã

của Thiên Huyền Cung.

Thiên Huyền Cung chính là Tông phái Tứ Tinh cực ít, có thể đếm trên đầu ngón tay tại Đại Càn Vương triều, truyền thừa xa xưa.

- Hiên Viên Văn, hạng bảy trên Đại Càn Hoàng Bảng, hẳn là thiên tài mạnh nhất tiến vào Không Gian Thần Huyễn…

Ánh mắt Cửu hoàng tử lóe lên, trong mắt bắn ra chiến ý cường đại.

Giờp hút này.

Hai phe Thiên Huyền Cung và Hoàng tộc, thăm dò tại phụ cận động khẩu cháy đen hình rồng, thậm chí còn phái người có năng lực đặc thù, tiến vào động quật dưới lòng đất để tiến hành dò xét bước đầu.

- Nghe nói “Lam Giao Vương” Ngụy Kính bài danh thứ chín Đại Càn Hoàng Bảng, cũng từng xuất hiện, tại sao không thấy bóng dáng hắn đâu?

Phía sau Hiên Viên Văn, vị thanh niên mặt trắng có vài phần trầm tư.

Ngụy Kính xuất thân từ siêu cấp đại Tông Tứ Tinh” U đô Giáo” của U Nguyệt Vương triều, chính là kình địch của Hiên Viên Văn.

Trong hai người, một người là hạng bảy, một người là hạng chín trên Đại Càn Hoàng Bảng, nhưng chiến lực thật sự, lại rất khó phân định.

Bởi vì.

Xếp hạng của Đại Càn Hoàng Bảng, là do cơ cấu của Đại Càn Vương triều sắp xếp.

- Gia Cát sư huynh lo lắng không phải là dư thừa rồi sao? Bởi vì địa vực nối liền nhau, cho nên U Nguyệt Vương triều chỉ có một vài thiên tài Vương Giả có thể tiến vào, nếu miễn cưỡng xuất hiện tại khu vực này. Cho dù thực lực của Ngụy Kính có mạnh hơn, cũng không dám công chiến chống lại nhiều cường giả nhân loại như chúng ta.

Nữ tử áo hồng bên cạnh mỉm cười nói.

Lời này vừa nói ra, mọi người trong Thiên Huyền Cung đều ào ào phụ họa.

Không Gian Thần Huyễn nối tiếp, có tính chất địa vực.

Nếu như cẩn thận quan sát, sẽ phát hiện những thiên tài thế lực xuất hiện tại khu vực này, phần lớn là thuộc Đại Càn Vương triều, như Hoàng tộc, tám đại thế gia.

Cho dù là Vương Giả Hư Thần Cảnh tiến vào, cũng có số lượng nhất định, nhưng sẽ không chênh lệch quá nhiều.

Bên ngoài khu đất rộng lớn.

Một vài tinh anh hàng đầu, đang chậm rãi tiến vào động khẩu.

Diệt Thế Hắc Giao Long sau khi tiến vào trung tâm khu đất rộng lớn, dường như không còn động tĩnh nào khác.

Bên ngoài khu đất rộng lớn, tại một nơi ẩn nấp.

Triệu Phong và Nam Cung Thánh khoanh chân ngồi, khí tức trên người đều tập trung một cách quỷ dị.

- Chỉ còn thiếu chút nữa là có thể đột phá Hư Thần Cảnh hậu kỳ

rồi…

Ấn ký trăng non giữa mi tâm của Nam Cung Thánh, sáng tối đan xen, hiển lộ vẻ tà dị.

Đúng lúc này.

Ô...ô...ô...n...g!

Một luồng ý chí chấn động hư không, bỗng nhiên đột phá bình chướng, giống như vạn lôi oanh đỉnh, phát ra một luồng khí tức bất hủ bất diệt, khắc chế vạn vật.

Tâm thần Nam Cung Thánh chấn động, có chút cảm giác bị đè nén, khí huyết dâng lên, thiếu chút nữa hộc máu.

Mà luồng khí tức đó, lại đến từ bên cạnh hắn.

Chương 830: Tiểu Kiếm Thánh

Bên ngoài khu đất rộng lớn, trong một sơn huyệt.

Một luồng ý chí Đại Đế vạn lôi chấn vang, lay động thiên địa, xông thẳng lên tới tận trời, ngạo lăng cửu thiên.

Trong nháy mắt đó.

Vô số sinh linh trong phương viên ngàn dặm, đều cảm thấy linh hồn như bị sét đánh, phủ phục run sợ trước luồng ý chí sức mạnh to lớn đó.

Ầm ầm ầm...

Khoảng không trên sơn huyệt, bỗng nhiên ngưng kết một tầng lôi vân phong hà mênh mông, lấy nơi này làm trung tâm, hình thành một lốc xoáy sặc sỡ to lớn, đảo lộn thiên địa phong vân.

Trong nhất thời.

Nguyên khí thiên địa như thủy triều, với khí thế như dời sông lấp biển, chấn động không ngừng, từ trung tâm lốc xoáy sặc sỡ dũng mãnh tràn ra.

Trong huyệt động âm u.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, toàn thân được bao trùm trong một tầng quang huy sức mạnh to lớn như thực chất, sau lưng kéo dài một đôi Phong Lôi quang dực dài đến mấy chục trượng, huy hoàng

rực rỡ, giống như Đế Tôn một phương.

Ô...ô...ô...n...g!

Chỉ trong thời gian vài nhịp hô hấp, Phong Lôi tinh hạch Vương Giả trong tay Triệu Phong, đã nhanh chóng ảm đạm đi vài phần.

Lực lượng Thiên Thủy Tinh Liên ẩn chứa trong cơ thể Triệu Phong, trong khoảnh khắc lập tức bị áp súc và ngưng luyện.

- Đại Đan Nguyên Cảnh trung kỳ.

Triệu Phong đắm chìm trong quang huy sức mạnh to lớn cường đại, tinh hạch trong cơ thể nhanh chóng mở rộng.

Chỉ trong thời gian mười nhịp hô hấp, tu vi của Triệu Phong, đã mạnh mẽ đột phá một tiểu giai vị.

- Ý chí Đại Đế.

Nam Cung Thánh ở cách đó không xa, cảm thấy ý chí tâm linh đều bị đè nén rung động, có cảm giác hít thở không thông.

Ý chí sức mạnh to lớn phát ra trên người Triệu Phong, có cảm giác như lấn át hết toàn bộ quang huy.

- Cảm giác đã lâu…

Hai mắt Triệu Phong khép hờ, khí tức ý chí Đại Đế trên người, nhanh chóng thu liễm, giống như lốc xoáy, tới cũng nhanh mà đi cũng nhanh.

Nếu đổi là ý chí Đại Đế mới sinh ra, tuyệt đối không thể dễ dàng

khống chế và thu liễm khí tức như vậy.

Chỉ trong nửa khắc.

Triệu Phong thoạt nhìn cũng không khác gì Đại Đan Nguyên Cảnh bình thường, nếu như cố tình tra xét rõ, thì lại có cảm giác thần bí mông lung.

Trong khu đất rộng lớn, trước động khẩu cháy đen hình rồng.

Hơn hai mươi thiên tài, tinh anh của Thiên Huyền Cung, đều đang chờ đợi thăm dò bên dưới.

- Ồ? Ý chí Đại Đế…

Trên gương mặt tuấn nhã của Hiên Viên Văn, chợt lộ ra một tia kinh ngạc, sau đó nhìn về một phía.

Từ phương xa, chợt xuất hiện một tia khí tức ý chí Đại Đế, thông qua thiên địa chấn động, hắn lập tức cảm ứng được rất rõ ràng.

Mà những Vương Giả Hư Thần Cảnh khác, chỉ có một số rất ít là cảm giác được có chút dị thường, nhưng lại không thể nói rõ.

- Có lẽ là trong Không Gian Thần Huyễn, có quái thú yêu thần bản địa cấp bậc Đại Đế nào đó. Nhưng cho dù là một Đại Đế đích thân tới, cũng không làm gì được chúng ta cả.

Nữ tử áo hồng ở bên cạnh mỉm cười nói.

Lúc Hiên Viên Văn lên tiếng, nàng và Gia Cát sư huynh ở bên cạnh cũng cẩn thận cảm ứng, liền nắm bắt được một tia khí tức.

- Không giống yêu linh hoặc dị tộc, luồng khí tức đó, ta cảm giác là nó đến từ ý chí Đại Đế của nhân loại.

Hiên Viên Văn khẽ lắc đầu.

Lời này vừa nói ra, toàn bộ tinh anh hàng đầu của Thiên Huyền Cung, đều động dung biến sắc.

Nếu như xuất xứ từ nhân loại, vậy thì rất có thể là người từ bên ngoài tiến vào Không Gian Thần Huyễn.

- Thế giới rộng lớn, cấp độ của kỳ nhân dị sĩ là bất tận. Cũng không nhất định chỉ có siêu cấp thế lực Tam Tinh, Tứ Tinh mới có thể sinh ra được thiên tài độc nhất vô nhị.

Gia Cát sư huynh nhẹ nhàng thở dài.

Trên sân, không ai dám hoài nghi kết luận của Hiên Viên Văn, bởi vì hắn đã bước nửa bước vào Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Thế nhưng ba người Hiên Viên Văn, cũng không có lộ ra quá nhiều vẻ lo lắng.

Tại trung tâm khu đất rộng lớn này, ở một góc nào đó.

- Ý chí Đại Đế? Chẳng lẽ là xuất xứ từ Hiên Viên Văn của Thiên Huyền Cung?

Trước hai khối đại thạch, bỗng nhiên truyền đến một thanh âm trống rỗng.

- Không giống Hiên Viên Văn, ta đã thấy qua tình huống hắn ra tay, khí tức giữa hai người này, hoàn toàn bất đồng…

Trước một khối đại thạch khác, chợt truyền đến một âm thanh trầm thấp.

Nơi này rõ ràng không có một bóng người, vậy mà lại truyền đến hai âm thanh trống rỗng trò chuyện với nhau.

Nếu như có người khác ở đây, nhất định sẽ nghi thần nghi quỷ.

Vụt...

Đột nhiên, hai khối đại thạch trước mắt chợt hóa thành hai thân ảnh dị tộc.

Nam tử dị tộc trong đó, thân hình cao lớn, toàn thân bao trùm một tầng lân phiến, đâu mọc sừng, giống như một vài điểm đặc thù của Giao Long tộc.

Nếu như Triệu Phong hoặc là Cửu hoàng tử ở đây, nhất định có thể nhận ra thân phận của người này, chính là “Lam Giao Vương” Ngụy Kính.

Một thân ảnh khác, lại càng quái dị hơn.

Đó là một nam tử dị tộc mắt xanh, khí tức màu sắc toàn thân, hòa hợp làm một thể với hoàn cảnh xung quanh, có chút mơ hồ không rõ ràng.

- Nếu ngươi và ta liên thủ, cho dù là Đại Đế chân chính, cũng không cần phải sợ hãi. Nhưng khu vực này, thế lực nhân loại của Đại Càn Vương triều, quá mức cường đại, muốn tranh đoạt Cổ Thần Bí Phủ, chúng ta chỉ có thể dùng trí.

Ngụy Kính mở miệng nói.

Ánh mắt hắn, thu hồi khỏi vị trí vừa xuất hiện khí tức ý chí Đại Đế, sắc mặt lộ vẻ ngưng trọng.

Vụt...

Quang ảnh trước mắt nhoáng lên một cái, khí tức tung tích của hai người, đã biến mất vô ảnh vô tung.

Tại phương xa, trong huyệt động bên ngoài khu đất rộng lớn.

- Triệu Phong, ý chí Đại Đế của ngươi đã khôi phục, để xem trong Không Gian Thần Huyễn này, còn ai có thể ngăn cản chúng ta nữa?

Nam Cung Thánh có chút hưng phấn.

Vừa rồi, ý chí Đại Đế bỗng nhiên nộ phóng, xuất hiện một màn rung động, không khỏi khiến hắn nhớ đến sự tích huy hoàng của Tả Đồng Thiên Quân.

- Ý chí Đại Đế của ta chỉ mới khôi phục đến trình độ Đại Đế sơ đẳng yếu nhược, mặc dù không dám nói xằng là vô địch, nhưng ít ra cũng không phải e ngại người từ bên ngoài tiến vào Không Gian Thần Huyễn.

Sắc mặt Triệu Phong vẫn bình thản.

Bất thình lình tăng vọt thực lực, cũng không khiến cho lòng tin của hắn bành trướng quá mức.

Đối với người ngoài tiến vào Không Gian Thần Huyễn, hắn không dám nói xằng là bản thân vô địch, nhưng cũng sẽ không hề e ngại

bất luận kẻ nào.

Lúc này, “Trấn Hồn Thạch” trước mặt Triệu Phong, khí tức hồn lực Âm Sát đã ảm đạm hơn phân nửa, bên ngoài hồn thạch, cũng xuất hiện một vài vết rạn.

Tổng thể mà nói.

Tốc độ tinh luyện hồn lực trong “Trấn Hồn Thạch” của Triệu Phong, vẫn là cực nhanh, có được thành quả như vậy, chính là nhờ tạo nghệ hồn đạo và tác dụng của Lôi lực Thần Kiếp.

Trong không gian mắt trái, Hồn Hải tử sắc của Triệu Phong, cũng dần khuếch trương đến bốn năm trăm trượng.

Toàn bộ bề mặt Hồn Hải tử sắc, nổi lên một tầng tinh trạch lưu ly, phảng phất như thủy tinh trải qua ngàn vạn lần mài dũa.

Khí tức tinh thần của Triệu Phong, tự nhiên dung nhập vào thiên địa, đủ loại áo nghĩa thiên địa, bao gồm quy tắc Không Gian và huyết mạch của bản thân, đều được khắc sâu vào cảm quan ý chí.

- Ồ?

Trên mặt Triệu Phong chợt sinh ra một tia cảm ứng, thoáng lộ dị sắc.

- Trước tiên rút lui khỏi nơi này đã.

Hai người được một tầng hư mang tím bạc bao trùm, rất nhanh đã thoát ly khỏi huyệt động ẩn nấp này.

Một lát sau…

Hai người Triệu Phong đã xuất hiện trên tầng mây, cưỡi trên phong diễm phi xa phong cách cổ xưa.

Không lâu sau…

Phía sau huyệt động mà hai người bế quan, xuất hiện hơn mười luồng khí tức sắc bén.

Vụt vụt vụt...

Mười đạo thân ảnh này, di chuyển sắc bén như mũi kiếm, phát ra hàn ý lạnh thấu xương, khí tức thấp nhất cũng là Nửa bước Vương Giả.

Người cầm đầu là một lão giả tóc bạc dáng vẻ tang thương, một thân áo vải màu trắng đơn giản.

Lão già tóc bạc râu bạc này, trên mặt đầy nếp nhăn, thoạt nhìn giống như một người tùy thời có thể bước chân xuống lỗ.

Nhưng trong mắt hắn, lại quắc thước hữu thần, có cảm giác sắc bén như có thể nhìn xuyên thấu vạn vật.

- Ý chí Đại Đế, vừa xuất hiện tại nơi này…

Trong hai tròng mắt của lão già râu bạc, chợt phóng ra một đạo ý chí Kiếm Đạo vô hình, trong nhất thời, liền khiến phong vân biến sắc.

Ô...ô...ô...n...g! Ô...ô...ô...n...g!

Trong phút chốc, vô số kiếm khí xung quanh khu đất rộng lớn, đều phát ra một trận chấn động không tên.

Luồng ý chí Kiếm Đạo này, cường đại không kém gì Đại Đế Hư Thần Cảnh.

- Cổ Nguyệt tiền bối, không hổ được xưng là Tâm Thánh, tại phương diện lĩnh ngộ Kiếm Đạo, thậm chí còn vượt qua một vài Đại Đế.

Những tinh anh thiên tài thuộc Tông môn Kiếm Đạo này, trong mắt đều tràn ngập kính ngưỡng.

Thế nhưng, đối với vị tiền bối Cổ Nguyệt này, trong mắt mọi người cũng ẩn chứa đôi chút thần sắc tiếc hận.

- Ý chí Kiếm Đạo thật mạnh, Tông phái này có lai lịch gì? Toàn bộ tinh anh thiên tài đều lĩnh ngộ Kiếm Ý cường đại.

Giữa bầu trời, ánh mắt Triệu Phong chợt lóe lên.

Hơn nữa, Vương Giả Hư Thần Cảnh của Tông phái này, ngoại trừ lão già râu bạc ra, còn có một thiếu nữ hắc bào lãnh khốc băng lệ.

Thiên tài tinh anh tại đây, thiên phú Kiếm Đạo của mỗi một vị, đều chỉ mạnh hơn chứ không kém thua Thương Vũ Nguyệt ngày xưa.

- Là người của Thiên Kiếm Các.

- Tông phái Kiếm Đạo đứng đầu Đại Càn Vương triều, đã từng là Kiếm Tông Tứ Tinh huy hoàng, bây giờ đã rơi xuống Tam Tinh đỉnh phong rồi.

Gần huyệt động, còn có hai nhóm thế lực khác, cũng nhận ra đội ngũ “Thiên Kiếm Các”.

Tiểu đội mười người của Thiên Kiếm Các, đội hình vô cùng cường

đại, vượt xa các Tông phái Tam Tinh khác.

- Luồng ý chí Đại Đế kia, không giống bình thường, giống như vừa mới thức tỉnh, lại nhanh chóng bị thu liễm…

Lão già râu bạc mắt sáng như đuốc, quét nhìn khắp bốn phía.

Hắn cũng phát hiện ra Triệu Phong và Nam Cung Thánh trên bầu trời phía xa.

Nhưng hai người này, một người là Vương Giả cấp Lĩnh Vực, mà người còn lại chỉ là Đại Đan Nguyên Cảnh, không phải là mục tiêu mà ông ta muốn tìm.

Cuối cùng, lão già râu bạc đành thất vọng thu hồi ánh mắt.

Nếu như Thiên Kiếm Các có thể kết làm minh hữu với cường giả ý chí Đại Đế, như vậy chắc chắn là tổ hợp liên thủ cường đại nhất, chỉ tiếc rằng, chủ nhân của ý chí Đại Đế đó, lại giống như Thần Long thấy đầu mà không thấy đuôi.

- Tiếp tục xâm nhập.

Lão già râu bạc khẽ quát một tiếng, mười đạo khí tức Kiếm Đạo cường đại, hướng về chỗ sâu nhất trong khu đất rộng lớn mà bay đi.

- Thiên Kiếm Các.

Trên đường, một vài thế lực đội ngũ, đều đồng loạt thất sắc.

- Không ngờ lại là hắn… Tiểu Kiếm Thánh Cổ Nguyệt tiền bối.

Trong đội ngũ của Đoan Mộc gia, vị lão giả lục bào, không khỏi hít

mạnh một ngụm khí lạnh.

- Lão bất tử này, không ngờ lại tiến vào Không Gian Thần Huyễn. Trước khi lâm chung, hắn muốn đánh cuộc một phen cuối cùng sao?

Trên mặt Cưu Vô Kỵ của Cửu U Cung, lộ vẻ kiêng kỵ sâu sắc.

Một vài tinh anh lão bối, đều có chút hiểu biết về sự tích của Tiểu Kiếm Thánh.

Trước mặt cái động cháy đen hình rồng.

- Thì ra là người đã từng là Tiểu Kiếm Thánh của Thiên Kiếm Các…

Nhân mã của Hoàng tộc và Thiên Huyền Cung, đều đồng loạt đưa mắt nhìn.

Ngay cả vị Gia Cát sư huynh của Thiên Huyền Cung, trong mắt cũng thể không lộ ra một tia khâm phục và kính ngưỡng.

Rất nhanh.

Tiểu đội tinh anh thứ ba đã đến trước động khẩu hình rồng.

Qua một lúc lâu sau, đám tiểu đội tinh anh thế lực cấp Tam Tinh là Cửu U Cung, cũng ào ào đuổi tới.

Tiến sâu vào nơi này, ít nhiều cũng là tiểu đội tinh anh.

Nhưng cũng có một số người đơn độc hoặc tổ hợp hai người hành động.

Vụt...

Một lúc sau, một cái phong diễm phi xa, với tốc độ kinh người, đã đến trước động khẩu cháy đen hình rồng.

- Tử Phát Song Tà.

- Hai tên tặc tử này.

Rất nhiều tiểu đội tinh anh của Đại Càn Vương triều, đều nghiến răng nghiến lợi, trên mặt mang vẻ oán hận.

Hai người trên phong diễm phi xa, lập tức khiến cho không ít tiểu đội tinh anh chú ý.

Thế nhưng hai người vẫn bày ra bộ dáng không coi ai ra gì, đối mặt với phần đông tiểu đội tinh anh và siêu cấp thế lực, vậy mà vẫn không hề có chút lùi bước hay sợ hãi, khóe miệng thậm chí còn thoáng nhếch lên một nụ cười giả tạo, sâu không lường được.

Không ít cường giả thiên tài, đều đã chịu thiệt thòi dưới tay Tử Phát Song Tà, cho dù là người đông thế mạnh, nhưng cũng không dám khinh suất ra tay.

- Tính thời gian thì lần này tiến vào Không Gian Thần Huyễn đã hơn một tháng, vượt qua một phần ba tổng thời gian rồi.

Triệu Phong khoanh hai tay trước ngực, ánh mắt lóe lên, quét qua toàn trường.

Trong đó, lúc ánh mắt của hắn quét qua mặt “Hiên Viên Văn”, thoáng dừng lại một chút, trong mắt lóe lên vẻ kinh dị, sau đó liền nhanh chóng chuyển đi hướng khác.

Không ai biết rằng.

Thiếu niên tuấn mỹ Đan Nguyên Cảnh này, không lâu trước, chính là chủ nhân của luồng ý chí Đại Đế như kinh hồng nhất thiểm đó.

Giờ khắc này.

Khí tức trên người Triệu Phong, đã thu liễm khống chế hoàn hảo. Ý chí Đại Đế và thực lực chân chính, đều không dễ bại lộ.

Mặc dù Triệu Phong không sợ bất kỳ kẻ nào ở đây, nhưng muốn giành được lợi ích trong “Cổ Thần Bí Phủ”, tuyệt đối không thể đứng trước đầu sóng ngọn gió quá sớm, nếu không sẽ kinh động nhiều thế lực cường đại.

Chương 831: Nhiều Người Quen Biết

Trước động khẩu hình rồng cháy đen, một ít tiểu đội tinh anh hoặc thế lực siêu cấp đang không ngừng lục tục đuổi tới.

Loại tổ đội chỉ có hai người như Triệu Phong và Nam Cung Thánh thì lại tương đối hiếm thấy.

- Chính là hai tên tặc tử này! Ngay cả Hoàng tộc Đại Càn chúng ta cũng dám đánh cướp, cái này làm cho uy nghiêm Hoàng thất chúng ta hoàn toàn mất sạch!

Thập Tam hoàng tử một thân chiến bào tử kim, vẻ mặt phẫn hận nói.

Giờ phút này, thế lực Hoàng tộc Đại Càn tập kết tại nơi này chính là cường đại chưa từng có.

Ba vị hoàng tử Bát hoàng tử, Cửu hoàng tử, Thập Tam hoàng tử tề tụ, còn có cường thủ Vương giả cấp Lĩnh Vực như Lạc Tôn, lão giả khô diện bậc này.

- Bát Hoàng huynh, Cửu Hoàng huynh, tuyệt không thể để cho hai tên tặc tử này chạm tay vào lợi ích Cổ Thần Bí Phủ! Không bằng, trước khi tiến hành thăm dò Cổ Thần Bí Phủ, chúng ta liên thủ các thế lực khắp nơi, đem chúng oanh sát!

Vẻ mặt Thập Tam hoàng tử đầy âm lệ, ở một bên giật dây nói.

Trước kia, khi ở phế tích cổ thành, đoàn đội của Thập Tam hoàng tử

tại nơi này đã từng gặp phải sự cướp đoạt của Tử Phát Song Tà.

Điều này làm cho Thập Tam hoàng tử phẫn nộ không thôi.

Bất đắc dĩ chính là, trải qua vài lần liên thủ bao vây tiễu trừ, vẫn để cho Tử Phát Song Tà thành công phá vây.

Nhìn tình hình, dường như Tử Phát Song Tà kia lăn lộn vô cùng phong sinh thủy khởi, tà danh truyền xa.

Đối mặt với đề nghị đầy phẫn hận của Thập Tam hoàng tử, Bát hoàng tử cùng Cửu hoàng tử hai mặt nhìn nhau, có chút chần chờ.

- Chính là hắn…

Ánh mắt Cửu hoàng tử khẽ ngưng trọng, giương mắt nhìn gã thiếu niên tóc tím trong Tử Phát Song Tà.

Lúc trước, khi gặp phải Lam Giao Vương Ngụy Kính truy sát, thiếu niên này đã lợi dụng thiên phú Lĩnh Vực của Lam Giao Vương để luyện chú thể phách, hơn nữa còn thong dong toàn thân trở ra.

Nếu không có gã thiếu niên này chỉ dẫn, chưa chắc hắn đã có thể sống sót đến bây giờ.

Đối với Triệu Phong, tâm lý Cửu hoàng tử vô cùng phức tạp.

Hơn nữa gã thiếu niên này, giống như được bao phủ bên trong một tầng sương mù dày đặc, tà dị vô thường, mãi cho đến nay hắn vẫn còn nhìn không thấu.

Bát hoàng tử cùng Lạc Tôn thì lại vô cùng kiêng kỵ.

Triệu Phong xuất hiện khiến cho hai người cảm thấy vô cùng khó chơi, còn có một loại khó chịu cùng bất lực hết sức khó hiểu.

Mấy ngày trước, trong lăng mộ dưới lòng đất, Bát hoàng tử, Lạc Tôn cùng Tử Phát Song Tà đã từng giao phong qua một lần, kết quả là một chút tiện nghi cũng không chiếm được, còn thiếu chút nữa đã bị đào hố chôn mất rồi.

- Khụ khụ… Cửu Hoàng đệ a, về sự tình đối phó Tử Phát Song Tà, cần phải tiến hành thương nghị cẩn thận, bây giờ còn chưa phải là thời cơ tốt nhất!

Bát hoàng tử ho nhẹ một tiếng.

Mặc dù thế lực Hoàng tộc hiện tại thập phần cường đại, nhưng vẫn còn có các kình địch cường đại như Thiên Huyền Cung, Thiên Kiếm Các…

- Đúng vậy! Trước mắt quan trọng nhất vẫn là Cổ Thần Bí Phủ!

Cửu hoàng tử tán thành nói.

Bát hoàng tử, Cửu hoàng tử nhanh chóng đạt thành nhận thức chung, tựa hồ hơi có chút cố kỵ đối với Tử Phát Song Tà.

Hoàng tộc còn như thế, các thế lực khác hoặc cơ cấu Gia tộc như Khương gia, Viên Công Phủ, Cơ gia… thì lại càng thêm kiêng kỵ cùng đề phòng hơn.

- Đám các ngươi…

Thập Tam hoàng tử cảm thấy có chút khác thường.

Đối phó Tử Phát Song Tà chính là nhằm giữ gìn uy nghiêm của Hoàng tộc, như thế nào hai vị Hoàng huynh lại không tích cực, còn có chút bộ dáng trốn tránh nữa?

- Thập Tam điện hạ, trước không nên vội vàng! Đối phó với Tử Phát Song Tà này, cần thời cơ thích hợp!

Lão giả khô diện ở một bên nhìn mặt đoán sắc, hơn nữa cộng thêm phân tích một ít tin tức, không khó đoán được nguyên nhân bên trong.

Thật hiển nhiên, Tử Phát Song Tà này đã là tà danh truyền xa, nổi tiếng khó chơi. Có thể nói là một khối xương cứng khó gặm!

Tử Phát Song Tà này không chủ động đi cướp đoạt người khác đã là vạn hạnh rồi, càng nói gì đến đánh chủ ý của bọn hắn?

- Tân Vô Ngân!

Trước động khẩu hình rồng chợt truyền đến một ít tiếng hô nhỏ.

Chỉ thấy một gã nam tử thanh sam lăng không phi độ mà đến, từ từ đáp xuống mặt đất.

- Tân huynh đệ, có nguyện ý cùng chúng ta liên thủ hay không? Lục Tinh Lâu ta nguyện ý cấp cho ngươi bốn thành lợi ích…

- Tân Vô Ngân! Ngươi vốn là xuất thân từ môn hạ Hoàng tộc, mau tới gia nhập với chúng ta!

- …

Một ít Thủ lĩnh thế lực ở đây, ánh mắt nhất thời sáng ngời, đều phát

ra lời mời.

Trong số đó, một đội ngũ Tông phái Tam tinh nào đó thậm chí còn nguyện ý cấp cho hắn sáu thành lợi ích đạt được.

Trình độ được hoan nghênh của Tân Vô Ngân, hoàn toàn vượt qua dự liệu.

Ngược lại Tử Phát Song Tà thì lại là khiến cho người ta né tránh không kịp, vạn phần đề phòng.

Phong cách hành sự của Tân Vô Ngân cùng Tử Phát Song Tà, cơ bản là hoàn toàn trái ngược nhau.

- Đa tạ hảo ý của chư vị, ta còn chưa nghĩ ra, rốt cuộc sẽ gia nhập một phương thế lực nào!

Sắc mặt Tân Vô Ngân không chút gợn sóng sợ hãi, cự tuyệt thế lực khắp nơi mời chào.

Một ít nhân vật lĩnh quân các thế lực vẻ mặt đầy tiếc hận, nhưng cũng không quá miễn cưỡng.

- Trên người tiểu tử này có một cỗ phong phạm Tông Sư, thành tựu tương lai không thể đánh giá!

Tiểu Kiếm Thánh Cổ Nguyệt của Thiên Kiếm Các khẽ đánh giá Tân Vô Ngân, vẻ mặt đầy thưởng thức.

Nhưng mà, cho dù là lời mời của Thiên Kiếm Các, Tân Vô Ngân cũng chỉ đơn giản cự tuyệt, không có một tia do dự nào.

- Triệu huynh!

Tân Vô Ngân sau khi ổn định lời mời chào của các thế lực, vẻ mặt mang theo một tia phức tạp, hướng về phía Tử Phát Song Tà mà mọi người tránh còn không kịp bên kia, lên tiếng chào hỏi một tiếng.

Chính xác mà nói, đối tượng mà hắn chào hỏi, là gã thiếu niên tóc tím kia!

Dù sao, hai người cũng đến từ cùng một cố hương, đã từng là đối thủ chẳng phân biệt được cao thấp.

Các thế lực ở đây cũng đều liếc mắt nhìn qua.

Gã thiếu niên tóc tím kia rốt cuộc có lai lịch gì, mà ngay cả Tân Vô Ngân cũng nhận thức hắn, còn chủ động chào hỏi?

Hơn nữa trên mặt Tân Vô Ngân còn mang theo một tia thận trọng cùng phức tạp!

- Đừng nói là, Triệu Phong trong Tử Phát Song Tà kia, cùng với Tân Vô Ngân, là nhân vật cùng cấp không phân cao thấp?

Tiểu đội tinh anh thuộc các thế lực Khương gia, Cơ gia, Tào gia đều âm thầm phán đoán.

- Hắn quả thật so với dự đoán còn cường đại khó lường hơn!

Cơ Lan, từng bị Thần Linh Nhãn phản phệ, trên mặt mang theo một tia hồi hộp, kinh hãi.

Mặc kệ nói như thế nào, Tử Phát Song Tà thần bí tà dị đã xâm nhập tâm linh phần đông mọi người ở đây.

Ngay cả vị Thập Tam hoàng tử kia, cũng không khỏi có chút suy nghĩ:

- Xem ra Tử Phát Song Tà này còn cường đại hơn hơn cả tưởng tượng! Khó trách hai vị Hoàng huynh cũng không tích cực…

Vụt vụt vụt...

Đúng lúc này, lại một chi đội ngũ tinh anh cường đại chạy tới phụ cận động khẩu hình rồng.

Phía trước đội ngũ kia là một nữ tử váy tím thanh lệ thoát tục, tao nhã tuyệt đại, mỗi một cái chớp mắt cũng đều hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

- Là Đoan Mộc gia!

- Triệu Vũ Phi! Đệ tử khác họ của Đoan Mộc gia, được Thái thượng Trưởng lão Đoan Mộc gia thu làm nghĩa nữ! Nghe nói nàng có huyết mạch Linh Tộc…

Một ít người ở đây bắt đầu nghị luận.

Đại đa số mọi người vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy vị thiên chi kiêu nữ này.

- Triệu Vũ Phi… Huyết mạch Linh Tộc! Sư tôn từng nói qua, nàng sẽ là một đại kình địch của ta trong tương lai! Huyết mạch cường đại của nàng nhất định, sẽ phượng dực cửu thiên!

Hiên Viên Văn vẫn là lần đầu tiên nghiêm túc dò xét một người.

Nữ tử trong tầm mắt kia, dung nhan tuyệt lệ khuynh thành, toàn thân

không nhiễm một hạt bụi nhỏ, khuôn mặt như tuyết trắng ánh lên quang trạch oánh ngọc nhàn nhạt, giống như một Băng Ngọc tiên tử sống động như thật, cao quý bất phàm.

Cho dù là Hiên Viên Văn, ở tại đại Tông phái Tứ Tinh nhìn quen các loại nữ tử khí chất mỹ mạo tuyệt đỉnh tuyệt sắc, lúc này trong lòng vẫn có một loại cảm giác kinh diễm.

- Vũ Phi muội!

Ánh mắt Thập Tam hoàng tử sáng ngời, sắc mặt vui mừng, là kẻ đầu tiên tiến lên đón.

Các loại tin đồn về mối quan hệ giữa Triệu Vũ Phi cùng Thập Tam hoàng tử, một ít Gia tộc thế lực ở đây cũng thập phần rõ ràng.

Trong tương lai, hai người này quả thật có khả năng trở thành một đôi.

Cái này không chỉ là do Thánh Hoàng cố ý tác hợp, mà còn có một cỗ đại thế vô hình thôi động.

Nhìn Nữ thần trong mộng càng ngày càng gần, mặc dù Thập Tam hoàng tử đã cật lực khống chế, nhưng trong mắt vẫn khó kềm nổi một tia si mê kinh diễm.

Sâu trong đáy lòng của hắn, đã xem nữ tử vẻ đẹp khuynh thành hoàn mỹ này trở thành vị hôn thê của chính mình.

Thế nhưng, một màn làm cho người ta không thể tưởng tượng nổi chợt xuất hiện.

Nữ tử váy tím tao nhã tuyệt mỹ kia phảng phất như không nhìn thấy

Thập Tam hoàng tử vậy, một đôi thanh mâu linh mỹ, nhìn chằm chằm về phía một người.

- Chuyện gì xảy ra?

Tinh anh thiên tài các Tông phái Đoan Mộc gia, Hoàng thất… cùng với đệ tử các Gia tộc khác, đều cảm giác có gì đó không đúng.

Vị trí mà Triệu Vũ Phi đang nhìn chăm chú, chính là Tử Phát Song Tà!

- Lại là Tử Phát Song Tà!

- Đừng nói là, Tử Phát Song Tà kia còn đắc tội Triệu Vũ Phi nữa…

Phần đông cường giả ở đây cũng đều trố mắt cứng lưỡi.

- Vũ Phi yên tâm! Ta nhất định sẽ giúp ngươi hảo hảo trừng phạt hai tên tặc tử này!

Vẻ mặt Thập Tam hoàng tử đầy tự tin, ý cười sáng lạn.

Vì muốn chiếm được trái tim Nữ thần trong mộng, cho dù hắn phải trả cái giá lớn đến thế nào, cũng phải đem Tử Phát Song Tà kia tập sát.

Nếu hắn cố ý muốn ra tay, Bát hoàng tử cùng Cửu hoàng tử cũng không có khả năng ngồi yên bàng quan.

Lập tức Thập Tam hoàng tử liền tập kết nhân mã, chuẩn bị vây sát Tử Phát Song Tà.

- Dừng tay!

Một tiếng quát lớn liền cắt ngang ý đồ của Thập Tam hoàng tử, hơn nữa trong đó còn ẩn chứa một cỗ uy thế huyết mạch Linh Tộc cường đại.

Chỉ một thoáng, nguyên khí cả một phương thiên địa đã nổi lên sóng to gió bão cuồn cuộn khủng bố.

Phần đông cường giả ở đây, huyết mạch chân nguyên bất chợt sản sinh một trận run sợ khó hiểu.

- Vũ Phi muội, ngươi…

Thập Tam hoàng tử có chút há hốc mồm, không rõ vì sao nàng Nữ thần mà chính mình cật lực lấy lòng, lại đột nhiên nổi giận như vậy.

Lúc này, trong thanh mâu Triệu Vũ Phi chợt lộ ra một tầng hơi nước, giương mắt nhìn gã thiếu niên tóc tím trong Tử Phát Song Tà, toàn thân giống như một đạo khói nhẹ tử sắc, bay đi.

- Vũ Phi!

Bọn người lão giả lục bào Đoan Mộc gia cũng ứng phó không kịp.

Bọn họ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy loại cảm xúc chấn động mãnh liệt như vậy ở trên mặt vị thiên chi kiều nữ này.

- Phong ca… Là ngươi sao?

Cặp mắt Triệu Vũ Phi tràn ngập hơi nước mông lung, trong lòng cũng không còn bất cứ thứ gì khác, chỉ còn lại gã thiếu niên tóc tím tà dị khó lường kia.

Mái tóc tím quen thuộc kia, ánh mắt quen thuộc kia, khiến cho trong lòng nàng càng thêm khẳng định.

- Đây, đây là chuyện gì xảy ra?

Bọn người Hoàng tộc như Bát hoàng tử, Cửu hoàng tử, Lạc Tôn… đều trừng mắt há miệng.

Cảm xúc chấn động trên mặt Triệu Vũ Phi, hiển nhiên đã thuyết minh một ít vấn đề. Giữa nàng cùng Triệu Phong này, chỉ sợ thật sự có mối quan hệ thân cận nào đó.

- Hai người bọn họ cũng là họ Triệu, chẳng lẽ là…

Bát hoàng tử cùng Lạc Tôn không khỏi liếc mắt nhìn nhau.

Một phán đoán chợt hiện lên trong đáy lòng mọi người.

Tất cả mọi người đều phán đoán quan hệ giữa hai người này, cơ bản xác định là hai huynh muội!

- Vũ Phi… Là ta!

Thanh âm Triệu Phong thoáng có một tia trầm thấp.

Gặp lại nữ tử thanh mai trúc mã, thoáng có một chút thân thiết yêu thích này, trong lòng hắn vô cùng phức tạp, lại không biết nên đối mặt như thế nào.

Thời thiếu niên, hắn tình cảm đơn thuần chất phác, đối với Triệu Vũ Phi lúc ban đầu có chút hảo cảm, về sau lại có thêm một ít thân thiết cùng chiếu cố giống như huynh muội.

Nhưng tình cảm ngây thơ ngây ngô lúc ban đầu dưới sự cọ rửa cùng lắng đọng lại của thời gian năm tháng, giống như một lọ rượu ngon trần nhưỡng, phát ra sự tinh khiết cùng hương thơm nồng nàng, làm cho người ta dần dần nhịn không được sự hấp dẫn.

Hết thảy những điều này, cũng không có khắc cốt minh tâm, cũng không có hải thệ sơn minh, chỉ có thời gian năm tháng không ngừng mài dũa…

- Phong ca, vì sao huynh lại không chịu nhận thức ta…

Một đạo bóng hình xinh đẹp giống như tử yên bổ nhào vào trong lòng Triệu Phong.

Có lẽ là từ phương diện linh hồn ý chí, Triệu Vũ Phi đã nhận định là Triệu Phong, do đó trong thời gian ngắn nàng đã quên mất, thân thể này đã không phải là Triệu Phong trước đây nữa.

Bàn tay Triệu Phong nháy mắt chạm đến khối thân thể mềm mại tươi mát, ôm giai nhân trong lòng, đã có chút không biết nói gì cho phải.

- Vũ Phi…

Thập Tam hoàng tử nhìn thấy một màn này, tâm thần chấn động, toàn bộ trái tim mơ hồ như ngừng đập.

Hắn bằng trực giác, cảm giác được quan hệ giữa Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phi, cũng không giống như là huynh muội ruột thịt!

Toàn trường, những thiên tài thuộc Hoàng tộc Đại Càn, một ít Thế gia siêu cấp, Siêu Cấp Tông Phái… từng tên từng tên đều có chút há hốc mồm cùng phát mộng.

Chương 832: Tà Dương Phủ

Một màn trước mắt khiến cho rất nhiều thiên tài, tinh anh Vương triều Đại Càn ở đây đều trừng lớn cặp mắt, trái tim phảng phất bị nghẹn lại vậy.

Trong cảm nhận của phần đông các thiếu niên tài tuấn, Nữ thần cao quý hoàn mỹ của mình, không ngờ lại nhảy vào trong lòng gã thiếu niên tà dị thần bí kia, tình ý liên miên, lệ quang tràn ngập.

- Như thế nào lại… tên tặc tử này… thế nhưng…

Khương Thần của Khương gia cùng với những thiên tài khác có kết thù kết oán với Triệu Phong, cũng đều kinh ngạc không nói nên lời.

Hoàng tộc bên này, sắc mặt Bát hoàng tử cùng Lạc Tôn cũng đều rất phấn khích, trong nội tâm một trận nghẹn khuất khôn tả.

Đáy lòng hai người lại một lần nữa sinh ra một cỗ cảm giác thất bại.

Bát hoàng tử đã từng coi trọng Lạc Thủy Nhi, muội muội của Lạc Tôn, thế nhưng Lạc Thủy Nhi lại từng có hôn ước với Triệu Phong, hơn nữa lại còn tình cảm khăng khít nữa.

Đối với Lạc Tôn mà nói, Triệu Vũ Phi cũng là nữ tử mà hắn rất có hảo cảm, chỉ là thân phận huyết mạch đối phương quá mức cao quý, chính mình không thể với tới mà thôi.

Kẻ phẫn nộ đến mức không thể nói gì nhất chính là Thập Tam hoàng tử!

- Hóa ra là như vậy… Lúc trước Vũ Phi muốn truy sát Tử Phát Song Tà, chính là vì muốn tìm kiếm tên tiểu tử kia?

Sắc mặt Thập Tam hoàng tử trở nên âm lệ, cực kỳ khó nhìn.

Trong cặp mắt của hắn thoáng hiện ra một chút phẫn nộ cùng sát khí.

- Điện hạ, xin hãy bình tĩnh!

Lão giả khô diện kia chẳng biết từ khi nào đã xuất hiện phía sau lưng Thập Tam hoàng tử, một tay vỗ nhẹ lên trên vai hắn.

- Phù!

Thập Tam hoàng tử hít sâu một hơi, khiến cho tâm lý hỗn loạn, bùng nổ, điên cuồng… lãnh tĩnh trở lại.

- Triệu Phong này, tuyệt đối không phải nhân vật đơn giản! Đến bây giờ, lão phu vẫn còn nhìn không thấu sâu cạn của hắn. Muốn đối phó hắn, tốt nhất là sau khi rời khỏi Không gian Thần Huyễn, hoặc là sau này ở trong Cổ Thần Bí Phủ, tìm kiếm cơ hội thích hợp…

Lão giả khô diện truyền âm nói.

Nếu như Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phi cũng chỉ là tình ý hợp nhau, thì Thập Tam hoàng tử cũng không phải là không có bất cứ cơ hội nào.

Tám đại Thế gia siêu cấp cùng Hoàng tộc đi lại rất gần, có thiên ti vạn lũ quan hệ.

Triệu Vũ Phi kia có được huyết mạch Linh Tộc, càng thêm không thể

miễn cưỡng được, lấy tư chất thiên phú của nàng, thế lực ba Tông phái Tứ Tinh cũng đều tranh đoạt muốn thu làm đồ đệ.

Ví dụ như nói, Tông phái Tứ Tinh Thiên Huyền Cung kia có thể không cần nhìn sắc mặt Hoàng tộc.

- Phong ca, vì cái gì huynh không chịu nhận thức ta?

Triệu Vũ Phi lại một lần nữa truyền âm cho Triệu Phong.

Lúc này, trong mắt nàng đã không còn hơi nước mông lung nữa, ánh mắt dò xét từ trên xuống dưới vị Triệu Phong ca diện mạo hoàn toàn mới, tuấn mỹ vô cùng này.

Lúc ban đầu nàng còn cho rằng Triệu Phong đang dịch dung cải dạng, nhưng trải qua quan sát cẩn thận, lại xác nhận không phải.

Đối mặt câu hỏi của Triệu Vũ Phi, Triệu Phong không thể lại một lần nữa trốn tránh.

Trước đây, hắn sở dĩ không có chủ động nhận thức Triệu Vũ Phi, nguyên nhân rất nhiều, cũng có chút phức tạp.

Thứ nhất, tu vi thực lực cùng với diện mạo của Triệu Phong, đều là một người hoàn toàn mới. Từ trên phương diện vật chất mà nói, Triệu Phong trước đây đã không còn tồn tại nữa.

Thứ hai, vị hôn thê Liễu Cầm Hâm đã tái sinh! Năm đó, tình hình ở Phạm Luân Cổ Âm Điện vẫn khắc sâu trong trí nhớ của hắn.

Liễu Cầm Hâm từng tiên đoán ra Triệu Phong sẽ đến, thậm chí còn lưu lại một Đồng tiền cổ, trợ giúp Triệu Phong trước tiên dựng dục ra ý chí Đại Đế, nhằm vượt qua cửa ải khó khăn.

- Phong, ngươi có thể đến, Cầm Hâm chết cũng không uổng, là vinh hạnh của kiếp nầy!

- Phong, cái chết của ta, là nhằm đột phá gông cùm xiềng xích mệnh lý của mình! Ngươi đã có thể tìm đến đây, có thể thấy được tình duyên nhân quả kiếp sau của chúng ta chưa đoạn!

Triệu Phong có một loại trực giác, Liễu Cầm Hâm sau khi tái sinh, có lẽ đang ở một góc nào đó, yên lặng chờ đợi mình!

- Triệu Phong, nếu như túc duyên chưa hết, ngươi chung quy cũng sẽ gặp lại Cầm Hâm! Nếu ngươi muốn xác định nơi hạ lạc cụ thể của nàng, trừ phi là tìm được Luân Hồi Chi Mâu!

Thanh âm của Lục Vu Trí giả không ngừng xoay chuyển trong đầu Triệu Phong.

Trong lòng Triệu Phong rất rõ ràng, tình yêu trong lòng Triệu Vũ Phi, căn bản không cho phép có bất cứ một hạt cát nào lọt vào.

Nếu như để cho nàng biết, Liễu Cầm Hâm đã tái sinh, vị hôn thê của mình vẫn còn sống trên thế gian, chẳng biết Triệu Vũ Phi sẽ có cảm tưởng gì.

Nguyên nhân thứ ba, với cục diện cùng với tình cảnh ngay lúc đó, Triệu Phong không thích hợp nhận thức lại Triệu Vũ Phi.

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh thân là tà tặc nhân không ngừng cướp đoạt chung quanh, gây thù chuốc oán không ít. Triệu Phong không muốn liên lụy đến Triệu Vũ Phi cùng với Đoan Mộc gia.

Kể cả hiện tại, hai người bọn Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phi và Đoan

Mộc gia vẫn đang đứng ở hai lập trường bất đồng.

Trong nháy mắt, Triệu Phong đã đem nguyên nhân đầu tiên cùng nguyên nhân thứ ba truyền âm lại cho Triệu Vũ Phi, nhất là nhấn mạnh nguyên nhân thứ ba.

- Vũ Phi, ta bây giờ còn không thích hợp gia nhập thế lực Đoan Mộc gia các ngươi!

Triệu Phong trịnh trọng nói.

Triệu Vũ Phi cũng hiểu được nguyên nhân trong này. Dù sao thì Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh hiện tại chính là thân phận tặc nhân tà ác, đã từng cướp đoạt qua không ít thế lực.

Trong đó có một ít thế lực bị cướp đoạt, thậm chí còn là minh hữu có quan hệ không tệ với Đoan Mộc gia.

Cuối cùng, Triệu Phong đơn giản hỏi thăm một chút tình huống của sư tôn Đoan Mộc Thanh.

- Đoan Mộc sư huynh vào hai năm trước từng thử đột phá Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cuối cùng lại thất bại trong gang tấc. Nếu như trong vòng một trăm năm tới còn không thể đột phá, như vậy sinh mệnh thọ nguyên của Đoan Mộc sư huynh cũng sẽ đạt tới hạn mức cao nhất, linh hồn cùng sinh mệnh sẽ dần dần trở nên suy kiệt…

Vẻ mặt Triệu Vũ Phi đột nhiên nghiêm nghị, đôi bàn tay phấn trắng khẽ nắm lại, dường như đã làm ra một cái quyết định nào đó.

Triệu Phong biết, Đại Đế bình thường có được thọ nguyên hơn vạn năm, mà Đoan Mộc Thanh thân là Đại Đế Mộc hệ, thọ nguyên sẽ dài hơn một chút, thế nhưng cũng rất nhanh đã đến cực hạn của hắn.

Thêm một trăm năm nữa, Đoan Mộc Thanh sẽ giống như Tiểu Kiếm Thánh Bạch Hồ Tử của Thiên Kiếm Các vậy, sinh mệnh đi tới điểm cuối cùng.

Mà đến cuối cùng, thì sẽ giống như lão Tế ty Xà Nhân trong thành thị dưới lòng đất vậy.

- Tài nguyên có thể gia tăng khả năng đột phá Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cho dù là ở Không gian Thần Huyễn này, cũng đều vô cùng hiếm thấy a!

Triệu Phong khẽ thở dài một tiếng.

Đối với việc này, hắn đã quyết định sẽ dốc hết sức lực của mình để giúp đỡ.

Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phi rất nhanh trao đổi một lát. Sau đó Triệu Vũ Phi bị đám người Đoan Mộc gia kêu gọi rời đi.

- Vũ Phi, ngươi không có chuyện chứ?

Lão giả lục bào khẽ thở ra một hơi. Hắn vốn đang sợ Triệu Vũ Phi không để ý hết thảy, bị Tử Phát Song Tà bắt cóc đi mất.

Còn may, Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phi cũng hiểu được lập trường giờ phút này.

Nhất là Triệu Phong, hắn có thể xác định con đường cướp đoạt của mình, nhất định sẽ cùng phần lớn thế lực toàn trường đứng ở một mặt đối lập.

Cái này không chỉ là vấn đề ý nghĩ!

Bất cứ một thế lực hoặc một người nào đó muốn giành lấy đại lợi ích, nhất định cũng sẽ khiến cho các thế lực chư cường đồng thời tức giận, đồng thời liên thủ bài xích.

- Hiên Viên sư huynh!

Đúng lúc này, một đạo thân ảnh giống như quỷ mị từ trong động khẩu hình rồng nhảy lên, trên người có chút bộ dáng chật vật cháy xém, rơi xuống bên phía nhân mã Thiên Huyền Cung.

- Tình huống như thế nào?

Trên mặt đám tinh anh thiên tài Thiên Huyền Cung lộ ra vẻ chờ mong, giương mắt nhìn về phía gã đệ tử phụ trách điều tra kia.

Vụt...

Vị Gia Cát sư huynh kia của Thiên Huyền Cung, nhẹ nhàng vung một thanh cổ phiến trong tay lên, một tầng quang giới vô hình đã ngăn cách phiến khu vực này.

Không bao lâu sau…

Vụt...

Một gã thành viên Hoàng tộc từ trong động khẩu hình rồng cháy xém kia bay vọt mà ra, hướng về phía ba vị hoàng tử Đại Càn báo cáo tình huống.

- Tìm được rồi?

Sắc mặt bọn người Bát hoàng tử vui mừng, hỏi.

- Đã xác nhận, phía dưới chính là lối vào Cổ Thần Bí Phủ, nhưng khí tức Diệt Thế Hắc Giao Long còn sót lại, thập phần cường thịnh…

Gã thành viên Hoàng tộc kia, nói lại tỉ mỉ một ít chi tiết bên dưới.

Đương nhiên, bất luận là Thiên Huyền Cung hay là Hoàng tộc, quá trình trao đổi đều hoàn toàn ngăn cách cùng ngoại giới.

Nhưng Triệu Phong thông qua nhìn mặt đoán sắc, không khó nhìn ra, quá trình điều tra Cổ Thần Bí Phủ đã có tiến triển đột phá.

Vụt vụt vụt...

Tiểu đội tinh anh Thiên Huyền Cung hơn hai mươi người, toàn bộ đều nhảy vào động khẩu hình rồng cháy xém kia.

- Nhanh lên!

Thành viên tinh anh Hoàng tộc cũng không hề thua kém, lập tức cùng nhau tiến vào động khẩu hình rồng cháy xém.

Đội ngũ thứ ba là Thiên Kiếm Các, thứ tư là Cửu U Cung… Phần đông đội ngũ các thế lực siêu cấp phụ cận đều chen chúc mà vào.

Đương nhiên, bởi vì địa vực Không gian Thần Huyễn kết nối vô cùng rộng lớn, cũng không phải tất cả thế lực nhân mã đỉnh phong của Đại Càn Vương triều đều hội tụ đến khu vực này.

Trong Không gian Thần Huyễn địa vực rộng lớn, còn có rất nhiều kỳ ngộ khác nữa.

Có một vài thế lực, có lẽ là do nguyên nhân thực lực, lại hoặc là xuất

phát từ sự cố kỵ đối với Diệt Thế Hắc Giao Long, đã từ bỏ cái kỳ ngộ khổng lồ này.

- Đi!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh dưới một tầng hư mang ngân tử sắc bao phủ, nhanh chóng tiến vào bên trong động khẩu hình rồng cháy xém kia.

Hai người cũng không tranh đoạt đi ở trước nhất, nhưng cũng không quá lạc hậu.

Đường kính động khẩu hình rồng cháy xém kia phi thường lớn, hiển nhiên là thông đạo do khi Diệt Thế Hắc Giao Long chui vào lòng đất lưu lại.

Trong quá trình tiến lên, Triệu Phong cũng cảm nhận được khí tức cường đại do Diệt Thế Hắc Giao Long lưu lại.

Đan Nguyên Cảnh bình thường thậm chí còn không thể tiếp cận cỗ khí tức này, càng nói gì đến tiến vào trong đó thăm dò.

Vụt...

Dưới tác dụng của trọng lực, phần đông thiên tài tinh anh hướng chỗ sâu trong hang động hình rồng nhanh chóng bay xuống.

Hang động này thoáng có một chút uốn lượn, ngẫu nhiên có thể dùng chân giẫm đạp một chút vách tường hang động. Chỗ vách tường hang động kia vẫn còn sót lại khí tức nóng rực cường đại.

Một lúc lâu sau…

Soạt soạt!

Phần đông thân ảnh trước sau rơi xuống phần đáy hang động hình rồng này.

Phần đáy hang động là một mảnh cháy xém, thậm chí còn lưu lại vài tia uy áp Long tức cường đại.

Mọi người ở đây cũng đều cảm thấy một cỗ cảm giác thiêu đốt hít thở không thông.

- Mau nhìn xem!

Không biết là ai chợt hô nhỏ một tiếng.

Chỉ thấy phía trước, trong một mảnh tối đen dưới nền đất, xuất hiện một cái ao dung nham nhỏ, phụ cận là một mảnh hỗn độn cháy xém.

Bên cạnh ao dung nham kia dựng thẳng một tấm bia đá.

Trên tấm bia đá có khắc mấy văn tự cổ lão: Tà Dương Phủ!

- Tà Dương Phủ! Cổ Thần Tà Dương?

Những thế lực chư cường toàn trường, trên mặt đều lộ vẻ vui sướng.

Chỉ là, cặp mày mọi người khẽ nhíu lại. Một khi đã viết ba chữ Tà Dương Phủ, như vậy lối vào phủ đệ ở nơi nào?

- Ao nham thạch nóng chảy này, chính là lối vào a!

Trong đội ngũ Thiên Huyền Cung, Gia Cát sư huynh một thân bạch y,

tay cầm cổ phiến, chỉ về phía ao dung nham kia.

- Ao dung nham?

Mọi người nhất thời cả kinh một hồi, mắt nhìn chăm chú. Trong ao dung nham kia, thuần một mảnh dung nham đỏ hồng, sôi sục không thôi.

Cỗ khí tức thiêu đốt nóng cháy kia, ngay cả Vương giả Hư Thần Cảnh cũng đều có chút không thể chịu nổi. Huống chi, trong mấy tiểu đội tinh anh này, Vương giả Hư Thần Cảnh đều là nhân vật cấp Thủ lĩnh, nhân số cũng không nhiều lắm.

Ầm…

Đúng lúc này, từ chỗ sâu trong ao nham thạch nóng chảy chợt truyền đến một tia cảm giác không gian chấn động rất nhỏ.

Một ít cường giả cảm quan cường đại càng cảm thấy như là bên tai truyền đến một trận Long ngâm rít gào mãnh liệt, làm cho người ta kinh hãi khiếp vía.

- Không vào hang hổ, sao bắt được hổ con!

Gia Cát sư huynh kia cười thản nhiên, toàn thân dâng lên một tầng hoa văn khoa đẩu thần bí, phốc một tiếng, đã nhảy vào trong ao nham thạch nóng chảy một mảnh viêm hồng sôi sục kia.

Ô...ô...ô...n...g!

Nham thạch nóng chảy xích hồng sắc kia tạo nên một tầng quang diễm xích hồng cuồng bạo, đem toàn thân Gia Cát sư huynh nuốt trọn, không thấy một tia bóng dáng.

- Gia Cát sư huynh!

Đám đệ tử Thiên Huyền Cung không khỏi hô nhỏ một tiếng, vẻ mặt lo lắng.

Qua vài hơi thở…

Phốc…

Một tầng quang ảnh hỏa văn trọng điệp không chừng bay vọt mà ra. Diễm quang nhanh chóng thu liễm lại, đúng là Gia Cát sư huynh kia!

- Cường giả Hỏa hệ mở ra viêm lực phòng hộ, cùng nhau tiến vào!

Gia Cát sư huynh lại cười nói.

Vụt... Phốc phốc phốc…

Tiểu đội ngũ Thiên Huyền Cung kết thành trận thế, trong một mảnh quang mang hỏa diễm chói mắt, tập thể đầu nhập vào trong ao nham thạch nóng chảy.

Tiếp theo sau đó thì lại là thành viên Hoàng thất.

- Chỉ là một màng mỏng ngăn cách lối vào mà thôi!

Mắt trái của Triệu Phong khẽ đảo qua, ngay cả tầng phòng ngự cũng đều không cần vận chuyển, trực tiếp nhảy vào trong ao nham thạch nóng chảy.

Sau khi tiến vào ao nham thạch nóng chảy, cỗ khí tức xích viêm nóng cháy kia rất nhanh đã biến mất.

Một tầng quang màng phát ra quang mang giống như ánh nắng hoàng hôn, ánh vào trong tầm nhìn của mọi người.

Mọi người xuyên qua tầng quang màng kia, tiến vào một cái không gian phong cách cổ xưa nguyên khí nồng đậm.

Nhưng nơi mọi người đặt chân lại là một mảnh cháy xém hỗn độn, xa xa mơ hồ có thể nhìn thấy một cái quang ảnh phủ đệ khổng lồ mơ hồ, không gian chấn động nhàn nhạt, một cỗ khí tức long uy hủy thiên diệt địa đập mặt mà tới.

- Hóa ra Tà Dương Phủ này chính là giới trong giới, tự hình thành một cái Không Gian Bí Cảnh riêng biệt…

Chương 833: Vực Sâu Tuyệt Vọng

Không gian Thần Huyễn vốn là thế giới tàn phá do Cổ Thần di lạc, phiêu linh ở phụ cận thiên địa, mỗi cách một trăm năm sẽ cùng Đại Lục Vực trọng điệp một lần.

Mà trước mắt, phiến không gian mà tiểu đội tinh anh chư cường đang đứng này, chính là một cái giới trong giới, nằm ở bên trong Không gian Thần Huyễn!

Lúc này, mọi người đang đứng ở bên ngoài một cái bí cảnh cổ lão. Sau lưng là một mảnh quang màng phát ra ánh sáng giống như ánh nắng hoàng hôn, hiện ra một loại trạng thái nham thạch nóng chảy lưu chuyển.

Nguyên khí thiên địa trong bí cảnh so với ngoại giới thì nồng đậm hơn rất nhiều.

Oanh!

Sâu bên trong không gian bí cảnh, quang ảnh không ngừng đan xen, hư không cũng mơ hồ rung động, cỗ khí tức long uy hủy thiên diệt địa kia càng cường thịnh trước giờ chưa từng có.

Phương xa, mơ hồ có thể nhìn thấy một tòa phủ đệ giống như tử bảo thạch, được bao phủ bởi một tầng quang huy huyết dương giống như mê vụ, ngoài mặt nó còn chiết xạ ra một tầng tinh trạch u ám.

Tòa phủ đệ kia làm cho người ta có một loại cảm giác mông lung nói

không nên lời, còn lộ ra một cỗ khí tức tà dị.

Triệu Phong cảm giác được, cỗ khí tức này cùng với lực lượng Tà Thần Tinh có chút gì đó đồng nguyên.

- Tòa phủ đệ đằng xa kia, hẳn là Tà Dương Phủ!

Bát hoàng tử phóng tầm mắt về phía xa.

Ánh mắt của mọi người đều hướng nhìn tòa phủ đệ quỷ dị mông lung xa xa.

Ầm! Bồng! Rầm rầm!

Một trận thanh âm va chạm chấn động đến từ sâu bên trong Tà Dương Phủ vang lên, cỗ thanh âm Long ngâm phẫn nộ rít gào kia, cũng là từ chỗ đó phát ra.

Bên ngoài Tà Dương Phủ, một tầng quang huy huyết dương giống như mê vụ, thỉnh thoảng lại vỡ tan, sau đó rất nhanh đã khép lại.

Huyết mạch tả đồng Triệu Phong mơ hồ nhìn thấy một đạo long ảnh hắc lân khổng lồ, đang điên cuồng nhe răng nhếch miệng. Mỗi một lần công kích, đều có loại uy thế thiên băng địa liệt, phát ra một tầng phong quyển đạm hắc sắc, đem vật chất bốn phía không ngừng hủy diệt.

Bên ngoài Tà Dương Phủ, toàn là một mảnh cháy xém hỗn độn, khắp nơi trên mặt đất đều là các hố sâu bốc khói nghi ngút.

Ngay cả Cấm trận mê vụ bên ngoài phủ đệ, dưới công kích liên miên không dứt của Diệt Thế Hắc Giao Long, đã sản sinh ra rất nhiều lỗ hổng cùng sơ hở.

Ô...ô...ô...n...g!

Cấm trận mê vụ kia, sau khi bị công kích, liền sản sinh ra một mảnh quang ti tử huyết sắc, cắt đứt cả thiên địa vạn vật.

Uy năng của mỗi một đạo quang ti tử huyết sắc do lực lượng Cấm trận kia sản sinh ra, có thể miễu sát Vương giả, thậm chí đánh trọng thương Hư Thần Đại Đế!

Nhưng thể phách Diệt Thế Hắc Giao Long cường đại đến tình trạng biến thái, có thể mạnh mẽ kháng trụ công kích của ngàn vạn đạo quang ti tử huyết sắc kia, không hề bị thương tổn thực chất nào cả.

- Đây là uy lực của huyết mạch thứ chín Thái Cổ Vạn Tộc Bảng sao…

Trong lòng Triệu Phong cực kỳ run sợ.

Diệt Thế Hắc Giao Long này, không hổ là sinh linh cực mạnh mà hắn từng gặp, không phải là một trong!

Bên ngoài bí cảnh, tiểu đội tinh anh chư cường Vương triều Đại Càn cảm nhận được từng cỗ từng cỗ long uy hủy diệt khủng bố không ngừng đập mặt mà đến kia, từng tên từng tên đều kinh hãi khiếp vía.

Phần đông các thế lực chia làm vài tiểu đội nhỏ, cẩn cẩn thận thận chậm rãi tiếp cận Tà Dương Phủ.

Phạm vi Tà Dương Phủ khá lớn, các tiểu đội ngũ tinh anh chư cường đều cố hết sức vòng quanh vị trí cách xa chỗ của Diệt Thế Hắc Giao Long một chút.

Điểm này, tất cả mọi người đều là đồng tâm nhất trí.

Dù sao, cũng không ai muốn để cho Diệt Thế Hắc Giao Long kia phát hiện cùng căm ghét.

Không bao lâu, các tiểu đội ngũ tinh anh chư cường đã tiếp cận một chỗ khác bên ngoài Tà Dương Phủ. Tầng lực lượng Cấm trận bên ngoài phủ đệ kia cường đại đến mức khiến cho người ta tim đập nhanh.

- Cấm trận bên ngoài Tà Dương Phủ này không ngờ lại cường đại như thế, Diệt Thế Hắc Giao Long công kích lâu như vậy, cũng đều không thể phá vỡ?

Vẻ mặt nữ tử áo hồng của Thiên Huyền Cung kia kinh ngạc, nói.

Công kích của Diệt Thế Hắc Giao Long cường đại đến thế nào, mọi người từ trong khí tức phát ra cũng có thể cảm ứng được.

Miêu tả hình tượng một chút, lực phá hoại mỗi một lần công kích của Diệt Thế Hắc Giao Long, cũng đủ có thể tiêu diệt một cái Tông phái Nhị Tinh!

Trong tất cả các tinh anh thiên tài ở đây, thậm chí không một ai có nắm chắc có thể ngăn trở được một kích của Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Diệt Thế Hắc Giao Long đối với chúng ta mà nói, chính là tồn tại vô địch!

Trong lòng Triệu Phong cảm khái, không thể không thừa nhận điểm này.

Huyết mạch tả đồng của hắn có thể nhìn thấu triệt rõ ràng, trải qua phân tích, mới cho ra kết luận này.

- Ha ha…

Gia Cát sư huynh của Thiên Huyền Cung có chút cười, nói:

- Mục đích của Diệt Thế Hắc Giao Long là muốn phá đi cả Cấm trận, đương nhiên là vô cùng khó khăn!

Mọi người đều gật đầu tán thành.

Trận pháp bên ngoài Tà Dương Phủ kia, dù sao cũng là Thần Chi Cấm Trận, có được năng lực tự chữa trị cường đại. Tuy nhiên, trôi qua nhiều năm như vậy, lực lượng Cấm trận đã xói mòn thật lớn, cũng xuất hiện một ít lỗ hổng sơ hở.

- Ha ha ha… Cần phải cảm tạ Diệt Thế Hắc Giao Long kia đã mở đường thay cho chúng ta a! Con rồng này điên cuồng công kích Cấm trận, khiến cho sản sinh ra càng nhiều khe nứt sơ hở!

- Chậc chậc… Diệt Thế Hắc Giao Long này, lực phá hoại đúng là cường đại a! Nhưng thân thể khổng lồ như thế, căn bản là khó có thể thông qua sơ hở Cấm trận, tiến vào phủ đệ được!

Một ít thiên tài không khỏi cười to, vẻ mặt đắc ý cùng trào phúng dào dạt.

Từ lúc ban đầu tiến hành truy tung Diệt Thế Hắc Giao Long, cho đến bây giờ đối phương mở đường cùng phá hoại Cấm trận, cũng mang đến cho các nhân loại ngoại lai cơ hội tiến vào Tà Dương Phủ.

Phảng phất, hết thảy những gì Diệt Thế Hắc Giao Long kia đang làm,

đều là đang phục vụ cho nhân loại!

Giờ phút này, Diệt Thế Hắc Giao Long chẳng biết mệt mỏi điên cuồng công kích, khiến cho Thần Chi Cấm Trận bên ngoài Tà Dương Phủ xuất hiện một ít sơ hở nhỏ, thậm chí là những khe nứt vỡ lớn nữa.

Trong các đội ngũ ở đây cũng có một ít Đại sư Trận pháp, có thể nhìn ra rất nhiều sơ hở của Cấm trận.

- Tìm một chỗ sơ hở ổn định, nghĩ cách tiến vào!

Các tiểu đội thế lực chư cường cũng đều tản ra phụ cận, tìm kiếm những khe nứt sơ hở đủ lớn, nhằm nghĩ cách tiến vào Tà Dương Phủ.

Chẳng qua, mỗi khi có một khe nứt xuất hiện, Thần Chi Cấm Trận kia đều sẽ nhanh chóng chữa trị trở lại, thời gian tồn tại phi thường ngắn ngủi.

- Các loại Trận pháp bình thường, những sơ hở cùng lỗ hổng cũng sẽ tồn tại một đoạn thời gian, nhưng thân là Thần Chi Cấm Trận, nghĩ muốn thông qua lỗ hổng sơ hở đột phá đi vào, độ khó khăn quá lớn, cũng hung hiểm vạn phần!

Tân Vô Ngân trầm giọng nói.

Nếu là Trận pháp đỉnh phong bình thường, chỉ dựa vào lỗ hổng sơ hở, có thể nghĩ cách đột phá tiến vào. Cho dù có một ít phản phệ, cũng có thể ngạnh kháng một hồi.

Nhưng mà, Thần Chi Cấm Trận thì lại không giống bình thường, một tia phản phệ nhỏ thôi, cũng có thể miễu sát Vương giả Hư Thần

Cảnh!

- Chỉ có thông qua khe nứt của Cấm trận tiến vào, mới không bị lọt vào phản phệ! Đây chính là phương pháp an toàn nhất!

Một gã Đại sư Trận pháp nói.

Nhưng khe nứt của Cấm trận, là do sau khi gặp phải công kích của Diệt Thế Hắc Giao Long mà sinh ra, hơn nữa Thần Chi Cấm Trận lai còn có năng lực tự chữa trị cường đại, mỗi khi xuất hiện khe nứt, đều sẽ khôi phục lại trong khoảnh khắc.

Bởi vậy, khe nứt của Cấm trận xuất hiện, vốn là không thể khống chế được địa điểm, hơn nữa thời gian tồn tại phi thường ngắn, rất khó có thể nắm bắt được.

- Chờ đợi khe nứt xuất hiện, bắt lấy cơ hội một cái chớp mắt kia!

Tinh anh đội ngũ thế lực chư cường, ở khu vực khe nứt tương đối thường xuyên xuất hiện bắt đầu chờ đợi.

Tại một ít khu vực, sơ hở của Cấm trận khá lớn, tỷ lệ xuất hiện khe nứt tương đối sẽ lớn hơn một chút. Đương nhiên, khu vực này lại không thể quá mức tiếp cận Diệt Thế Hắc Giao Long, nhằm tránh bị phát hiện.

Khu vực thích hợp này, đầu tiên là bị các thế lực Thiên Huyền Cung, Hoàng tộc Đại Càn thực lực mạnh mẽ chiếm cứ.

Một ít thế lực còn lại mặc dù có chút bất mãn, nhưng đều không dám kháng nghị.

- Dù sao cũng chỉ là vấn đề sớm muộn mà thôi!

Tinh anh một ít tiểu đội thế lực chư cường, thật ra cũng không đặt ở trong lòng.

Mấy người không có đội ngũ thế lực như bọn Triệu Phong, Nam Cung Thánh, Tân Vô Ngân… thì đứng ở khu vực tương đối phía sau một chút.

Vụt...

Đột nhiên, một gã thiên tài Thiên Huyền Cung, ngay khi khe nứt của Cấm trận xuất hiện, nhanh chóng lách người đi vào.

Nhưng mà khe nứt này chỉ xuất hiện ngắn ngủi một hơi thở, sau đó đã nhanh chóng khép lại, chỉ kịp cho một người tiến vào.

Mỗi lần khe nứt kia xuất hiện, chỉ có thể đủ cho một người đi vào.

Vụt... Vụt...

Các thành viên Thiên Huyền Cung cùng Hoàng tộc, lập tức lần lượt tiến vào các khe nứt Cấm trận xuất hiện phụ cận.

Phần đông đội ngũ nhân mã, cũng đều tập trung tinh thần chờ đợi cơ hội tiến vào.

Nhưng mà, thời điểm đội ngũ Thiên Huyền Cung cùng Hoàng tộc đã có gần một nửa nhân mã tiến vào, khe nứt Cấm trận kia cả nửa ngày cũng không có xuất hiện nữa.

- Chuyện gì xảy ra? Sao khe nứt còn không có xuất hiện?

Phần đông các đội ngũ thế lực ở đây dần dần châu đầu ghé tai bàn

tán.

Lúc này, Hiên Viên Văn của Thiên Huyền Cung, cùng với Cửu hoàng tử của Hoàng tộc đều đã dẫn theo một ít nhân mã tiến vào bên trong Tà Dương Phủ.

Những người này đều đang ở bên trong phủ chờ đợi hội hợp cùng những người khác.

Nhưng qua một hồi lâu, các khe nứt Cấm trận cũng không có xuất hiện nữa. Mà ở một chỗ khác, Diệt Thế Hắc Giao Long dường như đã đình chỉ công kích.

- Có kỳ quái!

Cặp mày Gia Cát sư huynh khẽ nhíu lại, bộ dáng trầm tư.

Thời khắc nào đó, hắn theo bản năng nhìn về phương hướng Diệt Thế Hắc Giao Long lúc nãy, không ngờ cũng không nhìn thấy bóng dáng của Diệt Thế Hắc Giao Long nữa, sắc mặt nhất thời đại biến.

- A…

Bỗng nhiên, một đạo uy thanh âm Long ngâm run sợ vạn vật chợt từ trên đỉnh đầu truyền đến, khí tức hủy diệt phô thiên cái địa áp bách mà đến.

- A!

Thế lực chư cường ở đây đều bị một đạo bóng râm tối đen khổng lồ bao phủ! Ngẩng đầu nhìn lại, mọi người nhất thời kêu lên sợ hãi, sống lưng cũng ướt đẫm mồ hôi lạnh.

- Diệt Thế Hắc Giao Long!

Trên đỉnh đầu mọi người, xuất hiện một đầu Giao Long vảy đen khổng lồ dài đến bốn, năm trăm trượng, trên người trói buộc một sợi xiềng xích hắc sắc thô to như thùng nước, cặp mắt lớn cỡ một căn phòng nhỏ, sâu thẳm lạnh lùng, mang theo một tia trêu tức châm chọc, quan sát một đám kiến hôi phía dưới.

Một khắc kia, mọi người kêu to một tiếng, trái tim cũng nhảy vọt lên tới cổ họng.

Ai cũng không ngờ tới, Diệt Thế Hắc Giao Long kia lại sẽ thu liễm khí tức, bay đến thiên không, nhìn xuống trên đỉnh đầu mọi người như vậy.

- Grào...

Diệt Thế Hắc Giao Long phát ra một đạo Long ngâm kinh thông thiên địa, cương phong cùng long uy vô hình áp bách toàn trường.

Bịch bịch…

Một ít thiên tài tinh anh thừa nhận không nổi kia cỗ khí tức uy áp kia, nhất thời phủ phục trên mặt đất.

- Ọc… Ọc…

Không ít người đương trường hộc máu.

Dưới Vương giả, dưới sự áp bách của khí tức long uy Diệt Thế Hắc Giao Long, cơ bản ngay cả năng lực phản kháng cũng đều không có.

- Diệt Thế Hắc Giao Long…

Tâm thần Triệu Phong trầm xuống, thân thể huyết mạch phát ra sự run sợ từ bản năng.

Ý niệm hắn xoay chuyển, suy tính vô số loại phương pháp chạy trốn, lại phát hiện xác xuất thành công đều cực thấp.

Vù!

Trong lúc Diệt Thế Hắc Giao Long gào thét, một tầng phong quyển đạm hắc sắc hình thái vòng tròn đem phương viên mười dặm xung quanh hoàn toàn bao phủ lại.

Các tiểu đội thế lực chư cường Thiên Huyền Cung, Hoàng tộc Đại Càn, Thiên Kiếm Các, Cửu U Cung… cũng đều lâm vào trong vòng tròn phong quyển đạm hắc sắc kia.

- A a…

Phía bên ngoài cùng, một chi tiểu đội ý đồ chạy trốn, bao gồm một vị Vương giả Hư Thần Cảnh, ba bốn gã Nửa bước Vương Giả, trong khoảnh khắc đã bị phong quyển đạm hắc sắc kia vặn nát thành tro bụi.

Ầm…

Một đầu long trảo khổng lồ cách không chụp xuống, đem vài tên thành viên còn lại của tiểu đội kia nghiền áp thành một mảnh thịt vụn. Tại chỗ của bọn họ lúc trước, còn lưu lại một cái hố sâu khổng lồ đường kính trăm trượng không ngừng bốc khói nghi ngút.

Hít…

Đội ngũ thế lực chư cường ở đây, hút mạnh lãnh khí.

Diệt Thế Hắc Giao Long kia, chỉ trong khoảnh khắc xuất thủ, đã đem một chi đội ngũ Tông phái Tam Tinh hoàn toàn trực tiếp oanh sát toàn bộ.

- Nhân loại ngu xuẩn! Đám nhân loại các ngươi dám theo dõi Diệt Thế Nhất Tộc vĩ đại, ý đồ lợi dụng bổn tọa giành lợi ích trong Tà Dương Phủ à?

Một đạo thanh âm lạnh lùng bễ nghễ chư thiên từ trên trời giáng xuống.

Thân thể khổng lồ của Diệt Thế Hắc Giao Long ở giữa không trung xoay quanh, phong quyển đạm hắc sắc đáng sợ, đem tất cả tiểu đội phía dưới vây quanh, vẻ mặt mang theo vài tia tàn nhẫn cùng trào phúng.

Tinh anh các thế lực chư cường nhất thời lâm vào tuyệt cảnh, trong lòng từng tên từng tên đều lâm vào tuyệt vọng.

- A! Liều mạng!

Có một số rất ít cường giả tinh anh trong lúc tuyệt vọng cực độ, tâm thần nhất thời điên cuồng, mạnh mẽ thiêu đốt chân nguyên, phát động bí kỹ áp đáy hòm, ý đồ phá vây chạy ra ngoài.

Ầm…

Long trảo khổng lồ trên trời giáng xuống, phong áp hư không, nhanh chóng oanh sát mấy thiên tài tinh anh ý đồ chạy trốn kia.

- Thánh Hoàng bội…

Thập Tam hoàng tử trong lúc tuyệt vọng, ý đồ rút ra Thánh Hoàng bội kiếm, lại bị lão giả khô diện bên cạnh ngăn cản lại.

- Gia Cát sư huynh!

Hiên Viên Văn đã tiến vào Tà Dương Phủ, lúc này cũng kinh hãi thất thanh, nhìn một màn giống như ác mộng tuyệt vọng bên ngoài kia, lại vô lực ngăn cản.

Bên ngoài phủ đệ, tất cả mọi người đều đứng ở bên bờ vực sâu tuyệt vọng.

Đối diện một màn tử vong tuyệt cảnh không có cơ hội đào sinh này, những người có thể bảo trì bình tĩnh, căn bản là đếm trên đầu ngón tay.

- Chết thì có ngại gì!

Cổ Nguyệt của Thiên Kiếm Các cất tiếng cười bi thương, nhưng cũng không hề sợ hãi, ngược lại có loại ý chí xem chết như về.

Ngoài ra, đám người Gia Cát sư huynh, Tân Vô Ngân, Triệu Phong đối diện với vực sâu tuyệt vọng, thế nhưng vẫn duy trì bình tĩnh, ý niệm xoay chuyển, phân tích cục diện hiện tại, ý đồ tìm kiếm cửa đột phá.

Chương 834: Diệt Thế Ấn Ký

Bên ngoài Tà Dương Phủ, khí tức Diệt Thế Long Uy khủng bố trấn áp cả một phương hư không, phong quyển đạm hắc sắc vây khốn phần đông tiểu đội tinh anh toàn trường.

Giữa không trung, thân rồng hắc lân khổng lồ dài đến bốn, năm trăm trượng của Diệt Thế Hắc Giao Long không ngừng uốn lượn xoay quanh trên đỉnh đầu mọi người, truyền đến từng trận thanh âm Long ngâm thấu triệt linh hồn.

Toàn trường áp lực tĩnh lặng giống như tử địa vậy.

Phần đông các thiên tài tinh anh, trên trán chảy ra mồ hôi lạnh, trên mặt lộ vẻ tuyệt vọng cùng sợ hãi vô tận.

Dưới sự bao phủ của khí tức Diệt Thế Long Uy, đại bộ phận mọi người phủ phục trên mặt đất, tâm thần run sợ, ngay cả ý niệm phản kháng cũng đều không có.

- Triệu Phong…

Tâm thần Nam Cung Thánh run lên, lâm vào vực sâu tuyệt vọng, ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong bên cạnh.

Mặc dù đã đến cục diện này, nhưng mà Triệu Phong vẫn không có lâm vào kinh hoảng, trong mắt lộ ra thần sắc trầm mặc bình tĩnh.

Hai người từng chứng kiến cảnh Diệt Thế Hắc Giao Long xuất thế, tự nhiên hiểu được thực lực khủng bố của nó.

- Hóa ra, Diệt Thế Hắc Giao Long đã sớm nhận ra những kẻ truy tung phía sau mình, nhưng mà trong mắt hắn, những nhân loại tiến vào Không gian Thần Huyễn này, chẳng qua là một đám kiến hôi, gần như có thể bỏ qua không thèm để ý tới…

Triệu Phong trước hết nghĩ rõ ràng nguyên nhân.

Nhân loại ngoại giới tiến vào, rõ ràng là đã xem nhẹ trí tuệ của Diệt Thế Hắc Giao Long, xem nó như là một tên cuồng bạo phá hoại đơn thuần mà thôi.

Một ít tinh anh thiên tài ở đây, cũng đều không khỏi lộ vẻ hối hận.

Nhất là đám thiên tài lúc trước tự cho mình là kẻ thông minh hưởng lợi, trào phúng khinh thường đối với Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Phong ca, chúng ta sẽ chết ở đây sao?

Bên phía Đoan Mộc gia, trên kiều nhan Triệu Vũ Phỉ lộ ra vẻ tuyệt vọng cùng tiếc nuối, nhưng ánh mắt đồng dạng cũng rơi xuống trên người Triệu Phong.

Nếu như nhất định phải chết, nàng cam nguyện cùng người mình yêu chết cùng một chỗ.

- Đối với chúng ta mà nói, Diệt Thế Hắc Giao Long chính là tồn tại vô địch! Hơn nữa tốc độ của nó lại siêu việt tất cả mọi người!

Sắc mặt Triệu Phong vẫn bình tĩnh như cũ.

Đầu tiên, phản kháng hoặc chạy trốn tuyệt đối chính là con đường chết!

Bởi vì đối thủ lần này chính là không thể chiến thắng, cho dù là Đại Đế đỉnh phong hàng lâm, cũng không ngăn được một ngụm Long tức của Diệt Thế Hắc Giao Long. Đầu Lang Đế lúc trước chết, chính là một cái ví dụ trực tiếp.

Rất nhanh, Triệu Phong lại cảm giác có chút không đúng.

Một khi Diệt Thế Hắc Giao Long đã có được lực lượng vô địch, trí tuệ siêu đẳng, như vậy vì cái gì hắn lại chậm chạp không xuống tay như hiện tại?

Ở trong mắt Diệt Thế Hắc Giao Long, nhân loại phía dưới đều là một đám kiến hôi. Hắn chỉ cần hắt xì một cái, liền có thể miễu sát cả một đám người.

Nếu như hắn cố ý muốn hạ sát thủ, hiện tại tất cả mọi người đã bị hủy diệt thành tro bụi rồi.

- Như vậy… Đáp án chỉ có một!

Trong mắt Triệu Phong chợt lóe tinh quang, tạm thời thở ra một hơi.

Trong thời gian ngắn, Triệu Phong không cần lo lắng cho an nguy của chính mình, hơn nữa hắn còn hướng Triệu Vũ Phỉ cùng Nam Cung Thánh, ném một đạo ánh mắt tạm thời yên tâm.

Dưới ánh mắt ý bảo an tâm của Triệu Phong, sự sợ hãi tuyệt vọng trong lòng Triệu Vũ Phỉ cùng Nam Cung Thánh cũng tiêu tán đi một ít.

- Diệt Thế Hắc Giao Long đại nhân, xin hỏi… chúng ta còn có giá trị lợi dụng gì?

Gia Cát sư huynh của Thiên Huyền Cung hít sâu một hơi, nhìn về phía long ảnh hắc lân khổng lồ trên thiên không.

Tình hình phát triển cho đến lúc này, một số ít người cũng đã hiểu ra.

Vì cái gì Diệt Thế Hắc Giao Long bày ra thái độ phẫn nộ như vậy, nhưng lại không có lập tức hạ sát thủ, mà là trước hết làm kinh sợ đám người đang muốn chạy trốn kia.

Đáp án đầu có một, đó chính là thuyết minh mọi người ở trong mắt Diệt Thế Hắc Giao Long, vẫn còn có chút giá trị lợi dụng!

- Tốt lắm! Ta đang cần những người thông minh giống như ngươi vậy!

Giữa không trung, Diệt Thế Hắc Giao Long phát ra tiếng cười ngạo nghễ, trong mắt lộ ra một tia thưởng thức.

Lời ấy vừa ra, mọi người phía dưới đều vội vàng tỏ vẻ nguyện ý thần phục cùng cống hiến sức lực.

- Nhân loại! Đám các ngươi cũng thấy được, thân thể bổn tọa khổng lồ, lại có Cấm Nguyên Thần Liên trói buộc, căn bản khó có thể tiến vào Tà Dương Thần Phủ!

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long lạnh lùng, nhàn nhạt đảo qua toàn trường.

- Ý của ngài là…

Gia Cát sư huynh cung kính nói.

Bên kia, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh thì lại lộ ra bộ dáng có chút suy nghĩ.

Thân thể Diệt Thế Hắc Giao Long quá mức khổng lồ, nếu như là tình huống bình thường, nó hoàn toàn có thể thi triển bí thuật, thu nhỏ lại hình thể, thậm chí là hóa thành hình người.

Thế nhưng, có Cấm Nguyên Thần Liên tồn tại, khiến cho hắn đành phải bó tay bó chân.

- Bổn tọa sẽ giúp đám các ngươi bình yên tiến vào Tà Dương Phủ! Nhưng những tên nhân loại đám các ngươi, phải giúp ta tìm được chìa khóa của Cấm Nguyên Thần Liên, hoặc là phá hư đầu mối then chốt của Trận pháp bên ngoài Tà Dương Phủ!

Thanh âm trầm thấp của Diệt Thế Hắc Giao Long quanh quẩn toàn trường.

Đám tinh anh thiên tài ở đây đều có loại cảm giác kinh hỉ tìm đường sống trong cõi chết.

Quả nhiên, Diệt Thế Hắc Giao Long chính là cần những tên nhân loại bọn họ, đi làm một việc.

- Có Diệt Thế Hắc Giao Long tương trợ, như vậy tiến vào Tà Dương Phủ, giành lợi ích trọng bảo bên trong đó sẽ dễ dàng hơn rất nhiều!

Một ít tinh anh lão bối, thì lại càng vui mừng hơn.

Diệt Thế Hắc Giao Long đối với Tà Dương Phủ, thật rất khả năng có nhiều hiểu biết nhất định.

Trong vô hình, những thiên tài ở đây ngược lại đều nghĩ cách lợi

dụng tốt cỗ trợ lực khổng lồ này để mưu lợi lớn nhất cho bản thân.

- Bổn tọa hạn cho đám các ngươi trong vòng một tháng phải hoàn thành nhiệm vụ! Nếu không, sau một tháng nữa, bổn tọa liền có thể đột phá Cấm trận, tiến vào Tà Dương Phủ. Đến lúc đó, tất cả bọn người các ngươi… đều giết không tha!

Thanh âm Diệt Thế Hắc Giao Long biến thành lạnh lẽo, một chùm sát khí lạnh thấu xương bùng phát, khiến cho lòng người bên dưới cũng đều lạnh ngắt run sợ, toàn thân trở nên lạnh lẽo hơn rất nhiều.

- Diệt Thế Hắc Giao Long đại nhân yên tâm, chúng ta chắc chắn sẽ tận tâm hoàn thành nhiệm vụ!

Đám thiên tài tinh anh bên dưới, ai nấy cũng đều vội vàng gật đầu.

Mọi người ở đây đều không khỏi thở dài ra một hơi. Mặc kệ nói như thế nào, mọi người vẫn còn có được thời gian một tháng kéo dài hơi tàn.

Thời gian một tháng, có lẽ có thể xảy ra rất nhiều chuyện, biết đâu có thể tìm được cơ hội chuyển cơ.

- Bổn tọa sẽ lưu lại Diệt Thế Ấn Ký ở trên người đám các ngươi!

Đột nhiên, Diệt Thế Hắc Giao Long cười lớn xảo trá, nói.

- Diệt Thế Ấn Ký?

Tâm thần mọi người nhất thời rùng mình một cái, vừa nghe liền biết không phải là thứ tốt gì.

- Đi!

Diệt Thế Hắc Giao Long vung long trảo lên, trong hư không xẹt qua từng đạo u mang xích hắc sắc, chừng gần hai trăm đạo, phân biệt bay về phía tất cả các thiên tài tinh anh ở đây.

Tất cả mọi người ở đây cũng không ai dám trốn tránh.

Vụt vụt vụt...

Những u mang xích hắc sắc này, đều dung nhập vào trong cơ thể mọi người.

Vụt...

Một đạo u mang xích hắc sắc trong đó cũng dung nhập vào trong cơ thể Triệu Phong.

- Ồ?

Triệu Phong lẳng lặng cảm thụ, chỉ cảm thấy một cỗ khí tức Diệt Thế đặc thù, nương theo huyết nhục lan tràn ra toàn thân, thậm chí còn lan tràn đến tận linh hồn của hắn.

- Đây là huyết mạch ấn ký đặc biệt chỉ có Diệt Thế Nhất Tộc mới có, cho dù chỉ là phiên bản đơn giản, nhưng dưới Bán Thần cũng khó có thể khu trừ, có thể ở trong cơ thể mục tiêu tồn lưu một trăm năm…

Bộ dáng Diệt Thế Hắc Giao Long nắm chắc thắng lợi, nói.

Tồn lưu một trăm năm!

Tâm thần mọi người nhất thời chấn động. Đó chẳng phải là nói, nếu như không hoàn thành nhiệm vụ, cho dù có thể chạy đi, cũng sẽ bị

Diệt Thế Hắc Giao Long truy sát trăm năm!

Hơn nữa, loại cảm ứng ấn ký này của Diệt Thế Hắc Giao Long vô cùng đặc thù, là một loại năng lực huyết mạch!

- Loại khí tức này thật đặc thù, ẩn chứa áo nghĩa hủy diệt bản nguyên, khó có thể xóa diệt…

Trong lòng Triệu Phong âm thầm cảm thụ.

Có đạo ấn ký này trong người, cho dù ở khoảng cách rất xa, cũng có khả năng bị Diệt Thế Hắc Giao Long cảm ứng ra được.

Như vậy mà nói, cho dù là có năng lực lén trốn ra khỏi Tà Dương Phủ, cũng sẽ bị Diệt Thế Hắc Giao Long dễ dàng cảm ứng, sau đó nhanh chóng oanh sát.

Trong lòng mọi người ở đây đều trầm xuống.

Đến lúc Diệt Thế Ấn Ký đã hoàn toàn dung nhập vào trong cơ thể, bên ngoài thân thể cùng khuôn mặt mọi người chợt xuất hiện một tia hoa văn thật nhỏ.

Mà trong số này, Triệu Vũ Phỉ lại lộ ra một tia thống khổ nhàn nhạt.

Huyết mạch Linh Tộc trong cơ thể nàng cùng cỗ năng lực huyết mạch ấn ký kia sản sinh ra một loại xung đột.

- Ồ! Huyết mạch Linh Tộc?

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long thoáng lộ ra dị sắc, long trảo lại vung lên, phát ra vài tia điện mang xích hắc sắc, chui vào trong cơ thể Triệu Vũ Phỉ.

Nhất thời, Diệt Thế Ấn Ký trong cơ thể Triệu Vũ Phỉ được cường hóa lên vài lần, huyết mạch Linh Tộc cũng không thể làm gì được.

- Tốt lắm! Tư chất tiềm lực đám nhân loại các ngươi đã ngoài dự liệu của bổn tọa. Hy vọng đám các ngươi có thể mau chóng hoàn thành nhiệm vụ!

Diệt Thế Hắc Giao Long nở nụ cười đạm mạc.

Trí tuệ lực lượng những tên nhân loại này càng mạnh, như vậy xác xuất thành công hoàn thành nhiệm vụ lại càng cao.

- Bắt đầu!

Thân rồng khổng lồ của Diệt Thế Hắc Giao Long hung hăng đụng mạnh một cái, va chạm lên trên Thần Chi Cấm Trận bên ngoài Tà Dương Phủ.

Phốc Vụt vụt vụt...

Thoáng chốc, bên trên Thần Chi Cấm Trận sản sinh ra hơn trăm ngàn đạo quang ti tử huyết sắc, cắt mạnh lên trên người Diệt Thế Hắc Giao Long.

Những quang ti tử huyết sắc kia, mỗi một đạo cũng đều có thể miễu sát Vương giả, đánh trọng thương Đại Đế!

Thế nhưng Diệt Thế Hắc Giao Long lại có thể ngạnh kháng lực lượng của chúng, còn có thể dùng long trảo xé mở ra một cái khe nứt dài đến vài chục trượng, rộng chừng nửa trượng trên bề mặt Cấm trận.

- Còn không mau đi vào!

Thanh âm lạnh lùng của Diệt Thế Hắc Giao Long quanh quẩn toàn trường.

Mọi người giật mình hiểu ra, từ trong sự rung động bởi thực lực của Diệt Thế Hắc Giao Long tỉnh thần lại, hoảng hốt đi nhanh vào.

Vụt vụt vụt...

Toàn bộ thiên tài tinh anh toàn trường đều phi thân tiến vào trong khe nứt kia.

Diệt Thế Hắc Giao Long có thể duy trì ổn định một cái khe nứt lớn, giúp cho mọi người có thể thoải mái tiến vào.

So sánh với lúc trước, như vậy tính phiêu lưu sẽ càng nhỏ hơn một chút. Nếu như là loại khe nứt nhỏ lúc trước, chợt lóe lên rồi biến mất, nếu như tốc độ không nhanh một chút, liền có khả năng bị Thần Chi Cấm Trận phản phệ mà chết.

Không bao lâu, phần đông thiên tài tinh anh Vương triều Đại Càn đã xuyên qua Thần Chi Cấm Trận, tiến vào trong Tà Dương Phủ.

Sau khi tiến vào Tà Dương Phủ, mọi người vẫn cảm nhận được khí tức khủng bố của Diệt Thế Hắc Giao Long, tâm thần huyết mạch cũng lọt vào áp bách mạnh mẽ.

- Đây là bản đồ đại khái của Tà Dương Phủ!

Diệt Thế Hắc Giao Long vung lên một đầu long trảo khác, ở bên trong hư không vẽ nhanh một cái.

Rất nhanh, trên đỉnh đầu mọi người chợt xuất hiện một tấm bản đồ

Tà Dương Phủ sơ lược do một đám hư tuyến hắc sắc vẽ thành.

Nhưng tấm bản đồ này chỉ là hình dáng đại khái trong trí nhớ của Diệt Thế Hắc Giao Long, tương đối đơn giản, mọi người ở đây không phải Nửa bước Vương Giả thì cũng là Vương giả, rất dễ dàng nhớ kỹ.

- Gia Cát sư huynh, đám các ngươi không có việc gì chứ?

Bên trong phủ, Hiên Viên Văn thở dài ra một hơi, cùng đám người Thiên Huyền Cung hội hợp.

Trong mọi người ở đây, chỉ có mấy người do Hiên Viên Văn cùng Cửu hoàng tử dẫn dắt, trên người không bị dung nhập Diệt Thế Ấn Ký mà thôi.

Nhưng chỉ cần Diệt Thế Hắc Giao Long vẫn còn canh giữ ở bên ngoài Tà Dương Phủ, trên người có loại ấn ký này hay không, cũng không khác nhau quá lớn.

o0o

Sau khi đi qua một đoạn khoảng cách…

- Chư vị! Chúng ta thật sự phải giúp Diệt Thế Hắc Giao Long tìm kiếm chìa khóa Cấm Nguyên Thần Liên hay sao?

- Cho dù có hoàn thành nhiệm vụ, Diệt Thế Hắc Giao Long liệu sẽ bỏ qua cho chúng ta hay sao?

Thủ lãnh một vài đội ngũ tụ tập lại cùng một chỗ, bắt đầu thương nghị.

Cùng lúc đó, bên ngoài Tà Dương Phủ, trong ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long đang chiếm cứ giữa không trung, chợt lộ ra một tia trào phúng.

Đúng lúc này…

- Cho dù là đứng ở khoảng cách này, khi chúng ta nói chuyện với nhau, Diệt Thế Hắc Giao Long kia vẫn có thể cảm ứng được!

Trong đám người, một cái thanh âm không nhanh không chậm chợt truyền đến.

Nghe vậy, mọi người đều liếc mắt nhìn lại, ánh mắt rơi xuống trên người một gã thiếu niên tóc tím.

Gã thiếu niên kia, chính là Triệu Phong trong Tử Phát Song Tà.

- Cái gì?

Bên ngoài Tà Dương Phủ, Diệt Thế Hắc Giao Long đang nghiêng tai cảm ứng, cũng không khỏi kinh dị kêu lên một tiếng.

Nhưng lúc này, hắn đã nhìn không thấy được tình hình bên trong Tà Dương Phủ, chẳng biết thanh âm này là xuất ra từ người nào.

- Bởi vậy, bất cứ âm mưu ý đồ gì mà chúng ta trao đổi với nhau, cũng đều sẽ trở thành dương mưu, kể cả các loại hình thức trao đổi bằng thần thức cũng vậy…

Đạo thanh âm bình thản kia lại vang lên.

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long khẽ biến, chủ nhân đạo thanh âm kia, tuyệt đối không đơn giản!

- Nhìn lầm rồi! Trong số những người này, còn cất giấu một tên, thậm chí là rất nhiều nhân vật ẩn sâu không lộ!

Diệt Thế Hắc Giao Long trầm giọng nói.

o0o

Bên trong Tà Dương Phủ.

- Hắn nói không sai!

Tân Vô Ngân cùng Gia Cát sư huynh nhắm mắt cảm ứng một lát, cũng khẽ gật đầu.

Biết được chân tướng này, trong lòng mọi người nhất thời hoảng hốt.

Đó chẳng phải là nói, bất cứ một cái âm mưu ý đồ thương nghị gì, đều sẽ bị Diệt Thế Hắc Giao Long cảm ứng được sao?

Khó trách Triệu Phong lại nói, hết thảy những âm mưu ý đồ, cũng đều sẽ trở thành dương mưu.

Hết thảy những hành động lời nói gì cũng đều sẽ bị Diệt Thế Hắc Giao Long cảm ứng được, như vậy trận sinh tử đối chiến này, như thế nào đột phá đây?

- Triệu Phong, ngươi có biện pháp nào hóa giải Diệt Thế Ấn Ký này hay không?

Nam Cung Thánh nhìn thấy bộ dáng Triệu Phong vẫn trấn định như lúc ban đầu, không khỏi truyền âm hỏi.

Truyền âm của hắn đồng dạng cũng bị Diệt Thế Hắc Giao Long cảm ứng được. Diệt Thế Hắc Giao Long không khỏi ngưng thần lắng nghe.

Chương 835: Hoàng Kim Đầy Mặt Đất

- Triệu Phong, ngươi có biện pháp nào hóa giải Diệt Thế Ấn Ký này hay không?

Thần niệm truyền âm của Nam Cung Thánh, vẫn không thể thoát khỏi cảm ứng của Diệt Thế Hắc Giao Long bên ngoài Tà Dương Phủ.

Sự tồn tại của Triệu Phong, đã khiến cho Diệt Thế Hắc Giao Long chú ý.

Có thể nhanh như vậy nhìn thấu năng lực cảm ứng của Diệt Thế Ấn Ký, khẳng định không phải nhân vật đơn giản.

- Cho đến lúc này, có hóa giải ấn ký này hay không, cũng không còn quan trọng nữa!

Triệu Phong có chút lắc đầu, cũng không có trực tiếp hồi đáp.

Nam Cung Thánh không khỏi thở dài một tiếng.

Quả thật, cho dù có thể hóa giải Diệt Thế Ấn Ký, ý nghĩa cũng không phải rất lớn.

Diệt Thế Hắc Giao Long bên ngoài, tuyệt đối sẽ nghiêm khắc trấn giữ động tĩnh bên trong Tà Dương Phủ.

Quan trọng chính là sự uy hiếp của Diệt Thế Hắc Giao Long vô địch kia, Diệt Thế Ấn Ký chẳng qua là một thủ đoạn tiến thêm một bước

hạn chế cùng uy hiếp đối với mọi người mà thôi.

- Nếu như ta vận dụng Lôi lực Thần Kiếp, vẫn có hy vọng hóa giải được Diệt Thế Ấn Ký!

Trong lòng Triệu Phong thoáng cân nhắc.

Tương đối mà nói, loại Diệt Thế Ấn Ký bản đơn giản này, so với Vong Ngữ Trớ Chú năm đó còn dễ đối phó hơn một chút. Dù sao, Vong Ngữ Trớ Chú cũng cần phải trả cái giá quá lớn!

Ngoài ra, còn có một nguyên nhân khác nữa.

Trạng thái hiện tại của Diệt Thế Hắc Giao Long đã vô cùng suy yếu, thực lực có lẽ không đến một phần trăm thời kỳ đỉnh phong. Hơn nữa bị gông cùm xiềng xích bởi Cấm Nguyên Thần Liên, khiến cho rất nhiều thủ đoạn cũng đều bị bó tay bó chân.

Chẳng qua, Triệu Phong không định nhanh như vậy đã hóa giải Diệt Thế Ấn Ký, để tránh khiến cho Diệt Thế Hắc Giao Long đề cao cảnh giác.

o0o

Bên ngoài Tà Dương Phủ.

- Có chút thú vị… tư chất, huyết mạch, công pháp những người này đều là bất phàm. Thậm chí còn xuất hiện huyết mạch Linh Tộc, cùng với ý chí Hư Thần Đại viên mãn nữa!

Vẻ suy tư trên mặt Diệt Thế Hắc Giao Long càng lúc càng đậm.

Những tên nhân loại này, thực lực cực mạnh đến đâu, chẳng qua

cũng chỉ sánh ngang Đại Đế, có năng lực tạo nên bao nhiêu sóng gió chứ?

Cho dù là Hư Thần Đại Đế, ở trong mắt Diệt Thế Hắc Giao Long cũng bất quá chỉ là con kiến hôi hơi lớn một chút, không đáng nhắc tới!

o0o

Bên trong Tà Dương Phủ, trên một bãi đất trống.

Thiên tài các thế lực chư cường dần dần hội tụ lại cùng một chỗ.

- Ta cùng Hiên Viên huynh không trúng phải Diệt Thế Ấn Ký, trên phương diện sách lược, không bằng để cho hai người chúng ta trước cân nhắc một chút!

Cửu Hoàng tử đề nghị.

Lời ấy vừa ra, tất cả mọi người còn lại đều khẽ gật đầu, cũng vô cùng ăn ý không nói lời gì hoặc là truyền âm gì cả.

Một khi nói chuyện hay truyền âm, đều dễ bị Diệt Thế Ấn Ký dung nhập trong cơ thể cảm ứng được.

Mấy người Thiên Huyền Cung cùng Hoàng tộc Đại Càn có chút cảm thấy may mắn. Thiên tài cực mạnh của bọn họ đã trước tiên tiến vào Tà Dương Phủ, không bị trúng phải Diệt Thế Ấn Ký.

Không bao lâu, bọn người Cửu Hoàng tử cùng Hiên Viên Văn đã thương nghị ra đối sách, hơn nữa đều nhận được mọi người gật đầu tán thành.

- Kế hoạch của chúng ta, có thể chia ra làm hai mà tiến hành!

Cửu Hoàng tử dừng một chút, nói.

Cái gọi là chia ra làm hai mà tiến hành, chính là chỉ phải vừa nghĩ cách tìm kiếm chìa khóa của Cấm Nguyên Thần Liên, đồng thời cũng phải nghĩ biện pháp đối phó với Diệt Thế Hắc Giao Long, thoát khỏi sự chưởng khống của hắn.

- Nếu như, chúng ta trước tiên tìm được chìa khóa của Cấm Nguyên Thần Liên, có lẽ có thể lấy nó để mà áp chế Diệt Thế Hắc Giao Long!

Cửu Hoàng tử có chút cười, thanh âm hạ xuống thấp nhất có thể.

Ánh mắt của mọi người cũng đều sáng ngời lên.

Triệu Phong cũng là âm thầm gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

o0o

Sau khi sách lược cơ bản đã chế định xong, các thế lực chư cường ở đây bắt đầu phân tán ra, tìm kiếm những kỳ ngộ bên trong Tà Dương Phủ, cùng với chìa khóa Cấm Nguyên Thần Liên.

Vụt...

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, bao phủ bên trong một tầng hư mang màu tím bạc, nhảy lên hướng chỗ sâu trong Tà Dương Phủ mà đi.

- Trước tăng cường thực lực mới là vương đạo! Tà Dương Phủ này chính là Cổ Thần Bí Phủ, kỳ ngộ trong này, hẳn là sẽ hơn xa ngoại giới!

Trong mắt Triệu Phong ẩn chứa một tia chờ mong.

Kiến trúc bên trong Tà Dương Phủ đa phần là ở dưới sự bảo hộ của Thần Chi Cấm Trận, nhưng cũng không giống Thần Chi Cấm Trận ngoại giới, có địch ý cùng sự uy hiếp cường đại như vậy.

Mỗi một cục gạch, viên ngói trong này, mỗi khi gặp phải phá hư, dưới tác dụng của Thần Chi Cấm Trận, đều có thể chậm rãi tự động chữa trị trở lại.

Huống chi, thân là phủ đệ Cổ Thần, chất liệu gạch đá trong này cũng đều vượt qua lẽ thường, công kích bình thường khó có khả năng tổn hại mảy may.

Vụt...

Thời khắc nào đó, tầng hư mang màu tím bạc chợt ngừng lại phía một trước mảnh rừng trái cây lớn.

- Ồ? Tinh khí thiên địa thật cường đại, vượt xa một ít thiên tài địa bảo hiện nay!

Trên mặt Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Cỗ tinh khí thiên địa cường đại kia, chính là từ trong rừng trái cây phụ cận truyền ra!

Cẩn thận nhìn lại, trên những cây cổ thụ trong rừng trái cây kia, có sinh trưởng một vài loại Linh quả, mơ hồ phát ra tinh khí thiên địa, mang đến cho người ta một cỗ nguyên khí áp bách mạnh mẽ.

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh nhịn không được liền tiếp cận.

- Không có Thần Chi Cấm Trận cố thủ à?

Hai người thoáng đánh giá một chút, thần tình hiện ra vẻ ngoài ý muốn.

Một ít Linh quả bên trong rừng trái cây kia, mỗi một loại nếu như đặt ở bên ngoài, toàn bộ cũng đều là Linh quả đỉnh phong, có thể dùng để luyện đan, cũng có thể trực tiếp ăn sống.

Khiến cho người ta ngoài ý muốn chính là, mảnh rừng trái cây này hoàn toàn không có Thần Chi Cấm Trận thủ hộ.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đột nhiên từ trong người Triệu Phong nhảy ra, phóng lên trên cành cây ăn quả gần đó, hái xuống một trái Linh quả, trực tiếp cắn nuốt vào bụng.

- Vân Tương Lê… Đà Long Thanh Đề… Huyết Dương Thanh…

Triệu Phong bằng vào bộ sưu tập tranh ảnh tư liệu giám khổng lồ trong đầu, nhận ra lai lịch mấy loại Linh quả này.

Soạt! Soạt!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh cũng phi thân lên ngắt lấy đám Linh quả này.

Cả quá trình đều vô cùng thuận lợi, không hề có ngoại lực quấy nhiễu.

- Có lẽ, mấy loại Linh quả này chỉ là một ít trái cây thật tầm thường

trong phủ đệ trước đây a!

Triệu Phong trong lúc ngắt lấy, cũng cho ra kết luận.

Căn cứ theo tranh sách, hắn phát hiện mấy cái này đều là trân quả thời kỳ Thượng Cổ dùng để ăn giải khát. Chẳng qua là ở trong hoàn cảnh đặc thù của Tà Dương Phủ, nên mới ẩn chứa tinh khí thiên địa rất cường đại mà thôi.

Mấy loại Linh quả này, Đan Nguyên Cảnh ăn vào, đối với thân thể huyết nhục cũng có hiệu quả tẩm bổ rất lớn, có thể tinh tiến tu vi.

Cho dù là đối với Hư Thần Cảnh mà nói, ăn vài quả no bụng, cũng có lợi ích nhất định.

- Mấy loại trân quả này, ở ngoại giới cơ bản là đã tuyệt tích rồi!

Vẻ mặt Nam Cung Thánh cũng có một tia hưng phấn. Nếu mấy cái loại Linh quả này có thể đem ra ngoài ngoại giới, có thể nói là giá trị ngàn vàng.

Hơn nữa, số lượng Linh quả nơi đây thật đúng là không ít.

Vụt vụt vụt...

Đúng lúc này, phụ cận có hai ba chi đội ngũ rất nhanh chạy tới mảnh rừng trái cây này.

- Thật nhiều Linh quả! Lại không người trông coi, cũng không có Trận pháp bảo hộ?

Mấy đội ngũ nhân mã này đều cảm thấy kinh ngạc.

Soạt! Soạt! Soạt!

Rất nhanh, ba chi đội ngũ nhân mã này cũng gia nhập đội ngũ thu thập Linh quả.

Số lượng Linh quả ít nhất cũng có hơn ngàn trái, tất cả mọi người cũng không cần phải tranh đoạt.

- Tử Phát Song Tà!

Trong mấy chi đội ngũ này có một phương chính là Cửu U Cung.

Cưu Vô Kỵ một thân chiến bào đen như mực, ánh mắt khẽ nheo lại, dò xét hai người Triệu Phong vài lần.

Chẳng qua, Tử Phát Song Tà khó chơi cùng tà môn, là chuyện mà mọi người đều biết.

Mặc dù Tử Phát Song Tà cũng chỉ có hai người, nhưng những thế lực đội ngũ cấp bậc Tam Tinh khác cũng đều không nghĩ tới, thậm chí không dám đi trêu chọc bọn họ.

Chỉ trong chốc lát, đám Linh quả trong mảnh rừng trái cây này đã bị ngắt lấy không còn gì.

Khiến cho người ta ngoài ý muốn chính là, trong quá trình hái quả, mấy phương nhân mã cũng đều không có phát sinh xung đột gì.

Nguyên nhân cũng không khó đoán, số lượng Linh quả trong này quả thật nhiều lắm, mỗi một phương cũng đều ngắt lấy từ vài trăm quả đến hơn một ngàn quả, căn bản không cần phải tranh đoạt gì.

Sắc mặt mọi người đều vô cùng hưng phấn. Mặc dù mấy loại Linh

quả này cũng không phải là trân quả tuyệt thế gì cả, nhưng cơ hồ không hề phí chút khí lực nào, đã có thu hoạch bậc này, vẫn khiến cho kẻ khác cảm thấy vui sướng.

Vụt vụt vụt...

Sau khi ngắt lấy hết Linh quả, mọi người đều hướng chỗ sâu trong Tà Dương Phủ bay vọt mà đi.

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh một bên ăn Linh quả, cũng không cam lòng lạc hậu, thậm chí dẫn đầu phía trước đại đa số các đội ngũ tiến vào.

Thời điểm này, ưu thế của tổ hai người cũng thể hiện ra rõ ràng.

Quả thật, một ít đội ngũ khác nhiều người thế đông, nhưng đại đa số các thành viên bình thường cũng không có hoàn toàn đạt tới cấp bậc Hư Thần Cảnh.

Thực lực Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh đồng đều, thì lại viễn siêu đại đa số thiên tài, tinh anh các đội ngũ khác!

Mới đi tới hơn mười dặm, thân hình hai người lại dừng lại.

Leng keng! Khanh khanh!

Trong một mảnh rừng trúc phía trước, có một chi đội ngũ nhân mã đang điên cuồng chặt trúc, truyền đến thanh âm kim thiết va chạm liên miên.

Loại trúc này, toàn thân xanh biếc trong suốt, phổ biến cao tới hai ba trượng, thậm chí có cây cao trên mười trượng, phát ra một cỗ khí tức linh vận thuần nhiên lục ý nồng đậm.

- Thiên Vận Trúc!

Triệu Phong liếc mắt liền nhận ra loại trúc này, trên mặt thoáng lộ ra dị sắc.

Thiên Vận Trúc này, chính là trân trúc Thượng Cổ có thể dùng để luyện chế Thần binh Địa cấp Mộc hệ, còn có thể dùng để chế thành một ít khí cụ Nhạc đạo cao cấp nữa.

Ở ngoại giới, loại trúc này cơ bản là đã tuyệt tích, khó kiếm được một cây.

- Ha ha ha… Ngoại giới rất khó nhìn thấy loại Thiên Vận Trúc hỏa hậu đến mức này! Phẩm chất mấy cây trúc ở đây, chỉ sợ có thể luyện chế Thần binh Địa cấp Thượng phẩm a!

- Nhanh gia tốc thu thập hết! Đợi ra khỏi Không gian Thần Huyễn, chúng ta liền phát đạt a!

Chi tiểu đội kia, chính là cái tông phái Tam tinh.

Vụt...

Đúng lúc này, một đạo hư mang màu tím bạc từ phương xa phóng tới, rơi xuống giữa mảnh rừng Thiên Vận Trúc.

- Chặt! Thiên Vận Trúc phẩm chất như thế này, không lấy về một ít, vậy cũng quá đáng tiếc rồi!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh cũng gia nhập hàng ngũ chặt trúc.

Thế nhưng, bản thân Thiên Vận Trúc kia vô cùng cứng rắn, Thần binh bình thường khó có thể tổn thương được.

Phốc…

Nam Cung Thánh không hỗ là kẻ có không gian thiên phú, trong tay ngưng tụ ra một tầng hư nhận màu tím bạc cực mỏng, mỗi một lần huy động đều có thể chặt ngang một cây Thiên Vận Trúc.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu tay cầm một thanh chủy thủ u ám như ảnh, mỗi lần lướt qua, liền có thể thoải mái chặt đứt một cây gậy trúc, tốc độ thu hoạch Thiên Vận Trúc so với Nam Cung Thánh còn muốn nhanh hơn một chút.

Triệu Phong không có thủ đoạn hoặc là vũ khí nào đặc biệt thích hợp, nên cũng không gia nhập hàng ngũ chặt trúc, để mặc cho Tiểu Tặc Miêu thu hoạch. Còn hắn thì đơn giản bay vọt đến trên một cây trúc cao nhất phụ cận, từ trên cao nhìn xuống tình hình xung quanh.

Hắn đảo mắt nhìn quét một vòng, liền không khỏi sửng sốt, sắc mặt cổ quái.

Dùng Thần Linh Nhãn nhìn thấu triệt một vòng, đám thiên tài tinh anh tiến vào Tà Dương Phủ này, từng tên từng tên giống như một đám người cực kỳ đói khát, đang điên cuồng cướp đoạt các loại hoa hoa cỏ cỏ bên trong Tà Dương Phủ.

Lọt vào trong tầm mắt của hắn, có thể nói bên trong Tà Dương Phủ chính là hoàng kim đầy mặt đất.

- Bên trong Tà Dương Phủ này, một ít hoa cỏ gạch đá bình thường

nhất, đối với kẻ ngoại lai mà nói, cũng đều là trân bảo khó cầu a!

Triệu Phong không khỏi cảm khái.

Không thể không nói, chênh lệch giữa Thần và người, cũng không phải lớn bình thường a!

Theo hắn nhìn thấu triệt cùng quan sát, một ít kiến trúc, hoa cỏ và cây cảnh tương đối quan trọng trong này, đều sẽ được thủ hộ trong Thần Chi Cấm Trận.

Mà những thứ mọi người có thể cướp đoạt, đối với chủ nhân, thậm chí người hầu bên trong phủ đệ này mà nói, đều là những thứ không hề có giá trị, căn bản không đặt vào trong mắt.

Đơn giản hình dung, đối với người bên trong phủ đệ mà nói, mấy cái hoa hoa cỏ cỏ này, cùng không khí, đất đá… không khác gì nhau cả.

Trên một cái sườn núi đối diện, một chi tiểu đội đang điên cuồng đào móc đất đá khoáng thạch ở nơi đó.

Ở một phương khác, bên cạnh bờ sông, vài tên tinh anh lão bối thần tình hưng phấn dị thường, nhảy vào giữa sông, hoặc bắt cá, hoặc hái lấy bèo, rong…

Mắt trái Triệu Phong đảo quét qua một vòng, khuôn mặt có chút run rẩy nhàn nhạt.

Giống như, mấy tên tuyệt đỉnh thiên tài tinh anh ngoại giới đi vào Tà Dương Phủ này, giống như một đám nhà quê nghèo túng, tiến vào một cái siêu thị lớn siêu cấp không người trông giữ, hai mắt đại phóng tặc quang, chạy loạn khắp nơi vơ vét sạch sẽ các loại đồ đạc…

Mà Triệu Phong, cũng là một thành viên trong đó!

Nghĩ đến điều này, cho dù là hắn, cũng không khỏi thoáng có cảm giác xấu hổ vô cùng.

- Nhân loại ngu muội! Cho dù đám các ngươi có cướp đoạt nhiều thêm một đám đồng nát sắt vụn nữa, trong vòng một tháng, nếu như không đạt thành nhiệm vụ, tất cả mọi người đều sẽ chết hết!

Một đạo thanh âm trào phúng lạnh như băng chợt vang lên bên tai mọi người.

Phàm là những người trong cơ thể có Diệt Thế Ấn Ký, đều nghe được thanh âm này.

Một màn này trong Tà Dương Phủ khiến cho Diệt Thế Hắc Giao Long vừa tức giận vừa buồn cười, thậm chí còn có chút bộ dáng hận rèn sắt không thành thép.

Những tên nhân loại này, không ngờ bị một ít hoa cỏ gạch đá nhỏ bé không đáng nhắc tới bên ngoài Tà Dương Phủ hấp dẫn, lại còn cật lực mà cướp đoạt nữa!

Chương 836: Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu

- Nhân loại ngu muội! Cho dù đám các ngươi có cướp đoạt nhiều thêm một đám đồng nát sắt vụn nữa, trong vòng một tháng, nếu như không đạt thành nhiệm vụ, tất cả mọi người đều sẽ chết hết!

Thanh âm của Diệt Thế Hắc Giao Long, khiến cho phần đông tinh anh thiên tài đang hưng phấn ngắt lấy, chặt cây, đào móc… đồ vật trong Tà Dương Phủ, trong lòng chợt lạnh lẽo.

Thanh âm kia, giống như một chậu nước lạnh hất thẳng từ đầu đến chân bọn họ.

Đại bộ phận thiên tài tinh anh đều đình chỉ động tác trong tay, trong lòng sản sinh cảm giác nguy cơ mãnh liệt.

Không lâu trước đây, mọi người vừa mới may mắn sống sót dưới uy áp của Diệt Thế Hắc Giao Long. Mà kỳ hạn Diệt Thế Hắc Giao Long cấp cho bọn họ, chỉ có thời gian một tháng.

- Đồng nát sắt vụn?

Nam Cung Thánh đang điên cuồng chặt Thiên Vận Trúc, khuôn mặt hung hăng run rẩy một trận.

Một đám thiên tài tinh anh đang chặt trúc còn lại, động tác từng tên từng tên cũng đều cứng ngắc lại, đáy lòng sản sinh ra một cỗ cảm giác nguy cơ gấp gáp.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu có chút không tình nguyện thu hồi Ảnh Sát Đế Nhận, trở lại trên vai Triệu Phong.

- Chúng ta không thể đem thời gian lãng phí ở bên ngoài Tà Dương Phủ được!

Triệu Phong đứng trên một gốc trúc cao lớn, nói.

Vừa rồi quan sát, hắn đối với tình huống bên trong Tà Dương Phủ cũng có chút hiểu biết đại khái.

Từ trong lời nói của Diệt Thế Hắc Giao Long, không khó nhìn ra một chút tin tức, ở chỗ sâu trong Tà Dương Phủ sẽ có những kỳ ngộ lớn hơn nữa.

Mặc kệ nói như thế nào, giá trị tính mạng bản thân mình mới là đệ nhất! Cướp đoạt tài nguyên trân bảo nhiều thêm nữa, nếu như không thể bảo đảm tính mạng, như vậy cũng là công dã tràng, dùng giỏ trúc múc nước mà thôi!

- Đi!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh hướng tới chỗ sâu trong Tà Dương Phủ thiểm độn mà đi.

Lúc mới vào phủ, Diệt Thế Hắc Giao Long từng cung cấp qua địa hình đại khái của Tà Dương Phủ.

Tà Dương Phủ, nghe qua thì chỉ giống như là một cái phủ đệ, nhưng bên trong chính là một cái tiểu thế giới độc lập, bản thân ẩn chứa rất nhiều quy tắc.

Một ít bộ vị quan trọng bên trong phủ đệ đều được Thần Chi Cấm Trận bảo hộ.

- Trước hãy tiến nhập trọng địa Tà Dương Phủ, như vậy sẽ có cơ hội tìm được chìa khóa của Cấm Nguyên Thần Liên, cùng với đầu mối then chốt của Thần Chi Cấm Trận!

Trong mắt Triệu Phong chợt lóe tinh quang.

Thời điểm khi Diệt Thế Hắc Giao Long áp chế mọi người, hạ đạt nhiệm vụ, trong lòng Triệu Phong liền mơ hồ có một cái kế hoạch.

- Một khi kế hoạch này thành công, không chỉ có thể bảo toàn an nguy của mọi người, thậm chí còn có hy vọng tiến hành phản kích đối với Diệt Thế Hắc Giao Long nữa…

Trong lòng Triệu Phong yên lặng tính toán.

Quả thật, Diệt Thế Hắc Giao Long đối với mọi người mà nói, chính là có được thực lực vô địch.

Nhưng Tà Dương Phủ này, chính là phủ đệ của Thần, nếu có thể lợi dụng được thiên thời địa lợi, cũng không phải không có cơ hội trở mình.

Vụt...

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh hướng chỗ sâu trong Tà Dương Phủ bay vọt mà đi.

Ngay cả Nam Cung Thánh cũng không biết, trong lòng gã thiếu niên tóc tím bên cạnh mình đã có một cái kế hoạch lớn mật, tìm cách chế

hành ngược lại Diệt Thế Hắc Giao Long!

o0o

Phi hành mấy chục dặm, thân hình hai người liền dừng lại.

Trong tầm mắt hai người, xuất hiện một cái hoa viên nhỏ, bên trong hoa viên có mấy cái bồn hoa cùng mấy cái đình ngắm cảnh sang trọng. Mà loại đá lót đường bên trong hoa viên này, lại là một loại noãn thạch phiếm động một tầng quang trạch kỳ dị.

- Dao Quang Mã Não!

Triệu Phong liếc mắt liền nhận ra loại vật liệu kỳ quang noãn thạch này.

Dao Quang Mã Não này, chính là một loại vật liệu cao nhất có thể luyện chế Thần binh, có thể tăng phúc uy thế cho Thần binh, ở ngoại giới chính là thập phần quý hiếm.

Ngay cả một ít Thần binh Địa cấp Cực phẩm, cũng cần có Dao Quang Mã Não này.

Nhưng mà, loại vật liệu này ở bên trong Tà Dương Phủ lại là dùng để lót thành một con đường noãn thạch trong hoa viên để dạo chơi!

- Đi!

Triệu Phong kìm nén cỗ hấp dẫn trong lòng mình, mang theo Nam Cung Thánh, tiếp tục xâm nhập sâu bên trong.

Dọc theo đường đi tới, hai người cũng tiếp tục gặp được rất nhiều kỳ ngộ hấp dẫn, vài lần cũng thiếu chút nữa không nhịn được, nghĩ tới

dừng lại cướp đoạt, hoặc là đào móc chặt cây…

- Trước không vội! Bên trong Tà Dương Phủ khẳng định còn có kỳ ngộ lớn hơn nữa!

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Dù sao, nơi mọi người tiến vào cũng là phủ đệ của Thần, mấy cái hoa cỏ gạch đá này chẳng qua là cấp bậc thấp nhất mà thôi.

Triệu Phong tin tưởng, trọng bảo chân chính khẳng định là ở phía sau.

Vụt vụt vụt...

Cùng lúc đó, tiểu đội tinh anh chư cường cũng đã tiến quân hướng chỗ sâu trong Tà Dương Phủ.

Chẳng qua, lực lượng quy tắc tồn tại trong Tà Dương Phủ thập phần cường đại, ngay cả Vương Giả Hư Thần Cảnh cũng chỉ có thể ở trong này phóng đi, chứ không thể chân chính phi hành.

Bởi vậy, thực tế tốc độ chạy đi cũng không phải rất nhanh.

o0o

Nửa ngày sau…

- Ồ?

Trong tầm nhìn của Triệu Phong chợt xuất hiện một cái thủy hồ phát ra quang mang nhàn nhạt.

Trong cái thủy hồ kia, sóng nước phập phồng, sinh trưởng một đám sen trắng, hỗn loạn một ít củ sen.

Còn chưa tiếp cận, một cỗ nguyên khí tinh khiết mênh mông đã đập vào mặt mà đến.

Đám sen trắng này hiển nhiên không phải phàm vật, một ít cánh hoa sen nở rộ tinh khiết, bên trên lưu chuyển một tầng lưu quang oánh bạch hòa nhã thanh lương. Cộng với một mảnh lá xanh làm nền, phát ra một tầng ba quang thanh lương, tản mát ra một mảnh khí tức sinh mệnh khổng lồ.

Củ sen trong thủy hồ thì lại trong suốt như ngọc, giống như cánh tay mỹ nhân, có loại khuynh hướng cảm xúc như nhục thể, làm cho người ta nhịn không được muốn cắn xuống một cái.

- Bích Thủy Thiên Liên! Không ngờ là loại trân liên trong truyền thuyết này!

Đúng lúc này, một chi đội ngũ đột nhiên bay vọt mà đến.

Kẻ dẫn đầu là một gã nam tử đầu trọc chiến bào đen như mực, chính là Cửu U Cung Cưu Vô Kỵ!

- Bích Thủy Thiên Liên!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh liếc mắt nhìn nhau, cũng thoáng có chút kinh ngạc.

Luận phẩm chất giá trị, Bích Thủy Thiên Liên này có thể so sánh cùng với Thiên Thủy Tinh Liên lúc trước, thậm chí công hiệu trên một số phương diện, càng cao hơn nửa phần.

Thế nhưng, Thiên Thủy Tinh Liên này, Triệu Phong ở trong Không gian Thần Huyễn, thật không dễ dàng mới tìm được một gốc.

Mà Bích Thủy Thiên Liên trước mắt, trong cả thủy hồ này, sinh trưởng thành từng cụm từng cụm, nhìn qua ít nhất cũng có gần cả ngàn cụm.

Cũng tương đương, nơi này có gần một ngàn gốc Thiên Thủy Tinh Liên!

- Phù!

Mọi người ở đây không khỏi hít sâu một hơi.

- Bản thân Bích Thủy Thiên Liên tác dụng thật sự rất nhiều, có thể thanh tẩy thân thể cùng tâm linh, có hiệu quả khu trừ bệnh ngầm, độc tố, thậm chí còn có tác dụng xúc tiến cấp bậc sinh mệnh lột xác…

- Hạt sen do Bích Thủy Thiên Liên kết xuất, có tác dụng trợ giúp ngưng luyện linh hồn ý chí, đối với Vương Giả Hư Thần Cảnh cũng có lợi ích trọng đại! Mà lá của Bích Thủy Thiên Liên, thậm chí có thể trị liệu thương thế, hiệu quả rất tốt!

Đám người Cửu U Cung hưng phấn trao đổi, trong lòng không ngừng máy động.

Công dụng của Bích Thủy Thiên Liên cũng không phải là bình thường.

Hoa sen, hạt sen, lá sen đều có hiệu quả không tầm thường, giá trị tổng hợp lại, còn cao hơn cả Thiên Thủy Tinh Liên một bậc.

- Bích Thủy Thiên Liên này, đối với thực lực của chúng ta cũng có

hiệu quả củng cố nhất định!

Triệu Phong quyết định trước lưu lại.

Nếu là tài nguyên bình thường, giá trị chỉ cần không quá cao, hắn sẽ không lưu lại tranh đoạt.

Nhưng Bích Thủy Thiên Liên này, đối với củng cố, tăng trưởng thực lực của Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh đều có hiệu quả nhất định.

Nhất là hạt sen do Bích Thủy Thiên Liên kết xuất ra, có tác dụng trợ giúp Triệu Phong bước đầu khôi phục, củng cố ý chí Đại Đế!

Đồng thời, hạt sen cũng có tác dụng trợ giúp Nam Cung Thánh ngưng luyện linh hồn ý chí.

Cánh hoa Bích Thủy Thiên Liên còn có thể trợ giúp Nam Cung Thánh bài trừ lực lượng tà tính của Tà Thần Tinh, tẩy rửa thân thể cùng tâm linh.

Phải biết rằng, hiện tại Nam Cung Thánh chỉ còn thiếu chút nữa liền có thể đột phá Hư Thần Cảnh Hậu kỳ.

- Củ sen kia, lại là cái gì?

Đám người Cửu U Cung, đứng bên cạnh thủy hồ, ánh mắt lại rơi xuống trên đám củ sen trong thủy hồ bên kia.

Chất liệu quang trạch đám củ sen kia giống như da thịt tuyết trắng của một nàng tiên tử tuyệt mỹ, chỉ thoáng nhìn qua liền mê người như vậy.

Vụt... Vụt...

Đúng lúc này, lại một chi tiểu đội nữa bay vọt mà đến. Kẻ dẫn đầu là một vị thiếu nữ tóc tím xinh đẹp tuyệt trần.

Triệu Phong liếc mắt nhận ra, thiếu nữ kia chính là Cơ Lan của Cơ gia, một trong tám đại Thế gia siêu cấp.

Trong cặp mắt Cơ Lan lưu chuyển một tia tử tinh quang huy nhàn nhạt, đảo qua mảnh thủy hồ này, thân thể mềm mại khẽ chấn động.

- Không ngờ lại là Bích Thủy Thiên Liên!

- Củ sen ngọc chất giống như da thịt tuyết trắng kia, sinh trưởng cùng một chỗ với Bích Thủy Thiên Liên, chẳng lẽ chính là Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu trong truyền thuyết?

Cơ Lan cẩn thận quan sát chăm chú, lại một lần nữa động dung.

- Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu?

Mọi người ở đây nghe vậy, một số người chợt nhớ ra, tâm thần nhất thời đại chấn:

- Chính là Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu… trong truyền thuyết có thể dùng để đắp nặn ra một khối thân thể tuyệt hảo?

- Trong sách cổ có ghi, một ít Đại năng Thượng Cổ có thể thông qua Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu đắp nặn ra một khối thân thể càng hoàn mỹ, có thể dựa trên thân thể này làm cơ sở, tiến hành một loại bí thuật cùng loại với đoạt xá trùng tu, đột phá lên một cấp bậc rất cao…

- Nghe nói, thông qua thân thể do Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu đắp nặn, xác suất đột phá Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh còn cao hơn gấp hai so với thể chất bình thường!

- …

Mọi người ở đây, trong lòng không ngừng rung động, bắt đầu thảo luận.

Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu, đối với gia tăng tu vi thực lực của Tu luyện giả, có lẽ không có hiệu quả gì rõ rệt.

Nhưng công dụng của loại Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu này thật sự rất đặc thù, có thể đắp nặn ra một khối thân thể tuyệt hảo, so với thể chất của người bình thường thì mạnh hơn rất nhiều!

- Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu này, nhất định phải đạt được!

Trong mắt Triệu Phong chợt lóe lệ mang.

Đối với hắn mà nói, Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu này, ý nghĩa tác dụng có khả năng lớn hơn rất nhiều, cũng không chỉ giới hạn trong việc dùng để trọng tổ trùng tu thân thể.

Chương 837: Đổi Tính

Bên cạnh thủy hồ sóng nước phập phồng.

Đám người Cửu U Cung cùng Cơ gia, từng tên từng tên gần như là ngừng lại hô hấp, trong lòng máy động không thôi.

Bích Thủy Thiên Liên cùng Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu trong thủy hồ kia, chính là trân tài dị bảo trong truyền thuyết, trong thiên địa hiện tại tuyệt đối là thứ vạn kim khó cầu.

Trong đó, tác dụng công hiệu của Bích Thủy Thiên Liên chính là phi thường nhiều.

Mà Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu kia thì lại huyền diệu vô song, lại có được công dụng kỳ lạ có thể đắp nặn thân thể tuyệt hảo.

Nói chính xác một chút, Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu có thể đắp nặn thân thể, loại công năng kỳ lạ hiếm thấy này, khiến cho giá trị của nó càng cao hơn một chút.

Thế nhưng, Bích Thủy Thiên Liên đối với mọi người mà nói, tác dụng thực tế ngược lại còn lớn hơn một chút, có thể ngưng luyện tâm thần, xúc tiến cấp bậc sinh mệnh lột xác, thậm chí trị liệu thương thế.

- Nhiều Bích Thủy Thiên Liên như vậy… Phát đạt a!

Một gã đệ tử Cơ gia thần tình hưng phấn, thân hình phóng thẳng về phía thủy hồ xanh biếc kia.

- Nhanh ra tay!

Một gã thiên tài Cửu U Cung cũng nhịn không được, lăng không bay vọt lên, chụp vào một gốc Bích Thủy Thiên Liên.

Sắc mặt Cưu Vô Kỵ cùng Cơ Lan khẽ biến, muốn ngăn cản lại không kịp.

Ô...ô...ô...n...g!

Bỗng đột nhiên, trong thủy hồ kia chợt phun ra một cỗ uy thế thủy linh mênh mông kinh người, trên mặt nước nhấc lên một tầng sóng nước xanh biếc, phát ra quang hà sáng lạn.

Bồng! Thình thịch! Thình thịch!

Bàn tay hai gã thiên tài vừa sắp tiếp cận Bích Thủy Thiên Liên, đã bị đạo sóng nước xanh biếc kia đánh bay ra ngoài.

- Ọc ọc…

Hai gã thiên tài Nửa bước Vương Giả ở giữa không trung hộc máu.

Vù ba!

Trong thủy hồ, đám sóng nước xanh biếc giống như có linh tính vậy, hình thành nên một cái xoáy nước lấp lánh, phóng thẳng cửu thiên, chụp lên trên người hai gã thiên tài kia.

- Cứu mạng!

Hai gã thiên tài ở giữa không trung giãy dụa, vẻ mặt tràn ngập sợ hãi.

Cưu Vô Kỵ hừ lạnh một tiếng, nắm tay trảo một cái, một đầu quang ảnh cự thủ tối đen khóa không mà đi, đem gã thiên tài kia cách không kéo ra.

Trong tay Cơ gia Cơ Lan đột nhiên xuất hiện một sợi roi bạc, phát ra tử oánh quang lưu bay bổng, giống như một đầu linh xà, quấn lấy gã thiên tài bên phía mình.

Nhưng nàng ra tay hơi chậm một chút, thân thể gã thiên tài kia đã bị xoáy nước xanh biếc phía sau nuốt trọn.

- A!

Nửa người dưới của gã thiên tài kia bị xoáy nước đánh cho dập nát, sau đó cả người cũng bị xoáy nước nuốt trọn, không còn chút bóng dáng nào.

Cơ Lan cảm thấy một cỗ cự lực mạnh mẽ tuyệt đối đánh tới, thân thể mềm mại chấn động, thiếu chút nữa bị lực lượng trong sóng nước xanh biếc kia hút luôn vào.

Bởi vì thân thể gã thiên tài Gia tộc kia bị đánh tan, sợi roi bạc trong tay nàng nhất thời nhẹ hẫng, vút ngược trở về.

Tiếu dung Cơ Lan trắng bệch, trong lòng vẫn còn khiếp sợ không thôi.

Lực lượng thần bí trong thủy hồ xanh biếc kia tuyệt đối có năng lực thôn phệ Vương giả Hư Thần Cảnh.

Trước đây, sở dĩ bọn người Triệu Phong, Cưu Vô Kỵ không có tùy tiện ra tay, chính là bởi vì đã cảm nhận được trong thủy hồ xanh biếc có một cỗ khí tức thủy linh vô hình khổng lồ.

Bên cạnh thủy hồ thoáng yên lặng lại một lúc.

Vẻ mặt đám người Cửu U Cung cùng Cơ gia tràn ngập hồi hộp, cả người không nhịn được lạnh ngắt, không tự giác kéo ra khoảng cách nhất định cùng thủy hồ kia.

Hai người vừa mới ra tay, đều là Nửa bước Vương Giả!

Chiến lực Cưu Vô Kỵ cường đại, kinh nghiệm phong phú, lấy tốc độ phản ứng cực nhanh mới miễn cưỡng cứu về được một người trong đó.

Gã thiên tài Cơ gia kia, thì lại chết không thấy xác, chết không chỗ chôn thân, làm cho lòng người lạnh ngắt.

- Nước hồ kia, dường như đã có được linh tính, biết tự động công kích mục tiêu!

- Trong thủy hồ rốt cuộc ẩn núp lực lượng thần bí gì?

Đám người Cửu U Cung cùng Cơ gia giương mắt nhìn thủy hồ sóng nước lưu chuyển kia, thấp giọng nghị luận.

Lúc này, mặt ngoài thủy hồ kia đã khôi phục lại bình tĩnh, nhìn qua tựa hồ chỉ là một cái thủy hồ bình thường mà thôi.

- Quả nhiên, thủy hồ xanh biếc này không chỉ có linh tính đơn giản như vậy!

Triệu Phong thấp giọng lẩm bẩm, khóe miệng nhếch lên một tia cười khẽ.

Hắn cùng Nam Cung Thánh tới sớm nhất, nhưng mãi vẫn chỉ đứng ở bên cạnh thủy hồ, không có ra tay.

- Triệu công tử, có thể chỉ giáo một chút không? Bên trong thủy hồ này có mê hoặc gì vậy?

Cơ Lan kinh hồn chưa định, đột nhiên quay người về phía Triệu Phong, ngữ khí khiêm tốn thỉnh giáo.

Bên cạnh thủy hồ, gã thiếu niên tóc tím kia cười khẽ, trong ánh mắt tựa hồ có loại cảm giác nhìn thấu triệt vạn vật, chưởng khống hết thảy.

Nghe vậy, song phương nhân mã đều liếc mắt nhìn về phía Triệu Phong.

- Rất đơn giản!

Triệu Phong bình đạm nhẹ nhàng nói:

- Vạn vật đều có linh tính! Cái thủy hồ này ở trong hoàn cảnh ưu việt như thế, trải qua năm dài tháng rộng, đã sinh ra linh tính, hơn nữa còn dựng dục thành một đầu Yêu linh Thủy hệ đặc thù cường đại!

- Yêu linh Thủy hệ?

Mọi người khẽ rùng mình một cái, thoáng có chút suy nghĩ.

- Đơn giản mà nói, bản thân thủy hồ này chính là một sinh linh khổng lồ!

Ánh mắt Triệu Phong lóe sáng, nói.

Vụt...

Thanh âm vừa dứt, mặt ngoài thủy hồ kia liền nhấc lên một tầng sóng nước thủy văn.

Tựa hồ, nó đang đáp lại lời nói của Triệu Phong vậy.

Trên mặt Cưu Vô Kỵ xẹt qua một tia kinh nghi bất định.

Bản thân cái thủy hồ kia chính là một đầu sinh linh khổng lồ mạnh mẽ, ẩn chứa lực lượng thủy linh mạnh mẽ, có thể đánh tan Vương giả Hư Thần Cảnh.

Ngoài ra, Triệu Phong chỉ có tu vi Đan Nguyên Cảnh, lại có thể nhẹ nhàng bình thản như vậy nói ra mê hoặc của thủy hồ. Điều này làm cho Cưu Vô Kỵ tâm sinh kiêng kỵ, càng cảm thấy nhìn không thấu nổi đối phương.

- Tử Phát Song Tà, đám các ngươi có biện pháp nào để thu hoạch Bích Thủy Thiên Liên trong thủy hồ hay không?

Cưu Vô Kỵ trầm giọng nói.

Hắn từng tiếp xúc qua với Tử Phát Song Tà mấy lần, biết Tử Phát Song Tà này rất tà môn, dường như chưa từng chịu thiệt thòi bao giờ.

- Biện pháp sao? Ta đang suy nghĩ…

Triệu Phong nắm tay chống cằm, làm ra bộ dáng trầm tư suy nghĩ.

Điều này làm cho bọn người Cưu Vô Kỵ có loại cảm giác buồn bực, không biết nói gì cho phải.

Có lẽ Triệu Phong đã nghĩ ra được biện pháp gì đó, chỉ là không muốn nói ra mà thôi.

Hoặc là, biện pháp của hắn còn chưa thể xác định, muốn lại quan sát tiếp một chút.

Đám người Cửu U Cung cùng Cơ gia ở bên cạnh thủy hồ cân nhắc một lát, nhất thời cũng suy nghĩ ra được mấy điểm quan trọng.

- Chúng ta có thể dùng Thần binh loại roi, đi thu lấy Bích Thủy Thiên Liên, như vậy cho dù không thành công, cũng không đến mức có nguy hiểm sinh mệnh!

Một gã tinh anh lão bối Cửu U Cung nói.

Lập tức, một gã Nửa bước Vương Giả dùng roi liền đứng ra.

Ầm…

Gã Nửa bước Vương Giả kia quát khẽ một tiếng, một sợi roi kim chúc ám ngân sắc trong tay bỗng đột nhiên kéo dài ra vài chục trượng, đầu roi hóa thành hình thái xúc tua, chụp vào một gốc Bích Thủy Thiên Liên trong đó.

Mắt thấy, sợi roi kim chúc ám ngân sắc kia sắp sửa cuốn được gốc Bích Thủy Thiên Liên kia.

Vụt... Thình thịch!

Trong thủy hồ bỗng đột nhiên nhấc lên một tầng sóng nước xanh biếc quang hà sáng lạn, đem sợi roi kim chúc ám ngân sắc kia chấn văng ra.

Đồng thời, một cỗ lực lượng thủy linh khổng lồ chợt từ trên thân roi truyền lên.

Thình thịch!

- Ọc…

Gã Nửa bước Vương Giả dùng roi kia, thân thể bay ngược ra ngoài, lập tức phun ra một búng máu, cả người bị đánh trọng thương, suốt nửa ngày không đứng dậy nổi.

- Uy năng thủy linh ẩn chứa trong cái ao này thật sự quá mức khổng lồ, không có chiến lực cấp Đại Đế, rất khó có thể chống lại!

Cặp mày Cưu Vô Kỵ khẽ nhíu lại, vẻ mặt trầm trọng.

Kế tiếp, đám người Cửu U Cung cùng Cơ gia nghĩ ra đủ các loại phương pháp nhằm để thu lấy Bích Thủy Thiên Liên.

Những loại phương pháp này, bao gồm có tháo nước, dẫn nước trong thủy hồ đi chỗ khác, hoặc dùng viêm hỏa chí cương, nhằm để đối phó thủy hồ. Thậm chí, còn muốn xuất hiện phương pháp lớn mật dời núi lấp hồ nữa.

Nhưng mà, những phương pháp này, toàn bộ đều thất bại.

Trong quá trình thực thi mấy phương pháp này, bọn họ cũng bị thủy hồ xanh biếc ngăn chặn cùng phản phệ.

- Bản thân thủy hồ chính là một cái thân thể khổng lồ, có trí tuệ sinh mệnh riêng. Đám các ngươi bàn phương pháp tiến hành, nó cũng đều có thể nghe được, lấy lực lượng thủy linh mạnh mẽ của nó, sao

lại chấp nhận ngồi yên đợi chết?

Trên mặt Triệu Phong toát ra vài tia trào phúng.

Cưu Vô Kỵ nghe vậy, nhất thời có chút căm tức khó chịu, cảm thấy phi thường mất mặt.

Hắn chính là người nổi bật trong đám lão bối Vương giả, từ khi nào lại bị một tên hậu bối chỉ tay năm ngón qua như vậy?

- Triệu công tử nói thật có đạo lý! Muốn đối phó thủy hồ này, cần phải xem nó như là một sinh linh có trí tuệ, tìm kiếm nhược điểm của nó, công kích vào điểm yếu của nó!

Cơ gia Cơ Lan, thì lại tin tưởng Triệu Phong không chút nghi ngờ.

Cưu Vô Kỵ cưỡng chế nộ hỏa cùng sự khó chịu trong lòng. Hắn cũng hiểu được, Tử Phát Song Tà này, không thể dễ dàng trêu chọc.

Trong chiến đấu lúc trước, hắn đã từng bị Tử Phát Song Tà liên thủ đánh bại.

Nhưng lời nói của Triệu Phong cũng mang đến một ít gợi ý cho Cưu Vô Kỵ cùng Cơ Lan.

- Một khi cái thủy hồ này đã là sinh mệnh có linh tính trí tuệ, như vậy nó cũng không thể miễn dịch được bí pháp Linh Hồn hệ…

Trên tiếu dung xinh đẹp nho nhã tuyệt luân của Cơ Lan hiện lên một nụ cười.

- Ý của ngươi là…

Ánh mắt Cưu Vô Kỵ sáng lên, hiểu được ý nghĩ của Cơ Lan.

Trên mặt Triệu Phong lộ ra một tia tán thưởng, có chút gật đầu.

Một khi bản thân thủy hồ xanh biếc này đã là sinh linh có trí tuệ, có được lực lượng Thủy hệ, tồn tại cường đại như thế căn bản khó có thể đột phá.

Như vậy, sao không thay đổi ý nghĩ, ra tay từ trên phương diện linh hồn?

Lực lượng cường đại, có lẽ là ưu thế do trời sinh, nhưng phương diện linh hồn không nhất định cũng cường đại. Dù sao, bản thân thủy hồ xanh biếc chính là tử vật, cũng không phải là vạn vật chi linh nhân loại.

Lập tức, Cưu Vô Kỵ cùng Cơ Lan liên thủ phóng ra.

- Tử Tinh Đồng!

Cơ Lan một đầu tóc tím phất phới tung bay, cặp mắt giống như hai khỏa tinh thần tử sắc, từ phương diện linh hồn phát ra một cỗ linh hồn đồng lực chói mắt mạnh mẽ tuyệt đối.

Khoảnh khắc này, đám thiên tài tinh anh phụ cận, từ phương diện linh hồn cũng thừa nhận một cỗ khí tức đáng sợ trùng kích, cùng với ảo giác mê hoặc bao phủ.

Tử Tinh Đồng của Cơ Lan am hiểu công kích Huyễn đạo linh hồn.

Công kích của nàng có ẩn chứa hiệu quả huyễn thuật, ảnh hưởng đến linh hồn, đồng thời bản thân lại vốn có công kích linh hồn thực chất.

Ô...ô...ô...n...g!

Mặt ngoài thủy hồ xanh biếc nhất thời nổi lên một trận sóng nước gợn sóng, sau đó biến thành sóng trào cuồn cuộn.

Thật hiển nhiên, linh hồn đồng thuật của Cơ Lan cũng có hiệu quả nhất định.

- Ma Thiên Chi Thủ!

Cưu Vô Kỵ quát lớn một tiếng, thừa dịp cơ hội này ra tay.

Ầm…

Một đầu cự thủ hắc sắc xỏ xuyên qua hư không, dẫn động diễm khí hắc vân bàng bạc cuồn cuộn, phát ra uy năng Ma đạo khủng bố, mang theo một cỗ uy thế băng thiên liệt địa, oanh thẳng về phía một cái khu vực nào đó bên cạnh thủy hồ xanh biếc.

Ầm…

Ma Thiên Chi Thủ khổng lồ kia cùng một tầng sóng nước xanh biếc dâng lên ngoài mặt thủy hồ giao kích cùng một chỗ.

Nếu là tình huống bình thường, cho dù uy năng bí thuật Ma đạo của Cưu Vô Kỵ có tiếp cận Hư Thần Đại Đế đi chăng nữa, cũng không thể đột phá tầng cố thủ cùng ngăn chặn của thủy hồ.

Chẳng qua lúc này thủy hồ xanh biếc kia, đã bị phương diện linh hồn huyễn thuật Tử Tinh Đồng của Cơ Lan quấy nhiễu cùng công kích linh hồn, lực lượng mà thủy hồ có thể vận dụng lúc này, mười thành còn không đến năm thành.

Bồng bồng oanh! Ba phốc!

Cưu Vô Kỵ đem một thân ma công cùng lĩnh vực thúc giục đến mức tận cùng, Ma Thiên Chi Thủ kia rốt cuộc cũng có thể đem sóng nước xanh biếc phía dưới áp chế xuống vài thước.

Cùng lúc đó, thiên tài tinh anh Cơ gia cùng Cửu U Cung đều đồng loạt ra tay, tiến hành áp chế đối với thủy hồ xanh biếc.

- Tinh Diệt Yên Diệt!

Tiếu dung Cơ Lan đỏ bừng, hai hàm răng cắn chặt, đem đồng thuật Hồn đạo thúc giục đến mức tận cùng.

Rốt cuộc, tập hợp lực lượng mọi người, cũng miễn cưỡng đem sóng nước xanh biếc áp chế xuống nửa trượng! Nhưng vẻn vẹn chỉ là cực hạn ở phiến tiểu khu vực của Ma Thiên Chi Thủ kia mà thôi.

Trong khu vực đó, lộ ra hai ba gốc Bích Thủy Thiên Liên!

Về phần Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu kia thì lại chỉ có ở một số chỗ càng sâu giữa thủy hồ, khó có thể với tới được.

Mặc dù là như thế, mọi người cũng đã kinh hỉ vạn phần.

- Ra tay! Cướp đoạt Bích Thủy Thiên Liên!

Trong hai phương nhân mã, miễn cưỡng tách ra hai gã tinh anh lão bối, thông qua Thần binh loại roi tiến hành thu hoạch Bích Thủy Thiên Liên.

Thế nhưng, quá trình thu hoạch cũng không phải dễ dàng như vậy.

Thủy hồ mặc dù đã bị áp chế, nhưng sóng nước xanh biếc ngoài mặt thỉnh thoảng lại phập phồng nhấp nhô lên, đem hai gã cường giả ra tay kia đẩy lui ra ngoài.

Một gã tinh anh lão bối trong đó vội vã không kịp đề phòng, sợi roi Thần binh trong tay hắn đã bị xoáy nước trong sóng nước xanh biếc hút đi mất.

Sóng nước trên mặt hồ chỉ là miễn cưỡng bị áp chế, vẫn luôn phập phồng không chừng, thỉnh thoảng lại sản sinh ra từng cái từng cái xoáy nước, hoặc là bắn ra một đạo sóng nước bén nhọn.

Chừng mười hơi thở sau, Cửu U Cung cùng Cơ gia mạng mẽ liên thủ, mới miễn cưỡng thu lấy được một gốc Bích Thủy Thiên Liên, lại còn không phải hoàn toàn đầy đủ, bị rơi rụng đi một ít cánh hoa sen cùng lá sen.

- Ta sắp chống đỡ không được nữa rồi!

Khuôn mặt Cưu Vô Kỵ đã sớm đỏ bừng, chân nguyên hiện ra trạng thái nửa thiêu đốt, lĩnh vực Ma đạo Ma Thiên Chi Thủ ngưng kết giữa không trung đã hiện ra xu thế không ổn định.

- Ta cũng sắp không được nữa!

Song đồng Cơ gia Cơ Lan lóe sáng giống như hai ngôi sao tử sắc, lúc này quang mang chớp tắt bất định, trên trán chảy ra một tầng mồ hôi lạnh.

- Lấy!

Ở thời điểm cuối cùng, một gã tinh anh lão bối Cơ gia miễn cưỡng

hái được thêm vài phiến lá Bích Thủy Thiên Liên. Đám người Cửu U Cung thì may mắn cách không thu được một khỏa hạt sen.

Ô...ô...ô...n...g! Ầm…

Trong thủy hồ xanh biếc nhấc lên từng cỗ từng cỗ cự lãng, xoáy nước cuộn trào, mơ hồ bốc lên một trận gió bão cường đại.

Thình thịch! Thình thịch!

Cưu Vô Kỵ cùng Cơ Lan cố gắng cầm cự đến lúc này, hiện tại cũng bị đánh bay ra ngoài.

Trong đó Cơ Lan, khóe miệng tràn ra một tia vết máu. Sau lưng Cưu Vô Kỵ ngưng kết lên một đôi hắc dực ma diễm, miễn cưỡng định trụ thân hình.

- Không tệ a!

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên, dường như đang thưởng thức một màn trình diễn phấn khích nào đó vậy.

Song phương Cửu U Cung cùng Cơ gia liên thủ, hao hết tâm lực, mới miễn cưỡng lấy được một gốc rưỡi Bích Thủy Thiên Liên.

- Không ngờ lại để cho bọn họ thành công!

Trong mắt Nam Cung Thánh cũng lộ ra một tia tâm động, không chút nào che giấu vẻ tham lam.

- Không tốt! Mọi người cẩn thận Tử Phát Song Tà!

Cưu Vô Kỵ ở giữa không trung bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, sắc mặt

đại biến.

Tử Phát Song Tà kia chính là nổi danh đánh cướp khắp nơi, thật có khả năng thừa dịp cơ hội này mà ra tay.

Có lẽ gần đây phong cách hành sự của Tử Phát Song Tà đại biến, không có lại ra tay đánh cướp nữa, lại còn hiến kế thích đáng, thế cho nên mới để thủ lãnh song phương sơ xẩy.

- Không xong!

Cơ Lan cũng ý thức được điểm này, chính mình không ngờ lại bị một ít hành vi giả tạo của Tử Phát Song Tà che mờ!

Giang sơn dễ đổi, bản tính lại khó dời a!

Hiện tại hiếm có được cơ hội tốt như vậy, Cơ Lan cùng Cưu Vô Kỵ đã bị đánh bay, thậm chí bị thương, Tử Phát Song Tà làm sao lại không ra tay đánh cướp?

Nam Cung Thánh không tự giác liếm liếm môi, có một loại cảm giác bản năng hưng phấn nào đó dâng trào lên.

- Chỉ là một gốc rưỡi Bích Thủy Thiên Liên mà thôi!

Một đạo thanh âm mang theo ngữ khí khinh thường vang lên, chính là đến từ gã thiếu niên tóc tím trong Tử Phát Song Tà.

Đồng thời một bàn tay chợt vỗ nhẹ lên trên vai Nam Cung Thánh, ngăn trở hắn ra tay.

- Không ra tay sao?

- Tử Phát Song Tà này, từ khi nào lại đổi tính như vậy…

Cưu Vô Kỵ cùng Cơ Lan liếc mắt nhìn nhau, thở dài ra một hơi, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Bên cạnh thủy hồ, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh vẫn đứng yên tại chỗ, cũng không có động thủ.

Nếu như vừa rồi Tử Phát Song Tà nhân cơ hội ra tay, hai người thật đúng là không kịp ngăn trở.

Nghe ý tứ của Triệu Phong, dường như hắn còn không coi trọng một gốc rưỡi Bích Thủy Thiên Liên kia.

- Tốt lắm! Bây giờ đến phiên chúng ta ra tay!

Ánh mắt của Triệu Phong nhàn nhạt đảo qua hai phương nhân mã Cửu U Cung cùng Cơ gia đã có chút mỏi mệt.

Lời ấy vừa ra, Cơ Lan cùng Cưu Vô Kỵ, tâm thần đều chấn động.

Hai phương nhân mã đều kinh nghi bất định, nhìn chằm chằm thiếu niên tóc tím vân đạm phong khinh kia.

- Tử Phát Song Tà này, sẽ dùng biện pháp gì để thu hoạch Bích Thủy Thiên Liên?

Mọi người kinh nghi vô cùng, cũng còn có vài tia chờ mong khó hiểu.

Chỉ thấy Triệu Phong bước từng bước về phía trước, một đầu tóc tím không gió mà động, trong mắt trái di động điện văn tử sắc, bên trong mơ hồ hiện ra thế giới tử huyễn sâu thẳm vô ngần.

Vẻn vẹn chỉ bước ra một bước, huyết mạch nhãn đồng Cơ Lan ở một bên chợt sản sinh ra một cỗ run sợ cùng chấn động khó hiểu.

- Yêu linh thủy hồ! Giao ra một nửa Bích Thủy Thiên Liên cùng Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu, ta sẽ lưu cho ngươi một cái sinh lộ!

Một đạo thanh âm bá đạo đạm mạc vang lên, chấn triệt phương diện linh hồn.

Tất cả mọi người ở đây, kể cả bọn người Cưu Vô Kỵ, vừa nghe được thanh âm kia, tâm linh đều chấn động một trận.

Đám người Cửu U Cung cùng Cơ gia đều hai mặt nhìn nhau.

Chương 838: Số Lượng Khổng Lồ

- Yêu linh thủy hồ! Giao ra một nửa Bích Thủy Thiên Liên cùng Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu, ta sẽ lưu cho ngươi một cái sinh lộ!

Lời nói của Triệu Phong cực kỳ bá đạo, trực tiếp uy hiếp, khiến cho mọi người ở đây đều kinh ngạc đại chấn.

Trước đây, hai phương nhân mã Cưu Vô Kỵ cùng Cơ Lan liên thủ, cố sống cố chết mới thu được một gốc rưỡi Bích Thủy Thiên Liên.

Triệu Phong không ngờ lại đơn giản như vậy, há miệng liền đòi một nửa Bích Thủy Thiên Liên cùng Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu trong cả thủy hồ, số lượng này cộng lại, ít nhất cũng có tới mấy trăm gốc a!

Lời nói vừa dứt…

Ầm...

Bên trong thủy hồ kia bốc lên xoáy nước cuồn cuộn, sóng nước nổi lên bốn phía, dường như như đang thể hiện nộ hỏa cùng sự khinh thường của Yêu linh thủy hồ.

- Hừ!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, huyết mạch tả đồng mở ra, trong mắt lóe lên thần quang, phảng phất như điện mang tử sắc, phun trào ra một cỗ linh hồn đồng lực kinh khủng, ngưng luyện tới cực điểm, hóa thành tinh thần gai nhọn vô hình, phóng vào trong thủy hồ xanh

biếc kia.

Khoảnh khắc này, một ít tinh anh thiên tài phụ cận, từ trên phương diện linh hồn sản sinh ra một cỗ áp lực cùng đau đớn vô hình.

Mà cái này chỉ gần là một tia dư ba linh hồn đồng lực kia vô tình tiết lộ ra mà thôi.

Tử Tinh Đồng của Cơ Lan phát ra một trận run rẩy bất an, linh hồn đồng lực của nàng cũng bị áp bách tới cực điểm.

Ngay cả những tinh anh lão bối cường đại như Cưu Vô Kỵ vậy, tâm linh cũng đều phát lạnh, trong lòng sản sinh ra một loại cảm giác bất an khó hiểu.

- A!

Bên trong thủy hồ xanh biếc truyền đến một đạo tiếng kêu thảm thiết bén nhọn.

Ầm ầm ầm...

Tinh thần gai nhọn kia đâm vào phương diện linh hồn của Yêu linh thủy hồ, phảng phất như còn có vạn lôi tai kiếp buông xuống, phát ra tiếng sấm chấn động, oanh tạc bùng nổ.

Đến hiện tại, ý chí Đại Đế của Triệu Phong đã bước đầu thức tỉnh, đã có thể điều động không ít Lôi lực Thần Kiếp ẩn chứa trong linh hồn.

Linh hồn đồng lực của hắn ở đời trước cũng từng trải qua Thần kiếp lôi lực rèn luyện, cho dù phát động Tinh Thần Thứ bình thường, cũng có thể sản sinh ra vài tia uy thế cùng áo nghĩa Lôi Kiếp đáng sợ.

Ô...ô...ô...n...g! Ầm ầm ầm...

Bên trong thủy hồ ba đào phập phồng, sóng nước tán loạn, đạo tiếng kêu thảm thiết đến từ phương diện linh hồn kia cũng kéo dài thật lâu sau.

Vẻn vẹn chỉ là một đạo Tinh Thần Thứ do linh hồn đồng lực ngưng tụ, đã khiến cho linh trí ý thức của Yêu linh thủy hồ kia thừa nhận thương tổn không nhẹ.

- Xem ta phá diệt linh trí ý thức của ngươi!

Triệu Phong quát lạnh một tiếng. Hắn đã sớm nhìn ra hư thật của Yêu linh thủy hồ.

Bản thân lực lượng Yêu linh thủy hồ vô cùng cường đại, đây là do hoàn cảnh tiên thiên dựng dục ra. Trải qua vô số thời đại, nó đã hình thành nên linh trí ý thức, thủy hồ xanh biếc này chính là thân thể của nó.

Nhưng linh trí ý thức dựng dục hình thành thì lại tương đối chậm chạp, Yêu linh thủy hồ lại càng không biết cách khiến phương diện linh hồn ngưng luyện lớn mạnh lên, toàn bộ là dựa vào thời gian năm tháng tích lũy tạo thành.

Luận thực lực, Yêu linh thủy hồ này thậm chí có thể sánh cùng Hư Thần Đại Đế, chỉ là không thể thoát khỏi ly phạm vi thủy hồ mà thôi.

Mà phương diện linh hồn của nó trên phương diện số lượng khổng lồ cũng là tiếp cận Hư Thần Đại Đế, nhưng phương diện cường độ chất lượng cùng với kỹ xảo, thì còn không bằng được một Vương Giả am hiểu Hồn đạo.

Bởi vậy, Triệu Phong đơn đơn giản giản phát ra một cái Tinh Thần Thứ, liền nhất cử đánh bị thương linh trí ý thức Yêu linh thủy hồ.

Mắt thấy trong mắt trái của Triệu Phong, mạnh mẽ xuất hiện một tầng Phong Lôi Đồng Hỏa trong suốt. Đây là công kích cấp bậc linh hồn tinh khiết nhất, là một sát chiêu đồng thuật vô cùng cường đại.

Phong Lôi Đồng Hỏa, ở phương diện thuộc tính vừa lúc xung khắc cùng Yêu linh thủy hồ!

- Linh hồn đồng hỏa thật đáng sợ…

Cơ Lan có thể cảm giác được uy lực đáng sợ của Phong Lôi Đồng Hỏa kia. Vương Giả bình thường, chỉ sợ sẽ bị trực tiếp miễu sát, oanh sát linh hồn ý chí, ngay cả cơ hội đoạt xá trọng sinh cũng đều không có.

Triệu Phong hoàn toàn tự tin, một cái Phong Lôi Đồng Hỏa này, tuyệt đối có thể đánh trọng thương linh trí ý thức Yêu linh thủy hồ kia. Nếu làm không tốt, có thể khiến cho linh trí của nó bùng nổ nữa.

Ầm... Ầm...

Bên trong thủy hồ xanh biếc, thủy ba chấn động mãnh liệt, tựa hồ thể hiện Yêu linh thủy hồ đang cực độ sợ hãi.

Cho dù thực lực phương diện vật chất của nó có cường đại đến đâu, đối với linh hồn đồng hỏa của Triệu Phong cũng không có bao nhiêu lực chống cự.

- Đại nhân tha mạng!

Bên trong thủy hồ chợt phát ra ba quang nhộn nhạo, ngưng tụ ra một

nàng bích ba thủy tiên tử giống như hoa liên nở rộ, phát ra một cỗ thủy linh uy áp to lớn.

Một đám tinh anh thiên tài bên cạnh thủy hồ cũng đều cảm thấy một cỗ áp lực hít thở không thông.

- Đại nhân! Bích Thủy Thiên Liên cùng Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu, tặng cho ngài là được!

Bích ba thủy tiên tử kia, khí chất tuyệt trần, xinh đẹp động lòng người, vẻ mặt khổ sở cầu xin, bày ra bộ dáng đáng thương vô cùng.

Một màn này khiến cho bọn người Cưu Vô Kỵ cùng Cơ Lan há hốc mồm, trừng mắt há miệng một trận.

Triệu Phong vừa xuất mã, liền trực tiếp uy hiếp luôn Yêu linh thủy hồ, khiến cho đối phương chủ động ngoan ngoãn giao ra Bích Thủy Thiên Liên cùng Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu!

Nghĩ tới hai phương nhân mã bọn họ cố sống cố chết mới tìm được một gốc rưỡi Bích Thủy Thiên Liên!

Lúc này mọi người mới hiểu được, vì cái gì Triệu Phong căn bản khinh thường cướp đoạt một gốc rưỡi Bích Thủy Thiên Liên vừa rồi kia.

- Thu thập chiến lợi phẩm!

Đồng tử mắt trái của Triệu Phong, tập trung vào bích ba thủy tiên tử giống như hoa liên nở rộ kia.

Bích ba thủy tiên tử kia là một cái thân thể hình thái do thủy hồ xanh biếc ngưng tụ ra.

- Dễ dàng như vậy liền…

Nam Cung Thánh cũng là một trận thất thần, không thể tin nổi một màn này.

Triệu Phong phân phó, khiến cho hắn giật mình hiểu ra, nhanh chóng phi thân thu lấy Bích Thủy Thiên Liên cùng Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu.

- Meo meo!

Một đạo hư tuyến ngân hôi sắc chợt lóe lên, một con mèo nhỏ dẫn đầu rơi xuống trong thủy hồ xanh biếc, vô cùng nhanh nhẹn thu gặt Bích Thủy Thiên Liên cùng Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu.

Triệu Phong cũng không có ra tay, trong mắt trái nổi lên một tia hàn quang u lam sắc, khiến cho bích ba thủy tiên tử kia có loại cảm giác bị đông cứng lại vậy.

Phốc xuy! Phốc xuy!

Nam Cung Thánh cùng Tiểu Tặc Miêu ở trong thủy hồ xanh biếc nhanh như sét thu lượm lấy chiến lợi phẩm.

Bên cạnh thủy hồ, bọn người Cưu Vô Kỵ ngẩn người mà nhìn, ghen tỵ đến đỏ mắt, trong nội tâm không cam lòng mãnh liệt, gần như phát cuồng.

Đám Bích Thủy Thiên Liên trong thủy hồ kia mọc thành từng cụm từng cụm, số lượng nhiều đến bao nhiêu.

Không bao lâu sau, Bích Thủy Thiên Liên cùng Linh Nhục Tuyết Ngọc

Ngẫu trong thủy hồ xanh biếc đã bị Nam Cung Thánh cùng Tiểu Tặc Miêu ngắt lấy đi một nửa.

- Đủ rồi!

Triệu Phong khẽ phất tay, ý bảo Nam Cung Thánh cùng Tiểu Tặc Miêu dừng lại.

Hắn đã nhìn ra, Bích Thủy Thiên Liên cùng Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu có quan hệ đến căn cơ nguồn suối của Yêu linh thủy hồ.

Một khi đối phương đã phối hợp thần phục, Triệu Phong cũng nguyện ý lưu lại một đường sinh cơ.

Hai người bọn họ rất nhanh sửa sang lại một chút chiến lợi phẩm. Lần này ngắt lấy Bích Thủy Thiên Liên cùng Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu, số lượng cộng hết lại đã nhiều tới sáu bảy trăm gốc.

- Triệu Phong, mấy cái chiến lợi phẩm này đều thuộc về ngươi cả!

Nam Cung Thánh chỉ chừa lại cho mình mười gốc Bích Thủy Thiên Liên, Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu cũng chỉ để lại một vài cây mà thôi.

Trên thực tế, lấy cấp bậc của Nam Cung Thánh cùng Triệu Phong hiện tại, lưu vài cọng Bích Thủy Thiên Liên còn có thể có tác dụng, nhiều thêm nữa, ý nghĩa cũng không lớn.

Chân chính đạt tới cấp bậc Huyền Quang Thánh Chủ hoặc là Bán Thần, dựa vào tài nguyên, cũng không phải có số lượng khổng lồ là được, đến cấp bậc này, yêu cầu đối với chất lượng đã là rất cao.

Nếu như cấp bậc tài nguyên không đủ, số lượng có nhiều thêm nữa, cũng không thể tạo ra một vị Hư Thần Đại Đế!

- Với số lượng Bích Thủy Thiên Liên như thế này, đem ra ngoại giới, hoàn toàn có thể tạo ra một đám Vương Giả Hư Thần Cảnh!

Triệu Phong đã có ý tưởng của chính mình.

Bích Thủy Thiên Liên, chia làm cánh sen, hạt sen, lá sen. Công năng của nó vô cùng toàn diện, đối với linh hồn ý chí, thân thể, thậm chí trị liệu đều có hiệu quả không tệ.

Đối với dưới Vương Giả, đây tuyệt đối là trân bảo hiếm thấy.

Triệu Phong chính mình sử dụng vài gốc, có thể củng cố tu vi, cùng với bước đầu thức tỉnh lại ý chí Đại Đế.

- Chẳng qua, Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu này thì lại càng có ích hơn nhiều…

Khóe miệng Triệu Phong, nhếch lên một chút cười khẽ.

Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu, có thể đắp nặn một khối thân thể tư chất thượng đẳng, đó cũng không phải là thân thể huyết nhục bình thường!

Vừa lúc, Triệu Phong có tu luyện Vạn Niệm Thần Quyết, tâm niệm có thể phân ra vô số cỗ.

Nói vậy, nếu như có đủ số lượng tài nguyên, liền hoàn toàn có thể chế tạo ra một đám Ngọc Ngẫu Phân Thân, dùng Vạn Niệm Thần Quyết tiến hành điều khiển, có thể công kích, có thể dụ địch, thậm chí biến thành tạc đạn thịt người cũng được.

Dưới một vài tình huống nào đó, lấy phân thân do Linh Nhục Tuyết

Ngọc Ngẫu đắp nặn ra, có thể xem là ký túc thể lâm thời cũng được.

Cảnh giới lý tưởng nhất, Triệu Phong chính là có thể thực hiện hóa thân ngàn vạn!

Đến lúc đó, bất cứ một khối thân thể nào, đối với Triệu Phong, chẳng qua cũng chỉ là một cái ký túc thể, chỉ có linh hồn là bất hủ!

Đương nhiên, mấy cái này chỉ là sau khi Triệu Phong gặp được Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu mới nhất thời nghĩ ra mà thôi, nhưng cũng đã mạnh mẽ phá vỡ quan niệm truyền thống bình thường rồi.

- Tử Phát Song Tà! Đám các ngươi độc chiếm tài nguyên khổng lồ như thế, không sợ phỏng tay sao…

Ánh mắt Cưu Vô Kỵ âm trầm không tốt.

Một đám thiên tài tinh anh Cửu U Cung cùng Cơ gia, từng tên từng tên ánh mắt đỏ bừng, hoặc là xám ngắt, nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong.

Triệu Phong chỉ có một người, lại độc chiếm tài nguyên khổng lồ như thế, làm sao bọn hắn cam tâm được.

Mỗi một gốc Bích Thủy Thiên Liên, hoặc là một đoạn Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu, đặt ở ngoại giới đều là tuyệt thế trân tài.

Đối với Nửa bước Vương Giả cùng Vương Giả bình thường mà nói, cho dù là một gốc, một đoạn, cũng đều có hấp dẫn trí mạng.

Huống chi, Triệu Phong lại tìm được hai thứ tuyệt thế trân tài số lượng khổng lồ như thế!

- Như thế nào, đám các ngươi dám động thủ sao?

Khóe miệng Triệu Phong có chút nhếch lên, ẩn chứa vài tia châm biếm.

Tâm thần mọi người nhất thời cứng đờ.

Những lời này của Triệu Phong, quả thật đã nói đúng tâm sự trong lòng bọn họ.

Đổi lại là bất cứ một gã thiên tài tinh anh nào, nhìn thấy thu hoạch của hai người Triệu Phong, chỉ sợ cũng đều sẽ nổi lên ý niệm cướp đoạt.

Chẳng qua, Tử Phát Song Tà này cường đại tà môn, Triệu Phong lại sâu không thể lường, khiến cho bọn người Cưu Vô Kỵ vô cùng kiêng kỵ.

Nếu như thật sự động thủ, chỉ bằng vào những người bọn họ, tuyệt đối không giữ chân được Tử Phát Song Tà!

Nếu như Triệu Phong thật sự động chân hỏa mà nói, có khả năng sẽ khiến cho song phương tổn thất thảm trọng, thậm chí hậu quả càng nghiêm trọng hơn nữa.

Mấu chốt chính là, thực lực cùng thủ đoạn của Triệu Phong, khó có thể phỏng đoán nổi.

Gã thiếu niên trong tầm mắt kia, tóc tím, mắt trái màu tím, khóe miệng nửa cười nửa không, phảng phất như một mảnh biển rộng tĩnh mịch, ai cũng không biết sâu cạn của hắn.

- Chư vị, hẹn sau này gặp lại!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, bao phủ bên trong một tầng hư mang ngân tử sắc, hướng xa xa thiểm độn mà đi.

- Sao lại có chuyện như thế!

Thanh âm trào phúng trước khi rời đi kia, thiếu chút nữa khiến cho Cưu Vô Kỵ nộ hỏa công tâm.

- Ồ? Trong này vẫn còn lại một ít Bích Thủy Thiên Liên tàn phá! Còn có Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu nữa!

Đột nhiên, một gã thiên tài kinh hô một tiếng.

Vị trí trước khi Triệu Phong rời đi, còn lưu lại một chút Bích Thủy Thiên Liên tàn phá, hoặc là một ít Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu héo rũ hư thối!

Tóm lại, đều là một ít tàn thứ phẩm!

- Nhanh đoạt lấy!

Một chúng thiên tài tinh anh ở đây nhất thời điên cuồng cướp đoạt lên, một số còn xảy ra va chạm nữa.

Hai phương nhân mã biến thành một mảnh đại loạn.

Những tàn thứ phẩm lưu lại này số lượng cũng còn không ít, có đến mấy chục gốc.

Chỉ trong chốc lát, tất cả cũng đều bị đánh cướp sạch sẽ!

Sắc mặt Cưu Vô Kỵ cực kỳ âm trầm, cắn răng nói:

- Triệu Phong này, nhất định là cố ý!

Triệu Phong thu hoạch hai thứ tuyệt thế trân tài số lượng khổng lồ, lại lưu lại một ít tàn thứ phẩm, để cho những người còn lại điên cuồng tranh đoạt!

Cái này cũng giống như một người giàu có, lưu lại một ít cơm thừa canh cặn, để cho một đám khất cái điên cuồng tranh đoạt vậy.

- Thật sự là khinh người quá đáng!

Trên người Cưu Vô Kỵ chấn động ma quang vĩ lực, cơ hồ muốn lâm vào điên cuồng bạo động.

Hắn hạ quyết tâm, sau này tìm được cơ hội, nhất định phải đem hai con dê béo kia ra khai đao.

o0o

- Ha ha ha…

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh bao phủ trong tầng hư mang ngân tử sắc, nhanh chóng tiến về phía trước, để lại phía sau hai tràng cười to sảng khoái.

Hai canh giờ sau, hai người tìm được một hòn giả sơn bí mật, lấy ra Bích Thủy Thiên Liên, bắt đầu sử dụng.

- Triệu Phong, có Bích Thủy Thiên Liên này, ta rất nhanh có thể đột phá Hư Thần Cảnh Hậu kỳ!

Nam Cung Thánh tin tưởng mười phần.

- Được!

Triệu Phong cũng lấy ra một hạt Bích Thủy Liên Tử, bỏ vào trong miệng, vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, củng cố ý chí Đại Đế sơ kỳ mới khôi phục không lâu trước!

Chương 839: Lựa Chọn Của Nam Cung Thánh

Bích Thủy Thiên Liên này công dụng rất nhiều. Cánh hoa, hạt sen, lá sen của nó, đối với Vương Giả Hư Thần Cảnh mà nói, đều có hiệu quả không tầm thường.

Triệu Phong đầu tiên là lấy ra một viên hạt sen, ngưng luyện củng cố linh hồn ý chí của chính mình.

Bích Thủy Thiên Liên, từ trong cánh hoa, hạt sen, đến lá sen, cũng đều có một loại hiệu quả tẩy rửa, tịnh hóa.

Hạt sen của, đối với linh hồn ý chí cũng có hiệu quả cùng loại.

Lúc trước, Triệu Phong thông qua Trấn Hồn Thạch tinh luyện hấp thu hồn lực, dù sao cũng là thông qua ngoại lực, trong thời gian ngắn làm mạnh mẽ lớn mạnh linh hồn. Loại phương pháp này, ít nhiều cũng sẽ để lại một chút tệ nạn.

Triệu Phong hiện tại, lại là thông qua Bích Thủy Liên Tử để tẩy rửa củng cố linh hồn ý chí của chính mình, nhằm để khu trừ một ít bệnh ngầm.

- Nếu như có thể sớm tìm được Bích Thủy Thiên Liên, như vậy thì hoàn mỹ rồi!

Triệu Phong không khỏi cảm thán.

Hắn lại lấy ra cánh hoa, nhai nuốt vào bụng. Một cỗ khí tức tươi mát

kỳ dị, ở trong cơ thể nở rộ ra.

Cánh hoa sen kia ngoại trừ hiệu quả tẩy rửa, còn có hiệu quả có thể xúc tiến cấp bậc sinh mệnh lột xác, kể cả khu trừ bệnh ngầm, độc tố…

Sau khi tiến vào Không gian Thần Huyễn, Triệu Phong thông qua ngoại lực, trong thời gian ngắn quá độ tăng lên thực lực, thân thể ít nhiều cũng có chút tổn hại, hơn nữa còn lưu lại một ít bệnh ngầm.

Thông qua cánh hoa sen, hạt sen của Bích Thủy Thiên Liên, linh hồn cùng thân thể của Triệu Phong đều có thể nhận được củng cố, tẩy rửa.

Nửa ngày sau, Triệu Phong dùng xong một gốc Bích Thủy Thiên Liên, cả người thần thanh khí sảng, tinh khí thần đạt tới đỉnh phong.

Thế nhưng hắn vẫn còn có chút tiếc nuối!

Nếu như Triệu Phong có thể sớm một chút tìm được Bích Thủy Thiên Liên, tu vi thực lực càng có thể ôn hòa toàn diện tăng lên!

Chỉ tiếc, linh hồn của Triệu Phong, trong cấp bậc Vương Giả Hư Thần Cảnh, đã là không tầm thường, chất lượng cùng trình độ ngưng thực của hắn, đã hoàn toàn viễn siêu cấp bậc Vương Giả.

Hạt sen của Bích Thủy Thiên Liên, đối với tu vi thực lực của Triệu Phong mà nói, nhiều nhất chỉ có một ít tác dụng củng cố mà thôi, cũng không có hiệu quả đề thăng.

Nhưng thật ra Nam Cung Thánh, thông qua Bích Thủy Thiên Liên, tu vi cùng phương diện linh hồn đều có sự tăng lên không nhỏ.

Mắt thấy, Nam Cung Thánh đang ở trong thời khắc mấu chốt trùng kích Hư Thần Cảnh Hậu kỳ.

Triệu Phong thì lại ở một bên, giúp hắn hộ pháp.

- Nam Cung Thánh, đại khái là sẽ trong ba ngày nữa, tấn chức lên Hư Thần Cảnh Hậu kỳ!

Triệu Phong thu hồi ánh mắt.

Đơn giản, Triệu Phong muốn trước khi tiến vào chỗ sâu trong Tà Dương Phủ, có thể tiến hành củng cố, tăng lên một chút thực lực của mình.

Phốc…

Triệu Phong lại kéo xuống vài cánh hoa sen Bích Thủy Thiên Liên, nhai nuốt vào bụng.

Cánh hoa sen này có thể xúc tiến sinh mệnh thể chất lột xác, nhưng mà đối với Thánh Lôi Thể Tứ trọng đỉnh phong Triệu Phong mà nói, hiệu quả thật không cao lắm.

Chủ yếu là khí lực sinh mệnh của Triệu Phong, đã có căn cơ cường đại, vượt qua Vương Giả Hư Thần Cảnh bình thường.

Nhưng mà, Triệu Phong cũng không định từ bỏ.

Hắn một cánh lại một cánh hoa sen mà nuốt xuống. Mỗi một cánh hoa nuốt xuống, trong cơ thể đều sẽ tràn ra một mảnh khí tức tươi mát, tẩy luyện toàn thân, bài trừ tạp chất, khu trừ bệnh ngầm.

Có lẽ, một cánh hai cánh thì hiệu quả bình thường, thế nhưng mười

cánh mấy chục cánh, thậm chí trên một trăm cánh thì sao?

Phải biết rằng, mỗi một gốc Bích Thủy Thiên Liên đều có mười mấy, hai mươi cánh hoa sen!

Đến lúc số lượng đạt tới một trình độ nhất định, cũng có thể khiến cho chất biến!

o0o

Hai ngày sau, số lượng cánh hoa sen mà Triệu Phong dùng đã nhiều tới gần hai trăm cánh. Da thịt toàn thân hắn oánh bạch non mịn, giống như da thịt của trẻ con vậy, đủ để cho một ít nữ tử ghen tỵ.

Ba! Chi chi!

Cặp mắt Triệu Phong đóng chặt, toàn thân quanh quẩn trong một tầng thủy lôi gợn sóng, tiếng két két vang lên không ngừng.

Rắc! Rắc!

Thời khắc nào đó, cốt cách toàn thân Triệu Phong phát ra một trận giòn vang, trên làn da di động hoa văn ngân lam sắc, lại chợt nổi lên một tia kim trạch nhàn nhạt.

Càng quỷ dị chính là, cốt cách thể phách Triệu Phong trong khoảnh khắc này càng trực tiếp cao lên, khuếch trương ra gần một nửa, giống như một cái tiểu Cự Nhân kim lam sắc vậy.

Phương diện thể trạng, hắn đã vượt qua nhân loại bình thường.

Ô...ô...ô...n...g!

Một tầng quang văn điện lực phách đạm kim lam sắc mơ hồ có thể thấy được hiện lên quanh thân thể Triệu Phong.

Ầm ầm ầm...

Trong khoảnh khắc, hòn giả sơn nơi Triệu Phong đang ngồi ầm ầm đổ sập, trong vòng nửa trượng quanh thân, lưu lại một đống đá vụn cháy xém.

- Thể phách thật đáng sợ…

Một bên khác, Nam Cung Thánh đang tới thời điểm đột phá, khí huyết trong cơ thể chấn động, tâm thần một trận áp lực nặng nề.

Hoàn hảo, trong lúc hai người đang tự mình tu luyện, cũng đều bảo trì khoảng cách nhất định.

Rắc! Rắc!

Cốt cách toàn thân thể Triệu Phong co rút lại một trận, đến lúc nhỏ nhất không ngờ hóa thành bộ dáng một tiểu hài đồng chỉ chừng tám chín tuổi, nhưng khuôn mặt thì không thay đổi.

Ô...ô...ô...n...g!

Một tầng điện văn lực phách đạm kim lam sắc kia càng ngày càng phát ra sáng ngời, gần như thực chất hóa, ở bên ngoài thân thể Triệu Phong hình thành nên một cái lực phách hộ tráo!

- Thánh Lôi Thể Ngũ trọng!

Trên mặt Triệu Phong hiện lên một chút kinh hỉ cùng hưng phấn.

Bán Thần Ấu Đồng năm đó, sau khi tích huyết trọng sinh, mượn dùng tài nguyên khổng lồ, cũng bất quá chỉ đạt tới Kim Khôn Thánh Thể Ngũ trọng, chỉ là trên tiểu cảnh giới còn hơn Triệu Phong một chút mà thôi.

Mà Kim Khôn Thánh Lôi Thể của Triệu Phong có thể coi như là bản cường hóa của Kim Khôn Thánh Thể, tại cùng một cấp bậc, uy lực lại mạnh mẽ hơn xa.

Vài hơi thở sau, xung quanh Triệu Phong khôi phục lại bình tĩnh, thân hình cũng khôi phục lại bình thường, điện văn lực phách quanh thân cũng nhanh chóng thu liễm lại.

Sau khi Thánh Lôi Thể đột phá Ngũ trọng, lòng tin của Triệu Phong cũng tăng nhiều.

Kể từ bây giờ, hắn không sử dụng chân nguyên, không sử dụng huyết mạch nhãn đồng, chỉ bằng lực lượng thể phách thuần túy, cũng có thể áp chế Vương Giả Hư Thần Cảnh bình thường.

Một khi cận thân, Vương Giả Hư Thần Cảnh bình thường, chỉ sợ cũng sẽ bị hắn nghiền áp!

Không chỉ có lực lượng, Thánh Lôi Thể cũng còn mang đến lực phòng ngự, lực sinh tồn, thậm chí lực khôi phục vô cùng cường đại.

Có thể nói, Thánh Lôi Thể Ngũ trọng đã bằng được Bất Diệt Thể sơ đẳng, nếu như không có đủ lực lượng, căn bản không thể hình thành uy hiếp thực chất đối với hắn.

Hai canh giờ sau, tại khu vực giả sơn lại mạnh mẽ xuất hiện một cỗ Vương Giả vĩ lực khổng lồ. Trong hư không, hư quang ngân tử sắc giống như một đám đám mây lớn, trùng trùng điệp điệp không thôi.

Thoáng chốc, một cỗ khí tức lực lượng tà dị không minh lan tràn ra, làm cho nguyên khí thiên địa xung quanh cũng quỷ dị ngưng trệ một trận.

Giờ phút này, ngay cả Thần Chi Cấm Trận phụ cận cũng sản sinh ra một trận cảm ứng cùng run run khó hiểu.

- Ồ?

Trên mặt Triệu Phong thoáng hiện dị sắc, cũng không phải là do Nam Cung Thánh đột phá Hư Thần Cảnh Hậu kỳ, mà là một ít cảnh tượng sản sinh sau khi tu vi hắn tấn chức.

Phải biết rằng, bên trong Tà Dương Phủ có quy tắc cường đại, áp chế đối với các loại lực lượng khác cũng là vô cùng lợi hại.

Mà khí tức khi Nam Cung Thánh tấn chức, có thể khiến cho Thần Chi Cấm Trận phát sinh cảm ứng, cái này không thể không làm cho người ta suy nghĩ sâu xa.

- Thành công rồi!

Nam Cung Thánh một đầu tóc tím, càng ngày càng thêm yêu dị, ấn ký tử huyết tại mi tâm màu sắc càng tiên diễm hơn.

Trong mỗi một cái hô hấp, nhất cử nhất động của hắn đều lộ ra một cỗ lực lượng vô cùng lạ thường, đủ để cho chân nguyên bình thường bất chiến mà hàng!

Triệu Phong trải qua nhìn thấu triệt, cũng có chút kinh dị.

Lúc này, Tà Thần Tinh kia đã cùng Không gian Lĩnh vực của Nam

Cung Thánh hoàn toàn dung hợp lại, thậm chí còn dung nhập trở thành căn cơ nguồn suối không gian chân nguyên của hắn.

Lực lượng Không Gian hệ của Nam Cung Thánh cùng lực lượng của Tà Thần Tinh đã chẳng còn phân biệt, hoàn toàn dung hợp lẫn nhau.

Nam Cung Thánh giờ phút này đã trở nên cường đại chưa từng có, thực lực hoàn toàn vượt qua Cửu U Cung Cưu Vô Kỵ.

Nếu như không sử dụng huyết mạch tả đồng cùng ý chí Đại Đế, Triệu Phong chống lại hắn cũng không có nắm chắc thắng lợi.

- Nam Cung Thánh, chúc mừng! Hiện tại thực lực ngươi cho dù đặt trên thiên tài Đại Càn Hoàng Bảng, cũng có thể xếp vào trong vòng hai mươi hạng đầu!

Triệu Phong cười nói.

Lúc mới tiến vào Không gian Thần Huyễn, thực lực Nam Cung Thánh chẳng qua là chừng một trăm hạng đầu trên Hoàng Bảng mà thôi!

- Hư Thần Cảnh Hậu kỳ, so với dự đoán còn sớm đạt tới hơn rất nhiều. Hết thảy những thứ này, đều là dựa vào Tà Thần Tinh, còn có Triệu sư đệ ngươi…

Nam Cung Thánh không khỏi cảm khái, ánh mắt rơi xuống trên người Triệu Phong lại có thêm một tia phức tạp.

Nếu như không phải gặp được Triệu Phong, hắn không có khả năng đạt được kỳ ngộ bậc này, cùng với không ngừng tăng tiến thực lực như vậy.

Bộ dáng Triệu Phong giống như không quan tâm tới, khẽ lắc lắc đầu.

Lúc ban đầu khi hắn mới tiến vào Không gian Thần Huyễn, thực lực cũng là không đủ, còn cần phải dựa vào thế lực đoàn đội mà xông xáo.

Hoàn hảo, hắn gặp được Nam Cung Thánh, mượn dùng thực lực cấp Vương Giả cùng với không gian thiên phú đặc thù của đối phương, lúc này mới như cá gặp nước.

Từ một trình độ nào đó mà nói, Triệu Phong giúp đỡ cho Nam Cung Thánh, mà Nam Cung Thánh cũng hỗ trợ cho Triệu Phong!

Song phương đều là hỗ trợ lẫn nhau, hình thành tổ hợp hoàn mỹ!

Đến hiện tại, bất luận là Triệu Phong hay là Nam Cung Thánh, đều có năng lực tự hành động một mình rồi!

Thánh Lôi Thể của Triệu Phong đã đột phá Ngũ trọng, cộng thêm cơ sở chiến lực đã không ai có thể uy hiếp được hắn, có thể không cần Nam Cung Thánh nữa.

Chẳng qua, hai người tổ hợp, phối hợp lẫn nhau, lại có thể phát huy uy lực càng mạnh hơn.

- Triệu Phong, ta cảm ứng được ở chỗ sâu trong Tà Dương Phủ đang có một cỗ lực lượng thân thiết kêu gọi ta!

Bộ dáng Nam Cung Thánh muốn nói lại thôi, cuối cùng chung quy cũng nói ra.

Nghe vậy, trong mắt Triệu Phong chợt lóe tinh quang.

Hoàn toàn không cần đoán, việc này nhất định không thoát khỏi quan

hệ với Tà Thần Tinh!

Tà Thần Tinh này, rất có thể là Thần lực của Cổ Thần Tà Dương tinh hóa mà thành, tồn trong thành thị dưới lòng đất nhằm để ổn định một ít tai nạn thiên nhiên do Diệt Thế Hắc Giao Long giãy dụa sản sinh ra.

Thế nhưng, phong ấn cho dù cường đại đến đâu trải qua vô mấy năm sau, cũng sẽ xuất hiện sơ hở cùng tổn hại.

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh lấy đi Tà Thần Tinh, chính là một cái ngòi nổ!

- Nam Cung Thánh, giai đoạn hiện tại, ngươi đã bước đầu dung hợp lực lượng Tà Thần Tinh. Đến lúc này, nó còn chưa có chân chính biến đổi bản tính của ngươi! Nếu như thuận theo cỗ lực lượng này kêu gọi, lực lượng của ngươi có lẽ còn có thể tìm được sự lớn mạnh vô hạn! Nhưng hung hiểm trong đó thì lại càng khó có thể đánh giá hết. Thậm chí kết quả có thể là hết thảy thất bại!

Ngữ khí Triệu Phong mang theo một tia cảnh tỉnh.

Cỗ lực lượng kêu gọi, hơn phân nửa có quan hệ cùng lực lượng do Cổ Thần Tà Dương lưu lại, hoặc là một ít hậu thủ cường đại nào đó.

Hiện tại, xuất hiện trước mặt Nam Cung Thánh là hai con đường có thể lựa chọn.

Con đường thứ nhất, lấy được chỗ tốt liền lui về!

Dưới sự trợ giúp của Tà Thần Tinh, tiềm lực cùng tăng tiến của Nam Cung Thánh, trước cảnh giới Thiên Giai Thần Vị, căn bản không cần lo lắng!

Thành tựu tương lai của hắn, sẽ không thua với Bán Thần Côn Vân ở thời kỳ đỉnh phong.

Con đường thứ hai, thuận theo lời kêu gọi, tiếp tục đi tiếp về phía trước.

Nhưng hung hiểm trong này, không thể nào đoán trước được.

Dù sao, Tà Thần Tinh cũng là lực lượng thuộc về Thần, mà tòa phủ đệ này, cũng là phủ đệ của Thần!

Lực lượng của Thần, nào phải là thứ mà người phàm có thể mơ ước?

Huống chi, Tà Dương kia lại còn là Tà Thần, cũng không phải là hạng người lương thiện gì.

Nam Cung Thánh đứng yên tại chỗ, hít sâu một hơi, sắc mặt âm tình bất định, suy nghĩ một lúc thật lâu.

Lựa chọn kế tiếp, tuyệt đối sẽ là bước ngoặt mệnh vận của bản thân hắn!

Trên thực tế, Nam Cung Thánh thu lấy Tà Thần Tinh, đến hiện tại còn chưa bị Tà Thần Tinh ảnh hưởng tâm tính cùng chân chính đồng hóa, đã có vài phần may mắn.

Mà trong này, còn nhờ có Triệu Phong hoặc rõ ràng hoặc âm thầm trợ giúp.

Hơn nữa, Triệu Phong trong cảm nhận của Nam Cung Thánh, chính là một tòa cao phong không thể nào vượt qua.

- Triệu sư đệ, ngươi từng có kỳ tích truy sát Tử Vong Đại Đế, lại từng một tay làm sống lại Bán Thần Côn Vân. Một khi ngươi đã giúp ta đến bây giờ, như vậy hãy đến giúp cùng a!

Trên mặt Nam Cung Thánh mang theo vài tia cảm kích cùng chờ mong, hướng về phía Triệu Phong vái dài một cái.

- Lựa chọn như thế nào là do chính ngươi!

Trên người Triệu Phong phát ra một cỗ thể phách bá đạo vô hình, ngăn trở Nam Cung Thánh hành lễ bái tạ.

- Trực giác nói cho ta biết, cỗ lực lượng kêu gọi thân thiết kia, có thể khiến cho ta bước lên đỉnh phong nhân thế, thậm chí chạm đến lĩnh vực của Thần!

Nam Cung Thánh hít sâu một hơi, trong mắt lộ ra một cỗ theo đuổi cùng khát vọng đối với lực lượng cực hạn.

- Lĩnh vực của Thần?

Ngay cả Triệu Phong cũng đều có chút tâm động chờ mong.

- Được! Đây là lựa chọn của ngươi, ta sẽ giúp ngươi!

Cuối cùng Triệu Phong cũng đáp ứng.

Kỳ thật, đáy lòng hắn vẫn còn có rất nhiều lo lắng. Từ manh mối này của Nam Cung Thánh, có lẽ có thể đào móc được một ít bí mật cấm kỵ ở chỗ sâu trong Tà Dương Phủ, hoặc là về Lĩnh vực của Thần!

o0o

Bên ngoài Tà Dương Phủ.

- Chậc chậc… càng ngày càng thú vị!

Long thân hắc lân khổng lồ của Diệt Thế Hắc Giao Long xoay quanh giữa không trung, lẩm bẩm nói:

- Nhưng về Lĩnh vực của Thần, mấy con kiến hôi này làm sao có thể dò xét được? Chẳng qua, hai tên tiểu tử kia, một tên dung hợp Tà Thần Tinh, một tên từng hồi sinh qua Bán Thần, thật đúng là không thể xem thường a!

Chương 840: Kỳ Diệu Khó Hiểu

Bên cạnh hòn giả sơn, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh nhất tề đột phá, sau khi lại củng cố thêm nửa ngày, liền nhanh chóng xuất phát hướng chỗ sâu trong Tà Dương Phủ bay đi.

Bởi vì tu luyện đột phá, hai người đã lãng phí mất thời gian ba ngày. Tiến trình này, có lẽ sẽ lạc hậu so với một ít các thế lực thiên tài tinh anh.

Vụt...

Một tầng hư mang ngân tử sắc cường thịnh bao phủ hai người, lấy tốc độ kinh người hướng bên trong hư không thiểm độn mà đi.

Trong quá trình xâm nhập, hai người vẫn thỉnh thoảng phát hiện một ít kỳ ngộ hấp dẫn.

Trong tòa phủ đệ của Thần này, một số vật dụng này nọ thật tầm thường, đối với cường giả ngoại lai mà nói, đều là tuyệt thế trân bảo cực kỳ hiếm có, thậm chí chưa từng nghe nói qua.

Mà trân tài dị bảo bình thường, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh cũng sẽ không để mắt tới.

Chỉ có một vài trân tài dị bảo cực kỳ có giá trị hoặc công dụng cực tốt, hai người mới ra tay.

Nửa ngày sau, hai người Triệu Phong đã tiến vào chỗ sâu trong Tà

Dương Phủ.

Trong tầm mắt, xuất hiện một mảnh lớn lầu các cung điện… Giữa từng tòa từng tòa kiến trúc hùng vĩ kỳ dị kia đều có các dãy hành lang hoặc là cầu nối liên tiếp lại với nhau.

Những tòa kiến trúc này, phong cách phần lớn là sắc điệu u ám, lấy màu sắc tím tái hoặc đỏ sậm chiếm đa số.

Ở trung tâm phần đông các tòa kiến trúc, có một tòa bảo tháp tử tinh cao chọc thẳng tận trời, toàn thân do vô số ngọc thạch tử sắc trong suốt xây dựng mà thành.

Tòa bảo tháp tử tinh kia, đứng ở khoảng cách cực xa, cũng đã cảm nhận được một cỗ uy thế khủng bố áp bách truyền tới.

Một ít kẻ ngoại lai phụ cận, chân nguyên trong cơ thể chợt run sợ khó hiểu, không dám cùng tòa bảo tháp tử tinh kia trực diện chống đỡ. Nếu không, cỗ áp lực kia sẽ tăng lên thêm gấp bội.

- Ọc…

Trên một dãy hành lang, một gã nam tử huyền giáp tuấn lãng chợt phun ra một búng máu, sắc mặt có chút trắng bệch.

- Tề công tử, chớ đối kháng với uy thế của tòa bảo tháp tử tinh kia!

Bên cạnh hắn, một vị lão giả tóc hoa râm vội hô nhỏ một tiếng.

Tu vi của nam tử huyền giáp tuấn lãng cùng lão giả tóc hoa râm cũng đều cao tới Vương Giả Hư Thần Cảnh, nam tử huyền giáp lại càng là Vương Giả cấp Lĩnh Vực.

Chi tiểu đội này, chính là xuất thân từ Tề Công Phủ, một trong mười tám Châu của Vương triều Đại Càn.

- Tòa bảo tháp tử tinh kia, chỉ sợ có quan hệ đến trung tâm của Tà Dương Phủ. Mỗi một khối ngọc thạch tử sắc dùng để xây dựng tòa bảo tháp, phẩm chất uy năng ít nhất cũng tương đương với Thần Tinh thứ phẩm bình thường!

Lão giả tóc hoa râm có chút kinh ngạc nói.

Lão giả tóc hoa râm này vốn là một vị Nửa bước Vương Giả của Tề Công Phủ. Sau khi tiến vào Không gian Thần Huyễn, đặc biệt là Tà Dương Phủ, dưới cơ duyên tương trợ, rốt cuộc cũng đột phá, tiến vào Vương Giả.

Trên thực tế, đại bộ phận thiên tài tinh anh tiến vào Không gian Thần Huyễn hoặc nhiều hoặc ít đều có chút đột phá.

Dù sao, danh ngạch mà các thế lực lớn sàng chọn, dù không phải là tuyệt đỉnh thiên tài, thì cũng là người nổi bật trong đám lão bối.

- Chúng ta đã lạc hậu so với mấy thế lực Thiên Huyền Cung, Hoàng tộc Đại Càn rất nhiều!

Tề công tử mặc huyền giáp, uống vào một giọt trân lộ kỳ dị tìm được từ trong Tà Dương Phủ, thương thế nhanh chóng khỏi hẳn, thậm chí quang trạch trên mặt, so với bình thường còn muốn tốt hơn một chút.

Đám người Tề Công Phủ thoáng chỉnh đốn một chút, sau đó cẩn cẩn thận thận hướng tầng sâu trong Tà Dương Phủ tiến hành thăm dò.

Một đường đi tới này, các thế lực lớn ở bên trong Tà Dương Phủ cũng đều gặp phải một ít nguy hiểm.

Cái gọi là nguy hiểm này, đối với Tà Dương Phủ mà nói, có lẽ chỉ là chuyện tình thật bình thường, nhưng đối với những kẻ ngoại lai mà nói, lại chính là một hồi nguy cơ lớn lao.

Ví dụ như nói, một loại thực vật gai độc nào đó, một cái vũng nước nào đó, một bãi nước đen hôi thối nào đó, cũng có thể loại bỏ Nửa bước Vương Giả, thậm chí Vương Giả bình thường!

Cho nên, trong quá trình đi tới, các đoàn đội thế lực lớn đa phần vẫn luôn duy trì cảnh giác.

Vụt...

Đúng lúc này, hai cái thân ảnh bao phủ trong một tầng hư mang ngân tử sắc đã bay đến phiến cung điện chỗ sâu trong phủ đệ này.

- Tử Phát Song Tà!

Đám người Tề Công Phủ kinh sợ hét lớn một tiếng, từng tên từng tên lộ ra vẻ mặt cừu thị hoặc kinh hoảng.

Trên mặt Tề công tử cùng lão giả tóc hoa râm cũng lộ ra một mảnh sát khí căm thù, trên người chấn động quang huy vĩ lực, trực tiếp truy sát mà đến.

- Tặc tử! Chạy đi đâu…

Tề công tử huyền giáp quát lạnh một tiếng, thần tình âm lệ cùng phẫn nộ, là kẻ đầu tiên truy kích tới.

Vụt...

Hư mang ngân tử sắc đáp xuống trên một cái đình cao, vẻ mặt Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh đều là biểu tình nghi hoặc.

- Tử Phát Song Tà, đám các ngươi dám đánh lén, cướp đoạt Tề Công Phủ ta, lại còn giết chết hai gã đệ tử Tề Công Phủ! Bút sổ sách này nên tính như thế nào đây?

Lão giả tóc hoa râm trầm giọng nói.

- Đánh lén, cướp đoạt Tề Công Phủ?

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh liếc mắt nhìn nhau, đều cảm thấy kỳ diệu khó hiểu.

Đúng vậy, bọn họ từng ở trong Không gian Thần Huyễn đánh cướp qua không ít thế lực.

Nhưng dường như, không có xuống tay đối với Tề Công Phủ a!

Ít nhất là sau khi tiến vào Tà Dương Phủ, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh liền thay đổi lộ tuyến phát triển, không còn ra tay đánh cướp các thế lực khắp nơi nữa.

Hai người Triệu Phong cho dù cường đại đến đâu, cũng không muốn đắc tội với tất cả các thế lực.

Cho dù ở trong Không gian Thần Huyễn không sợ, đợi sau khi về đến Đại lục Vương triều, bị một đám Tông phái Tam Tinh, Tứ Tinh này chất vấn truy sát, há có thể chịu nổi?

Đúng lúc này, nam tử huyền giáp cùng lão giả tóc hoa râm của Tề Công Phủ đã từ hai bên đánh tới.

- Thôi Xán Thiên Tinh!

Nam tử huyền giáp tay cầm một cây trường thương. Khoảnh khắc một thương đâm ra, khắp hư không giống như là có vô số ngôi sao bạo liệt đầy trời, khí tức thê hàn đến tận xương tủy xuyên thấu khắp các góc không gian!

Một thương đơn đơn giản giản kia còn dung nhập một cái không gian hư ảnh trầm trọng lạnh như băng.

Luận thực lực, Tề công tử huyền giáp này đã tiếp cận Cửu U Cung Cưu Vô Kỵ kia! Ở trong Không gian Thần Huyễn, hắn cũng tăng tiến tu vi không nhỏ.

- Điêu trùng tiểu kỹ!

Một gã thanh niên huyền y tóc tím vũ điệu, mang theo một mảnh bóng ảnh hư quang ngân tử sắc chói mắt, mạnh mẽ đụng thẳng về phía Tề công tử huyền giáp.

Một mảnh bóng ảnh hư quang ngân tử sắc kia mơ hồ vẽ ra một cái không gian ngân tử sắc cơ hồ như thực chất, bùng nổ một cỗ lực lượng không minh yêu dị đủ để cho Đại Đế động dung.

Ầm... Phốc…

Hai đạo thân ảnh, hai cái Không gian Lĩnh Vực ở giữa không trung chạm với nhau.

- Không tốt!

Tề công tử huyền giáp hô to một tiếng. Một thương đỉnh phong súc lực mà đến kia của hắn, đã bị một cỗ lực lượng không minh tà dị thôn

phệ mất!

Chợt, một mảnh ngân tử ba nhận lạnh thấu xương tầng tầng cắt đứt không gian mà đến.

Ô...ô...ô...n...g! Leng keng! Đinh!

Tề công tử liên tục bại lui, một mảnh tinh huy lạnh như băng chói mắt trên người hắn chợt ảm đạm đi hơn phân nửa. Bộ huyền giáp trên người hắn cũng lưu lại một mảnh dấu vết cắt đứt chằng chịt.

Nếu như không có kiện huyền giáp cường đại tiếp cận Thần binh Thiên cấp kia bảo hộ, Tề công tử cho dù không chết cũng bị lột một lớp da.

Cùng lúc đó, chiến đấu giữa Triệu Phong cùng lão giả tóc hoa râm bên kia cũng đã chấm dứt.

- Cút!

Một quyền đơn đơn giản giản của Triệu Phong phát ra một đạo quyền kình kim lam sáng lạn, ngoài mặt dâng lên một tầng điện văn lực phách mãnh liệt.

Ầm...

Một phiến khu vực hư không cũng truyền đến một cỗ cảm giác trầm trọng, phảng phất như có một tòa núi cao khổng lồ chợt buông xuống.

- A!

Lão giả tóc hoa râm vừa mới vào Hư Thần Cảnh kia kêu thảm một

tiếng, quang huy vĩ lực vỡ tan, thân thể giống như diều đứt dây, từ giữa không trung rơi thẳng xuống, toàn thân một trận cháy xém.

Chỉ bằng vào một quyền, Triệu Phong chỉ dựa vào lực lượng Thánh Lôi Thể, đã chính diện đánh trọng thương lão giả tóc hoa râm kia!

- Hít…

Đám Nửa bước Vương Giả Tề Công Phủ đuổi tới phía sau, từng tên từng tên hít mạnh một ngụm lãnh khí, sắc mặt trắng bệch.

Chỉ vừa mới đối mặt, Tề công tử cùng lão giả tóc hoa râm đã khoảnh khắc bại lui.

Trong đó, lão giả tóc hoa râm Hư Thần Cảnh càng là bị gã thiếu niên tóc tím Đại Đan Nguyên Cảnh kia đánh một quyền khiến cho trọng thương!

- Đệ tử Tề Công Phủ, nếu đám các ngươi không cấp cho ta một cái thuyết pháp, đừng mơ tưởng có thể toàn thân trở ra!

Nam Cung Thánh hừ lạnh một tiếng.

Hai người Triệu Phong đột nhiên lọt vào công kích của Tề Công Phủ, cũng đều cảm thấy kỳ diệu khó hiểu.

- Tử Phát Song Tà! Hiện tại đại nạn trước mắt, tất cả mọi người đã bước chung một thuyền, đám các ngươi vẫn là bản tính không thay đổi, xuống tay đối với các đồng đạo nhân loại…

Lão giả tóc hoa râm ngồi bệt trên mặt đất, vẻ mặt bi thương nói.

- Xuống tay? Chúng ta chưa từng xuống tay qua với các ngươi a!

Nam Cung Thánh nổi giận nói.

Triệu Phong thì lại đứng lặng một bên, cặp mày khẽ nhíu lại, không khỏi suy tư một trận.

- Đừng giả ngây giả dại nữa!

- Hai ngày trước, thời điểm Tề Công Phủ ta đang toàn lực thu hoạch Thiên Lộ Trân Thủy, đã bị hai người các ngươi đánh lén tập kích!

- Chính là hai tên tặc tử này! Cho dù các ngươi có hóa thành tro, chúng ta cũng có thể nhận ra!

- …

Đám người Tề Công Phủ nhất thời kích động phẫn nộ chỉ trích.

Tất cả mọi người cũng đều nhận định, Tử Phát Song Tà đã từng xuống tay đối với bọn họ.

- Hừ! Tử Phát Song Tà! Các thế lực bị đám các ngươi xuống tay cũng không chỉ một hai cái!

- Hiện tại, tất cả mọi người đều đã liên thủ lại, muốn đem bọn ngươi diệt trừ!

Những người này vừa sợ vừa hận, cũng không dám dễ dàng động thủ.

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh liếc mắt nhìn nhau, cũng cảm giác có gì đó không thích hợp.

- Tử Phát Song Tà! Để mạng lại!

Trên một dãy hành lang cách đó không xa, gần mười đạo thân ảnh chợt bay vọt mà đến.

Hai gã Vương Giả dẫn đầu, phân biệt là một gã thanh niên hắc bào, một mỹ nữ tóc lam quốc sắc thiên hương.

- Người của Khương gia!

- Khương Thần! Còn có Đệ nhất mỹ nữ Khương gia Khương Phi Tuyết!

Đám người Tề Công Phủ bên này nhìn thấy người mới đến, sắc mặt nhất thời vui mừng.

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, cùng người Khương gia đã từng giao thủ qua, có thể nói là rất quen thuộc. Chẳng qua, Đệ nhất mỹ nữ Khương gia từng bị Triệu Phong cướp đoạt kia, không ngờ hiện tại cũng đã tấn chức Vương Giả.

Vốn sau tràng bao vây tiễu trừ kia thất bại, đám người Khương gia đã từ bỏ việc truy sát đối với Tử Phát Song Tà. Huống chi sau khi tiến vào Tà Dương Phủ, mọi người cũng đã bị Diệt Thế Hắc Giao Long áp chế, đều là người trên cùng một thuyền cả.

- Tử Phát Song Tà!

Khương Phi Tuyết tóc lam ôn nhu kia, cắn răng hét lớn:

- Đám các ngươi lúc trước cướp đi Thủy Mẫu Chi Tinh của ta, ta đã không tính toán nữa! Không ngờ sau khi tiến vào Tà Dương Phủ, lại đánh lén giết chết một người, tàn hại hai người của Khương gia ta,

đánh cướp Ngũ Huyền Trọng Thủy mà chúng ta thật không dễ dàng mới tìm được!

- Triệu Phong! Nam Cung Thánh! Trước khi hóa giải nguy cơ của Diệt Thế Hắc Giao Long, chúng ta phải xử lý hai tên bại hoại đám các ngươi!

Khương Thần phi thân mà đến, cùng với đám người Tề Công Phủ tiến hành giáp công hai người Triệu Phong.

Hai người Triệu Phong vẫn cảm thấy vô cùng mơ hồ.

Sau khi tiến vào Tà Dương Phủ, hai người thật sự không có kết thù kết oán cùng bất luận kẻ nào.

Dù sao trước mắt, tất cả mọi người đều đang bị Diệt Thế Hắc Giao Long áp chế, một điểm cái nhìn đại cục ấy, Triệu Phong vẫn là hiểu được.

- Trước lui đã!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh nhất tề nảy sinh cùng một ý niệm.

Vụt...

Hai người ở trong một tầng hư mang ngân tử sắc, nhanh chóng rút lui.

- Lưu lại!

Ba đại Vương Giả Khương Thần, Khương Phi Tuyết, cùng với Tề công tử huyền giáp đồng thời ra tay ngăn cản.

Ầm ầm ầm...

Một tầng hư mang ngân tử sắc yêu dị chói mắt thẩm thấu cả một phương hư không. Đồng thời, một cỗ điện văn lực phách Thánh Thể bá đạo bễ nghễ giống như núi cao oanh áp xuống, khiến cho thể phách khí huyết mọi người chấn động một trận.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Ba đại Vương Giả vừa mới ra tay, toàn bộ đều bị đẩy lui về phía sau. Khương Phi Tuyết mới vào Hư Thần Cảnh, thì càng bị đánh bay ra ngoài, khóe miệng tràn ra một búng máu, tiếu dung tái nhợt.

- Tử Phát Song Tà này, thực lực càng ngày càng cường đại…

Vẻ mặt mọi người đội ngũ song phương tràn ngập kinh hãi.

- Tử Phát Song Tà này, vừa rồi xuống tay, dường như còn có chút giữ lại…

Lão giả tóc hoa râm lúc trước đã bị đánh trọng thương kia, vẻ mặt ngưng trọng, ánh mắt lóe sáng.

Vụt vụt vụt...

Một lúc sau, mười mấy hai mươi đạo thân ảnh, từ trong một tòa điện các đối diện phóng chạy mà đến.

- Thiên Huyền Cung!

Sắc mặt đám người Khương gia cùng Tề Công Phủ ở đây nhất thời vui mừng.

Chỉ là, đám người Thiên Huyền Cung đã tới chậm một bước, Tử Phát Song Tà kia giống như quỷ mị, đã không thấy bóng dáng đâu nữa.

- Đã tới chậm rồi! Tử Phát Song Tà dường như cảm ứng được, trước tiên đã đi rồi!

Ba đại thiên tài Vương Giả Thiên Huyền Cung, Hiên Viên Văn, Gia Cát sư huynh, cùng với nữ tử áo hồng nhanh chóng tiến tới.

Trong mắt ba đại thiên tài Vương Giả cũng lộ ra một tia lãnh lệ.

- Hừ! Tử Phát Song Tà này, thật sự là ngại mạng quá dài mà! Ngay cả người của Thiên Huyền Cung chúng ta cũng dám ra tay đánh lén, tuy rằng không để cho bọn họ thực hiện được!

Vẻ mặt nữ tử áo hồng phủ đầy sương lạnh.

- Chư vị yên tâm, ta nhất định sẽ chính tay thu thập Tử Phát Song Tà kia!

Trên khuôn mặt tuấn nhã của Hiên Viên Văn hiện lên một chút tức giận cùng sát khí.

Bỗng đột nhiên, trong cặp mắt của hắn phun trào ra một cỗ ý chí thần quang làm cho người ta sợ hãi, có loại ý cảnh xỏ xuyên qua hoàn vũ, diệt sát hết thảy!

- Ý chí Đại Đế!

- Cỗ ý chí này, tựa hồ so với ý chí Đại Đế bình thường, còn cường đại hơn một chút…

Đám người Khương gia cùng Tề Công Phủ đều kinh hãi thất sắc.

Đối với điều này, đám người Thiên Huyền Cung không chút nào ngoài ý muốn.

- Nếu không phải là do cố ý áp chế, Hiên Viên sư đệ trước khi tiến vào Không gian Thần Huyễn, đã tấn chức Hư Thần Đại Đế lâu rồi!

Gia Cát sư huynh bình đạm nhẹ nhàng nói.

Đám người Khương gia cùng Tề Công Phủ khiếp sợ rất nhiều, lộ ra sắc mặt vui mừng. Có Hiên Viên Văn cường đại như thế ra tay, muốn thu thập Tử Phát Song Tà kia còn không phải dễ như trở bàn tay hay sao?

Chương 841: Giả Song Tà

Vụt...

Một tầng hư mang màu tím bạc, mang theo Triệu Phong và Nam Cung Thánh, lúc ẩn lúc hiện, xuyên qua hành lang sâu trong Tà Dương Phủ.

Với cấp độ của Nam Cung Thánh hiện nay, uy lực của Không Gian độn pháp, không gì có thể sánh nổi.

Đặc biệt là trong hoàn cảnh địa lý phức tạp như thế, thi triển Không Gian độn pháp lại càng như cá gặp nước.

- Ồ?

Triệu Phong trong chuỗi hư mang chồng điệp, đột nhiên sinh ra một tia cảm ứng, sắc mặt khẽ biến.

Địa phương chiến đấu lúc trước, đột nhiên mạnh mẽ xuất hiện một luồng ý chí cường đại càn quét khắp thiên địa.

Luồng khí tức ý chí linh hồn đó, đã đạt tới cấp độ như ý viên mãn.

- Ý chí Đại Đế?

Bước tiến của Nam Cung Thánh thoáng trì trệ, trên mặt lộ vẻ kinh hãi.

Hai người nhìn nhau, Triệu Phong rất nhanh khôi phục bình tĩnh, khẽ

nói:

- Không hổ là tuyệt đại thiên kiêu xuất thân từ siêu cấp đại Tông Tứ Tinh.

- Hiên Viên Văn? Hắn cũng dựng dục ra ý chí Đại Đế rồi?

Nam Cung Thánh khó có thể che dấu được sự rung động trên mặt.

Hiên Viên Văn ở trong Đại Càn Hoàng Bảng, bài danh thứ bảy, càng khó có thể tưởng tượng được bài danh trước ba, hoặc đệ nhất thiên tài, sẽ là loại khủng bố như thế nào.

Đương nhiên.

Có thể tin rằng, nếu như lần này có thể bình yên rời khỏi Không Gian Thần Huyễn, rất nhiều thiên tài trên Đại Càn Hoàng Bảng, đều sẽ thay đổi thứ hạng.

- Không chỉ có ý chí Đại Đế, mà hắn đã là Đại Đế Hư Thần Cảnh hoàn chỉnh rồi.

Triệu Phong thở dài.

Lúc hội tụ trong động khẩu cháy đen hình rồng, Triệu Phong đã đánh giá qua Hiên Viên Văn, phát giác khí tức ý cảnh của đối phương, đã cực kỳ tiếp cận Đại Đế, nhưng lại cố tình thu liễm.

Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Nam Cung Thánh có chút khó tin, Đại Đế Hư Thần Cảnh mới hơn hai mươi tuổi. Nếu đặt tại vùng Thương Hải, căn bản là tồn tại không thể tưởng tượng nổi.

Cho dù là “Tả Đồng Thiên Quân” vào thời kỳ đỉnh phong như Triệu Phong, chẳng qua cũng chỉ mới đạt tới tu vi Hư Thần Cảnh trung kỳ, mặc dù dựng dục được ý chí Đại Đế đỉnh phong, nhưng vẫn chưa hoàn toàn tấn chức Đại Đế Hư Thần Cảnh.

- Dựa theo lộ tuyến ta chỉ định, rút lui khỏi đây.

Triệu Phong trầm giọng nói.

Hắn mơ hồ cảm nhận được, phía sau đang có mấy luồng khí tức cường đại đang đuổi theo.

Trước mắt, Triệu Phong cũng không muốn giao thủ với một Đại Đế Hư Thần Cảnh hoàn chỉnh, chuyện dốc hết sức mà vô ích, cũng không có bao nhiêu người muốn làm.

Đột nhiên vô duyên vô cớ bị phần đông thế lực cừu thị và đuổi giết, Triệu Phong trước hết phải điều tra cho rõ chân tướng.

- Rốt cuộc là kẻ nào giả mạo thân phận chúng ta?

Lệ mang trong mắt Triệu Phong chợt hiện, từ lúc tiến vào Không Gian Thần Huyễn tới nay, trên mặt của hắn, rất hiếm khi xuất hiện một tia tức giận.

Vừa rồi, biểu hiện của Khương gia và Tề Công Phủ, cũng không giống như đang diễn trò.

Vụt...

Một tầng hư mang màu tím bạc lóe lên, tốc độ thiểm độn lại tăng thêm một tầng.

Phốc phốc…

Trên đường đi, Triệu Phong vận chuyển Phách lực Thánh Thể và bí pháp Hồn đạo, tiêu trừ những khí tức lưu lại trên đường bỏ chạy.

Kiếp trước, trong một chặng đường dài bị “Tử Vong truy sát”, Triệu Phong từ bị truy sát cho đến phản tru sát, đều có chút tâm đắc.

Triệu Phong không chỉ tiêu trừ những khí tức lưu lại, mà còn cố ý tạo ra một vài khí tức đánh lừa đối phương.

Sau thời gian một chén trà nhỏ…

Mấy luồng khí tức Đại Đế vô cùng cường thịnh phía sau, đã không thấy bóng dáng nữa.

Nam Cung Thánh thở phào một hơi, quả không hổ danh là “Tả Đồng Thiên Quân” chấn động Thương Hải, không ngờ lại dễ dàng thoát khỏi Hiên Viên Văn như vậy.

- Thế cục hiện nay rất bất lợi đối với chúng ta, toàn bộ thế lực tiến vào Tà Dương Phủ, cơ bản đều đứng ở vị trí đối lập với chúng ta rồi.

Sắc mặt Triệu Phong trở nên ngưng trọng, cũng không hề có chút cảm giác thành tựu nào.

Nam Cung Thánh thoáng suy nghĩ một chút, trong lòng không khỏi rung động.

Nói cách khác, Tử Phát Song Tà trong Tà Dương Phủ, bị ba bốn thế lực Tông phái Tam Tinh, Tứ Tinh cô lập và cừu thị.

Đổi lại là tiểu đội thế lực bình thường, e rằng nửa bước cũng khó đi.

- Rốt cuộc là kẻ nào lại dám mạo danh thân phận chúng ta? Dưới sự uy hiếp của Hắc Giao Long, làm vậy thì bọn hắn có chỗ tốt gì?

Nam Cung Thánh không khỏi trầm tư.

Hai người Triệu Phong, đầu tiên là nghĩ đến Cưu Vô Kỵ của Cửu U Cung.

Nhưng mâu thuẫn giữa hai người và Cưu Vô Kỵ, chẳng qua là vấn đề tại phương diện lợi ích mà thôi, còn chưa tới mức ngươi sống ta chết.

Dù sao đi nữa, Diệt Thế Hắc Giao Long mới là đại địch trước mắt của mọi người.

- Dựa theo suy nghĩ thông thường, dường như mỗi người đều không có lý do để làm ra chuyện như vậy.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Nam Cung Thánh cũng gật đầu, cho dù là cường giả dị tộc, dường như cũng không có động cơ để xuống tay.

Bởi vì, mọi người nội đấu, cũng không hề có lợi gì.

Chỉ có đồng tâm hiệp lực, mới có thể tìm được một đường sinh cơ dưới nguy cơ Hắc Giao Long.

- Có lẽ, ta biết đáp án rồi…

Lần này Triệu Phong không mở miệng, nhưng ánh mắt của hắn, lại

khiến Nam Cung Thánh nhận ra một vài thông tin.

Sự trao đổi của hai người, sẽ bị Diệt Thế Hắc Giao Long cảm ứng được.

Nam Cung Thánh không khỏi có chút đăm chiêu.

Vụt...

Hai người dừng lại tại một góc hẻo lánh, bên dưới là nước sông xanh biếc, còn có thể nhìn thấy cá đang bơi lặn.

Đúng lúc này…

Cách đó không xa, có một chi đội ngũ đi tới.

- Ta không tin Phong ca lại làm ra chuyện như vậy…

Một nữ tử thanh lãnh, từ trong đội ngũ, truyền đến ngữ khí kiên định.

- Triệu Vũ Phi, sự thật bày ra trước mắt. Tử Phát Song Tà kia, ở sau lưng đánh lén, khiến cho hai người của Đoan Mộc gia ta tàn phế, trong đó còn có một người là đệ đệ của ta.

Một gã nam tử áo bào xanh, phẫn hận không vui nói.

Nam tử áo bào xanh này, cảm xúc kích động, quang huy sức mạnh to lớn trên người lưu chuyển, dường như là mới tấn chức Vương Giả Hư Thần Cảnh không lâu.

- Vũ Phi, Đoan Mộc Ngọc, bất kể sự thật ra sao, chúng ta trước tiên không nên tranh đấu nội bộ.

Lão giả lục bào trầm giọng nói.

Đội ngũ trước mặt, chính là Đoan Mộc gia, một trong tám đại thế gia.

So với lúc vừa mới tiến nhập Không Gian Thần Huyễn, Đoan Mộc gia đã có vài vị tân Vương Giả sinh ra.

Đương nhiên, khí tức cường thịnh nhất, vẫn là Triệu Vũ Phi giống như băng ngọc tiên tử, khí tức tu vi của nàng, đã tiếp cận Vương Giả đỉnh phong.

- Vũ Phi…

Trên mặt Triệu Phong đã có một tia âm trầm.

Cái này mà còn có thể nhịn thì còn gì mà không thể nhịn?

Hắn không ngờ rằng, Tử Phát Song Tà “giả”, ngay cả người của Đoan Mộc gia cũng đánh lén.

Vụt...

Thân hình Triệu Phong nhảy ra, mái tóc tím tung bay, hạ xuống trước đội ngũ của Đoan Mộc gia.

- Triệu Phong.

Sắc mặt Nam Cung Thánh khẽ biến, không ngờ Triệu Phong lại chủ động bại lộ thân phận, vì vậy thân hình hắn liền nhoáng lên, vội vàng theo sát.

Phải biết rằng, bên phía Đoan Mộc gia có đến ba đại Vương Giả, mà thực lực của Triệu Vũ Phi, lại càng cường đại khó dò.

Hơn nữa, các thế lực lớn tiến vào sâu trong Tà Dương Phủ, đều giữ liên lạc với nhau.

- Tử Phát Song Tà.

Đám người Đoan Mộc gia, lập tức nổi giận, sát khí hừng hực.

Tử Phát Song Tà này thật sự quá kiêu ngạo, lần trước đánh lén không nói, bây giờ còn dám chủ động lộ diện.

Ý niệm đầu tiên trong lòng lão giả lục bào, chính là trước hết ổn định hai người, đồng thời truyền tin cho đám người Thiên Huyền Cung và Hoàng tộc.

- Vũ Phi.

Triệu Phong đứng ở phía đối diện, vung ra một quyền, chậm rãi bước tới chỗ đám người Đoan Mộc gia.

Thoáng chốc.

Đám người của Đoan Mộc gia, đều cảm thấy thể xác và tinh thần chấn động, ý thức hỗn loạn.

Trước mắt vừa nhoáng lên, mọi người của Đoan Mộc gia, đã lâm vào một cái huyễn thành cổ xưa, sương mù lượn lờ, không thể tự kiềm chế thân thể.

Thậm chí, đại đa số người, còn cảm thấy giác quan đảo lộn, không thể điều khiển được thân thể mình.

Mạnh như lão giả lục bào, cũng chỉ miễng cưỡng vận chuyển một

tầng phòng ngự, truyền âm tại phương diện linh hồn, không khác gì đá ném vào biển sâu.

Một quyền vừa rồi, chính là “Huyễn Thành Lĩnh Vực” của Triệu Phong nhằm vào đám người Đoan Mộc gia.

- Thủ đoạn thật cao minh.

Nam Cung Thánh không khỏi kinh thán.

Trong Đoan Mộc gia, chỉ có Triệu Vũ Phi là không bị ảnh hưởng bởi Huyễn Thành Lĩnh Vực.

Nàng nhìn đám tinh anh của Đoan Mộc gia đầu óc choáng váng, đi vòng quanh tại chỗ, trên mặt cũng lộ vẻ kinh dị.

- Huynh là Phong ca.

Triệu Vũ Phi lập tức quả quyết, trên mặt lộ vẻ vui mừng.

Thiếu niên tóc tím đối diện, chỉ vung một tay lên, thì Huyễn Thành Lĩnh Vực đã bao trùm lấy những người trong Đoan Mộc gia.

- Vũ Phi, Đoan Mộc gia các người, cũng bị “Tử Phát Song Tà” giả tập kích?

Triệu Phong thấp giọng hỏi.

- Ừm, những kẻ đó giống hai người như đúc.

Triệu Vũ Phi gật đầu nói.

Nghe thấy chữ “giả”, Triệu Vũ Phi thoáng thở phào một hơi.

- Hồi tưởng lại cảnh tượng lúc đó được không?

Triệu Phong thoáng dừng lại một chút.

Đạt tới cấp độ Vương Giả Hư Thần Cảnh, linh hồn vô cùng cường đại, có thể tiến hành hồi tưởng lại chuyện xảy ra trong ký ức.

- Ừm.

Triệu Vũ Phi vung ngọc thủ lên, khoảng không trước mặt, chợt xuất hiện một quầng sáng màu tím.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong quầng sáng màu tím, xuất hiện một chuỗi hình ảnh.

Ban đầu, trong hình ảnh là tiểu đội của Đoan Mộc gia, đang liên thủ đối phó với một đám dây leo, mục tiêu chính là những trái cây trên dây leo đó.

Những dây leo này thập phần khó chơi, Triệu Vũ Phi là chủ lực đối kháng với bọn chúng.

Thế nhưng.

Vào thời khắc mấu chốt thu hoạch trái cây…

Vụt...

Hư mang màu tím bạc chợt lóe, hai thân ảnh tóc tím đột nhiêu lướt tới.

- Làm sao có thể?

Triệu Phong và Nam Cung Thánh, đồng loạt thất sắc.

Bởi vì, hai người trong hình ảnh, giống hệt Triệu Phong và Nam Cung Thánh như đúc.

Tốc độ của hai đạo thân ảnh đó khá nhanh, không những hình dáng cơ bản, mà phong cách ra tay, cũng rất giống với Tử Phát Song Tà.

Ngay sau đó.

Hai người kia ra tay đánh lén, cướp đoạt trân quả.

Triệu Vũ Phi phải ứng phó với đám dây leo cường đại, cho nên mới để cho hai người đắc thủ.

- Phong ca…

Triệu Vũ Phi lộ vẻ đau lòng và không thể tin nổi, nhìn theo “Tử Phát Song Tà” rời đi.

Vụt...

Hai đạo thân ảnh tóc tím đó, hóa thành một tầng hư mang tím bạc, chợt lóe lên, liền dung nhập vào hư không quanh thân, biến mất vô ảnh vô tung.

- Tốc độ thật nhanh, chẳng lẽ hai kẻ kia, cũng có người tinh thông bí pháp Không Gian?

Nam Cung Thánh giật mình.

Từ trên cạnh tượng mà xét, xem ra đám Tử Phát Song Tà ngụy trang kia, vừa đắc thủ liền rút lui, dung nhập vào hoàn cảnh hư không quanh người.

- Quả là khó mà tin nổi…

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm, những thiên tài tinh anh tiến vào Không Gian Thần Huyễn, có đủ loại kỳ nhân dị sĩ.

Dựa theo cảnh tượng mà phân tích, từ biểu hiện thì hai người kia có đến ba loại năng lực:

Thứ nhất, năng lực ngụy trang cường đại.

Thứ hai, Không Gian bí thuật tương tự như của Nam Cung Thánh.

Thứ ba, bí thuật ẩn độn, có thể dung nhập với hoàn cảnh xung quanh, đây có lẽ là nhờ một loại năng lực hoặc huyết mạch nào đó.

- Vũ Phi, muội có phát hiện điểm kỳ quái nào không?

Triệu Phong dò hỏi.

Triệu Vũ Phi trầm tư nói:

- Từ phản ứng của những thế lực kia mà xét, xem ra Tử Phát Song Tà giả mạo, đều vào thời khắc mấu chốt của những thế lực khác, nhân lúc cháy mà đi hôi của.

- Mỗi lần đều nhằm vào thời khắc mấu chốt?

Triệu Phong và Nam Cung Thánh liếc nhìn nhau, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Lúc trước, khi hai người cướp đoạt, cũng rất khó nhắm chuẩn thời cơ như vậy.

- Ta hiểu rồi.

“Đáp án” trong lòng Triệu Phong, càng ngày càng rõ ràng hơn, có thể nói là vô cùng sinh động.

Đúng lúc này…

Từ xa xa lại xuất hiện thân ảnh của một đội ngũ trong tầm mắt.

- Vũ Phi, sau này gặp lại.

Triệu Phong vung tay một cái, bỗng nhiên rút lui.

Bịch bịch…

Đội ngũ của Đoan Mộc gia, không ít người quỳ xuống ngay tại chỗ, hoặc là thân hình chao đảo.

Vụt...

Đám người lão giả lục bào, lúc này mới có thể thoát ly khỏi Huyễn Thành Lĩnh Vực.

- Tử Phát Song Tà đâu rồi?

Trong lòng mọi người vẫn còn sợ hãi, có chút không hiểu đầu đuôi.

Hai đại Vương Giả là lão giả lục bào và nam tử áo bào xanh, cũng lộ vẻ kinh hãi, mơ hồ nhìn thấy một tia hư mang tím bạc lóe lên, dung

nhập vào trong tầng tầng kiến trúc của Tà Dương Phủ.

Chương 842: Quan Sát Toàn Cục

Bên ngoài Tà Dương Phủ.

Long thân hắc lân khổng lồ của Diệt Thế Hắc Giao Long, xoay tròn uốn lượn giữa không trung, ngẫu nhiên cách không vung ra một trảo, đánh lên “Thần Chi Cấm Trận”, tạo nên hàng trăm nghìn tia tử huyết quang.

- Chậc chậc, trò chơi chỉ mới bắt đầu mà thôi! Quân cờ của ta, bắt đầu có hiệu quả rồi…

Trên mặt Hắc Giao Long, lộ vẻ châm chọc.

Thông qua “Diệt Thế ấn ký”, nó hoàn toàn nắm rõ toàn bộ thế cục và động thái bên trong Tà Dương Phủ.

Từ một góc độ khác mà nói, giống như một người ngoài cuộc, đang quan sát cuộc tranh đấu trong lồng giam.

Cùng lúc đó.

Tại một góc nào đó trong Tà Dương Phủ, hai đạo thân ảnh tóc tím, ẩn nấp trong một cây đại thụ.

- Đối tượng tập kích tiếp theo, chính là Thiên Kiếm Các.

- Tiểu Kiếm Thánh của Thiên Kiếm Các, cũng không phải là kẻ đầu đường xó chợ, lần này càng phải cẩn thận hơn.

Hai thân ảnh tóc tím, bất kể là khuôn mặt hay hình dáng, đều giống hệt Triệu Phong và Nam Cung Thánh như đúc.

Đúng lúc này…

Một đạo thanh âm xem rẻ thương sinh, mang theo Long Uy hủy diệt vô hình, vang lên bên tai hai người:

- Cẩn thận làm việc, Tử Phát Song Tà chân chính, rất có thể đã nhìn thấu thân phận của các ngươi.

- Rõ! Hắc Giao Long đại nhân.

Hai thân ảnh tóc tím này, lập tức bày ra vẻ mặt kính sợ.

Lúc này, tiểu đội nhân mã của “Thiên Kiếm Các” cách đó không xa, đã tiến vào một tòa đại lâu lục giác bằng kim loại.

Tòa đại lâu lục giác này, toàn thân màu đỏ sậm, tạo nên từ kim loại, chưa đến gần, đã cảm nhận được một luồng khí tức nóng cháy tản mát ra.

- Luyện Chú lâu!

Ánh mắt của Tiểu Kiếm Thánh tóc trắng, lộ vẻ quắc thước, nhận ra ba chữ trên đại lâu.

Nghe vậy, những thiên tài phía sau, đều cảm thấy tâm huyết rung lên.

- Ta dường như nghe được lời kêu gọi của “Tuyệt thế thần kiếm”…

Hai tròng mắt của lão giả tóc trắng khép hờ, tiến vào một loại cảnh giới Kiếm Đạo khó giải thích.

Phù…

Đột nhiên, mái tóc trắng trên đầu hắn, không gió tự lay động, trong mắt phóng ra một tia thần quang Kiếm Ý kinh triệt phong vân.

- Người nào?

Tiểu Kiếm Thánh tóc bạc, đột nhiên quay đầu lại, không có chút dấu hiệu nào.

Thoáng chốc, một đạo bạch hồng kiếm hà bán trong suốt rực rỡ chói mắt, mang theo hư ảnh kiếm quang ngũ sắc sặc sỡ, che trời lấp đất, xuyên qua giới vật chất và giới tinh thần, đâm thẳng tới một cái đại thụ.

- A…

- Công kích Kiếm Ý thật đáng sợ.

Trên cây, hai đạo thân ảnh tóc tím, đều khẽ giật mình.

Tong phút chốc.

Gương mặt tóc trắng uy nghiêm lợi hại, đột nhiên khuếch đại vô hạn trong tầm mắt, hư quang kiếm ảnh rợp trời, khiến tâm thần hai người thác loạn.

- Hít…

Hai đạo thân ảnh tóc tím, ở tại chỗ hét lớn một tiếng, chợt hóa thành

một đạo hư mang tím bạc, lẩn trốn vào trong lâm viên phương xa.

- Tiểu Kiếm Thánh tiền bối, hai người đó, dường như là Tử Phát Song Tà.

Thiên Kiếm Các, một vị thanh niên kiếm tu vừa mới tấn chức, lộ ra vẻ mặt kính ngưỡng mà nói.

Vừa rồi, uy thế Kiếm Đạo của lão giả tóc bạc, quả thực là kinh thế hãi tục, Kiếm Ý vô hình, xuyên suốt vật chất và tinh thần.

- Hừ! Chỉ là hai tên tiểu sửu dị tộc chạy lung tung! Nhưng lão phu cũng không muốn lãng phí sinh mệnh tinh lực trên người bọn chúng.

Lão giả tóc bạc cười lạnh một tiếng.

Dứt lời, hắn liền dẫn những người của Thiên Kiếm Các, tiến vào trong tòa đại lâu lục giác bằng kim loại được gọi là “Luyện Chú lâu” kia.

Đại lâu lục giác kim loại này, trước sau đều có cửa sắt tối đen như mực.

Đại môn tối đen này, đã ngăn chặn bước tiến của mấy người thuộc Thiên Kiếm Các.

- Trong Luyện Chú lâu này, khẳng định có tuyệt thế thần binh, nếu như có được thần binh Kiếm Đạo cường đại, có lẽ có thể chống đỡ được một chút với Hắc Giao Long.

Lão giả tóc bạc trầm giọng nói.

Người của Thiên Kiếm Các, ngừng lại trước Luyện Chú lâu, bắt đầu

nghiên cứu.

Một lúc lâu sau…

Vụt vụt vụt...

Lại một đội nhân mã, bay đến trước Luyện Chú lâu, đội hình này thậm chí còn mạnh hơn cả Thiên Kiếm Các.

- Đại Càn Hoàng tộc!

Nữ kiếm tu hắc bào của Thiên Kiếm Các, vẻ mặt lãnh khốc băng lệ, kiếm mang trong mắt chợt lóe.

Quả nhiên.

Thân ảnh đám người Bát hoàng tử, Cửu hoàng tử, Thập Tam hoàng tử, đã lọt vào tầm mắt.

- Thánh Hoàng bội kiếm của ta, cảm ứng được trong này có Kiếm Ý thần binh cường đại…

Thập Tam hoàng tử khẽ nhíu mày, đánh giá tòa đại lâu lục giác bằng kim loại này.

Chít chít…

Thông Linh Thử trên vai Lạc Tôn, phát ra một trận thanh âm hưng phấn.

- Xem ra, trong “Luyện Chú lâu” này, quả thật có trọng bảo, nhất là Thần binh Kiếm Đạo.

Vẻ mặt Bát hoàng tử có vài phần trầm tư.

Trước Luyện Chú lâu.

Một phe Đại Càn Hoàng tộc, cũng gia nhập nghiên cứu.

Không lâu sau, một vị Luyện Khí đại sự của Hoàng tộc, đã phát hiện một kẽ hở trong “Thần Chi Cấm Trận” xung quanh Luyện Chú lâu.

- Quả nhiên, nếu là “Thần Chi Cấm Trận” hoàn chỉnh, tuyệt đối sẽ không để khí tức trọng bảo tiết ra ngoài, khiến chúng ta cảm nhận được như vậy.

Trên mặt Luyện Khí đại sư kia, mang theo ý cười.

Tại lâm viên phái xa, trong một góc hẻo lánh.

- Lão thất phu kia, thật là đáng sợ…

Hai đạo thân ảnh tóc tím nhìn nhau, trên mặt lộ vẻ ngưng trọng.

Vụt... Vụt...

Quang ảnh lóe lên tại chỗ, hai đạo thân ảnh tóc tím này, biến ảo trở lại thành hai gã nam tử dị tộc.

Một người trong đó, làn da toàn thân bao trùm lân phiến, trên đầu mọc sừng, có chút đặc thù của Giao Long tộc.

Tên nam tử dị tộc còn lại, trên đầu có một cái sừng màu vàng đất, đôi mắt như hạt đậu xanh, toàn thân cơ nhục là một màu xanh, cùng với khí tức hoàn cảnh quanh người, giao hòa lẫn nhau.

- Thực lực của lão thất phu này, trong số những người từ bên ngoài đến, có lẽ là mạnh nhất, đáng sợ nhất.

Trên mặt Lam Giao Vương Ngụy Kính, lộ vẻ kiêng kỵ.

- Thật đáng sợ!

Nam tử dị tộc mắt đậu xanh cũng kinh hồn bất định, nói:

- E rằng ngay cả Đại Đế Hư Thần Cảnh đích thân tới, cũng không nhất định là đối thủ của hắn. Ngay cả năng lực huyết mạch “Thiên Biến Long” của ta, cũng không tránh được ánh mắt của hắn.

- Không cần phải gấp gáp, lão giả tóc bạc này cũng không phải là không có nhược điểm. Năm đó mặc dù hắn đứng đầu trong hàng ngũ Đại Đế Hư Thần Cảnh, có hi vọng trùng kích Huyền Quang Cảnh. Nhưng hiện nay, sinh mệnh của hắn đã tới điểm cuối, linh hồn sinh mệnh héo rũ, tu vi suy giảm, bất kỳ chiêu thức cường đại nào, cũng sẽ khiến sinh mệnh và linh hồn của hắn cạn kiệt.

Ngụy Kính lạnh nhạt nói.

Đối với sự tình năm xưa của Tiểu Kiếm Thánh tóc trắng, có thể nói là một câu chuyện kỳ tích.

Giai đoạn đầu lão giả tóc trắng tu hành, thể chất sinh mệnh đều vô cùng bình thường, thậm chí có thể nói là phế vật.

Thế nhưng.

Ngộ tính Kiếm Đạo của hắn, lại đạt tới trình độ khiến người ta phải kinh hãi, dưới nỗ lực và đánh đổi vô số năm tháng, cuối cùng đã tấn chức Vương Giả, Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Chẳng qua, cuối cùng, sau một trận chém giết vượt cấp, lão giả tóc trắng mặc dù diệt sát được Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, nhưng đồng thời cũng khiến cho sinh mệnh linh hồn của mình héo rũ.

Hiện nay.

Lão giả râu bạc là dựa vào ý chí Kiếm Đạo cường đại, cùng với bí bảo nào đó, mới có thể miễn cưỡng trì hoãn tốc độ héo rũ của linh hồn và sinh mệnh.

Nếu như, lần này tiến vào Không Gian Thần Huyễn, không thể tìm thấy được trân bảo nghịch thiên, e rằng lão giả tóc trắng cũng không sống được quá ba năm nữa.

- Trong Luyện Chú lâu kia, rất có thể có trọng bảo Thần binh giá trị không nhỏ. Hai người các ngươi, nhất định không thể bỏ lỡ cơ hội lần này…

Thanh âm của Hắc Giao Long, đột nhiên vang lên trong đầu hai người.

Trọng bảo Thần binh.

Ngụy Kính và nam tử mắt đậu xanh nhìn nhau, trái tim đập thình thịch một trận.

Tầm mắt của Diệt Thế Hắc Giao Long cao như thế nào? Trọng bảo Thần binh “giá trị không nhỏ” trong mắt nó, há có thể là phàm binh?

Hắc Giao Long vừa lên tiếng, hai người Ngụy Kính vốn chuẩn bị rời đi, lại dừng bước.

- Đám người chúng ta vẫn còn cơ hội trà trộn vào. Lão giả tóc trắng kia, nếu không dùng Kiếm Ý trùng kích chúng ta, dưới tình huống bình thường, cũng rất khó có thể phân biệt thật giả.

Nam tử mắt đậu xanh cũng gật đầu.

Sau lưng hai người, có Diệt Thế Hắc Giao Long chống lưng, trong Tà Dương Phủ này, có thể nói là như cá gặp nước.

Thế nhưng.

Ngay lúc hai người đang mưu toan kế hoạch…

Một màn kinh người xuất hiện.

- Đó là…

Nam tử mắt đậu xanh đột nhiên ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời.

Cùng lúc đó…

Trước tòa đại lâu lục giác bằng kim loại, thành viên của Thiên Kiếm Các, Hoàng tộc, dường như cũng có cảm ứng, đều ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy.

Một cái Di Thiên Chi Mâu màu tím trong suốt, phảng phất khảm vào trong hư không, lạnh lùng như Thiên Đạo, quan sát phía dưới.

- Ồ?

Lão giả tóc trắng của Thiên Kiếm Các, cảm thấy tâm thần rung động,

không khỏi nhìn kỹ Di Thiên Chi Mâu kia.

Lấy khả năng nhìn thông suốt Kiếm Ý vô hình của hắn, cũng không thể nhìn ra hình thức tồn tại của “Di Thiên Chi Mâu” này.

- Con mắt này…

Bát hoàng tử cảm thấy, con mắt trên bầu trời, dường như có chút quen thuộc.

Chít chít…

Thông Linh Thử trên vai Lạc Tôn, dưới sự quan sát của Di Thiên Chi Mâu, lập tức run rẩy sợ hãi.

Trước Luyện Chú lâu lục giác.

Mấy phương thế lực tinh anh thiên tài, đều thoáng lâm vào áp lực tĩnh mịch trong giây lát.

“Di Thiên Chi Mâu” trên bầu trời quan sát, mang theo một loại uy thế tinh thần không thể trái nghịch.

Cho dù là lão giả tóc trắng, cũng cảm thấy thể xác và tinh thần xuất hiện một loại cảm giác đè nén.

Trong lâm viên xa xa.

- Đây rốt cuộc là loại tồn tại gì?

Nam tử mắt đậu xanh và Ngụy Kính, cũng cảm nhận được trong thần quang của “Di Thiên Chi Mâu” này, nổi lên một chút uy nghiêm và lạnh lùng.

Hai người sợ hãi một phen, giống như Di Thiên Chi Mâu kia đang nhìn chằm chằm bọn họ vậy.

Vụt...

Quang ảnh trên người nam tử mắt đậu xanh nhoáng lên.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Ngụy Kính và nam tử mắt đậu xanh, đều biến mất tại chỗ.

Mấy nhịp hô hấp sau…

Hai người đã ngụy trang thành hai cái cây nhỏ, xen lẫn trong lâm viên.

- Hừ!

Một đạo thanh âm lạnh lùng, vang vọng bên tai hai người, kèm theo đó là một trận đau đớn tinh thần.

Trên trán Ngụy Kính và nam tử mắt đậu xanh, đều ứa ra một giọt mồ hôi.

Vụt...

Cũng may, Di Thiên Chi Mâu kia chỉ dừng lại trong giây lát, giống như xuất hiện trên trời cao để quan sát thế cục bên dưới vậy.

- Hắc Giao Long đại nhân, con mắt kia, rốt cuộc là…

Nam tử mắt đậu xanh, sợ hãi run rẩy từ tận đáy lòng, không khỏi dò

hỏi.

Di Thiên Chi Mâu này, thoạt nhìn như không có thủ đoạn công kích gì, nhưng lại khiến cho hai người cảm thấy một loại cảm giác áp bách và nguy cơ mãnh liệt.

- Con kiến, đây là ngươi muốn chết…

Bên tai truyền đến tiếng rít gào phẫn nộ của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Nguyên khí và nam tử mắt đậu xanh chỉ cảm thấy khí huyết chấn động, ngọn nguồn của âm thanh này, là đến từ Diệt Thế Hắc Giao Long ở một nơi khác.

Tà Dương Phủ, bên ngoài Thần Chi Cấm Trận.

Vụt...

Một đạo Di Thiên Chi Mâu màu tím trong suốt, cách Thần Chi Cấm Trận, thoáng giằng co trong giây lát với Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Tinh Thần Thứ!

Trong đạo Di Thiên Chi Mâu kia, phóng ra một đạo mũi nhọn tử tinh trong suốt vô hình, đâm vào phương diện linh hồn của Hắc Giao Long.

Diệt Thế Hắc Giao Long vẫn lù lù bất động, giận đến tím mặt.

Chỉ là một con kiến, vậy mà cũng dám ra tay với Diệt Thế nhất tộc vĩ đại.

Ầm…

Diệt Thế Hắc Giao Long huy động long trảo, một kích mạnh mẽ, lại bị "Thần Chi Cấm Trận" ngăn cản.

Thần Chi Cấm Trận này quả thật rất kỳ lạ, công kích bên ngoài đều bị ngăn cản, nhưng công kích từ bên trong, lại không chịu chút ảnh hưởng nào.

- Hư Không Đồng Trảm!

Một đạo phong mang hư vô dài hai trượng, phiến động một tia Lôi lực Thần Kiếp bất hủ bất diệt, từ trong đầu Hắc Giao Long đâm ra.

Phốc…

Bên ngoài da đầu của Diệt Thế Hắc Giao Long, nổi lên một tia huyết văn li ti, sau đó liền khép lại trong giây lát.

Grào...

Long thân vĩ đại của Hắc Giao Long, ở trên không trung vặn vẹo, va chạm vào "Thần Chi Cấm Trận", tiếng rống giận thông qua Diệt Thế ấn ký, kinh động phần lớn thiên tài tinh anh trong Tà Dương Phủ.

Nhất là hai người Ngụy Kính có liên hệ với Hắc Giao Long vô cùng chặt chẽ, đều cảm thấy khí huyết bôc lên từng trận, thiếu chút nữa hộc máu.

Vụt...

Di Thiên Chi Mâu kia, chỉ dừng lại khoảng vài nhịp hô hấp bên ngoài Tà Dương Phủ, sau khi phát động vài lần công kích mang tính tượng trưng, liền nhanh chóng biến mất.

- Quả nhiên, Diệt Thế Long Thể…

Sâu trong Tà Dương Phủ, Triệu Phong chậm rãi mở mắt.

- Vừa rồi, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Nam Cung Thánh nghe được tiếng rít gào phẫn nộ của Hắc Giao Long, Diệt Thế ấn ký trong cơ thể có chút nóng rát.

Hắn tất nhiên không biết rằng.

Vừa rồi Triệu Phong thông qua Khóa Không Chi Mâu, đã quan sát và nắm bắt toàn bộ thế cục trong “Tà Dương Phủ”, thậm chí còn phát động một đợt công kích thăm dò đối với “Hắc Giao Long” tự xưng là vô địch.

Chương 843: Hóa Giải Ấn Ký

Sau nhiều năm, Triệu Phong lại lần nữa thi triển “Khóa Không Chi Mâu”, hành vi khoa trương này, không phải là thị uy với các thế lực chư cường, cũng không phải là muốn khiêu khích với Diệt Thế Hắc Giao Long vô địch.

Mục đích của hắn chỉ có một, đó là nắm giữ cục diện trong Tà Dương Phủ hiện nay.

Từ khi Tử Phát Song Tà giả xuất hiện, thế lực chư cường cừu thị, bài xích, Hắc Giao Long ở bên ngoài Tà Dương Phủ âm thầm khống chế, Triệu Phong đã dần mất đi sự nắm chắc đối với thế cục.

Đối đầu với kẻ địch mạnh, hung hiểm và kỳ ngộ luôn tồn tại song song, đây không phải là điều mà hắn muốn nhìn thấy.

Mà thông qua “Khóa Không Chi Mâu”, Triệu Phong quan sát toàn bộ Tà Dương Phủ, lại lần nữa nắm giữ được thế cục đại khái, dự đoán trước nhiều điều.

Thân phận của Tử Phát Song Tà giả, đúng như hắn đoán, sau lưng là do Diệt Thế Hắc Giao Long khống chế.

Thử nghĩ mà xem, nếu như không có Hắc Giao Long chỉ điểm, Tử Phát Song Tà giả làm thế nào có thể tùy thời xuất hiện vào thời khắc mấu chốt, đồng thời có thể thành công trốn thoát?

Ngoại trừ Khóa Không Chi Mâu của Triệu Phong có thể quan sát toàn cục ra, kẻ có được năng lực này, cũng chỉ có Hắc Giao Long mà thôi.

Hắc Giao Long thông qua Diệt Thế ấn ký trong cơ thể mọi người, đồng dạng cũng có thể nắm rõ toàn bộ thế cục Tà Dương Phủ trong tay.

Khác biệt ở chỗ.

Trước mắt, Hắc Giao Long không thể trực tiếp can thiệp vào, mà phải thông qua hai người Lam Giao Vương, gián tiếp ảnh hưởng tới thế cục trong Tà Dương Phủ.

Grào... Grào...

Bên ngoài Tà Dương Phủ, lửa giận công kích đến từ Diệt Thế Hắc Giao Long, tần suất càng mạnh hơn.

- Qua khoảng hai mươi mấy ngày nữa, Diệt Thế Hắc Giao Long sẽ có thể giết vào Tà Dương Phủ…

Ánh mắt Triệu Phong không ngừng lóe lên.

Suy nghĩ ban đầu của Hắc Giao Long, có lẽ là muốn lợi dụng những kẻ bên ngoài này để làm tiên phong cho nó.

Dù sao đi nữa, nó cũng có rất nhiều kiêng kỵ đối với Cổ Thần Tà Dương. Mà trong Tà Dương Phủ, đồng thời cũng có không ít nguy cơ.

- Vừa rồi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Trong nơi ẩn nấp, Nam Cung Thánh kinh ngạc nhìn về phía Triệu Phong.

Vừa rồi, hắn phát hiện trên mặt Triệu Phong xuất hiện thần thái trấn định tự nhiên, tự tin nắm chắc toàn cục trong tay.

Nam Cung Thánh cũng không khó để suy đoán được, một màn vừa rồi, hẳn có liên quan đến Triệu Phong.

- Trước khi hành động, chúng ta cần phải hóa giải những phiền toái nhỏ trên người trước.

Triệu Phong khẽ mỉm cười.

- Ngươi nói là… Diệt Thế ấn ký?

Nam Cung Thánh lập tức hiểu ra.

Triệu Phong gật đầu, khoanh chân ngồi.

Trong chỗ ẩn nấp.

Triệu Phong và Nam Cung Thánh, bắt đầu nghĩ cách hóa giải “Diệt Thế ấn ký”.

- “Diệt Thế ấn ký” phiên bản đơn giản hóa này, nói đến cùng, cũng chỉ là một luồng khí tức huyết mạch Diệt Thế. Nam Cung Thánh, ngươi hãy thử vận dụng năng lực Không Gian và lực lượng Tà Thần Tinh, thôn phệ nó đi…

Triệu Phong nói.

Vừa nói xong, Triệu Phong đã bắt tay vào hóa giải Diệt Thế ấn ký.

Diệt Thế ấn ký này, ẩn chứa áo nghĩa hủy diệt cực kỳ cường đại, thế nhưng, Triệu Phong kiếp trước tu luyện Phong Lôi truyền thừa, cũng

có hiểu biết nhất định đối với áo nghĩa hủy diệt.

Mà áo nghĩa hủy diệt của Diệt Thế nhất tộc này, cũng đề cập tới bản chất căn nguyên.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong vận chuyển Thủy Chi Phong Lôi, lại lấy ra một gốc Bích Thủy Thiên Liên, bắt đầu phát huy tác dụng tinh lọc.

Sâu trong cơ thể, một tia khí tức xích hắc sắc, dung nhập vào trong huyết nhục cốt cách, thậm chí ăn mòn đến phương diện linh hồn.

Triệu Phong thử một phen, quả nhiên không có hiệu quả gì đối với khí tức xích hắc sắc này.

Bên ngoài Tà Dương Phủ.

- Tiểu bối vô tri, cho dù đây chỉ là “Diệt Thế ấn ký” phiên bản đơn giản hóa, nhưng dưới Bán Thần cũng khó mà hóa giải được…

Hắc Giao Long đang công kích, chợt ngừng lại, trên mặt lộ ra một tia trào phúng.

Nhưng đúng lúc này, đột nhiên nó biến sắc.

- Làm sao có thể…

Diệt Thế Hắc Giao Long đột nhiên phát hiện, tại một nơi khác, một luồng Diệt Thế ấn ký đang có dấu hiệu suy yếu.

Mà ngọn nguồn, chính là đến từ Triệu Phong trong Tử Phát Song Tà.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong Hồn Hải tử sắc của Triệu Phong, chợt sáng lên mấy trăm tia ấn ký “Lôi lực Thần Kiếp”, tản mát ra một luồng lực lượng kinh sợ chư thiên quỷ thần.

Những Lôi lực Thần Kiếp này, dung nhập vào trong Thủy Chi Phong Lôi, tiến hành vây quét, tiêu diệt khí tức xích hắc sắc kia.

- Còn may là ta đã khôi phục được ý chí Đại Đế sơ kỳ…

Triệu Phong có thể khống chế một phần Lôi lực Thần Kiếp trong cơ thể, cộng thêm kinh nghiệp kiếp trước, lúc vận chuyển cũng như cá gặp nước.

Thủy Chi Phong Lôi mênh mông, kết hợp hai trong một, dễ dàng dung nhập vào cốt cách huyết nhục trong cơ thể, thậm chí trong huyết mạch, bắt đầu tiến hành một vòng thanh lọc khí tức Diệt Thế ấn ký.

Nhưng khí tức lực lượng của Diệt Thế ấn ký này, liên quan đến áo nghĩa Diệt Thế căn nguyên trong thiên địa, cho dù là Lôi lực Thần Kiếp, cũng không thể chiếm được ưu thế áp đảo.

Ưu thế của Triệu Phong, đó là hắn là chủ nhân của khối thân thể này.

Mà Diệt Thế ấn ký kia, lại tứ cố vô thân, dưới sự quan sát của Thần Linh Nhãn, có thể nhìn rõ không sót chút nào.

Nửa canh giờ sau…

Triệu Phong đem khí tức của “Diệt Thế ấn ký”, bức đến một góc nhỏ, Thủy Chi Phong Lôi dung nhập với “Lôi lực Thần Kiếp” tạm thời

phong bế, dần dần mài mòn.

Lúc này.

Triệu Phong còn bỏ ra một phần sức lực, hỗ trợ Nam Cung Thánh đối phó với Diệt Thế ấn ký.

Kỳ thực, Nam Cung Thánh có thiên phú Không Gian cao siêu, hơn nữa lại có lực lượng Tà Thần Tinh, cũng có thủ đoạn uy hiếp nhất định đối với Diệt Thế ấn ký.

Thế nhưng hắn lại không có Thần Linh Nhãn, cho nên cũng rất khó định vị và cảm giác được loại khí tức như Diệt Thế ấn ký.

Vụt...

Một bàn tay của Triệu Phong, chộp lên vai Nam Cung Thánh.

Thoáng chốc.

Cảm quan của Nam Cung Thánh nhoáng lên một cái, khí tức Diệt Thế ấn ký trong cơ thể, hiện ra rõ ràng không sót chút nào.

- Loại cảm giác thông suốt này…

Nam Cung Thánh kinh hãi đại chấn.

Thì ra, Triệu Phong đã đem cảm quan Thần Linh Nhãn của bản thân, cùng chung trên người Nam Cung Thánh.

Cảm quan mơ hồ của Nam Cung Thánh đối với Diệt Thế ấn ký, thoáng chốc đã rõ ràng gấp chục lần, gấp trăm lần.

Ngay lập tức, hắn vận chuyển một tầng “hư mang tím bạc” tà dị, nhanh chóng bao phủ lấy tầng khí tức xích hắc sắc kia, tiến hành thôn phệ và thanh trừ.

Ô...ô...ô...n...g!

Tà Thần Tinh trong cơ thể Nam Cung Thánh, sinh ra một tia chấn động, tản mát một tầng quang văn tử sắc yêu diễm, luồng khí tức cường đại cổ xưa kia, thậm chí khiến Triệu Phong ở bên cạnh, sinh ra một tia cảm giác hít thở không thông.

- Quả không hổ là Thần Tinh chân chính.

Trong lòng Triệu Phong có chút cảm khái.

Thần Tinh xuất hiện trên thế gian,phần lớn là Thần Tinh thứ phẩm, ví dụ như Thần Tinh mà Khóa Linh Vực đại trận sử dụng chẳng hạn.

Trên thực tế, Thần Tinh thứ phẩm đã là tồn tại cao đẳng ẩn chứa lực lượng gần như vô hạn rồi.

Phong diễm phi xa của Triệu Phong, được khảm một viên Thần Tinh thứ phẩm, năng nguyên của nó, gần như là dùng mãi không cạn kiệt.

Mà khối Tà Thần Tinh mà Nam Cung Thánh có được, lại đặc thù hơn, nó ít nhất cũng là Thần Tinh chính phẩm, nghe nói còn là kết quả do “Thần lực” của Tà Thần sau khi Tinh hóa.

Không lâu sau…

Nam Cung Thánh đã thành công ngăn cách được khí tức lực lượng của Diệt Thế ấn ký, đồng thời bắt đầu chậm rãi mài mòn.

Thế nhưng, bất luận là Triệu Phong hay là Nam Cung Thánh, đều không thể trong thời gian ngắn hóa giải được Diệt Thế ấn ký.

- Ta đại khái cảm thấy phải mất một hai ngày.

Triệu Phong mơ hồ tính toán một chút.

Trong lúc hóa giải Diệt Thế ấn ký, Triệu Phong cũng bảo trì chú ý tình huống bên trong Tà Dương Phủ.

Trong Tà Dương Phủ, trước tòa “Luyện Chú lâu” lục giác bằng kim loại.

Đội ngũ Hoàng tộc và Thiên Kiếm Các, đang nghĩ cách phá giải “Thần Chi Cấm Trận” của Luyện Chú lâu.

Trước đó.

Những thu hoạch và kỳ ngộ của mọi người bên ngoài và những thứ tầm thường trong Tà Dương Phủ, phần lớn đều không có Thần Chi Cấm Trận cố thủ.

Nhưng Luyện Chú lâu trước mặt, lại bất đồng, nó có Thần Chi Cấm Trận bảo hộ.

- Mọi người yên tâm, Thần Chi Cấm Trận trong Tà Dương Phủ, không có bao nhiêu lực cắn trả, chủ yếu là để bảo hộ kiến trúc mà thôi.

Vị Đại Sư trận pháp bên phía Hoàng tộc lên tiếng.

Trước Luyện Chú lâu, ngoại trừ Hoàng tộc và Thiên Kiếm Các ra, còn có một vài đội ngũ như Đoan Mộc gia, Tào gia, Viên Công Phủ

gia nhập.

Trong những đội ngũ này, Vương Giả Hư Thần Cảnh cầm đầu, cũng không phải chỉ có một người.

Sau khi tiến vào Tà Dương Phủ, phần lớn thiên tài, tinh anh, đều gặt hái được không ít kỳ ngộ.

Trước mắt, mỗi một đội viên, ít nhất đều có chiến lực chuẩn Vương Giả hoặc sánh ngang với Vương Giả, không thể coi thường.

- Theo lão phu thấy, muốn phá trận này. Có thể tại chỗ sơ hở, thành lập một trận pháp với nguyên lý tương phản, để khuếch đại sơ hở của Luyện Chú lâu.

Vị Đại Sư trận pháp kia cười nói.

Thế lực khắp nơi, đều xuất động cường giả tinh thông trận pháp, hợp lực xây dựng một cái trận pháp trước Luyện Chú lâu.

Nửa ngày sau…

Một trận pháp cường đại tinh vi phức tạp, được xây dựng thành công trước Luyện Chú lâu.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên ngoài Luyện Chú lâu, nổi lên một tầng viêm lưu đỏ sậm.

Phần đông cường giả tiểu đội ở gần đó, đều cảm thấy một trận cảm giác nóng cháy thiêu đốt, miệng lưỡi khô rát, giống như kiến bò trên chảo nóng.

Nếu như ở gần trong thời gian dài, cho dù là Vương Giả Hư Thần Cảnh, cũng sẽ bị nướng chín.

Cũng may.

Sơ hở trước Luyện Chú lâu, cũng dần chậm rãi khuếch trương.

Tiểu đội của mấy phương thế lực, đều thay nhau đổi người đi lên, duy trì và phát huy trận pháp.

- Không đến một ngày nữa, chúng ta có thể tiến vào Luyện Chú lâu. Nếu lão phu đoán không sai, đây chính là nơi tu bổ luyện chế Thần binh bảo vật trong Tà Dương Phủ.

Vị Đại Sư trận pháp kia vuốt râu cười.

Trong lâm viên phương xa.

Hai đạo thân ảnh tóc tím, dung nhập vào một mảnh rừng cây, quan sát nhất cử nhất động trước “Luyện Chú lâu”.

- Chờ Luyện Chú lâu mở ra, hai chúng ta sẽ tùy cơ ứng biến.

Trên mặt Lam Giao Vương Ngụy Kính, lộ ra một tia chờ mong mãnh liệt.

Lúc này, Luyện Chú lâu còn chưa mở ra, đã bộc phát một luồng Thần binh bảo khí kinh người.

Hắc Giao Long từng tiết lộ, trong Luyện Chú lâu, có thể sẽ có bảo vật Thần binh giá trị không tệ.

Cùng lúc đó.

Tại một hầm sâu trong Tà Dương Phủ, trước một tòa lầu các bằng gỗ u ám.

Đám tinh anh thiên tài của Thiên Huyền Cung, lấy ba đại Vương Giả Hiên Viên Văn cầm đầu, đứng trước một tòa đại môn.

- Thiên Cơ huyền pháp, mở!

Vị Gia Cát sư huynh kia, một tay vẽ ra một ấn ký mặc lục sắc gợn sóng, bề mặt nở rộ một chuỗi tia sáng phong cách cổ xưa, vặn vẹo dung nhập vào đại môn.

Hiên Viên Văn cùng nữ tử áo hồng, đều đặt một tay trên vai Gia Cát sư huynh yểm trợ.

Két…

Đại môn trước lầu các u ám, đã bị Gia Cát sư huynh một tay đẩy ra.

Chỉ trong thoáng chốc.

Bên trong lầu các lộ ra từng bộ thư tịch phong cách cổ xưa, phát ra ánh sáng nhàn nhạt, hào quang đập vào tầm mắt mọi người.

Những thư tịch phong cách cổ xưa này, lơ lửng trong tòa lầu các rộng rãi, giống như vô số ngôi sao giữa bầu trời u ám, ít nhất cũng có mấy vạn bộ.

Vụt vụt vụt...

Người của Thiên Huyền Cung, nhanh chóng tiến vào tòa Thư Các u ám này.

Két…

Gia Cát sư huynh dè dặt cẩn trọng, đóng đại môn Thư Các lại.

Nhưng mọi người đều không phát hiện.

Lúc một gã Nửa bước Vương Giả cuối cùng tiến vào lầu các, một cái Di Thiên Chi Mâu tử sắc trong suốt, cũng xuất hiện khoảng không tòa Thư Các này.

Di Thiên Chi Mâu nổi lên thần quang có chút kỳ dị, mang theo một tia cười nhạt, biến mất khỏi bầu trời.

Trong Tà Dương Phủ, dưới tầng hầm.

- Hóa giải thành công rồi.

Triệu Phong đột nhiên mở mắt, khí tức xích hắc sắc của “Diệt Thế ấn ký” trong cơ thể, đã không còn tồn tại.

Lôi lực Thần Kiếp không hổ là đòn sát thủ của Triệu Phong, dưới sự cách ly và mài mòn, đã hoàn toàn hóa giải Diệt Thế ấn ký phiên bản đơn giản hóa.

Nửa ngày tiếp theo…

Triệu Phong lại hỗ trợ Nam Cung Thánh, hóa giải “Diệt Thế ấn ký” trong cơ thể.

Nửa canh giờ sau, trước Luyện Chú lâu.

- Thành công rồi.

Tầng viêm lưu đỏ sậm bên ngoài Luyện Chú lâu lục giác bằng kim loại, chợt ảm đạm vài phần, lộ ra khu vực trước cửa chính.

Ầm ầm ầm…

Đại môn kim loại u ám, bị một luồng lực lượng vô hình đẩy ra, trập pháp ngũ sắc sặc sỡ trước Luyện Chú lâu, cũng trong nháy mắt vỡ tan.

Phốc…

Khoảnh khắc đại môn kim loại mở ra, một luồng viêm khí nóng khủng khiếp phả ra, mắt thường có thể nhìn thấy một tầng viêm phong đỏ sậm bán trong suốt, quét qua đám cường giả.

- A a…

Trước Luyện Chú lâu, truyền đến một trận tiếng kêu gào thảm thiết, một vài tinh anh thiên tài không kịp đề phòng, thân thể lập tức nhanh chóng hòa tan, hóa thành một đống tro bụi.

Chương 844: Thanh Đồng Kiếm Cũ Nát

- A a…

Một luồng khí lưu viêm nhiệt khủng bố, từ trong đại môn Luyện Chú lâu trút xuống, dưới tiếng kêu gào thê thảm, có bốn năm vị tinh anh thiên tài, đã bị thiêu đốt thành tro tàn, hơn mười vị Vương Giả và Nửa bước Vương Giả trọng thương.

Trong Hoàng tộc Đại Càn, một vị Vương Giả mới tấn chức, bị khí lưu viêm nhiệt chính diện thổi trúng, thi thể cháy đen ngã xuống trước đại môn.

Trước đại môn kim loại màu đen của Luyện Chú lâu.

Những thế lực tiểu đội của Hoàng tộc, Thiên Kiếm Các, Đoan Mộc gia, Viên Công Phủ, không ai là may mắn thoát khỏi.

Hít…

Những cường giả tránh được một kiếp, trong lòng vẫn còn sợ hãi, thầm hít một ngụm khí lạnh.

Nếu như bị thổi trúng chính diện, chín phần thiên tài tại đây, e rằng đều khó có thể may mắn thoát khỏi.

Chỉ có thể nói, những người đứng gần cửa đại môn, vận khí tương đối kém mà thôi.

Tại rất nhiều thời điểm, người có thể kiên trì tới cuối cùng, trở thành một nhà độc đại, không nhất định phải là chiến lực mạnh nhất, có lẽ là vận khí tương đối tốt thì đúng hơn.

- Là lão phu đã sơ sót, Luyện Chú lâu này đã nhiều năm không mở ra, lô hỏa bên trong còn chưa tắt, bởi vì tản nhiệt không tốt, cho nên mới tích súc một luồng viêm nhiệt. Khoảnh khắc đại môn mở ra, luồng viêm khí này cũng theo đó mà trút ra ngoài…

Vị Đại Sư trận pháp của Hoàng tộc, nói với vẻ hổ thẹn bất an.

Trên mặt và quần áo của hắn, cũng bị cháy đen một trận, nếu không phải vào thời khắc mấu chốt, Bát hoàng tử và lão giả khô diện đã ra tay bảo hộ, nói không chừng hắn cũng khó thoát được một kiếp.

Một lúc lâu sau…

Trong Luyện Chú lâu, luồng viêm khí cực nóng đã không còn thổi ra rõ ràng nữa, chẳng qua vẫn còn rất nóng.

Trước cửa đại môn kim loại màu đen, không còn người nào dám vượt qua.

- Tốt nhất là hãy chờ thêm nửa ngày, để những viêm nhiệt trong Luyện Chú lâu, tản bớt một ít.

Hai ba vị Tông Sư trận pháp ở đây, đều có ý kiến tương đồng.

Thông qua cửa kim loại màu đen, mọi người đều có thể nhìn thấy hỏa lô khổng lồ trong Luyện Chú lâu, mơ hồ ẩn hiện một luồng viêm quang xích hồng sắc.

Hỏa lô này, nói là một cái luyện lô, còn không bằng nói là một cái hố

lửa khổng lồ dưới đất.

Thậm chí, có thể nói là một hỏa vực.

Cách từ rất xa, nhưng viêm quang trong hỏa lô kia, vẫn mang đến cho mọi người cảm giác nóng rát, hít thở không thông.

- Trải qua thời gian dài như vậy, không ngờ trong luyện lô vẫn còn có thể phát ra viêm lực đáng sợ như vậy…

Ở đây không thiếu những tinh anh lão bối am hiểu về luyện khí.

Mà trong hỏa lô kia, viêm hỏa giống như “vĩnh hằng bất diệt”, đã hoàn toàn lật đổ thường thức của chúng nhân.

- Có lẽ, đây chính là Lĩnh Vực của Thần.

Mọi người đều kinh thán, trên mặt lộ ra vẻ hứng phấn và chờ mong.

Có lẽ, mọi người đã chân chính bước vào “Trọng địa” của Tà Dương Phủ.

Lúc trước, những kỳ ngộ khổng lồ mà mọi người thu hoạch, so với nơi này, quả thật không khác gì những vật tầm thường.

- Mọi người cẩn thận, ta cảm thấy trong Luyện chú lô, đang có một luồng viêm lực cấm kỵ khổng lồ, một khi hoàn toàn bùng nổ, cho dù là Bán Thần đích thân đến đây, e rằng cũng khó có thể toàn thân trở ra.

Lão giả tóc trắng của Thiên Kiếm Các, trầm giọng nói.

Mọi người nghe vậy, đều cảm thấy trong lòng thoáng run.

Ngay cả Bán Thần cũng khó có thể toàn thân trở ra, e rằng đó là cấp độ của Thiên Giai Thần Vị rồi.

Theo thời gian trôi qua.

Luồng viêm nhiệt cực nóng từ trong Luyện Chú lâu phát ra, đã thoáng chậm lại.

Nửa ngày sau, luồng viêm nhiệt cực nóng tích súc trong Luyện Chú lâu cũng dần tiêu tán bảy tám phần.

Lúc này.

Ánh sáng viêm nhiệt trong Luyện Chú lâu cũng ôn hòa hơn một chút, có thể nhìn thấy rõ quang cảnh tán loạn bên trong, gồm một ít khoáng thạch luyện khí và Thần binh cũ nát.

Những Thần binh cũ nát hoặc mảnh vụn này, mặc dù đã trải qua một thời gian dài, nhưng khí tức nó phát ra, vẫn như cũ khiến mọi người cảm thấy tim đập mạnh.

Ô...ô...ô...n...g!

Thần binh vũ khí của mọi người ở đây, đều sinh ra chấn động run rẩy, cho dù là số ít Thánh Khí truyền thừa trong đó, cũng không ngoại lệ.

“Thánh Hoàng bội kiếm” trong tay Thập Tam hoàng tử, cũng truyền đến một trận run rẩy nhè nhẹ, mơ hồ có chút hưng phấn.

- Thần Vẫn thiết… Đó là loại tài liệu Thượng Cổ được cất giữ trong cấm địa của Hoàng tộc…

Bát hoàng tử lộ ra vẻ mặt khiếp sợ.

Hắn nhận ra trước luyện hỏa lô, chính là một loại khoáng thạch luyện khí tên là “Thần Vẫn Thiết”.

Loại khoáng thạch luyện khí này, cho dù là ở Đại Càn Vương triều cũng vạn lần khó gặp, ngay cả Hoàng tộc cũng chỉ có vài khối, thậm chí còn canh giữ nghiêm ngặt.

Vậy mà ở đây, lại có loại khoáng thạch này.

Loại tài liệu luyện khí tương tự “Thần Vẫn Thiết”, cũng có thể tùy ý nhìn thấy trước luyện hỏa lô.

Đương nhiên.

Thực sự hấp dẫn mọi người, vẫn là Thần binh cũ nát và mảnh vỡ trong luyện hỏa lô, trong đó thậm chí còn có một ít bán thành phẩm và thành phẩm.

Sâu trong luyện hỏa lô, dường như truyền đến một luồng khí tức Thần binh chấn thế.

Trên sân, chỉ có một vài tồn tại như Tiểu Kiếm Thánh, Cửu hoàng tử, Triệu Vũ Phi, là có thể cảm giác được sâu trong luyện hỏa lô, có một luồng khí tức trọng bảo Thần binh hoàn chỉnh hư hư thực thực.

Nhưng luồng khí tức này, đã yên lặng rất lâu rồi, ngay cả cảm quan của bọn họ cũng không dám chính diện tiếp xúc, sợ rằng sẽ dẫn đến một hồi tai kiếp không thể ngăn cản.

Dù sao đi nữa, nơi này cũng là luyện khí lâu của Thần phủ.

Cho dù nơi này xuất hiện Thần binh Thiên cấp, thậm chí là “Cổ Thần Khí” trong truyền thuyết, cũng không có gì là bất ngờ.

- Lão hủ vào trước thăm dò.

Mái tóc trắng của Tiểu Kiếm Thánh lay động, trong mắt đầy vẻ sắc bén kiên quyết, trên người mơ hồ lộ ra một loại đảm khí không màng đến sinh tử.

Vụt...

Bóng trắng lóe lên, Tiểu Kiếm Thánh tóc trắng là người đầu tiên bước vào Luyện Chú lâu.

Một vài tinh anh thiên tài phía sau, đều nhìn theo bóng dáng của lão giả tóc trắng, trong mắt tràn ngập kính ý.

Không ít người đều biết, thọ nguyên của Tiểu Kiếm Thánh đã đến gần đại nạn, từ khi tiến vào Tà Dương Phủ, đã có quyết tâm tìm sống trong chỗ chết.

- Đuổi theo.

Phần đông đội ngũ như Thiên Kiếm Các, Hoàng tộc, Đoan Mộc gia, cũng dè dặt thận trọng, theo sau Tiểu Kiếm Thánh.

Hít…

Vừa bước vào Luyện Chú lâu, lòng bàn chân của mọi người đã nóng ran.

- A…

Một luồng viêm nhiệt nóng rát, khiến không ít thiên tài phải nhảy dựng lên, kêu la oai oái.

Phía sau, những cường giả lưu phái Viêm đạo hoặc Băng thủy, lại dễ chịu hơn một chút.

Tinh anh thiên tài Viêm đạo, bản thân có kháng tính cao đối với Viêm lực, mà cường giả Băng Thủy nhất hệ, cũng có thể chống đỡ và hỏa giải viêm nhiệt.

- Nhiệt độ cao quá…

Thập Tam hoàng tử của Hoàng tộc, cũng cảm thấy nóng không chịu nổi.

Mặc dù trong Tà Dương Phủ, hắn đã tấn chức Vương Giả, nhưng với xuất thân cao quý của hắn, nào đã từng chịu qua loại dày vò như thế này.

- Nóng quá, cho dù là Đại Đế, ở trong này thời gian dài, cũng sẽ bị nướng chín.

Một tên Nửa bước Vương Giả vừa mới tiến vào được chừng vài nhịp hô hấp thì trên trán đã ứa đầy mồ hôi, toàn thân nóng rát bất an.

Trong Luyện Chú lâu.

Càng gần trung tâm luyện hỏa lô thì nhiệt độ càng cao hơn.

Lúc này, mọi người chỉ vừa mới tiến vào Luyện Chú lâu, ở rìa ngoài chứ chưa xâm nhập vào sâu trong luyện hỏa lô.

Thế nhưng.

Tuyệt đại đa số Thần binh cũ nát hoặc khoáng thạch, đều nằm tương đối gần luyện hỏa lô.

Những Thần binh cũ nát hoặc mảnh vỡ, thậm chí khoáng thạch luyện khí, chỉ cần tùy tiện một hai loại lưu truyền bên ngoài, e rằng cũng đủ khiến cho Tông phái Tam Tinh, Tứ Tinh phải điên cuồng tranh đoạt một phen rồi.

Trong đó, “Thần Vẫn Thiết” mà Hoàng tộc Đại Càn xem như trân bảo canh giữ nghiêm ngặt, thì lại rất bình thường ở nơi này.

Giá trị cao nhất, vẫn là những Thần binh tương đối hoàn chỉnh.

- Gần rồi…

Tiểu Kiếm Thánh tóc trắng, mang theo một tia cười nhạt như nhìn thấu sinh tử.

Toàn thân của hắn được một tầng kiếm ảnh Bạch Hồng rực rỡ bao phủ, từng bước một tiếp cận luyện hỏa lô, dẫn đầu mọi người một bước.

Giờ khắc này.

Kiếm khí cường thịnh trên người lão giả tóc trắng, đã khiến cho mọi người khắp toàn trường phải kinh hãi khiếp sợ.

Ô...ô...ô...n...g!

Bỗng nhiên, sâu trong Luyện Chú lâu, chợt truyền đến một đạo kiếm minh chấn động thiên địa, xuyên suốt linh hồn.

Linh hồn moi người, thậm chí chân nguyên khí huyết trong cơ thể, cũng theo đó mà rung động.

- Khí tức kiếm khí thật đáng sợ…

Tiếng kiếm minh đó, khiến những Vương Giả và Nửa bước Vương Giả ở đây, cảm thấy thể xác và tinh thần rét lạnh, bước chân cứng đờ.

Mọi người chỉ có thể miễn cưỡng quan sát.

Chỉ thấy, phụ cận luyện hỏa lô, có một thanh đồng kiếm cũ nát màu xanh.

Thanh kiếm này, thoạt nhìn giống như một miếng đồng nát, nhưng cẩn thận nhìn kỹ, sẽ phát hiện chất liệu và tạo hình cổ xưa phi phàm.

Ô...ô...ô...n...g!

Thanh đồng kiếm màu xanh cũ nát, nằm trên mặt đất, vang lên từng trận kiếm minh, khí tức Kiếm Đạo không gì sánh nổi, xuyên qua vật chất hư không, thấu triệt linh hồn.

Ọc ọc…

Một vài thiên tài nội tình tâm thần không đủ, đều hộc máu, tâm thần trọng thương.

Bịch bịch…

Hơn nữa, trong Luyện Chú lâu vốn cực kỳ nóng, vài tên Nửa bước Vương Giả không kiên trì nổi, lập tức ngã xuống đất hôn mê.

- Làm sao có thể…

“Thánh Hoàng bội kiếm” trên người Thập Tam hoàng tử, cũng mơ hồ phát run.

Trong tiếng kiếm minh của thanh kiếm đồng cũ nát kia, ngay cả “Thánh Hoàng Bội Kiếm”, cũng mơ hồ phát ra một trận run rẩy và kiêng kỵ.

- Ngay cả Thần binh Thiên cấp cũng không thể khiến Thánh Hoàng Bội Kiếm sợ hãi. Vậy mà kiện Thần binh cũ nát, linh tính uy lực hao tổn này lại làm được.

Mọi người trong Hoàng tộc Đại Càn, đều kinh hãi vô cùng.

Bát hoàng tử, Cửu hoàng tử, Thập Tam hoàng tử, đều nhìn nhau, trên mặt đầy vẻ rung động.

Thân là thành viên Hoàng thất, bọn họ tự nhiên biết rõ ý nghĩa của “Thánh Hoàng Bội Kiếm”.

Cho dù Thánh Hoàng Bội Kiếm trong Không Gian Thần Huyễn này, cũng không thể phát huy được uy chân chính.

- Cổ Thần Kiếm.

- E rằng đây là một kiện Cổ Thần Khí hư tổn.

Ba đại hoàng tử của Đại Càn Vương triều, đều vô cùng sợ hãi, đưa ra một kết luận chung.

Mà kết luận này, lại càng khiến ba người cảm thấy kiêng kỵ.

Khi đạt được một kiện trọng bảo Thần binh, e rằng sẽ khiến người ta vô cùng sợ hãi, thậm chí cảm thấy nó không khác gì một củ khoai lang phỏng tay.

Cổ Thần Khí, bắt nguồn từ Thượng Cổ, thậm chí là Thái Cổ.

Nó có uy lực cường đại ra như thế nào, chỉ giới hạn trong “Thời đại Thần Thoại”.

- Mấy ngàn năm trước, một kiện Cổ Thần Khí xuất hiện, đã trực tiếp khiến cho ba vị Thánh Chủ của một Tông phái Tam Tinh ngã xuống…

- Kiện Thứ Thần Khí đó, chính là đến từ đại Tông Tứ Tinh – Thiên Huyền Cung…

Trong Luyện Chú lâu, truyền đến một trận âm thanh kinh thán.

Đương nhiên.

Thanh kiếm đồng hư hại trước mắt, không phải là Thứ Thần Khí, bởi vì chỉ cần một vài tia khí tức còn sót lại của nó, cũng đủ khiến cho Thánh Hoàng Bội Kiếm phải run rẩy sợ hãi.

Bên ngoài Luyện Chú lâu.

- Khí tức Cổ Thần Khí.

Hai đạo thân ảnh tóc tím, dưới sự bao phủ của một tầng hư mang tím bạc, lóe lên, tiến vào đại môn Luyện Chú lâu.

- Tử Phát Song Tà.

Trước đại môn Luyện Chú lâu, một vài thiên tài tinh anh không chịu được dày vò của viêm nhiệt, đều không khỏi kinh hãi thốt lên, vẻ mặt tràn ngập cừu hận đối địch.

Nhưng trước mắt.

Bên trong Luyện Chú lâu, viêm lực cực nóng cùng với khí tức của "thanh đồng kiếm hư hại", cũng đủ khiến cho phần lớn mọi người mệt mỏi và tự bảo vệ mình.

Dưới tình huống không có lợi ích, nguy cơ tứ phía, mọi người cũng không có tâm tình và dư lực mà đi vây diệt "Tử Phát Song Tà".

Có thể nói, Tử Phát Song Tà tới rất đúng lúc.

Lão giả tóc trắng có chiến lực mạnh nhất, đều dốc toàn bộ tâm lực ứng phó với Cổ Thần Tàn Kiếm, căn bản không thể phân tâm.

- Nếu vạn nhất để cho "Tiểu Kiếm Thánh" nhận được sự tán thành của Cổ Thần Tàn Kiếm, e rằng trong những người từ bên ngoài tiến vào, hắn sẽ trở thành tồn tại vô địch.

- Mặc dù xác suất rất thấp… Nhưng chúng ta cũng không thể không đề phòng.

Ba đại Hoàng tộc của Hoàng tộc Đại Càn bắt đầu nhỏ giọng thương thảo, xem làm thế nào để ứng phó với uy hiếp mà "Cổ Thần Tàn Kiếm" mang lại, tranh thủ tiếp cận những loại khoáng thạch như "Thần Vẫn Thiết".

Cùng lúc đó…

Tại một nơi khác trong Tà Dương Phủ, trước một tòa Thư Các u ám.

Trong Thư Các rộng rãi, từng bộ thư tịch cổ xưa phát ra từng trận hào quang nhàn nhạt như sao trên trời.

- Khí tức Cổ Thần Khí…

Hiên Viên Văn đột nhiên mở mắt, trước ngực hắn nổi lên một cái ngọc phiến kỳ dị, một tầng quang lưu trắng noãn mơ hồ truyền đến một tia rung động.

Chương 845: Tà Dương Cổ Thư

Hiên Viên Văn cảm nhận được khí tức “Cổ Thần Khí”, trái tim đập thình thịch, nhưng lại không lập tức rời đi.

Hắn trước hết, đem những tin tức này, truyên âm cho Gia Cát sư huynh và nữ tử áo hồng.

- Cấp bậc của Cổ Thần Khí vượt qua chúng ta rất nhiều, kẻ có duyên mới có được, có muốn tranh đoạt cũng vô phương.

Gia Cát sư huynh tay cầm cổ phiến, cười nhạt tự nhiên.

Nghe vậy, Hiên Viên Văn cũng khẽ gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

Nếu như cấp bậc của bọn họ đạt tới Bán Thần, biết được tin tức có liên quan đến Cổ Thần Khí, nhất định sẽ hết lòng tranh đoạt.

Thế nhưng.

Thần binh trọng bảo vượt qua cấp độ quá nhiều, đối với tuyệt đại đa số người mà nói, ý nghĩa thực tế không lớn, ngược lại còn là một củ khoai lang phỏng tay, thậm chí là một hồi tai kiếp.

Đương nhiên, còn một nguyên nhân trọng yếu khác.

Tòa Thư Các u ám trước mắt, bản thân nó lại là một kỳ ngộ không nhỏ.

Trong Thư Các, phần đông thư tịch đều là cổ thư, phiếm động hào quang nhàn nhạt, giống như ngôi sao lơ lửng trên bầu trời.

- Những cổ thư bí tịch này, ít nhất đều là Thiên cấp, thậm chí đạt tới cấp độ “Thiên Giai Thần Vị”…

- Trên những thư tịch này, thậm chí còn có chú thích của Cổ Thần Tà Dương…

Trong Thư Các u ám, đám đệ tử thiên tài của Thiên Huyền Cung, đều lâm vào trong thế giới sách chữ.

Mỗi một thư tịch, đều là một thế giới hải dương.

Học thức huyền ảo trong những cổ thư này, cho dù là đối với thiên tài xuất thân từ Tông phái Tứ Tinh mà nói, cũng là thứ chỉ có thể ước mơ tha thiết.

- Những cổ thư này, có không ít bộ có thể sánh ngang với trấn sơn tuyệt học hoặc truyền thừa trung tâm của Thiên Huyền Cung. Có một số còn vượt qua cấp độ trên Đại lục hiện nay…

Gia Cát sư huynh không khỏi cảm khái.

Dựa theo bố cục của phòng sách này, những thư tịch ở đây, cho dù có mở ra cho ngoại giới. E rằng, Thiên Huyền Cung cũng phải phí hao một phen công phu, mới có thể miễn cưỡng tiến vào.

- Một thư tịch một thế giới. Mọi người không nên ham nhiều, mỗi người lựa chọn một hai bản có thể hấp thu là được.

Nữ tử áo hồng nhắc nhở.

Công pháp đạt tới Thiên cấp, mỗi một bản, ít nhất đều tương đương với một truyền thừa, học thức bên trong sâu rộng như biển lớn.

Bởi vậy.

Những thiên tài tinh anh này, đều chỉ chọn cổ thư thích hợp với bản thân mà tiến hành hấp thu.

Muốn hấp thu nội dung trong một cổ thư, cho dù là đối với Vương Giả Hư Thần Cảnh đã nhìn là không thể quên mà nói, cũng hao phí rất nhiều tinh lực.

Nếu nội dung quá mức khổng lồ, cho dù có năng lực đã nhìn là không thể quên, cũng phải mất rất nhiều thời gian.

Nhưng bất ngờ chính là.

Trong đội ngũ của Thiên Huyền Cung, lại có một thiếu niên Nửa bước Vương Giả mặc ngân khải, trong mắt nổi lên một tia tử lưu mộng ảo kỳ dị.

Giữa mi tâm của thiếu niên ngân khải này, có một ấn ký màu tím nhạt, như ẩn như hiện.

Thiếu niên ngân khải này, trong đội ngũ Thiên Huyền Cung tiến vào Tà Dương Phủ, cũng thuộc loại địa vị và thực lực xếp ở tầng chót, từ đầu đến cuối đều trầm mặc ít nói.

Hắn cũng là người cuối cùng tiến vào Thư Các u ám.

Lúc này.

Hành động của thiếu niên ngân khải, lại có chút dị thường.

Vụt...

Hắn lấy ra một quyển cổ thư, trong hai tròng mắt hiện lên một tầng quang lưu tử huyễn.

Chỉ vài chục nhịp hô hấp, hắn lại lấy ra một quyển thư tịch khác trong đám thư tịch nhiều như sao trời, từ đầu đến cuối, mặt vẫn không đổi sắc.

- Ồ? Lang Gia quyết? Chủ biên soạn… Tà Dương…

Thiếu niên ngân khải thoáng sửng sốt.

So với những người khác chuyên chú hấp thu một hai quyển sách, hắn lại hoàn toàn bất đồng, thiếu niên ngân khải thoáng cái đã đọc lướt qua mấy chục bộ thư tịch.

- Xem ra, Thư Các này, chính là mở ra cho đám tôi tớ trong Tà Dương Phủ. Mà “Lang Gia quyết” này, còn là phiên bản đơn giản hóa, được biên soạn từ trong số những công pháp của hắn. Dù vậy, nếu “Lang Gia quyết” xuất hiện tại ngoại giới, cũng có thể xem là Thánh công tà đạo vô thượng.

Ánh mắt thiếu niên ngân khải thoáng lóe lên.

Nếu là bình thường, những thiên tài khác của Thiên Huyền Cung, sẽ phát hiện ra sự dị thường của thiếu niên ngân khải.

Ví dụ như, trong mắt hắn ẩn hiện khí tức tinh thần, cường đại hơn lúc bình thường gấp mấy lần, thần thái cũng khác một trời một vực so với trước kia.

Nhưng lúc này, tâm lực của mọi người, đều đặt trong thế giới cổ thư, nên hoàn toàn không hay biết.

Vụt... Vụt... Vụt...

Thiếu niên ngân khải xem lướt qua “Lang Gia quyết”, lại bắt đầu xem những cổ thư khác.

Hắn một hơi lật xem mấy chục bản, tâm thần rất mỏi mệt, liền lấy ra vài thứ trân tài và đan dược trong trữ vật giới chỉ nuốt vào.

- Đặng Siêu sư đệ.

Thiếu niên ngân khải phát hiện sự dị thường của thiếu niên ngân khải, liền nhắc nhở:

- Ta khuyên ngươi chỉ nên chuyên tâm hấp thu một hai bản cổ thư thích hợp với bản thân. Như vậy đối với ngươi còn có lợi hơn…

- Ta biết rồi.

Thiếu niên ngân khải lộ vẻ ôn hòa, sau khi nghỉ ngơi, lại bắt đầu lật xem cổ thư.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Lúc phần lớn người của Thiên Huyền Cung, đã hấp thu xong bản cổ thư thứ nhất, thiếu niên ngân khải đã “đọc lướt qua” hơn trăm bản, hơn nữa còn là những cổ thư mà hắn cảm thấy hứng thú.

Lúc mọi người hấp thu xong bản cổ thư thứ hai, thiếu niên ngân khải đã “đọc lướt qua” hai ba trăm bản.

Lúc này.

Thiếu niên ngân khải đã mệt mỏi không chịu nổi, lại tìm một góc, bắt đầu khoanh chân ngồi, ăn vào một vài thiên tài dị bảo và linh đan.

- Tốt lắm, một canh giờ nữa, mọi người sẽ xuất phát.

Gia Cát sư huynh mở miệng nói.

Lúc ánh mắt của hắn rơi xuống người thiếu niên ngân khải “Đặng Siêu”, thoáng nhíu mày đôi chút, nhưng cũng không nói gì thêm.

Tại một nơi ẩn nấp trong Tà Dương Phủ.

- Nam Cung Thánh, bộ “Lang Gia quyết” này, hẳn là phiên bản công pháp đơn giản hóa từ trong hệ thống của Cổ Thần Tà Dương, ngươi thử tu luyện xem.

Triệu Phong mở to mắt, trên mặt có chút mệt mỏi.

- Thật kỳ quái, ta rất dễ dàng nhập môn bộ “Lang Gia quyết” này, hơn nữa đối với kỹ xảo vận dụng lực lượng Tà Thần Tinh, cũng tăng hơn trước kia rất nhiều.

Nam Cung Thánh có chút ngoài dự liệu mà nói.

Triệu Phong làm sao có thể có được “Lang Gia quyết” này?

- Quả nhiên.

Triệu Phong càng thêm tin tưởng, Thư Các u ám kia, hẳn chính là Thư Các mở ra cho người bên trong Tà Dương Phủ.

Mà lúc này.

Trong đầu Triệu Phong, lại xuất hiện nội dung học thức của hai ba trăm bản “Cổ thư Tà Dương”.

Những “Cổ thư Tà Dương” này, có không ít loại, nếu truyền ra ngoài, đều có thể tương đương với những truyền thừa cao nhất, thậm chí là trấn sơn tuyệt học của Tông phái Tam Tinh, Tứ Tinh.

Trong đó, có một số công pháp truyền thừa trong cổ thư, có thể sánh ngang với “Kim Khôn Thánh Lôi Thể” và “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết”.

Một số rất ít, thậm chí còn trên cả “Thánh Lôi Thể” và “Phong Lôi Quyết”.

Chẳng qua, nói một cách tương đối thì Thánh Lôi Thể và Phong Lôi Quyết chính là tuyệt phối đối với Triệu Phong. Dù sao đi nữa, hắn cũng có được trụ cột Phong Lôi của kiếp trước,lại dung nhập vào Lôi lực Thần Kiếp, tiềm năng càng lớn hơn.

Hơn nữa.

Trong “Cổ thư Tà Dương”, phần lớn đều là lưu phái tà đạo, không thích hợp với Triệu Phong.

Những cổ thư này, Triệu Phong sẽ không tu luyện, nhưng chúng cũng khiến cho trình độ cảnh giới và tầm mắt nhận thức của hắn, tăng lên rất nhiều.

Thông qua “xem sách”, trong lòng Triệu Phong chợt nổi lên một loại ý niệm: Bản thân hắn hoàn toàn có thể hoàn thiện và dung hợp các loại công pháp, thậm chí tự nghĩ ra công pháp và bí thuật của riêng mình.

Tại một nơi khác, trước Luyện Chú lâu.

- A… Thật sự không chịu nổi nữa rồi…

Vài tên thiên tài tinh anh Nửa bước Vương Giả, từ trong đại môn kim loại u ám, lăn ra ngoài.

Những thiên tài này, sau khi lăn ra ngoài, đều bốc lên một trận hơi nước.

Trước đại môn, có một vài tinh anh Tông phái đang tĩnh dưỡng, hai chân đều cháy đen.

Có một vài người hôn mê, bị những thành viên khác đem ra ngoài.

Ngoại trừ một số Vương Giả Hư Thần Cảnh cường đại ra, Nửa bước Vương Giả rất khó có thể kiên trì lâu dài trong Luyện Chú lâu.

Mà lúc này.

Cạnh tranh trong Luyện Chú lâu cũng rất kịch liệt.

Dẫn đầu vẫn là Tiểu Kiếm Thánh tóc trắng của Thiên Kiếm Các.

Ô...ô...ô...n...g!

Kiếm khí trên người lão giả tóc trắng càng lúc càng cường thịnh, giống như Bạch Hồng Liệt Nhật.

Hắn không chớp mắt, vượt qua sự nóng bỏng dưới chân, từng bước tiếp cận “kiếm đồng xanh cũ nát” gần hố lửa.

Những mảnh nhỏ Thần binh còn lại, hoặc các loại khoáng thạch rải rác, lão giả tóc trắng đều không thèm liếc nhìn một cái.

Nhưng càng về sau, cứ mỗi bước tiếp cận “kiếm đồng xanh cũ nát”, hắn đều phải đối mặt với uy thế Kiếm Đạo không thể tưởng tượng.

Cứ sau mỗi bước, đối với lão giả tóc trắng mà nói, giống như trải qua dày vò hàng thế kỷ.

- Trên thân thanh kiếm này, có ý chí và áo nghĩa mà Thượng Cổ Kiếm Thần lưu lại, có lẽ có thể giúp ta đột phá bình cảnh hiện nay.

Lão giả tóc trắng chuyên tâm vô ngã, khí thế bất khuất, trong mắt chỉ còn “một kiếm”.

Ngược lại, những Vương Giả khác, lại đặt tinh lực ở những khoáng thạch và mảnh vụn Thần binh.

Không phải là bọn hắn không muốn tranh thủ Cổ Thần Khí, chẳng qua là lực bất tòng tâm mà thôi.

Trong số đó, “Tử Phát Song Tà” là gây chú ý nhất ở đây.

Vụt...

Hai đạo thân ảnh tóc tím, thỉnh thoảng biến mất tại chỗ, sau đó lại chợt xuất hiện tại một góc khác.

Nửa ngày trôi qua.

Tử Phát Song Tà đã hai ba lần ra vào luyện lô, cũng chiếm được vài khối khoáng thạch truyền kỳ hoặc mảnh vụn Thần binh, thuận lợi như cá gặp nước.

- Tử Phát Song Tà, chết đi cho ta…

Thập Tam hoàng tử tức giận dâng tràn, trong tay rút ra một thanh bảo kiếm hoàng kim lộng lẫy rực rỡ, trên thân kiếm vờn quanh một trận kiếm khí long văn, mang theo kiếm uy hoàng giả quân lâm thiên hạ, chém thẳng về phía hai đạo thân ảnh tóc tím.

Sau khi tấn chức Vương Giả, uy lực của “Thánh Hoàng Bội Kiếm” trong tay Thập Tam hoàng tử, đã tăng phúc không nhỏ, uy thế và lực công kích bùng nổ, hoàn toàn có thể sánh ngang với Đại Đế.

Một kiếm này, hoàn toàn trấn áp tinh anh thiên tài khắp toàn trường, chỉ ngoại trừ Tiểu Kiếm Thánh tóc trắng.

- Cẩn thận.

Tử Phát Song Tà biến sắc, dùng tốc độ cực nhanh thối lui.

Vụt...

Hai người biến mất, lại xuất hiện tại một nơi khác.

Nhưng trên người “thiếu niên tóc tím”, vẫn lưu lại một đạo vết máu, một tầng quang lưu Băng Lam lưu chuyển trên người, sau đó miệng vết thương nhanh chóng khép lại.

- Không có chuyện gì?

- Mỗi lần Thánh Hoàng Bội Kiếm xuất ra khỏi vỏ, trong nháy mắt sẽ bùng nổ lực lượng, chẳng qua trong Không Gian Thần Huyễn, loại năng lực và khoảng cách này, lại chịu hạn chế rất lớn.

Thiếu niên tóc tím thở phào một hơi.

Nếu là ở Đại Càn Vương triều, uy lực của Thánh Hoàng Bội Kiếm, ít nhất cũng phải tăng gấp đôi, mà hạn chế lại càng nhỏ. Như vậy, tại nơi này, e rằng không có người nào có thể địch lại Thập Tam hoàng tử.

- Phòng ngự thật mạnh.

- Thực lực của Song Tà này, dường như đã tăng lên?

Đám Vương Giả của Đoan Mộc gia, Viên Công Phủ, Tào gia,… Đều cảm thấy khiếp sợ.

Trong quá trình giao phong, không ngờ “Tử Phát Song Tà” lại có thể thành công du đấu với thế lực của Hoàng tộc.

Khác biệt so với trước kia là.

Thủ đoạn ẩn độn của Song Tà này thật thần bí khó lường, một khi rút lui, sẽ không tìm thấy thân ảnh.

- Thực lực của Song Tà tăng trưởng nhanh như vậy, còn đánh cướp chiến lợi phẩm của Đoan Mộc gia ta.

Người của Đoan Mộc gia, đều hận nghiến răng nghiến lợi.

Giờ phút này, Song Tà xuất quỷ nhập thần, thực lực vô cùng mạnh mẽ.

Trong đó, khí lực phòng ngự của “thiếu niên tóc tím”, càng mạnh tới cực điểm, ngay cả công kích tiếp cận Đại Đế, cũng không thể sinh ra uy hiếp thực chất.

- Vũ Phi…

Lão giả lục bào và nam tử áo xanh mới tấn chức Vương Giả không lâu, đều hướng ánh mắt về phía Triệu Vũ Phi.

Trong quá trình du đấu, Tử Phát Song Tà đều tận lực tránh né Triệu Vũ Phi.

- Chạy đi đâu!

Triệu Vũ Phi quát một tiếng, lăng không nhảy lên, giao phong một kích với “thiếu niên tóc tím” trong Song Tà.

Phành…

Triệu Vũ Phi bị một luồng hàn lực và cự lực kỳ lạ, đẩy lui mấy chục trượng, vừa hạ xuống đất, trên làn da trong suốt như ngọc, xuất hiện một tầng hàn sương.

- Vũ Phi, ngươi không sao chứ?

Người của Đoan Mộc gia, đều vội vàng bảo vệ Triệu Vũ Phi, tránh cho Song Tà thừa cơ truy kích.

- Ta không sao… Nhưng hắn không phải là Triệu Phong ca.

Sau khi Triệu Vũ Phi hạ xuống đất, trên mặt lộ ra nụ cười, nói với vẻ chắc chắn.

Vừa rồi giao phong, trong lòng nàng có cố kỵ, nên đã hạ thủ lưu tình, ăn phải thiệt thòi. Nhưng đối phương lại xuống tay vô cùng độc ác, giống như muốn dồn nàng vào chỗ chết.

Chương 846: Khóa Không Tương Trợ

Trong Tà Dương Phủ, tại Thư Các u ám.

- Chuẩn bị xuất phát.

Gia Cát sư huynh tay cầm cổ phiến, cười nhạt nói:

- Tiếp theo, chúng ta có thể đi thử thời vận. Có lẽ, Cổ Thần Khí lại có duyên với một người nào đó trong chúng ta.

Cổ Thần Khí?

Đám tinh anh thiên tài trong Thiên Huyền Cung, đều khiếp sợ thất thanh. Cổ Thần Khí chỉ xuất hiện trong “thời đại Thần Thoại”, lại hiện thế ở Tà Dương Phủ?

Tin tức này, đem đến cho mọi người sự trùng kích quá lớn.

Trong đám người, thiếu niên ngân khải tên là Đặng Siêu, ánh mắt khẽ lóe lên, cũng không kinh ngạc hoặc hưng phấn như những người khác.

Két…

Cửa Thư Các mở ra, người của Thiên Huyền Cung đều lần lượt đi ra.

Người đi cuối cùng, vẫn là vị thiếu niên ngân khải “Đặng Siêu sư đệ”.

- Hư Không Chuyển Vật.

Đặng Siêu sư đệ, đứng tại một góc khuất, vẻ mặt cung kính, quanh người xuất hiện một tầng gợn sóng Đồng lực mờ mịt.

Bởi vì trong Thư Các có “Thần Chi Cấm Trận” cố thủ, cho nên những người bên ngoài có năng lực cảm ứng rất thấp đối với trong Thư Các.

Vụt...

Đặng Siêu sư đệ duỗi tay ra, trước người xuất hiện vài luồng khí tức nhu hòa thanh lương như “Bạch Liên”.

Bạch Liên này cánh hoa sen, hạt sen, lá sen, khí tức đều không tầm thường.

- Bích Thủy Thiên Liên.

Đặng Siêu sư đệ lộ ra vẻ sợ hãi lẫn vui mừng, một tay cầm lấy Bạch Liên thu vào nhẫn trữ vật.

Sau đó, hắn nhanh chóng bước ra khỏi Thư Các u ám.

Hắn ra ngoài chậm trễ hơn những người khác một chút, nhưng vẫn chưa khiến mọi người nảy sinh lòng nghi ngờ.

Bởi vì, trong những người ở đây, thực lực và địa vị của Đặng Siêu sư đệ có thể nói là tương đối thấp.

- Xuất phát.

Đám tinh anh thiên tài của Thiên Huyền Cung, đều nhanh chóng lên đường.

Ô...ô...ô...n...g!

Ngọc phiến kỳ dị trước ngực Hiên Viên Văn, bỗng nhiên sinh ra một tia cảm ứng.

Két…

Sau khi người của Thiên Huyền Cung rời đi, cánh cửa Thư Các u ám, tự động đóng lại, lực lượng của Thần Chi Cấm Trận, liền nhanh chóng bao phủ.

Vụt...

Một lúc lâu sau, một nam tử thanh sam dáng vẻ không hề bận tâm, phiêu nhiên bước tới.

- Tuy rằng ta hiểu thủ pháp, nhưng lấy khả năng của một mình ta, lại không đủ khả năng mở ra nơi này.

Nam tử thanh sam khoanh tay đứng, bàn tay thu hồi khỏi cánh cửa.

Lúc trước, ba đại cự đầu như Gia Cát sư huynh, Hiên Viên Văn, thiếu niên ngân khải, liên thủ lại, mới có thể mở ra cánh cửa này.

Trong đó, Gia Cát sư huynh cũng hiểu được thủ pháp.

Tiếp đó, chênh lệch giữa đoàn đội và cá nhân, liền lộ ra rõ ràng.

Chẳng qua, nam tử thanh sam này cũng không hề tiếc nuối hay ủ rũ, ánh mắt lại hướng về phía “bảo tháp Tử Tinh” tại sâu trong Tà

Dương Phủ.

Tòa bảo tháp Tử Tinh này, cao đến tận trời, chính là kiến trúc trung tâm và cao lớn nhất trong Tà Dương Phủ.

Nhưng uy thế mà tòa bảo tháp này phát ra, lại vô cùng khủng bố, hoàn toàn bao trùm khắp toàn bộ Tà Dương Phủ, nếu như Vương Giả đối kháng với luồng uy thế đó, e rằng tâm linh sẽ trọng thương mà hộc máu.

Vụt...

Thân hình nam tử thanh sam nhoáng lên, đi về một phía khác so với đám người của Thiên Huyền Cung.

Trong Tà Dương Phủ, có rất nhiều kỳ ngộ, mà các thế lực thiên tài khác chưa khai thác.

Thậm chí.

Những tinh anh thiên tài tiến vào Tà Dương Phủ, chỉ chiếm bộ phận nhỏ trong số những người từ bên ngoài đến, còn những thế lực thiên tài khác,vẫn đang phân tán trong khu vực Không Gian Thần Huyễn.

Trong Luyện Chú lâu lục giác.

- Triệu Vũ Phi, Tử Phát Song Tà kia quả thật là lòng tham không đáy, liên tiếp ra tay với Đoan Mộc gia ta, ngươi cho đến bây giờ vẫn còn bị người nọ mê hoặc?

Tên nam tử áo xanh vừa mới tấn chức Vương Giả của Đoan Mộc gia, phẫn hận bất mãn mà nói.

Đám người lão giả lục bào cũng nhíu mày.

Vừa rồi giao phong, rõ ràng có thể thấy được thiếu niên tóc tím “Triệu Phong” kia, đã hạ độc thủ với Triệu Vũ Phi.

- Hắn không phải là Phong ca, các ngươi nhìn đi, là Song Tà giả mạo.

Thanh âm của Triệu Vũ Phi dần biến lạnh.

Lúc này, sự không tín nhiệm và bài xích của Đoan Mộc gia, đã khiến tâm tình của nàng có chút thương cảm.

Nhưng “sự thật” đặt tại trước mắt.

Cách đó không lâu, Đoan Mộc gia “một chết, hai trọng thương”, đều là do “Tử Phát Song Tà” hoặc trực tiếp hoặc gián tiếp gây ra.

Triệu Vũ Phi tin tưởng, Song Tà kia là giả mạo, nhưng người khác lại không tin.

Ngay cả Đoan Mộc gia nàng còn không tin, vậy thì phải thuyết phục những thế lực khác thế nào?

- Chậc chậc… Song Tà liên thủ, ngang dọc thiên hạ.

Hai đạo thân ảnh tóc tím, lóe lên trong Luyện Chú lâu, lúc ẩn lúc hiện, còn phát ra một trận cười quỷ dị.

Ở nơi này, Tiểu Kiếm Thánh tóc trắng thực lực mạnh nhất, tâm thần đã bị “kiếm đồng xanh cũ nát” hấp dẫn.

Lấy thực lực của đám người Cửu hoàng tử, Triệu Vũ Phi, cũng

không hề e ngại đánh một trận với Song Tà.

Thế nhưng.

Song Tà xuất quỷ nhập thần, một kẻ khí lực phòng ngự mạnh mẽ, một kẻ am hiểu ẩn độn thuật, khiến người ta không khỏi cảm thấy phiền toái.

- Người của Thiên Huyền Cung đến rồi…

Bên ngoài Luyện Chú lâu, chợt truyền đến một vài tiếng hô nhỏ của đám thiên tài.

Lời này vừa nói ra.

Đám thế lực Hoàng tộc, Đoan Mộc gia, đều nửa mừng nửa lo.

Mừng là, có thể thực lực cường đại của Thiên Huyền Cung, tin rằng có thể dễ dàng đối phó với Song Tà.

Lo là, thực lực của đội ngũ Thiên Huyền Cung quá mức cường đại.

Vụt vụt vụt...

Mười một, mười hai đạo thân ảnh, nhanh chóng tiếp cận Luyện Chú lâu.

Trong tiểu đội Thiên Huyền Cung, Vương Giả Hư Thần Cảnh có đến năm, sáu vị.

Trong đó, có ba vị Vương Giả là sau khi tiến vào Không Gian Thần Huyễn và Tà Dương Phủ, thì liên tục tấn chức.

- Cổ Thần Khí.

Hiên Viên Văn vừa bước vào đại môn, ý chí và sức mạnh to lớn khôn cùng của Đại Đế, đã kinh nhiếp toàn trường.

- Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Đám Vương Giả và Nửa bước Vương Giả ở đây, đều cảm thấy tâm thần chấn động, linh hồn bị đè nén.

Ngoại trừ Tiểu Kiếm Thánh tóc trắng ra, không còn người thứ hai có thể sánh ngang uy thế với Hiên Viên Văn.

Vụt...

Hiên Viên Văn một bước tiến sâu đến chỗ luyện lô, cách Tiểu Kiếm Thánh tóc trắng không xa.

Tiểu Kiếm Thánh tóc trắng, chẳng qua tại phương diện tinh thần, ý cảnh là tương đương với Hiên Viên Văn, thậm chí là có chút ưu thế.

Nhưng tại phương diện tuổi và tu vi, đều kém Hiên Viên Văn một bậc.

Ô...ô...ô...n...g!

Có lẽ bị ý chí Đại Đế kích phát, nên “kiếm đồng xanh cũ nát” trong hỏa lô, đột nhiên phát ra một trận kiếm minh chấn động thiên địa.

Chỉ trong thoáng chốc, một luồng Kiếm Ý thương cổ lạnh lẽo, đã thẩm thấu khắp Luyện Chú lâu.

Toàn bộ luyện lô, chìm vào một tầng không gian trọng điệp, thác loạn

điên đảo.

Ọc ọc… Bịch…

Uy thế cường đại của Cổ Thần Khí, khiến cho rất nhiều thiên tài, đều tâm thần trọng thương, hộc máu hôn mê.

Keng keng keng…

Trước hỏa lô, chợt truyền đến âm thanh leng keng của kim thiết, hai luồng khí tức không hề thua kém “kiếm đồng xanh cũ nát” bỗng nhiên nổi lên.

Chỉ thấy.

Một thanh “Quyển Nhận Đao” đỏ rực và một thanh “Khuyết Khẩu Phủ” màu đen (*), từ bên cạnh đám Thần binh cũ kỹ, đột nhiên thức tỉnh.

(*) một thanh đao cong, một thanh búa vỡ

- Hai thanh vũ khí này, càng hoàn chỉnh hơn, khí tức cũng tiếp cận Cổ Thần Khí.

- Là Thứ Thần Khí.

Gia Cát sư huynh của Thiên Huyền Cung, ánh mắt chợt lóe.

Thứ Thần Khí.

Đám tinh anh thiên tài khắp nơi, đều cảm thấy tâm huyết chấn động.

Cổ Thần Khí đối với mọi người ở đây mà nói, cấp độ quả thật quá

cao, chỉ xuất hiện trong “thời đại Thần Thoại”, cho dù là Cổ Thần Khí bị hư hại đi nữa.

Mà Thứ Thần Khí, đối với những tinh anh thiên tài ở đây, ý nghĩa thực tế lại càng lớn hơn, cũng dễ thu hoạch hơn một chút.

Ba đại hoàng tử của Hoàng tộc, trong mắt đều lộ ra hi vọng.

Tại Đại lục Vương triều, “Thứ Thần Khí” tuyệt đối là lực lượng cấm kỵ chúa tể, mỗi lần xuất hiện, đều sẽ chấn động thiên địa, ảnh hưởng tới bố cục của Hoàng triều, Tông môn.

Mà lúc này.

Trước hỏa lô, lại bày biện ra hai kiện Thứ Thần Khí tương đối hoàn chỉnh.

Thanh “Quyển Nhận Đao” đỏ rực kia hơi cong, nhưng chỉnh thể lại không tổn hại bao nhiêu.

Còn thanh “Khuyết Khẩu Phủ” màu đen nặng nề kia, chỉ là trên lưỡi phủ có một lỗ hổng mà thôi.

Không biết trải qua chiến đấu cỡ nào, mới có thể khiến cho hai kiện Thứ Thần Khí bị hư hại như vậy.

Ô...ô...ô...n...g! Ô...ô...ô...n...g!

Thanh kiếm đồng xanh cũ nát, Quyển Nhận Đao, Khuyết Khẩu Phủ, ba loại tuyệt thế thần binh, phát ra uy thế Thần Khí Tuyên Cổ khổng lồ, thẩm thấu không gian, bễ nghễ chư thiên bát phương.

Nhất thời.

Trong Luyện Chú lâu, xuất hiện đủ loại hư ảnh cảnh tượng đáng sợ, xuyên thấu linh hồn, vật chất, có cảm giác như thời không thác loạn.

Cổ Thần Khí, Thứ Thần Khí, dẫn động một đạo hư ảnh không trọn vẹn, giống như hư ảnh Tiểu Thế Giới.

Bịch bịch bịch…

Liên tiếp có một vài Vương Giả đều bị uy thế này khiến cho liên tục bại lui.

- Dưới Vương Giả, toàn bộ lui ra sau.

Gia Cát sư huynh của Thiên Huyền Cung, là người đầu tiên ra lệnh.

- Nửa bước Vương Giả, tạm thời rời khỏi Luyện Chú lâu…

Hoàng tộc Đại Càn, cũng lập tức hạ đạt mệnh lệnh.

Giờ phút này.

Ba loại tuyệt thế thần binh trong Luyện Chú lâu, đã tiến thêm một bước thức tỉnh, khí tức tùy tiện phát ra, cũng đủ bóp chết sinh mệnh dưới Vương Giả rồi.

Chỉ có Vương Giả Hư Thần Cảnh, mới có thể sống sót dưới tình huống như vậy.

Trong đó, số lượng Vương Giả của Thiên Huyền Cung và Hoàng tộc Đại Càn là nhiều nhất, hoàn toàn chiếm hết ưu thế.

Thiên Huyền Cung có sáu vị Hư Thần Cảnh, bao gồm một vị Đại Đế

Hư Thần Cảnh.

Hoàng tộc Đại Càn, ba đại hoàng tử, Lạc Tôn, lão giả khô diện, còn có một Vương Giả mới tấn chức, tổng cộng là sáu Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Hai thế lực này, là có ưu thế lớn nhất trong trận tranh đoạt tuyệt thế Thần binh.

- Tử Phát Song Tà kia, tại sao không thấy bóng dáng đâu nữa?

Đám thế lực thiên tài của Hoàng tộc, Đoan Mộc gia, Viên Công Phủ, đều quan sát xem xét.

Đối với Tử Phát Song Tà, bọn hắn không thể không đề phòng.

Bởi vì, cặp đôi tà ác này, sẽ ra tay vào thời khắc mấu chốt nhất.

Trên thực tế.

Kể từ khi đám người của Thiên Huyền Cung xuất hiện, Tử Phát Song Tà liền không xuất hiện nữa.

Cùng lúc đó.

Phụ cận Luyện Chú lâu, trên một cây đại thụ, hai thân ảnh tóc tím đang ẩn nấp.

- Hắc Giao Long đại nhân, ngài tin rằng tên Triệu Phong kia sẽ tham dự vào trận tranh phong trong Luyện Chú lâu?

- Chậc chậc, nếu như vậy, e rằng đây sẽ là trận tranh đấu nội bộ lợi hại nhất trong đám nhân loại…

Hai thân ảnh tóc tím, vẻ mặt có chút khinh thường nói.

- Hừ, tên Triệu Phong kia đã tham dự vào rồi…

Một thanh âm xem nhẹ chúng sinh, vang lên bên tai hai người.

Đã tham dự vào rồi?

Nghe vậy, hai thân ảnh tóc tím kia đều lộ ra vẻ mặt nghi hoặc. Tại sao bọn họ lại không nhìn thấy Tử Phát Song Tà thực sự?

Trong khoảng thời gian ngắn.

Hai đạo thân ảnh tóc tím cũng không dám tiến vào Luyện Chú lâu nữa, bọn họ đang đợi Song Tà chân chính tham dự.

Một lúc nào đó…

Bên ngoài Luyện Chú lâu, một gã thiếu niên ngân khải đang khoanh chân ngồi, trên người đột nhiên dâng lên một luồng ý chí Vương Giả, khí tức linh hồn lột xác, như ý viên mãn.

Luồng sức mạnh to lớn của Vương Giả nổi lên, lập tức kinh động những Nửa bước Vương Giả ở gần đó.

- Tấn chức Vương Giả rồi.

- Không ngờ Đặng Siêu sư đệ lại tấn chức Vương Giả…

Một vài thiên tài tinh anh của Thiên Huyền Cung, đều được mở rộng tầm mắt. Còn những Nửa bước Vương Giả của các thế lực khác, lại lộ vẻ cực kỳ hâm mộ.

Người vừa tấn chức, chính là thiếu niên ngân khải Đặng Siêu trong đội ngũ của Thiên Huyền Cung.

- Đa tạ chủ nhân, nếu như không có ngài tương trợ, ta cũng không có khả năng nhanh chóng đột phá Hư Thần Cảnh như vậy…

Trong mắt Đặng Siêu sư đệ mang theo một tia cảm kích và kính sợ.

Không ai phát hiện ra, lúc hắn dựng dục ý chí Vương Giả, có một ấn ký tím nhạt chợt lóe lên.

Đồng thời cũng không có người nào phát hiện Đặng Siêu sư đệ cách đó không lâu, đã sử dụng hai thứ cánh hoa và hạt sen của “Bích Thủy Thiên Liên”.

Nếu đổi lại là những Nửa bước Vương Giả ở đây, nếu có được hai thứ Bích Thủy Thiên Liên kia, e rằng ít nhất cũng có bốn, năm thành hi vọng trùng kích Vương Giả.

Nếu như lại có một luồng ý chí Đại Đế thúc đẩy, xác suất thành công còn lớn hơn rất nhiều.

Đặng Siêu sư đệ chính là có đủ những điều kiện này.

Hắn xuất thân từ siêu cấp đại Tông Tứ Tinh Thiên Huyền Cung, có thể trở thành một thành viên trong tiểu đội tinh nhuệ nhất, thiên phú ít nhất có thể sánh ngang với những đệ tử chân truyền của những Tông phái Tam Tinh khác.

Chương 847: Thiên Biến Huyễn Long

- Đặng Siêu sư đệ, chúc mừng tấn chức Vương Giả.

Những tinh anh thiên tài khác của Thiên Huyền Cung, đều lộ vẻ mặt phức tạp, trên mặt lộ vẻ tươi cười, đều tiến đến chúc mừng.

Tiểu đội tinh nhuệ của Thiên Huyền Cung, tu vi thấp nhất cũng là Nửa bước Vương Giả, nhưng mọi người lại không ngờ rằng, Đặng Siêu sư đệ là đệ tử có thực lực, địa vị và tư lịch thấp nhất, lại có thể vào thời khắc mấu chốt, nhất cử đột phá Vương Giả.

- Ha ha! Đây là một cơ hội cực tốt, tấn chức Vương Giả, ta càng có nhiều chỗ dựa hơn…

Đặng Siêu cười dài một tiếng, thoáng củng cố một phen, sau đó liền cất bước.

- Đặng Siêu sư đệ!

Đám tinh anh thiên tài của Thiên Huyền Cung đều chấn động, mắt thấy thiếu niên ngân khải Đặng Siêu kia phi thân tiến vào “Luyện Chú lâu”.

- Đặng Siêu sư đệ, ngươi vừa mới tấn chức, cần phải củng cố một chút…

Mọi người không ngờ rằng, Đặng Siêu sư đệ lại gấp gáp tiến vào “Luyện Chú lâu” như vậy.

Lúc này, trong Luyện Chú lâu, chỉ có Vương Giả Hư Thần Cảnh mới có thể sống yên.

Giữa không trung.

Ba kiện tuyệt thế Thần binh phát ra uy thế khủng bố là Thanh đồng kiếm màu xanh cũ nát, Quyển Nhận Đao, Khuyết Khẩu Phủ, tùy tiện chỉ cần một tia khí tức, liền có thể dẫn động đủ loại cảnh tượng và hư ảnh chồng điệp.

Nhất là “thanh kiếm đồng xanh tàn phá”, quanh thân tạo nên một vòng kiếm mang mơ hồ thông suốt thiên địa, phát ra một luồng khí tức thê lương tuyên cổ bất diệt, mỗi lần kiếm minh chấn động, hư ảnh chồng điệp, đều có cảm giác thời không đảo lộn, thác loạn âm dương.

Thế nhưng.

Cảnh tượng trong hư không này, chính là dấu hiệu do ba kiện tuyệt thế Thần binh dẫn phát ý cảnh mà ra.

Dù vậy, mạnh như Hiên Viên Văn cũng không dám chính diện đối kháng với loại uy thế cảnh tượng này.

- Khí tức và cảnh tượng thật đáng sợ…

Đặng Siêu sư đệ sau khi bước vào Luyện Chú lâu, toàn bộ lồng ngực lập tức cảm nhận được một trận đè nén nặng nề.

Hắn tìm được một địa điểm an toàn, hơi cảnh giác, lẳng lặng quan sát, sau đó đứng ở vị trí “tiếp ứng” phía sau.

Mấy đại Vương Giả của Thiên Huyền Cung đứng ở phía trước, đối với hành động của Đặng Siêu sư đệ, cũng tương đối tán thành, dù sao đi nữa, hắn cũng là vừa mới tấn chức Vương Giả.

- Loại trừ Cổ Thần Khí và hai kiện Thứ Thần Khí vừa xuất hiện ra, nhìn chỗ sâu trong Luyện Chú lâu…

Trong đầu Đặng Siêu sư đệ, chợt vang lên một thanh âm.

- Vâng, chủ nhân.

Đặng Siêu sư đệ cung kính đáp lại, nắm chắc thế cục trên sân, bắt đầu quan sát chỗ sâu trong Luyện Chú lâu.

Lúc này.

Trong hai tròng mắt của hắn, mơ hồ nổi lên một tia tím nhạt.

- Ồ?

Đặng Siêu sư đệ cảm thấy cảm quan và năng lực nhìn thấu của bản thân, chợt đề cao hơn gấp bội.

Tầm nhìn, vượt qua hỏa lô cực nóng rực rỡ, hắn mơ hồ nhìn thấy một cái giá vũ khí làm bằng chất liệu hắc kim chúc cũ nát.

Trên giá vũ khí cũ nát kia, có một vài luồng khí tức trầm lặng, cũng không thu hút lắm.

Cùng lúc đó, tại một nơi khác trong Tà Dương Phủ.

- Bảo vệ tay… Tấm chắn… Ba mũi tên… Còn có một cái xẻng sắt?

Triệu Phong chợt lộ ra một tia cổ quái.

Những vật trên giá đựng vũ khí, đều xem như hoàn chỉnh, nhưng thoạt nhìn, dường như đều là những thứ phổ thông.

Thông qua tầm mắt của “Đặng Siêu”, Triệu Phong không cần phát động “Di Thiên Chi Mâu” tiêu hao lớn, có thể tùy thời thăm dò tình huống của Thiên Huyền Cung và Luyện Chú lâu.

Trong phần đông đội ngũ ở đây, thực lực của đại Tông Tứ Tinh như Thiên Huyền Cung, có thể nói là số một số hai.

Nhất là Hiên Viên Văn, sau khi đột phá Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Có thể nói.

Nhất cử nhất động của đội ngũ Thiên Huyền Cung, đều ảnh hưởng tới sự cân bằng trong Tà Dương Phủ.

Tử Phát Song Tà giả đã bỏ chạy trước khi đội ngũ Thiên Huyền Cung đến, hiển nhiên là ví dụ rõ ràng nhất.

Cho dù là Triệu Phong, cũng có vài phần kiêng kỵ đối với Thiên Huyền Cung.

Cho nên.

Triệu Phong mới lớn mật, cài vào một “nội ứng” của mình bên cạnh Thiên Huyền Cung.

Lúc cuối cùng khi Đặng Siêu tiến vào Thư Các u ám, “Di Thiên Chi Mâu” của Triệu Phong, liền nhân cơ hội này thi triển “Minh Tâm Ấn”.

Với cấp độ Nửa bước Vương Giả của Đặng Siêu lúc đó, dưới linh hồn Đồng thuật của Di Thiên Chi Mâu mà Triệu Phong thi triển, căn bản không hề có chút sức phản kháng nào.

Hơn nữa, lúc Triệu Phong thi triển “Minh Tâm Ấn”, lại có sự thay đổi nhất định.

Minh Tâm Ấn ban đầu, bất kể là thể xác hay tinh thần, đều hoàn toàn nô dịch mục tiêu, tiềm lực trưởng thành sẽ giảm mạnh.

Sau khi trải qua đại chiến “Tử Vong truy sát”, lại đoạt xá trùng tu, Triệu Phong đã tiến hành thay đổi “Minh Tâm Ấn”.

Minh Tâm Ấn sau khi thay đổi, sẽ không còn ảnh hưởng lớn đến tiềm năng của mục tiêu như trước nữa.

Triệu Phong trải qua thao tác âm thầm, thậm chí còn thành công khiến Đặng Siêu đột phá Hư Thần Cảnh.

Bởi vậy mới có một màn trước mắt.

Lúc này.

Chỉ cần Đặng Siêu vẫn còn ở trong Luyện Chú lâu, Triệu Phong liền có khả năng quan sát, tùy thời nắm giữ cục diện.

Thậm chí.

Thông qua loại “Minh Tâm Ấn” phiên bản bản thay đổi này, Triệu Phong còn có thể đem vài tia Đồng lực linh hồn truyền qua, phát huy một phần năng lực của “Thần Linh Nhãn”.

Đương nhiên, trải qua loại hành vi khóa không này, năng lực của

Thần Linh Nhãn sẽ bị suy giảm ít nhiều, nhưng cũng đủ để ứng phó với phần lớn tình huống rồi.

Nói cách khác.

Triệu Phong hiện nay chưa tiến nhập Luyện Chú lâu, nhưng lại tương đương gián tiếp nhúng tay vào.

- Triệu Phong, khi nào chúng ta sẽ ra tay.

Nam Cung Thánh có chút vội vàng.

Chỉ trong một ngày, hắn đã tham tu xong “Lang Gia quyết”, việc nắm giữ vận dụng lực lượng của Tà Thần Tinh, lại càng thêm như ý hơn.

Hiện nay, tu vi của hắn mặc dù là Hư Thần Cảnh hậu kỳ, nhưng dung nhập uy lực chân nguyên của Tà Thần Tinh, còn vượt xa những kẻ cùng cấp.

- Không tệ…

Triệu Phong nhắm mắt lại, thông qua Đặng Siêu ở một nơi khác, hắn cũng giống như một người lạc vào cảnh giới kỳ lạ.

Vị trí của hai người, cũng không cách Luyện Chú lâu bao xa.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu ném Đồng tiền cổ lên, phát ra tiếng kêu leng keng thanh thúy.

- Được.

Triệu Phong gật gật đầu.

Meo…

Một tia xám bạc chợt lóe, Tiểu Tặc Miêu đã biến mất khỏi nơi này.

Trên gốc đại thụ phụ cận Luyện Chú lâu.

- Tử Phát Song Tà kia, sao còn chưa ra tay?

Hai đạo thân ảnh tóc tím, đã có chút không nhẫn nại được.

Trước đây, hai người âm thầm phá hoại, đã thành công khiến cho thân phận Tử Phát Song Tà, đắc tội với mọi người.

Chỉ cần Tử Phát Song Tà lại xuất hiện, đám nhân loại tất sẽ rối loạn.

Nhưng mà hai người đợi lâu như vậy, mà Tử Phát Song Tà chân chính lại không xuất hiện.

- Tử Phát Song Tà chân chính, đã hóa giải “Diệt Thế ấn ký” của bổn tọa. Nhưng một người bị “Tử Phát Song Tà” khống chế, thì lại nằm trong phạm vi cảm ứng của ta.

Thanh âm lạnh lùng của Hắc Giao Long, đột nhiên vang lên.

- Cái gì? Diệt Thế ấn ký bị hai tiểu tử kia hóa giải?

Hai đạo thân ảnh tóc tím, lập tức khiếp sợ thất sắc.

Trong lòng hai người vô cùng chấn động, không khỏi trầm tư: Nếu Tử Phát Song Tà có cách hóa giải “Diệt Thế ấn ký”, như vậy hai người bọn họ phải chăng cũng có khả năng như vậy?

Hoặc là, dưới tình huống bất đắc dĩ, có thể tìm Tử Phát Song Tà hợp tác.

Đây cũng là một đường lui.

- Hừ! Diệt Thế ấn ký trên người hai ngươi, là trải qua gia cố đặc thù, cho dù là Bán Thần, cũng khó mà hóa giải được…

Trong lời nói của Hắc Giao Long, đã nói toạc ra tâm cơ của hai người.

Hai đạo thân ảnh tóc tím, trong lòng phát lạnh, xem ra đã không còn đường lui.

- Hai người các ngươi, đều có huyết mạch của Chân Long tộc, chỉ cần kế hoạch thuận lợi hoàn thành, bổn tọa sẽ không bạc đãi các ngươi. Trở thành tôi tớ cho Diệt Thế nhất tộc, khiến thế giới này phải run rẩy, từng là vinh hạnh của biết bao nhiêu chủng tộc hèn mọn.

Hắc Giao Long lạnh nhạt cười.

- Hai tiểu tử kia, nhẫn nhịn thật tốt. Chúng ta chỉ có thể đổi một thân phận khác, sau đó tiến vào Luyện Chú lâu.

Tên “thiếu niên tóc tím” giống Triệu Phong, đột nhiên đề nghị.

- Không tệ! Vừa rồi thông qua cảm ứng với “Đặng Siêu”, bổn tọa đã phát hiện một kiện Thứ Thần Khí hoàn chỉnh là “Mê Không Giới”.

Hắc Giao Long trầm giọng nói.

Thứ Thần Khí – Mê Không Giới?

Hai đạo thân ảnh tóc tím nghe vậy, tâm huyết đều chấn động.

Về phần “Thứ Thần Khí” trong truyền thuyết này, hai người đều từng nghe qua.

- Quan trọng là, Mê Không Giới này, chính là đạo cụ phụ trợ, yêu cầu đối với người sử dụng không cao. Chỉ cần đạt được, là có thể sử dụng.

Hắc Giao Long dừng lại một chút.

- Huyễn Long, nhanh!

Một tên thiếu niên tóc tím trong đó, đột nhiên lộ vẻ nghiêm túc.

Vụt...

Tại chỗ chợt lóe lên quang ảnh, Tử Phát Song Tà trước mắt, đã biến ảo thành hai gã nam tử dị tộc.

Trong đó một kẻ là nam tử lân phiến màu lam cao lớn, chính là Lam Giao Vương Ngụy Kính.

Một tên nam tử dị tộc khác, đầu mọc tinh giác, đôi mắt như hạt đậu xanh, toàn thân là một màu xanh đậm.

- Biến!

Ánh sáng hư ảnh nhoáng lên một cái, Ngụy Kính và nam tử mắt đậu xanh kia, đã biến ảo thành một thanh niên lam bào và một nữ tử lục thường.

“Nữ tử lục thường” được biến ảo thành, khí chất thanh nhã, xuất trần tuyệt mỹ.

Khí tức của hai người, đều là Vương Giả Hư Thần Cảnh.

- Chậc chậc, không hổ là huyết mạch “Thiên Biến Huyễn Long” bài danh thứ mười hai trong huyết mạch Hoàng Đạo.

Thanh niên lam bào kia hài lòng gật đầu.

Thì ra, nam tử mắt như hạt đậu xanh kia, có được huyết mạch “Thiên Biến Huyễn Long”, có thể mô phỏng, thích ứng với các loại hoàn cảnh.

Chỉ cần là sinh vật đã từng gặp qua, thậm chí không phải là sinh vật, Thiên Biến Huyễn Long, đều có thể mô phỏng ra được.

Ví dụ như nham thạch, cỏ cây, côn trùng,…

Đương nhiên.

Thứ mô phỏng ra chỉ là “lừa gạt”, không thể có được năng lực của bản thể, đây là một loại huyết mạch huyễn pháp đặc thù, ngay cả thần niệm cũng có thể che giấu được.

Mà Lam Giao Vương luôn theo sát Thiên Biến Huyễn Long, cho nên năng lực mô phỏng huyết mạch này, cũng sẽ bao phủ hắn.

- Đi!

Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyễn Long, mang theo thân phận nhân loại mới, liền tiến vào Luyện Chú lâu.

- Ồ? Hai người kia dường như có chút lạ mắt?

Bên ngoài Luyện Chú lâu, một vài cường giả của các thế lực dang điều dưỡng, đều lộ dị sắc.

Nhưng có rất nhiều người tiến vào Không Gian Thần Huyễn, chỉ riêng Đại lục Vương triều rộng lớn, đã xuất hiện không biết bao nhiêu cường giả rồi, cho nên cũng không ngạc nhiên lắm.

Cứ như vậy, hai người Lam Giao Vương, bắt đầu nghênh ngang tiến nhập Luyện Chú lâu.

Hai "Vương Giả nhân loại" này gia nhập, cũng không khiến cho những Vương Giả khác trong Luyện Chú lâu chú ý.

Keng keng…

Hai người "thanh niên lam bào" và "nữ tử lục thường" vòng qua ba kiện tuyệt thế Thần binh giữa không trung, ý đồ tiếp cận một nơi khác sau hỏa lô.

Thế nhưng.

Trong quá trình này, hai người đều phải thừa nhận năng lực nóng rát cực hạn của viêm lực phát ra từ hỏa lô.

Đổi lại là một Vương Giả khác, chỉ cần tới gần hỏa lô, đã bị nướng chín rồi.

- Hai người kia, chẳng lẽ muốn chết sao?

Một vài Vương Giả Hư Thần Cảnh trên sân, trên mặt đều lộ dị sắc, mang theo một tia trào phúng thương hại.

Những Vương Giả còn lại, đều đặt mục tiêu vào những mảnh nhỏ Thần binh nằm phân tán, hoặc là trên những khoáng thạch truyền kỳ.

Bất kể là khoáng thạch hay là mảnh nhỏ Thần binh, đều có giá trị không thể đo lường, cho dù là ở chỗ những thế lực Tam Tinh Tứ Tinh, cũng có thể phát ra tác dụng to lớn.

- Thấy rồi, chính là cái giá vũ khí kia…

Hai người Lam Giao Vương, thừa nhận cái nóng cực kỳ khủng bố của hỏa lô, ánh mắt hướng về một phía khác của hỏa lô.

Ô...ô...ô...n...g!

Một tầng băng u lam sương, quanh quẩn trên thân hai người, ngăn cản luồng viêm nhiệt phát ra từ hỏa lô.

- Kỳ quái! Đây là năng lực huyết mạch gì?

- Cho dù là Đại Đế, cũng không thể chống cự với viêm nhiệt của hỏa lô như vậy được.

Hiên Viên Văn và Gia Cát sư huynh của Thiên Huyền Cung, đều liếc mắt nhìn nhau.

Càng không thể tin nổi chính là.

Phù…

Tầng băng u lam sương kia, miễn cưỡng đem hai người nhấc lên, mặc dù không thể phi hành, nhưng cũng có thể làm được tới trình độ chân không chạm đất.

Phải biết rằng, trong Tà Dương Phủ có một loại trói buộc “Cấm Không”, không có Vương Giả nào có thể phi hành, chỉ có thể phi độ trong chốc lát mà thôi.

Trong vô hình, năng lực chống cự của hai người đối với viêm nhiệt của hỏa lô, đã tăng thêm rất nhiều.

Bởi vì, ít nhất có một nửa viêm lực cực nóng, là từ dưới chân truyền đến.

- Thấy rồi, cái bảo vệ tay trên giá vũ khí kia, chính là Thứ Thần Khí “Mê Không Giới”, mũi tên là “Lục Thần Tiễn”, tấm chắn kia chính là “Kim Trì Thuẫn”…

Trong đầu hai người Lam Giao Vương, vang lên thanh âm coi rẻ thương sinh của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Chương 848: Nhìn Thấu

Hành động của hai người Lam Giao Vương, liền khiến cho đám tinh anh Vương Giả ở đây chú ý.

Lộ tuyến hành tẩu của hai người, là vòng qua ba kiện tuyệt thế Thần binh, nhưng viêm nhiệt ở phụ cận hỏa lô, nóng đến mức có thể trong giây lát đốt cho Vương Giả bình thường thành tro.

Có lẽ, Hiên Viên Văn và Tiểu Kiếm Thánh tóc trắng, cũng có năng lực này.

Chẳng qua, lực chú ý của hai người, đều bị ba kiện tuyệt thế Thần binh dẫn dắt tâm thần.

Mà mục tiêu của Hiên Viên Văn và lão giả tóc trắng, lại chính là thanh Cổ Thần Khí “kiếm đồng xanh cũ nát”.

Gia Cát sư huynh, nữ tử áo hồng, đám người Cửu hoàng tử, thì đang nghĩ cách thu hoạch “Quyển Nhận Đao”. Còn đám người còn lại của Hoàng tộc, Thiên Kiếm Các, Đoan Mộc gia, thì tập trung vào mục tiêu là thanh “Khuyết Khẩu Phủ” cuối cùng.

Một vài Vương Giả thực lực yếu kém, liền dứt khoát hạ thấp tiêu chuẩn mục tiêu xuống, tranh thủ những mảnh vỡ Thần binh rải rác.

- Ta cảm thấy trên người thanh niên lam bào kia, có một luồng huyết mạch chân nguyên chấn động rất quen thuộc…

Đôi mắt trong veo của Triệu Vũ Phi thoáng chớp động, nhìn chằm

chằm “Lam Giao Vương” vài lần.

Nhưng lúc này, Lam Giao Vương vì biến ảo thành thanh niên nhân loại, mà ngay cả công pháp, huyết mạch, khí tức, cũng đều được “Thiên Biến Huyễn Long” thay đổi.

- Thực lực của hai người này tiếp cận Hiên Viên sư huynh, e rằng bọn chúng có mưu đồ gì đó.

Gia Cát sư huynh truyền âm nói.

Hắn trước hết từ bỏ tranh đoạt “Quyển Nhận Đao”, toàn thân nổi lên một tầng hỏa văn thần bí, tiếp cận đến chỗ hai người Lam Giao Vương.

Gia Cát sư huynh có một loại trực giác, trên thân hai người này, nhất định có manh mối hoặc nắm giữ bí mật nào đó.

- Chư Cát Vân kia, dường như đã hoài nghi chúng ta, quả không hổ là cố vấn của Thiên Huyền Cung…

Thiên Biến Huyễn Long truyền âm nói.

- Quả thật có chút phiền phức, nhưng chỉ dựa vào một mình hắn, còn chưa đủ khả năng uy hiếp chúng ta.

Vẻ mặt Lam Giao Vương Ngụy Kính vẫn rất đạm mạc.

Trong Luyện Chú lâu lục giác này, khiến hắn thực sự kiêng kỵ, chỉ có Hiên Viên Văn và Tiểu Kiếm Thánh.

Tiếp đó, chính là Triệu Vũ Phi của Đoan Mộc gia.

- Vũ Phi, lấy thực lực của ngươi, hoặc là giúp đỡ Đoan Mộc gia ta, hoặc là cố tranh thủ một kiện Thứ Thần Khí.

Lão giả lục bào đề nghị.

Đoan Mộc gia mặc dù có ba vị Vương Giả, nhưng lúc này, có thể đăng tràng, cũng chỉ có một mình Triệu Vũ Phi.

Nhưng lão giả lục bào lại là Vương Giả mộc hệ, từ đầu đến cuối đều bị viêm lực trong hỏa lô kia gắt gao khắc chế.

Một vị Vương Giả vừa mới tấn chức khác, thì thực lực lại không đủ.

Meo meo…

Triệu Vũ Phi vừa chuẩn bị mở miệng, một đạo hư ảnh xám bạc, từ đằng sau lóe lên.

- Tiểu Tặc Miêu?

Trên mặt Triệu Vũ Phi đầy vẻ vui mừng, nhìn trên vai mình đột nhiên xuất hiện Tiểu Tặc Miêu với bộ lông màu xám bạc.

Tiểu Tặc Miêu và Triệu Phong, vẫn luôn như hình với bóng.

Nếu như con mèo này đã xuất hiện, vậy thì Triệu Phong cũng không thể cách quá xa được.

Ồ?

Một vài Vương Giả gần đó, đều đồng loạt ghé mắt, trên mặt lộ vẻ dị sắc.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu huy động miêu trảo, khoa tay múa chân mấy cái.

- Ý của ngươi là…

Triệu Vũ Phi có thể lĩnh hội được dụng ý của Tiểu Tặc Miêu, ánh mắt không khỏi hướng về phía hai người Lam Giao Vương.

Lúc này.

Nàng không còn do dự nữa, trên người nổi lên một tầng tử oánh quang hà, mang theo Tiểu Tặc Miêu, đuổi theo bước chân hai người Lam Giao Vương.

- Vũ Phi.

Đám người lão giả lục bào của Đoan Mộc gia, lập tức biến sắc.

Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyễn Long, bị vây gần hỏa lô, viêm lực tại khu vực này cực nóng, ngay cả Đại Đế Hư Thần Cảnh, e rằng cũng phải nhượng bộ hai ba phần.

Vụt...

Cùng lúc đó, hỏa văn vờn quanh trên người Gia Cát sư huynh chợt bừng lên, gần như là chân không chạm đất, lăng không hư độ.

- Nhanh lên… Thứ Thần Khí “Mê Không Giới”, “Lục Thần Tiễn”, “Kim Trì Thuẫn”…

Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyễn Long đột nhiên cảm thấy tim đập mạnh.

Ánh mắt của hai người, gắt gao dừng lại trên cái bảo vệ tay “Mê Không Giới”.

Mê Không Giới là Thứ Thần Khí phụ trợ, chỉ cần có được nó và pháp môn là có thể sử dụng, trong thời gian ngắn có thể tăng cường thực lực của hai người.

So với nó, những vật như Lục Thần Tiễn, Kim Trì Thuẫn, xẻng sắt, đều không có ý nghĩa quá lớn đối với hai người.

Thế nhưng.

Cái giá vũ khí cũ nát kia, lại nằm gần hỏa lô, trong quá trình tiếp cận hỏa lộ, sẽ phải tiếp nhận viêm lực cực nóng, thậm chí có thể hình thành uy hiếp rất lớn đối với Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Phù…

“Băng u lam sương” quanh thân hai người Lam Giao Vương, bốc lên hơi nước, khí tức vốn lạnh như băng, đã bắt đầu có chút nóng lên.

- Nóng quá…

Hai người tiếp nhận viêm lực khủng bố, toàn thân nóng bỏng vô cùng.

Lam Giao Vương thì còn tốt một chút, hắn có được huyết mạch “Băng Giao Hoàng” bài danh trước mười trong huyết mạch Hoàng Đạo, khí lực mạnh mẽ, đã tiếp cận Chân Long tộc.

Mà bên ngoài, “Diệt Thế Hắc Giao Long”, tư chất tiên thiên thậm chí còn mạnh hơn cả Chân Long tộc.

Còn Thiên Biến Huyễn Long, mặc dù cũng có Long huyết mạch, nhưng lại sở trường về huyễn biến nhất đạo, khí lực chẳng qua là thứ đẳng.

- Ngụy Kính, ta sắp không chống đỡ được nữa rồi…

Trên đầu Thiên Biến Huyễn Long nhỏ từng giọt mồ hôi lớn, miễn cưỡng chống đỡ Huyễn Biến bí pháp.

Dù vậy.

Năng lực kháng viêm của hai ngươi, vẫn hơn Gia Cát sư huynh đang đuổi theo một bậc.

- Hai người kia, thể chất cường đại như thế, có chút không giống nhân loại.

Ánh mắt Gia Cát sư huynh vô cùng sắc bén lợi hại.

Hắn không thể đến quá gần, bởi vì thể chất và năng lực kháng Viêm của hắn, đều không bằng Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyễn Long liên thủ.

- Triệu Vũ Phi, chúng ta hợp tác đi, những thứ trên giá đựng vũ khí kia, tuyệt đối không phải là vật phàm…

Gia Cát sư huynh đột nhiên truyền âm.

Hắn cố ý từ một hướng khác tiếp cận, vừa vặn cùng Triệu Vũ Phi hình thành thế giáp công hai người Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyễn Long.

- Được.

Triệu Vũ Phi đáp ứng.

Nàng vẫn bảo trì khoảng cách tương đối, da thịt toàn thân giống như thủy tinh ngọc chất, dưới viêm lực nóng rát thiêu đốt, đôi mi thanh tú khẽ nhíu lại.

- Ngươi cố duy trì Huyền Biến bí pháp.

Lam Giao Vương đột nhiên tiến lên mấy trượng, thừa nhận một luồng viêm nhiệt cực hạn mà ngay cả Đại Đế bình thường cũng khó có thể chịu nổi.

Khoảnh khắc đó.

Băng u lam sương bên ngoài thân thể hắn, xuất hiện một tầng lam phiến rực rỡ tinh quang, hàn uy khủng bố của huyết mạch “Băng Giao Hoàng” cũng theo đó mà phát tán ra.

Nếu không có “Thiên Biến Huyễn Long” che dấu, e rằng hàn uy huyết mạch của Lam Giao Vương, sẽ kinh động khắp toàn trường.

Trong thời gian ngắn, chiến lực của Lam Giao Vương, đã có thể khiêu chiến Đại Đế Hư Thần Cảnh. Ỷ vào huyết mạch và khí lực mạnh mẽ, có thể chống cự được với viêm lực cực hạn, thậm chí còn nhỉnh hơn cả Đại Đế bình thường.

- Thủ!

Lam Giao Vương bước ra mấy bước, một trảo vung lên, không ngờ lại vung ra một cái Băng Lam Thủy Tinh Long Cân (gân).

- Biến!

Thiên Biến Huyễn Long vội vàng vẫy tay, đem Long Cân biến ảo thành một cái vòng cổ xích kim sắc.

- Không đúng.

Ánh mắt Gia Cát sư huynh sáng rực như đuốc:

- Vòng cổ xích kim sắc kia, lại mơ hồ phát ra một luồng hàn lực chấn động.

Đinh…

Lam Giao Vương vung lên Băng Lam Thủy Tinh Long Cân, chuẩn xác bắt lấy cái “bảo vệ tay” trên giá vũ khí.

- Thứ Thần Khí – Mê Không Giới.

Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyễn Long, đều cảm thấy tim đập nhanh hơn.

Cơ hội, có lẽ chỉ có tại lúc này.

Nếu như ở đây lâu hơn, hai người Lam Giao Vương, e rằng sẽ bị “nướng chín”.

Ngay lúc này, dị biến đột nhiên phát sinh.

Meo…

Một đạo hư tuyến xám bạc chợt lóe lên, một con mèo nhỏ rơi xuống trên “Băng Lam Thủy Tinh Long Cân của “Lam Giao Vương”.

Đương nhiên, trong mắt người bên ngoài, thì Long Cân này, lại là một cái vòng cổ xích kim sắc.

- Tiểu Tặc Miêu.

Triệu Vũ Phi hoa dung thất sắc, không khỏi kinh hô.

Vị trí của Băng Lam Thủy Tinh Long Cân kia rất gần hỏa lô, thậm chí còn gần hơn cả Lam Giao Vương. Khoảng cách như vậy, cho dù là Triệu Vũ Phi cũng không dám tiếp cận.

Vụt...

Khoảnh khắc Tiểu Tặc Miêu rơi xuống Băng Lam Thủy Tinh Long Cân, một trận hơi nước bốc lên hừng hực.

Nếu là tình huống bình thường, hàn lực cực hạn trên Băng Lam Thủy Tinh Long Cân, sẽ khiến ngoài thân của nó nhanh chóng ngưng kết một tầng hàn sương, thậm chí hóa thành một cái băng miêu.

Nhưng hoàn cảnh trước mắt, viêm lực cực hạn thậm chí vượt xa hàn uy mà huyết mạch của Long Cân phát ra.

Nói một cách tương đối, Tiểu Tặc Miêu lại còn được thêm một tầng “che chắn”.

Meo meo…

Vòng ám kim trên cổ Tiểu Tặc Miêu hóa thành một cái Lòng Xà Tiên ám kim rất sống động, kéo theo một chuỗi hư ảnh Kim Long, lao thẳng tới chỗ giá đựng vũ khí.

- Ngàn vạn lần đừng quấy rối…

Trái tim của Lam Giao Vương đã nhảy lên đến cổ họng, âm thầm cầu nguyện.

Nếu như Tiểu Tặc Miêu ra tay quấy nhiễu, như vậy cho dù Lam Giao Vương xuất ra trăm phương ngàn kế, cũng vô duyên với Thứ Thần Khí “Mê Không Giới”.

Một khi thất thủ, hắn sẽ không thể chống cự được viêm lực cực nóng ở khu vực phụ cận nữa, tất phải lui về tĩnh dưỡng.

- Tặc Miêu, ngoan nào… Đừng quấy rối…

Thiên Biến Huyễn Long ở bên cạnh, cũng âm thầm vuốt mồ hôi lạnh một phen.

May mắn là.

Sau khi con mèo nhỏ kia nhảy lên Long Cân, cũng không ra tay ngăn chặn.

Hơn nữa, mục tiêu của nó, cũng không phải là cái bảo vệ tay Thứ Thần Khí “Mê Không Giới”.

Meo…

Long Tiên ám kim trong tay Tiểu Tặc Miêu, chuẩn xác cuốn lấy một món đồ vật trong đó.

- Ồ?

Thiên Biến Huyễn Long ở bên cạnh, cùng với Gia Cát sư huynh đang

tập kích, cũng đều mở mắt trừng trừng.

Mục tiêu mà Tiểu Tặc Miêu muốn lấy, không ngờ lại là cái “xẻng sắt” vô danh kia.

Khí tức phát ra từ cái “xẻng sắt” kia, là yên lặng nhất, không hề có nửa phần khí tức Thứ Thần Khí.

- Thành công rồi.

Lam Giao Vương mừng rỡ, Long Cân trong tay quấn lấy, đem cái “bảo vệ tay” trên giá đựng vũ khí lấy xuống.

Meo meo…

Ngay khoảnh khắc tiếp theo, Tiểu Tặc Miêu cũng đắc thủ cái “xẻng sắt”.

Lam Giao Vương không khỏi sửng sốt, chợt cảm thấy có gì đó không đúng.

- Con mèo này, không ngờ lại lợi dụng sợi roi của thanh niên lam bào kia, làm một điểm dừng chân giữa không trung, thậm chí còn có tác dụng che chắn, khai thác được chiến quả.

Gia Cát sư huynh ở phía đối diện, sắc mặt có vài phần phấn khích.

Hắn thậm chí không nhịn được, mà âm thâm ủng hộ thủ đoạn “cách không mượn lực” của con mèo này.

Nếu như không có “điểm dừng chân” của Lam Giao Vương, Đại Đế Hư Thần Cảnh đến gần như vậy, cũng khó có thể toàn thân trở ra.

- Đáng giận, bị con mèo này lợi dụng rồi…

Lam Giao Vương đột nhiên bừng tỉnh đại ngộ, gương mặt run rẩy một phen, thế nhưng, hắn cũng sắp không chống đỡ nổi viêm nhiệt khủng bố đang ăn mòn.

Meo…

Hư tuyến xám bạc chợt lóe, con mèo nhỏ đã biến mất, không thấy bóng dáng đâu nữa.

- Mau rút lui.

Lam Giao Vương hội hợp với Thiên Biến Huyễn Long, lại đột nhiên lọt vào đợt tập kích vây đánh của Gia Cát sư huynh và Triệu Vũ Phi.

- Hừ, Lam Giao Vương, Thiên Biến Huyễn Long, còn không lưu lại.

Gia Cát sư huynh lớn tiếng hét.

Nghe vậy, thể xác và tinh thần của hai người Lam Giao Vương lập tức chấn động, vẻ mặt đại biến.

Vị Gia Cát sư huynh kia, không ngờ lại “nhìn thấu” thân phận của hai người.

- Ha ha, quả nhiên là đám dị tộc các ngươi, mọi người mau ra tay, cản hai tên tặc tử dị tộc này lại.

Gia Cát sư huynh lộ ra biểu tình châm biếm.

Hai người Lam Giao Vương lộ vẻ kinh hãi đan xen, không ngờ tên Gia Cát sư huynh kia lại cố tình “lừa” bọn hắn.

Hiển nhiên, Gia Cát sư huynh cũng chỉ suy đoán thân phận của hai người mà thôi.

- Cút cho ta!

Lam Giao Vương tức giận quát lớn một tiếng, lăng không nhảy lên, dẫn động một chuỗi long trảo lam lân bao trùm, cấp tốc rơi lên đầu Gia Cát sư huynh.

- Huyền Cơ Viêm Thuẫn.

Thân hình Gia Cát sư huynh liên tục thối lui, hai tay hư hóa, trước người nổi lên vô số tia lửa tạo thành viêm thuẫn.

Ô...ô...ô...n...g!

“Huyền Cơ Viêm Thuẫn” ở gần hỏa lô, mượn dùng viêm lực khổng lồ, uy thế đại trướng, so với ngày thường còn mạnh hơn gấp đôi.

Bí pháp của Gia Cát sư huynh, hoàn toàn đem lực lượng của hoàn cảnh xung quanh, vận dụng đến mức tận cùng.

Phốc…

Một kích cường đại tuyệt luân của Lam Giao Vương, chỉ đẩy Gia Cát sư huynh lui vài bước, nhưng lại không thể đả thương đối phương.

Cùng lúc đó.

Một tiếng quát trong trẻo từ phía bên cạnh truyền đến, Triệu Vũ Phi và Thiên Biến Huyễn Long, đang cùng giao phong với nhau.

- Đi!

Sau lưng Thiên Biến Huyễn Long, đột nhiên nổi lên một quang ảnh huyễn long màu xanh đậm.

Ô...ô...ô...n...g!

Quang ảnh huyễn long, trong quá trình di chuyển trong hư không, chợt nở rộ một tầng hư quang ngũ sắc trong suốt rực rỡ, thẩm thấu đến phương diện linh hồn.

- Đó là…

Tâm thần Triệu Vũ Phi rung lên, trong quá trình quang ảnh huyễn long công kích, còn mang theo một trận ảo giác quang ảnh trùng trùng điệp điệp khổng lồ, có hiệu quả tương tự với “Huyễn Thành Lĩnh Vực” của Triệu Phong.

Trong khoảnh khắc đó, cảm quan của Triệu Vũ Phi, chợt sinh ra vài tia cảm giác thác loạn.

- Vũ Phi cẩn thận “Thiên Biến Huyễn Long” bài danh thứ mười trên Thiên Tài Hoàng Bảng, tiếp cận với Hiên Viên Văn và Lam Giao Vương.

Lão giả lục bào của Đoan Mộc gia, cảm thấy trái tim như nhảy đến cổ họng.

Chương 849: Lực Lượng Của Thứ Thần Khí

- Vũ Phi cẩn thận, Thiên Biến Huyễn Long bài danh thứ mười trên Thiên Tài Hoàng Bảng, tiếp cận Hiên Viên Văn và Lam Giao Vương.

Lão giả lục bào không khỏi nhắc nhở.

Thì ra, Thiên Biến Huyễn Long này có được huyết mạch Huyễn Biến hiếm thấy, không chỉ bản thân có thể mô phỏng biến ảo thành các loại vật thể, mà còn có thể phát động những công kích Huyễn đạo cường đại.

Có thể nói, trong huyết mạch của Thiên Biến Huyễn Long, đã có sẵn một cái Lĩnh Vực Huyễn đạo đặc thù rồi.

Trong khoảnh khắc giao phong, tâm thần cảm quan của Triệu Vũ Phi, liền bị quấy nhiễu ảnh hưởng.

Trong công kích của đối phương, bao trùm quang ảnh ảo giác trùng trùng, ngay cả hoàn cảnh xung quanh cũng bị vặn vẹo thay đổi.

Hoàn cảnh viêm nhiệt cực nóng của Luyện Chú lâu, dần bị thay thế bởi một cảnh tượng quen thuộc.

- Nơi này là… Triệu tộc?

Tâm thần Triệu Vũ Phi chấn động.

Thiếu niên tóc tím phái đối diện, tựa cười mà không phải cười, khuôn

mặt dần mơ hồ, sau đó lại hóa thành một thiếu niên kiên nghị.

Đó chính là Triệu Phong thời thiếu niên, chỉ còn tồn tại trong ký ức.

Biến hóa không chỉ ở hoàn cảnh bên ngoài, mà ngay cả bản thân Triệu Vũ Phi, cũng biến thành một thiếu nữ dáng vẻ yêu kiều duyên dáng.

Trong mơ hồ, ký ức một gã thiếu niên và một vị thiếu nữ, đang luận bàn với nhau, lại hiện ra ngay trước mắt.

Phành…

Triệu Vũ Phi đánh một chưởng về phía “thiếu niên Triệu Phong” đứng đối diện.

Nàng thét lớn một tiếng, thân hình thối lui vài bước, rơi vào hạ phong.

Thực lực của hai người lúc giao phong, chênh lệch cũng không lớn, thế nhưng “thiếu niên Triệu Phong” ở phía đối diện, lại chiếm hết tiên cơ.

Không chỉ trong cảm quan của Triệu Vũ Phi là như vậy.

Mà trong mắt người bên ngoài, Triệu Vũ Phi và Thiên Biến Huyễn Long, cũng trở thành cảnh tượng Triệu Vũ Phi và Triệu Phong thời thiếu niên, hoàn cảnh xung quanh, cũng biến thành sân vườn của Triệu tộc ở thành Vũ Dương.

Hết thảy mọi thứ, đều bị quang ảnh Huyễn đạo vô hình vặn vẹo, đánh lừa giác quan.

- Vũ Phi.

Hai người lão giả lục bào của Đoan Mộc gia, đều không khỏi kinh hô.

Hướng Triệu Vũ Phi bị bức lui, chính là “hỏa lô” xích viêm cực nóng. Một khi ngã vào trong hỏa lô đó, cho dù là Đại Đế, e rằng cũng khó trốn thoát một kiếp.

Phành phành phành…

Triệu Vũ Phi và Thiên Biến Huyễn Long, trong nháy mắt đã giao phong hơn mười chiêu. Quang ảnh ảo giác trùng trùng, cùng với hoàn cảnh vặn vẹo, đã đảo lộn cảm quan.

Chỉ thấy, Triệu Vũ Phi từng bước một lui về phía hỏa lô đằng sau.

- Triệu Phong ca…

Trong mắt Triệu Vũ Phi có vài phần mông lung, vẻ mặt phức tạp, dường như đang hồi tưởng lại ký ức ngày xưa.

- Chết đi!

Thiên Biến Huyễn Long cười lạnh một tiếng, trong nắm quyền xuất hiện một trận quang lãng màu u lục, đánh thẳng về phía tiếu dung như ngọc sứ của Triệu Vũ Phi.

- Đáng tiếc, ngươi lại không phải…

Trong tầm mắt, mỹ nhân váy tím phong hoa tuyệt đại, ánh mắt đột nhiên trở lại dáng vẻ lạnh lùng trong veo, hàn mang chợt hiện.

Một luồng sát khí lãnh ý mãnh liệt, chợt ngưng hiện trên người Triệu

Vũ Phi.

Ô...ô...ô...n...g!

Chỉ trong thoáng chốc, toàn thân da thịt của Triệu Vũ Phi, đột nhiên trong suốt rực rỡ như thủy tinh, nở rộ một tầng hào quang màu tím huy hoàng, một luồng uy lực huyết mạch chấn động, khiến phần lớn lực lượng bên trong Luyện Chú lâu, sinh ra một trận rung động hỗn loạn.

Giờ khắc này, bất luận là Vương Giả hay là Đại Đế Hư Thần Cảnh, đều cảm thấy lực lượng công pháp của bản thân, đột nhiên chấn động một cách khó hiểu, thậm chí hao hụt mất một phần.

- Sao lại thế này…

Hiên Viên Văn ở một nơi khác, cảm thấy chân nguyên trong cơ thể và sức mạnh to lớn của Đại Đế trên người, đều nổi lên một tia rung động.

Ầm…

Nam tử dị tộc màu u lục, bị ngọc thủ của Triệu Vũ Phi chấn bay ra ngoài mấy chục trượng, khóe miệng tràn ra vết máu.

Cùng lúc đó.

Ảo giác quang ảnh bị vặn vẹo trong tầm mắt của Triệu Vũ Phi, đã biến mất vô tung.

- Không hổ là “Linh tộc”, huyết mạch không phải giả.

Nam tử dị tộc kia nheo đôi mắt đậu xanh lại, chùi đi vết máu bên

khóe miệng, mượn lực lăng không nhảy lên, hội hợp với Ngụy Kính ở nơi khác.

Trong khoảnh khắc vừa rồi.

Triệu Vũ Phi đã kích phát lực lượng thiên phú của huyết mạch Linh tộc, mạnh như Thiên Biến Huyễn Long, bài danh thứ mười trên Thiên Tài Hoàng Bảng, cũng bị chấn lui trọng thương.

Đương nhiên.

Bản thân Thiên Biến Huyễn Long sở trường là Huyễn đạo, năng lực đối kháng chính diện, so với Lam Giao Vương bài danh thứ chín, vẫn có chênh lệch nhất định.

- Lui lại!

Thiên Biến Huyễn Long và Lam Giao Vương Ngụy Kính, sau khi hội hợp, thân ảnh liền nhanh chóng tiêu thất khỏi hư không.

- Chặn đại môn lại, đó là thiên phú ẩn độn của Thiên Biến Huyễn Long.

Sắc mặt Gia Cát sư huynh khẽ biến.

Trong hai tròng mắt của hắn, bắn ra hai đạo ánh sáng trắng sắc bén, miễn cưỡng nắm bắt được một tia quỹ tích.

Trừ phi là loại huyết mạch đồng tử cường đại như “Tử Tinh Đồng” của Cơ gia, mới có thể khắc chế được loại thủ đoạn ẩn độn của Thiên Biến Huyễn Long.

Nhưng tiếc rằng, người của Cơ gia, lại không tiến vào Luyện Chú

lâu, trên sân cũng không có người nào có huyết mạch đồng tử đủ phân lượng như vậy.

Trên thực tế.

Bản thân Thiên Biến Huyễn Long, cũng không có năng lực Không Gian, nhưng hắn lại có thể mô phỏng được các loại cảnh tượng, bao gồm cả một ít khí tức chấn động.

Cho nên, hắn và Lam Giao Vương phối hợp, liền mô phỏng giống hệt như “Tử Phát Song Tà” vậy.

- Dám giả mạo Triệu Phong ca, ta sẽ không bỏ qua cho các ngươi.

Trên mặt Triệu Vũ Phi, mơ hồ hiện lên vẻ tức giận.

Nàng đem năng lực cảm ứng của huyết mạch Linh tộc, phát huy đến mức tận cùng, liền nắm bắt được một tia quỹ tích khí tức mờ nhạt, liền nhanh chóng đuổi theo.

Thế nhưng.

Trên sân tham dự truy kích, cũng chỉ có Triệu Vũ Phi và Gia Cát sư huynh.

Những Vương Giả khác, phần lớn khó có thể nắm bắt được quỹ tích ẩn độn của Thiên Biến Huyễn Long.

Mà Hiên Viên Văn và Tiểu Kiếm Thánh, tuy rằng cũng có năng lực này, nhưng hiện giờ, việc tranh đoạt “kiếm đồng xanh cũ nát”, cũng đã tiến vào thời điểm mấu chốt.

Kiếm mang quanh người Tiểu Kiếm Thánh tóc trắng, rực rỡ chói mắt,

giống như Bạch Hồng Liệt Nhật.

Trong mắt của hắn, có một luồng ý chí Kiếm Đạo bỏ qua sinh tử, mỗi lần bước ra một bước, đều bỏ qua đường lui của bản thân.

Mặc dù đối mặt với khí tức uy hiếp của Cổ Thần Khí, nhưng lão giả tóc trắng, cũng không hề có nửa điểm thoái nhượng.

Ô...ô...ô...n...g!

Giữa không trung, “kiếm đồng xanh cũ nát”, đột nhiên chém ra một đạo kiếm mang kinh triệt thiên địa, mang theo Kiếm Ý lạnh lẽo, chính diện chém trúng Tiểu Kiếm Thánh tóc trắng.

Ọc…

Lão giả tóc trắng phun ra một búng máu, toàn thân đắm chìm trong kiếm ảnh chồng điệp, cảm quan thác loạn điên đảo.

- Tiểu Kiếm Thánh tiền bối…

Thiếu nữ hắc bào lãnh khốc của Thiên Kiếm Các, không khỏi kinh hô một tiếng.

- Trời muốn ta vong, tử cũng không đáng ngại.

Lão giả tóc trắng ngửa mặt lên trời thét dài, kiếng mang Bạch Hồng trên người, dưới một kích của kiếm đồng xanh cũ nát, đã hoàn toàn bị chém phá.

Một kiếm vừa rồi, gần như đã chém diệt toàn bộ nguyên khí và sinh cơ của hắn.

Sinh mệnh chân nguyên của lão giả tóc trắng, dùng mắt thường cũng có thể nhìn thấy tốc độ héo rũ, làn da càng trở nên nhăn nheo hơn.

- Lấy thân hóa kiếm!

Toàn thân lão giả tóc trắng, bỗng nhiên bốc cháy, hóa thành một đạo kiếm mang liệt nhật vĩ đại rực rỡ, chém thẳng về phía Cổ Thần Khí "kiếm đồng xanh cũ nát".

Khoảnh khắc đó.

Toàn bộ Luyện Chú lâu, ngoại trừ kiếm mang rực rỡ lộng lẫy này ra, thậm chí ngay cả diễm quang trong hỏa lô, cũng ảm đạm đi vài phần.

Mạnh như Hiên Viên Văn, trên mặt cũng lộ ra một tia phức tạp và kính ý.

- Lực lượng Kiếm Đạo thật khủng khiếp, e rằng có thể trực tiếp miểu sát Đại Đế, thậm chí uy hiếp cả Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh…

Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyễn Long trong lúc ẩn độn chạy trốn, cũng cảm thấy thể xác và tinh thần run lên, luồng khí tức Kiếm Đạo này, khiến hai người kinh hãi vô cùng.

Lúc này, tòa bộ Luyện Chú lâu, chỉ còn lại kiếm mang rực rỡ áp chế hết thảy.

Trong kiếm mang đó, mang theo áo nghĩa Kiếm Đạo cả đời của lão giả tóc trắng, thậm chí không tiếc trả giá bằng cả sinh mệnh của mình.

Ô...ô...ô...n...g!

“Kiếm đồng xanh cũ nát” giữa không trung, đột nhiên nở rộ một tầng kiếm quang, thời không thác loạn, xuất hiện một thế giới hư ảnh chồng điệp.

Phốc…

Kiếm mang rực rỡ của lão giả tóc trắng, đâm vào cơn lốc kiếm mang của kiếm đồng xanh cũ nát, thế giới hư ảnh chồng điệp xung quanh, lập tức vặn vẹo thác loạn một phen.

Thời gian, gần như đọng lại trong khoảnh khắc đó.

Kiếm mang khắp toàn thân lão giả tóc trắng, rực rỡ huy hoàng chói mắt, đan xen cùng một chỗ với cơn lốc kiếm mang của Cổ Thần Khí, hai bên duy trì ở trạng thái cân bằng tương đối.

Thoạt nhìn.

Giống như hai thanh Thần Kiếm lộng lẫy, ở giữa không trung dính liền vào nhau. Một thanh kiếm trong đó, chính là do lão giả tóc trắng biến thành.

Phù…

Trong Luyện Chú lâu, phần lớn Vương Giả đều mang theo vẻ mặt hồi hộp, nhìn một màn bảo trì sự cân bằng kỳ diệu này.

Chỉ cần hơi sai lầm một chút, lão giả tóc trắng sẽ rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục.

Cùng lúc đó.

Triệu Vũ Phi và Gia Cát sư huynh, vẫn truy đuổi theo quỹ tích ẩn độn,

đã đuổi tới trước đại môn của Luyện Chú lâu.

- Chặn cửa lại.

Trước đại môn, đã có năm, sáu vị Vương Giả Hư Thần Cảnh, bao gồm cả hai đại Vương Giả của Đoan Mộc gia, cùng với Đặng Siêu sư đệ vừa mới tấn chức của Thiên Huyền Cung.

Ô...ô...ô...n...g!

Sáu luồng sức mạnh to lớn của Vương Giả, gắn kết trên một Không Gian Lĩnh Vực, hình thành một tầng bình chướng ngũ sắc sặc sỡ.

Lực cản do sáu đại Vương Giả liên thủ tạo thành, e rằng ngay cả Đại Đế, cũng có thể chặn lại giây lát.

Grào... Phành…

Một tầng lam phiến "Băng Giao Long", mang theo một trận lam vũ băng phong khủng bố, rít gào dữ dội, lợi trảo Băng Giao Long vĩ đại, hung hăng nện lên tầng bình chướng ngũ sắc kia một cái.

Ầm…

Bình chướng ngũ sắc do sáu đại Vương Giả liên thủ tạo thành, đột nhiên ảm đạm, nhiều nhất chỉ chịu được một hai đòn nữa, sẽ bị chém phá.

Nhưng như vậy, lại giành được một cơ hội cho những cường giả khác.

- Đừng để cho hai tên dị tộc này chạy thoát.

Bên ngoài Luyện Chú lâu, một vài Nửa bước Vương Giả đang tĩnh dưỡng, cũng ào ào gia nhập vào trận doanh của sáu đại Vương Giả trước đại môn.

- Huyền Cơ Mật Trận.

Cổ phiến trong tay Gia Cát sư huynh mở ra, bay vụt đến giữa không trung, buông xuống một chuỗi điện lên màu bạc dày đặc, nhanh chóng quấn lấy hai người Lam Giao Vương.

Ầm…

Chỉ trong khoảnh khắc, một đạo quang hà màu tím rực rỡ như sao băng, mang theo thiên uy và nguyên khí to lớn, từ phía sau đánh tới.

Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyễn Long, dưới sự va chạm của luồng uy thế to lớn này, chân nguyên huyết mạch trong cơ thể, đều run lên.

Trong quang hà màu tím, chợt truyền đến tiếng quát trong trẻo, mơ hồ có thể nhìn thấy một nữ tử váy tím như tiên tử.

- Lưu lại!

Ngọc thủ của nữ tử váy tím nhẹ nhàng ấn xuống một cái, không gian màu tím như thực chất, mang theo một luồng lực lượng to lớn khôn cùng, bao phủ trên đỉnh đầu của hai người Lam Giao Vương.

Tiểu Thế Giới.

Hai người Lam Giao Vương đồng loạt biến sắc.

Lúc này, hai đại cường giả dị tộc, đều lâm vào tình cảnh đông đảo

cường giả vây công và trước sau giáp kích.

Nhất là Triệu Vũ Phi và Gia Cát sư huynh, ít nhất cũng là chiến lực trước hai mươi, thậm chí là gần mười trên Thiên Tài Hoàng Bảng.

Một khi bị kéo dài quá lâu, hai người Lam Giao Vương sẽ lâm vào trận quần ẩu với đông đảo Vương Giả và Nửa bước Vương Giả.

Mắt thấy hai người Lam Giao Vương sắp rơi vào “vũng bùn”, ứng phó với hàng loạt công kích, nguy cơ tràn ngập.

Một thanh âm coi rẻ thương sinh, chợt vang lên bên tai hai người.

- Hai tên ngu xuẩn, còn không dùng lực lượng của Thứ Thần Khí.

Lời nói vừa dứt.

Vụt...

Một tầng không gian sương trắng chồng điệp, hoàn toàn bao phủ lấy hai người Lam Giao Vương.

Thế giới chồng điệp huyền bí này, thậm chí còn đẩy lui Tiểu Thế Giới của Triệu Vũ Phi.

- Ồ!

Gần đại môn, phần đông Vương Giả và Nửa bước Vương Giả, đều bị không gian sương trắng chồng điệp này bao trùm, nhất thời cảm thấy đầu óc choáng váng.

- Cẩn thận, đây là Thứ Thần Khí “Mê Không Giới”, là một loại đạo cụ phụ trợ, lực lượng của nó ẩn chứa một cái Tiểu Thế Giới, còn có cả

năng lực Không Gian kỳ lạ…

Gia Cát sư huynh hô nhỏ một tiếng.

Vụt...

Tầng không gian sương trắng chồng điệp này, đột nhiên thu nhỏ lại, hóa thành một dòng khí sương trắng xoay tròn thành một đoàn.

Mọi người đều ngẩn ra, trơ mắt nhìn dòng khí sương trắng xoay tròn này, càng lúc càng thu nhỏ, cuối cùng “bốc hơi” hoàn toàn.

- Đây là năng lực của Thứ Thần Khí?

Đám Vương Giả và Nửa bước Vương Giả ở đây, chợt như vừa tỉnh mộng.

- Đuổi!

Thần niệm của Gia Cát sư huynh, chợt cảm thấy dòng khí sương trắng kia, vừa mới xuất hiện trong rừng cây phía xa.

- Ha ha, có Thứ Thần Khí “Mê Không Giới” này, chúng ta cũng không phải sợ quần chiến nữa, cho dù là một hai vị Đại Đế, cũng không làm gì được chúng ta.

Thân ảnh của hai người Lam Giao Vương, chậm rãi lộ ra trong dòng khí sương trắng.

Đối mặt với đám người Gia Cát sư huynh đang từ phía sau đuổi theo, hai người Lam Giao Vương đều lộ vẻ mặt khinh thường.

Thậm chí, hai người còn đang nghĩ xem, có nên giết vào một lần

nữa.

Nhưng đúng lúc này.

Trên đại thụ đối diện với hai người, chợt truyền đến một thanh âm nhàn nhạt:

- Nhị vị quả nhiên có thể đột phá được vòng vây, không uổng công Triệu mỗ chờ ở đây đã lâu.

- Kẻ nào?

Hai người Lam Giao Vương đều chấn động, nhìn về phía trên đại thụ ở trước mặt, chỉ thấy ở đó có một thiếu niên tóc tím đang khoanh chân ngồi, hai mắt khép hờ.

Chương 850: Thần Mâu Ngưng Thị

Trước đại môn Luyện Chú lâu lục giác.

- Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyễn Long, chiếm được Thứ Thần Khí “Mê Không Giới”, đừng cho bọn chúng chạy thoát.

- Hai tên dị tộc này, không ngờ ở ngay dưới mí mắt của mọi người, đánh cắp một kiện Thứ Thần Khí…

Ở đây có sáu đại Vương Giả, cùng với hai ba mươi vị Nửa bước Vương Giả, tất cả đều vô cùng kinh hãi, vẻ mặt khó coi, tức giận không cam lòng.

Dù sao, trong Luyện Chú lâu, cũng đều là tinh anh và thiên tài của nhân loại, thế mà lại để cho hai tên dị tộc này đắc thủ.

Thất bại nhất chính là, nhiều người như vậy vây đuổi chặn đường, vẫn để cho hai tên Lam Giao Vương đào tẩu.

- Đuổi!

Một vài Vương Giả và Nửa bước Vương Giả, đều không cam lòng truy kích.

Hai người dẫn đầu, vẫn là Triệu Vũ Phi và Gia Cát sư huynh.

Nhưng trong đám người, Vương Giả “Đặng Siêu” vừa mới tấn chức không lâu, lại không truy kích.

- Vâng, chủ nhân.

Đặng Siêu xoay người trở lại bên trong Luyện Chú lâu, tiếp tục chú ý thế cục bên này.

Những Vương Giả và Nửa bước Vương Giả còn lại, phần lớn đều ra ngoài truy kích.

Trong đó, mấy vị Vương Giả của Đoan Mộc gia, Tào gia, Viên Công Phủ, cũng đều phái hết ra ngoài.

Ngoài ra, trong đám người, còn có một Vương Giả vừa đến không lâu, đó là một đại hán mày rậm.

Đại hán mày rậm này, chính là thiên tài Vương Giả của Tông phái Tam Tinh "Địa Linh Điện" mà Triệu Phong đã gặp trong tòa thành dưới đất lần trước – Cô Triều Chí.

Cô Triều Chí, sau khi tiến vào Tà Dương Phủ, chỉ dẫn theo bốn tên Nửa bước Vương Giả.

Mới đầu, lúc hai người tiếp cận Tà Dương Phủ, cũng bị Diệt Thế Hắc Giao Long áp chế.

- Không ngờ trong Tà Dương Phủ lại xuất hiện trọng bảo chấn thế bao trùm thiên địa như Thứ Thần Khí.

Cô Triều Chí cảm thấy tâm huyết phấn chấn.

Đối với người bình thường mà nói, có thể nhìn thấy "Thứ Thần Khí", cũng đã là nguyện vọng khó thực hiện rồi.

- Đi xem.

Cô Triều Chí mặc dù không ôm quá nhiều hi vọng, nhưng vẫn có một chút hi vọng mong manh.

Dù sao đi nữa, những cấp bậc cấm kỵ như Thứ Thần Khí, Cổ Thần Khí, cũng chỉ có thể thuộc về kẻ có duyên.

Vụt vụt vụt...

Lấy đám người Gia Cát sư huynh, Triệu Vũ Phi cầm đầu, phần đông Vương Giả và Nửa bước Vương Giả, số lượng đến mấy chục người, bắt đầu nhanh chóng đuổi về phía rừng cây xa xa.

- Ồ?

Gia Cát sư huynh từ xa đã phát hiện, sau khi hai người Lam Giao Vương xuất hiện trong rừng cây, lại đột nhiên dừng lại.

Trong rừng cây.

- Hai vị quả nhiên có thể đột phá được vòng vây, không uổng công Triệu mỗ chờ ở nơi này đã lâu.

Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyễn Long đều giật mình, nhìn lên phía thiếu niên tóc tím đang ngồi xếp bằng trên cây.

Thế nhưng.

Chờ đến khi hai người thấy rõ, mới phát hiện người tới chỉ là một thiếu niên Đại Đan Nguyên Cảnh, không khỏi bật cười ha ha một tiếng, vẻ mặt khinh thường.

Dù cho, thiếu niên đó là một trong Tử Phát Song Tà.

Hai người Lam Giao Vương, sau khi đạt được Thứ Thần Khí “Mê Không Giới”, lòng tin cũng tăng nhiều.

Vừa rồi, nhiều cường thủ kình định như vậy vây chặn, cũng không ngăn được hai người phá vây mà đi, há lại có thể e ngại một thiếu niên?

Lam Giao Vương thậm chí còn đang suy nghĩ, có nên dựa vào ưu thế Mê Không Giới, mà đùa giỡn với đám thiên tài nhân loại một phen hay không.

Nói không chừng, còn có thể giết sạch, đoạt được thêm một kiện Thứ Thần Khí, thậm chí là Cổ Thần Khí nữa.

- Ha ha ha, tiểu tử tóc tím, lần trước để ngươi chiếm được tiện nghi. Lần này ngươi tự động dâng đến tận cửa, thực sự là chán sống.

Lam Giao Vương thét dài một tiếng, hàn uy huyết mạch cường đại, khiến cho rừng cây gần đó, đột nhiên bao trùm một tầng băng sương.

Mặc dù phái sau vẫn còn thân ảnh truy kích, nhưng Lam Giao Vương lại không hề sợ hãi chút nào.

Hắn nhàn nhạt nhìn cái bảo vệ tay Thứ Thần Khí trên tay mình, trong lòng cũng ổn định lại.

Có được Thứ Thần Khí này, không những đạt được một Tiểu Thế Giới cường đại, mà còn có cả năng lực Không Gian.

- Phong ca…

Triệu Vũ Phi từ phía sau đuổi đến, nhìn về phía rừng cây, vẻ mặt lập tức đại biến.

Sự đáng sợ của Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyễn Long, nàng đã từng lĩnh giáo qua, hai người này liên thủ, tuyệt đối có thể chống lại cả Đại Đế. Sau khi đạt được Thứ Thần Khí, hai người lại càng như hổ thêm cánh.

- Là Triệu Phong!

Trong những người tham dự truy kích, Cô Triều Chí của Địa Linh Điện cũng mở trừng trừng hai mắt.

- Là Triệu Phong trong Tử Phát Song Tà.

Đám Vương Giả của các thế lực Đoan Mộc gia, Tào gia, Viên Công Phủ,… Cũng đều nhận ra thân phận của Triệu Phong.

Thiếu niên kia, ngay cả Hư Thần Cảnh cũng chưa đến, lại đối mặt với hai tồn tại mạnh mẽ như Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyễn Long, tất cả mọi người không khỏi vuốt mồ hôi lạnh thay hắn một phen.

- Hai vị, đến đây là kết thúc rồi.

Lúc này, thiếu niên tóc tím trên cây, đột nhiên chậm rãi mở mắt.

Trong khoảnh khắc đó…

Hai người Lam Giao Vương, cùng với một vài người ở đằng sau, lập tức cảm thấy thể xác và tinh thần đột nhiên rung động một cách khó hiểu.

Có lẽ chính là vì lời nói trấn định tự nhiên của thiếu niên kia.

Hoặc có lẽ là, mọi người đột nhiên ý thức được, thiếu niên “vừa mới” mở mắt kia, chính là dáng vẻ như chờ đợi đã lâu.

Hoặc có thể nói, đối mặt với tổ hợp hai người cường đại vô địch như Lam Giao Vương, thiếu niên kia vẫn lạnh nhạt, nhẹ nhàng hời hợt.

Mà tên Tử Phát Song Tà “Nam Cung Thánh” còn lại, lại đứng ở đằng sau, dáng vẻ dường như không định ra tay.

- Triệu Phong, với lực lượng của một mình ngươi, thật sự có thể đối kháng với hai kẻ này?

Nam Cung Thánh không khỏi truyền âm.

Dù sao đi nữa, vừa rồi hắn cũng nhìn thấy hai người Lam Giao Vương đã đột phá vòng vây thành công trong phần đông Vương Giả.

Lời còn chưa dứt, dị biến đột nhiên phát sinh.

- Thần… Mâu… Ngưng… Thị!

Thiếu niên đang khoanh chân ngồi, đột nhiên trong huyết mạch đồng tử, chợt xuất hiện một luồng Đồng lực linh hồn kinh người.

Trong khoảnh khắc đó…

Trong mắt trái hình thành một cái lốc xoáy màu tím sâu không thấy đáy, lộ ra một tầng sương mù lượn lờ, vực sâu tử huyễn kéo dài vô tận.

Trong mơ hồ, một luồng lực lượng cấm kỵ nhằm vào linh hồn, bao trùm khắp toàn bộ những nơi mà ánh mắt của thiếu niên có thể nhìn thấy.

- Hai tên ngu xuẩn, nhanh chạy đi!

Thanh âm dồn dập của Diệt Thế Hắc Giao Long, chợt truyền đến bên tai hai người Lam Giao Vương.

Nhưng mà, lời nhắc nhở này lại tương đối chậm trễ.

- Làm sao có thể…

Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyễn Long, cảm thấy linh hồn đột nhiên lạnh lẽo, phảng phất như bị giam cầm, thoát ly khỏi sự khống chế của bản thân.

Trong lòng hai người hoảng hốt run rẩy, trên mặt lộ vẻ sợ hãi, linh hồn cố gắng giãy giụa.

Trong tầm mắt.

Lốc xoáy màu tím trong mắt trái của thiếu niên kia, kéo dài vô tận, một luồng lực lượng cấm kỵ giam cầm, lôi kéo linh hồn, bao phủ trên thân hai người.

Luồng lực lượng cấm kỵ này, giống như lực lượng của chúa tể, không thể trái nghịch, vô pháp ngăn cản.

- Cái gì?

Hai người Lam Giao Vương mồ hôi ướt đẫm, trong mắt lộ vẻ sợ hãi tuyệt vọng.

Dường như, bất luận bọn họ chống cự thế nào đi nữa, cũng không thể ngăn được vận mệnh linh hồn của bản thân bị giam cầm và lôi kéo.

- Trời đất.

Ở phía sau, đám cường giả tinh anh đang đuổi tới, đột nhiên cảm thấy trong lòng đại chấn.

Nhất là lúc chạm phải mắt trái của Triệu Phong, thể xác và tinh thần đều lạnh lẽo, linh hồn rung lên liên tục, như muốn nhảy ra khỏi thân thể.

- Đồng thuật cấm kỵ thật đáng sợ, đúng như lời mà Cơ Lan từng nói…

Tào Vân của Tào gia, có cảm giác hít thở không thông, linh hồn như bị đè nén.

Chỉ thấy, hai đại thiên tài bài danh trước mười trên Thiên Tài Hoàng Bảng, đối diện với "Đồng thuật cấm kỵ" của Triệu Phong, đều kinh hãi giãy dụa, lộ vẻ tuyệt vọng bất lực.

- Tên Triệu Phong này, hắn làm sao có thể…

Cô Triều Chí của Địa Linh Điện, không khỏi kinh hãi thất thanh.

Ngay cả Gia Cát sư huynh vẫn luôn nhàn nhã trấn định, cũng thoáng biến sắc, dáng vẻ kinh nghi bất định.

- Chỉ một cái liếc mắt, đã lực áp hai người Lam Giao Vương, hắn sắp thành công rồi…

Sắc mặt Gia Cát sư huynh trở nên ngưng trọng.

Khí tức “Đồng thuật cấm kỵ” của thiếu niên tóc tím kia, khiến linh hồn của hắn, cũng cảm thấy bất an.

Meo…

Chỉ có Tiểu Tặc Miêu trên người Tiểu Tặc Miêu, là hóa thành một đạo hư tuyến xám bạc, chợt lóe lên.

- Sắp không kiên trì được nữa…

Lam Giao Vương phát ra một trận rít gào, lại hóa thành hình thái thân thể “Băng Giao Long” khổng lồ.

Nhưng khiến hắn tuyệt vọng chính là, huyết mạch “Băng Giao Long” bài danh trước mười trong huyết mạch Hoàng Đạo, lại xuất hiện một trận rung động bất an trước cái nhìn chăm chú của mắt trái đối phương.

Trong mơ hồ.

Nguyên hồn của hình thái Băng Long màu lam, đã bị kéo ra ngoài cơ thể “Lam Giao Vương”.

- Cứu ta, Hắc Giao Long đại nhân…

Lam Giao Vương đã lâm vào vực sâu tuyệt vọng.

Dưới “Thần Mâu Ngưng Thị” của Triệu Phong, hắn gần như không có bao nhiêu sức phản kháng.

Càng kinh người chính là, Triệu Phong đang lấy một chọi hai.

- Tuyệt đối không thể…

Một hư ảnh nguyên hồn màu sắc sặc sỡ, từ trên người “Thiên Biến Huyễn Long”, đã bị kéo ra một nửa.

Một màn này, khiến cho đám tinh anh thiên tài từ phía sau đuổi tới, đều trợn mắt há hốc mồm, toàn thân lạnh toát, sự kinh hãi chạy từ lòng bàn chân đến khắp toàn thân.

Thiếu niên đang khoanh chân ngồi trên cây, vẫn giữ nguyên tư thế.

Chẳng qua, hắn đã mở mắt.

Hắn giống như người phát ngôn của Tử Thần, khóe miệng khẽ nhếch lên một tia tiếu ý nhàn nhạt.

Trong mắt trái của hắn, xuất hiện một cái lốc xoáy kéo dài vô tận, vô cùng thâm thúy, truyền đến một luồng lực hút trí mạng, kéo ra linh hồn của hai người Lam Giao Vương.

- Chống cự tại phương diện Hồn đạo và Huyễn đạo, Thiên Biến Huyễn Long này, dường như mạnh hơn một chút.

Triệu Phong từ trên cao nhìn xuống, thoáng lộ một tia dị sắc.

Luận tu vi, hai người Lam Giao Vương đều là Vương Giả đỉnh phong, chỉ còn kém một bước nữa là có thể dựng dục ra ý chí Đại Đế.

Chẳng qua.

Tạo nghệ và kỹ xảo tại phương diện Hồn đạo của hai người, đều kém Triệu Phong quá xa.

“Thần Mâu Ngưng Thị” của Triệu Phong, chính là mô phỏng chiêu bài tuyệt kỹ của “Tử Vong Đại Đế” thuộc thế hệ cổ xưa – Tử Vong Ngưng Thị.

Lúc trước, Triệu Phong thậm chí còn từng thi triển “Thần Mâu Ngưng Thị” với Tử Vong Đại Đế một lần.

Thần Mâu Ngưng Thị của hắn, có xu thế trò giỏi hơn thầy, đã dung nhập vào Huyễn đạo độc đáo.

Ngay cả Triệu Phong cũng không nhìn thấy biểu tình rung động của Nam Cung Thánh ở đằng sau vào giờ phút này.

- Đây… Đây là phong thái của “Tả Đồng Thiên Quân” ngày xưa…

Nam Cung Thánh cũng không khỏi hít một ngum khí lạnh.

Hắn ở đằng sau Triệu Phong, tận mắt nhìn thấy linh hồn của hai người Lam Giao Vương, đang từng bước thoát ly khỏi thân thể, lộ ra biểu tình sợ hãi tuyệt vọng.

Thế nhưng, ngay lúc Triệu Phong sắp sửa thành công.

- Dừng tay!

Một thanh âm khinh thường chúng sinh, chợt vang vọng trong hư không.

Grào...

Trong cơ thể Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyễn Long, chợt truyền đến một tiếng long ngâm của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Tròng mắt của hai người, đột nhiên nhảy lên một đoàn tia lửa xích hắc, phát ra một luồng ý chí Diệt Thế, hủy diệt vạn vật.

Ầm…

Tại phương diện linh hồn, đột nhiên nổ mạnh một trận, điện mang tử huyễn cùng với tia lửa xích hắc, đột nhiên va chạm một chỗ.

Trên cành cây.

Thân hình Triệu Phong rung lên một cái, ý chí linh hồn chấn động, khẽ lẩm bẩm:

- Diệt Thế Hắc Giao Long.

Thoáng chốc.

Thần Mâu Ngưng Thị của Triệu Phong đã bị đánh gãy, linh hồn của hai người Lam Giao Vương, cũng quay trở về cơ thể.

- Thứ Thần Khí của ta…

Lam Giao Vương vừa mới chuẩn bị sử dụng Thứ Thần Khí “Mê Không Giới”, lại phát hiện cái “bảo vệ tay” trên cánh tay mình, đã không còn bóng dáng nữa.

Meo meo…

Hư tuyến xám bạc lóe lên, Tiểu Tặc Miêu mang theo một cái bảo vệ tay, xuất hiện trên vai Triệu Phong.

- Tiểu Tặc Miêu, làm tốt lắm.

Triệu Phong mỉm cười, đem bảo vệ tay Thứ Thần Khí của Lam Giao Vương, mang lên tay mình.

Thì ra.

Nhân lúc linh hồn của hai người Lam Giao Vương đang giãy giụa, Tiểu Tặc Miêu đã lấy trộm Thứ Thần Khí Mê Không Giới trên tay Lam Giao Vương.

- Trước chạy trốn rồi nói sau.

Thiên Biến Huyễn Long sau khi sống sót từ trong tai kiếp, trên người chợt lóe một tầng quang huy u lục.

Vụt...

Thân ảnh Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyễn Long, biến mất tại chỗ, khí tức hoàn toàn dung hợp với mảnh rừng cây này.

- Quả nhiên, Hắc Giao Long đã chuẩn bị hậu chước trên thân hai người này…

Mắt trái của Triệu Phong, hoàn toàn nhìn thấy rõ hai cái quang ảnh trong suốt dung nhập vào hoàn cảnh rừng cây, đang cấp tốc bỏ chạy.

Chương 851: Hai Mươi Ngày

Vụt vụt vụt...

Đám cường giả tinh anh như Triệu Vũ Phi, Gia Cát sư huynh, cuối cùng cũng đến phụ cận rừng cây.

Lúc bọn hắn tới, Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyễn Long, sau khi chiến đấu với Triệu Phong, đã bỏ chạy trối chết.

Thực sự mà nói.

Hai người Lam Giao Vương căn bản không hề có sức phản kháng trước "Thần Mâu Ngưng Thị" của Triệu Phong, chỉ có thể miễn cưỡng bảo trụ tính mạng, cho nên đã sợ tới mất hồn mất vía.

Mặc dù không diệt sát hai người Lam Giao Vương, nhưng Thứ Thần Khí "Mê Không Giới" cũng đã rơi vào tay Triệu Phong.

Những thiên tài Vương Giả này, mắt thấy Triệu Phong chiếm được Thứ Thần Khí, mặc dù tham lam và không cam lòng, nhưng bọn hắn lại càng kiêng kỵ và kinh sợ hơn.

Những người này, sở dĩ vây chặn hai người Lam Giao Vương, động lực lớn nhất chính là sự dụ hoặc của Thứ Thần Khí.

Đến lúc này, Thứ Thần Khí bị Triệu Phong chiếm được, mọi người cũng mất đi động lực, trong lòng thất vọng.

Về phần muốn cướp lấy Thứ Thần Khí từ trong tay Triệu Phong, mọi

người tạm thời không có dũng khí này.

Thiếu niên đang ngồi xếp bằng trên cây, mắt trái xoay tròn, khôi phục vẻ bình thường.

- Hai người này, ý chí linh hồn đều tiếp cận Đại Đế Hư Thần Cảnh, khí lực huyết mạch mạnh mẽ, lại có nhân tố Hắc Giao Long, muốn truy sát, vẫn có chút khó khăn.

Triệu Phong liếc nhìn phương hướng hai người Lam Giao Vương bỏ chạy, thầm nghĩ.

Nếu như chiến đấu chính diện, Triệu Phong muốn chống lại hai người Lam Giao Vương, e rằng phần thắng tương đối nhỏ, thêm Nam Cung Thánh nữa thì có lẽ xác suất là 5:5.

“Thần Mâu Ngưng Thị” vốn là Đồng thuật cấm kỵ diệt sát hai người tốt nhất, chỉ tiếc là vẫn còn thiếu một chút nữa.

Chẳng qua.

Mục đích của Triệu Phong cũng đã đạt được, không những chiếm được Thứ Thần Khí, mà còn hung hăng giáo huấn hai người Lam Giao Vương một phen.

Thậm chí, hắn còn thành công gián tiếp lập uy trước mặt đông đảo thế lực cường giả.

Giờp hút này, đám thiên tài Vương Giả Gia Cát sư huynh, đều nhìn hai người Triệu Phong, cũng không dám khinh suất động thủ.

- Các hạ hảo thủ đoạn, dương oai thay cho đồng đạo nhân loại chúng ta. Nghĩ lại thì, lần trước Song Tà đánh lén mọi người, có lẽ là do

Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyễn Long giả mạo.

Gia Cát sư huynh đi lên trước, ôm quyền cười.

Triệu Phong vừa rồi thi triển Đồng thuật cấm kỵ, đã chấn trụ mọi người.

Ngoại trừ Gia Cát sư huynh và Triệu Vũ Phi, cùng với một số ít người ra, những Vương Giả hoặc Nửa bước Vương Giả còn lại, đều không dám tới gần.

- Ta đã nói rồi, Triệu Phong ca sẽ không làm những chuyện như vậy.

Triệu Vũ Phi vui vẻ tiến lên.

Không lâu trước.

Nàng mắt thấy Triệu Phong lấy lực một người, đối chiến với hai người Lam Giao Vương, trong lòng còn có chút lo lắng.

Nhưng hắn dù sao cũng là “người kia” trong suy nghĩ của nàng, bản thân nàng vẫn luôn sùng bái, và xem hắn là mục tiêu theo đuổi.

- Xem ra, trong nhân loại vẫn còn người hiểu chuyện.

Triệu Phong đáp lại Gia Cát sư huynh, khẽ gật đầu.

Đối với vấn đề Song Tà giả mạo, Triệu Phong có lẽ sẽ truy sát giáo huấn hai người Lam Giao Vương, nhưng hắn cũng khinh thường việc giải thích.

Lúc ở Luyện Chú lâu, Gia Cát sư huynh cũng đã nhìn thấu thân phận của hai người Lam Giao Vương rồi.

Đối với việc này, Triệu Phong cũng có chút vui vẻ.

Vụt...

Hư mang tím bạc chợt lóe lên, Nam Cung Thánh hạ xuống bên cạnh Triệu Phong.

- Tử Phát Song Tà.

Những Vương Giả và Nửa bước Vương Giả ở phía sau, đều không dám đến gần, trong lòng thoáng run.

Giờ phút này, Song Tà chân chính đang ở ngay trước mắt mọi người.

Mà kẻ vừa mới ra tay, chính là một trong Song Tà.

- Triệu huynh.

Gia Cát sư huynh tiếp tục nói:

- Còn hai mươi ngày nữa, Diệt Thế Hắc Giao Long sẽ giết tiến vào Tà Dương Phủ, hi vọng rằng một phương nhân loại chúng ta, có thể đồng tâm hiệp lực, cùng đối kháng với đại địch này.

Suy nghĩ của hắn hiện nay, chính là hi vọng Song Tà có thể cùng nhau hợp tác, ít nhất không nên phát sinh nội đấu.

Triệu Phong tất nhiên hiểu rõ ý tứ của hắn, khẽ gật đầu đáp:

- Hắc Giao Long đối với chúng ta mà nói, chính là tồn tại vô địch, chỉ có thể dùng trí…

- Nói vậy, chẳng lẽ Triệu huynh đã có kế sách ứng đối?

Trong mắt Gia Cát sư huynh chợt lóe tinh quang.

Hai người giữa không trung, ánh mắt thoáng giao hội giây lát, cũng không nói gì, cũng không truyền âm.

Mặc dù Triệu Phong không băn khoăn về “Diệt Thế ấn ký”, nhưng Gia Cát sư huynh lại không hẳn như thế.

Grào...

Bên ngoài Tà Dương Phủ, thân rồng khổng lồ của Diệt Thế Hắc Giao Long, uốn lượn xoay tròn, đuôi rồng hung hăng nện vào “Thần Chi Cấm Trận”.

Theo thời gian trôi qua.

Sơ hở trên “Thần Chi Cấm Trận”, cũng ngày càng nhiều hơn, năng lực phòng hộ đã dần suy yếu.

Thời gian trôi qua một phần, mọi người trong Tà Dương Phủ, lại càng gần tử vong hơn một phần.

Cường đại tự tin như Triệu Phong, cũng hiểu rõ Hắc Giao Long chính là tồn tại vô địch, dù sao thì nó cũng đã từng chống lại một Cổ Thần.

Đoán chừng.

Hắc Giao Long thời kỳ đỉnh phong, ít nhất cũng trên Bán Thần, rất có khả năng đã đạt tới Thiên Giai Thần Vị.

- Ha ha ha… Thần Chi Cấm Trận, so với trong tưởng tượng còn suy yếu nhanh hơn. Hai mươi ngày sau, bổn tọa sẽ giết vào Tà Dương Phủ.

Một thanh âm bạo ngược cuồng tiếu, mang theo một luồng ý chí Diệt Thế, vang vọng trong Tà Dương Phủ.

Mục tiêu trúng phải "Diệt Thế ấn ký", đều cảm thấy thể xác và tinh thần đại chấn.

- Chỉ còn lại hai mươi ngày…

Phần đông cường giả tiến vào Tà Dương Phủ, trong lòng đều trầm xuống.

Trên cây.

- Còn hai mươi ngày nữa, rất có thể sẽ xảy ra rất nhiều chuyện xấu…

Triệu Phong chậm rãi đứng lên, ánh mắt vẫn bình tĩnh như cũ.

Cục diện nguy cơ như vậy, cũng không phải là hắn chưa từng gặp qua.

Ngày xưa, hắn với thân phận "người từ ngoài đến", tiến vào Di tích Tử Thánh, dùng lực lượng của bản thân, chống lại ba đại Tông phái Nhị Tinh.

Trong quá trình Tử Vong truy sát, hắn cũng đã trải qua thời khắc cửu tử nhất sinh.

Chẳng qua.

Đối tượng lần này, chính là cường đại trước nay chưa từng có, với giai đoạn hiện nay mà nói, chính là không thể chiến thắng.

- Trước hết đi Luyện Chú lâu.

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, nhảy xuống đất.

Hắn còn nhớ rõ, trên giá vũ khí kia, vẫn còn mấy vật hoàn chính, trong đó còn có một tấm chắn và vài mũi tên.

Vụt vụt vụt...

Những thiên tài tham dự truy kích, đều đồng loạt rút về “Luyện Chú lâu”.

Triệu Phong và Nam Cung Thánh, vẫn hành động không nhanh không chậm.

- Trước hết cứ nghiên cứu Thứ Thần Khí “Mê Không Giới” này đã.

Ánh mắt của Triệu Phong, thoáng dừng lại trên cái bảo vệ tay.

Chất liệu của cái bảo vệ tay này, giống như đồng như bạc, thoạt nhìn có chút bình thường, nhưng cẩn thận nhìn kỹ, lại cảm thấy nó có vài phần ý vị, phong cách cổ xưa.

- Thứ Thần Khí Mê Không Giới này, chính là một kiện đạo cụ không gian phụ trợ trong truyền thuyết, bao gồm năng lực trữ vật, xuyên qua không gian, định vị không gian, truyền tống,…

Nam Cung Thánh mang theo vẻ mặt hâm mộ mà nói.

Bởi vì hắn tinh thông Không Gian nhất hệ, cho nên cũng có hiểu biết

tương đối nhiều đối với những truyền thuyết liên quan.

Dưới sự thuyết minh của Nam Cung Thánh, Triệu Phong rất nhanh chạm vào môn đạo của Thứ Thần Khí “Mê Không Giới”.

Đầu tiên.

Cổ Thiết Giới Chỉ trên tay Triệu Phong, có thể thay thế.

Bởi vì, Mê Không Giới là đạo cụ không gian phụ trợ, cho nên cũng có công năng “không gian trữ vật”.

Mê Không Giới có sẵn một cái Tiểu Thế Giới, phạm vi không gian, so với “Tương Vân quốc” của Triệu Phong, còn lớn hơn.

Hơn nữa, Tiểu Thế Giới sẵn có này, cũng không phải là loại thực chất hóa như Tiểu Thế Giới hình thái ban đầu của Đại Đế.

Sau khi thần niệm của Triệu Phong rót vào Mê Không Giới, đã chạm đến Tiểu Thế Giới này.

Tiểu Thế Giới này, cũng tương tự Di tích Tử Thánh, bên trong có sẵn quy tắc, có núi sông, cây rừng, không khí, thậm chí còn có cả yêu linh và nhân loại.

- Không hổ là Thứ Thần Khí…

Triệu Phong không khỏi kinh thán.

Thực dụng nhất chính là, Mê Không Giới không yêu cầu quá cao đối với tu vi của chủ nhân, một khi có được Thứ Thần Khí, cũng tương đương có được một Tiểu Thế Giới, trở thành chúa tể không gian.

Hơn nữa.

Không gian trữ vật trong Mê Không Giới, lấy Tiểu Thế Giới sẵn có làm trụ cột, có thể mở ra một cái không gian riêng biệt, càng thêm ổn định, ngay cả công kích của Bán Thần, cũng rất có thể thẩm thấu vào.

Ngoài ra.

Mê Không Giới còn có năng lực xuyên qua không gian, định vị truyền tống.

- Trên lý thuyết, chỉ cần lực lượng đủ mạnh, lại thiết lập dấu hiệu không gian tại Chân Vũ Thánh Địa, chúng ta có thể thông qua “Mê Không Giới”, trong khoảnh khắc vượt qua vô tận không gian, trở về Thương Hải.

Nam Cung Thánh mang theo một tia ngữ khí chờ mong.

Trở về Thương Hải?

Triệu Phong giật mình, không ngờ Mê Không Giới này còn có năng lực xuyên qua không gian.

- Không chỉ chủ nhân của Mê Không Giới có thể xuyên qua, mà nó còn có thể đem những mục tiêu khác, truyền tống đến một nơi xa xôi nào đó.

Nam Cung Thánh bổ sung thêm.

- Năng lực truyền tống?

Triệu Phong mừng rỡ vô cùng.

Mặc dù Thứ Thần Khí không có sức chiến đấu gì, nhưng năng lực phụ trợ của nó, có thể nói là nghịch thiên, giá trị e rằng còn tiếp cận Cổ Thần Khí.

- Chỉ tiếc… Chúng ta không có lưu lại dấu hiệu không gian ở bên ngoài. Bằng không, thông qua Thứ Thần Khí này, chúng ta thậm chí có thể tùy thời trở về Đại lục, căn bản không cần quan tâm đến Hắc Giao Long.

Nam Cung Thánh có phần tiếc nuối mà nói.

- Không nhất định.

Triệu Phong khẽ lắc đầu nói:

- Thần Chi Cấm Trận của Tà Dương Phủ, có quy tắc cường đại hạn chế, trong khu vực bình thường của Không Gian Thần Huyễn thì còn có thể làm được, nhưng ở trong này thì chưa chắc.

Chính vì vậy.

Triệu Phong và Nam Cung Thánh vẫn còn có chút tiếc nuối.

Nếu như Triệu Phong có được Thứ Thần Khí này ở bên ngoài, đồng thời lưu lại dấu hiệu không gian, như vậy trong phần lớn không gian ở nơi này, vẫn có thể tùy thời trở về.

Đương nhiên.

Bản thân Thứ Thần Khí, cũng có lưu lại một ít dấu hiệu không gian, thế nhưng lại quá mức xa xôi, căn bản là không thể cảm ứng, càng đừng nói đến việc truyền tống. Cho dù có cảm ứng được thì Triệu

Phong cũng không dám tùy tiện sử dụng, ai biết là sẽ bị truyền tống đến nơi hiểm địa tuyệt cảnh nào?

Bịch bịch…

Triệu Phong và Nam Cung Thánh, chậm rãi tiến vào Luyện Chú lâu lục giác.

- Chủ nhân.

Thiếu niên ngân khải “Đặng Siêu” của Thiên Huyền Cung, liền hướng về phía Triệu Phong, cung kính truyền âm.

Thông qua Đặng Siêu, mặc dù Triệu Phong còn chưa tiến vào Luyện Chú lâu, nhưng đã có thể nắm rõ ràng thế cục nơi này trong tay.

Giữa không trung trong Luyện Chú lâu.

Ba kiện Thần binh Kiếm đồng xanh cũ nát, Quyển Nhận Đao, Khuyết Khẩu Phủ, đều không có chút tiến triển nào.

Trong đó.

Cổ Thần Khí “kiếm đồng xanh cũ nát”, vẫn đang đan xen cùng một chỗ với kiếm mang rực rỡ do Tiểu Kiếm Thánh tóc trắng biến thành.

Hai bên thẩm thấu lẫn nhau, duy trì trạng thái cân bằng trong không trung, phậm chí phá vỡ “trở ngại” trong Tà Dương Phủ.

Trong mơ hồ.

Tay của lão giả tóc trắng, đã chạm đến kiếm đồng xanh cũ nát.

Hơn nữa, bản thân hắn, đã bị lực lượng Cổ Thần Khí bao phủ, cho dù là Đại Đế cũng không dám chạm vào.

Mà hai kiện Thứ Thần Khí khác là Quyển Nhận Đao và Khuyết Khẩu Phủ, cũng sắp bị bắt hàng phục.

“Khuyết Khẩu Phủ” kia, rơi xuống đỉnh đầu của ba đại hoàng tử thuộc Hoàng tộc.

Bát hoàng tử, Cửu hoàng tử, Thập Tam hoàng tử, cùng nhau liên thủ, huyết mạch bí thuật cùng xuất ra, cuối cùng đã hơi áp chế được kiện Thứ Thần Khí này.

Tiến triển nhanh nhất, vẫn là “Quyển Nhận Đao” còn lại.

- Thu!

Hai tay Hiên Viên Văn vung lên, vô số quang ngân tinh mang, đang lượn lờ trên “Quyển Nhận Đao”.

Đồng thời.

Ý chí sức mạnh to lớn của Đại Đế do bản thân hắn phát ra, cũng bao trùm một mảnh hư không, ngọc phiến kỳ dị trên cổ, nở rộ một tia quang lưu trắng noãn, bao phủ khắp toàn thân.

Ô...ô...ô...n...g!

Kiện Thứ Thần Khí “Quyển Nhận Đao” chấn vang một tiếng, rồi đột nhiên hóa thành một thanh lân đao trắng tinh, rơi xuống trong tay thiếu niên tuấn nhã.

Chỉ trong phút chốc.

Một đạo đao mang trắng tinh rực rỡ, trảm phá hư không, bắn tung tóe một trận điện mang tuyết lân. Thần uy của đao mang vô hình, chiếu rọi khắp toàn bộ luyện lô, đám cường giả toàn trường, đều cảm thấy thân hình đại chấn, tâm linh như muốn sụp đổ.

Hiên Viên Văn miễn cưỡng nắm lấy thanh lân đao trắng tuyết kia, trên gương mặt tuấn tú có chút đỏ rực.

Đúng lúc này.

Triệu Phong và Nam Cung Thánh, cũng không nhanh không chậm bước vào Luyện Chú lâu.

Chương 852: Uy Hiếp Quần Hùng

Lúc hai người Triệu Phong bước vào Luyện Chú lâu, cảm quan đều bị thần u của một đao tinh diệu kia lấn áp, ý chí tinh thần giống như bị chém phá, cảm thấy lạnh lẽo như băng.

Đao mang trắng tinh rực rỡ kia, chém phá hư không, bễ nghễ vạn vật, một chuỗi điện mang tuyết lân bắn tung tóe, giống như đem toàn bộ không gian nghiền thành mảnh vụn.

- Hiên Viên Văn thành công rồi.

Trong Luyện Chú lâu, một trận kinh thán vang lên, trong mắt tuyệt đại đa số cường giả, đều lộ vẻ kiêng kỵ và kính phục.

Hiên Viên Văn này quả không hổ là thiên kiêu cái thế của Tông phái Tứ Tinh “Thiên Huyền Cung”, tuổi còn trẻ đã tấn chức Đại Đế Hư Thần Cảnh, còn được Thứ Thần Khí chấp nhận.

Trên Đại Càn Hoàng Bảng, Hiên Viên Văn xếp hàng thứ bảy, trong đám thiên tài tiến vào Không Gian Thần Huyễn, xếp hạng cũng là cao nhất.

Nếu như có thể sống sót rời khỏi Không Gian Thần Huyễn, xếp hạng của Hiên Viên Văn, ít nhất sẽ còn tăng thêm vài bậc nữa.

- Không hổ là Thứ Thần Khí…

Bước chân của Triệu Phong thoáng ngừng lại, nhưng vẫn tiếp tục

bước vào Luyện Chú lâu.

Mặc dù hắn cũng có một kiện Thứ Thần Khí, nhưng chẳng qua chỉ là loại phụ trợ, cũng không có năng lực công kích gì.

Mà uy lực của đao mang Thứ Thần Khí, lại mơ hồ vượt qua cấp độ Đại Đế, có thể uy hiếp cả Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

Đương nhiên.

Thứ Thần Khí uy lực vĩ đại bực này, Hiên Viên Văn vẫn còn chưa thể chân chính nắm giữ trong tay. Cho dù đã được Thứ Thần Khí tán thành, nhưng khi nắm đao này trong tay, Hiên Viên Văn vẫn gặp phải thiệt thòi rất lớn.

Lúc này.

Trên gương mặt tuấn lãng của Hiên Viên Văn đã nghẹn đỏ bừng, vận chuyển lực lượng toàn thân, mới có thể nắm giữ được Thứ Thần Khí.

Trước mắt, hắn tạm thời không cầu có thể khống chế được thanh đao trong tay, chỉ cầu có thể tạm thời ổn định nó là tốt rồi.

- Chỉ khi đạt tới cấp độ Bán Thần, mới có thể phát huy được uy lực chân chính của Thứ Thần Khí.

Nam Cung Thánh khẽ nói.

Hai người không khỏi nghĩ đến Bán Thần Côn Vân.

Thành tựu của Bán Thần Côn Vân vào thời kỳ đỉnh phong, có thể nói là vô cùng huy hoàng, e rằng trong hàng ngũ Bán Thần, cũng là tồn

tại hết sức mạnh mẽ.

Trước kia, lúc ở “Bách Bảo Lâu” trong Bán Thần Di Viên.

Càn Khôn Kiếm và Tỏa Thiên Cung mà Triệu Phong đạt được, còn chưa phải là bảo vật ở tầng cao nhất.

Có thể đoán được, trong tay Bán Thần Côn Vân, rất có khả năng có được Thánh Khí truyền thừa, Thần binh Thiên cấp, thậm chí có Thứ Thần Khí cũng không phải là chuyện lạ.

- Chúc mừng Hiên Viên Văn sư huynh.

Đám Vương Giả của Thiên Huyền Cung, đều lộ vẻ mừng rỡ, có vài phần ngưỡng mộ và kính phục.

- Bảo vệ Hiên Viên sư đệ.

Nữ tử áo hồng dẫn theo mấy người, bảo hộ xung quanh Hiên Viên Văn.

Vụt...

Gia Cát sư huynh cũng nhanh chóng tiếp cận, cảnh giác những kẻ phương khác.

- Không cần.

Hiên Viên Văn hít sâu một hơi, ý chí Đại Đế trên người, dưới sự trùng kích từ áo nghĩa và uy thế của Thứ Thần Khí, lại càng cường thịnh mạnh mẽ hơn.

Đồng thời, tinh khí thần của hắn cũng có chút tiêu hao.

Tại một nơi khác.

- Mau dốc sức…

Ba đại hoàng tử của Hoàng tộc, hợp lực thu lấy Thứ Thần Khí "Khuyết Khẩu Phủ".

Trong đó, Cửu hoàng tử thực lực mạnh nhất là chủ lực, đang đứng tại vị trí trung tâm.

Dưới sự hợp sức của ba người, "Khuyết Khẩu Phủ" kia đang chậm rãi hạ xuống.

Ô...ô...ô...n...g!

Đột nhiên, thể tích của Khuyết Khẩu Phủ chợt hóa thành một tòa núi nhỏ, gần như chạm đến đỉnh của Luyện Chú lâu, toàn thân phiếm động một tầng ô quang nặng nề, trong hư không mơ hồ truyền đến một trận rung động.

Trong khoảnh khắc đó.

Toàn bộ người trong Luyện Chú lâu, đều cảm thấy một luồng áp bách nặng nề khó hiểu.

Ọc…

Vài vị Vương Giả bình thường ở gần đó, ngay lập tức hộc máu, thân hình lung lay không vững.

- Khống chế được rồi…

Ba đại hoàng tử hợp lực, miễng cưỡng ép Khuyết Khẩu Phủ bằng tòa núi nhỏ xuống.

Ô...ô...ô...n...g!

Khuyết Khẩu Phủ vĩ đại, thể tích chậm rãi áp súc, khống chế trong phạm vi vài chục trượng, khí tức cũng thu liễm hơn rất nhiều.

Bởi vì Khuyết Khẩu Phủ này có chút tương tự Thần binh hạng nặng, cho nên càng khó khống chế hơn.

Ba đại hoàng tử hợp lực, mới có thể miễn cưỡng ổn định nó.

Nhất thời.

Hai kiện Thứ Thần Khí có khuyết điểm tại nơi này, đều đã có chủ nhân tạm thời nắm giữ.

Thiên Huyền Cung và Hoàng tộc, chính là hai đội ngũ có thực lực hùng hậu nhất nơi này, đám thế lực Vương Giả khác, tự nhiên không dám tùy tiện nhúng tay.

- Ồ? Tử Phát Song Tà…

Trong Luyện Chú lâu, không biết là kẻ nào đột nhiên kinh hô một tiếng.

- Mọi người cẩn thận, hai tên tặc tử này lại tới rồi…

Một vài thế lực Vương Giả ở đây, đều lộ vẻ cảnh giác.

Dù sao đi nữa, Tử Phát Song Tà cũng nổi danh là đánh lén, cướp đoạt của người khác, cho đến nay còn chưa từng chịu phải thiệt thòi.

- Trong Luyện Chú lâu này, dường như chỉ có Thần binh khí cụ trên giá vũ khí, là vẫn hoàn chỉnh…

Triệu Phong truyền âm cho Nam Cung Thánh.

Dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, “Song Tà” kia không coi ai ra gì, vẫn tiếp tục tiến vào sâu trong hỏa lô.

- Tử Phát Song Tà, các ngươi còn dám trở về, thật đúng là tự tìm tử lộ.

Trong Luyện Chú lâu, có một vài Vương Giả không biết nội tình, còn cho rằng đây chính là Song Tà lúc trước đã ra tay, hoặc là Song Tà giả mạo.

Chỉ có những cường giả vừa trở về, là trong mắt vẫn còn vài phần kính sợ.

- Tử… Phát… Song… Tà.

Sau khi Hiên Viên Văn ổn định Thứ Thần Khí, trong mắt chợt bắn ra một tia sát khí lạnh thấu xương.

Thoáng chốc.

Một luồng ý chí sức mạnh to lớn khôn cùng, chấn động phương diện linh hồn, bao phủ lấy hai người Triệu Phong, khí thế che trời lấp đất.

- Hiên Viên sư đệ, dừng tay…

Gia Cát sư huynh muốn ngăn cản, đã không còn kịp nữa.

- Hiên Viên Văn, ngươi hãy dẫn đầu, mọi người cũng bắt Song Tà.

Mà trên sân, còn truyền đến không ít thanh âm tán thành Hiên Viên Văn thảo phạt Tử Phát Song Tà.

Vài tên Vương Giả còn lại của Thiên Huyền Cung, như nữ tử áo hồng, không biết nội tình, cũng tràn ngập đối địch với Triệu Phong.

Trước đây.

Tử Phát Song Tà giả mạo, thậm chí còn dám đánh lén cả Thiên Huyền Cung.

Ầm…

Thoáng chốc, luồng ý chí sức mạnh to lớn kia, đã bao trùm lên hai người Triệu Phong.

Trên thực tế.

Một vài Vương Giả vừa rút về, còn mang tâm lý chờ xem kịch vui.

Bởi vì bọn họ đã từng thấy Triệu Phong dùng sức một người, đánh cho hai tên Lam Giao Vương kia chạy trối chết.

Như vậy, đối diện với Đại Đế vừa tấn chức, lại nắm giữ Thứ Thần Khí mạnh mẽ chưa từng có như Hiên Viên Văn, liệu Tử Phát Song Tà từ trước tới nay vẫn thuận lợi, còn có thể toàn thân trở ra hay không?

- Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, vẫn đi về phía trước, cũng không hề

dừng lại chút nào.

Ô...ô...ô...n...g!

Mắt thường chỉ thấy một tầng sương trắng kỳ dị, bao trùm quanh thân hai người.

- Tiểu Thế Giới… Ồ? Thứ Thần Khí…

Hiên Viên Văn thoáng giật mình, hắn vừa tấn chức Đại Đế, nhưng vẫn chưa hình thành Tiểu Thế Giới.

Hơn nữa, Tiểu Thế Giới có sẵn của “Mê Không Giới”, lại không phải bình thường.

Khó hiểu nhất chính là.

Ý chí Đại Đế của hắn trùng kích, lại như đá chìm vào đáy biển, không hề có động tĩnh gì.

- Làm sao có thể, Tiểu Thế Giới thuộc phương diện vật chất, cũng không có bao nhiêu năng lực phòng ngự trước lực lượng ý chí. Huống chi, trong Tà Dương Phủ, Tiểu Thế Giới của ngoại giới, hoặc là Không Gian Lĩnh Vực, đều sẽ bị áp chế, rất khó có thể hoàn toàn hiện ra…

Hiên Viên Văn có chút thất thần.

Hắn đã tấn chức Đại Đế, tầm mắt tự nhiên không giống bình thường.

- Ta không tin.

Hiên Viên Văn đem ý chí Đại Đế thúc dục đến mức tận cùng, sức

mạnh to lớn của thiên địa, đè ép lên hai người Triệu Phong.

Trong lòng Nam Cung Thánh chấn động, luồng ý chí Đại Đế tuyệt cường kia, giống như xuyên suốt hết thảy, chém phá toàn bộ ý cảnh, khiến linh hồn của hắn bị đè nén một trận.

Khóe miệng của Triệu Phong, chợt nhếch lên một tia châm biếm.

Một màn quỷ dị xuất hiện.

Ầm…

Thân hình Hiên Viên Văn đột nhiên rung lên, hét lớn một tiếng, sắc mặt đại biến, tại phương diện linh hồn như có vạn lôi chấn vang.

- Hiên Viên sư đệ, ngươi không sao chứ.

Đám người nữ tử áo hồng, Gia Cát sư huynh, đều kinh hãi tột độ.

Hiên Viên Văn ổn định thân hình, trên mặt đỏ bừng, Thứ Thần Khí trong tay, cũng thiếu chút nữa mất đi khống chế.

Hắn cảm giác ý chí Đại Đế của mình, lọt vào một tầng rào cản vạn lôi bất hủ.

Lần đầu tiên, ý chí Đại Đế của hắn, lại như đá chìm đáy biển.

Lần đầu tiên, hắn lọt vào phản phệ đáng sợ như vậy, loại cảm giác như lôi kích tê dại, mơ hồ theo ý chí Đại Đế truyền vào tâm hồn.

- Hiên Viên Văn, ngươi tốt nhất nên nắm giữ Thứ Thần Khí của bản thân trước đi.

Triệu Phong thản nhiên cười.

Hắn mang theo Nam Cung Thánh, vẫn không coi ai ra gì, tiến về phía hỏa lô.

- Ngươi…

Hiên Viên Văn nghẹn khuất, trên gương mặt tuấn tú lúc đỏ lúc xanh, không biết là tức giận hay là áp lực do Thứ Thần Khí mang đến.

Nhưng quả thật, bởi vì một thoáng phân tâm của hắn vừa rồi, nên Thứ Thần Khí trong tay thiếu chút nữa đã mất đi khống chế.

Giống như, thiếu niên tà di kia, quả thật đang hảo ý nhắc nhở hắn.

Một màn này, khiến cho rất nhiều thiên tài Vương Giả ở đây, đều trợn mắt há hốc mồm.

- Hai tên tặc tử kia, không ngờ lại không thèm để ý đến ý chí Đại Đế của Hiên Viên Văn.

- Không chỉ như vậy, dường như Hiên Viên Văn còn chịu thiệt thòi nữa?

- Hiên Viên sư đệ phải ổn định Thứ Thần Khí, e rằng không thể dốc hết toàn lực, cho nên mới để Song Tà này đắc ý.

Trên sân nổi lên một trận sóng lớn, đám Vương Giả ở đây, đều không khỏi thảo luận một phen.

Người vốn muốn xem trò hay, cũng cảm thấy vô cùng ngoài dự liệu, sắc mặt cực kỳ quái dị.

- Hiên Viên sư đệ.

Vẻ mặt Gia Cát sư huynh trở nên nghiêm trọng, một bàn tay đặt trên người Hiên Viên Văn.

- Gia Cát sư huynh…

Sau khi Hiên Viên Văn ổn định Thứ Thần Khí, lại hướng ánh mắt về phía cố vấn của đội ngũ.

- Nói đến thì dài, nhưng Triệu Phong này, chúng ta ngàn vạn không nên khinh suất đắc tội.

Gia Cát sư huynh trịnh trọng nói.

Lời này vừa nói ra, vài vị Vương Giả khác của Thiên Huyền Cung, như đám người nữ tử áo hồng, đều cảm thấy kinh ngạc.

Nhưng biểu hiện mạnh mẽ của Tử Phát Song Tà, đã khiến cho mấy người của Thiên Huyền Cung, cảm thấy giật mình ngoài dự liệu.

Lời nói của Gia Cát sư huynh, càng khiến mọi người coi trọn hơn.

- Tên tặc tử kia, không ngờ lại chiếm được Thứ Thần Khí “Mê Không Giới”, dường như ngay cả Hiên Viên Văn đang bị hạn chế, cũng không làm gì được hắn.

“Thập Tam hoàng tử” bên phía Hoàng tộc, không khỏi cắn răng, vẻ mặt tràn ngập oán hận.

Bát hoàng tử và Lạc Tôn nhìn nhau, thần sắc trở nên ngưng trọng.

Hai người bọn họ, không chỉ từng tiếp xúc với Triệu Phong một hai

lần, nhưng mỗi lần gặp mặt, đối phương đều khác một trời một vực, càng thần bí khó lường và khiến người ta kiêng kỵ hơn.

Đối phương giống như một cái động không đáy, càng tiến sâu vào thăm dò, lại càng cảm thấy đáng sợ.

Lúc này.

Tử Phát Song Tà vẫn thản nhiên chậm rãi tiếp cận khu vực hỏa lô, quỹ tích này, cũng giống hệt hai người Lam Giao Vương lúc trước.

Một vài Vương Giả đã rút về, như đám người Gia Cát sư huynh, đều đem chuyện truy kích ở bên ngoài, kể lại một lượt.

- Song Tà lúc trước giả mạo, chính là Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyễn Long.

- Hai người Lam Giao Vương, bị một mình Triệu Phong đánh bại? Còn bị đối phương cướp đi Thứ Thần Khí?

Trong Luyện Chú lâu, một vài Vương Giả biết được tin tức, đều chấn động vô cùng.

Mạnh như Hiên Viên Văn, sau khi biết được tin tức này, ánh mắt lúc nhìn Tử Phát Song Tà, cũng có vài phần kiêng kỵ.

Giờ phút này, trong Luyện Chú lâu.

Ba phương mạnh nhất là Hiên Viên Văn, ba đại hoàng tử, Tiểu Kiếm Thánh, đều vị “tuyệt thế Thần binh” mà phân tâm.

Hai người Triệu Phong tiến vào lúc này, có thể nói là hoành hành vô kỵ.

- Triệu Phong, nếu như vừa rồi thực sự động thủ…

Nam Cung Thánh thầm vuốt mồ hôi lạnh một phen.

- Nếu như chính diện chiến đấu, chúng ta muốn chống lại Hiên Viên Văn hoặc là ba đại hoàng tử liên thủ, phần thắng tương đối nhỏ. Thế nhưng, cục diện đã bị chúng ta trấn áp rồi.

Triệu Phong khẽ cười.

Nam Cung Thánh nghe vậy, không khỏi quan sát xung quanh, chỉ thấy phần đông Vương Giả, đều lộ vẻ kiêng kỵ và cảnh giác, thậm chí còn có một số người trốn tránh, không dám nhìn thẳng bọn hắn.

Chương 853: Lục Thần Tiễn

Trong Luyện Chú lâu lục giác.

Triệu Phong và Nam Cung Thánh không nhanh không chậm, dọc theo phụ cận hỏa lô, đi đến gần giá đựng vũ khí cũ nát.

Giờ phút này, rất nhiều thế lực Vương Giả tinh anh trên sân, đều trở nên yên tĩnh.

Sau Hiên Viên Văn, cũng không còn người thứ hai dám đứng ra thử nghiệm.

Phần đông tinh anh Vương Giả, đều có chút hồi hộp, kinh ngạc, nhìn về phía hai đạo thân ảnh tóc tím, trong mắt lộ vẻ kiêng kỵ vô cùng.

Hai người Triệu Phong giống như một cái tâm điểm, nhất cử nhất động, đều thu hút sự chú ý của khắp toàn trường.

- Đây mới chân chính là Tả Đồng Thiên Quân sao?

Nam Cung Thánh hít sâu một hơi, vẻ mặt có chút phức tạp. Hắn chắc chắn rắn, cục diện trên sân, đã bị chấn trụ thành công.

Bịch bịch bịch…

Hai người Triệu Phong, với tiết tấu bước đi kỳ dị, tiếp cận giá đựng vũ khí cũ nát ở gần luyện hỏa lô.

Viêm nhiệt khủng bố, khiến cho ngay cả Thánh Lôi Thể của Triệu

Phong, cũng cảm thấy một tia áp lực.

Trước đây, “Lam Giao Vương” với huyết mạch thiên phú và khí lực mạnh mẽ, muốn thu hoạch được Thứ Thần Khí trên giá đựng vũ khí, cũng phải trải qua thiên tân vạn khổ.

- Băng Hoàng Thương!

Bên ngoài thân thể Triệu Phong, lưu động một tầng chất lỏng băng lam, nhanh chóng băng hóa, hình thành một màn hào quang băng lam trong suốt.

Ô...ô...ô...n...g!

Màn hào quang băng lam này, đường kính chừng một trượng, bao phủ lấy hai người Triệu Phong và Nam Cung Thánh.

Phốc…

Ngoai mặt hào quang băng lam, bốc lên một tầng hơi nước, luồng viêm nhiệt nóng rực kia, sau khi làm bốc lên một tầng hơi nước thì cũng suy yếu vài phần.

Thế nhưng.

Lúc chân chính tiếp cận giá đựng vũ khí, viêm nhiệt khủng bố kia, thậm chí đạt tới trình độ có thể thiêu đốt cả Vương Giả Hư Thần Cảnh, ngay cả Đại Đế cũng khó có thể toàn thân trở ra.

Nam Cung Thánh trong màn hào quang băng lam, ngoài thân nổi lên một tầng gợn sóng tím bạc, tăng thêm một tầng ngăn cách viêm lực cực nhiệt.

Dù vậy.

Trên trán hắn, vẫn chảy ra mồ hôi lớn như hạt đậu, cảm giác nóng bức khó chịu, nhất là hai chân, nóng đến bỏng rát, gần như là bị thiêu cháy.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên ngoài thân thể Triệu Phong, chớp động hoa văn màu vàng nhạt, dùng Phách lực Thánh Thể mạnh mẽ, cứng rắn kháng cự viêm lực đáng sợ xuyên qua băng tráo.

- Khí lực huyết mạch của ta, nếu tổng hợp lại thì còn hơn cả Lam Giao Vương Ngụy Kính. Mà thể chất của Nam Cung Thánh, cũng không phải yếu như Thiên Biến Huyễn Long…

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, lập tức cho ra một kết luận.

Dù sao đi nữa, khí lực huyết mạch của Lam Giao Vương, cũng tiếp cận Chân Long tộc, vô cùng mạnh mẽ.

Bằng không, e rằng còn chưa đến lượt đám người Triệu Phong, Lam Giao Vương đến gần giá đựng vũ khí, e rằng đã sớm bị đám Vương Giả trong Luyện Chú lâu băm nát thành tương rồi.

Nhưng Triệu Phong vẫn không từ bỏ.

Mắt trái của hắn, vẫn tập trung trên giá đựng vũ khí.

Trên giá đựng vũ khí, có ba mũi tên, một cái tấm chắn, cùng với một thanh kiếm chất ngọc màu xanh thẫm.

- Những thứ này, hẳn đều là Thứ Thần Khí. Trong quá trình thu

hoạch, rất có khả năng gặp phải lực cản rất lớn…

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Thứ Thần Khí “Mê Không Giới” lúc trước, dù sao cũng là loại phụ trợ, cho nên không hề có tính công kích gì.

Tiểu Tặc Miêu thu được xẻng sắt, hẳn cũng là loại phụ trợ, không phải là Thần binh có tính công kích.

Mà ba vật tiếp theo, mũi tên, thanh kiếm đều là loại công kích, còn tấm chắn là loại phòng ngự.

- Hư Không Chuyển Vật!

Mắt trái của Triệu Phong, đột nhiên thoáng mở ra trong chớp mắt, một tầng gợn sóng rung động, bao phủ ba mũi tên trên giá đựng vũ khí.

Trung tâm tầng gợn sóng này, mơ hồ xuất hiện một cái lốc xoáy vô hình.

Ô...ô...ô...n...g!

Hư không đột nhiên chấn động nổ vang, trên ba mũi tên, đều bùng nổ một đoàn thần huy kim huyết.

Mũi tên rỉ sét thoạt nhìn bình thường kia, toàn thân màu xích kim, phát ra một luồng thần huy sắc bén, có thể xuyên thủng vạn vật, không gì không thể phá.

Triệu Phong và Nam Cung Thánh, lập tức cảm thấy một trận lãnh ý xuyên thấu hư không.

Trong Luyện Chú lâu, rất nhiều thiên tài Vương Giả, đều cảm thấy ý chí linh hồn, đau đớn một trận, có cảm giác tuyệt vọng, giống như như bị lâm vào một trận tàn sát giết chóc.

- Là Lục Thần Tiễn!

- Mũi tên này, tuy rằng thể tích nhỏ, những phẩm cấp mỗi một mũi, đều sánh ngang Thứ Thần Khí, ba mũi cộng lại, giá trị không hề thua kém bất kỳ Thứ Thần Khí nào.

Đám cường giả của Thiên Huyền Cung và Hoàng tộc, đều nhận ra những mũi tên này.

Trong khoảnh khắc đó.

Triệu Phong và Nam Cung Thánh, đã thừa nhận một luồng sát khí sắc bén xuyên suốt thiên địa, tàn sát vạn vật.

Thân thể Nam Cung Thánh cứng đờ lạnh lẽo, rõ ràng đang phải chống đỡ viêm lực, vậy mà trong lòng vẫn cảm thấy rét lạnh, bất an vô cùng.

- Ba mũi tên này, thể tích tương đối nhỏ, hẳn là dễ thu hoạch hơn Thứ Thần Khí của Hiên Viên Văn và Hoàng tộc…

Triệu Phong mặt không đổi sắc.

Cho dù đều là Thứ Thần Khí, nhưng ba mũi tên này, dùng một lần thì ít đi một lần.

Hơn nữa, mũi tên này cũng không giống những loại Thứ Thần Khí khác, sau khi cường giả nắm trong tay, trong quá trình tu hành, có

thể dung nhập ý chí áo nghĩa cường đại.

Bằng vào cảm giác, Triệu Phong liền xác định được, việc thu hoạch ba mũi tên này, sẽ ít khó khăn hơn.

Quan trọng nhất là, ba mũi tên này, đều là vật vô chủ.

- Triệu Phong, ngươi có biện pháp nào không? Ba mũi Lục Thần Tiễn này, nếu như phối hợp với “Tỏa Thiên Cung” của ngươi, có thể phát huy ra uy lực không thể đong đếm được a…

Nam Cung Thánh chợt lộ ra một tia hứng thú.

- Thu hoạch cũng không quá khó khăn, nhưng giá đựng vũ khí này, rất khó tiếp cận. Nếu như có thể khiến ba mũi Lục Thần Tiễn này, tự bay đến thì tốt rồi.

Triệu Phong chợt lâm vào suy tư trong giây lát.

Viêm lực cực nhiệt tại khu vực trung tâm nhất, ngay cả Đại Đế Hư Thần Cảnh, cũng không chống cự nổi.

Lam Giao Vương không làm được, Triệu Phong cũng không làm được. Trừ phi Thánh Lôi Thể của hắn có thể tấn chức cấp độ rất cao, hoặc là có trang bị miễn dịch hỏa thuộc tính cường đại.

Chỉ tiếc, Triệu Phong hiện nay, lại không tu luyện Hỏa Chi Phong Lôi.

Meo meo…

Đúng lúc này, Tiểu Tặc Miêu chợt nhảy ra, trong tay nắm một cái xẻng sắt.

- Ồ?

Triệu Phong và Nam Cung Thánh, đều nhìn về phía cái xẻng sắt trong tay Tiểu Tặc Miêu.

Cái xẻng sắt này, cũng được lấy ra từ giá đựng vũ khí kia.

Keng…

Tiểu Tặc Miêu vung động xẻng sắt, đào lên mặt đất.

Thoáng chốc, sàn Luyện Chú lâu làm bằng chất liệu đặc thù, liền bắn lên một trận tia lửa, đất đá bay tán loạn, không ngờ đào ra được một cái hố nhỏ.

Ô...ô...ô...n...g!

Cùng lúc đó, mũi tên, tấm chắn, thanh kiếm ngọc chất trên giá đựng vũ khí, nhất thời đều phát sinh tiếng ong ong.

Vụt vụt vụt...

Mũi tên thể tích nhỏ, nhất thời bay lên không trung.

Ầm…

Tấm chắn rơi xuống trên đất, thanh kiếm ngọc chất cũng bay lên giữa không trung, phát ra một luồng uy áp của Thứ Thần Khí, chấn nhiếp thiên địa.

Nam Cung Thánh nhất thời cảm thấy áp bách, hít thở không thông.

Triệu Phong bước đầu khôi phục ý chí Đại Đế, hơn nữa Thần Linh

Nhãn còn có thể miễn dịch phương diện tinh thần, nên cũng không giật mình bao nhiêu.

Hai người đều dùng vẻ mặt cổ quái, nhìn về phía cái xẻng sắt trong tay Tiểu Tặc Miêu.

Keng…

Cái xẻng sắt trong tay Tiểu Tặc Miêu, lại vung lên lần nữa.

Vụt vụt vụt...

Bỗng nhiên, những loại khoáng thạch trong truyền thuyết ở gần đó, như là Thần Vẫn Thiết, đều rung động, nhanh chóng bay đến gần bên này.

Xẻng sắt trong tay Tiểu Tặc Miêu, giống như một cái nam châm hút sắt.

Nhưng loại khoáng thạch kim loại ở gần đó, đều ùn ùn bay tới.

Một màn này, khiến cho đám thiên tài Vương Giả trong Luyện Chú lâu, đều mở to hai mắt mà nhìn.

Vụt...

Triệu Phong vẫy tay một cái, dùng Thứ Thần Khí Mê Không Giới, thu vào những loại khoáng thạch này.

Vụt...

Đúng lúc này, Lục Thần Tiễn cũng bay thẳng đến.

- Thu!

Triệu Phong nâng cái bảo vệ tay Thứ Thần Khí lên.

Vụt...

Một tầng sương mù màu trắng, chợt lóe lên, nuốt chửng “Lục Thần Tiễn”.

- Đơn giản vậy sao?

Đám Vương Giả đang nín thở quan sát, đều cảm thấy ngoài dự liệu.

Đặc biệt là ba đại hoàng tử của Hoàng tộc, bọn hắn thiên tân vạn khổ, mới có thể miễn cưỡng nắm giữ được một kiện Thứ Thần Khí.

- Thì ra là thế, Thứ Thần Khí “Mê Không Giới”, chính là đạo cụ không gian trữ vật, có thể dễ dàng chịu tải được Thứ Thần Khí. Huống chi, Thần binh loại tiễn như “Lục Thần Tiễn”, cũng không có ý chí tự chủ quá mạnh mẽ.

Nam Cung Thánh lập tức bừng tỉnh đại ngộ.

Tóm lại.

Có được đạo cụ trữ vật không gian Thứ Thần Khí, việc thu hoạch Thứ Thần Khí, sẽ dễ dàng hơn một chút.

Nếu như ba đại hoàng tử của Hoàng tộc, cũng có đạo cụ trữ vật Thứ Thần Khí, e rằng đã sớm thu lấy “Khuyết Khẩu Phủ” rồi.

Vụt... Vụt...

Cùng lúc đó, hai mũi Lục Thần Tiễn khác, cũng bay về những phía khác trong luyện hỏa lô.

Những nơi Lục Thần Tiễn bay đến, linh hồn của một vài Vương Giả bình thường, đều như muốn vỡ tan, toàn thân cảm thấy lạnh lẽo sợ hãi.

Không chỉ có Lục Thần Tiễn là bị kinh động, mà còn có thanh kiếm chất ngọc màu xanh thẫm nữa.

- Ra tay! Thứ Thần Khí này, há có thể để cho Song Tà độc chiếm?

Một vài thế lực Vương Giả như Hoàng tộc, Thiên Kiếm Các, Đoan Mộc gia, đều đồng loạt xuất thủ.

Bên phía Hoàng tộc, Lạc Tôn và lão giả khô diện, đều là hai Vương Giả cấp Lĩnh Vực, nghênh đón một mũi Lục Thần Tiễn.

Nữ tử hắc bào dáng vẻ băng lệ của Thiên Kiếm Các và Triệu Vũ Phi của Đoan Mộc gia, đều đuổi theo thanh kiếm chất ngọc màu xanh thẫm.

- Thứ Thần Khí, há có thể ngồi yên không để ý đến. Để ta đi thử thực lực của đôi Song Tà kia.

Nữ tử áo hồng của Thiên Huyền Cung, lạnh nhạt cười.

Vụt...

Ba đạo thân ảnh lóe lên, nữ tử áo hồng bay vút đi, tốc độ và uy thế, thậm chí còn nhỉnh hơn những Vương Giả cấp Lĩnh Vực ở đây.

Nhất thời.

Trên sân lâm vào tranh đoạt hỗn loạn điên cuồng.

Mà người khởi xướng lên chuyện này, lại là Tiểu Tặc Miêu.

Meo!

Xẻng sắt trong tay Tiểu Tặc Miêu lại vung lên, tấm chắn trên giá đựng vũ khí rung lên, ngoài mặt nổi lên một tầng hoa văn thanh đồng.

Chẳng qua, thể tích của tấm chắn kia không đồng nhất, cũng không bị kinh động dịch chuyển.

- Phương diện vũ khí công kích, ta ngay cả uy lực của Càn Khôn Kiếm, còn không thể phát huy hoàn toàn. Tấm chắn này, rất thích hợp với ta.

Trong hai mắt Nam Cung Thánh, xuất hiện một tia nóng bỏng.

Vừa dứt lời.

Toàn thân hắn nở rộ một tầng quang huy tím bạc, thẩm thấu một tia thần huy đỏ tím, khiến cho phần đông khí tức lực lượng xung quanh, đều chấn động một cách khó hiểu.

Đó là lực lượng trung tâm của Tà Thần Tinh.

Hiệu quả uy hiếp này, cũng sánh ngang lực lượng thiên phú huyết mạch Linh tộc của Triệu Vũ Phi trước kia.

Ô...ô...ô...n...g!

Tấm chấn trước giá đựng vũ khí, dường như có cảm ứng, bỗng

nhiên bành trướng bằng cánh cửa, hoa văn thanh đồng phong cách cổ xưa ở ngoài mặt, vô cùng sống động, chợt truyền đến một trận rít gào dã man nguyên thủy.

Ngay sau đó.

Tấm chắn lớn bằng cánh cửa, cuối cùng cũng bay lên, phát ra uy áp Thứ Thần Khí, thậm chí còn hoàn chính hơn Thứ Thần Khí mà Hiên Viên Văn và Hoàng tộc đạt được.

Nhưng cũng chính vì vậy mà áp lực Nam Cung Thánh phải gánh chịu, cũng lớn hơn rất nhiều.

- Không cần miễn cưỡng.

Triệu Phong nhắc nhở, tấm chắn có hoa văn thanh đồng kia, sở dĩ sinh ra cảm ứng, chính là vì lực lượng Tà Thần ẩn chứa trong Tà Thần Tinh.

Bởi vì chỉ có Bán Thần, lực lượng của Thần, mới có thể chân chính khống chế Thần Khí.

Nam Cung Thánh sau khi nhập môn tu luyện “Lang Gia quyết”, khả năng vận dụng lực lượng Tà Thần Tinh, đã tiến vào một cấp độ mới.

Bằng không, hắn còn chưa đủ tư cách khiến cho Thứ Thần Khí này cảm ứng và chú ý.

- Lên!

Chiếc giày cổ thanh dưới chân Triệu Phong, chợt phát ra một tầng quang hà thanh diễm, toàn thân nổi lên một tầng điện văn lực phách màu vàng nhạt.

Ngoài mặt, thậm chí còn xuất hiện một màn hào quang băng lam, bốc lên hơi nước hừng hực, cố thủ hai người.

Trong khoảnh khắc đó.

Hai người Triệu Phong đã tiếp xúc khoảng cách cực hạn mà lúc trước Lam Giao Vương đạt tới.

Vụt...

Dưới viêm lực cực nhiệt ở đây, chiếc giày cổ thanh dưới chân Triệu Phong, chợt bốc lên một trận khói xanh.

Bởi vì đại bộ phận viêm lực, đều đến từ mặt đất, mà đôi giày bảo hộ này, lại ngăn cản viêm lực đến từ dưới đất.

Nam Cung Thánh không có được khí lực mạnh mẽ như vậy, cho nên một chân đạp lên vai Triệu Phong, trên mặt lộ ra một tia cảm kích. Mặc dù Triệu Phong lúc này vẫn đang truy tìm mũi Lục Thần Tiễn khác, nhưng vẫn cố gắng giúp đỡ mình một phen.

Phốc…

Ngay lúc này, trong tay Nam Cung Thánh chợt xuất hiện một cái roi bạc mang theo quang mang tím bạc, đột nhiên rung động, miễn cưỡng cuốn lấy tấm chắn hoa văn thanh đồng đang trôi nổi giữa không trung.

Chương 854: Linh Hồn Bất Hủ

Nam Cung Thánh một chân điểm lên vai Triệu Phong, toàn bộ thân hình, đều treo trên không trung, ngưỡng về phía trước.

Dưới loại tình huống này.

Viêm lực cực nhiệt mà Nam Cung Thánh phải thừa nhận, chỉ bằng năm sáu thành của Triệu Phong.

Phốc…

Ngân tiên Địa cấp trong tay hắn được quang huy tím bạc bao trùm, cuối cùng cũng vững chắc cuốn lấy tấm chắn thú văn thanh đồng.

Vụt...

Ngân tiên Địa cấp vừa mới tiến vào khu vực sâu hơn, thì ngoài mặt đã xuất hiện dấu vết bị hòa tan.

- Hít…

Viêm lực cực nhiệt đáng sợ, từ trên ngân tiên Địa cấp truyền đến, lòng bàn tay Nam Cung Thánh, nhất thời bốc lên khói xanh.

Cũng may.

Hắn được bao bọc trong “quang tráo Băng Hoàng” của Triệu Phong, Băng Hoàng Thương được huyết mạch Băng Thủy thúc dục dưới hình thái quang tráo, nên đã khiến viêm lực đại giảm.

- Thu!

Nam Cung Thánh thúc dục “Lang Gia quyết” và Không Gian bí thuật, mặt ngoài ngân tiên, nổi lên một tầng gợn sóng màu bạc vặn vẹo xoay tròn, truyền đến một luồng lực kéo cường đại.

Vụt...

Tấm chắn thanh đồng bị kéo lại, thoáng chốc đã dâng lên một luồng uy áp Thứ Thần Khí man hoang Thái Cổ, gần như vượt qua cực hạn thừa nhận của Nam Cung Thánh.

Trên mặt Nam Cung Thánh, nghẹn trướng đến đỏ bừng.

Vào thời khắc mấu chốt, Lĩnh Vực Không Gian mà hắn triển khai, một tầng thần huy tử huyết chồng điệp, lan tỏa ngay tại chỗ.

Trong khoảnh khắc đó, giữa mi tâm của Nam Cung Thánh, lóe lên ấn ký tử huyết, tóc cũng biến thành màu tử huyết, uy năng của luồng lực lượng tử huyết tà dị trên người, đã tăng lên một cấp độ hoàn toàn mới.

Ô...ô...ô...n...g!

Không Gian Lĩnh Vực bị Tà Thần Tinh đồng hóa, có cảm giác như một Tiểu Thế Giới, ngân huy tử huyết chói mắt, hóa thành một vòng tròn cực lớn, cắn nuốt lấy tấm chắn thanh đồng.

- Thành công rồi!

Trong mắt Nam Cung Thánh lóe lên một tia hưng phấn mừng rỡ.

Triệu Phong thoáng tán thưởng, vào thời khắc mấu chốt, Nam Cung Thánh đã đem lực lượng của bản thân và Tà Thần Tinh, dung hợp cùng vận dụng hết sức hoàn mỹ.

Đặc biệt là sau khi tu luyện Lang Gia quyết, khả năng nắm giữ lực lượng Tà Thần Tinh của Nam Cung Thánh, đã đạt tới trình độ khiến người khác phải sợ hãi.

Ngoài ra.

Không Gian Lĩnh Vực của Nam Cung Thánh, lấy Tà Thần Tinh làm trung tâm, còn có nhiều Thần Tinh thứ phẩm phụ trợ, đã được cải tạo đến cực hạn.

Có thể nói.

Dưới Tiểu Thế Giới, thì không gì có thể sánh nổi với năng lực và cường độ của Không Gian Lĩnh Vực của Nam Cung Thánh.

- Hít…

Trên tay Nam Cung Thánh cháy đen, vội vàng ném xuống thanh Thần binh Địa cấp đã bị hòa tan quá nửa trên tay xuống.

- Trước hết rút lui!

Dưới chân Triệu Phong đã bỏng đến đau nhức, không khỏi hét lớn một tiếng.

Tại cấm khu này, thời gian mà hắn duy trì, thậm chí còn dài hơn so với Lam Giao Vương.

Phải biết rằng.

Khí lực huyết mạch của Lam Giao Vương, tiếp cận Chân Long tộc, còn là Băng Long tộc, thân mang huyết mạch băng phong Lĩnh Vực.

Phốc…

Chiếc giày cổ thanh dưới chân Triệu Phong, bốc lên ột tia khói đen, gần như là bị thiêu cháy.

Phành…

Triệu Phong vận chuyển lực lượng, thân hình giống như một viên đạn pháp, thoát ly khu vực giá vũ khí, bay vọt tới hướng một mũi "Lục Thần Tiễn" khác.

Rắc rắc…

Trong khoảnh khắc rời khỏi mặt đất, chiếc giày cổ thanh dưới chân Triệu Phong, sau khi bùng nổ một đạo thanh diễm quang hà, liền hóa thành một đống tro tàn cháy đen.

Ầm…

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, dưới tốc độ kinh người, đã thoát ly phụ cận luyện hỏa lô.

Mục tiêu chính là mũi Lục Thần Tiễn thứ hai.

Lục Thần Tiễn có tổng cộng ba mũi, Triệu Phong đã lấy được một mũi.

Mà một mũi gần đó, thì lại đang bị mấy tên Vương Giả Hư Thần Cảnh cướp đoạt.

Bất kể nói thế nào đi nữa, đây cũng là Thứ Thần Khí.

Thế lực mạnh nhất trong đó, chính là nữ tử áo hồng của “Thiên Huyền Cung”.

Thu!

Ngón tay ngọc của nữ tử áo hồng vung lên, từng đạo ánh sáng ba màu, vờn quanh giữa không trung, quấn quanh Lục Thần Tiễn.

Thật ra, việc thu hoạch Lục Thần Tiễn dễ hơn Thứ Thần Khí khác rất nhiều.

Vài tên Vương Giả phụ cận, chưa đến gần, đã bị quang huy ba màu cường đại của nàng đẩy lui.

Trong đội hình của Thiên Huyền Cung, có ba đại cự đầu Vương Giả, phân biệt là Hiên Viên Văn, Gia Cát sư huynh, nữ tử áo hồng.

- Lục Thần Tiễn này là của ta.

Triệu Phong mặt không đổi sắc.

Nữ tử áo hồng mỉm cười nói:

- Có bản lĩnh thì đến lấy!

Giá trị của Thứ Thần Khí, cho dù là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, Bán Thần, cũng khó có thể chống cự sức hấp dẫn được.

Mà nữ tử áo hồng này, lại rất có hứng thú đối với độ nông sâu của Triệu Phong, cho nên cố ý ra tay thử một phen.

- Để ta lên!

Nam Cung Thánh hừ lạnh một tiếng, hóa thành một chuỗi hư ảnh tím bạc, quỷ thần khó lường, như chớp giật tiến sát nữ tử áo hồng.

Nữ tử áo hồng chỉ cảm thấy một luồng lực lượng tà dị khổng lồ, đè ép tới.

Luồng lực lượng này, dung nhập năng lực Không Gian tinh diệu, phát động thế công như sét đánh, thân hình như quỷ mị.

- Tam Trọng Liên Hỏa!

Nữ tử áo hồng quát lớn một tiếng, ánh sáng ba màu trên người, bỗng nhiên lay động gào thét, liên tục sinh ra những cánh hoa sen quang diễm ba tầng.

Trong phút chốc, phảng phất có ba đóa hoa sen rực rỡ, nộ diễm nở rộ.

Hơn nữa, cánh hoa sen quang diễm ba tầng này, mỗi một tầng là một màu sắc, một thuộc tính, đều không giống nhau, màu sắc phân biệt là xanh, hồng, tím, ứng với Phong, Hỏa, Lôi.

Ầm…

Cánh hoa sen quang diễm ba tầng nở rộ, cùng va chạm với làn sóng ánh sáng tím bạc khổng lồ.

- Thực lực của nữ nhân này, không ngờ so với một vài Vương Giả đỉnh phong, còn mạnh hơn một chút…

Sắc mặt Nam Cung Thánh thoáng rung động, quanh người bỗng hiện lên một tầng thần huy tử huyết chồng điệp, bên trong rạng rỡ ngân tinh, phát ra một luồng lực lượng tà dị, khiến ngay cả Đại Đế cũng phải động dung.

Ầm…

Hai tay Nam Cung Thánh đẩy ra, Không Gian Lĩnh Vực sau lưng chồng điệp, đầu tiên là đè ép Không Gian Lĩnh Vực xung quanh nữ tử áo hồng.

- Trên người kẻ này, có rất nhiều điểm quái dị…

Trên mặt nữ tử áo hồng thoáng nghẹn đỏ, thân hình bị đẩy lui.

Một màn này, khiến cho Hiên Viên Văn và Gia Cát sư huynh, cũng phải động dung.

- Nam Cung Thánh trong Song Tà, lực lượng phương diện vật chất lại càng đáng sợ hơn. Tin tức quả không sai, trong Không Gian Lĩnh Vực của hắn, quả thực đã dung nhập với một viên Tà Thần Tinh.

Gia Cát sư huynh thấp giọng nói.

Trong Tử Phát Song Tà, thần bí và đáng sợ nhất, tất nhiên là Triệu Phong.

Nhưng tu vi của Triệu Phong thấp, ngoại trừ khí lực xem như cường đại ra, thì phương diện vật chất cũng không quá mạnh.

Phương diện đáng sợ nhất của Triệu Phong, chính là linh hồn.

Một kẻ sở trường phương diện vật chất, một kẻ có linh hồn nghịch

thiên. Tổ hợp như Tử Phát Song Tà, có thể nói là vô cùng hoàn mỹ.

- Thu!

Triệu Phong nở nụ cười, một tầng sương mù màu trắng, thoáng cái chớp động một vòng xoáy, thu lấy mũi “Lục Thần Tiễn” thứ hai.

Sau khi nữ tử áo hồng ổn định thân hình, trong lòng tràn ngập kinh hãi.

Tử Phát Song Tà này, cũng không có hợp lực ra tay với nàng, mà Triệu Phong thần bí khó lường nhất, lại chưa hề xuất thủ.

Chỉ dựa vào một mình Nam Cung Thánh, đã có thể hình thành áp chế đối với nàng rồi.

Trong khoảnh khắc đối mặt, nữ tử áo hồng bị đẩy lui, còn mũi “Lục Thần Tiễn” thứ hai thì bị Triệu Phong đoạt được.

Mà lúc này.

Mũi Lục Thần Tiễn thứ ba trên sân, cũng bị Lạc Tôn của Hoàng tộc và lão giả khô diện, cùng liên thủ thu hoạch.

Triệu Phong khẽ lắc đầu, cũng không miễn cưỡng.

Đồng thời.

Kiện Thứ Thần Khí cuối cùng trên giá đựng vũ khí, chính là thanh kiếm ngọc chất, đã đến giai đoạn tranh đoạt mấu chốt.

- Thiên Kiếm Thập Bát!

Thiếu nữ hắc bào của Thiên Kiếm Các, trong mắt chợt bắn ra một luồng thần quang Kiếm Ý kinh người, hai tay cùng vung lên, một đạo kiếm ảnh thủy tinh bán trong suốt, kéo động tầng tầng vòng xoáy gợn sóng kiếm khí màu sắc rực rỡ.

Phốc phốc phốc…

Kiếm ảnh như thủy tinh này, mỗi lần huy động, kiếm khí màu sắc rặc rỡ xoay tròn rít gào chấn động, nếu như ở ngoại giới, e rằng đủ có thể nghiền nát cả một mảnh núi sông.

Vương Giả Hư Thần Cảnh bình thường, căn bản không thể ngăn được một kiếm của nàng.

Luận thực lực, thiếu nữ hắc bào này, có lẽ có thể sánh ngang với Cưu Vô Kỵ không tiến vào Tà Dương Phủ.

Chẳng qua, đối thủ của nàng, lại càng cường đại hơn.

- Keng keng keng…

Một đạo thân ảnh màu tím xinh đẹp, phất phới giữa không trung, da thịt toàn thân giống như thủy tinh ngọc thạch, thoải mái đón đỡn lần lượt những đạo kiếm trảm thủy tinh cường đại tuyệt luân.

- Ngươi không phải là đối thủ của ta!

Triệu Vũ Phi vươn ra một cánh tay không giống của nhân loại, bề ngoài trong suốt gợn sóng phiếm động, chỉ khẽ vung nhẹ một cái, quang hà tử tinh rực rỡ, đã đánh nát thế công của thiếu nữ hắc bào.

Thiếu nữ hắc bào đã phát động tuyệt kỹ mạnh nhất, vậy mà lại không thể đả thương đến đối phương chút nào, khóe miệng thoáng lộ ra

một tia chua xót.

Vụt...

Đúng lúc này, một tầng hư mang tím bạc, bay đến khu vực giao chiến của song phương.

- Tử Phát Song Tà!

Thiếu nữ hắc bào của Thiên Kiếm Các, lập tức biến sắc, lộ vẻ cảnh giác.

Hiện nay, Tiểu Kiếm Thánh giữa không trung đã lấy thân hóa kiếm. Bị vây trong trạng thái khó lường, sinh tử không rõ.

Mà Tử Phát Song Tà, lại là tổ hợp cực kỳ khó chơi tại đây.

- Vũ Phi, ta đến giúp muội.

Triệu Phong vung tay lên, một Tiểu Thế Giới tràn ngập sương mù màu trắng nổi lên, tiến hành bao vây Thứ Thần Khí “ngọc kiếm màu xanh” kia.

- Phong ca tới hay lắm.

Triệu Vũ Phi lộ vẻ mừng rỡ, vận chuyển Tiểu Thế Giới màu tím của mình, cùng Triệu Phong hình thành thế trước sau giáp kích.

Đồng thời.

Quang văn màu tím trên da thịt nàng chuyển động, huyết mạch Linh tộc sinh ra thiên uy nguyên khí to lớn, bao phủ trên bề mặt “ngọc kiếm màu xanh”.

Hai tay Nam Cung Thánh đánh ra từng đạo hư tuyến tím bạc, tạo thành trùng trùng vây cản đối với kiện Thứ Thần Khí kia.

Chốc lát sau…

Dưới sự hợp lực của ba người, Triệu Vũ Phi đã thành công nắm giữ được ngọc kiếm màu xanh này.

- Cảm ơn Phong ca, cả Nam Cung sư huynh nữa. Thứ Thần Khí này, dường như là Mộc hệ, nếu giao cho Đoan Mộc sư huynh, có thể có thể phát huy được uy lực càng mạnh hơn.

Triệu Vũ Phi mừng rỡ nói.

Thứ Thần Khí ở trong tay Vương Giả Hư Thần Cảnh, căn bản là khó có thể thi triển.

Có lẽ mạnh như Hiên Viên Văn, còn có thể miễn cưỡng thi triển đôi chút, nhưng cũng không tiện tay lắm.

Đừng nói là Thứ Thần Khí, cho dù là Thần binh Thiên cấp, Thánh Khí truyền thừa, thì Vương Giả Đại Đế bình thường, cũng không nhất định có thể phát huy toàn bộ uy lực.

Tại nơi này đoạt được Thứ Thần Khí, phần lớn đều giao cho thế lực chống lưng, bằng không rất có thể sẽ trở thành đòn sát thủ ảnh hưởng tới vận mệnh.

Đương nhiên.

Thứ Thần Khí “Mê Không Giới” của Triệu Phong, lại là ngoại lệ, thuộc loại phụ trợ, căn bản không yêu cầu quá cao đối với người sử dụng.

Đoan Mộc gia thành công thu hoạch một kiện Thứ Thần Khí, tất nhiên là vô cùng hoan hỉ.

Chẳng qua.

Kiện Cổ Thần Khí cuối cùng trong Luyện Chú lâu, vẫn còn chưa được xác định.

Giữa không trung.

Kiếm mang rực rỡ do lão giả tóc trắng biến thành, đang giao hòa làm một thể với Cổ Thần Khí “kiếm đồng xanh cũ nát”.

Mọi người đều có thể nhìn thấy.

Tay của Tiểu Kiếm Thánh tóc trắng, đã nắm lên Cổ Thần Tàn Kiếm.

- Thật là cổ quái, lực lượng chân nguyên và khí tức sinh mệnh của Tiểu Kiếm Thánh này, đã tiếp cận đại nạn. Nhưng linh hồn và ý chí Kiếm Đạo của hắn, lại vượt lên một trình độ rất cao.

Mắt trái của Triệu Phong, sau khi quan sát một lượt, liền cảm thấy kỳ quái.

Tiểu Kiếm Thánh thiêu đốt chân nguyên sinh mệnh, lấy thân hóa kiếm, trợ giúp ý chí linh hồn nhảy vọt.

Trên lý thuyết, ý chí linh hồn nhảy vọt, thì sinh mệnh thọ nguyên, cũng sẽ tăng lên.

Tiếc rằng.

Trạng thái thân thể của Tiểu Kiếm Thánh, đã tới đại nạn, nhất là sinh mệnh thiêu đốt, càng thêm khô kiệt.

- Kiếm Thánh tiền bối, nhận được sự tán thành của Cổ Thần Khí. Chỉ tiếc là sinh mệnh của ông ấy, đã tới đại nạn rồi…

Đám người thiếu nữ hắc bào của Thiên Kiếm Các, trên mặt đều mang vẻ tiếc hận và không cam lòng.

Tất cả mọi người ở đây, đều lộ ra một tia kính ý.

Một vài thế lực Vương Giả, bắt đầu thở dài rút lui.

Ngoại trừ Tiểu Kiếm Thánh ra, những người khác đều không có áo nghĩa Kiếm Đạo cao như vậy, hơn nữa, họ cũng không có quyết tâm lấy thân hóa kiếm, bỏ qua sinh mệnh.

Có thể nhận được sự tán thành của Cổ Thần Khí, cũng chỉ có Tiểu Kiếm Thánh.

Triệu Phong trịnh trọng nói:

- Sinh mệnh tất có đại nạn, nhưng linh hồn có thể bất hủ.

Linh hồn bất hủ?

Đám người thiếu nữ hắc bào của Thiên Kiếm Các, đều khẽ chấn động, không khỏi trầm tư.

Ô...ô...ô...n...g!

Dường như có cảm ứng, kiếm mang do lão giả tóc trắng biến thành, ở giữa không trung đột nhiên thu liễm, nổi lên một tia sáng bóng tinh

nhuận.

Chương 855: Tà Thần Kêu Gọi

Giữa không trung.

Lão giả tóc trắng biến thành kiếm mang rực rỡ, quang hoa bắt đầu nội liễm, bên ngoài nổi lên một tia tinh trạch sáng rỡ, ánh sáng áo nghĩa Kiếm Đạo, lưu chuyển sinh sinh bất tức.

- Tiểu Kiếm Thánh!

Gương mặt, thân thể huyết nhục của lão giả tóc trắng, dần trở nên nhạt dần, có xu hướng trở thành trong suốt.

Nụ cười trên mặt hắn, có vài phần siêu nhiên, vân đạm phong khinh, đầu tiên là đảo qua mấy người của Thiên Kiếm Các, sau đó là xẹt qua mọi người trong Luyện Chú lâu.

Trong đó.

Ánh mắt lão giả tóc trắng thoáng dừng lại trên người Triệu Phong, khẽ gật đầu thiện ý.

- Áo nghĩa Kiếm Đạo của hắn, đã siêu việt bản ngã, hoàn toàn bỏ qua hạn chế sinh mệnh vật chất…

Triệu Phong không khỏi dậy lên một tia kính ý trang trọng.

Trước đó, cấp độ áo nghĩa Kiếm Đạo của Tiểu Kiếm Thánh, Triệu Phong cũng có thể mơ hồ cảm giác được, ít nhất cũng là đứng đầu cấp độ Đại Đế, thậm chí chạm đến cấp độ Thánh Chủ Huyền Quang

Cảnh.

Thế nhưng.

Cấp độ Huyền Quang Cảnh, và Hư Thần Cảnh lại bất đồng, quá trình lột xác nhảy vọt này, không chỉ cần linh hồn, mà càng chú trọng phương diện vật chất hơn.

Nói cách khác, cho dù linh hồn đạt tới cảnh giới, cũng không dễ dàng đột phá Huyền Quang Cảnh.

Mà hiện tại.

Triệu Phong đã nhìn không thấu nông sâu phương diện Kiếm Ý Hồn đạo của lão giả tóc trắng nữa.

Có thể đoán được.

Tạo nghệ Kiếm Đạo của lão giả tóc trắng, đã vượt qua những cường giả Kiếm Đạo mà Triệu Phong từng gặp qua, bao gồm cả Đại Đế Kiếm Đạo của Chân Vũ Thánh Địa.

Chỉ thấy, thân thể huyết nhục của lão giả tóc trắng, đã dần trở nên mờ nhạt, giống như tuyết hòa tan.

- Ngươi… Ngươi đã nói gì với Kiếm Thánh tiền bối?

Đám người thiếu nữ hắc bào của Thiên Kiếm Các, nhìn về phía Triệu Phong với vẻ đối địch và bất mãn.

Vốn dĩ.

Sinh mệnh của lão giả tóc trắng, còn chưa đi đến tận cùng.

Nhưng bởi vì “một câu nói” của Triệu Phong, đã khiến cho sinh mệnh của lão giả tóc trắng trôi đi nhanh hơn.

- Đáng tiếc, sinh mệnh và linh hồn của ngươi, đều đã tới điểm kích phát thiêu đốt cuối cùng. Bằng không, chỉ cần đoạt xá một khối thân thể, hoặc là trọng tổ nhục thân, tương lai đột phá Đại Đế, Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cũng không phải là vấn đề.

Triệu Phong thoáng có chút tiếc hận.

Chỉ bằng vào ý chí cường đại, hoặc là tàn niệm, rất khó có thể đoạt xá trọng sinh.

Ý chí hoặc là tàn linh, chính là trụ cột linh hồn do lực lượng tinh thần dựng dục nên, dung hợp với lĩnh ngộ áo nghĩa cường đại.

Nhưng ý chí hoặc tàn niệm, cũng không có nghĩa là linh hồn.

Muốn đoạt xá trọng sinh, yêu cầu thấp nhất là hồn phách, tàn hồn, ít nhất phải có mảnh nhỏ linh hồn.

Bán Thần Côn Vân “Tích Huyết Trọng Sinh”, chính là do kiếp trước tu luyện tốt, đem linh hồn khí tức làm vật dẫn, dung hợp vào trong mỗi tấc huyết nhục của Bất Diệt Thánh Thể.

Bởi vậy.

Bán Thần Côn Vân chỉ cần một giọt tinh huyết và một tia tàn niệm, là có thể “Tích Huyết Trọng Sinh”.

Mà Tiểu Kiếm Thánh, sinh mệnh và linh hồn, đều đã thiêu đốt kích phát, đã tới đại nạn, gần như tương đương tiêu vong.

Kiếm Ý Hồn đạo của hắn giờ phút này siêu việt, cũng đã vượt qua trụ cột bình sinh.

- Cuối đời có thể lĩnh ngộ được “áo nghĩa Hồn đạo”, cho dù lão phu có chết cũng không tiếc.

Trước khi biến mất, lão giả tóc trắng đã lộ ra một tia cười từ mãn cuối cùng.

Ô...ô...ô...n...g!

Khoảnh khắc tiếp theo, một đạo kiếm ảnh linh thể sáng bóng, có thể thấy được khí tức và hình dáng của lão giả tóc trắng, dung nhập vào trong thanh Cổ Thần Khí “kiếm đồng xanh cũ nát” kia.

Vụt...

“Cổ Thần Tàn Kiếm” chớp lên, kéo động một tầng kiếm ảnh thanh u lạnh lẽo Thương Cổ, mang theo thần uy Kiếm Đạo siêu nhiên không thể trái nghịch, ào ào bức lui mọi người xung quanh.

Nhưng lúc này, mặc dù uy thế của Cổ Thần Tàn Kiếm mạnh mẽ, lại ẩn mà không phát, không thương hại đến mọi người.

- Kiếm Thành tiền bối!

Thiếu nữ hắc bào của Thiên Kiếm Các, trên mặt lộ vẻ kinh ngạc, trong tay nắm một thanh Cổ Thanh Tàn Kiếm.

Nhất thời.

Ánh mắt của mọi người, đều rơi xuống trên người thiếu nữ hắc bào.

- Không ngờ nàng ta lại chiếm được Cổ Thần Khí!

- Mạc Đông Dao này, chính là thiên tài Kiếm Đạo tuyệt đỉnh trong đám thế hệ trẻ của Thiên Kiếm Các, thiên phú Kiếm Đạo cao siêu hàng đầu trong mấy ngàn năm qua, tiếp cận Tiểu Kiếm Thánh.

Ánh mắt của mọi người, đều dừng lại trên người thiếu nữ hắc bào.

Thiếu nữ hắc bào gọi là “Mạc Đông Dao”, là thiên kiêu kiếm đạo trong đám thế hệ trẻ của Thiên Kiếm Các.

Lúc trước, nàng đã cùng giao thủ với Triệu Vũ Phi, cuối cùng thất bại.

Nhưng mà sau khi Tiểu Kiếm Thánh ngã xuống, lúc mọi người nhìn về phía “Mạc Đông Dao”, đã khó có thể che giấu được ánh mắt tham lam.

Một thanh Cổ Thần Khí, nếu như xuất thế tại Vương triều, sẽ dẫn đến trùng kích ra sao?

Cho dù là Thần Khí bị hư hại, nhưng cũng là Thần Lĩnh Vực, là “Thiên Giai Thần Vị” xa không thể chạm tới.

Đương nhiên.

Chỉ một thế lực, chắc chắn không thể bảo đảm được Cổ Thần Khí.

Những thế lực tại đây có được năng lực này, cũng chỉ có Hoàng tộc và Thiên Huyền Cung.

- Cổ Thần Khí… E rằng là trong Hoàng tộc Đại Càn cũng không có một kiện.

Ánh mắt Thập Tam hoàng tử trở nên nóng rực.

Thử nghĩ mà xem, nếu như hắn có thể mang Thứ Thần Khí ra ngoài, giao cho Hoàng tộc, lập hạ công lớn, tương lai cạnh tranh “Thánh Hoàng vị”, sẽ có càng nhiều phần thắng hơn một chút.

- Đi thôi!

Triệu Phong đột nhiên mở miệng, nói với Nam Cung Thánh, sau đó hướng bên ngoài Luyện Chú lâu mà rời đi.

Đối với Cổ Thần Khí, Triệu Phong cũng không hứng thú lắm.

Ít nhất, giai đoạn hiện nay, hắn không hứng thú lắm.

Đối với Vương Giả, Đại Đế mà nói, một kiện Thứ Thần Khí, cũng rất có thể sẽ dẫn tới đại phiền toái, càng nói gì đến Cổ Thần Khí?

Thế lực không đạt tới Tam Tinh, Tứ Tinh, không có khả năng bảo trụ được Cổ Thần Tàn Kiếm.

Hai người Triệu Phong vừa mới xoay người, thì cũng là thời khắc Thập Tam hoàng tử có ý đồ ra tay.

Ô...ô...ô...n...g!

Bỗng nhiên, sau lưng thiếu nữ hắc bào “Mạc Đông Dao”, chợt xuất hiện một đạo kiếm mang màu trắng rực rỡ.

Kiếm mang màu trắng kia, phát ra một luồng ý chí Kiếm Đạo bất hủ chém diệt thiên địa.

- A…

Lấy Hoàng tộc cầm đầu, một vài Vương Giả có ác ý, đều cảm thấy tâm linh đau đớn, linh hồn giống như ngọn đèn tàn trước gió, phảng phất tùy thời sẽ bị chém chết, trong lòng dâng lên một luồng cảm giác tuyệt vọng sợ hãi.

- Hừ!

Kiếm mang màu trắng bán trong suốt kia, mơ hồ xuất hiện hình dáng lão giả tóc trắng uy nghiêm lạnh lùng.

- Tha mạng! Kiếm Thánh tiền bối tha mạng!

Những Vương Giả tâm sinh ác ý, có cảm giác như đang đối mặt với Tiểu Kiếm Thánh thời kỳ đỉnh phong hoặc Cổ Thần Khí.

Thoáng chốc.

Trong Luyện Chú lâu, phần đông thiên tài Vương Giả, đều cảm thấy tận sâu trong linh hồn sinh ra cảm giác nhỏ bé.

Mạnh như Hiên Viên Văn, ý chí linh hồn cũng chấn động, giống như một gốc cây nhỏ, bị lốc xoáy phong bạo bao trùm.

- Thế công Kiếm Đạo thuần linh hồn… Đây là áo nghĩa Hồn Kiếm ư?

Triệu Phong lẩm bẩm.

Càng không thể tin nổi chính là.

“Mạc Đông Dao” vẫn giữ bộ dáng lãnh đạm hờ hững, Cổ Thần Tàn Kiếm trong tay, kéo động một tầng kiếm mang bất diệt Thương Cổ,

uy áp khủng bố của Cổ Thần Khí, trấn áp toàn trường.

Một vài Vương Giả trên sân đều kinh hồn táng đởm, ngay cả một tia ý niệm trái nghịch, cũng không khởi dậy nổi.

- Làm sao có thể, Mạc Đông Dao kia không ngờ lại có thể nắm giữ Cổ Thần Tàn Kiếm…

Thập Tam hoàng tử lộ ra vẻ mặt sợ hãi tái nhợt, gần như không thở nổi.

Giờ phút này, nếu như Mạc Đông Dao muốn, e rằng chỉ cần một ý niệm, lập tức có thể chém chết hắn.

Cho dù Đại Đế Hư Thần Cảnh, e rằng giờ phút này cũng không dám chính diện đối kháng với “Mạc Đông Dao”.

- Kẻ thực sự nắm Cổ Thần Tàn Kiếm trong tay, chính là lão giả tóc trắng trạng thái “Hồn Kiếm”. Mạc Đông Dao kia, chẳng qua chỉ là vật dẫn mà thôi.

Gia Cát sư huynh hít sâu một hơi.

Lão giả tóc trắng nhận được sự tán thành của Cổ Thần Khí, thậm chí hóa thành trạng thái Hồn Kiếm, dung hợp hai thành một!

Nói cách khác.

Lão giả tóc trắng muốn ai nắm giữ Cổ Thần Khí, thì người đó có thể nắm giữ.

Từ một góc độ khác mà nói, lão giả tóc trắng có ý thức tự chủ, còn là một kiếm linh đặc thù.

- Tiểu huynh đệ!

Trong kiếm mang màu trắng sau lưng Mạc Đông Dao, chợt truyền đến một âm thanh già nua.

- Ồ?

Bước chân Triệu Phong thoáng dừng lại.

Hắn xoay người nhìn về phía Mạc Đông Dao, tin rằng thanh âm đó là đang gọi hắn.

- Kiếm Thánh tiền bối, có gì chỉ bảo?

Triệu Phong không dám chậm trễ.

Trạng thái lão giả tóc trắng giờ phút này, mặc dù đã bỏ qua sinh mệnh, nhưng lại dùng một hình thái tồn tại khác, thực lực thật sự siêu việt lúc còn sống không biết bao nhiêu lần.

- Tiểu huynh đệ.

Trong thanh âm già nua của kiếm mang màu trắng, có vài phần thở dài:

- Chỉ còn hai mươi ngày nữa, Hắc Giao Long sẽ giết tiến vào Tà Dương Phủ, đến lúc đó, mọi người khó có thể may mắn thoát khỏi. Hi vọng ngươi có thể giúp đỡ mọi người, hóa giải nguy nan lần này.

Lời này vừa nói ra.

Mọi người trên sân đều kinh ngạc, thoáng cái lâm vào trầm tư, trong

lòng vô cùng kinh hãi.

Lấy trình độ siêu việt của Tiểu Kiếm Thánh, không ngờ lại đem “hi vọng” gửi gắm lên một thiếu niên trong số Song Tà.

Người này, không phải là Hiên Viên Văn, cũng không phải là ba đại hoàng tử của Hoàng tộc, nhưng lại là thiếu niên tà dị nổi danh cướp đoạt.

Thế nhưng, không thể không thừa nhận.

Đến lúc này, phần đông Vương Giả ở đây, đều không thể hoàn toàn nhìn thấu thiếu niên tà dị này, thậm chí còn tràn ngập cảnh giác và kiêng kỵ.

- Ta?

Triệu Phong bật cười, dường như nghe được một chuyện rất nực cười.

Biểu tình này giống như muốn nói, ngươi muốn một tên tà tặc đi “cứu thế” có phải là làm trò cười hay không?

- Lão phu không biết lai lịch của ngươi, nhưng tin rằng, ngươi có khả năng này, hoặc ít nhất là có hi vọng lớn hơn bất kỳ kẻ nào. Đây không chỉ là trực giác của lão phu, mà còn là trực giác của Cổ Thần Khí.

Thanh âm già nua kia nói với vẻ đầy trịnh trọng.

Cổ Thần Khí?

Tâm thần Triệu Phong thoáng run sợ. Chẳng lẽ Cổ Thần Tàn Kiếm

lại cảm ứng được sự tồn tại của “Thần Mâu thứ chín”?

Huyết mạch Tả Đồng của hắn, đến từ Thần Linh Thái Cổ.

Mà Cổ Thần Khí, lại tồn tại Lĩnh Vực Thiên Giai Thần Vị, là vũ khí của Thần.

- Nếu như các hạ có thể mở ra một đường sống cho đội ngũ của Thiên Kiếm Các. Lão phu sẽ thiếu ngươi một cái nhân tình.

Kiếm mang màu trắng hứa hẹn.

- Được, một lời đã định.

Trong mắt Triệu Phong chợt lóe tinh quang. Mặc dù sinh mệnh của Tiểu Kiếm Thánh đã đến tận cùng, nhưng trạng thái hiện tại, chỉ e rằng càng đáng sợ hơn.

Ngoài ra.

Muốn hóa giải đại kiếp nạn Diệt Thế Hắc Giao Long, nếu chỉ dựa vào lực lượng của một mình Triệu Phong, hiển nhiên là vẫn không đủ.

Một lát sau…

Phần đông thế lực thủ lãnh ở đây, đều hội hợp trước Luyện Chú lâu.

Lúc này, Triệu Phong và Nam Cung Thánh đã không còn hành động một mình nữa, mà ở trong một đám người.

- Tòa bảo tháp Tử Tinh kia, chính là trung tâm đầu mối then chốt của toàn bộ Tà Dương Phủ…

Triệu Phong mở miệng nói.

Ánh mắt của mọi người, đều dừng lại trên tòa bảo tháp Tử Tinh cao đến chọc trời.

Tòa bảo tháp này, đặt tại trung tâm Tà Dương Phủ, ánh mắt vừa tiếp xúc, liền cảm nhận được một luồng uy áp khủng bố tuyệt luân, khiến phần đông Vương Giả tâm thần chớp động.

- Chìa khóa Cấm Nguyên Thần Liên, cùng với then chốt Thần Chi Cấm Trận, đều có khả năng nằm trong khu vực này.

Gia Cát sư huynh trầm giọng nói.

Nguy cơ Hắc Giao Long càng lúc càng đến gần, mọi người cũng không còn tâm tình đi thăm dò những kỳ ngộ khác trong Tà Dương Phủ.

Có lẽ.

Trước mắt chỉ mới thăm dò được không đến một phần mười, thậm chí một phần trăm trong Tà Dương Phủ.

Thế nhưng, cho dù thu hoạch có lớn hơn, mà không thể sống sót rời khỏi, thì còn có ích gì?

- Xuất phát!

Đội ngũ cường đại của Hoàng tộc Đại Càn, dẫn đầu rời đi, hướng về phía tòa bảo tháp Tử Tinh mà bay đi.

Sau đó, những thế lực đội ngũ như Thiên Huyền Cung, Đoan Mộc gia, cũng đồng loạt tiếp cận mục tiêu.

- Đi thôi!

Triệu Phong và Nam Cung Thánh, cũng tiến thẳng đến chỗ tòa bảo tháp Tử Tinh.

Bất đồng chính là.

Đội ngũ của Thiên Kiếm Các, lại theo sau Tử Phát Song Tà.

- Nếu không phải Kiếm Thánh tiền bối phân phó, ta sẽ không tùy tiện đi theo hai tê tà tặc này.

Trên mặt Mạc Đông Dao tràn ngập thanh lãnh, có chút không tình nguyện.

Thế nhưng đội ngũ Thiên Kiếm Các, đi theo hành động cùng Tử Phát Song Tà, lại có một loại cảm giác an toàn khó hiểu.

- Càng ngày càng gần, luồng lực lượng kia đang kêu gọi…

Ấn ký tử huyết giữa mi tâm Nam Cung Thánh, lóe lên vẻ tiên diễm yêu dị, truyền đến một trận thiêu đốt. Trong mơ hồ, phảng phất như có một trái tim thứ hai, nằm trong mi tâm, đang nhảy lên “thình thịch”.

Chương 856: Tà Thiên Tháp

Nguy cơ càng lúc càng gấp gáp, đám cường giả tinh anh trong Tà Dương Phủ, đều ào ào chạy tới “bảo tháp Tử Tinh” tại trung tâm phủ đệ.

Tổ hợp hai người Triệu Phong, với thái độ khác thường, cùng với người của Thiên Kiếm Các, tạm thời đi cùng nhau.

Quan hệ này, là ước định giữa Triệu Phong và Tiểu Kiếm Thánh.

- Trước mắt, hóa giải uy hiếp Diệt Thế Hắc Giao Long, mới là việc quan trọng nhất hàng đầu…

Trong lòng Triệu Phong thở dài.

Việc thăm dò Tà Dương Phủ, rất hữu hạn, nhiều nhất không đến một phần mười, mà ít nhất thì không đến một phần trăm.

Nhưng nhiều vật ngoài thân, cũng phải có mạng mới xài được.

Thời gian còn lại cho mọi người, cũng không đến hai mươi ngày.

Bởi vậy, Triệu Phong mới sảng khoái đáp ứng ước định cùng Tiểu Kiếm Thánh.

Nếu như chỉ đơn thuần là mưu đồ lợi ích, Triệu Phong và Nam Cung Thánh, sẽ không gia nhập cùng thế lực khác, vẫn sẽ đơn lẻ hành động.

Trên đường.

Triệu Phong phát hiện trong cơ thể Triệu Phong, luồng lực lượng tà di đang xao động.

Vẻ mặt Nam Cung Thánh, trong hưng phấn kèm theo vài phần thận trọng.

- Giai đoạn hiện nay, Nam Cung Thánh còn có thể bảo trì bản tính của mình. Nhưng Tà Thần Tinh đồng hóa dung nhập càng lúc càng sâu. Những trân tài dị bảo như Định Thần Châu, Thủy Hồn Châu, Bích Thủy Thiên Liên, không biết còn có thể duy trì được bao lâu…

Triệu Phong thoáng lộ ra một tia sầu lo.

Sự lựa chọn của Nam Cung Thánh, Triệu Phong sẽ tôn trọng, thậm chí còn đáp ứng, sẽ hết sức trợ giúp hắn.

Vụt vụt vụt...

Trong tầm mắt, bảo tháp Tử Tinh tại trung tâm phủ đệ, càng lúc càng gần.

Càng tiếp cận, thì luồng uy áp vô hình từ phía bảo tháp Tử Tinh, lại càng phát ra mạnh mẽ kinh người.

- Trong tòa bảo tháp Tử Tinh kia, đang có một “lực lượng siêu cấp” vượt qua tưởng tượng của chúng ta, chỉ là uy thế do một tia khí tức dẫn động, đã đáng sợ như vậy rồi…

Cổ Thần Tàn Kiếm trong tay Mạc Đông Dao, chợt sinh ra một tia cảm ứng rung động.

Ánh mắt của nàng, còn vô tình liếc về phía Nam Cung Thánh một cái.

Những người khác, đều bị luồng khí tức kinh khủng kia uy hiếp, chân nguyên trong cơ thể cũng run rẩy bất an.

Chỉ có mỗi Nam Cung Thánh là mơ hồ có vài phần chờ mong và hưng phấn, khí tức lực lượng rất sinh động.

Bảo tháp Tử Tinh này thoạt nhìn không xa lắm, kỳ thực lại có khoảng cách nhất định.

Vài canh giờ sau…

Đám đội ngũ Hoàng tộc, Thiên Huyền Cung, là đến nơi đầu tiên.

- Khí tức thật đáng sợ, trong bảo tháp Tử Tinh này, e rằng có một ít "Thần lực" mà Cổ Thần Tà Dương lưu lại.

Gia Cát sư huynh lộ ra vẻ mặt thận trọng.

Không biết là vì nguyên nhân gì, lực lượng phong cấm bên trong bảo tháp Tử Tinh, càng lúc càng xao động, phát ra uy thế khí tức, gần như khiến mọi người không thể điều động nổi chân nguyên.

Không lâu sau…

Một vài đội ngũ thế lực như Đoan Mộc gia, Thiên Kiếm Các, cũng ào ào đến nơi.

- Nơi này đã có những người khác đến rồi.

Chiếc mũi Nam Cung Thánh thoáng giật giật, "khoen mũi xích kim" không ngừng rung động.

Khoen mũi xích kim này là lấy được từ bộ hài cốt màu vàng ở phế tích cổ thành, có thể mang đến năng lực khứu giác siêu linh mẫn, rất thuận lợi cho việc truy tung và phán đoán thuộc tính các loại thiên tài địa bảo.

Chiếc giày cổ thanh của Triệu Phong, vốn cũng đến từ bộ hài cốt màu vàng, chẳng qua cuối cùng đã bạo liệt hư hại trong Luyện Chú lâu.

Vừa dứt lời…

Bịch… bịch…

Trước đại môn bảo tháp Tử Tinh tĩnh mịch đen tối, lăn ra một hai đạo thân ảnh.

- Là Cưu Vô Kỵ…

Trong đó, một gã nam tử đầu trọc mặc chiến bào màu đen, lập tức khiến mọi người chú ý.

Hai gã Vương Giả này, đều xuất thân từ Cửu U Cung.

Cưu Vô Kỵ còn có thể ổn địnhcamr xúc, nhưng khó có thể che giấu được sự kinh hãi trên mặt, mà một vị Vương Giả khác, thì quần áo lại hỗn độn, dáng vẻ mất hồn mất vía.

- Cưu huynh, trong bảo tháp này, đang xảy ra tình huống gì?

Một gã Vương Giả ngạc nhiên hỏi.

- Bảo tháp này… Hẳn là nơi Cổ Thần Tà Dương tu luyện, đang có

một luồng khí tức lực lượng kinh khủng, trấn áp hết thảy lực lượng từ bên ngoài đến.

Cưu Vô Kỵ cố gắng trấn định, hít sâu một hơi.

Hai người đặt mông ngồi dưới đất, toàn thân bị mồ hôi lạnh làm cho ướt sũng.

- Chúng ta không nhìn thấy sinh linh nào, ở trong bảo tháp, linh hồn và chân nguyên đều bị áp chế cực độ, căn bản là không thể điều động được.

Một vị Vương Giả khác, nói với vẻ hồi hộp.

- Linh hồn và chân nguyên, đều bị áp chế?

Đám người Hiên Viên Văn hai mặt nhìn nhau, tiến thêm một bước phân tích tình huống trong bảo tháp Tử Tinh.

Không phải nghi ngờ.

Tòa bảo tháp Tử Tinh này, hẳn là trung tâm của Tà Dương Phủ.

Vụt... Vụt...

Đúng lúc này, phụ cận tòa bảo tháp Tử Tinh, mơ hồ có thể nhìn thấy một vài đội ngũ thế lực khác.

Trong đó bao gồm cả một vài thế lực như Cơ gia, Thủy Chi Phong Lôi, Khương gia,…

- Chúng ta đều không thể xâm nhập vào trong.

Cơ Lan mở miệng nói.

Trong quá trình thăm dò Tà Dương Phủ, phần đông thế lực đội ngũ, đều rải rác khắp nơi.

Trong đó, một vài đội ngũ thế lực, càng dẫn đầu tiến vào trung tâm.

Có lẽ vẫn còn một vài tiểu đội dừng lại ở những khu vực có kỳ ngộ như “Luyện Chú lâu”, “Thư Các u ám” khác.

Thế nhưng.

Theo thời gian trôi qua, dưới “uy hiếp tử vong” mà Diệt Thế Hắc Giao Long mang đến, tất cả mọi người đều tiếp cận trung tâm Tà Dương Phủ.

Vụt...

Một gã nam tử t hanh sam, nhảy lên, hạ xuống trên một lầu các của bảo tháp Tử Tinh.

- Tân Vô Ngân!

Nam tử thanh sam kia, một mình hành động, rất là đột ngột.

Tân Vô Ngân khoanh tay đứng, sắc mặt ngưng trọng, ánh mắt đảo qua Thiên Huyền Cung, Hoàng tộc, lại thoáng dừng lại trên thân hai người Triệu Phong và Mạc Đông Dao một chút.

- Tòa bảo tháp Tử Tinh này, tên là “Tà Thiên Tháp”, lưu lại một vài tia lực lượng của Thần, mặc dù vô cùng suy kiệt, không bằng một phần ngàn lần thời kỳ đỉnh phong, nhưng dưới Bán Thần, tuyệt đối sẽ bị áp chế.

Tân Vô Ngân thở dài một hơi.

Tà Thiên Tháp?

Mọi người đều kỳ quái, Tân Vô Ngân làm sao biết được tên tòa bảo tháp này?

Có lẽ, Tân Vô Ngân thăm dò sớm hơn, hoặc là hắn biết được nhiều tin tức hơn.

- Tân Vô Ngân, nói vậy là ngươi đã từng thăm dò qua?

Triệu Phong chợt mở miệng nói.

Tân Vô Ngân gật đầu, hắn quả thật đã thăm dò qua “Tà Thiên Tháp”, kết quả là thất bại.

Không chỉ có vậy.

Tân Vô Ngân còn bước đầu thăm dò được những kiến trúc phụ cận Tà Thiên Tháp, mỗi một tòa đều vô cùng trọng yếu, có không ít nơi đều có Thần Chi Cấm Trận cố thủ.

- Vài tia lực lượng của Thần còn sót lại trong “Tà Thiên Tháp”, có năng lực áp chế mạnh nhất đối với chân nguyên, tiếp theo là linh hồn và nhục thể… Vì vậy, người có tu vi chân nguyên càng mạnh, thì càng thiệt thòi.

Tân Vô Ngân giải thích.

Cưu Vô Kỵ, Tân Vô Ngân liên tiếp thất bại, khiến phần lớn người tại nơi này, đều từ bỏ niệm tưởng đối với “Tà Thiên Tháp”.

- Ta thử một chút.

Vẻ mặt Nam Cung Thánh trở nên dứt khoát.

Ấn ký tử huyết giữa mi tâm của hắn, mơ hồ chớp động, một cảm giác hô ứng thân thiết trong mơ hồ, mãnh liệt gấp mười lần.

- Ta không phản đối.

Tân Vô Ngân thoáng đăm chiêu liếc nhìn Nam Cung Thánh một cái, tiếp tục nói:

- Ta đến đây, là vì thông báo một tin tức càng trọng yếu hơn.

Hiển nhiên.

Tân Vô Ngân cũng không hứng thú gì đối với bản thân Tà Thiên Tháp.

Việc cấp bách, chính là làm sao cầu sinh dưới nguy cơ “Diệt Thế Hắc Giao Long”.

- Tin tức trọng yếu?

Càng ngày càng có nhiều thế lực đến đây, tất cả ánh mắt đều dừng lại trên mặt Tân Vô Ngân.

Tân Vô Ngân và Triệu Phong là hai nhân vật thần bí luôn đặt bản thân trong sương mù, đám Vương Giả cho đến nay đều không thể nhìn thấu sâu cạn của bọn họ.

- Tin tức chính là đầu mối then chốt về Thần Chi Cấm Trận. Ta đã tìm

được rồi.

Tân Vô Ngân trực tiếp nói.

Thần Chi Cấm Trận.

Mọi người tại đây nghe vậy, trong lòng không khỏi chấn động.

Khi Diệt Thế Hắc Giao Long áp chế mọi người, đã từng đề cập hai vấn đề.

Thứ nhất, đó là chìa khóa Cấm Nguyên Thần Liên.

Thứ hai, đó là đầu mối then chốt Thần Chi Cấm Trận.

Có được chìa khóa, hoặc là phá hỏng đầu mối then chốt "Thần Chi Cấm Trận", sẽ được Hắc Giao Long tha mạng.

Thật không ngờ, Tân Vô Ngân lại là người trước tiên, thăm dò được đầu mối then chốt của "Thần Chi Cấm Trận".

- Đám nhân loại hèn mọn, "Thần Chi Cấm Trận" đã là sơ hở trùng trùng, chỉ cần các ngươi phá hỏng đầu mối then chốt, sẽ được bổn tọa tha mạng…

Một thanh âm coi rẻ thương sinh, vang lên bên tai mọi người.

Thanh âm của Hắc Giao Long, thông qua "Diệt Thế ấn ký", vang lên hết sức rõ ràng.

- Thần Chi Cấm Trận? Mau dẫn chúng ta đi! Đây là cơ hội lật ngược tình thế…

Gia Cát sư huynh vui mừng nói.

Triệu Phong cũng lộ ra một tia dị động, ý nghĩ của Gia Cát sư huynh, cùng bản thân không bàn mà hợp.

- Ta đang có ý này đây, với lực lượng của một mình Tân mỗ, vẫn rất hữu hạn.

Tân Vô Ngân gật đầu.

Mặc dù hắn tìm được Thần Chi Cấm Trận, nhưng lực lượng cá nhân hữu hạn, cũng vô pháp xoay chuyển cục diện.

- Nhân loại nhỏ bé, các ngươi không có khả năng khống chế “Thần Chi Cấm Trận”, càng không thể tạo thành uy hiếp đối với bổn tọa!

Thanh âm trào phúng của Hắc Giao Long truyền đến.

Thần Chi Cấm Trận là một hệ thống khổng lồ hoàn chỉnh của Tà Dương Phủ, có thể lý giải là một tấm “lưới” nối liền.

Nhưng chỉ cần tìm được đầu mối then chốt, là có thể nắm trong tay ở một trình độ nhất định, có thể chưởng khống toàn bộ lực lượng của Thần Chi Cấm Trận.

Đây chính là ý niệm ban đầu của Triệu Phong lúc tiến vào Tà Dương Phủ.

Không ngờ, người có kế hoạch như vậy, không chỉ có một mình Triệu Phong, mà còn có đám người Gia Cát sư huynh, Tân Vô Ngân.

Tương tự.

Cũng có một vài người, muốn đánh chủ ý tới chìa khóa “Cấm Nguyên Thần Liên”.

Nếu như có được chìa khóa, nói không chừng có thể áp chế được “Diệt Thế Hắc Giao Long”.

Dù sao thì chìa khóa này, cũng chỉ có một cái.

- Đầu mối then chốt của Thần Chi Cấm Trận, ở ngay phía sau…

Tân Vô Ngân xoay người về phía sau.

Mọi người theo phương hướng đó mà nhìn, liền thấy một cái lâu vũ ám ngân, toàn thân do tài liệu kim loại tạo ra, hoàn toàn không nhìn thấy lối vào.

Một tòa lâu vũ kim loại như vậy, phòng thủ vô cùng kiên cố, hoàn toàn không có chỗ để đột phá.

Chưa đến gần, mọi người đã cảm nhận được một luồng lực lượng Thần trận khổng lồ.

- Tòa lâu vũ này gọi là “Thần Trận Lâu”, là đầu mối then chốt của toàn bộ Thần Chi Cấm Trận trong Tà Dương Phủ, tất cả đều tập trung tại nơi này…

Tân Vô Ngân giải thích.

Rất nhanh.

Đông đảo đội ngũ thế lực, liền hội hợp trước “Thần Trận lâu”.

Tà Thiên Tháp, Thần Trận Lâu, một trước một sau.

Đương nhiên, vẫn còn một vài người, vẫn lưu lại xung quanh “Tà Thiên Tháp”, cũng không từ bỏ.

Những người này, bao gồm đám người Hiên Viên Văn, Cửu hoàng tử, Tử Phát Song Tà, Triệu Vũ Phi, Lạc Tôn, Mạc Đông Dao.

Ngoài ra còn có mười mấy Vương Giả vẫn muốn thử.

- Thử cũng vô phương.

Tân Vô Ngân không phản đối:

- Chỉ cần biết khó mà lui là được, trong Tà Thiên Tháp không có uy hiếp sinh mệnh, thế nhưng không thể loại trừ một vài tình huống đặc thù…

Vụt vụt vụt...

Vừa dứt lời, lại có một vài thân ảnh ào ào chạy ra từ trong “Tà Thiên Tháp”.

Dù sao đi nữa.

Tà Thiên Tháp cũng là nơi tu luyện của Cổ Thần Tà Dương, là nơi trung tâm nhất của Tà Dương Phủ.

Những người còn lại thì tập trung trước “Thần Trận Lâu”, liên thủ phá giải, tìm kiếm sơ hở, ý đồ tiến vào nơi đầu mối then chốt này.

- Lực lượng Thần Vị, cho dù chỉ có thể kiến thức một phen, thì cũng là có lợi mà không có hại.

Thân ảnh Hiên Viên Văn nhoáng lên, dùng tốc độ nhanh nhất tiến vào Tà Thiên Tháp.

Sau đó…

Chính là đám người Cửu hoàng tử, Triệu Vũ Phi, Tử Phát Song Tà.

Cửu hoàng tử bài danh thứ mười ba trên Thiên Tài Hoàng Bảng, sau khi tiến vào Tà Dương Phủ, tu vi đã đột phá đến Vương Giả đỉnh phong.

Ô...ô...ô...n...g!

Ầm…

Khoảnh khắc vừa bước vào Tà Thiên Tháp, một luồng khí tức tà sâm quan sát chư thiên trút xuống, uy thế khủng bố như thiên địa sụp đổ.

Trong đó, có một vài vị Vương Giả nội tình kém, khí huyết liền bốc lên, thiếu chút nữa hộc máu.

Thể xác và tinh thần của Triệu Phong trầm xuống, chỉ cảm thấy chân nguyên trong cơ thể, nháy mắt đã đọng lại, khó có thể vận chuyển.

- Chân nguyên, gần như đã bị giam cầm…

Một vài Vương Giả Hư Thần Cảnh, sau khi bước vào trong tháp, đều cố hết sức.

Cấp độ chân nguyên của Triệu Phong thấp nhất, liền dứt khoát từ bỏ việc khống chế chân nguyên, tùy ý để cho luồng khí tức kia trấn áp.

Chương 857: Lực Lượng Thần Vị

Trong Tà Thiên Tháp, luồng khí tức lực lượng tà sâm đáng sợ, đối với chân nguyên của cường giả mà nói, có khả năng áp chế tuyệt đối.

Đám Vương Giả Hư Thần Cảnh ở đây, cảm giác chân nguyên trong cơ thể, phảng phất như bị trấn áp giam cầm.

Mà càng chống cự, thì luồng áp lực vô hình đó, lại càng mạnh hơn.

Bởi vậy.

Triệu Phong đã làm ra một sự lựa chọn thật sáng suốt, đó là mặc kệ chân nguyên trong cơ thể, tùy ý để luồng khí tức lực lượng kia áp chế.

Dưới loại tình huống này, áp lực lên người hắn, ngược lại sẽ nhỏ hơn một chút.

Bịch…

Ngược lại, trong đó có một vị Vương Giả Hư Thần Cảnh, theo bản năng vận chuyển chân nguyên phản kháng, liền trực tiếp hộc máu, nằm phủ phục trên đất, nửa ngày cũng không đứng dậy nổi.

Mới bước vào Tà Thiên Tháp, chênh lệch giữa mọi người, liền thể hiện ra.

Mấy người dẫn đầu, phân biệt là Hiên Viên Văn, Triệu Phong, Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi, Mạc Đông Dao.

Tiếp đó là những Vương Giả đỉnh phong như “Cửu hoàng tử”.

Tiếp đó, là một vài Vương Giả cấp Lĩnh Vực như “Lạc Tôn, Vương Giả bình thường.

- Lực lượng trong Tà Thiên Tháp này, tuyệt đối không phải là thứ mà chúng ta có thể kháng cự…

- Khó trách ngay cả “Tân Vô Ngân” cũng thất bại.

Trong đó có vài vị Vương Giả bình thường, mới bước được nửa bước, thì sắc mặt đã trướng hồng, lập tức muốn thối lui.

Bọn họ trơ mắt nhìn những người đi đầu, đang từng bước xâm nhập.

- Tử Phát Song Tà, không ngờ có thể dẫn đầu, tu vi của Triệu Phong, thậm chí còn chưa đạt tới cấp độ Vương Giả…

Sắc mặt của Lạc Tôn có chút khó coi.

Hiên Viên Văn có thể dẫn đầu, đó là vì tu vi thực lực của hắn mạnh nhất, là thiên tài Đại Đế của Tông phái Tứ Tinh, thực lực của hắn, còn hơn cả Đại Đế Hư Thần Cảnh bình thường.

Triệu Vũ Phi có huyết mạch Linh tộc Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, thể chất vô cùng đặc thù, cũng không có gì đáng ngạc nhiên.

Mạc Đông Dao có khí tức lực lượng của Cổ Thần Khí che chở, đồng dạng cũng rất hợp tình hợp lý.

Mà Triệu Phong và Nam Cung Thánh, lại có thể dẫn đầu, lại càng không thể tin nổi.

- Tương đối mà nói thì khí tức của luồng lực lượng kia đối với chân nguyên có sự áp chế mạnh nhất, tiếp đó là ý chí linh hồn và khí lực thân thể.

Triệu Phong vẫn thong dong tự nhiên.

Nếu như luận ý chí linh hồn, trên sân chỉ có Hiên Viên Văn là có thể so sánh với hắn.

Nếu như luận khí lực thân thể, Thánh Lôi Thể tầng thứ năm của Triệu Phong, gần như có thể áp chế tất cả những Vương Giả khác tại đây.

Sau khi từ bỏ việc khống chế chân nguyên, Triệu Phong ngược lại càng thoải mái hơn so với đại đa số người.

Đương nhiên, vượt qua lẽ thường nhất, hẳn là Nam Cung Thánh.

Tu vi, khí lực, ý chí linh hồn của Nam Cung Thánh, cũng không tính là đứng đầu, nhưng lại có thể trong đội ngũ đi đầu.

Thậm chí.

Trong lúc hắn hành tẩu, bước chân còn có cảm giác phiêu dật, luồng lực lượng tà dị trong cơ thể, phát sinh một trận xao động.

Triệu Phong phát hiện, trong Tà Thiên Tháp, luồng khí tức lực lượng tà sâm khủng bố, dường như lại không tạo thành hiệu quả áp chế gì đối với Nam Cung Thánh.

Nam Cung Thánh liếm liếm môi, có vài phần hưng phấn và chờ mong.

Một lát sau…

Một đám Vương Giả, bước chân chậm rãi, tiến vào tầng thứ hai của “Tà Thiên Tháp”.

Tầng thứ hai của Tà Thiên Tháp.

Mọi người lập tức phát hiện một vài trọng bảo giá trị xa xỉ, trước mắt là một cái bàn, một bộ y phục, một lá thư, một bức họa, tất cả đều không phải phàm vật.

Một vài vật phẩm phát ra khí tức, thậm chí không hề thua kém Thứ Thần Khí.

Thế nhưng.

Thần Chi Cấm Trận trong Tà Thiên Tháp vô cùng hoàn chỉnh, gần như không có kẽ hở nào.

Cho dù rất muốn, nhưng dưới Thần lực áp chế, mọi người cũng không có cách nào thu lấy được.

Áp lực của tầng thứ hai, so với tầng thứ nhất, rõ ràng chỉ lớn hơn chứ không nhỏ thua.

Năm người dẫn đầu, xem như còn tốt.

Nhưng một vài tinh anh Vương Giả phía sau, lại cảm thấy áp lực sâu sắc, hô hấp trở nên gấp gáp.

- Ngoại trừ áp chế đặc thù đối với chân nguyên ra, áp chế của Tà Thiên Tháp này, nếu tính ra thì không bằng “Mộng cảnh Thái Cổ”.

Sắc mặt Triệu Phong vẫn không đổi.

Hắn thường xuyên tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ, cho nên có thể thích ứng được những nơi có áp lực thiên địa cường đại.

Lấy khí lực và ý chí linh hồn mạnh mẽ của hắn, cho dù hành tẩu trong Tà Thiên Tháp, cũng không quá mức chật vật.

Sau thời gian nửa chén trà nhỏ.

Đội ngũ thiên tài dẫn đầu, đã bước lên tầng thứ ba Tà Thiên Tháp.

Cảnh tượng của tầng thứ ba, lại biến đổi, nhưng đều có liên quan đến cuộc sống của chủ nhân Tà Thiên Tháp.

Mọi người cũng không rảnh mà chú ý, dưới áp lực cực lớn, vẫn tiếp tục từng bước xâm nhập.

Mà lúc này…

Phía sau có một vài Vương Giả bình thường, đã lần lượt thất bại lui bước. Nếu như miễn cưỡng, có lẽ ngay cả khí lực đi ra cũng không có.

Năm người Hiên Viên Văn dẫn đầu, cũng không biết Tà Thiên Tháp này có bao nhiêu tầng, chỉ có thể từng bước trèo lên.

Một lúc lâu sau…

Năm người Hiên Viên Văn, Triệu Phong, Nam Cung Thánh, Triệu Vũ

Phi, Mạc Đông Dao, đã bước lên tầng thứ năm.

Lúc này.

Mạnh như Hiên Viên Văn, trên trán cũng ứa ra một đám mồ hôi, hơi thở Triệu Vũ Phi trở nên gấp gáp, trên mặt có chút trướng hồng.

- Các vị, ta ở lại tầng thứ năm.

Hiên Viên Văn mỉm cười, đột nhiên khoanh chân ngồi xuống đất.

Bốn người khác đều sửng sốt, thực lực của Hiên Viên Văn rõ ràng là mạnh nhất, tại sao không kiên trì nữa?

- Luồng khí tức lực lượng này, không phù hợp với hệ thống tu luyện của ta. Ta muốn ở lại đây, cảm thụ một chút khí tức lực lượng Thần Vị lưu lại…

Trên gương mắt tuấn nhã của Hiên Viên Văn, thậm chí lộ ra vài phần thần sắc ngại ngùng.

Triệu Phong đột nhiên tỉnh ngộ, hắn mơ hồ minh bạch lý do tại sao Tân Vô Ngân lúc trước lại thất bại.

Trong Tà Dương Phủ này, có chứa rất nhiều kỳ ngộ, nhưng không phải kỳ ngộ nào, cũng thích hợp với mọi người.

“Thiên Huyền Cung” của Hiên Viên Văn, chính là siêu cấp đại Tông Tứ Tinh chính đạo, mà trong Tà Thiên Tháp, luồng khí tức lực lượng tà sâm này, lại không phù hợp với hệ thống tu luyện của hắn.

So với việc mạo hiểm, còn không bằng biết khó mà lui, thuận tiện cảm giác một chút khí tức lực lượng “Thần Vị” lưu lại.

Cái gọi là “Thiên Giai Thần Vị”, tức là siêu việt phàm tục, thuộc loại Lĩnh Vực của Thần.

Trong truyền thuyết.

Sau Huyền Quang Cảnh, chính là “Thiên Giai Thần Vị”, một khi đột phá một ải này, trải qua sự tẩy lễ của Thần Kiếp, sẽ được thiên địa tán thành, chứng nhận “Thần Vị”.

Cổ Thần Tà Dương, chính là cường giả Thần Vị, mà theo thần thoại ghi chép, mỗi một vị Cổ Thần, đều có “Thần Vị” của bản thân.

Nhưng điều này đối với cường giả khác mà nói, lại là thần thoại vô cùng xa xôi.

Mà trong Tà Thiên Tháp này, lưu lạikt lực lượng Thần Vị, tự nhiên khiến một vài thiên tài Vương Giả, cảm thấy tim đập thình thịch.

Nếu như có thể đạt được luồng lực lượng này, có lẽ có thể chạm đến Lĩnh Vực của “Thần”.

Điều này, cho dù là đối với Đại Đế, Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cũng là sự dụ hoặc trí mạng không thể chống đỡ.

- Có thể cảm thụ một chút lực lượng Thần Vị, cũng là cơ hội vạn năm khó gặp rồi…

Hiên Viên Văn nhắm mắt lại.

Sau đó.

Trong những người dẫn đầu, chỉ còn lại bốn người: Triệu Phong,

Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi, Mạc Đông Dao.

Sau khi bước lên tầng thứ sáu, sắc mặt Triệu Vũ Phi liền trở nên tái nhợt, chẳng qua thể chất Linh tộc của nàng vô cùng đặc thù, vẫn có thể cường ngạnh chống đỡ.

Còn Mạc Đông Dao, hiển nhiên phần lớn là dựa vào lực lượng của Cổ Thần Khí thủ hộ.

- Vũ Phi, Mạc cô nương, các ngươi không bằng từ bỏ đi. Kỳ ngộ trong Tà Thiên Tháp này, hung cát khó dò, mà chưa hẳn đã thích hợp với các ngươi.

Triệu Phong mở miệng nói.

Những tầng tiếp theo, có thể ngay cả Tân Vô Ngân cũng chưa từng tiếp xúc.

- Phong ca, Nam Cung sư huynh, các người phải cẩn thận…

Triệu Vũ Phi cũng không miễn cưỡng.

Có lẽ, huyết mạch Linh tộc của nàng, vẫn còn tiềm lực rất lớn để khai thác, có thể trèo lên tầng càng cao hơn.

Thế nhưng nàng cũng nhìn ra, kỳ ngộ trong Tà Thiên Tháp này, cũng không thích hợp với nàng.

- Thật có lỗi, ta muốn tiếp tục đi tới, đây là ý tứ của Kiếm Thánh tiền bối.

Mạc Đông Dao lạnh nhạt đáp.

Cổ Thần Khí trong tay nàng, nở rộ một tầng kiếm mang mông lung, bao bọc khắp toàn thân.

- Được rồi.

Triệu Phong cũng không miễn cưỡng.

Tiểu Kiếm Thánh kia đã bỏ qua thân thể linh hồn, hóa thân thành Hồn Kiếm, sau khi dung hợp với Cổ Thần Khí, cảnh giới của bản thân cùng với tạo nghệ Kiếm Đạo, đã đạt tới một trình độ không thể tưởng tượng nổi.

Bịch bịch bịch bịch…

Trong Tà Thiên Tháp, chỉ còn lại ba người Triệu Phong là vẫn chậm rãi tiến lên.

Trong quá trình này.

Giữa mi tâm của Nam Cung Thánh, ấn ký tử huyết rực rỡ đỏ tươi, liên tiếp chớp động, mái tóc của hắn đã hoàn toàn hóa thành tử huyết sắc, hoàn toàn phân biệt với mái tóc tím như mộng ảo của Triệu Phong.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên ngoài thân thể Nam Cung Thánh, nổi lên một tầng ngân huy tử huyết, lực lượng trong cơ thể không ngừng xao động, lộ ra dáng vẻ hưng phấn bức thiết.

Trong ba người, chỉ có Nam Cung Thánh là đi tuốt đằng trước.

Bởi vì, luồn khí tức lực lượng “Thần Vị” tà sâm đáng sợ kia, lại không

có bao nhiêu tác dụng áp chế đối với hắn.

Lúc đến tầng thứ bảy…

- Nam Cung Thánh, trước tiên dừng lại đã.

Một thanh âm lãnh đạm, từ phía sau truyền đến, thanh âm này đến từ thiếu niên tóc tím, toàn thân phát ra kim văn lưu chuyển.

- Triệu Phong…

Vẻ hưng phấn bức thiết trên mặt Nam Cung Thánh, chợt phục hồi vài phần, cảm thấy một luồng hàn ý thấu triệt linh hồn.

Lúc này.

Mắt trái của thiếu niên tóc tím kia, giống như một cái đầm nước lạnh lẽo, hàn lực băng phách, thẩm thấu và đông cứng ý chí tâm hồn của Nam Cung Thánh.

- Làm sao có thể, trong Tà Thiên Tháp này, hắn còn có thể sử dụng huyết mạch đồng tử ư?

Mạc Đông Dao không thể tin nổi.

Dưới khí tức lực lượng Thần Vị trong Tà Thiên Tháp áp bách, ngay cả ý chí Kiếm Đạo của nàng, cũng không thể xuất ra.

Mà những loại lực lượng khác, lại càng khó có thể điều động.

Thế nhưng, dưới tình huống như vậy, thiếu niên kia, vẫn có thể mở ra huyết mạch đồng tử.

Dưới ánh nhìn chăm chú của huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, thể xác và tinh thần của Nam Cung Thánh đều chấn động, trên trán chảy ra một tia mồ hôi lạnh.

Phù…

Nam Cung Thánh hít một hơi thật sâu, mồ hôi ướt đẫm, lúc này mới khoanh chân ngồi xuống, ngưng thần tĩnh tâm.

- Triệu Phong, vừa rồi ngươi…

Thần sắc Nam Cung Thánh trở nên phức tạp, mang theo một tia cảm kích.

Giờ khắc này, Triệu Phong mở ra huyết mạch đồng tử, mái tóc tím bay loạn, phát ra một luồng khí tức thời đại Thái Cổ, Thần Ma tránh lui.

Luồng khí tức này, khiến ngay cả khí tức lực lượng Thần Vị lưu lại trong Tà Thiên Tháp, cũng không thể áp chế được, thậm chí còn không dám tới gần.

- Hằng Cổ vỡ nát, Thái Cổ Thần vẫn, hóa thành trăm triệu hạt bụi…

Trong mơ hồ, dường như có một tiếng thở dài trống trải, vang vọng trong đầu Triệu Phong.

Thịch thịch…

Trong nháy mắt, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, liên tiếp nhảy lên, luồng khí tức tà sâm khủng bố xung quanh, mơ hồ có chút rung động bất an.

Cùng lúc đó…

Tại tầng cao nhất trong Tà Thiên Tháp, một đạo thân ảnh tử huyết vặn vẹo trong suốt, hoảng sợ thất thanh:

- Huyết mạch đồng tử kia có khí tức Thái Cổ Thần Linh, nó có quan hệ gì với Bát Đại Thần Mâu?

Nhất thời.

Trong Tà Thiên Tháp, luồng khí tức áp bách âm trầm khủng bố, đã giảm mạnh vài phần.

Trên tầng thứ bảy.

Ánh mắt của Nam Cung Thánh, đã dần trở nên trong vắt, bình tĩnh trở lại, trịnh trọng gật đầu.

- Xuất phát.

Ba người vẫn cùng nhau, xâm nhập lên tầng cao hơn trên Tà Thiên Tháp.

Chớp mắt.

Đã hai ngày tối qua.

Cũng không biết đã đi bao nhiêu tầng, ba người Triệu Phong, cuối cùng đã lên tới đỉnh.

Trên đỉnh Tà Thiên Tháp, không gian trống trải, mắt thường có thể nhìn thấy một cái bồ đoàn màu đen, không có một bóng người nào khác.

Khí tức lực lượng Thần Vị trên tầng đỉnh này, áp bách đến cực hạn.

Thân thể Triệu Phong, trở nên cứng nhắc trầm trọng, gần như không thể nhúc nhích, ngay cả hô hấp cũng vô cùng khó khăn.

Còn may.

Thần Linh Nhãn của hắn, là cấm khu duy nhất không chịu sự áp chế.

- Cẩn thận.

Triệu Phong nhíu mày, hắn cảm ứng được một luồng tinh thần thể khổng lồ, khiến ngay cả Thần Linh Nhãn có thể miễn dịch tinh thần, cũng cảm thấy một tia âm lãnh bất an.

Lúc này.

Huyết mạch đồng tử của hắn, bắt đầu quan sát, điều tra, nhưng cảm quan lại bị luồng lực lượng Tà Thần lưu lại ngăn cản.

Bịch bịch…

Ấn ký tử huyết giữa mi tâm Nam Cung Thánh, đột nhiên thiêu đốt, một tiếng kêu gọi thân thiết đến mức tận cùng, khiến hắn từng bước đi đến gần bồ đoàn màu đen ở trung tâm tầng đỉnh.

Triệu Phong phát động bí thuật huyết mạch, ý đồ ngăn cản, nhưng lại bị luồng lực lượng Tà Thần lưu lại ngăn cách.

Hắn và Mạc Đông Dao, trơ mắt nhìn Nam Cung Thánh đi đến trước bồ đoàn màu đen, sau đó ngồi lên đó, giống như chủ nhân của nơi này.

Ầm…

Trong khoảnh khắc Nam Cung Thánh ngồi lên bồ đoàn, toàn bộ lực lượng Thần Vị lưu lại trong Tà Thiên Tháp, bắt đầu ầm ầm chấn động, có cảm giác như không gian đang sụp đổ.

Một luồng khí tức cấm kỵ, lấy Tà Thiên Tháp làm trung tâm, thổi quét qua toàn bộ Tà Dương Phủ, khiến vô số sinh linh đều phải phủ phục run sợ.

Chương 858: Tà Thần Ý Niệm Thể

Trong phút chốc, toàn bộ lực lượng Thần Vị lưu lại trong Tà Thiên Tháp, đều ầm ầm chấn động.

Triệu Phong và Mạc Đông Dao, nhìn thấy một tia thần văn tử huyết, từ một góc vách tường Tà Thiên Tháp, giao hội với bồ đoàn màu đen ở trung tâm tầng đỉnh.

Lúc này, Nam Cung Thánh đã an vị trên bồ đoàn màu đen.

Thình thịch thình thịch…

Trong cơ thể hắn, dường như có một luồng lực lượng vô hình, trở thành một quả tim, dẫn động một tia thần văn tử huyết giao hội.

Cùng lúc đó.

Một luồng Tà Thần Lực cấm kỵ đáng sợ, lấy Tà Thiên Tháp làm trung tâm, quét qua toàn bộ Tà Dương Phủ.

Trong Tà Thiên Tháp.

Đám người Hiên Viên Văn và Triệu Vũ Phi đang cảm ngộ, chợt lâm vào một trận áp bách khiến bản thân hít thở không thông, chân nguyên huyết khí trong cơ thể, thậm chí cả một phương hư không, phảng phất như bị cô đọng lại.

- Đã xảy ra chuyện gì, lực lượng Thần Vị lưu lại trong Tà Thiên Tháp,

đang dần tụ tập về tầng đỉnh…

Hiên Viên Văn chấn động.

Hai ngày nay, hắn đều tĩnh tâm cảm ngộ khí tức lực lượng Thần Vị lưu lại trong Tà Thiên Tháp.

Hiên Viên Văn phát hiện, lực lượng Thần Vị lưu lại, không thuộc về bất kỳ một cá nhân nào, mà ẩn chứa trong Tà Thiên Tháp khổng lồ.

Bởi vì lực lượng Thần Vị tàn thừa này, thuộc loại lực lượng vô chủ, trải qua vô số năm tháng, đã trở nên mỏng manh tới cực điểm.

Thế nhưng.

Cho dù lực lượng Thần Vị lưu lại rất mỏng manh, nhưng cấp bậc vẫn vượt xa những tồn tại như Vương Giả, Đại Đế.

Cho dù là Thánh Chủ hàng lâm, cũng không nhất định có thể áp chế được.

Phía sau Tà Thiên Tháp.

Những đội ngũ thế lực như Thiên Huyền Cung, Hoàng tộc, Cửu U Cung, Thiên Kiếm Các, Đoan Mộc gia, đều tập trung trước tòa lâu vũ kim loại ám ngân hoàn toàn phong bế.

Tòa lâu vũ kim loại phong bế này, chính là Thần Trận Lâu, chính là đầu mối then chốt của toàn bộ Thần Chi Cấm Trận trong Tà Dương Phủ.

Trước Thần Trận Lâu.

Tân Vô Ngân và Gia Cát sư huynh đứng ở trước cùng, bên cạnh còn có mấy vị đại sự trận pháp.

Giữa trung tâm của mấy người này, có một trận pháp ngũ sắc rực rỡ.

Ô...ô...ô...n...g!

Đám Vương Giả còn lại, xếp thành một đội ngũ thật dài, đều tự đem chân nguyên trên tay, dung nhập vào bờ vai Vương Giả đứng trước.

Một luồng chân nguyên mênh mông, cuối cùng được chuyển tới mấy người Tân Vô Ngân ở trung tâm trận pháp ngũ sắc.

Tân Vô Ngân và Gia Cát sư huynh, đứng trước trận pháp ngũ sắc, dùng thủ pháp ấn quyết kỳ diệu, dẫn dắt lực lượng vào trận pháp ngũ sắc.

Trong trận pháp ngũ sắc, phóng ra một đạo ấn ký vặn vẹo, dung nhập vào trước Thần Trận Lâu.

Ô...ô...ô...n...g!

Bề mặt Thần Trận Lâu, kích khởi quang văn Thần trận kinh người, khí tức khủng bố, khiến mọi người tại đây đều cảm thấy hít thở không thông.

Thế nhưng, bề mặt tòa lâu vũ kim loại kia, lại mơ hồ xuất hiện một “khung cửa” màu trắng.

- Không tệ, chỉ còn thiếu một chút nữa.

Triệu Vũ Phi thở ra một hơi dài.

- Thật không ngờ, Tân huynh cũng tinh thông bí pháp Thiên Cơ, mà tạo nghệ như vậy…

Trên mặt Gia Cát sư huynh lộ ra một tia dị sắc.

- Ta quả thật biết bí pháp Thiên Cơ, nhưng chỉ là một nhánh, còn xa mới toàn diện bằng Gia Cát sư huynh.

Tân Vô Ngân khiêm tốn nói.

Nếu như bằng sức một người như hắn, cho dù có pháp môn, cũng khó có thể chạm đến phương pháp mở ra Thần Trận Lâu.

Còn may là Gia Cát sư huynh này cũng là kỳ tài hiếm thấy, học thức uyên bác, ở phương diện tạo nghệ "bí pháp Thiên Cơ", lại càng toàn diện hơn.

Kêu gọi lực lượng của phần đông Vương Giả, mọi người cuối cùng đã tìm được một cửa đột phá.

- Ồ?

Tân Vô Ngân đột nhiên nhíu mày, thần quang trong mắt lóe lên, nhìn về hướng "Tà Thiên Tháp" ở phía đối diện.

Bỗng nhiên.

Trong Tà Thiên Tháp, một luồng lực lượng Thần Vị cấm kỵ đáng sợ chấn động, quét khắp bốn phương tám hướng, bao phủ lấy toàn bộ Tà Dương Phủ.

- Luồng lực lượng này…

Phần đông Vương Giả ở đây, đều biến sắc, phảng phất đặt bản thân trong sóng lớn, thân hình có chút lung lay không ổn định.

Luồng khí tức cấm kỵ này, trong khoảnh khắc vọt tới, khiến các loại lực lượng trong cơ thể ọi người, trực tiếp đọng lại.

Phần đông Vương Giả trước Thần Trận Lâu, giống như cương thi, đều đứng bất động tại chỗ.

Chỉ có một vài người như Tân Vô Ngân và Gia Cát sư huynh, là có thể miễn cưỡng nhìn thấy rõ cục diện lúc này.

- Trong Tà Thiên Tháp, luồng lực lượng Thần Vị tàn thừa mỏng manh, dường như đã bị một lời kêu gọi nào đó, khiến cho thức tỉnh, bắt đầu hội tụ…

Ánh mắt Tân Vô Ngân không ngừng lóe lên.

Hắn là người đầu tiên thăm dò Tà Thiên Tháp, hiển nhiên có hiểu biết nhất định đối với cục diện trong đó.

Tân Vô Ngân cũng từng phát hiện ra, lực lượng Thần Vị tàn thừa vô chủ trong Tà Thiên Tháp.

Thế nhưng, cho dù biết đó là lực lượng Thần Vị, nhưng không có kỳ ngộ và cơ hội, thì căn bản không thể thu hoạch được. Thậm chí ngay cả chạm đến cũng không dám, bằng không rất có khả năng sẽ lâm vào tình cảnh vạn kiếp bất phục.

Trừ phi, một người nào đó có hệ thống lực lượng, tương đồng với Cổ Thần Tà Dương, như vậy mới có được một tia hi vọng.

Hệ thống tu luyện của Tân Vô Ngân, cùng lực lượng này không có

chút tương đồng nào, căn bản không có khả năng thừa kế luồng lực lượng này, thậm chí còn xung khắc lẫn nhau.

Ngoài ra.

Tân Vô Ngân từng mơ hồ cảm giác được một luồng khí tức tinh thần, có thể gián tiếp ảnh hưởng tới lực lượng Thần Vị tàn thừa trong Tà Thiên Tháp.

Cho nên, hắn từ bỏ việc xâm nhập thăm dò Tà Thiên Tháp, cũng không muốn mạo hiểm.

Bên ngoài Tà Dương Phủ.

Phành phành phành…

Long thân khổng lồ của Diệt Thế Hắc Giao Long, đang mãnh lực va chạm vào Thần Chi Cấm Trận.

Kẽ hở trên Thần Chi Cấm Trận càng ngày càng nhiều, thỉnh thoảng xuất hiện một khe nứt, lực đạo của tia tử huyết quang phản phệ, cũng không bằng lúc trước.

- Ồ! Một tia lực lượng Thần Vi mỏng manh chấn động…

Diệt Thế Hắc Giao Long, đột nhiên ngừng lại.

Trên mặt nó lộ ra một tia kiêng kỵ và kinh ngạc.

Phù…

Luồng lực lượng Tà Thần cấm kỵ đáng sợ kia chấn động, thậm chí tràn ra ngoài Tà Dương Phủ.

Diệt Thế Hắc Giao Long vẫn vững chãi bất động, trong mắt tối đen thâm thúy, lộ ra một tia ngưng trọng.

Tia lực lượng Thần Vị chấn động này, thập phần mỏng manh, nó tại thời kỳ đỉnh phong, căn bản không để vào mắt.

Thế nhưng.

Diệt Thế Hắc Giao Long không biết đã bị phong ấn bao nhiêu vạn năm, trạng thái lực lượng đã vô cùng suy yếu. Hơn nữa còn chịu sự hạn chế của “Cấm Nguyên thần liên”, rất nhiều loại thần thông bí pháp, đều không thể thi triển.

Tình huống trên đỉnh Tà Thiên Tháp, Diệt Thế Hắc Giao Long cũng không thể xem xét.

“Diệt Thế ấn ký” trên người Triệu Phong và Nam Cung Thánh, sớm đã bị hóa giải. Mà Diệt Thế ấn ký trong cơ thể Mạc Đông Dao, không biết từ lúc nào, cũng đã bị Tiểu Kiếm Thánh sau khi dung hợp với Cổ Thần Khí xóa đi.

Bởi vậy.

Ngoại trừ ba người ra, không còn người nào khác trên tầng đỉnh của Tà Thiên Tháp, nên ngoại nhân không thể xem xét.

Trên đỉnh Tà Thiên Tháp.

Triệu Phong và Mạc Đông Dao, kinh hãi nhìn một màn trước mắt.

Nam Cung Thánh ngồi trên bồ đoàn màu đen, toàn bộ thần văn tử huyết trong Tà Thiên Tháp chớp động, đều giao hội trên người hắn.

Phù…

Ấn ký tử huyết giữa mi tâm Nam Cung Thánh, lóe lên rực rỡ chói mắt, giống như một trái tim thứ hai đang nhảy lên.

Không những thế.

Gương mặt, làn da của hắn, bắt đầu hiện ra những hoa văn tử huyết đỏ tươi yêu dị.

Ầm…

Trên mặt Nam Cung Thánh lộ ra một tia thống khổ, bản thân bị vây trong một không gian thần huy tử huyết chồng điệp, mà vách tường không gian kia, lại rực rỡ ngân tinh.

Nhưng giờ phút này.

Lĩnh Vực Không Gian nguyên bản, dưới sự dung nhập của những thần văn tử huyết này, bắt đầu nhanh chóng thực chất hóa.

- Tiểu Thế Giới… Tà Thần Tinh…

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, mơ hồ đã nhìn ra một vài manh mối.

Chỉ trong vài nhịp hô hấp ngắn ngủi, Không Gian Lĩnh Vực của Nam Cung Thánh, đã thực chất hóa thành một cái “Tiểu Thế Giới” lấp lánh thần huy tử huyết.

Mà thần văn tử huyết trong Tà Thiên Tháp, cũng ào ào dũng mãnh tiến vào “Tà Thần Tinh” tại trung tâm Tiểu Thế Giới, trở thành nguồn

suối lực lượng của Nam Cung Thánh.

- Hỏng rồi, ý chí của Nam Cung Thánh đã bị ảnh hưởng…

Triệu Phong lại cảm ứng được một luồng tinh thần tà dị dao động, đến từ phía bồ đoàn màu đen, cùng với thần văn tử huyết trong Tà Thiên Tháp, bắt dầu dung nhập vào nguồn suối lực lượng của Nam Cung Thánh.

Gương mặt của Nam Cung Thánh không ngừng vặn vẹo, hoa văn tử huyết trên da, càng thêm yêu diễm.

- Ngươi là ai?

Triệu Phong vận chuyển ý chí Đồng lực, vài trăm tia ấn ký Thần Kiếp trong Hồn Hải, chợt sáng lên.

Thế nhưng.

Ý chí Đồng lực của Triệu Phong, chỉ nhằm uy hiếp, cũng không khinh suất tiến công.

Nếu như, luồng lực lượng tinh thần này, trực tiếp chiếm cứ thân thể Nam Cung Thánh, Triệu Phong và Mạc Đông Dao có lẽ còn có thể ngăn cản.

Thế nhưng luồng lực lượng này, dường như đã có phòng bị, vẫn trốn ở trong bồ đoàn màu đen, chỉ chậm rãi cùng những thần văn tử huyết xung quanh, dung nhập vào trong cơ thể Nam Cung Thánh.

- Chậc chậc? Lực lượng Thần Kiếp? Khí tức Thái Cổ Thần Linh, quả thật khiến người ta cảm thấy ngoài dự liệu…

Trong cơ thể Nam Cung Thánh, vang lên một thanh âm khác.

Bản thân Nam Cung Thánh, lọt vào lực lượng Thần Vị ngoại lai đồng hóa, nguồn suối lực lượng và Lĩnh Vực Không Gian, đều bị đồng hóa thành công.

Giờ phút này, ngay cả ý chí tinh thần và nhân cách của hắn, đều đã bị đồng hóa.

- Tinh Thần Ý Niệm Thể!

Một thanh âm già nua, từ phía sau truyền đến.

Ô...ô...ô...n...g!

Một luồng Kiếm Ý bất hủ phá diệt thiên địa, từ Cổ Thần Khí trên tay Mạc Đông Dao truyền đến.

Đồng thời.

Phái sau Mạc Đông Dao, xuất hiện một đạo kiếm mang màu trắng lộng lẫy rực rỡ, mơ hồ có thể nhìn thấy dáng vẻ bình thản của “Tiểu Kiếm Thánh”.

- Tinh Thần Ý Niệm Thể?

Trong lòng Triệu Phong không khỏi phỏng đoán.

Tinh thần ý niệm, so với Bán Thần tàn niệm, khác nhau ở chỗ, hoàn chỉnh hơn, lại ẩn chứa lực lượng tinh thần nhất định, có thể hình thành hình thái linh thể, ảnh hưởng rất lớn đối với ngoại giới.

- Chậc chậc… Đúng vậy, ta chính là ý niệm thể mà Cổ Thần Tà

Dương lưu lại.

Trong cơ thể Nam Cung Thánh, ẩn hiện một quang ảnh tử huyết bán trong suốt.

Quang ảnh tử huyết này, là hình thái tinh thần đặc thù, nó không phải là linh hồn hay ý chí, mà là một luồng ý niệm có thể ảnh hưởng ngoại giới.

- Còn may…

Triệu Phong thở nhẹ một hơi.

Nếu là ý chí Cổ Thần Tà Dương, vậy thì hỏng rồi. Ý chí Cổ Thần, chỉ cần một ý niệm là có thể quyết định sinh tử của mọi người, thậm chí có thể nắm trong tay toàn bộ Tà Dương Phủ, cũng tương tự "ý chí Bán Thần" trong Bán Thần Di Viên.

Nhưng hiển nhiên, trong Tà Dương Phủ, cũng không có ý chí Cổ Thần, chỉ là một di tích Thần phủ vô chủ.

Mà "ý niệm thể" đơn thuần, bản thân không có hồn phách, cho nên nó không thể tiến hành đoạt xá mục tiêu khác, nhưng lại có thể ảnh hưởng, tà hóa những lực lượng sinh linh bên ngoài.

- Nhân loại các ngươi, không ngờ có thể đem đến nhiều kinh hỉ như vậy. Lĩnh Vực và trung tâm nguồn suối của người này, không ngờ lại dung nhập với Thần lực kết tinh của chủ nhân Tà Dương… Chậc chậc, người này tiến vào Tà Thiên Tháp, lực lượng Thần Vị tàn thừa có thể tạo mới thân thể, ý niệm thể như ta, tại phương diện ý nghĩa, cũng xem như được tân sinh.

Quang ảnh tử huyết bán trong suốt, cười đắc ý, bắt đầu tách ra, dung

nhập vào trong nguồn suối lực lượng trong cơ thể Nam Cung Thánh.

Triệu Phong nghe vậy, lập tức biến sắc, liền minh bạch được ý đồ của “Tà Thần ý niệm thể”.

Tà Thần ý niệm thể, mặc dù không thể đoạt xá, nhưng nó có thể đồng hóa Nam Cung Thánh, biến đổi tà hóa thành một người “nhân cách” khác.

Đến lúc đó, Nam Cung Thánh vẫn là Nam Cung Thánh, nhưng nhân cách của hắn, đã không còn là như trước nữa.

- Hừ! Chẳng qua chỉ là một cái ý niệm thể, ta sẽ không để Nam Cung Thánh bị biến thành một Cổ Thần Tà Dương khác đâu…

Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

- Thần… Mâu… Ngưng… Thị!

Trong huyết mạch đồng tử của thiếu niên, chợt hình thành một lốc xoáy màu tím sâu không thấy đáy, giống như vực sâu không bờ bến.

Thoáng chốc.

Một luồng lực hút tinh thần cấm kỵ, nhằm vào linh hồn, bao phủ trên người Nam Cung Thánh.

- Khặc khặc… Linh hồn trừu thủ (*) trình độ này, còn chưa thể uy hiếp được ta.

(*) rút đi linh hồn.

“Tà Thần ý niệm thể” trong cơ thể Nam Cung Thánh, cười một tiếng

quái dị.

Lực lượng tinh thần của nó, vô cùng cường đại, thậm chí vượt xa những Đại Đế hàng đầu, ít nhất cũng sánh ngang Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

- Ai nói ta muốn trừu thủ ngươi?

Ngay trong khoảnh khắc tiếp theo, một hư ảnh linh hồn màu bạc, gần như thoát ly khỏi thân thể Nam Cung Thánh.

- Linh hồn Nam Cung Thánh?

Mạc Đông Dao hoảng hốt thất thanh, không thể tin nổi.

- Cái gì? Dừng tay cho ta!

Tà Thần ý niệm thể kinh hãi rít gào một tiếng, lực lượng tinh thần tà tính cường đại, bao trùm khắp toàn trường.

Nó dù sao cũng chỉ là một cái ý niệm thể, có thể ảnh hưởng tà hóa tư duy sinh linh ngoại giới, nhưng lại vô pháp cướp lấy một khối thân thể.

Một khi linh hồn của Nam Cung Thánh bị rút đi, nó cũng không khác gì chiếm một cái xác rỗng.

Nó dù sao cũng không thể tà hóa một cái thể xác không có linh hồn tư duy được.

- So với để Nam Cung Thánh bị tà hóa, biến đổi thành người khác. CÒn không bằng đem linh hồn của hắn giao cho ta… tạm thời bảo quản.

Thiếu niên tóc tím kia, ánh mắt giống như Tử Điện Thần Lôi, cường thế bá đạo, những lời cuối cùng, gần như phát ra từng từ.

Chương 859: Cái Giá Của Lực Lượng

- So với để Nam Cung Thánh bị tà hóa, biến đổi thành người khác. CÒn không bằng đem linh hồn của hắn giao cho ta… tạm thời bảo quản.

Triệu Phong trở nên lạnh lùng, ý chí bá đạo cường thế, khiến cho Mạc Đông Dao ở bên cạnh, cũng phải rung động.

Nàng lộ vẻ hồi hộp, khó có thể tin nổi Triệu Phong lại làm ra thủ đoạn cực đoan như vậy, trực tiếp rút đi linh hồn của “Nam Cung Thánh”.

Nhưng một chiêu này, lại cực kỳ hữu hiệu, nhất thời khiến cho “Tà Thần ý niệm thể” tức giận kinh hãi.

Là một ý niệm thể, nó dù sao cũng không phải là hồn phách, không thể trực tiếp khống chế, tà hóa một cái thể xác không có tư duy được.

- Thần… Mâu… Ngưng… Thị!

Chỉ thấy, nguyên hồn màu bạc của Nam Cung Thánh, đã bị kéo ra khỏi cơ thể hơn một nửa.

- Triệu Phong…

Linh hồn của Nam Cung Thánh, ở giữa không trung giãy giụa, trên mặt lộ vẻ sợ hãi kinh hoảng.

Loại cảm giác linh hồn bị người khác nắm giữ trong tay, nếu đổi lại là người khác, e rằng cũng sẽ lâm vào khủng hoảng.

- Nam Cung Thánh! Ngươi không thể trách Triệu Phong được, thậm chí còn phải cảm tạ hắn dụng tâm lương khổ. Nếu như bản thân không có nhân cách và bản tính, vậy thì cho dù có một thân lực lượng vô địch, cũng còn ý nghĩa gì?

Một thanh âm già nua, từ kiếm mang màu trắng sau lưng Mạc Đông Dao truyền đến.

Kiếm mang màu trắng này, mơ hồ xuất hiện hình dáng Tiểu Kiếm Thánh tóc trắng, trong lời nói của hắn có một tia tán đồng với hành vi của Triệu Phong.

Quả thật.

Triệu Phong và Nam Cung Thánh, trong quá trình sinh tử kề vai chiến đấu, đã có thể xem là bằng hữu.

Thế nhưng.

Nếu lực lượng bản thân Nam Cung Thánh trở nên mạnh mẽ, lại mất đi bản tính và nhân cách. Như vậy, Triệu Phong thà rằng tạm thời cướp đoạt linh hồn của Nam Cung Thánh, giữ lại một tia bản tính của Nam Cung Thánh.

- Nam Cung Thánh, Kiếm Thánh tiền bối sở dĩ muốn đi theo, đó là vì phòng ngừa ngươi bị lực lượng Tà Thần biến đổi, trở thành một uy hiếp to lớn. Nếu như vậy, ông ấy sẽ tự ra tay, giết chết ngươi.

Mạc Đông Dao mở miệng nói.

Nghe thấy lời này, Triệu Phong và Nam Cung Thánh, đều cảm thấy trong lòng phát lạnh.

Tiểu Kiếm Thánh sau khi dung hợp với Cổ Thần Khí, đã đạt tới một cấp độ siêu nhiên khó lường, nếu như hắn thực sự muốn diệt sát Nam Cung Thánh, Triệu Phong cũng chưa chắc có thể ngăn cản được.

- Nam Cung Thánh, yên tâm đi. Cho dù ngươi không có khối thân thể này, thì ở chỗ ta vẫn còn không ít “Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu”.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

- Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu!

Kiếm mang màu trắng sau lưng Mạc Đông Dao hơi chấn động. Đáng tiếc, hắn đã lỡ mất cơ hội tốt nhất, khó có thể mượn ngoại vật để tái tạo thân thể trọng sinh.

Vụt...

Linh hồn của Nam Cung Thánh, cuối cùng cũng thoát ly nhục thân, mặc dù hắn vẫn giãy giụa và không cam lòng.

Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu, mặc dù có thể đắp nặn một thân thể mới tuyệt hảo, nhưng chưa chắc có thể so được với thân thể tuyệt hảo với tư chất Không Linh Thể và Thiên Linh Thể của hắn.

Huống chi.

Khối thân thể của hắn, dung nhập Tà Thần Tinh và lực lượng Thần Vị, Không Gian Lĩnh Vực còn thăng cấp thành Tiểu Thế Giới.

Tóm lại, Nam Cung Thánh có chút không từ bỏ và không cam lòng.

Ý nghĩa của việc trùng tu, nếu không phải là bất đắc dĩ, thì cũng là vì tiềm lực phát triển trong tương lai.

Thế nhưng, nếu như Nam Cung Thánh trùng tu, sẽ đánh mất rất nhiều ưu thế.

Vụt...

Đột nhiên, bồ đoàn màu đen dưới thân Nam Cung Thánh bốc lên một trận khói đen.

- Không tốt! Khối thân thể này, không có ý chí linh hồn, mà lực lượng Thần Vị giao hội, hoàn toàn mất đi Kí chủ, sẽ chân chính tán loạn, lúc đó ta sẽ…

“Tà Thần ý niệm thể” trong cơ thể Nam Cung Thánh, vô cùng kinh hoảng tức giận.

Ô...ô...ô...n...g!

Chỉ trong thoáng chốc, một luồng uy lực tinh thần khổng lồ ngập trời, ngưng tụ trên người Nam Cung Thánh.

Mắt thường chỉ thấy một cái quang ảnh tử huyết bán trong suốt, cao chừng trăm trượng, bám lên người Nam Cung Thánh.

- Lưu lại!

Trong quang ảnh tử huyết kia, vươn ra hai cái quang thủ tử huyết trong suốt cực lớn.

Một cái quang thủ tử huyết, tương đối nhu hòa, chụp vào linh hồn Nam Cung Thánh. Còn một cái quang thủ tử huyết khác, lại bốc lên quang diễm tử huyết, đánh về phía Triệu Phong.

Phương diện linh hồn của Triệu Phong, nhất thời cảm thấy một luồng áp lực âm lãnh.

Dưới loại trạng thái này, người bình thường sẽ lựa chọn từ bỏ “Thần Mâu Ngưng Thị”. Để phòng ngừa phương diện linh hồn của mình.

Trên thực tế.

Thần Mâu Ngưng Thị của Triệu Phong, bị gián đoạn là chuyện không thể tránh khỏi.

Tà Thần ý niệm thể mặc dù không có hồn phách, nhưng tinh thần thể lại to lớn khôn cùng, siêu việt Đại Đế hàng đầu.

Khác biệt ở chỗ.

Triệu Phong từ bỏ “Thần Mâu Ngưng Thị”. Nhưng lại không phòng ngự bản thân, ngược lại còn vận chuyển ý chí linh hồn, nhằm về phía “Tà Thần ý niệm thể” đang trôi nổi bên ngoài.

- Đang chờ ngươi đây…

Trong Hồn Hải tử sắc của Triệu Phong, mấy trăm đạo ấn ký Lôi Kiếp, đều đồng loạt sáng lên.

Ầm ầm ầm...

Bỗng nhiên, một đạo tử tinh lệ điện bán trong suốt, mang theo một luồng khí tức Lôi Kiếp hủy diệt, mạnh mẽ đâm vào quang ảnh tử

huyết của “Tà Thần ý niệm thể”.

- A…

Tà Thần ý niệm thể, nhất thời phát ra một tiếng hét.

Công kích linh hồn của Triệu Phong, tạo nghệ phi phàm, Lôi lực Thần Kiếp càng đáng sợ hơn, cũng tạo thành thương hại nhất định đối với Tà Thần ý niệm thể.

Cùng lúc đó.

Triệu Phong cũng hét lớn một tiếng, cường ngạnh đối kháng với công kích quang diễm tử huyết do “Tà Thần ý niệm thể” phát ra.

Chẳng qua, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đối với công kích linh hồn, có sức miễn dịch rất lớn, dù không thể cam đoan là bình yên vô sự, nhưng chắc chắn sẽ không để lại vết thương trí mệnh.

Sự thật đã chứng minh.

Tà Thần ý niệm thể mặc dù tinh thần thể khổng lồ khôn cùng, ít nhất sánh ngang với Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, nhưng dù sao nó cũng chỉ là ý niệm thể, không phải linh hồn, tại phương diện vận dụng Hồn đạo, còn rất nhiều thiếu sót.

Linh hồn của Triệu Phong, đã bị thương tổn đôi chút.

- Kiếm Diệt Thiên Khung!

Đột nhiên, một đạo Kiếm Ý bất hủ trảm thiên diệt địa, cắt qua hư không. Kiếm mang màu trắng do Tiểu Kiếm Thánh biến thành, lưu chuyển một tầng áo nghĩa Hồn Kiếm siêu nhiên, đủ kinh nhiếp Đại

Đế, ngay cả Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh cũng phải thối lui.

Ô...ô...ô...n...g!

Cổ Thần Tàn Kiếm trong tay Mạc Đông Dao, chém ra một đạo kiếm mang trong suốt rực rỡ, “phốc” một tiếng, chính diện chém trúng Tà Thần ý niệm thể.

Trong khoảnh khắc đó.

“Áo nghĩa Hồn Kiếm” của Tiểu Kiếm Thánh, dung hợp với Cổ Thần Khí, hình thành một luồng lực lượng hủy diệt vật chất và linh hồn, chém thẳng vào “Tà Thần ý niệm thể”, đem quang ảnh tử huyết, xé tan nát.

- A…

Tà Thần ý niệm thể phát ra một tiếng kêu thảm thiết tan nát cõi lòng.

- Công kích “Hồn Kiếm” thật đáng sợ.

Linh hồn của Nam Cung Thánh, lâm vào trạng thái sợ hãi ngưng trệ. Uy lực của một kiếm vừa rồi, chỉ vài tia khí tức tàn thừa, cũng đủ khiến linh hồn của hắn, tùy thời tan thành mây khói, bị phân giải hoàn toàn.

Uy lực của Cổ Thần Khí, đã vượt qua cấp độ Đại Đế, áo nghĩa công kích Kiếm Hồn của Tiểu Kiếm Thánh, thậm chí còn có thể thương hại linh hồn của Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Trong mắt trái của Triệu Phong, mạnh mẽ xuất ra một tia lửa Đồng

lực kinh người, ánh sáng tử tinh lưu chuyển, phiếm động một tia ấn ký Lôi Kiếp u ám.

Phốc…

Một đoàn Lôi Hỏa u ám trong suốt, mang theo t Lôi Kiếp hủy diệt, oanh tạc, tàn sát bừa bãi trên thân Tà Thần ý niệm thể.

Một chiêu “Phong Lôi Đồng Hỏa” của Triệu Phong, chính là công kích thuần linh hồn, lấy Lôi lực Thần Kiếp làm chủ, vừa vặn xé ra quang ảnh tử huyết, gần như đánh bay Tà Thần ý niệm thể ra ngoài.

Ầm ầm ầm...

Tà Thần ý niệm thể có cảm gaics như vạn lôi tai kiếp oanh tạc, hơn nữa Đồng Hỏa linh hồn dung nhập với Lôi Kiếp, còn liên tục thiêu đốt lan tràn khắp toàn thân.

- Hồn Kiếm trùng kích!

Kiếm mang màu trắng do Tiểu Kiếm Thánh biến thành, chợt khuếch trương đến trăm trượng, nguy nga to lớn, bộc phát một tầng kiếm mang thủy tinh màu trắng rực rỡ, lấy áo nghĩa Hồn Kiếm thuần túy, thẩm thấu vào quang ảnh tử huyết khổng lồ kia.

- A a…

Dưới sự liên thủ của Tiểu Kiếm Thánh, Cổ Thần Khí, Triệu Phong. Tà Thần ý niệm thể lọt vào đả kích hủy diệt vô tình, phát ra từng trận kêu rên thảm thiết.

Rắc rắc…

Một lúc nào đó, quang ảnh tử huyết vỡ thành nhiều mảnh nhỏ, hóa thành vô số tia lửa tử huyết ảm đạm, sau đó dung nhập vào nguồn suối lực lượng của Nam Cung Thánh.

- Thần Mâu Ngưng Thị!

Triệu Phong nhân cơ hội này, phát động linh hồn Đồng thuật, đem linh hồn Nam Cung Thánh, kéo trở về.

Phốc…

Đúng lúc này, bồ đoàn màu đen dưới thân thể Nam Cung Thánh, đã hóa thành một đoàn tro tàn.

Thần văn tử huyết hội tụ trong cơ thể, bắt đầu mơ hồ khuếch tán, tiết ra ngoài, đọng lại trên bề mặt Tiểu Thế Giới, thần huy tử huyết lưu chuyển tán loạn.

Chỉ thấy, Tiểu Thế Giới của Nam Cung Thánh, đang có dấu hiệu tan vỡ.

Luồng lực lượng này, lấy Tiểu Thế Giới của Nam Cung Thánh làm trung tâm, tiến thêm một bước tán loạn, khiến cho thân thể có xu hướng diệt vong.

- Triệu Phong! Để ta trở về…

Linh hồn của Nam Cung Thánh, không ngừng giãy giụa trước mặt Triệu Phong.

Thịch thịch! Thịch thịch…

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong chợt nhảy lên, biết rõ khối thân thể

của Nam Cung Thánh, sẽ xảy ra nguy cơ tai kiếp.

Nếu như “lực lượng Thần Vị” tàn thừa, có thể thông thuận tiết ra ngoài, vậy thì cũng bỏ đi. Kết quả này nhiều nhất chỉ khiến nhục thân Nam Cung Thánh bị hủy diệt, mang đến một ít phiền toái cho đám người Triệu Phong.

Nhưng.

Luồng lực lượng này tiết ra không thuận, sẽ bùng nổ, như vậy thì mọi người ở đây, e rằng không người nào có thể may mắn thoát khỏi, thậm chí mang đến tai kiếp rất lớn cho Tà Dương Phủ.

- Tên điên này, dừng tay…

Trong cơ thể Nam Cung Thánh, Tà Thần ý niệm thể phát ra từng trận gào thét sợ hãi.

Một khi lực lượng tiết ra ngoài bùng nổ, “Tà Thần ý niệm thể” trong cơ thể Nam Cung Thánh, sẽ là kẻ đầu tiên diệt vong.

- Tà Thần ý niệm thể, tạm thời đã bị đánh nát, khả năng uy hiếp đã chậm lại rất nhiều…

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, lập tức làm ra lựa chọn.

Lựa chọn này không phải chỉ phát sinh từ lo lắng xảy ra nguy cơ, mà còn xuất phát từ sự tôn trọng đối với lựa chọn của Nam Cung Thánh.

Vụt...

Nguyên hồn của Nam Cung Thánh, chợt lóe lên, quay trở về thân thể, đồng thời nhanh chóng củng cố nguồn suối lực lượng của bản

thân.

Rất nhanh.

Lực lượng “thần văn tử huyết” khuếch tán ra ngoài, đã bình ổn trở lại. Trong cơ thể Nam Cung Thánh, lấy nguồn suối lực lượng làm trung tâm, bắt đầu đắp nặn Tiểu Thế Giới, dần dần trở nên vững chắc.

Lúc này.

Tà Thần ý niệm thể đã bị chia năm xẻ bảy, chẳng những không làm khó dễ, mà còn dung nhập thần văn tử huyết vào, hỗ trợ Nam Cung Thánh ổn định luồng lực lượng này tiết ra ngoài.

Ước chừng kéo dài nửa ngày…

Toàn bộ lực lượng Tà Thần tàn thừa trong Tà Thiên Tháp đã bị trôi đi, một ít tiết ra ngoài, còn phần lớn thì cùng Tà Thần ý niệm thể, dung nhập vào nguồn suối lực lượng và Tiểu Thế Giới của Nam Cung Thánh.

Từ nay về sau.

Khí tức “Tà Thần ý niệm thể”, sẽ không thể giết, giống như hoàn toàn biến mất, dung hợp thành một với nguồn suối lực lượng của Nam Cung Thánh.

Triệu Phong nhíu mày, ước chừng có thể nhìn ra dụng ý của Tà Thần ý niệm thể.

Dường như xuất phát từ sự kiêng kỵ đối với Triệu Phong và Tiểu Kiếm Thánh đã dung nhập Cổ Thần Khí, Tà Thần ý niệm thể cũng không dám tà hóa ảnh hưởng toàn bộ Nam Cung Thánh, mà chỉ

dung hợp thành một thể với Nam Cung Thánh.

Lúc này, mỗi lần Nam Cung Thánh hấp thu vận dụng Tiểu Thế Giới và nguồn suối lực lượng, lực lượng tâm tình sẽ bị “Tà Thần ý niệm thể” đồng hóa ảnh hưởng.

Đây chính là một quá trình “không nhận thức được”.

Nam Cung Thánh thu hoạch được lực lượng càng mạnh, nhân cách và tâm cũng bị ảnh hưởng càng lớn.

Mà tình huống này, Triệu Phong và Tiểu Kiếm Thánh lại không thể ngăn cản, trừ phi là giết chết Nam Cung Thánh.

Giờ phút này.

Hai tròng mắt của Nam Cung Thánh đã phiếm động u quang tím bạc, ấn ký tử huyết giữa mi tâm, càng trở nên rực rỡ yêu dị, theo bản năng khẽ liếm môi, hiện ra vài phần lãnh khốc tà dị.

- Nam Cung Thánh, đây là lựa chọn của ngươi. Ngươi sẽ phải trả giá đắt vì lực lượng này.

Triệu Phong khẽ nói.

Chương 860: Đường Chạy Trốn

Tầng đỉnh Tà Thiên Tháp.

Nam Cung Thánh khoanh chân ngồi tại chỗ, vẻ mặt so với trước kia, có chút bất đồng.

Lấy Tà Thần Tinh làm trung tâm nguồn suối lực lượng Tiểu Thế Giới, một tia thần huy tử huyết tà dị, bắt đầu vận chuyển hấp thu trong cơ thể hắn.

Triệu Phong và Mạc Đông Dao, rõ ràng cảm giác được khí tức trên người Nam Cung Thánh không ngừng tăng lên.

Cùng với trong khoảnh khắc ngắn ngủi tăng vọt thực lực, tâm tính và nhân cách của hắn, cũng từng chút một biến hóa và thay đổi.

Trên thực tế.

Bất kỳ một cường giả nào, trong quá trình tu hành, theo tu vi và thực lực tăng trưởng, tâm tính cũng sẽ từng chút một chuyển biến.

Chẳng qua.

Loại tình huống này trên người Nam Cung Thánh, biểu hiện lại rất mạnh liệt, là chuyển biến “phi tự nhiên”.

Càng nghiêm trọng hơn là, loại chuyển biến của hắn, sẽ trực tiếp ảnh hưởng tới bản tính và nhân cách, thậm chí sẽ vặn vẹo thành một một

nhân cách khác.

Mà những điều này, tự nhiên không thoát khỏi can hệ với “Tà Thần ý niệm thể”.

Triệu Phong và Tiểu Kiếm Thánh liên thủ, đã đánh nát “Tà Thần ý niệm thể”. Chỉ tiếc là ý niệm thể này có tinh thân thể vô cùng cường đại, lại không phải là linh hồn, mặc dù đã vỡ nát, nhưng vẫn không tan thành mây khói.

Khó chơi nhất là nó tách ra nhiều phần, dung hợp với lực lượng của Nam Cung Thánh, tuy tai mà một.

Đương nhiên.

Đối với Triệu Phong mà nói, xem như hắn cũng đã hết lòng.

Nếu hắn không ngăn cản, có lẽ nhân cách và tâm tính của Nam Cung Thánh, đã hoàn toàn biến đổi thành một người khác rồi.

Hoặc có lẽ, hắn đã bị Tiểu Kiếm Thánh sau khi dung nhập Cổ Thần Khí, trước tiên chém chết rồi.

- Triệu Phong, đã làm phiền ngươi một đường trợ giúp, phần ân tình này, Nam Cung Thánh ta sẽ không bao giờ quên.

Trên gương mặt tà dị của Nam Cung Thánh, giãy giụa lộ ra một tia cảm kích.

Hiển nhiên.

Hắn đang kiệt lực chống cự luồng lực lượng đang ảnh hưởng nhân cách và tâm tính của bản thân.

Triệu Phong và kiếm mang màu trắng sau lưng Mạc Đông Dao, thoáng liếc nhìn nhau một cái, đều phán đoán trạng thái của Nam Cung Thánh lúc này.

Bước đầu xem ra.

Tâm tính của Nam Cung Thánh đã bị ảnh hưởng nhất định, thế nhưng hắn vẫn biết cảm ơn, có thể thấy được nhân cách và bản tính của hắn còn chưa bị thay đổi. Ít nhất là nhân cách của hắn, cũng không bị Tà Thần ý niệm thể thay thế hoàn toàn.

- Ta sẽ không hối hận vì lựa chọn ngày hôm nay…

Nam Cung Thánh cảm nhận được sâu trong cơ thể, có một luồng lực lượng khổng lồ vô hạn, phảng phất có thể trấn áp lực lượng thiên địa, khóe miệng khẽ nhếch lên một tia cười quỷ dị thỏa mãn.

Có được lực lượng, há có thể không trả một cái giá nào?

Việc mà hắn phải làm, chính là từng chút một khai thác “bảo tàng lực lượng” này.

Trước mắt, Nam Cung Thánh chỉ mới khai thác được không đến một góc của tòa băng sơn này, nhưng như vậy cũng đủ khiến thực lực nhảy vọt rồi.

Một lúc lâu sau…

Triệu Phong cuối cùng cũng mở miệng:

- Nam Cung Thánh, ta chỉ có thể giúp ngươi đến đây. Mặc kệ ngươi và Tà Thần ý niệm thể đã đạt thành hiệp nghị gì, hết thảy thành bại

ngày sau, đều phải dựa vào chính ngươi.

Nam Cung Thánh nghe vậy, thân hình thoáng chấn động, Tà Thần ý niệm thể đã tản mát trong cơ thể, cũng “ồ” lên một tiếng kinh ngạc.

Hai người dường như cảm thấy kinh ngạc, tại sao Triệu Phong lại biết được hiệp nghị giữa bọn họ?

Dứt lời, Triệu Phong xoay người, đi xuống khỏi Tà Thiên Tháp.

Mạc Đông Dao vẫn đứng tại chỗ, lạnh lùng nhìn Nam Cung Thánh vài lần, có chút không cam lòng, nhưng lại không thể không rời đi.

- Đi thôi, không liên thủ với Triệu Phong, chúng ta rất khó có thể đối phó với Nam Cung Thánh đã tăng vọt thực lực.

Thanh âm già nua của Tiểu Kiếm Thánh vang lên bên tai.

Đôi mắt màu tím bạc của Nam Cung Thánh chớp động vài cái, nhìn theo bóng lưng Triệu Phong rời đi, có vài tia phức tạp.

- Khặc khặc… Thiếu niên này, ở trong lòng của ngươi, dường như là đỉnh cao không thể vượt qua phải không? Không cần lo lắng, chỉ cần ngươi liên thủ với ta, không lâu sau, ngươi có thể siêu việt hắn.

Tà Thần ý niệm thể tặc lưỡi nói.

Trên mặt Nam Cung Thánh có vài tia giãy giụa, nói sang chuyện khác:

- Thật không ngờ hắn có thể nhìn ra hiệp nghị của chúng ta.

- Hừ! Không có ta trợ giúp, ngươi há có thể thoải mái thu thập tàn

cục, đồng thời vận chuyển hấp thu vài tia lực lượng Thần Vị mong manh. Thiếu niên kia, có thể nhìn ra được, cũng không có gì kỳ quái.

Tà Thần ý niệm thể hừ lạnh một tiếng.

Tầng đỉnh Tà Thiên Tháp.

Nam Cung Thánh khoanh chân ngồi, khí tức trên người, càng trở nên cường thịnh.

Không đến nửa ngày, tu vi của hắn, liền dễ dàng đột phá đến Hư Thần Cảnh đỉnh phong. Nếu không phải Đại Đế Hư Thần Cảnh cần phương diện linh hồn lột xác, e rằng đã tấn chức Đại Đế rồi.

Thế nhưng.

Lực lượng dao động trên người Nam Cung Thánh, cũng không phải là cấp độ Hư Thần Cảnh bình thường có thể so sánh được, e rằng Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh đích thân tới đây, cũng phải động dung.

Cùng lúc đó.

Những người khác trong Tà Thiên Tháp, cũng bắt đầu lục tục rời đi.

Bao gồm cả Hiên Viên Văn, hắn đã kinh hãi trước lực lượng Thần Vị đang dao động trên tầng đỉnh, cho nên cũng không muốn khinh suất đi mạo hiểm.

Dù sao đi nữa.

Luồng khí tức lực lượng này, cũng không hợp với hệ thống của hắn, không đáng để lấy thân mạo hiểm.

Chẳng qua.

Triệu Phong trên đường trở về, lại gặp Triệu Vũ Phi đang có ý định lên trên thăm dò.

- Phong ca! Huynh không có việc gì là tốt rồi…

Triệu Vũ Phi thở phào một hơi, dáng vẻ vẫn còn sợ hãi.

Lúc trước, lực lượng Thần Vị trên tầng đỉnh Tà Thiên Tháp dao động, quả quá khủng bố.

Cho dù là lúc này.

Trên tầng đỉnh Tà Thiên Tháp, vẫn đang có một luồng lực lượng đủ khiến người khác cảm thấy tim đập mạnh, thậm chí kinh nhiếp cả Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Một lát sau…

Ba người Triệu Phong, Triệu Vũ Phi, Mạc Đông Dao, đã ra khỏi Tà Thiên Tháp.

- Ồ? Tại sao lại không nhìn thấy Nam Cung Thánh?

Triệu Vũ Phi rốt cuộc cũng ý thức được điều gì đó.

Mạc Đông Dao muốn nói, nhưng lại không lên tiếng.

Nếu như để thế nhân biết được, Nam Cung Thánh kế thừa một ít Thần lực còn sót lại của Cổ Thần Tà Dương, đồng thời đã bị Tà Thần ý niệm thể ảnh hưởng, không biết sẽ mang đến trùng kích như thế

nào.

- Không lâu nữa Nam Cung Thánh cũng sẽ xuống.

Triệu Phong quả quyết nói.

Nguy cơ Diệt Thế Hắc Giao Long, chính là nguy cơ mà mọi người đều phải đối mặt.

Bất luận là Nam Cung Thánh, hay là Tà Thần ý niệm thể, đều không có khả năng bỏ qua nguy cơ vĩ đại này.

Nếu tính thời gian, thì Diệt Thế Hắc Giao Long đại khái chỉ cần mười bảy mười tám ngày nữa, là có thể giết vào Tà Dương Phủ rồi.

Ngoài Tà Dương Phủ, mơ hồ truyền đến tiếng long ngâm và khí tức hủy diệt, khiến cho những người có cảm quan cường đại, đều cảm thấy một tia nguy cơ.

Vụt vụt vụt...

Sau khi ba người Triệu Phong xuống dưới, liền nhanh chóng chạy tới “Thần Trận Lâu”.

Khi Triệu Phong đuổi tới “Thần Trận Lâu”, thì nơi này đã tập trung rất nhiều thế lực cường giả nhân loại.

Trong Thần Trận Lâu, có đầu mối then chốt của Thần Chi Cấm Trận, điều này quan hệ đến sinh tử tồn vong của phần đông người đến từ bên ngoài đang ở trong phủ.

Lúc này, những đội ngũ tiến vào Tà Dương Phủ, đều đã tập trung tại đây.

- Thần Trận Lâu mở ra rồi…

Trên mặt Mạc Đông Dao lộ vẻ kinh hỉ, nhìn về phía trước lâu vũ kim loai, đang mở ra một cái khung cửa rực rỡ.

Trước khung cửa rực rỡ, còn có gần mười vị Vương Giả Hư Thần Cảnh, liên thủ đem chân nguyên quán chú vào trong đó, duy trì "khung cửa" mở ra, tránh cho nó đóng lại.

Trong Thần Trận Lâu.

Tân Vô Ngân và Gia Cát sư huynh, cùng với một ít đại sư trận pháp, đều tập trung tại một chỗ, đang thảo luận vấn đề gì đó.

- Mặc dù chúng ta đã thành công tiến vào "Thần Trận Lâu", nhưng nơi này là đầu mối then chốt của Tỏa Thiên Cung, hình vẽ trận pháp vô cùng phức tạp, muốn phá giải và nắm giữ, cần mất rất nhiều thời gian…

Một vị Trận Pháp Sư của Hoàng tộc, thở dài một tiếng.

Trên đỉnh đầu mọi người, có thể nhìn thấy Điện Văn Tử Tinh dày đặc, tất cả cấu tạo thành một cái đại trận lập thể khổng lồ.

Điện Văn Tử Tinh đại trận này, tùy thời tùy khắc đều vận chuyển biến hóa, cùng với vô số điện văn chớp động và lưu chuyển. Trong đại trận, một đám hình vẽ trận pháp phức tạp, ảnh hưởng tới toàn bộ Thần Chi Cấm Trận trong Tà Dương Phủ.

Không gian bên trong Thần Trận Lâu rất lớn, có thể so sánh với một tòa thành nhỏ.

Hơn nữa, điện văn trận pháp chớp động này, ẩn chứa lực lượng khiến người ta phải kinh hãi, tùy tiện buông xuống một tia, cũng đủ để hủy diệt một vị Vương Giả rồi.

Những người trong lâu vũ này, đều nghiên cứu “Điện Văn Tử Tinh đại trận”, bản thân phải chịu mạo hiểm rất lớn.

Khi ba người Triệu Phong bước vào Thần Trận Lâu, cũng một trận thất thần.

- Ba vị cẩn thận! “Thần Chi Cấm Trận” này vận chuyển vô số năm, có một vài sơ hở, ngẫu nhiên sẽ phóng xuống một tia lực lượng.

Gia Cát sư huynh nhắc nhở.

Bên dưới Điện Văn Tử Tinh đại trận, có thể nhìn thấy một vài cái hố. Mà tài liệu kim loại tạo nên Thần Trận Lâu này, cho dù là Đại Đế, cũng rất khó có thể làm hư tổn.

- Đầu mối then chốt của đại trận thật khổng lồ và phức tạp…

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong mơ hồ quan sát một phen, liền chau mày.

Lấy Hiên Viên Văn và Gia Cát sư huynh cầm đầu, phần đông Trận Pháp Đại Sư và Vương Giả, hồi lâu vẫn không tìm được cửa đột phá.

Cho dù có một vài ý tưởng, cũng không dám khinh suất thử nghiệm.

Bởi vì, đầu mối then chốt vận chuyển cấm trận, ẩn chứa lực lượng vô cùng khổng lồ, ảnh hưởng đến toàn bộ Thần Chi Cấm Trận của Tà Dương Phủ.

Mà lực lượng của Thần trận này, chỉ cần một tia dư âm, cũng đủ hủy diệt Vương Giả, Đại Đế rồi.

Nơi này, tuyệt đối là cấm địa tại trung tâm Tà Dương Phủ.

- Chư vị cũng đừng có ý đồ phá hỏng đầu mối then chốt, hòng được Hắc Giao Long tha mạng. Trận pháp nơi này có cơ chế tự bảo hộ, lực lượng phản phệ, thậm chí vượt qua cực hạn mà mọi người có thể chống đỡ.

Tân Vô Ngân nhắc nhở.

Ánh mắt của hắn, xẹt qua ba người Triệu Phong, thoáng lộ ra một tia kinh dị.

Dường như, hắn rất kỳ quái việc “Nam Cung Thánh” luôn như hình với bóng Triệu Phong, tại sao sau khi tiến vào Tà Thiên Tháp, lại không xuất hiện?

Triệu Phong cũng không giải thích gì.

Hắn mở ra huyết mạch mắt trái, quan sát phân tích trận đồ lập thể của Điện Văn Tử Tinh đại trận, hiệp trợ đám người Tân Vô Ngân và Gia Cát sư huynh phá giải.

Triệu Phong ra tay, khiến việc phá giải và phân tích trận pháp, đã có tiến triển nhất định.

Chớp mắt, đã bảy tám ngày trôi qua.

Dưới sự phân tích của Triệu Phong, nguyên lý trận pháp của Điện Văn Tử Tinh đại trận, đã lộ ra vài phần.

Thế nhưng, mọi người hợp lực lại, chỉ có thể tìm ra nguyên lý hoặc có lý giải nhất định đối với Thần Chi Cấm Trận.

Còn muốn phá giải, hoặc là nắm giữ Thần Chi Cấm Trận trong tay, thì vẫn là một chặng đường rất dài.

- Dù sao thì đây cũng là Lĩnh Vực của Thần…

Gia Cát sư huynh vắt óc suy nghĩ, trên mặt có vài phần mệt mỏi.

Trước Thần Trận Lâu.

Rất nhiều đội ngũ Vương Giả và Nửa bước Vương Giả, đều bị vây trong một bầu không khí áp lực và ngưng trọng.

Chỉ còn mười ngày nữa, Diệt Thế Hắc Giao Long sẽ có thể giết vào Tà Dương Phủ.

- Chỉ còn mười ngày nữa…

Trong Tà Dương Phủ, rất nhiều tinh anh Vương Giả, đều cảm thấy nguy cơ Tử Vong kề cận.

Triệu Phong và Hiên Viên Văn, đều có ý chí Đại Đế, thậm chí cảm ứng được, luồng Long Uy hủy diệt kia càng ngày càng rõ ràng hơn.

Tà Dương Phủ, lực lượng của Thần Chi Cấm Trận, đang từng chút một ảm đạm, suy yếu.

- A…

- Diệt Thế Hắc Giao Long, ta liều mạng với ngươi!

Mười ngày cuối cùng, một vài tinh anh cường giả, thậm chí đã cảm thấy tuyệt vọng, dưới bầu không khí đè nén cực độ, phát ra một tiếng hét dài, bắt đầu điên cuồng công kích.

- Ta có Thứ Thần Khí “Mê Không Giới”, trước khi Tỏa Thiên Cung bị phá vỡ trên diện rộng, cũng chưa chắc là không thể chạy ra, tìm một đường sống…

Triệu Phong đã thiết kế phương án chạy trốn.

Mê Không Giới có năng lực xuyên qua Không Gian, thậm chí còn có năng lực truyền tống. Nhưng phải đợi đến lúc Thần Chi Cấm Trận gần như hỏng mất thì mới được.

Phương án này, vẫn có nguy cơ và rất tính hạn chế rất lớn.

Ngoài ra.

Triệu Phong còn có một “ý đồ” khác. Hắn đang chờ đợi.

Ngay trong chiều hôm đó.

Một đạo cột sáng tử huyết yêu diễm, mang theo khí tức tà dị đáng sợ ngập trời, từ trên cao giáng xuống.

- Người nào!

Trước Thần Trận Lâu, một loạt Vương Giả và Nửa bước Vương Giả, đều cảm thấy một luồng áp lực khiến bọn hắn hít thở không thông.

Trong khoảnh khắc đó.

Chân nguyên trong cơ thể phần đông cường giả, đều ngưng trệ rung động, gần như không thể khống chế được lực lượng của mình.

Ọc…

Những kẻ Nửa bước Vương Giả, đều đồng loạt hộc máu.

Vụt...

Mọi người kinh hãi, nhìn một thanh niên với mái tóc tử huyết tà dị, giữa mi tâm hiện lên một ấn ký tử huyết rực rỡ, kéo động một loạt tàn ảnh tím bạc, phiêu nhiên hạ xuống đất.

- Nam Cung Thánh trong Song Tà! Tại sao hắn lại biến thành như vậy…

Những Vương Giả Hư Thần Cảnh ở đây, đều bị vây trong luồng lực lượng kinh khủng chấn động, ngay cả hô hấp cũng cảm thấy vô cùng khó khăn.

Chương 861: Giết Chóc Toàn Trường

Nam Cung Thánh trước mắt, thân hình so với dĩ vãng cao hơn cả cái đầu, cặp mắt tím bạc sâu thẳm, một đầu tóc dài tử huyết yêu mị, trên làn da mơ hồ có thể thấy được một ít hoa văn tử huyết đỏ tươi.

Khóe miệng hắn nhếch lên một tia tà dị tàn khốc, mang theo khí tức khủng bố tuyệt luân, uy nhiếp những thiên tài Vương Giả toàn trường.

Phần đông những thiên tài ở đây đều cảm thất hô hấp khó khăn. Một ít Vương Giả, chân nguyên thậm chí lâm vào ngưng trệ run rẩy, bị áp chế khó có thể nhúc nhích.

Cũng may, luồng khí tức tà dị khủng bố kia chỉ là buông xuống trong một cái chớp mắt, sau đó chợt bị thu liễm đi hơn phân nửa.

- Phù!

Lúc này, đám thiên tài tinh anh bên ngoài Thần Trận Lâu mới thở dài ra một hơi, vẻ mặt hồi hộp, nhìn theo Nam Cung Thánh hướng Thần Trận Lâu đi đến.

- Chư vị cẩn thận!

Cửu U Cung Cưu Vô Kỵ trầm giọng nói:

- Khí tức trên người tiểu tử này rất dị thường, thập phần tiếp cận lực lượng Thần Vị lưu lại bên trong Tà Thiên Tháp! Chỉ sợ, hắn đã bị Tà

Thần lực đồng hóa, tâm tính biến đổi…

Lời ấy vừa ra, phần đông tiểu đội cường giả ở đây một mảnh ồ lên, đều liếc mắt nhìn lại, đối với Nam Cung Thánh tràn ngập căm thù cùng đề phòng.

Ánh mắt Cưu Vô Kỵ lóe sáng, trên mặt hiện lên một tia âm lãnh.

Hắn cũng đã từng tiến vào Tà Thiên Tháp, phán đoán Nam Cung Thánh thật rất có khả năng kế thừa lực lượng còn sót lại của Cổ Thần.

- Đúng vậy! Ta cũng từng tiến vào Tà Thiên Tháp!

- Khó trách luồng khí tức uy nhiếp trong Tà Thiên Tháp kia, đã không còn tồn tại!

- …

Bên ngoài Thần Trận Lâu, rất nhiều thủ lãnh Vương Giả đều nhao nhao đồng ý, trong ánh mắt nhìn về phía Nam Cung Thánh tràn ngập một tia tham lam.

Mặc kệ nói như thế nào, Nam Cung Thánh cũng đã chạm đến Lĩnh vực của Thần, thậm chí đạt được lực lượng truyền thừa của Cổ Thần Tà Dương, cái này như thế nào không làm cho người ta đố kỵ?

Hơn nữa, lúc trước Tử Phát Song Tà này cũng đã từng đắc tội phần đông thế lực.

- Mọi người liên thủ, bắt lấy tiểu tử này, bắt hắn nói ra bí mật của Cổ Thần Tà Dương!

Cửu U Cung Cưu Vô Kỵ truyền âm đề nghị.

Trước Thần Trận Lâu, đám Vương Giả Hư Thần Cảnh hội tụ ít nhất cũng có hai ba mươi vị.

Nhiều Vương Giả như vậy liên thủ, cho dù là Hư Thần Đại Đế, cũng phải tránh lui ba phần, huống chi tu vi của Nam Cung Thánh chỉ là mới vừa tăng vọt đến Vương Giả đỉnh phong.

Vụt vụt vụt...

Thoáng chốc, toàn trường nhân ảnh chớp lên, lấy một vị Vương Giả đỉnh phong Cưu Vô Kỵ cầm đầu, sáu vị Vương Giả cấp Lĩnh vực khác theo sao, đồng loạt ra tay trước.

Nhất là Cưu Vô Kỵ, thời điểm còn chưa đột phá Vương Giả đỉnh phong, đã có chiến lực tung hoành dưới Đại Đế!

- Ma Thiên Chi Thủ!

Cưu Vô Kỵ quát lớn một tiếng, một cánh tay bỗng nhiên thiêu đốt, bành trướng, hóa thành một đầu cự thủ hắc sắc dung quán thiên địa, dẫn động diễm khí hắc vân bàng bạc cuồn cuộn, dẫn đầu trảo về phía Nam Cung Thánh.

Ô...ô...ô...n...g!

Cự thủ hắc sắc kia mang theo ma diễm cuồn cuộn, diện tích bao phủ chừng mấy chục trượng, phát ra uy năng mạnh hơn không chỉ gấp đôi so với dĩ vãng.

- Cưu Vô Kỵ này, không ngờ đã tu luyện Ma Thiên Công đến tầng mười sáu! Uy năng Ma Thiên Chi Thủ càng tiến thêm một tầng!

Một ít thiên tài tông môn ở đây đều kinh hãi cảm thán.

Cái này còn là vì đang ở trong Tà Dương Phủ, các loại uy năng lực lượng đều bị áp chế đến cực hạn, nếu là đặt ở ngoại giới một chưởng này tuyệt đối là kinh thiên động địa.

Không hề nghi ngờ, Cưu Vô Kỵ giờ phút này đã có thể bước đầu cùng Hư Thần Đại Đế chống lại một hai.

Ầm… Thình thịch! Thình thịch!

Đồng thời xuất thủ, còn có sáu đại Vương Giả cấp Lĩnh vực, không ít kẻ đều có chiến lực sánh vai Vương Giả đỉnh phong.

- Ha ha ha… Cùng tiến lên, giết chết tên tặc tử này!

Một ít Vương Giả phụ cận nhịn không được ra tay, phát tiết sự phẫn hận bị Tử Phát Song Tà cướp đoạt trong dĩ vãng.

Ầm… Phốc phốc…

Mắt thấy, công kích của Cưu Vô Kỵ cùng với phần đông Vương Giả đã oanh kích đến trên người Nam Cung Thánh.

- Một đám kiến hôi!

Trên khuôn mặt yêu dị của Nam Cung Thánh hiện ra một chút tàn nhẫn bạo ngược, thanh âm lạnh lẽo như băng, từng chữ từng chữ lạnh ngắt.

Hắn đứng lặng tại chỗ, không né không tránh, tùy ý cho đám công kích rơi xuống trên người mình.

Ầm…

Lấy Nam Cung Thánh làm trung tâm, một tầng thần huy tím bạc vặn vẹo kéo động tầng tầng trọng ảnh yêu dị, giống như từng tên từng tên cự ma Tuyên Cổ, thị huyết rít gào, nghiền áp Bát Hoang!

Răng rắc!

Ma Thiên Chi Thủ ma diễm hừng hực của Cưu Vô Kỵ nháy mắt đoạn liệt thành từng khúc, công kích của các Vương Giả còn lại thì giống như những giọt nước rơi trên tảng đá vậy, không chút nào ảnh hưởng.

Ngay sau đó, toàn trường bộc phát một mảnh quỷ khóc sói tru, tiếng kêu thảm thiết liên miên không dứt.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Bảy đại Vương Giả, lấy Cưu Vô Kỵ cầm đầu, bị một cỗ lực lượng phách tuyệt trấn áp thiên địa đánh bay thẳng ra ngoài!

- Làm sao có khả năng?

Cưu Vô Kỵ thần tình kinh hãi, ở giữa không trung phun ra một búng máu, không có một chút cơ hội hoàn thủ.

Cỗ lực lượng kinh khủng kia, hoàn toàn là tuyệt đối nghiền áp!

- Ọc ọc…

Vài tên Vương Giả hộc máu, bị đánh bay ra ngoài, ngã xuống đất không dậy nổi, trực tiếp lâm vào hôn mê.

- A a!

Còn có hai, ba gã Vương Giả, hơn mười gã Nửa bước Vương Giả, bị dư ba của cỗ lực lượng kia xuyên thấu, khiến cho chết thảm đương trường.

Mà hết thảy những biến hóa này, chỉ trong thời gian một hai hơi thở mà thôi!

- Hít…

Rất nhiều thiên tài tinh anh toàn trường, từng tên từng tên hút mạnh một ngụm lãnh khí, sững người tại đương trường.

- Cái này là cấp bậc lực lượng gì? Chỉ dựa vào lực lượng chân nguyên phản phệ, đã có thể đánh bay Cưu Vô Kỵ, loại bỏ vài vị Vương Giả, hơn mười vị Nửa bước Vương Giả…

Một ít cường giả bên ngoài, lưng áo cũng ướt đẫm mồ hôi lạnh.

- Ngươi…

Cưu Vô Kỵ ngã xuống trên mặt đất, xương cốt toàn thân gần như vỡ tan, trong mắt tràn ngập khủng hoảng, không thể tin nổi.

- Kẻ phạm ta, giết không tha!

Khóe miệng Nam Cung Thánh nhếch lên một tia tàn khốc thị sát, mâu quang lạnh như băng đảo qua Cưu Vô Kỵ cùng với đám Cửu U Cung cường giả phía sau.

- Mọi người cẩn thận!

Sắc mặt Cưu Vô Kỵ run rẩy, Ma đạo chân nguyên toàn thân sôi trào chấn động một trận.

- Ma Thiên Lực Trường!

Cưu Vô Kỵ đứng ngạo nghễ giữa hư không, hư không quanh thân hiện lên một mảnh lực trường vặn vẹo đen như mực.

Ma Thiên Lực Trường này, chính là tuyệt kỹ phòng ngự của Cưu Vô Kỵ, có thể ứng phó quần ẩu, hạn độ lớn nhất giảm xóc cùng hấp lực thu lượng công kích của đối phương.

Nhưng mà, Ma Thiên Lực Trường của hắn vừa mới mới vừa hình thành, dị biến đã phát sinh.

- Chết!

Trọng ảnh tím bạc bùng nổ, dâng lên sợi sợi huyết ba, rắc oanh một tiếng, chấn động thẳng lên trên người Cưu Vô Kỵ.

- A!

Một đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên, nháy mắt sau đã im bặt lại.

Tại chỗ, thân thể Cưu Vô Kỵ đã hóa thành một bãi máu loãng, liền ngay cả nguyên hồn của hắn cũng đều bị hủy diệt trong khoảnh khắc.

- Cưu Vô Kỵ!

- Cưu tiền bối!

- …

Đám thiên tài cùng tinh anh còn lại của Cửu U Cung, từng tên từng tên đều hoảng sợ thất sắc.

Một ít tiểu đội thế lực phụ cận thì toàn thân run rẩy, chỉ cảm thấy một cỗ hàn ý, từ trong lòng bàn chân lan tràn ra toàn thân.

Những người lúc trước từng xuất thủ qua với Nam Cung Thánh, sắc mặt càng thêm trắng bệch.

- Quá đáng sợ rồi! Một chiêu đánh chết Cưu Vô Kỵ!

- Cái này rốt cuộc là lực lượng gì vậy? Chẳng lẽ Nam Cung Thánh thật sự kế thừa lực lượng Tà Thần…

Toàn trường sau một mảnh khủng hoảng, lại lâm vào yên lặng giống như chết.

Một màn này lại kinh động một ít cự đầu Hoàng tộc, Thiên Huyền Cung bên trong Thần Trận Lâu.

- Lực lượng thật đáng sợ! Mơ hồ cùng Tà Thiên Tháp đồng xuất nhất mạch…

Sắc mặt Hiên Viên Văn khẽ chấn động một cái.

Bọn người Triệu Phong, Tân Vô Ngân cũng đều bước ra bên ngoài nhìn xem.

Mà kế tiếp, bọn họ liền chứng kiến một hồi tràng diện tàn sát huyết tinh.

- A a a…

Đám Vương Giả cùng Nửa bước Vương Giả còn lại của Cửu U Cung liên tục kêu thảm thiết, đều bị trọng ảnh tím bạc bùng nổ nghiền áp thành từng đám từng đám máu loãng.

Thủ đoạn công kích của Nam Cung Thánh vô cùng đặc thù, nghiền áp cả vật chất lẫn linh hồn. Bất luận là thân thể hay là linh thể hư vô, hết thảy đều oanh sát.

- Làm sao có khả năng! Đây là lực lượng đặc tính chỉ có Huyền Quang Thánh Lực mới có thể có được…

Chân nguyên cùng huyết mạch trong cơ thể Cửu Hoàng tử cũng đều run sợ một trận.

Trên mặt Tân Vô Ngân cùng Hiên Viên Văn cũng hiện lên một chút ngưng trọng. Nam Cung Thánh giờ phút này, lực lượng khí tức thật sự là đáng sợ, hoàn toàn vượt qua lẽ thường.

Chỉ trong một hai nhịp hô hấp, cả tiểu đội tinh anh Cửu U Cung đã bị Nam Cung Thánh diệt sạch tận gốc.

Sau đó, Nam Cung Thánh liếm liếm đầu lưỡi, khóe miệng nhếch lên nụ cười tà dị lãnh khốc, ánh mắt liếc nhìn về phía một ít Vương Giả vừa rồi đã ra tay công kích hắn.

- A!

Đám Vương Giả đã ra tay nhất thời sợ tới mức hồn phi phách tán, mặc kệ thân thể mình đã bị trọng thương, tất cả cũng đều gà bay chó chạy.

Ầm ầm…

Nam Cung Thánh cách không giơ tay lên, bàn tay nắm lại, giống như nắm một đám kiến hôi vậy, dễ dàng diệt sát vài vị Vương Giả kia, dư âm công kích còn lan đến một ít Nửa bước Vương Giả xung quanh.

- Dừng tay!

Chúng Vương Giả bọn nữ tử áo hồng của Thiên Huyền Cung, Lạc Tôn, Bát Hoàng tử, lão giả khô diện của Hoàng tộc đều xuất thủ ngăn chặn.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Mấy vị Vương Giả thực lực cường hãn này còn chưa kịp tiếp cận, đã bị một tầng huyết ba trọng ảnh tím bạc lướt qua, toàn bộ đều bị đánh bay ra ngoài.

- Thánh Hoàng Bội Kiếm!

Thập Tam Hoàng tử quát lớn một tiếng, trong tay rút ra một thanh bảo kiếm kim sắc quang mang sáng lạn.

- A!

Còn không đợi hắn ra tay, đã bị một tầng huyết ba trọng ảnh tím bạc yêu dị đánh bay luôn ra ngoài.

Bên ngoài Thần Trận Lâu một trận kinh loạn.

Ô...ô...ô...n...g!

Cùng lúc đó, khung cửa bạch sắc của Thần Trận Lâu mất đi lực lượng đám Vương Giả này quán chú, liền nhanh chóng đóng lại.

- Dừng tay!

Hiên Viên Văn vươn một tay ra, đem khung cửa bạch sắc ổn định lại. Đồng thời, một luồng ý chí Đại Đế chấn động thiên hư, công kích thẳng về phía Nam Cung Thánh.

Nam Cung Thánh thoáng dừng lại một chút, liếm liếm môi, nhìn về phía Hư Thần Đại Đế duy nhất toàn trường, Hiên Viên Văn.

Ý chí Đại Đế trùng kích áp bách kia, đối với hắn căn bản không có ảnh hưởng gì cả.

Mà cái này ngược lại kích khởi thêm chiến ý cùng hung tính của Nam Cung Thánh. Quang huy tím bạc trên người hắn, càng phát ra chói mắt hơn, hoa văn tử huyết trên làn da càng thêm tiên minh yêu dị hơn nữa.

Luồng khí tức lực lượng kinh khủng kia ép tới mọi người toàn trường khó có thể thở dốc nổi.

Dưới Vương Giả, cơ hồ khó có thể vận dụng chân nguyên, thậm chí ngay cả lực lượng huyết mạch cũng đều bị áp chế gắt gao.

- Luồng lực lượng này…

Hiên Viên Văn cảm thấy chân nguyên trong cơ thể sợ run, khó có thể vận chuyển như ý.

Hư Thần Đại Đế cùng Vương Giả bình thường, khác biệt lớn nhất ở chỗ phương diện linh hồn viên mãn như ý, lực lượng về mặt bản chất cũng không có chênh lệch quá lớn.

Cũng chính là nói, cường đại như Hiên Viên Văn, lực lượng của hắn cũng gặp phải áp chế!

- Triệu Phong! Tại sao ngươi không ngăn cản hắn?

Gia Cát sư huynh dưới tình thế cấp bách, chợt nghĩ đến chuyện khác.

Nam Cung Thánh lúc này gần như là không người nào có thể chế phục, cho dù Hiên Viên Văn đã ra tay, cũng không có bao nhiêu phần thắng.

Nếu như chân chính bạo phát huyết chiến, đó chính là một hồi đại tai nạn a!

Mạc Đông Dao đứng một bên, vẻ mặt lãnh ý, liếc mắt nhìn về phía Triệu Phong. Ý tứ trong mắt nàng phảng phất như đang nói, đây đều là họa do ngươi gây ra!

- Còn may, Nam Cung Thánh cũng không có mất đi bản tính cùng lý trí! Kẻ mà hắn đánh giết, đều là những kẻ đã từng đuổi giết, hoặc là xuất thủ đối địch với hắn!

Triệu Phong có chút gật đầu, nói.

- Còn may… Cái này mà gọi là còn may?

Bọn người Gia Cát sư huynh, Cửu Hoàng tử ở đây, thiếu chút nữa liền bị hắn làm nghẹn mà chết.

Chiến lực Nam Cung Thánh bùng phát ra, đã đạt tới tình trạng không thể địch nổi, Thần ngăn sát Thần, Phật cản sát Phật!

Chỉ trong chốc lát, chúng Vương Giả trước Thần Trận Lâu đã hoảng sợ phóng chạy bốn phía.

Nam Cung Thánh cũng không truy đuổi theo bọn họ, mà khẽ liếm liếm đầu lưỡi, mang theo khí tức khủng bố tuyệt luân từng bước một tới gần Hiên Viên Văn.

Trong mắt Hiên Viên Văn thiêu đốt lửa giận, ý chí thần quang trong mắt ngưng tụ tới cực điểm, một tay từ từ nâng lên, bốn phía trong hư không hiện lên một chùm tia quang ngân trong suốt trong sáng, phát ra một luồng khí tức Cấm kỵ.

- Mau dừng tay!

Sắc mặt Gia Cát sư huynh, Tân Vô Ngân, các cường giả… đều đại biến.

Một khi chân chính bộc phát đại chiến, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi. Với cấp bậc thực lực Nam Cung Thánh bày ra mà nói, không liên hợp lực lượng của mọi người, căn bản không thể nào khống chế nổi hắn.

Huống chi, Nam Cung Thánh cũng không phải một thân một mình, hắn chính là một trong Tử Phát Song Tà!

- Đủ rồi!

Dưới tình thế áp lực đến mức tận cùng như thế này, đột nhiên một đạo thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Thanh âm này nhất thời đánh vỡ bóng ma khí tức khủng bố trấn áp toàn trường kia! Mọi người toàn trường nhất thời cảm giác áp lực giảm đi rất nhiều.

Bước chân Nam Cung Thánh nhất thời cứng đờ.

Trong mắt hắn xuất hiện một tia giãy dụa, luồng lãnh khốc thị sát kia cũng dần dần biến mất.

- Phù!

Bọn người Gia Cát sư huynh như trút được gánh nặng, thở dài ra một hơi, ánh mắt không khỏi nhìn về phía gã thiếu niên tóc tím cặp mày khẽ nhíu lại kia.

Mọi người quen thuộc đều biết, trong Tử Phát Song Tà, vẫn luôn là gã thiếu niên tóc tím này có địa vị chủ đạo.

Chỉ có hắn, mới có thể ngăn lại Nam Cung Thánh giờ phút này!

Chương 862: Thành Bại Sinh Tử

Triệu Phong lên tiếng, khiến cho mấy tên thiên tài Vương Giả toàn trường nhất thời từng tên từng tên như trút được gánh nặng. Cỗ khí tức lực lượng khủng bố uy hiếp toàn trường kia cũng dần nhanh chóng biến mất.

Ở trong Không gian Thần Huyễn, Tử Phát Song Tà mãi vẫn luôn là cùng tiến thoái, phối hợp lẫn nhau.

Ngoại trừ Triệu Phong, căn bản khó có thể tìm ra người thứ hai có thể ngăn lại Nam Cung Thánh chiến lực áp bách toàn trường này.

Nghe được đạo thanh âm kia, khí tức trên người Nam Cung Thánh thu liễm lại, biểu tình lãnh khốc tàn nhẫn trên mặt cũng dịu đi rất nhiều.

Vụt...

Nam Cung Thánh hóa thành một đạo trọng ảnh tím bạc mơ hồ, lấy tốc độ khiến cho người ta sợ hãi chui vào bên trong Thần Trận Lâu.

Tuyệt đại đa số mọi người cũng nhìn không rõ quỹ tích hành động của Nam Cung Thánh.

Phanh phanh! Phanh phanh!

Bên trong Thần Trận Lâu, một ít đám cự đầu Vương Giả, từng tên từng tên tâm thần căng thẳng, có vẻ áp lực dị thường.

Phải biết rằng, Nam Cung Thánh này có được thực lực đáng sợ có thể miễu sát Vương Giả đỉnh phong, Hư Thần Đại Đế cũng không nhất định là đối thủ của hắn. Cưu Vô Kỵ lúc trước, chiến lực đã có thể chống lại Hư Thần Đại Đế đôi chút, cũng bị hắn giết chết dễ dàng!

Chỉ sợ ngoại trừ Hiên Viên Văn, những người khác đều không loại trừ có khả năng bị Nam Cung Thánh miễu sát!

Vụt...

Tàn ảnh Nam Cung Thánh lóe lên, rất nhanh đã tiếp cận gã thiếu niên tóc tím trong Thần Trận Lâu.

- Phong ca!

Sắc mặt Triệu Vũ Phi khẽ biến, có chút lo lắng khó hiểu.

Nguyên nhân chính là, thực lực cùng tính tình Nam Cung Thánh giờ phút này cũng đều vượt qua lẽ thường!

Sau khi kế thừa Tà Thần lực, hắn có thể nào vẫn còn là Nam Cung Thánh trước đây nữa hay không?

Vụt...

Trọng ảnh tím bạc ngừng lại, Nam Cung Thánh đã xuất hiện bên người Triệu Phong. Cũng giống như dĩ vãng vậy, hai người sóng vai đứng cùng một chỗ, tạo thành đội hình Tử Phát Song Tà.

- Phù!

Một ít cự đầu Vương Giả ở đây đều không khỏi thở phào một hơi.

- Còn may, Nam Cung Thánh này cũng không có hoàn toàn mất đi khống chế!

Gia Cát sư huynh âm thầm toát một thân mồ hôi lạnh.

Nhưng trong ánh mắt nhìn về phía Tử Phát Song Tà của mọi người ở đây cũng đều lộ ra sự kiêng kỵ sâu săc.

Nam Cung Thánh một trong Tử Phát Song Tà, lấy thực lực khủng bố tuyệt luân kinh sợ toàn trường, làm cho người ta sợ hãi! Hắn lãnh khốc thị huyết, giết chóc không chút cố kỵ, làm cho người ta sợ hãi cùng cực.

Triệu Phong một trong Tử Phát Song Tà, ánh mắt thâm thúy, vẻ mặt lạnh nhạt, bộ dáng bình tĩnh trấn định. Hiện nay, gã thiếu niên này vẫn còn đặt mình trong một tầng sương mù bí ẩn, thần bí khó lường, làm cho người ta nhìn xem không thấu!

Nhưng những người đã từng tận mắt chứng kiến qua hắn ra tay với hai người Lam Giao Vương, thì lại cả đời khó quên.

Lúc ấy, gã thiếu niên này đã lấy lực lượng một người, suýt nữa cùng lúc tập sát hai người Lam Giao Vương bài danh thứ chín cùng thứ mười trên Thiên Tài Hoàng Bảng!

Vì thế cho nên, hai người Lam Giao Vương kia mãi cho đến bây giờ vẫn còn không dám hiện thân.

- Nam Cung Thánh, ngươi đối với Cấm trận bên trong Thần Trận Lâu, có phương pháp phá giải hay không?

Triệu Phong đột nhiên mở miệng hỏi.

Mấy ngày gần đây, hắn vẫn luôn một mực đợi Nam Cung Thánh, đợi một cái khả năng nào đó.

Đến hiện tại, Thần Trận Lâu trong khoảng thời gian ngắn là khó có thể phá giải, không thể để cho mọi người lợi dụng.

Nhưng mà, Diệt Thế Hắc Giao Long kia sẽ trong mười ngày nữa, có thể giết tiến vào Tà Dương Phủ!

Hiện tại đang đối diện đại địch sinh tử như thế này, cho dù Triệu Phong không muốn hợp tác cùng mọi người, cũng phải lưu lại một con đường đào sinh cho chính mình.

Triệu Phong mở miệng, khiến cho đám cự đầu Vương Giả ở đây đều kinh ngạc.

Chẳng lẽ nói, Nam Cung Thánh còn hiểu Trận pháp nữa sao? Nhìn tiểu tử này tàn nhẫn thị sát, cũng không giống loại người này a!

- Ta tới đây, cũng chính là vì việc này!

Thần sắc Nam Cung Thánh hờ hững, nhàn nhạt đảo qua chúng thiên tài Vương Giả kinh hoàng kiêng kỵ, kể cả một ít kẻ có đồng môn bị tàn sát, ánh mắt ẩn chứa cừu hận.

Ánh mắt của hắn lãnh liệt, có loại lạnh lùng như đang quan sát một đám kiến hôi, coi rẻ thương sinh.

Duy nhất chỉ khi ánh mắt rơi xuống trên người gã thiếu niên tóc tím bên cạnh, trong mắt Nam Cung Thánh mới có thể thoáng hiện một tia giãy dụa phức tạp.

Nam Cung Thánh không thể lý giải nổi, trước mặt lực lượng khủng bố như thế của mình, vì cái gì mà gã thiếu niên kia còn có thể lạnh nhạt trấn định giống như xưa vậy.

- Nam Cung sư huynh, ngươi thật biết phương pháp phá giải?

Triệu Vũ Phi kinh hỉ nói.

Thời gian lưu lại cho mọi người chỉ còn có mười ngày.

Dưới uy hiếp của tử vong, trong lòng mọi người đều mang một tia tâm lý liều mạng.

- Trong tay ta có trận đồ đại khái về đầu mối then chốt của Thần Chi Cấm Trận, có thể trợ giúp cho việc tiến hành củng cố tu bổ! Về phần khống chế Thần Chi Cấm Trận này, đám các ngươi không cần vọng tưởng nữa, trừ phi đạt tới cấp bậc Bán Thần mới có chút hy vọng!

Nam Cung Thánh mặt không biểu tình nói.

Bọn người Gia Cát sư huynh nghe vậy, trên mặt lộ ra một chút ý mừng.

Thần Chi Cấm Trận này dù sao cũng thuộc lĩnh vực Thần cấp, phàm nhân há có thể dễ dàng chưởng khống?

Cũng khó trách, Diệt Thế Hắc Giao Long kia biết rõ kế hoạch của mọi người, thế nhưng lại khinh thường như thế.

- Có thể tu bổ được đầu mối then chốt Thần Chi Cấm Trận, việc này ít nhất cũng có thể tạm thời giảm bớt nguy cơ!

Một vị Đại sư Trận pháp Hoàng tộc nói.

Lập tức, cặp mắt Nam Cung Thánh khép hờ, đem một phần nguyên lý trận đồ đại khái, thông qua thần niệm, trước hết truyền cho Gia Cát sư huynh.

Không bao lâu, vài vị chủ yếu phụ trách phá giải Thần Chi Cấm Trận ở đây cũng đã đạt được nguyên lý kết cấu trận đồ.

- Tinh diệu! Không hổ là Thần Chi Cấm Trận!

Gia Cát sư huynh cùng vài vị Đại sư Trận pháp, không khỏi sợ hãi than thở, trong mắt lộ ra một tia si mê cuồng nhiệt.

Đương nhiên, mặc dù đã đạt được nguyên lý kết cấu trận đồ, nhưng muốn tiến hành tu bổ hoàn thiện nó, vẫn cần thời gian nhất định.

Thời gian chậm rãi trôi qua…

Bóng ma tử vong do Diệt Thế Hắc Giao Long mang đến đang từng chút một tiếp cận, bao phủ các sinh linh trong cả Tà Dương Phủ.

Bên trong Tà Dương Phủ tràn ngập một mảnh áp lực tĩnh mịch.

Bên trong phủ, một ít sinh linh bản địa đã cảm thấy khí tức tai nạn, sợ run bất an.

Một ngày… Hai ngày… Ba ngày…

Đối với phần đông sinh linh bên trong phủ, thời gian hơi tàn còn dư lại cũng càng ngày càng ít.

- Grào...

Phanh! Bồng bồng! Ầm! Ầm…

Bên ngoài Tà Dương Phủ, thân rồng hắc lân khổng lồ của Diệt Thế Hắc Giao Long đang mạnh mẽ va chạm thẳng lên Thần Chi Cấm Trận.

Quang mang của Thần Chi Cấm Trận đã ảm đạm hơn phân nửa. Mỗi một lần Diệt Thế Hắc Giao Long va chạm, sẽ xuất hiện một cái lỗ thủng lớn.

Đổi lại là nhân loại bình thường, hoặc là Yêu thú thể tích bình thường, cũng đã đủ để tiến vào Tà Dương Phủ.

Chỉ là, thể tích Diệt Thế Hắc Giao Long quá mức khổng lồ, lỗ thủng bình thường cũng không đủ cho hắn đi vào.

Năng lực tự chữa trị của Thần Chi Cấm Trận như trước vẫn còn, khu vực tổn hại của Cấm trận rất nhanh đã có thể chữa trị khép lại.

- Chỉ còn lại năm ngày nữa, đám nhân loại các ngươi, tất cả đều phải hóa thành tro tàn dưới nộ hỏa của Diệt Thế Nhất Tộc…

Thanh âm Long ngâm kinh thiên rít gào, chấn triệt cả Tà Dương Phủ.

Chẳng biết từ khi nào phần đầu của Diệt Thế Hắc Giao Long đã có thể miễn cưỡng vói một ít vào bên trong Tà Dương Phủ.

Trong phút chốc, tất cả các sinh linh bên trong Tà Dương Phủ cũng đều cảm thấy một cỗ khí tức bạo ngược hủy thiên diệt địa.

Bên trong Thần Trận Lâu, bọn người Gia Cát sư huynh, Tân Vô Ngân tranh đoạt từng giây từng phút, tranh thủ tham khảo nghiên

cứu nguyên lý kết cấu trận đồ.

Vụt...

Bên cạnh lối vào Tà Dương Phủ, hai đạo thân ảnh đáp xuống bên cạnh một cái khu vực khe nứt thường xuyên xuất hiện của Thần Chi Cấm Trận.

Hai người này, là một gã thiếu niên tóc tím, một gã thanh niên mái tóc tử huyết.

- Ừm! Thần Chi Cấm Trận hiện tại sơ hở rất nhiều! Tới thời khắc mấu chốt, chúng ta có thể lợi dụng thứ này cùng với những khe nứt này để mà chạy trốn!

Triệu Phong có chút gật đầu, nói.

Dứt lời, hắn khẽ nâng Thứ Thần khí hộ thủ trong tay lên, chỉ về một hướng, nhẹ nhàng xao động một cái.

Ô...ô...ô...n...g!

Ngoài mặt cái hộ thủ kia nổi lên một tầng ngân mang không u, ở bốn phía luân chuyển một trận, sau đó nhanh chóng thu nhỏ lại, hóa thành một quang điểm u ám, cuối cùng biến mất không thấy.

Tại chỗ chỉ lưu lại một tia không gian ba động rất nhỏ, dần dần bình ổn trở lại.

- Thành công!

Cảm quan Triệu Phong dung nhập vào trong Thứ Thần khí hộ thủ, phát hiện bên trong thoáng hiện một cái quang điểm u ám khá rõ

ràng.

Hóa ra, Triệu Phong thông qua Thứ Thần khí Mê Không Giới, tiến hành định vị không gian tại khu vực này.

- Loại tọa độ không gian này, chỉ có thể hữu hiệu bên trong Không gian Thần Huyễn mà thôi! Nếu như quay về đến Đại Lục Vực, cũng không thể sử dụng lại nữa. Bởi vì, Không gian Thần Huyễn là một cái không gian thời khắc nào cũng luôn di động, mỗi một trăm năm mới cùng Đại Lục Vực trọng điệp một lần!

Nam Cung Thánh nhắc nhở một tiếng.

Truyền tống xuyên qua không gian, chỉ cần chênh lệch một chút thôi, cũng đã đi xa cả ức vạn dặm, thậm chí rất có thể sẽ bị đưa đến dị không gian!

Khả năng lớn nhất thì lại là bị lạc bên trong không gian loạn lưu, chính là tương đương tử vong.

- Ta biết! Nếu như là đặt tọa độ không gian ở Đại Lục Vực, như vậy đứng ở trong Không gian Thần Huyễn thì có thể trực tiếp xuyên qua phản hồi. Bởi vì Đại Lục Vực là không gian địa lý tương đối cố định!

Triệu Phong khẽ hít một hơi.

Nếu như Không gian Thần Huyễn không phải một không gian lúc nào cũng luôn di động, hắn chỉ cần lưu lại tọa độ không gian tại nơi này, tương lai chỉ cần có đủ lực lượng, liền có thể trở về Không gian Thần Huyễn bất cứ lúc nào.

o0o

Một hai ngày kế tiếp, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh thường xuyên xuất hiện tại một số góc khuất ở bên ngoài lối vào Tà Dương Phủ.

Vì lưu lại một đường lui, Triệu Phong tổng cộng lưu lại gần mười cái tọa độ không gian ở các nơi khác nhau.

- Tuy rằng lực lượng của ta không mạnh, nhưng truyền tống xuyên qua không gian trong phạm vi Tà Dương Phủ này, hẳn là không có vấn đề…

Triệu Phong khẽ cười.

- Lực lượng ngươi không đủ, còn có ta!

Khóe miệng Nam Cung Thánh lộ ra nụ cười tự tin tà dị.

Cấp bậc lực lượng của hắn, phóng mắt trong những kẻ ngoại lai ở Tà Dương Phủ, có thể nói là đệ nhất, hơn nữa còn chưa tính bản thân hắn có lực lượng Không Gian hệ nữa.

- Vậy thì tốt!

Triệu Phong thoáng rùng mình một cái, càng lúc càng cảm thấy tính tình Nam Cung Thánh đã phát sinh biến hóa không nhỏ.

Nam Cung Thánh hiện tại tuy không tính là nhân cách vặn vẹo, lục thân bất nhận, nhưng biến hóa về mặt tính tình quả thật không nhỏ. Ví dụ như càng lúc càng tà mị tàn nhẫn, lãnh khốc thị sát.

o0o

Thời gian trôi qua cực nhanh, Tà Dương Phủ, Thần Trận Lâu…

- Chỉ còn lại thời gian ba ngày cuối cùng …

Bên ngoài Thần Trận Lâu, thiên tài Vương Giả thế lực khắp nơi, từng tên từng tên đứng ngồi không yên.

Bóng ma tử vong càng ngày càng gần, mọi người thường xuyên có thể nghe được thanh âm gào rống của Diệt Thế Hắc Giao Long càng lúc càng lớn hơn.

Ba ngày cuối cùng…

- Grào...

Phanh! Bồng oanh!

Thần Chi Cấm Trận bên ngoài Tà Dương Phủ quang mang đã ảm đạm tới cực điểm, dường như bất cứ lúc nào cũng có khả năng vỡ tan.

- Trong vòng ba ngày nữa, bất cứ lúc nào Diệt Thế Hắc Giao Long kia cũng có khả năng giết tiến vào đây!

Gia Cát sư huynh hít sâu một hơi.

- Nhanh lên! Trước đã xác định được hai cái sơ hở lớn nhất trong này! Muốn củng cố tốt Trận pháp, cần nhanh chóng tiến hành chuyển hóa cùng vận chuyển lực lượng tu bổ…

Trên trán Tân Vô Ngân, cũng chảy ra mồ hôi.

Mặc kệ có độ cao cùng nhãn giới như thế nào, dưới sự uy hiếp của tử vong vô địch, chung quy cũng sẽ sản sinh ra áp lực cùng khủng

hoảng.

Lập tức, những thiên tài Vương Giả bên ngoài Thần Trận Lâu đều tiến vào trong lâu, tiến hành lui tới điều động nhân lực.

Nửa ngày sau, một cái Trận pháp lốc xoáy ngũ sắc sặc sỡ đã được xây dựng hơn phân nửa.

- Liền đặt cược vận khí…

Triệu Phong thở dài một tiếng, sờ sờ một chút Thứ Thần khí hộ thủ.

Giờ phút này, Thần Chi Cấm Trận bên ngoài Tà Dương Phủ kia, đã yếu nhược chưa từng có.

Răng rắc!

Cái đầu khổng lồ của Diệt Thế Hắc Giao Long, cùng non nửa thân thể phía trước đã chui được vào bên trong Tà Dương Phủ.

- Grào... Tận thế chung kết, sắp sửa giáng lâm!

Một đạo thanh âm Long ngâm làm thiên địa sợ run vang vọng cả Tà Dương Phủ, có loại ảo giác trời rung đất chuyển.

Hô oanh!

Một cỗ Hủy Diệt Viêm Tức điên cuồng tiến đến, khiến cho một ít kiến trúc cỏ cây bên cạnh lối vào Tà Dương Phủ hóa thành một mảnh cháy xém.

- Xong rồi!

- Hết thảy sắp kết thúc rồi sao?

- …

Bên trong Thần Trận Lâu, đám thiên tài tinh anh các phương thế lực đều lâm vào tuyệt vọng sợ hãi cùng cực.

- Vẫn còn cơ hội!

Triệu Phong đưa tay chạm vào Thứ Thần khí hộ thủ của chính mình, ánh mắt khẽ lóe lên.

Ô...ô...ô...n...g!

Phần đông cường giả tinh anh đều đã đem chân nguyên lực lượng của mình dung nhập vào trong Trận pháp lốc xoáy ngũ sắc sặc sỡ kia.

- Đi!

Tân Vô Ngân cùng Gia Cát sư huynh thân là hai người dẫn đạo, từ trong Trận pháp lốc xoáy kéo dẫn ra hai đạo tuyền lưu quang mang ngũ sắc.

Ô...ô...ô...n...g! Vụt... Vụt...

Hai đạo tuyền lưu quang mang ngũ sắc này phân biệt dung nhập vào hai cái sơ hở lớn nhất trong đầu mối then chốt Thần Chi Cấm Trận, ý đồ tiến hành tu bổ nó lại.

Sinh tử thành bại, chỉ trong khoảnh khắc mà thôi.

Tất cả mọi người ở đây cũng đều đình chỉ hô hấp, từng tên từng tên

tâm thần căng thẳng.

Chương 863: Ngũ Độc Kỳ Phong

Bên ngoài Tà Dương Phủ, quang huy mê vụ của Thần Chi Cấm Trận đã ảm đạm đến mức tận cùng, giống như một tầng thủy tinh sắp sửa nứt vỡ, đã xuất hiện một ít vết rạn dày đặc.

Ầm... Răng rắc!

Chiều dài thân hình Diệt Thế Hắc Giao Long khổng lồ đến bốn, năm trăm trượng, cả một bộ phận thân hình Thân rồng khổng lồ cực đại kia đã chen được vào bên trong Tà Dương Phủ.

- Gào...

Trong khoảnh khắc, thanh âm Long ngâm chấn động vang vọng cả bên trong Tà Dương Phủ, một luồng khí tức long uy hủy thiên diệt địa trút xuống toàn trường. Vô số sinh linh bên trong phủ đều theo bản năng kinh hãi run sợ đến từ linh hồn huyết mạch.

Phảng phất, cả không gian bên trong Cổ Thần Bí Phủ cũng đều bị bao phủ bên trong mây đen tai kiếp tận thế khủng bố.

Vụt vụt vụt...

Bên ngoài Thần Chi Cấm Trận phát ra từng tảng lớn quang ti tử huyết sắc, cắt thẳng lên trên người Diệt Thế Hắc Giao Long, nhưng ngay cả một tia dấu vết cũng đều không thể lưu lại.

Trước Thần Trận Lâu, phần đông các thiên tài tinh anh đến từ Đại lục

Vương triều, từng tên từng tên lâm vào tuyệt vọng sợ hãi.

Bóng ma tử vong hủy diệt bao phủ tâm thần của mọi người.

Một khi Diệt Thế Hắc Giao Long giết tiến vào Tà Dương Phủ, toàn bộ những thiên tài Vương Giả ở trong này cơ bản không có khả năng sống sót.

Cảm ứng Diệt Thế Ấn Ký kia tại giờ phút này cũng là cường đại chưa từng có.

Mà trên trong Thần Trận Lâu, phần đông thiên tài Vương Giả đều tận lực ra tay, đem chân nguyên chuyển vào trong Trận pháp lốc xoáy ngũ sắc sặc sỡ kia.

- Dường như có chút hiệu quả!

Tân Vô Ngân cùng Gia Cát sư huynh, rất nhanh họa xuất ra một ít thủ ấn pháp quyết phức tạp, từ trong Trận pháp lốc xoáy dẫn xuất hai đạo tuyền lưu quang mang ngũ sắc dung nhập vào hai cái sơ hở lớn nhất trong đầu mối then chốt Thần Chi Cấm Trận.

Triệu Phong đứng ở một bên, chỉ ngắm nhìn mà thôi.

Ở phương diện tu vi chân nguyên, hắn có thể nói là yếu nhất, tự nhiên không có cơ hội xuất thủ ở trong này.

Nam Cung Thánh thì lại có thể tham dự vào, trong lòng bàn tay mạnh mẽ xuất ra một cỗ lốc xoáy tử huyết sắc mênh mông, phân hóa ra một đạo quang hà chói mắt, dung nhập vào trong Trận pháp lốc xoáy.

Ô...ô...ô...n...g! Ầm...

Quang mang của Trận pháp lốc xoáy kia bỗng đột nhiên bùng phát lên gần như gấp đôi, nổ vang chấn động.

Đám tinh anh Vương Giả còn lại ở đây, từng tên từng tên đều lộ ra sắc mặt hoảng sợ.

Cũng tương đương, hiệu quả lực lượng một người Nam Cung Thánh, gần như tương đương phần đông cường giả Hư Thần Cảnh bọn Hiên Viên Văn, Triệu Vũ Phi, Gia Cát sư huynh hợp lực!

Mặc dù không phải tất cả Vương Giả đều tham dự truyền lực, nhưng cũng có tới mười mấy hai mươi vị!

Trong số này còn có Hiên Viên Văn, cường giả Hư Thần Đại Đế!

- Lực lượng Thần Vị quả thật là kinh thế hãi tục! Nhưng Nam Cung Thánh có khả năng chưởng khống cùng vận dụng cũng thập phần hữu hạn, trước mắt vẻn vẹn chỉ là một góc băng sơn lực lượng truyền thừa Tà Thần mà thôi!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên.

Mấy hơi thở qua đi, bên trong Thần Trận Lâu, lực lượng ba động của đầu mối then chốt Thần Chi Cấm Trận kia, mơ hồ có xu thế khôi phục trở lại.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, tiến hành nhìn thấu triệt, phát hiện hiện tại Trận pháp vận chuyển tựa hồ còn thông thuận hơn một chút so với dĩ vãng.

Đương nhiên, một chút biến hóa nhỏ bé trong này, ngoại trừ một số ít người như Triệu Phong, Tân Vô Ngân, Gia Cát sư huynh… những người còn lại cảm giác cũng không rõ ràng cho lắm.

o0o

- Ồ? Cái gì?

Bên ngoài Tà Dương Phủ, thân rồng hắc lân của Diệt Thế Hắc Giao Long đã vói vào hơn một nửa, bỗng nhiên cứng đờ lại.

Hắn bỗng đột nhiên nhận thấy được, mức độ tự chữa trị của Thần Chi Cấm Trận này đang mơ hồ gia tăng trở lại.

Mười nhịp hô hấp sau…

Ô...ô...ô...n...g!

Quang huy mê vụ do Thần Chi Cấm Trận hình thành vốn đã cực kỳ ảm đạm, lúc này chợt dần dần sáng ngời trở lại.

- Đám kiến hôi các ngươi chẳng qua là đang lay lắt hơi tàn mà thôi!

Diệt Thế Hắc Giao Long tức giận kinh khiếu, thân rồng hắc lân khổng lồ ở trong lỗ thủng Trận pháp không ngừng giãy dụa.

Nhưng mà, chỉ chừng thời gian nửa khắc đồng hồ sau, thân rồng khổng lồ của Diệt Thế Hắc Giao Long chợt vặn vẹo một trận, đã bị Thần Chi Cấm Trận đè ép thật mạnh.

Tà Dương Phủ dù sao cũng là Thần phủ. Thần Chi Cấm Trận bố trí trong này, mục đích là dùng để ứng phó với các cường giả Thần Vị đồng cấp khác. Ở thời kỳ đỉnh phong, cho dù là Thiên Giai Thần Vị cũng khó có thể đột phá nổi.

Vụt... Vụt... Phốc phốc!

Bên ngoài Thần Chi Cấm Trận lóe sáng ra ngàn vạn đạo quang ti tử huyết sắc, cắt thẳng lên trên người Diệt Thế Hắc Giao Long.

Lực đè ép cùng phản phệ của Cấm trận tạo thành song trọng áp bách, khiến cho Diệt Thế Hắc Giao Long cũng phải phát ra một trận rít gào kinh khiếu.

Mắt thấy lực chữa trị cùng lực cắn trả của Thần Chi Cấm Trận kia đang không ngừng gia tăng trở lại, áp lực càng ngày càng lớn. Thân thể Diệt Thế Hắc Giao Long cơ hồ bị kẹp lại ở trên lỗ thủng Cấm trận.

- Grào...

Diệt Thế Hắc Giao Long phát ra một đạo rít gào kinh thiên, không cam lòng mãnh liệt, thân hình miễn cưỡng quay lui ra ngoài Tà Dương Phủ.

Sau đó, lỗ thủng khổng lồ vốn có kia nhanh chóng được chữa trị trở lại.

Thần Chi Cấm Trận có một loại đặc tính, một khu vực nào đó lọt vào tổn hại càng lớn, sẽ có lực lượng càng khổng lồ hơn từ nơi khác chuyển đến tiến hành chữa trị lại.

Bởi vậy, chỉ bằng lực lượng thân thể, cùng Thần Chi Cấm Trận khổng lồ chống lại, cũng tương đương như dùng sức người nghịch kháng cùng cả thiên địa!

Diệt Thế Hắc Giao Long đã từng một lần đạt tới trình độ này, quả là chuyện không thể tưởng tượng nổi.

o0o

Bên trong Thần Trận Lâu.

- Thành công rồi…

Đám thiên tài Vương Giả ra tay ở đây đều thở dài ra một hơi, có loại cảm xúc sống sót sau đại kiếp.

- Làm phiền chư vị rồi!

Gia Cát sư huynh lau một mảnh mồ hôi trên trán, mỉm cười nói:

- Hai cái sơ hở lớn nhất của đầu mối then chốt Thần Chi Cấm Trận này đã được tu bổ nhất định, mặc dù bản thân lực phòng ngự Cấm trận tăng phúc cũng không nhiều lắm, nhưng lực chữa trị cùng độ nhạy của nó thì lại tăng lên không ít!

Bản thân uy năng phòng ngự cùng với lực lượng hạch tâm của Thần Chi Cấm Trận có quan hệ trực tiếp.

Nhưng Tà Dương Phủ trải qua nhiều năm như vậy, lực lượng hạch tâm của nó dần dần khô kiệt, bởi vậy phương diện uy năng phòng ngự tăng phúc cũng không nhiều lắm.

Chẳng qua, bởi vì sơ hở đầu mối then chốt Trận pháp đầu đạt được chữa trị, khiến cho Trận pháp vận chuyển càng thêm thông thuận, lực chữa trị tăng phúc của nó cũng tăng mạnh lên.

Lúc này, khí tức Diệt Thế Long Uy đến từ bên ngoài Tà Dương Phủ dần dần tiêu tán đi.

Có thể thấy được, Diệt Thế Hắc Giao Long muốn công phá Tà Dương Phủ, kỳ hạn này lại sẽ kéo dài thêm một khoảng lớn nữa.

- Còn có một hai tháng nữa, Không gian Thần Huyễn sẽ lại trọng điệp, thoát ly Đại lục Vương triều! Đến lúc đó, chúng ta có thể phản hồi Đại lục Vương triều rồi!

- Ha ha ha… chỉ cần lại kiên trì thêm một hai tháng, chúng ta có thể còn sống trở về!

- …

Đám cường giả trong ngoài Thần Trận Lâu đều vui sướng như điên.

Trên mặt Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh cũng lộ ra ý cười. Dù sao cũng tạm thời hóa giải một nguy cơ Diệt Thế Hắc Giao Long này a!

Kế tiếp, phần đông các Vương Giả đều nhất cổ tác khí, cật lực chữa trị hai nơi sơ hở lớn của đầu mối then chốt Thần Chi Cấm Trận.

Ba ngày sau, một đám tinh anh Vương Giả, cơ hồ mệt mỏi kiệt lực đi ra khỏi Thần Trận Lâu.

Ô...ô...ô...n...g!

Ngoài mặt Thần Trận Lâu, cái khung cửa màu trắng sáng ngời kia cũng dần dần khép lại.

- Hai sơ hở lớn nhất của đầu mối then chốt Thần Chi Cấm Trận đã được chữa trị hoàn tất. Diệt Thế Hắc Giao Long kia trong một hai tháng nữa, hẳn là sẽ không tiến vào được!

Tân Vô Ngân có chút gật đầu, nói.

Mọi người chỉ cần lại ở thêm một hai tháng nữa trong Tà Dương Phủ, liền có thể quay trở về Đại Lục Vực.

- Hắc hắc… còn thời gian một hai tháng nữa, bên trong Tà Dương Phủ này còn có rất nhiều kỳ ngộ, chẳng phải là mặc cho chúng ta thăm dò đào móc hay sao?

- Ha ha ha… cái con cá chạch đen kia chỉ có thể trơ mắt nhìn chúng ta ở bên trong Tà Dương Phủ cướp đoạt bốn phía mà không làm gì được!

Đám thiên tài tinh anh bên ngoài Thần Trận Lâu, từng tên từng tên hoa tâm nộ phóng.

- Còn thời gian khoảng chừng hai tháng nữa ở trong Tà Dương Phủ?

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh liếc mắt nhìn nhau, trong lòng ý động.

Một hai tháng tiếp theo, các tiểu đội phần đông thế lực ở đây tự nhiên sẽ không ngồi yên chờ Không gian Thần Huyễn kết nối kết thúc.

Phải biết rằng, mức độ thăm dò bên trong Tà Dương Phủ này, có khả năng còn không đến một phần trăm a!

Một cơ hội tốt lớn đến như vậy, há có thể bỏ qua?

- Nhanh lên!

Một ít tiểu đội thế lực nhanh chóng ly khai khu vực Thần Trận Lâu.

Vụt vụt vụt...

Trước Thần Trận Lâu, vô số nhân ảnh chớp lên, rất nhiều tiểu đội thế lực đều nhanh chóng hành động.

- Triệu Phong, sau này gặp lại!

Tân Vô Ngân hướng Triệu Phong khẽ chào hỏi một tiếng, sau đó liền một thân một mình phiêu nhiên mà đi.

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh cũng chuẩn bị rời đi.

- Phong ca, đợi một chút!

Triệu Vũ Phi đột nhiên truyền âm, khiến cho Triệu Phong nhất thời dừng bước.

Đồng dạng không rời đi, còn có đám người Mạc Đông Dao của Thiên Kiếm Các.

Mạc Đông Dao là nghe theo Tiểu Kiếm Thánh nhắc nhở, trước khi rời khỏi Tà Dương Phủ, nhất định phải đi theo Triệu Phong.

Dựa theo hứa hẹn, chỉ cần Triệu Phong dẫn dắt đám người Thiên Kiếm Các bình yên rời khỏi Tà Dương Phủ, như vậy Tiểu Kiếm Thánh sẽ thiếu hắn một cái nhân tình.

- Vũ Phi, muội có ý tưởng gì?

Triệu Phong mở miệng nói.

Còn lại một hai tháng bình yên không lo, các đội ngũ thế lực lớn, đều nghĩ trăm phương ngàn cách để thăm dò Tà Dương Phủ, cướp đoạt các loại tài nguyên.

- Phong ca, Đoan Mộc gia chúng ta lúc trước trong lúc thăm dò, đã phát hiện ra một loại trân bảo truyền thuyết có thể hỗ trợ đột phá Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh…

Triệu Vũ Phi đi đến trước mặt hai người, hạ thấp thanh âm nói.

- Trân bảo truyền thuyết có thể trợ giúp đột phá Huyền Quang Cảnh?

Trong lòng Triệu Phong nhất thời nhảy dựng lên. Bên trong Tà Dương Phủ còn có trân bảo tuyệt thế như vậy?

Huyền Quang Cảnh, cấp bậc này ở trong Phạm Trụ thiên địa, chính là một đạo cửa ải rất khó vượt qua, là một tòa Thánh Đường xa không thể với tới!

Ngày xưa, Tử Dạ Thánh Chủ uy chấn tám phương Vực Nội kia, chính là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh!

Bán Thần Côn Vân, tuy có danh xưng Bán Thần, nhưng về bản chất cũng coi như thuộc phạm trù Huyền Quang Cảnh.

Đồng thời, Huyền Quang Cảnh cũng là cảnh giới cách Thiên Giai Thần Vị gần nhất!

Đối với trân bảo tuyệt thế như vậy, cho dù là Triệu Phong, trong lòng cũng đều máy động, khó có thể chống đỡ nổi hấp dẫn này.

Đến hiện tại, Triệu Phong đã bước đầu khôi phục ý chí Đại Đế, lấy tài nguyên hiện tại hắn có được, trong vòng nửa năm có hy vọng khôi phục đến tu vi kiếp trước.

Trong vòng hai ba năm tới nữa, hắn có hy vọng tu luyện đến Hư

Thần Cảnh Đại viên mãn, càng siêu việt kiếp trước, thành tựu Đại Đế chân chính!

Nhưng sau đó, hắn cũng sẽ gặp phải cánh cửa Huyền Quang Cảnh! Cái này đối với Triệu Phong mà nói, cũng không tính là rất xa xôi.

Đồng thời, sư tôn Đoan Mộc Thanh sau khi đột phá Huyền Quang Cảnh, đối với loại trân bảo tuyệt thế này, cũng nhu cầu nhất định phải có.

- Đi thôi!

Triệu Phong căn bản không thèm suy nghĩ, lập tức đưa ra quyết định.

Trân bảo tuyệt thế có thể trợ giúp đột phá Huyền Quang Cảnh, loại kỳ ngộ này, đặt ở bên ngoài Không gian Thần Huyễn tuyệt đối là vạn năm khó gặp.

Cơ hội lần này, Triệu Phong nhất định phải bắt lấy! Cho dù khó khăn đến đâu, cũng phải thử qua một chút.

o0o

Hai canh giờ sau, đám người Đoan Mộc gia dẫn đầu, mọi người đã tới một khu vực bên ngoài quần thể kiến trúc phủ đệ Tà Dương Phủ, trước một khu lâm viên.

Vừa đến trước lâm viên, Triệu Phong liền ngửi được một cỗ hương thơm làm say mê lòng người, khí huyết cả người thông thấu, tâm thần u tĩnh, có một loại cảm giác phiêu phiêu dục tiên.

- Không thể tưởng tượng nổi, chỉ là mùi thơm, đã khiến cho tâm thần

có được một tia hun đúc như thế này!

- Bên trong lâm viên này, rốt cuộc có bao nhiêu kỳ hoa dị thảo?

Đám thiên tài tinh anh trong đội ngũ Thiên Kiếm Các vô cùng rung động, thất thần một trận.

Chẳng qua, khu lâm viên trước mắt này lại bị một bức tường lớn vây lại, mọi người chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy quang cảnh bên trong mà thôi.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong sau khi trải qua nhìn thấu triệt, trong lòng nhất thời chấn động.

Bên trong lâm viên kia bách hoa khoe sắc, tùy tiện một gốc hoa cỏ trong này, giá trị cũng đều có thể tiếp cận hoặc bằng với Bích Thủy Thiên Liên! Một vài loại Linh thảo trong này, giá trị thậm chí còn rất cao, đủ để khiến Đại Đế, Thánh Chủ tâm động!

Kinh người nhất chính là, hoa cỏ trong lâm viên này có rất nhiều loại khác nhau, chỉ riêng những loại đã nở rộ cũng đã có trên trăm loại! Còn những loại vẫn chưa nở rộ, số lượng còn gia tăng không chỉ gấp bội!

- Chư vị cẩn thận! Bên trong lâm viên này ẩn chứa rất nhiều hung hiểm thật lớn…

Lão giả lục bào Đoan Mộc gia thấp giọng nhắc nhở.

Bên cạnh hắn, tiểu đội nhân mã Đoan Mộc gia từng tên từng tên thần kinh căng thẳng, đề phòng cẩn thận.

Vèo vèo vèo!

Cẩn thận nhìn lại, bên trong lâm viên kia tràn ngập một loại ong mật lóe ra ngũ sắc kỳ quang!

Loại ong mật này, thể tích cũng không phải rất lớn, bình thường đều chỉ ước chừng đầu ngón chân cái, lớn hơn một chút, cũng bất quá chừng nửa nắm tay mà thôi.

Nhưng mà, đám ong mật quang thải sặc sỡ này, tùy tiện một đầu, khí tức tỏa ra cũng đều sánh ngang cường giả Đại Đan Nguyên Cảnh!

Một ít ong mật tinh anh cường đại, khí tức sánh ngang Nửa bước Vương Giả! Mà tại mỗi một khu vực, đều có một đầu Phong Vương, khí tức càng thêm kinh khủng, có thể so với Vương Giả đỉnh phong!

- Ngũ Độc Kỳ Phong! Không ngờ lại là loại trân trùng Thượng Cổ huyết mạch tiếp cận Thái Cổ Vạn Tộc Bảng này!

Vài vị lão bối tinh anh Thiên Kiếm Các không khỏi hít mạnh một ngụm lãnh khí.

Mơ hồ nhìn lại, số lượng Ngũ Độc Kỳ Phong trong này, ít thì cũng mấy trăm vạn, nhiều thì lên đến trên ngàn vạn!

Mà khủng bố nhất chính là, ở chỗ sâu trong lâm viên kia, trên một gốc đại thụ che trời, ngưng kết một cái tổ ong đen kịt, thể tích khổng lồ như cung điện.

Chương 864: Bách Nguyên Thánh Tương

Vèo vèo vèo!

Sâu bên trong lâm viên, đám Ngũ Độc Kỳ Phong quang thải sặc sỡ số lượng lên đến trăm ngàn vạn kia, bay loạn thành từng đạo từng đạo trùng lưu, dũng mãnh ra vào cái tổ ong đen kịt khổng lồ như cung điện kia.

Phụ cận cái tổ ong thỉnh thoảng thì có một vài đầu Ngũ Độc Kỳ Phong cấp Phong Vương xuất hiện ra vào.

Mà Ngũ Độc Kỳ Phong bình thường lại ra ra vào vào chằng chằng chịt chịt, phô thiên cái địa, vờn quanh phía trước tổ ong đen kịt, đồ sộ vô cùng, nhiều đến mức làm cho người ta vô cùng kinh khủng.

Mỗi một đầu Ngũ Độc Kỳ Phong đặt ở ngoại giới, cũng đều có được lực sát thương làm cho người ta hoảng sợ.

Ở trong này, cho dù là Ngũ Độc Kỳ Phong bình thường ở tầng dưới chót nhất, khí tức sinh mệnh của nó cũng đều có thể so với Đan Nguyên Cảnh.

- Theo như ghi lại trong cổ tịch, loại độc phong Ngũ Độc Kỳ Phong này có thể phát động một kích công kích độc châm trí mạng, có được lực sát thương vượt cấp diệt địch. Loại thủ đoạn cùng địch đồng quy vu tận này, khiến cho bất cứ sinh linh chủng tộc nào cũng kiêng kỵ đối với chúng nó vô cùng!

Vẻ mặt lão giả lục bào Đoan Mộc gia trịnh trọng, trong mắt tràn ngập sự kiêng kỵ.

- Vượt cấp giết địch, đồng quy vu tận?

Đám người Mạc Đông Dao của Thiên Kiếm Các, không khỏi hút mạnh một ngụm lãnh khí.

Cũng chính là nói, Ngũ Độc Kỳ Phong cấp bậc Đại Đan Nguyên Cảnh, phát động công kích độc châm trí mạng, có thể uy hiếp đến Vương Giả Hư Thần Cảnh, diệt sát Nửa bước Vương Giả!

Đương nhiên, cái giá của loại lực sát thương khủng bố này, chính là tử vong!

Loại chủng tộc độc phong vừa mới công kích liền cùng địch nhân đồng quy vu tận này, tự nhiên làm cho người ta phi thường sợ hãi.

Giờ phút này, nhìn về phía đám độc phong số lượng nhiều đến trăm ngàn vạn kia, mọi người không khỏi toàn thân run rẩy, da đầu run lên một trận.

- Ngũ Độc Kỳ Phong kia một khi công kích, chính là cùng địch đồng quy vu tận! Ngũ Độc Kỳ Phong bình thường, có thể diệt sát Nửa bước Vương Giả! Ngũ Độc Kỳ Phong cấp tinh anh, chỉ sợ có thể cùng Vương Giả đồng quy vu tận! Mà Ngũ Độc Kỳ Phong Vương cấp kia, thì lại có thể sát thương cả Hư Thần Đại Đế…

Triệu Phong bước đầu phân tích, trong lòng cũng rùng mình một cái.

Ngay cả Nam Cung Thánh lực lượng cường đại chưa từng có, cũng thu hồi sự khinh thị trong lòng.

Nếu chỉ là mấy chục đầu, mấy trăm đầu Ngũ Độc Kỳ Phong, hai người hoàn toàn có thể coi rẻ, không để mắt tới.

Thế nhưng, độc phong bên trong lâm viên này, số lượng thật sự vô cùng khổng lồ.

Sâu không thể lường nhất, chính là cái tổ ong đen kịt khổng lồ giống như cung điện trên tán cây của đại thụ che trời kia.

Mọi người phát hiện, bất luận là Ngũ Độc Kỳ Phong cấp tinh anh, hay là Ngũ Độc Kỳ Phong Vương cấp, mỗi khi tiến vào tổ ong đen kịt khổng lồ giống như cung điện kia, cũng có vẻ kính sợ vô cùng, cẩn cẩn thận thận, giống như đang cúng bái Hoàng Đế vậy.

Cái khoen mũi bên cạnh lỗ mũi Nam Cung Thánh kia nhẹ nhàng rung động một chút, cảm giác được một cỗ khí tức khủng bố bên trong cái tổ ong đen kịt kia.

- Phong Vương… Phong Hoàng… Phong Hậu…

Đồng tử mắt trái Triệu Phong tiến hành nhìn thấu triệt, liền thấy được một màn càng đáng sợ hơn bên trong cái tổ ong kia.

Trong cái tổ ong kia, số lượng Phong Vương nhiều đến mấy chục đầu, cộng thêm bên ngoài, liền vượt qua một trăm đầu!

Mấy đầu Phong Vương này, chia đều chiến lực, đều là tiếp cận Vương Giả đỉnh phong.

Mà bên trên, thì lại còn có Phong Hoàng, Phong Hậu nữa!

Phong Hoàng, thực lực có thể so với Hư Thần Đại Đế, ở trong tổ ong này đại khái có bốn, năm đầu!

Nhưng cực mạnh, vẫn là đầu Phong Hậu duy nhất kia!

Thể tích đầu Phong Hậu kia, ước chừng cỡ một căn phòng nhỏ, khí tức vô cùng khổng lồ, phảng phất có thể trấn áp cả một phương thiên địa! Cho dù Đại Đế đỉnh phong đích thân tới, cũng phải kinh sợ thối lui ba xá!

Đương nhiên, Triệu Phong cũng đã nhìn thấy được mục tiêu cần phải đạt thành lần này.

Tại bên trong sào huyệt của Phong Hậu kia trong tổ ong, có một ao quỳnh tương màu sắc rực sỡ giống như thủy tinh.

- Bách Nguyên Thánh Tương! Loại Thánh dịch chỉ có Phong Hậu mới có thể dựng dục ra! Ít nhất phải mất trăm năm, thậm chí mấy trăm năm mới có thể dựng dục ra một ít! Mà đối với việc thu thập phấn hoa lại có yêu cầu cực cao, cần ít nhất trên một trăm loại hoa cực phẩm bất đồng nhau…

Triệu Vũ Phi thấp giọng giải thích.

Bách Nguyên Thánh Tương, chính là mục tiêu chủ yếu lần này của đám người Triệu Phong.

Nhưng nhìn thấy đội hình cường đại của cái tổ ong khổng lồ như cung điện này, mọi người ở đây ít nhiều có chút thoái ý.

Đến lúc Triệu Phong công bố số lượng Phong Vương, Phong Hoàng trong tổ ong kia, tất cả mọi người đều hút mạnh một ngụm lương khí.

- Phong Vương tổng cộng lại, số lượng lên đến hơn một trăm! Phong Hoàng có bốn, năm đầu! Còn có thêm đám độc phong bình thường

cùng độc phong cấp tinh anh, số lượng cộng lại lên đến trăm ngàn vạn…

Mọi người không khỏi rùng mình một cái.

Cái tổ ong độc này, tuyệt đối chính là một cái Vương quốc Độc Phong! Đội hình này, không sai biệt lắm có thể so với cả một tông phái Tam tinh!

- Quá đáng sợ rồi! Cái này cho dù có đem tất cả đội ngũ tiến vào Tà Dương Phủ lần này tập hợp lại cùng một chỗ, cũng rất khó có thể phá được Vương quốc Độc Phong này!

Mạc Đông Dao thẳng thắn lắc đầu một cái.

Nàng cũng không muốn để cho đội ngũ Thiên Kiếm Các đi mạo hiểm lần này.

- Tuy rằng Bách Nguyên Thánh Tương có thể xúc tiến sinh mệnh vật chất đạt được biến chất nhảy vọt, thậm chí có thể gia tăng ba bốn thành nắm chắc đột phá Huyền Quang Cảnh, nhưng muốn đạt được loại Thánh Tương này, cần phải trả giá hậu quả thảm trọng đến mức nào?

Lão giả lục bào Đoan Mộc gia cũng có chút lắc đầu.

Lúc trước, bọn họ chính là phát hiện cái Vương quốc Độc Phong này, nhưng quả thật cũng không biết hư thật trong tổ ong độc này.

Cho dù không đề cập đến thực lực của Phong Hậu, chỉ riêng bốn, năm đầu Phong Hoàng kia, thực lực mỗi một đầu cũng đều có thể so với Hư Thần Đại Đế, hơn nữa thủ đoạn trí mạng vượt cấp giết địch kia, lại càng không dám tưởng tượng tới.

- Thực lực Phong Hậu có lẽ đã đạt tới cấp bậc Thánh Chủ, ít nhất chênh lệch không lớn!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh liếc mắt nhìn nhau, đưa ra một cái kết luận.

Dù sao, thực lực Phong Hậu cũng muốn siêu việt Phong Hoàng cả một cấp bậc, là tồn tại tối cao vô thượng trong cả Vương quốc Độc Phong!

Bởi vậy, cân nhắc chiến lực cấp Thánh Chủ cho Phong Hậu, chỉ sợ vẫn là không đủ!

- Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh!

Đám người Đoan Mộc gia cùng Thiên Kiếm Các, từng tên từng tên đều kinh tâm động phách, thiếu chút nữa liền ngay lập tức quay người chạy trốn.

Giờ phút này, đội ngũ nhân mã song phương Đoan Mộc gia cùng Thiên Kiếm Các cơ bản cũng đều đã mất đi chiến ý.

Sắc mặt Nam Cung Thánh nghiêm túc, nhìn tổ ong đen kịt khổng lồ kia, trên mặt cũng mang theo sự kiêng kỵ thật sâu.

Mặc dù hắn không đem Đại Đế bình thường đặt ở trong mắt, nhưng mà trong cái tổ ong kia, dù sao cũng có thể có tồn tại cường đại tương đương với Thánh Chủ cấp!

Huống chi mấy đầu Ngũ Độc Kỳ Phong này lại còn có thủ đoạn đồng quy vu tận đáng sợ nữa.

- Cũng không phải không còn cách nào khác!

Một đạo thanh âm không nhanh không chậm, từ trong đám người đang khủng hoảng kinh hoàng truyền đến, có vẻ đột ngột.

- Cái này… Còn có biện pháp sao?

Vẻ mặt mọi người kinh ngạc, nhìn về phía gã thiếu niên tóc tím nhìn như chỉ có tu vi Đan Nguyên Cảnh kia.

Trong lòng Nam Cung Thánh chấn động. Loại cục diện này, lấy thực lực khủng bố hiện tại của hắn cũng không dám tùy tiện ra tay.

Mà trong giọng nói Triệu Phong, cái này tựa hồ không phải chuyện gì quá mức khó khăn.

- Phong Hậu kia tuy mạnh, thế nhưng nó đã cùng cả cái tổ ong khổng lồ kia hòa hợp thành một thể! Tất cả mật dịch tinh hoa mà Ngũ Độc Kỳ Phong thu thập được cũng đều dùng để cung cấp cho nó. Nó chính là ràng buộc trung tâm của toàn bộ cái Vương quốc này!

Triệu Phong khẽ cười, chậm rãi nói.

Chân chính có thể khiến cho hắn kiêng kỵ cũng chỉ có đầu Phong Hậu cấp Thánh Chủ kia. Nhưng nếu Phong Hậu đã bị giới hạn, như vậy thì lại khác!

- Ý của Phong ca là, Phong Hậu kia không thể di động, không thể chủ động phóng ra?

Thanh mâu Triệu Vũ Phi chợt lóe sáng.

- Đúng vậy!

Ngữ khí Triệu Phong thoáng lộ ra một tia tán thưởng:

- Phong Hậu giống như không có năng lực di động! Một khi nó mạnh mẽ bay ra, cả hệ thống Vương quốc Độc Phong sẽ bùng nổ!

- Cũng chính là nói, chỉ cần chúng ta không làm gì quá mức kinh người, thì sẽ không phát sinh loại sự tình này!

Nam Cung Thánh giật mình hiểu ra, chiến ý trong mắt bỗng đột nhiên dâng lên vài phần.

Sau khi phân tích ra nhược điểm bị động của Phong Hậu kia, lòng tin của bọn người Triệu Vũ Phi nhất thời khôi phục lại vài phần.

Kế tiếp, mọi người bắt đầu thương nghị, phải phái đội hình như thế nào xâm nhập vào bên trong tổ ong độc, lấy đi Bách Nguyên Thánh Tương kia.

Loại hành động cực kỳ nguy hiểm này, khẳng định không thể phái tất cả mọi người cùng nhau hành động!

Không bao lâu, toàn trường đã thương nghị ra được một đội hình, tổng cộng do bốn người ra tay lấy đi Bách Nguyên Thánh Tương.

Bốn người này phân biệt là: Triệu Phong, Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi cùng Mạc Đông Dao!

Trước khi tiến quân, Triệu Phong cũng làm một ít công tác chuẩn bị.

Đầu tiên, hắn dùng Thứ Thần khí Mê Không Giới, lưu lại ở bên ngoài lâm viên một cái tọa độ không gian.

- Đi!

Sau đó Triệu Phong khoát tay, một đạo tàn ảnh hắc sắc chợt nhoáng lên.

Vụt...

Mọi người chỉ thấy một đầu nữ Hạt Nhân xấu xí, rống lớn một tiếng, phóng vọt vào lâm viên, hướng về phía cái tổ ong khổng lồ kia bay vút mà đi.

Chỉ luận tốc độ, nữ Hạt Nhân này giống như đã sánh ngang Vương Giả bình thường!

Hơn nữa, trên người nữ Hạt Nhân này, bao trùm hạt giáp kim chúc tối đen, phòng ngự kinh người.

Đầu nữ Hạt Nhân mà Triệu Phong nô dịch này, ngoại trừ phương diện linh hồn lột xác không đủ, các phương diện khác như công kích, tốc độ, phòng ngự… cũng đều vô cùng tiếp cận Vương Giả Hư Thần Cảnh!

Vèo vèo vèo…

Đầu nữ Hạt Nhân kia vừa mới tiến nhập lâm viên, liền khiến cho một ít độc phong chú ý tới.

Nhất là khi nàng tới gần phương hướng tổ ong độc kia, nhất thời dẫn phát phần đông độc phong cùng lao tới!

Trong phút chốc, hơn trăm ngàn Ngũ Độc Kỳ Phong phụ cận đã đem đầu nữ Hạt Nhân hoàn toàn bao phủ.

Nữ Hạt Nhân điên cuồng múa may, quanh thân cũng rơi xuống một tầng độc phong! Thế nhưng, dưới công kích kiểu tự sát của đám độc phong kia, hạt giáp cứng rắn của nàng vẫn như cũ đã bị đột phá!

Phốc! Phốc…

Nhất là vài đầu Ngũ Độc Kỳ Phong cấp tinh anh, kim độc dễ dàng đâm vào trong cơ thể của nàng.

- A!

Nữ Hạt Nhân kêu thảm một tiếng, da thịt toàn thân nổi lên độc yên ngũ nhan lục sắc.

Chỉ trong mấy hơi thở, tại chỗ nữ Hạt Nhân lúc trước, chỉ còn lưu lại một bãi huyết thủy hắc sắc bốc mùi tanh tưởi.

- Phòng ngự của nữ Hạt Nhân rất mạnh, thời gian nàng kiên trì, so với Vương Giả bình thường cũng chênh lệch không bao nhiêu!

Ánh mắt Triệu Phong lãnh liệt, thấp giọng phân tích.

Lời ấy vừa ra, trong lòng mọi người chợt lạnh cả người. Cái này chẳng phải là nói, Vương Giả bình thường dưới sự vây công của độc phong, căn bản kiên trì không nổi vài hơi thở!

Hơn nữa, đây vẫn là ở bên ngoài lâm viên, độc phong cấp tinh anh xuất động không nhiều lắm, độc phong Vương cấp căn bản không ra một đầu, càng đừng nói tới Phong Hoàng.

Đương nhiên, Triệu Phong phái ra nữ Hạt Nhân cũng chỉ là muốn thử nghiệm lực sát thương của Ngũ Độc Kỳ Phong này mà thôi.

Kết quả này, so với trong dự đoán còn muốn đáng sợ hơn vài phần.

- Xuất phát!

Triệu Phong khẽ gật đầu, ánh mắt đảo qua mấy người Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi, Mạc Đông Dao.

Đám tinh anh Đoan Mộc gia cùng Thiên Kiếm Các ở đây đều có một loại cảm giác hoang đường ly kỳ! Gã thiếu niên tóc tím kia, rõ ràng là tu vi cùng độ tuổi thấp nhất ở đây, nhưng lại nhẹ nhàng bình thản trở thành người lĩnh quân của tổ bốn người!

Ngay cả Nam Cung Thánh, lúc trước từng giết chóc toàn trường, khủng bố như vậy, cũng chẳng qua chỉ là một thành viên trong tổ bốn người mà thôi.

Vụt vụt vụt...

Bốn người nhanh chóng phi thân, hướng bên trong lâm viên mà xuất phát.

Không thể tưởng tượng chính là, người đi ở trước nhất, cũng chính là Triệu Phong!

Vèo vèo vèo!

Một ít độc phong phụ cận nhất thời tấn công mà đến.

Ầm...

Đám độc phong này còn chưa kịp tới gần Triệu Phong, đã bị một cỗ điện văn lực phách đạm kim sắc trong suốt nghiền áp thành tro bụi.

Sau khi Thánh Lôi Thể đột phá Ngũ trọng, Triệu Phong chỉ bằng vào thân thể lực phách, đã có thể chống lại, thậm chí áp chế Vương Giả bình thường!

Một khi bị hắn tiếp cận, Vương Giả bình thường cũng sẽ khó có thể chống lại.

Đâu vẫn chỉ là mới đạt tới Thánh Lôi Thể Ngũ trọng sơ thành, nếu là đạt tới Thánh Lôi Thể Ngũ trọng đại thành, thể phách thân thể của Triệu Phong liền có thể chống lại Đại Đế, chiến lực tuyệt đỉnh dưới Thánh Chủ!

- Trong tổ ong kia, ngoại trừ Bách Nguyên Thánh Tương trân quý nhất, còn có Bách Nguyên Mật Dịch bình thường, đồng dạng cũng có thể xúc tiến khí lực sinh mệnh nhảy vọt, có thể giúp ta tăng lên cảnh giới Kim Khôn Thánh Lôi Thể…

Mắt trái của Triệu Phong lại nhìn chăm chú tổ ong đen kịt khổng lồ trên đại thụ che trời xa xa.

Nhưng trước mắt, bốn người Triệu Phong cần phải xuyên qua đám Ngũ Độc Kỳ Phong phô thiên cái địa, số lượng cả trăm ngàn vạn kia.

Mắt thấy vài đầu độc phong cấp tinh anh đã mang theo mấy trăm, hơn một ngàn Ngũ Độc Kỳ Phong hướng phía bốn người thổi quét mà đến.

Bên ngoài lâm viên, đám người Thiên Kiếm Các, Đoan Mộc gia đang quan chiến không khỏi vì bốn người Triệu Phong mà toát ra một mảnh mồ hôi lạnh.

- Đám độc phong này, xử lý rất đơn giản!

Triệu Phong lập tức thúc giục Vạn Niệm Thần Quyết, huyết mạch tả đồng giống như một cái vực sâu tử huyễn, trở nên thâm thúy vô ngần.

Một màn kinh người xuất hiện!

Đám Ngũ Độc Kỳ Phong huyễn lệ sặc sỡ kia, vừa mới một tiếp cận mọi người, thân hình lập tức cứng đờ.

Vèo vèo vèo!

Trên một trăm đầu độc phong mạnh mẽ tiếp cận kia, giống như một chi quân đoàn vệ binh, bồi hồi ở chung quanh bốn người Triệu Phong, bộ dáng kính sợ vô cùng, tựa hồ như đang hộ tống một đại nhân vật vậy!

Chương 865: Phong Hậu Cấp Thánh Chủ

Một màn này, khiến cho tinh anh song phương Đoan Mộc gia, Thiên Kiếm Các đang quan chiến bên ngoài lâm viên thất thanh một trận, thiếu chút nữa lớn tiếng hò hét.

Vèo vèo vèo!

Nhóm trên một trăm đầu độc phong đầu tiên vừa mới tiếp cận, liền nhu thuận quần đảo chung quanh bốn người Triệu Phong!

Trong số này còn kể cả vài đầu độc phong cấp tinh anh, thực lực có thể so với Nửa bước Vương Giả! Nếu như phát động công kích kiểu tự sát, có thể cùng Vương Giả Hư Thần Cảnh đồng quy vu tận!

Ngay sau đó, một hai trăm đầu độc phong nhóm thứ hai đã bay nhanh mà tới, chợt nhìn thấy hành động của nhóm đồng tộc đầu tiên, liền có chút chần chờ.

Vụt...

Trong phút chốc, gần hai trăm đạo tinh thần ý niệm chợt bay nhanh đảo xẹt qua nhóm độc phong thứ hai.

Ong ong!

Thân thể đám độc phong này nhất thời cứng đờ, sau đó trở nên kính sợ vô cùng, gia nhập hàng ngũ độc phong hộ tống kia.

Như thế mà nói, đội ngũ Ngũ Độc Kỳ Phong hộ tống bốn phía liền đã nhiều tới hơn ba trăm đầu; những độc phong này, đều ngũ sắc sặc sỡ, đem bốn người Triệu Phong che ở trong.

Bước tiến của Triệu Phong hơi chút chậm lại, vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, huyết mạch nhãn đồng bắt đầu bất động thanh sắc nô dịch, thuần hóa đám độc phong bị kinh động này.

Chỉ có độc phong cấp tinh anh, Triệu Phong mới có thể dùng Minh Tâm Ấn tiến hành nô dịch. Độc phong bình thường, hắn chỉ là tiến hành thuần hóa, hoặc là thông qua độc phong cấp tinh anh, để đạt tới mục đích gián tiếp khống chế.

Chỉ chừng thời gian nửa khắc đồng hồ sau, chung quanh bốn người Triệu Phong đã vờn quanh mấy ngàn đầu Ngũ Độc Kỳ Phong. Đám độc phong cấp tinh anh hắn cũng đã nô dịch đến gần năm mươi đầu.

Phần đông đám độc phong này, thuần một mảnh chằng chằng chịt chịt, giống như một mảnh lốc xoáy ngũ sắc sặc sỡ, đem thân ảnh bốn người Triệu Phong hoàn toàn che lấp lại.

Cái bọn chúng che lấp không chỉ có thân ảnh, mà ngay cả khí tức của bốn người cũng được che giấu với hạn độ lớn nhất.

- Không sai biệt lắm!

Triệu Phong khẽ gật đầu, đi ở phía trước dẫn đường, mấy ngàn đầu Ngũ Độc Kỳ Phong kia, xoay chuyển ở chung quanh, che lấp khí tức của mọi người.

Từ đó về sau, đám Ngũ Độc Kỳ Phong khu vực phụ cận rất ít khi tiếp cận bọn họ nữa.

Đám độc phong bình thường tiếp cận cũng sẽ bị vài đầu độc phong cấp tinh anh mà Triệu Phong khống chế tốt chấn nhiếp lui đi hết, không dám hỏi đến nữa.

Nếu như có độc phong cấp tinh anh đi tới đưa ra nghi vấn, Triệu Phong liền trực tiếp ra tay nô dịch luôn.

- Đám Ngũ Độc Kỳ Phong cấp tinh anh này, có thể so sánh với Nửa bước Vương Giả, phát động công kích kiểu tự sát liền có thể cùng Vương Giả Hư Thần Cảnh đồng quy vu tận!

Trên mặt Triệu Phong mang theo ý cười nhàn nhạt.

Chỉ cần có độc phong cấp tinh anh sản sinh hoài nghi, hướng bên này tiếp cận, sẽ lập tức bị Triệu Phong khống chế.

Bên trong Vương quốc Độc Phong này, độc phong bình thường chỉ giống như binh lính, thậm chí chỉ là một đám con rối, chỉ có thể cứng nhắc phục tùng mệnh lệnh mà thôi.

Ngũ Độc Kỳ Phong cấp tinh anh cũng chỉ hơi có một chút ý thức mà thôi.

Triệu Phong thông qua nô dịch độc phong cấp tinh anh nhằm đạt tới mục đích khống chế đàn độc phong.

Ba người bọn Nam Cung Thánh đồng hành cũng có chút kinh ngạc, không nghĩ tới Triệu Phong lại có thể nghĩ ra biện pháp có thể dễ dàng xâm nhập Vương quốc Độc Phong như thế.

Theo thời gian trôi qua, đến lúc tiếp cận tổ ong đen kịt khổng lồ như tòa cung điện kia, số lượng đám độc phong cấp tinh anh trên đường đi cũng không ngừng gia tăng lên.

Thời khắc nào đó…

Ô...ô...ô...n...g!

Một đầu độc phong Vương cấp mang theo khí thế rào rạt bay nhanh tới, dường như đang lên tiếng chất vấn, mấy đầu độc phong này vì cái gì lại đình công.

- Tới hay lắm!

Triệu Phong đem ý chí đồng lực vận chuyển lên tới cực hạn, phát động linh hồn cấm thuật.

Thoáng chốc, một cỗ khí tức hàn ý âm trầm thẩm thấu đến phương diện linh hồn đầu độc phong Vương cấp kia.

Chủng tộc Ngũ Độc Kỳ Phong này thân thể khá nhỏ, bất luận phương diện linh hồn hay là phương diện thân thể vật chất, đều rất là bình thường, thậm chí có chút yếu ớt nữa!

Đặc thù chỗ đáng sợ nhất của chủng tộc này là quần cư, độc lực, cùng với công kích kiểu tự sát!

Gặp phải Triệu Phong, xem như mấy đầu Ngũ Độc Kỳ Phong này không may mắn!

Vụt...

Đầu độc phong Vương cấp kia chỉ khẽ thoáng giãy dụa một chút, đã bị Triệu Phong nô dịch! Toàn bộ quá trình, so với tưởng tượng còn muốn thuận lợi hơn một chút!

Đây là chỗ tốt do ý chí Đại Đế bước đầu khôi phục mang lại.

Mặc dù tu vi của Triệu Phong có chút thấp, nhưng thân thể mạnh mẽ, đồng pháp bí thuật phương diện linh hồn, có thể sánh ngang cường giả Đại Đế!

Sắc mặt Mạc Đông Dao cũng lộ ra một tia hoảng sợ, thật sâu liếc mắt nhìn Triệu Phong một cái.

Đám người Thiên Kiếm Các, Đoan Mộc gia thì lại là vẻ mặt kiêng kỵ. Một khi đầu độc phong Vương cấp kia phát động công kích kiểu tự sát, có thể uy hiếp sát thương Hư Thần Đại Đế!

Trong vô hình, thực lực của Triệu Phong đã gia tăng lên thật lớn!

Sau khi khống chế được một đầu độc phong Vương cấp, từ đó về sau, lộ trình cũng trở nên vô cùng thuận lợi!

Một lúc sau, tiểu tổ bốn người Triệu Phong đã đến phía dưới tổ ong đen kịt khổng lồ kia.

Có đầu độc phong Vương cấp cùng phần đông độc phong cấp tinh anh kia tọa trấn, độc phong bốn phía đều đi đường vòng, không dám đi tới hỏi nữa.

Thứ duy nhất Triệu Phong phải đề phòng, chính là những đầu độc phong Vương cấp khác.

Mà sau khi tiến nhập vào trong tổ ong, liền có khả năng sẽ gặp phải Phong Hoàng càng cường đại hơn, đó là những tồn tại có thể sánh ngang với Hư Thần Đại Đế a!

Lấy trình độ linh hồn ý chí hiện có của Triệu Phong, muốn nô dịch

Phong Hoàng, khó khăn phi thường lớn! Cho dù có may mắn thành công, cũng sẽ gây ra những động tĩnh rất lớn, kinh động các đầu Phong Hoàng khác.

Vụt vụt vụt...

Bốn người dưới sự yểm trợ của đàn ong độc, nhanh chóng tiến vào tổ ong độc khổng lồ kia.

Quy mô của tổ ong độc này tương đương một tòa cung điện của nhân loại, bên trong sinh hoạt đông đảo Ngũ Độc Kỳ Phong, kể cả một ít ấu trùng ong cùng trứng ong.

- Tận lực vòng qua đám Phong Hoàng, thẳng tới sào huyệt của đầu Phong Hậu kia!

Triệu Phong thấp giọng nói.

Lấy chiến lực cường đại của bốn người, ứng phó một đầu Phong Hoàng cũng không quá khó khăn. Nhưng mà, Phong Hoàng trong tổ ong độc này có tới bốn năm đầu!

Đáng sợ nhất chính là, nếu như đầu Phong Hoàng kia phát động công kích kiểu tự sát, có thể sát thương đến cả Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh!

Loại cục diện này, là điều mà Triệu Phong không muốn nhìn thấy!

Hoàn hảo, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đã trước tiên nhìn thấu triệt được bố cục bên trong tổ ong độc, đồng thời còn từ trong đám độc phong Vương cấp thuần hóa kia tìm được càng nhiều tin tức hơn.

Sau khi tiến vào tổ ong khổng lồ kia, bốn người Triệu Phong càng thêm cẩn thận hơn rất nhiều.

Trên đường đi ngẫu nhiên cũng gặp phải độc phong Vương cấp, Triệu Phong cũng đều sẽ cẩn cẩn thận thận phát động Minh Tâm Ấn, không làm ra động tĩnh rõ ràng.

Bất tri bất giác, số lượng độc phong Vương cấp mà Triệu Phong thuần hóa đã nhiều tới bốn, năm đầu. Độc phong cấp tinh anh cũng đã nhiều tới trên một trăm đầu!

Trong khoảng thời gian này, bốn người Triệu Phong cũng rất thuận lợi thu thập được một ít Bách Nguyên Mật Dịch.

Về mặt bản chất, Bách Nguyên Thánh Tương kia chính là một loại tinh hoa Bách Nguyên Mật Dịch càng bản nguyên hơn mà thôi.

Bách Nguyên Mật Dịch có tác dụng xúc tiến sinh mệnh thể chất nhảy vọt, cho dù đối với Vương Giả Hư Thần Cảnh cũng đều có lợi ích cực lớn, thậm chí còn có thể đặt một nền tảng cơ sở tốt đẹp cho việc tấn chức Huyền Quang Cảnh sau này.

Bách Nguyên Mật Dịch này, cho dù đối với Thánh Lôi Thể Ngũ trọng của Triệu Phong cũng đều có ích lợi thật lớn. Chứ đừng nói đến hai người Nam Cung Thánh, Mạc Đông Dao, cấp bậc sinh mệnh còn thấp hơn một chút.

Đạt được Bách Nguyên Mật Dịch, Triệu Phong nhận bốn thành, ba người Nam Cung Thánh, mỗi người đạt được hai thành.

Đối với sự phân phối như thế này, mọi người cũng đều không có một chút dị nghị nào.

Bất tri bất giác, bốn người cũng đã đến chỗ sâu nhất trong Vương quốc tổ ong.

Lúc này, một cỗ khí tức kinh khủng khổng lồ đột nhiên oanh áp mà đến, có loại ảo giác thiên địa cũng bị trấn áp.

Cỗ khí tức áp bách kia, còn mạnh mẽ hơn xa Hư Thần Đại Đế rất nhiều!

Đổi lại là Vương Giả Hư Thần Cảnh bình thường, chỉ sợ tâm thần cũng sẽ bùng nổ, trực tiếp hộc máu tại chỗ.

Nhưng bốn người bọn Triệu Phong cũng không là hạng người bình thường.

- Không tốt! Bị Phong Hậu nhận ra rồi!

Sắc mặt Triệu Phong biến đổi.

Lúc này hắn mới phát hiện ra, chính mình dường như đã có chút xem nhẹ Phong Hậu!

Phong Hậu kia mặc dù không thể di động, nhưng dù sao cũng là người thống trị tối cao của cái Vương quốc Độc Phong này! Có thể nói, tổ ong khổng lồ này có hơn một nửa vật chất chính là do nó tạo ra!

Nếu không phải do Phong Hậu còn bận bịu những công tác phức tạp như là đẻ trứng chẳng hạn, chỉ sợ nó sớm đã có thể nhận ra bốn người Triệu Phong xâm nhập.

- Hành động nhanh lên một chút!

Trong lòng bốn người Triệu Phong thoáng rùng mình một cái, gia tăng tốc độ, đánh thẳng về phía sào huyệt của đầu Phong Hậu kia.

Cùng lúc đó, đám độc phong Vương cấp, thậm chí Phong Hoàng trong tổ ong nhất thời cũng bị kinh động, nhanh chóng phóng nhanh đến.

Vụt vụt vụt...

Bốn người Triệu Phong thì lại cật lực đánh thẳng về phía sào huyệt của đầu Phong Hậu kia.

Mắt thấy, sào huyệt Phong Hậu kia cách mọi người càng ngày càng gần, Bách Nguyên Thánh Tương dường như cũng là gần trong gang tấc.

Nhưng đúng vào lúc này…

Ô...ô...ô...n...g!

Một đầu Phong Hoàng phát ra một tiếng kêu báo động, mang theo khí tức sánh ngang Hư Thần Đại Đế, hướng về phía bốn người đuổi giết mà đến.

- Phong Hoàng giao cho ta, đám các ngươi ứng phó với Phong Hậu, tranh thủ đoạt lấy Bách Nguyên Thánh Tương!

Mạc Đông Dao mở miệng nói.

Nàng dứt khoát xoay người, mâu quang u lãnh, tay cầm Cổ Thần tàn kiếm, sau lưng hiện lên một đạo hư ảnh kiếm quang sáng lạn, mơ hồ vẽ ra hình dáng của Tiểu Kiếm Thánh Bạch Hồ Tử.

- Ta đối phó đám Phong Vương còn lại!

Triệu Vũ Phi cũng lưu lại phía sau hỗ trợ.

Trong tổ ong này, ngoại trừ vài đầu Phong Hoàng ra, còn có mấy mươi đầu Phong Vương nữa. Đám Phong Vương kia chia đều chiến lực, thế nhưng liền có thể tiếp cận Vương Giả đỉnh phong.

- Lên!

Triệu Phong không chút chần chờ, lưu lại một ít Ngũ Độc Kỳ Phong trong tay mình phụ trợ hai nữ nhân, sau đó liền cùng Nam Cung Thánh đánh về phía sào huyệt Phong Hậu kia.

Ầm...

Còn chưa tiến vào sào huyệt Phong Hậu, một luồng khí tức khủng bố phong áp thiên địa, nghiền ép mà đến.

Chân nguyên toàn thân Triệu Phong, rung động bất an, trực tiếp ngưng trệ. Phương diện linh hồn của hắn cũng khinh chấn một trận, khí huyết trong cơ thể bốc lên không thôi.

Đó là khí tức áp bách của Phong Hậu, thực lực có thể so với cấp Thánh Chủ!

Đổi lại là Vương Giả bình thường khác, thậm chí chân nguyên ý chí cũng đều không thể nào vận chuyển, trực tiếp cúi đầu xưng thần!

Lấy thể phách cùng linh hồn ý chí cường đại của Triệu Phong, thân hình cũng thoáng cứng ngắc lại một chút, dưới sự bao phủ của khí tức khủng bố kia, ngay cả bước đi cũng khó khăn.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong sào huyệt Phong Hậu kia, chỉ có duy nhất một đầu độc phong ám kim sắc, kích thước cỡ một căn phòng nhỏ, cặp mắt phiếm động kim trạch. Chỉ một cái ánh mắt, một cái ý niệm, dường như cũng có thể chúa tể cả một phương thiên địa!

Chẳng qua, thân thể đầu Phong Hậu này cùng tổ ong khổng lồ đã giống như ngưng kết dung quán cùng một chỗ, sẽ không thể dễ dàng di động.

- Đây là Phong Hậu a!

Triệu Phong hô hấp nặng nề, triển khai Tiểu Thế Giới trong Thứ Thần khí Mê Không Giới.

Nhưng mà, cho dù là Tiểu Thế Giới, cũng không thể che chắn hoàn toàn luồng khí tức áp bách của Phong Hậu cấp Thánh Chủ kia, chỉ có thể làm suy yếu đi hai ba phần mà thôi.

Nếu đổi lại là Vương Giả bình thường, đã sớm hộc máu quỳ xuống đất rồi.

- Để cho ta tới!

Trên người Nam Cung Thánh bộc phát ra một tầng thần huy tử huyết sắc, phát ra một cỗ khí tức mạnh mẽ tuyệt đối xuyên thấu vật chất, linh hồn, cùng cỗ khí tức uy năng Thánh Chủ cấp kia va chạm lẫn nhau.

Thoáng chốc, một đầu tóc dài tử huyết sắc của hắn theo gió vũ động, ấn ký tử huyết sắc giữa mi tâm chớp động yêu dị, khóe miệng nhếch lên một chút tàn nhẫn lãnh khốc, giống như một vị Tà Đạo Chi Chủ

vậy!

Triệu Phong chỉ cảm thấy sức ép trên thân thể nhẹ nhàng hơn hẳn, đặc biệt phương diện vật chất phi thường trở nên thông thuận hơn rất nhiều.

Ô...ô...ô...n...g!

Đúng lúc này, phía sau đột nhiên chợt dâng lên một cỗ khí tức Kiếm đạo bao trùm vạn vật.

- Hồn Kiếm Trùng Kích!

Cổ Thần tàn kiếm trong tay Mạc Đông Dao vừa nhấc lên, bạch ảnh kiếm mang sau lưng chợt khuếch trương lên đến trăm trượng, bộc phát ra một đạo kiếm quang sáng lạn giống như thủy tinh bạch sắc, trảm thẳng lên trên người đầu Phong Hoàng vừa mới đuổi tới kia.

- Xì xì…

Đầu Phong Hoàng kêu thảm một tiếng, thân thể vẫn hoàn hảo như lúc ban đầu, nhưng linh hồn ý chí lại bị một kiếm kia trực tiếp chém chết!

- Linh Diệu Thiên Địa!

Toàn thân Triệu Vũ Phi nở rộ một tầng thủy tinh hà quang sáng lạn, ngàn vạn đạo quang tuyến tử tinh xuyên thấu qua cả ngàn vạn đầu độc phong đang đánh tới kia.

Phốc phốc phốc!

Dưới sự bao phủ của ngàn vạn đạo quang tuyến tử tinh kia, từng

mảnh từng mảnh độc phong rơi xuống.

Chỉ kéo dài một hai cái hô hấp, liền có hai ba đầu Phong Vương bị diệt sát, mà độc phong tinh anh cấp, độc phong bình thường chết đi lại nhiều hơn ngàn đầu!

Ô...ô...ô...n...g!

Cho dù là đám người Thiên Kiếm Các cùng Đoan Mộc gia bên ngoài lâm viên, cũng đều có thể cảm giác được chấn động bên trong tổ ong, cùng với đạo tử tinh quang hà chiếu rọi ra kia.

- Là bí pháp huyết mạch Linh Tộc của Vũ Phi!

Trong lòng lão giả lục bào căng thẳng.

Mạc Đông Dao cùng Triệu Vũ Phi, một người công kích đơn thể, một người bí pháp phạm vi lớn, phối hợp hoàn mỹ không chút kẽ hở.

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh tạm thời cũng không có ưu phiền gì phía sau.

Khí tức dao động mạnh mẽ tuyệt đối khi hai nữ ra tay thậm chí khiến cho Phong Hậu cấp Thánh Chủ kia cũng phải kinh nghi động dung.

- Bách Nguyên Thánh Tương!

Ánh mắt của Triệu Phong rơi xuống trên một vũng quỳnh tương màu sắc rực rỡ hơi chút cô đặc trong sào huyệt Phong Hậu kia.

Chương 866: Hiệu Quả Kinh Người

Trong sào huyệt Phong Hậu, khí tức lực lượng Thần vị trên người Nam Cung Thánh dao động, trong thời gian ngắn cùng Phong Hậu tiến hành chống đỡ.

Bên ngoài sào huyệt, Triệu Vũ Phi cùng Mạc Đông Dao, tạm thời ổn định cục diện.

Một vũng quỳnh tương màu sắc rực sỡ đặc sệt ở gần trong gang tấc, phát ra sự hấp dẫn trí mạng, có thể trợ giúp hiểu rõ Thánh Đường vô thượng Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

Nhưng mà, dưới tình huống như thế này, Triệu Phong vẫn như cũ không có mất đi bình tĩnh.

Huyết mạch tả đồng của hắn tập trung vào đầu Phong Hậu đối diện, tựa hồ như muốn đem thân hình đối phương nhìn thấu.

Bỗng nhiên, thân hình Triệu Phong căng thẳng, không chút cử động, tinh khí thần tập trung cao độ.

- Triệu Phong, nhanh ra tay a!

Trên trán Nam Cung Thánh chảy ra một tia mồ hôi lạnh, thần huy tử huyết sắc trên người chấn động kịch liệt, nổi lên tầng tầng trọng ảnh ngân tử sắc.

Hắn đem một thân lực lượng kinh thế hãi tục vận chuyển lên tới cực

hạn, lại vẫn có chút ngăn cản không nổi.

Cấp bậc lực lượng Phong Hậu kia cơ bản đã đạt tới cấp bậc Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, luồng khí tức lực lượng kia bao phủ trấn áp một phương hư không, so với Vương Giả vĩ lực bình thường chẳng biết còn cao hơn bao nhiêu cấp bậc.

Triệu Phong vẫn không hề động!

Huyết mạch tả đồng của hắn cùng bộ mắt kép đạm kim sắc của Phong Hậu gắt gao tương đối cùng một chỗ.

Trong cặp mắt Phong Hậu kia khẽ hiện lên một tia kinh ngạc.

Nó đang chờ gã thiếu niên này gấp gáp không kịp đợi, ra tay lấy đi Bách Nguyên Thánh Tương, không nghĩ tới đối phương lại trầm ổn bình tĩnh như vậy.

Triệu Phong cảm ứng được, trên người Phong Hậu kia đã dâng lên một chút sát khí.

Một khi hắn ra tay lấy Bách Nguyên Thánh Tương, chắc chắn sẽ lọt vào công kích tuyệt mệnh!

Thánh Chủ cấp tập sát, đó tuyệt đối không phải cấp bậc Vương Giả Hư Thần Cảnh, Đại Đế bọn hắn có khả năng ngăn cản nổi.

Vù!

Thời gian tại thời khắc này phảng phất như là đọng lại.

Nam Cung Thánh cùng hai nữ phía sau, chỉ sợ kiên trì không được bao nhiêu hơi thở nữa.

Vèo vèo vèo!

Đồng thời trong lúc này, cả Vương quốc Độc Phong, đám độc phong số lượng lên đến vài trăm ngàn đang hướng về phía sào huyệt hội tụ lại.

Đám độc phong này, tinh anh lên đến cả ngàn vạn, thực lực đều sánh ngang Nửa bước Vương Giả. Ngũ Độc Kỳ Phong Vương cấp số lượng cũng là hơn trăm đầu, chia đều chiến lực đều có thể sánh vai Vương Giả đỉnh phong bình thường!

Cũng chính là nói, bốn người Triệu Phong đang lọt vào sự bao vây tiễu trừ phản công của một cái tông phái Tam tinh, thế cục tràn ngập nguy cơ!

Nam Cung Thánh rất nhanh đã hiểu được áp lực mà Triệu Phong đang gặp phải.

Thánh Chủ cấp nổi lên sát khí, làm sao có thể dễ ứng phó như vậy, trừ phi là Tả Đồng Thiên Quân ở thời kỳ đỉnh phong, mới còn có thể chống đỡ một hai.

- Meo meo!

Một đầu tặc miêu ngân hôi sắc đột nhiên hiện thân, đánh vỡ cục diện bế tắc toàn trường.

Đầu tặc miêu kia chỉ lớn cỡ nửa bàn tay, nhe răng nhếch miệng, thoạt nhìn bộ dáng thật vô hại.

Chẳng qua, hành động kế tiếp của nó lại khiến cho Phong Hậu tức giận.

- Meo meo!

Trong tay Tiểu Tặc Miêu xuất hiện một cây xẻng sắt, hướng về phía khu vực một vũng quỳnh tương màu sắc rực rỡ kia, hung hăng đào mạnh một cái.

Phốc!

Vẻ mặt Tiểu Tặc Miêu khoái trá, thành công đào được một xẻng Bách Nguyên Thánh Tương.

Rầm rầm! Ô...ô...ô...n...g!

Dưới một xẻng kia, cả tổ ong độc đột nhiên sản sinh ra một trận chấn động quỷ dị, phảng phất như muốn sập đổ tán loạn vậy.

Cũng không biết rõ, cái xẻng sắt kia có đặc tính như thế nào, lại có thể mang đến động tĩnh lớn đến như vậy.

Đầu Phong Hậu kia nhất thời tức giận kinh hãi, phát ra một đạo tê rống kinh thiên, một phương hư không thiên địa, dường như như cũng tùy theo đó mà mơ hồ chớp lên.

Phốc…

Cái miệng rộng của Phong Hậu há ra, phun ra một đạo quang diễm ám sắc kinh người.

Khoảnh khắc đạo quang diễm ám sắc kia xuất hiện, hư không đều có một loại ảo giác vặn vẹo rung động, luồng khí tức Cấm kỵ kia khiến tâm thần mọi người toàn trường nhất thời phát lạnh.

Càng kinh người chính là, đạo quang diễm ám sắc vặn vẹo kia, đồng thời trong lúc công kích, khí tức Cấm kỵ cũng bao phủ hoàn toàn phiến hư không này.

Triệu Phong cùng với Tiểu Tặc Miêu, trong khoảnh khắc đó, phảng phất như là bị đọng lại giữa hư không vậy.

- Không tốt! Chẳng lẽ là Bản Nguyên Thánh Hỏa của Phong Hậu…

Trong lòng Nam Cung Thánh chấn động.

Sự uy hiếp của cỗ lực lượng Cấm kỵ này, gần bằng với đầu Diệt Thế Hắc Giao Long bên ngoài Tà Dương Phủ kia!

Đối với bốn người ở đây mà nói, Bản Nguyên Thánh Hỏa tuyệt đối là tồn tại vô địch, cho dù Đại Đế đỉnh phong đích thân tới, cũng sẽ trong khoảnh khắc bị miễu sát.

Cũng khó trách, vừa rồi bộ dáng Triệu Phong giống hệt như lâm đại địch vậy!

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu kinh hoàng kêu lên một tiếng, dường như cảm ứng được một cỗ nguy cơ trước giờ chưa từng có.

- Hư Không Chuyển Vật!

Một tầng đồng lực thủy văn mịt mờ lóe lên, bên trong sào huyệt chợt hiện ra một đạo lốc xoáy vô hình, đồng thời bao phủ cả quang diễm ám sắc kia cùng với Tiểu Tặc Miêu.

Vụt...

Tiểu Tặc Miêu cùng với quang diễm ám sắc tiếp cận chung quanh bỗng nhiên đều biến mất không thấy.

- Cái gì?

Trong bộ mắt kép ám kim sắc của Phong Hậu kia chợt hiện lên một tia kinh ngạc.

Bỗng nhiên, sắc mặt Phong Hậu đại biến, rống lớn một tiếng, bị một tầng lốc xoáy vô hình đồng lực thủy văn bao trùm.

Phốc oanh!

Một đoàn quang diễm ám sắc Cấm kỵ vặn vẹo đột nhiên rơi xuống trên khuôn mặt Phong Hậu.

- Xì xì…

Tiếng rít gào bén nhọn, chấn triệt một phương hư không, linh hồn phương diện vật chất, đều là một trận mãnh liệt chấn động.

Rầm rầm! Ầm...

Cả tổ ong khổng lồ chớp lên một trận, khí tức ba động khủng bố, khiến cho đám người Thiên Kiếm Các, Đoan Mộc gia bên ngoài lâm viên, kinh hãi khiếp vía lên một trận.

- Bách Nguyên Thánh Tương, thu!

Triệu Phong thừa dịp Phong Hậu kia còn chưa có bình phục tâm trạng trở lại, triển khai Thứ Thần khí Mê Không Giới, đem một vũng Bách Nguyên Thánh Tương phụ cận thu lấy.

Mà lúc này, lực lượng chấn động khủng bố của đầu Phong Hậu kia cơ hồ đã phong tuyệt trấn áp luôn cả một phương hư không này.

Khuôn mặt Triệu Phong đỏ bừng một trận, phương diện linh hồn xèo xèo rung động, sát khí tuyệt mệnh của Phong Hậu đã đem hắn tập trung lại.

- Mau chạy đi!

Trên người Nam Cung Thánh huyễn hóa ra một tầng trọng ảnh ngân tử sắc, sóng huyết từng trận, đem Triệu Phong bao phủ lại.

Vụt...

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh miễn cưỡng lui ra khỏi sào huyệt Phong Hậu.

- Kiên trì không được nữa!

Mà lúc này, Mạc Đông Dao cùng Triệu Vũ Phi dưới sự công kích của Phong Hoàng, mấy chục đầu Phong Vương, cả ngàn vạn độc phong… đã thối lui đến bên cạnh sào huyệt Phong Hậu.

Tiểu tổ bốn người ở ngay trước sào huyệt Phong Hậu hội hợp lại.

- Tốt lắm! Kế hoạch hoàn thành!

Triệu Phong có chút cười, nâng lên cánh tay.

Nhưng mà, đúng lúc này, dị biến đột nhiên phát sinh!

Trong sào huyệt Phong Hậu, khuôn mặt đầu Phong Hậu kia huyết

nhục mơ hồ, lộ ra một tia sát khí tàn nhẫn dữ tợn, há miệng phun ra một cái.

- Cẩn thận!

Triệu Vũ Phi cùng Mạc Đông Dao nhất tề lên tiếng nhắc nhở.

Ô...ô...ô...n...g!

Một mảnh quang mang màu sắc rực rỡ từ trong miệng Phong Hậu phun ra, hình thành một đạo công kích phạm vi lớn, bao phủ phía trước mấy người.

Trong mắt Phong Hậu, thoáng hiện ra một tia trào phúng.

Nó có thể phân tích được, Hư Không Chuyển Vật của Triệu Phong chỉ có thể nhằm vào đơn thể vật chất.

Mà lần này, nó phát động ra công kích phạm vi lớn, vừa lúc có thể đem mấy người hội tụ cùng một chỗ một lưới đánh tan.

Một cỗ lực lượng Cấm kỵ ba động liền bao phủ lấy bốn người.

- Ha ha… hẹn gặp lại!

Cánh tay Triệu Phong nâng lên, đã sớm trước vung lên.

Vụt...

Quanh thân bốn người hiện lên một tầng không u ngân ảnh trọng điệp, ngân huy chợt lóe lên, cùng với một chùm không gian chấn động mãnh liệt.

Ầm...

Một mảnh quang mang màu sắc rực rỡ kia trong khoảnh khắc đảo qua khu vực nơi bốn người Triệu Phong đang đứng.

Nhưng mà, tại chỗ chỉ còn lưu lại một đạo trọng ảnh ngân huy trong suốt nhàn nhạt, thân ảnh bốn người Triệu Phong đã không thấy đâu nữa.

Bên ngoài lâm viên…

Ô...ô...ô...n...g! Vụt...

Một tầng không u ngân ảnh, ở bên trong hư không trọng điệp, bên trong hiện lên thân ảnh bốn người, lúc đầu mơ hồ càng lúc càng rõ ràng hơn.

Bốn người này, đúng là bốn người Triệu Phong, Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi, Mạc Đông Dao.

- Thật mạo hiểm a!

Trên mặt Triệu Vũ Phi cùng Mạc Đông Dao vẫn còn bộ dáng khiếp sợ không thôi.

Còn may, Triệu Phong tính toán vô cùng chuẩn xác, ở thời điểm cuối cùng kịp thời sử dụng Thứ Thần khí Mê Không Giới, mang theo mọi người xuyên qua không gian trở về.

Trước khi xuất phát, Triệu Phong đã lưu lại bên ngoài lâm viên một cái tọa độ không gian.

Tọa độ không gian này, chính là một cái hậu thủ của hắn.

Triệu Phong trước đó đã từng nghĩ tới, nếu như đụng đến Bách Nguyên Thánh Tương, không có khả năng hoàn toàn không thể kinh động đến đầu Phong Hậu kia.

Mà một khi đã kinh động đến đầu Phong Hậu kia, thì cũng tương đương với kinh động đến cả Vương quốc Độc Phong.

Nếu như không phải trong tay có Thứ Thần khí Mê Không Giới, Triệu Phong cũng không dám đâm đầu vào tổ ong vò vẽ này.

- Không có việc gì là tốt rồi!

Lão giả lục bào Đoan Mộc gia thở dài ra một hơi.

Hắn chủ yếu là lo lắng Triệu Vũ Phi. Bản thân nàng có được huyết mạch Linh Tộc, tương lai đột phá Huyền Quang Cảnh căn bản là không có bình cảnh, không đáng mạo hiểm này.

- Phong ca, đã đắc thủ Bách Nguyên Thánh Tương hay sao?

Vẻ mặt Triệu Vũ Phi hồi hộp, thở dài ra một hơi. Trước khi tiến quân Không gian Thần Huyễn, nàng từng hạ quyết tâm, nhất định phải giúp cho Đoan Mộc sư huynh, kiếm được loại tài nguyên nào đó có thể trợ giúp hắn đột phá Thánh Chủ.

- Đắc thủ, số lượng cũng đủ!

Vẻ mặt Triệu Phong mang theo ý cười, nói.

Mặc dù lượng Bách Nguyên Thánh Tương mà hắn lấy được chỉ là một bộ phân nhỏ trong sào huyệt Phong Hậu mà thôi, nhưng số lượng cũng đủ chia ra làm mấy chục bình.

Tỷ lệ phân phối, cũng giống như lúc trước.

Triệu Phong một người độc chiếm bốn thành, sáu thành còn lại, ba người Triệu Vũ Phi, Nam Cung Thánh, Mạc Đông Dao mỗi người hai thành.

Vèo vèo vèo!

Đúng lúc này, một đám lớn độc phong đột nhiên từ trong trong lâm viên truy kích đi ra.

Sâu bên trong lâm viên, mơ hồ truyền đến thanh âm tức giận rít gào của Phong Hậu.

- Chạy mau!

Đám người Thiên Kiếm Các cùng Đoan Mộc gia đều bị dọa chấn động một trận.

- Đừng nóng vội! Mấy cái này là Phong nô của ta…

Triệu Phong giơ tay lên, nói.

- Phong nô?

Mọi người cố gắng trấn định lại, chỉ thấy gần ngàn đầu độc phong đang từ trong lâm viên bay ra.

Trong số đó, độc phong Vương cấp có ba đầu, độc phong cấp tinh anh trên một trăm đầu, còn lại cũng có đến mấy trăm đầu, khí tức ít nhất cũng sánh vai Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

Triệu Phong chỉ là mang ra một ít tinh binh độc phong mà thôi.

Vụt...

Thứ Thần khí hộ thủ trên cánh tay hắn khẽ vung lên, triển khai Tiểu thế giới, đem mấy đầu độc phong này toàn bộ thu nạp vào.

- Ta đề nghị, nhanh rời khỏi nơi thị phi này là tốt nhất!

Trong lòng Mạc Đông Dao có chút bất an.

Từ trong tổ ong trong lâm viên kia, khí tức khổng lồ khôn cùng của Phong Hậu thẩm thấu bùng phát ra, khiến cho mọi người kinh hãi khiếp vía, chân nguyên trong cơ thể cũng có chút không thể khống chế nổi.

o0o

Nửa ngày sau, mọi người đã đến một tòa tiểu viện u tĩnh bên trong Tà Dương Phủ.

Đám người Đoan Mộc gia cùng Thiên Kiếm Các, đi trước thăm dò các nơi khác.

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh thì ở lại trong tiểu viện tĩnh tu, củng cố một chút tu vi.

Bên trong Tà Dương Phủ này, kỳ ngộ đông đảo, chỉ lo lắng năng lực không đủ, không lo lắng kỳ ngộ không đủ.

- Bách Nguyên Mật Dịch!

Triệu Phong trước lấy ra một chút mật dịch cấp bậc hơi thấp hơn so

với Bách Nguyên Thánh Tương một bậc.

Nói đến cùng, đây cũng là tinh hoa mật dịch do Ngũ Độc Kỳ Phong dày công dựng dục ra.

Bách Nguyên Mật Dịch này, ít nhất cần phải dùng tới trăm loại phấn hoa cực phẩm, cộng thêm đàn ong cực khổ dựng dục, trải qua năm tháng tích lũy, mới dần dần hình thành nên.

Phải biết rằng, các loại hoa cỏ bên trong lâm viên kia không hề ít thứ giá trị đều sánh ngang Bích Thủy Thiên Liên, rất nhiều loại cũng chưa từng xuất hiện bên ngoài ngoại giới.

Còn Bách Nguyên Thánh Tương cao cấp hơn một bậc, hiện tại nếu như Triệu Phong sử dụng mà nói, thật sự là quá mức lãng phí.

Bởi vậy, hắn mới sử dụng Bách Nguyên Mật Dịch trước.

Sau khi uống xong một ngụm Bách Nguyên Mật Dịch, Triệu Phong lập tức cảm giác được một luồng khí tức nhẵn mịn thơm tho thẩm thấu vào lục phủ ngũ tạng, tứ chi bách hài trong cơ thể.

Có lẽ là đặc tính của bản thân Bách Nguyên Mật Dịch, hoặc là do nguyên nhân thể phách Thánh Lôi Thể cường đại của Triệu Phong, sau khi lực lượng loại mật dịch kia tiến vào trong cơ thể, đã nhanh chóng bị thân thể Triệu Phong hấp thu chuyển hóa.

Vẻn vẹn thời gian chừng nửa khắc sau, thân hình Triệu Phong khẽ chấn động, trong mắt lóe ra tinh quang, toàn thân phát ra quang trạch kim lam sắc, lưu chuyển không thôi.

- Hiệu quả của loại Bách Nguyên Mật Dịch này thật đúng là vượt qua dự đoán, khí lực sinh mệnh của ta đều có sự tăng lên rõ rệt…

Triệu Phong vội vàng vận chuyển Thánh Lôi Thể cùng Phong Lôi Quyết.

Bách Nguyên Mật Dịch này mặc dù kém Bách Nguyên Thánh Tương một bậc, nhưng cho dù là Đại Đế sử dụng, cũng có thể đặt cơ sở nhất định cho việc trùng kích Huyền Quang Cảnh.

Mà Bách Nguyên Thánh Tương cao cấp hơn một bậc, đối với việc trùng kích Huyền Quang Cảnh, có tác dụng thôi động rất lớn.

o0o

Ba ngày sau, khí tức thể phách trên người Triệu Phong càng ngày càng cường đại, thậm chí dần dần tiếp cận Thánh Lôi Thể Tứ trọng tiểu thành.

Hơn nữa, tác dụng của Bách Nguyên Mật Dịch kia không chỉ trên phương diện thân thể, đối với chân nguyên tu vi cũng có sự xúc tiến thật lớn.

Không lâu sau, trải qua Triệu Phong phối hợp Tinh hạch Phong Lôi Vương Giả cùng Bách Nguyên Mật Dịch, Thủy Chi Phong Lôi trong cơ thể đã ngưng luyện đến mức như ý viên mãn cực hạn, thậm chí súc tích sinh ra một tia sinh khí cỏ cây nhàn nhạt.

Chương 867: Chìa Khóa

Ngoài thân thể Triệu Phong lưu chuyển một tầng thủy lôi gợn sóng, thâm thúy giống như biển rộng, hạo hãn khó lường, lại phiếm động một tia cảm giác trong sáng giống như ngọc bích, viên mãn như ý, sinh sôi không thôi.

Rốt cuộc, Ngũ Hành Phong Lôi đầu tiên của Triệu Phong, Thủy Chi Phong Lôi, đã đạt tới đỉnh phong viên mãn.

Phong Lôi Quyết của hắn đạt tới cực hạn Lục trọng đỉnh phong, trong mơ hồ đã chạm đến Thất trọng sơ kỳ.

Thủy Chi Phong Lôi một khi thúc giục đến cực hạn, dần dần súc tích sinh ra một tia khí tức sinh mệnh Mộc hệ nhàn nhạt, khí tức này hiển nhiên là Phong Lôi Quyết Thất trọng Mộc Chi Phong Lôi.

- Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, ba tầng đầu là trụ cột cơ sở phong lôi, Tứ trọng đến Lục trọng, là xây dựng nên loại Phong Lôi đầu tiên trong Ngũ Hành Phong Lôi. Bắt đầu từ Thất trọng trở đi, cứ mỗi một tầng, Ngũ Hành Tương Sinh sẽ xuất hiện một loại Ngũ Hành Phong Lôi mới…

Trên mặt Triệu Phong lộ ra một chút ý mừng.

Mỗi khi gia tăng thêm một loại Ngũ Hành Phong Lôi, ý nghĩa rằng thực lực của hắn sẽ tăng lên một tầng mới, năng lực thủ đoạn cũng càng đa dạng hóa.

Ngũ Hành Tương Sinh, Kim sinh Thủy, Thủy sinh Mộc, Mộc sinh

Hỏa, Hỏa sinh Thổ, Thổ sinh Kim!

Loại Ngũ Hành Phong Lôi đầu tiên, kẻ tu hành có thể tùy ý tuyển chọn.

Triệu Phong lựa chọn chính là Thủy Chi Phong Lôi!

Mà dựa theo Ngũ Hành Tương Sinh, Thủy sẽ sinh Mộc!

Cho nên, Ngũ Hành Phong Lôi thứ hai của Triệu Phong chính là Mộc Chi Phong Lôi!

Nhanh như vậy súc tích sinh ra khí tức Mộc Chi Phong Lôi, Triệu Phong cũng cảm thấy có chút ngoài dự liệu. Dù sao tu vi của hắn, còn chưa phải là Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ!

Theo lý thuyết mà nói, tu vi của hắn cần phải tiếp cận Vương Giả, hoặc là đạt tới Vương Giả, mới có thể súc tích sinh ra Mộc Chi Phong Lôi.

Thoáng suy nghĩ một chút, Triệu Phong liền hiểu được nguyên nhân.

- Hóa ra là do tinh hoa cỏ cây khổng lồ ẩn chứa trong Bách Nguyên Mật Dịch. Dù sao, loại mật dịch này cũng là tinh hoa do thu thập trên một trăm loại phấn hoa cực phẩm, trải qua công trình khổng lồ, mới có thể tinh luyện tạo ra!

Trong lòng Triệu Phong nhất thời hiểu rõ.

Bách Nguyên Mật Dịch cấp bậc thấp đã có hiệu quả bậc này, Triệu Phong không khỏi có chút chờ mong đối với loại Bách Nguyên Thánh Tương đẳng cấp càng cao hơn kia.

Đương nhiên, Triệu Phong hiện giờ còn chưa thích hợp sử dụng Bách Nguyên Thánh Tương, bằng không cũng quá lãng phí rồi.

Bách Nguyên Mật Dịch, cũng đủ khiến cho hắn gia tăng lên không ít.

Nghĩ đến đây, Triệu Phong lại uống thêm vài ngụm Bách Nguyên Mật Dịch.

Bên trong cái tổ ong đen kịt kia, Bách Nguyên Mật Dịch cấp bậc thấp này, sản lượng tương đối cao hơn rất nhiều, số lượng Triệu Phong lấy được ước chừng có đến vài thùng lớn.

Thời gian, từng ngày từng ngày một trôi qua.

Lực lượng Phong Lôi trên người Triệu Phong súc tích sinh ra tinh khí Mộc hệ cũng càng ngày càng nhiều hơn.

Bốn năm ngày sau, bên ngoài thân thể Triệu Phong chợt hiện lên một tia Mộc Chi Phong Lôi đạm lục sắc, quy mô Tinh hạch trong cơ thể hắn cũng mở rộng ra vài phần.

- Ồ?

Nam Cung Thánh đang bế quan ở một bên, tận lực hấp thu vận dụng Tà Thần lực, chóp mũi đột nhiên nhúc nhích một chút.

Nơi Triệu Phong đang ngồi chợt tản mát ra một tầng mùi thơm cỏ cây như có như không. Cỏ cây chung quanh thân thể hắn rõ ràng so với nơi khác còn muốn dày đặc hơn một ít.

- Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ!

Triệu Phong khẽ mở to cặp mắt, trên người tản mát ra một cỗ khí tức

thanh lương. Cỗ khí tức này trong lúc vô tình hữu ý thấm đẫm ở trên người Nam Cung Thánh.

Nam Cung Thánh khẽ hít nhẹ một hơi, liếc mắt nhìn Triệu Phong một cái thật sâu, vẻ lãnh khốc đạm mạc trên mặt cũng thoáng dịu đi vài phần.

- Mộc Chi Phong Lôi này có thể thông thấu bách hoa cỏ cây, khu trừ trăm độc, hiệu quả chữa thương khôi phục rất tốt! Đồng thời, nó đối với công kích sinh linh huyết nhục, cũng có hiệu quả ăn mòn càng cường đại hơn một chút…

Triệu Phong cảm thụ một chút hiệu quả của loại Ngũ Hành Phong Lôi mới này.

Mộc Chi Phong Lôi, lực công kích tuy không mạnh, thậm chí so với Thủy Chi Phong Lôi còn yếu hơn một chút, nhưng mà tính phụ trợ của nó càng mạnh hơn.

Vù! Ô...ô...ô...n...g!

Đỉnh đầu Triệu Phong chợt ngưng kết ra một đoàn quang vụ xanh biếc, điện quang đan xen liên miên.

Dưới sự tương trợ của ý chí Đại Đế cùng tài nguyên đỉnh phong, Mộc Chi Phong Lôi của Triệu Phong nhanh chóng ngưng luyện tích lũy ra.

Đồng thời, Triệu Phong lại mượn dùng Phong Lôi Quyết Thất trọng này để tiến hành rèn luyện Thánh Lôi Thể, hiệu suất tu luyện tăng phúc không chỉ gấp đôi.

Mấy ngày kế tiếp, khí tức Mộc Chi Phong Lôi trên người Triệu Phong

dần dần nội liễm, nhưng thật ra khí tức thể phách trên người hắn lại đang từng chút một tăng lên.

Mắt thấy Kim Khôn Thánh Lôi Thể của Triệu Phong đã vô cùng tiếp cận Ngũ trọng tiểu thành. Một khi thành công, hắn chỉ bằng vào thể phách thân thể liền có thể áp chế Vương Giả cấp Lĩnh Vực, thậm chí còn có thể chống lại Vương Giả đỉnh phong!

Hơn nữa, tu vi của Triệu Phong cũng đang không ngừng tăng lên.

Có thể nói, giai đoạn hiện tại, Triệu Phong tăng lên tu vi, kể cả Thánh Lôi Thể cũng đều không có bình cảnh chân chính.

Nếu như nguyện ý, Triệu Phong tiếp tục bế quan tu luyện thêm chừng hai tháng nữa, liền có thể đột phá Vương Giả Hư Thần Cảnh!

Thế nhưng, Triệu Phong lại không muốn làm như vậy! Hắn không thể đem thời gian quý giá như thế để lãng phí trong việc tu luyện bên trong Tà Dương Phủ này.

- Triệu Phong, thời gian Không gian Thần Huyễn trọng điệp cũng chỉ còn dư lại một tháng nữa mà thôi!

Thanh âm Nam Cung Thánh đột nhiên vang lên.

Trong khoảng thời gian hơn nửa tháng này, mặc dù lực lượng chấn động trong cơ thể Nam Cung Thánh không có tăng cường nhiều lắm, nhưng lại càng thêm thông thuận hơn rất nhiều.

Luận cấp bậc lực lượng, Nam Cung Thánh đã hoàn toàn vượt qua cấp bậc Đại Đế. Đối với hắn mà nói, như thế nào chân chính vận dụng uy năng cỗ lực lượng này, đó mới là vấn đề quan trọng nhất.

Lúc trước, cùng lực lượng uy năng của Phong Hậu kia đối kháng, Nam Cung Thánh rõ ràng phải cố gắng hết sức, cũng không thể kiên trì được tới một khắc.

Phải biết rằng, Phong Hậu kia cũng không phải là chủng tộc chiến đấu, lại không thể di động, càng không có phương thức chiến đấu gì đáng kể, chỉ là cấp bậc sinh mệnh cùng lực lượng cơ bản đã đạt tới cấp Thánh Chủ mà thôi.

Nếu như gặp phải Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh ý nghĩa chân chính, Nam Cung Thánh ngay lúc đó căn bản là không thể chống lại!

- Thời gian một tháng cuối cùng, cần phải hảo hảo lợi dụng một chút!

Triệu Phong đứng thẳng người lên.

Đợi đến lúc tìm được càng nhiều tài nguyên hơn, đến lúc phản hồi Đại Lục Vực, thời gian tu luyện sẽ có thể tiết kiệm đi rất nhiều.

- Thật muốn quay trở lại tìm đầu Phong Hậu kia giao phong một trận a!

Trên người Nam Cung Thánh bay vọt ra một tầng ngân huy tử huyết sắc sáng lạn mê ly, khí tức lực lượng khủng bố kia, khiến cho một phương hư không phụ cận có loại cảm giác ngưng trệ.

- Cấp bậc lực lượng của ngươi hiện tại cơ hồ không thua kém Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh chân chính. Chỉ tiếc, cảnh giới của ngươi lại kém hơn nhiều lắm!

Triệu Phong có chút lắc đầu, nói.

Cấp bậc lực lượng của Nam Cung Thánh quả thật cường đại, ngay

cả Mộc Chi Phong Lôi có thể so với Vương Giả cấp trong cơ thể hắn, cũng đều ngưng trệ một trận, khó có thể vận chuyển như ý được.

Chỉ là, cảnh giới của Nam Cung Thánh không đủ, chỉ có thể phát huy ba, bốn thành uy lực của cỗ lực lượng này.

Cái này vẫn là dưới tình huống gần đây hắn tiến hành tĩnh tu, đã có chút tiến bộ.

Nam Cung Thánh nghe vậy, trong lòng thoáng có chút buồn bực, cũng chỉ đành phải từ bỏ chủ ý đi đánh nhau với Phong Hậu.

Lúc trước, nếu như không có Thứ Thần khí Mê Không Giới, trong lần hành động đâm tổ ong vò vẽ lúc trước, bốn người Triệu Phong thật rất có khả năng đã bị đoàn diệt.

- Ta trong giai đoạn hiện tại, trước không vội tăng lên lực lượng! Ít nhất phải đợi đến lúc linh hồn ý cảnh đạt tới cấp bậc Đại Đế rồi mới tính tiếp!

Nam Cung Thánh liền hạ quyết tâm.

Giờ phút này, hắn vẫn như cũ nhìn thấy rõ ràng sự chênh lệch giữa chính mình cùng Triệu Phong.

Nếu như gặp phải Tả Đồng Thiên Quân tại thời kỳ đỉnh phong, lấy trình độ hiện tại của hắn, chỉ sợ còn không phải đối thủ.

o0o

Vụt... Vụt...

Hai người Triệu Phong dưới sự bao phủ bởi một tầng trọng ảnh ngân

tử sắc, lấy tốc độ kinh người đi lại khắp nơi bên trong Tà Dương Phủ, thăm dò đào móc chung quanh.

Những nơi hai người đi qua, khí tức lực lượng cường đại lan tràn, khiến cho một ít thiên tài tinh anh nhất thời kinh tâm động phách.

Cũng may, Tử Phát Song Tà cường đại gần như vô địch kia cũng không có ra tay đánh cướp, ngay cả Tử Phát Song Tà giả mạo kia, cũng không hề tái xuất hiện qua lần nào.

Trên thực tế, sau khi Nam Cung Thánh nhận được lực lượng truyền thừa của Tà Thần, tính tình có sự biến hóa rất nhiều, vài lần muốn ra tay đánh cướp, đều là bị Triệu Phong ngăn lại.

Triệu Phong nhận thấy được, nhân cách bản tính Nam Cung Thánh đang chậm rãi biến hóa.

Hơn nữa, loại biến hóa chậm rãi này càng giống như một cái quá trình tự nhiên, Triệu Phong căn bản khó có thể thay đổi nổi.

o0o

Thời gian trôi qua cực nhanh, trong một tháng còn lại, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh đã thăm dò cùng đào móc khắp nơi chung quanh, tài nguyên tìm được cũng càng ngày càng nhiều.

Chỉ là, theo Thần Chi Cấm Trận bên trong Tà Dương Phủ ổn định trở lại, rất nhiều trọng địa trong này cũng căn bản không thể xâm nhập nổi.

Những kỳ ngộ cùng loại như Bách Nguyên Thánh Tương vậy, lại hiếm quý khó tìm, tài nguyên bình thường tìm được, nhiều nhất cũng chỉ có thể so được với Bích Thủy Thiên Liên mà thôi.

Hoặc có thể nói, một ít kỳ ngộ cũng đủ cao cấp, nhưng cho dù hai người Triệu Phong liên thủ, cũng xa xa không đủ để ứng phó!

Ví dụ như là, ở bên trong Tà Dương Phủ có một khu Linh Sủng Viên, Linh sủng bên trong này có không ít đều là cấp bậc Thánh Chủ, đều bị ước thúc ở bên trong khu vườn.

Nhưng mà khí tức trong Linh Sủng Viên này phi thường cường đại, hai người Triệu Phong căn bản không dám tiếp cận.

Ngoài ra, còn có chút hiểm địa hoàn toàn có thể miễu sát Đại Đế, thậm chí đối với Thánh Chủ cũng tạo thành nguy cơ mạnh mẽ, hai người cũng không muốn đem tính mạng của mình ra mà đùa giỡn.

Một ngày nọ, hai người Triệu Phong đang đứng trên một tòa kiến trúc cao lầu, một bộ dạng ngưng thần nín thở.

- Ồ?

Triệu Phong phát giác, vị trí không gian trước mắt mơ hồ có chút xu thế nhạt nhòa dần.

Trong tầm nhìn, mỗi một viên gạch một viên ngói, từng cành cây từng ngọn cỏ… dường như cũng đang từng chút một trở nên nhạt nhòa đi. Cái loại cảm giác này, thật giống như là hải thị thận lâu, có loại cảm giác không chân thật.

Đồng thời trong lúc này, phần đông Vương Giả các thế lực khác cũng phát hiện ra dấu hiệu này.

- Không gian Thần Huyễn cùng Đại Lục Vực trọng điệp, sắp sửa kết thúc…

Hiên Viên Văn trầm giọng một tiếng.

Quên để ý thời gian, mọi người ở trong Không gian Thần Huyễn cũng đã ở đây thời gian mấy tháng trời rồi.

- Đại khái chỉ còn lại ba bốn ngày!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh liếc mắt nhìn nhau một cái.

Không gian Thần Huyễn, là một cái Cổ Thần di thất vô cùng đặc thù. Nó giống như một cái hải thị thận lâu chân thật nào đó, cùng thiên địa các nơi trọng điệp.

Lại qua thêm nửa ngày nữa, không gian nhạt nhòa trước mắt, thậm chí mơ hồ đã có xu thế trong suốt.

- Vì cái gì, ta hiện tại lại có cảm giác, hết thảy những thứ trải qua trong Không gian Thần Huyễn mấy tháng qua, đều không phải chân thật như vậy?

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhíu lại.

Thần Linh Nhãn của hắn, tiến hành nhìn thấu triệt phiến hư không này, lại có chút nhìn xem không thấu.

Cùng loại cảm giác, lúc còn ở Phạm Luân Cổ Âm Điện hắn đã từng có cảm giác qua. Chính như Liễu Cầm Hâm trong bức tranh trên vách tường mà hắn nhìn không thấu khi đó.

- Theo như tin tức ta tìm được từ trong Tà Thần ý niệm thể, thì Không gian Thần Huyễn này đã từng là một cái thế giới đặc thù do Huyễn đạo suy diễn ra, cùng loại với Hồn đạo Lĩnh Vực Huyễn

Thành của ngươi! Hơn nữa, Cổ Thần Tà Dương cũng không phải là người xây dựng nên phiến không gian này! Thật lâu trước đây đã từng có không ít Thần Vị nhập trú nơi đây. Từng có cường giả Thần Vị phán đoán, phiến Không gian Thần Huyễn là một cái mảnh nhỏ không gian sau khi Thái Cổ vỡ tan di hạ xuống!

Ánh mắt Nam Cung Thánh mang theo một tia kỳ dị, dò xét phiến không gian đang dần dần nhạt nhòa này.

Lúc này, Triệu Phong thậm chí có một loại ảo giác, vật chất mà chính mình chạm đến trong không gian này, giống như ánh trăng trong nước, nhưng lại là tồn tại chân thật.

Bỗng nhiên, Triệu Phong chợt nhớ tới không gian Mộng Cảnh Thái Cổ trong mắt trái của chính mình, trong lòng nhất thời chấn động. Từ một góc độ nào đó mà nói, hai cái này dường như đều có công hiệu đồng dạng như nhau.

Theo thời gian trôi qua, vị trí không gian thiên địa của mọi người dần dần nhạt nhòa đi, trở nên trong suốt hóa giống như hư ảnh vậy.

Đại đa số mọi người cũng đều đang chờ đợi trở về.

Nhưng mà một ngày này, một cái tin tức kinh người đột nhiên lan truyền khắp nơi trong Tà Dương Phủ.

- Mau mau chặn Lam Giao Vương lại!

Một đạo thanh âm, từ trong đám kiến trúc của Tà Dương Phủ truyền ra.

- Đại sự không tốt!

- Lam Giao Vương cùng Thiên Biến Huyễn Long đã lấy được chìa khóa Cấm Nguyên Thần Liên!

Một bầu không khí kinh hoảng sợ hãi, lan tràn khắp nơi trong trận doanh nhân loại.

- Cái gì?

Thời điểm khi Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh đạt được tin tức này, cũng là bị dọa cho nhảy dựng lên một trận.

Đúng lúc này…

Vụt vụt vụt...

Đội ngũ nhân mã Cơ gia từ một phía phụ cận đuổi tới, kẻ dẫn đầu đúng là Cơ Lan!

- Tử Phát Song Tà?

Cơ Lan khẽ rùng mình một cái, vẻ mặt chợt trở nên lo lắng:

- Lam Giao Vương cùng Thiên Biến Huyễn Long lúc trước mãi vẫn luôn trà trộn trong đội ngũ nhân loại. Nửa ngày trước, hai tên yêu tặc này đã lợi dụng thời điểm thế lực Hoàng tộc phá được một cái Cấm chế trong Tà Dương Phủ, xuất thủ cướp lấy chìa khóa Cấm Nguyên Thần Liên!

- Cái này có chút phiền toái!

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhíu lại.

- Gần như không thể vãn hồi rồi!

Ngữ khí Cơ Lan mang theo một tia khóc nức nở nói:

- Trừ ngươi ra, trong chúng ta có rất ít người, huyết mạch nhãn đồng có thể nhìn thấu biến hóa ẩn độn của Thiên Biến Huyễn Long, còn lại tuyệt đại đa số mọi người, ngay cả tung tích của bọn chúng cũng nhìn không được!

Chương 868: Thời Khắc Cuối Cùng

- Gần như không thể vãn hồi rồi!

Thời điểm cuối cùng trước khi Không gian Thần Huyễn kết thúc, tin tức đáng sợ này giống hệt như một hòn đá kích khởi ngàn tầng sóng.

Khí thế nguy cơ khủng hoảng lại một lần nữa tràn ngập cả Tà Dương Phủ!

Phần đông tinh anh tiểu đội các thế lực Thiên Huyền Cung, Hoàng tộc Đại Càn, Thiên Kiếm Các, Đoan Mộc gia… chia ra các nơi chung quanh nhằm điều tra hướng đi của hai người Lam Giao Vương.

Nhưng mà, bản thân Tà Dương Phủ cũng tương đương một cái không gian độc lập, các loại cảm quan thần niệm cũng đều bị áp chế thật lớn.

Muốn từ trong một tòa phủ đệ to lớn như vậy tìm ra hai người, khó khăn lớn đến thế nào?

Khó giải quyết nhất chính là, ẩn độn huyễn pháp của Thiên Biến Huyễn Long chỉ có rất ít người có thể dò xét ra bóng dáng quỹ tích của hắn.

- Triệu Phong, ngươi mau mau nghĩ biện pháp a!

Cơ Lan dường như bắt được cọng rơm cứu mạng, ngữ khí mang theo một tia khẩn cầu.

Chẳng biết vì sao, nàng đối với gã thiếu niên tóc tím tu vi cũng không tính là cao này, lại có một cỗ dựa dẫm tự tin khó hiểu.

Nếu như ngay cả Triệu Phong cũng đều không có bất cứ một biện pháp nào nữa, như vậy nguy cơ hủy diệt Diệt Thế Hắc Giao Long kia sẽ tại thời điểm cuối cùng buông xuống.

- Chỉ còn lại duy nhất một biện pháp nữa mà thôi!

Triệu Phong trầm ngâm một lúc thật lâu sau, hít sâu một hơi.

Phạm vi địa vực Tà Dương Phủ phi thường lớn, muốn tìm ra hai người cố tình ẩn nấp, cho dù là thi triển Khóa Không Chi Mâu, độ khó khăn cũng rất lớn.

Lúc trước, Triệu Phong có thể xác định được vị trí của Tử Phát Song Tà giả mạo, chính là bởi vì hắn tiến hành đón lõng bọn chúng.

Mà lần này đây, hai người Lam Giao Vương tất nhiên sẽ phi thường đề phòng Triệu Phong, để tránh lại gặp phải Thần Mâu Ngưng Thị của hắn.

- Là biện pháp gì?

Trong tử đồng xinh đẹp của Cơ Lan lộ ra vài tia hy vọng.

Nhưng Triệu Phong chỉ liếc mắt nhìn nàng, cũng không nói lời nào.

Cơ Lan nhất thời hiểu được, trên người chính mình có Diệt Thế Ấn Ký, trốn không thoát được cảm quan của Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Đi!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh liếc mắt nhìn nhau.

Vụt...

Thứ Thần khí trên cánh tay Triệu Phong lóe sáng một cái, một tầng không u ngân ảnh trọng điệp ở trên người hai người, phát ra một chùm không gian ba động nhàn nhạt.

Khoảnh khắc tiếp theo, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh dưới ánh của đám người Cơ gia chợt biến mất không thấy đâu.

- Cái này… Chính là lực lượng của Thứ Thần khí Mê Không Giới sao?

Đám cường giả tinh anh Cơ gia cũng đều trừng mắt há miệng.

Bọn người Cơ Lan tự nhiên không biết, Triệu Phong ở tại ngoại vi Tà Dương Phủ đã từng để lại chín mười cái tọa độ không gian khác nhau.

Đồng thời trong lúc này, các cường giả Vương Giả đỉnh phong của các thế lực Thiên Hư Cung, Hoàng tộc Đại Càn cũng đã sớm trước một bước đuổi về hướng bên ngoài Tà Dương Phủ.

- Hy vọng có thể tới kịp!

Gia Cát sư huynh hít sâu một hơi:

- Muốn ngăn cản hai người Lam Giao Vương, chỉ còn duy nhất một biện pháp!

Mà giờ phút này, rất nhiều thiên tài Vương Giả bên trong Tà Dương

Phủ cũng đều bay nhanh hướng bên ngoài phủ đệ mà đi.

Cũng không biết qua bao lâu, thời khắc nào đó, ở bên ngoài Tà Dương Phủ…

- Sắp đến rồi…

Một tầng quang ảnh mê thải thâm lục sắc trong suốt, cùng hoàn cảnh xung quanh hòa hợp thành nhất thể, đang nhanh phóng tới phương hướng nào đó mà phóng vọt đi.

Ở phía trước, bên ngoài Thần Chi Cấm Trận, đã mơ hồ có thể nhìn thấy được một bóng dáng long thân hắc lân khổng lồ đang không ngừng xoay quanh ở giữa không trung.

Trong đạo quang ảnh mê thải thâm lục sắc kia, chính là hai người Lam Giao Vương cùng Thiên Biến Huyễn Long ngụy trang.

- Diệt Thế Hắc Giao Long đại nhân, chúng ta sắp đến rồi…

Trên mặt Lam Giao Vương mang theo một tia hưng phấn nhàn nhạt.

- Đứng lại!

Đúng lúc này, trong không khí phía trước, một đạo hư ảnh ám sắc bỗng nhiên nhoáng lên, hiện lên hai đạo thân ảnh tóc tím.

- Tử… Tử Phát Song Tà! Làm sao có khả năng?

Tâm thần Lam Giao Vương cùng Thiên Biến Huyễn Long chấn động, cả kinh một trận.

- Meo meo!

Trước mặt Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, xuất hiện một đầu tặc miêu khoa tay múa chân.

Vụt...

Thân ảnh Lam Giao Vương cùng Thiên Biến Huyễn Long hiện ra. Hai người đầu tiên là khiếp sợ, sau đó âm trầm, cuối cùng chợt ngẩng đầu lên cười to một trận.

- Ha ha ha… Triệu Phong, Hồn đạo đồng thuật của ngươi, căn bản chẳng thể làm gì được chúng ta nữa a!

Lam Giao Vương thét dài một tiếng, một cỗ ý chí Đại Đế đóng băng thiên địa bùng phát mà ra, thổ nhưỡng cỏ cây bốn phía nhất thời ngưng kết lên một tầng lam sương nhàn nhạt.

Ô...ô...ô...n...g!

Toàn thân Lam Giao Vương bao trùm lam lân, dày đặc như một tầng bông tuyết, rạng rỡ sinh huy, cỗ khí tức thể phách huyết mạch kia đủ để khiến cho cường giả Vương Giả bình thường bùng nổ.

- Ý chí Đại Đế! Lam Giao Vương này đã tấn chức Đại Đế!

Hai người Triệu Phong cũng có chút động dung.

Huyết mạch Lam Giao Vương có thể xếp vào trước mười huyết mạch Hoàng đạo, một khi tấn chức Đại Đế, chiến lực ít nhất là tiếp cận Đại Đế đỉnh phong!

- Huyễn Thần Mặt Nạ!

Thiên Biến Huyễn Long kia cười khặc khặc, trên khuôn mặt hiện ra một cái mặt nạ mỏng, trên đó lại nổi lên một tầng Hồn đạo huyễn lực cường đại.

- Đây là một kiện Thánh khí truyền thừa linh hồn Huyễn đạo!

Sắc mặt Triệu Phong nhất thời trở nên ngưng trọng lên.

Khó trách, hai người Lam Giao Vương này đều là một bộ dáng không chút sợ hãi.

Lam Giao Vương đã tấn chức Đại Đế, chỉ bằng vào huyết mạch mạnh mẽ, thực lực đã vượt qua cấp bậc của Mộ Vân Đại Đế trước kia.

Mà Thiên Biến Huyễn Long kia, bản thân đối với bí thuật Hồn đạo cùng huyễn thuật có sự miễn dịch rất cường đại, hiện tại ở trong Tà Dương Phủ lại tìm được một kiện Thánh khí truyền thừa Hồn đạo, đã không cần sợ bí thuật Hồn đạo cấp Đại Đế nữa.

- Hai đối với hai, đến chiến một trận đi!

Nam Cung Thánh liếm liếm môi, ấn ký tử huyết trên trán càng trở nên đỏ tươi yêu diễm. Lực lượng ba động trên người khiến cho một phương khu vực không gian phảng phất lâm vào ngưng trệ, bị trấn áp khó hiểu.

Huyết mạch tả đồng Triệu Phong mở ra, bên ngoài thân thể bốc lên một tầng quang văn kim lam sắc, khí tức thể phách Thánh Lôi Thể tản ra cường đại khủng bố.

Nhưng mà, đây chỉ là động tác ngoài mặt của Triệu Phong, hắn đã âm thầm bất động thanh sắc bắt đầu điều khiển đám độc phong

Vương cấp cùng độc phong cấp tinh anh trong Thứ Thần khí Mê Không Giới.

Hai người âm thầm súc lực, đã làm tốt chuẩn bị một trận chiến.

- Hắc hắc… chúng ta không ngu như vậy!

- Hai tên tặc tử các ngươi, một tên kế thừa Tà Thần lực, một tên có được Thứ Thần khí Mê Không Giới…

Vẻ mặt Lam Giao Vương cùng Thiên Biến Huyễn Long phi thường xảo trá.

Thông qua Diệt Thế Hắc Giao Long, hai người rõ ràng đã chưởng khống hết thảy thế cục bên trong Tà Dương Phủ này.

Phốc…

Đột nhiên, quang ảnh mê thải thâm lục sắc chợt lóe lên, Lam Giao Vương cùng Thiên Biến Huyễn Long đã biến mất không thấy đâu.

- Ồ?

Triệu Phong phát hiện, trên mặt đất phụ cận đã không có bóng dáng hai người Lam Giao Vương nữa.

- Trong lòng đất!

Ánh mắt Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh đồng thời nhìn về phía mặt đất phía dưới.

Chỉ thấy, đầu tinh giác của Thiên Biến Huyễn Long kia đang không ngừng luân chuyển, nổi lên quang mang hoàng chanh tinh quang

sáng ngời.

Phốc…

Thiên Biến Huyễn Long mang theo Lam Giao Vương chui xuống thổ tầng phía dưới, hoàn toàn thẳng đường không bị ngăn trở chút nào.

- Thổ Độn! Con tắc kè hoa này không ngờ còn có thể độn địa?

Hai người Triệu Phong nhất tề biến sắc.

Thể phách cùng chiến lực Thiên Biến Huyễn Long mặc dù chỉ thua Lam Giao Vương một chút, nhưng năng lực phụ trợ cùng năng lực chạy trốn của hắn thì lại là đỉnh phong nhất lưu.

- Triệu Phong, ngươi có biết Thổ Độn hay không?

Nam Cung Thánh quay sang hỏi.

Khuôn mặt Triệu Phong khẽ run rẩy một chút, nhếch môi xem thường một cái. Hắn cũng không phải vạn năng a!

Lúc này, hắn quả thật có chút hối hận, vì cái gì lúc trước khi lựa chọn Ngũ Hành Phong Lôi đầu tiên, hắn không chọn Thổ Chi Phong Lôi!

Nếu như lựa chọn Thổ Chi Phong Lôi, Triệu Phong hoàn toàn có thể ở trong lòng đất tiến hành độn địa.

Triệu Phong dùng chân đạp đạp một chút mặt đất bên dưới. Đất đá nơi đây thập phần cứng rắn, cho dù hắn muốn đánh ra một cái khe nứt cũng đều phải phí khí lực không nhỏ, đừng nói gì đến độn địa bên trong lòng đất.

Trong này dù sao cũng là Tà Dương Phủ, cho dù là đất đá bình thường, cũng không phải là sàn gạch, nhưng cũng đều cứng rắn không giống bình thường.

Nhưng đặc tính huyết mạch của Thiên Biến Huyễn Long, thì lại có năng lực đặc thù này, có thể đột phá tầng gông cùm xiềng xích này.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đột nhiên huy động một cái xẻng sắt, hướng về phía mặt đất phía dưới hung hăng đào một cái.

Phành phành phành...

Bỗng nhiên, mặt đất phụ cận chợt mãnh liệt chớp lên một trận.

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh cảm giác thấy tầng đất đá phía dưới chợt sụp đổ oanh nứt ra một trận.

- A!

Trong lòng đất phía dưới, hai người Lam Giao Vương đang điên cuồng lao đi, chợt phát ra một tiếng kêu rên thảm thiết.

- Ọc ọc…

Hai người dưới sự lực lượng oanh kích khủng bố của lòng đất bị chấn vỡ, nhất tề hộc máu, thiếu chút nữa thì bị chôn vùi luôn trong lòng đất.

Vẻ mặt Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh cổ quái, nhìn về phía cái xẻng sắt trong tay Tiểu Tặc Miêu.

Vị trí mặt đất nơi bị Tiểu Tặc Miêu đào qua kia, xuất hiện một đạo vết nứt vỡ sâu không thấy đáy, vết nứt chằng chằng chịt chịt khắp nơi, lan tràn ra bốn phương tám hướng.

Triệu Phong phán đoán, cái xẻng sắt của Tiểu Tặc Miêu kia, đối với các loại vật chất thổ thạch kim thiết, đều có hiệu quả đập nát đào móc cường đại.

Cái xẻng sắt này hẳn không phải Thứ Thần khí thuộc loại công kích, mà thuộc loại phụ trợ.

Cheng cheng! Ầm... Ầm...

Tiểu Tặc Miêu lại huy động cái xẻng, mạnh mẽ đào xuống mấy cái nữa.

- Đáng giận!

Lam Giao Vương cùng Thiên Biến Huyễn Long, dưới sự bao phủ của một tầng tinh quang thổ hoàng sắc quang huy sáng ngời, miễn cưỡng trồi lên mặt đất, há miệng phun ra một búng máu.

- Nhị vị, vẫn nên ngoan ngoãn giao chìa khóa Cấm Nguyên Thần Liên ra đi! Không gian Thần Huyễn sắp rời đi rồi, đến lúc đó, tất cả mọi người liền có thể bình yên vượt qua nguy cơ!

Triệu Phong nhàn nhạt mở miệng nói.

Nếu là hai đối với hai, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, có phần thắng rất lớn.

Thế nhưng nếu hai người Lam Giao Vương cố ý muốn chạy trốn, muốn lưu lại bọn họ, vẫn còn chút khó khăn nhất định.

Chiến thắng cùng diệt sát, là hai cái khái niệm hoàn toàn bất đồng.

Vụt vụt vụt...

Đúng lúc này, khu vực phương xa chợt truyền đến thanh âm xé gió.

- Tới kịp rồi!

Hiên Viên Văn hóa thành một đạo tinh ngân huyễn lệ, là kẻ đầu tiên bay vọt mà đến.

Ngay sau đó, mơ hồ có thể nhìn thấy thân ảnh đám Vương Giả cường đại Triệu Vũ Phi, Mạc Đông Dao, Gia Cát sư huynh… đang rất nhanh bay tới.

Trong vô hình, hai người Lam Giao Vương đã lâm vào tình huống trước sau giáp công.

- Triệu Phong, đám các ngươi chỉ cần có thể cuốn lấy hai người kia thêm một lát, chúng ta liền có thể thành công rồi!

Gia Cát sư huynh kinh hô một tiếng.

- Không thành vấn đề!

Sắc mặt Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh tràn ngập tự tin.

Phía sau, trong mắt đám Vương Giả tinh anh truy kích mà đến kia cũng không khỏi lộ ra một tia cảm giác may mắn.

May mắn là Triệu Phong có được Thứ Thần khí Mê Không Giới, sớm đi trước một bước đem hai người Lam Giao Vương chặn lại.

- Ha ha ha…

Dưới nguy cơ trước sau bị giáp công, Lam Giao Vương lại lớn tiếng cười rộ lên một trận.

Hai người Lam Giao Vương vẫn đứng yên tại chỗ, cũng không hề có bộ dáng muốn động thủ.

- Ngươi cười cái gì?

Hai người Triệu Phong, cùng với mấy người đuổi theo phía sau, trong lòng cũng đều khó hiểu trầm xuống.

- Đám nhân loại các ngươi, tất cả mọi người đều khó tránh khỏi một kiếp!

Ánh mắt Lam Giao Vương u lãnh, khóe miệng nhếch lên một chút trào phúng, thanh âm trấn định hữu lực.

- Grào...

Đúng lúc này, một đạo thanh âm long khiếu kinh thiên, chợt từ bên ngoài Thần Chi Cấm Trận truyền đến khiến cho thiên địa cũng phải biến sắc.

Ánh mắt của mọi người không khỏi nhìn về phía Diệt Thế Hắc Giao Long bên ngoài Thần Chi Cấm Trận.

- Diệt Thế Hắc Giao Long đại nhân, đây là chìa khóa Cấm Nguyên Thần Liên!

Một gã đại hán mày rậm đem một thanh chìa khóa ngăm đen tráng

kiện như một gốc đại thụ, quẳng ném về phía Diệt Thế Hắc Giao Long bên ngoài Thần Chi Cấm Trận.

- Chìa khóa Cấm Nguyên Thần Liên!

Đám nhân loại phía sau vận dụng thị lực, nhìn thấy một màn kia, trong lòng từng tên từng tên lộp bộp vang lên một trận.

- Cô Triều Chí!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh cũng giật mình kinh hô.

Gã đại hán mày rậm vừa quăng chìa khóa Cấm Nguyên Thần Liên kia, không ngờ lại chính là Địa Linh Điện Cô Triều Chí!

- Hắc hắc… Diệt Thế Hắc Giao Long đại nhân đã sớm nhìn thấu kế hoạch của đám các ngươi. Cái chìa khóa này đã trước tiên để cho những người khác tiếp nhận, hai người chúng ta chỉ là một cái ngụy trang mà thôi…

Thiên Biến Huyễn Long đắc ý cười lớn.

- Cô Triều Chí, thân là thiên tài nhân loại, vì sao ngươi lại giúp đỡ Diệt Thế Hắc Giao Long phản bội chúng ta?

Nam Cung Thánh không khỏi lớn tiếng chất vấn.

Thời điểm trong cung điện dưới lòng đất, đám thiên tài Địa Linh Điện Cô Triều Chí này còn từng cùng Nam Cung Thánh, cùng với Vạn Thánh Tông của Triệu Phong liên thủ qua.

- Những người tiến vào sau như bọn chúng ta, đều bị đánh vào trong cơ thể loại Diệt Thế Ấn Ký có lực khống chế phi thường cường đại!

Đám các ngươi chỉ cần kéo dài thời gian, liền có thể sống sót rời đi, nhưng đám người chúng ta lại khó có thể tránh thoát một kiếp!

Vẻ mặt Lam Giao Vương Ngụy Kính có chút bất đắc dĩ, nói.

Đám người Triệu Phong nhất thời lâm vào trầm mặc.

Dưới song trọng tác dụng vừa uy hiếp sinh mệnh vừa dụ lợi, nếu suy nghĩ cẩn thận lại một chút, tuyệt đại đa số mọi người ở đây, khẳng định cũng sẽ làm ra lựa chọn giống như bọn người Lam Giao Vương vậy.

Lúc này, cục diện căn bản đã là không thể nghịch chuyển!

Bên ngoài Tà Dương Phủ…

Đinh …

Cấm Nguyên Thần Liên trên người Diệt Thế Hắc Giao Long chợt truyền đến thanh âm mở khóa thanh thúy, khí tức Diệt Thế Long Uy, bỗng nhiên kéo lên hẳn một cái cấp bậc!

Phanh phanh phanh phanh!

Toàn trường mọi người nhất thời tim đập thình thịch, thân thể cũng một mảnh lạnh lẽo.

Chương 869: Kết Thúc, Đường Về

Một loạt biến chuyển kinh thiên như thế này khiến cho mọi người căn bản không kịp ứng phó.

Hai người Lam Giao Vương kia, không ngờ chỉ là một cái ngụy trang, chìa khóa chân chính đã sớm chuyển giao cho người khác rồi.

Diệt Thế Hắc Giao Long chưởng khống động thái của cả Tà Dương Phủ, thân là lão quái vật đã tồn tại không biết bao nhiêu vạn năm, trí tuệ mưu tính của hắn hoàn toàn đã bị một phương nhân loại xem nhẹ.

Dưới khoảng cách xa xôi như vậy, tất cả mọi người cũng đều phản ứng không kịp, vô lực ngăn cản!

Đinh…

Sợi xiềng xích màu đen thô như thùng nước trên người Diệt Thế Hắc Giao Long chợt phát ra thanh âm mở khóa thanh thúy. Một tiếng kim chúc va chạm giòn vang kia, phảng phất như là thanh âm tuyệt vọng chung kết, vang vọng khắp cả thiên địa.

- Grào... Hết thảy đều đã kết thúc! Ta trước tiên sẽ đánh tan đám nhân loại kiến hôi các ngươi, sau đó mới từng chút một hủy diệt cơ nghiệp tên Tà Dương khốn kiếp kia!

Diệt Thế Hắc Giao Long ngửa mặt lên trời thét dài một tiếng, trên long thân hắc lân khổng lồ chợt bốc lên một tầng diễm huy xích hắc

sắc khủng bố.

Thoáng chốc, khí tức trên người Diệt Thế Hắc Giao Long tăng vọt không chỉ gấp đôi.

Ô...ô...ô...n...g!

Một cỗ Diệt Thế Long Uy Cấm kỵ dày đặc, bao phủ cả phiến không gian Tà Dương Phủ này, thiên địa vạn vật phảng phất như run rẩy, lâm vào áp lực sợ hãi vô tận.

Bên trong Tà Dương Phủ, phần đông tinh anh ngoại lai giống như là bị hóa thạch, tâm thần huyết mạch run rẩy, chân nguyên không thể động đậy, tư duy ý chí khó có thể phản kháng, chỉ có thể đứng tại chỗ run rẩy mà thôi.

Khí tức huyết mạch Diệt Thế Long Tộc bài danh thứ chín Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, đứng ở đỉnh phong thần thoại, cao không thể với tới.

- Cấm Nguyên Thần Liên đã bị mở ra, Diệt Thế Hắc Giao Long kia sẽ có thể vận chuyển long nguyên thần lực…

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh cố gắng lắm mới có thể miễn cưỡng ổn định lại thân hình, khó có thể che giấu sự kinh hãi trong mắt.

Bên trong Tà Dương Phủ, không ít Vương Giả cùng Nửa bước Vương Giả bị thi triển Diệt Thế Ấn Ký kia đều trực tiếp phủ phục trên mặt đất.

Bất luận huyết mạch, cấp bậc sinh mệnh hay là cấp bậc lực lượng, Diệt Thế Hắc Giao Long đều vượt qua mọi người nhiều lắm!

Giờ phút này, đối mặt tình thế nguy cơ như vậy, Triệu Phong nhẹ nhàng chạm lên Thứ Thần khí hộ thủ trên tay mình.

Khóe miệng Nam Cung Thánh, lại chợt nhếch lên một tia nụ cười tà dị.

Khoảnh khắc tiếp theo, dị biến đột nhiên phát sinh.

Ô...ô...ô...n...g!

Sợi Cấm Nguyên Thần Liên mà Diệt Thế Hắc Giao Long vừa mới mở ra kia, chợt cùng với cái chìa khóa khổng lồ hòa hợp thành nhất thể, chợt bộc phát ra một mảnh Thần lôi ngũ sắc kinh khủng chói mắt.

Ầm ầm ầm...

Trong khoảnh khắc, đám Thần lôi ngũ sắc kia đã tràn ra vô số đạo xích điện, quấn quanh bao phủ toàn thân Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Grào...

Long thân hắc lân Diệt Thế Hắc Giao Long ở trên không trung chợt co rút vặn vẹo một trận, truyền ra một tiếng kêu rống thảm thiết cực kỳ thê lương.

- Lôi lực thật đáng sợ!

Lực lượng Phong Lôi trong cơ thể Triệu Phong nhất thời rung động bất an, ngay cả Lôi lực Thần Kiếp cũng đều run rẩy một trận.

Triệu Phong không thể nào đánh giá nổi, uy lực chân chính của Thần lôi ngũ sắc kia khủng bố đến thế nào, ngay cả Diệt Thế Hắc Giao Long cũng bị đả kích thảm trọng như vậy.

Ô...ô...ô...n...g!

Trên người Diệt Thế Hắc Giao Long, xích điện ngũ sắc đan xen chằng chịt, thân thể hắc lân khổng lồ rơi thẳng xuống trên mặt đất, phá vỡ ra một cái động khẩu khổng lồ, chấn lên bụi bậm cuồn cuộn.

- Tên Tà Dương vô sỉ… Ngươi dám tính kế bổn tọa!

Thanh âm tức giận rít gào của Diệt Thế Hắc Giao Long vang vọng rung chuyển thiên hư, một chùm tia khí tức dư uy cũng đủ khiến cho tâm thần phần đông nhân loại mơ hồ nứt vỡ ra.

Bồng bồng! Ầm...

Trong khu vực bụi mù kia, long thân khổng lồ của Diệt Thế Hắc Giao Long không ngừng giãy dụa chuyển động, xích điện ngũ sắc không ngừng chớp động, mạnh mẽ cắt sâu, thậm chí nghiền đứt luôn cơ thể của hắn.

- Chậc chậc… Lưu lại dư địa cho đối thủ, cũng không phải là phong cách của chủ nhân Tà Dương!

Một cái thanh âm tà dị vô cùng chợt từ trong cơ thể Nam Cung Thánh truyền ra.

- Năm đó, Cổ Thần Tà Dương tự biết không thể vĩnh viễn phong ấn được Diệt Thế Hắc Giao Long. Mục đích hắn lưu lại cái chìa khóa này, chính là nhằm tiến thêm một bước tính kế Diệt Thế Hắc Giao Long kia mà thôi!

Nam Cung Thánh giải thích.

Tình huống tương quan về chuyện này, hắn cũng là từ trong Tà Thần ý niệm thể mới biết được.

Vù!

Bên trong Tà Dương Phủ, đám cường giả thuộc phần đông các thế lực không khỏi thở dài ra một hơi, sau lưng cũng ướt đẫm mồ hôi lạnh.

Vỏ quýt dày có móng tay nhọn, một núi so với một núi còn cao hơn!

Đầu Diệt Thế Hắc Giao Long này mặc dù có chiến lực vô địch, nhưng lại bị Cổ Thần Tà Dương phong ấn không biết bao nhiêu năm trời!

Không chỉ có như thế, Cổ Thần Tà Dương còn lưu lại hậu thủ tại bên trong phủ đệ của mình, nhằm tiến thêm một bước tính kế Diệt Thế Hắc Giao Long!

- Đáng tiếc! Cái chìa khóa kia truyền lưu lâu lắm rồi, lực lượng Thần Lôi phát động không đủ một phần trăm thời kỳ đỉnh phong, bằng không…

Thanh âm tà dị trong cơ thể Nam Cung Thánh, hơi chút tiếc nuối nói.

- Trước lui lại đi!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong tiến hành nhìn thấu triệt, thấy được lực lượng xích điện ngũ sắc bên ngoài thân thể Diệt Thế Hắc Giao Long đang dần dần suy yếu đi.

Đồng thời, ngoài mặt sợi Cấm Nguyên Thần Liên kia cũng xuất hiện một tia vết nứt nhàn nhạt, đang không ngừng lan tràn ra.

Triệu Phong xác định, lực lượng điện lôi ngũ sắc kia không cách nào tiêu diệt được Diệt Thế Hắc Giao Long. Qua không bao lâu nữa, Diệt Thế Hắc Giao Long sẽ có khả năng thở dốc, hồi phục trở lại.

Đám tinh anh nhân loại mới đuổi tới phía sau, từng tên từng tên cũng đều giật mình hiểu ra, đều hướng chỗ sâu trong Tà Dương Phủ lui lại.

- Không gian Thần Huyễn sắp sửa kết thúc, cố gắng kiên trì thêm một hồi, hy vọng sống sót cũng sẽ cao hơn một phần…

Gia Cát sư huynh vô cùng quyết đoán, dẫn đầu rút lui trước.

Trong tầm mắt của mọi người, hoa cỏ vạn vật bên trong Tà Dương Phủ dần dần nhạt nhòa đi, mức độ trong suốt hóa thể hiện ra càng ngày càng rõ ràng hơn.

Vụt vụt vụt...

Đám tinh anh Vương Giả vừa đuổi tới kia cũng đều cố gắng rời xa phương hướng Diệt Thế Hắc Giao Long nơi này.

Lam Giao Vương cùng Thiên Biến Huyễn Long thì lại nhân cơ hội trốn vào trong lòng đất, mà đám nhân loại còn lại thì cũng đều không còn tâm trí đi để ý tới hai người này.

Trong quá trình rút lui khỏi, Triệu Phong rõ ràng cảm thấy được động tĩnh mà Diệt Thế Hắc Giao Long giãy dụa đã dần dần giảm đi rất nhiều.

Nửa ngày sau, thiên tài tinh anh thế lực khắp nơi đã lui lại đến chỗ sâu nhất trong Tà Dương Phủ, hội tụ lại cùng một chỗ.

- Đợi đến khi Diệt Thế Hắc Giao Long giết tiến vào đến đây, Không gian Thần Huyễn trọng điệp đã đến lúc rời khỏi Đại Lục Vực rồi, hy vọng sống sót của chúng ta vẫn là không nhỏ!

Bát Hoàng tử Hoàng tộc khẽ cười nói.

Ít nhất, lực uy hiếp của Diệt Thế Hắc Giao Long so với trước khi mở khóa, dường như nhỏ hơn rất nhiều.

o0o

Thời gian chậm rãi trôi qua, bên trong Tà Dương Phủ, mọi người nhất thời lâm vào tâm trạng dày vò.

Lại qua thêm nửa ngày, Diệt Thế Hắc Giao Long bên ngoài Tà Dương Phủ đã hoàn toàn đình chỉ giãy dụa.

- Nhân loại, thân là Diệt Thế Nhất Tộc, cho dù ta bị thương suy yếu đến mức như vậy, muốn nghiền sát mấy con kiến hôi các ngươi, cũng không tốn chút sức nào cả!

Một cái thanh âm gầm nhẹ âm trầm, thông qua Diệt Thế Ấn Ký vang vọng khắp cả Tà Dương Phủ!

Thình thịch! Bồng oanh!

Thần Chi Cấm Trận bên ngoài Tà Dương Phủ lại rung động lên một trận.

Diệt Thế Hắc Giao Long hóa thành một gã nam nhân toàn thân bao trùm một tầng long lân đen kịt, xé rách bề mặt Thần Chi Cấm Trận ra một cái cái khe lớn, “vụt” một tiếng, tiến nhập vào trong Tà Dương Phủ.

Ở bên ngoài Tà Dương Phủ, sợi Cấm Nguyên Thần Liên kia đã đoạn liệt ra thành từng khúc.

Mất đi sự trói buộc của Cấm Nguyên Thần Liên, Diệt Thế Hắc Giao Long đã có thể hóa thành trạng thái nhân hình, thi triển ra những bí pháp thần thông mới.

Vụt...

Giờ phút này, trên mặt nam tử hắc lân nhân hình kia lộ ra vẻ âm độc tàn nhẫn, bao phủ trong một tầng diễm huy xích hắc sắc, chung quanh thân thể phát ra một mảnh long quyển phong đạm hắc sắc, thổi quét qua phương viên mấy chục dặm.

Vù! Ầm ầm ầm...

Những nơi Diệt Thế Hắc Giao Long nhân hình đi qua, sinh linh đồ thán, vạn vật cháy đen!

- Diệt Thế Hắc Giao Long đã giết tiến vào rồi!

Bên trong Tà Dương Phủ, một ít tinh anh nhân loại nhất thời hoảng sợ thất sắc.

Gã nam tử hắc lân đen kịt kia, thể trạng mặc dù không lớn, nhưng lực phá hoại lại phi thường kinh người, mặc dù dưới sự áp chế của lực lượng Tà Dương Phủ, cũng là động một cái liền băng sơn liệt địa.

Đại bộ phận tinh anh nhân loại cũng đều ở tại chỗ sâu trong đám kiến trúc của Tà Dương Phủ.

o0o

Trong một căn hầm ngầm…

- Vũ Phi, chúng ta đã liên thủ hóa giải đi Diệt Thế Ấn Ký trong cơ thể muội rồi!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, chậm rãi buông bàn tay ra.

Thanh mâu Triệu Vũ Phi mở ra, lộ ra một tia ý mừng nhàn nhạt, chợt sắc mặt lại lộ ra vẻ sầu lo, đôi mi thanh tú khẽ nhíu lại.

Triệu Phong biết, nàng chính là đang lo lắng an nguy của những người khác trong đám nhân mã Đoan Mộc gia.

- Vũ Phi, đã không kịp nữa! Diệt Thế Ấn Ký trên người ngươi vốn là trải qua Diệt Thế Hắc Giao Long tăng cường, phải tiêu phí thời gian khá lâu mới có thể hóa giải được!

Triệu Phong có chút lắc đầu, nói.

Hóa giải Diệt Thế Ấn Ký là một chuyện phi thường lao lực.

Triệu Phong không có nghĩa vụ, cũng không có năng lực đi hóa giải Diệt Thế Ấn Ký cho tất cả mọi người.

Chỗ tốt của việc hóa giải Diệt Thế Ấn Ký chính là, sau khi Diệt Thế Hắc Giao Long giết tiến vào trong Tà Dương Phủ, sẽ không thể cảm ứng được mục tiêu là bọn họ.

Diệt Thế Hắc Giao Long giết tiến vào Tà Dương Phủ, đầu tiên là cảm ứng trước những mục tiêu trên người có Diệt Thế Ấn Ký, còn những mục tiêu không có Diệt Thế Ấn Ký thì lại có thể lẩn tránh xa xa.

Cho nên, trước khi Diệt Thế Hắc Giao Long giết tiến vào, mọi người bên trong phủ cũng đều suy nghĩ hết mọi biện pháp, để hóa giải đi Diệt Thế Ấn Ký trên người mình.

Thế nhưng những kẻ có thể thành công thì lại ít ỏi không được mấy người.

Những người có năng lực hóa giải, chẳng qua là một số rất ít người như Triệu Phong, Mạc Đông Dao, Nam Cung Thánh…

Ầm ầm ầm...

Bên ngoài đám kiến trúc Tà Dương Phủ, Diệt Thế Hắc Giao Long nhân hình dẫn động một mảnh lốc xoáy quang phong đạm hắc sắc, tùy tiện phá hoại và công kích khắp nơi.

- A a!

Đã có một số thiên tài tinh anh bỏ trốn không kịp, bị lốc xoáy quang phong đạm hắc sắc kia lan tràn tới, trong khoảnh khắc liền hóa thành một đám mảnh nhỏ.

Vụt... Vụt...

Diệt Thế Hắc Giao Long trạng thái nhân hình, tốc độ cùng tính năng động gia tăng rất nhiều, trong lúc phá hư cũng cố ý đem một ít tinh anh nhân loại thổi quét tiến vào luôn.

Trong Tà Dương Phủ, tuyệt đại đa số nhân loại cũng đều lâm vào khủng hoảng vô tận.

Đám thiên tài Vương Giả còn chưa thể hóa giải Diệt Thế Ấn Ký, thì

lại là những mục tiêu đầu tiên bị tàn sát, căn bản không có chút lực phản kháng nào.

Là sống hay chết, là chết sớm một chút, hay là chết trễ hơn một chút, chủ yếu là dựa vào vận khí!

Nhưng ở trên một cái lâu tháp, hai đạo thân ảnh tóc tím đứng đó, vẻ mặt lãnh đạm, cũng không có vẻ khủng hoảng gì cả.

- Diệt Thế Hắc Giao Long đã bị thương rất nặng, chẳng qua là mạnh mẽ cố gắng giết tiến vào Tà Dương Phủ, nhằm để phát tiết nộ hỏa trong lòng mà thôi…

Nam Cung Thánh lạnh nhạt nói.

Sau khi bị Tà Dương tính kế, lực uy hiếp của Diệt Thế Hắc Giao Long đã bị giảm mạnh hơn phân nửa.

Hai người bọn Triệu Phong, thứ nhất không có Diệt Thế Ấn Ký, thứ hai có Thứ Thần khí Mê Không Giới, khả năng sinh tồn có thể nói là cao nhất.

- Loại huyết mạch Diệt Thế Long Tộc này thật đúng là biến thái, có thể thông qua phá hư hủy diệt để mà đề thăng thực lực, thậm chí khôi phục thương thế nguyên khí. Nghe nói, mỗi khi Diệt Thế Long Tộc hoàn toàn hủy diệt một cái không gian hoặc là một cái thế giới, đều có thể hấp thụ đến một loại lực lượng hủy diệt bản nguyên, nhằm để lớn mạnh chính mình!

Ngữ khí Triệu Phong cảm khái, nói.

Đây là đặc thù của chủng tộc huyết mạch bài danh thứ chín Thái Cổ Vạn Tộc Bảng!

Bằng không, nếu như không có ưu đãi gì, vì sao Diệt Thế Long Tộc lại hở một cái liền tiến hành diệt thế làm gì?

- A a!

- Chạy mau!

Bên trong Tà Dương Phủ thuần một mảnh sợ hãi hỗn loạn, đám thiên tài tinh anh cũng đều chạy loạn khắp nơi bốn phía.

- Grào...

Thời khắc nào đó, Diệt Thế Hắc Giao Long đột nhiên rít gào một tiếng, giết thẳng về phía khu vực hai người Triệu Phong đang đứng.

Luồng lực lượng kia còn kịp chưa tới, thân hình cùng linh hồn của Triệu Phong đều run sợ một trận, có loại nguy cơ dự cảm sắp bị hủy diệt, hóa thành tro bụi.

Vụt...

Một tầng không u ngân ảnh lóe lên, đem hai người Triệu Phong bao phủ, sau đó thân ảnh hai người khẽ nhạt nhòa đi, biến mất vô tung vô ảnh.

Khoảng khắc tiếp theo, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh đã xuất hiện ở bên ngoài Tà Dương Phủ.

Trước đây, Triệu Phong ở bên ngoài ngoại vi Tà Dương Phủ, đã lưu lại tới mười mấy tọa độ không gian.

- Ồ?

Triệu Phong đột nhiên kêu khẽ một tiếng, nhìn về phía không gian trong suốt nhạt nhòa trước mắt.

Trong mơ hồ, Thần Linh Nhãn của hắn đã có thể nhìn xuyên thấu qua tầng không gian nhạt nhòa này, có thể nhìn thấy từng dãy sơn mạch sông ngòi mông lung phía dưới.

- Khí tức của Đại Lục Vực!

Vẻ mặt Triệu Phong nhất thời kinh hỉ, từ trên một khối lệnh bài tông môn trên người chợt truyền đến một chùm cảm ứng chấn động, thậm chí vọt tới một tia lực lượng hấp xả mạnh mẽ.

Vốn dĩ, trước khi tiến vào Không gian Thần Huyễn, các đại siêu cấp thế lực cũng đều sẽ cấp cho những tinh anh tiến vào lưu lại lệnh bài đường về tương ứng.

Tại thời điểm Không gian Thần Huyễn trọng điệp nhạt nhòa nhất, có thể thông qua lệnh bài đường về tiến hành cảm ứng, biết đường mà phản hồi tông môn, không đến mức lạc đường.

- Có thể trở về rồi!

Trong Không gian Thần Huyễn truyền đến một ít thanh âm kinh hô mừng như điên.

Vụt vụt vụt...

Một ít thiên tài tinh anh, thân thể nhảy vào không gian nhạt nhòa trong suốt phía dưới, hướng tới không gian Đại Lục Vực mông lung có thể nhìn thấy rõ ràng kia bay vút mà đi.

Những thân ảnh này rất nhanh liền biến mất không thấy.

Mà Không gian Thần Huyễn trước mắt, dường như đã biến thành trăng trong đáy nước, giống như là một giấc mộng vậy.

- Không gian vật chất chân chính…

Diệt Thế Hắc Giao Long đang tàn sát phá hư bừa bãi, không khỏi ngừng lại một trận, nhìn về không gian Đại Lục Vực mông lung phía dưới, ánh mắt khẽ lóe ra một tia âm lãnh tàn nhẫn.

Vụt vụt vụt...

Càng ngày càng nhiều tinh anh ngoại giới, kể cả phần đông các thân ảnh bên ngoài Tà Dương Phủ, tại các góc khác trong Không gian Thần Huyễn, từng tên từng tên thân hình cũng đều nhanh chóng biến mất.

- Nam Cung Thánh, ngày sau gặp lại!

Thân thể Triệu Phong đã tiến nhập xuống không gian bên dưới, thuận theo lực cảm ứng hấp xả của lệnh bài, tiến vào một cái thông đạo mê vụ vừa giống như chân thật lại giống như hư ảo.

Thời gian qua mấy hơi thở sau đó…

Vụt...

Thân hình Triệu Phong chợt trầm xuống, xuất hiện trên một cái bục đài tối đen, bốn phía truyền đến thanh âm kinh hô của các thành viên Vạn Thánh Tông.

Nơi này là Vạn Thánh Tông tại Đại Đảo vực Thiên Phong!

Chương 870: Om Sòm!

Không gian Thần Huyễn…

Không gian vật chất trước mắt đã nhạt nhòa như mây khói, cũng như trăng trong đáy nước, hết thảy cũng đều biến thành trong suốt hư vô!

Lúc này, một tầng thế giới bóng ảnh giống như mộng ảo bao phủ cả thời không thiên địa, đang dần dần thoát ly khu vực Đại Lục Vực.

Đầu tiên thoát ly, là khu vực Tây Bắc của Đại Lục Vực, mà không phải là bên trong Vương triều Đại lục.

Bên trong một tòa cung điện to lớn giống như cự thú…

- Vũ Thiên Ngô! Lần này xem như ngươi may mắn, lại để cho ngươi trước cầm đi Thánh vật truyền thừa của Man Thiên Thần…

Một gã nam tử tóc đỏ cả người phiếm động lưu quang kim thiết, tay cầm một thanh trường thương, đứng ngạo nghễ trên một đầu Hỏa Diễm Dực Long khổng lồ dài đến mấy chục trượng, giống như một vị Hỏa Diễm Chiến Thần vậy!

Chỉ là khí tức do đầu Hỏa Diễm Dực Long kia phát ra, đã liền tiếp cận Hư Thần Đại Đế!

Đối diện gã nam tử tóc đỏ kia chính là một gã thanh niên tóc đen, sắc mặt tái nhợt, khóe miệng tràn ra một tia vết máu nhàn nhạt.

Gã thanh niên tóc đen Vũ Thiên Ngô này, tuy rằng vẻn vẹn chỉ có tu

vi Hư Thần Cảnh trung kỳ, trên người lại phát ra một luồng ý chí chiến đấu kinh thiên địa quỷ thần khiếp.

- Ngươi rất mạnh! Nhưng ngươi không phải đối thủ chân chính của ta…

Vũ Thiên Ngô lau đi vết máu trên khóe miệng, trên người có một loại tự tin không thể hình dung.

Gã nam tử tóc đỏ kia thật sự quá mạnh mẽ, tu vi huyết mạch không thể xoi mói, ở giai đoạn trước trong Không gian Thần Huyễn đạt được kỳ ngộ liên tục, rất nhanh đã đột phá Hư Thần Đại Đế.

Hơn nữa, hắn còn đạt được một đầu Sí Diễm Dực Long chiến lực tiếp cận Đại Đế.

Nếu không phải nhận được ý chí truyền thừa Man Thiên Thần nhận thức, Vũ Thiên Ngô sớm đã thất bại tiêu vong rồi.

- Cuồng vọng vô tri! Phóng nhãn khắp cả Không gian Thần Huyễn, trong đám thiên tài tân bối, chỉ có Hiên Viên Văn kia mới là kình địch lớn nhất của ta! Chỉ tiếc, lần này không gặp được hắn…

Khóe miệng nam tử tóc đỏ, nhếch lên một chút trào phúng nhàn nhạt. Dường như, hắn cũng không đem Vũ Thiên Ngô đặt ở trong mắt.

Vụt... Vụt...

Trong hư không nhạt nhòa, Vũ Thiên Ngô cùng nam tử tóc đỏ rất nhanh biến mất không thấy đâu nữa.

Từ đó về sau, bên trong khu vực trọng điệp với Đại lục Vương triều, cũng như các thân ảnh thiên tài bên trong Tà Dương Phủ bắt đầu rất

nhanh biến mất.

Đám người Triệu Phong, đều là từng đám từng đám một biến mất.

Nếu như đem Không gian Thần Huyễn xem như một tầng thế giới toàn bộ trong suốt, cùng không gian Đại Lục Vực trọng điệp. Như vậy, khu vực trọng điệp phía Tây Bắc, tiếp cận Đại Lục Vực, sẽ trước hết thoát ly trọng điệp.

Tiếp theo là khu vực trung bộ Đại lục!

Cuối cùng, thì lại là những nơi biên hải giống như là Vạn Thánh Tông vậy, thậm chí một vài nơi càng xa xôi hơn như Thương Hải Chân Vũ Thánh Địa!

Nếu như quan sát cả Không gian Thần Huyễn, khu vực mạo hiểm nhất vẫn là khu vực bên trong Tà Dương Phủ!

Vụt vụt vụt...

Giờ phút này, bên trong Tà Dương Phủ, từng tên từng tên thiên tài tinh anh cũng đều vui sướng như điên, nhanh chóng phản hồi Đại Lục Vực.

Tà Dương Phủ mặc dù là khu vực mạo hiểm nhất, nhưng kỳ ngộ thu hoạch nơi đây cũng là hơn xa các địa vực khác, một khi có thể còn sống rời đi, thành tựu ngày sau căn bản là không thể đánh giá!

- Không gian vật chất chân chính… Tốt lắm! Tốt lắm!

Diệt Thế Hắc Giao Long lạnh lùng nhìn thấy mấy tên thiên tài tinh anh này biến mất, cũng không có ngăn cản. Hắn khẽ liếm liếm đầu lưỡi, trong mắt mơ hồ có chút hưng phấn chờ mong.

- Những nơi mà ta đến, chính là hủy diệt chung kết…

Thân ảnh Diệt Thế Hắc Giao Long cũng dần dần chìm vào không gian Đại Lục Vực mông lung có thể thấy được phía dưới.

o0o

Đại Lục Vực, khu vực biên hải, Đại Đảo vực Thiên Phong…

Vụt...

Một gã thiếu niên tóc tím hiện thân trên bục đài kết nối của Vạn Thánh Tông.

- Xuất hiện lại là hắn… Triệu Phong!

- Tiểu tử này, không ngờ lại là kẻ đầu tiên xuất hiện?

Phụ cận bục đài kết nối truyền đến thanh âm kinh thán của một ít thành viên tông môn Vạn Thánh Tông.

- Ta là kẻ trở về đầu tiên?

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, trong lòng không khỏi sửng sốt.

Hắn thoáng suy tư một chút, liền hiểu được nguyên nhân. Chính mình ở trong Không gian Thần Huyễn, bởi vì truy tung Diệt Thế Hắc Giao Long, đã tiến nhập vào khu vực sâu bên trong trung tâm Đại Lục Vực cùng Không gian Thần Huyễn trọng điệp.

Khu vực trung tâm Đại Lục Vực cùng Không gian Thần Huyễn kết nối so với khu vực biên cảnh này thì sớm hơn một chút, tương ứng thời

gian thoát ly trọng điệp cũng sẽ sớm hơn một chút.

Cái này cũng là nguyên nhân vì sao Triệu Phong lại phản hồi đầu tiên.

- Triệu sư đệ, thu hoạch bên trong Không gian Thần Huyễn như thế nào?

- Tiểu bối, vì sao chỉ một mình ngươi đi ra trước, những người còn lại sao không thấy bóng dáng?

- …

Xung quanh bục đài, các lão bối cùng tân tú đồng lứa Vạn Thánh Tông cũng đều nhanh chóng xúm lại, ánh mắt nhấp nháy giương mắt nhìn Triệu Phong.

Biến hóa trên người Triệu Phong thật sự quá lớn.

- Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ?

- Trước khi tiến vào Không gian Thần Huyễn, tiểu tử này tựa hồ chỉ có tu vi Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ!

Một ít Đệ tử Nội môn nhất thời nghị luận.

Mới trôi qua mấy tháng, từ cảnh giới Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ nhảy lên tới Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, việc này quả thật là làm cho người ta sợ hãi a.

Phải biết rằng, ở trong Không gian Thần Huyễn, đại khái một bộ phận lớn thời gian cũng đều dùng trong việc thăm dò các nơi, thời gian tu luyện cũng không nhiều lắm.

- Tốc độ này cũng không tính là nhanh!

Triệu Phong lắc lắc đầu.

Hắn ở trong Không gian Thần Huyễn, thời gian tu luyện cũng không nhiều lắm, so sánh với bọn người Nam Cung Thánh cũng không tính là quá nhanh.

Mặc dù tiến triển của Triệu Phong không thua kém gì Nam Cung Thánh, thế nhưng hắn là đoạt xá trùng tu, tình huống hoàn toàn bất đồng.

Bởi vậy, Triệu Phong không hài lòng đối với tốc độ tiến cấp của chính mình, chính là phát ra từ ngôn ngữ chân thành.

Mà lời nói như vậy, lại khiến cho một ít thành viên tân bối lão bối Vạn Thánh Tông ở đây, lộ ra vẻ mặt cổ quái, phảng phất như ăn phải con ruồi vậy.

- Tiểu tử này rõ ràng là giả bộ!

- Tiểu tử này ở trong Không gian Thần Huyễn, tất là có đại kỳ ngộ!

Phần đông ánh mắt toàn trường nhìn kỹ trên người Triệu Phong, bao hàm các loại vẻ mặt nóng bỏng, tha thiết, hâm mộ, ghen tỵ, không cam lòng…

Trong số này, còn kể cả một hai đạo thần niệm Vương Giả Hư Thần Cảnh nữa.

- Triệu Phong!

Một cỗ Vương Giả vĩ lực hạo hãn phô thiên cái địa mà đến, tại phương diện linh hồn nổ vang một trận.

Thanh âm vang vọng làm cả khu vực bục đài bỗng nhiên yên tĩnh trở lại, tư duy ý niệm rất nhiều người phảng phất như bị một tòa núi lớn vô hình áp bách xuống vậy.

- Thế giới bất đồng, khác nhau thật đúng là rất lớn a!

Triệu Phong thiếu chút nữa thì không kịp thích ứng, trong lòng cảm khái một trận.

Áp lực trong Không gian Thần Huyễn quá lớn, ở nơi đó, uy năng cùng lực phá hoại mà Vương Giả Hư Thần Cảnh có khả năng phát huy, cùng không gian hiện tại thì kém hơn cả trăm ngàn lần.

- Triệu Phong!

Trong thanh âm của vị Vương Giả kia khẽ lộ ra một tia hờn giận, vĩ lực vô hình áp bách xuống bỗng nhiên tăng lên thêm một cấp bậc.

Vương Giả lên tiếng, tiểu tử kia không ngờ lại là một bộ dáng không chút để tâm tới.

Chỉ một thoáng, một ít thành viên tông môn chung quanh Triệu Phong, ngay cả hô hấp cũng cảm thấy khó khăn, linh hồn ý thức phảng phất như bị đọng lại tại chỗ.

Nhưng mà, Triệu Phong vẫn như cũ đứng yên tại chỗ, bộ dạng tựa như hoàn toàn không có một chút cảm giác nào vậy.

- Ồ?

Một màn này khiến cho vị Vương Giả Hư Thần Cảnh lên tiếng chất vấn kia khẽ kinh hô một tiếng, không ít đám Nửa bước Vương Giả, cường giả lão bối còn lại cũng đều cảm thấy tà môn.

- Vị Trưởng lão này, có gì chỉ bảo?

Triệu Phong ngẩng đầu lên, nhìn về phía vị lão giả bố sam quang huy vĩ lực quanh quẩn đang phiêu phù giữa không trung kia.

Phương xa, còn có một vị Vương Giả trung niên vân bào tuyết trắng khác đã tới, đúng là Lục Vân Vương, sư tôn của Hoàng Vân Hổ.

- Ngũ Trưởng lão, có chuyện gì cũng có thể chậm rãi mà nói! Nếu như phát sinh tranh chấp cùng một tiểu bối, chẳng phải là tự hạ thân phận hay sao?

Lục Vân Vương vội vàng lên tiếng hòa giải.

Ở Đại Đảo vực Thiên Phong, hậu trường của Triệu Phong cũng không phải là cứng rắn bình thường.

Nghe đồn, sau lưng hắn có một vị Hư Thần Đại Đế lánh đời, còn nhận được sự thưởng thức cùng chiêu nạp của Nam Phong Vương nữa.

- Hừ! Tiểu tử này bất kính với Trưởng lão, tội đáng trách phạt! Ngũ mỗ cũng không so đo, nhưng về chuyện hạ lạc của các thành viên khác trong đội ngũ tông môn, tiểu bối ngươi cần kể lại chi tiết cho ta!

Ngũ Trưởng lão bố sam kia hừ lạnh một tiếng.

Ngũ Trưởng lão cưỡng chế lửa giận cùng không vui trong lòng. Một tên tiểu bối Đan Nguyên Cảnh, lại ỷ vào hậu trường cứng rắn, dám

bất kính đối với hắn, ngay cả Vương Giả cũng không đặt trong mắt.

- Triệu Phong, ngươi so với trong dự đoán còn xuất hiện sớm hơn cả nửa ngày! Mau nói rõ hạ lạc của những người khác?

Lục Vân Vương đột nhiên hỏi.

Cả Vạn Thánh Tông, vì sao chỉ có một mình Triệu Phong trở về, những người khác có phải là đã tao ngộ chuyện bất trắc gì rồi không?

Nghi vấn này, nhất thời khiến cho đám cao tầng Vạn Thánh Tông ở đây, trong lòng gấp gáp một trận.

Dù sao, những danh ngạch tiến vào Không gian Thần Huyễn, không phải tân bối thiên kiêu thì cũng là lão bối tinh anh, tiềm lực ai nấy cũng đều thật lớn.

Sinh tử tồn vong của một đám tinh anh tiến vào lần này, có lẽ sẽ ảnh hưởng đến vận mệnh tương lai của Vạn Thánh Tông.

- Những người khác à?

Triệu Phong lâm vào trầm tư ngắn ngủi, sau đó mới đáp:

- Thời điểm lúc đầu sau khi tiến vào Không gian Thần Huyễn, ta đã cùng bọn họ tách ra hành tẩu. Ít nhất tại lúc ấy, bọn họ vẫn đều mạnh khỏe, thương vong không lớn!

Giai đoạn ban đầu mới tiến vào Không gian Thần Huyễn, Triệu Phong cũng đã từng ở trong đoàn đội Vạn Thánh Tông lăn lộn một đoạn thời gian ngắn.

Thế nhưng sau khi Diệt Thế Hắc Giao Long xuất thế, Triệu Phong đã cùng Nam Cung Thánh liên thủ, trực tiếp thoát ly khỏi đoàn đội.

- Tách ra hành tẩu? Vì sao ngươi lại thoát ly đoàn đội?

Sắc mặt Ngũ Trưởng lão kia trầm xuống.

Vấn đề này, cũng là trọng điểm quan tâm của tất cả mọi người ở đây.

- Bởi vì đã xảy ra một tràng đại tai nạn! Diệt Thế Hắc Giao Long bị phong ấn cả mấy vạn năm đột nhiên xuất thế, mọi người đều chia ra chạy loạn các nơi…

Triệu Phong đơn giản nói lại một chút tình huống.

Trên cơ bản, lời nói của hắn cũng có chín thành là sự thật. Chân chính giấu diếm chính là hắn chướng mắt thực lực của đoàn đội Vạn Thánh Tông, quyết định thoát ly, cùng Nam Cung Thánh đi cùng một chỗ.

Sự thật chứng minh, đây là một sự biến chuyển mang tính quyết định. Thời điểm ban đầu trong Không gian Thần Huyễn, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh liên thủ, dễ dàng vượt qua giai đoạn thực lực yếu kém nhất.

- Diệt Thế Nhất Tộc? Diệt Thế Hắc Giao Long?

Các thành viên tông môn ở đây nghe vậy, từng tên từng tên giống như nghe chuyện thần thoại vậy, vẻ mặt cũng đều bán tín bán nghi.

- Hừ! Bịa đặt chuyện vô căn cứ!

Sắc mặt Ngũ Trưởng lão lãnh lệ, ý chí Vương Giả bồi hồi xung

quanh thân thể Triệu Phong, ý đồ tạo cho gã thiếu niên này một ít áp lực, nhưng lại phát hiện đối phương căn bản không bị chút ảnh hưởng nào cả.

Sau đó, Triệu Phong cỗ gắng nhẫn nại một chút, kể lại cụ thể và tỉ mỉ một ít tình hình.

Thế nhưng đám người Ngũ Trưởng lão thì lại liên tục đưa ra một câu lại một câu nghi vẫn, hỏi tới hỏi lui chi tiết, càng ngày càng nhiều hơn.

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhíu lại, dần dần có chút không kiên nhẫn.

- Vậy ta hỏi ngươi, từ sau khi thoát ly đội ngũ trong Không gian Thần Huyễn, ngươi đạt được những kỳ ngộ gì? Chỉ là một tên Đan Nguyên Cảnh, thoát ly đoàn đội, vì sao có thể trong thời gian ngắn ngủi như thế, một đường không bị ngăn trở tiến cấp Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ?

Ánh mắt Ngũ Trưởng lão nhấp nháy.

Tên tiểu bối trước mắt này, ngay cả ý chí Vương Giả của hắn cũng không hề phản ứng, ở trong Không gian Thần Huyễn, tất nhiên đã đạt được đại kỳ ngộ nào đó.

- Kỳ ngộ? Cái này cũng không phải đại bí mật gì, rất nhiều người cũng đã xâm nhập vào Cổ Thần Bí Phủ. Về phần tốc độ tiến cấp, thật xin lỗi, ta tự nhận không tính là nhanh!

Triệu Phong hết thảy trả lời chi tiết.

Ngũ Trưởng lão làm khó dễ chất vấn, cường thế bức người, đã khiến cho hắn càng ngày càng không kiên nhẫn.

- Cổ Thần Bí Phủ? Nực cười! Tiến cấp như thế còn không tính là nhanh? Đúng là trò cười mà!

Nộ khí trên mặt Ngũ Trưởng lão càng ngày càng thịnh hơn.

Một tên tiểu bối Đan Nguyên Cảnh, dám không đem hắn đặt ở trong mắt, còn nhiều lần dùng ngôn ngữ trêu chọc hắn nữa.

Nhưng hắn không thể nào lường nổi, hết thảy những gì Triệu Phong nói đều là sự thật cả.

Lần này sau khi Không gian Thần Huyễn kết thúc, không lâu sau, uy danh của hai chữ Triệu Phong chắc chắn sẽ chấn động các siêu cấp thế lực cấp bậc Tam Tinh, Tứ Tinh tại Đại lục Vương triều.

- Tin hay không tùy ngươi! Hiện tại ta phải đi rồi…

Dứt lời, Triệu Phong hướng bên ngoài bục đài tối đen mà đi, chẳng muốn giải thích nhiều làm gì.

Hắn còn muốn trở về kiểm kê lại một chút thu hoạch trong Không gian Thần Huyễn lần này.

Lần này thu hoạch trong hành trình Không gian Thần Huyễn vô cùng phong phú, Cổ Thiết Giới Chỉ lúc trước cũng đã không đủ chứa, còn may hắn đã đạt được Thứ Thần khí Mê Không Giới.

- Tiểu tử, đứng lại! Nếu không nói ra một cái nguyên cớ, trước hết đem ngươi bắt lại!

Ngũ Trưởng lão dưới cơn thịnh nộ, quang huy vĩ lực trên người bao phủ phương viên cả trăm dặm, một cỗ lực lượng vô hình, cách không

bao phủ lên trên người Triệu Phong.

Đổi lại là Đan Nguyên Cảnh bình thường, dưới Vương Giả vĩ lực bao phủ như vậy, căn bản là vô lực phản kháng.

- Om sòm!

Triệu Phong nhất thời cũng nổi giận, vận chuyển lực phách Thánh Lôi Thể, một cước đá thẳng về phía Ngũ Trưởng lão kia.

Rầm rầm rầm…

Khoảnh khắc một cước này đá ra, thiên địa nhất thời kinh biến, oanh lôi nổ vang, một cỗ kim lam lực phách kinh khủng như thực chất xỏ xuyên qua cả một phương hư không.

- A!

Vẻn vẹn một tia khí tức dư âm liền khiến cho phần đông thành viên tông môn phụ cận, phảng phất như thừa nhận núi cao khổng lồ oanh áp, không ít người hộc máu ngã rạp xuống đất.

- Không xong! Quên mất…

Triệu Phong có chút biến sắc, lúc này mới ý thức được sự chênh lệch giữa nơi này cùng Không gian Thần Huyễn.

Thánh Lôi Thể của hắn đã tiếp cận Ngũ trọng tiểu thành, uy lực khủng bố đến mức nào, tuyệt đối là nghiền áp Vương Giả bình thường!

Ầm! Thình thịch!

Ngũ Trưởng lão kia kêu thảm một tiếng, quang huy vĩ lực vỡ tan, bị một cước đá văng ra ngoài vài trăm dặm, xương cốt toàn thân thiếu chút nữa gãy nát, ở giữa không trung liên tục hộc máu không ngừng.

Chương 871: Diệt Đoàn?

Bịch bịch bịch…

Một cước này của Triệu Phong, không chỉ đá bay Ngũ Trưởng lão Vương Giả Hư Thần Cảnh, mà một vài thành viên Tông môn xung quanh, cũng hét lên rồi ngã gục, có không ít người hộc máu ngay tại đương trường.

Một cước lực phách bá đạo này, giống như Lôi Sơn mấy ngàn vạn cân, chấn động Thiên Hư.

Ầm ầm ầm...

Một mảnh sơn môn phụ cận, mơ hồ chấn vang run rẩy, oanh lôi tạc nhĩ.

- Đây… Làm sao có thể chứ…

Một vài đệ tử Tông môn ở xa xa, khí huyết bốc lên, cả đám lâm vào ngây dại.

Một vị Vương Giả Trưởng lão khác là “Lục Vân Vương” thì cái miệng há lớn, cằm sắp rơi xuống đất.

- Chỉ dựa vào khí lực thân thể đơn thuần, đã đá bay Ngũ Trưởng lão, còn khiến hắn trọng thương…

Lục Vân Vương cảm thấy trái tim lạnh giá, một trận thất thần.

Mặc dù sự thật bày ra ngay trước mắt, nhưng Lục Vân Vương vẫn hoài nghi hai mắt của mình.

Ầm…

Tại một nơi khác, Ngũ Trưởng lão đã bay ngược ra ngoài hai trăm dặm, lún sâu vào trong thân một ngọn núi, bụi bay cuồn cuộn.

- Ngươi… Làm sao có thể…

Sắc mặt Ngũ Trưởng lão tái nhợt, thân thể xương cốt như muốn rã rời, gần như không đứng dậy nổi.

Trên thạch đài màu đen, Triệu Phong dẫn đến mắt sợ hãi kinh ngạc của phần đông người xem, một vài thành viên Tông môn bị thương, còn chưa rõ nguyên nhân là gì.

- Chư vị, thật có lỗi, ta khống chế lực đạo không tốt lắm…

Triệu Phong liền biểu đạt xin lỗi đối với những thành viên Tông môn bị ngộ thương này, lại càng dẫn đến một tràng tiếng hét chói tai.

Hắn quả thật không cố tình thương hại những thành viên Tông môn vô tội này.

Triệu Phong và Nam Cung Thánh bất động, lực lượng của hắn là do bản thân tích lũy mà thành, vẫn còn lưu lại vài phần tâm tính bản chất, tương đối ghét việc chém giết vô tội lung tung.

Chẳng qua.

Vừa mới ra khỏi Không Gian Thần Huyễn, lại có chút thiếu khuyết khả năng khống chế lực lượng.

Nếu là ở Không Gian Thần Huyễn, lực lượng của một cước này, sẽ bị áp chế đến cực điểm, không có khả năng có uy lực rung động như vậy.

Ngoài ra.

Trước khi Triệu Phong tiến vào Không Gian Thần Huyễn, Thánh Lôi Thể vẫn chỉ mới ở tầng thứ tư, kém trình độ hiện nay một trời một vực.

- Mộc Chi Phong Lôi.

Song chưởng Triệu Phong mở ra, một tầng gợn sóng mộc lôi lục sắc nhàn nhạt, tản ra xung quanh.

Những thành viên Tông môn bị thương, bị Mộc Chi Phong Lôi quấn quanh, thân thể liền cảm thấy nhẹ nhàng thoải mái, thương thế nhanh chóng khép lại.

Thậm chí, Mộc Chi Phong Lôi còn có hiệu quả khu trừ những loại độc tố ám tật hiệu quả.

- Chất lượng và hiệu quả của Mộc Chi Phong Lôi này, đã sánh ngang với cấp độ Vương Giả Hư Thần Cảnh rồi…

Lục Vân Vương ở cách đó không xa, trong mắt chợt lóe tinh quang.

Hắn dùng ánh mắt hoàn toàn mới để đánh giá Triệu Phong, không còn xem đối phương là vãn bối nữa, mà ít nhất cũng lấy thân phận của Vương Giả cùng thế hệ mà đánh giá.

- Đa tạ Triệu sư đệ.

Những thành viên Tông môn được chữa trị khỏi, thân thể đều nhận được ích lợi nhất định, cấp độ sinh mệnh mơ hồ có chút tăng lên.

Bỗng nhiên.

Ánh mắt những thành viên Tông môn này, khi nhìn về phía Triệu Phong, ngoại trừ hoảng sợ ra, còn có thêm vài phần tôn kính.

Dù sao đi nữa, Triệu Phong cũng không cố ý thương hại vô tội.

- Triệu Phong, ngươi rất lợi hại, nhưng thân là một thành viên của "Vạn Thánh Tông", ngươi làm sao có thể đánh trọng thương Trưởng lão chứ?

Lục Vân Vương hít sâu một hơi, không khỏi chất vấn.

- Hắn không ra tay, ta cũng sẽ không lỡ tay đả thương hắn.

Triệu Phong nói với vẻ đương nhiên.

Lục Vân Vương lập tức không biết nói gì.

Quả thật, ra tay trước là vị Ngũ Trưởng lão, mà Triệu Phong phản kích, cũng có thể xem như là tự vệ.

Chẳng qua, hành động tự vệ này có chút quá mức.

Nhưng Triệu Phong cũng không nói láo, hắn đích xác có chút "lỡ tay", không thể nắm giữ chừng mực được.

- Ta có thể đi rồi chứ?

Triệu Phong làm ra vẻ như muốn rời khỏi thạch đài màu đen là điểm kết nối này.

- Việc này… Trước hết nán lại một chút.

Trên trán Lục Vân Vương chảy ra một tia mồ hôi, tâm thần căng thẳng.

Nghĩ đến kết cục Ngũ Trưởng lão ngăn cản Triệu Phong, hắn càng âm thầm đề phòng hơn.

- Triệu Phong có gì chỉ bảo?

Bất ngờ chính là Triệu Phong dừng bước thật, sắc mặt vẫn bình thản, không hề có ý tứ ra tay.

Lục Vân Vương không khỏi thở phào một hơi.

Trên thực tế.

Lục Vân Vương đã nghĩ nhiều, nếu như vị Ngũ Trưởng lão kia hảo hảo nói chuyện nhẹ nhàng, Triệu Phong cũng không thể động thủ với hắn.

Nếu như đối phương đã ra tay, há Triệu Phong lại ngồi yên chờ chết?

- Triệu Phong, đội ngũ tiến vào Không Gian Thần Huyễn của Vạn Thánh Tông chúng ta, còn chưa xuất hiện, ngươi là đầu tiên ra ngoài, dù sao cũng nên nán lại chờ đợi một chút, tránh đi tị hiềm.

Lục Vân Vương vẻ mặt hào khí nói.

Lời nói của hắn mang theo ngữ khí đề nghị, không phải là cường thế lưu lại.

- Được, ta chờ ở đây một chút vậy.

Triệu Phong gật đầu, cảm thấy cũng có lý. Hắn không làm chuyện gì đối lý, tự nhiên cũng không ngại phải đối chất.

Dứt lời.

Hắn khoanh chân ngồi trên thạch đài màu đen, đôi mắt khép hờ.

Triệu Phong rất phối hợp lưu lại, khiến Lục Vân Vương thở phào một hơi, những thành viên còn lại của Tông môn cũng phát hiện, Triệu Phong này không phải là kẻ không phân rõ phải trái, thậm chí còn rất biết điều.

- Cũng đúng, có thể nói chuyện thì tại sao không hảo hảo nói chuyện, lại phải ra tay chứ?

- Nếu không phải Ngũ Trưởng lão ra tay trước, Triệu Phong cũng sẽ không tự vệ phản kích.

Những thành viên Tông môn được Triệu Phong trị liệu, đều lén nghị luận, nhưng thật ra đều tương đối ủng hộ Triệu Phong.

Trên thạch đài màu đen.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, trong lúc chờ đợi, hắn bắt đầu sắp xếp chỉnh lý lại những thu hoạch trong Không Gian Thần Huyễn.

Triệu Phong ở trong Không Gian Thần Huyễn mấy tháng, cho nên thu hoạch rất phong phú.

Tài nguyên mà Triệu Phong có được, có thể nói là rất khổng lồ, thậm chí còn không có tài liệu bình thường hay cấp thấp, những vật phẩm này nếu như tùy tiện đặt tại Đại Lục Vực, cũng đều là trân phẩm.

Trong đó, giá trị cao nhất là hai kiện Thứ Thần Khí.

Mê Không Giới và Lục Thần Tiễn.

Mê Không Giới chính là cái hộ thủ của Triệu Phong, là Thứ Thần Khí đạo cụ phụ trợ, nhưng lại vô cùng thực dụng.

Về phần "Lục Thần Tiễn", Triệu Phong chiếm được hai mũi, còn mũi thứ ba thì bị Hoàng tộc chiếm được.

Uy lực của Lục Thần Tiễn, Triệu Phong vẫn rất khó có thể đánh giá được, nhưng với tu vi thực lực của hắn hiện nay, có lẽ còn lâu mới đủ phát huy.

Ngoài ra.

Lục Thần Tiễn vẫn là Thứ Thần Khí tiêu hao duy nhất, uy lực cực lớn, được xưng là có thể tiêu diệt Thần Vị.

Dưới hai kiện Thứ Thần Khí này, còn có những trân bảo tuyệt thế như "Bách Nguyên Thánh Tương", tiếp theo là những khoáng thạch lấy được trong Luyện Chú lâu.

Những loại khoáng thạch truyền thuyết này, ít nhất cũng có thể luyện chế được Thần binh Thiên cấp, Thánh Khí truyền thừa, thậm chí là cả Thứ Thần Khí nữa.

Trong đó, khoáng thạch có giá trị cao nhất, phẩm cấp rất có khả năng

đạt tới tuyệt phẩm.

Những khoáng thạch này, mặc dù giá trị cao nhưng, đối với Triệu Phong trước mắt mà nói, ý nghĩa lại không lớn, có lẽ ngày sau mới hữu dụng.

Cuối cùng là những loại cực phẩm trân bảo như “Bích Thủy Thiên Liên”, “Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu”, “Kim Sắc Cốt Hài”, “Trấn Hồn Thạch”. Số lượng đều không ít.

Trong đó, số lượng Bích Thủy Thiên Liên và Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu, có thể nói là khổng lồ.

Những trân tài địa bảo cấp bậc này, đối với Vương Giả Hư Thần Cảnh, cũng có sức hấp dẫn rất lớn, mà Triệu Phong ở trong Không Gian Thần Huyễn, nhất là trong Tà Dương Phủ, lại thu hoạch được số lượng rất khổng lồ.

Về phần những trân linh thiên địa dưới cấp bậc Bích Thủy Thiên Liên, như là “Thủy Mẫu Chi Tinh”, “Vô Cương Chi Mộc”, thì lại càng chồng chất như núi.

Nếu không phải Triệu Phong có được Thứ Thần Khí “Mê Không Giới”, e rằng cũng không chứa hết nổi những tài nguyên khổng lồ này.

Theo thời gian trôi qua.

Tâm thần ý niệm của Triệu Phong, đã đắm chìm trong Tiểu Thế Giới của Mê Không Giới.

Trong Tiểu Thế Giới này, tự hình thành một mảnh núi sông, có thể cất chứa sinh linh, so với Tiểu Thế Giới thực chất hóa của Đại Đế,

còn cao hơn một cấp bậc.

Đương nhiên, những trân bảo đỉnh cao nhất thu được từ Không Gian Thần Huyễn, đều gửi tại không gian trữ vật Thứ Thần Khí.

Không gian trữ vật này càng củng cố hơn, lực phòng hộ cường đại, không dễ bị ngoại lực xâm nhập.

Ô...ô...ô...n...g!

Tại một góc của Tiểu Thế Giới, có một đám Ngũ Độc Kỳ Phong, trong đó, Phong Vương có ba con, độc phong tinh anh có hơn trăm con, loại bình thường thì có đến mấy trăm con, khí tức ít nhất có thể sánh ngang với Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

Những độc phong này, đều sử dụng công kích mang tính tự sát, đều có thể sát thương địch nhân vượt cấp.

Triệu Phong sở dĩ nô dịch và lưu lại một ít, chính là vì tư chất tiềm lực của chúng, lưu chúng lại trong không gian Tiểu Thế Giới, còn có thể tiếp tục bồi dưỡng.

Ngũ Độc Kỳ Phong trưởng thành, cần phải có phấn hoa.

Mà Triệu Phong ở trong Không Gian Thần Huyễn, đạt được rất nhiều kỳ hoa dị thảo, số lượng chất đống thành núi, một vài loại không dùng được, cũng thấy chướng mắt, đều lưu lại cho đám Ngũ Độc Kỳ Phong này.

Triệu Phong tin rằng, không lâu nữa, đám độc phong bình thường đều có thể tấn chức tinh anh.

Còn trong đám tinh anh, thì sẽ có không ít con tấn chức Vương cấp.

Mục tiêu của Triệu Phong chính là, có thể bồi dưỡng đám độc phong này đến trình độ có thể uy hiếp cả Tông phái Tam Tinh.

Vụt vụt vụt...

Lúc Triệu Phong ngồi xếp bằng, sắp xếp chiến lợi phẩm, thì gần đó không ngừng vang lên tiếng xé gió.

Nửa canh giờ sau.

Một vài vị Trưởng lão, đã hạ xuống trên thạch đài màu đen.

Trong đó có một lão giả áo xám, quanh người tràn ngập một mảnh quang huy sức mạnh to lớn, khí tức uy hiếp rất nhiều Vương Giả trên sân, tu vi cao tới Hư Thần Cảnh đỉnh phong.

- Ân Trưởng lão.

Những Vương Giả Trưởng lão khác nhìn thấy vị Ân Trưởng lão này, đều ào ào chào hỏi, vô cùng cung kính.

Trong Vạn Thánh Tông, Vương Giả đạt tới đỉnh phong cực ít, mà Ân Trưởng lão này, chính là một trong số đó.

- Ân Trưởng lão, ngươi tới đúng lúc lắm…

“Ngũ Trưởng lão” bị thương, vẻ mặt chật vật, miễn cưỡng bay đến trước mặt Ân Trưởng lão.

- Ngũ Trưởng lão, tại sao ngươi lại rơi vào nông nỗi như vậy?

Ân Trưởng lão lộ vẻ kinh ngạc.

- Đây là do tên tặc tử kia, ở trong Không Gian Thần Huyễn đạt được đại kỳ ngộ, nhưng lại không để đám Vương Giả lão bối chúng ta trong mắt…

Ngũ Trưởng lão thêm mắm thêm muối, đem chuyện lúc trước nói qua một lượt.

- Lại còn có chuyện như vậy?

Ân Trưởng lão nghe xong, sắc mặt thoáng trầm xuống, ánh mắt xẹt qua thiếu niên tóc tím đang ngồi trên thạch đài màu đen.

Thiếu niên tóc tím kia, khoanh chân tĩnh tu, mấy vị Vương Giả vừa đến, cũng không khiến cho vẻ mặt của hắn có chút động dung nào.

Đổi lại là một vị Vương Giả Hư Thần Cảnh của Tông phái Nhị Tinh, Tam Tinh nào, nhìn thấy một màn này, tự nhiên cũng sẽ rất không thoải mái.

- Ân Trưởng lão, đệ tử của ngươi, cũng ở trong Không Gian Thần Huyễn kia, tại sao lại chưa ra…

Ngũ Trưởng lão tiếp tục nói.

Những Vương Giả Hư Thần Cảnh vừa tới đây, đều nghe động tĩnh mà đến, phần lớn là vì tình huống đệ tử môn đồ của bản thân trong Không Gian Thần Huyễn.

Nhưng toàn bộ Vạn Thánh Tông, chỉ có một mình Triệu Phong là trở về từ Không Gian Thần Huyễn.

- Hừ, tiểu bối, đệ tử của ta ở trong Không Gian Thần Huyễn, nếu như

có gì không hay xảy ra, ta bắt ngươi tra hỏi.

Một thanh âm như lôi đình, tiến sâu vào phương diện linh hồn của Triệu Phong.

Triệu Phong thoáng ngẩng đầu, nhìn về phía Vương Giả đỉnh phong "Ân Trưởng lão" ở trên trời cao, uy thế tràn ngập.

Đằng sau, trong đám cao tầng Tông môn trình diện, biết được Triệu Phong thoát ly đoàn đội, còn tự mình hành động, thu hoạch được đại kỳ ngộ.

Còn có một bộ phận thì hoài nghi Triệu Phong độc chiếm lợi ích, bày mưu dồn những người khác trong Tông môn vào chỗ chết.

Nhưng chân tướng, đều phải chờ đợi đoàn đội của Vạn Thánh Tông trở về mới biết được.

Lại chờ đợi thêm một hai canh giờ nữa, nhưng đoàn đội tinh anh của Vạn Thánh Tông, vẫn không xuất hiện.

- Không thể nào…. Chẳng lẽ đội ngũ của Vạn Thánh Tông, đã bị toàn diệt trong Không Gian Thần Huyễn?

Vẻ mặt Triệu Phong trở nên cổ quái.

Tình hình chung là, chỉ cần không phải chính diện gặp phải cấp bậc tồn tại như Hắc Giao Long, loại tình huống này thật ra rất nhỏ.

Đương nhiên, loại tình huống diệt đoàn phát sinh trong Không Gian Thần Huyễn, cũng không phải là chưa từng xuất hiện qua.

Nếu như đoàn đội Vạn Thánh Tông, thật sự bị diệt đoàn trong Không

Gian Thần Huyễn, vậy thì Triệu Phong sẽ gánh phải áp lực và chất vấn rất lớn.

May mắn là loại tình huống này cũng không phát sinh.

Một lúc lâu sau…

Vụt vụt vụt...

Trên thạch đài màu đen, xuất hiện từng đạo thân ảnh quen thuộc, khiến mọi người ồn ào một trận.

Chương 872: Bắt Ngươi Tra Hỏi

- Trở về rồi.

- Khổng Phỉ Linh đã xuất hiện.

Trên thạch đài màu đen, xuất hiện từng đạo thân ảnh, liên tục vài nhịp hô hấp mới dừng lại.

Ánh mắt Triệu Phong đảo qua một lượt, trong đoàn đội của Vạn Thánh Tông, ước chừng có một nửa nhân số trở về, có khoảng bốn năm mươi người.

Cầm đầu là “Khổng Phỉ Linh”, một thân váy dài hoa mỹ, lấp lánh rực rỡ, khí tức cường đại.

Triệu Phong phát hiện, Khổng Phỉ Linh hiện nay đã cường đại hơn khi mới tiến vào Không Gian Thần Huyễn rất nhiều, bất luận là chân nguyên hay là khí tức huyết mạch.

Chẳng qua.

Khổng Phỉ Linh vẫn còn cách Vương Giả Hư Thần Cảnh nửa bước.

Ngoài ra, những người mà Triệu Phong khá quen thuộc là Phí lão, Liễu Thiên Phàm, Hoàng Vân Hổ, thậm chí đám người Quảng sư huynh, cũng có mặt tại đây.

- Trở về là tốt rồi.

Lục Vân Vương thở dài một tiếng, ánh mắt rơi xuống trên người đệ tử của mình. Đệ tử quan môn và đệ tử ký danh Quảng sư huynh của hắn, vẫn còn có mặt.

- Không ai tấn chức Vương Giả cả.

- Mặc dù có vài đệ tử Đan Nguyên Cảnh tiến bộ không ít, nhưng so với Triệu Phong thì lại kém quá xa.

Có một vài vị Vương Giả Trưởng lão ở đây, đều thấp giọng trao đổi.

Không khó để nhìn ra, đoàn đội Vạn Thánh Tông, lăn lộn cũng không tốt lắm.

Đại đa số tinh anh thiên tài, trên mặt đều là vẻ mệt mỏi và chật vật, một vài người thậm chí còn xuất hiện tình huống trọng thương tàn phế.

Ví dụ như Phí lão kia, bị chặt đứt mất một chân, phải dùng quải trượng để chống.

Triệu Phong biết rõ, những kỳ ngộ này, không phải mỗi người đều có thể gặp gỡ, cho dù gặp gỡ, cũng không nhất định có năng lực nắm bắt.

Kỳ ngộ trong Tà Dương Phủ dù lớn, nhưng chẳng lẽ trong đó lại thiếu Vương Giả và chuẩn Vương Giả sao?

Đối với những người thực lực yếu kém mà nói, không gặp phải Tà Dương Phủ, có lẽ vẫn là một may mắn.

- Triệu Phong…

Những Vương Giả thiên tài trở về, ánh mắt đều đồng loạt chuyển về phía thiếu niên tóc tím đang khoanh chân ngồi.

So sánh với mọi người, tiến triển của Triệu Phong thật sự quá lớn.

Ánh mắt của những người này, bao hàm oán hận, ghen tị, kính sợ,…

- Triệu Phong.

Phí lão chống quải trượng, hơi cắn răng, vẻ mặt phức tạp mà nói:

- Nếu ngươi không ly khai đoàn đội, có thể cùng nhau hành động, thì chúng ta ở trong Không Gian Thần Huyễn, cũng sẽ không thê thảm như vậy.

Triệu Phong lâm vào trầm mặc trong giây lát.

Trên thực tế.

Phí lão cũng không có ý tứ chất vấn oán hận, chỉ là trách cứ oán giận và phát tiết: Tại sao Triệu Phong không dẫn dắt đoàn đội một chút?

Trong tòa thành dưới đất.

Thực lực và thủ đoạn mà Triệu Phong bày ra, đã là kinh thế hãi tục, nếu như có mặt trong đoàn đội, đối với một phương Vạn Thánh Tông mà nói, sẽ là trợ lực rất lớn.

Lúc Vạn Thánh Tông đột phá được một hai Di tích Thượng Cổ, thì chỉ còn thiếu một chút nữa là thành công, bởi vì thất bại, cho nên kết quả là tổn thất thảm trọng.

- Triệu Phong, nếu ngươi không rời khỏi đoàn đội, đám người Vân sư tỷ, Trần sư đệ, có lẽ sẽ không phải chết.

- Triệu Phong, ngươi vì tư dục của bản thân, thoát ly đoàn đội, nên đã hại chúng ta thật thảm.

Đám tinh anh thiên tài Vạn Thánh Tông trở về, phát ra tiếng chất vấn, ngữ khí đều không tốt.

Một vài kẻ phẫn nộ, thậm chí thiếu chút nữa đã xông lên trước động thủ, nhưng đều bị một vài thành viên Tông môn gần đó ngăn cản.

- Dừng tay, yên lặng!

Đám người Lục Vân Vương, vội vàng ngăn lại.

Thực lực của Triệu Phong khủng bố bao nhiêu, thì Ngũ Trưởng lão đang bị trọng thương là ví dụ rõ ràng nhất. Vương Giả còn như vậy, nếu đổi lại là những tinh anh thiên tài này, e rằng Triệu Phong chỉ cần hắt xì một cái, cũng đủ lấy mạng bọn họ rồi.

- Triệu Phong, lão phu cũng không ôm hận ngươi, chỉ có thể trách chúng ta thực lực không mạnh, vận khí không tốt. Nhưng thân là một thành viên của Vạn Thánh Tông, ngươi cũng không thể từ bỏ chức trách của bản thân được.

Phí lão cười chua sót, chống quải trượng mà đứng, lộ vẻ thê lương tận cùng.

Lời vừa nói ra.

Những thiên tài tinh anh còn sống sót của Vạn Thánh Tông, đều lộ ra ánh mắt ảm đạm, tất cả đều trầm mặc.

Bọn họ không thể hoàn toàn trách cứ Triệu Phong.

Nếu như bọn họ có đủ thực lực, thêm một Triệu Phong hay bớt đi một Triệu Phong, cũng không có quan hệ gì.

- Người không vì mình, trời tru đất diệt. Triệu sư đệ, ta cũng không trách ngươi, chẳng qua, ta vẫn rất thất vọng về ngươi…

Liễu Thiên Phàm cười trào phúng.

Trên người hắn có một vài vết thương, một cái lỗ tai, không biết là bị yêu thú nào cắn đứt mất một nửa.

Sau khi trầm mặc hồi lâu.

Triệu Phong cuối cùng cũng mở miệng:

- Các ngươi cứ coi ta như là Triệu Phong thực lực bình bình trước kia đi.

Mọi người nghe vậy, không khỏi ngẩn ra.

Nếu “Triệu Phong” trước kia vẫn còn, e rằng ngay cả tư cách tiến vào Không Gian Thần Huyễn cũng không có.

Thiếu niên tóc tím trước mắt, cùng Triệu Phong trước kia, bất luận là khí chất thần vận, hay là thực lực thủ đoạn, đều cách xa cả vạn dặm.

Đối với Vạn Thánh Tông, Triệu Phong cũng không có bao nhiêu lòng trung thành.

Hắn trợ giúp Vân Lĩnh Triệu tộc, cũng là vì muốn hoàn thành một vài

tâm nguyện của “Triệu Phong” trước kia mà thôi.

- Hơn nữa, kỳ ngộ của ta là thông qua việc đuổi theo “Diệt Thế Hắc Giao Long”, trải qua giành giật cửu tử nhất sinh…

Triệu Phong hít sâu một hơi, lầm vào hồi tưởng ngắn ngủi.

Trong Không Gian Thần Huyễn, một màn mạo hiểm kia, phảng phất như đang hiện ra trước mắt.

- Truy tung Diệt Thế Hắc Giao Long?

Đám tinh anh thiên tài trở về Vạn Thánh Tông, đều rung động thất thanh.

Đám người Khổng Phỉ Linh, Phí lão, Liễu Thiên Phàm, đều đồng loạt thất sắc, không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Triệu Phong này, lá gan thật quá lớn, dam truy tung cả Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Trong lần đó, đội ngũ của Thiên Huyền Cung, Cửu U Cung, Hoàng tộc Đại Càn, Thiên Kiếm Các, tám đại thế gia,… Số Vương Giả, chuẩn Vương Giả ngã xuống trong Tà Dương Phủ, có không biết bao nhiêu.

Triệu Phong thở dài một tiếng.

Trong Tà Dương Phủ, số Vương Giả, chuẩn Vương Giả, tinh anh thiên tài ngã xuống, quả thật rất nhiều.

Một loạt tên của những Tông phái Tam Tinh, Tam Tinh đỉnh phong, thậm chí cả siêu cấp thế lực Tứ Tinh, từ trong miệng Triệu Phong nói

ra.

Giờ khắc này, toàn trường đều yên tĩnh.

Mọi người có thể đoán được, trận chiến đó thảm liệt đến mức nào.

Hơn nữa, sự tích này không lâu sau, tất sẽ lan truyền khắp trong Thế giới Tông môn và cao tầng Vương triều Đại Càn.

- Những tinh anh thiên tài tiến vào Tà Dương Phủ, thực lực thấp nhất, cũng là trình độ như Khổng Phỉ Linh. Phí lão, các ngươi muốn ta dẫn đội ngũ Vạn Thánh Tông vào vực sâu sao?

Ánh mắt Triệu Phong lập lòe tinh quang.

Đám người Phí lão, trong lòng giật thót, không lời mà chống đỡ.

Có cho bọn hắn một trăm lá gan, bọn hắn không dám đuổi theo Diệt Thế Hắc Giao Long.

Mà những Tông phái thế lực Tam Tinh, Tứ Tinh này, bọn hắn lại càng không thể sánh bằng.

Triệu Phong thoát ly đoàn đột, mới có thể “phượng tường cửu thiên”, phát huy toàn bộ tài năng.

Huống chi.

“Triệu Phong” trước kia đã chết đi, Triệu Phong chẳng qua chỉ là mượn cơ hội lần này, để bước lên vũ đài Đại Lục Vực mà thôi.

- Hừ, những lời ngươi nói, còn phải đợi một thời gian nữa, khi người của các Tông môn khác truyền đến tin tức, thì mới có thể xác định

được.

Một tiếng hừ lạnh, gián đoạn bầu không khí im lặng trên sân.

Người lên tiếng, chính là Ngũ Trưởng lão đã bị thương nặng.

Đứng bên cạnh Ngũ Trưởng lão, chính là vị Vương Giả đỉnh phong "Ân Trưởng lão", ánh mắt quét qua đám người một lượt, sắc mặt rất khó coi, nửa ngày cũng không lên tiếng.

- Ân Trưởng lão, làm sao vậy? Đệ tử quan môn của ngươi, không ra khỏi Không Gian Thần Huyễn ư?

Lục Vân Vương phát giác tình huống có chút không đúng.

Sắc mặt của Ân Trưởng lão, rất không bình thường chút nào.

Giờ phút này.

Trên thạch đài tối đen, không còn xuất hiện thân ảnh nào khác, không khó để đoán được, người không xuất hiện, chắc chắn đã chết trong Không Gian Thần Huyễn rồi.

- Vương sư đệ… Hắn chết dưới tay một Độc Nhện Vương biến dị rồi…

Khổng Phỉ Linh và đám đệ tử Liễu Thiên Phàm, đều lộ ra thần sắc ảm đạm.

"Vương sư đệ" trong lời nói của bọn họ, tự nhiên chính là đệ tử quan môn của Ân Trưởng lão.

Sau khi xác định tin dữ này, thân hình Ân Trưởng lão trở nên run rẩy,

hai tròng mắt phiếm hồng, kiệt lực áp chế bi phẫn và không cam lòng.

Hiển nhiên, Ân Trưởng lão đã đặt lên người đệ tử quan môn của mình rất nhiều cảm tình.

- Tiêu nhi… Thiên Đạo bất công.

Ân Trưởng lão ngửa mặt lên trời thét dài một tiếng, trong mắt phiếm hồng chợt lộ ra sát khí lạnh lẽo, nhìn chằm chằm vào Triệu Phong đang khoanh chân ngồi.

Tại sao, thiếu niên thoát ly đoàn đội bị người trách mắng, lại có thể liên tục đạt được kỳ ngộ trong Không Gian Thần Huyễn, còn đệ tử quan môn của mình, lại rơi vào kết cục thê thảm bực này?

- Triệu Phong, bổn Trưởng lão đã từng nói, nếu như đệ tử quan môn của ta xảy ra chuyện gì không hay trong Không Gian Thần Huyễn, ta sẽ bắt ngươi tra hỏi.

Một luồng sức mạnh to lớn tràn ngập lửa giận của Vương Giả, áp bách về phía Triệu Phong.

- Ân Trưởng lão, bình tĩnh một chút.

Đám người Lục Vân Vương, vội vàng lên tiếng ngăn cản. Nhưng tu vi của Ân Trưởng lão cao tới Vương Giả đỉnh phong, Không Gian Lĩnh Vực gần như thực chất hóa, “ầm” một tiếng, đem hai Vương Giả có ý đồ tiến lên ngăn cản chấn văng ra.

- Mọi người mau tránh ra.

Khổng Phỉ Linh cùng đám người Phí lão, thấy tình thế không đúng, liền nhanh chóng rút lui khỏi thạch đài màu đen.

Triệu Phong cũng không muốn liên lụy cho người vô tội, vẫn ngồi xếp bằng như cũ trên thạch đài, lạnh nhạt liếc nhìn Ân Trưởng lão thịnh nộ sát khí bùng nổ.

- Tiểu bối, ngươi đã biết tội chưa?

Ân Trưởng lão vung một tay lên, một đại thủ hư vô màu đỏ sậm, chấn động thiên vân, ập về phía đỉnh đầu Triệu Phong.

Trước mắt bao người, hắn cũng không đánh mất sự bình tĩnh.

Muốn ra tay với Triệu Phong, cần phải có một lý do.

Mà trên người Triệu Phong, quả thật có sơ hở, hắn đã thoát ly đoàn đội, một mình hành động, chính là vi phạm Tông quy.

- Muốn ra tay thì ra tay, còn nhiều lời vô nghĩa làm gì, ta còn phải trở về tu hành.

Triệu Phong đối diện với đại thủ hư vô đang ép xuống, chậm rãi đứng lên.

Ô...ô...ô...n...g!

Chỉ trong thoáng chốc, toàn thân Triệu Phong nổi lên hoa văn kim lam di động, giống như một bức tượng kim thiết, thể trạng càng lúc càng cao.

Ầm…

Một luồng lực phách vô hình bễ nghễ bá đạo, đem đại thủ hư vô do Ân Trưởng lão ngưng tụ, trực tiếp đánh văng ra, phụ cận sơn môn nổ

vang chấn động.

- Dĩ hạ phạm thượng, phải bắt hỏi tội.

Ân Trưởng lão kinh hãi hét lớn, một chưởng cách không vỗ ra, quanh người ẩn hiện Không Gian Lĩnh Vực ám tinh gần như thực chất, đại thủ hư vô màu đỏ sậm khổng lồ, bộc phát tinh hoa chói mắt.

Ầm ầm ầm...

Trong khoảnh khắc đó, trọng địa phụ cận sơn môn, dư uy lan đến, xuất hiện một trận sụp đổ và chấn động.

Vương Giả đỉnh phong tức giận ra oai, khiến một loạt Vương Giả ào ào thối lui, ngay cả Ngũ Trưởng lão lúc trước trọng thương, cũng thầm lộ ra một tia vui mừng.

- Cút ngay!

Triệu Phong đánh ngược lại một quyền, thúc dục “Thánh Lôi Thể”, một luồng lực phách kim lam vô hình mở ra, đan xen với điện văn nổ vang.

Nhưng chỉ dựa vào Thánh Lôi Thể, mà muốn đánh nhau với Vương Giả đỉnh phong, thì dường như vẫn còn có chút không đủ.

Ầm…

Bỗng nhiên, toàn thân Triệu Phong mạnh mẽ xuất hiện một tầng diễm khí lưu ly huyết dương, một luồng khí tức khủng bố thiêu đốt bá liệt, tàn sát bừa bãi, nhằm thẳng về phía đại thủ hư vô khổng lồ của Ân Trưởng lão và Không Gian Lĩnh Vực.

Ầm ầm ầm... Phành phành phành...

Xa xa nhìn lại, phảng phất có một vầng huyết dương đang thiêu đốt, bộc phát ra quang hoa huyết diễm diệu thế, một phương thiên địa hư không, đã bị nhiễm đỏ.

Không Gian Lĩnh Vực của Ân Trưởng lão, nhất thời hiện ra một tia vết rách.

- Huyết mạch Viêm đạo thật đáng sợ…

Một vài vị Vương Giả phụ cận, đều ra tay hóa giải những lực lượng còn sót lại, huyết mạch thân thể, đều cảm thấy bị thiêu đốt nóng bức.

Những đệ tử thành viên Tông môn đã tránh xa, đều cảm thấy thân thể huyết mạch phát ra run sợ từ bản năng. Kẻ thực lực yếu, thậm chí còn ôm đầu phủ phục trên mặt đất, loại áp bách thiêu đốt này, khiến bọn hắn cảm thấy hít thở không thông, ngay cả năng lực chạy trốn cũng không có.

Ầm ầm…

Trên trời cao, thân hình của Ân Trưởng lão bị đẩy lui mấy trăm trượng, cưỡng chế khí huyết đang bốc lên.

Phừng…

Trong quá trình thối lui, trên người hắn còn bị một tầng tia lửa Huyết Dương thiêu đốt, nhưng lại không dễ dàng dập tắt được.

- Cái gì… Sao lại thế này…

Vẻ mặt Ân Trưởng lão tràn ngập kinh hãi, vừa rồi, lúc đối kháng một

quyền với Triệu Phong, hắn còn cảm thấy tinh nguyên huyết khí trong cơ thể bị trôi đi.

Ngược lại ở bên dưới.

Thân hình Triệu Phong chỉ hơi rung động một chút, cảm thấy một dòng nước ấm chảy vào trong cơ thể, tinh khí thần tràn đầy. Những mệt mỏi từ sau khi từ Tà Dương Phủ đi ra, cũng trở thành hư không.

Chương 873: Linh Quỳnh Đại Đế

Ầm ầm…

Lúc Triệu Phong đẩy lui Ân Trưởng lão.

Thiên Phong Đại Đảo Vực, khu vực Bắc Bộ, trên một ngọn núi cong cong giữa không trung.

- Luồng khí tức huyết mạch này… Chẳng lẽ là “Hoàn mĩ Huyết Ma Dương” sớm nở tối tàn của tộc ta ngày xưa?

Một lão giả mặc chiến bào đỏ sậm, bỗng nhiên sinh ra cảm ứng, thân hình khẽ chấn động, khó có thể ức chế được khiếp sợ và kích động trên mặt.

Trong mắt hắn, bắn ra một tia ý chí thần quang kinh triệt thiên địa.

Trong phút chốc, Viêm đạo âos nghĩa quanh thân, lấy hắn làm trung tâm xoay tròn, khí tức Đại Đế Viêm đạo bá liệt vô song, ép cho vô số sinh linh trong phương viên ngàn dăm đều hít thở không thông, giống như đặt mình trong địa ngục hỏa diễm.

Luận khí tức, lão giả mặc chiến bào đỏ sậm này, đã tiếp cận Đoan Mộc Thanh lúc còn ở Chân Vũ Thánh Địa.

- Phương hướng đó, chính là Vạn Thánh Tông.

Lão giả chiến bào đỏ sậm, thần niệm quét qua một lượt, tại phương

diện linh hồn mở ra một tấm bản đồ tinh vi.

Trên bản đồ, vị trí của hắn, chính là vùng Vân Lĩnh Triệu tộc.

Từ khi Triệu Phong cường thế quật khởi, hiện nay, vùng Vân Lĩnh cơ bản đã là thiên hạ của Triệu tộc, ngay cả Lạc gia mạnh mẽ, cũng không dám khinh suất nhúng tay.

Tại sơn môn Vạn Thánh Tông.

- Huyết mạch Viêm đạo thật đáng sợ…

Xung quanh thạch đài màu đen, rất nhiều cường giả Tông môn, đều kinh hãi thất thanh, huyết mạch trong cơ thể run rẩy bất an.

Lúc này, khu vực phụ cận sơn môn, đã nhiễm một màu đỏ.

Thân hình khí lực Triệu Phong cực cao, giống như một tiểu cự nhân kim thiết được một vầng Huyết Dương thiêu đốt, có cảm giác nghiền áp hủy diệt hết thảy lực lượng tiếp cận.

Thông qua tổ hợp hoàn mĩ Thánh Lôi Thể và Huyết Ma Dương biến dị, Triệu Phong chỉ một kích đã đẩy lui Ân Trưởng lão Vương Giả đỉnh phong.

Mấy vị Vương Giả đang xem chiến ở đây, đều lộ vẻ thất thần, cái cằm gần như rơi xuống đất.

Ân Trưởng lão, chính là một trong những Vương Giả hiếm thấy tại Vạn Thánh Tông, dưới Đại Đế, có thể nói là khó gặp đối thủ.

- Huyết mạch này thật quái dị.

Ân Trưởng lão dập tắt tia lửa Huyết Dương đang nhen nhóm trên người, rõ ràng cảm thấy khí huyết sinh mệnh trong cơ thể trôi đi.

Trải qua “Không Gian Thần Huyễn”, Triệu Phong đã khai thác vận dụng huyết mạch Huyết Ma Dương biến dị trong cơ thể mình, đạt tới một trình độ mới.

Huyết mạch Huyết Ma Dương biến dị này, bản chất dương cương bá liệt vô cùng, có hiệu quả ăn mòn và nhen nhóm thiêu đốt.

Mà loại năng lực kỳ dị “hấp huyết hồi nguyên”, mới là mấu chốt.

Phía bên kia.

Triệu Phong vốn lúc trước sắc mặt có chút mỏi mệt, nay đã có vài phần phục hồi, thậm chí lộ vẻ hồng nhuận sáng bóng.

Trong Tà Dương Phủ, Triệu Phong mặc dù không trải qua đại chiến đỉnh phong nào, nhưng liên tục mấy tháng dày vò tranh đấu, bất kể là ý chí chiến đấu hay dũng khí, đều phải đối mặt với cục diện cửu tử nhất sinh, nên trạng thái cũng không tốt lắm.

Triệu Phong và Ân Trưởng lão, biến hóa hoàn toàn tương phản, chỉ có rất ít người có tâm mới chú ý đến.

Trong đó, bao gồm cả Ân Trưởng lão tự thân thể hiện.

- Lão thất phu! Hãy đỡ của ta một quyền!

Triệu Phong cười lớn một tiếng, vận chuyển Phách lực Thánh Thể và huyết mạch Huyết Ma Dương, giống như một tòa Kim sơn hỏa diễm, mang theo áp bách khủng bố kinh người, tiếp cận áp bách Ân Trưởng lão.

Thân thể Ân Trưởng lão Trưởng lão trầm xuống, huyết mạch của Triệu Phong, mang đến cho hắn một loại cảm giác rung động hoảng hốt.

Sau khi bị tiếp cận, hắn lại càng không dám khinh địch, liền dốc toàn lực phản kích.

Ầm ầm…

Hai đạo thân ảnh, ở trên trời cao, lại lần nữa cứng rắn va chạm một kích, Không Gian Lĩnh Vực của Ân Trưởng lão, lại lần nữa xuất hiện một vết rách.

Ầm…

Lần này, Ân Trưởng lão đã có đề phòng, nên mượn cường độ bùng nổ của Huyết Ma Dương, nhanh chóng bay ngược về phía sau, kéo giãn khoảng cách nhất định.

Dù vậy, khí huyết trong cơ thể Ân Trưởng lão vẫn bốc lên, trên người bị một tầng tia lửa Huyết Dương thiêu đốt.

Hắn không thể tránh khỏi bị một vài vết thương nhẹ.

Nếu chỉ như vậy thì cũng bỏ đi, Ân Trưởng lão ỷ vào tu vi nội tình Vương Giả đỉnh phong, có thể đánh lâu dài, làm Triệu Phong mệt chết.

Dù sao đi nữa, tu vi của Triệu Phong cũng không cao, có lẽ bằng vào ưu thế huyết mạch, chiến kỹ, Thần binh, mà vượt cấp khiêu chiến. Nhưng nếu tiểu tử kéo dài, khẳng định sẽ không phải đối thủ của người cao cấp hơn.

Thế nhưng.

Huyết mạch Huyết Ma Dương biến dị có khả năng “hấp huyết hồi nguyên”, đã hoàn toàn phá vỡ rào cản này.

Lần thứ hai giao phong.

Triệu Phong lại lần nữa hấp thu thêm một ít tinh nguyên huyết khí trong cơ thể Ân Trưởng lão, trạng thái thân thể càng lúc càng tốt hơn.

- Thần binh Địa cấp, Phù Long Nha Kiếm!

Sắc mặt Ân Trưởng lão trở nên ngoan lệ, trong tay xuất hiện một thanh cốt kiếm toàn thân màu vàng nhạt, bề mặt dấy lên một luồng kiếm khí Long Ảnh kim sắc ngập trời, không gian xung quanh xuất hiện một quang diễm Du Long, bao trùm phương viên trăm dặm.

- Không ngờ lại là cực phẩm Địa cấp “Phù Long Nha Kiếm”!

- Tài liệu của kiếm này, chính là từ răng nanh của Á Long, bá chủ thời đại Thượng Cổ…

Phần đông cường giả Tông môn ở bên dưới, đều giật mình kinh hãi, ảm nhận được một luồng khí tức uy hiếp sinh linh vô cùng khổng lồ.

“Phù Long Nha Kiếm” vừa xuất ra, uy thế chiến lực của Ân Trưởng lão đã tăng thêm 5,6 phần, Long Uy kinh nhiếp sinh linh thiên địa, bức lui Triệu Phong.

Đinh…

Triệu Phong lần thứ ba tiếp cận, cuối cùng cũng bị Ân Trưởng lão một kiếm đẩy lui.

Bên ngoài Thánh Lôi Thể của hắn, bắn tung tóe một trận hỏa tinh, đã bị thương hại, nhưng dưới khí lực huyết mạch cường đại, hắn cơ bản có thể xem nhẹ.

- Thần binh cực phẩm Địa cấp…

Triệu Phong nheo mắt lại, lần này hai người tiếp xúc, cũng không lý tưởng lắm, hiệu quả hấp huyết hồi nguyên của hắn, so với hai lần trước thì kém hơn mộtchuts.

Còn Thần binh cực phẩm Địa cấp của Ân Trưởng lão, tài liệu bất phàm, là Vương Giả trong đám Thần binh cùng cấp.

- Tiểu bối, Phù Long Nha Kiếm của ta, ngoại trừ Thánh Khí truyền thừa và Thần binh Thiên cấp ra, chưa bao giờ gặp đối thủ. Ngươi không tiếp cận được ta, thì lực uy hiếp của huyết mạch cũng sẽ giảm mạnh.

Trên mặt Ân Trưởng lão lộ ra một tia ngoan lệ.

Đồng thời, trong lòng của hắn âm thầm thở phào một hơi, nếu như hoàn toàn không áp chế được Triệu Phong, lấy tu vi Vương Giả đỉnh phong của hắn, còn mặt mũi đâu gặp người khác?

- Thánh Khí truyền thừa? Chỗ ta quả thật cũng có.

Trong mắt Triệu Phong, chợt lóe lên một tia trào phúng và châm chọc.

Đừng nói là Thánh Khí truyền thừa, ngay cả Thứ Thần Khí chỉ có

trong truyền thuyết, hắn cũng có hai kiện.

- Thánh Khí truyền thừa, Tỏa Thiên Cung!

Trong tay Triệu Phong chợt xuất hiện một thanh cổ cung ám ngân, bề mặt điêu khắc minh văn thần bí, ngân trạch tỏa sáng rực rỡ, tạo thành một cái đồ văn hình lập thể.

Băng… Ô...ô...ô...n...g!

Đây cung nổi lên một tia kim trạch lạnh lẽo như băng, khiến “Phù Long Nha Kiếm” trong tay Ân Trưởng lão, rung động bất an một trận.

- Thánh Khí truyền thừa! Còn là loại Thần binh viễn trình…

Ý cười trên mặt Ân Trưởng lão, đột nhiên ngưng trệ.

Cường giả có cao thấp, Thần binh cũng có cấp bậc.

Tại phương diện cấp bậc, “Phù Long Nha Kiếm” bị “Tỏa Thiên Cung” của Triệu Phong lực áp một bậc, uy lực phát huy sẽ bị hạn chế.

- Tỏa Thiên Cung! Thánh Khí truyền thừa!

- Đây nhất định là kỳ ngộ mà Triệu Phong đoạt được trong Không Gian Thần Huyễn.

Mọi người đang xem chiến tại đây, đều dấy lên một trận kinh hãi.

- Nếu ngươi không chịu cận thân chiến đấu, vậy thì ta chơi viễn trình với ngươi vậy…

Khóe miệng Triệu Phong, chợt nhếch lên nụ cười.

Dứt lời.

Một bàn tay hắn, kéo mở dây cung màu vàng của Tỏa Thiên Cung, chân nguyên Phong Lôi trong cơ thể điên cuồng dũng mãnh quán nhập.

Ô...ô...ô...n...g!

Trên dây cung của Tỏa Thiên Cung, nhất thời ngưng hiện một mũi quang tiễn màu vàng rực rỡ chói mắt, xung quanh chập chờn một tia hào quang Phong Lôi ngưng luyện.

- Không tốt!

Ân Trưởng lão xa xa, trong lòng đột nhiên cảm thấy lạnh lẽo, trong mơ hồ, cảm thấy một luồng lợi khí sắc bén xuyên thủng Thiên Hư.

Ân Trưởng lão cầm “Phù Long Nha Kiếm” trong tay, thân thể cứng đờ, trên trán ứa ra một tia mồ hôi lạnh.

Hắn có một loại ảo giác tựa như bản thân bất luận trốn tránh như thế nào, cũng không thể trốn thoát khỏi công kích của Tỏa Thiên Cung.

- Tỏa Thiên Cung, không ngờ lại là Thánh Khí Tiểu Tặc Miêu trong truyền thuyết.

- Triệu Phong này, không chỉ năng lực cận chiến cường đại, còn am hiểu cả vũ khí viễn trình, bằng không, hắn cũng khó nhận được sự tán thành của Tỏa Thiên Cung.

Một vài vị Vương Giả ở đây, đều lộ vẻ kinh nghi.

Khó có thể tưởng tượng được, tồn tại đáng sợ như vậy, lại chỉ là một hậu bối Đan Nguyên Cảnh.

- Tu vi chân nguyên của ta, không bằng Ân Trưởng lão, công kích vật chất của Tỏa Thiên Cung, cũng khó sát thương được hắn. Chẳng qua, nếu như ta ngưng tụ “linh hồn quang tiễn”, có lẽ sẽ miểu sát hắn ngay lập tức…

Huyết mạch mắt trái của Triệu Phong, phối hợp với Tỏa Thiên Cung, gắt gao tập trung vào Ân Trưởng lão.

Ân Trưởng lão không dám hành động thiếu suy nghĩ, uy hiếp và áp lực vô hình, khiến hắn như rơi xuống hầm băng.

Triệu Phong chỉ mô phỏng và phân tích, nhưng lại chưa phát động công kích.

Hắn đang nghĩ, nếu như sử dụng Tỏa Thiên Cung làm trụ cột, lại phối hợp với Thứ Thần Khí “Lục Thần Tiễn”, không biết sẽ có uy lực như thế nào.

- Trừ phi tấn chức Vương Giả, mới có khả năng phát động “Lục Thần Tiễn”.

Triệu Phong thầm phân tích.

Thần binh loại tiễn, sẽ tiêu hao phi phóng ra, cho nên yêu cầu đối với tu vi, cũng thấp hơn những Thần binh cùng cấp khác.

Đối với Triệu Phong hiện nay mà nói.

Lục Thần Tiễn là một Thần binh có năng lực quá lớn, vượt qua cực hạn, trừ phi lực lượng của bản thân hắn có thể gia tăng, thì mới có

thể phát huy được uy lực này.

Trên khoảng không của Vạn Thánh Tông.

Khí tức Thần binh Địa cấp và Thánh Khí truyền thừa, đang khối ngừng dâng lên tụ tập, những người xem chiến ở xung quanh, đều bảo trì khoảng cách, cả đám căng thẳng như dây đàn.

- Dừng tay…

Một tiếng quát vô cùng uy nghiêm, từ trên trời giáng xuống, khiến một phương thiên địa, mơ hồ truyền đến một trận rít gào.

Bỗng nhiên.

Một luồng sức mạnh to lớn khôn cùng của Đại Đế, bao trùm khắp toàn trường. Phần đông cường giả tại đây, bao gồm cả Vương Giả Hư Thần Cảnh, tâm linh đều rung động một trận, hô hấp như cứng lại.

Ngay sau đó…

Vụt...

Không biết từ lúc nào, một nữ tử tuyệt mỹ đầu đội tử quan thạch anh, xuất hiện trên tầng mây.

Nữ tử tuyệt mỹ kia, toàn thân chìm trong một tầng quang huy, trên người rực rỡ hào quang chói lọi, có một loại khí chất cao quý hoàn mỹ tuyệt luân.

- Linh Quỳnh Đại Đế!

Trên sân truyền đến những thanh âm tràn ngập kinh diễm và kính ngưỡng, một vài đệ tử cấp thấp của Tông môn, thậm chí còn quỳ xuống đất hành lễ khi đối diện với sự áp bách của sức mạnh to lớn Đại Đế.

- Bái kiến Tam Trưởng lão.

Ân Trưởng lão thở phào một hơi, đám Vương Giả như Lục Vân Vương, Ngũ Trưởng lão, cũng đều đồng loạt hành lễ.

- Tam Trưởng lão, Linh Quỳnh Đại Đế…

Triệu Phong không khỏi liếc mắt.

Người tới là một nữ tử tuyệt mỹ, chính là nữ Đại Đế duy nhất của Vạn Thánh Tông, Linh Quỳnh Đại Đế.

Điều này không khỏi khiến Triệu Phong nhớ đến Vua Hải Tặc "Lãnh Nguyệt Đại Đế" ngày xưa.

So với tư thái hiên ngang oai hùng cùng vẻ sát phạt lãnh khốc của "Lãnh Nguyệt Đại Đế", vị Linh Quỳnh Đại Đế này, cũng có một loại khí chấn ung dung đoan trang mỹ lệ, mà lại không mất đi uy nghiêm.

- Linh Quỳnh Đại Đế, ngài phải làm chủ cho chúng ta…

Ân Trưởng lão cùng với Ngũ Trưởng lão bị thương, nhất thời tranh lên tiếng trước, cáo trạng hành vi "xấu xa" của Triệu Phong:

- Kẻ này vi phạm Tông quy, không để ý đến sinh tử đồng môn, dĩ hạ phạm thượng, chống đối Trưởng lão, đánh trọng t hương Trưởng lão Tông môn…

Linh Quỳnh Đại Đế nghe hai đại Trưởng lão cáo trạng, sắc mặt vẫn bình tĩnh như hồ nước, khó mà nhìn ra được suy nghĩ trong lòng.

Triệu Phong phiêu phù giữa không trung, dưới sự áp bách uy nghi của Đại Đế Hư Thần Cảnh, hắn cũng không biểu hiện vẻ động dung hay kinh hoảng gì.

- Không hổ là thiên tài mà Nam Phong Vương thưởng thức.

Đôi mắt đẹp của Linh Quỳnh Đại Đế chợt xẹt qua một tia thưởng thức và hứng thú, từ trên cao quan sát Triệu Phong vài lần, cũng không lộ vẻ địch ý, thậm chí vẻ mặt có thể xem là hiền lành.

Một màn này, khiến Ân Trưởng lão và Ngũ Trưởng lão, cảm thấy trong lòng rất khó chịu.

- Tam Trưởng lão, ngài phải theo lẽ công bằng chấp pháp a! Thân thể xương cốt của ta đến giờ vẫn còn đau rã rời…

Thanh âm của Ngũ Trưởng lão run run, dáng vẻ trọng thương bệnh tình nguy kịch, đủ khiến cho những người không biết chuyện dấy lên lòng thương hại.

- Hừ!

Gương mặt như ngọc của Linh Quỳnh Đại Đế chợt biến lạnh:

- Từ đầu tới cuối, ta đều thấy hết.

Lời này vừa nói ra.

Ân Trưởng lão và Ngũ Trưởng lão, chợt cảm thấy trong lòng trầm xuống, sắc mặt trắng bệch.

- Nghe đồn, Linh Quỳnh Đại Đế và Nam Phong Vương có chút giao tình mờ ám…

Mấy người Lục Vân Vương ở cách đó không xa, đều âm thầm trao đổi.

Chương 874: Thiết Li Thiên

Linh Quỳnh Đại Đế hừ lạnh một tiếng, khiến hai người Ngũ Trưởng lão và Ân Trưởng lão, đều cảm thấy trong lòng lạnh buốt, âm thầm kêu khổ.

Quả thật.

Những lời nói của hai người lúc trước, có vạn phần là vu tội và bẻ cong sự thật.

Chẳng qua, hai người dù thế nào cũng không nghĩ tới, từ đầu đến cuối toàn bộ quá trình, đều bị Linh Quỳnh Đại Đế nhìn thấy.

Chẳng những thế.

Linh Quỳnh Đại Đế và "Nam Phong vương" – người thống trị tối cao của Thiên Phong Đại Đảo Vực, lại có chút giao tình mờ ám, cho nên nàng cũng không hề che giấu ý tứ thưởng thức Triệu Phong.

- Nếu như Tam Trưởng lão đã nhìn thấy toàn bộ quá trình, vậy xin hãy cấp một lời bình phán công chính đi.

Đám người Lục Vân Vương đề nghị.

Toàn bộ Vạn Thánh Tông, cũng chỉ có ba vị Đại Đế Hư Thần Cảnh, mặc dù địa vị và thân phận của Linh Quỳnh Đại Đế, là thấp nhất trong ba người.

Thế nhưng.

Linh Quỳnh Đại Đế lại nổi tiếng là thiết diện vô tư, có rất nhiều người kính ngưỡng nàng, đồng thời nàng cũng có không ít người oán hận.

- Được.

Linh Quỳnh Đại Đế vuốt cằm, đôi mắt đẹp khẽ chuyển, dừng lại trên người Triệu Phong.

- Triệu Phong.

Một đạo thanh âm thanh lãnh vang vọng tại phương diện linh hồn, mang theo uy nghiêm Đại Đế, bao trùm lên người Triệu Phong.

Ầm…

Thân hình Triệu Phong ở giữa không trung thoáng rung lên một cái, lộ ra một tia kinh ngạc.

Hắn vốn tưởng rằng, Linh Quỳnh Đại Đế thưởng thức hắn, lại có thêm tầng quan hệ là Nam Phong vương, rất có khả năng sẽ che chở hắn.

Nhưng nhìn thế cục trước mắt, xem ra Linh Quỳnh Đại Đế vừa hiện thân, đã định cấp cho hắn một màn hạ mã uy.

Chẳng qua.

Đòn ra oai phủ đầu này cũng không thành công. Cho dù là uy áp của Đại Đế, cũng không thể khiến Triệu Phong khuất phục.

Trên mặt Linh Quỳnh Đại Đế, cuối cùng cũng lộ ra một tia động dung.

Nàng phát hiện, bản thân vẫn còn rất coi thường Triệu Phong này, đối phương quả không hổ là nhân vật mà Nam Phong vương thưởng thức và muốn mượn sức.

Mà lúc trước, Triệu Phong ngay cả "Bá Tước vị" quý giá, cũng có thể cự tuyệt.

- Xin hỏi Tam Trưởng lão, ta có tội gì, muốn xử trí thế nào?

Triệu Phong không đổi sắc, không sợ hãi mà nói.

Dưới thế cục trước mắt, hắn cũng không muốn tranh chấp với Đại Đế Hư Thần Cảnh, cũng không muốn trở mặt với Vạn Thánh Tông.

Dù sao đi nữa.

Sau khi Triệu Phong đoạt xá trọng sinh, hắn cũng mượn lực của Vạn Thánh Tông, để mà khôi phục tu vi.

- Triệu Phong, ngươi ở trong Không Gian Thần Huyễn, tự ý thoát ly đoàn đội, có việc này không?

Linh Quỳnh Đại Đế chất vấn.

Sức mạnh to lớn của Đại Đế ở trên người nàng, càng ngày càng mạnh, áp bách quanh người Triệu Phong. Nếu đổi lại là Vương Giả khác, e rằng đã sớm sụp đổ, vậy mà Triệu Phong ngay cả một tia động dung cũng không có.

- Có.

Triệu Phong đáp.

- Ngươi bất kính đối với Trưởng lão, đánh trọng thương Ngũ Trưởng lão, có việc này không?

Thanh âm của Linh Quỳnh Đại Đế chợt biến lạnh.

- Có.

Thanh âm kia, vẫn không có nửa điểm do dự.

Lúc này, trên sân đã trở nên tĩnh mịch, trên mặt Ngũ Trưởng lão và Ân Trưởng lão, đều lộ vẻ vui sướng khi kẻ khác gặp họa.

Mọi người vốn tưởng rằng, Linh Quỳnh Đại Đế sẽ che chở cho Triệu Phong, nhưng thực ra, lại hoàn toàn ngược lại.

Một vài thành viên Tông môn, lúc ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong, cũng không khỏi có chút thương hại.

Mọi người biết rằng, việc Triệu Phong đả thương Ngũ Trưởng lão là do trong quá trình tự vệ, đã lỡ tay.

- Tốt lắm Triệu Phong, ta thưởng thức tính cách bộc trực của ngươi. Tuy rằng hành vi của ngươi là bất đắc dĩ, về tình có thể bỏ qua, nhưng chân tướng xảy ra trong Không Gian Thần Huyễn, trước khi có chứng cứ xác thực, bản Trưởng lão cũng không dễ dàng định tội ngươi.

Linh Quỳnh Đại Đế đang nói, đột nhiên ngữ khí khẽ chuyển.

Nghe vậy, đám người Ngũ Trưởng lão và Ân Trưởng lão, đều đồng loạt phụ họa.

Xem ra, Linh Quỳnh Đại Đế vốn muốn định tội Triệu Phong, nhưng

muốn nắm rõ chân tướng, còn cần phải hỏi thông tin xác đáng từ những tinh anh tiến vào Không Gian Thần Huyễn.

Dù sao đi nữa, đối với nhiều ngôn luận như vậy, Triệu Phong cũng không có ai làm chứng.

Nói không chừng, Triệu Phong quả thật đã phản bội Vạn Thánh Tông, bán đứng đoàn đội Vạn Thánh Tông.

- Bây giờ không thể định tội? Nói như vậy, ta có thể về trước tu hành?

Triệu Phong chậm rãi nói.

Đối với việc xử phạt của Linh Quỳnh Đại Đế, Triệu Phong cũng không để trong lòng.

Hắn cũng không định ở lại trong Vạn Thánh Tông quá lâu, chờ sau khi tu vi khôi phục Hư Thần Cảnh, hắn sẽ rời khỏi Vạn Thánh Tông.

- Có thể.

Linh Quỳnh Đại Đế ngẩn ra, không khỏi cảm thấy thiếu niên trước mắt, dường như cũng không để tâm tới lời nói của bản thân lắm.

Nhưng đối phương lại không biểu hiện ra sự bất kính rõ ràng.

Đám Vương Giả Hư Thần Cảnh ở đây cũng cảm thấy có chút cổ quái, xem bộ dáng của Triệu Phong, dường như không hề lo lắng cho tương lai chút nào.

Loại dáng vẻ lạnh nhạt không hề sợ hãi này, gần như khiến cho Linh Quỳnh Đại Đế có chút không vui.

- Trước khi tra rõ chân tướng, bản Trưởng lão sẽ giam cầm ngươi hai tháng. Trong hai tháng này, ngươi không thể rời khỏi Vạn Thánh Tông, bằng không sẽ mang tội danh phản bội Tông môn, giết không tha.

Trên mặt Linh Quỳnh Đại Đế chợt lộ ra một tia lãnh ý.

Đám Vương Giả ở gần đó, đều cảm thấy một luồng áp bách kinh khủng tràn ngập.

Những người quen thuộc Linh Quỳnh Đại Đế, đều biết Triệu Phong đã chọc giận vị nữ Đại Đế này. Lấy tính cách của Linh Quỳnh Đại Đế, rất có thể sẽ hung hăng "trừng phạt" Triệu Phong một phen.

- Hai tháng?

Bước chân Triệu Phong thoáng dừng lại, sau đó vẫn rời khỏi thạch đài màu đen, không hề coi ai ra gì.

Trên thực tế.

Lần này Triệu Phong trở về, vừa vặn cũng muốn tĩnh tu hai ba tháng, tranh thủ đem tu vi và cấp độ đề thăng đến Hư Thần Cảnh. Như vậy, thực lực của hắn, có thể tiếp cận với "Tả Đồng Thiên Quân" thời kỳ đỉnh phong.

Vụt...

Dưới chân Triệu Phong, chợt xuất hiện một phi xa phong cách cổ xưa, kéo động thanh diễm phong hà rực rỡ, dung nhập phía chân trời, tiến sâu vào sơn môn Vạn Thánh Tông.

- Tốc độ phi hành thật nhanh, gần như tiếp cận Đại Đế Hư Thần Cảnh rồi.

Một vài Vương Giả ở đây, đều không khỏi giật mình.

- Triệu sư đệ từ khi nào đã đổi tọa giá (*) rồi?

(*) chỗ ngồi

Một vài đệ tử Tông môn, trong mắt đều mang theo vẻ cực kỳ hâm mộ và ghen tị, nhìn Triệu Phong vô cùng phong cách bay đi.

- Thần Tinh Thứ Phẩm…

Linh Quỳnh Đại Đế không khỏi kinh hô một tiếng, mơ hồ cảm nhận được lực lượng của Thần Tinh trên “Phong Diễm Phi Xa” truyền đến.

Thần Tinh Thứ Phẩm, cơ bản là tinh thạch cao cấp nhất trong truyền thuyết của Đại Lục Vực.

Ngay cả đối với Đại Đế Hư Thần Cảnh, thì Thần Tinh Thứ Phẩm cũng có sức hấp dẫn trí mạng, cho dù Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh muốn tu luyện, cũng cần loại Thần Tinh Thứ Phẩm này.

Mà Thần Tinh Thứ Phẩm như vậy, không ngờ Triệu Phong lại khảm lên một cái phi xa.

Chỗ tốt chính là Phong Diễm Phi Xa sẽ có năng lượng cuồn cuộn không ngừng, dùng không cạn, gần như không cần Triệu Phong dung nhập chân nguyên vào.

Đám cường giả Hư Thần Cảnh như Linh Quỳnh Đại Đế, đều dùng thần niệm tập trung tại chỗ sâu trong Vạn Thánh Tông mà Triệu

Phong tiến vào.

Lộ tuyến phi hành của Triệu Phong, cũng không rời khỏi Tông môn, bởi vậy đám người Linh Quỳnh Đại Đế, cũng không ra tay ngăn trở.

Không quá mấy chục nhịp hô hấp sau.

Triệu Phong lại khống chế Phong Diễm Phi Xa, trở lại sân đệ tử trung tâm của mình.

Lúc này.

Triệu Phong đã dựng lên lệnh bài bế quan, mở ra trận pháp, bắt đầu tĩnh tu.

Trước khi tu luyện.

Tâm niệm của Triệu Phong, lại tiến vào trong không gian của Thứ Thần Khí “Mê Không Giới”.

Phiến sông núi đại địa này, đã dựng dục nên một ít cỏ cây sinh linh.

Triệu Phong đem những trân tài dị bảo như Bích Thủy Thiên Liên, Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu, trồng vào trong Tiểu Thế Giới này.

Ngoài ra.

Hắn còn cho đám “Ngũ Độc Kỳ phong” một khu vực, tiến hành nuôi dưỡng, không ngừng cung cấp phấn hoa.

Nhiệm vụ này, Triệu Phong tạm thời giao cho Tiểu Tặc Miêu.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu rất hăng hái, tiếp nhận nhiệm vụ của chủ nhân, nhưng lại yêu cầu một số tài nguyên.

Những tài nguyên mà nó yêu cầu, thậm chí đủ khiến vài vị Vương Giả Hư Thần Cảnh phải táng gia bại sản.

Nhưng Triệu Phong lại không chút do dự đáp ứng.

Việc cấp bách hiện nay là hắn phải nghi cách khôi phục thực lực, mà việc trong không gian Mê Không Giới, quả thật cần phải có người quản lý.

Trong phòng.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, trên người hiện lên một tia Mộc Chi Phong Lôi màu lục trong suốt.

Lạch cạch…

Trước người Triệu Phong, xuất hiện những trân bảo đứng đầu như Phong Lôi tinh thạch của Vương Giả, Vô Cương Chi Mộc, Bách Nguyên Chi Mật, Bích Thủy Thiên Liên,…

Ngoại trừ Phong Lôi tinh hạch ra, những tài nguyên khác, đều có thể cung cấp tinh hoa thảo mộc, ngoài ra còn mang đến đủ loại hiệu quả cường đại kỳ dị, đối với tu vi, khí lực, huyết mạch, thậm chí linh hồn, cũng đều có xúc tiến lợi ích.

Trên căn phòng của Triệu Phong, lực lượng Phong Lôi không ngừng cuồn cuộn tụ hội, hình thành một đoàn Phong Lôi thâm thúy to lớn.

Sau khi ý chí Đại Đế khôi phục hình thái ban đầu, việc tu luyện của

Triệu Phong, cũng không xuất hiện bất kỳ rào cản cảnh giới nào.

Việc mà hắn phải làm, chính là tích lũy, và hoàn thành lộ số công pháp mới, đó là “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết”.

Chớp mắt, đã nửa tháng trôi qua.

Trong cơ thể của Triệu Phong chuyển hóa, sinh ra “Mộc Chi Phong Lôi” càng ngày càng nhiều, chất lượng hoàn toàn đạt tới cấp độ Hư Thần Cảnh.

Hơn nữa.

Tinh hạch trong cơ thể của Triệu Phong, lại bất đồng với công pháp.

Tinh hạch của hắn, được chia làm hai phần, một phần là màu u lam, còn một phần là màu xanh lục.

Thoạt nhìn, giống như nửa khối ngọc bích và một viên đá quý màu lục hợp lại.

Bộ phận tinh hạch u lam, đại biểu cho Thủy Chi Phong Lôi, trước mắt chiếm hai phần ba thể tích, còn phần xanh lục, thì đại biểu Mộc Chi Phong Lôi, chiếm cứ một phần ba thể tích.

Không thể tin nổi chính là.

Thủy Chi Phong Lôi màu u lam kia, lại có thể chuyển hóa thành Mộc Chi Phong Lôi.

- Thủy sinh Mộc… Mộc sinh Hỏa… Hỏa sinh Thổ… Thổ sinh Kim… Kim sinh Thủy…

Triệu Phong sở tu “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết”, những hướng đi tiếp theo của Ngũ Hành Phong Lôi, vừa xem là hiểu ngay.

Đương nhiên.

Loại chuyển hóa này, trước mắt chỉ là đơn hướng, Thủy Chi Phong Lôi có thể chuyển hóa thành Mộc Chi Phong Lôi, nhưng Mộc Chi Phong Lôi, lại không thể nghịch chuyển thành Thủy Chi Phong Lôi.

Trừ phi Ngũ Hành Phong Lôi toàn bộ đả thông, tạo thành một vòng tròn tuần hoàn.

Đến lúc đó, thủ đoạn vận dụng và số lượng chân nguyên dự trữ của Triệu Phong, sẽ vượt xa cùng cấp,khi đã tinh thông Ngũ Hành, cơ bản có thể hoành hành thiên hạ, không phải sợ gì nữa.

Lúc Triệu Phong bế quan được hai mươi ngày.

- Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong.

Triệu Phong ngồi xếp bằng trong phòng, khí tức trên người tăng vọt không ngừng, tinh hạch trong cơ thể, ngưng luyện khuếch trương đến cực hạn.

Ô...ô...ô...n...g!

Trên căn phòng, lực lượng Phong Lôi hình thành một cái lốc xoáy, thâm thúy như hải dương.

Những đệ tử trung tâm ở gần đó, đều sợ đến thót tim.

Ngoại trừ một ít đệ tử chân truyền ra, đại bộ phận đệ tử của Vạn Thánh Tông, đều chưa đột phá Đan Nguyên Cảnh, càng không nói

đến Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong.

Huống chi.

Chất lượng chân nguyên của Triệu Phong, thậm chí sánh ngang Vương Giả Hư Thần Cảnh, chỉ còn thiếu trong tinh hạch mở ra không gian chân nguyên mà thôi.

- Chỉ còn thiếu một bước nữa, là ta có thể tiếp cận đỉnh phong kiếp trước, sau đó chính là siêu việt…

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, không khỏi có chút hưng phấn chờ mong.

Kiếp này, hắn tham tu công pháp càng cường đại vượt xa kiếp trước, sau khi trải qua Không Gian Thần Huyễn, tài nguyên của hắn cũng hùng hậu hơn kiếp trước rất nhiều.

Lúc Triệu Phong đang toàn tâm trùng kích Hư Thần Cảnh.

Một ngày nọ, trên bầu trời Vạn Thánh Tông, chợt xuất hiện một luồng khí tức Đại Đế Viêm đạo bá liệt vô song.

Toàn bộ khoảng không của sơn môn, đều bao trùm trong liệt quang đỏ sậm, tản mát ra một luồng khí tức Viêm đạo, sức mạnh to lớn khổng lồ khôn cùng.

Đám cao tầng của Vạn Thánh Tông, đều cảm thấy tâm linh run rẩy.

Một vài Vương Giả, Đại Đế, đều bị kinh động, vẻ mặt ngưng trọng, dùng linh thức xem xét.

Trước mắt, Vạn Thánh Tông có ba vị Đại Đế.

Trong đó hai vị đang bế quan, vị còn lại chính là Linh Quỳnh Đại Đế.

- Thiết gia Đại Đế Thiết Li Thiên, tại sao hắn lại có thể xuất hiện tại nơi này…

Linh Quỳnh Đại Đế thoáng thất sắc.

Vị Đại Đế truyền kỳ trước mắt, là người danh chấn thiên hạ, hơn nữa còn xuất thân từ một trong tám đại thế gia.

Trong liệt quang đỏ sậm kia, mơ hồ có thể nhìn thấy được một lão giả mặc chiến bào đỏ sậm.

Khí tức của vị Đại Đế Viêm đạo này, rõ ràng lực áp Linh Quỳnh Đại Đế một bậc, mà Linh Quỳnh Đại Đế rõ ràng hô hấp có chút gấp gáp.

- Lão phu từ Tây Lĩnh Phủ, một đường tới đây, biết được huyết mạch Huyết Ma Dương của Tộc ta, xuất hiện tại Thiên Phong Đại Đảo Vực, trải qua điều tra, truy tung đến tận đây. Hiện nay, chân tướng đã rõ ràng.

Lão giả mặc chiến bào đỏ sậm “Thiết Li Thiên”, phát ra tiếng cười hữu lực, chấn triệt toàn bộ Vạn Thánh Tông.

Chương 875: Không Có Hứng Thú

- Huyết mạch Huyết Ma Dương?

Phần đông cường giả của Vạn Thánh Tông, hai mặt nhìn nhau, đều thấp giọng nghị luận.

Mấy vị Vương Giả do Lục Vân Vương cầm đầu, rất nhanh nhớ tới một người.

Huyết mạch Huyết Ma Dương, trên Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng, bài danh thứ tám mươi mốt, tại Đại Lục Vực rộng lớn vô cùng này, đã xếp vào hàng ngũ những huyết mạch đỉnh cao trong truyền thuyết.

Thế nhưng, ở Vạn Thánh Tông, quả thật xuất hiện một thiếu niên có huyết mạch “Huyết Ma Dương”.

Mà thiếu niên đó, vừa mới không lâu đã bị hạ “Cấm Túc lệnh”.

- Xin hỏi, “chân tướng” trong lời nói của Thiết Trưởng lão, là ám chỉ cái gì?

Trên mặt Linh Quỳnh Đại Đế, chợt xuất hiện một chút ngưng trọng.

Đối với vị Thiết Li Thiên này, và Thiết gia sau lưng ông ta, Linh Quỳnh Đại Đế quả thật rất kiêng kỵ.

Vương triều Đại Càn, có tám đại siêu cấp thế gia, bất kỳ thế nào, ít

nhất cũng có thể sánh ngang Tông phái Tam Tinh, có sức ảnh hưởng rất lớn tại Vương triều.

Trong đó, thực lực của Thiết gia, ở trong tám đại thế gia, cũng là đứng đầu, có thể so với siêu cấp đại phái Tam Tinh đỉnh phong.

Tại "Tây Lĩnh Phủ" xa xôi, Thiết gia tọa trấn biên thùy phía Tây Bắc Vương triều, trở thành trụ cột vững chắc chống lại sự xâm nhập của "U Nguyệt Vương triều".

Đệ tử tinh anh của Thiết gia, đều được mài luyện ra từ trong thiết huyết và chiến hỏa, thực lực ngạo thị trong đám cùng thế hệ.

Nếu so sánh.

Một Vạn Thánh Tông đã xuống dốc, ngay cả Tông phái Tam Tinh cũng xa không thể chạm tới, huống chi là so sánh với Thiết gia.

Cho nên lúc này.

Sơn môn của Vạn Thánh Tông, là một bầu không khí khẩn trương ngưng trọng.

Thiết gia, tuyệt đối không phải là siêu cấp thế lực mà Vạn Thánh Tông có thể trêu chọc, mà chiến lực của Thiết Li Thiên, lại càng là quét ngang trong đám Đại Đế bình thường.

- Ta muốn tìm Triệu Phong, đem hắn về Thiết gia bồi dưỡng…

Trong mắt Thiết Li Thiên, lộ ra một tia nóng bỏng và chờ mong, nghĩ đến việc nửa tháng trước, cảm ứng được huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mĩ, hắn liền không thể ức chế được nội tâm kích động của mình.

- Triệu Phong? Điều này chỉ e không được.

Sắc mặt Linh Quỳnh Đại Đế biến đổi, không chút suy nghĩ liền đáp.

Không lâu trước, những tin tức nhỏ trong Không Gian Thần Huyễn, đã lan truyền ra ngoài.

Trong số đó, tin tức quan trọng nhất là về phủ đệ “Tà Dương Phủ” của Cổ Thần”, còn có cả huyết mạch Diệt Thế Long Tộc của “Hắc Giao Long”.

Lợi ích kinh thiên trong Tà Dương Phủ, chính là “lực lượng Tà Thần”, “Cổ Thần Khí”, “Thứ Thần Khí”, đều là những tin tức dấy lên sóng to gió lớn tại Vương triều Đại lục.

Linh Quỳnh Đại Đế biết được, trong trận tranh đoạt lợi ích tại Tà Dương Phủ, một tổ hợp gọi là “Tử Phát Song Tà”, dùng lực nhỏ yếu, thậm chí còn thu hoạch vượt qua những siêu cấp thế gia và siêu cấp đại Tông khác.

Trùng hợp chính là, trong Tử Phát Song Tà, có một người trùng tên với Triệu Phong.

Linh Quỳnh Đại Đế đoán rằng, Triệu Phong có thể là một trong Tử Phát Song Tà, có thực lực sâu không lường được.

- Không được? Ha ha ha… Chẳng lẽ Vạn Thánh Tông muốn ngăn cản bước chân của Thiết gia ta?

Thiết Li Thiên ngửa mặt lên trời cười lớn một tiếng.

Ô...ô...ô...n...g!

Thoáng chốc, trên người Thiết Li Thiên phóng ra liệt quang đỏ sậm rực rỡ chói mắt, quang huy như vầng Diệu Nhật, uy thế phô thiên cái địa, khiến không gian phụ cận sơn môn, lâm vào một mảnh biển lửa địa ngục.

Thoáng cái, hơn trăm, hơn ngàn đệ tử Tông môn, lâm vào Viêm lực liệt dương thiêu đốt.

- A a…

Những thành viên Tông môn này, đều cảm thấy nóng bức không chịu nổi, bất luận giãy dụa như thế nào, cũng không thể đột phá được mảnh biển lửa địa ngục này.

- Dừng tay…

Linh Quỳnh Đại Đế vung tay một cái, một Tiểu Thế Giới trong suốt như thủy tinh chồng điệp, bao trùm lấy sơn môn, ngăn cản liệt quang đỏ sâm của Thiết Li Thiên.

Nhưng làm vậy, nàng cũng phải thừa nhận trùng kích trực tiếp từ Thiết Li Thiên.

Ầm…

Linh Quỳnh Đại Đế hét lớn một tiếng, thân hình mềm mại run rẩy, Tiểu Thế Giới mơ hồ rung động.

- Ngươi không phải là đối thủ của lão phu, mau đem Triệu Phong ra đây, cùng ta nói chuyện.

Thiết Li Thiên chắp hai tay sau lưng, liệt quang đỏ sậm quanh người

đột nhiên co rút, toàn thân giống như một đoàn liệt dương chói mắt.

Nhưng lúc này, sâu trong Vạn Thánh Tông, lại xuất hiện ra ba luồng khí tức Đại Đế.

- Vạn Thánh Tông ta, không ngờ lại xuống dốc như vậy, chỉ là một Đại Đế, cũng dám đến sơn môn mạnh mẽ cướp đoạt…

Một thanh âm già nua mang theo vẻ mệt mỏi, từ sâu trong Vạn Thánh Tông truyền đến. Luồng khí tức này, mặc dù không cường thịnh bằng Thiết Li Thiên, nhưng lại càng thêm thâm sâu.

Ô...ô...ô...n...g!

Giữa không trung, ngưng hiện ra hình ảnh một lão giả tóc trắng xóa, phát ra một luồng sức mạnh to lớn Đại Đế kinh người.

Đây là Hình chiếu Đại Đế.

- Từ lão quái, sau khi ngươi trùng kích Huyền Quang Cảnh thất bại, không ngờ vẫn còn sống trên thế gian này?

Thiết Li Thiên thoáng lộ di sắc, trong mắt rốt cuộc cũng có một tia kiêng kỵ.

Nếu như thực sự chiến đấu, tại Thiên Phong Đại Đảo Vực này, e rằng cũng chỉ có Nam Phong vương mới có thể khiến hắn kiêng kỵ.

Nhưng Từ lão quái trước mắt, cũng không phải đơn giản, ngày xưa hắn là Đại Đế đỉnh cao huy hoàng nhất, nhưng mà sau khi trùng kích Huyền Quang Cảnh thất bại, thọ nguyên đã tiếp cận đại nạn.

Hơn nữa, Vạn Thánh Tông có ba vị Đại Đế tọa trấn, Linh Quỳnh Đại

Đế là người yếu nhất trong đó.

Theo thời gian trôi qua…

Trên bầu trời Vạn Thánh Tông, lại có vài luồng thần niệm Đại Đế, đan xen lẫn nhau.

Vương Giả Hư Thần Cảnh chỉ có thể mơ hồ cảm nhận được thần niệm dao động, nhưng lại không nghe được thanh âm cụ thể.

Thật lâu sau…

Hình chiếu lão giả tóc trắng xóa mở miệng nói:

- Được, vậy sẽ như ngươi mong muốn.

Vụt...

Lời nói vừa dứt, Hình chiếu Đại Đế của Từ lão quái, đã biến mất không thấy.

Cũng không biết, Thiết Li Thiên và vị Đại Đế Hư Thần Cảnh từng uy chấn một phương này, đã đạt thành hiệp nghị gì.

- Gọi Triệu Phong đi ra lựa chọn.

Linh Quỳnh Đại Đế lạnh lùng nói.

Thì ra, xuất phát từ đủ loại cố kỵ đối với Thiết gia, cho nên Vạn Thánh Tông không thể không thỏa hiệp.

Nhưng Vạn Thánh Tông cũng muốn có một cái thang để xuống nước, không thể trực tiếp giao ra Triệu Phong, mà để đối phương

lựa chọn.

Thiết Li Thiên cũng tin chắc, đối phương nhất định sẽ đáp ứng.

Một lát sau…

- Bẩm Đại Đế, khu vực Triệu Phong tu hành, uy thế cường đại, khó có thể tiếp cận được.

Một vị Nửa bước Vương Giả đuổi tới, lộ vẻ kích động mà nói.

- Cái gì?

Thần niệm của Thiết Li Thiên và Linh Quỳnh Đại Đế, không khỏi quét về khu vực đó.

Khu vực này ngưng tụ một vòng xoáy Phong Lôi khổng lồ thâm thúy, còn ẩn chứa tinh khí thảo mộc khổng lồ.

- Ha ha ha, không hổ là đệ tử mang huyết mạch của Thiết gia ta, tuổi còn trẻ, đã chuẩn bị trùng kích ý cảnh Vương Giả…

Thiết Li Thiên cười lớn một tiếng.

Lời vừa nói ra, đám cao tầng của Vạn Thánh Tông như Linh Quỳnh Đại Đế, và phần đông Vương Giả, vẻ mặt đều có chút khó coi.

Quả thật, thiên tài có một không hai bực này, Vạn Thánh Tông không ngờ lại không thể khai thác được.

Vụt... Vụt...

Thiết Li Thiên và Linh Quỳnh Đại Đế, dừng lại trên khoảng không căn

phòng của Triệu Phong.

Trong phòng.

Triệu Phong nhíu mày, chân nguyên trên người thu liễm, đi ra ngoài sân, ngẩng đầu nhìn hai vị Đại Đế trên không trung.

- Ngươi chính là Triệu Phong? Tốt lắm tốt lắm…

Thiết Li Thiên lộ vẻ tán thưởng, trong mắt lóe lên thần quang hưng phấn vô cùng.

Triệu Phong bị nhìn đến phát sợ, thực lực của Thiết Li Thiên này, e rằng đã đạt tới cấp đị Đại Đế đỉnh cao, mạnh hơn Mộ Vân Đại Đế năm xưa không chỉ vài bậc.

Lúc Triệu Phong còn chưa hiểu đầu đuôi.

Vụt...

Thiết Li Thiên vung tay lên, trong Tiểu Thế Giới có một thân ảnh già nua đi ra.

- Triệu gia gia?

Triệu Phong thoáng giật mình, không khỏi hô lên.

Triệu gia gia, chính là Triệu gia gia của thân thể Triệu Phong trước kia.

Vốn dĩ, lúc nhỏ, cha mẹ của Triệu Phong trước kia mất đi, được gia gia bồi dưỡng, quan hệ giữa hai người, còn hơn cả phụ tử.

- Phong nhi, ngươi còn nhớ không, gia gia đã từng nhắc đến tính danh của mẫu thân thân sinh của ngươi?

Triệu gia gia thở dài một hơi, trên mặt lộ vẻ phức tạp.

Thứ nhất, hắn là người biết bí mật về thân thể Triệu Phong.

Thứ hai, thân thế của Triệu Phong, cũng không phải đơn giản như hắn tưởng tượng.

- Tính danh?

Triệu Phong lâm vào trong hồi ức, hắn tu luyện “Vạn Niệm Thần Quyết”, cho nên dù là ký ức sâu xa đến đâu, cũng có thể nhớ lại.

Rất nhanh.

Triệu Phong đã có được đáp án, thì ra mẫu thân của Triệu Phong trước kia, tên là “Thiết Tú Lê”.

- Họ Thiết?

Vạn Thánh Tông, từ Đại Đế cho đến Vương Giả, đều cảm thấy thể xác và tinh thần chấn động, không thể tin nổi.

- Haizz, ngay cả gia gia cũng không ngờ rằng, mẫu thân của ngươi lại là thiên kim của Thiết gia – Một trong tám đại thế gia.

Triệu gia gia không khỏi thổn thức.

Hiển nhiên, hắn cũng vừa mới biết được điều này cách đây không lâu.

- Tiểu bối, ngươi là đệ tử Thiết gia, có được huyết mạch Huyết Ma Dương, đây là vinh hạnh và tự hào của ngươi.

Thiết Li Thiên cao giọng cười, dĩ nhiên đã nắm chắc thắng lợi.

Triệu Phong đứng tại chỗ, sửng sốt hồi lâu.

Đối với vấn đề huyết mạch của bản thân, trước kia hắn cũng có chút mơ hồ, chuẩn bị có thời gian sẽ đi gia tộc điều tra một chút.

Không ngờ rằng.

Hậu đại huyết mạch "Huyết Ma Dương" hư hư thực thực, lại cơ duyên xảo hợp, bị cường giả của Thiết gia chú ý đến.

Biết được chân tướng này, đám cao tầng của Vạn Thánh Tông, không khỏi cảm thán một phen.

Không cần suy nghĩ nhiều, Triệu Phong khẳng định sẽ lựa chọn thiết gia, chứ không phải một Tông phái Nhị Tinh đỉnh phong như Vạn Thánh Tông.

Hơn nữa, cách đây không lâu, Triệu Phong còn bị Linh Quỳnh Đại Đế hạ lệnh cấm túc.

Cũng khó trách Thiết Li Thiên lại tràn đầy tự tin, cùng đạt thành hiệp nghị với Triệu Phong, để bản thân Triệu Phong lựa chọn.

- Phong nhi, ngươi còn không đi theo vị Đại Đế này đi?

Triệu gia gia nhắc nhở.

Ánh mắt của hắn, còn nhìn Triệu Phong đầy thâm ý, ý tứ rất rõ ràng,

đó là gia nhập siêu cấp gia tộc như Thiết gia, đối với Triệu Phong, thậm chí là Triệu tộc, đều có lợi ích rất lớn.

Thiết Li Thiên thoáng mỉm cười, tự tin tràn đầy, chờ đợi Triệu Phong trả lời.

Ngược lại, sắc mặt đám người Vạn Lôi Tông, lại có chút khó coi, đã chuẩn bị sẵn tâm lý.

- Thật xin lỗi, ta đối với ân oán thân thế, không hề có nửa điểm hứng thú, bây giờ là giai đoạn tu hành trọng điểm của ta.

Ánh mắt của Triệu Phong nhàn nhạt đảo qua hai vị Đại Đế trên bầu trời, chợt xoay người đi vào phòng, để lại một đám người kinh ngạc ngốc trệ.

Đám cao tầng của Vạn Thánh Tông ở đây, đều trợn mắt há hốc mồm.

- Ngươi…

Sắc mặt Thiết Li Thiên vốn đang hưng phấn, bỗng nhiên như bị mắc nghẹn, mặc dù đang phiêu phù giữa không trung, nhưng mặt già vẫn đỏ.

- Ha ha, Triệu Phong không lựa chọn đi theo ngươi. Vậy thì cứ theo hiệp nghị của chúng ta…

Linh Quỳnh Đại Đế không khỏi cảm thấy ngoài dự liệu, lập tức cười nhạt.

Nàng vạn vạn lần không ngờ, Triệu Phong lại không hề có chút hứng thú đối với việc “trở về” Thiết gia.

- Hừ, thế nhưng hắn cũng không lựa chọn ở lại Vạn Thánh Tông.

Thiết Li Thiên hừ lạnh một tiếng, mang theo Triệu gia gia, vung tay áo rời đi.

Dựa theo hiệp nghị, hắn cũng không thua.

Vạn Thánh Tông và Thiết gia, Triệu Phong trước mắt đều không lựa chọn, hoặc có thể nói, hắn không có hứng thú lựa chọn.

Trong phòng, Triệu Phong vẫn tiếp tục tu luyện.

Sau khi Thiết Li Thiên rời đi, sơn môn trọng địa của Vạn Thánh Tông, lại khôi phục sự thanh tịnh.

Linh Quỳnh Đại Đế hạ lệnh, dọn dẹp khu vực của Triệu Phong, không để bất kỳ kẻ nào tiến vào quấy rầy.

- Triệu Phong này, ngay cả Đại Đế mạnh mẽ như Thiết Li Thiên, cũng không quan tâm. Chẳng lẽ hắn thật sự là một trong Tử Phát Song Tà, là kẻ đạt được lợi ích lớn nhất trong Tà Dương Phủ?

Linh Quỳnh Đại Đế mơ hồ có một loại trực giác, Vạn Thánh Tông đã không thể chứa nổi “rồng ẩn vực sâu” này rồi.

Theo thời gian trôi qua.

Càng nhiều tin tức về Không Gian Thần Huyễn, từ Đại Lục Vực truyền đến khu vực biên hải, tiếp đó là Thiên Phong Đại Đảo Vực.

Sau khi tìm hiểu tin tức, Linh Quỳnh Đại Đế và một loạt cao tầng Vạn Thánh Tông, đều chấn động.

Lúc này, thời gian kết thúc Không Gian Thần Huyễn, đã gần hai tháng.

Trong phòng.

Việc tu luyện của Triệu Phong đã đến thời khắc cuối cùng, tinh hạch trong cơ thể, có hai luồng Phong Lôi chân nguyên mênh mông như trường hà cuộn chảy, mơ hồ xuất hiện một cái không gian có thể cất chứa cả một biển chân nguyên.

Bởi vì Triệu Phong có được ý chí Đại Đế, cho nên chỉ cần đột phá đến Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, sẽ sánh ngang Nửa bước Vương Giả.

Mà hai tháng tĩnh tu qua, gần như khiến hắn bước vào cấp độ Vương Giả, chỉ thiếu chút nữa là không gian chân nguyên sẽ củng cố thành hình.

Chương 876: Mưa Gió Sắp Đến, Trở Lại Vương Giả

Vạn Thánh Tông.

Khu vực tĩnh tu của Triệu Phong, đã bị đám cao tầng của Tông môn quét sạch không còn, trong phạm vi trăm dặm, đã không còn thành viên Tông môn thứ hai nào khác.

Ô...ô...ô...n...g!

Trên sân, một trận lốc xoáy khổng lồ, thâm thúy như hải dương, mỗi một hô hấp, lực lượng Phong Lôi vô cùng trong thiên địa đều dũng mãnh tràn vào, bài trừ những tạp chất nguyên lực khác.

Uy thế cường đại như vậy, ngay cả Vương Giả Hư Thần Cảnh bình thường, cũng đều cảm thấy bị đè nén sâu sắc, khó có thể tới gần.

Thỉnh thoảng có một luồng thần niệm, sẽ quét về khu vực tu hành của Triệu Phong.

- Không thể tưởng tượng nổi, tiểu tử còn trẻ tuổi như vậy, đã chuẩn bị trùng kích cảnh giới Vương Giả, hơn nữa cách thành công cũng không còn bao xa…

- Công pháp Phong Lôi mà hắn tham tu, dường như còn có ý cảnh vượt qua lẽ thường.

Một vài Vương Giả Trưởng lão cao tầng của Vạn Thánh Tông, đều âm thầm trao đổi.

Sau khi Không Gian Thần Huyễn kết thúc, đã hai tháng trôi qua.

Trong khoảng thời gian Triệu Phong vẫn tĩnh tu, một loạt tin tức quan trọng, đã từ Đại Lục Vực truyền đến.

Vạn Thánh Tông, trong một tòa bảo điện thủy tinh trên đỉnh núi cao.

- Bẩm Tam Trưởng lão, từ chỗ trung tâm Đại Lục Vực và Địa Linh Điện, truyền đến tin tức: Tử Phát Song Tà chính là người thu hoạch được nhiều lợi ích nhất trong Tà Dương Phủ. Triệu Phong của Tông môn ta, tin rằng chính là một trong Tử Phát Song Tà, thậm chí còn là người chủ đạo của Song Tà.

Một tên Nửa bước Vương Giả, nửa quỳ trên đất, kính sợ nói.

- Người chủ đạo trong Song Tà? Ngươi xác định tin tức này là thật?

Linh Quỳnh Đại Đế có chút thất thanh.

Mặc dù nàng đã chuẩn bị tâm lý nhất định, nhưng không ngờ rằng, Triệu Phong không chỉ là một trong Song Tà, mà còn là người chủ đạo trong Song Tà.

Càng không thể tin nổi chính là, tổ hợp Song Tà này, lại trở thành đội ngũ thu hoạch lớn nhất trong Tà Dương Phủ.

Từ một vài tin tức mà xem xét, có lẽ một trong Song Tà, có được thực lực không phải e ngại Đại Đế Hư Thần Cảnh bình thường.

- Cô Triều Chí của Địa Linh Điện, đã từng tiếp xúc Tử Phát Song Tà, rất quen thuộc đối với bọn hắn…

Vị Nửa bước Vương Giả kia, nói với vẻ chắc chắn.

Địa Linh Điện, chính là siêu cấp đại Tông Tam Tinh nằm ngoài Đại Lục Vực, cách Thiên Phong Đại Đảo Vực không xa lắm.

Ngay trong hôm đó…

Cao tầng Trưởng lão của Vạn Thánh Tông, đã tiến hành một hồi hội nghị khẩn cấp.

Thế nhưng, sau khi xác định thân phận của Triệu Phong, cao tầng của Vạn Thánh Tông, lại càng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Thứ nhất, bản thân Triệu Phong sâu không lường được, cùng với việc sau khi thu hoạch được lợi ích từ chỗ Tà Dương Phủ, đã có một lá bài tẩy nào đó.

Thứ hai, Triệu Phong có hậu trường không đơn giản, sau lưng có sư tôn là Đại Đế, ngoài ra còn có quan hệ với Nam Phong vương.

Thứ ba, tầng quan hệ với Thiết gia.

Thiết gia trong tám đại thế gia của Vương triều, là tồn tại đứng đầu, là trụ cột vững chắc để đối kháng với U Nguyệt Vương triều ở phía Tây Bắc.

Đại Đế “Thiết Li Thiên” của Thiết gia, vẫn đang ở gần Vạn Thánh Tông, cho đến nay còn chưa rời đi.

Trên tầng mây.

“Thiết Li Thiên” một thân chiến bào đỏ sậm, đứng trong biển mây, ánh mắt lập lòe, quan sát Vạn Thánh Tông bên dưới.

- Không ngờ rằng, thiếu niên khác họ mang huyết mạch của Thiết gia, lại là một trong những người thu hoạch lớn nhất trong phủ đệ của Cổ Thần. Lão phu đúng là vẫn xem nhẹ hắn…

Thiết Li Thiên thấp giọng nói, sắc mặt dần trở nên ngưng trọng.

Hiện nay, vấn đề Triệu Phong "trở về" Thiết gia, đã trở nên rất phức tạp.

Lợi ích dụ hoặc to lớn của Tà Dương Phủ, cho dù là một ít siêu cấp thế lực như Tông phái Tam Tinh, Tứ Tinh, cũng khó có thể chống đỡ nổi.

Hơn nữa, Tử Phát Song Tà trong Không Gian Thần Huyễn, gây thù chuốc oán không phải là ít.

Lục địa Đại Lục Vực, là một quần thể dãy núi kéo dài vô tận, hàng năm đều bị sương mù ảm đạm bao trùm.

Tại một mảnh quần sơn, ma khí ngập trời, kinh chấn bát hoang, quỷ thần tránh lui.

Nơi này, chính là Thánh Địa Ma Đạo nổi tiếng nhất Vương triều Đại lục – Cửu U quần sơn.

Nói đến "Cửu U quần sơn", thì không thể không đề cập tới thế lực thống trị cao nhất tại nơi này, đó là Cửu U Cung.

Cửu U Cung, chính là Ma Đạo đại Tông số một Vương triều Đại Càn, thời kỳ huy hoàng nhất, còn là một đại Tông Tứ Tinh.

Cho dù là tại thời đại này, Cửu U Cung vẫn là siêu cấp đại Tông Tam

Tinh đỉnh phong, là một Tông phái đáng chú ý trong phần đông Tông phái Tam Tinh, mơ hồ có thể hiệu lệnh quần Tông Ma Đạo tại Vương triều.

Thế nhưng, một ngày nọ…

Tại một tòa mật điện ở trung tâm Cửu U Cung, truyền đến một trận rít gào tức giận, thanh âm tràn ngập sát khí.

- Tiểu đội tinh anh của Cửu U Cung ta, ở trong Tà Dương Phủ, không ngờ lại gặp phải Nam Cung Thánh – một trong Song Tà, một tay diệt tận.

- Lấy thực lực Vương Giả đỉnh phong của Vô Kỵ lúc đó, không ngờ lại không có chút sức phản kháng nào trước mặt tiểu tử đó, xem ra truyền thừa lực lượng Tà Thần không phải là giả.

Những khí tức ở đây, ít nhất là Vương Giả đỉnh phong, xung quanh có không ít Đại Đế Hư Thần Cảnh, thậm chí còn có khí tức cao cấp hơn.

Đại Đế Ma Đạo trong mật điện, còn là từ bế quan đi ra, sau khi biết được tin tức này, nhất thời tức giận không thôi.

Nếu như Vương Giả ở trong tòa mật điện này, e rằng sẽ phải giật mình kinh hãi, hô hấp không nổi.

- Bẩm Thái Thượng Trưởng lão.

Một vị Vương Giả ở phía dưới, nửa quỳ trên đất, kính sợ nói:

- Nam Cung Thánh trong Tử Phát Song Tà, trước mắt chưa điều tra được rõ lai lịch. Nhưng lại tìm được một vài tin tức hư hư thực thực

tại trung tâm Vương triều Đại lục.

Nam Cung Thánh.

Cao tầng Cửu U Cung, đều nhớ kỹ cái tên này.

Tên này, lấy lực một người, khiến toàn bộ đội ngũ tinh anh Cửu U Cung tiến vào Tà Dương Phủ, trực tiếp đoàn diệt.

Bước đầu phân tích, Nam Cung Thánh ít nhất cũng có chiến lực sánh ngang Đại Đế.

- Ngoài ra, tên còn lại là “Triệu Phong” trong Tử Phát Song Tà, đã xác định được nơi hạ lạc là ở Vạn Thánh Tông tại Thiên Phong Đại Đảo Vực, nơi đó là địa bàn của Nam Phong vương.

Vị Vương Giả kia, nửa quỳ trên đất rồi nói.

Ánh mắt kính sợ của hắn, từ đầu đến cuối đều hướng về vị trí trên cùng, đó là một “Thái Thượng Trưởng lão”, xung quanh tràn ngập ma quang hư vô.

Vị Thái Thượng Trưởng lão kia, khí tức toàn thân yên tĩnh không chút dấu vết, thân thể tựa như không có sức nặng, giống như một đoàn ma quang hư vô, đã siêu thoát rào cản huyết nhục của sinh linh.

Nếu không phải ánh mắt tiếp xúc đối phương, e rằng sự tồn tại của “Thái Thượng Trưởng lão” đã bị bỏ qua.

Nhưng từ đầu tới cuối, vị Thái Thượng Trưởng lão này, lại đều không nói gì.

Bên cạnh hắn, còn có hai tồn tại vô cùng mạnh mẽ, gồm một vị Ma chủ hắc bào toàn thân chìm trong đoàn ánh sáng hắc tuyền, một ma nữ tuyệt mỹ ngồi xếp bằng trong tử hắc liên diễm.

Ba đại cự đầu là cao nhất nơi này, còn lại đều là những Đại Đế khác, còn có cả những Đại Đế đỉnh phong xa xưa.

- Việc bắt giết Nam Cung Thánh, ít nhất cần mấy vị Đại Đế đỉnh phong, đề bảo đảm, cần phái ra một vị Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

Ma nữ tuyệt mỹ ngồi xếp bằng trong tử hắc liên diễm, không hề mở miệng, nhưng thanh âm vô hình, lại đồng thời xuyên thấu phương diện linh hồn và vật chất.

Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

Đám Vương Giả, Đại Đế ở đây, đều giật thót trong lòng.

Dưới tình huống bình thường, phái ra mấy vị Đại Đế đỉnh phong, đã là chuyện kinh thế hãi tục rồi.

Đại Đế đỉnh phong, là những Đại Đế có trình độ như Đoan Mộc Thanh, Phong Lôi Đại Đế, Tử Vong Đại Đế,…

Dựa theo thực lực của Nam Cung Thánh, muốn bắt giết Nam Cung Thánh, chỉ cần phái ra hai ba vị Đại Đế đỉnh phong cũng dư dả rồi.

Nhưng cao tầng của Cửu U Cung đã thực sự tức giận, cho nên hiển nhiên càng thập phần xem trọng chuyện này hơn.

- Về phần tên Triệu Phong còn lại trong Song Tà, nghe nói hắn thập phần thần bí, cũng không thể coi thường…

Ma chủ hắc bào chìm trong đoàn ánh sáng hắc tuyền, cũng gật đầu.

Giờ khắc này, hai vị Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh đều liếc nhìn nhau, đã có quyết định.

Mà Thái Thượng Trưởng lão giống như đoàn ma quang hư vô, tại vị trí chủ tọa, rốt cuộc cũng phun ra một chữ:

- Được.

Lời nói vừa dứt, vị Thái Thượng Trưởng lão sâu không lường được này, đã biến mất không thấy đâu nữa.

Nếu như “Bán Thần Côn Vân” ở đây, nhất định có thể nhìn thấu hư thực của người này, thậm chí sẽ vì vậy mà động dung.

Vương triều Đại Càn, Thiên Huyền Cung.

Trong một dãy quần thể cung điện trên đỉnh núi chìm trong mây.

Nơi này, giống như tiên cảnh trên trời, bao trùm trên vạn Tông vạn Tộc thế tục, bễ nghễ chư thiên.

Tại một tòa cô phong.

Có hai khí tức bình thường như phàm phu tục tử, đang ngồi đánh cờ.

Hai phàm phu tục tử này, phân biệt là một lão giả mặt béo phì, còn một người thì gầy như que củi, không còn sinh khí.

Vụt...

Đúng lúc này, một đạo khí tức sức mạnh to lớn của Đại Đế Hư Thần Cảnh, buông xuống trên tòa cô phong này.

- Bẩm hai vị sư tổ, phương vị của Diệt Thế Hắc Giao Long, mơ hồ có thể cảm nhận được một chút. Ngoài ra, cũng đã có tung tích nơi hạ lạc của Nam Cung Thánh – kẻ nhận được truyền thừa lực lượng của Tà Thần.

Vị Đại Đế Hư Thần Cảnh này, khí tức còn mạnh hơn cả Thiết Li Thiên, đã tiếp cận cấp bậc của Tử Vong Đại Đế.

- Từ Diệt Thế ấn ký mà xét, xem ra thực lực của tên Hắc Giao Long kia, còn chưa khôi phục đến trình độ Bán Thần. Bây giờ phong ấn nó, vẫn còn vài phần cơ hội.

Lão giả khô gầy nói.

- Muốn phong ấn tên Hắc Giao Long này, phải trả giá quá lớn, nhất định phải kéo lão bất tử “Thái Hoàng Điện” kia xuống nước, bọn họ khẳng định sẽ không ngồi yên nhìn sơn hà Vương triều bị tận thế phá diệt.

Lão giả mặt béo phì, ngữ khí có vài phần gian trá.

Hai vị phàm phu tục tử liếc nhìn nhau, rất nhanh đã nhất trí, khẽ gật gật đầu.

Giờ khắc này.

Tại Vạn Thánh Tông xa xôi, Triệu Phong vẫn như cũ, đang tĩnh tu.

Hắn cũng không biết rằng, bản thân đã đặt mình vào trung tâm vòng xoáy của Vương triều Đại lục.

Trong lòng hắn, chỉ còn mục tiêu tiếp theo, đó là khôi phục tu vi Vương Giả, khôi phục thực lực đỉnh phong kiếp trước, thậm chí là siêu việt hơn.

- Không tệ lắm…

Triệu Phong vận chuyển hai luồng lực lượng Phong Lôi là Mộc Chi Phong Lôi và Thủy Chi Phong Lôi mênh mông trong cơ thể.

Tinh hạch trong đan điền, đã được củng cố, thể tích lớn nhỏ không thay đổi.

Thế nhưng, trong tinh thạch, đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, bên trong biển hồ chân nguyên, đã hóa thành một phương không gian.

Theo không gian chân nguyên củng cố thành hình, Triệu Phong đã chân chính bước vào cảnh giới Vương Giả.

Vụt vụt vụt...

Một ngày nọ, tại khoảng không của Vạn Thánh Tông, chợt truyền đến mấy đạo âm thanh xé gió.

Bất chợt, một luồng khí tức khổng lồ kinh thiên, bao trùm lấy bầu trời của Vạn Thánh Tông.

Chủ nhân của luồng khí tức này, ít nhất cũng là Vương Giả Hư Thần Cảnh, ngay cả Đại Đế Hư Thần Cảnh cũng có bốn năm vị.

- Đó là…

Thiết Li Thiên trên trời mây, thoáng lộ vẻ kinh dị.

Hắn đã nhận ra lai lịch của nhóm thế lực này.

Phóng mắt khắp toàn bộ Vương triều Đại lục, Tông phái đạt tới Tam Tinh, cũng không nhiều.

- Cường giả Hư Thần Cảnh của Địa Linh Điện.

Từ trên xuống dưới Vạn Thánh Tông, đều đại loạn, ngay cả Linh Quỳnh Đại Đế cũng có chút thất kinh.

- Địa Linh Điện thế tới mạnh mẽ, e rằng có dụng ý không tốt.

Trong lòng Linh Quỳnh Đại Đế phát lạnh.

Địa Linh Điện là siêu cấp đại Tông Tam Tinh duy nhất tại khu vực phụ cận, thực lực so với Huyền Chân Thánh Tông của Triệu Phong lúc trước, còn mạnh và hung tàn hơn vài phần.

- Vạn Thánh Tông? Nơi này chính là Tông phái của Triệu Phong?

Cô Triều Chí được vây trong đám đông Vương Giả, Đại Đế, thần niệm của hắn quét qua một lượt Vạn Thánh Tông bên dưới.

Mặc dù bản thân hắn tràn ngập kiêng kỵ đối với Triệu Phong.

Nhưng thực lực của hai Tông phái, lại cách biệt một trời một vực.

Địa Linh Điện chống lại Vạn Thánh Tông, Tam Tinh đấu Nhị Tinh, đây tuyệt đối là một loại nghiền áp vô tình.

- Vạn Thánh Tông, nhanh giao ra Triệu Phong – một trong Tử Phát

Song Tà.

Một luồng sức mạnh to lớn của Vương Giả Hư Thần Cảnh bao phủ, thanh âm vang vọng thiên địa, khiến sơn môn Vạn Thánh Tông rung động một trận.

Địa Linh Điện có ý đồ với Triệu Phong, cũng không nằm ngoài dự liệu của cao tầng Vạn Thánh Tông.

Ánh mắt của đám người Linh Quỳnh Đại Đế, theo bản năng quét về khu vực tĩnh tu của Triệu Phong, lại phát hiện đoàn lốc xoáy Phong Lôi quang nơi đó, đã dần thu liễm rồi tiêu tán.

Lúc này, Triệu Phong đã bất động thanh sắc tiến cấp, cũng nhẹ nhàng thu liễm củng cố khí tức.

Đây cũng không phải là điều mà một Vương Giả mới tấn chức có thể làm được.

Chương 877: Ta Không Muốn Đại Khai Sát Giới

Trên thực tế, hai ngày trước, Triệu Phong đã đột phá Hư Thần Cảnh.

Vương Giả Hư Thần Cảnh, đối với cấp độ linh hồn của hắn hiện nay mà nói, căn bản là không có rào cản nào đáng kể.

Trọng điểm của Triệu Phong, chính là có thể củng cố không gian chân nguyên hải thành hình.

Từ lúc rời khỏi Không Gian Thần Huyễn, Triệu Phong đã theo đuổi con đường cực đoan là cường độ chân nguyên, nhằm có thể bùng phát cường đại trong thời gian ngắn.

Trước Đại Đan Nguyên Cảnh, chất lượng chân nguyên của hắn, đã sánh ngang với Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Hiện nay, sau khi tấn chức Hư Thần Cảnh, trong cơ thể hắn đã ngưng luyện ra chân nguyên chất lượng cao, sánh ngang với một số Vương Giả Lĩnh Vực.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên ngoài cơ thể Triệu Phong, Thủy Chi Phong Lôi và Mộc Chi Phong Lôi trộn lẫn, lộ ra một màu sắc sặc sỡ.

Hai tháng bế quan, dưới sự trợ giúp của tài nguyên khổng lồ, “Mộc Chi Phong Lôi” của Triệu Phong, đột phá giống như nước chảy thành sông, đã đạt tới tầng thứ bảy tiểu thành, thậm chí tiếp cận đại thành.

Từ khi bắt đầu tầng thứ bảy Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, mỗi một tầng sẽ đại biểu cho một loại thuộc tính Ngũ Hành Phong Lôi, ngoài ra còn chia thành nhiều giai đoạn là sơ thành, tiểu thành, đại thành, đỉnh phong.

Phong Lôi Quyết tầng thứ bảy và Thánh Lôi Thể tầng thứ năm, khiến tu vi nội tình tăng lên, ngay cả cấp độ sinh mệnh khí lực và linh hồn của Triệu Phong, cũng có tăng phúc nhất định.

Trong đó, Kim Khôn Thánh Lôi Thể của Triệu Phong, sau khi sử dụng một lượng lớn “Bách Nguyên Chi Mật”, thể chất sinh mệnh lại một lần nữa đột phá, đạt tới “tầng thứ năm đại thành”.

Có thể nói.

Thánh Lôi Thể của Triệu Phong, chính là dựa vào một lượng trân bảo đứng đầu, xúc tiến từng bước đột phá.

Tại phương diện linh hồn, Triệu Phong và Đại Đế Hư Thần Cảnh không chênh lệch bao nhiêu, mà cấp độ linh hồn ngưng luyện, thậm chí còn mạnh hơn.

Mà ý chí Đại Đế, dưới tình huống ngưng luyện đã bất tri bất giác khôi phục được bảy tám phần.

Vốn dĩ.

Tu vi của Triệu Phong, sau khi đột phá Hư Thần Cảnh, thực lực cũng không tăng thêm bao nhiêu. Dù sao thì chất lượng chân nguyên của hắn cũng đã sớm sánh ngang Vương Giả, chủ yếu là gia tăng nội tình và chiến lực mà thôi.

Thế nhưng.

Trong quá trình Triệu Phong đột phá Hư Thần Cảnh, đã dùng một lượng tài nguyên trân bảo khổng lồ, sản sinh một loại phản ứng dây chuyền.

Điều này cũng khiến cho thể chất sinh mệnh, ý chí linh hồn, và các phương diện khác đều tăng phúc không nhỏ.

- Thực lực của ta hiện nay, hẳn đã khôi phục được sáu bảy thành so với kiếp trước. Mà tại phương diện khí lực, thậm chí còn ưu thế hơn cả kiếp trước.

Trong lòng Triệu Phong, mơ hồ tự đánh giá bản thân.

Đúng lúc này.

Trên khoảng không của Vạn Thánh Tông, xuất hiện năm sáu luồng khí tức sức mạnh to lớn Hư Thần Cảnh, trong đó còn có bốn, năm luồng ý chí Đại Đế.

- Vạn Thánh Tông, giao ra Triệu Phong – một trong Tử Phát Song Tà ra đây!

- Tử Phát Song Tà trong Không Gian Thần Huyễn, tội ác chồng chất, đánh cướp xung quanh, gây tổn hại lợi ích cho phần lớn Tông phái, nhất định phải bắt giết thị chúng…

- Hừ, trọng bảo như Thứ Thần Khí, há có thể do một Tông phái Nhị Tinh bảo trụ?

Đám đại năng Hư Thần Cảnh của Địa Linh Điện, phiêu phù trên trời cao, ngạo nghễ quan sát Vạn Thánh Tông bên dưới, lên tiếng thảo

phạt.

Trong thanh âm này, thậm chí còn có chút không thèm che giấu dục vọng cướp đoạt Thứ Thần Khí.

Có thể đoán được, Thế giới Tông môn tại Vương triều Đại Càn này, mức độ cá lớn nốt cá bé, so với những hải vực xung quanh, còn muốn nhỉnh hơn.

Vụt... Vụt...

Cường giả Hư Thần Cảnh của Hư Thần Cảnh, dưới loại tình thế như vậy, cũng không thể không hiện thân.

Vạn Thánh Tông dù sao cũng từng là một Tông phái Tam Tinh, một thời huy hoàng, nội tình thâm hậu, hơn nữa còn có ba vị Đại Đế Hư Thần Cảnh, hơn mười vị Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Giờ phút này, trong sơn môn, xuất hiện hai vị Đại Đế, ngoại trừ Linh Quỳnh Đại Đế ra, còn có một vị thanh niên hắc bào nữa.

Ô...ô...ô...n...g!

Một luồng sức mạnh to lớn bỗng nhiên ngưng hiện thành quang ảnh một lão giả tóc bạc trắng xóa.

Hai Đại Đế, một Hình chiếu Đại Đế.

- Ha ha… Từ lão quái, xem ra sau khi tấn chức Huyền Quang Cảnh thất bại, sinh mệnh thọ nguyên của ngươi đã tiếp cận đại nạn, không thể mạo hiểm toàn lực ra tay được.

Một vị Đại Đế kim bào của Địa Linh Điện, lạnh nhạt cười.

Vị Đại Đế kim bào này, kim quang và sức mạnh to lớn trên người, ẩn trong không trung, lực áp những Đại Đế khác, hiển nhiên là một vị Đại Đế đỉnh phong.

- Trương Huyền Động, một trong ba Đại Đế đứng đầu của Địa Linh Điện.

Linh Quỳnh Đại Đế và thiếu niên hắc bào tu vi Đại Đế ở bên cạnh, thoáng nhìn sau, sắc mặt trở nên ngưng trọng.

Chiến lực của Đại Đế đỉnh phong, hơn xa Đại Đế bình thường, chiếm tỉ lệ cực nhỏ trong hàng ngũ Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Tại Vương triều Đại Đế, Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh hàng năm đều bế quan, tham hóa con đường “Thần Vị”, rất ít khi hỏi đến thế sự.

Cho nên, dưới tình huống bình thường, những Đại Đế đỉnh phong này, gần như là những tồn tại vô địch trên thế gian.

Vạn Thánh Tông vốn dĩ cũng có một vị Đại Đế đỉnh phong, thế nhưng chỉ tiếc là Hình chiếu Đại Đế “Từ lão quái”, thọ nguyên đã tiếp cận đại nạn, thực lực suy giảm mạnh.

- Vạn Thánh Tông, dường như đã gặp phải một chút phiền toái.

Triệu Phong từ trong phòng đi ra.

Lúc này, toàn bộ sơn môn Vạn Thánh Tông, đã bị một luồng khí tức sức mạnh to lớn khổng lồ bao trùm.

Đông đảo đệ tử trong sơn môn, đều cảm thấy tim gan run rẩy, ngay

cả thở mạnh một cái cũng không dám.

Cũng may.

Giằng co của cấp bậc Vương Giả, đều ở trên trời cao.

- Triệu Phong.

Triệu Phong vừa mới hiện thân, “Cô Triều Chí” của Địa Linh Điện trên không trung, lập tức hô lớn một tiếng.

Trong mắt Cô Triều Chí tràn ngập kính sợ và kiêng kỵ, ngoài ra còn có vài phần hưng phấn.

Lúc còn ở tòa thành dưới đất trong Không Gian Thần Huyễn, Triệu Phong đã từng tiếp xúc với Cô Triều Chí.

Tại thời khắc cuối cùng trong Tà Dương Phủ, Cô Triều Chí đã bị Hắc Giao Long áp chế, phản bội một phương nhân loại, đánh cắp chìa khóa Cấm Nguyên Thần Liên.

Một màn này, lại hiện lên trong đầu Triệu Phong.

- Hắn chính là Triệu Phong? Một trong Tử Phát Song Tà?

Ánh mắt đám Vương Giả, Đại Đế của Địa Linh Điện, đều dừng lại trên người Triệu Phong.

Sau khi Không Gian Thần Huyễn kết thúc, đã hai tháng trôi qua, sự tích truyền thuyết về Tử Phát Song Tà, đã lan rộng khắp cao tầng Vương triều Đại lục.

Mà hình tượng thiếu niên tóc tím sâu không lường được trong Tử

Phát Song Tà, lại chính là kẻ chủ mưu trong Song Tà.

Thiếu niên tóc tím này, mọi người đều gọi hắn là Triệu Phong.

Nhưng điều này cũng không quan trọng.

Quan trọng là, hắn đã trở thành kẻ thu hoạch lớn nhất trong Tà Dương Phủ.

- Xem ra, không thể ở lại Vạn Thánh Tông được nữa rồi…

Triệu Phong thấp giọng lẩm bẩm.

Mượn Vạn Thánh Tông làm viên đá lót đường, lần này hắn đã lột xác nhảy vọt, trở thành kẻ thu hoạch lớn nhất trong Tà Dương Phủ, nhưng đồng thời cũng mang đến tai họa rất lớn cho Vạn Thánh Tông.

- Triệu Phong, Vạn Thánh Tông e rằng không thể che chở cho ngươi được nữa. Nhưng ngươi là một thành viên của Vạn Thánh Tông, chúng ta sẽ tận lực yểm trợ ngươi chạy trốn.

Hình chiếu Đại Đế tóc trắng “Từ lão quái”, truyền âm với Triệu Phong.

Giữa không trung, thần sắc của ba vị Đại Đế, đều có chút ảm đạm.

Cấp bậc Tông phái của Địa Linh Điện, cao hơn Vạn Thánh Tông một bậc, nếu như chống chọi, thì căn bản không thể chiến thắng.

Vạn Thánh Tông nguyện ý ra tay trợ giúp Triệu Phong chạy trốn, cũng xem như hết lòng quan tâm giúp đỡ rồi.

- Triệu Phong, nếu ngươi có thể chạy trốn tới Vương Hầu phủ, như

vậy thì vẫn có thể bảo trụ được một mạng.

Linh Quỳnh Đại Đế nhắc nhở.

Vương Hầu phủ dù sao cũng là cơ cấu thống trị cao nhất trên danh nghĩa của Thiên Phong Đại Đảo Vực, đại biểu cho Hoàng tộc Đại Càn.

- Chạy trốn?

Khóe miệng Triệu Phong, không khỏi nhếch lên một nụ cười tự giễu.

Vô tình, hắn chợt nhớ đến tràng diện “Tử Vong truy sát” tại Thương Hải ngày xưa.

- Đa tạ hảo ý của chư vị. Đám vớ vẩn này, còn chưa có tư cách để ta chạy trốn.

Triệu Phong lắc đầu cười, thoáng hành lễ với đám người Linh Quỳnh Đại Đế.

Lời này vừa nói ra, cường giả song phương đều “ồ” lên một trận.

- Tiểu bối cuồng vọng.

- Tiểu bối vừa mới tấn chức Vương Giả không lâu, đã không biết trời cao đất rộng là gì rồi.

Đám cường giả Đại Đế của Địa Linh Điện, đều không khỏi tức giận mà cười.

Ầm ầm ầm...

Thoáng chốc, tổng cộng mười luồng ý chí Vương Giả, thậm chí có hai ba luồng ý chí Đại Đế, đã áp bách lên người Triệu Phong.

Luồng ý chí này xuyên qua hư không, nổ vang tại phương diện linh hồn, dẫn động lực lượng áo nghĩa thiên địa vô hình, đủ khiến sơn băng địa liệt.

Ầm ầm ầm...

Khu vực phụ cận sơn môn của Triệu Phong, trong khoảnh khắc đã sụp đổ, dưới một luồng ý chí mạnh mẽ trùng kích, đã hóa thành tro bụi.

- Không tốt.

Trên bầu trời mây, lão giả mặc chiến bào đỏ sậm “Thiết Li Thiên” không khỏi kinh hô một tiếng.

Nhiều ý chí Vương Giả như vậy, còn có cả ý chí Đại Đế tham dự, e rằng đủ khiến cho ý chí tinh thần của Vương Giả bình thường sụp đổ, thậm chí trực tiếp hồn phi phách tán.

Mà bên phía Vạn Thánh Tông, đám người Linh Quỳnh Đại Đế, cũng không kịp trở tay.

Một câu nói của Triệu Phong, đã khiến nhiều người tức giận.

Lúc này, đám Vương Giả, Đại Đế của Địa Linh Điện, cũng chỉ mong có thể nhanh chóng giết hắn, cướp lấy trọng bảo Thứ Thần Khí.

- Hừ!

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, vẫn sừng sững bất động.

Khí tức linh hồn của hắn, giống như một biển chết sâu không thấy đáy. Khí lực của hắn như đại sơn Thái Cổ, muôn đời không đổi.

Luồng lực lượng ý chí áp bách, chủ yếu là nhằm vào phương diện linh hồn và phương diện lực lượng thiên địa áp bách.

Mà những luồng ý chí này, rơi lên người Triệu Phong, lại như ném đá vào biển.

Ầm ầm ầm...

Sau một đợt ý chí trùng kích của đám Vương Giả, Đại Đế, toàn bộ đều không đem lại hiệu quả gì.

- Điều này… Làm sao có thể?

Bên phái Địa Linh Điện, đám đại năng Hư Thần Cảnh vừa ra tay, đều thất thanh.

Nhiều ý chí trùng kích như vậy, cho dù là Đại Đế, cũng không thể đối kháng nổi, thậm chí linh hồn sẽ bị hao tổn.

Nhưng Triệu Phong vẫn sừng sững tại chỗ, bình yên vô sự, không có chút động tĩnh nào.

Giờ phút này, bất luận là đám người Vạn Thánh Tông, hay là thế công ào ạt của Địa Linh Điện, đều lộ ra bộ dạng như nhìn thấy quỷ.

- Có thể làm được đến trình độ này, trừ phi là ý chí linh hồn, đạt tới cấp độ Đại Đế đỉnh phong.

Linh Quỳnh Đại Đế hít sâu một hơi.

Bên phía Địa Linh Điện, đám người “Trương Huyền Động” Đại Đế, cũng không khỏi thu hồi sự khinh thị, thậm chí sắc mặt còn có vài phần ngưng trọng.

Quan sát kỹ một lượt, thì có thể nhận ra Triệu Phong chỉ mới tiến vào Hư Thần Cảnh.

Nhưng nếu như cẩn thận quan sát, sẽ phát hiện khí tức chân nguyên toàn thân hắn, vô cùng ngưng luyện, cường độ vượt qua Vương Giả bình thường, khả năng nắm giữ lực lượng trong tay, đã đạt tới trình độ không thể tưởng tượng nổi.

- Cô Triều Chí, dẫn đồng môn của ngươi đi đi. Ta không muốn đại khai sát giới…

Triệu Phong lững thững cất bước trong sân vắng, ánh mắt nhìn chằm chằm Cô Triều Chí.

Đại khai sát giới?

Cô Triều Chí bị hắn nhìn mà phát sợ.

Không biết tại sao.

Dưới sự che chở của nhiều Tông môn trưởng bối là Vương Giả và Đại Đế như vậy, nhưng bị Triệu Phong nhìn chằm chằm, hắn vẫn không cảm thấy an toàn chút nào.

Thoáng chốc, hắn dường như hồi tưởng lại cảnh tượng Triệu Phong đã từng thi triển “Thần Mâu Ngưng Thị” trong Tà Dương Phủ, rút đi linh hồn của hai người Lam Giao Vương.

Bóng ma sợ hãi, dường như vẫn còn tồn tại, duy trì đến tận bây giờ.

- Đại khai sát giới?

Đám Vương Giả, Đại Đế của Địa Linh Điện, đều lộ vẻ khinh thường, dường như nghe thấy một chuyện vô cùng hài hước.

Đúng lúc này.

Triệu Phong đột nhiên chậm rãi bước ra một bước.

Vụt...

Ngay tại chỗ, chỉ còn lưu lại một đạo tàn ảnh Phong Lôi.

Đám Vương Giả Hư Thần Cảnh đều cảm thấy trước mắt hoa lên, hoàn toàn không nhìn thấy rõ quỹ tích di động của Triệu Phong.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Triệu Phong đã xuất hiện trên bầu trời, đứng giữa hai phe Vạn Thánh Tông và Địa Linh Điện.

Hít...

Đám Vương Giả, Đại Đế của song phương, đều hít một ngụm khí lạnh.

Không phải hoài nghi, tốc độ mà vừa rồi Triệu Phong bày ra, quả thật quá kinh người, ngoại trừ Đại Đế đỉnh phong như “Trương Huyền Động” của Địa Linh Điện ra, những Vương Giả Đại Đế khác, đều không thể nhìn rõ.

- Ngươi…

Trên trán Cổ Thần Tàn Kiếm, chợt ứa ra một giọt mồ hôi lạnh.

Dưới ánh mắt chăm chú của Triệu Phong, bóng ma khủng bố trong lòng hắn, đã lan tràn khắp toàn bộ tâm linh.

Hắn không hề hoài nghi Triệu Phong có năng lực “đại khai sát giới” hay không.

Bên phía Địa Linh Điện, thoáng lâm vào yên lặng trong giây lát, có lẽ bởi vì cảm thấy Triệu Phong sâu không lường được, hoặc là vẫn còn rung động trước tốc độ kinh người của hắn.

Nhưng đường đường là đội ngũ của đại Tông Tam Tinh, há có thể để một Vương Giả hậu bối vừa mới tấn chức hù dọa được?

Đáp án, rất rõ ràng.

Chương 878: Nghiền Sát Vô Tình

Trên bầu trời Vạn Thánh Tông.

Vụt...

Triệu Phong chỉ một bước, đã xuất hiện giữa hai đội ngũ cường giả Hư Thần Cảnh.

- Đại khai sát giới?

Hai phe cường giả của Địa Linh Điện và Vạn Thánh Tông, đều thoáng lâm vào yên lặng trong giây lát. Hai bên địch ta, trên mặt đều lộ ra biểu tình quái dị.

Bên phía Vạn Thánh Tông, lại cân nhắc, không biết Triệu Phong đang nảy ra quỷ kế gì.

Đám Vương Giả, Đại Đế của Địa Linh Điện, đều thoáng sửng sốt giây lát, tiếu ý và sự khinh thường châm chọc trên mặt càng đậm hơn.

Có lẽ, tốc độ của Triệu Phong thật sự kinh người, vượt qua thường nhân, thế nhưng đối mặt với nhiều cường giả Hư Thần Cảnh như vậy, bao gồm cả mấy vị Đại Đế và một vị Đại Đế đỉnh phong liên thủ, vẫn nhỏ bé vô cùng.

- Ha ha ha…

Đại Đế kim bào “Trương Huyền Động” của Địa Linh Điện, ngửa đầu cười lớn:

- Tiểu bối ngu muội, ngươi cho rằng chỉ bằng một câu nói uy hiếp vô cùng đơn giản, là có thể dọa lui đại đội nhân mã của Địa Linh Điện chúng ta sao?

Lời này vừa dứt, đám cường giả Hư Thần Cảnh của Địa Linh Điện, đều cất tiếng cười lớn.

Đáp án, quả thật là không thể.

Đường đường là siêu cấp đại Tông như Địa Linh Điện, đội ngũ nhân mã đều là cao tầng, há có thể vì một câu nói của một tên tiểu bối mà bị dọa lui được?

Nhưng mà trong đám người của Địa Linh Điện, chỉ có Cô Triều Chí là không cười nổi.

Trong đầu hắn, lại hiện ra một màn xảy ra trong Không Gian Thần Huyễn.

Thiếu niên tóc tím trong tầm mắt, vào thời điểm đó, có một loại trấn định và tự tin không thể hình dung.

Cho dù là lúc này, trên mặt của thiếu niên đó, vẫn không hề có nửa điểm kinh hoảng.

Khóe miệng thiếu niên tóc tím, khẽ cười nhạt:

- Hôm nay, các ngươi sẽ không, nhưng sau này, các ngươi nhất định sẽ làm vậy.

Lời nói vừa dứt.

Vụt...

Triệu Phong lại bước ra một bước, trong hư không lưu lại một đạo tàn ảnh Phong Lôi mơ hồ không rõ.

Lúc này, tốc độ của Triệu Phong, không chỉ nhanh đến kinh người, mà trong thân pháp, còn dung nhập với áo nghĩa Phong Lôi, Huyễn đạo cao thâm huyền diệu.

- Mọi người cẩn thận.

Bên phía Địa Linh Điện, rất nhiều Vương Giả, Đại Đế, phần lớn đều không nhìn thấy rõ quỹ tích thân pháp của Triệu Phong.

Hiện nay, ý chí Đại Đế của Triệu Phong đã khôi phục được bảy tám phần, phương diện ý cảnh đã đứng tại đỉnh cao.

Tại nơi này, ngoại trừ Đại Đế đỉnh phong như Trương Huyền Động ra, những người khác đều không thể sánh bằng.

Vụt...

Đột nhiên, một đạo tàn ảnh Phong Lôi, trên người xuất hiện một tầng điện văn lực phách vàng kim rực rỡ.

Tầng điện văn lực phách này, là một màu vàng rực rỡ, uy thế khủng bố tuyệt luân, trong nháy mắt bùng nổ, đã khiến không khí xung quanh, mơ hồ truyền đến tiếng rít gào.

- Không tốt.

Trương Huyền Động và vài vị Đại Đế của Địa Linh Điện, đồng loạt thất thanh, đã cảm nhận được uy lực khủng bố của lực phách vàng óng rực rỡ kia.

Thế nhưng, lời nhắc nhở của bọn hắn, đã chậm trễ.

Vụt...

Khoảnh khắc Thánh Lôi Thể bùng nổ, tốc độ của Triệu Phong trong nháy mắt, đã lần nữa tăng vọt.

Ầm...

Trong tiếng lôi minh nổ vang, Triệu Phong bất ngờ đánh về phía một Vương Giả Hư Thần Cảnh không kịp đề phòng.

- A…

Vị Vương Giả Hư Thần Cảnh kia, căn bản không thể ngăn được sự trùng kích của lực phách Thánh Lôi Thể tầng thứ năm đại thành, thân thể chỉ trong chớp mắt đã bị nghiền ép thành bọt máu.

Một quyền vô cùng đơn giản, Triệu Phong không hề vận dụng chân nguyên, dùng khí lực nguyên thủy vô cùng mạnh mẽ, đánh chết một vị Vương Giả Lĩnh Vực Hư Thần Cảnh hậu kỳ.

Hít…

Trên sân thoáng cái đã lâm vào tĩnh mịch.

Hai bên địch ta đều ngẩn ngơ, trơ mắt nhìn Triệu Phong dùng tốc độ kinh người, lực lượng khủng bố, nghiền sát một vị Vương Giả Lĩnh Vực.

Mọi người đã lường trước, tốc độ và thực lực của Triệu Phong, chắc chắn không phải tầm thường.

Thế nhưng lại không người nào nghĩ đến, một vị Vương Giả Lĩnh Vực lâu năm, ở trước mặt Triệu Phong, ngay cả lực hoàn thủ cũng không có, đã bị trực tiếp đánh chết.

Nhất là Cô Triều Chí của Địa Linh Điện, trong lòng càng cảm thấy lạnh lẽo.

Hắn rõ ràng nhìn thấy Triệu Phong sau khi đánh chết một vị Vương Giả Lĩnh Vực, biểu tình vẫn bình thản như cũ, giống như chưa từng xảy ra chuyện gì.

Phảng phất, đánh chết một vị Vương Giả Lĩnh Vực, trong mắt Triệu Phong cũng không khác gì giết heo giết chó.

Trong Không Gian Thần Huyễn, từ tòa thành dưới đất cho đến Tà Dương Phủ, thiếu niên này, dường như vĩnh viễn luôn tính toán trước kỹ càng, cho nên hành động càng thong dong tự nhiên.

- Tên thứ nhất.

Triệu Phong vẫn giữ ngữ khí bình thản:

- Bây giờ các ngươi rút đi, vẫn còn cơ hội.

Đám người của Địa Linh Điện, trong thoáng chốc lâm vào tĩnh mịch, bất chợt cả đám tức giận bùng nổ, đồng loạt lao về phía Triệu Phong.

- Tốc độ của kẻ này thật kinh người, vây khốn hắn.

Đại Đế kim bào “Trương Huyền Động”, tức giận gầm nhẹ một tiếng.

Thế nhưng.

Thiếu niên tóc tím trong tầm mắt, lại không hề có chút kinh hoảng, khóe miệng khẽ nhếch lên một tia châm chọc.

- Phong Lôi Chi Dực.

Sau lưng Triệu Phong, bỗng nhiên ngưng kết ra một đôi Phong Lôi Chi Dực vô cùng sống động, trong lúc chấn động kéo theo một cơn lốc Phong Lôi kinh thiên. Nhất thời, thiên địa lôi vân nổi lên cuồn cuộn, Thủy Chi Phong Lôi và Mộc Chi Phong Lôi, hóa thành hai đạo dực quang to lớn, câu thông với cửu thiên.

Phong Lôi Chi Dực vũ động, phát ra uy thế ý cảnh cường đại, đã sánh ngang với Đại Đế đỉnh phong, Vương Giả Hư Thần Cảnh bình thường, thậm chí cũng không dễ dàng tiếp cận được Triệu Phong.

Nhưng Phong Lôi Chi Dực, chỉ là để Triệu Phong gia tăng tốc độ mà thôi.

Vụt...

Phong Lôi Chi Dực và lực phách kim sắc bá đạo, đem tốc độ của Triệu Phong, thúc đẩy đến mức tận cùng.

- Lưu lại.

Trong đó, một vị Đại Đế Hư Thần Cảnh và mấy vị Vương Giả Hư Thần Cảnh, chỉ miễn cưỡng tiếp cận quỹ tích mà Triệu Phong đã bay qua.

Ầm...

Triệu Phong không chút sợ hãi, cười lớn một tiếng, trực tiếp chấn văng tên Đại Đế Hư Thần Cảnh đứng mũi chịu sào.

- Cái gì?

Vị Đại Đế Hư Thần Cảnh hoảng sợ thất thanh, thân thể bị đẩy lui, khí huyết chấn động.

Mặc dù Triệu Phong không tạo thành thương hại thực chất nào cho hắn, nhưng chỉ dựa vào lực phách mạnh mẽ, đã có thể chấn văn Đại Đế Hư Thần Cảnh, như vậy cũng quá là kinh thế hãi tục rồi.

Phong Lôi Chi Dực phối hợp với Thánh Lôi Lực Phách, khiến tốc độ và lực trùng kích của Triệu Phong, trực tiếp chấn văng Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Một màn này, đã khiến cho phần đông cường giả của song phương, đều rung động thất sắc.

- Thánh Lôi Thể tầng thứ năm, cũng tương đương cấp độ Hư Thần Cảnh. Tầng thứ năm đại thành, chỉ dựa vào lực phách, thì cơ bản đã có thể chống lại Đại Đế bình thường, nghiền áp Vương Giả dưới Đại Đế.

Triệu Phong cảm nhận được trong người tràn ngập khí lực và lực lượng vô cùng khổng lồ.

Mỗi cái hô hấp của hắn, hoặc là mỗi cái giơ tay nhấc chân, đều mang lực lượng dời núi cắt sông, hơn nữa không cần tăng cường thêm chân nguyên.

Đây là con đường luyện thể của Bán Thần Côn Vân ngày xưa.

Nhưng Triệu Phong tu hành “Kim Khôn Thánh Lôi Thể”, lại càng là phiên bản cường hóa của “Kim Khôn Thánh Thể” nguyên bản.

- Tiểu bối lưu lại!

Vị Đại Đế Hư Thần Cảnh kia, mặc dù đã bị đẩy lui, thế nhưng bên cạnh vẫn còn một vị Vương Giả Lĩnh Vực và một vị Vương Giả đỉnh phong.

Hai vị Vương Giả Hư Thần Cảnh này, đều cực kỳ am hiểu tốc độ.

Lúc trước, vị Đại Đế kia ra tay, cũng miễn cưỡng ngăn cản được Triệu Phong, cấp cho hai vị Vương Giả này một cơ hội ra tay giữ chân đối phương.

- Giết!

Triệu Phong không tránh không né, thúc dục lực phách Thánh Lôi Thể, vung ra hai quyền như lôi đình, đánh về phía hai vị Vương Giả.

Hai vị Vương Giả Hư Thần Cảnh này cũng biết sự lợi hại của Triệu Phong, nên đều dốc toàn lực ra tay và phòng bị.

- Huyễn Thành Lĩnh Vực.

Nhưng khoảnh khắc Triệu Phong đánh ra một quyền, hai đại Vương Giả đều thấy tâm thần nhoáng lên một cái, lâm vào một tòa mê cung cổ thành, sương khói lượn lờ, cảm quan ý thức đều trở nên mơ hồ, khả năng nắm giữ lực lượng cũng bị hạn chế rất lớn.

- A a…

Hai đại Vương Giả bị quyền kình lực phách kim sắc bá đạo tuyệt luân, hoàn toàn nuốt chửng, gần như ngay lập tức, đồng thời truyền đến hai tiếng hét thảm thiết.

Ầm...

Hai đại Vương Giả, một Hư Thần Cảnh hậu kỳ, một Hư Thần Cảnh đỉnh phong, cùng lúc ngã xuống ngay tại chỗ.

- Song sát…

Bên phía Vạn Thánh Tông, Linh Quỳnh Đại Đế và đám người Lục Vân Vương đều trợn mắt há hốc mồm.

Trước đó, Triệu Phong đã một quyền đánh chết một vị Vương Giả Lĩnh Vực.

Mà lúc này, lại nghiền sát áp đảo hai vị Vương Giả, trong đó còn bao gồm cả một vị Vương Giả đỉnh phong.

- Tên thứ ba.

Thanh âm bình thản không có gì đặc biệt, lại khiến cho một phương cường giả của Địa Linh Điện, trong lòng rét lạnh.

Bị một tiểu bối Vương Giả mới tấn chức, trong khoảnh khắc liên tục chém giết ba vị Vương Giả Hư Thần Cảnh, điều này khiến đông đảo Vương Giả, Đại Đế của Địa Linh Điện, đều cảm thấy mất sạch mặt mũi.

Vậy mà thiếu niên kia còn cố tình biểu hiện như không có gì to tát.

- Lôi Dực Phi Độn thuật.

Sau lưng Triệu Phong, Lôi Dực huyễn vũ chấn động, sinh ra một chuỗi quang ảnh mơ hồ, đan xen giữa Lôi đạo và áo nghĩa không gian kỳ diệu.

Vụt...

Thân ảnh của Triệu Phong, đã biến mất, không thấy đâu nữa.

- Tiểu bối, chết đi!

Ngay khoảnh khắc tiếp theo, lấy Đại Đế kim bào “Trương Huyền Động”, dẫn đầu ba vị Đại Đế, trong nháy mắt đã phát động thế công kinh thiên động địa.

Ầm ầm ầm...

Ba vị Đại Đế đồng loạt tất công, khiến một phương thiên địa, mơ hồ chấn động nổ vang, tản mát ra một luồng lực lượng cấm kỵ, đám Vương Giả ở gần đó, đều bị dạt ra ngoài.

Sơn môn Vạn Thánh Tông ở bên dưới, cũng trực tiếp sụp đổ một mảng lớn.

Uy thế bực này, đủ để miểu sát một vị Đại Đế bình thường, chỉ tiếc là đã thất bại mà thôi.

thiếu niên tóc tím kia, dường như trong mơ hồ đã nắm trong tay thế cục toàn trường, không chút thương tổn, thoát khỏi sự vây sát liên thủ này.

- Phong Lôi Dực Trảm.

Triệu Phong thoáng cái đã xuất hiện tại một nơi khác trong đội ngũ của Địa Linh Điện.

Phốc…

Trong khoảnh khắc hiện thân, một đạo Lôi Dực Phong Ảnh sắc bén, đã xẹt qua bên cạnh một vị Vương Giả Lĩnh Vực.

- A…

Vị Vương Giả Lĩnh Vực kia, căn bản không kịp phản ứng thì đã bị chiến kỹ Phong Lôi Chi Dực của Triệu Phong, chém thành hai đoạn.

Lại một tiếng kêu thảm thiết nữa vang vọng trong hư không.

Đám người Hư Thần Cảnh của Địa Linh Điện, lại phát ra một trận kinh hoảng sợ hãi.

Mỗi lần Triệu Phong công kích, đánh chết một vị Vương Giả, trên người đều nổi lên một tia khí tức Lôi Kiếp bất hủ bất diệt, trong nháy mắt đã diệt sát linh hồn của Vương Giả đó.

- Tên thứ tư.

Thanh âm bình thản, tựa như bùa đòi mạng, khiến đám Vương Giả của Địa Linh Điện, đều cảm thấy không rét mà run.

Sự thật đã chứng minh, tồn tại dưới Đại Đế, đối diện với Triệu Phong, căn bản không hề có chút sức phản kháng nào.

- Tiểu bối, có bản lĩnh thì hãy ra tay với chúng ta…

Mấy vi Đại Đế của Địa Linh Điện, đều nổi trận lôi đình.

Bọn họ đều không úy kỵ Triệu Phong, chẳng qua thân pháp và tốc độ của đối phương, đã vượt Đại Đế, ngoài ra, hắn còn có khứu giác và dự đoán vô cùng cường đại đối với nguy cơ.

Vụt...

Đại Đế kim bào “Trương Huyền Động” và những Đại Đế khác, đều chia ra nhiều hướng, chặn đường Triệu Phong.

Nhưng Vương Giả Hư Thần Cảnh còn lại, đều là tâm phúc của mấy vị Đại Đế, đều không dám đơn độc xuất thủ, cả đám đều lo lắng đề phòng.

Từ khi ra tay đến bây giờ, Triệu Phong chưa từng thất thủ lần nào.

Dường như, mỗi lần hắn xuất hiện và ra tay, đều có thể loại bỏ một vị Vương Giả Hư Thần Cảnh, thậm chí là trực tiếp song sát Vương Giả.

Giờ khắc này, bầu không khí khẩn trương trên sân, đã bị kéo căng đến cực điểm.

Đám Vương Giả, Đại Đế của Địa Linh Điện, đều toàn lực đề phòng, tận sức phối hợp, không dám lộ ra một tia khinh thường.

Vụt...

Một lúc nào đó, Triệu Phong lại bùng nổ kim văn lực phách rực rỡ, chân thân lại lần nữa xuất hiện.

Khu vực gần hắn, có hai ba vị Vương Giả Hư Thần Cảnh.

- Mau tránh ra…

Ba vị Vương Giả Hư Thần Cảnh này, như lâm vào đại địch, đồng loạt thối lui né tránh.

- Mơ tưởng…

Một đạo ý chí Đại Đế, từ khu vực phụ cận ập đến, sức mạnh to lớn khôn cùng, bao phủ trên người Triệu Phong.

Dưới tình huống toàn lực phối hợp, đám Vương Giả Địa Linh Điện, đều tụ năm tụm ba, đứng gần Đại Đế Hư Thần Cảnh.

- Tiểu bối, có bản lĩnh thì ra tay với ta…

Vị Đại Đế Hư Thần Cảnh kia, mặc chiến bào huyền y, quát lớn một tiếng, sau lưng mở ra một cái Tiểu Thế Giới khổng lồ, nhằm về phía Triệu Phong.

A…

Vị Đại Đế chiến bào huyền y này, song chưởng vung lên, từng vòng xích điện màu trắng như sóng gợn, đan vào nhau, quấn chặt lấy phạm vi mấy chục dặm xung quanh khu vực của Triệu Phong.

Keng keng keng…

Thánh Lôi Thể kim sắc rực rỡ của Triệu Phong, bắn ra từng đợt tia lửa tia điện, thân thể truyền đến một chút cảm giác tê dại, bị đám xích điện màu trắng như sóng gợn kia vây trụ, tốc độ bị kiềm hãm rất nhiều.

- Thành công rồi.

Phần đông Vương Giả Hư Thần Cảnh của Địa Linh Điện, đều lộ vẻ mừng rỡ như điên.

- Kẻ muốn chết, chính là ngươi…

Triệu Phong một đầu tóc tím tung bay, trong mắt trái thoáng hiện một tia hàn mang màu tím, Thánh Lôi Thể lại lần nữa khuếch trương vài phần, giống như một tiểu cự nhân, trên người chợt bộc phát ra Huyết Dương Liệt quang, bao trùm cả một mảnh Thiên Hư.

Chương 879: Tuyệt Vọng Sụp Đổ

Khoảnh khắc đám người Địa Linh Điện đều mừng như điên, thì Triệu Phong lại không lùi mà tiến tới, cường thế giết tới chỗ Đại Đế Hư Thần Cảnh chiến bào huyền y.

Khoảnh khắc đó.

Thánh Lôi Thể của Triệu Phong, lại lần nữa khuếch trương, hóa thành một tiểu cự nhân, vận chuyển huyết mạch Huyết Ma Dương, toàn thân nở rộ một mảnh Huyết Dương Liệt Quang chói mắt.

Keng keng đinh…

Từng sợi xích điện màu trắng như sóng gợn xung quanh, đều không thể tạo nên chút thương hại hay ảnh hưởng gì đối với Thánh Lôi Thể đã khuếch đại của Triệu Phong.

Vị Đại Đế chiến bào huyền y này, am hiểu bí pháp Lôi đạo, có thể vây khốn Đại Đế Hư Thần Cảnh, nhưng lại không chút hiệu quả gì đối với Triệu Phong.

- Làm sao có thể…

Đại Đế chiến bào huyền y, ý thức được có gì đó không đúng, lại phát giác khí lực của Triệu Phong, có sức miễn dịch vô cùng cường đại đối với công kích Lôi đạo, thậm chí còn có thể hấp thu thành lực lượng để bản thân sử dụng.

Nói thì chậm, mà diễn biến lại xảy ra rất nhanh.

Ầm…

Tiểu cự nhân như vầng Liệt Dương, sau lưng nổi lên Phong Lôi Chi Dực kéo động một trận lốc xoáy Phong Lôi cuồn cuộn, trong nháy mắt bộc phát ra tốc độ trùng kích, đủ khiến những Đại Đế Hư Thần Cảnh ở đây đều phải thất thanh.

Sau khi đoạt xá trùng tu, Phong Lôi Quyết của Triệu Phong, kế thừa tốc độ Phong Lôi truyền thừa trước kia.

Mà khí lực của hắn lại càng mạnh hơn, phối hợp với năng lực bùng nổ của huyết mạch Huyết Ma Dương, trong nháy mắt có thể thúc dục ra tốc độ, càng khiến cho người ta sợ hãi.

Ầm…

Vị Đại Đế chiến bào huyền y kia, không kịp trở tay, lại khó có thể trốn tránh, đã bị một đoàn Huyết Dương Liệt Quang chính diện đánh trúng, bạo phát âm thanh nổ vang liên miên không dứt.

- Huyễn Thành Lĩnh Vực!

Trong khoảnh khắc công kích kia tiếp cận, một cái Lĩnh Vực Hồn đạo cường đại, không bị Tiểu Thế Giới hạn chế, đã bao phủ quanh người Đại Đế chiến bào huyền y.

Cho dù là Đại Đế chiến bào huyền y, cũng cảm thấy tâm thần và cảm quan một trận thác loạn, không thể ngăn chặn sự ảnh hưởng của Huyễn Thành Lĩnh Vực.

Ầm ầm… Ọc…

Đại Đế chiến bào huyền y hoảng sợ, thân hình bị đẩy lui mấy trăm trượng, phun ra một búng máu.

Trong quá trình bị đẩy lui, một tầng tia lửa Huyết Dương đã lan tràn khắp toàn thân hắn, tinh nguyên huyết khí nhanh chóng trôi đi một phần, sắc mặt có chút khó coi.

Dưới đợt trùng kích vừa rồi, Đại Đế chiến bào huyền y kia, đã bị Triệu Phong đánh trọng thương, hộc máu ngay tại đương trường.

- Làm sao có thể…

Đám cường giả Hư Thần Cảnh của Địa Linh Điện có mặt tại đây, đều kinh hãi hô lớn.

Bên phái Vạn Thánh Tông, Linh Quỳnh Đại Đế và đám Vương Giả khác, đều ngây dại ra tại chỗ.

- Huyết Ma Dương hoàn mĩ, hoàn toàn siêu việt Huyết Ma Dương thời kỳ đỉnh phong…

Trên bầu trời, Đại Đế “Thiết Li Liên” của Thiết gia, lộ vẻ khiếp sợ, hưng phấn, vẻ mặt mừng rỡ như điên.

Huyết mạch Huyết Ma Dương mà Triệu Phong thể hiện ra, uy lực bùng nổ cương liệt, hoàn toàn vượt qua tưởng tượng, mỗi lần công kích, đều sẽ thiêu đốt toàn thân mục tiêu, khiến tinh huyết sinh mệnh bị tiêu hao.

Càng không thể tin nổi chính là.

Huyết mạch Huyết Ma Dương của Triệu Phong, mỗi lần công kích

cận chiến, đều có thể rút đi tinh khí sinh mệnh của đối phương.

Giờ phút này, Thánh Lôi Thể và huyết mạch Huyết Ma Dương của Triệu Phong, sau khi phát động bùng nổ tột đỉnh, tinh khí thần chẳng những không giảm xuống, ngược lại còn tăng lên.

- Chiến đấu càng thảm khốc, thì lại càng hăng hái. Huyết mạch này sinh ra vì chiến đấu, tuyệt không thể ngã xuống, càng không thể truyền lưu ra ngoài Thiết gia…

Thiết Li Thiên kích động không thôi, thân thể thoáng run vì kích động.

Huyết mạch Huyết Ma Dương này, tốc độ công kích bùng nổ không gì sánh nổi, thế nhưng khuyết điểm là năng lực kéo dài không đủ.

Nhưng huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mĩ của Triệu Phong, chỉ cần không phải trọng thương, thì huyết mạch sẽ thông qua công kích chiến đấu, mà khiến thương thế và nguyên khí nhanh chóng khôi phục lại.

- Lực lượng khí lực lấy Thánh Lôi Thể làm trụ cột, Huyết Ma Dương thì cương liệt bùng nổ, còn Phong Lôi Quyết thì thiên về tốc độ và biến hóa…

Triệu Phong giống như một tiểu cự nhân ma dực Huyết Dương, đứng ngạo nghễ trên không trung.

Công pháp, huyết mạch của hắn, phát huy chiến lực vô cùng mạnh mẽ, vừa rồi chính diện đánh trọng thương Đại Đế Hư Thần Cảnh, tuy nhiên cũng có một phần nhân tố xuất kỳ bất ý.

Thánh Lôi Thể tầng thứ năm đại thành, có khí lực vô cùng mạnh mẽ, khiến Triệu Phong gần như hoành hành tại cấp độ Hư Thần Cảnh,

ngay cả Đại Đế, cũng có thể đối kháng một phen.

Huyết Ma Dương cương liệt bùng nổ, có năng lực thiêu đốt cường đại, còn có hiệu quả hấp huyết, khiến chiến lực và khả năng bùng nổ của hắn, kéo dãi liên miên không dứt.

Phong Lôi Quyết thì hỗ trợ tốc độ, biến hóa linh hoạt, thậm chí ý cảnh cường đại, còn giúp Triệu Phong có thể tung hoành ngang dọc trong đám Vương Giả Đại Đế mà không cần kiêng nể gì.

Vị Đại Đế chiến bào huyền y bị đẩy lui trọng thương, trong lòng tràn ngập kinh hãi, chiến ý đã tiêu tán hơn phân nửa.

- Trước hết hãy kéo dài thời gian, để hắn tiêu hao.

Vài vị Đại Đế khác của Địa Linh Điện, đều từ trong khiếp sợ và hoảng hốt tỉnh lại, từ nhiều phương hướng bọc đánh.

Đại Đế chiến bào huyền y cũng minh bạch đạo lý trong này, lấy lực lượng của một mình hắn, chỉ e không thể địch lại loại thiếu niên yêu nghiệt này.

- Chết đi!

Triệu Phong biến thành một bức tượng tiểu cự nhân Liệt Dương, kéo theo một đoàn lốc xoáy Phong Lôi, dùng tốc độ không thể trốn tránh, lại lần nữa áp bách tới.

Ầm…

Khí tức uy thế bạo ngược cường đại đó, khiến khí huyết vị Đại Đế chiến bào huyền y chấn động, toàn thân cảm thấy nặng nề.

Đây là lực lượng áp bách do khí lực của Thánh Lôi Thể và huyết mạch Huyết Ma Dương cường đại mang đến.

- Muốn giết ta cũng không dễ dàng như vậy đâu.

Đại Đế chiến bào huyền y cười lạnh một tiếng, bất kỳ một Đại Đế Hư Thần Cảnh nào sinh ra, cũng đều trải qua linh hồn và ý cảnh viên mãn, không hề có trường hợp ngẫu nhiên.

Ô...ô...ô...n...g!

Đại Đế chiến bào huyền y đan hai tay trước ngực, toàn thân bện thành một cái lôi giáp màu trắng rực rỡ chói mắt, tạo thành một đầu điện xà màu trắng dài đến mấy trăm trượng, thoáng cái vũ động, cuốn lấy quỹ tích trùng kích của Triệu Phong.

Loại chiến lược công phòng nhất thể bực này, có thể nói là sự lựa chọn tốt nhất.

- Hừ!

Triệu Phong biến thành tiểu cự nhân Liệt Dương, trong mắt lộ ra một tia trào phúng.

Ầm ầm ầm...

Những nơi hắn đi qua, núi sông đều bị nghiền thành tro bụi, mà đầu điện xà màu trắng đang dây dưa, cũng bị khí lực và uy lực viêm liệt bá đạo, trực tiếp nghiền nát.

- Thế công thật mạnh…

Sau lưng Đại Đế chiến bào huyền y, xuất hiện Tiểu Thế Giới chồng

điệp, có chút kinh hoảng, vừa đánh vừa lui.

Mặc dù Triệu Phong đang nhanh chóng tiếp cận, nhưng mục đích của Đại Đế chiến bào huyền y là kéo dài thời gian, chỉ cần kéo dài được vài nhịp hô hấp là đạt được mục tiêu rồi.

Thương thế càng ngày càng tăng lên, cho nên hắn cũng muốn kéo dài thêm vài nhịp hô hấp nữa.

Đúng lúc này, dị biến đột nhiên phát sinh.

- Tinh Thần Thứ.

Triệu Phong mở ra huyết mạch tả đồng, phóng ra một đạo mũi nhọn vô hình lạnh lẽo như băng thạch, đâm vào linh hồn của Đại Đế chiến bào huyền y.

- A…

Đại Đế chiến bào huyền y hét lên một tiếng, Tinh Thần Thứ to lớn, ngưng luyện đến mức tận cùng, cứng rắn như thực chất, mang theo một tia Đại lục và Lôi Kiếp bất hủ bất diệt đánh tới.

Trong khoảnh khắc đó.

Linh hồn của Đại Đế chiến bào huyền y, đã bị đâm xuyên, đồng thời còn bị lực lượng Lôi Kiếp tàn sát oanh kích bừa bãi, gần như hồn phi phách tán.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong Hồn Hải tử sắc của Triệu Phong, chợt lóe lên mấy trăm đạo ấn ký Lôi lực Thần Kiếp.

Lúc này, hắn đã có thể vận dụng uy lực Lôi Kiếp, tiếp cận giai đoạn đuổi giết “Tử Vong Đại Đế” rồi.

Ầm ầm ầm...

Khoảnh khắc tiếp theo, tiểu cự nhân Liệt Dương do Triệu Phong biến thành, đã va chạm mạnh với Đại Đế chiến bào huyền y.

- Không…

Trong quá trình tiếp cận, vài vị Đại Đế khác, không khỏi gầm nhẹ một tiếng, trên mặt lộ vẻ không đành lòng.

Nhưng mà giờ phút này.

Linh hồn của Đại Đế chiến bào huyền y đã gần như bị hủy diệt, thân thể trọng thương, hoàn toàn không có gì để chống cự, cho nên trong nháy mắt đã bị Triệu Phong đụng nát, ngã xuống tại đương trường.

- Tên thứ năm.

Thanh âm bình thản không có gì đặc biệt, lại vang vọng khắp toàn trường.

Đại Đế.

Một vị Đại Đế đã ngã xuống.

Song phương lúc này, trong khoảnh khắc thoáng lâm vào tĩnh mịch.

Từ trên xuống dưới Vạn Thánh Tông, trong lòng đều nổi lên sóng to gió lớn, không nói nên lời.

Đám cường giả Hư Thần Cảnh bên phía Địa Linh Điện, đều thấy đáy lòng lạnh toát, một đạo bóng ma sợ hãi, lan tràn khắp thể xác và tinh thần.

- Đại khai sát giới… Hắn…

Cô Triều Chí vẻ mặt như tro tàn, thân hình run run, căn bản không dám tham gia đuổi giết Triệu Phong.

Thời điểm ở Tà Dương Phủ, tên còn lại trong Tử Phát Song Tà là Nam Cung Thánh, sau khi bi lực lượng Tà Thần ảnh hưởng, đã khởi xướng một trận tàn sát.

Lúc đó, chính Triệu Phong đã ngăn cản tràng diện tàn sát ấy.

Nhưng lúc này.

Kẻ chủ mưu thần bí trong Tử Phát Song Tà, cũng đang triển khai một hồi nghiền sát vô tình.

Lúc này đây, đối tượng bị nghiền sát, cũng không phải là thiên tài tân tú, mà là những Vương Giả và Đại Đế thế hệ trước.

Vụt...

Phong Lôi Chi Dực sau lưng Triệu Phong rung lên, lưu lại một đạo thiểm điện tàn phong, dùng tốc độ và thân pháp mang tính áp đạo, thoải mái tung hoành, tiếp cận Đại Đế Hư Thần Cảnh.

- Tiểu bối, đừng hòng chạy trốn…

Đám người Đại Đế kim bào “Trương Huyền Động”, lại lần nữa vồ hụt.

Mà ở nơi khác, sau khi Triệu Phong hiện thân, Lôi Dực chém xuống, hoặc là Thánh Lôi Thể va chạm, đều có thể dễ dàng nghiền sát một Vương Giả bình thường.

Vụt vụt vụt...

Thiếu niên mang theo Lôi Dực kia, mỗi lần chớp động hiện thân, đều có thể thoải mái nghiền sát một vị cường giả Hư Thần Cảnh.

Đám cường giả Địa Linh Điện, số lượng đang dần giảm bớt.

Toàn bộ cục diện, đã bị Triệu Phong nắm giữ.

Ngoại trừ Đại Đế đỉnh phong "Trương Huyền Động" không thể trêu chọc ra, đám Vương Giả Đại Đế còn lại, chỉ cần bị Triệu Phong nắm được cơ hội, sẽ ra tay loại bỏ ngay lập tức.

Trong thời gian nửa chén trà.

Đám cường giả Hư Thần Cảnh bên phía Địa Linh Điện, đã bị Triệu Phong diệt sát quá nửa.

Trong đó, diệt sát mười sáu vị Vương Giả Hư Thần Cảnh, diệt sát hai vị Đại Đế Hư Thần Cảnh, một vị trọng thương.

Kể cả Đại Đế Hư Thần Cảnh, Triệu Phong chỉ cần phối hợp huyết mạch tả đồng và Lôi lực Thần Kiếp, là có thể trong khoảnh khắc loại bỏ. Vị Đại Đế Hư Thần Cảnh bị trọng thương, là nhờ có bí thuật bảo mệnh cường đại, cho nên mới tránh được một kiếp.

- Tiểu bối, dừng tay!

Vài vị Đại Đế còn sót lại của Địa Linh Điện, lấy Trương Huyền Động cầm đầu, hai mắt đỏ rực, kiệt lực rống lên.

Trong thanh âm rít gào, ngoại trừ phẫn nộ, còn có vài phần khẩn cầu bất đắc dĩ.

Đại Đế kim bào “Trương Huyền Động” hạ lệnh, khiến mười vị Vương Giả và Đại Đế còn lại tụ tập cùng một chỗ, tạo thành một tầng phòng hộ.

Lúc này, bên phía Địa Linh Điện, đã không còn dám hy vọng xa vời có thể vây sát Triệu Phong, chỉ cần có thể sống sót rời đi, cũng đã là vạn hạnh rồi.

- Bất kể các ngươi tụ tập, phân tán, hay là chạy trốn, cũng không tránh khỏi bị ta đuổi giết.

Triệu Phong đứng trên trời cao, huyết mạch tả đồng tập trung.

Luân phiên tàn sát và nghiền sát, cũng khiến hắn tiêu hao không ít, may mắn là huyết mạch Huyết Ma Dương của hắn có năng lực hấp huyết hồi nguyên.

Vừa dứt lời.

Triệu Phong lấy ra Tỏa Thiên Cung, huyết mạch tả đồng, tập trung vào vài mục tiêu của Địa Linh Điện.

Nếu như đám người Địa Linh Điện tập trung cùng một chỗ, Triệu Phong vận dụng Tỏa Thiên Cung và huyết mạch tả đồng, càng thuận lơi phát động công kích viễn trình, đánh chết cả đám.

Nếu những kẻ này tách ra, Triệu Phong sẽ đánh chết từng kẻ một,

thậm chí càng dễ dàng hơn.

Chỉ cần những kẻ này bị đánh xuống ấn ký Thần Mâu, Triệu Phong có thể truy sát cả đám, tuyệt đối có thể giết sạch bọn chúng trước khi bọn chúng trở về Tông môn.

- Triệu Phong, ngươi không định thật sự tàn sát những người này chứ?

Đám người Linh Quỳnh Đại Đế của Vạn Thánh Tông, đều hít một ngụm khí lạnh.

Đội nhân mã do Địa Linh Điện xuất động, toàn là nhân vật cao tầng, đã có thể nghiền áp một cường Tông Nhị Tinh như Vạn Thánh Tông.

Đội hình cường đại như thế, không ngờ lại không có chút năng lực chống đỡ nào, bị một mình Triệu Phong tàn sát.

- Hắn tuyệt đối có năng lực này.

Trong đội ngũ Địa Linh Điện, sắc mặt Cô Triều Chí tái nhợt, thanh âm run rẩy.

Trong ấn tượng của hắn, Nam Cung Thánh trong Tử Phát Song Tà, là kẻ vô cùng tàn khốc thị sát. Mà tên còn lại là Triệu Phong, lại càng sâu không lường được, rất ít khi ra tay, cũng không phải kẻ thị sát.

Thế nhưng, thân là kẻ chủ đạo trong Song Tà, một khi hắn đã đại khai sát giới, Cô Triều Chí mới biết cái gì gọi là khủng bố.

Toàn bộ quá trình nghiền sát, vẻ mặt Triệu Phong vẫn bình tĩnh như cũ, giống như không có chuyện gì đáng nói.

Từng bước một áp bách tâm lý, gần như khiến cho những Vương Giả, Đại Đế còn lại của Địa Linh Điện, đều lâm vào tuyệt vọng sụp đổ.

Chương 880: Chính Là Tên Của Ta

Trên trời cao.

Đám Vương Giả, Đại Đế của Địa Linh Điện, đều tụ tập tại một chỗ.

Dù vậy, hơn mười người còn lại, vẫn không cảm thấy một tia cảm giác an toàn, trên mặt tràn ngập oán giận, kinh hãi và biểu tình khủng hoảng.

Trên sân, bầu không khí lâm vào tĩnh mịch và đè nén.

Những Vương Giả và Đại Đế may mắn còn sống của Địa Linh Điện, trên trán ứa ra mồ hôi lạnh, không ít người trong lòng cảm thấy hối hận và tuyệt vọng.

Nếu như thời gian quay trở lại trước khi Triệu Phong sắp sửa "đại khai sát giới, bọn hắn nhất định sẽ trốn thật xa, tuyệt đối không muốn là địch nhân chính diện với thiếu niên như ác mộng này.

Thế nhưng.

Lúc này Triệu Phong đã tiến vào trạng thái đại khai sát giới, cho dù bọn hắn trốn chạy khắp nơi, cũng không có cơ hội.

Cho đến tận lúc này, không còn người nào dám hoài nghi Triệu Phong có năng lực này hay không nữa.

- Triệu Phong, ngươi ngàn vạn lần không nên kích động, nếu như

giết hết những người này, đối với ngươi, thậm chí là cả Vạn Thánh Tông, cũng đều không có lợi gì…

Bên phía Vạn Thánh Tông, đám Hư Thần Cảnh cao tầng như Linh Quỳnh Đại Đế, đều cảm thấy trong lòng không yên, âm thầm vuốt mồ hôi lạnh một phen.

Bất kể nói thế nào đi nữa, Địa Linh Điện cũng là siêu cấp đại Tông Tam Tinh.

Mà muốn đạt tới Tông phái Tam Tinh, điều kiện tiên quyết chính là phải có lực lượng uy hiếp cấp bậc “Huyền Quang Cảnh”.

Những Vương Giả, Đại Đế trước mắt, chỉ là một phần thế lực của Địa Linh Điện mà thôi.

Triệu Phong tay cầm Tỏa Thiên Cung, mắt trái tập trung vào đám người Địa Linh Điện, thần sắc trên mặt không có một tia dao động, nhưng sát khí ẩn hiện trên người, lại không hề tiêu tán.

Triệu Phong không giống Nam Cung Thánh, hắn không phải là người thị sát.

Nhưng lúc địch nhân muốn giết hắn đoạt bảo, hắn cũng sẽ không nhân từ nương tay chút nào.

- Dù sao cũng đã giết một nửa rồi.

Triệu Phong mặt không biểu tình, trong huyết mạch tả đồng xuất hiện một mảnh tinh quang màu tím xoay tròn.

Ba vị Đại Đế của Vạn Thánh Tông, đều chua xót vô lực.

Từ đầu tới cuối, bên phía Vạn Thánh Tông đều ngây dại, trơ mắt nhìn Triệu Phong đơn thương độc mã, tàn sát đội hình cường đại của Địa Linh Điện.

Trong Tông môn.

Những đệ tử thành viên quen thuộc Triệu Phong như Khổng Phỉ Linh, Hoàng Vân Hổ, Liễu Thiên Phàm, Quảng sư huynh, đều có cảm giác bản thân như nằm mộng.

- Nói với ta… Đây không phải là sự thật đi…

- Đây không phải là đang nằm mơ chứ?

Nhất là Quảng sư huynh đã từng đối địch với Triệu Phong, cùng với đám người Liễu Thiên Phàm, lại càng không rét mà run, thanh âm run rẩy, nói năng lộn xộn.

Lúc Triệu Phong mở miệng, đám người Địa Linh Điện đều lâm vào tuyệt vọng sụp đổ.

Đúng vậy, dù sao cũng đã tàn sát một nửa rồi, một nửa còn lại, Triệu Phong cũng không cần phải tiếc rẻ.

- Thật sự là không thể ngăn cản sao?

Đại Đế kim bào “Trương Huyền Động”, trong lòng cũng thấy vô lực.

Thân là Đại Đế đỉnh phong, hắn cũng không úy kỵ chính diện tác chiến Triệu Phong, cho dù là phần thắng không lớn đi nữa.

Triệu Phong biểu hiện ra tốc độ và thân pháp, ngạo thị cấp độ Đại Đế, hắn cũng không bắt kịp. Mà huyết mạch tả đồng của đối phương,

tuyệt đại đa số Đại Đế, đều khó có thể ngăn cản được.

Thế nhưng, vấn đề là.

Triệu Phong nhất định sẽ giết sạch những Vương Giả và Đại Đế khác, như vậy thì mới có thể ra tay với Đại Đế đỉnh phong "Trương Huyền Động" có thực lực mạnh nhất.

Ngày xưa, tại Thương Hải, Tả Đồng Thiên Quân thời kỳ đỉnh phong, chỉ trong mười nhịp hô hấp, là có thể diệt sát Đại Đế đỉnh phong.

Triệu Phong lúc này chỉ cách thời điểm đỉnh phong một chút, chủ yếu là phương diện linh hồn.

Nhưng dù vậy, nếu như hắn toàn lực ra tay, thì cho dù là Đại Đế đỉnh phong đi nữa, trong vòng trăm chiêu, cũng nắm chắc có thể diệt sát.

- Thật sự là quá cường đại.

Thiết Li Thiên trên bầu trời hít sâu một hơi, lẩm bẩm:

- Huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mĩ, luyện thể Lôi đạo bá đạo mạnh mẽ, huyết mạch tả đồng siêu việt hết thảy. Nếu như kẻ này có thể trở về Thiết gia, ngày sau nhất định sẽ là chúa tể Đại Lục Vực, trở thành nhân vật mang vận mệnh Chí Tôn.

Thế nhưng, Thiết Li Thiên lại không nắm chắc có thể thuyết phục Triệu Phong quay trở về Thiết gia.

Tiềm lực và thực lực khủng bố như vậy, cho dù là Thái Thượng Trưởng lão Huyền Quang Cảnh của Thiết gia, tự mình đến đây thỉnh, cũng chưa chắc thành công.

Ngay lúc toàn trường đang căng thẳng như dây đàn.

Vụt...

Từ phương xa truyền đến một luồng sức mạnh to lớn khôn cùng, lực áp Đại Đế, thậm chí ngay cả Đại Đế đỉnh phong cũng phải kinh hãi.

Chỉ trong thoáng chốc, các loại lực lượng trong thiên địa, đều lâm vào ngưng trệ và rung động một cách khó hiểu.

- Dừng tay!

Một thanh âm nam tử uy nghiêm, vang vọng trời mây, đồng thời phủ xuống phương diện linh hồn và vật chất.

Hai đội nhân mã tại nơi này, bao gồm cả Thiết Li Thiên, đều cảm thấy thể xác và tinh thần run lên.

- Đó là…

Mạnh như Đại Đế đỉnh phong “Trương Huyền Động”, cũng cảm thấy áp lực rất lớn.

Luồng khí tức đó, e rằng đã chạm đến cấp độ Huyền Quang Cảnh rồi.

Sắc mặt Triệu Phong thoáng run, luồng khí tức uy thế của người đó, vô cùng kinh thế hãi tục, không hề thua kém Tử Vong Đại Đế ngày xưa, mà ở một phương diện nào đó, dường như còn có phần nhỉnh hơn.

Nếu như chủ nhân của luồng khí tức này, đến từ Địa Linh Điện, vậy thì có chút khó giải quyết rồi.

Nhưng đồng thời, Triệu Phong cũng cảm thấy luồng khí tức này có chút quen thuộc.

- Thật tốt quá…

Đại Đế kim bào “Trương Huyền Động” lộ ra ý mừng, dường như đã nhận ra thân phận của người tới.

Cùng lúc đó, cách ngoài mấy ngàn dặm.

- Hi vọng còn kịp…

Một nam tử kim bào uy nghi quý phái, mang theo một đạo Long Văn to lớn, khí tức Long vận Vương triều, bao trùm cả tám phương thiên địa.

Nam tử uy nghi này, khiến cho vô số sinh linh trên lãnh thổ Vương triều, đều phát ra sự phủ phục, quỳ bái xuất phát từ bản năng.

- Thì ra là Nam Phong vương.

Huyết mạch tả đồng của Triệu Phong, dù cách rất xa, nhưng vẫn nhận ra thân phận của người đến.

- Kẻ thống trị của Thiên Phong Đại Đảo Vực, khó trách khí tức và số mệnh Vương triều lại cường đại như vậy.

Thiết Li Thiên của Thiết gia, lập tức bừng tỉnh đại ngộ.

Luận tốc độ, Nam Phong vương không hề thua kém Triệu Phong, rất nhanh đã đến Vạn Thánh Tông.

- Còn may.

Ánh mắt của Nam Phong vương rơi xuống trên người Triệu Phong, phát hiện đối phương vẫn bình yên vô sự thì mới thở phào một hơi.

Lần này hắn vội vàng đuổi tới, là vì biết được một tin tức, đó là Triệu Phong gặp phải nguy cơ, bị đám Vương Giả Đại Đế của Địa Linh Điện vây sát.

Sau khi biết được tin này, hắn ngay cả việc trùng kích Huyền Quang Cảnh, cũng tạm thời buông bỏ, dùng tốc độ nhanh nhất đuổi tới đây.

Dù sao đi nữa.

Hắn cũng từng thiếu Triệu Phong một cái nhân tình, nếu như đối phương cứ như vậy mà ngã xuống, trong lòng hắn cũng khó mà yên ổn được.

Còn nữa, đây cũng chưa hẳn chỉ là hoàn trả nhân tình, mà còn là một cơ hội để mượn sức Triệu Phong.

Chẳng qua.

Khi Nam Phong vương đuổi đến Vạn Thánh Tông, thì lại mơ hồ phát hiện, tình huống có gì đó không đúng.

Triệu Phong vẫn bình yên vô sự, tay cầm Tỏa Thiên Cung, ánh mắt lạnh lùng, dáng vẻ trầm tĩnh, đứng đối diện với đám người Địa Linh Điện.

Ngược lại.

Bên phía Địa Linh Điện, cả đám đều lộ vẻ mặt khủng hoảng và kinh

hãi, rất nhiều Đại Đế và Vương Giả đều trọng thương.

Nhưng Vương Giả và Đại Đế này, tập trung tại một chỗ, bất an đề phòng, đối mặt với thiếu niên tóc tím kia, lại không có chút cảm giác an toàn nào.

Thậm chí, Nam Phong vương còn mơ hồ ngửi thấy một vài tia khí tức linh hồn Hư Thần Cảnh đã ngã xuống.

- Nam Phong vương, ngài tới rất đúng lúc, mau cứu chúng ta…

- Tên điên này, đã tàn sát một nửa cường giả Hư Thần Cảnh của chúng ta, còn muốn đuổi tận giết tuyệt chúng ta.

Bên phía Địa Linh Điện, Trương Huyền Động và hai ba vị Đại Đế còn lại, đều cầu xin giúp đỡ.

Nhất là Đại Đế kim bào “Trương Huyền Động”, dường như có quen biết Nam Phong vương, hơn nữa xem ra quan hệ cũng không tệ lắm.

Đám Vương Giả Đại Đế của Địa Linh Điện cầu xin giúp đỡ, Nam Phong vương thoáng cái sững sờ, một lúc lâu sau, mới lộ ra biểu tình giống như bị mắc nghẹn.

- Các ngươi… Xin giúp đỡ?

Khuôn mặt Nam Phong vương thoáng run rẩy, ánh mắt đảo qua đám người Địa Linh Điện, sau đó dừng lại trên người Triệu Phong.

Triệu Phong mặt không đổi sắc, trong mắt ẩn hiện sát khí, hiển nhiên là một bên cường thế.

Đám người Địa Linh Điện thì kinh hồn bạt vía, sợ hãi bất an, đều đem

toàn bộ hi vọng gửi gắm trên người Nam Phong vương.

- Nam Phong vương, chúng ta đã quen biết mấy trăm năm, mau hỗ trợ cản tên điên này lại. Trương mỗ sẽ thiếu ngươi một cái nhân tình.

Đại Đế kim bào “Trương Huyền Động” lời nói đầy vẻ khẩn thiết.

Hắn và Nam Phong vương, mặc dù quan hệ không tính là mật thiết, nhưng cũng xem như quen thuộc.

Tại hải vực phụ cận Đại lục, Đại Đế đỉnh phong cũng không nhiều, ít nhất đều nhận thức nhau.

Lúc này.

Phần đông ánh mắt tại đây, đều dừng lại trên người Nam Phong vương.

Nam Phong vương chính là nhân vật mang tính mấu chốt.

Đầu tiên, hắn là kẻ thống trị cao nhất tại Thiên Phong Đại Đảo Vực.

Tiếp đó, thực lực của hắn, so với bất kỳ Đại Đế đỉnh phong nào, cũng đều mạnh hơn, bản thân còn có số mệnh Vương triều, nội tình vô cùng hùng hậu.

Mọi người đều không nghi ngờ, Nam Phong vương có thực lực và tư cách này hay không.

- Triệu huynh đệ, chỉ mới không gặp không lâu, ngươi đã có thể giết cho những đồng đạo Vương Giả, Đại Đế của Địa Linh Điện đến thảm như vậy.

Sắc mặt Nam Phong vương có vài phần cổ quái, cười khổ nhìn về phía Triệu Phong.

Hắn vốn muốn đến đây để “cứu viện” Triệu Phong, không ngờ lại chứng kiến một màn như vậy.

Rốt cuộc là ai mới cần cứu viện?

- Nam Phong vương, ngươi… Các ngươi biết nhau?

Đám người Đại Đế kim bào “Trương Huyền Động” đều ngẩn ra, vẻ mặt cả đám càng trở nên khó coi hơn.

Đánh giết nửa ngày, cuối cùng mới có cảm giác “Long Vương miếu bị nước cuốn trôi” (*).

(*) người nhà đối đầu nhau.

Kết quả này, khiến đám người Trương Huyền Động, không biết có tư vị như thế nào.

- Vương gia có điều còn chưa biết. Những kẻ này tới đây giết ta trước, ta mới đại khai sát giới với bọn chúng. Hơn nữa trước khi ra tay, ta đã nhắc nhở bọn chúng rồi.

Triệu Phong thu hồi “Tỏa Thiên Cung”, chậm rãi nói.

Lời này vừa nói ra, bên phía Địa Linh Điện, nhất thời im lặng, trong lòng hối hận không thôi.

Trước khi ra tay, Triệu Phong đã từng cảnh cáo bọn họ: Ta không muốn đại khai sát giới.

Chỉ là những người này, lúc ấy còn cười nhạt, khinh thường Triệu Phong.

- Triệu huynh đệ, có thể cấp cho ta mặt mũi, trước hết bỏ qua cho bọn hắn một đường sống không? Việc này qua đi, bổn Vương sẽ mời ngươi đến phủ làm khách.

Nam Phong vương vẻ mặt chua xót, dùng thần niệm truyền âm.

- Có thể, nhưng những kẻ này cần phải hứa hẹn, về sau không được phạm đến Vạn Thánh Tông, cũng không thể đối địch với ta.

Triệu Phong gật gật đầu.

Hắn không phải là người thị sát, những người này đã bị tàn sát một nửa, năng lực uy hiếp cũng không còn.

Thiên Phong Đại Đảo Vực là phạm vi quản hạt của Nam Phong vương, có lẽ nên nể mặt hắn một chút.

Đám người Địa Linh Điện nghe vậy, nhất thời như trút bỏ được gánh nặng.

- Lời hứa hẹn này, chúng ta chỉ có thể cam đoan bản thân làm được, không thể đại biểu cho toàn bộ Địa Linh Điện.

Đại Đế kim bào “Trương Huyền Động” của Địa Linh Điện, trịnh trọng hồi đáp.

Mặc dù hắn là Đại Đế đỉnh phong, nhưng ở Địa Linh Điện, lời nói cũng không có quyền quyết định một trăm phần trăm.

Đối với điều này, Triệu Phong cũng hiểu, chỉ cần những kẻ này có

thể hứa hẹn là được rồi.

Mà Nam Phong vương, cùng với phần đông cường giả của Vạn Thánh Tông ở đây, đều có thể làm chứng.

Vụt vụt vụt...

Không lâu sau, đám Vương Giả, Đại Đế của Địa Linh Điện, đều trọng thương chật vật rút đi.

Đám Vương Giả Đại Đế này, sắc mặt tràn ngập hối hận, trong lòng tràn ngập không cam lòng.

- Mặc dù chúng ta không làm gì được tên Triệu Phong kia, cũng hứa hẹn là sẽ không đối địch với hắn. Nhưng chỉ cần đợi Thái Thượng Trưởng lão Huyền Quang Cảnh xuất quan, đối phó với một tiểu tử Vương Giả, còn không phải dễ như trở bàn tay sao?

Đám người Địa Linh Điện còn sống sót, có không ít người đều phẫn hận nghẹn khuất.

- Triệu Phong giết chết nhiều Vương Giả, Đại Đế của Địa Linh Điện như vậy, sau khi lão tổ Huyền Quang Cảnh xuất quan, khẳng định sẽ không tha cho hắn…

Trong lòng Cô Triều Chí thầm nghĩ.

Nhưng không biết tại sao, mỗi khi nghĩ đến thiếu niên đó, trong lòng hắn lại có một bóng ma sợ hãi và bất an khó hiểu.

Vạn Thánh Tông, trên bầu trời của sơn môn.

- Đến lúc rời đi rồi.

Thân ảnh kim sắc của Triệu Phong, đứng giữa không trung, nhìn quét qua sơn môn Vạn Thánh Tông, vừa cảm thấy quen thuộc vừa cảm thấy xa lạ.

Vương triều, đám người Linh Quỳnh Đại Đế cũng không cảm thấy ngoài dự liệu, ngược lại thở phào một hơi.

Vạn Thánh Tông an phận tại nơi này, khẳng định không thể giữ chân Tiềm Uyên chi long như Triệu Phong. Hơn nữa, Tử Phát Song Tà đã đắc tội với nhiều thế lực siêu cấp như vậy, một cái Tông phái Nhị Tinh, chắc chắn không thể bảo vệ được.

- Triệu Phong ngày xưa đã không còn. Ta tên Triệu Phong, Tả Đồng Thiên Quân của Thương Hải – Chính là tên của ta.

Một thanh âm trong trẻo, vang vọng khắp thiên địa.

Chương 881: Rời Khỏi Tông Môn

- Triệu Phong ngày xưa đã không còn. Ta tên Triệu Phong, Tả Đồng Thiên Quân tại Thương Hải – Chính là tên của ta.

Thanh âm này vang vọng thiên địa, xuyên thấu linh hồn.

Trong phương viên mấy ngàn dặm, vô số sinh linh trí tuệ, không chỉ nhân loại, đều có thể rõ ràng lĩnh ngộ được hàm nghĩa trong lời nói này.

Nghe vậy, rất nhiều cường giả ở đây, như Linh Quỳnh Đại Đế và đám người Lục Vân Vương của Vạn Thánh Tông, cùng với Thiết Li Thiên trên bầu trời, đều cảm thấy thể xác và tinh thần chấn động.

Thanh âm của Triệu Phong, không thể nghi ngờ, chính là một loại tuyên cáo đối với ngoại giới thiên địa.

Tuyên cáo thân phận thực sự của bản thân.

Triệu Phong trước kia, đã sớm không còn.

Mặc dù hắn kế thừa cái thân thể này, nhưng ý chí linh hồn, mới là bản chất của một người.

Triệu Phong cũng không muốn mang sứ mệnh và danh nghĩa của người khác mà sống nữa.

Hơn nữa, thân phận thực sự của hắn, trong thời gian ngắn, đã gần

như sáng tỏ, cũng không thể giấu được lâu nữa.

- Thì ra là thế.

Đám trưởng bối và đệ tử của Vạn Thánh Tông từng quen thuộc với Triệu Phong, đều giật mình, trong lòng thầm thở dài, thần sắc trở nên phức tạp.

Ngẫm lại cũng đúng.

Thế gian này sao có thể xuất hiện yêu nghiệt nghịch thiên bực này được, chỉ trong thời gian một năm ngắn ngủi, từ một tiểu bối Chân Linh Cảnh, nhảy vọt tới cấp độ Vương Giả, thậm chí chiến lực còn có thể diệt sát Đại Đế.

- Như vậy thì nhiều điểm đáng ngờ cũng được sáng tỏ rồi.

Nam Phong vương lộ ra một tia thông suốt.

Trong Thế giới Tông môn, đạt tới cấp độ Vương Giả Hư Thần Cảnh, việc đoạt xá trọng sinh, cũng không phải là chuyện cổ quái đáng ngạc nhiên gì.

Trước đây, Triệu Phong và Ngữ Tình quận chúa tiếp xúc, mà hắn tuổi còn trẻ như vậy đã có thể hồi phục “Vân Tằm Tiên Điệp”, Nam Phong vương tất nhiên phải điều tra thân thế của hắn một phen.

Kết quả điều tra, phát hiện trên người Triệu Phong có rất nhiều điểm đáng ngờ.

Mà bây giờ, Triệu Phong đã công bố thân phận thực sự, tất cả chân tướng liền trở nên rõ ràng.

- Đây… Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Sắc mặt Thiết Li Thiên trở nên nghiêm túc, thế cục đột nhiên biến chuyển, khiến hắn hoàn toàn không kịp trở tay.

Vụt...

Thiết Li Thiên vung tay một cái, trong Tiểu Thế Giới nhảy ra một thân ảnh già nua, chính là Triệu gia gia.

- Quả thật là như thế.

Triệu gia gia cười chua xót, vẻ mặt phức tạp:

- Phong nhi, vốn dĩ đã bị người của Ân gia hại chết, sau khi chết, bị một đại năng từ thiên ngoại mượn xác hoàn hồn.

- Vậy huyết mạch Huyết Ma Dương…

Trong mắt Thiết Li Thiên chợt lóe tinh quang.

Điều mà hắn quan tâm nhất, chính là huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mĩ, sinh tử của Triệu Phong, chỉ là chuyện phụ.

- Huyết mạch Huyết Ma Dương, cũng là do sau khi “hắn” hàng lâm, mới xuất hiện.

Triệu gia gia giải đáp rất chi tiết.

Trước khi Triệu Phong đoạt xá trọng sinh, mặc dù tư chất của Triệu Phong cũng không tệ, nhưng cũng không có được huyết mạch cường đại như vậy.

Thiết Li Thiên nghe vậy, không khỏi lâm vào trầm tư trong giây lát.

Hắn hoài nghi, sau khi Triệu Phong hàng lâm, đã phát sinh biến cố nào đó, khiến cho huyết mạch ẩn tính của khối thân thể này, hồi phục lại.

Thậm chí rất có khả năng, Triệu Phong nắm giữ một loại bí pháp nào đó, có thể thúc đẩy huyết mạch thức tỉnh và biến hóa.

Trên thực tế.

Trên thế gian này có rất nhiều sinh linh, trong cơ thể hoặc ít hoặc nhiều đều có tỷ lệ huyết mạch, chẳng qua là hết sức mỏng manh, hoặc là luôn trong trạng thái ẩn tính, có lẽ cả đời cũng không thể thức tỉnh.

- Triệu Phong này sau khi đoạt xá trọng sinh, tiền thân nhất định là đại năng cái thế của một khu vực nào đó, ít nhất cũng là Đại Đế đỉnh phong, thậm chí là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

Thiết Li Thiên hít sâu một hơi.

Sự tình đã trở nên phức tạp.

Triệu Phong là đoạt xá trọng sinh mà đến, như vậy đối với Thiết gia, thậm chí là Vân Lĩnh Triệu tộc, đều không có cái gọi là lòng trung thành.

Dưới loại tình huống như vậy, muốn hắn trở về Thiết gia, khó khăn sẽ lớn hơn rất nhiều.

- Quảng sư huynh.

Triệu Phong đứng ngạo nghễ trên hư không, ánh mắt dừng lại tại một thân ảnh trong sơn môn, tại đó có một người đang sợ hãi run rẩy.

- A…

Quảng sư huynh kia sợ tới mức mất hồn mất vía, trực tiếp phụ phục trên đất.

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, ý niệm chợt động, một luồng sức mạnh to lớn của thiên địa, bao trùm lên người Quảng sư huynh.

- Đại nhân tha mạng, Triệu Đại Đế tha mạng…

Quảng sư huynh căn bản không hề có chút sức phản kháng nào, đã bị kéo lên giữa không trung.

Từ trên xuống dưới Vạn Thánh Tông, cũng không có người nào dám ra tay ngăn cản.

Bao gồm cả “Lục Khung Vương” – sư tôn của Quảng sư huynh, cũng biến sắc, không dám nói gì.

- Cái chết của Triệu Phong trước kia, chính là do ngươi và Ân gia cấu kết. Nếu đã làm chủ của cái thân thể mới này, ta tất sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Triệu Phong cười nhẹ.

Hiện nay, hết thảy chân tướng đã sáng tỏ, thời cơ cũng chín muồi rồi.

Có vài chuyện, cho dù gặp phải khó khăn, cũng phải giải quyết, mà Triệu Phong cũng không hề sợ hãi.

Sắc mặt Quảng sư huynh tái nhợt, dưới ý chí của Triệu Phong bao phủ, hắn ngay cả những ý niệm nói dối cũng không khởi dậy nổi.

- Chết đi!

Ý niệm Triệu Phong vừa động, Quảng sư huynh đã bị một luồng sức mạnh to lớn vô hình, đè ép thành bụi phấn.

Đạt tới cấp độ Hư Thần Cảnh, linh hồn đã lột xác, ý chí tâm hồn đều dung nhập với trung tâm áo nghĩa thiên địa, chỉ một ý niệm cũng có thể vận chuyển lực lượng áo nghĩa thiên địa tương ứng.

Cái gọi là sức mạnh to lớn của Vương Giả, chính là như vậy.

Mà Đại Đế Hư Thần Cảnh, linh hồn ý chí đại viên mãn, có thể vận chuyển được sức mạnh to lớn càng mạnh hơn.

Về phần Thánh Chủ trình độ cao siêu, bọn họ được bao bọc trong cảnh giới cấp độ càng không gì bì nổi, nghe nói ngay cả sinh mệnh vật chất, lực lượng chân nguyên, cũng đều hóa thân vào bên trong áo nghĩa thiên địa.

Đến trình độ đó, chỉ cần một ý niệm, là có thể trấn áp lực lượng chư thiên, thoát ly phạm trù vật chất và sinh linh bình thường, tiếp cận Lĩnh Vực của Thần.

Đương nhiên, về những điều này, Triệu Phong cũng chỉ biết được đôi chút.

Sau khi gặp được “Phong Hậu” trong Tà Dương Phủ, trình độ sinh mệnh của nó đạt tới Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, nhưng hoàn toàn chỉ là một chủng tộc mang ý nghĩa sinh tồn để sinh sôi nẩy nở,

không thể chân chính vận dụng lực lượng của bản thân được.

Ầm…

Sức mạnh to lớn chấn động,Quảng sư huynh đã bị một ý niệm của Triệu Phong loại bỏ, hóa thành tro bụi.

Dưới Vương Giả, chẳng khác gì con kiến.

Cho dù là tại Đại Lục Vực, Vương Giả Hư Thần Cảnh, đối với hàng tỉ vạn người tu hành mà nói, vẫn là tồn tại cao siêu không gì sánh kịp.

Mà tại những địa vực bình thường, cũng rất ít khi gặp được Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Chẳng qua, Triệu Phong sẽ đạt tới trình độ ngày càng cao, sau này sẽ tiếp xúc với những nhân vật cùng một “vòng tròn” với mình, sẽ càng xuất hiện nhiều tồn tại cao cấp hơn.

Bịch bịch…

Trong Vạn Thánh Tông, đám thành viên đệ tử như Hoàng Vân Hổ, Vương Viên, đều đồng loạt quỳ xuống đất, không đứng dậy nổi.

- Tha mạng… Triệu Đại Đế tha mạng…

Những kẻ này, trước kia đều có chút kết thù kết oán với Triệu Phong, bây giờ đều chủ động nhận tội.

Hiện nay, trong Vạn Thánh Tông, không có bất kỳ kẻ nào dám ngăn cản Triệu Phong giết người.

Đừng nói là thành viên đệ tử bình thường, cho dù là Vương Giả Hư

Thần Cảnh, Triệu Phong muốn giết là có thể giết ngay.

Vừa rồi, Triệu Phong giết chết Quảng sư huynh, mà sư tôn “Lục Khung Vương”, cũng không dám hó hé một câu, lại càng không dám ra tay ngăn cản.

Mặc dù Quảng sư huynh chỉ là đệ tử ký danh của Vương Giả, thế nhưng như vậy cũng có thể thấy được sự cường thế của Triệu Phong vào giờ phút này.

- Triệu Phong trước kia đã mất, từ hôm nay trở đi, ta sẽ rời khỏi Vạn Thánh Tông.

Thanh âm đạm mạc, quanh quẩn khắp sơn môn Vạn Thánh Tông.

Triệu Phong cũng không để ý đến đám người Hoàng Vân Hổ, những ân oán trước kia, chẳng qua chỉ là tranh đấu giữa đám đệ tử. Với trình độ của hắn, căn bản không cần để trong lòng.

- Rời khỏi Vạn Thánh Tông.

Từ trên xuống dưới Vạn Thánh Tông, từ đệ tử ngoại môn đến Vương Giả Đại Đế, thể xác và tinh thần đều chấn động.

Không thể không nói.

Đại năng như vậy rời khỏi Tông môn, đối với Vạn Thánh Tông mà nói, quả là một tổn thất lớn.

Thế nhưng.

Toàn bộ Vạn Thánh Tông, chỉ có một vài người mới có thể đoán được dụng tâm của Triệu Phong.

Sau khi kết thúc Không Gian Thần Huyễn, “Tử Phát Song Tà” đã đắc tội với rất nhiều siêu cấp thế lực, một Vạn Thánh Tông nho nhỏ, căn bản không thể bảo hộ được Triệu Phong.

Triệu Phong làm như vậy, thoạt nhìn có vẻ vô tình, nhưng kỳ thực là muốn phân rõ giới hạn với Vạn Thánh Tông, tránh sau này nguy hại đến Tông môn.

- Triệu Phong này là kẻ trọng tình trọng nghĩa, làm người có nguyên tắc. Chẳng qua, cái tên Tả Đồng Thiên Quân này, dường như có chút quen tai…

Nam Phong vương thoáng tán thưởng, sau đó lại lâm vào trầm tư trong giây lát.

Vùng Thương Hải, cách Đại Lục Vực tương đối xa. Mà giữa hai nơi này, còn cách một cái Nam Lâm Hải nữa.

Uy danh của Tả Đồng Thiên Quân, xuất hiện tại vùng Thương Hải, cũng chỉ mới vài năm.

Trước mắt, chỉ có một bộ phần người tại Nam Lâm Hải là biết được danh hiệu này.

Còn ở những Hải vực phụ cận Đại Lục Vực như Thiên Phong Đại Đảo Vực, thì có rất ít người biết, chỉ có một vài tổ chức tình báo mới biết được danh hiệu này.

- Triệu Phong, Vạn Thánh Tông ta cũng sẽ không giữ ngươi. Nhưng bất kể ngày sau thành bại ra sao, ngươi ít nhất cũng từng là thành viên của Tông môn.

Hình chiếu Đại Đế của Từ lão quái, phiêu phù giữa không trung, thở dài một tiếng.

“Từ lão quái” này, vốn dĩ chính là Đại Đế đỉnh phong của Vạn Thánh Tông, chẳng qua do trùng kích Huyền Quang Cảnh thất bại, mà sinh mệnh thọ nguyên đã tiếp cận đại nạn rồi.

Ý tứ của hắn, chính là hi vọng Triệu Phong có thể lưu lại một phần tình nghĩa.

Lấy tiềm lực tạo hóa của Triệu Phong, cùng với những đại kỳ ngộ của hắn, ngày sau thành tựu quả thật không thể hạn lượng.

Nếu tương lai, Triệu Phong có thể nhảy vọt đến một cấp độ càng cao hơn, hi vọng lúc đó hắn có thể niệm phần tình nghĩa này mà chiếu cố Vạn Thánh Tông một chút.

- Hư Không Chuyển Vật.

Trong huyết mạch tả đồng của Triệu Phong, đột nhiên nổi lên một tầng gợn sóng, tập trung tại cấm địa sơn môn của Vạn Thánh Tông.

Ồ?

Trong cấm địa, một lão giả đang khoanh chân ngồi, đột nhiên phát hiện trước mặt xuất hiện một cái bình ngọc nhỏ.

Thân ảnh già lão này, chính là Từ lão quái của Vạn Thánh Tông.

Hắn theo bản năng đưa tay tiếp lấy bình ngọc nhỏ kia, mơ hồ nhìn thấy bên trong đọng lại nửa bình quỳnh tương màu sắc rực rỡ.

- Sinh mệnh thọ nguyên của ngươi, đã tiếp cận đại nạn, trừ phi đột

phá Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh mới có thể vãn hồi. Mà bình "Bách Nguyên Thánh Tương" này, xem như nể tình đồng môn, tạm thời giao cho ngươi.

Một thanh âm nhàn nhạt, vang lên bên tai Từ lão quái.

- Bách Nguyên Thánh Tương.

Từ lão quái đang ngồi xếp bằng trong cấm địa, đột nhiên thân hình chấn động, vẻ mặt mừng như điên, kích động trong lòng khó có thể dùng lời nói hết.

- Đương nhiên, đây cũng không chỉ hoàn toàn là tình nghĩa đồng môn. Nếu như ngươi tấn chức thành công, ngày sau sẽ phải để ta sai khiến ba lần.

Thanh âm của Triệu Phong, lại tiếp tục vang lên.

- Không thành vấn đề, chỉ cần có thể tấn chức thành công, ngươi chính là phụ mẫu tái sinh của ta, cho dù để ngươi sai khiến mười lần, ba mươi lần thì đã sao chứ?

Từ lão quái cưỡng chế sự kích động phấn chấn trong lòng mà nói.

Hắn không đoán cũng biết, Bách Nguyên Thánh Tương này khẳng định là có được từ trong Không Gian Thần Huyễn. Với hoàn cảnh của Đại Lục Vực hiện nay, gần như không có khả năng xuất hiện trân bảo thánh tương bực này.

- Trong lòng ngươi, có lời hứa này là được.

Thanh âm của Triệu Phong, vang lên bên tai Từ lão quái.

Đạt tới trình độ như Từ lão quái và Triệu Phong, trong nhân sinh và đại kỳ ngộ, bất kỳ lời hứa hẹn nào, cũng sẽ có hiệu quả như tâm ma, không chênh lệch nhiều.

Huống chi, sinh mệnh thọ nguyên của Từ lão quái đã tiếp cận đại nạn, nên mới phải làm ra hứa hẹn này.

Trên không trung của Vạn Thánh Tông.

Thân hình Triệu Phong càng bay càng cao, hoàn toàn từ biệt những thành viên của Vạn Thánh Tông.

Bắt đầu từ lúc này, hắn đã chính thức rời khỏi Vạn Thánh Tông.

Hơn nữa, thân phận của hắn là đoạt xá trọng sinh, ngày sau những siêu cấp thế lực khác có truy sát, cũng không có khả năng chạy đến địa bàn của Nam Phong vương, làm hại đến Vạn Thánh Tông.

Bên kia.

Nam Phong vương và Thiết Li Thiên trên tầng mây, trong lòng không khỏi có vài phần chờ mong.

Sau khi rời khỏi Vạn Thánh Tông, Triệu Phong sẽ đi trên con đường nào?

Nam Phong vương mặt đầy tiếu ý, vừa định chuẩn bị mở lời.

Vụt...

Đột nhiên, một đạo liệt quang hồng ảnh, nhanh chóng lóe lên, giành trước xông đến bên cạnh Triệu Phong.

- Triệu Phong, xin nghe ta nói một lời.

Thiết Li Thiên, hít sâu một hơi, lời nói khẩn thiết, giành mở miệng trước Nam Phong vương.

Chương 882: Hướng Đi Của Triệu Phong

- Triệu Phong, xin nghe ta nói một lời.

Thiết Li Thiên giành lên tiếng trước, khiến Nam Phong vương không khỏi sửng sốt, trong lòng tuy rằng có chút không vui, nhưng cũng không biểu hiện ra ngoài.

Đối với vị Đại Đế của Thiết gia này, Nam Phong vương cũng nhận thức.

Thiết gia ở phía Tây Bắc của Đại Càn Vương triều, là trụ cột vững chắc để chống lại U Nguyệt Vương triều, gia tộc này liên tục lập nên chiến công, ngay cả Thánh Hoàng cũng ban thưởng.

- Các hạ có gì chỉ giáo?

Triệu Phong nhíu mày, đánh giá Thiết Li Thiên.

Lúc trước hắn bế quan trùng kích Vương Giả, cho nên cũng không quan tâm Thiết Li Thiên lắm.

Nhưng không ngờ, đối phương vẫn nhẫn nại như vậy, luôn đứng chờ tại phụ cận Vạn Thánh Tông.

- Triệu Phong, mặc kệ thân phận thực sự của ngươi là ai. Huyết mạch của khối thân thể này, đều bắt nguồn từ Thiết gia, thậm chí cho dù mẫu thân thân sinh của ngươi, còn sống trên đời thì loại quan hệ huyết thống này, cũng khó có thể cắt đứt được.

Lời nói của Thiết Li Thiên đầy vẻ khẩn thiết.

Huyết mạch Thiết gia? Mẫu thân thân sinh?

Nam Phong vương nghe vậy, trên mặt tràn ngập kinh ngạc, dường như sự tình đã trở nên phức tạp rồi.

Hắn đã đoán trước, Triệu Phong là đoạt xá trọng sinh, mượn xác hoàn hồn, chiếm dụng khối thân thể này, tất cả chân tướng đều đã rõ.

Bất ngờ chính là.

Huyết mạch của khối thân thể này, không ngờ còn có lai lịch không đơn giản như vậy.

Thiết gia, trong tám đại siêu cấp thế gia, thực lực thật sự đứng đầu, cho dù là Đại Càn Vương triều, cũng phải cấp vài phần mặt mũi.

Huyết mạch đệ tử Thiết gia, cùng với thiên phú chiến đấu, rất nổi tiếng trong phần đông các thế gia.

Theo Nam Phong vương được biết, Thiết gia quản thúc huyết mạch vô cùng nghiêm cẩn.

Dưới tình huống bình thường, rất ít khi để huyết mạch ngoại truyền, cho dù có, cũng sẽ nghiêm khắc trừng phạt.

- Triệu Đại Đế, ngươi xem như đã hoàn thành tâm nguyện của Phong nhi lúc trước. Nhưng hắn vẫn luôn cho rằng ba mẹ của bản thân đều đã chết, vô duyên gặp nhau…

Triệu gia gia cúi dài một cái, run giọng nói.

Hắn bất động thanh sắc, nhìn về phía Thiết Li Thiên:

- Ngươi muốn ta gia nhập Thiết gia?

- Đúng vậy.

Vẻ mặt Thiết Li Thiên trở nên kích động, đây là mục đích mà hắn ngàn lần, vạn lần, đều muốn đạt thành.

- Triệu Phong, ngươi bây giờ đã đắc tội với siêu cấp thế lực như Cửu U Cung, những thế lực bình thường, căn bản không thể bảo đảm cho ngươi. Nhưng nếu như ngươi gia nhập Thiết gia, có lẽ cũng không có mấy thế lực dám đụng tới đệ tử Thiết gia chúng ta đâu.

Trong thanh âm của Thiết Li Thiên, lộ ra một sự tự tin cường đại.

Thiết gia ở trong Đại Càn Vương triều, cũng nổi danh cường thế, cấp bậc ít nhất cũng là Tam Tinh đỉnh phong, cho dù là Tông phái Tứ Tinh, cũng không ngại đánh một trận.

Nếu như Triệu Phong gia nhập Thiết gia, quả thật có thể sẽ nhận được sự che chở tốt nhất.

- Cảm tạ hảo ý của các hạ, nhưng trong lòng ta đã có hướng đi, không thể gia nhập Thiết gia được.

Triệu Phong khẽ lắc đầu, cũng không do dự.

Ngày xưa, lúc còn ở Chân Vũ Thánh Địa, Triệu Phong đã từng nói với sư tôn Đoan Mộc Thanh và Triệu Vũ Phi, chờ sau khi xác định sinh tử của vị hôn thê “Liễu Cầm Hâm”, hắn sẽ đến Đoan Mộc gia.

Đoan Mộc Thanh, Tàn linh Tử Thánh, Triệu Vũ Phi, đều có chí phục hưng Đoan Mộc gia.

Triệu Phong cũng không có lý do gì để không tương trợ.

Dù sao đi nữa, năm xưa Tàn linh Tử Thánh và Đoan Mộc Thanh cũng đã trợ giúp Triệu Phong không nhỏ.

- Ngươi… Không ngờ…

Trên mặt Thiết Li Thiên lộ vẻ thất vọng, trong lòng mất mát, bi phẫn.

Thế nhưng, ở trước mặt Triệu Phong và Nam Phong vương, hắn cũng không thể phát tác được.

Thiết Li Thiên và Nam Phong vương đều có chút ngoài dự liệu, không ngờ Triệu Phong ở Vương triều Đại lục này, vẫn còn hướng đi của bản thân.

Nam Phong vương thầm nghĩ, về thân phận và sự tích của “Tả Đồng Thiên Quân” của Triệu Phong, nhất định phải điều tra thật kỹ.

Thương Hải mặc dù cách xa Vương triều Đại lục, nhưng một vài tổ chức tình báo, khẳng định vẫn có tin tức liên quan đến “Tả Đồng Thiên Quân”.

- Thật xin lỗi.

Triệu Phong thoáng có chút tiếc nuối, dừng lại một chút:

- Ta đã không còn là Triệu Phong trước kia nữa, hết thảy ân oán sâu xa ngày trước, lúc này một đao lưỡng đoạn.

Lúc hắn tuyên cáo “chính danh” của bản thân, là còn có dụng ý này.

Từ nay, hết thảy những chuyện liên quan đến Triệu Phong trước kia, đều đã qua.

- Một đao lưỡng đoạn?

Hai người Triệu Phong rời đi, Thiết Li Thiên không khỏi lắc đầu cười, khẽ lẩm bẩm:

- Triệu Phong, ngươi nghĩ thật đơn giản. Lấy trình độ khống chế vô cùng hà khắc đối với huyết mạch của gia tộc Đại lục, Thiết gia há có thể từ bỏ ý đồ, để huyết mạch cường đại nhất chảy ra ngoài?

Quả thật.

Triệu Phong cũng đã lo lắng qua chuyện này.

Tại Vương triều Đại lục, Hoàng tộc cũng được, tám đại thế gia cũng tốt, đều vô cùng coi trọng huyết thống.

Vụt... Vụt...

Triệu Phong và Nam Phong vương, sóng vai rời khỏi Vạn Thánh Tông.

Trước khi đi.

Triệu Phong còn nhẹ nhàng huy động hộ thủ (bảo vệ tay), bất động thanh sắc lưu lại một cái dấu hiệu không gian ở phụ cận Vạn Thánh Tông.

Có được Thứ Thần Khí “Mê Không Giới” này, ngày sau, chỉ cần thực lực của Triệu Phong cường đại, cho dù có cách xa hơn, cũng có thể trong nháy mắt thuấn tức tới.

- Triệu Phong, lần này lại phải làm phiền ngươi ra tay, hỗ trợ chăm sóc “Vân Tầm Tiên Điệp” một chút rồi…

Nam Phong vương lộ ra vẻ mặt đầy vẻ biết ơn.

Thì ra, vừa rồi, Triệu Phong và Nam Phong vương đã dùng thần niệm truyền âm, hắn cũng đáp ứng sẽ đến phủ của đối phương một chuyến.

Nửa tháng trước.

“Vân Tầm Tiên Điệp” của Nam Phong vương, dưới sự bồi dưỡng của một lượng tài nguyên khổng lồ, nguyên khí và thương thế cơ bản đã khôi phục.

Vừa khôi phục không lâu.

Nam Phong vương liền khẩn cấp khống chế Vân Tầm Tiên Điệp chia ra một phần “căn nguyên phấn hoa”, để trợ giúp bản thân đột phá Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

“Căn nguyên phấn hoa” mà Vân Tầm Tiên Điệp chia ra, cũng có hiệu quả tương tự như Bách Nguyên Thánh Tương, có thể khiến thể xác và linh hồn của Huyền Quang Cảnh hợp nhất, hiệu quả hết sức kỳ diệu.

Hơn nữa, việc thu hoạch “căn nguyên phấn hoa” vô cùng hà khắc, mỗi Vân Tầm Tiên Điệp, cả đời chỉ có thể chia ra hai ba lần.

Mỗi một lần chia ra, đều sẽ khiến cho nguyên khí của Vân Tằm Tiên Điệp đại thương.

- Chẳng qua chỉ là chút giơ tay nhấc chân mà thôi.

Triệu Phong mỉm cười.

Lúc này, hắn càng hiểu rõ, tại sao Nam Phong vương lại coi trọng "Vân Tằm Tiên Điệp" như vậy.

Vân Tằm Tiên Điệp, vốn là chủng tộc có huyết mạch trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, xuất thân từ xưa, chiến lực không tầm thường, năng lực lại vô cùng đặc thù.

Nhất là loại năng lực phụ trợ này.

Vân Tằm Tiên Điệp nhả ra "Vân Tằm Tiên Ti", cực kỳ đặc thù, là tài liệu trân bảo cao cấp nhất để chế tạo nhuyễn giáp phòng ngự.

Bao gồm cả kiện Vân Ti Bào mà Nam Cung Thánh có được từ trong Không Gian Thần Huyễn, tài liệu chủ yếu, cũng chính là Vân Tằm Tiên Ti do Vân Tằm Tiên Điệp nhả ra.

- Triệu Phong, có một số việc, bổn Vương không thể không nhắc nhở với ngươi.

Trên đường trở về, Nam Phong vương chợt mở miệng nói.

- Vương gia, mời nói.

Triệu Phong có chút ngạc nhiên.

- Ngươi giết chết nhiều Vương Giả, Đại Đế của Địa Linh Điện như

vậy, mà đây lại là Tông phái Tam Tinh, thực lực nội tình thâm hậu, sau lưng có Thánh Chủ “Huyền Quang Cảnh” tọa trấn, e rằng sẽ không dễ dàng bỏ qua cho ngươi đâu.

Nam Phong vương trịnh trọng nhắc nhở.

Tông phái Tam Tinh, cho dù là ở Vương triều Đại lục, cũng có địa vị hết sức quan trọng, ít nhất cũng có thể chấn nhiếp một phương, ảnh hưởng tới vận mệnh thương sinh của một khu vực.

Dù soa đi nữa, thế lực Tông phái đạt tới Tứ Tinh cũng rất ít, thậm chí số lượng không quá số ngón trên một bàn tay.

- Ta biết rồi.

Trong lòng Triệu Phong thoáng rung động, đối với việc này, hắn cũng đã chuẩn bị sẵn tâm lý nhất định.

Tông phái Tam Tinh mạnh mẽ như thế nào, Triệu Phong cũng hiểu biết nhất định, bởi vì lúc trước, hắn đã từng ở trong Huyền Chân Thánh Tông một thời gian.

Bất kể Triệu Phong có mạnh mẽ ra sao, chung quy vẫn là cấp độ Hư Thần Cảnh.

Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh là tồn tại cao siêu, nhiều năm bế quan không ra, đối với chuyện trong thiên hạ, cũng không cảm thấy hứng thú lắm.

Thế nhưng.

Một khi Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh đã nhúng tay vào thế sự, như vậy thì không lần nào không phải là uy thế vô địch, trấn áp hết

thảy.

Đối với Tông phái Tam Tinh mà nói, những chuyện mà Đại Đế đỉnh phong không thể giải quyết được, đều sẽ chờ Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh sau khi xuất quan giải quyết.

- Phong Lôi Đại Đế ngày xưa, thậm chí là Hải Tặc Hoàng, đều từng chết dưới sự truy sát của Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

Trong lòng Triệu Phong không khỏi cảm khái.

Phong Lôi Đại Đế, chính là Đại Đế đỉnh phong, tốc độ được xưng là đứng đầu trong hàng ngũ Đại Đế.

Hải Tặc Hoàng, lại càng là Tông Sư cơ quan trận pháp, khai thác được bí cảnh Thiên Cơ Thành, nắm giữ bảo tàng kinh thiên.

Hai vị Đại Đế truyền kỳ này, đều là một truyền thuyết huy hoàng, nhưng cuối cùng, đều ngã xuống dưới tay Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

Bởi vậy có thể thấy được, Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh trên thế gian, cơ bản là tồn tại vô địch.

Cho dù là Bán Thần, cũng thuộc về cấp độ Huyền Quang Cảnh, chẳng qua là so với một số Thánh Chủ bình thường, thì càng tiếp cận Thần Vị hơn mà thôi.

- Chẳng qua, Triệu Phong ngươi tạm thời cứ yên tâm, chỉ cần ngươi vẫn còn ở trong phủ của ta, thế lực Tam Tinh, cũng không dám ngang nhiên đối phó với ngươi đâu.

Nam Phong vương cười nói.

Thân phận của hắn cao quý đặc thù, có quan hệ huynh đệ với Đương kim Thánh Hoàng Đại Càn.

Hơn nữa, thực lực bản thân Nam Phong vương vô cùng mạnh mẽ, lại có thêm số mệnh của Vương triều, đã bước nửa bước vào Huyền Quang Cảnh.

Lúc này.

Nam Phong vương quay trở về Vương Hầu phủ, chính là muốn lợi dụng “căn nguyên phấn hoa”, để trùng kích cấp độ Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

Mà Vân Tằm Tiên Điệp sau khi bị suy yếu, thì cần Triệu Phong hỗ trợ chăm sóc một phen.

- Ta trước hết ở lại Vương Hầu phủ một thời gian đã.

Trong lòng Triệu Phong đã có quyết định.

Bây giờ hắn mạo muội đi Đoan Mộc gia, cũng không nhất định là thời cơ tốt nhất.

Về tình trạng của “Đoan Mộc gia”, Triệu Phong cũng từng hỏi thăm qua, trong tám đại thế gia, có thể nói là một thế gia đã xuống dốc. Nếu như xuống dốc thêm một bước nữa. Đoan Mộc gia sẽ bị xóa tên khỏi tám đại thế gia.

Triệu Phong tin rằng, nếu như bản thân tùy tiện đến nơi đó, sẽ mang đến nguy cơ rất lớn cho Đoan Mộc gia.

Nửa canh giờ sau.

Triệu Phong và Nam Phong vương, cùng nhau đến Vương Hầu phủ.

- Bái kiến Vương Hầu đại nhân.

Hai người đi song song trong phủ, trên đường không ngừng truyền đến thanh âm bái lễ.

Triệu Phong đối với chuyện này, cũng tập mãi thành thói quen.

Không lâu sau…

Nam Phong vương đã mang Triệu Phong đến một tòa mật điện, sau đó lấy ra một cái bình sứ lưu ly trong suốt.

Vân Tầm Tiên Điệp giống như một khối trân bảo phỉ thúy vô cùng sống động, lẳng lặng nằm trong bình sứ, khí tức suy yếu, ngẫu nhiên cử động đôi cánh bán trong suốt một chút, vẫn đang chìm vào ngủ say.

Triệu Phong quan sát một lượt, phát hiện trình độ suy yếu của Vân Tầm Tiên Điệp, đã tiếp cận với nguy cơ lần trước, khí cơ sinh mệnh vô cùng mỏng manh.

Thế muốn dùng thủ đoạn của Tuần Thú Sư để khôi phục Vân Tầm Tiên Điệp, cho dù tài nguyên trong Vương Hầu phủ là không giới hạn, thì ít nhất cũng phải mất vài năm.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu với bộ lông xám bạc, từ trong hộ thủ trên tay Triệu Phong nhảy ra, xuất hiện trước mặt bình sứ.

Meo… keng keng…

Tiểu Tặc Miêu vung miêu trảo lên, đánh vào bình sứ vài cái.

Vụt...

Thân hình mũm mĩm và đôi cánh của Vân Tằm Tiên Điệp thoáng lay động, mở ra đồng tử như một đôi lục bảo thạch.

Thoáng chốc, một luồng khí tức cường đại đáng sợ từ tận Thái Cổ, khiến vô số sinh linh trong ngàn dặm, đều cảm thấy thể xác và tinh thần phát ra một loại sợ hãi bất an đến từ bản năng.

Mạnh như Triệu Phong, vẫn cảm thấy áp lực không nhỏ.

Một khi Vân Tằm Tiên Điệp khôi phục đỉnh phong, sẽ có chiến lực vô cùng tiếp cận Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

Có thể nói, Vân Tằm Tiên Điệp chính là phụ tá đắc lực của Nam Phong vương.

Cũng khó trách Nam Phong vương lại mong muốn nó nhanh chóng hồi phục một cách bức thiết như vậy.

Một khi Nam Phong vương thành công tấn chức Thánh Chủ, lại có thêm sự tương trợ của Vân Tằm Tiên Điệp, thực lực sẽ tăng vọt gấp nhiều lần, lời nói cũng rất có trọng lượng trên đại đường của Đại Càn.

- Vương gia, nếu như yên tâm, thì cứ tạm thời giao Vân Tằm Tiên Điệp cho ta…

Triệu Phong trực tiếp nói.

- Được.

Nam Phong vương liếc nhìn Triệu Phong một cái thật sâu.

Dưới tình huống bình thường, hắn cũng không muốn đem Vân Tầm Tiên Điệp, giao cho một ngoại nhân bảo quản.

Nhưng thiếu niên trước mắt, lại là một ngoại lệ, trên người hắn dường như có một loại lực lượng trấn định nhân tâm nào đó, khiến cho người ta phải tin phục.

- Đa tạ Vương gia đã tín nhiệm.

Triệu Phong mỉm cười, lập tức đem Vân Tầm Tiên Điệp thu vào Thứ Thần Khí “Mê Không Giới”.

Meo…

Cùng tiến vào, còn có cả Tiểu Tặc Miêu.

Về nhiệm vụ chăm sóc và khôi phục Vân Tầm Tiên Điệp, Triệu Phong giao hết cho Tiểu Tặc Miêu.

Ngay trong đêm hôm đó.

Tại Vương Hầu phủ, trong cung điện bế quan dưới lòng đất của Nam Phong vương.

- Bẩm Vương gia, đã tra được tin tức về Tả Đồng Thiên Quân tại Thương Hải.

Một gã Vương Giả hắc y, nửa quỳ trên đất, trong mắt lộ ra rung động

sâu sắc, ngay cả thanh âm cũng có chút không bình thường.

Chương 883: Uy Danh Của Tả Đồng Thiên Quân

Tại trung tâm Đại Lục Vực xa xôi.

Hoàng tộc Đại Càn, trong một tòa lầu các hoàng gia trang nghiêm rộng rãi, bao phủ vô số khí tức vận mệnh Vương triều.

Trong một tòa phủ đệ.

Vụt...

Một thanh niên mày rậm, dáng người cao lớn, nhẹ nhàng tiến vào trong điện, thần sắc trên mặt có vài phần gấp gáp.

- Lạc Tôn, lại có tin tức gì ư?

Bát hoàng tử ngồi xếp bằng trước mấy hương án khói bay lượn lờ, trên người mơ hồ xuất hiện chân nguyên hồn lực dao động, không ngờ đã đạt tới trình độ Vương Giả đỉnh phong.

Không Gian Thần Huyễn đã kết thúc được hai tháng.

Trận chiến trong Tà Dương Phủ, ba đại hoàng tử của Hoàng tộc liên thủ, thu hoạch rất phong phù, đồng dạng cũng là một trong những kẻ thắng.

Trong đó, Lạc Tôn dưới trướng Bát hoàng tử, có đóng góp rất quan trọng, nên nhận được một danh ngạch tiến vào Không Gian Thần Huyễn, biểu hiện cũng không tầm thường.

- Bát hoàng tử, từ chỗ “Hoàng Thiên Võng” nhận được tin tức, Diệt Thế Hắc Giao Long quả thật đã tiến nhập Đại Lục Vực. Chẳng qua, Thái Hoàng Điện và mấy vị Bán Thần của Thiên Huyền Cung đang liên thủ, nghĩ cách truy kích, muốn cùng nhau phong ấn Hắc Giao Long…

Lạc Tôn một hơi nói.

Nếu như tin tức này truyền ra ngoài, nhất định sẽ vô cùng kinh thế hãi tục.

- Trời sụp đã có người khác gánh, chuyện của Diệt Thế Hắc Giao Long không cần chúng ta lo lắng. Tình trạng của “Tử Phát Song Tà” như thế nào rồi?

Sắc mặt Bát hoàng tử vẫn bình thản.

Hắc Giao Long đạt tới cấp độ Bán Thần, đối với hắn mà nói, quả thật là một tồn tại quá mức xa xôi.

Trong Tà Dương Phủ, hắn luôn sợ hãi, thấp thỏm lo âu đối với Hắc Giao Long. Nhưng nơi này là Đại Lục Vực, cao nhân xuất hiện tầng tầng lớp lớp, tự nhiên có người sẽ đi thu thập Hắc Giao Long.

Nhưng chuyện “Tử Phát Song Tà” trở thành kẻ thu hoạch lớn nhất trong Tà Dương Phủ, lại bị rất nhiều thế lực chú ý.

- Tử Phát Song Tà, tin tức về Triệu Phong và Nam Cung Thánh, đều đã được điều tra rõ.

Lạc Tôn hít sâu một hơi.

Trong Hoàng tộc, hắn không chỉ là tâm phúc và phụ tá đắc lực của Bát hoàng tử, mà trong mơ hồ, hai người còn có quan hệ tri tâm bằng hữu.

- Ồ?

Bát hoàng tử lộ vẻ hứng thú nồng đậm.

Tử Phát Song Tà cường đại khó dò, mà Triệu Phong lại là cấu đố lớn nhất, Bát hoàng tử vẫn luôn không nhìn thấu, thậm chí đã nhiều lần khuất phục trước mặt đối phương.

- Đầu tiên, Triệu Phong và Nam Cung Thánh, đều xuất thân từ Chân Vũ Thánh Địa tại vùng Thương Hải xa xôi, hơn nữa còn xuất thân từ Tông phái Tam Tinh Huyền Chân Thánh Tông.

Lạc Tôn thoáng dừng lại một chút.

Thương Hải… Chân Vũ Thánh Địa?

Bát hoàng tử nhíu mày, hiện nay Hoàng tộc Đại Càn, đã không còn nắm chắc được lãnh thổ trong tay như trước kia nữa.

Nhất là Thương Hải, hiện đã nằm ngoài tầm tay của Đại Càn Vương triều.

Trước mắt, nguy cơ lớn nhất của Hoàng tộc Đại Càn, chính là U Nguyệt Vương triều ở phía Tây Bắc, thậm chí có chút khó ứng phó.

Hơn nữa, bất kỳ một Tông phái Tam Tinh nào trong thiên đại, cũng không phải là đối tượng dễ trêu chọc.

- Nam Cung Thánh từng là Thủ tịch đệ tử của Huyền Chân Thánh

Tông. Còn Triệu Phong là đệ tử của Đoan Mộc Thanh của Đoan Mộc gia.

Lạc Tôn tiếp tục nói.

- Đây dường như cũng không phải là điều gì đáng ngạc nhiên, hai người đó lợi hại như vậy, là môn đồ của Đại Đế, cũng là chuyện hợp tình hợp lý.

Bát hoàng tử nói.

- Không!

Lạc Tôn vội vàng lắc đầu:

- Trọng điểm chính là Triệu Phong này, hắn là "Tả Đồng Thiên Quân" danh chấn Thương Hải. Thanh danh của hắn, còn chưa truyền đến Đại Lục Vực, thế nhưng hắn từng là đối thủ một mất một còn của "Tử Vong Đại Đế", có lẽ Bát hoàng tử cũng biết người này.

Tử Vong Đại Đế?

Bát hoàng tử thoáng lâm vào hồi ức, sắc mặt thoáng run rẩy.

Dường như, hắn chợt nhớ tới những sự tích về Tử Vong Đại Đế.

- Tử Vong Đại Đế, có được Tử Vong Chi Đồng ư? Mấy ngàn năm trước, người này tiến quân Đại Lục Vực, đã từng dấy lên một hồi tinh phong huyết vũ, trong hàng ngũ Đại Đế khó gặp đối thủ, thậm chí ngay cả một vài Đại Đế đỉnh phong, cũng đều thảm bại trong tay hắn…

Sắc mặt Bát hoàng tử dần trở nên ngưng trọng.

Trong hoàn cảnh bình thường, Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh đều không màng đến thế sự.

Có thể đoán trước, lúc Tử Vong Đại Đế tiến vào Đại Lục Vực, uy phong ra sao, có thể nói là trong hàng ngũ Đại Đế, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

-Tồn tại cường đại như vậy, không ngờ lại là đối thủ một mất một còn với Tả Đồng Thiên Quân Triệu Phong.

Bát hoàng tử khó có thể tưởng tượng nổi, thiếu niên vẫn luôn sâu không lường được, lại che giấu sâu như vậy.

- Không! Tử Vong Đại Đế đã chết trong tay Tả Đồng Thiên Quân.

Lạc Tôn bổ sung thêm.

Hít…

Bát hoàng tử nhất thời hít một ngụm khí lạnh.

Như vậy chẳng phải nói, Tả Đồng Thiên Quân thời kỳ đỉnh phong, dưới Thánh Chủ đã là vô địch, thậm chí còn có khả năng uy hiếp đến cả Thánh Chủ?

- Thì ra, đối thủ của chúng ta lại cường đại như thế. Xem ra, giai đoạn hiện nay, lực lượng mà chúng ta có thể điều động, cũng khó có thể uy hiếp đến Tử Phát Song Tà.

Một lúc lâu sau, Bát hoàng tử mới thở dài một hơi.

Trong Vương triều Đại lục, Đại Đế đỉnh phong, cơ bản đã là lực

lượng đỉnh cao.

Về phần Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cũng không phải là tùy tiện có thể ra tay, bởi vì nó liên quan đến sự cân bằng giữa các thế lực.

Thiên Phong Đại Đảo Vực.

Vương Hầu phủ, trong cung điện dưới đất.

- Thời đại Tử Vong Đại Đế, không ngờ lại bị Tả Đồng Thiên Quân kết thúc. Triệu Phong, lai lịch của ngươi, quả không đơn giản.

Nam Phong vương thở ra một hơi, trên mặt đầy vẻ hồi hộp.

Về chuyện tích liên quan đến “Tử Vong Đại Đế”, Nam Phong vương cũng biết một chút.

Thời đại đó, Nam Phong vương còn chưa xuất thế, chỉ nghe qua một ít trưởng bối trong tộc mơ hồ đề cập.

Nam Phong vương cẩn thận nhớ lại, bỗng nhiên nghĩ đến điều gì đó.

- Đúng rồi, mấy ngàn năm trước, cùng xuất hiện với Tử Vong Đại Đế, dường như còn có một truyền thừa huyết mạch đồng tử cường đại khác nữa.

Nam Phong vương nói.

- Bẩm Vương gia.

Vương Giả hắc y cung kính nói:

- Truyền thừa đó là Luân Hồi Chi Mâu.

- Đúng vậy, là Luân Hồi Chi Mâu! Năm đó, lúc Tử Vong Đại Đế tiến quân Đại Lục Vực, đã khiến cho chủ nhân của “Luân Hồi Chi Mâu” hứng thú. Cuối cùng, Tử Vong Đại Đế dừng lại, trở về Thương Hải.

Nam Phong vương vẫn còn nhớ rõ đoạn truyền thuyết xa xưa đó.

Có thể nói.

Đó là một trận đại chiến diễn ra giữa “Luân Hồi Chi Mâu” và “Tử Vong Chi Mâu”.

Quá trình đó xảy ra như thế nào, không ai biết.

Nhưng sau đó, Tử Vong Đại Đế đã lui về Thương Hải, không còn xuất hiện ở Đại Lục Vực nữa.

Chủ nhân của Luân Hồi Chi Mâu, có còn ở Đại Lục Vực hay không, cũng là một câu đố.

- Tả Đồng Thiên Quân?

Nam Phong vương không khỏi lẩm bẩm:

- Triệu Phong, huyết mạch đồng tử của hắn dường như cũng cường đại thần bí dị thường, có thể chiến thắng được “Tử Vong Chi Mâu” của Tử Vong Đại Đế, chẳng lẽ hắn cũng là hậu duệ của Thần Mâu?

Nói chung, Bát Đại Thần Mâu chính là đứng trên đỉnh cao huyết mạch đồng tử, còn được gọi là tám đại Thủy Tổ.

Mà tại thời đại cổ xưa, hậu duệ của Bát Đại Thần Mâu, đều có được huyết mạch đồng tử cường đại nhất.

Nam Phong vương cũng không khỏi âm thầm chờ mong.

Sự tồn tại của Triệu Phong, liệu có thể khiến “Luân Hồi Chi Mâu” một lần nữa hứng thú, mà xuất hiện hay không?

Ngày hôm sau…

Tại Vương Hầu phủ, trong một gian lầu các lịch sự tao nhã.

- Triệu ca ca, huynh đến Vương Hầu phủ, cũng không tới thăm ta một chút…

Một thiếu nữ trang mĩ tú nhã, chu cái miệng nhỏ nhắn, kéo kéo ống tay áo của Triệu Phong, bộ dạng nhất quyết không tha.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, nhìn Ngữ Tình Quận chúa trước mắt nhõng nhẽo, không khỏi lắc đầu cười khổ.

Đối với thiếu niên Tuần Thú Sư có năng lực thần bí như Triệu Phong, trong lòng Ngữ Tình Quận chúa tràn ngập sùng bái, thậm chí còn có một phần tình cảm ngây thơ trong sáng.

- Triệu ca ca, huynh ở trong Không Gian Thần Huyễn, đã trải qua những gì? Phụ vương cũng không cho ta vào đó chơi đùa.

- Đúng rồi! Phụ vương hình như đã đem “Vân Tầm Tiên Điệp” giao cho huynh bảo quản. Haizz, ta rất ít khi thấy phụ vương tín nhiệm một ngoại nhân nào như thế…

Ngữ Tình Quận chúa không ngừng hỏi đông hỏi tây, ríu rít không ngừng.

Đúng lúc này, một thanh âm uy nghiêm từ trên trời giáng xuống.

- Ngữ Tình, đừng có làm loạn nữa!

Kèm theo đó là một luồng sức mạnh to lớn đan xen với lực lượng khí vận, không biết từ lúc nào, Nam Phong vương đã xuất hiện.

Ngữ Tình Quận chúa hoảng sợ, phụ thân vẫn luôn thương yêu bản thân, rất ít khi tự mình nghiêm khắc răn dạy như vậy.

- Triệu Phong, tiểu nữ Ngữ Tình của ta không hiểu chuyện lắm, hi vọng không làm phiền ngươi.

Nam Phong vương mỉm cười, trong lòng lại âm thầm vuốt mồ hôi lạnh một phen.

Nghĩ đến Tử Vong Đại Đế năm xưa vô cùng mạnh mẽ, cũng bị Triệu Phong đánh chết, hắn lại càng lộ vẻ thận trọng và kính phục tiểu thiếu niên này.

- Ngữ Tình là người thiên chân hoạt bát, Vương gia không nên trách nàng.

Triệu Phong mỉm cười.

Hắn mơ hồ nhận thấy, trong thái độ của Nam Phong vương khi đối đãi với mình, đã có thêm một phần thận trọng.

- Triệu Phong, ta sắp bế quan sinh tử để trùng kích Huyền Quang Cảnh. Trong mấy tháng tiếp theo, hi vọng ngươi có thể chăm sóc cho Vân Tầm Tiên Điệp, nếu như có thể thì hãy bận tâm đến an nguy trong phủ, như vậy là tốt nhất.

Nam Phong vương trịnh trọng nói.

Trên thực tế.

Trước khi Nam Phong vương bế quan, hắn cũng đã mời tới vài vị Đại Đế tọa trấn Vương Hầu phủ, trong đó còn có một vị Đại Đế đỉnh phong, đều là người tin được.

Bởi vì nghĩ đến thân phận Tả Đồng Thiên Quân của Triệu Phong, Nam Phong vương mới nói như vậy.

- Thân ở trong phủ, tự nhiên cũng phải có một phần trách nhiệm rồi.

Triệu Phong sửng sốt, gật đầu đáp.

Chỉ cần hắn vẫn còn ở Vương Hầu phủ, những siêu cấp thế lực khác, ít nhất sẽ không dám ngang nhiên ra tay với mình.

Từ một góc độ nào đó mà nói, hắn cũng đã nhận được sự che chở của Vương Hầu phủ.

Sau đó.

Nam Phong vương lại dẫn Triệu Phong đi làm quen với một vài vị Đại Đế trong Vương Hầu phủ.

Nhưng mấy vị Đại Đế này, đối với chuyện của Triệu Phong, cũng không hiểu nhiều lắm, cũng không hề để trong lòng.

Trước khi bế quan.

Nam Phong vương đã dùng ngôn từ cảnh cáo Ngữ Tình Quận chúa, tuyệt đối không được đi quấy rầy Triệu Phong.

- Ngữ Tình à, ta biết ngươi thích Triệu Phong. Nhưng mà, giữa các ngươi, không có khả năng đến được với nhau đâu.

Nam Phong vương lạnh lùng nói.

Ngữ Tình Quận chúa thút thít khóc, đi tìm mẫu phi cáo trạng, nhưng cuối cùng vẫn nhận được đáp án như vậy.

Ở độ tuổi của nàng, tình cảm ngây thơ nhất thời, cùng với tâm lý sùng bái, cũng là chuyện bình thường.

Mấy ngày sau…

Nam Phong vương đã bố trí hết thảy thỏa đáng, cuối cùng đã bắt đầu bế quan sinh tử.

Triệu Phong phát hiện, toàn bộ Vương Hầu phủ, cơ bản đã ngăn cản lui tới với ngoại giới, nhất là bầu không khí yên lặng sâm nghiêm.

Nghe nói, ngay cả Ngữ Tình Quận chúa cũng bị hạ lệnh cấm túc.

Triệu Phong cuối cùng cũng có thể yên ổn tĩnh tu, đồng thời xử lý một số chuyện của bản thân.

Vụt...

Ý niệm của Triệu Phong, liền tiến nhập vào Mê Không Giới.

Sống núi trong Tiểu Thế Giới của Ma Giáo, Tiểu Tặc Miêu đã an bày thỏa đáng tất cả sự vụ.

Từ Không Gian Thần Huyễn và Tà Dương Phủ, Triệu Phong đã đạt

được rất nhiều trân tài dị bảo, một phần đều được đem vào Mê Không Giới để chăm sóc.

Triệu Phong đầu tiên là dò xét một chút tình huống của đàn Độc Phong.

Gần hai tháng qua, đàn Ngũ Độc Kỳ Phong này, dưới sự thúc đẩy của một lượng lớn kỳ hoa dị thảo, đã bắt đầu nhanh chóng trưởng thành.

Vốn dĩ.

Trong số Ngũ Độc Kỳ Phong mà Triệu Phong nô dịch, có tới ba con Phong Vương, mấy trăm con Độc Phong tinh anh, còn lại là cả ngàn con bình thường, ít nhất tu vi cũng là Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

Mà hiện nay.

Trong ba con Phong Vương, đã có một con tấn chức Phong Hoàng.

Đám Độc Phong tinh anh còn lại, đều sánh ngang Nửa bước Vương Giả, có hơn mười con đã tấn chức đến Phong Vương.

Phải biết rằng.

Ngũ Độc Kỳ Phong, có thủ đoạn vượt cấp giết địch, đồng quy vu tận.

Độc Phong Vương cấp, phát động công kích mang tính tự sát, rất có khả năng cùng chết với Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Còn Độc Phong bình thường, có một nửa đều đã tấn chức thành Độc Phong tinh anh rồi.

- Tốt lắm, không đến nửa năm nữa, toàn bộ Độc phong sẽ tấn chức tinh anh, đến lúc đó, số lượng Phong Vương và Phong Hoàng cũng sẽ càng nhiều hơn…

Triệu Phong rất hài lòng.

Hắn có được tài nguyên hàng đầu khổng lồ như thế, mới có thể trong thời gian ngắn tăng cường thực lực chỉnh thể của đàn Độc Phong.

Nếu như nguyện ý, Triệu Phong cũng có thể tổ kiến một thế lực to lớn thuộc về bản thân.

Hết thảy, cần phải xem hắn có muốn hay không.

Mà trước mắt, Triệu Phong đã trở về từ Không Gian Thần Huyễn, phương diện có thể tăng cường, thật sự rất nhiều.

Chương 884: Thực Lực Khôi Phục

Mê Không Giới, không gian trong Tiểu Thế Giới.

Triệu Phong xem xét tình huống trưởng thành của Ngũ Độc Kỳ Phong, lại quan sát tình hình “Vân Tằm Tiên Điệp”.

“Vân Tằm Tiên Điệp” trong trạng thái phi chiến đấu, chỉ lớn bằng đầu ngón tay, so với thể tích của Tiểu Tặc Miêu còn nhỏ hơn, có vài phần tương tự như Ngũ Độc Kỳ Phong.

Chẳng qua, đối với loại bướm này, Triệu Phong cũng không dám coi thường chút nào.

Nếu như khôi phục tới trạng thái đỉnh phong, sức chiến đấu và năng lực phụ trợ của Vân Tằm Tiên Điệp, thậm chí có thể tạo thành một ít phiền toái đối với Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

Lúc này.

Vân Tằm Tiên Điệp tiến vào Mê Không Giới chưa lâu, cơ năng sinh mệnh suy yếu, nhưng vẫn chung sống rất hòa thuận với Tiểu Tặc Miêu.

Tiểu Tặc Miêu có một loại thiên phú kỳ lạ, dường như có năng lực câu thông và tương tác không thể tưởng tượng đối với đa số chủng tộc sinh mệnh, bao gồm cả sinh linh huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Vân Tằm Tiên Điệp cũng không ngoại lệ, có thể câu thông với Tiểu Tặc Miêu mà không chút trở ngại, lúc đôi mắt như lục bảo thạch mở ra, khó tránh khỏi có vài phần thần sắc ngạc nhiên.

Đối với việc khôi phục "Vân Tằm Tiên Điệp", bản thân Triệu Phong cũng đã có chủ ý.

Đầu tiên, chính là dùng dòng nước trong Mộng cảnh Thái Cổ, loại nước này, dường như chính là vật tẩm bổ trời sinh của đại đa số chủng tộc huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Tiếp đó, là những loại tinh hoa thảo mộc sinh mệnh, bao gồm cả phấn hoa mà Ngũ Độc Kỳ Phong thu thập, thậm chí là mật ong.

Triệu Phong cũng cung cấp một chút Bách Nguyên Chi Mật, để tiến hành điều phối.

"Bách Nguyên Thánh Tương" cao cấp hơn, Triệu Phong cũng không định lấy ra, bởi vì ngay bản thân hắn, cũng chưa từng sử dụng nó.

- Nếu như cho Vân Tằm Tiên Điệp một phần "Bách Nguyên Thánh Tương", nói không chừng có thể thúc đẩy nó trưởng thành, tấn chức Thánh Chủ "Huyền Quang Cảnh". Đến lúc đó, Nam Phong vương có được nguồn trợ lực này, cơ bản là có thể ngạo thị tại Vương triều rồi…

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Thế nhưng, hắn cũng không thể dễ dàng làm vậy.

Thứ nhất, thứ này vượt xa thù lao của Nam Phong vương.

Thứ hai, hắn và Nam Phong vương quen biết chưa lâu, quan hệ

cũng chưa đạt tới trình độ hoàn toàn tín nhiệm.

Thế cục tại Đại Càn Vương triều, rất rắc rối và phức tạp.

Trong tương lai, Triệu Phong và Nam Phong vương là địch hay bạn, cũng rất khó xác định.

Bởi vậy.

Việc Triệu Phong phải làm, chỉ là hoàn thành hứa hẹn của bản thân trong phạm vi thù lao, đồng thời trong thời gian ngắn, khiến Vân Tầm Tiên Điệp hoàn toàn khôi phục.

Chỉ cần Nam Phong vương có thể đột phá Huyền Quang Cảnh, có chiến lực của Vân Tầm Tiên Điệp đỉnh phong tương trợ, tuyệt đối có thể chiếm một vị trí trong Đại Càn Vương triều.

Nửa canh giờ sau…

Trong Vương Hầu phủ, tại một gian lầu các lịch sự tao nhã.

Triệu Phong thu hồi tâm niệm, nhắm mắt lại, bắt đầu tĩnh tu.

Bởi vì “Thánh Lôi Thể” và “Phong Lôi Quyết”, đều chỉ mới đột phá không lâu, cho nên Triệu Phong vẫn cần phải củng cố một phen.

Hơn nữa.

Trong Kim Khôn Thánh Lôi Thể và Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, còn có một vài chiến kỹ bí thuật không tệ, Triệu Phong vẫn chưa tu luyện xong.

Khí lực và tu vi tăng cường, chính là trụ cột cho thực lực.

Mà muốn phát huy uy lực, thì ắt không thể thiếu một số chiến kỹ bí thuật được.

Trong đó.

Kim Khôn Thánh Lôi Thể sau khi đạt tới tầng thứ năm, có một số loại chiến kỹ bí pháp có thể tu hành như “Thánh Lôi Bá Quyền”, “Bất Diệt Thánh Lôi Thể”, “Thánh Lôi Hộ Thể”.

“Thánh Lôi Bá Quyền”: thuộc loại chiến kỹ công kích, tại tầng thứ tư có thể tu luyện bước đầu.

Chỉ là Triệu Phong ở trong Không Gian Thần Huyễn, do thời gian cấp bách, cho nên vẫn có rất nhiều bí pháp chiến kỹ không kịp tu luyện.

“Bất Diệt Thánh Lôi Thể”: sau khi Thánh Lôi Thể đạt tới trình độ nhất định, có thể dần dần tu thành một loại thể chất bất diệt, cần phải tu luyện quanh năm suốt tháng, khó có thể nhanh chóng thành công.

Như Diệt Thế Hắc Giao Long, nhờ vào thể chất bất diệt, cho nên căn bản không cần để những loại thương hại bình thường vào mắt.

Bình thường, nếu như tồn tại khí lực mạnh mẽ, lại có thêm thể chất bất diệt, thì những loại lực lượng hiện nay trong thiên địa, rất khó có thể tru sát, chỉ có thể áp dụng biện pháp phong ấn.

Theo Triệu Phong được biết.

Bắt đầu từ tầng thứ sáu Thánh Lôi Thể, thậm chí có thể bắt tay vào tu luyện bí thuật càng cao thâm hơn như “Tích Huyết Trọng Sinh”. Chẳng qua, Triệu Phong lại không có pháp môn trọn bộ, pháp môn này vẫn nằm trong tay Bán Thần Côn Vân.

“Thánh Lôi Hộ Thể”: Phong Lôi Quyết và Thánh Lôi Thể trọn bộ phát động bí thuật hộ thể, lực phòng ngự cực mạnh, đối với các loại công kích nguyên lực, có năng lực miễn dịch rất lớn.

Theo Triệu Phong đánh giá, bản thân có thể luyện thành “Thánh Lôi Hộ Thể”, công kích dưới cấp Thánh Chủ, hoàn toàn có thể bỏ qua.

Cho dù là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, trong thời gian ngắn, cũng đừng hòng giết được hắn.

- Ta phải ưu tiên tu hành “Thánh Lôi Bá Quyền” và “Thánh Lôi Hộ Thể”, tăng cường công kích và phòng ngự. Còn “Bất Diệt Thánh Lôi Thể”, trong thời gian ngắn khó mà luyện thành được…

Trong lòng Triệu Phong đã có quyết định.

Đương nhiên.

Ngoài những chiến kỹ bí pháp tiêu biểu này ra, trong hai loại bí pháp này, còn ẩn chứa rất nhiều năng lực thủ đoạn lớn lớn nhỏ nhỏ.

Triệu Phong trọng điểm nhằm vào những chiến kỹ bí pháp có liên quan đến “Thánh Lôi Thể”.

Về phần chiến kỹ bí pháp trong “Phong Lôi Quyết”, Triệu Phong kiếp trước tu hành “Phong Lôi truyền thừa”, đã đạt tới trình độ rất cao, một vài năng lực thủ đoạn, chỉ cần muốn là nắm bắt được, không cần thiết phải bỏ ra nhiều thời gian để tu hành.

Chớp mắt, đã nửa tháng trôi qua.

Triệu Phong cơ bản đã lĩnh ngộ và luyện thành “Thánh Lôi Bá

Quyền” và “Thánh Lôi Hộ Thể”.

Trong đó, Thánh Lôi Hộ Thể tương đối đơn giản, đồng thời dung quán lực lượng Phong Lôi và Thánh Lôi Lực Phách, tạo thành một “tầng hộ thể” cường đại bên ngoài cơ thể.

Xẹt xẹt xẹt…

Quanh người Triệu Phong, bỗng nhiên hình thành một lớp màng cổ xưa như thực chất, kim quang chói mắt, mơ hồ nổ vang từng trận Phong Lôi.

“Tầng hộ thể” này cũng không phải là một loại thủ đoạn chân nguyên hộ thể, mà nó là sự kết hợp giữa Thánh Lôi Lực Phách và lực lượng nguyên thủy bá đạo, có thể phản chấn toàn bộ công kích.

Bất kỳ Hư Thần Cảnh nào, nếu như công kích vào “tầng hộ thể” của Triệu Phong, chỉ e sẽ bị phản phệ mà hộc máu trọng thương.

- Phòng ngự thật mạnh, chẳng qua tạm thời không thể thử nghiệm, cũng không thể tùy ý đem ra thử được.

“Tầng hộ thể” bao phủ bên ngoài Triệu Phong, đột nhiên hóa thành một kiện áo giáp như thực chất, phòng ngự toàn bộ phương vị, không để lộ góc chết.

Sau đó.

Triệu Phong lại diễn luyện bộ chiến kỹ “Thánh Lôi Bá Quyền”.

Trên thực tế, loại bá quyền này, Triệu Phong đã từng thấy Bán Thần ấu đồng thi triển qua, ý cảnh vô cùng bá đạo cao thâm.

Ý cảnh của Triệu Phong không tầm thường, thế nhưng vẫn chênh lệch không nhỏ so với Bán Thần.

Bởi vậy, bộ quyền pháp này, hắn cần phải lĩnh ngộ và ma luyện, đồng thời thường xuyên vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết để mô phỏng trong đầu.

Cũng may là Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, có năng lực học tập lĩnh ngộ và phân tích rất cường đại.

Trong Vương Hầu phủ.

Lúc Triệu Phong tĩnh tâm tu luyện, phần lớn chỉ chia Vạn Niệm Thần Quyết thành vài luồng.

Tại phương diện bí pháp chiến kỹ, Triệu Phong phải bỏ ra hơn một tháng thời gian để nghiên cứu tìm hiểu.

Sau đó.

Tâm tư của hắn, lại đặt tại phương diện tu vi và linh hồn.

Trong không gian mắt trái, Hồn Hải tử sắc trôi nổi một cái đầu cháy đen, bên ngoài thỉnh thoảng nổi lên điện văn Lôi Kiếp không thể phá diệt.

Cái “đầu Thần Kiếp” này, tu hành từ kiếp trước, vẫn kéo dài cho đến bây giờ.

Hiện nay.

Ý chí Đại Đế của Triệu Phong, đã khôi phục được bảy tám phần, lại bắt đầu hấp thu “lực lượng Lôi Kiếp” ẩn chứa trong “đầu Thần Kiếp”.

Bất tri bất giác.

Khí tức Lôi Kiếp ẩn chứa trong đầu Thần Kiếp, đã dần dần tiêu hao.

- Lực lượng Lôi Kiếp ẩn chứa trong đầu Thần Kiếp, đã bị hấp thu ba, bốn thành. Chỉ còn lại không đến năm, sáu thành, e rằng không còn du trì được lâu nữa.

Trong lòng Triệu Phong thầm tính toán.

Muốn nắm giữ lực lượng Lôi Kiếp, đồng thời lĩnh ngộ tinh nghĩa trong đó, mà chỉ dựa vào lực lượng Lôi Kiếp trong đầu Thần Kiếp, thì vẫn không đủ.

Trong thời gian này, Triệu Phong vẫn tìm hiểu những phương diện khác, đồng thời tìm những thứ khác làm vật dẫn Lôi Kiếp.

Xẹt xẹt…

Thỉnh thoảng có một vài tia lực lượng Lôi Kiếp dung nhập vào trong Hồn Hải tử sắc, sau đó bị Hồn Hải hấp thu.

“Vạn Niệm Thần Quyết” của Triệu Phong, chuyên môn phân hóa ra một phần ý niệm, vận dụng luồng Lôi lực này, tiến thêm một bước ngưng luyện linh hồn.

Lúc này, cấp độ linh hồn của Triệu Phong, còn chưa hoàn toàn đạt tới trình độ Đại Đế Hư Thần Cảnh, chưa hoàn toàn khôi phục ý chí Đại Đế.

Nhưng ý chí Đại Đế, dưới sự kích phát của Lôi lực Thần Kiếp, cơ bản đã sắp khôi phục đến trình độ đỉnh phong của kiếp trước.

- Hiện nay, số lượng Lôi lực Thần Kiếp mà ta hấp thu, đã siêu việt kiếp trước, chỉ cần chờ đến khi lực lượng linh hồn hoàn toàn khôi phục, thì thực lực chỉnh thể sẽ siêu việt kiếp trước.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, tràn ngập chờ mong.

Chỉ tiếc rằng.

Trân bảo Hồn đạo trong tay hắn, lại tương đối hữu hạn.

“Trấn Hồn Thạch” ẩn chứa Hồn lực Âm Sát, đã bị hấp thu và tinh luyện quá nửa.

Lúc ý chí Đại Đế của Triệu Phong sắp hoàn toàn khôi phục, thì Hồn lực Âm Sát ẩn chứa trong Trấn Hồn Thạch, cũng không còn bao nhiêu nữa, gần như tiêu hao sạch.

Đương nhiên.

Bản thân Trấn Hồn Thạch cũng là một kiện khí cụ Hồn đạo, có thể chứa đựng các loại ý chí linh hồn, thậm chí có thể dùng để trấn áp một số quỷ thần cường đại.

Nửa tháng sau…

Trong Mê Không Giới của Triệu Phong, những loại trân bảo Hồn đạo, cơ bản đã tiêu hao gần như không còn, phần lớn đều là nhặt nhạnh cho đủ số lượng, nhưng cấp bậc thì lại không đủ.

Cuối cùng, trình độ linh hồn của Triệu Phong, đã miễn cưỡng khôi phục đến cấp bậc Đại Đế.

Trong không gian mắt trái, Hồn Hải tử sắc của Triệu Phong, đã có đường kính tám, chín trăm trượng.

Mặc dù không đạt đến nghìn trượng như thời kỳ đỉnh phong, thế nhưng luận trình độ ngưng luyện thì lại có phần nhỉnh hơn, đồng thời cũng hấp thu được nhiều Lôi lực Thần Kiếp hơn.

Phù…

Triệu Phong thở dài một hơi, khẽ lẩm bẩm:

- Thực lực kiếp trước, cuối cùng đã khôi phục gần trọn vẹn rồi.

Giờ phút này.

Tu vi của hắn còn chưa đạt đến Hư Thần Cảnh trung kỳ như kiếp trước, ngay cả trình độ linh hồn cũng kém hơn, thế nhưng thực lực chỉnh thể thì đã khôi phục rồi.

Dù sao đi nữa, Triệu Phong kiếp này, cũng tu luyện Thánh Lôi Thể, khí lực sinh mệnh rất mạnh mẽ.

Huyết mạch Huyết Ma Dương của hắn hiện nay, mặc dù hiệu quả phòng ngự không bằng huyết mạch Huyền Băng Lân tộc, nhưng cường độ công kích lại mạnh vượt trội.

Tổng thể mà nói, Triệu Phong đã khôi phục lại thực lực “Tả Đồng Thiên Quân” thời kỳ đỉnh phong.

Thực lực như vậy, cho dù đặt tại Vương triều đi nữa, chỉ cần không xúc phạm những tồn tại cấm kỵ, thì có thể tùy ý rong ruổi thiên địa rộng lớn rồi.

Vương Hầu phủ, tại gian mật thất trong tòa lâu các lịch sự tao nhã.

Triệu Phong dành phần lớn thời gian duy trì tu luyện"Phong Lôi Quyết", đồng thời vận dụng và rèn luyện Thánh Lôi Thể.

Rắc rắc….

Một lúc sau, khối Phong Lôi tinh thạch của Vương Giả trong tay Triệu Phong, đã hóa thành một đống bột phấn.

Khối Phong Lôi tinh thạch của Vương Giả mà Triệu Phong đạt được từ trong Không Gian Thần Huyễn, cho đến tận bây giờ đã đi tới điểm cuối.

Mặc dù lực lượng tinh hoa Phong Lôi ẩn chứa trong Phong Lôi tinh thạch, còn mênh mông hơn Vương Giả cấp Lĩnh Vực rất nhiều, nhưng trong quá trình hấp thu và tinh luyện, cuối cùng nó cũng bị hấp thu từng chút một.

Triệu Phong vẫn thản nhiên như cũ, tiếp tục tu luyện.

Trước mắt, Phong Lôi Quyết tầng thứ bảy là Mộc Chi Phong Lôi, mà trân tài dị bảo loại thảo mộc, hắn lại có rất nhiều.

Những trân tài Lôi đạo, cũng có không ít.

Tài nguyên khổng lồ, lại thêm trình độ ý chí Đại Đế, khiến tốc độ tu luyện của Triệu Phong cực kỳ kinh người.

Một ngày nọ, lúc đêm khuya…

Vụt... Vụt... Vụt...

Vài đạo thân ảnh khí tức mơ hồ, xuất hiện trong màn đêm bên ngoài Vương Hầu phủ.

- Không ngờ rằng, tên Triệu Phong kia lại có chiến lực Đại Đế đỉnh phong, thì ra là đoạt xá trọng sinh mà có được.

- Hắn bây giờ đang ở trong Vương Hầu phủ, chúng ta mặc dù có phần thắng, cũng không thể công khai ra tay được, chỉ có thể âm thầm bày mưu.

Trong màn đêm, mơ hồ có thể thấy được bốn nam một nữ.

Bốn nam một nữ này, khí tức thâm sâu, phảng phất hóa thành ánh trăng ảm đạm, hòa hợp với màn đêm thành một thể, nếu không đứng gần, thì không thể cảm nhận được.

Trong Vương Hầu phủ, thần niệm của vài tên Vương Giả, Đại Đế, ngẫu nhiên đảo qua khu vực này, nhưng lại không thể phát hiện ra

Chương 885: Trùng Kích Huyền Quang Cảnh

Bốn nam một nữ này, khí tức thâm sâu khó lường, được một tầng nguyệt huy mông lung nhàn nhạt bao trùm, giống như hòa thành một mần của màn đêm hư không.

Nguồn gốc của tầng nguyệt huy mông lung này, đến từ một nữ tử mặc trường bào xanh thâm, tĩnh lặng như trăng.

Nữ tử mặc trường bào xanh thẫm này, gương mặt đoan trang lạnh nhạt, khí tức có chút bất đồng với bốn tên nam tử trên người ẩn hiện khí tức Ma Đạo.

Thế nhưng.

Người cầm đầu trong năm người, lại là một vị nam tử cao lớn, thân mặc chiến khải tím đen. Hai tròng mắt của nam tử này như động sâu, mặc dù đã tận lực thu liễm, nhưng trên người vẫn thỉnh thoảng hiện lên vài tia hư diễm u ám.

- Vì bắt giết Triệu Phong, không ngờ Cửu U Cung lại phái ra bốn vị Đại Đế đỉnh phong, nhất là “Huyền La Ma Đế” này, còn là vô địch giả trong Đại Đế, từng có kinh nghiệm giao phong với Thánh Chủ…

Trên gương mặt lạnh nhạt của nữ tử mặc trường bào xanh thẫm, chợt hiện vẻ nghiêm túc.

Đối với “Huyền La Ma Đế” mặc chiến khải tím đen kia, nàng càng kiêng kỵ hơn, huống chi cả bốn người, lại đều là Đại Đế đỉnh phong.

- Bích Thanh Nguyệt.

Hư diễm u ám trên người Huyền La Ma Đế, lúc ẩn lúc hiện, đôi mắt sâu thẳm trống trải, chợt dừng lại trên người nữ tử mặc trường bào xanh thẫm.

- Hộ pháp đại nhân, có gì phân phó?

Nữ tử mặc trường bào xanh thẫm thoáng khom người, trên mặt vẫn duy trì vài tia cung kính.

- Ngươi là người nắm giữ phân Đà "Hải Yên Các", chịu trách nhiệm tình báo vùng biên hải, đối với tình huống Thiên Phong Đại Đảo Vực, thậm chí là Vương Hầu phủ, hẳn phải biết nhiều hơn so với chúng ta.

Thanh âm của Huyền La Ma Đế, dường như từ vực sâu vô tận truyền đến.

Nữ tử mặc trường bào xanh thẫm thoáng sắp xếp suy nghĩ, sau đó đáp:

- Trong Vương Hầu phủ lúc này, Nam Phong vương vẫn đang bế quan sinh tử, trùng kích Huyền Quang Cảnh. Trong phủ có ba vị Đại Đế, trong đó bao gồm một vị Đại Đế đỉnh phong, đều là thân tín của Nam Phong vương. Mục tiêu mà chúng ta phải tiêu diệt, có thực lực Đại Đế đỉnh phong, tốc độ còn nhỉnh hơn cả Đại Đế đỉnh phong…

- Không tệ không tệ.

Ba vị Đại Đế đỉnh phong khác, gồm một lão giả mặt tím, một trung niên mặt đen, và một thanh niên mặc giáp đen, cả đám thập phần hài lòng với những phân tích tình báo này.

Bốn vị Đại Đế của Cửu U Cung, tương đối xa những vùng biên hải như vậy, cho nên hầu như không quen thuộc nhân sinh địa lý ở nơi này.

Còn may, thế lực Tông phái Tam Tinh đỉnh phong cầm đầu Ma Đạo như Cửu U Cung, cũng có thế lực thuộc hạ ở vùng biên hải.

Thế lực thuộc hạ này, chính là nữ tử mặc trường bào xanh thẫm, “Bích Thanh Nguyệt” của “Hải Yên Các”.

- Vậy ngươi cho rằng, khi nào chúng ta ra tay thì tốt nhất, phần thắng là bao nhiêu?

Huyền La Ma Đế dường như cố ý khảo nghiệm sự trung thành của Bích Thanh Nguyệt, trong mắt xẹt qua một tia trêu ghẹo và tham lam, đánh giá kiều nhan đoan trang như nguyệt của nàng.

Bích Thanh Nguyệt bị hắn nhìn chăm chú, cảm thấy không được tự nhiên, thân hình yêu kiều rét run.

Tại vùng biên hải Đại lục, nàng cũng là Đại Đế đỉnh phong tiềm ẩn, nhưng ở trước mặt Huyền La Ma Đế, nàng lại cảm thấy một luồng áp lực nặng nề vô cùng.

Luồng áp lực này, thậm chí còn tiếp cận Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

- Trong Vương Hầu phủ, người duy nhất mà chúng ta cần cố kỵ là Nam Phong vương, hiện tại hắn đang bế quan, tất nhiên là cơ hội tốt nhất để ra tay. Chúng ta chỉ cần âm thầm phục kích hoặc là vây diệt, không để Triệu Phong kia có cơ hội chạy trốn, như vậy thì ít nhất cũng có chín thành phần thắng có thể tiêu diệt được hắn. Dù sao đi

nữa, Tả Đồng Thiên Quân cũng chỉ mới tấn chức Hư Thần Cảnh, còn chưa khôi phục lại thực lực đỉnh phong.

Bích Thanh Nguyệt không dám chậm trễ, liền nhanh chóng phân tích.

Phân tích của nàng, chính là căn cứ vào đại lượng tình báo có liên quan đến Vương Hầu phủ, theo lẽ thường thì sẽ không sai.

- Trên cơ bản là vậy.

Huyền La Ma Đế thu hồi ánh mắt, đạm mạc nói:

- Nhưng lúc này, còn chưa phải là cơ hội xuất thủ tốt nhất. Thứ mà chúng ta cố kỵ, không phải là Nam Phong vương, mà là Hoàng tộc Đại Càn, nói chính xác hơn, là Thái Hoàng Điện.

Bích Thanh Nguyệt nghe vậy, thoáng giật mình.

Bây giờ, còn chưa phải là cơ hội xuất thủ tốt nhất? Chẳng lẽ phải đợi sau khi Nam Phong vương tấn chức Huyền Quang Cảnh?

Nàng tất nhiên biết rõ Thái Hoàng Điện đứng sau lưng Hoàng tộc Đại Càn, đây là một thế lực siêu nhiên bao trùm thiên địa, sánh ngang với Tông phái Tứ Tinh.

Nghe nói, thành viên của Thái Hoàng Điện, đều xuất thân từ Hoàng tộc Đại Càn, phần lớn là lịch đại Thái Thượng Hoàng.

Tổ chức Thái Hoàng Điện này, mặc dù thành viên không nhiều, nhưng nòng cốt trung tâm, ít nhất cũng là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

- Bổn tọa cũng đã từng trùng kích Huyền Quang Cảnh. Khí tức cảm

ứng được từ Nam Phong vương, có lẽ còn chưa đến thời khắc trùng kích cuối cùng. Hiện nay, mặc dù hắn đang bế quan sinh tử, nhưng nếu bị kinh động, thì tùy thời vẫn có thể đi ra.

Thanh âm không u của Huyền La Ma Đế, khiến trong lòng Bích Thanh Nguyệt không khỏi phát lạnh.

Bích Thanh Nguyệt động dung kinh hãi, nàng quả thật đã xem nhẹ đối phương rồi, Huyền La Ma Đế là tồn tại vô địch trong hàng ngũ Đại Đế, không biết hắn đã trùng kích Huyền Quang Cảnh bao nhiêu lần rồi.

Đối với việc trùng kích Huyền Quang Cảnh, có lẽ Huyền La Ma Đế còn quen thuộc hơn cả Nam Phong vương một chút.

- Thời cơ tốt nhất, là thời điểm cuối cùng Nam Phong vương trùng kích. Đến lúc đó, cho dù hắn biết rõ chúng ta ra tay với Triệu Phong, cũng không thể rời khỏi, bằng không sẽ bị phản phệ mà trọng thương, có thể nói là tiến thối lưỡng nan.

Huyền La Ma Đế cười âm lãnh.

Lời vừa nói ra, một vài vị Đại Đế đỉnh phong khác của Cửu U Cung, không khỏi cười rộ một cách tà dị.

- Thì ra là vậy.

Bích Thanh Nguyệt giật mình gật đầu, nếu lúc này ra tay, Nam Phong vương vẫn có thể ra tay ngăn cản được.

Dù sao đi nữa, Cửu U Cung cũng không có gan công khai ra tay với thành viên trọng yếu của Hoàng tộc Đại Càn. Huống chi, chiến lực của Nam Phong vương rất cường đại, lại có thể số mệnh Vương

triều trên người, đó là chưa tính đến Vân Tầm Tiên Điệp sau khi khôi phục.

- Chỉ cần chờ thêm nửa tháng nữa là được.

Huyền La Ma Đế thoáng phất tay, một hàng năm người, ngay lập tức ẩn mình vào khu vực sâu hơn, kéo giãn khoảng cách với Vương Hầu phủ.

Mà trong Vương Hầu phủ lúc này.

Mấy vị Đại Đế đang tọa trấn, lại hoàn toàn không hề hay biết. Mà Nam Phong vương đang bế quan sinh tử, cho nên cảm giác đối với ngoại giới, cũng giảm mạnh.

Vương Hầu phủ, tại gian mật thất tu luyện trong một tòa lầu các tao nhã.

Triệu Phong dốc toàn bộ tâm lực, đắm chìm trong tu luyện, cũng hoàn toàn không hề hay biết gì đối với nguy cơ đến từ ngoại giới.

Vụt...

Triệu Phong lật tay một cái, trước mặt xuất hiện một vài loại trân tài mộc hệ, trong tay hắn có rất nhiều loại trân tài này. Những trân bảo thuộc tính Phong Lôi còn lại, thì ít hơn đôi chút.

Chẳng qua, ý chí Đại Đế của Triệu Phong, bản thân dựng dục áo nghĩa Phong Lôi mạnh mẽ, nếu tiếp tục tu hành, thì tốc độ cũng không chậm.

Mấy ngày nay.

Triệu Phong vẫn luôn tiến hành tu luyện “Phong Lôi Quyết”.

Bởi vì có một lượng lớn trân tài Mộc hệ, như Bách Nguyên Mật Dịch, Bích Thủy Thiên Liên,… Cho nên Triệu Phong tiến triển rất thần tốc.

Hơn nữa, “Thủy Chi Phong Lôi” trong cơ thể Triệu Phong, đồng dạng cũng có thể chuyển hóa thành một luồng Mộc Chi Phong Lôi.

Bất tri bất giác.

Phong Lôi Quyết của Triệu Phong đã đột phá đến tầng thứ bảy đại thành, mà vẫn không ngừng tăng lên.

- Ngũ Hành Phong Lôi Quyết càng về sau, uy lực và thủ đoạn càng thể hiện rõ, đợi sau khi đả thông năm loại lực lượng Phong Lôi là Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, phóng mắt khắp toàn bộ Vương triều Đại lục, cũng khó gặp được đối thủ.

Trong lòng Triệu Phong không khỏi kỳ vọng.

Giai đoạn hiện nay, bởi vì kiếp trước trụ cột là “Phong Lôi truyền thừa”, cho nên việc tu luyện “Phong Lôi Quyết” của hắn, tiến triển cực nhanh, cơ bản là không có bình cảnh.

Đương nhiên, nguyên nhân quan trọng nhất vẫn là có một lượng tài nguyên khổng lồ chống đỡ.

Theo thời gian chậm rãi trôi qua.

Triệu Phong thông qua Hồn đạo thần quyết “Vạn Niệm Thần Quyết”, tâm niệm hóa thành ba luồng, đồng thời tăng cường hoặc lĩnh ngộ ba phương diện.

Luồng như nhất, chuyên môn hấp thu Lôi lực Thần Kiếp, ngưng luyện linh hồn.

Luồng thứ hai, ở trong đầu, mô phỏng diễn luyện bí pháp chiến kỹ của “Phong Lôi Quyết” và “Thánh Lôi Thể”.

Luồng thứ ba, tại phương diện vật chất, tu luyện và đề thăng tu vi “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết”.

Trên thực tế.

Triệu Phong ở giai đoạn hiện nay, có rất nhiều sự lựa chọn, để tăng cường thực lực.

Lúc ở Tà Dương Phủ, hắn thông qua việc khống chế Đặng Siêu của Thiên Huyền Cung, đã thu hoạch được một lượng lớn “bí tịch Tà Dương”.

Những bí tịch Tà Dương này, một số có thể sánh ngang với “Kim Khôn Thánh Lôi Thể” và “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết”.

Một số rất ít, thậm chí còn siêu việt cả “Thánh Lôi Thể” và “Phong Lôi Quyết” mà Triệu Phong đang tu hành.

Những bí tịch Tà Dương này, phần lớn là công pháp truyền thừa Tà đạo, mặc dù không thích hợp với Triệu Phong, nhưng có thể khiến trình độ cảnh giới và tầm mắt của hắn, tăng lên một tầm cao mới.

Nếu như hiểu thấu đáo những “bí tịch Tà Dương” này, Triệu Phong về sau có thể hoàn thiện, dung hợp bản thân công pháp, thậm chí tự nghĩ ra công pháp và bí thuật.

Nhưng giai đoạn hiện nay.

Triệu Phong vẫn sống yên ổn trong phủ đệ của Hoàng tộc Đại Càn, sau này rảnh rỗi, mới có thể tăng cường các lĩnh vực khác, nhằm cường hóa bản thân.

Chớp mắt, lại hơn một tháng trôi qua.

Lúc này, phương diện linh hồn của Triệu Phong, đã hoàn toàn củng cố tại trình độ Đại Đế, không hề chênh lệch so với kiếp trước.

Mà "Phong Lôi Quyết" của Triệu Phong tiến cấp thần tốc, Mộc Chi Phong Lôi tầng thứ bảy, đã sắp đạt tới đỉnh phong.

Tu vi của hắn, chỉ còn thiếu một tia nữa, là có thể khôi phục đến Hư Thần Cảnh trung kỳ như kiếp trước.

Chẳng qua, sau khi Thánh Lôi Thể đạt tới tầng thứ năm đại thành, tiến triển tu luyện lại trở nên chậm chạp, trừ phi Triệu Phong sử dụng "Bách Nguyên Thánh Tương", như vậy thì mới có thể đẩy nhanh tốc độ được.

- Ba tháng rồi, có lẽ Nam Phong vương cũng đã trùng kích Huyền Quang Cảnh đến giai đoạn cuối cùng rồi.

Một ngày nọ, Triệu Phong đột nhiên mở mắt.

Trước khi Nam Phong vương bế quan, đã từng giao phó cho hắn một vài chuyện.

Triệu Phong làm khách trong Vương Hầu phủ, đồng thời cũng là một trong những cường giả tọa trấn tại nơi này, tất nhiên cũng muốn góp một phần lực vào đó.

Nếu như Nam Phong vương có thể đột phá Huyền Quang Cảnh, có lẽ đối với Triệu Phong giai đoạn hiện nay mà nói, lợi lớn hơn hại.

Bởi vì, trước mắt, Triệu Phong vẫn được Vương Hầu phủ che chở.

Phù…

Triệu Phong thở ra một hơi dài, từ trong trạng thái tu luyện, phân ra một ít tâm thần, quan sát tình huống của Vương Hầu phủ.

Lúc này.

Trên bầu trời của Vương Hầu phủ, đã ngưng kết một luồng khí tức vô hình khổng lồ, khiến cả một phương thiên địa, lộ vẻ trầm trọng, đè nén khó hiểu.

Luồng khí tức này mang đến áp lực khổng lồ, đầu tiên là từ phương diện linh hồn, tiếp đó ảnh hưởng đến không gian vật chất.

Cuối cùng, luồng khí tức kia đồng thời xuyên suốt linh hồn, vật chất, có một loại bá đạo bễ nghễ, nghiền áp vạn vật vạn lực.

Triệu Phong phát hiện, các loại nguyên khí thiên địa quanh người mình, chợt trở nên ngưng trệ, phảng phất như đang triều bái một vị Thánh hiền, ngay cả Phong Lôi Quyết mà bản thân đang tu luyện, cũng có phần suy giảm.

Loại khí tức tương tự như vậy, Triệu Phong đã cảm nhận được từ trên người “Phong Hậu” trong Tà Dương Phủ.

Một lúc nào đó…

Ô...ô...ô...n...g!

Khoảng không mà Nam Phong vương đang bế quan, thiên địa mơ hồ rung lên, ngưng tụ thành một đoàn ánh sáng tử kim trong suốt rực rỡ, chiếu rọi một mảnh bầu trời, dần dần vặn vẹo thành một cái kén ánh sáng tử kim khổng lồ.

Bỗng nhiên, linh hồn của vô số cường giả trong Vương Hầu phủ đều chấn động, chân nguyên khí huyết trong cơ thể không ngừng bốc lên.

Lúc này, trong Vương Hầu phủ, những kẻ tu vi thấp hơn Nửa bước Vương Giả, đã sớm bị triệu tập đi. Bằng không, chỉ cần một tia khí tức áp bách, không chừng có thể diệt sát cả Chân Linh Cảnh hoặc là Đan Nguyên Cảnh.

Cách ngoài Vương Hầu phủ mấy chục dặm, trong một khu rừng.

- Nhanh như vậy đã sinh ra “Huyền Quang Thánh Lực”, việc tiến cấp của Nam Phong vương, so với trong tưởng tượng còn thuận lợi hơn…

Huyền La Ma Đế thoáng thất thần.

Một luồng khí tức cấm kỵ trấn áp thiên địa vạn vật, từ trong Vương Hầu phủ, đột nhiên chấn động.

Giờ khắc này.

Lấy Vương Hầu phủ làm trung tâm, đủ loại lực lượng trong phương viên ngàn dặm, bao gồm cả lực lượng tinh thần hư ảo, cũng bị áp chế một cách kỳ lạ, không thể lý giải.

Ô...ô...ô...n...g!

Trên bầu trời Vương Hầu phủ, một cái kém ánh sáng tử kim vĩ đại vặn vẹo, giống như “Thánh Hiền Chi Quang”, khiến nguyên khí tám phương triều bái, kinh sợ chư thiên quỷ thần.

- Bây giờ chính là thời cơ tốt nhất để ra tay, nếu còn không nhanh thì sẽ không kịp nữa.

Huyền La Ma Đế lộ ra một tia gấp gáp, mang theo bốn gã Đại Đế đỉnh phong, lặng lẽ bay vào trong Vương Hầu phủ.

Chương 886: Hậu Thủ Của Triệu Phong

Trên bầu trời Vương Hầu phủ, cái kén ánh sáng tử kim vĩ đại vặn vẹo, phát ra một luồng thánh huy lộng lẫy chiếu rọi thiên địa.

Luồng khí tức khổng lồ gần như bước vào Thánh Chủ Hư Thần Cảnh, áp bách vạn vật vạn lực xung quanh Vương Hầu phủ.

Phần lớn cường giả trong phủ, đều cảm thấy lực lượng trong cơ thể bị áp bách đến mức khó có thể nhúc nhích.

Loại lực lượng trấn áp này, không chỉ nhằm vào lực lượng vật chất, mà còn bao gồm cả những loại lực lượng hư ảo như ý chí, linh hồn, Kiếm Ý,…

Dưới tình huống như vậy, còn có thể miễn cưỡng khống chế lực lượng của bản thân, có lẽ chỉ có rất ít Vương Giả và Đại Đế mới có thể làm được.

- Xem ra, việc Nam Phong vương trùng kích Huyền Quang Cảnh, vẫn rất thuận lợi.

Triệu Phong đi ra khỏi tòa lầu các của mình.

Quá trình và ý cảnh trùng kích Huyền Quang Cảnh, hắn cũng cần quan sát và cảm ngộ một phen.

Trên thực tế, người có tâm tính này, cũng không phải chỉ có một mình Triệu Phong, mà còn có một số cường giả khác trong phủ.

Đối với Đại Đế Hư Thần Cảnh mà nói, loại cơ hội này, quả thật khó mà gặp được.

Lúc này, ba vị Đại Đế Hư Thần Cảnh trong Vương Hầu phủ cũng đều đi ra.

- Không ngờ Nam Phong vương có thể đi tới bước này, căn nguyên phấn hoa của Vân Tằm Tiên Điệp, quả nhiên công hiệu bất phàm…

- Nếu như Nam Phong vương có thể tấn chức Thánh Chủ, sau này lực ảnh hưởng trên đại đường Đại Càn, sẽ tăng lên rất nhiều.

Ba vị Đại Đế Hư Thần Cảnh, gồm hai một nữ, đều lộ vẻ vui mừng.

Trong đó có một “lão giả tóc bạc”, khí tức tang thương, hơn xa Đại Đế bình thường, là một vị Đại Đế đỉnh phong.

Trước khi Nam Phong vương bế quan, đã giới thiệu cho Triệu Phong về ba vị Đại Đế này.

Chẳng qua, ba vị Đại Đế này, cũng không xem trọng một Vương Giả mới tấn chức Hư Thần Cảnh như Triệu Phong lắm.

- Ồ? Cái gì?

“Lão giả tóc bạc” trong ba vị Đại Đế, chợt sinh ra một tia cảm ứng, nhìn về một phía khác.

Cùng sinh ra cảm ứng, còn có Triệu Phong vừa mới đi ra khỏi phòng không lâu.

- Ồ?

Triệu Phong đứng trước sân, đột nhiên cảm nhận được bốn, năm luồng khí tức mơ hồ tiếp cận.

Những luồng khí tức này, thập phần tận lực thu liễm, nhưng bản thể của nó, lại quá cường đại, tốc độ lại nhanh đến kinh người, cho nên không thể hoàn toàn che giấu được.

Mấu chốt chính là, Nam Phong vương hiện đang ở giai đoạn trùng kích cuối cùng.

Một vài cường giả trong phủ đều đi bay ngoài.

Vụt vụt vụt...

Tổng cộng bốn, năm luồng khí tức mơ hồ, không ngờ đều tiến thẳng đến Vương Hầu phủ.

Triệu Phong và vị Đại Đế đỉnh phong “lão giả tóc bạc”, dùng thần niệm quét qua, sắc mặt lập tức đại biến.

- Năm tên Đại Đế… Dường như đều là Đại Đế đỉnh phong.

Lão giả tóc bạc cảm thấy thể xác và tinh thần chấn động.

Huyết mạch mắt trái của Triệu Phong, tập trung quét qua, liền nhìn thấu khí tức công pháp và hình dáng bên ngoài của bốn nam một nữ này.

Năm vị Đại Đế đỉnh phong.

Triệu Phong cũng giật nảy mình, một Tông phái Tam Tinh, cũng khó có thể xuất ra đội hình cường đại như vậy.

- Hộ pháp đại nhân, đã phát hiện được vị trí bế quan của Triệu Phong.

Nữ tử mặc trường bào xanh thẫm cung kính nói.

- Triệu Phong à Triệu Phong, hôm nay ngươi có chạy đằng trời cũng không thoát được.

Trong lòng Bích Thanh Nguyệt thầm than, thần niệm cường đại, quét qua toàn bộ Vương Hầu phủ, tập trung tại vị trí của Triệu Phong.

Lúc kế hoạch âm mưu lần này, cơ quan tình báo dưới trướng của nàng, đã thăm dò vị trí địa hình của Vương Hầu phủ, thậm chí còn mua cả nội ứng trong phủ, xác định nơi ở của Triệu Phong.

Chính bởi vì vậy.

Sau khi năm vị Đại Đế đỉnh phong tiến vào Vương Hầu phủ, mới có thể nhanh chóng bao vây Triệu Phong.

- Vây giết tiểu bối.

Thanh âm trầm thấp của Huyền La Ma Đế, giống như từ ma vực Cửu U truyền đến.

Thoáng chốc.

Khí tức mạnh mẽ của năm vị Đại Đế đỉnh phong, phát ra không chút bảo lưu, nhanh chóng từ nhiều phương hướng, đánh bọc đến chỗ lầu các của Triệu Phong.

Vương Hầu phủ tuy lớn, nhưng đối với Đại Đế đỉnh phong mà nói,

dưới tình huống toàn lực, chẳng qua chỉ tương đương vài chục bước mà thôi.

Triệu Phong thân ở trong phủ, căn bản muốn tránh cũng không tránh được.

- Ngăn bọn chúng lại!

Trong Vương Hầu phủ, ba vị Đại Đế Hư Thần Cảnh tọa trấn, đều tức giận hét lớn.

Lão giả tóc bạc phản ứng nhanh nhất, dẫn theo một nam một nữ, lao đến cứu viện Triệu Phong.

Trước đó, Nam Phong vương đã từng giới thiệu, để Triệu Phong làm quen với ba người.

Bây giờ Triệu Phong gặp nạn, với giao tình thâm hậu của mấy người và Nam Phong vương, cũng không thể không quan tâm được.

- Địch tập, toàn phủ đề phòng.

- Bảo hộ Vương gia, tiêu diệt ngoại tặc!

Trong Vương Hầu phủ, đám Vương Giả Hư Thần Cảnh cũng đồng loạt hành động.

Cũng may, năm vị Đại Đế đỉnh phong, đều không xuống tay với Nam Phong vương đang bế quan trùng kích, mà là ra tay với khách quý của Vương Hầu phủ.

- Ngoại trừ Nam Phong vương và tiểu Quận chúa ra, những người khác trong Vương Hầu phủ, kẻ nào ngăn trở đều giết không tha.

Huyền La Ma Đế lạnh lùng hạ lệnh.

Chỉ cần không thương hại đến thành viên trọng yếu trong Hoàng tộc Đại Càn, cho dù bọn họ ở trước mặt mọi người tiêu diệt Triệu Phong, cũng sẽ không xúc phạm đến điểm mấu chốt của Hoàng tộc.

Chỉ thấy.

Năm người Huyền La Ma Đế, tạo thành thế vây công đối với Triệu Phong.

- Lưu lại!

Đúng lúc này, lão giả tóc bạc dẫn theo hai vị Đại Đế một nam một nữ, đã ngăn tại phía trước.

Ba vị Đại Đế này không mong có thể chiến thắng năm người Huyền La Ma Đế, chỉ cần có thể đánh ra một lỗ hổng, giúp Triệu Phong có một đường sinh cơ chạy trốn là được.

Lấy tốc độ của Triệu Phong, nếu toàn lực phi độn mà đi, cho dù là năm vị Đại Đế đỉnh phong, cũng không đuổi kịp hắn.

- Không được lưu lại lỗ hổng nào cho Triệu Phong bỏ chạy.

Trên mặt Bích Thanh Nguyệt lộ vẻ căng thẳng, tình báo về thực lực của Triệu Phong, nàng hoàn toàn nắm rõ trong lòng bàn tay.

Ngày trước, sở dĩ Triệu Phong có thể tàn sát đám Vương Giả Đại Đế của Địa Linh Điện, phần lớn là dựa vào tốc độ và huyết mạch đồng tử.

Muốn vây giết Triệu Phong, vậy thì phải bao vây, khiến hắn không có đường chạy trốn.

Mà muốn làm được điều này, ít nhất phải là bốn vị Đại Đế đỉnh phong liên thủ cùng phối hợp.

- Để ta lên!

Sắc mặt Huyền La Ma Đế trầm xuống, lạnh lùng nhìn ba vị Đại Đế Hư Thần Cảnh đang chặn đường.

- Phạm Ma Cự Linh Thể.

Trong phút chốc, toàn thân Huyền La Ma Đế đắm chìm trong một tầng hư diễm u ám, toàn bộ thân hình bành trướng với tốc độ kinh người, thậm chí hư hóa thành một “U Diễm Ma Tôn” vĩ đại, phát ra diễm khí Ma Đạo ngập trời.

Ầm…

Một nửa Vương Hầu phủ, mơ hồ rung lên, làm nổi bật bóng ma dưới tầng ma diễm âm u.

Đây còn là dưới tình huống khí tức Huyền Quang Thánh Lực do Nam Phong vương trùng kích Huyền Quang Cảnh ở giai đoạn cuối cùng áp chế, cho nên mới không phát huy được quá nửa uy lực.

- Cái gì?

Ba vị Đại Đế vừa mới đuổi tới, lập tức hoảng sợ thất sắc, đối diện với u diễm biến thành linh thể Ma Tôn, thể xác và tinh thần cả đám đều run rẩy, có cảm giác vô lực như đối diện với Thượng Cổ Ma Tôn.

- Cút!

Huyền La Ma Đế biến thành “U Diễm Ma Tôn”, bàn tay ma diễm khổng lồ vung lên, bóng ma hư diễm khổng lồ phảng phất khóa không mà đến, lướt qua ba vị Đại Đế lão giả tóc bạc.

- Kim Nguyên Thiên Hoa.

Lão giả tóc bạc đứng mũi chịu sào, trên người bộc phát một đạo hào quang rực rỡ, phóng thẳng đến tận trời, có một loại uy thế như phá tan cửu thiên vô tận.

Hại vị Đại Đế một nam một nữ ở bên cạnh, dưới tình huống nguy cơ, cũng đồng loạt ra tay.

Thế nhưng, khoảnh khắc bàn tay ma diễm khổng lồ kia bao trùm, trên mặt hai vị Đại Đế một nam một nữ đều có chút trướng hồng, thiếu chút nữa hộc máu.

Ầm...

Hào quang màu vàng rực rỡ phóng thẳng lên trời do lão giả tóc bạc bộc phát, lập tức bị nghiền nát một cách vô tình, hào quang trên người ảm đạm quá nửa, thoáng cái đã bị đẩy lui trăm trượng.

- A…

Vị mỹ phụ Đại Đế ở bên cạnh hét thảm một tiếng, dưới một trảo của bàn tay ma diễm khổng lồ này, lập tức bị xé thành nhiều mảnh, thoáng chốc hóa thành tro tàn.

Ầm...

Vị nam Đại Đế còn lại, cũng không phải Đại Đế đỉnh phong, cho nên lt bị bàn tay ma diễm khổng lồ đánh bay ra ngoài, không ngừng hộc máu.

Chỉ trong chớp mắt.

Ba vị Đại Đế, một chết một trọng thương, một thương nhẹ.

Hít…

Toàn bộ Vương Hầu phủ, một vài Vương Giả khác muốn gia nhập, lập tức hoảng sợ thất sắc, thân hình rét lạnh cứng đờ tại chỗ.

Lão giả tóc bạc là Đại Đế đỉnh phong, không phân cao thấp với "Trương Huyền Động" lúc trước xuất hiện ở Vạn Thánh Tông, tiếp cận với Đoan Mộc Thanh tại Chân Vũ Thánh Địa năm xưa.

- Huyền La Ma Đế, không ngờ lại là ngươi…

Lão giả tóc bạc thối lui, chùi đi vết máu trên khóe miệng, dáng vẻ kinh hồn bất định.

Vừa rồi, hắn đã toàn lực ra tay, thế nhưng đối diện với "Phạm Ma Cự Linh Thể" của Huyền La Ma Đế, vẫn không chịu nổi một kích.

Huyền La Ma Đế quả không hổ là vô địch giả trong Đại Đế, có năng lực uy hiếp cả Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

- Năm tên Đại Đế đỉnh phong, trong đó thực lực của một vị, giống như nhỉnh hơn cả Tử Vong Đại Đế năm xưa…

Triệu Phong đứng trước lầu các, không kìm nén được sự rung động trên mặt.

Thực lực của lão giả tóc bạc kia, tiếp cận sư tôn Đoan Mộc Thanh tại Chân Vũ Thánh Địa năm xưa.

Luận thực lực, nếu như Huyền La Ma Đế chính diện đối kháng, có lẽ có thể áp chế Tử Vong Đại Đế, nhưng nếu như chiến đấu sinh tử thì khó mà xác định được.

Dưới tình huống một chọi một.

Cho dù Triệu Phong chống lại Huyền La Ma Đế, phần thắng cũng không lớn. Huống chi, còn có bốn vị Đại Đế đỉnh phong năng lực khác nhau, uy hiếp tổng hợp, còn tăng lên gấp bội.

Vụt... Vụt... Vụt... Vụt...

Lúc Huyền La Ma Đế ra tay lập uy, bốn Đại Đế đỉnh phong còn lại, cũng đã thành công bao vây Triệu Phong.

- Triệu Phong, đồng bạn Nam Cung Thánh của ngươi tàn sát tiểu đội tinh anh của Cửu U Cung ta tại Tà Dương Phủ, hôm nay chúng ta sẽ bắt ngươi hỏi tội…

- Ha ha, bọn ta muốn lĩnh giáo xem thực lực của “Tả Đồng Thiên Quân” tại vùng Thương Hải là như thế nào đây.

Ngoại trừ Bích Thanh Nguyệt ra, ba người khác, phân biệt là một lão giả mặt tím, một trung niên mặt đen và một thanh niên mặc khải giáp.

Ba người này, đều là Đại Đế đỉnh phong trong Cửu U Cung.

Thêm vào Bích Thanh Nguyệt nữa, bốn Đại Đế đỉnh phong đã tạo thành thế vây giết đối với Triệu Phong.

- Trong vòng ba nhịp hô hấp, phải bắt tiểu tử này lại.

Huyền La Ma Đế biến thành “Phần Ma Cự Linh Thể”, mang theo ma uy ngập trời bao trùm toàn trường, nhanh chóng tiếp cận phía bên này.

Trong Vương Hầu phủ, đám Vương Giả Đại Đế lão giả tóc bạc, đều lộ vẻ chua xót.

Cục diện lúc này, bọn họ đã vô lực xoay chuyển.

Chỉ dựa vào một mình “Huyền La Ma Đế”, cũng đủ tàn sát toàn bộ bọn họ rồi.

Chỉ trong nháy mắt, Triệu Phong đã đặt mình vào vòng vây của bốn năm vị Đại Đế đỉnh phong, trong lòng bọn họ cũng chỉ có thể cảm thấy bi ai cho hắn mà thôi.

- Trong vòng ba nhịp hô hấp?

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, không tiến không lùi, hừ lạnh một tiếng:

- Tới đúng lúc lắm, ta muốn các ngươi… Chỉ có đến mà không có về!

Thiếu niên kia cười lạnh, dáng vẻ trấn định, bộ dạng có vài phần trào phúng, khiến cho bốn vị Đại Đế đang tham dự vây giết, đều cảm thấy chấn động một cách kỳ lạ.

Nhất là Bích Thanh Nguyệt, trong lòng nàng không khỏi có chút bất an.

Nàng đã phân tích tình báo về Triệu Phong, cũng tương đối hiểu rõ tình huống và đủ loại sự tích của thiếu niên này, bao gồm cả chuyện xảy ra trong Không Gian Thần Huyễn.

Ồ?

Đám người lão giả tóc bạc ở phía xa, cũng lộ ra vài phần kinh ngạc.

Nếu đổi lại là một vị Đại Đế khác, dưới loại cục diện như vậy, cũng khó mà nghịch chuyển được tử cục.

- Giết!

- Đừng có ra vẻ nữa.

Hai vị Đại Đế đỉnh phong là trung niên mặt đen và thanh niên mặc hắc khải, trái phải giáp công, lao thẳng đến Triệu Phong.

- Lấy thực lực của ta hiện nay, bị bốn vị Đại Đế đỉnh phong và một vô địch giả trong hàng ngũ Đại Đế vây đánh, không có khả năng chống lại, thế nhưng…

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, sắc mặt vẫn bình tĩnh dị thường.

Chỉ thấy.

Hắn vươn một bàn tay ra, trên tay xuất hiện một con tằm nhỏ màu bích, thân hình căng tròn, chỉ lớn bằng ngón tay, vỗ một đôi cánh bán trong suốt.

Đây chính là Vân Tằm Tiên Điệp đã khôi phục hơn nửa nguyên khí.

Vụt vụt vụt...

Vân Tằm Tiên Điệp há miệng phun một cái, chỉ thấy tàm ti năm màu khác nhau, trong giây lát bắn ra hư không, đem khu vực mấy trăm trượng bao phủ.

- Cái gì?

Hai tên Đại Đế đỉnh phong đang ra tay, đột nhiên thân thể cứng đờ, bị một đám tàm ti hoa mỹ mà sắc rực rỡ cuốn lấy.

- Vân Tằm Tiên Điệp.

- Tên Triệu Phong này, làm sao có thể sử dụng được Vân Tằm Tiên Điệp…

Hai vị Đại Đế đỉnh phong là Bích Thanh Nguyệt và lão giả mặt tím, đều vội vàng né tránh, nhưng vẫn bị một ít tàm ti cuốn lấy hai chân, thân thể bị kiềm hãm.

Chương 887: Một Lưới Hốt Trọn

Vụt vụt vụt...

Vân Tằm Tiên Điệp phun ra một loạt tàm ti màu sắc rực rỡ, đẹp đẽ tinh mịn. Tốc độ nhả tơ nhanh đến kinh người, khiến cho hai tên Đại Đế đỉnh phong cũng không kịp trở tay.

- Không tốt! Không ngờ lại là Vân Tằm Tiên Điệp…

Trung niên mặt đen và thanh niên mặc hắc khải, bị tàm ti liên tục không dứt trói chặt lấy.

Tàm ti này vô cùng chắc chắn, có tính năng bắt dính rất kỳ lạ, khó có thể thoát khỏi.

Chỉ trong nháy mắt, hai vị Đại Đế đỉnh phong đã bị Vân Tằm Tiên Điệp trói buộc, biến thành hai cái bánh chưng màu sắc rực rỡ.

Ầm…

Bích Thanh Nguyệt và lão giả mặt tím còn lại, cũng bị tàm ti lan tới, nhưng hai người cách hơi xa, lại toàn lực bùng nổ chân nguyên và sức mạnh to lớn, lập tức đánh băng những tàm ti tiếp cận thân thể.

Trên thực tế.

Triệu Phong cũng không hy vọng xa vời một lần có thể trói buộc bốn vị Đại Đế đỉnh phong, nếu làm vậy, lực bắt dính của tàm ti mà Vân

Tằm Tiên Điệp phóng sẽ bị phân hóa.

Bước đầu tiên của hắn, chính là bắt dính hai vị Đại Đế đỉnh phong gần mình, mục tiêu xem như đã đạt thành rồi.

- Lực công kích của Vân Tằm Tiên Điệp không mạnh, nhưng năng lực phụ trợ, lại vô cùng cường hãn…

Sau khi Triệu Phong một lần phục kích thành công, trong lòng liền ổn định lại.

Trước hết có thể khiến cho hai gã Đại Đế đỉnh phong mất đi năng lực chiến đấu, áp lực lên hắn cũng sẽ giảm mạnh.

- Chuyện có chút khó giải quyết rồi, không ngờ kẻ này lại có thể khống chế được Vân Tằm Tiên Điệp…

Lão giả mặt tím lui lại, sắc mặt thoáng rung động.

Hai người cũng nhờ không ra tay trước, cho nên mới không bị Vân Tằm Tiên Điệp phục kích trói buộc.

Nếu đặt mình vào hoàn cảnh người khác, cho dù đổi lại là Bích Thanh Nguyệt và lão giả mặt tím, kết quả cũng sẽ không có gì khác nhau.

- Đừng lo.

Ánh mắt Bích Thanh Nguyệt rơi xuống hai cái “bánh chưng lớn” màu sắc sặc sỡ đang giãy giụa, bình tĩnh truyền âm:

- Vân Tằm Tiên Điệp chỉ có tính phụ trợ là mạnh, trong chốc lát cũng không thể giết chết hai vị Đại Đế đỉnh phong. Chỉ cần chúng ta tạo

nên áp lực với Triệu Phong và Vân Tầm Tiên Điệp, hai vị Trưởng lão cũng có thể giãy thoát khỏi vòng vây.

Nghe vậy, lão giả mặt tím mới thở phào một hơi.

Nhìn kỹ lại thì trong hai cái bánh chưng lớn màu sắc sặc sỡ kia, bắt đầu phát ra lực lượng chấn động kinh người, mà Vân Tàm Tiên Ti cũng thỉnh thoảng truyền đến âm thanh đứt gãy.

Hiển nhiên, hai vị Đại Đế đỉnh phong bị trói buộc, đang toàn lực bộc phát, hoàn toàn có cơ hội thoát khỏi sự trói buộc.

Không đến thời gian một nhịp hô hấp.

Rắc… Xẹt xẹt…

Bên ngoài hai cái bánh chưng lớn màu sắc sặc sỡ, không ngờ lại xuất hiện một vài vết rách, bên trong truyền đến tiếng gầm gừ tức giận của hai vị Đại Đế đỉnh phong.

- Lên! Năng lực của Vân Tầm Tiên Điệp cũng không phải cường đại đến mức có thể uy hiếp Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh như trong truyền thuyết…

Lão giả mặt tím quát lớn một tiếng, giết đến trước mặt Triệu Phong.

Chỉ cần hắn tạo nên áp lực cho Triệu Phong, hai vị Đại Đế đỉnh phong đang bị trói buộc, vẫn có thể thuận lợi thoát vây.

Đôi mi thanh tú của Bích Thanh Nguyệt nhíu lại, không khỏi có chút chần chừ, nhưng lại không thể không đuổi theo.

Nàng mơ hồ cảm thấy có chút không đúng, tiến độ hai vị Đại Đế đỉnh

phong giãy thoát, so với dự đoán còn nhanh hơn không ít.

Dựa theo lời đồn về năng lực, Vân Tầm Tiên Điệp muốn trói buộc vài vị Đại Đế, hẳn là rất thoải mái mới đúng. Trong truyền thuyết, Vân Tầm Tiên Điệp còn từng tham gia vây diệt một Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh nữa.

Nhưng có lẽ, đầu Vân Tầm Tiên Điệp này vẫn còn suy yếu, không thể phát huy chiến lực đỉnh phong.

Rắc… Xẹt xẹt…

Mắt thấy hai vị Đại Đế sắp phá được cái bánh chưng lớn màu sắc sặc sỡ.

- Giết!

Cùng lúc đó, lão giả mặt tím và Bích Thanh Nguyệt, một trước một sau cũng giết đến chỗ Triệu Phong.

Đứng cách đó không xa, đám cường giả lão giả tóc bạc của Vương Hầu phủ, đều cảm thấy trái tim nhảy lên đến cổ họng.

Mọi người không khỏi than thầm, ngay cả Triệu Phong đang bị bao vây cũng cảm thấy ngoài dự liệu, tuy rằng có thể khống chế được Vân Tầm Tiên Điệp, thế nhưng muốn chống lại năm vị Đại Đế đỉnh phong, thì vẫn không đủ.

Hơn nữa, Huyền La Ma Đế thực lực mạnh nhất, cũng đang đánh tới.

Vào thời khắc chỉ treo mành chuông này, trên gương mặt bình tĩnh của Triệu Phong, cũng không khỏi xuất hiện vẻ ngưng trọng.

- Thành hay bại, chính là lúc này.

Triệu Phong bỗng nhiên vung tay lên, Vân Tằm Tiên Điệp phía trước, đột nhiên vỗ động đôi cánh trong suốt.

Người có lòng tất sẽ phát hiện, sau khi Vân Tằm Tiên Điệp thành công trói buộc hai vị Đại Đế đỉnh phong, lập tức không để ý đến nữa.

Ngay cả Triệu Phong dường như cũng không định vây giết hai vị Đại Đế đỉnh phong này.

Phốc…

Lúc này, Vân Tằm Tiên Điệp đột nhiên vỗ cánh, một đám phấn hoa màu sắc sặc sỡ bán trong suốt, tạo thành một tầng lốc xoáy rực rỡ, chỉ trong nháy mắt đã quét qua phương viên mấy trăm trượng.

- Cẩn thận! Là “Thải Mộng phấn hoa” của Vân Tằm Tiên Điệp.

Bích Thanh Nguyệt trong quá trình tiến lên, vẫn luôn đề phòng và nghi hoặc, đến khi cơn lốc do phấn hoa tạo thành kia quét đến, trong lòng mới giật mình.

Thủ đoạn phụ trợ của Vân Tằm Tiên Điệp, không chỉ có mỗi tàm ti.

Những phấn hoa này, thậm chí năng lực càng kỳ lạ hơn.

Phốc…

Lão giả mặt tím và Bích Thanh Nguyệt khó có thể né tránh, lập tức bị cơn lốc xoáy Thải Mộng phấn hoa bao phủ.

Phản ứng của Bích Thanh Nguyệt nhanh hơn một chút, toàn thân nổi

lên một tầng nguyệt huy trong suốt như thủy tinh ngọc chất, phảng phất giống như một tầng phòng hộ thiên nhiên, hơn nữa có thể ngăn cảnh những khí quan như tai, mũi,…

Dù vậy.

Khoảnh khắc bị “Thải Mộng phấn hoa” quét qua bao phủ, thân thể mềm mại yêu kiều của Bích Thanh Nguyệt cũng truyền đến cảm giác suy yếu vô lực, căn bản không dám tiến tới nữa.

Bích Thanh Nguyệt cũng không biết rằng, lúc nàng chần chờ trong giây lát này, cũng đã cải biến vận mệnh của nàng.

- Không tốt! Chân nguyên trong người ta…

Lão giả mặt tím đang lao về phía trước, bị “Thải Mộng phấn hoa” chính diện tập trung, phải thừa nhận uy lực trung tâm của phấn hoa.

Lúc này, toàn thân hắn suy yếu vô lực, chân nguyên huyết mạch, mơ hồ không khống chế được, trên mặt lộ vẻ khủng hoảng.

Thân là Đại Đế đỉnh phong, hắn kiệt lực thúc dục bí pháp chân nguyên, tất nhiên sẽ không sực sự sụp đổ, nhưng thực lực, và nhất là năng lực hành động, lại giảm xuống một tầng.

- Loại năng lực kỳ dị của Thải Mộng phấn hoa này, có thể xuyên thấu vật chất linh hồn, cho dù là đối với Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cũng có hiệu quả nhất định.

Trên mặt Triệu Phong lộ ra ý cười, khẽ gật đầu.

Hắn dám đối đầu với năm đại Hư Thần Cảnh hàng đầu, tự nhiên phải có chỗ dựa và át chủ bài đằng sau.

Giờ phút này, lực lượng của Thải Mộng phấn hoa, đã khiến cho thực lực của hai vị Đại Đế đỉnh phong, phân biệt giảm xuống nửa bậc và một tầng.

Nhất là lão giả mặt tím, hắn đứng thẳng bất động tại chỗ, mồ hôi lạnh trên trán đổ ra không ngừng, đang kiệt lực chống lại lực lượng của Thải Mộng phấn hoa, không thể phát động công kích với Triệu Phong.

Rắc… Xẹt xẹt…

Đúng lúc này, bên ngoài hai cái bánh chưng lớn sặc sỡ, lại xuất hiện vết rạn, thậm chí lộ ra cái đầu của hai vị Đại Đế đỉnh phong.

Hai vị Đại Đế đỉnh phong toàn lực bùng nổ, thoáng cái đã sắp sửa đột phá trói buộc, trên gương mặt tái mét lộ vẻ oán hận tột cùng.

Chỉ chờ sau khi đột phá trói buộc, hai người sẽ phát động công kích tuyệt mệnh đối với Triệu Phong.

Hai người Bích Thanh Nguyệt bị “Thải Mộng phấn hoa” ảnh hưởng, trong mắt cũng lộ ra một tia hi vọng.

- Ha ha, khoảnh khắc phá kén mà ra, cũng chính là lúc bắt đầu “cuộc sống mới” của các ngươi…

Triệu Phong không sợ mà ngược lại còn cười.

Tiếng cười khẽ của thiếu niên kia, khiến trong lòng Bích Thanh Nguyệt, đột nhiên trầm xuống một cách khó hiểu.

Từ đầu tới cuối, thiếu niên tóc tím này, vẫn trấn định tự nhiên, trên

mặt lộ vẻ thâm sâu khó lường.

Những điều này, hoàn toàn giống như những gì mà nàng tổng kết được từ trong tình báo.

Vụt... Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong đột nhiên vung tay lên, bên tai truyền đến tiếng ong mật kêu.

- Đó là…

Trong lòng Bích Thanh Nguyệt chấn động, chỉ thấy giữa tay Triệu Phong,đột nhiên xuất hiện tám con Độc Phong màu sắc sặc sỡ.

Khí tức chấn động trên người mỗi con Độc Phong, đều sánh ngang với Vương Giả, thậm chí là Vương Giả đỉnh phong, toàn thân phát ra một loại nguy cơ cực kỳ đáng sợ.

- Ngũ Độc Phong Vương! Cẩn thận…

Bích Thanh Nguyệt dường như nhận ra được lại lịch của những Độc Phong này, trong lòng không khỏi phát lạnh.

Đáng tiếc là nàng nhắc nhở đã muộn.

Hai tên Đại Đế đỉnh phong, dốc hết lực lượng toàn thân, thân thể chỉ mới lộ ra khỏi cái bánh chưng lớn sặc sỡ được một nửa.

Thế nhưng.

Trong khoảnh khắc thân thể lộ ra ngoài, lại chính là thời điểm bắt đầu ác mộng của bọn hắn.

Ong ong ong… Phốc phốc phốc…

Trong đó, một tên Đại Đế đỉnh phong, bị bốn con Độc Phong màu sắc sặc sỡ đâm trúng, liền cảm thấy trái tim lạnh lẽo.

Loại chủng tộc Ngũ Độc Kỳ Phong này, công kích bản thể không tính là mạnh, nhưng loại công kích “tự sát” này, phải trả giá bằng sinh mệnh và linh hồn, cho nên mới có được thủ đoạn vượt cấp giết địch.

Trên lý thuyết, mỗi một Phong Vương, đều có được năng lực sát thương Đại Đế.

Nhưng để bảo đảm, cho nên Triệu Phong mới phân biệt sử dụng đến bốn Phong Vương với một Đại Đế, mà còn nhằm vào lúc bọn họ vừa mới đột phá “kén tơ” màu sắc rực rỡ, thủ đoạn phòng hộ rất hữu hạn.

Nếu như thời gian quá sớm thì cũng không được.

Bởi vì tính năng dẻo dai bền bỉ của bản thân Vân Tàm Tiên Ti, có lực lượng phòng ngự rất mạnh, cho dù là Đại Đế cũng khó có thể đột phá được.

Phốc phốc phốc…

Chỉ trong phút chốc, hai gã Đại Đế đỉnh phong đã bị tám con Phong Vương sử dụng loại công kích tự sát, toàn thân vỡ ra, huyết nhục lộ ra màu xanh lục ghê người.

Một màn này, khiến cho Bích Thanh Nguyệt và lão giả mặt tím đều sợ đến ngây người.

Chỉ trong chớp mắt, hai tên Đại Đế đỉnh phong, đã bị tám đầu “Ngũ

Độc Phong Vương” tập kích mà ngã xuống.

Loại ngã xuống này, không phải là oanh oanh liệt liệt, mà là chết một cách bất ngờ không kịp phòng bị, lại càng vô cùng khó hiểu.

- Loại công kích tự sát của Ngũ Độc Kỳ Phong, rất thích hợp để đánh lén và xuất kỳ bất ý. Nếu như mục tiêu có phòng bị, thì hiệu quả cũng sẽ giảm mạnh.

Trong lòng Triệu Phong không khỏi chấn động.

Hai người vừa chết, đều là Đại Đế đỉnh phong a.

Dưới tình huống đơn đấu, Triệu Phong muốn giết người nào trong hai người, có lẽ cũng phải mất đến mười nhịp hô hấp.

- Thải Mộng phấn hoa… Không tốt! Ngũ Độc Kỳ Phong!

Đúng lúc này, “Huyền La Ma Đế” đã hóa thành bóng ma hư diễm vĩ đại, đã phá không mà đến.

Trước đó, bởi vì hắn phải ra tay đối phó với những Đại Đế của Vương Hầu phủ, cho nên mới đến chậm.

Trong quá trình chạy đến gần, hắn nhìn thấy hai tên Đại Đế bị tàm ti trói buộc, còn hai người Bích Thanh Nguyệt thì bị Thải Mộng phấn hoa tập kích.

Chờ đến khi hắn đuổi tới, thì hai gã Đại Đế đỉnh phong đã bị rơi vào công kích mang tính tự sát của Ngũ Độc Kỳ Phong.

Hết thảy những điều này, đều phát sinh trong thời gian vô cùng ngắn ngủi.

Hơn nữa, như vậy còn chưa hết.

Lúc tám con Ngũ Độc Kỳ Phong hoàn thành sứ mệnh “đồng quy vu tận”, Triệu Phong cũng ra tay.

- Thánh Lôi Bá Thể!

Triệu Phong bước ra một bước, toàn thân khuếch trương, nở rộ một tầng khí lực điện văn kim sắc rực rỡ, giống như một bức tượng tiểu cự nhận kim lôi.

Chỉ trong một bước, Triệu Phong đã tiếp cận lão giả mặt tím lúc này đã chiến lực giảm mạnh, thân thể suy yếu.

Ầm…

Khí lực mạnh mẽ của Thánh Lôi Thể tầng thứ năm đại thành, giống như một tòa núi cao, ép xuống trên người lão giả mặt tím.

Ọc…

Thân thể lão giả mặt tím vốn dĩ suy yếu vô lực, lập tức giống như thừa nhận cự chùy lôi kích, liền ngã xuống đất, phun ra một búng máu.

Dưới sự ảnh hưởng của “Thải Mộng phấn hoa”, sức chiến đấu của hắn, giảm xuống không chỉ một tầng, mà còn mất đi khả năng vận chuyển chân nguyên huyết mạch như ý.

- Huyễn Thành Lĩnh Vực!

Triệu Phong đánh ra một quyền, Lĩnh Vực Hồn đạo trùng kích, khiến

cho lão giả mặt tím như lâm vào vực sâu tuyệt vọng.

- Dừng tay…

Huyền La Ma Đế biến thành “U Diễm Ma Tôn” vĩ đại, mang theo bóng ma hư diễm phô thiên cái địa lao tới, nhưng lại không kịp ngăn trở.

Ầm… Ầm…

Động tác của Triệu Phong không chút trì trệ, một quyền đánh xuống, lập tức khiến lão giả mặt tím tứ phân ngũ liệt.

Dưới sự ảnh hưởng của “Thải Mộng phấn hoa” và “Huyễn Thành Lĩnh Vực” bao phủ, lão giả mặt tím gần như không kịp làm ra bất kỳ hành động phòng ngự gì, thì đã bị Triệu Phong một quyền đánh chết.

Kẻ thứ ba bị giết.

Chỉ trong vài nhịp hô hấp, đã có vị Đại Đế đỉnh phong thứ ba, ngã xuống tại đương trường.

Sau khi hoàn thành một màn đánh giết này, Triệu Phong lại như cố ý hoặc vô tình, liếc nhìn Bích Thanh Nguyệt.

- Thì ra, tàm ti lúc trước trói buộc hai vị Trưởng lão, chỉ là mồi nhử. Mục đích của Triệu Phong, chính là muốn một lưới bắt trọn bốn người chúng ta…

Bích Thanh Nguyệt không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Triệu Phong phục kích lần đầu tiên và bày ra con mồi cho lần thứ hai phục kích, liên hoàn xảo diệu, đều nhằm vào bốn vị Đại Đế đỉnh

phong tới trước.

Lúc này.

Dưới ánh mắt nhìn chăm chú của Triệu Phong, thân hình Bích Thanh Nguyệt đột nhiên phát lạnh một cách khó hiểu.

Nàng đột nhiên ý thức được, bản thân cũng là đối tượng trong lần phục kích thứ hai của Triệu Phong.

Chẳng lẽ… Triệu Phong xem nhẹ mình?

Đáp án rất nhanh được công bố.

Meo…

Vào khoảnh khắc Triệu Phong hoàn thành việc diệt sát đối phương, thì một đạo hư tuyến xám bạc, cũng xuất hiện sau lưng Bích Thanh Nguyệt.

Phốc…

Một thanh chủy thủ u ám, đâm vào sau lưng Bích Thanh Nguyệt, máu tươi lập tức bắn tung tóe.

Chương 888: Thánh Lôi Hộ Thể

- Ngươi…

Thân thể mềm mại của Bích Thanh Nguyệt cứng đờ, nhìn về phía Triệu Phong đang tựa cười mà không phải cười.

Chỉ trong vài nhịp hô hấp ngắn ngủi, Triệu Phong liên hoàn phục kích, không ngờ khiến cho ba vị Đại Đế đỉnh phong vẫn lạc.

Sau khi Triệu Phong đánh chết lão giả mặt tím, Bích Thanh Nguyệt cũng bị phục kích.

Thanh chủy thủ sau lưng, chất liệu vô cùng đặc thù, ẩn chứa áo nghĩa cao thâm của Ảnh Sát đạo, xuyên thấu qua lưng nàng.

Một trận cảm xúc tê dại cứng đờ, lan tràn khắp cơ thể Bích Thanh Nguyệt.

Khoảnh khắc này, nàng giống như một nguyệt mỹ nhân hóa đá, có chút nghẹn ngào, nhưng lại không nói được nên lời.

Ảnh Sát Đế Nhận của Tiểu Tặc Miêu, đã được cường hóa thăng cấp tại Thiên Cơ cổ thành, còn kèm theo một loại thuộc tính tê liệt hiếm thấy.

Nhưng mà lúc này.

Trong đầu Bích Thanh Nguyệt lại hiện ra toàn bộ quá trình Triệu

Phong phục kích và diệt sát ba vị Đại Đế đỉnh phong.

Lần phục kích thứ nhất.

Triệu Phong ở vào cục diện vô cùng “yếu thế”, thông qua Vân Tằm Tiên Điệp xuất kỳ bất ý, một hơi trói buộc hai vị Đại Đế đỉnh phong.

Trên thực tế.

Nếu như Vân Tằm Tiên Điệp toàn lực ra tay, hai tên Đại Đế đỉnh phong, trong thời gian ngắn cũng khó có thể phá được vòng vây, cho dù đó là lúc Vân Tằm Tiên Điệp không phải trạng thái đỉnh phong đi nữa.

Sau đó.

Triệu Phong lại tùy ý cho hai tên Đại Đế kia giãy giụa, nhanh chóng thoát khỏi trói buộc, đồng thời cũng trở thành con mồi, dẫn dụ hai Đại Đế đỉnh phong khác mắc câu.

Bích Thanh Nguyệt và lão giả mặt tím, vì muốn giải cứu hai vi Đại Đế đang bị vây nhốt, cho nên mới xung phong lao đến, tạo áp lực cho Triệu Phong.

Nhưng lúc này, Vân Tằm Tiên Điệp lại tụ lực chờ phân phó, phát động “Thải Mộng phấn hoa”, làm suy yếu chiến lực của hai người.

Lần thứ hai phục kích, lão giả mặt tím đã hoàn toàn trúng chiêu, trực tiếp bị đánh chết.

Bích Thanh Nguyệt có phòng bị nhất định, nên hơi rớt lại đằng sau nửa bước, trúng chiêu không sâu, cho nên mới miễn cưỡng bảo trụ được một mạng.

Phốc phốc…

Lúc Ảnh Sát Đế Nhận của Tiểu Tặc Miêu đâm vào thân thể Bích Thanh Nguyệt, nàng chỉ kịp miễn cưỡng bảo vệ tạng phủ quan trọng.

Chẳng qua.

Chiến lực của nàng đã bị suy yếu nửa cấp, lại bị Ảnh Sát Đế Nhận vô cùng đặc thù đâm lén trúng, cho nên vẫn bị thương không nhẹ.

Ô...ô...ô...n...g!

Bích Thanh Nguyệt rên lên một tiếng, thân thể mềm mại bắn ra một tầng nguyệt huy chồng điệp, đem Ảnh Sát Đế Nhận đã đâm vào cơ thể và Tiểu Tặc Miêu chấn ra.

Nhưng chính vì vậy, thương thế của nàng cũng tăng lên, mồ hôi lạnh nhỏ giọt.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu lăng không trở mình, rơi xuống trên tay Triệu Phong.

- Ngươi đã làm không tệ rồi.

Triệu Phong vung tay lên, đem Tiểu Tặc Miêu thu vào Mê Không Giới.

Tiểu Tặc Miêu cũng không sở trường đối kháng chính diện, mà nữ tử mặc trường bào xanh thẫm “Bích Thanh Nguyệt” lại vô cùng cẩn thận, hơn nữa còn có thực lực Đại Đế đỉnh phong.

Mà mục tiêu ban đầu của Triệu Phong, chính là giết chết ba bốn vị Đại Đế đỉnh phong trước khi Huyền La Ma Đế đuổi tới.

Mục tiêu hoàn mỹ, chính là giết sạch bốn tên Đại Đế.

Nhưng kế hoạch của Triệu Phong, cũng xuất hiện một vài tình huống ngoài dự liệu, ít nhất cũng phải giải quyết hai tên Đại Đế đỉnh phong.

Lúc này, trong bốn tên Đại Đế đỉnh phong, ba kẻ vẫn lạc, một người bị thương, chiến lực hao tổn rất lớn.

- Tiểu bối, không ngờ ngươi lại sử dụng thủ đoạn hèn hạ, đánh chết ba vị Trưởng lão của Cửu U Cung ta…

Huyền La Ma Đế đang đuổi tới, vô cùng rung động, phát ra một trận gầm nhẹ.

Hết thảy mọi việc, đều phát sinh quá nhanh.

Trong Vương Hầu phủ, đám cường giả Hư Thần Cảnh như lão giả tóc bạc, đều lâm vào trạng thái ngây ngẩn.

Chỉ trong thời gian vài nhịp hô hấp, Triệu Phong thông quả đủ loại thủ đoạn và phục kích, đã nhanh chóng giết chết ba vị Đại Đế đỉnh phong, còn khiến một vị bị trọng thương.

Lúc này.

Năm vị Đại Đế đỉnh phong vốn dĩ tham gia vây giết Triệu Phong, cuối cùng chỉ còn lại một mình “Huyền La Ma Đế” là vẫn còn giữ lại chiến lực nguyên vẹn.

- Thực lực của Huyền La Ma Đế này, có lẽ cùng một cấp độ với Tử

Vong Đại Đế, mặc dù hơi nhỉnh hơn một chút, nhưng cũng không rõ ràng lắm…

Triệu Phong dù cấp bách vẫn ung dung, dò xét vô địch giả trong hàng ngũ Đại Đế trước mặt.

Từ một góc độ khác mà nói, Huyền La Ma Đế có thể xem như chiến lực “Nửa bước Thánh Chủ”.

Nhưng mà tại phương diện cảnh giới, lại không có cách gọi là Nửa bước Thánh Chủ.

Bởi vì, cấp độ Huyền Quang Cảnh, chủ yếu nhảy vọt tại phương diện vật chất chân nguyên. Hoặc là không thành công, hoặc là sẽ nhảy vọt, rắn hóa thành rồng.

Trước một mảnh lầu các phế tích.

Triệu Phong và Huyền La Ma Đế giằng co với nhau, khoảng cách không quá vài chục trượng.

Huyền La Ma Đế bành trướng hư hóa thành “U Diễm Ma Tôn” cực lớn, cao bằng tòa lầu các mười tầng, bóng ma hư diễm sau lưng hắn, bao trùm cả một nửa bầu trời.

Toàn bộ Vương Hầu phủ, chỉ có Huyền Quang Thánh Lực chấn động do Nam Phong vương đang trùng kích, mới có thể áp chế được Huyền La Ma Đế.

Triệu Phong dưới tình trạng bí thuật Thánh Lôi Thể thì cũng không cao quá một trượng, ở trước mặt “Phạm Ma Cự Linh Thể” của Huyền La Ma Đế, tại phương diện uy thế khí tức, đều có sự chênh lệch nhất định.

Thế nhưng, ưu thế tại phương diện thể tích khí thế, cũng không khiến cho Huyền La Ma Đế tăng thêm bao nhiêu tự tin.

Thân hình hư diễm cực lớn của hắn, lơ lửng trong không trung, cũng không dám khinh suất ra tay, trong mắt ngược lại lộ ra một tia kiêng kỵ và thận trọng.

Vừa rồi.

Hắn đã trơ mắt nhìn ba vị Đại Đế đỉnh phong, dưới âm mưu tính toán của Triệu Phong, mà từng người vẫn lạc.

Phù…

Trong Vương Hầu phủ, đám Hư Thần Cảnh đang xem chiến, đều hãi hùng khiếp vía, hô hấp như ngừng lại.

Vốn là thiếu niên tóc tím đang trong hoàn cảnh xấu, lại chớp nhoáng tiêu diệt ba vị Đại Đế đỉnh phong, khiến cho vị Đại Đế thứ tư chiến lực suy giảm, thân thụ trọng thương.

Mà bây giờ.

Thiếu niên cấp độ Vương Giả, lại đang chính diện đối kháng với Huyền La Ma Đế - vô địch giả trong hàng ngũ Đại Đế.

- Huyền La Ma Đế, có dám đánh một trận hay không?

Triệu Phong bỗng nhiên mở miệng, Thánh Lôi Thể phát ra khí tức lực phách, ngưng tụ tăng cường tới cực điểm.

Mấy tháng này, tiến độ tu luyện “Thánh Lôi Thể” của hắn vô cùng

chậm chạp, nhưng lúc này đối diện với một kình địch cường đại, lại mơ hồ có dấu hiệu kích phát nhất định.

Quả thật.

Sau khi Triệu Phong khôi phục thực lực, vẫn chưa từng luận bàn với đối thủ cùng cấp độ, đặc biệt là kình địch.

- Hộ pháp đại nhân, không cần phải ham chiến. Tên Triệu Phong này có rất nhiều thủ đoạn, lại có Vân Tằm Tiên Điệp tương trợ, huống hồ trong Vương Hầu phủ còn có những Đại Đế khác…

Sắc mặt Bích Thanh Nguyệt trở nên gấp gáp, vội vàng truyền âm.

Hiện tại nàng bị thương không nhẹ, chiến lực giảm đi, mọi thời khắc đều đề phòng Triệu Phong gây khó dễ và tập kích.

Hiện tại, việc mà nàng cân nhắc đã không phải là làm thế nào bắt giết Triệu Phong nữa, mà là làm thế nào mới có thể trốn thoát.

Cơ hội chạy trốn duy nhất của Bích Thanh Nguyệt, chính là liên thủ với Huyền La Ma Đế, cùng liều chết xung phong lao ra ngoài.

- Rút lui? Bổn tọa còn chưa bao giờ thất bại một cách ngớ ngẩn như vậy…

Sắc mặt Huyền La Ma Đế trầm xuống.

Sự cường đại và sự tự tôn của hắn, không thể dễ dàng nhẫn nhịn và chịu thua một thiếu niên nho nhỏ được.

Mặc dù, thiếu niên kia chính là Tả Đồng Thiên Quân tại Thương Hải đoạt xá trọng sinh.

Cho dù phải chạy trốn, hắn cũng phải dùng uy danh của mình, khiến cho đối phương mở rộng tầm mắt một phen.

- Có dám đánh một trận hay không?

Triệu Phong hét lớn một tiếng, Thánh Lôi Lực Phách vận chuyển tới cực hạn, khí tức kim lam sắc lập lòe, mơ hồ lại có dấu hiệu khuếch trương thêm.

Ầm…

Trên người Triệu Phong bỗng nhiên bộc phát ra một tầng huyết dương liệt quang chiếu rọi hư không, dưới sự thúc đẩy của Thánh Lôi Thể cực kỳ mạnh mẽ, lập tức đánh ra một quyền lên người "Huyền La Ma Đế".

Lực bộc phát và tốc độ xuất kích như lôi đình này, không khỏi khiến Bích Thanh Nguyệt ở bên cạnh phải líu lưỡi.

Cho dù là Huyền La Ma Đế, cũng vội vàng không kịp phòng bị.

Chẳng ai ngờ rằng, tiểu thiếu niên này, lại cường thế bá đạo như vậy, dám ra tay với vô địch giả trong hàng ngũ Đại Đế.

- Hừ!

Trong con mắt tịch mịch trống rỗng của Huyền La Ma Đế, đột nhiên bắn ra một đợt hàn quang u lãnh, toàn thân đắm chìm trong hư diễm u ám, tạo thành một trận sóng đen cấm kỵ.

Hắn không tiến không lùi, đứng nguyên tại chỗ, ma linh thể do u diễm khổng lồ biến thành, ngạnh kháng công kích của Triệu Phong.

Ầm…

Thanh âm bùng nổ như sơn băng địa liệt, cự linh thể hư diễm bao trùm “Huyền La Ma Đế”.

Một quyền mang theo lực phách khủng bố và lực bộc phát của huyết mạch Huyết Ma Dương, khiến cho Huyền La Ma Đế phải động dung biến sắc, thân hình rung mạnh một cái.

Phốc phốc…

Chỉ trong thoáng chốc, một tầng diễm khí huyết dương tàn sát bừa bãi, bao trùm thân hình “Huyền La Ma Đế”, sau đó bắt đầu lan tràn khắp nơi.

Sắc mặt Huyền La Ma Đế trầm xuống, hư diễm trên người bốc lên, lập tức đem tầng diễm khí huyết dương bên ngoài nuốt gọn.

Hắn sở tu “Phạm Ma Cự Linh Thể”, vốn là do u diễm vô tận hư hóa mà thành, khắc chế với thuộc tính cương liệt của Huyết Ma Dương.

Khiến hắn khó chịu nhất chính là, một quyền vừa rồi của Triệu Phong, đã mơ hồ rút ra vài tia huyết khí tinh nguyên trong cơ thể hắn.

Phành…

Triệu Phong cũng bị làn sóng đen cấm kỵ trên người Huyền La Ma Đế chấn khai.

- Bất Diệt Thể…

Triệu Phong nhìn chằm chằm vào thân thể do u diễm hư hóa mà

thành của Huyền La Ma Đế, vốn dĩ đã bị mình đánh vỡ một lỗ hổng lớn, chỉ trong giây lát đã khép miệng lại.

Nói cách khác.

Một quyền vừa rồi của Triệu Phong, căn bản không tạo thành uy hiếp thực chất đối với Huyền La Ma Đế.

Không chỉ có vậy.

Triệu Phong còn phát hiện huyết mạch Huyết Ma Dương của mình và huyết mạch công pháp của đối phương, có sự khắc chế lẫn nhau nhất định. Cho nên năng lực hấp huyết hồi nguyên của huyết mạch Huyết Ma Dương, cũng giảm mạnh.

- Ma Cự Linh Thể của Huyền La Ma Đế này, so với “Bất Diệt Tử Thân” của Tử Vong Đại Đế, còn cường đại và đặc thù hơn.

Đồng tử trong mắt Triệu Phong thoáng co rút.

Ngày xưa, Tử Vong Đại Đế thua trong tay hắn, chủ yếu là vì hắn am hiểu nhất linh hồn đồng thuật, nhưng đều bị Triệu Phong khắc chế gắt gao.

Mà Huyền La Ma Đế trước mắt, nếu như chính diện đối kháng, không thể nghi ngờ là càng cường đại hơn.

- Quỳ xuống cho ta!

Huyền La Ma Đế quát lạnh một tiếng, bàn tay lớn vung lên, bóng ma hư diễm sau lưng, lập tức nổi lên hắc mang đại thịnh.

Vụt...

Thoáng chốc, một bàn tay khổng lồ do hư diễm tạo thành, phảng phất vượt thời không mà đến, mang theo diễm khí ma uy ngập trời, bao trùm lên người Triệu Phong.

Uy năng của một chưởng này, có thể nói là kinh thiên động địa, ý cảnh cũng sâu xa.

Khu vực hư không của Triệu Phong, giống như bị tập trung giam cầm, có vài phần tương tự loại năng lực của Tỏa Thiên Cung.

Trong lúc bất tri bất giác.

Khu vực hư không của Triệu Phong, đã bị bóng ma hư diễm vô hình thẩm thấu và giam cầm.

Không thể không thừa nhận, các phương diện công pháp, ý cảnh, khí lực, linh hồn của Huyền La Ma Đế, đều đạt tới cực hạn đỉnh phong của cấp độ Hư Thần Cảnh.

Tại những phương diện khác, hắn thậm chí đã tiếp xúc với Lĩnh Vực Huyền Quang Cảnh.

Nhất là hỏa hầu công pháp và tạo nghệ bí thuật của Huyền La Ma Đế, đã đạt đến trình độ đăng phong tạo cực, nội tình vô cùng hùng hậu.

Triệu Phong mơ hồ cảm thấy có chút chật vật, đây là tình huống chỉ khi gặp phải kình địch cường đại mới xuất hiện.

Nếu muốn chiến thắng Huyền La Ma Đế, đối với hắn mà nói, cũng không phải là khó khăn lắm. Chỉ cần để cho Vân Tằm Tiên Điệp phụ trợ, sau đó phát động huyết mạch đồng tử mà mình am hiểu nhất và

Lôi lực Thần Kiếp mạnh nhất là được.

Nhưng Triệu Phong lại muốn đánh một trận với cự phách Ma Đạo chấn động Vương triều này một trận.

- Thánh Lôi Hộ Thể.

Triệu Phong dung nhập lực lượng Phong Lôi và Thánh lôi Lực Phách, bên ngoài thân thể bỗng nhiên ngưng kết một tầng lôi văn phong cách cổ xưa như thực chất, hào quang lập lòe, kèm theo đó là một trận thanh âm Phong Lôi nổ vang.

Ầm ầm…

Bàn tay khổng lồ do hư diễm tạo thành, đánh lên người Triệu Phong, lại bị tầng Lôi Cương hộ thể ngăn cản, nhất thời xuất hiện một trận lôi điện oanh tạc, hào quang bảo vệ đan xen.

Không chỉ có vậy.

Rắc rắc..

Bên ngoài Lôi văn hộ thể phong cách cổ xưa, xuất hiện một trận hào quang rực rỡ, đem bàn tay hư diễm khổng lồ, uy thế ngập trời kia, đánh cho rách tả tơi.

- Lực phách và Lôi Cương dung hợp? Đây là bí pháp phòng ngự gì?

Huyền La Ma Đế trong lòng chấn động vô cùng.

Một kích bá đạo huyền diệu của hắn, không những không tạo thành hiệu quả, thậm chí còn bị Thánh Lôi Hộ Thể của Triệu Phong cắn trả, một bàn tay hư diễm khổng lồ bị đánh nát.

Ầm ầm…

Triệu Phong và Huyền La Ma Đế đơn giản giao phong, lực lượng cho dù vô cùng ngưng luyện áp súc, nhưng xung quanh vẫn xuất hiện một cái hố cháy đen đường kính ngàn trượng, xung quanh một mảnh hoang tàn.

Chương 889: Nguy Cơ Của Nam Phong Vương

Ầm ầm ầm...

Khu vực mà Triệu Phong cùng Huyền La Ma Đế giao phong, chẳng qua chỉ trong phạm vi mấy chục trượng, nhưng khiến cho cả Vương Hầu phủ rộng lớn, đều phải mơ hồ rung lên.

Nếu không phải Vương Hầu phủ xây bằng chất liệu không tầm thường, tiếp cận Tông phái Tam Tinh, lại có trận pháp cố thủ nhất định, thì e rằng nơi này đã sụp đổ hoang tàn rồi.

Dù vậy.

Đám cường giả trong Vương Hầu phủ, vẫn cảm thấy giật thót tim, vội vàng cẩn thận kéo giãn khoảng cách.

Lão giả tóc bạc Đại Đế kia, ra tay hóa giải những lực lượng dư âm, đồng thời sơ tán những người có thực lực tương đối yếu kém.

- Thánh Lôi Bá Quyền!

Trong Thánh Lôi Thể Phách của Triệu Phong, truyền đến một trận xương cốt va chạm thanh thúy, hai đấm vung lên theo một tiết tấu kỳ dị, đánh ra từng đạo quyền kình lực phách kinh diệu thiên địa.

Rầm rầm rầm…

Mắt thường chỉ nhìn thấy từng đạo quyền quang kim lôi vĩ đại đan

xen, giống như Lôi Sơn, vô cùng rực rỡ bá đạo, mỗi một lần trùng kích, đều giống như liệt dương phần thiên, uy lực khủng bố.

- Ý cảnh quyền pháp này, bao gồm cả phong cách luyện thể, có chút giống “Kim Khôn Thánh Thể” trong truyền thuyết…

“Phạm Ma Cự Linh Thể” của Huyền La Ma Đế, dưới thế công ba đạo của Triệu Phong, không ngừng chớp lên, trên cự linh hư diễm, thỉnh thoảng bạo liệt, bị đánh cho vỡ một loạt lỗ hổng.

Sau khi thi triển “Thánh Lôi Bá Quyền”, quyền kình của Triệu Phong cũng có kết cấu, trong mỗi một quyền ẩn chứa áo nghĩa bá quyền cao thâm, dùng lực ép người, nghiền áp vạn vật.

Giờ phút này, phong cách chiến đấu của Triệu Phong, đã có vài phần giống với Bán Thần ấu đồng lúc trước.

Tại cấp độ Thánh Thể, Triệu Phong so với Bán Thần ấu đồng năm xưa, chỉ mạnh hơn chứ không kém thua.

Hơn nữa, Thánh Lôi Thể của Triệu Phong, ẩn chứa thuộc tính Lôi đạo, hàng năm phối hợp tu luyện cùng “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết”, uy lực cũng ngày càng cường đại hơn.

Chênh lệch giữa Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, là ở chỗ vận dụng lực phách và ý cảnh của “Thánh Lôi Bá Quyền”.

Chẳng qua.

Triệu Phong có được huyết mạch Huyết Ma Dương biến dị, có năng lực gia tăng cường độ, khiến cho chiến lực, gần như tăng lên một bậc.

Rầm rầm rầm…

Thánh Lôi Bá Quyền của Triệu Phong, quyền kình huy hoàng, liệt dương tận trời, giống như hóa thành một Man Hoang Chiến Thần, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi, nghiền áp hết thảy.

Mạnh như “Huyền La Ma Đế”, trong khoảng thời gian, cũng gần như bị áp bách, cùng Triệu Phong đối kháng qua lại.

Trung tâm đối kháng của hai người, xuất hiện từng đạo sóng xung kích, quét ngang khắp bốn phương tám hướng, tàn sát bừa bãi Vương Hầu phủ.

- Phần thiên Ma Kiếm!

Trong Cự Linh Thể hư diễm của Huyền La Ma Đế, phân hóa ra một thanh cự kiếm u diễm, không tiến hành giáp lá cà với Triệu Phong nữa.

Nếu như giáp lá cà, không ai có thể là đối thủ của luyện thể nhất đạo.

Huống chi, Thánh Lôi Thể Phách của Triệu Phong, uy lực còn vượt qua “Kim Khôn Thánh Thể” nguyên bản.

- Phong Lôi Chi Dực!

Triệu Phong bộc phát kim lôi rực rỡ, khí lực Huyết Dương Liệt Quang nở rộ, sau lưng mở rộng một đôi quang dực Phong Lôi rộng lớn che trời, uy thế lại lần nữa tăng lên, tính cơ động tăng mạnh.

Phành…

Cự kiếm u diễm của Huyền La Ma Đế, chém lên người Triệu Phong,

lại bị Huyết Dương Liệt Quang trong hai nắm quyền của đối phương đánh bật.

Ầm…

Phong Lôi quang dực sau lưng Triệu Phong điên cuồng gào thét chấn động, sinh ra một trận lốc xoáy Phong Lôi, những nơi cơn lốc này đi qua, hết thảy vật chất đều hóa thành tro bụi cháy đen.

Ầm ầm ầm...

Chỉ trong chớp mắt, những tòa lầu các kiến trúc của Vương phủ, đều bị nghiền thành tro bụi.

Mặc dù trận chiến của Triệu Phong và Huyền La Ma Đế, đã dần thoát ly mặt đất, đặt tới bán không. Nhưng chân hỏa do hai người đánh ra, sức phá hoại ngày càng mạnh, cuối cùng thậm chí có thể hủy diệt cả một cái Tông phái Nhị Tinh.

- Triệu Phong mau dừng tay!

Đám người lão giả tóc bạc Đại Đế, liên thủ hóa giải sóng xung kích này, nhưng một vài trận pháp của Vương Hầu phủ đã sớm bị nghiền nát từ lâu.

Phá hoại vĩnh viễn dễ dàng hơn chữa trị rất nhiều.

- Tình báo có được đã xem nhẹ Triệu Phong rồi. Thực lực chân chính của “Tả Đồng Thiên Quân”, mạnh đến mức nào đây?

Thân thể Bích Thanh Nguyệt phát lạnh, thừa nhận sóng xung kích chiến đấu của hai người.

Nàng muốn nhân cơ hội này chạy trốn, nhưng cuối cùng lại bị “Vân Tằm Tiên Điệp” chú ý.

Phốc phốc phốc…

Một trận tàm ti sặc sỡ lập tức nhanh chóng bao vây thân thể suy yếu của Bích Thanh Nguyệt, khiến nàng cảm thấy nguy hiểm vô cùng.

Thỉnh thoảng có một số tàm ti quấn lên người nàng, phải vất vả vô cùng mới đánh bay những Vân Tàm Tiên Ti đang quấn chặt.

Trong đôi mắt như lục bảo thạch của Vân Tằm Tiên Điệp, mang theo một tia thần sắc chơi đùa hồn nhiên.

Dường như, không có sự chỉ huy của Triệu Phong, nó chỉ chơi đùa là chính. Bằng không, Bích Thanh Nguyệt chiến lực suy giảm, lúc này đã sớm bị nó hóa thành cái bánh chưng lớn màu sắc sặc sỡ rồi.

- Đại nhân, nếu như không trốn, chúng ta sẽ không còn cơ hội nữa…

Bích Thanh Nguyệt có khổ mà không nói nên lời, vội vàng truyền âm.

Meo meo…

Đúng lúc này, sau lưng chợt truyền đến một âm thanh khiến cả trái tim nàng rét lạnh.

Tiểu Tặc Miêu mang theo vẻ mặt trêu chọc, miêu trảo vuốt lên cổ, một cái vòng cổ ám kim cao quý lóe lên.

Ô...ô...ô...n...g!

Vòng cổ ám kim này, bỗng nhiên hóa thành Long Xà Tiên ám kim vô

cùng sống động, trong lúc vung lên, xuất hiện từng đạo hư ảnh Kim Long, thậm chí mơ hồ truyền đến một trận thanh âm long ngâm nữa.

Thanh Long Xà Tiên ám kim này, mỗi một lần huy động, đều sinh ra một luồng u lực vô hình, áp bách hết thảy chân nguyên bách khí, có chút giống như Chân Long phụ thể.

Sợi roi này, chính là một linh kiện thu hoạch được từ “Hài cốt kim sắc” tại tòa thành phế tích trong Không Gian Thần Huyễn.

Bao gồm cả cái khoen mũi của Nam Cung Thánh, cũng là linh kiện lấy được từ trên bộ “Hài cốt kim sắc”.

Mà chủ nhân của bộ Hài cốt kim sắc này, lúc còn sống, ít nhất cũng là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, rất có khả năng tiếp cận cấp độ Bán Thần.

- A…

Bích Thanh Nguyệt trước sau bị giáp công, trường bào xanh thẫm bị Tiểu Tặc Miêu huy động Kim Long hư ảnh đánh rách, lộ ra đôi chân trắng như tuyết.

Phốc…

Trên hai chân của Bích Thanh Nguyệt xuất hiện cảm giác nóng bỏng, bị Long Xà Tiên ám kim của Tiểu Tặc Miêu cuốn lấy, thân thể yêu kiều cứng đờ. Tiếp đó là một mảnh tàm ti sặc sỡ cuốn lấy, đem nửa thân dưới của nàng trói chặt.

Chỉ trong thời gian một hai nhịp hô hấp, Bích Thanh Nguyệt đã bị trói thành một cái kén tằm màu sắc rực rỡ, có vài phần giống một cái bánh chưng lớn.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu nhảy lên cái bánh chưng lớn này, sợi roi ám kim trong tay, lai hóa thành một cái vòng cổ, đeo lên cổ nó.

Vụt vụt vụt...

Vân Tằm Tiên Điệp bay đến trên cổ Tiểu Tặc Miêu, dùng thân hình tròn vo của mình, thân thiết cọ sát.

Hai đại Linh sủng liên thủ, sau khi bắt được một Đại Đế đỉnh phong, lại đảo mắt, nhìn Triệu Phong và Huyền La Ma Đế đang chiến đấu với vẻ hứng thú.

- Không tốt!

Bích Thanh Nguyệt đã bị bắt rồi…

Trong lòng Huyền La Ma Đế chợt phát lạnh, vốn dĩ năm vị Đại Đế đỉnh phong cùng ra tay, vậy mà bây giờ chỉ còn lại một mình hắn.

Trong lòng hắn mặc dù ảo não hối hận, nhưng đã vô lực xoay chuyển cục diện.

Đúng lúc này.

Lão giả tóc bạc Đại Đế ở bên dưới, cuối cùng cũng không nhịn được việc hai người Triệu Phong tàn phá Vương Hầu phủ được nữa, liền xung phong liều chết xông lên.

Thêm một vị Đại Đế đỉnh phong gia nhập, chắc chắn sẽ tạo nên ảnh hưởng đối với trận chiến giữa Triệu Phong và Huyền La Ma Đế.

Huống hồ.

Huyền La Ma Đế còn phải đề phòng hai tiểu Linh sủng thoạt nhìn ngây thơ bên dưới nữa.

Hai Linh sủng này, chơi đùa một trận, đã bắt được Bích Thanh Nguyệt tu vi Đại Đế đỉnh phong, điều này không khỏi khiến trái tim của Huyền La Ma Đế chìm xuống tận cùng.

Mà Triệu Phong, lại có thể đối kháng với hắn một thời gian không rơi xuống hạ phong, xem ra là một kình địch không thể xem nhẹ.

Huống chi, vẫn còn rất nhiều nhân tố có thể uy hiếp đến hắn.

- Trận chiến hôm nay, tạm thời chấm dứt. Tả Đồng Thiên Quân, thực lực và thủ đoạn của ngươi, bổn tọa đã lĩnh giáo rồi…

Sắc mặt Huyền La Ma Đế trở nên âm lệ, đầy vẻ vẻ oán hận không cam lòng, cự linh thể hư diễm bỗng nhiên hóa thành một tầng diễm vân u ám, “vụt” một tiếng, dung nhập vào chân trời xa xa, vừa lóe lên đã biến mất.

Tốc độ thật nhanh.

Triệu Phong thoáng giật mình, Huyền La Ma Đế thúc dục bí pháp tốc độ, e rằng đã tiếp cận trình độ của Phong Lôi Đại Đế rồi.

Trận chiến này, mặc dù giao phong ngắn ngủi, thế nhưng thể lực và chân nguyên của Triệu Phong lại tiêu hao rất lớn.

Trong thời gian ngắn, hắn có thể chính diện đối kháng với Huyền La Ma Đế, nhưng nếu kéo dài, e rằng sẽ càng lúc càng chật vật.

Đây là kết quả khi chênh lệch tu vi, hỏa hầu, thực lực nội tình đem lại.

Ví dụ như nói.

“Phạm Ma Cự Linh Thể” của Huyền La Ma Đế, tu thành Bất Diệt Thể, cho dù công kích của Triệu Phong cuồng bạo, cũng không tạo thành thương hại thực chất cho đối phương.

- Trong Thánh Lôi Thể của ta, cũng có tu hành “Bất Diệt Thánh Lôi Thể”. Chẳng qua, tu hành Bất Diệt Thể là một quá trình rất dài, không thể nhanh chóng thành công. Chỉ có rất ít Đại Đế nội tình phong phú, huyết mạch đặc biệt, mới có cơ duyên tu luyện thành thể chất bất diệt chân chính.

Triệu Phong phân tích thấy bản thân không đủ điều kiện này.

Còn may, Triệu Phong đã tu thành “Thánh Lôi Hộ Thể”, lại dung nhập với Phong Lôi Quyết và bí kỹ hộ thể cường đại của Thánh Lôi Thể, cho dù chính diện giao phong thì Huyền La Ma Đế cũng không làm gì được hắn.

Bằng không, trong trận chiến vừa rồi, cho dù chiến lực tương đương thì cũng chỉ có Triệu Phong bị thương, còn Huyền La Ma Đế thì sẽ không ảnh hưởng bao nhiêu.

Đương nhiên.

Nếu là chiến đấu sinh tử, không hạn chế quy tắc, thì phần thắng của Triệu Phong sẽ lớn hơn một chút. Dù sao đi nữa, ưu thế của hắn vẫn thể hiện tại phương diện tốc độ, thậm chí ngay cả Thần Linh Nhãn cũng chưa sử dụng.

- Triệu tiểu hữu, nếu các ngươi tiếp tục đánh, Vương Hầu phủ sẽ bị phá hủy, Vương gia làm sao có thể đột phá đây?

Vị lão giả tóc bạc Đại Đế kia, cười một cách chua xót.

Trên mặt hắn, có vài phần phức tạp, sớm biết Triệu Phong cường hãn như thế, bọn họ cũng không vô duyên vô cớ tổn thất một vị Đại Đế Hư Thần Cảnh như vậy.

- Nam Phong vương?

Triệu Phong đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, liền chăm chú nhìn lên đoàn ánh sáng tử kim trên khoảng không của Vương Hầu phủ.

Ô...ô...ô...n...g!

Đoàn ánh sáng tử kim vĩ đại kia lay động một trận kịch liệt, thánh huy bao trùm thiên địa, đã ảm đạm quá nửa.

Bất chợt, một luồng khí tức gần như tiến nhập Thánh Chủ, rung động một trận.

- Không đúng!

Triệu Phong biến sắc, loại tình huống này, quả thật không bình thường.

Hắn ý thức được, chính vì sự đột kích của năm vị Đại Đế đỉnh phong thuộc Cửu U Cung, mà mọi người đã xem nhẹ một chuyện.

Trước mắt, nhân vật chính tại Vương Hầu phủ, chính là Nam Phong vương đang trùng kích Huyền Quang Cảnh.

Ý nghĩa tồn tại của ba vị Đại Đế lão giả tóc bạc, thậm chí Triệu Phong, cũng đều là vì trấn thủ nơi này.

- Có thích khách…

- Bảo hộ Vương gia!

Khu vực Nam Phong vương đang bế quan, bị một đám khí lưu bao trùm.

- A a…

Xung quanh mật thất mà Nam Phong vương đang bế quan, mấy vị Vương Giả, chưa kịp đến gần, đã bị đáp khí lưu này nghiền nát.

- Khặc khặc khặc… Nam Phong vương, con đường tấn chức của người, đến đây là kết thúc rồi!

Một thanh âm lạnh lẽo, vang vọng quanh khu vực mật thất.

Trong mật thất, Nam Phong vương đang khoanh chân ngồi, da thịt toàn thân trở nên trong suốt, phiếm động một tầng thánh huy kỳ dị.

Sau lưng hắn, trôi nổi lư lửng một bóng ma nam tử vô cùng quỷ dị.

Phốc…

Bóng ma nam tử này, trong tay cầm một thanh U Ảnh Kiếm, có đặc tính tương tự như “Ảnh Sát Đế Nhận”, đâm vào ngực Nam Phong vương.

Ọc…

Thân hình Nam Phong vương cứng đờ, phun ra một búng máu, sắc mặt tái nhợt.

Trên mặt Nam Phong vương tràn ngập hoảng sợ, nhìn về phía bóng ma nam tử vô cùng cường đại phía sau, đối phương phảng phất như địa ngục sát thần vậy.

Làn da của nam tử đó, là một tầng lân phiến màu đen, thân hình tinh tế, khung xương như có như không, hiển nhiên là dị tộc.

- Chậc chậc, cường giả tọa trấn tại phủ của ngươi, quả thật không ngờ đến. Nếu như không có mấy kẻ gây rối của Cửu U Cung, thì nhiệm vụ ám sát của ta cũng không thể hoàn thành thuận lợi như vậy.

Bóng ma nam tử, “phốc” một tiếng, rút thanh U Ảnh kiếm ra.

Nam Phong vương hét lớn một tiếng, thân hình chấn động, quỷ dị chính là miệng vết thương trên người hắn không đổ máu, mà là bốc lên một trận khói đen màu xám, đầy mùi tanh tưởi.

Chương 890: U Dạ Đế Quân

- Nhanh đi cứu Nam Phong vương!

Đám người lão giả tóc bạc, vẻ mặt tràn đầy cấp bách và hối hận, lao đến nơi Nam Phong vương bế quan.

Lúc trước.

Năm vị Đại Đế đỉnh phong của Cửu U Cung đột kích, dưới nguy cơ chưa từng có, mọi người đều bỏ qua nhân vật chính là Nam Phong vương đang trùng kích Huyền Quang Cảnh.

Không ai ngờ rằng, ngoại trừ đám người Huyền La Ma Đế của Cửu U Cung ra, còn có thích khách nhằm vào Nam Phong vương.

- Không kịp nữa rồi…

Mắt trái của Triệu Phong tập trung tại khu vực đó, quan sát rõ ràng một màn dưới mật thất, trong lòng chấn động.

Giờ phút này.

Bóng ma nam tử thần bí kia, rút U Ảnh kiếm từ trong thân thể Nam Phong vương ra, làm tăng thêm thương thế và lực phá hoại.

Miệng vết thương của Nam Phong vương, không hề đổ máu, mà lại bốc lên một trận hắc khí tanh tưởi.

Hiển nhiên, trên loại vật chất hình kiếm không phải phổ thông kia, có

bôi một loại kịch độc trí mạng nào đó.

Trong lòng Triệu Phong không khỏi tự trách và hối hận, trước khi Nam Phong vương bế quan, rõ ràng đã giao phó mọi việc cho hắn, bao gồm cả việc bảo quản và chăm sóc Vân Tầm Tiên Điệp.

Trên thực tế.

Lúc trước Nam Phong vương để Triệu Phong làm quen với ba vị Đại Đế, chính là muốn bọn họ cùng nhau tọa trấn Vương Hầu phủ, phòng ngừa phát sinh những chuyện ngoài dự liệu.

Dưới tình huống bình thường, không có người hay thế lực nào dám công khai ra tay với Nam Phong vương.

Nhưng không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất.

“Vạn nhất” này, cuối cùng vẫn xảy ra.

Tại mật thất bên dưới lòng đất.

- Ngươi chính là “U Dạ Đế Quân”, sát thủ bài danh thứ hai mươi chín của “Hắc Mạc Giác”…

Thân hình Nam Phong vương lung lay, có chút không ổn định.

Sắc mặt hắn tái nhợt, trong mắt lộ ra một tia tuyệt vọng và chua xót.

- Đúng vậy, ta chính là “U Dạ Đế Quân”, nhưng bài danh của ta hiện tại là hai mươi lăm. Nửa tháng trước, sau khi tham dự ám sát làm trọng thương một vị Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, xếp hạng đã tấn chức.

Bóng ma nam tử kia, cười ngạo nghễ, vô cùng tự tin.

Dường như hắn đã nắm chắc thắng lợi, sau khi rút U Ảnh kiếm ra, lại vô tình hoặc cố ý nhìn về phía Triệu Phong, trên mặt lộ ra một tia hứng thú.

Trong ánh mắt đó, Triệu Phong bỗng nhiên cảm thấy một luồng hàn ý và nguy cơ khó hiểu.

- Truy bắt thích khách!

Lão giả tóc bạc và một vị Đại Đế khác, dẫn đầu lao tới, tiến vào trong mật thất bế quan của Nam Phong vương.

Nhưng còn không đợi hai người ra tay, thì công kích từ một nơi khác đã ập đến.

Phốc… Ầm…

Một đoàn Đồng hỏa u tử sắc bán trong suốt, mang theo một luồng khí tức Lôi Kiếp hủy diệt, gào thét nổi lên, tàn sát bừa bãi trên người “U Dạ Đế Quân”.

- A…

Bóng ma nam tử kia hét thảm một tiếng, thân hình hóa thành mảnh nhỏ rồi tan vào hư vô.

- Bí pháp Đồng hỏa thật mạnh!

Đám người lão giả tóc bạc hít một ngụm khí lạnh, không khỏi nhìn về phía sau, lúc này Triệu Phong vẫn chưa đuổi tới.

Một chiêu Đồng hỏa vừa rồi, khiến hai vị Đại Đế cảm thấy một loại áp bách đến mức hít thở không thông.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Huyết mạch mắt trái của Triệu Phong, sau khi hoàn thành công kích, lại đột nhiên dừng lại, không khỏi biến sắc.

Nguy cơ áp bách mà “U Dạ Đế Quân” mang đến cho hắn, còn trên cả Huyền La Ma Đế, làm sao có thể dễ dàng bị đánh chết như vậy?

Phốc…

Tại phía chân trời cách xa Vương Hầu phủ, xuất hiện một nam tử sau lưng mọc ra đôi cánh dơi, toàn thân chìm trong một tầng hắc lưu, trong mắt lóe lên một tia kinh dị.

- U Dạ Đế Quân!

Trong Vương Hầu phủ, đám cường giả lão giả tóc bạc vừa bắt hụt, sắc mặt có chút khó coi.

Gần như không người nào nhìn ra, U Dạ Đế Quân kia sau khi hoàn thành công kích mà vẫn có thể toàn thân trở ra.

- U Dạ Đế Quân này tham tu huyết mạch Thánh Quyết “Bát Dực U Ảnh Phân Thân”, phân thân và bản thể có thể chồng điệp hoặc phân tách, mà phân thân lại có thực lực bằng ba bốn thành bản thể. Có lẽ vừa rồi xuất hiện cũng là một cái phân thân của hắn.

Nam Phong vương ho khan, sắc mặt càng thêm tái nhợt.

Hiển nhiên, hắn cũng biết rõ một vài truyền thuyết và sự tích về “U

Dạ Đế Quân”.

- Chậc chậc, quả không hổ là “Tả Đồng Thiên Quân” của vùng Thương Hải, ngươi cũng là một trong những thành viên trên ám sát bảng của “Hắc Mạc Giác”. Có lẽ, mục tiêu của ta sau này, chính là ngươi…

U Dạ Đế Quân mở đôi cánh dơi sau lưng ra. Mang theo một tia châm chọc liếc nhìn Triệu Phong vài lần.

Vụt...

Hư ảnh hắc lưu nhoáng lên, thân ảnh nam tử cánh dơi đã dung nhập vào bầu trời, không thấy đâu nữa.

Luận tốc độ, U Dạ Đế Quân này cũng không thua kém Triệu Phong thời kỳ đỉnh phong bao nhiêu, nếu luận sự quỷ dị, dường như còn có phần nhỉnh hơn.

- Sát thủ thật đáng sợ! Hắc Mạc Giác rốt cuộc là tồn tại như thế nào?

Sắc mặt Triệu Phong trở nên ngưng trọng.

U Dạ Đế Quân vừa mới hiện thân, mặc dù không phải là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, nhưng mà huyết mạch và thể chất, đều đạt tới cực hạn Đại Đế đỉnh phong, có thể nói là chiến lực chuẩn Thánh Chủ.

Ngoài ra, còn một điểm đáng ngờ khác.

Đó là tại sao sau khi U Dạ Đế Quân phát ra một kích, lại lập tức rời đi, không hoàn toàn giết chết Nam Phong vương?

- U Dạ Đế Quân này là sát thủ hàng đầu của Hắc Mạc Giác, cho tới nay vẫn là xuất thủ một lần. Ta đoán rằng, nhiệm vụ của hắn lần này, chỉ là ngăn cản ta trùng kích Huyền Quang Cảnh, bằng không cũng sẽ không lưu lại cho ta một hơi thở.

Nam Phong vương ảm đạm thở dài.

- Vương gia, ngài không sao chứ?

Một vài cường giả và tướng lãnh thủ vệ của Vương Hầu phủ, đều đồng loạt đuổi tới, luôn miệng tự trách bản thân.

Triệu Phong nhìn chằm chằm miệng vết thương của Nam Phong vương, không khỏi chau mày.

- Hiện tại ta đã là cục diện “cửu tử nhất sinh”, có lẽ phải chuẩn bị một vài chuyện hậu sự rồi…

Nam Phong vương cười chua xót, hơi thở trên người càng lúc càng suy yếu.

- Vương gia!

Mọi người ở đây, đều giật mình chấn động, trên mặt lộ vẻ không đành lòng.

Chỉ thấy, miệng vết thương của Nam Phong vương, đang không ngừng thối rữa khuếch trương, trên người càng lúc càng bốc lên nhiều khói đen tanh tưởi.

Độc lực này, mạnh đến mức ngay cả Nam Phong vương cũng không thể ngăn cản được.

- Ta bị “Ảnh Thiên Thứ Kiếm” – một trong bảy đại truyền thừa của Ảnh Sát đạo đâm trúng, trong đó còn bôi “Hắc Tuyền Độc” của riêng Hắc Mạc Giác. Loại độc này phát tác nhanh chóng, dưới Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, hiếm có người nào có thể ngăn cản, trừ phi tu luyện một loại công pháp Bất Diệt Thể mạnh mẽ, thì mới có thể trì hoãn được một chút thời gian.

Khí tức sinh mệnh trên người Nam Phong vương không ngừng tiêu hao, ánh mắt thậm chí có vài phần trống rỗng.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong lập tức nhìn thấu tình huống, phát hiện kịch độc không chỉ nhằm vào nhục thân, thậm chí còn lan tràn và ăn mòn cả linh hồn.

Đối với uy lực của loại “Hắc Tuyền Độc” bá đạo này, Triệu Phong cũng cảm thấy khó giải quyết, dù sao đi nữa, hắn cũng không phải là y sư.

Những người tại đây, lại càng không kịp trở tay.

Trong Vương Hầu phủ, cũng có y sư cao minh, nhưng nhìn thấy thương thế của Nam Phong vương, cũng đành phải bất lực.

- Để ta thử!

Triệu Phong đứng dậy, trong huyết mạch mắt trái, xuất hiện một cái hàn đàm u lam, phát ra hàn ý băng phách lạnh thấu xương.

- Băng Hồn Chi Mâu.

Trong huyết mạch mắt trái của Triệu Phong, phóng ra một luồng hàn ý linh hồn kỳ dị, nháy mắt đã đóng băng toàn bộ linh hồn Nam Phong vương.

Nam Phong vương vẫn còn giữ lại một tia thanh tỉnh, biết Triệu Phong đang giúp hắn, nên cũng không ngăn cản.

Rắc rắc…

Rất nhanh, linh hồn của Nam Phong vương, đã bị hàn ý băng phách ngưng kết, tốc độ ăn mòn của “Hắc Tuyền Độc”, cũng giảm mạnh.

Mục tiêu của Triệu Phong, chính là trước hết bảo trụ linh hồn của Nam Phong vương.

Dù sao đi nữa, linh hồn mới là trung tâm.

Không có nhục thân, với cấp độ Vương Giả, Đại Đế Hư Thần Cảnh, vẫn có thể đoạt xá trọng sinh, thậm chí mượn dùng trân tài thiên địa để trọng tổ nhục thân.

Tiếp đó.

Triệu Phong lại bắt đầu dụng tâm phân tích “Hắc Tuyền Độc” trong cơ thể Nam Phong vương.

“Hắc Tuyền Độc” này vô cùng đặc thù, xen lẫn vật chất và phi vật chất bên trong, chân nguyên và các loại vật chất đều không ảnh hưởng, nhưng đối với sinh mệnh, linh hồn, thì lại có lực ăn mòn trí mạng.

Trúng độc này, thân thể và linh hồn của sinh linh, sẽ không ngừng thối rữa, thậm chí còn bốc cả khói đen tanh tưởi.

Vì ngăn cản không để Hắc Tuyền Độc ăn mòn, Triệu Phong liền dứt khoát vận chuyển huyết mạch Băng Thủy, phát động Băng Hoàng

phong ấn, chậm rãi đóng băng Nam Phong vương lại.

- Vân Tằm Tiên Điệp…

Trước khi Nam Phong vương hôn mê, chỉ miễn cưỡng phun ra vài câu mơ hồ không rõ.

Triệu Phong không khỏi tỉnh ngộ, Vân Tằm Tiên Điệp có rất nhiều công năng phụ trợ, phấn hoa có thể đối địch, đồng thời cũng có kỳ hiệu trợ giúp hóa giải độc tính.

Rất nhanh.

Hai Linh sủng Tiểu Tặc Miêu và Vân Tằm Tiên Điệp cũng chạy đến nơi.

Phốc…

Vân Tằm Tiên Điệp rất có linh trí, nhìn thấy tình huống chủ nhân bị trúng độc, lập tức phun ra một đám phấn hoa trắng nõn, bao phủ trên người Nam Phong vương.

Lúc này Triệu Phong vận chuyển huyết mạch Băng Thủy, khiến cho những phấn hoa trắng noãn kia, càng nhanh chóng dung nhập vào thân thể Nam Phong vương, thậm chí là linh hồn.

Phấn hoa của Vân Tằm Tiên Điệp, đối với thân thể và linh hồn, đều có hiệu quả. Nhưng Vân Tàm Tiên Ti nhả ra, thì chỉ có hiệu quả tại phương diện vật chất mà thôi.

Một lát sau…

Triệu Phong phát hiện, tình huống trúng độc trên người Nam Phong

vương, cường độ đã giảm xuống, có lẽ việc ngăn chặn vẫn có hiệu quả.

Xem ra, Vân Tầm Tiên Điệp cũng chỉ có thể trì hoãn tử vong cho Nam Phong vương mà thôi.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu vung trảo, khoa tay múa chân với Triệu Phong.

- Ồ?

Triệu Phong hiểu ý, lập tức vung tay lên, triệu tập ra hơn mười đầu Ngũ Độc Kỳ Phong từ trong Mê Không Giới.

Ngũ Độc Kỳ Phong có thể thu thập các loại phấn hoa, bất kể là có độc hay không.

Ngoài ra, bản thân độc châm của Ngũ Độc Kỳ Phong, cũng ẩn chứa kịch độc.

Đi!

Triệu Phong vung tay lên, tầng Băng Phong hóa thành một dòng nước, nhường đường cho hơn mười đầu Ngũ Độc Kỳ Phong cấp tinh anh, bắt đầu việc “thu thập” độc tính trên người Nam Phong vương.

Mấy nhịp hô hấp sau…

Phốc…

Một đầu Ngũ Độc Kỳ Phong đang thu thập, đột nhiên hóa thành một

bãi hắc thủy, khói đen bốc nghi ngút, bỏ mình ngay tại chỗ.

- Ồ? Dường như có chút hiệu quả.

Triệu Phong thoáng lộ dị sắc.

Vân Tầm Tiên Điệp phun ra phấn hoa và hắn đóng băng, đều chỉ có thể ngăn chặn được giây lát.

Vậy mà Ngũ Độc Kỳ Phong kia, sau khi một con chết đi, thì lực lượng độc tính của “Hắc Tuyền Độc” đang phát tác trong cơ thể Nam Phong vương, lại bớt đi vài phần.

Xem ra có thể cải thiện rồi.

Tiếp đó.

Hơn mười đầu Ngũ Độc Kỳ Phong thu thập độc tính trên người Nam Phong vương, từng con bắt đầu chết đi.

Vì muốn đạt hiệu quả tốt nhất, Triệu Phong thậm chí còn phái ra một Phong Vương, dẫn dắt đám Độc Phong tinh anh, tiến vào trong cơ thể Nam Phong vương để thu thập độc tính.

Thời gian chậm rãi trôi qua…

Từng con Ngũ Độc Kỳ Phong chết đi, sắc mặt của Nam Phong vương, cũng dần chuyển biến tốt hơn.

Có thể nói, đây là lấy mạng đổi mạng.

Nhưng đây lại là lấy nhiều mạng, để đổi một mạng.

Triệu Phong thật không ngờ, thủ đoạn “Đồng quy vu tận” của Ngũ Độc Kỳ Phong, lại còn có hiệu quả này.

Tiếp đó.

Triệu Phong chợt nghĩ tới điều gì đó, lập tức lấy một gốc Bích Thủy Thiên Liên trong Mê Không Giới ra, hái xuống vài đóa hoa trắng nõn.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên ngoài đóa hoa, lưu chuyển một tầng lưu quang màu trắng nhu hòa thanh lương, bị Triệu Phong bóp nát, hóa thành chất lỏng, để Nam Phong vương ăn vào.

- Hoa của Bích Thủy Thiên Liên?

Trên mặt Nam Phong vương, không khỏi lộ ra một tia kinh hỉ.

Đại danh và công dụng của Bích Thủy Thiên Liên, hắn tất nhiên cũng biết đôi chút.

Đóa hoa này, có rất nhiều tác dụng, không chỉ có thể tẩy rửa thân thể và tâm linh, mà còn có thể xúc tiến sinh mệnh lột xác, loại trừ ám tật, độc tố,…

Sau khi ăn đóa hoa này vào, trong cơ thể Nam Phong vương, chợt nổi lên một tia thanh lưu trắng noãn, giống như cánh hoa nở rộ, bao phủ toàn thân.

Lại phối hợp với hiệu quả của Ngũ Độc Kỳ Phong, “Hắc Tuyền Độc” trong cơ thể Nam Phong vương, không ngờ đã được hóa giải và cải thiện.

Phù…

Triệu Phong thở phào một hơi.

Nam Phong vương không chết, trong lòng hắn cũng thoải mái hơn vài phần, không còn tự trách nữa.

Dù sao đi nữa, chính vì hắn năm vị Đại Đế đỉnh phong của Cửu U Cung tới ghé thăm Vương Hầu phủ, Triệu Phong lại ham chiến với Huyền La Ma Đế.

Bằng không, U Dạ Đế Quân ra tay cũng không dễ dàng như vậy, độ khó sẽ tăng lên rất nhiều.

- Triệu Phong, lần này ít nhiều đều nhờ ngươi ra tay. Hơn nữa, ngươi cũng phải cẩn thận, hiện tại ngươi đang là mục tiêu trên ám sát bảng của Hắc Mạc Giác.

Ánh mắt của Nam Phong vương, chăm chú nhìn Triệu Phong.

Cuối cùng, thanh âm của hắn chợt dừng lại, cẩn thận truyền âm:

- Cẩn thận! U Dạ Đế Quân rất có khả năng đi mà quay lại, xuất kỳ bất ý ám sát lần nữa đối với ngươi.

Chương 891: Chiến Lực Chuẩn Thánh Chủ

- Ám sát một lần nữa?

Triệu Phong khẽ rùng mình, chợt không sợ còn cười, không hề kiêng kỵ nói:

- Ta thật hy vọng hắn có thể đi rồi quay lại!

Thực lực U Dạ Đế Quân kia, hắn có chút đánh giá đại khái, cũng là cùng một cấp bậc với Huyền La Ma Đế, nhưng bởi vì am hiểu ám sát, cũng không phải chính diện chiến đấu, cho nên có khả năng hình thành một kích tất sát đối với Đại Đế chiến lực cùng cấp.

Nhưng mà, một khi Triệu Phong đã có đề phòng, loại lưu phái ám sát này cơ bản là bị huyết mạch nhãn đồng của hắn khắc chế mạnh mẽ.

- Triệu Phong, ngươi chớ có xem thường thực lực U Dạ Đế Quân này! Bài danh sát thủ bảng Hắc Mạc Giác đều có đẳng cấp rất cao. Xét theo bài danh trên sát thủ bảng của Hắc Mạc Giác, thực lực của U Dạ Đế Quân ít nhất cũng là Vô địch Đại Đế, thậm chí tiếp cận chiến lực Chuẩn Thánh Chủ!

Nam Phong Vương lắc đầu, thận trọng cảnh báo nói.

Lúc hắn đang bế quan đã bị U Dạ Đế Quân ra tay tập sát, tràn đầy lĩnh hội đối với thực lực của kẻ này.

- Chiến lực Chuẩn Thánh Chủ?

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe sáng. Hắn tự nhiên biết, bởi vì địa vực bất đồng, phân chia thực lực Đại Đế tại Đại lục Vương triều bên này càng nghiêm khắc hơn, thực lực càng mạnh mẽ hơn.

Ở khu vực Thương Hải, Đại Đế đỉnh phong chính là tồn tại vô địch, tuyệt đối ngạo thị dưới Thánh Chủ.

Thế nhưng ở Đại lục Vương triều, giữa Đại Đế đỉnh phong và Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, vẫn còn có phân chia thực lực cẩn thận.

Thực lực cấp bậc Hư Thần Đại Đế chia làm bốn loại:

Loại thứ nhất, Đại Đế bình thường, thuộc loại cấp bậc như là Mộ Vân Đại Đế, Lãnh Nguyệt Đại Đế…

Loại thứ hai, Đại Đế đỉnh phong, thuộc cấp bậc như là Đoan Mộc Thanh chẳng hạn.

Loại thứ ba, Vô địch Đại Đế, Huyền La Ma Đế kia xem như là bước vào lĩnh vực này.

Nếu như đánh giá trở lại, Tử Vong Đại Đế cũng không sai biệt lắm, xem như thuộc cấp bậc Vô địch Đại Đế, trong tay nắm giữ một ít bí thuật Cấm kỵ, thậm chí khiến cho Thánh Chủ cũng phải kiêng kỵ. Nhưng lúc trước ở tại Thương Hải căn bản không có phân chia rõ ràng như vậy.

Chỉ có điều, hệ thống Hồn đạo cùng Tử Vong Chi Đồng của Tử Vong Đại Đế lại bị Triệu Phong khắc chế gắt gao.

Mặc dù như thế, lúc trước Triệu Phong cũng là phải đuổi giết thật lâu, từng chút một mài mòn, mới có thể đem Tử Vong Đại Đế giết chết.

Nếu đổi lại là Đại Đế đỉnh phong, cũng chỉ cần trong thời gian mười hơi thở mà thôi.

Nếu đổi lại là một vị Vô địch Đại Đế khắc chế Triệu Phong, nói không chừng kẻ thất bại chính là Triệu Phong!

Ngoài ra, bên trên ba loại Đại Đế chiến lực phân chia này, còn có một loại chiến lực lý tưởng nhất nữa, chiến lực Chuẩn Thánh Chủ!

Nhưng chiến lực Chuẩn Thánh Chủ, cơ hồ là thuộc loại cấp bậc Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, ít nhất xét về một ít phương diện như cấp bậc lực lượng, ý cảnh… chính là sánh vai Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, nhưng bản thân cấp bậc lột xác không đủ, vẫn chưa có hoàn toàn tấn chức thành Thánh Chủ.

Mà Nam Phong Vương dự đoán thực lực của U Dạ Đế Quân là Vô địch Đại Đế, cực kỳ tiếp cận Chuẩn Thánh Chủ!

Đương nhiên, cái này chỉ là phân chia chiến lực, cùng tu vi quan hệ không lớn.

- Nếu thật sự là như thế, thực lực U Dạ Đế Quân kia cơ hồ đã siêu việt Tử Vong Đại Đế, Huyền La Ma Đế, cùng vị trí cấp bậc chiến lực với ta!

Ánh mắt Triệu Phong lóe sáng.

Dựa theo phân chia thực lực, thực lực của Triệu Phong khẳng định là đã siêu việt Đại Đế đỉnh phong, có thể nói là Vô địch Đại Đế!

Dù sao, khi chiến đấu với Huyền La Ma Đế, hắn chủ yếu là tiến hành ma luyện Thánh Lôi Thể cùng Thánh Lôi Bá Quyền, không có thi triển huyết mạch nhãn đồng.

Có một điều có thể khẳng định, thực lực của Triệu Phong, cũng chưa đạt tới cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ, bất luận linh hồn, lực lượng, hay là ý cảnh, đều có sự chênh lệch rõ ràng.

Cũng chính là nói, cường giả Chuẩn Thánh Chủ sẽ hình thành uy hiếp mạnh mẽ đối với Triệu Phong!

- Lần này trùng kích, vẫn còn kém nửa bước cuối cùng! Nhưng may mắn vẫn còn có thể bảo trụ lại một mạng. Chỉ cần khôi phục thương thế, ta có thể đạt được chiến lực Chuẩn Thánh Chủ!

Nam Phong Vương thở dài một tiếng.

Nghe vậy, Triệu Phong cùng lão giả tóc bạc liếc mắt nhìn nhau, cũng đều cảm thấy giật mình.

Triệu Phong phát giác, khí tức lực lượng trong cơ thể Nam Phong Vương, nghiễm nhiên đã cao hơn Hư Thần Đại Đế nửa cấp, ý chí áp bách trong ánh mắt hắn phát ra cũng đã vượt qua Đại Đế đỉnh phong nửa cấp!

Bởi vì, Nam Phong Vương tại thời điểm xung kích trọng yếu lại bị U Dạ Đế Quân ám sát cắt ngang, suýt nữa bỏ mình.

Hiện tại hắn có thể vãn hồi lại một mạng, chỉ cần thương thế khỏi hẳn, nguyên khí khôi phục đến đỉnh phong, hơi củng cố thêm một chút, chiến lực liền có thể sánh vai Chuẩn Thánh Chủ.

- Vương gia đại nạn không chết, tất có hậu phúc!

Bọn người lão giả tóc bạc đều nhao nhao chúc mừng.

Chỉ có sắc mặt Nam Phong Vương vẫn là có chút ảm đạm. Lần này hắn trùng kích Huyền Quang Cảnh suýt nữa thì thành công, chủ yếu là dựa vào Bản Nguyên Hoa Phấn của Vân Tầm Tiên Điệp.

Nhưng loại Bản Nguyên Hoa Phấn này, số lần mà cả đời Vân Tầm Tiên Điệp dựng dục ra cực nhỏ, mỗi một lần dựng dục ra, thời gian ít nhất cũng phải mất trên trăm năm.

Cũng chính là nói, lần sau hắn muốn tiếp tục trùng kích Huyền Quang Cảnh, cũng không thể cam đoan có thể thành công.

Hơn nữa, trùng kích Huyền Quang Cảnh, có một định luật kỳ quái.

Một khi lần đầu tiên trùng kích thất bại, lần sau trùng kích, xác xuất thành công sẽ càng ngày càng thấp đi!

Nghe nói, cái này là bởi vì trong quá trình trùng kích Huyền Quang Cảnh, sẽ tiêu hao đi một ít bản nguyên sinh mệnh linh hồn, một khi thất bại, những bản nguyên này, gần như là không thể nào bù lại.

Bởi vậy, bất cứ một vị Đại Đế nào, mặc kệ là Đại Đế bình thường, hay là Đại Đế đỉnh phong, khi trùng kích Huyền Quang Cảnh cũng vô cùng thận trọng.

Trừ phi cực kỳ bất đắc dĩ, hoặc là có sự nắm chắc nhất định, bọn họ cũng sẽ không dễ dàng thử.

Dưới tình trạng như thế này, giá trị các loại tuyệt thế trân bảo có thể gia tăng tỷ lệ trùng kích Huyền Quang Cảnh, càng gia tăng lên rất nhiều, đủ để cho các thế lực siêu cấp Đại lục Vương triều này tranh đoạt đến sứt đầu mẻ trán.

Thần sắc Nam Phong Vương biến hóa rất nhỏ, cũng chỉ có mỗi mình

Triệu Phong có thể bắt giữ được.

- Trong tay ta còn có mười phần Bách Nguyên Thánh Tương, chính mình tốt nhất có thể lưu lại ba phần, dùng để tiến cấp Thánh Lôi Thể cùng với trùng kích Huyền Quang Cảnh trong tương lai!

Trong lòng Triệu Phong thoáng cân nhắc.

Theo cấp bậc tăng lên, hắn càng có thể cảm thấy rõ ràng giá trị của Bách Nguyên Thánh Tương này.

Lúc trước ở Tà Dương Phủ, nếu như không có Thứ Thần khí Mê Không Giới, Triệu Phong cũng không dám dễ dàng thử đi thu lấy Bách Nguyên Thánh Tương như vậy.

Mặc dù là như thế, lúc ấy thu hoạch Bách Nguyên Thánh Tương cũng là mạo hiểm vô cùng.

o0o

Trong mật thất tu luyện, Triệu Phong cùng bọn người lão giả tóc bạc, vẫn tiếp tục cùng nhau tọa trấn thêm bốn năm ngày nữa.

Đây là do lão giả tóc bạc kia đề nghị, chính vì muốn đề phòng U Dạ Đế Quân đi rồi quay lại.

Đến hiện tại, Nam Phong Vương thương thế chưa lành, chiến lực chỉ tương đương một Đại Đế bình thường mà thôi, cần phải tỉ mỉ bảo hộ.

Trong lòng Triệu Phong vốn có chút tự trách, một hồi đại chiến, đã đem Vương phủ phá hư thành như vậy.

Bốn năm ngày này, Nam Phong Vương tâm vô tạp niệm, chuyên tâm

tĩnh tu, thương thế nguyên khí cũng khôi phục không ít.

Trong thời gian này, U Dạ Đế Quân cũng không có đi rồi quay lại!

Nhiều cường giả như vậy hội tụ cùng một chỗ, lấy nguyên tắc một kích tất sát của U Dạ Đế Quân, tự nhiên sẽ không mạo hiểm ra tay.

- Vương gia, Vân Tằm Tiên Điệp sắp khỏi hẳn rồi!

Trước khi rời đi, Triệu Phong vung tay lên một cái, đem Vân Tằm Tiên Điệp giao cho Nam Phong Vương.

- Meo meo!

Trong mật thất, Tiểu Tặc Miêu cùng Vân Tằm Tiên Điệp cọ cọ lẫn nhau, bộ dáng có chút bùi ngùi tiếc nuối tách ra.

Giờ phút này, trong lòng Triệu Phong lại sản sinh một tia ý niệm, có thể giao dịch, đem Vân Tằm Tiên Điệp thu vào trong túi hay không.

Nhưng nghĩ trở lại, Linh sủng huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng quý giá như thế, năng lực phụ trợ siêu cường, có thể so với tâm can bảo bối của Nam Phong Vương, sao lại có thể dễ dàng đáp ứng?

Chỉ sợ, cho dù xuất ra Bách Nguyên Thánh Tương, Nam Phong Vương cũng không nhất định sẽ tiến hành giao dịch.

Cái này cũng giống như giá trị của Tiểu Tặc Miêu trong cảm nhận của Triệu Phong vậy.

- Triệu Phong này!

Nam Phong Vương nhìn theo phương hướng Triệu Phong rời đi.

Vân Tằm Tiên Điệp trong tay hắn đối với Tiểu Tặc Miêu cùng với Triệu Phong, tựa hồ có một loại cảm giác không muốn rời xa.

Nam Phong Vương cũng nhìn ra lực hấp dẫn của Vân Tằm Tiên Điệp đối với Triệu Phong.

- Vương gia, Hắc Mạc Giác là một trong ba đại tổ chức siêu cấp tại thế giới ngầm, bình thường vẫn luôn bảo trì trung lập. Rốt cuộc là ai đã thuê sát thủ Hắc Mạc Giác đối phó với ngài?

Lão giả tóc bạc nhịn không được, hỏi.

Có thể đoán trước, cái này tất nhiên đề cập đến tranh chấp trong triều đình.

Mặc dù là ở triều đình Đại Càn, cũng có không ít phe phái chính trị. Mà tranh chấp phe phái, vẫn luôn là lấy mấy vị Hoàng tử làm trung tâm.

Trước mặt, những Hoàng tử có năng lực tranh đoạt Thái tử vị, cũng liền chỉ có mấy vị mà thôi. Như thế liền diễn sinh ra một đám những phe phái khổng lồ sau lưng.

- Trước đây, ta mãi vẫn luôn bảo trì trung lập! Vấn đề là, mấy ngày trước Bát Hoàng tử đột nhiên đến viếng thăm, khiến cho có mấy người không muốn để cho ta tấn chức Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, sợ ảnh hưởng đến sự cân bằng của triều đình Đại Càn!

Nam Phong Vương hít sâu một hơi, cặp mày nhíu chặt.

Các phe phái đấu tranh bên trong Hoàng tộc Đại Càn vô cùng rắc rối phức tạp, trong lòng hắn trong thời gian ngắn cũng nghĩ không ra rõ

ràng là ai đã ra tay.

o0o

Bên trong Vương phủ, Triệu Phong đã chuyển đến một gian lầu các mới, bên ngoài lầu các còn có cả một cái hoa viên, hoàn cảnh rất tốt.

Bên trong lầu các, Triệu Phong vung tay lên, bá một tiếng, trước mặt đã xuất hiện một cái bánh chưng lớn màu sắc rực rỡ. Trình độ trói buộc dày đặc của nó còn hơn xa lúc trước.

Cái bánh chưng lớn màu sắc rực rỡ kia mơ hồ vẫn còn đang giãy dụa, nhưng lực độ rất nhỏ.

Huyết mạch tả đồng của Triệu Phong nhìn thấu triệt đến bên trong cái bánh chưng, nhìn thấy vị nữ tử thanh lệ trường bào xanh thẫm kia.

Trên thực tế, nếu Triệu Phong cố ý muốn hạ sát thủ, nữ tử này cũng không sống được đến bây giờ.

Chỉ là hắn cố ý muốn lưu lại một người sống, tìm hiểu tình huống của đại phương thế lực Cửu U Cung này.

Mà khí tức trên người nữ tử mặc bào này cùng khí tức Ma đạo của bốn vị Đại Đế đỉnh phong Cửu U Cung còn lại rõ ràng không chút giống nhau, cho nên Triệu Phong mới lựa chọn lưu lại nàng.

Đương nhiên, đối với địch nhân, Triệu Phong cũng sẽ không có tâm từ nương tay gì.

- Thần Mâu Ngưng Thị!

Trong mắt trái Triệu Phong mạnh mẽ xuất hiện một cỗ tử hồn đồng

lực kinh người, chợt hình thành một cái lốc xoáy tử sắc sâu không thấy đáy.

Trong hư không bắt đầu khởi động một cỗ lực lượng ba động Hồn đạo Cấm kỵ.

- Không tốt!

Bích Thanh Nguyệt trong cái bánh chưng màu sắc rực rỡ, thân thể mềm mại khẽ chấn động, tâm thần trở nên lạnh lẽo.

Linh hồn của nàng bị một cỗ lực lượng thâm hàn bao phủ, giống như là bị giam cầm, mơ hồ không chịu sự chưởng khống của chính mình, đang dần dần thoát ly ra bên ngoài.

Nếu là ở trạng thái đỉnh phong, nàng còn có lực liều mạng.

Nhưng mà, trải qua một phen chiến đấu, nàng đã bị thương không nhẹ, chính yếu là bị Thải Mộng Hoa Phấn ảnh hưởng, thân thể linh hồn đều là một trận mềm yếu, chiến lực giảm mạnh cả một cấp bậc.

Gần thời gian một hai hơi thở, một cái nguyên hồn nữ tử phiếm động thanh lưu nguyệt huy, khí chất không tầm thường đã bị rút ra bên ngoài cơ thể nàng.

- Không!

Bích Thanh Nguyệt chỉ cảm thấy cỗ Hồn đạo đồng lực kia, giống như một vị chúa tể, oai lực không thể làm trái.

Vụt...

Linh hồn Bích Thanh Nguyệt chợt lóe lên, đã bị thu vào bên trong

không gian mắt trái của Triệu Phong.

Sau khi tiến vào không gian mắt trái, linh hồn Bích Thanh Nguyệt càng thêm không thể chưởng khống, tùy ý Triệu Phong bài bố.

Rầm rầm!

Triệu Phong không chút nào chậm trễ, vận chuyển một ít lực lượng Lôi Kiếp, tiến hành một trận oanh kích đối với linh hồn Bích Thanh Nguyệt.

Linh hồn Bích Thanh Nguyệt cơ hồ bị oanh kích đến mức ý thức hôn mê.

- Minh Tâm Ấn!

Huyết mạch tả đồng của Triệu Phong phác họa ra một cái điện ấn u tử sắc hư thực bất định, cùng với một tia khí tức lôi kiếp ba động, từng chút một lạc ấn sâu bên trong linh hồn Bích Thanh Nguyệt.

Sở dĩ hắn đem linh hồn Bích Thanh Nguyệt hấp thụ vào trong không gian mắt trái, chính là vì muốn gia tăng xác xuất thành công của Minh Tâm Ấn.

Dù sao, đối phương cũng là một vị Đại Đế đỉnh phong, linh hồn ý chí ở trong một cái cấp bậc viên mãn.

- Xin ngươi… Không nên!

Ý thức của Bích Thanh Nguyệt ở bên cạnh bờ vực hôn mê vẫn không ngừng giãy dụa, thậm chí còn nghĩ muốn linh hồn tự bạo.

Chỉ tiếc, trong không gian mắt trái, linh hồn của nàng giống như là bị

chúa tể giam cầm, thân bất do kỷ.

Mấy hơi thở qua đi, Minh Tâm Ấn của Triệu Phong đã thành công lạc ấn sâu bên trong linh hồn Bích Thanh Nguyệt.

Vụt...

Ý niệm hắn khẽ động, đem linh hồn Bích Thanh Nguyệt trả trở về thân thể của nàng.

Nửa ngày sau…

- Chủ nhân, ta là Bích Thanh Nguyệt, là Các chủ Hải Yên Các, phụ trách nhiệm vụ tình báo ở khu vực biên hải Đại Lục Vực cho Cửu U Cung!

Một nàng nữ tử cung trang u tĩnh như nguyệt, đoan trang thanh mỹ, nửa quỳ trước mặt Triệu Phong.

Chương 892: Toàn Diện Siêu Việt

- Chủ nhân, ta là Bích Thanh Nguyệt, là Các chủ Hải Yên Các, phụ trách nhiệm vụ tình báo ở khu vực biên hải Đại Lục Vực cho Cửu U Cung!

Nữ tử cung trang kia quanh quẩn bên trong một tầng nguyệt lưu mông lung, khí chất thánh khiết thanh mỹ, giống như một nàng mỹ nhân dưới trăng vậy.

Nàng chính là một trong năm vị Đại Đế ra tay với Triệu Phong lúc trước.

Không ai có thể đoán được, vị nữ tử tuyệt mỹ nửa quỳ trước mắt này, lại là một vị Đại Đế đỉnh phong, thậm chí còn là chưởng khống giả một cái tông phái Nhị Tinh!

- Hải Yên Các? Nói thử nghe xem!

Trên mặt Triệu Phong lộ ra một tia ngoài dự liệu cùng kinh hỉ.

Thân phận Bích Thanh Nguyệt này, hoàn toàn vượt qua dự đoán của hắn, không ngờ lại là mỹ nữ Các chủ của một cái tông phái Nhị Tinh!

Độ tuổi của nàng còn nhỏ hơn một ít Hư Thần Đại Đế bình thường, lại có được chiến lực Đại Đế đỉnh phong, hiển nhiên thiên phú, tiềm lực của nàng tuyệt đối rất cao.

Vẻ mặt Bích Thanh Nguyệt nhu thuận kính sợ, nhẹ nhàng trần thuật

một ít tình huống của Hải Yên Các.

Triệu Phong lẳng lặng nghe, trong lòng âm thầm phác họa ra kế hoạch của chính mình.

Lịch sử tồn tại của Hải Yên Các đã hơn vạn năm, nhưng thật lâu trước đây, nó cũng không phải thuộc loại tông môn chân chính, mà là một cơ cấu chuyên môn về công tác tình báo.

Về sau, cơ cấu tình báo này ở khu vực biên hải không ngừng hấp thu thành viên, dần dần lớn mạnh, diễn biến làm một cái tông phái Nhị Tinh mới quật khởi.

Nhưng thời vận không tốt, Hải Yên Các ở vừa mới quật khởi lên, lại gặp phải Cửu U Cung cũng đang có ý đồ khuếch trương phục hưng!

Cửu U Cung, chính là tại thế lực lĩnh quân Ma đạo Vương triều Đại Càn, đã từng là một tông phái Tứ Tinh, lúc này ý đồ muốn phục hưng lại huy hoàng năm đó.

- Tại mấy chục năm trước, Hải Yên Các ta đã bị Cửu U Cung thu phục, trở thành một trong các thế lực phụ thuộc của Cửu U Cung. Thế lực cấp dưới cùng loại như Hải Yên Các của ta, Cửu U Cung còn có gần mười cái!

Trên mặt Bích Thanh Nguyệt mang theo một tia hồi ức.

Trên thực tế, sau khi chịu bức bách, trở thành thế lực phụ thuộc của Cửu U Cung, Hải Yên Các ở khu vực biên hải đã đạt được hậu thuẫn cường đại duy trì, ngược lại tiến thêm một bước trở nên lớn mạnh hơn.

Hơn nữa, khắp cả khu vực biên hải, cùng với sự suy bại của Vạn

Thánh Tông trước đây, Hải Yên Các dần dần trở nên lớn mạnh, tới gần cấp bậc Nhị Tinh đỉnh phong.

Triệu Phong nghe được tin tức tương quan, không khỏi âm thầm líu lưỡi.

Cửu U Cung thân là thế lực lĩnh quân Ma đạo Vương triều Đại Càn, mặc dù cũng chưa phải là tông phái Tứ Tinh, nhưng vẫn là thế lực ngập trời, nanh vuốt của nó cũng đã vươn tới các khu vực biên hải.

Mà một cái thế lực vốn có cơ cấu tình báo cường đại như vậy, đúng là thứ hiện tại Triệu Phong có nhu cầu.

- Lực chưởng khống của ngươi đối với Hải Yên Các hiện tại như thế nào?

Triệu Phong dò hỏi.

Lấy chiến lực Đại Đế đỉnh phong của Bích Thanh Nguyệt, đặt ở tông phái Nhị Tinh bình thường, hiển nhiên là thuộc tầng lớp cao tầng rồi.

- Trọng điểm của Cửu U Cung đặt ở vùng Trung Đông bộ Đại Lục Vực. Bởi vậy, lực chưởng khống của ta đối với Hải Yên Các cũng có được sáu bảy thành, bên trong Các còn có một vài cường giả cùng ám tuyến do Cửu U Cung xếp vào để khống chế!

Trên mặt Bích Thanh Nguyệt hơi lộ ra dị sắc, phán đoán dụng ý của Triệu Phong.

Hỏi đến nơi đây, đã không khó đoán được mục đích của Triệu Phong.

Thân là đối tượng bị Minh Tâm Ấn nô dịch, Bích Thanh Nguyệt từ

trên phương diện tư duy ý chí đều hoàn toàn bị nô dịch, chỉ là tuyệt đối phục tùng Triệu Phong.

- Ta muốn ngươi quay về Hải Yên Các, chỉnh đốn trở lại, thanh trừ khối u ác tính của Cửu U Cung. Từ nay về sau, Hải Yên Các sẽ lấy ta làm trung tâm, chuyên tâm phục vụ cho ta!

Triệu Phong đạm mạc mở miệng nói.

Lúc này, kế hoạch trong lòng hắn càng trở nên rõ ràng hơn.

Từ lúc bắt đầu tu luyện cho đến bây giờ, Triệu Phong cơ bản đều là một mình chiến đấu, tự thân phấn đấu, đều nằm dưới sự che chở của các thế lực lớn.

Khi bắt đầu tiếp xúc với căn cơ võ đạo, Triệu Phong là đệ tử Triệu Tộc Vũ Dương Thành.

Về sau, hắn chuyển nhập Quảng Lăng Phủ, dưới sự trợ giúp của Quảng Quân Hầu, tiến vào thế giới tông môn, gia nhập tông phái đầu tiên, Hiểu Nguyệt Tông.

Ngay sau đó, Hồng Hồ Thành… Thiết Huyết Giáo… Huyền Chân Thánh Tông…

Cho dù là hiện tại, Triệu Phong cũng là dựa vào Vương Hầu phủ!

Bởi vì có thân phận đặc thù của Nam Phong Vương, các thế lực bình thường căn bản không dám ban ngày ban mặt ra tay đối với Triệu Phong.

- Ta cũng không thể dễ dàng đi Đoan Mộc gia! Huống hồ, ta đã sớm viết thư tín chuyển cho Đoan Mộc gia, Vũ Phi cũng biết được tin tức

của ta!

Ánh mắt Triệu Phong trầm tĩnh.

Từ bắt đầu tu luyện tới nay, hắn nếu không bị người khác đuổi giết, thì cũng đều là bám vào các đại thế lực khác.

Hiện tại, hắn muốn thay đổi ý nghĩ, tạo ra một cái thế lực siêu cấp thuộc về chính mình.

- Ta muốn xây dựng nên một đại thế lực trải rộng thiên hạ, chúa tể thế gian, uy nhiếp thiên cổ. Sau này sẽ không có bất luận kẻ nào có thể uy hiếp ta hoặc là thân nhân của ta nữa!

Nguyện vọng trong lòng Triệu Phong càng ngày càng mãnh liệt lên.

Thành lập một thế lực thuộc về chính mình, tác dụng sẽ thật lớn.

Tỷ như khi cướp đoạt tài nguyên thiên hạ, thăm dò di tích bí cảnh… có thể phát động một lượng lớn nhân lực tiến hành.

- Vâng, chủ nhân! Yêu cầu của ngài, ta sẽ cố gắng hết sức mà thực hiện! Nhưng độ khó khăn thật sự rất lớn! Trong cả quá trình, tuyệt đối sẽ gặp phải những lực cản không thể chống cự!

Bích Thanh Nguyệt cẩn cẩn thận thận nói.

Thông qua Minh Tâm Ấn cảm ứng, nàng có thể biết được dã tâm cường đại của Triệu Phong.

- Ta sẽ theo ngươi đi xem Hải Yên Các một chuyến, nhổ hết thảy các khối u ác tính cùng tai họa ngầm! Cửu U Cung tuy mạnh, nhưng không có khả năng phái ra quá nhiều thế lực đến can thiệp khu vực

biên hải được!

Triệu Phong tin tưởng mười phần.

Vị trí nơi này vẫn còn tính là nằm ở khu vực biên hải, cũng không phải khu vực trung tâm Đại lục Vương triều.

Hoặc là nói, Triệu Phong mãi cho đến nay vẫn còn chưa chân chính bước vào bên trong Đại Lục Vực.

Nghe vậy, Bích Thanh Nguyệt nhất thời yên tâm không ít. Có Triệu Phong tạo thành lực chấn nhiếp cường đại, chỉ cần Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh không ra, như vậy tại khu vực biên hải liền không có bất cứ thế lực gì có thể uy hiếp đến Hải Yên Các cả!

Triệu Phong cũng không có lập tức đi Hải Yên Các, mà là trước tĩnh tu tại Vương phủ một đoạn thời gian nữa.

Thứ nhất, thương thế Bích Thanh Nguyệt cùng Nam Phong Vương chưa thuyên giảm, thứ hai, Triệu Phong trải qua một phen chiến đấu, có một chút tâm đắc cần tham tu cùng củng cố một chút.

Chớp mắt, thời gian nửa tháng trôi qua.

Trong mật thất lầu các, Triệu Phong bỗng nhiên mở mắt ra, trong mắt phiếm động ý chí thần quang, mang đến cho người ta một loại nổ vang trùng kích giống như vạn lôi oanh kích.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong Hồn Hải tử sắc, mơ hồ hiện lên hơn một ngàn đạo ấn ký Lôi Kiếp, xác thực mà nói, là hơn một ngàn ba trăm đạo!

Ấn ký lực lượng Lôi Kiếp này, mỗi một đạo đều phát ra một cỗ khí tức uy áp bất hủ bất diệt, khắc chế vạn vật!

- Tốt lắm! Lực lượng Lôi Kiếp so với kiếp trước nhiều hơn đến một nửa, hơn nữa khả năng chưởng khống của ta đối với cỗ lực lượng này càng thêm thuận lợi như ý!

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một tia cười khẽ.

Đương nhiên, cái mà Triệu Phong hấp thu chính là một ít khí tức lực lượng Lôi Kiếp còn sót lại, hơn nữa còn có chút hấp thu cảm ngộ nữa.

So sánh với lực lượng Lôi Kiếp chân chính, mấy cái này khả năng chỉ là một chút mảnh nhỏ, tổng hợp hết lại khả năng không bằng được một phần trăm một đạo Lôi Kiếp bình thường nữa.

Dù sao, đầu lâu Thần kiếp kia cũng chỉ là một cái vật dẫn, hơn nữa lại đã tồn tại nhiều năm như vậy.

Linh hồn của Triệu Phong có thể lợi dụng vật dẫn hấp thu lực lượng Lôi Kiếp, cái này đã là một thiên cổ kỳ tích rồi.

Giờ phút này, bên cạnh Hồn Hải tử sắc, lực lượng Lôi Kiếp ẩn chứa trong đầu lâu Thần kiếp kia cũng chỉ còn lại chừng năm thành mà thôi.

Hiện tại, Triệu Phong không chỉ muốn hấp thu lực lượng Lôi Kiếp, mà càng cần cảm ngộ nhiều thêm nữa, có thể gia tăng tốc độ khôi phục lực lượng Lôi Kiếp, thậm chí muốn đạt tới cảnh giới lý tưởng tự động ngưng luyện lực lượng Lôi Kiếp!

Trải qua nửa tháng tìm hiểu tĩnh tu, Triệu Phong rốt cuộc cũng xuất

quan.

Lúc này, thương thế của Nam Phong Vương cơ bản đã khôi phục, mặc dù trùng kích Huyền Quang Cảnh thất bại, thế nhưng thực lực so với lúc trước trùng kích, mạnh hơn không chỉ gấp đôi.

Sau khi Triệu Phong tạm thời cáo từ, liền phá không rời đi.

- Kỳ quái, Triệu Phong này lại có chuyện gì, lúc này lại muốn lâm thời rời đi? Chẳng lẽ hắn không sợ Cửu U Cung đuổi giết sao?

Nam Phong Vương hơi chút kinh dị, nói.

Nhưng hắn suy nghĩ trở lại, lấy thực lực của Triệu Phong, chỉ cần không gặp phải Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cũng sẽ không có vấn đề an nguy gì.

o0o

Một lúc sau, Triệu Phong đã bay ra khỏi Đại Đảo vực Thiên Phong, tiến vào vực ngoại Hư Không Hải.

Vụt...

Triệu Phong khoát tay, để cho Bích Thanh Nguyệt từ trong Tiểu Thế Giới Mê Không Giới đi ra.

Đồng thời, hắn còn xuất ra Phong Diễm Phi Xa tìm được trong Không gian Thần Huyễn, dùng để phi hành thay cho đi bộ.

Phong Diễm Phi Xa ở trong loại hoàn cảnh như vực ngoại Hư Không Hải thế này, tốc độ phi hành càng thêm kinh người, có Thần Tinh thứ phẩm làm nguyên hạch động lực, có thể đạt tới tốc độ của Hư Thần

Đại Đế.

Quan trọng chính là, phi xa này căn bản không cần phụ gia thêm chân nguyên, mà lại có thể phi hành vững vàng, hơn nữa còn có thể hình thành vòng bảo hộ nữa.

Bích Thanh Nguyệt đứng ở trên phi xa, điều khiển lộ tuyến phi hành, trên tiếu dung vẫn còn mang theo vài phần kinh thán.

Nàng đã ngây người trong Mê Không Giới của Triệu Phong một đoạn thời gian, vẫn còn kinh hãi thật lớn, không nghĩ tới Triệu Phong thế nhưng lại có Thứ Thần khí, cộng thêm tài nguyên khổng lồ kinh thiên đến như thế.

Có lẽ, mấy cái tài nguyên mà nàng nhìn thấy này, cũng chỉ là một bộ phận Triệu Phong bày ra mà thôi.

- Đám tài nguyên khổng lồ này, nếu như có thể xuất ra một bộ phận nhỏ thôi, cũng có thể giúp cho Hải Yên Các nhanh chóng khuếch trương, thậm chí có được khả năng tiềm lực khống chế vùng biên hải!

Bích Thanh Nguyệt hít sâu một hơi.

Mặc dù nàng đã bị Triệu Phong nô dịch, nhưng vẫn còn đầy đủ tư duy của chính mình, chỉ là bị quản chế phải trung thành tuyệt đối với Triệu Phong mà thôi.

Minh Tâm Ấn kia sau khi trải qua vài lần thay đổi, càng trở nên hoàn thiện hơn.

Đương nhiên, muốn thi triển ra Minh Tâm Ấn hoàn mỹ như vậy, cần phải lấy Thần Linh Nhãn làm vật dẫn, thủ đoạn bí thuật bình thường,

ít có khả năng thực hiện được, hoặc là cần phải trả giá lớn hơn nữa mới được.

Trên đường đi, Triệu Phong vẫn luôn khoanh chân tĩnh tu, để mặc cho Bích Thanh Nguyệt mở đường.

Khu vực biên hải giáp giới với Đại Lục Vực cùng các hư không Hải vực rộng lớn khổng lồ như Nam Lâm Hải, Tây Vụ Hải, Đông Xuyên Hải… địa vực vô cùng mở mang.

Lấy tốc độ của Phong Diễm Phi Xa, dự tính cũng phải mất nửa tháng lộ trình mới tới nơi.

Thời gian nửa tháng này, Triệu Phong vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, nhất tâm đa dụng.

Ngũ Hành Phong Lôi Quyết của hắn mãi vẫn luôn đang được tiến hành tham tu.

Một ngày nào đó, Thất trọng Mộc Chi Phong Lôi của Triệu Phong lại tiến thêm một tầng, đạt tới Thất trọng đỉnh phong!

Lại tiếp thêm một bước, chính là Hỏa Chi Phong Lôi, là công kích viêm lôi cường đại.

Mà một đạo viêm lôi này, kiếp trước Triệu Phong tu hành Xích Sắc Phong Lôi, rất có sự sáng tạo mạnh mẽ, thậm chí siêu việt cả Phong Lôi Đại Đế!

- Thất trọng Mộc Chi Phong Lôi, đối ứng với cấp bậc Vương giả Hư Thần Cảnh. Mà bắt đầu từ Bát trọng Hỏa Chi Phong Lôi, nên là từ Đại Đế đến Chuẩn Thánh Chủ, Huyền Quang Cảnh quá độ!

Triệu Phong rõ ràng cảm giác được, Mộc Chi Phong Lôi của chính mình đã tăng trưởng, đạt tới một mức cực hạn.

Lại qua mấy ngày nữa, khí tức trên người Triệu Phong lại một lần nữa dâng cao lên, xuất hiện biến hóa tăng phúc với biên độ nhỏ.

- Hư Thần Cảnh trung kỳ!

Triệu Phong khẽ gật đầu, hiện tại đến lúc này đột phá Hư Thần Cảnh trung kỳ cũng là nằm trong đoán trước của hắn.

Với tiến độ như thế này, hắn chỉ cần nhiều thêm nửa năm nữa, lập tức liền có thể trở thành Đại Đế chân chân chính chính.

Ở kiếp trước, thời điểm còn ở khu vực Thương Hải, tu vi của Triệu Phong đã dừng lại với Hư Thần Cảnh trung kỳ.

Hiện tại, tu vi của Triệu Phong đã khôi phục đến Hư Thần Cảnh trung kỳ, có thể xem như toàn diện siêu việt kiếp trước.

Dưới tình huống tu vi cùng cấp, Triệu Phong tham tu công pháp càng mạnh, càng toàn diện hơn nhiều.

Át chủ bài lớn nhất của Triệu Phong chính là lực lượng Lôi Kiếp, số lượng mà hắn hấp thu, uy lực có thể vận dụng, cũng đã đuổi kịp và vượt qua kiếp trước.

Cấp bậc linh hồn, gần nhất dưới sự rèn luyện của lực lượng Lôi Kiếp, cùng với kiếp trước cũng đã chẳng phân biệt được cao thấp, trên phương diện trình độ ngưng thực càng mạnh mẽ hơn nhiều.

Về phần ý chí Đại Đế, bởi vì ẩn chứa lực lượng Lôi Kiếp càng cường đại, đồng dạng cũng là siêu việt kiếp trước.

Duy nhất chưa đi đạt tới cấp bậc kiếp trước, chính là Thần Linh Nhãn!

Trải qua lâu như vậy, Thần Linh Nhãn vẫn chưa xuất hiện lột xác tấn chức nào mới, đây chính là địa phương tương đối tiếc nuối nhất.

Dựa theo kinh nghiệm dĩ vãng, Triệu Phong cảm giác, chính mình cách điểm tới hạn Thần Linh Nhãn lột xác lần sau kia, đang từng chút một tiếp cận.

- Chủ nhân, sắp sửa tới Hải Yên Các rồi!

Bên tai hắn đột nhiên truyền đến một đạo thanh âm mềm nhẹ, tốc độ của Phong Diễm Phi Xa đang dần dần giảm thấp.

- Tới rồi sao?

Triệu Phong khẽ hít sâu một hơi, nhìn về phía phiến nội vực một mảnh sương khói lượn lờ phía trước. Quy mô phiến nội vực này so với Thanh Hoa Vực thì lớn hơn một chút.

Giờ phút này, trong lòng hắn có một tia hiếu kỳ, thậm chí một chút khẩn trương nhàn nhạt nữa.

Có thể thực hiện được mục tiêu khống chế biên hải hay không, cần phải nhìn bước hành động đầu tiên lần này.

Chương 893: Hải Yên Các

Vị trí Đảo vực nơi Hải Yên Các đóng quân, tên là Đảo vực Vụ Nguyệt.

Vị trí địa lý phiến Đảo vực này thập phần kỳ lạ, phụ cận gần như không có bất cứ Quần Đảo vực lớn nào khác, ở trong một phiến khu vực tương đối hẻo lánh cô lập.

Đảo vực Vụ Nguyệt này mặc dù không đạt tới cấp bậc như Đại Đảo vực Thiên Phong, nhưng tài nguyên hùng hậu bên trong, hoàn cảnh ưu việt, quy mô này chính là gần gấp đôi so với Thanh Hoa Vực.

Ngoài ra, chung quanh Đảo vực Vụ Nguyệt còn rải rác mười mấy Tiểu Đảo vực cùng loại với Bát Hoang Sơn, có được các loại tài nguyên phong phú.

Mà một khu vực như vậy, cũng đều nằm dưới sự chưởng khống tuyệt đối của Hải Yên Các.

Dù sao, bản thân Hải Yên Các cơ bản cũng là tông phái Nhị tinh đỉnh phong, hơn nữa sau lưng lại còn có Cửu U Cung cường lực hậu thuẫn nữa.

- Ưu thế địa lý của Hải Yên Các nằm ở chỗ phạm vi phụ cận của nó không có các Đảo vực hoặc Quần Đảo vực cường đại khác làm đối thủ, thích hợp dành cho tĩnh dưỡng phát triển!

Bích Thanh Nguyệt có chút cười, nói.

Có được tài nguyên hùng hậu, phụ cận lại không có cường địch nào đối đầu, cái này đổi lại là bất cứ thế lực nào, chỉ cần không phạm phải đại sai lầm gì, luận thực lực cũng đều có thể chậm rãi súc tích lớn dần.

- Vị trí địa lý như vậy, quá mức an nhàn rồi, thiếu khuyết những cạnh tranh cần phải có. Thế nhưng, nếu như chỉ làm một hậu phương lớn, dùng làm khởi điểm để khống chế biên hải, như vậy cũng đủ rồi!

Triệu Phong khẽ nói, tổng thể xem như hài lòng.

Hắn bắt đầu từ thời kỳ thiếu niên, liền luôn nằm trong hoàn cảnh từng tên từng tên cạnh tranh kịch liệt, cái này cũng là một trong những nguyên nhân mà hắn có thể đột phi tiến mạnh như thế.

- Chủ nhân nói rất có lý!

Bích Thanh Nguyệt khẽ mỉm cười, thế nhưng cũng không có hoàn toàn gật bừa:

- Nhưng Hải Yên Các thân là cơ cấu nửa tình báo, các thành viên của nó hàng năm luôn được đưa ra ngoài, trải rộng khắp các nơi tại biên hải, nhiều phiên ma luyện, giữ mạnh loại yếu, lưu lại toàn bộ đều là tinh anh!

Triệu Phong nghe vậy, thoáng có chút ngạc nhiên.

Bích Thanh Nguyệt đã bị hạ Minh Tâm Ấn, mặc dù vô điều kiện phục tùng chính mình, nhưng trên phương diện tư duy vẫn là có tính độc lập nhất định.

Nàng cũng có cái nhìn cùng ý kiến của chính mình, cũng không phải là một con rối hoàn toàn.

Xem ra, Minh Tâm Ấn trải qua nhiều lần hoàn thiện của Triệu Phong, đã có một vài phương diện dần dần vượt qua mong muốn của hắn.

Mục đích ban đầu hắn thay đổi Minh Tâm Ấn, chính là vì muốn giữ lại tiềm lực phát triển của mục tiêu bị nô dịch.

Nhưng mà, muốn giữ lại tiềm lực phát triển, mục tiêu nhất định phải có được khả năng tư duy độc lập nhất định, chứ không phải một là cái con rối gỗ.

Vụt... Vụt...

Triệu Phong cùng Bích Thanh Nguyệt cưỡi Phong Diễm Phi Xa rất nhanh tiến vào Đảo vực Vụ Nguyệt.

Hải Yên Các thân là bá chủ duy nhất tại Đảo vực Vụ Nguyệt, nằm trong một khối Thánh địa thủy vịnh giống như tiên cảnh.

Trên không trung Thánh địa thủy vịnh quanh quẩn một tầng Trận pháp thủy vụ mông lung, bên trong mơ hồ có thể thấy được từng tòa từng tòa quỳnh lâu cung điện, quy mô gần như tiếp cận Vạn Thánh Tông.

- Trong này chính là Tổng đà Hải Yên Các, cùng loại với cách cục tông môn. Mà mạng lưới tin tức tình báo chân chính, thì lại phân bố ở khắp các góc tại biên hải. Địa phương dùng cho việc huấn luyện, thì ở tại một Tiểu Đảo vực phụ cận!

Bích Thanh Nguyệt giới thiệu với Triệu Phong.

Triệu Phong hiểu được, hình thức của thế lực Hải Yên Các này là nửa tông môn, nửa cơ cấu tình báo.

Thánh địa thủy vịnh Tổng đà Hải Yên Các cùng loại với Vạn Thánh Tông, cuồn cuộn không ngừng cung cấp sinh lực quân đệ tử cho Hải Yên Các. Sau đó, căn cứ vào các loại đặc tính thực lực, tiềm lực, thiên phú năng lực… của đệ tử thành viên, phân phối đến các Tiểu Đảo vực chung quanh, tiến hành huấn luyện đặc thù.

Hình thức như vậy, ở Vương triều Đại Càn, thậm chí ở khu vực biên hải cũng đều tương đối hiếm thấy.

Vụt... Vụt...

Hai người tiến vào Hải Yên Các bên dưới Trận pháp thủy vụ, trên đường đi thỉnh thoảng lại gặp được một ít thành viên tông môn.

- Bái kiến Các chủ!

Những kẻ cất tiếng chào hỏi, ít nhất cũng đều là cấp bậc Đại Đan Nguyên Cảnh.

Những người này nhìn thấy Triệu Phong bên cạnh Bích Thanh Nguyệt, trong mắt xẹt qua một tia tò mò, nhưng cũng không có hỏi nhiều.

Không bao lâu, Bích Thanh Nguyệt đã dẫn Triệu Phong đến trước một cái phủ đệ ven hồ tươi mát lịch sự tao nhã.

Phủ đệ ven hồ này, hoàn cảnh u tĩnh, chính là nằm ở trung tâm toàn bộ Thánh địa thủy vịnh, đúng là phủ đệ của Bích Thanh Nguyệt.

- Chủ nhân về sau hãy ở lại trong này, không biết có gì bất mãn hay không?

Bích Thanh Nguyệt cung kính nói.

- Cũng không tệ lắm!

Triệu Phong thoáng có một tia ngoài ý muốn. Không ngờ Bích Thanh Nguyệt lại đem chính mình an bài ở lại tại phủ đệ của nàng ta.

Triệu Phong mơ hồ phát hiện, Minh Tâm Ấn sau vài lần hoàn thiện, đã phát sinh một ít biến hóa nhỏ bé.

Đối với điều này, hắn quyết định ở lại quý phủ của Bích Thanh Nguyệt, nhằm quan sát một đoạn thời gian.

- Sư tôn! Ngài đã trở lại!

Đúng lúc này, bên ngoài phủ đệ chợt xuất hiện một nàng thiếu nữ váy dài xanh biếc phóng chạy vào. Nàng này ước chừng mười bảy tám tuổi, ngọc dung xinh đẹp như tranh vẽ, làm cho người ta có một loại cảm giác thanh mát thanh thuần như bạch liên vậy.

Dù là Triệu Phong trước giờ nhìn quen mỹ nữ, cũng có một tia cảm giác kinh diễm nhàn nhạt.

Điều này làm cho hắn chợt nhớ tới Triệu Vũ Phi vừa mới cửu biệt gặp lại, cùng với Liễu Cầm Hâm chẳng biết đang ở phương nào kia.

Trong khoảnh khắc suy nghĩ nhớ lại, ánh mắt của Triệu Phong vẫn như cũ nhìn chằm chằm trên người nàng thiếu nữ váy dài xanh biếc kia, làm cho người ta có một loại ảo giác như đang si mê sắc đẹp của nàng vậy.

Mà nữ tử váy dài xanh biếc kia, đối với điều này lại quá quen liền cảm thấy bình thường, trong lòng xuất hiện một tia khinh thường

nhàn nhạt.

Chỉ là, nàng có chút tò mò, sư tôn trước giờ vẫn luôn đoan trang cao quý, trong phủ đệ của chính mình cũng chưa từng thu lưu bất cứ nam nhân nào cả, sao hiện tại lại có nam nhân ở trong này.

- Khiết Nhi, còn không mau bái kiến vị Triệu tiền bối này!

Bích Thanh Nguyệt vội vàng mở miệng, hơn nữa còn nháy mắt với thiếu nữ váy dài xanh biếc một cái.

Ánh mắt của Triệu Phong rơi xuống trên người nữ đệ tử này. Một màn si mê ngắn ngủi kia, nàng cũng nhìn rõ ràng trong mắt, trong lòng mơ hồ có chút lo lắng.

- Triệu tiền bối?

Trên tiếu dung thiếu nữ xinh đẹp tinh khiết kia lộ ra một tia kinh ngạc, lộ ra vẻ nghi ngờ nồng đậm cùng không thể tin nổi.

Thế nhưng sư mệnh không thể làm trái, nàng có chút không cam lòng tình nguyện hành lễ với Triệu Phong:

- Đệ tử Chiêm Khiết Nhi, bái kiến Triệu tiền bối!

Triệu Phong thoáng dò xét Chiêm Khiết Nhi một cái. Độ tuổi của nàng xấp xỉ với Triệu Vũ Phi, bộ dáng cũng mới vừa đột phá Hư Thần Cảnh, thiên phú tiềm lực kinh người.

- Đệ tử này của ta, bốn năm tháng trước từ trong Không gian Thần Huyễn đi ra, kỳ ngộ coi như không tệ, mới vừa không lâu đã đột phá Hư Thần Cảnh! Thế nhưng so sánh cùng chủ… đại nhân ngài, thì lại cách biệt một trời một vực!

Bích Thanh Nguyệt mỉm cười giải thích.

Trong quá trình này, nàng nhìn chăm chú vào vẻ mặt Triệu Phong khi nói về Chiêm Khiết Nhi, trong lúc nói cũng sửa miệng đem chủ nhân nói thành đại nhân.

Triệu Phong còn chưa muốn để cho thủ đoạn nô dịch sinh linh của chính mình sớm như vậy bộc lộ ra ngoài.

- Đại… Đại nhân?

Mặc dù là như thế, nhưng Chiêm Khiết Nhi cũng là thần tình khiếp sợ, cái miệng nhỏ nhắn há hốc ra.

Nàng chính là đệ nhất mỹ nữ trong tân bối Hải Yên Các, thiên phú cũng tuyệt đối là áp bách cùng thế hệ, vậy mà ở trong mắt sư tôn, lại là xa không thể so sánh với thiếu niên này.

- Chẳng lẽ, thiếu niên này là người đến từ Cửu U Cung? Hắn rốt cuộc là có thân phận như thế nào, lại có thể để cho sư tôn dùng xưng hô như vậy?

Trong lòng Chiêm Khiết Nhi rung động rất nhiều, suy nghĩ xoay chuyển.

Nhưng nàng căn bản không thể nghĩ ra, lấy thân phận Đại Đế đỉnh phong, chưởng khống giả tông phái Nhị tinh của sư tôn, cho dù là Hoàng tử Đại Càn, cũng không nên có xưng hô như vậy.

- Xin hỏi vị tiền bối này, tôn tính đại danh là gì?

Chiêm Khiết Nhi rốt cuộc thu hồi vẻ khinh thị. Thiếu niên tóc tím nửa

cười nửa không trước mắt kia, giống như đang đặt mình bên trong một tầng sương mù thật mạnh, khiến nàng không thể nào phán đoán được.

Trong lòng nàng càng thêm tò mò, thân phận chân chính của thiếu niên này là gì?

Triệu Phong không có trả lời câu hỏi của nàng, đột nhiên nghĩ đến cái gì, hướng về Bích Thanh Nguyệt nói:

- Mọi chuyện không nên trì hoãn, cần phải hành động sớm một chút. Bằng không, đám tiểu tử Cửu U Cung này phát giác ra thân phận của ta, sẽ bỏ trốn mất dạng!

- Là Thanh Nguyệt sơ sót!

Trong thanh âm Bích Thanh Nguyệt lộ ra một tia gấp gáp cùng tự thẹn.

Tin tức Triệu Phong chính danh thân phận Tả Đồng Thiên Quân, đánh chết mấy vị Đại Đế đỉnh phong, đánh lui Huyền La Ma Đế, lúc này đã không là đại bí mật gì.

Lập tức, Bích Thanh Nguyệt bắt đầu hạ lệnh.

- Truyền lệnh đi xuống, phong tỏa cao thấp toàn bộ Các, chỉ có thể vào, không thể ra! Kẻ vi phạm giết chết không tha!

Mệnh lệnh đầu tiên của Bích Thanh Nguyệt, chính là tiến hành phong tỏa cả Thánh địa thủy vịnh Tổng đà Hải Yên Các.

Mệnh lệnh này, rất nhanh được chấp hành đi xuống.

Thân là Đại Đế đỉnh phong duy nhất trong tông, lực chưởng khống của Bích Thanh Nguyệt ở Hải Yên Các rất mạnh.

Trong quá trình phong tỏa toàn bộ tông, Bích Thanh Nguyệt luôn ở thiên không quan sát, tự mình trấn giữ toàn cục.

Vụt... Vụt...

Bên trong Thánh địa thủy vịnh, một ít cao tầng Hư Thần Cảnh cũng bị kinh động tới. Không ít người hiện thân, bay đến giữa không trung, hội hợp cùng Bích Thanh Nguyệt.

- Các chủ, đã xảy ra chuyện gì? Không ngờ lại muốn phong tỏa toàn bộ Các!

- Tình huống như vậy, ở Thánh địa thủy vịnh mấy chục năm qua đều chưa từng phát sinh qua!

Mấy vị cao tầng tông môn này, hoặc là hỏi hoặc là xì xào thảo luận.

Bích Thanh Nguyệt không có trả lời, chỉ đợi toàn bộ cao thấp trong tông hoàn toàn bị phong tỏa lại.

Sau đó, nàng hạ đạt mệnh lệnh thứ hai, triệu tập hội nghị toàn bộ cao tầng Hải Yên Các.

- Tất cả thành viên từ Nửa bước Vương Giả trở lên bên trong tông môn, toàn bộ đến Hải Thiên Điện tập hợp!

Bích Thanh Nguyệt hạ mệnh lệnh, một đường chấp hành đi xuống.

Bởi vì không biết nguyên nhân, toàn bộ cao thấp tông môn thật ra cũng không có người nào làm trái mệnh lệnh.

Thế nhưng, một mảnh không khí gấp gáp nhất thời tràn ngập cả Hải Yên Các.

Chiêm Khiết Nhi lại mơ hồ ý thức được, mấy cái mệnh lệnh bất chợt cùng bầu không khí gấp gáp túc sát này, rõ ràng là có quan hệ cùng gã thiếu niên tóc tím thần bí kia.

Không bao lâu, một chúng cao tầng Hải Yên Các, đã tập hợp ở Hải Thiên Điện.

Bích Thanh Nguyệt ngồi ở thượng chủ vị đại điện, bất đồng so với dĩ vãng chính là, tại vách tường phía sau góc nàng ngồi, đã có thêm một gã thiếu niên tóc tím yên tĩnh đứng đó.

Gã thiếu niên kia đứng tựa lưng vào vách tường, bộ dáng thản nhiên biếng nhác, cùng khí thế áp lực túc sát tràn ngập cả Hải Yên Các, có vẻ không chút ăn nhập với nhau.

Cao tầng Hải Yên Các không ít người nhìn về phía thiếu niên thần bí sau lưng Bích Thanh Nguyệt, trên mặt tràn ngập tò mò.

Có một số ít người, giương mắt nhìn chằm chằm về phía thiếu niên tóc tím kia, ánh mắt lập lòe kinh nghi bất định.

Hải Yên Các, cường giả Hư Thần Cảnh trình diện, có tổng cộng chín vị, cũng không phải toàn bộ cao tầng, còn có một vài người phân bố các nơi khắp biên hải.

Nhưng trong các cao tầng Hải Yên Các, có ba cỗ khí tức Ma đạo bạo ngược âm lệ, thập phần rõ ràng.

Ba cỗ khí tức Ma đạo kia đến từ một vị Hư Thần Đại Đế, hai vị

Vương giả Hư Thần Cảnh!

- Bích Thanh Nguyệt, ngươi hưng sư động chúng như thế, là vì chuyện gì?

Vị Đại Đế Ma đạo kia hừ lạnh một tiếng, vĩ lực Ma đạo bùng phát ngập trời, làm cho cả Hải Thiên Điện mơ hồ chớp lên.

Người khác kính phục thực lực cùng địa vị của Bích Thanh Nguyệt, vị Đại Đế Ma đạo này thế nhưng không có nửa điểm kính ý.

Bởi vì, hắn là Đại Đế do Cửu U Cung phái tới, nhập trú thế lực cấp dưới.

Nói đơn giản một chút, vị Đại Đế Ma đạo này chính là chuyên môn đến giám sát các thế lực phụ thuộc cùng loại như Hải Yên Các.

- Bắt đầu từ ngày hôm nay trở đi, Hải Yên Các sẽ chân chính độc lập, thoát ly trận doanh Cửu U Cung!

Bích Thanh Nguyệt không thèm để ý tới vị Đại Đế Ma đạo này, thanh âm thanh lãnh, tuyên cáo cả Hải Yên Các.

Nhất thời, cả Hải Yên Các đột nhiên tĩnh mịch, chợt một ít thành viên Cửu U Cung nhập trú tức giận gầm nhẹ một tiếng, làm ra một ít động tĩnh.

- Bích Thanh Nguyệt! Ngươi dám phản bội Cửu U Cung!

- Hừ! Ngươi chính là đang đem Hải Yên Các kéo vào vực sâu tử vong!

Đám cường giả Cửu U Cung do vị Đại Đế Ma đạo kia cầm đầu, nhất

tề rít gào tê rống lên.

Ngoại trừ bọn họ, còn có một vài phe phái thân Cửu U Cung, cũng lên tiếng chỉ trích đối với Bích Thanh Nguyệt.

Bích Thanh Nguyệt cùng Triệu Phong liếc mắt nhìn nhau.

Hai người âm thầm ghi nhớ những người phát ra thanh âm phản đối nghi ngờ này.

Chủ nhân mấy đạo thanh âm này, nếu không phải là thành viên Cửu U Cung, thì cũng là phe phái thân Cửu U Cung.

- Sư tôn dám làm ra quyết định như vậy, chẳng lẽ nàng không sợ Cửu U Cung sao?

Chiêm Khiết Nhi một thân váy dài xanh biếc, cũng nhất thời lâm vào ngây dại.

Hậu quả khi phản bội Cửu U Cung, Bích Thanh Nguyệt thân là nhất tông chi chủ, chẳng lẽ sẽ không thể tưởng được?

- Bích Thanh Nguyệt rốt cuộc có cái gì ỷ vào, dám làm ra quyết định như vậy?

Vị Đại Đế Ma đạo cầm đầu cường giả Cửu U Cung kia, ánh mắt âm trầm lãnh liệt, không khỏi phóng tới chỗ góc đại điện, nhìn về phía gã thiếu niên tóc tím từ đầu tới cuối vẫn không lên tiếng kia.

Chẳng biết vì sao, hình tượng gã thiếu niên này, mang đến cho bọn hắn một loại cảm giác quen thuộc, mặc dù bọn hắn dám chắc chưa bao giờ gặp mặt qua.

Chương 894: Thỉnh Cầu Của Bích Thanh Nguyệt

- Gã thiếu niên thần bí kia, rốt cuộc là ai? Vì cái gì lại có loại cảm giác quen thuộc như vậy?

- Tựa hồ, có điểm giống người nào đó trong tình báo!

Không chỉ có mấy người đám Đại Đế Ma đạo Cửu U Cung, kể cả một ít cao tầng bên trong Hải Yên Các cũng giương mắt nhìn Triệu Phong.

Bích Thanh Nguyệt lần này phản hồi chợt thay đổi chủ kiến, hơn phân nửa thoát không khỏi quan hệ cùng gã thiếu niên này.

- Thiếu niên tóc tím? Vương giả Hư Thần Cảnh trẻ tuổi như vậy!

- Mục tiêu lần này Cửu U Cung cùng Các chủ muốn tập sát, tựa hồ cũng là… Chẳng lẽ là hắn!

Trong đại điện, một số ít cao tầng, tâm thần đột nhiên chấn động.

Trong mơ hồ, có một ít cao tầng nắm giữ tình báo đã phán đoán được thân phận của Triệu Phong, chỉ là không dám xác định.

- Chẳng lẽ là hắn!

Vị Đại Đế Ma đạo Cửu U Cung kia cùng với hai vị Vương giả Ma Đạo khác, sắc mặt thoáng chốc biến đổi.

Chỉ là một cái phán đoán, trên trán ba người này nhất thời đã chảy ra mồ hôi lạnh.

Hiện tại, tin tức Huyền La Ma Đế bại lui, trước mắt chỉ là số ít người ở khu vực biên hải biết mà thôi.

- Hắn… rốt cuộc là ai?

Vẻ mặt đám cao tầng trong đại điện biến hóa, toàn bộ đều rơi vào trong mắt Chiêm Khiết Nhi.

Trong ánh mắt của nàng hiện lên một tia kinh dị, đột nhiên phát hiện, thiếu niên tóc tím này cùng một gã thiên tài nào đó gần đây quật khởi trên Đại Càn Hoàng Bảng, có chút đồng dạng.

Gã thiên tài kia, cũng là còn trẻ, mái tóc màu tím, ở trong Không gian Thần Huyễn một trận chiến thành danh.

Thế nhưng nếu vẻn vẹn chỉ là gã tân bối thiên kiêu này, cũng không thể khiến cho sư tôn làm ra thay đổi lớn như vậy, khiến cho mấy người Đại Đế Ma đạo Cửu U Cung, sắc mặt khẩn trương thận trọng như thế.

Đương nhiên, Chiêm Khiết Nhi cũng không có tiếp xúc qua cơ cấu tình báo của Hải Yên Các, đối với tin tức tương quan về Tả Đồng Thiên Quân còn không biết chút gì.

- Ngươi là Triệu Phong?

Sắc mặt vị Đại Đế Ma đạo kia khẽ rùng mình, giương mắt nhìn gã thiếu niên tóc tím kia.

Hai vị Vương giả Ma Đạo bên người hắn, cũng là vẻ mặt đề phòng.

- Triệu Phong? Quả thật là hắn?

Chiêm Khiết Nhi phương tâm nhảy dựng:

- Ở Không gian Thần Huyễn, sau một trận chiến thành danh, hắn tạm liệt hạng tám Đại Càn Hoàng Bảng! Nghe nói, bài danh này, vẫn là làm ra đánh giá bảo thủ nhất đối với hắn, bởi vì mọi người căn bản không xác định rõ thực lực của hắn mạnh mẽ đến mức nào!

Chiêm Khiết Nhi, cũng là thiên tài từ trong Không gian Thần Huyễn đi ra.

Thế nhưng, nàng không có tiến vào Tà Dương Phủ, mà hành tẩu ở khu vực khác trong Không gian Thần Huyễn, cũng có không ít thu hoạch.

Sau khi từ trong Không gian Thần Huyễn đi ra, nàng mới nghe nói đến sự kiện tại Tà Dương Phủ, cũng đều rất là khiếp sợ. So sánh trở lại, kỳ ngộ cùng hung hiểm mà chính mình gặp được, căn bản không đáng nhắc tới!

Mà đề cập đến sự kiện Tà Dương Phủ, thì lại không ai có thể xem nhẹ Tử Phát Song Tà!

Nghe nói, Tử Phát Song Tà là người đạt được lợi ích lớn nhất trong Tà Dương Phủ.

Chiêm Khiết Nhi không biết chính là, Triệu Phong hiện tại đã chính danh Tả Đồng Thiên Quân, cũng không phải gã tân bối Triệu Phong lúc trước nữa.

Lúc này, nàng hít sâu một hơi, cẩn thận dò xét gã thiếu niên thần bí

chỉ giới hạn với trong đồn đãi kia.

- Đúng vậy, ta chính là Triệu Phong!

Triệu Phong chậm rãi đứng thẳng dậy. Lúc này hắn mới dùng tới tinh thần dò xét ba vị cường giả Hư Thần Cảnh Cửu U Cung này.

Nói thật, trong ba vị cường giả Hư Thần Cảnh này, duy nhất chỉ có một vị Đại Đế, lại còn không phải Đại Đế đỉnh phong, Triệu Phong cảm giác một chút ý tứ đều không có.

- Tả Đồng Thiên Quân Triệu Phong! Chạy mau!

Ba người Đại Đế Ma đạo hoảng sợ thất sắc, nghĩ cũng không thèm nghĩ, liền hướng bên ngoài đại điện phi độn mà đi.

Phản ứng khủng hoảng như thế, khiến cho thần tình đại đa số cao tầng bên trong đại điện phi thường kinh ngạc.

- Chuyện gì xảy ra?

Chiêm Khiết Nhi sợ đến ngây người. Tựa hồ gã thiếu niên kia chỉ là báo ra một cái danh hào, liền dọa ba người Đại Đế Ma đạo tới mức hồn phi phách tán.

- Muốn chạy trốn?

Bích Thanh Nguyệt cười lạnh một tiếng, chuẩn bị xuất thủ.

- Để cho ta tới đi!

Gã thiếu niên tóc tím kia đột nhiên mở miệng nói.

Bích Thanh Nguyệt cùng với các cao tầng Hải Thiên Các ra tay, cũng nhất định có thể nắm chắc diệt sát ba người Cửu U Cung, chỉ là sẽ không thoải mái như vậy. Hơn nữa trải qua một phen chiến đấu, phiến sơn môn này cũng sẽ bị tàn phá không ít.

Lời nói vừa dứt, trong cặp mắt Triệu Phong phun trào ra ý chí thần quang kinh người, phương diện linh hồn giống như có vạn lôi oanh đỉnh vậy.

Ầm... Ầm...

Đạo ý chí thần quang kia phân hóa làm hai đạo hồn điện tử u sắc trong suốt, trong thời gian ngắn đâm vào linh hồn hai vị Vương giả Ma Đạo trong đó.

- A a!

Phương diện linh hồn chợt truyền đến hai đạo tiếng kêu thê lương thảm thiết.

Thoáng chốc, cao tầng Hải Yên Các ở đây cảm giác được khí tức nguyên hồn Vương Giả ngã xuống.

Thần niệm một ít người thậm chí bắt giữ được linh hồn hai vị Vương giả Ma Đạo trong khoảnh khắc bị hủy diệt thành tro bụi.

Bịch bịch…

Hai thi thể Vương giả Ma Đạo hoàn hảo không tổn hao gì, từ giữa không trung rơi xuống.

Nhưng linh hồn bọn họ đã bị hủy diệt, chết không thể chết thêm được nữa.

- Hít…

Đám cao tầng Hải Yên Các trong đại điện từng tên từng tên hút mạnh một ngụm lãnh khí.

Chiêm Khiết Nhi chỉ cảm thấy một cỗ hàn ý từ trong lòng bàn chân lan tràn lên toàn thân, khiến cho nàng phải rùng mình một cái.

Hai vị Vương giả Ma Đạo kia đều là Vương Giả nổi danh lâu đời, trong đó còn có cả một vị Vương giả đỉnh phong, thế nhưng ở trước mặt Triệu Phong, không ngờ ngay cả một cái chớp mắt cũng không thể kháng trụ nổi.

Một cái liếc mắt, miễu sát hai vị Vương giả Hư Thần Cảnh!

- Quá khủng bố rồi!

Vị Đại Đế Ma đạo kia, mặt như tro tàn, sợ tới mức gần như vỡ mật.

Triệu Phong thông qua ý chí Đại Đế công kích, sau khi oanh sát hai vị Vương giả Ma Đạo, ánh mắt lại rơi xuống trên người vị Đại Đế Ma đạo kia.

Vụt...

Tốc độ vị Đại Đế Ma đạo kia cực nhanh, trong khoảnh khắc đã rời khỏi đại điện.

Trong đại điện, đám cao tầng Hải Yên Các không khỏi có chút lo lắng. Kẻ bỏ chạy kia thế nhưng chính là Đại Đế Ma đạo, mà Triệu Phong cũng đều không có ý tứ đuổi theo.

- Thần Mâu Ngưng Thị!

Huyết mạch tả đồng của Triệu Phong mở ra, bên trong mạnh mẽ xuất hiện một cỗ tử hồn đồng lực kinh người, dần dần hình thành một cái lốc xoáy tử sắc sâu không thấy đáy, kéo dài vô hạn lên.

Vị Đại Đế Ma đạo kia vừa mới độn ra một đoạn khoảng cách, liền cảm giác hư không quanh mình bắt đầu khởi động một cỗ khí tức ba động Hồn đạo Cấm kỵ.

Trong đại điện, huyết mạch tả đồng của gã thiếu niên tóc tím kia đã đem hắn gắt gao tập trung.

- Không nên!

Linh hồn vị Đại Đế Ma đạo kia lâm vào lạnh lẽo vô tận, giống như đang bị giam cầm, có vẻ bất lực chưa từng có.

Mặc dù hắn cật lực giãy dụa, nhưng linh hồn của hắn vẫn đang từng chút một thoát ly ra bên ngoài.

- Cái này… cái này là thủ đoạn gì?

- Cấm kỵ đồng thuật này, thật ra có điểm giống chiêu bài tuyệt kỹ của vị Tử Vong Đại Đế cổ lão tại khu vực Thương Hải!

Trong đại điện, đám cao tầng Hải Yên Các rung động không nói nên lời.

Thực lực đạt tới cấp bậc Vương giả, bọn họ có thể rõ ràng bắt giữ được hình ảnh linh hồn vị Đại Đế kia đang thoát ly ra bên ngoài.

Ầm...

Chợt, một cỗ lôi kiếp bất hủ bất diệt oanh kích xuống, khiến cho linh hồn vị Đại Đế Ma đạo mê muội một trận, mức độ linh hồn của hắn giãy dụa cũng giảm mạnh.

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một chút cười lạnh.

Vụt...

Khoảnh khắc tiếp theo, linh hồn vị Đại Đế Ma đạo kia đã thoát ly thân thể, bên trong hư không rất nhanh tung bay.

Cuối cùng, linh hồn của hắn hóa thành một điểm đen nhỏ, bị hút vào lốc xoáy tử sắc hiện ra trong mắt trái của Triệu Phong.

Bịch…

Một chỗ khác, thân thể vị Đại Đế Ma đạo kia từ giữa không trung rơi xuống.

Đồng thời, trong không gian mắt trái của Triệu Phong có thêm một cái linh hồn Hư Thần Đại Đế, ở trong trạng thái bị giam cầm.

Mà lúc này, toàn bộ đại điện, một mảnh tĩnh mịch.

Đám cao tầng Hải Yên Các ở đây từng tên từng tên không rét mà run, nhìn về phía gã thiếu niên giống như chúa tể ác mộng kia.

- Làm phiền Thái thượng Trưởng lão ra tay!

Bích Thanh Nguyệt thở dài một hơi, vẻ mặt cung kính nói.

Thân là đối tượng bị nô dịch, nàng càng cảm thấy rõ ràng sự khủng

bố của gã thiếu niên này.

Ngày đó ở Vương phủ, Triệu Phong đánh nhau với mấy vị Đại Đế đỉnh phong, thứ mà hắn chủ yếu dựa vào mưu lược thủ đoạn, nhưng huyết mạch nhãn đồng át chủ bài chân chính, thì lại chưa từng sử dụng qua.

- Hiện tại thế giới Hồn Hải của ta hấp thu một ngàn mấy trăm tia Thần kiếp ấn ký, chỉ cần vận chuyển lực lượng lôi kiếp, ý chí Đại Đế vừa ra, cho dù là Đại Đế đỉnh phong cũng kiên trì không được vài hơi thở!

Triệu Phong chậm rãi mở con ngươi.

Trong Hồn Hải tử sắc, cái linh hồn Đại Đế Ma đạo kia đã bị hắn ngược đãi đến mức liên tục kêu la thảm thiết.

- Bái kiến Thái thượng Trưởng lão!

Lúc này, trong đại điện vang lên thanh âm bái lễ của đám cao tầng Hải Yên Các.

- Thái thượng Trưởng lão?

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhíu lại, lại tràn ngập thâm ý liếc mắt nhìn Bích Thanh Nguyệt.

Hắn nguyên bản chỉ là muốn ở phía sau màn điều khiển Hải Yên Các, cũng không trực tiếp ở trong tông nhậm chức gì cả.

Mà chức vụ Thái thượng Trưởng lão này, hiển nhiên là ý kiến của chính Bích Thanh Nguyệt, có thể là có một chút tư tâm, nghĩ muốn đem Triệu Phong hoàn toàn bắt cóc vào Tử Yên Các luôn.

Dù sao, Triệu Phong oanh sát nhiều cường giả Cửu U Cung như vậy, chính là để cho Hải Yên Các mang danh phản bội, nếu như ngày sau không nghe thấy không hỏi tới nữa, thứ chờ đợi Hải Yên Các chính là diệt vong!

- Cũng được! Ta liền tạm thời nhậm chức Thái thượng Trưởng lão này, nhưng sự vụ vụn vặt trong tông môn, vẫn là do ngươi toàn quyền quản lý!

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Thái thượng Trưởng lão, tại phương diện chức vị, là cao hơn Các chủ Tông chủ một bậc.

Cũng chính là nói, Triệu Phong đã trở thành người có địa vị cao nhất tại thế lực Nhị tinh này.

- Meo meo!

Đúng lúc này, Tiểu Tặc Miêu đã dùng long xà tiên ám kim sắc, quấn lấy thi thể vị Đại Đế Ma đạo kia, đi đến bên người hắn.

Vụt...

Triệu Phong vung tay lên, đem thi thể vị Đại Đế Ma đạo này thu vào Mê Không Giới.

o0o

Nửa tháng tiếp theo, trên dưới Hải Yên Các triển khai một hồi đại thanh tẩy, một ít cường giả hoặc là ám tuyến Cửu U Cung xếp vào, đều nhất nhất bị tru sát.

Từ đó về sau Triệu Phong không lộ diện nữa, mãi vẫn luôn ẩn mình ở trong phủ đệ vị mỹ nữ Các chủ Bích Thanh Nguyệt này.

Triệu Phong không biết chính là, quan hệ giữa hắn cùng Bích Thanh Nguyệt đã khiến cho một ít người bên trong Hải Yên Các ngờ vực vô căn cứ.

Bởi vì, hắn vẫn là nam nhân đầu tiên có thể vào phủ đệ Bích Thanh Nguyệt.

o0o

Một ngày nọ, Triệu Phong từ trong tĩnh tu đi ra, nhận lời mời của Bích Thanh Nguyệt, tìm hiểu một ít cơ cấu trung tâm của Hải Yên Các, để ngày khác có thể ra một số quyết sách quan trọng.

- Thực lực tiềm lực Hải Yên Các cũng không tệ, nhưng muốn khống chế biên hải, vẫn còn xa xa không đủ!

Trong lòng Triệu Phong trầm tư, ánh mắt chăm chú nhìn phía trước.

Đúng lúc này, một thiếu nữ bóng hình xinh đẹp thanh mỹ thoát tục, tiến nhập trong tầm nhìn của hắn.

- Thái thượng Trưởng lão, sư tôn!

Trên mặt Chiêm Khiết Nhi cung kính hành lễ, không dám nhìn thẳng vào ánh mắt của Triệu Phong.

Nghĩ đến ngày ấy, Triệu Phong hiển lộ ra thần sắc si mê đối với nàng, trong lòng Chiêm Khiết Nhi có một tia bất an không yên.

Một màn ngày ấy, Bích Thanh Nguyệt cũng là khắc sâu trong trí nhớ.

Trong lòng nàng có một tia lo lắng, sợ rằng Triệu Phong sẽ ra tay đối với nàng đệ tử thanh thuần không tỳ vết chưa biết sự đời của mình.

Nếu như ma trảo của Triệu Phong thật muốn sự hạ thủ với Chiêm Khiết Nhi, chỉ sợ cả Hải Yên Các cũng không ai có thể ngăn cản được hắn.

Mà nàng thì lại không thể làm trái ý chí của Triệu Phong.

- Khiết Nhi là một hạt giống không tệ, về sau có thể bồi dưỡng nàng nhiều hơn!

Triệu Phong tùy ý nói.

Lời ấy vừa ra, trong lòng Bích Thanh Nguyệt lộp bộp một tiếng, nghĩ rằng Triệu Phong thật sự đánh chủ ý trên người Chiêm Khiết Nhi.

Cũng may, bây giờ Triệu Phong còn không có mở miệng, cũng không hề đưa ra yêu cầu gì quá mức.

o0o

Buổi tối hôm đó, Triệu Phong khoanh chân đả tọa, đang thị sát tình huống bên trong Mê Không Giới.

Bên trong Mê Không Giới, vị Đại Đế Ma đạo kia đã khôi phục đầy đủ, trở thành một vị nô bộc của Triệu Phong.

Triệu Phong định đem vị Đại Đế Ma đạo này giao cho Hải Yên Các chưởng quản.

- Chủ nhân!

Một đạo thanh âm ôn nhu chợt từ ngoài cửa truyền vào.

- Ồ? Vào đi!

Triệu Phong hơi lộ ra dị sắc, nhìn về Bích Thanh Nguyệt phía cửa vào.

Tối nay, Bích Thanh Nguyệt một thân quần áo tố bào tuyết bạch, quanh quẩn dưới nguyệt lưu mông lung, tiếu dung đoan trang, có một loại khí tức thánh khiết như đêm trăng yên tĩnh.

Bích Thanh Nguyệt giờ phút này, dưới ánh trăng cùng tinh không chiếu rọi, giống như một vị Nguyệt Quang Nữ Thần không thể xâm phạm vậy.

- Có chuyện gì vậy?

Triệu Phong cảm thấy một tia cổ quái, nhưng cũng không che giấu sự thưởng thức đối với khí chất tuyệt mỹ của Bích Thanh Nguyệt giờ phút này.

Két…

Bích Thanh Nguyệt đóng cửa lại, khẽ cắn nhẹ môi:

- Thanh Nguyệt có một thỉnh cầu! Hy vọng chủ nhân không nên để mắt tới Khiết Nhi! Nếu như có yêu cầu gì, ta thân là sư tôn, cũng có thể làm được!

Dứt lời, vị mỹ nhân dưới trăng luôn luôn đoan trang thanh lãnh này, nhẹ nhàng cởi bỏ bộ y sam, lộ ra một mảnh băng tuyết ngọc cơ khiến kẻ khác khí huyết dâng trào. Nhất là cặp chân trắng thon dài bên

dưới bộ tố bào, càng giống như hai khúc ngó sen vậy, lúc ẩn lúc hiện mê đắm lòng người.

Vụt...

Bộ tố bào váy sam kia cởi bỏ xuống, đôi vai ôn hồng tuyết trắng, cặp ngọc nữ phong bên dưới bờ vai nhất nhất triển lộ. Cuối cùng ngay cả làn váy tuyết trắng cũng đều chảy xuống quá đùi, một mảnh phong cảnh kiều diễm kia, đủ để cho bất cứ nam tử nào cũng phải lâm vào điên cuồng.

Chương 895: Từ Lão Quái

- Thanh Nguyệt nguyện ý thỏa mãn hết thảy yêu cầu của chủ nhân, chỉ hy vọng ngài có thể buông tha cho Khiết Nhi!

Giai nhân giống như Nguyệt Quang Nữ Thần kia, quần áo tố bào tuyết bạch, lúc này đã khẽ cởi bỏ hơn phân nửa, lộ ra tảng lớn băng tuyết ngọc cơ, làm cho người ta khí huyết dâng trào mãnh liệt.

Một màn đột nhiên này, cũng khiến cho Triệu Phong ngây người ra một lúc.

Lúc này, Bích Thanh Nguyệt luôn luôn thánh khiết đoan trang kia, trên tiếu nhan yên tĩnh thanh lãnh cũng nổi lên một chút ửng đỏ, hàm răng khẽ mở, mang theo một tia cầu xin.

Hai bờ vai tuyết trắng của nàng nhẹ nhàng phát run, trên làn da trắng muốt nổi lên một mảnh phấn hồng, bộ ngực trắng noãn, cặp bồng đảo no đủ trong suốt kia, giống như hai quả thực phát ra ôn hương mê người, mơ hồ câu dẫn người khác phải cắn vào đó một miếng.

Nhất là trong bên dưới làn váy tuyết trắng thanh thuần, một đôi chân tròn thon dài giống như ngọc ngẫu kia, câu dẫn hồn phách người khác. Phong cảnh kiều diễm trong váy đủ để cho người khác phải phát cuồng.

Một màn kích thích như vậy đủ để cho bất cứ nam tử nào cũng phải bùng phát dục hỏa, không thể khống chế.

Cho dù là với định lực của Triệu Phong, cũng là một trận miệng khô

lưỡi đắng, một cỗ khí tức lửa nóng từ dưới bụng bắt đầu lan tràn ra.

Thân thể của hắn có loại xúc động bản năng, muốn nhanh chóng đem nữ tử đoan trang thánh khiết kia xô ngã lên trên mặt đất, hung hăng chà đạp một phen!

Đây là phản ứng sinh lý mà một nam nhân bình thường cần phải có.

Nhưng mà, trong cặp mắt Triệu Phong vẫn giữ vẻ bình tĩnh trong suốt.

Thân thể bản năng khô nóng, cùng sự bình tĩnh ở phương diện tinh thần hình thành cảm giác xung đột như băng hỏa gặp nhau.

Từ sau khi dung nhập Thần Linh Nhãn, tinh thần ý chí Triệu Phong vô cùng cường đại, liền hoàn toàn chưởng khống thân thể của chính mình, khắc chế hết thảy dục vọng ngoại lai.

Chỉ có trái tim theo đuổi cường đại là vĩnh viễn không ngừng gia tăng.

- Quả thật rất đẹp!

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một tia cười khẽ, bàn tay khẽ nâng lên khuôn mặt ngọc họa quốc hại dân của Bích Thanh Nguyệt.

Cặp mắt của hắn cũng không có gì che giấu, dò xét trên dưới khối thân thể động lòng người của nàng.

Thân thể mềm mại Bích Thanh Nguyệt khẽ cứng đờ, hai tròng mắt nhắm lại, lông mi run rẩy, kiều nhan yên tĩnh như đêm trăng kia không khỏi có chút thẹn thùng, nhiễm lên một tầng mây đỏ.

Hai hàng thanh lệ từ trên hai gò má nàng khẽ chảy xuống, càng có vẻ xinh đẹp động lòng người, nhưng cái này không thể nghi ngờ càng có thể thúc giục xúc động ái dục của nam nhân.

Nhưng mà, phương tâm nàng hồi hợp không yên, nhắm mắt chờ đợi thật lâu sau, gã thiếu niên trước người cũng đều không có nửa điểm phản ứng gì cả.

Vụt...

Bộ tố bào trên người nàng đột nhiên bị một đôi bàn tay dương cương hữu lực nhẹ nhàng khoác lại trên người.

- Chủ nhân… ngươi!

Bích Thanh Nguyệt mở mắt ra, bộ dáng không thể tin nổi nhìn gã thiếu niên trước mắt mình.

Mị lực mỹ mạo của nàng lớn đến thế nào, bản thân nàng tràn đầy lĩnh hội. Lúc còn là đệ tử tuổi thế hệ trẻ, nàng đã không thiếu người theo đuổi.

Chỉ là, nàng chịu sự ảnh hưởng của tính tình cùng công pháp, khiến cho bản thân luôn thanh cao ít ham muốn, cho đến nay vẫn là thân thể xử nữ.

Tuyệt đối không nghĩ tới, gã thiếu niên này lại có thể ngăn chặn sự hấp dẫn mỹ nhân kế của chính mình.

Không thể tưởng tượng, cái này cần phải có định lực cùng ý chí mạnh mẽ đến thế nào!

- Ta không thể đáp ứng yêu cầu của ngươi!

Triệu Phong lắc đầu nói.

Bích Thanh Nguyệt nghe vậy, thân thể mềm mại khẽ run lên, sắc mặt đại biến.

Chẳng lẽ, Triệu Phong thật sự là coi trọng Chiêm Khiết Nhi, không chịu đáp ứng yêu cầu của nàng?

Nhưng mà nàng không nghĩ ra, Chiêm Khiết Nhi tuy rằng có một phen mị lực thanh thuần khác biệt, thế nhưng so với một tuyệt đại phương hoa như nàng vậy, vẫn có một sự chênh lệch không nhỏ.

- Vì cái gì?

Bích Thanh Nguyệt nhịn không được hỏi.

Ngữ khí của Triệu Phong bình thản nói:

- Ngươi là nữ phó của ta, nếu ta có gì cần, ngươi không thể làm trái, mặc cho ta chiếm lấy a!

Sắc mặt Bích Thanh Nguyệt trắng bệch, không biết phải nói gì.

Quả thật, dưới tác dụng của Minh Tâm Ấn, nàng trên phương diện tư duy ý chí, căn bản là không thể làm trái Triệu Phong.

Làm trái đối phương, linh hồn ý chí của nàng sẽ hoàn toàn bị diệt vong.

- Nếu như ngươi thật tâm thích Khiết Nhi, vậy thì hãy đối tốt với nàng một chút!

Bích Thanh Nguyệt cắn cắn môi, chỉ có thể lấy lui làm tiến, đưa ra yêu cầu khác.

- Thật xin lỗi! Ta đối với Chiêm Khiết Nhi, cũng không có hứng thú gì!

Nhưng thanh âm đạm mạc của gã thiếu niên kia đã cắt ngang lời của nàng.

Nghe như vậy, thần tình Bích Thanh Nguyệt kinh ngạc, nhất thời lại sững sờ tại chỗ.

Nàng đột nhiên ý thức được, chính mình chỉ sợ là đã hiểu lầm Triệu Phong rồi.

Triệu Phong cũng không chút nào che giấu sự thưởng thức đối với nữ tử xinh đẹp, thế nhưng điều này không có nghĩa là Triệu Phong có ý nghĩ không an phận gì đối với các nàng.

Chính hắn còn có một vị hôn thê hạ lạc bất định, cùng với cảm tình gút mắt với Triệu Vũ Phi vẫn chưa giải quyết xong.

Triệu Phong không muốn gặp phiền toái nữa, càng không muốn trêu chọc cảm tình càng nhiều nữ tử khác.

Vẻn vẹn chỉ như vậy mà thôi.

- Là ta đã đánh giá sai chủ nhân!

Thần tình Bích Thanh Nguyệt thẹn thùng, ném lại một câu, sau đó sửa sang lại quần áo, chuẩn bị xoay người bỏ chạy.

Lúc này giờ phút này, nàng hận không thể đào một cái hố để chui xuống!

Bản thân nàng vẫn luôn nổi tiếng đoan trang thanh lãnh, lại hướng một gã nam nhân chủ động liếc mắt đưa tình, thế nhưng đối phương lại cố tình lại cự tuyệt.

- Đợi một chút!

Triệu Phong đột nhiên mở miệng, bảo Bích Thanh Nguyệt tạm thời lưu lại.

Thời điểm Bích Thanh Nguyệt còn đang chần chừ…

Vụt...

Triệu Phong tay vung lên, vị Đại Đế Ma đạo lúc trước kia chợt xuất hiện bên trong lầu các.

- Bái kiến chủ nhân!

Vẻ mặt vị Đại Đế Ma đạo Cửu U Cung này cung kính nói.

Vị Đại Đế Ma đạo này đồng dạng dưới sự khống chế bởi Minh Tâm Ấn của Triệu Phong, hết thảy đều phục tùng.

Triệu Phong dự định sẽ đem vị Đại Đế Ma đạo này để lại tại Hải Yên Các, gia tăng nhân thủ cho Bích Thanh Nguyệt.

Bản thân Hải Yên Các có hai vị Đại Đế, ngoại trừ Bích Thanh Nguyệt ra, bên ngoài vẫn còn một vị nữa. Cộng thêm vị Đại Đế Cửu U Cung này, chính là ba vị Đại Đế!

- Ta sẽ rời đi một đoạn thời gian! Có chuyện gì quan trọng, giữa chúng ta có Minh Tâm Ấn, mặc dù cách nhau khá xa, vẫn có thể phát

động cảm ứng được!

Triệu Phong tiếp tục nói.

Minh Tâm Ấn cảm ứng lẫn nhau thập phần cường đại, cùng loại với Khế ước giữa Linh sủng với chủ nhân.

Dưới khoảng cách nhất định, có thể thoải mái truyền âm lẫn nhau.

Nếu là khoảng cách quá mức xa xôi, Triệu Phong vẫn có thể cảm thụ được yêu cầu đại khái từ phía bên kia.

- Chủ nhân, ngài chém giết mấy vị Đại Đế Cửu U Cung, sau khi Huyền La Ma Đế phản hồi, thật có khả năng sẽ phái ra Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh càng cường đại hơn ra tay đối với chúng ta!

Trên mặt Bích Thanh Nguyệt lo lắng nói.

Vị Đại Đế Ma đạo kia cũng lập tức liền gật đầu:

- Cửu U Cung sẽ không dễ dàng buông tha cho vùng biên hải này, nhất là chủ nhân, những ích lợi mang ra từ trong Tà Dương Phủ, không chỉ có Cửu U Cung, kể cả các thế lực khác cũng có khả năng sẽ âm thầm ra tay đối với chủ nhân!

Triệu Phong nghe vậy, nhất thời lâm vào trầm tư ngắn ngủi.

Trên thực tế, hắn đã từng sớm nghĩ qua vấn đề này.

Nếu như là trước kia, chỉ cần là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh đuổi giết, hắn cùng lắm là chạy trốn mà thôi.

Nhưng hôm nay, hắn muốn tạo ra thế lực của chính mình, cũng

không thể làm như vậy nữa.

- Cửu U Cung bên này, có thể phái ra một vị Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh tới ứng phó ta, có lẽ cũng đã là cực hạn rồi!

Sắc mặt Triệu Phong vẫn bình tĩnh như trước.

Tông phái cấp Tam tinh, người tọa trấn cao nhất bình thường chỉ là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, mạnh mẽ nhất cũng chỉ là Bán Thần mà thôi.

- Cho dù là một vị Thánh Chủ, ra tay hủy diệt những thế lực nhỏ như Hải Yên Các, Vạn Thánh Tông cũng là dễ như trở bàn tay!

Bích Thanh Nguyệt mỉm cười chua xót.

Nàng không thể giống như Triệu Phong, nói ra nhẹ nhàng dễ dàng như vậy, chỉ là một vị Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh mà thôi.

Quả thật, Cửu U Cung nhiều nhất chỉ có thể phái ra một vị Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh đến chỉnh đốn tình huống thế lực khu vực biên hải, kể cả ứng phó với Triệu Phong.

Nhưng một khi Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh xuất quan, nhúng tay thế gian, thường thường đều sẽ là tư thái vô địch, uy chấn thiên địa, nghiền áp hết thảy, khiến cho vô số cường giả, kể cả Đại Đế truyền kỳ cổ lão, trông thấy cũng phải bỏ chạy.

- Điểm này, ta tự biết ứng đối!

Triệu Phong cũng không phải quá mức lo lắng, dừng lại một chút, tiếp tục nói:

- Nhưng thật ra Hải Yên Các cần phải tăng lớn bố cục cơ cấu tình báo, bước đầu tiên là bao trùm cả vùng biên hải, bước thứ hai là thẩm thấu vào bên trong Đại Lục Vực!

- Hồi bẩm chủ nhân, cơ cấu tình báo của chúng ta, có một bộ phận đã thẩm thấu vào trong Đại Lục Vực, nhưng cũng chỉ là khu vực bên ngoài mà thôi. Muốn tiến thêm một bước khuếch trương, cần có thêm càng nhiều tài nguyên, cùng với lực lượng uy hiếp mới được!

Trên mặt Bích Thanh Nguyệt hơi chút ngượng nghịu.

- Tài nguyên cùng nhân thủ, ta sẽ dần dần cung cấp cho các ngươi. Từ nay về sau, Hải Yên Các chỉ tập trung chuyên môn chưởng khống cơ cấu tình báo mà thôi!

Sắc mặt Triệu Phong bình tĩnh, rất nhanh đưa cho Hải Yên Các một cái định vị phát triển.

Hải Yên Các trước mắt là thế lực nửa tông phái, nửa tình báo, nếu là chuyên tấn công cơ cấu tình báo, khả năng phát triển sẽ nhanh hơn.

- Vâng, chủ nhân!

Bích Thanh Nguyệt đồng ý nói. Nàng mơ hồ ý thức được, Triệu Phong đang muốn hạ một bàn cờ cực kỳ lớn.

Bắt đầu từ hôm nay trở đi, Hải Yên Các sẽ toàn tâm tận sức với thế lực tình báo.

Nhưng bất cứ một thế lực Đế quốc siêu cấp nào, không chỉ có cơ cấu tình báo mạnh mẽ là đủ, còn cần phải có vũ lực đủ mạnh để uy hiếp.

Vũ lực cường đại uy hiếp, là căn bản hết thảy của mọi thứ.

Cơ cấu tình báo chỉ là bước đầu tiên, Triệu Phong giao cho Hải Yên Các, hắn chỉ là đứng phía sau màn duy trì.

Mà thế lực vũ lực cường đại uy hiếp, Triệu Phong sẽ tự mình tạo ra sau.

- Ta trước rời đi một đoạn thời gian!

Sau khi Triệu Phong giao phó hết thảy mọi chuyện, thời gian cũng không sai biệt lắm.

Vụt...

Bảo vệ tay trong tay Triệu Phong lóe sáng lên, đứng tại chỗ vung lên. Thân ảnh hắn trong một tầng ngân ảnh không u sắc trọng điệp, chợt bắt đầu nhạt dần, sau đó liền biến mất không thấy.

- Xuyên toa không gian?

Bích Thanh Nguyệt cùng vị Đại Đế Ma đạo kia nhìn theo Triệu Phong từ trước mắt mình đột nhiên truyền tống đi.

Không cần mượn dùng Trận pháp lại có thể làm được một bước này, quả thật là kinh thế hãi tục.

Ngay sau đó, trên không trung Vạn Thánh Tông…

Ô...ô...ô...n...g!

Một tầng ngân ảnh không u sắc trọng điệp bên trong hư không, trong đó hiện ra một cái thân ảnh tóc tím, cùng với một trận không gian ba

động nhàn nhạt.

Triệu Phong ở tại Vương phủ, Vạn Thánh Tông, Hải Yên Các, cũng đều có lưu lại tọa độ không gian.

- Vạn Thánh Tông!

Triệu Phong nhàn nhạt đảo qua sơn môn phía dưới, thân ảnh khẽ nhoáng lên, giống như một đạo tàn điện quỷ mị, biến mất vô tung.

o0o

Ở chỗ sâu trong Vạn Thánh Tông, một chỗ sơn môn cấm địa phụ cận.

- Meo meo!

Một người một mèo căn bản không nhìn đến những đề phòng cùng Trận pháp cường đại, xuất hiện ở trong một cái tiểu viện yên tĩnh không chớp mắt.

Phụ cận tiểu viện yên tĩnh này lan tỏa một cỗ áp lực kinh thiên, đủ để cho Vương giả Hư Thần Cảnh hít thở không thông.

Cả Vạn Thánh Tông không có mấy người dám tiếp cận nơi đây. Bên trong phương viên trăm dặm xung quanh tiểu viện này tìm không ra đạo thân ảnh thứ hai.

Lúc này, tiểu viện yên tĩnh hiện lên một tầng quang mạc chanh sắc minh ám đan xen, có loại ảo giác che đậy thiên địa. Hoàn cảnh khu vực phụ cận, mơ hồ cùng ngoại giới có sự bất đồng.

- Người nào?

Tại sâu bên trong tiểu viện yên tĩnh truyền đến một đạo thanh âm già nua hùng hồn.

Bỗng nhiên, từ trong căn phòng ốc cũ nát trong sân chợt phun trào ra một cỗ khí tức vĩ lực làm vạn vật chấn động, nguyên khí trong hư không giống như là cô đọng lại vậy.

- Từ lão quái!

Triệu Phong không nhanh không chậm mở miệng, dưới cỗ khí tức áp lực khủng bố kia, căn bản không một chút gợn sóng sợ hãi.

Hắn lựa chọn thời điểm này đến Vạn Thánh Tông, cũng là đã tính toán rất tốt, thời gian Từ lão quái trùng kích Huyền Quang Cảnh hẳn là đã qua rồi!

Mấy tháng trước, lúc Triệu Phong rời khỏi Vạn Thánh Tông, đã từng lưu lại một phần Bách Nguyên Thánh Tương.

- Triệu tiểu hữu!

Cánh cửa căn phòng ốc cũ nát mở ra, một lão giả đầu tóc bạc phơ từ từ đi ra, vẻ mặt kinh hỉ vô cùng.

So sánh với mấy tháng trước, khí tức già cả khô mục trên người Từ lão quái đã cắt giảm hơn phân nửa, sinh mệnh sức sống cùng lực lượng ba động trên người cũng rõ ràng được tăng cường.

Chỉ là, trong mắt Triệu Phong vốn có một tia chờ mong, lúc này đã hơi chút rút đi vài phần.

- Đã để cho tiểu hữu thất vọng rồi! Lão phu trùng kích Huyền Quang

Cảnh, chung quy vẫn còn kém nửa bước. Cái này hẳn là do trùng kích thất bại cùng sinh mệnh thọ nguyên đạt tới đại hạn, khiến cho xác xuất thành công giảm thấp!

Trên mặt Từ lão quái hơi mang theo một tia áy náy.

Nếu như đổi lại là mấy chục năm trước, thậm chí mấy trăm năm trước, hắn tìm được Bách Nguyên Thánh Tương, xác xuất thành công so với bây giờ sẽ lớn hơn rất nhiều.

Vạn hạnh chính là, dưới tác dụng của Bách Nguyên Thánh Tương, Từ lão quái trùng kích lột xác, một bàn chân đã bước vào cấp bậc Huyền Quang Cảnh.

Thọ nguyên của hắn đã được kéo dài nhất định, hơn nữa lại còn đạt tới cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ.

Triệu Phong quả thật có chút thất vọng. Hắn vốn còn trông cậy Từ lão quái có thể tấn chức Huyền Quang Cảnh, hỗ trợ ngăn cản Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh Cửu U Cung có khả năng sẽ đến.

Mặc dù nói, chiến lực Chuẩn Thánh Chủ cũng đã là tuyệt đối bất phàm rồi.

- Triệu tiểu hữu…

Vẻ mặt Từ lão quái tha thiết, khẩn cầu nói:

- Ta hiện tại sinh mệnh lột xác đã đạt tới cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ. Nếu như ngươi có thể lại cho ta thêm một phần Bách Nguyên Thánh Tương nữa, lão hủ ít nhất có bảy thành nắm chắc sẽ tấn chức Huyền Quang Cảnh!

Chương 896: Đi Rồi Quay Lại

- Ta hiện tại sinh mệnh lột xác đã đạt tới cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ. Nếu như ngươi có thể lại cho ta thêm một phần Bách Nguyên Thánh Tương nữa, lão hủ ít nhất có bảy thành nắm chắc sẽ tấn chức Huyền Quang Cảnh!

Từ lão quái tha thiết nói.

Hắn làm như không hề phát hiện, trên khuôn mặt thất vọng của Triệu Phong hiện lên một tia âm trầm nhàn nhạt.

Trong lòng Từ lão quái đánh bàn tính nhỏ nhặt của chính mình.

Dù sao, phần Bách Nguyên Thánh Tương lúc trước kia, hắn đã sử dụng qua. Nếu như hoàn toàn trùng kích thất bại, hắn đối mặt với Triệu Phong cũng không có tư cách đàm phán gì cả.

Nhưng vi diệu chính là, một bàn chân hắn đã bước vào cấp bậc Huyền Quang Cảnh, cấp bậc sinh mệnh lột xác đạt đến cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ.

Chiến lực Chuẩn Thánh Chủ, phóng nhãn khắp cả Đại Đảo vực Thiên Phong, cơ bản chính là tồn tại vô địch.

- Triệu tiểu hữu, ước định lúc trước vẫn như cũ hữu hiệu. Chỉ cần lại cho ta thêm một phần Bách Nguyên Thánh Tương, tấn chức Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, ngày sau liền thiếu ngươi một lần đại nhân tình, hơn nữa lại mặc cho ngươi điều khiển mười lần, như thế nào?

Từ lão quái lại hứa hẹn nói.

Trên mặt hắn mang theo ý cười, tin tưởng rằng Triệu Phong đã đầu tư trên người chính mình một nửa, sẽ không giữa đường rút lui.

- Hừ!

Triệu Phong nghe vậy, sắc mặt trầm xuống, cười lạnh nói:

- Khá lắm lão bất tử! Lãng phí của ta một phần Bách Nguyên Thánh Tương không nói, lại còn mặt dày vô sỉ được voi đòi tiên!

Sắc mặt Từ lão quái không khỏi cứng lại.

Hắn không thể dự đoán được, Triệu Phong lại đương trường trở mặt, còn dám giận ngược lại chính mình nữa.

Lúc này, trong cặp mắt Triệu Phong mơ hồ chớp động một tia ý chí thần quang, ở phương diện linh hồn mang đến một trận sấm chớp nổ vang.

Từ lão quái cảm giác được một tia hàn ý sát khí, phương diện linh hồn thậm chí có loại cảm giác áp bách mạnh mẽ.

Nhưng hắn căn bản là không đặt ở trong mắt, chính mình hiện tại có chiến lực Chuẩn Thánh Chủ, căn bản là không sợ Triệu Phong.

- Người trẻ tuổi, hãy bớt giận đi! Lão phu trùng kích thất bại, đó cũng là nhân tố không thể chưởng khống a!

Trên mặt Từ lão quái nặn ra một tia nụ cười nhàn nhạt.

Mặc dù hắn không sợ Triệu Phong, nhưng cũng không muốn trở mặt

cùng đối phương.

Dù sao, Bách Nguyên Thánh Tương kia là nắm giữ ở trong tay Triệu Phong, hắn cũng không có nắm chắc có thể ra tay cướp được.

- Ngươi xác định, trong tay ta còn có Bách Nguyên Thánh Tương dư thừa sao?

Trên mặt Triệu Phong xuất hiện một tia âm trầm.

Lúc này, trong lòng Triệu Phong quả thật đã có chút khó chịu.

Từ lão quái trùng kích thất bại, khiến hắn quả thật thất vọng, nhưng chỉ là tự nhận không may.

Muốn trách, hắn cũng là tự trách chính mình, lúc trước suy nghĩ không chu toàn mọi mặt, đầu tư lầm người mà thôi.

Lúc ban đầu Triệu Phong cấp cho Từ lão quái một phần Bách Nguyên Thánh Tương, chính là nhìn ở hai điểm.

Thứ nhất, tầng quan hệ Vạn Thánh Tông này, Triệu Phong cảm thấy là đã thiếu Vạn Thánh Tông một phần nhân tình.

Thứ hai, thọ nguyên Từ lão quái quá gần đại nạn, Triệu Phong có chút thương hại, vừa lúc đối phương lại là Đại Đế đỉnh phong.

Mãi đến sau này, Triệu Phong mới dần dần biết được định luật trùng kích Huyền Quang Cảnh.

Trùng kích Huyền Quang Cảnh, một khi thất bại, lần sau lại trùng kích, xác xuất thành công sẽ càng ngày càng thấp đi.

Bởi vì mỗi một lần trùng kích, sẽ tiêu hao một ít bản nguyên sinh mệnh linh hồn, mấy cái bản nguyên mất đi này, cơ hồ là không thể nào bù lại được.

Từ lão quái kia trùng kích thất bại, tất nhiên là không chỉ một lần.

Hơn nữa, lần trước khi hắn trùng kích, sinh mệnh, thọ nguyên đều đã tiếp cận đại nạn, càng tiến thêm một bước giảm thấp xác xuất thành công.

Như vậy xem ra, Từ lão quái trùng kích thất bại hoàn toàn là nằm trong tình lý, có thể đạt tới cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ, coi như là tương đối may mắn.

Đầu tư sai lầm, trong lòng Triệu Phong thất vọng, chỉ tự nhận mình không may.

Nhưng thái độ Từ lão quái lại là ỷ già lên mặt, mặt dày vô sỉ, khiến cho hắn hờn giận khó chịu, hận không thể một cước đá văng.

Từ lão quái đã lãng phí của hắn một phần Bách Nguyên Thánh Tương, chẳng những không có lòng cảm ơn, còn không chút xấu hổ hướng Triệu Phong mở miệng, muốn đòi thêm phần Bách Nguyên Thánh Tương thứ hai nữa.

- Hắc hắc… theo tin tức ngoài lề, Triệu tiểu hữu từ trong bên trong Tà Dương Phủ đạt được Bách Nguyên Thánh Tương, số lượng vẫn là nhiều nhất!

Từ lão quái một bộ dáng ngươi hiểu mà.

Trong lòng Triệu Phong khẽ rùng mình, ánh mắt lóe lên, rất nhanh đã suy nghĩ cẩn thận nguyên nhân.

Lúc trước, khi ở trong Tà Dương Phủ thu hoạch Bách Nguyên Thánh Tương, còn có hai chi tiểu đội tinh anh Đoan Mộc gia, Thiên Kiếm Các.

Thời điểm phân phối Bách Nguyên Thánh Tương, những người này cũng có mặt ở đấy.

Tuy nói hai phương nhân mã này là bạn không phải địch, nhưng giấy không gói được lửa, một ít tin tức tương quan, những kẻ hữu tâm chỉ cần tìm hiểu một chút, cũng không khó biết được.

Xem ra, sau lưng Từ lão quái này cũng có một cỗ thế lực chống lưng, nội tình Vạn Thánh Tông không thể khinh thị được.

Thấy Triệu Phong không phủ nhận, nụ cười trên mặt Từ lão quái càng sáng lạn:

- Thực lực Triệu tiểu hữu mạnh mẽ, ngay cả vài vị Đại Đế đỉnh phong Cửu U Cung đều không thể làm gì được ngươi. Nhưng nghe nói, Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh Cửu U Cung sẽ tự mình ra tay…

Hắn ở mặt ngoài thì tán thưởng Triệu Phong, nhưng trong lòng cũng là ám chỉ một trận.

Dưới sự uy hiếp của Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, Từ lão quái không tin Triệu Phong không cần một cường giả Chuẩn Thánh Chủ như hắn, không giao ra phần Bách Nguyên Thánh Tương thứ hai.

Phần Bách Nguyên Thánh Tương thứ hai vẫn không có mười phần nắm chắc thành công tấn chức, hắn thậm chí còn có thể bức Triệu Phong xuất ra phần thứ ba nữa.

- Ha ha, lấy Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh uy hiếp ta? Đây là cái mà ngươi gọi là ỷ vào sao?

Triệu Phong không giận còn cười, ánh mắt lạnh lẽo nhìn chằm chằm Từ lão quái.

Quả thật, lúc đầu khi Triệu Phong lưu lại cho Từ lão quái một phần Bách Nguyên Thánh Tương, trong lòng hắn cũng có hy vọng như thế.

Thế nhưng, Triệu Phong trước giờ làm việc, không bao giờ không có biện pháp dự phòng nào, cho nên không hề đem tất cả hy vọng đặt ở trên người Từ lão quái.

- Cái này không phải là uy hiếp, ngươi có thể không cầu ta cũng được!

Từ lão quái bất động thanh sắc, ngữ khí bắt đầu cứng rắn lên.

Triệu Phong biểu hiện ra cường thế như vậy, cũng khiến cho hắn có chút ngoài ý muốn. Ngữ khí cường đại cứng rắn như thế, chẳng lẽ hắn không sợ Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh có khả năng đã đến sao?

- Từ lão quái, phần Bách Nguyên Thánh Tương lãng phí này, ta sẽ không truy cứu nữa, dùng để báo đáp lại phần nhân tình kia của Vạn Thánh Tông. Thế nhưng bắt đầu từ bây giờ trở đi, giữa ta và Vạn Thánh Tông, xem như không còn bất cứ quan hệ gì nữa!

Ngữ khí Triệu Phong khôi phục sự bình tĩnh như trước.

Bắt đầu từ bây giờ trở đi, giữa hắn cùng Vạn Thánh Tông không ai nợ ai.

- Ngươi tự tin như vậy sao?

Cặp mày Từ lão quái nhướng lên, nghĩ đến những truyền thuyết về gã thiếu niên này, trong lòng mơ hồ có chút bất an.

- Thứ nhất, Đại Đế đỉnh phong, thậm chí Chuẩn Thánh Chủ cần Bách Nguyên Thánh Tương, cũng không chỉ có một mình ngươi. Ta có thể tìm kiếm người có đủ tiềm lực, cũng có đủ thành ý, ví dụ như là, Nam Phong Vương, đồng dạng cũng là Chuẩn Thánh Chủ!

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một tia cười khẽ.

Từ lão quái nghe vậy, sắc mặt khẽ biến. Triệu Phong hoàn toàn có thể tìm những người khác để hợp tác, không nhất thiết phải là hắn!

Hắn không khỏi có chút hối hận, không nên ỷ già lên mặt, lấy thực lực Chuẩn Thánh Chủ mà khinh địch.

- Thứ hai, cấp bậc sinh mệnh của ngươi, mặc dù đã lột xác đến cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ, miễn cưỡng kéo dài thọ nguyên. Thế nhưng, thọ nguyên chân chính của ngươi, nhất là linh hồn đã đạt cực hạn, mức độ tăng phúc không lớn. Có thể nhìn ra, trong vòng mười năm nữa, nếu như ngươi không thể tấn chức Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, sẽ thọ chung quy thiên!

Ý chí thần quang trong mắt Triệu Phong, càng ngày càng thịnh.

Hơn nữa hắn còn đem mấy chữ thọ chung quy thiên, càng nhấn mạnh hơn một chút.

- Ngươi biết được?

Linh hồn Từ lão quái đã cảm thấy được từng đợt nổ vang, ý chí áp bách trong mắt gã thiếu niên kia, càng ngày càng cường đại hơn.

Trong lúc nhất thời, tâm thần Từ lão quái lạnh lẽo, không nghĩ tới linh hồn ý chí của đối phương lại mạnh mẽ đến như thế.

Không khéo chính là, linh hồn của hắn đã đạt tới cực hạn, ở phương diện này cũng không có tăng lên tới cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ, thậm chí còn không bằng một ít Vô địch Đại Đế bình thường nữa.

Rầm rầm!

Triệu Phong một đầu tóc tím không gió tung bay, huyết mạch tả đồng mở ra, Hồn đạo điện lôi u tử sắc giống như thủy tinh trong suốt phóng vọt vào phương diện linh hồn Từ lão quái.

Ô...ô...ô...n...g!

Khoảnh khắc này, trong hồn hải tử sắc của Triệu Phong, một ngàn mấy trăm sợi ấn ký lôi kiếp nhất tề sáng lên.

- A…

Từ lão quái kêu thảm một tiếng, sắc mặt trắng bệch một trận, phương diện linh hồn gặp phải tai kiếp vạn lôi oanh kích. Thương tổn này gần như là vĩnh viễn không thể xóa diệt, khó có thể ngăn cản nổi.

- Dừng tay! Ngươi!

Thân thể Từ lão quái cũng theo linh hồn cùng nhau rung động co rút, đã có chút đứng không vững nữa.

Vẻ mặt hắn tràn ngập khủng khiếp sợ hãi, thậm chí là liên tục lên tiếng kêu tha.

Từ lão quái bất luận như thế nào cũng không nghĩ tới, tạo nghệ Hồn đạo của Triệu Phong đã đạt tới cấp bậc có thể uy hiếp Thánh Chủ như vậy!

Đây vẫn là lần đầu Triệu Phong toàn lực vận chuyển một ngàn sợi ấn ký lôi kiếp trở lên, Hồn đạo trùng kích bùng nổ kia đủ để uy hiếp đến Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh!

Ầm ầm ầm...

Ước chừng oanh kích thời gian hai ba hơi thở, Từ lão quái liên tục kêu cứu thảm thiết, rốt cuộc không kháng cự nổi nữa, quỳ rạp xuống đất.

- Hiện tại, thọ nguyên của ngươi chỉ còn lại chừng ba, bốn năm! Xem như cấp cho ngươi một cái giáo huấn vậy!

Sắc mặt Triệu Phong lúc này mới dịu đi.

- Ngươi!

Từ lão quái phủ phục trên mặt đất, trong mắt tràn đầy hối hận và khủng hoảng.

Thủ đoạn được voi đòi tiên, thậm chí hiếp bức của hắn, đã khiến cho Triệu Phong cực kỳ khó chịu.

Triệu Phong đã không truy cứu một phần Bách Nguyên Thánh Tương kia, nhưng hắn cùng đối phương hiện tại không ai nợ ai, liền không chút cố kỵ ra tay giáo huấn Từ lão quái một phen.

- Thái thượng Trưởng lão!

Lúc trước Từ lão quái kêu cứu, kinh động các cao tầng khác trong sơn môn, như là Linh Quỳnh Đại Đế.

Vụt...

Đến khi bọn hắn đuổi tới, tại chỗ chỉ lưu lại một tầng ngân ảnh không u sắc dần dần trong suốt, rất nhanh đã trôi đi không thấy đâu nữa.

- Thái thượng Trưởng lão, ngươi bị làm sao vậy?

- Nhân ảnh vừa rồi kia, tựa hồ có điểm giống như Triệu Phong!

Đến khi mấy người Linh Quỳnh Đại Đế đuổi tới hiện trường, đem Từ lão quái hồn bất phụ thể nâng thẳng dậy.

Từ lão quái một thân chật vật, gần như sắp sửa lâm vào hôn mê.

- Đều do ta mặt dày vô sỉ, bị lòng tham che mắt, khiến cho Triệu Phong không vui… Đợi thời gian thích hợp, ta lại đi bái phỏng hắn!

Từ lão quái mỉm cười chua xót.

Hắn chính là rất bức thiết hy vọng được hợp tác cùng Triệu Phong, thế nhưng lại sợ đối phương không xuất ra phần Bách Nguyên Thánh Tương thứ hai, lúc này mới xuất ra kỹ xảo vô sỉ này.

- Triệu Phong này xem Vạn Thánh Tông ta trở thành cái gì đây? Muốn đến thì đến, muốn đi liền đi!

Mấy người bọn Linh Quỳnh Đại Đế kinh hãi rất nhiều, thế nhưng

phần lớn đều cảm thấy bất đắc dĩ.

Triệu Phong đã để lại tọa độ không gian bên trong Vạn Thánh Tông, chỉ cần sử dụng Thứ Thần khí Mê Không Giới, thì bất cứ lúc nào cũng có thể đi tới.

o0o

Một chỗ khác, thân ảnh Triệu Phong xuất hiện bên trong Vương phủ.

Vị trí hắn xuất hiện, vừa lúc chính là trong hoa viên lầu các lúc trước hắn sinh sống.

- Triệu Phong!

Chỗ sâu bên trong Vương phủ, Nam Phong Vương chợt sản sinh ra một tia cảm ứng, không khỏi kinh dị hô nhỏ một tiếng.

- Vương gia, quấy rầy rồi!

Triệu Phong hướng Nam Phong Vương chào hỏi một tiếng, sau đó liền bắt đầu bế quan tĩnh tu.

Sở dĩ hắn còn ở lại Vương phủ chính là có hai mục đích.

Triệu Phong đang đợi người!

Người mà hắn chờ đợi, không chỉ một người, hơn nữa lại không nhất thiết sẽ tới.

Nếu như không tới, hắn liền an tâm tu luyện, một đường tu luyện đến Hư Thần Đại Đế, mặc dù khả năng này cũng không quá hiện thực cho lắm.

o0o

Chớp mắt, thời gian nửa tháng đã trôi qua.

Một ngày nọ, Triệu Phong tiến vào bế quan. Bên trên lầu các hiện ra một đoàn lốc xoáy phong lôi thâm thúy, chớp động hai màu lam thanh sáng rõ.

- Sắp được rồi!

Triệu Phong cảm giác Phong Lôi Quyết của chính mình đã đạt tới điểm tới hạn Thất trọng.

Bước tiếp theo, chính là Bát trọng, Hỏa Chi Phong Lôi!

Tốc độ tu hành Thất trọng Mộc Chi Phong Lôi thật sự là nhanh đến kinh người.

Nguyên nhân chủ yếu là Triệu Phong nắm giữ đại lượng trân bảo trân tài Thảo Mộc hệ, giống như Bách Nguyên Mật Dịch vậy. Những nguyên vật liệu cấu thành Bách Nguyên Mật Dịch này, ít nhất đến từ phấn hoa của trên một trăm gốc cây hoa loại tuyệt phẩm.

Không trung Vương phủ, lốc xoáy phong lôi chớp động vặn vẹo kia sáng tỏ nở rộ, khí tức rõ ràng đạt tới một điểm tới hạn mơ hồ muốn đột phá.

Chỉ cần tu vi đạt tới Hư Thần Cảnh, không khó nhìn ra Triệu Phong đang tu luyện đến một thời khắc vô cùng quan trọng.

o0o

Bên ngoài hoa viên lầu các.

- Hừ! Ta đợi chính là cơ hội này!

Một gã trung niên ăn mặc theo kiểu người hầu, chợt hóa thành một đạo lưu quang xám đen, chui vào bên trong hoa viên lầu các, thân ảnh chợt lóe rồi biến mất.

Bên trong tu luyện thất, Triệu Phong đang khoanh chân ngồi, nhanh chóng trùng kích Phong Lôi Quyết Bát trọng Hỏa Chi Phong Lôi.

Vụt...

Sau lưng hắn chợt thoáng hiện một đạo lưu quang xám đen, sau đó ngưng tụ lại thành một gã nam tử thần bí hắc lưu âm ảnh.

- Tả Đồng Thiên Quân, tên ngươi ở trên bảng ám sát Hắc Mạc Giác, bài danh mười hạng đầu, so với Nam Phong Vương còn cao hơn nhiều lắm! Vì thế đừng trách ta đi rồi quay lại!

U Dạ Đế Quân tay cầm một thanh kiếm u ảnh sóng nước lay động, mang theo một cỗ hàn ý trí mạng, vô thanh vô tức đâm thẳng về phía Triệu Phong.

Chương 897: Cho Ngươi Trốn Trước Mười Hơi Thở

- Tả Đồng Thiên Quân, chấm dứt đi!

Thanh kiếm u ảnh sóng nước lay động trong tay U Dạ Đế Quân, ngay một khắc hiện thân kia, đã mang theo tốc độ cực hạn không thể trốn tránh, đâm thẳng về phía Triệu Phong đang khoanh chân đả tọa kia.

Phốc…

Kiếm thể giống như bóng râm cuộn sóng kia, siêu thoát phạm trù vật chất bình thường, cơ hồ là không nhìn bất cứ phòng ngự nào cả, xuyên thẳng vào ngực Triệu Phong.

- A!

Triệu Phong đang khoanh chân tu luyện, thân thể nhất thời cứng đờ, hoàn toàn không có một chút lực hoàn thủ nào cả.

Một màn này, cũng giống như Nam Phong Vương lúc trước, bị U Dạ Đế Quân thành công ám sát.

Bởi vì U Dạ Đế Quân chính là ra tay đánh lén trước, cộng thêm khoảng cách gần như thế, tốc độ xuất kiếm căn bản khó ai có thể trốn tránh nổi.

Huống chi, mục tiêu bị ám sát kia, bản thân là đang trong lúc tu luyện, tinh thần tập trung cao độ, cảm quan đối với ngoại giới giảm thấp rất nhiều.

Phốc…

Miệng vết thương chỗ Triệu Phong bị đâm trúng, cũng không có đổ máu, nhưng lại bốc lên một chùm tia bụi khí xám đen, sau đó thân thể nhanh chóng thối rữa, khí tức sinh mệnh chợt bay biến tiêu vong.

- Ồ?

Cặp mày U Dạ Đế Quân nhướng lên, cảm thấy có chút gì đó không đúng.

Trước khi hắn ra tay ám sát bất cứ một mục tiêu gì, cũng đều sẽ tiến hành thu thập đầy đủ nguyên vẹn các tư liệu tình báo về mục tiêu đó.

Ví dụ như nói, mục tiêu Tả Đồng Thiên Quân hắn phải ám sát lần này, không chỉ có huyết mạch nhãn đồng cường đại, tinh thông Linh Hồn hệ, hơn nữa thể phách thân thể cũng vô cùng mạnh mẽ.

Theo lý thuyết, mức độ khó khăn khi ám sát Triệu Phong, còn phải cao hơn Nam Phong Vương rất nhiều mới đúng.

Mặc dù Ảnh Thiên Thứ Kiếm của hắn, danh liệt một trong bảy đại Thánh khí Truyền thừa Ảnh Sát đạo, hơn nữa lại còn ẩn chứa độc dược trí mạng Hắc Tuyền Độc độc hữu của Hắc Mạc Giác, theo lý thuyết cũng không thể nhẹ nhàng dễ dàng đẩy Triệu Phong vào chỗ chết như vậy.

Phốc…

Thời điểm khi hắn đang ý thức được có chuyện không đúng, sau lưng hắn đột nhiên truyền đến một cỗ hàn ý, cùng với một tia ba động Ảnh Sát đạo quen thuộc.

- Meo meo!

Một thanh chủy thủ u ám như ảnh, từ phía sau đâm thẳng vào thân thể U Dạ Đế Quân.

Khí tức thanh chủy thủ kia, cùng Ảnh Thiên Thứ Kiếm của hắn, cơ hồ chẳng phân biệt cao thấp.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu hiện thân ngay sau lưng U Dạ Đế Quân. Một kích này của nó, cơ hồ là đồng thời phát động ngay khi U Dạ Đế Quân vừa đắc thủ.

Chỉ cần U Dạ Đế Quân đâm trúng Triệu Phong, liền nhất định không thể trốn tránh một kích này của nó.

- Cái gì… Ảnh Sát Đế Nhận?

Thân thể giống như sóng nước âm ảnh của U Dạ Đế Quân vặn vẹo một trận, truyền đến cảm giác đau đớn mãnh liệt.

Nếu như là công kích bình thường, với năng lực Bát Dực U Ảnh Phân Thân của hắn, còn không đặt vào trong mắt, nhiều nhất chỉ là tổn thất một khối phân thân mà thôi.

Thế nhưng, Ảnh Sát Đế Nhận cùng với thủ đoạn công kích của Tiểu Tặc Miêu, đều là Ảnh Sát đạo cùng nhất mạch với hắn, hơn nữa đối với loại huyết mạch thể chất này của hắn còn có sự khắc chế nhất định.

Càng làm cho trái tim hắn băng giá chính là, một kiếm này đâm thủng

Triệu Phong, hiển nhiên không phải bản tôn của hắn.

Ầm...

Một đạo sấm sét chấn động, vang vọng phương diện linh hồn, giống như là có vạn lôi tai kiếp buông xuống vậy.

Bản thể U Dạ Đế Quân vừa mới bị thương, phương diện linh hồn lại gặp phải một trận oanh lôi nổ vang công kích.

Ầm...

Ngay khoảnh khắc tiếp theo, một cỗ bá đạo lực phách kinh khủng như thái sơn sấm rền nhất thời chấn áp ở trên người U Dạ Đế Quân.

Mắt thường chỉ nhìn thấy một vòng quyền quang kim lam lực phách từ dưới lên trên, bao phủ toàn thân U Dạ Đế Quân.

Ầm ầm ầm...

Cả tòa lầu các Triệu Phong đang tu luyện này, trong khoảnh khắc đã bị hủy diệt thành tro bụi.

Thân thể U Dạ Đế Quân bị một đạo thân ảnh kim lam sáng lạn từ trong sàn nhà phía dưới chui ra, đánh cho một quyền oanh phi, lập tức phun ra một búng máu.

- U Dạ Đế Quân, kẻ mà ta muốn đợi chính là ngươi!

Kim lam thánh thể của Triệu Phong mơ hồ tăng cao vài phần, đồng thời với đánh bay U Dạ Đế Quân, thân thể như ảnh tùy hình, lập tức thi triển ra Thánh Lôi Bá Quyền, phát động oanh kích vô cùng cuồng bạo.

Vốn dĩ, Triệu Phong chân chính mãi vẫn luôn vừa mai phục vừa tu luyện ở bên dưới, cảnh tượng tu luyện bày ra phía trên lầu các kia, cũng hoàn toàn là chân thật.

Mà Triệu Phong giả ngồi ở phía trên kia, chẳng qua chỉ là một cái thân thể dùng Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu lâm thời đắp nặn ra mà thôi.

Bởi vì khí tức thể hiện ra cùng Triệu Phong tu luyện phía dưới câu thông với nhau, bởi vậy rất khó nhìn ra sơ hở.

Ngoài ra, Triệu Phong còn để cho Tiểu Tặc Miêu âm thầm ẩn nấp tại góc tường sau lưng chính mình, đón lỏng chờ đợi.

Chỉ cần U Dạ Đế Quân đâm trúng thân hình Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu giả kia, liền không thể tránh thoát Tiểu Tặc Miêu đánh lén sau lưng được.

- Bị lừa rồi!

Thân thể U Dạ Đế Quân bị đánh văng lên hư không, dưới sự liên thủ của bản thể Triệu Phong cùng Tiểu Tặc Miêu, cũng đã bị thương không nhẹ.

Thân pháp của hắn mặc dù cao minh quỷ dị, nhưng mà bị huyết mạch tả đồng của Triệu Phong tập trung, căn bản không chỗ nào che giấu được.

- Thánh Lôi Bá Quyền!

Triệu Phong đánh ra từng đạo quyền quang khổng lồ kim lôi đan xen, hình thái giống như lôi sơn kim chúc, huy hoàng bá đạo, mỗi một lần

trùng kích cũng đều xuất hiện cảnh tượng oanh áp hư không cùng với liệt dương phần thiên, uy năng cực kỳ khủng bố.

Ầm...

Dưới sự oanh kích áp bách của Thánh Lôi Bá Quyền cùng Huyết Ma Dương, thân thể giống như hắc lưu âm ảnh của U Dạ Đế Quân, nhất thời bị đánh nổ nát, dưới diễm miêu thiêu đốt liền hóa thành tro tàn.

- Bát Dực U Ảnh Phân Thân thật kỳ dị!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong tập trung quan sát, chỉ thấy thân thể U Dạ Đế Quân phân hóa trọng điệp ra hai đạo trọng ảnh u ám.

Một cái u ảnh phân thân trong đó thay thế bản thể đón đỡ đại bộ phận thương tổn, khoảnh khắc liền bị hủy diệt.

Mà bản thể chân chính thì lại tách ra, hóa thành một đạo hắc lưu âm ảnh, ẩn độn hư không, thi triển thủ đoạn ẩn độn cùng loại với Tiểu Tặc Miêu.

Vụt...

U Dạ Đế Quân dưới trạng thái ẩn độn, sau lưng còn triển khai một đôi cánh dơi xám đen, dung nhập vào trong bóng đêm, tốc độ ảnh độn thoát ly kia, cực kỳ kinh người.

Chỉ trong thời gian chớp mắt, U Dạ Đế Quân chân chính đã rất nhanh bay ngược ra khỏi Vương phủ.

Một kích không thành, lập tức rút lui, đây chính là phong cách của U Dạ Đế Quân.

Huống chi, hắn trúng phải mai phục của Triệu Phong cùng Tiểu Tặc Miêu, ngay cả bản thể cũng đã bị thương thế không nhẹ.

- Tặc tử, dám lại đến mạo phạm Vương phủ ta!

Đúng lúc này, một đạo thanh âm uy nghiêm chợt từ chỗ sâu bên trong Vương phủ truyền đến, chấn động thiên tiêu.

Ô...ô...ô...n...g!

Một mảnh quang hà tử kim sắc trong suốt rạng rỡ, mang theo một cỗ khí tức vĩ lực bao trùm thiên địa vạn vật, thẩm thấu một mảnh thiên không khu vực Vương phủ.

- Chiến lực Chuẩn Thánh Chủ!

Sắc mặt U Dạ Đế Quân động dung thất thanh, hắn biết Nam Phong Vương không có chết, nhưng không đoán trước được, thực lực đối phương lại tiến thêm một tầng như vậy.

Ô...ô...ô...n...g!

Một mảnh hư không tại chỗ của hắn bị quang hà tử kim sắc thẩm thấu, khí tức lực lượng uy chấn thiên địa, không nhìn linh hồn vật chất, cọ rửa hết thảy.

Thân ảnh U Dạ Đế Quân ẩn nấp bên trong bóng đêm, nhất thời bị nghiền ép chấn văng ra.

- U Dạ Đế Quân!

Cường giả bên trong Vương phủ cũng có thể bắt giữ được thân ảnh một gã nam tử Dị tộc lưng mọc cánh dơi xám đen, khung xương

mảnh khảnh.

Bên ngoài thân thể nam tử Dị tộc kia là một tầng da dẻ tế văn ám sắc, quanh quẩn bên trong một tầng hắc lưu, thân hình có loại cảm giác bóng râm vặn vẹo.

- Lưu lại tặc nhân này!

Nam Phong Vương hoành đạp hư không, toàn thân nở rộ một tầng quang hà tử kim sắc, có loại cảm giác trong sáng tinh huy rạng rỡ, nhưng khí tức lực lượng trên người lực áp tất cả mọi người ở đây.

- Lôi Dực Phi Độn Thuật!

Sau lưng Triệu Phong kéo dài ra một đôi phong lôi quang dực sống động như thật, lướt trên một đạo dực quang tàn ảnh, phi độn chém mạnh về phía U Dạ Đế Quân.

- Bát Dực Ảnh Phá Thiên!

Trên mặt U Dạ Đế Quân thoáng cười lạnh, cánh dơi sau lưng hắn huyễn hóa ra tám đạo ảnh dực khổng lồ, luân chuyển thành tám đạo phong nhận ảnh dực, chém mạnh về phía tám phương hướng khác nhau.

Phốc… Phốc…

Chỉ một thoáng, tám đạo phong nhận ảnh dực khổng lồ, phá tan quang hà tử kim sắc thẩm thấu hư không, uy thế mạnh mẽ tuyệt đối, công kích cơ hồ tiếp cận tám Đại Đế đỉnh phong.

Càng không thể tưởng tượng chính là, tám đạo phong nhận ảnh dực kia giống như có linh tính, trong đó ít nhất có bốn đạo, trực tiếp chém

về phía Triệu Phong cùng Nam Phong Vương.

Ầm...

Hai nắm tay Triệu Phong đánh ra quyền quang sáng lạn giống như kim chúc lôi sơn, thái dương xung thiên, đem hai đạo phong nhận ảnh dực trong đó đánh cho vỡ nát.

Nam Phong Vương thân là chiến lực Chuẩn Thánh Chủ, cũng rất thoải mái hóa giải hai đạo phong nhận ảnh dực đánh về phía mình.

Nhưng vấn đề chính là, hắn còn phải bận tâm một ít phong nhận ảnh dực còn lại, mang đến nguy cơ cho các sinh linh khác bên trong Vương phủ.

Nam Phong Vương có điều cố kỵ, tay chân rối loạn, nhất thời mất đi thân ảnh của U Dạ Đế Quân.

- Tên gia hỏa này, rốt cuộc có đến bao nhiêu phân thân đây?

Huyết mạch tả đồng của Triệu Phong bắt giữ được một đạo ảnh dực cự đại trong đó độn phá hư không, bay vụt hướng vực ngoại hư không bên ngoài.

o0o

Vụt...

Bên ngoài Đại Đảo vực, trong hư không vụ hải.

Một đạo dực quang hắc lưu bỗng nhiên thoáng hiện, ngưng tụ thành một nam tử cánh dơi sắc mặt suy yếu vô cùng.

- Không hổ là Tả Đồng Thiên Quân, hôm nay không ngờ lại khiến cho ta thất thủ! Nhưng ác mộng của ngươi chỉ vừa mới bắt đầu mà thôi! Dưới Thánh Chủ, không ai có thể tránh được sự đuổi giết của ta!

U Dạ Đế Quân lạnh lùng quan sát phía dưới.

Bên trong Vương phủ, mọi người lấy Nam Phong Vương cầm đầu, sắc mặt cũng đều có chút khó nhìn.

Cái này đã là lần thứ hai để cho U Dạ Đế Quân giết vào bên trong Vương phủ sau đó thành công rời đi.

Lần trước, U Dạ Đế Quân đã thành công, phá vỡ quá trình tấn chức của Nam Phong Vương, khiến cho công sức của hắn như công dã tràng.

Nhưng mà, chỉ luận tốc độ mà nói, cho dù là Nam Phong Vương có chiến lực Chuẩn Thánh Chủ, cũng đuổi không kịp U Dạ Đế Quân.

Bên trong Vương phủ, cũng chỉ có duy nhất một người, sắc mặt vẫn bình tĩnh như thường.

Người đó, chính là Triệu Phong!

Lần này đây hắn bố trí mai phục, dụ dỗ U Dạ Đế Quân ám sát, khiến cho U Dạ Đế Quân trọng thương thất bại mà lui.

- U Dạ Đế Quân, cho ngươi thời gian mười hơi thở chạy trốn!

Gã thiếu niên tóc tím kia không chút gợn sóng sợ hãi, huyết mạch tả đồng vẫn tập trung vào bản thể của U Dạ Đế Quân.

- Cái gì?

Lời ấy vừa ra, không chỉ có thân hình U Dạ Đế Quân chấn động, ngay cả mọi người bên trong Vương phủ cũng đều có vẻ không thể tin nổi nhìn về phía Triệu Phong.

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, không có truy kích.

Huyết mạch tả đồng của hắn tựa hồ không nhìn gông xiềng không gian cường đại, đem U Dạ Đế Quân hoàn toàn khóa chết.

- Tiểu bối! Người dám phát ra lời nói như vậy đối với ta, ngươi vẫn là kẻ đầu tiên!

Sắc mặt U Dạ Đế Quân âm lệ, cảm thấy một cỗ phẫn nộ dâng trào lên.

Nhưng bất luận như thế nào, hắn không thể ở lại tại chỗ nữa.

Nam Phong Vương cùng Triệu Phong liên thủ, hắn không có khả năng là đối thủ!

Thân là sát thủ đỉnh phong Ảnh Sát đạo, hắn tuyệt không am hiểu chính diện đối kháng.

Mặc dù hắn có được chiến lực tiếp cận Chuẩn Thánh Chủ, nhưng nếu chính diện cùng loại thực lực phái như Triệu Phong, Huyền La Ma Đế này giao phong, phần thắng cũng không lớn.

- Một hơi thở… Hai hơi thở… Ba hơi thở…

Triệu Phong không chút cử động, yên lặng đếm thời gian. Nam Phong Vương bên cạnh lại ngo ngoe muốn động, nhưng bị Triệu Phong ngăn cản lại.

- Triệu Phong! Chỉ mong sự mạnh miệng của ngươi sẽ không trở thành trò cười!

U Dạ Đế Quân cố nén sự nghẹn khuất cùng kinh hãi trong lòng, hóa thành một đạo dực quang hắc lưu, lấy tốc độ Đại Đế bình thường không kịp hít khói, dung nhập vực ngoại Hư Không Hải quảng đại vô tận.

Thời gian mười hơi thở còn chưa tới, Triệu Phong cũng không có lập tức truy kích.

Ánh mắt của hắn, rơi xuống trên người Nam Phong Vương.

- Vương gia, nếu như muốn tru sát tặc nhân này, tốt nhất có thể cho ta mượn Vân Tầm Tiên Điệp của ngươi dùng một chút!

Triệu Phong có chút cười, nói.

- Triệu Phong, ngươi thật định một mình truy sát theo U Dạ Đế Quân sao?

Nam Phong Vương trịnh trọng nói.

Hắn biết, chính mình căn bản không thể ngăn cản nổi Triệu Phong.

- Cộng thêm Vân Tầm Tiên Điệp, hẳn là có bảy tám phần nắm chắc!

Triệu Phong đáp.

Mắt thấy thời gian mười hơi thở đang từng chút một tới gần.

Nam Phong Vương cũng không chần chừ nữa, vung tay lên, lấy Vân

Tằm Tiên Điệp ra.

Vân Tằm Tiên Điệp nhìn thấy Triệu Phong cùng Tiểu Tặc Miêu, cũng biểu hiện ra dáng vẻ vô cùng thân thiết, rất nhanh cùng Tiểu Tặc Miêu dính lại một chỗ, chơi đùa vui vẻ.

Triệu Phong duỗi bàn tay ra, đem Vân Tằm Tiên Điệp cùng Tiểu Tặc Miêu đều thu vào Mê Không Giới.

- Triệu Phong, ngươi phải cẩn thận làm việc. Lấy thực lực của ngươi, chỉ cần không quá khinh địch, ít nhất sẽ không bị U Dạ Đế Quân đã bị thương kia phản công!

Nam Phong Vương dặn dò nói.

- Vương gia yên tâm, ta lập tức sẽ trở về ngay!

Triệu Phong dứt lời, triển khai phong lôi quang dực sau lưng, kéo động một đạo tàn quang lôi dực, phóng tới vực ngoại Hư Không Hải.

- Lôi Dực Thiểm Không!

Trong mắt Triệu Phong bùng lên lệ mang, lôi dực sau lưng nở rộ ra phong lôi dực quang sáng lạn chói mắt, tốc độ đạt tới một điểm cực hạn, đột nhiên hóa thành một đạo phong điện quang tuyến, xuyên thấu hư không, chợt lóe lên rồi biến mất!

- Thật nhanh!

Bên trong Vương phủ, bọn người Nam Phong Vương đều thất thanh một trận.

Chương 898: Đỉnh Phong Giới Sát Thủ

Lôi Dực Thiểm Không chính là cảnh giới phi hành cao nhất Phong Lôi Truyền Thừa của Phong Lôi Đại Đế ngày xưa.

Về bản chất, cái này không phải chỉ là phi hành đơn thuần, mà là dưới tốc độ cực hạn, dung nhập lôi dực phi độn, thực hiện một loại thiểm độn khóa không.

Vụt vụt vụt...

Mắt thường chỉ nhìn thấy một đạo phong điện quang tuyến hẹp dài xỏ xuyên qua vực ngoại Hư Không Hải, mỗi lần lóe lên, đều là khoảng cách trên vạn dặm.

Đương nhiên, ở vực ngoại Hư Không Hải, bởi vì các loại nhân tố sai biệt như không có lực cản, trọng lực… có thể tăng tốc độ gấp chục lần trở lên so với bên trong Nội vực.

Cũng chính là nói, tại vực ngoại Hư Không Hải, mỗi một lần Triệu Phong thiểm không, tương đương xuyên qua vạn dặm, có thể thấy được sự khủng bố của nó.

Cái này vẫn là dưới tình huống hắn không thể toàn bộ buông tay ra chân.

Kiếp này trùng tu, phong lôi nguyên lực của Triệu Phong càng thêm cường đại, so với đời trước càng thêm vô cùng cao minh, thi triển Lôi Dực Thiểm Không có thể nói là như cá gặp nước.

Một chỗ khác tại Hư Không Hải…

- Thật sự là chê cười! Cho ta thời gian mười hơi thở? Tiểu tử kia cũng không sợ gió lớn cắt đứt đầu lưỡi a!

Trong một đạo dực quang hắc lưu, chợt hiện ra thân ảnh hình bóng U Dạ Đế Quân.

Sau khi rời khỏi Vương phủ, U Dạ Đế Quân bằng vào bí thuật cường đại, một hơi bay ra gần mười vạn dặm.

Khóe miệng U Dạ Đế Quân nổi lên một tia trào phúng. Để cho chính mình thời gian mười hơi thở, cho dù là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cũng khó có thể đuổi giết tới được.

Hắn theo bản năng, hướng phía sau nhìn lại.

Quả nhiên, tiểu bối kia cũng không có đuổi theo, chẳng qua là khua môi múa mép mà thôi.

Vụt...

Thế nhưng thời điểm khi trong lòng U Dạ Đế Quân còn đang khinh bỉ, phía sau đột nhiên truyền đến thanh âm phong lôi âm vang kỳ dị, trong mơ hồ còn kèm theo không gian ba động nữa.

- Đó là… Làm sao có khả năng?

Thần niệm U Dạ Đế Quân đảo qua, sắc mặt hoảng sợ thất sắc, tâm thần nhất thời lạnh ngắt.

Ngay phía sau, một đạo phong điện quang tuyến hẹp dài xuyên cắt

hư không vụ hải, rất nhanh thiểm độn mà đến.

Mỗi khi cách một hơi thở, đạo phong điện quang tuyến kia đều có thể nhanh chóng xuyên qua mấy ngàn dặm.

- Tốc độ khủng bố như thế, gần như vượt qua Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh không am hiểu tốc độ bình thường nữa!

U Dạ Đế Quân sợ tới mức ngây người ra.

Vụt... Vụt...

Hắn hít sâu một hơi, hóa thành một đạo dực quang hắc lưu, đột nhiên phân liệt thành hai đạo dực mang, khoảnh khắc phi độn ra bảy tám ngàn dặm, sau đó biến mất không thấy.

- Ồ?

Triệu Phong chỉ thấy khí tức hai đạo dực mang kia giống nhau như đúc, sau khi phân liệt ra cũng đều phi độn ra khoảng cách rất xa xôi.

Nếu là Đại Đế bình thường, thậm chí Chuẩn Thánh Chủ, dưới tình huống như thế này, cũng sẽ bị che mờ ngắn ngủi, bởi vậy mà đánh mất mục tiêu truy đuổi.

- Hừ!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, không chút do dự, hướng tới phương hướng một đạo dực mang đã biến mất trong đó đuổi theo.

- Lôi Dực Thiểm Không!

Lôi dực sau lưng Triệu Phong lại nở rộ ra phong lôi quang hà sáng

lạn, hóa thành một đạo phong điện quang tuyến thật nhỏ xuyên cắt hư không, khóa không phi độn.

Chỉ là trong mấy hơi thở, Triệu Phong đã đuổi kịp đạo dực quang hắc lưu ở trong trạng thái ẩn độn kia.

- Hoàn toàn không có tác dụng!

Trên mặt U Dạ Đế Quân rốt cuộc xuất hiện một tia khủng hoảng, đối phương không chỉ có tốc độ lực áp chính mình, mà lại có được truy tung thuật vô cùng cao siêu.

Nhất là huyết mạch nhãn đồng của Triệu Phong, căn bản là khắc chế các loại bí pháp chạy trốn của hắn.

Mắt thấy, đạo phong điện quang tuyến sau lưng kia đang từng chút một tới gần, đã là không thể trốn tránh.

- Một khi đã đào thoát không được, như vậy cũng chỉ có thể buông tay đánh nhau một trận!

Trong mắt U Dạ Đế Quân hiện lên một chút ngoan lệ cùng điên cuồng.

Trên người hắn mang theo rất nhiều bí thuật Cấm kỵ, thậm chí có thể tạo thành uy hiếp trí mạng đối với Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, chỉ cần thi triển một hai loại trong đó, liền có hy vọng hóa giải nguy nan.

Vụt...

Ngay khoảnh khắc tiếp theo, Triệu Phong đã thông qua một lần thiểm không, tiếp cận U Dạ Đế Quân trong phương viên mấy chục dặm.

Trong mắt U Dạ Đế Quân hiện ra một tia tàn nhẫn, huyết mạch bí pháp trong cơ thể đã thành công dâng lên, chỉ chờ Triệu Phong đến gần người, liền tiến hành nghịch tập phản công.

Nào ngờ, Triệu Phong đã ngừng lại tại chỗ, huyết mạch tả đồng mở ra, mạnh mẽ xuất hiện một cỗ linh hồn đồng lực kinh người.

- Linh Hồn Xiềng Xích!

Thoáng chốc, một tia u tử xích điện thủy tinh trong suốt đã xuyên thấu phương diện linh hồn, đem thân thể U Dạ Đế Quân tầng tầng quấn quanh.

Chi chi!

Linh Hồn Xiềng Xích kia từng chút một trói buộc linh hồn U Dạ Đế Quân, mạnh mẽ truyền đến một trận cảm giác sấm đánh mê muội liên miên không dứt.

- Không nên!

Thân thể U Dạ Đế Quân bị kềm hãm, toàn bộ linh hồn đều bị bó buộc giam cầm lại, hết thảy thủ đoạn phương diện vật chất cũng đều mất đi ý nghĩa.

Linh Hồn Xiềng Xích này cũng được gọi là Linh Hồn Cấm Cố, là chuyên môn từ xa vây cấm linh hồn mục tiêu.

Chiến lực cường đại đến đâu, nếu như linh hồn bị giam cầm, toàn bộ cũng đều là mây bay.

- Phá cho ta!

Linh hồn ý chí U Dạ Đế Quân cường đại hơn đại đa số Đại Đế đỉnh phong, dưới sự trói buộc của Linh Hồn Xiềng Xích, vẫn còn có năng lực mạnh mẽ giãy dụa.

Phốc… Phốc… Phốc…

Ngoài mặt tầng u tử xích điện thủy tinh trong suốt kia bốc lên một mảnh khói đen, thậm chí truyền đến tiếng vang căng thẳng dị thường.

Ở phương diện vật chất, bên ngoài thân thể U Dạ Đế Quân chấn động lên một chùm tia diễm ba hắc lưu, điên cuồng gào thét vang vọng phương viên mấy chục dặm.

Triệu Phong không chút cử động, vận chuyển huyết mạch tả đồng, tăng lớn lực độ giam cầm U Dạ Đế Quân.

Thánh Lôi Thể của hắn phòng ngự cực kỳ mạnh mẽ, dư ba chân nguyên bí pháp tập kích tầm gần, đủ để đánh chết Vương Giả bình thường, lại không thể tổn thương đến hắn mảy may.

Ầm ầm ầm...

Số lượng u tử xích điện nhất thời tăng nhiều, quang mang huyễn lượng, thậm chí bộc phát ra một tia lực lượng lôi kiếp, oanh kích linh hồn U Dạ Đế Quân.

- A a!

U Dạ Đế Quân trong lúc giãy dụa, truyền đến một trận tiếng kêu thê lương thảm thiết, ngoài mặt linh hồn lưu lại một mảnh cháy xém.

Kế tiếp, mức độ giãy dụa của U Dạ Đế Quân giảm nhỏ, thân thể co rút, linh hồn thừa nhận lực lượng lôi kiếp oanh kích, thương thế kéo dài gia tăng.

Triệu Phong từng chút một tăng mạnh lực độ Linh Hồn Xiềng Xích.

Đến lúc lực độ giam cầm đạt tới trình độ nhất định, mục tiêu đã hoàn toàn mất đi chưởng khống đối với thân thể.

Thế nhưng, cấp bậc linh hồn U Dạ Đế Quân cùng Triệu Phong cơ bản ngang hàng, muốn làm đến một bước này, cũng không có dễ dàng như vậy.

Cũng may, Triệu Phong có thể vận dụng lực lượng lôi kiếp, không ngừng tăng thêm thương thế cho linh hồn U Dạ Đế Quân.

Hơn mười hơi thở sau, linh hồn U Dạ Đế Quân đã bị Triệu Phong giam cầm sáu, bảy thành.

- Không sai biệt lắm!

Triệu Phong có chút gật đầu, cánh tay nhẹ nhàng vung lên.

- Meo meo!

Một đạo hư tuyến ám ngân sắc chợt lóe lên rồi biến mất.

Khoảnh khắc tiếp theo, một con mèo nhỏ màu xám bạc cùng một con tằm nhỏ béo mũm mĩm đã xuất hiện ở trên không U Dạ Đế Quân.

Ô...ô...ô...n...g! Vụt vụt vụt...

Con tằm nhỏ kia há rộng cái miệng nhỏ nhắn, phun ra một mảnh tàm

ti huyễn lệ sặc sỡ màu sắc rực rỡ, khoảnh khắc đem bản thể U Dạ Đế Quân, đem toàn thân trói chặt lại.

Trong nháy mắt, U Dạ Đế Quân hóa thành một cái bánh chưng lớn màu sắc rực rỡ.

Phốc! Ầm...

Tay Tiểu tặc miêu cầm một thanh xẻng sắt, hung hăng gõ lên trên cái bánh chưng lớn màu sắc rực rỡ kia.

Tâm thần U Dạ Đế Quân nhất thời rung mạnh, một trận cảm giác mê muội mạnh mẽ truyền đến, cắt ngang ý đồ thúc giục bí pháp phản phệ của hắn.

Phốc! Vụt...

Ngay sau đó, Vân Tầm Tiên Điệp rất nhanh chấn động cặp cánh, một đám phấn hoa bán trong suốt màu sắc rực rỡ, phun thẳng lên trên cái bánh chưng lớn màu sắc rực rỡ kia.

- Thải Mộng Hoa Phấn… Xong rồi!

U Dạ Đế Quân chỉ cảm thấy toàn thân mềm yếu một trận, huyết mạch chân nguyên tiến thêm một bước không thể khống chế được.

Cộng thêm Triệu Phong chủ công Linh Hồn Xiềng Xích, U Dạ Đế Quân đã hoàn toàn bị giam cầm khống chế, mất đi năng lực phản kháng, ngay cả năng lực tự bạo cũng đều không có.

Vù!

Triệu Phong khẽ thở ra một hơi, vẫn như cũ duy trì Linh Hồn Xiềng

Xích, phát động một tia lực lượng lôi kiếp, khiến cho linh hồn ý chí của U Dạ Đế Quân, lâm vào trạng thái càng thêm suy yếu.

Đối phó cường giả cấp bậc như U Dạ Đế Quân này, cũng không thể để cho hắn có một chút cơ hội hoàn thủ nào cả.

Nếu không, U Dạ Đế Quân có lẽ sẽ chính là một Tử Vong Đại Đế thứ hai, có thể mang đến loại Cấm kỵ bí pháp giống như là Vong Ngữ Trớ Chú vậy, khiến cho Triệu Phong phải trả một cái giá lớn thảm trọng.

Còn nữa, Triệu Phong cần một U Dạ Đế Quân còn sống, nếu như để hắn tự bạo mà chết, như vậy sẽ mất đi giá trị lợi dụng.

- Thần Mâu Ngưng Thị!

Triệu Phong biến đổi huyết mạch đồng pháp, trong mắt trái hiện ra một cái lốc xoáy u tử sắc sâu không thấy đáy.

Linh hồn U Dạ Đế Quân đã là cực kỳ suy yếu, hơi chút giãy dụa, liền bị Triệu Phong hút luôn vào trong không gian mắt trái.

Một khi tiến vào không gian mắt trái, cho dù là khí tức đầu lâu Thần kiếp, cũng đều sẽ bị trấn áp, linh hồn cấp Đại Đế, cũng sẽ thoải mái chưởng khống.

Vụt...

Triệu Phong đem thân thể U Dạ Đế Quân trước thu vào trong Mê Không Giới.

Sau đó, hắn phiêu lập giữa hư không, thi triển Minh Tâm Ấn đối với U Dạ Đế Quân.

Giết chết U Dạ Đế Quân, đối với Triệu Phong mà nói cũng không phải rất khó. Mục tiêu của hắn là khống chế gã sát thủ chiến lực kinh khủng tiếp cận Thánh Chủ cấp này.

Phóng nhãn khắp cả Đại lục Vương triều, U Dạ Đế Quân cũng đứng tại đỉnh phong trong giới sát thủ.

Lúc trước, U Dạ Đế Quân từng thậm chí tham dự qua ám sát đối với Thánh Chủ bị thương, cuối cùng thành công rút lui, có thể thấy được thực lực đáng sợ đến thế nào.

- Mơ tưởng… Ta thà chết…

Ý chí U Dạ Đế Quân thập phần cứng cỏi, biết rõ sắp gặp phải vận mệnh.

Triệu Phong nửa mừng nửa lo, chỉ đành phải giảm chậm lực độ thi triển Minh Tâm Ấn, nếu không, ý thức U Dạ Đế Quân sẽ hủy diệt.

Ý chí càng cường đại, thuyết minh thực lực cùng tiềm lực U Dạ Đế Quân càng cường đại.

- U Dạ Đế Quân, ta nơi này có không ít phần Bách Nguyên Thánh Tương, chỉ cần ngươi chấp nhận đáp ứng làm nô bộc của ta một trăm năm, tương lai sẽ thả cho ngươi một cái sinh lộ!

Triệu Phong lên tiếng hứa hẹn.

Linh hồn U Dạ Đế Quân lâm vào tự hỏi ngắn ngủi.

- Chết, hoặc là thành tựu Thánh Chủ, trăm năm sau sẽ đạt được tự do!

Triệu Phong dứt lời, đem Minh Tâm Ấn thúc giục đến mức tận cùng, nhất cổ tác khí, đánh hạ ấn ký lạc ấn ở chỗ sâu trong linh hồn U Dạ Đế Quân.

Nửa canh giờ sau…

- Chủ nhân!

Một gã nam tử Dị tộc lưng mọc cánh dơi xám đen, nửa quỳ ở trước người Triệu Phong, vẻ mặt suy yếu, trong mắt thì lại tràn đầy kính sợ.

- Ngươi đi vào trước dưỡng thương, phương diện tài nguyên không cần lo lắng!

Triệu Phong vừa lòng gật đầu.

Vụt...

Cánh tay hắn vung lên, đem U Dạ Đế Quân thu vào trong Thứ Thần khí Mê Không Giới.

Tiểu thế giới trong Mê Không Giới, có đầy đủ linh khí, cũng có các loại tài nguyên, mất thời gian không bao lâu, liền có thể giúp cho U Dạ Đế Quân hoàn toàn khỏi hẳn.

o0o

Thời gian chừng nửa khắc sau, Triệu Phong một thân một mình phản hồi Vương phủ.

- Vương gia!

Vẻ mặt Triệu Phong cảm kích, đem Vân Tằm Tiên Điệp bình yên không việc gì trả lại cho Nam Phong Vương.

- Triệu Phong, ngươi trở về là tốt rồi!

Nam Phong Vương đem Vân Tằm Tiên Điệp thu trở lại, ánh mắt cao thấp dò xét trên người Triệu Phong.

Hắn thoáng có chút kinh ngạc, phát hiện trên người Triệu Phong không có dấu vết chiến đấu, ít nhất không có thương thế rõ ràng.

Kết quả, chỉ có hai trường hợp:

Trường hợp thứ nhất, Triệu Phong cùng U Dạ Đế Quân không có giao phong, hoặc là chỉ vừa thoáng giao thủ, liền lập tức phân ra.

Trường hợp thứ hai, Triệu Phong thoải mái giải quyết U Dạ Đế Quân. Thế nhưng cái này có khả năng hay sao?

- Triệu Phong, ngươi sau này phải cẩn thận, U Dạ Đế Quân kia một lần ám sát không thành, sẽ không dễ dàng từ bỏ như vậy. Hắn cũng có đủ kiên nhẫn, có thể chờ đợi mấy năm, thậm chí mấy chục năm!

Nam Phong Vương trịnh trọng nhắc nhở nói.

Bất luận kẻ nào, cuối cùng cũng có thời điểm xuất hiện sơ hở.

Mà sát thủ cao minh, sẽ có thể bắt lấy cơ hội một cái chớp mắt kia, lấy yếu giết mạnh cũng không tính kỳ quái.

- Vương gia yên tâm, U Dạ Đế Quân kia sẽ không bao giờ… tìm ta và ngươi gây phiền toái nữa!

Triệu Phong vô cùng tự tin nói.

Nam Phong Vương nghe vậy, hoảng hốt thất thanh:

- Chẳng lẽ… ngươi đã giải quyết U Dạ Đế Quân rồi?

- Xem như vậy đi!

Triệu Phong cũng không giải thích nhiều thêm. Trong thời gian ngắn, hắn còn không muốn để U Dạ Đế Quân lộ ra ngoài.

Ngày sau, đây sẽ là một đòn sát thủ bí mật trong tay hắn.

Chương 899: Đề Nghị Giao Dịch

Nam Phong Vương liếc mắt nhìn Triệu Phong thật sâu một cái.

Từ trong lời nói, hắn mơ hồ nhận thấy được, cái Triệu Phong gọi là giải quyết xong U Dạ Đế Quân kia, hẳn cũng không phải đơn giản như trên mặt chữ vậy.

Trước khi đi, ngữ khí Triệu Phong mang theo chút ướm thử nói:

- Các loại trạng thái của Vân Tằm Tiên Điệp, cũng đều đã khôi phục đến đỉnh phong. Nhưng chẳng biết, Vương gia có nguyện ý giao dịch đầu Vân Tằm Tiên Điệp này, để đổi lấy một cơ hội tấn chức Huyền Quang Cảnh hay không?

Nghe vậy, trong mắt Nam Phong Vương chợt lóe tinh quang, giương mắt nhìn Triệu Phong hồi lâu.

Triệu Phong nửa cười nửa không, dưới uy thế mơ hồ của Chuẩn Thánh Chủ áp bách, hắn vẫn như cũ trấn định tự nhiên.

Những người quen thuộc với Nam Phong Vương cũng đều biết, Vân Tằm Tiên Điệp chính là tâm can bảo bối của hắn, ngoại trừ năng lực cường đại, còn có một tầng ý nghĩa quan trọng khác nữa.

Nhưng Triệu Phong dù sao cũng vẫn muốn thử một lần.

Đối với năng lực phụ trợ siêu cường của Vân Tằm Tiên Điệp, hắn thập phần tâm động.

Quan trọng chính là, trong tay hắn vẫn còn có mười phần Bách Nguyên Thánh Tương, hoàn toàn có thể xuất ra một phần trợ giúp Nam Phong Vương đột phá đến Huyền Quang Cảnh, nhằm đổi lấy Vân Tằm Tiên Điệp.

- Triệu Phong, chuyện này, ta cần suy nghĩ lại một thời gian!

Nam Phong Vương trầm tư thật lâu sau, rốt cuộc cũng đưa ra một câu trả lời không quá rõ ràng.

Triệu Phong cũng cảm thấy có chút ngoài ý muốn, hắn vốn tưởng rằng Nam Phong Vương sẽ đương trường cự tuyệt.

- Đương nhiên, ngươi phải chuẩn bị sẵn tâm lý trước đi, khả năng ta đáp ứng cũng không lớn lắm đâu. Nếu như là do người khác đề nghị, hoặc là đổi lại là điều kiện khác, ta căn bản không cần suy nghĩ chút nào!

Nam Phong Vương bổ sung nói.

- Ta hiểu được!

Triệu Phong khẽ mỉm cười. Nam Phong Vương có thể đáp ứng sẽ suy nghĩ, hắn đã có chút kinh ngạc rồi.

Hiển nhiên, Nam Phong Vương cũng biết, trong tay Triệu Phong có Bách Nguyên Thánh Tương.

Dù sao, từ lúc Không gian Thần Huyễn kết thúc cho đến bây giờ đã trải qua thời gian hơn nửa năm rồi.

Tấn chức Huyền Quang Cảnh, đó chính là chuyện mà Nam Phong

Vương ngay cả nằm mơ cũng muốn, thậm chí là tâm nguyện cả đời của hắn.

Chỉ cần bước ra một bước này, sẽ ảnh hưởng thật lớn đối với sinh mệnh cùng vận mệnh của mỗi người.

Nhưng mà, ý nghĩa của Vân Tằm Tiên Điệp đối với hắn cũng không giống bình thường, giá trị của nó khẳng định là vượt qua Bách Nguyên Thánh Tương!

- Vương gia có thể suy nghĩ cẩn thận một chút! Ngoại trừ một phần Bách Nguyên Thánh Tương, còn kể cả mấy thứ khoáng thạch Truyền thuyết dùng luyện chế Thứ Thần khí nữa! Giá trị chân chính, hoàn toàn vượt qua Vân Tằm Tiên Điệp!

Triệu Phong cũng thản nhiên đưa ra điều kiện của bản thân.

Hắn cũng hiểu được, giá trị của Vân Tằm Tiên Điệp hoàn toàn vượt qua một phần Bách Nguyên Thánh Tương.

Bởi vì, Vân Tằm Tiên Điệp có thể dựng dục ra Bản Nguyên Hoa Phấn, có thể tăng lên xác xuất thành công tấn chức Thánh Chủ.

Chỉ là mỗi một đầu Vân Tằm Tiên Điệp, suốt đời cũng chỉ có thể dựng dục ra Bản Nguyên Hoa Phấn vài lần mà thôi. Số lần dựng dục ra quá nhiều sẽ ảnh hưởng đến tiềm lực trưởng thành của nó. Mỗi một lần Vân Tằm Tiên Điệp dựng dục Bản Nguyên Hoa Phấn, cũng đều phải mất thời gian trăm năm. Nếu như mạnh mẽ ép buộc nó dựng dục ra, ngày sau nó cơ hồ sẽ hoàn toàn mất đi cơ hội tấn chức Huyền Quang Cảnh.

- Khoáng thạch Truyền thuyết dùng luyện chế Thứ Thần khí?

Nam Phong Vương nhìn theo bóng dáng Triệu Phong rời đi, tim đập cũng có chút nhanh hơn.

Hắn hiện tại là cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ, chỉ cần đạt được một phần Bách Nguyên Thánh Tương, cơ bản là nắm chắc mười phần có thể tấn chức Huyền Quang Cảnh.

Mà khoáng thạch Truyền thuyết dùng luyện chế Thứ Thần khí, nói không chừng có thể giúp hắn tạo ra một kiện Thứ Thần khí, ít nhất có thể tạo ra một kiện Thần binh uy lực có thể so sánh, hoặc là tiếp cận Thứ Thần khí.

Vô hình trung, cái này có thể tăng lên sức chiến đấu cùng lực uy hiếp của hắn, có thể bù đắp lại tổn thất khi mất đi Vân Tầm Tiên Điệp.

o0o

Bên kia, Triệu Phong quay trở lại trước lầu các hoa viên.

- Triệu ca ca!

Một đạo thanh âm vui tai như chuông ngân chợt từ trong bụi cỏ trước hoa viên truyền đến.

- Tiểu Quận chúa!

Triệu Phong ngạc nhiên, nhìn về phía vị Quận chúa Ngữ Tình bộ dáng lén lút kia.

Từ ngày đó, sau khi Nam Phong Vương giáo huấn Quận chúa Ngữ Tình, hôm nay vẫn là lần đầu tiên nàng chủ động tìm đến Triệu Phong.

Nhìn thấy vị Quận chúa này, Triệu Phong cũng có chút đau đầu.

- Triệu ca ca, ta cũng không phải đến quấn quít lấy ngươi. Lần này ta tới, là muốn nhờ ngươi hỗ trợ thuần hóa một đầu Yêu Hầu!

Quận chúa Ngữ Tình nói.

Rất nhanh, Quận chúa Ngữ Tình đã thuyết minh ý đồ đến của mình.

Hóa ra là trong lễ Thành nhân trước đó không lâu, Quận chúa Ngữ Tình đã nhận được một món lễ vật do Hoàng tộc Đại Càn tặng cho.

Món lễ vật này, là một đầu Linh sủng Yêu Hầu phẩm giai cực cao.

- Được! Ta giúp ngươi giải quyết!

Triệu Phong gật đầu, lập tức đáp ứng nàng.

Thậm chí chuyện này còn không cần hắn tự mình xuất động, Tiểu tặc miêu ra tay đã có thể mã đáo thành công.

- Tiểu Quận chúa, Vân Tằm Tiên Điệp kia có ý nghĩa như thế nào đối với Phụ vương của ngươi?

Triệu Phong hỏi thăm.

Việc này, quan hệ đến chuyện hắn có thể thành công tìm được một đầu Linh sủng huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng Vân Tằm Tiên Điệp này hay không.

- Vân Tằm Tiên Điệp chính là di vật của vị tổ mẫu mà ta chưa từng gặp mặt, trước khi chết, đã trịnh trọng phó thác lại cho Phụ vương!

Quận chúa Ngữ Tình giải đáp nghi hoặc của Triệu Phong.

Trong lòng Triệu Phong khẽ giật mình một cái.

Hóa ra, Vân Tằm Tiên Điệp đối với Nam Phong Vương, còn có một tầng ý nghĩa quan trọng như vậy, khó trách hắn lại thận trọng chần chừ đối với việc giao dịch đầu Vân Tằm Tiên Điệp này như thế.

- Như vậy xem ra, khả năng Nam Phong Vương đáp ứng sẽ không quá lớn!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Trong tu luyện thất, Triệu Phong khoanh chân đả tọa, ý niệm lại tiến vào trong Thứ Thần khí Mê Không Giới.

Tiểu thế giới bên trong Mê Không Giới thập phần rộng lớn, diện tích tương đương gấp vài lần Tương Vân Quốc.

Giờ phút này, U Dạ Đế Quân đang ở tại một góc nào đó tĩnh tu khôi phục.

Thương thế của U Dạ Đế Quân chủ yếu là ở phương diện linh hồn. Các loại trân tài dị bảo trợ giúp khôi phục thương thế tâm hồn này, khi Triệu Phong cướp đoạt trong Tà Dương Phủ, cũng tìm được qua một ít.

Chỉ là, thương thế do lực lượng lôi kiếp tạo thành cũng không thể trong thời gian ngắn ngủi khôi phục được.

- U Dạ Đế Quân, đợi đến khi thương thế khôi phục hơn phân nửa, ta cần ngươi tổ kiến một cái tổ chức sát thủ siêu cấp thế giới ngầm, cùng loại với Hắc Mạc Giác!

Triệu Phong truyền âm nói.

- Hồi bẩm chủ nhân, ta ở Hắc Mạc Giác cũng có một đội thủ hạ tinh nhuệ của chính mình, chủ yếu là phụ trách các phương diện tìm hiểu tình báo, cùng với tiếp ứng ám sát… Thế nhưng, muốn thành lập một thế lực siêu cấp cùng loại Hắc Mạc Giác, không chỉ vẻn vẹn là một tổ chức sát thủ là đủ được!

U Dạ Đế Quân cung kính đối đáp.

Thế nhưng, hắn đối với sách lược của Triệu Phong, cũng đưa ra cái nhìn của chính mình.

Triệu Phong đối với điều này cũng không chút kỳ quái, Minh Tâm Ấn trải qua nhiều lần hoàn thiện, đồng thời nô dịch mục tiêu, cũng còn bảo lưu lại năng lực độc lập tư duy.

- Nói nghe xem!

- Hắc Mạc Giác chính là một trong ba đại thế lực siêu cấp thế giới ngầm. Bản thân nó tập hợp các con đường cường đại như tình báo, ám sát, tiêu thụ hàng hóa phi pháp… hoạt động xuyên thấu giữa Vương triều cùng Tông môn. Hơn nữa, tổ chức này mãi vẫn luôn bảo trì trung lập, cơ cấu ám sát của nó, cũng không chỉ đến từ các thành viên bên trong tổ chức bồi dưỡng. Các sát thủ khác, chỉ cần thực lực đủ cường đại cũng có thể gia nhập, tiếp nhận các loại nhiệm vụ ám sát hoặc là các nhiệm vụ không quá quan trọng khác!

U Dạ Đế Quân giải thích nói.

Bộ dáng Triệu Phong có chút suy nghĩ, gật đầu. Đặc điểm của Hắc Mạc Giác ở chỗ nó là một tổ chức hoàn toàn trung lập, có thể không

phụ thuộc vào bất cứ thế lực nào, có thể mượn dùng ngoại lực vô cùng tận phục vụ cho mục đích của chính mình.

- Cơ cấu tình báo, ngươi không cần phải quan tâm tới. Ngươi chỉ cần phụ trách cơ cấu ám sát, phương diện tài nguyên, ta sẽ cung cấp đầy đủ!

Triệu Phong phân phó nói.

Mỗi một sự nghiệp cũng cần có một lĩnh vực chuyên nghiệp, bất cứ một thế lực siêu cấp nào cũng đều phải có các loại cơ cấu cường đại, do những người am hiểu lĩnh vực đó phụ trách.

U Dạ Đế Quân, không hề nghi ngờ gì chính là đứng ở đỉnh phong giới sát thủ, muốn tổ kiến cơ cấu này, đúng là thứ mà hắn am hiểu nhất.

Khiến cho Triệu Phong kinh hỉ ngoài ý muốn chính là, U Dạ Đế Quân này dã tâm quả thật không nhỏ, ở thế giới ngầm cũng kinh doanh nhân mã tinh nhuệ của chính mình.

Như thế mà nói, Triệu Phong muốn thành lập một cơ cấu sát thủ, giai đoạn đầu sáng lập, khẳng định sẽ không thiếu thành viên tinh anh trung tâm.

- Đây là một phần Bách Nguyên Thánh Tương! Đợi thời cơ thành thục, ngươi có thể mượn dùng nó mà trùng kích Huyền Quang Cảnh. Hứa hẹn giữa chúng ta vẫn còn hữu hiệu, chỉ cần ngươi phục vụ cho ta một trăm năm, ta sẽ trả lại tự do cho ngươi!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một cái bình nhỏ, bên trong chứa đựng một loại quỳnh tương màu sắc rực rỡ hơi chút đặc sệt.

- Đa tạ chủ nhân ban cho!

U Dạ Đế Quân tiếp nhận bình Bách Nguyên Thánh Tương kia, tâm thần có chút sợ run, kích động vạn phần.

Lấy cấp bậc thực lực của hắn, nếu có thể có thêm Bách Nguyên Thánh Tương tương trợ, xác xuất thành công trùng kích Huyền Quang Cảnh sẽ gia tăng bốn, năm thành trở lên.

Đương nhiên, trước lúc này, hắn cần phải khôi phục thương thế, điều chỉnh đến trạng thái hoàn mỹ nhất.

Một góc khác trong Mê Không Giới, Triệu Phong xem xét một chút tình huống đàn Ngũ Độc Kỳ Phong.

Rời khỏi Không gian Thần Huyễn lâu như vậy, đàn Ngũ Độc Kỳ Phong này dưới sự tỉ mỉ bồi dưỡng, đã có thể toàn diện lớn dần.

Đến hiện tại, đàn Ngũ Độc Kỳ Phong này cơ bản cũng đều đã tấn chức đến cấp tinh anh, có thể so với cấp bậc Bán Bộ Vương Giả, số lượng ước chừng có đến bảy tám trăm đầu.

Trong đó, số lượng Phong Vương đã tiếp cận trên một trăm.

Nhưng số lượng Phong Hoàng vẫn còn rất ít, chỉ có bảy, tám đầu mà thôi.

Mặc dù như thế, Triệu Phong cũng đã thập phần ngoài ý muốn.

Mục tiêu của hắn là đem đám Ngũ Độc Kỳ Phong này chọn mạnh bỏ yếu, toàn bộ bồi dưỡng thành Vương cấp.

Thử nghĩ mà xem, đến lúc đó hơn một ngàn đầu Phong Vương tề

lực vây công, đó là loại cảnh tượng khủng bố đến thế nào, ngay cả Thánh Chủ cũng đều phải kinh sợ thối lui.

- Muốn đạt tới một bước kia, còn cần một đoạn thời gian nữa, hơn nữa lại cần tiêu hao đại lượng trân tài thảo mộc khổng lồ!

Triệu Phong thu hồi ý niệm lại.

Hắn còn ở lại Vương phủ, chỉ là muốn tiếp tục chờ người.

Người hắn đang đợi kia có tới hay không, Triệu Phong căn bản khó có thể xác định.

Trong lúc tu luyện, hai mắt Triệu Phong nhắm lại, bắt đầu tiến hành tĩnh tu.

Thời điểm khi U Dạ Đế Quân ám sát lúc trước, Triệu Phong đang đứng tại thời khắc mấu chốt trùng kích Phong Lôi Quyết Bát trọng.

Hiện tại, hắn muốn bế quan tiếp tục trùng kích.

Dưới sự chống đỡ của ý cảnh cường đại cùng tài nguyên khổng lồ, Triệu Phong trùng kích bất cứ cái gì cũng không có bình cảnh rõ ràng.

Mấy ngày sau, phía trên lầu các nơi Triệu Phong tu luyện đã ngưng hiện ra một cái phong lôi lốc xoáy quang hà thanh lam sắc lóe sáng.

Khí tức phong lôi lốc xoáy kia phát ra càng lúc càng bạo ngược, Thủy Chi Phong Lôi cùng Mộc Chi Phong Lôi, điên cuồng vô tận chuyển hóa.

o0o

Mười ngày qua đi…

Ô...ô...ô...n...g!

Tại trung tâm phong lôi lốc xoáy kia, lúc này đã hiện lên một đạo quang điểm viêm hồng kinh khủng, phát ra một cỗ khí tức viêm lôi hủy diệt bạo ngược.

Cùng lúc đó, trong không gian chân nguyên hải của Triệu Phong, Mộc Chi Phong Lôi tiến thêm một bước kéo dài, sản sinh ra loại Ngũ Hành Phong Lôi thứ ba, Hỏa Chi Phong Lôi!

Bởi vì tu hành chính là Ngũ Hành Phong Lôi, cho nên không gian chân nguyên hải của Triệu Phong cùng cường giả Hư Thần Cảnh khác hoàn toàn bất đồng.

Bên trong không gian Tinh hạch của hắn có một tầng ngăn cách mỏng manh, đem Thủy Chi Phong Lôi cùng Mộc Chi Phong Lôi vốn có hoàn toàn phân tách ra.

Mà trong này, Thủy Chi Phong Lôi là một cái nguồn suối ban đầu, số lượng bàng bạc khổng lồ nhất.

Thủy Chi Phong Lôi có thể chuyển hóa ngưng luyện thành Mộc Chi Phong Lôi!

Mà hiện tại, ở phía sau Mộc Chi Phong Lôi lại sản sinh ra một tấm màng ngăn cách, dựng dục ra Hỏa Chi Phong Lôi.

Hỏa Chi Phong Lôi này cùng Xích Diệt Phong Lôi kiếp trước, có chút đồng dạng tương liên, cho nên Triệu Phong có thể thuận lợi như vậy dựng dục thành công.

- Hỏa Chi Phong Lôi này uy năng cực đại, tính công kích càng mạnh, còn có thể tiến thêm một bước tăng phúc các loại bí pháp chiến kỹ Phong Lôi Chi Dực!

Triệu Phong không ngừng súc tích sinh ra Hỏa Chi Phong Lôi.

Đồng thời, hắn từ bên trong Mê Không Giới lấy ra một ít trân tài Hỏa hệ, đẩy nhanh hơn tiến độ cô đọng Hỏa Chi Phong Lôi.

o0o

Chớp mắt, lại là thời gian một tháng trôi qua.

Triệu Phong hoàn toàn bước vào Phong Lôi Quyết Bát trọng Hỏa Chi Phong Lôi.

Lúc này, chân nguyên bên trong không gian chân nguyên hải của hắn, xuất hiện một cỗ phong lôi trong suốt đỏ đậm, chiếm cứ tiếp cận một phần tư không gian.

Triệu Phong cảm giác tu vi của chính mình cũng dần dần tiếp cận Hư Thần Cảnh hậu kỳ.

Ô...ô...ô...n...g!

Hắn vận chuyển Hỏa Chi Phong Lôi, rèn luyện Thánh Lôi Thể, phát hiện loại Ngũ Hành Phong Lôi mới này, hiệu quả luyện thể quả thật không tệ.

Thánh Lôi Thể đang ở cấp bậc Ngũ trọng đại thành vốn có chút đình trệ kia, trong mơ hồ đã có chút tiến triển, có dấu hiệu tiếp cận Ngũ trọng đỉnh phong.

Triệu Phong ý thức được, chính mình hiện tại đang ở trong một thời khắc mấu chốt thực lực tăng vọt.

- Không sai biệt lắm! Sắp sửa đến thời điểm sử dụng Bách Nguyên Thánh Tương!

Ánh mắt của hắn lóe lên, trong tay xuất hiện một lọ quỳnh tương màu sắc rực rỡ.

Chương 900: Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh

Sau khi cấp cho U Dạ Đế Quân một phần Bách Nguyên Thánh Tương, trong tay Triệu Phong vẫn còn lại chín phần.

Trong đó, kế hoạch của hắn là để lại cho chính mình ba phần.

Ba phần Bách Nguyên Thánh Tương này, phần thứ nhất là nhằm để đột phá cực hạn Thánh Lôi Thể Ngũ trọng đỉnh phong, phần thứ hai là dùng để đột phá Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, phần thứ ba là dùng để đột phá Thánh Lôi Thể Lục trọng.

Trên thực tế, sử dụng lặp đi lặp lại Bách Nguyên Thánh Tương, hiệu quả sẽ suy giảm rất lớn.

Một khi vượt qua ba phần, thậm chí hai phần thôi, cũng đã có chút lãng phí giá trị Bách Nguyên Thánh Tương rồi.

- Đợi sau khi Hỏa Chi Phong Lôi rèn luyện thể phách, tiếp cận Thánh Lôi Thể Ngũ trọng đỉnh phong, ta lại dùng một phần Bách Nguyên Thánh Tương, một đường đạt thành cực hạn Thánh Lôi Thể Ngũ trọng, đặt cơ sở để cho tương lai đột phá Thánh Chủ cùng Thánh Lôi Thể Lục trọng!

Triệu Phong trầm tư một lát, nhịn xuống cỗ xúc động kia, thu hồi Bách Nguyên Thánh Tương lại.

Trước khi tấn chức Thánh Lôi Thể Lục trọng, hắn dùng Bách Nguyên Thánh Tương càng trễ, hiệu quả cùng tiềm lực về sau cũng sẽ càng

lớn hơn.

Triệu Phong đang chờ đợi thời cơ tốt nhất kia đến.

o0o

Trong mật thất, thế giới Hồn Hải của Triệu Phong vẫn như cũ cần cù không biết mỏi mệt hấp thu lực lượng lôi kiếp.

Bởi vì nguyên nhân cẩn thận, mỗi khi hắn tu hành, ngoại trừ thời điểm đột phá quan trọng nhất, bình thường hắn đều là chia ra vài cỗ ý niệm cùng lúc tiến hành nhiều việc.

Hấp thu lực lượng lôi kiếp, cơ bản là công khóa theo lệ làm tốt mỗi ngày.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong Hồn Hải tử sắc, mơ hồ hiện lên hơn một ngàn năm trăm sợi ấn ký lôi kiếp, nổi lên một tia lôi văn thật nhỏ, tiếp tục rèn luyện linh hồn.

Hiện tại, Hồn Hải tử sắc của Triệu Phong đã đạt tới đường kính ngàn trượng đỉnh phong của kiếp trước, mà lại càng ngày càng thêm ngưng luyện lớn mạnh.

Ý chí linh hồn của hắn cơ hồ đã vượt qua phạm trù cấp bậc Đại Đế, chạm đến cấp bậc linh hồn Huyền Quang Cảnh.

- Hiện tại không sai biệt lắm, có thể để cho phong lôi chân nguyên, hấp thu lực lượng lôi kiếp!

Trong mắt Triệu Phong chợt lóe lệ mang.

Một đời này trùng tu, chân nguyên của hắn chưa từng bao giờ gấp gáp hấp thu lực lượng lôi kiếp, mà là trên cơ sở chậm rãi hấp thu số lượng lực lượng lôi kiếp tích lũy dần dần, đợi đến khi có được trình độ lĩnh ngộ nhất định, mới bắt đầu tiến hành hấp thu vào chân nguyên.

Phốc… Phốc… Phốc…

Từ trong ấn ký lôi kiếp trong Hồn Hải tử sắc, phân hóa ra một tia lôi kiếp tế văn, dung nhập vào trong không gian chân nguyên.

Không gian chân nguyên hải, lực lượng chân nguyên vô cùng hùng hồn bàng bạc. Nếu như dung nhập tất cả vào trong chân nguyên, lực lượng lôi kiếp kia sẽ bị pha loãng đi rất nhiều.

Triệu Phong đầu tiên lựa chọn dung hợp Hỏa Chi Phong Lôi.

Hỏa Chi Phong Lôi, là loại lực lượng phong lôi thứ ba dựng dục ra, chất lượng cao nhất, lực công kích cường đại vô cùng, mà số lượng cũng là ít nhất.

Mục đích làm như vậy, là nhằm gia tăng lớn nhất uy lực bùng nổ của lực lượng lôi kiếp.

o0o

Ngay thời điểm Triệu Phong đang tiến hành một bước này…

Đại Đảo vực Thiên Phong, tại Vương phủ, đã xuất hiện một vị khách không mời mà đến.

- Ồ?

Triệu Phong đang trong thời khắc tu luyện, chỉ cảm thấy chân nguyên khí huyết toàn thân đột nhiên bị kềm hãm, thậm chí ngay cả linh hồn ý chí cũng đều có loại cảm giác trầm trọng khó hiểu.

Chẳng biết từ khi nào, một cỗ khí tức vĩ đại khôn cùng đã ảnh hưởng một phiến thiên địa khu vực Vương phủ.

Cỗ khí tức kia tồn tại, bao trùm bên trên vạn vật vạn lực, khiến cho nguyên khí tám phương trong hư không cũng đều ngưng trệ rung động, giống như đang triều bái Thánh hiền vậy.

Mặc kệ là nguyên khí thiên địa bên ngoài, hay là chân nguyên trong thân thể mọi người, kể cả huyết mạch, ý chí, kiếm ý… đủ các chủng loại lực lượng, cũng đều trốn chẳng qua sự áp chế của cỗ khí tức lực lượng kia.

- Cỗ khí tức này…

Triệu Phong ngẩng đầu lên, trong lòng cũng nhất thời kinh hãi.

Chỉ thấy, vòm trời bên trong phương viên mấy ngàn dặm xung quanh, cũng đang từng chút một lâm vào đen tối, có loại ảo giác như hắc ám hàng lâm vậy.

Khoảnh khắc này, phương viên mấy ngàn dặm xung quanh Vương phủ tựa hồ đã bị thế giới hắc ám trọng điệp.

Bên trong Vương phủ, tất cả mọi âm thanh đều tĩnh lặng lại, vô số sinh linh đều bị áp lực khiến cho hít thở không thông, lâm vào cương cứng, hoàn toàn nói không nên lời được.

Cỗ lực lượng kia cải thiên hoán địa, khiến cho vạn vật thần phục, trước giờ chưa từng gặp qua.

o0o

Vương phủ, trong một khách sảnh.

- Nam Phong Vương, bổn tọa tới đây, chỉ có duy nhất một mục đích, nghĩ hẳn là ngươi cũng biết a!

Một gã hắc bào Ma Chủ đặt mình trong tuyền quang hắc ám, chậm rãi mở miệng.

Cấp bậc sinh mệnh của hắn giống như một đoàn ma quang thăng hoa, hai tròng mắt tối tăm khôn cùng, từng đạo ý chí thần quang cũng đều ẩn chứa lực lượng vĩ đại băng thiên liệt địa.

Thanh âm kia quanh quẩn bên trong hư không, giống như là bá chủ thiên địa, có loại bá đạo khiến cho người khác không thể làm trái.

Đổi lại là Hư Thần Cảnh bình thường, đối diện với chủ nhân thanh âm này, chỉ sợ ngay cả năng lực nói chuyện cũng đều không có, ý chí, hô hấp, huyết dịch… hết thảy tồn tại cũng đều sẽ bị trấn áp.

- Cửu U Ma Chủ, ngươi thân là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh cao quý, sao lại hạ mình ra tay với một tên hậu bối như vậy? Cho dù ta nguyện ý, uy nghiêm của Hoàng tộc cũng không thể xâm phạm!

Nam Phong Vương hít sâu một hơi, chậm rãi mở miệng.

Dưới khí tức áp bách vô hình của Thánh Chủ cấp, mỗi một cái hô hấp của hắn, cũng đều phải mạnh mẽ hít thở từng cái một, so với bình thường cũng nặng nề hơn nhiều lắm.

Cái này vẫn là dưới tình huống đối phương có sự thu liễm nhất định,

không phải là không chút cố kỵ nào cả.

Nếu không, khí tức lực lượng Thánh Chủ cấp toàn lực phóng thích, phong áp cả một phương hư không nơi này, chín thành chín sinh linh trở lên bên trong Vương phủ, cũng đều trong khoảnh khắc bị đánh chết.

Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, dù sao cũng là đứng ở đỉnh phong thời đại.

Thời điểm bình thường, muốn gặp bọn họ một lần cũng đều vô cùng khó khăn.

- Triệu Phong kia, chính là Tả Đồng Thiên Quân danh chấn Thương Hải, cũng không phải là hạng người hậu bối vô danh tiểu tốt gì! Về phần tổn thất của Vương phủ, Cửu U Cung sẽ bồi thường đầy đủ. Về phần uy nghiêm của Hoàng tộc, bổn tọa sẽ tạ lỗi với Thái Hoàng Điện, thậm chí sẽ đích thân đăng môn giải thích!

Lời nói của Cửu U Ma Chủ, một giọt nước cũng không lọt, cường thế đến mức khiến cho người ta không thể bắt bẻ được nửa lời.

Bàn ra thân phận Tả Đồng Thiên Quân, sẽ tiêu trừ hiềm nghi Cửu U Ma Chủ lấy lớn hiếp nhỏ.

Vấn đề tổn thất của Vương phủ, uy nghiêm của Hoàng tộc, Cửu U Ma Chủ đều sẽ dốc hết sức gánh vác.

Mục đích của Cửu U Ma Chủ, chỉ có một, bắt lấy Triệu Phong!

Sắc mặt Nam Phong Vương âm tình bất định, khẽ lắc đầu, nói:

- Ma Chủ đại nhân, Triệu Phong nói thế nào cũng là bằng hữu của ta,

nếu ta đem hắn giao ra, thử hỏi, người trong thiên hạ sẽ đánh giá ta như thế nào?

Về công, Nam Phong Vương không thể ứng đối được Cửu U Ma Chủ, vậy đơn giản xuất ra quan hệ cá nhân.

Mặc kệ nói như thế nào, hắn cũng muốn cố gắng đến cùng.

- Hừ! Nam Phong Vương, ngươi đây là không chịu cho ta mặt mũi sao?

Vẻ mặt Cửu U Ma Chủ hờn giận, tuyền quang tối đen quanh thân vặn vẹo ba động quỷ dị một trận.

Ầm...

Huyết mạch chân nguyên Nam Phong Vương ngưng trệ rung động một trận, linh hồn ý chí dưới sự áp bách vô hình cũng phải xèo xèo rung động.

Cái này còn may mắn là hắn đã đạt tới cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ, mới có thể miễn cưỡng cùng Cửu U Ma Chủ chính diện tương đối.

- Ngoại trừ tông môn Thiên Huyền Cung chúa tể thế giới, Hoàng tộc Đại Càn ta còn cần cấp mặt mũi cho người nào nữa?

Nam Phong Vương cũng không chút yếu thế, trên người bốc lên một tầng khí vận lực vô hình, trong hư không chỉ thấy một sợi long văn quang khí lúc ẩn lúc hiện bồi hồi ở quanh thân thể hắn.

Bỗng nhiên, áp lực thừa nhận trên người hắn chợt giảm mạnh vài phần.

- Vương Triều Long Vận Lực!

Cửu U Ma Chủ có chút động dung, giương mắt nhìn Nam Phong Vương, trên mặt hiện lên một tia ngưng trọng.

Long Vận lực, cũng không phải là khí vận lực Vương triều bình thường.

Đây là lực lượng hư vô chỉ có cao tầng Hoàng tộc huyết mạch thuần khiết nhất mới có thể khống chế! Đây chính là căn bản mà Hoàng tộc Đại Càn có thể thống trị một phương thế giới này.

Cửu U Ma Chủ biết, Nam Phong Vương là đang nhắc nhở hắn, ai mới là Chưởng khống giả chân chính của Đại Lục Vực.

Nam Phong Vương chiến lực Chuẩn Thánh Chủ, cộng thêm Long Vận lực, thậm chí Vân Tầm Tiên Điệp, cho dù đối mặt Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh cũng có lực hoàn thủ đối kháng.

Tại thời khắc hai đại cường giả đang lâm vào cứng đờ thì…

- Vương gia!

Một gã thiếu niên tóc tím chậm rãi tiến vào trong khách sảnh.

- Triệu Phong!

Ánh mắt Nam Phong Vương cùng Cửu U Ma Chủ cũng đều nhìn kỹ trên người gã thiếu niên kia.

Triệu Phong vừa bước vào trong đại điện, chỉ cảm thấy các chủng loại lực lượng một phương không gian này đều bị khí tức Huyền Quang Cảnh kia hoàn toàn phong áp.

Cấp bậc lực lượng sinh mệnh Cửu U Ma Chủ kia hoàn toàn siêu việt nhục thai phàm thể, thăng hoa đến một cái cấp bậc không thể với tới, điều này làm cho hắn có được độ cao quan sát thiên địa, coi thường thương sinh linh như con kiến.

- Ngươi chính là Triệu Phong? Nếu như không muốn liên lụy đến kẻ vô tội, thì hãy ngoan ngoãn đi theo ta đi!

Cửu U Ma Chủ đạm mạc nói.

Dưới sự tập trung bởi ánh mắt của hắn, Triệu Phong chỉ cảm thấy thân thể linh hồn của mình cương hàn nặng nề một trận.

Giờ phút này, mỗi một động tác, kể cả tư duy ý thức của Triệu Phong, cũng so với ngày thường đều phải chậm rãi cùng cố sức nhiều lắm mới thực hiện được.

Bất luận thắng bại, có thể đoán trước một chút, một khi giao phong, Triệu Phong tất nhiên lập tức sẽ gặp phải áp chế.

- Được! Ta đi theo ngươi cũng được!

Ánh mắt Triệu Phong bình tĩnh, tựa hồ như là đang thỏa hiệp vậy.

Cửu U Ma Chủ sửng sốt. Triệu Phong này chính là tồn tại đã từng trảm qua vài vị Đại Đế đỉnh phong Cửu U Cung, sao lúc này lại ngoan ngoãn đi theo chính mình như vậy?

Sắc mặt Nam Phong Vương biến đổi:

- Triệu Phong, không nên bị hắn đe dọa! Ta còn thiếu ngươi một phần nhân tình, ta và ngươi hai người liên thủ, cho dù là Thánh Chủ

Huyền Quang Cảnh cũng hoàn toàn có lực chiến một trận!

Quả thật, Triệu Phong cùng Nam Phong Vương liên thủ, cộng thêm Vân Tằm Tiên Điệp, hoàn toàn có thể cùng Cửu U Ma Chủ chiến một trận, ít nhất cũng có lực chu toàn.

Dù sao chiến lực của hai người cũng đều hơn xa Đại Đế đỉnh phong bình thường, thậm chí cũng đều đạt tới cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ.

Tình huống như vậy, cũng là tình huống mà Cửu U Ma Chủ không muốn nhìn thấy nhất.

Hắn cũng không sợ Triệu Phong cùng Nam Phong Vương liên thủ, cái mà hắn chân chính kiêng kỵ chính là Hoàng tộc Đại Càn, chính xác mà nói, là Thái Hoàng Điện!

- Đa tạ hảo ý của Vương gia! Ngươi có thể che chở ta nhất thời, nhưng không cách nào che chở ta một đời! Hơn nữa, nhân tình mà Vương gia thiếu ta, ta càng hy vọng là sau khi Vương gia tấn chức Huyền Quang Cảnh mới hoàn trả!

Triệu Phong khẽ mỉm cười, cự tuyệt hảo ý của Nam Phong Vương.

Trong lòng hắn thở dài, không nghĩ tới lần này đến đây lại là Cửu U Ma Chủ, cấp bậc tồn tại vô địch này.

- Triệu Phong, ngươi đây là muốn…

Ánh mắt Nam Phong Vương co rút lại, không thể tin nổi.

Nhưng lấy hiểu biết của hắn, Triệu Phong tuyệt đối sẽ không làm những chuyện không có nắm chắc.

Vụt...

Phong điện tàn ảnh nhoáng lên, Triệu Phong bay vọt đến trên không trung Vương phủ, cười lớn một tiếng:

- Cấp bậc Đại Đế, cô tịch nhàm chán! Một trận chiến này, ta đã chờ mong rất lâu rồi!

Ầm ầm ầm...

Khoảnh khắc này, trong hai tròng mắt Triệu Phong toát ra ý chí kinh thiên, phương diện linh hồn vang vọng sấm vang cuồn cuộn.

Ý chí của hắn, huyết mạch của hắn, dâng trào gần như là bốc cháy lên vậy, châm lên chiến ý đã tĩnh lặng hồi lâu.

- Ý chí thật mạnh mẽ!

- Triệu Phong này, không ngờ lại trực diện phát ra khiêu chiến đối với Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh?

Bên trong Vương phủ, một ít cường giả cũng đều kinh hãi thất sắc.

Trong lòng Nam Phong Vương đại chấn, nhìn gã thiếu niên ý chí chiến đấu dâng trào, sở hướng vô địch kia.

Dũng khí như vậy, lòng tin như vậy, nhuệ khí như vậy, cho dù hắn là Chuẩn Thánh Chủ cũng đều cảm giác có chút không bằng.

- Hảo tiểu tử, vừa nhìn liền biết, ngươi chưa bao giờ giao thủ cùng Huyền Quang Cảnh!

Cửu U Ma Chủ không giận còn cười.

Vụt...

Tàn ảnh nhoáng lên, một đạo cực quang tối đen lấy tốc độ như sấm đánh, trong thời gian cực ngắn đánh thẳng về phía Triệu Phong.

Ầm... Ầm...

Phụ cận màng ngăn cách Nội Đảo vực chợt truyền đến một đạo mặt biên chấn vang lay động hư không.

Chỉ thấy một đạo ma ảnh cao lớn tối đen, cùng một cái tiểu cự nhân kim lam sáng chói, chính diện ngạnh kháng nhau một kích.

Vù vù! Ầm...

Tiểu cự nhân kim lam sáng chói kia, sau lưng kéo dài ra một đôi xích lôi phong dực cự đại, thánh lôi quyền quang bộc phát tận trời, huyết sắc thái dương thiêu đốt thiên không.

Khoảnh khắc giao phong, thanh âm bùng nổ khủng bố tung tóe từ xung quanh thân thể Triệu Phong ầm ầm truyền đến.

Ầm...

Khí huyết Triệu Phong bốc lên cuồn cuộn, xích lôi quang dực sau lưng ảm đạm hơn phân nửa, thiếu chút nữa trực tiếp bị chấn nát.

Chỉ vừa mới giao phong một kích, chân nguyên cùng huyết mạch của hắn cơ hồ bị chấn cho tán loạn, bị cỗ ma quang bá đạo trấn áp chư thiên kia áp chế.

Hoàn hảo, căn cơ thể phách linh hồn của hắn ngưng luyện mạnh mẽ,

lần này cũng không bị đánh trọng thương.

- Tiểu bối, thừa nhận một kích bốn thành lực lượng của ta, thế nhưng cũng chỉ bị một chút vết thương nhẹ. Bổn tọa thừa nhận, đã có chút khinh thị đối với ngươi!

Ma ảnh tối đen của Cửu U Ma Chủ thoáng ngừng lại một chút, lại mang theo ma quang cái thế xuyên thấu vạn vật tấn công về phía Triệu Phong.

Chương 901: Sơ Chiến Thánh Chủ

Ầm...

Trong nháy mắt giao phong với Cửu U Ma Chủ, Triệu Phong liền cảm nhận được ranh giới không thể vượt qua.

Một kích tùy tiện của đối phương, mang theo Huyền Quang nguyên lực vô cùng bá đạo, xuyên suốt vật chất linh hồn, trực tiếp nghiền nát quyền kình lực phách, lực lượng huyết mạch và Phong Lôi chân nguyên của hắn.

Tinh khí thần và chân nguyên huyết mạch của Triệu Phong ngưng tụ đến đỉnh phong, gần như bị đánh cho tán loạn.

Xích Lôi Quang Dực sau lưng hắn do “Viêm Chi Phong Lôi” ngưng tụ thành, thiếu chút nữa trực tiếp nát thành mảnh vụn, mất đi tính cơ động và khả năng cân bằng cơ thể.

Khí huyết Triệu Phong bốc lên, mượn lực bạo lui, trước tiên củng cố chữa trị “Xích Lôi Quang Dực”.

Lựa chọn của hắn, không phải nghi ngờ là hoàn toàn chính xác.

Xích Lôi Quang Dực có thể tăng mạnh tốc độ và tính cơ động cho Triệu Phong, thậm chí tăng phúc ý cảnh và uy thế Phong Lôi. Nhất là tốc độ, trong chiến đấu, nó là một nhân tố vô cùng quan trọng.

Ô...ô...ô...n...g!

Thủy Chi Phong Lôi, Mộc Chi Phong Lôi trong cơ thể Triệu Phong, gấp gáp chuyển hóa.

Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa.

Viêm Chi Phong Lôi được chuyển hóa thành, vô cùng ngưng luyện, uy lực và cường độ đều mạnh hơn nguyên bản nửa cấp.

Vụt...

Xích Lôi Quang Dực sau lưng Triệu Phong, rực rỡ chói lọi, viêm lôi tận trời, lấy tốc độ kinh người lui lại.

Lúc này, Viên Công Phủ của Triệu Phong, bất kể là uy lực hay cường độ, đều đã siêu việt kiếp trước.

Vụt...

Cùng lúc đó, Cửu U Ma Chủ mang theo một luồng ma quang cái thế, lao tới như sét đánh.

Không sử dụng thủ đoạn gì khác, chỉ bằng vào Huyền Quang nguyên lực ngoại phóng, đã trực tiếp áp bách oanh kích Triệu Phong.

Hoặc có thể nói, Cửu U Ma Chủ cũng khinh thường sử dụng thủ đoạn hay bí pháp, hoặc là hắn biết rõ, cấp bậc lực lượng chênh lệch, vừa vặn có thể áp chế Triệu Phong tại phương diện tu vi.

- Xích Lôi Phong Bạo.

Xích Lôi Quang Dực sau lưng Triệu Phong khuếch trương tới trăm trượng, chấn động mạnh, tạo thành một trận Xích Lôi Phong Bạo

khổng lồ.

Bỗng nhiên, tại trung tâm Xích Lôi Phong Bạo, chợt phát ra một đoàn Huyết Dương liệt Quang, giống như một vòng Huyết Nhật bạo ngược.

Đây chính do Triệu Phong linh quang chợt lóe, đem huyết mạch Huyết Ma Dương và Viêm Chi Phong Lôi kết hợp lại thành một, bởi vì hai loại này có cường độ rất mạnh, lực lượng thuộc tính cũng tương tự.

Rầm rầm rầm…

Chỉ trong thoáng chốc, trong cơn lốc màu đỏ nổ vang lôi quang, nhiễm lên một tầng Huyết Dương, uy lực tăng mạnh gấp vài lần.

- Chút tài mọn.

Cửu U Ma Chủ mang theo ma quang cái thế, giống như sóng lớn che trời lấp đất, kéo dài hơn ngàn dặm, chôn vùi hết thảy.

Rầm rầm rầm…

Sóng lớn màu đen, giống như ma quang diệt thế, nuốt chửng hết thảy toàn bộ mọi thứ.

Trong khoảnh khắc đó, Triệu Phong chỉ cảm thấy toàn bộ thế giới như chìm vào hắc ám, có cảm giác nhỏ bé như phàm tục chống lại thánh thần.

Toàn thân lực lượng của hắn, đều ngưng trệ chấn động, uy lực mười thành lại không phát huy được năm thành.

Ầm ầm ầm...

Huyết Dương Liệt Quang và Xích Lôi Phong Bạo, giống như tờ giấy mỏng bay tán loạn, đối diện với ma quang cái thế nghiền áp vạn vật, thậm chí không chịu nổi một kích.

Ọc…

Toàn thân Triệu Phong kịch liệt chấn động, khóe miệng tràn ra một tia vết máu, Xích Lôi Quang Dực sau lưng co rút lại mấy chục trượng, không ngừng chấn động cao tần, đã chuẩn bị tâm lý chật vật thối lui.

- Đây là chiến lực cấp Thánh Chủ ư…

Mặc dù Triệu Phong đã chuẩn bị tâm lý, thế nhưng vẫn có chút rung động.

Một kích giao phong này, hắn đã bị một ít nội thương, đây vẫn là tình huống hắn đã chuẩn bị trước, vừa đánh vừa lui, thậm chí là mượn lực bạo lui.

Nếu như tình huống là cứng rắn đối kháng, vậy thì ít nhất cũng phải bị trọng thương.

- Chậc chậc, có chút ý tứ… Nhưng thực lực của ngươi càng mạnh, thì dày vò càng kéo dài mà thôi.

Cửu U Ma Chủ cười tà dị.

Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, bế quan nhiều năm, không hỏi thế sự.

Bình thường, khi bọn họ ra tay, đều lấy tư thái vô địch, nhanh chóng

trấn áp hết thảy.

Cho dù là tại Đại Càn Vương triều, cũng là lực lượng đứng tại đỉnh kim tự tháp.

Chẳng qua, Cửu U Ma Chủ chợt phát hiện, đối thủ lần này, lại không "yếu" như trước kia, không ngờ vẫn có thể "giãy giụa" được.

Nhưng càng là như vậy, hắn lại càng cảm thấy thú vị, có thể tận tình "đùa giỡn".

- Triệu Phong, nhanh trốn đi, ngươi làm sao có thể cứng rắn đối kháng với Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh được…

Trong Vực Nội, Nam Phong vương đứng trên Vương Hầu phủ, chú ý trận giao phong giữa hai người, trong lòng không khỏi lo lắng.

Thực lực của Triệu Phong, quả thật mạnh mẽ đến bất ngờ.

Bất kể là thân thể hay linh hồn, hắn đều vô cùng cường đại và ngưng luyện, đây chính là vốn liếng để hắn có thể chính diện giao phong với Huyền Quang Cảnh.

Bằng không, đổi lại là một Đại Đế khác, thậm chí là Đại Đế đỉnh phong đi nữa, nếu như có gan làm vậy, thì cũng không khác gì tự tìm đường chết.

- Đa tạ Vương gia đã nhắc nhở.

Triệu Phong trải qua giao phong chốc lát, mặc dù đã bị thương, nhưng tâm vẫn sáng như gương.

Trên thực tế, hắn sở dĩ thoạt nhìn như "ngu xuẩn", chính là muốn

thân thể trải nghiệm cấp độ lực lượng của Huyền Quang Cảnh.

Ngoài ra, chiến đấu cấp bậc như vậy, lại càng có thể kích phát tiềm lực của hắn.

- Muốn chạy trốn, há lại dễ dàng như vậy.

Trên người Cửu U Ma Chủ chiếu rọi một tầng ma quang u ám bao trùm thiên hư, xuyên thấu mấy ngàn dặm Hư Không Hải, khiến cho một mảnh thiên địa, đều chìm vào hắc ám.

Trong “thế giới hắc ám” này, hết thảy tồn tại hay lực lượng, đều bị áp chế.

- Không tốt.

Tốc độ phi hành của Triệu Phong, đều bị kiềm hãm, cho dù hắn đã vận dụng loại năng lực xuyên qua hư không của Phong Lôi Chi Dực đến mức tận cùng.

Trong lòng hắn chợt phát lạnh, biết bản thân đã sai lầm.

Nếu không phải hắn sai lầm, chính diện giao phong với Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, thậm chí là cận chiến giao phong, thì cũng sẽ không bị đối phương sử dụng biện pháp hạn chế như vậy.

Giờ phút này.

Trong phương viên mấy ngàn dặm, đều chìm trong một mảnh thế giới hắc ám, mơ hồ có thể nhìn thấy cảnh tượng âm u bạo ngược trong đó.

Triệu Phong biết, đây chính là hình chiếu lực lượng của Tiểu Thế

Giới mà Cửu U Ma Chủ bày ra.

Bởi vì bị hạn chế bởi quy tắc vật chất không gian, nên Tiểu Thế Giới rất khó có thể dung nhập vào thế giới nguyên bản, ngược lại còn bị quy tắc bài xích.

Tiểu Thế Giới càng mạnh, thì loại bài xích này càng lớn.

Nhất là loại thủ đoạn thông qua Tiểu Thế Giới để ảnh hưởng ngoại giới như Cửu U Ma Chủ.

Dưới sự bao trùm của thế giới hắc ám, tốc độ của Triệu Phong đã giảm mạnh, thậm chí còn cảm thấy một loại lực lượng "quy tắc".

Tiểu Thế Giới của Cửu U Ma Chủ, có quy tắc của bản thân, lực lượng của bản thân đều được tăng phúc, còn lực lượng bên ngoài thì lại chịu đủ sự hạn chế.

Ví dụ như, "Lôi Dực Thiểm Không" của Triệu Phong, dưới tình huống như vậy, hoàn toàn không thể vận dụng thi triển được.

Triệu Phong cảm giác lực lượng Phong Lôi của bản thân, thậm chí ngay cả uy lực và hiệu quả của Phong Lôi Chi Dực, cũng giảm mạnh.

Cũng may hắn vẫn còn Thánh Lôi Thể phách cường đại.

Khí lực của thân thể, chính là lực lượng bản chất nguyên thủy nhất, không mượn dùng quy tắc và áo nghĩa của ngoại giới.

- Thánh Lôi Bá Thể.

Khí lực kim lôi của Triệu Phong sáng lên rực rỡ, lại lần nữa dâng cao, bộc phát ra điện văn lực phách trước nay chưa từng có.

Vì ứng phó với nguy cơ chưa từng có, nên Triệu Phong không tiếc tiêu hao tinh nguyên sinh mệnh, đem Thánh Lôi Thể ngạnh cường hơn nửa cấp, trong giây lát đạt tới cấp độ tầng thứ năm đỉnh phong, thậm chí tiếp cận tầng thứ sáu.

Ầm ầm ầm...

Quanh người Triệu Phong, điện văn lực phách cuồng bạo bá đạo, rực rỡ chói lọi, mạnh mẽ chống lại ảnh hưởng của hình chiếu Tiểu Thế Giới mà Cửu U Ma Chủ thi triển.

Loại thủ đoạn không tiếc tiêu hao tinh khí sinh mệnh này, sinh ra uy lực kinh thế hãi tục.

Với trình độ Thánh Lôi Thể của Triệu Phong hiện nay, một quyền có thể đánh chết Đại Đế đỉnh phong, thậm chí đánh trọng thương Đại Đế vô địch.

- Phần Thiên Chi Nộ.

Triệu Phong quát lớn một tiếng, dưới tình huống thiêu đốt sinh mệnh tinh huyết, huyết mạch Huyết Ma Dương cũng tăng lên nửa bậc.

Phốc…

Chỉ trong giây lát, bá thể to lớn rực rỡ kim lôi của Triệu Phong, chợt bộc phát ra một trận Huyết Dương Liệt Diễm thiêu đốt thiên địa, đem hắc ám quanh người thiêu đốt tan rã.

- Hảo tiểu tử.

Ngay cả Cửu U Ma Chủ, sắc mặt cũng khẽ biến đổi.

Ầm ầm ầm...

Lực lượng do hình chiếu của Tiểu Thế Giới mà hắn bày ra, đã bị Triệu Phong vô tình trùng kích và phá hỏng.

Nhất là khu vực của Triệu Phong, đã bị nghiền nát thành một cái lỗ thủng cực lớn.

Chỉ thấy, Triệu Phong hóa thành một đạo Huyết Dương liệt hồng, kim lôi rực rỡ, Phong Lôi Chi Dực lại một lần nữa mở ra, lấy tốc độ kinh người, đột phá khỏi thế giới hắc ám.

- Trừ phi Thánh Lôi Thể của ta chân chính đạt tới tầng thứ năm đỉnh phong, thậm chí tiếp cận tầng thứ sáu, thì mới có thể chống lại Thánh Chủ…

Chiến lực khủng bố của Triệu Phong hiện nay, chính là tiêu hao sinh mệnh tinh khí, thậm chí là căn nguyên để đổi lấy.

Hắn cũng không định tiêu hao sinh mệnh tinh nguyên là có thể chiến thắng được Cửu U Ma Chủ.

Bởi vì, làm như vậy thì sẽ đánh mất tiềm lực tiến cấp sau này.

- Há lại dễ dàng như vậy.

Cửu U Ma Chủ cười lạnh một tiếng, cách không bổ ra một chưởng, chỉ thấy một đạo u quang tối đen như động, gần như bỏ qua hạn chế không gian, lao đến trước mặt Triệu Phong.

Thể xác và tinh thần của Triệu Phong phát lạnh, có cảm giác như thân thể linh hồn, thậm chí cả mảnh hư không, đều bị xuyên thủng.

- Không tốt, là trấn sơn tuyệt học của Cửu U Cung – Cửu U Thánh Quyển…

Nam Phong vương lao ra Ngoại Vực Hư Không Hải, cảm nhận được lực lượng cấm kỵ của một chưởng cách không bổ ra của Cửu U Ma Chủ.

Cho dù là Đại Đế vô địch, dưới một chưởng này, cũng sẽ bị nghiền nát trong nháy mắt.

Ầm ầm ầm...

Quanh người Triệu Phong bùng nổ Huyết Dương liệt hồng, mãnh liệt nhoáng lên một cái, nếu chậm hơn nửa nhịp hô hấp thì đã bị nghiền nát rồi.

Uy lực một kích của Cửu U Ma Chủ, gần như suy yếu hai ba thành.

- Thánh Lôi Hộ Thể.

Thánh Lôi Thể phách tiếp cận tầng thứ sáu của Triệu Phong, dung hợp với lực lượng Phong Lôi.

Ô...ô...ô...n...g!

Một tầng lôi tráo phong cách cổ xưa ngưng luyện như thực chất, chặn đứng một chưởng cấm kỵ của “Cửu U Thánh Quyển”, lôi minh oanh tạc, hào quang đan xen.

Ầm...

Thân hình Triệu Phong bị đánh bay, bên ngoài Lôi Cương hộ thể, lóe

lên kim quang chói mắt, xuất hiện một vết rách cực lớn, thiếu chút nữa đã bị đánh tan.

Dù sao đi nữa, Thánh Lôi Thể của Triệu Phong lúc này, cũng đã tiếp cận tầng thứ sáu, Lôi Cương của Thánh Lôi Hộ Thể đã có năng lực phòng ngự đạt tới cấp bậc Thánh Chủ.

- Lôi Dực Thiểm Không.

Triệu Phong mượn lực bay ngược về sau, cuối cùng cũng xông ra khỏi phạm vi ảnh hưởng của thế giới hắc ám, Lôi Dực sau lưng bộc phát hào quang rực rỡ chói mắt, tốc độ đạt tới cực hạn, sau đó đột nhiên hóa thành một đạo quang tuyến, xuyên thấu hư không.

Vụt...

Một đạo quang tuyến xẹt qua, xuyên qua Hư Không Hải Ngoại Vực, vừa lóe lên đã lao đi hơn vạn dặm.

- Cái gì?

Loại thiểm độn khóa không bực này, thật khiến cho người ta sợ hãi, ngay cả Cửu U Ma Chủ cũng phải động dung biến sắc.

Lôi Dực Thiểm Không.

Sau khi Triệu Phong hoàn thành một lần khóa không phi độn, lại lần nữa thúc dục “Viêm Chi Phong Lôi” ngưng luyện đến mức tận cùng, hoàn thành lần thiểm không thứ hai.

Chỉ sửng sốt giây lát thì Cửu U Ma Chủ đã bị Triệu Phong bỏ xa hai ba vạn dặm.

Đây chính là uy lực bí pháp Phong Lôi Chi Dực của Triệu Phong, so với kiếp trước còn mạnh mẽ hơn, thậm chí siêu việt Phong Lôi Đại Đế.

- Tiểu bối, để xem bí pháp của ngươi có thể kéo dài được bao lâu.

Quanh người Cửu U Ma Chủ nổi lên một trận hắc ám, tinh quang rực rỡ, hóa thành một đạo cực quang hắc ám, lấy tốc độ tiếp cận "Lôi Dực Thiểm Không" của Triệu Phong, truy đuổi theo như hình với bóng.

Hư Không Hải vô tận.

Một đạo phong điện quang hình cung và một đạo cực quang hắc ám, một trước một sau, mỗi lần lóe lên, đều vượt xa hơn vạn dặm.

- Triệu Phong, chỉ mong lần này, ngươi cũng có thể tạo nên kỳ tích.

Tốc độ như vậy, khiến Nam Phong vương không thể đuổi kịp, cho dù muốn gia nhập trận chiến, cũng không theo kịp.

Chẳng qua.

Tận đáy lòng Nam Phong vương, vẫn cảm thấy rất nghi hoặc.

Tại sao Triệu Phong lại không liên thủ với mình? Bằng vào chiến lực của hai chuẩn Thánh Chủ và Vân Tầm Tiên Điệp, phần thắng chắc chắn sẽ càng lớn hơn.

Vụt...

Trong Hư Không vụ hải, một đạo phong điện quang hình cung, hóa thành một thiếu niên có một đôi Lôi Dực.

Phốc…

Sau khi Triệu Phong kéo giãn khoảng cách với Cửu U Ma Chủ, liền nhanh chóng ăn vào Bách Nguyên Mật Dịch và một mảnh “bích diệp” của Bích Thủy Thiên Liên.

Lá của Bích Thủy Thiên Liên, có hiệu quả trị liệu cực tốt.

Bách Nguyên Chi Mật lại có thể bổ sung nguyên khí cho Triệu Phong, đồng thời bù đắp lại sinh mệnh tinh khí đã đánh mất.

Hơn nữa khí lực huyết mạch của Triệu Phong có khả năng khôi phục sức khỏe vô cùng cường đại, thương thế trong đợt chiến đấu vừa rồi, đã khôi phục được bảy tám phần.

Nhìn Cửu U Ma Chủ đang dần dần tiếp cận, Triệu Phong cũng không hề lui bước, sắc mặt vẫn rất bình tĩnh:

- Lấy trình độ của ta hiện nay, muốn chính diện chống lại Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, thì không thực tế chút nào. Xem ra chỉ có thể sử dụng loại thủ đoạn khác mà thôi…

Chương 902: Truy Đuổi

Bên trong Hư Không vụ hải.

Xích Lôi Quang Dực sau lưng thiếu niên tóc tím, dài đến trăm trượng, giống như đôi cánh Hỏa Phượng rực cháy đỏ thẫm, trông vô cùng sống động, Viêm Chi Phong Lôi bạo ngược, khí tức nóng bỏng. Trong phạm vi ngàn dặm, Hư Không vụ hải không ngừng bốc lên hơi nước.

Phù…

Hô hấp của Triệu Phong dần trở nên vững vàng, thần sắc thận trọng mà tỉnh táo.

Sau khi dung hợp với Viêm Chi Phong Lôi, tốc độ phi hành đã được đẩy mạnh, khoảng cách thi triển Lôi Dực Thiểm Không cũng tăng tiến thêm một bước, vượt xa tưởng tượng của Triệu Phong.

Giờ phút này, hắn không kịp nghĩ nhiều, lập tức khôi phục thương thế trên người và những nguyên khí đã tiêu hao.

Nghĩ đến lúc trước chính diện giao phong với “Cửu U Ma Chủ” trong giây lát, trong lòng Triệu Phong liền cảm thấy nặng nề, nếu như hắn bất chấp trả gia lớn, thiêu đốt tinh huyết sinh mệnh, cưỡng ép tăng cường cấp độ Thánh Lôi Thể và huyết mạch Huyết Ma Dương, e rằng đã không chỉ đơn giản là bị trọng thương mà bỏ trốn được.

- Nếu chính diện chiến đấu, ta không thể là đối thủ của Thánh Chủ. Một khi bị tiếp cận, bị lực lượng quy tắc Tiểu Thế Giới của Cửu U Ma

Chủ hạn chế, thậm chí còn có thể nguy hiểm đến tính mạng, lúc đó Cửu U Ma Chủ không có phòng bị, cho nên mới bị ta đột phá hạn chế trói buộc của Tiểu Thế Giới.

Triệu Phong thở dài một hơi.

Dưới khoảng cách cực lớn giữa cấp độ, không thể áp dụng thủ đoạn bình thường được.

Vụt...

Cùng lúc đó, một đạo cực quang tối đen tại phương xa, mang theo lực lượng huyền quang Ma đạo trấn áp mười phương, không hề kiêng dè nghiền nát vạn vật, giống như lôi đình tiếp cận vị trí của Triệu Phong.

Trên thực tế.

Nếu so sánh tốc độ bình thường, Triệu Phong vẫn còn kém Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

Ưu thế của hắn ở chỗ Phong Lôi Chi Dực thi triển Lôi Dực Thiểm Không, phi độn cực hạn đạt đến tốc độ vượt không. Chẳng qua, nếu hắn muốn dứt bỏ Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, thì cũng sẽ không phải đơn giản.

Vụt...

- Tiểu tử, trốn đi đâu.

Trong đạo cực quang tối đen, chia ra một đạo lực lượng huyền quang Ma đạo u ám, xuyên qua tất cả mọi thứ mà đến.

Sức mạnh to lớn Ma đạo không gì sánh được giáng lâm, khiến Xích Lôi Quang Dực của Triệu Phong xuất hiện xu thế vặn vẹo, phảng phất như bị áp chế, trở nên chậm chạp, tốc độ giảm mạnh.

Lôi Dực Thiểm Không.

Triệu Phong không chút do dự, lại lần nữa phi độn, hóa thành một đạo cực điện lôi quang, trở nên nhạt nhòa trên hư không.

- Lại là loại bí pháp này, ta muốn xem xem tiểu tử ngươi còn có thể thi triển bao nhiêu lần.

Cửu U Ma Chủ phát ra một tiếng hừ lạnh, bỗng nhiên ngẩng đầu.

Chỉ thấy một đạo hào quang lóe lên, một mũi tên ánh sáng bị lôi hỏa phong bạo vờn quanh, cấp tốc bay tới, dưới tình huống không kịp phòng bị, đã chuẩn xác bắn trúng Cửu U Ma Chủ.

Ầm...

Phương xa vạn dặm, Triệu Phong thu hồi Tỏa Thiên Cung, thản nhiên nói:

- Hiệu quả không lớn.

Mũi tên này, không chỉ ẩn chứa Xích Lôi Huyết Viêm chi lực vừa mới tu thành, mà còn kèm theo lực lượng Lôi Kiếp hủy diệt hết thảy.

Sau khi đánh ra, Triệu Phong lập tức phi độn.

- Tiểu bối, ngươi làm như vậy, chỉ càng khiến ngươi chết càng thống khổ hơn mà thôi.

Lôi Hỏa xen lẫn trong phong bạo hủy diệt, một đạo cực quang u ám ầm ầm xông ra, Ma quang ngập trời cùng với ý chí Thánh Chủ, dẫn động hư không bốn phía run rẩy.

Lục địa bên dưới hư không, chịu sức mạnh to lớn của Thánh Chủ nghiền áp, trực tiếp lõm xuống, tạo thành một cái hố cực lớn, không ít người tu hành hoàn toàn không biết gì, đã hình thần câu diệt, Vương Giả Hư Thần Cảnh ở gần đó không thể phản kháng, lập tức ngã xuống đất, người tu vi thấp hơn, liền trực tiếp mất đi ý thức.

- Không ngờ… lại là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh vẫn luôn không hỏi đến thế sự…

- Khí tức của người kia trong khoảnh khắc phi độn, tối đa cũng chỉ là Đại Đế vô địch…

Một lão giả sắc mặt trắng bệch, sợ hãi thán phục.

Một đạo mũi tên Xích Lôi, lại lần nữa bắn trúng Cửu U Ma Chủ, dẫn phát một trận bạo tạc kinh thiên triệt địa.

- Tiểu bối vô sỉ.

Cửu U Ma Chủ tức giận gầm lên.

Mỗi khi hắn sắp tiếp cận Triệu Phong, đều gặp phải loại tập kích như vậy.

Đến cấp độ Thánh Chủ, linh hồn và thân thể dung hợp cực cao, cấp độ sinh mệnh lột xác, đã sớm siêu thoát phàm thể, có chút tương tự với thể chất đặc thù của Linh tộc, khả năng khôi phục siêu cường, dưới tình huống cảnh giới chênh lệch cực lớn, có thể bỏ qua phương diện vật chất công kích của hắn.

Nhưng huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ và lực lượng Lôi Kiếp của Triệu Phong, đối với thân thể Thánh Chủ, lại có tính khắc chế nhất định.

Huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ thiêu đốt huyết khí tinh nguyên dương viêm, lúc tiếp xúc với Cửu U Ma Chủ, có thể trực tiếp phát huy tác dụng “thiêu đốt”, chỉ tiếc là chênh lệch cảnh giới giữa hai bên quá lớn, huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn toàn bị áp chế.

Lực lượng Lôi Kiếp tạo thành thương tổn mặc dù rất nhỏ, nhưng lại không thể xóa diệt, dưới tình huống tiêu hao trong thời gian dài, đã tạo thành thương thế nhỏ đối với Cửu U Ma Chủ.

Mà khiến Cửu U Ma Chủ bất đắc dĩ nhất chính là, phương hướng công kích của mũi tên ánh sáng Xích Lôi kia vô cùng quỷ dị, hoàn toàn gắt gao tập trung khóa chặt hắn, nếu như né tránh, sẽ bị kéo giãn khoảng cách với Triệu Phong.

Sắc mặt Cửu U Ma Chủ trở nên âm trầm, không ngờ trận chiến đầu tiên sau trăm năm bế quan, lại gặp phải tình huống như vậy, còn bị một tiểu bối Hư Thần Cảnh trung kỳ làm cho trọng thương.

- Lại tới đây.

Sắc mặt Cửu U Ma Chủ lộ vẻ giận dữ, một tay vung lên, một đạo Huyền Quang Thánh Lực u ám hùng hậu, liền trực tiếp nghênh đón.

Ầm...

Cửu U Ma Chủ thoáng sững sờ, sắc mặt càng trở nên âm trầm.

Chỉ thấy mũi tên ánh sáng Xích Lôi va chạm với Huyền Quang Thánh

Lực của hắn, lại có một bộ phận xuyên qua.

Huyền Quang Thánh Lực của hắn bay về phía hư không, mũi tên Xích Lôi lại trong nháy mắt đâm vào linh hồn của hắn.

Hít…

- Đáng giận, không ngờ trong mũi tên ánh sáng Xích Lôi này lại ẩn giấu công kích linh hồn ý chí.

Thân hình Cửu U Ma Chủ khẽ lung lay, thấp giọng gào thét phẫn nộ.

Bên trong công kích Huyền Quang Thánh Lực của Thánh Chủ, cũng bổ sung một ít công kích tại phương diện linh hồn, nhưng lại hoàn toàn bị công kích linh hồn của Triệu Phong đánh bại.

Dưới tình huống không có đề phòng, hắn đã bị đại bộ phận công kích linh hồn bên trong mũi tên ánh sáng làm thương tổn, trong đó, thương tổn chủ yếu là đến từ lực lượng Lôi Kiếp hủy diệt, không thể xóa diệt được.

- Công kích linh hồn của tiểu bối này, tiếp cận cấp độ Thánh Chủ.

Cửu U Ma Chủ kinh sợ, hơn nữa hắn cảm giác được, trong công kích linh hồn này, ẩn chứa lực lượng Lôi Kiếp lại càng thuần túy và cường đại hơn.

Tính ra, Cửu U Ma Chủ đã trúng phải công kích linh hồn của Thánh Chủ cùng cấp, tổn thương cộng lại so với tổn thương vật chất còn nặng nề hơn.

- Cửu U Thánh Lực.

Đột nhiên, toàn thân Cửu U Ma Chủ bắn ra một chùm tia sáng màu đen kinh triệt hư không, vận chuyển quanh người hắn với một quy tắc quỷ dị.

Cả thân hình của hắn lập tức khuếch trương, toàn thân phóng ra ma diễm màu đen, giống như Kim Ô hắc quang chiếu xạ, ma uy vô cùng.

Thiên địa biến sắc, trong vòng nghìn dặm bị Thánh lực Ma đạo vô cùng to lớn ảnh hưởng, nhuốm lên một tầng u ám, lập tức biến thành đêm tối.

- Tiểu bối, bức ta sử dụng đến Cửu U Thánh Lực, ngươi có thể tự hào mà chết được rồi.

Toàn thân Cửu U Ma Chủ được quang diễm hắc sắc bao trùm, điềm nhiên nói.

Cửu U Thánh Lực chính là bí pháp cao thâm trong Cửu U Thánh Quyển, có thể trong thời gian ngắn gia tăng cường độ và lực lượng ý cảnh cho Huyền Quang Thánh Lực, thậm chí dựa theo tu vi của người thi pháp, nắm được lực lượng quy tắc thiên địa nhất định.

Mà đường đường là Cửu U Ma Chủ lại thi triển loại bí pháp này, chỉ vì muốn tăng tốc, đuổi giết một Vương Giả Hư Thần Cảnh trung kỳ yếu nhược.

Điều này cũng khiến cho Cửu U Ma Chủ đến tận lúc này mới thi triển bí pháp, quả thực là bất đắc dĩ.

Cách ngoài ngàn dặm, Triệu Phong mắt thấy Cửu U Ma Chủ trúng phải công kích linh hồn của mình, không khỏi cười nhạt một tiếng.

Nhưng đột nhiên, toàn thân Cửu U Ma Chủ lại tản mát ra uy thế kinh

thiên triệt địa, khiến hắn lập tức cảm nhận được nguy cơ tử vong, sâu trong Thần Linh Nhãn, đột nhiên nhảy lên, báo hiệu nguy cơ.

- Không tốt, Cửu U Ma Chủ muốn xuất ra bản lĩnh thật sự rồi.

Trái tim Triệu Phong thoáng thắt lại, bao tay bảo vệ chớp động ngân quang, thân ảnh của hắn biến mất trong mảnh ngân ảnh không u, trống rỗng biến mất.

Một khắc sau, Cửu U Ma Chủ ầm ầm xuất hiện tại địa phương mà Triệu Phong biến mất, giống như Địa Ngục Hắc Ma, bao trùm cả thiên địa, hư không bốn phía không hừng chấn động.

- Phía trước không hề có lập tức Lôi đạo, không phải là bí pháp mà tiểu tử kia thi triển sao?

Nhất thời, ngay cả Cửu U Ma Chủ cũng mơ hồ.

Nhưng bỗng nhiên, hắn phát hiện sau lưng xuất hiện một đạo chân nguyên chấn động rất nhỏ, liền hét lên:

- Làm sao lại có thể xuất hiện sau lưng được? Trên người tên tiểu bối này có không ít bí mật a.

Cửu U Cung bắt giết Triệu Phong, hiển nhiên là vì thu hoạch của Triệu Phong tại Không Gian Thần Huyễn, tin tức mà Cửu U Cung có được còn chưa đầy đủ lắm, nên trong mắt Cửu U Ma Chủ không khỏi hiện lên một tia tham lam.

- Nguy hiểm thật, may là vừa rồi trên đường chạy trốn, ta đã lợi dụng Mê Không Giới để lại giấu hiệu.

Trong lòng Triệu Phong vẫn còn sợ hãi, lập tức thu hồi khí tức Lôi

đạo cuồng bạo.

Kỳ thật, Triệu Phong hoàn toàn có thể lợi dụng Mê Không Giới để đào tẩu, Cửu U Ma Chủ hoàn toàn không có khả năng đuổi kịp.

Nhưng nếu như hoàn toàn mất tung, Cửu U Ma Chủ nhất định sẽ tìm đến Vạn Thánh Tông hoặc là Vân Lĩnh Triệu tộc.

Cho nên vừa rồi Triệu Phong phóng thích một lượng lớn khí tức Viêm Chi Phong Lôi, dẫn động tám phương, chính là vì dẫn dắt Cửu U Ma Chủ, để lại phương hướng cho hắn, tiếp tục đuổi giết mình.

Chẳng qua, làm vậy cũng sẽ bại lộ một lá bài tẩy của hắn, khiến cho Cửu U Ma Chủ càng kiên nhẫn với hắn hơn.

- Tiểu Tặc Miêu, giao cho ngươi đấy.

Triệu Phong xuất ra Phong Diễm Phi Xa, để cho Tiểu Tặc Miêu khống chế.

- Chỉ khi đột phá Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu, ta mới có thể chính diện chống lại Cửu U Ma Chủ.

Trong lòng Triệu Phong đã có quyết định.

Tại lĩnh vực linh hồn, cho dù sử dụng bí pháp linh hồn cường đại, tăng thêm lực lượng Lôi Kiếp, thì cũng không tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng đối với cục diện trận chiến, ngược lại, sau khi tiêu hao hết lực lượng Lôi Kiếp, tốc độ khôi phục vô cùng chậm chạp, lúc đó sẽ lâm vào cục diện nguy cơ.

Nhưng một khi Thánh Lôi Thể đột phá tầng thứ sáu, hắn sẽ có năng lực chiến đấu chính diện với Cửu U Ma Chủ, đối với lực lượng quy

tắc Tiểu Thế Giới cũng có năng lực chống cự nhất định.

Dựa vào lực lượng khí lực và Lôi Cương phòng hộ cường đại, hắn có thể bỏ qua phần lớn công kích bình thường của Thánh Chủ, lại thêm hiệu quả hấp huyết hồi nguyên của huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, nhất định có thể đề cao năng lực chiến đấu của mình, phối hợp với công kích linh hồn của Thần Linh Nhãn, mới là phương châm chiến đấu tốt nhất.

Khoảnh khắc giao phong vừa rồi, Thánh Lôi Thể có chút tinh tiến, nhưng khoảng cách đến tầng thứ năm đỉnh phong, vẫn còn thiếu một tia hỏa hầu.

Sau khi phục dụng Thánh dược luyện thể trị thương, Triệu Phong lập tức toàn tâm chìm vào tu luyện, vận dụng Viêm Chi Phong Lôi rèn luyện Thánh Lôi Thể với cường độ cao nhất.

Tại một nơi khác, sau khi Cửu U Ma Chủ thi triển bí pháp “Cửu U Thánh Lực”, lập tức sử dụng tốc độ không gì sánh kịp, đuổi theo Triệu Phong.

Hiện nay, tốc độ phi hành của Triệu Phong là dựa vào Phong Diễm Phi Xa, tự nhiên còn lâu mới sáng ngang được với Lôi Dực Thiểm Không, bởi vậy khoảng cách giữa hai bên vẫn đang không ngừng rút ngắn.

- Tiểu bối, chết đi!

Cửu U Ma Chủ từ xa trông thấy Triệu Phong đang bỏ chạy, lập tức phát hiện đối phương không thi triển trốn chạy và kéo giãn khoảng cách, thì trong lòng càng mừng hơn.

- Xem ra tiểu tử này đã không thể sử dụng bí thuật được nữa rồi.

Hai mắt Cửu U Ma Chủ chớp động tà quang, tốc độ lập tức bộc phát thêm một tầng, một đạo Cửu U Ma Quang hùng hậu lập tức được đánh ra.

Hắn tin rằng, dưới tình huống được tăng phúc nhờ Cửu U Thánh Lực, cho dù khí lực phòng ngự của Triệu Phong có biến thái, cũng không có khả năng chống đỡ nổi.

Ầm...

Thân hình của Triệu Phong, dưới Ma Quang Thánh Lực của hắn, lập tức tan thành mây khói.

- Ồ? Đây là giả thân?

Trên mặt Cửu U Ma Chủ thoáng đỏ, nổi giận bừng bừng, không ngờ mình lại bị một tên tiểu bối trêu đùa, thật không ngờ Triệu Phong còn có thủ đoạn tạo giả thân, nhưng lại trông rất thật.

Cửu U Ma Chủ thậm chí còn có chút hối hận, vừa mới bắt đầu lẽ ra nên trực tiếp đánh chết Triệu Phong, bây giờ xem như hắn đã hoàn toàn mất sạch thể diện rồi.

Trong khoảnh khắc giả thân biến mất, tại một phương hướng khác, lại xuất hiện chân nguyên Viêm Lôi chấn động, lập tức bị Cửu U Ma Chủ cảm ứng được.

- Triệu Phong, Cửu U ta ngày hôm nay, chắc chắn phải bằm thây thiêu hồn ngươi.

Cửu U Ma Chủ ngửa mặt lên trời gào thét, toàn thân lại lần nữa phát ra diễm quang u ám, dùng tư thái nghiền áp hết thảy, điên cuồng phi

độn.

Chương 903: Thánh Chủ Chết

Phân thân làm từ Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu trong nháy mắt tiêu tán, Triệu Phong lập tức cảm ứng được.

Vụt...

Ma quang u ám lại lao đi, những nơi nó đi qua, đều u ám như vực sâu địa ngục.

Hai mắt Cửu U Ma Chủ ngưng tụ, tin chắc bản thể của Triệu Phong đang ngồi trên một cái phi xa kỳ dị, Ma diễm hắc quang khắp toàn thân lập tức tăng vọt.

- Tiểu bối, giờ chết đã đến, tu luyện làm gì nữa?

Cửu U Ma Chủ ngửa mặt lên trời gào thét, Ma đạo Thánh Quang phun trào.

Sức mạnh to lớn của Ma đạo che trời lấp đất, giống như biển lớn gào thét ập đến, Phong Diễm Phi Xa kịch liệt run rẩy, giống như tùy thời đều có thể bị tan vỡ.

Tiểu Tặc Miêu cũng lập tức tiến vào Mê Không Giới.

- Xem ra vẫn chưa được.

Triệu Phong mở hai mắt ra, có chút thất vọng.

Thánh Lôi Thể tầng thứ năm đỉnh phong, cuối cùng vẫn còn một tầng

ngăn cách, bởi vì thời gian gần đây, Thánh Lôi Thể tiến bộ rất nhiều, cho nên tích lũy có chút không đủ.

Trong tay có một số trân tài tăng cường sinh mạng thể chất, nếu liên tục phục dụng, công hiệu sẽ bị giảm mạnh, trừ phi phục dụng trân tài cao cấp hơn một bậc, ví dụ như Bách Nguyên Thánh Tương chẳng hạn.

Nhưng việc phục dụng Bách Nguyên Thánh Tương, Triệu Phong cũng đã tính đến rồi, cho dù hôm nay có phục dụng, thì Thánh Lôi Thể cũng không có khả năng trực tiếp đột phá tầng thứ sáu.

Nếu Thánh Lôi Thể không thể đạt tới tầng thứ sáu, vậy thì hoàn toàn không hề có phần thắng trước hình chiếu Tiểu Thế Giới của Thánh Chủ.

Triệu Phong đứng dậy, thu Phong Diễm Phi Xa vào Mê Không Giới.

- Chuẩn bị thúc thủ chịu trói sao?

Trong mắt Cửu U Ma Chủ lộ ra một tia khinh thường, giống như Ma Tôn cái thế đi ra từ địa ngục, khí thế cuồn cuộn, bễ nghễ bốn phương.

Thần sắc Triệu Phong ngưng tụ, triển khai Xích Lôi Quang Dực, vận chuyển Kim Lôi Thánh Thể.

Trong lúc thối lui, xích lôi quang cuồn cuộn, mang theo lực phách vô cùng đánh ra.

Thánh Lôi Bá Quyền.

Từng đạo viêm quyền kim lôi cực lớn đan xen nhau, giống như một

tòa Lôi Sơn bằng kim loại, rực rỡ bá đạo, đánh thẳng tới Cửu U Ma Chủ.

Đồng thời, bạch quang trong Mê Không Giới cũng chớp động.

Ô...ô...ô...n...g! Ô...ô...ô...n...g!

Gần trăm đầu Độc Phong sặc sỡ từ bên trong bay ra, đều là cấp bậc Phong Vương, trong đó, thậm chí còn có bốn con là Phong Hoàng diễm lệ.

- Nhiều Ngũ Độc Kỳ Phong như vậy?

Cửu U Ma Chủ giật mình, trên người phóng ra Ma quang u ám che trời lấp đất, xuyên thấu hư không, bao trùm phương viên nghìn dặm.

Hình chiếu Tiểu Thế Giới hắc ám giáng lâm.

Rầm rầm…

Công kích của Thánh Lôi Bá Quyền đánh lên hắc diễm Ma quang của Cửu U Ma Chủ, chỉ kích khởi một chút gợn sóng, lập tức sụp đổ, giống như mảnh giấy ném vào hỏa diễm vậy.

Còn Ngũ Độc Kỳ Phong, dưới sự trói buộc hạn chế của quy tắc Tiểu Thế Giới mà Cửu U Ma Chủ thi triển, tốc độ liền trở nên chậm chạp, độ nhạy bén giảm xuống gấp đôi.

Đẳng cấp chênh lệch quá lớn, Phong Vương hoàn toàn bị gắt gao áp chế.

- Bạo!

Triệu Phong khẽ phun ra một chữ.

Rầm rầm rầm…

Mấy trăm đầu Ngũ Độc Kỳ Phong tự bạo, tạo thành uy năng cực mạnh, cho dù là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cũng không dám trực tiếp xuyên qua.

Cùng lúc đó, mắt trái của Triệu Phong bắn ra một tia ý chí thần quang kinh người, tại phương diện linh hồn, 1500 đạo ấn ký Lôi Kiếp đồng loạt sáng lên, phát ra hào quang lấp lánh.

Ý chí thần quang này, hóa thành một mũi nhọn Tử Lôi, phóng thẳng tới Cửu U Ma Chủ.

- Vô tri.

Cửu U Ma Chủ không khỏi cười nhạo, đã mấy lần chịu thiệt, bây giờ hắn sao có thể chủ quan được.

Công kích linh hồn của Triệu Phong tiếp cận cấp độ Thánh Chủ, bên trong ẩn chứa lực lượng Lôi Kiếp, cho dù là Thánh Chủ, cũng cảm thấy khó giải quyết.

Ầm...

Bên trong hình chiếu Tiểu Thế Giới của Cửu U Ma Chủ, lập tức xuất hiện từng đoàn sương mù màu đen, xung quanh cũng bị một lượng lớn sương mù màu đen vây quanh.

Phốc…

Lực lượng quy tắc của Tiểu Thế Giới, có khả năng áp chế và suy

giảm ý chí linh hồn, khoảnh khắc mũi nhọn Tử Lôi đâm vào sương mù màu đen, Lôi Kiếp điện mang lập tức tăng mạnh, 1500 đạo lực lượng Lôi Kiếp ẩn giấu từ bên trong lao ra, khí tức bất hủ bất diệt tràn ngập, những nơi mũi nhọn đi qua, tất cả đều tan thành mây khói.

Phành…

Đoàn hắc vụ bên trong hình chiếu Tiểu Thế Giới của Cửu U Ma Chủ, lại bị trực tiếp xuyên thấu, đơn giản giống như một viên đạn xuyên thấu trang giấy vậy.

- Làm sao có thể?

Cửu U Ma Chủ tự cho rằng Tiểu Thế Giới có biện pháp phòng ngự công kích linh hồn, tuyệt đối có thể bình yên vô sự mà vẫn giữ trạng thái tiến lên, nhưng một màn này, lại khiến hắn kinh ngạc đến há hốc mồm.

Phành phành phành...

Không phản ứng kịp nữa rồi.

Toàn bộ hắc vụ bị xuyên qua, cho dù là hắc vụ xung quanh Cửu U Ma Chủ, cũng không ngăn cản được bao lâu.

Vụt...

Mũi nhọn Tử Lôi trực tiếp đâm vào linh hồn của Cửu U Ma Chủ.

- A…

Cửu U Ma Chủ hét thảm một tiếng, uy thế ngập trời của ma diễm hắc quang khắp toàn thân lập tức suy yếu, hình chiếu Tiểu Thế Giới cũng

có dấu hiệu vặn vẹo.

Lúc này, Cửu U Ma Chủ mới nhớ tin tình báo về “Tử Phát Song Tà”, Triệu Phong thân mang huyết mạch đồng tử thần bí, am hiểu công kích linh hồn.

Hắn vốn đã xem nhẹ điều này, thử nghĩ mà xem, chỉ là một Hư Thần Cảnh trung kỳ, cho dù là thiên tài Hồn đạo đi nữa, e rằng công kích linh hồn có thể ảnh hưởng tới Thánh Chủ đã là giới hạn cao nhất rồi.

Không ngờ rằng, lúc trước, tiểu tử kia vẫn còn ẩn tàng, đến lúc này mới hoàn toàn bộc phát.

Tại một nơi khác, sắc mặt Triệu Phong vẫn bình tĩnh, hào quang bên mắt trái có vẻ ảm đạm đi.

Lúc trước, mỗi một công kích linh hồn của hắn, đều chỉ vận dụng chừng trăm đạo lực lượng Lôi Kiếp, trong quá trình phi hành, vẫn có thể chậm rãi khôi phục.

Cửu U Ma Chủ đã quen với cường độ công kích linh hồn bình thường, thậm chí cho rằng, đây chính là giới hạn cường độ công kích linh hồn của Triệu Phong.

Bởi vậy, bây giờ bộc phát 1500 đạo lực lượng Lôi Kiếp, bí pháp công kích linh hồn tạo thành hiệu quả xuất kỳ bất ý, phá tan phòng ngự của linh hồn Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, đồng thời tạo thành thương tổn nhất định cho đối phương.

Nhưng lực lượng Lôi Kiếp trong Hồn Hải tử sắc, cũng đã tiêu hao hết.

Lúc Cửu U Ma Chủ bị công kích linh hồn đánh trúng, sau lưng hắn,

lại đột nhiên xuất hiện một đạo ánh sáng ảm đạm.

- U Ảnh Thứ.

Một thân hình u ám, xuất hiện sau lưng Cửu U Ma Chủ, trong tay cầm một thanh U Ảnh Kiếm, nổi lên huyễn quang màu đen kỳ dị, đâm vào thân thể Cửu U Ma Chủ.

- Đáng giận.

Chính vì chủ quan nên mới bị công kích linh hồn đánh trúng, lúc này lại bị đánh lén tại phương diện vật chất, Cửu U Ma Chủ rống giận như sấm, ngửa mặt lên trời gào thét, trong vòng phương viên ngàn dặm, Tiểu Thế Giới của hắn thẩm thấu khắp nơi, phát ra tiếng nổ mạnh ầm ầm, toàn bộ thế giới hắc ảm, tựa như muốn sụp đổ.

Một đạo Hắc Ma Thánh Quang lóe lên, với tốc độ sét đánh xuyên qua U Dạ Đế Quân ở sau lưng.

Phốc…

Thân ảnh tán loạn, hào quang u ám lóe lên, U Dạ Đế Quân đã xuất hiện cách ngoài ngàn dặm.

Hắc Tuyền độc không có hiệu quả đối với Thánh Chủ, mà U Ảnh Thứ lại chính là bí pháp ám sát cường đại nhất của hắn, dưới tình huống không phòng bị, cho dù là Thánh Chủ, cũng chưa chắc chịu nổi.

Hào quang u ám chớp động, U Dạ Đế Quân dung nhập vào hư không, đã biến mất không nhìn thấy bóng dáng đâu nữa.

- U Dạ Đế Quân? Không biết trời cao đất rộng, cho dù ngươi nhận ủy thác ám sát ta, ngươi cũng nhất định phải chết.

Sắc mặt Cửu U Ma Chủ trở nên thâm trầm.

Công kích của U Dạ Đế Quân, mặc dù tạo thành tổn thương nhất định đối với hắn, nhưng chủ yếu là phương diện vật chất, rất dễ khôi phục, ngược lại, công kích linh hồn của Triệu Phong vừa rồi, đã tạo thành thương tổn không thể xóa diệt đối với linh hồn của hắn, đến bây giờ mà linh hồn vẫn cảm thấy tê dại như cũ.

- Thiên Ma Thần Tráo.

Một tầng hào quang màu đen dày đặc trải rộng, xuất hiện xung quanh Cửu U Ma Chủ, sau đó gắt gao tập trung vào Triệu Phong.

- Tiểu bối, trước mặt thực lực tuyệt đối, bất kể là quỷ kế gì cũng vô dụng.

Cửu U Ma Chủ bày ra dáng vẻ như lông tóc chỉ thương tổn đôi chút, sau đó lập tức hóa thành một đoàn Ma quang, mang theo lực lượng áp bách của hình chiếu Tiểu Thế Giới.

- Cửu U Ma Chủ, ngươi đã cố ý muốn chết, ta sẽ thành toàn cho ngươi.

Trong mắt Triệu Phong lóe lên một tia kiên quyết, mái tóc tím không gió tự bay, một luồng uy thế vô hình cũng theo đó mà phát ra.

- Khoác lác, chết đi!

Cửu U Ma Chủ tức giận hừ một tiếng, lực lượng hình chiếu Tiểu Thế Giới, đã khuếch tán đến chỗ Triệu Phong, lực lượng quy tắc vô hình, liền gấp gáo tập trung khóa chặt hắn.

U Dạ Đế Quân ẩn trong bóng tối, nhất thời cũng không dám ra tay, hắn vốn sở trường đánh lén, nhất kích tất sát, nhưng bây giờ Cửu U Ma Chủ đã có phòng bị đối với hắn, nếu như tùy tiện tiếp cận, nói không chừng Cửu U Ma Chủ sẽ quay sang đối phó với hắn, cho dù là có Bát Dực U Ảnh phân thân, cũng không nhất định có thể trốn thoát.

Đang lúc nội tâm U Dạ Đế Quân đắn đo, tại sâu trong linh hồn lại đột nhiên vang lên thanh âm của Triệu Phong:

- Rời đi trước đi.

Nghe thấy Triệu Phong phân phó, U Dạ Đế Quân chợt đột nhiên thở dài một hơi, xem ra chủ nhân định dùng Mê Không Giới để rút lui rồi.

Với chiến lực tiếp cận Chuẩn Thánh Chủ của hắn, còn chưa đủ để đối kháng với Thánh Chủ, chủ nhân có thể chống cự, thậm chí là giao phong với Thánh Chủ trong thời gian dài như vậy, đã là rất giỏi rồi.

Vừa mới chuẩn bị rời đi, hắn lại phát hiện xung quanh chủ nhân, đột nhiên bạo phát lực lượng chân nguyên Viêm Chi Phong Lôi, hai mắt Triệu Phong trở nên lạnh lẽo, thoáng xuất hiện một tia điên cuồng.

Phía trước Mê Không Giới, xuất hiện một tầng sương trắng.

Trong tay Triệu Phong cầm nhẹ một tòa Tỏa Thiên Cung, tay phải gian nan nắm chặt một mũi tên Xích Kim.

Khoảnh khắc mũi tên xích kim xuất hiện, một luồng thần uy sắc bén vô cùng mạnh mẽ, không gì không phá được, trực tiếp xuyên qua hình chiếu Tiểu Thế Giới của Cửu U Ma Chủ, bay thẳng lên trời xanh.

Linh hồn của Cửu U Ma Chủ, đột nhiên cảm nhận được một trận đau đớn, tốc độ giảm mạnh, mắt mở trừng, miệng há hốc thốt lên:

- Lục Thần Tiễn? Thứ Thần Khí trong truyền thuyết?

Hai mắt Triệu Phong nhìn thẳng vào Cửu U Ma Chủ, lạnh lẽo như vực sâu, tay trái nhanh chóng nhấc cung, phát ra một luồng uy thế vô hình.

- Đây chính là Thứ Thần Khí trong truyền thuyết ư? Còn là Thứ Thần Khí chỉ sử dụng một lần nữa, ngươi điên rồi.

Cửu U Ma Chủ hoảng sợ đến nói năng lộn xộn, giả vờ lộ vẻ khuyên bảo.

- Không, Triệu Phong, ngươi thu hồi Lục Thần Tiễn, ta cam đoan Cửu U Cung về sau, tuyệt đối không xâm phạm ngươi nữa.

Triệu Phong lập tức khai cung, Cửu U Ma Chủ chợt cảm thấy toàn thân lạnh toát như rơi vào hầm băng, thân thể run lên.

Triệu Phong thờ ơ, kéo động dây cung, khoảnh khắc chân nguyên trong cơ thể xuyên qua, Lục Thần Tiễn phảng phất như vừa thức tỉnh, liền phóng xạ ra hào quang sắc bén thông thiên triệt địa, giống như đầu Kim Ô bị che giấu đi, trong vòng ngàn dặm, hào quang rực rỡ không ngừng xuyên qua.

Một luồng sức mạnh to lớn thần quỷ kinh nhiếp giáng xuống, thu lấy Xích Kim Thần Tiễn.

Lực lượng hình chiếu Tiểu Thế Giới của Cửu U Ma Chủ, lập tức bị xuyên thủng thành ngàn vạn lỗ, sau đó bị nghiền nát hoàn toàn.

Chạy!

Đây chính là ý niệm duy nhất trong đầu Cửu U Ma Chủ lúc này, nếu liều mạng bỏ chạy, thêm vào thiêu đốt Huyền Quang Thánh Lực và bổn nguyên Thánh Lực, như vậy thì vẫn còn một đường sinh cơ.

Bây giờ hắn mới hối hận, tại sao bản thân lại không có bí pháp phi độn tu hành.

Vụt... Vụt...

Lục Thần Tiễn điên cuồng hấp thu chân nguyên của Triệu Phong, tốc độ kinh người, chất lượng và số lượng chân nguyên đều vượt qua Đại Đế đỉnh phong, thậm chí nhanh hơn gấp đôi.

Mỗi lần kéo động dây cung, loại lực lượng thôn phệ hay sẽ gia tăng lên gấp đôi.

Viêm Chi Phong Lôi chỉ tiêu hao chứ không hao tổn ngay lập tức, tiếp đó là Thủy Chi Phong Lôi và Mộc Chi Phong Lôi.

Không đến một nhịp hô hấp thì Chân Nguyên Hải mênh mông đã cạn tới đáy.

Ngay sau đó là khí tức sinh cơ, huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, huyết mạch Băng Thủy, khí lực Thánh Lôi Thể…

Cuối cùng, luồng lực lượng thôn phệ này, lại chuyển hướng sang ý chí linh hồn, ngay cả Hồn Hải tử sắc cũng tiếp xúc với ý chí Đồng lực.

Vụt... Vụt...

Lục Thần Tiễn đặt trên dây cung, xuất hiện một đạo mũi tên hào quang, cao hơn trăm dặm, phát ra một tia sắc bén, thậm chí có thể xuyên thủng vạn vật.

Lúc này, Cửu U Ma Chủ đã phi độn cách ngoài năm vạn dặm, tâm thần run lên, chỉ nghe thấy một tiếng thần minh xuyên thủng vạn vật, sau đó đột nhiên vang lên trong linh hồn hắn.

Hắn đã bị tập trung khóa chặt, bất kể có chạy đến đâu đi nữa, thì cuối cùng vẫn sẽ bị mũi tên đâm trúng.

- Không, không có khả năng, đã chạy rất xa rồi mà…

Một mũi tên bắn ra, toàn thân bị rút cạn lực lượng, hai mắt Triệu Phong trở nên ảm đạm, chậm rãi nhắm lại.

Vụt...

Thần quang sắc bén vô cùng vô tận, vạch phá thương khung, xé rách hết thảy toàn bộ mọi chướng ngại, sương mù trong phương viên vạn dặm, lập tức tiêu tán.

Phía chân trời xa xôi, chỉ thấy một đạo thần quang màu vàng che khuất cả bầu trời, phong bạo đan xen.

Chương 904: Quy Thuận

Một ngày nọ, tại Vạn Thánh Tông.

Thái Thượng Trưởng lão Từ lão quái đã bế quan mấy trăm năm, rời khỏi cấm địa, hành động này khiến cho hai vị Đại Đế còn lại rất khiếp sợ, nhưng còn chưa kịp hỏi thăm thì Từ lão quái đã phi độn đi.

Sau khi nhận được tin tức Cửu U Ma Chủ ra tay với Triệu Phong, Từ lão quái liền đứng ngồi không yên.

- Hi vọng Triệu Phong vẫn còn sống.

Ánh mắt Từ lão quái có chút cấp bách, trên thực tế, hắn là vội vàng muốn kiếm Bách Nguyên Thánh Tương từ trong tay Triệu Phong.

Sự cường đại thần bí của Triệu Phong, hắn đã lĩnh giáo qua, chẳng qua, vẫn chênh lệch một trời một vực với Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, hắn làm sao có thể giành phần thắng được?

Hiện nay, Từ lão quái chỉ có thể hi vọng, Triệu Phong gần đây thực lực tinh tiến, có thể kiên trì được giây lát.

- Trước hết đến Vương Hầu phủ, tìm Nam Phong vương xem, bằng không thì hoàn toàn không có phần thắng.

Trong lòng Từ lão quái đã có kế hoạch.

Thứ nhất, Cửu U Ma Chủ không dám động thủ với Nam Phong vương, bởi vì sau lưng Nam Phong vương chính là Hoàng tộc Đại

Càn.

Thứ hai, mình và Nam Phong vương là hai vị Chuẩn Thánh Chủ, thêm vào Triệu Phong, cũng không phải là không thể chống lại Thánh Chủ.

Chỉ cần cứu Triệu Phong, mình lại hứa hẹn lần nữa, niệm tình đồng môn trước kia, Từ lão quái tin rằng Triệu Phong sẽ không cự tuyệt.

- Ồ? Đó là Cửu U Ma Chủ?

Từ lão quái cả kinh, Thánh Lực to lớn che trời lấp đất, khiến chân nguyên trong cơ thể của hắn rung động một hồi.

Cửu U Ma Chủ không phải đuổi giết Triệu Phong ư? Tại sao lại xuất hiện ở chỗ này?

Triệu Phong đâu? Chẳng lẽ đã bị giết rồi?

Nhất thời, tâm tình của Từ lão quái chợt trở nên phức tạp.

- Không tốt.

Từ lão quái đang chuẩn bị nói gì đó, đột nhiên thần sắc trở nên kinh hãi, trực tiếp cắn nát ngón tay, máu tươi trên không trung vẽ thành một phù văn quỷ dị, sau đó toàn thân hóa thành một đạo huyết quang, ngay lập tức nổ tung, biến mất không thấy gì nữa.

Ầm...

Thần quang sắc bén kinh thiên nổ tung đan xen sau lưng, vô số âm thanh kim loại va chạm bùng nổ lấn át hết tất cả, phảng phất như thế giới chiến tranh, trở thành âm thanh duy nhất trong thiên địa.

Phốc phốc phốc…

Toàn bộ sinh linh bên dưới, nhanh chóng bị cắt nát khi cơn lốc âm thanh này đi qua, mọi thứ hóa thành bụi bặm.

Ầm...

Từ lão quái đã chạy ra xa mấy vạn dặm, bị dư âm trùng kích, bị đẩy lún sâu vào trong lòng đất.

Chờ đến khi Từ lão quái nhảy ra, liền không khỏi ngốc trệ nhìn về phía trước, trong đầu trống rỗng, mất đi năng lực suy nghĩ.

Trong phương viên mấy nghìn dặm, xuất hiện một cái hố cực lớn, sâu hơn mười trượng.

Bên ngoài cái hố, xuất hiện vô số dấu vết cắt chém thật nhỏ, trải rộng mỗi một tấc đất, còn tản ra khí tức kim loại sắc bén vô hình.

Đây chính là tình huống nổ tung giữa không trung vừa rồi.

Trong phương viên mấy vạn dặm, rất khó có thể tìm được khí tức của Cửu U Ma Chủ.

- Không phải Cửu U Ma Chủ đi đuổi giết Triệu Phong ư? Tại sao lại biến thành như vậy?

Từ lão quái không khỏi thừ người ra, lẩm bẩm một mình.

- Chẳng lẽ, đây chính là uy lực của Thứ Thần Khí Lục Thần Tiễn?

Từ lão quái hồi tưởng lại hư ảnh thần tiễn kim quang sau lưng Cửu U

Ma Chủ, vừa ngẩng đầu lên, trong lòng không khỏi trống rỗng.

Không ngờ, Triệu Phong ở trong bí phủ Cổ Thần, lại đạt được Thứ Thần Khí.

Thứ Thần Khí là Thần Khí mà chỉ có Bán Thần mới có thể hoàn toàn khống chế, còn loại Thứ Thần Khí tiêu hao như Lục Thần Tiễn, uy lực của nó sẽ bộc phát ngay lập tức, càng không phải là loại mà Thứ Thần Khí bình thường có thể so sánh, cho dù là Bán Thần, cũng chỉ có thể né tránh.

Một Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh sất trá phong vân trên Đại lục, tầm ảnh hưởng cực lớn, cứ như vậy chết thảm trong tay một Vương Giả Hư Thần Cảnh trung kỳ, thậm chí còn hóa thành tro tàn ngay bên cạnh mình, Từ lão quái đến bây giờ vẫn không thể tin nổi.

Nghĩ tới đây, Từ lão quái liền cảm thấy hoảng sợ, sau lưng ứa ra mồ hôi lạnh.

Nếu vừa rồi mình chậm nửa nhịp, hoặc không sử dụng bí pháp bỏ trốn, hoặc là phương hướng bỏ trốn có chút sai lệch, e rằng đã tan thành mây khói rồi.

- Triệu Phong.

Từ lão quái từ trong suy nghĩ phục hồi trở lại, bỗng nhiên bay lên.

Dọc theo khí tức sắc bén mãnh liệt của Lục Thần Tiễn, Từ lão quái rất nhanh đã tìm được Triệu Phong.

Lúc này toàn thân Triệu Phong khô gầy, sắc mặt trắng bệch, khóe miệng tràn ra máu tươi, đang ngồi khoanh chân trong một mảnh phế tích.

Từ lão quái dừng bước, ánh mắt khẽ chuyển động, vừa rồi Triệu Phong đại chiến cùng Thánh Chủ, thậm chí vượt cấp phát động Lục Thần Tiễn, nên đã cực kỳ suy yếu, e rằng không còn bất kỳ năng lực phản kháng nào.

Hắn là người chiếm lợi lớn nhất trong Không Gian Thần Huyễn, là người thắng lợi nhất trong bí phủ Cổ Thần, trên người có rất nhiều bí mật.

Nếu như bây giờ ra tay…

Ánh mắt Từ lão quái trở nên thâm trầm, tay phải khẽ run, do dự bất định.

Cuối cùng, Từ lão quái khẽ thở dài một hơi, nhanh chóng bước đến gần Triệu Phong, nói:

- Triệu tiểu hữu, ngươi không sao chứ?

- Giúp ta hộ pháp, ta cần trị thương.

Bờ môi Triệu Phong khẽ nhúc nhích, trong tay xuất hiện một ít nguyên tinh thạch cực phẩm, những nguyên tinh thạch lập tức bị nghiền nát, thiên địa tinh khí tinh thuần, dũng mãnh tràn vào không gian Chân Nguyên hải.

Triệu Phong đầu tiên là đem những thiên địa tinh khí này chuyển hóa thành Thủy Chi Phong Lôi, dùng năng lực chữa trị cường đại của Thủy Chi Phong Lôi, có thể nhanh chóng chữa trị thương thế của thân thể.

Sau đó, lại đem một phần Thủy Chi Phong Lôi chuyển hóa thành Mộc

Chi Phong Lôi, cùng phối hợp với Thủy Chi Phong Lôi để trị liệu.

Có thể nói, Lục Thần Tiễn đã tiêu hao hết sạch toàn bộ năng lượng của Triệu Phong, nếu như chữa trị chậm trễ, e rằng sẽ lưu lại di chứng rất nghiêm trọng.

Một phương diện khác, đó là mắt trái của Triệu Phong, đã phát hiện Từ lão quái tiến đến từ sớm.

Trong lòng Từ lão quái thầm giật mình, Triệu Phong trước mắt vẫn thâm trầm như nước, mặc dù bị thương nặng như vậy, nhưng dáng vẻ vẫn bình tĩnh tự nhiên, không hề e sợ hắn sẽ thừa cơ mà ra tay.

- Được.

Từ lão quái đồng ý một tiếng, lập tức khuếch tán một luồng sức mạnh to lớn của Chuẩn Thánh Chủ, chấn nhiếp một phương, nhưng lại không tạo thành chút ảnh hưởng nào đối với Triệu Phong.

Triệu Phong từ đầu tới cuối đều chìm trong một tầng sương mù thần bí, khiến Từ lão quái không thể nhìn thấu, cũng không dám ra tay, hoặc có thể nói là hắn không dám đánh cược.

Không dám đánh cược rằng lúc này Triệu Phong đang phô trương thanh thế hay là đã có an bài.

Nếu như không chiếm được Bách Nguyên Thánh Tương, trong vòng ba năm, hắn sẽ tiêu tan hết thảy mọi thứ, hai tay buông xuôi.

Hơn nữa, cái chết của Cửu U Ma Chủ vừa rồi, vẫn khiến hắn rung động sâu sắc.

Sinh tử, chỉ vẻn vẹn trong một ý niệm.

Từ lão quái lựa chọn thỏa hiệp.

Triệu Phong đang khoanh chân trị thương, khóe miệng khẽ nhếch lên một nụ cười.

Đây chính là khảo nghiệm của hắn đối với Từ lão quái, nếu như lúc này Từ lão quái nhân dịp cháy nhà mà đi hôi của, chuyện Bách Nguyên Thánh Tương xem như vô duyên với đối phương.

Hơn nữa, Tiểu Tặc Miêu và U Dạ Đế Quân đang ẩn nấp trong bóng tối, cũng sẽ không để cho Từ lão quái có cơ hội xuất thủ.

Rất nhanh, Triệu Phong liền vận chuyển Thủy Chi Phong Lôi và Mộc Chi Phong Lôi trong ngoài cơ thể, khí lực sinh cơ lập tức nhanh chóng khôi phục.

Sau đó, Triệu Phong lại phục dụng một ít Bách Nguyên Chi Mật và lá Bích Thủy Thiên Liên.

Khiến hắn kinh hỉ chính là, Thánh Lôi Thể dưới tình huống khí lực sinh cơ bị nghiền ép sách, không ngờ lại đột phá đến tầng thứ năm đỉnh phong, cứ như vậy, Triệu Phong chỉ cần phục dụng Bách Nguyên Thánh Tương, liền có thể đạt đến tầng thứ năm cực hạn, củng cố vững chắc khi Thánh Lôi Thể đạt tới tầng thứ sáu.

Tu vi của bản thân hắn, hiện nay cũng đạt tới Hư Thần Cảnh hậu kỳ, chỉ cần củng cố một chút, là có thể trực tiếp đột phá.

Chẳng qua, khiến Triệu Phong động tâm nhất chính là, trong không gian mắt trái, vòng xoáy giữa hồ nước màu xanh da trời, đã không còn xoay tròn một cách bình tĩnh nữa, mà ngẫu nhiên nổi lên một tia dị quang, dường như đang chuẩn bị cho thứ gì đó, Triệu Phong lập

tức cảm ứng được.

Mắt thấy thương thế của Triệu Phong nhanh chóng khôi phục, thậm chí thực lực tăng thêm một tầng, Từ lão quái liền mỉm cười nói:

- Triệu tiểu hữu, lần này lão phu đến đây, thứ nhất là để xin lỗi chuyện lần trước, là lão phu đã lãng phí ân tình của Triệu tiểu hữu…

Từ lão quái có chút ấp a ấp dúng, dù sao đi nữa, lão già khọm như mình lại đi cúi đầu xin lỗi với một thiếu niên mười mấy tuổi, hơn nữa đối phương vẫn chỉ là Hư Thần Cảnh trung kỳ thì không khỏi có chút quái dị.

Chẳng qua, nghĩ đến đường đường là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cũng bị Triệu Phong đánh chết, tâm tình của hắn liền khoan khoái dễ chịu hơn rất nhiều.

Thấy Triệu Phong vẫn đang trị thương, giống như không nghe thấy, Từ lão quái lại tiếp tục nói:

- Chuyện thứ hai, lão phu lần này đến là để cầu Triệu tiểu hữu, một lần nữa cho ta một phần Bách Nguyên Thánh Tương, ngày sau nếu như Triệu tiểu hữu có gì cần, bất kể là chuyện gì, lão phủ sẽ tận sức tương trợ, không có một câu oán hận.

- Không cần nhiều lời, Bách Nguyên Thánh Tương trân quý, ta cũng không có nhiều, nếu ngươi muốn thêm một phần, thì điều kiện duy nhất chính là làm người hầu của ta trăm năm, trăm năm sau sẽ trả tự do cho ngươi, bằng không, không cần nói nữa.

Thanh âm nhàn nhạt của Triệu Phong truyền ra, trong lời nói tràn đầy quyết tâm.

Thần sắc Từ lão quái lập tức cứng đờ, lâm vào trầm tư.

Giá trị của Bách Nguyên Thánh Tương không thể đo lường, nếu lần đầu trùng kích Thánh Chủ, xác suất thành công cao tới tám thành.

Cho dù Từ lão quái có xuất ra hết toàn bộ tài sản, thì tại Đại Càn Vương triều này, cũng không đổi được một phần Bách Nguyên Thánh Tương.

Hơn nữa, thêm lần này, chính là hai phần Bách Nguyên Thánh Tương.

Chẳng qua, một nô bộc là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, e rằng chỉ có Hoàng Thái tử của Đại Càn mới hưởng thụ đãi ngộ như vậy, Triệu Phong có đức năng gì…

- Không đúng, Triệu Phong còn trẻ đã đạt đến Hư Thần Cảnh trung kỳ, lại có chiến lực Chuẩn Thánh Chủ trong tay, thêm vào rất nhiều thiên tài địa bảo trong Không Gian Thần Huyễn, thậm chí còn có cả Thứ Thần Khí, ngày sau trở thành Thánh Chủ, tuyệt đối không phải vấn đề, thậm chí là cấp bậc càng cao hơn, không thể hạn lượng a.

Từ lão quái suy nghĩ nhanh chóng xoay chuyển, hắn không ngờ rằng Triệu Phong lại đưa ra yêu cầu như vậy.

- Người cần Bách Nguyên Thánh Tương quá nhiều, hơn nữa tiềm lực sau này và khả năng đột phá của bọn họ rất lớn, ngươi không thể sánh bằng.

Triệu Phong lại nhắc nhở một câu, nói xong liền đứng dậy.

Ngân tuyến chớp động, Tiểu Tặc Miêu nhảy lên vai Triệu Phong, mãnh liệt gật đầu với Từ lão quái, giống như đang khuyên hắn nhanh

đáp ứng.

Sau lưng Từ lão quái, xuất hiện một đạo hắc lưu u ảnh, đi đến bên cạnh Triệu Phong, sau đó được một đoàn sương trắng bao trùm, tiến vào Mê Không Giới.

Từ lão quái còn đang do dự, lập tức ứa mồ hôi lạnh, đây không phải là U Dạ Đế Quân ư? Sát thủ bài danh thứ hai mươi lăm của Hắc Mạc Giác, thậm chí còn có kỷ lục ám sát Thánh Chủ thành công.

Thêm con tặc miêu luôn theo Triệu Phong như hình với bóng.

Không ngờ bọn chúng từ đầu tới cuối đều ẩn nấp xung quanh, vậy mà hắn lại không phát hiện ra.

Hơn nữa, nhìn dáng vẻ, có lẽ U Dạ Đế Quân vì Bách Nguyên Thánh Tương, đã hợp tác với Triệu Phong rồi.

Lúc Triệu Phong muốn rời đi, Từ lão quái liền cắn răng một cái, bỗng dưng lên tiếng:

- Triệu tiểu hữu, khoan đi đã, ta đồng ý, chỉ cần ngươi cho ta một phần Bách Nguyên Thánh Tương, ta làm nô bộc cho ngươi trăm năm thì đã sao…

Từ lão quái đã bất chấp tất cả rồi, hơn nữa, mặc dù hắn đã bước nửa bước vào cấp độ Thánh Chủ, nhưng cũng không có nghĩa là nhất định có thể tấn chức Huyền Quang Cảnh, thọ nguyên còn lại của hắn thật sự quá ngắn ngủi.

Nếu như thất bại, xem như ước định nô bộc trăm năm này, cũng trở thành vô dụng.

- Được, theo ta.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, đi tới trước, một tay đặt lên vai Từ lão quái, sau đó khởi động Mê Không Giới truyền tống.

Loại chuyện trở thành người hầu này, Triệu Phong không thể tin vào một lời hứa hẹn, mà hắn cần phải gieo xuống “Minh Tâm Ấn”.

Lúc này, ý chí Đồng lực của Triệu Phong còn chưa khôi phục, cho nên chỉ có thể mang hắn đi trước.

Bị sương trắng vờn quanh, Từ lão quái chỉ cảm thấy không gian bốn phía xung quanh đột nhiên chấn động, một khắc sau, hắn đã xuất hiện trong Vương Hầu phủ.

- Đây là… Không Gian dịch chuyển, chẳng lẽ là Mê Không Giới?

Trong lòng Từ lão quái lập tức chấn động.

Hắn chỉ nghe nói trong Không Gian Thần Huyễn xuất hiện Thứ Thần Khí Mê Không Giới, nhưng không ngờ rằng, Thứ Thần Khí này lại ở trong tay Triệu Phong.

Khó trách lần trước Triệu Phong có thể thần không biết quỷ không hay tiến nhập Vạn Thánh Tông.

Chương 905: Giao Dịch Hoàn Thành

Cùng đánh một trận với Thánh Chủ, Triệu Phong thu hoạch được rất nhiều, đồng thời cũng hơi tiếc nuối, chỉ còn lại một mũi Lục Thần Tiễn Thứ Thần Khí, nếu không phải vạn bất đắc dĩ, Triệu Phong sẽ không dễ dàng sử dụng, đây là đòn sát thủ lớn nhất của hắn hiện nay.

Tuy nhiên, tiếc thì tiếc, nhưng giao chiến với Thánh Chủ, phải đối mặt trực tiếp, không thể né tránh.

Hắn không có khả năng ở mãi tại Vương Giả, nếu như vậy thì hắn sẽ thiếu nợ nhân tình của Nam Phong vương, xác suất giao dịch được Vân Tằm Tiên Điệp cũng càng nhỏ hơn.

Hơn nữa, thế lực chuẩn bị ra tay với Triệu Phong, không chỉ có Cửu U Cung, mà còn có Địa Linh Điện ở hải vực phụ cận, nói không chừng còn có thể phái ra Thánh Chủ.

Trong Không Gian Thần Huyễn, hắn đã đắc tội với không ít thế lực, chẳng qua khoảng cách quá xa mà thôi, tin rằng lúc này vẫn có không ít thế lực đang tìm đến đây.

Cho nên, Triệu Phong cần phải có một cái uy hiếp.

Chẳng qua Cửu U Ma Chủ đến quá nhanh, Thánh Lôi Thể của Triệu Phong chưa đột phá tầng thứ sáu, không có cách nào chống lại Thánh Chủ cả.

Bởi vậy, từ lúc vừa bắt đầu, Triệu Phong đã làm ra quyết định.

Dùng một mũi Lục Thần Tiễn, lại dùng tính mạng của Cửu U Ma Chủ, để đổi lấy một cái uy hiếp.

Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, chính là tồn tại đỉnh phong, cho dù là nội tình của siêu cấp đại Tông Tam Tinh, cũng không có được mấy vị, không ai lại ngại có nhiều.

Chẳng qua loại uy hiếp này rất ngắn ngủi, chỉ khi tu luyện gấp bội, tăng thực lực của bản thân, đạt tới tình trạng địch nhân không thể đuổi kịp, như vậy mới có thể bảo đảm tính mạng của mình.

Trong Vương Hầu phủ, Nam Phong vương có chút xao động bất an, thám tử mà hắn phái ra, vẫn không có tin tức gì.

- Triệu Phong.

Nam Phong vương đột nhiên sinh ra một tia cảm ứng, đồng thời, hắn còn cảm ứng được một luồng khí tức cường đại khác.

- Vương gia, đã làm phiền rồi.

Triệu Phong đi vào cung điện của Nam Phong vương.

- Triệu Phong, ngươi không có việc gì? Vậy là tốt rồi, tạm thời ngươi cứ ở lại chỗ của ta, nếu như Cửu U Ma Chủ lại đến, ta tuyệt đối sẽ không để đối phương làm hại ngươi.

Thoạt nhìn, thương thế của Triệu Phong không nhẹ, trong lòng Triệu Phong có chút áy náy, liền vỗ ngực nói.

- Vương gia yên tâm, Cửu U Ma Chủ sẽ không đến nữa, chẳng qua,

ta quả thật muốn ở lại chỗ Vương gia tĩnh dưỡng một hai ngày.

Triệu Phong cười nói.

Nam Phong vương lộ ra một tia nghi hoặc, tại sao Cửu U Ma Chủ lại không đến? Đây là ý gì?

Sau đó hắn nhìn Từ lão quái, trong lòng có chút kinh dị:

- Chẳng lẽ Từ lão quái và Triệu Phong liên thủ, có thể chống lại Thánh Chủ?

Dù sao thì Từ lão quái cũng là lão quái vật đã sống gần ngàn năm, nội tình và thủ đoạn của hắn, quả thật không thể khinh thường.

Từ lão quái đứng ở bên cạnh, nhìn thấy Nam Phong vương chiếu cố Triệu Phong như vậy, trong lòng có chút căng thẳng, thầm nghĩ:

- Xem ra Nam Phong vương cũng rất cần Bách Nguyên Thánh Tương trong tay Triệu Phong.

- Nam Phong vương, lão phu cũng phải ở lại chỗ ngươi một thời gian, ngươi không cần quan tâm lão già khọm như ta a.

Trong phòng, Triệu Phong khoanh chân chữa thương, thể phách sinh mạng hao tổn cạn kiệt, cho nên Triệu Phong phải phục dụng không ít trân tài quý hiếm trong Không Gian Thần Huyễn.

Sau đó vận chuyển Thủy Chi Phong Lôi và Mộc Chi Phong Lôi, lưu động tuần hoàn khắp người, kích phát dược liệu, khí lực thông suốt.

Làm xong hết thảy, hắn lại đem tâm thần đắm chìm vào thế giới linh hồn.

Phương diện linh hồn nếu như xuất hiện tổn thương nghiêm trọng, thì sẽ rất phiền toái.

Dù sao thì tình huống toàn bộ ý chí linh hồn hao tổn sạch, cũng là lần đầu tiên Triệu Phong gặp phải.

Lúc này, trong thế giới Hồn Hải chỉ trôi lơ lửng ột màn sương mù màu tím mong manh, lực lượng Lôi Kiếp đang chậm rãi khôi phục, hồ nước màu xanh da trời ở trung tâm, vẫn khiến Triệu Phong có cảm giác khác thường.

Hồ nước màu xanh da trời vẫn tồn tại trong không gian mắt trái, có chút bất đồng so với trước kia, Triệu Phong vừa nhìn lập tức có thể phát giác.

Cẩn thận kiểm tra một lượt, nhưng không phát hiện có ẩn họa nào nghiêm trọng, Triệu Phong liền phục dụng một số trân tài ngưng luyện ý chí linh hồn, hấp thu lực lượng Lôi Kiếp của đầu lâu Thần Kiếp, ngưng luyện ý chí linh hồn, thuận tiện quan sát tình huống thế giới Hồn Hải khôi phục.

Đêm khuya.

Một đạo bóng đen xông vào cung điện.

- Báo cáo Vương gia, có dấu vết Triệu Phong chiến đấu với Cửu U Ma Chủ, xuyên qua phạm vi mấy chục vạn dặm, trước mắt vẫn không tra được tung tích của Cửu U Ma Chủ.

Bóng đen nửa quỳ trên mặt đất.

- Có vài luồng khí tức chiến đấu?

Nam Phong vương hỏi, nếu như nửa đường có Từ lão quái nhúng tay, khí tức cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ, rất dễ nhận ra.

- Hai luồng.

Bóng đen khẳng định.

- Chẳng qua, trong đó có một chiến trường, xuất hiện lực phá hoại không thể tưởng tượng nổi, khí tức Kim thuộc tính lưu lại vẫn khiến cho người khác sợ hãi rung động không thôi.

Hắc y nhân bổ sung.

Ánh mắt Nam Phong vương đột nhiên chớp động, sau đó khôi phục lại bình tĩnh, nói:

- Nguơi lui xuống đi.

- Vâng.

- Khí tức Kim thuộc tính? Xem ra lời đồn bên phía Hoàng tộc quả nhiên không sai, Triệu Phong đã đạt được Thứ Thần Khí Lục Thần Tiễn trong bí phủ Cổ Thần.

Nam Phong vương thấp giọng cảm thán, trong lòng có chút rung động.

Thứ Thần Khí, tuyệt đối là lực lượng cấm kỵ chúa tể, mỗi lần xuất hiện, đều chấn động thiên địa, ảnh hưởng tới bố cục của Hoàng triều và thế giới Tông môn.

Chẳng qua Thứ Thần Khí tiêu hao sử dụng một lần, thì giá trị hơi nhỏ

hơn một chút.

- Khí tức của Cửu U Ma Chủ tiêu thất trong hư không, lại không tìm thấy tung tích của hắn, xem ra đã chết dưới Thứ Thần Khí rồi.

Cửu U Ma Chủ chết, khiến Nam Phong vương khiếp sợ không thôi, nhưng hắn lại càng tiếc nuối kiện Thứ Thần Khí chỉ sử dụng được một lần duy nhất kia hơn.

Chẳng qua, Nam Phong vương biết rằng, cái chết của một vị Thánh Chủ, cho dù phong tỏa tin tức như thế nào đi nữa, thì những thế lực có mạng lưới tình báo, vẫn có thể điều tra ra được.

Trong vô hình, Triệu Phong đã dùng một luồng lực lượng uy hiếp cường đại, để trấn áp toàn bộ.

Ba ngày sau, trong gian phòng của Triệu Phong.

Hắn đã hiệp thương với Từ lão quái hoàn tất.

- Không nên chống cự.

Triệu Phong bình thản nói, sau đó mắt trái hình thành một vực sâu màu tím sâu không thấy đáy, một luồng ý chí Đồng lực kinh người ngưng tụ mà ra.

- Đồng lực linh hồn thật mạnh, gần như đạt tới cấp độ Thánh Chủ.

Trong lòng Từ lão quái thầm khiếp sợ, ý chí linh hồn của Triệu Phong so với lần trước, dường như lại tinh tiến rồi.

Một đạo điện ấn màu tím hư thực bất định, chậm rãi ngưng tụ thành, kèm theo một tia khí tức Lôi Kiếp, chậm rãi tiến sâu vào trong linh

hồn Từ lão quái.

Một lúc lâu sau…

- Đây là một phần Bách Nguyên Thánh Tương, chính là cơ hội cuối cùng để ngươi trùng kích Huyền Quang Cảnh.

Triệu Phong thản nhiên nói.

- Vâng, chủ nhân, ta sẽ không cô phụ kỳ vọng của ngài.

Hai mắt Từ lão quái lấp lóe tinh quang, trên mặt đầy vẻ nhiệt thành.

- Từ lão quái, về sau Vạn Thánh Tông sẽ trở thành thế lực phụ thuộc của ta, cống hiến sức lực cho ta, ta cần người thay đổi và tiến hành cải cách hệ thống quản lý, từ đó lựa chọn ra những thành viên có thiên phú tình báo, ám sát. Ngươi có thể thương lượng với Các chủ Hải Yên Các.

Triệu Phong phân phó.

Muốn thành lập một thế lực khổng lồ, trước hết cần có nguồn nhân lực khổng lồ, tiếp theo là cần những thiên tài ưu tú thiên phú dị bẩm, mà Tông phái Nhị Tinh đỉnh phong như Vạn Thánh Tông, lại vừa vặn phù hợp với điều kiện này.

Một khi Từ lão quái đột phá Huyền Quang Cảnh, Vạn Thánh Tông sẽ có thể trở thành Tông môn Tam Tinh rồi.

Tông môn Tam Tinh, có thể xem là tồn tại đỉnh cao tại khu vực hải vực phụ cận rồi.

- Vâng, chủ nhân.

Từ lão quái mơ hồ ý thức được điều gì đó, trong lòng lại càng kính nể Triệu Phong hơn.

Sau khi Từ lão quái đi rồi, Triệu Phong mới đi vào điện các của Nam Phong vương.

- Triệu Phong, ngươi phải đi rồi sao?

Thanh âm của Nam Phong vương trực tiếp truyền đến.

- Cảm ơn Vương gia thời gian gần đây đã chiếu cố.

- Về chuyện Vân Tằm Tiên Điệp, ta đã nghĩ kỹ rồi.

Thân ảnh Nam Phong vương đột nhiên xuất hiện trước mặt Triệu Phong.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, thần sắc không đổi.

Trên thực tế, Triệu Phong đến chỗ Vương Hầu phủ trị thương, cũng là muốn chờ câu trả lời thuyết phục của Nam Phong vương.

Hắn tin rằng, tin tức cái chết của Cửu U Ma Chủ, Nam Phong vương đã điều tra được, vốn định trước khi đi sẽ đến hỏi thăm một lần nữa, không ngờ Nam Phong vương lại chủ động nhắc tới.

- Không biết Vương gia suy nghĩ thế nào?

Triệu Phong không hề che giấu sự ân cần.

- Triệu Phong, ta đồng ý giao dịch Vân Tằm Tiên Điệp với ngươi, hi vọng ngươi hãy đối xử tử tế với nó.

Trong mắt Nam Phong vương lộ ra một tia kiên định, phất tay lấy ra Vân Tằm Tiên Điệp.

Vân Tằm Tiên Điệp nhìn về phía Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu, có chút hưng phấn, đôi cánh vỗ một trận, một luồng khí tức đáng sợ chấn động lòng người, trong lúc vô tình tản mát ra.

- Đa tạ Vương gia đã thành toán.

Trong lòng Triệu Phong kinh hỉ, hắn vốn còn tưởng rằng Nam Phong vương sẽ cò kè mặc cả một phen.

- Trong này có một phần Bách Nguyên Thánh Tương, còn có một số khoáng thạch trong truyền thuyết để luyện chế Thứ Thần Khí.

Triệu Phong lấy ra một cái trữ vật giới chỉ rồi giới thiệu.

Nam Phong vương thoáng xem qua một lượt, trong lòng chấn động vô cùng.

Đồng thời, khi nhìn về phía Tiểu Tặc Miêu và Vân Tằm Tiên Điệp, khóe miệng của hắn không khỏi có chút cay đắng, quả thật Vân Tằm Tiên Điệp có ý nghĩa rất trọng yếu đối với hắn, chẳng qua thoạt nhìn, Vân Tằm Tiên Điệp dường như càng thích chủ nhân là Triệu Phong hơn.

Điều kiện mà Triệu Phong đưa ra, hắn cũng hết sức hài lòng.

Mấu chốt chính là tiềm lực tương lai của Triệu Phong, chỉ cần hắn không bị cường giả bóp chết, thì quả thật không thể hạn lượng được.

- Triệu Phong, nếu như ngày sau ngươi không cần Vân Tằm Tiên

Điệp nữa, hy vọng có thể giao dịch với ta.

Lúc Triệu Phong muốn rời đi, Nam Phong vương đột nhiên truyền âm với hắn.

Sau đó, Nam Phong vương trở lại gian phòng, hắn muốn chuẩn bị cho việc trùng kích Huyền Quang Cảnh.

Đại Lục Vực, Phong Châu, Thất Khiếu Sơn.

Thất Khiếu Sơn vốn là một nơi kỳ cảnh hiểm địa trứ danh tại Phong Châu, có bảy ngọn núi nhấp nhô nối liền, có xu thế như Bắc Đẩu Thất Tinh, linh khí trong núi nồng đậm, cỏ cây chọc trời, nơi này Yêu thú hung mãnh hoành hành, ở xung quanh có không ít thế lực Tông môn, là nơi thí luyện của các đệ tử Chân Linh Cảnh và Đan Nguyên Cảnh.

Thế nhưng, Thất Khiếu Sơn lúc này lại bị hào quang năm màu vờn quanh, bảy ngọn núi đã bị san thành bình địa, uy thế thông thiên triệt địa, chấn nhiếp bát phương, trong vòng nghìn dặm, cho dù là Đại Đế Hư Thần Cảnh, cũng không dám tiếp cận.

Tại trung ương Thất Khiếu Sơn, có một nam tử hắc lân, toàn thân bị một sợi xích vàng trong suốt giam cầm, trong xiềng xích không ngừng lóe lên những phù văn kim sắc nhàn nhạt kỳ dị.

- Đám nhân loại các ngươi, dám mai phục Diệt Thế Long tộc.

Nam tử hắc lân ngửa mặt lên trời gào thét, từ khi đến không gian vật chất này, hắn đã rất cẩn thận, thậm chí vẫn luôn âm thầm hủy diệt và giết chóc để khôi phục thực lực.

Nhưng phù văn kim quang bên trong xiềng xích, mỗi lần chớp động,

đều sinh ra Thần lực cường đại, khiến Diệt Thế Hắc Giao Long không ngừng bị tiêu hao.

Bất Diệt Long Thể của Diệt Thế Hắc Giao Long, dưới sự tàn phá của Thần lực kim quang, mặc dù không ngừng khôi phục, nhưng vĩnh viễn không có cách nào khôi phục đến nguyên vẹn.

Bên ngoài đại trận hình vuông vây khốn Diệt Thế Hắc Giao Long, có bốn đoàn ánh sáng tản mát ra Hư Không Thần lực, mỗi đoàn chiếm cứ một phương, bên trong đoàn ánh sáng, mơ hồ có thể nhìn thấy một người khô gầy một người mập mạp, và hai vị lão giả uy nghiêm mặc Hoàng bào long văn.

Trong tay bọn họ, đều quấn quanh một sợi xích màu vàng.

Sau bốn đoàn thần quang, đều trôi nổi ba vị tuyệt thế đại năng, trong tay cũng nắm một sợi xích màu vàng, mỗi khi giơ tay nhấc chân, đều tản mát sức mạnh to lớn vô cùng.

Nếu như Triệu Phong có mặt ở đây, chắc chắn tâm thần sẽ rung động một phen, bởi vì những cường giả đang phiêu phù trong hư không, đều phát ra khí tức vượt xa Cửu U Ma Chủ gấp mấy chục lần.

- Nhanh phong ấn đi, Tùng Thái Hoàng.

Bên trong đoàn ánh sáng vô thượng, lão giả béo phì kia đột nhiên truyền âm.

- Nếu cứ tiếp tục như vậy, chúng ta sẽ tiêu hao rất nhiều, yên tâm đi, Tổn thất Kim Nguyên Thần Tỏa, Thiên Huyền Cung chúng ta sẽ đóng góp một phần.

Lão giả gầy gò lập tức lên tiếng.

Trong mắt Tùng Thái Hoàng hiện lên vẻ kiên quyết, lập tức quát:

- Bắt đầu phong ấn.

Toàn bộ Thất Khiếu Sơn rung lên một trận, sức mạnh to lớn của Thần quang vĩ đại, nhằm bên dưới mà áp súc, lập tức tạo thành một cái hố cực lớn.

Những đại năng sau bốn đoàn Thần quang hư vô, đều lộ sắc mặt ngưng trọng, lực lượng Tiểu Thế Giới bao trùm, toàn lực vận chuyển Huyền Quang Thánh Lực.

- Ta, cho dù chết cũng sẽ không để bị giam cầm tự do lần nữa.

Hai mắt nam tử hắc lân điên cuồng phun trào, tầng tầng hắc diễm bạo ngược từ trong Kim Nguyên Thần Tỏa đang quấn quanh, thoát ra ngoài.

Ô...ô...ô...n...g! Ô...ô...ô...n...g!

Thân hình Diệt Thế Hắc Giao Long, bỗng nhiên tản mát ra một lực lượng hủy diệt Cổ Thương Hùng, vô số hắc diễm Thần quang, điên cuồng tiết ra.

Hư không quanh người, dưới luồng Thần lực Diệt Thế này, không ngừng xuất hiện vặn vẹo.

Vô thượng Thần quang trấn thủ bốn phương đại trận, dưới Không Gian Phong Bạo, bị ầm ầm nghiền nát.

Kim Nguyên Thần Tỏa trong tay mỗi người, đều phát ra tiếng ong ong chấn động.

- Không tốt, lực lượng Hủy Diệt bổn nguyên…

Chương 906: Thái Tử Chi Ấn

Diệt Thế Long tộc, chủng tộc khủng bố bài danh thứ chín Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, vì hủy diệt mà sinh ra.

Mỗi một đầu Diệt Thế Long tộc trưởng thành, đều kèm theo vô số hủy diệt.

Bọn chúng lĩnh ngộ từ trong hủy diệt, hấp thu Hủy Diệt bổn nguyên trong quá trình hủy diệt, để lớn mạnh chính mình.

Hủy Diệt bổn nguyên, chính là nguồn suối lực lượng của toàn bộ Diệt Thế Long tộc.

- Không tốt, lực lượng Hủy Diệt bổn nguyên.

Lão giả béo phì giật mình hét lên, Thánh lực trong cơ thể rung động liên tục.

Toàn thân Diệt Thế Hắc Giao Long, tản mát ra Thần quang Bất Diệt Hắc Diễm từ cổ chí kim, một luồng sức mạnh to lớn hủy thiên diệt địa tuyệt đối áp chế, ảnh hưởng toàn bộ phương viên trong nghìn dặm.

Hư không quanh người có dấu hiệu bất ổn, dưới áp lực của sức mạnh to lớn, bắt đầu chậm rãi vặn vẹo, sinh ra một tia Bất Diệt Hắc Diễm.

Những Hắc Diễm này thiêu đốt hư không hủy diệt, sau đó lại chậm rãi lan rộng.

- Tại sao lại mạnh như vậy?

Tùng Thái Hoàng tâm thần rung động.

Hủy Diệt bổn nguyên chính là lực lượng căn bản của tất cả Diệt Thế Long tộc.

Nói cách khác, muốn làm suy yếu thực lực của Diệt Thế Long tộc, nhất định phải làm lực lượng Hủy Diệt bổn nguyên của nó suy giảm.

Lúc này, chiến lực của Diệt Thế Hắc Giao Long còn chưa đến cấp độ Bán Thần, nhưng lực lượng Hủy Diệt bổn nguyên bộc phát ra, lại mơ hồ áp chế hết thảy đại năng ở đây, ngay cả Thứ Thần Khí Kim Nguyên Thần Tỏa cũng không chống đỡ nổi.

Hết thảy những điều này, đều vượt qua dự đoán của tất cả mọi người.

- Hắn đang hủy diệt không gian bên trong thân thể, để thu hoạch Hủy Diệt bổn nguyên càng cường đại hơn.

Hai mắt của lão giả gầy gò, phảng phất như nhìn xuyên thấu hết tất cả, giật mình nói.

Trong cơ thể Diệt Thế Hắc Giao Long tự hình thành thế giới, đây là thiên phú mà chỉ có Hắc Giao Long mới có.

Thế giới này ẩn chứa Hủy Diệt bổn nguyên của Diệt Thế Hắc Giao Long, cả hai ảnh hưởng lẫn nhau, thậm chí trong không gian của Hắc Giao Long, còn sinh ra cả thuộc tính Hủy Diệt.

Bây giờ, Diệt Thế Hắc Giao Long cho dù tự hủy căn cơ, cũng không muốn lại bị phong ấn, nến Hủy Diệt bổn nguyên chấn động, khiến hết

thảy đại năng ở đây, đều cảm thấy tâm thần chấn động.

Những Thánh Chủ ở đằng sau, thậm chí còn cảm thấy lực lượng toàn thân bị áp chế, lực lượng hình chiếu của Tiểu Thế Giới, cũng không thể giáng lâm.

- Cái gì, con cá đen này…

Một lão giả mặc Hoàng bào long văn quát, sắc mặt thâm trầm như nước.

- Các ngươi, cùng ta xuống địa ngục đi.

Hắc Giao Long ngửa mặt lên trời gào thét, thanh thế ngập trời, hiển lộ phẫn nộ của hắn, trong đôi mắt hắc diễm điên cuồng thiêu đốt.

Một luồng khí tức hủy diệt kinh thiên động địa, bộc nhiên bộc phát, lân giáp trên người nam tử hắc lân, mơ hồ xuất hiện một tia vết rách, sau đó bắn ra một tia Hủy Diệt Chi Quang hắc ám cực hạn.

Bốn vị vô thượng đại năng đều lộ ra vẻ mặt nặng nề vô cùng, bắt đầu truyền âm trao đổi với nhau.

Bây giờ, nếu như bọn hắn kiên trì phong ấn, không chỉ bản thân bị thương nghiêm trọng, mà phong ấn của “Kim Nguyên Thần Tỏa” cũng sẽ bị yếu đi, toàn bộ mười hai Thánh Chủ sau lưng bọn họ, rất có thể đều sẽ vẫn lạc.

Thánh Chủ vẫn lạc là chuyện nhỏ, nhưng tin tức bọn hắn trọng thương mới là chuyện lớn, một khi để U Nguyệt Vương triều biết được, cuộc chiến giữa hai đại Vương triều nhất định sẽ nổ ra vô cùng căng thẳng, thậm chí có thể khiến cho toàn bộ Vương triều đều bị hủy diệt.

Còn nếu lựa chọn rút lui, thì có thể sẽ để Diệt Thế Hắc Giao Long đào thoát.

Lực lượng của Hắc Giao Long ở thời kỳ đỉnh phong, có thể dễ dàng phá hủy cả Đại Càn Vương triều.

Rất nhanh, bốn người đã có quyết định.

- Mau bỏ đi.

- Nhanh rút lui thôi.

Tùng Thái Hoàng lập tức thu hồi Thứ Thần Khí “Kim Nguyên Thần Tỏa”.

Phốc…

Toàn bộ thân hình của Diệt Thế Hắc Giao Long đột nhiên bạo liệt, một luồng khí tức vô thượng tang thương tự cổ chí kim giáng lâm, vô số thần quang Hắc Diễm hủy diệt bắn ra, đem toàn bộ mọi thứ hóa thành hư vô.

Toàn bộ Thất Khiếu Sơn, bị bao trùm trong Thần Viêm hắc quang bạo ngược.

Bốn đoàn Thần quang vô thượng, nhanh chóng rút lui khỏi Thất Khiếu Sơn.

Thế nhưng, đám Thánh Chủ lại không may mắn như vậy, bọn họ căn bản không biết những vị lão tổ đột nhiên hạ đạt mệnh lệnh này.

Chỉ cần hơi bị lực lượng của Hủy Diệt bổn nguyên nhiễm lên người,

Long Viêm hủy diệt sẽ lập tức hấp thu và thiêu đốt lực lượng trong cơ thể Thánh Chủ.

Thương thế tạo thành, có tính chất tương tự như lực lượng Lôi Kiếp bất hủ bất diệt.

Bốn vị vô thượng lão tổ đứng trên Thất Khiếu Sơn, đôi mắt lóe lên hư quang, linh thức mở ra, nhưng không cách nào thẩm thấu được vào trong hắc diễm phong bạo ẩn chứa Hủy Diệt bổn nguyên.

Bỗng nhiên, từ Hắc Diễm Thần Quang hủy diệt từ trong phong bạo, nhảy ra vô số hư ảnh Hắc Giao Long thể tích cực nhỏ, dùng mắt thường quan sát, tựa như một ổ kiến đang tràn ra.

Hư ảnh Hắc Giao Long cực nhỏ này vô cùng linh hoạt, điên cuồng bỏ chạy khắp bốn phương tám hướng.

- Diệt sát toàn bộ.

Thanh âm uy nghiêm từ miệng Tùng Thái Hoàng truyền ra.

Ngay lập tức, toàn bộ Thánh Chủ đều hành động, trong lúc giơ tay nhấc chân, Huyền Quang Thánh Lực trấn áp một phương, hơn trăm ngàn hư ảnh Hắc Giao Long lập tức tan thành mây khói.

Bốn lão tổ không ra tay, hai mắt gắt gao tập trung hủy diệt Long Viêm hủy diệt ở trung tâm phong bạo, sức mạnh to lớn của bốn người tản mát ra, khiến cho toàn bộ tiểu Hắc Giao Long xung quanh đều sụp đổ hoàn toàn.

- Nhân loại vô sỉ.

Trong thế giới đen kịt, phát ra tiếng gào thét kiệt lực của Hắc Giao

Long.

Đột nhiên một đầu Giao Long toàn thân đầy hắc lân xuất hiện, hai mắt huyết hồng, trên thân có vô số vết rách, huyết dịch chảy xuôi.

- Lên!

Bốn vị lão giả toàn thân bắn ra Thần quang hư vô, truy kích theo, sức mạnh to lớn vô hình của thiên địa, giống như một cái lao tù, giam cầm hết thảy.

Không người nào phát hiện, lúc đầu Hắc Giao Long cực lớn bay lên trời, một đầu Hắc Giao Long cực nhỏ đã chui sâu vào lòng đất.

- Ngày ta trở về, cũng là ngày kết thúc của các ngươi.

Sau khi trở lại Hải Yên Các, Triệu Phong lập tức bế quan.

Thương thế của hắn chỉ mới khôi phục được sáu thành, vẫn cần phải điều trị củng cố.

Vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, nhất tâm đa dụng, có thể cùng lúc điều trị thương thế tỉ mỉ.

Lạc ấn bên trong Hồn Hải tử sắc, đang chậm rãi phân hóa, một bộ phận dung nhập vào khu vực Viêm Chi Phong Lôi ở tinh hạch.

Ba ngày sau, thương thế của Triệu Phong đã khỏi hẳn, Hồn Hải tử sắc cũng khôi phục như thường.

Kể từ bây giờ, Triệu Phong đã có thể tu luyện khí lực và ý chí linh hồn được rồi.

Phân ra vài đạo ý niệm, đồng thời tu luyện Viêm Chi Phong Lôi, Thánh Lôi Thể, Thánh Lôi Bá Quyền, hấp thu lực lượng Lôi Kiếp bên trong đầu lâu Thần Kiếp.

Lực lượng Lôi Kiếp càng dễ dàng khắc sâu vào trong không gian Hồn Hải tử sắc, lúc khắc sâu, còn có thể ngưng luyện ý chí linh hồn.

Cho nên, Triệu Phong không sợ phiền toái, trải qua hai lần chuyển đổi, lại đem Lôi Kiếp khắc sâu vào Viêm Chi Phong Lôi.

Năm ngày sau…

Kim Lôi Thánh Thể của Triệu Phong đột nhiên chấn động, sau khi một trận Kim Lôi quang sắc lóe lên, lập tức ẩn vào thân thể.

Thánh Lôi Thể, tầng thứ năm đỉnh phong. Hai mắt Triệu Phong thoáng lấp lóe hào quang.

Bước tiếp theo chỉ cần phục dụng một phần Bách Nguyên Thánh Tương, là hắn có thể đạt tới Thánh Lôi Thể tầng thứ năm cực hạn.

- Hay là trước tiên hoãn lại một đoạn thời gian, để cho lực lượng Thánh Lôi Thể lắng đọng đã.

Triệu Phong suy nghĩ chốc lát, khẽ gật đầu.

Mấy ngày trôi qua.

Khí lực trên người Triệu Phong, đột nhiên dâng lên một cấp độ, đạt tới Hư Thần Cảnh hậu kỳ.

Đồng thời, trong không gian tinh hạch, Viêm Chi Phong Lôi cũng đang củng cố tại cảnh giới tiểu thành.

Trong lúc chân nguyên hồng sắc phun trào, kèm theo đó là hơn trăm đạo Lôi Kiếp lạc ấn.

Một ngày nọ, tại Vụ Nguyệt Đảo Vực, giáng lâm hai đạo thân ảnh, trong đó có một nam tử trẻ tuổi, dáng người cao ráo, bên hông đeo một thanh Lôi Kiếm Cổ Thanh, tuổi còn trẻ mà đã đạt đến cấp độ Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Người còn lại là một lão giả, thân mang hắc bào, da dẻ nhăn nheo, một con mắt đục ngầu, khiến người khác vừa nhìn đã cảm thấy kinh tâm động phách.

- Cửu hoàng tử, ngài thật sự muốn mời chào Triệu Phong?

Lão giả độc nhãn cảm thấy vô cùng khó hiểu.

- Hành động của Tử Phát Song Tà ở trong Không Gian Thần Huyễn đã đắc tội với không ít thế lực tại Đại Càn Vương triều, hơn nữa Thập Tam hoàng tử còn ở trước mặt Thánh Hoàng, nói rất nhiều điều không hay về Tử Phát Song Tà, đặc biệt là Triệu Phong, ấn tượng của toàn bộ Hoàng tộc đối với bọn họ cũng không tốt lắm.

Lão giả độc nhãn chân thành nói.

- Ưng lão, ta tự có sắp xếp.

Cửu hoàng tử nhìn về phía lão giả độc nhãn, hai mắt đầy vẻ kiên định, chân thành nói.

Ưng lão lắc đầu, cũng không nhiều lời.

Tốc độ của hai người rất nhanh, thoáng cái đã đến Hải Yên Các.

- Hải Yên Các này quả đúng là một nơi tốt, linh khí phong thủy thiên địa đều tốt.

Ánh mắt Ưng lão lóe lên.

Cửu hoàng tử cũng dừng bước, nhìn quanh vùng Thủy Loan Thánh Địa này.

- Đại Càn Hoàng tộc đến, Triệu Phong còn không ra nghênh đón.

Ưng lão đột nhiên quát lớn, sức mạnh to lớn tản mát ra, bao trùm toàn bộ một vùng Thánh Địa.

Ầm...

Thủy Loan Thánh Địa chấn động một phen, chim thú hoảng loạn, nước biển khuấy động.

Trận pháp trong vụ hải trực tiếp hiển lộ, xuất hiện một tia hỗn loạn.

Bên trong Hải Yên Các, toàn bộ thành viên đều bị thanh âm này khiến cho khí huyết sôi trào, vô lực phản kháng.

- Thực lực thật mạnh.

Sắc mặt Bích Thanh Nguyệt thoáng run.

Vụt...

Một đạo thân ảnh màu xanh lam bay ra, đến trước mặt Cửu hoàng tử, cung kính nói:

- Tiểu nữ tử là Các chủ Hải Yên Các, Cửu hoàng tử đại giá quang lâm, không từ xa tiếp đón, mời tiến vào uống chén trà, có việc gì cứ chậm rãi nói chuyện.

- Triệu Phong đâu? Gọi hắn ra đây, Cửu hoàng tử…

Ưng lão từ trên cao nhìn xuống, thanh âm trầm thấp truyền ra.

- Ưng lão, để ta nói chuyện.

Cửu hoàng tử lập tức cắt ngang, sau đó bay xuống dưới.

Sắc mặt Ưng lão trầm xuống, đành đuổi theo, hắn ngược lại muốn xem xem tên Triệu Phong này có bổn sự gì mà có thể khiến cho Cửu hoàng tử tự mình đến đây mời chào.

Ô...ô...ô...n...g!

Bỗng nhiên, bên trong cung điện Hải Yên Các bắn ra một luồng ý chí linh hồn kinh người, lập tức bao trùm toàn bộ Thủy Loan Thánh Địa.

Ưng lão và Cửu hoàng tử đều bị sức mạnh to lớn của thiên địa ảnh hưởng, lập tức mất đi năng lực khống chế, giống như bị một luồng ý chí linh hồn thao túng.

Lúc hai người bị luồng ý chí linh hồn này đảo qua, liền cảm thấy sau lưng lạnh toát, xuất hiện một loại cảm giác giống như toàn thân đã bị nhìn thấu.

- Đây… Ý chí linh hồn thật cường đại.

Trong lòng Ưng lão thầm rung động, thu hồi vẻ khinh thường, ngược lại lộ ra một tia hiếu kỳ.

Trong mật thất, Triệu Phong chậm rãi mở mắt, trong mắt trái, vòng xoáy màu tím dần trở nên bình lặng lại, cuối cùng biến mất, một tia cảm giác mệt mỏi, từ mắt trái ập đến.

- Ý chí Đại Đế cực hạn, tiếp cận Thánh Chủ…

Trong khoảnh khắc ý chí linh hồn tinh tiến, Triệu Phong liền phát giác ra bên ngoài Hải Yên Các có khách không mời mà đến.

Trong địa bàn của mình, còn có thể hung hăng càn quấy như vậy, đây chính là cảnh cáo mà Triệu Phong dành cho bọn hắn.

Trong phòng khách.

- Cửu hoàng tử sao lại rảnh mà từ nơi xa xôi ghé thăm chỗ của ta thế này?

Triệu Phong nhấp một ngụm trà, tùy ý nói.

Cửu hoàng tử nhìn Triệu Phong thật sâu, rung động trong lòng đến bây giờ còn chưa tan biến, trước khi rời khỏi Không Gian Thần Huyễn, Triệu Phong vẫn còn là cảnh giới Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, chỉ trong nửa năm ngắn ngủi, hắn đã đạt đến Hư Thần Cảnh hậu kỳ, tốc độ tiến cấp như vậy, quả thật khiến cho người ta sợ hãi, bản thân quả thật không tìm nhầm người.

Cửu hoàng tử cũng biết rõ thân phận thực sự của Triệu Phong, đây chính là một truyền kỳ vang dội.

- Tốc độ tiến cấp của Triệu huynh đệ, thật khiến người khác không theo kịp a, lần này ta đến đây, chính là mới Triệu huynh đệ giúp ta một tay.

Trong mắt Cửu hoàng tử tràn ngập phấn chấn, lập tức đi vào vấn đề.

Đã nhìn quen những lời khách sáo dối trá của những người quyền cao thế lớn, cho nên đối với những lời thẳng thắn của Cửu hoàng tử, Triệu Phong rất là thưởng thức.

Nhưng hắn lại càng nghi hoặc hơn, vị lão giả độc nhãn bên cạnh Cửu hoàng tử, có thực lực Chuẩn Thánh Chủ, hơn nữa thực lực cũng không phải chỉ đơn giản như bề ngoài.

Mặt khác, đường đường là hoàng tử Đại Càn, sau lưng có thế lực của Đại Càn Hoàng tộc, thậm chí là Thái Hoàng Điện, có thể nói là chúa tể cả Đại Càn Vương triều rồi.

Có chuyện gì mà cần hắn trợ giúp chứ?

- Không biết Triệu huynh đệ đã nghe qua “Thái Tử Chi Ấn” chưa?

Thần sắc của Cửu hoàng tử đột nhiên trở nên trang trọng.

Chương 907: Màu Vàng

- Nói nghe một chút.

Nghe thấy hai chữ “Thái Tử”, Triệu Phong đã liên tưởng được đôi chút, nhưng tình huống cụ thể như thế nào, hắn lại hoàn toàn không biết.

Vẻ mặt ba người ở bên cạnh lập tức cứng đờ, thân là con dân của Đại Càn Vương triều, vậy mà lại không biết gì về “Thái Tử Chi Ấn”.

Bích Thanh Nguyệt có thể nhanh chóng tiếp nhận loại tình huống này, bởi vì nàng đã tiếp xúc với Triệu Phong một thời gian ngắn, biết rõ Triệu Phong là một người tu luyện, cho dù thân ở trong tổ chức tình báo, nhưng cũng không chú ý đến sự tình ngoại giới lắm.

Mà Ưng lão, từ khi tiến vào, con mắt đục ngầu vẫn quan sát Triệu Phong, càng quan sát thì hắn lại càng kinh hãi hơn, phảng phất như có thể nhìn thấy rất nhiều thứ mà người bên cạnh không thể nhìn thấy.

Nếu không phải là vì thanh danh của Triệu Phong quá tệ, hắn cũng không đồng ý để Cửu hoàng tử mời người này trợ giúp.

- Biểu tượng của Đại Càn Thánh Hoàng, chính là Đế Hoàng Chi Ấn, mà trước Đế Hoàng Chi Ấn, chính là Thái Tử Chi Ấn.

Cửu hoàng tử lập tức chỉnh lý suy nghĩ, sau đó trịnh trọng nói.

Đế Hoàng Chi Ấn, biểu tượng của Thánh Hoàng, là vật dẫn số mệnh

của một phương Vương triều, gia trì trên thân Thánh Hoảng, được hưởng toàn bộ Đại Khí Vận của toàn bộ Vương triều, bao trùm cả một phương lãnh thổ mênh mông.

Mỗi lần Thánh Hoàng sinh ra, đều được chọn lựa ra từ trong rất nhiều hoàng tử, trải qua ngàn vạn lần tuyển chọn khắc nghiệt.

Mà mấu chốt quyết định thắng bại trong đó, chính là Thái Tử Chi Ấn - ấn tỉ chứng minh thân phận Thái Tử.

- Thánh Hoàng hiện nay chỉ còn lại mười năm nữa, hết kỳ hạn này, bốn năm sau sẽ tiến hành một trận tranh đoạt ngôi vị Thái Tử.

Bích Thanh Nguyệt sững sờ, liền tính thời gian.

Đoạn thời gian này, nàng bận rộn quản lý Hải Yên Các, cho nên cũng quên mất việc này.

Tranh đấu Thái Tử, chính là thịnh thế của Đại Càn Vương triều, gần như toàn bộ Nhị Tinh, Tam Tinh, Tông môn hoặc thế gia, đều tham dự, đây chính là một cơ hội lật bài ngửa.

Trước kia, Hải Yên Các là thế lực phụ thuộc Cửu U Cung, cho nên cũng không có quyền lợi tham dự, nhưng bây giờ đã khác trước.

- Chuyện này và ta thì có quan hệ gì?

Triệu Phong ngáp một cái, có chút không để tâm.

Thấy dáng vẻ đáng ghét của Triệu Phong, khóe miệng Ưng lão thoáng co giật, nói:

- Tranh đấu Thái Tử không phải đơn giản như ngươi nghĩ, hết thảy

hoàng tử đều tiến vào dị Không Gian đánh cuộc, mỗi một vị hoàng tử đều có một danh ngạch nhất định, có thể dẫn người của họ tiến vào trợ giúp mình.

- Triệu Phong, ta cần ngươi trợ giúp, giúp ta tranh đoạt Thái Tử vị.

Thần sắc Cửu hoàng tử trở nên nghiêm túc, ánh mắt đầy vẻ thành khẩn.

Những trải nghiệm trong Không Gian Thần Huyễn, đã khắc sâu trong ký ức của Cửu hoàng tử, Tử Phát Song Tà chỉ dựa vào hai người, đã có thể quần đấu với toàn bộ thế lực, nhưng bọn họ lại không thể làm gì được, thậm chí còn sợ hãi một phen.

Trong bí phủ Cổ Thần, ngoại trừ Thiên Kiếm Các đạt được một kiện Cổ Thần Khí cũ nát ra, thì thu hoạch lớn nhất là thuộc về Tử Phát Song Tà.

Mọi người có thể sống sót từ trong tay Diệt Thế Hắc Giao Long, tại một phương diện nhất định, chính là nhờ vào Tử Phát Song Tà.

Cửu hoàng tử đã cẩn thận cân nhắc qua, Tử Phát Song Tà thanh danh không tốt, hơn nữa Nam Cung Thánh còn bị lực lượng Tà Thần xâm chiếm, hiện nay đã bị không ít thế lực đuổi giết.

Cho nên chỉ có thể mời chào Triệu Phong mà thôi.

Triệu Phong thần bí khó lường, ở trong bí phủ Cổ Thần, còn đạt được Thứ Thần Khí phụ trợ là Mê Không Giới.

Tin rằng, có được Thứ Thần Khí này, trong lúc tranh đoạt Thái Tử vị, nhất định có thể cung cấp cho hắn trợ lực rất lớn.

Hơn nữa, chiến lực của bản thân Triệu Phong, cũng không thể khinh thường, huyết mạch đồng tử và thể phách sinh mệnh vô cùng cường đại, hiện nay tu vi đã đạt tới Hư Thần Cảnh hậu kỳ, chắc hẳn càng kinh người hơn, nếu như mời chào được hắn, tuyệt đối sẽ là nhân thủ vô cùng quan trọng.

Hắn biết Bát hoàng tử bất hòa với Triệu Phong, thậm chí Thập Tam hoàng tử còn căm thù Triệu Phong, cho nên mới trực tiếp chạy đến đây.

Bích Thanh Nguyệt đứng sau lưng Triệu Phong, trong lòng tràn ngập kích động và mừng rỡ.

Không ngờ chủ nhân của nàng, lại được hoàng tử tự mình đến mời chào, cơ hội tuyệt hảo như vậy, chủ nhân nhất định sẽ không bỏ qua.

Dị Không Gian đó chính là vùng đất nghỉ ngơi của lịch đại cường giả Hoàng tộc, trong đó ẩn chứa vô số bảo khố truyền thừa, thấp nhất cũng là cấp bậc Thánh Chủ.

Thậm chí còn có người hoài nghi, trong đó còn có cả truyền thừa của cường giả Bán Thần trong Hoàng tộc.

Không biết có bao nhiêu người đã tranh giành đến vỡ đầu vì cái danh ngạch này, nhằm thu hoạch vô số trân bảo trong đó.

Một khi Triệu Phong phụ tá Cửu hoàng tử, thành công chiến thắng, Triệu Phong sẽ nhận được số mệnh Vương triều khổng lồ, được cả một phương thiên địa phù hộ.

Ngày sau, nếu như Cửu hoàng tử Thượng vị, thậm chí còn có thể để Triệu Phong trực tiếp gia nhập Hoàng tộc, trở thành một thành viên trong nội bộ, tiến vào cao tầng của Thái Hoàng Điện.

Thế lực dựa vào Triệu Phong, cũng sẽ nước lên mà thuyền lên.

Ưng lão và Cửu hoàng tử giải thích một phen, Triệu Phong đã tương đối hiểu rõ về cuộc tranh đấu Thái Tử này.

Đối với cái gọi là truyền thừa trong dị Không Gian, Triệu Phong cũng không khao khát lắm.

Những truyền thừa này, đều là do lịch đại cường giả Hoàng tộc lưu lại, người có được huyết mạch Hoàng tộc sẽ dễ dàng đạt được hơn.

Mà trong tay Triệu Phong đã có Kim Khôn Thánh Lôi Thể và Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, là công pháp sở tu của Bán Thần Côn Vân, sau khi được Thiên Cơ tộc dung hợp và cải tiến, đã trở thành công pháp cao cấp nhất.

Tại một phương diện khác, Triệu Phong cũng không muốn cuốn vào tranh đấu phe phái trong Hoàng tộc, cuộc tranh đấu này liên quan đến rất nhiều thế lực lớn trên khắp toàn bộ Vương triều.

Thật vất vả mới có thể chấn nhiếp một phen, giúp hắn tạm thời được an bình, hắn cần phải dành càng nhiều tinh lực hơn cho việc tu luyện, đề thăng thực lực.

Hơn nữa, cũng không biết Đoan Mộc gia là thế lực đứng sau vị hoàng tử nào.

Đoan Mộc Thanh, Tàn linh Tử Thánh và Triệu Vũ Phi, đều quyết chí phục hưng Đoan Mộc gia.

Cho nên Triệu Phong không hề hy vọng sẽ đứng ở phía đối lập với Đoan Mộc gia.

- Thật có lỗi, ta không thể đáp ứng ngươi được.

Triệu Phong trực tiếp cự tuyệt.

Cửu hoàng tử, Ưng lão và Bích Thanh Nguyệt đều há hốc miệng, có chút hoài nghi không biết có phải mình nghe lầm hay không.

Bọn hắn vốn cho rằng Triệu Phong không biết rõ về cuộc tranh đấu Thái Tử, cho nên mới vô tình và không hứng thú như vậy.

Vốn dĩ sau khi nói rõ sự tình, bọn họ hoàn toàn tin chắc Triệu Phong nhất định sẽ đáp ứng.

Không ngờ hắn lại quyết đoán cự tuyệt như vậy.

- Vì sao? Triệu huynh đệ không hài lòng về ta?

Trong mắt Cửu hoàng tử có chút cô đơn.

Trong phần đông hoàng tử, thân thế của hắn là bình thường nhất, lực lượng ủng hộ cũng kém xa những hoàng tử khác.

Trước mắt, nhân thủ mà hắn chiêu mộ được, còn chưa hoàn mỹ.

Hắn đã nhận được một số tin tức mật, những hoàng tử khác đều mời chào được rất nhiều nhân thủ vô cùng khủng bố.

- Triệu Phong, cơ hội như vậy mà ngươi lại không muốn?

Ưng lão có chút kích động, chỉ tiếc không kịp rèn sắt thành thép.

Vốn dĩ Cửu hoàng tử chạy tới nơi xa xôi này mời chào, hắn đã phản

đối, nhưng lại không ngờ rằng, đối phương thậm chí còn cự tuyệt cả lời mời của Cửu hoàng tử.

- Đầu tiên, ta không hề có hứng thú đối với truyền thừa trong đó, tiếp đó, ta cũng không cho rằng ngươi có bao nhiêu phần thắng, đổi lại, nếu ta mạo hiểm tính mạng giúp ngươi, lợi ích của bản thân lại quá nhỏ.

Nếu không có lý do cự tuyệt, tin rằng Cửu hoàng tử và Ưng lão sẽ tiếp tục khuyên bảo, cho nên Triệu Phong liền nói ra hai lý do, cự tuyệt lần nữa.

Cửu hoàng tử và Ưng lão đều bán tín bán nghi đối với Triệu Phong.

Tại sao lại có người không muốn truyền thừa của Bán Thần?

Trong truyền thừa của cường giả, có không ít công pháp chiến kỹ, còn có vô số trân bảo thiên địa và thần binh lợi khí mà bọn họ có lúc còn sống.

Mới đầu, Ưng lão cũng không ủng hộ Triệu Phong, nhưng hắn và Cửu hoàng tử tự mình đến đây, lại bị cự tuyệt, cho nên hắn cảm thấy rất không thoải mái.

- Triệu Phong, tiến vào lăng mộ Hoàng tộc, không chỉ có chừng ấy chỗ tốt.

Trong con mắt đục ngầu của Ưng lão, chợt chớp động.

- Lăng mộ Hoàng tộc, vốn là Không Gian còn sót lại sau Thái Cổ, rất không ổn định, hiện nay, cấp bậc trên Thánh Vương, căn bản không thể tiến vào, bởi vì trong đó rất có thể ẩn giấu bí mật và bảo vật thời kỳ Thái Cổ. Hơn nữa, khí tức Thái Cổ trong đó, có trợ giúp rất lớn đối

với cấp độ sinh mệnh, không ít ngoại nhân sau khi tiến vào lăng mộ Hoàng tộc, đều nhờ vậy mà đột phá Huyền Quang Cảnh.

Ưng lão chậm rãi hồi tưởng.

Thánh Vương là cách xưng hô của cảnh giới Huyền Quang Cảnh đại viên mãn, là cấp bậc xen giữa Bán Thần và Thánh Chủ.

Sắc mặt Triệu Phong thoáng ngưng trọng, Không Gian thời kỳ Thái Cổ còn sót lại, đây quả là một tin tức có khả năng hấp dẫn hắn, bản thân hắn cũng muốn thăm dò một chút.

Một màn này bị Ưng lão nhìn thấy, trong lòng không khỏi có chút đắc ý.

- Triệu huynh đệ, nếu ngươi nguyện ý giúp ta, Chu Tử hàng ta sẽ đáp ứng ngươi ba chuyện, chỉ cần đủ khả năng, cho dù trở thành Thái Tử, Thánh Hoàng thì vẫn hữu hiệu.

Đôi mắt Chu Tử Hàng lộ vẻ vô cùng kiên định.

Triệu Phong và Ưng lão lập tức chấn động, không phải vì lời nói này có bao nhiêu hấp dẫn, mà là bọn họ rõ ràng cảm nhận được sự quyết tâm của Cửu hoàng tử.

- Cửu hoàng tử, ngài?

Ưng lão có chút nóng nảy, cho rằng Cửu hoàng tử đã quá mức lỗ mãng, tại sao có thể dễ dàng hứa hẹn như vậy được.

Hứa hẹn của hoàng tử là chuyện nhỏ, nhưng một khi biến thành hứa hẹn của Thánh Hoàng, thì đó lại không phải là chuyện nhỏ nữa rồi.

- Để ta suy nghĩ đã, các ngươi về trước đi.

Nhìn thấy ánh mắt kiên định của Cửu hoàng tử, Triệu Phong phảng phất như nhìn thấy chính mình lúc ở thành Vũ Dương và Hiểu Nguyệt Tông. Nhất thời, hắn đành phải cấp ra một câu trả lời thuyết phục.

- Được, vẫn còn bốn năm nữa, ta sẽ lưu lại một danh ngạch cho Triệu huynh đệ.

Cửu hoàng tử lộ vẻ mừng rỡ.

Ưng lão thì lắc đầu không ngừng, cho rằng khả năng Triệu Phong đáp ứng không lớn lắm.

Sau khi Cửu hoàng tử rời đi, trong phòng riêng.

- Bích Thanh Nguyệt, những tin tức mà Ưng lão nói về dị Không Gian đó, đều là thật ư? Có gì giấu diếm không?

Triệu Phong trực tiếp hỏi, hắn cũng không rõ lắm về tình huống trong đó.

- Chủ nhân có điều còn chưa biết, Ưng lão chính là cao tầng của Hoàng Thiên Võng, còn Cửu hoàng tử là thành viên Hoàng tộc, cho nên biết rất nhiều thông tin về lăng mộ Hoàng tộc, thậm chí vượt xa tình báo của Hải Yên Các, trước mắt, ta cũng không phát hiện có điểm gì đáng ngờ.

Bích Thanh Nguyệt cẩn thận nói.

- Hoàng Thiên Võng?

Triệu Phong thoáng kinh ngạc.

Hoàng Thiên Võng chính là tổ chức tình báo đệ nhất dưới trướng Đại Càn Vương triều, sau lưng là Hoàng tộc và Thái Hoàng Điện, gần như thẩm thấu vào mỗi ngóc ngách trong Vương triều, thậm chí là ở dị tộc.

- Chẳng qua, ta cũng đề nghị chủ nhân nên tham dự tranh đấu Thái Tử, trợ giúp vị hoàng tử kia, hoặc là chủ nhân tự định đoạt cho thỏa đáng.

Bích Thanh Nguyệt hơi lắm miệng. Hiện nay, Triệu Phong là Thái Thượng Trưởng lão của Hải Yên Các, nếu như Tông môn muốn tham dự tranh đấu Thái Tử, thì nhất định phải được Triệu Phong đồng ý.

Trong Mê Không Giới, U Dạ Đế Quân khoanh chân tại một góc, củng cố tu vi, chuẩn bị trùng kích Thánh Chủ.

- Chủ nhân.

U Dạ Đế Quân mở mắt đứng dậy.

- Hiện tại có việc cho ngươi đi làm đây.

- Xin chủ nhân phân phó.

U Dạ Đế Quân lộ vẻ kinh ngạc, đây là nhiệm vụ đầu tiên mà Triệu Phong giao cho hắn.

- Trước hết ngươi hãy trở về Hắc Mạc Giác một phen, gọi toàn bộ thủ hạ tinh nhuệ của ngươi tới.

Triệu Phong thản nhiên nói.

- Được, ta sẽ lập tức đi ngay.

Tinh thần U Dạ Đế Quân trở nên phấn chấn, xem ra chủ nhân đã bắt đầu tìm cách tổ chức cơ cấu sát thủ rồi, đây là chuyện mà từ trước đến nay hắn vẫn muốn làm.

Sau khi phân phó xong, Triệu Phong lại lâm vào trầm tư.

- Xem ra phải đến Đoan Mộc gia một chuyến rồi.

Triệu Phong thầm nghĩ.

Chẳng qua, điều kiện tiên quyết để Triệu Phong rời đi, chính là Hải Yên Các phải có được một vị Thánh Chủ tọa trấn, bằng không thì hắn không yên tâm được.

Địa Linh Điện rất có khả năng nhận được tin tức Thánh Chủ bị giết, cho nên tạm thời sẽ không dám ra tay với hắn.

Một khi Triệu Phong tiến về Đại Lục Vực, không biết bao lâu mới trở về, Địa Linh Điện rất có khả năng sẽ ra tay với Hải Yên Các.

Phải xem Từ lão quái có thể đột phá Thánh Chủ thành công hay không, bằng không, hắn chỉ có thể chờ U Dạ Đế Quân đột phá Thánh Chủ mà thôi.

- Ồ, màu vàng?

Triệu Phong liếc nhìn một mái tóc màu tím bay qua trước mắt, trong đó có xen lẫn vài sợi tóc màu vàng, vô cùng bắt mắt.

Chương 908: Đột Phá Thành Công

Trong lòng Triệu Phong lập tức sáng tỏ, xem ra Thần Linh Nhãn lại sắp tiến hành lột xác rồi.

Thời gian lột xác, có lẽ so với trước kia còn dài hơn một chút, cần phải chuẩn bị một phen, không thể khinh suất.

Thần Linh Nhãn lột xác, chính là lực lượng bổn nguyên của Thần Linh Nhãn đang ngủ say thức tỉnh, mỗi lần thức tỉnh, Thần Mâu sẽ càng trở nên cường đại hơn.

Dựa vào kinh nghiệm trước đây, loại lột xác này, có quan hệ nhất định với bản thân Triệu Phong, có tính ngẫu nhiên rất lớn, không thể khống chế.

Triệu Phong vô cùng chờ mong, hy vọng lần này Thần Linh Nhãn lột xác, sẽ mang đến cho hắn một kinh hỉ to lớn.

Ô...ô...ô...n...g!

Ý chí Đồng lực của Triệu Phong, đột nhiên sinh ra một tia cảm ứng.

Triệu Phong ngẩng đầu nhìn về một hướng khác, thần sắc chấn động, khẽ lẩm bẩm:

- Từ lão quái đã bắt đầu rồi.

Cánh tay vung lên, thân ảnh của Triệu Phong trở nên mơ hồ, sau đó

biến mất không thấy gì nữa.

Một khắc sau, trên khoảng không của Vạn Thánh Tông.

Ô...ô...ô...n...g!

Một tầng ngân ảnh trống rỗng, trọng điệp trong hư không, bên trong xuất hiện một cái thân ảnh tóc tím, kèm theo đó là một trận không gian chấn động.

Chỉ thấy cấm địa tại hậu sơn Vạn Thánh Tông, xuất hiện một đoàn Tử Kim Thánh Quang trôi nổi trong hư không, chiếu rọi một phương thương khung, dần dần vặn vẹo, xuất hiện một đoàn ánh sáng Tử Kim cực lớn.

Toàn bộ đệ tử cường giả bên trong Vạn Thánh Tông, đều cảm thấy linh hồn chấn động, khí huyết và chân nguyên trong cơ thể bốc lên không ngừng.

Nếu không phải khoảng cách cấm địa hậu sơn khá xa nơi cư trú của đệ tử, e rằng chỉ một tia khí tức áp bách, cũng có thể diệt sát đệ tử Chân Linh Cảnh hoặc Đan Nguyên Cảnh rồi.

Phụ cận hậu sơn, Linh Quỳnh Đại Đế lộ ra thần sắc rung động, cảm khái nói:

- Hi vọng lần này Thái Thượng Trưởng lão có thể thành công.

Vạn Thánh Tông đã suy vi quá lâu rồi.

- Thái Thượng Trưởng lão đã là cấp độ Chuẩn Thánh Chủ, lại thêm Bách Nguyên Thánh Tương, nhất định sẽ thành công.

Đại Đế áo đen ở bên cạnh, ánh mắt khẽ lóe lên.

Ô...ô...ô...n...g!

Một luồng khí tức cấm kỵ trấn áp thiên địa vạn vật, từ trong đoàn ánh sáng Tử Kim phóng ra, tản mát khắp tám phương, thiên địa phong vân gào thét, biến hóa không ngừng.

Linh Quỳnh Đại Đế và Đại Đế áo đen ở gần đó, đều cảm thấy khí huyết và chân nguyên toàn thân không bị khống chế, hô hấp trở nên khó khăn, sức mạnh to lớn của Đại Đế không thể ngưng tụ được.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong đoàn ánh sáng Tử Kim cực lớn, một đạo Thánh quang bỗng nhiên giáng lâm, nguyên khí khắp nơi giống như bị một thứ gì đó dẫn dắt, điên cuồng tụ tập.

Thánh quang chậm rãi giáng lâm, tập trung tên thân thể Từ lão quái.

Ô...ô...ô...n...g! Ô...ô...ô...n...g!

Trong cơ thể Từ lão quái, xuất hiện một luồng lực lượng tương tự, tựa như sự cộng hưởng, va chạm vào Thánh quang.

- Kết nối với Thánh lực thành công rồi.

Vẻ mặt Đại Đế áo đen tràn ngập mừng rỡ.

Ầm...

Đoàn ánh sáng Tử Kim trên bầu trời, giống như nhận được một luồng lực lượng nào đó, đột nhiên cấp tốc xoay tròn, một luồng lực

hút kinh thiên bộc phát, trong phương viên mấy vạn dặm, nguyên khí thiên địa chấn động liên tục, giống như vạn Tông triều bái, tụ tập mà đến.

Vụt... Vụt...

Từ lão quái và từng vòng Thánh quang Tử Kim trên bầu trời kết nối, phóng ra từng đợt hào quang huyền diệu, một luồng Thánh quang trắng noãn kinh tâm động phách, từ trên cao trút xuống, giống như mặt trời.

Từ lão quái bên dưới Thánh quang này, dường như tiến vào một loại trạng thái kỳ dị nào đó, thân thể lặng lẽ biến hóa, khí tức linh hồn càng ngày càng yếu, giống như đã hoàn toàn dung nhập vào cơ thể.

Uy thế thiên địa cường đại, hoàn toàn chấn nhiếp một phương thiên địa.

Triệu Phong trên bầu trời, mở ra Thần Linh Nhãn, quan sát tình huống Từ lão quái đột phá, lập tức nhìn thấy toàn bộ.

Tinh hạch trong cơ thể Từ lão quái, lúc này đã hóa thành một đoàn ánh sáng, nhận lấy ánh sáng Tử Kim trên bầu trời, hấp thu và dung hợp Huyền Quang Thánh Lực.

Biến hóa lớn nhất chính là thân thể của Từ lão quái, dường như được Huyền Quang Thánh Lực triệt để cải biến, phát sinh bước nhảy vọt về chất.

- Đó là?

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong nắm bắt được một tia u ám, khóe miệng khẽ nhếch lên nụ cười, Xích Lôi Quang Dực sau lưng mọc ra,

lôi quang màu đỏ chớp động, lập tức tiến vào nơi Từ lão quái bế quan.

- Có cường giả xâm nhập.

Đại Đế áo đen bị kinh động, sức mạnh to lớn của Đại Đế lập tức tràn ra.

- Không đúng, đó là Triệu Phong.

Linh Quỳnh Đại Đế vội vàng ngăn lại, chuyện về Bách Nguyên Thánh Tương, Từ lão quái đã nói với hai người bọn họ.

Không ngờ rằng, Từ lão quái lại cam nguyện làm người hầu của Triệu Phong.

Nhưng bọn họ cũng không cảm thấy mâu thuẫn lắm, một trăm năm đối với Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh mà nói, cũng không phải là chuyện gì lớn, huống chi bản thân Từ lão quái còn gặp phải đại nạn buông xuống.

Một khi Từ lão quái đột phá Thánh Chủ, Vạn Thánh Tông sẽ có hi vọng khôi phục lại phong thái Tông môn Tam Tinh năm xưa.

Trong lòng hai người, mơ hồ có chút cảm kích đối với Triệu Phong.

- Có cường giả đến quấy nhiễu.

- Đây không phải là Triệu Phong ư?

Thần sắc Lục Vân Vương có chút nghi hoặc.

- Hắn muốn làm gì?

Lục Khung Vương có chút lo lắng.

Ngày trước, Triệu Phong ở Vạn Thánh Tông, một mình hành hạ đến chết đám cường giả của Địa Linh Điện, tình cảnh lúc đó vẫn khắc sâu trong đầu bọn hắn.

Tàn sát, nghiền áp, tung hoành bễ nghễ.

Triệu Phong muốn làm gì, bọn hắn đều không ngăn cản được.

- Triệu Phong? Tại sao hắn lại đến ngăn cản Thái Thượng Trưởng lão đột phá?

Trong lòng thanh niên Đại Đế áo đen có chút kinh ngạc.

- Triệu Phong, ngươi uốn làm gì?

Ngay lúc Triệu Phong muốn tiếp cận nơi Từ lão quái trùng kích, Linh Quỳnh Đại Đế chợt lên tiếng.

Nàng không tin Triệu Phong tới phá Từ lão quái đột phá, nhưng Triệu Phong gấp rút tiếp cận vị trí của Từ lão quái như vậy, chắc chắn là có nguyên nhân.

Triệu Phong không trả lời, hào quang màu tím trong mắt đột nhiên xoay tròn.

- Không tốt, bị phát hiện rồi.

Hào quang u ám đang ẩn nấp đằng sau thầm kêu không tốt, sau đó lập tức biến mất.

Lôi Dực Thiểm Không.

Vụt...

Tốc độ của Triệu Phong bạo tăng, hóa thành một đường vòng cung Xích Lôi, xuyên thấu hư không, lóe lên rồi biến mất.

Một khắc sau…

Thân ảnh của hắn đã xuất hiện ngoài ngàn dặm, Xích Lôi Quang Dực mở ra, sức mạnh to lớn tản mát, lực uy hiếp vô hình, bao trùm cả một phương thiên địa.

Thánh Lôi Bá Quyền.

Ầm...

Thân hình Triệu Phong khuếch trương, phóng ra một tầng điện văn lực phách kim lam, giống như một cái cự tháp Kim Lôi, khí lực cường đại, trấn áp hết thảy toàn bộ.

Ầm...

Hư không phát ra một trận nổ mạnh.

Trước mặt hắn, bên trong một đạo lưu quang u ám, phóng ra một đạo nhân ảnh, thân hình gầy gò trắng bệch, quanh mắt là vầng thâm quầng dày đặc, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Tinh Thần Thứ.

Một đạo Lôi Thứ màu tím lập lòe lôi điện, đâm vào linh hồn nam tử khô gầy, lực lượng Lôi Kiếp lấp lánh, điên cuồng công kích một phen.

- A…

Nam tử khô gầy tuyệt vọng hét thảm, linh hồn run rẩy từng trận.

Cánh tay Triệu Phong vung lên, Vân Tằm Tiên Điệp mập mạp liền xuất hiện trên đỉnh đầu nam tử khô gầy kia.

Vân Tằm Tiên Điệp vỗ cánh, một tầng phấn hoa mờ nhạt, rơi lên khắp người nam tử khô gầy, thẩm thấu vào linh hồn hắn.

Nam tử khô gầy toàn thân tê dại, ngay cả thân thể và chân nguyên cũng mất đi năng lực khống chế.

Thần Mâu Ngưng Thị.

Mắt trái của Triệu Phong, xuất hiện từng vòng xoáy màu tím như vực sâu, không ngừng xoay tròn.

Một luồng lực lượng cấm kỵ, đang bao trùm phía trước.

Rất nhanh, nguyên hồn hình người mờ nhạt, bắt đầu thoát ly khỏi thân thể nam tử khô gầy kia.

Nam tử khô gầy lộ vẻ kinh hãi tột độ, không ngừng kiệt lực giãy dụa.

Nhưng công kích do lực lượng Lôi Kiếp và linh hồn và hiệu quả của phấn hoa bao trùm, khiến hắn hoàn toàn không có năng lực chống cự được.

Vụt...

Linh hồn của nam tử khô gầy, đã bị Triệu Phong hút vào trong không

gian mắt trái.

Hiện nay, ý chí linh hồn của Triệu Phong đã tiếp cận Thánh Chủ, thủ đoạn công kích linh hồn của hắn, đã hoàn toàn có thể sánh ngang với Thánh Chủ.

Thánh Lôi Thể đạt tới tầng thứ năm đỉnh phong, cấp độ sinh mệnh chưa vượt qua Đại Đế, đối diện với hắn, đều bị áp chế gắt gao.

Mà sự tồn tại của Thần Linh Nhãn, lại hoàn toàn khắc chế toàn bộ cường giả thích khách, khiến cho những bí pháp ẩn nấp hay chạy trốn của bọn hắn, đều không thể tránh thoát.

Nam tử khô gầy là Đại Đế vô địch, nhưng dưới một kích toàn lực của Triệu Phong, lập tức không thể chống đỡ nổi.

Hết thảy mọi chuyện phát sinh, đều không quá năm nhịp hô hấp.

Thời gian năm nhịp hô hấp, liền có thể miểu sát một Đại Đế vô địch.

Linh Quỳnh Đại Đế và nam tử hắc bào ở gần đó, đều đứng lặng người quan sát, thần sắc ngốc trệ.

Triệu Phong rời khỏi Vạn Thánh Tông không lâu, không ngờ đã trưởng thành đến tình trạng như vậy.

Rung động qua đi, hai người bọn họ lập tức cảm thấy may mắn.

Bọn họ hộ pháp cho Từ lão quái, nhưng không ngờ phụ cận Từ lão quái vẫn có một thích khách cường đại ẩn nấp, vậy mà bọn hắn lại không hề phát giác ra.

Nếu không phải là Triệu Phong ở đây, xuất hiện vào thời khắc mấu

chốt mà Từ lão quái trùng kích Thánh Chủ, e rằng Từ lão quái đã vẫn lạc rồi.

Hai vị Đại Đế lập tức chạy đến, Linh Quỳnh Đại Đế mỉm cười nói:

- Cảm ơn ngươi, Triệu Phong.

Đại Đế áo đen lộ ra một tia áy náy, vừa rồi thiếu chút nữa là hắn đã ra tay ngăn cản Triệu Phong rồi.

- An nguy của người hầu, tất nhiên ta không thể ngồi nhìn mặc kệ được.

Triệu Phong lạnh nhạt nói, lại tiếp tục quan sát Từ lão quái.

Hai người nghẹn lời, mặc dù đây là sự thật, nhưng nghe Thái Thượng Trưởng lão của Vạn Thánh Tông bị người khác gọi là người hầu, bọn hắn vẫn không khỏi cảm thấy khó chịu.

Lúc này, đoàn ánh sáng Tử Kim trên bầu trời đã chậm rãi hạ xuống.

Toàn bộ hào quang Thánh lực trắng noãn, đều dung nhập vào trong cơ thể Từ lão quái.

Thân hình Từ lão quái đột nhiên lộ ra từng trận Thánh quang chấn động, giống như Thần Linh.

Thiên địa dị tượng dần dần biến mất.

Một lát sau, Từ lão quái đột nhiên mở mắt.

Ô...ô...ô...n...g!

Một luồng khí tức cao ngạo hùng vĩ vô biên, giống như một trận phong bạo, quét ngang tám phương.

Sự tồn tại của luồng khí tức này, bao trùm trên vạn vật, khiến cho tất cả mọi thứ trong hư không, đều ngưng trệ rung động.

Ba người Triệu Phong lập tức cảm thấy bất kể là chân nguyên, huyết mạch, linh hồn, ý chí, thậm chí là lực lượng, đều bị áp chế toàn bộ.

Trong vòng nghìn dặm, toàn bộ mọi thứ, đều lâm vào bất động, vô số sinh linh đều cảm thấy áp lực đến mức hít thở không thông, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, mỗi cái giơ tay nhấc chân, đều ẩn chứa thiên địa áo nghĩa, lĩnh ngộ đối với bổn nguyên.

Bất ngờ không kịp đề phòng, Linh Quỳnh Đại Đế và Đại Đế áo đen đều suýt nữa bị thương.

- Từ lão quái.

Triệu Phong phá vỡ bầu không khí yên tĩnh, đi thẳng về phía trước.

Từ lão quái chẳng qua vừa mới tấn chức Thánh Chủ, so với Cửu U Ma Chủ, không biết kém hơn bao nhiêu lần.

Hiện nay, tu vi của Triệu Phong đã tinh tiến, Thánh Lôi Thể đạt tới tầng thứ năm đỉnh phong, có sức chống cự rất mạnh đối với sức mạnh to lớn của Thánh Chủ.

Từ lão quái chậm rãi thu liễm khí tức, mặt mày hồng hào cười nói:

- Triệu Phong, ân tình của ngươi, lão phu xin khắc ghi.

Hắn đã dừng lại tại cấp độ Đại Đế mấy ngàn năm, cả đời đều nghĩ đến chuyện đột phá Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, hôm nay cuối cùng đã có thể thực hiện, hết thảy những điều này, đều là nhờ Triệu Phong giúp đỡ.

Vừa rồi, Triệu Phong còn cứu hắn một mạng.

Hắn toàn tâm trùng kích Thánh Chủ, cho nên cũng không cảm giác được rõ ràng những biến hóa ở ngoại giới.

- Trước hết đi theo ta một chuyến.

Triệu Phong có chút mệt mỏi, một tay đặt lên vài Từ lão quái, sau đó một tầng sương khói trống rỗng lóe lên, hai người lập tức biến mất.

Không gian chấn động.

Triệu Phong và Từ lão quái lại xuất hiện trên Hải Yên Các.

Lần đầu mang theo Thánh Chủ sử dụng Không Gian xuyên toa, tiêu hao so với trước kia nhiều hơn gấp mười, nguyên nhân có lẽ là do thể chất sinh mệnh đặc thù của Thánh Chủ.

Trong đại điện thương nghị.

- Hiện nay ngươi đã đột phá Thánh Chủ, chuyện lần trước, sẽ bắt đầu thực thi tại Vạn Thánh Tông, tình huống cụ thể, ngươi có thể thương nghị với Bích Thanh Nguyệt.

Triệu Phong có chút mệt mỏi, liền nhanh chóng phân phó.

Sau đó, Triệu Phong lại nói rõ suy nghĩ của mình cho hai người,

trước tiên là tiếp quản vùng biên hải này.

Phương án áp dụng cụ thể, thì cần phải thương thảo thêm.

Chờ sau khi U Dạ Đế Quân trở về, sẽ bắt đầu việc khuếch trương thế lực.

- Sau này ngươi sẽ nghe theo Bích Thanh Nguyệt phân phó.

Cánh tay Triệu Phong vung lên, xuất hiện một tên nam tử khô gầy.

- Vâng, chủ nhân.

Nam tử khô gầy đứng sau lưng Bích Thanh Nguyệt.

Trong lòng Bích Thanh Nguyệt thoáng run, Triệu Phong chỉ đi ra ngoài một chuyến, liền nô dịch một cường giả Đại Đế vô địch, hơn nữa còn giao cho mình điều khiển, trong lòng không khỏi cảm thấy một tia ấm áp.

- Hắn là thích khách mà Địa Linh Điện thuê, Từ lão quái, trước tiên đừng hành động thiếu suy nghĩ, mặt khác, trong khoảng thời gian này ta sẽ bế quan, các ngươi tạm thời tọa trấn Hải Yên Các.

Triệu Phong dặn dò.

- Vâng, chủ nhân.

Sắc mặt Từ lão quái khẽ biến đổi, trong lòng hắn lập tức thông suốt, mục tiêu đầu tiên của Triệu Phong là tiếp quản vùng biên hải, như vậy Địa Linh Điện không có khả năng tiếp tục tồn tại nữa.

Sau khi phân phó xong xuôi, Triệu Phong liền cảm thấy mắt trái đã

không thể mở ra nổi.

Vừa tiến vào mật thất, khởi động cấm chế, hắn liền chìm vào giấc ngủ say.

Chương 909: Hôn Ước

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu thoát ra khỏi Mê Không Giới, ngồi trên vai Triệu Phong, lắc đầu thở dài một phen.

Giống như đang tỏ vẻ, vị chủ nhân không đáng tin cậy này, lại lâm vào ngủ say vậy.

Từ khi Triệu Phong và Nam Phong vương giao dịch Vân Tằm Tiên Điệp, Tiểu Tặc Miêu ở trong Mê Không Giới, cũng không còn nhàm chán nữa.

Vân Tằm Tiên Điệp trở thành tiểu đệ của Tiểu Tặc Miêu, nói gì thì nghe nấy.

Bây giờ Triệu Phong lâm vào ngủ say, nó lại không thể mang theo tiểu đệ, mà phải đi ra thủ hộ an nguy của Triệu Phong.

Ngoài ra, nó còn phải chịu trách nhiệm mọi chuyện trong Mê Không Giới, ví dụ như các loại trân tài dị bảo kỳ dị, bồi dưỡng Ngũ Độc Kỳ Phong, cho nên Tiểu Tặc Miêu không khỏi cảm thấy áp lực lên bản thân như một tòa núi lớn.

Keng keng…

Tiểu Tặc Miêu ném lên mấy Đồng tiền cổ, phát ra một trận leng keng, Đồng tiền cổ rơi lên hai trảo của nó.

Vừa nhìn qua, Tiểu Tặc Miêu liền có chút đau đầu, đôi mắt như hắc bảo thạch lộ vẻ bất đắc dĩ.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu kêu với Triệu Phong vài tiếng, giống như đang nói với hắn là sau khi tỉnh lại phải đền bù tổn thất cho nó.

- Ngươi là sát thủ bài danh thứ hai mươi ba tại Hắc Mạc Giác, Khô Ảnh Đại Đế?

Từ lão quái sau khi biết rõ chi tiết về nam tử khô gầy, trong lòng không khỏi trở nên nghiêm túc.

Không ngờ Địa Linh Điện lại thuê sát thủ cường đại như vậy để ngăn cản hắn đột phá Thánh Chủ.

Hơn nữa, trước đó, lúc hắn đột phá Thánh Chủ lần đầu tiên, Khô Ảnh Đại Đế vẫn ẩn núp trong bóng tối.

Chẳng qua phát hiện Từ lão quái trùng kích Huyền Quang Cảnh thất bại, cho nên mới không động thủ.

Nghĩ tới đây, trong lòng Từ lão quái liền cảm thấy có chút may mắn, vận khí thật là tốt.

- Địa Linh Điện, lão phu sẽ báo thù này.

Trong mắt Từ lão quái lóe lên vẻ hung ác.

Mục tiêu của Triệu Phong là tiếp quản vùng biên hải, tất nhiên sẽ không bỏ qua cho Địa Linh Điện.

Từ lão quái đột phá Thánh Chủ, Vạn Thánh Tông lại lần nữa khôi phục vinh quang của Tông môn Tam Tinh, liền tuyển nhận đệ tử trên phạm vi lớn, đồng thời khảo hạch càng nghiêm khắc hơn.

Từ lão quái dựa theo phân phó của Triệu Phong, phần lớn thời gian đều ở lại Hải Yên Các, hắn cũng cần một thời gian để làm quen với lực lượng cấp độ Thánh Chủ.

Thay đổi tầng quản lý của Vạn Thánh Tông, hắn liền giao cho hai vị Đại Đế khác đi thực hiện.

Vạn Thánh Tông thay đổi, khiến tất cả mọi người đều phát giác được, chỉ có một số cao tầng có tư lịch, mới biết được nguyên nhân thực sự trong đó, trong lòng vô cùng rung động, nhưng không làm được gì.

Đệ tử của Vạn Thánh Tông cảm thấy, đây là Vạn Thánh Tông và Hải Yên Các liên hợp, Vạn Thánh Tông sẽ trở nên càng phồn thịnh hơn, tái hiện lại huy hoàng năm xưa.

Một luồng nhiệt huyết quanh quẩn trong lồng ngực những đệ tử trẻ tuổi này.

Tại một phương diện khác, phía Hải Yên Các.

Bích Thanh Nguyệt đã có một vị sát thủ đỉnh cao âm thầm bảo hộ, cho nên làm việc cũng quyết đoán và lớn mật hơn nhiều, khiến Hải Yên Các phát triển rất nhanh chóng.

Đã có tài nguyên của Triệu Phong giúp đỡ, lại thêm nhân viên của Vạn Thánh Tông viện trợ.

Chỉ trong nửa năm ngắn ngủi, lực lượng trụ cột của Hải Yên Các, đã

không thua kém gì Tông môn Tam Tinh, chẳng qua là không có Thánh Chủ mà thôi.

Lại nửa năm trôi qua, U Dạ Đế Quân trở về, mang theo một đội thủ hạ Hắc Mạc Giác tinh nhuệ.

Trong đó có hai Đại Đế, tám Vương Giả, còn lại đều là Đại Đan Nguyên Cảnh hoặc là Nửa bước Vương Giả. Bọn họ đều sở trường tìm hiểu tình báo và ám sát.

Tổng thể mà nói, đây là một chi đôi ngũ tương đối tinh anh.

Bởi vậy, cơ cấu ám sát bắt đầu bắt tay vào làm thành lập, ngay tại Đảo Vực bên cạnh Vụ Nguyệt Đảo Vực, tạm thời thuộc sự quản lý của U Dạ Đế Quân.

- Khô Ảnh Đại Đế, tại sao ngươi lại ở đây?

U Dạ Đế Quân trở lại Hải Yên Các, không ngờ lại gặp được người quen, không khỏi cảm thấy kinh ngạc.

Đều là sát thủ đỉnh cao trên bảng sát thủ Hắc Mạc Giác, bài danh của hai người cách biệt không lớn, tự nhiên đã từng tiếp xúc, thậm chí còn thường xuyên trảo đổi một vài tin tức tình báo.

Khô Ảnh Đại Đế cũng giật mình không nhỏ, lập tức nói:

- Chủ nhân cho ta một cơ hội sửa đổi. Không ngờ ngày trước ngươi nhận nhiệm vụ ngăn cản Nam Phong vương đột phá, một đi không trở lại, thì ra đã trở thành người hầu của chủ nhân.

- Hắc hắc, chủ nhân có thể thực hiện dã tâm của ta, hai người chúng ta liên thủ, chắc chắn có thể tạo nên một cơ cấu sát thủ sánh ngang

với Hắc Mạc Giác.

U Dạ Đế Quân dã tâm bừng bừng.

- Ta cũng mặc kệ những chuyện này, ta chỉ thích ám sát mà thôi.

Khô Ảnh Đại Đế lộ ra gương mặt thị sát âm lãnh.

Hải Địa Đảo Vực, mật điện hạch tâm của Địa Linh Điện.

- Hải Yên Các và Vạn Thánh Tông liên hợp?

- Hơn nữa, đoạn thời gian gần đây, nhân viên tình báo của Hải Yên Các, ở vùng biên hải, trở nên sinh động dị thường.

- Bọn chúng hoàn toàn không để Địa Linh Điện chúng ta vào mắt.

Một vài âm thành gào thét vang lên, phần lớn là Vương Giả Lĩnh Vực, trong đó còn có không ít Vương Giả đỉnh phong, thậm chí là Đại Đế.

Mà ngồi phía trên, có một lão giả mặc áo bào lam trôi lơ lửng, toàn thân bao trùm trong hào quang Huyền Quang Thánh Lực, chỉ nhắm mắt không nói.

- Bẩm Thái Thượng Trưởng lão, ngày đó Triệu Phong đồ sát hai vị Đại Đế của Địa Linh Điện ta, mười sáu vị Vương Giả Hư Thần Cảnh, nếu không phải có Nam Phong vương ngăn cản, e rằng ngay cả ta cũng không trở về được.

Đại Đế áo bào vàng Trương Huyền Động xấu hổ cúi đầu nói.

- Thế lực của Triệu Phong hiện nay, cùng liên hợp với Vạn Thánh

Tông vừa tấn chức Tông môn Tam Tinh, bọn hắn định chống lại Địa Linh Điện chúng ta.

- Xin Thái Thượng Trưởng lão hãy làm chủ.

Lão giả trôi nổi phía trên, đột nhiên mở bừng hai mắt, hắn không ngờ rằng, mình vừa xuất quan, đã gặp phải loại chuyện này.

Đội ngũ Hư Thần Cảnh của Địa Linh Điện, lại bị một tiểu bối tàn sát, nếu việc này truyền đi, Địa Linh Điện của hắn còn mặt mũi nào nữa?

Vạn Thánh Tông muốn quật khởi, đã hỏi qua Địa Linh Điện chưa?

Khí tức sức mạnh to lớn vô hình, khiến cho toàn bộ không gian đều mơ hồ run rẩy.

Trong mật điện, bầu không khí trở nên áp lực tĩnh mịch, không ít Vương Giả cấp Lĩnh Vực, đều cảm thấy huyết dịch ngưng trệ, hô hấp trở nên khó khăn.

- Hừ, vùng biên hải này, Địa Linh Điện mới là bá chủ.

Liệt Thiên Thánh Chủ hừ lạnh một tiếng, uy hiếp vô hình, khiến cho tâm thần của đám cường giả ở đây đều run lên.

Vốn dĩ, đám Trưởng lão của Địa Linh Điện, định phái ra Đại Đế vô địch và đội ngũ Đại Đế càng cường đại hơn đi bắt giết Triệu Phong.

Lúc vừa chuẩn bị xuất phát, thì nghe được tin Từ lão quái thành công tấn chức Thánh Chủ, hơn nữa còn tự mình tọa trấn Hải Yên Các.

Bất đắc dĩ, chỉ có thể từ bỏ hành động, trong lòng có vài phần nghẹn khuất, chờ Liệt Thiên Thánh Chủ xuất quan.

Bây giờ, thấy Liệt Thiên Thánh Chủ tức giận như thế, bọn họ liền biết rõ, Trưởng lão sẽ tự mình ra tay.

- Bẩm Thái Thượng Trưởng lão, Triệu Phong ở Hải Yên Các đã bế quan một năm, nhưng Từ lão quái vừa tấn chức Thánh Chủ thì lại tọa trấn ở đó.

Phía dưới có một Đại Đế đỉnh phong nhắc nhở.

- Hơn nữa, giữa Triệu Phong và Nam Phong vương, có mối quan hệ mật thiết, hiện nay Nam Phong vương cũng vừa mới đột phá Thánh Chủ.

- Nam Phong vương đột phá Thánh Chủ rồi ư?

Liệt Thiên Thánh Chủ biến sắc, sắc mặt có chút ngưng trệ.

Nếu như chỉ có Từ lão quái vừa đột phá thì hắn cũng không để vào mắt, nhưng Nam Phong vương là Hoàng tộc, bây giờ lại đột phá Thánh Chủ, nếu như hắn bảo vệ Triệu Phong, mình quả thật là không thể động thủ được.

Chẳng qua, Triệu Phong giết chết hai vị Đại Đế của Địa Linh Điện và hơn mười vị Vương Giả, nếu như cứ vậy mà buông tha cho hắn, Địa Linh Điện làm sao còn có thể xưng bá biên hải nữa.

Hắn còn nghe nói Triệu Phong là người được lợi lớn nhất Không Gian Thần Huyễn, còn đạt được Thứ Thần Khí Lục Thần Tiễn và Mê Không Giới.

- Triệu Phong, giết người của Địa Linh Điện ta, bổn tọa sẽ đích thân ra tay.

Liệt Thiên Thánh Chủ phát ra uy nghiêm vô tận, trịnh trọng nói.

Dứt lời, hắn liền biết mất khỏi mật điện hắc ám.

Trong mật điện, có rất nhiều Trưởng lão, tâm thần đều phấn chấn, trong đó có mấy người, là còn sống sót dưới trận đồ sát của Triệu Phong ngày trước.

- Phải tìm Nam Phong vương nói chuyện, chẳng qua trước đó…

Liệt Thiên Thánh Chủ hóa thành một đoàn hư quang, bay lên hư không vụ hải.

Ba tháng sau, trong Quỷ Vụ lâm.

Liệt Thiên Thánh Chủ còn chưa giáng lâm thì một thanh âm tang thương đã trực tiếp vang lên trong linh hồn:

- Không ở Địa Linh Điện trông coi cho tốt, chạy đến chỗ ta làm gì?

- Ta đến tìm lão quỷ ngươi, đương nhiên là có chuyện tốt.

Liệt Thiên Thánh Chủ cười nói, bay vào sâu trong Quỷ Vụ lâm.

Trong cánh rừng âm u quỷ dị, có một căn nhà gỗ đơn sơ, dòng nước lượn quanh, nhưng trong phạm vi nghìn dặm, lại không có một đầu sinh linh nào.

- Có việc nói nhanh, đừng quanh co lòng vòng.

Bên trong căn nhà gỗ, một lão giả khô gầy chậm rãi mở miệng.

- Mấy trăm năm không gặp, ngươi vẫn giống như xưa.

Liệt Thiên Thánh Chủ mỉm cười, hắn biết tính tình lão quỷ này, cho nên lập tức nói ra mục đích.

Hắn một mình một người, tìm Nam Phong vương đàm phán, không nắm chắc lắm, huống chi hiện nay Nam Phong vương đã đột phá Huyền Quang Cảnh.

Nếu thêm lão quỷ này, tin rằng Nam Phong vương sẽ không vì một tiểu bối mà đắc tội với hai Thánh Chủ, thậm chí là thế lực sau lưng bọn hắn.

Mặt khác, cũng có thể thuận thế mà diệt trừ Vạn Thánh Tông.

Vùng biên hải này, chỉ cần một cái Tông môn Tam Tinh là đủ rồi.

Thần sắc lão quỷ có vài phần quái dị, hai mắt lấp lóe tinh quang, nhìn chằm chằm Liệt Thiên Thánh Chủ rồi nói:

- Đàm phán với Nam Phong vương, sau đó diệt sát cường giả Vạn Thánh Tông vừa mới tấn chức Thánh Chủ, bắt giết một tiểu bối Hư Thần Cảnh?

- Ha ha, hết thảy đều không thể gạt được ánh mắt của ngươi.

Liệt Thiên Thánh Chủ giang tay ra, cười nói.

- Tiểu bối Hư Thần Cảnh bình thường thì cần gì Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh ngươi ra tay, tên tiểu bối này là Triệu Phong a.

Lão quỷ cười âm trầm.

Sau khi Không Gian Thần Huyễn kết thúc, không ít tin tức đều truyền vào tai hắn.

Dù sao đi nữa, Không Gian Thần Huyễn hiện nay cũng khác so với trước kia rất lớn.

- Không sai, hai chúng ta trước hết đi tìm Nam Phong vương đàm phán, tin rằng hắn không thể không nể mặt, sau đó, lại diệt sát Từ lão quái…

Hai mắt Liệt Thiên Thánh Chủ trở nên âm trầm, chủ động đề nghị.

Đồng tử của lão quỷ xoay tròn một vòng, lộ ra gương mặt nham hiểm hung ác, nói:

- Ta chỉ muốn một nửa đồ vật trên người Triệu Phong mà thôi.

Tại trung bộ Đại Lục Vực xa xôi.

Đại Càn Hoàng tộc, từng tòa lầu các Hoàng gia trang nghiêm rộng rãi, số mệnh Vương triều mênh mông cuồn cuộn tràn ngập khắp nơi.

Trong tòa điện các rộng rãi lộng lẫy.

Thần sắc Thập Tam hoàng tử tràn ngập kích động, nói:

- Mẫu hậu, chuyện này có thật không?

- Mẫu hậu sao có thể lừa ngươi được, phụ hoàng của ngươi đã nói chuyện với Thái Thượng Trưởng lão của Đoan Mộc gia, ưng thuận hôn ước này.

Trước mặt Thập Tam hoàng tử, một nữ tử tao nhã tuyệt đại, đầu đội

kim quang, thân mặc Phượng bào hoa lệ, trên mặt đầy vẻ cưng chiều.

Bên cạnh có một nam tử trung niên uy nghi bất phàm đi tới, nói:

- Thần nhi, đây đều là công lao của mẫu hậu ngươi, nhiều lần ở trước mặt Thánh Hoàng đề cập chuyện ngươi yêu thích Triệu Vũ Phi.

- Cảm ơn mẫu hậu.

Trong lòng Chu Thần tràn ngập cuồng hỉ, hắn thậm chí còn nghĩ đến việc bản thân có thể âu yếm Triệu Vũ Phi, nàng ta với vẻ thẹn thùng ướt át nhào vào lồng ngực hắn.

- Mặt khác, bởi vì chuyện này, lại có không ít thế lực gia nhập vào phe phái chúng ta, ủng hộ Thần nhi.

Ánh mắt nam tử trở nên uy nghi.

Chu Thần biết rõ “ngôn ngoại chi ý” của bá phụ.

- Thần nhi sẽ không cô phụ kỳ vọng của mẫu hậu và bá phụ, lần tranh đoạt Thái Tử này, ta nắm chắc tới chín thành, cho dù là hai Hoàng huynh, cũng không nhất định là đối thủ của ta.

Hai mắt Chu Thần tràn ngập thần quang, tự tin nói.

- Ha ha, xem ra Thần nhi đã âm thầm mời chào được viện trợ cực kỳ khủng khiếp rồi.

Sắc mặt nam tử uy nghi thoáng run, lập tức vui vẻ cười.

Nhị hoàng tử là hoàng tử lớn tuổi nhất, là một trong những lựa chọn

hàng đầu trong cuộc tranh đoạt ngôi vị Thái Tử, thiên phú kinh người, vì cuộc tranh đấu Thái Tử này, hắn đã chuẩn bị gần trăm năm.

Mà bây giờ Chu Thần dám nói như vậy, có lẽ hắn thực sự rất nắm chắc.

Đồng thời, tại một gian điện các của hoàng tử khác trong Vương triều.

Một thanh niên diện mạo bất phàm, mặc hoàng bào đi tới đi lui.

- Đáng giận, không ngờ phụ hoàng lại sủng ái Chu Thần, ưng thuận hôn ước với Đoan Mộc gia, đây không phải là nói Đoan Mộc gia sẽ hậu thuẫn Chu Thần sao?

Hai mắt thanh niên như điện, lớn tiếng gào thét.

- Thất hoàng tử bớt giận, đây cũng là chuyện bất đắc dĩ, ai bảo đương kim Thánh Hậu là mẫu thân của Thập Tam hoàng tử chứ.

Trước mặt Thất hoàng tử, một nam tử mặt như bạch ngọc, mặc nho y trắng khẽ nói.

- Chẳng qua việc này cũng chỉ chứng tỏ khởi điểm của Thập Tam hoàng tử cao hơn một chút mà thôi, trong cuộc tranh đoạt Thái Tử, cũng không phải là so sánh xem ai có nhiều thế lực ủng hộ hơn.

Chương 910: Thánh Chủ Đến

Thiên Phong Đại Đảo Vực.

Hai đạo quang ảnh Huyền Quang Thánh Lực một đen một trắng, cấp tốc phi độn trong vụ hải, rất nhanh tiếp cận Vương Hầu phủ.

Liệt Thiên Thánh Chủ và lão quỷ, phiêu lập trên tầng mây của Vương Hầu phủ, hai luồng khí tức khủng bố vô hình, tiết lộ xuống dưới.

Phốc…

Ngay lập tức, trong phương viên mấy ngàn dặm của Vương Hầu phủ, vô số sinh linh, đều cảm thấy áp lực hít thở không thông, toàn thân cứng đờ.

- Ồ, Nam Phong vương không có ở đây?

Liệt Thiên Thánh Chủ dùng linh thức quét qua, trên mặt lộ vẻ kinh ngạc.

- Hai vị Thánh Chủ đại nhân giáng lâm Vương Hầu phủ, tại hạ là đội trưởng đội hộ vệ, không biết có thể giúp được gì?

Trong đội hộ vệ của Vương Hầu phủ, một tên tướng lãnh mặc áo bào vàng tu vi Vương Giả đỉnh phong, nghênh đón uy áp vô hình của hai vị Thánh Chủ, gian nan bay đến gần.

Trong lòng nam tử lúc này, tâm thần vô cùng bất định.

Hai vị Thánh Chủ giáng lâm Vương Hầu phủ, đây là lần đầu tiên hắn gặp phải chuyện như vậy từ khi tiến vào đội hộ vệ của Vương Hầu phủ.

Mới đây, cũng cách đây không lâu, có một vị Thánh Chủ Ma đạo đã tới.

Cũng không biết gần đây xảy ra chuyện gì, không ngừng có cường giả cấp bậc ngoài Đại Đế lui tới Vương Hầu phủ.

- Nam Phong vương đâu rồi?

Quanh người Liệt Thiên Thánh Chủ chập chờn Thánh quang, tựa như Thần Linh, dáng vẻ khinh thường sinh linh, lạnh nhạt hỏi.

Tướng lãnh mặc áo bào vàng chỉ cảm thấy một luồng uy áp vô hình, giống như một tòa núi lớn ập tới, khiến cho hắn không thở nổi, giống như mất đi tri giác, vội vàng trả lời:

- Mấy ngày trước, Nam Phong vương đã đến lục địa Vương triều rồi.

Hai vị Thánh Chủ liếc nhìn nhau, vốn dĩ kinh ngạc, sau đó lại lộ vẻ tươi cười.

Nam Phong vương không có ở đây.

Như vậy, hai người cũng không còn bất kỳ áp lực nào nữa.

Sau khi Triệu Phong chết, Nam Phong vương cũng không làm gì được bọn họ.

Đồng thời, trong đáy mắt Liệt Thiên Thánh Chủ nổi lên một tia hối hận, nếu như biết Nam Phong vương đã rời đi, hắn cũng không cần

đi tìm lão quỷ này.

Bây giờ, hết thảy đều trở nên dễ dàng rồi, nhưng bảo vật trên người Triệu Phong, lại phải chia ra một nửa.

Hai vị Thánh Chủ nhanh chóng rời đi, vị tướng lãnh mặc áo bào vàng bên dưới lập tức hít một ngụm khí lạnh, tâm thần vẫn chưa ổn định đã trở lại Vương Hầu phủ.

Trên đường phi hành, lão quỷ bỗng nhiên nghĩ đến chuyện gì đó, chợt hỏi:

- Ta nhớ Hải Yên Các là thế lực phụ thuộc Cửu U Cung, Triệu Phong nuốt Hải Yên Các, vậy mà Cửu U Cung không có phản ứng gì ư?

Cửu U Cung ngày xưa chính là đại Tông Tứ Tinh, bây giờ mặc dù đã xuống dốc, nhưng cũng là Tông môn Tam Tinh đỉnh phong, là thế lực lĩnh quân trong hàng ngũ Ma đạo.

Cho dù cho hắn mượn mấy cái lá gan, lão quỷ cũng không dám có ý đồ với Cửu U Cung.

Liệt Thiên Thánh Chủ gần đây mới xuất quan, hiểu biết về tình báo có hạn, nhưng vẫn giả vờ như nắm chắc mọi chuyện, nói:

- Cửu U Cung ở sâu trong lục địa, ở vùng biển đối diện, có lẽ không kịp ra tay, huống hồ nghe nói, ánh mắt của Cửu U Cung đều tập trung tại trên người Nam Cung Thánh đang nắm giữ lực lượng Tà Thần.

Nhắc đến Nam Cung Thánh, lão quỷ cũng không nhịn được kinh ngạc.

- Thật sự là không tưởng tượng nổi, không ngờ Nam Cung Thánh lại có thể kế thừa lực lượng Thần Vị.

Trong lòng lão quỷ có vài phần cảm khái.

Hắn đột phá Huyền Quang Cảnh đã được vạn năm, nhưng đến bây giờ vẫn dừng lại tại Huyền Quang Cảnh sơ thành.

Còn một tiểu bối Vương Giả bình thường, không ngờ lại đạt được lực lượng Thần Vị, quả là cơ duyên mà.

Nếu như hắn có được một tia cảm ngộ Thần lực, e rằng có thể lập tức đột phá Huyền Quang Cảnh trung kỳ ngay.

- Hừ, đạt được lực lượng của Thần thì sao? Thất phu vô tội, mang ngọc có tội.

Liệt Thiên Thánh Chủ hừ lạnh một tiếng, trong lòng cũng có chút không cam lòng.

Nhưng nghĩ đến lợi ích trên người Triệu Phong, hắn liền trở nên kích động.

Triệu Phong chiếm được rất nhiều trân tài và khoáng thạch truyền thuyết trong bí phủ Cổ Thần, thậm chí còn có hai kiện Thứ Thần Khí.

Đôi mắt Liệt Thiên Thánh Chủ xoay chuyển, lập tức nói:

- Lão quỷ, đợi lát nữa ngươi đối phó với Từ lão quái, ta sẽ khống chế Triệu Phong, không để hắn có cơ hội sử dụng Mê Không Giới.

- Được.

Lão quỷ ngoài mặt đáp ứng, nhưng trong lòng thì biết rõ tâm tư của Liệt Thiên Thánh Chủ.

Mê Không Giới chính là đạo cụ phụ trợ, không yêu cầu cao đối với người sử dụng. Chỉ cần có trong tay, liền có thể sử dụng.

Nếu như Triệu Phong trực tiếp sử dụng Mê Không Giới để đào tẩu, bọn họ căn bản không thể truy đuổi kịp.

Mà Thứ Thần Khí Lục Thần Tiễn thì lại bất đồng, chỉ là một Vương Giả, căn bản không thể thúc dục được. Cho dù là Huyền Quang Cảnh sơ thành, cũng chỉ có thể phát huy được một nửa lực lượng của Thứ Thần Khí.

Mấy tháng sau, tại Vụ Nguyệt Đảo Vực.

Hải Yên Các hiện nay, quy mô còn hơn trước kia, thành viên lui tới như nước chảy.

Mỗi ngày, Bích Thanh Nguyệt đều tốn hao một lượng lớn thời gian, để đọc hết những tin tức tình báo mới nhất.

Tình báo biết được càng sớm, giá trị càng lớn, đây gần như là toàn bộ tin tức của tổ chức tình báo.

Đột nhiên, một luồng sức mạnh to lớn vô cùng mênh mông, bao trùm khắp toàn bộ Thủy Loan Thánh Địa.

Luồng lực lượng này, phảng phất như nghiêng trời lệch đất, khiến cho vạn vật đều thần phục.

Hết thảy thành viên của Hải Yên Các, dưới luồng lực lượng này, đều cảm nhận được một luồng áp lực mãnh liệt đè ép đến mức hít thở

không thông.

Tu vi thấp hơn Vương Giả, thậm chí còn phun ra một ngụm máu tươi.

Thần sắc Từ lão quái tràn ngập kinh hãi, lập tức xông ra, nhìn về phía chân trời xa xa, nơi đó có hai luồng hư quang, một đen một trắng, không khỏi rung động.

Hai vị Thánh Chủ.

Một người trong đó, là Liệt Thiên Thánh Chủ của Địa Linh Điện, còn một vị Thánh Chủ khác thì vô cùng quỷ dị, khí tức còn mạnh hơn cả Liệt Thiên Thánh Chủ.

Khóe miệng Từ lão quái lộ ra một tia cay đắng, không ngờ trận chiến đầu tiên sau khi hắn đột phá Thánh Chủ, lại là loại tình huống này.

Bích Thanh Nguyệt thở sâu, cùng đi ra với hai vị Đại Đế khác bên trong Hải Yên Các.

Đồng thời chứng kiến hai hư ảnh tựa như Nhật Nguyệt trên bầu trời, trong lòng khó tránh khỏi trầm xuống.

Linh thức của Liệt Thiên Thánh Chủ quét qua, liền tìm được vị trí của Triệu Phong, ánh mắt không khỏi sững sờ.

Triệu Phong không phải đang bế quan ư? Tại sao lại ngủ.

Lão quỷ cũng đồng thời phát giác ra Triệu Phong vẫn còn ngủ say.

- Hừ, ta cảm thấy vị trí mắt trái của hắn có một luồng lực lượng cường đại, đang dần dần thức tỉnh.

Lão quỷ hừ lạnh một tiếng, truyền âm.

Liệt Thiên Thánh Chủ cười âm tà, nói:

- Vậy thì hãy để hắn vĩnh viễn không tỉnh dậy đi.

Từ lão quái chậm rãi bay lên, là thành viên của Hải Yên Các, hắn phải ngăn cản uy áp của Thánh Chủ, nói:

- Liệt Thiên Thánh Chủ, ngươi được tôn là Thánh Chủ, không ngờ lại ra tay với một hậu bối.

- Hừ, người thành đại sự, không cần câu nệ tiểu tiết.

Liệt Thiên Thánh Chủ không muốn giảng đạo lý với Từ lão quái, Huyền Quang Thánh Lực trong cơ thể vận chuyển, liền muốn ra tay.

Lão quỷ ở bên cạnh, ánh mắt bao quát chúng sinh.

Hắn căn bản không cần động thủ, thật sự là không thú vị mà.

Nhưng bỗng nhiên, lão quỷ biến sắc, lập tức quay đầu lại.

Ô...ô...ô...n...g!

Một đoàn lục quang kinh thiên, giống như sao chổi, bay thẳng mà đến, khí tức to lớn che trời lấp đất, va chạm với bọn họ.

Lão quỷ và Liệt Thiên Thánh Chủ rõ ràng cảm nhận được địch ý của đối phương, sắc mặt khẽ biến đổi.

Đồng thời, tất cả nhân viên của Hải Yên Các đều vô cùng khiếp sợ.

Khí tức của ba vị Thánh Chủ xen lẫn, sức mạnh to lớn vô hình khiến bọn hắn có cảm giác, thiên địa dường như muốn sụp đổ.

Không ngờ, thậm chí có ba vị Thánh Chủ giáng lâm Hải Yên Các.

Hết thảy thành viên đều chìm vào tuyệt vọng.

Ba vị Thánh Chủ, cho dù là Tông môn Tam Tinh bình thường, cũng không thể chống lại.

Chỉ thấy trong đoàn lục quang có một nam tử tướng mạo uy nghiêm hoàn mỹ, hai mắt như sao, mái tóc trắng tuyết bước ra.

Linh thức của hắn quét qua, ánh mắt liền tập trung về nơi mà Triệu Phong đang ngủ say.

Từ lão quái và Bích Thanh Nguyệt liếc nhìn nhau, bọn họ phát giác ra, vị Thánh Chủ này, dường như không phải là địch nhân.

Có lẽ, bọn họ còn có hi vọng.

- Lão phu là Liệt Thiên Thánh Chủ của Địa Linh Điện, các hạ là ai?

Liệt Thiên Thánh Chủ và lão quỷ đứng song song, mở miệng hỏi.

Vị Thánh Chủ trước mặt, uy nghiêm khí thế không phải bình thường.

Nhưng cho dù vị Thánh Chủ này là tới viện trợ Hải Yên Các, hắn cũng không sợ. Dù sao thì đối phương thoạt nhìn cũng là Thánh Chủ Mộc hệ, có lẽ không sở trường chiến đấu.

- Bát đại thế gia Đoan Mộc gia, Đoan Mộc Thanh.

Nam tử tóc trắng lạnh nhạt nói, đối mặt với uy áp khí tức của hai vị Đại Đế, đều không sợ hãi chút nào.

Bát đại thế gia?

Sắc mặt Liệt Thiên Thánh Chủ và lão quỷ thoáng co giật, giống như bóng da, khí thế xìu xuống.

Bát đại thế gia là gia tộc truyền thừa cổ xưa của Đại Càn Vương triều, lực ảnh hưởng khổng lồ, có ngàn vạn quan hệ với Vương triều.

Cho dù xếp hạng hiện nay của Đoan Mộc gia khá thấp, nhưng cũng không phải là đối tượng mà những siêu cấp đại Tông Tam Tinh có thể so sánh.

Huống chi, tại khu vực biên hải này, Địa Linh Điện chỉ là Tông môn Tam Tinh bình thường.

Từ lão quái và Bích Thanh Nguyệt lại càng khiếp sợ hơn, không ngờ vị Thánh Chủ này, lại là người của Bát đại thế gia.

Chẳng lẽ chủ nhân và Bát đại thế gia có quan hệ gì?

- Không biết Đoan Mộc Thánh Chủ tới đây là có chuyện gì?

Liệt Thiên Thánh Chủ mỉm cười hỏi.

Đối phương là Thánh Chủ của Đoan Mộc gia, nếu như cũng nhìn trúng lợi ích trên người Triệu Phong, như vậy thì vẫn còn thương lượng được.

Diện mục lão quỷ trầm xuống, nhưng lại không làm gì được.

- Ta chỉ tới đây tìm đồ nhi của ta mà thôi.

Đoan Mộc Thanh nhìn thẳng vào hai người, mái tóc trắng không gió tự lay động.

- Đồ nhi?

Liệt Thiên Thánh Chủ nao nao, từ khi Đoan Mộc Thanh đến đây cho đến bây giờ, hắn liền phát hiệnlinh thức của Đoan Mộc Thanh, đều quan sát Triệu Phong.

Bởi vậy, hắn cho rằng, đối phương cũng muốn lợi ích trên người Triệu Phong.

Không ngờ rằng, Đoan Mộc Thanh lại đến đây tìm đồ đệ.

Đồ đệ?

Khóe miệng Liệt Thiên Thánh Chủ thoáng co giật, trong lòng trầm xuống.

Chẳng lẽ, Triệu Phong là đồ đệ của Thánh Chủ của Đoan Mộc gia?

Làm sao có thể? Triệu Phong sao có thể có quan hệ với Đoan Mộc gia được?

Tin tức quan trọng như vậy, tại sao nhân viên tình báo của Địa Linh Điện lại không nói với hắn?

Như vậy, nếu như bọn hắn ra tay với Triệu Phong, cũng chính là đắc tội với Đoan Mộc gia.

- Không sai, đồ nhi của ta gọi là Triệu Phong.

Vẻ mặt Đoan Mộc Thanh đầy tự tin, đi đến bên cạnh Từ lão quái, nhìn về phía Liệt Thiên Thánh Chủ và lão quỷ.

Từ lão quái thì mừng rỡ như điên, thật không ngờ rằng, chủ nhân lại có quan hệ với Đoan Mộc gia.

Bích Thanh Nguyệt thì nhẹ nhàng thở ra một hơi, trong lòng lại càng thêm sùng kính đối với chủ nhân.

Những thành viên bên dưới vẫn còn đang ngây ngẩn, chợt như tỉnh mộng, thần sắc tràn ngập kích động.

- Thái Thượng Trưởng lão, không ngờ lại là người của Đoan Mộc gia.

- Đây chính là Bát đại thế gia của Đại Càn Vương triều.

- Thánh Chủ của Đoan Mộc gia tới cứu chúng ta rồi.

Sắc mặt của Liệt Thiên Thánh Chủ và lão quỷ càng thêm âm trầm khó coi, ngây người tại chỗ. Nếu như đánh nhau, bọn hắn tuyệt đối chiếm ưu thế.

Nhưng bọn hắn lại không thể động thủ, cũng không dám động thủ.

- Chúng ta chỉ đi ngang qua đây mà thôi, cũng không phải đến quấy rầy.

- Đoan Mộc Thánh Chủ, cáo từ.

Hai đại Thánh Chủ trao đổi thần sắc, thở dài thật sâu, vẻ mặt tràn

ngập bất đắc dĩ, cuối cùng cũng từ bỏ, chuẩn bị rời khỏi đây.

Mà lúc này, trong mật thất, đầu Triệu Phong thoáng nghiêng qua một bên, mái tóc vàng nhạt trên đầu trôi nổi trong không trung.

Một luồng sóng vàng vô hình, tản ra khắp bốn phía, kéo dài đến vô hạn.

Luồng gợn sóng này, không phải chân nguyên, cũng không giống ý chí linh hồn.

Nhưng lại xuyên qua thân thể của tất cả mọi người ở đây.

Hết thảy cường giả, đều khẽ run một trận, trong lòng kinh ngạc bất định.

Lúc bị luồng sóng vàng này đảo qua, bọn hắn có cảm giác như toàn bộ bí mật trên người, đều bị bại lộ, không còn giữ lại chút nào.

Hai vị Thánh Chủ nhìn thật sâu về nơi Triệu Phong bế quan, có vài phần nghi hoặc, liền nhanh chóng rời đi.

Mà moi người của Hải Yên Các thì đều nhẹ nhàng thở ra, hơn nữa vô cùng kinh hỉ.

Đoan Mộc Thanh chậm rãi hạ xuống, mừng rỡ nói:

- Lần này lột xác, Mâu Thần của Triệu Phong,sẽ càng cường đại hơn.

Chương 911: Hồn Thể

Đoan Mộc Thanh chậm rãi hạ xuống, nhìn về phía mật điện mà Triệu Phong đang ngủ say, mừng rỡ nói:

- Lần này lột xác, Thần Mâu của Triệu Phong sẽ càng cường đại hơn.

Lúc ở Huyền Chân Thánh Tông, Đoan Mộc Thanh đã tận mắt nhìn thấy mắt trái của Triệu Phong lột xác cường đại.

Mà lúc đó, Triệu Vũ Phi có được Tiểu Thế Giới và Tàn linh Tử Thánh trợ giúp, vậy mà vẫn không thể chống đỡ nổi huyết mạch đồng tử và linh hồn bí thuật của hắn.

Chẳng qua vừa rồi, trong lúc vô tình, Triệu Phong tản mát ra năng lượng chấn động, không giống linh hồn, nhưng lại xuyên thấu vật chất, lại càng không có quy tắc áo nghĩa, khiến Đoan Mộc Thanh không thể đoán ra được.

- Lần trước Thần Mâu của Triệu Phong lột xác, đạt được ý chí linh hồn tăng trưởng, không biết lần này sẽ phát sinh biến hóa gì.

Đoan Mộc Thanh cười ấm áp, vô cùng chờ mong.

- Đoan Mộc Thánh Chủ mời vào.

Bích Thanh Nguyệt vội vàng nghênh tiếp, không dám khinh thường.

Vị Thánh Chủ này là người của Đoan Mộc thế gia, còn là sư phụ của

chủ nhân.

Mà đối phương còn giải cứu Hải Yên Các vào tình cảnh ngàn cân treo sợi tóc.

Ngay cả Liệt Thiên Thánh Chủ và một vị Thánh Chủ khác, cũng bị chấn nhiếp mà rời đi.

Đều là Thánh Chủ, nhưng Từ lão quái chỉ có thể đứng sau Đoan Mộc Thanh mà thôi.

- Đoan Mộc Thánh Chủ, đồ đệ của ngài vẫn còn đang bế quan.

Bích Thanh Nguyệt nở nụ cười áy náy, nói.

- Hắn đã ngủ say bao lâu rồi?

Đoan Mộc Thanh hỏi thăm.

- Gần một năm rưỡi rồi.

Bích Thanh Nguyệt thành thật trả lời.

Thần sắc Đoan Mộc Thanh thoáng rung động, không ngờ Triệu Phong đã ngủ say lâu như vậy, còn nhớ rõ lần trước cũng chỉ mấy tháng mà thôi.

- Ta ở lại đây, chờ Triệu Phong tỉnh lại.

Sau đó, Đoan Mộc Thanh liền tiến vào.

Toàn bộ thành viên của Hải Yên Các, lập tức cảm thấy tiền đồ như gấm.

Có quan hệ với Bát đại thế gia, sẽ không còn thế lực nào có thể ngăn cản Hải Yên Các phát triển được.

Một luồng nhiệt huyết, bắt đầu thiêu đốt trong ngực người trẻ tuổi này.

Sau khi Liệt Thiên Thánh Chủ và lão quỷ rời đi, cảm xúc vô cùng oán giận, những nơi bọn hắn đi qua, đều trở nên u ám, phong bạo nổi lên bốn phía, giống như thiên băng địa liệt.

- Lão gia hỏa này, về sau có làm việc thì trước hết hãy tra rõ ràng đã.

Ánh mắt lão quỷ trở nên lạnh lùng, một luồng khí tức âm trầm tản ra, giận dữ rời đi.

Hắn tốt xấu gì cũng sống một mình, từ trước đến nay đều bế quan ẩn cư.

Mà Liệt Thiên Thánh Chủ thân ở Tông môn, lại có tổ chức tình báo, không ngờ vẫn mơ hồ như vậy.

Sau khi Liệt Thiên Thánh Chủ trở về Địa Linh Điện, lập tức giận dữ, toàn bộ Địa Linh Điện đều lâm vào bối rối.

Phần lớn mọi người, đều không biết tại sao Thái Thượng Trưởng lão lại giận đến tím mặt.

- Tấn Quang Đại Đế, điều tra chi tiết Triệu Phong thật triệt để cho ta, triệt để điều tra.

Liệt Thiên Thánh Chủ giận dữ đến mức hư không rung chuyển, gằn giọng nói.

Phía dưới, một vị Đại Đế trẻ tuổi quỳ trên mặt đất, toàn thân run rẩy.

Dưới sự phẫn nộ của Thánh Chủ, hắn cảm thấy bốn phía như có lôi đình phong bạo oanh tạc, còn mình thì đã bước nửa bước vào Quỷ Môn quan.

- Vâng, Thái Thượng Trưởng lão, ta nhất định sẽ điều tra triệt để toàn bộ tình báo liên quan đến Triệu Phong.

Tấn Quang Đại Đế run rẩy nói.

Ba tháng sau, Liệt Thiên Thánh Chủ đã nhận được một phần tình báo, linh thức của hắn vừa quét qua, tâm thần không khỏi run lên mãnh liệt.

Ngày đó, sau khi Trương Huyền Động của Địa Linh Điện rời khỏi, không ngờ Đại Đế của Thiết gia lại hàng lâm Vạn Thánh Tông.

- Thân mang huyết mạch của Thiết gia.

Tâm thần Liệt Thiên Thánh Chủ thoáng run.

Lại là Bát đại thế gia.

Thực lực của Thiết gia là đỉnh cao trong Bát đại thế gia, có thể sánh ngang với siêu cấp đại Tông Tam Tinh đỉnh phong.

- Thánh Chủ Cửu U Cung, Cửu U Ma Chủ, hàng lâm Vương Hầu phủ, mang Triệu Phong đi?

Biểu lộ của Liệt Thiên Thánh Chủ đã kinh ngạc đến mức thâm trầm, cuối cùng là rung động.

Cửu U Ma Chủ đã tới Đảo Vực phụ cận, tin tức trọng yếu như vậy mà đến bây giờ mới tra được, cái tổ chức tình báo này quả là một đám phế vật.

Trọng điểm chính là.

Cửu U Ma Chủ và Triệu Phong có dấu vết chiến đấu kịch liệt, cuối cùng Triệu Phong trở về, còn Cửu U Ma Chủ thì mất tích.

Tờ giấy ghi chép tình báo lập tức biến thành tro bụi.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Đoan Mộc Thanh ở lại Hải Yên Các, cách nơi Triệu Phong bế quan không xa, cứ qua một thời gian ngắn, lại dùng linh thức quan sát tình huống của Triệu Phong.

Hiện nay, Triệu Phong đang ngủ say, cứ cách một đoạn thời gian, thân hình lại khẽ động một chút.

Một mái tóc vàng nhạt, tựa như Thánh quang, khiến người khác có cảm giác như siêu thoát phàm trần.

Trong không gian mắt trái.

Triệu Phong sớm đã khôi phục ý thức yếu ớt, chứng kiến toàn bộ biến hóa.

Lúc đầu, ở sâu trong hồ nước Đồng lực màu xanh da trời, xuất hiện một tia kim quang, khiến mặt nước gợn sóng lăn tăn.

Sau đó, một chuỗi hào quang màu vàng nhạt đứt quãng, từ trong đó tản ra.

Những sợi quang tuyến kim sắc đột nhiên xuất hiện này, không phải là ý chí Đồng lực.

Triệu Phong quan sát hồi lâu, nhưng cũng không phân biệt được lai lịch của nó.

Mà theo tia sáng này chiếu xạ, tử sắc vụ hải trên hồ nước màu xanh da trời này, đã có một bộ phận trở nên nhạt đi, mặc dù rất nhỏ và yếu ớt, nhưng Triệu Phong vẫn cảm giác được.

Kể cả vụ hải, Phong Lôi thuộc tính, đều giảm bớt.

Lúc đầu, Triệu Phong còn chấn động, chẳng lẽ lần này Thần Mâu dị biến, lại khiến cho ý chí linh hồn của hắn giảm xuống?

Nhưng theo chuỗi hào quang màu vàng xuất hiện, đã biến thành từng sợi nhỏ.

Vụ hải tử sắc biến mất càng lúc càng nhiều, hắn cảm giác, linh hồn và ý chí của mình, lại không hề suy yếu.

Vậy vụ hải tử sắc biến mất đi đâu?

Triệu Phong chỉ có thể yên lặng chờ đợi.

Mặt hồ càng lúc càng nhiều hào quang màu vàng, sau đó hình thành từng chùm tia sáng nguyên vẹn, chiếu xạ lên vụ hải tử sắc.

- Lực lượng Lôi Kiếp, biến mất rồi?

Triệu Phong không nhịn được mà kinh hãi thốt lên.

Vụ hải tử sắc này dù sao cũng là kết quả do Thần Mâu dị biến, bị kim

quang khiến cho tiêu tán, như vậy còn chấp nhận được.

Nhưng lực lượng Lôi Kiếp biến mất, lại khiến Triệu Phong không thể bình tĩnh nổi.

Lực lượng Lôi Kiếp đối với vạn vật, đều có khả năng khắc chế nhất định, vậy mà không ngờ cũng bị tiêu tán.

Lực lượng Lôi Kiếp vẫn là đòn sát thủ của hắn, trong vô số giao chiến nguy hiểm, đều tạo nên chiến công.

Triệu Phong còn trông cậy vào nó, để chống cự lại Thần Kiếp Lôi Phạt sau này.

Thời gian trôi qua, lực lượng Lôi Kiếp và Hồn Hải tử sắc, đều chậm rãi tiêu tán.

- Không đúng, ý chí linh hồn của ta không hề yếu đi, ngược lại còn có chút khác thường.

Triệu Phong bỗng nhiên phát giác có điều dị thường.

Ý thức của hắn, sau khi trải qua Thần Mâu dị biến, đã dần trở nên rõ ràng.

Mới đầu, Triệu Phong chỉ có thể quan sát sơ bộ, nhưng hiện nay, hắn đã có thể cẩn thận cảm nhận rồi.

Hồn Hải tử sắc đã biến mất hai thành, ý chí linh hồn của hắn cũng không hề yếu đi, ngược lại còn có vài phần tăng cường, chẳng qua là rất yếu ớt mà thôi.

Nếu không phải là cảm thụ khác thường đến từ linh hồn, Triệu Phong

cũng không thể phát giác ra được.

Nhìn hồ nước màu xanh da trời, kim quang càng lúc càng thịnh, giống như có thứ gì đó, đang sắp sửa trồi lên.

Một ngày nọ, kim quang đột nhiên tăng lên vài phần, Triệu Phong đã có thể nhìn thấy rõ một đoàn quang ảnh vặn vẹo bên dưới hồ nước.

Tại Hải Yên Các, linh thức của Đoan Mộc Thanh vẫn một mực quan sát Triệu Phong.

Triệu Phong lúc này, bất kỳ là kẻ nào nhìn thấy, đều không thể dời ánh mắt đi được.

Mái tóc của hắn đều là màu vàng, không một sợi khác màu nào, mà hào quang kim sắc phát ra, lại khiến cho ngay cả Thánh Chủ cũng phải kinh ngạc.

Ngay cả Tiểu Tặc Miêu thần bí, cũng không may mắn thoát khỏi.

Dưới tia sáng này thẩm thấu, toàn thân nó liền cảm thấy khó chịu, liền trực tiếp tiến vào Mê Không Giới.

- Xem ra Thần Mâu của Triệu Phong dường như đã thức tỉnh sức mạnh rồi.

Đoan Mộc Thanh không nhịn được mà sợ hãi thán phục, nếu không phải thức tỉnh thì Triệu Phong cũng sẽ không ngủ say một thời gian dài như vậy.

Trong không gian mắt trái.

Ý thức của Triệu Phong ngốc trệ, nhìn chằm chằm vào trên mặt hồ

nước màu xanh da trời, chỉ thấy một khối hình cầu kim sắc.

Hào quang lấp lánh bao la, giống như hào quang kim sắc trong không gian mắt trái.

Bên trên khối cầu này tản ra một luồng khí tức Thái Cổ từ cổ chí kim đều không thay đổi, khiến Triệu Phong có chút cảm giác quen thuộc.

Toàn thân khối kim cầu tản mát quang văn kim sắc nhàn nhạt, nhưng có thể xuyên thấu hết tất cả.

Xuyên qua vụ hải dày đặc, chiếu xa đến hồ nước màu xanh da trời.

Trên hồ nước, trôi nổi vụ hải tử sắc, tốc độ biến mất nhanh gấp mấy lần trước kia.

Mà khối kim cầu trôi nổi trên mặt nước màu xanh da trời, đột nhiên hình thành một cái vòng xoáy.

Phốc…

Hồ nước màu xanh da trời, xuất hiện từng vòng xoáy, không ngừng rót vào trong kim cầu, sau đó biến mất, không thấy gì nữa.

Bỗng nhiên, một trận cảm giác tê dại sâu sắc, từ linh hồn ập đến, ý thức của Triệu Phong có chút mơ hồ.

- Linh hồn của ta…

Triệu Phong đem toàn bộ cảm giác của mình, tập trung trên linh hồn, lập tức kinh hãi giật mình.

Hắn phát hiện linh hồn của mình, đang chậm rãi ngưng thực.

Trên đó, ngẫu nhiên phát ra một tia lôi điện.

Triệu Phong chỉ cần liếc mắt liền nhận ra, đây không phải là Lôi điện bình thường, mà là Lôi lực Thần Kiếp.

- Chẳng lẽ, những vụ hải tử sắc này biến mất, còn có lực lượng Lôi Kiếp bị dung nhập vào linh hồn của ta?

Triệu Phong kinh hãi giật mình, không thể bình tĩnh nổi.

Mặc dù Hồn Hải tử sắc, vốn là lực lượng linh hồn được sinh ra từ hồ nước màu xanh da trời.

Thế nhưng, lực lượng Lôi Kiếp lại dung nhập vào linh hồn.

Triệu Phong chỉ có thể cảm thấy bản thân không thể tưởng tượng nổi.

Hắn chợt nhớ tới, trong trí nhớ của mình, có một tin tức tương đồng.

Thế gian này, ngoại trừ thể chất và huyết mạch ra, còn có một loại tiến hóa cực kỳ hi hữu, không hề thua kém những huyết mạch hàng đầu trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Bởi vì loại Hồn Thể này, cực kỳ hiếm thấy, không thể nghiên cứu, có tốt có xấu, thậm chí bị coi như một loại bệnh của linh hồn, bởi vậy không nhiều người biết được.

Có phải là trời sinh hay không, Triệu Phong cũng không biết, nhưng linh hồn của bản thân hiện nay, đã có chút đặc thù.

Nếu đã không nghĩ ra thì Triệu Phong cũng không thèm nghĩ nữa.

Ít nhất, hắn biết rõ, Hồn Hải tử sắc và lực lượng Lôi Kiếp đều không biết mất, mà là sát nhập vào linh hồn.

Chẳng qua, Triệu Phong lại không tìm thấy Phong chi Đồng lực của mình.

Không biết qua bao lâu sau, Hồn Hải tử sắc đã triệt để biến mất, trong không gian mắt trái đen kịt, chỉ còn lại khối kim cầu và hồ nước Đồng lực màu xanh da trời.

Thể tích hồ nước, đã thu nhỏ lại đến 500 trượng, toàn bộ đã bị kim cầu hấp thu.

400 trượng, 300 trượng,… 100 trượng…

Hồ nươocs màu xanh da trời, đã triệt để biến mất, bị kim cầu hấp thu sạch sẽ, nhưng thể tích kim cầu lại không biến hóa chút nào.

Ô...ô...ô...n...g!

Khối kim cầu thần bí, lập tức tách ra một tầng gợn sóng kim sắc, xuyên thấu toàn bộ, thậm chí xuyên thấu cả không gian, chiếu rọi ra ngoại giới, kéo dài vô hạn.

Triệu Phong biết rõ, lần lột xác này cũng không tệ lắm.

Chỉ là, hắn còn chưa rõ ràng, không biết khối kim cầu này có gì huyền bí.

Thần Mâu lột xác, rốt cuộc mang đến cho hắn điều gì.

Tại đất liền Đại Càn Vương triều, trong một động phủ yên tĩnh.

Một thiếu nữ áo trắng, đang nhắm mắt vẽ tranh.

Bỗng nhiên, nàng giống như bị một luồng trùng kích cường đại, đột nhiên mở mắt, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Đó là một đôi đồng tử trống rỗng, phảng phất đôi mắt có thể xuyên thấu hết thảy mọi thứ.

- Sư tôn nói không sai, quả nhiên là Thần Mâu.

Thiếu nữ cúi đầu nhìn về phía bức họa trên tay, đó là một gã nam tử tuấn mỹ, mái tóc và mắt đều là màu vàng kim, tựa như hổ phách tinh túy, có thể nhìn thấu hết thảy bất kỳ bí mật nào.

Tại một vùng trúc hải xanh biếc tĩnh mịch.

Một lão giả và một thiếu nữ dung nhan điềm tĩnh, đang ngồi đánh cờ với nhau.

Lão giả dường như đang kiệt lực suy nghĩ, không biết bước tiếp theo nên làm gì.

Bỗng nhiên, hai mắt hắn biến thành một màu mờ đục, giống như Địa Ngục Luân Hồi tội ác sa đọa, một tia hắc sắc đang chậm rãi xoay tròn.

- Đồ nhi, hôm nay dừng ở đây thôi.

Hai mắt của lão giả đã khôi phục bình thường.

- Sư phụ, đánh cờ thì ngài vĩnh viễn không phải là đối thủ của ta, ha ha.

Thiếu nữ điềm nhiên cười, dung nhan tuyệt mỹ vô cùng, ngay cả trúc hải xung quanh dường như cũng phải lắc lư chấn động.

Chương 912: Hiểu Thấu Bản Chất

Đoan Mộc Thanh đang bế quan, lập tức mở mắt.

Vừa rồi, hắn lại một lần nữa bị luồng gợn sóng thần bí kia xuyên thấu.

Cảm giác lần này, lại càng mãnh liệt hơn.

Tình huống giống như tất cả mọi thứ trong cơ thể, đều bị luồng lực lượng thần bí này khống chế.

Linh thức của Đoan Mộc Thanh quét về nơi bế quan của Triệu Phong.

Hào quang trên mái tóc vàng nhạt của Triệu Phong đã dần biến mất.

Luồng lực lượng thần bí này cũng chỉ lóe lên rồi biến mất.

- Triệu Phong, có lẽ sắp tỉnh lại rồi, haizz…

Trong lòng Đoan Mộc Thanh vô cùng mừng rỡ, nhưng nghĩ đến mục đích chuyến này đến đây của mình, hắn không khỏi thở dài một tiếng, ánh mắt trở nên phức tạp.

Trong không gian mắt trái.

Hiện nay, chỉ còn lại một khối kim cầu thần bí, tản ra gợn sóng kim sắc.

Gợn sóng kim sắc, không phải chiếu sáng không gian đen kịt này, mà là xuyên thấu màn đen, chiếu đến địa phương nào đó không biết tên.

Khối kim cầu tản mát ra kim quang chấn động, chậm rãi buông xuống.

Không gian đen kịt, lại trở nên bình tĩnh.

Thời gian dần trôi qua, Triệu Phong có thể cảm giác tình huống ngoại giới, thân thể cũng có thể nhúc nhích rồi.

Triệu Phong chậm rãi đứng dậy, phát hiện mắt trái không mở lên được.

- Thật nặng…

Triệu Phong cố gắng mở mắt trái lên.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong không gian mắt trái, khối kim cầu đang trôi lơ lửng, chợt phát ra một trận kim quang chấn động yếu ớt.

- Mở cho ta!

Khoảnh khắc mắt trái mở ra, một tầng sóng gợn vô hình tản ra, hào quang tràn ngập trong mắt.

Triệu Phong lập tức ngây người tại chỗ, thân thể cứng đờ.

Chuyện gì xảy ra?

Đây là thế giới của hắn sao?

Những nơi ánh mắt quét qua, toàn bộ vật thể đều từ vật chất bình thường, biến thành từng điểm, tuyến kim sắc.

Triệu Phong ngừng lại trước vách tường quan sát.

Vị trí này nhanh chóng phóng đại, biến thành vô số điểm lốm đốm, rậm rạp chằng chịt, xếp đặt vô cùng chỉnh tề.

Ánh mắt của Triệu Phong nhìn sâu vào trong những điểm lốm đốm này.

Điểm lốm đốm này lại lần nữa phóng đại, biến thành vô số hạt cực nhỏ.

- Đây là…

Triệu Phong hít sâu một hơi, hắn có thể nhìn thấy rõ ràng, hằng hà sa số hạt, tổ hợp liên kết với nhau, vô cùng rắc rối phức tạp, cuối cùng hợp lại thành một mặt tường.

- Hít…

Thần sắc Triệu Phong tràn ngập kinh hãi, trong đầu chấn động, chợt nghĩ đến một loại khả năng.

Hắn bỗng dưng vận chuyển Thánh Lôi Thể, nâng tay phải lên, cẩn thận quan sát.

Phốc…

Tay phải trong tầm mắt, biến thành một bàn tay màu vàng nhạt trong

suốt, bên trên linh khí vờn quanh, lôi văn tràn ngập.

Triệu Phong ngưng mắt quan sát mảnh lôi văn này.

Tầm mắt lập tức phóng đại.

Hắn nhìn thấy vô số lôi điện nho nhỏ, liên kết một cách kỳ diệu, vô số chân nguyên cực nhỏ cũng dính liền trên làn da.

Mắt trái lại lần nữa ngưng tụ, quan sát một tia lôi điện thật nhỏ trong đó.

Phóng đại.

Triệu Phong nhìn thấy một cảnh tượng không thể tưởng tượng nổi, trên đó kết cấu lốm đốm chằng chịt, hấp thụ lẫn nhau, tạo thành đủ loại hình thái.

Những lốm đốm này tạo thành kết cấu khổng lồ, mà cách đây không lâu, nó còn là một tia lôi điện cực nhỏ.

Một luồng tin tức vô cùng khổng lồ, lập tức ập đến, bị kim cầu trong không gian mắt trái hấp thu.

Triệu Phong cảm thấy mắt trái đau nhức một hồi, liền nhắm mắt thu liễm tâm thần.

- Loại năng lực này, dường như có thể giúp ta nhìn thấu cấu tạo cơ bản của bất kỳ vật thể gì.

Hồi lâu sau, Triệu Phong đã tổng kết xong, tâm thần không khỏi rung động.

Mắt trái của hắn, ngay cả hạt kết cấu của lôi điện, cũng có thể phân tích ra được vô cùng rõ ràng.

Loại năng lực này, kết hợp với khả năng nhìn xuyên thấu của thị lực, phóng đại vô hạn, chính xác đến mức người khác không thể tưởng tượng nổi.

Nắm rõ bản chất của bất kỳ thứ gì.

Nói cách khác.

Một giọt sương sớm bình thường.

Trong mắt Triệu Phong, nó vô cùng phức tạp, là một công trình kiến trúc do vô số hạt nhỏ tạo thành.

Triệu Phong thở ra một hơi thật dài, chậm rãi khôi phục tâm tình.

Có lẽ, công dụng của loại năng lực này, cũng không phải chỉ đơn giản như vậy.

- Triệu Phong!

Đoan Mộc Thanh đứng bên ngoài mật điện gọi.

- Sư tôn!

Triệu Phong đã sớm phát hiện Đoan Mộc Thanh đến, chẳng qua do mắt trái dị biến, nên toàn bộ lực chú ý của hắn đều bị thu hút đi chỗ khác mà thôi.

- Chúc mừng sư tôn đã đột phá Thánh Chủ!

Triệu Phong đi ra khỏi mật điện, ôm quyền chúc mừng.

Đột phá Thánh Chủ xong, tuổi thọ sẽ tăng nhiều, Đoan Mộc Thanh thoạt nhìn càng lúc càng trẻ tuổi, tinh thần phấn chấn.

- Cũng may nhờ có ngươi mạo hiểm cướp lấy Bách Nguyên Thánh Tương trong bí phủ Cổ Thần.

Triệu Vũ Phi đã đem toàn bộ mọi chuyện trong Không Gian Thần Huyễn, kể cho Đoan Mộc Thanh.

Kể cả chuyện Triệu Phong đoạt xá trùng sinh.

Trong lòng Đoan Mộc Thanh, không khỏi có chút tiếc hận.

Nếu là Triệu Phong năm xưa, không biết đã trường thành đến loại tình trạng nào rồi.

- Không ngờ, ngươi lại giết được Tử Vong Đại Đế.

Trong lòng Đoan Mộc Thanh không khỏi cảm khái.

Tử Vong Đại Đế, so với Đại Đế cổ xưa như hắn, thậm chí cho dù hắn đã đột phá Huyền Quang Cảnh, cũng không muốn đi trêu chọc đối phương.

Mà Triệu Phong, không ngờ lại truy sát đối phương đến chết, tạo nên một truyền thuyết tại Thương Hải.

- Hừ, bị đuổi giết mất bảy năm, đã có cơ hội, há có thể buông tha cho hắn?

Nhắc đến Tử Vong Đại Đế, Triệu Phong liền nghĩ đến bản thân năm

xưa bị bóng ma Tử Vong bao trùm, phải trốn chạy thục mạng, chật vật suốt bảy năm.

Sỉ nhục như vậy, nếu không trải qua, làm sao có được thành tựu ngày hôm nay.

Đoan Mộc Thanh mừng rỡ gật đầu, đồ đệ này của hắn, đã sớm vượt qua hắn rồi.

Mang theo ánh mắt tán thưởng, Đoan Mộc Thanh lại cẩn thận dò xét Triệu Phong lúc này.

Mái tóc vàng kim tràn ngập Thánh quang phiêu dật, đồng tử kim sắc thâm thúy tựa như bao quát vạn vật, tạo nên một loại khí chất hờ hững bàng quan trên gương mặt tuấn mỹ.

Lúc tiếp xúc với con mắt kim sắc như hổ phách tinh túy kia, tâm thần Đoan Mộc Thanh thoáng run, có cảm giác như toàn bộ bí mật của mình, đều bị phơi bày.

- Triệu Phong, lần này Thần Mâu của ngươi dị biến, thực lực thật sự, e rằng đã đạt tới cấp độ Đại Đế vô địch rồi.

Đoan Mộc Thanh nghi hoặc thăm dò.

Đối với vị đồ đệ này, hắn chưa bao giờ nhìn thấu, bất kể là Triệu Phong trước kia hay là hiện tại.

Tu vi của Triệu Phong hiện nay, chỉ mới bước vào Hư Thần Cảnh hậu kỳ.

Nhưng thực lực thật sự, đã đạt tới cấp độ Đại Đế vô địch, đề cao ba cấp bậc.

Loại cấp độ này, chỉ tồn tại ở trong năm hạng đầu của Đại Càn Hoàng Bảng.

Bài danh hiện nay trên Hoàng Bảng, Triệu Phong đã xếp hạng thứ tám.

Nhưng Đoan Mộc Thanh tin rằng, bài danh của Triệu Phong, có lẽ còn cao hơn.

- Lần này mắt trái dị biến, chỉ mang đến cho ta một loại năng lực phụ trợ.

Triệu Phong mỉm cười, đem tình hình thực tế nói cho Đoan Mộc Thanh.

Mặc dù là năng lực phụ trợ, nhưng tuyệt đối vượt qua tưởng tượng, Triệu Phong nhất thời cũng không thể giải thích rõ được.

Về phần mắt trái, có còn năng lực khác hay không, Triệu Phong vẫn chưa nghiên cứu ra.

- Sư tôn, ngàn dặm xa xôi đến đây, hẳn là còn có chuyện khác phải không?

Triệu Phong từ trong thần sắc của Đoan Mộc Thanh, đã nhìn ra chút manh mối.

- Đúng vậy, còn một chuyện nữa…

Đoan Mộc Thanh cũng không biết mở miệng như thế nào.

- Có liên quan đến ta?

Triệu Phong nghi hoặc.

- Có quan hệ với Vũ Phi!

- Vũ Phi làm sao?

Trong lòng Triệu Phong có chút kinh ngạc, Triệu Vũ Phi thân ở trong Đoan Mộc gia thuộc Bát đại thế gia, chẳng lẽ lại có thể gặp nguy hiểm?

- Trong lúc ta bế quan trùng kích Huyền Quang Cảnh, Thái Thượng Trưởng lão của Đoan Mộc gia đã ưng thuận với đương kim Thánh Hoàng về hôn ước giữa Triệu Vũ Phi và Thập Tam hoàng tử.

Thần sắc Đoan Mộc Thanh có vài phần oán giận, đem toàn bộ mọi chuyện nói ra.

Hết thảy những điều này, chỉ có thể trách Thái Thượng Trưởng lão, quá để tâm tới gia tộc, xem trọng lợi ích trước mắt, tự mình chủ trương.

Hơn nữa, hiện nay, Thánh Hoàng cũng đã đáp ứng, mẫu thân của Thập Tam hoàng tử là đương kim Thánh Hậu.

Chuyện này, đã lan truyền trong khắp thành viên của Hoàng tộc.

- Hôn ước? Vũ Phi?

Nhất thời, suy nghĩ của Triệu Phong thoáng đình chỉ.

Tâm tình của hắn trở nên khác thường, không rõ là chấp nhận hay là trống rỗng.

Đối với tình cảm của Triệu Vũ Phi, Triệu Phong biết rất rõ.

Từ trước tới nay, hắn đều vô tình hoặc cố ý trốn tránh.

Hắn muốn nghe theo bản tâm của mình, tìm kiếm Liễu Cầm Hâm, hắn không thể từ bỏ lời hứa của mình, cũng không thể né tránh tình cảm của Vũ Phi.

Hắn không muốn bản thân yêu mến một nữ tử khác, điều này khiến hắn cảm thấy mình đã phản bội Liễu Cầm Hâm.

Nhưng, có lẽ hắn đã yêu một nữ tử khác, điều này lại khiến hắn cảm thấy mình đã làm tổn thương Triệu Vũ Phi.

Thần Mâu của Triệu Phong, cũng không thể phân tích rõ điều này.

Mắt trái của hắn, có chút mơ hồ…

Đoan Mộc Thanh lắc đầu thở dài, hắn biết rõ, người Triệu Vũ Phi thích là Triệu Phong.

Nếu như Triệu Phong không có chuyện “vị hôn thê”, thì rất có thể đã ở cùng một chỗ với Vũ Phi rồi.

Đoan Mộc Thanh là một người trung gian, nên cũng không biết phải xử trí thế nào cho phải.

Trong mắt hắn, hết thảy những chuyện này, đều có nguyên nhân của nó.

Vận mệnh chính là như vậy, rất khó nắm bắt.

- Sư tôn, Thập Tam hoàng tử hung hăng càn quấy, ngang ngược kiêu ngạo, hành động theo cảm tính, ngây thơ vô tri, người này hoàn toàn không thích hợp với Vũ Phi.

Triệu Phong bỗng nhiên ngẩng đầu, thần sắc trở nên nghiêm túc.

- Vũ Phi và ta là thanh mai trúc mã, ta sao có thể để nàng gả cho loại người như vậy được.

Thần sắc của Triệu Phong vô cùng trấn định.

Điều này khiến người ta cảm thấy, Triệu Phong vô cùng tỉnh táo. Trong chuyện này, hắn cực kỳ công chính.

Vẻ mặt Triệu Phong cũng sững sờ, khẽ nhếch miệng.

Hắn đã từng nghĩ đến đủ câu trả lời của Triệu Phong, nhưng tuyệt đối không có loại đáp án này.

Đoan Mộc Thanh buồn cười, cầu trả lời này, cũng chỉ có Triệu Phong mới nghĩ ra được.

- Ha ha, vi sư cũng cho là như thế, Thập Tam hoàng tử làm sao xứng đáng với Vũ Phi sư muội được!

Đoan Mộc Thanh cười lớn, vỗ vỗ vai Triệu Phong.

Hắn cũng hiểu rằng, khả năng biểu đạt tình cảm của đồ đệ cực kỳ thấp.

- Nếu ngươi đã quan tâm tới Vũ Phi như vậy, không bằng theo ta đi Đoan Mộc gia một chuyến nào!

Đoan Mộc Thanh nghiêm túc nói.

Chuyện này, liên lụy đến mặt mũi Đoan Mộc gia và Hoàng tộc, không phải chỉ một câu nói là xong.

- Đợi ta an bài một chút!

Triệu Phong nhẹ nhàng rời đi.

Trong phương viên trăm dặm quanh mật thất của Triệu Phong, ngoại trừ Đoan Mộc Thanh ra, không còn người nào lui tới, đây là một mảnh cấm địa.

Nhưng khi vừa rời khỏi khu vực này, Triệu Phong chợt phát hiện, xung quanh đông nghìn nghịt người.

Chỉnh thể diện mạo của Hải Yên Các, đã thay đổi rất nhiều, cường giả tăng lên không ít.

- Hải Yên Các có thành viên tóc vàng ư? Tại sao trước đây chưa từng nhìn thấy.

- Ngay cả mắt cũng màu vàng, không phải là dị tộc chứ?

- Chẳng qua, hắn rất đẹp trai a…

Một nữ thành viên, say mê lẩm bẩm.

Lúc này, Bích Thanh Nguyệt được bao trùm trong một đoàn hào quang mông lung như ánh trăng, lập tức bay đến.

Thông qua Minh Tâm Ấn, Bích Thanh Nguyệt cũng cảm nhận được Triệu Phong đã xuất quan.

- Là Các chủ!

- Bái kiến Các chủ!

Toàn bộ thành viên xung quanh, đều xoay người hành lễ.

Bích Thanh Nguyệt đứng ở trước mặt Triệu Phong, thoáng có chút kinh ngạc.

Nếu như mái tóc tím của Triệu Phong, khiến nàng có một loại mỹ cảm yêu dị. Thì Triệu Phong hiện nay, lại càng khiến nàng cảm thấy một tia ấm áp thành thục.

Biến hóa trước sau, thật sự quá lớn.

- Bái kiến Thái Thượng Trưởng lão!

Toàn bộ thành viên xung quanh đều sững sờ, bọn hắn phần lớn đều chưa từng nhìn thấy Thái Thượng Trưởng lão, một số thành viên cũng không khỏi giật mình.

Nhưng chuyện về Thái Thượng Trưởng lão, cũng không phải là không ai biết.

Giải cứu Hải Yên Các khỏi ma trảo của Cửu U Cung, cung cấp vô số tải nguyên, liên kết với Vạn Thánh Tông, khiến cho Hải Yên Các trở nên lớn mạnh trước nay chưa từng có.

Mà sư tôn của Thái Thượng Trưởng lão, lại là Thánh Chủ của Bát đại thế gia.

Vị Thái Thượng Trưởng lão trong truyền thuyết này, lại chỉ là một

thiếu niên mười mấy tuổi.

- Đến nghị sự các!

Triệu Phong thản nhiên nói, sau đó tiếp tục tiến về phía trước, Bích Thanh Nguyệt cũng vội vàng theo sau.

Chương 913: Phân Giải

Nghị Sự điện.

Ba người Bích Thanh Nguyệt, Khô Ảnh Đại Đế, Từ lão quái, đều hữu ý vô ý quan sát Triệu Phong.

- Khục, ta sẽ rời khỏi Hải Yên Các một đoạn thời gian rất dài.

Triệu Phong ho khẽ một tiếng, mỗi lần Thần Mâu dị biến, đều thay đổi màu tóc và màu mắt, hắn cũng không có cách nào ngăn cản được.

- Chủ nhân, ngài muốn đi lục địa?

Ba người đều bị gieo xuống Minh Tâm Ấn, đồng loạt mở miệng hỏi.

Bọn họ cũng đã mơ hồ đoán được.

Sư tôn của chủ nhân, từ ngàn dặm xa xôi chạy đến, chỉ chờ Triệu Phong xuất quan, nhất định là có chuyện gì đó rất quan trọng.

- Đúng vậy.

Vẻ mặt Triệu Phong trở nên kiên định, nói.

- Hải Yên Các hiện nay có Từ lão quái tọa trấn,không lâu nữa U Dạ Đế Quân cũng sẽ đột phá Thánh Chủ, Hải Yên Các tại vùng biên hải này, đã không cần sợ bất kỳ thế lực nào khác nữa.

Đoan Mộc Thanh thuộc Bát đại thế gia, cũng có sức uy hiếp nhất

định.

Mà mục tiêu của Cửu U Cung, chủ yếu là Triệu Phong, sẽ không ra tay với Hải Yên Các.

- Chủ nhân, xin hãy yên tâm, chúng ta sẽ quản lý thật tốt Hải Yên Các.

Bích Thanh Nguyệt mười phần tự tin nói.

Triệu Phong thấy Từ lão quái muốn nói lại thôi, liền trực tiếp nói:

- Từ lão quái, kỳ hạn trăm năm đến, ta sẽ tiêu trừ lực khống chế và ảnh hưởng đối với ngươi, đến lúc đó, đi hay ở lại, đều tùy ngươi quyết định.

- Tạ chủ nhân.

Trong lòng Từ lão quái có chút phức tạp, trong linh hồn của hắn, có một loại khát vọng tự do, mong muốn thoát khỏi khống chế của Triệu Phong.

Nhưng với lý tính của hắn, hắn lại cảm thấy đi theo Triệu Phong, sẽ có được lợi ích còn tốt hơn so với ở lại Vạn Thánh Tông.

Trên vụ hải, Đoan Mộc Thanh đã đợi hắn từ lâu.

- Sư tôn chậm đã.

Triệu Phong nhẹ nhàng bay đến.

Mặc dù, tại phương diện tốc độ, hắn cũng không thua kém gì Thánh Chủ sở trường tốc độ, nhưng đó là dưới tình huống liên tục thi triển

Lôi Dực Thiểm Không mà thôi.

Tốc độ phi hành bình thường, Triệu Phong còn xa mới bằng Thánh Chủ, nếu so sánh về độ bền bỉ thì lại càng không phải bàn cãi.

Mặt khác, khoảng cách tới Đoan Mộc gia quá xa xôi.

Cho dù phần lớn lộ trình, đều sử dụng Truyền Tống Trận, nhưng ít nhất cũng sẽ mất nửa năm.

Nếu một mực sử dụng Lôi Dực Phi Độn thuật, sẽ tiêu hao rất lớn, còn nếu sử dụng Lôi Dực Thiểm Không, e rằng thời gian nghỉ ngơi còn nhiều hơn thời gian phi hành.

- Sư tôn, hãy dùng cái này.

Triệu Phong vung tay trái lên, một cỗ phi xa cấu tạo kỳ lạ, lập tức xuất hiện trước mặt.

Đoan Mộc Thanh có chút ngạc nhiên, không khó để nhìn ra, cỗ phi xa này chính là sản phẩm của Thiên Cơ tộc.

Đồng thời, hắn cũng chợt nghĩ đến một chuyện, Triệu Phong chỉ mới tu vi Vương Giả hậu kỳ, tốc độ tự nhiên sẽ không theo kịp Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

Chẳng qua, loại bảo vật phi hành này, thật sự hiếm thấy, đó là chưa kể tốc độ của bảo vật này thậm chí còn tiếp cận cấp bậc Thánh Chủ.

Đoan Mộc Thanh và Triệu Phong, cùng leo lên Phong Diễm Phi Xa.

Vụt...

Phong Diễm Phi Xa phá không mà đi, kéo động một vòng hào quang bảo vệ, giống như một vòng cầu vồng.

- Bảo vật tốt, tốc độ tiếp cận cấp bậc Thánh Chủ.

Đoan Mộc Thanh tán thưởng một tiếng.

Phương hướng hai người đi, là hướng đến Đại Lục Vực.

Trạm thứ nhất, là Hải Ly Châu ở hải vực phụ cận.

Đại Càn Vương triều chia ra làm mười tám Châu, phân biệt do Bát đại thế gia hoặc là Công tước phân phong của Hoàng tộc.

Mỗi một Châu, lại chi làm nhiều thành.

Nhưng mỗi tòa thành trên lục địa, đều có thể sánh ngang với ba đại Linh Vực tại Thương Hải, vô cùng rộng lớn.

Meo ô…

Tiểu Tặc Miêu có chút không tình nguyệt bị Triệu Phong kéo ra.

Nó đương nhiên biết, Triệu Phong sẽ bắt nó làm sai vặt điều khiển Phong Diễm Phi Xa.

Mà Triệu Phong, lúc nhìn Tiểu Tặc Miêu, bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện, không biết lai lịch của Tiểu Tặc Miêu là gì.

Trong Thiên Cơ thành, tin tức về Tiểu Tặc Miêu thuộc cơ mật cao nhất, không có quyền hạn biết.

Triệu Phong vô thức chạm vào kim cầu trong không gian mắt trái, sử

dụng năng lực mới sau khi lột xác.

Ô...ô...ô...n...g!

Một tầng hào quang màu vàng nhạt, từ trong mắt Triệu Phong chấn động ra, dung nhập hư không.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu trực tiếp ẩn độn, thân ảnh biến mất, sau đó xuất hiện trên đỉnh đầu Triệu Phong, kêu réo một hồi.

Triệu Phong im lặng, Tiểu Tặc Miêu không ngờ lại không muốn Triệu Phong dùng kim nhãn quan sát nó.

- Xem ra Tiểu Tặc Miêu rất sợ năng lực mắt trái của ta.

Trong lòng Triệu Phong vừa kinh ngạc vừa sảng khoái, hắn rốt cuộc cũng phát hiện, có thứ có thể khắc chế Tiểu Tặc Miêu rồi.

Điều này khiến Triệu Phong càng thêm coi trọng đối với loại năng lực mới này hơn.

Từ từ nghiên cứu.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu lưu lại trước mắt Triệu Phong một cái bóng lưng ủy khuất, liền ngoan ngoãn khống chế Phong Diễm Phi Xa.

Đoan Mộc Thanh tựa cười mà không cười, nhìn Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu trao đổi một cách kỳ dị.

- Năng lực mắt trái, vẫn cần phải thí nghiệm.

Triệu Phong tiến vào Mê Không Giới, ánh mắt ngưng tụ nhìn một gốc cây cỏ, ý thức tiếp xúc với khối kim cầu trong không gian mắt trái.

Ô...ô...ô...n...g!

Một luồng gợn sóng thần bí màu vàng kim, từ trong mắt trái tản ra.

Trong tầm mắt, gốc cây cỏ lập tức biến thành vô số quang điểm kim sắc rậm rạp chằng chịt.

Phóng đại, phóng đại.

Triệu Phong đem những kết cấu dạng hạt bên trong, quan sát rõ ràng.

Một số hạt nhỏ, tựa như một tòa kiến trúc phức tạp, hùng vĩ kỳ dị.

Tiểu Thế Giới trong Mê Không Giới, tự thành quy tắc, toàn bộ vật chất trong đó, đều do con người sáng tạo ra.

Nhưng dưới mắt trái của Triệu Phong quan sát.

Hắn chợt phát hiện, kết cấu của những hoa cỏ này, so ra thì thấp hơn, số lượng hạt cũng tương đối ít hơn.

Mấu chốt nhất, chính là những nguyên tố dạng hạt, thập phần hỗn loạn.

- Quả nhiên, cho dù là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, thậm chí là Bán Thần, cũng không thể hoàn toàn mô phỏng được vật chất thực tế.

Triệu Phong liền bừng tỉnh đại ngộ.

Vật chất bên trong Tiểu Thế Giới, khác biệt với vật chất thực tế, cũng giống như hoa tươi và hoa giả, núi thật và hòn non bộ.

- Nếu như là Tiểu Thế Giới mà ta miêu tả, dưới sự trợ giúp của Kim Đồng, liệu có thể miêu tả ra Tiểu Thế Giới càng chân thật hơn, thậm chí miêu tả như thật hay không?

Trong lòng Triệu Phong có chút rung động, nhiệt huyết sôi trào, mắt trái đồng thời có chút nóng nóng.

Ngay cả Triệu Phong cũng cảm thấy suy nghĩ này quá mức điên cuồng, không khác gì chuyện cổ tích.

Sáng tạo thế giới, miêu tả không gian chân thực, đây hoàn toàn là Lĩnh Vực của Thần.

Tiểu Thế Giới của hắn trước mắt, ngay cả hình thức ban đầu cũng không miêu tả được.

Bỏ qua một bên cách nghĩ không thực tế vừa rồi, Triệu Phong lại lần nữa chìm vào thế giới của hạt.

- Dường như nguyên lý có chút tương đồng với Phá Diệt Thần Quang.

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến Đồng thuật độc đáo mà Kim Dương gia tộc tại Thanh Hoa Vực đã sáng tạo ra – Phá Diệt Thần Quang.

Nguyên lý của Phá Diệt Thần Quang, chính là phân tách các loại

công kích, kể cả Đồng thuật, cũng bị suy giảm uy năng.

Phá Diệt Thần Quang mà Triệu Phong học trộm được, có pha lẫn với lĩnh ngộ Phong chi áo nghĩa, nguyên lý chủ yếu là phân tách, cắt rời.

- Như vậy xem ra, Phá Diệt Thần Quang có thể đem cấu tạo của một bộ phận chia thành từng hạt lớn, giảm bớt uy năng công kích.

Kim sắc đồng tử của Triệu Phong, cũng thể phân tích được ngay lập tức.

Công kích nguyên vẹn, chỉ cần tổn thất một phần kết cấu chân nguyên, thì uy năng sẽ đại giảm.

- Nếu như ta đem năng lực của mắt trái dung nhập vào Phá Diệt Thần Quang, không biết liệu có thể đem công kích biến thành hạt hóa hay không?

Đem toàn bộ công kích phân giải thành hạt, phá hư kết cấu bản chất.

Triệu Phong linh quang chợt hiện, tâm thần phấn chấn.

Bất luận là hình thái vật chất gì, kể cả linh hồn đi nữa, cũng đều do vô số các loại hạt tạo thành.

Mắt trái của hắn, có thể nhìn thấu bản chất vạn vật, có thể dễ dàng phá hỏng kết cấu giữa các hạt.

Nếu chiêu này có thể thành công, như vậy thì sẽ là Đồng thuật vượtqua Phá Diệt Thần Quang.

Hơn nữa, chỉ có Triệu Phong là có thể sử dụng.

Đã có cách nghĩ, Triệu Phong liền đắm chìm vào không gian mắt trái, bắt đầu mô phỏng, tưởng tượng.

May mắn là ngày trước đã học lén được Phá Diệt Thần Quang.

Thậm chí bây giờ, không gian mắt trái của Triệu Phong, vẫn còn chứa đựng những tin tức mà ngày trước đánh cắp được.

Một ngày nọ.

Trong Kim Đồng của Triệu Phong, chợt bắn ra một chùm tia sáng màu vàng, chiếu xạ lên tảng đá trước mặt.

Phành…

Tảng đá lập tức chia năm xẻ bảy, biến thành một đống đá vụn thật nhỏ.

- Năng lực phân giải, có thể xuyên thấu vật chất, vượt xa Phá Diệt Thần Quang, nhưng độ phân giải vẫn không đủ mạnh.

Triệu Phong lắc đầu thở dài, mục tiêu của hắn, ít nhất phải khiến tảng đá biến thành hạt.

Bằng không thì làm sao có thể phân giải công kích chân nguyên được.

Một tháng sau…

Triệu Phong đi đến trước một tảng đá lớn, hít một hơi thật sâu.

Đồng lực trong mắt trái vận chuyển, một chùm tia sáng kim sắc trong suốt bắn ra, xuyên thấu trung tâm cự thạch.

Ầm...

Bộ phận bị chùm tia sáng kim sắc chiếu trúng, lập tức biến mất, tạo thành một cái hố trống rỗng.

Giống như khối cự thạch này, ban đầu chính là như vậy, không nhìn ra chút thủ đoạn nào là do con người làm ra.

Có lẽ, chỉ có người có linh thức hoặc cảm giác mạnh mẽ, mới có thể cảm giác được trong không khí trôi nổi lơ lửng vô số hạt nguyên tố cực nhỏ.

- Cơ bản đã thành hình rồi, tiếp theo cần phải thực hành nhiều hơn.

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một nụ cười.

Dù sao đi nữa, hòn đá bên trong Tiểu Thế Giới của Mê Không Giới, cũng đã bị Triệu Phong phân tích hơn ngàn lần.

Cho dù Triệu Phong không sử dụng mắt trái, cũng có thể dễ dàng vẽ ra kết cấu của những hòn đá này.

Nhưng bất luận là hạt cấu tạo chân nguyên hay linh hồn, cũng đều hoàn toàn bất đồng.

Nói cách khác, nếu Triệu Phong muốn phân tách những thứ mà hắn không biết, tốc độ và hiệu quả sẽ thấp hơn một chút.

- Triệu Phong.

Đoan Mộc Thanh đánh thức Triệu Phong dậy.

- Lại đến Truyền Tống Trận vượt qua thành rồi.

Triệu Phong từ trong Mê Không Giới đi ra.

Đại Càn Vương triều, địa vực rộng lớn, trước mắt còn chưa xuất hiện Truyền Tống Trận vượt qua Châu, chỉ nghe nói Trận Pháp Sư của Hoàng tộc đang suy nghĩ cách.

Mỗi một Châu, chỉ có vài Truyền Tống Trận vượt qua thành, thường là ở khu vực phồn hoa nhất, thành thị phồn hoa nhất.

Mà Truyền Tống Trận vượt qua thành, cũng phải bất kỳ kẻ nào cũng có quyền sử dụng.

Triệu Phong nhìn về phương xa.

- Có chút không đúng.

Triệu Phong mở miệng nói.

Triệu Phong thu hồi Phong Diễm Phi Xa, cùng Đoan Mộc Thanh đi đến tòa cung điện to lớn phía trước.

- Truyền Tống Trận xuất hiện trục trặc, đang sửa chữa, tạm thời không đi vào được.

Bên ngoài cung điện, hai gã tướng lãnh mặc áo bào vàng, tu vi đều là Nửa bước Vương Giả, thoáng nhìn qua nam tử tóc vàng và nam tử tóc trắng đang đi tới, vội vàng ngăn lại.

Hai sư đồ nhìn nhau, đã có quyết định.

Trước tiên ở lại nơi này nghỉ ngơi một thời gian.

- Hai vị chậm đã.

Lúc này, từ trong cung điện, có một lão giả vội vã bay ra.

- Đoan Mộc Thánh Chủ, Truyền Tống Trận vượt thành, rất nhanh liền có thể sử dụng, ngài có thể vào đây ngồi một lúc chờ đợi.

Lão giả nhìn về phía Đoan Mộc Thanh, trên mặt lộ vẻ cung kính.

Hơn nửa năm trước, Đoan Mộc Thanh đã sử dụng qua Truyền Tống Trận ở đây, những tin tình báo này, lão giả đều ghi chép lại.

Hai vị tướng lãnh mặc áo bào vàng bên cạnh lập tức lộ ra thần sắc rung động, toàn thân ứa ra mồ hôi lạnh.

Bọn họ nào biết được, nam tử tóc trắng này lại là một vị Thánh Chủ.

Hơn nữa, đối phương còn thuộc Bát đại thế gia.

- Ồ… Nếu như đã có thể sửa được ngay, vậy thì đợi một lúc vậy.

Trong đại điện, cũng có hai đội ngũ đang chờ đợi.

Trong đó có sáu người, ba lão giả, hai thiếu niên, một thiếu nữ, đều là tóc tím.

- Thánh Chủ của Đoan Mộc gia?

Một lão giả tóc tím gương mặt tái nhợt, hai mắt thâm thúy như sao, nhìn về phía Đoan Mộc Thanh.

Mà thiếu nữ tóc tím xinh đẹp tuyệt luân kia thì lại gắt gao nhìn chằm

chằm Triệu Phong.

- Ngươi là Triệu Phong?

Hồi lâu sau, trong mắt thiếu nữ tóc tím lộ ra một tia kiêng kỵ, thanh âm tràn ngập kinh ngạc.

Chương 914: Thực Chiến

- Ngươi là Triệu Phong?

Trong mắt thiếu nữ tóc tím chợt lộ vẻ kiêng kỵ, kinh hãi thốt lên.

Lập tức, toàn bộ ánh mắt trong đại điện, đều tập trung trên người Triệu Phong, mang theo vẻ hoài nghi.

Triệu Phong, người chiến thắng nhất trong Không Gian Thần Huyễn, người chủ đạo trong Tử Phát Song Tà, còn có rất nhiều truyền thuyết thần bí liên quan đến thiếu niên này.

Những điều này khiến cho đám người thế hệ trẻ, cảm thấy có chút phóng đại.

Mọi người đều biết, Triệu Phong chính là người chủ đạo trong Tử Phát Song Tà, vậy mà không ngờ đối phương lại là một thiếu niên tóc vàng mắt vàng.

- Cơ Lan, hắn thật sự là Triệu Phong?

Gã nam tử tóc ngắn ở bên cạnh Cơ Lan nhíu mày, chợt hỏi với vẻ nghi hoặc.

Sau khi Cơ Lan trở lại Cơ gia, lại cùng đám trưởng bối trong gia tộc đề cập đến huyết mạch đồng tử của Triệu Phong.

Bởi vậy, bất kể là đám lão bối hay là tân bối của Cơ gia, đều muốn kiến thức qua huyết mạch đồng tử của Triệu Phong.

Trước mắt, tại Đại Lục Vực, ngoại trừ hậu duệ của Bát Đại Thần Mâu trong truyền thuyết ra, thì huyết mạch đồng tử của Cơ gia là đứng trên đỉnh phong tại Vương triều.

- Hắn chính là Triệu Phong!

Cơ Lan lập tức khẳng định, trong Không Gian Thần Huyễn, nàng đã bị Thần Linh Nhãn của Triệu Phong cắn trả, ngoài ra còn tận mắt chứng kiến nhiều loại năng lực huyết mạch đồng tử cường đại của Triệu Phong.

Hình tượng của Triệu Phong, đã khắc sâu trong đầu nàng, nàng há có thể nhận lầm?

Chẳng qua, cũng may nhờ có Triệu Phong, đã đánh bại Cơ Lan hoàn toàn tại lĩnh vực mà nàng am hiểu nhất. Cho nên sau khi Cơ Lan trở về gia tộc, tính tình đã thay đổi rất lớn, chuyên tâm khắc khổ nghiên cứu bí thuật Đồng lực của Cơ gia, huyết mạch Tử Tinh Đồng lại càng tinh thuần hơn.

- Đừng tưởng rằng nhuộm tóc là có thể thoát được tiếng xấu!

Cơ Lan khẽ lẩm bẩm.

Bầu không khí xung quanh có chút xấu hổ.

Trong đại điện, một phương thế lực khác, chính là Thành chủ của tòa đại thành này, nhưng lại hoàn toàn không cùng một cấp bậc với Bát đại thế gia.

Bọn hắn lúc này, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

- Đoan Mộc Thanh, bái kiến Tinh Ma Thánh Chủ của Cơ gia.

Đoan Mộc Thanh mỉm cười hành lễ, hắn đã nghe qua thân phận của Triệu Phong trong Không Gian Thần Huyễn, không khỏi liên tưởng tới chuyện Triệu Phong đã đoạt đi bảo vật của Cơ gia.

Tinh Ma Thánh Chủ là Thái Thượng Trưởng lão vô cùng cổ xưa của Cơ gia, một đôi huyết mạch đồng tử đã đạt đến trình độ xuất thần nhập hóa.

- Nghe nói Đoan Mộc gia có một vị mới tấn chức Thánh Chủ, thì ra là ngươi.

Lão giả tóc tím tái nhợt kia chợt lêng tiếng, thanh âm tang thương quanh quẩn trong hư không.

Thế lực của Thành Chủ và lão giả trấn thủ Truyền Tống Trận đều thầm giật mình, có cảm giác như trời đất đảo lộn, hồn phách bay bổng.

Đây là lần đầu tiên Thái Thượng Trưởng lão của Cơ gia nói chuyện, không hề thấy mở miệng, nhưng lời nói lại vang vọng tại phương diện linh hồn, khiến người khác sinh ra ảo giác.

Ngay cả Triệu Phong cũng thập phần thận trọng nhìn về phía vị Tinh Ma Thánh Chủ này, tạo nghệ Đồng thuật tại phương diện linh hồn của đối phương, tuyệt không tầm thường.

Ô...ô...ô...n...g!

Lúc ánh mắt tiếp xúc với đôi mắt tím nhạt đục ngầu của Tinh Ma Thánh Chủ, Triệu Phong chợt cảm thấy bản thân như rơi vào một thế giới Tinh Không mờ mịt bao la, có Viêm Hỏa màu đen đang thiêu đốt

vô số ngôi sao, ầm ầm rơi xuống, bao trùm cả bầu trời.

Mắt trái của Triệu Phong lập tức lập lòe kim quang, hết thảy đều khôi phục như cũ.

- Rất mạnh, không hề sử dụng Đồng lực, chỉ liếc mắt một cái, đã khiến ta lâm vào ảo giác rồi.

Triệu Phong thầm giật mình, đây là người có Đồng lực mạnh nhất mà hắn từng gặp, xem ra, tu vi của lão giả này, còn vượt qua Thánh Chủ bình thường.

Tinh Ma Thánh Chủ nhìn về phía Triệu Phong, khuôn mặt có chút động dung.

Đoan Mộc Thanh khiêm tốn giải thích:

- Vận khí tốt, toàn bộ đều nhờ vào sự giúp đỡ của Đoan Mộc gia, ở trong Không Gian Thần Huyễn thu hoạch được một chút, nên mới may mắn đột phá!

Mặc dù đều là Thánh Chủ sơ kỳ, nhưng Tinh Ma Thánh Chủ ít nhất đã sống bốn vạn năm, không thể dùng tu vi để cân nhắc thực lực thật sự được.

- Vị này chính là đồ nhi của ta!

Đoan Mộc Thanh giới thiệu Triệu Phong là đệ tử, cấp cho hắn thân phận thuộc Bát đại thế gia, nhưng lại không nói hắn chính là Triệu Phong.

Mọi người của Cơ gia đều sững sờ, lại càng thêm hoài nghi thân phận của thiếu niên tóc vàng này.

Tử Phát Song Tà hình như đều đến từ Thương Hải, hẳn không có quan hệ với Đoan Mộc gia mới đúng.

Cơ Lan thì lại lộ ra dáng vẻ như vừa tỉnh ngộ.

Chợt nhớ đến Tử Phát Song Tà trong Không Gian Thần Huyễn, chỉ duy nhất không cướp đoạt của Đoan Mộc gia, tuy nhiên lúc đó, các thế lực khác vẫn còn ngờ vực vô căn cứ.

Hơn nữa, Triệu Phong và Triệu Vũ Phi, dường như còn có một tầng quan hệ không rõ ràng.

- Đây là ba đệ tử của ta!

Tinh Ma Thánh Chủ mỉm cười, ý tứ hàm xúc vô cùng rõ ràng.

- Đoan Mộc Thánh Chủ, xem ra đồ đệ của ngài thân mang huyết mạch đồng tử, nhất định bất phàm, vãn bối hết sức tò mò, muốn cùng luận bàn với hắn một phen!

Nam tử tóc ngắn của Cơ gia, chợt chủ động đứng ra, trong mắt lập lòe tinh quang lam sắc.

- Sư tôn, hãy để cho đồ nhi thử xem!

Không đợi Đoan Mộc Thanh lên tiếng, Triệu Phong đã chủ động đứng ra.

Gần đây, Triệu Phong đều một mực ở trong Mê Không Giới nghiên cứu năng lực phân giải của Kim Đồng, đã phân giải vô số hoa cỏ cây cối, bây giờ đang muốn thực chiến một phen.

Thấy Triệu Phong chủ động đứng ra ứng chiến, trong lòng hai vị Trưởng lão khác của Cơ gia đều thầm cười lạnh.

Tử Tinh Đồng của Cơ Vô Dã, ngoại trừ thiên tài thế hệ trước của Cơ gia ra, ở trong đám thế hệ trẻ, là vô địch thủ.

Không ai có thể sánh được với Cơ Vô Dã tại phương diện Đồng thuật.

- Ha ha, huyết mạch đồng tử của Vô Dã ca ca, chính là Tử Tinh Đồng biến dị.

Một gã thiếu niên trẻ tuổi bên cạnh Cơ Lan chợt cười, trong lòng hắn, Cơ Vô Dã chính là tấm gương mà hắn luôn hướng tới.

Tử Tinh Đồng sở trường công kích linh hồn Huyễn đạo, mà Tử Tinh Đồng biến dị của Cơ Vô Dã, còn có thể kèm theo công kích phương diện vật chất, quả thật khiến người khác khó lòng mà phòng bị được.

Ánh mắt Cơ Lan, từ đầu tới cuối đều nhìn chằm chằm vào Triệu Phong.

Vị thiếu niên thần bí này, vẫn luôn giữ dáng vẻ trầm ổn tỉnh táo, không nhìn ra được suy nghĩ trong lòng hắn, giống như đối phương luôn giấu mình trong màn sương mù thần bí vậy.

Tu vi của Triệu Phong hiện nay, ngay cả nàng cũng không thể nhìn thấu.

Cơ Lan không cho rằng, Cơ Vô Dã có thể chiếm tiện nghi được từ trong tay Triệu Phong.

- Tại hạ Cơ Vô Dã.

Thần sắc nam tử tóc ngắn, khó dấu được vẻ kiêu ngạo, lập tức báo danh.

- Xin chỉ giáo!

Triệu Phong lạnh nhạt nói, mái tóc vàng không gió tự lay động, con mắt như hổ phách, chợt nổi lên một tầng Thánh quang kim trạch.

Sắc mặtcvd trầm xuống, hắn đã chủ động báo ra danh tự, vốn cũng hi vọng đối phương sẽ báo ra danh tự.

Hành vi không báo danh của Triệu Phong, đối với Cơ Vô Dã mà nói, giống như phớt lờ hắn, vô cùng khuất nhục.

- Được lắm.

Thần sắc Cơ Vô Dã chợt ngưng trệ, hai mắt nổi lên tinh quang lam sắc lấp lánh, một luồng khí tức linh hồn thâm trầm lập tức tản ra.

Tinh Thần Vẫn Lạc!

Đồng lực càng cường đại hơn, từ trong mắt Cơ Vô Dã đột nhiên lóe lên, giống như Liệt Viêm lam sắc tràn ngập bầu trời.

Rầm rầm…

Tại phương diện linh hồn, vô số ngôi sao bị hỏa diễm lam sắc thiêu đốt, che trời kín đất, nổ vang ầm ầm, thanh thế ngập trời, khiến cho tâm thần của người khác sụp đổ, vô lực phản kháng.

Đồng thời, linh hồn của Triệu Phong, cũng bị một đám Hỏa Tinh lam tử thiêu đốt trói buộc, gắt gáo quấn lấy.

Lúc Hỏa Tinh lam diễm nện xuống, đối phương sẽ hồn phi phách tán.

- Phân giải!

Thần sắc Triệu Phong vẫn thản nhiên bất động, mái tóc vàng khẽ bay lên, một luồng ý chí Đồng lực tuyệt cường, từ trong mắt trái tản ra.

- Ý chí Đồng lực thật mạnh!

Sắc mặt Cơ Vô Dã khẽ biến, thu hồi sự khinh thị trong lòng, luồng ý chí Đồng lực này, quả thật không hề thua kém hắn.

Ngoại trừ Tinh Ma Thánh Chủ ra, mọi người của Cơ gia, đều cảm thấy huyết mạch đồng tử đột nhiên run rẩy một cách khó hiểu.

- Hắn đã trưởng thành đến tình trạng như vậy rồi ư?

Thần sắc Cơ Lan có chút giật mình, không dám tin tưởng.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong mắt trái, một đạo kim quang chiếu xạ ra, trực tiếp xuyên thấu hỏa tinh lam sắc trong bầu trời đêm.

- Ồ? Công kích vật chất?

Cơ Vô Dã có chút ngốc trệ.

Công kích vật chất và công kích linh hồn, không thể nào ảnh hưởng lẫn nhau, đây chính là kiến thức thông thường.

Không ngờ lại có người đem công kích vật chất đi ngăn cản công

kích linh hồn, tên thiếu niên tóc vàng này bị ngu ư?

Cơ Vô Dã không khỏi cười nhạo, xem ra người này, cũng không phải là Triệu Phong.

Tất cả mọi người ở đây, cũng đều phát giác ra có gì đó không đúng.

Biểu hiện của Triệu Phong, rõ ràng là Đồng lực chấn động dị thường, Đồng thuật thi triển ra, lại xuyên qua Đồng thuật công kích của Cơ Vô Dã.

- Không đúng, đó là cái gì?

Thiếu niên còn nhỏ của Cơ gia, chợt mở trừng hai mắt, kinh hãi hét lên.

Chỉ thấy, bộ phận của ngôi sao hỏa diễm bị kim quang xuyên thấu, đang chậm rãi tiêu thất trong hư không.

Không hề có lực lượng linh hồn va chạm, vậy mà công kích linh hồn của Cơ Vô Dã, lại cứ như vậy mà biến mất.

Mà thậm chí, tổn thương vật chất trong công kích, cũng biến mất một cách quỷ dị.

Tất cả mọi người ở đây đều ngừng thở, cẩn thận cảm nhận một màn này, cảnh tượng vô cùng kỳ dị.

- Làm sao có thể? Ý chí linh hồn của ta, ngay cả ý chí Đồng lực, cũng bị biến mất toàn bộ.

Hai mắt Cơ Vô Dã tràn ngập sợ hãi, hắn không thể tin nổi, tại sao lại có loại Đồng thuật quỷ dị như vậy.

Đoan Mộc Thanh không sở trường lĩnh vực linh hồn, cho nên cũng thể tưởng tượng nổi một màn này.

Trong đôi mắt tím nhạt đục ngầu của Tinh Ma Thánh Chủ, chợt lấp lóe tầng tầng tinh trạch tử sắc mờ mịt, nhìn về phía điểm tiếp xúc trong công kích linh hồn của hai người.

- Hít…

Mắt trái của Triệu Phong chợt truyền đến một trận đau đớn.

Trong công kích linh hồn của Cơ Vô Dã, có kèm theo tổn thương vật chất, cực kỳ khó phân giải, hơn nữa Đồng lực tiêu hao rất lớn.

Huống hồ, đây vẫn là lần đầu tiên Triệu Phong sử dụng chiêu này trong chiến đấu.

Quả nhiên, phân giải hoa cỏ đất đá và phân giải công kích linh hồn, hoàn toàn không phải cùng một cấp độ.

Hạt ẩn chứa bên trong công kích linh hồn, so với hoa cỏ trong Tiểu Thế Giới, còn nhiều hơn gấp mấy ngàn lần.

Một luồng thông tin phức tạp trân quý, lập tức tràn vào trong kim cầu trong không gian mắt trái.

Cảm giác đau đớn càng ngày càng mạnh, Triệu Phong không thể không đình chỉ phân giải, nhắm mắt trái lại.

- Thiếu niên tóc vàng kia đình chỉ bí thuật rồi.

Công kích linh hồn của Cơ Vô Dã, chỉ tiêu thất một bộ phận.

Cho nên ngôi sao hỏa diễm lam sắc kia, vẫn như cũ lao tới Triệu Phong.

Mà lúc này Triệu Phong lại nhắm mắt, đứng yên tại chỗ, không hề nhúc nhích.

- Hắn muốn làm gì?

Tâm tình của Cơ Lan cực kỳ phức tạp, thiếu niên này vĩnh viễn khiến cho người khác cảm thấy không thể nắm bắt được.

Rầm rầm rầm…

Ngay lập tức, ngôi sao hỏa diễm đã đánh lên ý chí linh hồn của Triệu Phong.

Phốc phốc phốc…

Linh hồn tử sắc của Triệu Phong, chợt nổi lên một tầng lôi điện.

Toàn bộ công kích linh hồn, đều bị lực lượng Lôi Kiếp đánh tan, kể cả những trói buộc gắt gao quấn lấy linh hồn hắn.

Phốc…

Trong đại điện, hết thảy mọi thứ đều khôi phục như thường, mà Triệu Phong và Cơ Vô Dã, lại cùng lúc đứng yên tại chỗ.

Triệu Phong đột nhiên mở ra mắt trái màu vàng, nhìn về phía Cơ Vô Dã.

Hít…

Cơ Vô Dã cảm thấy toàn thân run rẩy, hắn có cảm giác như tất cả mọi thứ của bản thân, kể cả linh hồn, đều bị đối phương khống chế vậy.

Giống như trong cơ thể hắn, tồn tại một con mắt, có thể nhìn thấu mọi thứ của hắn.

- Cơ Vô Dã, cam bái hạ phong!

Cơ Vô Dã xoay người cúi đầu, trực tiếp lui về.

Mặc dù hắn không biết tại sao công kích linh hồn của mình lại tiêu thất trong hư không.

Nhưng cuối cùng, lôi điện cực nhỏ tràn ngập trong linh hồn của Triệu Phong, đã khiến cho hắn hiểu được, bản thân không thể là đối thủ của thiếu niên này.

Linh hồn, Đồng thuật của thiếu niên tóc vàng này, đã đạt tới trình độ không thể tưởng tượng nổi, khiến cho hắn triệt để thuần phục.

Cơ Lan cười với vẻ bất lực, hiện nay, nàng ngay cả việc lý giải Đồng thuật mà Triệu Phong thi triển cũng không thể.

- Đoan Mộc Thánh Chủ, ngươi đã thu được một đồ nhi rất tốt.

Tinh quang trong mắt Tinh Ma Thánh Chủ dần nhạt đi, khẽ mở miệng mỉm cười.

- Không biết vị tiểu huynh đệ này lúc rảnh có muốn đến Cơ gia ta làm khách hay không, huyết mạch đồng tử và bí thuật của Cơ gia, tại Đại Càn Vương triều này, cũng là số một số hai.

Tinh Ma Thánh Chủ không hề che giấu ý mời chào.

Trong Bát đại thế gia, thực lực của Cơ gia hơn xa Đoan Mộc gia.

Lão giả trấn thủ Truyền Tống Trận và Thành chủ, cũng nhìn về phía Triệu Phong với vẻ vô cùng hâm mộ.

- Đa tạ Tinh Ma Thánh Chủ, nếu có cơ hội, vãn bối sẽ đi thỉnh giáo.

Sắc mặt Triệu Phong khôi phục như thường, nở nụ cười ấm áp.

- Tinh Ma Thánh Chủ đang tiến về Đại Càn Hoàng tộc?

Đoan Mộc Thanh thoáng thăm dò.

Chương 915: Ngăn Trở

Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh của bất kỳ thế lực nào, cũng sẽ không tùy ý xuất hiện bên ngoài.

Huống chi là Thái Thượng Trưởng lão của Bát đại thế gia.

Hơn nữa, bên cạnh Tinh Ma Thánh Chủ, còn có ba gã đệ tử trẻ tuổi của Cơ gia, hơn nữa đều là những người thiên phú dị bẩm.

- Mang đám tiểu bối đi Hoàng cung kiến thức một phen, không biết Đoan Mộc Thánh Chủ tại sao lại xuất hiện ở nơi này?

Sắc mặt Tinh Ma Thánh Chủ vẫn như thường, hàm hồ trả lời.

Đoan Mộc gia ở phía Đông xa xôi, chỉ cách Hoàng Đô một Châu mà thôi.

Mà Đoan Mộc Thanh, lại xuất hiện tại khu vực biên giới phía Nam.

Chạy một đường dài đến tận đây, hẳn là có chuyện quan trọng.

- Có một vài chuyện quan trọng, không thể không rời khỏi gia tộc.

Đoan Mộc Thanh cũng trả lời một cách mơ hồ, nhưng lại khiến cho người khác không thể bất mãn.

Chẳng qua, đám người của Cơ gia, đều vô thức nhìn về phía thiếu niên tóc vàng Kim Đồng bên cạnh hắn.

Triệu Phong vốn là Tả Đồng Thiên Quân tại khu vực Thương Hải. Sau này lại đoạt xá trọng sinh một gã đệ tử của Vạn Thánh Tông.

Mà nơi này, cũng không xa Vạn Thánh Tông lắm.

Hơn nữa, Cơ Lan có thể khẳng định, trong Đoan Mộc gia, cũng chưa từng xuất hiện qua thiên tài huyết mạch đồng tử có Đồng thuật thần bí khó lường như thiếu niên tóc vàng này.

Thân phận của thiếu niên tóc vàng này, rất giống với Triệu Phong.

Mà lúc này, Đoan Mộc Thanh ngàn dặm xa xôi chạy tới biên hải, chính là muốn đưa Triệu Phong trở về Đoan Mộc gia.

Nguyên nhân không cần nói cũng biết – cuộc tranh đấu Thái Tử.

Với biểu hiện của Triệu Phong trong Không Gian Thần Huyễn, cho dù là thế gia huyết mạch đồng tử đỉnh cao như Cơ gia, cũng không thể nhìn thấu được Đồng thuật thần bí này.

Tuyệt đối có thể vì Đoan Mộc gia mà tranh thủ được một danh ngạch.

- Đoan Mộc Thánh Chủ, Truyền Tống Trận đã được chữa trị hoàn tất,lão hủ đi trước một bước!

Mọi người của Cơ gia, đều cáo biệt với Đoan Mộc Thanh.

Kỳ thật, Truyền Tống Trận vượt qua thành, đã sớm chữa trị xong.

Nhưng cuộc trò chuyện của hai vị Thánh Chủ thuộc Bát đại thế gia, ai dám cắt ngang.

- Thái Thượng Trưởng lão, vừa rồi Triệu Phong thi triển Đồng thuật,

rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Sau khi truyền tống rời đi, Cơ Lan không nhịn được mà lên tiếng.

Đồng thời, hai thiếu niên khác của Cơ gia, cũng lập tức bày ra bộ dáng như đang rửa tai lắng nghe.

Trong mắt bọn hắn, chỉ có Tinh Ma Thánh Chủ mới có thể cho bọn hắn biết được đáp án.

Khả năng vận dụng Tử Tinh Đồng của Tinh Ma Thánh Chủ, đã đạt tới trình độ đăng phong tạo cực.

Hắn không ngừng thử nghiệm, đem Tử Tinh Đồng và những Đồng thuật khác kết hợp, khai phát ra Tử Tinh Đồng thích hợp với bản thân.

Hắn đã cống hiến cho Cơ gia rất nhiều đồng thuật cường đại mới.

Bởi vậy, tu vi của Tinh Ma Thánh Chủ không cao, nhưng Đồng thuật lại cực kỳ khủng bố.

- Phân giải!

Tinh Ma Thánh Chủ chỉ nói hai chữ.

- Phân giải?

Năm người khác cũng không hiểu ra sao, trước khi Triệu Phong thi triển bí thuật này, cũng khẽ nói ra hai chữ này.

- Thái Thượng Trưởng lão, ta hiểu rõ loại huyết mạch đồng thuật phá giải, đó là một loại Đồng thuật có khả năng suy giảm uy lực công

kích, hoàn toàn bất đồng với Đồng thuật mà Triệu Phong thi triển.

Cơ Vô Dã nghĩ không ra hai chữ này có ý nghĩa gì, nhưng hắn đã từng gặp qua Đồng thuật cùng loại.

- Đồng thuật của tiểu bối kia, có chút tương tự với Đồng thuật loại phá giải.

Tinh Ma Thánh Chủ suy nghĩ sâu xa trong chốc lát, chậm rãi nói:

- Đồng thuật loại phá giải, chính là tìm ra điểm mấu chốt trong áo nghĩa công kích, dùng để phá hoại, giảm bớt uy năng, mà nguyên lý Đồng thuật của tiểu bối kia, ngươi có thể lý giải là đem điểm mấu chốt bên trong áo nghĩa công kích, phân giải ra, hơn nữa còn là phân giải toàn bộ.

Nghe rõ lời nói của Thái Thượng Trưởng lão, đám người của Cơ gia, không khỏi trợn mắt há hốc mồm.

Bọn họ cũng biết rằng, loại Đồng thuật phá giải tiêu hao rất lớn, mà lực công kích lại quá bé nhỏ. Bởi vậy, chỉ có loại huyết mạch đồng tử đặc thù, mới có thể thường xuyên sử dụng loại Đồng thuật này, đồng thời tăng cường hiệu quả nó.

Mà theo lời Thái Thượng Trưởng lão, chính là đem điểm mấu chốt của áo nghĩa công kích, phân giải toàn bộ.

Phá hư và phân giải, hoàn toàn không cùng một cấp độ.

Tựa như một bức tường kín, muốn phá hư nó thì rất dễ dàng, nhưng muốn đem cấu tạo của vách tường đá, bảo lưu nguyên vẹn, thì lại rất phiền toái.

Muốn đạt tới loại cấp độ này.

Cần có lực lượng linh hồn và Đồng lực cực mạnh.

Khó trách Triệu Phong chỉ thi triển được một nửa, lại hoàn toàn đình chỉ.

- Đây chỉ là cách nghĩ bảo thủ của ta.

Hai mắt Tinh Ma Thánh Chủ giống như lâm vào trầm tư, chậm rãi lên tiếng.

Ngay lập tức.

Mọi người liền trở nên yên tĩnh, bọn hắn cũng là người trong nghề, tự nhiên hiểu rõ, đây là lời nói thật của Thái Thượng Trưởng lão.

Đưa mắt nhìn đám người Cơ gia rời đi, Đoan Mộc Thanh và Triệu Phong cũng bước chân vào Truyền Tống Trận.

Hai vị Thánh Chủ rời đi, toàn bộ mọi người trong đại điện, mới nhẹ nhàng thở ra.

- Thiếu niên tóc vàng kia, rốt cuộc là ai, dù so Đồng thuật, vẫn khiến cho thiên tài trẻ tuổi của Cơ gia, phải một chiêu nhận thua.

Một tên thiếu niên thuộc thế lực Thành Chủ, trong lòng không khỏi rung động.

…

Truyền tống đến đại thành tiếp giáp, hai thầy trò lại cưỡi Phong Diễm Phi Xa, tiếp tục bay lên trời.

- Triệu Phong, đây là năng lực mà Thần Mâu dị biến mang đến cho ngươi?

Trên mặt Đoan Mộc Thanh lộ vẻ ngạc nhiên, hắn cũng không nhìn ra Đồng thuật của Triệu Phong, rốt cuộc là nguyên lý gì.

- Mắt trái dị biến, chỉ tăng cường thị lực và năng lực phân tích mà thôi, còn vừa rồi, Đồng thuật phân giải là do ta đem Đồng thuật khác kết hợp với năng lực phụ trợ, mới sinh ra Đồng thuật mới.

Triệu Phong lập tức giải thích, hắn chân thực nói ra năng lực mới của Thần Linh Nhãn, đồng thời xuất xứ của Đồng thuật.

- Xem ra, chúng ta đã lý giải sai rồi.

Đoan Mộc Thanh thử đổi một góc nhìn khác, liền cảm thấy Đồng thuật của Triệu Phong, hoàn toàn không hề khủng bố như trong tưởng tượng.

Triệu Phong chỉ khiến cho phần lớn công kích linh hồn biến mất, đồng thời cũng tiêu hao rất lớn, nửa đường thì đình chỉ, thoạt nhìn giống như công kích bất ngờ.

Chẳng qua, bọn họ không biết nguyên lý của nó, cho nên mới cảm thấy thần bí cường đại mà thôi.

Dù sao đi nữa, nhân loại vẫn luôn mang tâm lý sợ hãi nhất định đối với những sự vật không biết.

Sư đồ hai người hàn huyên hai câu, Triệu Phong lại lần nữa tiến vào Mê Không Giới.

Lần thực chiến này, mang đến cho hắn rất nhiều cảm ngộ.

Phân giải công kích linh hồn của Cơ Vô Dã, và phân giải hoa cỏ đất đá, hoàn toàn không cùng một cấp bậc.

Trong công kích linh hồn của hắn, còn ẩn chứa thương hại tại phương diện vật chất.

Mắt trái của Triệu Phong, trong khoảnh khắc tiếp thu một lượng tin tức khổng lồ, cho nên mới cảm thấy đau đớn, không thể không dừng lại.

Đổi lại, chờ sau khi Triệu Phong tiêu hóa những tin tức này, công kích của Cơ Vô Dã sẽ trở nên tương đối dễ phân giải.

Mặt khác, Triệu Phong còn đem ý chí linh hồn của mình áp chế Cơ Vô Dã một bậc, sau đó tiến hành thí nghiệm.

Điểm này, Tinh Ma Thánh Chủ khẳng định cũng nhìn ra.

Chẳng qua, Tinh Ma Thánh Chủ tối đa cũng chỉ cảm thấy hứng thú đối với huyết mạch đồng tử của Triệu Phong mà thôi.

Đối với việc này, Triệu Phong cũng không hề lo ngại.

Năng lực mới của Thần Mâu, ngay cả Tiểu Tặc Miêu cũng sợ hãi, từ đó có thể thấy được nó tuyệt đối không đơn giản.

- Mỗi lần phân giải, lấy được tin tức kết cấu, đều chứa đứng trong kim cầu, ta tùy thời có thể xem xét, không như trước kia, phải thúc dục mắt trái, mới có thể phục chế và thu lấy.

Đối với điểm này, Triệu Phong hết sức hài lòng.

- Hạt và hạt kết cấu, đều có tính cộng đồng, hơn nữa hạt còn ẩn chứa thuộc tính.

Mục tiêu phân giải càng ngày càng nhiều, sau một thời gian dài quan sát, Triệu Phong đã có chút cảm ngộ.

Triệu Phong suy đoán, nếu như hắn có thể hoàn toàn lý giải những tin tức này, hiểu được áo nghĩa trong đó, sau này, hiệu suất "phân giải" bất kỳ vật chất gì, cũng sẽ tăng mạnh.

- Hạt có thuộc tính, không chỉ dừng lại tại Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, có bao nhiêu thuộc tính, cấu tạo cũng chia làm bấy nhiêu loại.

Triệu Phong bị thế giới bản chất vạn vật này hấp dẫn, ở trong Mê Không Giới, tìm tòi nghiên cứu đến vong ngã.

Hơn mười ngày qua đi.

Triệu Phong đối với kết cấu hạt, đã có được nhận thức cơ bản.

- Thân thể của Thánh Chủ, bất kể nhục thân linh hồn, cường độ Huyền Quang Thánh Lực, lực phòng ngự, năng lực khôi phục,… Nếu như ta có thể chia nó làm ba loại lực lượng…

Triệu Phong âm thầm cân nhắc, nếu như tách rời nhục thân linh hồn của Thánh Chủ và Huyền Quang Thánh Lực, ưu thế của Thánh Chủ sẽ giảm xuống rất nhiều.

Đây chỉ là cách nghĩ của Triệu Phong, không thể thử nghiệm thực tế, hắn không dám xác định.

Hơn nữa, lúc này Triệu Phong còn chưa đủ khả năng thi triển năng

lực phân giải trên phạm vi lớn.

Phân giải phạm vi lớn, thì việc thừa nhận gánh nặng và áp lực, cũng sẽ tăng lên gấp bội.

Chẳng qua, có thể khẳng định là năng lực phân giải của Triệu Phong, gần như bỏ qua phòng ngự của Thánh Chủ, trực tiếp phân giải Thánh Thể.

Mà Thánh Chủ lại chưa từng tiếp xúc với tri thức hạt, không thể chủ đạo chữa trị, chỉ có thể dựa vào năng lực tự lành của bản thân Thánh Thể mà thôi.

Như vậy, đây cũng là một lá bài tẩy để tạo thành uy hiếp đối với Thánh Chủ.

- Càng miệt mài theo đuổi, lại càng phát giác ra, năng lực của Thần Mâu kim sắc bất thường, hơn nữa dường như vẫn còn có thể tiếp tục khai thác.

Triệu Phong tựa như đói khát, đắm chìm vào trong thế giới vi mô.

Trước mắt là lý giải trọng yếu nhất.

Thoáng cái đã nửa năm trôi qua.

Trong thời gian này, Triệu Phong cũng không tiếp tục tu hành nữa.

Thúc dục Kim Đồng quá mức tiêu hao ý chí linh hồn và Đồng lực, Triệu Phong muốn học tập huyền bí trong đó, nhất định càng phải tập trung hơn.

Bởi vậy, hắn không vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết để phân tâm.

Huống hồ, tu vi Triệu Phong, Kim Khôn Thánh Lôi Thể và Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, chỉ vừa mới đột phá không lâu, cần một thời gian dài để lắng đọng tích lũy.

- Triệu Phong, sắp đến Đoan Mộc gia rồi.

Đoan Mộc Thanh truyền âm.

Triệu Phong đi ra khỏi Mê Không Giới, nhìn về phía trước, chỉ thấy lầu các ưu nhã vô cùng rực rỡ, dòng suối uốn lượn lưu chuyển, hương hoa tiếng chim, tạo nên một mảnh thế ngoại đào nguyên.

Đoan Mộc gia tọa lạc tại trung tâm lục địa, xung quanh núi thấp chập chùng, đường ra duy nhất là một bích lưu rộng chừng mười trượng.

- Thanh Trưởng lão, kẻ này là ai?

Tại lối ra của Đoan Mộc gia, năm vị Trưởng lão của Đoan Mộc gia, đang lơ lửng trên bích lưu, xem ra đã chờ từ lâu.

- Đây là đồ nhi của ta!

Đoan Mộc Thanh nói, đồng thời một luồng khí tức Thánh Chủ, nhàn nhạt tản ra.

Áp lực khủng bố, khiến cho bầu không khí trở nên trầm trọng áp lực, Đoan Mộc Thanh từ trên cao nhìn xuống, tựa như Vương Giả Thần linh, quan sát năm vị Đại Đế, không giận tự uy.

Tu vi của năm vị Trưởng lão đều là Đại Đế, đối mặt với Thánh Chủ như Đoan Mộc Thanh, lại lộ ra dáng vẻ chất vấn, sau lưng tất có sự an bài của Thái Thượng Trưởng lão.

- Thanh Trưởng lão, đừng nóng vội, chúng ta không phải đến để làm khó dễ ngài.

Một lão giả áo bào xanh, nội tình hơi kém, dưới uy áp Thánh Chủ của Đoan Mộc Thanh, lập tức khuất phục, lộ ra dáng vẻ ủy khuất.

- Thanh Trưởng lão, Triệu Phong thân là một trong Tử Phát Song Tà, xú danh lan xa, không thích hợp nhập trú Đoan Mộc gia.

- Triệu Phong ở trong Không Gian Thần Huyễn, đã đắc tội với quá nhiều thế lực, Đoan Mộc gia hiện nay chỉ vừa mới khởi sắc, không thể làm mất thanh danh được.

…

Mấy vị Trưởng lão, thay nhau khuyên nhủ, khiến cho Đoan Mộc Thanh có chút động dung.

Dù sao thì Đoan Mộc Thanh cũng là người của gia tộc Đoan Mộc, hắn cũng hi vọng Đoan Mộc gia có thể trọng chấn hào quang chói lọi.

Nhưng độ nhi của mình là hạng người như thế nào, trong lòng hắn rõ ràng nhất.

Trong Không Gian Thần Huyễn, cướp đoạt tài nguyên bảo vật, chính chuyện thường, chẳng lẽ những siêu cấp đại Tông Tam Tinh, lại không khi nhục những thế lực Nhị Tinh?

Cường giả vi tôn, kẻ yếu bị đào thải.

Chỉ có những cường giả tự cho là đúng kia, sau khi thua thiệt trong tay kẻ yếu, mới cảm thấy mất mặt, dùng tiếng xấu để vãn hồi mặt

mũi.

- Mấy vị Trưởng lão, đây không phải lý do chính a.

Thần sắc Đoan Mộc Thanh chậm rãi khôi phục, tỉnh táo nói.

Mấy vị Trưởng lão cũng thoáng khựng lại, đồng loạt cúi đầu, không khuyên nhủ nữa.

Đây quả thực không phải lý do chân chính.

Bỗng nhiên, từ trong Đoan Mộc gia bắn ra một đạo lục quang chói mắt, hào quang bao phủ khắp bốn phương thiên địa, sức mạnh to lớn vô cùng, lao thẳng đến trước mặt Đoan Mộc Thanh.

- Đây chính là lý do!

Thanh âm tang thương như sóng lớn, âm sóng ập tới, uy thế ngập trời.

Chương 916: Áp Bách

Một đạo Thánh quang lục sắc, chiếu rọi thiên địa tứ phương, sức mạnh to lớn vô cùng, bay thẳng đến Đoan Mộc Thanh.

- Đây chính là lý do!

Thanh âm tang thương như sóng lớn, âm sóng ập tới, uy thế ngập trời.

Sắc mặt Đoan Mộc Thanh trở nên nặng nề, không ngờ Thái Thượng Trưởng lão lại trực tiếp ra mặt.

Triệu Phong cũng cảm thấy tình huống không đúng, hắn thân là đồ đệ của Đoan Mộc Thanh, vậy mà ngay cả tư cách tiến vào Đoan Mộc gia cũng không có.

Một vị lão giả mặt vuông mặc cẩm bào trắng, lập tức đi tới trước mặt Đoan Mộc Thanh.

Khí tức và sức mạnh to lớn của hai đại Thánh Chủ va chạm, khiến cho thiên địa phong vấn bốn phía bắt đầu cuộn trào, áp lực khiến không gian vặn vẹo, va chạm trong vô hình, tạo thành một Cấm khu.

Năm vị Đại Đế lập tức lui về phía sau.

Ánh mắt lão giả mặt vuông lạnh lẽo như băng, thoáng nhìn qua Triệu Phong tóc vàng, có chút sững sờ.

Triệu Phong tóc vàng Kim Đồng, khiến cho hắn có cảm giác kỳ quái,

huyết mạch đồng tử chỉ khi phát sinh dị biến, mới có thể thay đổi hình thái hoặc màu sắc đồng tử.

Hơn nữa, Triệu Phong lại không chút sứt mẻ trước khí tức của hai vị Thánh Chủ va chạm.

Thân là Vương Giả, lại có thể dễ dàng ngăn cản uy áp của Thánh Chủ, quả là không thể tưởng tượng nổi.

- Đoan Mộc Thanh, hành vi của Triệu Phong ở trong Không Gian Thần Huyễn, chẳng lẽ ngươi còn không rõ ràng? Nhân cách và phẩm hạnh như vậy, sao có thể trở thành đệ tử của Đoan Mộc gia ta?

Thần sắc của lão giả mặt vuông tràn ngập uy nghiêm, lạnh lẽo nhìn Triệu Phong ở đằng sau, tiếp tục nói.

- Mặt khác, đồng lõa của tên tiểu bối này, cũng là yêu tà, đạt được lực lượng Tà Thần, ở trong Không Gian Thần Huyễn đã tiêu diệt tiểu đội tinh anh của Cửu U Cung, đến bây giờ vẫn còn bị Cửu U Cung đuổi giết!

Triệu Phong khẽ biến sắc, Nam Cung Thánh không ngờ lại ở Đại Lục Vực, hơn nữa dường như nguy cơ so với mình còn lớn hơn.

Cẩn thận nghĩ lại, có thể là kết nối giữa Không Gian Thần Huyễn và Thương Hải quá chậm, mà hắn ta lại muốn tránh đi sự đuổi giết của Diệt Thế Hắc Giao Long, cho nên Nam Cung Thánh bất đắc dĩ, chỉ có thể trực tiếp tiến nhập Đại Lục Vực.

Bây giờ Triệu Phong mới biết được tình trạng của Nam Cung Thánh, bị đuổi giết suốt hai năm dài đằng đẵng mà vẫn chưa tử vong, có thể thấy được thực lực của Nam Cung Thánh, đã tăng trưởng mạnh mẽ.

Thật không biết, tâm tính và nhân cách của hắn, đã bị bóp méo cỡ nào.

- Nam Cung Thánh!

Đoan Mộc Thanh cảm thấy trong lòng nặng nề, Nam Cung Thánh chính là Thủ tịch đệ tử của Huyền Chân Thánh Tông, là thiên tài ngàn năm khó gặp.

Chẳng qua, bởi vì nhận được lực lượng truyền thừa của Tà Thần, cho nên tại Đại Lục Vực hiện nay, mới bị thế lực đứng đầu Ma đạo là Cửu U Cung đuổi giết.

Tâm tính của Nam Cung Thánh đã bị lực lượng Tà Thần ảnh hưởng, phát sinh thay đổi rất lớn, trở nên khát máu tàn khốc.

Không ít thế lực và đội ngũ đuổi giết, đều bị Nam Cung Thánh phản sát.

Đoan Mộc Thanh không cứu được Nam Cung Thánh, Đoan Mộc gia cũng không có năng lực giữ được truyền thừa Tà Thần.

- Còn nữa, Triệu Phong am hiểu Đồng thuật Huyễn thuật, ở trong Không Gian Thần Huyễn, đã âm thầm ra tay với Triệu Vũ Phi, mê hoặc nó, bây giờ còn dám đến Đoan Mộc gia.

Lão giả mặt vuông tiếp tục nói, ngữ khí khắc nghiệt, sát cơ ẩn hiện.

- Thái Thượng Trưởng lão, chuyện không phải là như vậy.

Đoan Mộc Thanh lập tức phản bác, cực kỳ không lọt tai. Lúc trước, Triệu Vũ Phi và Triệu Phong ở Huyền Chân Thánh Tông, đã tình thâm ý trọng, không phải như những gì Thái Thượng Trưởng lão vừa

nói.

- Nếu không phải niệm tình ngươi là sư tôn của hắn, bây giờ ta sẽ lập tức chém giết tên tiểu bối này.

Lão giả mặt vuông cắt ngang lời của Đoan Mộc Thanh, ánh mắt tràn ngập phẫn nộ, nhìn chằm chằm Triệu Phong, khí thế ngập trời, chỉ đợi bộc phát.

- Đoan Mộc Thanh, ngươi thân là người của Đoan Mộc gia, vậy mà mọi chuyện đều hướng ngoại, phản đối Triệu Vũ Phi quan hệ thông gia với Hoàng tộc, còn để kẻ giác giật dây, Triệu Vũ Phi là sư muội của ngươi đó!

Lão giả mặt vuông không hề để cho Đoan Mộc Thanh có cơ hội nói chuyện.

Đoan Mộc Thanh vốn là người đại nghĩa, có lòng chấn hưng gia tộc.

Lão giả mặt vuông đem lý tính, đạo nghĩa, gia tộc bày ra, khiến Đoan Mộc Thanh không thể phản bác được.

- Đoan Mộc Thanh, ngươi hãy rời khỏi đây, từ nay về sau đừng dây dưa với Triệu Vũ Phi nữa.

Lão giả mặt vuông tiếp tục nói, biểu hiện có vài phần nhượng bộ.

Triệu Phong nghe từ đầu tới cuối những lời của Thái Thượng Trưởng lão Đoan Mộc gia.

Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, vì phục hưng gia tộc, hi sinh đệ tử gia tộc, không nói lý lẽ, còn giả vờ bộ dáng đại nghĩa.

Triệu Phong cảm thấy mình rất hạnh vận, đó là lúc trước không theo sư tôn đến Đoan Mộc gia.

Gia tộc như vậy, không đáng cho hắn cống hiến.

Vụt... Vụt...

Ngay lúc lão giả mặt vuông và Đoan Mộc Thanh đang giằng co.

Lại có ba đạo nhân ảnh, từ trong Đoan Mộc gia trực tiếp bay tới.

Xem cách ăn mặc của bọn họ, dường như cũng không phải là người của Đoan Mộc gia.

- Thái Thượng Trưởng lão, đã quấy rầy rồi, chẳng qua, chuyện này cũng có liên quan đến chúng ta.

Cầm đầu là một nam tử trung niên mặc đại bào hắc kim, từ xa đã vội giải thích.

Sau lưng nam tử, có hai lão giả, ba người đều là Vương Giả đỉnh phong.

Người đứng đầu ba người, hai mắt nhìn thẳng về phía Triệu Phong, hiển lộ địch ý rõ ràng.

- Ngươi là Triệu Phong? Ta chính là người của Công Phủ ở Phong Lai Châu.

Nam tử áo bào vàng rất tự cao, trực tiếp chất vấn.

Phong Lai Châu, chính là đại Châu bên cạnh Châu của Đoan Mộc gia.

Công phủ, chính là cơ cấu thống trị cao nhất một Châu.

Sắc mặt Đoan Mộc Thanh khẽ biến, không ngờ người cầu thân của Hoàng tộc cũng có mặt ở nơi này.

Kẻ thống trị cao nhất của Phong Lai Châu, chính là Đại ca của đương kim Thánh Hoàng, là bá phụ của Thập Tam hoàng tử.

Sau lưng hai người, có lẽ người thân cận của Thập Tam hoàng tử.

- Ta chính là Triệu Phong!

Thần sắc Triệu Phong vẫn như thường, nhìn về phía bọn hắn.

- Vậy là tốt rồi, miễn cho chúng ta phải đi tìm ngươi.

Lời nói của nam tử trung niên mặc đại bào vô cùng kiêu căng, thần sắc khinh thường, tiếp tục nói:

- Trong Không Gian Thần Huyễn, ngươi thi triển Đồng thuật mê hoặc Triệu Vũ Phi, điểm này, Thập Tam hoàng tử cũng không so đo với ngươi, nhưng hiện nay Thập Tam hoàng tử và Triệu Vũ Phi đã có hôn ước, ngươi còn đến dây dưa nữa, thì tự gánh lấy hậu quả!

Nam tử mặc đại bào hắc kim càng nói càng cay nghiệt, bốn chữ cuối cùng, gần như là thốt ra từng chữ.

- Hôn ước này Triệu Vũ Phi có đồng ý không?

Triệu Phong mặt không đổi sắc, trực tiếp hỏi.

Ba gã nam tử, lập tức đổi sắc, ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong,

chợt hiện lên sát cơ.

Nếu như Triệu Vũ Phi đồng ý thì bọn hắn cũng không cần ba lần bốn lượt chạy tới đây quấy rầy.

Một phương diện khác, cao tầng của Đoan Mộc gia, ở trước mặt Triệu Vũ Phi cũng phải biểu hiện ra thái độ thỏa hiệp, nói là sẽ thương lượng với Thánh Hoàng về chuyện hủy bỏ hôn ước.

Dùng việc này để khiến Triệu Vũ Phi an tâm.

Thực ra.

Cao tầng của Đoan Mộc gia và người cầu thân của Hoàng tộc, đều biết rõ, mục tiêu của mình chính là Triệu Phong.

- Chuyện này không cần ngươi quản!

Lời nói của nam tử Công Phủ vô cùng cường ngạnh, khuôn mặt lộ rõ sự khinh thường.

Trong mắt hắn, một tên Vương Giả Hư Thần Cảnh của Tông môn Nhị Tinh đỉnh phong.

Làm sao có thể chống lại Hoàng tộc và Đoan Mộc gia.

- Ta và Triệu Vũ Phi đến từ cùng một gia tộc, từ nhỏ là thanh mai trúc mã, một đường tu hành đến nay, đến Đại Lục Vực, thân là huynh trưởng của nàng, ta há có thể không để ý đến?

Thần sắc Triệu Phong đã tỏ ra tức giận, quả thật mọi người cũng không biết tình huống thực tế này.

- Cái gì?

Tất cả mọi người ở đây, đều cảm thấy trong lòng chấn động.

Triệu Phong và Triệu Vũ Phi đến từ cùng một gia tộc?

Chuyện này, ngay cả Đoan Mộc Thanh cũng không biết.

Tuy nhiên cả hai đều họ Triệu, nhưng người họ Triệu trong thiên hạ nhiều không kể xiết, người ngoài cũng đều cho rằng đây là ngẫu nhiên.

Không ngờ Triệu Phong và Triệu Vũ Phi lại thực sự cùng đi ra từ một gia tộc.

Nếu thực sự là như vậy, Triệu Phong có thể xem là huynh trưởng của Triệu Vũ Phi rồi.

Sau lưng nam tử đại bào hắc kim, một lão giả lộ ra nụ cười hung ác nham hiểm, chậm rãi nói:

- Nói năng bậy bạ, chỉ bằng vào một câu nói của ngươi thì ngươi chính là huynh trưởng của Triệu Vũ Phi ư? Họ Triệu trong thiên hạ cũng quá nhiều rồi, nếu mỗi người đều nói như vậy, thì ai cũng là huynh trưởng của Triệu Vũ Phi rồi.

Lời này của lão giả vừa nói ra, nam tử đại bào hắc kim lập tức lộ vẻ mừng rỡ, âm thầm tán thưởng.

- Không dám để Triệu Vũ Phi ra đối chất ư?

Triệu Phong cười lạnh, hắn đã sớm nhìn ra, hôn ước này tuyệt đối có mánh khóe.

Bằng không, việc mình đến đây gặp Vũ Phi, cũng sẽ không khó khăn như vậy.

- Triệu Vũ Phi đang bế quan, nàng là người mà ngươi muốn gặp là có thể gặp hay sao?

Nam tử đại bào hắc kim gầm lên, đã có chút không kiên nhẫn.

- Tiểu bối, còn không mau cút đi?

Lão giả mặt vuông của Đoan Mộc gia lập tức hét lớn, khí tức Thánh Chủ triển khai áp bách toàn diện, tựa như sóng lớn ngập trời.

Triệu Phong bất ngờ không kịp đề phòng, lùi ra sau nửa bước, khí huyết và chân nguyên trong cơ thể, không ngừng sôi trào.

Ba người còn lại, đều lộ ra nụ cười đắc ý.

Dưới sự áp bách của thành viên Hoàng tộc như cao tầng Công Phủ và Thái Thượng Trưởng lão của Đoan Mộc gia, Đoan Mộc Thanh mơ hồ cảm thấy không đúng, nếu như Triệu Phong vẫn tiếp tục lưu lại nơi này, tình thế phát triển sẽ càng tồi tệ hơn.

- Triệu Phong, trước hết ngươi hãy rời khỏi đây, có cơ hội, ta sẽ an bài ngươi và Vũ Phi sư muội gặp mặt một lần!

Đoan Mộc Thanh âm thầm truyền âm.

Đôi mắt Triệu Phong trở nên lạnh lùng, lộ ra một tia tinh quang dị thường, nhìn về phía đám người lão giả mặt vuông.

Ba người thuộc thế lực Hoàng tộc, bị Triệu Phong dùng mắt trái kim

sắc lạnh lùng nhìn, đều cảm thấy linh hồn đột nhiên run lên, phảng phất như toàn bộ bí mật trong lòng bọn hắn, đều bị nhìn thấu, một loại cảm giác sợ hãi nổi lên, không khỏi khiến bọn hắn đầu đổ mồ hôi lạnh.

- Sư tôn, đồ nhi cáo từ!

Triệu Phong ôm quyền cúi đầu, trực tiếp rời đi.

Nếu tiếp tục ở lại đây, cũng không có khả năng gặp được Vũ Phi.

Đoan Mộc Thanh thân là người của Đoan Mộc gia, không thể mạo muội ra tay với Triệu Phong.

Ba gã thành viên khác của Hoàng tộc đều là cáo già, cũng không dễ giết.

Nếu như động thủ, chỉ khiến cho Triệu Phong trên lưng càng mang nhiều tiếng xấu hơn, khiến bọn hắn trực tiếp lấy cớ ra tay.

Thế nhưng, Triệu Phong phải đi đâu bây giờ?

Hắn cầm ra bản đồ chi tiết mà bản thân đã mua được trên đường Truyền Tống Trận.

- Nơi này chính là Vân Châu của Đoan Mộc gia, trước mắt là phạm vi Trường Hồng thành, đã như vậy thì cứ vào đó xem một chút.

Ngũ Hành Phong Lôi Quyết tu luyện tới tầng thứ tám – Viêm Chi Phong Lôi.

Nhưng trong tay Triệu Phong, cũng không có trân tài Hỏa thuộc tính, cần đi mua sắm một chút.

Trong tòa lâu các của Đoan Mộc gia.

- Thái Thượng Trưởng lão, chuyện này giao cho chúng ta xử lý là được rồi.

Nam tử áo bào hắc kim, chợt lộ ra nụ cười âm hiểm.

- Cửu U Cung còn chưa biết tin tức của Triệu Phong, chúng ta sẽ đem tin tức truyền tới!

Một lão giả Hoàng tộc đang nói ra kế hoạch.

- Vì cái gì mà chúng ta không trực tiếp ra tay?

Một lão giả khác của Hoàng tộc lên tiếng, tính tình có chút nóng vội.

- Hừ, trong tay Triệu Phong còn có một mũi Lục Thần Tiễn, mặt khác, Thánh Chủ của Cửu U Cung cũng chết trong tay Triệu Phong, Cửu U Cung tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ.

Nam tử áo bào hắc kim, lộ ra bộ mặt gian trá của mình.

- Hắc hắc, cũng đúng, cứ để cho người của Cửu U Cung đi trước đi.

Mọi người cũng không ngờ rằng, tu vi Vương Giả của Triệu Phong, có thể điều khiến Thứ Thần Khí, miểu sát Thánh Chủ.

- Lục Thần Tiễn chỉ còn lại một mũi, Triệu Phong chạy trời không khỏi nắng đâu!

Bốn vị cao tầng Đoan Mộc gia ở bên cạnh, trong lòng có chút không yên, nhưng trước mặt đại gia tộc, đành phải nén xuống.

- Thái Thượng Trưởng lão, xin đừng lo lắng, chỉ cần Triệu Phong vừa chết, chuyện quan hệ thông gia sẽ dễ dàng hơn nhiều, hiện nay Thập Tam hoàng tử được sủng ái như vậy, nếu như đoạt được Thái Tử vị, sẽ leo lên ngôi vị Thánh Hoàng, hắc hắc!

Nam tử áo bào hắc kim, không khỏi lộ ra thần sắc kinh động, bày ra bộ dạng như “ngươi hiểu mà”.

Cao tầng của Đoan Mộc gia, sắc mặt lập tức kiên định.

Hết thảy đều phát triển đúng theo lời nam tử áo bào hắc kim.

Đoan Mộc gia, trong vài năm sẽ có thể nhanh chóng quật khởi, trở về thời kỳ đỉnh phong, thậm chí nổi tiếng hàng đầu trong Bát đại thế gia.

Chương 917: Tiên Dược Các

Thập Tam hoàng tử tuổi trẻ khí thịnh, thiên phú bình thường, nhưng hắn xuất thân tôn quý, rất được đương kim Thánh Hoàng sủng ái, mẫu hậu của hắn cũng là Hoàng tộc nhất mạch.

Bởi vậy, thế lực sau lưng Thập Tam hoàng tử, vô cùng khổng lồ.

Bởi vì chuyện hôn ước của Triệu Vũ Phi, cho nên Đoan Mộc gia cũng bị kéo vào phe phái của Thập Tam hoàng tử.

Nghe nói, Thánh Hậu vẫn đang âm thầm trù bị.

Trước mặt đại thế, cho dù là Tứ hoàng tử có thực lực chỉnh thể mạnh nhất, thì Thập Tam hoàng tử vẫn có lực ganh đua.

Bởi vậy, khả năng đoạt được Thái Tử vị của Thập Tam hoàng tử vẫn rất lớn.

Cho dù thất bại thì địa vị trong Hoàng tộc của Thập Tam hoàng tử trong tương lai, vẫn rất cao, Đoan Mộc gia cũng có thể dựa vào đó mà quật khởi.

Bốn vị cao tầng của Đoan Mộc gia, suy nghĩ trong chốc lát, đều gật đầu một cái.

Chỉ còn không đến một năm rưỡi nữa là đến thời điểm tranh đoạt ngôi vị Thái Tử.

Toàn bộ tình báo, đều bắt đầu thu thập tình huống của các hoàng tử,

bắt đầu phân tích tỉ lệ giành phần thắng của mỗi người.

Toàn bộ thế lực Vương triều, đều bắt đầu lựa chọn đội ngũ của mình.

Triệu Phong lúc này đang đi dạo trong Giao Dịch phường, tiện tay mua một phần tính báo “Ước tính thực lực của Hoàng tử”.

Tổng cộng mười vị hoàng tử sẽ tham dự vào cuộc tranh đoạt Thái Tử.

Trong đó, Tứ hoàng tử tâm tư kín đáo, thực lực cường đại, nội tình thâm hậu, chuẩn bị đầy đủ, xếp hạng đầu tiên.

Thế lực khổng lồ sau lưng Thập Tam hoàng tử, xếp hạng thứ hai.

Triệu Phong không khỏi thổn thức, chỉ riêng thế lực khổng lồ, đã có thể nổi tiếng thứ hai, có thể thấy được thế lực sau lưng hắn cường đại đến trình độ nào.

Cửu hoàng tử, thiên tư trác tuyệt, phẩm hạnh tốt đẹp, chỉ là trở ngại vì bối cảnh kém cọi, tạm đứng thứ sáu.

Bát hoàng tử, tính tình trầm ổn, thiên phú ưu tú, xếp hạng thứ bảy.

Những tính báo này, chỉ là đánh giá tình huống trước mắt, vẫn phải tiếp tục chú ý.

- Cửu hoàng tử là vị hoàng tử có bối cảnh kém cỏi nhất, lại xếp hạng thứ sáu.

Triệu Phong đã có chút xác định đối với Cửu hoàng tử.

Trước mắt, trong ba vị hoàng tử mà hắn tiếp xúc, Cửu hoàng tử xem

như để lại ấn tượng tốt nhất trong lòng hắn.

Triệu Phong chợt dừng lại, sau đó đi tới trước một tòa lầu các ưu nhã có mùi vị cổ xưa.

Tiên Dược Các.

Nơi giao dịch dược liệu lớn nhất Trường Hồng thành, thậm chí cũng là nổi danh nhất tại Vân Châu.

Với vốn liếng trong tay Triệu Phong, đương nhiên sẽ mua sắm những dược liệu tốt nhất.

- Hoan nghênh quang lâm, xin hỏi ngài cần dược liệu gì, ta có thể giới thiệu cho ngài.

Lập tức, một nữ tử thanh lịch tóc đen áo dài, trực tiếp nghênh đón, hướng dẫn khách nhân mua sắm.

- Ta cần dược liệu Hỏa thuộc tính trân quý.

Triệu Phong trực tiếp mở miệng.

- Được, mời đi theo ta, dược liệu trân quý đều ở tầng năm.

Sắc mặt nữ tử thanh lịch lộ vẻ vui mừng, xem bộ dạng vị khách nhân này đã biết bất phàm, quả nhiên vừa mở miệng đã yêu cầu dược liệu trân quý.

Tiên Dược Các, có tổng cộng chín tầng, mỗi một tầng đều cực kỳ rộng lớn, dược liệu phong phú, Triệu Phong chỉ liếc mắt đã biết được.

Tầng thứ nhất của Tiên Dược Các, gần như chật kín người, phần lớn đều là dược liệu cần thiết cho Chân Nhân Cấp.

Tầng năm, chỉ có mấy trăm Tôn Chủ ở đây chăm chú lựa chọn dược liệu.

Sắc mặt Triệu Phong vẫn như thường, hoàn toàn xem nhẹ, tiếp tục đi lên.

- Khách nhân, ngài?

Sắc mặt nữ tử thanh lịch có chút sững sờ, không ngờ vị khách nhân này lại không thèm nhìn đến dược liệu của tầng năm.

- Ta muốn dược liệu tốt nhất!

Thanh âm của Triệu Phong, trực tiếp vang lên trong linh hồn nữ tử này.

Nữ tử thanh lịch toàn thân chấn động, vội vàng đi theo Triệu Phong, nói:

- Khách nhân, mời ngài theo ta lên tầng tám!

Vượt qua tầng trệt, liền có khí tức trận pháp.

Triệu Phong vẫn có thể ngửi thấy được mùi dược liệu hiếm có.

Tầng tám, chỉ có năm vị Đại Đế đang lựa chọn dược liệu.

- Triệu huynh đệ, tại sao ngươi lại tới nơi này?

Một thanh niên áo bào vàng dáng vẻ tuấn tủ, nhìn về phía Triệu

Phong tóc vàng, có chút chần chờ, sau đó lập tức nghênh tiếp, trên mặt tràn ngập vẻ mừng rỡ.

Sau lưng thanh niên mặc áo bào vàng, có một vị lão giả áo bào đen đi theo, chỉ có một con mắt, khi nhìn về phía Kim Đồng của Triệu Phong, ánh mắt không khỏi có chút thâm trầm.

Vị nữ tử thanh lịch thấy Cửu công tử nhận thức thiếu niên tóc vàng này, liền trực tiếp lui ra sau, đi xuống lầu.

Bởi vì Các chủ đã phân phó, chuyện có liên quan đến Cửu công tử, đều không cần bọn họ quan tâm.

Triệu Phong cũng không nghĩ rằng lại gặp được Cửu hoàng tử ở chỗ này.

Cửu hoàng tử cần dược liệu, còn phải tự mình đi chọn mua? Còn cần Ưng lão phải đi cùng?

Triệu Phong mơ hồ đoán được đôi chút, không khỏi ngẩng đầu nhìn lên tầng chín.

- Có một việc, nên tới đây.

Triệu Phong cũng không muốn đề cập đến chuyện Đoan Mộc gia.

- Không biết Triệu huynh đệ suy nghĩ thế nào rồi?

Lúc nhìn thấy Triệu Phong, Cửu hoàng tử cho rằng Triệu Phong đã đáp ứng thỉnh cầu của hắn, cố ý đến lục địa tìm mình.

Nghe xong câu trả lời của Triệu Phong, Cửu hoàng tử liền biết mình đã nghĩ sai rồi, chẳng qua, hắn vẫn không buông tha cho Triệu

Phong.

Chỉ cần Triệu Phong chưa bị hoàng tử khác mời chào, thì hắn vẫn còn cơ hội.

- Còn chưa rõ ràng lắm, phải suy nghĩ một phen nữa.

Triệu Phong vì hôn ước mà đến, hiện nay cũng không có tâm tư đi quản những chuyện khác.

Sắc mặt Cửu hoàng tử có chút biến đổi, có vẻ ảm đạm, sau đó cười nói:

- Quả nhiên, đây mới là phong cách của Triệu huynh đệ, thật giống với vị ở trên kia.

- Không bằng Cửu huynh đệ giới thiệu cho ta vị đó đi!

Triệu Phong mỉm cười nói.

Dược liệu của tầng thứ tám, quả là vô cùng hiếm thấy, nhưng dược liệu Hỏa thuộc tính, số lượng lại không nhiều lắm.

Muốn dược liệu trân quý hơn, không bằng trực tiếp hỏi Các chủ.

Hơn nữa, vị Các chủ này, tuyệt đối không phải bình thường, bằng không thì cũng sẽ không bị Cửu hoàng tử mời chào. Hơn nữa, dáng vẻ Cửu hoàng tử giống như đã nhiều lần chịu nhục vậy.

- Được, đi!

Sắc mặt Cửu hoàng tử hơi biến đổi, lập tức đáp ứng, hắn đang lo không tìm được cớ, giờ lại có cơ hội rồi.

Lúc bước lên tầng chín, Triệu Phong liền biết mình đến đúng chỗ rồi, không khí trong này, tản mát hạt Hỏa thuộc tính dày đặc.

- Cửu công tử, ngươi thật sự không cần đến nữa đâu, ta sẽ không đáp ứng ngươi!

Vừa mới bước vào tầng chín, một thanh âm thiếu kiên nhẫn của nữ tử, đã trực tiếp truyền đến.

Tại lối vào, có một lão giả hắc y, tu vi Đại Đế, khi nhìn thấy Cửu hoàng tử, chỉ khẽ gật đầu một cái.

- Tố Nhi tỷ, lần này là Triệu huynh đệ muốn gặp ngươi, thuận tiện mua một ít dược liệu quý hiếm mà thôi.

Cửu hoàng tử vội vàng giải thích.

Triệu Phong đưa mắt nhìn, lập tức thấy một nữ tử bạch y, mặt như bạch ngọc, khẽ nhíu mày.

Nàng khẽ cúi người, đôi mắt nhu hòa, nhìn chằm chằm vào một cái tổ ong tử sắc bên trong hộp gỗ.

Triệu Phong có chút kinh ngạc, không ngờ Các chủ của Tiên Dược Các này lại là một mỹ nữ trẻ tuổi như vậy.

- Không hứng thú, dược liệu dưới lầu cũng có rồi.

Hai mắt Chu Tố Nhi vẫn nhìn chằm chằm vào tổ ong tử sắc, có chút nhíu mày, không thèm liếc nhìn Cửu hoàng tử một cái.

Cửu hoàng tử nhìn về phía Triệu Phong, ý bảo tính cách của Các

chủ là như vậy, bản thân cũng bất lực.

Triệu Phong thầm sững sờ, cô gái này ngay cả Cửu hoàng tử cũng không để vào mắt, có thể thấy được thế lực sau lưng nàng, tuyệt đối không tầm thường.

- Các chủ, ta vừa lên tầng chín, liền nhìn trúng dược liệu trước mắt ngươi.

Triệu Phong thoáng nhìn qua tổ ong bên trong hộp gỗ, càng thêm xác định.

Chu Tố Nhi nhướng mày, đứng dậy nhìn về phía Triệu Phong, không nhịn được mà lên tiếng:

- Ngươi nhìn trúng dược liệu này? Ngươi biết nó là cái gì không?

Trong lòng Chu Tố Nhi có chút khinh thường, trong mắt nàng, người này hẳn là do Cửu hoàng tử tùy tiện an bài, nhằm tìm cớ nói chuyện với nàng mà thôi.

- Thiên Hồng Hỏa Phong Sào.

Triệu Phong rất nhanh nói ra, mắt trái của hắn đã nhìn qua là sẽ không quên được, lại thêm vào khả năng nhìn xuyên thấu, cho nên đồ vật trong ký ức, thật sự rất dễ nhận ra.

Chu Tố Nhi có chút kinh ngạc, không ngờ người mà Cửu hoàng tử tùy tiện an bài, lại có thể đáp đúng.

Cửu hoàng tử và Ưng lão cũng sững sờ, bọn họ không biết tên của tổ ong này, nhưng Triệu Phong lại có thể đáp đúng, chẳng lẽ Triệu Phong cũng hiểu biết sâu sắc đối với dược lý?

- Ừm, không ngờ ngươi lại đoán đúng, chẳng qua Thiên Hồng Hỏa Phong Sào còn chưa xử lý ổn thỏa, không bán!

Chu Tố Nhi cẩn thận đánh giá thiếu niên trước mắt, sau đó quyết đoán cự tuyệt.

- Vậy ngươi hãy nhanh loại trừ độc tố, sau đó bán cho ta!

Triệu Phong nói thẳng.

Chu Tố Nhi thiếu chút nữa bước hụt chân, lập tức quay đầu, gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Phong, trong lòng thầm mắng:

- Tiểu tử này chắc chắn là cố ý, nếu như ta có thể trừ độc được, còn không phải đã sớm trừ độc rồi hay sao?

- Hoặc ngươi bán nó cho ta, ta tự mình trừ độc cũng được.

Triệu Phong cảm giác ánh mắt Chu Tố Nhi mang theo oán nộ, lại bổ sung.

- Cái gì? Ngươi?

Chu Tố Nhi lập tức giật mình thốt lên, sau đó liền kìm xuống.

Nàng thu được khối Thiên Hồng Hỏa Phong Sào này đã một tháng, vậy mà vẫn chưa nghĩ ra phương pháp trừ độc, hôm nay, không ngờ lại có một thiếu niên tùy tiện nói hắn có thể trừ độc được.

- Hừ, nếu ngươi lấy về, trúng độc mà chết, sẽ tổn thất thanh danh Tiên Dược Các ta.

Chu Tố Nhi chu miệng, cẩn thận quan sát Triệu Phong.

- Như vậy càng tốt, bây giờ ta trừ độc cho ngươi xem, nếu như trừ độc thành công, hãy bán cho ta!

Triệu Phong cười vui vẻ nói.

- Được, nếu ngươi có thể trừ độc của Thiên Hồng Hỏa Phong Sào, sẽ trực tiếp bán cho ngươi, ngoài ra, ngươi còn muốn dược liệu gì, ta sẽ tự mình dẫn ngươi đi lựa.

Chu Tố Nhi có chút không tin thiếu niên mười mấy tuổi này lại thật sự có thể trừ độc. Đương nhiên, nếu như Triệu Phong thật sự có thể trừ độc thì nàng cũng có thể học trộm, đưa cho Triệu Phong cũng không có gì.

Cửu hoàng tử ở bên cạnh lộ vẻ mừng rỡ, nếu như Triệu Phong thật sự có thể trừ độc, như vậy tiếp theo hắn có thể nói chuyện với Chu Tố Nhi.

Ánh mắt của Triệu Phong nhìn về phía tổ ong tử sắc, sức mạnh to lớn của Vương Giả vận chuyển, tổ ong liền trực tiếp trôi nổi giữa không trung.

Mắt trái của hắn đột nhiên nổi lên một tầng hào quang kim sắc, một luồng ý chí linh hồn mãnh liệt bành trướng, từ khắp “Lôi Kiếp hồn thể” tuôn ra, tiến vào trong mắt trái.

Ba người vây xem bên cạnh hắn và lão giả ở cửa ra vào, lập tức cảm thấy linh hồn run rẩy, lúc nhìn về phía thiếu niên tóc vàng kia, không khỏi giật mình kinh hoảng.

- Ý chí linh hồn thật mạnh!

Cửu hoàng tử và Ưng lão không khỏi run sợ.

- Thiếu niên này là ai?

Thần sắc Chu Tố Nhi đột nhiên trở nên ngưng trọng, thiếu niên này tuyệt đối không bình thường.

Chỉ có Ưng lão và Cửu hoàng tử là biết rõ, Triệu Phong vẫn luôn áp chế ý chí linh hồn.

Ô...ô...ô...n...g!

Thúc dục ý chí Đồng lực, bên trong quang cầu kim sắc, kim quang nhàn nhạt thần bí khó lường, liền dung nhập vào mắt trái.

Vụt...

Một đạo ánh sáng kim sắc thần bí bắn ra, quét qua mặt ngoài tổ ong tử sắc, sau đó xuyên ra ngoài.

Rất nhanh, Triệu Phong đã nắm giữ tình huống và độc tố của tổ ong.

Hạt độc tố, lẫn trong khe hẹp của tổ ong, thẩm thấu vào trong, gần như hợp làm một thể với tổ ong.

Nhưng trong mắt Triệu Phong, hạt độc tố là Ám thuộc tính, còn hạt tổ ong lại là hai loại Hỏa, Mộc thuộc tính, hết sức rõ ràng.

Xem ra, độc tố ăn mòn cũng không lợi hại lắm, hai loại hạt này, còn chưa dung hợp biến hóa.

Phân giải!

Kim quang nhàn nhạt đột nhiên sáng rực lên một hồi kim sắc tinh trạch.

Chỉ thấy, mặt ngoài tổ ong tử sắc, chợt có một luồng kim quang nhàn nhạt xuyên thấu, sau đó lập tức biến thành màu hồng.

Chu Tố Nhi và đám người ở đây, đều trợn mắt há hốc mồm, nhìn về phía Kim Đồng thần kỳ của Triệu Phong với vẻ không thể tin nổi.

Chỉ đơn giản như vậy ư? Không còn bị nhiễm độc nữa?

Mà lúc này, Triệu Phong đã đình chỉ phân giải.

Đây là phương pháp “phân giải bộ phận” mà Triệu Phong mới nghiên cứu ra bên trong Mê Không Giới.

Loại phương thức phân giải này, thích hợp để phân giải, hai loại hạt thuộc tính đều hoàn toàn bất đồng với vật chất hoặc linh hồn.

Tiêu hao càng lớn đối với mắt trái, càng cần khống chế cực kỳ cẩn thận, cho dù Triệu Phong đã tinh thông Vạn Niệm Thần Quyết, cũng không dám khinh thường phân tâm.

Nếu như trong chiến đấu, Triệu Phong cũng không cách nào làm được “phân giải bộ phận” này.

- Ngươi, ngươi thật sự trừ độc rồi, ngươi làm thế nào mà làm được?

Chu Tố Nhi không thể bình tĩnh được nữa, hoàn toàn không nhìn thấu, cũng không biết phải học trộm như thế nào.

Chương 918: Tùy Hứng

- Ngươi thật sự trừ độc rồi, ngươi làm sao làm được?

Chu Tố Nhi không thể bình tĩnh nổi, nàng hoàn toàn xem không hiểu, thì làm sao mà học trộm được?

Ngay cả Ưng lão kiến thức rộng rãi, vẻ mặt cũng rung động, lâm vào trầm tư.

Hắn nghĩ rằng Triệu Phong sẽ dùng thủ pháp kỳ lạ để trừ độc, nhưng tuyệt đối không ngờ lại sử dụng Đồng thuật.

Đồng thuật, tới tám phần là phương diện linh hồn, rất khó có thể ảnh hưởng tới vật chất.

Hơn nữa, vừa rồi Triệu Phong thi triển Đồng thuật như thế nào, hắn hoàn toàn không thể lý giải được.

Triệu Phong vung tay trái lên, đem Thiên Hồng Hỏa Phong Sào thu vào Mê Không Giới.

- Dẫn ta đi lựa chọn dược liệu khác đi!

Triệu Phong hoàn toàn không để tâm tới nghi vấn của Chu Tố Nhi, khẽ nhếch miệng cười, tỏ ra châm chọc.

- Được, ngươi có thể tùy ý lựa chọn mười loại, dược liệu cùng đẳng cấp với Thiên Hồng Hỏa Phong Sào, không thu phí tổn, nhưng ngươi phải nói cho ta biết phương pháp ngươi trừ độc!

Chu Tố Nhi hàng lông mày dựng ngược, tức giận giậm chân, lập tức muốn giao dịch phương pháp trừ độc của Triệu Phong.

Phải biết rằng, giá trị của Thiên Hồng Hỏa Phong Sào chính là cùng đẳng cấp với một gốc Bích Thủy Thiên Liên.

Ở bên ngoài, cũng là trân tài vô cùng hiếm thấy.

Như vậy, cho dù là Đại Đế của những thế lực đỉnh cấp, cũng không thể cự tuyệt được.

- Ta có rất nhiều nguyên tinh thạch.

Triệu Phong lập tức giải thích.

- Được, ngươi có nguyên tinh thạch, ngươi, thật là tùy hứng.

Chu Tố Nhi tức giận giậm chân, miễn cưỡng nặn ra vẻ tươi cười, thiếu niên này quả thật là tùy hứng.

Cửu hoàng tử cười trộm một phen, hắn cũng không nói cho Chu Tố Nhi thân phận của Triệu Phong, với thu hoạch của Triệu Phong ở trong Không Gian Thần Huyễn, há lại để tâm đến giá trị của những dược liệu này?

Nhìn thấy hắn cự tuyệt Chu Tố Nhi từ ngoài cửa, lại nghĩ đến mình từng bị nàng nhiều lần làm nhục, Cửu hoàng tử không khỏi cảm thấy một trận sảng khoái, phải nhịn xuống mới không cười thành tiếng.

- Ta cần những trân tài Hỏa hệ tốt nhất của ngươi!

Triệu Phong lập tức bày ra công phu sư tử ngoạm.

Nếu là bình thường, có khách nhân nói như vậy, Chu Tố Nhi đương nhiên sẽ rất cao hứng.

Chẳng qua lúc này, ánh mắt nàng lại tràn ngập u oán, từ đầu tới cuối cứ nhìn chằm chằm Triệu Phong, trong lòng chỉ lởn vởn một câu "thật là tùy hứng".

Vì vậy, Chu Tố Nhi lại lấy ra một ít trân tài Hỏa hệ từ trong kho trân tàng của mình, đưa cho Triệu Phong chọn lựa.

Năng lực của Kim Đồng, có thể giúp Triệu Phong trực tiếp nhìn thấy rõ số lượng hạt Hỏa hệ ẩn chứa trong dược liệu.

Triệu Phong sử dụng Kim Đồng, có thể phân biệt được không ít dược liệu có giá trị với bản thân.

- Tố Nhi tỷ, tỷ hãy suy nghĩ một chút, trong lăng mộ Hoàng tộc, không thiếu trân tài hi hữu, thậm chí là trân bảo thời kỳ Thái Cổ còn sót lại.

Lúc này, Cửu hoàng tử lại lần nữa tiến lên khuyên bảo.

- Ta đã suy nghĩ kỹ rồi, không muốn đi!

Hai mắt Chu Tố Nhi vẫn nhìn chằm chằm vào Triệu Phong đang lựa chọn dược liệu, hoàn toàn không để ý tới Cửu hoàng tử.

- Ta biết tỷ rất ghét phụ hoàng, thế nhưng…

Trong lòng Cửu hoàng tử không khỏi cảm thán.

- Ngươi câm miệng, không cho phép ngươi nhắc đến hắn!

Chu Tố Nhi trực tiếp cắt ngang lời Cửu hoàng tử, ánh mắt đột nhiên trở nên sắc bén.

Triệu Phong đang lựa chọn dược liệu, trong lòng lại thầm kinh ngạc, bây giờ hắn đã suy đoán được thân phận của vị nữ tử này rồi.

Mặt khác, Cửu hoàng tử muốn mời chào Chu Tố Nhi, hẳn là vừa ý với năng lực trị liệu của nàng.

Triệu Phong vốn muốn mua dược liệu, nếu có thể, sẽ thuận tiện trợ giúp Cửu hoàng tử một chút, tiếp cận với người mà hắn muốn mời chào.

Không ngờ Cửu hoàng tử vừa mở miệng, đã xúc phạm vào “vảy ngược” của Chu Tố Nhi, khiến cho việc thương lượng lập tức bị gián đoạn.

- Đương kim Thánh Hoàng yêu thích Thập Tam hoàng tử, rất có thể sẽ đoạt được Thái Tử vị, nếu như ngươi chán ghét đương kim Thánh Hoàng, vậy phải trợ giúp Cửu hoàng tử đoạt được Thái Tử vị, như vậy không phải là rất tốt sao?

Triệu Phong chọn lựa dược liệu xong, liền nở nụ cười ôn hòa, lấy thân phận là người đứng ngoài xem, tùy ý nói.

Tâm linh Chu Tố Nhi giống như bị kích động, mãnh liệt nhìn về phía Triệu Phong, muốn nói nhưng lại không nói ra, một lúc sau, đôi mắt như làn thu thủy lại dõi nhìn về phương xa.

Trong lòng Cửu hoàng tử và Ưng lão đều chấn động, những lời nói của Triệu Phong, quả là tinh diệu tuyệt luân, thật sự là gãi đúng chỗ ngứa.

Hơn nữa, những lời này, chỉ có người bên ngoài nói, mới có sức thuyết phục.

Cửu hoàng tử nhìn Triệu Phong với ánh mắt cảm kích, sau đó lại nhìn về phía Chu Tố Nhi, chờ đợi phản ứng tiếp theo của nàng.

Triệu Phong lấy dược liệu xong, trực tiếp ném vào Trữ Vật Giới Chỉ, sau đó liền rời đi.

Rời khỏi Tiên Dược Các, Triệu Phong lại đi dạo xung quanh một lát, sau đó rời khỏi Giao Dịch phường.

Gió lạnh thổi không ngừng, quét qua khu rừng u tĩnh, đây là một khu vực thưa thớt người.

- Các ngươi quả là kiên nhẫn a.

Triệu Phong dừng bước, bỗng nhiên quay đầu lại, mắt trái tập trung tới vị trí cách mấy ngàn dặm, âm thanh thông qua phương diện linh hồn truyền đến.

- Lên!

Bốn cái bóng màu xám, từ trong rừng cây đột nhiên xông ra, bày ra trận hình tứ giác, vây quanh Triệu Phong.

- Khí tức Ma đạo, Cửu U Cung?

Triệu Phong lạnh nhạt nói, sau đó nhìn về phía một lão giả diện mục âm trầm.

Thần sắc lão giả vẫn bất động, truyền âm trao đổi với ba người khác.

Bọn hắn từ sớm đã bắt đầu theo dõi Triệu Phong, cho đến khi phát hiện Triệu Phong tiến vào Tiên Dược Các, còn trao đổi với Cửu hoàng tử ở trên tầng tám, bọn hắn liền cẩn thận hơn.

Thời kỳ hiện nay, thập phần mẫn cảm, đặc biệt là những chuyện có liên quan tới cuộc tranh đoạt Thái Tử.

Nếu như Triệu Phong bị Cửu hoàng tử mời chào, mà bọn hắn lại đến ám sát. Như vậy thì chuyện này sẽ bị Hoàng tộc nghiêm tra, hành vi quấy nhiễu đến cuộc tranh đoạt Thái Tử, sau lưng liên hệ trọng đại, cho dù là Cửu U Cung cũng sẽ chật vật một phen.

Bỗng nhiên, trong tay lão giả xuất hiện một tấm lệnh bài kim loại màu đen, bên trên nổi lên một trận linh hồn dao động, một luồng tin tức liền tiến vào linh hồn lão giả.

Lão giả âm trầm nhìn về phía ba bóng đen khác, khẽ gật đầu.

Lập tức, bốn vị Đại Đế Ma đạo, liền triển khai lực lượng Tiểu Thế Giới, dung hợp lẫn nhau, lực lượng quy tắc vô hình, thẩm thấu khắp hư không.

Triệu Phong phảng phất lâm vào thế giới hắc ám, từng đạo dòng chảy mãnh liệt không ngừng gào thét cuộn trào trong bóng đêm, chấn động nhân tâm.

Lực lượng quy tắc của Tiểu Thế Giới trói buộc, không gian chấn động không ổn định, dưới loại tình huống này, Mê Không Giới hoàn toàn không thể sử dụng được.

- Lần trước Cửu U Cung đã chết một vị Thánh Chủ, còn không chịu tiếp thu giáo huấn?

Thần sắc Triệu Phong vẫn tự nhiên, khẽ cười.

- Tiểu bối, nếu như không dựa vào Thứ Thần Khí, ngươi có thể đánh chết Cửu U Ma Chủ?

Toàn thân lão giả bị bao trùm trong hắc lưu (*), không khỏi cười nhạo.

(*) dòng chảy màu đen

Triệu Phong chẳng qua chỉ là Hư Thần Cảnh hậu kỳ, cho dù có thiên phú trác tuyệt, thủ đoạn thần thông, thì ba vị Đại Đế vô địch bọn hắn và một vị Đại Đế đỉnh phong, cũng đủ xử lý rồi.

Hơn nữa, họn hắn cũng đã có phương án đối chiến rồi.

Bốn người vây quanh Triệu Phong, sau đó sẽ dùng công kích cự ly xa để tiêu hao.

Một khi Triệu Phong sử dụng Thứ Thần Khí Lục Thần Tiễn, bọn hắn sẽ nhanh chóng tản ra, cùng lắm cũng chỉ có một người vẫn lạc.

Chuyện này còn phải xem vận khí của bản thân.

Bốn vị Đại Đế bỗng nhiên ra tay, bên trong Tiểu Thế Giới của bản thân, uy năng công kích lập tức tăng lên, còn Triệu Phong thì lại gặp phải áp chế trùng trùng điệp điệp.

- Thánh Lôi Bá Quyền!

Toàn thân Triệu Phong nổi lên kim quang lôi văn chớp động, thân hình tựa như khuếch trương, không khác gì cự nhân lôi điện kim lam, lực phách cường hoành, khiến cho Tiểu Thế Giới của bốn vị Đại Đế,

đều xuất hiện dấu hiệu vặn vẹo, mơ hồ có xu thế không ổn định.

Rầm rầm rầm…

Công kích của bốn vị Đại Đế, đánh lên ngoài thân của Triệu Phong, tóe lên một trận tia chớp lôi điện, sau đó biến mất hoàn toàn.

- Cái gì, khí lực của tiểu bối này, đã mạnh đến trình độ này rồi ư?

Trong lòng lão giả âm trầm, thầm kinh ngạc.

Trong tình báo có miêu tả khí lực phòng ngự của Triệu Phong vô cùng kinh người, nhưng không ngờ rằng lại mạnh đến trình độ như vậy, không ngờ có thể ngạnh kháng công kích thăm dò của bốn vị Đại Đế.

Cứ như vậy, quả thật rất khó để bức Triệu Phong sử dụng Lục Thần Tiễn trong tay.

- Toàn lực ra tay!

Trong một đạo Ma Diễm Hắc Sắc khác, thanh âm của một bà lão truyền ra, song chưởng đánh ra một trận hỏa diễm hắc bạch quỷ dị.

- Kẻ này, tuyệt không thể lưu!

Trong tay lão giả âm trầm xuất hiện một cây thủ trượng hắc bạch cốt, trên thủ trượng là một viên ma châu ngăm đen, tản ra khí tức âm trầm kinh nhiếp tâm thần.

- Ma Thiên trùng kích.

Lão giả âm trầm huy động thủ trượng hắc bạch cốt, Ma quang u ám

như mực tràn ra, trong đó còn kèm theo linh hồn dao động.

Rầm rầm rầm…

Vốn vị Đại Đế vận chuyển uy lực Ma đạo, không hề giữ lại, toàn lực xuất thủ.

Toàn bộ thế giới hắc ám, bốc lên ma khí kinh thiên, phát ra từng trận gào khóc thảm thiết.

- Ha ha, tới hay lắm!

Thánh Lôi Hộ Thể!

Ô...ô...ô...n...g!

Quanh người Triệu Phong, bỗng nhiên hình thành một tầng lôi tráo phong cách cổ xưa, hào quang rực rỡ, kèm theo đó là từng trận thanh âm Phong Lôi nổ vang.

Toàn bộ công kích, bị Lôi Cương hộ thể ngăn cản, nhất thời, lôi điện oanh tạc, hào quang xen lẫn.

Ầm...

Bên ngoài thân thể, màn hào quang cổ xưa lóe sáng, lôi điện chập chờn, lập tức toàn bộ công kích đều bị đánh nát bấy.

Mà công kích linh hồn thẩm thấu vào, tiếp xúc với Lôi Kiếp Hồn Thể, liền bị lực lượng Lôi Kiếp điên cuồng công kích, trực tiếp chôn vùi.

Toàn bộ quá trình, Triệu Phong đều quan sát kỹ lưỡng.

Hắn bỗng nhiên nghĩ ra một ý tưởng, bản thân có nên tham khảo "Thánh Lôi Hộ Thể", sau đó sáng tạo ra bí thuật phòng ngự linh hồn hay không?

Chẳng qua lúc này, tốt nhất nên tạm gác suy nghĩ đó qua một bên đã.

Thánh Lôi Thể của Triệu Phong sau khi đạt tới tầng thứ năm đỉnh phong, chưa bao giờ chính diện chiến đấu với người khác.

Hiện nay, vừa vặn có người đưa tới cửa, trợ giúp Triệu Phong tôi luyện Thánh Lôi Thể Phách, kích phát ra lực lượng khí lực đã lắng đọng hơn nửa năm trong cơ thể.

Bỗng nhiên, lực lượng Tiểu Thế Giới khắp bốn phía hư không, đột nhiên tản đi.

Bốn tên Đại Đế Ma đạo, đã thi triển bí thuật chạy trốn.

- Không tốt, thực lực bại lộ quá nhiều, dọa bọn chúng chạy rồi.

Triệu Phong có chút xấu hổ, sau đó cười lạnh, gằn giọng nói:

- Các ngươi chạy được sao?

Ầm...

Những lời này, cùng lúc vang lên trong linh hồn của bốn vị Đại Đế, khiến linh hồn của bọn hắn run rẩy một phen, toàn thân ứa ra mồ hôi lạnh, thi triển phương pháp ẩn độn, tăng cường tốc độ.

Ô...ô...ô...n...g! Ô...ô...ô...n...g!

Trong mắt trái của Triệu Phong, Kim Đồng màu hổ phách phóng ra một luồng linh hồn dao động, phát ra vô số tia sáng màu vàng.

Trên đỉnh đầu lão giả âm trầm, xuất hiện một cái Di Thiên Chi Mâu kim sắc trong suốt, từ trong đó bắn ra một đạo Tinh Thần Thứ Lôi Điện kim sắc, trực tiếp tràn vào linh hồn lão giả.

Tinh Thần Thứ Lôi Điện kim sắc, có tính xuyên thấu nhất định, liền xâm nhập sâu vào linh hồn, sau đó lực lượng Lôi Kiếp điên cuồng công kích, khiến cho thân thể lão giả trực tiếp rơi xuống.

Đồng thời, trong mắt trái của Triệu Phong bắn ra một đạo kim quang nhàn nhạt, không chút trở ngại, xuyên thấu hết thảy, chiếu xạ mấy ngàn dặm, bắn lên đầu những bóng đen đang chạy trốn.

Một màn quỷ dị xuất hiện, đầu của đám bóng đen này đột nhiên biến mất, sau đó thân thể liền rơi xuống.

Lôi Dực Thiểm Không!

Sau khi thi triển hai lần Đồng thuật, toàn thân Triệu Phong liền hóa thành một đạo Lôi Quang đỏ thẫm, tan biến trong hư không.

Một khắc sau.

Triệu Phong đã trực tiếp xuất hiện cách ngoài mấy ngàn dặm, khí lực Kim Lôi rực rỡ vô hình tràn ngập.

Đôi Xích Lôi Quang Dực sau lưng mạnh mẽ mở ra, Lôi Hỏa phong bạo đầy trời, đan xen trong thiên địa.

Bà lão sắc mặt tái nhợt, từ trong bóng đen lộ ra ngoài.

Thánh Lôi Phách Quyền!

Triệu Phong vung ra hai quyền, đánh ra từng đạo quyền kình lực phách kinh nhiếp thiên địa, tựa như Lôi Sơn, bá đạo bễ nghễ, nuốt chửng toàn bộ bà lão áo đen.

- Không chết ư?

Triệu Phong khẽ ồ một tiếng, ánh mắt tập trung vào hư không, bóng đen lập lòe.

Ầm...

Triệu Phong vận chuyển huyết mạch Huyết Ma Dương, trong cơ thể đột nhiên chấn động, toàn thân bùng phát một trận liệt diễm rực rỡ.

Phốc… Phốc… Phốc…

Triệu Phong đánh ra một cái vòi rồng liệt diễm lôi quang, tựa như một cái lôi cầu huyết hồng, bộc phát tốc độ không gì sánh nổi, phóng thẳng về phía trước.

Ầm...

Bà lão vị một đoàn Viêm Lôi huyết sắc đánh trúng, thân hình trực tiếp nát bấy.

Meo ô…

Một cái bóng xám lóe lên, Tiểu Tặc Miêu xuất hiện trên vai Triệu Phong, bộ dạng tựa như muốn tranh công.

Bốn vị Đại Đế, đều vẫn lạc.

Triệu Phong thở dài một hơi, tại Đoan Mộc gia, hắn bị mọi người áp bách, có rất nhiều nguyên nhân nên không thể động thủ, chỉ có thể nhịn xuống một bụng lửa giận.

Hiện nay, đám người Cửu U Cung chủ động chạy tới, khiến cho hắn phát tiết một phen, quả đúng là tri kỷ.

Thu thập xong bốn người này, Triệu Phong liền mỉm cười, nhìn về phương xa, nói:

- Hai vị, màn biểu diễn này, xem có thích không?

Chương 919: Ta Cũng Muốn Giết

- Hai vị, màn biểu diễn này, xem có thích không?

Triệu Phong ôn hòa hỏi thăm, âm thanh vang lên trung linh hồn của hai gã nam tử trung niên, khiến bọn chúng vốn đang thừ người lập tức bừng tỉnh, linh hồn run rẩy.

Hai người liếc nhìn nhau một cái, lấy ra một tờ phù chú ố vàng, đánh xuống lạc ấn linh hồn.

Sau đó, tấm phù chú này dung nhập vào hư không, biến mất không thấy gì nữa.

Bọn họ là nhân viên tình báo, sở trường ẩn thân và truy tung.

Bởi vậy, cuộc chiến vừa rồi của Triệu Phong, bọn hắn đại khái đều nhìn thấy rõ.

Chỉ là không ngờ, Triệu Phong từ đầu đã phát hiện ra bọn hắn.

Triệu Phong chủ động đuổi theo hướng của bà lão kia, chẳng qua là vì muốn tiếp cận bọn hắn, tránh cho bọn hắn phát giác có gì đó không đúng mà sớm bỏ chạy.

Thực lực và trí tuệ của Triệu Phong, quả thật đã khiến bọn hắn khuất phục.;

Hai người không còn đường trốn nữa, cho nên chỉ có thể truyền tin

tức ra ngoài trước khi chết.

Vụt...

Một đạo quang tuyến nhàn nhạt, xuyên qua tất cả, bắn về phương xa vô tận.

Một khắc sau.

Trong hư không, tấm phù chú ố vàng xuất hiện, sau đó chậm rãi tiêu tán.

Tâm thần của hai gã nam tử lại lần nữa rung động, ánh mắt tuyệt vọng, nhìn về phía cự nhân huyết diễm lôi quang đã đến gần.

Dưới lực lượng vô cùng, hai người ngay cả nói chuyện cũng vô cùng khó khăn, chỉ có thể quỳ rạp xuống đất, chờ đợi bị xử lý.

Mắt trái của Triệu Phong ngưng tụ, trong mắt tràn ra một luồng Đồng lực linh hồn siêu cường, trực tiếp giam cầm linh hồn của hai người.

- Sưu hồn!

Trong mắt trái xuất hiện một luồng linh hồn dao động hết sức tà dị, tiến vào linh hồn hai người.

Hai nhịp hô hấp sau…

Triệu Phong vung tay lên, lực lượng Xích Lôi huyết viêm bắt đầu sôi trào, biến thân thể hai người kia thành tro bụi hoàn toàn.

- Thập Tam hoàng tử!

Ánh mắt Triệu Phong vẫn lãnh đạm, thông qua sưu hồn, hắn đã biết mọi chuyện.

Là phe phái của Thập Tam hoàng tử, âm thầm truyền tin cho Cửu U Cung.

Để Cửu U Cung động thủ trước, thứ nhất là vì sợ Lục Thần Tiễn trong tay Triệu Phong.

Thứ hai, là dò xét thực lực nội tình của hắn.

Nếu như Cửu U Cung thất bại, bọn hắn lại phái ra sát thủ, có thể xử lý Triệu Phong.

- Quả nhiên, Vũ Phi vẫn còn mơ hồ.

Trong lòng Triệu Phong càng thêm xác định, ánh mắt bỗng nhiên trở nên sắc bén.

Diệt trừ Triệu Phong chính là kế sách của Thập Tam hoàng tử.

Chỉ cần mình vừa chết, tâm lý Triệu Vũ Phi sẽ sụp đổ, lại thêm trói buộc do hôn ước của Thánh Hoàng, Thập Tam hoàng tử có thể thuận theo lẽ thường mà đi trấn an Vũ Phi, sau đó từ từ khiến nàng vui lên.

Nếu như hắn có thể đoạt được Thái Tử vị, hết thảy sẽ càng trở nên dễ dàng hơn.

- Ha ha, muốn ta chết ư, muốn leo lên Thái Tử vị sao?

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, hai mắt bắn ra hào quang lạnh lùng, sát khí vô hình khiến cho một phương thiên địa như bị bao trùm.

- Chẳng qua, Cửu U Cung và phe phái của Thập Tam hoàng tử, chắc chắn sẽ không bỏ qua dễ dàng như vậy.

Trong mắt Triệu Phong có vài phần thâm trầm, thoáng lâm vào trầm tư.

Thập Tam hoàng tử vì đạt được Triệu Vũ Phi, nhất định phải diệt trừ mình, thế lực ngập trời sau lưng hắn, quả thật rất khó phòng bị.

Mặt khác, Cửu U Cung và phe phái sau lưng Thập Tam hoàng tử cũng tương tự.

Chẳng qua, Cửu U Cung lại cam lòng phái ra bốn vị Đại Đế, chính là muốn đổi lấy một mũi Lục Thần Tiễn của Triệu Phong.

Bốn vị Đại Đế, đoán chừng còn chưa biết cao tầng của Cửu U Cung, căn bản không hề hi vọng bọn hắn có thể diệt trừ được Triệu Phong.

Chỉ tiếc, tất cả bọn chúng đã chết rồi, cũng không ai có thể đem tình báo mang về được nữa.

Suy nghĩ trong chốc lát, Triệu Phong liền xác định mạch suy nghĩ, nhếch miệng cười một tiếng:

- Ha ha, xem ra đã định sẵn rồi.

Thần Mâu thứ chín và Cửu hoàng tử.

Quyết định xong, Triệu Phong lập tức bay về phía Trường Hồng thành.

Tiên Dược Các.

Cửu hoàng tử vẫn đang ở tầng chín, nói chuyện với Chu Tố Nhi, Triệu Phong trực tiếp đi lên trên.

- Tại sao ngươi lại đến nữa?

Thanh âm bất mãn của Chu Tố Nhi truyền đến đầu tiên, nàng thật sự là không có biện pháp gì với Triệu Phong.

Thiếu niên này, thật quá tùy hứng.

Triệu Phong không hề để tâm, đi đến trước mặt Cửu hoàng tử, nói thẳng:

- Cửu hoàng tử, nếu như lời hứa hẹn của ngươi vẫn còn hiệu lực, ta đáp ứng ngươi!

Cửu hoàng tử thoáng sững sờ, lập tức mừng rỡ như điên.

Lúc gặp Triệu Phong, hắn đã hỏi thăm, nhưng Triệu Phong không hề hứng thú chút nào.

Hắn căn bản không ôm hi vọng lắm, có lẽ hai năm rưỡi trôi qua, Triệu Phong đã sớm nghĩ thấu triệt rồi.

Nhưng không ngờ, Triệu Phong vừa mới đi ra ngoài một lúc, khi trở lại đã đáp ứng với hắn rồi.

Điều này quả thật đúng như Chu Tố Nhi đã nói, quá tùy hứng rồi.

Mặt khác, hắn và Chu Tố Nhi cũng đã nói chuyện với nhau, chính vì lời đề nghị trước đó của Triệu Phong, cho nên cũng có tiến triển nhất định.

Lòng tin của Cửu hoàng tử lập tức tăng vọt.

Trong lòng Cửu hoàng tử, Triệu Phong là người am hiểu công kích linh hồn, có thể trở thành thành viên chiến đấu chủ lực, còn là Tuần Thú Sư xuất sắc, lại có thể đạo cụ phụ trợ là Mê Không Giới, tác dụng rất lớn.

Mà Chu Tố Nhi ở bên này lại khẽ nhíu mày.

Triệu Phong vừa đi, Cửu hoàng tử liền nói rõ thân phận của Triệu Phong, khiến cho Chu Tố Nhi kinh ngạc một phen.

Nghĩ đến bí phủ Cổ Thần trong Không Gian Thần Huyễn, có rất nhiều thế lực, nhưng đều thua thiệt trong tay Triệu Phong, cảm giác bất lực trong lòng Chu Tố Nhi liền trở nên dễ chịu hơn.

Sau đó, Cửu hoàng tử lại nói việc hắn đã từng mời chào Triệu Phong, nhưng cho tới bây giờ Triệu Phong vẫn không đồng ý, cũng không gia nhập trâm doanh của hoàng tử khác.

Bản thân Chu Tố Nhi cũng vậy, trước mắt, chỉ có Tứ hoàng tử, Thất hoàng tử, Bát hoàng tử, là đều đã đến bày tỏ, thậm chí không chỉ một lần, nhưng nàng đều cự tuyệt tất cả.

- Tại sao ngươi lại đột nhiên đáp ứng hắn?

Chu Tố Nhi đi tới trước, nhìn Triệu Phong.

Hai năm rưỡi qua, Triệu Phong cũng không đáp ứng Cửu hoàng tử, tại sao chỉ mới đi ra ngoài trong chốc lát, hắn lại đáp ứng.

Nàng vô cùng nghi hoặc, trong quá trình này đã xảy ra chuyện gì mà

khiến hắn trở nên quyết đoán như vậy?

- Bởi vì, ta muốn giết Thập Tam hoàng tử!

Triệu Phong mỉm cười, nói.

Thập Tam hoàng tử hãm hại Triệu Phong như vậy, lại còn khiến hắn và Đoan Mộc gia lâm vào cục diện bế tắc, khiến cho Đoan Mộc Thanh đứng giữa không biết phải ứng phó thế nào, khiến cho Triệu Vũ Phi cảm thấy phức tạp bận tâm.

Người này, tuyệt đối không thể tha thứ!

Thần sắc Cửu hoàng tử, Ưng lão và lão giả hắc y ở cửa ra vào, chợt biến đổi, hô hấp tựa như đình chỉ, nhìn về phía Triệu Phong thật sâu.

Nếu nói ra những lời này ở bên ngoài, Triệu Phong nhất định đã chết từ lâu.

Mặc dù, Cửu hoàng tử thân là Hoàng huynh của Thập Tam hoàng tử, nhưng mẫu thân của hai người, lại không phải cùng một người.

Giữa các hoàng tử, mặt ngoài đều rất hòa hợp, kỳ thật trong lòng đều hi vọng đối phương chết đi, tất nhiên cũng chỉ là hi vọng mà thôi.

Các hoàng tử sẽ không ra tay với nhau, cho dù là vụng trộm cũng không dám.

Một khi bị phát hiện, sẽ bị cướp đi huyết mạch Hoàng tộc vĩnh viễn.

- Ha ha…

Chu Tố Nhi đột nhiên cười lạnh, sau đó tùy ý nói:

- Ta cũng muốn giết, Cửu hoàng đệ, thỉnh cầu của ngươi, ta đáp ứng!

Cửu hoàng tử còn đang suy đoán tại sao Triệu Phong lại nói ra lời này.

Kết quả, Chu Tố Nhi lại đột nhiên lên tiếng, hơn nữa còn đáp ứng lời mời chào của hắn.

Hết thảy những điều này, tới quá nhanh, khiến hắn không thể tin nổi.

Ngay lập tức, đã thu được hai nhân thủ tuyệt hảo.

Hắn đột nhiên cảm thấy, hết thảy những điều này, đều là công lao của Thập Tam hoàng tử, có lẽ mình phải gặp hắn cảm ơn mới được.

Ưng lão lộ ra nụ cười, nhìn thật sâu về phía Triệu Phong.

Vốn dĩ, lúc trước, tỷ lệ thắng của Cửu hoàng tử trong cuộc tranh đoạt Thái Tử là rất thấp.

Nhưng bây giờ, đã có một chút khả năng rồi.

- Mặt khác, Triệu Phong tiểu huynh đệ, bây giờ chúng ta đã cùng một trận doanh rồi, ngươi có thể nói cho ta biết, ngươi làm thế nào trừ độc hay không?

Chu Tố Nhi bỗng nhiên chuyển biến, lộ ra nụ cười đáng yêu, nhìn về phía Triệu Phong với dáng vẻ rất thân thiết.

Mọi người ở đây, đều không khỏi cảm thấy xấu hổ.

Quả nhiên, nữ nhân trở mặt so với lật sách còn nhanh hơn.

Chẳng qua, bọn họ cũng rất hiếu kỳ.

- Về sau có cơ hội, ta sẽ từ từ giải thích với ngươi, hiện nay chúng ta đã cùng trận doanh, dược liệu của Tiên Dược Các có phải nên cung ứng miễn phí hay không?

Triệu Phong tránh đi câu hỏi của Chu Tố Nhi, thậm chí còn phản kích một phen.

Năng lực của mắt trái, và nguyên lý “phân giải”, tuyệt đối không thể lộ ra.

Vẻ mặt Chu Tố Nhi lập tức cứng đờ, quả nhiên, mình muốn chiếm tiện nghi từ trên tay Triệu Phong, quả thật là suy nghĩ hão huyền.

- Ha ha…

Cửu hoàng tử cười thoải mái, hôm nay, hắn quả thật rất cao hứng.

- Cửu hoàng tử, ta vừa tới lục địa, còn chưa có chỗ ở, không biết…

Triệu Phong có chút xấu hổ, chậm chạp nói ra ý đồ.

Hắn đến tìm Cửu hoàng tử, một phương diện khác chính là kiếm một nơi an toàn.

- Ta hiểu rồi, không bằng Triệu huynh đệ hãy đến chỗ ta, nơi đó tương đối yên tĩnh, rất thích hợp để tu luyện.

Cửu hoàng tử đã rõ ý tứ của Triệu Phong, cũng biết Triệu Phong là người điên cuồng tu luyện, vì vậy trực tiếp mời Triệu Phong đến chỗ

ở của hắn.

- Vậy thì quấy rầy rồi.

Triệu Phong khẽ gật đầu, cũng không khách khí chút nào.

Không có chỗ ở nào an toàn hơn so với cung điện của Hoàng tộc.

Bởi vì, với thân phận của hắn hiện nay, cho dù là Thập Tam hoàng tử hay Cửu U Cung, cũng sẽ không dám tùy tiện ra tay.

- Tố Nhi tỷ, ta cáo từ trước!

Cửu hoàng tử cáo từ Chu Tố Nhi, sau đó mang theo Triệu Phong và Ưng lão, xuất phát đến Hoàng cung.

- Cửu hoàng tử, Chu Tố Nhi là công chúa?

Từ xưng hô giữa Cửu hoàng tử và Chu Tố Nhi, Triệu Phong cũng suy đoán được điều này.

- Đúng vậy, Tố Nhi tỷ từng là công chúa mà phụ hoàng sủng ái nhất.

Cửu hoàng tử mỉm cười nói.

- Vậy tại sao lại rời khỏi Hoàng cung?

Trong lòng Triệu Phong có chút khó hiểu, hơn nữa dường như Chu Tố Nhi có thù oán rất lớn với Thánh Hoàng và Thập Tam hoàng.

- Mẫu thân của Chu Tố Nhi, trước kia cũng là Thánh Hậu, chẳng qua đã qua đời rồi.

Thần sắc Cửu hoàng tử trở nên nhu hòa, khẽ than nhẹ.

Giữa các hoàng tử không có tình nghĩa gì đáng nói, nhưng công chúa thì lại khác, giữa các nàng và hoàng tử, không hề có tranh đoạt lợi ích.

Toàn bộ hoàng tử, thậm chí đều cố gắng nịnh bợ công chúa.

Bởi vì đối tượng của công chúa Hoàng tộc, ngày sau nhất định cũng là danh môn đại Tông.

Triệu Phong khẽ gật đầu, trong lòng đã rõ.

Sau khi mẫu thân của Chu Tố Nhi chết, đương kim Thánh Hoàng lại cưới một nữ tử khác, mà con của người đó, chính là Thập Tam hoàng tử.

Thì ra là thế.

Không trách được tại sao lúc ấy Chu Tố Nhi lại nói câu đó.

Chẳng qua.

Mặc dù Triệu Phong đã nói ra những lời đại nghịch, nhưng hắn cũng sẽ không mù quáng mà hành sự.

Sau lưng Thập Tam hoàng tử là Thánh Hoàng và Thánh Hậu, là biểu tượng của toàn bộ Vương triều, mà sau lưng Đại Càn Vương triều, chính là Thái Hoàng Điện, thế lực Tứ Tinh.

Nếu không phải vạn phần nắm chắc, hắn tuyệt đối không thể ra tay với Thập Tam hoàng tử được.

Hơn hai mươi ngày sau…

Triệu Phong đi vào trong cung điện của Hoàng tộc.

Tới gần Hoàng cung, Triệu Phong liền mơ hồ cảm giác có một luồng lực lượng hùng hậu vô hình, đang thủ hộ một phương thiên địa, siêu việt hết thảy.

Bước vào trong đó, Triệu Phong cảm thấy mình như tiến vào lãnh địa quy tắc của người khác, hết thảy hành động của mình, đều bị một luồng lực lượng thần bí khống chế.

Phạm vi của Hoàng cung, ngoại trừ đương kim Thánh Hoàng và một vài cơ cấu đặc biệt ra, đều cấm phi hành.

Triệu Phong theo Cửu hoàng tử tiến vào từ cửa chính của Hoàng cung.

- Triệu Phong?

Một âm thanh quen thuộc truyền đến.

- Bát hoàng tử!

Cửu hoàng tử mỉm cười, mơ hồ có vẻ đắc ý, sự cường đại của Triệu Phong, tin rằng Bát hoàng tử và Thập Tam hoàng tử, đã lĩnh ngộ sâu sắc.

Mà Bát hoàng tử, từ trước Không Gian Thần Huyễn, đã quen biết Triệu Phong.

Hiện nay, Triệu Phong lại bị hắn mời chào thành công.

Bên cạnh Bát hoàng tử, vẫn chỉ có Lạc Tôn kết bạn.

Hai người đều nhìn về phía Triệu Phong với thần sắc phức tạp.

Bát hoàng tử thực sự có chút hối hận, nếu không phải vì chuyện của Lạc Thủy Nhi thì bây giờ, người mời chào được Triệu Phong, tuyệt đối sẽ là hắn.

Biểu hiện của Triệu Phong trong Không Gian Thần Huyễn, mơ hồ áp chế Tân Vô Ngân – nhân tài mà Tứ hoàng tử trọng dụng.

Hiện nay, Triệu Phong đã là Hư Thần Cảnh hậu kỳ.

Nhưng thực lực thật sự đạt đến trình độ nào, hắn lại không dám đánh giá.

Hơn nữa, Kim Đồng tựa như hổ phách kia, cũng làm hắn không dám nhìn thẳng, linh hồn thoáng có chút run rẩy.

Chương 920: Tiến Vào Hoàng Cung

- Cửu hoàng đệ, chúc mừng ngươi đã mời chào được nhân tài đắc lực như vậy.

Bát hoàng tử khách sáo chào hỏi.

Đối với Triệu Phong, hắn và Lạc Tôn đều có cảm giác chán ghét và bất lực khó hiểu.

Sự thần bí và khó nhằn của Triệu Phong đã xâm nhập vào tâm linh bọn họ.

Nhưng cho dù Cửu hoàng tử có mời chào được Triệu Phong, thì cũng không ảnh hưởng nhiều tới phương diện thi đấu.

Dù sao thì thế lực và bối cảnh của Cửu hoàng tử cũng quá yếu, trong tay không có nhiều cường thủ, thực lực tổng thể xếp cuối cùng.

Dựa theo kinh nghiệm lúc trước, Thái Tử vị, đều có tên nằm trong năm hạng đầu do tổ chức tình báo đánh giá.

Những hoàng tử có thực lực và xếp hạng thấp, cơ bản không hề có phần thắng.

Lúc bọn hắn tiến vào lăng mộ Hoàng tộc, sẽ tìm kiếm kỳ ngộ, củng cố thực lực bản thân, ngày sau có lẽ còn có thể được phân phong tước vị không tệ, nếu như có thể tiến vào Thái Hoàng Điện thì càng tốt hơn.

Chẳng qua, cũng sắp đến lúc diễn ra cuộc tranh đoạt Thái Tử rồi.

Tiếp theo sẽ phát sinh chuyện gì, cũng không ai biết trước được.

Chỉ cần có quyết tâm tranh đoạt, thì vẫn còn một tia cơ hội, không thể bỏ qua.

Khách sáo với Cửu hoàng tử vài câu, song phương liền cáo từ.

Triệu Phong cũng không nói gì với Cửu hoàng tử và Lạc Tôn.

- Lạc Tôn.

Bát hoàng tử phát giác Lạc Tôn có chút dị thường, vừa nghĩ một chút, trong lòng liền thông suốt.

Lúc mới quen Triệu Phong, tu vi của hắn còn chưa đến Chân Chủ Cấp, hai người đều là cao cao tại thượng, không ai để hắn vào mắt.

Hiện nay, Triệu Phong đã trở thành tồn tại đỉnh phong trong thế hệ trẻ, trên Đại Càn Hoàng Bảng, xếp hạng tăng vọt, đạt tới hạng bảy.

Nhìn kẻ đã từng là con sâu cái kiến, từng bước trở nên mạnh mẽ, thậm chí vượt qua bản thân, tư vị trong lòng hiển nhiên không tốt lắm.

- Bát hoàng tử, ta không sao, chờ sau khi Tiểu Thế Giới song thuộc tính của ta diễn hóa thành công, Triệu Phong cũng không phải là đối thủ của ta!

Ánh mắt Lạc Tôn chợt lóe lên tinh quang, trong lòng nhen nhóm lên ý chí chiến đấu.

Hiện nay hắn đã là Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Chênh lệch lớn nhất giữa Đại Đế và Vương Giả, chính là ở chỗ lĩnh ngộ áo nghĩa thiên địa và lực lượng mà Tiểu Thế Giới diễn hóa ra.

Nếu như Tiểu Thế Giới song thuộc tính của Lạc Tôn diễn hóa thành công, uy năng tuyệt đối không tầm thường, cho dù là những Đại Đế đỉnh phong lâu năm, thì hắn cũng không hề e ngại.

- Như vậy là tốt rồi, tiếp theo chỉ cần đàm phán thành công, chỉnh thể thực lực của chúng ta, sẽ lại gia tăng thêm một chút.

Cho dù hắn không phải là lựa chọn hàng đầu cho ngôi vị Thái Tử, nhưng Bát hoàng tử vẫn muốn ra sức đánh cược một lần, để không còn gì phải tiếc nuối nữa.

Trong lăng mộ Hoàng tộc, rủi ro rất lớn, không nhất định cứ là thực lực mạnh nhất, thế lực lớn nhất, thì sẽ trở thành người thắng trận cuối cùng.

Hoàng cung Đại Càn rộng lớn hùng vĩ, sơn son thiếp vàng, tựa như một đầu Cự Long kim lân, chiếm giữ đại địa.

Trong Hoàng cung, nguyên khí thiên địa so với bên ngoài, còn cao hơn mấy bậc, ngoài ra còn có số mệnh vô hình bao trùm.

Mà nơi ở của hoàng tử, gần như những nơi có nguyên khí thiên địa dày đặc nhất trong khắp cả Hoàng cung.

Một đường đi tới, trên đường có không ít thành viên Hoàng tộc chủ động vấn an.

- Cửu điện hạ.

- Cửu hoàng tử trở về rồi?

- Lần này điện hạ ra ngoài, thu hoạch rất nhiều a.

Lúc chào hỏi với Cửu hoàng tử, ánh mắt của bọn họ đều âm thầm quan sát Triệu Phong, có chút tò mò.

Không cần phải nói cũng biết, đây chính là nhân thủ mà Cửu hoàng tử mời chào, không biết sở trường là gì mà lại được Cửu hoàng tử tự mình dẫn vào Hoàng cung.

Chẳng qua, đối với một số thành viên có quan hệ không tốt với Cửu hoàng tử, thì lại không hề chú ý đến Triệu Phong chút nào.

Nhân thủ mà các hoàng tử mời chào, phần lớn đều là tinh anh truyền kỳ của thế hệ trước.

Cũng có motoos trường hợp đặc biệt, ví dụ như Tân Vô Ngân – nhân tài trợ thủ đắc lực của Tứ hoàng tử.

Chẳng qua, cái tên của Tân Vô Ngân đã sớm truyền khắp cả Đại Càn.

Còn tiểu tử tóc vàng này, không biết là từ đâu xuất hiện.

- Còn trẻ như vậy, cho dù là thiên tư trác tuyệt thì kinh nghiệm vẫn còn thấp, tác dụng không lớn lắm.

- Tất nhiên, người có thực lực thật sự đều có đầu óc, sẽ biết phải lựa chọn như thế nào.

…

Cửu hoàng tử vừa trở về, trong cung điện, một vị lão quản gia lập tức bước nhanh tới.

- Điện hạ, lúc trước, Tuần Thú Tông Sư Lương Tang của Thiên Trì thành đã từng tới bái phỏng.

Trên mặt lão quan gia lộ vẻ mừng rỡ, thoáng đánh giá Triệu Phong một chút, đồng thời báo cáo.

- Biết rồi!

Cửu hoàng tử đáp lời, sau đó liền dẫn Triệu Phong đi đến một gian điện ở bên cạnh.

Lão quản gia hơi sững sờ, Tuần Thú Tông Sư Lương Tang chính là nhân thủ mà Cửu hoàng tử thập phần coi trọng, thậm chí còn từng tự mình mời chào, nhưng lại bị cự tuyệt.

Bây giờ Tuần Thú Tông Sư Lương Tang chủ động tới bái phỏng, Cửu hoàng tử lại lộ ra bộ đạng thờ ơ như vậy.

Chuyện này quả thật có chút khác thường.

- Điện hạ, Lương Tang nói, nếu như điện hạ có thể xuất ra năm đầu trân thú Vương Giả đỉnh phong, hắn sẽ đáp ứng điện hạ.

Lão quản gia vội vàng đuổi theo, tiếp tục nói.

- Ngày sau nếu như Lương Tang lại đến, ngươi hãy trực tiếp cự tuyệt!

Cửu hoàng tử dẫn Triệu Phong tiến vào một cung điện hoa lệ bên cạnh, sau đó quay đầu phân phó với lão quản gia.

Thần sắc lão quản gia lập tức trở nên kinh ngạc.

Trực tiếp cự tuyệt?

Chẳng lẽ điện hạ đã mời chào được Tuần Thú Sư xuất sắc khác? Không phải là vị thiếu niên tóc vàng này chứ?

- Chẳng lẽ điện hạ đã từ bỏ tranh đoạt Thái Tử vị?

Lão quản gia khẽ lắc đầu, Tuần Thú Sư trẻ tuổi như vậy, làm sao có thể so với Tuần Thú Tông Sư Lương Tang được.

Trong mười vị hoàng tử tham dự tranh đoạt Thái Tử, chỉ có mấy vị hoàng tử là không hứng thú với Thái Tử vị mà thôi.

Nhưng trong tay những vị hoàng tử này, đều có được danh ngạch tiến vào lăng mộ Hoàng tộc.

Bởi vậy, không ít thế lực Tông môn, đều bỏ ra một lượng lớn trân tài dị bảo để đổi lấy danh ngạch này, đưa thiên tài trong Tông môn hoặc gia tộc vào lăng mộ Hoàng tộc để tôi luyện, tìm kiếm kỳ ngộ.

Trong mắt lão quản gia, điện hạ của nhà mình, có lẽ đã đem những danh ngạch này bán cho một vài thế gia Tông môn, đổi lấy một số chỗ tốt thực tế.

- Cửu hoàng tử, ta sẽ tạm thời ở lại chỗ này.

Triệu Phong không chút khách khí, nơi có nguyên khí thiên địa dày đặc và số mệnh Vương triều bao trùm như vậy, tu luyện nhất định sẽ

dễ dàng hơn rất nhiều.

- Triệu huynh đệ, ta còn có chuyện quan trọng, ngươi cứ an tâm ở lại nơi này, có chuyện gì, cứ trực tiếp phân phó cho Tề quản gia.

Cửu hoàng tử phân phó cho Tề quản gia, sau đó liền cùng Ưng lão rời đi.

Triệu Phong đi vào trong điện các, lập tức bế quan tu luyện.

Hiện nay, tu vi của hắn vẫn còn quá thấp, mà cường giả tiến vào trong lăng mộ Hoàng tộc đều không hề hạn chế tuổi tác.

Nói cách khác, lần này không phải là cuộc đọ sức của đám tân bối, mà chủ yếu là những tinh anh thiên tài lão bối.

Hơn nữa, toàn bộ đoàn đội, đều có phân công, mỗi người phụ trách riêng phần mà mình am hiểu nhất.

Triệu Phong mượn sự bảo hộ an toàn tạm thời của Cửu hoàng tử, hắn cũng sẽ tận hết khả năng trợ giúp cho Cửu hoàng tử.

Trong không gian mắt trái, trên kim cầu là đầu lâu Thần Kiếp đang trôi nổi.

Triệu Phong phát hiện, sau khi vụ hải tử sắc biến mất, chỉ cần mình sử dụng Lôi lực Thần Kiếp, dẫn dắt lực lượng Lôi Kiếp, thì nó sẽ từ từ biến mất, sau đó dung nhập vào trong linh hồn của mình.

Linh hồn của Triệu Phong hiện nay, so với thường nhân còn ngưng thực hơn rất nhiều.

Linh hồn cường đại mang ý nghĩa vô cùng to lớn, đại diện cho ý

niệm tinh thần và ý chí linh hồn.

Hơn nữa, trong linh hồn của hắn, còn ẩn chứa lạc ấn Lôi Kiếp.

Chỉ cần vận chuyển lực lượng linh hồn, lực lượng Lôi Kiếp sẽ lập tức tràn ra.

Bởi vậy, công kích của Triệu Phong, chỉ cần ẩn chứa ý chí linh hồn, thì sẽ mang tính phá hoại của Lôi Kiếp.

Mà nhục thân của Triệu Phong tu luyện Kim Khôn Thánh Lôi Thể.

Một khi đột phá đến tầng thứ sáu, sẽ có thể lợi dụng Lôi Kiếp Hồn Thể, để tẩy luyện Thánh Lôi Thể.

Khi đó, bất kể là linh hồn hay là nhục thân của Triệu Phong, đều sẽ ẩn chứa áo nghĩa Thần Kiếp, trợ giúp rất lớn đối với “Thần Kiếp” mà sau này hắn phải đối mặt.

Ý niệm tâm thần của Triệu Phong, hóa thành bốn luồng, bắt đầu tu luyện.

Luồng thứ nhất, dùng để hắn hấp thu Lôi lực Thần Kiếp.

Luồng thứ hai, tu luyện Viêm Chi Phong Lôi.

Luồng thứ ba, tìm hiểu hạt kết cấu ẩn chứa trong kim cầu.

Luồng thứ tư, lợi dụng huyết mạch Huyết Ma Dương và Viêm Chi Phong Lôi, dung hợp thành Xích Lôi Huyết Viêm chi lực, tẩy luyện Thánh Lôi Thể.

- Hỏa Lân Thảo, Hỏa Văn Huyết Chi…

Triệu Phong trực tiếp lấy ra những trân tài Hỏa thuộc tính mà hắn đã mua được từ trong Tiên Dược Các, trực tiếp sử dụng.

Nếu một màn này, bị người bên ngoài nhìn thấy, nhất định sẽ thổ huyết mắng chửi.

Những dược liệu trân quý hiếm gặp ở bên ngoài, cho dù là Đại Đế đỉnh phong, cũng sẽ không bỏ qua, mà chế luyện thành linh dược để phục dụng.

Thế nhưng, Triệu Phong lại trực tiếp phục dụng chúng.

- Thiên Hồng Hỏa Phong Sào, còn chưa trừ độc hoàn toàn, để ngày sau sẽ sử dụng vậy.

Lập tức, khí tức Hỏa thuộc tính quanh người Triệu Phong lập tức bạo tăng, trong tinh hạch, Viêm Chi Phong Lôi không ngừng sôi trào.

Chân nguyên Viêm Chi Phong Lôi vận chuyển khắp toàn thân Triệu Phong, hấp thu dược liệu.

Mà dược liệu lưu lại, đều bị huyết mạch Huyết Ma Dương hấp thu tiêu hóa, tận dụng triệt để.

Một ngày nọ, Viêm Chi Phong Lôi trong tinh hạch của Triệu Phong, đột nhiên uy thế tăng vọt.

- Viêm Chi Phong Lôi, củng cố tại cảnh giới tiểu thành.

Phù…

Triệu Phong khẽ thở ra một ngụm trọc khí.

Trong không gian mắt trái, hạt kết cấu trong kim cầu, đã được Triệu Phong lý giải gần như toàn bộ.

Dù sao thì trước mắt, những thứ mà Triệu Phong phân giải cũng không nhiều lắm.

Vật tham chiếu quá ít, cũng khó có thể đạt được kinh nghiệm trọng yếu.

- Vật chất trong Tiểu Thế Giới Mê Không Giới, không có giá trị phân giải.

Triệu Phong từ lâu đã đi đến kết luận này.

Nếu như hắn muốn phân tích kết cấu hoa cỏ, phần lớn đều trực tiếp phân giải hoa cỏ thực sự ở ngoại giới.

Bỗng nhiên, ánh mắt Triệu Phong sáng lên.

Một kiện Thần binh Địa cấp cất chứa trong Mê Không Giới, lập tức xuất hiện trước mặt hắn.

- Nếu như trong chiến đấu, ta có thể phân giải binh khí của đối thủ thì… Ha ha…

Năng lực trong mắt trái của Triệu Phong lóe lên, một đạo kim quang chiếu xạ vào binh khí trong tay.

Chẳng qua, chùm tia sáng tạo thành gợn sóng thần bí, mặc dù chiếu xạ rất lâu, nhưng Thần binh Địa cấp vẫn không hề biến hóa chút nào.

- Chế tạo bất kỳ loại binh khí nào, ít nhất cũng có trên trăm loại tài

liệu khoáng thạch bất đồng, lại trải qua luyện đúc trong nhiệt độ cao, những hạt trong đó đã biến hình, dung hợp với nhau, trở nên pha lẫn vô cùng phức tạp.

Triệu Phong đình chỉ việc phân giải, sau đó khép hờ mắt trái.

Chỉ trong chớp mắt, mắt trái của hắn liền thu hoạch được một lượng lớn tin tức khổng lồ có liên quan đến hạt kết cấu kim loại.

Nhưng những hạt kết cấu này, phần lớn đều đã biến hình, không hoàn chỉnh.

Mà độ cứng của Thần binh, được thể hiện trên mật độ của các hạt.

Kết cấu hạt chằng chịt đan xen, khiến cho Triệu Phong không khỏi đầu váng mắt hoa.

- Quả nhiên, phân giải Thần binh không thực tế lắm.

Triệu Phong liền tạm thời vứt bỏ ý nghĩ này.

Cùng lúc đó, tại một gian điện các rộng rãi khác trong Hoàng cung.

- Bẩm báo Thập Tam hoàng tử, vừa rồi, Cửu hoàng tử đã mang người vào Hoàng cung.

Một tên nô bộc quỳ trên mặt đất, trong tay trình lên một tờ giấy trắng.

Thập Tam hoàng tử tiếp nhận tờ giấy trắng, ý chí linh hồn vừa tiếp xúc, lập tức hình tượng một thiếu niên tuấn mỹ tóc vàng Kim Đồng, liền hiện ra trong đầu hắn.

- Đây, đây không phải là Triệu Phong sao?

Thập Tam hoàng tử lập tức đứng lên, thần sắc kinh sợ.

- Cái gì? Thần nhi, ngươi nói người mà Cửu hoàng tử mang vào Hoàng cung, chính là Triệu Phong?

Phía sau đại điện, nam tử uy nghiêm ngồi ngay ngắn trên ghế, lập tức đứng dậy, hai mắt cực kỳ âm trầm.

- Bá phụ, chính là Triệu Phong, chẳng qua tóc và mắt đã đổi màu mà thôi.

Thập Tam hoàng tử lập tức xác định.

- Đám phế vật này.

Nam tử uy nghiêm lập tức lộ ra thần sắc phẫn nộ.

Kế hoạch ám sát Triệu Phong, chính là do hắn phân phó cho cấp dưới đi làm.

Mà thủ hạ của hắn còn cam đoan với hắn, Triệu Phong nhất định phải chết.

Bây giờ thì hay rồi, Triệu Phong tiến vào Hoàng cung, e rằng đã trở thành nhân thủ của Cửu hoàng tử rồi.

Hắn tuyệt đối không thể ra tay với phe phái sau lưng Cửu hoàng tử, huống chi còn là ở trong Hoàng cung.

Chương 921: Tuần Thú Tông Sư

- Vậy cứ để cho hắn sống thêm một thời gian nữa, chờ ta leo lên Thái Tử vị, lúc đó sẽ là ngày chết của hắn.

Ánh mắt Thập Tam hoàng tử trở nên sắc bén.

Chờ sau khi cuộc tranh đoạt Thái Tử chấm dứt, Triệu Phong không phải là thành viên Hoàng tộc, cũng không có tước vị phân phong, tự nhiên sẽ không thể lưu lại Hoàng cung được nữa.

Đến lúc đó, giết hắn cũng dễ như trở bàn tay.

Nam tử uy nghiêm nghe xong, chỉ âm thầm lắc đầu, sau đó lại ngồi xuống.

Chu Thần vẫn còn trẻ tuổi, thiếu khuyết lịch duyệt.

Nếu như bây giờ Triệu Phong chết, chuyện Triệu Vũ Phi sẽ dễ xử lý hơn nhiều.

Đến lúc đó, đem hôn ước tuyên bố rộng rãi, thế lực phe phái của Thập Tam hoàng tử sẽ có thể khuếch trương thêm một bước.

Thật là đáng tiếc, chỉ còn một năm nữa là sẽ bắt đầu tranh đoạt Thái Tử vị.

Chỉ vi họng trong khoảng thời gian này, Đoan Mộc gia có thể lôi kéo được Triệu Vũ Phi.

Ngàn vạn lần không thể để Triệu Vũ Phi gặp Triệu Phong, tốt nhất là bất kỳ tin tức gì về Triệu Phong, cũng không được để nàng biết.

- Thần nhi, nhân thủ mà ngươi mời chào thế nào rồi?

Nam tử uy nghiêm hỏi thăm, đối với Chu Thần, hắn vẫn không yên lòng lắm, bởi vậy, hắn vẫn thường xuyên đến đây bày mưu tính kế.

- Trước mắt đã có đủ, thậm chí có càng nhiều nhân tuyển tốt hơn để thay thể.

Thập Tam hoàng tử tràn đầy tự tin, về chuyện tranh đoạt Thái Tử, phần lớn mọi chuyện đều có mẫu hậu và bá phụ giúp hắn quản lý.

Nhân thủ mà hắn mời chào cũng tham dự tối đa, có một vài thu hoạch ngoài dự liệu, bởi vậy chỉ nói mơ hồ, đến lúc đó sẽ khiến cho mẫu hậu và bá phụ chấn động.

- Vậy là tốt rồi.

Nam tử uy nghiêm thoáng yên tâm, phán đoán thực lực mạnh hay yếu là chuyện đơn giản, có lẽ Chu Thần sẽ không làm gì nhiễu loạn đâu.

Hơn nữa, trước khi bắt đầu tranh đoạt Thái Tử, sẽ có một hồi tranh đoạt danh ngạch.

Ví dụ như, trong thế lực sau lưng phe phái của Thập Tam hoàng tử, sẽ có người không phục, muốn tranh đoạt danh ngạch Tuần Thú Sư.

Lúc đó có thể khiêu chiến với danh ngạch Tuần Thú Sư, nếu như khởi người khởi xướng khiêu chiến chiến thắng, thì có thể thay thế.

Tranh đoạt danh ngạch thường bắt đầu trước khi xuất hiện tranh đoạt Thái Tử.

Mục đích chính là tránh cho hoàng tử lộng quyền,khiến cho thế lực ủng hộ hoàng tử, đều có quyền lợi tiến vào lăng mộ Hoàng tộc.

Mặt khác, cũng có thể khiến cho hoàng tử, đạt được càng nhiều nhân thủ mạnh hơn.

Bên trong Mê Không Giới.

Triệu Phong lại phân ra một luồng ý niệm, đắp nặn Phong Lôi Lĩnh Vực.

Từ khi trọng sinh đến nay, thời gian của Triệu Phong luôn cấp bách, lại có thiên phú phương diện linh hồn, nên trong lúc vội vã chỉ đắp nặn Huyễn Thành Lĩnh Vực.

- Đến lúc bắt tay vào làm Tiểu Thế Giới rồi.

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm.

Tu vi của hắn hiện nay đã củng cố tại Hư Thần Cảnh hậu kỳ, khoảng cách đến Hư Thần Cảnh đại thành, chỉ còn một bước ngắn.

Nhưng như vậy cũng không có nghĩa là hắn có thể ngưng tụ được Tiểu Thế Giới.

Năng lực học tập và lĩnh ngộ của Triệu Phong là siêu nhân nhất đẳng, lúc đắp nặn Lĩnh Vực, đắp nặn Tiểu Thế Giới, bắt chước tiền nhân, có gì mà không thể?

Huống hồ, Triệu Phong còn có hai lần kinh nghiệm tu hành, hiểu biết đối với lĩnh ngộ quy tắc thiên địa, còn vượt xa Vương Giả đỉnh phong bình thường.

Mặt khác, Triệu Phong cảm thấy, năng lực mà mắt trái dị biến mang lại, trợ giúp rất lớn trong việc hắn đắp nặn Tiểu Thế Giới.

Bởi vậy.

Muốn trước tiên đắp nặn ra Phong Lôi Lĩnh Vực, thì phải xác định Lĩnh Vực Tiểu Thế Giới mà mình sẽ đắp nặn.

Ba tháng sau, Triệu Phong xuất quan, đi vào cung điện của Cửu hoàng tử.

- Tề quản gia, có thể phái người đến Tiên Dược Các ở Trường Hồng thành, lấy giúp ta một ít dược liệu hay không?

Triệu Phong tìm đến Tề quản gia.

- Không vấn đề.

Tề quản gia sửng sốt, ba tháng trôi qua, thiếu chút nữa thì hắn đã quên đi nơi này có một thiếu niên tóc vàng rồi.

- Trực tiếp đi tìm Các chủ Tiên Dược Các, nói với nàng ta, Triệu Phong cần trân tài Hỏa thuộc tính trân quý nhất là được.

Trân tài Hỏa thuộc tính trong tay Triệu Phong, ngoại trừ Thiên Hồng Hỏa Phong Sào ra, tất cả đều đã tiêu hao hết.

Tạm thời Thiên Hồng Hỏa Phong Sào vẫn còn độc tố chưa hoàn toàn giải trừ.

Nhưng tới lui Tiên Dược Các một chuyến cũng mất hai tháng.

Sắc mặt Tề quản gia đột nhiên chấn động, lập tức cười nói:

- Được, không ngờ Triệu công tử lại quen biết với Các chủ của Tiên Dược Các.

Các chủ Chu Tố Nhi của Tiên Dược Các, chính là công chúa của Đại Càn Vương triều, trong Hoàng tộc, không ai là không biết chuyện này.

Bản thân Chu Tố Nhi lại càng có thiên phú kinh người, một thân y thuật cao siêu, ngay cả Y đạo Tông Sư của Ngự Y Các, cũng rất tán thưởng.

Thế nhưng, khiến Tề quản gia chính thức khiếp sợ, lại là thân phận của thiếu niên này.

Không ngờ hắn là Triệu Phong, Tử Phát Song Tà đã từng gây xôn xao trong Không Gian Thần Huyễn.

Chẳng qua, Triệu Phong này được ca tụng là nhờ huyết mạch đồng thuật cường đại, nhưng ngược lại chưa từng nghe nói hắn còn có thân phận Tuần Thú Sư.

Lúc này, ngoài điện chợt truyền đến thanh âm nam tử.

- Tại hạ Lương Tang, Tuần Thú Tông Sư của Thiên Trì thành, đặc biệt tới bái phỏng Cửu hoàng tử.

Tề quản gia lập tức đi ra ngoài, sau đó nói:

- Lương đại sư, điện hạ hôm nay không có ở đây.

- Được rồi, ngươi giúp ta chuyển cáo với Cửu hoàng tử, ta liên tục tự hỏi bản thân, quyết định chỉ cần Cửu hoàng tử có thể xuất ra ba đầu trân thú Vương Giả đỉnh phong, Lương Tang sẽ nguyện ý hiệp trợ Cửu hoàng tử.

Thần sắc Lương Tang tràn ngập ngạo nghễ, biểu hiện ra vẻ muốn nhượng bộ.

Trân thú và Yêu thú, hoàn toàn bất đồng.

Trân thú hiếm có vô cùng, rất khó thuần phục, mà không gian phát triển và tiềm lực lại cực lớn, Yêu thú bình thường không có khả năng so sánh.

- Thật không phải, Lương đại sư, điện hạ đã phân phó, hiện nay ngài ấy không thiếu Tuần Thú Sư nữa rồi.

Tề quản gia thoáng nhìn trong điện, sau đó mỉm cười đáp.

- Cái gì?

Lương Tang lập tức giật mình.

Đại đa số thế lực trước mắt, đều đã đứng vững phe phái.

Tuần Thú Sư lại vô cùng thưa thớt.

Hắn cự tuyệt Cửu hoàng tử, chính là muốn kiếm lợi ích từ phía Hoàng tộc.

Nhưng mấy tháng qua, Cửu hoàng tử không hề có tin tức gì, hắn

đành phải tự mình chạy đến, giảm xuống yêu cầu.

Nhưng không ngờ, Cửu hoàng tử đã tìm được Tuần Thú Sư rồi.

Nhất thời, Lương Tang không cách nào tiếp nhận được, sớm biết như thế, lúc trước nên trực tiếp đáp ứng mới đúng.

Bên cạnh Lương Tang, một lão giả mở miệng hỏi thăm:

- Không biết Tuần Thú Tông Sư mà Cửu hoàng tử mời chào là ai?

Thiên Trì thành phụ thuộc vào Lương Tang, mà vị lão giả này, chính là Thành chủ Thiên Trì thành, là bá tước phân phong.

Thiên Trì thành hiện nay còn chưa ủng hộ vị hoàng tử nào.

Nguyên nhân chính là vì Lương Tang.

Chỉ khi xác định Lương Tang trở thành nhân thủ của vị hoàng tử nào, thì Thiên Trì thành mới dựa vào đó để phụ thuộc, như vậy mới càng có thể thu hoạch được càng nhiều lợi ích hơn.

Ánh mắt Lương Tang lóe sáng, tựa như muốn biết tên của vị Tuần Thú Sư này.

Như vậy, đợi đến ngày tranh đoạt danh ngạch, cướp lấy danh ngạch của đối phương là được.

Mà lúc này, Triệu Phong lại trùng hợp từ trong cung điện đi ra.

Lão quản gia không nói gì, ánh mắt liếc nhìn Triệu Phong.

- Ta chính là vị Tuần Thú Tông Sư đó.

Triệu Phong nói thẳng.

Về việc tranh đoạt danh ngạch, Triệu Phong cũng biết đại khái.

Trước mắt, Cửu hoàng tử cũng không phân phối chức vụ cho Triệu Phong.

Chẳng qua, Triệu Phong cảm thấy, danh ngạch thân phận Tuần Thú Sư này rất không tệ.

Đến lúc tranh đoạt danh ngạch, đoán chừng hắn sẽ không gặp vấn đề gì.

Như vậy có thể tránh cho sớm bại lộ thực lực, còn có thể quan sát toàn cục.

- Xin hỏi danh hiệu của các hạ.

Trong lòng Lương Tang rất kinh ngạc, nhưng lại không lộ ra ngoài mặt.

Tuần Thú Tông Sư còn trẻ như vậy, lại là tóc vàng Kim Đồng, hắn trước đây chưa từng nghe danh đối phương.

- Triệu Phong.

Lương Tang khẽ giật mình, lập tức cười lạnh:

- Triệu Phong?

Lão giả Thành chủ Thiên Trì thành ở bên cạnh, khẽ nhíu mày.

- Tiểu bối, Tuần Thú Tông Sư, không phải ngươi nói là được.

Lương Tang lập tức ưỡn ngực, dáng vẻ như đang giáo huấn.

Lời đồn về Triệu Phong, không người nào không biết, thứ lợi hại nhất của hắn, hính là huyết mạch đồng tử.

Cho dù huyết mạch đồng tử của Triệu Phong thiên hướng linh hồn, nhưng ảnh hưởng tới Yêu thú và thuần phục Yêu thú lại hoàn toàn là hai khái niệm khác biệt.

Hơn nữa, Triệu Phong còn trẻ tuổi như vậy, có thể có bao nhiêu kinh nghiệm thuần thú chứ?

Tiểu bối này, quá tự cao rồi.

- Không bằng, chúng ta dùng sủng thú của bản thân tỷ thí một phen, ngươi không phải là Tuần Thú Tông Sư, tốt nhất không nên tự xưng là Tuần Thú Tông Sư.

Trong lòng Lương Tang sục sôi, dùng danh hiệu Tuần Thú Tông Sư để kích thích Triệu Phong.

Mặc dù hắn thân là Tuần Thú Tông Sư, thế nhưng thanh danh lại kém xa so với Triệu Phong.

Hiện nay chính là thời cơ tốt, dùng lĩnh vực mà mình am hiểu nhất để đánh bại đối phương, đồng thời có thể đoạt được danh ngạch và thanh danh.

- Cũng được, vậy thì đem danh hiệu Tuần Thú Tông Sư của ngươi, đưa cho ta đi.

Khóe miệng Triệu Phong, chợt nhếch lên một nụ cười.

Bây giờ thoáng lộ ra thân thủ, lợi dụng Thiên Trì thành và vị Tuần Thú Tông Sư này để dương danh.

Đến lúc tranh đoạt danh ngạch, sẽ an nhàn hơn.

- Được, nếu như ta thắng, danh ngạch của ngươi, hãy tặng cho ta.

Trong lòng Lương Tang mừng thầm, người trẻ tuổi quả nhiên dễ kích động a.

Hai người đạt thành hiệp nghị, liền đi đến Diễn Võ Trường của Hoàng cung.

Thành chủ Thiên Trì thành và Tề quản gia cũng lập tức đuổi theo.

Trong Hoàng cung cấm phi hành và đánh nhau, nhưng Diễn Võ Trường thì lại ngoại lệ.

Trong Hoàng tộc, không thiếu thành viên đệ tử muốn tỷ thí với nhau, tất cả đều đến Diễn Võ Trường.

Thậm chí, trong Hoàng cung, một vài người hầu hộ vệ có cừu oán, cũng tới đây quyết định một phen thắng bại.

Cứ như vậy một thời gian dài, xung quanh Diễn Võ Trường, thỉnh thoảng đều xuất hiện thành viên Hoàng tộc hoặc thủ vệ, người hầu quan sát tỷ thí, thưởng thức những màn giải trí thuần khiết.

Lúc này, trên Diễn Võ Trường có hai gã hộ vệ đang tỷ thí, hai người đều là Tôn Chủ đỉnh phong.

Người mặc ngân giáp, cầm trong tay trường kiếm, thân kiếm tràn ngập hỏa diễm, lúc vung lên, thanh thế to lớn, kích khởi vô số sóng nhiệt, khiến nhiệt độ toàn bộ Diễn Võ Trường đột nhiên tăng lên.

Mà hộ vệ mặc kim giáp sát người thì toàn thân được bao bọc trong một tầng cương phong hộ thể, song quyền bá đạo uy mãnh, thế công sắc bén ác liệt, bộ pháp vững vàng.

- Triệu Phong, trước tiên chờ một chút, hộ vệ Kim giáp này sẽ nhanh chóng giành chiến thắng thôi.

Lương Tang cười nói.

- Hắn nhất định sẽ thua.

Triệu Phong khẽ lắc đầu.

Mặc dù bề ngoài, nam tử mặc ngân giáp có vẻ không địch lại, nhưng mỗi lần hắn công kích đều lãng phí một lượng lớn chân nguyên, tản ra rất nhiều nhiệt năng, nhất định là còn lưu hậu thủ.

Triệu Phong quan sát trong cơ thể nam tử ngân giáp, phát hiện chân nguyên lưu động có chút dị thường.

Mà nam tử Kim giáp đến lúc này còn chưa phát giác ra, chắc chắn phải thua không thể nghi ngờ.

Một khắc sau, toàn thân nam tử Ngân giáp bắn ra liệt diễm đỏ rực, nâng cao trường kiếm trong tay.

Một luồng hấp lực đột nhiên bộc phát, nhiệt độ sóng khí trong Diễn Võ Trường lập tức ngưng tụ về phía hắn.

Thanh trường kiếm này thoáng bộc phát ra uy năng vượt qua phẩm cấp vốn có của nó, thân kiếm biến thành đỏ thẫm, hỏa quang trùng thiên.

Phành…

Cương phong quanh người nam tử Kim giáp bị phá, thân thể bay ngược lui sau, trước ngực bị đốt cháy đen một mảng.

- Hay, đặc sắc.

- Trần Xuyên chiến thắng, trở thành đội trưởng đội hộ vệ thứ ba.

- Ha ha, ta được mặc Kim giáp rồi.

Nam tử Ngân giáp Trần Xuyên vừa chiến thắng, liền ngửa mặt lên trời cười lớn.

Lương Tang thoáng cái đỏ mặt, có chút xấu hổ, lập tức bước vào Diễn Võ Trường, Triệu Phong cũng đi theo hắn.

- Tại hạ Tuần Thú Tông Sư Thiên Trì thành, Lương Tang.

Lương Tang bắt đầu tự giới thiệu với đám quần chúng đang vây xem.

- Tuần Thú Sư?

- Cuộc tỷ thí này đặc sắc rồi.

- Trước mắt, tại Diễn Võ Trường này, còn chưa có trận chiến nào của Tuần Thú Sư.

Đối với Tuần Thú Sư, những người vây xem đều cảm thấy hết sức hứng thú.

- Phía đối diện của ta, chính là thủ hạ của Cửu hoàng tử, đạt được danh ngạch thân phận Tuần Thú Sư trong cuộc tranh đoạt Thái Tử, hạng bảy trên Đại Càn Hoàng Bảng – Triệu Phong.

Lương Tang mỉm cười, đem cả thân phận của Triệu Phong, giới thiệu một lượt.

- Triệu Phong? Không phải là tên Triệu Phong xuất hiện trong Không Gian Thần Huyễn chứ?

- Tử Phát Song Tà Triệu Phong?

- Không ngờ Triệu Phong lại bị Cửu hoàng tử mời chào.

- Trời đất, không ngờ Triệu Phong này còn là Tuần Thú Sư.

Lập tức, đám người vây xem liền trở nên náo nhiệt.

Lương Tang hừ lạnh một tiếng, trong lòng thầm nghĩ:

- Đợi đến khi ta đánh bại ngươi, những thanh danh này, đều sẽ là của ta.

Chương 922: Cự Tuyệt

Đối với Tử Phát Song Tà trong truyền thuyết, quần chúng vây xem lập tức xôn xao một phen.

Hơn nữa, đây còn là một trận quyết đấu giữa Tuần Thú Sư.

Bốn phía không ngừng có người bị hấp dẫn mà đến.

- Đánh cược giữa ta và Triệu Phong, chính là danh hiệu Tuần Thú Tông Sư và danh ngạch thân phận Tuần Thú Sư trong cuộc tranh đoạt Thái Tử.

Lương Tang lải nhải một hồi, nói ra toàn bộ kế hoạch cướp đoạt vị trí trí của Triệu Phong.

Mặc dù hành vi này thoạt nhìn giống như là sợ hai bên không tuân thủ giao ước.

Nhưng thực chất, Lương Tang chẳng qua chỉ muốn hấp dẫn thêm nhiều người chú ý hơn mà thôi.

Danh hiệu Tuần Thú Tông Sư, danh ngạch tham gia tranh đoạt Thái Tử vị, hai đối tượng mấu chốt này, không phảinghi ngờ có thể tạo nên nghị luận rất lớn.

- Được, cuộc quyết đấu này thú vị lắm.

- Đặt cược quý giá như vậy, hai bên nhất định sẽ toàn lực ứng phó.

- Nhanh, gọi bọn họ tới.

- Tuần Thú Tông Sư Lương Tang, có thể bắt đầu được chưa?

Triệu Phong có chút mất kiên nhẫn hỏi thăm, kẻ này bày ra dáng vẻ không khác gì đang lên đài biểu diễn.

- Được.

Thần sắc Lương Tang đột nhiên biến đổi, lấy xuống một cái túi Linh sủng.

Chỉ thấy, một đầu thằn lằn toàn thân tràn ngập lân giáp, dài đến mười trượng, đạp mạnh lên đất, trên đỉnh đầu có một cái sừng màu xanh trong suốt, lóe lên hào quang bóng bẩy khác thường.

Grào...

Đầu thằn lằn phát ra một trận gào thét, uy thế Vương Giả đỉnh phong khuếch tán ra, khiến cho đám người tu vi thấp kém, lập tức kinh hãi lạnh người, thiếu chút nữa trực tiếp ngồi xuống đất.

Hết thảy mọi người đều tự giác lui ra sau, trận chiến tiếp cận Vương Giả đỉnh phong, cho dù có khí tức số mệnh che chở, nhưng cũng không có người nào dám đến quá gần.

Đầu thằn lằn xanh biếc này tựa như một tòa núi nhỏ, từ trên cao nhìn xuống, đôi mắt dã tính tàn nhẫn nhìn chằm chằm Triệu Phong.

- Đây chính là Tinh Giác Bích Tích, là một đầu trân thú mà lương mỗ thuần phục được trong đầm lầy tuyệt cảnh, cảnh giới Vương Giả đỉnh phong, có sức chiến đấu cấp bậc Đại Đế.

Lương Tang đắc ý giới thiệu, Tinh Giác Bích Tích này, bất kể là phòng ngự hay là công kích, đều là đỉnh cao, khiếm khuyết duy nhất chính là không đủ linh hoạt.

Tuần Thú Sư không chỉ thuần phục Yêu thú, mà còn phải khiến cho chúng khuất phục.

Đồng thời khiến cho Yêu thú nghe theo chỉ huy của mình mà chiến đấu.

Dùng trí tuệ của nhân loại, phát huy năng lực chiến đấu lớn nhất của Yêu thú.

- Con thằn lằn thật đặc biệt.

- Không hổ là trân thú, khí thế phi phàm.

- Nghe nói thằn lằn này cũng được xem là hậu duệ của Rồng, sức chiến đấu trong phần đông Yêu thú, tuyệt đối là đỉnh cao.

Triệu Phong nhàn nhạt liếc qua, loại Yêu thú như vậy, trong Không Gian Thần Huyễn, khắp nơi đều có.

Tay trái Triệu Phong vung lên.

Ô...ô...ô...n...g!

Một con ong mật cực nhỏ lớn chừng nắm tay, toàn thân lập lòe năm màu kỳ quang, trực tiếp bay ra.

Thể tích của nó rất nhỏ, so với Tinh Giác Bích Tích, quả thực quá chênh lệch.

- Thật đẹp, đây là Yêu thú gì?

- Khí tức thật yếu, là Vương Giả bình thường.

- Chênh lệch quá lớn so với Tinh Giác Bích Tích của Tang đại sư a.

Mọi người ở đây, nhất thời không nhận ra đây là sủng thú gì, tuy nhiên dáng vẻ của nó lại rất tinh xảo, màu sắc diễm lệ.

Nhưng bản thân Yêu thú Tinh Giác Tích Bích lại mở mắt trừng trừng, toàn thân run rẩy.

Đối với Ngũ Độc Kỳ phong, nó không luôn cảm thấy kiêng kỵ đến từ bản năng.

- Đây là?

Ánh mắt Lương Tang cũng trở nên ngưng trọng, tập trung nhìn con ong mật nho nhỏ kia.

Nhưng tất cả đã chậm trễ rồi.

Ong ong…

Thân thể cực lớn của Tinh Giác Bích Tích, lúc này lại khiến hắn trở nên vướng víu, hành động chậm chạp, bị Ngũ Độc Kỳ Phong nhanh chóng đuổi theo, phong châm vừa đâm vào, lập tức tự bạo.

Ầm...

Sương mù tản đi, trên bụng Tinh Giác Bích Tích, đã xuất hiện một cái lỗ đen thật lớn, màu đen không ngừng trào ra.

Lương Tang nhìn mà kinh hãi, lập tức triệu hồi Tinh Giác Bích Tích, đem thuốc trị thương giải độc đắp lên miệng vết thương của nó.

May mà thể tích Tinh Giác Bích Tích khổng lồ, diện tích bị thương cũng không lớn.

Bằng không thì hắn đã hy sinh một đầu trân thú rồi.

Chẳng qua, Lương Tang không ngờ rằng trong tay Triệu Phong lại có Ngũ Độc Kỳ Phong, loại trân trùng Thượng Cổ có huyết mạch tiếp cận Thái Cổ này.

Khó trách Triệu Phong lại không hề sợ hãi chút nào.

Có được loại trân trùng Thượng Cổ này, Tuần Thú Sư căn bản không cần phải điều khiển làm gì.

Ngũ Độc Kỳ Phong trực tiếp tiến hành công kích tự sát, liền có thể giành được thắng lợi.

- Trên tay tiểu tử này, nhất định vẫn còn Ngũ Độc Kỳ Phong.

Lương Tang cắn chặt răng, trên mặt lộ vẻ ghen ghét.

Bầu không khí hiện trường trở nên hồi hộp, không ngờ con ong thoạt nhìn nhỏ bé lại có uy năng như thế.

Tinh Giác Bích Tích khí thế hung ác, lập tức mất đi năng lực chiến đấu.

- Triệu Phong, để ta xem ngươi còn bao nhiêu Ngũ Độc Kỳ Phong.

Trên mặt Lương Tang lộ vẻ đau lòng, lại lần nữa lấy xuống một cái

túi đựng đồ.

Một đầu Cự Quy vô cùng nặng nề, rơi xuống Diễn Võ Trường.

Khoảnh khắc Cự Quy giáp xác trầm trọng, da thịt thô dày, thể tích khổng lồ xuất hiện, xung quanh lập tức xuất hiện một tầng nước, bao quanh chính mình.

Sắc mặt Triệu Phong thoáng trầm xuống, loại Yêu thú như vậy, quả thật vừa vặn khắc chế Ngũ Độc Kỳ Phong.

- Tiểu Tặc Miêu.

Meo ô…

Tiểu Tặc Miêu từ trong Mê Không Giới nhảy ra, lập tức lắc đầu tỏ vẻ bản thân là lá bài tẩy, không thể bại lộ quá nhiều được.

Hơn nữa, Tiểu Tặc Miêu còn cực lực đề cử tiểu đệ của mình, chính là Vân Tằm Tiên Điệp.

Triệu Phong im lặng, biểu hiện của con tặc miêu này, đã thuyết mình rằng mình thật sự không phải là một tên Tuần Thú Sư hợp cách.

- Đã như vậy thì hãy trực tiếp định thắng bại đi.

Sắc mặt Triệu Phong trầm xuống, cho dù Tiểu Tặc Miêu có đánh bại con rùa đen này thì có lẽ Lương Tang vẫn còn có thể xuất ra đủ loại sủng thú khác để dây dưa với Triệu Phong.

Dù sao thì Triệu Phong cũng không phải là Tuần Thú Sư chuyên nghiệp, không mang theo nhiều sủng thú lắm.

- Ồ?

Trong lòng Lương Tang không khỏi kinh ngạc, cảm thấy có gì đó không ổn, Triệu Phong nói như vậy là có ý gì?

Triệu Phong vung tay trái lên, một đầu tiểu trùng toàn thân bích ngọc trong suốt, xuất hiện trên không trung.

Ầm...

Toàn bộ Diễn Võ Trường, liền chìm trong áp lực, khí tức huyết mạch Thái Cổ khủng bố, khiến cho quần chúng vây xem cảm thấy tâm thần rung động mãnh liệt, lập tức lùi ra sau hơn mười trượng, sắc mặt trắng bệch, hô hấp ngưng trệ.

Trong mắt Cự Quy tràn ngập rung động, huyết mạch trong cơ thể lập tức run rẩy sợ hãi, nhìn về phía tiểu trùng kia với vẻ không thể tin nổi.

Vân Tằm Tiên Điệp bỗng nhiên mở ra đôi mắt trong suốt như bảo thạch, nhìn chằm chằm Cự Quy.

Grào...

Cự Quy lập tức sợ hãi tru lên, sau đó trực tiếp rụt đầu vào trong mai, toàn bộ mai rùa không ngừng run rẩy, chấn vang đại địa.

Tuần Thú Sư Lương Tang ngây ngẩn há miệng:

- Thái Cổ Vạn Tộc Bảng… Vân Tằm Tiên Điệp.

Mặc dù khoảng cách rất xa, nhưng hắn vẫn có thể cảm nhận được khí tức của đầu Vân Tằm Tiên Điệp này, đã đạt tới cấp độ Đại Đế.

Nhưng nó là chủng tộc huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, thực lực thật sự, thậm chí còn có thể tạo thành ảnh hưởng đối với Thánh Chủ.

Mà hết thảy trân thú ngoài thời đại Thái Cổ, ở trước mặt nó, đều sẽ trực tiếp bị áp chế một cảnh giới.

Nói cách khác, trân thú Vương Giả đỉnh phong trong tay hắn, ở trước mặt nó, chẳng khác gì cấp bậc Vương Giả sơ kỳ.

Trừ phi Lương Tang có thể xuất ra trân thú cấp bậc Thánh Chủ, như vậy mới có thể chống đỡ được với Vân Tầm Tiên Điệp.

Lương Tang thu hồi Cự Quy, lúc nhìn Triệu Phong, thần sắc tràn ngập ghen ghét và không cam lòng, nhưng lại không thể làm gì.

Bất kể Lương Tang xuất ra sủng thú gì, cũng đều không có khả năng thắng lợi.

Thậm chí, sủng thú trong tay hắn, cũng không dám nhìn thẳng Vân Tầm Tiên Điệp.

Vì sao trong tay Triệu Phong lại có Trân trùng Thượng Cổ Ngũ Độc Kỳ Phong? Tại sao ngay cả chủng tộc Thái Cổ Vạn Tộc Bảng mà hắn cũng có?

Hết thảy những chuyện này, đều quá không công bằng.

Thế nhưng, Lương Tang lại không nghĩ rằng, cho dù hắn gặp phải chủng tộc Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, hắn cũng không có đủ năng lực để thuần phục nó.

- Tại hạ, nhận thua.

Vụt...

Thấy Lương Tang nhận thua, Triệu Phong liền trực tiếp thu hồi Vân Tầm Tiên Điệp.

Tất cả những người vây xem ở đây, đều bị áp chế trong khí tức Thánh Chủ, thậm chí còn không thấy rõ sủng thú trong tay Triệu Phong, mà trận chiến kịch liệt giữa sủng thú trong tưởng tượng cũng không xuất hiện.

Trận quyết đấu này, nhanh chóng kết thúc, với kết cục Lương Tang thua.

Lương Tang nhảy ra khỏi Diễn Võ Trường, bất kể thể diện, đi theo Thành chủ Thiên Trì thành, trực tiếp rời đi.

Lúc này, Tề quản gia lập tức đi lên, tươi cười nghênh tiếp:

- Không hổ là Triệu công tử, kỹ xảo thuần thú đã vượt qua cấp bậc Tông Sư rồi.

Tề quản gia có chút chột dạ, vừa rồi lúc Lương Tang bái phỏng, thật ra hắn đã có thể tránh cho hai người xảy ra xung đột.

Nhưng hắn cũng muốn kiến thức thủ đoạn của Triệu Phong, bởi vậy mới không ngăn cản.

Bây giờ, hắn đã được nhìn thấy.

Có thể đem chủng tộc Thái Cổ Vạn Tộc Bảng ra sử dụng, thủ đoạn và năng lực của hắn làm sao có thể kém được.

- Hay, đặc sắc lắm.

Bỗng nhiên, một thanh âm cởi mở truyền đến, vang vọng khắp toàn bộ Diễn Võ Trường.

Chỉ thấy một nam tử khôi ngô, trên người mặc Long văn hoàng bào, nhanh chóng đi đến, quanh người chập chờn lực lượng số mệnh, bên cạnh là một thanh niên mặc áo lụa trắng đi kèm.

- Tứ điện hạ.

- Tứ hoàng tử.

Một vài thành viên Hoàng tộc đang vây xem lập tức hành lễ, hộ vệ nô bộc trực tiếp quỳ một gối xuống, toàn bộ Diễn Võ Trường lập tức trở nên yên tĩnh.

Trong lòng Triệu Phong thầm cả kinh.

Trong tình báo, thực lực chỉnh thể của Tứ hoàng tử đứng thứ nhất, thực lực cá nhân cũng mạnh nhất.

- Triệu Phong, đã lâu không gặp.

Bên cạnh Tứ hoàng tử, Gia Cát Vân mỉm cười, nhẹ giọng hỏi thăm.

- Gia Cát Vân?

Xem ra Gia Cát Vân thuộc Thiên Huyền Cung đứng sau lưng Tứ hoàng tử rồi.

Gia Cát Vân là Gia Cát sư huynh, lúc ở trong Không Gian Thần Huyễn, thân phận là quân sư, chủ đạo đoàn đội Thiên Huyền Cung, địa vị gần bằng Hiên Viên Văn.

Đại Càn Vương triều chỉ có hai đại thế lực Tứ Tinh là Thiên Huyền Cung và Thái Hoàng Điện.

Mà Thái Hoàng Điện vốn là người tổ chức tranh đoạt Thái Tử vị, bởi vậy sẽ không tham dự vào đó.

- Ta vẫn thường xuyên nghe Gia Cát hiền đệ và Tân Vô Ngân nhắc đến chuyện của ngươi, hôm nay vừa gặp, quả nhiên khiến ta mở rộng tầm mắt a.

Tứ hoàng tử nhìn về phía Triệu Phong, ánh mắt lóe lên, chậm rãi nói.

- Quá khen, Tứ hoàng tử cũng rất uy vũ bất phàm.

Mắt trái Triệu Phong chớp động, cảnh giới của Tứ hoàng tử gần như đã đạt đến cấp độ Chuẩn Thánh Chủ, tùy thời có thể đột phá Thánh Chủ, mà chiến lực chính thức của hắn, e rằng đã sánh ngang Thánh Chủ rồi.

So với những hoàng tử còn lại, quả thật là mạnh hơn rất nhiều lần.

- Ở chỗ ta vừa vặn trống một danh ngạch Tuần Thú Sư, không biết Triệu Phong huynh đệ có nguyện ý hiệp trợ ta không?

Ánh mắt của Tứ hoàng tử đầy vẻ chân thành, nhìn về phía Triệu Phong.

Bên ngoài Diễn Võ Trường hoàn toàn yên tĩnh, hô hấp gần như đình chỉ.

Thân là hoàng tử có thực lực nhất trong cuộc tranh đoạt Thái Tử, danh ngạch trong tay hắn có vô số cường giả tranh đoạt, làm sao có

thể có chỗ trống được.

Có thể được Tứ hoàng tử đích thân mời chào, ban cho danh ngạch, đây là vinh hạnh đặc biệt như thế nào?

Tất cả mọi người đều vô cùng ao ước đối với đãi ngộ của Triệu Phong.

Lương Tang vừa mới rời đi không xa, liền trực tiếp có tâm tình muốn đập đầu chết.

Hắn không ngờ rằng trận chiến của mình và Triệu Phong, lại bị Tứ hoàng tử nhìn thấy.

Hắn cảm thấy, màn đùa giỡn của mình và Triệu Phong ở Diễn Võ Trường, đã khiến cho Triệu Phong bị Tứ hoàng tử nhìn trúng.

Hiện nay, Tứ hoàng tử còn trực tiếp đưa ra lời mời.

Loại chuyện này, cho dù là nằm mơ hắn cũng muốn.

Bên cạnh Triệu Phong, hô hấp của Tề quản gia trở nên dồn dập, trong lòng cũng cực kỳ hối hận, nhưng không dám mở miệng.

E rằng là bất kỳ kẻ nào cũng không thể cự tuyệt được hấp dẫn như vậy, thực lực chỉnh thể của Tứ hoàng tử xếp thứ nhất, là hoàng tử có khả năng đoạt được Thái Tử vị nhất.

Một khi hoàng tử đoạt được Thái Tử vị, những thành viên trợ giúp hoàng tử, sẽ nhận được toàn bộ phong thưởng, ban cho lãnh thổ, đạt được số mệnh Vương triều khổng lồ, thậm chí ngày sau tiến vào Thái Hoàng Điện cũng không phải là vấn đề.

- Thật không phải, ta đã là thành viên của Cửu hoàng tử rồi.

Triệu Phong cười cười, trực tiếp cự tuyệt.

Hắn không xem trọng tước vị phong thưởng và số mệnh Vương triều lắm.

Chỉ cần không để Thập Tam hoàng tử leo lên ngôi vị Thái Tử, thì mọi chuyện đều không liên quan gì đến hắn.

Mặt khác, Triệu Phong cũng sẽ không làm chuyện phản bội bằng hữu.

Hít…

Hô hấp của mọi người ở đây, đều trở nên dồn dập.

Triệu Phong không ngờ lại cự tuyệt.

Chương 923: Lôi Vũ Phong Bạo

Mọi người ở đây, đều không thể tin vào lỗ tai mình.

Không ngờ Triệu Phong lại cự tuyệt quyết đoán như vậy.

Cự tuyệt hoàng tử có khả năng đoạt được Thái Tử nhất, mà trợ giúp cho Cửu hoàng tử có chỉnh thể thực lực xếp hạng thứ sáu.

Hắn rốt cuộc nghĩ gì?

Ngay cả bản thân Tứ hoàng tử cũng cảm thấy kinh dị.

Hắn nghĩ rằng, có lẽ Triệu Phong sẽ do dự, nhưng lại không ngờ đối phương quyết đoán như thế.

Hơn nữa, lý do mà Triệu Phong cự tuyệt, lại rất đơn giản, khiến người khác kinh nể, lại không tiện tiếp tục khuyên bảo.

Phản bội, chính là chuyện mà tất cả mọi người đều chán ghét.

Chẳng lẽ lại muốn Triệu Phong trở thành một người phản bội?

Gia Cát Vân tiếc nuối, hắn rất chờ mong Triệu Phong hợp tác, nếu như Triệu Phong nguyện ý gia nhập trận doanh của Tứ hoàng tử, thực lực chỉnh thể của Tứ hoàng tử, sẽ lần nữa tăng lên một bậc.

Hơn nữa, với bộ dạng tóc vàng Kim Đồng của Triệu Phong hiện nay, càng khiến cho hắn cảm thấy thâm bất khả trắc.

Khiến hắn không khỏi nhớ tới sự uy hiếp cường đại của Tử Phát Song Tà trong Không Gian Thần Huyễn.

Mồ hôi lạnh trên trán Tề quản gia ứa ra, trong lòng thầm cảm thấy may mắn vì Triệu Phong không tiếp nhận, bằng không thì chính là sai lầm của hắn rồi.

Ngẩng đầu nhìn gương mặt bình tĩnh của Triệu Phong, Tề quản gia không khỏi thay đổi cách nhìn đối với Triệu Phong.

Lương Tang ở đằng xa, thiếu chút nữa không đứng vững.

- Không ngờ tiểu tử kia lại cự tuyệt.

Lương Tang vô cùng bối rối, gần như phát điên.

Cơ hội tốt trời ban như vậy, tên Triệu Phong kia thật sự điên rồi.

- Lương Tang, đi thôi, trở về chuẩn bị một chút, để xem có thể tranh thủ một danh ngạch trong tay các hoàng tử khác hay không?

Thành chủ Thiên Trì thành thấp giọng thở dài, bỏ lỡ cơ hội tốt rồi, bây giờ chỉ có thể xem vận khí của mình.

- Được, Triệu Phong, hy vọng trong lăng mộ Hoàng tộc sẽ được gặp ngươi.

Thần sắc Tứ hoàng tử tràn ngập uy nghiêm, khí thế vô hình tản ra, tựa như khiêu chiến với cường giả ngang hàng với mình.

Triệu Phong ôm quyền mỉm cười không nói.

Sau đó, Tứ hoàng tử dẫn theo Gia Cát Vân rời khỏi Diễn Võ Trường.

- Tứ điện hạ, Triệu Phong quả thật là nhân tài hiếm có.

Gia Cát Vân thấp giọng đề nghị.

- Ta biết.

Sắc mặt Tứ hoàng tử có chút trầm ngâm.

Tuần Thú Sư có thể khống chế chủng tộc Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, có bao nhiêu Tuần Thú Sư có thể làm được chứ?

Nếu như hắn đoán không sai, Vân Tằm Tiên Điệp này, hẳn là con nằm trong tay Thập Tam thúc.

Nghe nói con Vân Tằm Tiên Điệp này được Thập Tam thúc xem như trân bảo, hơn nữa đã chìm vào ngủ say, nhiều lần sắp sửa tử vong.

Bây giờ, nó vẫn sống sờ sờ xuất hiện tại nơi này, khí tức tràn đầy.

Bởi vậy có thể thấy được năng lực của Triệu Phong.

Hơn nữa, năng lực phụ trợ của bản thân Vân Tằm Tiên Điệp, lại cực kỳ kinh người.

Bên trong lăng mộ hoàng tử, không thiếu trân thú Thượng Cổ, thậm chí Thái Cổ.

Nếu có Tuần Thú Sư xuất sắc, thuần phục nó, sẽ là một cỗ chiến lực siêu cường.

- Trừ phi Cửu hoàng tử từ bỏ tranh đoạt Thái Tử, bằng không thì

Triệu Phong không có khả năng trợ giúp ta.

Tứ hoàng tử rất tỉnh táo.

Nếu như Triệu Phong trợ giúp hắn, Tứ hoàng tử sẽ càng nắm chắc thêm một phần.

Nhưng Triệu Phong trợ giúp Cửu hoàng tử, cũng không tạo thành uy hiếp đối với tập đoàn của hắn.

- Thập Tam thúc?

Tứ hoàng tử đang đi trước, chợt nhìn thấy Nam Phong vương chạy tới.

- Tứ điện hạ, có phải Triệu Phong đang ở phía trước hay không?

Tứ hoàng tử khẽ gật đầu, vốn định nói chuyện với Thập Tam thúc, nhưng nhìn dáng vẻ vội vàng của hắn, liền không mở miệng, đưa mắt nhìn Nam Phong vương rời đi.

Hai năm trước, Nam Phong vương đột phá Thánh Chủ, lãnh địa phong thưởng lại lần nữa khuếch trương, ngày sau tiến vào Thái Hoàng Điện, cũng không phải là không có khả năng.

- Xem ra, Nam Phong vương có lẽ sẽ đứng sau lưng Cửu hoàng tử, Thất hoàng tử có lẽ sẽ tức giận không nhẹ.

Gia Cát Vân thoáng cười, sau khi Nam Phong vương trở về Hoàng cung, Thất hoàng tử đã nhiều lần đàm phán, nhưng vẫn không thành công.

Xem ra Nam Phong vương đã sớm chờ Triệu Phong ở đây rồi.

- Nam Phong vương.

Trên mặt Triệu Phong lộ vẻ mừng rỡ, từ khi tiến vào Hoàng cung, có thể nói Nam Phong vương là người quen duy nhất của hắn.

- Vương gia, tới chỗ Cửu điện hạ một chút, có gì từ từ nói chuyện.

Tề quản gia lập tức nghênh tiếp, cung kính nói.

Dưới sự dẫn dắt của Tề quản gia, Triệu Phong và Nam Phong vương, đi vào cung điện của Cửu hoàng tử.

Nam Phong vương nhìn Vân Tầm Tiên Điệp trong tay với ánh mắt ôn hòa.

Nếu không phải gặp được Triệu Phong, có lẽ hiện nay Vân Tầm Tiên Điệp vẫn còn đang ngủ say, thậm chí vĩnh viễn không tỉnh lại, và hắn cũng sẽ không đột phá Thánh Chủ.

- Chúc mừng Vương Giả, đột phá Thánh Chủ rồi.

Triệu Phong mỉm cười ôm quyền.

- May mắn có Bách Nguyên Thánh Tương của ngươi, đúng rồi, Triệu Phong, mắt của ngươi?

Nam Phong vương mỉm cười, có chút quan tâm hỏi thăm, hắn có ấn tượng rất sâu đối với huyết mạch của Triệu Phong.

- Đã xảy ra lột xác rồi.

Triệu Phong cũng không giấu diếm.

- Lột xác?

Thể xác và tinh thần của Nam Phong vương đột nhiên chấn động, huyết mạch đồng tử của Triệu Phong vốn hết sức đặc thù cường đại, bây giờ lại lần nữa lột xác, e rằng sẽ càng thêm thâm bất khả trắc.

Khó trách hắn đột phá Thánh Chủ mà vẫn không thể nhìn ra nông cạn của Triệu Phong, thậm chí còn không dám nhìn kỹ Kim Đồng sáng rực tựa như hổ phách kia.

Đối với mắt trái của Triệu Phong, Nam Phong vương cảm thấy rất hứng thú, nhưng cũng không hỏi nhiều.

- Tại sao lại trợ giúp Cửu hoàng tử?

Nam Phong vương có chút nghi hoặc, đây mới là mục đích chủ yếu của hắn.

Hắn hoàn toàn không xem trọng Cửu hoàng tử, đang ở trong nhà của Cửu hoàng tử, nên hắn cũng không muốn nói thẳng hoàn cảnh xấu của Cửu hoàng tử.

Nam Phong vương còn trực tiếp bày tỏ với Triệu Phong, nếu như Triệu Phong muốn, hắn có thể giúp đỡ Triệu Phong kiếm một danh ngạch từ trong tay đám Thập Tam hoàng tử hoặc Thất hoàng tử.

Nhưng hắn lại không biết rằng, ngay khi hắn đến, Triệu Phong đã trực tiếp cự tuyệt lời mời chào của Tứ hoàng tử.

- Chỉ là ngẫu nhiên mà thôi, ta vừa vặn muốn tham dự cuộc tranh đoạt Thái Tử, mà Cửu hoàng tử lại cách chỗ ta không xa.

Triệu Phong suy nghĩ một chút, cũng không biết phải trả lời thế nào, bây giờ đang ở trong Hoàng cung, hắn cũng không dám nói những lời như muốn giết Thập Tam hoàng tử.

Nam Phong vương nghe xong, thiếu chút nữa phun nước trà vừa uống ra.

Nếu không phải hắn tương đối quen thuộc với Triệu Phong, nhất định sẽ cho rằng Triệu Phong đang đùa giỡn hắn.

- Triệu Phong, ngươi thật thờ ơ với tất cả mọi thứ.

Nam Phong vương chỉ có thể nói như vậy.

Nếu là người khác, có lẽ sẽ tận lực giành cho bản thân càng nhiều lợi ích.

Tiếp đó, Triệu Phong và Nam Phong vương lại thỏa thích hàn huyên nhiều chuyện.

Phần lớn đều là Nam Phong vương giới thiệu cho Triệu Phong, về Hoàng cung, về cuộc tranh đoạt Thái Tử và tình huống của tất cả hoàng tử.

Tiểu Tặc Miêu và Vân Tằm Tiên Điệp ở bên cạnh, cũng không biết phải nói gì.

- Vương Giả, qua một thời gian nữa, có lẽ ta sẽ bế quan, đến lúc đó, nếu có tin tức của Hải Yên Các hoặc Vạn Thánh Tông truyền đến, thì cứ nói cho bọn họ biết là ta đã gia nhập phe phái của Cửu hoàng tử.

Chỉ còn một năm nữa, Triệu Phong phải bế quan để tăng cường thực lực.

Dù sao thì Hải Yên Các cũng từng là thế lực phụ thuộc Cửu U Cung, cho dù có không gian phát triển thì ở trước mặt hàng loạt Tông phái Tam Tinh đỉnh phong, vẫn như cũ không có khả năng chống cự.

Bởi vậy, Bích Thanh Nguyệt phải dựa vào danh hiệu của Vạn Thánh Tông quá nhiều.

Nhưng như vậy cũng không thể đảm bảo sẽ an toàn.

Nam Phong vương tựa như đang suy nghĩ, sau đó vỗ ngực nói:

- Yên tâm, ta cáo từ trước.

Sau khi Nam Phong vương rời đi, Triệu Phong lại lần nữa bế quan.

Từ chỗ Nam Phong vương nhận được một ít thông tin, Triệu Phong ngược lại cảm thấy việc Cửu hoàng tử tranh đoạt Thái Tử vị cũng không phải là không có khả năng.

Trong Mê Không Giới.

- Có thể sử dụng Bách Nguyên Thánh Tương rồi.

Triệu Phong có chút không thể chờ đợi được nữa, từ khi thu hoạch Bách Nguyên Thánh Tương đến nay, đây là lần đầu tiên hắn sử dụng.

Đồng thời, Triệu Phong còn đem thiếu niên hóa thành vài luồng, tham tu nhiều thứ khác.

Luồng thứ nhất, tham tu Phong Lôi Lĩnh Vực, nếu có khả năng, Triệu Phong định sẽ tiến hành ngưng tụ Tiểu Thế Giới trong cuộc tranh

đoạt Thái Tử.

Trong lăng mộ hoàng tử, cơ bản đều là chiến lực Đại Đế.

Đắp nặn ra Tiểu Thế Giới, có thể nhanh chóng đề thăng chiến lực của Triệu Phong hữu hiệu nhất.

Luồng thứ hai, tham tu Viêm Chi Phong Lôi, hơn nữa còn đem Lôi lực Thần Kiếp trong cơ thể dung nhập vào trong Viêm Chi Phong Lôi.

Triệu Phong hiện nay, chủ yếu đem mục tiêu đặt tại phương diện chất lượng chân nguyên, chứ không phải số lượng.

Dựa vào những Thông tin có được từ chỗ Nam Phong vương, cho dù hắn vội vàng tăng cảnh giới thì cũng vô ích.

Luồng thiếu niên còn lại thì cẩn thận hấp thu Bách Nguyên Thánh Tương. Ngay lập tức, hắn liền cảm thấy một luồng khí tức mềm mại thánh khiết, thẩm thấu vào trong lục phủ ngũ tạng, toàn thân, không gian tinh hạch, sâu tận linh hồn.

Triệu Phong cảm thấy toàn thân đều bị Bách Nguyên Thánh Tương thẩm thấu, đạt được cảm giác thăng hoa giây lát.

Có lẽ bởi vì Thánh Lôi Thể, dược hiệu của Bách Nguyên Thánh Tương thoáng cái đã lan khắp toàn thân, bị Triệu Phong chậm rãi hấp thu.

Triệu Phong lập tức vận chuyển Thánh Lôi Thể.

Phù…

Thân hình hắn đột nhiên khuếch trương, toàn thân nổi lên hào quang

kim lam sắc rực rỡ, từng dạo lôi văn tinh diệu như ẩn như hiện bên ngoài thân thể, ngẫu nhiên phóng ra lôi quang.

Sau khi vận chuyển Thánh Lôi Thể, tốc độ hấp thu dược hiệu Bách Nguyên Thánh Tương lập tức tăng lên gấp đôi, hơn nữa, dược hiệu đều tác dụng vào việc luyện đúc khí lực.

Rầm rầm…

Đồng thời, Triệu Phong lại phân ra một luồng ý niệm, vận chuyển Viêm Chi Phong Lôi, rèn luyện Thánh Lôi Thể, tăng ường độ hấp thu và công hiệu.

Ba ngày sau…

Thân hình Triệu Phong chấn động, kim lam quang trạch tràn ngập khắp người, lôi quang nổ vang, khí thế bạo tăng.

- Xem ra ta vẫn còn đánh giá thấp tác dụng của Bách Nguyên Thánh Tương rồi.

Trong mắt Triệu Phong lập lòe tinh quang.

Dược hiệu của Bách Nguyên Thánh Tương, chỉ mới hấp thu được sáu thành.

Thánh Lôi Thể đã thành công đột phá tầng thứ năm cực hạn rồi.

Hắn lập tức ngăn cản thân thể hấp thu dược hiệu.

Phù…

Toàn thân Triệu Phong mơ hồ xuất hiện lôi văn màu tím nhạt cực

nhỏ, sau đó, ý chí linh hồn cường đại lập tức bộc phát ra.

- Vậy thì dùng dược liệu còn dư thừa, sẽ dùng để rèn luyện hồn thể vậy.

“Lôi Kiếp Hồn Thể” vẫn luôn bị Triệu Phong xem nhẹ, chẳng qua trước mắt, hắn lại không hiểu rõ lắm về “Lôi Kiếp Hồn Thể” này.

Đợi sau này kiến thức tăng lên, cảnh giới tăng cao, nhất định có thể khai thác được tác dụng khác của Lôi Kiếp Hồn Thể.

Lại mấy ngày trôi qua.

Dược hiệu của Bách Nguyên Thánh Tương đã bị linh hồn của Triệu Phong hoàn toàn hấp thu.

Linh hồn của hắn hiện nay, so với thường nhân, càng thêm ngưng thực, thậm chí không còn trong suốt nữa.

Lạc ấn Lôi Kiếp như tơ cực nhỏ, ở bên ngoài thoắt ẩn thoắt hiện.

Trải qua sự tẩy lễ của Bách Nguyên Thánh Tương, Triệu Phong cảm thấy Lôi Kiếp Hồn Thể của hắn, có chút bất đồng so với trước kia.

- Thánh Lôi Thể đạt tới tầng thứ năm cực hạn, đi Mộng cảnh Thái Cổ thử xem.

Tâm thần Triệu Phong khẽ động, hắn đã rất lâu rồi không tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ.

Sau khi hồ nước màu xanh da trời biến mất, đã hóa thành kim cầu thần bí, Triệu Phong đem ý thức của mình rót vào trung tâm kim cầu, đồng dạng cũng có một vòng xoáy thần bí màu vàng.

Phốc…

Triệu Phong đi vào trong rừng rậm, bên cạnh cổ mộc che trời, yêu điểu và cự mạng vẫn còn trấn thủ tại nơi này.

Chẳng qua, lúc tiến vào, Triệu Phong liền cảm nhận được sự khác thường.

Uy áp cường đại chưa từng có, khí tức nguyên thủy khủng bố, khiến huyết mạch và chân nguyên của hắn run rẩy một phen.

Đây còn là tình huống Thánh Lôi Thể của Triệu Phong vừa mới tinh tiến.

Xảy ra chuyện gì?

- Đây là… Lôi Vũ?

Triệu Phong dò xét bốn phía, trời đất hôn ám, sấm sét chớp giật, phong bạo càn quét, khí tức và thanh thế vô hình cuộn trào, áp lực cực kỳ.

Hạt mưa nện lên người Triệu Phong, phát ra âm thanh bạo hưởng đùng đùng.

Ầm...

Một đạo lôi điện dữ tợn đánh xuống, tựa như Thần Tôn đến thế gian, kinh quỷ khiếp thần.

Chỉ đứng tại nơi này, thân thể và linh hồn của Triệu Phong đã cảm nhận được khí tức áp bách không gì sánh kịp.

Đạo Thiên Lôi Thái Cổ này càng khiến thể xác và tinh thần Triệu Phong chấn động, thần sắc ngốc trệ, âm thanh sấm sét không ngừng vang vọng trong đầu.

Nếu như bị đạo thiên lôi kia chính diện đánh trúng, cho dù là Thánh Chủ, cũng sẽ tan thành mây khói.

- Đây là Lôi Vũ Phong Bạo thời kỳ Thái Cổ ư?

Tâm thần Triệu Phong rung động, hồi lâu sau mới lên tiếng.

Chương 924: Lực Lượng Cổ Lôi

- Đây chính là Lôi Vũ Phong Bạo thời kỳ Thái Cổ ư?

Tâm thần Triệu Phong rung động, hồi lâu sau mới lên tiếng.

Trên trời mây đen cuồn cuộn, như Cự Long Thái Cổ uốn lượn vặn vẹo, lôi văn như lân giáp, rậm rạp chằng chịt. Một đạo lôi điện ngẫu nhiên đánh xuống, lộ ra nanh vuốt dữ tợn, trấn áp hết thảy sinh linh.

Triệu Phong không ngờ thời tiết tự nhiên, lại có được uy năng như vậy.

Đối mặt với trận Lôi vũ Phong Bạo này, trong lòng Triệu Phong thầm sinh ra kính sợ, cảm giác sâu sắc sức mạnh to lớn của thiên nhiên và sự nhỏ bé của bản thân.

Triệu Phong tu luyện Kim Khôn Thánh Lôi Thể, vốn là dùng Lôi để luyện thể.

Nhưng hiện nay, đối mặt với “Cổ Lôi” Mộng cảnh Thái Cổ, hắn lại không dám hấp thu.

Đạo Cổ Lôi vừa rồi hắn nhìn thấy, e rằng ngay cả Thánh Chủ cũng có thể trực tiếp bị miểu sát.

Hơn nữa, ngay cả luồng khí tức Cổ Lôi còn lại trong không khí, Triệu Phong cũng không dám tùy tiện hấp thu.

Thánh Lôi Thể của hắn, tại phương diện nhất định, cũng tương đương với Dẫn Lôi Châm.

Một khi Triệu Phong đứng ở nơi này, hấp thu khí tức Cổ Lôi, nói không chừng một đạo Cổ Lôi sẽ bị dẫn dắt mà đánh lên người hắn.

- Lực lượng Lôi Điện như thế, thật là đáng tiếc.

Trong lòng Triệu Phong cảm thán, bản thân mình tu luyện công pháp dùng Lôi luyện thể vô thượng, vây mà bây giờ lại không dám dẫn Lôi lên người.

Chẳng qua, ở trong Mộng cảnh Thái Cổ, cảm ngộ khí tức Phong, Lôi, Vũ Thái Cổ trong không khí, cũng có tác dụng rất lớn đối với Triệu Phong.

Lôi, Phong, Vũ nguyên thủy, khiến Triệu Phong chậm rãi tiếp xúc sâu sắc với lực lượng quy tắc.

Thánh Lôi Thể của Triệu Phong, cũng có thể tự hấp thu một ít khí tức Lôi Điện.

Một lúc sau…

Triệu Phong thi triển năng lực mắt trái, đem một tia khí tức Cổ Lôi phân giải.

Kết cấu phức tạp của nó, so với Lôi Điện trên Thánh Lôi Thể của Triệu Phong, có hiệu quả tương đồng.

Thế cho nên, Triệu Phong mới cảm thấy “Lôi” mà mình tu luyện, chính là phiên bản đơn giản hóa của Thái Cổ Chi Lôi.

Ầm...

Một đạo Cổ Lôi ầm ầm nện xuống, rơi cách Triệu Phong không xa.

Đại địa rung động mãnh liệt, vô số cổ mộc đứt gãy, kèm theo đó là tiếng gào thét của Yêu Linh cường đại.

Khí tức Cổ Lôi cường hãn, mang theo vô số Lôi Điện, lần lượt trùng kích thân hình Triệu Phong, khiến Thánh Lôi Thể cũng cảm thấy tê dại một trận.

- Lúc này ta không thể vận chuyển Thánh Lôi Thể để hấp thu Lôi Điện, nhưng ta có thể dùng vật dẫn Lôi Điện để mang về.

Trong mắt Triệu Phong lập lòe tinh quang, nhìn về phía sét đánh, tâm thần chấn động.

Đầu lâu Lôi Kiếp trong không gian mắt trái, chính là một loại vật dẫn Lôi Kiếp.

Chẳng qua, lực lượng Lôi Kiếp trên đó chỉ còn lại hai thành, đã sắp hao tổn hết.

Vật dẫn Lôi Điện cường đại, Triệu Phong từ trước tới nay đều không gặp được.

Mặc dù cường độ Thái Cổ Chi Lôi vẫn kém hơn lực lượng Lôi Kiếp, nhưng loại Lôi Điện này, dù sao vẫn là tinh túy, là lực lượng Lôi Điện tuyệt hảo để tôi luyện Thánh Lôi Thể và Hồn Thể.

Thậm chí, Triệu Phong còn phỏng đoán, làm thế nào để đem Lôi Điện trong cơ thể mình chuyển hóa thành Cổ Lôi.

Khi đó, Ngũ Hành Phong Lôi Quyết và Kim Khôn Thánh Lôi Thể sẽ đạt tới loại trình độ nào.

Tâm thần Triệu Phong khẽ động, lập tức đi tới chỗ sét đánh.

Trên đường nhìn thấy một vài dã thú bình thường, bị hắn tiện tay giải quyết.

Rất nhanh, Triệu Phong đã đi tới chỗ sét đánh.

Bốn phía xung quanh cháy đen, mặt đất bị tạc thành một hố sâu, không ít rễ cây vẫn bị lửa đốt cháy.

Vừa tới gần một chút, liền có một số Lôi Điện quấn lấy lên người Triệu Phong.

Triệu Phong tới gần chỗ một miếng gỗ cháy đen, cẩn thận cảm nhận, liền phát hiện khí tức Lôi Điện trong đó vô cùng yếu ớt, hơn nữa đang chậm rãi biến mất.

- Không ổn, cây cối ở này còn chưa đủ tư cách làm vật dẫn Cổ Lôi, không thể nào dung nạp được lực lượng Cổ Lôi.

Triệu Phong thoáng thở dài, cũng không từ bỏ mà tiếp tục tìm kiếm.

- Ồ, chất liệu của gốc cây này dường như có chút bất đồng, trong đó ẩn chứa lực lượng Cổ Lôi tương đối nhiều.

Trên mặt Triệu Phong lộ vẻ mừng rỡ, nhìn về phía gốc cây trước mặt, mặc dù toàn thân cháy đen, nhưng bên trong vẫn còn tương đối nguyên vẹn, bên ngoài ẩn hiện lôi văn cực nhỏ.

Không nói hai lời, Triệu Phong liền trực tiếp đem gốc cây cháy đen

này ném vào Mê Không Giới.

Sau đó, Triệu Phong lại tìm được một vài gốc cây cùng loại, trong gỗ ẩn chứa khá nhiều lực lượng Lôi Điện.

Sau khi tìm kiếm vài lần, Triệu Phong đã xác định không còn bỏ sót nữa.

Chờ đợi hồi lâu mà khu vực gần hắn, vẫn không có Cổ Lôi đánh xuống.

Dù sao đi nữa, phạm vi của trận Lôi Vũ Phong Bạo này, cực kỳ khổng lồ, không thấy cuối cùng.

Khoảng cách sét đánh quá xa, Triệu Phong sẽ không tùy tiện tiếp cận.

Mức độ nguy hiểm trong Mộng cảnh Thái Cổ, còn cao hơn Không Gian Thần Huyễn gấp mấy chục lần.

Năm xưa Triệu Phong thăm dò đến rừng cây, cũng phải đi từng bước một, thời gian cũng tương đối lâu.

Một khắc sau…

Triệu Phong trở lại Hoàng cung, tiến vào Mê Không Giới.

- Thử lực lượng Cổ Lôi xem.

Triệu Phong không thể chờ đợi được nữa, thúc dục Thánh Lôi Thể, ý niệm tập trung vào một khối gỗ cháy đen.

Sau đó, Triệu Phong đem Viêm Chi Phong Lôi, tạo thành một sợi xúc

tu, chạm vào miếng gỗ cháy đen đang làm vật dẫn.

Ầm...

Ngay lập tức, hai loại lực lượng Lôi Điện liền sinh ra sự hấp dẫn.

Từ trong miếng gỗ cháy đen, một tia Bạch Lôi phong cách cổ xưa bị dẫn dắn ra, quấn quanh trên Viêm Chi Phong Lôi.

Một tia Cổ Lôi, bị Viêm Chi Phong Lôi làm phân tán, chậm rãi truyền vào trong thân thể Triệu Phong.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong dưới trạng thái Thánh Lôi Thể, toàn thân rực rỡ lôi văn, bộc phát lôi quang sáng ngời.

Sau đó, Triệu Phong vận chuyển yếu quyết công pháp, đem những Cổ Lôi này, chậm rãi dung nhập vào trong Thánh Lôi Thể.

Cổ Lôi và Lôi Điện của bản thân hắn, vẫn chưa phát sinh xung đột.

Triệu Phong còn phát hiện, Lôi Điện bên ngoài thân thể hắn, dường như chạy theo Lôi Điện.

Thánh Lôi Thể khiến Lôi thuộc tính tăng cường, như vậy Triệu Phong có thể thừa nhận được càng nhiều lực lượng Lôi Điện.

Tương ứng, cũng có thể gia tăng tốc độ tiến cấp của Thánh Lôi Thể.

Mặt khác, thi triển Thánh Lôi Thể giúp hắn tăng cường lực phòng ngự và phản chấn, cũng khiến lực lượng Lôi Điện tăng cường.

Nửa ngày trôi qua, Triệu Phong đã đem toàn bộ Cổ Lôi trong miếng gỗ dung nhập vào trong Thánh Lôi Thể.

- Thử đem lực lượng Cổ Lôi dung nhập vào chân nguyên xem.

Tâm niệm Triệu Phong chợt động.

Ngũ Hành Phong Lôi Quyết vốn lấy Phong Lôi làm chủ, Viêm Chi Phong Lôi trong không gian chân nguyên còn ẩn chứa lực lượng Lôi Kiếp.

Chẳng qua, lực lượng Lôi Kiếp vẫn chưa dung hợp với Lôi lực bình thường, mà là cả hai cùng tồn tại.

Bất đồng so với trước kia, Triệu Phong quyết định trước hết đem Cổ Lôi dẫn vào trong Viêm Chi Phong Lôi, tăng cường tính công kích của bản thân.

Phốc…

Triệu Phong chậm chạp dẫn dắt, đem lực lượng Cổ Lôi đi theo Viêm Chi Phong Lôi, thu vào trong không gian tinh hạch.

Bất đồng so với Thánh Lôi Thể, lực lượng Cổ Lôi dẫn vào trong không gian chân nguyên, dưới sự vận chuyển của Viêm Chi Phong Lôi, bị tách nhỏ ra, chậm rãi dung nhập, sau đó biến mất không thấy gì nữa.

Nhưng Triệu Phong có thể cảm giác được, thuộc tính Viêm Chi Phong Lôi đã nhận được sự tăng cường cực kỳ vi diệu.

Dưới tình huống vận dụng năng lực phân tích của mắt trái, Triệu Phong phát hiện, trong khu vực Viêm Chi Phong Lôi, có hạt kết cấu

Lôi Điện cực nhỏ, xuất hiện biến hóa rất nhỏ.

Trong kết cấu hạt nhỏ, số lượng hạt hơi gia tăng một chút.

- Xem ra phỏng đoán của ta có thể thực hiện được, đem lực lượng Lôi Điện bên trong chân nguyên chuyển hóa thành lực lượng Cổ Lôi.

Tim Triệu Phong đập thình thịch, nếu như mình có thể vận dụng Thái Cổ Chi Lôi.

Thánh Lôi Thể tầng thứ năm cực hạn, hoàn toàn có thể chống lại hình chiếu Tiểu Thế Giới của Thánh Chủ.

Chẳng qua, Triệu Phong phải tìm đủ vật dẫn Cổ Lôi.

Mà số lượng hiện nay thì hoàn toàn không đủ.

Bởi vậy, chỉ có thể đem Viêm Chi Phong Lôi bên trong lực lượng Lôi Điện, tiến hành chuyển hóa.

Hơn nữa, bản thân của những loại cây này, cũng không phải là vật dẫn ưu tú, mà lực lượng Cổ Lôi trên đó, cũng đang dần dần xói mòn.

- Phải nắm chặt thời gian, kéo dài càng lâu thì lực lượng Cổ Lôi tiêu tán càng nhanh.

Sắc mặt Triệu Phong có chút gấp gáp.

Hơn nữa hắn vẫn không thể cam đoan có thể tìm được vật dẫn Cổ Lôi khác trong Mộng cảnh Thái Cổ.

Mấy ngày sau…

Triệu Phong đem phần lớn lực lượng Cổ Lôi mà mình có, dẫn dắt vào trong không gian chân nguyên Viêm Chi Phong Lôi.

Lúc này, Viêm Chi Phong Lôi của Triệu Phong, ẩn chứa khí tức nguyên thủy cổ xưa, lực lượng Lôi Điện càng thêm tinh túy.

Đồng thời, lực lượng Cổ Lôi đối với Viêm Chi Phong Lôi của Triệu Phong, cũng có tác dụng tinh luyện nhất định.

Hiện nay cảnh giới Viêm Chi Phong Lôi tiểu thành của Triệu Phong, đã được củng cố triệt để.

Lúc Viêm Chi Phong Lôi phóng xuất, khí tức bên trong Tiểu Thế Giới của Mê Không Giới lập tức xuất hiện hỗn loạn, mơ hồ có dấu hiệu không ổn định.

Đồng thời, Triệu Phong còn có thể đem Viêm Chi Phong Lôi và huyết mạch Huyết Ma Dương dung hợp, tạo thành Xích Lôi Huyết Viêm, vừa tăng uy lực vừa tăng lực bộc phát.

Nếu như kèm theo lực lượng Lôi Kiếp, uy lực đủ tạo thành tổn thương đối với Thánh Chủ.

Sắc mặt Triệu Phong tràn ngập kinh hỉ, có chút không thể chờ đợi được, liền muốn thử uy lực.

Hắn còn nhớ rõ, lúc giao chiến với Cửu U Ma Chủ, chân nguyên Xích Lôi Huyết Viêm của mình còn chưa thể công kích được Cửu U Ma Chủ, đã bị Huyền Quang Thánh Lực cường đại chấn văng.

Hiện nay, lại bất đồng.

Triệu Phong phát hiện có gì đó khác thường, ý niệm chợt động.

Đoạn thời gian gần đây, hắn vẫn một mực tham tu lực lượng Cổ Lôi.

Nhưng vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết phân tách thần niệm, cho nên Phong Lôi Lĩnh Vực của Triệu Phong vẫn được đắp nặn cùng lúc.

- Phải chăng có thể đem lực lượng Cổ Lôi dung nhập vào trong Phong Lôi Lĩnh Vực để tăng cường uy năng lĩnh vực?

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến vấn đề này, vật dẫn Cổ Lôi trong tay hắn quá ít, không thể không cẩn thận lựa chọn.

Rất nhanh, ý nghĩ này liền bị hắn phủ quyết.

Hắn vốn định sau khi đắp nặn Phong Lôi Lĩnh Vực thành công, sẽ chọn ra một loại từ trong Huyễn Thành Lĩnh Vực hoặc Phong Lôi Lĩnh Vực để đắp nặn Tiểu Thế Giới.

Nếu làm vậy, còn không bằng chờ sau khi đắp nặn Tiểu Thế Giới thành công, lại đem lực lượng Cổ Lôi dung nhập vào bên trong Tiểu Thế Giới.

- Tạm thời gác qua một bên, trước hết nên nghĩ nên lựa chọn Phong Lôi Lĩnh Vực hay là Huyễn Thành Lĩnh Vực.

Đối với Tiểu Thế Giới, trong ký ức của Triệu Phong có rất nhiều thông tin.

Tiểu Thế Giới chính là được thành lập dựa trên nguồn suối lực lượng nào đó, dùng để thực chất hóa, vật chất hóa tinh thần lực lượng hư ảo.

Hơn nữa hắn đã giao thủ với vô số Đại Đế, cho nên cũng không còn xa lạ gì đối với lực lượng Tiểu Thế Giới.

Trong đó, Tiểu Thế Giới của Tà Thần Nam Cung Thánh và Thánh Chủ Cửu U Ma Chủ, là khiến hắn có cảm thụ sâu sắc nhất.

Chính vì vậy, hắn vô cùng khát vọng đối với lực lượng của Tiểu Thế Giới.

Nhưng không thể qua loa, phải chứng thực suy nghĩ, giữa hai loại này, nhất định có một loại thích hợp với mình nhất.

- Năng lực mới của mắt trái lột xác, lại không thuộc về phương diện tinh thần, mà ta gần đây lại tham tu khá nhiều Phong Lôi, trong tay còn có vật dẫn Phong Lôi, thậm chí còn…

Lúc đang tự hỏi, bỗng nhiên, sắc mặt Triệu Phong lập tức chấn động.

Hắn đột nhiên nảy ra một ý nghĩ, bây giờ, chính là thời cơ tốt nhất để đắp nặn Tiểu Thế Giới Phong Lôi.

Lôi Vũ Phong Bạo trong Mộng cảnh Thái Cổ.

Trong Mộng cảnh Thái Cổ, hắn không dám vận chuyển Thánh Lôi Thể để hấp thu Thái Cổ Chi Lôi.

Nhưng nếu như ở trong Mộng cảnh Thái Cổ, bắt chước phục chế Lôi Vũ Phong Bạo, đắp nặn thành Tiểu Thế Giới thì sao?

Đắp nặn một Tiểu Thế Giới cùng loại với Lôi Vũ Phong Bạo cỡ nhỏ.

- Vẫn có tính nguy hiểm nhất định.

Ánh mắt của Triệu Phong hoàn toàn tỉnh táo, Thái Cổ Chi Lôi cũng không phải là nói giỡn.

Chẳng qua tính nguy hiểm rất thấp.

Mặt khác, Triệu Phong có thể đem hình ảnh Mộng cảnh Thái Cổ thu vào trong không gian mắt trái, tạm gác lại để ngày sau sử dụng.

- Trước tiên cứ thử xem.

Vẻ mặt Triệu Phong trở nên trịnh trọng, ý thức tiến vào không gian mắt trái.

Một khắc sau.

Triệu Phong lại xuất hiện trong “Mộng cảnh Thái Cổ” giả tưởng, cảnh tượng thiên địa hôn ám, Lôi Vũ Phong Bạo vẫn đang tàn phá bừa bãi như trước.

Chương 925: Chống Lại

Năng lực của mắt trái có thể thu lại cảnh tượng, mô phỏng tái hiện vô cùng chân thật.

Mặc dù giống như hư ảo, nhưng lại khiến bản thân Triệu Phong lại cảm thấy vô cùng chân thật.

Hơn nữa năng lực của mắt trái, sau khi dị biến, dường như đã đạt được thêm một bước tăng trưởng.

Sau khi thân hình Triệu Phong xuất hiện trong “Mộng cảnh Thái Cổ”, ngay cả cảm giác tại Mộng cảnh Thái Cổ ngày trước cũng thức tỉnh lại, tiếp đó là Mộng cảnh Thái Cổ chân thật, khác biệt không lớn.

Bầu trời vẫn tràn ngập Lôi Vũ Phong Bạo như trước.

Triệu Phong khoanh chân ngồi xuống, đem không gian Phong Lôi Lĩnh Vực phóng thích ra, chồng lên cảnh tượng xung quanh.

Thời gian chậm chạp trôi qua.

Lợi dụng năng lực của mắt trái, Triệu Phong không ngừng thay đổi Phong Lôi Lĩnh Vực của mình, khiến cho Lôi Vũ Phong Bạo trong thiên địa, hoàn toàn tương đồng.

Trong Mộng cảnh Thái Cổ xuất hiện biến hóa như thế nào, thì trong Lĩnh Vực của Triệu Phong, lại biến hóa tương ứng như vậy.

- Làm như vậy, có thể thực hiện đồng bộ rất cao.

Lúc Triệu Phong đang mô phỏng, trong đầu lại suy tính tiếp tình huống sau đó.

Đây là một Tiểu Thế Giới sử dụng tinh hạch không gian và lực lượng Phong Lôi.

Đã như vậy, thì đến không gian Mộng cảnh Thái Cổ chính thức thử xem.

Nếu như thật sự gặp nguy hiểm, liền lập tức trở về là được.

Ngay lập tức, Triệu Phong thu lại Phong Lôi Lĩnh Vực, ý thức dần chìm vào trong kim cầu.

Một khắc sau…

Triệu Phong tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ.

- Thời tiết?

Triệu Phong khẽ giật mình, lập tức cảm thấy đáng tiếc.

Khí trời của Mộng cảnh Thái Cổ đã khôi phục lại như thường, không có Lôi Vũ Phong Bạo.

Bản thân mình tu luyện quên mất thời gian, mà thời tiết dông tố bình thường, có lẽ vẫn tiếp tục diễn ra.

Chỉ có thể iên nhẫn chờ đợi, thế nào cũng sẽ có cơ hội.

Cũng may lúc đó hắn đã vận chuyển Kim Đồng thu lại phần lớn hình ảnh, thậm chí phân tích cả hiện tượng hạt biến hóa.

Hơn nữa, trong tay Triệu Phong còn có vật dẫn Cổ Lôi còn lại.

- Không bằng ở ngay trong Mộng cảnh Thái Cổ này, đắp nặn thành Tiểu Thế Giới.

Triệu Phong thoáng suy nghĩ một chút, nơi mà hắn đang ở, tương đối an toàn, còn có Cự mãng và Yêu điểu thủ hộ.

Trong Tiểu Thế Giới Mê Không Giới, đắp nặn Tiểu Thế Giới, sẽ bị không gian Mê Không Giới ảnh hưởng nhất định.

Lôi Vũ Phong Bạo chỉ là một loại hiện tượng, được thành lập dựa trên thế giới thực sự.

Triệu Phong trước tiên có thể tham chiếu Mộng cảnh Thái Cổ, đắp nặn thành một khung Mộng cảnh Thái Cổ cơ bản, sau đó đem Phong Lôi Lĩnh Vực dung nhập vào trong đó.

Loại phương pháp đắp nặn Tiểu Thế Giới này, có lẽ sẽ càng dễ dàng hơn.

Sau khi hạ quyết tâm, Triệu Phong liền khoanh chân ngồi xuống.

Lần đầu trùng tu, Triệu Phong dung nhập một lượng lớn khí tức Thái Cổ, phục dụng không ít Linh quả Mộng Cảnh, tăng cường cảnh giới và khí tức của hắn.

Cho nên Triệu Phong hiện tại đã có thể ở lại trong không gian Mộng cảnh Thái Cổ rất lâu.

Hơn nữa.

Tiểu Thế Giới cũng không phải tùy tiện là có thể đắp nặn ra, cần hao tổn rất nhiều tinh lực và thời gian.

Mắt trái của Triệu Phong, có trợ giúp rất lớn đối với việc đắp nặn Tiểu Thế Giới.

Hắn đã quyết định phải ở lại một thời gian dài.

Mặt khác, Triệu Phong đã từng nghĩ rằng, hắn có thể đem vật chất nguyên vẹn, phân giải thành vô số hạt nhỏ.

Sau đó liệu hắn có thể đem vô số hạt nhỏ này kết hợp lại thành vật chất vốn có như cũ hay không?

Quá trình này cũng tương đương với việc phá hỏng một thứ, vô cùng đơn giản, nhưng muốn sửa lại thành nguyên dạng, thì lại rất phức tạp.

Nếu như có thể làm được việc này, Triệu Phong nhất định có thể đắp nặn thành thế giới càng chân thật hơn.

Đương nhiên, đây cũng chỉ là ý nghĩ, mà trước mắt lại không thể thực hiện.

Triệu Phong đắm chìm trong Tiểu Thế Giới, bắt đầu đắp nặn và tham ngộ.

Tại một nơi khác trên Đại lục.

Bốn đạo nhân ảnh, đứng lặng lẽ trên một tòa núi khổng lồ.

Bốn đạo nhân ảnh u ám này, toàn thân phát ra một luồng sức mạnh to lớn Ma đạo, che khuất bầu trời.

Trong đó, có một ma nữ tuyệt mị, toàn thân đắm chìm trong tử hắc diễm, khí tức áp bách vô hình, khiến cho ba vị Đại Đế đỉnh phong bên cạnh, thậm chí không dám hô hấp, sức mạnh to lớn vô cùng của thiên địa, khiến một phương hư không, chìm vào trong sự thiêu đốt của tử hắc diễm.

- Bẩm U Liên Thánh Chủ, Nam Cung Thánh đang ở trong đó.

Một vị Đại Đế, cúi người bên cạnh ma nữ tuyệt mị, cung kính nói.

Sự cường đại của Nam Cung Thánh, đã không phải là tồn tại mà Đại Đế Hư Thần Cảnh có thể ngăn cản được nữa.

Mấy lần trước, dưới tình huống không có Thánh Chủ, Cửu U Cung đã tổn thất bốn vị Đại Đế vô địch.

Mà Nam Cung Thánh dường như có thể đoán trước nguy cơ.

Mỗi lần Thánh Chủ đến, đều sớm bỏ chạy.

Hơn nữa hắn lại am hiểu Không Gian Lĩnh Vực, muốn đào thoát thì Đại Đế căn bản không thể ngăn cản được.

Nhưng lần này, dường như hắn đang bế quan tu luyện.

- Lực lượng Tà Thần của tiểu bối này, xâm phạm uy nghiêm của Cửu U Cung ta, quả là không biết sống chết.

U Liên Thánh Chủ ngồi xếp bằng trong tử hắc liên diễm, sức mạnh to lớn của Thánh Chủ vây khốn cả một ngọn núi.

- Nam Cung Thánh, lần này ngươi có chạy trốn đằng trời.

Một vị Đại Đế bị cụt tay, trong mắt tràn ngập tia sáng hung tợn, phẫn nộ quát.

Một cánh tay của hắn, chính là bị Nam Cung Thánh chặt đứt trong lần vây quét đầu tiên, mà lực lượng tà dị trên miệng vết thương, lại không thể khép lại, trừ phi là Y đạo Thánh Chủ ra tay, như vậy mới có thể trị liệu được.

Ầm...

Đang lúc thành viên của Cửu U Cung chuẩn bị xông vào ngọn núi.

Trên đỉnh ngọn núi đột nhiên nổ tung, một đạo Tử Huyết tà quang phóng lên trời, nhiễm cả không trung, xung quanh tràn ngập hoa văn tử huyết rực rỡ, như ẩn như hiện.

Lực lượng tà ác khủng bố tuyệt luân, khiến cho U Liên Thánh Chủ đang ngồi ngay ngắn trong tử hắc liên diễm, đột nhiên cảm thấy một trận áp lực.

Ba vị Đại Đế lại càng cảm thấy tâm thần rung động mãnh liệt, lực lượng toàn thân không bị khống chế, nhưng lại không phát giác ra bản thân đã lui về sau mấy bước.

Phốc…

Chỉ thấy một thanh niên có mái tóc tử huyết sắc yêu dị, toàn thân tràn ngập hoa văn tử huyết, kéo động lưu quang, liên tiếp xuất hiện từng chuỗi tàn ảnh tím bạc, xuất hiện ngay trước mặt đám người U Liên Thánh Chủ.

Hào quang màu tím tà dị, khiến cho ba vị Đại Đế ở đây, đều cảm thấy

một luồng áp lực đến mức hít thở không thông, chân nguyên trong cơ thể mất đi khống chế, không ngừng run rẩy.

- Hừ!

U Liên Thánh Chủ hừ lạnh một tiếng, dùng sức mạnh to lớn của Thánh Chủ, ngăn cản phần lớn khí tức cho đám thuộc hạ, hai mắt cẩn thận dò xét Nam Cung Thánh.

- Nửa bước Thánh Chủ?

Trong lòng U Liên Thánh Chủ thầm kinh hãi, trong lúc Nam Cung Thánh bị Cửu U Cung đuổi giết, không ngờ tốc độ tiến cấp lại kinh người như thế.

- Xem ra tinh thần của ngươi đã hoàn toàn bị lực lượng Tà Thần bóp méo biến dị rồi.

Trên mặt U Liên Thánh Chủ lộ vẻ chắc chắn.

Nam Cung Thánh quả thật đã đánh mất bản thân, bị luồng lực lượng Tà Thần khống chế, cho nên mới có thể tiến cấp thần tốc như vậy.

- Ha ha…

Gương mặt lãnh khốc tà dị Nam Cung Thánh nhìn về phía U Liên Thánh Chủ, cười lạnh một hồi.

- Lực lượng Tà Thần, không phải là thứ mà ngươi có thể khống chế được.

Toàn thân U Liên Thánh Chủ đột nhiên bùng lên Tử Hắc Ma Diễm, khí thế Thánh Chủ bộc phát triệt để, tựa như một đóa Ma Diễm Tử

Liên cực lớn, lao thẳng về phía Nam Cung Thánh.

Đồng thời, ba vị Đại Đế cũng lập tức lùi ra sau.

U Liên Thánh Chủ đã ra tay, bọn hắn tất nhiên đều không dám tham gia vào trận chiến của Thánh Chủ.

Ba người đều giữ vững vị trí của mình, phòng ngừa Nam Cung Thánh bỏ chạy.

Nam Cung Thánh nhếch miệng cười, toàn thân bộc phát hào quang màu tím bạc, sau lưng xuất hiện hoa văn tử huyết yêu dị khổng lồ.

Ngay lập tức, hoa văn huyết sắc trên da hắn, chợt lóe lên hào quang tà dị, một tầng ánh sáng màu tím bạc, kéo động từng trận tàn ảnh, bao trùm lấy hắn, tựa như Cự Ma gào thét, trực tiếp xông tới U Liên Thánh Chủ.

Ầm...

Nam Cung Thánh và U Liên Thánh Chủ va chạm vào nhau, từng tầng tàn ảnh tím bạc kéo động, không ngờ lại khiến cho Huyền Quang Thánh Lực của Thánh Chủ tản ra.

Nam Cung Thánh dưới sự bao trùm của tàn ảnh tím bạc, tựa như đầu lâu Cự ma điên cuồng gào thét, xông thẳng vào sức mạnh to lớn của Thánh Chủ, xé rách và chấn văng toàn bộ lực lượng.

- Cái gì?

Thần sắc U Liên Thánh Chủ khẽ biến, mặc dù Nam Cung Thánh chỉ là Nửa bước Thánh Chủ, nhưng cường độ Huyền Quang Thánh Lực của hắn, lại vượt qua Huyền Quang Thánh Lực của nàng.

- U Ma Chi Liên.

Chỉ thấy một đóa Tử Hắc Liên Diễm u ám, từ trong tay U Liên Thánh Chủ bắn ra, trên đó kèm theo Thánh lực Ma đạo chấn động kinh người, phóng thẳng đến chỗ Nam Cung Thánh.

- Ha ha…

Nam Cung Thánh không lùi mà tiến tới, nở nụ cười lãnh khốc, tàn ảnh tím bạc xung quanh lập tức tăng lên vài phần.

- Tà Ma Trảo!

Nam Cung Thánh duỗi ra cánh tay phải, hoa văn huyết hồng trên tay hắn bùng lên, mọc ra vô số cành lá hoa huyết hồng, tạo thành một bàn tay Cự Ma vô hình, chụp tới phía trước.

Ầm... Ầm... Ầm...

Hai luồng lực lượng Tà Ma lập tức va chạm, khí tức cuồng bạo kinh thế hãi tục, chôn vùi hết thảy.

Nam Cung Thánh bị đẩy lui trăm trượng, toàn thân chìm đắm trong hoa văn Tử Huyết, lộ ra nụ cười tà lãnh khốc, giống như Viễn Cổ Tà Ma.

U Liên Thánh Chủ cũng lui ra sau mấy trượng, khóe miệng tràn ra máu tươi, nhìn về phía Nam Cung Thánh với vẻ không thể tưởng tượng nổi.

- Hừ!

U Liên Thánh Chủ hừ lạnh một tiếng, trong mắt thiêu đốt Ma Diễm phẫn nộ, quát:

- Tà ma tặc tử, đây là ngươi muốn chết!

Ma diễm vô tận lại lần nữa bốc cháy, Tử U ma diễm thẩm thấu vào hư không, trong phương viên nghìn dặm, đều bị Tử U ma diễm thiêu đốt, vô số Hắc Liên nở rộ, phảng phất có thể nuốt chửng hết tất cả.

- Hình chiếu Tiểu Thế Giới.

- Không ngờ U Liên Thánh Chủ lại sử dụng lực lượng Tiểu Thế Giới.

Ba vị Đại Đế đều cảm thấy bản thân đang nằm trong địa vực lạnh lẽo, bị áp chế và trói buộc gắt gao, khiến bọn hắn không thể động đậy, ngay cả việc hít thở cũng vô cùng thống khổ. Đây còn là dưới tình huống lực lượng hình chiếu Tiểu Thế Giới của U Liên Thánh Chủ, không nhằm vào bọn hắn.

Lực lượng hình chiếu Tiểu Thế Giới của U Liên Thánh Chủ đang dần dần triển khai.

Lực lượng của Nam Cung Thánh, lập tức bị quy tắc vô tận của Tiểu Thế Giới bài xích và nghiền ép.

- Hôm nay, không chơi với các ngươi nữa.

Khóe miệng Nam Cung Thánh chợt nhếch lên một nụ cười tà dị.

Một luồng hào quang màu tím bạc khổng lồ từ sau lưng hắn lóe lên, rót vào hư không, ầm ầm va chạm với hình chiếu Tiểu Thế Giới của U Liên Thánh Chủ, hơn nữa còn chiếm đoạt gần một nửa không gian.

Sắc mặt U Liên Thánh Chủ thoáng cái cứng đờ.

Nam Cung Thánh cũng thi triển lực lượng hình chiếu Tiểu Thế Giới, chứng minh lực lượng Tiểu Thế Giới của hắn, đã đạt tới cấp độ Thánh Chủ, không thể tồn tại ở không gian thật.

Mà lực lượng hình chiếu Tiểu Thế Giới của hắn, lại không hề kém mình chút nào.

Thậm chí, còn tản mát ra một luồng khí tức khủng bố siêu việt Thánh Chủ.

Nam Cung Thánh triển khai lực lượng hình chiếu Tiểu Thế Giới, thân ảnh hóa thành một đạo hư ảnh tím bạc, sau đó hoàn toàn biến mất.

Trong Tiểu Thế Giới của mình, thiên phú Không Gian của Nam Cung Thánh, giống như cá gặp nước, cho dù là Thánh Chủ, nếu không đánh vỡ được lực lượng hình chiếu Tiểu Thế Giới của hắn, thì cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn hắn rời đi mà thôi.

- A…

Hư quang tím bạc chớp động, Nam Cung Thánh đột nhiên xuất hiện sau lưng Đại Đế cụt tay, một chưởng vỗ lên đầu đối phương, lực lượng linh hồn yêu dị, lập tức thôn phệ linh hồn của gã.

- Nam Cung Thánh, ngươi…

U Liên Thánh Chủ tức giận quát lớn.

Nhưng Nam Cung Thánh lại ẩn vào hình chiếu Tiểu Thế Giới, sau đó phi độn biến mất.

Hai vị Đại Đế còn lại đều ngây người tại chỗ, toàn thân thấm ướt mồ hôi lạnh, linh hồn không ngừng run rẩy.

Nam Cung Thánh không ngờ lại có thể chính diện chống lại U Liên Thánh Chủ, thậm chí bình yên đào thoát, trước khi đi còn giết chết một Đại Đế Ma đạo khác.

Thực lực của hắn, không ngờ đã trưởng thành đến trình độ này.

Sau khi viễn độn vạn dặm, Nam Cung Thánh lại ngừng bước.

Trong cơ thể, thanh âm của Tà Thần ý niệm thể lại vang lên:

- Thế nào, hiện nay cho dù là Thánh Chủ cũng không cách nào bắt được ngươi, ngươi đã sớm vượt qua Triệu Phong rồi.

- Hừ, trong ký ức của tên Đại Đế kia, Triệu Phong đã từng giết chết Cửu U Ma Chủ của Cửu U Cung.

Nam Cung Thánh hừ lạnh một tiếng, vẻ mặt lạnh lẽo như bắc, thần sắc thoáng trầm xuống.

- Làm sao có thể…

Tà Thần ý niệm thể kinh ngạc vô cùng.

- Xem ra không thể lười biếng được, phải nhanh chóng dung hợp, khống chế luồng lực lượng này.

Trong đôi mắt tím bạc của Nam Cung Thánh, lộ vẻ kiên định dị thường.

Chương 926: Chờ Đã Lâu

Trong Mộng cảnh Thái Cổ, lấy không gian tinh hạch của Triệu Phong làm nguồn suối căn cơ, hư ảnh Tiểu Thế Giới hình thức ban đầu mơ hồ, dần dần xuất hiện, cùng chồng điệp với hư không.

Hình thái bên trong hư ảnh này và cảnh vật xung quanh đều giống như, như ẩn như hiện.

Đồng thời, khí tức trong Mộng cảnh Thái Cổ, cũng bắt đầu chậm chạp dung nhập vào trong đó.

Thoạt nhìn, không ngờ lại là sản phẩm trong Mộng cảnh Thái Cổ.

Ô...ô...ô...n...g!

Mắt trái của Triệu Phong nổi lên một tuồng tinh trạch kim quang, một đạo gợn sóng kim sắc nhàn nhạt xuyên thấu hết tất cả.

- Hư ảnh của Tiểu Thế Giới, trước mắt vẫn là lực lượng tinh thần, chẳng qua lực lượng vật chất trong không gian lại liên hệ chặt chẽ với nó.

Mắt trái của Triệu Phong, có thể nhìn thấy rõ tất cả.

Đồng thời, Triệu Phong cũng hiểu tại sao sự vật trong Tiểu Thế Giới, lại có chút khác biệt so với sự vật thực tế.

Sự vật bên trong Tiểu Thế Giới, là do lực lượng nguồn suối làm căn cơ, cấu tạo mà thành.

Nguồn suối căn cơ hoặc là lực lượng không gian trong tinh hạch Đại Đế, thuộc tính khá là đơn giản.

Bởi vậy, vật chất cấu tạo thành cũng có thuộc tính đơn điệu, chỉ là đồ trưng bày mà thôi.

Tựa như Đoan Mộc Thanh là Mộc hệ Thánh Chủ, bên trong Tiểu Thế Giới của ông ta, tất nhiên lấy Mộc thuộc tính làm chủ, mà Hỏa thuộc tính tương phản, lại gần như không có.

- Không gian tinh thạch của ta và người khác bất đồng, nói chính xác hơn thì Tiểu Thế Giới của ta có lẽ càng chân thật và vững chắc hơn.

Suy nghĩ Triệu Phong lập tức trở nên thông suốt.

Trước mắt, trong không gian tinh hạch của Triệu Phong, ẩn chứa các loại thuộc tính Phong, Lôi, Thủy, Mộc, Hỏa…

Thậm chí, Triệu Phong từng nghĩ, lúc hắn đạt được Ngũ Hành, liệu Tiểu Thế Giới của hắn có thể biến thành không gian chân thật hay không?

Trước mắt, hết thảy những điều này, dường như có chút xa xôi.

Ngũ Độc Kỳ Phong chỉ mới tu luyện tới tầng thứ tám tiểu thành, khoảng cách đến Ngũ Hành viên mãn vẫn còn rất xa.

Hiện nay, trước mắt cứ đắp nặn Tiểu Thế Giới Phong Lôi, sau này có thời gian, sẽ dần hoàn thiện tăng cường sau.

- Đến lúc rồi, đem Phong Lôi Lĩnh Vực tiến hành dung hợp.

Xung quanh Triệu Phong, liền xuất hiện một tầng hư ảnh Phong Lôi, sấm sét phong bạo không ngừng nổ vang.

Ầm...

Triệu Phong khống chế Phong Lôi Lĩnh Vực, biến hóa trạng thái và phương vị.

Dưới sự khống chế chuẩn xác của mắt trái, Phong Lôi Lĩnh Vực và hư ảnh Tiểu Thế Giới, càng dung hợp hoàn mỹ.

- Tiếp theo là dung hợp và củng cố.

Triệu Phong nắm rõ toàn bộ trình tự như lòng bàn tay.

Đem không gian tinh hạch, Phong Lôi Lĩnh Vực và hư ảnh Tiểu Thế Giới hình thức ban đầu dung hợp lại.

Điều này cần tiến hành dựa trên chất lượng, phải kiên trì không ngừng dẫn dắt.

Khoảng cách đến cuộc tranh đoạt Thái Tử, vẫn còn nửa năm nữa.

Mà Hải Yên Các ở biên hải Đại lục xa xôi, hiện nay vẫn còn đang trên đường chạy đến.

- Bích Các chủ, có phải chúng ta sẽ tới hơi trễ không?

Từ lão quái cười hỏi.

Hiện nay, Hải Yên Các và Vạn Thánh Tông liên hợp, lại thêm U Dạ Thánh Quân âm thầm phát triển tổ chức ám sát.

Cho dù là Tông môn Tam Tinh bình thường, cũng không dám chọc vào bọn họ.

Vùng biên hải hiện nay, cơ bản đã nằm trong tầm khống chế của Hải Yên Các, Địa Linh Điện cũng không có hành động gì.

Sau đó, thế lực tình báo của Hải Yên Các, lại tiến thêm một bước, khuếch trương thế lực vào trong lục địa, phát triển quá nhanh, khiến cho mọi người bận rộn vô cùng.

- Ta tin rằng chủ nhân đã trải tốt con đường tiếp theo của chúng ta rồi.

Đôi mắt nhu hòa của Bích Thanh Nguyệt, mang theo hoài niệm, khẳng định.

- Chủ nhân rời đi cùng Đoan Mộc Thánh Chủ, hẳn là đến Đoan Mộc gia, gia nhập phe phái Thập Tam hoàng tử rồi.

U Dạ Thánh Quân phỏng đoán.

Hôn ước giữa Triệu Vũ Phi và Thập Tam hoàng tử, đã qua một thời gian dài, cho dù thân tại biên hải, nhưng những tin tức tình báo này, cũng phải nắm rõ.

Hơn nữa, phe phái sau lưng Thập Tam hoàng tử khuếch trương so với thế lực của Hải Yên Các khuếch trương còn nhanh hơn.

- Ta tin tưởng vào ánh mắt của chủ nhân.

Bích Thanh Nguyệt lập tức nói.

Vẻ mặt U Dạ Thánh Quân có chút xấu hổ, hắn biết Bích Thanh

Nguyệt không muốn rời xa Triệu Phong, lại thêm ảnh hưởng của Minh Tâm Ấn, cho nên nàng đã tự nguyên trở thành tù binh của Triệu Phong rồi.

U Dạ Thánh Quân lại bất đồng, hắn vẫn hi vọng trăm năm sau, sẽ thoát ly sự khống chế của Triệu Phong, nhưng hắn sẽ vẫn ở lại tổ chức ám sát để trợ giúp Triệu Phong.

- Thập Tam hoàng tử mặc dù còn trẻ tuổi, nhưng lại được Thánh Hoàng và Thánh Hậu sủng ái, lại thêm thế lực sau lưng khổng lồ, có cơ hội chiến thắng rất lớn, thậm chí không thua kém Tứ hoàng tử có thực lực chỉnh thể mạnh nhất.

Trong lòng Từ lão quái thầm phỏng đoán, nếu như chủ nhân có thể tiến vào trong lăng mộ Hoàng tộc, trợ giúp Thập Tam hoàng tử, như vậy thì phần thắng sẽ càng lớn hơn.

- Hiện nay chúng ta đang ở Càn Châu, chỉ cách Đại Càn Hoàng tộc một tòa thành mà thôi.

Bích Thanh Nguyệt vô cùng mừng rỡ, không lâu nữa là nàng có thể đoàn tụ với chủ nhân rồi.

Trong đội ngũ Hải Yên Các lần này, ngoại trừ ba người bọn họ ra, còn có Chiêm Khiết Nhi và thanh niên Đại Đế áp đen của Vạn Thánh Tông và mấy vị Vương Giả.

Đột nhiên, một trận cười lạnh từ xa giáng lâm, xuyên thấu phương diện linh hồn, vật chất, mọi người liền cảm thấy tâm thần mãnh liệt rung động, lập tức dừng lại.

- Các ngươi muốn đi Đại Càn Hoàng tộc? Bổn tọa chờ ở đây đã lâu rồi.

Chỉ thấy một nhân ảnh hắc bào, toàn thân bao trùm trong hắc quang, tựa như một ngôi sao màu đen lao thẳng tới.

Ma đạo uy áp phô thiên cái địa, khiến cho hư không trong vòng nghìn dặm, lâm vào thế giới u ám, mọi người không khỏi cảm thấy hít thở khó khăn.

Vương Giả Hư Thần Cảnh khác phi hành bên cạnh, tựa như bị cự sơn oanh kích, phon ra máu tươi, lập tức bỏ mạng.

Nhân ảnh được hắc quang bao phủ, giống như Ma tôn cái thế giáng lâm, bao quát đám người Hải Yên Các.

- Các hạ là ai? Tại sao lại cản đường chúng ta?

Sắc mặt Từ lão quái trầm xuống, lập tức đứng ra, khí tức và lời của đối phương, hiển lộ địch ý hết sức rõ ràng.

Thân hình U Dạ Thánh Quân nhoáng lên, ngăn cản uy áp Thánh Chủ cho những thành viên sau lưng.

Nếu không, e rằng ngay cả Chiêm Khiết Nhi trong hàng ngũ Vương Giả, cũng sẽ bị khí tức Thánh Chủ của người này trấn áp mà chết.

Bích Thanh Nguyệt lộ ra vẻ mặt khiếp sợ, hét lên:

- Ma Uyên Thánh Chủ của Cửu U Cung.

- Ha ha, Hải Yên Các phản bội Cửu U Cung, bổn tọa chẳng lẽ không có quyền xử trí?

Bên trong hắc quang bao trùm, Ma Uyên Thánh Chủ cao cao tại

thượng, cười dữ tợn, tư thái cuồng vọng.

Cửu U Cung.

Trong lòng mọi người lập tức trầm xuống.

Cửu U Cung với tư cách đại Tông Tam Tinh đỉnh phong, là đại Tông Ma đạo số một Đại Càn Vương triều, đối với bọn họ mà nói, đây chính là quái vật khổng lồ.

Cho dù là Hải Yên Các đã phát triển ngày hôm nay, cũng hoàn toàn không thể sánh bằng.

Mà Ma Uyên Thánh Chủ chính là Thánh Chủ lâu năm, vô cùng nổi danh tại Cửu U Cung, quanh năm bế quan, thực lực thâm bất khả trắc.

- Hải Yên Các, vốn dĩ không thuộc về Cửu U Cung.

Trong mắt Bích Thanh Nguyệt lộ ra một tia kiên định.

Hiện nay, Hải Yên Các đã phát triển đến thế lực Tam Tinh, căn cơ thậm chí so với Tông môn Tam Tinh bình thường còn vững chắc và có không gian phát triển hơn.

Hơn nữa, hiện nay bọn họ có hai vị Thánh Chủ, cũng không phải là không có sức chống đỡ.

Chỉ cần tiến vào Hoàng cung Đại Càn, tin rằng Ma Uyên Thánh Chủ cũng không dám động thủ.

Bích Thanh Nguyệt vẫn tin rằng, hoàng tử mà chủ nhân trợ giúp, chắc chắn sẽ đoạt được Thái Tử vị, khi đó, cho dù Cửu U Cung

muốn động thủ với Hải Yên Các, cũng phải suy nghĩ thật kỹ.

- Hừ, ta nói thế nào, thì chính là thế đó.

Ma Uyên Thánh Chủ hừ lạnh một tiếng, ánh mắt sắc bén nhìn chằm chằm vào phía trước, uy áp vô cùng đột nhiên tăng mạnh.

Chỉ là một Đại Đế nho nhỏ mà cũng dám chống đối hắn.

Ma Uyên Thánh Chủ cảm thấy vô cùng khó chịu đối với Bích Thanh Nguyệt.

- Các ngươi trước tiên lui ra.

Sắc mặt Từ lão quái trở nên ngưng trọng, Ma Uyên Thánh Chủ này, so với trong tưởng tượng còn cường đại hơn.

Chiến đấu cấp bậc Thánh Chủ, tùy ý một tia dư âm công kích, cũng đủ miểu sát Vương Giả bình thường.

Mà ngay cả thực lực Đại Đế đỉnh phong như Bích Thanh Nguyệt, cũng chỉ có thể thối lui mà thôi.

- Một đám kiến hôi.

Ma Uyên Thánh Chủ nhìn thấy hành động của Hải Yên Các, không khỏi lộ ra một tia giễu cợt.

- Hai gã Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh sơ thành cũng muốn ngăn cản bổn tọa.

Hắc quang vờn quanh Ma Uyên Thánh Chủ, đột nhiên vươn dài ra, giống như hai cái xúc tu mà đen, lắc lư trong hư không.

Một luồng khí tức Ma đạo bạo ngược, trùng kích U Dạ Thánh Quân và Từ lão quái, khiến tâm thần hai người khẽ run lên.

Ngay lúc hai bên sắp sửa ra tay.

Vụt...

Từ xa truyền đến một luồng khí tức sức mạnh to lớn vô biên, uy thế khổng lồ vô hình, ẩn chứa trong một chuỗi hào quang long văn mênh mông cuồn cuộn, khiến những nơi đi qua, toàn bộ sinh linh đều quỳ bái theo bản năng.

- Dừng tay.

Thanh âm của nam tử uy nghiêm, trực tiếp giáng lâm.

- Nam Phong vương, ngươi có ý gì? Chuyện của bổn tọa, ngươi cũng quản sao?

Sắc mặt Ma Uyên Thánh Chủ trở nên ngưng trọng, nhìn về phía Nam Phong vương đang từ xa chạy tới.

- Nam Phong vương…

Bên phía Hải Yên Các, lập tức lộ vẻ vui mừng.

Giao tình của Triệu Phong với Nam Phong vương rất sâu, tin rằng Nam Phong vương sẽ không ngồi yên bỏ qua.

Trong lòng U Dạ Thánh Quân và Từ lão quái, thoáng thở ra một hơi.

Vừa rồi khí tức mà Ma Uyên Thánh Chủ bộc phát ra, quả thật quá

khủng bố.

Bây giờ nếu có thêm Nam Phong vương, trong lòng bọn hắn mới cảm thấy tự tin.

- Còn may…

Ánh mắt Nam Phong vương rơi lên đám người Hải Yên Các, thấy không có người thương vong, trong lòng mới nhẹ nhàng thở phào.

Còn may là hắn đã an bài nhân thủ, lúc thế lực của Hải Yên Các đi vào Càn Châu, hắn lập tức nhận được tình báo nên mới chạy đến.

Hắn đã đảm bảo với Triệu Phong, nếu như để xảy ra chuyện gì, cũng không dễ ăn nói.

Đồng thời, hắn cũng không ngờ rằng Cửu U Cung lại phái Ma Uyên Thánh Chủ trấn thủ tại nơi này.

- Hiện nay Triệu Phong là Thái Thượng Trưởng lão của Hải Yên Các, Triệu Phong là bằng hữu của ta, ngươi làm vậy, ta há có thể ngồi yên không để ý đến?

Đối mặt với lời chất vấn của Ma Uyên Thánh Chủ, Nam Phong vương cũng không sợ chút nào, toàn thân dâng lên một luồng lực lượng số mệnh vô hình, trong hư không xuất hiện một trận quan khí Long văn như ẩn như hiện, uốn lượn quanh người hắn.

Sau khi Nam Phong vương đột phá Thánh Chủ, phong thưởng lãnh địa lại được mở rộng, nhận được càng nhiều lực lượng số mệnh hơn, lại thêm tu vi Huyền Quang Cảnh sơ thành của hắn, thực lực chân chính thậm chí tiếp cận Huyền Quang Cảnh tiểu thành.

Ma Uyên Thánh Chủ nhíu mày, về tình về lý, hành vi của Nam Phong vương, cũng không có gì bất ổn.

- Hải Yên Các từng là thế lực của Cửu U Cung, hành vi cường đoạt của Triệu Phong, khiến cao tầng của Cửu U Cung giận dữ, nếu không phải hắn trốn trong Hoàng cung, bất kỳ kẻ nào cũng không chống đỡ nổi cho hắn.

Đối mặt với Nam Phong vương, Ma Uyên Thánh Chủ bắt đầu nói đạo lý, nhưng ma uy không giảm, khí thế vẫn đằng đằng.

Thực ra, diệt sát Hải Yên Các và Triệu Phong, còn có một nguyên nhân khác.

Lần trước, Cửu U Cung đã phái đi bốn vị Đại Đế, nhưng đều bị Triệu Phong giết chết.

Nếu như Cửu U Cung cứ vậy mà buông tha cho Triệu Phong, ngày sau làm sao còn mặt mũi mà tồn tại nữa.

- Cửu U Cung đứng trong hàng ngũ phe phái sau lưng Thập Tam hoàng tử, lại ra tay với thế lực của phe phái Cửu hoàng tử, không biết Thập Tam hoàng tử có biết chuyện này không?

Nam Phong vương lần nữa lên tiếng, dựa theo quy tắc cuộc tranh đoạt Thái Tử vị để trói buộc Ma Uyên Thánh Chủ.

Cuộc tranh đoạt Thái Tử, không cho phép xảy ra những hành vi gây tổn hại cho hoàng tử hoặc thực lực của hoàng tử.

Mọi người của Hải Yên Các lập tức giật mình.

Triệu Phong không phải đi theo Trưởng lão của Đoan Mộc gia ư? Tại

sao lại gia nhập phe phái của Cửu hoàng tử?

Hơn nữa, thực lực chỉnh thể của Cửu hoàng tử trong cuộc tranh đoạt Thái Tử lần này, xếp hạng khá thấp, hi vọng tranh đoạt Thái Tử rất xa vời a.

- Ha ha, Triệu Phong chỉ là người trợ giúp Cửu hoàng tử mà thôi, Hải Yên Các muốn gia nhập phe phái của Cửu hoàng tử, còn phải được Cửu hoàng tử đồng ý a.

Ma Uyên Thánh Chủ đột nhiên cười lớn, loại chuyện này, hắn cũng đã suy nghĩ cẩn thận trước khi đến rồi.

Sắc mặt Nam Phong vương thoáng biến đổi, chuyện này đúng là như thế, bất luận thế lực nào muốn gia nhập vào phe phái của hoàng tử, cũng phải được bản thân hoàng tử đồng ý.

Thế nhưng, có hoàng tử nào lại cự tuyệt thế lực muốn gia nhập chứ?

Bởi vậy cho nên điểm này, hoàn toàn bị rất nhiều người bỏ qua.

- Nam Phong vương, khuyên ngươi tốt nhất đừng quản.

Ma Uyên Thánh Chủ hừ lạnh một tiếng, cho dù Nam Phong vương ngăn cản, hắn cũng phải tiêu diệt đám người của Hải Yên Các.

Vụt vụt vụt...

Toàn thân Ma Uyên Thánh Chủ tràn ra ma quang, vô số xúc tu ma quang giống như cự yêu Viễn Cổ, ma uy trùng thiên, uy thế Ma đạo Thánh Chủ kinh thiên động địa, phóng thích triệt để.

Hư không bốn phía gần như vặn vẹo, khí tức áp lực cực hạn, khiến

cho toàn bộ Thánh Chủ tại đây, đều cảm thấy linh hồn run rẩy.

- Huyền Quang… Đại thành…

Nam Phong vương nghẹn ngào không nói nên lời.

Chương 927: Nhân Tình

- Huyền Quang… Đại thành…

Nam Phong vương nghẹn ngào không nói nên lời.

Không nữa lần này Ma Uyên Thánh Chủ xuất quan, đã đột phá đến Huyền Quang Cảnh đại thành.

Như vậy, cho dù hắn và hai vị Thánh Chủ của Hải Yên Các liên thủ, cũng không phải là đối thủ của Ma Uyên Thánh Chủ.

Mà Từ lão quái và U Dạ Thánh Quân đang giằng co với Ma Uyên Thánh Chủ, lại chợt cảm thấy một luồng lực lượng cường hoành trùng kích đến, lập tức khí huyết nhộn nhạo, Huyền Quang Thánh Lực bị áp chế vô hình, ngay cả hô hấp cũng cảm thấy khó khăn.

Ma Uyên Thánh Chủ trong tầm mắt, phảng phất như Thánh Linh chí cao, không thể chống lại.

- Không ngờ lại là Huyền Quang Cảnh đại thành.

Trên mặt Từ lão quái tràn ngập kinh hãi, ngây ra như phỗng.

Hắn và U Dạ Thánh Quân cũng chỉ mới đột phá Thánh Chủ mấy năm gần đây, so với Huyền Quang Cảnh sơ thành, còn có chút chênh lệch.

Hơn nữa U Dạ Thánh Quân còn là thích khách Ảnh Sát đạo, phương diện chiến đấu chính diện, bị hạn chế rất nhiều thủ đoạn.

Chẳng qua, trước mặt Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh đại thành, cho dù hai người bọn họ có phát huy vượt qua người thường thì cuối cùng vẫn vô ích.

Tại phương diện cảnh giới lực lượng, Ma Uyên Thánh Chủ tuyệt đối nghiền áp bọn hắn một bậc.

Đám người Hải Yên Các đã lui về ngàn dặm, cũng phát giác có gì đó không đúng, uy thế của Ma Uyên Thánh Chủ, đột nhiên cường đại đến tình trạng không thể tưởng tượng nổi, bọn hắn đứng ở tận nơi này, mà vẫn cảm thấy hãi hùng khiếp vía.

Nam Phong vương cũng cảm thấy tuyệt vọng vô lực sâu sắc.

Ầm...

Toàn thân Ma Uyên Thánh Chủ tản mát ra vô số xúc tu ma quang, sau đó đột nhiên bắt đầu cử động, từ khắp bốn phương tám hướng, với thế sét đánh không kịp bưng tai, phóng về phía U Dạ Thánh Quân và Từ lão quái, tựa như Ma vật đói khát nhìn thấy con mồi.

U Dạ Thánh Quân hóa thành một đạo quang dực hắc lưu, bỗng nhiên phân liệt thành hai đạo quang dực, trong đó một đạo thì tránh di công kích của xúc tu ma quang, còn một đạo khác thì ẩn vào hư không.

Từ lão quái toàn lực vận chuyển Huyền Quang Thánh Lực, phi tốc lùi về sau.

Nhưng xúc tu ma quang kia, phảng phất giống như có thể kéo dài vô tận, sau khi một kích thất bại, nó lập tức thay đổi phương hướng, tiếp tục công kích, tốc độ không giảm chút nào, quấn về phía hai người,

có xu thế không chết không buông tha.

Ma Uyên Thánh Chủ đứng yên tại chỗ, lạnh lùng quan sát hết thảy, phảng phất như chúa tể thiên địa.

- Thương Thiên Trấn Ma Ấn!

Ngay lúc xúc tu ma quang đang đuổi theo, Thánh lực khắp toàn thân Từ lão quái đột nhiên bốc lên, một tay đánh ra một đạo thủ ấn Thánh quang màu trắng, uy chấn thương khung, khí tức thánh khiết, tựa như có uy năng trấn áp Tru Ma.

Ầm...

Thủ ấn Thánh quang của Từ lão quái, cùng với vài đạo xúc tu Ma quang, va chạm trong giây lát.

Phành…

Dưới luồng Huyền Quang Thánh Lực tuyệt cường, bí pháp của Từ lão quái liền trực tiếp bị nghiền nát.

Xúc tu Ma quang xuyên qua thủ ấn Thánh quang, tiếp tục điên cuồng lao về phía Từ lão quái.

Cùng lúc đó, U Dạ Thánh Quân đã ẩn vào hư không, đột nhiên xuất hiện sau lưng Ma Uyên Thánh Chủ, trong tay xuất hiện một thanh U Ảnh Kiếm chập chờn, nổi lên huyễn quang màu đen kỳ dị, đâm về sau lưng Ma Uyên Thánh Chủ.

- Hừ!

Ma Uyên Thánh Chủ hừ lạnh một tiếng, vẫn bình tĩnh đứng lặng lẽ,

đối diện với hành vi đánh lén của U Dạ Thánh Quân, hắn vẫn không hề nao núng chút nào.

Sau lưng Ma Uyên Thánh Chủ, hư không vặn vẹo một trận, Thánh lực Ma đạo bắt đầu nhộn nhạo, một đạo xúc tu ma quang đột nhiên duỗi ra, mang theo khí tức tàn sát bừa bãi, vô cùng bá đạo, phóng tới U Dạ Thánh Quân.

Vụt...

Khoảnh khắc bí kỹ ám sát của U Dạ Thánh Quân và xúc tu ma quang chạm vào nhau, từ trong thân thể của hắn, lại phân ra một đạo quang dực hắc lưu nữa, lần thứ hai phi độn đi mất.

Phốc…

Phân thân U Dạ Thánh Quân vừa va chạm với xúc tu ma quang, cả hai lập tức đồng loạt nát bấy.

U Dạ Thánh Quân bỏ qua một cái phân thân công kích, cũng chỉ có thể phá hư một cái xúc tu ma quang, căn bản không cách nào tiếp cận được đối phương.

Giao chiến trong chốc lát, Ma Uyên Thánh Chủ vẫn không hề cử động chút nào, vậy mà lại có thể dồn hai vị Thánh Chủ vào tuyệt cảnh.

Nam Phong vương đứng ở bên cạnh nhìn thấy hết thảy, trong lòng rung động vô cùng.

- Ta không thể cứ đứng quan chiến như vậy được!

Quang khí Long văn khắp toàn thân Nam Phong vương đột nhiên

tăng vọt, đột phá gông cùm xiềng xích lực lượng của bản thân, bạo phát ra.

Vụt...

Đúng lúc Nam Phong vương chuẩn bị ra tay.

Ô...ô...ô...n...g!

Một luồng Kiếm Ý bất hủ diệt thương khung, lao thẳng mà đến.

Một thanh Tàn Kiếm cổ thanh, kéo động một chuỗi kiếm quang màu xanh lấp lánh, tựa như một đạo cầu vồng sắc bén, ầm ầm chém xuống.

Vụt...

Cái xúc tu ma quang đang đâm về phía Từ lão quái, lập tức bị kiếm quang màu xanh vô cùng sắc bén chặt đứt.

Chỉ thấy, một thanh Tàn Kiếm cổ thanh xoay tròn một vòng, sau đó lặng lẽ dừng lại trong hư không, khí tức Kiếm Đạo sắc bén vô cùng, chấn nhiếp cả thương khung.

Sau lưng Tàn Kiếm, xuất hiện một đạo kiếm quang màu trắng rực rỡ, trong đó mơ hồ xuất hiện thân ảnh của một lão giả râu dài, tản mát ra một luồng ý chí Hồn Kiếm bất hủ trảm thiên diệt địa, khiến cho xúc tu ma quang trùng kích đến, đều bị đẩy lui.

- Nguy hiểm thật!

Trái tim Từ lão quái đập thình thịch, vô cùng rung động, nhìn chằm chằm vào Tàn Kiếm cổ thanh trước mặt đang phát ra Kiếm Ý vô

thượng, nhưng lại không rõ tình huống lắm.

- Đây là… Cổ Thần Khí?

Vẻ mặt Ma Uyên Thánh Chủ lộ ra thần sắc kinh hãi.

Có thể dễ dàng chặt đứt xúc tu ma quang của hắn như thế, lại thêm luồng Kiếm Ý bất hủ phát ra từ thân kiếm, cùng với áo nghĩa Hồn Kiếm màu trắng đứng sau lưng Tàn Kiếm cổ thanh.

Đây tuyệt đối chính là Cổ Thần Tàn Kiếm của Thiên Kiếm Các.

Đây là Cổ Thần Khí duy nhất xuất hiện trong Không Gian Thần Huyễn lần trước.

Hơn nữa, Tiểu Kiếm Thánh Cổ Nguyệt của Thiên Kiếm Các, nhận được sự tán thành của Cổ Thần Khí, đã dùng thân hóa thành Hồn Kiếm, cùng dung hợp làm một với Cổ Thần Khí, trở thành Khí Linh của Cổ Thần Tàn Kiếm.

Bởi vì chuyện này, cho nên trên Đại lục đã rộ lên lời đồn, Thiên Kiếm Các có hi vọng khôi phục vinh quang Tứ Tinh đỉnh phong.

- Tại sao Cổ Thần Khí lại chạy tới đây?

Nam Phong vương chấn kinh nghi hoặc, uy năng của Cổ Thần Khí, quả thật quá kinh thế hãi tục.

- Kiếm Thánh tiền bối.

Từ xa có một nữ tử áo đen, chậm rãi bay tới, chính là tân bối thiên kiêu của Thiên Kiếm Các – Mạc Đông Dao.

Sắc mặt Ma Uyên Thánh Chủ lại càng trở nên âm trầm.

Tại sao Thiên Kiếm Các lại can thiệp vào chuyện này?

Hơn nữa Ma Uyên Thánh Chủ mơ hồ có cảm giác, cách đó không xa, một đạo Kiếm Ý kinh thế cực kỳ mờ mịt, đang thoắt ẩn thoắt hiện.

Tình huống như vậy, khiến cho Ma Uyên Thánh Chủ đành phải tạm thời dừng tay.

Lúc này, hư ảnh Tiểu Kiếm Thánh rực rỡ từ phía sau Cổ Thần Tàn Kiếm, truyền ra thanh âm:

- Thánh Chủ đại nhân, ta thiếu nợ Triệu Phong một cái nhân tình, chuyện này, ta không thể khoanh tay đứng nhìn được.

Nghe xong những lời này, Ma Uyên Thánh Chủ lập tức gần như phát hỏa.

Lại là vì Triệu Phong?

Triệu Phong ở trong Không Gian Thần Huyễn, rốt cuộc đã làm gì, không ngờ lại có thể khiến cho Tiểu Kiếm Thánh Cổ Nguyệt thiếu nợ hắn một cái nhân tình.

- Một khí linh như ngươi thì có thể phát huy được bao nhiêu uy lực của Cổ Thần Khí?

Thanh âm lạnh lùng của Ma Uyên Thánh Chủ vang lên, Mạc Đông Dao trực tiếp bị hắn xem nhẹ, bởi vì cấp độ cảnh giới của nàng quá thấp.

Mà tâm thần chủ yếu của hắn, lại tập trung vào đạo Kiếm Ý kinh thế

đang ẩn nấp trong bóng tối.

Thiên Kiếm Các sẽ không cho phép thiên tài của bổn môn và Cổ Thần Khí xuất hiện bên ngoài rêu rao như vậy, chắc chắn có một cường giả Kiếm Đạo tuyệt thế nào đó đang âm thầm thủ hộ.

Chẳng qua.

Cẩn thận nghĩ lại thì trong chuyện này, hình như là ý của Tiểu Kiếm Thánh trong Cổ Thần Tàn Kiếm.

Nói cách khác, chỉ cần mình không gây tổn hại cho Mạc Đông Dao, không có tâm tư với Cổ Thần Khí, thì Thánh Chủ sau lưng Thiên Kiếm Các, cũng sẽ không xuất thủ.

- Như vậy thì dễ giải quyết rồi.

Ma Uyên Thánh Chủ chợt lộ ra nụ cười nham hiểm tà ác, nhìn về phía Từ lão quái và U Dạ Thánh Quân, trong mắt chợt hiện lên sát ý.

Cho dù có Cổ Thần Khí ngăn cản thì hắn cũng không sợ hãi chút nào, nhất định phải diệt sát đám người Hải Yên Các.

Nhưng bỗng nhiên…

Cổ Thần Tàn Kiếm lại kéo động một đạo kiếm quang rực rỡ chói mắt, vừa lóe lên, đã rơi vào trong tay Nam Phong vương.

Ô...ô...ô...n...g!

Thần sắc Nam Phong vương thoáng sững sờ, lập tức hiểu rõ ý của Tiểu Kiếm Thánh.

Ô...ô...ô...n...g!

Hào quang long văn quanh người lập tức bốc lên, Nam Phong vương tay cầm Cổ Thần Khí, lập tức bộc phát ra kiếm quang thần uy kinh thế hãi tục, hào quang thanh u cổ xưa, bay thẳng lên trời cao, xuyên phá hết thảy.

Khí tức sức mạnh to lớn của Ma Uyên Thánh Chủ, dưới sự trùng kích cường đại của Kiếm Ý bất hủ, lập tức sụp đổ.

Sau lưng Nam Phong vương, trong hào quang lấp lánh trăm trượng, thân ảnh tóc bạc, bắn ra một đạo áo nghĩa Hồn Kiếm xuyên thấu linh hồn.

Hai thứ này dung hợp thành một, thiên địa biến sắc, tựa như tuyệt thế Kiếm Thánh.

- Cái này… Làm sao có thể?

Ma Uyên Thánh Chủ nhất thời ngây dại.

Như vậy cũng được sao?

Nam Phong vương tăng thêm lực lượng Long vận gia trì, vốn đã có chiến lực Huyền Quang Cảnh tiểu thành, nếu lại thêm Cổ Thần Khí nữa, chiến lực của hắn tuyệt đối sẽ siêu việt Huyền Quang Cảnh đại thành.

Đủ để tạo thành uy hiếp trí mạng với hắn rồi.

U Dạ Thánh Quân và Từ lão quái ở đằng xa, trong lòng tràn ngập phấn chấn.

Nam Phong vương lúc này, toàn thân bắn ra uy thế tuyệt thế, chấn động một phương.

- Không hổ là Cổ Thần Khí…

Từ lão quái không nhịn được cảm thán một phen.

- Thánh Chủ đại nhân, ta chỉ muốn trả nhân tình của Triệu Phong, không muốn kết thành địch nhân với ngươi.

Hư ảnh màu trắng bên trong hào quang, thanh âm uy nghiêm mà tang thương của Tiểu Kiếm Thánh, chợt vang lên tại phương diện linh hồn.

- Ma Uyên Thánh Chủ, cuộc tranh đoạt Thái Tử sắp bắt đầu, toàn bộ thế lực của Đại Càn Vương triều đều bị cuốn vào trong đó, sau này phát sinh biến hóa như thế nào, không ai có thể đoán trước được.

Nam Phong vương với uy thế ngập trời, lạnh nhạt nói.

Ma Uyên Thánh Chủ nhìn về phía đám người Nam Phong vương, lập tức hiểu rõ ý tứ trong lời nói của bọn hắn.

Cửu U Cung vì đối phó với Tử Phát Song Tà, đã tổn thất một lượng lớn chiến lực trung tầng, thậm chí còn chết một vị Thánh Chủ.

Nếu như mình vì một tiểu bối Hư Thần Cảnh mà bị thương, sau đó tin này truyền đi thì cũng không ổn, thậm chí còn có thể ảnh hưởng tới thế cục phát triển tiếp theo của Cửu U Cung.

Hiện nay, đại Tông Tam Tinh đỉnh phong Thiên Kiếm Các, đã đạt được lực lượng Cổ Thần Khí, hết thảy thế cục, đều trở nên khó nắm bắt.

- Được, nể mặt Nam Phong vương và Thiên Kiếm Các, hôm nay bổn tọa sẽ thả cho các ngươi một con đường sống.

Thanh âm của Ma Uyên Thánh Chủ vang vọng khắp nơi, tựa như đang tìm cho mình một cái bậc thang.

- Hừ!

Xúc tu ma quang trong hư không, đột nhiên co rút, hóa thành ma quang hắc lưu, bao trùm Ma Uyên Thánh Chủ bên trong, thoáng cái đã rời đi xa.

Uy áp Thánh Chủ Ma đạo khổng lồ, dần dần nhạt nhòa.

- Đa tạ Thiên Kiếm Các tương trợ.

Mọi người của Hải Yên Các, đều đồng loạt nói lời cảm tạ.

- Lão phu vẫn còn thiếu nợ nhân tình của Triệu Phong, nếu không còn chuyện gì khác, lão phu xin cáo từ trước.

Cổ Thần Tàn Kiếm lóe lên một đạo quang ảnh thanh u, rơi vàotrong tay Mạc Đông Dao, sau đó rời đi.

….

Lúc này, trong Mộng cảnh Thái Cổ.

Thời tiết trong xanh nắng âm, đã có một mảnh rừng cây, bị bao trùm trong Lôi Vũ Phong Bạo.

- Khung cơ bản của Tiểu Thế Giới đã hoàn thành rồi.

Triệu Phong ngồi ngay ngắn tại trung tâm Tiểu Thế Giới, thiên địa xung quanh đều là mây đen che trời, Phong Lôi tàn sát gào thét bừa bãi, vậy mà không tạo thành chút ảnh hưởng nào đối với hắn.

Chân nguyên trong không gian tinh hạch, đang chậm rãi trôi về phía Tiểu Thế Giới, tựa như khí huyết của trái tim trong cơ thể con người, chảy về phía tứ chi bách hài.

Hắn có thể cảm giác được, trong không gian Tiểu Thế Giới này, bản thân chính là chúa tể, khống chế hết tất cả.

Thậm chí đối với lực lượng quy tắc của không gian Thái Cổ, cũng có một tia lực lượng khống chế.

Vận dụng Tiểu Thế Giới, chính là khiến cho nó chồng lên không gian thực tế, do đó phải khống chế được lực lượng quy tắc tại không gian thực tế, đến một trình độ nhất định.

Mà lúc này, Tiểu Thế Giới của Triệu Phong, chẳng qua chỉ chừng trăm trượng mà thôi.

So với hình chiếu Tiểu Thế Giới phạm vi ngàn dặm của Cửu U Ma Chủ ngày trước, quả là chênh lệch một trời một vực.

- Uy năng của Tiểu Thế Giới còn chưa đủ, xem ra Phong Lôi Lĩnh Vực và không gian tinh hạch, không đủ liên hệ chặt chẽ.

Mắt trái của Triệu Phong, lập tức quan sát rõ ràng.

Khung cơ bản của Tiểu Thế Giới, phải nguyên vẹn chắc chắn, bằng không thì sau này điều chỉnh sẽ cực kỳ khó khăn.

Một ngày nọ.

Trên không trung Mộng cảnh Thái Cổ, chợt hình thành từng đám mây đen dày đặc, bầu trời đột nhiên trở nên âm trầm, một tia lôi quang như ẩn như hiện.

- Tới rồi sao?

Triệu Phong mở ra hai mắt.

Chương 928: Yếu Thế

Trên không trung của Mộng cảnh Thái Cổ, một tầng mây đen đè xuống, bầu trời đột nhiên trở nên âm trầm, một tia lôi quang như ẩn như hiện.

- Tới rồi sao?

Trong lòng Triệu Phong kích động, mở ra hai mắt đang nhắm chặt.

Đây chính là nguyên nhân mà hắn đắp nặn Tiểu Thế Giới trong Mộng cảnh Thái Cổ, hắn vẫn một mực chờ đợi trận Lôi Vũ Phong Bạo tiếp theo.

Triệu Phong đã từng nghĩ ra ý nghĩ này, cho nên nhất định phải thử nghiệm một phen, đó là: tìm hiểu Phong Lôi Tiểu Thế Giới trong Lôi Vũ Phong Bạo tại không gian Mộng cảnh Thái Cổ.

Tách tách tách…

Bầu trời tối dần, từng hạt mưa nhỏ từ trên trời rơi xuống.

Những giọt mưa này, lập tức tiến vào không gian Tiểu Thế Giới của Triệu Phong.

Triệu Phong cảm thấy, Tiểu Thế Giới của mình, dưới sự trùng kích không ngừng của trận mưa, không ngờ lại xuất hiện dấu hiệu hỗn loạn.

Những giọt mưa Thái Cổ này tiến vào Tiểu Thế Giới của hắn, khiến

hắn không cách nào khống chế được.

- Trước mắt chỉ có thể khống chế bên trong Tiểu Thế Giới, sáng tạo ra vật chất trong đó, còn vật chất đến từ bên ngoài, gần như không chịu sự ảnh hưởng của ta, thậm chí nó còn ảnh hưởng tới sự ổn định của Tiểu Thế Giới của ta.

Triệu Phong nhíu mày, Tiểu Thế Giới của hắn, quả thật quá yếu ớt rồi.

Nhưng Triệu Phong không biết rằng, hắn đang ở trong Mộng cảnh Thái Cổ, nếu như trở lại không gian hiện thực, khả năng khống chế và ảnh hưởng của Tiểu Thế Giới của hắn đối với không gian, tuyệt đối vượt xa Tiểu Thế Giới hình thức ban đầu của Đại Đế bình thường.

Mưa trong Mộng cảnh Thái Cổ, cũng là hình thái nguyên thủy nhất, là giọt mưa ẩn chứa khí tức Thái Cổ khổng lồ, so với mưa tại không gian của Triệu Phong, hoàn toàn bất đồng, muốn khống chế những giọt mưa này, cần phải có cấp độ lý giải càng sâu hơn.

Mà muốn ảnh hưởng tới quy tắc áo nghĩa của Mộng cảnh Thái Cổ, cần phải hiểu biết nhất định về bản chất của toàn bộ Mộng cảnh Thái Cổ.

Mà khoảng cách của Triệu Phong đến một bước này, vẫn còn rất xa.

Ầm... Ầm...

Mưa rơi càng lúc càng lớn, ngẫu nhiên có một đạo sấm sét xẹt qua.

Triệu Phong ngẩng đầu nhìn thoáng qua, khẽ lẩm bẩm:

- Lôi Vũ lần này, so với lần trước dường như yếu hơn rất nhiều.

Mà Tiểu Thế Giới của Triệu Phong, dưới sự tẩy rửa của trận mưa, lại càng trở nên trong suốt, phảng phất không lâu nữa sẽ biến mất.

Hai mắt Triệu Phong hiện lên một đạo tinh quang, thúc dục không gian tinh hạch.

Lập tức, Phong Lôi chân nguyên bành trướng, vận chuyển ra ngoài, chảy về phái Tiểu Thế Giới.

Xung quanh Triệu Phong, hình dáng Tiểu Thế Giới đã rõ ràng hơn một chút.

Phía trên Mộng cảnh Thái Cổ, mây đen dày đặc, mưa to như trút nước, ngẫu nhiên có một đạo sấm sét xẹt qua, còn không gian bên dưới, mây đen u ám trôi nổi giữa không trung, Phong Lôi tàn sát bừa bãi.

Cảnh tượng như thế, vô cùng kỳ dị, tựa như một thế giới có hai tầng trời vậy.

Triệu Phong cứ như vậy đắm chìm trong trận mưa của Mộng cảnh Thái Cổ, cảm thụ khí tức Phong Lôi yếu ớt trong đó.

Tiểu Thế Giới xung quanh hắn, cũng theo tâm cảnh của hắn mà chậm rãi biến hóa, thoạt nhìn càng có xu hướng chân thực hơn.

Ầm... Ầm...

Đột nhiên, một tiếng sấm sét nổ mạnh, vang lên trong đầu Triệu Phong, bên trong Tiểu Thế Giới Phong Lôi, xuất hiện rất nhiều lôi điện, bộc phát ra lôi quang.

Uy áp bao trùm khiến vạn vật hít thở không thông, ầm ầm giáng xuống, cảm giác nguy cơ mãnh liệt, khiến cho mắt trái của Triệu Phong nhảy lên một hồi.

- Không tốt.

Rầm rầm rầm…

Một đạo Lôi Điện to lớn đánh lên vị trí của Triệu Phong, phá hủy vạn vật, chỉ để lại một cái hố than đen kịt.

Trong hố than phương viên ba trượng, không còn vật gì khác.

Cây cối xung quanh cháy đen, vẫn còn tia lửa cháy nhen nhóm.

Trên cổ mộc che trời phía xa, Yêu điểu và Cự mãng run rẩy một trận, ánh mắt mơ hồ nhìn về phía hố than.

Một khắc sau.

Một thiếu niên tóc vàng, chợt xuất hiện tại chính giữa hố than.

Cự mãng và Yêu điểu nhìn mãi nên đã tập thành thói quen, rõ ràng cảnh giới của chủ nhân bọn chúng không cao, nhưng lại luôn luôn xuất quỷ nhập thần như vậy.

- Nguy hiểm thật.

Trong lòng Triệu Phong vẫn còn sợ hãi, vừa rồi hắn ở trong trạng thái tìm hiểu, cảm giác đối với ngoại giới rất yếu kém.

Nếu không phải mắt trái cảnh giác, khiến hắn bừng tỉnh thì e rằng đã

trực tiếp bị sét đánh chết rồi.

- Loại thời tiết này, theo lý thuyết thì sẽ không đánh xuống Lôi Đình, xem ra là vì Phong Lôi Tiểu Thế Giới hấp dẫn.

Trong lòng Triệu Phong hoàn toàn sáng tỏ, từ khi mây đen kéo đến cho tới bây giờ, đây là đạo Cổ Lôi đầu tiên đánh xuống.

Mà Phong Lôi Tiểu Thế Giới lúc đầu, khả năng hấp dẫn Lôi Điện, còn kém xa so với Thánh Lôi Thể.

Nếu như vận chuyển Thánh Lôi Thể ở đây, đoán chừng sẽ lập tức dẫn xuống mấy đạo Cổ Lôi.

Mặt khác, thời tiết đang dần trở nên xấu hơn, xác suất Cổ Lôi đánh xuống tiếp theo sẽ càng lớn hơn.

Như vậy, cho dù Triệu Phong có thể tùy thời ra vào Mộng cảnh Thái Cổ, cũng không dám triển khai Phong Lôi Tiểu Thế Giới.

Cuối cùng, Triệu Phong đi dạo xung quanh một vòng, thu lại một vài mảnh gỗ ẩn chứa lực lượng Cổ Lôi, sau đó khoanh chân ngồi trong hầm.

- Chỉ còn lại hai tháng là đến cuộc tranh đoạt Thái Tử, ta phải nhanh chóng hoàn thành Tiểu Thế Giới sơ thành.

Triệu Phong thầm quyết tâm.

Đại Đế có thể đắp nặn Tiểu Thế Giới trong vòng một năm, tuyệt đối có thể xưng là tuyệt thế thiên tài.

Vốn dĩ, lấy năng lực học tập và phân tích của Triệu Phong, Tiểu Thế

Giới bình thường, chỉ cần bốn tháng là hoàn thành.

Nhưng hắn muốn đắp nặn một Phong Lôi Tiểu Thế Giới ẩn chứa áo nghĩa Mộng cảnh Thái Cổ, bởi vậy độ khó rất cao.

Một khi Tiểu Thế Giới sơ thành của Triệu Phong hoàn thành, uy năng tuyệt đối không tầm thường, nghiền áp Tiểu Thế Giới sơ thành của Đại Đế cũng không phải vấn đề.

Tựa như lúc trước, lần đầu Triệu Phong tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ, chỉ ba nhịp hô hấp cũng không chống đỡ nổi.

Trong cung điện của Cửu hoàng tử, đại biểu thế lực khắp nơi đều đang tụ tập.

Ở đây có không ít Vương Giả Đại Đế, đều đứng ở bên cạnh.

Chỉ có một vài cường giả có tước vị và Thánh Chủ của những thế lực Tam Tinh, mới có quyền nói chuyện nhất định.

Trong đó, U Dạ Thánh Quân, Từ lão quái, Nam Phong vương và Chu Tố Nhi cũng ở trong số này.

Nhưng bầu không khí hiện nay, lại có chút áp lực trầm thấp.

- Cửu hoàng tử, thật sự đem danh ngạch thân phận của Tuần Thú Sư giao cho Triệu Phong?

Một tên tráng hán trung niên dáng người khôi ngô, thần sắc trên mặt lộ vẻ bất mãn.

Nhất cử nhất động của hắn, đều tản mát khí lực áp bách cường đại, đây còn là dưới tình huống vẫn tận lực thu liễm.

Sắc mặt Cửu hoàng tử thoáng trầm xuống, kỳ thực hắn cũng chuẩn bị đem vị trí thành viên chiến đấu hệ linh hồn giao cho Triệu Phong.

Không ngờ, lúc Triệu Phong ở trong Hoàng cung lại chủ động tiếp nhận danh ngạch Tuần Thú Sư.

Hơn nữa, Cơ gia vốn ủng hộ hắn, sau khi biết Triệu Phong là thành viên của Cửu hoàng tử, lập tức rời đi, gia nhập trận doanh của Bát hoàng tử, tạo thành tổn thật cực lớn.

Lúc Cửu hoàng tử tiến vào hỏi thăm, Trưởng lão của Cơ gia lại trả lời rằng:

- Có Triệu Phong ở đó, Cơ gia bọn hắn khó có thể lấy được danh ngạch thành viên chiến đấu hệ linh hồn.

Cửu hoàng tử cũng cảm thấy bất đắc dĩ mộtphen, chẳng qua, Cơ gia đã gia nhập phe phái của Bát hoàng tử, cho nên Cửu hoàng tử có giải thích cái gì cũng vô dụng.

Nhưng sự ủng hộ của Triệu Phong, đồng dạng cũng mang đến cho Cửu hoàng tử rất nhiều trợ lực.

Ví dụ như Nam Phong vương và Hải Yên Các.

Thậm chí, ngay cả việc Chu Tố Nhi trợ giúp hắn, tại phương diện nhất định, cũng là nhờ Triệu Phong.

- Triệu Phong chính là Tuần Thú Sư hết sức xuất sắc.

Cửu hoàng tử mỉm cười trả lời, hắn tin rằng Triệu Phong sẽ xuất ra bản lĩnh, không phải hời hợt với hắn.

Thành viên của Hải Yên Các và Nam Phong vương cũng cảm thấy nghi hoặc, Triệu Phong quả thật có thiên phú thuần thú.

Nhưng còn xa mới bì kịp sức chiến đấu của bản thân hắn, thậm chí còn có cả Đồng thuật thần bí khó lường kia.

Chẳng qua, đối với quyết định của Triệu Phong, thành viên của Hải Yên Các cũng không có tư cách hỏi đến.

Mà tráng hán khôi ngô cũng không nói gì thêm nữa, Thạch gia hắn chính là một trong Bát đại thế gia duy nhất đứng sau lưng Cửu hoàng tử.

Hắn cũng không muốn tranh giành danh ngạch Tuần Thú Sư này, chẳng qua là suy nghĩ cho toàn đội,nên hi vọng thành viên trong đoàn đội, có thể đứng tại vị trí mà mình am hiểu nhất.

Bởi vì, đối thủ quá mức cường đại.

Vốn dĩ, tổ chức tình báo đã tiến hành xếp hạng thực lực chỉnh thể của các hoàng tử, mà Cửu hoàng tử lại chỉ xếp hạng thứ sáu.

Hiện nay, đã bị thấp đến vị trí thứ bảy.

Nói cách khác, trong đoạn thời gian này, kỳ ngộ của các hoàng tử khác, đều vượt xa Cửu hoàng tử.

Mà bài danh trước kia của Bát hoàng tử là thứ bảy, bây giờ lại đứng hàng thứ tư, mơ hồ có xu thế tranh đoạt Thái Tử rồi.

Đối diện với những thành viên đoàn đội khủng bố trong hàng ngũ của các vị hoàng tử này, trong lòng mọi người đều có chút không nắm

chắc.

- Thạch Vũ Lôi, chỉ cần đoàn đội chúng ta đoàn kết, lại thêm mưu lược của Thần Cơ Tử, cũng không phải là không có sức liều mạng.

Ở bên cạnh, thanh âm chầm chậm của Ưng lão vang lên.

- Hiện nay lão phu vẫn không thể vọng kết luận, tất cả mọi chuyện, đều có quá nhiều biến số không xác định.

Ở bên dưới, có một lão giả râu trắng tay cầm quải trượng, chậm rãi lên tiếng.

Thần Cơ Tử, chính là Trí Giả nổi danh Đại Càn Vương triều, đã mai danh ân tích nhiều năm.

Sự xuất hiện của hắn, khiến cho những lão bối ở đây đều kinh ngạc không thôi.

Hai vị lão bối, mỗi người một câu, lập tức bình ổn quân tâm.

- Ngày mai chính là trận chiến tranh đoạt danh ngạch rồi, tại sao Triệu Phong còn chưa xuất quan?

Một thanh âm trầm thấp bất mãn, từ trong miệng của một Trưởng lão thế lực Tam Tinh bình thường truyền ra.

Cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch, chính là khâu xác định danh ngạch cuối cùng.

Thế nhưng, khâu này, thật ra không lãng phí bao nhiêu thời gian lắm.

Ví dụ như ở chỗ Cửu hoàng tử, tổng cộng có bảy danh ngạch.

Chu Tố Nhi thân là y sư, y đạo nổi danh hàng đầu, căn bản sẽ không có người tới cướp danh ngạch này, huống hồ e rằng cũng không có lá gan này.

Còn có Thạch Vũ Lôi của Thạch gia, là một tuyệt thế thiên tài đã thức tỉnh thiên phú huyết mạch của thế hệ trước.

Thế lực của Thạch gia, có thể nói là thế lực lớn nhất sau lưng Cửu hoàng tử, căn bản không có người nào dám nhúng tay vào danh ngạch của Thạch Vũ Lôi.

Thậm chí, nếu Thạch gia muốn chiếm thêm một danh ngạch, thì cũng không có thế lực nào dám lên tiếng.

Hơn nữa, cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch, còn có hai quy định hết sức đặc thù.

Thứ nhất, chỉ có thế lực sau lưng hoàng tử đó, hoặc là thế lực không thuộc về bất kỳ người nào, mới có quyền tranh đoạt danh ngạch.

Thứ hai, bất kể tranh đoạt danh ngạch nào đi nữa, cảnh giới của bản thân, đều không thể cao hơn người có được danh ngạch.

Nói cách khác, một vị Tuần Thú Sư muốn tranh đoạt danh ngạch của Triệu Phong, như vậy thì vị Tuần Thú Sư đó không thể là thế lực sau lưng hoàng tử khác, cảnh giới vốn có cũng không thể cao hơn Triệu Phong.

Dưới nhiều loại hạn chế như vậy, cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch, cũng không kịch liệt phức tạp như trong tưởng tượng.

- Nếu như ngày mai Triệu Phong còn không xuất quan, lúc đó cũng

chỉ có thể quấy rầy mà thôi.

Cửu hoàng tử có chút bất đắc dĩ, còn nhớ rõ lần trước mình đi bái phỏng Triệu Phong, hắn vẫn đang bế quan ở trong đó.

Chẳng qua, Cửu hoàng tử cũng có chút chờ mong.

Triệu Phong chính là thành viên chủ yếu mà hắn tán thành, nếu như thực lực tăng trưởng, thì tự nhiên chính là chuyện tốt.

Phốc…

Bỗng nhiên, một luồng khí tức to lớn ập tới.

Thần sắc của toàn bộ cường giả tại đây đều ngưng tụ, nhìn về phía bên ngoài điện.

- Cửu hoàng tử, Thiết mỗ quấy rầy rồi.

Chỉ thấy, một vị lão giả uy nghiêm mặc đại bào đỏ sậm, đứng bên ngoài điện, trên người tỏa ra khí thế uy hiếp vô hình, khiến cho hô hấp của toàn bộ cường giả trong điện, đều trở nên ngưng trệ.

Bên cạnh hắn còn có mấy người, đều là người của Thiết gia, trong đó có một vị nữ tử tao nhã tú lệ, ánh mắt đảo nhanh một lượt trong đại điện.

- Hồng Nam tiền bối, ngày mai chính là cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch rồi, hôm nay đến chỗ ta là có gì chỉ giáo?

Cửu hoàng tử mỉm cười tiến lên.

Thiết gia chính là tồn tại đỉnh phong trong Bát đại thế gia, không hề

kém thế lực gia tộc cự phách Tam Tinh đỉnh phong nào, hiện nay là phe phái đứng sau lưng Tứ hoàng tử.

- Lão phu tới tìm Triệu Phong.

Thanh âm rõ to của Thiết Hồng Nam vang vọng khắp toàn bộ đại điện.

Đối với hành vi hoàn toàn vô lễ này, không người nào ở đây dám ra tay ngăn cản.

Ngay cả Trưởng lão đại biểu của Thạch gia, cũng chỉ cúi đầu không nói.

Mặc dù đều là Bát đại thế gia, nhưng Thạch gia lại kém xa so với Thiết gia trấn thủ dị tộc phía Tây Bắc.

Hơn nữa, vị Thiết Hồng Nam này, còn là một vị Thánh Chủ cực kỳ cổ xưa của Thiết gia.

- Hồng Nam tiền bối, Triệu Phong còn đang bế quan.

Trên mặt Cửu hoàng tử lộ vẻ áy náy.

- Ồ? Hắn không phải là cố ý trốn tránh Thiết gia ta chứ?

Trên mặt Thiết Hồng Nam lộ ra thần sắc giận dữ, một luồng khí tức cực nóng vô cùng bá đạo, ầm ầm tản ra, khiến cho thể xác và tinh thần của vô số cường giả khác trong điện đều cảm thấy áp lực, linh hồn khẽ run rẩy, khí huyết chân nguyên trong cơ thể phảng phất như bị thiêu đốt.

Chương 929: Xuất Quan

- Ồ? Hắn không phải là cố ý trốn tránh Thiết gia ta chứ?

Trên mặt Thiết Hồng Nam lộ ra thần sắc giận dữ, một luồng khí tức cực nóng vô cùng bá đạo, ầm ầm tản ra, khiến cho thể xác và tinh thần của vô số cường giả khác trong điện đều cảm thấy áp lực, linh hồn khẽ run rẩy, khí huyết chân nguyên trong cơ thể phảng phất như bị thiêu đốt.

Trong lòng Từ lão quái và U Dạ Thánh Quân thoáng chấn động, khí tức mà Thiết Hồng Nam bày ra, hoàn toàn tương xứng với Ma Uyên Thánh Chủ ngày trước.

Đối mặt với sự chất vấn áp bách của Thánh Chủ Thiết gia, tất cả mọi người ở đây đều giữ im lặng…

- Thái Thượng Trưởng lão, Triệu Phong quả thật không có ở đây.

Bên cạnh Thiết Hồng Nam, ánh mắt Thiết Li Thiên quét qua một lượt, lập tức lên tiếng.

Thiết gia cũng biết Triệu Phong đang bế quan, bởi vậy một mực chờ đợi đến lúc này.

Nhưng ngày mai sẽ bắt đầu trận chiến tranh đoạt danh ngạch, vậy mà không ngờ Triệu Phong vẫn còn đang bế quan.

Điều này khiến cho hắn hoài nghi Triệu Phong liệu có phải đang cố ý né tránh Thiết gia hay không.

- Gọi Triệu Phong đi ra, lão phu muốn nói chuyện với hắn.

Ánh mắt Thiết Hồng Nam trầm xuống, trong lời nói mang theo uy thế không thể chống lại.

Khí tức khủng bố vô hình, lại một lần nữa tản ra, lan khắp toàn bộ đại điện, giống như địa ngục hỏa nhiệt.

- Hồng Nam tiền bối, như vậy không tốt lắm đâu, ngươi là thế lực sau lưng Tứ hoàng huynh, vậy mà lại quấy rầy thành viên của ta tu luyện…

Cửu hoàng tử kiên trì đáp, chỉ nói một nửa, nhưng tin rằng Thiết Hồng Nam đã hiểu rõ ý tứ trong đó.

Quy định của cuộc chiến tranh đoạt Thái Tử.

Chính là thế lực sau lưng hoàng tử, không được quấy nhiễu thủ hạ thành viên thuộc thế lực của hoàng tử khác.

Cửu hoàng tử không khuất phục dưới uy thế áp bách của Thiết gia, khiến cho vô số cường giả trong điện đều cảm thấy trong lòng khoan khoái dễ chịu.

Đồng thời, bọn hắn lại lần nữa cảm nhận được sâu sắc sự chênh lệch giữa hai bên.

Sau lưng Tứ hoàng tử, không chỉ có một mình Thiết gia là Tam Tinh đỉnh phong, mà còn có Đổng gia và hai Công Phủ, thậm chí ngay cả đại Tông Tứ Tinh Thiên Huyền Cung, cũng đều đứng sau lưng Tứ hoàng tử.

Hơn nữa, một vài thế lực Nhị Tinh Tam Tinh lớn nhỏ, lại càng nhiều không kể hết.

Hiện nay, chỉ cần một cái Thiết gia, cũng đủ chấn nhiếp toàn bộ thế lực của Cửu hoàng tử rồi.

- Thái Thượng Trưởng lão, không bằng chúng ta chờ một chút, ngày mai chính là cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch rồi, Triệu Phong nhất định sẽ xuất quan.

Thần sắc Thiết Li Thiên khẽ biến, vội vàng nói.

Cho dù là Theiets gia, cũng không dám vi phạm quy củ mà Hoàng tộc định ra.

- Được, nếu như ngày mai Triệu Phong không xuất quan, ta xem như hắn không tham dự cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch, như vậy thì hắn cũng không phải thành viên của Cửu hoàng tử a.

Thiết Hồng Nam nhìn về phía Cửu hoàng tử với ánh mắt hân thưởng, sau đó ánh đảo qua một lượt cường giả ở đây, trong lời nói lộ ra ý tứ uy hiếp.

Sau khi Thiết Hồng Nam và những người khác của Thiết gia rời đi.

Nhiệt độ của đại điện lại khôi phục như thường, bầu không khí trở nên im lặng một cách quái dị.

Cửu hoàng tử cũng cảm thấy bất lực, nếu như lúc này có Cơ gia, mặc dù khí thế vẫn còn thua kém, nhưng tuyệt đối sẽ không yếu thế hay ảnh hưởng đến sĩ khí.

Lúc này, một nam tử hiền lạnh mặc hoàng bào Long văn đi tới, nói:

- Từ Hàng, không nên tức giận, mặc dù thế lực sau lưng ngươi không nhiều lắm, nhưng thành viên trong đoàn đội, không ai không phải là tinh nhuệ cường đại, tiềm lực vô cùng.

- Thập Tam thúc…

Thần sắc Cửu hoàng tử có chút ngây ngẩn, trong lòng phát ra mãnh liệt không cam lòng.

Thân là người cầm đầu đoàn đội, tất cả mọi người đều vì hắn mà đến đây, hắn tuyệt đối không thể hiện ra một tia dao động nào.

Ánh mắt Cửu hoàng tử lập tức sáng ngời, hắn không thể cô phụ sự cố gắng của mình được.

Đồng thời, những người đạt được danh ngạch ở đây, cũng cảm thấy trong lòng tràn ngập tự tin và căm phẫn.

- Ta tin tưởng các vị đều là những người cực kỳ ưu tú, trong trận chiến tranh đoạt danh ngạch ngày mai, sẽ không bị người khác thay thế.

Cửu hoàng tử nhìn về phía bảy người ở đây, vẻ mặt trở nên nghiêm túc.

Cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch, cường giả không thuộc về bất kỳ thế lực nào, đều có thể tham dự tranh đoạt.

Mà những cá thể này, phần lớn không dám cướp đoạt danh ngạch của những thế lực lớn, chỉ có thể ra tay với những thế lực nhỏ, hoặc là không có thế lực mà thôi.

Ngày thứ hai…

Toàn bộ Đại Càn Vương triều, lực lượng Long vận phun trào, phảng phất có một đầu Kim Long đang tiềm phục sắp thức tỉnh.

Long vận mênh mông cuồn cuộn, uy chấn bát phương.

Trong Hoàng cung Đại Càn, trên Diễn Võ Trường lớn nhất.

Mười tòa Lôi đài đều được sắp xếp ngay ngắn.

Đại diện cho bốn góc của Diễn Võ Trường, theo thứ tự là những hoàng tử có thế lực cực mạnh ngồi vào.

Phía trên Hoàng cung, không trung trong vòng nghìn dặm, tụ tập vô số cường giả vây xem.

- Bích Các chủ, hãy đi gọi Triệu Phong xuất quan đi.

Cửu hoàng tử khẽ lắc đầu, Triệu Phong này sẽ không thật sự quên cuộc tranh đoạt Thái Tử chứ?

Bích Thanh Nguyệt thân là Các chủ Hải Yên Các, mặc dù nàng cũng không muốn đi quấy rầy Triệu Phong, nhưng đây là chuyện phải do chính nàng đi thực hiện.

Bích Thanh Nguyệt khẽ gật đầu, lập tức rời đi, tiến đến nơi Triệu Phong bế quan.

Lúc này, Thiết Li Thiên của Thiết gia cũng đã tới, mở miệng hỏi thăm:

- Cửu hoàng tử, Triệu Phong còn chưa xuất quan?

Trong lòng những thế lực ở đây, đều thoáng trầm xuống.

Không ngờ người của Thiết gia lại đến nhanh như vậy.

Nếu như Thiết Hồng Nam lại giống như hôm qua, ở trước mặt toàn bộ thế lực của Vương triều, bức hỏi bọn hắn, vậy thì nên làm thế nào cho phải?

- Cửu hoàng tử, ta đã tới chậm.

Triệu Phong chậm rãi bước đến, áy náy nói.

Ngay lập tức, ánh mắt của các đại biểu thế lực xung quanh Cửu hoàng tử, đều đồng loạt tập trung lại.

Tà danh của Triệu Phong, từ bốn năm trước đã lan truyền khắp Đại Càn Vương triều.

Mà từ khi bọn hắn gia nhập phe phái của Cửu hoàng tử, tiến vào Hoàng cung, thì Triệu Phong vẫn đang bế quan, mãi không xuất hiện.

Cũng không có người nào nhìn thấy bản lĩnh của Triệu Phong, vậy mà hắn lại chiếm được một danh ngạch trọng yếu.

Hôm qua, Thánh Chủ của Thiết gia đến đây áp bách, cũng chính là vì Triệu Phong.

Hết thảy những điều này, lại càng tăng thêm thanh danh xấu cho Triệu Phong, khiến bọn hắn đều hết sức bất mãn.

Nếu không phải Triệu Phong là Thái Thượng Trưởng lão của Hải Yên Các, có giao hảo với Nam Phong vương, bọn hắn đã sớm tập thể khuyên Cửu hoàng tử lấy lại danh ngạch của Triệu Phong rồi.

- Triệu Phong, ngươi đến là tốt rồi.

Trên mặt Cửu hoàng tử lộ ra nụ cười, cùng mọi người cẩn thận dò xét Triệu Phong.

Trong con mắt đục ngầu của Ưng lão, hiện ra một đạo tinh mang, nói:

- Tốt, khí tức thật ngưng luyện trầm trọng.

Thần sắc của Trưởng lão Thạch gia có chút kinh ngạc:

- Thể chất sinh mạng của kẻ này, không ngờ lại sánh ngang với Thạch Vũ Lôi.

Phải biết rằng, Thạch gia bọn hắn, tại một phương diện nhất định, chính là gia tộc Luyện Thể truyền thống.

Thạch Vũ Lôi còn là tuyệt thế thiên tài đã thức tỉnh huyết mạch của thế hệ trước.

- Triệu Phong, Thái Thượng Trưởng lão của Thiết gia mời ngươi qua nói chuyện.

Thiết Li Thiên lại lần nữa dò xét Triệu Phong, ánh mắt có chút phức tạp, lại không che giấu ánh mắt tán thưởng chút nào.

Lúc này, Triệu Phong đã tu vi Hư Thần Cảnh hậu kỳ, khiến hắn cảm thấy thâm bất khả trắc, khí tức trầm ổn, vượt xa Đại Đế cổ xưa, Kim Đồng thâm thúy hoàn mỹ, khiến lòng người kinh ngạc bất an.

Nhưng khiến hắn phấn chấn nhất chính là, hắn có thể cảm ứng được huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ trong cơ thể Triệu Phong,

hình như càng thêm tinh thuần hơn.

- Giữa ta và Thiết gia, không có gì để nói cả.

Triệu Phong nhìn thấy Thiết Li Thiên, đã biết rõ hắn muốn nói gì, liền trực tiếp cự tuyệt.

Ngày trước, hắn đã từng nói, ân toán giữa hắn và chủ nhân của cái thân xác này, đã nhất đao lưỡng đoạn.

- Triệu Phong, thân thể của ngươi dù sao vẫn là của Thiết gia, trên người ngươi chảy xuôi huyết mạch của Thiết gia, đây là sự thật, ngươi không thể trốn tránh.

Thiết Li Thiên cố gắng khuyên bảo, nếu như Triệu Phong có thể trở về Thiết gia, ngày sau sẽ trở thành nhân vật chí tôn của Vương triều Đại lục.

Huyết mạch trên người hắn, rất có khả năng khiến Thiết gia trở thành đại Tông Tam Tinh đỉnh phong cao cấp nhất, thậm chí còn có một tia hi vọng đạt đến Tứ Tinh.

- Trốn tránh?

Triệu Phong không cho là đúng, bản thân hắn chưa bao giờ trốn tránh.

Chỉ là ân oán quá khứ, nếu truy cứu thì sẽ vĩnh viễn không dứt.

“Trốn tránh” chỉ là cách nhìn của Thiết gia, bọn hắn vốn cho rằng Triệu Phong đang tránh né.

- Tốt, ta đi theo ngươi.

Triệu Phong thở dài, trong mắt lộ vẻ kiên định, chuyện này nhất định phải có một kết thúc.

Thiết gia, chính là gia tộc đỉnh cao trong Bát đại thế gia, thế lực khổng lồ, có ngàn vạn mối liên hệ với Hoàng tộc.

Nếu không giải quyết, ngày sau vẫn sẽ dây dưa không dứt.

Phốc…

Thấy Triệu Phong theo Thiết Li Thiên rời đi, những cường giả thuộc thế lực Cửu hoàng tử đều nhẹ nhàng thở ra.

Bọn hắn cũng không muốn lại đối mặt Thiết Hồng Nam cưỡng bức một lần nữa.

Về chuyện của Triệu Phong, bọn hắn để biết rõ đại khái.

Không chỉ ghen ghét ao ước, mà bọn hắn cũng rất nghi hoặc, tại sao Triệu Phong lại không gia nhập Thiết gia?

Triệu Phong xuất hiện.

Đồng thời khiến cho vô số cường giả trong đại điện của Thập Tam hoàng tử chú ý.

Thái Thượng Trưởng lão của Đoan Mộc gia, Đoan Mộc Thanh, đều nhìn về phía Triệu Phong với ánh mắt phức tạp.

Mà trong mắt đám người Thập Tam hoàng tử và Cửu U Cung, thì lại ẩn hiện sát khí.

Tại đại điện của Tứ hoàng tử, bâu không khí vô cùng yên tĩnh lặng lẽ.

Rất nhiều tồn tại khủng bố trong đó, khiến cho một vài đại biểu thế lực Nhị Tinh Tam Tinh, cũng không dám hô hấp mạnh.

Lúc này, Thiết Li Thiên và Triệu Phong đã xuất hiện bên ngoài điện.

- Triệu Phong.

Ánh mắt Tứ hoàng tử ngưng tụ, nhìn về phía Triệu Phong.

Chỉ thấy Triệu Phong lúc này, so với ngày trước, lại càng thêm thâm trầm ổn trọng hơn.

Đồng thời, chỗ đại điện của Tứ hoàng tử, có vô số cường giả đều tập trung thăm dò thiếu niên tóc vàng Kim Đồng trước mặt.

- Triệu Phong, chúng ta lại gặp mặt.

Tân Vô Ngân mặc áo xanh, trên mặt nở nụ cười hòa ái.

Hắn và Triệu Phong xuất thân từ cố hương, có thể gặp lại ở Đại Lục Vực, tự nhiên nhiên khiến hắn rất cao hứng.

- Là Triệu Phong.

Ánh mắt Hiên Viên Văn lóe lên, chiến ý cường đại theo đó mà bộc phát.

Hiện nay, hắn đã sơ bộ nắm giữ Thứ Thần Khí, sẽ không giống như ở trong Không Gian Thần Huyễn ngày trước, không kịp trở tay, cuối cùng chịu thiệt trong tay Triệu Phong.

- Triệu Phong?

Tại vị trí của Thiết gia, một nam tử tóc đỏ sậm, ánh mắt nghiêm túc, cẩn thận dò xét.

Hắn đã sớm nghe nói, Trưởng lão của gia tộc, ở bên ngoài phát hiện ra huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mĩ của Thiết gia.

Hơn nữa, biểu hiện của Triệu Phong ở trong Không Gian Thần Huyễn, cũng khiến hắn vô cùng coi trọng, không ngờ ngay cả Hiên Viên Văn, cũng thua thiệt trong tay hắn.

- Ngươi chính là Triệu Phong?

Mắt Thiết Hồng Nam như đuốc, lấp lóe hồng quang kỳ dị, ngưng mắt nhìn Triệu Phong.

- Phong nhi…

Sau lưng Thiết Hồng Nam, nữ tử tú lệ có chút tái nhợt khẽ cau mày, phát ra tiếng khóc.

Nhất thời, dường như tất cả mọi người đều gọi tên Triệu Phong.

Hiện tượng này, khiến cho những đại biểu thế lực Nhị Tinh, Tam Tinh bình thường ở đây, đều trợn mắt há hốc mồm.

Triệu Phong này, rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Ngay cả Trưởng lão Thiên Huyền Cung vẫn một mực khép hờ hai mắt, cũng chậm rãi mở mắt ra, hứng thú quan sát Triệu Phong.

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, sắc mặt không hề để tâm, Kim Đồng nhàn nhạt đảo qua tất cả mọi người, thoạt nhìn giống như bỏ qua hết thảy, nhưng lại ghi nhớ toàn bộ lời nói.

Cuối cùng, ánh mắt Triệu Phong dừng lại trên người Thiết Hồng Nam.

- Thật mạnh.

Triệu Phong chỉ có thể đánh giá như vậy, so với Cửu U Ma Chủ ngày trước, còn mạnh hơn gấp mấy chục lần.

Khí tức tùy ý của Thiết Hồng Nam áp bách, khiến toàn thân hắn cảm thấy trầm trọng, tựa như bị trói buộc áp chế, thậm chí không thở nổi.

- Đây là Thánh Chủ mà lần này Thiết gia cử đến?

Thánh Lôi Thể của Triệu Phong âm thầm vận chuyển.

Ánh mắt như đuốc của Thiết Hồng Nam nhìn về phía Triệu Phong, âm thầm thúc dục bí pháp.

Triệu Phong tức thì cảm thấy toàn thân như bị lửa đốt, huyết mạch Huyết Ma Dương trong cơ thể sôi trào, như muốn bộc phát.

Ầm...

Thân thể Triệu Phong bùng lên hào quang lưu ly huyết hồng yếu ớt, quanh quẩn khắp toàn thân.

- Được, huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

Trên mặt Thiết Hồng Nam tràn ngập kinh hỉ, hai mắt lấp lánh, lập tức

đứng dậy, uy áp khí tức cực nóng khủng bố, vô hình tản ra.

Chương 930: Tranh Đoạt Bắt Đầu

- Tốt, huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

Trên mặt Thiết Hồng Nam tràn ngập kinh hỉ, hai mắt nhấp nháy, lập tức đứng lên, uy áp khí tức nóng bức khủng bố, vô hình tản ra.

Nếu không phải Hoàng cung kiến tạo vững chắc, lại thêm lực lượng Long vận thủ hộ, e rằng tòa đại điện này sẽ lập tức sụp đổ.

Chỉ một câu nói này, lập tức khiến nhiều thế lực trên sân, đều nhìn về phía đám hỏa diễm màu đỏ lưu ly trên người Triệu Phong, thể xác và tinh thần đều rung động.

Huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

Đây chính là huyết mạch có thể xếp vào mười hạng đầu trên Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng.

Nếu như hôm nay Thiết gia lại lần nữa nắm giữ được loại huyết mạch này, ngày sau đạt đến cấp bậc Tứ Tinh, cũng không phải là không có khả năng.

Mà Đổng gia Trưởng lão ở bên cạnh, lại cảm thấy trái tim nhảy đến cổ họng.

Những thế lực nhỏ còn lại, sắc mặt đều biến đổi bất định.

Bên cạnh Thiết Hồng Nam, nam tử có mái tóc đỏ máu, đột nhiên cảm

thấy khí huyết trong cơ thể sôi trào.

- Huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

Nam tử tóc đỏ khẽ lẩm bẩm, nhìn chằm chằm vào Triệu Phong, trong mắt tràn ngập chiến ý.

Sắc mặt Triệu Phong thoáng trầm xuống, mở ra Kim Đồng, một luồng khí tức Thái Cổ Hồng Hoang nguyên thủy, từ giữa kim cầu thần bí trong không gian mắt trái phóng ra.

Huyết mạch Huyết Ma Dương trong cơ thể hắn, lập tức run rẩy, bình tĩnh trở lại.

- Ồ?

Lúc Thiết Hồng Nam tận mắt nhìn thấy huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, lại phát hiện Triệu Phong trấn áp huyết mạch không khống chế được xuống.

Ánh mắt Thiết Hồng Nam quét về phía Đồng tử của Triệu Phong, thoáng có chút kinh hãi.

Thân thể kẻ này, không ngờ lại ẩn chứa huyết mạch đồng tử cường đại như vậy.

Mà loại huyết mạch đồng tử này, khiến cho Thiết Hồng Nam có cảm giác, không hề thua kém huyết mạch Tử Tinh Đồng của Cơ gia chút nào, thậm chí còn khiến hắn không thể nhìn thấu.

Thiết gia từ xưa đến nay, có không ít trường hợp đặc biệt xuất hiện huyết mạch không phải Huyết Ma Dương, nhưng duy nhất chỉ chưa từng xuất hiện huyết mạch đồng tử.

- Có lẽ đây là lực lượng huyết mạch trước kia của Triệu Phong.

Thiết Hồng Nam thầm suy đoán.

Có thể trấn áp được huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, nhất định không phải vật phàm.

Nhưng so với những loại huyết mạch cao hơn Huyết Ma Dương trên Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng, dường như không có loại huyết mạch đồng tử nào.

Chẳng lẽ trên người Triệu Phong còn mang cả huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng?

Thần sắc Thiết Hồng Nam đột biến, lập tức nghĩ đến loại trường hợp này.

Hắn vốn định nhốt Triệu Phong tại Thiết gia, sinh cho Thiết gia mấy đứa con là được.

Thế nhưng huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, lại càng gây hứng thú cho hắn hơn.

Đồng thời mang hai loại huyết mạch cực phẩm, đây là tình huống cực kỳ hiếm thấy.

Nhân vật như vậy, chỉ cần không chết yểu, chắc chắn sẽ tơr thành nhân vật phong vân đỉnh cao của Đại lục.

Thiết gia cũng hoàn toàn có khả năng bồi dưỡng một vị thiên tài như vậy.

Hơn nữa, Triệu Phong thân mang hai loại huyết mạch, chứng tỏ hai loại huyết mạch này sẽ không xung đột, đời sau cũng rất có khả năng đồng thời kế thừa hai loại huyết mạch này.

Huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ và huyết mạch đồng tử Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Trong lòng Thiết Hồng Nam đột nhiên bốc lên máu nóng.

Nếu có thể lưu lại huyết mạch đồng tử không kém Tử Tinh Đồng trong Thiết gia, ngày sau, Thiết gia nhất định sẽ siêu việt đỉnh phong, đạt tới trình độ trước nay chưa từng có.

- Triệu Phong, nguyện ý về Thiết gia ta không?

Thiết Hồng Nam bày ra ngữ khí hòa hoãn, dùng từ ngữ cũng hoàn toàn bất đồng, tựa như trưởng bối đối đãi với hậu bối Thiết gia bị thất lạc bên ngoài.

- Ta không phải người của Thiết gia, cũng không có hứng thú.

Triệu Phong không hề nghĩ ngợi, trực tiếp trả lời.

Từ ánh mắt vừa rồi của Thiết Hồng Nam, Triệu Phong đã biết rõ Thiết gia có chủ ý với mắt trái của hắn.

Nếu như gia nhập Thiết gia, vậy thì mọi thứ sẽ không nằm trong tầm khống chế của hắn, bí mật mắt trái, cũng rất có thể sẽ bị tiết lộ ra ngoài.

Không đảm bảo rằng sau khi Thiết gia lợi dụng Triệu Phong xong, có áp dụng biện pháp khác hay không.

- Triệu Phong, nhưng trên người ngươi chảy xuôi huyết dịch của Thiết gia, hôm nay, ngay cả mẹ ruột của ngươi ta cũng đã dẫn đến.

Thiết Hồng Nam có chút kinh ngạc, nhưng lại không tức giận, tiếp tục nói.

Từ chỗ Thiết Li Thiên, hắn cũng hiểu đại khái tính tình của Triệu Phong, cho nên đã sớm có chuẩn bị khác.

- Phong nhi, ta là… Mẹ của ngươi a…

Sau lưng Thiết Hồng Nam là một nữ tử tao nhã tú lệ, lập tức tiến lên, khóc lóc thống khổ, kể lể một phen.

Nàng biết rõ, nhi tử chính thức của mình đã không còn.

Thế nhưng, cái thân xác này, chính là con của nàng, như vậy là đủ rồi.

Nàng tình nguyện hồ đồ, chỉ cần có thể thấy “Triệu Phong” còn sống, có thể làm gì đó cho hắn là được rồi.

- Không có ý tứ, mẹ của ta… chỉ có một người.

Triệu Phong nhìn về phía Thiết Tú Lê và Thiết Hồng Nam, ánh mắt lộ vẻ khẳng định.

Ngày trước vứt bỏ hắn, bây giờ cần gì phải như thế.

Có nhân ắt có quả.

- Triệu Phong, bây giờ ngươi đang chiếm dụng thân thể của đệ tử Thiết gia.

Thiết Hồng Nam vốn là người tính tình nóng nảy, thấy Triệu Phong quyết đoán. Không nể tình như thế, ngữ khí tức thì trở nên hung ác.

- Không đúng, Thánh Chủ đại nhân, chủ nhân của thân thể này là “Triệu Phong”, là người của Triệu gia.

Đối với loại lý do này của Thiết gia, Triệu Phong sớm đã có sẵn câu trả lời.

Những người ở đây, cũng không rõ lắm tình huống cụ thể của Triệu Phong.

Chỉ có thể từ trong những lời nói chuyện với nhau, mà chậm rãi làm rõ nguyên do.

Hẳn là Triệu Phong đoạt xác đệ tử Thiết gia bị vứt bỏ, sau đó ngoài dự liệu kích phát ra huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

Nhưng lúc này, Triệu Phong đã không còn là “Triệu Phong” trước kia nữa.

Hơn nữa, Triệu Phong lại không hề có ý định gia nhập Thiết gia.

Chẳng qua, dưới uy áp thế lực khổng lồ của Thiết gia, Triệu Phong chống cự hữu dụng sao?

Một vài thế lực, thế gia Tam Tinh ở đây, đều lộ ra vẻ mặt bình thản.

- Không ngờ Triệu Phong lại có thân thế như vậy.

Hiên Viên Văn chỉ cảm thấy nhức đầu.

- Thì ra là huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

Tân Vô Ngân nhớ tới ngày trước, trong Không Gian Thần Huyễn, hắn và Triệu Phong giao thủ trong chốc lát, khí huyết chân nguyên của bản thân, trong quá trình chiến đấu cận thân, đã bị hấp thu một cách khó hiểu.

- Mặt khác, hiện nay ta là thành viên của Cửu hoàng tử, Thánh Chủ đại nhân, bắt ta gia nhập Thiết gia, liệu có phải có chút…

Triệu Phong mỉm cười, tiếp tục nói.

Căn cứ theo quy định tranh đoạt Thái Tử vị, hành vi của Thiết Hồng Nam lúc này, đã có chút không tuân theo quy định.

Đang ở trong Hoàng cung, cho nên Thiết Hồng Nam cũng không dám công nhiên ra tay.

Thiết Hồng Nam đột nhiên biến sắc, tức giận tới đỏ mặt.

Chỉ là một Vương Giả Hư Thần Cảnh, không phải là người của Thiết gia, lại cự tuyệt lời mời của hắn, không ngờ còn bày ra khẩu khí như thế.

Hắn thân là Trưởng lão của Thiết gia, còn chưa bao giờ gặp qua loại tình huống này.

Khí tức nóng bức vô hình bỗng nhiên bùng phát, khiến toàn bộ Vương Giả, Đại Đế trong đại điện, đều cảm thấy thể xác và tinh thần khô nóng, giống như bị thiêu đốt.

- Hồng Nam tiền bối, xin hãy an tâm chớ nóng vội, cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch sắp bắt đầu rồi.

Tứ hoàng tử lập tức đứng dậy, tiến lên can thiệp, ngăn cản Thiết Hồng Nam bộc phát lửa giận.

Sau khi Triệu Phong hành lễ, rời khỏi đại điện của Tứ hoàng tử.

- Tất cả mọi người khởi hành, trận chiến tranh đoạt danh ngạch đã bắt đầu rồi.

Trong lòng Tứ hoàng tử thoáng cái đã bình phục lại.

Ngay lập tức, mười thành viên trong sân, liền trực tiếp đứng lên, người nào cũng oai hùng bất phàm, khí tức không tầm thường.

Gia Cát Vân, Hiên Viên Văn, Tân Vô Ngân, cùng với nam tử tóc đỏ cũng có trong số đó.

Sau khi Triệu Phong rời khỏi đại điện, liền trực tiếp tiến về Lôi đài trước Diễn Võ Trường.

Lôi đài này là do khoáng thạch Thiên cấp xây dựng, ẩn chứa lực lượng trận pháp, cho dù là Huyền Quang Cảnh tiểu thành, cũng chỉ có thể tạo thành hư tổn rất nhỏ.

Mà xung quanh Lôi đài, lại có kết giới phòng hộ, khí tức Long vận trấn áp, phòng ngừa khí tức chiến đấu phát tán ra ngoài.

Lúc này, nhân thủ của Cửu hoàng tử cũng đều ngồi trên Lôi đài.

Kể cả Ưng lão, Chu Tố Nhi, Thần Cơ Tử, Thạch Vũ Lôi.

Còn có một nam tử trung niên, khí tức thâm hậu trầm ổn và một nữ tử dáng người nhỏ gầy, làn da trắng nõn, thân mang hắc y lạnh lùng.

Đây chính là thành viên đội ngũ của Triệu Phong trong cuộc tranh đoạt Thái Tử vị.

Mỗi người đều am hiểu lĩnh vực của riêng mình, là người có thiên phú siêu nhân nhất đẳng tuyệt thế.

Trong số những người này, ngoại trừ Chu Tố Nhi ra, gần như đều là cường giả lão bối hoặc có thế lực sâu dày.

- Triệu Phong, Thiết gia tìm ngươi, rốt cuộc là có chuyện gì?

Vừa ngồi xuống, Chu Tố Nhi liền hỏi, Thánh Chủ Thiết gia Thiết Hồng Nam tự mình đến tìm Triệu Phong, đây cũng không phải là chuyện nhỏ.

Bên cạnh, những thành viên khác cũng lộ vẻ hiếu kỳ.

Triệu Phong và Thiết Hồng Nam nói chuyện, hoàn toàn ngăn cách với ngoại giới, cho nên chỉ có những thành viên trong đại điện mới có thể nghe được mà thôi.

Bọn họ chỉ có thể nhìn thấy Thiết Hồng Nam lộ ra biểu tình vô cùng phẫn nộ, rất muốn biết đã xảy ra chuyện gì mà có thể khiến Thiết Hồng Nam tức giận như vậy.

Mà người trong cuộc là Triệu Phong, lại vẫn giữ nguyên bộ dạng phong đạm vân khinh như cũ.

- Muốn ta gia nhập Thiết gia.

Triệu Phong đơn giản trả lời.

Ngay lập tức, ngoại trừ Ưng lão và Thần Cơ Tử ra, hết thảy thành viên đều trợn mắt há hốc mồm nhìn Triệu Phong.

Bọn hắn lúc trước, chỉ mới nghe qua thanh danh của Triệu Phong, còn chưa thấy năng lực của hắn.

Triệu Phong rốt cuộc có bổn sự gì, lại khiến cho Thiết Hồng Nam của Thiết gia phải xuất động, còn mới hắn gia nhập Thiết gia?

- Không nói thì thôi.

Trên mặt Chu Tố Nhi lộ vẻ tức giận, hoàn toàn không tin, cho rằng Triệu Phong không muốn nói, nên tùy tiện biện ra lý do vớ vẩn.

Những người còn lại cũng cho rằng Triệu Phong đang nói giỡn.

- Nói lung tung.

Thạch Vũ Lôi hừ lạnh một tiếng, Thiết gia chính là thế gia đỉnh cao trong Bát đại thế gia, một Trưởng lão trong tộc há lại phát ra lời mời với thành viên ngoại tộc được?

Trên Lôi đài, toàn bộ thành viên đã đến đông đủ, cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch cũng bắt đầu.

- Tại hạ Chu Văn Vĩ, thành viên Thanh Phong Điện, muốn lĩnh giáo thực lực của Kinh Khải tiền bối một phen.

Ngay lập tức, một nam tử trung niên gầy gò, ánh mắt thanh tịnh tự tin, phát ra khiêu chiến với một nam tử trầm ổn trong đội ngũ.

Thanh Phong Điện cũng là thế lực Tam Tinh bình thường sau lưng Cửu hoàng tử, nhưng lại không giành được danh ngạch.

Bên cạnh Triệu Phong, nam tử khí tức trầm ổn, nhanh chóng bước ra.

Lúc này, trên Lôi đài khác, đã bắt đầu lục tục khiêu chiến, hoặc đánh nhau, hoặc tỷ thí trận pháp, hoặc đọ sức linh hồn.

Triệu Phong vận chuyển mắt trái, dùng thị giác quan sát toàn cục, thu vào mắt toàn bộ những cuộc so đấu trên cả mười Lôi đài.

Biết mình biết người, mới có hi vọng chiến thắng, Triệu Phong nghĩ vậy liền thoáng mỉm cười.

Một năm rưỡi trước, hắn đã dùng sủng thú Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, đánh bại một tên Tuần Thú Tông Sư, chuyện này là chuyện trọng đại phát sinh trong Hoàng cung, tin rằng đã sớm lan truyền từ lâu.

Tiếp theo, có lẽ không còn chuyện của hắn rồi.

Ầm...

Ngay lập tức, toàn thân Kinh Khải ngưng tụ khí tức, một luồng kim quang rực rỡ, phảng phất có thể xuyên thấu hết thảy, vờn quanh người hắn tựa như có quy luật.

Mà trong tay Chu Van Vĩ lại xuất hiện một thanh trường kiếm màu xanh, trên thân kiếm phát ra hàn quang lạnh lẽo, trong lúc vung lên, cuồng phong lập tức càn quét bừa bãi.

Hai người đều là tu vi Đại Đế, lập tức va chạm với nhau.

Công kích của Kinh Khải liên tục không dứt, hào quang màu vàng, không đâu không có.

Ngược lại, bên phía Chu Văn Vĩ, mặc dù động tác linh mẫn, công kích sắc bén, nhưng đã bắt đầu bị Kinh Khải nắm giữ quyền chủ động, dần dần trở nên phòng ngự bị động và tránh né.

- Đâm!

Kim quang xung quanh Kinh Khải, đột nhiên tụ tập, hóa thành một đạo kim quang Kiếm thể trong suốt rực rỡ, mang theo uy thế lớn lao, trực tiếp đâm tới.

Cùng lúc đó, bên dưới mặt đất, đột nhiên xuất hiện mấy chục cây mộc đằng cực lớn, phong tỏa hết toàn bộ đường lui của Chu Văn Vĩ.

Ầm...

Thân thể Chu Văn Vĩ như bị vạn đạo kim quang xuyên thấu, trực tiếp bị đánh bay xuống khỏi Lôi đài, miệng phun máu tươi.

- Đa tạ Kinh tiền bối hạ thủ lưu tình.

Chu Văn Vĩ của Thanh Phong Điện, lập tức được trưởng bối khiêng đi.

Bên trong đoàn đội của Cửu hoàng tử, những thành viên vốn không hiểu lắm về Kinh Khải, lập tức nắm rõ thực lực sơ bộ của hắn.

Công kích Kim thuộc tính sắc bén bá đạo, còn am hiểu Mộc thuộc tính, có thể xuất kỳ bất ý phụ trợ khống chế.

Đích thật là thành viên chiến đấu ưu tú.

- Không ngờ là cường giả Kim, Mộc thuộc tính.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Hơn nữa, Kinh Khải dường như khống chế rất tốt hai loại thuộc tính lực lượng này, công kích Kim thuộc tính và phụ trợ trị liệu Mộc thuộc tính, không hề ảnh hưởng đến nhau.

Chương 931: Bí Pháp Ấn Phù Linh Hồn

Sau khi Kinh Khải bày ra thực lực, nữ tử hắc y lập tức bộc lộ sinh động lĩnh vực mà mình am hiểu.

Chính là công kích hệ linh hồn.

Vốn dĩ, danh ngạch thân phận này, là thuộc về Triệu Phong.

Thế nhưng Triệu Phong lại một mình chiếm lĩnh danh ngạch Tuần Thú Sư.

- Lão phu Cát Tường, đến từ Hư Hải Các, mời Tô Thanh Linh tiểu thư ra luận bàn một phen.

Trong đại điện của Cửu hoàng tử, một lão giả hòa ái, tay cầm mộc trượng, chậm rãi đi ra.

Trước khi tranh đoạt danh ngạch, những thế lực chưa đạt được danh ngạch, liền bắt đầu tiến hành phân tích với những kẻ có được danh ngạch, thảo luận người dễ tranh đoạt danh ngạch nhất.

Thạch Vũ Lôi xuất thân từ Thạch gia của Bát đại thế gia, là tuyệt thế thiên tài thế hệ trước, bất kể là thế lực hay thực lực, đều không thể bắt bẻ.

Ưng lão là nguyên thành viên cao tầng của Hoàng Thiên Võng, sơ trường cảm giác truy tung, kinh nghiệm dày dặn, nghe nói trong tay còn nắm giữ không ít tin tức tình báo trong lăng mộ Hoàng tộc.

Mà bản thân Ưng lão, cũng có chiến lực Chuẩn Thánh Chủ, đây là danh ngạch trọng yếu, sẽ không có người nào đi tranh giành.

Chu Tố Nhi là công chúa mà Thánh Hoàng từng yêu thích nhất, nổi danh Y đạo đã sớm lan truyền, ngay cả Y đạo Tông Sư của ngự y Đại Càn cũng rất tán thưởng.

Tình huống của nàng thì mơ hồ không rõ ràng lắm, nhưng thân là Hoàng tộc, cũng không ai muốn gây khó dễ.

Còn có Thần Cơ Tử, trăm năm trước đã nổi danh Đại Càn, hơn nữa sở trường Chiêm Tinh vốn rất thưa thớt, hầu như những thế lực khác đều không có loại người như vậy.

Còn lại là Triệu Phong, trong tay có chủng tộc huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng nếu không xuất ra sủng thú Huyền Quang Cảnh, e rằng không có chút phần thắng nào.

Bởi vậy, kết quả cuối cùng, chính là Kinh Khải và Tô Thanh Linh.

Trong đó, Tô Thanh Linh lại là thiên tài hậu bối, cũng không có bao nhiêu thanh danh.

Thế lực sau lưng Tô Thanh Linh, chính là Lan Công Phủ - thế lực yếu nhất trong thập đại Công Phủ, cũng là Công Phủ duy nhất ủng hộ Cửu hoàng tử.

Trong đại điện của Cửu hoàng tử, người cầm quyền Lan Công Phủ vuốt vuốt chòm râu mỉm cười, không hề lo lắng chút nào.

Tô Thanh Linh chậm rãi bước ra, thanh âm có chút lạnh nhạt vang lên:

- Xin chỉ giáo.

Ô...ô...ô...n...g!

Quanh người Cát Tường đột nhiên chấn động một luồng ý chí linh hồn cường đại, lực lượng linh hồn bành trướng tuôn trào, hóa thành hơn mười cái trụ ánh sáng màu trắng, phóng thẳng tới Tô Thanh Linh.

- Linh Hồn Chi Trụ.

Cát Tường vận chuyển ý chí linh hồn, hơn mười cái tụ ánh sáng linh hồn màu trắng, bi một luồng lực lượng linh hồn cường đại liên kết, tạo thành một cột trụ linh hồn ngưng thực khổng lồ, khí thế mênh mông.

Phảng phất như một kích này đánh xuống, sẽ trực tiếp đánh bay linh hồn của Tô Thanh Linh ra khỏi thân thể.

Gương mặt Tô Thanh Linh vẫn lãnh đạm như cũ, một luồng lực lượng linh hồn u lãnh từ thân thể phát ra, trôi nổi trong hư không.

- Thuẫn!

Tô Thanh Linh khẽ thốt ra một chữ, sau đó hai tay vung lên trong không trung, ngón tay viết lên trong không trung với tốc độ cực nhanh, lực lượng linh hồn u lãnh tản mát ra ngoài.

Ngay lập tức, một cái linh hồn ấn phù cực lớn, liền trôi nổi giữa không trung.

Sau đó, đạo phù ấn này hóa thành một tấm thuẫn phòng ngự khắc

đầy phù văn bằng linh hồn, người bình thường cũng không nhìn ra được gì.

- Bí pháp linh hồn thật kỳ lạ.

Trong mắt Cát Tường xuất hiện một tia tinh mang, hắn đã nghe nói về “Bí pháp Ấn phù linh hồn”, không ngờ hôm nay lại gặp phải.

Ầm...

Linh Hồn Chi Trụ đánh mạnh lên thuẫn phòng ngự bằng linh hồn.

Va chạm tại phương diện linh hồn, khiến linh hồn của một vài cường giả yếu nhược, lập tức rung động liên tục.

Sau khi Linh Hồn Chi Trụ và thuẫn phòng ngự bằng linh hồn mãnh liệt va chạm, đều đồng loạt sụp đổ.

Bí pháp phòng ngự của Tô Thanh Linh, hoàn toàn ngăn cản được công kích linh hồn cường thế của Cát Tường.

- Tiếp một chiêu này thử xem, Linh Hồn Lao Tù.

Cát Tường hét lớn một tiếng, mái tóc dài màu bạc không gió tự lay động, toàn thân bộc phát ra một luồng lực lượng linh hồn màu trắng cực lớn.

Ô...ô...ô...n...g! l9

Chỉ thấy, phía trên Tô Thanh Linh, xuất hiện một cột trụ màu trắng, tạo thành vòng tròn, phảng phất một cái lao tù, mang theo uy áp ý chí linh hồn, tựa như một tòa cự sơn đột nhiên đè xuống.

Đây là linh hồn khốn thuật phạm vi lớn.

Bí thuật linh hồn vừa rồi của Tô Thanh Linh, hoàn toàn bị khắc chế.

Sắc mặt Triệu Phong thoáng rung động, lực lượng linh hồn của vị lão giả này tương đối khổng lồ, một chiêu “Linh Hồn Lao Tù” này và “Linh Hồn Tỏa Liên” của hắn, cũng tương tự nhau, nhưng tiêu hao quá lớn, mà tính thực dụng lại rất thấp.

Còn bí pháp linh hồn của Tô Thanh Linh lại vô cùng thâm ảo đặc thù, trong kho ký ức của Triệu Phong, cũng chỉ tìm ra một cái danh từ là “Bí pháp Ấn phù linh hồn” mà thôi.

- Băng, Phong!

Thần sắc nữ tử áo đen không thay đổi, khẽ ngẩng đầu, hai tay chắp trên không, vẽ ra hai tấm Ấn phù linh hồn cực lớn.

Ô...ô...ô...n...g!

Hai tấm Ấn phù linh hồn, đột nhiên bay ra, lực lượng phù văn linh hồn vô hình, trùng kích lên trên Linh Hồn Lao Tù.

Ngay lập tức, Linh Hồn Lao Tù của Cát Tường, liền bị một luồng ý chí linh hồn thần bí cường đại, phong ấn vài phần lực lượng, khiến uy năng của nó chợt giảm mạnh.

Đồng thời, hàn lực linh hồn cường đại, cũng tràn ra xung quanh, phủ lên Linh Hồn Lao Tù một lớp hàn băng.

Sau khi Linh Hồn Lao Tù bị băng phong, chậm rãi hạ xuống, đã hoàn toàn không tạo thành uy hiếp nữa.

Lúc này, Tô Thanh Linh cũng tiến về phía trước vài bước, rời khỏi phạm vi công kích của Linh Hồn Lao Tù.

- Kiếm!

Ánh mắt Tô Thanh Linh lóe lên, vươn cánh tay ra, lực lượng linh hồn kỳ dị chớp động.

- Lão phu nhận thua.

Cát Tường bất đắc dĩ thở dài, vừa rồi sử dụng Linh Hồn Lao Tù, ý chí linh hồn của hắn, đã tiêu hao quá nửa.

Không những thế, bí pháp linh hồn của Tô Thanh Linh, thật sự quá quỷ dị, thuộc về “Bí pháp Ấn phù linh hồn” đã thất truyền. Tại phương diện công pháp tu luyện, hắn còn xa mới bằng được nàng.

Tỷ thí chấm dứt.

Cũng có không ít cường giả linh hồn vốn chuẩn bị tranh đoạt, lập tức rút lui.

Công pháp linh hồn của Tô Thanh Linh, khiến cho rất nhiều người đều nhìn không thấu.

Những người còn lại trên Lôi đài, rốt cuộc cũng chú ý đến nữ tử này.

Triệu Phong không thừa nhận cũng không được, tại phương diện tạo nghệ linh hồn, nữ tử này quả thật không tệ.

Nhưng ý chí linh hồn của bản thân nàng, lại không đủ cường đại, nếu không còn có thể phát huy ra lực lượng càng cường đại hơn.

Bí pháp này mặc dù cường đại, thế nhưng cũng cần thiên phú, không thích hợp với người chuyên về linh hồn huyết mạch đồng tử.

- Thành viên của Cửu hoàng tử mặc dù ít, nhưng không ai không phải là tinh nhuệ.

Nam Phong vương mỉm cười, trong mắt có vài phần tin tưởng.

Thần sắc của Cửu hoàng tử cũng sáng ngời, biểu hiện và chiến lực của Tô Thanh Linh, quả thật không tầm thường.

Ở bên cạnh, người cầm quyền của Lan Công Phủ, nhìn về phía Tô Thanh Linh, thoáng nở nụ cười vui mừng.

Bí pháp Ấn phù linh hồn, chính là Tô Thanh Linh đạt được truyền thừa thần bí trong Không Gian Thần Huyễn, trước mắt, Tô Thanh Linh cũng chỉ mới hiểu được một bộ phận trong đó.

Sau khi Kinh Khải và Tô Thanh Linh thể hiện chiến lực, nhất thời, những thành viên trong thế lực sau lưng Cửu hoàng tử, không còn người nào đứng ra khiêu chiến nữa.

Đặc biệt là đối với bí pháp linh hồn đặc thù của Tô Thanh Linh, lại càng khiến cho những thành viên khác trên Lôi đài xem trọng hơn.

Mặc dù thế lực sau lưng Cửu hoàng tử bạc nhược yếu kém, nhưng thành viên thủ hạ, vẫn tương đối ưu tú.

Sau khi trận chiến kết thúc, Triệu Phong lại chuyển lực chú ý đến Lôi đài khác.

Lôi đài tỷ thí nhiều lần nhất, chủ yếu là thuộc về những Hoàng tử xếp hạng thấp, không có ý tranh đoạt Thái Tử vị.

Thành viên trên những Lôi đài đó, thực lực chỉnh thể đều kém vài phần, nhưng danh ngạch đông đảo, cho nên tranh đoạt đều vô cùng kịch liệt.

Nhưng những hoàng tử này, cũng không có ý tranh đoạt Thái Tử vị, cho nên uy hiếp cũng không lớn.

Triệu Phong đem ý niệm, tập trung tại Lôi đài của bốn hoàng tử xếp hạng trên cùng.

Tứ hoàng tử, Thập Tam hoàng tử, Thất hoàng tử, Bát hoàng tử.

Ý niệm Triệu Phong khẽ động, thoáng nhìn về phía Lôi đài của thành viên Thập Tam hoàng tử.

- Đường Trạch của Địa Ma Giáo, xin mời thành viên chiến đấu chủ lực đi ra đánh một trận.

Trên Lôi đài, một vị lão giả mặc tử hắc bào, ánh mắt âm trầm, nhìn về phía một bóng người toàn thân bao trùm trong hắc quang trước mặt.

Địa Ma Giáo, chính là siêu cấp đại Tông Tam Tinh sau lưng Thập Tam hoàng tử.

Còn hắc bào nhân kia, lại là thành viên do một mình Thập Tam hoàng tử mời chào, trực tiếp chiếm được một cái danh ngạch thân phận thành viên chiến đấu.

Thế nhưng, những thành viên còn lại, ngay cả tính danh của hắc bào nhân cũng không rõ, chỉ biết cảnh giới của hắn là Nửa bước Thánh Chủ mà thôi.

Bởi vậy, rất nhiều thế lực sau lưng Thập Tam hoàng tử, đều chú ý đến cái danh ngạch này.

Nhân ảnh hắc bào chậm rãi đứng lên, một luồng khí tức Tử Vong âm trầm, lập tức tràn ngập đến.

- Đến đây đi!

Một thanh âm khàn khàn, vang vọng tại phương diện linh hồn.

- Cường giả hệ linh hồn?

Trong lòng Đường Trạch thầm giật mình, mặc dù hắn không am hiểu phương diện linh hồn,nhưng ý chí linh hồn, tuyệt đối không phải là sở đoản của hắn.

Đối phương đã am hiểu linh hồn, như vậy thì tại phương diện vật chất, khẳng định vô cùng yếu ớt.

Trên mặt Đường Trạch lộ ra nụ cười nham hiểm hung ác, trực tiếp triển khai Tiểu Thế Giới.

Tiểu Thế Giới của Nửa bước Thánh Chủ, chính là cực hạn mà thế giới hiện thực có thể thừa nhận được.

Sau lưng Đường Trạch, một luồng vật chất hắc ám âm trầm, lập tức tuôn ra, thẩm thấu khắp toàn bộ Lôi đài, áo nghĩa quy tắc vô hình áp chế, trói buộc quanh người hắc bào nhân.

- Chịu chết đi!

Trong Tiểu Thế Giới của mình, chiến lực của Đường Trạch tăng lên gấp đôi, mang theo một luồng khí màu đen cuồng bạo, trực tiếp lao

tới, tựa như Ma Tôn Địa Ngục.

- Hừ!

Chỉ nghe thấy hắc bào nhân hừ lạnh một tiếng, trong khoảnh khắc Đường Trạch xuất thủ, ống tay áo màu đen vung lên, một cánh tay quấn đầy vài bằng thò ra, lực lượng linh hồn Tử Vong u ám lập tức bốc lên.

Vụt... Vụt...

Áo bào của hắc bào nhân quét qua người Đường Trạch, áo nghĩa Tử Vong cường đại chợt hiện, linh hồn cấm kỵ lập tức hấp dẫn sự chú ý của tất cả mọi người.

Áo bào của hắc bào nhân vừa vung lên, Đường Trạch lập tức ngưng trệ giữa không trung, toàn bộ chân nguyên, sinh mệnh, linh hồn, đều bị một cái vòng xoáy Tử Vong bên trong áo bào đen hút lấy, nhanh chóng trôi đi.

Khí tức Tử Vong khủng bố, bao trùm lấy Đường Trạch, xâm nhập vào từng lỗ chân lông khắp toàn thân của hắn.

- A, không… Đừng…

Đường Trạch lập tức phát ra tiếng gào thét bén nhọn thảm thiết.

Tiểu Thế Giới hắc ám trên Lôi đài, chậm rãi biến mất.

Phù…

Hắc bào nhân chậm rãi thu tay, áo bào hạ xuống.

Một bộ da bọc xương trực tiếp lộ ra.

Hít…

Trong đại điện của Thập Tam hoàng tử, hết thảy thành viên, lập tức kinh hồn khiếp đảm.

Những cường giả chuẩn bị tranh đoạt danh ngạch của hắc bào nhân, lại càng cảm thấy sau lưng lạnh buốt, tựa như mình vừa dạo một vòng quanh Quỷ Môn Quan.

Hắc bào nhân kia là ai?

Đây là thủ đoạn gì? Tại sao lại quỷ dị cường đại như vậy?

Vừa vung tay một cái, liền giết chết cường giả lão bối của Địa Ma Giáo, hơn nữa tử trạng còn vô cùng thê thảm.

Không hề lưu tình chút nào.

Xung quanh Lôi đài, trong đại điện, rất nhiều cường giả và thế lực, cũng đều bị một màn này khiến cho kinh ngạc đến ngây người.

Lúc nhìn về phía hắc bào nhân, mọi người đều cảm thấy linh hồn run rẩy một trận.

Cùng là Chuẩn Thánh Chủ, nhưng không ngờ hắc bào nhân lại cường đại đến tình trạng như vậy.

Mà ngay cả đám người Tân Vô Ngân, Hiên Viên Văn trên Lôi đài của Tứ hoàng tử, cũng đều lộ ra vẻ mặt trầm trọng, khi nhìn về phía hắc bào nhân, cũng nhiều hơn một tia kiêng dè.

Thần sắc khó coi nhất chính là những thành viên chiến đấu hệ linh hồn, sau khi tiến vào lăng mộ Hoàng tộc, khi đối mặt với công kích linh hồn, tất cả đều do bọn họ xuất thủ.

Nhưng chính vì bọn họ am hiểu lĩnh vực linh hồn, cho nên mới càng hiểu rõ sự khủng bố của hắc bào nhân kia.

- Ý chí linh hồn Tử Vong thật mạnh.

Trên gương mặt thanh tú của Tô Thanh Linh, thoáng lộ vẻ kinh ngạc.

- Áo nghĩa Tử Vong.

Triệu Phong âm thầm thúc dục mắt trái, nhưng không thể nào nhìn xuyên được tầng hắc bào kia, tựa như bị một luồng lực lượng kỳ dị nào đó ngăn cản vậy.

Ý chí linh hồn của hắc bào nhân này, không hề thua kém hắn chút nào.

Áo nghĩa Tử Vong mà hắn nắm giữ, khiến Triệu Phong nhớ đến Tử Vong Đại Đế năm xưa, thế nhưng hắc bào nhân này lại càng cường đại và khủng bố hơn.

- Quả nhiên, hoàng tử xếp hạng càng cao, thì thành viên thế lực của hắn, lại càng không đơn giản.

Trưởng lão của Địa Ma Giáo lập tức đứng lên, uy áp Thánh Chủ vô hình tản ra, mở mắt trừng trừng, nhìn chằm chằm về phía hắc bào nhân, thanh âm lạnh lùng vang lên:

- Các hạ hành sự quá tuyệt tình rồi, sau khi tranh đoạt Thái Tử kết thúc, nếu không cho Địa Ma Giáo ta một lời giải thích, e rằng không

xong đâu, hừ!

Mặc dù hắc bào nhân cường đại quỷ dị, nhưng đối phương chỉ đơn độc một mình.

Còn Địa Ma Giáo dù sao cũng là siêu cấp đại Tông Tam Tinh, há có thể nhịn được cơn giận này?

Hắc bào nhân không để ý đến đối phương, lại quay về chỗ ngồi của mình.

Hai thành viên bên cạnh hắn, lập tức run rẩy một hồi.

Chương 932: Chiến Thiên Vô Song

Sự xuất hiện của hắc bào nhân, khiến cho cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch vốn kịch liệt, trở nên an tĩnh.

Hắn khủng bố tàn nhẫn, lại không hề sợ hãi uy thế của Địa Ma Giáo, trực tiếp miểu sát đại năng Chuẩn Thánh Chủ.

Hành vi này khiến cho thành viên trong đội ngũ của những hoàng tử không muốn tranh đoạt Thái Tử vị, đều cảm thấy kinh hãi vô cùng.

Thực lực của bọn họ không cao, nếu như ở trong lăng mộ Hoàng tộc gặp phải hắc bào nhân, nhất định chỉ có con đường chết.

Một vài thiên tài chuẩn bị tiến lên tranh đoạt danh ngạch, cũng lập tức chùn bước.

Lăng mộ Hoàng tộc chính là nơi nghỉ ngơi của cao tầng Hoàng tộc, cũng là nơi tạo ra Thái Tử.

Thí luyện Thái Tử, tỉ lệ tử vong khá thấp, nếu không phải thế lực sau lưng có cừu oán, thì song phương giao chiến sẽ không hạ sát thủ, để tránh xảy ra tranh chấp giữa Tông môn.

Mà hoàng tử đi vào thí luyện, thì tính nguy hiểm lại càng thấp hơn.

Nhưng hắc bào nhân này, phảng phất không có lý trí, không thèm cố kỵ điều gì, vẻ ngoài thị sát khát máu âm lãnh, ngay cả siêu cấp đại Tông Tam Tinh như Địa Ma Giáo cũng không để vào mắt, trực tiếp

giết chết Đường Trạch ngay trên Lôi đài.

Thế nhưng, thực lực của hắc bào nhân thậm chí còn khiến cho một vài vị Thánh Chủ tại đây, đều nảy sinh lòng kiêng kỵ.

Trong vô hình, tỉ lệ tử vong trong cuộc chiến tranh đoạt Thái Tử, lại gia tăng.

Trong đại điện của Thập Tam hoàng tử, nam tử uy nghiêm sau lưng Thập Tam hoàng tử, sau khi sững sờ, lập tức khôi phục lại, truyền âm cho Thập Tam hoàng tử:

- Thần nhi, đây là thành viên mà ngươi mời chào?

- Bá phụ, hắn cũng không tệ lắm phải không?

Trên mặt Thập Tam hoàng tử lộ vẻ đắc ý, hắc bào nhân chính là thành viên chiến đấu chủ lực khiến hắn cực kỳ hài lòng.

- Rất mạnh, nhưng ngươi cũng phải đề phòng những kẻ như vậy.

Tâm tư của nam tử uy nghiêm rất kín đáo, sắc mặt âm tình bất định.

Hắc bào nhân này thần bí khủng bố như vậy, ngay cả uy thế của Địa Ma Giáo cũng không sợ, tại sao lại trợ giúp Chu Thần?

Đối với lời nhắc nhở của bá phụ, Thập Tam hoàng tử cũng không rõ ràng lắm, nhưng ánh mắt lại nhìn chằm chằm Triệu Phong, thầm nghĩ:

- Lần thí luyện Thái Tử này, sẽ để ngươi chôn thây trong đó.

Những Lôi đài khác lại bắt đầu tiến hành tỷ thí, tiêu điểm của mọi

người, dần dần dịch chuyển khỏi hắc bào nhân.

Dù sao thì nơi này cũng là nơi mà những tuyệt thế thiên tài nổi danh mấy trăm năm, thậm chí cả ngàn năm hội tụ, mỗi người, đều có được thực lực cực kỳ cường hãn.

Ngược lại, tại Lôi đài của Cửu hoàng tử, lại tương đối quạnh quẽ, không có người nào đến khiêu chiến.

Mọi người cũng tương đối trầm mặc.

Thiên phú linh hồn mà vừa rồi Tô Thanh Linh thể hiện ra, khiến những thành viên của Cửu hoàng tử, đều mừng rỡ vô cùng.

Nhưng khi nhìn thấy hắc bào nhân, trái tim của mọi người lại lần nữa chìm xuống đáy vực.

Ý chí linh hồn Tử Vong mà hắc bào nhân bày ra, hoàn toàn siêu việt ý chí linh hồn của Tô Thanh Linh một bậc.

Mạnh như Kinh Khải, cũng chỉ có nước đường tử vong trươcs mặt hắc bào nhân.

- Mọi người không nên bị tràng diện vừa rồi làm cho mơ hồ, mặc dù ý chí linh hồn của người này thông thiên, nhưng phương diện vật chất của hắn chính là nhược điểm, chỉ cần chúng ta giữ khoảng cách xa với hắn, sau đó sử dụng công kích từ xa là được.

Thần sắc Ưng lão lộ vẻ thâm trầm, chậm rãi lên tiếng.

Lời nói của hắn, tựa như liều thuốc an thần, khiến nỗi sợ hãi trong lòng mọi người giảm xuống.

Theo như lời của Ưng lão, quả thật đây chính là phương pháp đối phó với cường giả hệ linh hồn.

Mặt khác, cường giả hệ linh hồn, lúc thi triển bí thuật linh hồn, bản thân sẽ lộ ra nhược điểm, rất dễ bị đánh lén.

Ví dụ như khi Triệu Phong thi triển những bí thuật Đồng lực cường đại như “Linh hồn Tỏa Liên”, “Thần Mâu Ngưng Thị”, tính cơ động của thân thể sẽ giảm xuống, gần như không thể làm chuyện gì khác, nếu không, bí thuật Đồng lực sẽ bị gián đoạn.

Tựa như vừa rồi, khi hắc bào nhân thi triển bí thuật áo nghĩa Tử Vong giết chết Đường Trạch, thực ra là một quá trình tương đối dài.

Trong thời gian đó, nếu như có người ở bên cạnh đánh lén, nhất định có thể đánh trọng thương hắc bào nhân hoặc là cứu Đường Trạch.

Bởi vậy, lần “thí luyện Thái Tử” lần này, tính hợp tác đoàn đội là rất quan trọng.

Bỗng nhiên, Triệu Phong lộ ra nụ cười mỉm, ý niệm chuyển hướng về phía Lôi đài của Bát hoàng tử.

- Tào Lăng của Tào gia, khiêu chiến thiên tài Vũ Thiên Ngô của Vũ gia.

Chỉ thấy trên Lôi đài, một nam tử trung niên dáng người cân đối, trong mắt hiển lộ chiến ý, nhìn thẳng về phía một thanh niên anh tuấn đang nhắm mắt đả tọa.

- Vũ Thiên Ngô ra sân rồi.

- Trong số thành viên của Bát hoàng tử, Tào gia chỉ có một danh

ngạch, nhưng Vũ gia lại có hai danh ngạch, đây tất sẽ diễn ra một hồi tranh đoạt.

- Vũ Thiên Ngô thân mang huyết mạch Chiến Thiên Vô Song, Vũ gia chiếm hai danh ngạch cũng là lẽ dĩ nhiên.

- Chẳng lẽ là huyết mạch Chiến Thiên Vô Song?

Trên bầu trời, chợt nổi lên một hồi nghị luận.

Về việc Vũ Thiên Ngô thân mang huyết mạch Chiến Thiên Vô Song, mọi người cũng chỉ nghe đồn chứ chưa tận mắt nhìn thấy.

Bởi vậy, trong mắt mọi người, vị trí của Vũ Thiên Ngô, tương đối dễ tranh đoạt hơn so với các thành viên khác, dù sao thì Vũ Thiên Ngô cũng còn quá trẻ.

Nhưng chẳng qua e ngại uy danh của Vũ gia thuộc Bát đại thế gia, nên không người nào dám tranh đoạt.

Mặc dù Tào gia có chút xuống dốc, nhưng dù sao cũng là Bát đại thế gia, tuyệt đối có tư cách tranh đoạt.

Vũ Thiên Ngô đột nhiên đứng dậy, chậm rãi mở mắt, trong mắt bắn ra một luồng chiến ý càng thêm bành trướng.

Xung quanh Lôi đài, mọi người chỉ cảm thấy một luồng ý niệm chiến đấu kinh người, đột nhiên xông thẳng lên trời.

Ý chí chiến đấu trong lòng bọn họ, phảng phất cũng bị thức tỉnh.

Tào Lăng nở nụ cười thỏa mãn, xem ra Vũ Thiên Ngô cũng không phải là người không có thực lực chỉ biết dựa vào uy thế của gia tộc.

Một chân của Tào Lăng khẽ đạp, toàn thân liền trực tiếp nhảy lên, hóa thành một đạo bóng đen, mang theo khí thế như cuồng phong bạo vũ, trực tiếp lao thẳng tới.

- Thiên Hạ Vô Song.

Trên người Vũ Thiên Ngô xuất hiện một loại ý chí tinh thần bễ nghễ, mạnh mẽ tuyệt đối, bỗng nhiên xuất thủ.

Chỉ thấy một đạo chưởng quang mỹ lệ, tựa như cực quang thần bí quét ngang, từ trong chưởng thế của Vũ Thiên Ngô phát ra.

- Lăng Phong Quyền.

Một khắc sau, quyền ảnh màu đen, bá đạo vô song của Tào Lăng, đã va chạm.

Hai người đều lùi về sau mấy bước mới ổn định được thân hình.

Thân ảnh của Tào Lăng lại lần nữa hóa thành một đạo ánh sáng đen kịt, thoáng chốc xuất hiện trên đầu Vũ Thiên Ngô, một chân trực tiếp đạp xuống.

- Cái Sơn Thối.

Vô số ý cảnh đại thế, mang theo uy áp thiên địa, từ trong một cước này bộc phát ra, tựa như Thái Sơn áp đỉnh, khiến tất cả mọi người ở đây đều cảm thấy hô hấp khó khăn, lập tức vận chuyển chân nguyên hộ thể.

- Cái Thế Vô Song.

Trên người Vũ Thiên Ngô chợt hiện lên một luồng ý chí cường đại, cái thế độc tôn, quét ngang thiên hạ.

Phốc… Ầm...

Một đạo cự chưởng cực quang thần bí sáng rực, xung quanh tràn ngập hào quăng, uy năng nguyên khí thiên địa mênh mông cuộn cuộn, đẩy lên trên không trung.

Những nơi nó đi qua, hào quang che trời lấp đất đều nuốt chửng hết tất cả.

Rầm rầm…

Trọng kích như lôi đình của Tào Lăng, liền trực tiếp nát bấy, nhưng không nhìn thấy thân ảnh Tào Lăng đâu cả.

- Bá Thiên Chưởng.

Tào Lăng tựa như tia chớp, đã xuất hiện bên trái Vũ Thiên Ngô, một đạo chưởng phong sắc bén bá đạo vỗ ngang mà ra, thổi tan toàn bộ bụi bặm xung quanh.

- Không hổ là Tào gia, hành động như sấm, công kích như núi.

- Nghe nói yêu cầu thấp nhất để trở thành đệ tử hạch tâm của Tào gia, chính là tu luyện mười môn chiến kỹ Địa cấp trung phẩm đến đỉnh phong.

- Tào gia có thể nói là thế gia võ học cận chiến, còn có thể chất Luyện Thể nhất định.

Mọi người đều không khỏi tán thưởng trước một loạt thế công như

lôi đình và ý chí võ học cường đại của Tào Lăng.

- Kim Quang Liệt Chỉ.

- Hỗn Nguyên Khai Thiên Chưởng.

Chiến kỹ cận chiến của Tào Lăng, tầng tầng lớp lớp.

- Không hổ là Bát đại thế gia, không xuất ra bản lĩnh thật sự, quả thật không được.

Trong mắt Vũ Thiên Ngô lóe lên hào quang, huyết mạch trong cơ thể đột nhiên bộc phát.

Chỉ thấy một đạo hư ảnh băng lãnh tự cổ chí kim, xuất hiện chồng điệp trên thân thể Vũ Thiên Ngô.

Bỗng nhiên, bên ngoài thân thể Vũ Thiên Ngô, liền xuất hiện một đạo hào quang màu cam, cực kỳ chói mắt, ý chí chiến đấu xông thẳng tận trời cao.

Hành động của Vũ Thiên Ngô, hoàn toàn hô ứng nhất thể với hư ảnh băng lãnh sau lưng.

Nhất cử nhất động của hắn, đều có một luồng ý chí chiến đấu kinh khóc quỷ thần, diệt sát toàn bộ lực lượng hư vô xung quanh.

Tào Lăng ở trước mặt, cảm giác như bị Thần Linh quan sát, tất cả lực lượng toàn thân đều giống như bị áp chế.

Một vài vị Vương Giả Đại Đế ở đây, đều tựa như bị sét đánh, hít thở không thông, thân hình trầm xuống, lập tức vận chuyển chân nguyên toàn lực để chống cự.

Trên Lôi đài, thần quang ý chí kinh thiên va chạm một hồi kịch liệt với kết giới không gian.

Thánh Chủ lão bối của Vũ gia, lập tức phóng xuất ra lực lượng chiến đấu tương tự, tạo thành một kết giới bên trong Lôi đài, bảo hộ mọi người.

Trên mặt ông ta lộ ra nụ cười mỉm, khi nhìn thấy hư ảnh băng lãnh sau lưng Vũ Thiên Ngô, khí huyết cũng không khỏi sôi trào.

- Trời đất, thật sự là huyết mạch Chiến Thiên Vô Song.

- Nghe nói loại huyết mạch này, có thể xếp vào mười hạng đầu trong Hoàng Đạo Huyết Mạch bảng.

- Ý chí chiến đấu thật mạnh, e rằng ngay cả ta đứng ở trước mặt hắn cũng không chống cự nổi.

Trên bầu trời, vô số cường giả đều cảm thấy tâm thần rung động.

Bọn hắn từ cách ngoài ngàn dặm, đã cảm giác được một luồng ý chí chiến đấu tuyệt cường phát ra.

Trong đại điện của Tứ hoàng tử, sắc mặt đám người Thiết gia và Thiết Hồng Nam, đều thoáng trầm xuống.

Thiết gia và Vũ gia đều là thế gia trấn thủ biên thùy Tây Bắc, giữa hai đại thế gia thường xuyên xuất hiện va chạm, tranh chấp không ngừng.

Huyết mạch Chiến Thiên của Vũ gia, hơi kém hơn huyết mạch Huyết Ma Dương một chút.

Nhưng huyết mạch Chiến Thiên Vô Song trong truyền thuyết, lại là độc nhất vô nhị, uy năng vô cùng, ngay cả huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, cũng hơi kém hơn một chút.

Hiện nay, Vũ gia lại xuất hiện loại huyết mạch tuyệt thế này, mà huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ của Thiết gia, lại nằm trong tay người khác.

Trong đại điện của Bát hoàng tử, gương mặt của phần đông thế lực đều trướng hồng.

Vũ gia, chính là một trong những thế lực lớn nhất sau lưng Bát hoàng tử, Vũ Thiên Ngô với huyết mạch Chiến Thiên Vô Song, lại càng là thành viên chiến đấu chủ lực, hết sức cường đại.

Lúc Bát hoàng tử nhìn về phía Lôi đài, trong lòng không khỏi nhiệt huyết sục sôi.

Hắn vào thời khắc cuối cùng mới thuyết phục Vũ gia thành công, lại thêm Cơ gia gia nhập ngoài dự liệu, khiến cho thực lực chỉnh thể của hắn, lập tức tăng vọt.

Trên Lôi đài.

Đối diện với Vũ Thiên Ngô thực lực tăng vọt, chiến ý kinh thiên, Tào Lăng đứng lặng giữa không trung, không hề yếu thế chút nào, toàn thân bao trùm trong một tầng ý cảnh thiên địa đại thế, miễn cưỡng ngăn cản được ý chí của Vũ Thiên Ngô trấn áp.

- Thần Uy Bá Quyền.

Tào Lăng mượn nhờ đại thế vô hình của thiên địa, lướt qua hư

không, lập tức tiếp cận Vũ Thiên Ngô, khí tức chân nguyên vô cùng tụ tập trong một quyền, trực tiếp đánh ra.

- Thiên Hạ Vô Song.

Vũ Thiên Ngô lại lần nữa thi triển Thiên Hạ Vô Song, dưới sự tăng phúc của huyết mạch Chiến Thiên Vô Song, uy lực lập tức tăng vọt vài lần, hư ảnh băng lãnh sau lưng cùng hợp làm một với động tác của Vũ Thiên Ngô, bổ ra một chưởng.

Chỉ thấy một đạo chưởng quang bá đạo, xuyên qua hư không, nghiền nát hết tất cả, trực tiếp đánh bay Tào Lăng ra khỏi sân.

Trận chiến chấm dứt.

Huyết mạch chiến lực cường đại hung hãn tuyệt luân như vậy, khiến cho thành viên của mười tòa Lôi đài, đều lộ vẻ rung động.

Trên Lôi đài của Cửu hoàng tử, sắc mặt Thạch Vũ Lôi thoáng trở nên nặng nề, Kinh Khải thì cúi đầu trầm ngâm.

Hư ảnh sau lưng Vũ Thiên Ngô dần trở nên nhạt nhòa, khi nhìn về phía Lôi đài của Cửu hoàng tử, thần sắc tràn ngập hưng phấn, nghiêm túc nói:

- Giữa ta và ngươi, vẫn còn một trận chiến a.

Ngay lập tức, rất nhiều ánh mắt đều nhìn về phía Lôi đài của Cửu hoàng tử.

Rốt cuộc là người phương nào, lại khiến cho kẻ thân mang huyết mạch Chiến Thiên Vô Song, mạnh miệng tuyên chiến?

Bên phía Cửu hoàng tử, có thành viên chiến đấu chủ lực nào có thực lực tương đương sao?

Đám thành viên của Cửu hoàng tử, lập tức kinh ngạc một phen, nhìn nhau kinh nghi bất định, Vũ Thiên Ngô đang tuyên chiến với ai?

Vô duyên vô cớ bị Vũ Thiên Ngô với chiến lực khủng bố như vậy nhìn chằm chằm vào, cũng không phải là chuyện tốt.

Thạch Vũ Lôi và Kinh Khải cũng lập tức lắc đầu, tỏ vẻ chưa bao giờ gặp Vũ Thiên Ngô.

Màn chiến đấu đặc sắc tuyệt luân vừa chấm dứt, mọi người còn chưa phục hồi lại từ trong hưng phấn.

Bên phía Thập Tam hoàng tử, Hề Bằng – tuyệt thế thiên tài thế hệ trước của Cửu U Cung khiêu chiến với một người của Công Phủ, bắt đầu khai chiến, tình hình cuộc chiến vẫn kịch liệt như lửa.

Trên Lôi đài của Thập Nhị hoàng tử, hai vị cơ quan Trận Pháp Sư, cũng bắt đầu đọ sức.

Trận chiến tranh đoạt danh ngạch, đang trở nên kịch liệt hừng hực.

Chỉ có một số ít thành viên là vẫn bình tĩnh ngồi yên, vẻ mặt tỉnh táo, quan sát hết thảy.

Xung quanh đại điện, trên bầu trời, vô số thế lực đều cảm thấy trận chiến tranh đoạt danh ngạch này, đã sắp đến khâu cuối cùng rồi.

Trong đại điện, mười vị hoàng tử, không hề phát giác ra, trong lòng có một loại dã tâm đang bành trướng.

Bên cạnh Triệu Phong, Kinh Khải lập tức cảm thấy toàn thân tê dại, nhưng khi nhìn về phía Triệu Phong, lại không phát hiện có gì khác thường.

Triệu Phong mỉm cười, trong lòng thầm mừng rỡ:

- Không ngờ lực lượng Cổ Lôi còn có thể dung nhập vào Lôi Kiếp Hồn Thể, xem ra linh hồn của ta, có thể gọi là Lôi Hồn Thể được rồi.

Chương 933: Ra Tay

Vốn dĩ, trong linh hồn của Triệu Phong, chỉ có lực lượng Lôi Kiếp.

Triệu Phong chỉ thử một chút, không ngờ lại thành công, lực lượng Cổ Lôi trong mảnh gỗ cháy đen, liền bị linh hồn hấp thu.

Nhưng lực lượng Cổ Lôi, cũng không phải là tồn tại giống như lực lượng Lôi Kiếp.

Mà là hòa vào bên trong bản chất linh hồn, phảng phất như linh hồn của Triệu Phong, có thể thông qua hấp thu lực lượng Cổ Lôi, càng trở nên ngưng luyện hơn, đồng thời lực lượng Lôi Kiếp, cũng tăng cường.

Nhất thời, Triệu Phong cảm giác linh hồn của mình, càng trở nên ngưng luyện, phảng phất như khí tức Thái Cổ hòa vào trong linh hồn.

Triệu Phong lại chú ý đến những trận tỷ thí trên mười cái Lôi đài.

- Ồ? Đem hai luồng lực lượng cực đoan dung hợp với nhau?

Triệu Phong thoáng có chút kinh ngạc, liếc nhìn về phía Lôi đài của Cửu hoàng tử, tại đó, Lạc Tôn đang chiến đấu.

Lạc Tôn đã hoàn thành Tiểu Thế Giới, hơn nữa lại vô cùng đặc biệt.

Tiểu Thế Giới này, phía dưới là băng, phía trên là hỏa, vậy mà hai trạng thái đó lại không ảnh hưởng đến nhau.

Có thể làm được điều này, chứng tỏ Lạc Tôn đã vượt qua tuyệt đại đa số Đại Đế lão bối.

Hơn nữa, nhìn dáng vẻ Lạc Tôn hiện nay, xem ra trong Không Gian Thần Huyễn, hắn dựa vào Thông Linh Thử, đã thu hoạch được rất nhiều thứ.

Một bên khác, trên Lôi đài của Thất hoàng tử, chỉ thấy một nho sinh dùng trận pháp kỳ diệu, thành công vây khốn một Trận Pháp Sư khác, giành được thắng lợi.

- Cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch sắp kết thúc, tiếp đó ta sẽ nói qua một lượt về “thí luyện Thái Tử”.

Thanh âm của Ưng lão bỗng nhiên vang lên, hấp dẫn sự chú ý của mọi người khỏi những Lôi đài khác.

Tất cả mọi người đều biết, trong tay Ưng lão có nắm giữ rất nhiều tin tức tình báo về cuộc tranh đoạt Thái Tử trong lăng mộ Hoàng tộc.

- Đầu tiên, Long vận khí, chính là yếu tố mấu chốt trong thí luyện Thái Tử, cũng là thứ dùng để phán xét thắng lợi cuối cùng, có lẽ mọi người đều biết điều này.

Mọi người đều biết, kẻ thống trị Vương triều, có thể tập trung toàn bộ số mệnh bên trong phạm vi thống trị, và kẻ thống trị sẽ sự dụng nó để làm vững chắc địa vị thống trị.

Đương nhiên, chỉ cần tiếp nhận phong thưởng tước vị của Hoàng tộc, cũng có thể nhận được một phần số mệnh.

Nhưng người bình thường, chỉ có thể phát huy được một phần sức mạnh số mệnh.

Lực lượng số mệnh, ở trong tay người có huyết thống Hoàng tộc, sẽ trở thành lực lượng Long vận, phát huy được rất nhiều uy lực và thủ đoạn.

- Cường giả của Hoàng tộc, trước khi chết, đều đem Long vận khí của mình, dịch chuyển vào dị không gian, trải qua lắng đọng ngàn vạn năm, dị không gian đó đã biến thành không gian “Long Văn chi khí”.

Trong mắt Ưng lão tràn ngập kính ngưỡng, chậm rãi kể lại.

Ngoại trừ Thạch Vũ Lôi và Thần Cơ Tử, những người còn lại đều giật mình, không ngờ thời gian thống trị của Đại Càn Vương triều lại lâu dài như vậy.

Ngoài ra, không gian “Long Văn chi khí”, lại càng khiến mọi người chờ mong hơn.

- Chúng ta trợ giúp Cửu hoàng tử, chỉ cần đội ngũ của chúng ta tìm đủ “Long Văn chi khí”, Cửu hoàng tử liền có thể đựa vào những “Long Văn chi khí” này mà thu được sức mạnh gia trì tương ứng.

Thần sắc Ưng lão tràn ngập trịnh trọng, nhấn mạnh lời này.

Bảy thành viên bọn họ, đều đến để trợ giúp Cửu hoàng tử.

Điểu này, tất cả mọi người đều rõ, nhưng bản thân lại không đủ giác ngộ.

Đại đa số mọi người, đều vào nơi này để tìm kiếm cơ duyên truyền thừa, hoặc là lợi dụng không gian Thái Cổ để đột phá.

Đồng thời, bọn họ cũng biết rõ, đây mới chính là trọng điểm trong lời nói của Ưng lão.

Chỉ cần kiếm được nhiều Long Văn chi khí nhất, Cửu hoàng tử liền có thể thu được sức mạnh gia trì.

Nói cách khác, khi Cửu hoàng tử cấp bậc Đại Đế, nhận được sự gia trì của Long Văn chi khí, sẽ có thể đạt tới cấp độ Thánh Chủ, thậm chí là càng cao hơn.

Đồng dạng, các hoàng tử khác cũng có thể.

- Nhớ kỹ, đây là cuộc tranh đoạt Thái Tử, chỉ cần Cửu hoàng tử thành công đoạt được vị trí Thái Tử, thế lực và vị trí sau lưng các ngươi, sẽ nhận được chỗ tốt cuối cùng, việc Bát đại thế gia có thể quật khởi, đều là nhờ vào ảnh hưởng của “thí luyện Thái Tử”.

Ưng lão có thể nói là dụng tâm lương khổ, dùng đủ loại kỹ xảo khuyên nhủ kỳ diệu, khiến mọi người đều cam nguyện bán mạng vì Cửu hoàng tử.

Thạch Vũ Lôi dường như nghĩ đến một số chuyện trong gia tộc, liền khẽ gật đầu.

Triệu Phong cũng tương đối nắm rõ về quy tắc thí luyện Thái Tử.

Không cần nghĩ cũng biết, đoàn đội thu được nhiều Long Văn chi khí nhất, sẽ chính là kẻ chiến thắng.

- Lẽ nào, việc chúng ta tiến vào lăng mộ Hoàng tộc, cũng có liên quan đến số mệnh?

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến chuyện gì đó.

Trong cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch, có một hạng mục quy định, đó là: Người khiêu chiến, cảnh giới không thể cao hơn người nắm trong tay danh ngạch.

Cửu hoàng tử chỉ có bảy danh ngạch, hơn nữa tu vi của thành viên lại khá thấp.

Mà Thập Tam hoàng tử lại có đến mười hai danh ngạch.

Mọi người nghe vậy, lập tức im lặng, không biết phải nói gì, bởi vì những tình báo đơn giản này, từ lâu đã truyền ra ngoài, vậy mà Triệu Phong lại không biết gì.

- Không sai, tiến vào dị không gian, cần tiêu hao lực lượng số mệnh, tu vi càng cao, tiêu hao càng nhiều, đây là quy tắc mà Hoàng tộc định ra.

Ưng lão cũng sửng sốt một chút, đành phải giải thích cho Triệu Phong một lượt.

Thế lực sau lưng hoàng tử càng lớn, đại biểu số mệnh càng mạnh, cũng có thể đưa vào nhiều nhân thủ hơn, tu vi và cảnh giới của nhân thủ cũng có thể cao hơn một chút.

Mà phe phái sau lưng Cửu hoàng tử, lại vô cùng yếu kém.

Bởi vậy, danh ngạch sẽ không quá nhiều, hơn nữa chỉ có Ưng lão và Thạch Vũ Lôi là hai vị Chuẩn Thánh Chủ, cũng chính là Nửa bước Thánh Chủ.

Mà hoàng tử xếp hạng thứ năm, trong đoàn đội, hầu như đều có Thánh Chủ.

- Đàm phán và chiêu mộ, chính là thử thách đối với các hoàng tử.

Ưng lão lại thở dài một phen.

Mặc dù nói vậy, nhưng phe phái sau lưng cường đại, phần lớn đều liên quan đến bối cảnh và mối quan hệ.

Cửu hoàng tử sinh ra thân phận thấp kém, lại không được Thánh Hoàng xem trọng, tất nhiên phe phái sau lưng sẽ không cường đại.

- Còn một số chuyện khác, sau khi vào rồi nói.

Sau đó, Ưng lão chỉ giảng qua một vài thứ đơn giản cho những người không nắm rõ.

Giống như Triệu Phong và Chu Tố Nhi, cuối cùng cũng đại khái nắm rõ quy tắc thí luyện Thái Tử.

Mấy người còn lại đều trợn mắt nhìn hai người, hai người này tham gia thí luyện Thái Tử, vậy mà ngay cả những quy tắc cơ bản cũng không nắm rõ.

- Cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch kết thúc rồi.

Tô Thanh Linh lạnh nhạt nói.

Lúc này, trong đại điện, mười vị hoàng tử đều đã đi ra.

Bởi vì những lời nói vừa rồi của Ưng lão, cho nên mọi người đều không khỏi cảm thấy có vài phần nặng nề.

Triệu Phong cũng cảm thấy, bản thân bất tri bất giác, đã bị cuốn vào

vòng tranh đấu của Vương triều.

Có điều, nếu như Cửu hoàng tử có thể thật sự chiến thắng, như vậy thì sẽ có rất nhiều chỗ tốt đối với thế lực Hải Yên Các của hắn.

Cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch đã kết thúc, đoàn đội hoàng tử xếp hạng cao, chỉ thay đổi hai, ba danh ngạch.

Mà dang ngạch thay đổi lớn nhất, lại là từ những hoàng tử có xếp hạng đếm ngược.

Bọn họ hoàn toàn không có ý nghĩ tranh đoạt ngôi vị Thái Tử, cho nên cũng khá là tùy ý đối với việc sàng lọc thành viên.

Cửu hoàng tử xếp hạng bảy, lại là trường hợp đặc biệt.

Chỉ có Ưng lão là biết Cửu hoàng tử đã bắt tay chuẩn bị từ lâu, vô cùng nỗ lực, cho đến bây giờ vẫn kiên trì.

Mặc dù thực lực tổng hợp vẫn rất yếu, nhưng hắn vẫn chọn ra được những thành viên tinh anh nhất từ trong những thế lực nhỏ yếu này, thậm chí còn đích thân đi khắp nơi thuyết phục nhân thủ cường lực.

Giống như Triệu Phong, cách đây bốn năm, Cửu hoàng tử đã đi đến biên hải một chuyến, tự mình mời chào.

Ầm...

Toàn bộ Hoàng cung, Long vận khí khổng lồ bỗng nhiên phun trào, phong vân thiên địa đột biến.

Tất cả mọi người ở đây, đều chỉ cảm thấy một luồng sức mạnh kinh khủng, khống chế tất cả, bao gồm cả sinh tử của bọn họ.

- Hoan nghênh chư vị, tham dự thí luyện Thái Tử, tranh đoạt danh ngạch kết thúc, thí luyện lập tức mở ra.

Trước chính điện phía sau Hoàng cung, một nam tử vĩ đại mặc Kim Long đại bào, toàn thân được Long vận khí bao trùm, lời nói của hắn không ngừng vang vọng khắp Hoàng cung.

Bên cạnh Thánh Hoàng là một nữ tử diễm lệ tuyệt sắc, đầu đội Kim Phong Ngọc Quan, thân mang Phượng bào.

Trong đại điện, một vài luồng khí tức mờ mịt, như ẩn như hiện.

Ô...ô...ô...n...g!

Đột nhiên, từ trong cung điện, bay ra một cái bàn đá cổ điển màu xám trắng, xung quanh tràn ngập hào quang, bay thẳng đến Diễn Võ Trường.

Sau đó, hào quang xung quanh bàn đá, chậm rãi hạ xuống.

Hạ xuống Lôi đài, trước mặt mọi người.

Khi đoàn hào quang rơi vào trong tay Triệu Phong, liền lập tức hóa thành một cái ngọc bối hình rồng u ám.

Trong tay thành viên bên cạnh, cũng là một ngọc bội tương tự.

Mà trong tay của mười vị hoàng tử bên trong Diễn Võ Trường, thì lại cầm một khối ngọc tỷ, tỏa ra hào quang bạch kim, mơ hồ phát ra Long Văn chi khí.

- Đây là Long ngọc, Long vận khí, có được sẽ tự động chuyển đến

“Thái Tử ngụy ấn” trong tay mỗi hoàng tử, chỉ có một cái ngụy ấn mới có thể lột xác thành “Thái Tử chi ấn”.

Ưng lão biết, trong đoàn đội sẽ có người không biết, nên lập tức chủ động giải thích.

- Long ngọc trong tay chúng ta, có mối liên hệ nhất định với “Thái Tử ngụy ấn” trong tay hoàng tử.

;Vụt...

Bàn đá cổ điển trôi nổi trên bầu trời, nhất thời xoay tròn.

Long vận khí khắp toàn bộ Vương triều, đều tụ tập tới.

Trên bàn đá có rất nhiều phù văn thần bí tối nghĩa, từ từ sáng lên, một luồng khí tức Hồng Hoang Thái Cổ, từ trong đó, mơ hồ tản mát ra.

- Thí luyện mở ra.

Trong chính điện, một thanh âm hư vô tựa như từ thiên ngoại vang lên, không dựa vào lực lượng Long vận, mà truyền khắp cả toàn bộ tòa Hoàng cung.

Ô...ô...ô...n...g!

Nhất thời.

Từ chính giữa bàn đá, bắn ra một đạo hào quang màu bạc, từng trận không gian chấn động khủng bố tràn ngập khắp nơi.

Những Long vận khí này, lại lần nữa bị hút vào trong bàn đá.

Hào quang màu bạc đột nhiên vỡ ra, tạo thành một mảnh ánh sáng hỗn độn vặn vẹo.

- Đi!

Tứ hoàng tử cùng các thành viên khác trong đoàn đội, đều nhảy lên.

Trong đó có Hiên Viên Văn và một Thánh Chủ của Thiên Huyền Cung, tốc độ bọn họ cực nhanh, ánh sáng vừa lóe lên, đã trực tiếp tiến vào.

- Mẫu hậu, ta sẽ đoạt được Thái Tử vị.

Thập Tam hoàng tử nhìn về phía nữ tử trước đại điện ở đằng xa, trực tiếp tiến vào trong màn ánh sáng.

- Đi vào!

Cửu hoàng tử lập tức xông tới màn ánh sáng hỗn độn vặn vẹo phía trước.

Những hoàng tử còn lại, cũng đồng loạt nhảy lên.

Đồng thời, đông đảo đoàn đội thành viên trên Lôi đài cũng nhảy lên, tiến vào trong màn ánh sáng.

- Hồng Nam Trưởng lão, ta sẽ đánh bại cái gọi là huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

Tên nam tử tóc đỏ thần sắc nghiêm nghị, ánh mắt lạnh lùng, hóa thành một đạo hỏa diễm, lướt qua toàn bộ thành viên, tiến vào trong màn ánh sáng.

Triệu Phong cũng theo mọi người bay về phía màn ánh sáng vặn vẹo kia.

Nhưng bỗng nhiên.

Một luồng khí tức âm u chết chóc, chợt xuất hiện bên cạnh Triệu Phong.

- Hả?

Triệu Phong ngẩn ra, sắc mặt khẽ biến.

Hắn không triển khai bí pháp tốc độ giành tiến vào trước, mà là đi cùng đám đông.

Không ngờ, có người lại chen ngang, tiến thẳng đến chỗ Triệu Phong, bộ dạng như muốn giành xông vào trước.

Hơn nữa, luồng khí tức này lại khiến Triệu Phong vô cùng căm khét, không khỏi làm hắn nhớ tới Tử Vong Đại Đế năm xưa.

Người khác sợ hắc bào nhân kia, nhưng Triệu Phong lại không hề úy kỵ đối phương.

Triệu Phong âm thầm vận chuyển Thánh Lôi Thể, mang theo thể phách Lôi Điện, đánh ra một quyền về phía bên cạnh.

Nếu như hắc bào nhân kia cố ý chen ngang, nhất định phải tiếp lấy một quyền này của Triệu Phong.

Thân là cường giả hệ linh hồn, phòng ngự thể phách không mạnh, tin rằng hắc bào nhân kia sẽ thức thời mà lui ra.

Phốc…

Hắc bào nhân tựa như không nhìn thấy, cũng không e ngại, tiếp tục tiến tới.

- Kẻ này…

Sắc mặt Triệu Phong thoáng trầm xuống.

Hắc bào nhân này khiến cho người khác có cảm giác như muốn chen ngang, bên trong bộ hắc bào lại phát ra một luồng sóng linh hồn mờ mịt.

Một luồng áo nghĩa linh hồn Tử Vong mơ hồ, đột nhiên tấn công tới.

Chương 934: Phân Công Nhau Làm Việc

Hắc bào nhân tựa như không nhìn thấy gì, cũng không nghĩ ngợi gì, vẫn tiểu tử tiến về phía Triệu Phong.

- Người này…

Sắc mặt Triệu Phong thoáng trầm xuống.

Hắc bào nhân này khiến người khác có cảm giác như muốn chen ngang, sâu bên trong bộ hắc bào là một luồng sóng linh hồn dao động.

Một luồng áo nghĩa linh hồn Tử Vong mơ hồ ập tới.

Ầm...

Một quyền của Triệu Phong đánh trúng cánh tay phải của hắc bào nhân, mà công kích linh hồn của hắc bào nhân, cũng ập về phía linh hồn của Triệu Phong.

Linh hồn Tử Vong ngưng tụ ập về phía Triệu Phong, nhất thời bộc phát một luồng lực lượng Lôi Kiếp, công kích áo nghĩa Tử Vong vừa muốn tập kích linh hồn của hắn, liền bị Lôi Điện đánh tan.

Đồng thời, một quyền của Triệu Phong cũng đánh nứt cánh tay của hắc bào nhân, ống tay áo của bộ hắc bào bị xé nát, lộ ra một cánh tay khô gầy như que củi.

Trên cánh tay quấn đầy băng vải, trên băng vải có vô số phù văn ấn ký màu đen dày đặc, thâm ảo mà tối nghĩa.

Triệu Phong vững vàng nghênh đón công kích linh hồn của hắc bào nhân.

Mà hắc bào nhân lại không phòng ngự công kích vật chất của Triệu Phong.

- Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, lập tức tiến vào màn ánh sáng.

Phế một cánh tay của hắc bào nhân, cho đối phương một bài học.

Thế nhưng, một màn tiếp theo, lại khiến cho toàn bộ những người chưa tiến vào lăng mộ Hoàng tộc, đều trợn trừng hai mắt.

Chỉ thấy, cánh tay của hắc bào nhân, chậm rãi phục hồi lại như cũ, vung vẩy như thường.

Còn phần tay áo của bộ hắc bào bị xé nát, cũng đồng thời trở lại hoàn chỉnh, che giấu đi cánh tay của hắn.

Mà Triệu Phong đang tiến vào màn ánh sáng, chỉ quan sát được trong giây lát.

- Hít, hắc bào nhân này thật tà môn, đây là bí thuật gì?

- Khả năng khôi phục so với Thánh Thể của Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh còn nhanh hơn.

- Ngu xuẩn, đây căn bản không phải là khôi phục, ngươi không thấy

ngay cả quần áo bị xé rách cũng có thể tự động khôi phục ư?

- Công kích linh hồn của hắc bào nhân kia, dường như cũng không tạo thành thương tổn cho Triệu Phong.

Nhất thời, một vài thành viên còn chưa tiến vào lăng mộ Hoàng tộc, đều ngây người như phỗng, tâm thần chấn động.

Sự quỷ dị và khủng bố của hắc bào nhân, khiến cho mọi người đều không ngừng lùi về sau, không dám tới gần.

Mà Triệu Phong, cũng không thể khinh thường, không ngờ lại có thể đón đỡ được công kích linh hồn của hắc bào nhân.

Phải biết rằng, ngay cả Đường Trạch cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ, trúng phải công kích linh hồn của hắc bào nhân, liền bị giết chết ngay lập tức, không có chút sức chống cự nào.

Chu Tố Nhi cũng ở trong đám người, nàng thân là Y Sư, không cần vội vã, cho nên tốc độ cũng rất chậm.

Nàng là người cuối cùng tiến vào trong số thành viên của Cửu hoàng tử, cho nên cũng nhìn thấy một màn này.

- Hắc bào đại ca, xin mời.

- Hắc bào tiền bối, mời vào.

Một vài cường giả chuẩn bị tiến vào màn ánh sáng, nhất thời thoái nhượng trở về, nở nụ cười nịnh nọt lấy lòng, sau lưng ứa ra mồ hôi lạnh.

- Triệu Phong!

Hắc bào nhân phát ra thanh âm khàn khàn khiến người khác sởn tóc gáy, sau đó cũng lập tức tiến vào màn ánh sáng.

Đông đảo thế lực trong đại điện, cũng tận mắt nhìn thấy một màn giao thủ giữa hắc bào nhân và Triệu Phong.

Mọi người đều khiếp sợ, đồng thời cảm thấy không thể tượng tượng nổi.

Chỉ có một vài thế gia Tông môn gốc gác thâm hậu, mới mơ hồ đoán ra được một chút gì đó.

Trưởng lão của Địa Ma Giáo, dường như nghĩ đến chuyện gì đó, sắc mặt trầm xuống, không khỏi thở dài.

Vụt...

Triệu Phong xuất hiện trong một khu rừng cổ già nua.

Chỉ cảm thấy thân thể và linh hồn, thoáng trầm xuống.

Một luồng áp lực Thương Cổ vô tận, che trời ngợp đất, tiếp đó là khí tức Thượng Cổ, Thái Cổ.

Triệu Phong có một loại ảo giác như vừa tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ.

Có điều, thân thể và linh hồn của Triệu Phong hiện nay, đều xen lẫn với khí tức Thái Cổ, cho nên những áp lực này dồn lên người Triệu Phong, đa phần đều biến mất.

Phảng phất như sự tồn tại của Triệu Phong, được nơi này thừa

nhận.

Áp lực và ràng buộc tại nơi này, so với Mộng cảnh Thái Cổ, vẫn yếu hơn rất nhiều.

Đối với Triệu Phong mà nói, chỉ có thể tạo thành một chút ảnh hưởng mà thôi.

Xung quanh.

Cửu hoàng tử và những thành viên khác, cũng ở đây.

- Áp lực không gian thật mạnh.

Chu Tố Nhi theo Triệu Phong bước vào, vừa đến nơi này, nhất thời sắc mặt lập tức trướng hồng, chỉ cảm thấy khó thở, ngay cả bước đi cũng vô cùng khó khăn.

- Thích ứng một chút đi, Long ngọc sẽ hấp thu một lượng nhỏ Long vận khí trong không khí, tiêu hao Long vận khí là có thể giảm bớt hạn chế và áp lực của không gian còn sót lại của Thái Cổ đối với các ngươi.

Ưng lão lập tức giải thích, khi nhìn thấy Triệu Phong, ánh mắt thoáng rung động.

Triệu Phong ở nơi này, không ngờ lại không có bất kỳ khó chịu gì, vẫn ung dung như thường, phảng phất rất quen thuộc với không gian Thái Cổ này.

Chuyện gì thế này?

Cho dù hắn là cường giả Luyện Thể, năng lực đề kháng mạnh,

nhưng áp lực của không gian Thái Cổ, tuyệt đối không đơn giản, bên trong ẩn chứa quy tắc thiên địa và bài xích đối với sinh vật xa lạ.

Người có cảnh giới thấp, thậm chí còn không thể động đậy, bị ép đến mức nằm sấp xuống đất.

Những người còn lại cũng phát hiện tình huống của Triệu Phong, đều không khỏi kinh ngạc.

Trong đó, Thạch Vũ Lôi thân là cường giả Luyện Thể, vậy mà vẫn cảm thấy không khí trong thiên địa vô cùng trầm trọng, toàn thân ngột ngạt.

- Mọi người đến đông đủ rồi, bây giờ nghe ta nói, Long ngọc trong tay chúng ta, có mối liên hệ nhất định với ngụy ấn trong tay Cửu hoàng tử, vì lẽ đó, cho nên thứ tự tiến vào dù khác nhau, nhưng thời điểm truyền tống đều giống nhau.

Ưng lão bắt đầu nói nhanh hơn, hiển nhiên quãng thời gian sau đó, sẽ vô cùng quan trọng.

- Long ngọc và “Thái Tử ngụy ấn” đều có thể tự động hấp thu một lượng nhỏ Long vận khí trong không khí, nhưng cũng chính vì thế, nếu như chúng ta tụ tập một chỗ, hiệu suất thu thập Long vận khí cũng sẽ rất thấp.

Ưng lão giơ Long ngọc trong tay lên, sau khi hấp thu sạch Long vận khí xung quanh, ngọc bội lại trở nên u ám.

Thái Tử ngụy ấn trong tay Cửu hoàng tử vốn lấp lánh trong suốt, bây giờ cũng chỉ thoáng lóe sáng một chút.

Đây chính là do lúc thành viên đoàn đội tiến vào lăng mộ Hoàng tộc,

ngụy ấn đã tiêu hao một lượng số mệnh trung đẳng.

- Vì lẽ đó, cho nên chúng ta không thể không phân công nhau làm việc.

Ưng lão trịnh trọng nói.

Mọi người cũng đoán được sẽ xuất hiện loại kết quả như thế này.

Tiến vào lăng mộ Hoàng tộc, tất cả mọi người đều cảm nhận được tầm quan trọng của Long vận khí.

Không có Long vận khí chống lại áp lực không gian Thái Cổ, bọn họ sẽ bị bóp nghẹt, ngay cả chiến lực cũng sẽ giảm mạnh.

Dưới sự áp chế mạnh mẽ trong không gian Thái Cổ, bọn họ ngay cả phi hành cũng không làm được.

Phỏng chừng, chỉ có cấp độ Thánh Chủ mới có thể miễn cưỡng phi hành.

Nhưng nếu như có đủ Long vận khí, trung hòa áp lực trong không gian Thái Cổ, như vậy thì vẫn có thể tạm thời phi hành trong không trung.

- Chúng ta có tám người, chia làm ba đội là tốt nhất. Ta, Thần Cơ Tử và Triệu Phong, mỗi người dẫn theo hai người, các ngươi đồng ý đi cùng ai?

Ánh mắt Ưng lão quét về phía mọi người, đề xuất phương án.

Tô Thanh Linh, Kinh Khải và Thạch Vũ Lôi, nhất thời sững sờ, Ưng lão và Thần Cơ Tử dẫn dắt đội, bọn họ cũng không có ý kiến gì.

Bởi vì Ưng lão và Thần Cơ Tử đều là lão bối có kinh nghiệm phong phú, thậm chí Ưng lão còn am hiểu thông tin nhất định, có thể tránh được nguy hiểm, mà Thần Cơ Tử lại càng có thể đoán biết được nguy cơ, dự đoán hung cát.

Nhưng tại sao Triệu Phong cũng trở thành người dẫn đội?

Lẽ nào bởi vì hắn là Tuần Thú Sư, cho nên cần phải bảo vệ?

- Ta theo Ưng lão.

Kinh Khải lập tức đứng về phía Ưng lão.

Sau khi Kinh Khải tận mắt nhìn thấy cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch, liền cảm thấy thực lực của bản thân trong số đông đảo thành viên, cũng chỉ có thể xem là trung đẳng.

Mà trong đội ngũ, Ưng lão đạt đến cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ, lại thêm kinh nghiệm rất phong phú.

Theo Ưng lão là an toàn nhất, đồng thời còn có thể học tập được nhiều thứ.

Những người còn lại đều nhìn nhau, Cửu hoàng tử thì đã sớm đứng bên cạnh Ưng lão, nói cách khác, đội ngũ của Ưng lão đã đủ ba người.

- Ta theo Thần Cơ Tử.

Thạch Vũ Lôi và Tô Thanh Linh đồng thời mở miệng, lập tức đi tới bên cạnh Thần Cơ Tử.

- Ta không cần Y Sư.

Triệu Phong lập tức mở miệng, bây giờ, trong đoàn đội chỉ còn lại một mình Chu Tố Nhi.

Chu Tố Nhi đối với Triệu Phong mà nói, không hề có chút tác dụng nào.

Thể phách của Triệu Phong cường hãn, ngoài ra, Thủy Chi Phong Lôi và Mộc Chi Phong Lôi đều là chân nguyên có tính trị thương.

Không những thế, hắn còn có những thánh dược trị thương như Bích Thủy Thiên Liên và Bách Nguyên Chi Mật, còn cần Y Sư làm gì?

Bên trong đoàn đội, bất kỳ là người nào, đối với Triệu Phong mà nói, đều có tác dụng lớn hơn Chu Tố Nhi.

- Ngươi…

Gương mặt Chu Tố Nhi, thoáng cái đỏ bừng.

Trước khi tiến vào màn ánh sáng, nàng đã tận mắt nhìn thấy Triệu Phong giao thủ với hắc bào nhân, cho nên rất có lòng tin đối với thực lực của Triệu Phong.

Bởi vậy cho nên nàng cảm thấy hợp tác với Triệu Phong cũng không tệ.

Nhưng không ngờ Triệu Phong lại quyết đoán từ chối nàng như vậy.

- Các ngươi đi đi, hôm nay ta càng muốn theo Triệu Phong.

Thanh âm trong trẻo của Chu Tố Nhi vang lên.

Triệu Phong không muốn Y Sư là không muốn được sao?

Nàng bị Triệu Phong cự tuyệt ngoài cửa, bây giờ nếu nghe theo lời nói của Triệu Phong, chẳng phải càng mất mặt hơn sao?

Chu Tố Nhi một mực không để cho Triệu Phong được như ý, trực tiếp đi tới bên cạnh Triệu Phong, bộ dạng như chắc chắn là theo ngươi rồi.

Trong đội ngũ, những người khác đều nhìn Triệu Phong và Chu Tố Nhi, cũng cảm thấy có chút không ổn.

Mặc dù bọn họ không có ấn tượng tốt đối với Triệu Phong, thậm chí còn chán ghét.

Nhưng để cho hai thành viên có chiến lực thấp như Tuần Thú Sư và Y Sư đi cùng nhau, quả thật là không thích hợp lắm.

Yêu thú bên trong lăng mộ Hoàng tộc, đều nhiễm khí tức Thái Cổ và Long vận khí, hung hãn dị thường.

Thế nhưng, lúc bọn họ còn đang ái ngại thì Ưng lão bỗng nhiên lêng tiếng:

- Đã như vậy thì chúng ta hành động thôi, đây là một phần địa đồ trong lăng mộ Hoàng tộc, còn có cả nội dung liên quan đến thí luyện.

Ưng lão phát cho mỗi người một phần giấy sách.

- Ừm, đi thôi.

Thần Cơ Tử cũng khẽ mỉm cười, tiếp nhận phần giấy sách, chuẩn bị hành động.

Thạch Vũ Lôi, Tô Thanh Linh và Kinh Khải cũng thoáng kinh ngạc.

Ưng lão và Thần Cơ Tử đều phong phú từng trải, dường như cũng tán thành cách phân chia đội ngũ này.

Chuyện gì thế này? Lẽ nào Ưng lão và Thần Cơ Tử đều không lo Tuần Thú Sư và Y Sư sẽ chết ở đây?

Có điều, nếu như hai vị lão bối đều không ý kiến thì bọn họ cũng không nói gì thêm, vội vàng tiếp nhận giấy sách, đem toàn bộ tin tức ghi nhớ.

Ngay lập tức, Ưng lão và Thần Cơ Tử, mỗi người đều mang theo hai người rời đi.

Trước khi đi, Cửu hoàng tử nhìn về phía Triệu Phong, nói:

- Triệu huynh đệ, lấy phong thái ngày trước ngươi ngang dọc trong Không Gian Thần Huyễn, có lẽ hành sự trong lăng mộ Hoàng tộc cũng không khó khăn gì, ngươi nhất định có thể bảo vệ Tố Nhi tỷ mà.

Triệu Phong liếc nhìn hắn một cái, trong lòng có chút trầm ngâm.

Phỏng chừng Ưng lão và Thần Cơ Tử đã sớm thương lượng kỹ càng, cho nên trước tiên mới giao Y Sư cho hắn.

Triệu Phong quét nhìn một lượt tin tức trong giấy sách, đại khái đã nắm rõ.

Tác dụng của Y Sư, về sau mới thể hiện ra, còn bây giờ, chẳng khác

gì cái giá treo quần áo.

Tin tức bên trong giấy sách có rất nhiều, còn ghi chép lại những khu vực nào gặp Yêu thú nguy hiểm, những nơi nào trước kia không xuất hiện truyền thừa.

Nhưng, hiện tại, Triệu Phong lại muốn xác định vị trí của mình.

Bịch…

Triệu Phong nhảy lên trên đỉnh một gốc cây cao ở gần đó.

Lần nhảy thứ hai, Triệu Phong đã đứng nhảy lên cao thêm mấy trượng, đứng thẳng giữa không trung, mở ra Thần Linh Nhãn, quan sát tình huống trong vài vạn dặm xung quanh.

Thậm chí Triệu Phong còn nhìn thấy, một vài thân ảnh khác cách ngoài vạn dặm.

Mà ở bên dưới, Chu Tố Nhi lại ngây người, nhìn Triệu Phong đang trôi nổi trên không trung.

- Ngươi có thể phi hành?

Chu Tố Nhi giật mình hỏi.

Hộ Long ngọc trên người nàng, còn chưa hấp thu đủ Long vận khí, không thể trung hòa áp lực Thái Cổ, cho nên ngay cả bước đi cũng cảm thấy mệt mỏi.

Vậy mà Triệu Phong lại giống như vẫn đang ở không gian bên ngoài, chỉ nhảy vài cái, đã có thể trôi nổi trên không trung.

Không có Long vận khí, Triệu Phong làm sao có thể làm được?

Triệu Phong không trả lời Chu Tố Nhi, tay trái vung lên, một con yêu điểu Thương Cổ xuất hiện, lập tức bay về phương xa.

Con Yêu điểu này chính là Yêu linh đã giúp Triệu Phong thủ hộ Linh quả trong Mộng cảnh Thái Cổ, bây giờ đã là Vương Giả đại thành.

Sau khi tiến vào lăng mộ Hoàng tộc, nó không hề chịu chút lực ảnh hưởng nào của quy tắc thiên địa, thậm chí tốc độ phi hành càng nhanh hơn.

Khí tức Hồng Hoang cổ xưa trên người nó, sản sinh lực lượng uy hiếp khủng bố vô hình.

Những nơi nó đi qua, những Yêu thú biết bay gần đó, lập tức kinh hãi chạy trốn.

Chương 935: Hộ Long Ngọc

Sau khi xác định vị trí của mình hiện tại và nắm rõ những tồn tại nguy cơ xung quanh, Triệu Phong liền nhảy xuống.

- Vị trí của chúng ta trước mắt, là tại khu vực biên giới lăng mộ Hoàng tộc, tính nguy hiểm khá thấp, gần đây chính là vùng truyền thừa của Thiên Minh Thánh Chủ.

Triệu Phong kết hợp những tin tức trong đầu với địa đồ, liền nhanh chóng phán đoán chính xác.

Theo lý thuyết, truyền thừa càng gần biên giới, thì lại càng thấp.

Nhưng mục tiêu của bọn họ, không chỉ hoàn toàn là truyền thừa.

Mà còn có Long vận khí.

Trong vùng truyền thừa, có Long vận khí của bản thân Thánh Chủ Hoàng tộc, nếu như có thể triệt để phá được truyền thừa, thậm chí còn có thể đạt được toàn bộ Long vận khí của người bố trí.

Nhưng thứ mà Triệu Phong chân chính coi trọng, chính là những tài nguyên bồi táng còn sót lại của cường giả Hoàng tộc.

- Đi, trước hết đến truyền thừa của Thiên Minh Thánh Chủ.

Dứt lời, Triệu Phong liền nhanh chóng tiến về phía trước.

Chu Tố Nhi còn đang nghĩ đến địa đồ trong đầu, tìm kiếm thông tin

về Thiên Minh truyền thừa.

- Này, ngươi chờ ta một chút.

Chu Tố Nhi lúc này đã có chút hối hận.

Triệu Phong phi tốc về phía trước, tự nhiên không có vấn đề gì.

Nhưng nàng lại có cảm giác bản thân giống như đang đi ngược trong trận cuồng phong, khí tức nguyên thủy cổ xưa xung quanh, không ngừng đè ép nàng.

Hoàn toàn không thể theo kịp bước chân của Triệu Phong.

Triệu Phong nghe vậy, thoáng quay đầu nhìn thoáng qua nàng.

Chu Tố Nhi chính là công chúa Hoàng tộc, trong quá trình tu luyện, khẳng định chưa từng chịu khổ, cho nên căn cơ rất bạc nhược yếu kém.

Hơn nữa, thân phận của nàng là Yêu Linh, bởi vậy thân thể so với Đại Đế bình thường, thậm chí còn yếu ớt hơn.

Triệu Phong vung tay trái lên, phóng xuất Cự mãng đốm trắng.

Đây chính là điều mà Triệu Phong đã sớm chuẩn bị, đưa hai đầu sinh linh nguyên thủy trong Mộng cảnh Thái Cổ, vào Mê Không Giới.

- Ngồi lên đi.

Triệu Phong thản nhiên nói.

Sắc mặt Chu Tố Nhi lộ vẻ nghiêm túc, đầu Cự mãng đốm trắng này,

mặc dù tu vi chỉ là Vương Giả đại thành, thế nhưng khí tức hung lệ phát ra từ khắp người nó, lại khiến nàng có chút kinh hãi.

Không ngờ đầu Cự mãng này lại cường hãn như vậy.

Chu Tố Nhi cũng chỉ có thể ngồi lên nó.

Khoảnh khắc ngồi lên Cự mãng đốm trắng, Chu Tố Nhi bỗng nhiên cáp thấy áp lực không gian xung quanh, lập tức giảm đi vài phần, không khỏi cảm thấy vô cùng thần kỳ.

Tốc độ của Cự mãng đốm trắng rất nhanh, suốt dọc đường đi, Chu Tố Nhi cũng vô cùng thoải mái.

Xem ra, hợp tác với Tuần Thú Sư, cũng không phải là tệ.

- Triệu Phong, ngươi còn tọa kỵ nào khác không? Đổi cho ta một đầu đi.

Chu Tố Nhi bắt đầu được nước lấn tới.

Tốc độ của Cự mãng đốm trắng rất nhanh, thậm chí so với Triệu Phong chạy nhảy còn nhanh hơn vài phần.

Rất nhanh, hai người đã tiến đến một khu rừng rậm rạp.

Triệu Phong phát hiện, cây cối ở nơi này, có rất nhiều hoa quả bình thường.

Tùy ý hái xuống vài trái, sau đó dùng mắt trái quan sát, Triệu Phong liền phát hiện công hiệu của những trái cây này, còn kém xa so với Linh quả Mộng Cảnh.

Ước chừng chỉ có hiệu quả bằng 1% so với Linh quả Mộng Cảnh.

- Ăn vài trái đi.

Triệu Phong ném cho Chu Tố Nhi một ít trái cây.

Mặc dù công hiệu của trái cây này không lớn, ẩn chứa rất ít khí tức Thái Cổ, thậm chí còn pha tạp không tinh khiết.

Nhưng dù sao vẫn có thể tăng cường một chút sức chống cự cho Chu Tố Nhi.

Mà lúc này, ngọc bội trên người Chu Tố Nhi, lại hiện ra hào quang lấp lánh.

Hẳn là trong lúc hành tẩu, nàng đã hấp thu được không ít Long vận khí.

- Triệu Phong, lộ tuyến của chúng ta, có phải có chút sai lệch hay không?

Chu Tố Nhi cũng không phải là người không biết gì, lập tức hỏi.

- Không sai, có chút chênh lệch nhất định.

Triệu Phong cũng không phủ nhận.

- Vì sao?

Chu Tố Nhi cảm thấy nghi hoặc, vô duyên vô cớ, tại sao phải tránh khỏi địa điểm mục tiêu.

- Đi cướp.

Triệu Phong chợt lộ ra nụ cười tà dị.

Bỗng nhiên.

Bên cạnh có ba đạo nhân ảnh nhảy ra, đối mặt với Triệu Phong và Chu Tố Nhi.

Triệu Phong lộ ra nụ cười, còn Chu Tố Nhi thì lại có chút sững sờ.

Ba người này, đầu tiên là bảo trì cảnh giác, nhưng sau khi nhìn thấy Chu Tố Nhi và Triệu Phong, liền nhẹ nhàng thở phào.

- Thì ra là thành viên của Cửu hoàng tử.

Một tên trung niên nam tử, mặc áo bào vàng, thần sắc khẩn trương trên mặt lập tức giãn ra.

Bọn họ là thành viên của Lục hoàng tử, xếp hạng thứ tám, không chênh lệch so với Cửu hoàng tử lắm.

Bọn họ chỉ e ngại những thành viên của năm hoàng tử xếp hạng trên cùng mà thôi.

- Đây không phải là Tuần Thú Tông Sư Triệu Phong và Y Sư của đoàn đội Cửu hoàng tử hay sao? Tại sao Cửu hoàng tử lại để các ngươi hợp tác với nhau?

Trong đó có một tên thiên tài trẻ tuổi, đi đến trước mặt Triệu Phong và Chu Tố Nhi, vẻ mặt tràn đầy đắc ý, trong mắt lóe lên một tia tham lam.

Lục hoàng tử không có ý tranh đoạt Thái Tử vị, bởi vậy toàn bộ thành

viên, đều là thành viên chiến đấu.

Lúc tiến vào lăng mộ Hoàng tộc, chỉ có một mục đích là tìm kiếm kỳ ngộ truyền thừa.

Cho nên, cả ba người bọn họ, đều là cường giả am hiểu chiến đấu.

Tên nam tử áo vàng, nghe thấy lời nói của đồng bạn, lập tức hiểu ra ý tứ của hắn.

- Giao tài nguyên bảo vật và Long vận khí trong Hộ Long Ngọc của các ngươi ra, các ngươi mới có thể đi tiếp.

Nam tử áo vàng trực tiếp quát.

Trong ba người, lão giả áo đen còn lại, lập tức truyền âm cho hai vị đồng bạn:

- Tên Triệu Phong này không phải loại lương thiện đâu, hơn nữa Chu Tố Nhi đã từng là công chúa Hoàng tộc, chúng ta cứ trực tiếp đến "Thiên Minh truyền thừa" thôi.

Lão giả hắc y tiến vào lăng mộ chậm chậm trễ, bởi vậy cũng tận mắt nhìn thấy Triệu Phong và hắc bào nhân giao phong, trong lòng vẫn luôn có chút sợ hãi đối với Triệu Phong.

Thế nhưng nam tử áo vàng và người trẻ tuổi kia, lại cười nhạo.

Cho dù Triệu Phong có mạnh hơn thì cũng chỉ là một tên Tuần Thú Sư, mà Chu Tố Nhi thân là Y Sư Tông Sư, sức chiến đấu của nàng, gần như có thể bỏ qua.

Mà bọn họ chỉ hợp tác với nhau để cướp đoạt, lại không làm gì đối

phương, cho nên cũng không cần e ngại bối cảnh của Chu Tố Nhi.

Chu Tố Nhi liếc nhìn Triệu Phong, trong mắt có vài phần oán trách.

Biết rõ sẽ gặp nguy hiểm, còn chạy đến đây.

Hơn nữa ba người đối phương, mặc dù đều là cảnh giới Đại Đế, nhưng thực chân chính thì ít nhất cũng là Đại Đế vô địch.

Chỉ một Đại Đế như ngươi, lại muốn đánh cướp ba tên Đại Đế?

Chẳng qua, nghĩ đến việc Triệu Phong có thể xuất ra Linh sủng chiến đấu, trong lòng của Chu Tố Nhi cũng ổn định hơn.

- Ha ha, các ngươi có chút nhầm lẫn thì phải, ta mới là phía đánh cướp, mau giao ra toàn bộ tài nguyên, kể cả Hộ Long Ngọc của các ngươi cho ta.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

Nghe xong lời nói hùng hồn của Triệu Phong, thiên tài trẻ tuổi và nam tử áo vàng, đều lập tức sững sờ.

Sau đó là một trận cười vang.

- Ha ha ha…

- Chỉ là một tên Tuần Thú Sư, không ngờ lại dám nói như vậy.

Cướp của ba người bọn họ?

Bọn họ đã từng nghe nói Triệu Phong có Linh sủng vô cùng cường đại.

Nhưng chỉ cần tránh né Linh sủng, sau đó khống chế chủ nhân, như vậy thì những Linh sủng đó còn có uy hiếp gì nữa?

Lão giả hắc y khẽ giật mình, trong mắt lộ vẻ lo lắng.

- Các ngươi không muốn lấy ra bảo vật, vậy thì các ngươi cũng chỉ có thể lãng phí Hộ Long Ngọc, thứ ở trong đó chính là cơ hội duy nhất để bảo vệ tính mạng các ngươi.

Thiên tài trẻ tuổi hừ lạnh một tiếng, có chút khó chịu.

Trên mỗi một khối Hộ Long Ngọc, đều có một cái trận pháp che giấu, có thể giúp cho thành viên thoát được một lần nguy cơ.

Sau khi sử dụng, sẽ lập tức truyền tống đến bên cạnh hoàng tử của mình.

Nói cách khác, Triệu Phong khởi động trận pháp bên trong Hộ Long Ngọc, sẽ trực tiếp được truyền tống đến bên cạnh Cửu hoàng tử.

Bởi vậy, trong lăng mộ Hoàng tộc, tỉ lệ tử vong là tương đối thấp.

Cho dù thành viên bị nhốt trong hiểm địa, hoặc trong truyền thừa, cũng có thể dùng phương pháp này để truyền tống đến bên cạnh hoàng tử.

Nhưng chỉ có thể sử dụng được một lần mà thôi.

- Động thủ.

Ánh mắt nam tử áo vàng trở nên sắc bén, trong tay xuất hiện một thanh trường đao, toàn thân khảm nạm long văn kim sắc, khí thế lẫm

liệt.

Nếu như đối phương đã không muốn giao đồ vật, vậy thì buộc bọn hắn sử dụng trận pháp bên trong Hộ Long Ngọc để bảo vệ tính mạng vậy.

Thiên tài trẻ tuổi, cũng lập tức vận chuyển chân nguyên.

Lão giả hắc y có chút bất đắc dĩ, nhưng cũng đành động thủ, hi vọng ba người bọn họ liên hợp, có thể đánh lui Triệu Phong.

Ba gã Đại Đế, toàn lực bộc phát.

Nhưng sức mạnh to lớn hình thành lại không quá phương viên trăm trượng, hơn nữa chân nguyên dao động cũng vô cùng yếu ớt.

Tất cả lực lượng của mọi người, đều bị lăng mộ Hoàng tộc áp chế cực lớn, trong giai đoạn ban đầu, chỉ có thể phát huy một phần hai mươi chiến lực mà thôi.

- Huyễn Thành Lĩnh Vực.

Triệu Phong trực tiếp đánh ra một quyền, tâm thần của ba vị Đại Đế lập tức rung lên, chìm vào trong một tòa Cổ Thành mê cung, sương mù lượn lờ, bất kể là giác quan hay ý thức, đều mất phương hướng, hoàn toàn mất đi khống chế đối với lực lượng của bản thân.

Đồng thời, khí lực cường đại của Triệu Phong công kích, lập tức đánh cho ba người thổ huyết.

- Linh Hồn Tỏa Liên.

Mắt trái của Triệu Phong, phát ra một luồng ý chí Đồng lực cực kỳ

kinh người.

Linh hồn của hắn, xuất hiện một luồng lực lượng linh hồn màu tím nhạt, dung nhập vào mắt trái.

Thoáng chốc, điện xích màu tím trong suốt như thủy tinh, xuyên qua phương diện linh hồn, quấn quanh thân thể của ba vị Đại Đế.

Dưới sự trói buộc của Linh Hồn Tỏa Liên, ba tên Đại Đế đều không thể nhúc nhích nổi.

- Đừng mà…

Trong đó, lão giả hắc y vẫn còn chống cự được, liền chuẩn bị thi triển bí pháp.

Ngay lập tức, bên trong điện xích màu tím, chợt nổi lên một trận lực lượng Lôi Kiếp, khiến cho ba vị Đại Đế không ngừng rên rỉ, chậm rãi mất đi ý thức.

Bịch…

Ba người đồng loạt ngã xuống đất.

Ý chí linh hồn của Triệu Phong, đã đạt tới cấp độ Thánh Chủ, thi triển bí kỹ linh hồn, thậm chí còn có thể tạo thành thương tổn và uy hiếp cực lớn đối với Thánh Chủ.

Ba tên Đại Đế này, bị lăng mộ Hoàng tộc áp chế, chỉ có thể phát huy được một phần thực lực mà thôi.

Bởi vậy, dưới bí thuật Đồng lực mà Triệu Phong thi triển, bọn họ không hề có chút sức chống cự nào.

Chu Tố Nhi ngồi yên trên Cự mãng đốm trắng, nàng vốn cho rằng Triệu Phong sẽ thả ra Linh sủng để chiến đấu.

Nhưng không ngờ chỉ cần một quyền đơn giản, đã lập tức đánh bại ba vị Đại Đế tuyệt thế.

Khó trách Ưng lão và Cửu hoàng tử lại để Triệu Phong dẫn đội, thì ra Triệu Phong không chỉ là Tuần Thú Tông Sư, mà thực lực của bản thân hắn, cũng đã cường đại đến mức không tưởng tượng nổi.

Kết hợp với tình huống diễn ra trước màn ánh sáng, khi đó Triệu Phong giao chiến với hắc bào nhân, càng khiến Chu Tố Nhi tin chắc vào suy đoán của mình.

Thực lực thật sự của Triệu Phong, ít nhất tương đương với hắc bào nhân.

Triệu Phong không giết những kẻ này, chỉ khiến cho ba vị Đại Đế mất đi ý thức.

Ngay lập tức, Triệu Phong tiến lên, bắt đầu vơ vét toàn bộ mọi thứ trong Không Gian Trữ Vật của ba người.

Ba người đều là tuyệt thế cường giả của các thế lực lớn, cho nên trên người cũng có không ít bảo vật.

- Ngươi cần Hộ Long Ngọc của bọn họ làm gì?

Chu Tố Nhi thấy Triệu Phong lấy đi Hộ Long Ngọc của ba người, cũng không khỏi hiếu kỳ.

Trên Lãnh Nguyệt Đại Đế có ẩn chứa trận pháp, có thể truyền tống

đến bên cạnh hoàng tử chỉ định.

Nói cách khác, nếu như Triệu Phong kích hoạt trận pháp bên trong khối ngọc bội này, sẽ lập tức truyền tống đến bên cạnh Lục hoàng tử.

- Chỉ một khối Hộ Long Ngọc, không đủ chứa Long vận khí a.

Triệu Phong trực tiếp trả lời.

Lượng Long vận khí chứa đựng trong một cái Hộ Long Ngọc, có giới hạn nhất định.

Nhưng nhìn chung trong lịch sử, cũng có rất ít người đạt tới mức giới hạn cao nhất của Hộ Long Ngọc.

Bởi vì, bản thân ở trong không gian Thái Cổ còn sót lại, nếu như không ngừng tiêu hao Long vận khí để triệt tiêu áp chế của không gian, thì trong chiến đấu sẽ càng lãng phí nhiều Long vận khí hơn, như vậy mới có thể phát huy được sức chiến đấu mạnh mẽ.

- Mặt khác, Lục hoàng tử cũng là mục tiêu có thể đánh cướp.

Triệu Phong nghĩ một chút, sau đó bổ sung.

Câu nói đầu tiên của Triệu Phong, mặc dù có chút tự đại, nhưng vẫn có đạo lý.

Nhưng câu nói tiếp theo, lại khiến Chu Tố Nhi suýt nữa ngã xuống từ trên lưng Cự mãng đốm trắng.

- Ngươi muốn cướp của hoàng tử?

Chu Tố Nhi không thể tin nổi, lại hỏi lần nữa.

Phải biết rằng, trong những người ở bên cạnh hoàng tử, khẳng định có thành viên chiến đấu mạnh nhất bảo hộ.

Hơn nữa hoàng tử còn có thể trực tiếp sử dụng Long vận khí để gia trì thực lực của bản thân.

- Trước mắt ta còn chưa nghĩ đến chuyện này.

So với Long vận khí, Triệu Phong càng chú ý đến tài nguyên hơn.

Tài nguyên trong truyền thừa Thánh Chủ, tuyệt đối phong phú hơn nhiều so với tài nguyên trong tay Đại Đế, huống chi, những Thánh Chủ mai táng tại nơi này, đều là thành viên của Hoàng tộc.

Sau khi vơ vét hết sạch, hai người liền nhanh chóng rời đi.

Chỉ chốc lát sau…

Ba tên Đại Đế, mới từ mặt đất đứng dậy, dáng vẻ vô cùng chật vật.

- Chuyện gì xảy ra? Tại sao hắn lại mạnh như vậy?

Tên thiên tài trẻ tuổi, không khỏi kinh ngạc.

- Chỉ một quyền thì bí thuật linh hồn đã đánh bại ba người chúng rồi?

Nam tử áo vàng cũng không thể tin nổi.

Tuần Thú Tông Sư cường đại như thế, quả thật là khủng bố.

- Các ngươi chẳng lẽ còn không phát hiện hay sao? Công kích linh hồn của Triệu Phong vô cùng cường đại, gần như không bị lăng mộ

Hoàng tộc áp chế.

Lão giả hắc y thở dài một hơi.

Hai người còn lại cũng ngây người.

Điều này sao có thể?

Nhưng cẩn thận nghĩ lại thì những lời mà lão giả hắc y nói đều là sự thật, ý chí linh hồn của Triệu Phong, không bị lăng mộ Hoàng tộc áp chế, dùng ưu thế đó để đánh với bọn hắn.

Chương 936: Trực Tiếp Hủy Diệt

- Triệu Phong, không gian Thái Cổ còn sót lại này, không tạo thành áp chế đối với ngươi?

Chu Tố Nhi vốn dĩ rất hoài nghi, trải qua trận chiến vừa rồi, nàng mới càng thêm chắc chắn.

Trong Tiên Dược Các, nàng đã từng cảm nhận được ý chí linh hồn của Triệu Phong, so với tình huống vừa rồi, cũng không chênh lệch lắm.

- Có áp chế nhất định.

Triệu Phong thản nhiên trả lời.

Lăng mộ Hoàng tộc này, nói thế nào đi nữa cũng là không gian Thái Cổ còn sót lại.

Cho dù Triệu Phong thân mang khí tức Thái Cổ, nhưng cuối cùng vẫn không phải là sinh linh Thái Cổ, cho nên chỉ có sức đề kháng vô cùng mạnh đối với nơi này mà thôi.

Quy tắc thiên địa bên trong lăng mộ Hoàng tộc, khiến thực lực tổng hợp của Triệu Phong, chỉ có thể phát huy được một nửa.

Mà những Đại Đế vừa mới tiến vào nơi này, ở giai đoạn ban đầu, chỉ có thể phát huy được 5% sức chiến đấu mà thôi.

Cần trải qua một quãng thời gian, dung hợp với không gian thiên địa Thái Cổ này, như vậy mới có thể phát huy được thực lực càng mạnh hơn.

Người có cảnh giới càng cao, càng thích ứng nhanh.

Bởi vậy, trong khoảng thời gian này, Triệu Phong ở trong lăng mộ Hoàng tộc, cũng gần như vô địch.

- Đến Thiên Minh truyền thừa rồi.

Triệu Phong và Chu Tố Nhi lại dừng bước.

Phía trước cách đó không xa, có một lối vào lòng đất bằng đá, phụ cận lối vào, còn có dấu vết người đến cách đây không lâu.

Long vận khí trong không khí ở nơi này, đột nhiên trở nên dày đặc.

Sức hút Hộ Long Ngọc đối với Long vận khí, nhất thời tăng lên.

Thiên Minh truyền thừa.

Cách đây rất lâu, truyền thừa tại nơi này đã bị phát hiện, mặc dù là truyền thừa cấp thấp, nhưng không ngờ bảo lưu đến nay mà vẫn không bị người khác khai quật.

Triệu Phong và Chu Tố Nhi, liền trực tiếp tiến vào.

Hiện tại, Chu Tố Nhi đã có thể ung dung đi lại trong này.

Trái cây bên trong lăng mộ Hoàng tộc, lại thêm miễn nhiễm khí tức Thái Cổ của Cự mãng đốm trắng.

Trong thời gian ngắn, Chu Tố Nhi đã có sức đề kháng nhất định đối với nơi này.

Hai người nhanh chóng đi xuống dưới nền đất.

Triệu Phong biết rằng, tất cả mọi thứ xung quanh, đều là không gian hư huyễn và chân thực.

Hai người đang ở trong truyền thừa mà Thánh Chủ trước khi lâm chung đã bố trí Tiểu Thế Giới tạo thành.

Hết thảy mọi thứ trước mắt, biến hóa lúc sáng lúc tối, một đường Triệu Phong và Chu Tố Nhi đi tới, đều là không gian u ám.

Trong không gian có bốn bức tượng to lớn, đột nhiên mở mắt, một luồng uy thế Đại Đế lập tức tản ra.

- Chỉ mới bắt đầu đã phải đối mặt với bốn tên Đại Đế, mà dường như còn ẩn chứa áo nghĩa trận pháp kỳ diệu nữa.

Mắt trái của Triệu Phong quét qua một lượt, lập tức thấy rõ tất cả.

Bốn bức tượng đá cấp bậc Đại Đế này, đối với cường giả mới tiến vào, chỉ có thể phát huy được 5% thực lực mà nói, quả thật có chút khó khăn.

Chẳng trách trên bản đồ mà Ưng lão đưa cho hắn.

Tại biên giới lăng mộ Hoàng tộc, truyền thừa khá nhiều, mà càng tới gần trung tâm, thì truyền thừa lại càng ít.

Thứ nhất, những truyền thừa càng gần trung tâm, lại càng cao cấp, bởi vậy rất ít ỏi.

Thứ hai, lúc những thành viên tới được trung tâm, đã chậm rãi thích ứng hoàn cảnh, có thể phát huy được thực lực càng mạnh hơn, thậm chí còn có thể liên hợp với những tiểu đội khác, dễ dàng đánh hạ truyền thừa.

- Triệu Phong, truyền thừa ở đây vẫn tương đối khó, ngươi có nắm chắc có thể xông qua hay không?

Chu Tố Nhi thoáng có chút nghi hoặc, nàng cũng không hiểu rõ lắm về thực lực chân chính của Triệu Phong.

- Xông qua? Ta không chắc chắn lắm.

Triệu Phong nói thật.

Chu Tố Nhi gật đầu, một người có lẽ hơi khó, nhưng nếu mình có thể giúp đỡ, không biết có thể thành công hay không?

Nhưng tiếp đó, Triệu Phong lại khiến nàng lần thứ hai ngây dại.

- Thế nhưng, ta chắc chắn có thể hủy diệt được.

Trong mắt Triệu Phong lóe lên một tia hưng phấn.

Rầm rầm…

Bốn bức tượng cự nhân, với bước tiến kỳ dị, chậm rãi tiến lên, mặt đất không ngừng chấn động.

Vụt...

Triệu Phong trực tiếp bay lên giữa không trung.

- Cũng nên thử Tiểu Thế Giới của ta xem sao.

Triệu Phong nhếch miệng cười nhạt.

Nhất thời, Triệu Phong vận chuyển ý chí mạnh mẽ, sức mạnh to lớn khủng bố thẩm thấu khắp hư không, bốn phía nhất thời xuất hiện dấu hiệu hỗn loạn.

Ầm...

Một không gian Phong Lôi u ám, bắt đầu xuất hiện trong hư không.

Phải biết rằng, Tiểu Thế Giới của Thánh Chủ, hoàn toàn không phải là không gian chân thực, nhưng trong đó lại xuất hiện một Tiểu Thế Giới.

Giữa hai không gian, không nhừng xâm thực lẫn nhau, tranh đoạt lãnh địa trong hư không.

Ầm... Ầm...

Hư không bốn phía không ngừng phát sinh tiếng nổ lớn, mặt đất nứt toác.

Tiểu Thế Giới của Triệu Phong, chính là ngưng tụ thành trong Mộng cảnh Thái Cổ, cho nên tại một phương diện nhất định, cũng có thể tính là sản phẩm của Mộng cảnh Thái Cổ.

Bởi vậy, Tiểu Thế Giới Phong Lôi, ở trong lăng mộ Hoàng tộc, gần như không bị áp chế chút nào.

Vụt...

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lôi Thể, chân nguyên Phong Lôi trong không gian tinh hạch, điên cuồng vận chuyển vào trong Tiểu Thế Giới.

Hai luồng sức mạnh Tiểu Thế Giới, ở trong hư không va chạm vào nhau.

- Thánh Lôi Bá Quyền.

Triệu Phong bay lên không trung, đánh ra một đạo quyền quang kim sắc về phía Tiểu Thế Giới truyền thừa.

Ầm...

Quyền kình Lôi lực mạnh mẽ của Triệu Phong, cùng Tiểu Thế Giới Phong Lôi đồng loạt tiến công, phía trên hư không, lập tức xuất hiện một đạo vết rách cực lớn, sau đó từ từ lan ra.

Rầm rầm rầm…

Nhất thời, Tiểu Thế Giới u ám liền trực tiếp bị phá nát, Thánh lực linh hồn mạnh mẽ, trong nháy mắt đã bao phủ toàn bộ lòng đất.

Thế nhưng, Tiểu Thế Giới của Triệu Phong, lại cùng chồng điệp với hư kô, khống chế quy tắc áo nghĩa.

Cho nên toàn bộ thương tổn đều bị cản lại bên ngoài Tiểu Thế Giới của Triệu Phong.

- Uy lực cũng không tệ lắm.

Triệu Phong hết sức hài lòng.

Tiểu Thế Giới của Thiên Minh Thánh Chủ, trải qua một thời gian dài, căn cơ bên trong đã bạc nhược, lại không có ý chí điều khiển, cho nên không khác gì vật chết.

Nhưng dù sao Thánh Chủ đã đắp nặn Tiểu Thế Giới gần vạn năm, vẫn vững chắc hơn so với Tiểu Thế Giới của Thánh Chủ bình thường rất nhiều.

Chu Tố Nhi ngơ ngác nhìn Triệu Phong đứng trong Tiểu Thế Giới.

Thiên địa cuồng phong tàn phá, lôi minh oanh tạc, cây cối trên mặt đất cháy đen, Lôi Điện lập lòe.

Đây chính là Tiểu Thế Giới của Triệu Phong ư?

Bởi vì ý chí của Triệu Phong, cho nên nàng không bị Tiểu Thế Giới ảnh hưởng.

Nhưng Chu Tố Nhi rõ ràng cảm nhận được sự khủng bố của Tiểu Thế Giới mà Triệu Phong tạo ra.

Đây tuyệt đối không thể là Tiểu Thế Giới của Đại Đế bình thường được.

Phía trên Thiên Minh truyền thừa.

- Thập Nhất điện hạ, chúng ta sắp đến Thiên Minh truyền thừa rồi.

Một lão giả áo xám, hưng phấn nói.

- Được rồi, đến lúc đó phải nhờ vào ngươi rồi.

Thập Nhất hoàng tử thân mặc hoàng bào, tốc độ lại tăng nhanh thêm vài phần.

- Thập Nhất điện hạ yên tâm, lần thí luyện Thái Tử trước đây, tiền bối của Thiên La Tông chúng ta đã gặt hái được nhiều kinh nghiệm tâm đắc, truyền thừa tại nơi này đã sớm bị Thiên La Tông nghiên cứu triệt để, cho nên ta nắm chắc đến tám phần có thể công phá.

Trên mặt lão giả áo xám, chợt lộ vẻ kiêu ngạo.

Cùng đồng hành với bọn họ, còn có một cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ.

Xếp hạng tổng thực lực của Thập Nhất hoàng tử, là thứ hai đếm ngược.

Hắn cũng không có ý tranh đoạt Thái Tử vị, chỉ dự định mang theo thành viên ở khu vực bên ngoài tìm kiếm kỳ ngộ truyền thừa.

- Đến rồi, Thập Nhất hoàng tử.

Trong mắt lão giả áo xám lộ vẻ mừng rỡ, Thiên Minh truyền thừa vẫn còn ở đây, chưa bị công phá.

Nhưng bỗng nhiên…

Rầm rầm rầm…

Toàn bộ mặt đất, đột nhiên nứt ra, linh hồn Thánh lực khủng bố cuồng bạo, mang theo một luồng khí thế thiên địa khủng bố bá đạo, ầm ầm nổ tung.

Sau đó, một luồng lực lượng Lôi Điện khủng bố chợt lóe lên.

- Khí tức thật khủng bố, mau rời đi.

Lão giả áo xám rít lên một tiếng.

- Tiểu Thế Giới truyền thừa của Thiên Minh Thánh Chủ, cũng bị trực tiếp vỡ nát, bên dưới chắc chắn là cường giả cấp bậc Thánh Chủ.

Tên cường giả Chuẩn Thánh Chủ đi theo Thập Nhất hoàng tử, nhất thời giật mình.

Ngay lập tức, hắn dẫn theo Thập Nhất hoàng tử, trực tiếp lui về phía sau.

Phải biết rằng, đoàn đội nắm giữ cường giả Thánh Chủ, hầu như đều là hoàng tử xếp hạng trong năm hạng đầu.

Hơn nữa, vừa mới tiến vào không gian này, thực lực của tất cả mọi người đều bị hạn chế, ngay cả Thánh Chủ cũng sẽ bị áp chế.

Dưới tình huống như vậy mà còn có thể phát huy được thực lực cường đại như vậy, trực tiếp nghiền nát Tiểu Thế Giới truyền thừa, thật không biết người này mạnh mẽ đến mức nào.

Lúc này, trong Hoàng cung Đại Càn.

Cái bàn đá cổ điển khắc đầy phù văn kỳ dị, vẫn trôi nổi trên không trung, năng lực kỳ dị chấn động từ bên trong lan ra.

Mà xung quanh bàn đá, lại chập chờn mười bức màn ánh sáng màu trắng khổng lồ.

Hình ảnh tại trung tâm các màn ánh sáng, không ngờ lại là mười vị

hoàng tử.

- Tứ hoàng tử đã tìm được một truyền thừa cao cấp rồi.

Trên bầu trời, một tên cường giả kinh ngạc thốt lên.

Dựa theo cảnh tượng trong màn ánh sáng, truyền thừa tại nơi đó, ít nhất cũng là nơi Huyền Quang Cảnh đại thành tọa hóa.

- Rất tốt, hắc bào nhân không đồng hành với Thần nhi, lúc này Thần nhi cũng đang trực tiếp đi tới truyền thừa mà ta nhắc đến.

Trong đại điện của Thập Tam hoàng tử, một nam tử uy nghiêm, chợt mỉm cười.

- Lục hoàng tử đi lung tung xung quanh, gặp phải một bầy yêu thú.

Không ít cường giả, trong lòng đều cười thầm.

Thí luyện Thái Tử, từ khi Đại Càn bắt đầu cho đến nay, đã có ngàn vạn năm lịch sử.

Thí luyện Thái Tử do chính Thái Hoàng Điện quản lý, thậm chí nghe đồn, cao tầng của Thái Hoàng Điện, có thể từ bên ngoài ảnh hưởng đến lăng mộ Hoàng tộc.

- Thái Tử ngụy ấn, trải qua cải tạo của thành viên Hoàng tộc, có thể sản sinh mối liên hệ với không gian bên ngoài.

Bởi vậy, toàn bộ tình huống xung quanh Thái Tử ngụy ấn, trong phạm vi nhất định, đều có thể truyền ra ngoài.

Chẳng qua, hình ảnh lại tương đối mơ hồ.

Cho dù Thái Tử ngụy ấn tăng thêm loại năng lực này, thì cũng là vì muốn bảo vệ an toàn cho hoàng tử mà thôi.

Mặt khác, cũng giúp cho những Tông môn thế gia ở ngoại giới, hiểu rõ tình huống phát sinh bên trong lăng mộ Hoàng tộc.

- Thập Nhất hoàng tử cũng tìm thấy một truyền thừa rồi.

Có người quát.

Mọi người lập tức nhìn lại.

Nhưng bỗng nhiên, bên trong màn ánh sáng của Thập Nhất hoàng tử.

Khu vực truyền thừa đó, đột nhiên nổ tung, tạo thành vô số khí lưu cuồng bạo, tràn ngập khắp thiên địa, khiến cho hình ảnh trở nên mơ hồ.

Thập Nhất hoàng tử và hai thành viên, đều vội vàng tránh ra xa.

Xung quanh đại điện và cường giả trên bầu trời, đều hít một hơi thật sâu.

- Thực lực thật là mạnh mẽ, trực tiếp đánh nát Tiểu Thế Giới truyền thừa của Thánh Chủ, rốt cuộc là vị Thánh Chủ nào?

- Liệu có phải là nguồn năng lượng của Tiểu Thế Giới truyền thừa đã khô cạn hay không?

- Không thể nào, rõ ràng là hai loại sức mạnh bất đồng, ta còn nhìn thấy cả sấm chớp nữa.

- Thật hung bạo, trực tiếp phá hủy thử thách bên trong Tiểu Thế Giới, cướp đoạt Long vận khí và truyền thừa.

- Thực lực như vậy, cũng chỉ có thể là Vạn Lôi Thánh Chủ của Thiên Huyền Cung mà thôi.

Mọi người nhất thời dấy lên một trận thán phục.

Dựa vào hình ảnh, tất cả mọi người đều có sự hiểu biết nhất định đối với lăng mộ Hoàng tộc.

Trong không gian Thái Cổ còn sót lại, áp lực rất lớn, người vừa mới tiến vào, thực lực sẽ bị áp chế rất mạnh.

Dưới tình huống như vậy, không ngờ cường giả bí ẩn kia vẫn có thể trực tiếp hủy diệt Tiểu Thế Giới truyền thừa của Thánh Chủ.

- Chỉ tiếc là Thập Nhất hoàng tử chạy trốn quá vội vàng, không thể nhìn thấy trong đó là người nào.

Sau khi Tiểu Thế Giới của Thiên Minh Thánh Chủ bị phá hủy.

Bên dưới lòng đất, một tòa lăng mộ liền xuất hiện trước mặt hai người.

Nhất thời, Hộ Long Ngọc trên người Triệu Phong và Chu Tố Nhi, đều phát ra một trận lực hút, hấp thu toàn bộ Long vận khí vô hình xung quanh.

Đồng thời, Triệu Phong cũng bắt đầu cướp đoạt những tài vật mà Thiên Minh Thánh Chủ lưu lại.

- Đồ vật bên trong không gian Thánh Chủ Hoàng tộc, quả nhiên không tầm thường.

Triệu Phong dùng ý thức thăm dò Không Gian Trữ Vật của Thiên Minh Thánh Chủ, lập tức nở nụ cười.

- Ồ? Vẫn còn một gốc Kỳ Thảo thời kỳ Thái Cổ.

Trên mặt Triệu Phong chợt lộ vẻ vui mừng.

Mặc dù đây là không gian Thái Cổ còn sót lại, thế nhưng phần lớn đều là hoa cỏ cây cối bình thường như ngoại giới.

Trải qua ngàn vạn năm, các hoàng tử liên tục thăm dò trân tài linh thảo trong không gian này, khiến cho trân tài trở nên cực kỳ ít ỏi, chỉ tồn tại ở những khu vực cấm kỵ.

- Đi, đến truyền thừa tiếp theo.

Sau khi cướp đoạt xong, Triệu Phong lập tức nói.

Chu Tố Nhi sững sờ, nàng cảm giác, những trải nghiệm vừa rồi, cùng với tưởng tượng của nàng, hoàn toàn khác biệt một trời một vực.

Không có nguy cơ, không có khó khăn.

Nàng cũng không cần phải làm gì, chỉ một mình Triệu Phong cũng có thể ung dung giải quyết tất cả.

Đi lên tới mặt đất.

Triệu Phong bỗng nhiên nhảy lên cây, một luồng Đồng lực từ trong

mắt trái tản ra.

Một con Yêu thú biết bay trên không trung, lập tức bị Triệu Phong nô dịch

Chương 937: Bầy Thú

Sau khi đi lên mặt đất, hai người lại xuất phát đến truyền thừa tiếp theo.

Hiện nay, mục tiêu Triệu Phong nhắm vào, đều là truyền thừa của Huyền Quang Cảnh sơ thành.

Trực tiếp phá hoại thử thách do Tiểu Thế Giới truyền thừa tạo thành, liền có thể thu thập Long vận khí và bảo vật, tài nguyên, cùng với truyền thừa, hết sức dễ dàng.

Bây giờ, đã có ba khu vực truyền thừa Huyền Quang Cảnh sơ thành, bị Triệu Phong hủy diệt cướp đoạt.

Hln trên người Chu Tố Nhi, không ngừng lóe lên hào quang, mơ hồ hiện ra một tia Long Văn chi khí, hiển nhiên Long vận khí rất dồi dào.

Trong thời gian đó, còn có ba tiểu đội, bị Triệu Phong đánh cướp, liền kích hoạt Long ngọc, nhưng trận pháp bên trong còn chưa mở ra, đã bị Triệu Phong hoàn toàn áp chế, sau đó cướp đoạt tất cả.

Như vậy, Triệu Phong đã nắm giữ bảy khối Hộ Long Ngọc.

- Tiếp theo sẽ không dễ dàng như vậy nữa.

Triệu Phong cảm khái nói.

Trong lăng mộ Hoàng tộc, đã hai ngày trôi qua.

Đại đa số thành viên, đã bắt đầu chậm rãi thích nghi với nơi này, hiện nay có thể phát huy được thực lực mạnh hơn rất nhiều.

Triệu Phong muốn trong nháy mắt áp chế đối phương, thì có chút khó khăn, chỉ cần vẫn còn một kẽ hở, thì bọn họ vẫn có thể sử dụng trận pháp bên trong Hộ Long Ngọc để đào tẩu.

Đắc tội với người khác, nhưng lại không có chỗ tốt.

Ầm...

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lôi Thể, liên thủ với Tiểu Thế Giới Phong Lôi, lại lần nữa phá hủy một tòa truyền thừa.

Hư không xung quanh, đất trời u ám, Lôi Điện chớp giật, bão táp không ngừng.

- Chúng ta có thể xuất phát đến trung tâm được rồi.

Mắt trái của Triệu Phong, nhìn về phía xa, có thể thấy được cảnh tượng mà người thường không thể nhìn thấy.

Tài nguyên của Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh sơ thành, không thể thỏa mãn được Triệu Phong.

Trong số đó, những vật có tác dụng với Triệu Phong, đã ít lại càng ít hơn.

- Được, khu vực biên giới này cũng vô vị quá.

Chu Tố Nhi vô cùng tán thành.

Triệu Phong thật không biết nói gì, nàng ta ăn không ngồi rồi, ở trên

lưng Cự mãng đốm trắng, không phải làm gì cả, không ngờ lại cảm thấy vô vị.

Càng tới gần trung tâm lăng mộ Hoàng tộc, độ nguy hiểm cũng dần tăng lên.

Truyền thừa gần trung tâm, hầu như đều là Huyền Quang Cảnh tiểu thành, thậm chí đại thành, Triệu Phong cũng chỉ có thể theo quy củ mà vượt ải.

Hơn nữa, Yêu thú sinh trưởng ở những nơi này, nhiễm càng nhiều Long vận khí, thực lực đã có khả năng uy hiếp nhất định.

Trong đó thậm chí còn có vài khu vực, bị liệt vào nơi cấm kỵ, tỉ lệ tử vong cực cao.

- Mục tiêu là Hoàng Thiên truyền thừa, đây chính là truyền thừa của Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh đại thành, trong lần thí luyện Thái Tử trước kia, đã bị một hoàng tử phát hiện, nhưng lại không đánh hạ được.

Triệu Phong quan sát địa đồ.

Lần thí luyện Thái Tử trước kia, đã có người phát hiện ra truyền thừa ở đây, mặc dù không bị đánh hạ, nhưng không có nghĩa là nó rất khó khăn.

Có một số truyền thừa, trải qua mấy chục đời thí luyện Thái Tử, vậy mà vẫn còn tồn tại.

Những truyền thừa đó, cơ bản rất ít người dám đụng vào.

Sau khi thống nhất ý kiến, hai người liền xuất phát.

Đi tới Hoàng Thiên truyền thừa, cần khoảng năm ngày.

Trong thời gian đó, thỉnh thoảng có thể phát hiện một số dược liệu quý giá, toàn bộ đều do Chu Tố Nhi phụ trách thu hoạch.

Dược liệu bình thường trong không gian Thái Cổ, dược hiệu vượt xa dược liệu ngoại giới gấp mấy lần.

Nếu như có thể tìm được dược liệu Thái Cổ, vậy thì có thể xem là báu vật rồi.

Ngoại trừ dược liệu quý hiếm, Yêu thú gặp phải, cũng càng hung mãnh hơn.

Thậm chí, cho dù Triệu Phong lộ ra khí tức Đại Đế thì một số Yêu thú Vương Giả, vẫn không chịu rời đi.

- Bầy Phong Lang, tại sao ngươi lại đi đến chỗ này?

Chu Tố Nhi lập tức giật mình, quát khẽ một tiếng.

Đường đi tới Hoàng Thiên truyền thừa, hoàn toàn có thể tránh được bầy Phong Lang này.

Trên bản đồ của Ưng lão có đánh dấu, số lượng Phong Lang đông đảo, đại đa số Phong Lang đều là Vương Giả sơ kỳ, trong đó thậm chí còn có một đầu Phong Lang Vương.

Dưới trướng của Phong Lang Vương, bầy Phong Lang có thể phát huy sức chiến đấu vô cùng kinh khủng.

- Sợ cái gì, ta là Tuần Thú Sư.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Lúc tiếp cận bầy Phong Lang, vô số Phong Lang lập tức từ khắp bốn phương tám hướng vây tới.

Ầm...

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lôi Thể, sức mạnh to lớn của Đại Đế, kèm theo uy thế Lôi Điện Thể Phách, ầm ầm tản ra.

Nhất thời, trận hình của bầy Phong Lang liền bị phá nát, một vài Phong Lang cảnh giới thấp hơn Vương Giả, trực tiếp ngã nhào xuống đất, toàn thân run rẩy, không ngừng lùi về sau.

Đúng lúc này.

Grào...

Một tiếng gào rít khiến người khác kinh hãi, lập tức vang lên.

Tiếng sói tru này, truyền vào tai đám Phong Lang, khiến bọn chúng giống như uống phải thuốc kích thích.

Hai mắt Phong Lang nhất thời lóe lên tia sáng lạnh lẽo hung lệ, không còn lui bước nữa.

Bọn chúng chậm rãi tụ tập, cùng chống lại sức mạnh to lớn của Đại Đế mà Triệu Phong phát ra, thậm chí nếu như Triệu Phong lộ ra nhược điểm gì đó, bọn chúng cũng sẽ cùng nhau tiến lên.

Đồng thời.

Một đạo hắc phong từ trên cao lao xuống, một đầu hắc lang cao tới năm trượng, lập tức xuất hiện trước mặt Triệu Phong.

Mắt thú hung lệ lấp lánh hồng quang, vươn ra hai trảo màu trắng bạc sắc bén, kèm theo đó là phong nhận có thể cắt nát vạn vật, trực tiếp đâm thẳng về phía Triệu Phong, tốc độ nhanh chóng, khiến cho người khác không kịp phản ứng.

- Tinh Thần Thứ.

Trong huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, chợt bắn ra một đạo Tinh Thần Thứ, lạnh lẽo như gai nhọn vô hình, đâm vào linh hồn của Phong Lang Vương.

Grào...

Phong Lang Vương nhất thời rú thảm một tiếng, đạo Tinh Thần Thứ ngưng luyện đến mức tận cùng, kèm theo một luồng ý chí Đồng lực vạn lôi tai kiếp, bất hủ bất diệt.

Phong Lang Vương lập tức mất đi khả năng khống chế thân thể, trực tiếp gục xuống đất.

Nhưng nó lại lập tức đứng lên, toàn thân giãy dụa, mắt thú đỏ rực, hung ác nhìn chằm chằm Triệu Phong, mang theo phẫn nộ và không cam lòng.

- Ồ?

Triệu Phong khẽ ồ lên một tiếng.

Công kích linh hồn của hắn hiện nay, có thể tự động kèm theo thương tổn Lôi Kiếp.

Không ngờ Phong Lang Vương trúng phải Tinh Thần Thứ của hắn, lại vẫn có thể lập tức đứng lên.

Quả nhiên, Yêu thú sinh trưởng trong không gian Thái Cổ, không thể dùng lẽ thường để cân nhắc.

Triệu Phong cũng cảm nhận được ý chí của Phong Lang Vương, vô cùng cường đại ngưng luyện, bằng không thì nó cũng không thể khống chế được đàn Phong Lang khổng lồ như vậy.

Yêu thú như vậy, nếu có thể lợi dụng, tuyệt đối sẽ là lực lượng chiến đấu rất mạnh.

Chẳng trách đoàn đội của mỗi vị hoàng tử, đều có một vị Tuần Thú Sư.

Nhưng cho dù là Tuần Thú Tông Sư, muốn thuần phục những Yêu thú ở đây, cũng sẽ vô cùng khó khăn.

Grào...

Phong Lang Vương đột nhiên ngửa mặt lên trời gào thét.

Đám Phong Lang xung quanh, trực tiếp hóa thành từng đạo hắc phong, không chút do dự mà lao tới.

- Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, Tiểu Thế Giới Phong Lôi triển khai, hòa vào một phương hư không.

Thiên địa hôn ám, Phong Lôi đan xen.

Toàn bộ Phong Lang tiến vào trong Tiểu Thế Giới của Triệu Phong, tốc độ lập tức giảm mạnh, uy thế hạ thấp.

Nếu như đến gần Triệu Phong trong phạm vi nhất định, sẽ có lực lượng Phong Lôi giáng lâm.

- Phong Lôi Đồng Hỏa.

Mắt trái của Triệu Phong ngưng tụ, xuất hiện một tia Đồng lực kinh người.

Phốc…

Một đoàn Đồng Hỏa màu tím bán trong suốt, mang theo một luồng khí tức Lôi Kiếp hủy diệt, gào thét mà tới, nện mạnh lên đầu Phong Lang Vương.

Rầm…

Phong Lang Vương lần thứ hai ngã xuống, Phong Lôi Đồng Hỏa tác dụng ở hai phương diện linh hồn và vật chất, lại thêm hiệu quả thiêu đốt và lực lượng Lôi Kiếp, bộc phát uy năng vô cùng khủng bố.

- Minh Tâm Ấn.

Trong lúc Phong Lang Vương giãy giụa, Triệu Phong liền vận chuyển ý chí Đồng lực, chậm rãi khắc sâu Minh Tâm Ấn vào trong linh hồn của Phong Lang Vương.

Phốc…

Triệu Phong thu hồi Tiểu Thế Giới Phong Lôi.

Lúc này, Phong Lang Vương hết sức nhu thuận đứng bên cạnh Triệu Phong, bầy Phong Lang cũng đình chỉ việc công kích.

Chỉ cần khống chế được Phong Lang Vương, cũng chẳng khác nào khống chế được toàn bộ Phong Lang ở nơi này.

Triệu Phong cầm lấy Hộ Long Ngọc.

Nhất thời, một lượng lớn Long vận khí trong cơ thể Phong Lang Vương, liền tràn vào bên trong Hộ Long Ngọc.

Đồng thời, bên trong bầy Phong Lang, Long vận khí trên người mỗi đầu Phong Lang, cũng chậm rãi tụ tập tới.

Long vận khí nhiễm lên người Yêu thú, đều tương đối ít.

Mà Yêu thú ở nơi này lại hung mãnh dị thường.

Bởi vậy, người bình thường sẽ không chọn biện pháp săn giết Yêu thú để thu hoạch Long vận khí.

Mà là đem phần lớn tinh lực, đặt tại các truyền thừa.

Nhưng Triệu Phong làm vậy, lại không tốn thời gian, cũng không phí công sức.

Chỉ cần nô dịch Phong Lang Vương, liền có thể đạt được toàn bộ Long vận khí trên người Phong Lang.

Tổng số Long vận khí, thậm chí còn tiếp cận Long vận khí của một cái truyền thừa Huyền Quang Cảnh sơ kỳ.

Đồng thời, Triệu Phong còn thu được một đám tay sai có lực chiến đấu cường đại.

Phong Lang Vương Đại Đế dẫn dắt bầy Phong Lang, hoàn toàn có thể uy hiếp được Đại Đế Hư Thần Cảnh vô địch.

Vụt...

Triệu Phong vung tay lên, toàn bộ Phong Lang đều tiến vào bên trong Mê Không Giới.

Chu Tố Nhi ở bên cạnh, nhìn toàn bộ quá trình mà ngây dại.

Nàng xem như đã tận mắt chứng kiến bản lĩnh thuần phục thú của Triệu Phong.

Tuần Thú Tông Sư trẻ tuổi như vậy, lại thêm bản lĩnh thuần phú cao siêu, quả thật khiến người khác phải líu lưỡi.

Cho dù là trong Vương triều, những Tuần Thú Tông Sư hàng đầu cũng không dễ dàng thuần phục một đầu Phong Lang Vương Đại Đế như vậy.

Mà Yêu thú trong không gian Thái Cổ lại hung ác tàn bạo, tuyệt đối không phải là tồn tại mà Yêu thú bình thường có thể so sánh.

Đồng thời, Chu Tố Nhi cũng cười vui vẻ hơn.

- Triệu Phong, ta phải thay đổi tọa kỵ.

Thanh âm ôn nhu của Chu Tố Nhi, bỗng nhiên vang lên.

Triệu Phong nhìn Chu Tố Nhi một chút, sau đó thả Phong Lang

Vương ra.

Một lúc sau, Phong Lang Vương cực kỳ không tình nguyện, để Chu Tố Nhi cưỡi trên lưng nó.

Triệu Phong cảm thấy như vậy cũng được, cho dù muốn giả heo ăn thịt hổ, nhưng nếu thực lực của hai người quá yếu, ngược lại sẽ khiến cho đối phương sinh lòng nghi ngờ.

Trong lộ trình năm ngày.

Triệu Phong đi vòng vòng vèo vèo, thỉnh thoảng bắt gặp một vài đàn Yêu thú, thậm chí còn gặp được thành viên đội ngũ tách ra.

Nói chung, thu hoạch rất phong phú, Triệu Phong còn thành công nô dịch thêm hai đàn Yêu thú.

Phân biệt là Hồng Đầu Băng Xà và Hắc Văn Độc Hạt.

Chỉ cần nô dịch đầu lĩnh của đàn Yêu thú, liền có thể khống chế toàn bộ Yêu thú, thu hoạch được Long vận khí trên người bọn chúng.

Thế nhưng, cũng không phải bầy Yêu thú nào cũng là tình huống như thế.

Có bầy Yêu thú, lúc kẻ mạnh nhất thất bại, những Yêu thú còn lại, đều sẽ chạy trối chết.

Những bầy Yêu thú như vậy, Triệu Phong sẽ trực tiếp bỏ qua.

Ngoại trừ hai bầy Yêu thú này, Triệu Phong còn nô dịch hai trân thú có chiến lực cực mạnh.

Chu Tố Nhi trong suốt chặng đường, đã tận mắt nhìn thấy toàn bộ quá trình.

Nhìn nhiều mà mất cảm giác rồi.

Nàng đang nghĩ, nếu như có kẻ nào không có mắt, chủ động trêu chọc Triệu Phong, không biết kết cục sẽ như thế nào.

- Hoàng Thiên truyền thừa.

Hai người dừng bước, nhìn về phía trước, chỉ thấy trước mặt là một tòa đại điện hùng vĩ rộng rãi.

Cung điện này, không ngờ lại chính là một Tiểu Thế Giới.

Thay đổi ngoại hình của Tiểu Thế Giới, sáng tạo ra kiến trúc chân thực rộng rãi như vậy, đây vẫn là lần đầu tiên Triệu Phong nhìn thấy.

Bên trong nghe thấy rất nhiều thanh âm nói chuyện và thanh âm tranh đấu, xem ra đã có không ít người, đi tới nơi này.

- Thủ đoạn của Huyền Quang Cảnh đại thành, quả nhiên không đơn giản.

Triệu Phong khẽ mỉm cười.

Hai người vừa mới chuẩn bị tiến vào, đằng sau chợt truyền đến một thanh âm xa lạ.

- Triệu Phong?

Triệu Phong quay đầu lại, chỉ thấy hai tên nam tử tóc tím và một tên nam tử hắc y cao lớn, đang chậm rãi đi tới.

Hai tên nam tử tóc tím, trong mắt lập lòe tinh trạch màu tím, phảng phất như có thể mê hoặc tâm trí người khác, cẩn thận quan sát Triệu Phong tỉ mỉ.

Người hô tên Triệu Phong, chính là một nam tử tóc ngắn màu tím.

- Các ngươi có thể rời đi, Hoàng Thiên truyền thừa này, chúng ta giành rồi.

Một tên nam tử tóc tím, tuổi hơi lớn, trong mắt chợt lộ ra nụ cười cân nhắc.

Nam tử tóc ngắn màu tím, lại cảm thấy hứng thú với Phong Lang Vương mà Chu Tố Nhi đang cưỡi, cẩn thận nhìn kỹ một lúc.

Mà ở đằng sau, nam tử hắc y cao lớn lại chậm rãi đi tới, khí tức mạnh mẽ áp bức, khiến cho bộ lông đen trên người Phong Lang Vương dựng thẳng lên, không khỏi lui về phía sau.

Nam tử cao lớn nhìn Triệu Phong và Chu Tố Nhi một lúc, sau đó liền trực tiếp đi vào trong Hoàng Thiên truyền thừa.

Hiển nhiên là không thèm nhìn hai người Triệu Phong.

Chương 938: Mở Đường

Lúc tranh đoạt danh ngạch, Triệu Phong đã nhớ hết mọi thành viên ở đây.

Hai tên tóc tím này, hiển nhiên là thiên tài thế hệ trước của Cơ gia, mà nam tử hắc y cao lớn, lại là Thánh Chủ của Tào gia.

Lúc tranh đoạt danh ngạch, ba người cũng không xuất chiến, nên không rõ thực lực cụ thể thế nào.

- Ngươi ở đây đợi ta, nếu như gặp phải nguy hiểm thì lập tức kích hoạt trận pháp Hộ Long Ngọc.

Nhìn về phía ba người đang chậm rãi bước vào Hoàng Thiên truyền thừa, Triệu Phong lập tức phân phó.

- Ngươi, thật sự muốn đi ư?

Trên mặt Chu Tố Nhi lộ vẻ lo lắng.

Vừa rồi nàng còn nghĩ, nếu như có người đến tìm Triệu Phong gây phiền toái, khẳng định kết cục sẽ vô cùng thê thảm.

Nhưng bây giờ, nàng hối hận rồi.

Tào gia và Cơ gia, đều là thế gia sau lưng Bát hoàng tử, thực lực tổng hợp của Bát hoàng tử xếp thứ tư.

Tên nam tử tóc ngắn màu tím kia, chính là Cơ Bạch, Tuần Thú Tông

Sư nổi danh Đại Càn Vương triều từ lâu.

Mà nam tử hắc y cao lớn, tên là Tào Chương, được gọi là Bách Luyện Thánh Chủ, nghe đồn hắn tu luyện hơn trăm bộ chiến kỹ Địa cấp cực phẩm tới viên mãn, chính là tuyệt thế thiên tài thế hệ trước của Tào gia.

Đối phương có Tuần Thú Sư, lại có huyết mạch đồng tử mạnh mẽ, lại thêm sức chiến đấu khủng bố như Bách Luyện Thánh Chủ.

Cho dù Triệu Phong mọi phương diện đều rất ưu dị, vượt xa Đại Đế vô địch, nhưng cũng không thể địch nổi tổ hợp như vậy.

Hiện nay, Chu Tố Nhi thật sự có chút hối hận tại sao mình lại là Y Sư.

- Ừm.

Triệu Phong trả lời đơn giản, cũng không giải thích nhiều.

Nhìn dáng vẻ Triệu Phong bình tĩnh như vậy, Chu Tố Nhi liền nghĩ rằng, có lẽ mình đã đánh giá thấp hắn rồi.

Trong Hoàng Thiên truyền thừa.

Cơ Bạch cười lạnh một tiếng:

- Cơ Đăng Thiên, tiểu tử kia một mình tiến vào kìa.

- Như vậy càng tốt, ta sẽ dùng Tử Tinh Đồng đánh bại hắn.

Cơ Đăng Thiên lộ ra thần sắc ngạo nghễ, ánh mắt lạnh lùng nghiêm túc.

Cơ gia vốn chuẩn bị gia nhập phe phái của Cửu hoàng tử.

Nhưng sau khi Tinh Ma Thánh Chủ biết Triệu Phong là thành viên thủ hạ của Cửu hoàng tử, liền trực tiếp rời đi, gia nhập phe phái của Bát hoàng tử.

Ngoài ra còn giải thích với bọn họ rằng:

- Đồng thuật của các ngươi, không phải là đối thủ của Triệu Phong, rất có thể không chiếm được danh ngạch.

Hơn nữa, đệ tử trẻ tuổi trong Cơ gia, cũng ngày ngày đàm luận về Đồng thuật thần bí của Triệu Phong.

- Ta sẽ cho tên tiểu tử kia biết sự kinh khủng của Tử Tinh Đồng, Cơ gia chúng ta chính là thế gia huyết mạch đồng tử mạnh nhất của Vương triều Đại lục.

Từ khi Cơ Đăng Thiên bắt đầu tu hành, ngoài Cơ gia ra, có thể nói là chưa từng thua thiệt tại phương diện huyết mạch đồng tử.

Muốn hắn thừa nhận Đồng thuật của mình không bằng một tiểu bối Hư Thần Cảnh hậu kỳ trẻ tuổi, điều này tuyệt đối là không thể.

- Khà khà, nghe nói Triệu Phong lấy thân phận Tuần Thú Sư, để tham gia thí luyện Thái Tử.

Trong mắt Cơ Bạch lộ ra một tia hưng phấn.

- Phí lời, chỉ là một tiểu bối Hư Thần Cảnh mà thôi.

Bách Luyện Thánh Chủ phi hành ở phía trước, hừ lạnh một tiếng.

- Bách Luyện Thánh Chủ, ngươi có lẽ còn không biết, trong tay Triệu Phong có một đầu Vân Tầm Tiên Điệp.

Cơ Bạch chợt nở nụ cười âm tà.

- Ồ?

Bước chân Bách Luyện Thánh Chủ thoáng dừng lại, lông mày khẽ nhướng lên.

Hiển nhiên, sự dụ hoặc của Vân Tầm Tiên Điệp, cho dù là Thánh Chủ, cũng không thể tránh khỏi.

- Có điều, trận pháp trong Hộ Long Ngọc của hắn, hẳn là chưa sử dụng, nếu như chúng ta tùy tiện ra tay, bức cho hắn sợ hãi mà sử dụng, vậy thì thật là không tốt.

Cơ Bạch tiếp tục nói.

Sau đó, thanh âm của ba người liền biến mất, hiển nhiên là dùng linh thức để “giao lưu”.

Ngoại hình của Hoàng Thiên truyền thừa là một tòa cung điện.

Sau khi đi vào, bên trong chỉ còn lại một cái cổ đạo rộng rãi.

Bề mặt cổ đạo phủ kín cát vàng, cuối thông đạo u ám, không biết là dẫn tới đâu.

Ở một nơi rất sâu trong cổ đạo.

Ầm... Ầm...

Một cường giả đang chém giết với vô số quái vật sa thạch hình người.

Mà phía trước, có rất nhiều quái vật sa thạch cuồn cuộn lao tới, phảng phất như mãi mãi không kết thúc.

- Tiết Viễn, ta không xong rồi, lối đi này không biết còn xa nữa không.

Một tên Đại Đế thấp giọng nói, chân nguyên của hắn đã tiêu hao quá độ rồi.

- Chỉ dựa vào hai tiểu đội chúng ta, quả thật là không được.

Tiết Viễn nhìn về phía bên cạnh, tình huống tiểu đội thành viên của Thập Nhị hoàng tử, cũng không tốt đẹp hơn là bao.

Bọn họ từ lúc tiến vào Hoàng Thiên truyền thừa, đã bắt đầu chém giết với những quái vật sa thạch này rồi.

Quái vật sa thạch mặc dù chỉ có thực lực Nửa bước Vương Giả.

Nhưng thực lực của mọi người lại bị không gian Thái Cổ áp chế, nên không thể nào phát huy hoàn toàn được.

Một đường chiến đấu, vô cùng gian khổ, ít nhất cũng đã giết hơn 700 đầu quái vật sa thạch.

Thế nhưng, phía trước vẫn dày đặc đen kịt, có thể nhìn thấy quái vật sa thạch đông nghìn nghịt.

- Có tiểu đội khác đến rồi.

Một người chợt kinh ngạc thốt lên.

- Đó là thành viên của Bát hoàng tử, là người của Tào gia và Cơ gia.

- Đó là Bách Luyện Thánh Chủ của Tào gia.

- Cố lên, đội ngũ của Tào gia và Cơ gia đến rồi, truyền thừa này, nhất định có thể công phá.

Tiết Viễn nói với Đại Đế ở bên cạnh, không ngừng cổ vũ, lộ vẻ hưng phấn vô cùng.

Có cấp bậc Thánh Chủ tham chiến, những quái vật hình người này sẽ dễ dàng bị loại bỏ.

Ầm...

Bách Luyện Thánh Chủ giống như một viên thiên thạch màu đen, mang theo phong bạo vô tận, ầm ầm lao đến, trực tiếp nện lên trung tâm mấy chục đầu quái vật sa thạch.

Uy thế cấp bậc Thánh Chủ, đột nhiên bạo phát, một luồng phong bạo khủng bố vô hình liền cấp tốc tản ra.

Rầm rầm rầm…

Vô số quái vật sa thạch xung quanh, lập tức rên rỉ, thân thể trực tiếp bị nghiền nát, hóa thành một bãi cát vàng.

- Các ngươi, rời khỏi Hoàng Thiên truyền thừa cho ta!

Bách Luyện Thánh Chủ quay đầu lại, nhìn về phía trước, thanh âm lạnh lẽo, khí thế bức thẳng tới trước.

Khí tức ngợp trời, uy nghiêm Thánh Chủ siêu việt tất cả, khiến cho những vị Đại Đế ở phía trước, đều không đứng vững nổi, hít thở không thông.

- Nếu như tiếp tục ở lại đây, chúng ta sẽ gặp là giết đấy.

Cơ Bạch chậm rãi đi tới, nở nụ cười lạnh lẽo, chậm rãi đi vào cổ đạo.

Hắn vung tay lên.

Trên mặt đất nhất thời xuất hiện vô số mãng xà màu xanh thẫm, toàn thân là vảy giáp rất nhỏ, phát ra màu sắc sặc sỡ lạnh lẽo.

- Các ngươi…

Lửa giận trong lòng Tiết Viễn lập tức bùng lên.

Trong Hoàng Thiên truyền thừa, bọn họ xông đến chỗ này, đã hao phí vô số tinh lực, bây giờ cứ như vậy mà rời đi, làm sao khiến người khác cam tâm được?

Nhưng chiến lực của mọi người sớm đã cạn kiệt.

Cho dù là ở trạng thái hoàn chỉnh, mọi người liên thủ lại cũng không thể là đối thủ của Tào gia và Cơ gia.

Đội ngũ của bọn họ và đội ngũ của hoàng tử xếp hạng thứ năm, quả thực chênh lệch quá lớn.

- Đi!

Tiết Viễn hừ lạnh một tiếng, dẫn theo hai tên thành viên rời đi.

Những tiểu đội khác, cũng chỉ có thể từ bỏ.

Trong lăng mộ Hoàng tộc, có rất nhiều truyền thừa, bọn họ vẫn còn cơ hội.

- Tiết Viễn, tiếp theo, chúng ta đi truyền thừa nào đây?

Một lão giả mặc vải bố, mỉm cười hỏi.

Hai tiểu đội này, mặc dù không cùng một trận doanh, nhưng đồng thời xông vào, lại cùng bị tiểu đội của Bát hoàng tử đuổi ra, cho nên có chút không cam lòng.

- Đi những truyền thừa nhỏ thôi, những truyền thừa lớn, e rằng ngay cả một chén canh thừa chúng ta cũng không được chia.

Tiết Viễn cảm thán một phen.

Đối mặt với thành viên đội ngũ của năm hoàng tử có thực lực tổng hợp hàng đầu, bọn họ cảm thấy rất bất lực.

Bát đại thế gia gốc rễ sâu dày, không phải là đối tượng mà thế lực Tam Tinh bình thường có thể so sánh được.

- Ồ, phía trước có người.

Một người kinh ngạc nói.

Chỉ thấy một thiếu niên tóc vàng Kim Đồng, một thân một mình đi tới.

- Giao ra hai khối Hộ Long Ngọc, tha cho các ngươi rời đi.

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên nụ cười, đứng ở trước mặt đám

người, bày ra bộ dạng như cướp đường.

- Cái gì?

Đám người ngẩn ra, đều nhận ra đối phương là Triệu Phong.

Bọn họ xác định lỗ tai của mình không nghe lầm.

Đối với Triệu Phong, bọn họ cũng hiểu biết nhất định.

Hắn là Tuần Thú Sư trong đội ngũ của Cửu hoàng tử, nghe nói có một đầu Linh sủng là chủng tộc mang huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Có điều, một Tuần Thú Sư Hư Thần Cảnh hậu kỳ, lại đánh cướp Đại Đế, nói ra e rằng có thể chọc cười chết không ít người a.

- Triệu Phong, hoặc là giao ra Vân Tằm Tiên Điệp, hoặc là kích hoạt truyền tống trận của Hộ Long Ngọc rời khỏi đây.

Ánh mắt của Tiết Viễn trở nên lạnh lùng, chậm rãi đi tới.

Bị cường giả của Tào gia và Cơ gia đuổi ra, trong lòng hắn vốn đã tích đầy lửa giận, đang nghẹn không có chỗ phát tiết.

Bây giờ vừa vặn có một tên tiểu bối vô tri tự dâng đến tận cửa.

Nghe vậy, năm người còn lại cũng xông tới, lộ ra nụ cười châm chọc.

- Xem ra các ngươi từ chối giao ra Hộ Long Ngọc rồi.

Mắt trái của Triệu Phong, quét qua mọi người một lượt, phảng phất như nhìn xuyên thấu tất cả, khiến tâm thần mọi người đều run lên.

Tiết Viễn khẽ nhíu mày, tâm tình vừa phiền muộn, vừa cảm thấy có gì đó không đúng.

- Triệu Phong, ngươi muốn chết.

Một lão giả áo trắng trong tiểu đội, cấp bậc Đại Đế, tính khí tương đối nóng vội, liền trực tiếp mắng chửi, chuẩn bị động thủ.

- Hừ, Thánh Lôi Bá Quyền!

Triệu Phong bước ra một bước, toàn thân khuếch trương, tản mát ra một tầng lôi văn thể phách kim lam sắc rực rỡ, tựa như một tiểu cự nhân kim lôi.

Đông thời, bên ngoài thân thể hắn ngưng tụ một tầng lôi tráo ngưng thực cổ xưa, hào quang kim sắc lập lòe, kèm theo đó là một trận Phong Lôi nổ vang.

Tên Đại Đế kia, bổ một chưởng lên lôi tráo trên người Triệu Phong, hết thảy thế công, đều bị hóa giải.

Đồng thời, một luồng lực lượng phản chấn mạnh mẽ, kèm theo vô số Phong Lôi, chấn lão giả bay xa mấy chục trượng, sau khi phun ra một ngụm máu tươi, liền co quắp ngồi dưới đất, ánh mắt nhìn Triệu Phong với vẻ sợ hãi tột đổ.

Mà năm người còn lại, bị Thánh Lôi Thể Phách của Triệu Phong chấn động nghiền ép, tựa như bị búa lớn bổ trúng, khí huyết nhộn nhạo, cảm giác mơ hồ lan khắp toàn thân.

- Lực lượng thể phách thật mạnh, hoàn toàn bỏ qua công kích Đại Đế, hơn nữa còn có thể phản chấn thương tổn.

- Loại uy thế khí thế này, thậm chí tiếp cận Thánh Chủ rồi.

- Làm sao có thể, hắn rõ ràng chỉ là Hư Thần Cảnh hậu kỳ, lại bị không gian Thái Cổ áp chế, hắn làm sao có thể phát huy chiến lực vượt xa người thường được?

Trong lòng mọi người đều kinh hãi nghi hoặc một phen.

Lúc này, Triệu Phong khiến bọn hắn có cảm giác giống như Bách Luyện Thánh Chủ vừa rồi, tất cả đều vô lực phản kháng, chỉ có thể thuận theo.

Tâm thần Tiết Viễn cực kỳ chấn động, chỉ thấy sắc mặt Triệu Phong vẫn bình thản như cũ.

Trong nguồn thông tin của hắn, có đề cập đến thể phách phòng ngự của Triệu Phong rất kinh người.

Nhưng lại không nghĩ rằng, thể phách của đối phương có thể cường đại đến trình độ như thế.

Hơn nữa, nghe nói phương diện Triệu Phong mà am hiểu nhất vẫn là Đồng thuật linh hồn.

Bây giờ, hắn lại dùng thân phận Tuần Thú Sư tiến vào không gian Thái Cổ, trong tay nhất định còn có Linh sủng chiến đấu khác.

- Chúng ta đồng ý giao ra một khối Hộ Long Ngọc.

Tiết Viễn cắn răng nói.

Chỉ giao ra một khối Hộ Long Ngọc mà thôi, Hộ Long Ngọc đối với

bọn họ mà nói, giá trị cũng không lớn lắm.

Hoàng tử sau lưng bọn họ, đều không có ý định tranh đoạt ngôi vị Thái Tử, cho nên thu thập Long vận khí cũng không có nhiều tác dụng lắm.

Nếu như bọn họ đều kích hoạt trận pháp rời đi, vậy thì quá lãng phí thủ đoạn bảo mệnh duy nhất rồi.

Tiết Viễn từ trong tay một thành viên, lấy ra một khối Hộ Long Ngọc, đưa tới trước mặt Triệu Phong.

Mà lão giả áo trắng khác, cũng đi tới bên cạnh tên Đại Đế vừa bị Triệu Phong đánh bay, gỡ xuống Hộ Long Ngọc trên người hắn, giao cho Triệu Phong.

Triệu Phong tiếp nhận Hộ Long Ngọc, cũng không quan tâm bọn họ nữa, lại tiếp tục đi sâu vào bên trong.

- Bây giờ, cũng chỉ có thể vơ vét như vậy mà thôi.

Triệu Phong thở dài một hơi.

Tất cả mọi người đã dần thích ứng với không gian này, tên Đại Đế vừa rồi, thậm chí còn có thể phát huy được ba phần mười thực lực.

- Đường đến truyền thừa vẫn còn rất dài, cứ để cho bọn chúng đi trước mở đường.

Mắt trái của Triệu Phong, phóng ra một tia kim trạch kỳ dị, nhìn về phía xa, nhàn nhã đi tới.

Sâu trong cổ đạo.

Bách Luyện Thánh Chủ tựa như một cơn lốc màu đen cuốn tới, những nơi cơn lốc đi qua, tất cả quái vật sa thạch đều tan nát.

- Liệt Thiên Bá Quyền.

- Thiên Tàm Vô Ảnh Cước.

- Kim Thần Chỉ.

Rầm rầm rầm…

Tốc độ của ba người cực nhanh, không ngừng tiến lên, những nơi bọn họ đi qua, chỉ để lại trên mặt từng đống cát vàng.

- Đừng nói là tiểu tử kia sẽ không đến đây chứ?

Cơ Đăng Thiên dừng lại, nhìn về phía sau.

- Đến rồi, chỉ có điều tốc độ rất chậm, dường như đang hi vọng chúng ta sẽ mở đường cho hắn, sau đó ngồi làm ngư ông đắc lợi.

Cơ Bạch cẩn thận quan sát, sau đó cười khẩy nói.

- Khà khà, chỉ cần hắn có thể đến đây, có bản lĩnh, như vậy thì muốn lấy gì cũng được.

Chương 939: Ra Tay Lôi Đình

- Ưng lão, chúng ta đã công phá hai khu vực truyền thừa rồi.

Cửu hoàng tử có chút vẻ kích động, Thái Tử ngụy ấn trong tay tản mát ra hào quang bạch kim, trên người hắn mơ hồ lượn lờ vài tia Long Văn chi khí nhàn nhạt.

Trên đường không gặp đàn Yêu thú nào, cũng không đụng phải những tiểu đội khác.

Cửa khẩu truyền thừa, dưới sự phân tích và tình báo của Ưng lão, công phá vô cùng hoàn mỹ.

Kinh Khải tận mắt nhìn thấy biểu hiện của Ưng lão trên đường đi, càng thêm bội phục đối phương sát đất.

Kinh Khải có cảm giác, nếu như hắn mạnh hơn một chút, thì tốc độ vượt ải có lẽ sẽ nhanh hơn.

Bởi vậy, chỉ cần có thời gian rảnh, hắn liền lợi dụng những tài nguyên đạt được, để tăng cường thực lực.

- Không biết hai tiểu đội khác thế nào?

Kinh Khải có chút lo lắng.

Dù sao thì tiểu đội của hắn cũng có vị Ưng lão tiền bối dày dặn kinh nghiệm, tình báo và thực lực cũng không có vấn đề gì có thể bắt bẻ.

- Tiểu đội của Thần Cơ Tử, nói không chừng thu hoạch còn khá hơn…

Ưng lão cũng nói thẳng.

Mệnh đạo, là một thứ không thể khinh thường.

Huống hồ Thần Cơ Tử tại phương diện cơ quan bí pháp, lại có thành tựu không nhỏ.

Lại thêm Tô Thanh Linh và Thạch Vũ Lôi, càng phi thường thích hợp phá giải được truyền thừa.

Trong những truyền thừa ít bị chú ý, thì khả năng gặp phải những tiểu khác, cũng thấp hơn.

Bởi vậy, tiểu đội của Thần Cơ Tử, có lẽ là an toàn nhất.

Ngược lại chính là tiểu đội của Triệu Phong.

Ưng lão căn cứ vào một vài tin tức tình báo và lời nói của Cửu hoàng tử, cũng rất tin tương vào năng lực của Triệu Phong.

Thế nhưng, hắn vẫn không thể nhìn thấu được Triệu Phong.

- Ta nghĩ Triệu Phong có lẽ không xông vào truyền thừa, có lẽ đi thuần phục Yêu thú, đồng dạng cũng có thể đạt được Long vận khí, hơn nữa còn có thể gia tăng chiến lực.

Kinh Khải trầm tư một lát rồi nói.

Tiểu đội mà hắn không xem trọng nhất, tự nhiên là tiểu đội của Triệu Phong và Chu Tố Nhi.

- Nếu thật sự là như vậy thì cũng tốt, một lượng lớn Yêu thú, trong thí luyện Thái Tử ở giai đoạn tiếp theo, sẽ có tác dụng rất lớn.

Mấu chốt chính là, Triệu Phong chắc chắn sẽ không thành thật như vậy.

Giai đoạn đầu không sử dụng được Chu Tố Nhi, đem nàng giao cho Triệu Phong, quả thật là đã làm khó hắn rồi.

Ưng lão lộ ra nụ cười vui vẻ hiếm thấy.

Trước mắt còn chưa có thành viên nào sử dụng Hộ Long Ngọc, đây là tình huống tốt nhất mà Ưng lão dự đoán.

Chỉ cần tiếp tục cẩn thận, như vậy thì Cửu hoàng tử cũng không phải là không có hi vọng.

Bên trong Hoàng Thiên truyền thừa.

Triệu Phong nhàn nhã đi tới, đồng thời vận chuyển mắt trái, quan sát khắp bốn phía.

Tiểu Thế Giới truyền thừa này, hoàn toàn bất đồng với những Tiểu Thế Giới truyền thừa của Thánh Chủ sơ thành.

Hết thảy mọi thứ ở đây, đều khiến cho người khác cảm thấy vô cùng chân thực.

Hơn nữa, Triệu Phong đã xâm nhập được vài dặm, nhưng vẫn như cũ ở trong Tiểu Thế Giới, phía trước có lẽ vẫn còn hơn mười dặm, thậm chí là vài trăm dặm.

Như vậy đủ để chứng minh, Hoàng Thiên Thánh Chủ đã đem quy tắc không gian của mình vận dụng đến tình trạng vô cùng tinh diệu, dung nhập vào bên trong Tiểu Thế Giới.

Chỉ tiếc, Triệu Phong lại không hiểu gì về áo nghĩa không gian.

- Ồ? Tốc độ chậm hơn rồi.

Mắt trái của Triệu Phong, liền nhìn thấy tình huống của ba người phía trước.

Hình thể của quái vật sa thạch hình người, so với lúc đầu đã lớn hơn vài phần, có lẽ đã từ Nửa bước Vương Giả, tăng lên đến Vương Giả tiểu thành rồi.

- Có người.

Triệu Phong lập tức biến sắc.

Mắt trái của hắn, chỉ nhìn thấy ở lối vào của Hoàng Thiên truyền thừa, xuất hiện bốn đạo nhân ảnh.

Bởi vì bị quy tắc của Tiểu Thế Giới ảnh hưởng, cho nên dù là mắt trái của Triệu Phong, cũng không thể nhìn thấy rõ được người đến là ai.

Nhưng có thể từ đội ngũ bốn người mà đoán được, có lẽ đội ngũ của hoàng tử này có số lượng danh ngạch rất nhiều, rất có khả năng là tiểu đội của hoàng tử xếp hạng trước năm.

Nếu như vừa rồi là tiểu đội của Bát hoàng tử, vậy thì không may rồi.

- Đã như vậy, xem ra chỉ có thể giải quyết ba người phía trước mà thôi.

Ánh mắt Triệu Phong chợt trở nên kiên định.

Nơi này là truyền thừa của Huyền Quang Cảnh đại thành, hắn cũng không thể dễ dàng từ bỏ được.

Hơn nữa khu vực truyền thừa này, đã bị công phá đến tận đây, có lẽ khoảng cách cũng không còn xa nữa.

Sau lưng Triệu Phong chợt xuất hiện một đôi Xích Lôi Quang Dực dài đến mấy trượng, lập tức tốc độ bạo tăng, hóa thành một đoàn hồng quang, cấp tốc lóe lên.

Rầm rầm rầm…

- Liệt Thiên Bá Quyền.

- Bá Hoàng Chỉ.

Lấy Bách Luyện Thánh Chủ làm chủ, còn hai người Cơ Đăng Thiên và Cơ Bạch phụ trợ.

Tiểu đội ba người, liền đẩy nhanh tiến độ.

Nhưng càng đi về phía sau, thực lực của những quái vật sa thạch này, rõ ràng đã tăng lên.

Cho dù là ba người bọn họ tiếp tục tiêu hao, nhưng việc đẩy nhanh tốc độ cũng dần trì hoãn lại.

- Xem ra chúng ta đã khinh thường cái truyền thừa này rồi.

Cơ Bạch cau mày nói.

Những Linh sủng mà hắn đã chuẩn bị ở ngoài, hiện nay đã tổn thất một thành.

Hơn nữa, mặc dù Yêu thú ở đây rất mạnh, nhưng cũng rất khó thuần phục.

Nếu như không phải bên cạnh có cường giả trợ giúp, e rằng xác suất thành công rất thấp.

Nhưng cũng bởi vậy, mới làm chậm trễ thời gian của tất cả mọi người.

Cho nên tiểu đội của Bách Luyện Thánh Chủ, mới đặt mục tiêu chủ yếu là khu vực truyền thừa.

- Hết cách rồi, dù sao thì chúng ta cũng không sở trường công kích phương diện vật chất.

Cơ Đăng Thiên bất đắc dĩ nói, hiện nay, tác dụng mà hắn phát huy được vẫn là thấp nhất.

Nếu như hai người bọn họ đều là thành viên chiến đấu hệ vật chất, như vậy thì đã sớm công phá khu vực truyền thừa này rồi.

Cũng may là sức chiến đấu của Bách Luyện Thánh Chủ rất mạnh, giống như một đạo cuồng màu đen lướt qua, những nơi hắn đi qua, khắp nơi đều là cát đá rơi lả tả trên mặt đất.

- Ồ? Đằng sau.

Cơ Bạch đột nhiên phát giác có gì đó khác thường, liền quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy phía sau có một đạo hào quang đỏ thẫm, mang theo uy thế kinh người, cấp tốc lướt đến.

- Triệu Phong? Thật nhanh… Điều này sao có thể?

Cơ Bạch khẽ giật mình, tốc độ của Triệu Phong lúc này, thậm chí còn vượt qua cả Bách Luyện Thánh Chủ.

- Triệu Phong đến rồi, Tào Chương tiền bối, theo kế hoạch làm việc.

Cơ Đăng Thiên âm thầm truyền âm.

- Triệu Phong, ngươi…

Cơ Bạch chuẩn bị tiến lên chào hỏi, lại chợt phát hiện có chút không đúng.

Tốc độ của Triệu Phong không giảm chút nào, hơn nữa hắn đang cấp tốc lao đến, chân nguyên cường đại dao động, chính là dấu hiệu muốn ra tay.

Chuyện gì xảy ra?

Cơ Bạch thoáng sửng sốt, xem tình huống lúc này thì có lẽ Triệu Phong đang chuẩn bị ra tay với hắn.

Đây là tình huống gì? Không ngờ lại hoàn toàn bất đồng so với kế hoạch trong tưởng tượng của hắn.

Triệu Phong không ngờ lại dám chủ động ra tay với hắn?

Nhất thời, kế hoạch do ba người bố trí, liền bị phá hỏng, tất cả mọi

người đều cảm thấy khó ứng phó.

Phản ứng tự vệ đến từ bản năng, khiến Cơ Bạch lập tức khống chế một bộ phận Phỉ Thúy Cự Mãng, thay đổi thế công, công kích Triệu Phong.

- Triệu Phong, ngươi có ý gì?

Cơ Bạch giận dữ mắng nhỏ một tiếng.

- Ha ha.

Khóe miệng Triệu Phong chợt nhếch lên một tia cười lạnh.

- Thánh Lôi Bá Quyền.

Trong lúc phi hành, thân hình Triệu Phong đột nhiên khuếch trương, tách ra một tầng điện văn kim lam sắc, hóa thành một đoàn cự quang kim lôi, bay thẳng về phía Cơ Bạch.

Trên mặt đất, Phỉ Thúy Cự Mãng còn chưa tiếp cận Triệu Phong, đã bị Thánh Lôi Thể Phách cường đại trấn áp không ngóc đầu nổi, chỉ có thể nằm phủ phục trên đất, không thể nhúc nhích.

- Làm sao có thể?

Trên mặt Cơ Bạch tràn ngập vẻ khiếp sợ.

Những Phỉ Thúy Cự Mãng này, đều là do hắn thu mua, mất rất nhiều công sức tích súc, mỗi một đầu Phỉ Thúy Cự Mãng đều là Yêu thú hiếm có, tu vi Vương Giả đại thành, thân thể cực kỳ cường hãn.

Lúc này, vậy mà lại không thể đến gần Triệu Phong được.

Toàn bộ quá trình, diễn ra trong thời gian không đến hai nhịp hô hấp.

Ngay lúc Triệu Phong sắp lao tới, Cơ Bạch vội vàng đưa tay mở ra một cái Túi Linh Sủng.

Ầm... Ầm...

Một đầu Sơn Khâu cự quái, rơi xuống chính giữa cổ đạo, toàn bộ cổ đạo mơ hồ bị ngăn cản, đứng chắn giữa Triệu Phong và Cơ Bạch.

Thân hình của đầu Sơn Khâu cự quái này, có một bộ phận đã tinh thể hóa, hiển nhiên là Yêu Linh biến dị.

Hai tay Sơn Khâu cự quái hợp lại, đánh thẳng về phía Triệu Phong.

- Thánh Lôi Bá Quyền!

Triệu Phong huy động nắm quyền, đánh ra từng đạo quyền quang kim lôi sắc cực lớn, giống như Lôi Sơn, cực kỳ bá đạo bễ nghễ, đánh thẳng lên Sơn Khâu cự quái.

Ầm...

Hai cánh tay của Sơn Khâu cự quái, lập tức bị Triệu Phong đánh cho vỡ nát.

Ầm...

Triệu Phong lại lần nữa vung nắm quyền, nhắm ngay đầu của Sơn Khâu cự quái, oanh kích một hồi.

Chỉ thấy từng đạo quyền ảnh kim lôi sắc lóe lên, cực kỳ bá đạo bễ

nghễ.

Đồng thời, Triệu Phong còn vận chuyển Thánh Lôi Thể, hóa thành một đạo quang trụ Viêm Lôi xích bạch giao thoa, từ trên cao ép xuống.

Ầm...

Cơ Bạch vốn tưởng rằng, khi xuất ra “Sơn Khâu cự quái”, Triệu Phong chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ.

Nhưng không ngờ, chỉ sau một khắc, đầu Sơn Khâu cự quái trước mặt hắn đã nổ tung.

Một đạo kim quang xích lôi, từ trong cơ thể Sơn Khâu cự quái bay ra, lao thẳng về phía hắn.

Còn chưa đến gần, nhưng uy áp khí lực cường đại và Lôi Điện dày đặc, đã khiến cho sắc mặt của Cơ Bạch trắng bệch.

Chưa bao giờ nguy cơ tử vong lại tràn ngập khắp toàn thân như vậy, thân thể Cơ Bạch cứng đờ tại chỗ, không biết phải làm gì.

- Tiểu bối, ngươi quá càn rỡ rồi.

Thanh âm trầm thấp của Bách Luyện Thánh Chủ truyền đến.

Vốn dĩ, Bách Luyện Thánh Chủ định theo kế hoạch ban đầu của Cơ Bạch, tiếp tục bỏ qua Triệu Phong.

Nhưng không ngờ Triệu Phong lại đột nhiên đột kích, còn chủ động ra tay.

Nhất thời, hắn cũng có chút ngây người, dù sao thì ba người bọn họ cũng mưu đồ Vân Tầm Tiên Điệp trong tay Triệu Phong, cho nên đã thương lương toàn bộ kế sách, không để cho Triệu Phong có cơ hội sử dụng Hộ Long Ngọc để chạy trốn.

Nhưng lúc này, sinh mệnh Cơ Bạch gặp phải nguy cơ, mặc dù hắn cũng không rõ tại sao sự tình lại biến thành như vậy, nhưng hắn nhất định phải ra tay ngăn cản.

Phốc…

Bách Luyện Thánh Chủ đạp ra bộ pháp kỳ diệu, tựa như một đạo hắc quang, di chuyển đến bên cạnh Cơ Bạch.

- Liệt Thiên Bá Quyền.

Một luồng khí thế bạo tạc, kèm theo đó là một đạo quang quyền hắc viêm, có xu thế phân thiên liệt địa, lập tức đánh thẳng ra.

- Hộ Thể Lôi Cương.

Triệu Phong dung nhập lực lượng Phong Lôi vào Thánh Lôi Phách Thể, bên ngoài thân thể bỗng nhiên ngưng kết một tầng lôi tráo cổ xưa, kim quang rực rỡ, kèm theo đó là từng trận Phong Lôi nổ vang.

Ầm ầm ầm...

Quang quyền hắc diễm vừa đụng lên người Triệu Phong, lại bị Hộ Thể Lôi Cương ngăn cản, nhất thời Lôi Điện oanh tạc, từng vòng hào quang bảo vệ lập tức nổi lên.

Không chỉ có vậy.

Rắc rắc…

Bên ngoài Lôi tráo hộ thể cổ xưa, chợt kích xạ ra từng đạo lôi văn rực rỡ, đem quang quyền hắc viêm uy thế ngập trời kia, đánh cho rách tả tơi.

Triệu Phong đánh giá, Bách Luyện Thánh Chủ hiện nay có thể phát huy được bốn thành thực lực.

Dựa vào Thánh Lôi Thể và bí kỹ phòng ngự của mình, vẫn dư sức ngăn cản một kích này.

- Cái gì? Tiểu bối này…

Bách Luyện Thánh Chủ giật mình, trên mặt lộ vẻ không thể tin nỏi.

Không ngờ Triệu Phong còn tu luyện bí pháp phòng ngự cường đại như vậy, có thể dung hợp Lôi Cương và lực phách, hoàn toàn ngăn cản được một kích của hắn.

Điều này sao có thể?

Công kích chiến kỹ của Thánh Chủ, không ngờ lại bị bí kỹ phòng ngự của một tiểu bối Hư Thần Cảnh hậu kỳ ngăn cản hoàn toàn.

- Tử Tinh Huyễn Vực.

Sau lưng Cơ Bạch, hai mắt Cơ Đăng Thiên đột nhiên lóe lên một đạo ánh sáng Tử Tinh mê huyễn, Đồng lực linh hồn tuyệt cường liền phóng thẳng tới chỗ Triệu Phong.

Chỉ trong chốc lát.

Xung quanh Triệu Phong, từng bức tường màu tím dâng lên, thiên địa u ám, trên không trung treo một vầng tà nguyệt, xung quanh lượn lờ sương mù màu tím.

Thế nhưng, Kim Đồng của Triệu Phong lại không hề thay đổi, phảng phất như hết thảy mọi thứ chỉ xuất hiện bên cạnh Triệu Phong, nhưng lại không tồn tại trong mắt của hắn vậy.

Uy thế của Triệu Phong không hề giảm chút nào, trực tiếp đánh thẳng về phía bức tường cao lớn trước mặt.

Ầm... Ầm...

Bức tường màu tím ầm ầm sụp đổ, một tòa lầu các cực lớn, liền hiện ra trước mặt Triệu Phong.

Khóe miệng Triệu Phong chợt nhếch lên nụ cười.

Ở trước mặt hắn mà thi triển Huyễn thuật, quả thật là không biết trời cao đất rộng.

Người ở bên ngoài nhìn vào, thì đây là một tòa lầu các.

Nhưng ở trong mắt trái của Triệu Phong, thì đây chính là Cơ Bạch.

Triệu Phong mang theo lực phách lôi quang kinh thiên, lao thẳng tới.

Nhìn Triệu Phong nở nụ cười lao đến, Cơ Bạch lập tức vận chuyển chân nguyên toàn thân.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên trên Hộ Long Ngọc, một cái trận pháp huyền ảo phức tạp tối

nghĩa, lập tức khuếch tán ra.

Toàn thân Cơ Bạch được bao trùm trong hào quang Long Văn, thân hình lấp lóe, liền biến mất không thấy gì nữa.

- Ngươi tự mình qua đây, hay là để ta tiễn ngươi một đoạn.

Triệu Phong một kích thất bại, đứng giữa không trung, khóe miệng nhếch lên nụ cười, nhìn về phía Cơ Đăng Thiên.

Mà lúc này, Cơ Đăng Thiên vẫn đang còn ngẩn người.

Hắn không rõ tại sao Huyễn thuật Hồn đạo của mình thi triển lên người Triệu Phong, lại không hề có tác dụng gì.

Điều này sao có thể?

Thân ở bên trong Huyễn thuật, nhưng vẫn có thể nhìn thấu toàn bộ.

- Triệu Phong, ngươi chọc giận ta rồi, ta sẽ đích thân chôn vùi ngươi.

Ở bên dưới, Bách Luyện Thánh Chủ lộ ra thần sắc phẫn nộ, ánh mắt trở nên thâm trầm, sát cơ chợt hiện.

Chương 940: Cận Chiến Giao Chiến

- Triệu Phong, ngươi chọc giận ta, ta sẽ đích thân chôn vùi ngươi.

Ở bên dưới, Bách Luyện Thánh Chủ lộ vẻ phẫn nộ, ánh mắt trở nên thâm trầm, sát cơ chợt hiện.

Hắn ngăn cản ở bên dưới, nhưng Cơ Bạch vẫn gặp phải uy hiếp tính mạng, bị ép phải kích hoạt trận pháp bên trong Hộ Long Ngọc để rời đi.

Hơn nữa, đối thủ còn là một tiểu bối Hư Thần Cảnh hậu kỳ, loại uất ức như vậy, bất kỳ Thánh Chủ nào, cũng không thể nhịn được.

Cho dù lần này Triệu Phong kích hoạt trận pháp rời đi, nhưng hắn vẫn sẽ tiếp tục đuổi giết, rửa sạch mối sỉ nhục này.

Lúc này, Cơ Đăng Thiên ở bên cạnh cũng tỉnh lại, trên mặt xuất hiện một tia hoảng hốt.

- Ngươi tự mình qua đây, hay là để ta tiễn ngươi một đoạn.

Triệu Phong lặp lại câu nói vừa rồi, cho thấy bản thân chính là mục tiêu tiếp theo của đối phương.

Tuy rằng hắn không tin Triệu Phong có năng lực này, nhưng trong lòng lại đột nhiên dấy lên một luồng cảm giác bất an.

- Bách Luyện Thánh Chủ, nhanh giết hắn!

Phốc.

Bách Luyện Thánh Chủ bước ra một loạt bộ pháp mãnh liệt kỳ diệu, lao thẳng tới chỗ Triệu Phong, uy thế Thánh Chủ ầm ầm bạo phát, khiến cho vách tường xung quanh nhất thời nứt toác.

- Bá Hoàng Chỉ.

- Phi Thăng Thích.

Bách Luyện Thánh Chủ đồng thời đánh ra hai đòn công kích, chỉ thấy vô số thối ảnh xung kích, xuất hiện quanh người Triệu Phong, kết cấu kỳ diệu, giống như phong tỏa toàn bộ hành động của hắn.

Đồng thời, một đạo chỉ ảnh lấp lánh hào quang, mang theo khí thế bá đạo, đâm thẳng tới trước mặt.

- Thánh Lôi Bá Quyền.

Triệu Phong lợi dụng Xích Lôi Quang Dực, biến đổi thân hình, chân nguyên đột nhiên bạo phát, đẩy ra phía trước, song quyền vung lên, oanh kích một trận.

Vô số quyền quang kim sắc to lớn đan xen, ngưng tụ dày đặc, bá đạo bễ nghễ, va chạm với chiêu thức của Bách Luyện Thánh Chủ.

Mượn lực đẩy lực, tốc độ của Triệu Phong tăng lên, Xích Lôi Quang Dực chấn động, lao thẳng về phía Cơ Đăng Thiên.

- Làm sao có thể?

Trên mặt Cơ Đăng Thiên đã lộ ra một chút sợ hãi.

Triệu Phong triển khai chiến kỹ quyền áp, uy năng không chênh lệch Bách Luyện Thánh Chủ bao nhiêu.

Hơn nữa, Triệu Phong còn nắm giữ kỹ xảo phi hành cực kỳ cao thâm.

Tuyệt đối không người nào có thể tiếp cận được hắn.

- Tử Tinh Mê Loạn.

Đôi Tử Tinh Đồng của Cơ Đăng Thiên chợt lóe lên, Đồng lực linh hồn khổng lồ, lại lần nữa tập trung về phía Triệu Phong.

Cơ Đăng Thiên là tuyệt đỉnh thiên tài thế hệ trước của Cơ gia, kỹ xảo đối với Huyễn thuật và huyết mạch đồng tử, tất nhiên không phải bàn cãi.

Nếu như Huyễn thuật đã vô dụng với đối phương, vậy thì đổi thành một loại phương thức khác.

Nhất thời, Triệu Phong lập tức phát hiện có chút dị dạng, trong suy nghĩ linh hồn, chợt xuất hiện một tia hỗn loạn, năng lực khống chế đối với huyết mạch và thân thể, cũng từ từ giảm xuống.

Thậm chí cảm xúc với ngoại giới cũng trở nên mơ hồ dị thường, Xích Lôi Quang Dực sau lưng lúc sáng lúc tối, hiển nhiên là chân nguyên đã vận chuyển sai lầm.

- Không ngờ là Huyễn thuật tinh thần gây hỗn loạn linh hồn.

Triệu Phong có chút kinh ngạc.

Loại Huyễn thuật này, có chút tương đông với Băng Hồn Chi Mâu của hắn, chẳng qua trọng điểm thì lại không giống.

Băng Hồn Chi Mâu là tập trung ý chí vào linh hồn đối thủ, đồng thời tạo thành ảnh hưởng nhất định tại phương diện vật chất, ngoài ra cần có thuộc tính huyết mạch tương ứng.

Mà Tử Tinh Mê Loạn, lại có thể khiến cho ý chí linh hồn của đối thủ trở nên hỗn loạn, càng thâm ảo hơn, là công kích linh hồn thuần túy.

Đến tận lúc này, trọng điểm của Triệu Phong vẫn đặt tại Thánh Lôi Thể và huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

Huyết mạch Băng Thủy đã lạc hậu, bởi vậy tác dụng của Đồng thuật Băng hệ, đã không theo kịp với bước tiến của Triệu Phong nữa.

Thế nhưng, Tử Tinh Mê Loạn của Cơ Đăng Thiên, lại rất thích hợp với Triệu Phong.

Cơ Đăng Thiên nhìn thấy tốc độ của Triệu Phong thoáng dừng lại, khóe miệng chợt nhếch lên một tia đắc ý.

- Người này chỉ có sức đề kháng nhất định đối với Huyễn thuật, nhưng loại Huyễn thuật tinh thần hỗn loạn cao thâm này, có lẽ hắn còn chưa từng gặp a.

Cơ Đăng Thiên thầm khinh bỉ một phen.

Trúng phải Tử Tinh Mê Loạn của hắn, tiếp đó, Bách Luyện Thánh Chủ sẽ trừng trị Triệu Phong dễ dàng vô cùng.

Nhưng bỗng nhiên, khắp toàn thân Triệu Phong chợt nổi lên một tia Lôi Điện trong suốt.

Trong linh hồn tử sắc của Triệu Phong, ngưng tụ vô số ấn ký Lôi Kiếp rực rỡ, không khác gì thiên thạch lưu tinh trong bầu trời đêm.

Rầm rầm rầm…

Đồng lực linh hồn màu tím nhạt vừa xâm nhập vào trong linh hồn của Triệu Phong, lập tức bị Thần uy Lôi Kiếp bất hủ bất diệt, đánh cho nát bấy.

Đồng thời, mắt trái của Triệu Phong chợt chuyển động một tầng kim trạch hổ phách, tốc độ vận chuyển của mắt trái, đã đạt đến cực hạn.

Đột nhiên, trong mắt trái của Triệu Phong, chợt lóe một đạo u trạch ám kim như mộng ảo.

- Linh Hồn Mê Loạn.

Lực lượng linh hồn tử sắc, thông qua ý chí Đồng lực của Triệu Phong, trực tiếp bao trùm toàn thân Cơ Đăng Thiên.

Phốc…

- Đây là?

Cơ Đăng Thiên cảm thấy bước tiến có phần bất ổn, ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong, tràn ngập kinh hãi và nghi hoặc.

- Đây là Tử Tinh Mê Loạn của ta…

Cơ Đăng Thiên ngơ ngác thất thanh, trên mặt lộ vẻ kinh hoảng.

- Làm sao có khả năng, ngươi sao có thể biết được bí thuật của Cơ

gia?

Cơ Đăng Thiên đột nhiên nói năng có chút lộn xộn.

Chân nguyên vận chuyển trong cơ thể hắn hoàn toàn hỗn loạn, thậm chí trong thời gian ngắn, không thể nào thi triển được Đồng thuật.

Cơ Đăng Thiên vội vã vận chuyển ý chí linh hồn và ý chí Đồng lực, phá giải bí thuật này.

- Hiệu quả không tệ.

Triệu Phong khẽ mỉm cười.

Tử Tinh Mê Loạn cũng là một loại Huyễn thuật, cho nên Triệu Phong phục chế cũng không có gì khó khăn.

Loại Huyễn thuật tinh thần này, lại thêm vào Đồng lực linh hồn mạnh mẽ của hắn, uy năng lại càng tăng lên.

Phốc…

Một luồng kình phong cuồng bạo mãnh liệt quét tới.

- Không tốt.

Vừa rồi Triệu Phong phục chế bí thuật, đã tập trung quá mức, cho nên lúc này, quyền phong của Bách Luyện Thánh Chủ đã đánh tới.

Mặc dù khoảng cách còn xa, nhưng Triệu Phong vẫn cảm thấy bên ngoài Thánh Lôi Thể, cảm thấy đau nhói một trận, kim lam lôi quang có chút lờ mờ.

- Hộ Thể Lôi Cương.

Triệu Phong vận chuyển lực lượng Phong Lôi, bên ngoài thân thể vội vàng ngưng tụ một tầng Lôi tráo ngưng thực cổ xưa, hào quang kim sắc lấp lánh.

Ầm...

Lôi cương vỡ nát, thân thể Triệu Phong bị đánh về phía vách tường, cảm giác đau đớn như bị xé rách lan khắp toàn thân.

Phốc…

Một đạo bóng đen tiếp tục lao tới, ý cảnh khí thế bễ nghễ uy mãnh, ép tới Triệu Phong, không cho hắn chút cơ hội thở dốc.

- Hừ!

Sắc mặt Triệu Phong trở nên lạnh lùng, vận chuyển Phong Lôi chân nguyên, Xích Lôi Quang Dực sau lưng bỗng nhiên chấn động, Triệu Phong hóa thành một đạo lôi quang đỏ sậm, hung hăng va chạm với Bách Luyện Thánh Chủ.

Vừa rồi nếu không phải Cơ Đăng Thiên thi triển bí thuật tinh thần, tạo thành ảnh hưởng nhất định với hắn, dẫn đến chân nguyên trong cơ thể hỗn loạn, lực phòng ngự của Thánh Lôi Thể giảm mạnh, thì sao có thể để cho Bách Luyện Thánh Chủ thực hiện được một đòn vừa rồi.

Có điều, như vậy cũng không đáng kể.

Hắn cũng đang muốn học tập bí thuật Tử Tinh Đồng của Cơ gia.

Triệu Phong âm thầm vận chuyển Thủy Chi Phong Lôi và Mộc Chi Phong Lôi, đem thương thế do một quyền vừa rồi tạo thành, cấp tốc chữa trị.

- Bá Hoàng Chỉ.

- Liệt Thiên Bá Quyền.

- Thiên Tàm Vô Ảnh Cước.

Bách Luyện Thánh Chủ dùng cả tay lẫn chân, không hề dừng lại chút nào, thế tiến công như nước chảy mây trôi, bá đạo đến cực điểm.

Quyền chưởng thối ảnh, bao phủ khắp bốn phía Triệu Phong.

Uy mãnh bá đạo, lực phá núi sông.

- Thánh Lôi Bá Thể, Hộ Thể Lôi Cương.

Triệu Phong đem Thánh Lôi Thể thúc đẩy đến cực hạn, bên ngoài thân thể lóe lên một trận hào quang kim mang rực rỡ, vờn quanh toàn thân, Phong Lôi nổ vang không ngừng.

Triệu Phong mặc kể Bách Luyện Thánh Chủ triển khai bất kỳ loại chiêu thức nào.

Hắn đều chống đỡ được toàn bộ.

Rầm rầm rầm…

Hộ Thể Lôi Cương bên ngoài thân thể Triệu Phong ầm ầm nổ tung, hào quang kim sắc rực rỡ chói mắt, sản sinh lực phản chấn cường đại, đem toàn bộ Thánh lực chân nguyên xung quanh đẩy lui.

Phốc…

Bách Luyện Thánh Chủ chợt nở nụ cười gằn, hắn đã gặp phải bí kỹ phòng ngự của Triệu Phong một lần, há có thể bị lừa lần nữa.

Bách Luyện Thánh Chủ hóa thành một đạo hắc ảnh, bộ pháp vô cùng xảo diệu, xen lẫn vào kẽ hở phản chấn, không hề bị Lôi lực phản chấn của Hộ Thể Lôi Cương ảnh hưởng chút nào.

- Băng Thiên Thần Quyền.

Ý cảnh khí thế khắp toàn thân Bách Luyện Thánh Chủ tập trung tại quyền phải, một luồng uy thế như cuồng phong chấn động bốn phương, quyền ảnh mang theo Huyền Quang Thánh Lực vô thượng, như cự sơn áp đỉnh, oanh kích tới trước.

Triển khai một chiêu này xong, rõ ràng khí tức của Bách Luyện Thánh Chủ đã suy yếu, ý cảnh đại thế đều suy giảm.

- Thánh Lôi Bá Quyền.

Triệu Phong vận chuyển ấn ký Lôi Kiếp trong không gian tinh hạch, đồng thời thúc dục lực lượng Cổ Lôi bên ngoài Thánh Lôi Thể.

Hào quang Lôi Điện bá đạo nguyên thủy, tập trung tại song quyền của Triệu Phong, một đạo kim quang cự lôi bá đạo khổng lồ, tựa như núi cao, ầm ầm tràn ra.

Rầm rầm rầm…

Phong bạo hủy diệt mãnh mẽ, đánh bay Triệu Phong và Bách Luyện Thánh Chủ, cả hai đều đập mạnh lên vách tường.

Cơ Đăng Thiên ở phía xa, sắc mặt trắng bệch, trong trận chấn động kinh thiên động địa vừa rồi, hắn đã lui về sau mấy trượng, vẻ mặt hoàn toàn ngây dại.

- Giao chiến cận thân với Bách Luyện Thánh Chủ, không ngờ lại không rơi xuống hạ phong.

Cơ Đăng Thiên quả thật không thể nào tin nổi, thanh âm trở nên run rẩy.

Lần đầu tiên giao thủ, có lẽ Bách Luyện Thánh Chủ vẫn còn bảo lưu, khiến Triệu Phong lợi dụng kỹ xảo phi hành và bí thuật chiến kỹ, cho nên mới đỡ được công kích của Bách Luyện Thánh Chủ.

Nhưng vừa rồi, Bách Luyện Thánh Chủ đã bạo phát toàn bộ uy thế, sử dụng tới chiến kỹ Thiên cấp, vậy mà vẫn khó phân thắng bại với Triệu Phong.

Phải biết rằng, Bách Luyện Thánh Chủ chính là người của Tào gia thuộc Bát đại thế gia.

Mà Tào gia lại chính là thế gia chiến kỹ, lại thêm có tính chất Luyện Thể nhất định, nghiên cứu sâu sắc đối với các chiến kỹ vật chất, là thế gia cận chiến mạnh nhất trong Bát đại thế gia.

- Đây không phải là sự thật, có huyết mạch đồng tử kinh khủng như vậy, tại sao công kích thể phách lại có thể đối kháng được với cả Thánh Chủ cận chiến chứ?

Cơ Đăng Thiên toàn thân run rẩy.

Trong mắt của hắn mơ hồ lộ ra một tia sợ hãi, lúc này, hắn thật sự

không dám ra tay.

Hắn sợ làm cho Triệu Phong chú ý, như vậy thì kết cục của hắn và Cơ Bạch sẽ giống như.

Rầm rầm rầm…

Bên trong vách tường, hai đạo thân ảnh lại lần nữa đan xen vào nhau.

- Triệu Phong, ta xem ngươi còn có thể kiên trì được bao lâu.

Bách Luyện Thánh Chủ cắn răng hừ lạnh một tiếng, tiện tay triển khai ra chiến kỹ.

Bây giờ, hắn đã xem Triệu Phong như cường giả cùng thế hệ.

Triệu Phong nắm giữ thể phách phòng ngự quá mức biến thái, thậm chí còn vượt xa Thạch gia, nhất thời, ngay cả hắn cũng không làm gì được Triệu Phong.

Nhưng chênh lệch giữa Hư Thần Cảnh và Huyền Quang Cảnh rất lớn.

Thánh Thể của Huyền Quang Cảnh, nắm giữ năng lực tự khôi phục cường đại, hơn nữa Huyền Quang Thánh Lực còn có khả năng công kích, ảnh hưởng đến linh hồn.

Cho dù nội tình Triệu Phong thâm hậu, nhưng hắn ngoại trừ công kích, còn phải duy trì Thánh Lôi Thể, trị liệu thương thế trong cơ thể, tiêu hao chân nguyên sẽ như nước chảy.

- Ha ha…

Khóe miệng Triệu Phong, chợt nhếch lên nụ cười hưng phấn.

Ác chiến cận thân với Bách Luyện Thánh Chủ, khiến toàn thân Triệu Phong cảm thấy thoải mái, sâu bên trong cơ thể, một luồng nhiệt huyết chiến đấu đột nhiên sôi trào.

Bách Luyện Thánh Chủ bởi vì bị không gian Thái Cổ áp chế, cho nên chỉ có thể phát huy được bốn phần mười thực lực, cũng không phải là toàn bộ thực lực.

Nhưng Triệu Phong đồng dạng cũng không sử dụng Đồng thuật linh hồn, mà chỉ cận chiến với hắn.

Ầm...

Bỗng nhiên trên người Triệu Phong chợt nổi lên một tầng diễm khí lưu ly, một luồng khí thế nóng rực khủng bố bá liệt, ầm ầm nổ tung, tựa như một tầng huyết dương bốc cháy hừng hực, bùng nổ vô số tia lửa huyết diễm diệu thế.

Bên trong cổ đạo, bầu không khi đột nhiên trở nên nóng rực.

- Đây là? Huyết mạch Huyết Ma Dương?

Trên mặt Bách Luyện Thánh Chủ lập tức lộ vẻ kinh ngạc vô cùng.

Tại sao Triệu Phong lại mang huyết mạch của Thiết gia?

Rầm rầm rầm…

Triệu Phong giống như một vị Huyết Diễm ma Tôn, toàn thân thiêu đốt hỏa diễm đỏ tươi, Lôi Dực phi chấn, quyền chưởng công kích

bộc phát, đạt đến tình trạng cực kỳ dọa người.

Triệu Phong đánh ra một quyền, huyết diễm nổ tung, lôi quang chập chờn, chí cương chí liệt, một luồng cảm giác thiêu đốt không ngừng ăn mòn.

Uy lực bùng nổ, không phân cao thấp với chiến của Bách Luyện Thánh Chủ.

Trong khoảnh khắc giao chiến, Bách Luyện Thánh Chủ đột nhiên có cảm giác, tinh lực tinh nguyên của bản thân, đang bị Triệu Phong rút đi.

Ngược lại, Triệu Phong càng đánh thì huyết khí càng khôi phục.

Tinh nguyên tinh lực của Huyền Quang Thánh Thể không phải bình thường, mặc dù chỉ bị rút đi một phần nhỏ.

Nhưng đối với Vương Giả Hư Thần Cảnh mà nói, lại có hiệu quả bổ dưỡng rất lớn.

- Đây là, huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ của Thiết gia ngày xưa.

Trong lòng Bách Luyện Thánh Chủ cực kỳ kinh ngạc, vội vàng kéo dài khoảng cách với Triệu Phong.

Đều là Bát đại thế gia, cho nên hắn hiểu rất rõ về uy lực của loại huyết mạch này.

Chương 941: Đình Chiến

Đều là Bát đại thế gia, cho nên hắn hiểu biết rất rõ về huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ. Đây chính là huyết mạch khắc tinh của tất cả chiến kỹ cận chiến.

Bây giờ cuối cùng hắn đã rõ, tại sao trong trận chiến tranh đoạt danh ngạch lúc trước, Thiết Hồng Nam lại mời Triệu Phong đến đại điện của Tứ hoàng tử để nói chuyện.

Thì ra, trên người Triệu Phong mang huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

Đây chính là huyết mạch chiến đấu có thể xếp vào mười hạng đầu trên Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng.

Chiến đấu với huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, Thánh Thể của hắn sẽ bị khắc chế ở một mức nhất định.

Cho dù Tào Chương tu luyện chiến kỹ Thiên cấp tới cảnh giới viên mãn, phát huy hơn xa người thường, nhưng Triệu Phong vẫn có thể dựa vào huyết mạch Huyết Ma Dương và thể phách phòng ngự mà đọ sức với hắn.

Nói cách khác, cứ hao tổn như vậy, người thua vẫn sẽ là Tào Chương.

Hơn nữa, Triệu Phong còn có huyết mạch đồng tử thần bí chưa sử dụng với hắn.

Huyễn thuật của Cơ Đăng Thiên không có tác dụng với Triệu Phong, ngược lại còn bị linh hồn Đồng thuật của Triệu Phong dọa cho kinh hãi không dám ra tay.

Bởi vậy có thể thấy được, linh hồn Đồng thuật của Triệu Phong, tuyệt đối có thể uy hiếp đến Thánh Chủ.

Mặt khác, Triệu Phong còn là một Tuần Thú Sư, trong tay nhất định có không ít Linh sủng, thậm chí là chủng tộc có huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng như Vân Tầm Tiên Điệp.

Nghĩ tới đây, Tào Chương liền mất sạch chiến ý.

Huống hồ, thực lực của bản thân hắn hiện nay, chỉ có thể phát huy được bốn phần mười, vô cùng bó tay bó chân.

Tại sao tiểu bối này lại khó chơi như vậy?

Mà thành viên trong tiểu đội của mình là Cơ Bạch và Cơ Đăng Thiên, lại không dùng được.

- Triệu Phong, trước hết chúng ta ngừng tay đã.

Tào Chương đưa tay ra ngăn lại, ra hiệu tạm dừng.

Cho dù hắn có thể phát huy toàn bộ sức chiến đấu, nhưng bây giờ hắn biết được sự tồn tại của huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, hắn cũng không dám giết Triệu Phong.

Thiết gia chính là thế gia mạnh nhất trong Bát đại thế gia.

Nếu như mình giết chết kẻ nắm giữ huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, vậy thì hai đại thế gia còn không trực tiếp khai chiến hay

sao?

Huống hồ, nếu Triệu Phong tiếp tục đánh, e rằng thắng bại còn chưa biết.

Bất luận thắng thua, đều là hắn giúp Triệu Phong tạo nên danh tiếng.

- Truyền thừa ở đây, phía trước còn chưa biết rõ sẽ gặp nguy cơ gì, không bằng chúng ta liên thủ, chờ đến lúc tới chỗ truyền thừa hẵng nói.

Bách Luyện Thánh Chủ có chút lúng túng, liền lấy cớ này để đình chiến.

Bây giờ, sự tồn tại của Triệu Phong, gần như có thể sánh ngang với một vị Thánh Chủ, so với hai người kia trong tiểu đội của hắn, còn hữu dụng hơn nhiều.

Ở đằng xa, Cơ Đăng Thiên vẫn còn chìm đắm trong chấn động.

Bất kể là huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ mà Triệu Phong thể hiện ra, hay là việc Bách Luyện Thánh Chủ tạm thời đình chiến.

Hắn không ngờ rằng một tiểu bối Hư Thần Cảnh hậu kỳ, lại có thể bức cho bọn họ đến mức này.

Tuần Thú Sư Cơ Bạch, bị ép phải kích hoạt trận pháp để đào tẩu.

Còn huyết mạch đồng tử của mình lại không có tác dụng với Triệu Phong, thậm chí còn bị đối phương học trộm, làm nhục mình một phen.

Mà Thánh Chủ trong đội ngũ, không ngờ lại vứt bỏ mặt mũi, đưa ra

đề nghị đình chiến.

Hắn cũng có thể nhìn ra, nếu như tiếp tục chiến đấu, e rằng Bách Luyện Thánh Chủ cũng không có bao nhiêu phần thắng.

Bây giờ, hắn đã có chút hối hận rồi.

Có thể là từ trước tới nay hắn tu luyện đã quá mức thông thuận, thậm chí ngay cả lời nói của Thái Thượng Trưởng lão mà hắn cũng không tin.

Triệu Phong thoáng sững sờ, bây giờ hắn đang đánh đến sảng khoái, không ngờ Bách Luyện Thánh Chủ lại mất đi chiến ý.

Chẳng qua, nghĩ đến bốn nhân ảnh vừa tiến vào, Triệu Phong cũng trầm mặc trong chốc lát.

- Truyền thừa, ta muốn bảy phần mười.

Triệu Phong kiên định nói.

Bách Luyện Thánh Chủ khẽ nhíu mày, khóe miệng co quắp một trận.

Khẩu vị của tiểu bối này, quả thật không phải bình thường.

Phía bên mình có hai người, vậy mà Triệu Phong vẫn muốn độc chiếm bảy phần mười.

- Vậy ta ba phần mười.

Tào Chương cắn răng đáp ứng, lập tức liếc nhìn Cơ Đăng Thiên.

Cơ Đăng Thiên bất đắc dĩ cười khổ, tất nhiên hiểu rõ ý tứ của Bách

Luyện Thánh Chủ, chính là trong Hoàng Thiên truyền thừa này, không có phần của hắn.

- Ta đi mở đường.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Hắn muốn bảy phần mười truyền thừa, chính là bởi vì Bách Luyện Thánh Chủ đối với hắn mà nói, cũng không có tác dụng lớn lắm.

Chẳng qua vì phòng ngừa bốn người vừa tiến vào, cho nên Triệu Phong cũng không được nước lấn tới, tránh việc ép đối phương liên thủ với bốn người kia, như vậy thì được không bằng mất.

- Ồ? Tốt lắm.

Bách Luyện Thánh Chủ có chút sững sờ.

Ầm... Ầm...

Phía trước cổ đạo, quái vật sa thạch không ngừng cuồn cuộn tràn tới như nước thủy triều.

Lúc Triệu Phong và Bách Luyện Thánh Chủ giao chiến, quái vật sa thạch vẫn không ngừng tấn công tới.

Chẳng qua, trận chiến của hai người quá mức kịch liệt, chỉ một ít dư âm cũng có thể giết chết quái vật sa thạch muốn tiếp cận, bởi vậy cho nên mới không để bọn chúng vào mắt.

Bây giờ hai người vừa đình chiến, những quái vật này lại tiếp tục giết tới.

Triệu Phong đứng thẳng tại trung tâm cổ đạo, đối mặt với từng đàn quái vật sa thạch, ý thức chợt tiếp xúc với kim cầu thần bí trong không gian mắt trái.

Mắt trái của Triệu Phong, chợt lóe lên một tầng kim trạch hổ phách, một luồng ý chí Đồng lực tuyệt cường, kèm theo đó là lực lượng linh hồn khiến người ta sợ hãi, dũng mãnh tràn ra.

Cơ Đăng Thiên và Bách Luyện Thánh Chủ ở bên cạnh, lập tức lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

- Ý chí linh hồn thật mạnh.

Cơ Đăng Thiên kinh hãi thốt lên.

Hắn không biết không gian Thái Cổ tạo thành áp chế với Triệu Phong, rốt cuộc lớn đến mức nào.

Bởi vậy không thể phán đoán chính xác được ý chí linh hồn của Triệu Phong, rốt cuộc mạnh ra sao.

- Giải quyết quái vật sa thạch, tại sao lại lựa chọn Đồng thuật? Chẳng lẽ là Đồng thuật thiên hướng vật chất?

Trong lòng Bách Luyện Thánh Chủ có chút kinh ngạc.

Vụt...

Chỉ thấy một đạo gợn sóng màu vàng nhạt khổng lồ, phảng phất ẩn chứa quy tắc vạn vật kỳ diệu, từ trong mắt trái của Triệu Phong bắn ra.

Chùm sáng màu vàng nhạt, từ chính giữa cổ đạo bắn ra, xuyên qua

thân thể của toàn bộ quái vật sa thạch trên cổ đạo, không biết là kéo dài đến đâu.

Hồi lâu sau, vẫn không phát sinh bất cứ chuyện gì.

- Xuyên qua quái vật sa thạch, là công kích linh hồn ư?

Bách Luyện Thánh Chủ mặc dù không hiểu gì về linh hồn, nhưng có thể xuyên thấu vật chất, thì chỉ có linh hồn.

- Đây là Đồng thuật gì, lẽ nào là như Cơ Vô Dã đã nói…

Với sự từng trải của Cơ Đăng Thiên, vậy mà vẫn không thể nhìn ra được loại Đồng thuật mà Triệu Phong đang triển khai, rốt cuộc có tác dụng gì.

Nhưng một khắc sau, một màn khiến cho người khác chấn động, đột nhiên xuất hiện.

Trong cổ đạo, toàn bộ quái vật sa thạch bị chùm tia sáng vàng nhạt khổng lồ kia xuyên qua, đều biến mất không còn tăm hơi.

Một con đường lớn, lập tức bị Triệu Phong trực tiếp mở ra.

Chẳng qua, giữa đường lại tràn ngập cát vàng.

Triệu Phong khép mắt trái lại, giảm bớt tâm thần tiêu hao.

Những quái vật sa thạch này, đều là do Tiểu Thế Giới của Thánh Chủ tạo ra, đều chỉ là những hạt kết câu vô cùng thô ráp đơn sơ.

Triệu Phong chỉ cần phân tích thấu triệt kết cấu của những hạt này, lập tức có thể phân giải hết sức dễ dàng.

Thế nhưng phân giải một lần với số lượng khổng lồ như vậy, cũng là lần đầu tiên của hắn, với ý chí linh hồn Đồng lực của Triệu Phong, mà vẫn cảm thấy mệt mỏi, ủ rũ một phen.

Có điều, mục đích của hắn, cũng đã đạt được.

Thứ nhất, nhanh chóng công phá truyền thừa, sau khi đạt được tài nguyên và Long vận khí của truyền thừa, lập tức rời đi, không ai có thể ngăn được hắn.

Thứ hai, chấn nhiếp Bách Luyện Thánh Chủ.

Mặc dù Bách Luyện Thánh Chủ tạm thời hợp tác với hắn, nhưng dù sao cũng chỉ là ước định bằng miệng, Triệu Phong không thể nào tín nhiệm hắn hoàn toàn.

Huống hồ, thân là Thánh Chủ, có người nào có thể cam tâm tình nguyện chịu thiệt vì một Vương Giả Hư Thần Cảnh?

Bởi vậy, Triệu Phong vẫn cần phải uy hiếp một chút.

Khiến Bách Luyện Thánh Chủ không dám đối địch với hắn.

- Đi thôi.

Triệu Phong khẽ mỉm cười.

- Đây… là thật ư?

Bách Luyện Thánh Chủ cảm thấy đầu óc trống rỗng.

Lấy sự từng trải của một Thánh Chủ như hắn, cũng không thể hiểu

được tình cảnh này.

Chùm ánh sáng màu vàng nhạt kia, đến tột cùng là sức mạnh gì?

Không ngờ có thể trong nháy mắt khiến cho vô số quái vật sa thạch biến mất, không còn chút tăm hơi nào.

Mắt của hắn không thể nhìn ra được chùm ánh sáng này rốt cuộc chiếu rọi được bao xa, rốt cuộc có bao nhiêu quái vật sa thạch biến mất.

Nếu như năng lực dịch chuyển không gian, như vậy thì còn có thể tiếp thu được.

Nhưng Bách Luyện Thánh Chủ lại không hề cảm thấy có chút lực lượng không gian chấn động nào.

Hắn bỗng nhiên nghĩ, nếu như trong lúc chiến đấu, chùm ánh sáng vừa rồi chiếu rọi lên người hắn, không biết tình huống sẽ như thế nào.

Nghĩ đến đây, linh hồn của hắn không khỏi run rẩy một trận.

Tình cảnh này, đồng dạng cũng khiến Cơ Đăng Thiên như bị sét đánh, ngây người như phỗng.

Hắn chợt nhớ tới những lời Cơ Vô Dã từng nói, đó là Đồng thuật của Triệu Phong, có thể khiến cho vật chất, linh hồn, hoàn toàn biến mất.

Triệu Phong bước về phía trước, tay trái vung lên.

Nhất thời, Hắc Văn Độc Hạt dày đặc phủ kín mặt đất, khí tức hung tàn nghiêm trọng, tràn ngập khắp cổ đạo.

Một loạt bò cạp độc toàn thân đều là hoa văn màu đen dữ tợn, kìm và đuôi của bò cạp, đều có thể phát ra công kích trí mạng.

Trong cổ đạo vô cùng rộng rãi, mặc dù phần lớn quái vật sa thạch, đã bị Đồng thuật của Triệu Phong phân giải.

Thế nhưng quái vật sa thạch tại khu vực biên giới, vẫn còn tồn tại.

Bọn chúng không có linh trí, không biết sợ sệt, chỉ quan tâm đến việc công kích người đến từ bên ngoài.

Keng keng…

Dưới sự dẫn dắt của Hắc Văn Độc Hạt Vương, toàn bộ Hắc Văn Độc Hạt như nước thủy triều màu đen, tràn mạnh về phía trước, mở đường cho Triệu Phong.

- Bầy thú này, chính là chủng tộc Yêu thú trong không gian Thái Cổ?

Cơ Đăng Thiên kinh hãi thốt lên.

Trong tiểu đội của Bách Luyện Thánh Chủ, Cơ Bạch cũng là Tuần Thú Sư.

Mới đầu, bọn họ cũng có dự định đi thuần phục đàn Yêu thú.

Nhưng đầu lĩnh Yêu thú, cho dù bị Bách Luyện Thánh Chủ áp chế, vẫn rất khó thuần phục.

Hơn nữa, một mình Cơ Đăng Thiên thì lại không đủ khả năng ứng phó những Yêu thú khác.

Bởi vậy, kế hoạch thuần phục đàn Yêu thú cũng thất bại.

Nhưng không ngờ, đội ngũ của Triệu Phong và Chu Tố Nhi, lại có thể thuần phục được một đàn Yêu thú.

Hơn nữa, đàn Hắc Văn Độc Hạt này, lại có chiến lực phi phàm.

Bách Luyện Thánh Chủ nhìn về phía bóng lưng của Triệu Phong, bây giờ hắn đã biết, đây là một người tuyệt đối không thể đắc tội.

Cứ như vậy, cường giả tuyệt thế của Tào gia và Cơ gia, đều theo sau Triệu Phong, tốc độ cực nhanh, tiến vào sâu trong truyền thừa.

Phi hành rất lâu, ba người mới phát hiện số lượng quái vật Sa Thạch nhiều lên.

Nói cách khác, Đồng thuật thần bí của Triệu Phong, có thể tiêu diệt toàn bộ quái vật sa thạch trong khoảng cách cực xa như vậy.

Không cần Triệu Phong lên tiếng.

Bách Luyện Thánh Chủ đã tự động lao tới trước mở đường.

Dưới sự liên thủ của cường giả cấp Thánh Chủ và Hắc Văn Độc Hạt, ba người rất nhanh đã nhìn thấy điểm cuối trong Hoàng Thiên truyền thừa.

Cổ đạo này, e rằng phải dài đến gần trăm dăm.

- Triệu Phong, phía trước là quái vật sa thạch cấp Thánh Chủ, cùng xông lên thôi.

Sắc mặt Bách Luyện Thánh Chủ thoáng trầm xuống.

Ở cổ đạo phía trước, có một đầu quái vật sa thạch to lớn, giống như tòa núi nhỏ, đứng chắn trước mặt.

- Được.

Thánh Lôi Thể của Triệu Phong trực tiếp vận chuyển, thân hình đột nhiên khuếch trương, toàn thân tỏa ra một trận điện văn thể phách kim lôi sắc, trong lúc phi hành, Thể Phách Lôi Cương vô hình, trấn áp phá hủy hết tất cả.

Ầm...

- Liệt Thiên Bá Quyền.

Triệu Phong và Bách Luyện Thánh Chủ, chủ động tấn công, hắc hồng kim quang, rực rỡ đan xen.

Công kích diện rộng bá đạo, phá hủy hết thảy.

- Nó có năng lực tái sinh.

Trên người quái vật sa thạch, có một bộ phận đã bị hai người phá hủy, hóa thành cát vàng, rơi trên mặt đất.

Nhưng những cát vàng này, lại giống như bị dẫn dắt, hòa vào thân thể quái vật sa thạch, bộ phận vừa bị phá hủy, lại khôi phục như thường.

- Chỉ cần những hạt cát này vẫn còn, nó sẽ vĩnh viễn không chết.

Triệu Phong mở mắt trái ra, nhìn về phía quái vật sa thạch.

- Cái gì?

Mắt trái của Triệu Phong, có thể nhìn thấy thứ mà người thường không thể nhìn thấy, trên mặt đột nhiên lộ vẻ mừng rỡ.

- Hạt kết cấu của quái vật sa thạch Thánh Chủ, không chênh lệch so với quái vật sa thạch lúc trước bao nhiêu.

Vụt...

Mắt trái của Triệu Phong chợt lóe một tầng kim trạch hổ phách lấp lánh, một chùm tia sáng vàng nhạt, chợt xuyên qua vị trí trái tim của quái vật sa thạch.

Phốc…

Một lúc sau, bộ phận sa thạch bị chùm tia sáng xuyên thấu, liền trực tiếp biến mất, ở vị trí trái tim, lộ ra ba viên tinh châu lấp lánh.

Triệu Phong vung tay lên, ba viên Thần Tinh thứ phẩm liền trực tiếp bay tới, bị Triệu Phong thu vào Mê Không Giới.

Ầm...

Khoảnh khắc Thần Tinh thứ phẩm bị cướp đi, toàn bộ quái vật sa thạch, đều hóa thành vô số cát vàng, rơi lả tả khắp mặt đất.

Chương 942: Ban Thưởng

- Thần Tinh thứ phẩm.

Cơ Đăng Thiên kinh hô.

Thần Tinh thứ phẩm, căn bản là tinh thạch trong truyền thuyết, có đẳng cấp cao nhất Đại Lục Vực, Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh cũng dùng tinh thạch tuyệtharo để tu luyện.

Bách Luyện Thánh Chủ cũng nhìn mà thèm khát không thôi.

Cho dù là hắn, trên tay cũng chỉ có vài khối Thần Tinh thứ phẩm, tất cả đều phải mạo hiểm rất lớn trong cấm địa, thì mới có thể đạt được.

- Triệu Phong, tài nguyên trong Thánh Chủ truyền thừa, ngươi bảy ta ba, bây giờ ngươi lấy hết toàn bộ Thần Tinh thứ phẩm, như vậy là có ý tứ gì?

Bách Luyện Thánh Chủ lập tức chất vấn.

- Tài nguyên truyền thừa, quả thật là ngươi ba ta bảy, nhưng đây là thu hoạch do ta chém giết yêu vật.

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, lạnh nhạt nói.

Triệu Phong cũng không ngờ rằng trong cơ thể của quái vật sa thạch cấp Thánh Chủ, lại có ba khối Thần Tinh thứ phẩm, đây có lẽ là ẩn giấu ban thường a.

Phải biết rằng, lúc trước hắn hủy diệt ba khu vực truyền thừa Huyền Quang Cảnh tiểu thành, cũng mới chỉ đạt được một khối Thần Tinh thứ phẩm.

Dù sao thì Thánh Chủ tu luyện cũng cần Thần Tinh thứ phẩm, cho nên không có Thánh Chủ nào lại ngại Thần Tinh thứ phẩm quá nhiều.

Bởi vậy có thể thấy được, truyền thừa ở đây, tuyệt đối không tầm thường.

- Ngươi…

Bách Luyện Thánh Chủ không còn lời nào để nói.

Quả thật là như vậy, ba khối Thần Tinh thứ phẩm này, là hạch tâm của quái vật sa thạch, không thuộc về tài nguyên của truyền thừa.

Mà sự cường thế của Triệu Phong, lại khiến Bách Luyện Thánh Chủ cảm thấy Triệu Phong không sợ hãi hắn chút nào.

- Bên trong truyền thừa Thánh Chủ đại thành, có lẽ cũng có không ít Thần Tinh thứ phẩm.

Bách Luyện Thánh Chủ chỉ có thể nghĩ như vậy.

Phốc…

Khoảnh khắc quái vật sa thạch cấp Thánh Chủ sụp đổ, ba người lập tức tiến vào.

Trước mắt là một cái đại sảnh trống trải, không có bất kỳ bài trí nào, trên vách tường xung quanh, đều điêu khắc những bức hình vẽ trông cực kỳ sống động.

Khoảnh khắc ba người tiến vào, Long vận khí vô hình, cũng lập tức dũng mãnh tiến vào Hộ Long Ngọc của bọn họ.

Nhưng không lâu sau, Long vận khí liền đình chỉ.

- Long vận khí này…

Bách Luyện Thánh Chủ có chút nghi hoặc.

Long vận khí dường như còn ít hơn so với tưởng tượng, thậm chí Long vận khí còn không bằng cả trong truyền thừa Thánh Chủ tiểu thành.

Chẳng lẽ tin tức sai lệch, đây không phải là truyền thừa Thánh Chủ đại thành?

Nhưng dựa theo tao ngộ trên đường của bọn họ, độ khó này tuyệt đối vượt qua truyền thừa Thánh Chủ tiểu thành.

Nếu không phải nhờ vào Đồng thuật thần bí của Triệu Phong, e rằng ba người Bách Luyện Thánh Chủ cũng rất khó có thể xông đến tận đây.

- Đó là gì?

Cơ Đăng Thiên nhìn về phía trên.

Ánh mắt của ba người, cũng đồng thời bị quang cầu thủy văn trong suốt, trôi nổi trên không trung hấp dẫn, hào quang rực rỡ từ trong đó tản mát ra, chiếu rọi khắp bốn phương.

- Chúc mừng chư vị đã vượt ải thành công, nhưng không có người

thừa kế phù hợp yê cầu, bởi vậy, xin tặng ba loại trân bảo cho người vượt ải.

Trong đải sảnh, thanh âm Không Minh thần bí vang vọng, phảng phất như ý chí thiên địa.

- Đây là, lực lượng ý chí.

Cơ Đăng Thiên lộ ra thần sắc kinh hãi.

- Không, đây là ý chí lưu lại trong Tiểu Thế Giới.

Bách Luyện Thánh Chủ sau khi kinh hãi, liền nhẹ nhàng thở ra.

- Ý chí Tiểu Thế Giới?

Triệu Phong thoáng kinh ngạc, cách gọi này, vẫn là lần đầu tiên hắn được nghe thấy.

- Sau khi Tiểu Thế Giới trở nên vô cùng vững chắc chân thực, Thánh Chủ sẽ đem ý chí của mình, khắc sâu vào trong Tiểu Thế Giới, cũng tương đương với người quản lý.

Bách Luyện Thánh Chủ giải thích một chút, nhưng hắn cũng không biết rõ lắm.

- Người quản lý?

Nói đến người quản lý, Triệu Phong chợt nhớ tới Tiểu Tặc Miêu trong Mê Không Giới.

Lúc này nó cũng tương đương với một người quản lý, giúp Triệu Phong chăm sóc Bích Thủy Thiên Liên, Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu

và Ngũ Độc Kỳ Phong.

- Xem ra, ý chí lưu lại trong Tiểu Thế Giới, vẫn tự hoàn thành ý nguyện khi Thánh Chủ còn sống, nghiêm khắc chọn lựa người thừa kế.

Triệu Phong vuốt vuốt cằm.

Như vậy, nguyên nhân Long vận khí ít ỏi, cũng có thể giải thích.

- Không sai.

Thần sắc Bách Luyện Thánh Chủ có chút ngẩn ra, không ngờ Triệu Phong lại lý giải nhanh chóng như vậy, theo lý thuyết, Triệu Phong vẫn chỉ là Hư Thần Cảnh hậu kỳ, ngay cả Tiểu Thế Giới cũng không có.

Mọi người chỉ dừng lại trong chốc lát.

Nếu là truyền thừa bình thường, chỉ cần công phá được cửa khẩu, là có thể đạt được toàn bộ tài nguyên truyền thừa.

Nhưng truyền thừa Thánh Chủ ở nơi này thì lại bất đồng, ý chí lưu lại trong Tiểu Thế Giới vẫn nghiêm khắc tuân theo sự phân phó của chủ nhân lúc còn sống, quản lý mảnh không gian này.

Nói cách khác, ba người bọn họ chỉ có thể có được vật phẩm bên trong ba cái quang cầu thủy văn trên không trung mà thôi.

Trừ phi, mọi người có thể tiêu diệt được ý chí Huyền Quang Cảnh đại thành lưu lại trong Tiểu Thế Giới.

Như vậy, mới có thể đoạt được toàn bộ tài nguyên truyền thừa.

Nhưng hiển nhiên, đây là chuyện không có khả năng.

Một khi mọi người phát động tiến công, ý chí lưu lại sẽ liên hợp với toàn bộ lực lượng Tiểu Thế Giới.

Lúc đó, diệt sát mọi người cũng rất dễ dàng.

Như vậy thì không còn biện pháp nào khác rồi.

Triệu Phong lại lần nữa nhìn kỹ ba cái quang cầu trong không trung.

Trong quang cầu thứ nhất, lưu trữ một bản cổ tịch, gọi là Hoàng Thiên Nạp Khí Quyết.

Tiếp theo là một gốc dược thảo Quỷ Kiểm Hồng Sắc, cuối cùng là mười khối Thần Tinh thứ phẩm.

Trên mặt Bách Luyện Thánh Chủ chợt lộ vẻ trầm tư.

Chỉ có ba loại bảo vật, dựa theo ước định giữa hắn và Triệu Phong, Bách Luyện Thánh Chủ có thể đạt được một vật phẩm bên trong quang cầu thủy văn.

Mà Quỷ Kiểm Hồng Thảo và Hoàng Thiên Nạp Khí Quyết, bọn hắn đều không biết gì, cũng không thể đánh giá được giá trị.

Nhưng thông qua mười khối Thần Tinh thứ phẩm bên cạnh, vẫn có thể cân nhắc được nhất định.

Giá trị của hai loại vật phẩm này, có lẽ sẽ không thua kém mười khối Thần Tinh thứ phẩm.

Chẳng qua là tác dụng lớn hay nhỏ mà thôi.

Ví dụ như, một kiện Thánh Khí truyền thừa, bên trong lại không phải là truyền thừa mình cần, như vậy thì kiện Thánh Khí truyền thừa này, đối với bản thân người đó mà nói, giá trị rất thấp.

- Triệu Phong, Hoàng Thiên Nạp Khí Quyết cho ta, những thứ còn lại ngươi giữ lấy, thế nào?

Bách Luyện Thánh Chủ thử thăm dò.

Ba loại vật phẩm này, thứ đầu tiên Bách Luyện Thánh Chủ xem nhẹ là Quỷ Kiểm Hồng Thảo.

Thân là thế gia chiến kỹ, hắn tất nhiên cảm thấy hứng thú với Hoàng Thiên Nạp Khí Quyết hơn.

Còn Thần Tinh thứ phẩm thì trong tay hắn vẫn còn vài khối.

Thời gian trong lăng mộ Hoàng tộc vẫn còn rất dài, muốn Thần Tinh thứ phẩm thì vẫn còn rất nhiều cơ hội.

Triệu Phong khẽ nhíu mày.

Ba loại vật phẩm này, đối với hắn mà nói, cũng giống như mười khối Thần Tinh thứ phẩm, đều có chút giá trị.

Ngũ Hành Phong Lôi Quyết của Triệu Phong đã có thể xem là công pháp đỉnh cấp trên thế gian. Tác dụng của Hoàng Thiên Nạp Khí Quyết đối với Triệu Phong mà nói, tác dụng cũng không lớn.

Còn gốc Quỷ Kiểm Hồng Thảo này, rõ ràng là thuộc về Thi Quỷ tà đạo.

Tổng thể mà nói, Triệu Phong đối với việc thu hoạch truyền thừa lần này, không hài lòng lắm.

Nhìn thấy Triệu Phong nhíu mày, Bách Luyện Thánh Chủ thầm kêu không tốt, chẳng lẽ Triệu Phong coi trọng Hoàng Thiên Nạp Khí Quyết?

Trong ba loại vật phẩm này, thứ không có giá trị nhất đối với bọn họ, chính là gốc Quỷ Kiểm Hồng Thảo kia.

Bách Luyện Thánh Chủ vừa chuẩn bị trao đổi với Triệu Phong một phen.

Nhưng bỗng nhiên, Triệu Phong lại lên tiếng đáp ứng.

- Được, lấy bảo vật đi.

Triệu Phong lập tức nhảy lên, đầu tiên là lao về phía mười khối Thần Tinh thứ phẩm, vươn ra một trảo.

- Ồ? Quang cầu thủy văn này?

Thần sắc Triệu Phong thoáng rung động.

Lúc lực lượng của hắn va chạm vào quang cầu, liền có cảm giác giống như trong Không Gian Thần Huyễn ngày trước, khi đó, Tân Vô Ngân đã lấy nhu thắng cương, phá giải lực đạo của hắn.

Lúc lực lượng khí lực của Triệu Phong chạm vào quang cầu thủy văn, một luồng áo nghĩa Thủy hệ thần bí, đột nhiên chuyển hóa phân giải.

Xem ra, bảo vật này, không phải có thể tùy tiện cầm được.

Phía bên kia, Bách Luyện Thánh Chủ cũng không thành công.

- Không có thời gian.

Triệu Phong vận chuyển huyết mạch Huyết Ma Dương, toàn thân xuất hiện một tầng diễm khí như lưu ly, một luồng khí tức khủng bố nóng bỏng bá liệt, giống như một vầng huyết dương thiêu đốt, bộc phát ra quang hoa huyết diễm diệu thế.

- Thánh Lôi Bá Quyền.

Triệu Phong huy động song quyền, đánh ra từng đạo Hồng Viêm Huyết Lôi, kèm theo đó là một luồng diễm khí bá liệt, giống như một đoàn Dương Viêm hừng hực cỡ nhỏ, đánh thẳng về phía quang cầu thủy văn.

Ô...ô...ô...n...g!

Lực đạo quyền thế của Triệu Phong, bị quang cầu thủy văn xoay tròn một phen, sau đó phá giải.

Thế nhưng, hiệu quả thiêu đốt của huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, lại không thể phá giải hay dịch chuyển được.

Phốc phốc phốc…

Toàn bộ quang cầu thủy văn, liền bị diễm khí lưu ly trực tiếp thiêu đốt, không lâu sau, toàn bộ quang cầu thủy văn đã biến mất.

- Thủy Hỏa tương khắc.

Triệu Phong lộ ra nụ cười mỉm, đem mười khổi Thần Tinh thứ phẩm thu vào Mê Không Giới.

Ánh mắt Bách Luyện Thánh Chủ lập tức sáng ngời, liền thi triển một môn chiến kỹ Hỏa thuộc tính.

Một lát sau, quang cầu thủy văn đã vỡ ra, Bách Luyện Thánh Chủ liền thu được Hoàng Thiên Nạp Khí Quyết.

- Lưu lại toàn bộ bảo vật!

Bỗng nhiên, một đạo thanh âm âm trầm bá đạo, từ phái xa cổ đạo truyền đến.

- Có tiểu đội khác đến rồi.

Cơ Đăng Thiên lập tức lộ vẻ ngưng trọng.

Thế nhưng Cơ Đăng Thiên nhìn thấy Bách Luyện Thánh Chủ và Triệu Phong, lập tức an tâm.

Với đội hình ba người bọn họ, cũng không cần sợ hãi bất kỳ tiểu đội nào.

Rầm rầm rầm…

Một luồng Ma Diễm Hắc Sắc cuồng bạo đột nhiên vọt tới, hóa thành một đạo thân ảnh đen kịt, diện mục dữ tợn, đầu đội hắc quang.

- Cửu U Cung, Hắc Ma Thánh Chủ.

Sắc mặt Bách Luyện Thánh Chủ chợt trở nên nghiêm trọng.

- Triệu Phong.

Hắc Ma Thánh Chủ lập tức gầm lên, toàn thân hắc diễm tăng vọt, bộ dạng như muốn ra tay ngay lập tức.

Đồng thời, lại có ba người nhanh chóng chạy đến.

- Ba vị Chuẩn Thánh Chủ.

Cơ Đăng Thiên lập tức nuốt nước bọt một cái.

Không ngờ lại là đội ngũ của Thập Tam hoàng tử.

Hắc Ma Thánh Chủ, lại thêm ba vị Chuẩn Thánh Chủ, đội hình khủng bố như vậy, trong lòng Cơ Đăng Thiên cũng có phần không nắm chắc.

- Ồ, Tam Sinh Ác Quỷ Hoa.

Trong ba người, một vị lão giả mặc tử hắc vân bào, lập tức kêu lên, ánh mắt sáng rực, nhìn chằm chằm vào gốc dược liệu trân bảo bên trong quang cầu thủy văn trên không trung.

- Tam Sinh Ác Quỷ Hoa?

Ánh mắt Hắc Ma Thánh Chủ, di chuyển khỏi Triệu Phong, nhìn chăm chú lên trên, trái tim đột nhiên nhảy lên thình thịch.

- Triệu Phong, Tam Sinh Ác Quỷ Hoa, đối với các ngươi tác dụng không lớn, giao nó cho ta, ân oán của ngươi và Cửu U Cung, hôm nay bổn tọa sẽ không tính toán với ngươi.

Sắc mặt Hắc Ma Thánh Chủ thoáng trầm xuống, nhìn về phía ba

người trước mặt.

Rõ ràng, Tam Sinh Ác Quỷ Hoa, chính là chiến lợi phẩm của Triệu Phong và Bách Luyện Thánh Chủ.

Nếu như Hắc Ma Thánh Chủ trực tiếp cướp đoạt, Bách Luyện Thánh Chủ nhất định sẽ đứng cùng một chiến tuyến với Triệu Phong.

Bởi vậy, Hắc Ma Thánh Chủ trước hết thăm dò, chỉ cần một người trong Triệu Phong hoặc Bách Luyện Thánh Chủ đồng ý là được.

- Cũng tốt, ân oán của ta và Cửu U Cung, trở lại Đại Lục Vực rồi tính sau.

Triệu Phong mỉm cười, đi về phía bên cạnh vài bước, ý bảo nhượng lại bảo vật cho Hắc Ma Thánh Chủ.

Hắc Ma Thánh Chủ lập tức sững sờ, không ngờ Triệu Phong lại đáp ứng dễ dàng như vậy.

Chẳng qua, Hắc Ma Thánh Chủ cũng không nghĩ nhiều như vậy.

Trước mắt, đoạt được Tam Sinh Ác Quỷ Hoa là việc cấp bách nhất.

Phốc…

Hắc Ma Thánh Chủ hóa thành một đoàn hỏa diễm hắc sắc, trực tiếp bay lên, tay áo vung động, Huyền Quang Thánh Lực khủng bố, trực tiếp nghiền nát quang cầu thủy văn.

Nhưng bỗng nhiên.

Trong quang cầu thủy văn lại xuất hiện một đầu tặc miêu màu xám,

sau khi nhếch miện cười với hắn, liền trực tiếp lấy đi Tam Sinh Ác Quỷ Hoa.

- Cái gì? Mèo?

Trên mặt Hắc Ma Thánh Chủ lập tức lộ vẻ kinh ngạc.

Tại sao bên trong quang cầu thủy văn, lại đột nhiên xuất hiện một con mèo?

- Không tốt.

Hắc Ma Thánh Chủ chợt nhớ tới cái gì đó.

Nhưng chỉ một khắc sau, thân ảnh của tặc miêu đã biến mất trong quang cầu thủy văn.

Đồng thời, sau lưng Triệu Phong, một đôi Xích Lôi Quang Dực mở ra, hóa thành một đạo lôi quang xích bạch, bay thẳng đến cổ đạo.

Ba vị Chuẩn Thánh Chủ, căn bản không kịp phản ứng.

Rất hiển nhiên, Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu sớm đã có dự mưu, ngay từ đầu đã không có ý định đem đồ vật tặng cho Hắc Ma Thánh Chủ.

- Triệu Phong.

Hắc Ma Thánh Chủ lập tức gào thét, sau đó hóa thành một đoàn hắc diễm bạo liệt, trực tiếp xông ra khỏi cổ đạo.

Chương 943: Hắc Ma Thánh Chủ

- Triệu Phong.

Hắc Ma Thánh Chủ lập tức nổi giận gào thét, hóa thành một đoàn hắc diễm bạo liệt, trực tiếp xông ra cổ đạo.

Những thành viên khác đi theo Hắc Ma Thánh Chủ, sau một hồi ngây người, lập tức đuổi theo.

- Ha ha, không hổ là Triệu Phong.

Bách Luyện Thánh Chủ cất tiếng cười to.

Hắn không có cách nào đối phó với Triệu Phong, bây giờ thấy ngay cả Hắc Ma Thánh Chủ cũng bị Triệu Phong trêu đùa, trong lòng liền cảm thấy thoải mái.

Hắc Ma Thánh Chủ, chính là Huyền Quang Cảnh sơ thành mạnh nhất của Cửu U Cung, thiên tư tung hoành, nghe nói đã có đủ vốn liếng để trùng kích Huyền Quang Cảnh tiểu thành.

Mà Tam Sinh Ác Quỷ Hoa, vốn là của Triệu Phong, không có liên quan gì đến hắn.

Bây giờ, tiểu đội của Thập Tam hoàng tử, bị Triệu Phong thu hút đi, hắn và Cơ Đăng Thiên ngược lại càng dễ dàng hơn.

Mặt khác, Bách Luyện Thánh Chủ cũng không muốn đối địch với Hắc

Ma Thánh Chủ.

Cửu U Cung thân là thế lực Tam Tinh đỉnh phong, thời kỳ cường thịnh từng là đại Tông Ma đạo Tứ Tinh, nội tình của nó so với Bát đại thế gia, e rằng còn thâm hậu hơn.

Trong thí luyện Thái Tử, Cửu U Cung có hai danh ngạch, lần lượt là Hắc Ma Thánh Chủ và Chuẩn Thánh Chủ lão bối Hề Bằng.

Nếu như hắn đoán không sai, trên người Hắc Ma Thánh Chủ, khẳng định cũng có vật phẩm như vậy.

Một đạo lôi quang xích bạch, giống như sao chổi, xẹt qua bên trong cổ đạo lờ mờ.

Trên đường đi, Triệu Phong còn phục dụng một ít bích diệp và liên quả của Bích Thủy Thiên Liên.

Nếu như là thế lực khác, Triệu Phong lấy ra gốc “Tam Sinh Ác Quỷ Hoa” không có tác dụng này, cũng không có vấn đề gì.

Nhưng nếu là Cửu U Cung, thì tuyệt không có khả năng.

Huống hồ, Triệu Phong làm sao có thể tin được Hắc Ma Thánh Chủ.

- Triệu Phong, chỉ cần ngươi giao Tam Sinh Ác Quỷ Hoa cho ta, ta cam đoan, trong thí luyện Thái Tử, sẽ không ra tay với ngươi.

Thanh âm của Hắc Ma Thánh Chủ, từ phía xa truyền đến.

- Hắc Ma Thánh Chủ, đừng nói nhảm nữa.

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, tốc độ lại lần nữa gia tăng.

Trong thí luyện Thái Tử, Triệu Phong quả thật không phải sợ hãi ai.

- Hừ, đã như vậy, ngươi cũng không cần rời khỏi lăng mộ Hoàng tộc nữa.

Hắc Ma Thánh Chủ cũng từ bỏ việc thương lượng.

- Hắc Mặc Độn.

Toàn thân Hắc Ma Thánh Chủ bùng lên diễm quang đen kịt, một trận khí lưu hắc diễm cường đại, lập tức vờn quanh hai chân hắn.

Phốc…

Một luồng diễm lưu đen kịt, đột nhiên từ giữa hai chân hắn bộc phát, Hắc Ma Thánh Chủ phảng phất như đang trượt trên không trung, lực cản bỗng nhiên giảm mạnh.

- Ồ?

Triệu Phong thoáng sững sờ, lập tức phát hiện khoảng cách giữa Hắc Ma Thánh Chủ và hắn, càng lúc càng gần hơn.

- Lôi Dực Thiểm Không.

Lôi Dực của Triệu Phong lóe lên hào quang, tốc độ lại lần nữa gia tăng, đột nhiên hóa thành một đạo Xích Lôi, mơ hồ dung nhập vào hư không, như ẩn như hiện, khoảng cách lập tức giãn ra.

- Không tốt, bí kỹ phi hành không gian ở nơi này, bị áp chế nhất định.

Sắc mặt Triệu Phong thoáng trầm xuống.

Bí thuật phi độn không gian của mình, bị hạn chế tại nơi này, mà bí pháp tốc độ của Hắc Ma Thánh Chủ, lại bị ảnh hưởng rất nhỏ.

Chẳng qua, dù là như thế, trong thời gian ngắn, Hắc Ma Thánh Chủ muốn đuổi kịp hắn, cũng tuyệt đối không có khả năng.

Vụt...

Bên trong cổ đạo, một đạo Xích Lôi và một đạo Ma ảnh đen kịt, một trước một sau, cấp tốc phi hành, uy thế khiến cho người ta sợ hãi.

- Lối ra.

Tại phía trước cổ đạo lờ mờ, mơ hồ xuất hiện một điểm ánh sáng.

Vụt...

Triệu Phong bỗng nhiên xông ra khỏi cổ đạo, bay lượn trên bầu trời.

- Chu Tố Nhi không có ở đây.

Triệu Phong nhìn lướt qua bên dưới.

Hắc Ma Thánh Chủ có lẽ không dám làm gì Chu Tố Nhi, đoán chừng chỉ bức nàng sử dụng trận pháp bên trong Hộ Long Ngọc mà thôi.

Đồng thời, Ma ảnh u ám cũng từ trong cổ đạo lao ra.

- Phong Lôi Đồng Hỏa.

Triệu Phong sớm đã chuẩn bị kỹ càng, lúc Hắc Ma Thánh Chủ xuất hiện, mắt trái lập tức tập trung vào hắn, kim trạch viêm quang bỗng

nhiên chớp động.

Phốc…

Một đoàn Đồng Hỏa u tử lờ mờ, mang theo một luồng khí tức Lôi Kiếp hủy diệt, gào thét lao tới, oanh tạc bừa bãi trên người Hắc Ma Thánh Chủ.

Ô...ô...ô...n...g!

Hắc quan trên đầu Hắc Ma Thánh Chủ, đột nhiên lóe lên ám quang, một tầng linh quang mờ mịt lập tức bao trùm khắp toàn thân Hắc Ma Thánh Chủ.

Công kích linh hồn lên người Hắc Ma Thánh Chủ đã bị giảm xuống một cấp độ, lại thêm cấp độ linh hồn của bản thân hắn là Thánh Chủ, cho nên hoàn toàn có thể ngăn cản được linh hồn diễm hỏa của Triệu Phong.

Nhưng lực lượng Lôi Kiếp hủy diệt, thì lại không cách nào tiêu trừ được.

Ầm...

Linh hồn và hắc quan trên đỉnh đầu của Hắc Ma Thánh Chủ, đồng thời chịu phải tổn thương nhất định.

- Áo nghĩa Hủy Diệt.

Trên mặt Hắc Ma Thánh Chủ liền lộ vẻ kinh ngạc.

Áo nghĩa Hủy Diệt, vì phá hoại mà sinh ra, thương tổn tạo thành cực kỳ đáng sợ, cho dù là thủ đoạn cao minh hay năng lực tự khôi phục

của Bất Diệt thể, cũng không ngăn chặn được.

- Thánh Lôi Bá Thể.

Thân hình Triệu Phong khuếch trương, tách ra một tầng điện văn lập lòe, tựa như một cái cự tháp kim lôi, đem khí lực cường đại trấn áp hết tất cả.

Hắn vội vàng đuổi ra ngoài, chỉ vì muốn xác nhận tình huống của Chu Tố Nhi.

Với ưu thế tiên thiên trong không gian Thái Cổ của hắn, cần gì phải sợ hãi Hắc Ma Thánh Chủ.

- Muốn chiến thì chiến, Hắc Ma Thánh Chủ.

Triệu Phong hóa thành một đạo Xích Quang kim lôi, tựa như một tòa Lôi Sơn, áp bách tới đối phương.

- Ma Diễm Thánh Lực.

Hắc Ma Thánh Chủ hừ lạnh một tiếng, cách không bổ ra một chưởng, chri cảm thấy một đạo ánh sáng âm u như động sâu đen kịt, gần như xuyên thấu hư không, trực tiếp xông tới trước người Triệu Phong.

Thể xác và tinh thần Triệu Phong đều phát lạnh, có cảm giác như linh hồn và thân thể trong phiến hư không này, đồng thời bị tập trung và xuyên thủng.

Loại thủ pháp công kích này, hoàn toàn giống hệt với Cửu U Ma Chủ lúc trước.

- Thánh Lôi Hộ Thể.

Triệu Phong lập tức dung nhập Thánh Lôi Thể Phách và lực lượng Phong Lôi.

Ô...ô...ô...n...g!

Một tầng Lôi tráo ngưng thực cổ xưa, lập tức xuất hiện, bên ngoài rực rỡ hào quang chói lọi, ngăn cản lại đoàn ánh sáng âm u đen kịt trước mặt.

Bên ngoài Phong Lôi Cương Tráo cổ xưa, xuất hiện một trận sấm sét oanh tạc, đan xen tạo thành vòng sáng bảo vệ.

Ánh mắt Triệu Phong hơi trầm xuống, chiến lực mà Hắc Ma Thánh Chủ thể hiện ra, so với Bách Luyện Thánh Chủ, còn mạnh hơn rất nhiều.

Hơn nữa hắn am hiểu bí pháp tốc độ, không hề cận chiến với Triệu Phong.

Ầm...

Bỗng nhiên, toàn thân Triệu Phong chợt hiện lên một tầng diễm khí lưu ly giống như Huyết Dương, một luồng khí tức khủng bố nóng bỏng bá liệt, tàn sát bạo liệt khắp nơi, giống như một vầng Huyết Dương đang thiêu đốt.

Chỉ trong giây lát.

Toàn bộ thân hình của Triệu Phong đã bốc cháy hừng hực, toàn thân chiếu rọi hào quang lưu ly, phụ trợ cho Thánh Lôi Thể Phách, quả thật giống như một Huyết Diễm Ma Tôn.

Ầm...

Lôi Dực sau lưng Triệu Phong chấn động, vừa đáp xuống đã đánh ra một quyền.

Nếu như Hắc Ma Thánh Chủ đã không cận chiến với Triệu Phong, vậy thì hắn sẽ bỏ qua phòng ngự, tiếp cận Hắc Ma Thánh Chủ.

Ầm...

Dưới sự tăng phúc của huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, tốc độ của Triệu Phong, lập tức bộc phát, bức thẳng đến Hắc Ma Thánh Chủ.

- Quả nhiên có liên quan đến Thiết gia, chẳng qua ngươi cho rằng Cửu U Cung ta sẽ sợ hãi Thiết gia sao?

Hắc Ma Thánh Chủ đứng yên tại chỗ, không khỏi cười nhạo.

Hắc Ma Thánh Chủ cách không bổ ra một chưởng, ánh sáng âm u đen kịt như động, trong chốc lát đã xông tới trước mặt Triệu Phong.

Ầm...

Tốc độ của Triệu Phong không giảm, vận chuyển Thánh Lôi Thể Phách, tập trung trước người, lại thêm huyết mạch Huyết Ma Dương tăng phúc, mạnh mẽ ngạnh kháng công kích của Hắc Ma Thánh Chủ.

Ô...ô...ô...n...g!

Hộ Thể Lôi Cương bị đánh nát, một tầng hào quang chói lọi rực rỡ phản chấn ra, nhưng lại không đả thương được Hắc Ma Thánh Chủ.

Hắc Diễm Thánh Lực bị suy yếu, vẫn tiếp tục đánh lên bên ngoài thân thể Triệu Phong.

Thế nhưng, Triệu Phong lại hoàn toàn không sợ chút nào.

- Lôi Dực Thiểm Không.

Tốc độ của Triệu Phong đột nhiên bạo tăng, một đạo huyết hồng xẹt qua, liền xuất hiện trước mặt Hắc Ma Thánh Chủ, một đạo Xích Huyết Lôi Quang quyền, trực tiếp nện xuống.

- Tiểu bối, đang chờ ngươi chủ động tới đây.

Hắc Ma Thánh Chủ chợt lộ ra vẻ mặt cuồng hỉ dữ tợn, ma diễm đen kịt khắp toàn thân tựa như nham thạch núi lửa nóng chảy, đột nhiên bộc phát.

Khí thế uy hiếp vô hình, khiến toàn thân Triệu Phong liền cảm thấy áp lực.

- Không tốt.

Triệu Phong phát giác có gì đó không ổn, không ngờ Hắc Ma Thánh Chủ vẫn còn hậu chiêu.

Nhưng một quyền của hắn đã đánh ra, không thể nào lui lại phía sau, chỉ có thể khống chế Xích Lôi Quang Dực, thay đổi góc độ, phóng qua hướng bên cạnh.

- Chậm rồi, Triệu Phong.

Ma quang đen kịt khắp người Hắc Ma Thánh Chủ, giống như hoàng

hôn, dung nhập hư không, che khuất bầu trời, trong phương viên ngàn dặm, đều là một mảnh thế giới hắc ám, bên trong có thể mơ hồ nhìn thấy những cảnh tượng âm u đáng sợ.

- Tiểu Thế Giới? Thực lực của ngươi?

Triệu Phong thoáng lộ vẻ kinh ngạc.

Với sự áp chế của không gian Thái Cổ, Tiểu Thế Giới của Đại Đế hoặc lực lượng hình chiếu Tiểu Thế Giới của Thánh Chủ, có lẽ rất khó dung nhập vào hư không.

Trừ phi giống như Triệu Phong, bên trong Tiểu Thế Giới ẩn chứa vô số khí tức Thái Cổ, hiển nhiên là sản phẩm của không gian Thái Cổ.

Hơn nữa, lúc này, khí tức và uy áp mà Hắc Ma Thánh Chủ thể hiện ra, mạnh đến mức khiến cho tâm thần Triệu Phong khẽ run, thậm chí không thở nổi.

- Không sai, Đại Đế ở nơi này, cùng lắm chỉ phát huy được năm thành thực lực, mà Thánh Chủ cực hạn là sáu thành, chẳng qua ngươi cho rằng Cửu U Cung của ta, không chuẩn bị gì với việc này sao?

Hắc Ma Thánh Chủ ngửa mặt lên trời cười lớn.

Triệu Phong nghe vậy, liền cảm thấy những lời Hắc Ma Thánh Chủ nói đều là thật, cảnh giới Hư Thần Cảnh hậu kỳ như hắn, nếu không phải bị khí tức Thái Cổ tiêm nhiễm một thời gian dài, có lẽ chỉ có thể phát huy được bốn thành thực lực đã là cực hạn.

Mà trải qua khoảng thời gian này thích ứng, Triệu Phong bây giờ, mơ hồ có thể phát huy được sáu thành thực lực.

Thế nhưng, khí tức và uy thế mà Hắc Ma Thánh Chủ tản mát ra lúc này, đã quá mức khủng bố, hoàn toàn không phải là sáu thành cực hạn của Thánh Chủ.

- Ha ha, Cửu U Cung ta đã sớm chuẩn bị, tích lũy kinh nghiệm trong vạn năm qua, phải trả cái giá rất lớn, mới có thể chế tạo ra một trân bảo thích ứng với quy tắc không gian nơi này.

Hắc Ma Thánh Chủ nhìn thấy vẻ mặt kinh hoàng của Triệu Phong, trong lòng sảng khoái vô cùng.

- Hiện nay, thực lực mà ta có thể phát huy được, tiếp cận tám thành, ngoại trừ những Thánh Chủ có trân bảo như vậy, thì ta chính là tồn tại vô địch ở đây.

Hai mắt Hắc Ma Thánh Chủ lóe lên hắc quang, khẽ vung tay một cái, quy tắc trong không gian Thái Cổ, lại bị hắn nắm giữ một phần.

Lực lượng trói buộc vô hình, lại thêm lực lượng hình chiếu Tiểu Thế Giới tập trung, lập tức chế trụ Triệu Phong, khiến hắn không thể động đậy, ngay cả hô hấp cũng khó khăn.

- Chịu chết đi, Triệu Phong.

Hắc Ma Thánh Chủ lại lần nữa thi triển tuyệt kỹ trong “Cửu U Thánh Quyển”, cách không bổ ra một chưởng.

Ánh sáng âm u đen kịt như động, trong nháy mắt đã xuất hiện trước người Triệu Phong.

Phảng phất như một chưởng này của Hắc Ma Thánh Chủ, ngay lập tức xuất hiện trước mặt Triệu Phong, hơn nữa sau khi nhận được

tăng phúc của lực lượng hình chiếu Tiểu Thế Giới, chưởng lực càng thêm ngưng thực và cường đại.

- Hư Không Chuyển Vật!

Một tia Đồng lực mơ hồ, xuất hiện trước người Triệu Phong.

Phốc…

Một phần ánh sáng âm u đen kịt, vừa lao đến Triệu Phong, bỗng nhiên biến mất không thấy đâu nữa.

Hai đoạn ánh sáng âm u đen kịt còn lại, tách ra làm hai, một trái một phải lướt quan thân thể Triệu Phong, bay sượt qua người.

- Hư Không Chuyển Vật, loại vận dụng không gian này…

Hắc Ma Thánh Chủ có chút sững sờ.

Trong tình báo của hắn, không hề có miêu tả Triệu Phong có loại năng lực này.

Đột nhiên, hắn dường như cảm ứng được thứ gì đó, đột nhiên biến sắc.

Phốc phốc…

Đoàn ánh sáng đen kịt vừa mới biến mất, lại vừa vặn xuyên qua đầu hắn, mơ hồ bắn ra một tia hắc huyết rực rỡ.

- Lý nào lại như vậy…

Hắc Ma Thánh Chủ thấp giọng gầm rú, mặc dù chiêu này đối với

Thánh Thể Ma đạo của hắn, tổn thương không lớn.

Thế nhưng, bị công kích tuyệt kỹ của mình đả thương, lại là một loại sỉ nhục mà trước đây hắn chưa từng gặp.

- U Ma Thánh Quang.

Ngay lập tức, song chưởng của Hắc Ma Thánh Chủ vung lên, vô số đoàn ánh sáng âm u đen kịt tản ra, phảng phất như có sinh mạng, vây quanh lấy Triệu Phong.

Hắc Ma Thánh Chủ không phải kẻ ngu, chỉ suy nghĩ một chút, liền nhận ra Hư Không Chuyển Vật của Triệu Phong, chỉ có thể nhằm vào những công kích thể tích nhỏ bé.

- Một chiêu này là đủ mức cho ngươi sử dụng Truyền Tống Trận rồi, lần sau sẽ là tử kỳ của ngươi.

Hắc Ma Thánh Chủ mỉm cười tà dị, đứng lặng trong thế giới hắc ám, tựa như tuyệt thế Ma Thần.

Mà đúng lúc này, trong cung điện Hoàng Thiên truyền thừa, ba tên thành viên của tiểu đội Hắc Ma Thánh Chủ, cũng từ bên trong cổ đạo chạy ra.

- Thật mạnh.

Y đạo Tông Sư của Đoan Mộc gia, lộ ra vẻ mặt khiếp sợ.

- Hừ, đây chính là kết cục của việc xem nhẹ Cửu U Cung ta, chỉ có một con đường chết mà thôi.

Hề Bằng mặc vận bào tử hắc, hừ lạnh một tiếng, nhìn về phía Triệu

Phong đang bị Hắc Ma Thánh Chủ vây khốn.

Chương 944: Hắc Phong Cốc

- Một chiêu này là đủ bức ngươi sử dụng Truyền Tống Trận, lần tiếp theo sẽ là tử kỳ của ngươi.

Hắc Ma Thánh Chủ cuồng tiếu âm tà, đứng lặng trong thế giới hắc ám cuồng bạo, tựa như tuyệt thế Hắc Viêm Ma Thần.

Sắc mặt Triệu Phong thoáng trầm xuống, hắn quả thật không ngờ trên người của Hắc Ma Thánh Chủ, lại có trân bảo có thể thích ứng với không gian Thái Cổ.

Thí luyện Thái Tử cũng không phải là lần đầu tiên cử hành.

Đối mặt với không gian Thái Cổ, khoảng thời gian đầu có sự áp chế rất lớn.

Thế lực đỉnh phong Đại lục, có lẽ trước đây rất lâu, đã nghiên cứu ra đối sách. Loại trân bảo có thể thích ứng với không gian Thái Cổ này, đoán chừng cũng chỉ mới xuất hiện trong vài lần thí luyện Thái Tử gần đây.

Hơn nữa, cũng không phải tùy tiện thế lực nào, cũng đều có được nó.

Những thiên tài của các thế lực đỉnh phong như Vũ gia, Thiết gia, có lẽ cũng có người mang loại bảo vật này, trong đầu Triệu Phong lập tức vang lên một sự cảnh báo vô hình.

Đối mặt với Thánh Chủ Ma đạo phát huy tám thành thực lực cực

hạn, cho dù Triệu Phong có xuất ra nhiều lá bài tẩy hơn, thì cũng khó mà phân thắng bại được.

Bên trong Hoàng Thiên truyền thừa, hắn và Bách Luyện Thánh Chủ đối chiến, đã tiêu hao quá nhiều chân nguyên, sau đó công phá Hoàng Thiên truyền thừa, ý chí Đồng lực của Triệu Phong cũng tiêu hao rất nhiều.

Huống hồ, nội tình của Cửu U Cung, không thể khinh thường được, có lẽ Hắc Ma Thánh Chủ còn chuẩn bị rất nhiều thủ đoạn, ví dụ như trân bảo phòng ngự linh hồn đỉnh cấp, trân bảo thích ứng với không gian Thái Cổ.

Ở bên dưới, tiểu đội của Cửu U Cung, còn có ba tên Chuẩn Thánh Chủ đỉnh phong.

Tình huống lúc này, đối với Triệu Phong mà nói, quả thật rất không thuận lợi.

Thân hãm trong lực lượng hình chiếu Tiểu Thế Giới của Hắc Ma Thánh Chủ, không thể nào sử dụng địa điểm truyền tống xác định của Mê Không Giới.

Triệu Phong không chút do dự, kích hoạt trận pháp ẩn giấu bên trong Hộ Long Ngọc.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên trong Hộ Long Ngọc, lập tức truyền đến một loạt trận pháp phức tạp tối nghĩa, sau đó khuếch tán ra.

Toàn thân Triệu Phong bị bao phủ trong một tầng hào quang Long Văn nhàn nhạt, hư ảnh thân thể lập lòe, biến mất không thấy gì nữa.

- Hừ, lần sau gặp lại bổn tọa, sẽ là tử kỳ của ngươi.

Trên mặt Hắc Ma Thánh Chủ, lộ vẻ lãnh đạm.

Ba người bên dưới cổ đạo, cũng đồng thời cảm thấy đáng tiếc.

Loại chuyện như vậy, cũng không có cách gì khác, bởi vì tất cả mọi người ở đây, đều có một trận pháp bên trong Hộ Long Ngọc.

Trận pháp này, chính là tấm phù bảo vệ tính mạng bên trong lăng mộ Hoàng tộc.

….

Trong lăng mộ Hoàng tộc, bên ngoài cấm địa Hắc Phong Cốc, trong một dãy cự thạch, có bốn đạo nhân ảnh đang ẩn nấp.

- Ưng lão, chúng ta làm sao bây giờ?

Cửu hoàng tử hỏi thăm.

- Đợi Hắc Am chi phong bên trong cấm địa Hắc Phong Cốc trở nên yếu đi đã.

Kinh Khải lập tức truyền linh thức ra.

Đồng thời còn phát hiện, lại có một tiểu đội ba người tiến vào trong đó.

Con mắt đục ngầu của Ưng lão, quét qua mọi người, lập tức lộ ra một tia bất đắc dĩ.

Hiện nay, bọn họ mặc dù có bốn thành viên, nhưng sức chiến đấu của Chu Tố Nhi hơi thấp, Kinh Khải thoạt nhìn thì trầm ổn, nhưng dưới áp lực cực lớn, cũng đã mất đi lòng tin đối với bản thân.

Cho nên, Cửu hoàng tử không thể tùy tiện theo bọn họ tiến vào được.

Mặc dù hoàng tử có thể dựa vào Long vận khí để tăng cường thực lực, vượt cấp chiến đấu.

Thế nhưng, trong “Thái Tử ngụy ấn”, lại không có trận pháp Truyền Tống để bảo vệ tính mạng.

Thái Tử ngụy ấn, chỉ có thể câu thông liên hệ với Thái Hoàng Điện ở ngoại giới mà thôi.

Nếu như hoàng tử thông qua “Thái Tử ngụy ấn” cầu cứu nhận thua, như vậy thì toàn bộ thành viên của hoàng tử, cũng sẽ mất đi tư cách thí luyện Thái Tử, đồng loạt rời khỏi ngay lập tức.

Bởi vậy, hoàng tử chính là đối tượng mà phần đông tiểu đội đều tích cực liên hợp đối phó.

Chỉ cần hoàng tử sử dụng Thái Tử ngụy ấn cầu cứu, như vậy thì toàn bộ thành viên đều sẽ rời khỏi đây.

- Cửu điện hạ, ngài không thể tiến vào được.

Ưng lão ngay lập tức quyết định.

- Ta biết rõ điều này.

Cửu hoàng tử tự nhiên cũng hiểu điều này, vì vậy không khỏi cảm

thấy có chút bất đắc dĩ.

Hoàng tử chính là nhân vật chính trong “thí luyện Thái Tử”, có thể sử dụng Long vận khí, đồng thời cũng là đối tượng công kích của những tiểu đội khác.

Nếu như ở nơi ít người, hắn cùng với tiểu đội của Ưng lão chiến đấu, cũng là chiến lực mạnh nhất, có thể đánh đâu thắng đó.

Nhưng tại nơi nhiều người, thì hắn lại trở thành mục tiêu trọng điểm của mọi người.

- Độ nguy hiểm của cấm địa Hắc Phong Cốc mặc dù giảm xuống, nhưng trận pháp bên trong Hộ Long Ngọc của Chu Tố Nhi công chúa cũng đã sử dụng mất, cũng không thể tiến vào.

Ưng lão lại lần nữa phân tích.

Trận pháp bên trong Hộ Long Ngọc chính là thứ duy nhất bảo vệ tính mạng, nếu như sử dụng mất, thì khi tiến vào khu vực cấm địa, chẳng khác gì tìm chết.

Huống chi, Chu Tố Nhi còn là Y Sư.

L Như vậy, chỉ còn lại ta và Ưng lão thôi.

Sắc mặt Kinh Khải trầm xuống, trong lòng có chút không tự tin.

Chỉ bằng vào hai người hắn và Ưng lão, chiến lực quá thập, không nói có thể ứng phó được nguy cơ trong Hắc Phong Cốc, e rằng gặp phải những tiểu đội khác, cũng không có lực mà đánh một trận.

Như vậy, khi tiến vào cấm địa, cũng không có bất kỳ ý nghĩa nào.

- Không bằng, chúng ta từ bỏ cấm địa Hắc Phong Cốc này đi, không cần thiết phải mạo hiểm như vậy.

Chu Tố Nhi đề nghị.

Hắc Ám chi phong bên trong cấm địa Hắc Phong Cốc, bỗng nhiên yếu bớt, nhưng mức độ nguy hiểm thì vẫn rất cao.

Đội ngũ có thực lực chỉnh thể yếu kém, cũng không thể để Cửu hoàng tử lộ diện được.

Đang lúc mọi người không biết phải giải quyết thế nào.

Ô...ô...ô...n...g!

Trước mặt Cửu hoàng tử, bỗng nhiên lập lòe hào quang, hư ảnh trận pháp kim sắc vô hình khuếch tán ra.

Sắc mặt mọi người trầm xuống, liền biết có người sắp sửa truyền tống tới.

- Triệu Phong.

Tiểu đội của Ưng lão, nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Chuyện tiểu đội của Triệu Phong tao ngộ Cửu U Cung, thông qua Chu Tố Nhi, bọn họ đã biết.

Nếu như truyền tống tới là đội viên của Thần Cơ Tử, vậy thì tình huống quá là không lạc quan rồi.

- Triệu Phong, ngươi cũng tới ư, ta bị người của Cửu U Cung bức

bách, đành phải sử dụng trận pháp Truyền Tống.

Chu Tố Nhi lập tức kể lể, sau đó trong mắt hiện lên một tia hận ý.

Cửu U Cung chính là thế lực sau lưng Thập Tam hoàng tử.

- Ừm, ta gặp phải Hắc Ma Thánh Chủ, cho nên mới sử dụng Truyền Tống Trận.

Triệu Phong nói thẳng.

- Hắc Ma Thánh Chủ?

Ba người Ưng lão, đồng thời khẽ rùng mình.

Hắc Ma Thánh Chủ chính là thiên tài Huyền Quang Cảnh của Cửu U Cung, thực lực chân chính tiếp cận Thánh Chủ tiểu thành, chính là một trong những đối thủ cường đại nhất trong thí luyện Thái Tử.

Nếu như gặp phải hắn, Triệu Phong và Chu Tố Nhi cũng chỉ có thể bị ép sử dụng Truyền Tống Trận mà thôi.

Nếu như tiểu đội của Ưng lão gặp phải Hắc Ma Thánh Chủ.

E rằng cho dù Cửu hoàng tử được “Long vận khí” tăng phúc, cũng không có phần thắng.

- Đây cũng là chuyện không có cách nào khác, chẳng qua tại sao các ngươi phải đến những truyền thừa nguy hiểm như vậy?

Kinh Khải tỏ vẻ như đã hiểu, nhưng đồng thời cũng cảm thấy Triệu Phong có chút tự đại.

Nếu như Triệu Phong không tham dự Hoàng Thiên truyền thừa, cũng sẽ không gặp phải những chuyện này.

Một Tuần Thú Sư và một Y Sư, lại chủ động đi truyền thừa Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh đại thành, như vậy còn không phải là đi tìm chết sao?

- Không nói chuyện này nữa, Triệu Phong, ngươi cảm thấy khu vực cấm địa này thế nào?

Ưng lão lập tức cắt ngang câu hỏi của Kinh Khải, nhìn Triệu Phong với vẻ trưng cầu ý kiến.

Đối với thực lực của Triệu Phong, Ưng lão cũng không thể nào ước định cụ thể được, nhưng có lẽ cũng không kém gì Chuẩn Thánh Chủ.

Hơn nữa, những phương diện khác của Triệu Phong, cũng đều thập phần ưu dị.

Hắn và Kinh Khải, lại thêm Triệu Phong, thực lực tổng thể cũng không tệ lắm.

Triệu Phong nhìn về phía xa, nơi đó hắc phong vờn quanh khắp nơi, trong lòng lập tức sáng tỏ, đây chính là cấm địa nguy hiểm Hắc Phong Cốc.

Thân là cấm địa, nơi này tuyệt đối là khu vực có rất ít người thăm dò, kỳ ngộ trong đó, không cần nói cũng biết.

- Ba người chúng ta tiến vào, Chu Tố Nhi và Cửu hoàng tử lưu lại ở bên ngoài, chẳng qua, nơi này không đủ ẩn nấp.

Triệu Phong rất nhanh đề xuất ý kiến.

Ánh mắt Ưng lão sáng lên, cách nghĩ của hắn và Triệu Phong, cũng giống nhau.

Lúc Triệu Phong và Chu Tố Nhi đi cùng nhau, còn có thể xông vào Hoàng Thiên truyền thừa.

Bây giờ cấm địa Hắc Phong Cốc ở trước mắt, hắn chắc chắn sẽ không lùi bước.

- Còn có nơi bí mật hơn?

Ánh mắt Ưng lão thoáng có chút nghi hoặc, nơi này là nơi hắn cẩn thận phân tích mới tìm ra, trong mắt Ưng lão, thì nơi này đã là nơi ẩn nấp vô cùng an toàn rồi.

Cửu hoàng tử và Chu Tố Nhi nấp ở bên ngoài, nhất định phải ẩn nấp ở nơi an toàn tuyệt đối.

Sức chiến đấu của Chu Tố Nhi rất thấp, nói cách khác, lúc Cửu hoàng tử tự bảo vệ mình, còn phải bảo vệ cả Chu Tố Nhi.

- Đúng, là ở chỗ này.

Triệu Phong đưa một ngón tay ra chỉ.

Ưng lão vừa nhìn lập tức tán đồng:

- Ồ, quả thật là nơi tốt.

Trong con mắt đục ngầu của Ưng lão, lập tức lóe lên tinh quang.

Địa phương Triệu Phong vừa chỉ, chính là tại biên giới của cấm địa

Hắc Phong Cốc.

Khu vực này hơi lõm, bởi vì địa hình đặc thù, cho nên bên trong không hề có Hắc Ám chi phong.

Ngoài ra.

Người bình thường cũng sẽ không tới gần Hắc Phong Cốc, thậm chí càng không có người nào nghĩ đến việc ẩn nấp ở trong đó. Hắc Ám chi phong ở bên ngoài, còn có tác dụng ngăn cản linh thức, sẽ trở thành vật che giấu Cửu hoàng tử tốt nhất.

Là một nơi ẩn nấp vô cùng an toàn.

Ánh mắt Ưng lão nhìn về phía Triệu Phong, càng thêm âm trầm, hắn không nghĩ ra Triệu Phong làm cách nào lại tìm được nơi ẩn nấp tuyệt hảo như vậy trong giây lát.

- Được, quyết định như vậy đi, Kinh Khải và Triệu Phong theo ta tiến vào cấm địa Hắc Phong Cốc, Cửu hoàng tử và Chu Tố Nhi thì tới đó ẩn nấp.

Ưng lão rất nhanh quyết định.

Nếu đã lựa chọn tiến vào cấm địa Hắc Phong Cốc, như vậy thì phải làm thật sớm, nắm giữ tiên cơ.

Kinh Khải có chút chần chờ khó quyết, muốn nói gì đó, nhưng thấy Ưng lão tự tin như vậy, cũng không tiện lên tiếng.

Trong mắt hắn, thêm một gã Tuần Thú Sư thì toàn bộ đội ngũ cũng không tăng thêm bao nhiêu ưu thế.

Mặc dù Tuần Thú Sư có Linh sủng trợ giúp, nhưng đồng thời bọn hắn cũng phải bảo vệ sự an toàn cho Tuần Thú Sư.

- Triệu Phong, trước hết đem Long vận khí trong Hộ Long Ngọc của ngươi giao cho Cửu điện hạ đi.

Lúc sắp hành động, Ưng lão bỗng nhiên nói.

- Được.

Triệu Phong cũng không có ý kiến gì.

Long vận khí đối với hắn mà nói, tác dụng cũng không lớn.

Giao cho Cửu hoàng tử, cũng có thể đề cao tỉ lệ sinh tồn của Cửu hoàng tử hơn.

- A… Hộ Long Ngọc của ngươi…

Kinh Khải lập tức giật mình.

Hộ Long Ngọc trong tay Triệu Phong lóe lên hào quang sáng ngời, Long Văn chi khí lấp lánh, hiển nhiên là biểu hiện số lượng Long vận khí vô cùng sung túc.

Lúc Chu Tố Nhi trở về, hào quang trên Hộ Long Ngọc của nàng, đã khiến cho ba người Ưng lão kinh ngạc một phen.

Không ngờ rằng, hào quang trên Hộ Long Ngọc của Triệu Phong, lại càng kinh người hơn.

- Ừm, vận khí tốt, công phá được vài cái truyền thừa Huyền Quang Cảnh tiểu thành.

Triệu Phong cười đáp, từ khi tiến vào lăng mộ Hoàng tộc, hắn chưa bao giờ tiêu hao “Long vận khí”, cho nên cũng có nhiều Long vận khí hơn Hộ Long Ngọc của Chu Tố Nhi.

Cửu hoàng tử nhìn Triệu Phong, trong lòng liền cảm thấy an tâm, lập tức xuất ra Thái Tử ngụy ấn, thu lấy Long vận khí.

Sắc mặt Kinh Khải tái xanh, hắn đi theo Ưng lão, thuận lợi công phá hai truyền thừa, vốn cho rằng thu hoạch phong phú nhất trong ba tiểu đội.

Không ngờ Triệu Phong và Chu Tố Nhi, một Tuần Thú Sư một Y Sư, lại có thể công phá được vài cái truyền thừa.

Vận khí như vậy, cũng không khỏi quá khủng bố rồi.

- Được, bắt đầu hành động.

Ưng lão dẫn theo Triệu Phong và Kinh Khải, đầu tiên xông ra, quan sát bốn phía, phát hiện không có thành viên nào khác, còn Cửu hoàng tử và Chu Tố Nhi thì lập tức di chuyển đến nơi ẩn nấp theo lời Triệu Phong.

Rầm rầm rầm…

Toàn bộ cấm địa Hắc Phong Cốc, từng đợt Hắc Ám chi phong dữ dội, tàn sát bừa bãi khắp nơi.

Tiến vào bên trong, lập tức cảm nhận được khí tức vô cùng âm u, toàn thân áp lực, thiên địa phảng phất biến đổi, từ ban ngày tiến vào ban đêm.

- Hắc Ám chi phong còn có hiệu quả ăn mòn, vận chuyển chân nguyên hộ thể đi.

Ưng lão lập tức nói.

Nếu như không phải cấm địa Hắc Phong Cốc đã suy yếu, e rằng hắc Ám chi phong có thể trực tiếp diệt sát cả Vương Giả đỉnh phong, nếu như càng xâm nhập vào sâu, Hắc Phong lại càng mạnh hơn, cho dù là Thánh Thể của Thánh Chủ, cũng không chịu nổi.

Chương 945: Dễ Dàng

- Hắc Ám Âm Phong, có hiệu quả ăn mòn, nhanh vận chuyển chân nguyên hộ thể.

Ưng lão lập tức nói.

Nếu như lúc đầu, Hắc Ám Âm Phong bên ngoài Hắc Phong Cốc có thể trực tiếp diệt sát Vương Giả đỉnh phong, thì càng xâm nhập vào sâu, Hắc Phong lại càng mạnh mẽ hơn, cho dù là Thánh Thể của Thánh Chủ cũng không chịu nổi.

Toàn bộ Hắc Phong Cốc tràn ngập Hắc Ám Âm Phong càn quét, tựa như tiếng gào khóc thảm thiết.

Lúc Hắc Ám Âm Phong chạm vào chân nguyên hộ thể, một phần Hắc Phong sẽ xuyên qua chân nguyên, xẹt qua thân thể Triệu Phong.

- Hắc Ám Âm Phong này có một luồng khí Âm Sát, đánh thẳng vào linh hồn.

Trong lòng Triệu Phong có chút kinh hãi.

Cấm địa trong không gian Thái Cổ còn sót lại, quả nhiên không phải bình thường, không biết ngoại trừ Hắc Ám Âm Phong ra, trong này còn có nguy cơ nào.

- Không sai, nếu như là người có tâm trí không kiên định, rất dễ bị khí Âm Sát này khiến cho dục vọng, tà ác trong lòng nổi lnee, nhân cách vặn vẹo.

Ưng lão bổ sung thêm một câu.

- Không ngờ Hắc Ám Âm Phong còn có năng lực này.

Toàn thân Kinh Khải run rẩy, cảm thấy nơi này có chút tà môn.

Trong Hắc Phong Cốc, ba người cực kỳ cẩn thận, từng bước xâm nhập.

Bởi vì Hắc Ám Âm Phong, cho nên tầm nhìn rất thấp, cho dù là mắt trái của Triệu Phong, cũng không ngoại lệ, tầm mắt bị cản trở nghiêm trọng.

Trừ phi Triệu Phong khởi động năng lực Kim Đồng, nhưng như thế thì tiêu hao quá lớn.

- Âm Phong Thảo.

Kinh Khải bỗng nhiên hét lên.

Ba người nhìn kỹ, quả nhiên cách đó không xa, có một gốc Âm Phong Thảo trong kẽ đá.

Âm Phong Thảo mặc dù phẩm cấp không cao, nhưng lại vô cùng hiếm có, là trân tài tuyệt hảo để tu luyện công pháp thuộc tính Âm Hàn, Phong.

Tại Đại Lục Vực, dược liệu vừa có tính Phong và Âm Hàn, cực kỳ hiếm thấy.

Triệu Phong đi tới trước, trực tiếp ngắt lấy.

- Triệu Phong, gốc Âm Phong Thảo này đã bị Hắc Ám Âm Phong ảnh hưởng, bên trong ẩn chứa lực lượng Âm Sát, mặc dù ngươi tu luyện Phong thuộc tính, nhưng khí Âm Sát này không dễ khu trừ đâu.

Ưng lão vội nhắc nhở một câu.

Trong Tiên Dược Các, Ưng lão đã tận mắt nhìn thấy phương pháp trừ độc thần kỳ của Triệu Phong.

Chẳng qua, Thiên Hồng Hỏa Phong Sào lúc đó là trúng độc ngoài dự liệu.

Còn Âm Phong Thảo trong Hắc Phong Cốc, lại bị Hắc Ám Âm Phong quanh năm suốt tháng ảnh hưởng, đã biến đổi bản chất, muốn khu trừ khí Âm Sát trong đó, quả thật rất khó.

- Ta biết rồi.

Triệu Phong đáp một tiếng, nhìn thấy phía trước lại có những gốc dược liệu này, liền trực tiếp ngắt lấy.

Với ý chí linh hồn của Triệu Phong, lại thêm lực lượng Lôi Kiếp hủy diệt, hắn thật sự không sợ hãi khí Âm Sát này.

Nếu như khí Âm Sát này đủ mạnh, còn có thể phát ra tác dụng ma luyện tâm thần.

- Ưng lão, hắn không nghe khuyên nhủ thì thôi.

Kinh Khải khẽ lắc đầu, Triệu Phong hời hợt với Ưng lão như vậy, khiến hắn rất không thích.

Trong lăng mộ Hoàng tộc, suốt cả chặng đường, Ưng lão dẫn đầu

Cửu hoàng tử và Kinh Khải, hoàn mỹ phá được hai khu vực truyền thừa, tránh thoát hết toàn bộ nguy cơ.

Thực lực, lịch duyệt của Ưng lão, khiến Kinh Khải vô cùng bội phục.

Điều duy nhất khiến hắn khó hiểu chính là: dường như Ưng lão rất tin tưởng Triệu Phong.

Vốn dĩ Ưng lão định rút lui khỏi cấm địa Hắc Phong Cốc, nhưng bởi vì Triệu Phong đến, mà Ưng lão đã thay đổi chủ ý.

Theo hắn, trong đội ngũ này, có thể Triệu Phong, cũng không đủ ứng phó với nguy cơ trong Hắc Phong Cốc.

- Ồ?

Triệu Phong chợt cảm giác được một tia linh hồn chấn động khác thường, mắt trái không ngờ nhìn thấy trong đám Hắc Phong phía trước, có một bóng đen đang ẩn nấp.

- Cẩn thận.

Ưng lão và Kinh Khải cũng đã nhận ra, lập tức xông lên.

Grào...

Một tiếng gào thét âm lãnh, từ trong Hắc Ám Âm Phong truyền đến.

Chỉ thấy, đạo bóng đen đột nhiên hóa thành một luồng Hắc Ám Âm Phong ngưng thực, lao thẳng đến chỗ Triệu Phong, bên trong Hắc Ám Âm Phong, mơ hồ lộ ra một cái miệng lớn dữ tợn.

Ưng lão vận chuyển chân nguyên, nhảy lên không, điểm ra một chỉ.

Vụt...

Ngón ta của Ưng lão phóng ra một chùm tia sáng u ám, xuyên thấu hư không, trực tiếp đánh trúng đoàn Hắc Ám Âm Phong kia.

Phốc…

Hắc Ám Âm Phong hóa thành một quái vật lưng gù màu đen hình người, nằm rạp trên mặt đất, hàm răng trong miệng ma sát, lộ vẻ bị bỏ đói lâu ngày, vô cùng dữ tợn xấu xí.

- Đây là…. Quái vật gì?

Kinh Khải toàn thân run rẩy, lập tức vận chuyển chân nguyên, vô số hào quang màu vàng chập chờn quanh người.

Vụt vụt vụt...

Vô số tia sáng vàng bắn ra, đâm thẳng về phía quái vật màu đen lưng gù.

Vụt... Vụt...

Mấy đạo kim quang cắm vào trong thân hình quái vật lưng lù, nhưng lại không có nhiều hiệu quả lắm.

Grào...

Quái vật có chút phẫn nộ, hướng về phía Kinh Khải gào thét, ngay lập tức, một luồng Hắc Ám Âm Phong cường đại, dung hợp với Hắc Ám Âm Phong xung quanh thành một thể, phóng tới trước mặt Kinh Khải.

- Tại sao lại không hiệu quả?

Kinh Khải kinh hãi hét lớn, tay trái vung lên, lập tức, một sợi dây leo cực lớn từ dưới đất chui lên, ngăn cản Hắc Ám Âm Phong.

Nhưng luồng khí Âm Sát này ảnh hưởng linh hồn, sau khi xuyên qua dây leo, lại đánh thẳng vào linh hồn Kinh Khải, khiến cho hắn đau đớn phát run.

- Đây là Hắc Phong Âm Quỷ, là linh hồn kết hợp với Hắc Ám Âm Phong đặc thù của Hắc Phong Cốc, chỉ có công kích linh hồn mới hữu hiệu.

Ưng lão lập tức dặn dò, sau đó lại điểm ra mấy chỉ.

Vụt... Vụt...

Chùm tia sáng ẩn vào hư không, lập tức đánh trúng điểm yếu trên Hắc Phong Âm Quỷ.

Sau một trận gào thét gầm rú.

Thân hình Hắc Phong Âm Quỷ chậm rãi tán loạn, hóa thành vô số khí Âm Sát, dung nhập vào hư không.

Triệu Phong thấy Hắc Phong Âm Quỷ bị Ưng lão giải quyết, liền thu hồi Âm Phong Thảo, sau đó mới chậm rãi đứng lên.

Những Hắc Phong Âm Quỷ này có chút kỳ lạ, thực lực chỉnh thể tương đương với Vương Giả bình thường, lại sinh sống ở địa điểm đặc thù như Hắc Phong Cốc, có thể phát huy được uy lực càng mạnh hơn.

- Ngươi là Tuần Thú Sư, không nên cách chúng ta quá xa.

Kinh Khải tiến lên, quát lớn với Triệu Phong.

Theo hắn, vừa rồi Triệu Phong đã bị Hắc Phong Âm Quỷ dọa cho không dám động đậy.

Nếu không phải hắn và Ưng lão kịp thời ra tay, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

- Ồ? Những khoáng thạch màu đen này, cũng ẩn chứa thuộc tính Âm Phong cường đại.

Mắt trái của Triệu Phong, tập trung về phía một vài khối đá màu đen lộ ra trên vách tường, thản nhiên nói.

- Ngươi.

Thấy Triệu Phong phớt lờ mình, trong mắt Kinh Khải có chút tức giận.

Ầm...

- Những quái vật này, thật khó dây vào.

Cách đó không xa, âm thanh của một trận chém giết vang lên, hiển nhiên là đội ngũ khác cũng bị Hắc Phong Âm Quỷ tập kích.

Những cường giả tiến vào nơi này, đều là những tồn tại đỉnh phong, không có người nào là đèn cạn dầu.

- Sử dụng công kích linh hồn.

Rất nhanh, bọn họ cũng đã phát hiện ra nhược điểm của Hắc Phong Âm Quỷ, lập tức giải quyết bọn chúng.

Trong đó có một vị lão giả, nhìn thấy bên này có vài đạo nhân ảnh, lập tức hô lên:

- Không biết các hạ là thành viên của vị hoàng tử nào, lúc này cùng nhau tìm kiếm kỳ ngộ trong cấm địa của Hắc Phong Cốc mới là trọng điểm, không biết các vị có muốn tạm thời liên kết với chúng ta không?

Ưng lão chậm rãi đi đến, nói:

- Như vậy cũng tốt, mọi người đi cùng, có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Tiểu đội ba người phía trước, là thành viên của Lục hoàng tử, người dẫn đầu là cảnh giới Chuẩn Thánh Chủ, cũng là Trưởng lão Chấp Pháp của Tông phái Tam Tinh Lưu Ly Môn, còn hai thành viên kia, một người là Đại Đế trẻ tuổi, còn một người là Chuẩn Thánh Chủ.

- Thì ra là Ưng lão.

Lão giả áo bào tím dẫn đầu, chợt lộ vẻ vui mừng.

- Ồ? Tại sao lại có Vương Giả ở đây?

Trong tiểu đội của lão giả áo bào tím, vị Đại Đế trẻ tuổi đột nhiên lộ vẻ kinh ngạc.

Theo hắn, thực lực của đội ngũ Ưng lão, dường như có chút yếu kém.

Tên Vương Giả kia có thể tiến vào nơi này, có lẽ trên người có trân bảo phòng ngự linh hồn nào đó.

Một vị Chuẩn Thánh Chủ khác, cũng liếc nhìn Triệu Phong, không nói gì.

- Vừa rồi chúng ta mới phát hiện một cái thạch động, lúc chuẩn bị tiến vào, liền gặp phải rất nhiều Hắc Phong Âm Quỷ.

Lão giả áo bào tím mỉm cười, ý tứ hết sức rõ ràng.

- Chúng ta vào trong một phen đi.

Ưng lão mặt không đổi sắc.

Nếu như kỳ ngộ không có nguy hiểm gì, đối phương há phải mời bọn hắn, trong lòng Ưng lão cũng đã sớm hiểu rõ điều này.

Dưới sự dẫn đường của lão giả áo bào tím, không lâu sau, mọi người đã trông thấy lối vào của một thạch động.

Lúc này không có Hắc Phong Âm Quỷ xông ra, mọi người mới cẩn thận tiến vào.

Khoảnh khắc vừa tiến vào thạch động, một luồng khí Âm Sát cường đại, trực tiếp quét qua linh hồn mọi người.

Trong đội ngũ của lão giả áo bào tím, tên Đại Đế trẻ tuổi, lập tức rú lên một tiếng thống khổ.

Kinh Khải cũng không tốt lắm, gương mặt vặn vẹo đau đớn.

Linh hồn của ba vị Chuẩn Thánh Chủ còn lại đều khá mạnh, thậm chí

có lẽ còn mang theo trân bảo phòng ngự linh hồn, cho nên ảnh hưởng rất nhỏ.

Chẳng qua, tồn tại dị loại như Triệu Phong, lập tức khiến lão giả áo bào tím và vị Chuẩn Thánh Chủ còn lại chú ý.

Lão giả áo bào tím liếc nhìn Triệu Phong, thầm nghĩ:

- Tên tiểu bối này chỉ là Hư Thần Cảnh hậu kỳ, không ngờ bị luồng Âm Sát tà phong vừa rồi quét qua, mà mặt không đổi sắc, xem ra trân bảo phòng ngự linh hồn trong tay hắn, tuyệt đối không tầm thường.

- Đây là lực lượng Tiểu Thế Giới?

Thanh âm nhàn nhạt của Ưng lão vang lên.

- Chẳng lẽ đây là khu vực truyền thừa của một vị Thánh Chủ?

Lão giả áo bào tím liền dời sự chú ý khỏi người Triệu Phong, cẩn thận cảm giác.

Nhưng có thể bố trí truyền thừa Thánh Chủ trong Hắc Phong Cốc, e rằng thực lực của người này không phải là bình thường, độ khó vượt ải truyền thừa, chắc chắn cũng cao hơn một chút.

Tốc độ của mọi người, lập tức nhanh hơn.

Bên trong lăng mộ Hoàng tộc, một vài truyền thừa Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh đại thành, gần như đều nằm trong tay những tiểu đội hoàng tử xếp hạng trước năm, thực lực của bọn họ quá yếu, cho nên muốn kiếm một chén canh cũng rất khó.

Ưng lão dẫn đầu đội ngũ cũng nghĩ vậy, cho nên không đi thăm dò truyền thừa Thánh Chủ đại thành.

Đi được không bao lâu, một mảnh băng thiên tuyết địa âm u, đột nhiên xuất hiện trước mắt mọi người.

Tại trung tâm của thế giới băng tuyết này, có một tòa lâu đài băng lụp xụp.

- Ồ? Không có khảo nghiệm vượt ải sao?

Thần sắc Ưng lão trở nên âm trầm, thanh âm khàn khàn.

Tiểu Thế Giới truyền thừa này, có chút bất đồng so với những Tiểu Thế Giới truyền thừa mà bọn hắn vượt qua lúc trước, từ khi bọn hắn tiến vào cho đến bây giờ, ngay cả một chút động tĩnh cũng không có.

- Tiểu Thế Giới của nơi này đã suy sụp không chịu nổi, đoán chừng là cửa khẩu truyền thừa cũng bị phá hư rồi.

Lão giả áo bào tím nhìn lướt qua bốn phía, sau đó lên tiếng.

Hồi lâu sau, vẫn không có dị thường xuất hiện, sáu người mới bắt đầu cẩn thận tiếp cận tòa lâu đài băng.

- Thánh Khí truyền thừa?

Tên Đại Đế trẻ tuổi, nhìn qua kẽ nứt trên tòa lâu đài băng, chợt nhìn thấy vật phẩm bên trong, lập tức tăng tốc, trực tiếp xông vào.

Sắc mặt lão giả áo bào tím vẫn bình thường, cũng không ngăn cản hắn.

Tiếp đó, mọi người chỉ thấy tên Đại Đế trẻ tuổi kia, dễ dàng đem một thanh cự phủ màu đen, thu vào trong không gian trữ vật.

Ưng lão và lão giả áo bào tím đều nhíu mày, cảm giác có chút không đúng.

Mọi người cũng tăng tốc, tiến vào trong tòa lâu đài băng.

Phía bên phải tòa lâu đài băng, xếp đặt vô số thư tịch cũ nát, còn bên trái thì đều là thần binh lợi khí.

Tại trung tâm tòa lâu đài băng, có một cái quan tài bằng băng làm từ Lam Tinh cực lớn, bên trong có một bộ hài cốt nằm im, bên cạnh hài cốt là một chiếc nhẫn ám kim.

- Tài nguyên của Tiểu Thế Giới truyền thừa.

Trên mặt lão giả áo bào tím, không khỏi lộ vẻ khiếp sợ.

Tất cả mọi chuyện đều quá đơn giản, không hề có bất kỳ trở ngại nào đã tiếp cận với tài nguyên của Thánh Chủ truyền thừa, điều này khiến hắn có chút không thể tin nổi.

Đồng thời hắn cũng hối hận, lẽ ra không nên mời đám người Ưng lão đi theo.

Vốn dĩ, hắn cho rằng trong thạch động này, nguy cơ tràn ngập khắp bốn phía.

- Tiểu Thế Giới truyền thừa này là ta dẫn các ngươi vào, hơn nữa, các ngươi cũng không xuất lực, tài nguyên truyền thừa, chúng ta bảy thành, các ngươi ba thành.

Lão giả áo bào tím nghiêng người, mỉm cười nhìn về phía Ưng lão, ngữ khí khẳng định, hầu như không có ý tứ đàm phán.

Ngay lập tức, hai tiểu đội đều yên lặng nhìn nhau, bầu không khí trở nên tĩnh lặng vô cùng.

Bên phía lão giả áo bào tím, trên mặt ba người đều nở nụ cười lạnh nhạt.

- Ưng lão, đội ngũ của ngươi quá yếu, bằng không thì chúng ta phân chia mỗi bên năm thành, cũng không phải là không được.

Lão giả áo bào tím cũng không che giấu nữa.

Tiểu đội của bọn hắn, có hai Chuẩn Thánh Chủ, một Đại Đế.

Bất luận nhìn thế nào, thì cũng đều mạnh mẽ hơn đội ngũ của Ưng lão.

Chương 946: Băng Tinh Cự Hùng

- Ưng lão, đội ngũ của ngươi quá yếu, bằng không thì chúng ta phân chia mỗi đội năm thành, cũng không phải là không được.

Lão giả áo bào tím không hề che giấu ý đồ.

Tiểu đội của hắn, có hai Chuẩn Thánh Chủ, một Đại Đế.

Bất luận nhìn thế nào, thì cũng hoàn toàn mạnh hơn đội ngũ Ưng lão.

- Ưng lão.

Kinh Khải vô thức nhìn về phía Ưng lão, thế cục hiện nay dường như có chút không ổn.

Vẻ mặt Ưng lão vẫn bình thản, không hề lên tiếng.

Hắn thừa nhận, thực lực của tiểu đội bên mình yếu kém, nhưng đó là đối với thành viên của hoàng tử xếp năm hạng đầu.

Ưng lão tin rằng, Triệu Phong đối mặt với một vị Thánh Chủ, có lẽ cũng không phải vấn đề.

Yếu kém nhất trong tiểu đội, chỉ có Kinh Khải mà thôi.

- Nếu như tiếp theo có nguy cơ, các ngươi có biểu hiện tốt, lấy được vật phẩm, chúng ta cũng có thể phân chia công bằng.

Trong đội ngũ của lão giả áo bào tím, một vị Chuẩn Thánh Chủ khác, đột nhiên lên tiếng.

Nếu như đơn giản, dễ dàng nhận được tài nguyên của Thánh Chủ truyền thừa, bọn hắn sao có thể dễ dàng rời đi như vậy.

Lục hoàng tử không tranh đoạt ngôi vị Thánh Hoàng, vì vậy bọn hắn căn bản không quan tâm đến Long vận khí, tìm kiếm tài nguyên truyền thừa, mới chính là nhiệm vụ duy nhất bọn họ tiến vào lăng mộ Hoàng tộc.

Bởi vậy, liên hợp với tiểu đội khác, vẫn có chỗ cần thiết.

Triệu Phong cẩn thận dò xét ba người trước mắt, phát hiện cấp độ linh hồn của bọn họ không thấp, hơn nữa còn có trân bảo phòng ngự linh hồn.

Nhưng dưới sự ảnh hưởng của lâu dài của Hắc Ám Âm Phong trong Hắc Phong Cốc, dục vọng trong lòng vẫn bị tiêm nhiễm phần nào, đây chính là điều mà ngay cả bọn hắn cũng không phát giác ra được.

Theo thời gian trôi qua, tính cách của bọn hắn sẽ phát sinh thay đổi nhất định.

Xem ra vùng cấm địa này, không đơn giản như trong tưởng tượng.

Bằng không, sao có thể trong lúc vô tình, liền ảnh hưởng tâm thần của cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ.

Triệu Phong thoáng nhìn quá Kinh Khải, mặc dù dáng vẻ của hắn nhát gan, không biết phải ứng phó thế nào, nhưng trong lòng lại tràn ngập không cam tâm và phẫn nộ, khát vọng rất lớn đối với truyền thừa, rất dễ dàng nhìn ra được.

- Phân chia như vậy quá phiền toái, không bằng dựa vào thủ đoạn, ai lấy trước thì chính là của người đó.

Triệu Phong tiến lên một bước, khóe miệng khẽ nhếch lên nụ cười.

- Ngươi nói cái gì?

Lão giả áo bào tím có chút rung động, ngạc nhiên nhìn Triệu Phong.

Đây thật ra là suy nghĩ trong lòng của hắn, nhưng bởi vì muốn duy trì mối quan hệ liên hợp tạm thời, cho nên mới không nói ra.

Nếu như thật sự áp dụng phương pháp phân chia này, tiểu đội của Ưng lão, đoán chừng ngay cả ba thành cũng không lấy được.

- Ha ha, như vậy cũng tốt.

Tên Đại Đế trẻ tuổi nhìn về phía Triệu Phong, cười lạnh một tiếng, hắn đã không thể chờ đợi được nữa, bắt đầu muốn xuất thủ.

- Triệu Phong?

Ưng lão nhất thời ngẩn người, không nghĩ ra trong lời nói của Triệu Phong có thâm ý gì.

Trước mắt hắn cũng không muốn hai tiểu đội trở mặt, nhưng đối với Ưng lão mà nói, mặc dù tài nguyên trong truyền thừa này rất mê người, nhưng tiếp theo cũng không phải là không có cơ hội.

Cái mà hắn càng chú ý hơn, chính là Long vận khí, mà Long vận khí của truyền thừa này, ba người bọn họ đã tranh đoạt được một nửa.

Bởi vậy, Ưng lão mới có ý định thỏa hiệp.

- Ngươi nói cái gì thế Triệu Phong?

Kinh Khải lập tức bùng nổ, ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong, tràn ngập lạnh lẽo.

Nếu như dựa vào thực lực tranh đoạt, e rằng còn không bằng phân chia 3:7 thành.

- Ưng lão, đây chính là ý kiến mà thành viên đội ngũ của ngươi đưa ra.

Lão giả áo bào tím chợt nở nụ cười âm tà.

Hai bên đột nhiên lâm vào trầm mặc trong giây lát.

Phốc…

Sáu đạo nhân ảnh đồng thời khởi hành, mục tiêu không cần nói cũng biết, chính là cái trữ vật giới chỉ bên trong cái quan tài bằng Lam Tinh kia.

Mặc dù những vật phẩm khác trong lâu đài băng rất nhiều, nhưng rõ ràng đồ vật bên trong trữ vật giới chỉ kia, lại càng trân quý hơn.

- Tử Quang Diệt Thiên.

Lão giả áo bào tím trực tiếp ngăn cản trước mặt Ưng lão, bổ ra một chưởng.

Một đạo hư ảnh thủ chưởng màu tím, đột nhiên hóa thành tử ảnh đầy trời, trực tiếp ập tới.

Hiển nhiên, tiểu đội của lão giả áo bào tím đã thương lượng xong.

Lão giả áo bào tím phụ trách kiềm chế Ưng lão.

Bên kia, tên Đại Đế trẻ tuổi thì phóng tới Kinh Khải, trong tay xuất hiện một thanh trường phủ kim sắc, lúc vung lên, liền bổ ra một đạo hàn quang màu đỏ, vô cùng hung ác bá đạo.

Đối mặt với tên Đại Đế kia, Kinh Khải không yếu thế chút nào, vô số chùm tia sáng kim sưacs, lập tức xoay quanh người, va chạm mãnh liệt với tên Đại Đế trẻ tuổi, biểu hiện thập phần dũng mãnh.

- Ha ha, Ưng lão, nếu như thành viên của các ngươi đã thích loại phương thức phân chia này, vậy thì không hay rồi.

Lão giả áo bào tím đột nhiên chưởng ra một đạo ánh sáng màu tím.

- Lôi Thông, không nên làm bị thương tên Tuần Thú Sư của Cửu hoàng tử, chỉ cần lấy được trữ vật giới chỉ là được.

Lão giả áo bào tím giả vờ bày ra bộ dạng của một người tốt, nhưng trên mặt lại nở nụ cười tà dị dữ tợn.

- Yên tâm.

Tên Chuẩn Thánh Chủ còn lại trong đội ngũ lão giả áo bào tím, chợt cười thâm ý.

Đối phó với một tên Vương Giả, còn không phải là dễ như trở bàn tay hay sao?

Chuyện Triệu Phong có được Vân Tầm Tiên Điệp, hắn đã biết rõ từ

lâu, cho nên đã có chuẩn bị.

Cho dù bị phấn hoa của Vân Tầm Tiên Điệp phung trúng, hắn vẫn nắm chắc có thể khống chế được Triệu Phong.

- Lôi Quang Phược.

Song chưởng của Lôi Thông, trực tiếp chém ra một đạo lôi quang xiềng xích, quấn về phía Triệu Phong.

Triệu Phong thong dong lui ra sau vài bước, tay trái vung lên.

Ngay lập tức, một đạo bóng trắng cực lớn, liền ngăn cản trước mặt Triệu Phong, khí tức Yêu thú hung tàn cuồng bạo, liền lao thẳng tới chỗ Lôi Thông.

Đây chính là trân thú mà hắn vô tình thuần phục được trong lúc thuần phục đàn Yêu thú, khi mới vừa tiến nhập lăng mộ Hoàng tộc. Để thuần phục được nó, hắn phải hao tổn rất nhiều tinh lực mới thành công.

- Đây là? Trân thú trong không gian Thái Cổ?

Sắc mặt Lôi Thông thoáng run, chỉ thấy trước mặt là một đầu cự hùng, toàn thân đều là lông trắng bằng băng.

Thực lực của trân thú, vốn vượt qua cảnh giới bản thân, hơn nữa đầu cự hùng băng tinh này, lại xuất xứ từ không gian Thái Cổ, cho nên không hề bị quy tắc không gian áp chế, chiến lực vô cùng kinh người.

- Làm sao có thể? Tiểu tử kia có thể thuần phục được trân thú Đại Đế trong không gian Thái Cổ sao?

Sắc mặt lão giả áo bào tím thoáng trầm xuống.

Hắn vốn cho rằng Triệu Phong ỷ vào Vân Tầm Tiên Điệp mà Nam Phong vương tặng cho, đạt được một danh ngạch Tuần Thú Sư, còn bản lĩnh thuần phục Yêu thú của đối phương thì rất bình thường.

Nếu không, Tuần Thú Sư cảnh giới Vương Giả, sao có thể thuần hóa được trân thú trong không gian Thái Cổ còn sót lại.

Cho dù là một ít Tuần Thú Tông Sư cấp bậc Đại Đế, phối hợp với tiểu đội, tiến hành áp chế, cũng rất khó thuần phục được.

- Cự Hùng Băng Tinh cấp Đại Đế, tốt.

Ưng lão không khỏi tán thưởng.

Thực ra, hắn cũng rất hoài nghi đối với bản lĩnh thuần thú của Triệu Phong.

Nhưng mỗi lần, Triệu Phong đều mang cho hắn kinh hỉ không thể tưởng tượng nổi.

Triệu Phong công phá thành công mấy khu vực truyền thừa, ngoài ra còn thuần hóa được trân thú chiến lực cường đại.

Như vậy, lãng phí trận pháp bảo vệ tính mạng trong Hộ Long Ngọc, cũng xem như có lãi.

Huống hồ, trong tay Triệu Phong còn có Thứ Thần Khí phụ trợ như Mê Không Giới.

Grào...

Cự Hùng Băng Tinh gầm rú một tiếng, cự trảo màu trắng giống như lôi đình, đập thẳng tới Lôi Thông, kình phong cực kỳ băng hàn, ngay cả không khí cũng trực tiếp đông cứng.

Mà đạo lôi quang xiềng xích do Lôi Thông đánh ra, lại bị thân thể Cự Hùng Băng Tinh, trực tiếp ngăn cản, ngay cả một chút hiệu quả cũng không có.

Vụt...

Lôi Thông nghiêng người, tránh né công kích của Cự Hùng Băng Tinh.

- Lôi Quang Điện Thương.

Đối mặt với Cự Hùng Băng Tinh cấp bậc Đại Đế, Lôi Thông sẽ không hạ thủ lưu tình.

Toàn thân Lôi Thông lập lòe lôi quang, lực lượng Lang Đế ngưng tụ trên đỉnh đầu, một đạo ngân thương Lang Đế thô to như cánh tay, chậm rãi ngưng tụ thành.

Phốc…

Lôi Thông một tay cầm Lôi Quang Điện Thương, khí thế tăng vọt, lôi quang chập chờn quanh người, hung hăng va chạm với Cự Hùng Băng Tinh.

- Lực đạo thật mạnh.

Hai tay Lôi Thông tê rần, vội vàng lui ra sau vài bước.

Công kích thuộc tính Lôi của hắn, đối diện với Cự Hùng Băng Tinh da dày thịt thô, hiệu quả rất thấp, còn mơ hồ bị khắc chế.

Lúc này, Triệu Phong đã đi đến bên cạnh quan tài Lam Tinh.

- Tiểu bối, đừng hòng thực hiện mưu đồ.

Lôi Thông tức giận vô cùng, trực tiếp đem Lôi Quang Điện Thương trong tay ném ra, mục tiêu chính là quan tài làm bằng Lam Tinh.

Sau đó, tốc độ Lôi Thông bạo tăng, lao thẳng tới chỗ Triệu Phong.

Cự Hùng Băng Tinh có thể khắc chế hắn nhất định.

Nếu đã như vậy, Lôi Thông lập tức thay đổi chiến thuật, lợi dụng ưu thế tốc độ, không chính diện chiến đấu với Cự Hùng Băng Tinh, mà trước hết áp chế Triệu Phong, sau đó cướp lấy trữ vật giới chỉ.

Sở đoản của Cự Hùng Băng Tinh, cũng chính là tốc độ.

Vụt...

Lôi Quang Điện Thương, trực tiếp cắm vào trong quan tài băng, trường mâu chỉ cách trữ vật giới chỉ không đến một tấc.

Ầm...

Quan tài Lam Tinh vốn đã bị hư hại nhất định, gặp phải trọng kích thuộc tính Lôi mãnh liệt như thế, liền trực tiếp nổ tung.

- Tiểu bối, trước tiên giải quyết ngươi.

Trên mặt Lôi Thông lộ ra một tia hung ác, trực tiếp đánh về phía Triệu

Phong đang cấp tốc thối lui.

- Chậm đã, trữ vật giới chỉ đã nằm trong tay ta, có phải nên dừng tay hay không?

Triệu Phong nở nụ cười nhàn nhạt, dáng vẻ thong dong, trong tay lộ ra một chiếc nhẫn ám kim.

- Cái gì? Làm sao có thể?

Lôi Thông lập tức kinh hãi.

Đạo Lôi Quang Điện Thương vừa rồi của hắn, đã đánh trúng bên cạnh trữ vật giới chỉ, sau đó quan tài Lam Tinh lập tức nổ tung.

Từ đầu tới cuối, Triệu Phong đều không tiếp cận trữ vật giới chỉ.

Meo…

Lúc này, trên vai Triệu Phong chợt lóe lên một đạo hư ảnh màu xám bạc, Tiểu Tặc Miêu xuất hiện, ngẩng đầu ưỡn ngực, giống như đang nói, công lao là nhờ ta.

- Linh sủng thiên phú Độn Không?

Ánh mắt Lôi Thông thoáng run, hai nắm đấm siết chặt, nhìn chằm chằm Triệu Phong, dường như vẫn không cam lòng.

Lúc này, lão giả áo bào tím và tên Đại Đế còn lại, cũng nhìn thấy kết quả tranh đoạt của Lôi Thông và Triệu Phong, sắc mặt biến đổi không ngừng, không thể nào tiếp nhận nổi.

- Nên dừng tay thôi, có lẽ nơi này vẫn còn truyền thừa khác.

Ưng lão cũng nhìn ra vẻ mặt không cam lòng của đám người lão giả áo bào tím, lập tức lên tiếng khuyên can.

- Được, Ưng lão, lần này xem như các ngươi thắng.

Ánh mắt lão giả áo bào tím lộ vẻ âm trầm, thoáng nhìn qua Triệu Phong.

Lôi Thông và tên Đại Đế trẻ tuổi kia lập tức dừng tay, ngược lại bắt đầu vơ vét những vật phẩm tài nguyên bên trong tòa lâu đài băng.

- Tên Triệu Phong này thật khó giải quyết, Linh sủng trên người vô cùng đặc thù.

Lôi Thông vôi vàng truyền âm cho hai người kia, lên tiếng giải thích.

Thất bại trong tay một tên Vương Giả, Lôi Thông vô cùng xấu hổ và không cam lòng.

- Hắc hắc, không vội, trước mắt chúng ta vẫn cần tiểu đội của Ưng lão trợ giúp, đợi đến khi thời cơ chín muồi, cứ thu hồi toàn bộ là được.

Lão giả áo bào tím thâm ý nói.

- Đúng, trước hết cứ thả cho bọn chúng một lần.

Tên Đại Đế trẻ tuổi, lập tức phấn chấn tinh thần.

Kinh Khải vô cùng mừng rỡ, chỉ hận không thể lập tức chạy tới.

Không ngờ Linh sủng trong tay Triệu Phong lại cường đại như thế,

có thể thần không biết quỷ không hay, bắt được trữ vật giới chỉ.

- Mau xem trong trữ vật giới chỉ có bảo vật gì?

Triệu Phong dùng linh thức thăm dò không gian trữ vật, không khỏi có chút nghi hoặc.

- Không ngờ chỉ là tài nguyên của Huyền Quang Cảnh tiểu thành.

- Tài nguyên của Thánh Chủ tiểu thành cũng không tệ rồi, đây mới chỉ là khu vực biên giới của Hắc Phong Cốc mà thôi.

Kinh Khải càng thêm chờ mong đối với lần thăm dò tiếp theo.

Sau đó, tiểu đội Ưng lão đều đem vật phẩm trong trữ vật giới chỉ chia đều, một mình Triệu Phong độc chiếm bốn thành.

- Đi thôi, Ưng lão, việc thăm dò Hắc Phong Cốc, chỉ mới bắt đầu mà thôi.

Vẻ mặt lão giả áo bào tím vẫn lạnh nhạt, phảng phất như đã quên mất vừa rồi mình tức giận như thế nào.

- Ừm.

Khoảnh khắc vừa đi ra khỏi Tiểu Thế Giới truyền thừa, tiểu đội lại bắt gặp một đội ngũ khác cũng đang tiến vào cấm địa Hắc Phong Cốc.

- Đó là Đội ngũ của Nhị hoàng tử.

Lão giả áo bào tím nhíu mày.

Nhị hoàng tử không có hùng tâm tráng chí, nhưng quan hệ sau lưng

hắn lại hết sức phức tạp khổng lồ, bởi vậy thực lực chỉnh thể vẫn xếp thứ năm trong hàng ngũ hoàng tử.

Tiểu đội ngũ này có đến bốn người, ba Chuẩn Thánh Chủ, một Đại Đế, nhưng thực lực của mỗi thành viên, có lẽ đều mạnh hơn bọn hắn một chút.

Đối mặt với đội ngũ của Nhị hoàng tử, cho dù tiểu đội của hai người liên hợp, cũng chưa chắc có thể chiếm được tiện nghi.

- Chúng ta mau hành động, lúc này Hắc Ám Âm Phong trong Hắc Phong Cốc bỗng nhiên yếu bớt, nói không chừng nó sẽ mau chóng khôi phục lại bình thường.

Ánh mắt Lôi Thông có chút lo lắng.

Mọi người cũng không phát giác ra bước chân của mình đã nhanh hơn, chỉ biết đội ngũ tiến vào Hắc Phong Cốc, càng lúc càng nhiều, không thể lãng phí tiên cơ.

Chương 947: Bảo Quang Kinh Thế

Hoàng cung Đại Càn.

Cái thạch bàn cổ xưa điêu khắc đầy phù văn kỳ dị, đang lơ lửng trên bầu trời, năng lực kỳ dị chấn động, tạo thành mười cái màn ánh sáng màu trắng.

Tại trung tâm của mỗi cái màn ánh sáng, đều là hình ảnh hoàng tử.

Cường giả trên trời và xung quanh đại điện, đều chỉ có thể nhìn thấy hình ảnh xung quanh hoàng tử trong một khoảng cách nhất định, hơn nữa còn có hạn chế rất lớn.

Nhưng lúc này, tiêu điểm của tất cả mọi người, gần như đều tập trung tại màn ánh sáng của Cửu hoàng tử.

- Nhị hoàng tử cũng đến cấm địa Hắc Phong Cốc rồi.

- Đáng tiếc, Nhị hoàng tử không tiến vào.

- Hoàng tử sao có thể mạo hiểm như vậy được, nếu như gặp phải nguy cơ, chỉ có thể thông qua “Thái Tử ngụy ấn” cầu cứu, như vậy cũng tương đương với việc chấm dứt kỳ ngộ trong “thí luyện Thái Tử” rồi.

Tất cả cường giả và thế lực to lớn trên bầu trời, đều xôn xao nghị luận.

Từ xưa đến nay, tình huống cấm địa trong thí luyện Thái Tử, vô cùng hiếm thấy.

Bởi vậy, nó lại càng khiến mọi người chú ý hơn.

Thử nghĩ mà xem, cấm địa trong không gian Thái Cổ còn sót lai, rốt cuộc là như thế nào, có phải là bảo tàng trân quý trong thời kỳ Thái Cổ hay không?

- Cấm địa Hắc Phong Cốc, đây chính là vùng cấm địa có mức độ nguy hiểm cực cao trong lăng mộ Hoàng tộc, còn may là Thần nhi vẫn ở tương đối xa nơi đó.

Nam tử uy nghiêm, cũng hiểu rất rõ tính cách của Thập Tam hoàng tử.

Nếu như Thập Tam hoàng tử phát hiện nơi cấm địa không còn là cấm địa này, hắn nhất định sẽ tiến vào trong thăm dò.

Mà bầu không khí khẩn trương nhất, lại là đại điện của Cửu hoàng tử và Nhị hoàng tử.

- Với cảnh giới của Triệu Phong, tiến vào cấm địa, liệu sẽ không có chuyện gì chứ?

Một tên Trưởng lão của Tông môn Nhị Tinh, thầm kinh ngạc.

Mặc dù hắn không xem trọng Triệu Phong, nhưng trận pháp trong Hộ Long Ngọc của Triệu Phong đã sử dụng, nếu như chết trong đó, thì Cửu hoàng tử sẽ mất đi một thành viên.

- Có Ưng lão dẫn đội, hẳn là sẽ không có vấn đề gì.

Mặc dù Nam Phong vương nói vậy, nhưng trong lòng cũng không an tâm lắm, năm xưa hắn đã tiến vào tham gia thí luyện Thái Tử, cho nên biết rất rõ sự khủng bố của cấm địa.

Nghe nói, lúc đó, Hắc Ám Âm Phong trong cấm địa Hắc Phong Cốc, đã có xu thế suy yếu.

….

Trong cấm địa Hắc Phong Cốc.

- Lại là một khu vực truyền thừa.

Trên mặt Lôi Thông lộ vẻ kinh dị.

Chỉ thấy phía trước một vách đá dựng đứng, có một cái cửa đá phong cách cổ xưa, bên ngoài cửa đá còn có một tầng thủy văn vặn vẹo, lộ rõ hào quang năm màu.

Theo lý thuyết, truyền thừa do Thánh Chủ lưu lại, đều giấu kín trong không gian thiên địa, chờ người hữu duyên mở ra.

Mà ở bên ngoài cấm địa Hắc Phong Cốc, lại có nhiều cửa vào truyền thừa như vậy, chứng tỏ những khu vực truyền thừa này đã sớm bị phát hiện và khai thác, chẳng qua là chưa bị công phá, cho nên lối vào mới lộ ra bên ngoài mà thôi.

Theo lý thuyết, trong cấm địa Hắc Phong Cốc, gần như không có người nào thăm dò, chỉ có những Thánh Chủ lúc sắp chết, mới mạo hiểm tiến vào Hắc Phong Cốc để bố trí truyền thừa.

Bởi vậy, dưới tình huống bình thường, lối vào những truyền thừa này, có lẽ sẽ giấu rất kín, chờ đợi người bên ngoài vào khám phá,

chứ không phải trực tiếp lộ ra ngoài như vậy.

Chẳng qua, mọi người cũng không nghĩ nhiều như vậy, chuyện bánh từ trên trời rơi xuống, cũng không phải là chưa từng phát sinh.

- Quả nhiên là kỳ ngộ khắp nơi mà.

Kinh Khải không thể kìm chế được kích động, lập tức xông lên.

Đội viên của lão giả áo bào tím cũng nhìn nhau vài lần, giành xông vào bên trong cửa đá trước Kinh Khải.

Ưng lão và Triệu Phong cũng không chịu thua kém, liền theo sau tiến vào.

Trong nháy mắt, sự vật xung quanh xoay chuyển, mọi người đã tiến vào một đảo vực hoang vu, xung quanh đảo vực là long quyển phong bạo kinh thiên, cả hòn đảo nằm trong vòng xoáy mãnh liệt, phảng phất như vùng tuyệt địa.

- Đây tuyệt đối là khu vực truyền thừa của Huyền Quang Cảnh đại thành.

Lão giả áo bào tím cảm nhận xung quanh một lượt, trong lòng có chút sục sôi.

Tiểu Thế Giới truyền thừa ở đây, cũng đã bị hư hại rất lớn, trong Tiểu Thế Giới xuất hiện vô số kẽ hở, Hắc Ám Âm Phong cũng từ đó mà xâm nhập vào bên trong.

Thế nhưng, dù bị tàn phá nghiêm trọng thế nào thì truyền thừa này vẫn vận chuyển không ngừng, từ đó cũng có thể thấy được chỗ phi phàm của nó.

- Chẳng qua, tại sao trong truyền thừa lại có Hắc Phong Âm Quỷ?

Tên Đại Đế trẻ tuổi, chợt nhìn về phía trước đảo vực.

Bên trên hòn đảo, có vô số thi hài hình người, hình thể hơi lớn, nhưng không thấy bóng dáng một người sống nào.

Chỉ có vô số Hắc Phong Âm Quỷ, đang lởn vởn xung quanh đảo vực, vô cùng quỷ dị âm trầm.

Mà ngay tại trung tâm đảo vực hoang vu này, lại có một tòa lầu gỗ, bên trong lấp lánh hào quang đặc biệt, khiến cho tòa lầu gỗ bình thường này, giống như được phủ lên vàng son lộng lẫy.

- Rất có thể là Thánh Chủ đã bày ra truyền thừa này, nhưng Tiểu Thế Giới trải qua một thời gian dài, nguồn năng lực đã khô kiệt, cuối cùng mới bị Hắc Ám Âm Phong trong cấm địa Hắc Phong Cốc ăn mòn, mà bên trong Tiểu Thế Giới này, lại có sinh vật nhân loại, sau một thời gian dài bị Hắc Ám Âm Phong ảnh hưởng, cuối cùng tử vong, linh hồn cũng trở thành Hắc Phong Âm Quỷ.

Lão giả áo bào tím có chút kích động.

Như vậy, khảo nghiệm trong truyền thừa này, chính là giết chết những Hắc Phong Âm Quỷ này.

Hơn nữa, thoạt nhìn thì Tiểu Thế Giới này, hẳn là truyền thừa của một vị Huyền Quang Cảnh đại thành.

- Ưng lão, đội viên của ngươi, có mấy người am hiểu công kích linh hồn?

Lão giả áo bào tím mỉm cười hỏi thăm.

Tình huống hiện nay, chính là lúc thể nghiệm tác dụng của việc liên hợp tiểu đội.

- Chỉ có một mình ta!

Ưng lão không chút do dự trả lời.

- Như vậy thì không được, trong tiểu đội của chúng ta, vừa vặn có hai vị Chuẩn Thánh Chủ là ta và Lôi Thông có thể sử dụng công kích linh hồn, bởi vậy, các ngươi dường như xuất lực quá ít thì phải.

Lão giả áo bào tím khẽ lắc đầu, liếc nhìn Triệu Phong, tiếp tục nói:

- Tuy nhiên, Triệu Phong chỉ là Vương Giả hậu kỳ, vậy mà có thể thuần phục được trân thú như Cự Hùng Băng Tinh, xem ra ý chí linh hồn cũng không phải kém, có lẽ cũng có bí pháp công kích tại phương diện linh hồn a.

Sau khi nói xong, lão giả áo bào tím mới mỉm cười dò xét Triệu Phong.

Ngược lại, Triệu Phong lại nhìn về phía tòa lầu gỗ phương xa, bộ dạng như không nghe thấy gì.

Lão giả áo bào tím có chút xấu hổ, ngoài ra, hắn cũng hoàn toàn không thể nhìn thấu tên tiểu bối này.

- Hắn chỉ am hiểu Huyễn thuật, không có bí pháp công kích.

Ưng lão liền thay Triệu Phong trả lời.

Hắn có thể nhận ra, tiểu đội của lão giả áo bào tím, đang che giấu ác ý đối với bọn họ.

Bởi vậy, trong mắt người khác, Triệu Phong là dễ bị xem nhẹ nhất, cho nên tốt nhất là không nên để thực lực chân chính của hắn bại lộ.

- Không bằng như vậy đi, để Triệu Phong xuất ra một ít Linh sủng để yểm hộ, như vậy, tài nguyên trong truyền thừa sẽ chia đều 5:5, hoặc có thể dựa vào bản lĩnh, thế nào?

Lão giả áo bào tím có chút không cam lòng.

Mặc dù Triệu Phong chỉ là Vương Giả hậu kỳ, thế nhưng lão giả áo bào tím lại cảm thấy thiếu niên này, tuyệt đối không bình thường, bằng không thì hắn sao có thể thu được lợi ích cực lớn trong Không Gian Thần Huyễn?

Một đường đến đây, trên người Triệu Phong đã xuất hiện rất nhiều hiện tượng không hợp lý.

Bởi vậy, lão giả áo bào tím đành vắt hết óc, suy nghĩ biện pháp thăm dò nội tình của Triệu Phong.

- Cũng được, ta cũng không hy vọng không làm mà hưởng!

Ý thức của Triệu Phong chìm vào Mê Không Giới, từ trong đám Hắc Văn Độc Hạt, chọn ra mười đầu Hắc Van Độc Hạt là Vương Giả đại thành.

Độc tố ở đuôi bò cạp của Hắc Văn Độc Hạt, có tác dụng ăn mòn linh hồn, tại một phương diện nhất định, cũng có thể xem là công kích linh hồn.

- Tốt, Ưng lão, Tuần Thú Sư trong đoàn đội của các ngươi, quả nhiên không tầm thường, loại Hắc Văn Độc Hạt này, cũng là Yêu thú trong lăng mộ Hoàng tộc a.

Ánh mắt lão giả áo bào tím lóe lên, nhìn về phía Hắc Văn Độc Hạt to lớn trên mặt đất, trong lòng có chút đắc ý, xem ra một lá bài tẩy của Triệu Phong đã bị bại lộ rồi.

Triệu Phong liếc nhìn lão giả áo bào tím, cũng không nói gì.

- Bắt đầu đi!

Tại khu vực truyền thừa lúc trước, Lôi Thông thất thủ trong tay Triệu Phong, có chút nôn nóng không thể chờ đợi được, lập tức muốn phát tiết.

- Lên nào, Ưng lão!

Lão giả áo bào tím trực tiếp xông lên, một luồng lực lượng linh hồn kinh người, trực tiếp phóng ra.

Lão giả áo bào tím tùy ý đánh ra một chưởng, Tử Quang đầy trời phóng ra, ẩn chứa thương tổn cả vật chất lẫn linh hồn.

Dù sao thì hắn cũng là Chuẩn Thánh Chủ, từng thử trùng kích Huyền Quang Cảnh, cho nên cũng có rất nhiều tâm đắc đối với việc dung hợp chân nguyên và linh hồn.

Cùng lúc đó…

Trên hoang đảo, phần lớn Hắc Phong Âm Quỷ đều bị hấp dẫn đến, hóa thành từng đạo gió lốc màu đen, vô cùng ngưng thực, giống như một trận hắc ám phong bạo, lao thẳng tới chỗ mọi người.

Vụt vụt vụt...

Thân hình Ưng lão đột nhiên phiêu hốt, trong ông tay áo màu đen, bàn tay tùy ý vung lên, liền có mấy chùm tia sáng u ám, dung nhập vào hư không, sau đó đánh trúng chỗ hiểm trên người Hắc Phong Âm Quỷ.

Phương thức công kích của Ưng lão, hiển nhiên là một loại bí pháp linh hồn vô cùng cao thâm, thậm chí còn ẩn chứa áo nghĩa Không Gian.

Mà trong tay Lôi Thông, lại xuất hiện một viên Lôi Châu tịch mịch, hắn chỉ cần đem lực lượng linh hồn dung nhập vào, liền có thể thông qua Lôi Châu, phóng thích ra công kích linh hồn thuộc tính Lôi.

Đây hiển nhiên là đạo cụ phụ trợ đặc thù mà hắn chuẩn bị cho thí luyện Thái Tử lần này.

Phía trước ba người, hơn mười đầu Hắc Văn Độc Hạt của Triệu Phong, thì có nhiệm vụ hấp dẫn hỏa lực của Hắc Phong Âm Quỷ.

Dưới sự liên hợp công kích của ba vị Chuẩn Thánh Chủ, toàn bộ Hắc Phong Âm Quỷ trên hoang đảo, liền nhanh chóng giảm bớt.

Một lúc lâu sau, toàn bộ Hắc Phong Âm Quỷ đã bị tiêu diệt.

Ngay lập tức, sau người liền trực tiếp phóng tới chỗ tòa lầu gỗ lóe lên Bảo Quang kia.

Phương thức phân phối, tất nhiên là ai tới trước đoạt được, liền thuộc về người đó.

Ưng lão, Kinh Khải và lão giả áo bào tím, trực tiếp nhảy vào từ cửa chính, còn Triệu Phong và Lôi Thông và tên Đại Đế trẻ tuổi thì bay về phía cửa sổ lầu hai.

- Thần binh Địa cấp Cực phẩm.

Tên Đại Đế trẻ tuổi lập tức sững sờ.

Trong lầu gỗ, bất kỳ vật phẩm bài trí gì, ví dụ như tấm gương, tranh vẽ, lư hương, đều tản mát ra khí tức tiếp cận Địa cấp Cực phẩm.

- Thần binh Thiên cấp.

Ánh mắt Lôi Thông nhìn chằm chằm vào một cây bút lông kim sắc trên giá sách, liền trực tiếp lao tới.

Đây hiển nhiên là một bộ Thần binh Địa cấp Cực phẩm, liên hợp lại thì uy lực sẽ đạt tới cấp độ Thần binh Thiên cấp.

- Công pháp chiến kỹ.

Còn tên Đại Đế trẻ tuổi thì trực tiếp phóng tới một cái giá sách bên cnahj giường gỗ, trên đó xếp đặt rất nhiều thư tịch cổ xưa.

Còn Triệu Phong thì bay về phía đầu giường, tại bên dưới một chiếc gối, hắn phát hiện một vài bình thuốc và mười khối Thần Tinh thứ phẩm.

- Tiểu bối, nhiều Thần Tinh thứ phẩm như vậy, muốn nuốt một mình sao?

Sau khi Lôi Thông thu hoạch Thần binh Thiên cấp, liền trực tiếp đánh tới chỗ Triệu Phong, trên tay lập lòe Lôi quang.

Triệu Phong mặt không đổi sắc, trực tiếp đem toàn bộ bình thuốc và Thần Tinh thứ phẩm, thu vào Mê Không Giới.

Khóe miệng Lôi Thông nhếch lên nụ cười dữ tợn, chưởng phong lập lòe Lôi quang, tiếp tục đánh tới.

- Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, vận chuyển Viêm Chi Phong Lôi, đánh ra một quyền.

Ầm...

Quyền chưởng tương giao, Lôi quang hỏa diễm nổ tung, Triệu Phong không chút sứt mẻ, còn Lôi Thông thì trực tiếp bị đánh bay, rơi xuống tầng trệt, tay phải cháy đen, cảm thấy một trận đau đớn tê liệt, khí huyết trong cơ thể sôi trào.

- Làm sao có thể?

Trên mặt Lôi Thông tràn ngập khiếp sợ, mặc dù một chưởng vừa rồi, hắn chỉ sử dụng sáu thành lực đạo, nhưng tại sao người chịu thiệt lại là hắn?

Đối thủ chỉ là một tên Vương Giả Hư Thần Cảnh mà thôi.

Lực đạo của Triệu Phong, sao có thể khủng bố như thế?

Lôi, Hỏa song thuộc tính ẩn chứa trong đó, cùng lúc bộc phát uy lực, khiến cho lòng người run rẩy kinh hãi.

- Lôi Thông, các ngươi…

Tên Đại Đế trẻ tuổi, sau khi thu hồi toàn bộ thư tịch cổ xưa, liền nhìn thấy Lôi Thông bay ngược lại, vội vàng chạy tới hỏi thăm.

Bỗng nhiên.

Rầm rầm rầm…

Toàn bộ Tiểu Thế Giới truyền thừa, phát ra từng trận nổ vang chấn động, trong hư không, không ngừng xuất hiện vết nứt lan tràn, sóng biển xung quanh trở nên mãnh liệt dâng tràn, phảng phất như sắp dìm ngập cái hoang đảo này.

Rắc rắc…

- Không tốt, Tiểu Thế Giới này sắp sụp đổ rồi.

Thanh âm của lão giả áo bào tím ở bên dưới lầu vang lên.

- Đi mau, Kinh Khải, Triệu Phong!

Thần sắc Triệu Phong khẽ biến, liền tiện tay thu hồi mấy thứ vật phẩm, sau đó trực tiếp bay lên không trung.

Sáu đạo nhân ảnh, theo một khe nứt trong hư không của Tiểu Thế Giới, trở lại Hắc Phong Cốc.

Khoảnh khắc lúc bọn hắn đi ra, tất cả mọi người đều ngây người tại chỗ, ánh mắt cùng tập trung tại một điểm.

Chỉ thấy, sâu trong Hắc Phong Cốc, có một đạo Bảo Quang chi khí chín màu rực rỡ, phá tan Hắc Ám Âm Phong, chiếu rọi cả bầu trời.

Phảng phất như sâu bên trong Hắc Phong Cốc, có tuyệt thế chỉ bảo siêu việt Huyền Quang Cảnh, hào quang của Bảo Khí bỗng nhiên thức tỉnh, cho dù là Hắc Phong Cốc, cũng không thể che mờ được ánh sáng kinh thế của nó.

- Nơi đó… Có bảo vật gì?

Kinh Khải nuốt nước miếng, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Bảo Quang chín màu lấp lánh đó, không thể dời mắt đi được.

Tại một đống loạn thạch trong Hắc Phong Cốc, một cái tiểu đội bốn người, đột nhiên từ trong một mật đạo nhảy lên.

- Chẳng lẽ là Thứ Thần Khí xuất thế?

Đây là thành viên thuộc đoàn đội của Nhị hoàng tử, trong đó có một lão giả râu dê dẫn đội, thần sắc vô cùng rung động mừng rỡ, nhìn về phương xa.

Chương 948: Trung Tâm Cấm Địa

- Khương Hào, lần này nhờ có ngươi cho nên khu vực truyền thừa Huyền Quang Cảnh tiểu thành này, mới có thể dễ dàng công phá như vậy.

- Không hổ là tuyệt thế thiên tài của Khương gia.

- Khương Hào, nghe nói ngươi xung kích Huyền Quang Cảnh, đã có niềm tin rất lớn, tại sao lại còn áp chế cảnh giới?

Bốn đạo nhân ảnh đang trò chuyện, đang chậm rãi từ trong một khu vực truyền thừa đi ra.

Người cầm đầu là một tên trung niên tóc bạc, dáng vẻ anh tuấn lỗi lạc, hai mắt tràn ngập tinh quang.

- Ta xung kích Huyền Quang Cảnh, nhất định phải một lần thành công.

Khương Hào kiên định nói.

Xung kích Huyền Quang Cảnh, một khi thất bại, sau này xung kích, tỉ lệ thành công sẽ càng lúc càng thấp.

Mỗi lần xung kích, đều sẽ tiêu hao một ít bản nguyên linh hồn sinh mệnh, những bản nguyên bị mất đi này, hầu như không thể bù đắp được.

Bởi vậy, những cường giả Huyền Quang Cảnh lần đầu đột phá so với người nhiều lần đột phá mới thành công, có sự khác biệt rất lớn tại phương diện căn cơ tiềm lực.

Hùng tâm của Khương Hào, khiến cho những người đã từng thất bại trong quá trình xung kích Huyền Quang Cảnh, đều cảm thấy xấu hổ ước ao.

- Đó là gì?

Một tên thành viên kinh ngạc thốt lên, mọi người lập tức ngẩng đầu.

Vụt...

Chỉ thấy trên bầu trời phía xa, có một cột sáng Bảo Khí chín màu rực rỡ, xông thẳng lên tận trời xanh, hào quang diễm lệ, nhiễm khắp cả bầu trời, phảng phất như một tòa tuyệt thế bảo sơn, đột nhiên bị công bố, hào quang chói lọi rung động lòng người.

Mọi người vốn đang nói chuyện, cũng bị thu hút, ánh mắt tập trung về phía xa, không thể dời đi được.

- Đây… Đây là bảo quang Thần binh.

Ánh mắt một tên lão bối sáng lên, ngữ khí run rẩy, nhưng vô cùng chắc chắn.

- Bảo Quang kinh thiên như vậy, cả đời này ta cũng chưa từng gặp bao giờ.

Một lão giả tóc trắng trong đó, hai mắt cũng lấp lánh.

- Nhanh qua đó.

Khương Hào cũng sững sốt trong chốc lát, trái tim đập mạnh liên hồi.

Tuyệt thế chí bảo như vậy, sao có thể bỏ qua được.

Ba tên thành viên nghe thấy Khương Hào nói vậy, lập tức mừng rỡ như điên, bốn bóng người, liền chạy thẳng đến nơi Bảo Khí đầy trời.

Lăng mộ Hoàng tộc, sâu bên trong một vùng đầm lầy.

Bốn bóng người qua lại bên trong khu rừng, người cầm đầu, toàn thân được bao trùm trong một cái áo bào đen âm u.

Ba người phía sau giống như tùy tùng, vô cùng cẩn thận, bầu không khí của tiểu đội này, cực kỳ tĩnh mịch.

Bỗng nhiên.

Hắc bào nhân đột nhiên dừng bước, nhìn về phía xa.

Ba tên thành viên khác cũng sợ đến sắc mặt trắng bệch, vội dừng bước, nhìn về phía mà hắc bào nhân đang nhìn.

Thế nhưng, bọn họ lại không phát hiện ra cái gì.

Ba tên thành viên lại nhìn nhau mấy lượt, trong mắt tràn ngập nghi hoặc, bọn họ không hiểu đầu lĩnh hắc bào nhân, rốt cuộc đang nhìn cái gì.

- Đi!

Hắc bào nhân lập tức thay đổi phương hướng.

- Hắc Bào tiền bối, chúng ta không đến truyền thừa nữa sao?

Một tên thành viên, không nhịn được lên tiếng hỏi.

Hắc bào nhân đột nhiên nhìn về phía xa, sau đó thay đổi mục tiêu, cũng không nói rõ lý do, khiến trong lòng mọi người mơ hồ có chút bất mãn, đồng thời cũng có chút chần chờ.

Cùng đội ngũ với hắc bào nhân, bọn họ cũng chỉ có thể tự nhận xui xẻo, suốt cả chẳng đường, cũng không gặp phải nguy cơ gì.

- Bớt nói nhảm đi.

Hắc bào nhân không quay đầu lại, thanh âm khàn khàn kèm theo khí tức linh hồn tử vong tràn ra dày đặc.

Sâu trong linh hồn của ba người phía sau, đều run rẩy một tận, lập tức câm miệng, vội vàng đuổi theo.

Cấm địa Hắc Phong Cốc, tràn ngập hào quang chín màu sặc sỡ.

Bản thân tiểu đội của Ưng lão và lão giả áo bào tím, đều ở bên dưới đạo huyễn quang chín màu này, cảm nhận hào quang Bảo Khí khổng lồ, toàn thân không ngừng chấn động, chỉ cảm thấy bản thân nhỏ bé đến cực điểm.

Giống như một tên ăn mày, trong nháy mắt nhìn thấy của cải phú khả địch quốc, không phải là vội vàng lao tới, mà là khiếp sợ đến ngây người, không biết phải làm gì.

- Cho dù là Cổ Thần Khí, cũng không thể có cảnh tượng thiên địa kỳ dị như thế được.

Trong lòng Triệu Phong cực kỳ kinh hãi, ngày trước phát hiện Cổ Thần Tàn Kiếm bên trong bí phủ Cổ Thần, quang hoa uy thế, cũng không bằng một phần trăm lúc này.

Sâu bên trong cấm địa Hắc Phong Cốc, rốt cuộc chôn giấu loại Thần binh Thái Cổ nào, ngay cả Triệu Phong vốn luôn bình tĩnh, trong lòng cũng sôi trào lửa nhiệt, sản sinh khao khát mãnh liệt đối với chí bảo.

- Đi, không thể đánh mất tiên cơ, cảnh tượng thiên địa kỳ dị như vậy, những đội ngũ khác ở xung quanh, đều sẽ tập trung đến đây.

Hai mắt lão giả áo bào tím lấp lánh, cấp tốc lao vào sâu bên trong Hắc Phong Cốc.

Đối mặt với chí bảo thiên địa kinh thế, hắn cũng không thể bình tĩnh nổi.

- Đi, chúng ta cũng đi.

Lôi Thông và tên Đại Đế trẻ tuổi, đã không thể suy nghĩ bình thường được nữa, trực tiếp đuổi theo.

- Haizz, Thần binh bực này, há có thể để cho chúng ta khống chế?

Ưng lão cảm thán một tiếng, trong lòng có chút đắn đo.

Chí bảo Thượng Cổ hiện thế, tuyệt đối không phải là thứ mà bọn họ có thể khống chế.

Nếu như bảo vật này xuất hiện ở Đại Lục Vực, chắc chắn sẽ khiến Vương triều sụp đổ, thậm chí là khiến cho hai Vương triều trực tiếp khai chiến.

Mặc dù không thể có được, thế nhưng ánh mắt Ưng lão vẫn không thể dời đi, ít nhất phải tận mắt chứng kiến chí bảo này, bằng không hắn cũng không an tâm được.

- Ưng lão, chúng ta cũng đi thôi, chí bảo bực này hiện thân ở đây, chính là cơ duyên của chúng ta, không thể cứ như vậy mà bỏ qua được.

Thần sắc Kinh Khải trở nên kích động, lập tức cực lực khuyên nhủ.

Chí bảo cỡ này, chính là có thể hoàn toàn thay đổi vận mệnh của bất kỳ người nào.

Mắt thấy đội ngũ của lão giả áo bào tím vượt qua, Kinh Khải lòng như lửa đốt, đã không thể nhẫn nhại được nữa.

Nếu như Ưng lão không đồng ý, hắn tự nhiên cũng không thể thoát ly đoàn đội, ở bên ngoài, chiến lực của hắn là Đại Đế vô địch, cao cao tại thượng, nhưng ở nơi này, hắn chỉ là một thành viên phổ thông, còn cường giả Chuẩn Thánh Chủ, thì có thể tùy tiện bắt gặp.

Huống chi, nơi này là cấm địa Hắc Phong Cốc, chí bảo cỡ này, tất sẽ kèm theo nguy cơ lớn lao, cần có người lãnh đạo tinh anh kinh nghiệm phong phú như Ưng lão đi theo mới được.

- Được, vậy chúng ta đi xem.

Ưng lão đã có quyết định.

Ba người trực tiếp tiến vào sâu bên trong Hắc Phong Cốc.

Hắc Phong Cốc chính là một trong những cấm địa nguy hiểm nhất trong lăng mộ Hoàng tộc, cho dù là một vài Thánh Chủ mạnh mẽ, cố

ý tới nơi này bố trí truyền thừa, cũng sẽ không xâm nhập vào quá sâu.

Nếu không phải đúng lúc Hắc Ám Âm Phong yếu đi, cho dù chí bảo kinh thiên hiện thế, tiểu đội Ưng lão cũng sẽ không tùy ý xâm nhập.

- Hả? Hắc Ám Âm Phong đột nhiên tăng mạnh?

Tâm tư Triệu Phong nhanh nhạy, lập tức nhìn thấy dị dạng trong không khí.

Mặc dù Bảo Khí kinh thiên, khiến cảnh tượng xung quanh trở nên mơ hồ khó nhận biết, nhưng lại không ảnh hưởng nhiều lắm đến mắt trái của Triệu Phong.

Triệu Phong liếc nhìn Ưng lão và Kinh Khải một chút, lại phát hiện bọn họ đều không nhận ra.

Hiển nhiên Bảo Khí chín màu này, đã hấp dẫn tâm thần của mọi người, quên đi toàn bộ mọi thứ rồi.

- Có chút không đúng.

Triệu Phong chợt biến sắc,bên trong linh hồn, lực lượng Lôi Kiếp đột nhiên lóe lên.

Rầm rầm rầm…

Chỉ thấy, một ít khí tức u ám, đã bị lực lượng Lôi Kiếp tiêu diệt, bức ra khỏi thân thể, sau đó hòa vào bên trong Hắc Ám Âm Phong.

- Bất tri bất giác, ngay cả ta cũng bị ảnh hưởng.

Triệu Phong có chút kinh ngạc.

Phải biết rằng, ý chí linh hồn của Triệu Phong đã đạt đến cấp độ Thánh Chủ, độ ngưng luyện của linh hồn, thậm chí còn vượt xa Thánh Chủ.

Bức ép khí tức Âm Sát ra khỏi cơ thể, hai mắt của Triệu Phong, lập tức khôi phục một tia thanh tỉnh.

- Để ta nhìn xem.

Triệu Phong âm thầm vận chuyern mắt trái, một tia ánh sáng vàng nhạt lập tức tràn ngập bên trong Kim Đồng.

Hiện nay, năng lực khống chế của Triệu Phong đối với mắt trái, lại càng tinh tế hơn so với lúc trước. Khi vừa mở ra năng lực, hầu như toàn bộ tầm nhìn đều trở thành thế giới hạt kết cấu, tiêu hao Đồng lực quá lớn, hơn nữa, trong nháy mắt còn phải tiếp thu rất nhiều tin tức.

Mà lúc này, chỉ khi Triệu Phong tập trung nhìn kỹ một chỗ, thì nơi đó mới biến thành thế giới hạt kết cấu.

Ánh mắt của Triệu Phong, tập trung nhìn về phía bảo quang trùng thiên ở xa xa, xuyên qua Hắc Ám Âm Phong, thậm chí xuyên qua cả đất đá, tập trung nhìn nơi đó.

- Bảo vật, hẳn là ở bên dưới… Ồ?

Triệu Phong dường như phát hiện một thứ gì đó vô cùng kỳ dị, sắc mặt thoáng run, sau đó lại khôi phục như thường.

- Làm sao vậy Triệu Phong?

Ưng lão chợt phát hiện Triệu Phong có gì đó dị thường.

- Nhanh lên Triệu Phong, đây chính là kỳ ngộ lớn lao của nhân sinh a.

Kinh Khải vội vàng thúc dục.

- Không có chuyện gì, chỉ là ta chợt phát hiện Hắc Ám Âm Phong đột nhiên mạnh lên.

Sắc mặt Triệu Phong có phần nặng nề.

- Hả? Quả thực là như vậy, xem ra chúng ta phải đi thật nhanh.

Ưng lão sau khi cẩn thận cảm nhận, sắc mặt cũng hơi trầm xuống.

Nếu như Hắc Ám Âm Phong khôi phục lại trạng thái ban đầu, bọn họ nhất định phải sớm rút lui.

Trình độ Hắc Ám Âm Phong như vậy, cho dù là Thánh Chủ, cũng không dám thâm nhập.

- Haizz, cảnh giới của ngươi quá thấp…

Kinh Khải nhìn về phía Triệu Phong, có chút bất mãn.

Trong mắt hắn, Triệu Phong cảnh giới quá thấp, nhất định không thể chống đỡ nổi Hắc Ám Âm Phong xung quanh.

Ba người tăng tốc, bay đến trung tâm khu vực cấm địa của Hắc Phong Cốc.

Càng đi vào sâu, Hắc Ám Âm Phong xung quanh lại càng mạnh, ngay cả Kinh Khải cũng cảm thấy một trận âm u lạnh lẽo.

Rất nhanh, phía trước tầm mắt đã xuất hiện ba người lão giả áo bào tím.

- Ưng lão, hai tiểu đội chúng ta, hẳn là vẫn không giải tán chứ?

Lão giả áo bào tím quay đầu nhìn lai, chợt lộ ra nụ cười.

Hắn quả thật hi vọng đám người Ưng lão có thể đến đây.

Đến lúc đó, cho dù không chiếm được chí bảo, cũng có thể thu lại tài nguyên truyền thừa trong tay đối phương.

- Tất nhiên rồi.

Tốc độ của Ưng lão lại tăng thêm vài phần.

Dưới sự dẫn dắt của lão giả áo bào tím, mọi người rất nhanh đi tới trung tâm Hắc Phong Cốc, tiếp cận vị trí Bảo Khí trùng thiên.

Đây là một khu vực loạn thạch chồng chất rộng lớn, xung quanh đều là đá tảng lởm chởm quái dị, độ lớn bằng cả căn phòng, màu sắc xám đen.

Mà Bảo Khí chín màu kinh thiên, lại bắn ra từ trung tâm loạn thạch.

Dù còn cách rất xa, nhưng uy thế Bảo Quang mãnh liệt, vẫn khiến mọi người cảm thấy toàn thân ngột ngạt, không dám tới gần.

Phốc…

Bỗng nhiên cột sáng Bảo Khí trùng thiên chậm rãi yếu dần, hào quang chín màu từ từ tối lại, chậm rãi biến mất, trở về lòng đất.

Toàn bộ cấm địa của Hắc Phong Cốc, lại lần nữa biến thành thế giới Hắc Phong tối tăm.

- Uy thế Bảo Quang biến mất rồi?

Lôi Thông kinh ngạc thốt lên.

Sáu người không hẹn mà cùng lúc bay lên, nhìn về phía trên đống loạn thạch.

Không lâu sau, mọi người đã tới khu vực đại khái phát ra Bảo Quang, có điều bên dưới đều là vô số loạn thạch, linh thức bị Hắc Ám Âm Phong ảnh hưởng, nên không thể thăm dò vào sâu bên trong.

- Tử Quang Diệt Thiên.

Lão giả áo bào tím đột nhiên bổ ra một chưởng.

Một đạo chưởng quang màu tím rực rỡ, hóa thành tử ảnh đầy trời, trực tiếp đánh lên trên loạn thạch.

Ầm...

Những tảng đá u ám xung quanh, không biết là làm từ loại chất liệu nào, không ngờ công kích của lão giả áo bào tím, lại chỉ có thể lưu lại một vài vết nứt trên đó.

- Xem ra, muốn từ nơi này trực tiếp tiến vào là không thể rồi.

Lão giả áo bào tím có chút không cam lòng.

Bên dưới đều là loạn thạch, che lấp hết toàn bộ, muốn từ nơi này tiến vào, hiển nhiên là không thể.

- Chỉ có thể tìm một lối vào khác mà thôi.

Kinh Khải thầm than một tiếng.

- Vừa rồi ta có nhìn thấy một cái cửa động.

Âm thanh của Triệu Phong vang lên, dường như chợt nhớ tới, không giác gì tiếng sét vang lên trong lòng mọi người, khiến tất cả đều cảm thấy mừng rỡ vô cùng.

- Ở đâu?

Lão giả áo bào tím lập tức quát lên.

- Ở nơi chúng ta vừa đến, cách đó không xa có một cái cửa động rất nhỏ, giống như thông xuống bên dưới mặt đất.

Triệu Phong thành thật trả lời.

Vừa mới nói xong, thành viên của tiểu đội lão giả áo bào tím, lập tức bay đi.

Không lầu sau, mọi người đã đến nơi Triệu Phong miêu tả.

- Thật sự có lối vào.

Lôi Thông kinh ngạc thốt lên.

Trước mặt mọi người, bên cạnh đống đá vụn dưới mặt đất, lộ ra một cái động chỉ vừa một người tiến vào, mơ hồ còn có thể nhìn thấy một cái thềm đá.

Chương 949: Trụ Đá Thanh Đồng

Hoàng cung Đại Càn.

Lúc này, trong đại điện và trên bầu trời, không ngừng phát ra từng trận xôn xao thảo luận.

Ánh mắt của mọi người, đều tập trung vào bên trên màn ánh sáng của Cửu hoàng tử và Nhị hoàng tử. Trong đó, vị trí của Nhị hoàng tử, lại càng gần Hắc Phong Cốc hơn.

- Đây là… Bên trong cấm địa của Hắc Phong Cốc, rốt cuộc xuất hiện chí bảo gì?

- Hào quang như thế, e rằng chỉ là một phần nhỏ mà chúng ta chứng kiến.

- Đáng tiếc, đại bộ phận tiểu đội đều phân tán khắp nơi trong lăng mộ Hoàng tộc, rất nhiều người thậm chí đã tới khu vực trung tâm, bằng không, nếu đồng tâm hiệp lực, cũng không phải là không có khả năng đoạt được chí bảo.

Lúc này, mức độ quan tâm của mọi người đối với chí bảo, e rằng còn vượt xa cuộc tranh đoạt Thái Tử.

Nếu như có thể đạt được chí bảo như vậy, cho dù tranh đoạt Thái Tử có gay cấn hơn thì đã sao?

Trong đại điện, Bát đại thế gia, tất cả đại Tông, kể cả Trưởng lão của

Thiên Huyền Cung, cũng đều lộ vẻ khiếp sợ, nhìn vào màn ánh sáng trên bầu trời.

Không ít người thì lộ vẻ tiếc hận vì thành viên của Tông môn mình, không xuất hiện tại Hắc Phong Cốc.

- Bên trong cấm địa Hắc Phong Cốc, tại sao lại xuất hiện Bảo Quang tuyệt thế kinh người như vậy? Haizz, Thần nhi lại cách Hắc Phong Cốc quá xa.

Trên mặt bá phụ của Thập Tam hoàng tử, tràn ngập khiếp sợ, lập tức vỗ vỗ trán, có chút ảo não.

Mà kích động nhất, phải kể đến những người bên trong đại điện của Cửu hoàng tử và Nhị hoàng tử.

Dựa vào những tin tức có được thông qua màn ánh sáng, trước mắt chỉ có ba đội ngũ tiến nhập Hắc Phong Cốc.

- Triệu Phong quả thật là người có đại cơ duyên.

Trong lòng Nam Phong vương thầm cảm thán.

Trong chính điện phía sau Hoàng cung, có mấy đạo nhân ảnh truyền âm cho nhau.

- Có chút kỳ quái a, trong cấm địa Hắc Phong Cốc, tại sao lại xuất hiện Bảo Khí tuyệt thế?

Một tên mặt béo truyền âm.

- Tin tức về cấm địa Hắc Phong Cốc của lịch đại Hoàng tộc quá ít, trong tay bọn họ đều có Hộ Long Ngọc, có lẽ không có vấn đề gì lớn

đâu.

Lão giả khô gầy đáp.

Hơn nữa, không có hoàng tử nào tiến vào trong đó.

- Nếu như có người thật sự thành công, mang Bảo Khí ra ngoài, vậy thì quả thật là hạnh vận của Đại Càn chúng ta.

Một đạo nhân ảnh ở đằng sau lên tiếng.

….

Trong cấm địa, mọi người đã tiến nhập vào trong động khẩu, bước lên thềm đá, chậm rãi xâm nhập.

- Nơi này có một thông đạo dẫn xuống dưới mặt đất, rất có thể thông đến nơi tồn tại chí bảo.

Ánh mắt lão giả áo bào tím lóe lên.

Trong thông đạo, Hắc Ám Âm Phong so với ngoại giới, lại càng dày đặc hơn, gần như đen đặc cả thông đạo.

Hơn nữa, chất liệu vách đá ở đây lại đặc thù, rất cứng rắn, linh thức giác quan của mọi người, lại càng bị ảnh hưởng mạnh hơn.

Grào...

Trong bống tối, bỗng nhiên vang lên một tiếng gầm rú âm trầm.

Một đạo hắc ảnh cực lớn, hóa thành một trận Hắc Phong, lao thẳng tới trước mặt mọi người.

- Không tốt, là Hắc Phong Âm Quỷ cấp bậc Đại Đế.

Sắc mặt mọi người thoáng trầm xuống.

Quả nhiên, nơi kỳ ngộ, tất sẽ kèm theo nguy cơ.

Mọi người thăm dò bên ngoài lâu như vậy, cũng chỉ gặp được Hắc Phong Âm Quỷ cấp Vương Giả.

Nhưng vừa tiến nhập thông đạo bên dưới mặt đất, không ngờ đã gặp được Hắc Phong Âm Quỷ cấp Đại Đế.

Có thể thấy được, bọn họ không đi sai đường.

- Lên!

Lão giả áo bào tím ngang nhiên xuất kích, một luồng lực lượng kinh hồn, lập tức phát ra.

Lão giả áo bào tím tùy ý đánh ra một chưởng, tử quang ngập trời lập tức tràn ra, thương tổn cả vật chất lẫn linh hồn, lập tức đánh thẳng tới Hắc Phong Âm Quỷ.

Lôi Thông cũng lập tức xuất ra một viên Lôi Châu, lực lượng linh hồn nhập vào, một đạo Lôi Điện linh hồn liền trực tiếp bắn ra, nổ tung trên đầu Hắc Phong Âm Quỷ.

Công kích linh hồn thuộc tính Lôi, đối với tà ma oán linh, có tính khắc chế nhất định, hiệu quả cũng vô cùng rõ ràng.

Ưng lão thì ở sau lưng hai người, thỉnh thoảng bắn ra mấy chùm tia sáng u ám, lập tức đánh trúng nơi yếu hại trên người Hắc Phong Âm

Quỷ.

Hắc Phong Âm Quỷ cấp Đại Đế, mặc dù có linh trí, nhưng lại rất thấp, dưới sự liên hợp công kích của ba vị Thánh Chủ, chỉ trong chốc lát đã biến mất khỏi thông đạo.

- Tiếp tục.

Mang theo lòng tin không đi sai đường, mọi người càng kích động hơn, tốc độ tăng lên, đồng thời cũng vô cùng cẩn thận.

Càng không ngừng xâm nhập, thông đạo cũng dần dần mở rộng, đủ cho nhiều người có thể cùng đi một lúc, đồng thời, Hắc Ám Âm Phong dày đặc, cũng gần như che mờ tầm mắt, hai tên Đại Đế trong đội ngũ, đã có chút không thể ngăn cản nổi.

- Chất liệu của những vách tường này, so với những tảng đá ở bên trên, còn cứng rắn hơn.

Lão giả áo bào tím đưa tay chạm vào, trong lòng thầm cảm thán.

Công kích toàn lực của mình, cũng chỉ lưu lại một vài vết nứt trên đống loạn thạch đó.

Mà lúc này, vách tường xung quanh lại cứng đến mức vượt qua khoáng thạch để luyện chế Thần binh Địa cấp.

- Ồ? Lối rẽ.

Mọi người lập tức dừng bước, lão giả áo bào tím và Ưng lão có chút khó xử.

Trước mắt bỗng nhiên xuất hiện hai lối đi, mà ngũ quan của bọn họ

đều bị che kín, không thể nào phân biệt được.

- Chúng ta tốt nhất vẫn không nên tách ra.

Ưng lão cẩn thận nói.

Bản thân ở trong cấm địa của lăng mộ Hoàng tộc, lại đi vào thông đạo dưới đất mà mình không biết, nếu như hai tiểu đội tách ra, xác suất sinh tồn sẽ lập tức giảm xuống, gần như bằng không.

- Chúng ta cứ lựa chọn một con đường để đi thôi!

Lão giả áo bào tím cũng đồng ý với đề nghị của Ưng lão.

Vụt... Vụt...

Đang lúc lão giả áo bào tím và Ưng lão do dự.

Bên trong một cái thông đạo, nhảy ra hai đầu Hắc Phong Âm Quỷ, uy thế chưa đến Đại Đế, nhưng lại mạnh hơn Hắc Phong Âm Quỷ cấp Vương Giả ở ngoại giới rất nhiều.

- Ha ha, hẳn là bên này, cơ duyên và nguy cơ vẫn luôn tồn tại song song mà.

Lão giả áo bào tím lập tức cười lớn, sau đó, song chưởng bổ ra một đạo hào quang màu tím.

Lôi Thông và Ưng lão cũng lập tức ra tay, đối với loại phương pháp phán định này, cho dù không đồng ý cũng không được.

- Nhìn một lần nữa xem.

Triệu Phong lui ra phía sau nửa bước, mở mắt trái ra quan sát.

Ô...ô...ô...n...g!

Một trận sóng kim sắc nhàn nhạt, tràn ngập bên trong Kim Đồng.

Triệu Phong cúi đầu, nhìn thẳng về phía trước.

Trong nháy mắt, mắt trái của Triệu Phong, đã nhìn xuyên qua vách tường với vô số hạt kết cấu phức tạp.

Nhưng vẫn như cũ, không phát hiện ra có điểm nào đặc biệt.

Chỉ có thể nói, nơi này nhất định có bí mật gì đó, nhưng ở rất sâu trong lòng đất, với năng lực nhìn xuyên thấu của mắt trái, cũng không đủ quan sát.

Hồi lâu sau, tầng gợn sóng kim sắc trong mắt trái của Triệu Phong mới biến mất.

Phù…

Bỗng nhiên, sau lưng Triệu Phong, chẳng biết từ lúc nào lại xuất hiện một đầu Hắc Phong Âm Quỷ.

- Triệu Phong, cẩn thận!

Ưng lão vừa mới đánh chết Hắc Phong Âm Quỷ phía trước, lập tức quát lớn.

Vụt... Vụt...

Đầu Hắc Phong Âm Quỷ này, hóa thành một đạo Hắc Phong, trực

tiếp lao tới sau lưng Triệu Phong.

Triệu Phong dường như không nhận ra, ấn ký Lôi Kiếp sâu bên trong linh hồn, đột nhiên lóe lên.

Ầm ầm ầm...

Chỉ trong nháy mắt, đoàn Hắc Phong đánh tới sau lưng Triệu Phong, đã bị Lôi Kiếp cổ xưa vờn quanh, bị Lôi Điện đánh thành cặn bã.

- Hít…

Lôi Thông vừa mới quay đầu, nhìn thấy một màn như vậy, cũng không khỏi run sợ một phen.

Lúc này, hắn chợt nghĩ đến một màn khi mình giao thủ với Triệu Phong ở trong tòa lầu gỗ.

Hắn tin rằng, Triệu Phong tuyệt đối không phải đơn giản như những gì hắn đang biểu hiện ra ngoài.

Nhưng hắn lại không thể nói ra điều này, chẳng lẽ hắn lại nói với lão giả áo bào tím, lúc ở trong lầu gỗ, mình đánh lén Triệu Phong, nhưng ngược lại bị Triệu Phong đánh lui?

- Tiểu tử, không phải ngươi không biết bí pháp công kích linh hồn sao?

Lão giả áo bào tím lập tức bay tới, trực tiếp chất vấn.

Vừa rồi toàn thân Triệu Phong xuất hiện lực lượng Lôi Điện linh hồn, cho dù cách hắn rất xa, nhưng vẫn có thể cảm nhận được một tia khí tức Hủy Diệt khủng bố.

- Trên người của ngươi, chẳng lẽ không có đạo cụ phòng ngự linh hồn?

Thần sắc Triệu Phong vẫn tự nhiên như cũ, bật cười trào phúng.

Sắc mặt lão giả áo bào tím biến đổi bất định, cuối cùng không nói gì thêm, tiếp tục lên đường.

Trên người hắn đương nhiên có bí bảo phòng ngự linh hồn, thế nhưng công hiệu còn lâu mới đạt tới loại trình độ kinh khủng như vậy.

Mọi người tiếp tục tiến về phía trước.

Grào...

Phía trước bỗng nhiên truyền đến tiếng gào thét của Hắc Phong Âm Quỷ và âm thanh đánh nhau.

- Cái gì? Không ngờ lại có người đến trước chúng ta.

Lão giả áo bào tím lập tức kinh hãi, trên mặt đầy vẻ thận trọng.

Xem ra, lần này không chỉ có một mình bọn họ xâm nhập thông đạo dưới đống loạn thạch.

Mọi người vừa mới đi qua một khúc ngoặt, lập tức phát hiện một luồng Hắc Ám Âm Phong mang theo khí Âm Sát cực kỳ dày đặc, trực tiếp ập tới.

Ầm...

Lão giả áo bào tím huy động song chưởng, chưởng ảnh màu tím rực rỡ, liền đánh thẳng tới trước.

Chỉ thấy phía trước là một đại sảnh, tại đó có ba vị Chuẩn Thánh Chủ đang chém giết với mấy chục đầu Hắc Phong Âm Quỷ, ngoài ra còn có một tên Đại Đế không am hiểu công kích linh hồn núp ở đằng sau.

Mà những Hắc Phong Âm Quỷ này, không ngờ đều là cảnh giới Đại Đế.

- Đội ngũ của Nhị hoàng tử.

Lúc bọn họ tranh đoạt tài nguyên truyền thừa trong lâu đài băng, mọi người đã nhìn thấy tiểu đội này.

Lão giả áo bào tím lập tức giật mình, không ngờ thành viên của tiểu đội Nhị hoàng tử lại tới đây trước bọn họ.

Lúc này, ba vị Chuẩn Thánh Chủ vẫn lâm vào yếu thế, bị mấy chục đầu Hắc Phong Âm Quỷ bức ra đại sảnh, đồng thời, lại có thêm Hắc Phong Âm Quỷ cảnh giới Vương Giả, từ trong đại sảnh nhảy ra.

- Các vị đồng đạo, mục tiêu của chúng ta đều giống nhau, mau tới giúp chúng ta một tay, trong đại sảnh này chắc chắn có trọng bảo.

Cầm đầu là một lão giả râu đê, toàn thân bộc phát một tầng linh hồn Băng Diễm, đột nhiên hướng về phía sáu người, lên tiếng cầu cứu.

- Đại sảnh phía trước?

Ánh mắt lão giả áo bào tím chớp động.

Hắn vốn định rút đi, trở lại lối rẽ lúc trước, lựa chọn một thông đạo

khác thử xem.

Dù sao thì tiểu đội của Nhị hoàng tử mặc dù chỉ có bốn người, nhưng thực lực chỉnh thể thì lại mạnh hơn bọn họ.

- Lên đi, Ưng lão, trong đại sảnh phía trước, chắc chắn có bí mật.

Lão giả áo bào tím nhìn về phía Ưng lão.

Nếu như Ưng lão không muốn hỗ trợ, tiểu đội của hắn và đội ngũ cường hãn của Nhị hoàng tử thăm dò nơi này, nhất định sẽ gặp phải hạn chế rất lớn.

- Được.

Ưng lão nhìn về phía trước, nơi đó có một lối vào bị vô số Hắc Phong Âm Quỷ che chắn, lập tức đáp ứng.

- Triệu Phong, ngươi cũng lấy ra Hắc Văn Độc Hạt đi!

Lão giả áo bào tím nhìn về phía Triệu Phong vẫn đang đứng ở phía sau.

Sau khi Ưng lão và lão giả áo bào tím gia nhập, thế công cường đại của sáu vị Chuẩn Thánh Chủ, dần dần áp bách Hắc Phong Âm Quỷ vào trong đại sảnh.

- Đa tạ các vị.

Trong lúc lão giả râu dê chiến đấu, cũng vội tỏ lòng biết ơn với ba người, đồng thời liếc nhìn Triệu Phong đánh giá.

Chỉ có cảnh giới Vương Giả, không ngờ có thể xâm nhập đến nơi

này, hơn nữa còn bảo trì thần trí thanh tỉnh, quả thật là không thể tưởng tượng nổi.

Bỗng nhiên.

Trong lúc toàn bộ Hắc Phong Âm Quỷ đang chém giết, đột nhiên một trận gầm rú sợ hãi vang lên, tất cả run rẩy, sau đó hóa thành vô số đạo hắc ảnh, lui về phía sau, chạy đến một thông đạo khác.

- Ồ? Đều rút lui hết?

Lão giả râu dê cảm thấy có chút kỳ lạ.

- Trong đó có lẽ có Hắc Phong Âm Quỷ có linh trí tương đối cao, gặp phải đối thủ không địch nổi, sẽ lập tức rút đi.

Trong đội ngũ của lão giả râu dê, một tên thành viên cười lớn.

Khi tất cả Hắc Phong Âm Quỷ trong đại sảnh rút đi, toàn bộ diện mạo của tòa đại sảnh, liền lộ ra trước mặt mọi người.

Đây là một đại sảnh cổ xưa trống trải, tản mát khí tức tà dị tang thương cổ xưa.

Trên vách tường xung quanh đại sảnh, dày đặc vô số phù văn trận pháp phức tạp, bên trên phù văn còn thỉnh thoảng lóe lên ánh sáng.

Chính giữa trung tâm đại sảnh, có một trụ đá thanh đồng cực lớn, bên trên điêu khắc vô số cự thú dữ tợn, thậm chí còn có không ít chủng tộc cường đại trong truyền thuyết thần thoại, khí thế mênh mông bá đạo, khiến người khác nhìn qua một lần, cảnh tượng trước mắt liền sinh ra ảo giác, hãm nhập vào trong đó thật sâu.

- Kinh Khải.

Ưng lão vỗ một chưởng lên lưng Kinh Khải, ý chí linh hồn cường đại nhập vào, lay tỉnh hắn lại.

- Trụ đá thanh đồng này thật là khủng khiếp.

Kinh Khải thở hổn hển, toàn thân ứa ra mồ hôi lạnh, nếu không phải Ưng lão kịp thời lay tỉnh hắn, nói không chừng hắn đã chế trong thế giới ảo giác kia rồi.

Triệu Phong cẩn thận tập trung nhìn hung thú bên trên trụ đá thanh đồng, cảm thấy những phù văn này rất giống với những chủng tộc Hồng Hoang trong trí nhớ của hắn, thậm chí càng chi tiết sống động hơn.

Mà bên trên trụ đá thanh đồng trước mặt mọi người, có một khối Hắc Thiết cực lớn, do vô số khối sắt nhỏ tạo thành, thuộc về một loại cơ quan nào đó.

Xung quanh trụ đá thanh đồng và khối Hắc Thiết, có vô số phù văn trận pháp bạch kim lập lòe ánh sáng, xem ra nó chính là đầu mối then chốt của toàn bộ trận pháp bên trong đại sảnh.

Mặt khác, tầng trận pháp bạch kim huyền diệu này, còn phát ra tác dụng như kết giới, nếu không phải có phù văn trận pháp này ngăn cách, cho dù là Chuẩn Thánh Chủ, chỉ cần liếc nhìn Hồng Hoang cự thú trên thạch bích, e rằng tâm thần sẽ lâm vào trong thế giới ảo giác Hồng Hoang mãnh thú, khó có thể tự kiềm chế được bản thân.

Chương 950: Bày Ra Thực Lực

Ba tiểu đội, tổng cộng mười người, nhất thời đứng lặng trước trụ đá thanh đồng, bầu không khí vô cùng tĩnh lặng.

- Đội ngũ của các ngươi, có ai am hiểu trận pháp hoặc là “Thiên Cơ bí pháp” không?

Lão giả râu dê cười hỏi.

Mọi người đều cúi đầu không nói, hiển nhiên là không có.

Trong lăng mộ Hoàng tộc, có một số truyền thừa, đều cần đại sư Trận Pháp hoặc là Cơ Quan, thì mới có thể công phá.

Nhưng dù sao thì số lượng cũng rất ít.

Mặc dù, cường giả ở nơi này, cũng từng trải qua nhiều loại trận pháp phức tạp khổng lồ tại những nơi nguy hiểm.

Nhưng so với trận pháp ở đại sảnh này, thì lại hoàn toàn không phải cùng một đẳng cấp.

Tin rằng, những Trận Pháp Sư tiến vào lăng mộ Hoàng tộc, cũng không có mấy người có thể phá giải được cấm chế ở đại sảnh này.

- Chúng ta có thể phá hư trận pháp ở đây được không?

Trong đội ngũ của lão giả râu dê, một tên Chuẩn Thánh Chủ khẽ nói.

Mọi người đều trầm mặc.

Đối với một người bình thường hoàn toàn không biết gì về trận pháp, làm sao có thể biết có thể phá trận pháp hay không.

- Thử một lần xem, dùng công kích từ xa.

Lão giả áo bào tím suy nghĩ trong chốc lát, sau đó nói.

Trên thế gian này có rất nhiều trận pháp đều có khả năng cắn trả, lúc công kích sẽ bị phản phệ trọng thương.

- Được.

Ưng lão cũng biểu thị đồng ý.

Liều mạng tiến sâu vào cấm địa, tìm được nơi kỳ dị này, nếu như không tìm hiểu ngọn ngành, mọi người quả thực không cam lòng.

Hiển nhiên, tất cả mọi người đều tán thành cách làm này.

Mọi người thương lượng xong, đều lui trở ra ngoài đại sảnh.

- Âm Chưởng.

Lão giả râu dê vận chuyển chân nguyên, một luồng lực lượng âm hàn hiện lên quanh người, sau đó đánh ra một chưởng huyền diệu.

Phốc…

Một cái thủ chưởng hàn băng trong suốt, mang theo một luồng kình khí âm hàn, đánh thẳng lên phù văn trận pháp trên bề mặt trụ đá

thanh đồng.

Thủ chưởng của lão giả râu dê phóng ra rất chậm, khoảnh khắc vừa đánh ra một chưởng này, lão giả râu dê cũng lập tức lùi về sau mấy bước.

Chưởng ảnh hàn băng, trực tiếp đánh lên phù văn trận pháp cực kỳ phức tạp.

Ầm...

Cùng lúc đó, vách tường bên cạnh mọi người, bỗng nhiên xuất hiện một cái thủ chưởng.

- Chuyện này… Làm sao có thể?

Lão giả râu dê lộ ra thần sắc kinh hãi, trái tim giật thót.

Nếu không phải hắn cực kỳ cẩn thận, e rằng đã bị chưởng phong cực kỳ mạnh mẽ của mình đánh trúng.

Khoảnh khắc công kích của hắn va chạm, hắn liền trực tiếp bị phản kích, thậm chí ngay cả một tia quỹ tích, cũng không nắm bắt được.

Triệu Phong ở phía sau, cũng thở gấp một phen.

Thông qua mắt trái, hắn có thể nhìn thấy rõ toàn bộ hình ảnh vừa rồi.

Lúc hắn quay chậm thời gian lại tới năm lần, mới mơ hồ bắt được một cái tàn ảnh, với quỹ tích tương tự bắn ngược trở lại.

Mà lão giả áo bào tím từng trải phong phú, nên đã sớm lùi lại mấy bước, cho nên đạo chưởng phong này mới đánh lên vách tường.

Xem ra, kinh nghiệm và sự từng trải của lão bối, quả thật rất hữu hiệu, đây là thứ mà Triệu Phong hiện nay vẫn thiếu.

Những người còn lại cũng trợn trừng mắt, không thể tin nổi.

- Quả nhiên, không ngờ chí bảo như vậy lại hoàn toàn vô duyên với chúng ta.

Ưng lão thở dài.

Từ cảnh tượng vừa rồi, liền có thể phán đoán được, trận pháp ở đây, đã vượt qua cấp độ Huyền Quang Cảnh rồi.

- Các ngươi xem... Trên vách tường kia.

Kinh Khải bỗng nhiên thốt lên kinh ngạc.

Ánh mắt của mọi người đều di chuyển từ trận pháp trên trụ đá thanh đồng, đến dấu vết thủ chưởng trên vách tường.

Chỉ thấy ở trên dấu thủ chưởng đó, có một vết nứt cực nhỏ.

Đây là?

Mắt trái của Triệu Phong thông qua vết nứt, có thể nhìn thấy rõ ràng tình huống bên trong, vẻ mặt đột nhiên biến đổi.

- Khí tức Thứ Thần Tinh?

Lão giả áo bào tím thoáng nhếch mũi, sau đó khẳng định.

- Mọi người cùng nhau công kích vách tường này.

Trên mặt lão giả râu dê cũng lộ vẻ kinh hỉ.

Không thể đoạt chí bảo được trận pháp che chở, nhưng có thể thu hoạch được những đồ vật khác, như vậy cũng tốt rồi.

Rầm rầm rầm…

Nhất thời, quyền ảnh chưởng phong, băng hỏa lôi, đồng loạt đánh về phía vách tường.

Ầm...

Dưới sự hợp lực công kích của mọi người, vách tường liền ầm ầm vỡ nát.

Phốc…

Đột nhiên, một luồng lực lượng Phong Lôi cực nóng xuất hiện sau lưng mọi người.

Sau lưng Triệu Phong, một đôi Xích Lôi Quang Dực, bỗng nhiên ngưng tụ mà thành, khí tức Viêm Lôi cường hãn, chấn cho ba tên Đại Đế còn lại đều lùi về sau mấy bước.

Vụt...

Triệu Phong hóa thành một trận gió, giành trước xông lên, trực tiếp bay đến bên cạnh vách tường.

- Triệu Phong, làm sao có thể?

Lão giả áo bào tím vừa kinh vừa sợ.

Thực lực mà Triệu Phong thể hiện ra lúc này, hầu như đã vượt qua cấp bậc Đại Đế trong lăng mộ Hoàng tộc.

Không ngờ, cả chặng đường này, hắn lại ẩn giấu sâu như thế, ngay cả bản thân cũng không phát hiện ra.

Mà bây giờ, Triệu Phong bại lộ thực lực, làm người đầu tiên xông vào, hiển nhiên đã phát hiện có bảo vật gì đó.

Vụt vụt vụt...

Sau Triệu Phong, các Chuẩn Thánh Chủ cũng tiến vào trong vách tường.

- Tên Triệu Phong này, quả nhiên rất mạnh.

Tên Đại Đế trẻ tuổi trong đội ngũ của lão giả áo bào tím, không khỏi kinh hãi.

Từ Tiểu Thế Giới truyền thừa lúc trước, hắn đã mơ hồ phát hiện ra điều này, khi đó, Lôi Thông và Triệu Phong giao thủ trong giây lát, không ngờ lại chịu thiệt.

Lôi Thông là cảnh giới Chuẩn Thánh Chủ, thực lực chân chính, có thể so với Thánh Chủ bình thường.

Ba vị Đại Đế cũng không cam lòng yếu thế, cũng nhanh chóng xông vào.

- Đây là?

Một vị Chuẩn Thánh Chủ lập tức đứng ngây ra tại chỗ.

Chỉ thấy toàn bộ không gian này, tràn ngập một luồng khí tức Thái Cổ, khiến cho cả đám không khỏi rung động, cảm thấy ngột ngạt khó thở.

Không gian xung quanh lấp lánh đủ loại mảnh vỡ, khoáng thạch, Thứ Thần Tinh, tỏa ra hào quang chói mắt, chiếu sáng cả một vùng không gian.

Mà những thứ này, lại tùy tiện rơi vãi trên mặt đất, khiến người ta có cảm giác như là rác rưởi đầy đất.

- Đây là… Thần Vẫn Thiết, Thiên Tinh Hỏa Quáng, Tử Kim Tiên Ngọc…

Một vài lão bối ở đây, cũng chỉ có thể nhận ra được một vài loại vật phẩm, toàn thân đều khẽ run, kích động vô cùng.

Những mảnh vỡ hoặc khoáng thạch luyện khí này, chỉ tùy tiện một hai thứ truyền ra ngoài, e rằng cũng có thể dấy lên một hồi tranh đoạt giữa các Tông phái Tam Tinh, Tứ Tinh.

Những thứ như Thần Vẫn Thiết, thậm chí còn bị Đại Càn Hoàng tộc cất giấu cực kỳ thận trọng.

Mà đại đa số những vật phẩm còn lại, thậm chí bọn họ còn chưa từng gặp, ví dụ như da thú màu nâu hoặc là những lọ thuốc không biết tên.

- Nhanh đoạt.

Nhất thời, tên Chuẩn Thánh Chủ đó cũng quăng đi cái tư thái cao cao tại thượng hàng ngày, vội vàng đem toàn bộ vật phẩm trên mặt đất

nhét vào trong không gian trữ vật.

Nhiều bảo bối như vậy, chỉ cần ba tên Đại Đế đến sau tùy ý thu lấy vài thứ, cũng đủ cảm thấy chuyến này đi không uổng công rồi.

Rất nhanh, toàn bộ vật phẩm trong không gian này, đã bị cướp đoạt sạch sẽ, ngay cả cặn bã cũng không dư thừa.

- Triệu Phong, hãy giao ra một nửa những thứ mà ngươi vừa đoạt được ra đây!

Lão giả áo bào tím đột nhiên xuất hiện trước mặt Triệu Phong, khí thế mạnh mẽ hoàn toàn bộc phát, ép thẳng tới trước.

Nhất thời, Lôi Thông và tên Đại Đế còn lại cũng vội chạy tới.

Đối diện với uy áp to lớn của lão giả áo bào tím, vẻ mặt Triệu Phong vẫn trấn định tự nhiên, lúc nhìn về phía lão giả áo bào tím, ánh mắt vẫn bình thản.

- Đây là ý gì? Chúng ta đã giao kèo, ai tới trước thì thuộc về người đó.

Ưng lão lập tức đứng ra.

- Hừ, lúc hai tiểu đội chúng ta liên thủ, hắn ẩn giấu thực lực, để chúng ta làm tay sai tiên phong, bây giờ chỉ bảo hắn giao ra một nửa mà thôi.

Ánh mắt lão giả áo bào tím chợt lóe.

Hắn vừa rồi đã mơ hồ nhìn thấy Triệu Phong thu lấy một khối Thần Tinh.

Thần Tinh chứ không phải Thứ Thần Tinh.

Đây chính là sức mạnh kết tinh của Thiên Giai Thần Vị, cũng là Thần Lĩnh Vực.

- Tiểu bối, cảnh giới của ngươi chỉ là Vương Giả, liệu có thể gánh nổi những vật phẩm quý giá này chăng?

Lúc này, lão giả râu dê cũng mỉm cười đi tới.

Triệu Phong là người đầu tiên xông vào, có thu được trân bảo có giá trị hay không, không cần nói cũng biết.

Mặc dù đối phương có thể dùng trận pháp rời đi, nhưng nếu bây giờ ép hắn dùng trận pháp Hộ Long Ngọc, thì lần sau hắn sẽ không thể chạy thoat được.

Sắc mặt Ưng lão thoáng trầm xuống, không ngờ ngay cả lão giả râu dê cũng chen chân tham dự.

Ưng lão không hề e ngại tiểu đội của lão giả áo bào tím, nhưng nếu thêm đội ngũ của lão giả râu dê, cũng có nghĩa là sẽ có ba tên Chuẩn Thánh Chủ gia nhập, mà thực lực của mỗi tên Thánh Chủ, đều vượt xa lão giả áo bào tím.

Nếu như thật sự không có cách nào, e rằng chỉ có thể sử dụng trận pháp trong Hộ Long Ngọc để rời đi, Triệu Phong nắm giữ Mê Không Giới, hẳn là cũng có thể đào tẩu.

Được nhiều trân bảo, khoáng thạch như vậy, cũng không uổng công chuyến này rồi.

- Hừ, thịt mà Triệu mỗ đã ăn, còn chưa từng nhổ ra bao giờ.

Triệu Phong khinh thường cười.

Lời này vừa nói ra, sắc mặt lão giả áo bào tím và lão giả râu dê đều đột biến, những người còn lại, cũng đều trợn trừng hai mắt.

- Tiểu bối ngông cuồng, ngươi không có thói quen nhổ ra, thì ta sẽ dạy ngươi phải nhổ như thế nào.

Sắc mặt lão giả áo bào tím tái mét, chân nguyên màu tím bắt đầu vận chuyển.

- Dừng tay!

Ưng lão vội quát.

Phốc…

Lão giả râu dê liền trực tiếp xuất hiện trước mặt Ưng lão, ra tay ngăn cản.

- Thánh Lôi Bá Thể

Triệu Phong bước ra một bước, thân thể đột nhiên khuếch trương, toàn thân tản mát thể phách lôi văn rực rỡ, uy thế Thánh Lôi Thể tầng thứ năm cực hạn, nhất thời bộc phát.

Ầm...

Lão giả áo bào tím đang vận chuyển chân nguyên, nhất thời bị gián đoạn, khí huyết trong cơ thể sôi trào, suýt nữa hộc máu.

Mà tên Đại Đế trẻ tuổi bên cạnh hắn thì trực tiếp ngã xuống đất, toàn thân run rẩy, ngay cả đứng dậy cũng không nổi.

- Đây mới là thực lực chân chính của hắn sao?

Sắc mặt Lôi Thông có chút vặn vẹo, hiển nhiên cũng không dễ chịu lắm.

Đội ngũ thành viên của lão giả râu dê, cũng giật mình một phen.

Áp lực thể phách mà Triệu Phong bày ra lúc này, cho dù bọn họ ở khoảng cách xa, vẫn cảm thấy toàn thân đột nhiên nặng nề, huyết dịch gần như ngưng trệ.

- Hừ, Triệu Phong, hôm nay nếu ngươi không giao ra một nửa bảo vật, vậy thì ta sẽ khiến cho toàn bộ tiểu đội của ngươi đều phải sử dụng Truyền Tống Trận để rời đi.

Lão giả áo bào tím vừa kinh vừa sợ.

Cho dù Triệu Phong tu luyện công pháp Luyện Thể cao thâm, nhưng dù sao cũng chỉ là Vương Giả. Chỉ là một Vương Giả cũng dám phản kháng uy nghiêm của hắn, thật sự là không thể tha thứ.

- Triệu Phong, ngươi hãy giao ra một phần ba đi.

Kinh Khải ở bên cạnh lộ vẻ kinh hoảng, đối diện với sự áp bách từ tiểu đội của Nhị hoàng tử và lão giả áo bào tím, hắn thậm chí ngay cả hô hấp cũng cực kỳ khó khăn.

- Muốn chết!

Lôi văn trên Thánh Lôi Thể của Triệu Phong đột nhiên tràn ra, vận

chuyển Viêm Phong Lôi, trực tiếp đánh tới một quyền.

Thánh Lôi Thể Phách trấn áp bốn phía, xen lẫn Viêm Phong Lôi hủy diệt bạo liệt, giống như một trận Lôi Viêm Phong Bạo nổ vang, ép tới lão giả áo bào tím.

Trận pháp trong đại sảnh không thể phá giải được, chuyến thăm dò Hắc Phong Cốc đến đây là kết thúc, cũng chính là lúc để giải quyết rồi.

- Cái gì?

Lão giả áo bào tím vạn vạn lần không ngờ rằng Triệu Phong lại dám chủ động xuất kích.

Mà một quyền này, mang theo uy năng Lôi Viêm cực lớn, khiến cho hắn trong nháy mắt cảm nhận được nguy cơ sống còn mãnh liệt.

Phốc…

Trên tay lão giả áo bào tím trực tiếp xuất hiện một tấm khiên màu xanh lam.

Ầm...

Một quyền của Triệu Phong, trực tiếp nện lên tấm khiên màu xanh lam, Viêm Hỏa Phong Bạo kinh thiên, trực tiếp nổ tung.

Rắc rắc…

Tấm khiên nhất thời xuất hiện một loạt vết nứt, ầm ầm nổ tung, lão giả áo bào tím lập tức lùi về sau mấy chục bước, hai tay tê dại run rẩy.

- Làm sao có thể, chỉ là một tên Vương Giả, làm sao có thể có được sức mạnh kinh khủng như thế?

Lão giả áo bào tím không thôi, quang thuẫn của hắn, không ngờ lại bị trực tiếp phá nát.

Mắt thấy tình cảnh này, tất cả mọi người đều ngây ra tại chỗ.

Triệu Phong chỉ dựa vào sức mạnh thể phách, không ngờ có thể sánh ngang với Chuẩn Thánh Chủ.

- Giao ra toàn bộ bảo vật, nếu không thì dùng Truyền Tống Trận cút đi!

Sắc mặt Triệu Phong vẫn lạnh nhạt, chậm rãi đi thẳng tới chỗ lão giả áo bào tím.

- Ha ha, mặc dù Khương mỗ đến chậm, nhưng có lẽ cũng có thể phân được một ít bảo vật a.

Tại lối ra vào, có một tiếng cười lớn vang lên, kèm theo đó là một luồng lực lượng cực hàn tràn ngập…

Chương 951: Bảo Quang Tái Hiện

- Ha ha, mặc dù Khương mỗ đến chậm, nhưng có lẽ cũng có thể phân được một ít bảo vật a.

Tại lối ra vào, có một tiếng cười lớn vang lên, kèm theo đó là một luồng lực lượng cực hàn tràn ngập.

Thế cục phát triển quá nhanh, mọi người vừa rồi còn đang khiếp sợ trước thực lực của Triệu Phong, lại đột nhiên cảm thấy có vài luồng khí tức mạnh mẽ, từ phía trên ép xuống.

- Là Khương Hào.

Gương mặt lão giả râu dê lập tức chấn động.

Khương Hào chính là người của Khương gia trong Bát đại thế gia, là thiên tài tuyệt đỉnh đã thức tỉnh sức mạnh huyết mạch.

Đều là cảnh giới Chuẩn Thánh Chủ, nhưng thực lực tổng hợp của Khương Hào, lại vượt xa lão giả râu dê rất nhiều, so với Thánh Chủ bình thường còn mạnh hơn.

- Là tiểu đội của Thất hoàng tử.

Lôi Thông liền cảm thấy trong lòng nặng nề.

Trong thí luyện Thái Tử, Khương gia chính là thế lực đứng sau Thất hoàng tử.

Thất hoàng tử trong lần thí luyện Thái Tử lần này, thực lực tổng hợp xếp tại vị thứ ba trong những ứng cử viên hàng đầu.

Đi cùng Khương Hào là ba vị Chuẩn Thánh Chủ, khí tức của mỗi một người, đều không phân cao thấp với lão giả râu dê.

Ba tiểu đội ở đây, mặc dù vừa rồi đã có xu thế tan rã, nhưng đối diện với tình huống trước mắt, lập tức đứng cùng một chiến tuyến.

Thế nhưng, chỉ có hai người lão giả áo bào tím và Triệu Phong là vẫn trong tình trạng giằng co.

- Triệu Phong, trước tiên dừng tay, bây giờ tiểu đội ba người chúng ta tạm thời liên hợp lại đã.

Kinh Khải vội vàng truyền âm với Triệu Phong.

Mặc dù hắn khiếp sợ thực lực chân chính của Triệu Phong, nhưng cho dù thể phách phòng ngự của Triệu Phong kinh người, thậm chí có thể so với Chuẩn Thánh Chủ, nhưng cũng không thể là đối thủ của Khương Hào.

Huyết mạch Băng Ma của Khương gia, chính là huyết mạch hiếm có xếp thứ hai mươi trên Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng, tỉ lệ thức tỉnh rất thấp.

Khương Hào tuyệt đối là tồn tại vô địch dưới Thánh Chủ của Khương gia, cho dù là Thánh Chủ bình thường, cũng chưa chắc là đối thủ của Khương Hào.

- Triệu Phong, trước tiên chúng ta ngừng tay, Khương Hào này chính là thiên tài tuyệt đỉnh lão bối của Khương gia, thân mang huyết mạch

Băng Ma.

Con mắt lão giả áo bào tím khẽ đảo, lập tức truyền âm.

Bản thân vừa thể nghiệm một quyền của Triệu Phong, lão giả áo bào tím lập tức biết rõ, bản thân tuyệt đối không thể là đối thủ của Triệu Phong.

Mà Khương Hào đến, lại vừa vặn giúp hắn có cớ đình chiến.

Đợi khi Triệu Phong không chú ý, liền âm thầm trốn đi, trong cấm địa Hắc Phong Cốc, linh thức ngũ quan đều bị hạn chế, cho dù Triệu Phong có muốn tìm hắn, thì cũng khó như lên trời.

- Khương Hào?

Triệu Phong nghiêng người quan sát nam tử tóc bạc tuấn lãng phía trước.

Nhớ tới lúc còn ở trong Không Gian Thần Huyễn, Triệu Phong cũng từng tiếp xúc với người của Khương gia, ký ức đậm nhất lúc đó chính là Khương Thần.

Khi đó Khương Thần cũng không phải tầm thường, nhưng so với Khương Hào trước mặt, quả thực là cách biệt một trời một vực.

- Ngươi là Triệu Phong?

Ánh mắt Khương Hào lạnh lẽo như băng, nhìn về phía Triệu Phong với vẻ hứng thú.

Chuyện trong Không Gian Thần Huyễn, hắn đã từng nghe đệ tử trong gia tộc thảo luận, ân oán giữa đám tiểu bối, hắn tất nhiên sẽ

không quan tâm.

Chẳng qua, hắn lại cảm thấy hứng thú với Triệu Phong này.

Chỉ là cảnh giới Vương Giả, không ngờ lại dám xâm nhập vào trung tâm cấm địa Hắc Phong Cốc.

Đổi lại là Vương Giả bình thường khác, e rằng đã bị Hắc Ám Âm Phong ăn mòn gần như không còn, hóa thành Hắc Phong Âm Quỷ rồi.

Hơn nữa, hiện nay tên Chuẩn Thánh Chủ đối đầu với Triệu Phong, lại đang rơi vào hạ phong.

Cảnh giới Vương Giả lại nắm giữ thực lực Chuẩn Thánh Chủ, điều này quả thật là không bình thường.

- Ngươi muốn chia bảo vật?

Triệu Phong không quan tâm đến lời nói của Khương Hào mà hỏi ngược lại.

Khương Hào có chút kinh ngạc, nhìn về phía Triệu Phong, cười nói:

- Đúng, không biết ta có tư cách này chăng?

Nghe đối thoại giữa Triệu Phong và Khương Hào, đám người lão giả áo bào tím đều cảm thấy hãi hùng khiếp vía.

Rõ ràng chỉ cần ba tiểu đội tạm thời liên thủ, thì tiểu đội của Khương Hào cũng không dám làm gì bọn họ.

Nhưng Triệu Phong này rốt cuộc muốn làm gì?

Ưng lão ở bên kia, cũng cảm thấy tâm loạn như ma, không biết tình huống tiếp theo sẽ biến thành như thế nào.

- Đây không phải là vấn đề tư cách.

Đối diện với câu hỏi của Khương Hào, Triệu Phong bình thản tự nhiên.

- Ồ? Vậy ngươi nói xem, làm thế nào mới có thể thu được bảo vật?

Khương Hào cười lạnh một tiếng, hắn cũng muốn nghe xem rốt cuộc Triệu Phong muốn nói cái gì.

Ba vị Chuẩn Thánh Chủ sau lưng Khương Hào, cũng cười gượng.

Nếu như ba tiểu đội trước mặt liên hợp, bọn họ cũng không thể cậy mạnh mà đoạt bảo vật.

Nhưng rõ ràng, trong ba tiểu đội này có mâu thuẫn rất lớn, hơn nữa, Triệu Phong lại vô cùng quật cường, tự đại, không ngờ lại không để Khương Hào vào mắt.

Dưới tình huống này, đành phải tận lực giảm thiểu sức mạnh của ba tiểu đội này, như vậy mới có thể thu hoạch được lợi ích lớn nhất.

Sau khi Khương Hào nêu ra chất vấn, ánh mắt của mọi người, lại tập trung trên người Triệu Phong.

Tất cả mọi người đều không hiểu, lời nói của Triệu Phong, rốt cuộc là có ý gì.

- Triệu Phong này, rốt cuộc muốn cái gì, tại sao lại phí lời với

Khương Hào như vậy?

Trong lòng lão giả áo bào tím thầm mắng.

Nhưng bỗng nhiên, Viêm Phong Lôi trong cơ thể Triệu Phong, mang theo mấy trăm đạo ấn ký Lôi Kiếp, đột nhiên bộc phát.

Chỉ thấy một tòa Lôi Sơn khổng lồ, đột nhiên đánh ra, mục tiêu chính là trụ đá giữa đại sảnh.

Khoảnh khắc Triệu Phong vận chuyển chân nguyên, toàn thân Khương Hào đột nhiên căng thẳng, vận chuyển huyết mạch, nhưng sau đó, hắn lại sửng sốt.

Hắn vốn cho rằng Triệu Phong ngông cuồng sẽ xuất kích với hắn.

Không ngờ, Triệu Phong lại đánh một quyền về phía đại sảnh không người.

Đây là vì sao?

Ba người còn lại trong tiểu đội của Khương Hào, cũng không hiểu lý do gì.

Thế nhưng.

Tất cả mọi người thuộc tiểu đội của lão giả áo bào tím, Ưng lão và lão giả râu dê, đều cảm thấy trái tim đột nhiên đập mạnh.

Bọn họ điều rõ, hành động này của Triệu Phong, rốt cuộc khủng bố đến mức nào.

Một quyền của Triệu Phong, trực tiếp đánh lên trung tâm trận pháp

trên trụ đá.

Mà sự khủng bố của trận pháp này, lúc trước, lão giả râu dê, đã biểu diễn cho mọi người xem qua.

Phù văn bạch kim thần bí trên trận pháp này, có thể đem công kích bên ngoài, bắn ngược trở lại với uy lực càng mạnh mẽ hơn, e rằng sắp tới, không có mấy người có thể phản ứng kịp.

Toàn thân mọi người đều run rẩy, theo bản năng lùi về sau mấy bước.

- Không được, Triệu Phong muốn giết ta.

Trong nháy mắt, một luồng nguy cơ tử vong đột nhiên dấy lên trong lòng lão giả áo bào tím.

Hắn không thể tin được, sự tình đã phát triển đến mức này, không ngờ Triệu Phong vẫn muốn giết hắn.

Sử dụng trận pháp truyền tống trong Hộ Long Ngọc, chắc chắn không kịp.

Lùi về sau!

Lão giả áo bào tím trong nháy mắt liền lui về sau một bước.

Ầm...

Một khắc sau, đầu của hắn trực tiếp nổ tung, ngay cả vẻ mặt kinh ngạc và linh hồn, cũng đều bị đánh nát.

Sau đó, vách tường sau lưng lão giả áo bào tím, liền lưu lại một dấu

quyền ấn cực sâu.

Hít…

Toàn trường nhất thời yên tĩnh như chết, chỉ nghe thấy âm thanh quỷ dị của Hắc Ám Âm Phong quét qua.

- Chết rồi…

Lôi Thông thầm run.

- Làm sao có thể, hắn rõ ràng đã lui về sau một bước mà.

Lão giả râu dê lập tức lộ vẻ kinh ngạc không thể tưởng tượng nổi.

Thật ra, lúc Triệu Phong công kích trận pháp, lão giả áo bào tím đã lập tức phản ứng, liền lui về sau một bước.

Sau đó, công kích của Triệu Phong đánh lên trận pháp, bị bắn ngược trở về.

Nhưng tại sao, nó vẫn đánh trúng lão giả áo bào tím?

Khương Hào cũng trợn trừng hai mắt, hít sâu một hơi.

Ba người sau lưng hắn, đều ngây ra tại chỗ, đầu óc hoàn toàn trống rỗng.

Bọn họ đều không hiểu, tại sao Triệu Phong tùy ý đánh một quyền tới đại sảnh.

Kết quả cuối cùng lại là đầu của lão giả áo bào tím nổ tung.

Một vị Chuẩn Thánh Chủ, cứ như vậy mà chết một cách khó hiểu.

- Đó là lợi dụng trận pháp.

Trong đội ngũ của Khương Hào, một lão giả tóc trắng nhìn về phía đại sảnh, trong mắt lóe lên tinh quang.

Nhưng lập tức, Hắc Ám Âm Phong trong đại sảnh lại che khuất tầm nhìn.

- Thật không phải, dù ngươi lui về phía sau một bước, cũng nằm trong tính toán của ta.

Triệu Phong quay về phía thi thể của lão giả áo bào tím, thấp giọng nói, cứ như là để cho đối phương chết mà nhắm mắt vậy.

- Làm sao có thể?

Nghe Triệu Phong nói câu này, những cường giả biết được nguyên lý của trận pháp, đều cảm thấy trong lòng cực kỳ kin ngạc.

Đầu tiên, muốn tính toán quỹ tích đàn hồi, đã cực kỳ khó khăn, tuyệt đối không phải nhìn một cái là có thể nhận ra.

Mà theo lời của Triệu Phong, cho dù lão giả áo bào tím phản ứng, lui về sau một bước, thì vẫn có thể đoán được.

Mọi người đều không tin.

Nhưng không tin cũng không được, sự thật đang bày ra trước mắt.

Bây giờ, mọi người mới phát hiện sự khủng bố của thiếu niên này.

Giết người mà không hao tốn chút công sức nào, hơn nữa còn lợi dụng trận pháp ở đây để giết ngươi, mà người bị giết, dù muốn phản ứng cũng không kịp.

Giống như lão giả áo bào tím vừa rồi, cho dù kích hoạt trận pháp bên trong Hộ Long Ngọc, thì cũng không kịp đào tẩu.

- Đây là… Triệu Phong?

Kinh Khải ngây ra nhìn về phía Triệu Phong, phảng phất như lần đầu tiên quen biết hắn.

Một người, không ngờ có thể chấn nhiếp hết thảy cường giả toàn trường, bao gồm cả Khương Hào của Khương gia.

Khống chế toàn cục.

Lão giả râu dê cũng vô cùng hối hận, vừa rồi lẽ ra bản thân không nên vội vàng tỏ rõ lập trường như vậy.

Triệu Phong cầm lấy chiếc nhẫn trữ vật của lão giả áo bào tím, sau đó nhìn về phía Khương Hào.

- Phải trả giá, mới có thể có thu hoạch.

Lúc này, Triệu Phong mới trả lời vấn đề của Khương Hào.

Ánh mắt Khương Hào liền trở nên thâm trầm như nước.

Mới vừa rồi, Trận Pháp Tông Sư trong đội ngũ của hắn, đã nói rõ nguyên lý Triệu Phong đánh chết lão giả áo bào tím với hắn một lượt.

Hắn không thể không thừa nhận, Triệu Phong trước mắt, chỉ bằng

một quyền vừa rồi, đã khiến hắn kinh sợ, thậm chí khiến tất cả mọi người ở đây kinh sợ.

Thiếu niên này, thật không đơn giản.

- Ngươi nói đúng, không làm mà hưởng, quả thật là không được.

Khương Hào bỗng nhiên lên tiếng.

Tất cả mọi người ở đây, lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Biểu hiện của Triệu Phong, quả thực khiến người ta sợ hãi, nhưng thực lực của tiểu đội Khương Hào, cũng không thể xem thường.

Bây giờ Khương Hào thỏa hiệp, tất cả mọi người đột nhiên cảm thấy, bọn họ nên cảm tạ Triệu Phong mới đúng.

- Trong đại sảnh này, hẳn là có một tòa trận pháp không tầm thường, mà trong tiểu đội của ta, vừa vặn có một Trận Pháp Tông Sư.

Khương Hào lạnh nhạt nói.

- Là Ô Du đại sư của Viên Châu.

Ưng lão nhìn về phía lão giả tóc trắng phía bên kia.

- Chính là lão hủ.

Sau lưng Khương Hào, Ô Du chậm rãi bước ra, ánh mắt thâm trầm, nhìn Triệu Phong vài lần.

Triệu Phong ngẩn ra, vốn cho rằng chuyến này đến đây là kết thúc, không ngờ lại bỗng nhiên nhảy ra một vị Tông Sư trận pháp.

Mắt trái của Triệu Phong đánh giá trụ đá thanh đồng trong đại sảnh một chút, sau đó lại nhìn xuống bên dưới, không khỏi cảm thấy một loại cảm giác bất tường.

- Nếu như Ô Du đại sư có thể làm ra một chút cống hiến, như vậy thì cái này sẽ là của các ngươi.

Triệu Phong đưa tay lấy ra chiếc nhẫn trữ vật vừa tháo xuống từ trên người lão giả áo bào tím.

- Được, xin nhờ Ô Du đại sư.

Ánh mắt Khương Hào lóe lên.

- Để lão hủ thử xem.

Hắc Ám Âm Phong xung quanh quá mức dày đặc, đặc biệt là đại sảnh chính giữa, hầu như không thể nhìn thấy gì cả.

Ô Du chậm rãi đi vào trong đại sảnh.

Nhưng rất nhanh, Ô Du lại lui trở về, nhìn về phía Khương Hào, sau đó lắc lắc đầu, nói:

- Đây là trận pháp phức tạp và thần bí nhất mà lần đầu lão hủ từng gặp, lão hủ cũng không thể xuất lực rồi.

Tiểu đội của Khương Hào đều lộ vẻ thất vọng, Ô Du là Trận Pháp Tông Sư nổi danh nhất Viên Châu, ngay cả hắn đã nói như vậy, thì quả thực là không có cách nào rồi.

- Đi thôi, Triệu Phong, chuyến này đến đây là đủ rồi.

Ưng lão chậm rãi đi tới.

Trận pháp không thể phá giải, cuối cùng vẫn vô duyên với chí bảo.

Mà đến tòa đại sảnh này, cũng không có đường để thăm dò tiếp.

- Lão phu cũng cáo từ.

Lão giả râu dê dẫn theo tiểu đội, cũng chuẩn bị rời đi.

Bọn họ vừa thu được bảo vật, bây giờ chỉ cần tìm một nơi an toàn để chờ đến khi thí luyện Thái Tử kết thúc là được.

Lão giả áo bào tím đã chết, Lôi Thông và tên Đại Đế còn lại, liếc nhìn tiểu đội Khương Hào, trong mắt lộ ra vẻ kiêng kỵ sâu sắc.

Hai người trực tiếp đi sau đám người Ưng lão, âm thầm cầu khẩn Khương Hào không nên gây sự với bọn họ.

Chính lúc mọi người đang chuẩn bị rời đi.

Rầm rầm rầm…

Toàn bộ lòng đất, đột nhiên chấn động.

Ầm...

Một luồng hào quang Bảo Khí chín màu lấp lánh rực rỡ, đột nhiên từ dưới trụ đá thanh đồng dâng trào, phóng lên trời cao.

Cả tòa đại sảnh, lập tức tràn ngập hào quang chín màu, từng tầng sóng gợn, trùng kích lên thân thể mọi người.

Không gian đen kịt biến thành một tòa cung điện phú quý hào hoa như mộng ảo.

Ánh mắt của mọi người cũng lập tức tập trung về phía trụ đá thanh đồng đang phát ra hào quang chín màu kinh thiên, không thể tự kiềm chế.

Chương 952: Quỷ Dị

Ánh mắt của mọi người cũng lập tức tập trung về phía trụ đá thanh đồng đang phát ra hào quang chín màu kinh thiên, không thể tự kiềm chế.

Duy nhất chỉ có Triệu Phong, mắt trái của hắn lóe lên tia sáng khác thường, trên người tràn ngập một tầng gợn sóng kim sắc nhàn nhạt.

Đồng thời, toàn bộ ấn ký Lôi Kiếp trong linh hồn của Triệu Phong, cũng đồng loạt lóe lên.

Hào quang chín màu âm mưu xâm nhập vào linh hồn của hắn, liền trực tiếp bị lực lượng Lôi Kiếp bất hủ bất diệt hủy diệt triệt để.

- Quả nhiên.

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm.

Lúc này, hắn đứng gần Bảo Quang chín màu này gần như vậy, thông qua năng lực của mắt trái, có thể nhìn càng rõ ràng thấu triệt hơn.

Thứ tạo nên Bảo Quang chín màu này, chính là lực lượng linh hồn.

Nói cách khác, Bảo Quang chín màu kinh thế rực rỡ này, thật ra là hư ảo.

Sau đó, Triệu Phong đặt một tay lên vai Ưng lão, một luồng ý chí linh hồn, kèm theo lực lượng Lôi Kiếp, liền bao trùm lấy linh hồn của Ưng lão.

- Ưng lão, đừng nhúc nhích, ta không có ác ý.

Triệu Phong đồng thời truyền âm.

Phốc…

Chỉ chốc lát sau, khí Âm Sát và Bảo Quang chín màu ẩn sâu trong linh hồn của Ưng lão, cũng bị Triệu Phong chậm rãi khu trục.

Ngay lập tức, ánh mắt Ưng lão lại trở nên rõ ràng, sau đó lộ ra vẻ sợ hãi sâu sắc.

- Cảm ơn ngươi, Triệu Phong.

Ưng lão hít một hơi thật sâu, truyền âm cho Triệu Phong.

- Không ngờ chúng ta vừa tiến vào cấm địa Hắc Phong Cốc, thì đã bị tính kế rồi.

Khoảnh khắc Ưng lão vừa thanh tỉnh, liền phân tích rõ ràng, trong lòng không khỏi cảm khái.

Từ khi tiến vào cấm địa Hắc Phong Cốc, Hắc Ám Âm Phong đã bắt đầu chậm rãi xâm nhập, khiến tất cả mọi người đều bị biến chất, dục vọng trong lòng từng chút từng chút bành trướng.

Cho dù là Ưng lão, cũng không phát hiện ra, nhân cách của bọn họ đã biến hóa so với bản thân trước kia.

Sau đó, đạo Bảo Quang chín màu phóng lên trời, chỉ rõ phương hướng cho mọi người, từng bước dẫn dắt bọn họ tới nơi này.

Sau khi tiến vào lòng đất, ảnh hưởng của Hắc Ám Âm Phong đối với mọi người, lại càng lớn hơn.

Thậm chí, lão giả áo bào tím còn đột nhiên ra tay với Triệu Phong, ngay cả lão giả râu dê cũng tham dự, tất cả đều do bị dục vọng bành trướng, nhân cách biến chất.

Kinh Khải ở bên cạnh thì bị Hắc Ám Âm Phong và Bảo Quang chín màu khiến cho trở thành bộ dạng nhu nhược, ích kỷ, vô tình,chỉ coi trọng bảo vật.

Chỉ trách tâm thần của hắn yếu ớt, trong lòng lại cất giấu quá nhiều dục vọng.

Đã bị biến chất thành như vậy, Ưng lão cũng không muốn thức tỉnh hắn lại.

Ưng lão khép hờ hai mắt, lập tức vận chuyển ý chí linh hồn, toàn lực bảo hộ linh hồn, đồng thời cảm nhận Bảo Quang chín màu trước mặt.

- Là lực lượng linh hồn vô cùng cao thâm.

Tâm thần Ưng lão rung động, sau đó lại đưa mắt nhìn đám người còn lại.

Ngoại trừ hắn và Triệu Phong, ánh mắt của mọi người đều tập trung lên trên hào quang chín màu phát ra từ trụ đá thanh đồng, ngoại vật đều không lọt vào mắt.

Trên mặt bọn họ, thậm chí lộ rõ khát vọng đối với chí bảo.

Nhưng kỳ thật, hết thảy những chuyện này, trong mắt người bình

thường, đã là sự kiện quỷ dị cực kỳ khác thường rồi.

- Triệu Phong, tại sao chúng ta còn không rời đi?

Ưng lão thậm chí nảy sinh sợ hãi sâu sắc đối với nơi này.

- Đầu tiên cứ chờ một chút đã, nếu như gặp phải tình huống nguy cấp, lập tức sử dụng trận pháp bên trong Hộ Long Ngọc.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

- Thiếu niên này…

Ưng lão đã hoàn toàn không nhìn thấu Triệu Phong nữa rồi.

Chỉ là cảnh giới Vương Giả, xâm nhập đến đây mà vẫn bảo trì thần trí thanh tỉnh, vào thời khắc mấu chốt, còn thức tỉnh hắn lại.

Lúc này, ánh mắt của Triệu Phong nhìn về phía Bảo Quang chín màu vẫn bình tĩnh, không thay đổi chút nào.

Thậm chí lúc này, Ưng lão còn có chút hoài nghi, không biết Triệu Phong có phải là vị tuyệt thế đại năng nào đó chuyển thế hay không.

Ô...ô...ô...n...g!

Trước mặt, Bảo Quang chín màu trên trụ đá thanh đồng, dần chậm rãi yếu đi, hào quang cũng dần biến mất.

Trụ đá thanh đồng, lại khôi phục nguyên trạng.

Cả tòa đại sảnh, một lần nữa chìm vào thế giới u ám.

Mà vừa rồi, mọi người đang chuẩn bị rời đi, lại đừng bước, ánh mắt không thể di chuyển khỏi trụ đá thanh đồng nổi.

- Chí bảo như vậy… Để lão hủ thử lần nữa xem.

Lúc này, hai mắt Ô Du lập lòe tinh quang, thần sắc kích động vô cùng, chậm rãi đi đến gần trụ đá thanh đồng.

Ngay lập tức, ánh mắt mọi người đều sáng lên, ôm theo một tia hi vọng nhìn về phía Ô Du.

Ưng lão đứng ở đằng sau, trên mặt lộ ra một tia sợ hãi, nhìn từ đầu tới cuối một màn này.

Tất cả mọi người trong đại sảnh, gần như đều bị nắm mũi mà dắt đi.

Đạo Bảo Quang chín màu này, tại sao lại xuất hiện xảo diệu như vậy, đang lúc mọi người chuẩn bị rời đi thì lại đột nhiên bắn ra.

Hơn nữa, tại ngã ba vừa rồi, bỗng nhiên nhảy ra mấy đầu Hắc Phong Âm Quỷ, trên thực tế là để dẫn đường cho bọn hắn.

Ngay cả tình huống trong đại sảnh, lúc đó toàn bộ Hắc Phong Âm Quỷ, sau khi rú lên, đều đồng loạt thối lui.

Hết thảy mọi thứ, giống như đang bị một luồng lực lượng thần bí an bài.

- Triệu Phong, bên dưới rốt cuộc cất giấu cái gì?

Ưng lão truyền âm thăm dò.

- Có thể là chí bảo, cũng có thể là một thứ gì đó…

Mắt trái của Triệu Phong cũng không thể nhìn thấu.

Hắn cũng muốn biết bí mật ở nơi này, cho nên mới theo mọi người xâm nhập, quan sát tất cả mọi người đánh mất chính mình, cuối cùng đều kéo nhau đến tòa đại sảnh này.

- Triệu Phong, chúng ta có nên ngăn cản Ô Du không?

Ưng lão nhìn Ô Du đang chậm rãi đi đến gần đại trận bạch kim thần bí.

- Không cần, cho dù lúc này ta ngăn cnar, có lẽ vẫn có người đang không ngừng chạy tới đây, bọn hắn cũng sẽ đến chỗ đại sảnh này, hơn nữa, trong lần thí luyện Thái Tử tiếp theo, chắc chắn sẽ có người tới đây, chẳng lẽ ta cứ một mực canh tại chỗ này, ngăn cản tất cả mọi người?

Câu trả lời của Triệu Phong, liền khiến Ưng lão nghẹn họng.

Thật ra Ưng lão cũng muốn biết bí mật ở đây.

- Vậy thì thuận theo tự nhiên a.

Trong lòng Ưng lão cảm khái, đồng thời cũng chuẩn bị sử dụng Hộ Long Ngọc.

Trước trụ đá thanh đồng.

Ô Du nhắm mắt, triển khai ý chí linh hồn, cảm nhận kết cấu trận pháp trong đại sảnh.

Chỉ chốc lát sau…

Ý chí linh hồn của Ô Du, chậm rãi dung nhập vào bên trong trận pháp, vận chuyển theo trận pháp phù văn bạch kim.

Bỗng nhiên, khóe miệng Ô Du tràn ra một tia huyết dịch, hiển nhiên là tâm thần tiêu hao quá độ.

Mọi người cũng không quan tâm đến chuyện này, bọn hắn chỉ hy vọng Ô Du có thể phá được trận pháp, cho dù chỉ là một kẽ hở nhỏ cũng được.

Theo thời gian chậm rãi trôi qua, mọi người bắt đầu trở nên nôn nóng bất an.

Ý thức linh hồn của Ô Du, đã hoàn toàn chìm đắm vào bên trong tòa trận pháp này.

Thậm chí, ngay chính hắn cũng không phát hiện, hắn đã mấy lần hộc máu.

Bỗng nhiên.

Một trận Hắc Ám Âm Phong, từ bên kia thông đạo ập đến.

Chỉ thấy, vô số Hắc Phong Âm Quỷ kèm theo Hắc Ám Âm Phong, tràn tới tòa đại sảnh này.

- Không tốt, là những Hắc Phong Âm Quỷ vừa mới rút đi.

Lão giả râu dê hét lên một tiếng sợ hãi.

- Vậy thì giết chết toàn bộ, không thể để bọn chúng quấy rầy Ô Du Tông Sư phá trận được.

Sắc mặt Khương Hào trở nên lạnh lùng, chuẩn bị ra tay.

- Khương Hào, từ từ đã.

Một tên thành viên trong tiểu đội của Khương Hào, đột nhiên ra tay ngăn cản Khương Hào.

- Ngươi xem, bọn chúng đang giúp chúng ta phá trận.

Lão giả này đột nhiên mừng rỡ hét lên.

Chỉ thấy có vô số Hắc Phong Âm Quỷ, có Vương Giả, có Đại Đế, bọn hắn người trước ngã xuống, người sau tiến lên, lao thẳng tới một chỗ phù văn bạch kim của đại trận.

Ầm...

Một đầu Hắc Phong Âm Quỷ xông lên, lập tức bị bắn ngược ra ngoài, thân hình tán loạn.

Grào...

Đầu Hắc Phong Âm Quỷ thứ hai, tiếp tục lao lên cắn xé.

Ầm ầm ầm...

Đầu Hắc Phong Âm Quỷ, liền bị phản lực đánh chết.

Đầu thứ ba… Đầu thứ tư…

Ưng lão kinh ngạc đến ngẩn người, nhìn một màn này, chỉ cảm thấy sởn hết gai ốc, không phát hiện ra bản thân đã lui về sau mấy bước.

- Tốt, bọn chúng đang giúp chúng ta phá trận.

Hai mắt Kinh Khải lóe lên, kinh ngạc hét.

- Xem ra những Hắc Phong Âm Quỷ này cũng muốn giúp chúng ta đoạt được chí bảo.

Lão giả râu dê vuốt chòm râu một cái, cười lớn.

Bỗng nhiên.

Khuôn mặt Ô Du tái nhợt, trực tiếp hộc ra một ngụm máu, sau đó thân thể ngã xuống đất.

Còn linh hồn và ý thức của hắn, thì triệt để dung nhập vào trong đại trận, cũng là nơi mà Hắc Phong Âm Quỷ liều mạng công kích.

Phốc…

Một kẽ hở, xuất hiện bên trên phù văn bạch kim.

Ầm...

Cả tòa đại sảnh, lại lần nữa chấn động.

Ầm...

Một trận sương mù đen kịt quỷ dị, vờn quanh trụ đá thanh đồng, kèm theo khí tức khủng bố khiến người ta kinh hãi, phóng thẳng lên trời.

Cả tòa đại sảnh, phảng phất rơi xuống địa ngục, khí tức yêu dị khủng bố, ép đến mức mọi người không thở nổi.

Phốc…

Hắc vụ quỷ dị, bỗng nhiên từ trong kẽ hở cực nhỏ kia tràn ra.

Vụt... Vụt...

Đoàn hắc vụ này, lập tức hóa thành một cái đầu lâu hung thú dữ tợn, trực tiếp nuốt chửng thân hình Ô Du, sau đó thông qua kẽ hở của trận pháp, trở lại bên trong đám sương mù màu đen.

- Xảy ra chuyện gì?

- Bảo Quang chín màu tại sao lại biến thành hắc vụ khủng bố như vậy?

- Ô Du lão tiền bối bị đám hắc vụ kia nuốt chửng rồi?

Cho dù mọi người có ngu xuẩn hơn thì khi nhìn thấy khí tức khủng bố hung hãn như vậy, lại thêm bọn họ từng nhiều lần gặp phải nguy cơ sắp sửa tử vong, cũng có thể thức tỉnh sự sợ hãi trong lòng, khiến bọn họ tỉnh táo hơn.

- Chạy, Ưng lão.

Triệu Phong lập tức truyền âm.

Phốc…

Sau khi thân thể Ô Du biến mất, đầu lâu khủng bố do hắc vụ tạo thành, lại biến lớn vài phần, lập tức ép thẳng tới đám người, một luồng hấp lực cực mạnh, từ trong miệng đâu lâu cự thú hắc vụ sinh ra.

- A… Cứu ta!

Tên Đại Đế trẻ tuổi trong tiểu đội của Lôi Thông, bị ảnh hưởng mạnh nhất, cho nên liền trực tiếp bị hút vào trong hắc vụ.

Triệu Phong và Ưng lão, lập tức thi triển bí pháp tốc độ, là những người đầu tiên biến mất trong thông đạo.

Lúc Ưng lão bỏ chạy, còn kéo theo Kinh Khải.

Sau đó, những người còn lại mới kịp phản ứng, cũng đồng loạt quay đầu bỏ trốn.

- A… Đây là cái gì?

Trong đội ngũ của lão giả râu dê, một tên Chuẩn Thánh Chủ cũng bị hút vào trong hắc vụ.

- Hộ… Hộ Long Ngọc.

Một tên thành viên toàn thân run rẩy, kích hoạt Hộ Long Ngọc, lập tức, hào quang Long văn, kèm theo một trận hư ảnh trận pháp khuếch tán ra.

Phốc…

Nhưng sau một khắc, tên thành viên này còn chưa kịp truyền tống đi thì đã bị đầu thú hắc vụ trực tiếp nuốt chửng.

Ầm...

Đầu thú hắc vụ này, đột nhiên phân hóa thành một đoàn hắc vụ, sau

đó lại lần nữa ngưng tụ thành một cái đầu lâu hình thể hơi nhỏ, bắt đầu tản ra thôn phệ.

Triệu Phong vừa thi triển Lôi Dực Thiểm Không tránh qua một bên, vừa thông qua mắt trái, quan sát tình hình phía sau.

- Người bị đầu thú hắc vụ nuốt chửng, không ngờ lại thông qua kẽ hở cực nhỏ kia, tiến vào bên trong trận pháp.

Tâm thần Triệu Phong lập tức rung động.

Đây là loại thủ đoạn gì? Đem người cao sáu bảy thước, thu nhỏ lại đến mức có thể thông qua một kẽ nứt cực nhỏ.

- Không tốt.

Triệu Phong phát hiện, có một cái đầu lâu hắc vụ, đột nhiên lao tới chỗ hắn.

Phốc…

Triệu Phong không quan sát nữa, trực tiếp thi triển Lôi Dực Thiểm Không thoát đi.

Vụt...

Khoảnh khắc thoát ra khỏi lối ra vào, Triệu Phong liền cảm thấy luồng nguy cơ đã biến mất.

Lúc này, toàn bộ cấm địa Hắc Phong Cốc vẫn đang chấn động.

- Xem ra, đoàn hắc vụ này không thể xuất hiện ở bên ngoài.

Trong lòng Triệu Phong đã có phỏng đoán.

- Triệu Phong, nhanh rời khỏi nơi này, có lẽ vẫn còn có thể cứu được Kinh Khải.

Ưng lão nhìn về phía Kinh Khải đã hôn mê, có chút lo lắng.

Dù sao thì thành viên của Cửu hoàng tử cũng chỉ có bảy người, không thể ít người hơn được nữa.

Mà lúc này, Hắc Ám Âm Phong trong cấp địa Hắc Phong Cốc, cũng dần trở nên cuồng bạo, giống như muốn khôi phục lại trạng thái lúc đầu.

- Được.

Ánh sáng màu vàng nhạt trong mắt trái của Triệu Phong, dần trở nên ảm đạm.

Người nên thoát đi, đều đã đào tẩu rồi, lòng đất cũng trở lại yên lặng.

Nhưng hai người vừa mới bay được không bao xa.

Tại chỗ vách đá bên cạnh, trực tiếp nổ tung, một luồng lực lượng phong bạo hủy diệt của Tiểu Thế Giới, trực tiếp tràn khắp bốn phía.

Từ bên trong Tiểu Thế Giới, tràn ra một luồng gió lốc màu đen như mực.

Grào...

Đoàn gió lốc đen đặc này, hóa thành một đầu Hắc Phong Âm Quỷ thể tích cực lớn, đánh tới Triệu Phong.

- Không tốt, đây chính là ý chí Thánh Chủ bị Hắc Ám Âm Phong tà hóa sau khi Tiểu Thế Giới truyền thừa xuất hiện vết rách.

Con mắt của Ưng lão nhìn về phía trước, chỉ thấy trước mắt là một đoàn ý chí linh hồn còn chưa hoàn toàn biến thành Hắc Phong Âm Quỷ, mang theo một luồng lực lượng linh hồn Âm Sát khủng bố, lao thẳng tới.

Chương 953: Thoát Đi

- Không tốt, đây chính là ý chí Thánh Chủ bị Hắc Ám Âm Phong tà hóa sau khi Tiểu Thế Giới truyền thừa xuất hiện vết rách.

Con mắt của Ưng lão nhìn về phía trước, chỉ thấy trước mắt là một đoàn ý chí linh hồn còn chưa hoàn toàn biến thành Hắc Phong Âm Quỷ, mang theo một luồng lực lượng linh hồn Âm Sát khủng bố, lao thẳng tới.

Đây có thể là Tiểu Thế Giới truyền thừa của một vi Thánh Chủ nào đó, đã bố trí trong Hắc Phong Cốc cách đây rất lâu.

Sau khi bị Hắc Ám Âm Phong ăn mòn, lại thêm trận chấn động lớn tại cấm địa Hắc Phong Cốc lần này, Tiểu Thế Giới đã bị phá hỏng triệt để.

Mà ý chí của Thánh Chủ khắc sâu bên trong Tiểu Thế Giới, cũng đã sớm bị tà hóa, không còn đơn thuần là lực lượng ý chí nữa, bởi vậy mới có thể thoát ly Tiểu Thế Giới.

Vụt... Vụt...

Chỉ thấy cái ý chí linh hồn chưa hoàn toàn biến thành Hắc Phong Âm Quỷ, mang theo lực lượng linh hồn Âm Sát cực lớn, áp bách đến.

- Chỉ là Vương Giả cũng dám tiến vào nơi này, giao thân thể của ngươi cho ta đi, khặc khặc…

Hắc Phong Âm Quỷ hình thái vặn vẹo, phát ra thanh âm giống như

xương người cọ xát vào nhau, khiến người ta sởn hết gai ốc, tóc gáy toàn thân dựng lên.

Ý chí Thánh Chủ bị tà hóa, trực tiếp chọn Triệu Phong làm mục tiêu để đoạt xá.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Trong mắt trái của Triệu Phong, lóe lên một đốm lửa Đồng lực kinh người, hào quang tím vàng lưu chuyển, hiện động một tia ấn ký Lôi Kiếp u ám.

Phốc…

Một đoàn Lôi Hỏa tím vàng trong suốt, mang theo khí tức Lôi Kiếp hủy diệt, oanh tạc bừa bãi trên thân ý chí Thánh Chủ bị tà hóa.

Phong Lôi Đồng Hỏa của Triệu Phong, chính là công kích linh hồn tinh khiết, lấy Lôi Lực Thần Kiếp làm chủ, nhằm vào phương diện linh hồn, có uy năng cực mạnh.

Mà Lôi thuộc tính của bản thân, lại có khả năng khắc chế rất lớn đối với các loại tà ma âm u.

Ầm... Ầm...

Ý chí Thánh Chủ bị tà hóa này, cảm thấy bản thân như bị vạn Lôi tai kiếp oanh tạc cơ thể, không chỉ có vậy, Đồng Hỏa linh hồn dung nhập với Lôi Kiếp, vẫn tiếp tục thiêu đốt hắn.

- A… Làm sao có thể, lực lượng linh hồn của tên tiểu bối này…

Ý chí Thánh Chủ bị tà hóa, kêu thảm một hồi, diện mục dữ tợn, có vài

phần kiêng kỵ khi nhìn về phía Triệu Phong.

Ý chí Thánh Chủ bị tà hóa đã quá mức khinh địch, tâm linh đau đớn, bị thiêu đốt khắp toàn thân.

- Thật mạnh, đây mới là thực lực chân chính của hắn ư?

Ưng lão cấp tốc lui về phía sau, tận mắt nhìn thấy uy năng công kích linh hồn của Triệu Phong.

Ý chí Thánh Chủ bị tà hóa, khí tức linh hồn áp bách, không hề thua kém Huyền Quang Cảnh tiểu thành, vậy mà vẫn bị công kích linh hồn của Triệu Phong đánh cho trọng thương.

Tạo nghệ linh hồn cao như thế, khó trách ngay cả khi ở dưới đất, dù Triệu Phong đối mặt với đám người lão giả áo bào tím, lão giả râu dê, Khương Hào, cũng không hề e ngại chút nào.

Bởi vì thực lực của Triệu Phong, hoàn toàn đủ để ngạo thị bọn hắn.

- Đi mau!

Triệu Phong lên tiếng thúc dục.

Hắc Ám Âm Phong bên trong cấm địa Hắc Phong Cốc, đang dần dần tăng cường.

Dưới loại hoàn cảnh này, ý chí Thánh Chủ bị tà hóa, sau khi trọng thương, tốc độ tà hóa sẽ càng nhanh hơn, hơn nữa, chỉ cần không phải là tổn thương trí mạng, thì vẫn có thể lợi dụng hoàn cảnh Âm Sát tà khí xung quanh để khôi phục.

Mà cảnh giới thực sự của Triệu Phong, dù sao cũng là Vương Giả,

nếu như Hắc Ám Âm Phong dần tăng mạnh, sẽ tạo thành khắc chế và ảnh hưởng đối với hắn, lúc đó trở ngại sẽ càng gia tăng gấp bội.

Lúc này, hai người vẫn còn ở trung tâm cấm địa Hắc Phong Cốc, trong tầm mắt trước mặt, hoàn toàn là một màu đen kịt.

Ưng lão lập tức thi triển bí pháp tốc độ, nhanh chóng bỏ chạy.

- Đáng giận, trong công kích linh hồn của tên tiểu bối này, không ngờ còn có áo nghĩa Hủy Diệt.

Ý chí Thánh Chủ bị tà hóa, sau khi khôi phục, đột nhiên cảm thấy ý thức của bản thân càng ngày càng yếu.

- Không được, phải nhanh chóng tìm một cái thân thể để đoạt xá.

Gương mặt ý chí Thánh Chủ bị tà hóa, đột nhiên vặn vẹo, lực lượng ý chí của nó đang dần bị cắn nuốt.

Phải tìm một cái nhục thân để đoạt xá, như vậy ý chí còn có thể khôi phục lại như trước, bằng không sẽ biến thành Hắc Phong Âm Quỷ trong cấm địa Hắc Phong Cốc này.

- Các ngươi, lên hết cho ta!

Ý chí Thánh Chủ bị tà hóa, Âm Sát tà khí ngập trời, gầm lên một tiếng với đám Hắc Phong Âm Quỷ lảng vảng xung quanh.

Grào... grào... grào...

Ngay lập tức, Hắc Phong Âm Quỷ xung quanh liền rít lên một tiếng, lập tức hành động, hóa thành từng trận gió đen, đánh về phía Triệu Phong và Ưng lão.

Từ xa nhìn lại, tựa như một cơn lốc đen, trong đó phát ra vô số tiếng gào thét kinh quỷ khiếp thần.

Tóc gáy toàn thân Ưng lão dựng lên, mồ hôi lạnh không ngừng ứa ra.

Căn bản không cần cảm nhận, âm thanh gào rú thê lương phát ra sau lưng, tựa như là mười vạn ác quỷ trong địa ngục, không ngừng lao đến.

Ưng lão đã chuẩn bị tốt việc tùy thời kích hoạt trận pháp trong Hộ Long Ngọc.

Tốc độ của Triệu Phong còn nhanh hơn cả Ưng lão, khi nhìn về sau lưng, sắc mặt thoáng trở nên âm trầm.

Những Hắc Phong Âm Quỷ này, mặc dù không có thân thể, nhưng ít nhất cũng có mấy trăm đầu lao tới, hơn nữa, một khi bị ý chí Thánh Chủ bị tà hóa kia đuổi kịp, như vậy sẽ cực kỳ không ổn.

Hắn đã lưu lại ấn ký tại một nơi khác trong lăng mộ Hoàng tộc, nhưng lại không lưu lại ấn ký bên ngoài Hắc Phong Cốc.

Bởi vậy, hắn không thể lợi dụng Mê Không Giới để cùng Ưng lão rời đi, bằng không, Cửu hoàng tử và Chu Tố Nhi đợi ở bên ngoài sẽ không gặp được bọn hắn.

- Thánh Lôi Bá Thể.

Toàn thân Triệu Phong đột nhiên khuếch trương, lóe lên một tầng điện văn kim lam sắc rực rỡ, trong nháy mắt, sức chống cự của Triệu Phong đối với đám Hắc Ám Âm Phong xung quanh, lập tức tăng vọt.

Sau đó, Triệu Phong lại tùy ý đánh ra vài quyền.

Từng đạo cự quyền Kim Lôi đan xen, giống như Lôi Sơn, áp bách mà đến.

Trong mỗi một quyền, đều ẩn chứa Huyễn thuật Hồn đạo tuyệt cường.

Ngay lập tức, đám Hắc Phong Âm Quỷ đông nghịt, liền dần dần giảm tốc độ.

Triệu Phong không muốn giết đám Hắc Phong Âm Quỷ này, chỉ vận dụng Huyễn Thành Lĩnh Vực, khiến cho chúng mất đi phương hướng mà thôi.

- Khặc khặc, lão già, giao thân thể của ngươi cho ta mượn đi!

Lúc Triệu Phong đang công kích, trong đoàn gió lốc đông nghịt đen kịt, ý chí Thánh Chủ bị tà hóa đột nhiên nhảy ra, phóng tới chỗ Ưng lão.

- Không tốt!

Sắc mặt Triệu Phong thoáng trầm xuống.

Không ngờ rằng ý chí Thánh Chủ bị tà hóa, lại từ bỏ việc đoạt xá một tên Vương Giả như hắn, mà duỗi ma trảo về phía Ưng lão.

Tạo nghệ linh hồn của Ưng lão mặc dù khá cao, nhưng khẳng định không phải là đối thủ của ý chí Thánh Chủ bị tà hóa này.

- Cái gì?

Lúc này Ưng lão đang chạy trốn, lại trực tiếp bị ý chí Thánh Chủ bị tà hóa đuổi theo.

Một luồng áp bách linh hồn tà sát cường đại, lập tức ập tới, khiến cho toàn thân Ưng lão trì trệ, áp lực linh hồn khiến hắn hít thở không thông, thân thể như rơi vào hầm băng.

Ngay lập tức, ý chí Thánh Chủ bị tà hóa, liền muốn chui vào thân thể Ưng lão.

- Thần… Mâu… Ngưng… Thị!

Triệu Phong ở cách đó không xa, trong Kim Đồng, chợt dâng lên một luồng Đồng lực tím vàng kim người.

Trong khoảnh khắc.

Trong mắt trái xuất hiện một vòng xoáy tím vàng sâu không thấy đáy, giống như một vực sâu kéo dài vô hạn, sương mù lượn lờ.

Trong mơ hồ, một luồng lực lượng cấm kỵ linh hồn, bao phủ toàn bộ những nơi mà mắt trái của Triệu Phong quét qua.

- Sao có thể như vậy?

Ý chí Thánh Chủ bị tà hóa, lập tức cảm thấy một luồng lực hút cường đại, kéo nó về hướng đó.

Mà Ưng lão ở gần ý chí Thánh Chủ bị tà hóa, cũng cảm thấy một luồng lực hút linh hồn khủng bố, khiến linh hồn của hắn, phảng phất như muốn thoát ly ra khỏi cơ thể.

- Đồng thuật thật là khủng khiếp.

Tâm thần Ưng lão run lên, vội vàng thoát ly phạm vi ánh mắt của Triệu Phong, cấp tốc bỏ chạy.

Hắn biết Triệu Phong đang hạn chế ý chí Thánh Chủ bị tà hóa, là để cho hắn có cơ hội chạy trước.

- Đáng giận, tên tiểu bối này.

Ý chí Thánh Chủ bị tà hóa, cảm thấy vô cùng phẫn nộ và bất lực, không ngừng gào rú.

Toàn thân nó gần như đều là ý chí linh hồn, ngay cả một chút sức lực cũng không có, nhanh chóng bị Triệu Phong hút về.

Nếu như Triệu Phong rút linh hồn của thường nhân ra khỏi cơ thể, linh hồn của hắn còn có thể dựa vào nhục thân mà giãy dụa một phen.

Nhưng linh hồn thể thuần túy, dưới Thần Mâu Ngưng Thị của Triệu Phong tập trung, sức chống cự lại cực kỳ yếu ớt.

Cho dù là vậy, nhưng nếu ý chí Thánh Chủ bị tà hóa ra sức giãy dụa, thì Triệu Phong cũng rất khó có thể hút nó vào trong không gian mắt trái.

Chỉ có thể nói là bản thân ý chí Thánh Chủ bị tà hóa này rất cường đại, dục vọng cầu sinh cực kỳ điên cuồng, sức phản kháng mạnh mẽ chưa từng có.

- Thả ta ra!

Ý chí Thánh Chủ bị tà hóa điên cuồng gào thét, nhưng lại không thể điều khiển được bản thân, không cách nào tiến thêm được nửa bước.

Thậm chí, hắn còn mơ hồ nhìn thấy trước mắt là một tòa cổ thành mê huyễn, cảnh tượng trước mắt bắt đầu hỗn loạn.

- Phương pháp rút hồn của tên tiểu tử này, không ngờ còn ẩn chứa kỹ xảo Huyễn đạo.

Trong lòng ý chí Thánh Chủ bị tà hóa sợ hãi vô cùng.

- Thả ta ra, tiểu tử, ta đáp ứng ngươi sẽ không đoạt xá đồng bạn của ngươi.

Ý chí Thánh Chủ bị tà hóa đã cảm thấy ý thức của bản thân dần trở nên mơ hồ, gần như bị một luồng tà niệm hoàn toàn thay thế.

Nếu như tiếp tục giằng co, cuối cùng chịu thiệt vẫn là nó.

Bởi vậy, nó chỉ có thể bỏ gần tìm xa, từ bỏ Ưng lão và Triệu Phong, tìm kiếm những người còn sống khác, cố gắng tìm một đường sinh cơ.

Triệu Phong thấy Ưng lão đã phi độn rất xa, liền đình chỉ Thần Mâu Ngưng Thị.

Thu lấy linh hồn cấp độ càng cao, tiêu hao lại càng lớn, mà lúc này, ý chí Thánh Chủ bị tà hóa giãy dụa cực kỳ điên cuồng, rất khó có thể thu lấy nó.

- Lôi Dực Thiểm Không.

Vụt...

Triệu Phong hóa thành một đạo Xích Diệt Phong Lôi, cấp tốc bay ra khỏi cấm địa Hắc Phong Cốc.

Bên ngoài cấm địa Hắc Phong Cốc.

Ưng lão vừa thoát ra khỏi cấm địa Hắc Phong Cốc u ám, lập tức cảm thấy toàn thân nhẹ nhõm.

- Cửu hoàng tử, đi mau!

Ưng lão chạy thẳng tới chỗ Cửu hoàng tử đang ẩn nấp.

- Ưng lão, Triệu Phong và Kinh Khải đâu?

Cửu hoàng tử vẫn một mực ở bên ngoài dò xét tình huống cấm địa Hắc Phong Cốc, từ đầu đến cuối chỉ cảm thấy cực kỳ quỷ dị.

Những tiểu đội tiến vào trong đó, trước mắt chưa có người nào đi ra, mà Hắc Ám Âm Phong bên trong cấm địa Hắc Phong Cốc, cũng đang nhanh chóng khôi phục lại như cũ.

Lúc này thấy Ưng lão đi ra, hắn mới thả lỏng tinh thần, nhưng không nhìn thấy những người khác, trái tim của Cửu hoàng tử lại nhảy lên tới tận cổ.

- Chúng ta đi mau, Triệu Phong rất nhanh sẽ đuổi kịp!

Ưng lão vội vàng thúc dục, sau đó mang theo hai người bỏ chạy.

Ưng lão tin chắc, cho dù là Triệu Phong, cũng không có khả năng tiêu diệt ý chí Thánh Chủ bị tà hóa.

Hắn mạo hiểm nguy cơ ngăn cản ý chí Thánh Chủ bị tà hóa, chính là vì để cho Ưng lão đi trước, thuận tiện dẫn Chu Tố Nhi và Cửu hoàng tử rời đi.

Bằng không, nếu như ý chí Thánh Chủ bị tà hóa đó xông tới, Cửu hoàng tử và Chu Tố Nhi sẽ trở thành những tấm bia thịt tốt nhất.

Lúc đó cho dù Triệu Phong có bản lĩnh, cũng không có khả năng cùng lúc bảo vệ ba người bọn họ.

Sau khi ba người rời đi được chốc lát, Triệu Phong liền từ trong cấm địa Hắc Phong Cốc xông ra.

Mắt trái của hắn, trực tiếp nhìn thấy ba người Ưng lão đang đào tẩu, liền đuổi theo hướng đó.

Cùng lúc đó…

Bên ngoài cấm địa Hắc Phong Cốc mấy ngàn dặm, tiểu đội bốn người hắc bào nhân cũng đang cấp tốc chạy đến.

- Hắc Bào tiền bối, phía trước là cấm địa Hắc Phong Cốc.

Một tên thành viên sau khi phát hiện ra phương hướng mục tiêu của hắc bào nhân, trong lòng vô cùng sợ hãi, liền vội vàng nhắc nhở.

Chẳng lẽ hắc bào nhân muốn dẫn bọn hắn đi vào cấm địa để tìm kiếm tài nguyên truyền thừa?

Nhưng cho dù là cơ duyên trong cấm địa vô hạn, thì bọn hắn cũng không có mạng mà lấy.

Hành động và tư duy của hắc bào nhân, hoàn toàn trái ngược với người thường, quả thật không thể nắm bắt được.

Hai gã thành viên còn lại, cũng lập tức lộ ra ánh mắt hoảng sợ.

- Triệu Phong!

Bỗng nhiên, trong thân thể hắc bào nhân, chợt phát ra một thanh âm âm trầm mà hưng phấn.

Vụt...

Hắc bào nhân lập tức hóa thành một đoàn hắc ảnh bay đi, cấp tốc lao tới cấm địa Hắc Phong Cốc.

Chương 954: Trung Tâm

Triệu Phong vừa rời khỏi cấm địa Hắc Phong Cốc, một khắc sau, ý chí Thánh Chủ bị tà hóa, cũng trực tiếp xông ra.

- Đáng giận, trong Hắc Phong Cốc, không ngờ lại không có người.

Ý chí Thánh Chủ bị tà hóa có chút bối rối, ý thức của hắn đã xuất hiện dấu hiệu hỗn loạn, ý chí linh hồn của bản thân trở nên mờ nhạt, hiện nay đã có tới chín phần bị hắc hóa, trở thành tồn tại tương tự như thân thể của Hắc Phong Âm Quỷ.

- Có người tới.

Ý chí Thánh Chủ bị tà hóa giống như bắt được cọng cỏ cứu mạng, toàn thân hưng phấn đến run rẩy, liều mạng lao về phía hắc ảnh vừa xuất hiện ở phía xa.

- Khặc khặc, giao thân thể của ngươi… Cho ta!

Ý chí Thánh Chủ bị tà hóa trực tiếp đánh về phía hắc bào nhân đang phi hành.

- Ồ?

Hắc bào nhân từ xa chạy đến, thần sắc khẽ biến đổi.

Đây là thứ gì?

- Hừ!

Cảm nhận được địch ý của đối phương, hắc bào nhân hừ lạnh một tiếng, không hề sợ hãi chút nào, trực tiếp đánh tới đoàn ý chí linh hồn màu đen này.

Phốc…

Ý chí Thánh Chủ bị tà hóa lập tức xông vào trong cơ thể hắc bào nhân.

Ầm...

Không lâu sau, ý chí Thánh Chủ bị tà hóa liền hét thảm một tiếng, từ trong cơ thể hắc bào nhân bay ra, lực lượng trong thân thể dần bị xói mòn.

- Ngươi… Đây không phải là thân hình nhân loại.

Ý chí Thánh Chủ bị tà hóa kinh hãi rú lên.

Khoảnh khắc hắn vừa lao vào thân hình hắc bào nhân, liền bị một luồng khí tức khủng bố tuyệt luân vô cùng cường hãn, trực tiếp chấn ra.

Luồng lực lượng to lớn mà cường đại này, thậm chí còn vượt qua cả chủ nhân của hắn khi còn sống.

Trong đó ẩn chứa quy tắc áo nghĩa, khiến hắn hoàn toàn không thể nhìn thấu.

- Làm sao có thể? Lực… Lượng… Cường đại… Như thế…

Thần trí của ý chí Thánh Chủ bị tà hóa, đã triệt để mơ hồ, lẩm bẩm

một chuỗi những câu chữ đứt đoạn không rõ.

Phốc…

Thân thể của nó đã bị hắc hóa toàn bộ, biến thành một đầu Hắc Phong Âm Quỷ cực lớn, toàn thân bộc phát ra tà khí hung tàn.

Grào...

Hắc Phong Âm Quỷ cấp Thánh Chủ, hóa thành một đạo phong nhân Âm Sát đen kịt khổng lồ, phóng tới hắc bào nhân.

- Tử Vong Ngưng Thị!

Âm thanh lạnh lẽo như băng, kèm theo một luồng ý chí Tử Vong thông thiên triệt địa, từ trong cơ thể hắc bào nhân phát ra.

Những nơi ánh mắt hắn đi qua, thiên địa đều trở nên u ám, hoa cỏ héo rũ, triệt để mất đi sinh cơ.

Hắc Phong Âm Quỷ cực lớn trước mắt hắn, lập tức bị luồng lực lượng cấm kỵ này bao trùm, bị giam cầm tại chỗ.

Grào...

Hắc Phong Âm Quỷ lộ ra vẻ mặt sợ hãi, không ngừng gầm rú gào thét.

Chỉ thấy, lực lượng Âm Sát tà ác bên ngoài Hắc Phong Âm Quỷ, đang dần dần tiêu tán.

Đối diện với áo nghĩa Tử Vong, sinh cơ đều bị diệt sạch, tất cả vật chất đều chậm rãi biến mất, đây chính là lực lượng cuối cùng trong

thiên địa, không thể nghịch chuyển.

Lúc này, vài tên thành viên trong tiểu đội của hắc bào nhân, cũng đã đuổi tới.

Ngay lập tức, một luồng bóng ma tử vong bao trùm lấy tâm linh của ba người, một luồng lực lượng mạnh mẽ không thể trái nghịch, dường như đang cướp đoạt tất cả mọi thứ của bọn hắn.

- Áo nghĩa… Tử Vong!

- Mau lùi về phía sau!

- Đây là thực lực của Hắc Bào tiền bối?

Ba tên thành viên nhanh chóng lui lại phía sau, đồng loạt hít sâu một hơi.

Đây chỉ là một tia dư uy áo nghĩa Tử Vong của hắc bào nhân, không ngờ lại khủng bố đến mức này, khiến bọn hắn đều không dám tới gần.

Thậm chí, bọn hắn còn cảm thấy sinh cơ trong cơ thể, đang dần biến mất, kể cả tuổi thỏ linh hồn.

Phốc…

Lực lượng Hắc Phong Âm Quỷ dần suy yếu, trong cơ thể Hắc Phong Âm Quỷ bay ra một luồng hư ảnh linh hồn cực kỳ mơ nhạt, giống như bị kéo ra.

- Ngươi là… Hậu duệ của Thần Mâu!

Đoàn hư ảnh linh hồn này, chính là ý chí Thánh Chủ trước kia.

Hắn không ngờ rằng bản thân sau khi biến thành Hắc Phong Âm Quỷ, còn có thể khôi phục lại ý thức.

Thế nhưng, cuối cùng vẫn không tránh được cái chết.

Vụt...

Ý chí Thánh Chủ mờ nhạt, dưới sự bao trùm của áo nghĩa Tử Vong, không những suy yếu, mà còn dần dần già đi, sau đó trực tiếp bị hút vào trong tấm hắc bào.

Đồng thời, đoàn vật chất màu đen trước mặt, cũng hóa thành một đoàn Âm Sát khí, dung nhập vào hư không.

Một lát sau, hắc bào nhân nhìn về phía mảnh cấm địa hắc ám trước mặt, lại quay người rời đi.

- Hắc Bào tiền bối, bây giờ chúng ta đi đâu?

Một tên thành viên lập tức tiến lên cười nịnh.

Hiện nay, hắn cuối cùng đã biết tại sao hắc bào nhân lại trở thành người dẫn đội.

Với thực lực của hắc bào nhân, cho dù là Thánh Chủ bình thường, cũng chỉ có một con đường chết.

- Đi trung tâm!

Hắc bào nhân trả lời rất đơn giản.

Sau đó, tất cả mọi người đã biến mất khỏi Hắc Phong Cốc.

Không người nào phát hiện, ở sâu bên trong cấm địa Hắc Phong Cốc, trong mơ hồ, có một trận cười gian vang lên.

- Ha ha, không uổng công ta lãng phí hai phần khí bổn nguyên, hấp thu những bộ huyết nhục cấp thấp này, có lẽ cũng đủ rồi…

….

- Triệu Phong đến rồi!

Ba người Cửu hoàng tử đang phi độn, chợt nhìn thấy một đoàn Xích Diệt Phong Lôi sau lưng, liền ngừng lại.

- Không có việc gì là tốt rồi.

Sắc mặt Ưng lão có chút xấu hổ.

Thân là người lĩnh đội, cuối cùng lại để Triệu Phong kiềm chế ý chí Thánh Chủ bị tà hóa, còn bản thân thì chạy trước.

Cũng may là Triệu Phong có thể bình yên trở về.

- Trước hết chúng ta tìm một chỗ thương nghị, xem làm thế nào cứu được Kinh Khải.

Sắc mặt Ưng lão trầm xuống, mặc dù thực lực của Kinh Khải không được tốt lắm, nhưng hắn dù sao cũng là thành viên chiến đấu chủ lực trong đội ngũ, không thể cứ như vậy mà tổn thất được.

Không lâu sau, mọi người lại đi tới một nơi dưới vách núi.

Vụt...

Ưng lão thả Kinh Khải từ trong Tiểu Thế Giới ra.

Toàn thân Kinh Khải lúc này là một màu đen, khí tức Âm Sát vô hình, mơ hồ tiết ra ngoài.

- Bị khí Âm Sát ăn mòn, còn bị một luồng lực lượng linh hồn cường đại, ảnh hưởng tới tâm tính.

Chu Tố Nhi liếc qua vài lần, lập tức đưa ra phán đoán.

Triệu Phong thoáng sững sờ, chỉ liếc chìn vài lần cũng có thể nhận ra, y thuật của nàng quả nhiên không đơn giản.

Đổi lại là Triệu Phong, ít nhất cũng phải dùng lực lượng linh hồn cảm nhận một phen, hoặc là sử dụng năng lực của mắt trái.

- Không sai, chính là như vậy, ngươi có biện pháp nào trị liệu không?

Ưng lão khẽ gật đầu, hắn cũng tương đối hiểu rõ y thuật của Chu Tố Nhi.

- Khí Âm Sát, có thể khu trừ trị liệu, nhưng trong linh hồn của hắn, còn lưu lại một luồng lực lượng linh hồn thần bí, rất khó khu trừ.

Chu Tố Nhi suy nghĩ một chút, liền cho ra đáp án.

Lúc này, Kinh Khải đã khôi phục ý thức, đôi mắt mê man từ từ mở ra.

- A… Ưng lão, chúng ta đã thoát ra rồi sao?

Kinh Khải bật dậy, nhìn xung quanh một lượt.

- Haizz, đáng tiếc là nơi chôn giấu chí bảo có Yêu Linh thủ hộ.

Kinh Khải vẫn lưu luyến không quên đối với chí bảo trong Hắc Phong Cốc.

Mọi người nhìn Kinh Khải, thoáng im lặng, suýt nữa phải chết trong Hắc Phong Cốc rồi, không ngờ hắn vẫn còn nhớ đến chí bảo.

Hơn nữa Ưng lão và Triệu Phong còn phải mạo hiểm tính mạng, cứu hắn ra ngoài, vậy mà ngay cả một chút lòng biết ơn cũng không có.

- Ngoài ra, tâm tính của hắn cũng đã bị biến chất quá nhiều, cho dù có thể khu trừ được lực lượng linh hồn thần bí, thì cũng không bảo đảm có thể khiến cho hắn trở lại thành Kinh Khải trước kia.

Chu Tố Nhi nhìn Kinh Khải một lúc, sau đó lại bổ sung thêm một câu.

- Chu Tố Nhi, ngươi nói ta ư?

Thần sắc Kinh Khải đột nhiên thay đổi, ánh mắt trở nên âm trầm.

Bầu không khí xung quanh, lập tức trở nên yên tĩnh.

Chu Tố Nhi, trước hết ngươi hãy khu trừ khí Âm Sát trong cơ thể hắn ra đã.

Ưng lão nhìn Kinh Khải một cách xa lạ, phá vỡ sự trầm mặc.

- Ừm, trước tiên khu trừ khí Âm Sát và lực lượng linh hồn đã, sau đó lại nghĩ biện pháp tiếp.

Chu Tố Nhi cũng đồng ý với cách nhìn của Ưng lão.

Trước tiên khu trừ khí Âm Sát và luồng lực lượng linh hồn trong cơ thể Kinh Khải, nếu như Kinh Khải có chuyển biến, thì vẫn có cơ hội cứu được.

- Kinh Khải, không có gì, để Chu Tố Nhi khu trừ khí Âm Sát trong cơ thể ngươi đi.

Ưng lão bình thản khuyên nhủ.

- Được, ta cũng cảm thấy thân thể có chút không khỏe.

Trong lòng Kinh Khải, Ưng lão vẫn còn có chút địa vị.

Mặc dù nói là như thế, nhưng Kinh Khải vẫn nghi thần nghi quỷ như trước, vô cùng cảnh giới đối với Chu Tố Nhi.

- Ưng lão, trong cấm địa Hắc Phong Cốc, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Tổng cộng có bốn tiểu đội tiến vào, tại sao chỉ có các ngươi là đi ra?

Cửu hoàng tử không nhịn được sự hiếu kỳ trong lòng, lên tiếng hỏi.

- Chúng ta cũng không rõ lắm, trong lăng mộ Hoàng tộc, bất luận là cấm địa nào cũng là nơi cực kỳ nguy hiểm, cho dù là Hoàng tộc trước kia, cũng đều không dám thăm dò, dù sao thì nơi này vẫn là không gian Thái Cổ còn sót lại mà.

Ưng lão trịnh trọng trả lời, sau đó lại cảm thán:

- Những người còn lại, rất có thể đều lưoij dụng trận pháp bên trong Hộ Long Ngọc để đào tẩu rồi.

Tâm thần Cửu hoàng tử thoáng run, đã có thể ý thức được sự nguy hiểm bên trong cấm địa Hắc Phong Cốc.

Ngoại trừ Ưng lão và Triệu Phong ra, những người còn lại đều lợi dụng trận pháp truyền tống để rời đi, hoặc là đã chết ở bên trong.

- Chẳng qua, lần này, thu hoạch của chúng ta vẫn tương đối phong phú, có hai Tiểu Thế Giới truyền thừa đã bị phá hư, không có khảo nghiệm, tiến vào là trực tiếp nhận được tài nguyên Thánh Chủ và Long vận khí.

Ưng lão cố ý chuyển hướng đề tài.

Sau đó, Ưng lão và Triệu Phong, lại đem toàn bộ Long vận khí bên trong Hộ Long Ngọc, chuyển vào trong “Thái Tử ngụy ấn” của Cửu hoàng tử.

Thế nhưng, chuyến đi cấm địa Hắc Phong Cốc lần này, Long vận khí bên trong Hộ Long Ngọc của Ưng lão, lại không bằng một nửa của Triệu Phong.

- Triệu Phong, ngươi không tiêu hao lực lượng Long vận khí để bảo vệ mình sao?

Ưng lão lộ ra thần sắc khiếp sợ.

Vừa mới tiến vào không gian này, tất cả mọi người đều dùng đến Long vận khí để triệt tiêu áp lực không gian, đồng thời dần thích ứng với không gian này.

Vì vậy, cho nên cũng dần giảm bớt tiêu hao Long vận khí.

Bình thường chỉ sử dụng như phòng hộ vạn năng, bảo vệ bản thân,

ngăn cản các loại lực lượng áo nghĩa cường đại xâm nhập, giống như Hắc Ám Âm Phong chẳng hạn.

Trong cấm địa Hắc Phong Cốc, hắn gần như lúc nào cũng phải tiêu hao một phần Long vận khí để bảo hộ bản thân, ngăn cản các loại quy tắc áo nghĩa, thế mà vẫn bị khí Âm Sát xâm nhập.

Còn Triệu Phong, từ đầu đến cuối đều không tiêu hao Long vận khí, vậy mà vẫn có thể bảo trì thanh tỉnh.

- Tiếp theo, chúng ta hãy đến trung tâm lăng mộ Hoàng tộc thôi.

Hiện nay có Triệu Phong gia nhập, Ưng lão đã cảm thấy có một tia cảm giác an toàn.

Hơn nữa, vì phải trị liệu Kinh Khải, cho nên Chu Tố Nhi cũng đi theo.

- Triệu Phong, tiếp theo, hi vọng ngươi hãy xem nhẹ tài nguyên truyền thừa một chút, tận lực trợ giúp Cửu hoàng tử.

Ánh mắt Ưng lão vô cùng thành khẩn.

- Ừm.

Triệu Phong đơn giản đáp ứng, sau khi cướp đoạt tài nguyên của hai truyền thừa và bên dưới mặt đất trong Hắc Phong Cốc, thu hoạch của Triệu Phong đã rất phong phú rồi.

Tiếp theo, trừ phi gặp được những thứ hắn cần, nếu không, cho dù là tài nguyên Huyền Quang Cảnh sơ thành, Triệu Phong cũng lười nhìn.

- Triệu huynh đệ đã giúp ta hết sức rồi.

Cửu hoàng tử lập tức cười nói.

Hai lần Triệu Phong giao Long vận khí cho hắn, gần như là cá nhân đóng góp nhiều nhất rồi.

- Tốt, chúng ta vẫn cách trung tâm lăng mộ Hoàng tộc một khoảng rất dài, trong thời gian này, chúng ta hãy giúp Triệu Phong thuần phục những Yêu thú ở đây thì hơn.

Ưng lão tuyên bố hành trình tiếp tục.

Lấy việc lên đường làm chủ, còn thuần phục Yêu thú là phụ.

Công phá truyền thừa cần hao tổn thời gian mới có thể đạt được Long vận khí, còn thuần phục Yêu thú, lại có thể gia tăng thực lực của hoàng tử, đồng thời còn có thể đạt được một phần Long vận khí.

Trong lộ trình năm ngày này, Triệu Phong lại thu phục được hai đàn Yêu thú không tầm thường.

Đồng thời, khí Âm Sát trong linh hồn của Kinh Khải, cũng đã được khu trừ.

Lực lượng linh hồn thần bí ẩn trong linh hồn quá mức thâm ảo cường đại, nhất thời, Chu Tố Nhi cũng không có cách gì.

Mà lúc này, tâm tính của Kinh Khải, vẫn không cải thiện được bao nhiêu.

- Nếu tiếp tục như vậy, Kinh Khải sẽ trở thành một cái tai họa ngầm cực lớn trong đoàn đội của chúng ta.

Ưng lão có chút lo lắng.

- Hiện nay hắn đã không tin tưởng chúng ta nữa, đều cho rằng chúng ta tham lam tài nguyên trong tay hắn.

Mọi người đều tránh Kinh Khải mà truyền âm trao đổi.

- Không bằng giao hắn cho ta đi!

Thanh âm của Triệu Phong, bỗng nhiên vang lên.

Chương 955: Thiết Lăng Vân

Mọi người đều nhìn về phía Triệu Phong với vẻ kinh dị.

- Ngươi có biện pháp khu trừ lực lượng linh hồn thần bí trong linh hồn của hắn?

Ánh mắt Chu Tố Nhi hiện lên một tia nghi hoặc.

Trong Tiên Dược Các, phương pháp trừ độc thần bí của Triệu Phong, đến tận bây giờ nàng vẫn không nghĩ ra.

Hơn nữa, tạo nghệ linh hồn của Triệu Phong, quả thật rất phi phàm.

Ưng lão thoáng trầm ngâm, tựa như đang suy nghĩ.

Trong lòng đất bên dưới Hắc Phong Cốc, linh hồn của hắn bị Bảo Quang chín màu xâm nhập, cũng là do Triệu Phong khu trừ.

Nhưng tình huống của Kinh Khải thì lại khác, Chu Tố Nhi bỏ ra năm ngày, mới có thể khu trừ được khí Âm Sát trong linh hồn của hắn, từ đó có thể thấy được linh hồn của Kinh Khải “trúng độc” nặng đến mức nào.

Phương pháp khu trừ của Triệu Phong, rõ ràng cần sự phối hợp của người trị liệu, trong đầu không thể có bất kỳ ý niệm phản kháng nào.

Nhưng hiện nay Kinh Khải đã nổi lên lòng nghi ngờ với tất cả mọi người, làm sao có thể để cho ý chí linh hồn của Triệu Phong, xâm nhập vào sâu trong linh hồn của hắn được.

- Thuận tiện, ta cũng có thể thay đổi tâm tính của hắn.

Triệu Phong lại bổ sung thêm một câu.

Thực ra, đây mới là ý tứ ban đầu của Triệu Phong.

Mọi người nghe xong, đều hít vào một hơi, nhìn Triệu Phong với vẻ nghi hoặc sâu sắc.

- Ngươi còn có bản lĩnh giáo hóa người khác?

Chu Tố Nhi hỏi.

Hiện nay tâm tính của Kinh Khải đã biến chất như vậy, theo Chu Tố Nhi thấy, cũng chỉ có thể cho hắn gia nhập những Tông phái Phật giáo, đi theo tăng nhân Phật đạo, như vậy mới có thể chậm rãi thay đổi được.

Cửu hoàng tử và Ưng lão cũng vô cùng kinh ngạc và nghi hoặc, Triệu Phong tuyệt đối không phải hạng người từ bi mềm lòng, cho nên bọn hắn cũng không tưởng tượng nổi Triệu Phong sẽ truyền thụ cho Kinh Khải loại triết lý nhân sinh gì.

- Dù sao thì các ngươi cũng không có biện pháp, ta có thể bảo đảm, hắn vẫn sẽ thành viên của đoàn đội, hơn nữa còn tận tâm tận lực.

Triệu Phong trợn mắt nhìn đám người.

Đối với thực lực của Kinh Khải, Triệu Phong cũng không xem trọng lắm, nhưng đúng như lời Ưng lão đã nói, đoàn đội của Cửu hoàng tử, quả thật không thể ít người hơn được nữa.

- Vậy thì giao cho Triệu Phong đi.

Ưng lão trực tiếp đồng ý, trước mắt, bọn hắn quả thật cũng không có biện pháp nào khác.

Mặc dù hắn nghi hoặc, nhưng vẫn có một loại niềm tin khó hiểu đối với Triệu Phong.

Hơn nữa, lời Triệu Phong vừa nói, cũng không khác cách nghĩ của hắn lắm, dù không biết Triệu Phong sẽ dùng biện pháp gì, chẳng qua chuyện này cũng không phải là vấn đề.

Lúc này Kinh Khải đang ở bên cạnh nghỉ ngơi, phát hiện sắc mặt của những người khác có chút không đúng, chợt sinh lòng hoài nghi.

Bỗng nhiên.

Triệu Phong đứng dậy, đi về phía hắn.

- Ngươi muốn làm gì?

Kinh Khải lập tức lộ vẻ bối rối.

Trong lòng đất bên dưới Hắc Phong Cốc, thực lực và thủ đoạn mà Triệu Phong bày ra, vẫn còn rất mới mẻ trong ký ức của Kinh Khải, khiến hắn hết sức e ngại.

Vụt...

Triệu Phong vung tay lên, trực tiếp thu Kinh Khải vào trong Mê Không Giới.

Bên trong Mê Không Giới, Triệu Phong chính là chúa tể nơi này, lực

lượng quy tắc của Tiểu Thế Giới bên trong Mê Không Giới, hoàn toàn trói buộc Kinh Khải.

Triệu Phong đi thẳng tới chỗ Kinh Khải, một luồng ý chí linh hồn tuyệt cường, đột nhiên ép tới.

A…

Thân hình và linh hồn của Kinh Khải, đều đã bị áp chế, ngay cả chân nguyên, ý chí linh hồn cũng không thể vận chuyển được.

- Minh Tâm Ấn.

Bên trong huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, nổi lên một cái Lôi ấn tử kim hư thực bất định, kèm theo đó là một tia khí tức Lôi Kiếp dao động, khắc sâu vào trong linh hồn Kinh Khải.

Mặc dù Kinh Khải có thực lực Đại Đế vô địch, nhưng ý chí linh hồn chính là sở đoản của hắn.

Với ý chí linh hồn tương đương với Thánh Chủ của Triệu Phong hiện nay, rất dễ dàng khắc xuống ấn ký Minh Tâm Ấn.

Chốc lát sau…

- Chủ nhân, dụng tâm lương khổ của ngài, ta đã hiểu, xin hãy trị liệu cho ta đi.

Kinh Khải nửa quỳ xuống trước mặt Triệu Phong.

Sau khi Kinh Khải bị gieo xuống Minh Tâm Ấn, mặc dù tâm tính bản thân không hề cải thiện, nhưng lại hoàn toàn tin tưởng không nghi ngờ gì đối với lời nói của Triệu Phong, trong đầu cũng không có bất

kỳ ý niệm gì.

Nếu như Triệu Phong có năng lực giáo hóa người khác, có lẽ không mất bao nhiêu thời gian, liền có thể giáo hóa Kinh Khải thành một người có nhân phẩm tốt đẹp.

Thế nhưng, Triệu Phong lại không có thời gian rảnh rỗi như vậy.

- Trước hết ta sẽ khu trừ lực lượng linh hồn thần bí trong linh hồn của ngươi, không được phản kháng.

Triệu Phong đặt một tay lên đầu Kinh Khải, một luồng ý chí linh hồn thông thiên triệt địa, từ trong cơ thể Triệu Phong phát ra.

- Được, Triệu Phong.

Kinh Khải buông lỏng tâm thần, bộ dạng như mặc cho Triệu Phong xử trí, đồng thời thay đổi cách xưng hô từ “chủ nhân” thành “Triệu Phong”.

Dù sao thì Triệu Phong vẫn là một thành viên trong đoàn đội, nếu như một thành viên trong đó gọi hắn là chủ nhân, vậy thì sẽ khiến cho những thành viên khác sinh lòng sợ hãi đối với Triệu Phong.

Vụt...

Thông qua cánh tay, ý chí linh hồn của Triệu Phong, mang theo lực lượng linh hồn cường đại, chậm rãi rót vào trong linh hồn của Kinh Khải.

Bởi vì hắn là Lôi Hồn Thể, cho nên lực lượng linh hồn của Triệu Phong, có thể tự động bổ sung lực lượng Lôi Kiếp.

Đồng thời, thêm vào năng lực nhìn thấu của Thần Linh Nhãn, hắn có thể nhìn thấy rõ những lực lượng linh hồn tà ác tiềm phục bên trong linh hồn của Kinh Khải, hơn nữa, còn cẩn thận khu trừ nó.

Nhưng Kinh Khải bị luồng lực lượng này xâm lấn quá sâu, cho dù là Triệu Phong, cũng phải tốn không ít thời gian.

Đương nhiên, hết thảy những điều này, đều là tiến hành trong lúc nghỉ ngơi trên đường.

Dù sao thì giai đoạn thứ nhất trong thí luyện Thái Tử, cũng sắp kết thúc rồi.

Mọi người phải mau chóng chạy tới trung tâm lăng mộ Hoàng tộc.

Mà trong khoảng thời gian này, Triệu Phong cũng không để cho Kinh Khải lộ diện, chỉ để hắn chuyên tâm tu hành bên trong Mê Không Giới.

Trải qua hành trình Hắc Phong Cốc, ý chí linh hồn của Kinh Khải, đã ngưng luyện đến một trình độ nhất định.

Nhưng Triệu Phong vẫn không hài lòng đối với thực lực của Kinh Khải.

Thân là thành viên chiến đấu, đội ngũ của Cửu hoàng tử lại kém đối ngũ khác quá xa, ít nhất, ngay cả một vị chiến lực Thánh Chủ cũng không có.

Sau khi việc trị liệu Kinh Khải hoàn toàn kết thúc.

Triệu Phong cũng có thời gian để củng cố thực lực của mình.

Sau khi tiến vào thí luyện Thái Tử, trải qua nhiều trận chiến đấu lớn nhỏ, Triệu Phong vẫn không có thời gian để tổng kết cảm ngộ.

Kinh nghiệm chiến đấu của đám lão bối, phi phường phong phú thực dụng, giống như kỹ xảo cận chiến của Bách Luyện Thánh Chủ, tuyệt đối là tuyệt kỹ độc môn của Tào gia.

Đồng thời, Triệu Phong cũng thỉnh thoảng tiến vào trong Mộng cảnh Thái Cổ.

Triệu Phong phát hiện, năng lực thích ứng của hắn đối với Mộng cảnh Thái Cổ, đã tiến thêm một bước.

Một ngày nọ, Triệu Phong hành tẩu trong khu rừng Thái Cổ, đã thành công nô dịch một đầu Yêu Linh phi hành.

Một đầu Hùng Ưng màu đen phát ra khí tức Đại Đế, hạ xuống trên vai Triệu Phong.

Vụt...

Rời khỏi Mộng cảnh Thái Cổ, trở lại bên trong lăng mộ Hoàng tộc, Triệu Phong đứng trên đỉnh một vách núi, thả đầu Hùng Ưng bay lượn trên không trung.

- Đầu thứ năm rồi.

Triệu Phong có chút vui vẻ, khẽ lẩm bẩm.

Dưới đáy vách núi.

Tất cả mọi người đều tiến vào trạng thái tu luyện, bọn hắn cũng có thể cảm giác được sự nhỏ yếu của bản thân trong thí luyện Thái Tử.

Hiện nay, chỉ có thể nắm chặt lấy thời gian rảnh rỗi.

Trong đó, Cửu hoàng tử lại càng thêm khắc khổ, cộng thêm thiên phú của bản thân hắn, cho nên tiến bộ rất nhanh chóng.

Thời gian tiếp theo, mọi người ngoại trừ lên đường và nghỉ ngơi ra, cũng chỉ có một nhiệm vụ là trợ giúp Triệu Phong thuần phục Yêu thú.

- Triệu Phong, lần trước chúng ta đã thuần phục một đàn Sí Dực Lang và một đàn Dạ Lang, bây giờ trong tay ngươi, đã đủ đàn Yêu thú công kích có tính nhanh nhẹn rồi.

Ưng lão phân tích.

Thông qua hai lần thuần phục Yêu thú tước, Ưng lão đã triệt để nhận thức được bản lãnh thuần thú của Triệu Phong.

Hắn chỉ có thể nói rằng, các phương diện của Triệu Phong đều cường đại đến mức không thể bắt bẻ, quả thực là phi nhân loại.

Một người gần như có thể đảm đương nhiều loại chức trách trong đội ngũ, thậm chí, vị trí của Ưng lão, Triệu Phong cũng có thể thay thế được.

Phương diện cảnh báo nguy cơ, phân tích nhược điểm của Triệu Phong cường đại đến mức, ngay cả bản thân hắn cũng phai mặc cảm.

- Tiếp theo, chúng ta cần đàn Yêu thú có tính lực lượng.

Sau khi biết được năng lực thuần thú của Triệu Phong, Ưng lão liền

thay đổi chiến lược.

Lần thí luyện Thái Tử này, đàn Yêu thú của Triệu Phong, chính là một điêm mấu chốt rất lớn.

Ưng lão rất xem trọng hắn, không tiếc hao tổn một lượng lớn thời gian và nhân lực, để củng cố đàn Yêu thú của Triệu Phong.

- Tính sức mạnh?

Triệu Phong chợt nhớ tới Cự Hùng Băng Tinh của mình.

Nhưng hiển nhiên, cái mà Ưng lão cần chính là một lượng lớn Yêu thú có tính sức mạnh.

Triệu Phong quả thật không muốn tham gia cuộc thi thí luyện Thái Tử phức tạp như vậy.

Xem ra, vị tí Tuần Thú Sư cũng không phải dễ dàng.

- Chính là chỗ này.

Mọi người dừng lại trước một mảnh rừng cây cao lớn che trời, trong khu rừng có chút u ám.

Khí tức cuồng dã nguyên thủy, kèm theo mùi huyết tinh nồng đậm, lập tức ập tới.

Grào...

Ngẫu nhiên, có âm thanh rít gào của dã thú từ bên trong truyền ra.

Mọi người đều cam nhận được sự bất phàm của nơi này.

- Chúng ta đã đi tới khu vực trung tâm của lăng mộ Hoàng tộc rồi, nơi này chính là nơi mà Yêu thú tập kết, trong đó tập tung rất nhiều đàn Yêu thú cường đại.

Ưng lão giới thiệu với mọi người.

Vụt...

Bên cạnh Triệu Phong, hư ảnh lóe lên, một đạo nhân ảnh xuất hiện, chính là Kinh Khải.

- Kinh Khải?

Ánh mắt mọi người đều có chút đề phòng, cẩn thận thăm dò Kinh Khải.

Lúc này, bọn hắn không cảm nhận được chút nào lực lượng tà dị trên người Kinh Khải, hiển nhiên là Triệu Phong đã thành công khu trừ rồi.

- Ừm, ta vẫn một mực tu luyện bên trong Tiểu Thế Giới của Triệu Phong.

Kinh Khải cũng không có cảm giác gì với mọi người, nhưng dựa theo yêu cầu của Triệu Phong lúc tước, lại cùng trao đổi với những thành viên trong đội.

Triệu Phong thả hắn ra ngoài, cũng là vì sự an toàn của đoàn đội.

Sau đó, nhóm năm người, lại bắt đầu xâm nhập vào trong khu rừng.

Sâu trong rừng, dưới một gốc cổ mộc che trời, có một hốc cây u ám.

Mà bên trong hốc cây này, lại là một mảnh thiên địa khác biệt, giống như một thế giới hoàn toàn khác.

Sa mạc cát vàng, bão cát bay đầy trời, tại trung tâm sa mạc, có một tòa lâu đài cát khổng lồ, rộng lớn nguyên thủy.

- Thạch Vũ Lôi, giao ra tài nguyên truyền thừa và Long vận khí, ta sẽ tha cho các ngươi rời đi.

Một tên nam tử tóc đỏ, toàn thân là kim thiết hồng viêm, chiến lực ngạo nghễ, trong tay cầm một thanh trường thương, khí thế lẫm liệt.

Bên cạnh tên nam tử tóc đõ, còn có ba gã thành viên.

Mà trước mặt mọi người, là một tầng thạch bích do cát vàng tạo thành, bên trên còn có ấn phù trận pháp.

Ầm...

Thanh trường thương đỏ thẫm của nam tử tóc đỏ quét ra, một đoàn cự quang hỏa diễm trực tiếp bắn ra, giống như một đầu Viêm Long Huyết Hồng, mang theo một luồng khí tức nóng bức bạo liệt vô cùng bá đạo, trực tiếp ập tới.

Ầm...

Trên thạch bích, cát vàng chấn động, tản ra như gợn sóng, đầu Viêm Long Huyết Hồng bạo liệt này, dung nhập vào trung tâm, sau đó phát ra vài tiếng nổ trầm đục.

Sau đó, tường đá lại khôi phục nguyên trạng.

- Không có tác dụng đâu, Thiết Lăng Vân, lực lượng huyết mạch của Thạch gia, lại thêm thủ hộ truyền thừa của nơi này, chúng ta nhất thời cũng không công phá vào được.

Một lão giả tóc đỏ, đứng ở bên cạnh, hai người khác ở sau lưng thì lộ ra dáng vẻ vô cùng nhu thuận.

- Phòng ngự của trận pháp này cũng cực kỳ thâm ảo, không hổ là Thần Cơ Tử.

Sau lưng lão giả tóc đỏ, một tên Trận Pháp Tông Sư, ánh mắt lóe lên tinh quang, mỗi lần Thiết Lăng Vân công kích, đều sẽ bị một tầng trận pháp thần bí trên vách tường khiến cho suy yếu.

Bên trong bức tường do cát vàng tạo thành.

Hai tay Thạch Vũ Lôi cầm một cái cự thuẫn ố vàng, bên trên có khắc hình vẽ một đầu Cự Long.

Mặt thuẫn này, ở ngay tại trung tâm của bức tường đá, không thể nào di động.

- Công kích thật mạnh, không hổ là tuyệt thế thiên kiêu thế hệ trẻ của Thiết gia, không ngờ huyết mạch Huyết Ma Dương lại khủng bố như thế.

Thạch Vũ Lôi rên lên một tiếng.

Nếu không phải trong tay hắn có Thánh Khí truyền thừa, lại mượn một phần lực lượng của Tiểu Thế Giới truyền thừa, thì tiểu đội của bọn hắn, làm sao có thể giằng co với tiểu đội của Tứ hoàng tử được.

- Thần Cơ Tử tiền bối, không bằng chúng ta sử dụng trận pháp bên

trong Hộ Long Ngọc để rời đi.

Tô Thanh Linh ở bên cạnh, vẻ mặt có chút tái nhợt, hiển nhiên bản thân đã trọng thương.

- Không cần, đã có người tới cứu chúng ta rồi.

Lão giả tái nhợt ngồi tại trung tâm, đột nhiên mở ra đôi mắt thâm thúy như sao, phảng phất ẩn chứa vô tận triết lý.

Chương 956: Va Chạm Lửa Nhiệt

- Nếu như các ngươi không chịu giao ra tài nguyên truyền thừa và Long vận khí, cũng có thể lựa chọn nói cho ta biết vị trí của Triệu Phong hiện nay.

Thiết Lăng Vân nhíu mày, có chút mất kiên nhẫn.

Không gian truyền thừa này bảo tồn rất hoàn hảo.

Thạch Vũ Lôi phối hợp với Thánh Khí truyền thừa sở trường phòng ngự, câu thông với lực lượng ở nơi này, hình thành một bức tường bằng cát vàng, ngay cả trưởng bối Thiết gia như hắn, nhất thời cũng không có biện pháp gì.

Nếu cứ ở mãi tại nơi này, thì cũng chỉ lãng phí thời gian của hai bên.

Chẳng qua, tiểu đội của Cửu hoàng tử, có lẽ sẽ không quan tâm tới chút thời gian này, bởi vì Cửu hoàng tử căn bản không có hi vọng tranh đoạt được Thái Tử vị.

Tứ hoàng tử thì lại khác, chỉ là lần này tranh đoạt Thái Tử, thoạt nhìn thì rất có khả năng đoạt được Thái Tử vị, nhưng thực ra lại bị các hoàng tử khác liên hợp nhằm vào, bởi vậy, thời gian của bọn họ, thập phần quý giá.

- Thần Cơ Tử tiền bối, tin rằng ngài mới có thể tính toán được nơi hắn xuất hiện a.

Thiết Lăng Vân lại lên tiếng, Triệu Phong và Hiên Viên Văn, chính là hai người mà hắn muốn đánh bại nhất khi tiến vào lăng mộ Hoàng tộc.

Tiếp đó còn có Vũ Thiên Ngô, huyết mạch Chiến Thiên Vô Song của hắn, trải qua mấy năm thời gian, đã trưởng thành đến mức khiến người khác không thể coi thường.

- Vị trí của hắn, ngươi chỉ cần quay đầu lại là biết.

Thanh âm già nua của Thần Cơ Tử, từ một phía khác của tường cát truyền ra.

- Quay đầu?

Thiết Lăng Vân vẫn không hiểu đây là ý gì.

Nhưng bỗng nhiên, huyết mạch trong cơ thể hắn, lại đột nhiên khẽ run, phảng phất như có cảm ứng, Thiết Lăng Vân lập tức quay đầu.

Chỉ thấy, bên ngoài lâu đài cổ, có một đoàn người đang cấp tốc bay tới.

- Triệu Phong!

Toàn thân Thiết Lăng Vân chợt dâng lên một tầng diễm khí Huyết Dương như lưu ly, chiến ý dạt dào.

Trong bức tường cát.

- Ưng lão, Cửu hoàng tử và Triệu Phong đều đến cả rồi.

Tô Thanh Linh lập tức cảm nhận được tình huống ngoại giới.

- Thật tốt quá.

Thạch Vũ Lôi thở dài, nếu còn tiếp tục giằng co như vậy, cuối cùng người thật sự không chịu được vẫn là hắn.

Đồng thời, Thạch Vũ Lôi cũng nhìn về phía Thần Cơ Tử với ánh mắt sùng bái, không hổ là Toán Mệnh đại sư, ngay cả chuyện này cũng có thể tính ra được.

Thạch Vũ Lôi không thể không bội phục vị lão tiền bối đã từng danh chấn Đại Càn này.

Vốn dĩ, tiểu đội của hắn đang bị tiểu đội của Tứ hoàng tử vây khốn.

Nhưng bây giờ, toàn bộ số thành viên của tiểu đội Cửu hoàng tử, đều đã đến đây, tình huống lập tức xoay chuyển hoàn toàn.

Giống như bọn hắn trước sau giáp kích tiểu đội của Tứ hoàng tử vậy.

Ầm ầm ầm...

Thạch Vũ Lôi triệt tiêu phòng ngự.

- Thiết Lăng Vân, đừng vội!

Lão giả tóc đỏ truyền âm.

Mặc dù bên phía hắn có một vị Thánh Chủ và ba Chuẩn Thánh Chủ.

Nhưng bên phía Cửu hoàng tử, đội ngũ có đến tám người, trong đó, Cửu hoàng tử lại càng có thể tiêu hao Long vận khí để đề thăng

chiến lực.

Hoàng tử, chính là những tồn tại đặc thù trong đợt “thí luyện” này.

Đối diện với phần đông tiểu đội, hoàng tử chính là đối tượng mà tất cả mọi người đều nhằm vào.

Nhưng chỉ đối diện với một tiểu đội, thì hoàng tử lại gần như là một chiến lực siêu cường đại.

Hơn nữa, đội ngũ nguyên vẹn cho dù thực lực tổng hợp không quá mạnh, nhưng nếu phối hợp hoàn mỹ thì cũng gần như không có điểm yếu.

Lực lượng của Thạch Vũ Lôi cực lớn, lại am hiểu phòng ngự, công kích linh hồn của Tô Thanh Linh thì khó lòng phòng bị, còn có cả vị Trận Pháp Cơ Quan Sư thần bí như Thần Cơ Tử và đàn Yêu thú cường đại, dưới sự trị liệu của Y Sư, những đàn Yêu thú này có thể phát huy được chiến lực vô cùng cường đại.

Đây là lực lượng đoàn đội, cho dù lão giả tóc đỏ thân là Thánh Chủ, cũng không muốn dây dưa với một đoàn đội như vậy.

- Triệu Phong, có dám cùng ta chiến một trận không?

Thiết Lăng Vân mặc kệ Trưởng lão Thiết gia, hóa thành một đoàn Viêm Dương, trực tiếp xông ra.

- Mọi người cẩn thận!

Ưng lão truyền âm với sáu người, trực tiếp đứng ra.

Phốc…

Thiết Lăng Vân đứng thẳng giữa không trung, có chút chán ghét liếc nhìn năm người còn lại, cười mỉa mai:

- Làm sao vậy, Triệu Phong? Có được huyết mạch Huyết Ma Dương, không ngờ lại đi làm Tuần Thú Sư, trốn sau lưng người khác?

Lúc Thiết Lăng Vân nói ra lời này, bên trong tòa lâu đài cát cổ xưa, Thạch Vũ Lôi và Tô Thanh Linh đều sững sờ.

Bọn hắn vừa rồi còn đang kỳ quái tại sao Thiết Lăng Vân lại cảm thấy hứng thú với Triệu Phong như thế.

Không ngờ trên người Triệu Phong lại mang huyết mạch Huyết Ma Dương, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra?

Bọn hắn lập tức nghĩ tới tình cảnh trước khi diễn ra tranh đoạt chiến, người của Thiết gia đã hai lần tới tìm.

Thì ra là thế, như vậy thì có thể giải thích thông suốt được rồi.

Mà trong tiểu đội của Cửu hoàng tử, Ưng lão cũng đã nói chuyện này cho Cửu hoàng tử và Chu Tố Nhi, lúc này, bọn hắn đều nhìn Triệu Phong với vẻ phức tạp.

- Thiết Lăng Vân, đây không phải là nơi đơn đả độc đấu, đây là thí luyện Thái Tử.

Thanh âm của Ưng lão truyền đến.

Hiện nay bọn hắn đang chiếm ưu thế, căn bản không cần để Triệu Phong đi ra quyết đấu với Thiết Lăng Vân.

- Tốt lắm, vậy thì dùng quy củ của thí luyện Thái Tử đi!

Ánh mắt Thiết Lăng Vân thoáng trầm xuống.

- Để Triệu Phong ra quyết đấu với ta, nếu như hắn thắng, toàn bộ Long vận khí bên trong Hộ Long Ngọc này, sẽ là của các ngươi.

Thiết Lăng Vân quơ quơ Hộ Long Ngọc bên hông, hào quang bên trên vô cùng lấp lánh, mơ hồ ẩn hiện một đầu Long Văn kim sắc.

- Thật nhiều Long vận khí.

Ánh mắt Ưng lão lóe lên, trong lòng cảm khái.

Chênh lệch giữa tiểu đội quả thật rất lớn, đoán chừng mục tiêu của tiểu đội Thiết Lăng Vân, đều là những truyền thừa Huyền Quang Cảnh tiểu thành, đại thành, cho nên mới có thể tập trung được nhiều Long vận khí như vậy.

Lúc này, bên trong tòa lâu đài cát cổ xưa, lão giả tóc đỏ dẫn đầu hai thành viên khác, cũng đã đuổi tới phía sau, còn tiểu đội của Thần Cơ Tử thì bảo trì một khoảng cách nhất định.

Ưng lão và Kinh Khải cũng lập tức đứng ra, bảo vệ Cửu hoàng tử và Chu Tố Nhi sau lưng, duy trì cảnh giác.

- Ưng lão, bị các ngươi bọc đánh, là sai lầm của ta, nhưng nếu chúng ta muốn rời khỏi đây thì các ngươi cũng không ngăn được.

Thần sắc lão giả tóc đỏ vẫn tự nhiên.

Ánh mắt Ưng lão thoáng trầm xuống, nhìn về phía Thiết Vẫn Hỏa, điều này đúng là sự thật.

Cửu hoàng tử và toàn bộ thành viên đều ở đây, có dù chính diện chiến đấu với tiểu đội của Tứ hoàng tử, thì cũng không hề e ngại chút nào.

Thế nhưng tiểu đội của Thiết Vẫn Hỏa, nếu như cố ý rời đi, thì bọn hắn cũng không có mấy người có thể đuổi theo.

Cho dù có đuổi theo thành công, thì khi thoát ly đoàn đội, bọn họ làm sao có thể là đối thủ của tiểu đội Thiết Vẫn Hỏa được.

- Không bằng cứ để Lăng Vân và Triệu Phong đi ra, cùng đặt cược Long vận khí của mình.

Thiết Vẫn Hỏa thoáng nhìn qua Hộ Long Ngọc không chút hào quang của Triệu Phong, đồng thời nhìn thẳng vào hắn.

Huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ cường đại như thế nào, hắn cũng rất muốn kiến thức.

Mọi người trong tiểu đội của Cửu hoàng tử, đều đưa mắt nhìn về phía Triệu Phong.

Đối diện với Thiết Lăng Vân, đám người Cửu hoàng tử, Kinh Khải và Ưng lão, đều có lòng tin với Triệu Phong.

Triệu Phong thân mang huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, nhưng thứ mà hắn sở trường nhất lại là Đồng thuật linh hồn, nếu đối phó với Thiết Lăng Vân, thì sẽ có ưu thế rất lớn.

Hơn nữa, Thiết Vẫn Hỏa không ngờ cũng thúc đẩy trận quyết đấu này, đó là bởi vì Hộ Long Ngọc của Triệu Phong không hề có chút hào quang nào.

Cho dù Triệu Phong thua, bọn hắn cũng không có bất kỳ tổn thất nào.

- Như vậy cũng được.

Triệu Phong trực tiếp đứng ra.

Người của Thiết gia, cứ dây dưa lấy hắn, cho dù là trước khi bắt đầu trận chiến danh ngạch, hắn đã nói rõ với Thiết Hồng Nam, nhưng cũng biết rằng chuyện này vẫn chưa xong.

Người của Thiết gia tự cao tự đại, luôn lấy mình làm trung tâm, Triệu Phong sớm đã khó chịu rồi.

Mà Thạch Vũ Lôi và Tô Thanh Linh thì lại đều sững sờ.

Đám người Cửu hoàng tử, không ngờ lại không hề có ý phản đối chút nào.

Chẳng lẽ thực lực của Triệu Phong, có thể chống lại tuyệt thế thiên tài Thiết Lăng Vân của Thiết gia?

Bọn hắn rốt cuộc đã bỏ lỡ chuyện gì?

- Ha ha, tốt!

Huyết mạch trong cơ thể Thiết Lăng Vân, bỗng nhiên thiêu đốt, một tầng Viêm Hỏa lưu ly bao trùm toàn thân, giống như Chiến Tôn hỏa diễm, tản mát ra khí nhiệt và chiến ý ngập trời.

Một luồng lực lượng thiêu đốt cực nóng, khiến cho toàn thân những người xung quanh đều không thoải mái, thể xác và tinh thần đều chịu áp lực, chân nguyên huyết dịch trong cơ thể, đều giống như bị thiêu

đốt.

Mọi người ở đây đều tự giác lui về phía sau.

- Thánh Lôi Bá Thể.

Triệu Phong vừa sải bước ra, toàn bộ thân hình lập tức khuếch trương, tản mát ra một tầng thể phách lôi văn kim lam sắc rực rỡ, kèm theo Lôi Điện vô tận, ép thẳng tới.

- Hừ, không ngờ ngay cả huyết mạch cũng không sử dụng.

Ánh mắt Thiết Lăng Vân lóe lên, hành vi này của Triệu Phong, đối với hắn mà nói, quả thật là một loại vũ nhục.

Bịch!

Thiết Lăng Vân trực tiếp xông lên, huyết diễm lưu ly khắp toàn thân lập tức tăng vọt, hóa thành một đoàn hỏa cầu lưu ly, trực tiếp lao tới chỗ Triệu Phong, thế công vô cùng uy mãnh bá đạo.

Vụt...

Sau lưng Triệu Phong, đột nhiên xuất hiện một đôi Xích Lôi Quang Dực, lôi quang rực rỡ, phối hợp với Thánh Lôi Thể, một luồng Lôi Điện vô tận tản ra xung quanh, khiến cho tốc độ Thiết Lăng Vân lập tức trì trệ.

Phốc…

Xích Lôi Quang Dực của Triệu Phong, đột nhiên vỗ mạnh một trận.

Vụt...

Thân hình Triệu Phong hóa thành một đạo Xích Diệt Phong Lôi, tốc độ càng như sét đánh, phóng thẳng tới chỗ đoàn hỏa cầu lưu ly.

Hành động này của Triệu Phong, lập tức đánh vỡ khí thế của Thiết Lăng Vân, sau đó bộc phát ra trùng kích càng thêm bá đạo, mới bắt đầu khai chiến đã nắm giữ tiên cơ.

Ầm...

Xích Lôi Kim Quang và Huyết Hồng Diễm Cầu trực tiếp va chạm, oanh kích bạo liệt kinh thiên, tựa như thiên thạch hàng lâm, chấn động tuyệt luân.

Phốc…

Thiết Lăng Vân bị chấn lui mấy bước, trong lòng thầm giật mình, không ngờ lực lượng khí lực của Triệu Phong, lại khiến hắn có cảm giác như đang đánh lên tấm sắt, đặc tính thiêu đốt của huyết mạch Huyết Ma Dương cũng bị giảm mạnh.

Vụt vụt vụt...

Triệu Phong lui về phía sau, lợi dụng Xích Lôi Quang Dực, nhanh chóng ổn định thân hình.

Thánh Lôi Thể mà hắn tu luyện, có lực lượng phòng ngự vô cùng kinh người.

Nhưng huyết mạch Huyết Ma Dương của Thiết Lăng Vân, lại có cường độ vô cùng cường đại, khiến cho hắn mặc dù đứng ở thể yếu, nhưng vẫn bộc phát ra uy năng cường đại vượt xa Triệu Phong.

Chênh lệch giữa Vương Giả và Chuẩn Thánh Chủ như một cái rãnh lớn, lần đầu giao phong, khí huyết trong cơ thể Triệu Phong liền sôi trào, toàn thân nóng sôi lên.

Hơn nữa, Triệu Phong cảm giác, cường độ huyết mạch của Thiết Lăng Vân, hoàn toàn không kém cường độ huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ của hắn bao nhiêu.

Điều này đủ để chứng minh, huyết mạch của Thiết Lăng Vân, mặc dù không tính là hoàn mỹ, nhưng cũng mạnh hơn huyết mạch của Thiết gia, hơn nữa, Thiết Lăng Vân lại khống chế nó phi thường hoàn mỹ.

- Hừ, Thánh Lôi Bá Quyền.

Triệu Phong bay lượn xung quanh vài vòng, đột nhiên từ trên không trung lao xuống, sau đó hoàn toàn kích phát ra Thánh Lôi Thể Phách, hai quyền Kim Lôi Xích Quang rực sáng, lập tức đánh thẳng ra.

Chỉ thấy từng đạo Kim Lôi quyền tựa như núi lớn, ầm ầm ép tới Thiết Lăng Vân.

- Huyết Ma Trùng Kích.

Ánh mắt Thiết Lăng Vân lóe lên, huyết quang lưu ly toàn thân, lập tức điên cuồng thiêu đốt, tựa như đắm chìm trong huyết hỏa, thân hình đỏ rực trong suốt.

Ầm...

Huyết diễm toàn thân Thiết Lăng Vân chấn động nổ vang, thân hình phóng ra mạnh mẽ, uy thế và tốc độ đều gấp ba lần lúc trước, giống như một đoàn nham thạch huyết hồng đang sôi trào sùng sục.

Ngay cả Triệu Phong cũng có chút giật mình, hắn lập tức hiểu ra, đây chính là bí kỹ huyết mạch Huyết Ma Dương của Thiết gia.

Phành phành phành...

Trường thương trong tay Thiết Lăng Vân tựa như một đầu Hỏa Long đang rực cháy, va chạm mãnh liệt với một quyền Xích Lôi Quang của Triệu Phong.

Sau khi thi triển Huyết Ma Trùng Kích, thế công và khí lực của Thiết Lăng Vân lại càng mạnh hơn, hiệu quả thiêu đốt của huyết mạch Huyết Ma Dương cũng tăng mạnh.

Trong cơ thể Triệu Phong không ngừng sôi trào, toàn thân phát nhiệt, huyết mạch Huyết Ma Dương mơ hồ muốn bộc phát.

Rầm rầm…

Bão cát xung quanh nổi lên, xen lẫn vô số lôi quang hỏa diễm, nuốt chửng lấy toàn bộ thân ảnh của hai người.

Thanh âm oanh tạc cường đại giống như tiếng sấm rền, vang vọng trong thiên địa.

- Kẻ này, không ngờ còn tu luyện một môn công pháp Luyện thể cao thâm như thế, dưới tình huống Thiết Lăng Vân thi triển Huyết Ma Trùng Kích mà hắn vẫn có thể kiên trì chống đỡ.

Phía xa xa, ánh mắt Thiết Lăng Vân chợt lóe lên.

- Thật mạnh, không hổ là chủ… Triệu Phong.

Khí huyết Kinh Khải sôi trào, Triệu Phong lúc này, không ngờ lại đánh

bất phân thắng bại với thiên tài của Thiết gia.

- Đây… Đây là Triệu Phong?

Thạch Vũ Lôi trợn mắt há hốc mồm.

Tuần Thú Sư không cần phải có chiến lực cường đại như vậy a.

- Không ngờ Triệu Phong lại thâm tàng bất lộ.

Trên gương mặt lãnh đạm của Tô Thanh Linh, lần đầu tiên lộ vẻ rung động.

Rầm rầm rầm…

Thiết Lăng Vân sau khi thi triển Huyết Ma Trùng Kích, khí lực mạnh mẽ không gì sánh nổi, thế không thể đỡ.

Sau một phen oanh kích, Triệu Phong liên tục lùi ra sau, dần lâm vào thế yếu.

Thánh Lôi Thể của hắn bị thiêu đốt đến đỏ bừng, tinh huyết trong cơ thể cũng tiêu hao rất nhiều.

Hiệu quả tê liệt và áp chế của Thánh Lôi Bá Quyền, đối với người bộc phát huyết mạch Huyết Ma Dương, tác dụng cũng không lớn lắm.

Vụt...

Song quyền của Triệu Phong cản một đợt công kích bạo liệt của Thiết Lăng Vân, cánh tay đau đớn bỏng rát vô cùng, liền lợi dụng Xích Lôi Quang Dực để rút lui.

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một nụ cười tà, nói:

- Nếu ngươi đã muốn nhìn, vậy thì cho ngươi kiến thức một chút!

Phừng…

Một luồng diễm quang đỏ tươi giống như lưu ly bùng lên, thoạt nhìn tựa như một tặng mây hồng, bao trùm khắp toàn thân Triệu Phong.

Thoáng chốc.

Toàn bộ thân hình của Triệu Phong đã bốc cháy hừng hực, toàn thân là hỏa diễm lưu ly đỏ tươi, tăng thêm Thánh Lôi Thể Phách phụ trợ, càng giống như Huyết Diễm Ma Tôn.

Một luồng khí tức thiêu đốt khủng bố tạo nên một đoàn Liệt Diễm trùng kích, khuếch tán khắp nơi, khiến nhiệt độ của thế giới sa mạc này đột nhiên dâng cao.

Chương 957: So Đấu Huyết Mạch

Một luồng khí tức thiêu đốt khủng bố tạo nên một đoàn Liệt Diễm trùng kích, khuếch tán khắp nơi, khiến nhiệt độ của thế giới sa mạc này đột nhiên dâng cao.

Bức tường cát vàng lập tức bị phủ lên một tầng liệt diễm đỏ tươi, nhiệt độ nóng bức khiến cho hư không vặn vẹo, tựa như địa ngục.

Từ xa nhìn lại, hai người giống như là một vầng liệt nhật, bộc phát ra một tầng hào quang huyết diễm diệu thế.

Vụt...

Huyết mạch trong cơ thể Thiết Lăng Vân run lên, Viêm Hỏa lưu ly trong cơ thể, dưới sự trấn áp của Dương Viêm Huyết Sắc của Triệu Phong, dường như yếu đi vài phần, nhưng loại cảm giác áp bách này, lại càng khiến hắn hưng phấn hơn.

Phía sau Thiết Lăng Vân, huyết mạch trong cơ thể Thiết Vẫn Hỏa cũng thoáng rung động, lập tức sôi trào lên, phảng phất như muốn bùng cháy.

- Đây chính là huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ?

Hai mắt Thiết Vẫn Hỏa trở nên nóng bỏng, nhìn chằm chằm vào thân hình huyết hồng hoàn mỹ của Triệu Phong, Huyết Viêm đỏ rực tựa như thiêu đốt sinh mệnh để chiến đấu, khiến người khác phải kinh sợ run rẩy.

Đây chính là lần đầu tiên hắn nhìn thấy huyết mạch hoàn mỹ của Thiết gia.

Huyết mạch hung hãn cường đại như vậy, nếu như quay trở về Thiết gia…

- Đây chính là huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ?

Hai người bên cạnh Thiết Vẫn Hỏa, tự nhiên cũng biết rõ chuyện này, thế nhưng lúc tự mình chứng kiến uy thế cuồn cuồn mênh mông của huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, trong lòng vẫn rung động như trước.

Huyết mạch trong cơ thể bọn hắn, đều giống như bị thiêu đốt, lập tức vận chuyển chân nguyên để ngăn cản những tia lực lượng dư âm ảnh hưởng.

Huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ là loại huyết mạch chiến đấu khủng bố, có thể tiến vào mười hạng đầu trong Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng.

Sau lưng Triệu Phong, đám người Ưng lão cũng cấp tốc lui về phía sau.

Một vài người thân thể yếu nhược, cảnh giới thấp như Chu Tố Nhi, Tô Thanh Linh, lại càng cảm thấy toàn thân như bị liệt hỏa thiêu đốt, một luồng cảm giác áp bách khiến bọn họ hít thở không thông ập tới.

- Làm sao có thể, huyết mạch của Triệu Phong không ngờ còn cường đại hơn cả Thiết Lăng Vân.

Vẻ mặt Thạch Vũ Lôi trở nên kinh hãi, trong lòng không ngừng chấn

động.

Thiết Lăng Vân được công nhận là người có huyết mạch mạnh nhất trong đám thế hệ trẻ của Thiết gia, thiên phú của hắn trong gia tộc, không có người nào có thể sánh kịp.

Sức mạnh siêu cường của Thiết Lăng Vân, cho dù là người am hiểu phòng ngự như hắn, cũng không thể chịu nổi.

Vậy mà huyết mạch Huyết Ma Dương trên người Triệu Phong, không ngờ lại mơ hồ áp chế huyết mạch của Thiết Lăng Vân.

Chỉ có một loại khả năng…

- Đúng vậy, huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ!

Tâm thần Ưng lão có chút rung động, hắn cũng là lần đầu nhìn thấy huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, loại huyết mạch Hoàng Đạo khủng bố này vốn dĩ đã gần như tuyệt tích rồi.

- Làm sao có thể?

Trên mặt Tô Thanh Linh lộ vẻ khiếp sợ, nàng chợt nghĩ đến những lời nói của Triệu Phong khi bắt đầu trận chiến tranh đoạt danh ngạch.

Không ngờ lại là sự thật.

Triệu Phong thân mang huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, cho nên mới được Trưởng lão của Thiết gia tự mình mời chào.

Mà lúc này, tên Triệu Phong vốn bị bọn hắn khinh thường, không ngờ lại đang đọ sức ngang hàng với tuyệt thế thiên tài của Thiết gia, cũng là thủ hạ dưới trướng của Tứ hoàng tử.

- Không hổ là Triệu Phong.

Trên mặt Cửu hoàng tử lộ vẻ kích động, cảm xúc bành trướng.

Thực lực của Triệu Phong lúc này, hoàn toàn vượt xa bất kỳ thành viên nào trong đoàn đội, thậm chí có thể sánh ngang thành viên chiến đấu chủ lực của những hoàng tử xếp hạng trước năm.

Không chỉ có vậy, Triệu Phong còn đảm nhận chức vụ Tuần Thú Sư, trở thành trụ cột của đoàn đội, hết thảy những điều này, đều vượt xa suy tính của Cửu hoàng tử lúc đầu.

Ầm...

Huyết mạch Thiết Lăng Vân mơ hồ bị áp chế, Viêm Hỏa trong suốt trên người đột nhiên bừng lên, lập tức bộc phát uy thế kinh thiên sánh ngang với Triệu Phong.

- Ha ha, để ta nếm thử xem hương vị của cái gọi là huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ đi!

Thiết Lăng Vân toàn thân tràn ngập chiến ý, tựa như đang thiêu đốt, phát ra nhiệt độ cuồng bạo.

Huyết Ma Trùng Kích.

Thiết Lăng Vân lại lần nữa thi triển chiêu này, toàn thân giống như một đoàn dung nham huyết hồng, tản mát ra một luồng uy áp khủng bố chấn nhiếp quỷ thần.

- Hừ!

Huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ có khả năng áp chế rất mạnh đối với huyết mạch phản tổ thấp hơn, Triệu Phong cảm thấy chênh lệch cực lớn tại phương diện tu vi cảnh giới của hắn và Thiết Lăng Vân, đã dần được bù đắp.

Phốc…

Xích Lôi Quang Dực của Triệu Phong được Viêm Hỏa Huyết Hồng bao trùm, tựa như cánh phượng của Bất Tử Kim Ô, bên trong ẩn hiện một tia Lôi Quang.

Ầm...

Dưới sức mạnh cường đại của huyết mạch, Lôi Dực Phi Độn thuật càng bộc phát ra áo nghĩa phi hành siêu thoát bản thân, tựa như một đoàn Xích Viêm bạo liệt, lướt qua hư không, bắn ra hàng loạt đóa hoa huyết hồng.

Rầm rầm rầm…

Cả hai giống như thiên thạch đối kích, va chạm cùng một chỗ, sóng nhiệt huyết hồng giống như thủy triều, tràn ngập khắp thiên địa.

Ầm...

Hai đạo thân ảnh cấp tốc bạo lui, tại trung tâm luồng nhiệt độ nóng rực cấm kỵ, đột nhiên ầm ầm nổ tung.

- Hiệu quả thiêu đốt bị khắc chế rồi.

Lúc vừa giao phong, Triệu Phong liền phát hiện.

Cả hai cùng xuất huyết mạch ra khỏi cơ thể, nhưng hiệu quả thiêu

đốt của huyết mạch của Triệu Phong lại rất khó hiệu quả đối với Thiết Lăng Vân.

Lúc này cũng giống như khi đối mặt với Ma Cự Linh Thể của Huyền La Ma Đế.

Công kích của Triệu Phong sinh ra diễm khí huyết dương, cho đến khi huyết diễm bao trùm lấy thân thể Thiết Lăng Vân, cũng sẽ bị Viêm Hỏa trong suốt ở bên ngoài cơ thể Thiết Lăng Vân trực tiếp bao phủ.

Hiệu quả thiêu đốt của huyết mạch của hai bên, đều không thể sinh ra.

Mặt khác, hiệu quả hấp huyết hồi nguyên của huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ của Triệu Phong, cũng giảm mạnh.

Thế nhưng tinh nguyên huyết khí hấp thu được, lại vô cùng thích hợp với Triệu Phong.

Có thể trực tiếp tác dụng trong huyết mạch, bổ sung nguyên khí, trị liệu thương thế và hiệu quả khôi phục càng mạnh.

Ầm...

Huyết quyền Lôi quang của Triệu Phong và Viêm Thương đỏ thẫm của Thiết Lăng Vân, lại một lần nữa va chạm cùng một chỗ.

Hai loại công kích bá đạo cương mãnh cực hạn, lại lần nữa tiếp xúc, đều khiến thiên địa lôi hỏa nổ vang.

- Không ngờ lại tương đương nhau.

Bên phía Thiết Vẫn Hỏa, vẻ mặt của hai vị Chuẩn Thánh Chủ đều

ngốc trệ.

Triệu Phong chỉ là cảnh giới Vương Giả, không ngờ lại có thể bộc phát ra chiến lực ngang hàng với Thiết Lăng Vân.

Cho dù là huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, cũng không có khả năng đạt được kỳ hiệu như thế a.

- Triệu Phong này thật không đơn giản, chân nguyên hùng hậu thuần khiết, uy lực cực lớn, lại vô cùng phù hợp với huyết mạch Huyết Ma Dương.

Thiết Vẫn Hỏa nhìn chằm chằm Triệu Phong, không hề nháy mắt.

Chất lượng chân nguyên của Triệu Phong, còn vượt xa Đại Đế đỉnh phong, hơn nữa uy năng lại không phải tầm thường.

Ầm...

Phòng ngự và lực lượng khí lực của Thánh Lôi Thể, cộng thêm hiệu quả hấp huyết hồi dương của huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, quả thật đã bù đắp cho chênh lệch cảnh giới giữa hắn và Thiết Lăng Vân.

Hơn nữa, huyết mạch Huyết Ma Dương của Triệu Phong, dưới tình huống bị nghiền ép, sẽ càng khai thác được tiềm lực cao hơn, khí thế vô cùng, càng đánh càng hăng.

Ầm...

Hai mắt Thiết Lăng Vân lóe lên hồng quang, chiến ý ngập trời.

Thân là người của Thiết gia, tất nhiên hiểu rõ đặc tính của huyết

mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ như lòng bàn tay.

Bởi vậy, Thiết Lăng Vân không tiếc thiêu đốt chân nguyên để gia tăng uy năng của huyết mạch, chính là để chống lại hiệu quả đặc thù của huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

- Hừ, để ngươi nếm thử huyết mạch Huyết Ma Dương nguyên bộ Luyện Thể, chờ sau khi ta đánh bại ngươi, ta sẽ giúp ngươi khuyên bảo Hồng Nam Trưởng lão, một kẻ không biết sử dụng huyết mạch, cho dù huyết mạch có tốt, cũng không dùng được.

Khí thế của Thiết Lăng Vân đại chấn, Viêm Thân đột nhiên bùng nổ một trận hào quang hồng ngọc, tựa như dục hỏa trùng sinh, một luồng lực lượng khí lực hừng hực bỗng nhiên sinh ra.

Ầm ầm ầm...

Triệu Phong đứng thẳng trong hư không, Thánh Lôi Thể Phách của hắn lập tức bị một luồng khí lực cực nóng trùng kích.

Phốc…

Dưới tình huống hai luồng lực lượng khí lực vô hình đọ sức, thiên địa hư không mơ hồ phát ra từng trận thanh âm nổ vang.

Ầm ầm ầm...

Triệu Phong lui về phía sau mấy bước, trong lòng vô cùng rung động.

Lúc này Thiết Lăng Vân thúc dục khí lực đặc thù, phối hợp với huyết mạch Huyết Ma Dương, uy năng quả thật không phải tầm thường.

Lúc hai người tiếp xúc, không ngờ có thể áp chế Thánh Lôi Thể và

huyết mạch Huyết Ma Dương của hắn.

Quả nhiên, nội tình của Bát đại thế gia thật không thể khinh thường, nghiên cứu đối với huyết mạch của bản thân vô cùng thấu triệt.

- Không ngờ Lăng Vân lại nhanh chóng sử dụng “Xích Ngọc Lưu Ly Thể” như vậy, chẳng qua, như thế cũng giúp cho trận chiến nhanh kết thúc.

Trong lòng Thiết Vẫn Hỏa cũng rung động không thôi.

Đối phó với huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, nhất định phải tốc chiến tốc thắng.

Hơn nữa, trình độ Luyện Thể của Triệu Phong, cũng hoàn toàn vượt xa dự đoán của Thiết Vẫn Hỏa.

Bằng không, Thiết Lăng Vân cũng sẽ không trực tiếp thi triển Xích Ngọc Lưu Ly Thể.

Xích Ngọc Lưu Ly Thể, chính là bí pháp Luyện Thể Vô Thượng mà lão tổ nhiều thế hệ của Thiết gia nghiên cứu ra, phối hợp với huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, có thể lập tức bộc phát ra uy năng hủy thiên diệt địa.

Đồng thời, bí pháp nghịch thiên như vậy, cũng có tác dụng phụ rất lớn, nếu duy trì trong thời gian dài, thậm chí sẽ trọng thương và hao tổn huyết mạch bổn nguyên.

- Không tốt, là XÍch Ngọc Lưu Ly Thể, bí pháp Luyện Thể Vô Thượng của Thiết gia.

Trái tim Ưng lão đột nhiên đập mạnh một cái.

Bí pháp này phối hợp với huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, sẽ khiến uy năng chân nguyên, huyết mạch, khí lực kết hợp, có thể bộc phát ra uy năng gấp nhiều lần so với bình thường.

Triệu Phong có huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, nhưng kỹ xảo sử dụng lại vụng về, càng không nói đến bí pháp chiến kỹ nguyên bộ.

Thế nhưng, khiến Ưng lão nghi hoặc chính là, tại sao Triệu Phong vẫn một mực không sử dụng Đồng thuật linh hồn, đó mới là lĩnh vực mà hắn am hiểu nhất a.

- Thánh Lôi Hộ Thể!

Triệu Phong dung nhập Viêm Chi Phong Lôi và Thánh Lôi Lực Phách, bên ngoài thân thể bỗng nhiên ngưng kết một tầng Lôi tráo ngưng thực mà cổ xưa.

Đồng thời, một luồng lực lượng huyết mạch cũng tuôn trào, dung nhập vào trong đó.

Hào quang của Lôi tráo lập tức phát ra hào quang tinh hồng lấp lánh, huyết diễm hừng hực.

- Lôi Dực Thiểm Không!

Phốc…

Triệu Phong trực tiếp xuất hiện trên bầu trời, Xích lôi Hỏa Dực phun trào một luồng kim quang huyết diễm, mang theo uy thế vô cùng, trực tiếp lao xuống.

Quyền thế còn chưa đến, nhưng một trận Viêm Hỏa đỏ rực đã oanh tạc, khí thế vô cùng, áp lực khiến cho những người đứng từ xa xem chiến, đều cảm thấy thể xác và tinh thần rung động mãnh liệt.

- Đến đây đi!

Toàn thân Thiết Lăng Vân tràn ngập hào quang đỏ thẫm, ngửa đầu nhìn về phía Triệu Phong, hai mắt đằng đằng chiến ý.

Đối với hành động bộc phát từ trên không trung lao xuống của Triệu Phong, hắn cũng không e ngại chút nào.

Phốc…

Thiết Lăng Vân giống như một đầu Ngọc Long đỏ thẫm, đột nhiên bay lên, những nơi hắn đi qua, ngay cả hư không cũng bị thiêu đốt.

Một đoàn diễm quang huyết hồng diệu nhật nổ tung, tạo thành một trận Hỏa Diễm Phong Bạo, bao trùm lấy thân ảnh của hai người.

Phốc…

Một đạo Xích Viêm Lôi Quang cũng lập tức phóng ra.

- Bộc phát thật mạnh.

Triệu Phong bị đánh lui trăm trượng, Lôi cương hộ thể đã bị nghiền nát, toàn thân đau nhói, ấn ký Lôi Điện bên ngoài Thánh Lôi Thể Phách, mơ hồ có xu thế tán loạn.

Xích Ngọc Lưu Ly Thể của Thiết Lăng Vân dưới sự kích phát của huyết mạch Huyết Ma Dương, đã hoàn toàn vượt qua Thánh Lôi Thể của hắn.

Cũng may huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ của Triệu Phong có đặc tính hấp huyết hồi nguyên, cho nên những thương thế này vẫn có thể kịp thời tu bổ.

Phốc…

Thiết Lăng Vân cũng bị đánh lui xuống đất, toàn thân bị hỏa nhiệt thiêu đốt đến mức đau đớn run rẩy.

Lúc Lôi cương hộ thể của Triệu Phong bi nghiền nát, đã tạo thành thương tổn cắn trả cường đại, cho dù là Xích Ngọc Lưu Ly Thể của hắn, cũng không thể chịu đựng nổi.

- Khá lắm Triệu Phong, lợi dụng kỹ xảo phi hành và bí kỹ phòng ngự, không ngờ có thể tiếp nhận được thương tổn do Thiết Lăng Vân bạo phát công kích.

Thiết Vẫn Hỏa nhìn về phía Triệu Phong, khẽ gật đầu.

Kỹ xảo chiến đấu của kẻ này thật điêu luyện, không ngờ lại không kém bí kỹ của Thiết gia chút nào.

Nhưng một khắc sau, Thiết Vẫn Hỏa lập tức triệt để ngây người.

- Kia là… là Huyết Ma Trùng Kích, bí thuật huyết mạch của Thiết gia, làm sao hắn lại biết được?

Đồng thời khiếp sợ còn có Thiết Lăng Vân. Đây chính là Huyết Ma Trùng Kích mà lúc đầu hắn đã thi triển.

Chỉ thấy, toàn thân Triệu Phong bùng lên một tầng hỏa diễm lưu ly, không ngừng thiêu đốt sôi trào, truyền ra từng trận âm thanh hỏa

diễm nổ tung.

Sau lưng hắn, một đạo hư ảnh Huyết Dương đỏ rực, dần dần hiển hiện, bên trên xuất hiện vô số ấn ký vặn vẹo xoay tròn.

Chương 958: Đoạt Được Tất Cả

Huyết Ma Trùng Kích, phối hợp với bí thuật huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

Lúc vừa ra tay, liền bộc phát được sức mạnh không gì sánh nổi, có thể tạo thành thế công mang tính áp đảo.

Sức mạnh của hắn hoàn toàn sánh ngang với Xích Ngọc Lưu Ly Thể.

Nhưng chỗ thiếu hụt chính là thời gian bộc phát ngắn, nếu như không thu được hiệu quả thì tác dụng cũng không lớn, ngược lại còn hao tổn lực lượng huyết mạch.

Thiết Lăng Vân hai lần thi triển Huyết Ma Trùng Kích, đều bị Triệu Phong hoàn toàn đón đỡ được.

Trong lúc chiến đấu, thông qua mắt trái phân tích, Triệu Phong rất nhanh đã phân tích được bí thuật này, sau đó phục chế lại.

- Ha ha, tốt, có thể khiến ta toàn lực chiến đấu, trong đám thế hệ trẻ, ngoại trừ Hiên Viên Văn ra, ngươi là người thứ hai.

Sau khi khiếp sợ, Thiết Lăng Vân lại càng hưng phấn hơn, đối thủ không những cường đại khủng bố, mà huyết mạch lại càng hoàn mỹ hơn hắn.

Đã rất lâu rồi không có trận chiến nào sảng khoái như vậy.

Phốc…

Dưới trạng thái Huyết Ma Trùng Kích, Triệu Phong xông thẳng lên trời, Huyết Dực đỏ thẫm để lại một chuỗi tàn ảnh huyết văn, hư ảnh Huyết Dương sau lưng lập tức tràn ra một tầng hào quang kim huyết, tựa như Thái Cổ Kim Ô đang tung cánh bay lên.

Ầm...

Ở trên không trung, Triệu Phong để lại một đoàn hào quang Huyết Dương, thân thể lao xuống, kéo động một trận Xích Viêm nổ tung.

Một kích này, hoàn toàn thúc dục tốc độ, công kích, lực bộc phát của Triệu Phong đến cực hạn.

Triệu Phong có thể cảm giác được, Huyết Ma Trùng Kích dưới tình huống hắn thúc dục huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, sức mạnh dường như lại tăng thêm một bậc.

Lúc này, uy thế khủng bố mà Triệu Phong tạo ra, cho dù ngay cả Thiết Lăng Vân cũng không thể không cẩn thận ứng phó.

Phốc…

Một đầu Dực Long hỏa diễm dài hơn mười trượng, xuất hiện dưới chân Thiết Lăng Vân.

Dực Long hỏa diễm toàn thân lân giáp tinh hồng, Long Dực cực lớn, hỏa diễm đằng đằng, dưới tình huống hai cánh vỗ mạnh, vô số đợt sóng nhiệt tràn ra, bao trùm cả một phương thiên địa.

Hơn nữa, Thiết Lăng Vân đứng trên Dực Long hỏa diễm, khí thế lại

mơ hồ gia tăng, phảng phất có thể mượn lực lượng Long Hỏa trong cơ thể Dực Long hỏa diễm.

Ầm...

Thiết Lăng Vân cưỡi Dực Long hỏa diễm phóng lên trời.

Ầm ầm...

Hai luồng hào quang huyết hồng, lại lần nữa va chạm.

Ầm...

Vài đạo tia sáng đỏ thẫm bắn ra khắp nơi, sau đó một đoàn Lôi Hỏa Phong Bạo tràn ra, bao trùm cả hư không, phát ra từng trận nổ mạnh.

- Nếu ngươi đã muốn “không chiến”, ta sẽ chiến thống khoái với ngươi!

Sau khi giao phong, Thánh Lôi Thể của Triệu Phong lại lần nữa ảm đạm, Triệu Phong liền lợi dụng Lôi Dực Phi Độn thuật bay lên không trung.

Hắn phát hiện, dưới trạng thái Huyết Ma Trùng Kích, không riêng kỳ sức mạnh huyết mạch được gia tăng, mà các đặc tính của huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ cũng được tăng lên.

Trong khoảnh khắc vừa rồi, hắn đã hấp thu được một lượng khí huyết tinh nguyên gấp ba lần bình thường trong cơ thể Thiết Lăng Vân, khiến cho tiêu hao do sử dụng Huyết Ma Trùng Kích liền giảm xuống.

Đồng thời, hiệu quả thiêu đốt cũng tăng lên rõ ràng.

Thế nhưng, tăng phúc này chỉ tồn tại trong khoảnh khắc thi triển Huyết Ma Trùng Kích giao phong.

- Lôi Dực Thiểm Không!

Khoảnh khắc hiệu quả của Huyết Ma Trùng Kích biến mất, Triệu Phong liền vội vàng thúc dục bí thuật phi hành, tiếp tục công kích.

Ầm ầm ầm...

Hai người giao phong trên tầng trời, biến thành không chiến, tựa như Kim Ô và Hỏa Long quyết đấu, huyết hoa diệu thế bao trùm khắp bầu trời.

Ầm ầm ầm...

Triệu Phong lại lần nữa thi triển Huyết Ma Trùng Kích, va chạm với Thiết Lăng Vân.

Mặc dù Thiết Lăng Vân đứng trên Dực Long hỏa diễm, có thể mượn lực lượng và uy thế của Long Hỏa của Dực Long hỏa diễm dể công kích, giảm bớt lực trùng kích.

Thế nhưng cũng chính vì vậy mà hắn đánh mất ưu thế tốc độ, chỉ có thể cố thủ trận địa.

Còn Xích Lôi Quang Dực của Triệu Phong, phối hợp với Lôi Dực Phi Độn thuật và Lôi Dực Thiểm Không, tốc độ càng linh hoạt hơn, lại thêm lực lượng bộc phát của huyết mạch Huyết Ma Dương, tốc độ càng thúc đẩy đến mức tận cùng.

Mỗi một kích của Triệu Phong đều là từ trên cao đánh xuống, hoán đổi Lôi Dực Thiểm Không và Huyết Ma Trùng Kích để sử dụng.

Sau mỗi lần giao phong, hắn sẽ lập tức thối lui, chuẩn bị cho lần bộc phát tiếp tục, khống chế toàn cục.

- Thật mạnh, Triệu Phong tận dụng hoàn cảnh, đã trở thành một phương chủ động.

Trong lòng Thạch Vũ Lôi rung động, còn chưa phát giác ra mình đã có chút bội phục Triệu Phong.

Nếu như hắn đối mặt với Thiết Lăng Vân, e rằng chỉ có thể bị đồng chịu đòn, nhưng tình huống hiện nay, thoạt nhìn giống như Thiết Lăng Vân đang bị động phản kích.

Trong đám thế hệ trẻ, có thể làm được đến trình độ như vậy, e rằng cũng chỉ có Tân Vô Ngân mà thôi.

- Triệu Phong đang tôi luyện lực lượng huyết mạch của mình.

Ưng lão khẽ gật đầu, cuối cùng đã hiểu tại sao Triệu Phong không sử dụng huyết mạch Đồng thuật.

Hắn có thể nhận ra năng lực sử dụng và khống chế huyết mạch Huyết Ma Dương của Triệu Phong, đã càng thêm thành thạo, hơn nữa tiêu hao cũng rất thấp.

Nếu như Triệu Phong có thể học được bí thuật huyết mạch của Thiết gia và kỹ xảo khống chế huyết mạch của Thiết Lăng Vân, tất nhiên muốn khống chế cũng không có gì khó khăn.

Hơn nữa, khả năng nắm bắt tình huống đối chiến của Triệu Phong,

lại vô cùng cường đại.

- Nếu cứ tiếp tục như vậy, sẽ rất không ổn.

Thiết Vẫn Hỏa hai mắt nhìn thấy tình huống cuộc chiến, phát hiện bí thuật Lôi Dực của Triệu Phong phối hợp với bí pháp khác, tính linh hoạt lập tức tăng mạnh, tốc độ phát huy tới đỉnh cao.

Mà Thiết Lăng Vân mượn lực lượng của Dực Long hỏa diễm, lại không thể tạo thành uy thế, bởi vậy mới lâm vào bị động.

Hiện nay mặc dù còn chưa có xu thế bị thua, nhưng Xích Ngọc Lưu Ly Thể của Thiết Lăng Vân cũng đã đến cực hạn rồi.

Phía bên kia, Triệu Phong mặc dù có thể hấp huyết hồi nguyên, nhưng vẫn không đủ cho hắn hồi ngục nguyên khí bị tiêu hao.

Nếu cứ kéo dài như thế thì mấu chốt quyết định thắng bại, chính là xem nguyên khí của Triệu Phong và Xích Ngọc Lưu Ly Thể của Thiết Lăng Vân, người nào không duy trì nổi trước.

Mọi người ở bên dưới quan sát trận chiến huyết mạch gay cấn vô cùng này, trong vô hình, một luồng ý chí chiến đấu chôn sâu trong cơ thể cũng dần tỉnh lại.

Phành…

Thiết Lăng Vân lại lần nữa cản được công kích của Triệu Phong, lập tức cảm nhận được một luồng lực lượng trùng kích bộc phát cường đại.

Thế nhưng, không có người nào biết được chỗ khó xử của hắn.

Điểm công kích của Triệu Phong hết sức kỳ quặc đặc thù.

Mỗi lần giao phong, hắn đều có cảm giác như công kích sẽ đánh vào nơi gây ra thương tổn.

Phảng phất như công kích của Triệu Phong, đều nhắm vào điểm yếu của hắn.

- Chân nguyên thật hùng hậu.

Đây chính là cảm thụ thứ hai của Thiết Lăng Vân.

Từ khi Triệu Phong bắt đầu đến bây giờ, hắn vẫn duy trì trạng thái phi hành và Thánh Lôi Thể Phách.

Mặc dù có huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, nhưng tinh huyết nguyên khí mà đối phương hấp thu được để bổ sung chân nguyên, lẽ ra cũng nên tiêu hao hết rồi.

Thế nhưng, hắn không biết rằng, kể từ khi Triệu Phong trùng tu, đều tôi luyện trụ cột vô cùng vững chắc, thậm chí còn áp chế cảnh giới để củng cố chất lượng chân nguyên.

Hơn nữa, Ngũ Hành Phong Lôi Quyết cũng rất đặc thù, chất lượng chân nguyên của Triệu Phong cực kỳ hùng hậu, cho dù là Đại Đế cũng không thể sánh bằng.

Phành phành phành...

Viêm Hỏa quanh người Thiết Lăng Vân lại lần nữa tăng vọt, Cự Long hỏa diễm người cơ thể hắn đã có chút mệt mỏi.

Xích Ngọc Lưu Ly Thể của hắn sắp đạt đến cực hạn, nếu cứ tiếp tục

như vậy, sẽ tạo thành tổn thương đối với huyết mạch bổn nguyên.

Ánh mắt Thiết Lăng Vân trầm tĩnh lại, chuẩn bị tìm cơ hội bộc phát một kích xoay chuyển tình thế.

Phành phành phành...

Dưới tình huống liên tục đón đỡ bạo kích kinh thiên, đột nhiên, thiên địa sa mạc xung quanh chợt chấn động kịch liệt.

Rắc rắc…

Tiểu Thế Giới trên không trung đột nhiên vỡ vụn.

Lực lượng của Tiểu Thế Giới vô cùng hỗn loạn, Hủy Diệt Phong Bạo sắp bùng nổ.

- Không tốt, Tiểu Thế Giới ở đây, không ngờ lại bị trận chiến của hai người ảnh hưởng, sắp bị nghiền nát rồi.

Bên phía đám người Thiết Vẫn Hỏa, một vị Chuẩn Thánh Chủ đột nhiên hét lên.

- Giao phong giữa Triệu Phong và Thiết Lăng Vân quá mức kịch liệt, hơn nữa, phần lớn đều tập trung trong một phạm vi nhất định, tạo thành hư tổn rất lớn đối với kết cấu không gian Tiểu Thế Giới.

Theo lý thuyết, Tiểu Thế Giới ở nơi này vẫn tương đối nguyên vẹn ổn định, bây giờ lại xuất hiện loại tình huống vỡ nát, cho nên Ưng lão liền lập tức phân tích ra nguyên nhân.

- Còn muốn đánh tiếp?

Thạch Vũ Lôi có chút kinh ngạc.

Tiểu Thế Giới cũng đã rách nát rồi, nếu cứ tiếp tục như vậy, hai người rất có thể sẽ gặp phải nguy hiểm đến tính mạng.

Ầm...

Bỗng nhiên, một đoàn khí tức Viêm đạo che trời lấp đất, phóng tới nơi Triệu Phong và Thiết Lăng Vân giao chiến.

Một luồng Viêm Hỏa mênh mông mãnh liệt, lập tức hoàn toàn bao phủ lấy hai người.

Huyết mạch Huyết Ma Dương dù sao cũng không thích hợp để đánh lâu dài, hai người đã là nỏ mạnh hết đà, cho nên khả năng chống cự đối với lực lượng Huyết Ma Dương cấp bậc Thánh Chủ, đều tương đối yếu ớt.

Phốc…

Xích Ngọc Lưu Ly Thể của Thiết Lăng Vân, lập tức bị áp chế.

- Đến đây là kết thúc thôi, Hộ Long Ngọc của lão phu, tăng cho các ngươi.

Thiết Vẫn Hỏa vứt bỏ Hộ Long Ngọc của mình, liếc nhìn Triệu Phong một cái thật sâu, sau đó mang theo Thiết Lăng Vân và hai gã đội viên khác, cuối cùng phóng tới chỗ kẽ nứt của Tiểu Thế Giới.

- Vẫn Hỏa Trưởng lão, ngài có thể nhìn ra Triệu Phong còn thừa lại bao nhiêu chân nguyên không?

Thiết Lăng Vân có chút không cam lòng, trận chiến này còn gian nan

hơn so với tưởng tượng củah hắn.

Các phương diện thực lực của Triệu Phong, đều vượt xa dự đoán của hắn.

Hắn cũng nhìn ra được, mấu chốt quyết định thắng bại cuối cùng, chính là Xích Ngọc Lưu Ly Thể của hắn và số lượng chân nguyên của Triệu Phong.

- Ta không thể nhìn ra được, chẳng qua, ngươi đã dốc hết toàn lực, còn hắn thì rất có thể vẫn còn bảo lưu.

Lúc xông về phía chiến trường, hắn liền phát hiện Triệu Phong lập tức cảnh giác với hắn, thế nhưng vẫn vô cùng bình tĩnh.

Giống như cho dù lúc đó ra tay, thì Triệu Phong vẫn nắm chắc có thể chống đỡ được.

Thiết Lăng Vân nghe Trưởng lão nói vậy, liền có chút không cam lòng, vừa muốn phản bác thì lại bị cắt ngang.

- Hắn còn có huyết mạch Đồng thuật.

Thanh âm của Thiết Vẫn Hỏa Trưởng lão, nhẹ nhàng truyền vào trong đầu Thiết Lăng Vân.

Sau đó, ánh mắt của Thiết Lăng Vân, lập tức trầm tĩnh lại.

Đánh quá thống khoái, cho nên hắn đã quên mất Triệu Phong vẫn còn một loại huyết mạch đồng tử không hề thua kém huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

- Chẳng qua, trận chiến này cũng giúp cho huyết mạch của ngươi

thức tỉnh phần nào…

Thiết Vẫn Hỏa dẫn đầu tiểu đội, nhanh chóng biến mất khỏi Tiểu Thế Giới này.

- Đi!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, tiếp lấy Hộ Long Ngọc hào quang lấp lánh, từ một kẽ nứt khác xông ra.

Đồng thời, đám người Ưng lão cũng theo lối cũ rời đi.

Trước mặt mọi người lại xuất hiện khu rừng rậm che trời, nhưng đã không nhìn thấy thân ảnh của tiểu đội Thiết Vẫn Hỏa đâu nữa.

- Cửu hoàng tử.

Triệu Phong trực tiếp đựa Hộ Long Ngọc ra.

- Triệu huynh đệ…

Hai tay Cửu hoàng tử khẽ run.

Mặc dù từ khi tiến vào nơi này, hắn đã nhận được rất nhiều Hộ Long Ngọc từ trong tay các thành viên khác.

Nhưng đây là lần đầu tiên hắn cảm thấy Hộ Long Ngọc lại nặng nề như vậy.

- Chúng ta trước tiên nghỉ ngơi tại đây một chút.

Ưng lão nhìn trạng thái của Triệu Phong lúc này, lập tức chủ động đề nghị.

Dù sao thì những hoạt động tiếp theo cũng đều lấy Triệu Phong làm chủ, như tìm kiếm đàn Yêu thú để tăng cường thực lực chẳng hạn.

Nếu như bản thân Triệu Phong trọng thương, không ở trạng thái tốt thì làm sao làm được?

Lúc này, Triệu Phong đã trở thành nhân vật cực kỳ trọng yếu trong đội ngũ, tuyệt đối không thể xuất hiện bất cứ sai lầm nào.

- Cũng tốt, tất cả thành viên của chúng ta đã tập trung, tốt nhất nên thương lượng kế hoạch hành động tiếp theo một chút.

Thạch Vũ Lôi cũng lập tức đồng ý.

Thực lực của Triệu Phong, khiến hắn cảm thấy an tâm một cách khó hiểu, thậm chí còn mơ hồ cảm thấy Cửu hoàng tử đã có đủ tư cách tranh phong với những hoàng tử xếp hạng trước năm.

Sâu trong khu rừng, tiểu đội Cửu hoàng tử bắt đầu tạm thời nghỉ ngơi.

Triệu Phong tất nhiên hiểu ý của mọi người, cũng không chút do dự khoanh chân ngồi xuống, phục dụng một ít Bách Nguyên chi mật, trị liệu thương thế và khôi phục những tiêu hao của bản thân.

Huyết mạch Huyết Ma Dương là loại huyết mạch bạo phát, về sau rất dễ lưu lại ẩn hoạn, đặc biệt là dưới tình huống thúc dục quá độ.

Đánh một trận với Thiết Lăng Vân, Triệu Phong đã thu hoạch được rất nhiều thứ.

Không chỉ năng lực khống chế và kỹ xảo vận dụng huyết mạch Huyết

Ma Dương, mà hắn còn phục chế được loại bí thuật phụ trợ huyết mạch Huyết Ma Dương tuyệt hảo như Huyết Ma Trùng Kích.

Đồng thời, Triệu Phong cũng phát giác ra, Thiết Lăng Vân đã giúp hắn kích thích, nhất định huyết mạch sẽ tiến thêm một bước thức tỉnh, thực lực của hắn sẽ xuất hiện một bước nhảy vọt về chất.

Chương 959: Chấn Thiên Kim Viên

- Thí luyện Thái Tử, sắp tiến vào vòng thứ hai.

Ngữ khí Ưng lão trở nên trầm trọng.

- Ưng lão có kế sách gì sao?

Ánh mắt của Thạch Vũ Lôi có chút ảm đạm.

Thí luyện Thái Tử chính là một loại rèn luyện, tôi luyện đối với Thái Tử.

Cũng là một trò chơi được nắm trong tay Hoàng tộc và Thái Hoàng Điện.

Trò chơi này, từ khi bắt đầu thí luyện Thái Tử đầu tiên, phát triển đến ngày nay, đã dần dần hoàn thiện.

Trò chơi đại khái có thể chia làm bốn vòng: tranh đoạt khí vận, công thành chiếm đất, hoàng tử đánh cuộc, tranh đoạt Thái Ấn.

Đương nhiên, người tham gia trò chơi này, nếu như quá ít, sẽ không thể tiếp tục tiến hành, bởi vậy mới cần hoàng tử đi “chiêu mộ nhân thủ”.

Nói đúng ra, “chiêu mộ nhân thủ” trước khi bắt đầu trò chơi, cũng có thể được xem là một vòng.

Lúc mọi người tiến vào không gian Thái Cổ, công chiếm truyền thừa, tranh đoạt số mệnh, chính là tiến hành vòng “tranh đoạt khí vận” này.

- Vốn dĩ, trong vòng công thành chiếm đất này, chúng ta chỉ có thể đục nước béo cò, chờ đợi thời cơ, nhưng bây giờ, ta đã có sách lược mới rồi.

Trong mắt Ưng lão chợt hiện lên vẻ mừng rỡ, liếc nhìn Triệu Phong.

Với tạo nghệ linh hồn và bản lĩnh thuần thú của Triệu Phong, Ưng lão đã có chút tin tưởng hơn đối với vòng thi này.

Đối với sách lược của Ưng lão, đám người Cửu hoàng tử và Chu Tố Nhi cũng biết được đôi chút.

Thạch Vũ Lôi và Tô Thanh Linh thì cũng theo ánh mắt của Ưng lão, nhìn về phía Triệu Phong, thoáng có chút suy ngẫm.

- Chẳng lẽ bản lĩnh thuần thú của Triệu Phong, còn vượt xa những Tuần Thú Tông Sư khác?

Thạch Vũ Lôi không khó để liên tưởng, trong lòng chấn động vô cùng.

Hắn vốn cho rằng, Triệu Phong dựa vào quan hệ với Nam Phong vương, mượn được Vân Tằm Tiên Điệp, cho nên mới có thể chiếm lấy vị trí Tuần Thú Sư.

Không ngờ, Triệu Phong thực sự có một thân bản lĩnh thuần thú không tầm thường.

- Đúng vậy.

Chu Tố Nhi khẽ gật đầu, bản lĩnh thuần thú của Triệu Phong, đúng là có quyền lên tiếng nhất.

- Cho nên, tiếp theo chúng ta chỉ cần dốc sức giúp đỡ Triệu Phong thu phục Yêu thú và đàn yêu thú, là có thể chiếm được ưu thế nhất định trong vòng “công thành chiếm đất”.

Ưng lão nói thẳng ra.

“Công thành chiếm đất”, đúng là lúc để thể hiện lực lượng đoàn đội.

Trong đó, tác dụng của Tuần Thú Sư và Y Sư là không gì sánh nổi, cả hai phối hợp, có thể phát huy ra chiến lược tuyệt cường.

Tô Thanh Linh nhìn về phía Triệu Phong, ánh mắt có chút ngốc trệ.

Ngay từ đầu, mọi người đều phớt lờ, thậm chí là chán ghét thiếu niên này, nhưng trải qua mười ngày vừa rồi, liền trở thành nhân vật trọng yếu trong trò chơi.

Nàng và mọi người trao đổi với nhau, liền biết tạo nghệ linh hồn của Triệu Phong, quả thực không phải tầm thường.

- Tiếp theo, chúng ta phải đi tìm Yêu thú hệ sức mạnh.

Trên mặt Cửu hoàng tử lộ vẻ mừng rỡ, nhìn về phía Triệu Phong, thoạt nhìn giống như hắn đã trở thành mấu chốt quyết định thành công của lần thí luyện này.

Ngoài Triệu Phong, bảy người còn lại đều tranh luận nghiên cứu kịch liệt, không ngừng phát biểu ý kiến.

Triệu Phong vẫn đang chưa trị thương thế, đồng thời cảm ngộ tu

luyện, nhưng vẫn có thể nghe thấy rõ ràng những lời đối thoại của mọi người.

- Trò chơi? Công thành chiếm đất? Nơi này tuyệt đối không phải là nơi công chiếm.

Có phe công thành, thì tất phải có phe thủ thành.

Mà cái gọi là “thành”, sẽ bị mọi người tranh đoạt, nhất định phải có chỗ nào đó đặc biệt.

Cho dù là những vị hoàng tử không có ý tranh đoạt Thái Tử vị, nhưng chắc chắn cũng sẽ cố chen một chân tham dự.

- Dựa vào bổn sự thuần thú của ta? Như vậy thì càng thích hợp.

Triệu Phong có chút kích động.

Vạn Niệm Thần Quyết của hắn đã tu luyện tới trình độ nhất niệm tám ngàn.

Nhưng sau khi phân hóa ra tám ngàn ý niệm, lại muốn khống chế mỗi một luồng ý niệm như ý, thì còn lâu mới đủ.

Hơn nữa, Vạn Niệm Thần Quyết vẫn có chút không hoàn chỉnh, tối đa chỉ có thể giúp Triệu Phong tu luyện tới nhất niệm hóa chín ngàn mà thôi.

Vạn Niệm Thần Quyết nguyên vẹn, cho dù là Đoan Mộc Thanh cũng chưa chắc đã có.

Hơn nữa, cho dù Đoan Mộc gia có Vạn Niệm Thần Quyết nguyên vẹn, thì với tình trạng của hai bên hiện nay, Triệu Phong cũng không

có khả năng đoạt được.

Bởi vậy, sau khi tu hành Vạn Niệm Thần Quyết nhất niệm hóa chín ngàn, chỉ có thể dựa vào bản thân Triệu Phong suy nghĩ mà thôi.

Mà khống chế một lượng lớn Yêu thú, lại vừa vặn là thời cơ tốt để Triệu Phong tập luyện Vạn Niệm Thần Quyết.

Triệu Phong tin rằng, nếu như hắn tu luyện pháp quyết này đến trình độ nhất định, thông suốt đạo lý, cũng không khó để nghĩ ra Vạn Niệm Thần Quyết nguyên vẹn.

Nửa ngày trôi qua, Triệu Phong chợt mở mắt.

Thương thế nghiêm trọng trên người, đã không còn gì đáng ngại, dựa vào Thủy Chi Phong Lôi, Mộc Chi Phong Lôi và Thánh Lôi Thể, liền có thể chậm rãi khôi phục.

- Có thể hành động rồi.

Triệu Phong nhẹ nhàng thở hắt ra.

Bảy người khác đang thương nghị kế sách hành động, lập tức sững sờ, nhìn về phía Triệu Phong.

- Triệu Phong, ngươi nhanh như vậy đã khôi phục trị liệu xong rồi?

Chu Tố Nhi trực tiếp chạy tới.

Ngay từ đầu, nàng đã chủ động tới giúp Triệu Phong trị liệu, thế nhưng lại bị hắn cự tuyệt.

Mọi người còn cho rằng, bọn họ phải ngồi ở đây thêm mấy ngày nữa

mới xong.

Nhưng chỉ mới nửa ngày trôi qua, không ngờ Triệu Phong đã trị liệu xong rồi.

- Đúng vậy, cũng không sai biệt lắm…

Chu Tố Nhi cẩn thận dò xét Triệu Phong, phát hiện trên người Triệu Phong quả thật không có thương thế hay ẩn hoạn gì nghiêm trọng.

Chu Tố Nhi không khỏi liên tưởng: Triệu Phong không có khả năng còn là một tên Y đạo Tông Sư chứ?

Nếu thật sự là như vậy, có vẻ như thí luyện Thái Tử lần này, hai người Cửu hoàng tử và Triệu Phong đã có thể tạo thành một đội rồi.

- Công pháp mà ta tu luyện có chút đặc thù, có năng lực trị liệu.

Triệu Phong đại khái giải thích một câu.

- Tốt lắm, chúng ta nhanh hành động thôi.

Ưng lão cũng lập tức đứng dậy.

Sớm hành động một bước, có thể làm được càng nhiều công tác chuẩn bị hơn.

Kế hoạch hành động tạm thời, vừa rồi cũng cũng đã thương lượng xong.

Mục tiêu của bọn hắn, chính là bá chủ trong khu rừng này – Chấn Thiên Kim Viên.

Chấn Thiên Kim Viên không chỉ lực lượng khủng bố, mà lực phòng ngự cũng là số một, hơn nữa lại có tính linh hoạt nhất định, so với loại Yêu Linh như Sơn Khâu Cự Nhân, còn thực dụng hơn nhiều.

Thạch Vũ Lôi và Tô Thanh Linh đều nhìn về phía Triệu Phong.

Chấn Thiên Kim Viên đối với Tuần Thú Tông Sư của Vương triều mà nói, chính là nhiệm vụ không thể hoàn thành.

Chấn Thiên Kim Viên không phải Yêu thú sống bầy, nhưng lại có năng lực quần chiến, tính tình hung bạo, ý chí linh hồn cũng vô cùng kiên cường bất khuất.

Nếu không có thành viên chiến đấu mạnh mẽ ở bên cạnh trấn áp, Tuần Thú Sư bình thường cũng không tiếp cận được Chấn Thiên Kim Viên.

Cho dù là bây giờ, bọn họ cũng không tin Triệu Phong có loại bản lĩnh này.

Thế nhưng đây là mục tiêu mà Ưng lão định ra, bọn họ tin rằng, Ưng lão sẽ không đánh giá sai bản lĩnh thuần thú của Triệu Phong.

- Chấn Thiên Kim Viên thường sống ở nơi sâu nhất trong khu rừng.

Sau đó, tám người bắt đầu đi sâu vào trong khu rừng phía trước.

Trên đường, có rất nhiều Yêu thú hung tàn ẩn nấp trong bóng tối.

Cho dù là Yêu thú cực kỳ hung bạo trong lăng mộ Hoàng tộc, cũng sẽ không tùy tiện phát động công kích với tám người.

Mà thêm bí thuật cảm giác của Ưng lão, mọi người cũng tận lực

tránh đi một vài đàn Yêu thú.

…

Trung tâm khu rừng, ánh sáng mờ mờ, mỗi một gốc cổ mộc, hầu như đều có vài chục người vây quanh.

Rầm rầm…

- Hoa Huy, nhanh lên, đầu Chấn Thiên Kim Viên Đại Đế này có lực lượng rất mạnh.

Một lão giả áo xám, vội vàng hét lên.

Dứt lời, một tên cường giả Chuẩn Thánh Chủ, mang theo lực phách kim quang khổng lồ, trực tiếp xông lên.

Mà trước mặt hắn, có một đầu Viên Hầu cực lớn, toàn thân lông vàng, hai mắt kim hồng sắc, khí tức hung thú tàn bạo chấn nhiếp bốn phương.

Cho dù Hoa Huy là cường giả Luyện Thể cấp Chuẩn Thánh Chủ, cũng không dám chính diện đối kháng, chủ yếu là dựa vào khí lực phòng ngự cường đại để dây dưa, hấp dẫn lực chú ý, giúp công kích của những thành viên khác trong đoàn đội đạt được hiệu quả.

Phốc…

Hai vị Đại Đế, đồng thời bộc phát công kích Băng Hỏa tuyệt cường, đánh lên lưng Chấn Thiên Kim Viên.

Vụt...

Phía bên kia, một lão bà âm trầm đứng trên cành cây, từ linh hồn bộc phát ra vài đạo quang tiễn u ám, bắn về phía đầu Chấn Thiên Kim Viên.

Phía sau, còn có mấy vị Đại Đế, thi triển công kích từ xa, tiến hành quấy nhiễu.

Grào... grào...

Chấn Thiên Kim Viên phẫn nộ gào thét một hồi, lông vàng dựng thẳng lên, uy thế chợt tăng, cự quyền như núi vung lên, khiến không khí phát ra từng trận nổ liên tục.

Ầm...

Một gốc cự mộc cực lớn, bị nó trực tiếp đánh gãy, bay tứ tung.

- Yêu thú cường đại như vậy, nếu như Trúc huynh thành công, chắc chắn sẽ trở thành trợ lực cường đại đối với chúng ta.

Trên một gốc cây cách xa nơi giao chiến, một nam tử áo bào vàng trẻ tuổi chợt cười, hai mắt lấp lánh tinh quang.

- Ha ha, Thập Nhất điện hạ, chờ sau khi ta thu phục đầu Chấn Thiên Kim Viên này, có thể dựa vào nó để thuần phục những đầu Chấn Thiên Kim Viên khác, không ngừng mở rộng quy mô đàn Yêu thú.

Bên cạnh Thập Nhất hoàng tử, Trúc Long cũng hưng phấn không thôi.

Yêu thú khủng bố cường đại như ậy, phải dựa vào một lượng lớn thành viên chiến đấu thì mới có thể đạt được.

Đây cũng là lần đầu tiên hắn nhìn thấy Yêu thú cấp Đại Đế có lực lượng cường đại như vậy.

Nếu như thuần phục nó, sau khi trở về Đại Lục Vực, cũng có thể khoe khoang với những Tuần Thú Tông Sư khác một chút.

- Trúc huynh, nhanh động thủ đi!

Thập Nhất hoàng tử có chút vội vàng, không thể kìm được kích động.

- Điện hạ, chuyện này không thể gấp, cứ để cho bọn hắn dốc thêm chút sức đi.

Ánh mắt Trúc Long thoáng run, thuần phục Yêu thú cường đại như vậy, nếu không dốc tận sức, e rằng rất khó có thể thuần phục.

Nếu như tùy tiện động thủ, nói không chừng còn mất mạng.

- Có người! Là ai?

Trúc Long bỗng nhiên có cảm ứng, chợt nhìn về phía khu rừng u ám đằng sau.

Vụt vụt vụt...

Vài đạo nhân ảnh, đột nhiên xuất hiện trước mặt Thập Nhất hoàng tử.

- Cửu hoàng huynh?

Thập Nhất hoàng tử thoáng thở phào một hơi nhẹ nhõm.

Hoàng tử xếp hạng thấp, thực lực đoàn đội cũng không chênh lệch

nhiều.

Hơn nữa, nhân số đoàn đội của Cửu hoàng tử hơi ít, chẳng qua nhờ vào thiên phú và phẩm hạnh của bản thân, cho nên mới được tổ chức tình báo xếp vào vị trí thứ bảy.

Thế nhưng, ba tên Đại Đế ở trong đội ngũ chiến đấu của Thập Nhất hoàng tử, lại đều kinh hãi hét lên.

- Là hắn!

- Là Triệu Phong!

Bỗng nhiên, đám người còn lại trong đoàn đội của Thập Nhất hoàng tử, cũng vô thức liếc nhìn Triệu Phong.

Trong đó, ánh mắt Trúc Long là tràn ngập hứng thú nhất.

Đồng thời, bên phía Cửu hoàng tử cũng nhìn Triệu Phong, không biết lúc hắn và Chu Tố Nhi ở cùng nhau, đã làm ra chuyện “người người oán trách” gì.

- Triệu Phong, đây là ba người mà lúc trước ngươi đã cướp đoạt.

Chu Tố Nhi thấy Triệu Phong hoàn toàn không có ấn tượng, liền nhắc nhở một câu.

Lúc nàng tổ đội với Triệu Phong, tổng cộng đã đánh cướp hai chi tiểu đội, tiểu đội thứ nhất là của Lục hoàng tử, tiểu đội thứ hai là của Thập Nhất hoàng tử.

- Không biết Cửu hoàng huynh đến đây là có chuyện gì?

Sắc mặt Thập Nhất hoàng tử vẫn không đổi.

Đối với chuyện lúc trước, hắn đã nghe ba người kể lại rất nhiều lần.

Trong mắt mọi người, chỉ có một khả năng duy nhất để giải thích, đó là trên người Triệu Phong có bảo vật thích ứng không gian.

Bằng không, trừ phi là Thánh Chủ, nếu không tuyệt đối không thể khủng bố như lời của ba người kia.

- Chúng ta cũng đến thuần phục Chấn Thiên Kim Viên, không ngờ lại trùng hợp như vậy, Thập Nhất hiền đệ cũng ở đây a.

Cửu hoàng tử thật thà nói.

Nhưng những thành viên trong đoàn đội của Thập Nhất hoàng tử, lại khẽ biến sắc.

Lúc bọn hắn nghe ra ý tứ khiêu khích trong lời nói của Cửu hoàng tử, liền biết rõ những người này muốn tranh phong với bọn họ rồi.

Tuần Thú Sư Trúc Long bên cạnh Thập Nhất hoàng tử, ánh mắt khẽ chuyển, lập tức truyền âm với Thập Nhất hoàng tử.

Khóe miệng Thập Nhất hoàng tử chợt nhếch lên nụ cười, nói:

- Nếu như Cửu hoàng huynh cũng đến để thuần phục Chấn Thiên Kim Viên, vậy thì chúng ta có thể liên thủ, trước hết chế trụ đầu Chấn Thiên Kim Viên này, sau đó hãy quyết định quyền sở hữu.

Chương 960: Trực Tiếp Ra Tay

Khóe miệng Thập Nhất hoàng tử chợt nhếch lên nụ cười, nói:

- Nếu như Cửu hoàng huynh cũng đến để thuần phục Chấn Thiên Kim Viên, vậy thì chúng ta có thể liên thủ, trước hết chế trụ đầu Chấn Thiên Kim Viên này, sau đó hãy quyết định quyền sở hữu.

- Không có vấn đề, Trúc Long!

Thập Nhất hoàng tử thấy Cửu hoàng tử không lập tức đáp ứng, liền truyền âm trao đổi với thủ hạ.

- Yên tâm, Thập Nhất điện hạ, bọn hắn chắc chắn sẽ không cự tuyệt, loại Yêu thú Đại Đế đỉnh phong như Chấn Thiên Kim Viên, chiến lực rất cường đại, ý chí cứng cỏi, chỉ một đoàn đội mà muốn chế trụ thì sẽ hao tốn rất nhiều thời gian.

Ánh mắt Trúc Long nhìn chằm chằm Triệu Phong.

Theo hắn được biết, Triệu Phong không hề thông qua khảo hạch Tuần Thú Sư, chỉ ỷ vào Vân Tằm Tiên Điệp mượn được mà chiếm lấy danh ngạch Tuần Thú Sư trong đoàn đội của Cửu hoàng tử.

Bởi vậy, sau khi giải quyết đầu Chấn Thiên Kim Viên này, bọn hắn sẽ dùng bổn sự thuần thú để tranh đoạt quyền sở hữu Chấn Thiên Kim Viên.

Hắn sẽ không phạm sai lầm giống như Tuần Thú Tông Sư Lương Tang, không ngờ lại quyết đấu Linh sủng với Triệu Phong.

- Thập Nhất đệ, đầu Chấn Thiên Kim Viên này, chúng ta quyết phải có được.

Bỗng nhiên, thanh âm của Cửu hoàng tử vang lên.

- Cái gì?

Trúc Long lập tức sững sờ, hắn không ngờ đoàn đội của Cửu hoàng tử lại trực tiếp cự tuyệt như vậy.

Bất kể nhìn thế nào đi nữa, thực lực của đoàn đội Cửu hoàng tử, vẫn tương đối thấp.

Có chiến lực thực sự, cũng chỉ có Ưng lão và Thạch Vũ Lôi mà thôi.

Tại sao bọn hắn lại cự tuyệt? Hơn nữa lời nói còn ngông cuồng bá đạo như thế?

- Cửu hoàng huynh, chúng ta đều không có khả năng tranh đoạt Thái Tử vị, không cần phải tranh đấu lẫn nhau, chẳng bằng liên hợp đối phó với Thất hoàng tử hoặc Bát hoàng tử, như vậy ở trong Thiên Cơ thành, vẫn sẽ đạt được một ít chỗ tốt.

Sắc mặt Thập Nhất hoàng tử có chút tái nhợt.

Cửu hoàng tử hiện nay có chút khác thường, không ngờ lại có biểu hiện bá đạo như vậy.

- Thập Nhất hoàng tử, cho ngươi hai lựa chọn, một là rời đi, hai là lưu lại Long vận khí, sau đó rời đi.

Ưng lão đột nhiên đứng ra, lời nói vô cùng quyết đoán.

Nghe thấy câu này, thành viên trong đoàn đội của Cửu hoàng tử, liền cảm thấy sảng khoái.

- Hừ, Cửu hoàng huynh, ngươi cũng quá tự tin rồi.

Mặc dù thực lực chỉnh thể của hắn chỉ xếp hạng thứ chín, nhưng thực lực đoàn đội của hắn, tuyệt đối không kém hơn của Cửu hoàng tử.

Đồng thời, những thành viên khác của đoàn đội Thập Nhất hoàng tử, cũng phát hiện ra có gì đó không đúng, liền dẫn Chấn Thiên Kim Viên về phía Cửu hoàng tử.

- Nói nhảm nhiều quá!

Thạch Vũ Lôi tức giận quát lớn, dẫn đầu xông lên, toàn thân lập lòe kim quang, thân tình lập tức bành trướng, toàn thân hóa đá, một vài bộ phận thậm chí còn xuất hiện trạng thái hóa kim loại, khí lực uy áp vô hình mạnh mẽ tràn ra.

Phía sau, đám thành viên chiến đấu như Ưng lão và Triệu Phong cũng theo sát.

Thành viên của Cửu hoàng tử, đều trực tiếp ra tay.

Nếu đối mặt với Thập Nhất hoàng tử mà còn sợ hãi rụt rè, vậy thì khi đối mặt với Bát hoàng tử, Thất hoàng tử, thậm chí là Tứ hoàng tử thì còn làm được gì?

- Các ngươi…

Trong lòng Thập Nhất hoàng tử có chút giật mình, tay chân luống

cuống.

Biểu hiện đoàn đội của Cửu hoàng tử, quả thật có chút khác thường, không ngờ lại chủ động công kích.

- Thập Nhất hoàng tử đừng nóng vội, cứ để bọn hắn kiến thức một chút sức mạnh của Yêu thú trong lăng mộ Hoàng tộc đi.

Trúc Long tức giận nói, vỗ vào Túi Linh Sủng.

Ngay lập tức, khí tức cuồng bạo của một đàn Yêu thú, liền xuất hiện trong khu rừng.

Chỉ thấy có gần trăm đầu Tử Văn Hắc Báo lập tức vây quanh bên cạnh Trúc Long và Thập Nhất hoàng tử.

- Ồ? Không ngờ còn có đàn Yêu thú.

Ánh mắt Triệu Phong chợt liếc qua Tử Văn Hắc Báo Vương trong đó.

Không khó để nhìn ra, Trúc Long cũng là thông qua việc thuần phục Tử Văn Hắc Báo mà khống chế cả đàn Yêu thú này.

Khóe miệng Triệu Phong chợt nhếch lên nụ cười, Kim Đồng chợt nổi lên một tia sáng tử kim, Đồng lực cường đại âm thầm dâng lên.

Một khắc sau, dị biến phát sinh.

Hai mắt Tử Văn Hắc Báo Vương chợt lộ ra tia sáng đỏ thẫm, gương mặt có chút vặn vẹo thống khổ, giống như phát cuồng.

- Chuyện gì xảy ra? Tử Văn Hắc Báo Vương!

Sắc mặt Trúc Long chợt biến.

Tính tình Tử Văn Hắc Báo Vương đột nhiên biến đổi, mà mối liên hệ giữa hắn và Tử Văn Hắc Báo Vương cũng dần biến mất.

Grào...

Tử Văn Hắc Báo Vương thoát ly sự khống chế của Trúc Long, hóa thành một đạo hắc ảnh, mang theo khí kình hung bạo, trực tiếp tấn công về phía Trúc Long ở gần hắn nhất.

Ngay đúng lúc đó, toàn bộ đàn Tử Văn Hắc Báo cũng không khống chế được nữa, hiển nhiên, mối liên hệ giữa bọn chúng và Tử Văn Hắc Báo Vương cũng biến mất.

Thế nhưng, thấy Tử Văn Hắc Báo Vương tấn công đám người Trúc Long, toàn bộ Tử Văn Hắc Báo còn lại cũng lập tức phát động tiến công.

- Trúc đại sư, có chuyện gì vậy?

Vẻ mặt Thập Nhất hoàng tử vô cùng kinh hoàng, lập tức hét lớn, hai người bọn hắn đang ở trung tâm của đàn Tử Văn Hắc Báo, lúc này lại không khống chế được, hiển nhiên đàn Tử Văn Hắc Báo sẽ tấn công bọn hắn đầu tiên.

Đối mặt với sự phản công của đàn Yêu thú, trên mặt Thập Nhất hoàng tử và Trúc Long đều tràn ngập sợ hãi.

Vụt... Vụt...

Những thành viên còn lại trong đoàn đội của Thập Nhất hoàng tử, lập tức tiến đến bên cạnh Thập Nhất hoàng tử.

Hoa Huy đánh ra một quyền, mang theo lực đạo vô cùng cương mãnh, trực tiếp chấn lui Tử Văn Hắc Báo Vương.

Những thành viên còn lại cũng tản mát ra khí thế uy áp vô cùng cường đại, ngăn cản công kích của đám Tử Văn Hắc Báo.

- Điện hạ đừng nóng vội, ta sẽ lập tức khống chế được Tử Văn Hắc Báo Vương.

Trúc Long thoáng đỏ mặt, lập tức thi triển nhiều loại phương áp để trấn an và câu thông Tử Văn Hắc Báo Vương.

- Trúc Long đại sư, cẩn thận!

Lão giả áo xám chợt hét lớn, bổ ra một đạo chưởng quang, ngăn cản công kích của đám người Ưng lão.

- Hừ, Thạch Vũ Lôi, đối thủ của ngươi là ta!

Hoa Huy trực tiếp phóng tới chỗ Thạch Vũ Lôi.

Lúc này, trận doanh của đám người Thập Nhất hoàng tử đang rất hỗn loạn.

Vụt vụt vụt...

Sau lưng Triệu Phong, Xích Lôi Quang Dực đột nhiên mở ra.

Vụt...

Triệu Phong cũng không quan tâm đến Thập Nhất hoàng tử và đàn Tử Văn Hắc Báo, chỉ trong chớp mắt đã hóa thành một đạo Xích Lôi

điện quang, trực tiếp lướt tới sau lưng Chấn Thiên Kim Viên.

- Kim Lôi Bá Thể!

Thân hình Triệu Phong lập tức phủ lên một tầng điện văn thể phách kim lam, mang theo khí lực Lôi Điện vô cùng, tựa như một tòa cự sơn Kim Lôi, đánh thẳng tới Chấn Thiên Kim Viên.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Trong mắt trái của Triệu Phong, chợt nổi lên một tia lửa Đồng lực kinh người, hào quang tử kim lưu chuyển, hiện động một tia ấn ký Lôi Kiếp u ám.

Ầm...

Một đoàn Lôi Hỏa tử kim sắc trong suốt, mang theo khí tức Lôi Kiếp hủy diệt, nổ tung trên đầu Chấn Thiên Kim Viên.

Grào...

Vốn dĩ vết Chấn Thiên Kim Viên đã chồng chất vết thương, bây giờ lại trúng phải hai đợt công kích của Triệu Phong, lập tức liên tục hét thảm.

Đặc biệt là Phong Lôi Đồng Hỏa của Triệu Phong, có bổ sung tổn thương Lôi Kiếp khủng bố, không ngừng lan tràn trên linh hồn và thể xác của Chấn Thiên Kim Viên.

Ầm...

Triệu Phong nhắm ngay đầu Chấn Thiên Kim Viên, lại đánh ra một quyền.

Đồng thời, trong mắt trái của Triệu Phong, cũng đã ngưng tụ thành Minh Tâm Ấn, trực tiếp khắc sâu vào trong linh hồn của Chấn Thiên Kim Viên.

Toàn bộ quá trình đều diễn ra vô cùng nhanh chóng, chỉ trong vài nhịp hô hấp mà thôi.

- Tiểu tử kia muốn làm gì?

- Không ngờ hắn lại một mình chiến đấu với Chấn Thiên Kim Viên.

Lúc tiểu đội của Thập Nhất hoàng tử ứng phó với Tử Văn Hắc Báo, chợt phát hiện tình huống của Triệu Phong và Chấn Thiên Kim Viên.

- Lực lượng của hắn thật mạnh, làm sao có thể?

Sắc mặt Hoa Huy đột nhiên chấn động.

Mặc dù khoảng cách rất xa, nhưng hắn vẫn cảm nhận được uy năng và khí lực cường đại của Triệu Phong.

- Tiểu tử kia điên rồi.

Trúc Long nhìn về phía Triệu Phong đang giao chiến cùng Chấn Thiên Kim Viên, lập tức lộ vẻ hãi hùng khiếp vía.

Trong lòng hắn, Triệu Phong là một tên Tuần Thú Sư giả.

Nhưng chiến lực cường đại như vậy, cũng không phải chỉ cấp bậc Vương Giả mà có thể làm được.

Thế nhưng, theo tiếng gào rú thảm thiết của Chấn Thiên Kim Viên,

hắn liền có thể nhìn ra được công kích của Triệu Phong mạnh đến mức nào.

- Thập Nhất điện hạ đừng nóng vội, cảm xúc của Tử Văn Hắc Báo Vương đã dần ổn định lại rồi.

Lúc cảm xúc của Tử Văn Hắc Báo Vương trở nên hỗn loạn, Trúc Long liền thông qua nhiều loại bí thuật thuần thú, không ngừng tiến hành trấn an, chậm rãi câu thông với Tử Văn Hắc Báo Vương.

Thời gian dần trôi qua, cuối cùng đàn Tử Văn Hắc Báo cũng ổn định trở lại.

Áp lực bên phía tiểu đội của Thập Nhất hoàng tử, lập tức suy giảm.

- Hừ, đây là các ngươi muốn chết!

Trúc Long lại một lần nữa khống chế được Tử Văn Hắc Báo Vương, liền nhìn về phía những thành viên của Thập Nhất hoàng tử đang giao chiến với đám người Ưng lão, chuẩn bị chỉ huy đàn Tử Văn Hắc Báo.

Nhưng một khắc sau…

Ầm...

Một trận nổ mạnh vang lên sau lưng bọn hắn, ngay lập tức, một luồng khí tức hung lệ khủng bố, liền khiến cho lưng đám người Thập Nhất hoàng tử ứa mồ hôi lạnh.

Grào...

Chấn Thiên Kim Viên gào thét phẫn nộ một trận, trực tiếp đánh tới

chỗ đám người Thập Nhất hoàng tử, thân thể nó vô cùng to lớn, tựa như một tòa núi lớn đang ép tới.

- Làm sao có thể như vậy?

- Không ngờ truyền thừa kia đã thuần phục được Chấn Thiên Kim Viên rồi.

Đám thành viên trong đoàn đội của Thập Nhất hoàng tử, đều ngây ra như phỗng.

Không ngờ bên đối phương lại có Tuần Thú Sư hung hãn cường đại như vậy.

- Làm sao có thể? Đây là Chấn Thiên Kim Viên ư?

Trúc Long ngây người tại chỗ, trong đầu tựa như trống rỗng.

Chỉ trong mấy nhịp hô hấp, ngay lúc hắn đang trấn an Tử Văn Hắc Báo Vương, không ngờ Triệu Phong đã thành công thuần phục được Chấn Thiên Kim Viên.

Grào...

Đàn Tử Văn Hắc Báo vừa bị Trúc Long khống chế, nhìn thấy Chấn Thiên Kim Viên tựa như Thái Sơn đè xuống, lập tức gào rú thảm thiết, chạy tứ tán.

Ầm ầm ầm...

Chấn Thiên Kim Viên đứng trước mặt tiểu đội của Thập Nhất hoàng tử, bên ngoài thân thể tràn ngập Mộc Chi Phong Lôi.

Trên đỉnh đầu của Chấn Thiên Kim Viên, Triệu Phong ngạo nhiên đứng thẳng, nhìn xuống chúng nhân.

- Giao ra toàn bộ Long vận khí, bằng không thì trực tiếp rời khỏi lăng mộ Hoàng tộc.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Thành viên trong đoàn đội của Thập Nhất hoàng tử đều âm thầm rùng mình, nhất thời, không người nào dám phản kháng.

Ba gã Đại Đế đã từng bị Triệu Phong cướp đoạt, lập tức bị hù dọa đến mức toàn thân run rẩy.

- Triệu Phong, ngươi…

Thập Nhất hoàng tử trong cơn giận dữ, lập tức trong tay xuất hiện một cái ngọc tỷ hào quang lấp lánh.

- Thập Nhất điện hạ, chậm đã!

Trúc Long lập tức ngăn cản:

- Thập Nhất điện hạ, cho dù ngươi mượn Long vận khí để tăng cường chiến lực, nhưng Cửu hoàng tử cũng có thể làm vậy a.

Thập Nhất hoàng tử nghe thấy lời nói của Trúc Long, liền nghiến răng nghiến lợi, nhưng lại không thể làm gì được.

- Cửu hoàng huynh thật có bản lĩnh.

Thập Nhất hoàng tử cố nén giận dữ, ném Thái Tử ngụy ấn ra.

Thành viên trong đoàn đội của Thập Nhất hoàng tử, cũng lục tục giao ra Hộ Long Ngọc, dù sao thì bọn họ cũng không tận sức thu thập Long vận khí.

…

Trong lăng mộ Hoàng tộc, có bốn tòa thành thị bằng kim loại, chiếm giữ bốn phương.

Trong tòa thành thị kim loại, từng tòa kiến trúc kỳ lạ bằng kim loại mọc lên san sát, gồm có một cái gác chuông cao tận trời xanh, một cái Chiêm Tinh lâu cổ xưa, và một quãng trường tĩnh lặng có đài phun nước…

Trước cửa mỗi tòa thành, đều tập trung một lượng lớn Yêu thú.

Lúc này, phía trước một tòa thành kim loại ở phía Tây.

Hai đàn Yêu thú đang chém giết kịch liệt, Băng Lang, Liệt Hổ, Cự Hùng, Cự Mãng,… Chiến trường vô cùng hỗn loạn, lệ khí hung thú trùng thiên.

- Đáng giận, Bát hoàng tử cố thủ trong tòa thành yếu nhất trong bốn tòa thành kim loại, không ngờ lại khó giải quyết như vậy.

- Quá không công bằng, bọn hắn có thể tùy thời dịch Yêu thú bên trong Thiên Cơ thành.

Phái trước cửa thành, có hơn mười người đang đứng, trong đó có hai vị Tuần Thú Sư, mọi người đều cắn chặt răng, cố gắng khống chế một lượng lớn Yêu thú đang không ngừng trùng kích tòa thành kim loại.

- Không tốt, người của Vũ gia ra rồi!

- Đó là Vũ Thiên Ngô và Vũ Lãnh Hoa.

Chỉ thấy, phía trên tường thành, xuất hiện hai đạo nhân ảnh.

- Vô Song chiến ý!

Vũ Thiên Ngô và Vũ Lãnh Hoa – Trưởng lão thế hệ trước của Vũ gia, trong mắt chợt bắn ra một luồng chiến ý kinh thiên quỷ khốc, sau lưng hai người mơ hồ xuất hiện một đạo hư ảnh lạnh lẽo như băng, năng lực ý chí vô hình khiến cho toàn bộ hư không vặn vẹo một hồi.

Grào...

Ngay lập tức, Yêu thú bên phía tòa thành kim loại lập tức gầm rú, hai mắt kích động, khí thế hung thú vô tận, lập tức bộc phát ra.

- Đây là bí thuật của Vũ gia, còn có tác dụng với cả Yêu thú.

- Nhanh cho đám Yêu thú lui lại, trước hết lui lại đã.

Chương 961: Công Thành Chiến

- Ngũ hoàng huynh, xem ra chỉ dựa vào hai người chúng ta thì vẫn chưa đủ.

Một gã hoàng tử trẻ tuổi anh tuấn, chợt cảm thán một tiếng.

- Thập Nhị đệ, ngươi nói không sai, trước hết chúng ta hãy lui lại, chờ Nhị hoàng huynh đến.

Sắc mặt Ngũ hoàng tử trầm xuống, ánh mắt vô cùng lạnh lùng.

Nếu như hắn và Thập Nhị hoàng tử liên thủ, mà có thể công phá được tòa Thiên Cơ thành này.

Vậy thì Thập Nhị hoàng tử trong mười vị hoàng tử, xếp hạng thứ mười, tuổi trẻ ngây thơ, bên cạnh cũng không có người bày mưu tính kế, hợp tác như vậy, há còn không phải để cho hắn đè ép, lợi dụng để đạt được thu hoạch lớn nhất hay sao?

Chỉ tiếc rằng, hai người liên thủ, vậy mà ngay cả cửa thành của Bát hoàng tử cũng không tiếp cận được.

Mà ba tòa Thiên Cơ thành còn lại, chỉ nhìn số lượng Yêu thú chiếm giữ trước cửa thành, cũng đủ khiến bọn hắn kinh hãi khiếp đảm, không dậy nổi chiến ý.

Nhưng đáng tiếc là trong trận doanh của Bát hoàng tử, lại có người của Vũ gia, bí kỹ chiến ý của Vũ gia, đối với Yêu thú bên trong lăng

mộ Hoàng tộc, có tác dụng tăng phúc rất lớn.

- Nếu không phải Bát hoàng tử lợi dụng tài nguyên trong tay, đổi lấy một lượng lớn Yêu thú bên trong Thiên Cơ thành thì…

Thập Nhị hoàng tử có chút tức giận, nhưng lại không thể làm gì được.

Bên phe công thành, có thể liên thủ với người khác.

Mà bên phe thủ thành, cũng có ưu thế riêng của bọn hắn.

Cũng giống như Bát hoàng tử, có thể thông qua Linh Sủng Viên trong Thiên Cơ thành để giao dịch một lượng lớn kỳ trân dị thú, thậm chí nếu như có đủ tài nguyên, cho dù muốn đổi lấy Yêu thú Thái Cổ trong truyền thuyết, cũng không phải là không được.

Hơn nữa, Bát hoàng tử còn đổi được trận pháp phòng ngự cao cấp từ “Trận Phù lâu”, chỉ cần bên trong đoàn đội có Trận Pháp Sư điều khiển, liền có thể tạo ra hiệu quả phòng ngự tuyệt hảo.

Đây cũng chính là nguyên nhân mà những hoàng tử không có ý định tranh đoạt Thái Tử vị, muốn tấn công chiếm đoạt Thiên Cơ thành.

Thiên Cơ thành tọa lạc xung quanh bốn phía tại trung tâm lăng mộ Hoàng tộc, nơi này trước đây đã tồn tại văn minh của Thiên Cơ tộc.

Kỳ ngộ trong đó, không cần nói cung biết, chỉ cần có đủ phí tổn, liền có thể cấy ghép được cả huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng trong truyền thuyết.

Hiện nay, xung quanh Thiên Cơ thành, phân biệt do Tứ hoàng tử, Thất hoàng tử, Cửu hoàng tử, Thập Tam hoàng tử chiếm đoạt.

Trong đó, xếp hạng của Bát hoàng tử đứng thứ tư, xem ra là người có thực lực yếu kém nhất trong bốn vị hoàng tử.

- Hừ, tài nguyên trong tay bọn họ cũng có hạn, không có khả năng đổi được vô tận Yêu thú trong “Linh Sủng Viên”.

Ngũ hoàng tử hừ lạnh một tiếng.

Tất cả cường giả tiến vào Thiên Cơ thành, đều sẽ dành phần lớn vốn liếng trong tay mình để đạt được lợi ích cần thiết, ví dụ như cơ hội đột phá hoặc Thần binh lợi khí.

Không ít Chuẩn Thánh Chủ, tham gia thí luyện Thái Tử, chính là vì muốn tiến vào trong Thiên Cơ thành, trao đổi những linh đan diệu dược để đột phá Thánh Chủ.

Phía trên tường thành kim loại, đôi mắt đen nhánh của Vũ Thiên Ngô hoàn toàn phớt lờ đám người Ngũ hoàng tử và Thập Nhị hoàng tử, khẽ lẩm bẩm:

- Triệu Phong vẫn chưa đến.

- Hừ, ta cũng muốn gặp tên Triệu Phong này, xem hắn rốt cuộc có bản lĩnh gì.

Vũ Lãnh Hoa đối với chuyện của Vũ Thiên Ngô và Triệu Phong, cũng biết được đôi chút.

Hơn nữa, hắn còn biết chuyện Triệu Phong bức ép Cơ Bạch đi theo Bách Luyện Thánh Chủ phải sử dụng trận pháp bên trong Hộ Long Ngọc để rời đi.

- Triệu Phong.

Phía sau tường thành, Bách Luyện Thánh Chủ cũng ở đó, nghe thấy lời đối thoại của hai người, thần sắc thoáng có chút giật mình.

Hắn cùng vừa mới đến Thiên Cơ thành, chuyện liên quan tới huyết mạch của Triệu Phong, hắn còn chưa kể cho những thành viên khác trong đoàn đội biết.

Mặt khác, hắn cho rằng, Vũ gia cũng biết rõ chuyện này.

- Bách Luyện Thánh Chủ, ngươi cũng quá khinh địch rồi, không ngờ lại để một tên Vương Giả lừa gạt.

Vũ Lãnh Hoa thoáng đùa giỡn, lúc Cơ Bạch truyền tống trở về bên cạnh Bát hoàng tử, hắn đã đem tình huống nói cho mọi người.

- Chuyện Triệu Phong thân mang huyết mạch Huyết Ma Dương, hẳn các ngươi cũng biết.

Sắc mặt Bách Luyện Thánh Chủ thoáng đỏ.

- Điều này, tất nhiên ta biết.

Ánh mắt Vũ Lãnh Hoa trở nên lạnh lùng, Thiết gia và Vũ gia cùng trấn thủ dị tộc Tây Bắc, giữa hai đại thế gia, vốn không ngừng xảy ra va chạm.

Trước khi bắt đầu trận chiến tranh đoạt danh ngạch, giữa Triệu Phong và Thiết gia đã xảy ra xung đột gì đó.

Nhưng cho dù Triệu Phong thân mang huyết mạch Huyết Ma Dương, cũng không thể trở thành lý do để Bách Luyện Thánh Chủ chịu thiệt

trong tay Triệu Phong được.

- Đó không phải là huyết mạch Huyết Ma Dương bình thường.

Lời nói của Bách Luyện Thánh Chủ đột nhiên trầm xuống.

Vũ Lãnh Hoa và Vũ Thiên Ngô lập tức lâm vào trầm tư.

Bỗng nhiên, gương mặt Vũ Lãnh Hoa khẽ giật, còn Vũ Thiên Ngô thì bắn ra chiến ý kinh thiên vô cùng.

- Chẳng lẽ là huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ?

Vũ Lãnh Hoa dường như nghĩ đến điều gì đó, nhất thời có chút thất thố.

- Không hổ là Triệu Phong.

Hai mắt Vũ Thiên Ngô tràn ngập hưng phấn, huyết mạch trong cơ thể mơ hồ rung động.

Không biết Triệu Phong trời xui đất khiến thế nào mà lại đạt được huyết mạch hoàn mỹ của Thiết gia, thế nhưng giữa Thiết gia và Vũ gia, lại là mối quan hệ đối địch.

- Lý y sư, nhanh tiến hành trị liệu với Yêu thú đi.

Bách Luyện Thánh Chủ không trả lời Vũ Lãnh Hoa.

Hắn hiện nay càng chú đến tình huống trận chiến hơn.

Đám người Ngũ hoàng tử và Thập Nhị hoàng tử liên thủ, đã khiến bọn họ tiêu hao không nhỏ.

Mặc dù Vũ gia có bí thuật tăng cương chiến lực Yêu thú, nhưng sau đó, Yêu thú sẽ càng mỏi mệt hơn, cần phải điều trị tĩnh dưỡng.

Nếu như Triệu Phong và đoàn đội của Cửu hoàng tử lại đến, rất có thể cũng sẽ đánh chiếm Thiên Cơ thành của Bát hoàng tử, đến lúc đó sẽ rất không ổn.

- Đó là? Nhị hoàng tử đến rồi.

Bách Luyện Thánh Chủ nhìn về phía xa, ánh mắt thoáng lộ vẻ kinh ngạc.

Ngay lập tức, tất cả những thành viên khác trong đoàn đội của Bát hoàng tử đang phân tán trong các tòa kiến trúc trong thành, đều nhận được truyền âm của Bách Luyện Thánh Chủ.

…

Đối diện với bức tường kim loại, sắc mặt của Ngũ hoàng tử và Thập Nhị hoàng tử, đều lộ vẻ mừng rỡ.

- Nhị hoàng huynh, rốt cuộc ngươi cũng tới rồi.

Ngũ hoàng tử lập tức tiến lên.

- Nhị hoàng huynh, thành viên của ngươi?

Thập Nhị hoàng tử nhìn về phía nhân số của Nhị hoàng tử, phát hiện chỉ còn có chín người.

Sắc mặt Nhị hoàng tử thoáng trầm xuống, cũng không nói gì, còn sắc mặt lão giả râu dê thì lại có chút xấu hổ.

Trong đoàn đội thiếu đi hai tên thành viên, chính là hai người theo hắn tiến vào cấm địa Hắc Phong Cốc, cả hai người đó đều đã chết rồi.

- Ta hiểu ý của các ngươi, muốn ba phe liên thủ cũng không phải là không được.

Nhị hoàng tử lộ vẻ trầm ổn.

- Ồ? Nhị hoàng tử còn có yêu cầu gì, có thể nói nghe một chút.

Sắc mặt Ngũ hoàng tử và Thập Nhị hoàng tử thoáng trầm xuống.

Thực lực chỉnh thể của Nhị hoàng tử xếp hạng thứ năm, chiến lực của hắn cường đại, không thể khinh thường,là nhân tố trọng yếu ảnh hưởng tới chiến cuộc.

Cho nên, Nhị hoàng tử hoàn toàn có tư cách để đề xuất yêu cầu.

Chỉ cần không xâm phạm quá nhiều lợi ích của hai người bọn họ, thì cũng không có gì là không thể chấp nhận.

- Một khi chúng ta liên thủ, ta hi vọng các ngươi phải hứa hẹn, đến lúc thí luyện Thái Tử chấm dứt, không được ra tay với nhau.

Yêu cầu mà Nhị hoàng tử đề ra, liền khiến hai vị hoàng tử khác sững sờ.

Thập Nhị hoàng tử thì còn tốt, lập tức cười đáp ứng:

- Tất nhiên rồi.

Ánh mắt Ngũ hoàng tử thoáng trầm xuống, Thập Nhị hoàng tử trong mười vị hoàng tử, thực lực xếp thứ mười, với thực lực như vậy, sao có thể lâm trận đào ngũ được.

Nhị hoàng tử nói những lời này, hiển nhiên là nói với hắn rồi.

- Ba phe chúng ta liên hợp, sau đó thay phiên nhau nhập trú Thiên Cơ thành.

Nhị hoàng tử liền nói ra phương thức phân chia lợi ích trong Thiên Cơ thành.

Cuối cùng, Ngũ hoàng tử cũng chỉ có thể đồng ý.

Ít nhất, như vậy vẫn có cơ hội tiến vào Thiên Cơ thành.

- Tốt lắm, chờ sau khi Yêu thú của các ngươi khôi phục thương thế, chúng ta sẽ bắt đầu tấn công.

Nhị hoàng tử nhìn thoáng qua đám Yêu thú xung quanh đang nghĩ ngơi, tại đó còn có hai gã Y Sư đang bận rộn.

Nửa ngày sau…

Ba phe Nhị hoàng tử, Ngũ hoàng tử, Thập Nhị hoàng tử liên thủ với nhau, cùng lúc phát động tiến công đối với Thiên Cơ thành.

Ba vị Tuần Thú Sư thao túng gần ngàn đầu Yêu thú hung mãnh, bắt đầu phát động công kích đối với tòa thành kim loại.

Trong đó, một nửa Yêu thú đều là Yêu thú sẵn có trong lăng mộ Hoàng tộc, đều vô cùng hung mãnh thô bạo.

Tình hình chiến đấu nhanh chóng nghiêng về một phía, Yêu thú bên phía Bát hoàng tử lập tức lâm vào thế yếu, rất nhanh đã thối lui đến biên giới đại trận phòng ngự.

- Lên!

Nhị hoàng tử hét lớn một tiếng.

Ngay lập tức, trong ba đoàn đội, thành viên chiến đấu chủ lực, lập tức xông lên.

Lúc này, trên tường thành kim loại, toàn bộ thành viên của Bát hoàng tử đã đến đông đủ, tổng cộng có mười một người.

- Chỉ thủ chứ không công!

Ánh mắt Bát hoàng tử trở nên thâm trầm, không kiêu ngạo, không nóng vội.

Mặc dù bên phe công thành có đến ba mươi người, số lượng Yêu thú cũng vượt xa bọn hắn.

Thế nhưng bên họ có hai vị Thánh Chủ, còn có cả đại trận phòng ngự, Bát hoàng tử vẫn chiếm cứ ưu thế nhất định.

- Lên đi Vũ Lãnh Hoa!

Bách Luyện Thánh Chủ chủ động đứng ra.

- Để cho ta kiến thức một chút về trăm loại chiến kỹ viên mãn của Bách Luyện Thánh Chủ đi!

Vũ Lãnh Hoa nhẹ nhàng bay ra, một luồng chiến ý ở trên người hắn,

đột nhiên bành trướng.

Cùng lúc đó, tại trung tâm khu rừng.

Ầm...

Hai đầu Chấn Thiên Kim Viên, đang hung hăng va chạm, chém giết kịch liệt.

Những thành viên còn lại của Cửu hoàng tử, đều ở bên cạnh tu luyện tham ngộ.

Sau khi tiến vào lăng mộ Hoàng tộc, tất cả mọi người đều có thu hoạch phong phú.

Ví dụ như Thạch Vũ Lôi, hắn đã đạt được một truyền thừa nguyên vẹn, kể cả Thánh Khí truyền thừa và bí pháp, tuy nhiên cần phải có thời gian để hoàn toàn khống chế nắm giữ.

Triệu Phong biết rõ, tiếp theo là lúc Tuần Thú Sư ra tay, bởi vậy, hắn mới dựa theo những tri thức kỹ xảo về Tuần Thú Sư, không ngừng thao luyện Yêu thú ở trong Tiểu Thế Giới.

Bản thân Tuần Thú Sư vốn rất yếu, nhưng có thể thông qua điều khiển Yêu thú để phát huy sức chiến đấu siêu cường.

Lợi dụng đàn Yêu thú Vương Giả vây khốn vài tên Đại Đế, cũng không phải là vấn đề gì to tát.

- Chỉ nô dịch đầu lĩnh đàn Yêu thú thì vẫn không thể khống chế chuẩn xác đàn Yêu thú.

Triệu Phong đã ngộ ra điều này từ trong thực tiễn.

Dựa theo mệnh lệnh mà hắn truyền đạt cho đầu lĩnh Yêu thú, cũng cần một thời gian ngắn để những Yêu thú khác trong đàn kịp phản ứng.

Vì vậy, Triệu Phong thử kết hợp Vạn Niệm Thần Quyết, đem ý niệm dung nhập vào trong cơ thể mỗi đầu Yêu thú.

Đầu tiên, hắn bắt đầu thử với một trăm đầu Yêu thú.

200... 300… 500…

- 500 đầu Yêu thú đã là cực hạn của ta rồi.

Tâm thần Triệu Phong có chút mỏi mệt.

Hắn tối đa chỉ có thể khống chế chính xác 500 đầu Yêu thú.

500 đầu Yêu thú này, giống như là tay chân của Triệu Phong, hành động rất tự nhiên, bất kể công kích hay phòng ngự, đều chịu sự điều khiển của hắn.

Nếu như hắn hiểu chiến thuật của Tuần Thú Sư, thì với 500 đầu Yêu thú cấp Vương Giả, ít nhất cũng có thể vây khốn được mười tên Đại Đế.

Huống hồ, Yêu thú trong tay Triệu Phong, đều là Yêu thú nguyên thủy trong lăng mộ Hoàng tộc, chiến lực lại càng mạnh hơn.

Ầm...

Cuộc chiến của hai đầu Chấn Thiên Kim Viên, cuối cùng cũng kết thúc.

Tất nhiên là Chấn Thiên Kim Viên của Triệu Phong đạt được thắng lợi.

Triệu Phong trực tiếp nhảy ra, thu đầu Chấn Thiên Kim Viên còn lại vào Mê Không Giới, đồng thời thi triển Minh Tâm Ấn.

- Chỉ còn thiếu hai đầu Chấn Thiên Kim Viên nữa thôi, ta đi một chút rồi trở về.

Triệu Phong nhìn thoáng qua đám thành viên của Cửu hoàng tử, trong đó Thạch Vũ Lôi, Tô Thanh Linh và Cửu hoàng tử đã tiến vào trạng thái cảm ngộ, không tiện quấy rầy.

- Cũng được.

Ưng lão rất tin tưởng vào thực lực của Triệu Phong, huống chi, đàn Yêu thú trong tay Triệu Phong lúc này, đã đạt tới tình trạng vô cùng khủng bố rồi.

Hơn nữa, đám người Cửu hoàng tử đã tiến vào trạng thái tham ngộ, cần phải có người ở bên cạnh thủ hộ.

Mắt trái của Triệu Phong quét qua một lượt, lập tức thăm dò tình huống xung quanh, tránh đi những đàn Yêu thú, đồng thời bay về phía một đầu Chấn Thiên Kim Viên đơn độc.

- Ngươi đi theo làm gì?

Triệu Phong chợt nhướng mày, nhìn về phía Chu Tố Nhi ở đằng sau.

- Triệu Phong, ta hỏi ngươi, ngươi chừng nào thì giết…

Nhưng không đợi Chu Tố Nhi nói xong, Triệu Phong đã trực tiếp bịt miệng nàng lại.

- Ngươi… ngươi muốn làm gì?

Gương mặt Chu Tố Nhi lập tức đỏ lên, giãy giụa khỏi bàn tay của Triệu Phong, vô cùng xấu hổ và giận dữ, mở miệng mắng.

Nàng lớn như vậy còn chưa từng bị người khác phái sờ mặt, thậm chí là miệng, vậy mà Triệu Phong lại cố ý chiếm tiện nghi nàng.

Chương 962: Đánh Ai?

Mặc dù Triệu Phong không cẩn thận tìm hiểu thí luyện Thái Tử, nhưng vẫn biết hoàng tử có thể thông qua Thái Tử ngụy ấn để liên hệ với Thái Hoàng Điện, yêu cầu truyền tống toàn bộ thành viên rời khỏi nơi này.

Điều này chứng minh, Thái Hoàng Điện có năng lực khống chế rất lớn đối với chỗ không gian này.

Triệu Phong cũng cảm giác được Thái Tử ngụy ấn trong tay Cửu hoàng tử, có rất nhiều áo nghĩa trận pháp, nhất định còn có công dụng khác.

- Hết thảy chúng ta ở nơi này, rất có thể đều nằm trong sự khống chế của hoàng tử.

Triệu Phong trực tiếp dùng linh thức truyền âm.

Nghe thấy câu này, Chu Tố Nhi lập tức dùng tay che miệng lại, còn có chút bất mãn nhìn về phía Triệu Phong.

Nếu những lời Triệu Phong nói đều là sự thật, Triệu Phong rất có khả năng bị câu nói vừa rồi của nàng trực tiếp hại chết.

Đây chính là tội danh mưu sát hoàng tử, cho dù chỉ là nói thì cũng không được phép.

Toàn bộ Đại Càn Vương triều, trải rộng khắp mười tám Châu, kể cả vùng Thương Hải rộng lớn, cũng đều nằm trong phạm vi thống trị của

Hoàng tộc.

Huống chi Thập Tam hoàng tử chính là hoàng tử mà đương kim Thánh Hoàng yêu thích nhất.

- Ngươi trở về đi, tiếp theo sẽ không có cơ hội nghỉ ngơi đâu.

Vòng “công thành chiếm đất” tiếp theo, Chu Tố Nhi có thể phát huy tác dụng được rồi.

Triệu Phong cũng không trách cứ Chu Tố Nhi, hắn không ngờ rằng, thí luyện Thái Tử lại là một trò chơi như thế này.

Muốn giết Thập Tam hoàng tử ở nơi này, gần như là chuyện không thể.

Chu Tố Nhi đối với bản thân thí luyện Thái Tử, cũng không có hứng thú, Triệu Phong cũng vậy, cũng không đi tìm hiểu những chuyện liên quan tới thí luyện Thái Tử.

Nhưng động tác của hai người vừa rồi, lại khiến cho Hoàng cung Đại Càn, dấy lên một hồi rung động.

Hai người vừa vặn ở vị trí biên giới tầm mắt của Cửu hoàng tử, cho nên động tác nhỏ này, liền hiện ra trọn vẹn trong màn ánh sáng.

- Đây… Tố Nhi công chúa và Triệu Phong có quan hệ gì?

- Triệu Phong không ngờ lại có quan hệ với công chúa Hoàng tộc.

- Tố Nhi công chúa làm sao có thể thích Triệu Phong được?

Rất nhiều cường giả ở bên ngoài, đều lộ ra vẻ mặt khiếp sợ.

Phải biết rằng, Chu Tố Nhi cho dù đã rời khỏi Hoàng cung, nhưng vẫn là công chúa của Đại Càn Vương triều, số lượng người âm thầm theo đuổi cũng không ít.

- Tốt, không ngờ tiểu tử Triệu Phong này lại biết tình cảm luyến ái rồi.

Bá phụ của Thập Tam hoàng tử cùng với những Hoàng thúc ủng hộ Thập Tam hoàng tử, trong lòng đều cảm thấy mừng rỡ.

Nếu như vậy thì bọn hắn cũng không cần trăm phương ngàn kế nghĩ cách diệt trừ Triệu Phong nữa.

Chỉ cần Triệu Vũ Phi biết được chuyện này, tất sẽ đoạn tuyệt quan hệ với Triệu Phong.

- Triệu Phong, thật bản lĩnh…

Trong đại điện của Cửu hoàng tử, trong lòng Từ lão quái bội phục không thôi.

- Triệu Phong? Điều này không có khả năng.

Đoan Mộc Thanh lắc đầu, chỉ một hành động này, cũng không thể chứng minh được điều gì.

Mặc dù hành động này của Triệu Phong và Chu Tố Nhi, khiến cho rất nhiều thế lực và cường giả ở ngoại giới khiếp sợ, nhưng rất nhanh mọi người cũng bình thường trở lại.

Chuyện mà mọi người càng chú ý hơn, chính là thực lực của Triệu Phong.

Trận chiến giữa Triệu Phong và Thiết Lăng Vân ở trong không gian truyền thừa, không ngờ lại bày ra trong tầm mắt mọi người ở ngoại giới.

Huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ công bố hậu thế, không hề thua kém sự xuất hiện của huyết mạch Chiến Thiên Vô Song.

Trong Bát đại thế gia, hai loại huyết mạch mạnh nhất của hai đại gia tộc, cùng xuất hiện trong cùng một thời đại, chuyện này biểu thị cho điều gì?

Mà thực lực Triệu Phong thể hiện ra, cũng khiến cho rất nhiều thế lực lộ vẻ đặc sắc, ví dụ như Cửu U Cung, Thiết gia, Vũ gia, tất nhiên còn có cả thế lực trong đại điện của Bát hoàng tử nữa.

Dù sao thì tất cả mọi người ở bên ngoài, cũng đã nhìn thấu quá trình thuần thú của đoạn đội của Cửu hoàng tử.

Bọn hắn tin rằng, sự xuất hiện của đoạn đội của Cửu hoàng tử, sẽ khiến cho trận công thành chiến, trở nên càng thú vị hơn.

Nhưng lại có Tuần Thú Sư cho rằng, Triệu Phong chỉ thuần phục đầu lĩnh đàn Yêu thú, cho nên lực khống chế đối với đàn Yêu thú cực thấp, không đủ để chống lại những Tuần Thú Tông Sư uy tín lâu năm.

…

Lúc này, trước tòa thành của Bát hoàng tử, thành viên chiến đấu và Yêu thú của hai phe đang kịch liệt va chạm.

Bát hoàng tử dựa vào đại trận phòng hộ, tạm thời giữ vững được vị trí trận doanh.

Mà hai vị siêu cấp chiến lực là Bách Luyện Thánh Chủ và Vũ Lãnh Hoa, đều trực tiếp kiềm chế một vị Thánh Chủ, mười mấy vị Chuẩn Thánh Chủ.

Cùng là cường giả mạnh nhất trong hàng ngũ Huyền Quang Cảnh sơ thành, nhưng Lôi Nha Thánh Chủ trong đoàn đội của Ngũ hoàng tử, lại không phải là đối thủ của Vũ Lãnh Hoa.

- Đáng giận, có bản lĩnh thì ra ngoài đánh.

Trong đoàn đội của Ngũ hoàng tử, có một tên Chuẩn Thánh Chủ tức giận mắng.

Thành viên bên phía đoàn đội của Bát hoàng tử, đều một mực phòng ngự tại biên giới trận pháp, làm hạn chế công kích của bọn hắn.

Thậm chí còn thỉnh thoảng thu thập Yêu thú bên dưới, giảm bớt áp lực cho Cơ Bạch.

Mà bọn hắn thì lại không thể trực tiếp xông vào, trước hết cần phải phá vỡ đại trận phòng ngự.

- Cơ Bạch, cố chịu đựng, chỉ cần phòng thủ là được.

Bát hoàng tử nhìn về phía Cơ Bạch đầu đầy mồ hôi, trong lòng có chút lo lắng.

Dù sao thì đối diện với ba gã Tuần Thú Sư, cho dù Cơ Bạch có Tử Tinh Đồng, cộng thêm sau khi tiến vào Thiên Cơ thành, có chỗ lĩnh ngộ, bản lĩnh khống thú tăng nhiều, nhưng cũng khó mà chiếm được tiện nghi.

- Mau thêm người, chiến lực của tên Vũ Thiên Ngô này, cũng không kém gì Thánh Chủ.

Hai tên Chuẩn Thánh Chủ giao chiến với Vũ Thiên Ngô, càng đánh càng kinh hãi.

Vũ Thiên Ngô chỉ là cảnh giới Đại Đế, dưới tình huống còn chưa hoàn toàn kích phát huyết mạch Chiến Thiên Vô Song, vậy mà đã áp chế hai người bọn họ rồi.

- Tiểu Thế Giới thật kỳ lạ.

Hai gã cường giả Đại Đế, mắt thấy Băng Hỏa Tiểu Thế Giới của Lạc Tôn, trong lòng vô cùng kinh hãi.

Lực lượng Tiểu Thế Giới ở trong lăng mộ Hoàng tộc bị hạn chế rất lớn, bởi vậy, cường giả tiến vào nơi này, rất ít khi sử dụng lực lượng Tiểu Thế Giới.

- Đến đây đi!

Lạc Tôn chiến ý ngập trời, trước khi tiến vào lăng mộ Hoàng tộc, Băng Hỏa Tiểu Thế Giới của hắn vừa vặn diễn hóa thành công.

Bởi vậy, lúc mới vào lăng mộ Hoàng tộc, hắn liền bắt đầu không ngừng tôi luyện Tiểu Thế Giới, cho nên, Băng Hỏa Tiểu Thế Giới của hắn mới có khả năng thích ứng mạnh mẽ đối với không gian này.

- Nhị hoàng tử, có chút không ổn rồi.

Thoạt nhìn, bọn hắn là phe chiếm ưu thế, nhưng tình huống thực tế lại không phải vậy.

- Thành viên đoàn đội của Bát hoàng tử, sau khi tiến vào Thiên Cơ thành, thực lực đều tăng mạnh.

Hai mắt Nhị hoàng tử lập lòe tinh quang, quan sát đám cường giả đang giao chiến trên bầu trời.

Thành viên bên phía đoàn đội của Bát hoàng tử, bất kể là thực lực hay tiềm lực, đều vượt xa bọn hắn.

- Không bằng, chúng ta cũng xông lên đi!

Sắc mặt Thập Nhị hoàng tử đầy vẻ lo lắng, nắm chặt nắm đấm, kích động vô cùng.

Hoàng tử có thể dựa vào Long vận khí để tăng cường chiến lực, nếu như ba vị hoàng tử bọn họ xuất chiến, tình huống có lẽ sẽ chuyển biến.

- Trước hết cứ chờ một chút đã.

Nhị hoàng tử khoanh tay đứng.

Còn một thời gian nữa mới kết thúc vòng “công thành chiếm đất”, không thể dễ dàng tiêu hao hết Long vận khí như vậy được.

Nửa ngày sau, ba vị hoàng tử tạm thời rút lui.

Bên phía Bát hoàng tử vẫn tử thủ trên tường thành, ba vị hoàng tử tạm thời cũng không có cách gì.

Phía sau một tảng đá lớn, ba vị hoàng tử cùng với những thành viên khác tập trung cùng một chỗ, bắt đầu thương lượng đối sách.

- Mấu chốt chính là đại trận phòng ngự tường thành.

- Đại trận phòng ngự của Bát hoàng tử chính là giao dịch được từ "Trận Phù lâu" trong Thiên Cơ thành, đẳng cấp rất cao.

- Chúng ta chỉ có một Trận Pháp Sư, không thể phá trận được.

Mọi người sau khi thương thảo, đã phát hiện ra mấu chốt quyết định trận chiến.

Mà lúc này, bốn đạo nhân ảnh từ xa, cũng rất nhanh bay tới.

Một luồng khí tức nóng bức, lan tràn khắp bốn tòa Thiên Cơ thành, sau đó tiến vào phía Đông của Thiên Cơ thành.

- Là tiểu đội của Tứ hoàng tử.

- Là tiểu đội do Thiết Vẫn Hỏa Thánh Chủ dẫn đầu.

Sau khi kinh ngạc, mọi người đều thở dài một phen.

Trong Thiên Cơ thành mà Tứ hoàng tử chiếm lĩnh, chỉ có hai tiểu đội trấn thủ, thế nhưng lại không người nào dám đánh.

Chỉ chốc lát sau.

Đoàn đội của ba vị hoàng tử liên hợp, đã thương nghị ra một biện pháp.

Trước hết lợi dụng lực lượng của Yêu thú loại phòng thủ, không ngừng vượt qua đại trận phòng ngự, bên trong ẩn giấu Trận Pháp Sư, như vậy mới có thể nắm chắc phá vỡ được đại trận.

Bởi vậy, ba vị hoàng tử đều phái ra một vài thành viên chiến đấu và Tuần Thú Sư, tập trung phía trước đàn Yêu thú, thuần phục những loại Yêu thú có tính phòng ngự.

Hai ngày sau…

Một đội nhân mã đã đến chỗ bốn tòa Thiên Cơ thành, nhưng lại không phải là đội ngũ do ba vị hoàng tử phái ra.

- Bốn tòa Thiên Cơ thành.

Thạch Vũ Lôi hưng phấn không thôi.

- Nhìn tình huống trước mắt, xem ra chỉ có bên phía Bát hoàng tử mới phát sinh giao chiến.

Ưng lão quan sát tình huống, hoàn toàn nắm bắt cục diện.

- Văn minh Thiên Cơ tộc.

Trên gương mặt lạnh lùng của Tô Thanh Linh, thoáng lộ ra một tia rung động.

- Quả nhiên là Thiên Cơ thành.

Trong mắt Triệu Phong hiện lên một tia mừng rỡ.

Nhớ lại ngày trước tại Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác, Triệu Phong đã may mắn tiến vào một tòa Thiên Cơ thành ở dưới đáy biển.

Lúc đó, tích trữ trên người Triệu Phong hao tổn sạch, vẫn không đủ dùng.

Không ngờ hôm nay, lại lần nữa gặp được Thiên Cơ thành.

Triệu Phong không khỏi mỉm cười, với tài nguyên trong tay hắn hiện nay, nếu tiến vào trong đó, nhất định có thể hung hăng tiêu xài một phen.

- Cửu hoàng tử.

Nhị hoàng tử nhìn về phía đám người Cửu hoàng tử, thoáng chìm vào trầm tư.

- Nhị hoàng huynh, ba phe chúng ta liên thủ cũng đủ đánh hạ tòa Thiên Cơ thành này rồi.

Ngũ hoàng tử lập tức nói.

Hắn biết Nhị hoàng tử đang tự hỏi không biết có nên liên hợp với đội ngũ của Cửu hoàng tử hay không.

- Triệu Phong.

Trong đoàn đội của Ngũ hoàng tử, Tiết Viễn và ba tên thành viên lập tức sợ hãi thốt lên.

Đồng thời, trong đoàn đội của Thập Nhị hoàng tử, một lão giả áo trắng và ba tên thành viên khác, cũng đồng loạt gọi tên Triệu Phong.

- Triệu Phong, Ưng lão, còn có Kinh Khải, không ngờ bọn chúng đều không chết.

Trong đoàn đội của Nhị hoàng tử, lão giả râu dê và một tên thành viên khác, đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Lúc trước, những đoàn đội tiến vào cấm địa Hắc Phong Cốc, gần như đều tổn thất vài thành viên, không ngờ đoàn đội của Triệu Phong vẫn còn sống toàn bộ.

- Làm sao vậy, Tiết Viễn?

Ngũ hoàng tử nghi hoặc dò hỏi.

- Ngũ điện hạ, lúc chúng ta công hạ Hoàng Thiên truyền thừa, sau khi bị Bách Luyện Thánh Chủ đuổi ra ngoài, còn bị Triệu Phong vơ vét tài sản và một khối Hộ Long Ngọc.

Sắc mặt Tiết Viễn thoáng đỏ, có chút ấp úng.

Lời này vừa nói ra, bên trong đoàn đội của Ngũ hoàng tử, một vài thành viên không biết rõ tình huống, lập tức lộ vẻ giận dữ.

Mà trong bốn tòa Thiên Cơ thành.

Lập tức có vài đạo linh thức quét ra.

- Triệu Phong!

Vũ Thiên Ngô trực tiếp bay lên tường thành, hai mắt bắn ra chiến ý.

- Vũ Thiên Ngô, trở về!

Thanh âm của Vũ Lãnh Hoa lập tức vang lên trong đầu Vũ Thiên Ngô.

Vũ Thiên Ngô do dự một phen, cuối cùng vẫn dừng lại phía trên tường thành.

Hắn biết rõ, tình huống của Bát hoàng tử hiện nay rất không lạc quan, hắn không thể rời khỏi tòa Thiên Cơ thành này được.

- Nếu như đoàn đội của Cửu hoàng tử cũng đánh tới đây, cứ giao Triệu Phong cho ta!

Vũ Thiên Ngô bỗng nhiên lên tiếng.

Những thành viên khác của Bát hoàng tử đều sững sờ, tại sao nghe lời này lại có cảm giác giống như Vũ Thiên Ngô đang hi vọng Cửu hoàng tử sẽ đánh hạ bọn hắn vậy?

Phía xa, đoàn đội của Cửu hoàng tử đang chậm rãi hạ xuống.

- Ưng lão, chúng ta nên đánh ai?

Thạch Vũ Lôi trực tiếp hỏi, ánh mắt nhìn về phía đám người Bát hoàng tử.

Từ tình huống trước mắt mà xét, xem ra Bát hoàng tử đối diện với sự liên thủ của ba vị hoàng tử, đang tràn ngập nguy cơ.

- Thần Cơ Tử, Triệu Phong, các ngươi thấy thế nào?

Ưng lão trầm tư một lát, lập tức dò hỏi.

Thần Cơ Tử nhắm mắt suy tính một phen, Triệu Phong cũng lâm vào trầm tư.

- Thất hoàng tử.

Một lúc sau, Triệu Phong và Thần Cơ Tử đồng thời lên tiếng.

Chương 963: Quyết Đấu Yêu Thú

Triệu Phong sững sờ, thoáng nhìn qua Thần Cơ Tử.

Sở dĩ hắn nói đánh Thất hoàng tử, phần lớn nguyên nhân là bởi vì Bát hoàng tử và rất nhiều thành viên trong đoàn đội đều có quen biết Triệu Phong, mặc dù không tính là bằng hữu, nhưng cũng không phải là địch nhân.

Một nguyên nhân khác, đó là trong cấm địa Hắc Phong Cốc, tiểu đội của Khương Hào đã tổn thất hai thành viên, ngay cả Trận Pháp Sư Ô Du cũng chết.

Tiểu đội của Khương Hào là thành viên trong đoàn đội của Thất hoàng tử, bởi vậy, chiến lực chỉnh thể của Thất hoàng tử hiện nay còn không bằng Bát hoàng tử.

Nói tóm lại, việc Triệu Phong lựa chọn đánh Thất hoàng tử, phần lớn là vì nguyên nhân riêng.

Nhưng tại sao Thần Cơ Tử cũng nói như vậy?

Những người còn lại trong đoàn đội của Cửu hoàng tử, cũng rất kinh ngạc, đều nhìn về phía Triệu Phong và Thần Cơ Tử.

- Vì sao?

Hắn rất ngạc nhiên, tại sao Triệu Phong và Thần Cơ Tử lại có cùng chung ý kiến?

Nếu như hai người nói là đánh hạ Bát hoàng tử, thì còn tương đối hợp lý.

- Nếu như ta đoán không sai, thực lực chỉnh thể của Bát hoàng tử còn mạnh hơn Thất hoàng tử một chút, sau khi chúng ta đánh hạ Thiên Cơ thành xong, còn phải phòng ngừa bị phản công.

Ánh mắt Ưng lão thoáng xoay chuyển, lập tức lên tiếng.

Hắn vốn cũng định đánh chiếm Thiên Cơ thành của Bát hoàng tử.

Nhưng Triệu Phong và Thần Cơ Tử đều cho rằng nên đánh Thất hoàng tử, vậy thì trong đó chắc chắn có nguyên nhân.

Hơn nữa, Thần Cơ Tử là Chiêm Tinh Sư Mệnh đạo, có thể suy tính ra nhân tố trọng yếu nào đó.

Bởi vậy, thân là người bày mưu cho đoàn đội, hắn liền tìm ra một lý do để thuyết phục thành viên khác, không thể để cho đoàn đội sản sinh chia rẽ.

- Quả thật là như vậy.

Tô Thanh Linh khẽ gật đầu.

Ba người có sức ảnh hưởng nhất trong đội ngũ, đều đồng ý đánh hạ Thất hoàng tử.

Mọi người cũng sẽ từ từ thay đổi tư tưởng, tin vào bọn họ.

Phía sau cự thạch, đoàn đội liên hợp của ba vị hoàng tử đang tụ tập.

- Bọn hắn đang đi về Thiên Cơ thành phía Tây.

Một tên Đại Đế kinh hô.

- Cái gì? Bọn hắn muốn đánh Thất hoàng tử?

- Điều này làm sao có thể? Chỉ bằng vào Cửu hoàng tử xếp hạng thứ bảy, làm sao có thể là đối thủ của Thất hoàng tử? xếp hạng thực lực chỉnh thể của Thất hoàng tử, chính là đứng thứ ba a.

- Đây là bọn hắn tự đi tìm chết.

Trong đội ngũ của ba vị hoàng tử, không ít cường giả đều khiếp sợ hoặc trào phúng.

- Có thể là Cửu hoàng tử thấy ba vị hoàng tử chúng ta liên hợp, cho dù bọn họ tấn công Bát hoàng tử, thì cũng không thu hoạch được chỗ tốt gì.

- Ha ha, tất nhiên, ba phe chúng ta liên hợp, thậm chí đủ để đánh hạ cả Bát hoàng tử.

Rất nhanh, mọi người liền có chung một cách nghĩ.

Ngũ hoàng tử cười lạnh không thôi.

Với sự ổn trọng của Nhị hoàng tử, rất có thể sẽ để Cửu hoàng tử gia nhập.

Mà trước mắt, ba vị hoàng tử liên hợp, đã đem lợi ích Thiên Cơ thành chia thành ba phần, Ngũ hoàng tử tất nhiên sẽ không muốn để cho Cửu hoàng tử gia nhập.

Bên trong tường thành kim loại của Bát hoàng tử.

Toàn bộ thành viên của Bát hoàng tử đều cảm thấy nghi hoặc, nhìn đám người Cửu hoàng tử đang bay về Thiên Cơ thành ở phía Tây.

- Tại sao bọn hắn lại làm vậy?

Hắn vốn cho rằng, Cửu hoàng tử cũng sẽ nhập trận doanh của Nhị hoàng tử, để đánh bọn hắn.

Bởi như vậy, cho dù đội ngũ của hắn có cường thịnh hơn, cũng không giữ được tòa Thiên Cơ thành này.

Hai đại thiên tài của Cơ gia và Bách Luyện Thánh Chủ cũng cảm thấy vô cùng khó hiểu.

- Triệu Phong.

Trong mắt Vũ Thiên Ngô có chút mất mác, sau đó nhìn về phía mọi người ở sau lưng, chân thành nói:

- Hẳn các ngươi đều từng thất bại trong tay Triệu Phong, cho nên Triệu Phong cảm thấy đánh tòa Thiên Cơ thành này cũng không có gì thú vị.

Lời này vừa ra, sắc mặt đám người Bát hoàng tử, Lạc Tôn, Bách Luyện Thánh Chủ và thiên tài của Cơ gia, đều có chút mất tự nhiên, khóe miệng run rẩy, nhưng cũng không phản bác được, bởi vì sự thật chính là như thế.

Sự cường đại của Triệu Phong đã xâm nhập vào tâm linh của mọi người, nhất là Bát hoàng tử.

Từ khi bắt đầu tiếp xúc với Triệu Phong, trải qua Không Gian Thần Huyễn, cho đến bây giờ, mọi người đã biết Triệu Phong thân mang huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

Bát hoàng tử cũng đã nhiều lần hối hận tại sao lúc trước không duy trì mối quan hệ tốt đẹp với Triệu Phong, nếu vậy thì bây giờ Triệu Phong đã trở thành trợ lực cường đại của bọn hắn rồi.

Lúc này, tại Thiên Cơ thành phía Tây.

- Thất hoàng tử, đoàn đội của Cửu hoàng tử đã tới.

Một tên nho sinh ngọc diện khẽ nói.

- Ha ha, thật là không biết trời cao đất rộng.

Một lão giả gầy trơ xương, hai mắt quắc thước hữu thần, phảng phất có thể nhìn xuyên vạn vật, bên cạnh lão giả còn có một nam tử trung niên, trong mắt bắn ra một luồng ý chí Kiếm Đạo vô hình.

Hai người chính là cường giả Kiếm Đạo của Thiên Kiếm Các, cũng là Tông phái Kiếm Đạo đệ nhất của Đại Càn Vương triều.

- Thất điện hạ, Triệu Phong ở trong đoàn đội của Cửu hoàng tử, quả thật là nhân vật không đơn giản.

Khương Hào thấp giọng nói.

- Cho dù là không đơn giản thì hắn chẳng qua cũng chỉ là một tên Vương Giả Hư Thần Cảnh, hơn nữa thân phận của hắn còn là Tuần Thú Sư, là mấu chốt trọng yếu nhất trong quá trình công thành.

Thất hoàng tử cũng không để ý đến Khương Hào, trong mắt lộ vẻ

khinh thường.

Nếu như đoàn đội liên hợp của Nhị hoàng tử, Ngũ hoàng tử và Thập Nhị hoàng tử đánh đến đây, có lẽ hắn sẽ lo lắng một chút.

Nhưng chỉ một Cửu hoàng tử thì không đáng để hắn đặt trong lòng.

- Cũng đúng.

Khương Hào khẽ gật đầu.

Ngày trước trong cấm địa Hắc Phong Cốc, thủ đoạn khủng bố của Triệu Phong, đã để lại ấn tượng rất sâu trong lòng hắn.

Nhưng trong chiến đấu công thành, Tuần Thú Sư là quan trọng nhất, Triệu Phong tuổi còn nhỏ, tại phương diện thuần thú, thì có được bao nhiêu tạo nghệ chứ?

- Khương Hào, ngươi yên tâm, bổn đại sư sẽ không để cho sủng thú của hắn tới gần tòa Thiên Cơ thành này, cho nên, ngươi cũng không cần phải sợ hãi như vậy.

Một lão giả mặc áo xám, nở nụ cười tự tin nói.

Sắc mặt Khương Hào thoáng trầm xuống, cũng không nói gì.

Tiểu đội mà hắn dẫn đầu, ở trong cấm địa Hắc Phong Cốc đã tổn thất hai người, trong đó còn có cả Trận Pháp Đại Sư Ô Du.

Mà hắn và một Chuẩn Thánh Chủ khác, đều phải sử dụng trận pháp Hộ Long Ngọc, mới có thể trở về bên cạnh Thất hoàng tử, có thể nói là tổn thất thảm trọng, mất hết mặt mũi.

Bởi vậy, cho nên Khương Hào đã hoàn toàn mất đi quyền lên tiếng trong đoàn đội của Thất hoàng tử.

- Ừm, vậy phải nhờ Tuần Thú Tông Sư Trương Ích rồi.

Thất hoàng tử lại cười.

Trương Ích chậm rãi đi ra khỏi tòa kiến trúc kim loại, bay về phía trên tường thành, trên mặt nở nụ cười châm chọc, nhìn về phía đoàn đội của Cửu hoàng tử đang bay tới.

Ngay lập tức, phía trước tòa thành kim loại, mấy trăm đầu Yêu thú hung ác khủng bố, đều mở to hai mắt, một luồng lệ khí Yêu thú kinh khủng, lập tức phóng lên tận trời cao.

Phần lớn những Yêu thú này, đều là do hắn chuẩn bị từ khi còn ở Đại Lục Vực, số còn lại là trân thú thu phục được trong lăng mộ Hoàng tộc.

Bởi vì không có người đến đánh Thiên Cơ thành của Thất hoàng tử, cho nên đoàn đội của Thất hoàng tử cũng không tiến hành đổi Yêu thú bên trong Linh Sủng Viên.

- Đến đây đi, để lão phu xem các ngươi có bao nhiêu bản lãnh.

Trương Ích liếc nhìn đám người, sau đó ánh mắt dừng lại trên thân Triệu Phong.

Mặc dù nghe nói Triệu Phong thân mang Vân Tằm Tiên Điệp, nhưng đây dù sao cũng là chiến đấu đàn Yêu thú, chỉ một đầu Linh sủng cũng không phát huy được bao nhiêu tác dụng.

Hơn nữa, biện pháp để đối phó với Vân Tằm Tiên Điệp cũng có rất

nhiều.

Đoàn đội của Cửu hoàng tử cũng tập trung ánh mắt trên người Triệu Phong.

Bản lĩnh thuần thú của Triệu Phong đã khiến bọn họ mở rộng tầm mắt, tuy nhiên còn chưa biết được bản lĩnh khống thú của hắn như thế nào.

Thế nhưng Triệu Phong đã chủ động đề nghị đánh Thất hoàng tử, cho nên mọi người vẫn tin hắn cũng có bản lĩnh nhất định.

Hơn nữa, số lượng Yêu thú trong tay Triệu Phong, cũng vượt xa số lượng Yêu thú của Thất hoàng tử.

Đây cũng là nguyên nhân mà đoàn đội của Cửu hoàng tử dám trực tiếp khai chiến.

Triệu Phong tiến lên phía trước, cánh tay vung lên, một lượng lớn Yêu thú lập tức xuất hiện.

- Ồ? Đàn Hắc Văn Độc Hạt, đàn Phong Lang, còn có hai đầu Chấn Thiên Kim Viên, quả thật khiến ta giật mình a.

Trương Ích cười ha hả.

Trương Ích vừa liếc nhìn, liền biết hai đàn Yêu thú của Triệu Phong đều là Yêu thú trong lăng mộ Hoàng tộc.

Có thể thuần phục được hai đàn Yêu thú nguyên vẹn, xem ra đoàn đội của Cửu hoàng tử cũng đã bỏ ra không ít công sức.

Thế nhưng chỉ bằng vào hai đàn Yêu thú này, cho dù thêm hai đầu

Chấn Thiên Kim Viên, thì cũng khó mà đánh tan được đàn Yêu thú của hắn.

Đầu tiên là tại phương diện số lượng, có sự chênh lệch không nhỏ, tiếp đó là chênh lệch cực lớn giữa hai Tuần Thú Sư.

Triệu Phong cũng không để ý đến Trương Ích, trong mắt trái nổi lên một tia kim trạch nhàn nhạt.

Đồng thời, ở sâu trong linh hồn, Vạn Niệm Thần Quyết vận chuyển, mấy trăm đạo ý niệm nhanh chóng dung nhập vào trong cơ thể của mỗi một đầu Yêu thú.

Tâm thần của Triệu Phong, hoàn toàn dung nhập vào bên trong đàn Yêu thú trước mặt, cảm giác như những Yêu thú này đều là tay chân của mình, điều khiển hết sức tự nhiên.

- Ý chí linh hồn thật mạnh.

Trương Ích cũng cảm nhận được Triệu Phong sắp phát động thế công.

Mà cường độ ý chí linh hồn do Triệu Phong bày ra lúc này, thậm chí không kém gì hắn, khiến Trương Ích không khỏi cẩn thận hơn vài phần.

Vụt vụt vụt...

Yêu thú bên dưới tường thành, lập tức bạo động, tạo thành trận hình.

- Lên!

Triệu Phong ra lệnh một tiếng.

Xông lên đầu tiên chính là hai đầu Chấn Thiên Kim Viên.

Rầm rầm…

Thân hình của hai đầu Chấn Thiên Kim Viên cực lớn, động tác mau lẹ vô cùng, chạy trên mặt đất rông lớn hai bước, sau đó nhảy lên, tựa như một tòa núi lớn kim sắc ép tới.

Sau đó, đàn Phong Lang và Hắc Văn Độc Hạt cũng theo sát phía sau.

- Sơn Khâu Cự Nhân, xông lên cho ta!

Trương Ích cũng hiểu rất rõ về đặc tính của Chấn Thiên Kim Viên, chỉ có loại Yêu Linh có lực phòng ngự siêu cường như Sơn Khâu Cự Nhân mới có thể sánh bằng.

Ầm ầm ầm...

Bốn đầu cự nhân, hung hăng va chạm với nhau.

- Hừ, vẫn còn yếu.

Mắt trái Triệu Phong vận chuyển, đồng thời đem càng nhiều ý niệm tập trung vào trong cơ thể Chấn Thiên Kim Viên, liên tục công kích về phía chân phải của một đầu Sơn Khâu Cự Nhân.

Một đầu Chấn Thiên Kim Viên khác thì lại tập trung công kích vào vai của một đầu Sơn Khâu Cự Nhân còn lại.

- Làm sao có thể? Chấn Thiên Kim Viên của Triệu Phong, làm sao có thể biết được nhược điểm Sơn Khâu Cự Nhân của ta?

Trái tim Trương Ích lập tức giật thót, Sơn Khâu Cự Nhân trong tay hắn đã theo hắn chinh chiến nhiều năm, trên người tất nhiên có một vài vết thương ngầm.

Thế nhưng, Yêu thú của Triệu Phong làm sao có thể thông minh như vậy cơ chứ?

Hơn nữa, phương thức công kích của hai đầu Chấn Thiên Kim Viên này cũng hết sức lưu loát, thậm chí còn mơ hồ có bóng dáng của chiến kỹ.

Trương Ích thậm chí còn hoài nghi rằng, hai đầu Chấn Thiên Kim Viên này liệu có phải bị một vị Vương Giả Đại Đế nào đó đoạt xá hay không.

Những kỹ xảo chiến đấu này, khống chế công kích vô cùng chuẩn xác, giống như là nhân loại chiến đấu vậy.

Ngay lập tức, hai đầu Sơn Khâu Cự Nhân liền bị đánh cho liên tiếp thối lui.

- Các ngươi cũng lên hỗ trợ cho ta, Hắc Tông Cự Hùng!

Tuần Thú Tông Sư Trương Ích thoáng trầm mặt.

Lần đầu giao phong, Yêu thú mà hắn phái ra, không ngờ lại bị Chấn Thiên Kim Viên của Triệu Phong dễ dàng đánh bại như vậy.

Vụt vụt vụt...

Hai đầu Hắc Tông Cự Hùng, động tác linh mẫn hơn Sơn Khâu Cự Nhân rất nhiều, vội vàng xông lên, cự trảo màu đen màng theo một

trận vòi rộng cương liệt đánh xuống.

- Lui!

Triệu Phong mỉm cười, khống chế Chấn Thiên Kim Viên lùi lại mấy bước, đồng thời nghiêng đầu, một trảo của Hắc Tông Cự Hùng chỉ thoáng sượt qua bộ lông của Chấn Thiên Kim Viên.

- Làm sao có thể?

Trương Ích thiếu chút nữa hộc máu.

Hai đầu Chấn Thiên Kim Viên này không ngờ đã có linh trí, tư duy vô cùng mau lẹ, động tác tiêu chuẩn thành thạo, né tránh công kích mạnh mẽ của Hắc Tông Cự Hùng vô cùng hoàn mỹ.

Yêu thú bình thường, làm sao có thể đạt được tâm tính như vậy?

Đoàn đội của Cửu hoàng tử đang xem chiến, cũng triệt để ngẩn người.

Lúc bắt hai đầu Yêu thú này, bọn chúng rất ngốc, chỉ biết tiến công một cách lỗ mãng mà thôi.

- Đây chính là Chấn Thiên Kim Viên mà chúng ta bắt được sao?

Thạch Vũ Lôi sờ lên đầu, vô cùng kinh ngạc.

- Có lẽ Triệu Phong đã huấn luyện đặc biệt cho bọn chúng.

Vẻ mặt của Tô Thanh Linh có chút cứng đờ.

Hai đầu Yêu thú này, giống như có tư duy của nhân loại, không ngờ

còn biết cả một ít kỹ xảo chiến đấu.

Chương 964: Hắc Bào Tập Kích

- Ta không nhìn lầm chứ?

- Đàn Yêu thú của Triệu Phong, trong đợt công kích đầu tiên, không ngờ lại đánh bại đàn Yêu thú của Trương Ích Tông Sư.

- Làm sao có thể? Bản lĩnh khống thú của Triệu Phong, thật sự mạnh như vậy sao?

Đoàn đội do ba vị hoàng tử liên hợp, dùng linh thức quan sát tình huống giao chiến tại Thiên Cơ thành phía Tây, thanh âm khiếp sợ không ngừng vang lên.

- Điều này là không có khả năng a.

Ngũ hoàng tử phóng ra linh thức, kiểm tra tình huống, nhưng lại không thể tin được cảnh tượng mà mình vừa trông thấy.

Sắc mặt của Nhị hoàng tử và Thập Nhị hoàng tử cũng có chút nặng nề, hơi hối hận vì lúc đầu không chủ động mời chào Cửu hoàng tử.

Nếu vậy thì bây giờ có lẽ đã chiếm được Thiên Cơ thành của Bát hoàng tử rồi.

Ngoại trừ ba vị hoàng tử ra.

Những cường giả trong Thiên Cơ thành cũng đang quan sát tình huống bên phía Thất hoàng tử.

- Quả nhiên là thế.

Bát hoàng tử nở nụ cười bất đắc dĩ, biểu hiện của Triệu Phong, lại lần nữa khiến cho người khác phải khiếp sợ.

- Không có khả năng…

Sắc mặt Cơ Bạch lập tức tái nhợt.

Hắn bị Triệu Phong ép phải dùng trận pháp trở về, vốn dĩ bản thân hắn là Tuần Thú Sư, sức chiến đấu rất kém, một khi bị tiếp cận thì hoàn toàn không hề có lực hoàn thủ.

Nhưng không ngờ Triệu Phong tại phương diện thuần thú và khống thú, còn vượt xa hắn.

Trong Thiên Cơ thành phía Tây, Thất hoàng tử và đám thành viên khác, cũng đều sững sờ, nhưng không hề lên tiếng.

Thần sắc mọi người đều trở nên nghiêm túc, cẩn thận quan sát chiến trường.

Lúc này, Tuần Thú Tông Sư Trương Ích cũng đã tỉnh táo lại.

- Tiểu tử này có vấn đề.

Trương Ích đã phát hiện ra vấn đề.

Từ khi bắt đầu chiến đấu, Triệu Phong vẫn đứng yên tại chỗ, ngay cả nói chuyện cũng không có, có lẽ đang thi triển bí pháp nào đó để điều kiện hai đầu Chấn Thiên Kim Viên này.

Bởi vậy cho nên hành vi và động tác của hai đầu Yêu thú này mới khác thường như vậy, thậm chí tập tính cũng có phần tương tự như nhân loại.

- Hừ, ta không tin ngươi có thể điều khiển Yêu thú đến mức tinh tế như vậy.

Trương Ích hừ lạnh một tiếng.

Bí thuật này, hắn cũng đã nghe nói qua, nhưng chỉ thích hợp dưới tình huống điều khiển Yêu thú số lượng ít mà thôi.

Trương Ích mở hai tay ra, đem toàn bộ tâm thần khuếch tán ra khắp chiến trường.

- Đội một, đội hai, từ hai bên đánh bọc Chấn Thiên Kim Viên, đội tám, đội chín tạo thành trận hình phòng ngự, chuẩn bị ngăn cản Hắc Văn Độc Hạt và Phong Lang trùng kích.

Tuần Thú Tông Sư chuyên nghiệp, đều tiến hành phân đội và điều khiển Yêu thú cùng loại, như vậy rất dễ khống chế.

Triệu Phong mỉm cười, giống như đang đánh cờ, lập tức có biện pháp ứng phó.

Một bộ phận Phong Lang thì trực tiếp ngăn cản Yêu thú trợ giúp Sơn Khâu Cự Nhân.

Đồng thời, Hắc Văn Độc Hạt thì dũng mãnh lao tới chỗ tường thành, cùng chém giết với Yêu thú của Trương Ích.

- Phản ứng thật nhanh.

Trên trán Trương Ích đã ứa ra mồ hôi lạnh.

Hắn vưa chỉ huy Yêu thú thì Triệu Phong đã làm ra kế sách ứng phó với Yêu thú của hắn.

Sau lưng Triệu Phong, đám người Cửu hoàng tử đang theo dõi trận chiến, cũng nở nụ cười vui vẻ.

- Bản lĩnh của Triệu Phong còn lợi hại hơn cả Trương Ích.

Thạch Vũ Lôi biết rõ, danh vọng Tuần Thú Tông Sư Trương Ích tại Đại Càn Vương triều.

Hắn vốn cho rằng, Triệu Phong có thể quyết đấu ngang tài ngang sức với Trương Ích cũng đã rất giỏi rồi.

- Tại sao Triệu Phong không đem toàn bộ Yêu thú thả ra?

Trên mặt Tô Thanh Linh lộ vẻ nghi hoặc.

Số lượng đàn Yêu thú trong tay Triệu Phong nhiều như thế nào, bọn hắn là người biết rõ nhất.

Thậm chí cho dù không cần khống chế, chỉ dựa vào số lượng, cũng đủ đánh lui đám Yêu thú của Thất hoàng tử đang phòng thủ trước cửa thành rồi.

- Có thể là giữ lại thực lực, vào thời khắc mấu chốt, sẽ phát huy hiệu quả tập kích bất ngờ.

Ưng lão suy nghĩ một lát, liền nói ra lời giải thích của mình.

Mặc dù tại phương diện Yêu thú, bọn hắn chiếm ưu thế nhất định.

Thế nhưng sức chiến đấu của thành viên giữa hai bên, lại chênh lệch quá lớn, chỉ có thể thông qua Yêu thú để bù đắp.

Cho nên, nếu như Triệu Phong dùng Yêu thú hiện có trên chiến trường đánh bại Trương Ích, như vậy thì những Yêu thú còn lại, có thể trở thành chiến lực để đối phó với thành viên của Thất hoàng tử.

Nghe xong lời phân tích của Ưng lão, mọi người đều gật đầu đồng ý.

Chiến lực của đội ngũ của Thất hoàng tử, quả thật không thể xem nhẹ, trong đó phải chú ý nhất là hai đại cường giả Kiếm Đạo của Thiên Kiếm Các và một vị Thánh Chủ Hồn đạo.

Ngoài ra, thành viên trong đội ngũ của Thất hoàng tử, còn có tuyệt thế thiên tài của Khương gia là Khương Hào, mà những chiến lực Chuẩn Thánh Chủ còn lại, cũng là cường giả nổi danh đã lâu trên Đại lục.

Nhưng tất cả mọi người đều không biết rằng, Triệu Phong bây giờ đang đùa giỡn rất vui vẻ.

Hắn lần đầu tiên phát hiện, bản thân ở phía sau màn khống chế toàn bộ chiến trường, cảm giác rất không tệ.

Hơn nữa, loại phương thức khống chế Yêu thú như vậy, quả thật rất có lợi cho việc tu luyện Vạn Niệm Thần Quyết.

Trên chiến trường hiện nay, số lượng Yêu thú mà Triệu Phong khống chế, cũng có hơn 500 đầu.

Còn Yêu thú bên phía Trương Ích thì có đến 700 đầu, thế nhưng Triệu Phong vẫn chiếm ưu thế vượt trội.

- Đáng giận, chuyện gì thế này? Yêu thú của Triệu Phong, lần nào cũng đều nhằm vào nơi yếu nhược nhất trong đội hình mà ta bày bố.

Trương Ích bắt đầu cảm thấy mệt mỏi, năng lực phản ứng của đàn Yêu thú do Triệu Phong điều khiển, thật sự quá nhanh.

Hiện nay hắn đã lâm vào cục diện bị động, chỉ có thể không ngừng ứng phó, phòng bị đàn Yêu thú của Triệu Phong.

Triệu Phong vung tay trái lên, 50 đầu Dạ Lang lập tức xuất hiện.

Đồng thời, Triệu Phong lại phân hóa ra 50 đạo ý niệm, dung nhập vào trong cơ thể bọn chúng.

Sau đó, 50 đầu Dạ Lang cũng bắt đầu gia nhập chiến trường.

Năng lực khống chế Yêu thú của Triệu Phong và Trương Ích, hoàn toàn khác nhau về bản chất.

Trương Ích là chỉ huy và khống chế Yêu thú, còn Triệu Phong thì tự mình gia nhập chiến trường, trong mỗi một đầu Yêu thú, đều có ý thức của hắn, cứ như là phân thân của Triệu Phong vậy.

- Cái gì? Còn có Yêu thú khác?

Trương Ích lập tức giật mình, chỉ huy trận hình Yêu thú co cụm lại, toàn lực phòng thủ.

Sau lưng Trương Ích, trong tòa kiến trúc kim loại trong thành.

- Ta đã nói rồi, tên Triệu Phong này tuyệt đối không đơn giản.

Khương Hào cuối cùng đã có thể ưỡn ngực lên tiếng.

Lúc trước, hắn đã nhắc nhở một lần.

Đáng tiếc là Tuần Thú Tông Sư Trương Ích lại hoàn toàn không để Triệu Phong vào mắt, cho nên bây giờ mới chật vật như thế.

- Có cần đến Linh Sủng Viên đổi lấy một ít Yêu thú cường đại hay không?

Hai đầu lông mày của Thất hoàng tử nhíu lại, có chút bối rối.

Hắn cũng có thể nhìn ra, bản lĩnh khống chế Yêu thú chiến đấu của Triệu Phong lợi hại đến mức nào.

- Thất điện hạ, không cần đầu, có cho Trương Ích nhiều Yêu thú hơn cũng vô dụng, chiến đấu giữa các đàn Yêu thú, mấu chốt là ở người khống chế chỉ huy, trừ phi đổi lấy vài đầu Yêu thú cấp Thánh Chủ, bằng không, Trương Ích tuyệt đối không thể là đối thủ của Triệu Phong.

Nho sinh ngọc diện lên tiếng, hai mắt lấp lánh tinh quang, cẩn thận cảm nhận tình hình chiến đấu bên ngoài tường thành.

Từ những chi tiết mà hắn quan sát được trên chiến trường, có thể thấy bản lĩnh khống thú của Trương Ích hoàn toàn kém xa Triệu Phong.

Có cho Trương Ích nhiều Yêu thú hơn, nhưng nếu đối phương khống chế không tốt, thì cũng chỉ có thể làm rối loạn trận cước.

- Vậy phải làm thế nào?

Thất hoàng tử vội vàng hỏi thăm.

- Cần gì phải lằng nhằng như vậy, Yêu thú của chúng ta tổn thất nhiều như vậy, còn không bằng trực tiếp xuất chiến.

Nho sinh ngọc diện thầm nghĩ sách lược, cuối cùng nói ra quyết định.

Ngay lập tức, hai đại cường giả Kiếm Đạo của Thiên Kiếm Các đều mở mắt, ý chí Kiếm Đạo vô hình, khiến cho đám người ở đây đều kinh hãi một phen.

- Cũng được, trong đoàn đội ngay cả Thánh Chủ cũng không có mà cũng dám tới phạm chúng ta.

Một nam tử cao gầy, trực tiếp đứng lên, khí tức âm u vô hình, khiến cho những người đứng gần hắn, đều cảm thấy linh hồn run rẩy.

Trong đoàn đội của Thất hoàng tử, ngoại trừ hai gã Chuẩn Thánh Chủ là Trương Ích và nho sinh ngọc diện ra, còn có hai vị Thánh Chủ, ba vị Chuẩn Thánh Chủ.

Cửu hoàng tử có năng lực gì có thể chống lại bọn họ?

- Lỗ Thiên Tử, Triệu Phong giao cho ngươi, chỉ cần quấy rầy ý niệm tinh thần của hắn là được.

Nho sinh ngọc diện nhìn về phía nam tử trung niên của Thiên Kiếm Các.

- Quá dễ.

Lập tức nhanh chóng đáp ứng.

Vụt...

Sáu vị cường giả, liền trực tiếp bay ra khỏi tường thành.

- Bảo vệ Triệu Phong và đàn Yêu thú.

Sắc mặt Ưng lão đột nhiên biến đổi.

Đồng thời, thành viên trong đội của Cửu hoàng tử cũng trực tiếp xông ra.

Thần Cơ Tử đứng ở phía sau, sớm đã chuẩn bị trận kỳ, đột nhiên ném ra ngoài một đạo kim phù lấp lánh, ngay lập tức, xuất hiện một màn hào quang trên chiến trường, bao phủ lấy Triệu Phong và một bộ phận Yêu thú.

Đoàn đội của Cửu hoàng tử sớm đã thương lượng sách lược chiến đấu, không chọi cứng với phe của Thất hoàng tử, chỉ cần tận lực kiềm chế cường giả của đối phương, ngăn cản bọn hắn công kích, sau đó chờ đàn Yêu thú của Triệu Phong tạo nên ưu thế, toàn bộ thành viên của Cửu hoàng tử sẽ đồng loạt vây công.

- Nếu các ngươi đã vội vàng như thế, vậy thì chấm dứt thôi.

Triệu Phong thu hồi tâm tư đùa giỡn, tay phải chợt vung lên.

Rầm rầm rầm…

Năm đầu thân ảnh lấp lánh kim quang, giống như những tòa núi nhỏ, trực tiếp xuất hiện trên chiến trường, lệ khí hung thú khủng bố, bốc lên kinh người.

- Cái gì, vẫn còn Chấn Thiên Kim Viên?

Trương Ích đã sợ hãi tột độ.

Không ngờ Triệu Phong quyết đấu với hắn, mà vẫn còn giữ lại thực lực.

Phải biết rằng, Chấn Thiên Kim Viên là loại Yêu thú Đại Đế đỉnh phong, mà ở trong không gian Thái Cổ còn sót lại này, sức chiến đấu của chúng còn mạnh hơn cả Chuẩn Thánh Chủ bình thường.

- Làm sao có thể?

Nho sinh ngọc diện cũng cảm thấy khiếp sợ.

Cứ như vậy, chiến cuộc liền trở nên hỗn loạn khó bề phân biệt, cho dù toàn bộ mọi người xuất kích, cũng không có khản năng chiếm được ưu thế ngay lập tức.

Ánh mắt của nho sinh ngọc diện nhìn Triệu Phong thật sâu.

Giữ lại át chủ bài, có thể phát ra hiệu quả không thể tưởng tượng nổi, làm rối loạn bố trí của địch nhân.

Không biết trong tay Triệu Phong còn cất giấu át chủ bài nào nữa.

- Hừ, năm đầu Chấn Thiên Kim Viên này, cứ giao cho lão phu.

Một lão giả gầy trơ xương chậm rãi bước ra, Kiếm Ý vô hình, sáng rực quanh thân thể hắn.

- Được, vậy xin nhờ Kinh Phong Thánh Chủ.

Nho sinh ngọc diện thầm cảm thấy may mắn, còn may là trong đoàn đội của Thất hoàng tử có hai vị Thánh Chủ.

Một là Kinh Phong Thánh Chủ sở trường công kích vật chất, còn một vị Ám Hồn Thánh Chủ thì sở trường công kích linh hồn.

Vụt...

Kinh Phong Thánh Chủ trực tiếp bước ra, trong tay xuất hiện một thanh trường kiếm bạch ngọc, lúc vung lên phát ra từng trận kiếm khí sắc bén kinh người.

Thánh Chủ vừa ra, khí tức vô hình áp chế, liền khiến cho chiến lực của đàn Yêu thú bên phía Triệu Phong, giảm mạnh.

Bốn thành viên chiến đấu còn lại, cũng lập tức xông lên.

Kinh Phong Thánh Chủ bỗng nhiên vung kiếm, vô số cơn lốc kiếm khí sinh ra, lập tức tạo thành một vòi rồng kiếm khí.

Thế nhưng Kinh Phong Thánh Chủ lại không đánh xuống, cho nên bốn tên thành viên cũng đành dừng bước theo.

Vụt...

Chỉ thấy một đạo quỷ ảnh màu đen, từ phía xa phiêu hốt mà đến.

Một luồng áo nghĩa Tử Vong khiến cho vạn vật sợ hãi, từ trong bóng đen tràn ra, khiến cho tất cả mọi người trên chiến trường, đều cảm thấy linh hồn run rẩy.

- Thành viên của Thập Tam hoàng tử?

Trong đoàn đội của Cửu hoàng tử, sắc mặt Ám Hồn Thánh Chủ liền trở nên âm trầm, luồng khí tức linh hồn này khủng bố đến mức ngay cả hắn cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

- Là hắn?

Triệu Phong chợt nhướng mày.

Từ khi mới bắt đầu thí luyện Thái Tử, người này đã đột nhiên ra tay với hắn.

Lúc sắp tiến vào kết giới lăng mộ Hoàng tộc, Triệu Phong cũng cảm thấy hắc bào nhân này rất quỷ dị, quả thật không đơn giản.

Về sau, trong cấm địa Hắc Phong Cốc, hắn cũng cảm nhận được địch ý của hắc bào nhân.

Hiện nay, hắc bào nhân không ngờ lại trực tiếp nhúng tay vào cuộc chiến của Cửu hoàng tử và Thất hoàng tử, mục đích là gì thì không cần nói cũng biết, chính là Triệu Phong.

- Triệu Phong!

Hắc bào nhân giống như một đoàn quỷ ảnh phiêu hốt, hàng lâm trên chiến trường.

Áo nghĩa Tử Vong khủng bố, khiến cho hai bên Yêu thú đang giao chiến cũng run rẩy sợ hãi, sinh mệnh không ngừng xói mòn, linh hồn dần dần héo rũ.

Năm thành viên bên phía Thất hoàng tử vừa xông ra, lập tức lùi lại phía sau.

- Ngươi là ai?

Sắc mặt Kinh Phong Thánh Chủ có chút nặng nề, chỉ trong chớp mắt, hắn đã phát hiện tuổi thọ linh hồn của mình giảm mất mấy năm.

Chương 965: Tử Vong Chi Liêm

Cùng lúc đó.

Ba thành viên cùng trở về với hắc bào nhân, thấy hắc bào nhân lao thẳng tới chiến trường của Cửu hoàng tử và Thất hoàng tử, liền trực tiếp chạy về phía Thiên Cơ thành phía Nam.

- Thập Tam hoàng tử, chúng ta trở về rồi.

- Thập Tam điện hạ, hắc bào nhân này có vấn đề.

- Hắn không ngờ lại can thiệp vào trận chiến của hai vị hoàng tử.

Ba tên thành viên đi theo hắc bào nhân, sau khi trở lại Thiên Cơ thành, liền kể lại chi tiết cho Thập Tam hoàng tử, kể cả những hành vi không bình thường của hắc bào nhân trong suốt chặng đường.

- Thập Tam hoàng tử, người này rốt cuộc là ai?

Sắc mặt Hắc Mặc Thánh Chủ vẫn bình tĩnh.

Mùi vị chết chóc tỏa ra từ trên người hắc bào nhân, khiến cho hắn cũng không muốn trêu chọc.

- Không cần phải để ý đến hắn.

Thập Tam hoàng tử cười khẩy nói.

Với sự cường đại của hắc bào nhân, căn bản không sợ đoàn đội của Cửu hoàng tử, cho dù chiến thuật biển người hoặc đàn Yêu thú, cũng không có hiệu quả với hắc bào nhân.

Mà đây cũng là giao dịch giữa hắn và hắc bào nhân, hắn cho hắc bào nhân tư cách tiến vào lăng mộ Hoàng tộc, đồng thời cũng không ràng buộc hắc bào nhân.

Còn hắc bào nhân thì giúp hắn giết chết Triệu Phong.

Lúc này, tại bên ngoài tường thành của Thất hoàng tử.

Chiến dịch vốn đang kịch liệt sôi trào, trong nháy mắt đã trở nên yên tĩnh.

Áo nghĩa linh hồn Tử Vong mà hắc bào nhân tản mát ra, lập tức tạo thành uy hiếp trí mạng đối với đàn Yêu thú bên dưới.

- Các hạ là ai?

Nho sinh ngọc diện khẽ chất vất.

Hắc bào nhân này mang đến cho hắn cảm giác vô cùng quỷ dị, không thể nhìn thấu.

- Các hạ tùy tiện tiến vào chiến trường của chúng ta, dường như có chút không ổn.

Một tên Chuẩn Thánh Chủ vừa chuẩn bị ra tay, lập tức trầm mặt nói.

- Đừng tưởng rằng ngươi là thành viên của Thập Tam hoàng tử mà chúng ta không dám ra tay với ngươi.

Trương Ích tức giận quát lớn, áo nghĩa Tử Vong mà hắc bào nhân cố ý phát ra, tạo thành ảnh hưởng rất lớn đối với đàn Yêu thú của hắn.

Đoàn đội của Cửu hoàng tử, cũng lập tức dừng lại, hắc bào nhân cường đại như thế nào, mọi người đã tận mắt nhìn thấy lúc bắt đầu trận chiến tranh đoạt danh ngạch.

Công kích linh hồn của hắc bào nhân vô cùng mạnh mẽ, cho dù là Ưng lão am hiểu về linh hồn, sức chiến đấu không tầm thường, mà cũng không dám tùy tiện ra tay.

Hiện nay, hắc bào nhân bỗng nhiên nhúng tay vào, khiến bọn họ không nắm rõ tình huống, tất nhiên không thể manh động.

- Triệu Phong, không ngờ ngươi vẫn còn sống sót.

Đối với sự chất vấn của đoàn đội Thất hoàng tử, hắc bào nhân vẫn ngoảnh mặt làm ngơ, từ đầu đến cuối chỉ nhìn Triệu Phong, âm thanh âm u truyền đến.

- Ngươi là…

Sắc mặt Triệu Phong thoáng trầm xuống, một luồng sát cơ chợt hiện.

Vốn dĩ hắn cảm thấy khí tức của hắc bào nhân rất quen thuộc, mà đối phương còn nắm giữ áo nghĩa Tử Vong.

Hiện nay, hắc bào nhân vừa nói ra câu đầu tiên, không ngờ lại là thán phục mình vẫn còn sống sót.

Nếu đã như vậy, Triệu Phong chỉ có thể nghĩ đến thân phận chân chính của hắc bào nhân chính là Tử Vong Đại Đế đã bức hắn phải

đoạt xá trùng sinh.

Nhưng chuyện này là tuyệt đối không có khả năng.

Tử Vong Đại Đế đã dùng Tử Vong để đánh đổi việc gieo rắc Vong Ngữ trớ chú cho Triệu Phong.

Một khi Vong Ngữ trớ chú đã phát động, Tử Vong Đại Đế làm sao có thể không chết?

Triệu Phong vận chuyển mắt trái, nhưng vẫn như cũ không thể nhìn xuên qua bộ áo bào kia, kể cả tay chân lộ ra ngoài của hắc bào nhân.

Nghe xong lời nói của hắc bào nhân, sắc mặt của những thành viên trong đoàn đội của Thất hoàng tử cũng thoáng hòa hoãn bớt.

Xem ra, mục tiêu của hắc bào nhân là Triệu Phong.

Cho dù hắn là thành viên của Thập Tam hoàng tử, thì cũng không có vấn đề gì lớn.

Áo nghĩa Tử Vong của hắc bào nhân, đối với những tồn tại có cảnh giới sinh mệnh thấp hơn, có năng lực áp chế vô cùng cường đại, nếu như hắc bào nhân đồng ý giúp đỡ bọn họ, vậy thì bọn họ cũng không cần sợ hãi đàn Yêu thú của Triệu Phong nữa.

- Tử Vong Chi Liêm.

Bỗng nhiên, hư không quanh người hắc bào nhân, chợt dao động áo nghĩa linh hồn Tử Vong, trong lòng bàn tay của hắn xuất hiện một thanh cự liêm lượn lờ khói đen, giống như Tử Sát khí trong thiên địa.

Khoảnh khắc Tử Vong Chi Liêm xuất hiện, áo nghĩa linh hồn Tử

Vong mạnh mẽ chấn động, khiến linh hồn của tất cả mọi người ở đây, đều cảm thấy run rẩy.

- Áo nghĩa Tử Vong thật mạnh, còn thuộc về Linh Hồn hệ.

Kinh Phong Thánh Chủ thán phục một câu.

Hắn còn chưa gặp qua người nào có áo nghĩa Tử Vong mạnh mẽ như vậy.

- Không tốt.

Sắc mặt Triệu Phong thoáng trầm xuống, cánh tay trái vung lên, trong nháy mắt liền thu hết toàn bộ Yêu thú vào Mê Không Giới.

Hắc bào nhân vung Tử Vong Chi Liêm lên, bỗng nhiên chém xuống Triệu Phong, bổ ra một đạo bán nguyệt màu đen cực lớn, một luồng áo nghĩa linh hồn Tử Vong ngưng tụ như thực chất, mang theo Tử Sát khí tuyệt cường tản ra.

Phốc…

Trận pháp phòng ngự của Thần Cơ Tử, chỉ ngăn cản được công kích vật chất trên Tử Vong Chi Liêm, còn công kích linh hồn thì lại xuyên thấu qua.

- Lui!

Triệu Phong lui về phía sau, lực lượng Phong Lôi mạnh mẽ tràn ra, đẩy lui toàn bộ thành viên của Cửu hoàng tử về phía sau.

Công kích Tử Vong Chi Liêm của hắc bào nhân rơi xuống mặt đất, trên mặt đất liền lưu lại một đạo khe nứt rất dài, sinh cơ của cây cỏ

xung quanh, chỉ trong nháy mắt đã tuyệt diệt.

Triệu Phong và những thành viên của Cửu hoàng tử đều hữu kinh vô hiểm, né tránh được công kích phạm vi của Tử Vong Chi Liêm.

Dù sao thì Triệu Phong cũng hết sức quen thuộc với một chiêu này.

Thế nhưng Trương Ích thì lại không may mắn như thế, Tử Vong Chi Liêm của hắc bào nhân vừa vung lên, đã ảnh hưởng cả một phạm vi rộng lớn, một phần dư âm của áo nghĩa Tử Vong đã rơi lên đàn Yêu thú của hắn.

Nhất thời, sinh cơ của vài chục đầu Yêu thú cấp Vương Giả, lập tức bị rút đi, linh hồn thoát ra, trực tiếp bỏ mạng.

- Ngươi có ý gì?

Trương Ích gầm lên, nơi này là địa bàn của Thất hoàng tử.

Hắc bào nhân cuồng vọng lao đến, không hề khống chế công kích, thậm chí còn làm thương tổn đến Yêu thú của hắn.

Áo nghĩa Tử Vong mạnh mẽ, tạo thành thương tổn rất lớn đối với sinh mệnh, sánh ngang với áo nghĩa Hủy Diệt, những Yêu thú cấp độ thấp hơn, đối diện với loại sức mạnh này, đều không có khả năng chống cự.

Hắc bào nhân trực tiếp ra tay, khiến cho toàn bộ thành viên trong đội của Cửu hoàng tử đều lộ ra vẻ mặt âm trầm, trong lòng nặng nề.

Hắc bào nhân vừa đến đã trực tiếp ra tay với Triệu Phong, thậm chí, sức mạnh của hắc bào nhân còn có khả năng khắc chế rất mạnh đối với đàn Yêu thú.

May mà Triệu Phong đã sớm dự liệu, thu lại đàn Yêu thú đúng lúc, cho nên không gặp phải tổn thất to lớn nào.

Chẳng qua, tình huống trước mắt cũng không tốt đẹp lắm.

Hắc bào nhân mặc dù cảnh giới chỉ là Chuẩn Thánh Chủ, thế nhưng lại nắm giữ áo nghĩa Tử Vong, khắc chế phần lớn sức mạnh, hơn nữa còn am hiểu công kích linh hồn, khiến cho mọi người đều cảm thấy vướng tay vướng chân.

- Triệu Phong, người này là ai?

Ưng lão lập tức truyền âm cho Triệu Phong.

Rất hiển nhiên, hắc bào nhân là nhằm vào Triệu Phong mà đến.

Hắc bào nhân hoàn toàn không đặt đoàn đội của Thất hoàng tử vào mắt, cho nên hắn đương nhiên sẽ không đi chất vấn hắc bào nhân làm gì.

- Có lẽ là một kẻ địch trước đây của ta.

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Năng lực khống chế Tử Vong của hắc bào nhân hiện nay, so với Tử Vong Đại Đế trước kia, không biết còn mạnh hơn bao nhiêu lần.

Nhưng hắc bào nhân lại khiến Triệu Phong có cảm giác, đối phương chính là Tử Vong Đại Đế.

- Cái gì?

Ưng lão lập tức giật mình khiếp sợ.

Kẻ địch trước đây của Triệu Phong, hẳn là trước khi chưa đoạt xá.

Trước khi Triệu Phong đoạt xá, làm sao có khả năng trêu chọc phải kẻ địch mạnh mẽ như vậy?

- Các ngươi tránh xa hắn một chút, áo nghĩa Tử Vong của kẻ này quá mạnh mẽ, hơn nữa còn am hiểu cả công kích linh hồn.

Triệu Phong trực tiếp truyền âm cho mọi người trong đoàn đội của Cửu hoàng tử.

Sức mạnh Tử Vong không phải là nói đùa.

- Ừm.

Thạch Vũ Lôi nhìn chằm chằm vào hắc bào nhân.

Mặc dù huyết mạch của Thạch gia am hiểu phòng ngự, nhưng nhiều nhất chỉ có thể chống lại công kích vật chất của hắc bào nhân.

Mà công kích của hắc bào nhân, phần lớn đều thiên về linh hồn.

Cường độ linh hồn là sở đoản của Thạch Vũ Lôi, mặc dù đều là Chuẩn Thánh Chủ, nhưng ngay cả hắn cũng không dám manh động.

Đồng dạng, Tô Thanh Linh dù am hiểu công kích linh hồn, nhưng cảnh giới lại quá thấp.

Như đám người Chu Tố Nhi và Kinh Khải, thì lại càng không có sức giao chiến.

Đoàn đội của Cửu hoàng tử, lập tức chậm rãi lui về phía sau.

- Ta chỉ giết Triệu Phong, các ngươi cút đi!

Hắc bào nhân từ đầu tới cuối đều nhìn chằm chằm vào Triệu Phong, âm thanh truyền ra, nhưng lại vang vọng trong linh hồn của mọi người.

- Vị bằng hữu này, nếu như kẻ thủ của ngươi là Triệu Phong, không bằng chúng ta hãy cùng liên thủ.

Nho sinh ngọc diện khẽ mỉm cười, kẻ địch của kẻ địch đều là bằng hữu.

Chỉ cần hắc bào nhân giết được Triệu Phong, đoàn đội của Cửu hoàng tử không có sức mạnh của đàn Yêu thú, như vậy cũng chẳng khác gì để mặc cho bọn họ xâu xé.

- Ha ha…

Hắc bào nhân cười lớn một tiếng, một trận khói đen linh hồn từ quanh người khuếch tán ra, thoạt nhìn giống như Tử Thần Địa Ngục, vô cùng âm u khủng bố.

Vụt...

Hắc bào nhân không trả lời nho sinh ngọc diện, ngược lại phóng thẳng đến chỗ Triệu Phong, lực lượng linh hồn Tử Vong tuyệt cường, lập tức ngưng tụ thành Tử Vong Chi Liêm.

- Các ngươi cũng xông lên.

Nho sinh ngọc diện lập tức truyền âm.

Nhất thời, thành viên trong đoàn đội của Thất hoàng tử liền chuẩn bị xông lên.

- Mau lui lại.

Ưng lão thấy thành viên của Thất hoàng tử chuẩn bị ra tay, liền hét lớn một tiếng.

Toàn bộ thành viên của Cửu hoàng tử, kể cả Triệu Phong, đều lập tức thối lui, rời khỏi tòa thành của Thất hoàng tử.

Hiện nay, đàn Yêu thú của Triệu Phong đã bị hắc bào nhân khắc chế, tuyệt đối không thể công thành.

Nếu như bọn họ lùi lại, thành viên của Thất hoàng tử cũng không thể đuổi theo toàn bộ, bọn họ nhất định phải ở lại thủ thành.

Nếu như một lượng lớn thành viên rời đi, tòa Thiên Cơ thành sẽ bị ba vị hoàng tử khác chiếm lĩnh.

- Triệu Phong, bây giờ ngươi sợ sao?

Hắc bào nhân cười một trận âm u, ép sát đến Triệu Phong, khí tức linh hồn Tử Vong ngột ngạt khủng bố, bao trùm tâm linh toàn đội ngũ của Cửu hoàng tử.

- Làm sao bây giờ? Đuổi hay không?

Ám Hồn Thánh Chủ hỏi.

- Ám Hồn Thánh Chủ, ngươi đi đi, lấy thực lực của ngươi và hắc bào nhân, cũng không phải e ngại đoàn đội của Cửu hoàng tử.

Nho sinh ngọc diện suy nghĩ trong chốc lát, liền lên tiếng.

Ám Hồn Thánh Chủ rời đi, trong đoàn đội của Thất hoàng tử vẫn còn một vị Thánh Chủ, cho dù là ba vị hoàng tử khác tấn công, cũng sẽ không bị công phá ngay lập tức.

Nếu như đàn Yêu thú của Trương Ích không bị tổn thất, rất có khả năng còn phái ra thêm một thành viên chiến đấu nữa.

- Được.

Ám Hồn Thánh Chủ lập tức hóa thành một chùm ánh sáng u ám, rời khỏi tường thành.

- Ngươi là Tử Vong Đại Đế?

Sắc mặt Triệu Phong vẫn bình tĩnh, lần đầu chất vấn.

Nghe thấy lời này, Tô Thanh Linh, Kinh Khải và Chu Tố Nhi đều khiếp sợ không thôi, danh tiếng của Tử Vong Đại Đế, bọn họ đã từng nghe qua, đây là Đại Đế cổ xưa nắm giữ Tử Vong Chi Mâu, chẳng lẽ thực lực của hắn đã phát triển đến trình độ này rồi ư?

Thế nhưng, đám người Ưng lão, Cửu hoàng tử đều biết Tử Vong Đại Đế thực sự đã sớm bị Triệu Phong giết chết từ lâu.

- Ta là người sẽ giết ngươi.

Hắc bào nhân chợt bổ ra một đạo Tử Vong Chi Liêm, một đạo bán nguyệt màu đen nhất thời bao trùm lấy đoàn đội của Cửu hoàng tử.

- Thánh Lôi Bá Thể.

Triệu Phong lập tức vận chuyển Thánh Lôi Thể, toàn thân lấp lánh Kim Lôi quang, sau đó vận chuyển Viêm Chi Phong Lôi, song quyền đột nhiên đánh ra.

Viêm Chi Phong Lôi của Triệu Phong ẩn chứa ấn ký Lôi Kiếp, sức mạnh Hủy Diệt cũng kinh khủng tương đương với sức mạnh Tử Vong.

Ầm ầm ầm...

Kim Lôi quyền quang mà Triệu Phong đánh ra, hoàn toàn đánh ra công kích vật chất của hắc bào nhân.

Bên trong phong bạo u ám đầy trời, một đạo lưỡi liềm bán nguyệt phóng tới, đây là công kích linh hồn, không hề bị công kích vật chất ngăn cản.

Phốc…

Triệu Phong sớm đã chuẩn bị, một luồng ý chí linh hồn tuyệt cường, bỗng nhiên lao ra, mang theo vô số lực lượng Lôi Kiếp, bỗng nhiên nổ tung.

- Ý chí linh hồn của ngươi?

Trong lòng hắc bào nhân thoáng kinh ngạc, một chiêu ý chí linh hồn mà Triệu Phong vừa bày ra, không ngờ đã vượt qua cấp độ Chuẩn Thánh Chủ.

- Quả nhiên không thể coi thường ngươi được, Triệu Phong à.

Âm thanh của hắc bào nhân cực kỳ âm lãnh.

- Không tốt, Triệu Phong, Ám Hồn Thánh Chủ trong đoàn đội của Thất hoàng tử cũng đang đuổi theo.

Ưng lão nhìn thấy phía xa có một chùm tia sáng hắc ám nhanh chóng phóng tới, lập tức rùng mình hét lên.

Chương 966: Bộ Mặt Thật

Tất cả tình huống phát sinh bên ngoài tòa Thiên Cơ thành của Thất hoàng tử.

Tất nhiên đều bị cường giả bên trong ba tòa Thiên Cơ thành khác nhìn thấy, kể cả đoàn đội do ba vị hoàng tử liên hợp ở ngoài thành quan sát.

Khoảng cách cũng không tính là xa, nhưng áo nghĩa Tử Vong mạnh mẽ của hắc bào nhân, lại khiến cho mấy vị cường giả đều kinh hãi không thôi.

Chính bởi vì sự xuất hiện của hắc bào nhân, cho nên ưu thế của đoàn đội của Cửu hoàng tử, trong nháy mắt lập tức biến mất, trực tiếp rút đi, nếu không phải đúng lúc đó Triệu Phong rút đi Yêu thú, e rằng những Yêu thú cấp Vương Giả đều sẽ bị sức mạnh Tử Vong trực tiếp tiêu diệt.

- Hắc bào nhân này quá khủng bố rồi.

Đoàn đội do ba vị hoàng tử liên hợp, lập tức yên tĩnh, một tên Đại Đế đột nhiên hét lên.

- Chỉ có thể trách Triệu Phong đã đắc tội với quá nhiều người mà thôi.

Tiết Viễn cười trên nỗi đau của người khác, thực lực mà hắc bào nhân thể hiện ra, thậm chí ngay cả hai vị Thánh Chủ bên phía Thất hoàng tử cũng đều hết sức kiêng kỵ.

Nếu đã như thế, Triệu Phong chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ.

- Còn may là không mời Cửu hoàng tử gia nhập.

Trong lòng Nhị hoàng tử có chút vui mừng.

Hắc bào nhân rõ ràng là nhằm vào Triệu Phong, nhưng áo nghĩa Tử Vong lại biến thái quá mức, có khả năng khắc chế đối với tất cả sinh linh, đặc biệt là linh hồn, chỉ một tia dư uy, cũng có thể tưởng tượng được sức mạnh đó khủng bố như thế nào.

Trên tường thành của Bát hoàng tử.

- Hắc bào nhân kia rốt cuộc là ai?

Vũ Lãnh Hoa khẽ lẩm bẩm.

Hắc bào nhân nắm giữ áo nghĩa Tử Vong cường đại, cho dù là Thánh Chủ cũng không dám khinh thường.

- Tử Vong Đại Đế hẳn đã chết rồi.

Trong lòng Bát hoàng tử và Lạc Tôn đều cực kỳ kinh hãi, năng lực khống chế sức mạnh Tử Vong như vậy, bọn họ chỉ có thể liên tưởng tới Tử Vong Đại Đế nắm giữ Tử Vong Chi Mâu mà thôi.

- Triệu Phong sẽ không thua đâu.

Vũ Thiên Ngô nhìn về phía đoàn đội của Cửu hoàng tử và hắc bào nhân đang nhanh chóng rời khỏi.

Ngoại trừ những người bên trong lăng mộ Hoàng tộc, thực lực khủng bố của hắc bào nhân, cũng khiến cho Hoàng cung Đại Càn dậy sóng.

- Không tốt, Triệu Phong, tên Ám Hồn Thánh Chủ trong đoàn đội của Thất hoàng tử đang đuổi theo.

Ưng lão nhìn về phía xa, chỉ thấy một chùm tia sáng hắc ám đang nhanh chóng phóng tới, trái tim đột nhiên run lên.

Đồng thời, con mắt của Ưng lão cũng nhìn chăm chú vào hắc bào nhân, sắc mặt đầy vẻ nghi vấn.

Toàn bộ thành viên của Thất hoàng tử đều ở lại cố thủ Thiên Cơ thành, không ngờ tên hắc bào nhân này vẫn áp sát như cũ.

Phải biết rằng, đoàn đội của Cửu hoàng tử có tổng cộng tám người, cho dù thực lực của bọn họ không đủ, nhưng nếu liên hợp lại, thì vẫn có thể dễ dàng giải quyết hắc bào nhân.

Thế nhưng hắc bào nhân vẫn không chút sợ hãi, chỉ nhằm vào Triệu Phong, hoàn toàn không đặt người khác vào mắt.

Loại hành vi không kiêng dè e ngại này, tuyệt đối không phải là biểu hiện của ngu xuẩn.

E rằng trên người hắc bào nhân vẫn còn át chủ bài nào đó, có thể không cần để tâm tới át chủ bài của những thành viên còn lại trong đoàn đội của Cửu hoàng tử.

Vụt...

Sau lưng Triệu Phong, một đôi Xích Lôi Quang Dực mở ra.

Vụt...

Triệu Phong hóa thành một đạo tia sáng Xích Lôi, trốn xa mấy vạn dặm, tách rời khỏi những thành viên trong đội ngũ của Cửu hoàng tử.

Đồng thời, âm thanh của Triệu Phong cũng vang lên trong đầu những thành viên thuộc đoàn đội của Cửu hoàng tử:

- Ám Hồn Thánh Chủ giao cho các ngươi.

- Được.

Tất cả thành viên của Cửu hoàng tử đều đáp ứng.

Trong mắt bọn họ, thủ đoạn mạnh mẽ quỷ dị của hắc bào nhân, thậm chí còn vượt xa Ám Hồn Thánh Chủ.

Mấu chốt chính là, bọn họ không có thủ đoạn ứng phó với hắc bào nhân khống chế sức mạnh Tử Vong.

Ưng lão lập tức gật đầu, hắn hiểu rõ dụng ý của Triệu Phong, chính là không muốn để cho Ám Hồn Thánh Chủ liên thủ với hắc bào nhân.

Chỉ hy vọng Triệu Phong sẽ không xuất hiện chuyện ngoài ý muốn.

Vụt...

- Tử Vong Thuấn Ảnh.

Hắc bào nhân như hình với bóng, hóa thành một đạo tia sáng u ám, cấp tốc đuổi theo.

- Triệu Phong, ngươi chạy không thoát đâu.

Âm thanh âm u của hắc bào nhân, giống như ruồi bâu lấy mật, vang lên sau lưng Triệu Phong.

Trái tim Triệu Phong đột nhiên trầm xuống.

Tử Vong Thuấn Ảnh chính là bí thuật độn không của Tử Vong Đại Đế trước kia.

Hiện nay, tu vi của hắc bào nhân đã đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh Chủ, áo nghĩa Tử Vong lại càng mạnh mẽ hơn.

Cho dù Triệu Phong triển khai Lôi Dực Thiểm Không, cũng không thể cắt đuôi được.

- Hừ, ai nói là ta muốn chạy?

Triệu Phong chẳng qua không muốn Ám Hồn Thánh Chủ và hắc bào nhân liên thủ, cho nên mới tách khỏi đội ngũ của Cửu hoàng tử.

Mặt khác, bất kể thân phận của hắc bào nhân là gì, hôm nay, đối phương nhất định phải chết.

Vụt...

Triệu Phong đột nhiên dừng lại, hai mắt sáng quắc, nhìn chằm chằm hắc bào nhân.

- Hừ, vẫn như trước kia, không biết sống chết.

Hắc bào nhân cười gằn một tiếng, một luồng ý chí Tử Vong khổng lồ, lập tức bao trùm Triệu Phong.

Ầm...

Huyết mạch Huyết Ma Dương trong cơ thể Triệu Phong, đột nhiên bùng lên.

Bỗng nhiên, toàn thân Triệu Phong nổi lên một tầng diễm khí Huyết Dương trong suốt, một luồng khí tức thiêu đốt khủng bố bá liệt, lập tức nổ tung, phá tan toàn bộ áo nghĩa Tử Vong quanh người.

Ầm...

Triệu Phong hóa thành một đoàn Huyết Lôi hừng hực, lao thẳng về phía hắc bào nhân.

Đầu tiên, nhất định phải vạch trần bộ mặt thật của hắc bào nhân, bằng không, hắn cũng chỉ có thể hoài nghi người này là Tử Vong Đại Đế mà thôi.

- Ồ? Dường như là huyết mạch do đoạt xá được.

Hắc bào nhân khẽ ồ một tiếng.

Huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ chính là huyết mạch khủng bố đứng vị trí thứ mười trên Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng, hắc bào nhân tất nhiên cũng có thể cảm nhận được, nhưng vẫn nhàn nhã như không để tâm.

Ầm...

Huyết Lôi đỏ rực phủ kín người Triệu Phong, hung hăng va chạm với Tử Vong Chi Liêm của hắc bào nhân.

Ầm...

Sức mạnh của huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, nhất thời, thiêu đốt hắc bào nhân.

Thế nhưng, ngọn lửa Viêm Dương đỏ rực kia, lại nhanh chóng bị một luồng ý chí Tử Vong dập tắt.

Áo nghĩa Tử Vong, khiến tất cả mọi thứ đều diệt vong, cho dù là hỏa diễm mạnh mẽ tới đâu, cuối cùng cũng sẽ phải tắt.

Ánh mắt Triệu Phong vẫn bình tĩnh, hắn sớm đã dự liệu được điều này.

Nếu như Thánh Lôi Thể của hắn đạt đến tầng thứ sáu, hiệu quả thiêu đốt của huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, nhất định sẽ không bị áo nghĩa Tử Vong khắc chế đến mức này.

Thế nhưng, vẫn còn một điểm khiến Triệu Phong cực kỳ chú ý.

Đó là hiệu quả hấp huyết hồi nguyên của huyết mạch Huyết Ma Dương, dường như cũng không có chút tác dụng nào.

Không sai, trong khoảnh khắc giao chiến vừa rồi, huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ của Triệu Phong, lại không thể hút được chút tinh huyết nào từ trong cơ thể của hắc bào nhân.

Chỉ có một phần nguyên khí là bị Triệu Phong hấp thủ được.

Thậm chí, khi Triệu Phong tiếp cận hắc bào nhân, áo nghĩa Tử Vong lập tức xâm nhập vào trong cơ thể, không ngừng xói mòn.

- Thể phách thật mạnh, hơn nữa lực lượng Lôi Điện này…

Hắc bào nhân có chút bất ngờ, lực lượng Lôi Điện kỳ lạ này, dường như có sức chống cự nhất định đối với áo nghĩa Tử Vong của hắn.

- Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, thúc dục Thánh Lôi Thể đến mức cực hạn, đồng thời huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ bạo phát, lập tức đánh ra một quyền Lôi quang hỏa diễm đỏ rực, ầm ầm nổ tung.

Triệu Phong cũng không phải kẻ ngốc, không phải chỉ biết tùy tiện cận chiến với hắc bào nhân nắm giữ áo nghĩa Tử Vong.

Bên trong Thánh Lôi Thể của hắn, còn dung nhập một lượng lớn lực lượng Cổ Lôi Thái Cổ, có sức đề kháng nhất định đối với áo nghĩa Tử Vong.

Thế nhưng, Triệu Phong vẫn cảm thấy sinh cơ trong thân thể hắn đang chậm rãi trôi đi.

Từ đó có thể thấy được, áo nghĩa Tử Vong khủng bố đến mức nào.

- Hừ, Triệu Phong, hôm nay ngươi chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ.

Tầng tầng lớp lớp thủ đoạn của Triệu Phong, phảng phất khiến hắc bào nhân nghĩ đến chuyện gì đó, đột nhiên tức giận rống lớn.

Áo nghĩa Tử Vong trong hư không xung quanh hắc bào nhân, chậm rãi chuyển hóa thành một lực trường đen kịt.

- Tử Vong Lực Trường.

Bên trong lực trường đen kịt này, sức mạnh Tử Vong giống như một

dòng nước đen đang vặn vẹo xoay tròn, trong phạm vi mà nó bao phủ, tất cả sinh cơ đều bị diệt vong, kể cả nguyên khí thiên địa cũng bị rút đi.

Khoảnh khắc Tử Vong lực trường xuất hiện, Triệu Phong liền cảm thấy tốc độ sinh cơ trong cơ thể của mình trôi đi nhanh hơn mấy phần.

Ầm...

Tử Vong lực trường khiến năng lực bạo phát của Triệu Phong bị suy giảm cực đồ, đồng thời sản sinh ra một luồng lực hút cắn nuốt khủng bố.

Sắc mặt Triệu Phong thoáng trầm xuống, “Tử Vong Lực Trường” này cũng là bí thuật của Tử Vong Đại Đế.

Vụt...

Triệu Phong lợi dụng Xích Lôi Quang Dực, trong nháy mắt liền lui về phía sau.

Ầm...

Nơi thân ảnh của Triệu Phong vừa biến mất, một luồng lực lượng phản chấn mạnh mẽ, kèm theo áo nghĩa Tử Vong khủng bố, liền nuốt chửng cả một mảnh hư không.

- Chết đi Triệu Phong!

Quanh người hắc bào nhân càng tràn ra nhiều áo nghĩa Tử Vong hơn, giống như ác quỷ u hồn lởn vởn trong thiên địa.

Trong chu vi vài dặm, toàn bộ sinh cơ hay nguyên khí, đều bị nuốt chửng, dung nhập vào bên trong Tử Vong Chi Liêm của hắc bào nhân.

Triệu Phong khẽ nhíu mày, lập tức giữ một khoảng cách với hắc bào nhân.

Áo nghĩa Tử Vong khủng bố như thế, khiến tốc độ sinh cơ trong cơ thể Triệu Phong trôi đi tăng mạnh.

Nếu không phải linh hồn của Triệu Phong đã bị mắt trái làm cho dị biến, trở thành Lôi Kiếp Hồn Thể, e rằng ngay cả linh hồn cũng sẽ bị luồng sức mạnh này khiến cho khô héo.

Thực lực khủng bố mà hắc bào nhân thể hiện ra lúc này, đã vượt xa Thánh Chủ bình thường, ngoài ra còn có khả năng khắc chế linh hồn, cho dù là Kinh Phong Thánh Chủ, cũng không dám tùy tiện tiếp cận.

Ầm...

Tử Vong Chi Liêm của hắc bào nhân, bỗng nhiên vung lên.

Một đạo lưỡi liềm bán nguyệt màu đen dài đến mấy trượng, mang theo một luồng áo nghĩa Tử Vong khiến cho người ta kinh hãi, đột nhiên bắn về phía Triệu Phong.

Triệu Phong vẫn không đổi sắc.

Một luồng lực lượng Lôi Điện Phong Bạo từ thời Hồng Hoang, từ sau lưng của hắn bộc phát, hòa làm một với hư không.

Trong phạm vi mấy chục dặm, nhất thời biến thành một mảnh không gian phong bạo u ám, vài tia áo nghĩa quy tắc của không gian Thái

Cổ, lập tức bị Triệu Phong khống chế…

Đây chính là lần đầu tiên trong chiến đấu, Triệu Phong lộ ra át chủ bài là Tiểu Thế Giới của mình.

- Tiểu Thế Giới có thể dung nhập với không gian Thái Cổ?

Hắc bào nhân thoáng kinh ngạc.

Phải biết rằng, ngay cả Tiểu Thế Giới của hắn cũng không thể dung nhập vào không gian này, nhiều nhất chỉ có thể triển khai để bảo vệ bản thân, phối hợp với Tử Vong Lực Trường.

Bản thân Triệu Phong ở trong Phong Lôi Tiểu Thế Giới, sức mạnh của hắc bào nhân cũng bị áp chế vài phần.

Vụt...

Công kích của hắc bào nhân rơi lên Tiểu Thế Giới của Triệu Phong, liền bị suy yếu nhất định, giúp Triệu Phong có thể né tránh dễ dàng.

Thế nhưng, lưỡi liềm bán nguyệt Tử Vong sượt qua người Triệu Phong, vẫn mang đi một phần sinh cơ từ trong cơ thể hắn.

- Đáng chết, sinh cơ trong cơ thể vẫn bị cướp đoạt, Thánh Lôi Thể và huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ đều sẽ bị suy yếu.

Triệu Phong lần đầu tiên cảm thấy đối phương thực sự khó chơi.

Lúc trước, áo nghĩa Tử Vong của Tử Vong Đại Đế, đối với cấp độ linh hồn có khả năng khắc chế rất lớn, nhưng hắn dựa vào Thần Mâu, vẫn có thể miễn dịch được công kích linh hồn, thậm chí khắc chế cả Tử Vong Đại Đế, cho nên mới có thể xoay chuyển tình thế,

thậm chí truy sát đối phương đến chết.

Nhưng bây giờ, áo nghĩa Tử Vong của hắc bào nhân lại có khả năng khắc chế vô cùng khủng bố đối với cả linh hồn lẫn vật chất.

Nếu như tiếp tục đánh, Triệu Phong e rằng bản thân duy trì Thánh Lôi Thể cũng không nổi.

Hai mắt Triệu Phong chợt lóe lên vẻ kiên định.

- Huyết Ma Trùng Kích.

Triệu Phong vận chuyển huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ đến cực hạn, sinh cơ trong cơ thể cấp tốc tiêu hao.

Chỉ thấy, huyết diễm trong suốt quanh người Triệu Phong đột nhiên tăng vọt, không ngừng sôi trào, truyền ra từng trận âm thanh hỏa diễm nổ tung.

Sau lưng hắn, một vầng Huyết Dương đỏ rực từ từ hiện lên, bên trong có rất nhiều hoa văn không ngừng vặn vẹo xoay tròn.

- Lôi Dực Thiểm Không.

Phốc…

Triệu Phong bay lên không trung, đột nhiên triển khai bí thuật Huyết Ma Trùng Kích, lại thêm Lôi Dực Thiểm Không từ trên cao lao xuống, cộng với Tiểu Thế Giới tăng cường, liền thúc đẩy lực sát thương của công kích này đến cực hạn.

Toàn bộ thân thể của hắn trong Tiểu Thế Giới u ám, giống như một khối Lưu Tinh cực nóng, tỏa ra uy thế Viêm Lôi Thể Phách kinh khiếp

quỷ thần, bùng nổ một tầng Liệt Quang Xích Diễm diệu thế, đánh về phía hắc bào nhân ở bên trong Tử Vong lực trường.

Chiêu thức này, chính là công kích thể phách mạnh nhất của Triệu Phong hiện nay.

- Chiêu thức này, sẽ vạch trần bộ mặt thật của ngươi.

Chương 967: Luân Hồi Bất Diệt Thể

- Chiêu thức này, sẽ vạch trần bộ mặt thật của ngươi.

Đây chính là công kích thể phách mạnh nhất của Triệu Phong hiện nay, dung nhập toàn bộ thủ đoạn Viêm Chi Phong Lôi, Thánh Lôi Thể, huyết mạch Huyết Ma Dương, Huyết Ma Trùng Kích và Lôi Dực Thiểm Không.

Vụt...

Chỉ trong chớp mắt, Triệu Phong đã hóa thành một đạo tia chớp kinh thế, trực tiếp xuất hiện trước mặt hắc bào nhân.

Uy năng thể phách khủng bố, trực tiếp xông vào trong Tử Vong lực trường của hắc bào nhân, không quan tâm đến áo nghĩa quy tắc của lực trường, đánh thẳng một quyền về phía hắc bào nhân.

- Triệu Phong, lẽ nào sau khi ngươi trùng tu, đã từ bỏ Thần Mâu, lựa chọn Luyện Thể nhất đạo?

Lúc nắm quyền Triệu Phong chỉ còn cách thân thể hắc bào nhân mấy phân, hắc bào nhân chợt cười lạnh một tiếng, âm thanh âm u truyền ra.

Vẻ mặt Triệu Phong nhất thời kinh hãi, mặc dù uy năng tuyệt thế của nắm quyền này bao trùm tất cả, nhưng hắn vẫn nghe rõ lời nói của hắc bào nhân.

Từ câu nói này, Triệu Phong càng thêm khẳng định thân phận thực sự của hắc bào nhân.

Nhưng thực sự khiến Triệu Phong kinh hãi không phải là câu nói này, mà là bản thân hắc bào nhân.

Đối mặt với công kích khủng bố kinh thế hãi tục như vậy của Triệu Phong, đối phương vẫn đứng yên bất động, không hề phản ứng, bộ dạng như mặc cho hắn ra tay.

Điều này khiến Triệu Phong cảm thấy vô cùng quỷ dị.

Ầm...

Thân thể của hắc bào nhân hoàn toàn bị nhấn dìm dưới công kích khủng bố của Triệu Phong, toàn thân bị Viêm Lôi khủng bố công kích, nổ tung thành nhiều mảnh, hóa thành vô số hạt bụi.

Nguyên hồn của hắc bào nhân, vẫn lặng lẽ đứng yên tại chỗ.

Dù sao thì công kích mà Triệu Phong triển khai cũng là công kích thuần vật chất.

Nhưng sau đó, một luồng Đồng lực Tử Vong cấm kỵ, từ phía sau tràn ra, khiến cho linh hồn của Triệu Phong kinh hãi vô cùng.

Sau khi Triệu Phong đập nát thân thể của hắc bào nhân, lập tức lợi dụng Xích Lôi Quang Dực, thay đổi phương hướng.

Chỉ thấy bề mặt đoàn linh hồn u ám nửa trong suốt có một loạt phù văn dày đặc tối nghĩa, dị thường dữ tợn khủng bố.

Mà linh hồn này lại có một đôi mắt đen kịt sâu thăm, bên trong xuất

hiện vòng xoáy sâu không thấy đáy, phảng phất như vực sâu Tử Vong vô tận.

- Tử Vong Chi Mâu.

Triệu Phong nhất thời thốt lên.

Hình dáng gương mặt của nguyên hồn này cực kỳ giống với Tử Vong Đại Đế.

Là Tử Vong Đại Đế, làm sao có khả năng?

Sau khi tận mắt nhìn thấy, trong lòng Triệu Phong không khỏi dâng lên một loại cảm giác sợ hãi.

Sau khi Tử Vong Đại Đế tự sát, thi triển Vong Ngữ nguyền rủa, tại sao lại có thể phục sinh được?

Hơn nữa còn có một đôi Tử Vong Chi Mâu.

- Minh Đồng Tử Diễm.

Đồng tử u ám của nguyên hồn Tử Vong Đại Đế, bắn ra một luồng sức mạnh Tử Vong vô tận, hóa thành một đạo hắc quang cấm kỵ, ánh lửa vặn vẹo, dưới tình huống bất ngờ không kịp đề phòng, Triệu Phong đã bị bắn trúng chính diện.

Toàn thân Triệu Phong phát lạnh, bất kể là thân thể hay linh hồn, đều cảm thấy một luồng nguy cơ Tử Vong.

Phốc…

Minh Đồng Tử Diễm đánh trúng chính diện, rơi lên người Triệu

Phong, không ngừng tàn phá Thánh Lôi Thể và Viêm Hỏa Huyết Ma Dương.

Đồng thời.

Linh hồn của Triệu Phong bị một luồng quang diễm màu đen ăn mòn thiêu đốt, trong quang diễm còn ẩn chứa cả áo nghĩa Tử Vong.

Ầm...

Hai ngàn đạo ấn ký Lôi Kiếp trong Lôi Kiếp Hồn Thể của Triệu Phong, đồng loạt sáng lên.

Trong linh hồn của Triệu Phong hiện nay có ẩn chứa Lôi Kiếp, bất cứ lúc nào, bất cứ nơi đâu, đều có thể ngưng luyện linh hồn, thậm chí lúc trước, Triệu Phong còn dùng Lôi Kiếp Hồn Thể để hấp thu lực lượng Cổ Lôi.

Nhưng bây giờ, Minh Đồng Tử Diễm mà Tử Vong Đại Đế thi triển, lại không phải cùng một đẳng cấp như trước kia, mà áo nghĩa Tử Vong ẩn chứa trong đó, lại cường đại đến mức khiến Triệu Phong cảm thấy bản thân như đang già yếu đi.

Phốc…

Vô số tia chớp đan xen với luồng hắc quang diễm này, hai loại không ngừng ăn mòn lẫn nhau.

Một bên là Tử Vong, còn một bên là Hủy Diệt, đều là sức mạnh kinh khủng không gì sánh nổi.

Phốc…

Lôi Kiếp cuối cùng triệt để hủy diệt một tia hắc quang diễm còn sót lại.

Dù sao thì công kích Đồng lực của Tử Vong Đại Đế cũng là nhằm vào linh hồn, mà linh hồn của Triệu Phong lại ẩn chứa lực lượng linh hồn vô tận.

Thế nhưng, bề mặt linh hồn của Triệu Phong, không phải nơi nào cũng tràn ngập ấn ký Lôi Kiếp.

Lực lượng linh hồn của Minh Đồng Tử Diễm không chỗ nào không thể xâm nhập, vẫn lan tràn bên trong linh hồn của Triệu Phong.

- Tuổi thọ linh hồn đang giảm đi.

Thân tâm Triệu Phong đều cảm thấy kinh hãi.

Đồng thuật linh hồn của Tử Vong Đại Đế, mặc dù đã bị lực lượng Lôi Kiếp của hắn hủy diệt, thế nhưng Lôi Kiếp Hồn Thể của hắn vẫn bị áo nghĩa Tử Vong vô hình xâm nhập.

Phải biết rằng, ý chí linh hồn của Triệu Phong đã đạt đến cấp độ Thánh Chủ.

Cường độ linh hồn có năng lực miễn dịch đối với công kích linh hồn vượt xa Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh sơ thành sở trường linh hồn.

Nói cách khác, Thánh Chủ bình thường, nếu gặp phải công kích Đồng lực ở trạng thái hoàn chỉnh của Tử Vong Đại Đế, dựa vào sự chênh lệch cường độ linh hồn, tuổi thọ linh hồn ít nhất cũng sẽ bị giảm đi gần ngàn năm.

Đồng thời, một tia hắc quang diễm cũng lan tràn đến bên ngoài thân

thể Triệu Phong, cướp đi một bộ phận sinh cơ trong thân thể hắn.

- Ý chí linh hồn của ngươi…

Triệu Phong không ngừng kinh ngạc khiếp sợ, mà Tử Vong Đại Đế cũng không khỏi lộ ra một tia kinh dị tương tự.

Từ khi bắt đầu chiến đấu, Triệu Phong đã có chút khác biệt so với trước kia, chỉ triển khai tấn công tại phương diện vật chất.

Tử Vong Đại Đế thậm chí còn cho rằng, ý chí linh hồn của Triệu Phong tăng trưởng rất chậm.

Nhưng bây giờ, Tử Vong Đại Đế lại lần nữa vận dụng áo nghĩa Tử Vong mà hắn lĩnh ngộ được, triển khai Đồng thuật cấm kỵ với Triệu Phong, không ngờ vẫn bị Triệu Phong ngăn cản.

Điều này chứng minh, ý chí linh hồn của Triệu Phong không phân cao thấp với hắn, đều đạt đến cấp độ Thánh Chủ.

- Xem ra ta lại lần nữa coi thường ngươi rồi, còn chưa đạt tới cảnh giới Đại Đế, vậy mà đã nắm giữ ý chí linh hồn cấp độ Huyền Quang Cảnh sơ thành, quả không hổ là kẻ nắm giữ Thần Mâu.

Nguyên hồn của Tử Vong Đại Đế cũng không suy nghĩ quá nhiều, ngược lại cười âm u một hồi.

- Tử Vong Đại Đế, tại sao ngươi còn chưa chết?

Ánh mắt Triệu Phong sáng quắc, nhìn chằm chằm nguyên hồn của Tử Vong Đại Đế, đột nhiên chất vấn.

Vụt...

Bỗng nhiên, nguyên hồn xung quanh Tử Vong Đại Đế, có vô số hạt bụi màu đen, chậm rãi tập trung lại, tạo thành một miếng vải, da thịt, xương,…

Cuối cùng, lại hình thành thân thể hắc bào nhân hoàn chỉnh, hoàn toàn bao phủ lấy nguyên hồn Tử Vong Đại Đế.

- Đây là…

Mắt trái của Triệu Phong, tận mắt nhìn thấy thân thể đối phương bị đánh vỡ vụn, không ngờ những hạt bụi đó lại quay trở về hình dáng ban đầu, phảng phất như thời gian đang đảo chiều, đối phương lại hoàn hảo như lúc đầu.

Chỉ trong chớp mắt, Triệu Phong đã từ trên thân thể bên trong bộ hắc bào này, nhận thức được một luồng áo nghĩa khủng bố vô thượng không thể nghịch chuyển, cũng không thể diễn tả bằng lời.

Sức mạnh của luồng áo nghĩa này, cũng tương tự như các loại áo nghĩa cực hạn trong thiên địa, giống như Thời Gian, Tử Vong, Hủy Diệt,…

- Ai nói ta không chết?

Tử Vong Đại Đế không hề trả lời vấn đề của Triệu Phong, ngược lại lộ vẻ đắc ý.

Biểu hiện kinh hoàng và khiếp sợ của Triệu Phong, chính là thứ mà hắn muốn nhìn thấy nhất.

Nghe thấy câu trả lời của Tử Vong Đại Đế, Triệu Phong chỉ muốn chửi ầm lên, nhưng hắn lại không nói gì.

Tâm thần và ánh mắt của hắn, đều bị thân thể của Tử Vong Đại Đế thu hút.

Thân thể của Tử Vong Đại Đế lúc này, vô cùng quỷ dị, so với “Bất Diệt Tử Thân” trước kia còn mạnh hơn, thậm chí mạnh đến mức không thể tin nổi.

Bất Diệt Tử Thân là một loại thể chất bất diệt, năng lực sinh tồn rất mạnh, trên lý thuyết thì không có bất kỳ nhược điểm nào.

Nhưng linh hồn của một người, một khi mất đi thân thể, lực lượng linh hồn cũng sẽ từ từ suy yếu.

Bởi vậy, lúc trước, sau khi Tử Vong Đại Đế tự bạo thân thể, liền vội vã đi đoạt xá.

Nhưng thân thể của Tử Vong Đại Đế bây giờ, sau khi bị Triệu Phong đập nát, lại có thể trong một khoảng thời gian rất ngắn, khôi phục lại trạng thái trước khi bị phá hủy.

Loại thể chất này, Triệu Phong chưa từng nghe thấy, gần như có thể nói là bất tử bất diệt.

Nói cách khác, Triệu Phong muốn giải quyết Tử Vong Đại Đế trước mắt, thì nhất định phải giết chết linh hồn.

Bởi vì thân thể của hắn sẽ không diệt vong, cho dù bị đập tan nát, thì vẫn có thể phục hồi như cũ.

Thế nhưng, Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện khác, đó là Vong Ngữ trớ chú.

Nếu hắn giết Tử Vong Đại Đế lần nữa, Vong Ngữ trớ chú liệu có giáng lên người Triệu Phong lần nữa hay không?

Trong lòng Triệu Phong thoáng nổi lên một tia kiêng kỵ, ánh mắt dao động bất định.

Không đúng.

Triệu Phong cuối cùng đã phát hiện có gì đó không đúng.

Nếu như Tử Vong Đại Đế có thể phát động Vong Ngữ trớ chú một lần nữa, vậy thì hắn sẽ không bị Đại Đế hoặc Thánh Chủ truy sát đến mức phải hai lần đoạt xá trọng sinh.

Nếu như có loại thủ đoạn này, lúc trước Tử Vong Đại Đế đã có uy danh giết chết Thánh Chủ rồi. Thế nhưng, trên thực tế, lúc trước tại Chân Vũ Thánh Địa, Triệu Phong chưa từng nghe qua tin tức nào về Vong Ngữ trớ chú.

- Hừ, ta không tin ngươi còn có thể phát động Vong Ngữ trớ chú một lần nữa.

Trong lòng Triệu Phong đã thông suốt, liền loại bỏ hoàn toàn sự sợ hãi do Vong Ngữ trớ chú mang lại.

- Bất kể ngươi đã chết hay chưa, hôm nay, ngươi không chết thì ta vong.

Tâm linh Triệu Phong hoàn toàn thông suốt, sức mạnh linh hồn càng thêm tinh khiết mạnh mẽ, kiên quyết mục tiêu không đổi.

Nghe Triệu Phong nói vậy, ánh mắt Tử Vong Đại Đế có chút lạc lõng bất đắc dĩ, cuối cùng biến thành sự phẫn nộ oán hận tột cùng.

- Triệu Phong, ta đã nói rồi, ta muốn ngươi đời đời kiếp kiếp không được chết tử tế.

Tử Vong Đại Đế đột nhiên rít gào.

- Phong Lôi Đồng Hỏa.

Triệu Phong vận chuyển ý chí linh hồn, Kim Đồng chợt lóe lên một tia kim trạch, lực lượng linh hồn toàn thân lập tức tràn vào trong mắt trái.

Trong mắt trái của Triệu Phong, nhất thời bùng lên một ngọn lửa Đồng lực kinh người, quang trạch kim tử sắc bên trong không ngừng lưu chuyển, xuất hiện một tia ấn ký Lôi Kiếp u ám.

Trúng phải Minh Đồng Tử Diễm của Tử Vong Đại Đế, Triệu Phong há có thể không phản kích?

Phốc…

Một đoàn Lôi Hỏa tử kim sắc trong suốt, mang theo khí tức Lôi Kiếp Hủy Diệt, đánh thẳng lên đầu Tử Vong Đại Đế.

Với ý chí linh hồn cấp độ Thánh Chủ của Triệu Phong, triển khai bí kỹ Đồng thuật, cộng thêm lực lượng Lôi Kiếp, thậm chí có thể uy hiếp cả linh hồn của Thánh Chủ tiểu thành.

Sau khi Triệu Phong tiến vào lăng mộ Hoàng tộc, vẫn không toàn lực phát động bí kỹ Đồng thuật.

Bởi vì kẻ địch mà hắn gặp phải, cũng không phải là loại “đánh không chết”.

- A…

Tử Vong Đại Đế rít lên một tiếng, thân thể của hắn bị Lôi Hỏa tử kim sắc theieu đốt, vô số lực lượng Lôi Kiếp không ngừng lan tràn.

Đồng thời, ấn chú thần bí bao trùm khắp linh hồn của Tử Vong Đại Đế, cũng bị vô tận linh hồn Lôi Hỏa thiêu đốt đến chật vật.

Triệu Phong bị áo nghĩa Tử Vong của Tử Vong Đại Đế cướp đoạt sinh cơ và thọ mệnh linh hồn.

Đồng dạng, lực lượng Lôi Kiếp của Triệu Phong, cũng tạo thành thương thế không thể chữa trị đối với linh hồn của Tử Vong Đại Đế.

Vụt... Vụt...

Thân thể của Tử Vong Đại Đế bị lực lượng Lôi Hỏa thiêu đốt, sau đó tấm hắc bào và thân thể bị đốt rụi, lại lần nữa chậm rãi phục hồi như cũ.

Nhưng lần này, Triệu Phong đã nhìn thấy trên tấm hắc bào của Tử Vong Đại Đế, đã có vài lỗ cháy đen.

Ánh mắt Triệu Phong sáng lên, thầm nghĩ:

- Quả nhiên lực lượng Lôi Kiếp vẫn có tác dụng với ngươi.

- Triệu Phong, ngươi quá đắc ý huênh hoang rồi, để ngươi mở mang kiến thức một chút cái gì gọi là áo nghĩa Tử Vong, Đồng thuật Tử Vong cuối cùng.

Trong mắt Tử Vong Đại Đế chợt lóe hắc quang, cực kỳ phẫn hận.

Tử Vong Đại Đế vô cùng hưng phấn, tựa như hắn đã tận mắt nhìn thấy bộ dạng của Triệu Phong chết đi dưới Đồng thuật Tử Vong cuối cùng.

Cùng lúc đó, cách nơi Triệu Phong và Tử Vong Đại Đế giao chiến rất xa, đột nhiên xuất hiện thân ảnh Ưng lão và Thạch Vũ Lôi.

Gương mặt Ưng lão vô cùng chấn động, nhìn thấy thân thể của hắc bào nhân sau khi bị Triệu Phong hủy diệt đang chậm rãi ngưng tụ, vẻ mặt đột nhiên biến đổi, sau đó hét lớn:

- Triệu Phong, cẩn thận, Tử Vong Đại Đế bây giờ đã là Luân Hồi Bất Diệt Thể rồi.

Chương 968: Tử Chi Luân Hồi

- Không ngờ ở nơi này còn có người nhận ra Luân Hồi Bất Diệt Thể.

Tử Vong Đại Đế liếc nhìn Ưng lão ở phía xa, sau đó cũng không nhìn nữa.

- Luân Hồi Bất Diệt Thể?

Triệu Phong khẽ ồ một tiếng, sau đó lập tức rơi vào trầm tư.

Vừa rồi phá nát thân thể của Tử Vong Đại Đế, Triệu Phong liền phát hiện tấm hắc bào kia, không phải là thân thể ban đầu của Tử Vong Đại Đế.

Trên tấm hắc bào kia, có một luồng sức mạnh cuối cùng thần bí, khiến cho Triệu Phong không khỏi liên tưởng đến Bát Đại Thần Mâu.

Mà Tử Vong Đại Đế phục sinh, cũng chỉ có linh hồn.

- Luân Hồi Chi Mâu.

Dựa vào rất nhiều manh mối, Triệu Phong chỉ có thể nghĩ đến một loại truyền thừa trong Bát Đại Thần Mâu, là một loại đồng tử đặc thù.

Triệu Phong cũng không rõ năng lực của Luân Hồi Chi Mâu.

Nhưng Triệu Phong có thể xác định rằng, thân thể bất tử bất diệt của Tử Vong Đại Đế, chắc chắn có quan hệ với Luân Hồi Chi Mâu.

Tử Vong Đại Đế ở cấp độ Đại Đế đã dừng lại mấy ngàn năm, Triệu Phong cũng không tin rằng sau khi Tử Vong Đại Đế phục sinh, chỉ trong vài năm ngắn ngủi là có thể tiến cấp đến Chuẩn Thánh Chủ.

- Triệu Phong, là ngươi biến ta thành bộ dạng này.

Chân thân bị nhìn thấu, Tử Vong Đại Đế phát ra một tiếng rít gào bi thương đầy phẫn nộ.

Một luồng lực lượng oán hận, từ trên người hắn tản ra.

- Ta không muốn biến ngươi thành như vậy, ta chỉ muốn ngươi chết.

Vẻ mặt Triệu Phong vẫn lạnh lùng như trước, nhìn thẳng về phía Tử Vong Đại Đế, đây là lời nói thật lòng của Triệu Phong.

Chẳng qua, từ trong câu nói vừa rồi của Tử Vong Đại Đế, Triệu Phong cũng cảm nhận được nỗi thống khổ trong lòng hắn.

Chết rồi sống lại, nắm giữ thân thể bất tử bất diệt, tu vi Chuẩn Thánh Chủ, tại sao lại phải thống khổ?

E rằng, ngay cả Triệu Phong cũng không nghĩ đến, cái giá để Tử Vong Đại Đế sống lại.

Loại đánh đổi này, có lẽ so với tử vong, còn thống khổ hơn.

Triệu Phong tin rằng, muốn thu được bất kỳ loại sức mạnh nào, cũng cần phải trả giá.

Ví dụ như Nam Cung Thánh thu được lực lượng Tà Thần, nếu như tâm thần của Nam Cung Thánh không đủ kiên định, e rằng đã bị tà hóa, còn Nam Cung Thánh thực sự thì đã chết từ lâu.

- Hừ!

Triệu Phong nhìn về phía Tử Vong Đại Đế, hắn đã có thể giết Tử Vong Đại Đế một lần, thì vẫn có thể giết thêm lần thứ hai.

- Phong Lôi Đồng Hỏa.

Mắt trái của Triệu Phong vận chuyển, lần thứ hai phát động Phong Lôi Đồng Hỏa.

Đây chính là loại Đồng thuật duy nhất hữu hiệu với Tử Vong Đại Đế hiện nay.

Lực lượng Lôi Kiếp trong đó, có thể tạo thành hiệu quả nhất định đối với thân thể và linh hồn bất diệt của Tử Vong Đại Đế.

- A… Vô dụng thôi, Triệu Phong.

Tử Vong Đại Đế hét thảm một tiếng, dùng ý chí linh hồn tuyệt cường, đón nhận công kích Đồng thuật của Triệu Phong, sau đó không chút hề hấn nói.

- Hiện nay, không chỉ thân thể của ta bất diệt, mà kể cả linh hồn cũng vậy.

Tiếng cười âm lãnh của Tử Vong Đại Đế truyền đến.

Tâm thần Triệu Phong thoáng run, khẽ cau mày, cũng không phản bác Tử Vong Đại Đế.

Vết thương trên tấm hắc bào của Tử Vong Đại Đế, không khôi phục lại.

Mặt khác, hắn có thể cảm giác được, Phong Lôi Đồng Hỏa cũng tạo thành thương tổn không thể khôi phục đối với linh hồn của Tử Vong Đại Đế.

Nhưng tại sao Tử Vong Đại Đế vẫn nói ra những lời như vậy?

Linh hồn cũng bất tử bất diệt ư?

Làm sao có thể? Quả thực là lời nói vô căn cứ.

- Triệu Phong, Luân Hồi Bất Diệt Thể, quả thực ngay cả linh hồn cũng bất tử bất diệt.

Từ phía xa, thanh âm của Ưng lão lại lần nữa truyền đến.

Triệu Phong suýt chút nữa thì choáng váng.

Ngay cả Ưng lão cũng nói như vậy?

Làm sao có thể?

- Cho dù hôm nay ngươi tiêu diệt linh hồn của hắn, thì Tử Vong Đại Đế vẫn có thể từ trong “Tử Chi Luân Hồi” bò ra.

Thanh âm của Ưng lão có chút run rẩy, nhìn về phía Tử Vong Đại Đế.

- Ưng lão? Ngươi có nhớ nhầm không, làm sao có thể có chuyện đó được?

Thạch Vũ Lôi ở bên cạnh có chút không dám tin, khi nhìn về phía Tử Vong Đại Đế, toàn thân run rẩy không ngừng.

Linh hồn và thể xác bất tử bất diệt, làm sao có thể?

Đây chính là năng lực của Luân Hồi Chi Mâu ư? Như vậy cũng quá khó tin rồi.

- Thạch Vũ Lôi, ngươi lý giải sai rồi.

Ưng lão cảm thán một câu, liếc nhìn Tử Vong Đại Đế, trong mắt có chút thương hại.

- Linh hồn rơi vào Tử Chi Luân Hồi, vĩnh viễn không được siêu sinh, muốn chết cũng không chết được, muốn chống lại cũng không được, cứ lởn vởn tại ranh giới Luân Hồi. Thân thể mà Tử Vong Đại Đế đang ký túc bây giờ, chẳng qua là thân thể Luân Hồi do Luân Hồi Chi Mâu tạo ra, hắn có muốn đoạt xá cũng không làm được.

Thần sắc Ưng lão trở nên trịnh trọng, chậm rãi nói ra một vài thông tin cổ xưa.

- Chuyện này…

Thạch Vũ Lôi nghe xong cảm thấy vô cùng hãi hùng khiếp vía.

Muốn chết cũng không chết được, muốn chống lại cũng không được, vĩnh viễn không thể yên nghỉ, vĩnh viễn không thể siêu sinh, vĩnh viễn lởn vởn tại ranh giới Luân Hồi.

Triệu Phong tất nhiên cũng nghe thấy lời nói này của Ưng lão, tâm thần cực kỳ chấn động.

Hắn dù thế nào cũng không nghĩ ra, việc Tử Vong Đại Đế phục sinh, lại phải đánh đổi một cái giá khủng bố như vậy.

Nói như vậy thì linh hồn của Tử Vong Đại Đế là bất tử bất diệt, cho nên Vong Ngữ trớ chú cũng không thể có hiệu quả được.

Ngay cả người muốn chết cũng không chết được, thì làm sao có thể phát động “Vong Ngữ trớ chú”?

- Hơn nữa, linh hồn đã rơi vào Tử Chi Luân Hồi, tiềm lực trưởng thành sẽ giảm mạnh, Tử Vong Đại Đế có lẽ là dựa vào Tử Vong Chi Mâu, lĩnh ngộ được từ trong Tử Vong, điều này cũng giúp cho hắn đạt được một bước tiến bộ cuối cùng.

Ưng lão cũng kinh hãi không thôi, lĩnh ngộ từ trong Tử Vong, phỏng chừng cũng chỉ có kẻ nắm giữ Tử Vong Chi Mâu mới làm được.

Nhưng cho dù Tử Vong Đại Đế dừng lại tại cấp độ này, thì thực lực mạnh mẽ và áo nghĩa Tử Vong cũng đủ hoành hành Đại Càn Vương triều rồi.

- Triệu Phong, ta vĩnh viễn sẽ không chết, còn ngươi, cuối cùng sẽ chết trong tay ta.

Nhìn thấy bộ dạng khiếp sợ của Triệu Phong, Tử Vong Đại Đế lại ngửa mặt lên trời rít gào, phát tiết ra vô tận oán hận.

- Đồng thuật Tử Vong cuối cùng.

Biểu tình của Tử Vong Đại Đế đột nhiên biến đổi, phát ra một trận cười âm u dữ tợn.

Phốc…

Hai mắt của Tử Vong Đại Đế đột nhiên cấp tốc xoay tròn, áo nghĩa

linh hồn Tử Vong vô cùng vô tận, hòa vào trung tâm vòng xoáy đen kịt.

Xung quanh thân thể Tử Vong Đại Đế biến thành một màu đen kịt, giống như vực sâu Tử Vong, sinh cơ tuyệt diệt.

- Tử Vong Ngưng Thị.

Thanh âm lạnh lẽo như băng, vang vọng trong linh hồn, khắp phương viên ngàn dặm, đều trở nên cực kỳ tĩnh mịch.

Tấm hắc y trên đầu Tử Vong Đại Đế đột nhiên rơi xuống, lộ ra một cái đầu lâu quấn đầy băng vải khủng bố, một đôi Tử Vong Đại Đế đen kịt sâu thẳm, tản ra mùi vị chết chóc hủy diệt vạn vật, lạnh lùng như Thiên đạo, lẳng lặng "Ngưng Thị" Triệu Phong.

Vào thời khắc này, trong phạm vi ngàn dặm.

Vô số sinh linh phảng phất như bị bóng đen Tử Vong bao trùm, sâu trong tâm linh phát ra sự bất an sợ hãi, không thể nào ngăn cản luồng sức mạnh pháp tắc như Thiên đạo kia, chỉ có thể mặc cho nó ăn mòn.

- Ha ha, lại là chiêu này? Cấp độ linh hồn của ngươi và ta đều đạt đến Huyền Quang Cảnh sơ thành, một chiêu này chẳng lẽ có thể hữu hiệu với ta hay sao?

Vẻ mặt Triệu Phong có chút ngờ vực, nhưng ngoài mặt vẫn cười châm chọc.

Tử Vong Ngưng Thị là một chiêu hoàn toàn vô dụng đối với Triệu Phong.

Tử Vong Đại Đế hẳn là không ngu xuẩn đến mức dùng chiêu này để đối phó với mình.

Triệu Phong cẩn thận phòng bị, vận chuyển ý chí Đồng lực, chuẩn bị chống lại Tử Vong Ngưng Thị của Tử Vong Đại Đế.

- Ha ha, Triệu Phong, trải qua sinh tử Luân Hồi, áo nghĩa Tử Vong của ta càng mạnh mẽ hơn, hôm nay ngươi chắc chắn phải chết.

Tử Vong Đại Đế thấy dáng vẻ Triệu Phong vẫn ung dung nhàn nhã, lập tức cười gằn.

Ầm...

Một luồng Đồng thuật linh hồn Tử Vong thông thiên triệt địa, giáng lâm lên người Triệu Phong.

Áo nghĩa Tử Vong vô cùng vô tận, gắt gao trói buộc lấy thân thể và linh hồn của Triệu Phong.

Triệu Phong lập tức cứng đờ, cảm thấy toàn thân lạnh lẽo.

- Đây không phải là Tử Vong Ngưng Thị.

Triệu Phong nhất thời giật thót, Tử Vong Ngưng Thị mà Tử Vong Đại Đế đang thi triển, hoàn toàn khác xa so với trước kia.

Tử Vong Ngưng Thị hiện nay, không hề tạo thành lực hút đối với ý thức linh hồn.

Mà là không ngừng ăn mòn sinh cơ trong cơ thể và tuổi thọ linh hồn của hắn.

Trong phạm vi ngàn dặm, hết thảy mọi sinh linh, đều bị dư uy của Tử Vong Ngưng Thị mà Tử Vong Đại Đế thi triển ảnh hưởng, sinh cơ dần chậm rãi biến mất.

Hoa cỏ khô héo, Yêu thú già yếu, chậm rãi tử vong, hoát thành cát bụi.

Kể cả đá tảng núi cao, cũng giống như bị sự ăn mòn vô tận của năm tháng, tróc ra từng mảng lớn, cuối cùng biến mất.

Toàn bộ thế giới, phảng phất biến thành một vùng không gian Tử Vong tuyệt diệt tất cả.

Cuối cùng, không lưu lại bất kỳ thứ gì.

- Đây là? Thạch Vũ Lôi, mau rời khỏi đây!

Ưng lão nhất thời hét lớn, dù cách xa ngoài mấy chục dặm, nhưng hắn vẫn cảm nhận được một luồng sức mạnh Tử Vong khủng bố, cấp tốc bao trùm và khóa chặt lấy hắn, sinh cơ trong cơ thể cấp tốc tiêu hao, còn tuổi thọ linh hồn thì đã bị rút đi mấy chục năm.

Vụt...

Thạch Vũ Lôi và Ưng lão, vội vàng tránh xa phạm vi Đồng thuật của Tử Vong Đại Đế, trong lòng kinh hoàng tột độ.

- Đồng thuật Tử Vong kinh khủng như vậy, Triệu Phong phải làm sao bây giờ?

Sắc mặt Thạch Vũ Lôi tái nhợt, hắn là cường giả Luyện Thể, sinh cơ trong cơ thể dồi dào, cho nên cang cảm nhận được sâu sắc sự khủng bố của Đồng thuật mà Tử Vong Đại Đế thi triển.

Bọn họ chỉ bị dư uy của Tử Vong Ngưng Thị ảnh hưởng.

Còn Triệu Phong thân nằm trong Tử Vong Ngưng Thị, phải chịu đựng áo nghĩa Tử Vong cường đại đến mức nào?

- Ha ha, ngươi có Thần Mâu che chở, nhưng Tử Vong Ngưng Thị của ta, căn bản không cần phải rút linh hồn của ngươi ra, áo nghĩa Tử Vong hoàn toàn mới mà ta lĩnh ngộ được, chính là vì ngươi mà ra đời.

Tử Vong Đại Đế cười một trận âm trầm đắc ý, hai con mắt lại vận chuyển, áo nghĩa Đồng thuật Tử Vong càng mạnh mẽ hơn, lập tức tràn ra.

Tử Vong Ngưng Thị hoàn toàn mới, chính là Đồng thuật Tử Vong mạnh nhất của hắn hiện nay.

Mục tiêu bị “Ngưng Thị” bất kể là thân thể hay linh hồn, đều sẽ bị áo nghĩa Tử Vong khiến cho dần dần tử vong, cuối cùng hóa thành cát bụi.

Thế nhưng, Thần Mâu sẽ không chịu sự ảnh hưởng của áo nghĩa Tử Vong do Tử Vong Chi Mâu phát ra.

- Sau khi thân thể và linh hồn của ngươi hoàn toàn biết mất, cuối cùng chỉ còn sót lại Thần Mâu.

Âm thanh âm lãnh của Tử Vong Đại Đế, lại lần nữa tiến vào trong đầu Triệu Phong.

Tử Vong Ngưng Thị hoàn toàn mới là chuẩn bị dành riêng cho Triệu Phong, cũng là chuẩn bị cho việc cướp đoạt “Thần Mâu thứ chín”.

Mục tiêu của Tử Vong Đại Đế, vẫn là Tử Vong Chi Mâu.

- Áo nghĩa Tử Vong thật mạnh, xem ra Tử Vong Đại Đế đã đặt cược tất cả vào trong chiêu này rồi.

Tâm thần Triệu Phong đều vô cùng sợ hãi.

Tử Vong Đại Đế dốc toàn bộ lực lượng linh hồn và áo nghĩa Tử Vong, tập trung vào trong Tử Vong Ngưng Thị mới.

Mà lúc này, sinh cơ trong cơ thể Triệu Phong, đang cấp tốc biến mất, hào quang của Thánh Lôi Thể cũng dần trở nên u ám.

Đồng thời, tuổi thọ linh hồn của Triệu Phong cũng giảm mạnh.

Cho dù linh hồn của Triệu Phong đã lột xác thành Lôi Kiếp Hồn Thể, ẩn chứa trong đó vô số lực lượng Lôi Kiếp, nhưng cũng không cách nào chống lại được Tử Vong Ngưng Thị hiện nay.

- Không được, không thể ngồi chờ chết như vậy.

Toàn thân Triệu Phong, bao gồm cả linh hồn, đều không thể động đậy, đều bị áo nghĩa Tử Vong trói buộc.

Thế nhưng, mắt trái của hắn lại là ngoại lệ.

Triệu Phong hít sâu một hơi, trong mắt trái lóe lên một tia Đồng lực kim sắc chói mắt.

Trong mắt trái của Triệu Phong, xuất hiện một vòng xoáy tử kim sắc sâu không thấy đáy, sương mù lượn lờ, giống như một Huyễn thế giới tử kim sắc.

- Thần Mâu Ngưng Thị.

Một luồng lực hút trí mạng, từ trong Thần Linh Nhãn của Triệu Phong truyền đến.

Đây là việc duy nhất mà Triệu Phong có thể làm được hiện nay.

Chỉ cần lợi dụng Thần Mâu Ngưng Thị, hút linh hồn của Tử Vong Đại Đế vào không gian mắt trái.

Như vậy thì Tử Vong Ngưng Thị của Tử Vong Đại Đế, sẽ trực tiếp biến mất.

Trong hư không, một luồng linh hồn trong cơ thể của Tử Vong Đại Đế, lập tức chậm rãi thoát ly ra ngoài.

- Vô dụng thôi Triệu Phong, cấp độ linh hồn của ngươi và ta đều tương đồng.

Tử Vong Đại Đế phát ra một trận cười tà âm hiểm.

Đối mặt với sức hút trong Thần Mâu của Triệu Phong, ý chí linh hồn của Tử Vong Đại Đế vẫn dốc sức ngăn cản.

- Sau khi có được Thần Mâu của ngươi, ta sẽ có thể thoát được “Tử Chi Luân Hồi”, đạt được trùng sinh.

Chương 969: Thần Mâu Phân Giải

- Sau khi có được Thần Mâu của ngươi, ta sẽ có thể thoát được “Tử Chi Luân Hồi”, đạt được trùng sinh.

Tử Vong Đại Đế chợt lộ ra gương mặt hưng phấn dữ tợn.

Đây chính là cơ hội duy nhất của hắn.

Ô...ô...ô...n...g!

Tử Vong Ngưng Thị mới và Thần Mâu Ngưng Thị, hai loại ý chí Đồng lực kinh khủng vô hình va chạm vào nhau, tầng sương mù tử kim sắc xung quanh vặn vẹo, khí tức khủng bố đến từ phương diện linh hồn, lập tức khiến cho phạm vi ngàn dặm xung quanh trở thành Cấm khu.

Ầm ầm ầm...

Trong linh hồn của Triệu Phong, tất cả Lôi Kiếp đồng loạt sát lên, toàn bộ linh hồn tràn ngập Lôi Điện, từng tia Lôi Điện mỏng manh tràn ngập trong linh hồn, toàn lực chống lại áo nghĩa Tử Vong ăn mòn.

Đồng thời, Triệu Phong càng bất chấp tất cả thúc dục Thánh Lôi Thể.

Hiện nay, hắn đang so đấu sức bền với Tử Vong Đại Đế.

Nếu như hắn hút linh hồn của Tử Vong Đại Đế vào không gian mắt trái trước, thì hắn thắng.

Còn nếu như trước đó, Tử Vong Ngưng Thị của Tử Vong Đại Đế ăn mòn toàn bộ sinh cơ, thậm chí là linh hồn của hắn, thì Tử Vong Đại Đế thắng.

Thế nhưng, tình huống lại cực kỳ không ổn.

Ý chí linh hồn của Tử Vong Đại Đế, cũng tương đương với Triệu Phong.

Mà Thần Mâu Ngưng Thị của Triệu Phong, lại là học trộm phục chế từ chỗ Tử Vong Đại Đế.

Bởi vậy, sức chống cự của Tử Vong Đại Đế đối với Thần Mâu Ngưng Thị, vô cùng mạnh mẽ.

Lúc này, linh hồn của Tử Vong Đại Đế, cũng chỉ lộ ra phần đầu là bị kéo ra.

Còn Thánh Lôi Thể của Triệu Phong, thì đã sắp không chống đỡ nổi, hoa văn Lôi Điện trên thân càng ngày càng mờ nhạt.

Còn may là Triệu Phong có “Lôi Kiếp Hồn Thể”, cho nên linh hồn suy yếu tương đối chậm, dù sao thì trong linh hồn của Triệu Phong, cũng tràn ngập vô số lực lượng Lôi Kiếp, suốt một thời gian dài ảnh hưởng lẫn nhau, linh hồn của Triệu Phong thậm chí còn nhiễm phải một chút áo nghĩa Hủy Diệt.

- Cấp độ sinh mệnh và linh hồn của ngươi đều cường đại hơn so với dự liệu của ta, nhưng điều đó cũng chỉ giúp ngươi vùng vẫy giữa ranh giới sợ hãi Tử Vong lâu hơn một chút mà thôi.

Thanh âm của Tử Vong Đại Đế, vang lên trong linh hồn.

Linh hồn của Tử Vong Đại Đế đã bị lôi ra một phần, nhưng hai mắt của hắn vẫn gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Phong, áo nghĩa Tử Vong vô cùng vô tận, vờn quanh người Triệu Phong, chậm rãi cắn nuốt.

Ngay cùng lúc đó, cách ngoài ngàn dặm.

- Cửu điện hạ, cẩn thận hành sự.

Ưng lão lo lắng nhắc nhở.

- Triệu Phong, ta tới giúp ngươi.

Cửu hoàng tử thấy việc nghĩa không chùn bước, đột nhiên hét lớn.

Chỉ thấy trong tay Cửu hoàng tử cầm Thái Tử ngụy ấn hào quang lấp lánh, từ bên trong tràn ra một luồng hào quang màu vàng vô hình, vờn quanh người Cửu hoàng tử, tạo thành một đoàn Long Văn quang khí.

Chính là dựa vào lực lượng Long Vận thủ hộ, cho nên Cửu hoàng tử mới có thể tiến vào khu vực Tử Vong Đại Đế và Triệu Phong đang giao chiến.

- Cửu hoàng tử.

Triệu Phong thoáng sững sờ.

Hiện nay Triệu Phong đang toàn lực thi triển Tử Vong Ngưng Thị, vẫn mơ hồ cảm giác được Cửu hoàng tử và Thái Tử ngụy ấn trong tay đối phương.

Hào quang của Thái Tử ngụy ấn giảm bớt một phần, hẳn là trong lúc đối kháng với Ám Hồn Thánh Chủ, đã tiêu hao không ít, bằng không thì trận chiến giữa đám người Ưng lão, Cửu hoàng tử và Ám Hồn Thánh Chủ cũng không thể chấm dứt nhanh như vậy được.

- Cửu hoàng tử, không được qua đây.

Triệu Phong tiết kiệm ý chí linh hồn, thanh âm yếu ớt truyền ra.

Long vận khí ở trong tay huyết mạch Hoàng tộc, có thể chuyển hóa thành lực lượng Long vận, tăng cường chiến lực của bản thân.

Nhưng bản thân Cửu hoàng tử không am hiểu về linh hồn, cũng không tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng đối với cục diện trận chiến, ngược lại còn lãng phí Long vận khí.

- Hừ, bản thân không am hiểu phương diện linh hồn, chỉ dựa vào lực lượng Long Vận để tăng cường chiến lực, cũng không thể tạo thành ảnh hưởng đối với ta.

Tử Vong Đại Đế lạnh lùng cười, hoàn toàn không để Cửu hoàng tử vào mắt.

Cửu hoàng tử giống như không nghe thấy lời nói của hai người, dựa vào lực lượng Long Vận phòng hộ, vẫn chậm rãi tới gần, chỉ còn cách Triệu Phong khoảng trăm dặm.

Bỗng nhiên, từ trong Thái Tử ngụy ấn của Cửu hoàng tử bắn ra một đạo bạch quang thủ hộ lấp lánh, trong lúc bay đi để lại một đoạn dấu vết Kim Sắc Long Văn, sau đó dung nhập vào trong người Triệu Phong.

Ô...ô...ô...n...g!

Một tầng hào quang màu vàng, kèm theo một chuỗi Long Văn quang khí mỏng manh, vờn quanh người Triệu Phong.

- Triệu Phong, ta chỉ có thể giúp ngươi đến đây thôi.

Làm xong hết thảy, Cửu hoàng tử lại lần nữa cầm Thái Tử ngụy ấn đã mờ nhạt, cấp tốc rút lui.

- Đáng giận, tên tiểu tử này.

Tử Vong Đại Đế chửi ầm lên.

Tầng lực lượng Long Vận này, có thể sánh với những loại lực lượng kỳ dị như Hủy Diệt, Tử Vong, cho nên lập tức giảm mạnh uy lực Tử Vong Ngưng Thị của Tử Vong Đại Đế.

Hai mắt Triệu Phong lập tức trở nên kiên định vô cùng, toàn lực thúc dục ý chí Đồng lực, hút lấy linh hồn của Tử Vong Đại Đế.

Đáng tiếc, luồng lực lượng Long Vận này chỉ có thể tạm thời thủ hộ, nếu như Triệu Phong có thể vận dụng được lực lượng Long Vận, như vậy thì hắn đã có thể gia tăng uy năng của Thần Mâu Ngưng Thị rồi.

- Hừ, cho dù là có lực lượng Long vận thì cũng sẽ đến lúc phải diệt vong thôi.

Tử Vong Đại Đế hừ lạnh một tiếng, trong đôi mắt u ám, Đồng thuật linh hồn áo nghĩa Tử Vong, lại lần nữa tăng cường.

Ô...ô...ô...n...g!

Tầng lực lượng Long Vận phòng hộ bên ngoài thân thể Triệu Phong, cũng bắt đầu trở nên ảm đạm.

Mà lúc này, thân thể và linh hồn của Triệu Phong, cũng đã bị ăn mòn một ít.

- Không được, Tử Vong Ngưng Thị của Tử Vong Đại Đế đã vận dụng áo nghĩa Tử Vong đến cực hạn, còn Thần Mâu Ngưng Thị của ta chỉ sáp nhập với Huyễn đạo đặc thù, với ý chí linh hồn của Tử Vong Đại Đế, hoàn toàn không để vào mắt loại Huyễn thuật nho nhỏ của ta.

Triệu Phong lợi dụng khoảnh khắc an toàn ngắn ngủi này, nhanh chóng suy nghĩ đối sách.

Trong lăng mộ Hoàng tộc, cho dù là Thánh Vương cũng không thể tiến vào, uy lực của Lục Thần Tiễn đạt tới cấp độ Thánh Vương, tất nhiên là không thể thi triển.

Huống hồ, cho dù sử dụng Lục Thần Tiễn, cũng không phải là thực sự giết được Tử Vong Đại Đế, như vậy cũng không có ý nghĩa gì.

Nhưng Triệu Phong lúc này, còn có biện pháp nào có thể giải quyết được nguy cơ sinh tử trước mắt?

- Thế nào? Từ bỏ chống cự ư? Ha ha.

Tử Vong Đại Đế cảm thấy lực hút của Thần Mâu Ngưng Thị do Triệu Phong thi triển đã yếu bớt, liền bật cười vô cùng cuồng vọng.

- Phá!

Thanh âm lạnh lẽo như băng của Tử Vong Đại Đế chợt vang lên.

Phốc…

Lực lượng Long Vận xung quanh Triệu Phong, cũng bị áo nghĩa Tử Vong ăn mòn hầu như không còn.

Lập tức, vô cùng vô tận lực lượng Tử Vong, giống như ngàn vạn đầu Cự Mãng độc xà, lại lần nữa quấn quanh Triệu Phong.

Sinh cơ biến mất, linh hồn héo rũ…

- Tử Vong Chi Mâu có được áo nghĩa Tử Vong, còn Thần Mâu của ta thì sao?

Triệu Phong cảm nhận xung quanh có vô cùng vô tận lực lượng Tử Vong, trong lòng chợt nổi lên một nghi vấn.

- Đã như vậy…

Mắt trái của Triệu Phong đột nhiên lóe lên một tia ánh sáng thần bí rực rỡ như hổ phách, mái tóc vàng không gió tự lay động.

Trong không gian mắt trái, khối kim cầu thần bí đột nhiên chấn động một hồi, một tầng gợn sóng kim sắc thần bí ảo diệu, giống như ẩn chứa bản chất vạn vật, xuyên thấu hết tất cả, tràn ngập ra ngoài.

- Thần… Mâu… Phân… Giải!

Trong mắt trái của Triệu Phong, một luồng hào quang tử kim sắc xoay tròn, tốc độ cực nhanh, phảng phất đem toàn bộ kết cấu hạt mà lúc trước Triệu Phong phân giải được, hiện lên một lượt.

Ô...ô...ô...n...g!

Luồng lực hút đối với linh hồn của Tử Vong Đại Đế do mắt trái của Triệu Phong phát ra, đột nhiên biến mất.

Một tầng gợn sóng kim sắc trong suốt hư vô, từ trong mắt trái của Triệu Phong tràn ra, lập tức xuyên thấu qua Tử Vong Đại Đế.

- Cái gì? Đây là gì?

Lực hút từ mắt trái của Triệu Phong biến mất, linh hồn của Tử Vong Đại Đế, lại trở về trong cơ thể.

Nhưng tầng gợn sóng kim sắc thần bí ảo diệu này, không biết là loại lực lượng gì, lại khiến cho hắn cảm thấy vô cùng không thoải mái.

Bỗng nhiên.

Tử Vong Đại Đế chợt phát hiện thân thể của hắn đang chậm rãi biến mất.

Dùng mắt trái cũng không thể nhìn ra được những hạt kết cấu cực nhỏ đang chậm rãi biến mất, phảng phất như nó vốn dĩ không tồn tại vậy.

Đồng thời, linh hồn của Tử Vong Đại Đế, cũng bắt đầu dần dần biến mất.

Tất cả mọi thứ của Tử Vong Đại Đế, đều đang dần biến mất.

- Đây… Đây là loại lực lượng gì?

Tử Vong Đại Đế hoảng sợ hét lên.

Áo nghĩa Tử Vong của hắn, khiến cho toàn bộ vật chất, linh hồn

chậm rãi già yếu, hướng đến diệt vong.

Nhưng lực lượng thần bí mà Triệu Phong bày ra lúc này, lại khiến cho Tử Vong Đại Đế hoàn toàn không thể nhìn ra được nguyên lý.

Thật giống như một người, đột nhiên không nhìn thấy cánh tay của mình, chân cũng bỗng nhiên biến mất, tất cả mọi thứ liên quan đến mình, đều tan biến khỏi thế gian.

Cuối cùng, tất cả những thứ mà Tử Vong Đại Đế biết, đều triệt để biến mất khỏi mảnh không gian này.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong không gian mắt trái, mỗi thời mỗi khắc, kim cầu thần bí đều phát ra vô số luồng ánh sáng kim sắc, dung nhập vào mắt trái của Triệu Phong.

- Ý chí Đồng lực tiêu hao thật nhanh.

Triệu Phong lại càng hoảng sợ hơn.

Thần Mâu Phân Giải thúc dục lực lượng bên trong kim cầu thần bí, hoàn toàn phân giải toàn bộ phân thân của Tử Vong Đại Đế.

Theo lý thuyết, uy lực của nó cũng tương đương với Tử Vong Ngưng Thị của Tử Vong Đại Đế.

Thế nhưng đối mặt với lực lượng Tử Vong, thân thể và linh hồn của Triệu Phong, đều có biện pháp chống cự.

Còn Tử Vong Đại Đế thì chỉ có thể trơ mắt ra mà nhìn tất cả mọi thứ của hắn đang chậm rãi biến mất.

Rất nhanh.

Thân hình của Tử Vong Đại Đế đã hoàn toàn bị phân giải, chỉ còn lại linh hồn Tử Vong Đại Đế đang trôi nổi giữa không trung.

Thế nhưng Triệu Phong vẫn tiếp tục nhìn, hạt kết cấu của Luân Hồi Bất Diệt Thể đã bị phân giải, vẫn đang chậm rãi tụ tập, có ý đồ khôi phục lại thân hình nguyên vẹn.

Chỉ có điều, dưới Thần Mâu Phân Giải của Triệu Phong, tốc độ khôi phục của Luân Hồi Bất Diệt Thể vẫn không nhanh bằng tốc độ phân giải.

- Tử Vong Đại Đế, ngươi hãy chậm rãi biến mất khỏi thế giới này đi.

Âm thanh lạnh lùng như băng của Triệu Phong truyền đến.

- Điều này sao có thể? Thần Mâu của ngươi cho dù có thức tỉnh một lần nữa, thì cũng không có khả năng đạt được lực lượng quỷ dị như thế.

Tử Vong Đại Đế hoảng sợ gào thét.

Sở dĩ hắn sợ hãi, chính là vì “Luân Hồi Bất Diệt Thể” đang biến mất không có dấu hiệu khôi phục rõ ràng.

Tử Vong Đại Đế thậm chí còn hoài nghi, việc hắn đang chậm rãi biến mất, liệu có thể sống lại một lần nữa từ trong “Tử Chi Luân Hồi” hay không.

Còn Triệu Phong, đối diện với Tử Vong Ngưng Thị, nhưng vẫn có năng lực chống cự nhất định.

Mặc dù lúc này, Thánh Lôi Thể của Triệu Phong đã hoàn toàn biến mất, thân thể cũng có chút khô héo, mà tuổi thọ linh hồn cũng đã giảm bớt mấy ngàn năm.

Thế nhưng, toàn bộ thân hình của Tử Vong Đại Đế đều biến mất, linh hồn dần trở nên trong suốt.

Linh hồn biến mất, khiến cho lực lượng linh hồn yếu đi, uy lực của Tử Vong Ngưng Thị cũng dần dần giảm xuống.

- A…

Triệu Phong cảm thấy sự cường đại của ý chí Đồng lực của mình, không ngờ sắp tiêu hao sạch sẽ, một trận cảm giác đau đớn từ mắt trái ập đến.

Nếu cứ tiếp tục kéo dài như vậy, tổn thất của Triệu Phong sẽ càng lớn hơn, mà cho dù Tử Vong Đại Đế có bị phân giải hoàn toàn, thì vẫn sẽ phục sinh lại trong “Tử Chi Luân Hồi”.

Ô...ô...ô...n...g!

Ý chí Đồng lực của Triệu Phong, lại lần nữa tiếp xúc với kim cầu thần bí.

Từ trong mắt trái, tốc độ gợn sóng kim sắc tràn ra đột nhiên gia tăng.

Linh hồn của Tử Vong Đại Đế càng nhanh chóng biến mất hơn.

- Đây, đây…

Tử Vong Đại Đế có được thân thể, linh hồn bất tử bất diệt, nhưng

chưa bao giờ cảm thấy sợ hãi như bây giờ.

- Luân Hồi Bất Diệt Thể vẫn không khôi phục.

Cặp đồng tử của Tử Vong Đại Đế, đột nhiên đình chỉ Tử Vong Ngưng Thị.

- Chạy.

Linh hồn mờ nhạt của Tử Vong Đại Đế, hóa thành một đạo ánh sáng u ám, chuẩn bị cấp tốc viễn độn.

- Muốn đi? Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, bất chấp ý chí Đồng lực tiêu hao, lại lần nữa thi triển “Thần Mâu Ngưng Thị”.

Một luồng lực hút cường đại, từ trong mắt trái của Triệu Phong sinh ra.

Triệu Phong sớm đã có chuẩn bị, sẽ không để xảy ra tình huống như lần trước, để cho nguyên hồn của Tử Vong Đại Đế dễ dàng trốn thoát.

Một khi Tử Vong Đại Đế tiến vào không gian mắt trái, Triệu Phong sẽ nhốt hắn lại mãi mãi, không để cho linh hồn của hắn chết đi, cũng không để Tử Vong Đại Đế phục sinh từ trong “Tử Chi Luân Hồi”.

Nhưng bỗng nhiên, trong hư không mơ hồ sinh ra một tia chấn động, tản mát ra một luồng lực lượng cuối cùng không thể trái nghịch.

Trước mặt linh hồn đã bị suy yếu của Tử Vong Đại Đế, một đôi mắt giống như Địa Ngục hoàng hôn, chậm rãi xuất hiện, sau đó, một vòng

tròn màu đen giống như sinh tử Luân Hồi, đang lẳng lặng xoay tròn, vĩnh viễn không dừng lại.

- Sinh tử của hắn, thuộc về Tử Chi Luân Hồi nắm giữ.

Chương 970: Đoạt Mâu

- Sinh tử của hắn, thuộc về Tử Chi Luân Hồi nắm giữ.

Lúc linh hồn của Tử Vong Đại Đế suy yếu, một đôi mắt giống như Địa Ngục hoàng hôn chậm rãi xuất hiện, trong đó, một vòng xoáy màu đen giống như sinh tử Luân Hồi, lẳng lặng xoay tòn, vĩnh viễn không kết thúc.

Trong phạm vi ngàn dặm, Thần Mâu của Triệu Phong vừa mới thoát khỏi sự tàn phá của áo nghĩa Tử Vong, lại lần nữa rơi vào vực sâu Luân Hồi, toàn bộ thế giới trở nên tối tăm, phảng phất như vĩnh viễn bị giam cầm vào trong đó.

Lúc Triệu Phong chạm phải một đôi mắt vàng u ám, lập tức cảm thấy bản thân mình ở kiếp này và kiếp sau, vòng xoáy của con mắt đó giống như quỹ tích sinh mệnh của hắn, ẩn chứa triết lý sinh tử không thể nhìn thấu.

- Đây chính là Luân Hồi Chi Mâu?

Tâm thần Triệu Phong lập tức chấn động.

Nắm giữ năng lực khiến cho linh hồn bất tử bất diệt, nắm giữ Luân Hồi Bất Diệt Thể, thậm chí còn có những năng lực mà Triệu Phong không biết được.

Lúc này, Luân Hồi Chi Mâu vượt qua không gian, giáng lâm vào bên trong lăng mộ Hoàng tộc.

Nhưng mục tiêu của Luân Hồi Chi Mâu, lại không phải là Triệu Phong, mà là Tử Vong Đại Đế.

Bỗng nhiên, bên trong Luân Hồi Chi Mâu bắn ra một luồng ý chí Đồng lực siêu cường, mạnh đến mức khiến cho ý chí linh hồn của Triệu Phong cũng run rẩy sợ hãi.

Trong Luân Hồi Chi Mâu, một luồng lực hút Luân Hồi, bỗng nhiên sản sinh.

Linh hồn của Tử Vong Đại Đế, chậm rãi thoát ly lực hút của Thần Mâu Ngưng Thị mà Triệu Phong đang thi triển, bị một luồng lực hút càng mạnh mẽ hơn kéo đi.

Luồng lực hút Luân Hồi này, hoàn toàn vượt qua Thần Mâu Ngưng Thị của Triệu Phong.

Dù sao thì lúc trước Triệu Phong sử dụng Thần Mâu Phân Giải cũng đã gần như tiêu hao sạch sẽ ý chí Đồng lực.

Cho nên, Triệu Phong lúc này đang ở trong trạng thái cạn kiệt ý chí Đồng lực.

Vụt... Vụt...

Đồng thời, Luân Hồi Bất Diệt Thể của Tử Vong Đại Đế cũng bắt đầu ngưng tụ trên không trung, chậm rãi khôi phục, bao trùm lên linh hồn của Tử Vong Đại Đế.

Dù sao thì Thần Mâu Phân Giải của Triệu Phong cũng đã dừng lại từ lâu.

Mà Tử Vong Đại Đế thấy tình huống như vậy, liền thở phào nhẹ

nhõm, vốn dĩ hắn còn tưởng rằng Luân Hồi Bất Diệt Thể sẽ không xuất hiện nữa.

Nhưng nhìn tình huống hiện nay, cho dù là lực lượng Thần Mâu của Triệu Phong sau khi lột xác, cũng không cách nào giết được hắn sau khi tiến vào Tử Chi Luân Hồi.

- Triệu Phong, ta sẽ vĩnh viễn truy sát ngươi không ngừng, chờ sau khi ngươi rời khỏi lăng mộ Hoàng tộc, ta sẽ đem Luân Hồi Bất Diệt Thể ký túc vào Thánh Chủ, lúc đó chờ ngươi.

Tử Vong Đại Đế thuận theo lực hút của Luân Hồi Chi Mâu, chậm rãi thoát ly khỏi Thần Mâu Ngưng Thị của Triệu Phong, tiến vào trong Tử Chi Luân Hồi.

Sắc mặt Triệu Phong trở nên âm trầm, trong mắt ẩn chứa phẫn nộ.

Cấp độ linh hồn của Tử Vong Đại Đế đã đạt đến Huyền Quang Cảnh sơ thành, nếu như hấp thu được Luân Hồi Bất Diệt Thể Huyền Quang Cảnh sơ thành, sức chiến đấu sẽ tăng mạnh.

Khi đó, Tử Vong Đại Đế không chỉ có cường độ linh hồn vô cùng mạnh mẽ, mà áo nghĩa Tử Vong tại phương diện vật chất, cũng sẽ đạt đến tình trạng có thể uy hiếp Triệu Phong.

Dù sao thì Thánh Lôi Thể của Triệu Phong vẫn chưa đạt đến thể chất bất diệt, một khi bị hủy diệt, Triệu Phong chỉ đoạt xá trùng tu lại.

Chỉ thấy linh hồn Tử Vong Đại Đế và Luân Hồi Bất Diệt Thể chậm rãi tiến vào trong Luân Hồi Chi Mâu.

Vẻ mặt Triệu Phong đột nhiên biến đổi, trong mắt lộ vẻ kinh ngạc không thể tưởng tượng nổi.

Phốc…

Mắt trái của Triệu Phong lại vận chuyển, Thần Mâu Ngưng Thị đình chỉ, chậm rãi nhắm lại.

- Ha ha…

Tử Vong Đại Đế thấy Triệu Phong đình chỉ Thần Mâu Ngưng Thị, không khỏi nở nụ cười trào phúng.

Hắn vốn thuộc về Tử Chi Luân Hồi, cho dù Triệu Phong ở trạng thái hoàn chỉnh, dùng Thần Mâu Ngưng Thị cũng không thể địch lại lực hút của Tử Chi Luân Hồi.

Nhưng bỗng nhiên.

Triệu Phong mở ra mắt trái, một chùm ánh sáng màu vàng nhạt, đột nhiên bắn ra, chiếu rọi vào phần đầu của linh hồn Tử Vong Đại Đế, đồng thời xuyên thấu linh hồn.

- Đây là cái gì?

Tử Vong Đại Đế thoáng sững sờ, luồng sức mạnh này không phải vật chất, lại không giống linh hồn, nhưng có thể xuyên thấu tất cả, cũng không tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì, phảng phất như không tồn tại trong vùng không gian này.

Nhưng cho dù có ảnh hưởng, thì có thể ảnh hưởng như thế nào?

Tử Vong Đại Đế hoàn toàn không để tâm tới nỗ lực của Triệu Phong, khẽ cười gượng.

Linh hồn của Tử Vong Đại Đế rơi vào trong Tử Chi Luân Hồi, sau khi nhận được Luân Hồi Bất Diệt Thể, đã vĩnh viễn bất diệt, Triệu Phong làm sao có thể bắt được hắn?

- Phân giải.

Triệu Phong khẽ thốt ra hai chữ, chùm sáng màu vàng nhạt trong mắt trái mà hắn bắn ra, đột nhiên di động, từ vị trí mắt phải của linh hồn Tử Vong Đại Đế, xoay tròn một vòng.

Lúc trước đã sử dụng Thần Mâu Phân Giải đối với Tử Vong Đại Đế, cho nên bây giờ, sử dụng năng lực phân giải, lại không hề gặp chút trở ngại nào.

- Ồ?

Vẻ mặt khinh thường của Tử Vong Đại Đế đột biến, bỗng nhiên phát hiện trong linh hồn truyền đến một loại cảm giác khác thường.

- Đây là?

Sắc mặt Tử Vong Đại Đế lập tức đại biến.

Mắt trái của hắn nhìn thấy một hình ảnh rất quỷ dị khủng bố.

Hắn thấy mắt phải của mình đang bay ra ngoài.

Tử Vong Chi Mâu của hắn là thông qua linh hồn truyền thừa, bởi vậy linh hồn phục sinh thì hắn vẫn nắm giữ Tử Vong Chi Mâu.

Lúc này, trên linh hồn của Tử Vong Đại Đế, lại có một cái lỗ, ở ngay tại vị trí mắt phải của hắn.

Mà trước mặt linh hồn của hắn, một cái Tử Vong Chi Mâu đang trôi nổi trong không trung.

- Hư Không Chuyển Vật.

Xung quanh mắt phải Tử Vong đang trôi nổi trong không trung, đột nhiên xuất hiện một tầng gợn sóng.

Tử Vong Đại Đế phảng phất nghĩ đến một chuyện đáng sợ nào đó, trên mặt đầy vẻ khiếp đảm.

Mặc dù Tử Vong Chi Mâu thoát ly khỏi linh hồn của hắn, nhưng trên đó vẫn còn lưu lại ý chí linh hồn của hắn.

- Bạo, tự bạo!

Tử Vong Đại Đế vẫn còn liên lạc với mắt phải Tử Vong.

Chỉ cần mắt phải Tử Vong hủy diệt, nó sẽ lại lần nữa xuất hiện trong Tử Chi Luân Hồi.

Nhưng một khắc sau đó…

Mắt phải Tử Vong đã biến mất không còn tăm hơi.

Liên hệ giữa Tử Vong Đại Đế và Tử Vong cũng biến mất trong nháy mắt.

- Triệu Phong, mắt phải Tử Vong của ta, ngươi đem mắt phải Tử Vong của ta giấu đi đâu rồi?

Tử Vong Đại Đế sau khi tự bạo Tử Vong Chi Mâu thất bại, đột nhiên rít gào, khuôn mặt vặn vẹo giống như người điên.

Cho tới bây giờ, đều là hắn truy sát Triệu Phong, nghĩ trăm phương ngàn kế cướp đoạt “Thần Mâu thứ chín”.

Nhưng bây giờ, mắt phải Tử Vong của hắn, lại bị Triệu Phong cướp đi, hắn không thể chịu nổi loại đả kích này.

Hắn biết Thần Mâu của Triệu Phong có năng lực dịch chuyển, mắt phải biến mất, nhất định là bị Triệu Phong giấu ở nơi nào đó.

- Sao có thể có chuyện đó? Ngươi đem mắt phải Tử Vong của ta móc ra? Điều này là không thể.

Tử Vong Đại Đế gần như rơi vào trạng thái điên cuồng, linh hồn và thân thể đều điên cuồng giãy dụa, muốn thoát ly khỏi lực hút của Luân Hồi Chi Mâu, lao thẳng đến Triệu Phong, bộ dạng như muốn ăn tươi nuốt sống Triệu Phong.

Hắn không thể nào hiểu được, chùm sáng thần bí này rốt cuộc là loại sức mạnh gì, không ngờ lại có thể khiến cho Tử Vong Chi Mâu của hắn tách ra khỏi linh hồn.

Tử Vong Đại Đế liều mạng giãy dụa, gần như vận chuyển áo nghĩa Tử Vong để chống lại Luân Hồi Chi Mâu.

Thế nhưng, Tử Vong Đại Đế làm sao có thể thoát khỏi Luân Hồi Chi Mâu được.

- Triệu Phong, trả ta Tử Vong Chi Mâu…

Tử Vong Đại Đế hoàn toàn bị hút vào bên trong Luân Hồi Chi Mâu.

- Ha ha, lần sau gặp lại, nhớ đem con mắt Tử Vong còn lại giao cho

ta.

Âm thanh sung sướng của Triệu Phong truyền ra, biểu đạt cảm ơn đối với Tử Vong Đại Đế.

Tử Vong Đại Đế mất đi một con mắt Tử Vong, uy năng Tử Vong Ngưng Thị sẽ giảm mạnh, cho dù lần sau nắm giữ Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp Huyền Quang Cảnh sơ thành, thì Triệu Phong cũng không phải e ngại.

Phốc…

Sau khi Luân Hồi Chi Mâu hút Tử Vong Đại Đế vào, lạinhinf Triệu Phong một lúc, sau đó mới chậm rãi khép lại, biến mất trong hư không.

- Luân Hồi Chi Mâu.

Triệu Phong khẽ thốt ra bốn chữ, sau đó từ trên không trung hạ xuống, xếp bằng trên mặt đất.

Ý chí Đồng lực của hắn và sức mạnh bên trong kim cầu thần bí, đã tiêu hao sạch sẽ từ lâu, nhưng cuối cùng, Triệu Phong còn triển khai một lần Thần Mâu Ngưng Thị và Thần Mâu Phân Giải.

Lúc này, trong mắt trái của Triệu Phong, cảm giác mệt mỏi đau nhói ập tới.

Triệu Phong lập tức sử dụng một ít trân bảo dược liệu.

Lúc này, hắn vô cùng yếu ớt, bị áo nghĩa Tử Vong ăn mòn, bất kể là cấp độ linh hồn hay là sinh cơ, đều hao hụt rất nhiều.

Cũng may là hai phương diện này của Triệu Phong đều vô cùng vững chắc, chỉ cần điều trị thỏa đáng, thì trong thời gian ngắn liền có thể khôi phục.

Triệu Phong cấp tốc vận chuyển Mộc Chi Phong Lôi, phối hợp với trân bảo dược liệu để điều trị thân thể và linh hồn.

Chỉ chốc lát sau, thân thể khô gầy của hắn đã chậm rãi khôi phục như thường.

Năng lực khôi phục của Triệu Phong cực mạnh, chỉ cần có đủ sinh cơ, liền có thể tự mình khôi phục.

- Không biết Tử Vong Chi Mâu này có tác dụng gì đối với ta.

Ý thức của Triệu Phong, trong nháy mắt tiến vào không gian mắt trái.

Bên trên kim cầu thần bí, lẳng lặng trôi nổi một con mắt Tử Vong ở trạng thái linh hồn.

Trên đó còn có ý chí linh hồn của Tử Vong Đại Đế, chẳng qua là đã bị áp chế hoàn toàn.

- Chờ sau khi khôi phục, ta sẽ dùng lực lượng Lôi Kiếp loại bỏ ý chí Tử Vong trên đó, thế nhưng, trạng thái linh hồn của Tử Vong Chi Mâu thì…

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm.

Triệu Phong đã từng chiếm được “Đoạt Mục Cấm Thuật” không trọn vẹn từ trong nhẫn trữ vật của Tam Nhãn Thánh Tử, phía trên có một số tri thức lý luận còn chưa trải qua khảo cứu thực tiễn.

Mà những tri thức lý luận này, chỉ phân tích “Đoạt Mục” ở cấp độ vật chất, là cấp độ tương đối t hấp.

Mà Triệu Phong hiện nay, lại có Tử Vong Chi Mâu ở trạng thái linh hồn.

- Một khi thất bại, có thể sẽ phá hủy Tử Vong Chi Mâu, như vậy thì không khác gì đem Tử Vong Chi Mâu trả lại cho Tử Vong Đại Đế.

Trong lòng Triệu Phong thoáng trầm xuống.

Cho dù Triệu Phong có phương pháp “Đoạt Mục” hoàn chỉnh thì cũng không dám tùy tiện thực hành.

Cuối cùng, Triệu Phong cũng chỉ có thể tạm thời để Tử Vong Chi Mâu vào trong không gian Thần Mâu.

Ít nhất, xem như đã giải quyết được phiền toái đến từ Tử Vong Đại Đế. Tử Vong Đại Đế chỉ còn lại một con mắt Tử Vong, cũng khó có thể tạo thành uy hiếp đối với Triệu Phong.

Trong một rừng trúc xanh biếc…

Trước mặt một lão giả, xuất hiện một cái Luân Hồi Chi Mâu hư huyễn.

Bỗng nhiên, bên trong Luân Hồi Chi Mâu rơi xuống một thân thể hắc bào.

- Sự tự do của ngươi, đến đây là kết thúc.

Lão giả lẳng lặng nói.

- Không, đừng mà, Triệu Phong đã cướp đi Tử Vong Chi Mâu của ta, ta phải đi đoạt lại, còn phải cướp đi Thần Mâu của hắn.

Tử Vong Đại Đế quỳ trên mặt đất, thống khổ khẩn cầu.

- Ngươi không thể thành công.

Sắc mặt lão giả vẫn bình thản, đôi mắt u ám thâm trầm nhìn về phương xa.

- Không, nếu như lúc đầu ngươi ban cho ta Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp Huyền Quang Cảnh sơ thành, ta đã không thua.

Tử Vong Đại Đế đột nhiên rít gào, trong lòng tràn ngập phẫn hận và không cam lòng.

- Hừ!

Trong mắt lão giả đột nhiên xuất hiện một vòng xoáy màu đen xoay tròn.

- A… Đừng mà…

Nhất thời, phù văn chú ấn trên thân thể và linh hồn của Tử Vong Đại Đế, đều lấp lóe hào quang, một luồng lực lượng Luân Hồi không thể chống cự đột nhiên bạo phát.

Thân thể, linh hồn của Tử Vong Đại Đế vặn vẹo một trận, sau đó chậm rãi vỡ ra.

Ầm...

Bất kể là thể hay linh hồn của Tử Vong Đại Đế, đều gặp phải sự dày

vò không thể tưởng tượng nổi, lập tức tan nát.

Một khắc sau, trong Luân Hồi Chi Mâu của lão giả mơ hồ xuất hiện một cái bóng đen.

Sau đó, lão giả chậm rãi đi vào trong gian nhà trúc, khẽ nói:

- Đồ nhi, nói cho sư phụ nghe về giấc mộng của ngươi ngày hôm qua đi.

- Được.

Trong gian nhà trúc, một thiếu nữ mặc thanh sam màu lục, đôi mắt trong suốt như thu thủy thanh đàm, mái tóc như lá liễu lẳng lặng phất phơ, khẽ mỉm cười, có cảm giác khiến cho người ta cảm thấy điềm tĩnh, yên bình.

- Trong giấc mộng, phụ thân của ta là Thành chủ, để ta tỷ võ kén rể, lúc sắp kết thúc kén rể, đột nhiên có một thiếu niên tóc xanh độc nhãn xuất hiện, nhưng ta lại không nhớ ra được tên của hắn.

Chương 971: Toàn Lực Xuất Kích

Lúc luồng lực lượng cấm kỵ kia biến mất.

Thành viên đoàn đội của Cửu hoàng tử đang lo lắng chờ đợi ở bên ngoài, lập tức tiến đến.

- Triệu Phong.

Mọi người phát hiện Triệu Phong đang khoanh chân ngồi trên mặt đất hoang vu, tâm thần lập tức thả lỏng.

Xem ra Triệu Phong thắng rồi.

- Chúng ta ở đây chờ một chút đi!

Ưng lão đề nghị.

Những thành viên còn lại đều không phản đối.

Cách xa ngoài ngàn dặm, bọn họ cũng cảm ứng được khu vực giao chiến của Triệu Phong và Tử Vong Đại Đế, từng đợt khí tức dao động cực kỳ khủng bố, chỉ cần hơi tiếp cận, sinh cơ trong cơ thể sẽ tự động xói mòn.

Khó có thể tưởng tượng nổi, rốt cuộc Triệu Phong và hắc bào nhân đã chiến đấu kinh thế hãi tục như thế nào.

Mà hiện giờ, Triệu Phong vẫn còn sống, điều này đối với bọn họ mà

nói, chính là kỳ tích.

Không biết từ lúc nào, tất cả mọi người đều xem Triệu Phong là trung tập của đội ngũ.

Nếu như Triệu Phong xảy ra chuyện ngoài ý muốn, e rằng thí luyện Thái Tử lần này, đối với bọn họ mà nói, cũng chính là lúc kết thúc.

- Cửu điện hạ, chúng ta vẫn còn hi vọng.

Ưng lão an ủi một câu.

Vốn dĩ Long vận khí trong Thái Tử ngụy ấn của Cửu hoàng tử rất nhiều, vượt xa kỳ vọng lúc đầu.

Nhưng trong trận chiến ngoài dự liệu vừa rồi, lúc đối diện với Ám Hồn Thánh Chủ, đã tiêu hao một phần Long vận khí.

Sau đó, Cửu hoàng tử lại mạo hiểm tính mạng tiến vào khu vực giao chiến của Triệu Phong và Tử Vong Đại Đế, lại tiêu hao một phần Long vận khí nữa để trợ giúp Triệu Phong.

Hiện nay, Long vận khí bên trong Thái Tử ngụy ấn, ước chừng đã tiêu hao một nửa.

- Ừm, chỉ cần Triệu huynh đệ vẫn còn, hết thảy đều có hi vọng.

Cửu hoàng tử khẽ gật đầu.

Đối với kết quả như vậy, hắn không hề hối hận chút nào, nếu như không có Triệu Phong trợ giúp, hắn căn bản không thể tiến xa được đến bước này.

Phần lớn Long vận khí trong Thái Tử ngụy ấn, đều là nhờ Triệu Phong mới có được.

Ba ngày nhanh chóng trôi qua.

- Chúng ta đi thôi!

Triệu Phong ngồi xếp bằng suốt ba ngày, cuối cùng cũng lên tiếng.

Thực ra thương thế trên người Triệu Phong, sớm đã khỏi hẳn, mấu chốt là linh hồn suy yếu cực độ, cho nên Triệu Phong phải mất thêm một khoảng thời gian nữa.

Cũng may lực lượng Cổ Lôi bên trong hắc mộc cũng đủ cho Triệu Phong sử dụng, có tác dụng bồi bổ rất tốt.

Đây có lẽ là đặc thù của “Lôi Kiếp Hồn Thể”, có thể thông qua hấp thu lực lượng Lôi Điện để khôi phục thương thế tại phương diện tinh thần.

Đồng thời, Triệu Phong cũng phát hiện, lúc giao chiến với Tử Vong Đại Đế, việc tu luyện Bất Diệt Thánh Lôi Thể cũng thu hoạch được trụ cột nhất định.

Lúc trước, bởi vì Bất Diệt Thánh Lôi Thể của Triệu Phong không thể hoàn thành trong thời gian ngắn, nên hắn vẫn đặt nó qua một bên.

Trải qua một thời gian lắng đọng, lại thêm áo nghĩa Tử Vong của Tử Vong Đại Đế “trợ giúp”, tiếp theo đã có thể bắt tay tu luyện rồi.

Mọi người đều thầm giật mình, Triệu Phong đã khôi phục rồi?

Đối thủ khủng bố như thế, chiến đấu thảm liệt như vậy, không ngờ

Triệu Phong chỉ mất ba ngày trị liệu là khỏi.

Chu Tố Nhi thân là Y Sư, cũng lộ vẻ kinh ngạc, thử dò xét trên người Triệu Phong, khi hoàn toàn xác định không có thương thế gì nghiêm trọng mới yên tâm lại.

- Triệu Phong, người đó là Tử Vong Đại Đế?

Ưng lão thử thăm dò.

Lúc hắn biết thân phận thực sự của hắc bào nhân, cùng với lúc nhìn thấy Luân Hồi Bất Diệt Thể, quả thực hắn rất chấn động.

Thân hình bất tử bất diệt, linh hồn cấp độ Thánh Chủ, lại còn có cả Tử Vong Chi Mâu.

Tử Vong Đại Đế mạnh mẽ như vậy, cho dù là Thánh Chủ bình thường cũng không thể chống đỡ nổi.

Nhưng lúc trận chiến chấm dứt, Triệu Phong vẫn còn.

Ưng lão chỉ có thể cảm khái, hắn vĩnh viễn đều không thể nhìn thấu thiếu niên trước mắt.

Ánh mắt của những thành viên còn lại đều lập tức nhìn về phía Triệu Phong, mặc dù kết quả rõ ràng là Triệu Phong chiến thắng, nhưng bọn họ vẫn muốn nghe chính miệng Triệu Phong nói ra.

- Đi rồi.

Triệu Phong chỉ đơn giản trả lời.

Đi?

Mọi người đều sững sờ, câu trả lời này khiến cho mọi người nhất thời không thể xác định được tình huống thắng bại.

- Triệu Phong, sau khi ngươi rời khỏi lăng mộ Hoàng tộc, cứ ở lại Hoàng cung đi.

Ưng lão dường như có chút suy tư.

Lần này, có thể là Triệu Phong nhỉnh hơn một chút.

Nhưng Tử Vong Đại Đế là bất tử bất diệt, khoảnh khắc hắn chết, sẽ lại trùng sinh trong “Tử Chi Luân Hồi”.

Triệu Phong ở trong Hoàng cung, mới có thể bảo đảm an toàn.

- Đúng thế, bất kể thành bại, Triệu huynh đệ đều có thể tạm thời ở lại chỗ ta.

Cửu hoàng tử lập tức lên tiếng.

- Đến lúc đó hãy nói.

Đối với hảo ý của Ưng lão và Cửu hoàng tử, Triệu Phong không đáp ứng cũng không cự tuyệt, tạm thời hắn còn chưa xác định được hành trình sau khi rời khỏi lăng mộ Hoàng tộc.

Là tạm thời ở lại Hoàng cung để tránh né Cửu U Cung, hay là trở về Hải Yên Các, hoặc là tìm kiếm Luân Hồi Chi Mâu…

Triệu Phong chợt nhớ tới lời nói của Lục Vu trí giả, thầm nghĩ:

- Nếu không xác định được nơi hạ lạc của Liễu Cầm Hâm, trừ phi tìm

được Luân Hồi Chi Mâu.

Nhưng Luân Hồi Chi Mâu có năng lực gì thì Triệu Phong cũng không biết.

Thế nhưng, chuyện về Tử Vong Đại Đế, quả thực khiến cho Triệu Phong không thể xác định được Luân Hồi Chi Mâu rốt cuộc là địch hay bạn…

…

Bên trong tường thành của Thất hoàng tử.

- Có cần đi xác định sinh tử của Triệu Phong không?

Khương Hào chợt hỏi.

- Ngươi điên rồi, tên Triệu Phong kia nhất định đã chết rồi, thực lực mà hắc bào nhân kia bày ra, ngay cả ta cũng không dám tới gần.

Một gã Chuẩn Thánh Chủ lập tức quát lên.

Ngày trước, sau khi Ám Hồn Thánh Chủ trở về, hắn liền bị phái ra ngoài, từ một hướng khác tiếp cận nơi Triệu Phong và hắc bào nhân giao chiến.

Hắn thậm chí còn chưa thấy người, đã bị áo nghĩa Tử Vong khủng bố dọa cho trở về rồi.

- Thế nhưng, hắc bào nhân kia cũng chưa trở lại.

Đối mặt với gã Chuẩn Thánh Chủ này, Khương Hào cũng không hề khách khí.

Những lời này của Khương Hào, khiến cho mọi người ở đây đều thoáng trầm mặc.

Đoàn đội của Cửu hoàng tử và hắc bào nhân đều chưa trở về, điều này dường như có chút kỳ quái.

- Yên tâm, cho dù Triệu Phong còn sống thì nhất định đã bị thương rất nặng, không thể đánh hạ chúng ta được.

Ám Hồn Thánh Chủ hiểu rõ nhất đối với tạo nghệ linh hồn của hắc bào nhân, vẻ mặt vô cùng chắc chắn.

Triệu Phong là Tuần Thú Sư quang trọng nhất trong cuộc chiến công thành, linh hồn bị thương tổn thì không thể khống chế Yêu thú tốt.

- Cửu hoàng tử và Triệu Phong đến rồi.

Thanh âm của Trương Ích bỗng nhiên vang lên.

Sắc mặt Ám Hồn Thánh Chủ lập tức tối sầm, quả thật hối hận vì câu nói vừa rồi của mình.

Trương Ích đang ở cùng một gã Y Sư để chăm sóc những Yêu thú ở bên ngoài, những Yêu thú bị áo nghĩa Tử Vong ăn mòn, nếu như cứu chữa chậm trễ, vậy thì không lâu sau sẽ chết.

Hắn không ngờ, chính nhờ vậy mà hắn mới nhìn thấy được một màn này, khi nhìn thấy Triệu Phong,vẻ mặt hắn cực kỳ kinh hãi, lẩm bẩm:

- Hắn rốt cuộc là quái vật gì?

Vụt vụt vụt...

Thành viên của Thất hoàng tử lập tức tiến lên tường thành, nhìn về phía xa.

- Triệu Phong kia không xảy ra chuyện gì?

Tên Chuẩn Thánh Chủ bị phái ra thăm dò, ngay cả Triệu Phong và Tử Vong Đại Đế cũng chưa nhìn thấy, lúc này vẻ mặt cũng rất kinh ngạc.

- Không thể nào, hắc bào nhân am hiểu công kích linh hồn áo nghĩa Tử Vong, linh hồn của Triệu Phong hẳn phải tổn thương rất lớn, ít nhất việc khống chế Yêu thú cũng không thể nhẹ nhàng như vậy mới đúng.

Đôi mắt Ám Hồn Thánh Chủ có chút phiền muộn, nhìn chằm chằm Triệu Phong.

Đối mặt với hắc bào nhân kia, ngay cả hắn cũng có chút sợ hãi, hắn không muốn thừa nhận việc Triệu Phong bình yên vô sự chính là sự thực.

- Xem ra, trận chiến này là không thể tránh được rồi.

Nho sinh ngọc diện nhìn về phía đám người Cửu hoàng tử, từ trên nét mặt của bọn họ, liền cho ra kết luận.

Cửu hoàng tử lại lần nữa trở về, khiến cho những tòa Thiên Cơ thành còn lại và đội ngũ do ba vị hoàng tử liên hợp, đều dấy lên một phen rung động.

- Hai người hắc bào nhân và Ám Hồn Thánh Chủ đuổi theo, vậy mà đoàn đội của Cửu hoàng tử lại không chết người nào?

Sắc mặt Nhị hoàng tử có chút kinh ngạc.

- Điều này làm sao có thể? Hắc bào nhân kia còn chưa trở về.

Sắc mặt của Thập Tam hoàng tử có chút âm trầm, khi nhìn Triệu Phong, trong đôi mắt phiền muộn chợt hiện lên sát cơ.

- Triệu Phong.

Hai con mắt Vũ Thiên Ngô tràn ngập chiến ý.

- Quả thật là không người nào làm gì được hắn.

Bát hoàng tử có chút cảm khái.

Đoàn đội của Cửu hoàng tử lại lần nữa đi tới khu vực bên ngoài Thiên Cơ thành của Thất hoàng tử.

Hiện nay, đã không còn bất kỳ kẻ nào mỉa mai châm chọc đoàn đội của Cửu hoàng tử nữa.

Đoàn đội của Thất hoàng tử thì lập tức bày ra trận địa sẵn sàng đón địch.

- Linh hồn của hắn…

Ám Hồn Thánh Chủ cẩn thận dò xét Triệu Phong, lại phát hiện, Triệu Phong cũng không có bao nhiêu thương thế, ngược lại khí tức linh hồn lại càng cường thịnh vô cùng.

- Toàn lực xuất kích, mục tiêu hàng đầu là Triệu Phong, chỉ cần làm gián đoạn hắn khống chế Yêu thú là được.

Nho sinh ngọc diện lập tức truyền âm cho thành viên trong đoàn đội, nói rõ kế hoạch tác chiến.

- Triệu Phong, không có vấn đề gì chứ?

Ưng lão dò hỏi.

Hắn biết rõ trận chiến giữa Triệu Phong và Tử Vong Đại Đế, chắc chắn là đọ sức linh hồn.

- Ừm.

Triệu Phong khẽ gật đầu.

- Toàn lực xuất kích đi!

Ánh mắt Triệu Phong vẫn lạnh nhạt như trước.

Lần này không còn người nào ngăn cản, hắn cầm chắc giành được tòa Thiên Cơ thành này rồi.

Nghe thấy câu trả lời của Triệu Phong, trong lòng mọi người đều hưng phấn kích động một phen.

Bọn họ biết rõ, lần này, Triệu Phong sẽ xuất ra toàn bộ Yêu thú, để cho những kẻ khác kiến thức một chút thực lực chỉnh thể của đoàn đội của Cửu hoàng tử.

- Lên!

Nho sinh ngọc diện hét lớn một tiếng, toàn bộ thành viên lập tức xông ra, sức mạnh to lớn khủng bố, ép thẳng về phía trước, mục tiêu

chính là Triệu Phong.

Trương Ích cũng lập tức chỉ huy Yêu thú, sắp xếp đội hình.

Triệu Phong nhìn về phía thành viên của Thất hoàng tử khí thế đằng đằng, mặt không đổi sắc, tay trái vung lên.

Ầm...

Một luồng lệ khí Yêu thú kinh thiên, đột nhiên xuất hiện bên ngoài tường thành của Thất hoàng tử, khí tức khủng bố, lập tức đánh bại uy thế của các thành viên trong đoàn đội của Thất hoàng tử.

Luồng khí tức hung lệ nồng đậm này, thậm chí khiến cho tất cả mọi người cảm thấy, nơi này thoáng cái đã biến thành quốc gia của Yêu thú, còn bọn họ thì biến thành con mồi.

Ầm...

Một mảnh Yêu thú đông nghịt, liền hoàn toàn vây quanh tường thành của Thất hoàng tử.

Đàn Hắc Văn Độc Hạt, đàn Phong Lang, đàn Hồng Đầu Băng Xà, đàn Sí Dực Lang, còn có bảy đầu Chấn Thiên Kim Viên và vài đầu trân thú cấp Đại Đế.

Những người từ trên tường thành của Thất hoàng tử xông ra, đều mạnh mẽ dừng bước, thiếu chút nữa lảo đảo rơi khỏi tường thành.

Thậm chí, ngay cả Trương Ích còn đang “bày binh bố trận”, cũng đặt mông ngồi xuống đất.

Yêu thú mà hắn khống chế đều bối rối thối lui, phát ra tiếng rống

khuất phục.

- Đây… Đây rốt cuộc là có bao nhiêu đầu Yêu thú?

Thanh âm của Trương Ích trở nên run rẩy, không thể tin nổi.

Những đầu Yêu thú này, không ngờ đều là chủng loài bên trong không gian Thái Cổ, độ hung ác và tàn bạo của bọn chúng, tuyệt đối không phải bàn cãi.

Mà lúc này, trong tay Triệu Phong, lại chậm rãi bay ra một đầu Vân Tằm Tiên Điệp béo mập.

Một luồng khí tức Thái Cổ tuyệt luân cực kỳ kinh khủng, bỗng nhiên hàng lâm.

Vô số Yêu thú quanh người Triệu Phong lập tức điên cuồng gào thét, lệ khí hung thú vô tận tràn ngập, cực kỳ kinh thiên động địa.

Trong nháy mắt, chủng tộc có huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng này, lập tức trở thành thủ lĩnh của toàn bộ Yêu thú.

Dưới huyết mạch Thái Cổ thuần khiết của Vân Tằm Tiên Điệp, tất cả bọn chúng đều cam nguyện thần phục, vì nó mà chinh chiến.

- Đây… Nên làm gì bây giờ?

Sắc mặt Thất hoàng tử lập tức trắng bệch, nhìn về phía nho sinh ngọc diện.

- Toàn bộ thành viên đều xuất chiến, nhưng thay đổi kế hoạch tác chiến.

Nho sinh ngọc diện thở dài một hơi.

- Mục tiêu là Cửu hoàng tử, toàn lực bức ép hắn, thậm chí uy hiếp tính mạng của hắn.

Thanh âm của nho sinh ngọc diện vô cùng kiên định, vang lên trong đầu mọi người.

Thất hoàng tử có chút lo lắng, hiểu rõ dụng ý của nho sinh ngọc diện.

Chỉ cần Cửu hoàng tử thông qua “Thái Tử ngụy ấn” cầu cứu, như vậy thì tất cả sẽ chấm dứt, Triệu Phong có nhiều Yêu thú hơn cũng không có ý nghĩa gì.

Chương 972: Khống Chế Toàn Cục

Lúc luồng lệ khí Yêu thú kinh thiên xuất hiện bên ngoài tường thành.

Những người kinh ngạc đến ngây người, không chỉ có đám người của Thất hoàng tử, mà còn có những thành viên bên trong ba tòa Thiên Cơ thành còn lại và đội ngũ liên hợp của ba vị hoàng tử ở ngoài Thiên Cơ thành phía Tây, thậm chí tất cả mọi người đang theo dõi cuộc chiến tại Đại Càn Vương triều, cũng đều bị một màn này khiến cho rung động.

- Đây… Tại sao có thể có nhiều Yêu thú như vậy chứ?

Ngũ hoàng tử ngốc trệ nhìn về phía xa.

Hắn vô cùng hối hận, lúc đó lẽ ra nên để Nhị hoàng tử đi mời chào Cửu hoàng tử.

Với số lượng Yêu thú như vậy, muốn công phá tường thành của Bát hoàng tử, thì quả thật rất dễ dàng.

Huống hồ, thực lực đoàn đội của Cửu hoàng tử cũng không yếu, đối diện với hắc bào nhân và Ám Hồn Thánh Chủ, vậy mà không có người nào bỏ mạng cả.

- Xem ra, Triệu Phong thực sự cảm thấy đánh hạ chúng ta không có nhiều ý nghĩa lắm.

Lạc Tôn ở bên cạnh Bát hoàng tử chỉ sững sờ trong chốc lát, sau đó

mỉm cười bối rối.

Hắn rất hối hận vì lúc trước không giao hảo với Triệu Phong, nhưng hắn lại càng cảm thấy may mắn vì không trở mặt với đối phương.

Với thực lực đoàn đội của Cửu hoàng tử hiện nay, không chỉ Thất hoàng tử là nảy sinh lòng sợ hãi.

Mà ngay cả đoàn đội của Thập Tam hoàng tử, Tứ hoàng tử, cũng đều khiếp sợ không thôi.

- Hắn thật sự là Tuần Thú Sư ư?

Sắc mặt Hiên Viên Văn trở nên ngưng trọng.

Tuần Thú Sư khủng bố như vậy, cho dù bản thân hắn nắm giữ vài phần lực lượng của Thứ Thần Khí, thì Hiên Viên Văn cũng không muốn giao chiến với Triệu Phong dưới loại trạng thái hiện nay.

- Tên Triệu Phong này...

Sắc mặt Hắc Mặc Thánh Chủ của Cửu U Cung có chút âm trầm.

Hiện nay hắn đã có chút hoài nghi, lúc trước giao chiến với Triệu Phong, Triệu Phong không hề xuất toàn lực, ít nhất thì lúc đó đối phương không phóng thích ra bất kỳ một đầu Yêu thú nào.

Tại Hoàng cung Đại Càn, bầu không khí đột nhiên sôi trào.

- Đây chẳng lẽ là bản lĩnh thuần thú của Triệu Phong?

- Không ngờ lại có nhiều Yêu thú như vậy.

- Nhưng còn phải xem đã, bên phía Thất hoàng tử có hai vị Thánh Chủ đấy.

Rất nhiều cường giả thế lực ở đây, phần lớn đều cảm thán khiếp sợ.

Chỉ có trong đại điện của Cửu hoàng tử, mọi người đều trở nên hưng phấn kích động.

Những cường giả mới đầu còn ôm thái đội hoài nghi đối với Triệu Phong, lúc này đều xấu hổ không thôi.

- Không ngờ bản lĩnh thuần thú của Triệu Phong lại mạnh mẽ như thế.

- Ha ha, đoàn đội của Cửu hoàng tử lúc đầu vẫn còn bảo lưu thực lực a.

- Ta thấy, Cửu hoàng tử đã có chút hi vọng rồi.

Một tên Trưởng lão Tông môn lên tiếng, hai mắt lấp lánh tinh quang.

Nam Phong vương cũng mỉm cười gật đầu, hắn lựa chọn đứng bên phía Cửu hoàng tử, tại một phương diện nhất định là vì mang nợ nhân tình của Triệu Phong, không hề nghĩ rằng Cửu hoàng tử lại có cơ hội tranh được Thái Tử vị.

Nhưng hiện nay, theo hắn thấy, Cửu hoàng tử đã có cơ hội nhất định rồi.

Nhưng kết quả là hắn đi theo Triệu Phong, nên đã chiếm được tiện nghi.

…

Đối mặt với số lượng Yêu thú khổng lồ và đoàn đội của Cửu hoàng tử.

Đoàn đội của Thất hoàng tử cuối cùng cũng hiểu ra một điều, đoàn đội của Cửu hoàng tử mà bọn hắn vẫn luôn xem thường, sắp bùng nổ một trận ác chiến với bọn hắn.

- Trương Ích, cố gắng kiềm chế đàn Yêu thú của Triệu Phong.

Nho sinh ngọc diện lập tức chỉ huy chiến đấu.

- Được.

Trương Ích nghẹn đỏ mặt, hiện nay hắn cũng mặc kệ Triệu Phong có phải là Tuần Thú Sư hậu bối có bản lĩnh khống thú hay không.

Chỉ cần hắn thắng lợi, giữ vững được tòa thành này là được.

Vụt vụt vụt...

Lúc này, đoàn đội của Thất hoàng tử đều chuẩn bị chiến đấu.

- Cẩn thận, bọn hắn đến rồi.

Ưng lão khẽ quát một tiếng.

Mặc dù Triệu Phong có nhiều Yêu thú, nhưng bên phía bọn hắn, lại không có chiến lực đỉnh phong.

Nếu như đoàn đội của Thất hoàng tử lựa chọn thủ thành, ưu thế của bọn họ sẽ lớn hơn một chút.

Nhưng nho sinh ngọc diện rõ ràng đã nhìn rõ được thế cục, cho nên mới lựa chọn chủ động xuất kích.

- Bảo vệ tốt Triệu Phong!

Ưng lão suy nghĩ một chút, sau đó hô lên.

Theo lý thuyết, trong trận chiến này, bảo vệ Tuần Thú Sư là chuẩn tắc hàng đầu.

Chẳng qua, Tuần Thú Sư bên trong đoàn đội của bọn họ, lại là mạnh nhất.

- Thạch Vũ Lôi, ngươi tập trung vào hai người Thiên Kiếm Các.

Ưng lão liền giao nhiệm vụ cho Thạch Vũ Lôi.

Thạch Vũ Lôi sở trường phòng ngự vật chất, vừa vặn khắc chế thế công Kiếm Đạo bá đạo của Thiên Kiếm Các.

Còn Ưng lão và Tô Thanh Linh thì lại tập trung vào Ám Hồn Thánh Chủ.

- Được!

Thạch Vũ Lôi lập tức nhìn chằm chằm vào Kinh Phong Thánh Chủ và Lỗ Thiên Tử.

Hắn tất nhiên không phải là đối thủ của hai người này, nhưng Thạch Vũ Lôi chỉ cần tận sức ngăn cản công kích của hai vị cường giả Kiếm Đạo là được.

Vụt...

Trong đoàn đội của Thất hoàng tử, ngoại trừ Thất hoàng tử và Trương Ích ra, sáu người khác đều đồng loạt xông lên.

Thoạt nhìn, mục tiêu đúng là Triệu Phong.

- Quả nhiên!

Sắc mặt Ưng lão thoáng trầm xuống.

Thất hoàng tử đối diện với đàn Yêu thú khổng lồ như vậy, mục tiêu hàng đầu chính là Triệu Phong.

- Triệu Phong, ngươi hãy cẩn thận.

Ưng lão nhắc nhở một câu.

Dù sao thì Triệu Phong hiện nay vẫn không phải là trạng thái nguyên vẹn.

- Không sao.

Triệu Phong cũng không hề lo lắng chút nào, lập tức vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết.

Ầm...

Toàn bộ Yêu thú xung quanh lập tức đồng loạt xuất động, thế công che trời kín đất, ép thẳng về phía tường thành của Thất hoàng tử.

Bày đầu Chấn Thiên Kim Viên còn lại thì vẫn ở nguyên tại chỗ.

- Cái gì? Tiểu tử này không ngờ lại cho Yêu thú toàn lực tiến công.

Ám Hồn Thánh Chủ có chút kinh hãi.

Theo lý thuyết, tất cả bọn hắn sẽ giả vờ tấn công Triệu Phong.

Triệu Phong ít nhất sẽ lưu lại một lượng lớn Yêu thú để phòng thủ.

Không ngờ hắn chỉ để lại bảy đầu Chấn Thiên Kim Viên.

Loại tình huống này so với phân tích của nho sinh ngọc diện, có sự chênh lệch rất lớn.

- Trương Ích đại sư, giữ vững vị trí.

Thất hoàng tử nhìn thấy Yêu thú che trời kín đất lao tới, trái tim lập tức chìm xuống.

- Được.

Trương Ích toàn lực thúc dục ý niệm linh hồn, khống chế Yêu thú, chắn ngay trước cửa thành.

- Muốn chết, chỉ có bảy đầu Chấn Thiên Kim Viên là có thể ngăn cản được thế công của chúng ta sao?

Sắc mặt Kinh Phong Thánh Chủ của Thiên Kiếm Các lập tức lộ vẻ giận dữ, trường kiếm bạch ngọc trong tay bỗng nhiên vung lên, hàng loạt kiếm ảnh mang theo Kiếm Ý vô cùng, xông thẳng lên trời.

Vụt...

Kinh Phong Thánh Chủ bổ ra một kiếm, Kiếm Ý kiếm ảnh vô cùng lập tức ngưng tụ thành một thể, trở thành một thanh Thiên Kiếm hư ảo

màu trắng, Kiếm Ý cực kỳ sắc bén, phảng phất có thể xuyên thủng hết tất cả.

- Để ta!

Thạch Vũ Lôi vung cự thuẫn ố vàng lên, đi tới trước mặt Triệu Phong.

Hoa văn hình rồng trên cự thuẫn ố vàng đột nhiên lóe sáng, mơ hồ còn phát ra một tiếng Long ngâm.

Miệng rồng lưu chuyển vô số kim quang rực rỡ, chậm rãi hình thành một bức tường phòng ngự bằng cát.

- Ngươi không cản được đâu.

Kinh Phong Thánh Chủ khinh thường hừ lạnh.

Ầm...

Thiên Kiếm màu trắng hư ảo, lập tức phá tan bức tường cát phòng ngự.

Ầm...

Nhưng bỗng nhiên, một luồng lực lượng khí lực kinh người, lập tức đánh nát toàn bộ lực lượng còn lại trên thân Thiên Kiếm màu trắng.

Phốc…

Chỉ thấy, một đầu cự nhân kim loại kim lam sắc trực tiếp vọt ra.

Áp lực khí lực cường đại, lập tức chấn trụ năm người còn lại.

- Cái gì? Đây là Triệu Phong?

Kinh Phong Thánh Chủ lập tức giật thót.

- Cường giả Luyện Thể?

Lỗ Thiên Tử của Thiên Kiếm Các lập tức hét lên.

- Nực cười, thân là Tuần Thú Sư, không ngờ lại chủ động xuất chiến.

Kinh Phong Thánh Chủ hét lớn một tiếng, lại lần nữa chém xuống một đạo kiếm quang kinh thiên, nhằm thẳng vào Triệu Phong.

Mặt khác, năm người còn lại trong đoàn đội của Thất hoàng tử, cũng lập tức xông lên, giả vờ công kích Triệu Phong, chờ đợi thời cơ thích hợp sẽ cùng nhau công kích Cửu hoàng tử.

Vụt...

Thạch Vũ Lôi lại lần nữa lợi dụng đặc hiệu phòng ngự của Thánh Khí truyền thừa, triệt tiêu đi phần lớn uy lực của Kinh Phong Thánh Chủ.

Grào...

Ngay lập tức, bảy đầu Chấn Thiên Kim Viên liền rống lớn, theo sát bên cạnh Triệu Phong, đồng loạt lao về phía năm tên cường giả thuộc đoàn đội của Thất hoàng tử.

- Các ngươi hãy chế trụ Kinh Phong Thánh Chủ!

Triệu Phong truyền âm cho mọi người.

Trong hai tên Thánh Chủ bên phía Thất hoàng tử, thoạt nhìn thì Kinh Phong Thánh Chủ mạnh hơn một chút.

Thế nhưng bên phía Cửu hoàng tử, Tô Thanh Linh am hiểu về phương diện linh hồn thì cảnh giới lại quá thấp, không đủ để ngăn cản Ám Hồn Thánh Chủ.

Ngược lại, huyết mạch và thủ đoạn của Thạch Vũ Lôi, cộng thêm lực phòng ngự của Thánh Khí truyền thừa, vẫn có thể tạm thời ngăn cản được thế công của Kinh Phong Thánh Chủ.

- Được.

Đám người còn lại bên phía Cửu hoàng tử đều không hoài nghi lời nói của Triệu Phong, lập tức đồng loạt xuất động, trực tiếp ngăn cản Kinh Phong Thánh Chủ.

Bên phía Thất hoàng tử, đám người Ám Hồn Thánh Chủ, Khương Hào, Lỗ Thiên Tử, nhìn thấy tình huống như vậy, lập tức sững sờ.

- Đây là ý gì?

Sắc mặt nho sinh ngọc diện thoáng run.

Thật không ngờ, bên phía Cửu hoàng tử, ngoại trừ Triệu Phong ra, tất cả mọi người đều bao vây lấy Kinh Phong Thánh Chủ, hoàn toàn bỏ qua Triệu Phong.

Loại tình huống này, khiến bọn họ đột nhiên phân vân không biết nên tập kích Cửu hoàng tử hay là đối phó với Triệu Phong đang không có người bảo hộ.

Nho sinh ngọc diện cũng lâm vào trầm tư.

Grào...

Lúc này, bảy đầu Chấn Thiên Kim Viên đã công tới.

- Cút ngay!

Lỗ Thiên Tử hét lớn một tiếng, bổ ra vô số đạo kiếm quang bá đạo sắc bén.

- Băng Ma Thương!

Bạch Thương trong tay Khương Hào đánh ra, chỉ thấy vô số thương ảnh màu trắng, mang theo hàn quang sắc bén, đánh về phía vài đầu Chấn Thiên Kim Viên.

Thế nhưng, thế tích của Chấn Thiên Kim Viên rất lớn, lực phòng ngự lại cực kỳ kinh người, lập tức ngạnh kháng công kích của hai người, sau đó song quyền đánh tới.

- Ám Hồn Thánh Chủ, giết Triệu Phong!

Nho sinh ngọc diện rất nhanh quyết định.

Lỗ Thiên Tử và Khương Hào phụ trách kiềm chế bảy đầu Chấn Thiên Kim Viên.

Bởi vậy chỉ còn lại nho sinh ngọc diện, Ám Hồn Thánh Chủ và một tên Chuẩn Thánh Chủ khác.

Tuy nhiên, tình huống chiến đấu trước mắt, thoạt nhìn giống như một cái bẫy.

Nhưng hắn không tin ba người bọn họ lại không giải quyết được một tên Tuần Thú Sư Vương Giả.

- Ha ha, các ngươi không quay về thủ thành sao?

Triệu Phong bỗng nhiên bật cười.

- Ngươi mau trở vệ giúp Trương Ích đại sư.

Nho sinh ngọc diện khẽ biến sắc, chỉ huy một tên Chuẩn Thánh Chủ.

Triệu Phong chỉ để lại bảy đầu Chấn Thiên Kim Viên, còn những Yêu thú còn lại thì đều đang công thành.

Chỉ có hai người Trương Ích và Thất hoàng tử, tất nhiên không thể ngăn cản nổi.

Nếu như tường thành bị phá, Thất hoàng tử bị hàng loạt Yêu thú bao vây, bọn hắn sẽ trực tiếp thất bại.

Lúc này, hai người Thất hoàng tử và Trương Ích đều đang trấn thủ tường thành, cục diện tràn ngập nguy cơ.

Vụt...

Tên Chuẩn Thánh Chủ kia lập tức bay về phía tường thành.

Vụt...

Ngay lập tức, nho sinh ngọc diện và Ám Hồn Thánh Chủ liền đánh về phía Triệu Phong.

Triệu Phong nhìn hai người, khẽ mỉm cười.

Vân Tằm Tiên Điệp bên cạnh hắn há miệng phun ra, chỉ thấy một loạt tơ tằm ngũ sắc, trong khoảnh khắc bắn ra trong hư không, bao phủ toàn bộ phương viên mấy trăm trượng.

Thế nhưng, nho sinh ngọc diện và Ám Hồn Thánh Chủ đã sớm có phòng bị, cho nên khi đối diện với những tơ tằm trước mặt, hoặc là tránh né hoặc là đánh bật ra, sau đó lại tiếp tục phóng tới Triệu Phong.

- Chỉ bằng vào Vân Tằm Tiên Điệp cũng có thể ngăn cản được chúng ta sao?

Ám Hồn Thánh Chủ hừ lạnh một tiếng, lực lượng linh hồn bắt đầu vận chuyển.

Nhưng bỗng nhiên, sau lưng hai người lại truyền đến tiếng hô của Khương Hào.

- Đáng ghét, đây là cái gì?

Tầm mắt Khương Hào bị Chấn Thiên Kim Viên ngăn cản, bởi vậy không phòng bị, lập tức bị rất nhiều tơ tằm quấn lấy.

Phía bên kia, Lỗ Thiên Tử cũng tương tự, trên người bị một ít tơ tằm quấn chặt, tính linh hoạt giảm mạnh.

Sắc mặt nho sinh ngọc diện thoáng trầm xuống, hắn bỗng nhiên nhận ra, công kích của Vân Tằm Tiên Điệp, căn bản không phải là nhằm vào hai người bọn họ.

- Thiếu niên này…

Nhìn thần sắc Triệu Phong vẫn bình tĩnh tự nhiên, nho sinh ngọc diện bỗng nhiên cảm thấy kỳ quái, phảng phất như lúc hắn thay đổi quyết định, lựa chọn công kích Triệu Phong, thì quyền chủ động trong trận chiến đã bị thiếu niên này khống chế vậy.

- Ám Hồn Thánh Chủ, tốc chiến tốc thắng!

Nho sinh ngọc diện lập tức truyền âm cho Ám Hồn Thánh Chủ, biểu tình tự nhiên bình thản của Triệu Phong, khiến trong lòng hắn có chút bực bội.

Nhưng vừa dứt lời.

Vụt vụt vụt...

Sau lưng Triệu Phong chợt mở ra một đôi Xích Lôi Quang Dực, hóa thành một đạo điện quang, trực tiếp phóng tới chỗ hai người.

- Cái gì? Hắn chủ động xuất kích?

Nho sinh ngọc diện lập tức giật thót.

Hành động của thiếu niên trước mắt thật sự quá quỷ dị, khiến cho mọi người hoàn toàn không thể đoán nổi.

- Muốn chết!

Ám Hồn Thánh Chủ cũng nổi giận, lực lượng linh hồn bắt đầu vận chuyển, một thanh đoản kiếm màu xám trong tay, trực tiếp chém ra một đạo gợn sóng u ám.

Chương 973: Giải Quyết Nhanh Chóng

- Muốn chết!

Ám Hồn Thánh Chủ cũng nổi giận, lực lượng linh hồn bắt đầu vận chuyển, một thanh đoản kiếm màu xám trong tay, trực tiếp chém ra một đạo gợn sóng u ám.

Đạo gợn sóng u ám này mỏng manh đến cực điểm, tựa như lưỡi đao vô cùng sắc bén, xẹt qua hư không, tản mát ra khí tức linh hồn khiến người khác sợ hãi run rẩy.

Ám Hồn Thánh Chủ không tin Triệu Phong chỉ là một Vương Giả, lại có thể giải quyết được hắc bào nhân.

Nhất định là sau khi thành viên của Cửu hoàng tử liên thủ đánh lui hắn, sau đó lại trợ giúp Triệu Phong đánh bại hắc bào nhân.

Phía bên kia, song chưởng của nho sinh ngọc diện đánh ra từng đạo chưởng ảnh bạch kim, phối hợp với công kích linh hồn của Ám Hồn Thánh Chủ.

Vụt vụt vụt...

Triệu Phong nhìn về phía công kích của hai người, cũng không né tránh, phảng phất như không nhìn thấy, trực tiếp lao tới chỗ nho sinh ngọc diện.

- Ha ha, thật đúng là muốn chết!

Ám Hồn Thánh Chủ không khỏi cười châm chọc, cho dù là Thánh Chủ bình thường cũng không dám phớt lờ công kích linh hồn của hắn.

Nhưng sắc mặt nho sinh ngọc diện lại càng trở nên thâm trầm hơn.

Hành vi quỷ dị của Triệu Phong, khiến cho hắn cảm thấy vô cùng bất an.

Trên thế gian nào có Tuần Thú Sư dám chủ động công kích Thánh Chủ, thậm chí còn bỏ qua công kích của hai người bọn họ.

Loại hành vi này, trong mắt người khác, chính là chủ động tìm chết.

Vụt...

Đạo gợn sóng u ám, vừa tiếp xúc với linh hồn của Triệu Phong, Triệu Phong lập tức vận chuyển ý chí linh hồn, bảo vệ linh hồn.

Nhưng hiển nhiên, như vậy còn chưa đủ để ngăn cản công kích của Ám Hồn Thánh Chủ.

Ý chí linh hồn của Triệu Phong lập tức bị xé rách, đạo gợn sóng đen kịt này, lại tiếp tục chém vào linh hồn của Triệu Phong.

Xẹt xẹt xẹt...

Ngay lập tức, trong linh hồn của Triệu Phong, vô số ấn ký Lôi Kiếp đột nhiên đồng loạt sáng lên.

Toàn bộ ấn kỳ Lôi Kiếp, lưu động trong linh hồn của Triệu Phong, tập trung vào đạo gợn sóng u ám, nhanh chóng đánh cho nó nát bấy.

Nhưng trong mắt ngoại nhân, Triệu Phong thoạt nhìn không có hành động gì, còn đạo công kích linh hồn đánh vào Triệu Phong, liền biến mất không thấy tăm tích, phảng phất như đá chìm vào đáy biển.

- Điều này sao có thể?

Ám Hồn Thánh Chủ cảm giác được Triệu Phong vận chuyển ý chí linh hồn, ngăn cản công kích linh hồn của hắn.

Mặc dù ý chí linh hồn mơ hồ đó rất cường đại, nhưng cũng không thể ngăn cản được công kích linh hồn của hắn dễ dàng như vậy được.

Vụt...

Tốc độ của Triệu Phong không giảm, sau khi giải quyết xong công kích linh hồn của Ám Hồn Thánh Chủ, một khắc sau đã trực tiếp va chạm với chưởng ảnh bạch kim của nho sinh ngọc diện.

Ầm...

Chưởng ảnh bạch kim lập tức bị nghiền nát.

Triệu Phong từ trong bạch quang đầy trời lao ra.

- Không tốt.

Sắc mặt nho sinh ngọc diện lập tức chấn động, đột nhiên cảm nhận được một tia nguy cơ.

Công kích của hắn và Ám Hồn Thánh Chủ, không ngờ lại bị Triệu Phong nhẹ nhàng cản được.

Mà lúc này, mục tiêu của Triệu Phong chính là hắn.

- Bạch Ngọc Phong Linh Chưởng!

Trong lúc nho sinh ngọc diện cấp bách, liền đánh ra mấy đạo chưởng pháp.

Khoảnh khắc đó, thiên địa xung quanh phảng phất như chìm vào đầm lầy, thậm chí có một loại ảo giác như thời gian châm lại.

Ầm...

Vài đạo quang chưởng kim sắc, vặn vẹo trong thiên địa, đánh trúng Triệu Phong.

Tốc độ và động tác của Triệu Phong, lập tức khựng lại.

Mượn kẽ hở này, nho sinh ngọc diện lập tức thối lui phía sau.

- Ồ? Loại chưởng pháp này…

Triệu Phong khẽ ồ một tiếng, chưởng pháp mà vừa rồi nho sinh ngọc diện thi triển, dường như không khác gì “Phong Thiên Chưởng” mà năm xưa tiểu Côn Vân thi triển.

Thế nhưng, với bản lĩnh và ý cảnh của nho sinh ngọc diện, thì bộ chưởng pháp này hoàn toàn không tạo thành chút uy hiếp gì đối với Triệu Phong.

Ầm...

Triệu Phong lại lần nữa kích phát Thánh Lôi Thể, một luồng phách lực Lôi Điện, tràn ngập khắp hư không, phát ra từng trận nổ vang.

- Ám Hồn Thánh Chủ, xảy ra chuyện gì thế?

Lúc này, nho sinh ngọc diện đang chất vấn Ám Hồn Thánh Chủ.

Công kích của Ám Hồn Thánh Chủ, dường như không tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng đối với Triệu Phong.

- Hừ, tên tiểu tử này cứ giao cho ta!

Sắc mặt Ám Hồn Thánh Chủ trầm xuống, cũng không giải thích, tiếp tục đánh tới Triệu Phong.

Lần này, hắn sẽ không chủ quản nữa.

Công kích của hắn bị Triệu Phong dễ dàng ngăn cản như vậy, còn không phải làm hắn mất sạch thể diện hay sao?

Mà lúc này, Triệu Phong cũng đang thoát ly phong ấn ý cảnh từ trong chưởng pháp của nho sinh ngọc diện.

Sắc mặt Triệu Phong vẫn bình thản, nhìn về phía Ám Hồn Thánh Chủ đang đánh tới, mắt trái đột nhiên lóe lên một luồng ánh sáng ám kim như mộng ảo.

- Linh Hồn Mê Loạn!

Lực lượng linh hồn cường đại thông qua ý chí Đồng lực của Triệu Phong, trực tiếp bao trùm lên người Ám Hồn Thánh Chủ.

- Ý chí Đồng lực thật mạnh.

Ám Hồn Thánh Chủ đột nhiên kinh hãi, Ám Hồn Thánh Chủ biết rõ,

bản thân vẫn còn đánh giá thấp Triệu Phong.

Ám Hồn Thánh Chủ bị Đồng thuật của Triệu Phong đánh trúng, lập tức cảm thấy thân thể có chút mơ hồ, Thánh lực và ý chí linh hồn đều lâm vào hỗn loạn, không chịu sự khống chế.

Còn Triệu Phong, sau khi cấp tốc vượt qua Ám Hồn Thánh Chủ, lại phóng tới nho sinh ngọc diện.

- Đồng thuật của tên tiểu tử kia, không ngờ lại có hiệu quả đối với ta.

Ám Hồn Thánh Chủ cảm thấy toàn thân không nghe sự điều khiển của mình, nhìn Triệu Phong lướt qua bên cạnh, mặc dù muốn thi triển công kích, nhưng tiết tấu đã chậm đi nửa nhịp.

- Ngươi đang làm gì đó Ám Hồn Thánh Chủ?

Sắc mặt nho sinh ngọc diện lập tức trở nên âm lệ.

Không ngờ Ám Hồn Thánh Chủ đối mặt với Triệu Phong, lại không công kích lẫn nhau.

Nếu không phải nho sinh ngọc diện phát hiện Đồng lực của Triệu Phong dao động, thậm chí còn cho rằng Ám Hồn Thánh Chủ là gian tế cài vào đoàn đội của Thất hoàng tử.

Nhưng Đồng thuật của Triệu Phong, tại sao lại có thể ảnh hưởng với Ám Hồn Thánh Chủ?

- Nói Thất hoàng tử nhận thua đi!

Trong lúc nho sinh ngọc diện đang suy nghĩ, thanh âm của Triệu Phong đã trực tiếp vang lên trong đầu hắn.

Nho sinh ngọc diện lập tức cảm thấy phương diện linh hồn giống như bi vạn lôi đánh trúng, lập tức cảm thấy tê dại đau đớn.

Lúc hắn khôi phục lại ý thức thì một luồng thể phách Thánh Lôi đã trực tiếp ép đến, khiến cho hắn cảm thấy toàn thân áp lực, hô hấp khó khăn.

Sắc mặt nho sinh ngọc diện tái mét, lập tức cảm nhận được tạo nghệ linh hồn của Triệu Phong.

Hắn rốt cuộc đã hiểu tại sao Ám Hồn Thánh Chủ lại bị Đồng thuật của Triệu Phong ảnh hưởng.

Nho sinh ngọc diện lập tức lui về phía sau, trong tay xuất hiện một tấm phù chú thanh sắc, bên trên khắc họa vô số phù văn quỷ dị, Thánh lực dao động cường đại, khiến cho Triệu Phong cũng chấn động một phen.

Thế nhưng, từ đầu đến cuối, hết thảy tình huống của nho sinh ngọc diện, đều nằm trong mắt hắn.

Lúc nho sinh ngọc diện lấy ra tấm phù chú thanh sắc này, Triệu Phong đã có chuẩn bị.

- Tinh Thần Thứ!

Bên trong huyết mạch mắt trái của Triệu Phong, đột nhiên bắn ra một đạo gai nhọn trong suốt, đánh thẳng vào linh hồn của nho sinh ngọc diện.

- A…

Linh hồn đau đớn mãnh liệt, lập tức gián đoạn hành động của nho sinh ngọc diện, phù chú cũng không kịp xuất ra.

Ầm...

Triệu Phong vỗ mạnh Lôi Dực, một quyền đánh tới, khí lực lực đạo khủng bố trực tiếp đánh bay nho sinh ngọc diện vào trong tường thành, sinh tử không rõ.

Sau đó, Tiểu Tặc Miêu xuất hiện trên vai Triệu Phong, móng vuốt bắt lấy tấm phù chú thanh sắc, giống như đang diễu võ giương oai.

- Cái gì?

Đám người Thất hoàng tử đang ở trong tường thành ngăn cản Yêu thú, trực tiếp nhìn thấy nho sinh ngọc diện bay xẹt qua bên cạnh, tâm thần lập tức chấn động, lập tức nhìn về phía nơi giao chiến đằng xa.

Kinh Phong Thánh Chủ thì bị thành viên thuộc đoàn đội của Cửu hoàng tử cuốn lấy, trong đó, lấy Thạch Vũ Lôi phòng ngự là chủ, lại thêm bị mọi người vây đánh, Kinh Phong Thánh Chủ nhất thời liền lâm vào cục diện bị động.

Còn Khương Hào và Lỗ Thiên Tử thì bị bảy đầu Chấn Thiên Kim Viên vây quanh.

Mà sau khi bị Vân Tầm Tiên Điệp tập kích thành công, hai người cũng dần dần lâm vào yếu thế.

Như ậy, người đánh bay nho sinh ngọc diện, chỉ có thể là Triệu Phong mà thôi.

- A, Triệu Phong, ta giết ngươi!

Ám Hồn Thánh Chủ đột nhiên phẫn nộ gào thét.

Triệu Phong không ngờ ở ngay trước mắt hắn, giết chết nho sinh ngọc diện, đây là loại sỉ nhục bực nào?

- Hừ!

Tp hừ lạnh một tiếng, quay đầu nhìn về phía Ám Hồn Thánh Chủ.

Gảii quyết xong kẻ mưu trí nhất trong đoàn đội của Thất hoàng tử, tiếp theo sẽ không xuất hiện tình huống xấu nữa rồi.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Trong mắt trái của Triệu Phong lóe lên một tia hỏa diễm Đồng lực kinh người, ánh sáng tử kim sắc lưu chuyển, hiện động một tia ấn ký Lôi Kiếp ám kim.

Phốc…

Một đoàn Lôi Hỏa u ám trong suốt, mang theo khí tức Lôi Kiếp hủy diệt, bắt đầu oanh tạc bừa bãi trên người Ám Hồn Thánh Chủ.

Ám Hồn Thánh Chủ cảm thấy như bị vạn lôi tai kiếp oanh tác cơ thể, hơn nữa, Đồng Hỏa linh hồn dung nhập với Lôi Kiếp, vẫn tiếp tục thiêu đốt toàn thân hắn.

Thế nhưng Ám Hồn Thánh Chủ dù sao cũng là Thánh Chủ am hiểu Linh Hồn hệ, thân có Thánh Thể, bất kể là thân thể hay linh hồn, đều có sức kháng cự rất mạnh đối với Phong Lôi Đồng Hỏa của Triệu Phong.

Trong nháy mắt hắn khôi phục, liền trực tiếp huy động đoản kiếm u ám trong tay, ý đồ cắt đứt thế công của Triệu Phong.

Chỉ thấy từng đạo sóng nhận u ám mỏng manh đến cực điểm, xuyên thấu hư không, từ khắp bốn phương tám hướng ập đến Triệu Phong.

Ầm...

Đối mặt với công kích toàn lực của Ám Hồn Thánh Chủ, ý chí linh hồn của Triệu Phong đột nhiên đánh tươis, mang theo Lôi Điện cường đại, va chạm với công kích của Ám Hồn Thánh Chủ.

Ý chí linh hồn của Triệu Phong vừa xuất hiện, liền khiến cho những người đang giao chiến xung quanh, cảm thấy tại phương diện linh hồn có vô số Lôi Điện đang nổ vang, tâm thần đều run rẩy.

- Đây… Đây là ý chí linh hồn của Triệu Phong?

Khương Hào vẫn đang liều mạng giữ chân Chấn Thiên Kim Viên, không khỏi thối lui mấy bước.

- Thật mạnh, chẳng lẽ Triệu Phong thật sự tự mình giải quyết hắc bào nhân ư?

Tâm thần Lỗ Thiên Tử rung động, lúc này, ý chí linh hồn mà Triệu Phong bày ra, thậm chí cũng không kém gì Ám Hồn Thánh Chủ.

Vụt...

Khoảnh khắc ý chí linh hồn của Triệu Phong xuất hiện, Vân Tằm Tiên Điệp bên cạnh hắn bỗng nhiên vỗ đôi cánh trong suốt, một đám phấn hoa màu sắc rực rỡ, lập tức tạo thành một cơn lốc, cuốn tới chỗ Ám Hồn Thánh Chủ.

- Không tốt, Huyền Quang Thánh Lực và linh hồn của ta…

Đối diện với phấn hoa bao trùm diện rộng của Vân Tằm Tiên Điệp, Ám Hồn Thánh Chủ không thể nào tránh được.

Phấn hoa của Vân Tằm Tiên Điệp có thể xuyên thấu vật chất và linh hồn, tạo thành hiệu quả nhất định đối với Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

Vụt...

Sau khi phấn hoa tạo thành uy hiếp đối với Ám Hồn Thánh Chủ, thân hình Triệu Phong lại lóe lên, xuất hiện trước mặt Ám Hồn Thánh Chủ.

- Âm Hồn Trùng Kích!

Lúc Triệu Phong đến gần, Ám Hồn Thánh Chủ đột nhiên cười lạnh một tiếng, ý chí linh hồn cấp Thánh Chủ, hóa thành bóng dáng một đầu lệ quỷ, cấp tốc vọt tới.

Hiển nhiên, ảnh hưởng của phấn hoa đối với Ám Hồn Thánh Chủ rất ít, mà hắn thì đang cố ý để cho Triệu Phong tiếp cận.

- Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, đối diện với công kích linh hồn của Ám Hồn Thánh Chủ, hắn không hề quan tâm, trực tiếp đánh ra một quyền bá đạo.

Tại phương diện linh hồn, ấn ký Lôi Kiếp bên trong Lôi Kiếp Hồn Thể của Triệu Phong lại lần nữa lóe sáng, nhanh chóng đánh tan bí thuật linh hồn của Ám Hồn Thánh Chủ, khiến cho những ý chí linh hồn còn

sót lại rơi lên Lôi Kiếp Hồn Thể của Triệu Phong, tạo thành thương tổn rất nhỏ.

Ầm...

Ám Hồn Thánh Chủ bị một quyền của Triệu Phong đánh trúng, thân hình rơi mạnh xuống đất.

- Làm sao có thể? Không ngờ lại một lần nữa ngăn cản được công kích linh hồn của ta.

Ám Hồn Thánh Chủ có Thánh Thể, cho nên một quyền của Triệu Phong không thể tạo thành thương thế quá lớn đối với hắn.

Thế nhưng, tạo nghệ linh hồn của Triệu Phong, đã thật sự khiến cho Ám Hồn Thánh Chủ kinh hãi, mặc dù “Âm Hồn Trùng Kích” của hắn vừa rồi cũng không phải là trong trạng thái hoàn chỉnh nhất.

Vụt...

Lúc Ám Hồn Thánh Chủ rơi xuống đất, Triệu Phong liền xuất hiện trước mặt hắn, song quyền mang theo Thánh Lôi Thể Phách vô cùng, lại lần nữa đánh ra.

- A…

Ám Hồn Thánh Chủ lập tức liên tục hét thảm.

Ám Hồn Thánh Chủ am hiểu lĩnh vực linh hồn, cho nên cấp độ sinh mệnh tự nhiên là sở đoản.

- Có thể kết thúc được rồi a.

Thanh âm của Triệu Phong giống như tiếng sét nổ vang, lập tức chấn nhiếp phương diện linh hồn của mọi người trên chiến trường.

Toàn bộ chiến trường, lập tức an tĩnh lại.

Mà tiếng hét thảm thiết của Ám Hồn Thánh Chủ, cũng trở nên rõ ràng hơn.

Chương 974: Vào Thành

- Có thể kết thúc được rồi a.

Thanh âm của Triệu Phong giống như tiếng sét nổ vang, lập tức chấn nhiếp phương diện linh hồn của mọi người trên chiến trường.

Toàn bộ chiến trường, lập tức an tĩnh lại.

Mà tiếng hét thảm thiết của Ám Hồn Thánh Chủ, cũng trở nên rõ ràng hơn.

- Ám Hồn Thánh Chủ.

Vẻ mặt Khương Hào tràn ngập kinh hãi, nhìn vào trong hố sâu, thấy Ám Hồn Thánh Chủ đã bị Triệu Phong đánh cho biến dạng.

- Ám Hồn Thánh Chủ cũng thua rồi.

Thất hoàng tử đứng trên tường thành, ánh mắt trở nên ngốc trệ.

Dưới tường thành, lệ khí khủng bố che trời kín đất, giống như từng trận sóng lớn ập đến.

Cho dù Ám Hồn Thánh Chủ không bị Triệu Phong đánh bại thì đám người Thất hoàng tử trên tường thành, cũng sắp không thể ngăn cản nổi thế công hung mãnh của đàn Yêu thú này.

- Tên tiểu bối này…

Kinh Phong Thánh Chủ cũng đình chỉ việc công kích, nhìn thẳng về phía Triệu Phong.

Dưới tình huống số lượng Yêu thú chênh lệch cực lớn, đoàn đội của Thất hoàng tử sở dĩ dám liều mạng với đoàn đội của Cửu hoàng tử, chính là ỷ vào trong đội ngũ của mình có hai chiến lực cấp bậc Thánh Chủ.

Mà bây giờ, hai người Ám Hồn Thánh Chủ và nho sinh ngọc diện liên thủ, không ngờ lại bị Triệu Phong nhanh chóng đánh bại.

Trận chiến giữa ba người xảy ra như thế nào, mọi người trên tường thành đều không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng mục tiêu của mọi người lại chậm rãi di chuyển đến Vân Tầm Tiên Điệp và Tiểu Tặc Miêu ở bên cạnh Triệu Phong.

Mọi người đều biết rằng Vân Tầm Tiên Điệp có năng lực phụ trợ, thậm chí còn có hiệu quả nhất định đối với Thánh Chủ.

Có lẽ con mèo xám bên cạnh, cũng không phải là Linh sủng tầm thường.

Có lẽ trong lúc chiến đấu, Triệu Phong còn lấy ra Linh sủng nào đó khác.

Bằng không thì chỉ dựa vào một mình Triệu Phong, tuyệt đối không có khả năng đánh bại Ám Hồn Thánh Chủ và nho sinh ngọc diện.

Nhưng cho dù là vậy, thì thực lực của bản thân Triệu Phong, cũng đã đạt tới tình trạng cực kỳ khủng bố rồi.

- Triệu Phong.

Vẻ mặt Thạch Vũ Lôi tràn ngập kinh ngạc và bội phục.

- Việc này…

Ưng lão nhất thời cũng không biết phải nói gì.

Bọn họ ban đầu đều dựa theo chỉ thị của Triệu Phong mà hành động.

Trong suy nghĩ của bọn hắn, thực lực của Triệu Phong cường hãn mới có thể kiềm chế được Ám Hồn Thánh Chủ và nho sinh ngọc diện, sau đó chỉ cần đợi đàn Yêu thú công phá tường thành kim loại là xong.

Nhưng không ngờ rằng, bọn hắn chỉ ngăn cản Kinh Phong Thánh Chủ trong giây lát, thì Triệu Phong đã giải quyết Ám Hồn Thánh Chủ và nho sinh ngọc diện rồi.

Cho dù thương thế của Triệu Phong đã triệt để khôi phục, nhưng cũng không có khả năng kết thúc nhanh như vậy a.

- Không có định rời đi sao? Vậy ta phải đại khai sát giới rồi.

Ánh mắt của Triệu Phong quét về phía thành viên của Thất hoàng tử, Lôi quang trên Thánh Lôi Thể bỗng nhiên tăng vọt.

Trong hố sâu trước mặt Triệu Phong, Ám Hồn Thánh Chủ vẫn còn ý thức, lập tức lộ ra vẻ mặt sợ hãi.

Rất rõ ràng, đại khai sát giới theo như lời Triệu Phong, sẽ bắt đầu từ hắn.

Mà thành viên trong đoàn đội của Cửu hoàng tử, khi nghe thấy

những lời này, trong lòng lại cảm thấy kích động sôi trào.

Sắc mặt các thành viên của Thất hoàng tử thì đều cực ỳ khó coi, Triệu Phong tuyệt đối có tư cách đại khai sát giới.

Bầu không khí trên chiến trường, tĩnh lặng tới cực điểm.

- Đi thôi, Thất điện hạ.

Phía sau tường thành, nho sinh ngọc diện chậm rãi bay lên, quần áo trước ngực vỡ tan, lộ ra một cái hộ giáp phòng ngự trong người.

Nhưng cho dù có hộ giáp phòng ngự thì lực lượng trùng kích của một quyền mà Triệu Phong đánh ra, cũng khiến nho sinh ngọc diện cảm thấy không dễ chịu chút nào.

- Mất đi chiến lực của một vị Thánh Chủ, chúng ta không có khả năng chiến thắng Cửu hoàng tử, vẫn còn ba ngày nữa mới kết thúc vòng thứ hai, bây giờ bảo tồn thực lực, có lẽ vẫn còn cơ hội.

Thanh âm của nho sinh ngọc diện, vang vọng trong đầu những thành viên còn lại.

- Lỗ Thiên Tử, đi thôi!

Trường kiếm bạch ngọc trong tay Kinh Phong Thánh Chủ lập tức biến mất.

Lỗ Thiên Tử xấu hổ cúi đầu, rời khỏi chiến trường.

Đám người Thất hoàng tử, Trương Ích cũng rời khỏi tường thành kim loại.

Thực ra, lúc Ám Hồn Thánh Chủ bị đánh bại, bọn hắn liền biết rõ, đã không còn hi vọng nữa.

Chẳng qua mọi người lại không muốn tiếp nhận sự thật là đã bị đoàn đội của Cửu hoàng tử đánh bại.

Phải biết rằng, xếp hạng của Cửu hoàng tử trong tổ chức tình báo, chỉ xếp thứ bảy, còn Thất hoàng tử thì lại xếp thứ ba.

- Thắng lợi rồi.

Cửu hoàng tử nhìn về phía tường thành kim loại và những tòa kiến trúc kỳ dị bên trong, vô cùng mừng rỡ.

Những kỳ ngộ bên trong bốn tòa Thiên Cơ thành này, hắn đã nghe các Hoàng thúc nói qua rất nhiều lần, thế nhưng những người đó cũng chưa có cơ hội tiến vào.

Mặt khác, bốn tòa Thiên Cơ thành này, cũng là địa điểm tiến hành vòng thứ ba, “Hoàng tử đánh cuộc”.

Nói cách khác, trước mắt, Cửu hoàng tử đã có tư cách tham gia “Hoàng tử đánh cuộc” rồi.

- Đi, nhanh tiến vào!

Ưng lão tham dự thí luyện Thái Tử, chủ yếu là để trợ giúp Cửu hoàng tử, nhưng bây giờ, hắn lại có chút nôn nóng không thể chờ đợi được.

Hắn cũng chưa bao giờ tiến vào những tòa thành thị còn sót lại của Thiên Cơ thành, trong đó tất nhiên có rất nhiều tin tức tư liệu bí mật không muốn người khác biết được, thậm chí là bí mật Viễn Cổ.

Sau đó, thành viên của Cửu hoàng tử đều hưng phấn kích động tiến vào Thiên Cơ thành.

Bố cục của bốn tòa Thiên Cơ thành, lần đầu tiên phát sinh biến hóa.

Thất hoàng tử rời đi, còn Cửu hoàng tử thì tiến vào.

- Không ngờ đoàn đội của Thất hoàng tử lại thua.

- Đàn Yêu thú của Triệu Phong, có ưu thế mang tính quyết định.

- Không đúng, quan trọng là Ám Hồn Thánh Chủ bị Triệu Phong đánh bại.

Bên phía đoàn đội do ba vị hoàng tử liên hợp, có không ít cường giả đều khiếp sợ không thôi, kết quả như vậy, tuyệt đối không có người nào nghĩ đến.

Cho tới bây giờ, bọn hắn còn chưa đánh hạ được tòa Thiên Cơ thành của Bát hoàng tử.

Mà đoàn đội của Cửu hoàng tử, lại đánh bại được đoàn đội của Thất hoàng tử, xếp hạng còn cao hơn Bát hoàng tử.

- Nhị hoàng huynh, hay là chúng ta thay đổi mục tiêu, tiến đánh Cửu hoàng tử?

Ngũ hoàng tử thử thăm dò.

Đoàn đội của Cửu hoàng tử và Thất hoàng tử vừa mới trải qua đại chiến, Yêu thú đã bị thương tổn, thậm chí có một số thành viên còn bị trọng thương.

- Không được, số lượng Yêu thú của bọn chúng quá nhiều, mà thực lực của Triệu Phong lại hoàn toàn không thua kém gì Thánh Chủ.

Nhị hoàng tử khẽ lắc đầu.

Lúc người thay thế tiến vào Thiên Cơ thành, sẽ được ở trong Thiên Cơ thành một ngày, trong khoảng thời gian này, đoàn đội của Cửu hoàng tử có thể đổi được càng nhiều Yêu thú hơn, thậm chí là cả trận pháp phòng ngự.

Hơn nữa, đoàn đội của Thất hoàng tử đã rời khỏi Thiên Cơ thành, bọn hắn tất sẽ không chịu từ bỏ dễ dàng như vậy.

Đám người Nhị hoàng tử không thể khinh suất hành động được.

- Hừ, như vậy cũng tốt, dù sao thì vòng thứ ba cũng không phải so đấu đàn Yêu thú, lực uy hiếp của Cửu hoàng tử đối với chúng ta sẽ nhỏ hơn.

Bên trong Thiên Cơ thành, Thập Tam hoàng tử giả vờ bày ra bộ dạng không thèm để tâm, hừ lạnh một tiếng.

- Thực lực thật mạnh!

Ánh mắt của Vũ Thiên Ngô từ đầu đến cuối đều tập trung trên người Triệu Phong.

Biểu hiện của Triệu Phong trong chiến đấu, hắn đều quan sát rõ ràng.

Triệu Phong đoạt xá trùng tu, mặc dù chỉ là cảnh giới Vương Giả, nhưng thực lực lại càng tăng lên kinh khủng.

…

Bên trong bức tường kim loại, cách đó không xa có rất nhiều kiến trúc phòng ốc, chính là chỗ ở cho những thành viên tiến vào.

Cửu hoàng tử đi vào một gian phòng ốc, sau đó đi tới trước một cái thạch đài, đặt Thái Tử ngụy ấn lên.

Ngay lập tức, tường thành của tòa Thiên Cơ thành liền tự động vận hành.

- Loại cơ chế bảo hộ này, chỉ duy trì trong một ngày, nhưng vẫn còn ba ngày nữa mới kết thúc vòng thứ hai, mọi người không nên khinh suất.

Lúc này Ưng lão mới lên tiếng.

Triệu Phong khẽ gật đầu, quy tắc này, ngược lại rất có tính người, khiến cho đoàn đội của hoàng tử mới trải qua đại chiến, có thời gian nghỉ ngơi chuẩn bị.

- Được rồi, tiếp theo, mọi người hãy tự đi kiếm cơ duyên của mình đi, ngày hôm sau phải tới nơi này tập trung.

Thần sắc Ưng lão trở nên kích động, sau khi nói xong, hắn cũng nhanh chóng rời đi.

Sau đó, mọi người đều tự rời đi, thăm dò tòa thành thị kỳ diệu này.

Bên ngoài Thiên Cơ thành và bên trong tường thành, hoàn toàn là hai thế giới.

Trong này yên tĩnh hài hòa, thần bí phồn vinh, không xuất hiện cảnh

tượng chiến tranh, vĩnh viễn đều không gặp nguy hiểm.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu rất hưng phấn, dẫn đường cho Triệu Phong.

Cũng giống như lần trước, hai người trước tiên đi vào một gian thư phòng, mua một tấm địa đồ trong thành.

Mơ hồ quét qua một lượt, Triệu Phong liền phát hiện tòa Thiên Cơ thành này, quy mô dường như hơi nhỏ hơn so với Thiên Cơ thành ở Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác.

Nhưng nghĩ đến việc bốn tòa Thiên Cơ thành ở đây đều như vậy, liền không để tâm tới chuyện này nữa.

- Trước hết đi Linh Sủng Viên đã.

Triệu Phong nói với Tiểu Tặc Miêu.

Tiểu Tặc Miêu có chút bất đắc dĩ, toàn bộ tài nguyên đạt được trong không gian Thái Cổ còn sót lại, đều bị Triệu Phong khống chế, nó cũng chỉ có thể đi theo Triệu Phong mà thôi.

- Xin hỏi ngài cần chăm sóc sủng vật hay là bồi dưỡng, mua sắm?

Một con rối lão giả thấp béo, chậm rãi đi tới.

Triệu Phong thoáng sửng sốt, chăm sóc Linh sủng thì hắn còn có thể hiểu được, chính là để sủng vật lại chỗ này, giao cho Linh Sủng Viên trị liệu, chăm sóc.

Nhưng “bồi dưỡng” là gì?

- Bồi dưỡng Linh sủng, chính là thông qua phương thức đặc thù, huấn luyện cho sủng vật của ngài, cường hóa năng lực ở phương diện khác, hoặc là giao cho nó năng lực mới.

Lão giả mỉm cười, chậm rãi giải thích.

Triệu Phong khẽ gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu.

Bồi dưỡng chính là kích phát tiềm lực bên trong Linh sủng.

Nhưng Triệu Phong cảm thấy, làm vậy còn không bằng cấy vào sủng vật huyết mạch cường đại, như thế thì hiệu quả còn tốt hơn so với "bồi dưỡng", hơn nữa cũng không mất nhiều thời gian.

- Ta cần ba con Linh sủng phi hành cấp Đại Đế.

Triệu Phong liền nói rõ ý đồ.

- Được.

Lão giả đột nhiên đưa tay ra, trong hư không xuất hiện một cái màn hình bạch sắc, bên trên có vô số ô biểu tượng Yêu thú, những ô biểu tượng này đều phát sáng, sau đó, bên trên chỉ còn lại những loại Linh sủng phi hành cấp bậc Đại Đế.

- Giá tiền này…

Triệu Phong thoáng nhíu mày.

Yêu thú trên màn hình, chủng loại cực kỳ hiếm có, nhưng về phần giá tiền thì còn cao hơn rất nhiều so với Thiên Cơ thành mà lần trước Triệu Phong tiến vào.

Nhưng tài nguyên trong tay Triệu Phong hiện nay cực kỳ phong phú, phí tổn của ba con Linh sủng cấp Đại Đế này, cũng không đáng để hắn làm khó lão giả thấp béo trước mặt.

Cuối cùng, Triệu Phong liền chọn ra ba con Yêu thú phi hành bình thường một chút.

Sau khi rời khỏi Linh Sủng Viên, Triệu Phong liền cầm ra ba khối Hộ Long Ngọc.

Sau đó, ba đầu Yêu thú phi hành này, mỗi một đầu đều dùng chân quắp lấy một khối Hộ Long Ngọc.

Vụt...

Ba đầu Yêu thú lập tức bay lên trời, rời khỏi phạm vi Thiên Cơ thành.

- Đây là ba khối Hộ Long Ngọc cuối cùng rồi.

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm.

Từ khi bắt đầu tiến vào lăng mộ Hoàng tộc, Triệu Phong đã đoạt được tám khối Hộ Long Ngọc từ những tiểu đội khác.

Lúc cùng đội với Chu Tố Nhi, lúc Triệu Phong rảnh rỗi, liền đem bốn khối Hộ Long Ngọc giao cho đám Yêu điểu Thương Cổ, sau đó hắn còn thuần phục thêm ba đầu Yêu thú phi hành bên trong lăng mộ Hoàng tộc.

Tiếp đó, khi hội hợp với Ưng lão, Triệu Phong lại thuần phục được một đầu Hùng Ưng bên trong Thánh Chủ, lại đưa cho nó thêm một khối Hộ Long Ngọc.

Về sau, khi hội hợp với tiểu đội của Thần Cơ Tử, do thời gian cấp bách, cho nên Triệu Phong cũng không đi tìm Yêu thú phi hành.

Hôm nay tiến vào Thiên Cơ thành, Triệu Phong đã xử lý xong ba khối Hộ Long Ngọc cuối cùng.

- Tin rằng đến lúc cuối, Linh sủng của ta sẽ khiến ta ngạc nhiên không nhỏ a.

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm, sau đó mỉm cười.

Hộ Long Ngọc có thể tự động hấp thu Long vận khí quanh người, một mình Triệu Phong cầm chín khối Hộ Long Ngọc thì tổng số lượng hấp thu Long vận khí cũng sẽ không tăng lên.

Bởi vậy, vừa bắt đầu, Triệu Phong đã có ý định lợi dụng Yêu thú phi hành để thu thập Long vận khí.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu nhảy tới trước mặt Triệu Phong.

- Nên đi Đoán Tạo Lâu?

Triệu Phong liền hiểu ý Tiểu Tặc Miêu.

Thời gian còn lại rất nhiều, cho nên trước mắt Triệu Phong liền nghe theo ý của Tiểu Tặc Miêu.

Meo ô…

Tiểu Tặc Miêu nhanh chóng nhảy lên một tòa tháp cao.

Đoán Tạo Lâu, chủ yếu là định chế khí giới và cường hóa.

- Không biết có gì có thể phục vụ ngài?

Một con rối trung niên cao to ngăm đen, nhàn nhạt mở miệng nói.

Chương 975: Đại Tiêu Phí

- Không biết có gì có thể phục vụ ngài?

Một con rối trung niên cao to ngăm đen, nhàn nhạt mở miệng nói, khi nhìn về phía Tiểu Tặc Miêu, liền có chút hứng thú.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu gỡ cái dây chuyền ám kim trên cổ xuống.

Dây chuyền ám kim lập tức hóa thành một cái Long Xà Tiên ám kim, vặn vẹo uốn lượn giữa không trung.

Ánh mắt của nam tử trung niên ngăm đen hơi sáng lên, cẩn thận dò xét sợi Long Xà Tiên ám kim này.

- Muốn kiện vũ khí này dung hợp với một sợi gân rồng?

Nam tử trung niên ngăm đen liền hiểu ý Tiểu Tặc Miêu.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu tiến vào trong Mê Không Giới, lấy ra mấy thứ tài liệu mà Triệu Phong thu hoạch được trong không gian Thái Cổ còn sót lại.

Khóe mặt Triệu Phong khẽ giật, những khoáng thạch tài liệu mà Tiểu Tặc Miêu lấy ra, đều là thứ giá trị xa xỉ a.

- Đoán Tạo Lâu của chúng ta cũng có một ít gân rồng, đây là giá cả.

Ngón tay của nam tử ngăm đen điểm vào không trung, trong hư không liền xuất hiện một cái màn hình, bên trên có rất nhiều loại gân rồng, giá cả ghi kèm đủ khiến Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh bình thường phải phá sản.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu nhìn về phía Triệu Phong, lộ ra ánh mắt cầu xin đáng thương.

Triệu Phong tất nhiên hiểu ý của Tiểu Tặc Miêu.

Gân rồng để cường hóa Long Xà Tiên ám kim, chính là tài liệu chủ yếu, giá trị của nó vượt xa những tài liệu trân quý mà Tiểu Tặc Miêu vừa lấy ra từ trong Mê Không Giới.

Triệu Phong bất đắc dĩ, khẽ gật đầu.

Tiếp đó, Tiểu Tặc Miêu lại tiến vào trong Mê Không Giới, lựa chọn một lượng lớn tài nguyên và nguyên tinh thạch, dùng để trả phí tổn cho một sợi gân rồng.

Triệu Phong có chút khiếp sợ, tổng giá trị của những tài nguyên này, gần như gấp mười lần phí tổn cường hóa Ảnh Sát Đế Nhận trước kia.

Chẳng qua, tài nguyên trong tay Triệu Phong hiện nay cũng không giống như lúc trước, hùng hậu hơn rất nhiều lần.

Mấy canh giờ sau…

Trung niên ngăm đen, lấy Long Xà Tiên ám kim trong một cái lò thần bí cực lớn.

Nhiệt độ bên ngoài Long Xà Tiên ám kim nóng đến đỏ rực, dần dần tản đi, sau đó bên ngoài nổi lên một tầng hoa văn kim sắc, thoạt nhìn sợi Long Xà Tiên càng linh hoạt hơn.

Meo ô…

Tiểu Tặc Miêu nắm chặt lấy nó, một luồng ánh sáng màu xám liền dung nhập vào bên trong.

Ngay lập tức, sợi Long Xà Tiên ám kim ở trong không trung biến hóa liên tục, vặn vẹo thành một thanh trường cung ám kim.

Tiểu Tặc Miêu nhắm trường cung ám kim về phía Triệu Phong, khẽ kéo dây cung, giống như đang thị uy.

Triệu Phong có chút sững sờ, thoạt nhìn, Long Xà Tiên ám kim sau khi cường hóa, tính biến hóa đã tăng lên rất nhiều.

Triệu Phong do dự một chút, sau đó trực tiếp rời khỏi Đoán Tạo Lâu.

Trước mắt, hắn còn chưa cần cường hóa trang bị, vũ khí.

Trước mắt, Triệu Phong còn chưa hoàn toàn khống chế được Tỏa Thiên Cung, Băng Hoàng Thương cũng đã đến cực hạn rồi.

Mà phí tổn để định chế vũ khí và trang bị cũng cao đến mức khiến cho Triệu Phong hiện nay tài phú hùng hậu cũng phải thổ huyết.

- Trước hết ta phải xử lý những chuyện cần giải quyết, nếu như còn thừa, có lẽ có thể cân nhắc cường hóa Tỏa Thiên Cung một phen.

Triệu Phong liền quyết định.

Dù sao cũng không biết lần tiếp theo tiến vào văn minh Thiên Cơ thành, sẽ là khi nào.

Tài nguyên trong tay hắn hiện nay vô cùng phong phú, có rất nhiều thứ đối với Triệu Phong mà nói, công dụng cũng không lớn, nếu như tiêu phí toàn bộ ở nơi này, thì tất nhiên là tốt nhất.

Tiếp đó, Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu lại tiến vào “Thần Pháp Cung”.

Thần Pháp Cung có bán các loại bí quyết công pháp, cung cấp các loại phương pháp tu luyện.

Lần trước, Ngũ Hành Phong Lôi Quyết và Kim Khôn Thánh Lôi Thể của Triệu Phong, chính là dung hợp tại Thiên Cơ thành.

- Khách phương xa ghé thăm, các ngài có công pháp gì có nhu cầu định chế?

Một lão giả bạch quang mỉm cười nho nhã hiền lành, ánh mắt có chút kinh ngạc liếc nhìn Tiểu Tặc Miêu.

- Ta cần “Đoạt Mục chi thuật”, dung hợp đồng tử loại linh hồn.

Triệu Phong nói rõ ý đồ đến đây.

Tử Vong Chi Mâu là đồng tử loại linh hồn, năng lực của nó cường đại vô cùng.

Nếu như có thể lợi dụng được Tử Vong Chi Mâu, Triệu Phong tất

nhiên sẽ rất hài lòng.

- Xem ra vị khách nhân này đã nhận được đồng tử truyền thừa có liên quan đến Bát Đại Thần Mâu rồi.

Ánh mắt lão giả nho nhã chợt lóe lên.

- Đúng.

Trong lòng Triệu Phong thầm giật mình.

Lão giả này có lẽ chỉ là con rối máy móc trong “Thần Pháp Cung”, không ngờ lại có thể đoán ra hắn đang nắm trong tay đồng tử truyền thừa có liên quan đến Bát Đại Thần Mâu.

- Khách nhân không cần kinh ngạc, đồng tử truyền thừa có liên quan đến Bát Đại Thần Mâu, đều là truyền thừa linh hồn, hơn nữa, ta còn cảm nhận được từ trên người khách nhân, có một luồng khí tức đồng tử không tầm thường.

Lão giả bạch quang nho nhã nở nụ cười hòa ái.

- Khách nhân, mời xem cần loại nào.

Lão giả nho nhã điểm ngón tay một cái, trong hư không liền xuất hiện một cái màn hình, bên trên có rất nhiều hình vẽ bí thuật công pháp, ánh sáng lóe lên rồi biến mất.

Rất nhanh, chỉ còn lại những loại liên quan đến Đoạt Mục chi thuật loại linh hồn.

- Đắt quá.

Triệu Phong lập tức bị giá trị của những bí thuật này dọa cho khiếp sợ.

Ở nơi này tổng cộng có tám loại Đoạt Mục chi thuật, giá trị của mỗi một loại, đều vượt xa tài nguyên cường hóa Long Xà Tiên ám kim của Tiểu Tặc Miêu.

- Khách nhân, nhu cầu đối với loại bí thuật này khá thấp, bởi vậy không dễ bán ra ngoài, đây đã là giá thấp nhất rồi.

Lão giả nho nhã khẽ lắc đầu.

Đoạt Mục chi thuật đồng tử linh hồn, cho dù là đặt tại Đại Lục Vực, thì người cần nó cũng cực kỳ thưa thớt.

Lão giả nho nhã cũng không lừa gạt Triệu Phong.

Trước hết không nói đồng tử huyết mạch vốn dĩ cực kỳ ít ỏi, hơn nữa phần lớn đồng tử huyết mạch, đều là tiến hành cướp đoạt, dung hợp thông qua vật chất.

Còn phương diện linh hồn thì quá mức hung hiểm, cho dù có người đạt được loại đồng tử này, thì cũng không dám tùy tiện sử dụng.

Triệu Phong cẩn thận xem xét màn hình, bên trên có rất ít thông tin.

Bí thuật này có thể đảm bảo xác xuất thành công và tính khả thi, cho nên, Triệu Phong quyết định không nhìn giá cả của nó.

- Ta chọn Linh Hồn Luyện Mâu Thuật.

Ánh mắt Triệu Phong, cuối cùng dừng lại tại một điểm.

Sau đó, Triệu Phong vừa nhìn xuống phần đề giá, lập tức hít vào một hơi.

Thử tính toán một chút, Triệu Phong liền phát hiện nó sẽ tiêu hao gần ba phần tài nguyên.

Phải biết rằng, những tài nguyên này của Triệu Phong, đều là tích lũy được từ trong Không Gian Thần Huyễn và lăng mộ Hoàng tộc, trong đó, phần trân quý nhất, chính là từ bên dưới lòng đất trong cấm địa Hắc Phong Cốc.

Cho dù là toàn bộ tài nguyên của Thánh Vương bình thường, có lẽ cũng không bằng Triệu Phong.

Mà loại bí thuật này, lại tiêu hết ba phần tài nguyên, Triệu Phong quả thật không thể tưởng tượng nổi giá trị của bản “Linh Hồn Luyện Mâu Thuật” này.

Chẳng qua, nếu như có thể sử dụng được Tử Vong Chi Mâu hoàn mỹ, như vậy thì tiêu hao những tài nguyên này cũng đáng.

- Khách nhân, Linh Hồn Luyện Mâu Thuật mà ngài chọn, vừa vặn là thứ tốt nhất trong những loại bí thuật này.

Lão giả nho nhã cười tươi rói, đồng thời khích lệ Triệu Phong có mắt nhìn hàng.

Cuối cùng, Triệu Phong cũng thanh toán Linh Hồn Luyện Mâu Thuật.

Còn lão giả nho nhã thì lấy ra một bản “Quang sách” từ trong trận pháp phong ấn trên giá sách, giao cho Triệu Phong.

Lúc chuẩn bị rời đi, Triệu Phong chợt nghĩ đến bản Vạn Niệm Thần

Quyết còn chưa hoàn chỉnh của mình.

Nếu như có thể mua được “Vạn Niệm Thần Quyết” trọn vẹn, Triệu Phong tất nhiên sẽ không lãng phí thời gian để suy nghĩ đến phần tiếp theo của công pháp.

Hơn nữa, Vạn Niệm Thần Quyết có lẽ thuộc về công pháp Thiên cấp Hạ phẩm, giá trị hẳn là sẽ không quá cao.

- Nơi này có Vạn Niệm Thần Quyết không?

Triệu Phong lại mở miệng.

- Thật trùng hợp, chỗ ta có “Vạn Niệm Thần Quyết” mà khách nhân cần.

Lão giả cười rất tự tin.

Từ bên trong giá sách sau lưng, lão giả lại lấy ra một bản “Quang sách”, đồng thời ra giá.

- Giá tiền này thật là mắc quá.

Triệu Phong trực tiếp mở miệng.

“Vạn Niệm Thần Quyết” bản đầy đủ, giá trị còn vượt xa chỗ tài nguyên mà lúc trước Tiểu Tặc Miêu dùng để cường hóa Long Xà Tiên ám kim.

Về điểm này, Triệu Phong thật sự là nghĩ không ra.

- Tiểu huynh đệ, ngươi đã biết về bộ công pháp này, hẳn cũng biết rõ giá trị của nó, đây chính là pháp quyết Thiên cấp Trung phẩm, giá

tiền này, hoàn toàn xứng đáng a…

Lão giả lại giảng giải cho Triệu Phong cả buổi, cuối cùng đề xuất một cái giá “thấp nhất”.

- Thiên cấp Trung phẩm?

Triệu Phong sững sờ, không ngờ Vạn Niệm Thần Quyết trọn vẹn, lại đạt tới Thiên cấp Trung phẩm.

Ngay lập tức, Triệu Phong chợt nhớ đến lúc trước, Đoan Mộc Thanh cũng không thể xác định cụ thể phẩm cấp của “Vạn Niệm Thần Quyết”, chỉ nói rằng nó có thể đạt tới Thiên cấp mà thôi.

Nếu như thật sự là phẩm cấp đó, vậy thì giá tiền này quả thật không tính là đắt.

Đồng thời, Triệu Phong cũng nghĩ đến Thiên Cơ thành trong Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác, có nhu cầu rất lớn với nguyên tinh thạch và tài nguyên, bởi vậy, tất cả những vật phẩm và phí phục vụ, đều đã giảm giá, tương đối khá thấp.

Mà Thiên Cơ thành bên trong lăng mộ Hoàng tộc, lại hoàn toàn không thiếu tài nguyên.

Cứ năm trăm năm lại có bốn vị hoàng tử và rất nhiều cường giả tiến vào nơi này, mỗi lần gần như đều tiêu hao sạch toàn bộ tài nguyên trên người.

Điều này cũng khiến cho giá cả của những vật phẩm trong này, dần dần tăng lên.

Nói cách khác, tiêu phí trong tòa Thiên Cơ thành này, còn cao gấp

mười Thiên Cơ thành ở Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác, hơn nữa nói không chừng sau này còn cao hơn.

- Được, ta mua.

Triệu Phong cắn răng nói.

Sau đó, Triệu Phong lại lấy ra một lượng lớn tài nguyên, giao dịch "Vạn Niệm Thần Quyết" trọn vẹn.

- A, tiểu huynh đệ, chỗ ta còn có phần pháp quyết tiếp theo của Vạn Niệm Thần Quyết, ngươi có muốn xem thử hay không?

Lão giả thấy Triệu Phong hào sảng như vậy, liền tiếp tục chào hàng với Triệu Phong.

Thật vất vả mới gặp người cần công pháp đỉnh cấp, hắn tất nhiên sẽ không để Triệu Phong dễ dàng rời đi như vậy.

- Cái gì? Phần pháp quyết tiếp theo của Vạn Niệm Thần Quyết?

Triệu Phong hơi sững sờ, hắn ngược lại chưa từng nghe sư tôn nhắc đến chuyện này.

Thế nhưng, Vạn Niệm Thần Quyết có lẽ là pháp quyết mà Đoan Mộc gia vô tình có được, cho nên có lẽ ngay cả người của Đoan Mộc gia cũng không biết có phần pháp quyết tiếp theo.

- Đúng vậy, đây là pháp quyết tu luyện linh hồn do cường giả biên soạn "Vạn Niệm Thần Quyết", sáng tạo ra sau này.

Lão giả lại dốc lòng giới thiệu với Triệu Phong.

- Pháp quyết tu luyện linh hồn?

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, thoáng lâm vào trầm tư.

Theo lý thuyết, không lâu nữa, Triệu Phong lập tức có thể tu luyện Vạn Niệm Thần Quyết tới tình trạng nhất niệm hóa vạn, lúc đó nhất định phải cân nhắc đến việc lựa chọn pháp quyết tu luyện linh hồn khác.

Ngoài ra, Vạn Niệm Thần Quyết là pháp quyết tu luyện linh hồn đỉnh cao nhất mà hắn từng gặp.

Nếu như có phần pháp quyết tu luyện tiếp theo của Vạn Niệm Thần Quyết, phẩm cấp của nó, có lẽ còn cao hơn, nhưng về phương diện giá tiền, Triệu Phong cũng không dám tưởng tượng.

Lại nói, Triệu Phong vẫn muốn khai thác công dụng khác của Lôi Kiếp Hồn Thể, cho nên, thông qua pháp quyết tu luyện linh hồn, hẳn là phương pháp trực tiếp nhất.

Triệu Phong không khỏi có chút động tâm.

- Có thể giới thiệu cho ta một chút nội dung bên trong không?

Triệu Phong bỗng nhiên cảm thấy, tài nguyên phong phú của hắn, lại không đủ xài ở chỗ này.

- Pháp quyết này gọi là “Phân Hồn Quyết”, là pháp quyết tu luyện và ngưng luyện linh hồn, trong đó còn có cả bí thuật linh hồn, những tin tức khác thì thật sự là không tiện tiết lộ.

Lão giả cũng không lộ ra quá nhiều tin tức, chỉ nhìn về phái Triệu Phong rồi nở nụ cười thần bí.

Đồng thời, lão giả nho nhã còn báo cho Triệu Phong biết giá của “Phân Hồn Quyết”.

- Cái giá này hình như rất rẻ?

Trong mắt Triệu Phong thoáng lộ vẻ hoài nghi.

Nếu là cường giả biên soạn Vạn Niệm Thần Quyết, vậy thì Phân Hồn Quyết mà sau này hắn biên soạn, tất không thể kém hơn.

Nhưng giá tiền này, dường như còn thấp hơn so với Vạn Niệm Thần Quyết trọn vẹn một chút.

Lúc này, Tiểu Tặc Miêu chợt ném Đồng tiền cổ trong tay lên trời.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu rất ủng hộ Triệu Phong mua Phân Hồn Quyết.

- Được, ta muốn mua Phân Hồn Quyết.

Chương 976: Phân Hồn Quyết

Triệu Phong cắn răng một cái, xuất ra một lượng lớn tài nguyên, để đổi Phân Hồn Quyết.

Sau đó, lão giả nho nhã lại đưa một bản “Quang sách” cổ xưa cho Triệu Phong.

Ô...ô...ô...n...g!

Nội trung trong bản quang sách này, nhanh chóng dung nhập vào trong đầu Triệu Phong.

Triệu Phong mơ hồ liếc qua một lượt, sau đó sắc mặt lập tức trầm xuống.

Bị lão nhân này lừa rồi.

Phân Hồn Quyết và Vạn Niệm Thần Quyết quả thật do cùng một người làm ra.

Chẳng qua, Phân Hồn Quyết này cũng là bí pháp tu luyện linh hồn không trọn vẹn, mà trong đó, quả thật có một ít bí thuật liên quan đến linh hồn.

Thế nhưng, khiến cho Triệu Phong không biết phải nói gì, đó là không ngờ Phân Hồn Quyết này chỉ có pháp quyết tu luyện tầng thứ nhất.

Cứ cho là pháp quyết tu luyện linh hồn này không trọn vẹn, nhưng

như thế này cũng quá là “không trọn vẹn” rồi.

Triệu Phong quả thật bị lừa, nhưng lão giả lúc bán ra bản pháp quyết này, lại không lừa gạt Triệu Phong.

Chỉ có thể nói, Triệu Phong đã đánh giá quá thấp con rối máy móc trước mặt mà thôi.

Mà lúc này, toàn bộ nội dung đã khắc sâu vào trong đầu Triệu Phong, nói là “hàng giả” cũng không được.

Lúc này Triệu Phong đã hiểu, tại sao giá cả của Phân Hồn Quyết này còn thấp hơn cả Vạn Niệm Thần Quyết.

Vẻ mặt của Triệu Phong có vài phần phẫn nộ, dò xét vị lão giả bạch quang nho nhã trước mặt, quả nhiên, trong thiên hạ đều là hắc thương, ngay cả con rối máy móc cũng không ngoại lệ.

Lão giả nho nhã nhìn thấy vẻ mặt của Triệu Phong, lập tức lộ ra nụ cười áy náy, an ủi:

- Khách nhân, mặc dù Phân Hồn Quyết này không trọn vẹn, nhưng nếu bổ sung đầy đủ thì phẩm cấp của nó ít nhất cũng là Thiên cấp đỉnh phong, bởi vậy, Phân Hồn Quyết này mặc dù chỉ có một tầng, nhưng về mặt giá cả thì nó cũng thấp nhất rồi.

Triệu Phong có chút bán tín bán nghi đối với lão giả này.

Phân Hồn Quyết chỉ có tầng thứ nhất, với năng lực suy diễn của Triệu Phong, rất khó có thể bổ sung trọn vẹn.

Nhưng con mắt Triệu Phong chợt xoay chuyển, lập tức nói:

- Thần Pháp Cung có thể bổ xung trọn vẹn “Phân Hồn Quyết” sao?

Nếu như Phân Hồn Quyết quả thật đúng như lời của lão giả, cao tới Thiên cấp đỉnh phong, mà giá cả lại phù hợp, thì Triệu Phong cũng nguyện ý mua, dù sao thì cũng đa mua “Phân Hồn Quyết” tầng thứ nhất rồi.

- Nội dung của Phân Hồn Quyết tương đối đặc thù, không đủ cơ sở để phân tích, nhưng Thần Pháp Cung của ta vẫn có thể bổ sung nó trọn vẹn, chẳng qua lại không thể bảo đảm tính thực dụng và tính an toàn của nó, nhưng giá cả của nó thì có lẽ còn cao hơn cả “Linh Hồn Luyện Mâu Thuật”.

Lão giả nho nhã trầm tư một lát, sau đó cười đáp.

Lão giả vừa dứt lời, Triệu Phong liền mang theo Tiểu Tặc Miêu rời đi.

Bí pháp tu luyện linh hồn, vốn đã có tính nguy hiểm nhất định, vậy mà Thần Pháp Cung lại không thể bảo đảm tính an toàn của nó, vậy thì Triệu Phong tất nhiên phải suy sét cẩn thận.

Thế nhưng, pháp quyết linh hồn không bảo đảm tính an toàn, mà giá cả còn cao hơn cả Linh Hồn Luyện Mâu Thuật, như vậy thì Triệu Phong không thể chấp nhận nổi.

Phải biết rằng, Linh Hồn Luyện Mâu Thuật đã tiêu hao hết gần ba phần tài nguyên trên người Triệu Phong.

Nếu như dùng ba phần tài nguyên để mua một bộ pháp quyết tu luyện linh hồn không biết có thể tu luyện được hay không, vậy thì Triệu Phong đúng là điên rồi.

Sau khi rời khỏi Thần Pháp Cung, Triệu Phong lại liếc nhìn Tiểu Tặc

Miêu.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu lộ ra vẻ mặt vô tội, tỏ vẻ như cái gì nó cũng không biết, chỉ dựa vào kết quả xem bói mà nhận xét mà thôi, cho nên mới ủng hộ Triệu Phong mua “Phân Hồn Quyết”.

Rời khỏi Thần Pháp Cung, Triệu Phong lại đi thẳng tới “Vạn Huyết Điện”.

Vạn Huyết Điện là nơi còn cao cấp hơn cả Thần Pháp Cung, bất luận kẻ nào cũng không thể kìm chế được sự dụ hoặc đối với huyết mạch bên trong Vạn Huyết Điện.

- Xin hỏi, ngài muốn cấy huyết mạch vào hay là cường hóa huyết mạch?

Một nữ tử ưu nhã do huyết quang tạo thành, mỉm cười nhìn Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu.

- Ta muốn cường hóa huyết mạch của mình tương ứng với huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Triệu Phong đã tới nơi này một lần, rất quen thuộc đối với công năng của nơi này, cho nên lập tức nói thẳng.

- Được, trước khi cường hóa huyết mạch, đầu tiên phải kiểm tra huyết mạch.

Nữ tử ưu nhã cười nói.

Sau đó, Triệu Phong ngồi trước một cánh tay cơ khí cổ quái, bên

trong cánh tay cơ khí duỗi ra một cái ống hút, đâm vào cơ thể Triệu Phong.

- Kiểm tra được huyết mạch đồng tử không biết, không thể cường hóa.

Cánh tay khí giới liền phát ra thanh âm.

- Kiểm tra được Thượng Cổ Băng Thủy huyết mạch, Viêm hệ huyết mạch, Huyết hệ huyết mạch, Thái Cổ huyết mạch, trong đó, Thượng Cổ Băng Thủy huyết mạch rất yếu nhược, bởi vậy có thể lựa chọn Viêm hệ hoặc là Huyết hệ huyết mạch để tiến hành cường hóa.

- Có thể cường hóa thành các loại huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng như Lôi Viêm Cổ Long tộc, Thần Viêm tộc, Cổ Huyết tộc.

- Bởi vì trụ cột huyết mạch của ngài rất cường đại, ngoài ra còn có Thái Cổ huyết mạch, cho nên phí tổn chỉ bằng một phần hai.

Nữ tử ưu nhã thoáng lộ ra một tia dị sắc, thuật lại báo cáo kiểm tra.

- Một phần hai?

Triệu Phong thoáng lộ vẻ kinh ngạc, còn nhớ lúc ở trong Thiên Cơ thành tại Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác, Triệu Phong đã cường hóa huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng Huyền Băng Lân tộc, phí tổn để cấy vào là một phần mười.

Như vậy có nghĩa là, Triệu Phong muốn cường hóa huyết mạch ở chỗ này, phí tổn ít nhất phải gấp năm lần lúc trước.

Sau đó, Triệu Phong lại suy nghĩ một chút đến những loại huyết mạch mà nữ tử ưu nhã giới thiệu, gần như tất cả đều là huyết mạch

Thái Cổ Vạn Tộc Bảng xếp hạng trước một trăm, hơn nữa còn vượt xa huyết mạch Huyền Băng Lân tộc lúc trước.

Trong đó, Lôi Viêm Cổ Long tộc và Thần Viêm tộc, thậm chí còn lọt vào năm mươi hạng đầu.

Triệu Phong suy nghĩ một lát, liền biết rõ huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ của mình ở trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, cũng là huyết mạch xếp hạng rất cao.

Bởi vậy, mới có thể cường hóa được huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng có xếp hạng cao như thế.

Thế nhưng, huyết mạch càng cao thì phí tổn cũng càng cao.

- Cường hóa huyết mạch Lôi Viêm Cổ Long tộc, cần bao nhiêu phí tổn?

Triệu Phong do dự một chút rồi hỏi.

Trước khi tiến vào Thiên Cơ thành, Triệu Phong cảm thấy tài nguyên của mình vô cùng hùng hậu.

Nhưng sau khi tiến vào, lại không thể không tính toán cẩn thận.

Nữ tử ưu nhã điểm ngón tay lên không trung, lập tức xuất hiện một cái màn hình ánh sáng.

Trên đó có thể tin tức về huyết mạch Lôi Viêm Cổ Long, còn giải thích cho Triệu Phong mức độ thức tỉnh của loại huyết mạch này sau khi cường hóa, cuối cùng là giá cả.

- Thật ra, trụ cột huyết mạch Viêm hệ của ngươi vô cùng đặc thù,

thập chí có thể cường hóa đến huyết mạch Thái Cổ Kim Ô tộc xếp hạng thứ chín, chẳng qua ở Vạn Huyết Điện của chúng ta không có loại huyết mạch này, nếu như ngươi có loại huyết mạch này, chúng ta có thể cường hóa miễn phí cho ngươi.

Nữ tử ưu nhã liếc nhìn Tiểu Tặc Miêu một cái, tiếp tục nói.

- Kim Ô tộc?

Tâm thần Triệu Phong lập tức chấn động.

Huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ của hắn, quả thật có thể hấp thu lực lượng của “Thái Cổ Kim Ô”, không ngờ còn có thể cường hóa thành huyết mạch Kim Ô.

Chẳng qua, loại huyết mạch như Thái Cổ Kim Ô, Triệu Phong làm sao có thể có được.

Kim Ô tộc hiện nay, trong thiên địa Phạm Trụ, dường như chỉ còn một đầu, đó chính là Thái Cổ diệu nhật.

Đây là chủng tộc khủng bố mà ngay cả cường giả Thiên Giai Thần Vị cũng không dám tới gần.

Nữ tử ưu nhã này, không lẽ đang đùa giỡn mình sao?

Huyết mạch Lôi Viêm Cổ Long, chính là huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng thích hợp với Triệu Phong nhất hiện nay, nó xếp hạng thứ ba mươi tư trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, phí tổn cường hóa nó, thậm chí phải dùng Thần Tinh làm đơn vị chi trả.

Triệu Phong tính toán một chút, dường như tiêu hao hết toàn bộ tài nguyên trong Mê Không Giới cũng không đủ.

Cuối cùng, Triệu Phong cũng không cường hóa.

Thứ nhất, Ngũ Hành Phong Lôi Quyết và Kim Khôn Thánh Lôi Thể mà Triệu Phong tu luyện, cần rất nhiều tài nguyên.

Thứ hai, Triệu Phong cần phải bồi dưỡng cho thế lực của mình, tài nguyên cho việc này còn vượt xa tài nguyên mà hắn tu hành.

Thứ ba, hiện nay Triệu Phong đã có một lượng Yêu thú khổng lồ, mặc dù không phải bồi dưỡng toàn bộ, nhưng Ngũ Độc Kỳ Phong, Chấn Thiên Kim Viên và một vài trân thú khác, thì nhất định phải bồi dưỡng.

Bởi vậy, Triệu Phong không thể vì bản thân mà tiêu hao hết toàn bộ tài nguyên được.

- Ở chỗ ngươi có huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng nào thích hợp với Chấn Thiên Kim Viên không?

Triệu Phong dò hỏi.

Triệu Phong không cường hóa huyết mạch của mình, ngược lại có thể cường hóa cho một số Linh sủng.

Trong đó, Chấn Thiên Kim Viên là có tiềm lực phát triển nhất.

Tiếp đó, nữ tử ưu nhã lại tiến hành kiểm tra huyết mạch của Chấn Thiên Kim Viên.

- Chấn Thiên Kim Viên có hai phương án cường hóa, một là tốc độ, hai là sức mạnh, huyết mạch có thể cường hóa gồm có…

Nữ tử ưu nhã, lại giới thiệu sơ lược cho Triệu Phong một lần.

Sau đó, trước mặt Triệu Phong liền xuất hiện một màn hình ánh sáng.

- Vậy thì cường hóa thành huyết mạch “Bá Lực Kim Cương tộc” đi.

Triệu Phong xem qua một lượt, sau đó lựa chọn huyết mạch hệ sức mạnh để cường hóa cho Chấn Thiên Kim Viên.

Loại huyết mạch Bá Lực Kim Cương tộc này, có thể tăng cường gấp đôi lực lượng của Chấn Thiên Kim Viên, đồng thời còn có thể tăng phúc khí lực phòng ngự của Chấn Thiên Kim Viên, xếp hạng huyết mạch trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng cũng đứng trước bốn trăm, phí tổn không cao lắm.

Hơn nữa, Chấn Thiên Kim Viên vốn là Yêu thú trong không gian Thái Cổ còn sót lại, trong cơ thể có huyết mạch Thái Cổ nhất định, cho nên phí tổn để cường hóa lại càng thấp.

- Bảy đầu Chấn Thiên Kim Viên này, cần mất bảy ngày.

Nữ tử hưu nhã nói.

Triệu Phong khẽ gật đầu, để Chấn Thiên Kim Viên lại trong Vạn Huyết Điện, sau đó chuẩn bị rời đi.

- Triệu Phong.

Thạch Vũ Lôi bước vào Vạn Huyết Điện, lập tức lộ vẻ kinh ngạc, không ngờ tốc độ của Triệu Phong lại nhanh như vậy.

Khi hắn tiến vào Thiên Cơ thành, đầu tiên là tìm kiếm nơi để cường

hóa huyết mạch.

- Triệu Phong, với huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ của ngươi, có lẽ không cần đến Vạn Huyết Điện đâu.

Thạch Vũ Lôi cười nói.

Huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ của Triệu Phong, lọt vào mười hạng đầu trên Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng.

Nếu như muốn cường hóa thành loai huyết mạch cao hơn, hắn rất khó có thể tưởng tượng nổi phí tổn đắt như thế nào.

- Ừm, ta cường hóa huyết mạch cho Linh sủng.

Triệu Phong thoáng lắc đầu, thực ra hắn rất muốn cường hóa huyết mạch Lôi Viêm Cổ Long.

- Cái gì? Cường hóa huyết mạch cho Linh sủng của ngươi?

Thạch Vũ Lôi lập tức há hốc miệng.

Thạch Vũ Lôi có chuẩn bị mà đến, mượn được rất nhiều tài nguyên từ gia tộc, nhưng dù vậy thì số tài nguyên này có lẽ cũng không đủ để hắn cường hóa huyết mạch một lần.

Không ngờ Triệu Phong lại cường hóa huyết mạch cho Linh sủng.

Chẳng qua, có lẽ chỉ cường hóa một vài loại huyết mạch bình thường mà thôi.

Nghĩ tới đây, trong lòng Thạch Vũ Lôi liền cảm thấy dễ chịu hơn một chút.

- Ta đi xem nơi khác một chút đã.

Triệu Phong liền cáo từ Thạch Vũ Lôi.

Sau khi rời khỏi Vạn Huyết Điện, Triệu Phong lại lấy ra địa đồ Thiên Cơ thành.

- Tiếp theo đến Thần Dược Lâu.

Trong lăng mộ Hoàng tộc, Triệu Phong đã đạt được rất nhiều dược liệu, nhưng đều không phải là loại mà hắn cần.

Hơn nữa, Tiểu Tặc Miêu cũng muốn đi “Thần Dược Lâu” một chuyến.

Kiến trúc của Thần Dược Lâu rất lớn, không hề thua kém Vạn Huyết Điện.

Dược liệu trong đó cực kỳ phong phú, mà tồn trữ trong hoàn cảnh đặc biệt, nên bảo tồn rất tốt.

Ngoại trừ đan dược ra, còn có một vài số dược thủy, tất cả đều được lưu giữ trong ống nghiệm.

- Khách nhân, là đến mua dược liệu, thuốc bột, hay là dược vật định chế đặc thù?

Một nữ tử cổ trang chậm rãi đi tới.

- Còn có dược vật định chế?

Triệu Phong thoáng giật mình, chỉ tiếc là hắn không có nhu cầu ở

phương diện này.

Cuối cùng, Triệu Phong cầm một lượng lớn tài nguyên trong tay, đổi lấy những trân tài Phong, Lôi, Hỏa thuộc tính để tu luyện.

Triệu Phong có mắt trái và huyết mạch Huyết Ma Dương, việc tinh luyện dược lực, quả thật rất dễ dàng.

Bởi vậy, không cần mua sắm thuốc bột hay đan dược giá trị cao.

- Những trân tài này, đủ để ta luyện tới Huyền Quang Cảnh rồi.

Triệu Phong mỉm cười.

Tiểu Tặc Miêu cũng đổi lấy rất nhiều trân tài cần thiết đối với nó.

Thần Dược Lâu quả là một nơi tốt, dùng dược liệu đổi lấy dược liệu, ít cần những phí tổn khác.

- Tài nguyên trong tay của ta còn thừa rất nhiều, dường như có thể cân nhắc việc cường hóa Tỏa Thiên Cung rồi.

Chương 977: Linh Hồn Truy Tung

Rời khỏi Thần Dược Lâu, Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu lại quay trở về Đoán Tạo Lâu.

Vừa đi không bao xa, Triệu Phong liền phát hiện Chu Tố Nhi cũng tiến vào Thần Dược Lâu, mà ở trong một tiêm sách, Triệu Phong lại nhìn thấy thân ảnh của Ưng lão.

Lúc này, mỗi người đều đang tìm kiếm kỳ ngộ cho mình.

- Không biết có thể phục vụ gì cho quý khách?

Đại hán ngăm đen nhìn về phía Triệu Phong.

- Xem thử vũ khí của ta đi!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một thanh cổ cung ám ngân, bên ngoài thân cung điêu khắc hoa văn thần bí, ngân trạch rực rỡ, tạo thành một loạt đồ văn giống như nòng nọc.

- Thứ vũ khí này không hề tổn hại, các phương diện đều đạt tới đỉnh phong, có thể kèm theo rất nhiều hiệu quả đặc thù, nhưng khách nhân am hiểu lĩnh vực linh hồn, bởi vậy có rất ít đặc tính có thể đi kèm, hơn nữa, công năng Linh Hồn hệ, đối với khách nhân mà nói, tác dụng cũng không lớn lắm.

Đại hán ngăm đen, cẩn thận đánh giá Tỏa Thiên Cung.

Triệu Phong có chút kinh ngạc, không khỏi bội phục con rối máy móc này.

Đại hán ngăm đen vừa phân tích Tỏa Thiên Cung, lại còn phân tích cả lĩnh vực mà người sử dụng am hiểu.

Công pháp tu hành của Triệu Phong, có rất nhiều loại thuộc tính.

Cho dù cường hóa cho Tỏa Thiên Cung các loại đặc hiệu như Phong, Lôi, Hỏa, thì chỉnh thể Tỏa Thiên Cung cũng tăng cường rất tốt.

Bởi vậy, Triệu Phong quả thực rất hy vọng có thể cường hóa một vài công năng tại phương diện linh hồn cho Tỏa Thiên Cung.

- Ta đề nghị cường hóa cho cây vũ khí này năng lực “Linh Hồn truy tung”, có lẽ rất thích hợp với khách nhân.

Đại hán ngăm đen lại cẩn thận dò xét mắt trái của Triệu Phong, sau đó nói.

- Linh Hồn truy tung?

Triệu Phong khẽ giật mình, nếu như từ phương diện từ ngữ, thì hắn quả thật không nghĩ ra đây là loại năng lực gì.

- Nói đơn giản có nghĩa là sau khi cường hóa loại năng lực này, khách nhân có thể sử dụng cây cung này, trực tiếp bắn chết của địch nhân mà linh hồn của ngài cảm ứng được.

Đại hán ngăm đen lộ ra nụ cười tự tin.

- Trực tiếp bắn chết người mà linh hồn cả mình cảm ứng được?

Không ngờ lại có loại năng lực kèm theo này.

Trong lòng Triệu Phong thầm giật mình.

Bản thân Tỏa Thiên Cung đã có công năng tập trung khóa chặt linh hồn, cho dù đối phương cách rất xa, dung nhập vào hư không, cũng có thể xuyên không bắn trúng.

Nhưng điều kiện tiên quyết là Triệu Phong phải dung Tỏa Thiên Cung để tập trung đối phương.

Mà “Linh Hồn truy tung” theo như lời của đại hán ngăm đen, chỉ cần trước đó, Triệu Phong dùng huyết mạch Huyết Ma Dương, lưu lại dấu hiệu trên thân người đó là được.

Triệu Phong có thể cảm ứng được vị trí của người đó, liền có thể thông qua Tỏa Thiên Cung để bắn trúng mục tiêu.

Cũng giống như trên người Hắc Mặc Thánh Chủ có lưu lại dấu hiệu Thần Mâu của Triệu Phong, bây giờ có thể dùng Tỏa Thiên Cung để trực tiếp bắn trúng Hắc Mặc Thánh Chủ.

Hơn nữa, loại phương thức tập trung khóa chặt này, lại càng đơn giản hơn, thậm chí có thể thần không biết quỷ không hay.

- Đúng vậy, bởi vì loại “năng lực tập trung” của cây cung này hết sức đặc thù”, cho nên có thể cường hóa thăng cấp thành “Linh Hồn truy tung”.

Đại hán ngăm đen gật đầu, lại tiếp tục giải thích.

Chủ yếu là nhấn mạnh tính năng, bởi vì không phải tất cả vũ khí đều có thể kèm theo loại năng lực này, chẳng qua bản thân Tỏa Thiên

Cung lại có năng lực “tập trung khóa chặt” rất mạnh.

“Linh Hồn truy tung” cũng giống như tiến hành thăng cấp năng lực “tập trung khóa chặt” của Tỏa Thiên Cung mà thôi.

Đương nhiên, để cường hóa loại năng lực này, phí tổn cũng rất đắt đỏ.

- Được, lựa chọn cường hóa.

Triệu Phong quyết đoán thanh toán thù lao và tài liệu.

Triệu Phong thực sự rất động tâm đối với năng lực mà đại hán ngăm đen miêu tả.

- Khách nhân, hai ngày sau tới lấy là được.

Đại hán ngăm đen, bỏ Tỏa Thiên Cung vào trong một cái lò luyện màu đen cực lớn, sau đó nói.

- Ta còn muốn luyện chế mấy mũi tên thích hợp với cây cung này.

Triệu Phong nghĩ một lát, lại tiếp tục nói.

Những kỳ ngộ khác ở bên trong Tỏa Thiên Cung, hắn cũng không cần nữa.

Nếu như có thể luyện chế được vài mũi tên có uy lực cực lớn, lại phối hợp với năng lực của Tỏa Thiên Cung, nhất định sẽ trở thành một át chủ bài của Triệu Phong.

Mặc dù trong tay Triệu Phong, vẫn còn một mũi Lục Thần Tiễn.

Thế nhưng, uy lực chân chính của Lục Thần Tiễn, cho dù Triệu Phong có đột phá Huyền Quang Cảnh, cũng không nhất định có thể phát huy được hoàn toàn.

Lần trước bắn chết Cửu U Ma Chủ, Triệu Phong căn bản không thể nào phát huy được uy năng chân chính của Lục Thần Tiễn, chỉ có thể miễn cưỡng phát động nó mà thôi.

Mà tiêu hao cũng rất khủng bố, gần như khiến Triệu Phong lập tức mất đi năng lực hành động.

Mấu chốt chính là, Triệu Phong chỉ còn lại một mũi Lục Thần Tiễn.

- Khách nhân muốn mũi tên như thế nào? Có thể đề xuất yêu cầu, chỗ ta có thể định chế cực kỳ hoàn mỹ, nếu như khách nhân có "Thần binh chế tạo đồ giám", hoặc là phương pháp luyện chế mũi tên, giá cả có thể rẻ hơn một chút.

Đại hán ngăm đen nhiệt tình nói.

Dựa theo "Thần binh chế tạo đồ giám" hoặc trực tiếp phục chế Thần binh, tất nhiên sẽ đơn giản hơn, bởi vậy giá cả cũng thấp hơn.

Sắc mặt Triệu Phong thoáng trầm xuống, hắn tự nhiên không có "Thần binh chế tạo đồ giám" loại tiễn này.

- Thử cái này xem.

Trong lòng bàn tay của Triệu Phong, bỗng nhiên xuất hiện một mũi tên xích kim sắc.

Khoảnh khắc Lục Thần Tiễn xuất hiện, một luồng hào quang sắc bén vô hình, lập tức xuyên thấu toàn bộ không gian, rất nhiều vũ khí trong

Đoán Tạo Lâu, đều trực tiếp run rẩy.

Thế nhưng, luồng hào quang sắc bén cường đại này, chỉ xuất hiện bên trong Đoán Tạo Lâu, bên ngoài không hề cảm ứng được chút nào.

Triệu Phong không khỏi khiếp sợ, xem ra tòa Đoán Tạo Lâu này, cũng tuyệt không phải bình thường, không ngờ có thể ngăn cách hoàn toàn uy năng của Thứ Thần Khí.

- Đây là Lục Thần Tiễn.

Hai mắt đại hán ngăm đen lập tức bắn ra một tia sáng đỏ, hắn tất nhiên biết rất rõ về Thứ Thần Khí này.

- Ta không cần luyện chế Lục Thần Tiễn, chỉ cần dựa theo mô hình của nó, luyện chế vài mũi tên có uy lực thấp hơn là được.

Triệu Phong tin rằng, Đoán Tạo Lâu bên trong Thiên Cơ thành, hoàn toàn có năng lực rèn được Thứ Thần Khí.

Nhưng phí tổn này, Triệu Phong có lẽ không trả nổi.

Phải biết rằng, Thứ Thần Khí chính là vũ khí chỉ có Bán Thần mới có thể khống chế, giá trị của nó tuyệt đối không thể hạn lượng.

Hơn nữa, thời gian Triệu Phong ở lại trong Thiên Cơ thành có hạn, mà không biết phải mất bao lâu mới rèn được Thứ Thần Khí.

- Được, khách nhân cứ giao lại Lục Thần Tiễn cho ta, chúng ta trước hết phải phân tích kết cấu và phương thức chế tác, có lẽ cần mất một khoảng thời gian.

Đại hán ngăm đen nhìn Triệu Phong, thần sắc thoáng lộ ra một tia ngưng trọng.

- Được.

Triệu Phong không hề do dự.

Nếu là nơi luyện chế Thần binh ở ngoại giới, Triệu Phong chắc chắn không có khả năng đồng ý, thậm chí ngay cả Lục Thần Tiễn cũng sẽ không lấy ra.

Đại hán ngăm đen sau khi tiếp nhận Lục Thần Tiễn, liền dẫn Triệu Phong lên tầng thứ mười, đặt Lục Thần Tiễn vào trong một cái dụng cụ có lỗ khảm cực kỳ phức tạp.

Hai canh giờ sau…

Đại hán ngăm đen lấy Lục Thần Tiễn ra, trả lại cho Triệu Phong, ngón tay điểm lên không trung, một màn hình ánh sáng lập tức hiện ra.

- Khách nhân mời xem, dựa theo kết cấu và phương thức chế tác Lục Thần Tiễn của ngươi, ước chừng có thể chế tác vài loại mũi tên dưới đây.

Triệu Phong lập tức liếc nhìn màn hình.

Trên đó có rất nhiều mũi tên đồ giám, từ mũi tên bình thường cấp Đại Đế, cho đến Lục Thần Tiễn, tổng cộng có hai mươi sáu loại.

- Quả nhiên có thể luyện chế được Lục Thần Tiễn.

Triệu Phong hít sâu một hơi, tiếp tục xem.

Hai mươi sáu loại mũi tên này, đều là vật phẩm tiêu hao, sử dụng một lần duy nhất, Triệu Phong đã cung cấp hình vẽ chế tác Lục Thần Tiễn, cho nên giá cả cũng tương đối rẻ.

Cuối cùng, Triệu Phong chọn ra ba mũi tên, sau đó trả nguyên tinh thạch và tài nguyên khoáng thạch vượt xa tài nguyên của truyền thừa Huyền Quang Cảnh đại thành.

- Tốt, hai ngày sau, khách nhân có thể thu hồi cung và mũi tên.

Đại hán ngăm đen lộ ra nụ cười vui vẻ.

Sau khi rời khỏi Đoán Tạo Lâu, Triệu Phong liền trực tiếp trở tại chỗ tường thành kim loại, nơi này có hơn mười gian phòng ốc, hiện nay vẫn chưa có người nào trở về.

Triệu Phong chọn một gian phòng ốc, sau đó khởi động cấm chế phòng hộ.

Tiểu Tặc Miêu trực tiếp chui vào Mê Không Giới, ở trong Thiên Cơ thành này, nó cũng thu hoạch được rất nhiều thứ.

- Trước tiên xem qua “Phân Hồn Quyết” một chút.

Triệu Phong vẫn hi vọng rằng có thể tận khả năng lợi dụng bản pháp quyết linh hồn không trọn vẹn này.

Hơn nữa, lão giả nho nhã ở “Thần Pháp Cung”, cũng đánh giá bí pháp này không tệ.

Nghe lão giả nho nhã nói, Phân Hồn Quyết này dường như hoàn toàn bất đồng với pháp quyết linh hồn bình thường.

Triệu Phong mất một lúc mới có thể xem hết Phân Hồn Quyết.

- Pháp quyết này, quả thật có chút thú vị.

Triệu Phong đã bị nội dung giới thiệu bên trong hấp dẫn.

Vạn Niệm Thần Quyết là đem tâm thần ý niệm, tách ra để sử dụng.

Còn Phân Hồn Quyết này, lại là thử phân liệt linh hồn.

Loại suy nghĩ này, ngay cả trong Bán Thần Di Viên, Tàng Thư Các trong bí phủ Cổ Thần, Triệu Phong cũng chưa từng nhìn thấy.

Phương pháp suy nghĩ này, quả thật khiến cho mắt người khác mở rộng tầm mắt.

Thế nhưng, Phân Hồn Quyết này chỉ có phương pháp tu luyện tầng thứ nhất, còn tầng thứ hai chỉ biên soạn một phần.

Đằng sau còn có ghi chú của người biên soạn:

- Sau khi những người trải qua thử nghiệm, đều kết luận nếu linh hồn không đủ ngưng thực và lớn mạnh, thì rất khó có thể tu luyện thành công tầng thứ nhất.

Triệu Phong triệt để im lặng, ý tứ của những lời này, có nghĩa là trên cơ bản, vẫn chưa có người nào thành công

Thậm chí, Triệu Phong còn nghĩ rằng, không biết có phải lúc người biên soạn tự mình thử tu luyện Phân Hồn Quyết, đã xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

- Xem ra, trước tiên chỉ có thể bỏ qua Phân Hồn Quyết, có lẽ sau

này, lúc ta cỏ đủ năng lực, có thể hoàn thành tu luyện bộ pháp quyết linh hồn này.

Triệu Phong vẫn rất coi trọng lối suy nghĩ của bản pháp quyết này.

Sau khi bỏ qua Phân Hồn Quyết, Triệu Phong liền đem ý thức của mình tập trung vào Linh Hồn Luyện Mâu Thuật.

Linh Hồn Luyện Mâu Thuật là một trong những bí thuật có xác xuất "Đoạt mục" cao nhất trong các loại bí thuật.

Lúc xem Linh Hồn Luyện Mâu Thuật, Triệu Phong còn vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, phân hóa một tia ý niệm, vận dụng lực lượng Lôi Kiếp, tiêu trừ ý chí Tử Vong trên Tử Vong Chi Mâu.

Nửa ngày trôi qua…

- Dường như rất đơn giản, bây giờ có thể tiến hành rồi.

Triệu Phong đã hoàn toàn lý giải được Linh Hồn Luyện Mâu Thuật.

Bí thuật này, chủ yếu là dùng linh hồn của bản thân người "Đoạt mục", chậm rãi luyện hóa đồng tử linh hồn, thay đổi bản chấn đồng tử linh hồn.

Cảnh giới của người đoạt mục càng gần cảnh giới đồng tử, thì việc luyện hóa càng dễ dàng hơn.

Lúc bản chất linh hồn của đồng tử linh hồn, đạt được một nửa độ phù hợp với linh hồn của người đoạt mục, là có thể tiến hành đoạt mục.

Vừa vặn, cảnh giới của Tử Vong Đại Đế là Chuẩn Thánh Chủ, mà đẳng cấp của Tử Vong Chi Mâu, lai hoàn toàn tương đồng với Triệu

Phong.

- Bây giờ có thể bắt đầu luyện hóa rồi.

Tâm thần của Triệu Phong, liền tiến vào không gian mắt trái.

Phía trên kim cầu thần bí, Tử Vong Chi Mâu đang lặng lẽ trôi nổi, ý chí Tử Vong trong đó, đã bị Triệu Phong khu trục toàn bộ.

Triệu Phong sử dụng bí thuật trong “Linh Hồn Luyện Mâu Thuật”, đem ý chí linh hồn chuyển hóa thành hỏa diễm linh hồn đặc thù, chậm rãi tiến hành luyện hóa.

Một ngày nhanh chóng qua đi.

Toàn bộ thành viên trong đội ngũ của Cửu hoàng tử, gần như chỉ trong ngày đầu tiên, đã tiêu hao hết toàn bộ tài nguyên tích lũy trên người.

Tất cả mọi người đều có chút hối hận vì lúc trước không công phá nhiều truyền thừa một chút.

Mà Thần Cơ Tử, đã mua một bộ trận pháp vô cùng cao thâm từ trong Trận Phù Lâu, sau đó bố trí bên ngoài tường thành.

Ngày thứ hai, trong phòng ốc kim loại, Triệu Phong đột nhiên mở mắt.

- Không ngờ lại tiến hành thuận lợi như vậy.

Triệu Phong không khỏi cảm thấy kinh ngạc.

Chỉ mới hai ngày, hắn liền phát hiện, bản chất linh hồn của Tử Vong

Chi Mâu, mức độ phù hợp đã đạt được một nửa với hắn.

Bởi vậy, Triệu Phong dường như có thể bắt đầu bước tiếp theo rồi.

Chương 978: Bài Xích

Chỉ mới hai ngày, hắn liền phát hiện, bản chất linh hồn của Tử Vong Chi Mâu, mức độ phù hợp đã đạt được một nửa với hắn.

Loại tốc độ dung luyện này, còn vượt xa tưởng tượng của Triệu Phong.

Vụt...

Thân ảnh của Triệu Phong biến mất trong gian phòng kim loại, tiến vào Tiểu Thế Giới Mê Không Giới.

Ô...ô...ô...n...g!

Trước mắt Triệu Phong, xuất hện một vòng xoáy không gian, một cái Tử Vong Chi Mâu, bỗng nhiên xuất hiện.

- Đáng tiếc là ta không am hiểu áo nghĩa Tử Vong…

Triệu Phong thở dài.

Trong các truyền thừa Thần Mâu, không phải nghi ngờ, Tử Vong Chi Mâu có uy năng công kích rất mạnh.

Hơn nữa còn có tác dụng khắc chế trí mạng đối với sinh vật và linh hồn.

Cùng một loại Đồng thuật linh hồn, nhưng sử dụng Tử Vong Chi Mâu để thi triển, thì uy lực hoàn toàn bất đồng.

Nhưng điều kiện tiên quyết là áo nghĩa Tử Vong của người sử dụng, phải đạt đến trình độ nhất định.

Triệu Phong dung hợp ấn ký Lôi Kiếp, cho nên ngược lại có chút tâm đắc với áo nghĩa Hủy Diệt.

Theo lý thuyết, Phá Diệt Chi Mâu mới là Thần Mâu thích hợp với Triệu Phong hơn.

Nhưng nếu không lợi dụng Tử Vong Chi Mâu này, Triệu Phong lại có chút không cam tâm.

- Có lẽ nên dung hợp với vị trí mắt phải.

Mắt trái của hắn có Thần Linh Nhãn, nếu như tùy tiện dung hợp, không biết sẽ phát sinh biến cố gì.

Triệu Phong thà rằng hủy diệt Tử Vong Chi Mâu, chứ không muốn Thần Mâu gặp phải chuyện ngoài ý muốn.

Dù sao thì Thần Linh Nhãn cũng đã thay đổi vận mệnh của Triệu Phong, một đường theo hắn phát triển cho đến nay.

- Vậy thì bắt đầu thôi.

Triệu Phong có chút kích động.

Ý chí linh hồn cường đại, bao trùm lấy Tử Vong Chi Mâu, dung nhập vào trong cơ thể Triệu Phong, di động đến vị trí mắt phải của hắn.

- Dung luyện.

Trong linh hồn của Triệu Phong, tràn ra một luồng lực lượng linh hồn tuyệt cường, dựa theo bí pháp trong Linh Hồn Luyện Mâu Thuật, chuyển hóa nó thành một đoàn u hỏa màu nâu tím.

Lần này là đem Tử Vong Chi Mâu và linh hồn của Triệu Phong, đồng thời luyện hóa, khiến cho hai thứ dần dần nảy sinh sự tương động.

Mục tiêu là đem Tử Vong Chi Mâu linh hồn thể dung nhập vào trong linh hồn của Triệu Phong.

Một khi thành công, việc theo chỉ cần dựa vào bí pháp trong Linh Hồn Luyện Mâu Thuật, điều hòa Tử Vong Chi Mâu và linh hồn của Triệu Phong trong thời gian dài, như vậy có thể khiến Tử Vong Chi Mâu triệt dung hợp làm một thể với linh hồn của Triệu Phong.

Khi đó, Tử Vong Chi Mâu chính là của Triệu Phong rồi.

Ô...ô...ô...n...g!

Tử Vong Chi Mâu ghé sát tại vị trí mắt phải của linh hồn Triệu Phong.

Một đoàn hỏa diễm linh hồn màu nâu tím, không ngừng thiêu đốt tại vị trí mắt phải của hắn.

Loại thiêu đốt linh hồn này, phảng phất như rơi xuống biển lửa Địa Ngục, toàn thân cảm thấy bị thiêu đốt, từ vị trí đôi mắt lan ra khắp toàn thân.

Toàn thân Triệu Phong khẽ run, mồ hôi nóng đầm đìa, nhưng vẫn cắn răng chịu đựng.

Thời gian dần trôi qua, mắt phải trong linh hồn của Triệu Phong, đã bắt đầu lõm vào.

Đồng thời, hắn còn phát hiện màu sắc xung quanh Tử Vong Chi Mâu linh hồn thể, bắt đầu xuất hiện biến hóa rất nhỏ, bên trong lóe lên một tia sáng màu tím.

Tia dấu hiệu này, theo như mô tả trong Linh Hồn Luyện Mâu Thuật, thì ít nhất phải mất ba ngày mới xuất hiện.

Nhưng Triệu Phong chỉ mới dung luyện hai canh giờ, không ngờ Tử Vong Chi Mâu lại xuất hiện loại biến hóa này.

- Dường như rất dễ.

Vẻ mặt Triệu Phong thoáng mừng rỡ.

Xem ra huyết mạch đồng tử cường đại và mình, dường như rất có duyên thì phải.

Bởi vậy, Triệu Phong cũng có thể rút ngắn sự thống khổ khi thiêu đốt linh hồn.

Triệu Phong đắm chìm vào thế giới linh hồn, vừa chịu đựng giày vò, vừa mơ hồ có chút chờ mong sẽ đạt được thu hoạch nào đó.

Lúc này, màu sắc của Tử Vong Chi Mâu ở trạng thái linh hồn và linh hồn của Triệu Phong, đã có chút tương đồng.

- Tốt.

Triệu Phong bắt đầu vận chuyển pháp quyết, dẫn dắt linh hồn của bản thân dung hợp với Tử Vong Chi Mâu.

Thịch thịch…

Nhưng bỗng nhiên, mắt trái của Triệu Phong đột nhiên nhảy lên.

Giống như chịu sự kích thích nào đó, khí tức lực lượng ngủ say bên trong Thần Linh Nhãn, đã bị kích phát ra.

Ầm...

Bên trong Thần Linh Nhãn, bắn ra một luồng khí tức Thái Cổ bản nguyên bá đạo, ngạo thị Man Hoang, bễ nghễ thiên hạ, luồng khí tức cường hãn tuyệt luận này, không ngừng lưu chuyển bên trong linh hồn thể của Triệu Phong.

Lúc luồng khí tức này chạm đến Tử Vong Chi Mâu sắp dung hợp.

Toàn bộ linh hồn của Triệu Phong, đột nhiên chấn động, bộc phát ra một luồng khí tức Thái Cổ Hồng Hoang khổng lồ.

Luồng khí tức Thái Cổ này tràn ngập trong linh hồn của Triệu Phong, bài xích hết thảy toàn bộ khí tức của những vật ở bên ngoài.

- Tại sao lại như vậy? Thần Linh Nhãn không ngờ lại bài xích Tử Vong Chi Mâu.

Tâm thần Triệu Phong run lên mãnh liệt, trên trán ứa ra mồ hôi như mưa.

Vào thời khắc mấu chốt, không ngờ Thần Linh Nhãn lại xuất hiện loại biến cố này.

Hành vi của Thần Linh Nhãn, khiến Triệu Phong có cảm giác giống như nó đang cưỡng chiếm lãnh địa.

Không ngờ lại sinh ra sự bài xích đối với đồng tử linh hồn bên ngoài.

Ô...ô...ô...n...g!

Lúc Tử Vong Chi Mâu đang dung hợp bị luồng khí tức Thái Cổ Hồng Hoang này trùng kích, liền đột nhiên run lên, linh hồn chấn động hỗn loạn, thậm chí theo bản năng giãy giụa thoát khỏi linh hồn của Triệu Phong.

- Không đúng, có lẽ là Thần Linh Nhãn cảm thấy đẳng cấp của Tử Vong Chi Mâu quá thấp.

Triệu Phong cẩn thận cảm nhận.

Lúc Tử Vong Chi Mâu cảm nhận được sự tồn tại của Thần Linh Nhãn, lập tức run rẩy, chủ động thoát ly khỏi linh hồn của Triệu Phong.

Phảng phất như nó không dám cùng tồn tại trong một linh hồn với Thần Linh Nhãn.

Một phương diện khác, biểu hiện của Tử Vong Chi Mâu, cũng chứng minh rằng, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, hoàn toàn có tiềm lực trở thành Thần Mâu thứ chín.

Bằng không, đường đường là hậu duệ của Bát Đại Thần Mâu, tại sao lại khuất phục trước Thần Linh Nhãn, nó hẳn phải chống lại mới đúng.

- Không tốt, Tử Vong Chi Mâu xảy ra chuyện ngoài dự liệu rồi.

Lúc Triệu Phong đang tự suy ngẫm.

Trong lúc không chú ý, Tử Vong Chi Mâu linh hồn thể bắt đầu xuất hiện sự hỗn loạn một luồng khí tức linh hồn chấn động, bắt đầu tản ra.

- Thu.

Mắt trái của Triệu Phong, tập trung vào Tử Vong Chi Mâu, hút nó vào không gian mắt trái.

Vụt...

Sau khi Triệu Phong tiến vào không gian mắt trái, Tử Vong Chi Mâu lập tức bị áp chế triệt để.

Đồng thời, Thần Linh Nhãn cũng dần khôi phục bình tĩnh, luồng khí tức Hồng Hoang kinh khủng kia, dần biến mất trong linh hồn Triệu Phong.

- Phù, nguy hiểm thật…

Triệu Phong thở dài một hơi.

Kết quả là, mất hai ngày uổng công, thậm chí thiếu chút nữa còn hủy luôn Tử Vong Chi Mâu.

Phải biết rằng, một khi Tử Vong Chi Mâu bị hủy diệt, nó sẽ lại lần nữa khôi phục trên người Tử Vong Đại Đế.

- Không ngờ lại xuất hiện tình huống như vậy.

Triệu Phong cau mày, đây quả thật là điều mà hắn không ngờ tới.

Cứ như vậy, Triệu Phong không khỏi cảm thấy việc bản thân tiêu phí

trong Thần Pháp Cung, quả thật có chút thiệt thòi.

Phân Hồn Quyết chỉ có tầng thứ nhất, có thể tu luyện hay không cũng khó mà xác định được.

Còn Tử Vong Chi Mâu thì lại bị Thần Linh Nhãn bài xích, không thể nào dung nhập vào trong linh hồn của Triệu Phong, nói cách khác, giá trị của Linh Hồn Luyện Mâu Thuật cũng chưa được thể hiện rõ.

- Chỉ có thể tạm thời bỏ qua thôi.

Trước mắt, Triệu Phong cũng không nghĩ ra biện pháp giải quyết.

Ngoài ra, Triệu Phong cũng không am hiểu áo nghĩa Tử Vong, cho nên tác dụng của Tử Vong Chi Mâu đối với Triệu Phong, kỳ thật cũng không lớn.

Bởi vậy, Triệu Phong cũng không phiền não lắm.

Ngày hôm sau…

Triệu Phong rời khỏi gian phòng kim loại, đi thẳng tới Đoán Tạo Lâu.

- Khách nhân, đây là thứ ngài cần.

Đại hán ngăm đen đã sớm hoàn thành Tỏa Thiên Cung và ba mũi tên, sau đó đưa cho Triệu Phong.

Triệu Phong trực tiếp nhận lấy Tỏa Thiên Cung, cảm thấy cấu tạo bên trong dường như đã có chút khác biệt.

Mà ý chí linh hồn của Triệu Phong, lại càng thêm như ý, dung nhập vào bên trong Tỏa Thiên Cung, ở một trình độ nhất định, Triệu Phong

có thể càng phát huy được nhiều lực lượng của Tỏa Thiên Cung hơn.

Mặt khác, ba mũi tên này gồm một mũi hoàng kim, hai mũi ám kim, trên đó tản mát ra khí tức sắc bén kinh tâm động phách, ngoài ra, hoa văn và kết cấu của chúng, cũng có chút tương tự với Lục Thần Tiễn.

- Khách nhân cần bỏ ra một khoảng thời gian, dùng lực lượng linh hồn để tế luyện cây cung này, như vậy mới có thể vận dụng tốt năng lực “Linh Hồn truy tung”.

Đại hán ngăm đen cười nói.

Sau khi rời khỏi Đoán Tạo Lâu, Triệu Phong lại trở về gian phòng kim loại, tiến vào tu luyện.

- Cũng may việc cường hóa Tỏa Thiên Cung và luyện chế mũi tên, đều rất thành công.

Trong lòng Triệu Phong cũng trở nên cân bằng hơn.

Sau đó, Triệu Phong vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, một bên lợi dụng lực lượng linh hồn, tế luyện Tỏa Thiên Cung, đồng thời cũng chuẩn bị đột phá Đại Đế chi cảnh.

Cảnh giới linh hồn của Triệu Phong đã vượt qua cảnh giới tu vi rất nhiều, khiến cho tiến độ trở nên cực kỳ chậm chạp.

Mà nội tình tu vi của Triệu Phong, cũng đã cực kỳ vững chắc.

Hắn xuất ra một ít dược liệu thuộc tính Phong, Lôi, Hỏa, bắt đầu hấp thu tinh hoa thiên địa bên trong.

Một ngày sau…

Trên gian phòng ốc của Triệu Phong, ngưng hiện một vòng xoáy ba màu thanh, lam, hồng, vô cùng khổng lồ.

Rầm rầm rầm…

Vòng xoáy này phát ra khí tức vô cùng bạo ngược, Thủy Chi Phong Lôi, Mộc Chi Phong Lôi và Viêm Chi Phong Lôi, điên cuồng chuyển hóa không ngừng.

Tinh khí thiên địa nồng đậm xung quanh, kèm theo một ít khí tức Thái Cổ bị hút vào bên trong.

Năng lực thuộc tính Phong, Lôi, Viêm, trong kỳ trân dị bảo của Triệu Phong, đều bị Triệu Phong hút ra, dũng mãnh tiến vào không gian Chân Nguyên Hải.

- Triệu Phong đang đột phá?

Trong gian phòng bên cạnh, Thạch Vũ Lôi bị thanh thế to lớn của Triệu Phong kinh động.

Trong những gian phòng kim loại còn lại, các thành viên thuộc đoàn đội của Cửu hoàng tử, đều lục tục đi ra, trong lòng thầm cảm khái.

- Công pháp Phong Lôi cao thâm như thế, dường như bên trong còn ẩn chứa một loại thuộc tính lực lượng nào đó.

Toàn thân Kinh Khải cảm thấy áp lực.

- Chất lượng và số lượng chân nguyên của Triệu Phong, đều vượt

xa Đại Đế bình thường, có lẽ sẽ rất dễ dàng đột phá cảnh giới.

Ưng lão có thể cảm nhận được nội tình thâm hậu của Triệu Phong.

- Không tốt, đây là ngày cuối cùng của vòng công thành chiếm đất.

Ưng lão bỗng nhiên ý thức được chuyện gì đó.

- Có người đến.

Ánh mắt Tô Thanh Linh chợt lóe lên, lập tức nói.

- Nhanh đến chỗ tường thành.

Sắc mặt Ưng lão có chút khó coi, lập tức quát lớn.

Đoàn đội của Thất hoàng tử, còn có đoàn đội do ba vị hoàng tử khác liên hợp.

Nên biết rằng, Triệu Phong mới là trụ cột lớn nhất trong đoàn đội của Cửu hoàng tử, hơn nữa bản thân hắn còn là Tuần Thú Sư.

Mà thanh thế đột phá cường đại của Triệu Phong, bọn hắn tất nhiên cũng có thể cảm nhận được.

Chẳng lẽ lại bỏ qua cơ hội tuyệt hảo như vậy?

Đàn Yêu thú của Triệu Phong, mặc dù vẫn còn canh giữ trên tường thành, nhưng không có Tuần Thú Sư khống chế, chiến lực của đàn Yêu thú này, ít nhất cũng sẽ giảm xuống bốn thành.

Hơn nữa, Linh sủng cường đại nhất của Triệu Phong là Chấn Thiên Kim Viên, vẫn còn đang ở lại trong Vạn Huyết Điện để cường hóa

huyết mạch, không thể nào tham chiến.

- Triệu Phong làm sao bây giờ?

Trong mắt Tô Thanh Linh lập tức hiện lên vẻ phức tạp.

- Tạm thời cứ mặc kệ hắn, Thần Cơ Tử, toàn lực khống chế trận pháp.

Sắc mặt Ưng lão lộ vẻ kiên định, ánh mắt nhìn ra ngoài tường thành.

Chỉ thấy từng đàn Yêu thú che trời kín đất chậm rãi xông tới, phía sau đàn Yêu thú, còn có gần 30 tên tuyệt thế cường giả.

- Nhanh lên, Trương đại sư, nhanh khống chế Yêu thú của ngươi.

Ngũ hoàng tử gấp gáp nói.

- Triệu Phong đang đột phá, trong thời gian ngắn không thể chấm dứt, trước hết cứ giải quyết những thành viên khác, nếu chiếm lĩnh được tòa Thiên Cơ thành này, chúng ta sẽ thắng.

Trong lòng Thập Nhị hoàng tử vô cùng mừng rỡ.

- Đây là ngày cuối cùng của vòng thứ hai, phải nắm chặt lấy thời gian này.

Nhị hoàng tử quát lớn một tiếng, tinh quang trong mắt bắn ra bốn phía.

Người công thành, chính là đoàn đội liên hợp của ba vị hoàng tử.

Ngày cuối cùng của vòng công thành chiếm đất, thường là một trong

những ngày phát sinh chiến tranh kịch liệt nhất.

Chỉ cần hoàng tử tiến vào trong gian phòng kim loại, đóng xuống Thái Tử ngụy ấn, như vậy Thiên Cơ thành sẽ tự động phòng thủ một ngà.

Đợi đến ngày hôm sau thì vòng thi cũng kết thúc, lúc đó bọn hắn sẽ trực tiếp thắng lợi, cũng không cần lo lắng bị người khác công thành nữa.

Chương 979: Nghịch Chuyển Cục Diện

- Toàn lực phòng thủ.

Ánh mắt Ưng lão đầy vẻ lo lắng, vội vàng chỉ huy.

Những thành viên còn lại, đều đứng trong trận pháp phòng ngự của Thần Cơ Tử, tiến hành phòng thủ.

Cũng may là đàn Yêu thú bên ngoài tường thành vẫn nghe theo mệnh lệnh của Triệu Phong lúc trước, giữ vững vị trí này.

Lúc đoàn đội liên hợp của ba vị hoàng tử công tới, chúng sẽ lập tức phản kích.

Thế nhưng, không có Tuần Thú Sư khống chế đàn Yêu thú, chiến lực của bọn chúng hiển nhiên đã giảm đi nhiều.

Những Yêu thú này không có sự khống chế của Tuần Thú Sư, đều trực tiếp xông ra khỏi trận pháp.

- Ưng lão, những Yêu thú này, không chịu sự khống chế của chúng ta.

Thạch Vũ Lôi nhìn thấy tình huống như vậy, không khỏi có chút bất đắc dĩ.

Cũng may là những Yêu thú này, sau nhiều lần chịu thiệt, đã biết phải canh giữ bên trong trận pháp.

- Có thể thủ được bao lâu thì thủ.

Ánh mắt Ưng lão thoáng trầm xuống, lời nói vô cùng kiên định.

- Xem ra Triệu Phong thật sự đang đột phá rồi.

Cách ngoài tường thành không xa, Nhị hoàng tử khẽ vuốt cằm.

- Các ngươi cũng lên đi.

Sau khi xác định Triệu Phong thật sự bế quan đột phá, Nhị hoàng tử lập tức ra lệnh.

- Toàn bộ xông lên tấn công đi!

Vẻ mặt Thập Nhị hoàng tử tràn ngập hưng phấn, lập tức ra lệnh.

Vụt vụt vụt...

Đoàn đội liên hợp của ba vị hoàng tử, có đến gần ba mươi tên cường giả, tất cả đều trực tiếp bay lên, tấn công tới chỗ tường thành kim loại của Cửu hoàng tử.

- Nhị hoàng tử, hẳn là vẫn không quên Huyết khế ước mà chúng ta đã ký kết.

Sắc mặt Ngũ hoàng tử vẫn trầm tĩnh.

Thiên Cơ thành bị công phá, chỉ có một vị hoàng tử có thể tiến vào.

Mà vòng thứ hai chỉ còn lại một ngày cuối cùng, cho nên việc ba vị hoàng tử muốn thay nhau tiến vào Thiên Cơ thành, cũng không thể

thực hiện được.

Bởi vậy, cho nên ba vị hoàng tử đều ký kết Huyết khế ước.

Quyển trục Huyết khế ước là do Thiên Cơ tộc tạo ra, hiện nay truyền lưu trên thế gian đã rất thưa thớt.

Bình thường, chỉ có dưới tình huống đặc thù thì mới sử dụng quyển trục này.

Nội dung ba vị hoàng tử ký kết là: Nhị hoàng tử tiến vào Thiên Cơ thành, phải giúp đỡ tất cả thành viên của những hoàng tử còn lại, giúp bọn họ giao dịch thứ bọn họ muốn bên trong Thiên Cơ thành, hơn nữa không được nuốt riêng bất cứ tài nguyên nào.

- Tất nhiên.

Sắc mặt Nhị hoàng tử vẫn trấn định.

Đây là cơ hội cuối cùng, chỉ cần có thể tiến vào Thiên Cơ thành là được.

- Mặt khác, các ngươi phải phòng bị Thất hoàng đệ cho ta, một khi đội ngũ của Thất hoàng đệ bất ngờ đánh tới, các ngươi phải trực tiếp sử dụng Long vận khí để ngăn cản bọn chúng.

Nhị hoàng tử mặt không đổi sắc, truyền âm cho hai vi hoàng tử.

Cách ngoài Thiên Cơ thành trăm dặm, trong một khu rừng nhỏ, đoàn đội của Thất hoàng tử đang tập trung tại nơi này.

- Chúng ta đã không còn năng lực tự mình công thành, chỉ có thể đợi sau khi ba vị hoàng tử và Cửu hoàng tử đánh nhau lưỡng bại câu

thương, sau đó mới ra tay.

Nho sinh ngọc diện chậm rãi phân tích.

Linh hồn và Thánh thể của Ám Hồn Thánh Chủ, đều đã bị Triệu Phong đánh cho trọng thương.

Thương thế tại phương diện Thánh thể thì còn dễ dàng chữa trị, nhưng tổn thương do lực lượng Lôi Kiếp tạo thành, thì lại không có biện pháp.

Hơn nữa, đàn Yêu thú của Trương Ích cũng tổn thất vô cùng nghiêm trọng

- Nếu Triệu Phong không xuất quan, có lẽ ba vị hoàng tử sẽ rất dễ dàng công phá tường thành, như vậy thì chúng ta phải xử lý thế nào?

Khương Hào đột nhiên lên tiếng.

Thành viên trong đoàn đội do ba vị hoàng tử liên hợp, mặc dù thực lực chênh lệch lớn, nhưng nhân số lại rất đông.

Nếu Thất hoàng tử đọ sức với ba vị hoàng tử, đến cuối cùng thì phần thắng của ba vị hoàng tử vẫn lớn hơn.

Bên trong đoàn đội, những thành viên còn lại cũng đều nhìn về phía nho sinh ngọc diện, bọn họ cũng có nghi hoặc như vậy.

- Nếu đổi lại là các ngươi, chẳng lẽ lại lựa chọn đột phá vào lúc này sao?

Ánh mắt nho sinh ngọc diện trở nên thâm trầm.

Mọi người đều trầm mặc, chỉ cần không phải kẻ ngốc, chắc chắn sẽ không lựa chọn đột phá vào lúc này.

- Việc Triệu Phong đột phá, có lẽ không mất bao lâu nữa.

Kinh Phong Thánh Chủ lên tiếng.

Với thực lực cường đại của Triệu Phong, có thể thấy được nội tình trụ cột của hắn rất vững chắc.

Thậm chí, Kinh Phong Thánh Chủ còn hoài nghi, nếu như Triệu Phong tận lực áp chế tu vi, thì có lẽ việc đột phá cũng không mất quá nhiều thời gian.

- Chúng ta vẫn còn hi vọng.

Lỗ Thiên Tử lập tức nói.

Chỉ khi Cửu hoàng tử và ba vị hoàng tử toàn lực giao chiến, mới có thể xảy ra tình huống lưỡng bại câu thương.

Bởi vì Cửu hoàng tử đã chiếm lĩnh một tòa Thiên Cơ thành, cho nên áp lực lên phía Bát hoàng tử cũng lập tức yếu đi.

- Cuối cùng hắn cũng đột phá Đại Đế rồi.

Vũ Thiên Ngô thầm nghĩ, huyết mạch trong cơ thể đột nhiên chấn động.

Mặc dù hắn biết thực lực cảnh giới Vương Giả của Triệu Phong cực kỳ thâm bất khả trắc.

Nhưng Vũ Thiên Ngô càng hi vọng có thể đọ sức với Triệu Phong khi

cảnh giới tương đương.

- Chậc chậc, ta thấy Triệu Phong nhất định là cố ý lựa chọn lúc này để đột phá, đoán chừng là muốn thử xem thu hoạch bên trong Thiên Cơ thành.

Bách Luyện Thánh Chủ mỉm cười, hắn cũng không tin Triệu Phong lại ngu xuẩn, lựa chọn đột phá vào lúc này.

Trong gian phòng kim loại ở bên dưới vòng xoáy Phong Lôi.

Mặc dù Triệu Phong đang đột phá, nhưng hắn vẫn phân ra một phần ý niệm để quan sát tình hình chiến đấu bên ngoài tường thành, còn một phần ý niệm khác thì vẫn không ngừng tế luyện Tỏa Thiên Cung.

- Tệ luyện hoàn thành.

Tâm thần Triệu Phong khẽ động.

Lúc này, Tỏa Thiên Cung và ý chí linh hồn của Triệu Phong, đã có một tia liên hệ.

Cùng lúc đó.

Đoàn lốc xoáy Phong Lôi trong gian phòng của Triệu Phong, liền rất nhanh thu liễm rồi biến mất.

Nội tình của Triệu Phong rất mạnh, lại thêm có nhiều loại dược liệu quý hiếm, cho nên rất dễ dàng đột phá Đại Đế.

Trong không gian Chân Nguyên Hải của Triệu Phong, chân nguyên Phong Lôi ba màu càng thêm tinh thuần, chân nguyên ba màu này cấp tốc chuyển hóa bên trong không gian Chân Nguyên, giống như

một đoàn lốc xoáy phong bạo.

Không lâu sau, Triệu Phong đã củng cố khí tức vững chắc.

Sau hi đột phá cảnh giới Đại Đế, thực lực của Triệu Phong cũng không tăng trưởng rõ ràng lắm.

Chẳng qua số lượng và chất lượng chân nguyên, đều có tăng trưởng.

Vốn dĩ, chất lượng chân nguyên của Triệu Phong có thể sánh ngang Chuẩn Thánh Chủ.

Bây giờ, cường độ chân nguyên trong không gian Chân Nguyên Hải của Triệu Phong, đã vượt xa Chuẩn Thánh Chủ, gọi là chân nguyên mạnh nhất cũng không quá đáng.

Bởi vì trên Thánh Chủ, chân nguyên sẽ chuyển hóa thành Huyền Quang Thánh Lực.

Meo meo…

Lúc này, Tiểu Tặc Miêu đột nhiên xuất hiện trước mặt Triệu Phong, giao Mê Không Giới cho hắn.

Vụt...

Đeo Mê Không Giới vào, Triệu Phong liền hóa thành một đạo lưu quang, trực tiếp xông ra.

Trên tường thành kim loại.

Vô số Yêu thú và ba mươi tên cường giả, gồm Đại Đế, Chuẩn Thánh

Chủ, đều áp bách tới.

Trận pháp phòng ngự do Thần Cơ Tử khống chế, cũng không chịu nổi sự tiêu hao, liền trực tiếp bị nghiền nát.

Tô Thanh Linh trong đội ngũ của Cửu hoàng tử đã bị thương, đang tiếp nhận sự trị liệu của Chu Tố Nhi.

Thạch Vũ Lôi tay cầm cự thuẫn ố vàng, ngăn cản phía trước, nhưng tác dụng không lớn, nhân số của đối phương quá đông, không ngừng quần công.

Phần lớn Yêu thú của Triệu Phong, bị ba vị Tuần Thú Sư tập trung nhắm vào, thương vong vô cùng nghiêm trọng.

Cửu hoàng tử nâng Thái Tử ngụy ấn đã ảm đạm hào quang lên. Chuẩn bị phóng thích Long vận khí.

- Ta tới chậm rồi.

Thanh âm của Triệu Phong, trực tiếp vang lên trong linh hồn của mọi người.

Ngay lập tức, Cửu hoàng tử liền thu hồi Thái Tử ngụy ấn, mà mọi người xung quanh cũng thở phào nhẹ nhõm.

Bọn hắn cố thủ đến tận bây giờ, chính là đợi Triệu Phong xuất quan.

- Triệu Phong, nhanh khống chế đàn Yêu thú.

Ưng lão mừng rỡ, lập tức nói.

Triệu Phong đột phá Đại Đế nhanh như vậy, hoàn toàn vượt xa dự

liệu của hắn.

Nhưng lúc này, hắn cũng không quan tâm nhiều, chỉ cần Triệu Phong lại khống chế đàn Yêu thú, cộng thêm thực lực cường đại của hắn, vẫn có khả năng giữ vững được Thiên Cơ thành.

- Triệu Phong, cho dù bây giờ ngươi đột phá cũng vô dụng, tất cả chúng ta đã đánh tới rồi.

Tiết Viễn cười lớn từ xa.

Thành viên của ba vị hoàng tử, cơ bản đã đến trên tường thành kim loại, hơn nữa những thành viên còn lại của Cửu hoàng tử, cũng tiêu hao rất nhiều, thậm chí còn có mấy người bị thương.

Một mình Triệu Phong, chẳng lẽ có thể đối kháng với gần 30 tên Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ?

- Hừ, vậy ta sẽ cho các ngươi rơi xuống.

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, sắc mặt trở nên lạnh lùng.

Phốc…

Tay trái của Triệu Phong vung lên, Vân Tằm Tiên Điệp liền trực tiếp xuất hiện.

Huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng khủng bố, liền khiến cho tâm thần mấy vị Đại Đế tại đây run lên, huyết mạch trong cơ thể bị áp chế, hô hấp cực kỳ khó khăn.

Không đợi mọi người kịp phản ứng, Vân Tằm Tiên Điệp liền há miệng phun ra, chỉ thấy một loạt tơ tằm ngũ sắc, chỉ trong giây lát đã

bắn đầy hư không, bao phủ phương viên mấy trăm trượng xung quanh.

- Nực cười, Vân Tầm Tiên Ti của Vương triều, há có thể vây khốn được nhiều người của chúng ta như vậy.

Một gã Đại Đế, không nhịn được mà bật cười trước hành vi ngu xuẩn của Triệu Phong.

Gần 30 tên thành viên, đều trực tiếp phóng tới chỗ Triệu Phong và những thành viên khác trong đội ngũ của Cửu hoàng tử, mà năng lực trói buộc của Vân Tầm Tiên Ti bị phân hóa quá mức, cho nên ngay cả mội người cũng không thể trói được.

Một vài vị cường giả bị Vân Tầm Tiên Ti dính lên người, liền bộc phát chân nguyên, chấn văng nó.

Nhưng ngay sau đó, Vân Tầm Tiên Điệp đột nhiên vỗ cảnh, một loạt phấn hoa màu sắc rực rỡ, liền tạo thành một trận lốc rực rỡ nhiều màu sắc, quét qua phương viên mấy trăm trượng.

Triệu Phong vốn chỉ định dùng Vân Tầm Tiên Ti để hấp dẫn lực chú ý của địch quân, như vậy thì Thải Mộng Phấn Hoa mới có thể phát huy được tác dụng nhất định.

Dù sao thì mọi người cũng đã biết việc Triệu Phong có Vân Tầm Tiên Điệp, cho nên đối phương nhất định đã có phòng bị.

Mà trước đó, Triệu Phong đã truyền âm cho các thành viên khác trong đội ngũ của Cửu hoàng tử, để mọi người kịp thời rời khỏi phạm vi công kích của Thải Mộng Phấn Hoa.

- Không tốt, mau lùi lại.

- Là Thải Mộng Phấn Hoa.

Thải Mộng Phấn Hoa có thể xuyên qua tầng vật chất, thậm chí còn có hiệu quả nhất định đối với Thánh Chủ, năng lực phụ trợ còn mạnh hơn Vân Tầm Tiên Ti rất nhiều.

Đối diện với Thải Mộng Phấn Hoa, gần 30 tên thành viên đều có chút luống cuống, chỉ có thể không ngừng tránh né.

Cũng may là không có bao nhiêu người vì Thải Mộng Phấn Hoa này mà tạm thời mất đi năng lực chiến đấu.

Còn Triệu Phong, lại lợi dụng kẽ hở này để vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, phân hóa ra gần ngàn đạo ý niệm, dung nhập vào trong cơ thể Yêu thú.

Ngay lập tức, đàn Yêu thú bên dưới tường thành của Triệu Phong, liền bắt đầu xoay chuyển tình thế.

Dưới sự khống chế tinh tế của Triệu Phong, rất nhanh đã đánh lui đám Yêu thú đối diện, hơn nữa còn phân ra một bộ phận Yêu thú để ngăn cản đám cường giả Đại Đế ở trên tường thành.

Áp lực lên những thành viên còn lại trong đội ngũ của Cửu hoàng tử, liền giảm đi vài phần.

Mỗi lần Triệu Phong ra tay, đều có chuẩn bị cho tình huống tiếp theo.

- Các ngươi cũng ra ngoài phá phách một phen đi.

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm, tay trái vung lên.

Rầm rầm rầm…

Ba đạo thân ảnh kim quang cực lớn, tựa như Thái Sơn, hàng lâm trên tường thành kim loại.

Lệ khí hung thú khủng bố không gì sánh nổi, khiến cho một vài thành viên ở gần đó, đều cảm thấy tâm thần kinh hãi, vội vàng rút lui.

Ầm...

Ngay sau đó, bộ lông trên người ba đầu Chấn Thiên Kim Viên, liền trực tiếp dựng thẳng lên, cứng rắn như cương châm, cực kỳ sắc bén, một luồng khí tức cổ thú Thái Cổ Hồng Hoang, ầm ầm tản ra.

Một vài Đại Đế ở gần đó, bất ngờ không kịp phòng bị, liền bị luồng khí tức huyết mạch kinh khủng này, trực tiếp chấn cho thổ huyết.

Những Đại Đế ở cách xa hơn cũng cảm thấy tâm thần bối rối, huyết mạch trong cơ thể không ngừng run rẩy bất an.

- Yêu thú trong không gian Thái Cổ còn sót lại có huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng?

- Làm sao có thể chứ?

- Không ngờ Triệu Phong lại cường hóa cho Linh sủng của hắn loại huyết mạch trân quý như thế.

Những Đại Đế và Chuẩn Thánh Chủ công thành, đều kinh hãi không thôi.

Phải biết rằng, nơi này là không gian Thái Cổ còn sót lại, Yêu thú ở trong này đều có ẩn chứa huyết mạch Thái Cổ nhất định.

Một khi có được huyết mạch Thái Cổ, uy lực của nó thậm chí còn tiếp cận với những chủng tộc có huyết mạch trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Triệu Phong nhìn ba đầu Chấn Thiên Kim Viên của mình, hết sức hài lòng.

Lúc Triệu Phong đột phá, đã ra lệnh cho Tiểu Tặc Miêu cầm Mê Không Giới đến Vạn Huyết Điện để thu hồi những Chấn Thiên Kim Viên đã hoàn thành cường hóa.

Do thời gian có hạn, cho nên chỉ có ba đầu Chấn Thiên Kim Viên là hoàn thành cường hóa.

Chương 980: Sức Một Người

Những thành viên khác trong đoàn đội của Cửu hoàng tử, cũng khiếp sợ không thôi.

Bọn hắn đều cảm thấy, sau khi tiến vào Thiên Cơ thành, tài nguyên trong tay thiếu thốn nghiêm trọng, rất nhiều thứ mình cần đều không thể đạt được.

- Không ngờ Triệu Phong lại cường hóa huyết mạch Thái Cổ cho Chấn Thiên Kim Viên.

Vẻ mặt của Thạch Vũ Lôi có chút ngưng trệ.

Lúc hắn tiến vào Vạn Huyết Điện, hắn đã từng gặp Triệu Phong.

Lúc đó, hắn còn cho rằng Triệu Phong chỉ muốn cường hóa cho Linh sủng của hắn một vài loại huyết mạch bình thường.

Lúc này cẩn thận cảm nhận biến hóa của Chấn Thiên Kim Viên, mới biết đây là huyết mạch xếp hạng 421 trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, là huyết mạch Bá Lực Kim Cương tộc.

Mà thành viên của địch quân, thậm chí còn nghĩ cách để bắt sống ba đầu Chấn Thiên Kim Viên này.

Nhất là ba gã Tuần Thú Sư ở đằng sau, ánh mắt nhìn về phía Chấn Thiên Kim Viên, nóng bỏng dị thường.

- Lên!

Triệu Phong chia ra ba luồng ý niệm, dung nhập vào trong cơ thể của Chấn Thiên Kim Viên.

Thể tích của Chấn Thiên Kim Viên vô cùng khổng lồ, lại am hiểu lực lượng phòng ngự, thích hợp cho việc quần chiến thủ thành.

Grào...

Ba đầu Chấn Thiên Kim Viên, lập tức gào thét xông lên, lực phách Kim Cương vô cùng tạo thành quyền ảnh giống như phong bạo, quét ngang hết tất cả.

Có không ít Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ muốn xông lên, nhưng chỉ có thể lùi ra sau né tránh.

Ầm ầm ầm...

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lôi Thể, Xích Lôi Quang Dực sau lưng mở ra, trực tiếp nhảy vào chiến trường.

- Xích Lôi Phong bạo!

Triệu Phong nhảy vào trung tâm chiến trường, Xích Lôi Quang Dực sau lưng chấn động cuồng vũ, vô số Phong Lôi chân nguyên bắt đầu nổi lên, tạo thành một trận Xích Lôi Phong Bạo cực lớn.

Trung tâm của Xích Lôi Phong Bạo, bắn ra một đoàn Liệt quang Huyết Dương, giống như một vầng Huyết Nhật bạo ngược.

Huyết Ma Dương và Viêm Chi Phong Lôi, hai luồng lực lượng này có thuộc tính tương tự, trộn lại thành một đoàn, tạo thành Xích Lôi Huyết Viêm lực, dung nhập vào bên trong phong bạo.

Rầm rầm rầm…

Chỉ trong nháy mắt, Lôi quang nổ vang trong phong bạo xích sắc, nhiễm lên một tầng Huyết Dương, uy năng lập tức tăng lên vài lần.

Bao trùm toàn bộ địch nhân bên trong.

Chất lượng và số lượng chân nguyên của Triệu Phong hiện nay, đã vượt xa trước kia.

Loại chiêu thức công kích phạm vi lớn này, không có gì thâm ảo, nhưng lại phô bày ra đầy đủ uy lực chân nguyên mạnh nhất của Triệu Phong.

- Chân nguyên thật khủng khiếp, còn có đặc tính của Huyết Ma Dương nữa.

- Đây chẳng lẽ là chân nguyên mà một kẻ vừa tấn chức Đại Đế có thể đạt tới?

Phần đông Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ của địch quân, thân ở trong luồng Xích Lôi phong bạo này này, đều vận chuyển chân nguyên chống cự lại lực lượng xung quanh.

Phải biết rằng, chiêu thức công kích phạm vi lớn, rất hao tổn chân nguyên.

Mà lúc này, một chiêu của Triệu Phong lại đồng thời bao trùm tất cả bọn hắn.

- Nhanh, trước tiên hợp lực giải quyết Triệu Phong đã.

- Hắn là Tuần Thú Sư, giải quyết hắn xong, ba đầu Chấn Thiên Kim Viên kia cũng sẽ giảm mạnh sức chiến đấu.

- Không ngờ hắn lại chủ động xông tới, mọi người cùng lên đi!

Đối với thực lực của Triệu Phong, đám người Tiết Viễn, lão giả râu dê đều hiểu rất rõ.

Nhưng lúc này, bọn hắn người đông thế mạnh, trong gần 30 tên thành viên ở đây, có quá nửa là Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ, tất cả đều trực tiếp phóng tới chỗ Triệu Phong.

Đương nhiên, trong số những thành viên này, Đại Đế chiếm đa số, Chuẩn Thánh Chủ trong đoàn đội của những hoàng tử xếp hạng thấp này, cũng rất ít.

- Không tốt, bọn hắn đang vây công Triệu Phong.

Thạch Vũ Lôi giật mình, cảm thấy hành vi của Triệu Phong quá mức kích động, lỗ mãng rồi.

- Nhanh đi trợ giúp Triệu Phong!

Tô Thanh Linh vung tay một cái, một đạo ấn phù linh hồn lập tức xuất hiện.

Sau đó, tấm ấn phù linh hồn này liền hóa thành mấy đạo mũi tên linh hồn, phóng thẳng tới chỗ địch nhân đang hỗn loạn.

Sắc mặt Chu Tố Nhi đầy vẻ lo lắng, nhưng cũng không làm gì được, chỉ có thể ở phía sau trị liệu cho đàn Yêu thú.

Bọn hắn không biết tại sao Triệu Phong lại tùy tiện nhảy vào trung

tâm chiến trường.

Chỉ cần khống chế được Yêu thú, như vậy là có thể chống lại Thánh Chủ rồi.

Nhưng nhân số của quân địch quá nhiều, tất cả đều là tinh anh trong Đại Đế và Chuẩn Thánh Chủ, cho dù là Thánh Chủ cũng chỉ có thể tránh lui mà thôi.

- Đây là kế sách của Triệu Phong.

Kinh Khải bị Triệu Phong nô dịch thì lại không chút biến sắc, ngược lại ánh mắt nhìn Triệu Phong càng trở nên sùng kính hơn.

Khóe miệng Triệu Phong khẽ nhếch lên một nụ cười.

Một luồng Lôi Điện phong bạo xa xưa từ thời Hồng Hoang, từ sau lưng hắn mở ra, dung nhập vào trong hư không.

Trong phương viên gần trăm trượng, tất cả khủng bố xung quanh liền trở nên u ám mờ mịt, phong bạo tàn sát bừa bãi, vài tia áo nghĩa quy tắc của không gian Thái Cổ còn sót lại, đều bị Triệu Phong khống chế.

Tiểu Thế Giới của Triệu Phong muốn đồng thời vây khốn nhiều người, thì vẫn có chút khó khăn, bởi vậy, cho nên hắn mới dốc sức thu nhỏ phạm vi của Tiểu Thế Giới, tăng cường uy lực của nó.

Cho nên, hắn mới phải lao tới làm mồi nhử.

Hơn mười vị Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ phóng tới chỗ Triệu Phong, đều lập tức lâm vào Tiểu Thế Giới Phong Lôi của hắn.

Trong không gian này, lực lượng quy tắc trói buộc vô hình, lại tăng lên gấp mấy lần, uy áp Phong Lôi khủng bố, bỗng nhiên hàng lâm.

Hơn mười tên địch nhân vọt tới, lập tức lâm vào trong Tiểu Thế Giới, khoảng cách càng gần Triệu Phong thì bị áp chế càng mạnh.

- Đây là Tiểu Thế Giới? Không phải hắn chỉ mới đột phá Đại Đế hay sao?

- Làm sao có thể? Tiểu Thế Giới của hắn không ngờ có thể hoàn toàn dung nhập vào không gian Thái Cổ còn sót lại này.

- Không ngờ Triệu Phong có thể khống chế được vài tia áo nghĩa không gian Thái Cổ.

Phần đông cường giả địch quân bị vây khốn trong Tiểu Thế Giới của Triệu Phong, đều cảm thấy cực kỳ khiếp sợ.

Bọn hắn lúc này như hãm vào bùn sau, tiếp nhận càng nhiều áp chế của không gian Thái Cổ hơn.

Không gian Thái Cổ đối với thực lực của cường giả bên ngoài mà nói, có tính áp chế rất lớn, hiện nay, quy tắc áo nghĩa của không gian Thái Cổ, đã bị Triệu Phong khống chế vài tia, cho nên tính áp chế của không gian này, cũng cường đại hơn nhiều.

Không ít Chuẩn Thánh Chủ trực tiếp triển khai Tiểu Thế Giới của mình, chuẩn bị phá tan lực lượng Tiểu Thế Giới của Triệu Phong.

Nhưng Tiểu Thế Giới của bọn hắn tối đa chỉ có thể thi triển ra để bảo hộ bản thân, không cách nào dung nhập vào không gian Thái Cổ, lại càng không nói tới việc ảnh hưởng đến Tiểu Thế Giới của Triệu Phong.

Đồng thời, bên trong Tiểu Thế Giới Phong Lôi còn có vô số Lôi Điện phong bạo không ngừng hàng lâm, bọn hắn còn phải phân ra một phần tinh lực để ngăn cản.

- Nhanh, chúng ta hợp lực công phá Tiểu Thế Giới của Triệu Phong!

Lão giả râu dê lập tức hét lớn.

Tiểu Thế Giới của Triệu Phong ở trong không gian Thái Cổ còn sót lại, uy năng không phải tầm thường.

Ngay lập tức, hơn mười vị Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ, liền phóng xuất ra đủ loại công kích.

Nhưng bỗng nhiên, Triệu Phong lập tức đánh ra vại đạo Xích Lôi quang quyền.

Công kích của Triệu Phong ở trong Tiểu Thế Giới của hắn, uy năng tăng lên gấp đôi.

Nhưng Xích Lôi quang quyền mà Triệu Phong đánh ra lúc này, lại lấy Huyễn thuật làm chủ, trong đó có dung hợp với lĩnh vực Hồn đạo của Triệu Phong, trực tiếp vây khốn địch nhân trong Tiểu Thế Giới.

Đồng thời, Vân Tằm Tiên Điệp lại lần nữa vỗ động đôi cánh, một tầng phấn hoa màu sắc rực rỡ, lập tức tạo thành một trận lốc nhiều màu sắc, sau đó quét qua phương viên mấy trăm trượng.

Thải Mộng Phấn Hoa và Lĩnh Vực Huyễn đạo của Triệu Phong, đồng thời tác dụng lên người địch nhân, lại thêm lực lượng áp chế của Tiểu Thế Giới.

Đám người lão giả râu dê, Tiết Viễn bị vây khốn, lập tức cảm thấy bản thân như chìm vào trong thế giới Phong Lôi mê huyễn, tâm thần kiệt quệ, lực bất tòng tâm.

Cũng chính vì vậy mà công kích của mọi người cũng tứ tán ra, không hề tập trung tại một điểm, cũng không tạo thành thương tổn thực chất đối với Tiểu Thế Giới của Triệu Phong.

- Giao ra Hộ Long Ngọc, nếu không ta sẽ không khách khí đâu.

Triệu Phong phóng thích ý chí linh hồn, thanh âm vang vọng trong Tiểu Thế Giới Phong Lôi.

Mọi người chỉ cảm thấy thân thể và linh hồn lập tức bị vạn lôi oanh tạc, toàn thân tê liệt, nhất là tại phương diện linh hồn, chỉ cảm thấy một trận đau nhức tê dại kịch liệt.

- Ý chí linh hồn thật mạnh.

- Chúng ta không ra được rồi.

- Làm sao có thể?

Đám người Tiết Viễn, lão giả râu dê đều lộ ra vẻ mặt sợ hãi, thần sắc khủng hoảng.

Hơn mười vị Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ, dưới sự phối hợp của lực lượng Tiểu Thế Giới, Huyễn thuật Hồn đạo, Thải Mộng Phấn Hoa và ý chí linh hồn của Triệu Phong, liền bị vây khốn triệt để.

Mà ở xung quanh Tiểu Thế Giới của Triệu Phong, những đầu Chấn Thiên Kim Viên và đoàn đội của Cửu hoàng tử đang giao chiến với quân địch, cũng lập tức ngưng trệ.

Không ngờ Triệu Phong lại dùng sức một mình, chế trụ gần một nửa số thành viên trong đoàn đội của bọn chúng.

Cho dù là Thánh Chủ, cũng không thể làm được như vậy.

- Không phải Triệu Phong chỉ mới đột phá Đại Đế hay sao? Tại sao hắn lại có thể ngưng tụ ra Tiểu Thế Giới?

Thạch Vũ Lôi ngây ra như phỗng, nhìn về phía Tiểu Thế Giới Phong Lôi, thấy Triệu Phong giống như chúa tể thiên địa.

Hơn nữa, Tiểu Thế Giới mà Triệu Phong bày ra lúc này, tuyệt đối không tầm thường.

- Không ngờ lại thành công chế trụ hơn mười vị Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ.

Tô Thanh Linh đứng ở phía sau, trên mặt lộ vẻ không thể tin nổi.

Hơn nữa, lúc này Triệu Phong vẫn còn dư lực đối với đám địch nhân bị vây khốn, bắt đầu tiến hành vơ vét tài sản.

- Tốt.

Ưng lão không nhịn được mà khen ngợi.

Lúc Triệu Phong đột phá, Ưng lão đã nghĩ rằng Triệu Phong có lẽ có kế hoạch riêng của hắn.

Lúc này xem ra, hẳn là Triệu Phong muốn tranh thủ thu hồi một lượng Long vận khí nhất định cho Cửu hoàng tử, trước khi vòng thứ hai kết thúc.

Trong Tiểu Thế Giới Phong Lôi.

Phần đông Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ đều bị áp chế chiến lực, trên mặt đầy vẻ oán giận.

Bản thân bọn hắn cũng không có tận lực đi thu thập Long vận khí.

Mà vòng thí luyện Thái Tử thứ hai sắp chấm dứt, Hộ Long Ngọc đối với bọn hắn mà nói, cũng gần như không có tác dụng gì.

Cho dù bọn hắn có thể tiến vào Thiên Cơ thành, thì những hoàng tử sau lưng bọn hắn cũng không có ý định tranh đoạt Thái Tử vị.

Thế nhưng, bọn hắn nhiều người như thế, lại bị một mình Triệu Phong vây khốn, vơ vét tài sản. Mà lúc này, vô số thế lực cường giả ở ngoại giới đều đang quan sát bọn họ.

Nếu như bọn họ khuất phục Triệu Phong, giao ra Hộ Long Ngọc, vậy thì ngày sau làm sao còn có thể lăn lộn ở Đại Càn Vương triều nữa?

- Hừ, Triệu Phong, chúng ta sẽ không giao Hộ Long Ngọc ra đâu!

- Có bản lĩnh thì cứ giết hết chúng ta đi!

Những cường giả bị Triệu Phong vây khốn, đều cự tuyệt giao ra Hộ Long Ngọc.

Tất cả bọn hắn đều đến từ những môn phái thế lực bất đồng, bọn hắn tin chắc Triệu Phong cũng không dám đồng thời đắc tội với mười cái thế lực cường đại trong Vương triều.

- Ồ? Hộ Long Ngọc của ta đâu?

- Hộ Long Ngọc trên người của ta cũng không thấy nữa.

- Hộ Long Ngọc trong không gian trữ vật của ta cũng không thấy đâu nữa, thậm chí còn có một vài tài nguyên trân quý đã biến mất.

Ngay lập tức, đông đảo cường giả bên trong Tiểu Thế Giới Phong Lôi, bắt đầu nhao nhao hét lên.

Meo meo…

Bên cạnh Triệu Phong, một tia hư ảnh lóe lên, Tiểu Tặc Miêu đem về rất nhiều Hộ Long Ngọc, giao cho Triệu Phong.

Triệu Phong có chút chết lặng, hắn chỉ nói Tiểu Tặc Miêu cố gắng đi cướp một ít Hộ Long Ngọc, không ngờ lúc Tiểu Tặc Miêu tiến vào không gian trữ vật của bọn hắn, còn thuận tiện cầm theo cả một số trân bảo thiên địa.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu khoa tay múa chân với Triệu Phong một hồi, giống như đang nói, đây đều là những chiến lợi phẩm của mình.

Triệu Phong cười có chút bất đắc dĩ.

Thực ra, vừa rồi lúc phóng thích Lĩnh Vực Huyễn đạo và Thải Mộng Phấn hoa, Triệu Phong đã để Tiểu Tặc Miêu hành động.

Lúc đó, chính là lúc địch nhân lơ là, bất lực, cảm thấy yếu kém nhất.

Sau đó, Triệu Phong vì muốn để Tiểu Tặc Miêu thuận lợi đắc thủ, cho nên đã phóng xuất ra ý chí linh hồn, trùng kích phương diện linh hồn

của đám người, nhưng xem ra là đã phí công vẽ vời rồi.

Lúc này.

Ba vị hoàng tử đang quan sát trận chiến ở đằng sau, đều lộ ra vẻ mặt âm trầm.

Thế cục đang tốt, không ngờ lại lập tức nghịch chuyển.

- Chúng ta cũng lên đi!

Thanh âm trầm thấp của Nhị hoàng tử vang lên.

Nếu như ba người bọn họ còn không ra tay, e rằng trận chiến này, nhất định sẽ thua.

- Được, chúng ta ngăn thành viên của Cửu hoàng tử lại, Nhị hoàng tử hãy nhanh tiến vào trong tường thành kim loại, đóng xuống Thái Tử ngụy ấn.

Ngũ hoàng tử lập tức xuất ra Thái Tử ngụy ấn lập lòe hào quang.

Phốc…

Ba vị hoàng tử cuối cùng cũng không kìm nén nổi, tay cầm Thái Tử ngụy ấn, hào quang Long Văn bao phủ quanh người, sau đó đồng loạt bay về phái tường thành kim loại.

Chương 981: Chấn Nhiếp

- Không tốt, ba vị hoàng tử đến rồi.

Thạch Vũ Lôi nhìn về phía phương xa, thần sắc trầm trọng.

- Triệu Phong.

Ưng lão vội hét lên.

Trong đoàn đội của Cửu hoàng tử, người có thực lực mạnh nhất là Triệu Phong.

Mà lúc này, Triệu Phong dùng sức một mình, chế trụ hơn mười vị Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ, tin rằng Triệu Phong có lẽ có thực lực giải quyết bọn chúng.

Bởi vậy, đối mặt với ba vị hoàng tử.

Đoàn đội của Cửu hoàng tử vẫn có thực lực đánh một trận.

Ô...ô...ô...n...g!

Cửu hoàng tử bước ra một bước, Thái Tử ngụy ấn trong tay lấp lánh hào quang.

Ba vị hoàng tử phái đối diện, tất cả đều là cảnh giới Đại Đế.

Trong đó, thực lực của Nhị hoàng tử là tiếp cận Cửu hoàng tử nhất.

Nhưng nếu các hoàng tử sử dụng Long vận khí, vậy thì lại hoàn toàn bất đồng.

Ba vị hoàng tử, thậm chí có thể trực tiếp đề thăng chiến lực tới Chuẩn Thánh Chủ, thậm chí cao hơn.

Cũng may, lượng Long vận khí mà ba vị hoàng tử thu được, cũng không nhiều lắm.

Trong Tiểu Thế Giới Phong Lôi của Triệu Phong.

- Triệu Phong, ngươi thật hèn hạ, không ngờ lại sử dụng loại thủ đoạn trộm cướp như vậy.

- Triệu Phong, ngươi có vây khốn chúng ta cũng vô dụng, các ngươi nhất định sẽ thua.

- Ba vị hoàng tử, sử dụng Long vận khí, trong thời gian ngắn, chiến lực liền tiếp cận Thánh Chủ.

Mười mấy người bị Triệu Phong vây khốn, phát hiện ba vị hoàng tử tiến vào chiến trường, trong lòng lập tức mừng rỡ.

Lúc bọn hắn bị Triệu Phong vây khốn, tất cả Hộ Long Ngọc trên người đều bị lấy đi, thù này nhất định phải báo.

- Ha ha, Hộ Long Ngọc đã tới tay rồi, các ngươi còn không chịu rời đi thì ta cũng không khách khí nữa!

Triệu Phong bỗng nhiên cười lạnh một tiếng.

Vụt...

Một luồng diễm quang đỏ tươi lưu ly đột nhiên bùng lên, giống như một đoàn huyết sắc, vây quanh người Triệu Phong.

Toàn bộ thân hình của Triệu Phong, giống như bị một ngọn lửa thiêu đốt, màu sắc đỏ tươi, cộng thêm Thánh Lôi Thể Phách phụ trợ, càng giống một Huyết Diễm Ma TÔn.

- Đây là? Huyết Ma Dương?

- Tin tức quả nhiên là đúng, trên người Triệu Phong có mang huyết mạch Huyết Ma Dương của Thiết gia.

- Cùng xông lên, chế trụ Triệu Phong lại, chờ ba vị hoàng tử đến.

Những cường giả bị Tiểu Thế Giới của Triệu Phong vây nhốt, mặc dù trong lòng khiếp sợ, nhưng trước mắt, việc công chiếm Thiên Cơ thành là trọng yếu nhất.

Hiệu quả của Huyễn thuật Hồn đạo, Thải Mộng Hoa Phấn, đã sớm bị bọn hắn khu trừ.

Sở dĩ bọn hắn vẫn chần chờ trong Tiểu Thế Giới của Triệu Phong, là muốn chứng kiến ba vị hoàng tử tham chiến.

Ngay lập tức, đám cường giả chuẩn bị liên thủ, chỉ cần bọn hắn có thể chế trụ được Triệu Phong, ba vị hoàng tử sẽ trực tiếp xông lên, chiếm lĩnh Thiên Cơ thành.

Ầm ầm ầm...

Dưới huyết mạch Huyết Ma Dương cường đại, thân ảnh của Triệu Phong sau khi phát ra một tiếng nổ lớn, liền biến mất vô tung.

- Cẩn thận!

Một vị Chuẩn Thánh Chủ trong đó, có thể cảm nhận được dấu vết của Triệu Phong, cho nên lập tức hô lớn.

Một khắc sau, âm thanh Lôi Viêm nổ tung vang lên.

Trong đám người, có một tên Đại Đế Hư Thần Cảnh bị Triệu Phong một quyền đánh nát.

Hít…

Thành viên địch quân lập tức chết lặng, nhìn Triệu Phong hời hợt miểu sát một vị Đại Đế đỉnh phong.

Mọi người đã lường trước thực lực của Triệu Phong đã đạt tới cấp độ Thánh Chủ.

Nhưng tốc độ khủng khiếp như vậy, cho dù là Thánh Chủ am hiểu tốc độ, cũng còn kém xa.

- Nhanh bao vây hắn lại!

Toàn thân Tiết Viễn run lên, trực tiếp quát lớn.

Những người còn lại, từ trong khiếp sợ tỉnh lại, bắt đầu vận chuyển chân nguyên, bao vây Triệu Phong.

Không thể để Triệu Phong lợi dụng ưu thế tốc độ mà chậm rãi loại bỏ bớt thành viên của bọn hắn.

Ầm ầm ầm...

Lại một tiếng nổ vang lên, tại vị trí ban đầu của Triệu Phong lưu lại một đạo Lôi quang huyết diễm, hóa thành một tia Lôi Điện kinh hồng, phóng tới nơi có ít nhân số nhất.

Ầm...

Một tên Đại Đế, thấy Triệu Phong lao tới, lập tức vận chuyển chân nguyên hộ thể, nhưng vẫn bị Thánh Lôi Thể Phách của Triệu Phong nghiền nát, thân thể trực tiếp nổ tung.

Trong Tiểu Thế Giới Phong Lôi, Phong Lôi chân nguyên của Triệu Phong đạt được tăng phúc, tốc độ và lực lượng đều được phát huy đến cực hạn.

Nếu như mười mấy người này trước tiên phá vỡ Tiểu Thế Giới của Triệu Phong, thì vẫn có thể dây dưa cùng Triệu Phong giây lát.

Nhưng lúc này, chiến cuộc đã bị Triệu Phong khống chế, lúc này, bọn hắn ngay cả khả năng phá vỡ Tiểu Thế Giới của Triệu Phong cũng không còn.

- A…

Lại một tên Đại Đế, dưới tình huống toàn lực phòng ngự, nhưng vẫn bị Triệu Phong nhẹ nhàng nghiền thành bã vụn.

Hai bên địch ta, đều cảm thấy trái tim đập mạnh.

- Tốt, chỉ cần Triệu Phong giải quyết mười mấy người này, chúng ta vẫn còn hi vọng.

Ánh mắt Ưng lão vẫn rất bình tĩnh, thanh âm bình thản.

Phía bên kia, Chấn Thiên Kim Viên và những thành viên của Cửu hoàng tử đang giao chiến với thành viên của địch quân, toàn thân đều run rẩy.

Nhẹ nhàng loại bỏ Đại Đế như vậy, quả thực đơn giản không khác gì giết gà.

Bọn hắn chỉ có thể đặt hi vọng trên người ba vị hoàng tử.

- Triệu Phong, dừng tay!

Ba vị h Tiểu Tặc Miêu sắp chạy đến, thấy một màn như vậy, lập tức hét lớn.

- Đám ngu xuẩn này.

Ngũ hoàng tử lập tức mắng lớn.

Đám người lâm vào Tiểu Thế Giới của Triệu Phong, tự cho rằng Triệu Phong không làm gì được bọn hắn, kết quả hiện tại lại bị Triệu Phong loại bỏ như thế.

Nếu như mới đầu, toàn lực công phá Tiểu Thế Giới của Triệu Phong thì tốt rồi.

- Chúng ta cùng ra tay phá hư Tiểu Thế Giới của Triệu Phong!

Sắc mặt Nhị hoàng tử trở nên âm trầm, lập tức ra lệnh.

Không thể để Triệu Phong giảm bớt thành viên của bọn hắn.

Phốc…

Ba vị hoàng tử đồng loạt gật đầu, trường kiếm trong tay vung lên, lực lượng chân nguyên vận chuyển, một tầng hào quang Long Văn trực tiếp dâng lên.

- Không tốt, ba vị hoàng tử muốn phá hư Tiểu Thế Giới của Triệu Phong.

Sắc mặt Ưng lão khẽ biến, nhưng hắn lúc này còn đang giao chiến với một gã Chuẩn Thánh Chủ, không cách nào ra tay ngăn cản.

- Một khi Tiểu Thế Giới của Triệu Phong bị phá hỏng thì sẽ không ổn.

Tâm tình Thạch Vũ Lôi trở nên nặng nề, lúc này hắn phải ngăn cản công kích cho những thành viên còn lại trong đoàn đội.

Mà bên phía Cửu hoàng tử, thành viên chiến đấu thật sự rất ít.

Nếu không phải có ba con Chấn Thiên Kim Viên kiềm chế phần lớn địch nhân thì bọn hắn đã sớm thua rồi.

- Hừ!

Triệu Phong nhìn về phía ba tên hoàng tử, tay trái lập tức vung lên.

Chỉ thấy tám đầu Độc phong màu sắc rực rỡ, chỉ lớn bằng nắm tay, nhưng ẩn chứa khí tức cực kỳ khủng bố, trực tiếp bay thẳng về phía ba vị hoàng tử đang chuẩn bị công kích.

- Không tốt, là Ngũ Độc Kỳ Phong, mau lui lại!

Nhị hoàng tử lập tức kinh hô.

Ba vị hoàng tử, lập tức từ bỏ công kích, liền nhanh chóng rút lui.

Lai lịch của Ngũ Độc Kỳ Phong, mọi người đều hiểu biết nhất định.

Rầm rầm rầm…

Lúc ba vị hoàng tử chuẩn bị rút lui, tám đầu Ngũ Độc Kỳ Phong Võ giả đỉnh phong, liền trực tiếp tự bạo.

Mặc dù chỉ nổ ở phạm vi gần, nhưng vẫn lan tới chỗ ba vị hoàng tử, phương thức công kích của Phong Vương là tự sát, có thể tạo thành uy hiếp trí mạng đối với Đại Đế.

Tám đầu Phong Vương trực tiếp tự bạo, tất nhiên tạo thành ảnh hưởng không nhỏ đối với ba vị hoàng tử.

Sắc mặt của ba vị hoàng tử trở nên cực kỳ khó coi, Long vận khí đã bị tổn thất rất nhiều sau khi Ngũ Độc Kỳ Phong tự bạo.

- Tốt, Triệu Phong!

Ưng lão kinh hô một tiếng.

Triệu Phong lợi dụng Ngũ Độc Kỳ Phong, bức ba vị hoàng tử lui một khoảng xa.

Như vậy thì Triệu Phong sẽ có thêm thời gian giải quyết hết địch nhân trong Tiểu Thế Giới.

- Tại sao lại như vậy?

- Nhị hoàng tử, cứu chúng ta!

- Ba vị hoàng tử bị Triệu Phong bức lui rồi.

Những cường giả bị hãm trong Tiểu Thế Giới của Triệu Phong, nhìn thấy cảnh tượng này, trên mặt lập tức lộ vẻ tuyệt vọng.

Không ngờ Triệu Phong còn cất giấu thủ đoạn như vậy.

- Đáng giận, ngay từ đầu Triệu Phong hoàn toàn có thể lợi dụng Ngũ Độc Kỳ Phong để giải quyết chúng ta.

Một tên Đại Đế lập tức hét lên.

- Nhưng hắn cảm thấy việc này cũng không cần thiết lắm.

Một tên Chuẩn Thánh Chủ cảm thấy thể xác và tinh thần đều phát lạnh.

Nghe thấy những người này nói chuyện, những thành viên còn lại đều cảm thấy toàn thân run rẩy, tâm thần chấn động.

Quả thật là như vậy, Triệu Phong căn bản không cần vận dụng Ngũ Độc Kỳ Phong thì cũng đủ khả năng đẩy bọn hắn vào tuyệt cảnh.

Ầm...

Lúc mọi người còn đang thất thần, lại có hai tên Đại Đế bị Xích Lôi Viêm Quyền của Triệu Phong diệt sát.

- Chạy mau!

- Ta không muốn chết!

- Triệu Phong, đừng giết ta!

Tiết iễn cố gắng lùi về phía sau, không ngừng cầu xin Triệu Phong.

Hiện nay, đã có năm tên Đại Đế bị Triệu Phong dễ dàng loại bỏ.

Cho dù lúc này bọn hắn có hợp lực phá hư Tiểu Thế Giới của Triệu Phong, thì không thể là đối thủ của hắn.

Mọi người đều không còn chiến ý, chỉ có thể chạy về phía ba vị hoàng tử, chỉ hi vọng rằng ba vị hoàng tử có thể nhanh chóng chạy đến giải cứu bọn họ.

Phốc…

Xích Lôi Quang Dực của Triệu Phong lóe lên, để lại chuỗi tàn ảnh, trực tiếp xuất hiện sau lưng mọi người, chặn đường bọn hắn.

- Triệu Phong, hãy tha cho chúng ta.

- Chúng ta sẽ không đến tấn công nữa.

- Hộ Long Ngọc của ta đã bị ngươi lấy rồi, hãy bỏ qua cho chúng ta đi!

Trong lòng mọi người đều triệt để tuyệt vọng, thân ở trong Tiểu Thế Giới của Triệu Phong, bọn hắn không có khả năng chạy thoát.

Mà trong Tiểu Thế Giới của Triệu Phong, tốc độ của hắn lại đạt tới đỉnh cao, cộng thêm lực lượng khí lực cường đại của hắn, mọi người hầu như không có sức phản kháng.

- Ba vị hoàng tử, giao ra Thái Tử ngụy ấn, bằng không thì ta chỉ có thể đại khai sát giới mà thôi!

Triệu Phong từ trên cao lao xuống, giống như quân vương của toàn bộ thế giới Lôi Điện Phong Bạo, bao quát chúng sinh.

Ba vị hoàng tử ở phía xa, nghe thấy lời này, trái tim lập tức trầm xuống.

Nếu như Triệu Phong giết chết toàn bộ những cường giả kia, như vậy thì tội danh này sẽ rơi lên đầu Triệu Phong.

Nếu Triệu Phong tàn nhẫn đại khai sát giới, hắn sẽ đắc tội với hơn mười thế lực Tông môn của Vương triều.

Nhưng bây giờ Triệu Phong nói ra lời này, thì ý nghĩa lại hoàn toàn bất đồng.

Nếu ba vị hoàng tử cự tuyệt, vậy thì Triệu Phong sẽ giết chết tất cả mọi người, tất cả đều do lỗi của ba vị hoàng tử.

Bọn hắn thấy chết mà không cứu, vì Long vận khí mà vứt bỏ tính mạng của thành viên.

- Hừ, Triệu Phong, đừng có tàn sát đoàn đội của ta.

Nhị hoàng tử mặt không đổi sắc, lại hét lớn một tiếng, lại lao tới lần nữa.

Vẻ mặt của hai vị hoàng tử khác đều khẽ chấn động, bản thân không biết phải làm thế nào cho đúng.

- Có lẽ Nhị hoàng huynh có biện pháp.

Ngũ hoàng tử lộ ra nụ cười.

Nhị hoàng tử dùng loại phương thức này để cự tuyệt Triệu Phong.

Nếu cuối cùng Triệu Phong vẫn giết những thành viên này, vậy thì cũng không phải là các hoàng tử thấy chết mà không cứu, mà là do bọn hắn không cứu kịp.

Ngũ hoàng tử và Thập Nhị hoàng tử cũng lập tức hô lên, theo sát phía sau Nhị hoàng tử, phóng tới chỗ Triệu Phong, bắt đầu vận chuyển chân nguyên, chuẩn bị phá hư Tiểu Thế Giới của Triệu Phong một lần nữa.

- Ha ha!

Tay trái Triệu Phong vung lên, tám đầu Độc Phong màu sắc rực rỡ lại lần nữa xuất hiện.

Tám đầu Ngũ Độc Kỳ Phong trực tiếp phóng tới chỗ ba vị hoàng tử, trong đó có một đầu Ngũ Độc Kỳ Phong thể tích hơi lớn, màu sắc đặc biệt sặc sỡ, không ngờ là một đầu Phong Hoàng.

Ầm ầm ầm...

Ba vị hoàng tử lại lần nữa bị dọa cho thối lui, mà lần này, uy năng tự bạo của Ngũ Độc Kỳ Phong lại càng mạnh hơn.

Thập Nhị hoàng tử không ngờ lại bị độc khí lan đến gần, sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi.

- Không ngờ hắn vẫn còn Ngũ Độc Kỳ Phong.

Sắc mặt Nhị hoàng tử lập tức tái nhợt, cực kỳ phẫn nộ, nhưng lại không làm gì được.

Trên chiến trường, vô số cường giả đều nhìn về phía Triệu Phong, tâm thần run rẩy không thôi.

Những cường giả địch quân đang giao chiến với Ưng lão và Chấn Thiên Kim Viên, trong lòng cũng đều sợ hãi, dần dần mất đi chiến ý.

Thế cục hoàn hảo ban đầu, tất cả là vì sự tham dự của Triệu Phong mà lập tức nghịch chuyển.

Đàn Yêu thú dưới sự khống chế của Triệu Phong, lại dần dần chiếm được ưu thế.

Ba đầu Chấn Thiên Kim Viên có huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng trợ giúp những thành viên còn lại trong đội ngũ của Cửu hoàng tử, kiềm chế phần đông cường giả của địch quân.

Mà Triệu Phong lại dùng sức một mình, vây khốn hơn mười tên địch nhân, chặn đứng ba vị hoàng tử ở bên ngoài.

Nếu tiếp tục giằng co nữa, bên thua cuộc nhất định là ba vị hoàng tử.

Ba tòa Thiên Cơ thành còn lại, nhìn về trận chiến ở bên này, đồng dạng cũng chấn động vô cùng.

Trong rừng cây cách ngoài trăm dặm, đoàn đội của Thất hoàng tử chuẩn bị tùy thời xuất kích, nhưng từ đầu đến cuối đều không khởi hành.

Chương 982: Vòng Thứ Ba

Sắc mặt của ba vị hoàng tử đều trở nên âm trầm, bọn hắn không ngờ chiến cuộc cuối cùng lại biến thành như vậy.

Hiện nay bọn hắn đang rơi vào tình huống tiến thối lưỡng nan.

Công chiếm không được, mà nếu rút lui, tất cả những thành viên bị Triệu Phong vây khốn, đều sẽ tử vong.

Hơn nữa, phía sau vẫn còn Thất hoàng tử đang án binh bất động.

Cho dù ba vị hoàng tử bỏ ra một cái giá thảm tọng để đánh bại đoàn đội của Cửu hoàng tử, thì cũng không thể chống lại đoàn đội của Thất hoàng tử tập kích.

Cuối cùng, vẫn bị kẻ khác hớt tay trên.

- Nếu ba vị không đồng ý giao ra Thái Tử ngụy ấn, thì vẫn còn một biện pháp để có thể cứu thành viên của các ngươi.

Âm thanh lãnh đạm của Triệu Phong, lại lần nữa vang lên.

Trên chiến trường, hai bên địch ta tất nhiên đều biết rõ biện pháp này là gì.

- Được, ta nhận thua.

Nhị hoàng tử nhìn chằm chằm Triệu Phong, ánh mắt lạnh lẽo như băng, cầm Thái Tử ngụy ấn lên, một luồng ý niệm dũng mãnh tràn

vào bên trong.

Với cục diện hiện nay, bất kể phát triển như thế nào thì bọn hắn vẫn thua.

Nhị hoàng tử không muốn làm việc tốt cho Thất hoàng tử, lại càng không muốn giao Long vận khí cho Triệu Phong.

Mặt khác, hắn vốn không hề có ý tranh đoạt Thái Tử vị.

Nếu như toàn bộ thành viên của hắn đều chết ở đây, như vậy thì những thế lực ủng hộ sau lưng hắn, đoán chừng cũng sẽ thay đổi tâm tư.

- Nhị hoàng huynh, không nên vọng động.

Ngũ hoàng tử lập tức giật mình.

Hắn cũng biết phương pháp xử lý mà Triệu Phong nói đến là gì, nhưng nếu như bảo hắn nhận thua trước mặt nhiều người như vậy, thì hắn không làm được.

Hắn biết Nhị hoàng tử là một người trầm ổn, chắc chắn không phải là người bí quá mà hóa liều.

Nhưng một khi Nhị hoàng tử rời đi, hắn và Thập Nhị hoàng tử phải làm gì đây? Ngũ hoàng tử lập tức khuyên bảo Nhị hoàng tử.

Nhị hoàng tử cũng mặc kệ Ngũ hoàng tử, liền trực tiếp thông qua Thái Tử ngụy ấn, trực tiếp cầu cứu.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên trong Thái Tử ngụy ấn, đột nhiên tràn ra một loạt trận pháp phức tạp tối nghĩa.

Đồng thời, trên chiến trường, những Hộ Long Ngọc có mối liên hệ với “Thái Tử ngụy ấn” của Nhị hoàng tử, cũng lập tức lóe lên hào quang, đồng dạng cũng tràn ra một loạt trận pháp.

Phốc…

Nhị hoàng tử và thành viên của hắn, liền trực tiếp rời khỏi chiến trường.

- Ngũ hoàng huynh, chúng ta phải làm sao bây giờ?

Thập Nhị hoàng tử thấy Nhị hoàng tử rời khỏi, lập tức không biết phải ứng phó thế nào.

Ba vị hoàng tử bọn hắn liên thủ, cũng không phải là đối thủ của Cửu hoàng tử, mà bây giờ Nhị hoàng tử đã rời khỏi, bọn hắn cũng không biết phải làm gì.

Vẻ mặt Ngũ hoàng tử thâm trầm như nước, hắn rất không cam lòng, nhưng nhất thời cũng không nghĩ ra biện pháp gì.

Lúc hai vị hoàng tử đang băn khoăn.

Bên trong Tiểu Thế Giới Phong Lôi.

- Hoàng tử của các ngươi không muốn cứu các ngươi, vậy thì ta cũng không khách khí nữa.

Thanh âm của Triệu Phong, lại vang lên trong Tiểu Thế Giới.

Mấy người còn lại trong Tiểu Thế Giới, lập tức lộ vẻ hoảng sợ, toàn thân run rẩy ngã xuống đất.

- Đừng giết ta, Ngũ hoàng tử, nhanh cứu chúng ta!

- Ta đồng ý giao ra toàn bộ tài nguyên, đừng giết ta!

- Ngươi giết ta thì Trấn Hải điện sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Ầm ầm ầm...

Tiểu Thế Giới Phong Lôi của Triệu Phong đột nhiên co rút lại, áp chế không gian càng cường đại hơn, bao trùm lên toàn thân bọn hắn.

Bên trong Tiểu Thế Giới, vô số lực lượng Phong Lôi đều không ngừng giáng xuống.

Ầm ầm ầm...

Xích Lôi Quang Dực sau lưng chấn động mạnh, thân hình lóe lên, lập tức thu hoạch tính mạng của những người còn lại.

Phốc…

Sau khi giải quyết xong, Tiểu Thế Giới Phong Lôi của Triệu Phong liền biến mất.

Triệu Phong đứng lặng lẽ trên tường thành kim loại, chợt lộ ra nụ cười, nhìn về phương xa.

Trong rừng cây cách ngoài trăm dặm, tâm thần những thành viên thuộc đoàn đội của Thất hoàng tử cũng đều chấn động.

Bọn hắn vừa mới chuẩn bị hành động, chủ động liên hợp với Nhị hoàng tử và Thập Nhị hoàng tử.

Kết quả là Triệu Phong đã lập tức giải quyết mấy tên Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ còn lại.

- Không ngờ lại giết hết toàn bộ..

Tâm thần Khương Hào chấn động đến run rẩy.

- Tên Triệu Phong này, dường như ngay từ đầu đã nhìn thấu mưu kế của chúng ta.

Sắc mặt nho sinh ngọc diện chấn động, dường như chợt nghĩ đến điều gì đó.

- Làm sao có thể?

Thất hoàng tử không thể tin nổi.

Hành vi vừa rồi của Triệu Phong, quả thật đã tạo thành chấn nhiếp nhất định đối với bọn hắn.

Nhưng theo lời của nho sinh ngọc diện, bọn hắn ngay từ đầu đã nằm trong tính toán của Triệu Phong, điều này khiến bọn hắn lại càng không thể tin nổi.

- Ta hiểu rồi, sở dĩ lúc trước Triệu Phong lựa chọn đột phá, mục đích thật sự của hắn, chính là tránh cho chúng ta liên hợp với ba vị hoàng tử.

Nho sinh ngọc diện bỗng nhiên hiểu ra.

Triệu Phong bế quan đột phá, cố tình lộ ra nhược điểm, nên ba vị hoàng tử chắc chắn sẽ không nhịn được mà ra tay.

Thất hoàng tử muốn chiếm tiện nghi, chắc chắn sẽ án binh bất động, chờ đợi thời cơ.

- Làm sao có thể?

Khương Hào nghe nho sinh ngọc diện nói xong, lập tức ngốc trệ.

Nhưng nho sinh ngọc diện nói không sai.

Vào ngày cuối cùng, nếu không có biện pháp nào khác, bọn hắn rất có khả năng sẽ liên hợp với ba vị hoàng tử.

Mà lúc này, ba vị hoàng tử đã đại bại, chiến lực hao tổn nghiêm trọng, Nhị hoàng tử thậm chí còn trực tiếp nhận thua.

Chỉ còn lại hai vị hoàng tử, cho dù Thất hoàng tử liên thủ với bọn họ, thì cũng không đủ khả năng chống lại đoàn đội của Cửu hoàng tử.

- Chúng ta không chiến mà bại rồi.

Nho sinh ngọc diện thở dài.

Trên tường thành kim loại, đám người Cửu hoàng tử và Chấn Thiên Kim Viên vẫn đang giằng co với thành viên địch quân, thấy Triệu Phong trực tiếp tàn sát mấy vị Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ còn lại, đều kinh hãi tới lạnh người, hai chân phát run.

- Đi mau!

Ngũ hoàng tử lập tức hét lớn, lúc này hắn cũng từ bỏ việc công thành

rồi.

Nhưng hắn sẽ không nhận thua, chỉ cần đợi đến tối, lúc vòng thứ hai chấm dứt, bọn hắn chắc chắn sẽ được truyền tống ra ngoài.

- Nhanh lui lại!

Thập Nhị hoàng tử cũng kinh hãi hét lên.

Ngay lập tức, thành viên địch quân trên tường thành, liền thi triển bí pháp chạy trốn của mình, cấp tốc rời đi.

Đàn Yêu thú bên dưới, được Tuần Thú Sư khống chế, cũng đồng loạt rút lui.

- Muốn đi sao?

Tâm tình của Thạch Vũ Lôi cực kỳ sảng khoái, chuẩn bị giáng cho địch nhân một đòn nặng nề.

- Không cần đuổi!

Triệu Phong ngăn Thạch Vũ Lôi lại.

Đồng thời, mắt trái của hắn lóe lên một tia tinh thần dao động, lóe lên trong hư không rồi biến mất.

Ấn ký Thần Mâu đã hoàn thành.

- Ha ha, chúng ta thắng lợi rồi.

Thạch Vũ Lôi cũng biết đạo lý giặc cùng chớ đuổi.

Thành viên thuộc đoàn đội của Cửu hoàng tử, đều nhẹ nhàng thở phào, cảm thấy trận chiến này cũng không gian nan như trong tưởng tượng.

- Triệu Phong, lúc trước ngươi cố ý đột phá ư?

Ưng lão cẩn thận suy nghĩ, dường như đã hiểu tại sao Triệu Phong lại lựa chọn lúc này để đột phá, hắn cố tình để lộ ra sơ hở.

Một khi ba vị hoàng tử liên thủ với Thất hoàng tử, cho dù là Triệu Phong, cũng không có cách nào xoay chuyển được tình thế.

Cho nên Triệu Phong mới cố ý lộ ra sơ hở, để cho đoàn đội của Cửu hoàng tử lộ vẻ yếu thế.

Đối mặt với đối thủ tràn ngập sơ hở như vậy, đội ngũ của hai phe nhất định sẽ có tư tâm, chắc chắn không có khả năng liên thủ.

Mọi người nghe thấy Ưng lão nói ra lời này, dường như trong lòng cũng chợt thông suốt.

Trận chiến này, không chỉ đánh bại ba vị hoàng tử, đồng thời còn đẩy Thất hoàng tử ở trong chỗ tối vào tuyệt cảnh, có thể nói là một hòn đá ném hai chim.

Cho dù Thất hoàng tử có liên hợp với hai vị hoàng tử còn lại, cũng không có khả năng đánh hạ Thiên Cơ thành của Cửu hoàng tử.

Hiện nay, đoàn đội của Cửu hoàng tử đã vững vàng chiếm lĩnh được tòa Thiên Cơ thành này.

- Ha ha, còn chưa kết thúc đâu.

Triệu Phong chợt lộ ra nụ cười ý vị.

Phốc…

Trong tay Triệu Phong chợt xuất hiện một cây cổ cung ám ngân sắc, mặt ngoài điêu khắc hàng loạt hoa văn thần bí, hào quang rực rỡ, tạo thành một chuỗi đồ án lập thể giống như nòng nọc.

Những thành viên còn lại trong đội ngũ của Cửu hoàng tử đều nhìn về phía Triệu Phong, trên mặt lộ vẻ nghi hoặc.

Ngũ hoàng tử và Thập Nhị hoàng tử đã chạy đi xa như vậy, Triệu Phong còn muốn làm gì?

Triệu Phong khép hờ hai mắt, lợi dụng ấn ký Thần Mâu, cảm ứng vị trí của Ngũ hoàng tử.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong kéo động dây cung, Viêm Chi Phong Lôi dung nhập vào, một mũi Xích Lôi quang tiễn, lập tức ngưng tụ trên Tỏa Thiên Cung.

Vụt vụt vụt...

Mũi tên của Triệu Phong tùy ý bắn ra.

- Ồ?

Ngũ hoàng tử đã chạy đi rất xa, đột nhiên cảm thấy một tia khác thường, trong mơ hồ giống như có một con mắt đang theo dõi hắn.

Ngũ hoàng tử bỗng nhiên xoay người, lập tức nhìn thấy một đạo Xích Lôi quang tiễn đang phóng về phía hắn.

- Đánh lén?

Ngũ hoàng tử cực kỳ kinh hãi, lập tức vận chuyển chân nguyên, thi triển bí kỹ phòng ngự.

Ầm...

Bụi mù tản đi, toàn thân Ngũ hoàng tử đã bị cháy đen.

Cảnh giới của hắn chỉ là Đại Đế, tất nhiên không có khả năng ngăn cản được công kích của Triệu Phong.

Nếu như Triệu Phong toàn lực thúc dục Tỏa Thiên Cung, e rằng một mũi tên này đã lấy mạng của Ngũ hoàng tử rồi.

- Làm sao có thể? Khoảng cách xa như vậy, Triệu Phong vẫn có thể công kích đến chỗ chúng ta sao?

- Chạy mau, đúng là tà môn.

Trong lòng Ngũ hoàng tử phẫn hận vô cùng, lửa giận ngút trời, nhưng lại không làm gì được.

Vụt vụt vụt...

Lại một mũi tên nữa bay đến, lần này, mục tiêu là Thập Nhị hoàng tử.

Ầm...

- Triệu Phong.

Thập Nhị hoàng tử trợn tròn mắt, lập tức nổi trận lôi đình.

Sau đó, hai vị hoàng tử lại lần nữa thối lui mấy trăm dặm.

Thế nhưng, từng đạo quang tiễn thần bí, vẫn như trước, không ngừng bay tới, bắn trúng Ngũ hoàng tử và Thập Nhị hoàng tử.

Thành viên đi theo hai vị hoàng tử, cũng cảm thấy hãi hùng khiếp vía.

Bất kể hai vị hoàng tử trốn tới đâu, thì mũi tên Triệu Phong bắn ra, giống như có mắt, vẫn có thể tìm được chính xác vị trí của hai vị hoàng tử.

Cuối cùng, sau khi hai vị hoàng tử hao tổn hết toàn bộ Long vận khí trong “Thái Tử ngụy ấn”, liền sử dụng biện pháp cầu cứu, truyền tống thoát đi.

Mà trên tường thành, tất cả mọi thành viên thuộc đội ngũ của Cửu hoàng tử, đều không rõ Triệu Phong đang làm cái gì.

Chỉ biết là hắn không ngừng kéo động dây cung, quang tiễn bay về phương xa, cũng không biết tên bay đến đâu.

Thế nhưng, bên ngoài Hoàng cung Đại Càn, tất cả mọi người đều nhìn thấy hết sức rõ ràng.

Cách xa vài nghìn dặm, nhưng Triệu Phong chỉ tùy ý kéo động dây cung, vậy mà vẫn có thể bắn trúng hai vị hoàng tử, cho dù là người chuyên tu cung tiễn trong Vương triều, cũng không làm được đến trình độ này.

Nhị hoàng tử càng nhìn càng sững sờ, hắn đột nhiên cảm thấy bản thân nhận thua rời đi là lựa chọn hoàn toàn chính xác.

Lúc này, Ngũ hoàng tử và Thập Nhị hoàng tử với bộ dạng cực kỳ chật vật, toàn thân cháy đen, cũng sử dụng Thái Tử ngụy ấn cầu cứu, nhưng không thể nghi ngờ là càng mất mặt hơn mình.

Sau trận chiến này, chủ nhân của bốn tòa Thiên Cơ thành, cơ bản đã được xác định.

Mà Triệu Phong, lại được rất nhiều cường giả và thế lực ghi nhớ trong lòng.

Suy nghĩ trầm ổn kín đáo, thực lực cường đại, thủ đoạn tầng tầng lớp lớp, khiến mọi người đều âm thầm bội phục.

Trong đại điện của Bát hoàng tử, rất nhiều cường giả đều đỏ mặt nhìn nhau.

Bọn hắn thật sự không ngờ rằng, Cửu hoàng tử cuối cùng vẫn có thể chiếm lĩnh được một tòa Thiên Cơ thành, tiến vào vòng thứ ba của thí luyện Thái Tử.

- Chủ nhân…

Đôi mắt như thu thủy của Bích Thanh Nguyệt nhìn về phía màn hình ánh sáng của Cửu hoàng tử, trên mặt lộ vẻ ái mộ sùng kính.

- Không hổ là Thái Thượng Trưởng lão.

Trong lòng Chiêm Khiết Nhi cũng vô cùng sùng bái Triệu Phong.

Chỉ là tu vi Võ giả, vậy mà có thể đánh bại Thánh Chủ, loại sự tích truyền kỳ này, trong toàn bộ lịch sử Vương triều, e rằng cũng chỉ có một mình Triệu Phong mà thôi.

- Triệu Phong.

Sắc mặt Thiết Hồng Nam trầm xuống.

Khả năng chiến đấu tài tình của Triệu Phong, cũng khiến hắn nhịn không được muốn thu đối phương làm đệ tử, chỉ tiếc là Triệu Phong lại không muốn trở về Thiết gia, mà linh hồn của hắn lại càng không phải là người của Thiết gia.

- Hồng Nam Trưởng lão, chuyện về Triệu Phong, nên làm gì bây giờ?

Thiết Li Thiên hỏi.

Thiết Hồng Nam không nói gì, vốn dĩ bọn hắn chắc chắn sẽ áp dụng biện pháp cứng rắn.

Nhưng bây giờ, hắn cần phải trở về thương lượng với các Trưởng lão khác trong gia tộc.

Trong đại điện của Thập Tam hoàng tử.

- Tên Triệu Phong này…

Vẻ mặt Hắc Mặc Thánh Chủ của Cửu U Cung lập tức trở nên thâm trầm.

Tiềm lực của Triệu Phong, khiến trong lòng hắn cảm thấy bất an.

Hơn nữa, sự tình Triệu Phong thân mang huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, cũng khiến Hắc Mặc Thánh Chủ cảm thấy đau đầu.

Màn đêm buông xuống, thành viên thuộc đoàn đội của Thất hoàng tử, đều thông qua trận pháp, truyền tống ra ngoài.

Thí luyện Thái Tử, đã tiến vào vòng thứ ba – Thái Tử đánh cuộc.

Chương 983: Mê Cung Di Động

Hiện nay, trong lăng mộ Hoàng tộc, chỉ còn lại bốn vị hoàng tử và thành viên của họ trong bốn tòa Thiên Cơ thành.

Trong đó, đoàn đội của Bát hoàng tử và Cửu hoàng tử, cuối cùng cũng có thể thở phào nhẹ nhõm.

- Từ đây đến khi bắt đầu vòng thứ ba, còn mười ngày nữa để nghỉ ngơi, mọi người hãy điều chỉnh trạng thái đi!

Ưng lão nhìn về phía những thành viên mệt mỏi không chịu nổi.

Tất cả những người có thể công chiếm Thiên Cơ thành, đồng thời đứng vững chân ở đây, đều đã dốc hết sức lực, cho nên đã mệt mỏi cạn kiệt sức lực từ lâu.

- Ưng lão, vòng thứ ba rốt cuộc là gì?

Chu Tố Nhi không nhịn được mà hỏi.

Mặc dù nàng đã từng hỏi, nhưng Ưng lão vẫn luôn nói là còn quá sớm, có nói cũng vô dụng.

- Hoàng tử đánh cuộc chính là tiến hành giữa bốn tòa Thiên Cơ thành, Thiên Cơ thành sẽ mở ra một cái “trò chơi”, người tham dự tất nhiên là bốn vị hoàng tử và thành viên của họ.

Đến lúc này, Ưng lão tất nhiên cũng nói ra toàn bộ những thông tin

mà mình biết.

Ngay từ đầu, hắn chỉ dự tính là nếu Cửu hoàng tử có vận khí tốt, sẽ có một tia hi vọng tranh đoạt được một tòa Thiên Cơ thành, nhưng đó là dưới tình huống tốt nhất.

Bởi vậy, có nói nhiều về vòng thứ ba cũng vô dụng, ngược lại còn khiến mọi người phân tâm.

Cho tới bây giờ, hắn vẫn còn cảm giác mơ hồ như đang nằm mộng.

Không ngờ, Cửu hoàng tử cũng giống như Tứ hoàng tử, Thập Tam hoàng tử, Bát hoàng tử, đều chiếm cứ một tòa Thiên Cơ thành.

- Nghe có vẻ rất thú vị.

Chu Tố Nhi cái hiểu cái không gật đầu.

Triệu Phong cảm thấy ngạc nhiên, vòng hoàng tử đánh cuộc, không ngờ lại do Thiên Cơ thành cung cấp sân bãi.

Hẳn là Hoàng tộc trước kia đã hao phí rất nhiều tài nguyên, đạt thành hiệp nghị gì đó với Thiên Cơ thành ở nơi này.

- Thiên Cơ thành sẽ mở ra trò chơi gì, không ai biết trước được, từ khi bắt đầu thí luyện Thái Tử lần đầu tiên, cho tới bây giờ, đã từng rất nhiều lần điều chỉnh trò chơi, những trò chơi sau này đều đã trải qua cải tiến, bởi vậy, trong trò chơi này, vẫn có tính công bằng nhất định.

Ưng lão lại một lần nữa giải thích cho mọi người.

Từ khi bắt đầu “hoàng tử đánh cuộc” đến nay, chưa từng mở ra trò chơi nào giống nhau, bởi vậy, cho dù muốn chuẩn bị trước, cũng rất

khó khăn.

Hơn nữa, nếu là trò chơi, đương nhiên sẽ không so đấu thực lực đơn thuần, mà còn tồn tại rất nhiều nhân tố khác.

- Đương nhiên, mục đích chủ yếu của trò chơi này, vẫn là tranh đoạt Long vận khí.

Ưng lão lại lần nữa cường điệu.

Vòng thứ tư của cuộc tranh đoạt Thái Tử ấn, chính là so sánh số lượng Long vận khí.

Điều này, chưa bao giờ thay đổi, người hiểu rõ về cuộc tranh đoạt Thái Tử, cũng biết điều này.

Bởi vậy, vòng thứ ba “hoàng tử đánh cuộc” mới trọng yếu như vậy, đây chính là cơ hội duy nhất để tranh đoạt “Long vận khí”.

Mà Long vận khí trong “Thái Tử ngụy ấn” của Cửu hoàng tử, hiện tại đang ít nhất trong bốn vị hoàng tử trong lăng mộ Hoàng tộc.

Nếu muốn tranh đoạt Thái Tử vị, vậy thì ở vòng thứ ba này, đoàn đội của Cửu hoàng tử, nhất định phải đạt được thành tích vượt qua thành tích của ba vị hoàng tử khác.

Bằng không, sau khi vòng thứ ba chấm dứt, sẽ bị loại bỏ.

- Không sao, đến lúc đó mọi người cố gắng hết sức là được.

Cửu hoàng tử mỉm cười nói.

Có thể đi đến bước này, tại một trình độ nhất định, Cửu hoàng tử đã

chứng minh được bản thân rồi.

Đây cũng là ước nguyện ban đầu của hắn, hắn muốn thông qua việc đọ sức với những hoàng tử khác, là để chứng minh bản thân.

- Với tiêu chuẩn bình quân của chúng ta, muốn tranh phong với Tứ hoàng tử và Thập Tam hoàng tử, quả thật là không thể, nhưng đọ sức ở vòng thứ ba này, vận khí lại chiếm một phần rất quan trọng.

Bởi vậy, người cuối cùng dành được Thái Tử vị là ai, ngay cả một vài tổ chức tình báo chuyên nghiệp, cũng không thể dự đoán được.

Ưng lão tiếp tục nói, hắn sợ gây ra áp lực quá lớn cho mọi người.

- Ừm, mỗi lần Thái Tử, đều không nhất định là hoàng tử có xếp hạng chỉnh thể mạnh nhất, thậm chí những hoàng tử có chỉnh thể thực lực xếp thứ năm, cũng từng giành được Thái Tử vị.

Thạch Vũ Lôi bổ sung một câu.

Hắn cũng sợ gây ra áp lực quá lớn cho những người phối hợp với Ưng lão và Cửu hoàng tử.

- A, Cửu hoàng đệ vẫn còn hi vọng, đừng lo lắng.

Chu Tố Nhi đột nhiên đứng lên, vỗ vai Cửu hoàng tử.

Thạch Vũ Lôi và Ưng lão đều nhìn mọi người xung quanh một lượt, lập tức gương mặt cứng đờ.

Thực ra, những thành viên còn lại của Cửu hoàng tử, căn bản đều không quá lo lắng.

Chu Tố Nhi thậm chí còn mặc kệ mọi chuyện.

Thần Cơ Tử tĩnh tọa ở bên cạnh, nhắm mắt lại, không biết đang suy tính điều gì.

Triệu Phong giống như tiến nhập trạng thái tu luyện, còn Kinh Khải sau khi bị Triệu Phong gieo xuống Minh Tâm Ấn, cũng chỉ một lòng tu luyện, tâm tính đại biến.

Ngược lại, Tô Thanh Linh thì hơi tỏ ra trách nhiệm, biểu hiện có chút trầm trọng.

- Được rồi, chỉ còn mười ngày nữa, mọi người hãy dốc hết sức tăng cường thực lực, chuẩn bị sẵn sàng.

Ưng lão lại đốc thúc một câu, sau đó cùng Cửu hoàng tử rời đi.

Triệu Phong thấy hội nghị chấm dứt, cũng đứng dậy rời đi.

Mặc dù vừa rồi hắn ở trong trạng thái tu luyện, nhưng vẫn nắm rõ tình huống ngoại giới như lòng bàn tay, tất cả đối thoại của mọi người, đều nghe không sót.

Hiện nay Triệu Phong đang bắt tay tu luyện “Bất Diệt Thánh Lôi Thể”.

Thánh Lôi Thể của hắn, trong quá trình đối chiến không ngừng, lại được áo nghĩa Tử Vong của Tử Vong Đại Đế xúc tiến, bây giờ đã có thể bắt đầu tu luyện “Bất Diệt Thánh Lôi Thể”.

Hiệu quả giảm thương của thể chất Bất Diệt vô cùng rõ ràng, tổn thương bình thường căn bản không đáng để tâm.

Hơn nữa, thể chất Bất Diệt của “Bất Diệt Thánh Lôi Thể”, còn có thể

kết hợp với Thánh Thể của Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, hỗ trợ lẫn nhau.

Mặt khác, Triệu Phong vừa mới đột phá Đại Đế, nên cũng bắt đầu chuẩn bị cho việc đột phá Huyền Quang Cảnh, củng cố trụ cột, tranh thủ một lần thành công.

Ngoài ra, Triệu Phong đã có được Vạn Niệm Thần Quyết bản đầy đủ.

Hắn cảm thấy nếu tu luyện Vạn Niệm Thần Quyết đến cuối cùng, sẽ tạo thành tác dụng rất lớn đối với bản thân.

- Đúng rồi, Chu Tố Nhi, ngươi biết “Tam Sinh Ác Quỷ Hoa” có công dụng gì không?

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề.

Lúc đánh hạ Hoàng Thiên truyền thừa, gốc hoa mặt quỷ không được hắn coi trọng, nhưng lại bị Hắc Mặc Thánh Chủ cực kỳ xem trọng.

Tin rằng, Tam Sinh Ác Quỷ Hoa này ở một phương diện nào đó, vẫn rất có giá trị.

- Ngươi hỏi chuyện này làm gì? Tam Sinh Ác Quỷ Hoa chính là dược liệu tuyệt hảo để tu luyện phân thân Ma đạo, có thể gia tăng xác xuất ngưng tụ phân thân Ma đạo, còn có thể tăng cường uy lực cho phân thân.

Chu Tố Nhi cảm thấy rất kỳ quái.

Triệu Phong không tu luyện Ma đạo, vậy thì hỏi những chuyện này làm gì?

- Chẳng lẽ sau này, ngươi định ngưng tụ phân thân Ma đạo?

Chu Tố Nhi thử thăm dò.

Triệu Phong ở trong lăng mộ Hoàng tộc, rất có thể đã nhận được bí kỹ phân thân Ma đạo thập phần trân quý nào đó.

- Không có, tùy tiện hỏi thôi.

Thần sắc của Triệu Phong vẫn bình thản như trước.

Xem ra Tam Sinh Ác Quỷ Hoa đối với Ma tu, chính là trân tài vô cùng quý giá.

Bí kỹ phân thân, chính là thủ đoạn thần thông đặc biệt của Thánh Chủ.

Bình thường, đạt tới cảnh giới Huyền Quang Cảnh tiểu thành, mới có thể tu luyện được loại bí kỹ này, thế nhưng Huyền Quang Cảnh sơ kỳ có Thánh Thể tương đối mạnh, cũng có thể sớm tu luyện được bí kỹ phân thân này.

Thực lực phân thân có liên quan đến phẩm cấp bí kỹ, mà dược thảo có thể tăng cường uy lực của phân thân, tất nhiên cũng rất trân quý, tương đương với việc tăng cường phẩm cấp của bí kỹ phân thân.

Sau khi biết rõ tác dụng của Tam Sinh Ác Quỷ Hoa, Triệu Phong ngược lại cảm thấy như này càng vô dụng với mình hơn.

Đi ra khỏi gian phòng kim loại, Triệu Phong lại lần nữa đi đến “Linh Sủng Viên”.

- Xin hỏi ngài cần chăm sóc sủng vật, hay là bồi dưỡng, mua sắm?

Một lão giả máy móc thấp lùn, chậm rãi đi tới.

- Ta cần mười đầu Yêu thú phi hành cấp bậc Đại Đế!

Lần này.

Triệu Phong lại chọn mười đầu “Long Dực Ưng”, cũng xem như có được một đàn Yêu thú phi hành quy mô nhỏ.

Sau khi đi ra khỏi Linh Sủng Viên, Triệu Phong lại đem mười khối Hộ Long Ngọc ánh sáng ảm đạm, giao cho mỗi một đầu “Long Dực Ưng”.

Mười khối Hộ Long Ngọc này, chính là do Tiểu Tặc Miêu cướp đoạt của đám Đại Đế, Thánh Chủ bị rơi vào trong Tiểu Thế Giới của Triệu Phong.

Long vận khí trên đó, hắn đã giao cho Cửu hoàng tử.

Phốc…

Mười đầu Long Dực Ưng, mang theo Hộ Long Ngọc bay lên trời, phân biệt bay về phía nhiều hướng.

- Cũng không biết còn bao lâu nữa mới chấm dứt thí luyện Thái Tử, có thể thu hoạch được bao nhiêu Long vận khí thì tốt bấy nhiêu.

Triệu Phong đã đồng ý với lời mời chào của Cửu hoàng tử, một khi có được danh ngạch, tất nhiên sẽ dốc hết sức để giúp đối phương.

Sau khi tiến vào Thiên Cơ thành.

Trên cơ bản sẽ không có người nào rời khỏi Thiên Cơ thành để thu nhập Long vận khí.

Tất cả mọi người đều lợi dụng những kỳ ngộ đạt được trong Thiên Cơ thành mà tăng cường thực lực của mình.

Việc lợi dụng Yêu thú ra ngoài thu thập Long vận khí, đã từng có Tuần Thú Sư thực hiện.

Nhưng tính nguy hiểm rất lớn, lỡ như trong lúc Yêu thú đang thu thập Long vận khí, gặp phải nguy cơ, làm Hộ Long Ngọc mất, như vậy thì cũng không ổn.

Nhưng Triệu Phong thì lại khác, hắn có thể thông qua Minh Tâm Ấn, thu nhận hình ảnh từ mắt của Yêu thú phi hành truyền lại.

Một khi gặp phải nguy hiểm, hắn sẽ ra lệnh cho Linh sủng rời đi, hoặc thi triển Di Thiên Chi Mâu để khóa không tương trợ.

Tất cả những việc này, đều phải nhờ vào sự giúp đỡ của Vạn Niệm Thần Quyết, bằng không, Triệu Phong rất khó có thể cùng lúc nhận được hình ảnh từ gần hai mươi đầu Yêu thú phi hành, mặt khác, Triệu Phong cũng còn rất nhiều chuyện muốn làm khác.

Thời gian mười ngày, thoáng cái đã trôi qua.

Thánh Lôi Thể của Triệu Phong, đã có một tia thể chất Bất Diệt.

Việc cường hóa huyết mạch cho Chấn Thiên Kim Viên, cũng rất thành công.

Mặt khác, cảnh giới của Kinh Khải đã đạt tới cấp độ Chuẩn Thánh Chủ, có thể nói chính là chuyện đáng vui mừng trong đoàn đội.

Một ngày nọ.

Đoàn đội của Cửu hoàng tử, đi đến quảng trường trung tâm của Thiên Cơ thành.

Trước một đài phun nước hoa mỹ, có một bậc thang làm bằng kim loại hết sức đặc thù, trên bậc thang có một bệ đá màu xám trắng.

Toàn bộ thành viên trong đoàn đội của Cửu hoàng tử, đều đi trên bậc thang kim loại này.

Ô...ô...ô...n...g!

Cửu hoàng tử lấy Thái Tử ngụy ấn ra, trực tiếp khảm lên bệ đá màu xám trắng.

Trên khoảng không của Đại Càn Vương triều.

Màn ánh sáng u ám, cuối cùng cũng xuất hiện hình ảnh.

Trong Thiên Cơ thành, cho dù trong Thái Tử ngụy ấn có trận pháp quan sát, thì cũng không có tác dụng.

Chỉ khi vòng thứ ba chính thức bắt đầu, các hoàng tử bay lên không trung, rời khỏi Thiên Cơ thành thì bên ngoài mới có thể nhìn thấy hình ảnh lại.

- Cuối cùng cũng thấy hình ảnh rồi.

- Trò chơi của vòng thứ ba, sắp bắt đầu rồi.

- Không biết lần này Thiên Cơ thành sẽ mở ra trò chơi gì?

Tất cả mọi người ở bên ngoài, đều rất mong chờ đối với vòng thứ ba, không biết sẽ tiến hành với phương thức nào.

Chỉ thấy, trong lăng mộ Hoàng tộc.

Bốn vị hoàng tử đứng trên bậc thang, trôi nổi trong không trung, chiếm cứ bốn phương, tạo thành một cái hình vuông.

Ô...ô...ô...n...g!

Bỗng nhiên, tại khu vực trung tâm của bốn vị hoàng tử, bỗng xuất hiện một đạo hư ảnh lão giả, từ hình thái của lão giả này, có thể thấy được, hắn vẫn là con rối máy móc mà thôi.

- Bốn vị hoàng tử, tiếp theo chính là thời gian của vòng “hoàng tử đánh cuộc”.

Thanh âm của lão giả hư ảo, truyền khắp tám phương.

- Còn ta, chính là người làm chứng cho trò chơi này.

Trong tay lão giả hư ảo, xuất hiện một khối kim loại màu đen không rõ hư thực.

- Lần này, trò chơi mở ra là…

Lão giả bỗng nhiên ném khối kim loại ra ngoài, từ trên đó bỗng nhiên phóng ra những tia đồ án thần bí mờ mịt.

Ầm...

Khối kim loại màu đen trôi nổi trong hư không, đột nhiên nổ tung,

nhanh chóng khuếch tán.

Cuối cùng, vật thể do khối kim loại màu đen biến thành, đã lấp đầy khu vực trung tâm của bốn vị hoàng tử.

Sân bãi của trò chơi, đã hình thành.

- Mê cung di động.

Chương 984: Đường

Đoàn đội của bốn vị hoàng tử, đứng trên bậc thang kim loại, tập trung nhìn vào mê cung vô cùng phức tạp trước mặt.

Chỗ mê cung này, là từ khối kim loại màu đen tạo thành, phiêu phù tại trung tâm của bốn vị hoàng tử, giống như một cái bàn cờ.

Nhưng thực ra, tòa mê cung này, lại là một thế giới khác.

- Đầu tiên, đoàn đội của mỗi vị hoàng tử, đều phải dựa theo tổng nhân số, chọn lựa ra vài người tiến vào mê cung.

Thanh âm của lão giả hư ảo, đột nhiên vang lên.

Ô...ô...ô...n...g!

Nhất thời, trên bậc thang của bốn vị hoàng tử, chợt lóe lên một loạt trận pháp phức tạp cổ xưa, một luồng năng lực không gian kỳ dị, tập trung bao quanh mấy người trong đó.

Trên bậc thang của Cửu hoàng tử, toàn thân Ưng lão, Tô Thanh Linh, Kinh Khải và Triệu Phong, đều lập lòe ánh sáng, lần lượt lóe lên.

Vụt vụt vụt...

Bốn người trực tiếp biến mất trên bậc thang của Cửu hoàng tử.

Đồng thời, đám người Cửu hoàng tử, Chu Tố Nhi, cũng phát hiện,

bốn người biến mất trong đội ngũ của bọn họ, lại xuất hiện tại những nơi bất đồng trong mê cung.

- Thủ đoạn thật kỳ dị!

Chu Tố Nhi không khỏi kinh thán.

Đồng dạng, trong đoàn đội của những hoàng tử còn lại, một vài thành viên, cũng bị truyền tống đến các ngóc ngách trong mê cung.

- Bọn họ chính là quân cờ của các vị hoàng tử, chỉ có các vị hoàng tử, mới có thể thông qua Thái Tử ngụy ấn để trao đổi với thành viên trong mê cung, chỉ huy bọn họ hành động.

Lão giả hư ảo bắt đầu nói rõ quy tắc trò chơi.

- Trong mê cung này, nếu trường hợp hai người gặp nhau, sẽ tiến hành “cảnh tượng đối quyết”, người thắng sẽ nhận được một thành Long vận khí trong Hộ Long Ngọc của người bị thua.

Nói cách khác, chiến đấu may rủi, chỉ cần hai người trong mê cung gặp nhau, sẽ phải tiến hành một trận đối quyết đặc thù.

Lão giả hư ảo nhìn xuống mê cung bên dưới, mỉm cười nói:

- Tiếp theo, mời các vị hoàng tử, đem Long vận khí chuyển vào trong tay các thành viên trong mê cung.

- Thú vị!

Triệu Phong đứng trong mê cung, ánh mắt dò xét khắp bốn phía.

Ở nơi này, ngũ quan và linh thức đều bị hạn chế rất lớn, cho dù là sự

vật ở ngay vách tường bên cạnh, cũng không thể cảm giác được.

Phía trên mê cung, cũng là vách tường kim loại.

Thế nhưng hoàng tử lại có thể ở bên ngoài quan sát được tình huống bên trong mê cung.

Trong mắt người bên ngoài, mê cung này chỉ là một cái bàn cờ rộng chừng trăm trượng, còn người bên trong, chính là quân cờ.

Còn đám hoàng tử thì dùng tư thái của người quan sát toàn cục, chỉ huy hành động của mọi người.

Ô...ô...ô...n...g!

Hộ Long Ngọc trên người Triệu Phong, phát ra hào quang sáng ngời, Long vận khí chậm rãi dung nhập đầy vào bên trong.

- Các vị, tình huống của chúng ta rất tốt, ít nhất là Chu Tố Nhi cũng không tiến vào mê cung.

Thanh âm của Cửu hoàng tử, thông qua Hộ Long Ngọc, vang lên trong đầu của mọi người.

- Nói như vậy, đoàn đội của những hoàng tử khác, có Y Sư tiến nhập vào trong này?

Triệu Phong lập tức hỏi.

- Quả thật là vậy.

Cửu hoàng tử đáp.

Trong đoàn đội của Cửu hoàng tử, bốn người tiến vào mê cung, lần lượt là Ưng lão, Triệu Phong, Tô Thanh Linh, Kinh Khải.

Người có thực lực mạnh mẽ như Thạch Vũ Lôi không tiến vào, nhưng người có năng lực chiến đấu cực kém là Chu Tố Nhi cũng không bị lựa chọn.

Loại tình huống này, quả thật tương đối tốt.

Mà trong đoàn đội của Bát hoàng tử, Y Sư không am hiểu chiến đấu, lại tiến nhập mê cung, nếu muốn rời khỏi, trừ phi thua hết sạch mười thành “Long vận khí”.

Quả nhiên, vòng thứ ba này, vận khí cũng quyết định một phần thành bại.

- Tiếp theo phải làm gì đây?

Thanh âm lạnh lẽo như băng của Tô Thanh Linh vang lên.

Thực lực của nàng cũng không tính là mạnh lắm, cho nên trong lòng cũng có chút sợ hãi.

- Nếu như xung quanh các ngươi xuất hiện địch nhân nguy hiểm, ta sẽ báo cho các ngươi.

Thanh âm của Cửu hoàng tử vang lên.

- Không đơn giản như vậy đâu.

Triệu Phong có chút hoài nghi.

Bốn vị hoàng tử đều có thể nhìn thấy tình huống trong tòa mê cung

này, những người trong mê cung, không phải muốn tránh là có thể tránh được.

Trò chơi này, chính là khảo nghiệm tâm trí và năng lực phán đoán của hoàng tử.

Nếu như Cửu hoàng tử chỉ huy hợp lý, có thể giúp Tô Thanh Linh tránh khỏi chiến đấu, còn Triệu Phong và Ưng lão thì có thể gặp được những người có thực lực chênh lệch để quyết đấu.

- Triệu Phong, Hắc Mặc Thánh Chủ đang di chuyển về phía ngươi, chắc là Thập Tam hoàng tử đã vạch rõ lộ tuyến cho Hắc Mặc Thánh Chủ.

Thanh âm của Cửu hoàng tử vang lên trong đầu Triệu Phong.

- Ưng lão, bên trái phía trước của ngươi có một tên thực lực Chuẩn Thánh Chủ, ngươi hãy đi về bên trái, sau đó vòng qua bên phải…

- Tô Thanh Linh, ngươi đi về phía bên phải, ở nơi đó có ít thành viên, ngươi hãy tận lực né tránh chiến đấu.

Trên bậc thang kim loại.

Bốn vị hoàng tử đều cực kỳ chăm chú, nhìn vào mê cung bên dưới, hai tay vung Thái Tử ngụy ấn lên, trao đổi với thành viên trong mê cung, chỉ huy bọn họ hành động, đoạt lấy Long vận khí của những thành viên khác.

- Như vậy, trò chơi bắt đầu!

Thanh âm của lão giả hư ảo, lại vang lên trong tai của mọi người.

Ầm ầm ầm...

Nhất thời, trong mê cung, vách tường kim loại, đột nhiên di động.

Có vách tường thì chìm xuống lòng đất, có một vài nơi thì lại đột nhiên trồi lên vách tường.

- Mê cung di động này, tại một trình độ nhất định, sẽ tăng độ khó chỉ huy cho các vị hoàng tử.

Triệu Phong thản nhiên nói.

Bởi vì địa hình không ngừng biến hóa, bởi vậy đám hoàng tử cần phải luôn luôn chú ý tình huống của mỗi thành viên, sau đó vạch rõ lộ tuyến.

Mà địa hình biến hóa, còn có thể tránh cho những thành viên khác có thể nhớ được cấu tạo của tòa mê cung này.

- Khả năng nhìn xuyên của Thần Linh Nhãn cũng vô dụng.

Mắt trái của Triệu Phong tập trung nhìn về phía vách tường bên cạnh, nhưng lại không thể nhìn xuyên qua.

- Triệu Phong, Hắc Mặc Thánh Chủ đang từ phía bên trái của ngươi mà tiến đến.

Cửu hoàng tử đột nhiên lên tiếng.

Hiển nhiên, vừa rồi Cửu hoàng tử đã vạch rõ lộ tuyến cho những người khác, nhưng lại quên mất tình huống của Triệu Phong.

- Cửu hoàng tử, ngươi không cần quan tâm ta và Kinh Khải, hãy

chuyên tâm chỉ huy Ưng lão và Tô Thanh Linh đi!

Triệu Phong truyền âm cho Cửu hoàng tử.

Đột nhiên, một luồng uy áp Ma đạo âm trầm khủng bố, từ bên cạnh xuất hiện.

Vụt...

- Triệu Phong, tử kỳ của ngươi đến rồi!

Hắc Mặc Thánh Chủ lộ ra nụ cười dữ tợn, tiến tới gần Triệu Phong.

Sắc mặt Triệu Phong vẫn bình thản, vừa nhìn về phía Hắc Mặc Thánh Chủ, đồng thời cũng quan sát bốn phía.

Ô...ô...ô...n...g!

Lúc hai người còn cách nhau ba trượng, cảnh tượng bốn phía đột nhiên vặn vẹo biến mất.

Vụt...

Triệu Phong và Hắc Mặc Thánh Chủ, lại xuất hiện ở một mảnh thiên địa khác.

- Lúc hai người gặp nhau, sẽ tiến hành một lần “cảnh tượng đối quyết”.

Triệu Phong chợt nhớ lại quy tắc trò chơi theo như lời của lão giả hư ảo từng nói.

Đây là một mảnh bình nguyên, trên bình nguyên có rất nhiều cây cối

kỳ dị cao tới nghìn trượng.

Hắc Mặc Thánh Chủ và Triệu Phong, cùng lúc xuất hiện trong một mảnh rừng cây.

- Thúc thúc, thúc thúc, con diều của ta mắc ở trên cái cây kia, có thể lấy xuống giúp ta được không?

Bên cạnh Triệu Phong và Hắc Mặc Thánh Chủ, có một hài đồng nhỏ tuổi đang chơi đùa vui vẻ.

- Cút ngay, tiểu thí hài!

Hắc Mặc Thánh Chủ lộ vẻ giận dữ, ống tay áo phất lên.

Một luồng Ma lực u ám với uy áp vô cùng, vặn vẹo thành một đầu Cự Long màu đen, bay đến phía tiểu hài tử nhỏ tuổi.

Ô...ô...ô...n...g!

Đột nhiên, xung quanh tiểu hài tử xuất hiện một màn chắn năng lượng vô hình.

Công kích của Hắc Mặc Thánh Chủ, liền trực tiếp bị phản chấn lại, đánh lên người Hắc Mặc Thánh Chủ.

Hắc Mặc Thánh Chủ giật thót, nhất thời lại đánh ra một chưởng để triệt tiêu công kích.

- Hắc Mặc Thánh Chủ, ngươi và Triệu Phong lúc này đang ở trong cảnh tượng của trò chơi, ngươi không được làm tổn thương tiểu nam hài kia, ngược lại còn phải làm theo lời của nó.

Thanh âm của Thập Tam hoàng tử, lập tức vang lên trong đầu Hắc Mặc Thánh Chủ.

- Đáng giận, tiểu thí hài này…

Hắc Mặc Thánh Chủ trợn trừng mắt, nhưng lại không thể làm gì được.

Hắn vốn cho rằng, sau khi gặp Triệu Phong, liền có thể quyết đấu với đối phương.

Không ngờ, đột nhiên tiến vào trong “cảnh tượng trò chơi” kỳ quái này, lại còn phải làm theo quy định, tiến hành trò chơi.

- Triệu Phong?

Hắc Mặc Thánh Chủ đột nhiên phát hiện Triệu Phong đã bay về phía gốc cây trước mặt, mà trên ngọn cây đó còn có một con diều màu đỏ.

Phốc…

Hắc Mặc Thánh Chủ nhất thời tung người nhảy lên, đuổi theo Triệu Phong.

- Ồ? Áp chế trọng lực thật mạnh.

Toàn thân Triệu Phong chợt cảm thấy có một luồng trọng lực vô hình áp chế lấy hắn, càng bay về phía trước thì trọng lực càng mạnh.

Mà gốc cây này, lại cao đến nghìn trượng.

Triệu Phong triệt để câm lặng, tiểu hài tử này sao có thể thả diều bay cao như vậy chứ?

Xem ra, cảnh tượng ở đây, chắc là hư ảo, mà nội dung bên trong, là do Thiên Cơ tộc đặt ra, không thể dùng lẽ thường để suy xét.

Ầm...

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lôi Thể, toàn thân bộc phát ra một luồng Lôi quang kim sắc.

Dưới tác dụng của Thánh Lôi Thể, khả năng kháng lại áp lực của Triệu Phong lập tức đề thăng, đồng thời, tốc độ cũng được tăng phúc.

Vụt...

Chỉ trong khoảnh khắc, Triệu Phong đã bay cao hơn trăm trượng.

- Không ngờ còn có trọng lực áp chế!

Sắc mặt Hắc Mặc Thánh Chủ trở nên âm trầm, chẳng qua, hắn có Thánh Thể, cho nên sức chống cự lại càng mạnh hơn.

- Hắc Mặc Độn.

Toàn thân Hắc Mặc Thánh Chủ lóe lên diễm quan u ám, từng trận sóng khí hắc diễm cường đại, vờn quanh hai chân hắn.

Phốc…

Một luồng hỏa diễm u ám từ dưới chân hắn đột nhiên bạo phát, Hắc Mặc Thánh Chủ giống như trượt đi trong không trung, trực tiếp phóng về phía trước.

- Hừ!

Triệu Phong không nói hai lời, trực tiếp kích hoạt huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

Ầm ầm ầm...

Dưới từng trận Xích Viêm nổ vang, tốc độ của Triệu Phong tăng vọt đến cực hắn, phóng thẳng về phía ngọn cây.

Bởi vì Triệu Phong xuất thủ trước Hắc Mặc Thánh Chủ, cho nên Triệu Phong cũng thuận lợi lấy được con diều màu đỏ.

- Triệu Phong, diều là của ta!

Hắc Mặc Thánh Chủ hét lớn một tiếng, lao lên.

- Huyết Ma Trùng Kích!

Huyết Ma Viêm Dương khắp toàn thân Triệu Phong đột nhiên bùng cháy, truyền đến từng trận hỏa diễm nổ vang.

Sau lưng hắn, một vầng hư ảnh huyết dương, dần dần hiện lên, hoa văn bên trong lốc xoáy, không ngừng vặn vẹo luân chuyển.

Phốc…

Dưới trạng thái “Huyết Ma Trùng Kích”, dôi Huyết Dực đỏ sậm của Triệu Phong kéo động một chuỗi hư ảnh huyết sắc, hư ảnh Huyết Dương đỏ rực sau lưng, nhất thời nở rộ từng đợt hào quang kim huyết sắc, tựa như Thái Cổ Kim Ô hàng lâm.

Rầm rầm rầm…

Trở ngại trọng lực lúc bay lên, hiện tại lại trở thành trợ lực cho Triệu Phong, khiến tốc độ và khả năng bạo phát của hắn, thúc đẩy đến trình độ trước nay chưa từng có.

- Không tốt!

Sắc mặt Hắc Mặc Thánh Chủ biến đổi, Triệu Phong đáp xuống, uy năng cực kỳ khủng bố, mặc dù khoảng cách còn rất xa, nhưng cũng khiến hắn tim đập chân run không thôi.

Hắc Mặc Thánh Chủ không phải là cường giả Luyện Thể, tất nhiên là sẽ không ngạnh kháng với Triệu Phong.

Hắn lập tức trở mình, né được công kích của Triệu Phong.

- Ha ha, gặp lại sau!

Triệu Phong cũng mặc kệ Hắc Mặc Thánh Chủ, vẫn nương theo thế lao xuống, tốc độ cực nhanh, thoáng cái đã hạ xuống mặt đất.

Phốc…

Triệu Phong lộn một vòng, bay về phía tiểu nam hài, đưa diều cho hắn.

- Cảm ơn thúc thúc, ta có đường cho thúc thúc ăn nè!

Tiểu nam hài cao hứng nhận lấy con diều, vươn bàn tay mập mạp ra, trên đó có một viên Thứ Thần Tinh lấp lánh.

Ánh mắt Triệu Phong thoáng run, nhanh chóng lấy đi Thứ Thần Tinh.

- Đáng giận, Triệu Phong!

Lúc này Hắc Mặc Thánh Chủ mới phóng tới, chuẩn bị ra tay với Triệu Phong.

Nhưng đột nhiên, một thanh âm giống như máy móc vang lên:

- Người chiến thắng, Triệu Phong!

Sau đó, một thành Long vận khí trong Hộ Long Ngọc trên người Hắc Mặc Thánh Chủ, bắt đầu lưu động, dũng mãnh tràn vào trong Hộ Long Ngọc của Triệu Phong.

Vụt...

Cảnh tượng bốn phía, lại vặn vẹo một trận, sau đó biến mất.

Triệu Phong trở lại mê cung, chẳng qua vị trí xuất hiện lại không giống vị trí biến mất, xem ra là xuất hiện tại một vị trí ngẫu nhiên nào đó trong mê cung.

- Thì ra là vậy.

Sau khi thể nghiệm một lần, Triệu Phong đã hiểu rõ quy tắc trò chơi “mê cung di động” này.

Chương 985: Người Ăn Gian

Trên Thiên Cơ thành, bốn vị hoàng tử đều hết sức chăm chú quan sát mê cung, đồng thời thông qua Thái Tử ngụy ấn, chỉ huy thành viên trong mê cung.

Mà phía trên tòa “mê cung di động”, thỉnh thoảng lại xuất hiện vài quả cầu hư vô.

Bên trong viên cầu, chính là hình ảnh đang tiến hành “hoàn cảnh quyết đấu”.

Bên trong một viên cầu, Triệu Phong bay thẳng lên ngọn cây, lấy được một con diều hồng sắc.

- Không hổ là Thiên Cơ thành, loại năng lực sáng tạo này, thật khó có thể tưởng tượng nổi, trò chơi này không biết ẩn chứa bao nhiêu không gian bí cảnh.

Tâm thần Thạch Vũ Lôi rung động, thậm chí cảm thấy tiếc nuối vì không thể chủ động thể nghiệm một phen.

Thần Cơ Tử nhìn bên dưới mê cung, hai mắt không có tiêu cự, phảng phất như đang suy diễn cái gì đó.

- Tốt, Triệu Phong chiến thắng Hắc Mặc Thánh Chủ, đạt được một thành Long vận khí của hắn rồi.

Thạch Vũ Lôi kinh ngạc hô lên.

Sau đó, viên cầu hư vô của Triệu Phong, biến mất ngay trên mê cung.

- Triệu huynh đệ quả thật trí dũng song toàn.

Cửu hoàng tử lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Bởi vì hắn nhất thời sơ sẩy, cho nên mới để cho Hắc Mặc Thánh Chủ tiếp cận Triệu Phong.

Cũng may, kết quả cuối cùng vẫn là Triệu Phong thắng lợi.

Năng lực thích ứng hoàn cảnh của Triệu Phong, hoàn toàn vượt xa thường nhân.

- Cứ nghe theo lời Triệu Phong vậy, chỉ chuyên âm vào Ưng lão và Tô Thanh Linh thôi.

Cửu hoàng tử liền tin tưởng quyết sách của Triệu Phong.

Trong mê cung di động.

Kinh Khải và một lão giả áo bào xanh trong đoàn đội của Tứ hoàng tử gặp nhau.

- Ha ha, là Kinh Khải trong đội ngũ của Cửu hoàng tử.

Lão giả áo bào xanh lộ ra nụ cười hung ác nham hiểm, mạnh mẽ xông về phía trước.

Lúc hắn và Kinh Khải tiếp cận.

Ô...ô...ô...n...g!

Cảnh vật bốn phía, bỗng nhiên vặn vẹo thay đổi, hai người đều xuất hiện trong một không gian khác.

Giữa rừng núi, Kinh Khải và lão giả áo bào xanh từ xa nhìn nhau.

Sau lưng Kinh Khải, mấy trăm thôn dân đều quỳ trên mặt đất, khóc lóc cầu xin.

- Hiệp sĩ, nhanh cứu thôn trang chúng ta, đám cường đạo kia lại tới nữa rồi!

- Van xin ngài, hãy giúp chúng ta đuổi đám cường đạo này đi!

Mà sau lưng lão giả áo bào xanh, lại là mấy chục tên đạo phỉ hung thần ác sát, trên tay cầm đại đao trường phủ, trên mặt nở nụ cười tà ác.

- Đại ca, chúng ta lên đi!

- Đúng vậy, các huynh đệ mấy tháng nay đã không đại khai sát giới rồi.

Lão giả áo bào xanh trợn mắt, tức giận đến vểnh râu.

Mặc dù hắn biết rõ, hoàn cảnh ở đây là ngẫu nhiên, mà nội dung tình tiết cũng là giả, nhưng hắn đường đường là Trưởng lão Chấp Pháp của Tông phái Tam Tinh, không ngờ trong cảnh tượng này lại là thủ lĩnh của đạo phỉ.

- Kinh Khải, trực tiếp chấm dứt đi!

Lão giả áo bào xanh không nhịn được mà xông lên.

- Bích Hải Tam Thức!

Lão giả áo bào xanh phất tay, từng đạo hào quang rực rỡ, cương nhu phối hợp, tạo thành một vòng xoáy lục sắc đường kính trăm trượng, ập tới chỗ Kinh Khải.

Kinh Khải bày sẵn trận địa đón địch, quanh người xuất hiện một trận hào quang kim sắc, vờn quanh hắn theo một quy luật nào đó.

Phốc…

Hào quang kim sắc và lục sắc đan xen nhau, uy năng vô cùng, hủy diệt toàn bộ núi sông xung quanh.

- Ha ha, Kinh Khải ngươi vừa mới tiến vào cảnh giới Chuẩn Thánh Chủ phải không?

Lão giả cười lớn một trận.

Ầm...

Vòng xoáy lục sắc bao trùm lấy toàn thân Kinh Khải, giống như muốn nuốt chửng hắn hoàn toàn.

Bỗng nhiên, trên đầu hai người đang giao chiến, chợt xuất hiện một cái Di Thiên Chi Mâu nhàn nhạt.

Một luồng ý chí Đồng lực thông thiên triệt địa, đột nhiên ập đến chỗ lão giả áo bào xanh.

- A…

Lão giả áo bào xanh hét thảm thiết, tại phương diện linh hồn như bị vạn lôi oanh tạc, thân thể cứng đờ.

Kinh Khải lập tức lướt qua chỗ lão giả áo bào xanh, vung tay lên, vô số kim quang phóng ra, giết chết toàn bộ đạo phỉ.

- Người thắng, Kinh Khải!

Thanh âm giống như máy móc vang lên.

- Làm sao có thể, con mắt kia…

Lão giả áo bào xanh lập tức lộ vẻ sợ hãi.

Ô...ô...ô...n...g!

Một luồng Long vận khí trên người lão giả áo bào xanh, liền tiến vào trong Hộ Long Ngọc của Kinh Khải.

- Cảm ơn chủ nhân.

Kinh Khải thấp giọng nói.

Đồng thời, thôn dân phía sau cũng hoan mô mừng rỡ một trận.

- Anh hùng, cảm tạ ngươi đã cứu thôn trang chúng ta, đây là một chút tâm ý!

…

Trên bậc thang của Tứ hoàng tử, sắc mặt mọi người đều khẽ run.

Lão giả áo bào xanh tại sao lại thất bại?

Con mắt kim sắc vừa rồi xuất hiện trong không gian kia, rốt cuộc là chuyện gì?

- Tứ hoàng tử, ta cũng không biết, lúc ta và Kinh Khải đang giao chiến, trên bầu trời bỗng nhiên giáng xuống một luồng ý chí Đồng lực cực kỳ cường đại…

Lão giả áo bào xanh bất đắc dĩ giải thích, hắn cũng cảm thấy mình thua quá oan uổng rồi.

- Con mắt kim sắc này, chẳng lẽ là… Triệu Phong?

Tứ hoàng tử chợt nhớ tới Triệu Phong tóc vàng Kim Đồng, trong lòng có chút hoài nghi.

Trong mê cung, Triệu Phong mở mắt ra.

- Thi triển Di Thiên Chi Mâu, ý chí Đồng lực tiêu hao nhiều quá.

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm.

Người bị Triệu Phong gieo xuống Minh Tâm Ấn, Triệu Phong có thể thông qua Minh Tâm Ấn mà trao đổi với hắn, đồng thời còn có được tầm mắt của hắn, thậm chí Triệu Phong còn có thể khóa không tương trợ.

Thế nhưng, vượt qua một tầng không gian để thi triển Di Thiên Chi Mâu, thì đây vẫn là lần đầu tiên.

Cũng may, không gian bí cảnh của “hoàn cảnh đối chiến”, lại cách mê cung di động không xa, hơn nữa kết cấu của không gian bí cảnh lại rất đơn giản.

Bởi vì Triệu Phong trợ giúp Kinh Khải, nên việc chỉ huy của Cửu hoàng tử cũng thuận lợi hơn nhiều.

Mà lúc này, Cửu hoàng tử chỉ toàn tâm chỉ uy Ưng lão và Tô Thanh Linh, nên hiệu suất lại càng cao hơn.

Tiếp đó, Triệu Phong cũng bắt đầu hành động.

Thế nhưng, di chuyển trong mê cung hồi lâu, Triệu Phong cũng không gặp được người nào.

- Xem ra sau khi thực lực bại lộ, người bình thường đều trốn tránh ta.

Triệu Phong bất đắc dĩ thở dài.

Thực lực mà hắn bày ra ở vòng công thành chiếm đất, thậm chí còn vượt qua những Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh sơ thành lâu năm.

Mà trong trò chơi “mê cung di động” này, phần lớn đều là Chuẩn Thánh Chủ, cho nên bọn hắn tất nhiên sẽ cố gắng tránh né Triệu Phong.

- Xem ra ta chỉ có thể gặp Thánh Chủ mà thôi.

Triệu Phong nhíu mày.

Mặc dù lúc này hắn hoàn toàn không sợ Thánh Chủ, nhưng trong “hoàn cảnh quyết đấu” có rất nhiều biến số, phương diện lịch duyệt và nội tình của Thánh Chủ, vẫn cường đại hơn hắn rất nhiều.

Triệu Phong cũng không muốn dây dưa với Thánh Chủ, tốt nhất vẫn là giải quyết Chuẩn Thánh Chủ và Đại Đế, như vậy thì nhẹ nhàng

hơn nhiều.

- Đã như vậy, không bằng dựa vào vận khí đi.

Xung quanh Triệu Phong, khí tức Phong Lôi khổng lồ bắt đầu dâng tràn.

Vụt...

Sau lưng hắn, một đôi Xích Lôi Quang Dực đột nhiên mở ra.

Vụt...

Triệu Phong tùy tiện chọn một phương hướng, hóa thành một đạo hư ảnh Phong Lôi, biến mất không thấy đâu nữa.

Những người khác trong mê cung, đều cẩn thận hành tẩu dưới sự chỉ huy của hoàng tử.

Mà lúc này, Triệu Phong lại thi triển bí pháp tốc độ, xuyên qua hàng loạt mê cung biến hóa không ngừng.

Gặp phải ai thì chọn người đó.

- Lạc Tôn, không tốt, Triệu Phong đang tiếp cận chỗ ngươi.

Lạc Tôn đang hành tẩu trong mê cung, trong đầu chợt vang lên thanh âm của Bát hoàng tử.

Lạc Tôn thoáng sững sờ, mặc dù hắn biết mình không phải là đối thủ của Triệu Phong, thế nhưng lần này, hắn lại không muốn trốn tránh.

Hơn nữa, “hoàn cảnh chiến đấu” trong mê cung, không phải chỉ hoàn

toàn dựa vào thực lực.

- Triệu Phong!

Lạc Tôn đột nhiên nhìn thấy Triệu Phong xuất hiện, liền trực tiếp xông tới.

Ô...ô...ô...n...g!

Hai người trực tiếp xuất hiện tại một mảnh thế giới băng thiên tuyết địa.

- Hai vị, bây giờ ta có nhu cầu cấp bách đối với “Huyền Thiết Hàn Băng” bên dưới Huyền Băng ngàn năm này, trong các ngươi, có ai có thể giúp ta khai thác một ít không?

Một trung niên mặc áo bông chống lạnh, nhìn về phía Triệu Phong và Lạc Tôn.

- Triệu Phong, thật không may, hàn băng chính nơi mà ta sở trường.

Lạc Tôn ưỡn ngực, lộ ra nụ cười đắc ý.

Mặc dù hắn đánh bại Triệu Phong tại lĩnh vực mà mình sở trường cũng không có gì đáng nói, nhưng vận khí cũng là một phần của thực lực.

Tay trái của Triệu Phong, chợt xuất hiện một luồng lực lượng cực hàn, thời tiết lạnh lẽo xung quanh, dưới khí tức cực hàn cường đại của hắn, lại lần nữa giảm xuống mấy chục độ, ngay cả không khí cũng hoàn toàn ngưng kết.

Lạc Tôn đặt một tay trên tầng hàn băng, hàn lực bắt đầu vận chuyển.

Rắc rắc rắc…

Lớp hàn băng trên mặt đất đột nhiên vỡ ra, bắt đầu hạ xuống, nhưng như vậy thì còn lâu mới đủ, “Huyền Thiết Hàn Băng” mà người trung niên cần, không biết ở sâu dưới đất đến mức nào.

Triệu Phong nhìn xuống tầng hàn băng bên dưới, khẽ lẩm bẩm:

- Huyền Thiết Hàn Băng ở sâu lưới lòng đất đến ngàn trượng.

Hắn cũng có huyết mạch Băng Thủy, nhưng chỉ sở trường phòng ngự trị liệu, còn đối với chuyện đào khoáng như vậy, có lẽ thật sự không sánh bằng Lạc Tôn.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu lập tức xuất hiện trên vai Triệu Phong, lấy ra một thanh xẻng sắt, bày ra bộ dạng như đến lượt nó biểu diễn.

Tiểu Tặc Miêu nhảy lên trên tầng băng, bắt đầu vung động xẻng sắt, hung hăng đào xuống tầng băng.

Keng… Rầm rầm rầm…

Bỗng nhiên, mặt đất chấn động mãnh liệt một phen.

Mắt trái của Triệu Phong nhìn thấy tầng băng đang sụp đổ xuống dưới, còn khối Huyền Thiết Hàn Băng ở sâu dưới tầng băng thì lại đang chậm rãi di động lên trên.

Lạc Tôn lộ ra vẻ mặt kỳ dị, nhìn về phía Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu, vừa rồi, hắn đột nhiên cảm thấy sâu trong tầng băng đột nhiên

truyền đến chấn động kịch liệt.

Hắn không rõ Triệu Phong và Linh sủng của mình đang làm gì.

Vụt vụt vụt...

Tiểu Tặc Miêu nhanh chóng vung động xẻng sắt, không ngừng đào sâu xuống mặt đất.

Rầm rầm rầm…

Toàn bộ tầng băng dưới lòng đất, kịch liệt rung động một hồi, sau đó ầm ầm sụp đổ, phảng phất như có một đầu Hồng Hoang mãnh thú từ dưới lòng đất xông ra.

Rầm rầm rầm…

Âm thanh chấn động dưới lòng đất, càng lúc càng lớn, cuối cùng khiến cho toàn bộ mặt đất đều rung chuyển.

Lạc Tôn lộ vẻ kinh ngạc, không biết Linh sủng của Triệu Phong đang làm trò gì, không ngờ lại khiến cho tầng băng sâu mấy ngàn trượng ầm ầm nổ tung.

Rắc rắc…

Nơi bị Tiểu Tặc Miêu đào xuống, đột nhiên nổ tung, xuất hiện một cái hố cực lớn, mơ hồ có thể nhìn thấy tầng băng bên dưới đã hoàn toàn bị phá hủy, xuất hiện từng khúc đứt gãy.

Còn khối bạch thiết kim thì đang nằm trong một cái khe nứt.

Vụt...

Triệu Phong lập tức xông vào trong khe nứt, lấy ra “Huyền Thiết Hàn Băng”.

- Làm sao có thể?

Lạc Tôn đang vận chuyển lực lượng hàn băng để phá băng, lập tức ngây dại.

Hắn đến bây giờ vẫn không rõ Triệu Phong và sủng vật của hắn đang làm gì, nhưng cuối cùng lại khiến cho khối Huyền Thiết Hàn Băng sâu dưới mấy nghìn trượng tự mình bật ra.

- Cảm ơn ngươi người trẻ tuổi, đây chính là thù lao của ngươi.

Nam tử trung niên mặc áo bông lộ ra nụ cười, đưa lên vài khối khoáng thạch lấp lánh.

- Người chiến thắng, Triệu Phong!

Thanh âm hư vô, lại vang lên trong không gian.

Hào quang trên Hộ Long Ngọc của Triệu Phong, lại tăng lên.

Một khắc sau, Triệu Phong trở lại mê cung.

- Như vậy vẫn chưa được.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ.

Vừa rồi, nếu không phải Lạc Tôn chủ động xông lên, Triệu Phong thậm chí còn không phát hiện nơi đó có người.

Ngũ quan và linh thức, thậm chí năng lực nhìn xuyên của mắt trái, đều không tác dụng, quả thực có chút phiền phức.

- Năng lực nhìn xuyên của mắt trái không thể nhìn xuyên vách tường mê cung này, vậy nếu làm thế này thì sao?

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến điều gì đó.

Ô...ô...ô...n...g!

Một tia gợn sóng kim sắc tràn ngập trong Kim Đồng hổ phách của Triệu Phong.

Mắt trái của Triệu Phong có năng lực nhìn thấu, nhưng năng lực mới của Kim Đồng, cũng có năng lực xuyên thấu rất mạnh.

- Hữu dụng.

Trong lòng Triệu Phong lập tức mừng rỡ.

Lần này, nơi mà mắt trái của hắn nhìn vào, đều chậm rãi biến thành thế giới hạt kết cấu, cho nên tầm mắt của hắn liền có thể xuyên qua hơn mười vách tường.

Kết cấu vách tường kim loại hết sức phức tạp, so với Thần binh Địa cấp cực phẩm, còn phức tạp hơn vài lần.

Đương nhiên, đây không phải là trọng điểm mà Triệu Phong quan sát.

- Nếu như vậy, người trong phạm vi mười bức tường, đều sẽ nằm trong lòng bàn tay của ta!

Triệu Phong mừng thầm, làm thế này thì sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Nhưng bỗng nhiên, lão giả hư ảo bên trên mê cung di động, toàn lập tức lóe sáng hào quang.

- Phát hiện người ăn gian nghiêm trọng, trừng phạt!

Chương 986: Trừng Phạt Của Trò Chơi

- Phát hiện người ăn gian nghiêm trọng, trừng phạt!

Lời nói của lão giả hư ảo, liền vang vọng trong tai tất cả mọi người.

- Ai ăn gian?

Có người lập tức lên tiếng.

Bốn vị hoàng tử chỉ có thể trao đổi với thành viên trong mê cung, những người còn lại bên ngoài mê cung, cũng không làm gì được.

Nếu vậy, người ăn gian, rất có thể là thành viên trong mê cung.

- Sẽ cho ra trừng phạt thế nào đây?

Trong những lần thí luyện Thái Tử trước kia của Vương triều, cũng từng xuất hiện tình huống như vậy, có lẽ trừng phạt là nhằm vào người ăn gian trong trò chơi, hoặc là lâm vào cục diện bất lợi, hoặc là bị ước thúc gì đó.

Một Chuẩn Thánh Chủ tư lịch nhiều, đôi mắt thoáng chớp động.

Thế nhưng, người ăn gian là ai thì bọn họ vẫn chưa biết, cũng không biết “lão giả hư ảo” dùng tiêu chuẩn gì đến phán đoán người ăn gian.

Trong mê cung di động.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu bỗng nhiên xuất hiện trên vai Triệu Phong, chỉ vào mắt trái của hắn, lộ ra dáng vẻ có chút hả hê.

- Ồ?

Triệu Phong lập tức dùng mắt trái quan sát Tiểu Tặc Miêu.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu lập tức né tránh ánh mắt của Triệu Phong, hóa thành một đạo hư ảnh, trốn vào trong Mê Không Giới.

- Xem ra người ăn gian là ta rồi.

Thông qua biểu hiện của Tiểu Tặc Miêu, Triệu Phong liền cho ra kết luận.

Hắn cũng không ngờ sử dụng năng lực của mắt trái, lại xuất hiện tình huống như vậy.

Bị Thiên Cơ thành trừng phạt, cảm giác vô cùng không ổn.

Cùng lúc đó, thanh âm máy móc lạnh lẽo mà uy nghiêm, lại xuất hiện trong đầu Triệu Phong.

- Bởi vì trên người ngươi có mang theo dụng cụ hoặc đạo cụ phóng thích “Thấu Giải chi quang”, phá hoại nghiêm trọng bản chất của trò chơi “mê cung di động”, ảnh hưởng tới tính công bình của trò chơi này, bởi vậy, ngươi sẽ bị trừng phạt như sau.

- Thứ nhất, phương vị của ngươi bị bại lộ, bây giờ, tất cả thành viên

trong mê cung, đều có thể cảm ứng được phương vị của ngươi.

- Thứ hai, không được giữa chừng rời khỏi trò chơi, trừ phi ngươi thua hết gấp ba lần số lượng Long vận khí theo quy tắc của trò chơi.

- Thứ ba, trong hoàn cảnh quyết đấu, ngươi sẽ gặp sự kỳ thị của những nhân vật không phải người chơi (*), thậm chí tất cả nhân vật phản diện, đều sẽ do người sắm vai.

(*) nhân vật NPC trong game

Triệu Phong sững sờ tại chỗ, hồi lâu sau mới lên tiếng:

- Đây là trừng phạt ư?

Triệu Phong lập tức thở ra, hắn vốn cho rằng, Thiên Cơ thành sẽ tiến hành phán quyết gì đó với hắn.

- Xem ra là ta đã nghĩ nhiều rồi.

Ba trừng phạt vừa rồi, đều là nhằm vào trò chơi.

Khiến cho “người ăn gian” ở trong trò chơi, lâm vào thế yếu.

- Ha ha, như vậy thì dễ rồi.

Triệu Phong bỗng nhiên nở nụ cười.

Trừng phạt thứ nhất, khiến cho toàn bộ thành viên trong mê cung, đều có thể cảm ứng được phương vị của Triệu Phong.

Như vậy thì trong vô hình, những thành viên còn lại trong mê cung, đều sẽ hướng tới vị trí của Triệu Phong.

Loại tình huống này, phát sinh trên người khác, có lẽ là ác mộng, nhưng Triệu Phong lại càng thích hơn.

Mà quy định thứ hai, đó là những thành viên khác thua hết mười thành Long vận khí thì có thể rời đi, còn Triệu Phong thì ít nhất phải thua gấp ba lần số Long vận khí này thì mới có thể rời đi.

Thế nhưng, Triệu Phong cũng không cho rằng thành tích của mình ở trong mê cung di động này sẽ là thua.

Cho nên, đối với loại trừng phạt này, hắn cũng không để tâm.

- Trừng phạt thứ ba, bị những nhân vật không phải người chơi kỳ thị?

Triệu Phong nghĩ mãi cũng không nghĩ ra điều này có gì bất lợi đối với hắn.

Về phần sắm vai nhân vật phản diện, Triệu Phong cũng không hề quan tâm, dù sao thì tất cả tình tiết trong “hoàn cảnh chiến đấu”, cũng đều là hư ảo.

Nói tóm lại, cả ba loại trừng phạt này, Triệu Phong đều cảm thấy ảnh hưởng không lớn, thậm chí trừng phạt thứ nhất đối với hắn mà nói, còn là ban thưởng.

Cùng lúc đó, trong đầu toàn bộ thành viên đang di động trong mê cung, đều vang lên một âm thanh máy móc.

- Bây giờ, ngươi có thể cảm nhận được vị trí đại khái của “người ăn gian”, chiến thắng người ăn gian, còn có thể đạt được ban thưởng càng thêm phong phú hơn.

Ngoại trừ Triệu Phong ra, tất cả những thành viên khác, lập tức kinh ngạc.

- Người ăn gian là ai?

Đây chính là vấn đề đầu tiên xuất hiện trong đầu mọi người.

Hơn nữa, chiến thắng người ăn gian, sẽ nhận được ban thưởng càng phong phú hơn.

Vì vậy, hầu như không thể khống chế, tất cả mọi người đều tiến về một phương hướng.

- Cửu hoàng tử, hãy nói với Ưng lão và Tô Thanh Linh, không cần đi tìm người ăn gian.

Triệu Phong thông qua Kinh Khải, liền biết được một số tình huống, cho nên lập tức truyền âm cho Cửu hoàng tử.

Gặp phải thành viên cùng đoàn đội, cũng sẽ tiến hành “hoàn cảnh quyết đấu”.

Bởi vậy, hoàng tử sẽ tận lực tách những thành viên của mình trong mê cung ra.

- Triệu huynh đệ, ngươi là người ăn gian?

Cửu hoàng tử có chút lúng túng.

- Hình như là vậy.

Triệu Phong đơn giản trả lời, hắn cũng không biết làm như vậy lại bị

cho là ăn gian.

- Ách… Được.

Vẻ mặt Cửu hoàng tử có chút xám xịt.

Quả nhiên, bất kể Triệu Phong làm gì, cũng đều không giống người thường.

Lúc mọi người còn đang làm quen quy tắc và hoàn cảnh trò chơi thì Triệu Phong đã bắt đầu ăn gian rồi.

- Triệu Phong, trừng phạt của người ăn gian…

Cửu hoàng tử có chút lo lắng.

Lão giả hư ảo trên bầu trời, cũng không nói người ăn gian là ai, lại càng không nhắc đến sẽ trừng phạt gì.

- Chuyện này ngươi không cần lo lắng, chỉ là một vài trừng phạt không quan trọng lắm.

Triệu Phong vội nói, mắt trái của hắn nhìn xuyên qua vách tường kim loại, đã phát hiện một vài bóng người.

- Được, ngươi hãy cẩn thận!

Cửu hoàng tử thấy Triệu Phong không muốn lộ ra, nên cũng không tiếp tục hỏi thăm.

- Ưng lão, Tô Thanh Linh, đừng tới gần người ăn gian, hắn là Triệu Phong.

Cửu hoàng tử lập tức truyền âm cho hai người.

Ở nơi khác…

- Phương vị của người ăn gian có lẽ ở đây, chỉ là không biết còn cách bao xa nữa.

Hề Bằng của Địa Ma giáo trong đoàn đội của Thập Tam hoàng tử, lộ ra vẻ mặt thận trọng.

Dưới tình huống không biết thân phận thật sự của người ăn gian, hắn cũng không dám tùy tiện tới gần, chỉ đi theo phương vị chỉ dẫn trong đầu.

- Hề Bằng, cẩn thận, Triệu Phong ở bên cạnh ngươi.

Thập Tam hoàng tử nhìn thoáng qua tình huống của Hề Bằng, lập tức truyền âm.

Hiển nhiên, Thập Tam hoàng tử đồng thời quan sát và chỉ huy quá nhiều thành viên, cho nên có chút lực bất tòng tâm.

- Triệu Phong đang ở gần đây?

Tâm thần Hề Bằng chấn động, vội vàng lùi về phía sau.

Hắn tự nhiên biết rõ mình không phải là đối thủ của Triệu Phong, hơn nữa thủ đoạn của Triệu Phong rất nhiều, trong “hoàn cảnh chiến đấu” phức tạp đa dạng, lại có ưu thế nhất định.

- Ha ha, muốn chạy ư?

Triệu Phong nở một nụ cười lạnh, triển khai Xích Lôi Quang Dực, thi

triển Lôi Dực Phong Thiểm, lao đi trong mê cung.

Hề Bằng không nhìn thấy Triệu Phong, chỉ là nghe theo Thập Tam hoàng tử chỉ huy mà thoát đi, cho nên tính linh hoạt trong mê cung di động này rất thấp.

Mà Triệu Phong thì lại có thể trông thấy Hề Bằng, từ đầu đến cuối đều tập trung vào hắn, hơn nữa còn khống chế địa hình xung quanh, khiến bản thân có thể tự do di chuyển, rất nhanh đã đuổi kịp Hề Bằng.

Ô...ô...ô...n...g!

Cảnh tượng xung quanh bắt đầu vặn vẹo.

Tại một mảnh thành thị phồn hoa, tiếng người huyên náo.

Triệu Phong và Hề Bằng đang đứng trên một tòa lôi đài tỷ võ.

- Xong rồi, lại là lôi đài?

Trái tim Hề Bằng chợt trầm xuống.

Hắn đã tận mắt nhìn thấy Triệu Phong đánh bại Ám Hồn Thánh Chủ.

Đối chiến với Triệu Phong, hắn hoàn toàn không nắm chắc chút nào.

- Hai vị, hôm nay các ngươi bất phân thắng bại, nhưng ta chỉ có một người con gái, không bằng vậy đi, nữ nhi của ta sẽ ném một cái tú cầu, trong hai vị, người nào nhận được thì sẽ là nữ tế của Trần gia ta.

Trong một tòa gác cao cách lôi đài chừng trăm trượng, có một gã

nam tử trung niên béo mập, cười với vẻ hòa ái.

Hề Bằng ngẩng đầu nhìn thoáng xung quanh.

Dưới lôi đài, đều là thanh âm chúc mừng.

- Võ nghệ của hai vị đều cao cường, xin chúc mừng chúc mừng.

- Không biết người nào có thể lấy được thiên kim Trần gia.

Trên lầu các, một nữ tử mặc trang phục kết hôn màu hồng, mỹ mạo như hoa, má đào ửng đỏ, ánh mắt ngượng ngùng nhìn về phía Hề Bằng.

Bên cạnh nàng, chính là trung niên mập mạp và một vài nha hoàn trẻ tuổi.

- Không phải luận võ quyết đấu?

Trong lòng Hề Bằng lập tức mừng rỡ, dựa theo nội dung hoàn cảnh hiện nay, có lẽ hắn và Triệu Phong đang tham gia tỷ võ kén rể, nhưng cả hai người đều đã tỷ thí xong, kết quả là bất phân thắng bại.

- Xem ra, người nào cướp được tú cầu thì người đó sẽ thắng.

Triệu Phong chợt ngộ ra.

Trên lầu các, nữ tử diễm lệ nhìn thoáng qua Triệu Phong, lập tức lộ vẻ xem thường.

- Phụ thân, thiếu niên kia tướng mạo xấu xí, hơn nữa lại không hề có khí chất, ăn mặc nghèo hèn, từ đầu đến chân còn phát ra một mùi thối quái dị.

Thiên kim Trần gia thấp giọng nói.

- Con gái, ngươi vừa nói như vậy, ta cũng cảm thấy rất đúng.

Nam tử trung niên mập mạp, nhìn Triệu Phong, lập tức lộ vẻ chán ghét.

- Ngược lại, vị nam tử trung niên này thành thục ổn trọng, hơn nữa trên người còn có một loại khí chất tang thương, rất có khí khái a.

Nữ tử diễm lệ tỷ võ kén rể, lúc nhìn về phía Hề Bằng, khuôn mặt lập tức đỏ lên, hai mắt có chút tránh né.

Đối thoại của hai người, tất nhiên không thể tránh được lỗ tai của Triệu Phong và Hề Bằng.

- Đây… Đây là…

Hề Bằng sững sờ, mặt già thoáng đỏ.

Hắn không khỏi cảm thấy, trong “hoàn cảnh quyết đấu” này, bản thân đã trở thành nhân vật chính.

Mà nhân vật chính trong hoàn cảnh quyết đấu, dường như còn có một loại hảo cảm khó hiểu đối với hắn.

- Cái này gọi là bị nhân vật không phải người chơi kỳ thị sao?

Triệu Phong không phản bác được gì, bản thân quả nhiên bị nhân vật không phải người chơi kỳ thị rất thảm.

Phốc…

Trên lầu các, nữ tử dùng ánh mắt hàm tình nhìn về phía Hề Bằng, sau đó ném tú cầu ra ngoài.

- Cái gì?

Hề Bằng lập tức hét lên.

Hắn và Triệu Phong đứng tại hai góc khác nhau trên lôi đài.

Mà hiện tại, nữ tử mỹ mạo không ngờ lại trực tiếp ném tú cầu về phía Hề Bằng.

Hề Bằng có chút ngượng ngùng, cười phá lên:

- Ha ha, Triệu Phong, ván này ta thắng rồi!

Hề Bằng lập tức nhảy lên, bay về phía tú cầu.

- Hừ!

Triệu Phong tức giận hừ một tiếng.

Bây giờ hắn xem như đã hiểu xử phạt thứ ba là gì, gần như khiến Triệu Phong trở thành người yếu thế trong “hoàn cảnh quyết đấu”.

Dựa theo sắp xếp của nội dung hoàn cảnh, hắn cũng không thể ra tay với Hề Bằng, chỉ có thể tranh đoạt tú cầu mà thôi.

Thế nhưng tú cầu lại bay về phía Hề Bằng, cách Triệu Phong rất xa.

Nếu trong “hoàn cảnh quyết đấu”, đối thủ của Triệu Phong là một gã Thánh Chủ, có lẽ Triệu Phong đã thua rồi.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu chợt xuất hiện trên vai Triệu Phong, vỗ vai hắn giống như đang an ủi vậy.

Sau đó, thân thể nó đột nhiên uốn éo, lấy chiếc dây chuyền ám kim trên cổ xuống.

Vụt...

Dây chuyền ám kim nhanh chóng vặn vẹo thành một cây cung.

Ô...ô...ô...n...g!

Tiểu Tặc Miêu trực tiếp kéo dây cung.

Chỉ thấy một đạo ánh sáng ám kim cấp tốc phóng ra, bắn trúng mục tiêu tú cầu hồng sắc.

Vụt...

Ánh sáng ám kim, lại trực tiếp kéo tú cầu về.

Vũ khí này của Tiểu Tặc Miêu, trải qua Thiên Cơ thành cải tạo, tính biến hóa và tính linh hồn đã tăng lên rất nhiều.

Triệu Phong lập tức tiếp lấy tú cầu.

- Cái gì? Điều này sao có thể?

Hề Bằng lộ vẻ khiếp sợ, nhìn về phía cung tên trong tay Tiểu Tặc Miêu.

- Xong rồi, vị hiệp sĩ này đã nhận được tú cầu, vậy thì ta chỉ có thể gả con gái ta cho ngươi thôi.

Trên lầu các, nam tử trung niên mập mạp không khỏi thở dài.

Tú cầu bị Triệu Phong bắt lấy, liền biến thành một đóa hoa hồng diễm lệ, hương thơm ngào ngạt, lập tức tràn vào mũi Triệu Phong, khiến tâm thần hắn trầm tĩnh lại.

- Người thắng, Triệu Phong!

Sau đó, một luồng Long vận khí, liền dũng mãnh tràn vào Hộ Long Ngọc trên người Triệu Phong.

- Hề Bằng, ta đã nhắc nhở ngươi rồi, không ngờ ngươi còn bị Triệu Phong đuổi theo, thậm chí, ngươi còn thua!

Thập Tam hoàng tử hét lên một tiếng phẫn nộ, âm thanh truyền vào trong đầu Hề Bằng.

Ô...ô...ô...n...g!

Hoàn cảnh xung quanh biến mất, Triệu Phong lại xuất hiện trong mê cung.

Vừa rồi, trong đầu mọi người, phương vị đại khái của người ăn gian đã biến mất.

Bây giờ, Triệu Phong lại xuất hiện ở một nơi khác trong mê cung.

Tất cả mọi người, lại lần nữa cảm nhận được chỉ dẫn phương vị ở một hướng khác.

- Người ăn gian đang ở phía kia!

Không ít thành viên, đều di chuyển về phía Triệu Phong.

Chương 987: Hai Người Đọ Sức

- Hay lắm Triệu Phong!

Cửu hoàng tử nhịn không được mở miệng khen ngợi.

Trước mắt, Ưng lão và Kinh Khải, tất cả thắng hai trận, Tô Thanh Linh dưới sự chỉ huy của hắn, tận lực tránh chiến đấu nên không thắng không thua, còn Triệu Phong thì thắng ba trận.

Như vậy, đoàn đội của hắn, đã đạt được kết quả bảy trận thắng.

Thành tích như vậy trong bốn vị hoàng tử, có lẽ là tốt nhất.

Cửu hoàng tử tất nhiên biết rõ nguyên nhân.

Sở dĩ Ưng lão có thể thuận lợi thắng được hai trận, đều là nhờ hắn cẩn thận chỉ huy.

Cửu hoàng tử chỉ cần tập trung vào Ưng lão và Tô Thanh Linh, cho nên rất nhẹ nhàng.

Mà số thành viên tiến vào mê cung của những đoàn đội hoàng tử khác, ít nhất cũng là năm người, thậm chí sáu người, nhân số đoàn đội của Thập Tam hoàng tử là nhiều nhất, cho nên có đến bảy người tiến vào mê cung di động.

Những hoàng tử còn lại đồng thời quan sát tình huống của những người khác, đồng thời muốn trao đổi với bọn họ để tiến hành chỉ huy,

đều là lực bất tòng tâm, liên tiếp xảy ra sai lầm.

- Đáng giận, Triệu Phong!

Thập Tam hoàng tử lập tức mắng lớn.

Thành viên trong mê cung của hắn, gặp phải Triệu Phong, kết quả là thua trận.

- Thập Tam hoàng tử, tên Triệu Phong này dường như đang cố ý tìm thành viên của chúng ta để gây rối.

- Tên Triệu Phong này thật đáng ghét, chúng ta lại không đắc tội hắn a.

Sau lưng Thập Tam hoàng tử, vài tên thành viên đều nghị luận.

Sắc mặt Thập Tam hoàng tử tối sầm, hắn cũng phát hiện, Triệu Phong dường như đang cố ý nhằm vào thành viên của hắn.

- Hừ, muốn ta thua ư?

Thập Tam hoàng tử tức giận hừ lạnh một tiếng.

- Hắc Mặc Thánh Chủ, Triệu Phong đang ở bên phải phía trước của ngươi.

“Hoàn cảnh quyết đấu” của Triệu Phong kết thúc, khoảnh khắc vừa trở lại mê cung, Thập Tam hoàng tử liền chỉ huy lộ tuyến cho Hắc Mặc Thánh Chủ.

Trong đoàn đội của hắn, có hai gã trang chủ tiến vào mê cung di động.

Cũng chỉ có hai vị Thánh Chủ này, mới có thể chiến thắng Triệu Phong.

- Ha ha!

Triệu Phong nhìn thấy Hắc Mặc Thánh Chủ đang chủ động tới gần hắn, liền chủ động tránh đi, tìm kiếm những người khác ở gần đó.

Chỉ cần hoàn thành “hoàn cảnh quyết đấu”, hắn sẽ ngẫu nhiên xuất hiện ở một nơi khác trong mê cung, cho dù Hắc Mặc Thánh Chủ muốn tìm được hắn cũng rất khó.

Trừ phi lần tiếp theo, địa phương mà Triệu Phong xuất hiện ở bên cạnh Hắc Mặc Thánh Chủ.

- Ồ? Lại một vị Thánh Chủ?

Triệu Phong thầm giật mình, nhanh chóng thay đổi lộ tuyến, tạm thời né tránh.

Chỉ thấy, một đạo Lôi quang bạch sắc, đang nhanh chóng lao đi trong mê cung.

Đó là một lão giả tóc trắng, thần sắc lạnh lùng dị thường.

Người này chính là đệ nhất cao thủ trong đám thành viên của Tứ hoàng tử, Vạn Lôi Thánh Chủ của Thiên Huyền Cung.

Lúc này, hắn cũng đang áp dụng phương pháp như của Triệu Phong vừa rồi, di chuyển không ngừng trong mê cung, gặp phải người nào thì chọn người đó.

Sau khi tránh khỏi Vạn Lôi Thánh Chủ, Triệu Phong lại tiếp tục tìm kiếm mục tiêu.

- Tốt hơn là giải quyết thành viên trong đoàn đội của Thập Tam hoàng tử và Bát hoàng tử trước.

Tại vòng thứ ba này, chỉ có hai hoàng tử được chọn, dựa theo số trận thắng của thành viên mà quyết định.

Hai vị hoàng tử có số trận thắng quá thấp, sẽ bị loại bỏ.

Bởi vậy, hắn phải tận sức giảm số trận thắng của hai vị hoàng tử này.

Biện pháp duy nhất chính là, Triệu Phong chủ động quyết đấu với bọn họ, hơn nữa còn phải giành thắng lợi.

Dựa theo số trận thắng để quyết định thắng bại, vẫn có tính công bằng nhất định.

Bởi vì nhân số bao nhiêu, cũng không ảnh hưởng nhiều đến tính công bằng của trò chơi.

Nhân số nhiều, số lần thắng lợi có thể nhiều hơn, nhưng nếu thua trận nhiều thì lại mất càng nhiều Long vận khí, mà như vậy thì vào vòng thứ tư, cũng sẽ thua.

Vòng này, chủ yếu là khảo nghiệm các hoàng tử.

Không chỉ hướng dẫn chỉ huy thành viên đạt được nhiều số trận thắng, mà còn phải giữ được số lượng “Long vận khí” của mình.

Điều này cần vô cùng nghiêm túc, tư duy phân tích quyết đoán.

- Số lượng Long vận khí của Cửu hoàng tử ít quá.

Triệu Phong một bên giảm số trận thắng của hai vị hoàng tử kia, một bên còn phải cướp đoạt càng nhiều Long vận khí hơn.

Bằng không, Cửu hoàng tử dựa vào cái gì mà chiến thắng được Tứ hoàng tử?

Mặc dù Yêu thú phi hành của Triệu Phong mang theo Hộ Long Ngọc thu thập Long vận khí ở bên ngoài, nhưng vẫn có hai đầu Linh sủng gặp phải chuyện ngoài ý muốn.

Lúc hai đầu Linh sủng này gặp nạn, Triệu Phong vừa vặn đang bận rộn, bởi vậy cũng không kịp hỗ trợ.

Cho nên, Triệu Phong không thể đem toàn bộ hi vọng, ký thác hoàn toàn vào trên người Linh sủng được.

Mặt khác, nếu vòng thứ ba không chiến thắng, thì cho dù Triệu Phong có thu thập được nhiều Long vận khí hơn, cũng vô dụng.

- Vũ Thiên Ngô?

Triệu Phong khẽ giật mình, lúc này Vũ Thiên Ngô đang nhanh chóng tiến đến phía hắn, có lẽ là do Bát hoàng tử đang chỉ dẫn lộ tuyến.

- Đã như vậy, chúng ta cứ gặp nhau một lần thôi.

Triệu Phong khẽ mỉm cười.

Hắn nhớ rõ lúc diễn ra trận chiến tranh đoạt danh ngạch, Vũ Thiên Ngô đã tuyên chiến với hắn.

Hắn tất nhiên không thể bỏ qua chuyện này được.

- Triệu Phong!

Trên mặt Vũ Thiên Ngô lộ vẻ chấn động.

Ô...ô...ô...n...g!

Cảnh tượng xung quanh lập tức biến hóa.

Hai người xuất hiện trong một cái sân, xung quanh đều là điện các kim sắc tráng lệ.

- Triệu Phong, tới đây quyết một trận thắng thua nào!

Trong mắt Vũ Thiên Ngô bùng lên chiến ý kinh thiên, một luồng lực lượng ý chí vô cùng, giống như phá thể mà ra.

- Ta đang có ý đó đây!

Huyết mạch trong cơ thể Triệu Phong, mơ hồ sôi trào.

Nhưng lúc này, một vị thiên kim tiểu thư của một đại gia tộc, lại đột nhiên giận dữ, nhanh chóng bước tới.

- Ta muốn xem Linh sủng quyết đấu!

Vị thiên kim này trực tiếp quát mắng Vũ Thiên Ngô và Triệu Phong.

Triệu Phong và Vũ Thiên Ngô liếc nhìn nhau, hiển nhiên hoàn toàn bỏ qua vị tiểu thư gia tộc này, trước tiên đánh một trận rồi nói sau.

- Hai người các ngươi không phải là Tuần Thú Sư trong gia tộc của ta sao? Bây giờ ta muốn xem Linh sủng quyết đấu!

Thiên kim tiểu thư thấy hai người không có phản ứng, lại càng tức giận hơn.

- Con ngươi nữa, nhìn ngươi thật khó chịu, thật không hiểu tại sao trong gia tộc lại có tên Tuần Thú Sư xấu xí như vậy.

Vị thiên kim tiểu thư này sau khi nhìn thấy Triệu Phong, dường như càng phẫn nộ hơn, trực tiếp hướng về phía hắn, không ngừng mắng chửi.

Vũ Thiên Ngô lập tức khẽ giật mình, tại sao nhân vật trong “hoàn cảnh quyết đấu” lại sinh ra kỳ thị lớn như vậy đối với Triệu Phong?

Triệu Phong triệt để im lặng, cho dù nhân vật trong hoàn cảnh kỳ thị hắn, thì cũng không cần mỗi lần đều nhằm vào hắn mà nói a.

Triệu Phong lập tức truyền âm cho Vũ Thiên Ngô.

Vũ Thiên Ngô cái hiểu cái không, thoáng nhìn về phía vị thiên kim này, mỉm cười nói:

- Tiểu thư, bây giờ chúng ta đang có việc, có thể đợi chút nữa không, nhất định sẽ biểu diễn Linh sủng quyết đấu cho ngươi xem.

Vũ Thiên Ngô thuật lại nguyên vẹn lời của Triệu Phong.

Hắn cũng biết rằng, không thể tùy tiện ra tay đối với nhân vật trong hoàn cảnh.

- Chuyện này…

Vị thiên kim tiểu thư nhìn chằm chằm vào đôi mắt của Vũ Thiên Ngô, khuôn mặt thoáng ửng đỏ.

Trong lòng Triệu Phong lập tức mừng rỡ, quả nhiên, tất cả nhân vật không phải người chơi trong hoàn cảnh, đều sinh ra hảo cảm với đối thủ của Triệu Phong.

- Không được, ta muốn xem Linh sủng quyết đấu!

Thiên kim tiểu thư biến sắc, lại kiên quyết nói.

- Vũ Thiên Ngô, vậy thì không vui rồi.

Triệu Phong lắc đầu.

Nội dung thiết lập trong “hoàn cảnh quyết đấu”, tương đối cứng nhắc, xem ra không thể thay đổi được rồi.

Tay trái Triệu Phong vung lên, một đầu tiểu Phong Lang lập tức xuất hiện.

Sắc mặt Vũ Thiên Ngô có vài phần âm trầm, thoáng cau mày, hắn cảm thấy chân nguyên và huyết mạch của mình, phảng phất như bị một quy tắc nào đó trói buộc, không thể vận chuyển được.

Nhưng hắn lại không có Linh sủng.

- Nhận thua!

Hồi lâu sau, Vũ Thiên Ngô cúi đầu, cực kỳ không cam lòng mở miệng.

Hắn không ngờ bản thân và Triệu Phong lại mở ra "hoàn cảnh quyết đấu" như vậy, cuối cùng hắn lại thất bại chỉ vì một đầu Yêu thú cấp Vương Giả.

Phốc…

Một luồng Long vận khí chảy vào trong Hộ Long Ngọc của Triệu Phong, Vũ Thiên Ngô cũng biến mất trong mảnh không gian này.

- Haizz, đây là phần thưởng của ngươi!

Vị thiên kim tiểu thư nhìn Triệu Phong rất ngứa mắt, sau khi vứt lại vài khối khoáng thạch trân quý, liền bỏ đi.

Sau đó, cảnh tượng xung quanh liền biến mất, Triệu Phong trở lại mê cung.

- Quả nhiên, vận khí cực kỳ quan trọng.

Triệu Phong cực kỳ đồng cảm với Vũ Thiên Ngô, thậm chí hắn còn cảm thấy Vũ Thiên Ngô thua rất oan.

- Long vận khí trong Hộ Long Ngọc sắp đạt đến cực hạn rồi.

Triệu Phong tạm thời dừng bước, đem Long vận khí trả cho Cửu hoàng tử.

Cuối cùng, Triệu Phong chỉ lưu lại một thành Long vận khí.

Vụt...

Triệu Phong tiếp tục hành động, tìm kiếm những thành viên khác.

…

- Triệu Phong đã thắng liên tiếp bảy trận rồi.

Thạch Vũ Lôi không khỏi kinh hô.

Ngoại trừ chiến tích tuyệt hảo của Triệu Phong, Vạn Lôi Thánh Chủ phía bên kia cũng đã thắng năm trận liên tiếp.

Vạn Lôi Thánh Chủ không chỉ có thực lực cường hãn tuyệt luân, đồng thời cũng có hiểu biết nhất định đối với các phương diện như thiên văn địa lý, Linh sủng, dược liệu,…

- Ngay cả chiến tích của Kinh Khải cũng ba thắng một thua.

Trên mặt Cửu hoàng tử lộ vẻ kích động.

Còn Tô Thanh Linh, dưới sự chỉ huy cẩn thận của Cửu hoàng tử, không hề có chiến tích nào.

- Tứ điện hạ, bên phía đoàn đội của Cửu hoàng tử có chút kỳ lạ, số trận thắng rất cao.

Sau lưng Tứ hoàng tử, một tên Chuẩn Thánh Chủ chợt hỏi, ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong đang thành thạo di chuyển trong mê cung.

- Như vậy cũng tốt, nếu như Cửu hoàng tử có thể được chọn, vậy thì ở vòng thứ tư, hắn chắc chắn sẽ thua.

Tứ hoàng tử đang trao đổi với thành viên trong mê cung, cũng mở miệng nói chuyện.

- Ừm, bọn hắn chỉ có bốn người trong mê cung, hiệu suất thu thập

Long vận khí cũng có hạn.

Gia Cát Vân đồng ý với cách nói của Tứ hoàng tử.

Số lượng Long vận khí của Cửu hoàng tử quá ít, rất khó có khả năng đoạt được Thái Tử vị.

Phía bên kia…

Thập Tam hoàng tử đang nghiến răng nghiến lợi, nhìn chằm chằm vào Triệu Phong, gằn giọng nói:

- Tiểu tử này quả nhiên là nhằm vào thành viên của ta.

Thành viên của hắn, nếu như gặp phải Triệu Phong, chiến tích cũng không lạc quan lắm.

Nhưng Triệu Phong, lần nào lựa chọn đối thủ, cũng đều là thành viên của hắn, mà lần nào bên hắn cũng thất bại dưới tay Triệu Phong.

Không chỉ lãng phí thời gian, mà còn lãng phí cả Long vận khí.

- Tên Triệu Phong này, chẳng lẽ là người ăn gian?

Thập Tam hoàng tử khẽ thốt lên.

Hắn vẫn tương đối chú ý tới Triệu Phong.

Hành động của Triệu Phong, cực kỳ nhanh chóng, hơn nữa mục tiêu lại vô cùng rõ ràng, giống như Triệu Phong có địa đồ trong “mê cung di động” vậy.

…

Triệu Phong lại lần nữa đánh bại đối thủ, trở lại trong mê cung.

- Ồ? Tân Vô Ngân?

Mắt trái của Triệu Phong, xuyên qua vài bức tường, liền phát hiện thân ảnh của Tân Vô Ngân.

Hắn suy nghĩ một chút, liền trực tiếp xông tới.

- Tân Vô Ngân, ta và ngươi cũng chiến một trận đi.

Đối với Tân Vô Ngân, Triệu Phong không hề chủ quan chút nào, cũng không tin chắc có thể thắng lợi.

Nhưng Triệu Phong thật sự muốn kiến thức một phen thủ đoạn của Tân Vô Ngân, muốn luận bàn với hắn một lần.

- Thanh âm của Triệu Phong.

Lỗ tai của Tân Vô Ngân khẽ động.

Trong mê cung này, thanh âm truyền đi cũng bị áp chế rất lớn.

- Được!

Tân Vô Ngân nhận được lộ tuyến mà Tứ hoàng tử thông báo, liền quay người bay đi.

Tại một góc rẽ, hai người gặp nhau, cảnh tượng xung quanh lập tức biến hóa.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong một dãy núi hắc ám kéo dài không ngừng.

Triệu Phong và Tân Vô Ngân, xuất hiện trên một gò núi bằng phẳng.

Trước mặt có hai cái sơn đạo rộng lớn âm trầm, bên trên rải rác vô số khô lâu hài cốt, mơ hồ có tiếng quỷ khiếu từ sâu bên trong truyền đến.

Ở chính diện, trên một tòa núi đen cao vút chìm vào trong mây, có một cái động quật, bên trong phát ra Quỷ Hỏa âm trầm, một luồng tà sát khí mơ hồ rung chuyển bốn phương.

Phía sau hai người, có một đại thần của một Vương quốc nào đó, ngoài ra còn có vô số kiếm sĩ tinh nhuệ.

- Hai vị dũng sĩ, xin hãy cứu Công chúa điện hạ trở về từ trong tay Hắc Thiết Cự Long, Quốc Vương nhất định sẽ trọng thưởng hậu hĩnh.

Lúc này, vị đại thần chợt mở miệng.

- Quyết đấu như vậy cũng không tệ lắm.

Triệu Phong chợt nhớ đến "hoàn cảnh quyết đấu" của hắn và Vũ Thiên Ngô, không nhịn được muốn bật cười.

- Vừa vặn, ở đây có hai con đường, để xem người nào có thể cứu công chúa về trước.

Tân Vô Ngân cũng cảm thấy hết sức hứng thú đối với nội dung "hoàn cảnh quyết đấu".

- Được, ở đây có 500 tinh nhuệ, xin giao cho vị dũng sĩ này.

Thần sắc vị đại thần này đột nhiên lộ vẻ kích động, dường như đem toàn bộ hi vọng ký thác vào hắn.

- Về phần vị dũng sĩ này…

Vị đại thần nhìn về phía Triệu Phong, thoáng nhíu mày, dường như cực kỳ hoài nghi đối với năng lực của hắn.

- Chỉ còn lại 100 tinh nhuệ mà thôi, giao cho ngươi vậy.

Vị đại thần này khẽ lắc đầu, nói với vẻ cực kỳ không tình nguyện.

Chương 988: Hiển Lộ Toàn Bộ Thần Thông

Triệu Phong mặt không đổi sắc, hắn biết là sẽ có loại sự tình này.

Vị đại thần kia cho hắn 100 kiếm sĩ tinh nhuệ, lại cho Tân Vô Ngân 500 kiếm sĩ tinh nhuệ.

Tân Vô Ngân cũng sửng sốt một chút, lập tức hỏi:

- Triệu Phong, ngươi là người ăn gian à?

Trong mê cung, linh thức của hắn cũng bị vách tường kim loại áp chế, không thể xuyên thấu, mà ngũ quan thì giảm thấp đến cực hạn.

Mà Triệu Phong ở cách hắn khá xa, không ngờ lại có thể phát hiện được hắn, đối với chuyện này, Tân Vô Ngân vẫn luôn cảm thấy vô cùng kỳ quái.

Kết hợp với tình huống lúc này, trong "hoàn cảnh quyết đấu", thái độ của nhân vật không phải người chơi đối với Triệu Phong, cũng khiến Tân Vô Ngân liên tưởng tới chuyện gì đó.

- Chỉ có 100 kiếm sĩ tinh nhuệ, ta đi trước đây!

Triệu Phong cũng không trả lời câu hỏi của Tân Vô Ngân, trực tiếp chọn một cái sơn đạo.

Phía sau hắn, 100 kiếm sĩ tinh nhuệ liền đuổi theo.

Những kiếm sĩ tinh nhuệ này, đều là cảnh giới Đại Đế bình thường, vận dụng tốt, cũng là một luồng chiến lực cực mạnh.

- Đi!

Tân Vô Ngân quát khẽ một tiếng, dẫn theo 500 kiếm sĩ tinh nhuệ, xông vào một cái sơn đạo khác.

Khoảnh khắc Triệu Phong tiến vào sơn đạo.

Khô lâu chồng chất trên đường và trong lòng đất, đột nhiên phát ra thanh âm kỳ quái.

Rắc rắc…

Chỉ thấy một bộ khô lâu hình người, bỗng nhiên từ dưới đất nhảy lên, trong tay cầm đại kiếm và tấm chắn, sau lưng còn có một đôi cánh sắc, tản mát ra một luồng khí tức Đại Đế cuồng bạo tà ác.

Ngay sau đó, “khô lâu hộ vệ” dày đặc dưới đất cũng nhảy lên, chiếm hết cả sơn đạo.

- Lên!

Triệu Phong vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, đem ý niệm dung nhập vào từng kiếm sĩ tinh nhuệ, giống như đang điều khiển Yêu thú, điều khiển 100 kiếm sĩ tinh nhuệ này, trực tiếp xông lên.

- Thánh Lôi Bá Thể!

Xích Lôi Quang Dực sau lưng Triệu Phong mở ra, vận chuyển Thánh Lôi Bá Thể, toàn thân rực rỡ Lôi quang kim sắc, hóa thành một đoàn điện quang Xích Lôi, dẫn đầu xông lên.

- Phá!

Triệu Phong trực tiếp nện lên một “khô lâu hộ vệ”, Thánh Lôi Thể Phách bễ nghễ bá đạo, trực tiếp nghiền nát mấy chục bộ khô lâu hộ vệ.

- Thánh Lôi Bá Quyền!

Triệu Phong dưới trạng thái Thánh Lôi Thể Phách, cốt cách vang lên từng trận “răng rắc”, song quyền đánh ra với tiết tấu kỳ dị, phát ra từng đạo quyền kình lực phách chấn động thiên địa.

Rầm rầm rầm…

Mắt thường chỉ thấy từng đạo quyền quang Kim Lôi cực lớn đan xen, tựa như Lôi Sơn, bá đạo bễ nghễ, uy năng khủng bố, mỗi lần công kích đều có thể đập nát bấy mấy chục bộ khô lâu hộ vệ.

Mà kiếm sĩ tinh nhuệ của Triệu Phong, chủ yếu là thanh lý khô lâu hộ vệ ở hai bên và sau lưng, đồng thời đuổi theo bước chân của Triệu Phong.

Hai sơn đạo này, chỉ cách nhau mười trượng, Triệu Phong nghiêng đầu nhìn qua, liền có thể nhìn thấy tình huống của Tân Vô Ngân ở trên một cái sơn đạo khác.

Tân Vô Ngân đi giữa trung tâm sơn đạo, còn 500 kiếm sĩ tinh nhuệ thì đi hai bên sơn đạo, di chuyển vô cùng nhịp nhàng.

Song chưởng của Tân Vô Ngân đánh ra, Thủy chi áo nghĩa kỳ diệu, đẩy toàn bộ khô lâu hộ vệ sang hai bên.

Sau đó, những kiếm sĩ tinh nhuệ ở hai bên sẽ nhanh chóng đánh chết khô lâu hộ vệ, phối hợp cực kỳ hoàn mỹ, hiệu suất cao, mà tốc độ cũng nhanh.

Ngược lại, Tân Vô Ngân cũng không lãng phí bao nhiêu thể lực và chân nguyên.

- Hay lắm Tân Vô Ngân!

Triệu Phong không khỏi tán thưởng.

Tân Vô Ngân thi triển chưởng pháp kỳ diệu, vận dụng Thủy chi áo nghĩa đẩy ra toàn bộ khô lâu hộ vệ cản ở trước mặt, giao cho kiếm sĩ tinh nhuệ giải quyết, phát huy chiến lực của 500 kiếm sĩ tinh nhuệ đến tận cùng.

Trước kia Triệu Phong có huyết mạch Băng Thủy, sau này cũng tu luyện Thủy Chi Phong Lôi, nhưng khả năng vận dụng Thủy chi áo nghĩa thì kém xa Tân Vô Ngân.

- Hừ, Xích Lôi Phong Bạo!

Sau lưng Triệu Phong, Xích Lôi Quang Dực chấn động cuồng vũ, vô số Phong Lôi chân nguyên, bắt đầu tụ tập, tọa thành một trận Xích Lôi Phong Bạo cực lớn.

Vụt...

Triệu Phong mang theo một luồng Xích lôi Phong Bạo khủng bố bá đạo, trực tiếp phóng về phía trước.

Phành phành phành...

Những khô lâu hộ vệ kia còn chưa đến gần Triệu Phong thì đã bị Xích Lôi Phong Bạo cường đại hủy diệt hoặc đẩy ra.

Triệu Phong nhanh chóng tiến lên một khoảng, đuổi kịp Tân Vô Ngân, thậm chí còn vượt qua.

Xích Lôi Phong Bạo của Triệu Phong là công kích phạm vi lớn, bao trùm cả sơn đạo.

Bởi vậy, 100 kiếm sĩ tinh nhuệ của hắn, cũng có thể nhanh chóng tiêu diệt những khô lâu hộ vệ khác, đuổi kịp bước chân của Triệu Phong.

- Phía sau sơn đạo này, không biết còn có nguy cơ hoặc địch nhân thế nào, không thể vứt bỏ những kiếm sĩ tinh nhuệ này.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Nếu như bây giờ hắn vứt bỏ 100 kiếm sĩ tinh nhuệ này, đến lúc đó làm sao chiến thắng được 500 kiếm sĩ tinh nhuệ của Tân Vô Ngân?

Cũng may, Triệu Phong điều khiển 100 kiếm sĩ tinh nhuệ này vô cùng tinh diệu, chiến lực của bọn chúng còn vượt xa 300 kiếm sĩ tinh nhuệ bình thường.

Tân Vô Ngân nhìn bên kia, liền thấy Triệu Phong nhanh chóng vượt qua hắn.

Vụt...

Ý cảnh trong song chưởng của hắn, đột nhiên biến đổi, một tầng hào quang lam sắc nổi lên, vờn quanh tay hắn.

Kiếm sĩ tinh nhuệ sau lưng hắn, một đường di chuyển, có rất nhiều người đã bị thương, dưới tầng hào quang lam sắc này chiếu rọi, lập tức được trị liệu.

Phốc…

Tân Vô Ngân đứng thẳng tại chỗ, huy động song chưởng, đánh ra một chuỗi gợn sóng áo nghĩa kỳ dị, dung nhập xuống mặt đất.

Đột nhiên, dưới sơn đạo trước mặt Tân Vô Ngân, lập tức sinh trưởng vô số mộc đằng vừa thô vừa to.

Mộc đặc lục sắc thô to, điên cuồng mọc lên, nghiền nát rất nhiều khô lâu hộ vệ trong lòng đất.

Vụt vụt vụt...

Những khô lâu hộ vệ còn lại, lập tức chấn động đôi cánh sắt, bay lên không trung.

Bịch bịch…

Tân Vô Ngân và kiếm sĩ tinh nhuệ di chuyển trên mộc đằng, cộng thêm mộc đằng hoạt động, nên tốc độ tiến tới lập tức tăng nhanh.

Mà đối diện với sự tiến công của khô lâu hộ vệ, mộc đằng xung quanh lại vô cùng linh hoạt, bắt đầu mọc lên, hoặc cuốn chặt, hoặc là ngăn cản bọn chúng.

- Bí thuật Mộc hệ thật cao thâm.

Triệu Phong thoáng sững sờ.

Tân Vô Ngân không chỉ vận dụng Thủy chi áo nghĩa đến tình trạng lô hỏa thuần thanh, mà Mộc chi áo nghĩa cũng đã đạt tới trạng thái đăng phong tạo cực.

Triệu Phong còn nhớ rõ, lúc ở trong Không Gian Thần Huyễn, Tân Vô Ngân đã ngưng tụ ra Ngũ Hành Không Gian Lĩnh Vực.

Nói vậy thì khả năng vận dụng Ngũ Hành áo nghĩa của Tân Vô Ngân, đều có khả năng đạt đến trình độ này.

Đối mặt với một đối thủ như vậy, Triệu Phong tất nhiên sẽ không giấu diếm.

Phốc…

Một luồng diễm quang lưu ly đỏ rực, giống như một đoàn huyết sắc, bao phủ khắp toàn thân Triệu Phong.

Chỉ trong thoáng chốc, toàn bộ thân hình của Triệu Phong, giống như bị một ngọn lửa thiêu đốt, toàn thân như trong suốt, cộng thêm Thánh Lôi Thể Phách phụ trợ, càng giống một Ma Tôn Huyết Diễm hơn.

Một luồng khí tức khủng bố bá liệt thiêu đốt, tọa thành từng đoàn Liệt Diễm trùng kích, khuếch tán khắp bốn phía, khiến nhiệt độ giữa sơn đạo đột nhiên tăng lên.

Ầm ầm ầm...

Dưới sự xúc tiến của huyết mạch Huyết Ma Dương, tốc độ tiến lên của Triệu Phong liền tăng gấp đối, hóa thành một đoàn Huyết Diễm lôi cầu, xông thẳng vào đám khô lâu hộ vệ.

Viêm Chi Phong Lôi và lực lượng Huyết Ma Dương của Triệu Phong kết hợp cùng một chỗ, tạo thành lực lượng Xích Lôi Huyết Viêm.

Ngay lập tức, Lôi Quang Phong Bạo xích sắc xung quanh thân thể Triệu Phong, chợt nhiễm lên một tầng Dương Viêm huyết sắc, uy năng thoáng cái tăng lên gấp vài lần.

Ầm...

Chỉ trong thoáng chốc, hơn mười bộ khô lâu hộ vệ xung quanh người Triệu Phong, đã bị một luồng lực lượng Xích Lôi Huyết Viêm bá đạo bao phủ, toàn thân bị đốt cháy, lực lượng nhanh chóng xói mòn.

Phốc…

Những kiếm sĩ tinh nhuệ sau lưng Triệu Phong, cũng nhanh chóng đuổi kịp, dễ dàng giải quyết toàn bộ khô lâu hộ vệ xung quanh.

Ầm...

Triệu Phong để lại sau lưng một chuỗi Xích Lôi huyết quang, còn bản thân thì hóa thành một đạo Huyết Viêm tàn quang, phóng xa hơn mười trượng, để lại một đám khô lâu hộ vệ đã bị hủy diệt hoặc thiêu cháy.

Thế nhưng, đặc tính hấp huyết hồi nguyên của huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ của Triệu Phong đối với những khô lâu hộ vệ này, lại không thể phát huy. Bởi vậy, Triệu Phong chỉ thúc dục trong thời gian ngắn, lập tức đình chỉ, phục dụng một ít trân tài để khôi phục chân nguyên tinh khí.

Chẳng qua, dưới trạng thái Huyết Ma Dương hoàn mỹ, tốc độ và khả

năng bạo phát của Triệu Phong cũng tăng lên mạnh mẽ, nhanh chóng kéo giãn khoảng cách với Tân Vô Ngân, thậm chí đã vượt xa đối phương mấy trăm mét.

- Quả nhiên. loại huyết mạch khủng bố bá đạo này, có lẽ là huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

Tân Vô Ngân thấy Triệu Phong với xu thế mạnh mẽ không gì ngăn cản được, đã nhanh chóng bỏ xa hắn.

Loại tốc độ và năng lực bộc phát khủng bố này, cũng không phải là loại huyết mạch Huyết Ma Dương bình thường.

Hơn nữa, hắn cũng nhìn ra được, 100 tên kiếm sĩ tinh nhuệ của Triệu Phong, hành động cực kỳ mau lẹ, công kích gọn gàng mà linh hoạt, đều nhằm vào chỗ hiểm trên thân khô lâu hộ vệ, đây tất cả là nhờ Triệu Phong hỗ trợ khống chế.

- Huyết mạch dù mạnh, nhưng cũng không thể kéo dài.

Tân Vô Ngân lạnh nhạt nói, thay phiên sử dụng Thủy chi áo nghĩa và Mộc chi áo nghĩa, cũng không vội vàng đẩy nhanh tốc độ.

Hắn tin rằng, sau khi Triệu Phong thúc dục huyết mạch, nhất định cần nghỉ dưỡng, lúc đó tốc độ tự nhiên sẽ chậm lại thôi.

- Ha ha, không hổ là Tân Vô Ngân, bị ta vượt qua mà vẫn có thể bảo trì tâm thái như vậy.

Triệu Phong mỉm cười.

Phương thức đẩy nhanh tốc độ của Tân Vô Ngân vô cùng ổn trọng, tốc độ không nhanh không chậm, cũng không tiêu hao nhiều thể lực

và chân nguyên.

- Đã như vậy, ta sẽ cứu công chúa ra trước khi hắn tiến vào Long quật.

Ngữ khí của Triệu Phong cực kỳ kiên quyết, nếu như Tân Vô Ngân không nóng nảy, vậy thì hắn cứ thừa thắng xông lên thôi.

Bên ngoài thân thể của Triệu Phong, Lôi Quang Viêm Khí không ngừng lóe lên.

Vụt...

Thi triển Lôi Dực Phi Độn thuật, tốc độ của Triệu Phong lại đẩy mạnh, đồng thời còn khống chế kiếm sĩ tinh nhuệ sau lưng đuổi kịp bước tiến của hắn.

Chẳng lâu sau, tinh khí thần của Triệu Phong đã khôi phục gần như hoàn hảo, hắn lại lần nữa thúc dục huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, đẩy mạnh tốc độ.

- Tên Triệu Phong này…

Tân Vô Ngân có chút sợ hãi thán phục, xem ra hắn đã đánh thấp năng lực khôi phục của Triệu Phong rồi.

Chỉ chốc lát sau, không ngờ Triệu Phong đã lần nữa thúc dục huyết mạch, mà khoảng cách giữa hai người, cũng càng ngày càng xa.

Với tốc độ này, không lâu sau, Triệu Phong sẽ xông lên đỉnh núi, tiến vào trong động quật u ám kia.

- Không thể như vậy!

Sắc mặt Tân Vô Ngân đột nhiên thay đổi.

Khí tức trầm ổn hàm súc trên người hắn, đột nhiên tản mát ra một luồng khí tức siêu nhiên bễ nghễ.

Chỉ thấy, xung quanh Tân Vô Ngân, một luồng hào quang năm màu không ngừng vờn quanh, chậm rãi ngưng tụ thành một cái Tiểu Thế Giới, bao trùm lấy Tân Vô Ngân.

Trong Tiểu Thế Giới này, có đủ sơn thủy cây cối như thế giới thực tế, chẳng qua quy mô rất nhỏ, hơn nữa Tiểu Thế Giới vận chuyển cũng không đủ ổn định.

Phốc…

Một luồng lực lượng quy tắc siêu nhiên, từ trong Tiểu Thế Giới của Tân Vô Ngân, chấn động mà ra.

- Lên!

Tân Vô Ngân chỉ thốt ra một chữ đơn giản, mang theo Tiểu Thế Giới do hào quang ngũ sắc tạo thành, dẫn đầu xông lên.

Vụt vụt vụt...

Mấy chục đầu khô lâu hộ vệ, lập tức nhảy lên, bao vây lấy Tân Vô Ngân.

Phành phành phành...

Lúc những khô lâu hộ vệ này vừa va chạm vào Tiểu Thế Giới của Tân Vô Ngân, liền trực tiếp bị một luồng quy tắc áo nghĩa khủng bố

tập trung khống chế, toàn bộ thân hình lập tức bị nghiền nát.

Tân Vô Ngân cũng vứt bỏ 500 kiếm sĩ tinh nhuệ sau lưng, xông lên cực nhanh.

Phành phành phành...

Một đường di chuyển, toàn oboj khô lâu hộ vệ lúc tiếp cận Tân Vô Ngân, đều bị nghiền thành phấn vụn.

Dị tượng như thế, Triệu Phong tất nhiên nhìn thấy rất rõ.

- Đây là… Đây là Tiểu Thế Giới do Ngũ Hành áo nghĩa tạo thành.

Tâm thần Triệu Phong khiếp sợ không thôi.

Hắn đã sớm đoán ra, muốn tạo thành không gian Tiểu Thế Giới có thể sánh ngang với thế giới thật, thì nhất định phải tìm hiểu Ngũ Hành áo nghĩa, dung nhập nó vào trong Tiểu Thế Giới.

Không ngờ, Tân Vô Ngân đã làm được đến trình độ này.

Tiểu Thế Giới của hắn vẫn là hình thái ban đầu, không ổn định lắm, quy mô cũng rất nhỏ.

Nhưng tuyệt đối không phải là thứ mà Tiểu Thế Giới một thuộc tính có thể so sánh.

Lúc này, Tân Vô Ngân đang lợi dụng Tiểu Thế Giới của hắn, trực tiếp xông lên.

- Huyết Ma Trùng Kích!

Triệu Phong trực tiếp thi triển bí thuật Huyết Ma Dương, huyết diễm lưu ly khắp toàn thân tăng vọt, không ngừng thiêu đốt sôi trào, phát ra từng đợt âm thanh hỏa diễm nổ tung.

Sau lưng hắn, một đạo hư ảnh Huyết Dương đỏ tươi, dần dần hiển hiện, bên trên xuất hiện từng đợt hoa văn vòng xoáy vặn vẹo xoay tròn.

Ầm ầm ầm...

Triệu Phong hóa thành một đạo thiên thạch xích huyết, mạnh mẽ xông lên, lực lượng Huyết Viêm bá đạo thiêu đốt, gần như hủy diệt hết thảy mọi thứ cản đường.

Phành…

Triệu Phong hai chân đạp mạnh, dẫn đầu xông thẳng vào động quật.

Một khắc sau, Tân Vô Ngân cũng xuất hiện tại một phía khác.

Chương 989: Tiểu Thế Giới Va Chạm

Tại hắc ám cự sơn, trước động quật u ám, một luồng tà sát khí bá đạo, chấn động bốn phương.

Triệu Phong và Tân Vô Ngân cùng đứng song song trước động quật.

Rất nhanh, hai đội kiếm sĩ tinh nhuệ từ phía sau, cũng đã đuổi tới kịp.

- Tân Vô Ngân, Tiểu Thế Giới của ngươi…

Triệu Phong cố ý tìm hiểu nội tình của Tân Vô Ngân.

Chỉ mới cảnh giới Đại Đế, đã có thể khống chế Ngũ Hành áo nghĩa đến tình trạng như thế, thậm chí còn dung nhập Tiểu Thế Giới vào trong.

- Sau khi ngươi đoạt xá trùng sinh, nội tình cũng không phải bình thường.

Tân Vô Ngân khách sáo một câu, nhưng không đề cập đến việc liên quan tới Tiểu Thế Giới của hắn.

Triệu Phong cũng không miễn cưỡng, cũng giống như bí mật Thần Linh Nhãn của hắn, hắn tất nhiên không muốn nói cho người khác biết.

Vụt...

Gần như cùng một lúc, hai người đều nhảy vào trong động quật.

- Kẻ nào? Dám xâm nhập vào lãnh địa của ta.

Sâu trong động quật, một tiếng gào thét đinh tai nhức óc truyền ra.

Ầm ầm ầm...

Một đạo thân ảnh Hắc Long cực lớn, mang theo vô số tà sát lệ khí, trực tiếp hàng lâm.

- Hai con sâu cái kiến này, là do tên Quốc vương ngu xuẩn kia phái tới sao?

Hắc Long cực lớn vờn quanh trên đầu Triệu Phong và Tân Vô Ngân, tà sát khí vô tận, kèm theo khí lực áp bách, bao trùm lấy hai người.

Đồng thời, vách tường trong động quật cũng có khô lâu hộ vệ không ngừng nhảy ra.

Những khô lâu hộ vệ này, thực lực chỉnh thể so với những khô lâu hộ vệ trên sơn đạo kia, còn mạnh hơn một chút.

Trên mắt trái của Triệu Phong, lập tức tràn ra một tầng gợn sóng kim sắc nhàn nhạt, xuyên thấu qua thân ảnh trùng trùng điệp điệp, liền nhìn thấy “công chúa” ở sâu trong động quật.

- Giết bọn chúng!

Hắc Thiết Cự Long gầm lớn một tiếng.

Khô lâu hộ vệ ở khắp xung quanh, lập tức triển khai công kích.

- Lên!

Triệu Phong và Tân Vô Ngân cũng dẫn theo vô số kiếm sĩ tinh nhuệ, đồng thời xuất kích.

Vụt...

Triệu Phong triển khai Xích Lôi Quang Dực, trực tiếp phóng tới chỗ đầu Hắc Thiết Cự Long kia.

Phành…

Triệu Phong và quyền trảo của Hắc Thiết Cự Long va chạm vào nhau.

- Khí lực thật cường đại, còn ẩn chứa tà sát khí.

Triệu Phong khẽ thốt lên.

Thực lực của đầu Hắc Thiết Cự Long này, hơi thấp hơn Hắc Mặc Thánh Chủ một bậc.

Lúc này, Tân Vô Ngân cũng trực tiếp xông lên, tiện tay đánh ra hai đạo chưởng ảnh hàn băng, đánh trúng chỗ hai cánh của Hắc Thiết Cự Long.

- Quốc vương kia chính là phái các ngươi đến chịu chết!

Hắc Thiết Cự Long phẫn nộ gào thét, hai cánh nhanh chóng chấn động, một luồng cương khí tà sát, liền chấn khai chưởng phong của Tân Vô Ngân.

Đồng thời, trong động thuật, rất nhiều khí âm tà, cũng tập trung tới chỗ Hắc Thiết Cự Long.

- Tân Vô Ngân, xuất ra bản lĩnh thật sự đi, không giải quyết được nó, chúng ta làm thế nào có thể cứu người đây?

Triệu Phong mỉm cười.

Đầu Hắc Thiết Cự Long này cũng không phải là thứ có thể giải quyết dễ dàng.

Đối thủ chân chính của hắn là Tân Vô Ngân, Triệu Phong không thể khinh thường.

- Được.

Tân Vô Ngân khẽ gật đầu, hơi hạ thấp thân hình giữa không trung, bày ra một cái tư thế kỳ dị, một luồng khí thế ý cảnh vô hình, lập tức tản ra.

Ầm...

Triệu Phong cũng trực tiếp thúc dục huyết mạch Huyết Ma Dương, bạo liệt Lôi Viêm chi lực, gần như muốn hủy diệt toàn bộ khí Âm Sát trong động quật này.

Ầm...

Hai người đồng thời phóng tới chỗ Hắc Thiết Cự Long, chấn động bạo tạc không ngừng vang vọng khắp toàn bộ động quật.

Thế công tùy tiện của Tân Vô Ngân, đều ẩn chứa lực lượng ý cảnh vô cùng, phảng phất như mượn nhờ quy tắc không gian, đem uy

năng áo nghĩa công kích, phát huy đến cực hạn.

Thánh Lôi Bá Quyền của Triệu Phong cũng ẩn chứa ý cảnh bá đạo vô cùng cao thâm, nhưng Triệu Phong vẫn chưa tìm hiểu đủ.

Lúc này, Triệu Phong vẫn âm thầm thúc dục mắt trái, sao chép lại chiêu thức ý cảnh của Tân Vô Ngân vào không gian mắt trái, tạm gác lại để sau này thể ngộ.

- Viêm Hàn Băng Chước!

Tân Vô Ngân vung hai tay lên, một đoàn vòng xoáy Băng Hỏa kỳ dị, liền đánh thẳng lên đầu Hắc Thiết Cự Long.

- Thánh Lôi Bá Quyền.

Triệu Phong dung hợp huyết mạch Huyết Ma Dương và lực lượng Phong Lôi, thi triển tuyệt kỹ trong Kim Khôn Thánh Lôi Thể, đánh ra vài đạo Lôi Quang Dương Viêm.

Ầm ầm ầm...

Lúc Triệu Phong và Tân Vô Ngân liên thủ với nhau, Hắc Thiết Cự Long liền bị đánh cho không còn sức hoàn thủ.

Phốc…

Thân hình của Hắc Thiết Cự Long cũng rơi xuống dưới.

- Công chúa?

Lúc đánh bại Hắc Thiết Cự Long, Tân Vô Ngân thoáng đảo mắt nhìn xung quanh, liền phát hiện công chúa vốn dĩ trong động quật, đã

không thấy đâu nữa.

- Ở đó!

Thanh âm của Tân Vô Ngân lại lần nữa vang lên.

Lúc này công chúa đang ở cùng với một đầu tặc miêu lông xám.

Dưới chân của công chúa có một thanh phi kiếm ám kim, chở nàng cấp tốc bay ra khỏi động quật.

- Triệu Phong.

Sắc mặt Tân Vô Ngân khẽ đổi, từ lúc bắt đầu, không ngờ Triệu Phong đã phái Linh sủng đi cứu công chúa rồi.

Hơn nữa, lúc hai người bọn họ đang cùng đối chiến với Hắc Thiết Cự Long, Triệu Phong còn cố ý tạo ra thanh thế to lớn, chân nguyên chấn động cường đại, chính là để che giấu cho hành động của Tiểu Tặc Miêu.

Vụt...

Lôi Dực sau lưng Triệu Phong liền lóe lên Phong Lôi dực quang chói mắt, tốc độ đạt tới cực hạn, hóa thành một đạo thiểm điện, xuyên thấu hư không, vừa lóe lên liền biến mất.

- Muốn đi?

Tân Vô Ngân lập tức đuổi theo, dưới chân của hắn, lập tức xuất hiện một dòng nước.

Vụt vụt vụt...

Tân Vô Ngân trượt trên dòng nước, thân hình dựa nước mà dần dần tăng tốc, sau đó cấp tốc phi hành.

Nhưng đó cũng không phải là bí pháp tốc độ, chẳng qua là một loại vận dụng khác của Tân Vô Ngân đối với Thủy chi áo nghĩa, cho nên, tại phương diện tốc độ, hắn vẫn không đuổi kịp Triệu Phong.

Vụt vụt vụt...

Sau khi Triệu Phong xông ra khỏi động quật, không lâu sau liền đuổi theo Tiểu Tặc Miêu và công chúa.

Triệu Phong không nói hai lời, liền ôm lấy vị công chúa này, dùng tốc độ phi hành cao nhất quay về. Mà thanh trường kiếm ám kim kia, cũng vặn vẹo biến thành vòng cổ, đeo lên cổ Tiểu Tặc Miêu.

Chẳng qua, chuyện khiến Triệu Phong thật sự lo lắng đã xuất hiện.

- Ngươi là ai? Ngươi muốn làm gì? Ngươi nhanh buông ta xuống!

Vị công chúa này, lập tức hét lên, ra sức giãy giụa trong lòng Triệu Phong.

Quả nhiên, vẫn bị nhân vật không phải người chơi kỳ thị.

- Lên!

Tân Vô Ngân ở đằng sau đuổi tới, lập tức quát lớn.

Ầm ầm ầm...

Mặt đất trước mặt Triệu Phong, đột nhiên trồi lên hàng loạt mộc đằng

tráng kiện, quấn quanh người Triệu Phong.

- Tiểu Tặc Miêu, giao cho ngươi đấy!

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lôi Thể, chấn khai một ít mộc đằng, trực tiếp ném công chúa ra ngoài.

Thân ảnh của Tiểu Tặc Miêu, lập tức xuất hiện bên dưới công chúa, nhẹ nhàng tiếp lấy nàng, vòng cổ lại hóa thành trường kiếm ám kim, mang theo công chúa, cấp tốc bay đi.

- Triệu Phong, để ta kiến thức Tiểu Thế Giới của ngươi đi!

Sau lưng Triệu Phong, thanh âm của Tân Vô Ngân vang lên.

Triệu Phong lập tức cảm thấy một luồng lực lượng quy tắc áo nghĩa ngưng thực, trực tiếp áp bách đến.

Triệu Phong biết rõ, Tân Vô Ngân đã phóng xuất ra Tiểu Thế Giới Ngũ Hành của hắn rồi.

Ầm...

Sau lưng Triệu Phong, một luồng lực lượng Lôi Điện Phong Bạo cổ xưa Hồng Hoang, điên cuồng tràn ra, chậm rãi dung nhập vào hư không.

Trong phương viên gần trăm trượng, lập tức biến thành một cái không gian phong bạo càn quét bừa bãi, vài tia quy tắc áo nghĩa không gian Thái Cổ còn sót lại, cũng bị Triệu Phong khống chế.

Ô...ô...ô...n...g!

Tốc độ trùng kích đến của Tân Vô Ngân, lập tức giảm bớt.

Nhưng trong Tiểu Thế Giới Ngũ Hành của Tân Vô Ngân, lại không bị ảnh hưởng chút nào.

Hơn nữa, Triệu Phong cảm thấy, Tiểu Thế Giới Ngũ Hành của Tân Vô Ngân, có sức chống cự rất mạnh đối với Tiểu Thế Giới của hắn.

Phốc…

Xích Lôi Hỏa Dực của Triệu Phong, chợt lóe lên một trận Lôi quang lấp lánh, thúc đẩy tốc độ của hắn đến cực hạn.

Triệu Phong trực tiếp phóng tới chỗ Tân Vô Ngân, súc thế một quyền, đột nhiên đánh ra, Huyết Viêm Lôi Quang vô cùng, bộc phát ra một trận hào quang lóa mắt.

Lực lượng Phong Lôi trong Tiểu Thế Giới Phong Lôi cũng dũng mãnh tràn vào trong quyền thế của Triệu Phong.

Trong Tiểu Thế Giới của mình, tốc độ và lực bộc phát của Triệu Phong, đều được tăng phúc.

- Ngưng!

Tân Vô Ngân khẽ thốt ra một chữ.

Tiểu Thế Giới Ngũ Hành của hắn, lập tức thu liễm luồng áo nghĩa quy tắc thâm ảo kia, sau đó vận dụng một loại áo nghĩa kì diệu nào đó, vận chuyển lại.

Ầm ầm ầm...

Cả hai đột nhiên va chạm vào nhau, Tiểu Thế Giới Ngũ Hành của Tân Vô Ngân chấn động mãnh liệt, sau đó lập tức xoay tròn.

Một luồng lưu quang ngũ sắc, lóe lên bên ngoài Tiểu Thế Giới của hắn, nhanh chóng chuyển dời và phân hóa đi uy lực quyền thế của Triệu Phong.

Phốc…

Tiểu Thế Giới Ngũ Hành của Tân Vô Ngân được vận chuyển tới cực hạn, uy năng quyền thế của Triệu Phong cũng chậm rãi biến mất.

Rắc rắc…

Phía trên Tiểu Thế Giới Ngũ Hành của Tân Vô Ngân, chợt xuất hiện một tia vết rách.

Đồng thời, một luồng uy năng phản chấn tuyệt cường, từ bên cạnh tràn ra.

Vụt...

Triệu Phong mặc dù đã cảm thấy, nhưng vẫn rút lui chậm nửa bước, một cái Xích Lôi Hỏa Dực đã bị phá hủy.

Triệu Phong thoáng sững sờ.

Không ngờ, Tân Vô Ngân ở trong Tiểu Thế Giới của hắn, lại có thể ngăn cản được một kích toàn lực của Triệu Phong.

- Tiểu Thế Giới của Triệu huynh cũng không phải bình thường à.

Lực lượng Tiểu Thế Giới quanh người Tân Vô Ngân, lập tức biến

mất.

Tân Vô Ngân từ trước tới nay đều rất tin tưởng vào Tiểu Thế Giới của mình.

Nhưng Tiểu Thế Giới của Triệu Phong cũng thập phần bất phàm, không ngờ lại dung nhập với không gian Thái Cổ, nắm giữ quy tắc không gian Thái Cổ.

Đây chính là điều mà trong nhất thời, hắn cũng không thể làm được.

Đối kháng bằng Tiểu Thế Giới, hắn chưa từng nếm qua thiệt thòi như vậy.

- Cho đến bây giờ, ta vẫn chưa chính diện đả thương Tân huynh a.

Triệu Phong khẽ cười.

- Người thắng, Triệu Phong!

Lúc này, thanh âm máy móc, lại vang lên trong đầu hai người.

- Thế nhưng, lần này ta đã thua rồi.

Tân Vô Ngân cười nhạt một tiếng, thân ảnh chậm rãi biến mất trong không gian này.

Vụt...

Triệu Phong cũng lập tức trở lại chỗ vị đại thần lúc trước, nhận lấy ban thưởng.

Trận quyết đấu của Triệu Phong và Tân Vô Ngân, tất nhiên khiến cho

rất nhiều hoàng tử và thế lực ngoại giới đều chú ý.

Nghiêm khắc mà nói thì hai người không phân cao thấp.

Chẳng qua Triệu Phong thủ đoạn rất nhiều, lại có Linh sủng tương trợ, cho nên mới dành được thắng lợi.

Cái tên Triệu Phong và Tân Vô Ngân, lại lần nữa kinh động toàn bộ thế lực trong Vương triều.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong lại lần nữa trở lại mê cung.

- Tiếp theo, không thể ham chiến được nữa.

Thần sắc của Triệu Phong lại khôi phục như thường.

Đọ sức cùng Tân Vô Ngân, khiến hắn lãng phí rất nhiều thời gian và sức lực, cũng may cuối cùng đã thắng lợi.

Ô...ô...ô...n...g!

Mắt trái của Triệu Phong, chợt tràn ngập một tầng gợn sóng kim sắc nhàn nhạt huyền bí.

Sau khi quét qua một lượt, hắn liền tập trung vào một tên thành viên bên phía Thập Tam hoàng tử.

Mà tên thành viên này, dường như cũng được Thập Tam hoàng tử nhắc nhở, liền nhanh chóng tránh xa Triệu Phong.

Nhưng hắn có thể chạy thoát sao?

Xích Lôi Quang Dực của Triệu Phong cấp tốc chấn động, bắt đầu lao đi trong mê cung.

…

Mê cung di động vẫn tiếp tục tiến hành, có không ít hoàng tử đã không chống đỡ nổi tâm lực, nên liên tiếp xuất hiện sai lầm.

Trước mắt, đã có hai người thua đủ mười trận, chủ động rời khỏi mê cung di động.

Mà số trận thắng cao nhất, vẫn là Triệu Phong, đã đạt tới 16 trận thắng liên tiếp, chưa một lần bại.

Đạt được số trận thắng thứ hai, vẫn là Vạn Lôi Thánh Chủ, liên tiếp mười trận thắng.

Lúc này Thập Tam hoàng tử đã thay đổi sách lược, không nhằm vào Triệu Phong nữa.

Để phán định thắng bại của vòng thứ ba, chính là số trận thắng.

Nhưng hiện nay, tổng số trận thắng của đoàn đội Cửu hoàng tử, đã rất gần hắn và Tứ hoàng tử rồi.

Phải biết rằng, trong đoàn đội của Cửu hoàng tử chỉ có bốn người đang tiến hành trò chơi, trong đó, Tô Thanh Linh chỉ có một trận chiến.

Có thể ghi được thành tích như vậy, đã khiến người khác không thể tưởng tượng nổi rồi.

Mà lúc mọi người đang kinh ngạc cảm thán thì Triệu Phong đã thắng 17 trận liên tiếp rồi.

- Hắc Mặc Thánh Chủ, phía bên trái hướng phải…

Hiện nay, Thập Tam hoàng tử chỉ toàn tâm toàn ý chỉ huy hai tên Thánh Chủ trong mê cung, gần như đã từ bỏ những thành viên khác.

Long vận khí của Thập Tam hoàng tử rất nhiều, cũng không sợ thua trận.

Bây giờ hắn chỉ cần đảm bảo số trận thắng không bị Cửu hoàng tử vượt qua, như vậy mới có thể giành được chiến thắng tại vòng thứ ba.

Phía bên kia, Bát hoàng tử cũng đã nhận ra, ở vòng này, hắn không thể nào thắng được, nhưng hắn vẫn toàn tâm chỉ huy thành viên trong mê cung, thỉnh thoảng lại liếc nhìn Triệu Phong.

Mà Cửu hoàng tử, lại là người kích động nhất trong bốn vị hoàng tử.

Thái Tử ngụy ấn của hắn đã khôi phục hào quang lấp lánh như trước.

Ưng lão dưới sự chỉ huy của hắn, chiến tích cũng vô cùng khả quan.

- Ta lựa chọn rút lui!

Trong đoàn đội của Tứ hoàng tử, một tên Tuần Thú Sư cuối cùng cũng lên tiếng.

Vừa rồi hắn đã thua trận thứ mười, thế nhưng cũng thắng được năm trận, xem như biểu hiện không tệ.

- Chỉ còn một canh giờ cuối cùng là kết thúc vòng thứ ba.

Lúc này, thanh âm hư ảo của lão giả trên bầu trời cũng vang lên.

Chương 990: Thời Khắc Cuối Cùng

- Còn một canh giờ cuối cùng là chấm dứt vòng thứ ba.

Lúc này, trên bầu trời, thanh âm của lão giả hư ảo lại vang lên.

Ngay lập tức, bốn vị hoàng tử và các thành viên trong mê cung dị động, đều cảm thấy trái tim bị xiết chặt.

Thí luyện Thái Tử, đã sắp tới giai đoạn cuối cùng rồi.

- Đừng hoảng hốt!

Tứ hoàng tử lập tức truyền âm cho mọi người.

Tứ hoàng tử chỉ cần có thể tranh đoạt được nhiều Long vận khí hơn, là cam đoan ở vòng cuối cùng có thể chiến thắng không ngoài dự liệu rồi.

Còn Thập Tam hoàng tử, sắc mặt lại tràn ngập phẫn hận, nhìn chằm chằm vào Triệu Phong trong mê cung, quát:

- Cho dù ta không đoạt được Thái Tử vị, cũng sẽ không để cho Cửu hoàng tử chiến thắng!

Vốn dĩ, Thập Tam hoàng tử rất có lòng tin đoạt được Thái Tử vị.

Thế nhưng, trong “thí luyện Thái Tử”, không ngờ hắc bào nhân lại bị Triệu Phong đánh bại, khiến hắn tổn thất một tên chiến lực siêu cấp.

Đồng thời, trong mê cung di động, Triệu Phong còn nhằm vào thành viên của hắn mà ra tay, cướp đoạt của hắn một lượng lớn Long vận khí, khiến chênh lệch của hắn và Tứ hoàng tử càng lúc càng lớn hơn.

Phía bên kia, Bát hoàng tử thì đã từ bỏ việc tranh đoạt, trong số thành viên của hắn, có một vị Thánh Chủ tiến vào mê cung di động, nhưng đồng thời cũng có một vị Y Sư.

Hơn nữa, Long vận khí của hắn vốn đã không đủ, bởi vậy, hắn sớm đã nhận ra sự thật này, không chỉ vòng thứ ba khó có thể thắng được, mà vòng thứ tư cũng càng không có hi vọng.

Mà lúc này, ba vị hoàng tử, gần như đều đã biết rõ, Triệu Phong chính là người ăn gian.

Nhưng Triệu Phong ăn gian được chỗ tốt nào, thì bọn hắn lại không biết.

Bởi vậy, ba vị hoàng tử đều tận lực điều khiển thành viên của mình tránh xa Triệu Phong.

- Triệu Phong, số trận thắng của chúng ta, chỉ còn kém Thập Tam hoàng tử bảy trận mà thôi.

Cửu hoàng tử lập tức truyền âm cho Triệu Phong.

Cửu hoàng tử cũng mặc kệ mình có thể đoạt được Thái Tử vị hay không, hắn chỉ muốn bản thân cố hết sức, kiên trì đến lúc cuối, được các vị trưởng bối của Hoàng tộc và Thánh Hoàng tán thành.

- Để nhanh chóng kết thúc trò chơi, nên tiếp theo sẽ thu nhỏ “mê

cung di động” lại.

Thanh âm của lão giả hư ảo, đột nhiên vang lên.

Cửu hoàng tử lập tức sững sờ.

Nếu như địa đồ thu nhỏ lại, vậy thì Tô Thanh Linh muốn né tránh người khác, lại càng trở nên khó khăn hơn.

Nhưng cùng lúc đó, Triệu Phong cũng càng nhanh chóng tiến hành "hoàn cảnh quyết đấu", đạt đủ số trận thắng.

- Như vậy thì ta vẫn còn hi vọng!

Sắc mặt Thập Tam hoàng tử chợt biến đổi.

Phạm vi mê cung di động thu nhỏ lại, điều này đối với hắn mà nói, chính là một tin tức tốt.

Thực lực những thành viên của hắn, phần lớn đều vượt qua Bát hoàng tử, Cửu hoàng tử.

Chẳng qua là vì hắn chỉ huy không tốt, cho nên chiến tích mới tương đối thấp.

Nếu như địa hình thu nhỏ lại, thành viên của hắn, sẽ càng dễ mở ra "hoàn cảnh quyết đấu" với những thành viên của thế lực khác hơn.

Tiếp theo, chỉ cần cam đoan đủ số trận thắng, tận lực cắt giảm Long vận khí của Tứ hoàng tử, thì việc tranh đoạt Thái Tử vị cũng không phải là không có khả năng.

- Hắc Mặc Thánh Chủ, mặc kệ Triệu Phong đi, lấy mục tiêu số trận

thắng làm chủ, còn Lý Hợi, thua đủ mười trận thì lập tức trực tiếp nhận thua…

Thập Tam hoàng tử lập tức truyền âm cho mọi thành viên, lại một lần nữa bố trí sách lược.

Ầm ầm ầm...

Địa hình mê cung di động trước mắt bốn vị h Tiểu Tặc Miêu, lại bắt đầu thu nhỏ.

Trong mê cung, những vách tường kim loại màu đen di động, đang chậm rãi phong bế một phần địa hình ở bên ngoài.

Lúc này, xung quanh Triệu Phong, có thể nhìn thấy thân ảnh của ba bôn người, mặc dù bọn hắn đều tránh né Triệu Phong, nhưng hiện nay, không gian trong mê cung đã quá mức nhỏ hẹp rồi.

- Mê cung thu nhỏ lại như vậy, tốt nhất là sau khi Tô Thanh Linh thua đủ mười trận, liền trực tiếp rời khỏi.

Triệu Phong truyền âm cho Cửu hoàng tử.

Nhân lúc mê cung di động đang thu hẹp, Tô Thanh Linh nội tình thực lực yếu kém, vẫn có cơ hội giành được vài trận thắng.

Vụt...

Triệu Phong tập trung vào một thành viên thuộc đoàn đội của Thập Tam hoàng tử, cấp tốc di chuyển trong mê cung, phóng đến mục tiêu.

Liên tục chiến đấu, cũng khiến Triệu Phong cảm thấy có chút mỏi mệt.

Hắn không chỉ tiến vào "hoàn cảnh quyết đấu", mà còn phải phân hóa một phần ý niệm, quan sát tình huống Linh sủng phi hành bên ngoài Thiên Cơ thành, mặt khác, hắn còn phải chỉ huy và trợ giúp Kinh Khải.

Cũng may là tinh thần ý chí và lực lượng tâm hồn của hắn tương đối mạnh.

- Không ổn rồi.

Sau lưng Tứ hoàng tử, Gia Cát Vân lập tức lên tiếng.

Sau khi mê cung thu nhỏ, không chỉ các hoàng tử chỉ càng thêm phiền toái.

Mà mỗi thời khắc, đều sẽ phát sinh "hoàn cảnh quyết đấu".

Liên tục chiến đấu, cũng khiến cho thành viên mệt mỏi không chịu nổi, trạng thái suy giảm.

- Vạn Lôi Thánh Chủ thua một trận rồi.

Một tên thành viên hét lên.

Vạn Lôi Thánh Chủ chính là Thánh Chủ có thực lực, nội tình, lịch duyệt phong phú nhất trong đoàn đội của Tứ hoàng tử.

Sau khi thắng 12 trận liên tiếp, cuối cùng cũng thất bại.

- Tên Triệu Phong này, tại sao còn chưa thua một trận nào?

Một tên Chuẩn Thánh Chủ, nhìn về phía Triệu Phong với thần sắc

khiếp sợ.

Triệu Phong đã thắng 18 trận liên tiếp, không ngờ vẫn không chiến bại.

Hắn cũng biết, bởi vì số trận thắng của Triệu Phong, cho nên Cửu hoàng tử mới có thể tranh phong cùng các vị hoàng tử khác ở vòng này.

- Không chỉ có vậy, Cửu hoàng tử chỉ huy các thành viên còn lại, cũng cực kỳ chính xác.

Gia Cát Vân bổ sung một câu.

Tứ hoàng tử trong bốn vị hoàng tử, là người có thực lực nội tình mạnh nhất, nhưng ở phương diện chỉ huy, vẫn không bằng Cửu hoàng tử.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

- Ta lựa chọn rời khỏi!

Tô Thanh Linh từ trong mê cung biến mất, trở lại bên cạnh bậc thang của Cửu hoàng tử.

- Không sao, tốt xấu gì ngươi cũng thắng ba trận.

Thạch Vũ Lôi cười nói.

Tô Thanh Linh dù sao cũng chỉ là tân bối, vẫn chênh lệch rất lớn với những cường giả trong mê cung.

- Triệu Phong đã thắng liên tiếp 23 trận rồi, chúng ta sẽ thắng lợi!

Chu Tố Nhi bỗng nhiên cười nói.

- Cái gì? 23 trận thắng liên tiếp?

Mặc dù Cửu hoàng tử đã nói cho nàng biết chiến tích của Triệu Phong rất tốt, bọn họ vẫn còn hi vọng.

Nhưng sau khi biết rõ chiến tích thực sự của Triệu Phong, Tô Thanh Linh vẫn khiếp sợ không thôi.

23 trận thắng liên tiếp, chưa một lần bại, thiếu niên này rốt cuộc là người thế nào?

- Triệu Phong lại thắng, 24 trận thắng liên tiếp.

Thạch Vũ Lôi kinh hãi hét lên, không nhịn được mà sùng bái.

- Ta rời khỏi!

Một tên thành viên trong đoàn đội của Thập Tam hoàng tử, bị Triệu Phong một mực nhằm vào, sau khi thua đủ mười trận, liền trực tiếp rời khỏi trò chơi.

…

Đại Càn Vương Cung, toàn bộ thế lực, đều cực kỳ căng thẳng.

Vòng thứ ba của thí luyện Thái Tử, đã đến thời khắc cuối cùng.

Phạm vi mê cung di động thu nhỏ lại.

Cũng khiến cho chiến cuộc của trò chơi thay đổi trong nháy mắt.

Đối với thớt hắc mã thuộc đoàn đội của Cửu hoàng tử, trong lòng mọi người đều vô cùng chờ mong.

Thậm chí, vào một thời điểm nào đó, số trận thắng của Cửu hoàng tử, chỉ kém ba trận là có thể vượt qua Thập Tam hoàng tử.

Phải biết rằng, bên phía Thập Tam hoàng tử có 5 thành viên hành động trong mê cung.

Mà bên Cửu hoàng tử, chỉ có Triệu Phong, Ưng lão, Kinh Khải, gồm một Đại Đế, hai Chuẩn Thánh Chủ.

- Tứ hoàng tử vẫn vượt lên dẫn đầu, ta đoán, lần này, nhất định là Tứ hoàng tử đoạt được Thái Tử vị.

- Chưa chắc, đoàn đội của Thập Tam hoàng tử rất cường đại, chỉ cần số trận thắng vượt qua Cửu hoàng tử, vẫn hoàn toàn có khả năng chiến thắng Tứ hoàng tử.

- Ha ha, ta ngược lại cho rằng, đoàn đội của Cửu hoàng tử nhất định sẽ tiếp tục tạo ra kỳ tích, còn chưa biết chắc Thái Tử vị sẽ rơi vào tay ai.

Rất nhiều thế lực, đều phát biểu ý kiến riêng của mình.

- Thần nhi…

Bá phụ của Thập Tam hoàng tử và rất nhiều thế lực sau lưng hắn, đều lo lắng không thôi.

Cho dù Thập Tam hoàng tử chiến thắng Cửu hoàng tử, thì muốn tranh phong với Tứ hoàng tử, cũng cực kỳ khó khăn.

Bọn hắn cũng biết, tuổi của Thập Tam hoàng tử còn quá nhỏ, các phương diện đều chưa đủ.

Bằng không thì với đoàn đội của hắn, tuyệt đối có thể đối kháng với Tứ hoàng tử một phen.

- Tên Triệu Phong này…

Thanh âm trầm thấp của Ma Uyên Thánh Chủ thuộc Cửu U Cung truyền ra.

Nếu không phải Triệu Phong nhằm vào Thập Tam hoàng tử, có lẽ vẫn còn hi vọng rất lớn.

Trước chính điện của Hoàng cung.

Sắc mặt Thánh Hoàng biến hóa liên tục, hiển nhiên, tình hình chiến đấu hiện nay, đã vượt xa dự liệu của hắn.

Mà ánh mắt Thánh Hậu, lúc nhìn Triệu Phong thì lại tràn ngập oán độc.

Bỗng nhiên.

Trong đại điện của Vương triều, trên bầu trời chợt vang lên một hồi chấn động.

- Triệu Phong cuối cùng cũng thất bại một trận!

- Không ngờ hắn lại thất bại trong tay Trưởng lão Ngọc Hải Tông.

- Chuyện này cũng không có cách nào, vừa vặn "hoàn cảnh quyết

đấu" kia là khảo nghiệm lịch duyệt, mà Triệu Phong dù sao vẫn còn quá trẻ.

Rất nhiều thế lực cường giả, đều nhao nhao nghị luận.

Trong đại điện của Cửu hoàng tử.

- Ta thấy bọn hắn chú ý Triệu Phong còn hơn cả mấy vị hoàng tử nữa.

Nam Phong vương thoáng nở nụ cười.

Triệu Phong chỉ thua một trận, đã khiến cho rất nhiều thế lực khắp toàn bộ Vương triều chú ý.

- Không ngờ, Cửu hoàng tử lại có thể đi đến một bước này.

Đại biểu của một Tông môn Nhị Tinh, không khỏi kích động cảm khái.

Quả thật, quá nửa thế lực ủng hộ Cửu hoàng tử đều chưa từng nghĩ rằng Cửu hoàng tử lại có biểu hiện như vậy.

Thậm chí lúc này, Cửu hoàng tử chỉ cần có số trận thắng vượt qua Thập Tam hoàng tử, là có thể tiến vào vòng thứ tư.

Cho dù cuối cùng thất bại, thì địa vị của Cửu hoàng tử, ở trong Vương triều Hoàng tộc, cũng sẽ được đề cao không ít.

- Tốt, chỉ còn thiếu hai trận nữa là số trận thắng của Cửu hoàng tử sẽ vượt qua Thập Tam hoàng tử.

Lại một Trưởng lão của một thế lực nào đó quát lớn một tiếng.

Sau khi địa đồ mê cung di động thu nhỏ lại, số trận thắng của Triệu Phong, với tốc độ kinh người, tăng trưởng nhanh chóng.

- Kinh Khải cũng thắng một trận rồi.

Số trận thắng của Cửu hoàng tử lại lần nữa gia tăng.

- Ưng lão cũng may mắn chiến thắng đối thủ.

Toàn bộ Vương triều, đều lập tức phát ra âm thanh chấn động sôi trào, âm thanh truyền đi khắp ngàn dặm.

Số trận thắng của Cửu hoàng tử, đã ngang bằng với Thập Tam hoàng tử.

Trong mê cung.

- Làm sao có thể, thành viên của Cửu hoàng huynh rõ ràng yếu như vậy, tại sao có thể liên tục thắng lợi?

Thập Tam hoàng tử lập tức ngửa mặt lên trời gào thét.

Từ khi mê cung di động tiến hành cho đến nay, tâm thần Thập Tam hoàng tử đã sắp hỏng tới nơi.

Việc chỉ huy của hắn, không ngừng xuất hiện rối loạn.

Những thành viên ở trong mê cung tiến hành trao đổi với hắn, cũng càng hiểu rõ điều này hơn.

- Tốt, Ưng lão, bây giờ quẹo trái, tiến lên, lại quẹo trái!

Cửu hoàng tử và Ưng lão lại càng hưng phấn không thôi.

Bởi vì Tô Thanh Linh đã rời khỏi, cho nên Cửu hoàng tử chỉ cần chỉ huy một mình Ưng lão.

Như vậy, Ưng lão liền giống như được mượn tầm mắt của Cửu hoàng tử, có thể nhìn bao quát địa hình mê cung, thậm chí thấy rõ toàn bộ phân bố của các thành viên.

So với năng lực nhìn thấu của Triệu Phong, còn thuận tiện và toàn diện hơn.

- Triệu Phong, chiến với ta một trận!

Trong mê cung, thanh âm của Vũ Thiên Ngô bỗng nhiên vang lên.

Vũ Thiên Ngô tất nhiên biết rõ Triệu Phong chính là người ăn gian, Triệu Phong không muốn quyết đấu với hắn, hắn gần như ngay cả bóng dáng của Triệu Phong cũng không nhìn thấy.

Triệu Phong vừa mới từ trong "hoàn cảnh quyết đấu" đi ra, liền nghe thấy những lời này của Vũ Thiên Ngô.

- Vậy thì tới đây!

Triệu Phong khẽ nói.

Hiện nay, số trận thắng của Cửu hoàng tử đã vượt qua Thập Tam hoàng tử, nếu không xuất hiện tình huống ngoài dự liệu, sẽ không có gì thay đổi.

Đã như vậy, Triệu Phong cũng thỏa mãn yêu cầu của Vũ Thiên Ngô.

Ánh mắt của Triệu Phong nhìn về phía nơi phát ra thanh âm, rất

nhanh đã phát hiện thân ảnh của Vũ Thiên Ngô.

Vụt vụt vụt...

Triệu Phong tránh né mấy người trên đường, lao tới chỗ Vũ Thiên Ngô.

- Triệu Phong, ngươi cuối cùng cũng tới.

Hai mắt Vũ Thiên Ngô lập tức lóe lên, bắn ra một luồng chiến ý kinh người.

Ô...ô...ô...n...g!

Hoàn cảnh bốn phía đột nhiên biến hóa, hai người liền xuất hiện tại một mảnh sa mạc hoang vu.

Chương 991: Huyết Mạch Khủng Bố

Sau lưng Triệu Phong, hơn mười đạo thân ảnh đen kịt đang lơ lửng, một luồng sát khí kinh thiên ngưng tụ như thực chất.

- Ma Chủ đại nhân, người trước mắt chính là địch nhân lớn nhất của chúng ta.

- Giết hắn đi, chúng ta có thể xưng bá, tất cả phải khuất phục dưới chân chúng ta.

Trong lòng Triệu Phong lập tức sáng tỏ, trong hoàn cảnh này, hắn thân là một nhân vật phản diện của một Đại Đảo Vực, có ý đồ chinh phục toàn bộ nơi này.

Mà Vũ Thiên Ngô đối diện với hắn, tất nhiên là anh hùng cứu thế rồi.

Sau lưng Vũ Thiên Ngô, có mấy đạo thân ảnh thánh khiết lơ lửng.

- Chiến Vương đại nhân, nhanh đánh chết tên ma đầu kia!

- Chỉ có như vậy mới có thể cứu vớt được thiên hạ muôn dân trăm họ.

Trong đôi mắt thâm thúy của Vũ Thiên Ngô, lập tức lóe lên một tia ý chí chiến đấu kinh thiên.

Tràng quyết đấu như vậy, quả thật quá hợp ý hắn rồi.

Hơn nữa, hoàn cảnh ở nơi này, so với địa phương mà hắn chiến đấu với Triệu Phong ở Thanh Hoa Vực, cũng cực kỳ tương tự.

Vũ Thiên Ngô thậm chí còn có loại ảo giác như vậy.

Hắn và Triệu Phong, chợt nhớ tới lúc trước, đã quyết chiến một trận cuối cùng tại Thanh Hoa Vực.

Chẳng qua lúc đó, chênh lệch của hai người cũng không có lớn như bây giờ, lúc đó cả hai đều là cảnh giới Đại Đế.

- Triệu Phong, hãy để ta kiến thức một chút về huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ đi!

Huyết mạch trong cơ thể Vũ Thiên Ngô, bị chiến ý ảnh hưởng, lập tức sôi trào.

Ô...ô...ô...n...g!

Chỉ thấy một đạo “thân ảnh băng lãnh” khổng lồ thần bí từ cổ chí kim. Hình thái đạo thân ảnh này bắt đầu cùng trọng điệp với thân thể Vũ Thiên Ngô.

Chỉ trong thoáng chốc.

Động tác của Vũ Thiên Ngô và đạo thân ảnh băng lãnh kia đã hô ứng nhất thể, giống như như đúc.

Nhất cử nhất động của hắn, đều tản mát ra một luồng ý chí Thần Quỷ, tiêu diệt hết thảy sức mạnh trong hư không.

Trong khoảnh khắc đó.

Vũ Thiên Ngô giống như Chiến Thần phụ thể, hư không bốn phía lâm vào trong hào quang mỹ lệ bá đạo, xông thẳng tới tận trời xanh.

- Thiên Hạ Vô Song!

Trên người Vũ Thiên Ngô hiện lên một luồng ý chí tinh thần bễ nghễ, lăng không xuất thủ.

Chỉ thấy một đạo chưởng quang mỹ lệ giống như cực quang thần bí quét ngang bốn phương, từ trong chưởng thế của Vũ Thiên Ngô phát ra.

Ầm ầm ầm...

Đạo chưởng quang này nghiền nát hết tất cả, lập tức đánh tới trước mặt Triệu Phong, trực tiếp đánh lên người hắn.

Ầm ầm ầm...

Một đám phong bạo hình trọn xuất hiện giữa sa mạc, khuếch tán ra khắp bốn phía.

Phành…

Một đạo hào quang màu đỏ rực rỡ kinh thiên động địa, đột nhiên từ vị trí đó bắn ra.

Vù vù…

Phong bạo sa mạc, trực tiếp bị một luồng khí lực Kinh Lôi Viêm Dương chấn tan.

Chỉ thấy trong phong bạo sa mạc, Triệu Phong giống như một đầu

Huyết Lôi Ma Tôn, lặng lẽ đứng yên, lực lượng Viêm Lôi bạo liệt khủng bố, dường như đánh tan hết tất cả.

Khí lực bá liệt và Thánh Lực, cùng với chiến ý kinh thiên ngưng tụ như thực chất, trực tiếp va chạm vào nhau.

Phành phành phành...

Ánh sáng đỏ cam đan xen với nhau, lấp lánh rực rỡ vô cùng.

- Không hổ là huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, là huyết mạch Hoàng Đạo cực phẩm sánh ngang với Chiến Thiên Vô Song.

Vũ Thiên Ngô cảm thấy huyết mạch của mình, đã tự thúc đẩy đến cực hạn.

Một luồng ý chí chiến đấu kinh khủng, lập tức bao phủ lấy hắn, khiến Vũ Thiên Ngô có cảm giác như chính mình hóa thân ành một cái hư ảnh khổng lồ thần bí cổ xưa, lực lượng toàn thân đã đạt tới đỉnh phong, gần như muốn bạo phát.

Hư ảnh thần bí sau lưng hắn, lập tức khuếch trương vài lần, càng thêm ngưng thực hơn.

- Chiến lực tăng lên thật nhanh chóng.

Triệu Phong thoáng run rẩy.

Triệu Phong vẫn hiểu biết đại khái về huyết mạch của Vũ Thiên Ngô.

Đây là một loại huyết mạch khủng bố, giúp đề thăng chiến lực, càng đánh càng hăng.

Nhưng lúc này, hai người chỉ mới gián tiếp giao thủ một lần, không ngờ ý chí chiến đấu của Vũ Thiên Ngô đã trực tiếp nhảy lên đến cấp độ khủng bố như vậy.

Chiến lực của hắn, đã hoàn toàn sánh ngang Thánh Chủ.

- Đến đây đi!

Thân thể Huyết Viêm của Triệu Phong, đột nhiêng bộc phát ra một trận thanh âm Dương Viêm nổ tung.

Phành…

Triệu Phong lưu lại một đoàn hư ảnh Huyết Viêm, thân hình lập tức tiếp cận Vũ Thiên Ngô, đột nhiên đánh ra một quyền.

Lực lượng Huyết Viêm Lôi Điện vô tận, kèm theo uy áp Thánh Lôi Thể Phách, trực tiếp nghiền áp ra ngoài.

Phành…

Vũ Thiên Ngô bổ ra một chưởng, ánh sáng màu cam giống như Kim Dương rực rỡ, chưởng thế quét ngang thiên địa, dẫn phát uy năng không hề thua kém huyết mạch Huyết Ma Dương sở trường về lực bộc phát.

Phốc…

Một luồng diễm khí, lập tức bám lên hư ảnh hàn băng của Vũ Thiên Ngô, điên cuồng thiêu đốt.

- Thiêu đốt, ăn mòn, thậm chí còn có cả hấp huyết hồi nguyên.

Thần sắc Vũ Thiên Ngô chấn động, đây là lần đầu tiên hắn kiến thức lực lượng của huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, quả thật cũng có chỗ khủng bố riêng của nó.

- Bí kỹ Vô Song – Loạn Vũ Xuân Thu!

Mái tóc đen của Vũ Thiên Ngô bay phất phới, quang hoa mỹ lệ bao trùm khắp toàn thân, có dấu hiệu tinh quang hóa, giống như một kiện áp giáp Chiến Thần.

Ngay lập tức, hư ảnh sau lưng cũng giống như được mặc lên một tầng khải giáp Chiến Thần.

Hiệu quả thiêu đốt của Huyết Ma Dương, lập tức bị khắc chế nhất định, không lâu sau, những Huyết Viêm thiêu đốt này cũng chậm rãi biến mất.

Phành phành phành...

Quyền chưởng của Vũ Thiên Ngô oanh kích, từng đạo quyền quang chưởng ảnh khổng lồ, thế công như bài sơn đảo hải, mỗi một quyền một chưởng, đều kèm theo ý chí tinh thần không gì địch nổi, nghiền áp hết tất cả.

Triệu Phong cũng càng đánh càng hăng, Dương Viêm khắp toàn thân điên cuồng thiêu đốt, toàn thân hắn tràn ngập huyết sắc, giống như chí bảo lưu ly, ngẫu nhiên còn xuất hiện một tia Lôi Điện.

Ý chí linh hồn của Triệu Phong, đã đạt tới cấp độ Thánh Chủ, lại thêm lực phòng ngự cường đại của Thánh Lôi Thể, cũng không hề e ngại thế công của Vũ Thiên Ngô chút nào.

Mà trong chiến đấu, hiệu quả hấp huyết hồi nguyên của huyết mạch

Huyết Ma Dương, vẫn có hiệu quả nhất định.

Phành phành phành...

Song quyền Triệu Phong huy động, lực lượng Lôi Viêm bạo liệt vô cùng, giống như núi lửa bộc phát, mỗi lần công kích đều kèm theo lực lượng bộc phát khủng bố không gì sánh nổi.

Trải qua trận chiến lần trước với Thiết Lăng Vân, Triệu Phong khống chế huyết mạch Huyết Ma Dương càng thêm thuận lợi tự nhiên.

Mà Triệu Phong cũng áp chế tiêu hao huyết mạch Huyết Ma Dương đến mức thấp nhất, lúc công kích thì lại có thể lập tức bộc phát ra.

Nhưng hắn không thừa nhận cũng không được, Vũ Thiên Ngô lúc này, bất kể là công kích hay là phòng ngự, đều tăng tới một trình độ vô cùng khủng bố.

Với năng lực bộc phát của Triệu Phong, mà cũng không thể tạo thành bao nhiêu thương tổn đối với hắn.

Ầm...

Thanh âm chiến đấu của hai, cực kỳ kinh thiên động địa, chỉ thấy trong vô số phong bạo đầy trời, ánh sáng lóa mắt không ngừng nổ tung.

- Triệu Phong, xuất ra bản lĩnh thật sự đi!

Vũ Thiên Ngô giống như tuyệt thế Chiến Thần, toàn thân và hư ảnh hàn băng sau lưng, toát ra một tầng hào quang mỹ lệ, có uy thế như nuốt chửng cả thiên địa.

Ý chí chiến đấu trên người hắn, lại một lần nữa dâng lên, vượt qua Thánh Chủ bình thường.

- Cũng tốt, dù sao thì thời gian còn thừa cũng không nhiều nữa.

Triệu Phong lùi ra sau hơn mười trượng, ven đường chỉ lưu lại một tia Huyết Viêm cực nóng.

- Huyết Ma Trùng Kích.

Chỉ thấy huyết diễm lưu ly khắp toàn thân Triệu Phong tăng vọt, thiêu đốt sôi trào, truyền ra từng trận thanh âm hỏa diễm bùng nổ.

Sau lưng hắn, một đạo hư ảnh Huyết Dương đỏ rực, dần dần hiển hiện, hoa văn trên đó không ngừng vặn vẹo xoay tròn.

Ầm...

Thân ảnh Triệu Phong lóe lên rồi biến mất, chỉ lưu lại một đạo tàn ảnh hồng sắc, tiến tới trước mặt Vũ Thiên Ngô.

Ầm...

Triệu Phong đột nhiên nện ra một quyền, trong khoảnh khắc đó, phảng phất toàn bộ lực lượng Huyết Viêm đều tràn vào, nổ tung, giống như dung nham núi lửa phun trào.

Huyết Viêm Lôi Quang nóng rực khủng bố, giống như hoàn toàn nuốt chửng Vũ Thiên Ngô và đạo hư ảnh hàn băng sau lưng hắn.

Phốc…

Hiệu quả thiêu đốt của huyết mạch Huyết Ma Dương, lập tức kích

phát.

Vũ Thiên Ngô và đạo hư ảnh sau lưng, đều trực tiếp bị thiêu đốt, phảng phất như một tòa núi lửa.

- Chiến Thiên Vô Song.

Toàn thân Vũ Thiên Ngô bùng lên huyết diễm, khẽ thốt ra một chữ.

Ô...ô...ô...n...g!

Hư ảnh hàn băng sau lưng hắn, mỗi một tấc trên người, đều phóng ra hào quang màu cam.

Bản thân Vũ Thiên Ngô giống như một vầng diệu nhật, toàn thân tràn ngập từng tia hào quang cực nhỏ, nối liền chặt chẽ với hư ảnh hàn băng.

Ô...ô...ô...n...g!

Đột nhiên, hư ảnh hàn băng xuất hiện một đôi mắt màu cam, bộc phát ra ý chí tinh thần chiến đấu khủng bố kinh thiên.

Trong khoảnh khắc đó, Vũ Thiên Ngô triệt để hóa thành hư ảnh hàn băng khổng lồ này, hai mắt tràn ngập ý chí chiến đấu, tạo thành trùng kích vô hình, thậm chí có thể đánh sâu vào tâm thần của Thánh Chủ.

Phốc…

Dưới luồng lực lượng tuyệt cường này gia trì, thân ảnh Viêm Dương huyết sắc cực lớn, liền bị đánh tan ngay lập tức.

- Man Thần Phủ!

Đôi măt Vũ Thiên Ngô rực rỡ như sao, đột nhiên vung chưởng, trong hư không truyền đến hàng loạt tiếng nổ thạch phá kinh thiên, mơ hồ có thể thấy được một thanh Cự Phủ lấp lánh, đấu khí như cầu vồng, từ trên trời chém xuống.

- Chiến lực thật là khủng khiếp…

Giờ khắc này, Triệu Phong giống như đang đối mặt với một tòa núi lớn, hứng chịu ý chí chiến đấu và ý cảnh trùng kích khổng lồ.

Mà một kích khủng bố như tuyệt thế Chiến Thần này, Triệu Phong cũng không dám ngạnh kháng.

- Triệu Phong, tình huống cực kỳ không ổn, số trận thắng lại bị Thập Tam hoàng tử vượt qua rồi.

Lúc này, thanh âm của Cửu hoàng tử đột nhiên vang lên.

Cửu hoàng tử cũng biết tình huống của Triệu Phong lúc này, nhưng lại không thể không nói tin tức này cho Triệu Phong biết.

- Đã như vậy…

Thần sắc Triệu Phong đột nhiên trở nên trầm tĩnh.

Mặc dù lúc hắn chiến đấu với Tân Vô Ngân và Vũ Thiên Ngô, đều là vì thỏa mãn bản thân.

Nhưng hắn cũng biết rõ, chuyện quan trọng nhất trước mắt là gì.

Ầm...

Sau lưng Triệu Phong, một luồng lực lượng Lôi Điện Phong Bạo cực kỳ cổ xưa, điên cuồng tràn ra, chậm rãi dung nhập vào hư không.

Trong phương viên gần trăm trượng, hư không đã bị phong bạo càn quét bừa bãi, vài tia quy tắc áo nghĩa không gian Thái Cổ còn sót lại, cũng bị Triệu Phong khống chế.

Đồng thời, thân thể xích sắc của Triệu Phong, cũng lóe lên một luồng diệu quang Kim Lôi, bên ngoài thân thể còn xuất hiện một tầng cương tráo Huyết Sắc Lôi Viêm cổ xưa.

Triệu Phong cũng không đợi một kích tuyệt thế của Vũ Thiên Ngô hàng lâm, bằng không, trải qua một thời gian tụ lực, uy lực của một kích này sẽ càng kinh hủng hơn.

Vụt...

Triệu Phong trực tiếp bay lên, song chưởng đẩy ra, dốc hết lực lượng Cổ Lôi và Thánh Lôi Thể Phách, ngưng tụ trên Lôi cương hộ thể.

Đồng thời, lực lượng Phong Lôi trong Tiểu Thế Giới Phong Lôi, cũng lập tức tập trung trên người Triệu Phong.

Vào khoảnh khắc đó, Triệu Phong trong Tiểu Thế Giới Phong Lôi giống như một Lôi Thần Chiến Tôn, Xích sắc Lôi quang vờn quanh người, vô cùng dữ tợn khủng bố.

Rầm rầm rầm…

Xích sắc lôi điện cùng hào quang kinh thế, trực tiếp oanh kích cùng một chỗ.

Toàn bộ không gian "hoàn cảnh quyết đấu" đột nhiên điên cuồng chấn động, sa mạc phong bạo nổi lên, giống như tận thế ập đến.

Vụt...

Ngay khoảnh khắc đó, một đạo Xích Lôi thiểm điện, điên cuồng lướt đi, xuất hiện trước mặt Vũ Thiên Ngô.

- Thần Mâu Phân Giải!

Triệu Phong trực tiếp phát động toàn bộ năng lực huyết mạch đồng tử của mắt trái.

Chỉ có một chiêu này, mới có thể khắc chế chiến lực tăng trưởng vô hạn của Vũ Thiên Ngô.

Ầm ầm ầm...

Lúc sa mạc phong bạo tản đi, Vũ Thiên Ngô nằm trên mặt đất, toàn thân đầy máu và mồ hôi.

- Người thắng, Triệu Phong!

Một khắc sau, cả hai trở lại trong mê cung.

Triệu Phong trực tiếp phục dụng một vài dược phẩm trân tài, sau đó mở ra năng lực mắt trái, tìm kiếm địch nhân.

- Triệu Phong, vừa rồi ngươi chiến thắng Vũ Thiên Ngô, số trận thắng của chúng ta và Thập Tam hoàng tử, đã bằng nhau rồi.

Thanh âm của Cửu hoàng tử chợt vang lên.

- Biết rồi.

Triệu Phong lạnh nhạt trả lời.

Hắn quá mức tập trung vào trận chiến với Vũ Thiên Ngô, không phân thần đi trợ giúp Kinh Khải, khiến cho số trận thắng của đoàn đội chậm đi, thậm chí còn bị vượt qua.

Dù sao thì đoàn đội của Thập Tam hoàng tử, cũng có năm người đang ở trong mê cung.

Chỉ còn lại một ít thời gian cuối cùng.

Triệu Phong sẽ không để cho số trận thắng của Thập Tam hoàng tử vượt qua Cửu hoàng tử lần nữa.

Chương 992: Quyết Thắng Cục

Mặc dù mê cung di động đã tiến vào giai đoạn sau cùng.

Nhưng trận chiến giữa Triệu Phong và Vũ Thiên Ngô vẫn hấp dẫn phần lớn ánh mắt của mọi người.

Đây chính là trận va chạm giữa huyết mạch Chiến Thiên Vô Song và huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

Mà lúc Vũ Thiên Ngô bộc phát chiến lực tuyệt thế, lại đột nhiên thất bại một cách khó hiểu.

Các cường giả trong lăng mộ Hoàng tộc, chỉ có thể thông qua viên cầu ánh sáng để quan sát hình ảnh, cho nên không thể cảm thụ được khí tức gì.

Nhưng tình huống chiến đấu, lại bị sa mạc phong bạo che khuất.

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ không ngờ lại đánh bại huyết mạch Chiến Thiên Vô Song.

Một gã Chuẩn Thánh Chủ khiếp sợ không thôi.

Trong xếp hạng Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng, xếp hạng của Chiến Thiên Vô Song còn nhỉnh hơn huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ một bậc.

Mà biểu hiện vào lúc đó, cũng là uy thế của Vũ Thiên Ngô mạnh hơn một bậc.

Hết thảy bí ẩn, đều bị bão cát đầy trời che khuất.

Trong Hoàng cung Đại Càn, trên màn hình ánh sáng cực lớn thì hình ảnh lại càng mơ hồ hơn, không thể nhìn thấy rõ tình huống.

- Không ngờ Thiên Ngô lại bại.

Vũ Lãnh Hoa cực kỳ ngạc nhiên.

Tính đặc thù của huyết mạch Chiến Thiên Vô Song là càng đánh càng hăng, thực lực càng mạnh hơn.

Chỉ có một vài thủ đoạn cấm kỵ, mới có thể tạo thành ảnh hưởng đối với hắn.

Chỉ chốc lát sau, Vũ Thiên Ngô đã hoàn thành mười trận thắng lợi, thắng mười trận hoặc thua mười trận, chính là điều kiện rời khỏi mê cung.

Vũ Thiên Ngô lập tức lựa chọn rời khỏi.

Bản thân hắn đã thụ thương nhất định, cộng thêm tác dụng phụ của huyết mạch Chiến Thiên Vô Song, cho nên hắn không thể tiếp tục chiến đấu được nữa.

Hơn nữa, sau khi kết thúc trận chiến với Triệu Phong, tâm nguyện của hắn cũng đã đạt được.

- Thiên Ngô, đã xảy ra chuyện gì?

Vũ Lãnh Hoa lập tức hỏi.

- Đồng thuật!

Vũ Thiên Ngô chỉ đơn giản thốt ra hai chữ.

Hắn cũng biết rằng, Đồng thuật mới thực sự là thứ mà Triệu Phong am hiểu.

Không ngờ Đồng thuật của Triệu Phong đã đạt tới tình trạng như vậy, có thể ngăn cản được đặc tính huyết mạch Chiến Thiên Vô Song.

- Bây giờ số trận thắng thế nào rồi?

Vũ Thiên Ngô hỏi.

- Tứ hoàng tử 61 trận, Thập Tam hoàng tử và Cửu hoàng tử đều 52 trận.

Lúc này Vũ Lãnh Hoa mới thông báo số liệu chiến trường.

Chỉ còn lại một thời gian ngắn nữa là mê cung di động sẽ chấm dứt.

Trong đó, có thể xác định là Tứ hoàng tử sẽ giành chiến thắng tại vòng này.

Bởi vậy, hắn chỉ để lại ba người mạnh nhất trong mê cung để tranh đoạt Long vận khí.

Trong đoàn đội của Cửu hoàng tử, Kinh Khải cũng đã rời khỏi.

Trợ giúp Kinh Khải thì Triệu Phong phải phân thần, mà những phương diện khác của Kinh Khải, cũng không phải mạnh lắm.

Thập Tam hoàng tử cũng vậy, chỉ để lại bốn người hành tẩu trong

mê cung, còn những người thực lực yếu kém, thì đều cho rời khỏi mê cung.

Cửu hoàng tử và Thập Tam hoàng tử từ xa nhìn nhau, khí thế quyết đấu vô hình tản mát ra.

Số trận thắng của hai người tương đồng nhau.

Cuối cùng, ai thắng ai thua, vẫn rất khó đoán trước.

Trong đoàn đội của Cửu hoàng tử, chỉ còn lại Triệu Phong và Ưng lão hành tẩu trong mê cung, còn bên Thập Tam hoàng tử thì lại có đến bốn người.

Bởi vậy, cho dù Cửu hoàng tử được Triệu Phong trợ giúp, cũng không nắm chắc tuyệt đối có thể chiến thắng.

- Xem kìa, số trận thắng của Thập Tam hoàng tử lại tăng lên rồi.

- Hừ, Triệu Phong bây giờ cũng vô phương rồi!

- Cuối cùng thì ai sẽ thắng?

Nhất thời, trái tim mọi người đều xiết chặt, chú ý theo dõi số trận thắng của Cửu hoàng tử và Thập Tam hoàng tử.

Mặc dù trong phần lớn nhân tâm, đều cho rằng người thắng cuối cùng là Tứ hoàng tử.

Nhưng nếu có thể tiến vào vòng cuối cùng, tranh phong với Tứ hoàng tử, vậy thì đó chính là hoàng tử có danh vọng cao nhất dưới Thái Tử.

Xếp hạng thí luyện Thái Tử, cũng sẽ quyết định danh vọng và địa vị của hoàng tử trong Hoàng triều sau này.

- Đều 53 trận thắng rồi.

Số trận thắng của hai vị hoàng tử, vẫn ngang bằng nhau.

- Thời gian không đủ rồi.

Ánh mắt Triệu Phong quét khắp bốn phía, gần đây chỉ còn lại Hắc Mặc Thánh Chủ mà thôi.

Chọn ngươi vậy!

Triệu Phong trực tiếp phóng tới chỗ Hắc Mặc Thánh Chủ.

- Thí luyện Thái Tử chấm dứt, những thành viên không tiến hành trong "hoàn cảnh quyết đấu", đều rời khỏi!

Trên bầu trời, thanh âm của lão giả hư ảo, liền vang vọng khắp nơi.

Ngay lập tức, bên dưới mê cung, truyền ra vô số thanh âm kim loại va chạm, mê cung dần dần thu nhỏ lại.

Toàn bộ thành viên bên trong, cũng đều lui ra ngoài.

Thế nhưng phía trên mê cung, lại bỗng nhiên xuất hiện hai viên cầu hư vô.

Đây là trận chiến vừa mới mở ra khi thí luyện Thái Tử kết thúc.

Trong một viên cầu, chính là Cơ Đăng Thiên và một thủ hạ Chuẩn Thánh Chủ của Tứ hoàng tử.

Còn ở một viên cầu khác, chính là Triệu Phong và Hắc Mặc Thánh Chủ.

- Thời khắc cuối cùng, số trận thắng của Cửu hoàng tử và Thập Tam hoàng tử, đều ngang bằng nhau.

- Thế nhưng, giữa Hắc Mặc Thánh Chủ và Triệu Phong, vẫn còn một trận tỷ thí.

- Đây chính là quyết thắng cục của hai vị hoàng tử rồi.

Hai tay Thập Tam hoàng tử khẽ run, hét lên:

- Hắc Mặc Thánh Chủ, trông cậy vào ngươi!

Mặc dù trận đầu tiên Hắc Mặc Thánh Chủ đã từng bại trong tay Triệu Phong, nhưng Thập Tam hoàng tử biết rõ, đó là vì lúc mới bắt đầu, Hắc Mặc Thánh Chủ còn chưa nắm rõ quy tắc của mê cung di động.

Nhưng số trận thắng của Hắc Mặc Thánh Chủ vẫn cao nhất trong đoàn đội của Thập Tam hoàng tử, Thập Tam hoàng tử vẫn rất tín nhiệm Hắc Mặc Thánh Chủ.

Chỉ có điều, đối thủ của Hắc Mặc Thánh Chủ là Triệu Phong, cho nên mới khiến Thập Tam hoàng tử rất lo lắng.

Số trận thắng của Triệu Phong là cao nhất trong mọi người, trước mắt cũng chỉ mới thua một trận mà thôi.

- Triệu Phong, chiến thắng hắn!

Ánh mắt Cửu hoàng tử trở nên kiên định, hắn vô cùng tin tưởng

Triệu Phong.

Thế nhưng, không có bất cứ chuyện gì là tuyệt đối, Triệu Phong bây giờ đã rất mệt, trong những người ở đây, không ai mệt bằng hắn.

Triệu Phong chiến đấu cả buổi, gần như là hiệu suất cao nhất trong mọi người, hơn nữa, hắn còn dùng bí pháp đặc thù để chỉ huy Kinh Khải, chia sẻ bớt áp lực với Cửu hoàng tử.

Ầm...

Mê cung kim loại cực lớn, cuối cùng cũng co rút lại thành một khối kim loại nho nhỏ, bay vào trong tay lão giả hư ảo, sau đó biến mất.

- Người xếp hạng nhất là Tứ hoàng tử, 62 trận thắng, còn người thứ hai, chờ xem kết quả cuối cùng…

Lão giả hư ảo nói.

Trong khoảnh khắc, ánh mắt của mọi người đều tập trung vào viên cầu hư ảo của Triệu Phong và Hắc Mặc Thánh Chủ.

Đó là một mảnh bình nguyên, trên bình nguyên có rất nhiều cây cối kỳ dị, cao tới ngàn trượng.

Hắc Mặc Thánh Chủ và Triệu Phong đồng thời xuất hiện ở đây.

Hai người không biểu hiện ra chiến ý cừu hận, mà ngược lại thập phần bình tĩnh, cẩn thận dò xét xung quanh.

Bọn hắn đều biết rõ, đây chính là quyết thắng cục cuối cùng, không thể xem thường.

- Thúc thúc, thúc thúc, con diều của ta mắc ở trên cây kia, có thể lấy xuống giúp ta không?

Bên cạnh Triệu Phong và Hắc Mặc Thánh Chủ, có một hài đồng non nớt đang chạy nhảy tung tăng.

- Tại sao lại là "hoàn cảnh quyết đấu" này?

Thần sắc Hắc Mặc Thánh Chủ lập tức biến đổi.

Trận đầu của hắn và Triệu Phong, cũng chính là "hoàn cảnh quyết đấu" này, lúc đó tiểu hài đồng kia cũng nói như vậy.

Mà trận quyết thắng cục cuối cùng, thoạt nhìn thì hoàn cảnh có chút giống như lúc đầu.

Thế nhưng, nội dung của hoàn cảnh, dường như đã có chút thay đổi.

Chỉ thấy xung quanh hai người, có vô số cây cối kỳ dị cao tới ngàn trượng.

Trên mỗi gốc cây, gần như đều có tới bốn năm con diều.

- Tiểu bằng hữu, con diều của ngươi như thế nào?

Hắc Mặc Thánh Chủ miễn cưỡng cười hòa ái, nhẹ nhàng hỏi.

Trong hoàn cảnh này, ít nhất cũng phải có mấy vạn con diều.

Bởi vậy, hiển nhên phải hỏi trước hình dáng của con diều này, như vậy thì mới có thể đi lấy.

- Trên đó có hình con mắt, có hình cong, cực kỳ đáng yêu…

Tiểu hài đồng này dùng phương thức của nó, bắt đầu tiến hành miêu tả.

- Cái này…

Trên trán Hắc Mặc Thánh Chủ lập tức nổi lên một tia hắc tuyến, hắn quả thật rất muốn dùng một chưởng đánh chết tên tiểu thí hài trước mặt.

Nhưng hắn không thể xúc động, đây là quyết thắng cục cuối cùng, hắn nhất định phải thắng lợi.

Không chỉ vì Thập Tam hoàng tử chiến thắng Cửu hoàng tử, mà còn vì hắn muốn đánh bại Triệu Phong.

Chẳng qua, theo những gì tiểu hài tử này miêu tả, cho dù Hắc Mặc Thánh Chủ đã loại trừ một số con diều, thì vẫn bế tắc không có biện pháp nào.

Vụt...

Lôi Dực sau lưng Triệu Phong chợt lóe một tia Lôi quang rực rỡ, trực tiếp phóng về phương xa.

- Làm sao có thể? Triệu Phong biết được hình dạng con diều của tiểu hài này sao?

Hắc Mặc Thánh Chủ lập tức kinh hãi, tâm thần vô cùng bối rối.

- Đúng rồi, con diều màu hồng!

Hắc Mặc Thánh Chủ lập tức bừng tỉnh.

Hắc Mặc Thánh Chủ lập tức hồi tưởng lại, không ngờ đột nhiên nhớ ra hình dáng cụ thể của con diều đó.

Nói cách khác, con diều màu hồng kia, rất có khả năng chính là con diều của tiểu thí hài này.

- Hắc Ma Độn!

Hắc Mặc Thánh Chủ lập tức thi triển bí pháp tốc độ, trên chân lập tức xuất hiện vô số lưu quang màu đen, cấp tốc lướt đi, đuổi theo Triệu Phong.

Mặc dù bị Triệu Phong chiếm trước tiên cơ, nhưng hắn cũng không phải là không có cơ hội.

Lần này, hai người đều đã chuẩn bị biện pháp chống lại trọng lực, cho nên hiệu suất cũng nhanh hơn.

Phốc…

Triệu Phong nhảy lên đỉnh một gốc cây, một tay bắt lấy một con diều.

- Triệu Phong, giao con diều cho ta!

Chỉ thấy Hắc Mặc Thánh Chủ phóng xuất ra hình chiếu Tiểu Thế Giới, bao trùm khắp bốn phía, cộng thêm bản thân hắn thi triển bí pháp tốc độ, liền cấp tốc lao tới chỗ Triệu Phong.

Vụt vụt vụt...

Triệu Phong đột nhiên xoay người, lập tức lao xuống.

Đồng thời, hắn cũng trực tiếp triển khai Tiểu Thế Giới Phong Lôi của mình.

Phành phành phành...

Triệu Phong và Hắc Mặc Thánh Chủ dùng Tiểu Thế Giới của mình, bắt đầu va chạm vào nhau.

Lần này Hắc Mặc Thánh Chủ đuổi rất sát Triệu Phong, bởi vậy cho nên lúc Triệu Phong lao xuống, chỉ trong thời chớp mắt, lực bộc phát cũng không đáng kể.

Phành…

Hai đạo thân ảnh, đều tự lui ra sau hơn mười trượng.

Hắc Mặc Thánh Chủ có chí bảo thích ứng không gian, bởi vậy hình chiếu Tiểu Thế Giới của hắn, cũng có thể dung nhập vào hư không.

Lúc lực lượng Tiểu Thế Giới va chạm, Triệu Phong cũng không chiếm được chút tiện nghi nào.

Thế nhưng, như vậy cũng đủ khiến cho vô số cường giả ngoại giới đều phải chấn kinh rồi.

Tiểu Thế Giới của Đại Đế, không ngờ có thể chống lại hình chiếu Tiểu Thế Giới của Thánh Chủ.

- Tiểu Thế Giới của hắn…

Sắc mặt Hắc Mặc Thánh Chủ lập tức trở nên âm trầm, mặc dù hắn đã từng nhìn thấy Tiểu Thế Giới của Triệu Phong.

Nhưng không ngờ Tiểu Thế Giới của Triệu Phong lại có uy năng mạnh mẽ như vậy.

Phành…

Triệu Phong lại một lần nữa lao xuống, uy năng của hai Tiểu Thế Giới, lại ầm ầm va chạm vào nhau.

- Phong Lôi Đồng Hỏa.

Triệu Phong bỗng nhiên vận chuyển mắt trái, một luồng Tử Kim Lôi Hỏa trong suốt, chợt oanh kích lên người Hắc Mặc Thánh Chủ.

Vụt...

Nhân lúc Hắc Mặc Thánh Chủ trúng chiêu, Triệu Phong liền trực tiếp vượt qua Hắc Mặc Thánh Chủ, bay về phía tiểu hài đồng.

- Đừng hòng chạy!

Hắc Mặc Thánh Chủ giãy giụa một phen, liền thoát khỏi huyết mạch đồng tử của Triệu Phong.

Đầu tiên là ý chí linh hồn của bản thân hắn mạnh hơn Thánh Chủ bình thường, tiếp đó, trên người hắn còn có trân bảo Hồn đạo.

Cho dù trong huyết mạch Đồng thuật của Triệu Phong có Lôi lực Thần Kiếp thì cũng chỉ tạo thành một chút thương thế đối với hắn.

Phốc…

Triệu Phong vung tay lên, lập tức thả ra một đàn Yêu thú và Chấn Thiên Kim Viên, ngăn cản đằng sau.

Vụt...

Triệu Phong liền bay thẳng tới chỗ tiểu hài đồng.

- Con diều này…

Tiểu hài đồng nhìn Triệu Phong, vẻ mặt có chút không hài lòng.

Ánh mắt Triệu Phong chợt trầm xuống, thầm kêu không ổn.

Con diều này, chất liệu hết sức đặc thù, còn có lực lượng quy tắc kỳ diệu, không thể bỏ vào trong không gian trữ vật.

Vừa rồi chiến đấu, đã khiến hình dạng của con diều này biến dạng đôi chút.

Hơn nữa, ánh mắt tiểu hài đồng khi nhìn Triệu Phong lại cực kỳ chán ghét, như vậy còn không phải là kỳ thị của nhân vật không phải người chơi sao?

Cho dù con diều này là của tiểu hài đồng, thế nhưng bây giờ xem ra đã xuất hiện biến cố rồi.

Chương 993: Thái Ấn Chi Tranh

Tiểu hài đồng nhìn con diều trong tay Triệu Phong, lại thoáng nhìn Triệu Phong, cuối cùng vẫn không nhận lấy con diều.

- Ha ha, Triệu Phong, đây chính là kết cục do ngươi ăn gian!

ở đằng sau, chợt vang lên thanh âm mừng rỡ của Hắc Mặc Thánh Chủ.

Về thân phận “người ăn gian” của Triệu Phong, trong lăng mộ Hoàng tộc, tất cả mọi người đều biết.

Một trong số những trừng phạt của Triệu Phong, chính là bị những nhân vật không phải người chơi trong "hoàn cảnh quyết đấu" kỳ thị.

Mà ngược lại, người quyết đấu với Triệu Phong, lại được những nhân vật này yêu mến.

Triệu Phong đã đúc kết ra điều này khi quyết đấu với hàng loạt cường giả trong "hoàn cảnh quyết đấu" lúc trước.

- Nhiệm vụ này, chỉ ta mới có thể hoàn thành mà thôi.

Dưới chân Hắc Mặc Thánh Chủ lóe lên mấy đạo lưu quang màu đen, chợt xông tới chỗ Triệu Phong.

Triệu Phong mặc dù thả ra một lượng lớn Yêu thú và Chấn Thiên Kim Viên.

Thế nhưng những ngoại lực này, đều phải chịu quy tắc không gian, nên không thể trực tiếp gây thương tổn cho Hắc Mặc Thánh Chủ.

Trừ phi là một vài Linh sủng được "hoàn cảnh quyết đấu" cho phép.

Bởi vậy, trong vòng này, Tuần Thú Sư cũng trở nên vô dụng gần giống như Y Sư.

Đây cũng là mục đích bố trí ban đầu trong thí luyện Thái Tử.

Ở vòng thứ hai, Tuần Thú Sư và Y Sư đều phát huy tác dụng vô cùng trọng yếu.

Bởi vậy, trong vòng này, bọn hắn lại rất vô dụng.

Trong lăng mộ Hoàng tộc, rất nhiều hoàng tử và Chuẩn Thánh Chủ đều lộ ra thần sắc khiếp sợ.

Không ngờ còn có loại sự tình như vậy?

Như vậy thì cho dù hoàn thành nội dung "hoàn cảnh quyết đấu", cũng không thể giành thắng lợi được.

- Tại sao lại như vậy? Triệu Phong?

Toàn thân Cửu hoàng tử run lên.

Không ngờ rằng quyết thắng cục cuối cùng, lại phát sinh biến cố như vậy.

- Như vậy quả thật không công bằng, Triệu Phong rõ ràng đã hoàn thành nội dung trong "hoàn cảnh quyết đấu" rồi.

Ưng lão lập tức lớn tiếng kháng nghị.

Mục đích tất nhiên là để cho lão giả hư ảo trên bầu trời nghe thấy.

- Những hoàn cảnh này còn chưa hoàn thiện, sau này chúng ta sẽ tiến hành cải thiện nó.

Thân là người công chứng, lão giả hư ảo cũng hiểu rằng tình huống này có chút ảnh hưởng tới tính công bằng.

Những thành viên trong đoàn đội của Cửu hoàng tử, lập tức cảm thấy mất mát.

Lời nói của lão giả hư ảo rất rõ ràng, lúc này chính là thuận theo nội dung của "hoàn cảnh quyết đấu" mà phát triển.

- Tốt, Hắc Mặc Thánh Chủ, mau cướp con diều kia trở về!

Thập Tam hoàng tử lập tức hưng phấn hét lớn.

Thập Tam hoàng tử chịu áp lực đã lâu, bây giờ liền cảm thấy thống khoái trước nay chưa từng có.

Cuối cùng, lần này Triệu Phong đã thất bại trong tay hắn.

- Trận này, ta nhất định thắng lợi!

Hắc Mặc Thánh Chủ lớn tiếng nói, không hề vội vàng chút nào mà bay về phía Triệu Phong.

Triệu Phong thoáng liếc nhìn Hắc Mặc Thánh Chủ.

- Có lẽ có thể làm vậy…

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến một biện pháp.

Ý chí Đại Đế của Triệu Phong, bỗng nhiên nổi lên.

Một lúc sau…

Hư ảnh một tòa mê cung huyễn thành tràn ngập sương mù, lập tức bao trùm thiên địa.

Mặc dù tiểu hài đồng này là con rối máy móc, nhưng nếu con rối đã có suy nghĩ, điều đó chứng tỏ trong con rối này có ý chí linh hồn.

Cho nên, tiểu hài đồng này vẫn sẽ chịu ảnh hưởng bởi lĩnh vực Hồn đạo, chẳng qua là ảnh hưởng không lớn mà thôi.

Một lúc sau, tầng sương mù màu tím kia đã bao trùm lấy Triệu Phong.

Chỉ trong giây lát, thân hình và diện mạo của Triệu Phong, đã chậm rãi biến thành bộ dạng của Hắc Mặc Thánh Chủ.

- Cái gì? Triệu Phong, ngươi dám biến thành hình dáng của ta?

Hắc Mặc Thánh Chủ khẽ giật mình, liền nhận ra ý đồ của Triệu Phong, cho nên lập tức tăng tốc, xông vào trong Huyễn Thành Lĩnh Vực của Triệu Phong.

Lúc tiến vào trong Huyễn Thành Lĩnh Vực của Triệu Phong, mặc dù cảnh tượng trước mắt cực kỳ mơ hồ, nhưng lại không ảnh hưởng đến Hắc Mặc Thánh Chủ chút nào.

- Lại đây nào, thúc thúc không cẩn thận làm hỏng con diều của ngươi rồi, ta bồi thường ngươi một viên đường này.

Triệu Phong hóa thành Hắc Mặc Thánh Chủ, lộ ra nụ cười ấm áp, đồng thời trong tay còn cầm một vật phẩm khác.

Trong mắt tiểu hài đồng này, Thứ Thần Tinh chính là đường.

Như vậy, Triệu Phong xuất ra một viên Thứ Thần Tinh, nhất định sẽ chiếm được hảo cảm của tiểu hài đồng này.

Tiểu hài tử nhìn dáng vẻ của Triệu Phong, lập tức sửng sốt.

- … Tạ ơn thúc thúc.

Nhưng lúc hắn nhìn thấy viên “đường” kia, liền đưa tay nhận lấy viên đường và con diều.

- Sao có thể như vậy?

Hắc Mặc Thánh Chủ vạn phần hối hận, nhưng cũng không có biện pháp gì.

Bởi vì tiểu hài đồng kia đã nhận lấy con diều và viên đường của Triệu Phong rồi.

- Người thắng, Triệu Phong!

Thanh âm máy móc, vang vọng trong không gian.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong Hộ Long Ngọc của Triệu Phong, lập tức nhiều hơn một thành

Long vận khí, sau đó, liền xuất hiện trên bậc thang của Cửu hoàng tử.

- … Thắng lợi rồi…

Cửu hoàng tử lúc này vẫn chưa kịp phản ứng lại.

Sự tình phát triển quá nhanh, hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của mọi người.

- Triệu huynh đệ.

Cửu hoàng tử lập tức hô lên.

Triệu Phong lại lần nữa khiến hắn kinh hỉ vô cùng.

- Triệu Phong, ngươi thật thông minh.

Chu Tố Nhi cũng mừng rỡ vô cùng, chỉ hận không thể xông tới ôm lấy Triệu Phong.

- Hay lắm Triệu Phong.

Ngay cả Ưng lão, cũng bị Triệu Phong làm cho đổ mồ hôi một phen.

Mọi người vốn tưởng rằng trận này nhất định phải thua.

Nhưng không ngờ Triệu Phong lại có kỳ chiêu như vậy, thậm chí còn lừa gạt cả tiểu hài đồng.

Phía bên kia…

- Ngươi là một tên ngu xuẩn!

Thập Tam hoàng tử giận đến mức toàn thân run rẩy, lửa giận ngập trời thiêu đốt trong lòng, nhưng cũng chỉ có thể mắng như vậy mà thôi.

Những thành viên còn lại cũng cảm thấy trong lòng phiền muộn đến cực điểm, nhưng không người nào dám mắng chửi Hắc Mặc Thánh Chủ.

- Là ta đã chủ quan rồi, ta cũng không ngờ rằng mọi chuyện lại nghịch chuyển như vậy.

Hắc Mặc Thánh Chủ cũng cực kỳ phiền muộn.

Bởi vì hắn quá mức chủ quan, cho rằng trận này hắn đã thắng chắc rồi.

Bên ngoài Vương triều.

Lại càng xôn xao hơn.

Sự tình phát triển đến mức này, quả thật khiến mọi người đều không kịp phản ứng.

Người bình thường, e rằng khó có thể nghĩ ra được biện pháp này.

Mà Hắc Mặc Thánh Chủ của Cửu U Cung, lại càng trở thành trò cười cho các thế lực khắp nơi.

Không ngờ kết quả vốn là tất thắng, lại vì hắn chủ quan, mà đem thắng lợi chắp tay dâng lên cho đối phương.

Hắc Mặc Thánh Chủ cả đời anh hùng, cuối cùng thanh danh lại bị

hủy trong tay một thiếu niên và một tiểu hài đồng.

Thế nhưng, mọi người trên bầu trời, đều rất nhanh yên tĩnh lại.

- Mê cung di động chấm dứt, người thắng là Tứ hoàng tử, Cửu hoàng tử.

Lão giả hư ảo nhìn về phía bậc thang của Cửu hoàng tử thật sâu, mọi người cũng không biết là hắn đang nhìn ai.

Một khắc sau…

Ở chỗ bậc thang của Bát hoàng tử và Thập Tam hoàng tử, đột nhiên lóe lên một tia hào quang trận pháp bạch sắc.

Phốc…

Hai vị hoàng tử và thành viên của họ, đều bị truyền tống ra khỏi lăng mộ Hoàng tộc.

Mà hai bậc thang còn lại, cũng chầm chậm hạ xuống, trở lại bên trong Thiên Cơ thành.

- Tiếp theo, tiến vào vòng cuối cùng – Thái Ấn chi tranh.

Thanh âm của lão giả hư ảo vang vọng khắp nơi.

Một luồng khí tức uy nghiêm vô hình, lập tức tản ra.

Cùng lúc đó.

Bậc thang của hai vị hoàng tử, chợt thay đổi phương hướng, tạo thành xu thế giằng co.

Đồng thời, thạch đài màu trắng trên bậc thang, cũng chậm rãi chìm vào trong bậc thang.

Ô...ô...ô...n...g!

Phía trước bậc thang của hai đoàn đội, đột nhiên kéo ra ừng khối thép dài.

Cuối cùng, bậc thang của hai đoàn đội, chồng lên nhau, tạo thành một con đường kim loại.

Rầm rầm rầm…

Trung tâm của con đường kim loại này, lập tức xuất hiện thanh âm kim loai va chạm.

Vô số tấm kim loại nhỏ từ bên dưới mọc lên, cuối cùng hình thành một khu vực quyết chiến hình tròn.

- Ưng lão!

Cửu hoàng tử liếc nhìn Tứ hoàng tử, sau đó hô lên.

- Điện hạ, chúng ta không có phần thắng.

Ưng lão cúi đầu thở dài.

Lúc lão giả hư ảo tuyên bố tiến vào vòng cuối cùng.

Đoàn đội của Cửu hoàng tử, lập tức từ kích động biến thành yên lặng.

Mặc dù Cửu hoàng tử đã thắng hiểm Thập Tam hoàng tử.

Nhưng Long vận khí trong Thái Tử ngụy ấn của Cửu hoàng tử, lại ít Long vận khí hơn cả Thập Tam hoàng tử, càng không nói đến Tứ hoàng tử.

- Chúng ta đã tận sức rồi.

Thạch Vũ Lôi khó tránh khỏi lộ vẻ không cam lòng.

Ở vòng cuối cùng này, đoàn đội của Cửu hoàng tử mặc dù số trận thắng xếp vị trí thứ hai, nhưng số trận thua, lại là thấp nhất trong bốn vị hoàng tử.

Nói cách khác, biểu hiện của đoàn đội Cửu hoàng tử, đã cực kỳ tốt rồi.

Nhưng chênh lệch do “chiêu mộ nhân thủ”, đã tạo nên kết quả chênh lệch rất lớn.

Cho dù về sau đoàn đội của Cửu hoàng tử biểu hiện rất tốt, nhưng cũng không thể hoàn toàn bù đắp được chênh lệch của hai đoàn đội.

- Bắt đầu Thái Ấn chi tranh, hai phe hoàng tử, tiến hành trận quyết chiến cuối cùng.

Lão giả hư ảo trịnh trọng tuyên bố.

- Thành viên của hai phe hoàng tử, có thể trợ giúp cho hoàng tử của mình, nhưng không thể ra tay tạo thành bất kỳ thương tổn nào đối với hoàng tử đối địch.

Quy củ của trận chiến cuối cùng, chỉ có một.

Đó là thành viên sau lưng Cửu hoàng tử, chỉ có thể trị liệu, phòng hộ, gia trì sức mạnh cho Cửu hoàng tử.

Nhưng lại không thể ra tay tạo thành bất kỳ thương tổn nào đối với Tứ hoàng tử, hoặc là ảnh hưởng tới trạng thái chiến đấu của Tứ hoàng tử.

- Đến đây nào Cửu hoàng đệ, ngươi có thể đi đến bước này, cũng là điều mà vi huynh chưa bao giờ nghĩ tới.

Tứ hoàng tử bước ra, thần sắc uy nghiêm trấn định, một luồng khí thế Võ giả vô hình, đột nhiên tản ra.

Với hắn mà nói, Thái Tử vị đã tới tay rồi.

Mà hắn, trước kia vốn luôn xem nhẹ Cửu hoàng đệ, thì bây giờ đã có một tia tán thành.

- Mục tiêu của ta, cũng chính là chiến thắng Tứ hoàng huynh.

Cửu hoàng tử hít sâu một hơi, trực tiếp bước ra.

Hai vị hoàng tử, một tay cầm Thái Tử ngụy ấn, đi đến trung tâm đài quyết chiến hình tròn.

Ô...ô...ô...n...g!

Thái Tử ngụy ấn trong tay hai vị hoàng tử, đồng thời run lên.

Long vận khí khổng lồ, nương theo hào quang ngũ sắc mà trực tiếp bay lên.

Bên trên toàn bộ đài quyết chiến hình tròn, mơ hồ có thể nhìn thấy một đầu cự long hoàng kim khổng lồ, đang uốn lượn gào thét, chấn động lòng người.

Rầm rầm rầm…

Hai luồng Long vận khí bay lên trời, trực tiếp rót vào trong người hai vị hoàng tử.

Chỉ thấy, quanh người hai vị hoàng tử, vô số Long Văn kim sắc, bắt đầu lan tràn.

Hào quang Long Văn, lấp lánh rực rỡ, chiếu rọi cả một phương thiên địa.

- Hào quang Long Văn bảy trượng.

Ánh mắt Gia Cát Vân lóe lên.

Lực lượng Long Văn gia trì quanh người Tứ hoàng tử, bộc phát hào quang Long Văn cao tới bảy trượng, nói chính xác hơn là bảy trượng bốn thước.

Phải biết rằng, trong lịch sử thí luyện Thái Tử của Đại Càn Vương triều, hào quang Long Văn của người bộc phát mạnh nhất, cũng chỉ là tám trượng ba thước.

- Đáng tiếc, Cửu hoàng tử nhất định phải thua, hào quang Long Văn chỉ có sáu trượng hai thước.

Bên cạnh Gia Cát Vân, một vị lão giả lên tiếng.

So với hào quang Long Văn của Tứ hoàng tử, hào quang Long Văn

bên phía Cửu hoàng tử lại có chút ảm đạm.

- Chênh lệch đến một trượng.

Ưng lão nhìn về hai vị hoàng tử, khẽ nói.

- Chuẩn bị xuất thủ.

Ưng lão lập tức quát lớn.

Thành viên đoàn đội của hoàng tử, có thể ở sau lưng trợ giúp hoàng tử.

Mặc dù trận chiến này, thắng bại không thể hoài nghi, nhưng Cửu hoàng tử lại không nhận thua, cho nên bọn hắn cũng không thể từ bỏ.

- Triệu Phong, Yêu thú phi hành của ngươi đâu rồi?

Lúc này, Chu Tố Nhi đột nhiên hỏi.

Lúc nàng và Triệu Phong cùng tổ đội, nàng đã biết Triệu Phong cướp được rất nhiều Hộ Long Ngọc, đều giao tất cả cho Yêu thú phi hành.

Cũng không biết những Hộ Long Ngọc ấy rốt cuộc góp nhặt được bao nhiêu Long vận khí, nhưng như vậy cũng có thể giảm bớt chênh lệch giữa hai bên, phần thắng của bọn họ cũng tăng lên một chút.

- Không vội.

Triệu Phong nhẹ nhàng đáp.

Ô...ô...ô...n...g!

Lúc Long vận khí chuyển hóa thành lực lượng Long Văn, chiến lực của hai vị hoàng tử cũng tăng lên, trực tiếp siêu việt tất cả mọi người ở đây.

Mà, Tứ hoàng tử ở trong lăng mộ Hoàng tộc, thậm chí đã đột phá đến Thánh Chủ.

Dưới lực lượng Long Văn gia trì, chiến lực thậm chí đột phá Huyền Quang Cảnh tiểu thành, đạt đến Huyền Quang Cảnh đại thành.

Long Uy mênh mông cuồn cuộn khôn cùng, trực tiếp khống chế một phương hư không.

Ở trước mặt hắn, chiến lực của Cửu hoàng tử, thấp hơn một đại cảnh giới, cho dù chống lại uy áp của Tứ hoàng tử, cũng cảm thấy hết sức khó khăn.

Chương 994: Long Vận Tranh Phong

Chỉ chống lại uy áp Long Văn của Tứ hoàng tử, mà Cửu hoàng tử cũng đã cảm thấy cố hết sức rồi.

Bỗng nhiên, vô số sức mạnh ý chí từ phía sau tràn tới, trợ giúp Cửu hoàng tử giảm bớt luồng áp lực này.

- Hồn Cảm linh thuật!

Ưng lão đánh ra một đạo pháp quyết phức tạp tối nghĩa, tầng tầng linh hồn mờ mịt chấn động, trùng kích đến linh hồn của Cửu hoàng tử.

Ngay lập tức, Cửu hoàng tử liền cảm thấy lực lượng linh hồn của mình đã tăng lên, cảm giác đối với ngoại vật cũng rõ ràng tinh tế hơn.

- Bồ Đề Chủng!

Chu Tố Nhi vung tay lên, một khối hạt giống lục sắc, liền chậm rãi bay tới bên cạnh Cửu hoàng tử.

- Thuật này có thể trị liệu kéo dài, đồng thời còn có tác dụng đối với tổn thương ở phương diện linh hồn.

Chu Tố Nhi liền nói cho Cửu hoàng tử biết về tác dụng của nó.

- Hoàng Long Thủ Hộ!

Thạch Vũ Lôi cũng kích phát ra huyết mạch, thúc dục bí thuật.

Ngay lập tức, xung quanh Cửu hoàng tử, một tầng sương mù liền chậm rãi hiển hiện, hoa văn trên đó không ngừng biến hóa.

Hiển nhiên, đây chính là bí thuật phòng ngự của Thạch gia.

Toàn bộ thành viên của Cửu hoàng tử, đều tận hết khả năng, trợ giúp Cửu hoàng tử.

- Đồng lực gia trì!

Triệu Phong cũng không keo kiệt, lập tức vận chuyển mắt trái, gieo xuống ấn ký linh hồn lên người Cửu hoàng tử.

Thông qua ấn ký này, Cửu hoàng tử có thể nhận được ý chí Đồng lực của Triệu Phong, thậm chí còn được một phần năng lực của Thần Linh Nhãn gia trì.

Trong nháy mắt, Cửu hoàng tử liền cảm thấy trước mắt trở nên rõ ràng gấp mười lần, cảm giác đối với vật thể cũng chính xác đến cực hạn.

Thậm chí, Tứ hoàng tử trước mặt hắn, cũng có chút trong suốt, giống như hắn có thể trực tiếp nhìn thấy rõ ràng tình huống trong cơ thể Tứ hoàng tử, kể cả nơi phân bố Huyền Quang Thánh Lực.

Cửu hoàng tử cảm giác rằng, thực lực chỉnh thể của hắn đã trực tiếp tăng lên một bậc.

Ầm...

Cửu hoàng tử ưỡn ngược, đưa mắt nhìn Tứ hoàng tử.

Uy thế vô hình đối kháng lẫn nhau, trong hư không phát ra một hồi va chạm kịch liệt.

- Tốt, thành viên của ngươi rất ưu tú.

Trong mắt Tứ hoàng tử chợt hiện lên một tia tán thưởng.

Cửu hoàng tử dựa vào sự trợ giúp của thành viên trong đoàn đội, đã gần như sánh ngang hắn ở phương diện khí thế.

Trong tay Tứ hoàng tử xuất hiện một thanh trường kiếm Long Văn kim sắc, trên kiếm có hoa văn Long Văn, phát ra hào quang lấp lánh.

- Tiếp của ta một kiếm.

Tứ hoàng tử vung kiếm lên, đột nhiên chém xuống.

Thành viên ở sau lưng Cửu hoàng tử, lập tức cảm thấy một luồng uy áp Thánh Chủ vô cùng ập tới, khí thế che trời lấp đất.

Uy lực của một kiếm này, còn kèm theo áo nghĩa Kiếm Đạo vô cùng cao thâm.

Chu Tố Nhi và Tô Thanh Linh thậm chí còn trực tiếp lui về sau mấy bước, đứng sau lưng các thành viên khác.

- Thật là khủng khiếp, đây là lực lượng Long Văn mà Hoàng tộc khống chế.

Kinh Khải sợ hãi thán phục một tiếng.

Luồng Long Uy vô hình này, tập trung toàn bộ vào Cửu hoàng tử.

Mà hiện nay Tứ hoàng tử lại chiến đấu một mình, thành viên thủ hạ của hắn đều không cần ra tay trợ giúp.

Ô...ô...ô...n...g!

Cửu hoàng tử cũng lập tức rút ra một thanh Lôi kiếm cổ xưa, Lôi quang rực rỡ, lập tức chém ra.

Xung quanh, toàn bộ Long vận khí đều tập trung trên hai thanh kiếm.

Phành phành phành...

Cửu hoàng tử cấp tốc lui ra sau mấy chục bước, khó khăn lắm mới ổn định được bước chân.

Trong khoảnh khắc vừa rồi, nếu không phải có bí thuật phòng ngự của Thạch Vũ Lôi và bí thuật trị liệu của Chu Tố Nhi, cộng thêm năng lực phản ứng gia trì của Ưng lão và Triệu Phong, e rằng hắn đã trọng thương rồi.

Mà Tứ hoàng tử, sau va chạm khủng bố vừa rồi, không ngờ chỉ lui ra sau nửa bước, không hề chật vật chút nào.

- Thật mạnh, một người có thể đối chiến với toàn bộ đoàn đội chúng ta.

Thạch Vũ Lôi có chút sợ hãi thán phục, đó là dưới tình huống những thành viên bên phía đối phương còn không chính thức ra tay.

- Nội tình của Tứ hoàng tử, vốn dĩ vô cùng cường đại, lại thêm số lượng Long vận khí vượt xa Cửu hoàng tử…

Ưng lão chậm rãi nói, chênh lệch giữa hai vị hoàng tử, quả thật rất lớn.

Hơn nữa, những thành viên bên phía Tứ hoàng tử, cho tới bây giờ vẫn chưa ra tay.

- Tiểu Thế Giới Phong Lôi.

Triệu Phong bỗng nhiên phóng thích Tiểu Thế Giới Phong Lôi của mình.

Thế nhưng, Tiểu Thế Giới của hắn, chỉ xuất hiện xung quanh Cửu hoàng tử.

Ầm ầm ầm...

Trong Tiểu Thế Giới Phong Lôi, vô số lực lượng Lôi Điện, lập tức dũng mãnh tràn vào trong thanh Lôi kiếm cổ xưa của Cửu hoàng tử.

Đồng thời, lực lượng của Tiểu Thế Giới còn tạo thành hộ thuẫn cho Cửu hoàng tử.

- Lôi lực thật cường đại.

Cửu hoàng tử thầm cảm thán một phen.

Trong tay hắn là Thánh Khí truyền thừa, có kèm theo Lôi thuộc tính, nhưng Cửu hoàng tử lại không tu luyện Lôi thuộc tính, cho nên rất khó có thể phát huy được uy năng của nó.

Nhưng bây giờ, dưới lực lượng Phong Lôi của Triệu Phong gia trì, lực lượng Lôi Điện bên trong Thánh Khí truyền thừa của hắn, đã bị kích phát ra đến cực hạn.

Thậm chí Cửu hoàng tử còn cảm thấy, Lôi lực bên trong Tiểu Thế Giới của Triệu Phong, còn vượt xa lực lượng Lôi thuộc tính trong Thánh Khí truyền thừa của hắn.

Ầm ầm ầm...

Nhất thời, Long Văn vô hình quanh người Cửu hoàng tử, liền lập lòe vô số Lôi Điện.

- Không tồi, khí thế lại mạnh lên, chẳng qua cũng chỉ vậy mà thôi.

Thanh âm của Tứ hoàng tử vẫn bình thản như cũ, chiến lực của Cửu hoàng tử có tăng lên, cũng không thay đổi được gì.

Giao thủ với Cửu hoàng tử một lần, chính là sự tán thành đối với Cửu hoàng tử, nếu vẫn tiếp tục đánh, vậy thì quả thực là hành hạ, vũ nhục Cửu hoàng tử rồi.

Sau khi thanh âm của Tứ hoàng tử vang lên, rất nhiều thành viên sau lưng hắn, đều vận chuyển ý chí Đại Đế, Thánh Chủ, thi triển bí pháp gia trì lên người Tứ hoàng tử.

Ô...ô...ô...n...g!

Hư không xung quanh Tứ hoàng tử, lập tức tràn ngập uy năng vô cùng, ngay cả không gian cũng không chịu nổi, o ngừng phát ra tiếng nổ ầm ầm.

- Đến đây đi!

Thanh âm của Tứ hoàng tử vang vọng trong hư không, xông lên tận trời cao.

Ầm...

Cửu hoàng tử đánh ra một kích, một đạo Lôi quang kèm theo vô số hào quang Long Văn, cũng lập tức bạo phát ra.

Tứ hoàng tử đem Long Văn trường kiếm kim sắc chắn ngang trước ngực.

Ầm...

Một đạo công kích của Cửu hoàng tử, liền bị hắn dễ dàng cản lại.

Lôi lực vô tận như vậy, không ngờ ngay cả phòng ngự của Tứ hoàng tử cũng không phá nổi.

Dưới sự phụ trợ của các thành viên bên phía đoàn đội của Tứ hoàng tử, uy năng công kích của Cửu hoàng tử cho dù có tăng thêm một cấp bậc, thì cũng không thể thương tổn đến Tứ hoàng tử được.

- Kết thúc đi!

Tứ hoàng tử huy động trường kiếm, trực tiếp chém nát công kích của Cửu hoàng tử.

Keng…

Tứ hoàng tử nâng cao Long Văn trường kiếm kim sắc, toàn bộ Long vận khí trong hư không, giống như bị một kiếm này dẫn dắt, vô tận uy năng đều dũng mãnh tràn vào bên trong.

Thanh trường kiếm kim sắc này, giống như một vầng Thái Dương kim sắc, tỏa ra kim quang lấp lánh, bên trên mơ hồ xuất hiện hình

ảnh một đầu Cự Long hoàng kim, miệng phun ra kim viêm.

Phốc…

Tứ hoàng tử còn chưa vung kiếm xuống thì Cửu hoàng tử và tất cả mọi người, đã phải thừa nhận áp lực nặng nề giống như núi cao đè xuống.

Bỗng nhiên…

Trên bầu trời chợt truyền đến một tiếng ưng khiếu.

Ưng bình thường, tuyệt đối không có khả năng đến gần chiến trường của hai đại hoàng tử.

Lúc mọi người ngẩng đầu lên, chỉ thấy một đoàn hào quang lấp lánh đang chậm rãi hạ xuống.

- Đó là Hộ Long Ngọc.

Bên phía Tứ hoàng tử, lập tức truyền đến một tiếng hét kinh hãi.

Đinh…

Một khối Hộ Long Ngọc, chuẩn xác rơi lên người Cửu hoàng tử, sau đó rơi xuống.

Thế nhưng, Long vận khí bên trong Hộ Long Ngọc, lại bị Cửu hoàng tử thu lấy.

Hào quang Long Văn sau lưng hắn, lại đột nhiên tăng lên một thước.

- Hộ Long Ngọc từ đâu tới?

Thạch Vũ Lôi cũng cảm thấy rất hiếu kỳ, hơn nữa khối Hộ Long Ngọc này lại trùng hợp rơi lên người Cửu hoàng tử, chẳng lẽ ông trời đang giúp bọn hắn?

Kéc...

Lại vài tiếng ưng khiếu truyền đến.

Đinh…

Chỉ thấy, lại có ba đạo ánh sáng lấp lánh, một lần nữa rơi lên người Cửu hoàng tử.

Ô...ô...ô...n...g!

Cửu hoàng tử lập tức thu lấy Long vận khí trong Hộ Long Ngọc, hào quang Long Văn sau lưng lại tăng thêm hai thước.

- Đây là thủ đoạn của Triệu Phong, lợi dụng năng lực Tuần Thú Sư để cho Yêu thú mang Hộ Long Ngọc ra ngoài hấp thu Long vận khí.

Sau lưng Tứ hoàng tử, Gia Cát Vân lập tức giải đáp nghi hoặc cho mọi người.

- Thế nhưng, Long vận khí trong những Hộ Long Ngọc này đều có hạn, cũng không thay đổi được đại thế.

Gia Cát Vân lại lần nữa khẳng định.

Tứ hoàng tử sẽ thắng lợi, chắc chắn không thể thay đổi.

- Đúng, bốn khối Hộ Long Ngọc mà thôi, tối đa cũng chỉ thêm được

một chút Long vận khí.

Vài thành viên khác lại nói.

Hào quang Long Văn của Cửu hoàng tử cũng chỉ tăng lên ba thước, đạt tới sáu trượng năm thước, so với hào quang Long Văn của Tứ hoàng tử, vẫn chênh lệch như trời với đất.

Nhưng hắn vừa dứt lời.

Phương xa lại lần nữa truyền đến vài tiếng ưng khiếu.

Đinh đinh đinh…

Trên bầu trời, lại có năm khối Hộ Long Ngọc rơi xuống, rơi lên người Cửu hoàng tử.

Mặc dù Long vận khí trong mỗi khối Hộ Long Ngọc đều không nhiều lắm, nhưng lúc này tổng cộng đã có chín khối Hộ Long Ngọc rồi.

Đạo lý góp gió thành bão, bất kỳ ai cũng hiểu.

Lúc này, hào quang Long Văn của Cửu hoàng tử đã sắp tới gần bảy trượng rồi.

- Làm sao có thể? Sao có thể có nhiều Hộ Long Ngọc như vậy?

Sau lưng Tứ hoàng tử, một tên thành viên lập tức kinh thán.

Nhiều Hộ Long Ngọc như vậy, nhất định là cướp đoạt từ những hoàng tử khác.

Thế nhưng, sau khi hoàng tử thông qua “Thái Tử ngụy ấn” cầu cứu

rời đi, những Hộ Long Ngọc liên quan cũng sẽ kích hoạt trận pháp, bị truyền tống ra ngoài, làm sao Hộ Long Ngọc có thể ở lại trong lăng mộ Hoàng tộc được?

- Long vận khí của Cửu hoàng tử đã sắp tiếp cận Tứ hoàng tử rồi.

Một tên thành viên trầm giọng nói.

Phía bên kia.

Cửu hoàng tử và những thành viên khác, cũng kinh ngạc không thôi, đồng thời cực kỳ hưng phấn kích động, không biết chuyện này là vì sao.

Tại sao có thể có nhiều Hộ Long Ngọc như vậy rơi lên người Cửu hoàng tử?

Nhưng ngay sau đó, những Long Dực Ưng kia bay đến bên cạnh Triệu Phong, liền biến mất không thấy đâu nữa.

- Triệu huynh đệ!

Tâm thần Cửu hoàng tử khẽ chấn động, không ngờ Triệu Phong lại còn chuẩn bị cho hắn chiêu này.

Hiện nay, Long vận khí của hắn đã tiếp cận Tứ hoàng tử, cũng không phải là không có sức đánh một trận.

Khí huyết toàn thân Cửu hoàng tử đều chấn động.

Sắc mặt Triệu Phong vẫn bình thản, vốn dĩ là mười đầu Long Dực Ưng, nhưng một đầu trong đó, lúc thu thập Long vận khí đã gặp nạn rồi.

Tứ hoàng tử nhìn thấy tất cả mọi thứ, nhưng lại không nói gì.

Cho dù Long vận khí của Cửu hoàng tử tăng lên nhờ chín khối Hộ Long Ngọc này, thì hắn vẫn không hề sợ hãi.

Sau lưng Tứ hoàng tử, một người đột nhiên kinh hô:

- Vẫn còn Hộ Long Ngọc.

Ngay lập tức, ánh mắt của mọi người, đều nhìn về phương xa.

Thần sắc của Tứ hoàng tử lập tức khẽ biến đổi.

Lần này không phải là Long Dực Ưng, mà là mấy đầu Yêu thú phi hành khác.

Đinh đinh đinh…

Ba khối Hộ Long Ngọc, rơi lên người Cửu hoàng tử, hào quang Long Văn sau lưng hắn, lại lần nữa tăng vọt thêm vài thước.

Không ngờ hào quang Long Văn đã sánh ngang của Tứ hoàng tử, đều đạt đến bảy trượng bốn thước.

Ba đầu Yêu thú phi hành này, chính là do lúc đầu Triệu Phong phái ra, bởi vậy số lượng Long vận khí thu được, cũng nhiều hơn một chút.

- Chấm dứt đi!

Thanh âm trầm thấp của Tứ hoàng tử vang lên, bỗng nhiên chém xuống một khí.

Long vận khí của Cửu hoàng tử và hắn đã bằng nhau.

Nhưng hắn vẫn nắm giữ ưu thế thực lực tuyệt đối.

Chỉ thấy một đạo kiếm quang rực rỡ, giống như một đầu Viễn Cổ Kim Long, ầm ầm lao xuống, phóng tới trước mặt Cửu hoàng tử.

Grào... grào...

Lúc một kiếm này chém xuống, từ xa lại có hai đầu Yêu thú phi hành, thả Hộ Long Ngọc lên người Cửu hoàng tử.

Vốn dĩ phải là ba đầu Yêu thú phi hành, nhưng một đầu trong đó, trong lúc thu thập Long vận khí, đã xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Ầm... Ầm…

Vô cùng vô tận Long vận khí khuếch tán ra.

Cửu hoàng tử quét ngang một kiếm, uy năng tuyệt thế, phá vỡ một kích tụ lực của Tứ hoàng tử.

- Tốt, như vậy mới thú vị.

Chiến ý của Tứ hoàng tử cũng lập tức bừng lên.

Hiện nay, Long vận khí của Cửu hoàng tử, còn nhiều hơn hắn không ít.

Nhưng thực lực của Tứ hoàng tử cực kỳ thâm sâu, lại thêm sau lưng có rất nhiều thành viên trợ lực.

Chiến lực của hắn, vẫn nhỉnh hơn Cửu hoàng tử một tia.

Kéc...

Tứ hoàng tử vừa mới dứt lời, trên bầu trời đột nhiên truyền đến một tiếng ưng khiếu, trái tim của hắn lập tức run lên.

Chương 995: Thái Ấn

Không riêng gì trái tim Tứ hoàng tử khẽ run, mà những thành viên sau lưng hắn, cũng kinh hãi không thôi.

Vụt...

Chỉ thấy một đầu diều hâu màu đen bình thường, tản mát khí tức Thái Cổ trầm trọng, thả xuống một khối Hộ Long Ngọc.

Hào quang lấp lánh tỏa ra từ trên đó, giống như một khối bạch tinh.

Đầu diều hâu này, chính là Yêu Linh mà Triệu Phong nô dịch được trong Mộng cảnh Thái Cổ, bởi vì nó sinh ra trong không gian Thái Cổ, cho nên có ưu thế độc nhất vô nhị, có thể xâm nhập các nơi hiểm địa, thu thập Long vận khí.

Cho nên, khối Long vận khí này, chính là ẩn chứa nhiều Long vận khí nhất.

Đinh...

Hào quang Long Văn sau lưng Cửu hoàng tử, lại lần nữa tăng trưởng, đột nhiên phát ra một tiếng long khiếu rung trời.

Sau lưng hắn, Lôi quang Cự Long kim sắc chậm rãi dâng lên, uy thế càng lớn.

Đoàn đội của Cửu hoàng tử phấn chấn trước nay chưa từng có.

Loại trải nghiệm được quật khởi sau khi bị chèn ép, khiến bọn họ có cảm giác huyết dịch sôi trào, xúc động giống như muốn toàn lực đánh một trận.

- Tám trượng…

Sau lưng Tứ hoàng tử, một tên thành viên kinh hãi thốt lên.

- Điều này làm sao có thể…

Trong thanh âm trầm thấp của Gia Cát Vân, chợt mang theo một tia nghi vấn.

Đây đã là khối Hộ Long Ngọc thứ mười lăm rồi.

Đó là vì bọn hắn không nhìn thấy lúc ở vòng “công thành chiếm đất”, Triệu Phong đã cướp đoạt được hơn mười khối Hộ Long Ngọc từ trong tay thành viên của ba vị hoàng tử.

Rất có thể là vì Thần Cơ Tử am hiểu trận pháp đã khiến cho trận pháp trong Hộ Long Ngọc mất đi hiệu lực, bởi vậy những Hộ Long Ngọc này mới có thể ở lại nơi này.

Tuy vậy, số lượng Hộ Long Ngọc vẫn không thể nhiều như thế được.

Hơn nữa, Hộ Long Ngọc mà đầu diều hâu màu đen kia ném xuống, ẩn chứa rất nhiều Long vận khí, cho dù Triệu Phong có đoạt được Hộ Long Ngọc, sau đó để cho Yêu thú mang Hộ Long Ngọc đi thu thập Long vận khí, cũng không có khả năng thu thập được nhiều như vậy.

Điểm đáng ngờ, thật sự rất nhiều.

- Hào quang Long Văn tám trượng, còn cao hơn của Tứ hoàng tử sáu thước.

Vạn Lôi Thánh Chủ khẽ lẩm bẩm.

Nhưng cho dù Long vận khí của Cửu hoàng tử nhiều hơn Tứ hoàng tử sáu thước.

Thì Cửu hoàng tử cũng không có bao nhiêu ưu thế.

Đầu tiên, thực lực của bản thân hai vị hoàng tử, vốn dĩ đã chênh lệch rất lớn, mà chênh lệch của thành viên hai bên, lại càng lớn hơn.

- Lập tức kết thúc đi!

Thanh âm của Gia Cát Vân lập tức vang lên trong đầu Tứ hoàng tử và các thành viên trong đoàn đội.

Những biến cố này, bắt đầu từ khi “công thành chiếm đất” đến “mê cung di động”, cuối cùng là đến “Thái Ấn chi tranh”.

Tất cả những biến cố này, đều là vì một người Triệu Phong, hơn nữa những biến cố này, đều vô cùng to lớn, đủ để thay đổi thế cục.

Gia Cát Vân nhìn về phía gương mặt vạn năm không đổi sắc của Triệu Phong, trong lòng liền có chút bất an, không nắm chắc.

- Thái Ấn là của ta!

Tứ hoàng tử nâng Long Văn kim kiếm lên, hiệu triệu toàn bộ Long vận khí.

Đồng thời, xung quanh hắn còn có rất nhiều thiên địa dị tượng,

những thành viên sau lưng hắn, đều gia trì cho hắn đủ loại thủ đoạn phòng hộ và phụ trợ.

Phốc…

Tứ hoàng tử bỗng nhiên xông lên, Long vận khí vô hình từ khắp bốn phương thiên địa, theo đó mà vặn vẹo tập trung.

Vụt...

Cửu hoàng tử cũng trực tiếp nhảy lên cao, lúc này, Long vận khí của hắn đã nhiều hơn Tứ hoàng tử, cho nên hắn không hề e ngại chút nào.

Đinh…

Song kiếm giao phong, Lôi Điện kim quang kinh thiên động địa.

Trên đỉnh đầu của hai người, mơ hồ có hai đầu Cự Long hoàng kim đang uốn lượn gào thét, tranh đấu lẫn nhau.

- Hoàng đệ, ngươi quả thật khiến cho vi huynh kinh ngạc.

Sắc mặt Tứ hoàng tử vẫn bình thản.

Tập trung đối chiến với Cửu hoàng tử, mới khiến hắn nhận ra năng lực khống chế lực lượng Long Văn của Cửu hoàng tử đã đạt tới tình trạng cực kỳ tinh tế.

Hơn nữa, phương thức công kích của Cửu hoàng tử cũng thập phần cao thâm.

- Tại sao có thể như vậy?

Sau lưng Tứ hoàng tử, trong lòng rất nhiều cường giả đều sợ hãi thán phục.

Số lượng Long vận khí của Cửu hoàng tử chỉ nhiều hơn Tứ hoàng tử sáu thước, không ngờ lại có thể đánh một trận với Tứ hoàng tử mà không phân cao thấp.

Phải biết rằng, bản thân Tứ hoàng tử là cảnh giới Thánh Chủ, còn Cửu hoàng tử thì chỉ tiếp cận Chuẩn Thánh Chủ mà thôi.

- Tứ hoàng huynh, ngươi vẫn là mục tiêu mà ta muốn vượt qua.

Ánh mắt Cửu hoàng tử lóe lên, trong lòng nhiệt huyết sôi trào.

Triệu Phong cung cấp cho hắn phụ trợ đặc thù, khiến cho hắn có khả năng khống chế vô cùng tinh tế đối với tất cả sự vật.

Bởi vậy, hắn càng có thể khống chế lực lượng Long Văn càng thêm như ý, bù đắp chênh lệch giữa hắn và Tứ hoàng tử.

Hơn nữa, thông qua quan sát tất cả hành động của Tứ hoàng tử, hắn thậm chí còn có thể sớm biết trước chiêu thức của Tứ hoàng tử, tìm kiếm biện pháp hóa giải.

- Năng lực chiến đấu của Cửu hoàng tử, dường như lập tức tăng lên rồi.

Trong lòng Ưng lão khẽ giật mình.

Hắn cực kỳ hiểu rõ Cửu hoàng tử, tất nhiên cũng nhìn ra được chiêu thức bất phàm của Cửu hoàng tử, thậm chí còn có thể tạo thành khắc chế nhất định đối với Tứ hoàng tử.

- Triệu Phong, ngươi thật giỏi!

Lúc này Thạch Vũ Lôi mới tán thưởng Triệu Phong một phen.

Chiến cuộc hôm nay, phát sinh nghịch chuyển kinh thiên, Cửu hoàng tử ít nhất có năm thành hi vọng đoạt được Thái Tử vị.

Mà lúc này, trong Đại Càn Vương triều, lại càng nổi lên từng trận sóng to gió lớn.

Vô số thế lực cường giả, tất cả đều không thể tin được tất cả những gì mình thấy được trước mắt.

Chỉnh thể thực lực của Cửu hoàng tử xếp hạng thứ sáu, không ngờ giao phong với Tứ hoàng tử mà vẫn không rơi vào thế yếu.

Mà phương pháp thu thập Long vận khí của Triệu Phong, cũng khiến cho rất nhiều cường giả nghi vấn.

Đầu tiên, muốn thu thập nhiều Hộ Long Ngọc như vậy, bản thân nó cũng là một đại nan đề rồi.

Tiếp đó, Yêu thú đi thu thập Long vận khí, thì Tuần Thú Sư sẽ không thể khống chế nó chuẩn xác, khả năng xuất hiện tình huống ngoài ý muốn, lên cao tới tám thành.

Hơn nữa, làm cho trận pháp truyền tống trong Hộ Long Ngọc biến mất, cũng là một nan đề, Trận Pháp Sư dưới tình huống không làm hư tổn đến Hộ Long Ngọc, thì phải mất rất nhiều thời gian mới có thể phá được trận pháp trong đó.

Thế nhưng, Triệu Phong lại có thể giải quyết được vấn đề này một

cách hoàn mỹ.

…

- Tứ hoàng tử.

Sau lưng Tứ hoàng tử, hai vị Thánh Chủ bỗng nhiên đứng ra.

Cho dù bọn hắn, cũng không cách nào chấp nhận nổi hiện thực bày ra trước mắt.

Bọn họ là đoàn đội cường đại nhất.

Tứ hoàng tử nhất định phải thắng lợi.

Ô...ô...ô...n...g!

Vạn Lôi Thánh Chủ và một vị Thánh Chủ khác, trực tiếp vận chuyển bí pháp, phóng thích ra một lượng lớn Huyền Quang Thánh Lực cao thâm.

Trong đó, Vạn Lôi Thánh Chủ của Thiên Huyền Cung, lại càng phóng thích ra năng lượng dày đặc hơn, kèm theo đó là một tia tinh quang, đây là thứ mà chỉ có Thiên Huyền Cung mới có thể tu luyện.

Trận chiến giữa Tứ hoàng tử và Cửu hoàng tử, đã tiếp cận Huyền Quang Cảnh đại thành rồi.

Cường giả bình thường, ngoại trừ thi triển một vài bí thuật phụ trợ ra, cũng không trợ giúp được gì nhiều.

Nhưng Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh thì lại khác, bọn hắn có thể phóng thích ra một lượng lớn Huyền Quang Thánh Lực tinh luyện.

Ô...ô...ô...n...g!

Tứ hoàng tử cảm thấy Thánh lực trong cơ thể cuồn cuộn không dứt, bành trướng sâu sắc, nhưng có chút thiếu hụt là quá lộn xộn.

Chẳng qua, như vậy cũng đủ rồi.

Phành…

Mỗi cái giơ tay nhấc chân của Tứ hoàng tử, đều phát ra năng lượng chấn động siêu cường, thậm chí phóng thích ra cả Huyền Quang Thánh Lực.

Phành…

Cửu hoàng tử ngăn được một kích mãnh liệt của Tứ hoàng tử, hai tay lập tức run lên, bí thuật phòng ngự của Thạch Vũ Lôi cũng trực tiếp sụp đổ.

- Huyền Quang Thánh Lực…

Cửu hoàng tử khẽ lẩm bẩm.

Hiện nay hắn đang sử dụng chân nguyên, còn đối phương thì dùng Thánh lực, đây chính là chênh lệch lớn nhất giữa hắn và Tứ hoàng tử.

Bằng không, chỉ dựa vào hào quang Long Văn của hắn nhiều hơn sáu thước, thì đã có thể đánh bại Tứ hoàng tử một cách dễ dàng rồi.

- Triệu Phong, đầu Yêu điểu mà lúc mới đầu ngươi khống chế đâu?

Chu Tố Nhi ngạc nhiên hỏi.

Nàng nhớ rõ, lúc mới tiến vào lăng mộ Hoàng tộc, Triệu Phong đã có thể trực tiếp phi hành, hơn nữa còn thả ra một đầu Yêu điểu Thái Cổ.

Sau khi vơ vét Hộ Long Ngọc, hắn lại bắt đầu cho Yêu thú đi thu thập Long vận khí.

- Cái gì? Còn có Yêu thú?

Thần sắc Ưng lão lập tức chấn động, trong mắt mang theo vẻ mừng rỡ.

Nếu như vẫn còn một khối Hộ Long Ngọc, vậy thì hoàn toàn có thể bù đắp chênh lệch giữa Cửu hoàng tử và Tứ hoàng tử rồi.

- Không tốt, Tứ hoàng tử, nhanh giải quyết!

Sắc mặt Vạn Lôi Thánh Chủ đột nhiên biến đổi, liền trực tiếp truyền âm.

Đám người Chu Tố Nhi và Ưng lão nói chuyện, không phải sử dụng linh thức để truyền âm, bởi vậy bọn hắn cũng nghe thấy.

Ngay lập tức, hắn và một vị Thánh Chủ khác, liền tăng cường độ Thánh lực thêm vài lần.

Thần sắc Tứ hoàng tử cũng trở nên nghiêm trọng.

Hắn tất nhiên cũng nghe thấy đám người Chu Tố Nhi và Ưng lão nói chuyện.

- Thua đi!

Hư không xung quanh Tứ hoàng tử nổ mạnh, toàn bộ hào quang Long Văn, đều co rút vào trong kim kiếm Long Văn.

Vừa rồi, hắn đã đem toàn bộ Huyền Quang Thánh Lực rót vào trong Thánh Khí truyền thừa.

Đinh đinh đinh…

Thanh trường kiếm Long Văn kim sắc này, dường như không chịu nổi lực lượng kinh thế hãi tục như vậy, lập tức phát ra tiếng run hẽ.

- Kim Long Thánh Trảm!

Hai tay Tứ hoàng tử nâng kiếm, đột nhiên kéo lê trên mặt đất.

Ô...ô...ô...n...g!

Một đạo ánh sáng kim bạch tuyệt thế, mang theo kiếm thế khổng lồ, bỗng nhiên ập tới, những nơi nó đi qua, tất cả mọi thứ đều bị hủy diệt, hư không cũng vặn vẹo.

- Không tốt, Cửu hoàng tử…

Ưng lão lập tức hét lên.

Một kiếm này của Tứ hoàng tử, bộc phát ra uy năng vượt xa công kích của Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh đại thành bình thường.

- Tập hợp Huyền Quang Thánh Lực của ba vị Thánh Chủ.

Thanh âm Thạch Vũ Lôi khẽ run.

Hơn nữa, Huyền Quang Thánh Lực mà hai vị Thánh Chủ sau lưng Tứ hoàng tử, phóng thích ra, đều là đã trải qua thủ đoạn ngưng luyện đặc thù.

- Đến rồi!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên, chợt thấp giọng quát.

Chẳng qua, tất cả mọi người lúc này đều bị một trảm kinh thế của Tứ hoàng tử hấp dẫn.

Uy năng bộc phát của một trảm đó, đủ để bao trùm hết tất cả.

Chỉ có Cửu hoàng tử, mới cảm nhận được một luồng Long vận khí cường đại đang tiếp cận gần hắn.

- Nhiếp!

Lúc Hộ Long Ngọc còn chưa đến gần Tứ hoàng tử, hắn đã cưỡng ép vận chuyển bí thuật Hoàng tộc, thu lấy Long vận khí trong đó.

Ô...ô...ô...n...g!

Lúc đạo trảm kích Kim Long kinh thiên động địa chém trúng Cửu hoàng tử, một tiếng long khiếu rung trời cũng ầm ầm vang lên.

Chỉ thấy, hào quang Long Văn sau lưng Cửu hoàng tử, lại lần nữa tăng vọt.

Tám trượng một thước… hai thước… ba thước…

Năm thước.

Ầm ầm ầm...

Lực lượng Long Văn quanh người Cửu hoàng tử, nương theo thanh Lôi kiếm cổ xưa, đột nhiên mạnh mẽ quét ngang ra ngoài.

Ầm ầm ầm...

Trảm kích tuyệt sát vừa đến gần hắn, ngay lập tức bị nghiền nát thành mảnh vụn.

Lực lượng Long Uy vô cùng, từ trước mặt Cửu hoàng tử, đột nhiên khuếch tán ra.

Phốc…

Tứ hoàng tử vừa rồi dốc toàn lực thi triển một kích, cho rằng sẽ tất thắng, nhưng không ngờ lại lập tức bị đánh lui mấy trượng, không chống đỡ nổi mà ngã xuống đất.

Giờ khắc này, lực lượng của Cửu hoàng tử đã triệt để siêu việt hắn.

Tứ hoàng tử cố gắng chống cự luồng uy áp ý chí này, nhưng lại chật vật vô cùng.

Ầm ầm ầm...

Cửu hoàng tử chém ra một kiếm, liền trực tiếp đánh nát Thái Tử ngụy ấn sau lưng Tứ hoàng tử.

Ô...ô...ô...n...g!

Mà Thái Tử ngụy ấn trong tay hắn, lập tức bộc phát ra hào quang kim sắc vô cùng chói lọi.

Kim quang thu lại, phát ra vô số mật văn kim sắc, vô Long Văn vờn khắp xung quanh, một luồng năng lực thần thánh khổng lồ, lập tức thu vào trong Long Ấn.

- Thái Ấn kết thành!

Lão giả hư ảo lập tức lên tiếng.

Đồng thời, bậc thang trên bầu trời và đài quyết chiến hình tròn, cũng huyễn hóa thành một trận pháp bạch quang khổng lồ.

Ô...ô...ô...n...g!

Một khắc sau, hai vị hoàng tử và thành viên của hắn, đã trở lại Hoàng cung Đại Càn.

Thí luyện Thái Tử, chính thức chấm dứt.

Hoàng cung Đại Càn đều trở nên tĩnh mịch, sau đó bộc phát thanh âm nghị luận vang trời.

- Không ngờ Cửu hoàng tử lại chiến thắng.

- Đại nghịch chuyển cuối cùng, ta còn chưa kịp nhìn rõ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

- Ta chỉ thấy hào quang Long Văn của Cửu hoàng tử đột nhiên tăng vọt…

Bởi vì hình ảnh tương đối mơ hồ, lại thêm hào quang, dị tượng của một kích tuyệt thế mà Tứ hoàng tử đánh ra, nên gần như mọi người đều không thấy rõ Cửu hoàng tử đã chiến thắng như thế nào.

Trong đại điện, những hoàng tử đã bị truyền tống ra ngoài, vẫn đang ngẩn người tại chỗ.

- Cửu hoàng tử, không ngờ lại thắng Tứ hoàng huynh.

- Làm sao có thể, Cửu hoàng tử thắng rồi, đáng hận, tên Triệu Phong kia…

Toàn thân Thập Tam hoàng tử run rẩy, sắc mặt cực kỳ dữ tợn.

- Hay lắm Cửu hoàng tử, Triệu Phong.

Nam Phong vương trực tiếp đứng lên, vỗ tay hét lớn.

Toàn bộ Vương triều, cường giả thế lực trên bầu trời, có người phẫn nộ, có người bàn tán, cũng có rất nhiều cường giả và hoàng tử thì không cam lòng hoặc thở dài…

Nhưng không người nào chú ý, ở một nơi hẻo lánh khác, lại ẩn tàng một luồng sát cơ tà dị.

- Ha ha, không ngờ lại là Cửu hoàng tử…

Chương 996: Ám Sát Trong Hoàng Cung

Trên bầu trời, thành viên đoàn đội của Cửu hoàng tử và Tứ hoàng tử, đều xuất hiện trên thạch đài.

Khoảnh khắc Thái Tử chi ấn xuất hiện, liền khuấy động Long vận khí một phương.

Sau đó, ánh sáng trên cái bàn đá phong cách cổ xưa, liền chậm rãi nhạt dần, màn ánh sáng gần đó cũng trực tiếp biến mất.

Vụt...

Bàn đá hóa thành một đạo lưu quang, trở lại trong chính điện của Hoàng cung.

- Thí luyện Thái Tử, chấm dứt, Cửu hoàng tử tạm thời được chỉ định làm đương kim Thái Tử.

Sâu trong đại điện, chợt vang lên âm thanh Không Minh.

- Không ngờ, người chiến thắng lại là đứa con thứ chín của ta – Tử Hàng.

Đương kim Thánh Hoàng lúc này vẫn cảm thấy kinh ngạc.

Hắn cố ý giúp Thập Tam hoàng tử, kết quả lại bị Cửu hoàng tử đánh bại, mà đứa con thứ tư có thực lực mạnh nhất, cũng bị Cửu hoàng tử đánh bại.

Thậm chí, Thánh Hoàng cũng không quá quen thuộc với đứa con thứ chín của mình.

Mà trong mắt phượng của Thánh Hậu lại hiện lên một tia tức giận, nhìn về phía Cửu hoàng tử và Triệu Phong.

Thí luyện Thái Tử kết thúc.

Nhưng Hoàng cung Đại Càn, lại càng thêm náo nhiệt sôi trào.

Trong ngày hôm đó, Hoàng cung bắt đầu tổ chức lễ mừng Thái Tử.

Toàn bộ thế lực, Tông môn, đều có được danh ngạch nhất định tiến vào Hoàng cung.

Trong lễ mừng Thái Tử, Cửu hoàng tử cực kỳ bận rộn.

Đại biểu của vô số thế lực thuộc Đại Càn Vương triều, đều không ngừng vấn an Cửu hoàng tử, dâng lên một vài lễ mọn.

Ngày thường, những thành viên Hoàng tộc vốn đối xử lạnh nhạt với Cửu hoàng tử, cũng đều lộ ra vẻ mặt tươi cười.

- Tử Hàng a, ta đã sớm biết trước ngươi nhất định sẽ nổi danh mà.

Một vị Trưởng lão trong Hoàng tộc, lập tức tiến đến, nói.

- Chúc mừng Cửu hoàng đệ, không đúng, bây giờ có lẽ nên gọi là Thái Tử rồi.

Thất hoàng tử tiến tới, kính lên một ly rượu.

Cho dù là những hoàng tử còn lại, cũng đều tỏ vẻ với Cửu hoàng tử một phen.

Nói không chừng, ngày sau Cửu hoàng tử sẽ leo lên ngôi vị Hoàng Đế, những hoàng tử khác muốn ở lại trong Hoàng tộc, cũng phải nhìn sắc mặt của hắn.

Bận rộn nhất trong lễ mừng lần này, ngoại trừ Cửu hoàng tử ra, tất nhiên còn có cả những thế lực ủng hộ hắn và những thành viên đã trợ giúp Cửu hoàng tử đạt được Thái Tử vị.

Lúc này, một vài đại biểu của Thạch gia đều cao hứng đến không khép miệng lại được, vội vàng ứng phó với rất nhiều thế lực.

Thạch gia quật khởi là chuyện không thể tránh khỏi rồi.

- Thạch huynh, biểu hiện của ngươi ở trong thí luyện Thái Tử, quả thật khiến chúng ta bội phục vô cùng a.

Thiên tài của các thế lực lớn, đều vô cùng nhiệt tình chào hỏi Thạch Vũ Lôi.

Phía bên kia, Tô Thanh Linh thuộc Lan Công Phủ cũng được đại biểu của rất nhiều Công Phủ tiến tới chúc mừng.

Càng có không ít người đề cập tới chuyện hôn nhân của Tô Thanh Linh.

Mặc dù Triệu Phong vừa mới tiến vào Đại Lục Vực, thanh danh cũng không nhỏ, nhưng những thế lực biết hắn thì chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Nhưng lúc này, vẫn có vô số cường giả thế lực chủ động tiến tới giao

hảo.

Dù sao, bất luận kẻ nào cũng đều có thể nhìn ra được, sở dĩ Cửu hoàng tử có thể đoạt được Thái Tử vị, đều là vì có Triệu Phong trợ giúp.

Ngoại trừ thực lực của bản thân Triệu Phong, khiến mọi người giật mình, hắn còn xây dựng cả thế lực cho riêng mình.

- Triệu Phong, ngươi quả thật không tệ.

Tân Vô Ngân mỉm cười đi tới.

- Vận khí tốt mà thôi.

Triệu Phong mỉm cười, tránh đi những người mình không quen biết, đi thẳng tới chỗ Tân Vô Ngân.

- Triệu huynh, ngươi quá khiêm tốn rồi.

Tân Vô Ngân liên tục lắc đầu.

Tứ hoàng tử lần này, có thể nói là thua toàn diện trong tay Triệu Phong, thua bởi 16 cái Hộ Long Ngọc cuối cùng.

Tân Vô Ngân có nghiên cứu trận pháp nhất định, những cũng không nắm chắc có thể loại bỏ trận pháp truyền tống mà không làm hư hỏng Hộ Long Ngọc.

Hơn nữa, cách thu thập Long vận khí của Triệu Phong, hiển nhiên là đã có tính toán từ trước.

Từ đó có thể thấy tâm tư của hắn sâu sa như thế nào.

- Tân huynh nói đùa rồi.

Triệu Phong cũng không phủ nhận.

Trên thực tế, Triệu Phong cũng không hề biết gì về trận pháp.

Nhưng năng lực phân giải của Kim Đồng. Lại có thể giải quyết vấn đề này rất hoàn mỹ.

Chỉ cần xác định được trận pháp truyền tống, sau đó lợi dụng năng lực phân giải, phá hư một tia kết cấu trận pháp, thì trận pháp không thể vận chuyển được nữa.

Điều này đối với một vài Trận Pháp Tông Sư mà nói, cũng hết sức khó khăn, nhưng đối với Triệu Phong thì chỉ là chuyện nhỏ.

- Triệu Phong, chúc mừng.

Thiết Li Thiên một thân hồng bào, chậm rãi đi tới.

Mặc dù Thiết gia ủng hộ Tứ hoàng tử, lại vì Triệu Phong mà thất bại.

Nhưng biểu hiện của Triệu Phong, lại đủ để nhận được sự coi trọng của bọn hắn.

Ý định ban đầu của Thiết gia, chính là đợi sau khi thí luyện Thái Tử chấm dứt, sẽ cưỡng ép bắt Triệu Phong về Thiết gia, nhưng bây giờ, bọn họ lại đi lên chúc mừng.

- Triệu Phong, lần này ngươi đã phát huy rất tốt.

Nam Phong vương cũng chúc mừng.

Vốn dĩ, hắn định hoàn trả nhân tinh cho Triệu Phong, không ngờ Cửu hoàng tử lại đoạt được Thái Tử vị.

Điều này khiến cho Nam Phong vương cảm thấy, nhân tình của hắn còn chưa trả được, ngược lại còn nợ thêm một nhân tình khác.

Ứng phó với mọi người xong, Triệu Phong liền đi đến bên cạnh các thành viên của Hải Yên Các.

- Thái Thượng Trưởng lão.

Bích Thanh Nguyệt vui vẻ nói.

Vốn dĩ, Hải Yên Các đã là thế lực Tam Tinh, bây giờ, Cửu hoàng tử lại giành được thắng lợi. Xem như Hải Yên Các đã trở thành bá chủ vùng biên hải, điều này không phải hoài nghi.

Hơn nữa, được Long vận của Vương triều che chở, Bích Thanh Nguyệt tin rằng, nàng có thể nhanh chóng trở lại Hải Yên Các, đúng như dự đoán của Triệu Phong.

- Sau khi lễ mừng kết thúc, các ngươi hãy về trước đi.

Hiện tại, Triệu Phong vẫn còn một số chuyện ở Đại Lục Vực, nên không thể rời đi.

Mặc dù Bích Thanh Nguyệt có chút mất mát, nhưng liền lập tức lộ ra nụ cười ôn hòa nhu thuận.

Triệu Phong đại khái hỏi thăm tình huống của Hải Yên Các, kể cả tình huống của thế lực ám sát.

Đồng thời, hắn còn xuất ra một lượng lớn tài nguyên, giao cho Bích Thanh Nguyệt.

Thế lực ám sát chỉ mới được xây dựng, nội tình của Hải Yên Các cũng kém hơn những Tông môn cổ xưa khác, muốn nhanh chóng phát triển thì phải cần rất nhiều tài nguyên khổng lồ.

Đây cũng là nguyên nhân mà Triệu Phong không cường hóa huyết mạch khi ở trong Thiên Cơ thành.

- Mặt khác, khi trở về thì lập tức chuyển toàn bộ tin tức có liên quan đến chủ nhân của Luân Hồi Chi Mâu cho ta.

Triệu Phong bỗng nhiên nói.

Trong một góc khác.

- Thần nhi, đừng nản chí, ngươi vẫn còn quá trẻ, kinh nghiệm chưa đủ, tất nhiên kém hơn Hoàng huynh của ngươi rồi.

Nam tử uy nghiêm an ủi Thập Tam hoàng tử.

- Ta chỉ không cam lòng, tại sao Cửu hoàng tử lại đoạt được Thái Tử vị chứ?

Thập Tam hoàng tử nhỏ giọng nói.

- Ha ha, hắn quả thật đã đoạt được Thái Tử vị, những có thể ngồi vững chắc ở trên đó hay không, còn chưa biết được.

Trong lời nói của nam tử uy nghiêm, chợt lộ ra một tia âm hiểm, truyền âm cho Thập Tam hoàng tử.

Sắc mặt Thập Tam hoàng tử thoáng run, nhìn về phía bá phụ của hắn.

- Thái Tử vị cũng không phải dễ ngồi như vậy đâu.

Hai mắt nam tử uy nghiêm trở nên thâm trầm.

Sự thực đúng là như vậy.

Hiện nay, vẫn còn năm năm nữa mới đến lúc Thánh Hoàng thoái vị.

Trong khoảng thời gian này, sẽ là lúc khảo sát Thái Tử, nếu như Thái Tử phạm phải sai lầm gì nghiêm trọng, thì sẽ có ảnh hưởng rất lớn.

- Phụ Hoàng.

Phía bên kia, Cửu hoàng tử đi đến trước mặt Thánh Hoàng.

- Tử Hàng, biểu hiện của ngươi lần này, rất không tệ.

Đương kim Thánh Hoàng cười nói.

Ở gần đó, cũng có rất nhiều Hoàng thúc chúc mừng.

Lễ mừng kéo dài đến tận đêm ngày hôm sau.

Lúc này, Cửu hoàng tử rốt cuộc cũng có thể trở về nghỉ ngơi một chút.

- Thái Tử điện hạ, ta còn phải ở lại chỗ ngươi vài ngày.

Triệu Phong cười nói.

- Triệu huynh, ngươi muốn đi đâu?

Cửu hoàng tử hỏi.

Hắn hoàn toàn không ngại Triệu Phong ở lại chỗ hắn, nhưng hắn cũng có thể nhìn ra được, Triệu Phong vẫn còn chuyện quan trọng phải làm.

- Có một vài việc muốn làm.

Triệu Phong cũng không trả lời rõ ràng.

Xem ra, tạm thời không thể giết Thập Tam hoàng tử được rồi.

Bên phía Triệu Vũ Phi, hắn cũng không có khả năng gặp được.

Hơn nữa, tin tức về Liễu Cầm Hâm, vẫn cần hắn phải tra xét.

Có lẽ có thể đến hỏi Ưng lão, mặc dù Ưng lão đã rời khỏi Hoàng Thiên Võng, nhưng có lẽ vẫn có thể nhờ vả được một vài mối quan hệ trong đó.

- Ngày mai, phụ hoàng sẽ tiến hành phong thưởng cho các ngươi, Triệu huynh ngàn vạn lần không nên vắng mặt.

Cửu hoàng tử biết Triệu Phong đã từng cự tuyệt đề cử Bá Tước vị của Nam Phong vương.

Nhưng lần này Thánh Hoàng tự mình ban thưởng, ít nhất cũng phải trình diện.

Đồng thời, Cửu hoàng tử còn lấy ra một khối lệnh bài kim sắc.

Có lệnh bài này, sau này Triệu Phong có thể tùy ý ra vào Hoàng cung rồi.

- Đa tạ.

Triệu Phong liền nhận lấy lệnh bài.

Dù sao thì Hoàng cung cũng không phải là nơi mà ai muốn tiến vào cũng được.

- Thái Tử điện hạ.

Trước đại điện của Cửu hoàng tử, Tề quản gia lập tức đi ra nghênh đón.

Triệu Phong nhìn thoáng qua Tề quản gia, đột nhiên mắt trái nhảy lên một cái.

Bỗng nhiên.

Một đạo hàn phong lạnh lẽo từ trong tay Tề quản gia xuất hiện.

Vụt...

Một thanh chủy thủ ngăm đen trực tiếp đâm về phía ngực Cửu hoàng tử.

- Tề quản gia, ngươi?

Cửu hoàng tử lập tức kinh hãi.

Lúc này, hắn hoàn toàn không kịp đề phòng.

Hơn nữa, Tề quản gia đánh lẽn lại nhanh như thiểm điện, kèm theo đó là một tia Huyền Quang Thánh Lực âm tà u ám.

Cho dù là chính diện phòng ngự thì Cửu hoàng tử cũng chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ.

Trên mặt Tề quản gia lộ ra nụ cười tà dị mà tàn nhẫn, phảng phất như hắn đã thấy mình ám sát thành công.

Nhưng một khắc sau…

Thân ảnh của Triệu Phong và Cửu hoàng tử đột nhiên lóe lên một tầng ngân quang, sau đó biến mất không thấy nữa.

- Đây là?

Tề quản gia một kích thất bại, vẻ mặt lập tức trở nên kinh hãi.

- Năng lực “xuyên qua không gian”.

Thanh âm của Tề quản gia đột nhiên trầm xuống.

Phốc…

Tề quản gia trực tiếp xoay người, hóa thành một đạo ánh sáng u ám, dung nhập vào bóng đêm, nhanh chóng rút lui.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong phủ đệ của Cửu hoàng tử, Triệu Phong và Cửu hoàng tử đột nhiên xuất hiện trong gian phòng mà Triệu Phong đã từng bế quan.

- Triệu Phong, đây là năng lực của Mê Không Giới?

Trái tim Cửu hoàng tử đập mạnh, nhìn về phía Triệu Phong, hít một hơi thật mạnh.

Cũng may, vào thời khắc mấu chốt, Thứ Thần Khí của Triệu Phong đã cứu được hắn một mạng, đây là nơi mà Triệu Phong đã từng bế quan, có lưu lại không gian tọa độ.

Chẳng qua, tại sao Tề quản gia lại ám sát hắn? Không đúng, người đó không phải là Tề quản gia.

- Cửu hoàng tử, ngươi đợi ở chỗ này, ta ra ngoài xem.

Triệu Phong lưu lại một câu nói, sau đó liền phi độn ra ngoài.

Trước khi Tề quản gia động thủ, Triệu Phong đã phát giác ra, e rằng Tề quản gia chân chính đã bị ngộ hại rồi.

Hắn hết sức ngạc nhiên, rốt cuộc là kẻ nào mà có lá gan lớn như vậy, dám xâm nhập vào Hoàng cung để hành thích, mà đối tượng hành thích còn là Cửu hoàng tử, hoặc có thể nói là đương kim Thái Tử.

Người đầu tiên Triệu Phong nghĩ đến chính là Thập Tam hoàng tử, không loại trừ khả năng Thập Tam hoàng tử nhất thời kích động mà làm ra loại chuyện ngu xuẩn này.

- Hơn nữa, thực lực của người này rất mạnh.

Triệu Phong nhanh chóng di chuyển trong Hoàng cung, vừa rồi, lúc truyền tống, hắn đã lưu lại ấn ký Thần Mâu trên người “Tề quản gia”.

Nhưng lúc này, Triệu Phong chỉ có thể đại khái cảm ứng được một

phương vị mà thôi.

Chứng tỏ thích khách đã nhận ra, hơn nữa còn thi triển thủ đoạn để áp chế ấn ký Thần Mâu của Triệu Phong.

- Không ngờ hắn còn có được năng lực như vậy, ta đã sơ sót rồi.

Lúc này, vẻ mặt của “Tề quản gia” cực kỳ u ám phiền muộn, trong lòng phẫn hận vô cùng, thân hình phiêu hốt trong mê cung, ngay cả thủ vệ tuần tra cũng không thể phát giác ra được.

Vụt...

Triệu Phong dựa theo cảm ứng ấn ký Thần Mâu mà trực tiếp đuổi theo.

- Người phương nào, trong Hoàng cung cấp phi hành.

Thủ vệ tuần tra lập tức quát lên.

- Có thích khách.

Triệu Phong bỗng nhiên vận chuyển Thần Mâu, một luồng Đồng lực kinh người tràn ra, chấn động linh hồn “Tề quản gia”.

Lúc này, đám thủ vệ tuần tra cũng lập tức phát hiện có chút khác thường, đồng thời, bọn họ cũng nhận ra Triệu Phong.

- Có thích khách.

- Ở đâu?

Ngay lập tức, tất cả thủ vệ tuần tra trong Hoàng cung đều bị kinh

động.

- Đáng giận, tiểu tử này…

Gương mặt của Tề quản gia trở nên vặn vẹo, mơ hồ có thể nhìn thấy một khuôn mặt dày đặc lân phiến.

- Trốn không thoát rồi.

Trên mặt Tề quản gia lộ ra thần sắc tuyệt vọng bi tráng, bỗng nhiên dừng lại.

- Cùng chết đi tên tiểu tử thích xen vào chuyện của người khác!

Thanh âm của Tề quản gia trở nên trầm thấp phẫn hận, xoay người phóng tới chỗ Triệu Phong.

Vụt...

Thân hình của Tề quản gia đột nhiên phiêu hốt, chỉ trong nháy mắt đã tới trước mặt Triệu Phong, chủy thủ ngăm đen xuất hiện, không chịu lực cản của không gian, đâm thẳng về phía Triệu Phong.

Chương 997: Thánh Vương

- Cùng chết đi tên tiểu tử thích xen vào chuyện của người khác!

Tề quản gia nghiến răng trừng mắt nhìn về phía Triệu Phong.

Đầu tiên, việc ám sát Thái Tử vì Triệu Phong mà thất bại, tiếp theo, Triệu Phong đuổi theo khiến cho hắn hoàn toàn bại lộ.

Hắn chưa bao giờ nghĩ rằng, cuối cùng bản thân lại thất bại trong tay thiếu niên Đại Đế này.

Vụt...

Thân hình Tề quản gia trở nên mơ hồ, chỉ trong chớp mắt đã đến trước mặt Triệu Phong, chủy thủ ngăm đen trong suốt giống như không có lực cản, trực tiếp đâm tới Triệu Phong.

- Thần binh Thiên cấp Ảnh Sát Đạo Thiên.

Sắc mặt Triệu Phong thoáng lộ vẻ kinh ngạc, thực lực mà Tề quản gia bày ra, cũng không phải bình thường.

- Lôi Cương Hộ Thể.

Đối mặt với tập kích như sét đánh của Tề quản gia, bên ngoài thân thể Triệu Phong bỗng nhiên xuất hiện một cái Phong Lôi cương tráo cổ xưa.

Phốc…

Đối diện với phòng ngự của Triệu Phong, Tề quản gia không hề để vào mắt, vẫn thúc dục Thánh lực đâm xuống.

Ầm...

Lôi Cương Hộ Thể của Triệu Phong, liền ầm ầm vỡ nát, một luồng lực lượng cường đại lập tức xé tan Lôi Cương.

Ô...ô...ô...n...g!

Tề quản gia vận chuyển Huyền Quang Thánh Lực bảo hộ thân thể, một kích tiếp tục đâm về phía Triệu Phong.

- Cái gì?

Tâm thần Triệu Phong chấn động.

Dưới lực phản chấn của Lôi Cương Lực Phách, không ngờ người này lại không hề né tránh, chỉ vận chuyển Thánh lực ngăn cản.

Triệu Phong cảm thấy thích khách này dường như đã quyết tâm liều mạng rồi.

- Phong Lôi Đồng Hỏa.

Triệu Phong cảm thấy tình huống không ổn, liền trực tiếp vận chuyển mắt trái, thi triển linh hồn đồng thuật.

Tên thích khách này có lẽ đã ẩn núp trong Hoàng cung từ lâu, cũng đã quan sát thí luyện Thái Tử, cho nên thực lực và thủ đoạn của Triệu Phong, có lẽ hắn đều biết.

Hơn nữa, thực lực của thích khách này, đạt tới Huyền Quang Cảnh tiểu thành, cho dù Triệu Phong có Thánh Lôi Thể, cũng không dám ngạnh kháng công kích của hắn.

Trong mắt trái của Triệu Phong, nhất thời phóng ra một tia lửa Đồng lực kinh người, trong mắt lưu chuyển quang trạch kim sắc, phiếm động một tia ấn ký Lôi Kiếp u ám.

Phốc…

Một đoàn Lôi Hỏa tử kim sắc, mang theo khí tức Lôi Kiếp hủy diệt, nổ tung trên đầu thích khách.

- A…

Tên thích khách liền rên lên một tiếng.

Linh hồn và Thánh Thể, đều bị công kích Lôi Kiếp đột phá, khiến cho hắn nhất thời có chút khựng lại.

Vụt...

Triệu Phong lập tức kéo giãn khoảng cách với tên thích khách này.

Trong Hoàng cung, thủ vệ phần lớn đều là Nửa bước Võ giả hoặc là Võ giả sơ thành, chỉ có những tiểu đầu lĩnh mới là Đại Đế.

Nhưng bọn hắn đều không dám tới gần phạm vi giao chiến của Triệu Phong và tên thích khách.

Nếu không phải kiến trúc Hoàng cung xây dựng cứng rắn, còn có trận pháp và Long vận khí thủ hộ, e rằng tất cả mọi thứ đã bị hủy diệt gần như không còn.

- Chết đi cho ta!

Tên thích khách dừng lại không đến nửa nhịp hô hấp thì đã khôi phục hoàn toàn, sau đó tiếp tục công kích Triệu Phong.

Thân là sát thủ thích khách, về phương diện linh hồn, đều có am hiểu nhất định.

Bởi vậy, công kích Đồng thuật của Triệu Phong, cũng không tạo thành quá nhiều thương hại đối với hắn.

- Trong Hoàng cung Đại Càn, kẻ nào dám càn rỡ?

Một tiếng gầm uy nghiêm vang lên đinh tai nhức óc, từ phía sau truyền đến, vang vọng khắp cả tòa Hoàng cung.

Ầm ầm ầm...

Cả tòa Hoàng cung mơ hồ rung động, vô số Long vận khí bắt đầu nổi lên.

Long vận khí vô hình và quy tắc thiên địa kết hợp, bao trùm cả một phương thiên địa, ngay cả không khí cũng bị ngưng đọng hoàn toàn.

Hành động của Triệu Phong lập tức trở nên chậm lại, giống như bị hãm vào bùn sâu.

Chân nguyên, huyết mạch, đều bị áp chế.

Phốc…

Chỉ thấy một đạo quang ảnh Kim Long, giống như ánh sáng mặt trời,

chỉ trong nháy mắt đã xuất hiện phía trên Hoàng cung.

Một luồng Huyền Quang Thánh Lực tràn ngập trong phương viên mấy trăm dặm, lực lượng Long Văn khủng bố ngưng thực, tràn ngập trong mỗi tấc không gian.

Chỉ trong khoảnh khắc, thiên địa đổi sắc, đêm tối biến thành ban ngày, vạn vật trong thiên địa đều bị thân ảnh kim quang kia bao trùm.

- Có chuyện gì vậy?

Thiết Hồng Nam lập tức ngẩng đầu, nhìn về bầu trời xa xa.

- Đại Càn Thánh Vương ra tay.

Ánh mắt Trưởng lão Thiên Huyền Cung vẫn bình thản.

- Trong Hoàng cung Đại Càn cấm sử dụng vũ lực, không ngờ lần này Thánh Vương trấn thủ Hoàng cung Đại Càn lại tự mình ra tay.

Trong lòng Nam Phong vương chợt dấy lên một tia bất an.

Rầm rầm rầm…

Xung quanh thân ảnh kim quang, mấy ngàn thủ vệ, dưới luồng sức mạnh quân lâm thiên hạ và Long Uy này, lập tức quỳ xuống triều bái.

Ầm ầm ầm...

Quanh người tên thích khách, bắt đầu nổi lên vô số lực lượng Long Vận và Huyền Quang Thánh Lực, chỉ trong nháy mắt đã ngưng tụ thành một cánh tay Long Văn.

Phốc…

Toàn thân tên thích khách đều bị cánh tay Long Văn bắt lấy, ngay cả một tia ý niệm phản kháng cũng không thể nổi lên được.

- Hừ, dám phạm vào Đại Càn ta.

Hư ảnh trong kim quang chợt truyền đến một tiếng hừ lạnh.

Rắc rắc…

Cánh tay Long Văn kia đột nhiên bóp hặt, thân thể tên thích khách lập tức nát vụn, chỉ còn lại một khối linh hồn dị trạng trong suốt màu đen, bị vô số quy tắc Thánh lực giam cầm.

Ầm ầm ầm...

Thân ảnh kim quang kia liếc nhìn Triệu Phong một cái, sau đó lập tức biến mất.

Phía trên Vương triều, kim quang Long Văn cũng triệt hồi, thiên địa khôi phục lại như bình thường.

- Muốn chết, không ngờ lại dám lẻn vào Hoàng cung.

- Hừ, trong Hoàng cung Đại Càn, Hoàng tộc chính là vô địch.

- Vừa rồi hình như là Vũ Linh Thánh Vương, là cường giả Thánh Vương a.

Sự kinh ngạc trong mắt đám thủ vệ dần biến mất, sau đó lại trở về cương vị của mình.

- Thánh Vương?

Tâm thần Triệu Phong chấn động.

Huyền Quang Cảnh đại viên mãn, lĩnh ngộ quy tắc áo nghĩa thiên địa đạt tới một trình độ cực cao, mới có thể được gọi là Thánh Vương.

Thánh Vương gần như là tồn tại đỉnh phong tại Đại Lục Vực, tồn tại tiếp cận với Bán Thần.

Triệu Phong cảm giác vị Thánh Vương Hoàng tộc vừa rồi giáng lâm Hoàng cung, trong tay nắm giữ vô số lực lượng Long Văn, cho dù là Thánh Vương cùng cấp đến đây, cũng sẽ bị nghiền nát mà thôi.

- Đa tạ Triệu Đại Đế đã phát hiện tung tích thích khách.

Gã thủ lĩnh thủ vệ nghiêm trang nói.

Tiếp đó, Triệu Phong quay trở về phủ đệ của Cửu hoàng tử, lúc này, Ưng lão cũng ở cùng với Cửu hoàng tử.

- Triệu Phong, tên thích khách đó là ai?

Cửu hoàng tử lập tức hỏi.

Đại Càn Vương triều đã qua mấy vạn năm chưa từng phát sinh loại chuyện như vậy.

Thánh Vương ra tay, lập tức kinh động toàn bộ thành viên trong Vương triều, tên thích khách kia, hoàn toàn không có khả năng sống sót.

- Có thể là dị tộc.

Dựa vào một vài manh mối, Triệu Phong liền nói ra phán đoán của mình.

- Dị tộc? Không ngờ dị tộc lại dám lẻn vào Hoàng cung Đại Càn.

Cửu hoàng tử cũng kinh ngạc không thôi.

Có thể bởi vì lúc diễn ra thí luyện Thái Tử, Long vận khí bị điều động đi quá nhiều, mới khiến dị tộc có cơ hội thừa cơ xâm nhập.

Thế nhưng, nếu dị tộc đã lẻn vào lục địa Đại Càn, thì dường như đã biểu thị cho một việc gì đó.

- Khó trách, mục tiêu của hắn, có lẽ là Thái Tử.

Ánh mắt Ưng lão trở nên thâm trầm.

Tại cấm địa phía sau Hoàng cung.

Một luồng Hồn lực kinh khủng đột nhiên chấn động.

Vũ Linh Thánh Vương vung tay lên, một luồng sức mạnh to lớn lập tức bao trùm lấy một cái linh hồn u ám trong suốt.

Ầm...

Đạo linh hồn thể này dưới ý chí linh hồn tuyệt cường, lập tức ầm ầm vỡ nát.

- Rất có khả năng dị tộc đã xâm nhập Đại Càn rồi.

Một lúc lâu sau, thanh âm của Vũ Linh Thánh Vương mới vang lên.

Xung quanh có vài đoàn ánh sáng lúc tối lúc sáng, trầm mặc hồi lâu.

- Nếu sự thật là vậy, có lẽ tin tức dị tộc xâm nhập đang trên đường tới đây rồi.

Một tiếng thở dài già nua vang lên.

Phía Tây Bắc Đại Càn cực kỳ xa xôi trung tâm Đại Lục Vực, cho dù sử dụng Truyền Tống trận Vượt Thành thì cũng phải mất năm tháng mới tới nơi.

Thế nhưng tin tức thông qua cơ cấu đặc thù của Hoàng tộc, lại thêm Truyền Tống trận Vượt Thành, cho nên chỉ cần mười ngày là tới.

Lúc này, bên ngoài chợt vang lên một đạo thanh âm:

- Bẩm báo Thái Thượng Hoàng, phía biên thùy Tây Bắc truyền đến tin tức.

- Vào đi!

Thanh âm già nua vang lên.

Chỉ thấy một trang giấy Long Văn kim sắc chậm rãi bay tới, rơi xuống trong tay Vũ Linh Thánh Vương.

Ô...ô...ô...n...g!

Phù ấn Long Văn bên trên, lập tức biến mất.

- Dị tộc đã xâm nhập.

Một âm thanh nặng nề vang vọng trong linh hồn của mọi người.

Chương 998: Tung Tích

Trong đại điện của Cửu hoàng tử, ba người ngồi quây quanh một cái bàn tròn.

- Ưng lão, ngươi hiểu được bao nhiêu về Luân Hồi Chi Mâu?

Triệu Phong dò hỏi.

Với lịch duyệt của Ưng lão, tuyệt đối biết nhiều thứ hơn so với thường nhân.

- Liễu Cầm Hâm có năng lực nhốt linh hồn của người chết, còn có thể tạo ra Luân Hồi Bất Diệt Thể, đây là năng lực của Tử Chi Luân Hồi, mà Luân Hồi Chi Mâu còn có một năng lực khác đó là – Sinh Chi Luân Hồi.

Ưng lão chậm rãi hồi tưởng, trịnh trọng nói.

Trong Bát Đại Thần Mâu, huyết mạch hậu duệ của Luân Hồi Chi Mâu cực kỳ hiếm gặp, năng lực cũng rất đặc thù.

Hơn nữa, người thừa kế Luân Hồi Chi Mâu, rất ít khi xuất hiện.

Bởi vậy, năng lực tình báo liên quan đến Luân Hồi Chi Mâu cũng rất ít.

Ưng lão cũng không hiểu rõ lắm về năng lực Sinh Chi Luân Hồi.

- Còn có cả Sinh Chi Luân Hồi?

Triệu Phong thoáng kinh ngạc.

Không ngờ Luân Hồi Chi Mâu còn có cả lực lượng Luân Hồi.

Sinh Chi Luân Hồi, có phải là mấu chốt để tìm ra Liễu Cầm Hâm như những gì Lục Vu trí giả từng nói chăng?

Trong lòng Triệu Phong thoáng suy tư.

- Về phần tung tích của người thừa kế Luân Hồi Chi Mâu, cũng không có manh mối nào sao?

Triệu Phong vẫn không từ bỏ.

Người thừa kế của Bát Đại Thần Mâu, ẩn cư không hỏi thế sự, ngay cả tổ chức tình báo như Hoàng Thiên Võng cũng không điều tra ra được tung tích của hắn.

- Nghe đồn, ngàn năm trước, người thừa kế Luân Hồi Chi Mâu đã từng xuất hiện tại Vũ Châu.

Ưng lão hồi tưởng lại một chút, sau đó đột nhiên lên tiếng.

Trên thực tế, đối với loại người luôn độc hành như người thừa kế Luân Hồi Chi Mâu, ngay cả Hoàng Thiên Võng cũng rất khó điều tra được tung tính của hắn.

Đại Càn Vương triều lãnh thổ rộng lớn, không ít những nơi nguy hiểm ít người, kể cả vùng Thương Hải cũng rất xa xôi, hầu như đều bị bỏ qua.

Hơn nữa, kẻ có được Luân Hồi Chi Mâu, còn cố ý giấu giếm thân

phận.

- Đó cũng là nơi đầu tiên mà Tử Vong Đại Đế xuất hiện.

Ưng lão lại nói.

Sau đó, Ưng lão còn đem những chuyện liên quan đến Tử Vong Đại Đế và người thừa kế Luân Hồi Chi Mâu, kể lại cho Triệu Phong.

- Có lẽ năm xưa gặp nhau, giữa hai người này đã từng xảy ra chuyện gì đó, cho nên mặc dù ở rất xa, nhưng Luân Hồi Chi Mâu vẫn có thể phục sinh được Tử Vong Đại Đế.

Trong lòng Triệu Phong đã có phán định.

Nên nhớ, chính hắn đã giết Tử Vong Đại Đế tại vùng Thương Hải.

Nếu như Luân Hồi Chi Mâu và Tử Vong Đại Đế không có bất kỳ quan hệ gì, tuyệt đối không có khả năng ở Đại Lục Vực mà phục hồi được Tử Vong Đại Đế.

Mặt khác, cho dù giữa hai người đã xảy ra chuyện gì đó, thì Liễu Cầm Hâm cũng ở cách quá xa, cho dù Luân Hồi Chi Mâu muốn "phục sinh" Tử Vong Đại Đế, thì cũng không phải là chuyện dễ dàng, bởi vậy, chứng tỏ thực lực của chủ nhân Luân Hồi Chi Mâu, còn vượt qua Tử Vong Đại Đế mấy bậc.

- Triệu Phong, tại sao ngươi lại muốn tìm Luân Hồi Chi Mâu?

Ưng lão chợt hỏi.

Hắn nghĩ rằng, Triệu Phong tìm người thừa kế Luân Hồi Chi Mâu, chỉ có một khả năng, đó là báo thù.

Dù sao thì Tử Vong Đại Đế cũng là do Luân Hồi Chi Mâu phục sinh, nếu không có Luân Hồi Chi Mâu cho phép, Tử Vong Đại Đế cũng không thể tùy tiện hành động được.

Nhưng chủ nhân Luân Hồi Chi Mâu, cũng không phải là đối tượng mà với thực lực hiện nay của Triệu Phong có thể chống lại.

- Ta có chút hứng thú đối với huyết mạch hậu duệ của Bát Đại Thần Mâu, mặt khác, muốn mời hắn giúp ta một chuyện.

Câu trả lời của Triệu Phong, liền khiến Ưng lão không còn băn khoăn nữa.

Ưng lão cũng có thể nhìn ra được huyết mạch đồng tử của Triệu Phong rất bất phàm.

Từ xưa đến nay, hậu duệ truyền thừa của Bát Đại Thần Mâu, đều có huyết mạch đồng tử cường đại nhất.

Mà Triệu Phong lại hai lần đánh chết Tử Vong Đại Đế có Tử Vong Chi Mâu.

Lại thêm Ưng lão đã nhiều lần chứng kiến huyết mạch Đồng thuật cường đại của Triệu Phong.

Những huyết mạch đồng tử khác mà có thể sánh ngang với lực lượng của truyền thừa Bát Đại Thần Mâu, thì quả thật rất hiếm thấy.

- Nếu như ngươi muốn tìm hắn, ta nghĩ là ngươi nhất định có thể tìm được.

Ưng lão cười nói.

Tử Vong Đại Đế được Luân Hồi Chi Mâu phục sinh, lại bị Triệu Phong đánh bại lần nữa.

Chẳng lẽ Luân Hồi Chi Mâu lại không muốn tìm hiểu về một loại huyết mạch đồng tử cường đại mà không thuộc Bát Đại Thần Mâu hay sao?

Ưng lão có chút chờ mong lần gặp nhau giữa Triệu Phong và Luân Hồi Chi Mâu.

- Triệu huynh đệ, ta có thể giúp ngươi.

Cửu hoàng tử nghĩa bất dung từ mà nói.

Tại phương diện tìm người, cần một lượng nhân lực và tình báo, mà đối với phương diện này, Cửu hoàng tử có lòng tin có thể giúp đỡ được Triệu Phong.

- Mặt khác, Vũ Châu là nơi mà Cơ gia nắm giữa.

Triệu Phong chợt nghĩ đến địa phương mà Ưng lão vừa nhắc đến.

- Ừm, không biết Cơ gia có muốn giúp ngươi hay không, nếu không chỉ dựa vào một mình ngươi, e rằng rất khó tìm ra một người tại Vũ Châu.

Ưng lão thở dài một tiếng.

Mặc dù hiện nay Cửu hoàng tử đã đoạt được Thái Tử vị, nhưng liệu có thể thuận lợi ngồi xuống và leo lên Thánh Hoàng vị được hay không, thì cũng rất khó nói trước.

Trong thời điểm hiện nay, theo lý thuyết, những hoàng tử khác đều đứng tại phía đối lập với Cửu hoàng tử, một khi Cửu hoàng tử xuất hiện chuyện gì “ngoài ý muốn”, vậy thì bọn họ vẫn có khả năng đoạt lại Thái Tử vị.

Nếu như hoàng tử đã đứng tại phía đối lập với Thái Tử, vậy thì thế lực sau lưng bọn họ, tất nhiên cũng sẽ như thế.

Mà Cơ gia, lại chính là thế lực đứng sau Bát hoàng tử.

Trong vòng thứ ba “mê cung di động”, hành động của Triệu Phong đều nhằm vào Thập Tam hoàng tử và Bát hoàng tử.

Bởi vậy, Cơ gia hoàn toàn không có khả năng hoan nghênh Triệu Phong.

- Như vậy thì chưa chắc.

Triệu Phong mỉm cười.

Lúc Triệu Phong và Đoan Mộc Thanh đến trung tâm Đại Lục Vực, đã từng gặp một vị Thái Thượng Trưởng lão của Cơ gia, đó là Tinh Ma Thánh Chủ.

Tinh Ma Thánh Chủ đã từng mời Triệu Phong đến, tất nhiên sẽ không vì lập trường của hoàng tử mà cự tuyệt Triệu Phong.

Mặt khác, Triệu Phong cũng cảm thấy rất hứng thú đối với những công pháp huyết mạch đồng tử của Cơ gia.

Tại Đại Lục Vực, có lẽ vẫn còn huyết mạch đồng tử mạnh hơn Tử Tinh Đồng.

Nhưng Cơ gia lại được công nhận là thế gia huyết mạch đồng tử mạnh nhất, mà lực lượng của một thế gia, cũng không phải là đối tượng mà một người có thể so sánh được.

- Tinh Ma Thánh Chủ hẳn là còn chưa rời khỏi đây.

Triệu Phong nói.

- Triệu Phong, ngươi biết Tinh Ma Thánh Chủ sao?

Ưng lão thoáng giật mình.

Xem ra, Triệu Phong cũng có đường đi riêng của mình.

Đêm nay, chắc chắn là một đêm không bình tĩnh.

Thủ vệ tuần tra trong Hoàng cung đều tăng lên, bất kể là nhân lực hay thực lực, thỉnh thoảng còn có thể cảm nhận được khí tức đặc thù của trân bảo.

Những trân bảo này, có lẽ đều có thể cảm ứng được năng lực của dị tộc.

Thậm chí, Triệu Phong còn cảm nhận được một vài luồng khí tức cường đại như ẩn như hiện xung quanh đại điện của Cửu hoàng tử.

Trước kia, Hoàng cung Đại Càn tuyệt đối là nơi an toàn nhất, ở trong Hoàng cung, bên cạnh hoàng tử đều sẽ có cường giả đi theo, nhưng chỉ ngoại trừ tối nay.

Ngày hôm sau, đã có không ít thế lực biết được một số tin tức.

Trong đó, Thiết gia và Vũ gia đều trực tiếp chạy về, những thế lực

nhỏ còn lại, cũng có thể đoán được một ít sự tình.

Tại chánh điện Hoàng cung.

Trên đại điện, Thánh Hoàng ngồi trên Kim Long tọa tối cao.

Hai bên đại điện, lần lượt là rất nhiều hoàng tử và đại biểu Công Phủ.

- Tử Hàng, hiện nay ngươi đã trở thành Thái Tử, nhất định phải càng chăm chỉ tu hành hơn, đồng thời, cũng nên tìm hiểu các phương diện quyết sách của Đại Càn…

Đương kim Thánh Hoàng không ngừng dặn dò với Cửu hoàng tử.

- Hôm nay, chính thức sắc phong Tử Hàng là Thái Tử Đại Càn, chiêu cáo thiên hạ.

Thánh Hoàng nghiêm mặt nói, viết xuống chiếu thư.

Sau đó không lâu, nội dung chiếu thư sẽ được truyền đi khắp mười tám Châu thuộc Đại Càn Vương triều.

- Đối với những thành viên trợ giúp Cửu hoàng tử, đều phong thưởng Bá Tước vị, được nhận sự che chở của số mệnh Đại Càn Vương triều.

Thánh Hoàng lại lần nữa hạ xuống một đạo chiếu thư.

Được Long vận che chở, cũng đồng nghĩa với việc ở trong phạm vi Đại Càn Vương triều, chỉnh thể thực lực sẽ được đề cao một phần.

Hơn nữa, loại lực lượng số mệnh này vô cùng hư vô mờ mịt, có thể ảnh hưởng đến rất nhiều phương diện, nói chung là nhất định có lợi.

Mặt khác, Bá Tước vị còn được cấp cho vài cái Đảo Vực làm lãnh địa.

Về việc phân chia lãnh địa trong Đại Càn Vương triều, đều phải tiến hành thương nghị quyết sách.

Đương nhiên, Bá Tước vị là ban thưởng chính, ngoài ra còn ban thưởng lãnh thổ thuộc mười tám Châu và các cơ cấu quyền lợi đặc thù trong Đại Càn Vương triều.

Sau đó, tất cả đại biểu của mười tám Châu, đều bẩm báo một vài chuyện quan trọng, sau đó Thánh Hoàng mới vội vàng bãi triều, không hề cập đến sự tình dị tộc chút nào.

- Xem ra, sự tình liên quan đến dị tộc, có lẽ cũng không phải là vấn đề lớn lắm.

Gần ngàn năm qua, hai đại Vương triều vẫn luôn không ngừng cạnh tranh với nhau.

Cho nên, Triệu Phong có suy nghĩ chuyện này nhiều thì cũng vô ích.

Sau khi cáo biệt Cửu hoàng tử, Triệu Phong lại tiến đến phủ đệ của Bát hoàng tử.

- Chủ nhân.

Bích Thanh Nguyệt và các thành viên của Hải Yên Các đã chờ ở đây từ trước.

Tiến về Vũ Châu, vừa vặn sẽ cùng đường với những người trở về Hải Yên Các.

Bởi vậy, Triệu Phong mới thông qua Minh Tâm Ấn, truyền đạt tin tức cho Bích Thanh Nguyệt.

- Các ngươi theo ta, đi bái phỏng Cơ gia một chút.

Lui tới với Bát Đại Thần Mâu, có thể tăng thêm nhân mạch cho Hải Yên Các, điều này chính là mấu chốt đối với tổ chức tình báo của Hải Yên Các.

- Triệu tiểu hữu, đã lâu không gặp, Đồng thuật của ngươi lại tinh tiến không ít a.

Tinh Ma Thánh Chủ dẫn đầu đám người Cơ gia, từ trong phủ đệ của Bát hoàng tử đi ra.

Ngay lập tức, đám người Cơ Vô Dã, Cơ Lan, Cơ Đăng Thiên của Cơ gia, đều nhìn chằm chằm vào Triệu Phong.

Ánh mắt Cơ Lan cực kỳ phức tạp, Triệu Phong ở trong Không Gian Thần Huyễn đã từng dễ dàng đánh bại nàng, bây giờ, trong lăng mộ Hoàng tộc, lại một lần nữa đánh bại hai vị thiên tài thế hệ trước của Cơ gia.

Cơ Vô Dã thì nhìn về phía Triệu Phong với ánh mắt sùng bái.

- Khiến Tinh Ma tiền bối chê cười rồi, lần này vãn bối đang muốn học tập thế gia huyết mạch đồng tử mạnh nhất một phen đây.

Đêm qua, Cửu hoàng tử đã phái người đến đây báo tin, bởi vậy cho nên đám người Cơ gia mới cố ý chờ Triệu Phong ở đây.

Bát hoàng tử hiện nay đứng ở phía đối lập với Thái Tử, nhưng Tinh

Ma Thánh Chủ lại không hề biểu hiện chút địch ý nào đối với Triệu Phong, cho nên Triệu Phong cũng không khỏi nhìn hắn bằng con mắt khác.

Có lẽ trong mắt Tinh Ma Thánh Chủ, chỉ có huyết mạch đồng tử và Đồng thuật mới là chuyện trọng yếu nhất.

Triệu Phong tin rằng, chuyến đi này của hắn, nhất định sẽ có chỗ thu hoạch.

- Ha ha, Cơ gia hoan nghênh bất kỳ huyết mạch đồng tử cường đại nào.

Tinh Ma Thánh Chủ không khỏi cười lớn.

Trong thí luyện Thái Tử, mặc dù Triệu Phong không biểu hiện nhiều năng lực huyết mạch đồng tử của hắn.

Nhưng Tinh Ma Thánh Chủ vẫn luôn chú ý đến Triệu Phong, cho nên có thể nhìn thấy rất nhiều thứ mà thường nhân không thể nhìn thấy.

- Những đệ tử của Cơ gia cũng có thể học được không ít thứ từ trên người Triệu tiểu hữu a.

Tinh Ma Thánh Chủ lại nói.

Những lời này, rõ ràng là nói cho đám người của Cơ gia ở đằng sau hắn.

Ý tứ rất rõ ràng, mặc dù bọn họ là thế lực sau lưng Bát hoàng tử, nhưng ngoài mặt, vẫn duy trì mối quan hệ giao hảo với mấy vị hoàng tử và Thái Tử.

Cho nên, bọn hắn vẫn tận lực duy trì tốt mối quan hệ với Triệu Phong, đồng thời cũng có thể học hỏi được đôi chút.

Sau đó, Triệu Phong lại theo đám người Tinh Ma Thánh Chủ cùng rời khỏi Hoàng cung.

Trong đại điện của Bát hoàng tử.

- Bát điện hạ?

Lạc Tôn có chút nghi vấn.

- Bát điện hạ, mặc dù Cửu hoàng tử đã đoạt được Thái Tử vị, nhưng với thế lực sau lưng hắn, cộng thêm thời cuộc hiện nay, rất khó có thể ngồi vững vàng…

Một lão giả ở bên cạnh, lập tức phân tích.

Ý tứ của hắn rất rõ ràng, đó là Bát hoàng tử không cần giúp đỡ Cửu hoàng tử, đồng thời nên ngăn cản Cơ gia và Triệu Phong lui tới với nhau.

Bát hoàng tử chỉ cần đợi thời cơ tốt, đoạt lại Thái Tử vị là xong.

- Việc này, ta tự có chủ trương.

Sắc mặt của Bát hoàng tử vẫn trấn định, lời nói vô cùng quyết đoán.

- Vâng.

Lão giả kia thoáng kinh ngạc, nhưng cũng không nói gì thêm.

Thân là mưu sĩ, hắn chỉ có thể cung cấp ý kiến, còn người chủ đạo

chính thức, vẫn là hoàng tử.

Mà Lạc Tôn thì chỉ sững sờ trong giây lát, sau đó lập tức hiểu ý của Bát hoàng tử.

Hiện nay, hắn cũng không muốn đứng ở phía đối lập với Triệu Phong.

Nếu Triệu Phong đã có thể giúp Cửu hoàng tử đoạt được Thái Tử vị, vậy thì há có thể không giúp hắn ngồi yên vị trí Thái Tử, thậm chí trèo lên ngôi vị Thánh Hoàng?

Chương 999: Đồng Thuật Tư Tàng

Bốn tháng sau, Triệu Phong theo Tinh Ma Thánh Chủ tiến vào lãnh địa của Cơ gia tại Vũ Châu.

Cơ gia tọa lạc trong một mảnh núi rừng, xung quanh đều là sông nước, bên trên là sương mù màu tím mông lung.

Nếu không có bí pháp đặc thù hoặc người của Cơ gia dẫn đường, người bình thường thậm chí còn không thể tìm ra được sơn môn của Cơ gia.

- Quả nhiên là chốn thế ngoại đào nguyên.

Triệu Phong khẽ tán thưởng.

Vài nghị dặm xung quanh Cơ gia đều trôi nổi sương mù màu tím, không chỉ mông lung rực rỡ, mà còn có tác dụng thôi miên, khiến cho người thị giác của người nhìn sinh ra ảo giác nhất định.

Đồng thời, đệ tử của Cơ gia sinh sống trường kỳ trong hoàn cảnh như vậy, cho nên năng lực ngăn cản Huyễn thuật của bản thân đều rất mạnh.

- Triệu tiểu hữu, lần này đến đây hẳn là để trao đổi huyết mạch đồng tử a?

Tinh Ma Thánh Chủ cười hỏi.

Mặc dù hắn dùng trân tàng huyết mạch đồng tử của Cơ gia để mời Triệu Phong đến đây. Nhưng nếu Triệu Phong đã đến thì Cơ gia tất nhiên cũng không có khả năng lộ ra nội tình cho Triệu Phong mà không có điều kiện.

Nói trắng ra, bản thân Triệu Phong cũng phải xuất ra một vài Đồng thuật trân quý, ví dụ như Đồng thuật thần bí của hắn.

- Vãn bối là tới thỉnh giáo học tập.

Triệu Phong xấu hổ cười.

Hắn biết rõ Tinh Ma Thánh Chủ rất hứng thú với năng lực “phân giải” của hắn. Đồng thời, Triệu Phong cũng biết rằng năng lực mắt trái của hắn rất đặc biệt, bằng không thì cũng không thể phát sinh sự kiện ăn gian trong “mê cung di động”.

Về bí thuật phân giải này, Triệu Phong tất nhiên không muốn lộ ra ngoài, cho dù có nói ra, thì đoán chừng trong Đại Lục Vực này, cũng không có huyết mạch đồng tử nào có thể thi triển ra được.

Gợn sóng kim sắc bắt nguồn từ kim cầu thần bí, cuối cùng lại bị máy móc của Thiên Cơ thành phán định là “Thấu Giải chi Quang”.

Đối với “Thấu Giải Chi Quang”, Triệu Phong cũng là lần đầu tiên nghe nói, mà đối với những thứ hắn không biết, thì tốt nhất không nên để lộ ra.

- Triệu tiểu hữu quá khiêm tốn rồi, trong đám trẻ tuổi của Cơ gia, cũng không có người nào là đối thủ của ngươi a.

Vẻ mặt Tinh Ma Thánh Chủ thoáng biến đổi.

Thái độ không muốn bỏ vốn của Triệu Phong, khiến hắn có chút không vui.

Cho dù Đồng thuật của Triệu Phong cực kỳ trân quý, nhưng chẳng lẽ có thể vượt qua cả trân tàng của Cơ gia?

Cơ Lan và Cơ Vô Dã nghe thấy lời này, đều không khỏi cúi đầu.

Sắc mặt của Cơ Đăng Thiên và Cơ Bạch ở phía sau, lại càng u ám hơn.

Không riêng gì đám trẻ tuổi của Cơ gia, mà ngay cả đám người thế hệ trước của Cơ gia, cũng hoàn toàn không phải là đối thủ của Triệu Phong.

- Mặt khác, lần này ta tới đây, còn có một việc muốn nhờ tiền bối hỗ trợ.

Triệu Phong suy nghĩ một chút, sau đó nói thẳng.

- Chuyện gì? Nói nghe xem?

Thần sắc của Tinh Ma Thánh Chủ vẫn không đổi.

Hắn cho rằng Triệu Phong đến Cơ gia, chính là vì học tập Đồng thuật, nhưng không ngờ Triệu Phong còn có chuyện khác.

- Ta muốn tìm một người ở Vũ Châu này.

Triệu Phong nói thẳng.

- A? Một người?

Tinh Ma Thánh Chủ và đám người của Cơ gia, đều lộ vẻ hiếu kỳ.

Với địa vị và thế lực của Cửu hoàng tử sau lưng Triệu Phong, lại thêm Ưng lão, thậm chí cả thế lực tình báo của bản thân Triệu Phong mà cũng không tìm ra được người này, e rằng người này không phải tầm thường.

- Người thừa kế Luân Hồi Chi Mâu.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Đám người Cơ gia đều lập tức giật mình.

Không ngờ người mà Triệu Phong muốn tìm, lại là người thừa kế Bát Đại Thần Mâu.

Chuyện liên quan tới Luân Hồi Chi Mâu, bọn họ cũng đã từng nghe nói, vài ngàn năm trước, người này đã từng hiện thân, sau đó lập tức biến mất vô ảnh vô tung.

Sắc mặt Tinh Ma Thánh Chủ cũng khẽ biến đổi, hồi lâu sau mới mở miệng, nói:

- Việc này, lão hủ có thể giúp ngươi.

- Vậy xin đa tạ.

Triệu Phong mỉm cười nói.

Rất nhanh, mọi người đã tới Cơ gia, Tinh Ma Thánh Chủ trực tiếp dẫn Triệu Phong từ hậu sơn tiến vào nội tộc.

- Triệu tiểu hữu, nếu ngươi đã muốn tìm người, không bằng trước

tiên cứ ở lại Cơ gia đã.

Tinh Ma Thánh Chủ nói.

- Như vậy thì làm phiền rồi.

Triệu Phong trực tiếp đáp ứng.

Tìm ngươi cũng không phải là chuyện ngày một ngày hai là có kết quả.

Hơn nữa, muốn học hỏi huyết mạch Đồng thuật của Cơ gia, hắn rất nhiên không thể biểu hiện năng lực quá siêu việt người khác, bởi vậy, tốc độ đương nhiên phải chậm một chút, mất nhiều thời gian hơn, nên Triệu Phong mới đồng ý.

- Cơ Lan, ngươi hãy bố trí chỗ ở cho Triệu tiểu hữu và những bằng hữu khác đi.

Tinh Ma Thánh Chủ phân phó, sau đó lập tức biến mất tron màn sương mù màu tím.

- Làm phiền rồi.

Triệu Phong khách khí nói.

Sau đó, Cơ Lan lại dẫn Triệu Phong và đám người Bích Thanh Nguyệt đi vào một lâm viên cảnh sắc tú lệ.

- Các vị trước hết hãy ở lại nơi này đi.

Cơ Lan nói xong liền trực tiếp rời khỏi.

- Chủ nhân, Thanh Nguyệt cho rằng, Tinh Ma Thánh Chủ hẳn có biết một ít sự tình về Luân Hồi Chi Mâu.

Sau khi Cơ Lan rời đi, Bích Thanh Nguyệt liền trực tiếp mở miệng.

- Ta cũng nhìn ra việc này.

Sắc mặt Triệu Phong thoáng trầm xuống.

Chẳng qua, Tinh Ma Thánh Chủ không muốn nói, cho nên hắn cũng không có biện pháp khác.

Trước khi rời đi, Triệu Phong sẽ hỏi thăm một lần nữa, tranh thủ moi được một ít thông tin từ trong miệng Tinh Ma Thánh Chủ.

- Các ngươi cũng tạm thời ở lại đây đi, có thời gian có thể dạo chơi xung quanh một chút, thuận tiện làm quen với một số cao tầng của Cơ gia.

Triệu Phong phân phó xong, liền đi vào một gian phòng.

Sáng ngày hôm sau, Cơ Lan chủ động đến thăm.

- Triệu Phong, Tinh Ma Thánh Chủ cho mời ngươi!

Sau đó, Cơ Lan lại dẫn Triệu Phong đến một mật điện trong rừng.

- Vào cả đi!

Trong mật điện, thanh âm của Tinh Ma Thánh Chủ vang lên.

Tâm thần Cơ Lan lập tức rung động, Tinh Ma Thánh Chủ nói là “vào cả đi”, có nghĩa là nàng cũng có thể đi vào.

Nơi này là nơi ở riêng của Tinh Ma Thánh Chủ, có một số thứ tư tàng của Tinh Ma Thánh Chủ, thậm chí còn quý giá hơn cả điển tàng trân quý trong gia tộc.

Thậm chí còn có thể nhìn thấy những Đồng thuật cao thâm vẫn chưa hoàn thiện của Tinh Ma Thánh Chủ.

Ánh sáng trong điện các mờ mờ, bố trí rất đơn giản.

- Nơi này là tư tàng của lão phu, ở giá sách bên trái, Triệu tiểu hữu có thể tùy ý đọc, còn bên phải… thì phải dừng lại rồi.

Tinh Ma Thánh Chủ có chút kiêu ngạo mà nói.

Ở đây mặc dù chỉ có hai giá sách, nhưng nội dung bên trong, đều vô cùng hiếm gặp ở bên ngoài.

Triệu Phong nhìn thoáng qua giá sách bên phải, chỉ thấy có một màn ánh sáng bao quanh, trên màn ánh sáng lưu chuyển những phù văn đặc biệt.

Triệu Phong cũng không nói gì, bắt đầu xem qua những thứ trên giá sách bên trái.

- Ngươi cũng có thể xem.

Tinh Ma Thánh Chủ nói với Cơ Lan.

Tinh Ma Thánh Chủ đã cho phép, Cơ Lan lập tức cùng Triệu Phong xem qua những thư tịch trên giá sách.

Thế nhưng, mỗi một thư tịch ở đây đều ẩn chứa tri thức vô cùng

mênh mông, e rằng muốn ghi nhớ được cũng phải mất một khoảng thời gian.

Triệu Phong tùy ý lấy ra một bản, hắn phát hiện phân tích nguyên lý phát động Đồng thuật trên thư tịch cực kỳ tinh tế tỉ mỉ, nếu như lúc Triệu Phong vừa mới tiếp xúc Đồng thuật, có thể được xem thư tịch này, như vậy thì tạo nghệ của hắn tại phương diện Đồng thuật chắc chắn sẽ vượt xa hiện nay.

- Xem ra tư tàng của Tinh Ma Thánh Chủ, quả thật đều là bí điển Đồng thuật trân quý.

Trong lòng Triệu Phong thoáng kinh ngạc.

Mặc dù nội dung thư tịch đều kém điển tịch của Tà Dương Cổ Thần trong bí phủ Cổ Thần.

Nhưng những thư tịch này, đều ghi chép lại những nội dung liên quan đến huyết mạch đồng tử, có tác dụng rất lớn đối với Triệu Phong.

Nội dung trong mỗi một thư tịch ở đây, Đại Đế bình thường muốn ghi nhớ một bản cũng phải mất một canh giờ.

Mặc dù Triệu Phong có thể trực tiếp phục chế nội dung vào mắt trái, nhưng Tinh Ma Thánh Chủ và Cơ Lan đều ở đây, cho nên hắn vẫn chậm rãi xem, không thể biểu hiện quá mức khác thường được.

- Không biết có tiến triển gì đối với tin tức người thừa kế Luân Hồi Chi Mâu không?

Triệu Phong vừa xem thư tịch vừa hỏi.

- Thật ra, vài ngàn năm trước, Luân Hồi Chi Mâu đã tới Cơ gia ta.

Tinh Ma Thánh Chủ vừa nói ra lời này, liền khiến Cơ gia kinh ngạc không thôi.

Thân là đệ tử của Cơ gia, ngay cả nàng cũng không biết chuyện này.

Triệu Phong thoáng sững sờ, hắn không ngờ rằng lần này chỉ dò hỏi một chút mà Tinh Ma Thánh Chủ đã trả lời.

Xem ra lúc mới tới, có quá nhiều ngoại nhân ở đó, cho nên Tinh Ma Thánh Chủ mới không tiết lộ ra.

- Lúc ấy, hắn cũng đến mượn đọc điển tàng huyết mạch Đồng thuật của Cơ gia ta, thậm chí còn để lại một số lý luận và Đồng thuật của hắn.

Tinh Ma Thánh Chủ lại tiết lộ thêm một ít thông tin.

- Lý luận và Đồng thuật về Luân Hồi Chi Mâu?

Trong lòng Triệu Phong khẽ giật mình.

Lý luận và Đồng thuật về Luân Hồi Chi Mâu, cũng tương đương với Minh Đồng Bí Điển mà Triệu Phong có được từ chỗ của Đoan Mộc Thanh.

Nhưng không phải nghi ngờ, những thứ mà Cơ gia có được từ kẻ thừa kế Luân Hồi Chi Mâu, lại càng trân quý hơn.

- Chẳng qua, tin tức liên quan đến hắn, Cơ gia cũng không rõ ràng lắm, nói không chừng hắn vẫn còn ở Vũ Châu.

Tinh Ma Thánh Chủ lại bổ sung thêm một câu.

- Đa tạ Tinh Ma Thánh Chủ đã cho biết.

Triệu Phong ôm quyền đa tạ.

Tinh Ma Thánh Chủ không chỉ cho hắn xem tư tàng, mà còn nói cho Triệu Phong biết những tin tức bí mật như vậy.

- Vật mà hắn lưu lại, ở ngay bên giá sách bên phải của ngươi.

Tinh Ma Thánh Chủ chợt lộ ra một nụ cười gian xảo.

Triệu Phong bật cười bất đắc dĩ, lại tập trung xem thư tịch trong tay.

Phía bên kia, Cơ Lan cũng không để ý đến Triệu Phong, toàn tâm toàn ý xem sách, tận lực ghi nhớ nội dung thư tịch, đợi sau khi trở về sẽ từ từ tìm hiểu.

Thời gian dần trôi qua, sắc trời dần tối, vậy mà hai người ở trong phòng vẫn không phát hiện ra.

- Được rồi, lão hủ muốn nghỉ ngơi, Cơ Lan, dẫn Triệu tiểu hữu về đi!

Bên cạnh phòng, chợt truyền đến thanh âm của Tinh Ma Thánh Chủ.

- Vâng.

Cơ Lan cực kỳ không đành lòng trả lại thư tịch trong tay vào giá sách.

- Triệu công tử, mời đi theo ta!

Cơ Lan nhìn về phía Triệu Phong, đã không còn tâm tình băn khoăn như lúc trước nữa.

Nếu không có Triệu Phong, nàng cũng không có khả năng được xem tư tàng của Tinh Ma Thánh Chủ, cho nên nàng còn phải cảm tạ Triệu Phong.

Phải biết rằng, cho dù là Cơ Vô Dã, cũng chỉ được Tinh Ma Thánh Chủ cho mượn đọc một ngày mà thôi.

- Ngươi tìm Luân Hồi Chi Mâu là vì chuyện gì?

Trên đường đi, Cơ Lan chợt hỏi.

Lần đầu tiên Luân Hồi Chi Mâu xuất hiện là chuyện cách đây ngàn năm, theo lý thuyết, Triệu Phong không có khả năng có bất kỳ liên hệ gì với hắn mới đúng.

- Luân Hồi Chi Mâu có thể giúp ta tìm được một người rất quan trọng.

- Ồ?

Cơ Lan khẽ gật đầu, cái hiểu cái không.

Lúc này, phía trước lại có ba người của Cơ Gia đi tới.

- Cơ Lan, ngươi trở về rồi.

Trong đó, một thiếu niên tóc tím, dáng vẻ tuấn tú lập tức kích động, vội vàng đi tới.

- Ừm, vừa trở về.

Cơ Lan có chút bất đắc dĩ.

- Ồ? Vị này là?

Cơ Liên chợt nhìn qua Triệu Phong, ánh mắt có chút bất thiện.

Hai tên đệ tử của Cơ gia ở đằng sau, cũng nhìn Triệu Phong với bộ dạng như chờ xem kịch hay.

Mọi người đều biết Cơ Liên rất ái mộ Cơ Lan, bởi vậy, mặc dù Cơ Lan là mỹ nữ, nhưng trong đám trẻ tuổi của Cơ gia, không hề có người nào theo đuổi nàng.

Không ngờ, một kẻ từ bên ngoài đến, lại rất thân cận với Cơ Lan.

- Hắn là khách nhân của Cơ gia, Triệu Phong.

Cơ Lan thành thật trả lời.

Vẻ mặt của ba tên đệ tử Cơ gia đều trở nên cổ quái.

Triệu Phong? Không phải là Tử Phát Song Tà trong Không Gian Thần Huyễn sao?

Chính hắn là ác tặc đã cướp đoạt rất nhiều trân bảo tài nguyên của Cơ gia, tại sao lại trở thành khách nhân của Cơ gia? Lại còn thân cận với Cơ Lan?

Nhìn thấy vẻ mặt của bọn hắn, Cơ Lan mới chợt hiểu ra.

Chuyện liên quan đến thí luyện Thái Tử, rất có khả năng là chưa đến tai đám người này.

Trước mắt, khắp mười tám Châu cũng chỉ mới biết trong đợt thí luyện Thái Tử lần này, Cửu hoàng tử đã thành công đoạt được Thái Tử vị.

- Triệu Phong? Ở trong Không Gian Thần Huyễn, ngươi đã cướp đoạt không ít tài nguyên trân bảo của Cơ gia, ta cũng mặc kệ, nhưng từ nay về sau, ngươi không được phép thân cận với Cơ Lan như vậy.

Ngữ khí của Cơ Liên đột nhiên biến đổi, cảnh cáo Triệu Phong.

Chương 1000: Tử Tinh Tháp

- Triệu Phong? Ở trong Không Gian Thần Huyễn, ngươi đã cướp đoạt không ít tài nguyên trân bảo của Cơ gia, ta cũng mặc kệ, nhưng từ nay về sau, ngươi không được phép thân cận với Cơ Lan như vậy.

Ngữ khí của Cơ Liên đột nhiên biến đổi, cảnh cáo Triệu Phong.

Cho dù hiện nay Triệu Phong là khách nhân của Cơ gia, hắn cũng không cần phải khách khí với Triệu Phong, đây chính là sự kiêu ngạo của Bát đại thế gia.

Cơ Lan thoáng sững sờ, định mở miệng ngăn cản Cơ Liên.

Với địa vị của Triệu Phong hiện nay, lại thêm thế lực sau lưng hắn, cho dù là Cơ gia cũng không muốn trở mặt với hắn.

Nếu như Cửu hoàng tử thuận lợi trèo lên ngôi vị Thánh Hoàng, vậy thì thế lực sau lưng Triệu Phong sẽ càng cường đại hơn, chỉ cần mấy trăm năm là có thể siêu việt Cơ gia.

Thế nhưng, theo Cơ Lan chợt nghĩ, có lẽ Triệu Phong sẽ giúp nàng thoát khỏi sự đeo bám của Cơ Liên.

- Vậy ta đi trước!

Triệu Phong mặt không đổi sắc, trực tiếp cáo biệt Cơ Lan.

Cơ Lan giật mình, nàng không ngờ Triệu Phong vẫn có thể tâm bình

khí hòa mà trực tiếp rời đi như vậy.

Nàng không muốn một mình đối mặt với Cơ Liên, định nói gì đó với Triệu Phong, nhưng chợt phát hiện ra, chính nàng cũng không thật sự quen biết Triệu Phong.

Triệu Phong thoáng nhìn qua Cơ Liên rồi rời đi.

Nơi này là địa phương của Cơ gia, lại thêm Triệu Phong còn thiếu nhân tình của Tinh Ma Thánh Chủ, cho nên Triệu Phong cũng không muốn gây chuyện thị phi.

- Những gì ta vừa nói, ngươi đã nghe rõ chưa?

Cơ Liên thấy Triệu Phong vẫn bình thản, trực tiếp rời đi, giống như không thèm nhìn hắn, sắc mặt đột nhiên trầm xuống, quát lớn.

- Chuyện của Triệu mỗ, không cần ngươi quản.

Thanh âm của Triệu Phong vẫn lãnh đạm, tiếp tục đi tới.

- Cái gì? Ngươi.

Sắc mặt Cơ Liên lập tức đỏ bừng.

Những lời này của Triệu Phong, chính là không hề để hắn vào mắt.

- Ở Cơ gia này, ngươi làm gì có quyền tự do?

Cơ Liên lập tức quay người, đôi mắt màu tím chợt phát ra Đồng lực chấn động.

- Đừng!

Cơ Lan lập tức cản lại, nàng không ngờ Cơ Liên lại trực tiếp ra tay như vậy.

Nhưng hiển nhiên đã không kịp nữa rồi, phát động Đồng thuật chỉ diễn ra trong nháy mắt.

Chỉ thấy, một tầng sương mù vô hình màu tím, lập tức bao trùm xung quanh Triệu Phong.

Thế nhưng Triệu Phong vẫn chậm rãi rời đi, phảng phất như hoàn toàn không hề bị ảnh hưởng chút nào.

- Hừ!

Sắc mặt Cơ Liên lập tức tái nhợt, mặc dù hắn tu luyện không cần mẫn lắm, thế nhưng, không ngờ hắn ra tay mà lại không đạt được hiệu quả gì. Bên cạnh hắn còn có vài tên thiếu niên đang đứng nhìn, như vậy thử hỏi hắn còn mặt mũi nào mà sống nữa.

Cơ Liên lập tức phóng thích toàn bộ ý chí Đồng lực.

Cơ Liên vốn dĩ là cảnh giới Đại Đế, mặc dù tạo nghệ Đồng thuật trong Cơ gia rất bình thường, nhưng nếu đặt ở ngoại giới, thì một chiêu Đồng thuật này, tuyệt đối có thể nhốt một tên Đại Đế đỉnh phong vào trong thế giới Huyễn thuật.

Triệu Phong chợt nhíu mày, mặc dù hắn không hề bị Đồng thuật của Cơ Liên ảnh hưởng, nhưng Cơ Liên không ngừng cản trở, quả thật khiến hắn có chút bực bội.

Cho dù bây giờ Triệu Phong rời đi, cũng không bảo đảm sau này Cơ Liên không tới tìm hắn gây phiền toái. Mà dù sao thì Triệu Phong

cũng phải ở lại Cơ gia một thời gian.

Triệu Phong bỗng nhiên xoay người, mắt trái chợt lóe lên một tia sáng tử kim sắc, biến thành vực sâu vô tận, phát ra một luồng lực hút chí mạng.

Chỉ trong khoảnh khắc, Huyễn thuật của Cơ Liên lập tức sụp đổ.

- Cái gì?

Cặp đồng tử của Cơ Liên đột nhiên nhoáng lên, vô thức nhìn về phía ánh mắt của Triệu Phong.

Một khắc sau, Cơ Liên đã tiến vào một mê cung Tử sắc, trong mê cung này sương mù dày đặc, phía trên còn có âm thanh Phong Lôi nổ vang.

- Cơ Liên, ngươi làm sao vậy?

Một tên đệ tử Cơ gia ở bên cạnh Cơ Liên, liền phát hiện Cơ Liên ngẩn ra, đứng nguyên tại chỗ không nhúc nhích.

Đối với lời nói của bọn hắn, Cơ Liên không hề phản ứng chút nào.

Hai người thử thi triển đủ loại Đồng thuật, nhưng vẫn không hề có hiệu quả.

- Ngươi đã làm gì Cơ Liên?

Trong lòng hai tên đệ tử này có chút kinh hoảng.

Từ một màn này, hiển nhiên bọn hắn đã nhìn ra được thực lực của Triệu Phong.

Nhưng dù là vậy, nếu Triệu Phong đã dám ra tay với Cơ Liên, thì hắn nhất định cũng không thể bình yên rời đi được.

Triệu Phong quay người rời đi, không hề để ý.

Lúc này, Cơ Lan cũng lập tức đuổi theo Triệu Phong.

- Ngươi không làm gì hắn chứ?

Cơ Lan nhìn về phía Triệu Phong, trong lòng vẫn còn sợ hãi.

Cho dù là với tạo nghệ Huyễn thuật của nàng, cũng hết sức kinh ngạc, không biết Triệu Phong rốt cuộc đã thi triển Huyễn thuật gì mà lại sinh ra hiệu quả như vậy đối với Cơ Liên.

Phải biết rằng, đệ tử của Cơ gia đều có Tử Tinh Đồng, có năng lực miễn dịch rất mạnh đối với Huyễn thuật, hơn nữa, đệ tử của Cơ gia còn am hiểu Hồn đạo Huyễn thuật, cho nên có thể phá giải được rất dễ dàng.

- Một lát nữa hắn sẽ tự động khôi phục.

Triệu Phong suy nghĩ một chút rồi nói.

Huyễn thuật vừa rồi là Triệu Phong sử dụng Huyễn Cấm Chi Nhãn kết hợp với Tử Tinh Mê Loạn mà hắn học trộm được từ chỗ Cơ gia, cộng thêm một ít cảm ngộ trong mật điện của Tinh Ma Thánh Chủ, cho nên mới nghĩ ra loại Huyễn thuật này.

Không chỉ đem ý thức tinh thần của địch nhân hút vào trong không gian Huyễn thuật, mà còn có thể thay đổi linh thức và ngũ giác của địch giân, giả tạo ra một thế giới ảo giác chân thực, khiến cho địch

nhân hoàn toàn lâm vào thế giới Huyễn thuật.

Nếu một người lâm vào Huyễn thuật bình thường, đều biết rõ tất cả mọi thứ trước mắt đều là hư ảo, vậy thì còn có thể vùng vẫy được.

Nhưng nếu là người lâm vào Huyễn thuật, cho rằng tất cả mọi thứ xung quanh là chân thực thì sao?

Đương nhiên, Huyễn thuật vừa rồi của Triệu Phong, chỉ là thử đại khái một chút, còn cần học hỏi nhiều thư tịch Huyễn thuật hơn thì mới có thể hoàn thiện được nó.

Triệu Phong cảm giác, chuyến đi này, phải cải tổ lại Hồn đạo Huyễn thuật mà trước kia hắn đã bỏ đi.

- Ồ!

Cơ Lan khẽ gật đầu.

Mặc dù nàng biết Đồng thuật của Triệu Phong rất kỳ dị cường đại, nhưng không ngờ tại phương diện Huyễn thuật, hắn cũng có tạo nghệ cao thâm như vậy.

- Chẳng qua, ngươi phải cẩn thận với Cơ Liên, rất có thể hắn sẽ còn đến tìm ngươi làm phiền nữa.

Cơ Lan nhắc nhở một câu, liền cảm thấy có chút không đúng.

Triệu Phong là do Tinh Ma Thánh Chủ mời đến, lại thêm thực lực của bản thân Triệu Phong, Cơ Liên có thể làm gì được Triệu Phong chứ?

Cho dù là cao tầng của Cơ gia, thì cũng sẽ không vì Cơ Liên mà gây khó dễ cho Triệu Phong.

Sau khi trở về, Triệu Phong liền bắt đầu tìm hiểu những nội dung mà hôm nay xem được.

Mặt khác, hắn tất nhiên vẫn phân ra một phần ý niệm, tu luyện Vạn Niệm Thần Quyết, cảm ngộ áo nghĩa Hủy Diệt bên trong Lôi Kiếp,…

Huyễn đạo, chủ yếu có hai phương hướng phát triển, thứ nhất là công kích Huyễn đạo, tạo thành ảnh hưởng nhất định đối với linh hồn và tinh thần, thứ hai là Huyễn đạo bắt nhốt, lấy Huyễn thuật làm phụ, phối hợp với các loại thủ đoạn công kích khác.

Chẳng qua, Cơ gia đều phổ biến loại Huyễn đạo công kích.

- Trong tàng thư của Cơ gia, lý giải về Huyễn thuật, tuyệt đối là cao cấp nhất.

Trong lòng Triệu Phong thầm than.

Hắn còn nhớ rõ về Mộng Hi của Thiên U Thánh Tông, nàng ta có huyết mạch Mộng Yểm tộc, xếp hạng thứ 339 trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, dùng lực lượng Huyễn thuật, tạo thành ảnh hưởng đối với không gian chân thực.

Đó là năng lực đặc thù của huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, nhưng vẫn có thể quy về Huyễn thuật.

Nếu như tu hành Huyễn đạo đến cảnh giới nhất định, thì cũng có thể có được lực lượng Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

- Chủ nhân!

Ở gần đó, chợt truyền đến thanh âm của Bích Thanh Nguyệt.

- Chuyện gì?

Triệu Phong có thể thông qua Minh Tâm Ấn để trực tiếp trao đổi với Bích Thanh Nguyệt.

- Nếu như chủ nhân muốn nghiên cứu Huyễn đạo, có thể đến Tử Tinh Tháp của Cơ gia một chuyến xem.

Bích Thanh Nguyệt đề nghị.

Tử Tinh Tháp của Cơ gia nổi danh là nơi tu hành Huyễn thuật, linh hồn.

Không ít đệ tử của Cơ gia, đều dùng điểm cống hiến gia tộc để đổi lấy thời gian tiến vào Tử Tinh Tháp.

Nhưng nàng tin rằng, Triệu Phong nhất định không biết gì về Tử Tinh Tháp.

- Tử Tinh Tháp?

Triệu Phong thoáng sững sờ, hắn quả thật không biết gì về việc này.

Ngay lập tức, Bích Thanh Nguyệt liền giảng giải những tình báo có liên quan đến Tử Tinh Tháp cho Triệu Phong.

Sáng sớm hôm sau…

Cơ Lan lại lần nữa đến:

- Triệu Phong, Tinh Ma Thánh Chủ cho mời!

Sau đó, hai người lại đến chỗ mật điện của Tinh Ma Thánh Chủ, bắt đầu tìm hiểu học tập giống như hôm qua.

Trong lòng Cơ Lan cực kỳ kích động, không ngờ ngờ hôm nay nàng lại có thể đến đây, cùng Triệu Phong xem những điển tàng trân quý này.

Đồng thời, Cơ Lan cũng đã suy đoán được dụng ý của Tinh Ma Thánh Chủ.

Nàng biết rõ, Tinh Ma Thánh Chủ làm vậy là muốn nàng và Triệu Phong có cơ hội ở chung.

Trong lòng Cơ Lan có chút bất đắc dĩ, không thể phủ nhận, tuyệt thế thiên tài giống như Triệu Phong, tuyệt đối có thể khiến bất kỳ nữ tử nào động tâm.

Nhưng nàng không nắm chắc là có thể khiến Triệu Phong thích nàng.

Mặt khác, Cơ Lan cũng hết sức kinh ngạc, không biết tại sao Tinh Ma Thánh Chủ lại coi trọng Triệu Phong như thế.

Ánh sáng dần tối đi, trong phòng cũng trở nên tối mịt.

- Tinh Ma tiền bối, vãn bối muốn xem một ít nội dung bên giá sách bên phải!

Triệu Phong chợt truyền âm cho Tinh Ma Thánh Chủ ở trong phòng.

- Ồ?

Thân ảnh Tinh Ma Thánh Chủ, chỉ trong chốc lát đã đến bên cạnh Triệu Phong, trên mặt lộ ra một tia chờ mong.

Triệu Phong đã sớm ghi chép lại Minh Đồng Bí Điển, giao cho Tinh Ma Thánh Chủ.

- Minh Đồng Bí Điển? Tử Vong Minh Đồng?

Tinh Ma Thánh Chủ iếp nhận lấy điển tịch trong tay Triệu Phong, đọc qua một lượt.

- Triệu tiểu hữu, những tri thức lý luận tại phương diện linh hồn, Tử Vong trong này đều rất mơ hồ, mà nội dung trong đó cũng không có nhiều tác dụng lắm đối với đệ tử của Cơ gia.

Tinh Ma Thánh Chủ mỉm cười, lời nói rất uyển chuyển.

Triệu Phong cũng cười, hắn vốn dĩ không ôm nhiều hi vọng lắm.

Ngày trước hắn đạt được Minh Đồng Bí Điển lúc chỉ mới Tiểu Đan Nguyên Cảnh, cho dù tạo nghệ Đồng thuật của Tử Vong Đại Đế cao thâm, nhưng dù sao vẫn kém hơn so với thế gia huyết mạch đồng tử mạnh nhất.

Tinh Ma Thánh Chủ không xem trọng Minh Đồng Bí Điển, cũng đã nằm trong dự liệu của Triệu Phong.

Thế nhưng, nguyên lý của Thần Mâu Phân Giải, Triệu Phong tuyệt đối sẽ không tiết lộ.

Vậy còn Linh Hồn Luyện Mâu Thuật thì sao?

Triệu Phong suy nghĩ một chút, cũng không lấy nó ra.

Linh Hồn Luyện Mâu Thuật ở trong Thiên Cơ thành, là một trong

những phương pháp Đoạt Mục Cấm Thuật loại linh hồn trân quý nhất.

Hơn nữa, bản thân Đoạt Mục Cấm Thuật gây tốt hại đến thiên đạo, mà bản thân Triệu Phong còn thân mang Thần Linh Nhãn.

Cho nên Triệu Phong lại lấy một loại bí pháp tu luyện linh hồn khác ra.

- Phân Hồn Quyết?

Tinh Ma Thánh Chủ có chút tò mò, tiếp nhận lấy đồ vật trên tay Triệu Phong.

- Tốt!

Tinh Ma Thánh Chủ bỗng nhiên lên tiếng, khiến Cơ Lan ở bên cạnh giật mình không nhẹ.

- Rốt cuộc là bí thuật gì, không ngờ lại khiến Tinh Ma Thánh Chủ kích động như thế.

Trái tim Cơ Lan nhảy lên thình thịch, càng thêm khâm phục Triệu Phong.

Hồi lâu sau, Tinh Ma Thánh Chủ mới khép lại bí điển trong tay, cười nói:

- Triệu tiểu hữu có ba ngày tiến vào giá sách bên phải.

Triệu Phong mỉm cười, mặc dù Phân Hồn Quyết chỉ là pháp quyết có một tầng không trọn vẹn, nhưng dù sao cách nghĩ của pháp quyết này cũng rất lớn mật, sáng tạo ra phương pháp không ai ngờ tới, phá

vỡ truyền thống.

Hơn nữa, con rối máy móc trong Thiên Cơ thành, còn đánh giá nó rất cao, tin rằng Tinh Ma Thánh Chủ cũng là người có nhãn lực.

Ở bên cạnh, tâm thần Cơ Lan thoáng rung động, trong ký ức của nàng, Tinh Ma Thánh Chủ còn chưa từng cho người nào tiến vào giá sách bên phải.

Những thư tịch trân tàng trong đó rất ít, nhưng không phải nghi ngờ đều có giá trị cực cao, vô cùng hiếm thấy.

- Mặt khác, Triệu tiểu hữu nếu muốn hoàn thiện Phân Hồn Quyết, có lẽ trong đó có thứ mà ngươi cần đấy!

Tinh Ma Thánh Chủ nhắc nhở một câu, sau đó liền trực tiếp rời đi.

…

Tại một cung điện cảnh sắc hoa lệ khác trong Cơ gia.

- Tằng tổ phụ, tên Triệu Phong kia dám ra tay với ta, khiến Liên nhi mất hết thể diện rồi.

Cơ Liên quỳ gối tại bên ngoài đại điện, nói.

- Ngươi mới làm mất mặt của Cơ gia.

Một thanh âm già nua mông mông lung lung, vang lên trong hư không.

- Vâng, Liên nhi biết mình sai, thế nhưng… thế nhưng tên Triệu Phong kia…

Trái tim Cơ Liên đập mạnh một cái, tiếp tục nói.

- Hắn là khách nhân mà Tinh Ma mang đến.

Thanh âm già nua kia, trực tiếp cắt ngang lời nói của Cơ Liên.

Cơ Liên lập tức ngẩn người, ánh mắt hiện lên một tia thất vọng, không nói gì thêm nữa.

- Chẳng qua, Cơ gia ta là thế lực sau lưng Bát hoàng tử, Tinh Ma không thương lượng với ta mà đã giao hảo với thế lực sau lưng Cửu hoàng tử…

Thanh âm già nua lại lần nữa truyền đến.

Chương 1001: Luân Hồi Tử Đồng

Lúc này, trước giá sách bên phải, đạo kết giới trận pháp bạch sắc đã biến mất.

Triệu Phong trực tiếp bước vào, trái tim Cơ Lan đập mạnh một cái, mặc dù kết giới đã không còn, nhưng không được Tinh Ma Thánh Chủ cho phép, nàng cũng không dám tiến vào.

Triệu Phong tùy ý cầm lấy một bản điển tịch đọc qua.

- Phân tích Viêm lực Đồng thuật?

Triệu Phong thoáng sững sốt.

Nội dung trong giá sách bên trái, phần lớn đều là thư tịch lấy Huyễn đạo làm chủ, trợ giúp đệ tử Cơ gia tu luyện Tử Tinh Đồng.

Còn bên phải, thì lại bao hàm toàn diện, tất cả chủng loại hình thái Đồng thuật và tri thức lý luận, đều có một ít.

Triệu Phong vừa đọc vừa tìm kiếm thứ mình cảm thấy hứng thú.

- Tìm được rồi, Luân Hồi Tử Đồng!

Trong những thư tịch ít ỏi này, Triệu Phong liền rất nhanh tìm được thứ mà hắn cần tìm.

- Luân Hồi Chi Mâu, ẩn chứa áo nghĩa đồng tử Thiên Địa Luân Hồi,

có thể rút lấy linh hồn của người sắp chết đang tiêu tán trong Thiên Địa Luân Hồi, cải tạo phục sinh trong Tử Chi Luân Hồi…

Triệu Phong liền xem kỹ trọn vẹn quyển thư tịch này.

Luân Hồi Chi Mâu có liên quan đến quy tắc bản nguyên trong thiên địa, mà Tử Chi Luân Hồi là tồn tại đặc biệt, càng không thể phục chế.

Bởi vậy, đối với sự đặc thù của Đồng thuật Luân Hồi Chi Mâu, cho dù lý luận phân tích có kỹ càng chính xác đến đâu thì đồng tử khác cũng không thi triển được.

- Muốn "phục sinh" một người nào đó, trước hết phải gieo xuống ấn ký Luân Hồi lên người kẻ đó.

Triệu Phong lập tức bừng tỉnh đại ngộ.

Chỉ có linh hồn bị gieo xuống ấn ký Luân Hồi, thì Luân Hồi Chi Mâu mới có thể rút lấy linh hồn đang tiêu tán, phục sinh theo quy tắc Thiên Địa Luân Hồi.

Mà lực lượng Luân Hồi, thì không đâu không có, năng lực Khóa Không rất mạnh, cho dù xa đến mấy ức dặm, cũng có thể hoàn thành được.

Bởi vậy, mặc dù thời điểm Tử Vong Đại Đế tự bạo rất xa Đại Lục Vực, nhưng vẫn có thể "phục sinh" được.

- Như vậy cũng có nghĩa là không phải bất kỳ người nào bị chết thì cũng có thể thông qua Luân Hồi Chi Mâu mà phục sinh.

Thần sắc Triệu Phong thoáng ảm đạm, tiếp tục xem.

- Linh hồn thể phục sinh từ trong Tử Chi Luân Hồi, không thể đoạt xá hay tiến vào sinh mạng thể khác, chỉ có thể ký túc trong Luân Hồi Bất Diệt Thể mà Luân Hồi Chi Mâu tạo ra. Luân Hồi Bất Diệt Thể cũng là do Tử Chi Luân Hồi tạo ra, cho nên mới bất tử bất diệt…

Trong lòng Triệu Phong thầm khiếp sợ, dường như đã hiểu được một chút.

Thiên Địa có Luân Hồi, mà Luân Hồi Chi Mâu lại nắm giữ quy tắc Thiên Địa Luân Hồi.

Như vậy có nghĩa là Luân Hồi Chi Mâu có một hệ thống thế giới độc lập.

Tất cả mọi thứ trong Tử Chi Luân Hồi, đều thoát ly khỏi thế giới này.

Mà kẻ có được Luân Hồi Chi Mâu, cũng chính là chúa tể Tử Chi Luân Hồi.

- Trong Thần Mâu của ta, dường như cũng có một thế giới riêng.

Triệu Phong suy nghĩ một chút, đột nhiên nhớ tới Mộng cảnh Thái Cổ.

Thế nhưng, Mộng cảnh Thái Cổ cũng không chịu sự khống chế của Triệu Phong.

Có lẽ lúc Thần Mâu của Triệu Phong triệt để thức tỉnh thì hắn mới có thể trở thành chúa tể của thế giới đó.

Mặt khác, Triệu Phong cũng từng phát hiện trong Tử Vong Chi Mâu, dường như có một không gian Tử Vong, nhưng hắn còn chưa hiểu rõ năng lực của nó lắm.

- Nói vậy có lẽ Bát Đại Thần Mâu và huyết mạch truyền thừa của nó, dường như đều có một thế giới quy tắc riêng.

Thông qua lý giải về Luân Hồi Chi Mâu, Triệu Phong lại càng tăng thêm nhận thức của bản thân.

Hắn cũng có nhận thức càng sâu hơn đối với Bát Đại Thần Mâu.

Một lúc lâu sau, Triệu Phong đã xem xong toàn bộ.

- Toàn bộ bản thư tịch Luân Hồi Tử Đồng này đều giới thiệu về Tử Chi Luân Hồi, còn về Sinh Chi Luân Hồi thì chỉ nhắc đến một chút, đó là: Sau khi Tử Vong trong một thời gian nhất định, Sinh Chi Luân Hồi sẽ có biện pháp khiến cho người đó Luân Hồi trùng sinh.

Tâm thần Triệu Phong lập tức rung động.

Quả thật, Luân Hồi Chi Mâu trong truyền thuyết có năng lực “Khởi tử hồi sinh”.

Nhưng cũng không phải là cứu sống lại, mà là dùng một phương thức khác để phục sinh.

- Loại phương thức này, dường như hoàn toàn giống với cách mà Liễu Cầm Hâm tân sinh.

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm.

Nói tóm lại, Triệu Phong đã hiểu rõ nhất định về năng lực của Luân Hồi Chi Mâu.

Không cần phải bàn cãi, Triệu Phong không muốn đối địch với Luân

Hồi Chi Mâu.

Sau khi đọc xong Luân Hồi Tử Đồng, Triệu Phong liền dùng thời gian còn lại tập trung vào những thư tịch khác.

Độ quý hiếm của mỗi bản thư tịch ở đây, đều không kém hơn Luân Hồi Tử Đồng.

Không lâu sau…

Triệu Phong lại nhìn về phía một bản cổ tịch trong tay – Phục Hồn Thần Quyết.

Triệu Phong còn chưa xem nội dung bên trong, thì đã bị tên của người biên soạn Phục Hồn Thần Quyết hấp dẫn sự chú ý.

- Không ngờ lại là người biên soạn Vạn Niệm Thần Quyết và Phân Hồn Quyết.

Lúc này, Triệu Phong xem như đã hiểu ý của Tinh Ma Thánh Chủ, chỉ hi vọng là bản cổ tịch này đầy đủ.

Sau đó, Triệu Phong bắt đầu lật xem.

- Thật kỹ càng…

Triệu Phong sợ hãi thán phục một câu.

Phục Hồn Thần Quyết này không chỉ là một pháp quyết tu luyện, mà còn bao hàm rất nhiều tâm đắc tu luyện và phân tích lý luận.

Bản pháp quyết này có thể ngưng luyện linh hồn, nhưng tác dụng chủ yếu, lại là tăng cường năng lực tự phục hồi của linh hồn.

Linh hồn và thân thể bình thường, đều có năng lực tự phục hồi nhất định, lúc bị thương thì mới biểu hiện ra, chẳng qua, tốc độ phục hồi của linh hồn rất chậm.

Bởi vậy, đa số người đều mang theo những dược liệu trị liệu linh hồn.

- Tác dụng thực tế của bản Phục Hồn Thần Quyết này cũng không lớn lắm.

Triệu Phong lập tức đánh giá.

Cho dù có tu luyện Phục Hồn Thần Quyết, thì năng lực tự khôi phục của nó vẫn kém hơn so với một số trân tài trị thương linh hồn.

Hơn nữa, tu luyện Phục Hồn Thần Quyết còn rất khó, cho dù là người am hiểu lĩnh vực linh hồn, cũng chưa chắc có thể làm được.

Thế nhưng, hàng chữ cuối cùng của bản pháp quyết này, lại hấp dẫn sự chú ý của Triệu Phong.

- Tu luyện Phục Hồn thần Quyết, có thể đề cao xác xuất thành công khi tu luyện Phân Hồn Quyết.

Triệu Phong vẫn hết sức coi trọng đối với Phân Hồn Quyết.

Thậm chí, sau khi đọc xong bản cổ tịch này, Triệu Phong còn phát hiện tu luyện Vạn Niệm Thần Quyết, có thể tăng cường xác xuất tu luyện Phục Hồn Thần Quyết.

- Xem ra, Phân Hồn Quyết cũng không phải là phần tiếp theo của Vạn Niệm Thần Quyết, ở giữa không ngờ còn có bản Phục Hồn Thần

Quyết. này.

Triệu Phong lập tức ghi nhớ toàn bộ nội dung của Phục Hồn Thần Quyết.

Cũng may là phẩm cấp của bản pháp quyết này không cao, với tạo nghệ linh hồn của Triệu Phong hiện nay, cộng thêm năng lực học tập siêu cường, tin rằng không lâu sau là có thể hoàn toàn luyện thành nó.

- Có lẽ, trước khi người kia biên soạn ra Phân Hồn Quyết, lại phát hiện người bình thường căn bản không thể tu luyện được, cho nên mới sáng tạo ra Vạn Niệm Thần Quyết và Phục Hồn Thần Quyết.

Như vậy, Triệu Phong xem như đã hiểu được sự trân quý của Phân Hồn Quyết.

Khó trách là con rối máy móc trong Thiên Cơ thành lại nói rằng, Phân Hồn Quyết nguyên vẹn ít nhất cũng là Thiên cấp đỉnh phong.

Trước khi tu luyện Phân Hồn Quyết, còn phải tu luyện hai quyển pháp quyết trụ cột, mà yêu cầu đối với hai quyển pháp quyết trụ cột này, đều cao tới dọa người. Ví dụ như Đoan Mộc Thanh đã tu luyện Vạn Niệm Thần Quyết mấy ngàn năm, còn chưa tu luyện được tới tầng thứ tư.

Cũng may mà Triệu Phong đã gần tu thành Vạn Niệm Thần Quyết, đồng thời cũng tin chắc có thể tu thành Phục Hồn Thần Quyết trong thời gian ngắn.

Triệu Phong không khỏi càng thêm coi trọng Phân Hồn Quyết hơn.

- Khó trách Tinh Ma Thánh Chủ lại cảm thấy hứng thú với Phân Hồn

Quyết như vậy, có lẽ Tinh Ma Thánh Chủ cũng hiểu rõ nhất định về Vạn Niệm Thần Quyết, mà chính hắn còn có cả Phục Hồn Thần Quyết.

Triệu Phong không khỏi tự hỏi, không biết có phải Tinh Ma Thánh Chủ cũng muốn tu luyện Phân Hồn Quyết hay không.

Lúc Triệu Phong đang ghi nhớ toàn bộ nội dung của Phục Hồn Thần Quyết, thanh âm của Tinh Ma Thánh Chủ chợt vang lên:

- Xem ra tiểu hữu hôm nay thu hoạch được rất nhiều, ngày mai lại đến tiếp đi!

Cơ Lan thoáng nhìn qua giá sách trước mặt Triệu Phong, trong mắt lộ ra một tia khát vọng.

Triệu Phong đặt cổ thư trong tay xuống, khiêm tốn nói:

- Nghe nói Tử Tinh Tháp của Cơ gia rất nổi danh, có tác dụng trợ giúp rất lớn đối với việc tu hành Huyễn thuật và ngưng luyện linh hồn.

- Ha ha, cũng được, để lão phu tặng ngươi một khối Tử Tinh Thông Hành Lệnh.

Nói xong, liền có một khối lệnh bài Lục Tinh tử sắc bay tới trước mặt Triệu Phong.

- Tử Tinh Thông Hành Lệnh.

Cơ Lan lập tức giật mình.

Phải biết rằng, tại Cơ gia, đệ tử đều phải thông qua cống hiến cho gia tộc thì mới có thể tiến nhập Tử Tinh Tháp, hơn nữa thời gian cũng

rất có hạn.

Tử Tinh Thông Hành Lệnh chỉ xuất hiện khi ban thưởng do lấp đại công cho gia tộc hoặc thi đấu trong gia tộc mà thôi.

- Cảm tạ tiền bối.

Triệu Phong tiếp nhận lệnh bài, ôm quyền cảm tạ.

Sau đó, Triệu Phong và Cơ Lan lại rời khỏi mật điện của Tinh Ma Thánh Chủ.

Ban đêm, Triệu Phong bắt đầu tu luyện Vạn Niệm Thần Quyết, đồng thời hắn cũng bắt tay vào tu luyện Phục Hồn Thần Quyết.

- Pháp quyết có thể tăng cường năng lực phục hồi linh hồn, cũng giống với Luyện Thể ở phương diện thân thể.

Triệu Phong đoán chừng, không mất mấy tháng nữa là Vạn Niệm Thần Quyết có thể tu thành.

Mà lần đầu tiếp xúc với Phục Hồn Thần Quyết, tốc độ tu luyện của Triệu Phong đã cực kỳ kinh người, chỉ trong một đêm đã luyện tới tầng thứ ba.

Sau khi tu luyện Phục Hồn Thần Quyết., Triệu Phong liền phát hiện trong linh hồn thể của mình, đã có một tia “hoạt tính” khó diễn tả bằng lời.

Sáng sớm hôm sau, Cơ Lan đúng hạn mà tới.

- Triệu Phong, để ta dẫn ngươi đến Tử Tinh Tháp.

Thật ra, đây là do Tinh Ma Thánh Chủ phân phó, nhưng Cơ Lan cũng không để ý lắm.

Bởi vì nhờ Triệu Phong, trong hai ngày qua, nàng mới được ở lại mật điện của Tinh Ma Thánh Chủ để xem thư tịch.

Nhưng số thư tịch mà nàng thực sự nhớ được, thì lại không đến mười bản.

- Đi thôi!

Triệu Phong rời khỏi phòng.

Nhờ có sự tồn tại của Tử Tinh Tháp, cho nên đệ tử của Cơ gia mới có thể ưu tú như thế, tại phương diện Huyễn đạo và linh hồn, đều có trụ cột thâm sâu vững chắc.

Một vài thế lực ngoại giới, cũng thường bỏ ra một lượng lớn tài nguyên, để đổi lấy tư cách tiến vào Tử Tinh Tháp của Cơ gia.

Đây cũng là bởi vì trong Bát đại thế gia, có một vài thế gia đã dần dần bị cô lập, thực lực không bằng xưa, chỉ còn lại danh vọng mà thôi.

Bát đại thế gia đều có thứ căn bản để lập thân, bọn họ dựa vào bản lĩnh của mình, tạo nên nhiều mối quan hệ với các thế lực ngoại giới.

Tử Tinh Tháp được xây dựng ở nội tộc của Cơ gia, cho nên có rất nhiều đệ tử lui tới.

Mà tin tức Triệu Phong đến Cơ gia, ngày hôm qua đã truyền ra ngoài.

- Mau nhìn, là Triệu Phong kìa!

- Chẳng lẽ Cơ Lan lại xem trọng Triệu Phong?

- Không có khả năng, ta thấy Cơ Liên chắc chắn sẽ nhanh chóng đến tìm Triệu Phong gây phiền toái thôi.

Xung quanh lại nhao nhao nghị luận.

Cường giả hệ Linh Hồn có năng lực cảm ứng rất mạnh, tất nhiên Cơ Lan cũng có thể nghe thấy những lời này, vì vậy gương mặt thoáng đỏ lên.

So với Cơ Liên, Triệu Phong quả thật tốt hơn rất nhiều, cho nên tâm tư của Cơ Lan cũng rất miên man bất định.

- Trưởng lão, chúng ta muốn tiến vào Tử Tinh Tháp.

Trước Tử Tinh Tháp, Cơ Lan nói vài câu với một Trưởng lão phụ trách.

Đồng thời, Triệu Phong cũng lấy ra Tử Tinh Thông Hành Lệnh.

- Ồ? Tử Tinh Thông Hành Lệnh.

Một tên Trưởng lão nhìn về phía Triệu Phong, trong lòng thoáng kinh ngạc.

- Các ngươi có thể tiến vào.

Hai người cùng nhau tiến vào Tử Tinh Tháp, không giống như Triệu Phong, Cơ Lan phải tiêu hao rất nhiều cống hiến gia tộc mới được tiến vào.

Tiến vào Tử Tinh Tháp, trước mắt liền trở nên mơ hồ.

Trước mắt chỉ có sương mù tử sắc dày đặc, bên dưới mặt đất, cứ cách một khoảng, lại có một người ngồi xếp bằng trên mặt đất.

Mà trong tầng thứ nhất của Tử Tinh Tháp, gần như ngồi chật kín đệ tử của Cơ gia, phần lớn đều là Chân Linh Cảnh.

Chương 1002: Huyễn Cấm Mê Vực

Gần chỗ Triệu Phong.

- Cơ Liên, tên tiểu tử kia đến Tử Tinh Tháp rồi.

Một tên đệ tử chạy tới trước mặt Cơ Liên thông báo.

- Cơ Thịnh Danh, Triệu Phong tới Tử Tinh Tháp rồi.

Cơ Liên nhíu mày, dường như Tinh Ma Thánh Chủ rất xem trọng Triệu Phong, không ngờ còn cho Triệu Phong quyền thông hành trong Tử Tinh Tháp.

- Chúng ta ở bên ngoài Tử Tinh Tháp chờ hắn.

Bên cạnh Cơ Liên, có một nam tử trung niên mặc hắc y, ánh mắt sắc bén.

- Mặt khác, Cơ Lan cũng đi cùng Triệu Phong.

Tên đệ tử này thấp giọng nói.

Cơ Liên nhất thời nhíu chặt mày, trong lòng giận dữ.

- Chúng ta đi.

Cơ Liên vung tay áo lên, thấp giọng quát.

Hắn ở trong Cơ gia, chưa bao giờ chịu khuất nhục, tất nhiên cũng sẽ không dễ dàng buông tha cho Triệu Phong.

Tằng tổ phụ của Cơ Liên, sẽ không vì Cơ Liên mà ra tay với tiểu bối như Triệu Phong, hơn nữa, nói thế nào đi nữa thì Triệu Phong cũng là khách nhân mà Tinh Ma Thánh Chủ mời về.

Nhưng tằng tổ phụ của Cơ Liên lại để cho Nhị đệ tử của mình là Cơ Thịnh Danh đi theo Cơ Liên, ngoài ra cũng không nói gì nhiều.

Cơ ThịnhThanh là cường giả Chuẩn Thánh Chủ giống như Cơ Đăng Thiên.

Cơ Liên cũng không tin là lần này hắn còn không giáo huấn được Triệu Phong.

- Cơ Thịnh Danh, đến lúc đó đừng xuống tay quá nặng.

Cơ Liên lộ ra nụ cười hung ác nham hiểm.

Ngày đó, Triệu Phong đã khiến mất hết thể diện trước mặt Cơ Lan.

Lần này, hắn muốn khiến Triệu Phong càng mất thể diện hơn trước mặt Cơ Lan, để xem Triệu Phong dựa vào cái gì mà thân cận với Cơ Lan nữa.

Trong Tử Tinh Tháp.

Triệu Phong và Cơ Lan chậm rãi dạo quanh.

Trong Tử Tinh Tháp tầng thứ nhất, đều là đệ tử Chân linh Cảnh.

Mắt trái của Triệu Phong quét qua một lượt liền phát hiện, xung

quanh mỗi cái bồ đoàn ở đây, đều có một vài trận pháp tinh diệu.

- Mỗi vị trí trong Tử Tinh Tháp, đều có không gian trận pháp ngăn cách với ngoại giới.

Cơ Lan liền giải thích cho Triệu Phong.

Triệu Phong gật đầu, nếu như không có những trận pháp này ngăn cách, thì cũng không có tác dụng tiềm tu rồi.

Trên tầng thứ hai của Tử Tinh Tháp.

Ở đây vẫn chật kín người, đều là đệ tử Tiểu Đan Nguyên Cảnh của Cơ gia.

Triệu Phong và Cơ Lan một đường đi lên, thoáng cái đã đi tới tầng thứ bảy.

Trước mắt đều là sương mù màu tím dày đặc, gần dày đặc như nước, tràn ngập khắp toàn bộ không gian.

Trên tầng thứ bảy, có tổng cộng mười cái bồ đoàn, hiện tại chỉ có sáu cái bồ đoàn là có người, trong đó còn có một người mà Triệu Phong rất quen thuộc, chính là Cơ Đăng Thiên.

- Tầng thứ bảy của Tử Tinh Tháp là nơi thích hợp cho Đại Đế Hư Thần Cảnh tu luyện.

Cơ Lan nói xong, liền đi đến một bồ đoàn gần đó.

Mặc dù thực lực của Cơ Lan đã vượt qua Đại Đế bình thường.

Nhưng tầng thứ tám là nơi tu hành của Huyền Quang Cảnh, trừ phi

cảnh giới linh hồn của Cơ Lan đạt tới cấp độ Thánh Chủ, bằng không, khi tiến vào tầng thứ tám, có lẽ ngay cả một nhịp hô hấp cũng không kiên trì nổi.

Về điểm này, tất cả mọi người tiến vào Tử Tinh Tháp đều biết rõ, sương mù màu tím dày đặc trong không khí, có hiệu quả thôi miên tạo ảo giác, càng lên tầng cao hơn thì hiệu quả lại càng tăng.

Mà tầng thứ tám, chính là sương mù dày đặc có thể thôi miên cả Thánh Chủ, chỉ là cấp bậc Đại Đế thì tất nhiên không dám đi lên.

Triệu Phong cũng không nói gì, chỉ đi tìm một cái bồ đoàn, kiểm tra hiệu quả.

Lúc ngồi lên bồ đoàn, cảnh tượng xung quanh Triệu Phong lập tức thay đổi, chỉ có sương mù màu tím dày đặc tùy ý bốc lên, xung quanh không còn bất kỳ người nào khác.

- Sương mù màu tím này, dường như là chịu sự khống chế của ý chí linh hồn của ta.

Chỉ trong nháy mắt, Triệu Phong đã phát hiện ra sự độc đáo của Tử Tinh Tháp.

Vụt vụt vụt...

Ý chí linh hồn của Triệu Phong nhanh chóng thao túng sương mù dày đặc xung quanh.

Chỉ chốc lát sau.

Xung quanh Triệu Phong liền trở thành một tòa mê cung màu tím to lớn, bên trên cuồn cuộn Phong Lôi.

- Quả đúng là nơi tuyệt hảo để cường giả Huyễn đạo mô phỏng Lĩnh Vực và Tiểu Thế Giới.

Triệu Phong lập tức tán thưởng.

Nơi này có thể thực thể hóa linh hồn, rất thuận lợi cho việc đắp nặn Lĩnh Vực, kiểm tra những chỗ thiếu hụt trong Lĩnh Vực của mình.

Đồng thời, hắn có thể cảm giác được, xung quanh bồ đoàn, sương mù dày đặc ảnh hưởng tới linh hồn, tốc độ xâm nhập lại càng hung mãnh hơn.

Sương mù dày đặc này chỉ khiến người ta sinh ra ảo giác, tăng áp lực tinh thần, quả thực còn có tác dụng ngưng luyện linh hồn.

Đầu tiên, Triệu Phong ở trong này hoàn thiện Huyễn Thành Lĩnh Vực của hắn.

Bởi vì, nếu có thể, sau này Triệu Phong còn định đắp nặn Huyễn Thành Lĩnh Vực thành một Tiểu Thế Giới khác.

Mặt khác, Triệu Phong cũng đồng thời tu luyện Vạn Niệm Thần Quyết và Phục Hồn Thần Quyết.

Vạn Niệm Thần Quyết sắp viên mãn, mà tiến độ tu luyện Phục Hồn Thần Quyết, cũng cực kỳ nhanh.

Không lâu nữa, Triệu Phong đã có thể thử tu luyện Phân Hồn Quyết rồi.

Tại sao Triệu Phong phải thử tu luyện pháp quyết linh hồn chỉ có tầng thứ nhất mà lại cực kỳ nguy hiểm này?

Nguyên nhân có 3 chỗ: Thứ nhất, con rối máy móc của Thiên Cơ thành đánh giá Phân Hồn Quyết rất cao, hơn nữa, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, cũng rất thuần thục trong việc suy diễn pháp quyết.

Thứ hai, Vạn Niệm Thần Quyết đã sắp viên mãn, đây chính là pháp quyết mang đến cho Triệu Phong nhiều lợi ích nhất, đáng tin cậy nhất.

Như vậy, dùng Vạn Niệm Thần Quyết và Phục Hồn Thần Quyết làm cơ sở cho Phân Hồn Quyết, thì sẽ cường hãn đến mức nào?

Thứ ba, phương pháp tu luyện phân liệt linh hồn của Phân Hồn Quyết, cực kỳ hấp dẫn Triệu Phong, một khi Triệu Phong thử nghiệm thành công, như vậy thì vấn đề bài xích Tử Vong Chi Mâu của Thần Mâu cũng có thể được giải quyết hoàn mỹ.

Nói cách khác, một khi Triệu Phong tu luyện Phân Hồn Quyết, phân hồn thành công, hắn có thể dung luyện Tử Vong Chi Mâu vào một phần linh hồn được phân ra.

Triệu Phong cũng không tin rằng linh hồn mà hắn phân liệt ra cũng có Thần Linh Nhãn.

Hắn vẫn luôn tin rằng, Thần Linh Nhãn và Bát Đại Thần Mâu cũng giống nhau, đều là tồn tại duy nhất.

Thời gian chậm rãi trôi qua, chớp mắt đã đến buổi trưa.

Cơ Lan rời khỏi bồ đoàn, thấy Triệu Phong vẫn còn đang tu luyện.

- Ý chí linh hồn của Triệu Phong rất có thể đã đạt tới Thánh Chủ rồi, ở trong này tu luyện vài ngày cũng không có vấn đề.

Cơ Lan thầm cảm thán một câu.

Nàng lấy ra một ít trân tài tinh lọc linh hồn, sau khi ăn xong, lại trở về bồ đoàn.

Ngay cả Cơ Lan cũng không phát hiện ra, tiến độ tu luyện của Triệu Phong so với trước kia, đã nhanh hơn rất nhiều.

Ngày hôm sau, Cơ Lan trở lại tầng thứ sáu, tĩnh dưỡng một thời gian, sau đó mới quay trở lại tầng thứ bảy.

Mà lúc này, Triệu Phong vẫn ngồi yên như cũ, không nhúc nhích chút nào.

- Huyễn Thành Lĩnh Vực gần như hoàn mỹ rồi.

Triệu Phong rất hài lòng.

Càng củng cố Lĩnh Vực, đắp nặn Tiểu Thế Giới, thì lại càng thuận lợi, cường đại hơn.

Đồng thời, trong hai ngày tu luyện này, ý chí linh hồn của Triệu Phong cũng đạt tới cấp độ Thánh Chủ, lại càng ngưng luyện và tinh thuần hơn.

Mặt khác, Huyễn thuật trong đầu Triệu Phong, cũng đã cơ bản thành hình.

Kết hợp Huyễn Cấm Chi Nhãn và Tử Tinh Mê Loạn, trở thành Huyễn Cấm Mê Vực.

Huyễn Cấm Mê Vực có thể kéo địch nhân vào trong Huyễn thế giới

mà Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đắp nặn, hơn nữa còn có thể ngăn cách ý niệm linh hồn và thân thể của đối phương, mê hoạch ngũ quan, khiến người trúng thuật cho rằng hết thảy mọi thứ đều là sự thật.

Giống như lúc trước, hắn thi triển Huyễn Cấm Mê Vực với Cơ Liên, chỉ cần một cái liếc mắt đã có thể kéo Cơ Liên vào Huyễn thế giới, trầm luân hơn mười năm.

Ngày thứ ba, Cơ Lan cuối cùng cũng không kiên trì được nữa, nếu như tiếp tục ở lại trong Tử Tinh Tháp, e rằng sẽ tạo thành tổn thương khó phục hồi đối với linh hồn của nàng.

Đột nhiên, Triệu Phong cũng mở mắt, đứng dậy rời khỏi bồ đoàn.

- Thế nào? Muốn rời khỏi rồi chứ?

Cơ Lan cười hỏi.

Nàng tin rằng, Triệu Phong nhất định đã thể nghiệm được sự bất phàm của Tử Tinh Tháp.

Lần đầu tiên tiến vào Tử Tinh Tháp, có lẽ có chút không thích ứng, không thể ở lại được lâu.

- Ngươi đi trước đi!

Triệu Phong lạnh nhạt nói, sau đó đi sâu vào bên trong.

- Ngươi muốn làm gì? Nơi đó là… lối vào tầng thứ tám.

Cơ Lan lập tức khiếp sợ.

Triệu Phong ở lại ba ngày trong tầng thứ bảy của Tử Tinh Tháp, còn định tiến vào tầng thứ tám?

Phải biết rằng, đệ tử của Cơ gia, muốn đi vào tầng cao hơn, đều phải ở trạng thái hoàn hảo như lúc tiến vào, như vậy mới có thể ở trong lâu hơn.

- Triệu Phong có lẽ muốn đi xem tầng thứ tám một chút.

Cơ Lan liền bật cười.

Dù sao thì sau khi Triệu Phong rời khỏi nơi này, cũng không còn cơ hội tiến vào Tử Tinh Tháp nữa.

Khoảng giữa của tầng thứ bảy thông tới tầng thứ tám, có rất nhiều kết giới trận pháp.

Nhưng những kết giới này, không phải là ngăn đệ tử tiến vào, mà là ngăn cách tầng sương mù dày đặc của tầng dưới.

Triệu Phong đi thông qua trận pháp, liền trực tiếp đi lên tầng thứ tám.

Nếu như ở tầng thứ bảy, tầm nhìn của Triệu Phong chỉ còn năm thước.

Vậy thì ở tầng thứ tám, tầm nhìn của Triệu Phong chỉ còn lại một thước, cho dù thúc dục năng lực nhìn xuyên của mắt trái, cũng không thể thấy rõ toàn bộ tầng này.

Chỉ chốc lát sau, cảnh tượng trước mắt Triệu Phong đã trở nên hỗn loạn, phảng phất như trong sương mù ẩn giấu rất nhiều Hồng Hoang mãnh thú.

- Quả nhiên không đơn giản.

Tâm thần Triệu Phong kích động, lập tức vận chuyển ý chí linh hồn cấp Thánh Chủ và Vạn Niệm Thần Quyết.

Nhất thời, hết thảy cảnh tượng trước mắt liền khôi phục lại như thường, biến thành biển sương mù màu tím dày đặc.

Sở dĩ Triệu Phong mạo hiểm tiến vào tầng thứ tám, là vì hắn phát hiện ở trong Tử Tinh Tháp tu luyện Phục Hồn Thần Quyết, hiệu quả cực kỳ kinh người.

Hơn nữa ý chí linh hồn của Triệu Phong, đã dừng lại ở cấp độ Thánh Chủ này rất lâu rồi, tu luyện trong tầng thứ tám của Tử Tinh Tháp, sẽ giúp hắn ngưng luyện linh hồn hiệu quả hơn.

Tiếp đó, Triệu Phong lại tìm một cái bồ đoàn để ngồi xuống.

Mà lúc này, bên ngoài Tử Tinh Tháp, Cơ Liên và Cơ Thịnh Danh đều có chút mất kiên nhẫn.

Ở gần đó, những đệ tử của Cơ gia chờ xem kịch vui, cũng bắt đầu tản đi.

Bỗng nhiên.

Trên tầng thứ tám của Tử Tinh Tháp, chợt lóe lên một tia sáng màu tím, thắp sáng cả tầng thứ tám.

Nhất thời, tất cả đệ tử ở gần đó đều lập tức chấn động, thoáng dừng bước chân.

Tử Tinh Tháp có tổng cộng chín tầng, chỉ khi có đệ tử ở trong tầng

nào tu luyện thì tầng đó mới có thể phát sáng.

Mà lúc này, không ngờ tầng thứ tám của Tử Tinh Tháp lại lóe sáng, điều này chứng tỏ đang có người ở trong tầng thứ tám tu luyện.

Thế nhưng, tầng thứ tám là nơi tu luyện của Thánh Chủ.

- Không ngờ tầng thứ tám lại sáng lên.

- Chẳng lẽ ý chí linh hồn của một vị thiên tài nào đó trong Cơ gia chúng ta, đã đạt tới trình độ Thánh Chủ rồi?

- Ta nhớ là Cơ Đăng Thiên vẫn ở trong đó, chẳng lẽ là hắn?

Những đệ tử của Cơ gia tụ tập gần đó, đều mồm năm miệng mười, không ngừng xôn xao nghị luận.

Bởi vì, gần đây, cũng không có cường giả cấp Thánh Chủ nào tiến vào Tử Tinh Tháp.

Bởi vậy cho nên bọn họ mới phỏng đoán rằng, có lẽ là cường giả trong Cơ gia tu luyện ở tầng thứ bảy vừa đột phá, cho nên mới tiến vào tầng thứ tám.

Mà Cơ Đăng Thiên lại là Chuẩn Thánh Chủ mạnh nhất của Cơ gia, cho nên khả năng này cũng rất lớn.

- Cái gì? Cơ Đăng Thiên?

Sắc mặt Cơ Thịnh Danh lập tức trầm xuống.

Cơ Đăng Thiên quả thật mạnh hơn hắn một chút, bằng không thì danh ngạch tham gia thí luyện Thái Tử đã là của hắn rồi.

Hiện nay, Cơ Đăng Thiên từ trong thí luyện Thái Tử trở về, dường như có kỳ ngộ, chỉ mới tu luyện một đoạn thời gian, không ngờ đã dựng dục ra ý chí cấp Thánh Chủ, điều này khiến cho Cơ Thịnh Danh căm tức vô cùng.

Cũng may, trước mắt còn chưa thể xác định được rõ ràng, nói không chừng Cơ Đăng Thiên muốn thử tiến vào tầng thứ tám xem thế nào, có lẽ chỉ chốc lát thôi là ánh sáng trên tầng thứ tám sẽ tắt thôi.

- Cơ Lan?

Cơ Liên đột nhiên mỉm cười, tâm tình cực kỳ kích động.

- Triệu Phong đâu?

Cơ Liên đột nhiên phát giác có gì đó không đúng, không ngờ Triệu Phong lại không đi ra cùng Cơ Lan.

- Hắn vẫn còn ở trong đó.

Cơ Lan chỉ trả lời đơn giản, sau đó đi tới bên cạnh.

Cơ Lan thấy Cơ Liên và Cơ Thịnh Danh đi cùng nhau, liền biết được ý đồ của hai người.

Nhưng nàng lại không lo lắng cho Triệu Phong, ngược lại còn lo lắng cho hai người bọn họ.

- Đáng giận, tên Triệu Phong này…

Hai mắt Cơ Liên lúc này đã tràn ngập lửa giận.

Hắn đột nhiên phát hiện Cơ Lan hình như định ở đây chờ Triệu Phong đi xuống.

Chương 1003: Pháp Quyết Viên Mãn

Cơ Lan cũng ở trong Tử Tinh Tháp chờ đợi một hồi, mới hiểu rằng Triệu Phong không phải chỉ tới tầng thứ tám nhìn xem, mà là thật sự ở trong đó tu luyện.

Lúc này nàng chờ ở đây, tất nhiên là muốn nhìn xem, Triệu Phong ở tầng thứ bảy có thể kiên trì được ba ngày, không biết sau khi tiến vào tầng thứ tám, có thể kiên trì được bao lâu.

Dựa theo tình huống bình thường, Triệu Phong có thể ở trong tầng thứ tám ba canh giờ, đã là không tệ rồi.

Nên biết, Trưởng lão Huyền Quang Cảnh trong gia tộc, ở trạng thái tốt nhất mà tiến vào tầng thứ tám, tối đa cũng chỉ có thể kiên trì được tám canh giờ.

Tầng thứ tám của Tử Tinh Tháp, chỉ có một mình Triệu Phong.

Xung quanh Triệu Phong, bốn phía dày đặc sương mù màu tím, đặc sệt giống như bùn.

Lúc Triệu Phong đem sương mù dày đặc xung quanh biến hóa thành Huyễn Thành Lĩnh Vực, Triệu Phong phảng phất đã nhìn thấy Huyễn Thành Lĩnh Vực chuyển hóa thành Tiểu Thế Giới.

Với năng lực suy diễn của Triệu Phong, lại thêm Tử Tinh Tháp phụ trợ, chỉ trong khoảnh khắc, Triệu Phong đã diễn hóa ra Tiểu Thế Giới Huyễn thành.

Dù sao thì Triệu Phong vốn dĩ cũng đã có kinh nghiệm diễn hóa Tiểu Thế Giới.

- Phục Hồn Thần Quyết cũng đã luyện tới tầng thứ năm rồi.

Triệu Phong cảm thấy tốc độ tu luyện của hắn quả thật tương đối kinh người.

Pháp quyết này có tổng cộng mười tầng, ba tầng đầu là cơ sở, bởi vậy Triệu Phong tu luyện cả đêm, liền hoàn thành nó.

Sau đó, dưới sự trợ giúp của Tử Tinh Tháp, Triệu Phong chỉ mất ba ngày, đã tu luyện tới tầng thứ năm.

Hơn nữa, ở trong tầng thứ tám của Tử Tinh Tháp, tốc độ tu luyện Phục Hồn Thần Quyết sẽ nhanh hơn.

Đương nhiên, Vạn Niệm Thần Quyết sắp viên mãn cũng có tác dụng thúc đẩy nhất định, bởi dù sao thì nó cũng là pháp quyết tiếp theo của Phục Hồn Thần Quyết.

Đồng thời tu luyện hai bộ công pháp.

Triệu Phong còn phân ra một phần ý niệm, lý giải những nguyên lý mà mình ghi nhớ được trong tư tàng của Tinh Ma Thánh Chủ.

Đặc biệt là những điển tịch ở giá sách bên phải, lý giải về Đồng thuật rất rộng lớn, có rất nhiều lý luận mà Triệu Phong thậm chí còn chưa từng nghe qua.

Những điển tịch này, khiến cho trụ cột lý luận và tầm mắt của Triệu Phong càng thêm mở rộng, sau này Triệu Phong đối mặt với những

công pháp khác, cũng có thể tự mình hoàn thiện dung hợp, thậm chí là tự nghĩ ra.

Ba canh giờ sau…

Cho dù Triệu Phong vận chuyển pháp quyết thì ý thức tinh thần của hắn, cũng bắt đầu xuất hiện dấu hiệu hỗn loạn.

Triệu Phong lập tức vận dụng tu luyện “Phục Hồn Thần Quyết”.

Tác dụng của Phục Hồn Thần Quyết đối với linh hồn, cũng tương đương với tác dụng của công pháp Luyện Thể đối với thân thể.

Sau khi vận chuyển “Phục Hồn Thần Quyết”, linh hồn thể trong người Triệu Phong lại càng thêm sinh động, lực lượng linh hồn đại tăng.

Công hiệu như vậy, quả thật khiến cho Triệu Phong giật mình không nhỏ.

- Xem ra lúc trước ta đã đánh giá thấp tác dụng của “Phục Hồn Thần Quyết” rồi.

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm.

Hoạt tính của linh hồn tăng mạnh, khả năng xâm nhập của Tử Tinh Tháp tầng thứ tám đối với hắn, cũng giảm mạnh.

Bốn canh giờ…

Năm canh giờ…

Mà bên ngoài Tử Tinh Tháp, tất cả mọi người đều trở nên huyên náo sôi sục.

- Không ngờ lại chống đỡ đến năm canh giờ.

- Ý chí linh hồn đạt tới Thánh Chủ sơ thành, chẳng lẽ có thể cầm cự trong Tử Tinh Tháp tầng thứ tám với thời gian dài như vậy sao?

- Có lẽ trong lăng mộ Hoàng tộc, Cơ Đăng Thiên đã thu được một loại bí bảo linh hồn nào đó.

Phần đông đệ tử của Cơ gia, đều không ngừng ngờ vực vô căn cứ.

- Cơ Đăng Thiên.

Sắc mặt Cơ Thịnh Danh càng lúc càng u ám phiền muộn, phẫn uất bất bình không thôi.

Mặc dù hắn đã thua Cơ Đăng Thiên trong trận tranh đoạt danh ngạch thí luyện, nhưng Cơ Thịnh Danh đã quyết định là hắn nhất định sẽ vượt qua Cơ Đăng Thiên.

Nhưng hiện tại, Cơ Đăng Thiên đã có thể ở trong Tử Tinh Tháp tầng thứ tám suốt năm canh giờ.

Điều này, không khỏi khiến cho lòng tin của hắn suy giảm mạnh.

Đang lúc mọi người nghị luận.

Cơ Đăng Thiên từ lối ra vào của Tử Tinh Tháp đi ra.

- Xảy ra chuyện gì? Tại sao lại nhiều người vậy?

Cơ Đăng Thiên thoáng sững sờ, theo ánh mắt của mọi người mà nhìn lên.

- Thì ra có người đang ở trên tầng thứ tám, đây cũng không phải là chuyện gì kỳ quái a?

Cơ Đăng Thiên có chút không biết phải nói gì.

Nhưng các đệ tử ở bên ngoài Tử Tinh Tháp, lúc nhìn thấy Cơ Đăng Thiên từ trong Tử Tinh Tháp đi ra, lập tức há hốc miệng, ngây ra như phỗng.

- Cơ Đăng Thiên, không phải ngươi đang ở trên tầng thứ tám sao? Tại sao ngươi đi ra mà tầng thứ tám vẫn còn sáng?

Cơ Liên khiếp sợ không nói nên lời.

Trong lòng của hắn thì không ngừng gào thét, tại sao hào quang trên tầng thứ tám vẫn không tắt?

- Ta không tiến vào tầng thứ tám, chẳng qua với thực lực của ta, quả thật có thể tiến vào tầng thứ tám, nhưng đoán chừng cũng không kiên trì được quá thời gian một chung trà.

Cơ Đăng Thiên lắc đầu, hắn vẫn còn phải cố gắng nhiều mới làm được.

Nghe xong câu trả lời của Cơ Đăng Thiên, tất cả mọi người ở đây lại lần nữa xôn xao.

- Không phải Cơ Đăng Thiên, vậy thì người nào đang ở tầng thứ tám?

- Ta nhớ rõ trong tầng thứ bảy, những người khác đều không có khả năng này a.

Cơ Đăng Thiên nghe thấy đám đông bàn luận, đồng dạng cũng có chút ngạc nhiên.

Mấy ngày gần đây đều không có cường giả cấp Thánh Chủ tiến vào Tử Tinh Tháp, tại sao Tử Tinh Tháp tầng thứ tám lại vô sớ sáng lên?

Rốt cuộc là ai đang ở tầng thứ tám?

Mọi người không khỏi càng thêm ngạc nhiên.

Sau lưng đám đông đệ tử vây xem xung quanh Tử Tinh Tháp, Cơ Lan thầm cười một mình, nàng sẽ không nói cho những người này biết là Triệu Phong đang ở trong tầng thứ tám.

Lúc này, tại điện các của Tinh Ma Thánh Chủ.

Hai đạo thân ảnh tóc tím già nua, đứng lặng lẽ trong phòng.

- Tinh Ma, ngươi nói Bát hoàng tử lựa chọn đứng về phía Cửu hoàng tử?

Một vị lão giả đội tử quan, có chút kinh ngạc.

Không chỉ kinh ngạc vì chuyện này, mà hắn càng tuyệt đối không ngờ là Cửu hoàng tử có thể đoạt được Thái Tử vị.

Mới vừa rồi, Tinh Ma Thánh Chủ đã kể lại cho hắn một vài sự kiện trọng đại xảy ra trong thí luyện Thái Tử.

- Ta lừa ngươi làm gì?

Tinh Ma Thánh Chủ mỉm cười.

- Triệu Phong này quả thật không đơn giản, không ngờ có thể tiến nhập Tử Tinh Tháp tầng thứ tám.

Lão giả đội tử quan thấp giọng nói.

Hiện nay hắn vẫn còn chút hoài nghi, Cửu hoàng tử rõ ràng chỉ là một Đại Đế, làm sao có thể nghịch chuyển thế cục, cuối cùng đoạt được Thái Tử vị?

- Đã năm canh giờ rồi, chẳng lẽ hắn có thể kiên trì được tám canh giờ?

Lão giả đội tử quan có chút chờ mong.

- Ha ha, ý chí linh hồn của hắn, cũng không yếu hơn Thánh Chủ đâu.

Tinh Ma Thánh Chủ cười nói.

Hắn đã từng nhiều lần tiếp xúc với Triệu Phong, cho nên cũng hiểu rõ đại khái về Triệu Phong.

- Ý của ngươi là hắn thậm chí còn có thể vượt qua tám canh giờ?

Lão giả đội tử quan lại lần nữa giật mình.

- Đánh cuộc đi, ta cược là hắn có thể ở trong đó hơn mười canh giờ, đánh cuộc điển tịch Đồng thuật mà lần trước ngươi thu được.

Con ngươi của Tinh Ma Thánh Chủ xoay chuyển, trong lời nói chợt lộ ra một tia xảo trả.

- Được, nếu ngươi thua, ta muốn có thứ mà ngươi lấy từ được từ

chỗ Triệu Phong.

Lão giả đội tử quan do dự một chút, liền đáp ứng.

Lần đầu tiến vào Tử Tinh Tháp, chỉ có Huyền Quang Cảnh tiểu thành mới có thể ở trong tầng thứ tám hơn mười canh giờ, hơn nữa, theo lão giả đội tử quan được biết, trước đó, Triệu Phong đã ở tầng thứ bảy gần ba ngày, bởi vậy cho nên hắn mới dám đánh cuộc.

Hơn nữa, Triệu Phong có thể tiến vào giá sách bên phải của Tinh Ma Thánh Chủ, nhất định là đã đưa cho Tinh Ma Thánh Chủ một thứ gì đó đáng để động tâm.

- Nếu như hắn có thể ở lâu hơn, hoặc là tiến vào tầng thứ chín thì sao?

Tinh Ma Thánh Chủ bỗng nhiên nghĩ đến chuyện gì đó, chợt cười lớn.

- Ha ha, Tinh Ma, ngươi đúng là già quá rồi, nếu hắn thật sự có thể tiến vào tầng thứ chín, về sau Cơ gia sẽ do ngươi định đoạt!

Lão giả đội tử quan không khỏi bật cười.

Phải biết rằng, tiêu chuẩn thấp nhất của tầng thứ chín là Thánh Vương.

Mà trong Cơ gia, đã gần vạn năm qua không có người nào có thể tiến vào tầng thứ chín rồi.

Ngay cả lão giả đội tử quan cũng không biết ở tầng thứ chín có hình dạng như thế nào nữa.

- Được, ngươi là Thái Thượng Trưởng lão của Cơ gia, lời đã nói ra thì phải chắc chắn.

…

Trong Tử Tinh Tháp, Triệu Phong đã kiên trì được sáu canh giờ trong tầng thứ tám.

Ý thức linh hồn của hắn lại bắt đầu hỗn loạn.

Cho dù vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết và Phục Hồn Thần Quyết, cũng không có tác dụng.

Tử Tinh Tháp cũng không trợ giúp nhiều đối với việc tu luyện Vạn Niệm Thần Quyết.

Triệu Phong khẽ thở dài.

Mà lúc này, Vạn Niệm Thần Quyết của Triệu Phong chỉ còn một bước nhỏ nữa là đạt đến viên mãn.

Mặc dù chỉ là một bước, nhưng lại là một bước rất gian nan.

- Nếu đã như vậy, không bằng sử dụng thủ đoạn đặc thù đi!

Triệu Phong thầm quyết định.

Hắn lấy ra rất nhiều dị thảo linh hồn quý hiếm từ trong Mê Không Giới, ăn vào một lượt.

Ý thức tinh thần của Triệu Phong, liền khôi phục tỉnh táo như bình thường.

Đồng thời, Triệu Phong cũng toàn lực vận chuyển “Vạn Niệm Thần Quyết”.

Nhất niệm hóa sáu ngàn… bảy ngàn… tám ngàn…

Chín ngàn…

Triệu Phong phân hóa toàn bộ ý niệm của mình ra, hơn nữa đều riêng rẽ động lập.

Cùng một lúc, Triệu Phong tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, hấp thu lực lượng Lôi Kiếp trong đầu lân Bán Thần, tôi luyện Thánh Lôi Thể, tu luyện nhiều bộ chiến kỹ và mấy ngàn bản thư tịch Đồng thuật trong trí nhớ…

Triệu Phong chưa bao giờ thử phân hóa ý niệm đến trình độ như vậy, hơn nữa còn đồng thời sử dụng toàn bộ.

Khoảnh khắc này, Triệu Phong đột nhiên cảm thấy đầu óc mình như muốn vỡ ra.

Cũng may vừa rồi đã ăn vào trân bảo linh hồn, không ngừng lưu chuyển một luồng năng lượng linh hồn kỳ dị, chống đỡ sự quấy nhiễu của sương mù màu tím, đồng thời điều tiết linh hồn của Triệu Phong.

Linh hồn tiêu hao cực lớn, chỉ trong khoảnh khắc, toàn bộ dược hiệu mà Triệu Phong vừa phục dụng trân bảo linh hồn, đều đã bị hấp thu gần như cạn sạch.

Tám canh giờ sau…

Những trân bảo linh hồn mà Triệu Phong phục dụng, đã bị hấp thu triệt để dược hiệu, cảnh tượng xung quanh Triệu Phong, lại bắt đầu

vặn vẹo thay đổi.

Nhưng một khoảnh khắc nào đó, trong ý thức linh hồn lại truyền đến một hồi linh hồn chấn động, thoáng cái, cảm giác khó chịu liền biến mất.

Chỉ trong chớp mắt đó, thế giới xung quanh Triệu Phong lại trở về như cũ.

- Vạn Niệm Thần Quyết viên mãn, ý chí linh hồn cũng tiếp cận Huyền Quang Cảnh tiểu thành rồi.

Tâm thần Triệu Phong nhất thời mừng rỡ.

Thật không ngờ, Vạn Niệm Thần Quyết học được từ chỗ sư tôn, lại có thể giúp Triệu Phong tu luyện ý chí linh hồn đến tình trạng này.

Một phương diện khác, điều này cũng chứng tỏ phẩm cấp của Vạn Niệm Thần Quyết cao thâm như thế nào.

Sau khi Vạn Niệm Thần Quyết viên mãn, Triệu Phong liền dốc toàn bộ ý niệm đặt vào Phục Hồn Thần Quyết, lập tức, hắn cảm thấy, tốc độ tu luyện pháp quyết này, lại lần nữa tăng vọt.

Mà ý chí linh hồn của Triệu Phong tinh tiến, cũng khiến cho khả năng chống cự của hắn đối với Tử Tinh Tháp tầng thứ tám, càng thêm cường đại hơn.

Bởi như vậy, thời gian Triệu Phong ở lại đây, lại càng lâu hơn.

Bên ngoài Tử Tinh Tháp đã hoàn toàn chấn động.

- Đã tám canh giờ rồi, ánh sáng ở tầng thứ tám vẫn còn.

- Điều này là không có khả năng, đừng nói là Tử Tinh Tháp đã xảy ra vấn đề gì rồi nha.

- Rất có khả năng này, tầng thứ tám căn bản không có người, Tử Tinh Tháp nhất định đã xảy ra vấn đề.

Người ở bên ngoài cuối cùng đã không muốn tin tưởng nữa, rốt cuộc là người nào, sau khi ý chí linh hồn đạt tới cấp bậc Thánh Chủ, mà vẫn có thể ở trong tầng thứ tám lâu như vậy?

- Cơ Đăng Thiên, ngươi biết là ai không?

Cơ Thịnh Danh kinh nghi dò hỏi.

Cơ Đăng Thiên thoáng hồi tưởng lại, lúc hắn tiến vào tầng thứ tám, những người ở trong đó, hắn đều biết, lúc hắn rời đi, vẫn chỉ là những người đó.

- Không rõ lắm, những người khác ở tầng thứ bảy, có lẽ đều không thể tiến vào tầng thứ tám được.

Cơ Đăng Thiên vẫn bình tĩnh.

- Điều này là không thể nào.

Ngay cả Cơ Lan cũng không thể tin nổi, không phải là Triệu Phong ngồi ở trong đó đã xảy ra vấn đề gì rồi chứ? Người bình thường làm sao có thể ở trong tầng thứ tám lâu như vậy được.

Phụ cận Tử Tinh Tháp đều chấn động, tất nhiên cũng kinh động đến một vài Thánh Chủ trong gia tộc, thế nhưng bọn họ cũng không đi vào tìm hiểu, mà lựa chọn ở bên ngoài chờ đợi sự bất ngờ này.

Sắc trời dần sáng.

Đã mười canh giờ rồi, ánh sáng trên Tử Tinh Tháp tầng thứ tám vẫn rực rỡ như cũ.

Trong Tử Tinh Tháp.

Triệu Phong mở mắt ra.

Cho dù hắn đã tu luyện Vạn Niệm Thần Quyết đến viên mãn, nhưng cũng không có khả năng có thể kiên trì ở tầng thứ tám trong thời gian dài như vậy.

Cũng may là lực lượng Lôi Kiếp trong Lôi Hồn Thể, có thể khu trừ toàn bộ sương mù màu tím trong linh hồn của Triệu Phong.

Nhưng như vậy cũng không phải là kế sách lâu dài, bởi vì tốc độ lực lượng Lôi Kiếp tiêu hao không kịp tốc độ khôi phục.

Hiện nay, ấn ký Lôi Kiếp trong linh hồn của Triệu Phong, chỉ còn lại năm thành.

- Vẫn còn có thể kiên trì được một thời gian nữa.

Tử Tinh Thông Hành Lệnh chỉ có thể dùng một lần, Triệu Phong cũng không muốn lãng phí cơ hội tuyệt hảo này.

- Không biết tình huống ở t chín là như thế nào.

Triệu Phong không nhịn được cảm thấy có chút hiếu kỳ.

Nếu như xuất ra bài tẩy, cộng thêm lực lượng Lôi Kiếp, có lẽ Triệu

Phong thật sự có thể tiến vào tầng thứ chín.

Nhưng nếu như thất bại, Triệu Phong cũng không thể ở lại tầng thứ tám được nữa.

Sau khi băn khoăn một hồi, Triệu Phong liền quyết định.

- Để ta kiến thức Tử Tinh Tháp tầng thứ chín một phen xem!

Chương 1004: Tầng Thứ Chín

- Đã qua mười canh giờ rồi.

Sắc mặt Tinh Ma Thánh Chủ có chút kích động.

Vốn dĩ hắn cũng chỉ nắm chắc năm thành, không ngờ Triệu Phong lại thật sự có thể kiên trì ở tầng thứ tám lâu như vậy.

Bởi vậy, đánh cược giữa hắn và lão giả đội tử quan, xem như Tinh Ma Thánh Chủ đã thắng.

- Tạo nghệ linh hồn của kẻ này, sao có thể cao thâm đến vậy?

Lão giả đội tử quan cũng thầm khiếp sợ.

Điển tịch Đồng thuật thua cuộc cho Tinh Ma Thánh Chủ cũng không đáng là gì.

Mấu chốt chính là, tiềm lực kinh người của Triệu Phong, đã bị bọn hắn phát hiện.

Kết giao với nhân vật thiên tài như vậy, tuyệt đối là có lợi mà không có hại đối với Cơ gia.

Còn may là lúc đó hắn không vì Cơ Liên mà ra tay đối phó với tên tiểu bối này, chỉ để Nhị đệ tử là Cơ Thịnh Danh đi theo Cơ Liên, bởi vậy cũng không tạo thành phiền toái gì đáng nói.

- Ngươi đừng quên lời nói của mình.

Tinh Ma Thánh Chủ lại lần nữa nhắc nhở, ánh mắt tập trung nhìn về phương xa.

- Ngươi thật sự trông cậy hắn có thể đi vào tầng thứ chín?

Lão giả đội tử quan không khỏi bật cười.

Có đánh chết thì hắn cũng không tin Triệu Phong có thể đi vào tầng thứ chín.

Hắn và Tinh Ma Thánh Chủ đều là Thái Thượng Trưởng lão của Cơ gia, nhưng thực quyền chính thức, đều nằm trong tay hắn.

Bên ngoài Tử Tinh Tháp.

- Đã mười canh giờ rồi.

- Cho dù thực sự có người đột phá ý chí linh hồn đến cấp độ Thánh Chủ, thì cũng không có khả năng ở lại trong đó lâu như vậy.

- Để ta vào xem!

Cơ Đăng Thiên cuối cùng cũng không kìm nén được hiếu kỳ trong lòng.

Hắn cũng không biết từ lúc nào mà Cơ gia lại xuất hiện một vị thiên tài như vậy.

Dứt lời, Cơ Đăng Thiên lại một lần nữa tiêu hao cống hiến để tiến và Tử Tinh Tháp.

- Chúng ta ở chỗ này đợi Triệu Phong là được rồi.

Cơ Thịnh Danh trầm giọng nói.

Lúc Cơ Đăng Thiên tham gia thí luyện Thái Tử, hắn đã dùng hết cống hiến gia tộc rồi, lúc này hắn cũng muốn tiến vào Tử Tinh Tháp, nhưng lại không đủ cống hiến để tiến vào.

- Được, không thể để Triệu Phong trốn thoát được!

Cơ Liên cũng đồng ý.

Những đệ tử còn lại ở bên ngoài Tử Tinh Tháp, cũng đều lựa chọn đứng ngoài chờ đợi.

Dù sao đi nữa, lãng phí một lượng lớn cống hiến gia tộc trân quý, chỉ vì đi vào xem mặt một người, thì thật sự có chút không đáng.

Trong Tử Tinh Tháp.

Triệu Phong đang tiến vào hành lang thông đến tầng thứ chín.

- Trên đầu chính là phạm vi của tầng thứ chín rồi.

Triệu Phong nhìn lên phía trên.

Sương mù màu tím dày đặc giống như bùn, chật kín trong không khí.

Hai bên vách tường của hành lang, có khắc một hàng chữ.

- Cảnh giới không đủ, chớ tiến vào, bằng không sẽ lập tức mất đi ý thức, không thể xuống được.

Xem ra, người hiếu kỳ như Triệu Phong cũng có không ít.

Ầm...

Ý chí linh hồn của Triệu Phong đột nhiên tràn ra, lập tức gạt ra một ít sương mù màu tím dày đặc xung quanh.

Đồng thời, Triệu Phong cũng vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, khống chế lực lượng ý chí càng thêm tinh tế, ngăn cản sương mù màu tím tiếp cận.

Mà Phục Hồn Thần Quyết có thể đề cao được phòng ngự linh hồn của Triệu Phong, tạo thành năng lực chống cự nhất định đối với sương mù màu tím.

Phành...

Triệu Phong trực tiếp bước vào tầng thứ chín.

Ngay lập tức, vô cùng vô tận sương mù màu tím dày đặc, liền ép tới Triệu Phong, giống như muốn triệt để chôn vùi Triệu Phong.

Không đến nửa nhịp hô hấp, ý chí linh hồn của Triệu Phong đã bị ép cho biến hình.

- Lên!

Triệu Phong bước lên một bước nhỏ.

Ầm...

Ý chí linh hồn đã bị ép vào trong linh hồn của Triệu Phong, đám sương mù màu tím dày đặc kia, lập tức xâm nhập vào trong linh hồn của Triệu Phong.

Ầm ầm ầm...

Triệu Phong lập tức vận chuyển ấn ký Lôi Kiếp trong Lôi Hồn Thể.

Hơn một ngàn đạo ấn ký Lôi Kiếp còn lại, lập tức phát ra lôi quang lấp lánh, lực lượng Lôi Kiếp ầm ầm tản ra.

Ầm ầm ầm...

Không ít sương mù màu tím dày đặc đang đè nén bên ngoài linh hồn của Triệu Phong, lập tức bị lực lượng Lôi Kiếp hủy diệt.

Áp lực lên người Triệu Phong giảm xuống, lại lần nữa bước ra một bước.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong mắt trái của Triệu Phong lập tức tràn ngập một tầng kim trạch nhàn nhạt.

Vận dụng “Thấu Giải Chi Quang”, tầm mắt của Triệu Phong gần như không hề bị ảnh hưởng, lập tức xuyên qua tất cả, bởi vậy, ý thức của Triệu Phong mới có thể bảo trì ở trạng thái thanh tỉnh.

Khoảng cách đến tầng thứ chín càng lúc càng rút ngắn.

- Ồ? Ta có lẽ có thể phân giải được những sương mù màu tím dày đặc này?

Triệu Phong đột nhiên nảy ra một ý tưởng.

Thế nhưng, mật độ dày đặc của sương mù màu tím quả thật vượt

qua tưởng tượng của Triệu Phong, giống như là thực chất, bắt đầu tràn ngập khắp toàn bộ không gian.

Hơn nữa, hạt kết cấu của sương mù màu tím cũng cực kỳ phức tạp, muốn phân giải thì có chút không thực tế.

- Không bằng ta đổi một phương thức khác, vận dụng “phân giải”.

Trong đầu Triệu Phong lại nảy ra một suy nghĩ.

Cho tới nay, chùm sáng phân giải của Triệu Phong đều phóng ra theo dạng đường thẳng.

Nhưng kỳ thật, việc vận dụng “phân giải” không hề có giới hạn, dường như có thể vận dụng cho rất nhiều chiêu thức, mấu chốt chín là người sử dụng có thể làm được hay không mà thôi.

Bỗng nhiên.

Trong mắt trái của Triệu Phong lập tức bắn ra một tầng gợn sóng kim trạch nhàn nhạt, bao trùm trên không trung, sau đó bao quanh Triệu Phong, tạo thành một vòng phòng hộ kim sắc nhàn nhạt.

Phốc…

Những sương mù màu tím dày đặc không ngừng thâm nhập, lúc tiếp xúc với vòng phòng hộ kim sắc, sẽ bị phân giải một phần, uy lực của sương mù màu tím cũng giảm mạnh.

Phành phành...

Triệu Phong đột nhiên bước ra hai bước, trực tiếp xông lên trên tầng thứ chín.

Ngay lập tức, tầng thứ chín liền lóe ra tử sắc mơ hồ.

Thế nhưng Triệu Phong đã đứng trên bồ đoàn tu luyện rồi.

Bởi vậy, uy lực của sương mù màu tím, lại càng mạnh hơn.

- Cố chịu đựng!

Mắt trái của Triệu Phong không ngừng phát ra hào quang kim sắc, một tầng gợn sóng kim sắc nhàn nhạt không ngừng tràn ra, bao trùm lấy Triệu Phong.

Mà trên linh hồn của Triệu Phong, vô số ấn ký Lôi Kiếp đều đồng loạt sáng lên, kích phát toàn bộ lực lượng Lôi Kiếp.

…

Giờ khắc này, Triệu Phong đã dốc cạn át chủ bài, thi triển toàn bộ, vận dụng đến cực hạn.

Ầm...

Màn hào quang kim sắc nhàn nhạt bên ngoài thân thể Triệu Phong biến mất, ấn ký Lôi Kiếp bên trong Lôi Hồn Thể cũng chậm rãi ảm đạm dần.

Vạn Niệm Thần Quyết và Phục Hồn Thần Quyết cũng dần mất đi tác dụng.

Hắn chỉ đứng được trên bồ đoàn ba nhịp hô hấp.

- Rời đi!

Ý thức của Triệu Phong vẫn bảo trì thanh tỉnh nhất định.

Mặc dù hắn vẫn còn có thể kiên trì được một nhịp hô hấp, nhưng sau đó, hắn rất có thể mất đi năng lực khống chế, như vậy thì có lẽ cũng không đi xuống nổi.

Triệu Phong bắt đầu vận chuyển Phong Lôi chân nguyên, lập tức tiến vào hành lang, đi xuống tầng thứ tám.

Bởi vì Triệu Phong đã vận dụng các phương diện đến cực hạn, cho nên bây giờ, Triệu Phong đã không còn năng lực chống đỡ những sương mù màu tím xung quanh nữa.

Bởi vậy, sương mù màu tím dày đặc của Tử Tinh Tháp tầng thứ chín ép tới, cũng khiến Triệu Phong không chống cự nổi nữa, ý thức dần trở nên hỗn loạn.

Ầm ầm ầm...

Triệu Phong cấp tốc phi hành trong Tử Tinh Tháp tầng thứ tám, trực tiếp vượt qua hành lang thông xuống dưới, tiến vào Tử Tinh Tháp tầng thứ bảy.

Tử Tinh Tháp tầng thứ bảy là nơi thích hợp cho cảnh giới Đại Đế tu luyện.

Lúc tới đây, Triệu Phong cuối cùng cũng khẽ thở phào một hơi, chỉ cần hắn vẫn còn một tia ý chí linh hồn, thì vẫn có thể bình yên vô sự đứng ở đây.

- Triệu Phong?

Mà ở phía bên kia, Cơ Đăng Thiên vừa nhìn thấy Triệu Phong từ trong hành lang thông đến tầng thứ tám xông ra, lập tức ngây người tại chỗ.

Không phải đệ tử Cơ gia, nào ngờ lại là Triệu Phong đang tu luyện ở tầng thứ tám.

Triệu Phong cũng không để ý đến Cơ Đăng Thiên, hắn chỉ tu luyện ở tầng thứ tám một ngày, có lẽ cũng không có ảnh hưởng gì.

Hắn nhanh chóng phục dụng một vài trân tài tẩm bổ linh hồn, đồng thời vận chuyển Phục Hồn Thần Quyết để chữa trị thương thế tại phương diện linh hồn.

- Phục Hồn Thần Quyết đạt tới tầng thứ sáu rồi.

Triệu Phong không khỏi mỉm cười.

Xem ra mạo hiểm tiến vào Tử Tinh Tháp tầng thứ chín,vẫn rất đáng giá.

- Triệu Phong, không ngờ ngươi lại có thể kiên trì trong Tử Tinh Tháp tầng thứ tám suốt một thời gian dài như vậy.

Cuối cùng Cơ Đăng Thiên cũng lên tiếng.

Nếu là Triệu Phong tu luyện ở tầng thứ tám, vậy thì tất cả mọi chuyện đã rõ rồi.

Dù sao thì Cơ Đăng Thiên cũng đã tận mắt chứng kiến thực lực của Triệu Phong, thậm chí còn cam bái hạ phong trước đối phương.

Ngoài ra, đủ loại biểu hiện của Triệu Phong ở trong thí luyện Thái Tử,

cũng khiến cho hắn giật mình không nhỏ.

Bởi vậy, những chuyện liên quan đến Triệu Phong, đã không còn khiến Cơ Đăng Thiên dễ dàng chấn kinh như trước nữa.

- Ừm, Tử Tinh Tháp của Cơ gia quả nhiên danh bất hư truyền.

Triệu Phong tán thán.

Đáng tiếc là Tử Tinh Thông Hành Lệnh chỉ có cơ hội sử dụng một lần.

- Triệu huynh về trước tĩnh dưỡng đi, lần đầu tiên tiến vào Tử Tinh Tháp tầng thứ tám mà có thể kiên trì được thời gian lâu như vậy, cũng đã vượt xa Thánh Chủ bình thường rồi.

Cơ Đăng Thiên cũng nhìn ra được Triệu Phong đang rất suy yếu.

Nếu như Triệu Phong từ tầng thứ tám đi xuống mà không có vấn đề gì thì mới là bất thường.

- Ừm.

Triệu Phong chậm rãi hấp thu dược liệu của trân bảo vừa mới phục dụng, đồng thời vận chuyển Phục Hồn Thần Quyết, sau đó chậm rãi rời khỏi Tử Tinh Tháp.

Mà Cơ Đăng Thiên thì vẫn ở lại trong tầng thứ bảy.

Dù sao cũng đã tốn nhiều cống hiến gia tộc như vậy, nếu rời đi ngay thì quả thật có chút lãng phí.

Ở bên ngoài Tử Tinh Tháp.

- Ta không nhìn lầm chứ? Vừa rồi hình như Tử Tinh Tháp tầng thứ chín đã sáng lên.

- Làm sao có thể? Trong Cơ gia làm gì có người nào có thể tu luyện ở tầng thứ chín?

- Không phải là Tử Tinh Tháp thực sự có vấn đề chứ?

Những người vây xem xung quanh đều ngốc trệ cả buổi, sau đó mới bắt đầu ồn ào nghị luận.

Phải biết rằng, Tử Tinh Tháp tầng thứ chín chính là nơi tu hành của Thánh Vương.

Tử Tinh Tháp tầng thứ chín của Cơ gia, đã hơn vạn năm qua chưa từng sáng lên rồi.

Mà mới vừa rồi, rõ ràng Tử Tinh Tháp tầng thứ chín đã lóe lên trong khoảnh khắc.

Mặc dù chỉ là trong nháy mắt, nhưng lực ảnh hưởng của nó cũng đủ vượt qua mười canh giờ ở tầng thứ tám.

- Việc này có cần đi bẩm báo với Tằng tổ phụ không?

Cơ Liên đột nhiên ý thức được chuyện này e rằng không phải đơn giản.

Mà lúc này, Triệu Phong cũng xuất hiện trước cửa Tử Tinh Tháp.

- Cơ Thịnh Danh, hắn chính là Triệu Phong.

Cơ Liên lập tức ném mọi chuyện qua một bên.

- Ha ha, chỉ là Đại Đế, lần đầu tiên tiến vào Tử Tinh Tháp, không ngờ đã trở nên suy yếu như vậy rồi.

Cơ Thịnh Danh nhìn thấy Triệu Phong đi ra, liền không khỏi cười nhạo.

- Triệu Phong, không ngờ ngươi có thể trốn ở trong Tử Tinh Tháp lâu như vậy.

Cơ Liên lập tức bước tới, bày ra bộ dạng hung ác, lần này có Cơ Thịnh Danh giúp đỡ hắn, hắn cũng không tin là không thu thập được Triệu Phong.

Từ xa, Cơ Lan nhìn thấy Triệu Phong, mới lập tức giật mình tỉnh lại.

Mặc dù không tin, nhưng nàng biết rõ, người có thể tiến vào Tử Tinh Tháp tầng thứ chín, chỉ có thể là Triệu Phong.

Nhưng lúc này, bộ dạng của Triệu Phong thoạt nhìn hết sức yếu nhược, có lẽ là vì tiến vào tầng thứ chín cho nên mới trở thành như vậy, Triệu Phong ở trạng thái hiện nay làm sao có thể là đối thủ của Cơ Thịnh Danh?

Xung quanh, đám đệ tử của Cơ gia cũng lập tức vây đến xem, bọn hắn chờ đợi lâu như vậy, còn không biết là người nào tu luyện ở tầng thứ tám, bây giờ có kịch hay, cũng không uổng công chờ đợi rồi.

- Triệu Phong, nếu ngươi có thể tiếp được ba chiêu của ta, hôm nay ta sẽ bỏ qua cho ngươi!

Cơ Thịnh Danh từ trên cao nhìn xuống, khinh thường nói.

Hắn cũng không thích gánh trên người tội danh ỷ lớn hiếp nhỏ, bởi vậy mới nói như thế.

Mặc dù nói là ba chiêu, nhưng nếu Cơ Thịnh Danh dốc toàn lực đối phó, tuyệt đối có thể tra tấn Triệu Phong sống không bằng chết.

- Cút, bây giờ ta rất bận!

Triệu Phong có chút không kiên nhẫn liếc nhìn hai người trước mặt.

Triệu Phong trải qua Tử Tinh Tháp một chuyến, thu hoạch được rất nhiều, bây giờ cần phải vội vàng trở về trị liệu và tu hành, làm gì có thời gian ở đây lằng nhằng với bọn hắn?

- Hừ, rượu mời không uống, thích uống rượu phạt!

Cơ Thịnh Danh lập tức lộ ra vẻ mặt dữ tợn.

Hắn không ngờ một tên tiểu bối lại có thể lãnh ngạo và bất kính với hắn như vậy.

Ô...ô...ô...n...g!

Đôi đồng tử của Cơ Thịnh Danh bỗng nhiên lóe lên một tia tinh trạch tử sắc.

Nhưng chỉ một khắc sau, Kim Đồng của Triệu Phong chỉ liếc hai người một cái, một luồng ý chí Đồng lực kinh tâm động phách tản ra, sau đó nhanh chóng thu liễm lại.

Hít…

Xung quanh Tử Tinh Tháp, bầu không khí lập tức trở nên tĩnh mịch, lặng ngắt như tờ.

Chỉ trong nháy mắt, Triệu Phong bộc phát ra ý chí Đồng lực đã khiến cho huyết mạch đồng tử của bọn hắn run rẩy, ý chí linh hồn giống như bị một tòa núi lớn áp chế.

Còn hai người Cơ Liên và Cơ Thịnh Danh thì ngốc trệ tại chỗ, hai mắt ảm đạm vô quang, chìm vào ảo giác.

Chương 1005: Nghĩ Cách Cứu Viện

Triệu Phong ở trong Tử Tinh Tháp, không chỉ tu luyện Vạn Niệm Thần Quyết và Phục Hồn Thần Quyết, mà còn đồng thời tiến hành tu luyện Huyễn đạo Huyễn thuật.

Mặc dù linh hồn của hắn bị thương nghiêm trọng, ý chí linh hồn còn chưa khôi phục, nhưng cũng đủ thu thập hai người kia rồi.

Triệu Phong vận chuyển một ít lực lượng ý chí vừa khôi phục, thi triển một cái “Huyễn Cấm Mê Vực” đơn giản hóa, liền khiến hai người lâm vào thế giới Huyễn cảnh.

- Triệu Phong, ngươi không sao chứ?

Cơ Lan lập tức tiến lên, vẻ mặt có chút kinh dị, không biết nói gì.

Trong đầu của nàng có chút trống rỗng, Triệu Phong đã suy yếu, bất kỳ người nào cũng có thể cảm nhận được tính huống này, vậy mà không ngờ chỉ cần liếc mắt một cái, cũng có thể thu thập được Cơ Thịnh Danh.

Mặc dù chỉ có nàng biết rõ, người leo lên tầng thứ chín là Triệu Phong.

- Hôm nay ta không đến chỗ Tinh Ma tiền bối nữa.

Triệu Phong lạnh nhạt nói, sau đó bay về nơi ở của mình.

Cơ Lan sững sờ, sau đó lập tức dậm chân.

Mặc dù chỉ khi Triệu Phong đến chỗ Tinh Ma Thánh Chủ thì nàng mới có thể vào đó xem sách.

Nhưng nàng chờ ở đây, cũng không phải vì muốn cùng Triệu Phong đến chỗ ở của Tinh Ma Thánh Chủ.

- Cơ Liên, Cơ Thịnh Danh, các ngươi làm sao vậy?

Sau khi Triệu Phong rời đi, lại có không ít đệ tử đến vây xem, nhìn hai gã thành viên vừa mới khiêu khích Triệu Phong.

- Trúng Hồn đạo Huyễn thuật, dùng Huyễn thuật gì phá giải cũng vô dụng.

Một gã Đại Đế của Cơ gia, sau nhiều lần thử đủ loại phương pháp, nhưng đều không có tác dụng.

Không lâu sau, trên mặt Cơ Thịnh Danh chợt lộ vẻ giãy dụa, sau đó nhanh chóng tỉnh táo lại, còn Cơ Liên thì vẫn ngây ngẩn đứng tại chỗ.

- Cơ Liên.

Cơ Thịnh Danh lập tức truyền ý chí linh hồn của mình vào linh hồn của Cơ Liên, liền nhanh chóng thức tỉnh hắn.

- Tên Triệu Phong này…

Sau khi Cơ Liên tỉnh lại, toàn thân lập tức run rẩy.

Mặc dù đây là lần thứ hai Triệu Phong đối mặt với Huyễn thuật của

Triệu Phong, thế nhưng lần này Triệu Phong bộc phát ra ý chí Đồng lực quá mức cường đại, đã hoàn toàn chấn nhiếp hắn rồi.

Còn trong lòng Cơ Thịnh Danh thì sợ hãi không thôi, Triệu Phong dưới tình trạng suy yếu như vậy, không ngờ vẫn có thể dễ dàng thu thập bọn họ, khó có thể tưởng tượng nổi, Triệu Phong ở trạng thái toàn thịnh thì sẽ mạnh đến mức nào.

- Phục Hồn Thần Quyết tầng thứ sáu, hiệu quả cũng không tệ lắm.

Trên đường bay về nơi ở, Triệu Phong liền phát giác thương tổn linh hồn của hắn đã khôi phục được hai thành.

- Tại sao đám người Bách Nguyên Thánh Tương và Từ lão quái đều bỗng nhiên trở về? Phải chăng đã xảy ra chuyện gì?

Triệu Phong thầm nghĩ.

Lúc tu luyện trong Tử Tinh Tháp, Bích Thanh Nguyệt đã thông qua Minh Tâm Ấn, thông báo bọn họ muốn trở về.

Có thể là Bích Thanh Nguyệt không muốn làm Triệu Phong đang tu luyện phân tâm, cho nên mới không nói rõ tình huống cụ thể, mà lúc đó Triệu Phong cũng đang tu luyện đến thời điểm mấu chốt, cho nên cũng không hỏi thăm.

Lúc này, đám người Bích Thanh Nguyệt đã vượt qua phạm vi liên hệ của Minh Tâm Ấn.

Lúc này, đám người Bích Thanh Nguyệt đã vượt qua phạm vi liên hệ của Minh Tâm Ấn rồi.

Sau khi trở lại nơi ở, một mình Triệu Phong liền bắt đầu bế quan.

Trong Mê Không Giới, Vân Tằm Tiên Điệp vỗ đôi cánh trong suốt bay đến bên cạnh Triệu Phong.

- Đã có thể chuẩn bị đột phá Thánh Chủ rồi?

Tâm thần Triệu Phong khẽ động.

Vân Tằm Tiên Điệp trải qua trận đại chiến trước kia đã bị trọng thương, trải qua sự trị liệu của Triệu Phong, sớm đã khôi phục tới trạng thái đỉnh phong, hơn nữa được một lượng lớn tài nguyên của Triệu Phong tài bồi, thực lực của Vân Tằm Tiên Điệp đã sớm đạt tới đỉnh phong rồi.

Bản thân Vân Tằm Tiên Điệp có xác suất đột phá Thánh Chủ nhất định, nhưng cũng không lớn lắm.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu đi tới bên cạnh Triệu Phong.

- Một phần Bách Nguyên Thánh Tương, ta giao Vân Tằm Tiên Điệp cho ngươi.

Triệu Phong liền giao chuyện này cho Tiểu Tặc Miêu đi làm.

Vân Tằm Tiên Điệp có tác dụng trợ giúp rất lớn đối với Triệu Phong, nếu như nó đột phá Thánh Chủ, giá trị của nó sẽ lại một lần nữa tăng lên.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu không ngừng vung vẩy miêu trảo trước mặt Triệu

Phong.

Triệu Phong khẽ gật đầu, Tiểu Tặc Miêu muốn nói nó chăm sóc đàn Yêu thú và dược liệu trân quý của Triệu Phong rất cẩn thận, thu hoạch rất tốt, nên yêu cầu Triệu Phong ban thưởng.

Sau đó, Triệu Phong đi theo Tiểu Tặc Miêu dạo quanh một vòng trong Mê Không Giới.

Phương diện quản lý Yêu thú của Tiểu Tặc Miêu quả thật cực kỳ chính xác.

Nó có thể câu thông với Yêu thú, thập phần hiểu rõ tình huống của mỗi đầu Yêu thú, cho nên có thể lợi dụng tài nguyên ít nhất mà phát hu được tác dụng lớn nhất.

Thực lực của mỗi đàn Yêu thú đều tăng lên không nhỏ.

Bởi vậy, đối với yêu cầu đòi hỏi tài nguyên của Tiểu Tặc Miêu, Triệu Phong liền trực tiếp cho phép.

Sau khi xử lý xong chuyện của Tiểu Tặc Miêu, Triệu Phong liền chuyên tâm chữa trị thương thế linh hồn của hắn.

Hai ngày sau…

Thương thế của Triệu Phong đã được chữa trị triệt để, linh hồn càng thêm ngưng thực, lực lượng tâm hồn đều có chỗ tinh tiến, Phục Hồn Thần Quyết cũng thuận lợi đột phá đến tầng thứ bảy.

- Đợi đến khi Phục Hồn Thần Quyết tu luyện tới tầng thứ tám thì có thể thử tu luyện Phân Hồn Quyết rồi.

Triệu Phong không kìm nén được kích động trong lòng.

Dựa vào lý giải của Phân Hồn Quyết, thì đây chính là một bộ pháp quyết tương đương với phân thân.

Bí kỹ phân thân chính là thủ đoạn chuyện dụng của Thánh Chủ, nguyên lý chính là lợi dụng Thánh Thể để chế tạo phân thân.

Mà Phân Hồn Quyết chính là phân liệt linh hồn, tách linh hồn ra cũng tương đương với một cái phân thân, đồng thời bản thân Phân Hồn Quyết còn có tác dụng tu luyện linh hồn.

Bởi vậy, Triệu Phong càng ngày càng động tâm với Phân Hồn Quyết này, thậm chí cực kỳ muốn hoàn thiện bản pháp quyết này.

Muốn làm được điều này, Triệu Phong cần đọc một lượng lớn trí thức lý luận về linh hồn để mở rộng kiến thức của bản thân.

Một ngày nọ, Triệu Phong rời khỏi nơi ở của mình, tiến đến mật điện của Tinh Ma Thánh Chủ.

Thư tịch ở giá sách bên phải, Triệu Phong còn chưa xem hết, mà hắn vẫn còn hai ngày để mượn đọc.

- Triệu tiểu hữu, cuối cùng cũng tới rồi…

Lúc còn cách điện các của Tinh Ma Thánh Chủ hơn mười trượng, thanh âm của Tinh Ma Thánh Chủ đã từ xa truyền đến.

- Đa tạ tiền bối đã tặng Tử Tinh Thông Hành Lệnh, giúp cho vãn bối đạt được lợi ích không nhỏ.

Triệu Phong ôm quyền, tỏ vẻ biết ơn.

Tu hành bốn ngày trong Tử Tinh Tháp, Triệu Phong đã thu hoạch được rất nhiều.

Triệu Phong cũng biết rằng, tất cả mọi việc hắn làm trong Tử Tinh Tháp, đều bị Tinh Ma Thánh Chủ cảm ứng được.

Chuyện này cũng không có gì đáng nói, biểu hiện của hắn càng mạnh, càng có thể thu được nhiều chỗ tốt từ chỗ Tinh Ma Thánh Chủ.

- Ha ha, nếu đã như vậy, sau này Triệu tiểu hữu muốn vào Tử Tinh Tháp thì cứ trực tiếp tiến vào là được.

Tinh Ma Thánh Chủ niềm nở cười.

Triệu Phong thoáng sững sờ, cho dù biểu hiện của hắn bày ra thực lực nhất định, nhưng Tinh Ma Thánh Chủ cũng không cần đối xử tốt với hắn như vậy mới đúng.

Tùy ý ra vào Tử Tinh Tháp, đối với những đệ tử của Cơ gia phải tốn điểm cống hiến mới có thể tiến nhập mà nói, chính là cực kỳ bất công, rất có thể tạo thành ảnh hưởng cực xấu.

Chẳng qua, nhìn thấy bộ dạng cực kỳ cao hứng của Tinh Ma Thánh Chủ, có thể là đã gặp được chuyện tốt gì đó, cho nên Triệu Phong cũng không cự tuyệt.

- Mặt khác, mấy ngày qua lão phu đã nghiên cứu rất nhiều về Phân Hồn Quyết, tổng kết ra được một bản bút ký này, nếu như Triệu tiểu hữu muốn tu luyện Phân Hồn Quyết thì có thể xem qua, không biết tiểu hữu có hứng thú hay không?

Tinh Ma Thánh Chủ tiếp tục nói.

Lần này Triệu Phong lại càng giật mình hơn, cảm thấy Tinh Ma Thánh Chủ hôm nay có chút khác thường, không khỏi quá tốt bụng với Triệu Phong, chẳng lẽ trong chuyện này có gì đó mờ ám?

Triệu Phong tất nhiên không biết rằng, bởi vì hắn tiến vào Tử Tinh Tháp tầng thứ chín, chống đỡ được thời gian ba nhịp hô hấp, cho nên toàn bộ quyền lực Cơ gia đã đổi chủ rồi.

- Chuyện này… có thể mượn đọc bút ký của tiền bối chính là vinh hạnh của vãn bối!

Đối với sự mời mọc đầy hấp dẫn của Tinh Ma Thánh Chủ, Triệu Phong cũng không thể cự tuyệt được, nhưng hắn cũng bày tỏ lập trường là mình sẽ không lấy ra bất cứ thứ gì để giao dịch.

- Lão hủ cũng rất muốn kiến thức “Phân Hồn Quyết” trọn vẹn, nếu như sau này Triệu tiểu hữu có thể hoàn thiện nó, nhất định phải đưa cho lão hủ xem qua a!

Tinh Ma Thánh Chủ thoáng trêu đùa.

Sau khi đi vào tư tàng của Tinh Ma Thánh Chủ, Tinh Ma Thánh Chủ liền lấy ra một quyển sách giao cho Triệu Phong.

Sau đó, Triệu Phong lại đi tới giá sách bên phải, tâm thần chìm vào hải dương điển tịch.

Tinh Ma Thánh Chủ quả không hổ là bách khoa toàn thư về huyết mạch đồng tử của Cơ gia, lịch duyệt vô cùng sâu rộng, kinh nghiệm cũng cực kỳ phong phú. Trong bản bút ký này viết lên một phần quan điểm của hắn đối với việc phân tích lộ tuyến phát triển của bộ pháp

quyết Phân Hồn Quyết này.

Dựa theo lý giải của Tinh Ma Thánh Chủ, xác suất tu thành Phân Hồn Quyết vẫn rất cao, điều kiện tiên quyết là phải tu luyện Vạn Niệm Thần Quyết và Phục Hồn Thần Quyết.

Bản bút ký này, tại một phương diện nhất định, đã chỉ rõ cho Triệu Phong biết rõ đại khái lộ tuyến tiếp theo của Phân Hồn Quyết.

Sau khi xem xong bản bút ký này, Triệu Phong càng nắm chắc vài phần có thể tu luyện Phân Hồn Quyết.

Sau đó, Triệu Phong bắt đầu mượn đọc những điển tịch khác.

Triệu Phong tin rằng, nhất định sẽ có một ngày, lịch duyệt và lý giải của hắn sẽ vượt xa Tinh Ma Thánh Chủ.

Thời gian thoáng cái đã trôi qua, Triệu Phong đã hết thời gian mượn đọc sách ở giá sách bên phải.

Triệu Phong bày ra bộ dạng vô cùng tiếc hận, thực ra, có đến bảy thành những điển tịch khiến hắn cảm thấy hứng thú ở giá sách này, đều đã bị hắn nhớ kỹ.

Sau đó, Triệu Phong lại đặt mục tiêu vào những điển tịch ở giá sách bên trái.

- Thái Thượng Trưởng lão, Cơ Lan cầu kiến.

Mấy ngày nay, đây là lần đầu tiên xuất hiện thanh âm của Cơ Lan.

- Nói!

- Bích Các chủ muốn ta truyền tin cho Triệu Phong: thỉnh Triệu Phong mau chóng quay trở về.

Cơ Lan liền bẩm báo chi tiết.

Tại Cơ gia, Bích Thanh Nguyệt và Cơ Lan cũng thường xuyên gặp gỡ, cho nên đã truyền tin cho Cơ gia thì phải truyền cho Cơ Lan, để tránh làm mọi chuyện trễ nãi.

Trong điện các, Triệu Phong thoáng nhíu mày, hắn biết chắc chắn có nguyên nhân gì đó khiến đám người Bích Thanh Nguyệt đang vội vàng trở về.

- Tinh Ma tiền bối, vãn bối cáo từ trước.

Triệu Phong lập tức nói.

Từ trong lời nói của Cơ Lan, Triệu Phong cũng nhìn ra được có lẽ tình thế rất cấp bách.

- Cơ Lan, mang theo một vài đệ tử nội tộc của Cơ gia, đi cùng với Triệu Phong.

Thanh âm của Tinh Ma Thánh Chủ đột nhiên truyền đến.

- Cơ Lan tuân lệnh!

Cơ Lan đáp.

Sau đó, Triệu Phong dẫn theo phần đông đệ tử Cơ gia, một đường chạy trở về viên hải Vụ Nguyệt Đảo Vực, lúc rời đi, Triệu Phong còn sử dụng Mê Không Giới lưu lại một ấn ký tại Cơ gia.

Mà những đệ tử của Cơ gia đi theo Cơ Lan, có chừng mười lăm người, gần như đều là cấp bậc Đại Đế, tâm thần bọn hắn đều cực kỳ phấn chấn, nhân vật lần này, gia tộc trả cho hắn thù lao rất hậu hĩnh.

Tại Vụ Nguyệt Đảo Vực, trước đại môn của Hải Yên Các.

Từ lão quái, U Dạ Thánh Quân cùng với các thành viên của Hải Yên Các, đều bị nhốt trong một cái đại trận Thánh Lực.

Trong đó, quanh người Từ lão quái và U Dạ Thánh Quân tràn ngập một loạt tinh điểm tử sắc, thương thế tương đối nghiêm trọng, những thành viên còn lại đều đang chăm sóc hai người.

- Đợi đến khi Thái Thượng Trưởng lão trở lại, tất cả sẽ được giải quyết!

Thanh âm kiên định của Chiêm Khiết Nhi vang lên.

- Yên tâm, Triệu Phong sắp đến rồi!

Thanh âm của Từ lão quái vang lên hết sức yếu ớt.

Thông qua Minh Tâm Ấn, Từ lão quái đã bắt được liên lạc với Triệu Phong, biết được Triệu Phong đang chạy đến đây.

Trong Hải Yên Các, khung cảnh đã triệt để biến đổi.

Trong một tòa đại điện âm u, có hai đạo thân ảnh.

Một người trong đó mặc chiến giáp kim sắc, trên bề mặt chiến giáp khắc đầy ấn ký ngân sắc, lấp lánh rạng rỡ, còn người còn lại thì mặc đại bào đỏ thẫm, toàn thân tràn ngập lệ khí Ma đạo.

- Chúng ta cố ý để cho ả ta chạy thoát, nàng hẳn là sẽ không tham sống sợ chết mà mặc kệ các ngươi a, ha ha ha…

Trên thân ảnh đại bào đỏ thẫm, chợt truyền ra một tiếng cười bén nhọn.

Bọn hắn cố ý để cho Bích Thanh Nguyệt chạy thoát, để nàng truyền tin cho Triệu Phong nhanh chóng quay về.

- Năm ngày sau, nếu Triệu Phong còn chưa về, các ngươi hãy xuống Địa Ngục mà truyền tin!

Nam tử mặc chiến giáp kim sắc đột nhiên hét lớn.

- Ta đến rồi, các ngươi cứ xuống Địa Ngục truyền tin đi!

Một thanh âm lạnh lùng như Không Minh, quanh quẩn khắp Vụ Nguyệt Đảo Vực.

Chương 1006: Thực Lực Cường Hãn

Trong Hải Yên Các, lão giả mặc đại bào đỏ thẫm và nam tử Kim Giáp lập tức xông ra.

Đồng thời, từ các phương vị khác xung quanh Hải Yên Các, có hơn mười đạo nhân ảnh đồng loạt phóng tới.

- Triệu Phong!

Thân hình Từ lão quái khẽ run lên, lập tức đứng dậy.

- Thái Thượng Trưởng lão!

Ánh mắt Chiêm Khiết Nhi tràn ngập sùng kính.

Rất nhiều thành viên trong Hải Yên Các đều lộ ra thần sắc kích động, nhìn lên bầu trời.

Phảng phất như chỉ cần có Thái Thượng Trưởng lão ở đây thì cơn ác mộng này sẽ chấm dứt.

- Chủ nhân, trước hết hãy cứu Từ lão quái và U Dạ Thánh Quân đã!

Bích Thanh Nguyệt thông qua Minh Tâm Ấn, trao đổi với Triệu Phong.

Hai người bọn họ lúc này đã trúng kịch độc, phải lập tức nhanh chóng cứu chữa.

Triệu Phong thoáng nhìn qua những thành viên của Hải Yên Các đang bị vây trong trận, sắc mặt liền thoáng trầm xuống.

Thông qua Bích Thanh Nguyệt, đã hiểu rõ tình huống nơi này rồi.

Chiếm lĩnh Hải Yên Các chính là hai đại thế lực Tam Tinh, “Bát Tinh Lâu” và Tông môn Quỷ đạo “Quỷ Hỏa Môn”.

Hai đại thế lực này nhân lúc Triệu Phong và cao tầng của Hải Yên Các rời đi, liền chiếm lĩnh lấy Hải Yên Các, đồng thời còn bố trí mai phục, đánh cho đám người Từ lão quái và Bách Nguyên Thánh Tương không kịp trở tay.

Nhưng rõ ràng là hai đại thế lực này muốn chiếm đoạt thế lực của Triệu Phong, cho nên mới không trắng trợn tàn sát, hoặc có thể nói là bọn chúng còn có mục đích khác.

- Ngươi chính là Triệu Phong?

Nam tử Kim Giáp thấp giọng quát, một phương thiên địa lập tức phát ra tiếng chấn vang ầm ầm.

- Ngươi nói nhảm nhiều quá, trực tiếp tiêu diệt hắn là được rồi!

Lão giả mặc đại bào đỏ thẫm lập tức phát ra thanh âm âm trầm, có chút mất kiên nhẫn.

Mục tiêu của hai đại Tông môn bọn hắn, chỉ có Triệu Phong mà thôi.

Chỉ cần tiêu diệt được Triệu Phong, những thế lực như Hải Yên Các, Vạn Thánh Tông, ám sát đội, kể cả bảo vật trên người Triệu Phong, đều sẽ là của bọn hắn.

- Ngươi không thấy sao? Bên cạnh Triệu Phong là đệ tử của Cơ gia.

Nam tử Kim Giáp lập tức truyền âm.

Trong tình báo của bọn hắn, Triệu Phong có lẽ có chút liên hệ với Đoan Mộc gia, nhưng Đoan Mộc gia xếp hạng trong Bát đại thế gia tương đối thấp, khoảng cách biên hải này lại vô cùng xa xôi, cho dù bọn hắn thâu tóm thế lực của Triệu Phong, đoán chừng Đoan Mộc gia cũng không làm gì được bọn hắn.

Nhưng Cơ gia thì lại khác, Cơ gia rất gần biên hải, thực lực của Cơ gia trong Bát đại thế gia cũng thuộc hạng trung đẳng.

- Thật sự ngu xuẩn, cứ mặc kệ người của Cơ gia, trực tiếp tiêu diệt Triệu Phong là được rồi.

Lão giả mặc đại bào đỏ thẫm khinh thường nói.

Nếu như Triệu Phong một mình đến đây, có lẽ còn có vấn đề.

Nhưng Triệu Phong cho rằng mang theo người của Cơ gia là có thể dọa bọn hắn bỏ chạy, vậy thì mười phần sai lầm rồi.

- Nói đi, người phía sau màn của các ngươi là ai, nể mặt các ngươi không giết hại thành viên của Hải Yên Các, có thể cho hai người các ngươi toàn thây.

Triệu Phong đột nhiên lên tiếng.

Bát Tinh Lâu và Quỷ Hỏa Môn đều là thế lực Tam Tinh ở biên hải, cũng khá gần lục địa.

Hai đại Tông môn này và Hải Yên Các, xưa này không hề có thù oán.

Cho dù ở trong Không Gian Thần Huyễn, Triệu Phong đã từng cướp đoạt tài nguyên của Bát Tinh Lâu, thì cũng không có khả năng khiến cho Hải Yên Các bị Bát Tinh Lâu dòm ngó.

Hai Tông môn một chín một tà này, vô cớ liên hợp cùng nhau để công chiếm thế lực của hắn, đằng sau chắc chắn còn có ẩn tình.

- Ha ha, sắp chết đến nơi mà còn nói năng bậy bạ.

Lão giả mặc đại bào đỏ thẫm khinh thường nói.

Chỉ là một tên Đại Đế, không ngờ lại dám nói như vậy với hai vị Thánh Chủ.

Hai người bọn họ mặc dù đều chỉ là Huyền Quang Cảnh sơ kỳ, nhưng thực lực so với Huyền Quang Cảnh mới tấn thăng như Từ lão quái thì lại mạnh hơn không ít.

Huống hồ, bọn hắn còn mang theo thế lực Tông môn của mình, là hai gã Chuẩn Thánh Chủ.

Vụt...

Thân ảnh áo bò đỏ thẫm và nam tử Kim Giáp lập tức xông ra, theo sau là đông đảo Đại Đế và Chuẩn Thánh Chủ.

- Không nên gây thương tổn cho người của Cơ gia, giết Triệu Phong là được rồi.

Thanh âm của lão giả mặc đại bào đỏ thẫm vang lên trong linh hồn của mọi người.

Đám người của Cơ gia lập tức bối rối, nếu như nhiệm vụ này không phải do Tinh Ma Thánh Chủ đích thân dặn dò, e rằng bọn hắn đã sớm bỏ chạy rồi.

Mặt khác, bên ngoài Tử Tinh Tháp, chuyện Triệu Phong chỉ liếc mắt một cái đã miểu sát Cơ Thịnh Danh, đã lan truyền ra ngoài, một vài đệ tử của Cơ gia cũng không khỏi tán thưởng đối với thực lực của Triệu Phong.

- Không cần sợ, hãy nghe lệnh của Triệu Phong, Bát Tinh Lâu và Quỷ Hỏa Môn không dám làm gì Cơ gia chúng ta đâu!

Thanh âm của Cơ Lan vang lên trong đầu toàn bộ thành viên của Cơ gia.

Cơ Lan tin tưởng thực lực của Triệu Phong, dưới trạng thái toàn thịnh, lại thêm người của Cơ gia tương trợ, chắc chắn có thể ứng phó được tình huống trước mắt.

Sắc mặt Triệu Phong vẫn không đổi, nhìn về phía hai đại thế lực đang lao tới.

Mắt trái của hắn đột nhiên bắn ra một luồng ý chí Đồng lực tuyệt cường.

- Huyễn Cấm Mê Vực!

Bên trong Lôi Hồn Thể, vô số lực lượng linh hồn tràn ngập vào trong mắt trái.

Mắt trái của Triệu Phong liền biến thành một thế giới mê cung tử kim sắc vô tận, tản mát ra một luồng lực hút chí mạng.

Ô...ô...ô...n...g!

Trước mặt Triệu Phong, toàn bộ cường giả đều không tự chủ được mà nhìn về phía đồng tử của hắn, ngay lập tức, ý thức và tinh thần đều không thể khống chế được, chỉ có thể cố gắng giãy dụa.

Nhưng cuối cùng vẫn vô dụng, chỉ chốc lát sau, ánh mắt của bọn hắn đã trở nên u ám vô quang.

Phốc…

Chỉ trong chớp mắt, hai mươi mấy thành viên đi theo nam tử Kim Giáp và lão giả mặc đại bào đỏ thẫm xông ra, đều cứng đờ người, đứng yên một chỗ, phảng phất như mất hồn.

Mà nam tử Kim Giáp và lão giả mặc đại bào đỏ thẫm thì phải vận chuyển toàn bộ ý chí linh hồn, mới có thể ngăn được Đồng thuật khủng bố này.

- Chuyện… Chuyện gì xảy ra?

Lão giả mặc đại bào đỏ thẫm lập tức cảm thấy không đúng, trong lòng đột nhiên rét lạnh.

Hắn nhìn về phía thiếu niên Kim Đồng trước mặt, toàn thân không khỏi run rẩy.

- Điều này làm sao có thể? Ý chí linh hồn thật cường đại…

Sau lưng nam tử Kim Giáp cũng ứa ra mồ hôi lạnh.

Hắn như thế nào cũng không ngờ rằng, chiến đấu còn chưa bắt đầu

thì đã kết thúc như vậy.

Triệu Phong chỉ cần liếc mắt một cái, liền miểu sát toàn bộ cường giả của hai người bọn họ.

Điều này làm sao có thể? Không phải hắn chỉ mới là cảnh giới Đại Đế thôi sao?

Đồng thuật của cảnh giới Đại Đế, làm sao có thể có tác dụng đối với Thánh Chủ?

Mà sau lưng Triệu Phong, rất nhiều đệ tử của Cơ gia đều lâm vào ngốc trệ, cực kỳ kinh hãi.

Không ngờ, bọn hắn căn bản không cần ra tay.

- Đây…

Cơ Lan cũng nghẹn lời.

Mặc dù nàng sớm đã đoán được, thực lực của Triệu Phong ở trạng thái toàn thịnh sẽ khiến cho nàng cực kỳ kinh ngạc, nhưng tuyệt đối không phải là như thế này.

Mười mấy tên Đại Đế và hai tên Chuẩn Thánh Chủ, dưới Đồng thuật của Triệu Phong, không hề có chút sức phản kháng nào.

Triệu Phong nhìn về phía chiến trường, thầm nghĩ:

- Lực lượng của Đồng thuật phân tán ra, sẽ không có sức uy hiếp đối với Thánh Chủ.

Đương nhiên, một chiêu Đồng thuật này của Triệu Phong, vốn dĩ là

thuật vây khốn, có thể lập tức làm tan rã một phần chiến lực của địch quân, còn tính công kích thì cũng không lớn lắm.

- Nhanh lên, linh hồn của tiểu tử này quá cường đại rồi.

Thần sắc nam tử Kim Giáp không đổi, lập tức truyền âm cho lão giả mặc đại bào đỏ thẫm.

- Lĩnh Vực linh hồn của tiểu tử này mạnh như vậy, ngươi chỉ cần ngăn cản được công kích linh hồn của hắn, còn ta sẽ cho hắn một kích trí mạng tại phương diện vật chất.

Nam tử Kim Giáp tiếp tục truyền âm.

- Được!

Lão giả mặc đại bào đỏ thẫm cắn răng một cái, hóa thành một đạo Quỷ Hỏa đỏ thẫm, lao thẳng tới chỗ Triệu Phong.

Nếu như hai đại Thánh Chủ như bọn hắn bị Triệu Phong đánh bại, vậy thì Tông môn của bọn hắn còn mặt mũi nào nữa?

Đồng thời, thanh âm của lão giả mặc đại bào đỏ thẫm cũng vang lên trong linh hồn của nam tử Kim Giáp:

- Tên Ám Ảnh Thánh Chủ kia chắc chắn là đang đùa giỡn chúng ta.

Sắc mặt nam tử Kim Giáp cũng thoáng trầm xuống, nhưng lúc này, bọn hắn đã không còn đường lui nữa rồi.

- Muốn chết!

Ánh mắt Triệu Phong trở nên sắc bén, lập tức thốt ra hai chữ.

Mắt trái của hắn hiện lên tia lửa Đồng lực kinh người, một tia hào quang tử kim sắc lóe lên, liền hiện ra một đám ấn ký Lôi Kiếp ám kim sắc.

Phốc…

Một đoàn Tử Kim Lôi Hỏa trong suốt, mang theo khí tức Lôi Kiếp hủy diệt, đánh thẳng lên đoàn Quỷ Hỏa đỏ thẫm.

- Á… á…

Lão giả mặc đại bào đỏ thẫm lập tức hét lên, linh hồn và thân thể của hắn đồng thời bị Lôi Hỏa xâm nhập, thiêu đốt không ngừng.

Trải qua một chuyến trong Tử Tinh Tháp, ý chí linh hồn của Triệu Phong đã cường đại hơn, khả năng vận dụng Đồng thuật cũng đạt đến một cảnh giới khác.

Đối diện với Thánh Chủ bình thường không bị áp chế thực lực, Triệu Phong chỉ cần một chiêu Phong Lôi Đồng Hỏa thì cũng đã có thể khiến bọn chúng trọng thương rồi.

Triệu Phong bỗng nhiên bay ra.

Phành...

Triệu Phong vận chuyển lực lượng Thánh Lôi Thể Phách, một quyền đánh lên lão giả mặc đại bào đỏ thẫm, máu tươi lập tức phun trào.

Chuẩn Thánh Chủ đối mặt với một quyền như vậy của Triệu Phong, chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ.

Nhưng Thánh Thể của Thánh Chủ thì lại bất đồng, đối diện với tổn thương cảnh giới thấp hơn, thì lại có sức phòng ngự rất mạnh, năng lực khôi phục của thân thể cũng cực kỳ kinh người.

- Hừ!

Triệu Phong lại lần nữa đánh ra một quyền, ẩn chứa một lượng lớn lực lượng Lôi Kiếp, đánh thẳng lên quang quyển Thánh Lực của lão giả này.

Lúc Đại Đế đột phá Thánh Chủ, không gian tinh hạch trong cơ thể sẽ lột xác thành quang quyển Thánh Lực.

Ầm...

Thân ảnh của lão giả mặc đại bào đỏ thẫm bắt đầu tiêu tán trong thiên địa, linh hồn của hắn bị ý chí linh hồn của Triệu Phong nghiền ép, liền triệt để nát bấy.

Chỉ lưu lại một cái thủ trạc trữ vật, lập tức bị Triệu Phong thu vào Mê Không Giới.

Mặc dù đều là Huyền Quang Cảnh sơ thành, nhưng lão giả mặc đại bào đỏ thẫm này lại kém xa đám người Bách Luyện Thánh Chủ trong lăng mộ Hoàng tộc.

Đây cũng là nguyên nhân mà Triệu Phong có thể dùng thực lực của mình đánh chết được Thánh Chủ.

Thánh Thượng Trưởng lão của Quỷ Hỏa Môn, cứ như vậy mà vẫn lạc.

Đám người Cơ Lan của Cơ gia, đều toàn thân chấn động.

Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh phong vân một cõi, cứ hời hợt như vậy mà chết, quả thật khiến bọn hắn cảm thấy cực kỳ khó tin.

Những đệ tử Cơ gia lúc này mới biết rằng, bản thân lần này chiếm tiện nghi rồi, đi ra ngoài một chuyến, liền có thể nhận được ban thưởng nhiệm vụ hậu hĩnh của gia tộc.

- Thái Thượng Trưởng lão!

Phần đông thành viên của Hải Yên Các đều cảm thấy trong lòng nhiệt huyết sôi trào.

Đây mới chính là Thái Thượng Trưởng lão của bọn hắn, thực lực khủng bố, hoàn toàn nghiền nát những kẻ xâm phạm.

Động tác của nam tử Kim Giáp thoáng chậm lại, sau đó lập tức thối lui vài bước, lông tóc toàn thân dựng lên, một luồng hàn ý tử vong lập tức khiến hắn ứa ra mồ hôi sướt sũng.

- Làm sao có thể mạnh như vậy? Làm sao có thể chứ? Cảnh giới Đại Đế mà có thể dễ dàng đánh chết Thánh Chủ như vậy sao?

Trong lòng nam tử Kim Giáp không ngừng gào thét.

- Đáng hận, bị Ám Ảnh Thánh Chủ lừa rồi.

Do dự một chút, nam tử Kim Giáp liền cắn răng nói:

- Triệu Phong, hãy tha cho Bát Tinh Lâu, chúng ta đồng ý đền bù toàn bộ tổn thất của Hải Yên Các, đồng thời, ta cũng sẽ nói cho ngươi biết người đứng sau màn.

Thực lực của Triệu Phong khiến bọn hắn không dám phản kháng nữa.

- Không cần!

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Tại một nơi bí ẩn ở Thủy Loan Thánh Địa cách xa mấy ngàn dặm, vẻ mặt một đạo thân ảnh màu đen đột nhiên biến đổi, lẩm bẩm:

- Đám vô dụng, không tốt, bị phát hiện rồi.

- Những gì Bát Tinh Lâu còn nợ, chờ đến khi ta trở về sẽ tính sau!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, xung quanh thiên địa, Phong Lôi chân nguyên bắt đầu vận chuyển, một đôi Xích Lôi Quang Dực lập tức ngưng kết thành.

Vụt vụt vụt...

Quang dực sau lưng Triệu Phong phát ra hào quang xích kim chói mắt, hóa thành một tia thiểm điện, chỉ trong khoảnh khắc đã biến mất, không nhìn thấy nữa.

- Tốc độ thật nhanh!

Nam tử Kim Giáp lập tức ngây ra như phỗng, trong lòng vẫn còn sợ hãi.

Vừa rồi hắn cũng từng nghĩ đến chuyện chạy trốn.

Thế nhưng phần đông Trưởng lão và tinh anh của Bát Tinh Lâu đi theo hắn, vẫn còn ở đây.

- Không ngờ ta lại tin lời Cửu U Cung mà gây ra chuyện như vậy.

Nam tử Kim Giáp cười tự giễu.

Mà lúc này, trong số hơn mười người trúng phải Huyễn thuật của Triệu Phong, một vài Chuẩn Thánh Chủ có ý chí linh hồn tương đối mạnh, mới chậm rãi tỉnh táo lại.

Chương 1007: Chỉnh Đốn Thế Lực

- Đáng chết, tại sao lại biến thành như vậy!

Ám Ảnh Thánh Chủ trong lúc phi độn, đột nhiên phát ra một câu chửi thề.

Từ khi bắt đầu thí luyện Thái Tử, hắn đã bị Cửu U Cung phái tới biên hải, kích động, uy hiếp các thế lực xung quanh công chiếm Hải Yên Các.

Mục đích chính là lợi dụng những cường giả Thánh Chủ của các thế lực Tam Tinh khác, bức Triệu Phong sử dụng mũi Lục Thần Tiễn cuối cùng.

Lục Thần Tiễn vừa xuất, Triệu Phong chắc chắn chỉ có con đường chết.

Thế nhưng, sau khi thí luyện Thái Tử kết thúc, Cửu U Cung liền nhanh chóng truyền đến tin tức cho Ám Ảnh Thánh Chủ.

Cao tầng của Cửu U Cung, không ngờ lại nói với Ám Ảnh Thánh Chủ rằng, thiên địa Phạm Trụ đã có thực lực đánh chết Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh sơ thành, cho dù là quần chiến cũng không có tác dụng.

Phải biết rằng, trình độ giữa Thánh Chủ cũng chia ra mạnh yếu, nhưng dù sao thì Huyền Quang Cảnh sơ thành vẫn rất khó đánh chết đối thủ cùng cấp.

Nhưng đây là tin tức mà cao tầng Cửu U Cung truyền đến, Ám Ảnh Thánh Chủ không thể không tin, vì vậy hắn mới tìm cớ tạm thời rời đi, nhưng thực ra vẫn bí mật ẩn nấp ở một nơi gần đó.

Không ngờ rằng, hắn lại được nhìn thấy một màn khủng bố như vậy.

Triệu Phong với thực lực như vậy, lại thêm một mũi Lục Thần Tiễn và đám đệ tử Cơ gia, đàn Yêu thú,… Cho dù là ba vị Huyền Quang Cảnh sơ thành như bọn hắn cũng không đủ nhét kẽ răng.

May mắn là Cửu U Cung đã sớm truyền tin cho hắn, bằng không thì hắn đã bỏ mạng tại nơi này rồi.

- Tốc độ thật nhanh!

Ám Ảnh Thánh Chủ đột nhiên cảm nhận được một luồng sát ý băng lãnh và âm thanh Phong Lôi chấn vang ở sau lưng.

Bản thân Ám Ảnh Thánh Chủ sở trường nhất là bỏ chạy, nhưng không ngờ hắn lại không cắt đuôi được Triệu Phong.

- Ám Dạ Lưu Ảnh!

Ám Ảnh Thánh Chủ liền hóa thành một đạo hư quang, lập tức trốn vào hư không, phi độn đi mấy vạn dặm.

- Lôi Dực Thiểm Không!

Triệu Phong thúc dục Viêm Chi Phong Lôi, lại một lần nữa hoàn thành thiểm không.

Đây là lần đầu tiên Triệu Phong gặp được người ở cấp độ Huyền Quang Cảnh sơ thành mà có tốc độ nhanh như Ám Ảnh Thánh Chủ,

với Lôi Dực Thiểm Không của Triệu Phong, trong thời gian ngắn cũng không thể đuổi kịp.

- Tỏa Thiên Cung!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một thanh cổ cung ám ngân sắc, ngưng hiện ra một đạo Phong Lôi quang tiễn kim sắc, “Vụt...” một tiếng, lập tức xẹt qua Hư Không Vụ Hải.

Phốc…

Phong Lôi quang tiễn kim sắc vừa lóe lên, đã trực tiếp xuyên qua ngực Ám Ảnh Thánh Chủ.

- Đáng hận, tên tiểu tử này…

Ám Ảnh Thánh Chủ thoáng dừng lại nửa khắc.

Bên trong mũi tên này xen lẫn lực lượng Phong Lôi cuồng bạo, còn có cả lực lượng Lôi Kiếp hủy diệt, tạo thành khắc chế rất lớn đối với Thánh Thể của Thánh Chủ.

Sau khi phóng ra một tiễn, Triệu Phong lại lần nữa thi triển Lôi Dực Thiểm Không, thu hẹp khoảng cách với Ám Ảnh Thánh.

Trong Hư Không Vụ Hải, một luồng lực lượng tinh thần mơ hồ chợt lóe lên rồi biến mất.

Ấn ký Thần Mâu đã được gieo xuống thành công.

Lúc Triệu Phong gieo xuống ấn ký Thần Mâu, Ám Ảnh Thánh Chủ lại đang bị Phong Lôi quang tiễn hành hạ chết đi sống lại, có chút suy yếu.

Vụt...

Ám Ảnh Thánh Chủ đột nhiên cảm nhận được đột kích sau lưng, liền không để ý đến thương thế mà hóa thành một đạo hư quang ảm đạm, trốn vào hư không.

- Để xem ngươi có thể chạy được đi đâu!

Triệu Phong lơ lửng trong ư không, hai mắt nhắm lại, cảm ứng vị trí của Ám Ảnh Thánh Chủ, sau đó bỗng nhiên kéo động dây cung.

Vụt...

Một đạo U Tử quang tiễn ẩn chứa công kích linh hồn, liền xuyên thấu hư không.

Phốc…

Triệu Phong có thể cảm giác được công kích linh hồn của mình, đã trúng mục tiêu là Ám Ảnh Thánh Chủ.

- Làm sao có thể? Cách xa như vậy mà Tỏa Thiên Cung cũng có thể tập trung khóa chặt được ta sao?

Ám Ảnh Thánh Chủ thầm giật mình.

Hắn tương đối biết rõ về Tỏa Thiên Cung này, nhưng lúc này Triệu Phong cũng không đuổi theo nữa, cũng không hề có cảm giác bị Tỏa Thiên Cung tập trung khóa chặt, vậy mà mũi tên kia vẫn có thể bắn trúng hắn, điều này quả thật khiến cho hắn cảm thấy nghi hoặc không thôi.

Lúc Ám Ảnh Thánh Chủ còn đang suy tư.

Lại có một đạo quang tiễn bắn tới.

Ám Ảnh Thánh Chủ lập tức phi độn, bay theo đường vòng cung, thế nhưng vẫn bị quang tiễn bắn trúng.

Không hề có cảm giác bị tập trung khóa chặt, nhưng quang tiễn vẫn gắt gao theo sát hắn.

- Tà môn, nhanh rời khỏi đây thôi!

Ám Ảnh Thánh Chủ không dám dừng lại nữa, liền tiếp tục bỏ chạy.

Thế nhưng, liên tục có từng đạo quang tiễn bắn trúng hắn, muốn tránh cũng không tránh được.

- Đáng giận, đây không phải là Tỏa Thiên Cung, chẳng lẽ là Thượng Cổ Thần binh kỳ cung?

Ám Ảnh Thánh Chủ toàn thân cháy đen, trên mặt lộ vẻ chật vật, liền chắc chắn đây không phải là đặc tính của Tỏa Thiên Cung.

Hắn không ngừng chạy trốn, nhưng từ đầu tới cuối đều không thoát khỏi những mũi quang tiễn này, cuối cùng Ám Ảnh Thánh Chủ đành chạy vào cái Truyền Tống Trận vượt thành, truyền tống đến một tòa thành thị khác.

- Tạm thời giữ lại cái mạng của hắn đó!

Triệu Phong thu hồi Tỏa Thiên Cung.

Khoảng cách quá xa, uy lực của Tỏa Thiên Cung sẽ giảm mạnh,

cũng khó tạo thành thương tổn đối với Ám Ảnh Thánh Chủ, nếu như cuối cùng vẫn không thể đánh chết được Ám Ảnh Thánh Chủ, thì hắn ngược lại sẽ cảm thấy nghi ngờ về hiện tượng quái dị này, chắc chắn sẽ nhờ cao tầng của Cửu U Cung xóa đi ấn ký Thần Mâu.

Còn không bằng tạm thời giữ lại cái mạng của hắn, ngày sau nói không chừng còn có chỗ hữu dụng.

Chỉ cần không phải là Thánh Vương Bán Thần xuất mã, thì ấn ký Thần Mâu của Triệu Phong cũng rất khó bị phát giác ra.

Ân oán giữa Triệu Phong và Cửu U Cung, gần như đã đến mức không chết không thôi rồi.

Trước mắt, Triệu Phong vẫn là thành viên trọng yếu sau lưng Thái Tử, thế lực rất lớn, cho nên Cửu U Cung cũng không thể động thủ ngoài mặt.

Bằng không thì sẽ trở thành tình huống Thập Tam hoàng tử muốn cướp Thái Tử vị, nên đã lợi dụng thế lực sau lưng mình để suy yếu thực lực của Cửu hoàng tử.

Đến lúc đó, cho dù Thập Tam hoàng tử rất được Thánh Hoàng yêu thích, nhưng nếu gây ra chuyện như vậy, thì e rằng cũng sẽ triệt để vô duyên với Thái Tử vị mà thôi.

Lúc này, Triệu Phong và Cửu hoàng tử đã là người ngồi cùng một thuyền rồi.

Nếu như Cửu hoàng tử xảy ra chuyện ngoài ý muốn, chắc chắn Cửu U Cung sẽ toàn lực vây giết Triệu Phong.

Vụt...

Cái hộ thủ trong tay Triệu Phong lóe lên, thân ảnh của hắn liền được một tầng quang ảnh u ngân bao trùm, sau đó trở nên nhạt nhòa, biến mất không thấy đâu nữa.

Ô...ô...ô...n...g!

Một khắc sau, Triệu Phong đột nhiên xuất hiện tại Hải Yên Các.

Hít…

Nam tử Kim Giáp và phần đông thế lực của Quỷ Hỏa Môn và Bát Tinh Lâu, đều lập tức cảm thấy run rẩy toàn thân, lạnh lẽo tận xương tủy.

Không ít cường giả đã chuẩn bị tìm cơ hội đào tẩu, nhưng thấy Triệu Phong đột nhiên xuất hiện như vậy, đều bị hù dọa không nhẹ.

Lúc này, các thành viên đệ tử của ý chí đều đã thoát khốn, đám người U Dạ Thánh Quân và Từ lão quái cũng đã được cứu chữa.

Bích Thanh Nguyệt thấy Triệu Phong trở về, liền yên lòng.

Bên ngoài Hải Yên Các, lập tức trở nên bận rộn.

Trên bầu trời chỉ còn lại người của Cơ gia, thế lực của Bát Tinh Lâu và Quỷ Hỏa Môn.

- Triệu Phong, ngươi đã giải quyết Ám Ảnh Thánh Chủ rồi?

Nam tử Kim Giáp thử thăm dò.

Ám Ảnh Thánh Chủ nổi danh về thuật ẩn thân và bỏ trốn, Triệu

Phong có thể phát hiện ra đối phương cũng đã là rất tốt rồi.

Nhưng tại sao Triệu Phong lại quay trở về nhanh như vậy? Phải chăng vẫn chưa giải quyết được Ám Ảnh Thánh Chủ?

Cơ gia và người của Cơ gia cũng đều ngạc nhiên.

- Quỷ Hỏa Môn trở thành thế lực phụ thuộc tổ chức ám sát của U Dạ Thánh Quân, kẻ không nghe lệnh, giết không luận tội. Tiếp theo, chúng ta sẽ bàn về vấn đề Bát Tinh Lâu sẽ đền bù như thế nào.

Triệu Phong đầu tiên là tuyên bố kết cục của Quỷ Hỏa Môn, sau đó lại nhìn về phía nam tử Kim Giáp.

Những đệ tử, Trưởng lão của Quỷ Hỏa Môn ở đây, mặc dù không cam lòng, nhưng cũng không thể làm gì được.

Thái Thượng Trưởng lão cấp bậc Thánh Chủ vừa chết, cho dù bọn hắn không đầu nhập vào thế lực của Triệu Phong, thì cũng sẽ có thế lực khác đến đối phó với hắn.

- Tạ chủ nhân!

U Dạ Thánh Quân thông qua Minh Tâm Ấn truyền âm.

Quỷ Hỏa Môn vốn dĩ là Tông môn Quỷ đạo, sở trường ám sát hơn đệ tử Vạn Thánh Tông, có tiền lực rất lớn.

Cư như vậy, tổ chức ám sát của hắn mới có thể chính thức phát triển.

Tâm thần nam tử Kim Giáp lập tức run lên.

Triệu Phong không bỏ vào tai lời nói của hắn, thái độ rất cường ngạnh, trực tiếp bàn chuyện đền bù tổn thất.

Hơn nữa, trước khi nói chuyện đền bù tổn thất, Triệu Phong còn tự mình tuyên bố kết cục của Quỷ Hỏa Môn.

Trong lòng nam tử Kim Giáp và đám thành viên của Bát Tinh Lâu đều không ngừng hô khổ, nếu như Triệu Phong chủ động đưa ra một cái giá để bồi thường thì còn tốt.

Mấu chốt là Triệu Phong không đưa yêu cầu, bọn hắn cũng không biết phải đền bù tới mức nào, sợ ít quá sẽ làm Triệu Phong mất hứng, còn nhiều quá thì bọn hắn sẽ thiệt hại nặng nề.

- Lần này, toàn bộ tổn thất gây ra đối với Hải Yên Các, sẽ do Bát Tinh Lâu ta phụ trách, ngoài ra, Bát Tinh Lâu hàng năm sẽ cống nạp một lượng tài nguyên nhất định cho Hải Yên Các, kể cả nhân lực lẫn tài nguyên.

Nam tử Kim Giáp trầm mặc một lát, cuối cùng cũng mở miệng.

- Ngoài ra, hãy gia nhập thế lực của Cửu hoàng tử!

Sau khi Triệu Phong nghe xong, liền trực tiếp lên tiếng, lời nói vô cùng kiên định.

Sắc mặt của nam tử Kim Giáp và phần đông Trưởng lão của Bát Tinh Lâu đều thoáng trầm xuống.

Nếu như Cửu hoàng tử có được thực lực và thế lực tương tự như Tứ hoàng tử, cho dù Triệu Phong không nói thì nam tử Kim Giáp cũng đã chủ động gia nhập rồi.

Nhưng mấu chốt chính là, bản thân “Thái Tử” lại không đủ cường thế, mà Tứ hoàng tử, Thập Tam hoàng tử, Thất hoàng tử có thực lực chỉnh thể mạnh hơn, sẽ không ngồi yên mà nhìn.

Xác suất để Cửu hoàng tử có thể tiếp tục ngồi trên vị trí Thái Tử, sau đó leo lên vị trí Thánh Hoàng, là cực kỳ thấp.

- Được!

Nhưng lúc này, đám người Bát Tinh Lâu cũng không thể không đáp ứng, chạy không thoát, đánh không lại, không đáp ứng thì còn có thể làm gì?

Nam tử Kim Giáp và đám Trưởng lão của Bát Tinh Lâu, đều cảm thấy uất ức.

- Các ngươi có thể đi được rồi!

Triệu Phong nhẹ nhàng nói.

Đám người của Cơ gia đều hít sâu một hơi, không ngờ chỉ trong chớp mắt, Triệu Phong đã thu nhận một thế lực Tam Tinh, còn ép một thế lực Tam Tinh khác gia nhập vào Cửu hoàng tử.

Sau khi giải quyết xong mọi chuyện, Triệu Phong liền dẫn đám người Cơ gia tiến nhập Hải Yên Các.

Triệu Phong cũng nhìn ra được ý tứ của Tinh Ma Thánh Chủ, nhưng không biết rằng đây có phải là ý tứ của Bát hoàng tử hay không.

Chẳng qua, nếu Cơ gia có thể đứng sau lưng Cửu hoàng tử, thì đã là chuyện không gì tốt hơn rồi, thực lực chỉnh thể của Thái Tử, rốt cuộc cũng có thể nâng lên một bậc.

Ba ngày sau, Hải Yên Các chỉnh đốn hoàn tất, lại khôi phục vận hành thường ngày, mà Bát Tinh Lâu cũng phái người đưa tới tài nguyên.

Triệu Phong phát triển thế lực khổng lồ như thế, chỉ dựa vào tài nguyên mà hắn đoạt được trong Không Gian Thần Huyễn và lăng mộ Hoàng tộc, thì còn xa mới đủ.

- Một thời gian nữa, ta sẽ lại đến bái phỏng Tinh Ma tiền bối.

Triệu Phong cũng cáo từ Cơ Lan.

Tư tàng của Tinh Ma Thánh Chủ, Triệu Phong còn chưa xem hết, mà Tử Tinh Tháp cũng là một nơi tu luyện tuyệt hảo. Ngoài ra, vẫn còn phải điều tra thêm về Luân Hồi Chi Mâu.

Triệu Phong nhất định phải đến Cơ gia một chuyến nữa.

Nhưng trước đó, Triệu Phong phải bố trí ổn thỏa mọi thứ tại nơi ở của mình cho tốt mới được.

Trong Mê Không Giới.

Vân Tằm Tiên Điệp sau khi phục dụng Bách Nguyên Thánh Tương, liền chìm vào ngủ say.

Chấn Thiên Kim Viên dưới sự chăm sóc của Tiểu Tặc Miêu, cũng có dấu hiệu đột phá.

Từ khi chấm dứt thí luyện Thái Tử, Long vận khí vô hình đã bắt đầu lượn lờ xung quanh Hải Yên Các.

Sau khi Triệu Phong chỉnh đốn Vạn Thánh Tông và tổ chức ám sát

của U Dạ Thánh Quân, liền trở về Hải Yên Các, bắt đầu bế quan.

Trọng điểm bế quan, tất nhiên là tu luyện Phục Hồn Thần Quyết và phân tích suy diễn Phân Hồn Quyết.

Một tháng sau, Lôi Hồn Thể của Triệu Phong đã biến thành màu tím, xuất hiện ánh sáng nhàn nhạt, phảng phất giống như có ý thức độc lập, nghiễm nhiên đã thoát ly phạm trụ linh hồn thể.

Loại dị tượng này, xuất phát từ rất nhiều loại nguyên nhân.

Đầu tiên, linh hồn thể của Triệu Phong dung hợp với Thần Linh Nhãn, vốn dĩ đã xảy ra dị biến rồi.

Tiếp đó, lần trước Thần Mâu lột xác, Hồn Hải tử sắc kết hợp với ấn ký Lôi Kiếp, cho nên mới hình thành Lôi Hồn Thể.

Cuối cùng, trải qua rất nhiều kỳ ngộ, ví dụ như: được trân bảo linh hồn xúc tiến, và “Phục Hồn Thần Quyết” đã đạt đến tầng thứ tám.

- Có thể bắt đầu tu luyện “Phân Hồn Quyết” tầng thứ nhất được rồi.

Trong lòng Triệu Phong khẽ động.

Lúc này, linh hồn thể của hắn đã có đủ điều kiện tiên quyết theo ghi chép của Phân Hồn Quyết, thậm chí còn có phần nhỉnh hơn.

Mặc dù Phục Hồn Thần Quyết còn chưa viên mãn, nhưng hoạt tính linh hồn của Triệu Phong, đã vượt xa miêu tả ở tầng thứ tám của Phục Hồn Thần Quyết.

- Một khi phân hồn thành công, liền có thể bố trí Tử Vong Chi Mâu vào linh hồn bị tách ra rồi!

Chương 1008: Linh Hồn Phân Thân

Dựa theo suy đoán của Triệu Phong, linh hồn bị phân liệt ra, tại một trình độ nhất định, cũng tương ứng với phân thân của Triệu Phong.

Phân thân của Thánh Chủ bình thường, dựa theo cấp bậc của bí kỹ phân thân, nắm giữ từ 3/10 thực lực của bản thể trở lên.

Triệu Phong không biết lúc linh hồn của hắn phân thân thành công, sẽ có được chiến lực như thế nào.

Sau khi chuẩn bị đầy đủ, Triệu Phong liền vận chuyển Phân Hồn Quyết, sau đó chìm đắm vào thế giới linh hồn.

Đây là một bản pháp quyết linh hồn có độ nguy hiểm rất cao, cho nên, tâm linh Triệu Phong lập tức dần dần đi vào tĩnh lặng.

Ba ngày sau…

Triệu Phong cảm thấy linh hồn có chút đau đớn.

Lôi Hồn Thể của hắn đột nhiên bành trướng, kích thước của linh hồn thể vượt quá thân thể của Triệu Phong, lộ ra bên ngoài, bên trên thỉnh thoảng lại phát ra vài đạo Lôi Điện.

Qua mấy ngày nữa, linh hồn thể của Triệu Phong càng không ngừng nở lớn, hoàn toàn bao trùm cả thân thể hắn.

Trong Mê Không Giới, xuất hiện một cái linh hồn có hình dạng giống

như Triệu Phong, cực kỳ ngưng tụ, bên trong tràn ngập ấn ký Lôi Kiếp, đây chính là linh hồn của Triệu Phong, còn trong thân thể của Triệu Phong, thì lại bị linh hồn bao trùm bên ngoài.

Nếu như để những người khác nhìn thấy linh hồn của Triệu Phong lúc này, chắc chắn bọn họ đều sẽ giật mình một phen.

Không ngờ linh hồn thể của Triệu Phong đã biến thành một cái dị vật, còn ngưng tụ hơn cả linh hồn của Huyền Quang Cảnh đại thành, linh hồn cực kỳ hoạt tính, bên trong tràn ngập lực lượng Lôi Điện.

Mọi người đều biết rằng, sau khi đạt tới Đại Đế, muốn hoàn toàn giết chết đối phương thì nhất định phải giết chết linh hồn.

Mà linh hồn của Triệu Phong lúc này, mặc dù chỉ là Huyền Quang Cảnh tiểu thành, nhưng lại không thể trực tiếp hủy diệt, nhiều nhất chỉ có thể giam cầm linh hồn của Triệu Phong, chậm rãi tiêu hao cho đến khi tử vong.

Thời gian chậm rãi trôi qua…

Việc tu luyện tầng thứ của Phân Hồn Quyết, được Triệu Phong tiến hành vô cùng chậm rãi, hắn sợ rằng nếu nóng vội, sẽ khiến Thần Linh Nhãn dị biến, như vậy thì hỏng rồi.

Toàn bộ ý thức của Triệu Phong, cũng dừng lại trong linh hồn, quan sát tỉ mỉ toàn bộ biến hóa của linh hồn thể.

Chỉ cần có một tia nguy cơ ngoài dự liệu, Triệu Phong sẽ lập tức đình chỉ Phân Hồn Quyết ngay.

Lúc này, linh hồn thể của Triệu Phong đã bành trướng đến biến hình, không còn nhìn được rõ nguyên bản, có vài phần giống như ác quỷ

tà linh.

Vụt...

Bên trong linh hồn, ấn ký Lôi Kiếp điên cuồng chuyển động, bởi vậy có thể nhìn ra được, lực lượng linh hồn của Triệu Phong đang cấp tốc vận chuyển.

Một luồng cảm giác đau đớn như linh hồn bị xé rách, tùy thời tùy khắc đều trùng kích ý thức của Triệu Phong.

- Đến bước then chốt rồi!

Thần kinh Triệu Phong trở nên căng thẳng, không dám sơ sót chút nào.

Vụt...

Tại trung tâm linh hồn thể của Triệu Phong, xuất hiện một khu vực màu tím nhạt, những ấn ký Lôi Kiếp đi qua khu vực này, lại càng trở nên sôi nổi, phảng phất như sinh vật sống.

Một luồng cảm giác đau đớn tê tâm liệt phế, sản sinh trong ý thức linh hồn của Triệu Phong, linh hồn thể của hắn vặn vẹo một trận, lộ ra vẻ khủng bố dữ tợn như ác quỷ.

Ngay lúc này, linh hồn của Triệu Phong đã bắt đầu nứt ra.

Mà khu vực màu tím nhạt kia, chính là chỗ phân liệt.

Linh hồn là căn bản của tất cả mọi thứ, loại phân liệt này sẽ tọa thành đau đớn không thể tưởng tượng nổi.

Triệu Phong lập tức vận chuyển “Phục Hồn Thần Quyết” và “Vạn Niệm Thần Quyết”, nhanh chóng khôi phục trị liệu, giảm bớt đau đớn tại phương diện linh hồn.

Đây cũng là điều mà Triệu Phong mới phát hiện ra. Nếu như kết hợp hai loại pháp quyết này, hiệu quả trị liệu sẽ cực kỳ kinh người.

Hít…

Tại trung tâm linh hồn thẻ của Triệu Phong, khu vực có màu sắc nhạt hơn, lại kéo dài ra một đoạn, vô số ấn ký Lôi Kiếp ẩn chứa bên trong giống như muốn bộc phát ra ngoài.

Ngay cả như vậy, mỗi thời mỗi khắc, Triệu Phong đều phải vận chuyển Phân Hồn Quyết, kéo linh hồn của hắn ra hai phía, sau đó vận chuyển Phục Hồn Thần Quyết và Vạn Niệm Thần Quyết để khôi phục trị liệu.

Cứ tuần hoàn tiếp diễn như vậy, một tháng chớp mắt đã trôi qua.

Lúc này, Triệu Phong còn đang phân liệt linh hồn.

Hiện nay hắn đã quen thuộc với nỗi đau trong quá trình phân liệt linh hồn, mà Thần Linh Nhãn cũng rất nghe lời, không hề xuất hiện bất kỳ dị biến nào.

Trong Mê Không Giới, có thể nhìn thấy được linh hồn của Triệu Phong đã gần như chia làm hai.

Tại trung tâm của hai luồng linh hồn, còn có rất nhiều vật chất linh hồn và ấn ký Lôi Kiếp liên kết.

Chỗ phân liệt linh hồn, linh hồn u tử giống như sinh vật sống, chậm

rãi nhúc nhích, đây chính là do Triệu Phong đang vận chuyển Phục Hồn Thần Quyết để trị liệu.

Trên hai linh hồn bị phân liệt, mỗi cái linh hồn đều có một nửa khuôn mặt của Triệu Phong, thoạt nhìn rất giống như.

Khác biệt duy nhất thì chỉ có con mắt.

Linh hồn phân liệt ra bên phải, không có Thần Linh Nhãn.

- Giai đoạn nguy hiểm đã qua rồi.

Triệu Phong cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm một hơi, hai luồng linh hồn có một nửa gương mặt của Triệu Phong, đều làm ra hành động giống nhau.

Khi linh hồn gần như tách thành hai mảnh, đều mang ý thức của Triệu Phong, thì Phân Hồn Quyết tầng thứ nhất đã thành công quá nửa.

- Dường như linh hồn bị phân liệt ra, cũng là Lôi Hồn Thể.

Triệu Phong có chút kích động.

Chỗ tốt của Lôi Hồn Thể, là không thể hoài nghi.

Đơn giản chính là, Triệu Phong không chỉ có thể thông qua Phục Hồn Thần Quyết để chữa trị thương thế linh hồn, mà còn có thể thông qua việc hấp thu lực lượng Lôi Điện, trị liệu linh hồn, đây chính là thứ mà linh hồn bình thường, tuyệt đối không thể có.

- Tiếp đó, cần phải triệt để tách hai luồng linh hồn này ra.

Triệu Phong vì cầu ổn trọng, cho nên tiến hành tương đối chậm rãi.

Đồng thời, hắn cũng tận lực quan sát kỹ toàn bộ quá trình này, cẩn thận tìm hiểu tính chất linh hồn, kể cả mọi điểm yếu của linh hồn bị phân liệt, nhằm chuẩn bị sẵn sàng cho việc tu luyện Phân Hồn Quyết tầng thứ hai.

Bên trong Phân Hồn Quyết, tầng thứ hai chỉ mới biên soạn được một nửa, tất cả các bước tiếp theo, đều phải dựa vào bản thân Triệu Phong.

Mười ngày sau…

Hai nửa linh hồn của Triệu Phong, đã triệt để tách ra.

Hai luồng linh hồn thể này, mỗi một cái đều có một nửa gương mặt giống như Triệu Phong, một nửa thân thể, còn có chân, tay,…

Linh hồn như vậy, cũng không khỏi có chút quá khó coi rồi.

- Có lẽ nếu chậm rãi trị liệu, thì có thể khôi phục lại nguyên hình dạng ban đầu a.

Triệu Phong thầm nghĩ, sau đó đồng thời vận chuyển Vũ Thiên Ngô và Phục Hồn Thần Quyết.

Trong Mê Không Giới.

Hai nửa linh hồn bắt đầu lơ lửng trên không trung, đứng đối diện nhau.

Dần dần, bề mặt của một bên khác thuộc hai nửa linh hồn này đều bắt đầu nhúc nhích, chậm rãi bành trướng.

Đầu tiên là mọc ra thân thể, đầu lâu, sau đó là tay, chân, nhưng chỉ có hình thể đại khái.

Lại qua mười ngày nữa.

Những linh hồn này cuối cùng cũng hoàn thiện tay, chân, thân thể.

Hai luồng linh hồn, cuối cùng cũng không còn tình trạng nửa người, mà đã trở thành thân thể hình người hoàn chỉnh.

Vụt...

Hai đạo linh hồn thể màu tím, nhẹ nhàng hạ xuống.

Hình dáng của bọn chúng, đều giống hệt với thân thể của Triệu Phong.

Trong đó, linh hồn thể có mắt trái màu vàng, thì quay trở lại trong thân thể của Triệu Phong.

- Trước tiên sẽ dùng Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu để đắp nặn cho ngươi một cái thân thể tạm thời.

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm.

Trạng thái của hắn lúc này, kỳ diệu vô cùng, hai luồng linh hồn thể mặc dù đã tách rời, nhưng đều có ý thức của Triệu Phong.

Triệu Phong có cảm giác như, lúc này hắn đang nắm giữ hai cái sinh mạng, cho dù linh hồn thể nắm giữ mắt trái bị hủy diệt thì hắn cũng sẽ không chết, mà sử dụng một cái linh hồn thể khác để sống sót.

Đương nhiên, Triệu Phong vẫn xem linh hồn có Thần Linh Nhãn là bản thể của mình.

Rất nhanh, một cái thân thể do Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu đắp nặn đã xuất hiện, linh hồn bị phân liệt ra, lập tức tiến vào trong cái thân thể tạm thời này.

- Phân thân như vậy, dường như so với bí kỹ phân thân của Thánh Chủ, còn hiệu quả hơn nhiều.

Triệu Phong có chút kích động.

Thánh Chủ đều là lợi dụng Thánh Thể bản nguyên mà chế tạo phân thân, sau đó đưa ấn ký ý chí linh hồn vào trong đó.

Mặc dù phân thân nghe theo lệnh bản thể, nhưng giữa hai người, lại là tư duy độc lập.

Nếu như phân thân trở nên quá mạnh mẽ, dưới tình huống bản thể xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, phân thân rất có khả năng sẽ thoát ly sự khống chế.

Trong Vương triều Đại lục, cũng đã từng xảy ra chuyện như vậy. Phân thân của một vị Thánh Chủ sau khi thoát ly, một ngàn năm sau quay trở về giết chết bản thể, sau đó thay thế đối phương.

Thế nhưng, phân thân của Triệu Phong lúc này, lại chính là linh hồn của hắn, ý thức của hắn. Ngay chính cả hắn cũng không thể nói rõ được tình huống cụ thể.

Triệu Phong chỉ có thể xác định rằng, linh hồn thể mà Phân Hồn Quyết tạo ra, vĩnh viễn sẽ không phản bội hắn.

- Sau này sẽ gọi ngươi là Triệu Vong.

Triệu Phong đặt tên cho phân thân của hắn, bởi vì sau này, Triệu Phong sẽ dung luyện Tử Vong Chi Mâu lên người hắn.

Triệu Phong và Triệu Vong đều có chung một tầm nhìn, Triệu Vong có thể nhìn thấy cái gì, thì Triệu Phong cũng sẽ thấy cái đó.

Hơn nữa, Triệu Phong giao lưu với Triệu Vong, thì tin tức cũng không cần truyền đi, ý niệm của Triệu Phong, chính là ý niệm của Triệu Vong.

Triệu Phong bỗng nhiên phát hiện, phân thân mà Phân Hồn Quyết tạo ra, quả thực nằm ngoài dự liệu.

- Chẳng qua, dường như vẫn có chút không sánh bằng bí kỹ phân thân của Thánh Chủ.

Triệu Phong thoáng phân tích một chút.

Sau khi linh hồn phân liệt, ý chí linh hồn của Triệu Phong vốn dĩ sắp đột phá Thánh Chủ tiểu thành, chỉ suýt chút nữa là rơi trở lại Chuẩn Thánh Chủ rồi.

Mà ý chí linh hồn của Triệu Phong, thì dừng lại ở Đại Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ, sử dụng thân thể do Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu tạo thành, bản thân đã lập tức có được cấp độ sinh mệnh Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong rồi.

Nói cách khác, bây giờ thực lực của Triệu Phong đã có phần suy giảm, mà thực lực của phân thân Triệu Vong thì lại quá yếu, trong thời gian ngắn không thể sử dụng được.

Mà Thánh Chủ sau khi ngưng luyện ra phân thân, mặc dù Thánh Thể cũng sẽ bị ảnh hưởng nhất định, thế nhưng ý chí linh hồn sẽ không bị suy giảm, phân thân vẫn nắm giữ sức chiến đấu, đồng thời còn có thể lập tức phát huy tác dụng.

- Cá và tay gấu, không thể có được cả hai thứ.

Triệu Phong cũng không thất vọng lắm.

Phân thân mà Thánh Chủ ngưng tụ ra, có không gian trưởng thành hữu hạn, trừ phi thoát ly khỏi sự khống chế của bản thể, hoặc là bản thể bất ngờ vẫn lạc, bằng không, cả đời phân thân cũng không thể vượt qua bản thể.

Mà phân thân Triệu Vong của Triệu Phong, lại có kinh nghiệm trùng tu hai kiếp của Triệu Phong, cộng thêm rất nhiều bí thuật công pháp và thiên tài địa bảo, cho dù sức chiến đấu vượt qua bản thể, thì cũng sẽ không phản bội Triệu Phong.

Dù vậy, Triệu Phong cũng không đi nghiên cứu phân thân của “Triệu Vong” nữa, mà đồng thời tiến vào trạng thái tu luyện.

Mặc dù phân liệt linh hồn thành công, nhưng thương thế của hai luồng linh hồn vẫn chưa hoàn toàn khôi phục.

Thương thế của linh hồn, nhất định phải chữa trị cẩn thận, để tránh lưu lại hậu hoạn về sau.

- Ồ? Chuyện gì thế này?

Triệu Phong kinh hô một tiếng, lập tức mở mắt ra.

- Có lẽ nào?

Triệu Phong thầm giật mình, liếc nhìn Triệu Vong một cái, cuối cùng lập tức hiểu ra.

Bởi vì tầm nhìn và ý thức của hai người, đều là dùng chung.

Cho nên những cảm ngộ và thu hoạch trong quá trình Triệu Vong tu luyện, cũng sẽ truyền vào trong cơ thể Triệu Phong.

Đương nhiên, chỉ có cảm ngộ và kinh nghiệm mà thôi, còn sức mạnh thì không thể dùng chung được.

Bằng không, Triệu Phong đã có thể trực tiếp đề thăng cảnh giới thực lực của Triệu Vong đến cấp bậc Đại Đế rồi.

- Điểm này, dường như có chút tương đồng khi ta vận chuyện Vạn Niệm Thần Quyết.

Sau khi vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, Triệu Phong có thể nhất tâm đa dụng, làm nhiều chuyện một lúc.

Mà lúc này, Triệu Phong mặc dù chỉ là nhất tâm nhị dụng, nhưng dù sao cũng là cùng làm một chuyện, như vậy thì hiệu suất lại càng cao hơn.

- Qua một thời gian nữa, ta sẽ đem Tử Vong Chi Mâu dung luyện.

Triệu Phong đã chuẩn bị tốt kế hoạch.

Tử Vong Chi Mâu và cảnh giới linh hồn của người Đoạt Mục càng gần, thì lại càng dễ dàng luyện hóa.

Bản thân linh hồn của Triệu Phong và Triệu Vong hoàn toàn tương

đồng, cho nên không cần luyện hóa nữa.

Bởi vậy, cho dù cảnh giới của hai người cách biệt rất lớn, nhưng vẫn có thể trực tiếp tiến hành dung luyện.

Sau khi dung hợp với Tử Vong Chi Mâu cảnh giới Chuẩn Thánh Chủ, cho dù Triệu Vong chỉ có cảnh giới Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, thì cũng sẽ không gặp bất kỳ nguy cơ nào ảnh hưởng tới tính mạng

Chương 1009: Cuộc Chiến Vương Triều

Năm ngày sau, thương thế linh hồn của Triệu Phong và Triệu Vong đã cơ bản khỏi hẳn.

Triệu Phong trực tiếp xuất quan, để lại Triệu Vong trong Mê Không Giới, hiện nay, Triệu Vong cần phải giành giật từng giây thời gian để tăng cường thực lực.

Đầu tiên, linh hồn của Triệu Vong phải dung hợp với Tử Vong Chi Mâu, bởi vậy tốt nhất, hắn nên tu luyện công pháp có liên quan đến Tử Vong Chi Mâu, “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết” tất nhiên là không thích hợp rồi.

Rất nhanh, Triệu Phong từ trong ký ức của mình, tìm được một bản “Âm Lôi Tử Quyết”.

Đây chính là công pháp mà Triệu Phong ghi nhớ được lúc ở Tàng Thư Các trong bí phủ Cổ Thần.

Âm Lôi Tử Quyết lấy lực lượng Âm Lôi làm chủ đạo, áo nghĩa Tử Vong phụ tu, có thể giúp phát huy được đặc tính của Lôi Hồn Thể và Tử Vong Chi Mâu.

Độ trân quý của công pháp này, cũng không hề kém những công pháp đỉnh cấp mà đám đệ tử hạch tâm của Bát đại thế gia tu luyện chút nào.

Sau đó, Triệu Vong liền ở trong Mê Không Giới tu luyện Âm Lôi Tử

Quyết, dưới sự chỉ dẫn của Triệu Phong, rất nhanh hắn đã nhập môn.

Đồng thời, những kinh nghiệm và lĩnh ngộ và Triệu Vong tu luyện công pháp này, Triệu Phong cũng có thể đạt được.

Triệu Phong không cần làm gì cả, cũng có thể liên tục không ngừng đạt được những kinh nghiệm tu luyện, thật giống như chính Triệu Phong đang tu luyện vậy.

- Chủ nhân, Nam Phong vương đã chờ ngài một thời gian rồi.

Bích Thanh Nguyệt đi vào bên ngoài đại điện của Triệu Phong.

- Ồ?

Sau khi Triệu Phong kết thúc tu hành “Phân Hồn Quyết”, Bích Thanh Nguyệt liền thông qua Minh Tâm Ấn, truyền tin tức cho Triệu Phong.

Đồng thời, Triệu Phong cũng biết được một tin tức kinh thiên từ chỗ Bích Thanh Nguyệt.

- Vương gia.

Triệu Phong và Bích Thanh Nguyệt cùng nhau tiến vào một cái chánh điện rộng rãi.

Về phần mục đích chuyến này của Nam Phong vương, Triệu Phong cũng đã đoán ra.

- Triệu Phong, Đại Càn Vương triều và U Nguyệt Vương triều đã khai chiến rồi.

Nam Phong vương nói thẳng.

- Có lẽ lúc thí luyện Thái Tử, đã bắt đầu rồi.

Triệu Phong nói.

Dị tộc đã có hành động trong lúc thí luyện Thái Tử, lúc đó Long vận khí vô cùng bạc nhược, liền tiến hành công kích, phá vỡ biên phòng.

- Đúng vậy.

Nửa năm trước, trong Hoàng cung Đại Càn phát sinh chuyện ám sát, đã khiến rất nhiều cường giả và thế lực lớn đoán được chuyện này.

Nhưng phần lớn mọi người đều cho rằng, đây chỉ là va chạm giữa hai Vương triều, Long vận của Đại Càn Vương triều vẫn hưng thịnh, nhất định sẽ không xảy ra vấn đề gì.

Nhưng không ngờ rằng, lần này lại triệt để khai chiến.

Chẳng qua, cho dù Đại Càn và U Nguyệt khai chiến với nhau, thì Nam Phong vương cũng không cần phải đến đây, một mực chờ Triệu Phong xuất quan mới đúng.

Triệu Phong thoáng nhíu mày, lộ vẻ nghi hoặc.

- Chiến tranh sơ kỳ, Đại Càn Vương triều liền lâm vào thế yếu.

Nam Phong vương biết rõ sự nghi hoặc của Triệu Phong, liền giải thích tiếp.

- Xem ra dị tộc đã sớm có dự mưu, chuẩn bị rất kỹ lưỡng.

Sắc mặt của Triệu Phong thoáng biến đổi.

Theo Triệu Phong được biết, trấn thủ phía Tây Bắc chính là hai đại gia tộc cường đại Thiết gia và Vũ gia.

Vừa mới bắt đầu khai chiến, Đại Càn Vương triều đã lâm vào thế yếu, từ đó có thể thấy được bên phía Vương triều dị tộc cường đại đến mức nào.

Một khi Đại Càn Vương triều lâm vào thế yếu, chắc chắn sẽ phải mượn thêm lực lượng của các Tông môn.

- Bởi vậy, Đại Càn Vương triều đã hạ xuống “Tông môn chiêu mộ lệnh”.

Nam Phong vương lại nói.

“Tông môn chiêu mộ lệnh”, chính là chính sách cưỡng ép chiêu mộ của Đại Càn Vương triều, tất cả thế lực, Tông môn trong phạm vi Đại Càn, đều phải phái ra chiến lực nhất định, tiến về tiến tuyến để trợ giúp chiến tranh.

Thanh âm của Bích Thanh Nguyệt liền vang lên trong đầu Triệu Phong.

Trong pham vi của Đại Càn Vương triều, phần đông thế lực đều được số mệnh của Đại Càn phù hộ, tại một phương diện nhất định, Đại Càn Vương triều cũng có quyền chi phối nhất định đối với bọn họ.

Sau khi Triệu Phong nghe xong, cũng không nói gì.

Chuyện này, chắc chắn không phải chỉ đơn giản như bề ngoài.

Hiện nay, vị trí Thái Tử đã được xác lập, tất cả thế lực lớn đều đứng sau lưng những phe phái bất đồng.

Tất nhiên là bao gồm cả những thế lực trên tiền tuyến chiến trường, ví dụ như Thiết gia của Tứ hoàng tử, Vũ gia của Bát hoàng tử.

Mà thế lực sau lưng Cửu hoàng tử thì lại rất bạc nhược, sau khi lên chiến trường, sẽ lâm vào cục diện một thân một mình, thậm chí bị những hệ phái khác nhằm vào.

Cuộc chiến Vương triều đối với Cửu hoàng tử mà nói, có thể nói là cực kỳ không ổn.

- Thế lực Tông môn sau khi lên chiến trường, sẽ phân phối như thế nào?

Triệu Phong hỏi.

- Đại khái là những người thuộc Vương triều sẽ do Vũ Linh Thánh Vương chỉ huy, còn những chuyện nhỏ nhặt thì đều giao cho thuộc hạ, lần này ta đến đây, cũng là vì chuyện này.

Nam Phong vương chính là thế lực đứng sau Cửu hoàng tử, tất nhiên sẽ không khoanh tay đứng nhìn những hoàng tử khác mượn cơ hội này mà ra tay với Cửu hoàng tử.

Nam Phong vương cũng là thành viên trong Hoàng tộc, bản thân vẫn có mối liên hệ nhất định trong Hoàng tộc.

- Ở bên ta vẫn còn một chút mối quan hệ, đến lúc đó, thành viên thế lực của ngươi sẽ đi cùng với hộ vệ của ta.

Nam Phong vương lại nói.

Thân là kẻ thống trị một Đại Đảo Vực, Nam Phong vương cũng phải phái thành viên của mình lên chiến trường.

- Vậy thì giao cho Vương gia rồi.

Triệu Phong cười đáp.

Đã có Nam Phong vương bảo đảm, đội ngũ của Hải Yên Các, ít nhất cũng sẽ không lâm vào khốn cảnh.

- Ta cũng sẽ tận lực liên hệ với các thế lực khác sau lưng Cửu hoàng tử, tranh thủ tập trung lại cùng một chỗ.

Trên mặt Nam Phong vương chợt lộ vẻ uy nghiêm.

Nếu như Cửu hoàng tử thuận lợi trèo lên ngôi vị Thánh Hoàng, quyền lực của Hoàng thúc như hắn sẽ tăng thêm vài phần, đến lúc đó, sẽ không chỉ là kẻ thống trị một Đại Đảo Vực mà thôi.

Hơn nữa, đây cũng là biện pháp tốt nhất để giúp Triệu Phong hóa giải nguy cơ, hắn cũng hiểu đại khái ân oán giữa Triệu Phong và Cửu U Cung.

- Như vậy là tốt nhất.

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Không thể để thế lực sau lưng Cửu hoàng tử bị suy yếu quá nghiêm trọng.

Nếu như thế lực sau lưng Cửu hoàng tử toàn quân bị diệt, một thân

một mình hắn, cho dù không phạm phải bất kỳ sai lầm nào đi nữa, thì cũng không thể thuận lợi ngồi lên ngôi vị Thánh Hoàng được.

Hiện nay, Triệu Phong và Cửu hoàng tử lại đang ngồi chung một thuyền.

Nếu như Cửu hoàng tử thất bại, thế lực của Triệu Phong cũng không đủ sức chống đỡ Cửu U Cung.

Mà nếu như các thế lực của Cửu hoàng tử như Hải Yên Các và Thạch gia bị suy yếu, thì xác suất trèo lên ngôi vị Thánh Hoàng của Cửu hoàng tử, cũng sẽ giảm mạnh.

- Bích Thanh Nguyệt, nhanh chóng triệu tập nhân thủ.

Triệu Phong trực truyền lệnh.

Nếu chuẩn bị sớm, sẽ có ưu thế nhất định.

- Bên phía Cửu hoàng tử, tạm thời không có tình huống gì chứ?

Triệu Phong hỏi.

- Yên tâm, trải qua sự kiện lần trước, hiện nay phòng bị trong Hoàng cung đã rất kín kẽ, ngay cả một con ruồi cũng không thể bay lọt.

Nam Phong vương cười nói.

- Ngược lại, bên phía thế lực của ngươi, hình như phát triển rất không tệ a.

Nam Phong vương cảm thán.

Về chuyện Quỷ Hỏa Môn và Bát Tinh Lâu, hắn tất nhiên cũng đã nhận được tin tức.

Thế lực của Triệu Phong lại lần nữa khuếch trương, bản thân hắn cũng phát triển theo nhiều phương diện, tiêu chuẩn chỉnh thể đã vượt qua Tông môn Tam Tinh bình thường, chỉ kém đỉnh phong ở số lượng cường giả và tài nguyên mà thôi.

Mà Hải Yên Các đang trên đà phát triển, lại gặp phải "Tông môn chiêu mộ lệnh" của Đại Càn Vương triều, quả thật là một chuyện rất không tốt.

- Mặt khác, người đứng sau lưng kích động Quỷ Hỏa Môn và Bát Tinh Lâu, chính là Cửu U Cung.

Nam Phong vương đã điều tra ra được, kỳ thật Quỷ Hỏa Môn và Cửu U Cung có mối liên hệ vô cùng mật thiết.

Nam Phong vương cũng rất lo lắng cho Triệu Phong, đắc tội với thế lực Ma đạo khổng lồ như Cửu U Cung, nếu không phải vì trải qua sự kiện thí luyện Thái Tử, e rằng Triệu Phong đã sớm bị Cửu U Cung đuổi giết đến chết rồi.

Mà hắn đồng thời cũng rất bội phục Triệu Phong, có thể giằng co với Cửu U Cung đến bây giờ mà còn có thể phát triển thế lực đến mức này.

- Việc này ta đã biết rõ.

Ánh mắt Triệu Phong chợt lóe lên một tia âm lãnh.

Một ngày sau…

Một gã Chuẩn Thánh Chủ của Hải Yên Các, dẫn theo một lượng lớn thành viên, đi cùng Nam Phong vương, rời khỏi Vụ Nguyệt Đảo Vực.

Triệu Phong lại tiếp tục bế quan.

Trong Mê Không Giới.

Triệu Phong và Triệu Vong khoanh chân ngồi đối diện nhau.

- Bắt đầu dung luyện Tử Vong Chi Mâu.

Mắt trái của Triệu Phong, chợt lưu chuyển một tia kim trạch, một cái Tử Vong Chi Mâu ở trạng thái linh hồn, lập tức xuất hiện trong hư không.

Bởi vì cảnh giới của Tử Vong Chi Mâu rất cao, cho nên Triệu Phong vẫn phải đích thân dung luyện.

Thần sắc Triệu Phong chợt thay đổi, ý chí linh hồn cường đại bao trùm lấy Tử Vong Chi Mâu, dung nhập vào vị trí mắt phải trên linh hồn của Triệu Phong.

Bên trong Tử Vong Chi Mâu, bỗng nhiên phát ra một hồi rung động.

- Hừ!

Ý chí linh hồn của Triệu Phong, lập tức trùng kích tới.

Lần dung luyện đầu tiên, Thần Linh Nhãn dị biến, khiến việc dung luyện thất bại, đồng thời khiến cho Tử Vong Chi Mâu sinh ra một tia sợ hãi đối với linh hồn thể của Triệu Phong.

Thế nhưng, dưới uy áp ý chí cường đại của Triệu Phong, cuối cùng

nó cũng phải khuất phục.

- Dung luyện!

Trong linh hồn của Triệu Phong tràn ra một luồng lực lượng linh hồn tuyệt cường, dựa theo bí pháp trong “Linh Hồn Luyện Mâu Thuật”, chuyển hóa thành một đoàn u hỏa màu tím.

Ô...ô...ô...n...g!

Một đoàn hỏa diễm màu tím, lập tức thiêu đốt tại vị trí mắt phải của Triệu Vong.

Linh hồn của Triệu Vong, lập tức phát ra một trận gầm nhẹ.

Ô...ô...ô...n...g!

Quá trình dung luyện thập phần thuận lợi, chỉ thấy màu sắc xung quanh Tử Vong Chi Mâu không ngừng thay đổi, bắt đầu dung hợp với linh hồn của Triệu Phong.

Cuối cùng, ngay cả ấn ký Lôi Kiếp, cũng lưu chuyển xung quanh Tử Vong Chi Mâu.

Lúc màu sắc linh hồn xung quanh Tử Vong Chi Mâu đại khái tương đồng với màu sắc linh hồn của Triệu Vong, Triệu Phong liền đình chỉ việc trợ giúp.

Tiếp theo, chỉ cần Triệu Vong vận chuyển Linh Hồn Luyện Mâu Thuật, theo pháp quyết dẫn đường linh hồn của mình, dần dần sẽ kết hợp được với Tử Vong Chi Mâu.

Chỉ cần Tử Vong Chi Mâu triệt để dung hợp với linh hồn của Triệu

Vong.

Triệu Vong sẽ có thể sử dụng được năng lực Tử Vong Chi Mâu.

Triệu Phong từ trong Mê Không Giới đi ra, sau khi phân phó một chuyện, liền lập tức rời khỏi Hải Yên Các.

Thông qua tọa độ mà Mê Không Giới lưu lại, Triệu Phong liền đi thẳng tới Vương Hầu phủ.

Lúc này, Nam Phong vương không có ở đây, Triệu Phong liền trực tiếp bay đến Hải Ly Châu.

Lúc Triệu Phong tiến vào Hải Ly Châu, hắn liền sử dụng Mê Không Giới, lưu lại một không gian ấn ký ở nơi này.

Một ngày nọ, bên ngoài khu rừng của Cơ gia.

Ô...ô...ô...n...g!

Một tầng ngân ảnh không u, chồng lên hư không, hiện ra một thân ảnh tóc vàng, kèm theo đó là một trận không gian chấn động.

Lúc Triệu Phong rời khỏi Cơ gia, hắn đã lưu lại nơi này ấn ký không gian.

Vừa tiến vào Cơ gia, đôi mắt Triệu Phong lập tức khẽ động.

- Tử Vong Chi Mâu triệt để dung hợp rồi?

Triệu Phong đi vào Mê Không Giới, vận chuyển Thần Linh Nhãn, quan sát Triệu Vong.

- Quả thật là dung hợp hoàn mỹ.

Tốc độ dung hợp Tử Vong Chi Mâu, còn nhanh hơn cả tưởng tượng của Triệu Phong.

Thế nhưng, Triệu Phong lại không thể thi triển Tử Vong Chi Mâu.

Với ý chí linh hồn cấp bậc Đại Đan Nguyên Cảnh của hắn, làm sao có thể khống chế được Tử Vong Chi Mâu cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ?

E rằng, chỉ cần một Đồng thuật Tử Vong tùy tiện nào đó, cũng đủ hút cạn lực lượng linh hồn của hắn rồi.

Chẳng qua, nhờ có Lôi Hồn Thể cường đại, ý chí của Triệu Vong đã dần dần thai nghén ra.

Không mất bao lâu, sẽ có thể đạt tới cấp bậc Đại Đế, đuổi kịp trình độ của Triệu Phong.

Mặt khác, Triệu Vong lúc này còn thu được một ít hiệu quả mà Tử Vong Chi Mâu mang lại.

Ví dụ như khí tức Tử Vong, áo nghĩa Tử Vong,…

Giống như lúc trước Triệu Phong dung hợp Thần Linh Nhãn, hắn liền có được thị lực siêu cường, năng lực nửa nhìn xuyên, năng lực phản ứng…

Những năng lực này đều là truyền thừa của đồng tử.

Đã có được Tử Vong Chi Mâu, vấn đề cảm ngộ áo nghĩa Tử Vong và tài nguyên thuộc tính của Triệu Vong, cũng được giải quyết hoàn

toàn, tốc độ tu luyện Âm Lôi Tử Quyết, sẽ càng nhanh hơn.

Đồng thời, Triệu Phong còn thông qua Triệu Vong, phát hiện ra, bên trong Tử Vong Chi Mâu, quả nhiên có một cái không gian Tử Vong, chẳng qua, trước mắt Triệu Vong không thể mở ra mà thôi.

Triệu Vong vẫn nhớ rõ ngày trước đối mặt với Tử Vong Truy Sát, lúc chiến đấu tại Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác, Tử Vong Đại Đế đã thông qua không gian Tử Vong, triệu hồi ra ba đầu oán linh cấp bậc Đại Đế.

Đó chính là một trong những năng lực của không gian Tử Vong.

- Không bằng ngươi hãy đến Đại lục, gia nhập những Tông môn Quỷ đạo, ví dụ như những thế lực phụ thuộc Cửu U Cung chẳng hạn.

Đôi mắt Triệu Phong bỗng xoay chuyển, đột nhiên bật cười.

Chương 1010: Đồng Tiền Phản Ứng

- Không bằng ngươi hãy đến Đại lục, gia nhập những Tông môn Quỷ đạo, ví dụ như những thế lực phụ thuộc Cửu U Cung chẳng hạn.

Đôi mắt Triệu Phong bỗng xoay chuyển, đột nhiên bật cười.

Đầu tiên, Triệu Phong cũng không am hiểu lắm hệ thống tu luyện của Triệu Vong, hắn chỉ có thể giải quyết giai đoạn tu luyện ban đầu của Triệu Vong mà thôi.

Tiếp đó, tài nguyên thuộc tính Âm Lôi, Tử Vong trong tay Triệu Phong cũng rất ít, mà thậm chí Triệu Phong còn không đủ tài nguyên cho chính mình sử dụng.

Mà hai phương diện này, Tông môn Quỷ đạo lại có thể giải quyết thay Triệu Vong.

Tốc độ tu luyện của Triệu Vong cũng rất nhanh, không lâu nữa, chắc chắn có thể trà trộn vào cao tầng trong Tông môn, nói không chừng còn thu thập được cả những tin tức mật của Cửu U Cung.

Đây là phương thức tuyệt hảo đánh vào nội bộ địch nhân, hiện này đang là thời kỳ chiến tranh, có lẽ rất dễ dàng vượt qua vòng kiểm tra.

Sau khi quyết định, Triệu Phong liền trực tiếp rời đi.

Lúc gần đi, Triệu Phong còn đưa cho Triệu Vong một ít tài nguyên, lợi khí Thần binh, át chủ bài để bảo vệ tính mạng.

Sau khi Triệu Vong rời đi, Triệu Phong liền đi vào Cơ gia.

Người của Cơ gia lập tức tiến lên nghênh đón, sau đó dẫn Triệu Phong và trong.

- Là Triệu Phong đó, nghe đốn chính hắn đã tiến nhập Tử Tinh Tháp tầng thứ chín.

- Điều này làm sao có thể? Hắn vẫn chỉ là cảnh giới Đại Đế a.

- Cái này ta cũng không rõ, có lẽ hắn có bí bảo linh hồn nào đó, thế nhưng, rất nhiều đệ tử của Cơ gia đều tận mắt nhìn thấy hắn liếc mắt một cái đã miểu sát Cơ Thịnh Danh rồi.

Trên đường đi, ánh mắt đám đệ tử Cơ gia đều tập trung lên người Triệu Phong.

Đặc biệt là những đệ tử đi theo Cơ Lan đến Hải Yên Các lần trước, khi nhìn thấy Triệu Phong đến, trên mặt lập tức lộ vẻ tôn kính sùng bái.

Triệu Phong còn chưa tới gần điện các của Tinh Ma Thánh Chủ, thì bên trong đã truyền ra thanh âm.

- Vào đi Triệu Phong!

Tên đệ tử Cơ gia dẫn Triệu Phong đến đây, liền tự giác thối lui.

- Triệu tiểu hữu, ngươi bị thương sao?

Tinh Ma Thánh Chủ vừa nhìn thấy Triệu Phong, liền phát hiện có chút không đúng.

Ý chí linh hồn của Triệu Phong lúc này, yếu hơn rất nhiều so với lúc mới rời đi.

Sau khi đệ tử Cơ gia trở về, đã đem toàn bộ tình huống chi tiết báo lại, Triệu Phong đối phó với hai tên Thánh Chủ cực kỳ dễ dàng, tại sao lại bị thương?

- Không dám giấu tiền bối, lúc ta trở về, đã tu luyện “Phân Hồn Quyết”.

Đối với điều này, Triệu Phong cũng không hề giấu diếm.

Dù sao thì Tinh Ma Thánh Chủ cũng đã sớm đoán ra Triệu Phong chắc chắn sẽ thử tu luyện Phân Hồn Quyết.

- Ngươi thành công rồi?

Trên mặt Tinh Ma Thánh Chủ lập tức lộ vẻ mừng rỡ.

Đối với loại pháp quyết này, hắn đã nghiên cứu rất sâu, nhưng vẫn không nắm chắc có thể luyện thành.

Sau khi Thánh Chủ ngưng tụ ra phân thân, thân thể sẽ chịu thương tổn, Triệu Phong phân hồn thành công, ý chí linh hồn cũng bị hao tổn là chuyện tất nhiên.

Nếu như thất bại, e rằng cũng không chỉ một chút thương thế như vậy mà thôi, bởi vậy trong lòng Tinh Ma Thánh Chủ lập tức khẳng định, Triệu Phong nhất định đã thành công rồi.

- Ừm.

Triệu Phong khẽ gật đầu, đối với việc luyện thành Phân Hồn Quyết tầng thứ nhất, hắn cũng rất mừng rỡ.

Thần sắc Tinh Ma Thánh Chủ trở nên kích động, liền tới gần Triệu Phong, nói:

- Nhanh cho ta xem phân thân của ngươi đi!

Hắn không ngờ Triệu Phong mới đạt được Phục Hồn Thần Quyết mấy tháng thì đã đạt tới yêu cầu, tu luyện thành công Phục Hồn Thần Quyết.

Đây là do số mệnh Triệu Phong nghịch t hiên, hay là hắn có thiên phú độc nhất vô nhị ở phương diện này?

- Phân thân của ta hiện nay đang ở nơi khác.

Triệu Phong thoáng lộ ra nụ cười áy náy.

Trùng hợp là lúc tiến vào Cơ gia, Triệu Phong đã để Triệu Vong đi đến Đại lục, gia nhập Tông môn Quỷ đạo.

Sắc mặt Tinh Ma Thánh Chủ thoáng biến đổi, sau đó khôi phục nguyên dạng.

Thánh Chủ tu luyện bí kỹ phân thân, chính là vì có thể nhất tâm đa dụng, làm nhiều chuyện một lúc.

Phân thân của Triệu Phong không ở bên cạnh hắn, cũng là chuyện rất hợp tình hợp lý.

Sau đó, Triệu Phong lại kể cho Tinh Ma Thánh Chủ nghe những chuyện liên quan đến linh hồn phân thân.

Sau khi nghe được những thông tin cần thiết, Tinh Ma Thánh Chủ có lẽ sẽ giúp hắn suy diễn ra được tầng thứ hai của Phân Hồn Quyết.

- Không ngờ lại thần diệu như vậy.

Tinh Ma Thánh Chủ cũng rất kinh ngạc.

Thông qua miêu tả của Triệu Phong, hắn đã hiểu rõ nhất định về năng lực của linh hồn phân thân.

Nếu không phải xác suất quá thấp, chắc chắn Tinh Ma Thánh Chủ sẽ thử luyện.

Nhưng hắn không thể lỗ mãng làm việc được, hiện nay đã nổ ra đại chiến, không biết chính xác sẽ phát triển đến mức nào, thân là Thái Thượng Trưởng lão của Cơ gia, tính mạng của hắn cũng không chỉ của riêng hắn.

- Tầng thứ hai của Phân Hồn Quyết, Triệu tiểu hữu suy diễn thế nào rồi?

Tinh Ma Thánh Chủ dò hỏi.

Bản pháp quyết này không phải bình thường, hơn nữa cũng không cách nào tìm được pháp quyết cùng loại để tham khảo, cho nên việc suy diễn cực kỳ khó khăn.

- Tiến triển không lớn.

Triệu Phong vừa tu luyện tầng thứ nhất, không ngờ ý chí linh hồn thiếu chút nữa đã rơi xuống cảnh giới Chuẩn Thánh Chủ.

Cho dù suy diễn ra tầng thứ hai thì Triệu Phong cũng sẽ không luyện vào thời điểm này.

Bởi vậy, trong thời gian tới, Triệu Phong đều thông qua đọc sách, tăng trưởng tầm mắt và trụ cột lý luận của mình, nhằm chuẩn bị để ngày sau suy diễn ra tầng thứ hai.

- Vậy thì tiểu hữu cứ ở lại đây, ta với ngươi cùng nghiên cứu thảo luận một chút, ngoài ra, ta còn một việc muốn nói với ngươi.

Tinh Ma Thánh Chủ tạm thời gác chuyện “Phân Hồn Quyết” sang một bên.

- Bát hoàng tử đã truyền tin cho ta, hắn sẽ đứng cùng trận doanh với Cửu hoàng tử, trợ giúp Cửu hoàng tử.

Tinh Ma Thánh Chủ cười nói.

Điều này cũng là điều mà hắn rất hi vọng, bởi vì hắn không muốn để Cơ gia rời bỏ Bát hoàng tử mà gia nhập Cửu hoàng tử.

Mặc dù thí luyện Thái Tử đã chấm dứt, chọn lựa lại phe phái cũng rất bình thường, nhưng vẫn sẽ ảnh hưởng nhất định tới thanh danh của Cơ gia.

- Bát hoàng tử?

Triệu Phong thoáng sững sờ.

Không ngờ thí luyện Thái Tử vừa mới chấm dứt, Bát hoàng tử đã làm ra quyết định rồi.

Triệu Phong tất nhiên cũng có thể cảm nhận được, Bát hoàng tử làm

ra quyết định như vậy, chắc chắn có quan hệ rất lớn đến Triệu Phong.

Chẳng qua, như vậy cũng tốt, thế lực của Cửu hoàng tử đơn bạc, nếu có Bát hoàng tử trợ giúp, thực lực chỉnh thể cũng sẽ tiếp cận với Thập Tam hoàng tử.

Mặt khác, ngoài mặt thì Vũ gia cũng là thế lực của Bát hoàng tử, đây chính là một luồng chiến lực chủ yếu trong chiến tranh ở tiền tuyến.

Bởi vậy, thế lực những thành viên trong Tông môn sau lưng Cửu hoàng tử, lúc tiến lên tiền tuyến chiến trường, cũng không đến mức bị những thế lực hệ phái khác nhằm vào.

- Tin tức về người thừa kế Luân Hồi Chi Mâu, không biết Tinh Ma tiền bối có điều tra được gì không?

Triệu Phong nói sang chuyện khác, nhẹ giọng hỏi thăm.

Đây cũng chính là một trong những mục đích chủ yếu mà hắn đến đây lần này, đó là: tìm nơi hạ lạc của người thừa kế Luân Hồi Chi Mâu.

Đã hơn hai tháng rồi, nếu có thể tìm ra thì có lẽ cũng tìm được rồi.

- Hiện tại còn chưa tìm dc tung tích của hắn.

Tinh Ma Thánh Chủ thở dài một hơi.

Thần sắc của Triệu Phong có chút ảm đạm, hắn cũng đã sớm có tâm lý chuẩn bị.

Quả nhiên, cứ độc hành hiệp như vậy, sẽ rất khó tìm ra, huống chi,

thực lực của người thừa kế Luân Hồi Chi Mâu cũng rất thâm bất khả trắc.

- Chẳng qua, ta đã tra được một nơi, hoài nghi rằng người thừa kế Luân Hồi Chi Mâu đã từng ở đó.

Tinh Ma Thánh Chủ lại nói.

- Xin tiền bối cho biết!

Triệu Phong lập tức giật mình, vội vàng hỏi.

- Ngươi hãy đi theo ta!

Tinh Ma Thánh Chủ bỗng nhiên bước ra khỏi điện các, xuyên qua sương mù tử sắc, Triệu Phong cũng theo sát phía sau.

Không đến một ngày sau, hai người đã tới một rừng trúc xanh biếc.

Nơi này không có người ở, chỉ có một gian phòng trúc đươn giản, có giếng nước, có bàn cờ, có ghế trúc,…

- Ý cảnh ở nơi này, quả nhiên phi phàm.

Triệu Phong vừa đến đây, liền cảm thấy có chút bất đồng.

Mặc dù ở đây chỉ có những vật phẩm cực kỳ đơn giản, nhưng lại phát ra khí tức áo nghĩa mờ mịt thâm ảo không nói nên lời.

- Người ở trong đó, có lẽ vừa rời đi được một thời gian ngắn.

Tinh Ma Thánh Chủ nói.

Nếu như sớm điều tra được đến đây, có lẽ đã có thu hoạch gì đó rồi.

Triệu Phong nhẹ nhàng hạ xuống, đi về phía phòng trúc.

Bố trí trong phòng trúc đơn giản mà sạch sẽ, đều là những vật phẩm gia dụng bình thường của phàm nhân.

- Thu dọn vô cùng sạch sẽ.

Tinh Ma Thánh Chủ nói.

Người thừa kế Luân Hồi Chi Mâu muốn giấu diếm tung tích, tất nhiên sẽ không để lại bất kỳ đầu mối gì.

Nếu đổi lại là Tinh Ma Thánh Chủ, nhất định sẽ hủy diệt hết toàn bộ nơi này.

Chẳng biết tại sao, lúc Triệu Phong tiến vào gian phòng trúc này, liền cảm thấy một luồng hương khí tĩnh mịch vờn quanh người hắn, khiến cho mạch suy nghĩ của hắn sinh ra một tia biến hóa.

Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhãn, đảo qua căn phòng, quan sát mỗi một kiện vật phẩm, nhưng cuối cùng vẫn không phát hiện được gì.

Xem ra Luân Hồi Chi Mâu là một người rất tự tin và cẩn thận.

Hắn giữ lại mọi thứ nguyên vẹn, nhưng lại không để lại một tia manh mối nào, ngay cả Thần Linh Nhãn của Triệu Phong cũng không tìm được bất kỳ dấu vết gì.

Lúc vào, Triệu Phong tiến vào cửa trước, nhưng lại đi ra bằng cửa sau.

- Cầm?

Triệu Phong đột nhiên nhìn thấy một cây cổ cầm Thất Huyền thanh sắc.

Trong đầu của hắn, bỗng nhiên hiện ra một nữ tử thanh nhã điềm tĩnh, giống như tiên nữ trong tranh vẽ, dung nhan của nàng xinh đẹp không chút tỳ vết, nét đẹp tĩnh mịch mà tự oán.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu từ trong Mê Không Giới nhảy ra, trong móng vuốt cầm một đồng tiền.

Đồng tiền này cũng không phải là đồng tiền cổ mà Tiểu Tặc Miêu dùng để xem bói, mà là đồng tiền do Liễu Cầm Hâm lưu lại cho Triệu Phong ở tầng cuối cùng của Phạm Luân Cổ Âm Điện.

Lúc này, đồng tiền đột nhiên lóe lên một tia tinh quang bạch sắc, phảng phất như tùy thời sẽ biến mất.

Thần sắc Triệu Phong lập tức đại chấn.

Đồng tiền này vẫn luôn được hắn cất giữ trong Mê Không Giới, tại sao lại vô duyên vô cớ sáng lên?

Triệu Phong nắm chặt nó trong tay, một luồng lực lượng mơ hồ dẫn dắt, lập tức bị hắn phát hiện ra.

- Cây cầm này…

Triệu Phong đi tới gần cây cổ cầm Thất Huyền thanh sắc, khẽ nhàng

vuốt ve.

Đáng tiếc là hắn hoàn toàn không hiểu âm luật, chỉ có thể phát ra vài tiếng âm hưởng.

Trong tay Tiểu Tặc Miêu bỗng nhiên xuất hiện mấy đồng tiền cổ, sau đó ném lên trời.

- Đây rốt cuộc là có ý gì?

Triệu Phong khép hờ hai mắt, khẽ hỏi.

Tại sao hắn tìm được nơi mà Luân Hồi Chi Mâu từng ở thì đồng tiền này lại phản ứng.

Hơn nữa đồng tiền còn tự sinh ra phản ứng với một cây cổ cầm bình thường.

Có lẽ đây là cầm của người thừa kế Luân Hồi Chi Mâu, phải chăng đồng tiền này muốn nói cho Triệu Phong biết rằng, Luân Hồi Chi Mâu có thể giúp hắn tìm được Liễu Cầm Hâm? Hay là còn nguyên nhân nào khác?

Triệu Phong nắm chặt đồng tiền trong tay, trầm tư hồi lâu, nhưng nghĩ mãi mà không rõ.

Bỗng nhiên, đồng tiền trong lòng bàn tay Triệu Phong chợt lóe lên hào quang bạch sắc yếu ớt, Triệu Phong đột nhiên cảm thấy trên đồng tiền này phảng phất như có một sợi dây vận mệnh, đang kéo dài đến phương xa.

Triệu Phong vươn cánh tay ra, chậm rãi di động, một lúc sau, ánh trên đồng tiên lại lóe lên một cái, sau đó triệt để biến mất.

Lực lượng trong đồng tiền này, dường như đã hoàn toàn tiêu hao hết.

- Nơi đó là… phương Bắc…

Triệu Phong lập tức thu hồi đồng tiền, sau đó nhìn về phía Bắc.

Tinh Ma Thánh Chủ vẫn đứng sau lưng Triệu Phong, hắn cũng nhìn ra cảm xúc khác thường của Triệu Phong, trong lòng dường như nghĩ đến điều gì đó, không khỏi thở dài một hơi, cũng không quấy rầy.

- Tinh Ma tiền bối, chúng ta trở về thôi!

Một lúc lâu sau, Triệu Phong liền trực tiếp bay lên.

Sau khi trở lại Cơ gia, Triệu Phong vẫn ở trong viện tử mà lần trước hắn ở, mỗi ngày đều đến điện các của Tinh Ma Thánh Chủ.

Hiện nay, Tinh Ma Thánh Chủ đã hoàn toàn rộng mở tư tàng của hắn đối với Triệu Phong.

Mỗi ngày Triệu Phong đều chìm đắm trong thế giới bí pháp và lý luận Đồng tử, Tinh Ma Thánh Chủ thỉnh thoảng lại nghiên cứu thảo luận về việc suy diễn Phân Hồn Quyết với Triệu Phong.

Một ngày nọ, Triệu Phong lại lần nữa đi vào Tử Tinh Tháp.

Hiện nay, Triệu Phong đã lấy được tư cách thông hành Tử Tinh Tháp vĩnh viễn.

Phải biết rằng, tư cách này, chỉ có Thái Thượng Trưởng lão của Cơ

gia mới được hưởng.

Chương 1011: Tiến Về Chiến Trường

- Triệu công tử, mời!

Trưởng lão trước cửa Tử Tinh Tháp, cung kính nói.

Sau đó, Triệu Phong liền tiến vào Tử Tinh Tháp, xung quanh không ngừng vang lên thanh âm nghị luận của phần đông đệ tử Cơ gia.

Lần này, Triệu Phong không cần phải lo lắng số lần tiến vào Tử Tinh Tháp nữa, thời gian không gấp, vì vậy hắn đi thẳng tới tầng thứ tám, thích hợp cho Thánh Chủ tu luyện.

Đương nhiên, ảnh hưởng của tầng thứ tám đối với Triệu Phong hiện nay, thì càng lớn hơn so với trước kia.

Tầng thứ tám là nơi thích hợp để Thánh Chủ tu luyện, tất nhiên bao gồm Huyền Quang Cảnh sơ thành, tiểu thành, đại thành.

Ý chí linh hồn của Triệu Phong, sau khi phân liệt linh hồn, đã rơi xuống Huyền Quang Cảnh sơ thành.

Mà uy lực của tầng thứ tám Tử Tinh Tháp, còn có tác dụng với Huyền Quang Cảnh tiểu thành.

Trong tầng thứ tám, tổng cộng có năm cái bồ đoàn, nhưng lúc này lại không có bóng người nào.

- Cũng may có Tử Tinh Tháp, có thể giúp ta ngưng luyện ý chí linh

hồn.

Triệu Phong tùy ý ngồi lên một cái bồ đoàn.

Phân Hồn Quyết là pháp quyết ngưng luyện linh hồn, vốn dĩ pháp quyết này là phân liệt thành hai linh hồn, cũng tương đương với việc tăng gấp đôi tốc độ tu luyện, mà sau khi dung hợp hai linh hồn lại, có thể khiến ý chí linh hồn tăng cường lên một cấp độ càng cao hơn.

Thế nhưng, Triệu Phong sau khi phân liệt linh hồn, đã dung nhập Tử Vong Chi Mâu, cho nên không thể dung nhập lại vào linh hồn bản thể của Triệu Phong.

Ý tưởng ban đầu của Phân Hồn Quyết là ngưng luyện linh hồn, chỉ có điều vào tay Triệu Phong, đã bị hắn xem như bí kỹ phân thân.

Triệu Phong vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết viên mãn, ngưng luyện ý chí linh hồn, đồng thời nhất tâm đa dụng, tham ngộ thứ khác.

Trong không gian mắt trái, lực lượng Lôi Kiếp bên trong đầu lâu Bán Thần, chỉ còn lại hai thành.

Bởi vì Triệu Phong ngưng luyện linh hồn, cho nên ấn ký Lôi Kiếp cũng bị phân ra một bộ phận.

ấn ký Lôi Kiếp chính là một chiêu sát thủ của Triệu Phong, bây giờ đã bị suy yếu, nên cũng ảnh hưởng rất lớn đến Triệu Phong.

Trong không gian mắt trái, Triệu Phong phân hóa ra rất nhiều ý niệm, bắt đầu dẫn dắt Lôi Kiếp, dung nhập vào trong linh hồn.

Đồng thời, trong tay Triệu Phong còn cầm một khối gỗ cháy đen ẩn chứa lực lượng Cổ lôi, chẳng qua là chỉ còn lại hai thành mà thôi, bởi

vì thời gian quá dài, cộng thêm vật dẫn Lôi lực không tốt, nên năng lượng bên trong đã gần như tiêu tán hết.

Triệu Phong không nói hai lời, liền vận chuyển ý niệm, đem lực lượng Cổ Lôi bên trong dẫn vào Lôi Hồn Thể.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, lần này, Triệu Phong ở tại tầng thứ tám được mười giờ, sau đó hắn liền đứng dậy rời đi.

Sau khi trở về, Triệu Phong nghỉ ngơi một thời gian, sau đó liền tiến nhập Mộng cảnh Thái Cổ.

- Nếu đã diễn hóa Huyễn Thành Tiểu Thế Giới, như vậy thì nhất định là diễn hóa ở Mộng cảnh Thái Cổ sẽ tốt hơn.

Triệu Phong đã từng trải nghiệm sự lợi lợi hại của Phong Lôi Tiểu Thế Giới.

Cho dù là ở trong lăng mộ Hoàng tộc không phải là không gian Thượng Cổ còn sót lại thì Thượng Cổ Phong Lôi Tiểu Thế Giới của Triệu Phong, cũng cường đại hơn Tiểu Thế Giới của Đại Đế bình thường rất nhiều.

Thế nhưng, hiện nay nhân vật mà Triệu Phong phải giao thủ, phần lớn đều là Thánh Chủ, dưới lực lượng hình chiếu Tiểu Thế Giới của bọn hắn, chỉ có Phong Lôi Tiểu Thế Giới của Triệu Phong mới có thể ngăn cản được.

Cho nên, cấp độ của Huyễn Thành Tiểu Thế Giới có thể sánh ngang với Phong Lôi Tiểu Thế Giới là tốt nhất.

Lần đầu tiên Triệu Phong tu luyện tại Tử Tinh Tháp, đã suy diễn ra Huyễn Thành Tiểu Thế Giới.

Bây giờ, Triệu Phong liền bắt đầu trực tiếp diễn hóa Tiểu Thế Giới.

- Lấy ngươi làm hạch tâm của Huyễn Thành Tiểu Thế Giới vậy.

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một viên tinh châu màu trắng lấp lánh, bên trong thâm thúy mênh mông, tản mát ra năng lượng kỳ dị chấn động lòng người.

Viên Thần Tinh này chính là do Triệu Phong đoạt được trong cấm địa Hắc Phong Cốc. Chỉ có điều, năng lực bên trong viên Thần Tinh này đã có chút hao tổn.

Nhưng cho dù bên trong chỉ còn một nửa năng lượng thì đối với Triệu Phong mà nói, đây cũng là trân bảo thiên địa.

Thần Tinh, đây chính là kết tinh lực lượng của Thần.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên trong Mộng cảnh Thái Cổ, trong phạm vi trăm trượng xung quanh Triệu Phong, mơ hồ xuất hiện một mảnh sương mù màu tím, trong đó có đủ loại mê cung, thành lũy, sông suối và các loại kiến trúc, bên trên mê cung là mây đen dày đặc, Lôi Điện cuồn cuộn.

Huyễn Thành Tiểu Thế Giới của Triệu Phong phóng xuất ở bên ngoài, lập tức sẽ ở trạng thái cực kỳ ngưng thực, nhưng trong Mộng cảnh Thái Cổ thì lại ở trạng thái trong suốt.

Ô...ô...ô...n...g!

Đầu tiên, Triệu Phong hết sức cẩn thận khảm nạm Thần Tinh vào bên trong.

Tiếp theo là khảm những thứ khác. Những vật phẩm là Triệu Phong lấy được ở dưới cấm địa Hắc Phong Cốc, đều là bảo vật cực kỳ trân quý, Triệu Phong còn chọn ra một khối hắc thạch u ám.

Hắc thạch này cụ thể là gì thì Triệu Phong cũng không rõ lắm, nhưng nó lại tản mát ra lực lượng tinh thần cực kỳ kinh người, sau khi Triệu Phong nhiều phen nghiên cứu nó, cũng không phát hiện có chỗ nào không ổn.

Vì vậy, Triệu Phong liền khảm viên hắc thạch này vào bên cạnh Thần Tinh.

Có rất nhiều thứ lấy được trong cấm địa Hắc Phong Cốc, mà ngay cả Triệu Phong cũng không biết tên của chúng là gì.

Giá trị của những bảo vật này, thậm chí khiến Triệu Phong còn không dám lấy ra kiểm tra, bởi vậy chỉ có thể tạm thời để ở đó.

…

Cứ như vậy, Triệu Phong chỉ thường xuyên lui tới ba khu vực là nơi ở của mình, điện các của Tinh Ma Thánh Chủ, Tử Tinh Tháp.

Thực lực và nhãn giới tại phương diện linh hồn của Triệu Phong cũng dần dần tăng lên, đồng thời tiến hành diễn hóa Tiểu Thế Giới.

Hơn một tháng sau.

Phục Hồn Thần Quyết của Triệu Phong đã tu luyện tới tầng thứ tám, nhưng hình thức ban đầu của Huyễn Thành Tiểu Thế Giới thì vẫn chưa hoàn thành.

Tiểu Thế Giới là một công trình vô cùng phức tạp, ngay cả Phong Lôi Tiểu Thế Giới mà lúc trước Triệu Phong diễn hóa, cũng phải mất đến một năm rưỡi.

Theo Triệu Phong đánh giá, muốn diễn hóa xong Huyễn Thành Tiểu Thế Giới này, ít nhất cũng phải mất một năm.

Ý thức của Triệu Phong bỗng nhiên khẽ động.

- Tốt lắm, Triệu Vong đã trà trộn vào Minh Quỷ Môn rồi.

Triệu Phong và Triệu Vong dù cách xa mấy Châu, nhưng vẫn có thể trực tiếp liên hệ, thậm chí, Triệu Vong còn có thể trực tiếp truyền hình ảnh mà mình nhìn thấy cho Triệu Phong.

Ở mọi phương diện, linh hồn phân thân đều cường đại hơn so với Minh Tâm Ấn.

Hiện nay, Triệu Vong dùng tư chất kinh người của mình, đã thành công trở thành đệ tử nội môn của Minh Quỷ Môn.

Tông môn Quỷ đạo đều phụ thuộc vào thế lực Tam Tinh Cửu U Cung, cho nên việc xét duyệt gia nhập môn phái rất qua loa, Triệu Vong gần như không bị hoài nghi chút nào.

Nhưng chế độ Tông môn Quỷ đạo lại thập phần tàn khốc lãnh huyết, Tông môn cũng mắt nhắm mắt mở với những tranh đấu của đệ tử trong Tông môn, chỉ cần không giết chết đối phương là được.

- Triệu công tử, Cơ Lan cầu kiến.

Một ngày nọ, bên ngoài nơi ở của Triệu Phong, chợt vang lên thanh âm của Cơ Lan.

Rất nhanh, Triệu Phong liền mở cửa đi ra.

- Triệu công tử, thư của ngươi!

Cơ Lan đưa lên một phong thư, sau đó thối lui, sắc mặt có vài phần phức tạp.

Hiện nay, Triệu Phong là Thái Thượng Trưởng lão của một thế lực Tam Tinh bình thường, là người được đương kim Thái Tử xem trọng nhất, thậm chí địa vị sánh ngang với Tinh Ma Thánh Chủ của Cơ gia.

Nàng chưa từng nghĩ rằng, Triệu Phong từ một người chưa tới cảnh giới Vương giả, lại biến thành như ngày hôm nay, biến hóa quả thật quá nhanh.

Cơ Lan chỉ có thể thầm khuyên nhủ chính mình, nhất định phải cố gắng tu hành.

Tiếp xúc với Triệu Phong một thời gian, nàng đột nhiên phát hiện Triệu Phong chưa bao giờ lười biếng, cho dù đã đạt tới địa vị ngày hôm nay, có được thực lực vượt xa đám cùng cấp, nhưng vẫn tu luyện, tham ngộ ngày đêm không biết mệt mỏi.

Triệu Phong xé mở phong thư, bên trong chỉ có một tờ giấy trắng, ý thức linh hồn của Triệu Phong liền dung nhập vào trong đó, một luồng tin tức liền xuất hiện trong đầu Triệu Phong.

- Tin tức của Ưng lão.

Thần sắc Triệu Phong khẽ thay đổi.

Cuộc chiến Vương triều đã kéo dài mười tháng, Đại Càn Vương triều

đã phát ra Tông môn chiêu mộ lệnh, san bằng chênh lệch giữa hai Vương triều, thế nhưng cũng không xuất hiện ưu thế lớn nào.

Loại tình huống này, khiến cho Cửu hoàng tử thân là Thái Tử, liền bị Thánh Hoàng và Thánh Hậu phái lên chiến trường.

Thứ nhất, Thái Tử đại biểu cho Đại Càn Vương triều, sẽ tăng cường sĩ khí tiền tuyến, thứ hai là tôi luyện ý chí và mưu lược quân sự của Thái Tử.

- Ha ha, đúng là giỏi tìm cớ.

Triệu Phong không khỏi trào phúng.

Nếu như Cửu hoàng tử ở yên trong Hoàng cung thì sẽ không xảy ra bất kỳ sơ sót nào, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, xác suất leo lên ngôi vị Thánh Hoàng là rất lớn.

Nhưng nếu như đưa hắn lên tiền tuyến chiến trường, sẽ có khả năng phát sinh rất nhiều biến cố.

- Hết thảy chuyện này, có lẽ là do thế lực của những hoàng tử còn lại, cùng với Thánh Hoàng cố ý bày ra, tốt lắm.

Thanh âm của Triệu Phong trở nên trầm thấp.

Sau khi Cửu hoàng tử bị phái lên chiến trường, những hoàng tử còn lại đều chủ động xin đi giết giặc, tiến lên chiến trường giết địch, vì nước mà lập công.

Vốn dĩ, chỉ có một mình Cửu hoàng tử ở tiền tuyến, có lẽ còn tương đối an toàn.

Nhưng bây giờ, mấy vị hoàng tử khác đều lên tiền tuyến.

Trận chiến này, đã không chỉ là cuộc chiến giữa hai Vương triều, mà còn là một hồi tranh đấu nội bộ của Đại Càn Vương triều.

Mà Ưng lão truyền thư tín đến cho Triệu Phong, tất nhiên là hi vọng Triệu Phong có thể lên tiền tuyến, trợ giúp Cửu hoàng tử.

- Vừa vặn, ta cũng cần tôi luyện từ trong giết chóc một phen.

Thư tín trong tay Triệu Phong, liền hóa thành tro tàn.

Từ khi trùng sinh đến nay, Triệu Phong đã trải qua rất nhiều giết chóc, nhưng thực lực của hắn bây giờ đã vượt qua kiếp trước, cho nên vẫn phải lên chiến trường để chính thức tôi luyện một phen.

Hơn nữa, Triệu Phong còn nghe nói, trên chiến trường có thể dùng quân công để đổi lấy Thần binh, Linh đan hoặc bí bảo.

Một ngày nọ, Triệu Phong tiến vào nơi ở của Tinh Ma Thánh Chủ.

- Không ngờ lại xảy ra loại chuyện như vậy.

Sắc mặt Tinh Ma Thánh Chủ thoáng trầm xuống.

Loại chuyện này, tất nhiên sẽ gây bất lợi cho Cửu hoàng tử.

- Triệu huynh đệ, nếu như phải lên tiền tuyến, không ngại thì có thể dẫn theo vài tên đệ tử của Cơ gia được không?

Tinh Ma Thánh Chủ liền đưa ra yêu cầu.

Vốn dĩ, tất cả thế lực đều cảm thấy lo lắng cho những thiên tài cực

kỳ ưu tú phải tiến vào chiến trường, trừ phi là những loại tuyệt thế thiên tài chiến lực vô song như Hiên Viên Văn, Vũ Thiên Ngô…

Hiển nhiên, Tinh Ma Thánh Chủ rất tín nhiệm Triệu Phong, cho nên mới đem thiên tài của Cơ gia phó thác cho hắn.

- Không có vấn đề!

Triệu Phong mặc dù cảm thấy có chút phiền phức, nhưng vẫn đồng ý.

Dù sao thì trong khoảng thời gian ở Cơ gia, hắn cũng được Tinh Ma Thánh Chủ chiếu cố rất nhiều: tham khảo vô số điển tịch trân quý, quyền ra vào Tử Tinh Tháp, ngoài ra còn giúp Triệu Phong giải đáp nghi hoặc và suy diễn Phân Hồn Quyết…

Tinh Ma Thánh Chủ hoàn toàn xem Triệu Phong như quan môn đệ tử, mà Triệu Phong thì chưa báo đáp lại gì.

Ngày hôm sau, ba đệ tử của Cơ gia là Cơ Vô Dã, Cơ Lan, Cơ Thiên Minh ở bên ngoài gia tộc, chờ đợi Triệu Phong.

Ba đệ tử này của Cơ gia, đều là tầng lớp trung thượng cực kỳ ưu tú của Cơ gia, bọn hắn tuổi còn trẻ, thiếu kinh nghiệm lịch duyệt, cho nên cần nhất là cọ sát tôi luyện.

- Sau này, tất cả đều phải nghe theo sự phân phó của ta!

Triệu Phong lạnh nhạt nói, đồng thời vận chuyển Thần Mâu, lưu lại ấn ký Thần Mâu lên ba người này, đề phòng xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

- Hiểu rồi!

Ba người đồng thanh trả lời.

Trong khoảng thời gian Triệu Phong ở Cơ gia, hắn vẫn luôn ở tại tầng thứ tám của Tử Tinh Tháp, gần như toàn bộ đệ tử của Cơ gia đều đã biết thanh danh của hắn.

Cho nên đối việc Triệu Phong lãnh đạm và quản lý, ba người cũng không có bất kỳ dị nghị nào.

Ba người bọn họ biết rõ, Thái Thượng Trưởng lão đang muốn cho bọn họ một cơ hội học tập, cũng là một phen tôi luyện.

Ánh mắt Cơ gia vô cùng kiên định, nắm tay siết chặt, chẳng biết từ lúc nào Triệu Phong đã trở thành mục tiêu của Cơ gia, đây chính là một cơ hội tốt để nàng bắt kịp Triệu Phong.

- Xuất phát.

Triệu Phong lấy ra Phong Diễm Phi Xa đã lâu không dùng đến.

Mặc dù tốc độ của Phong Diễm Phi Xa kém hơn bất kỳ người nào trong bọn hắn, nhưng sử dụng lại rất thuận tiện.

Phong diễm phi xa vừa vặn có thể chứa được bọn hắn, hơn nữa, đây cũng là một chặng đường rất dài.

Có ba người đệ tử của Cơ gia thay phiên khống chế phong diễm phi xa, cho nên Triệu Phong cũng có thể tận dụng thời gian đó mà nghỉ ngơi, tu luyện…

- Mục tiêu là phương Bắc…

Chương 1012: Cố Nhân

Một ngày nọ, trên bầu trời của Vũ Châu, có một đạo ánh sáng bảy màu xẹt qua.

- Triệu tiền bối, ta tu luyện “Hỗn Nguyên Tử Mục Thuật” gặp chút vấn đề khó hiểu…

Cơ Thiên Minh tuổi nhỏ nhất, đang cung kính học hỏi Triệu Phong.

Cơ Thiên Minh khác với Cơ Vô Dã và Cơ Lan, đây là lần đầu tiên hắn tiếp xúc với Triệu Phong, ngược lại nhiệt tình nhất.

Cơ Vô Dã đã từng nếm trải “phân giải” của Triệu Phong sau khi Thần Mâu lột xác, chỉ một chiêu đã đánh bại hắn.

- Đưa pháp quyết của ngươi cho ta xem.

Triệu Phong chưa từng tu hành công pháp mà Cơ Thiên Minh nhắc tới, thế nhưng mấy tháng gần đây, hắn vẫn nghiên cứu linh hồn và những lý luận, bí thuật có liên quan đến đồng tử của Cơ gia.

Với năng lực học tập và phục chế kinh người của Triệu Phong, chỉ trong hai tháng ngắn ngủi, cũng đủ sánh ngang với người khác nghiên cứu năm, sáu năm.

Hơn nữa, Triệu Phong đều tiếp xúc với tri thức và lý luận ở cấp độ cao, cộng thêm có Tinh Ma Thánh Chủ giải đáp nghi hoặc, cho nên hiện nay, tại phương diện linh hồn, đồng thuật, Triệu Phong cũng có thể được xem là đại sư thâm niên.

- Có lẽ là phương thức tu luyện Tử Tinh Đồng của ngươi có vấn đề…

Triệu Phong thoáng phân tích qua bản pháp quyết cấp thấp này, liền đoán ra vấn đề nằm ở đâu.

Ngoại trừ thỉnh thoảng giải đáp nghi hoặc cho ba tên đệ tử của Cơ gia ra, Triệu Phong vẫn luôn ở trong trạng thái bế quan tu luyện.

Bên trong Mê Không Giới, trước mặt Triệu Phong xuất hiện rất nhiều trân bảo đa dạng.

Trong Thiên Cơ thành, Triệu Phong đã đổi lấy một lượng lớn tài nguyên, đủ cho hắn tu luyện tới cảnh giới Thánh Chủ.

Triệu Phong vận chuyển Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, hấp thu năng lực Phong Lôi, Viêm thuộc tính trong những trân bảo này.

Trong không gian mắt trái, một phần ý niệm của Triệu Phong không ngừng dẫn dắt lực lượng Lôi Kiếp, hòa vào bên trong Lôi Hồn Thể.

Lực lượng Lôi Kiếp bên trong đầu lâu Bán Thần, vẫn không ngừng giảm đi.

Thỉnh thoảng, Triệu Phong còn tiến vào trong Mộng cảnh Thái Cổ để diễn hóa Huyễn Thành Tiểu Thế Giới.

Rất nhanh, mọi người đã cưỡi phi xa đến trước Truyền Tống linh điện.

Triệu Phong chứng minh thân phận, sau đó giao nộp một lượng nguyên tinh thạch nhất định, liền thông qua Truyền Tống trận mà đi tới tòa đại thành tiếp theo.

- Triệu tiền bối, trạm tiếp theo là Thần Châu, nơi đó nổi danh về cơ quan và luyện trận.

Cơ Thiên Minh nói với Triệu Phong.

Triệu Phong vừa nghe liền hiểu ý tứ của Cơ Thiên Minh.

Mặc dù phi xa của Triệu Phong rất thuận tiện, nhưng tốc độ lại không đủ,có thể mời một vài Luyện Trận đại sư ở Thần Châu đề thăng tính năng cho nó.

- Cũng được.

Triệu Phong liền đồng ý với đề nghị của Cơ Thiên Minh.

Tác dụng của phong diễm phi xa đối với Triệu Phong hiện nay, kém xa trước kia rất nhiều, chủ yếu là tại phương diện tốc độ.

Từ phía Nam Đại lục đi tới phía Bắc là một lộ trình vô cùng dài, nếu như lấy tốc độ Vương Giả đỉnh phong của Phong Diễm Phi Xa thì không biết phải mất bao lâu mới đến nơi.

Mười mấy ngày sau.

Phong Diễm Phi Xa đã đến biên giới Thần Châu.

- Sắp đến linh điện rồi.

Cơ Thiên Minh đang khống chế Phong Diễm Phi Xa liền lên tiếng.

Mọi người đang tu luyện tham ngộ, đều mở mắt ra.

Trong 18 Châu của Đại Càn Vương triều, có rất nhiều thành, mà mỗi thành phồn hoa, đều có một tòa linh điện cỡ lớn.

Đi đến phụ cận linh điện, liền có thể nhìn thấy rất nhiều cường giả ra vào, bao gồm cả linh sủng, thậm chí là đạo cụ phi hành như của Triệu Phong.

Vụt...

Một đạo quang ảnh màu đen lướt ngang qua trước mặt Phong Diễm Phi Xa của Triệu Phong.

Đồng thời, phía sau còn có hai bóng người đuổi theo.

- Quỷ Lân Đại Đế, để xem ngươi có thể trốn đi đâu!

- Còn không bó tay chịu trói?

Hai đạo nhân ảnh một đen một trắng, từ phía sau lao tới, hai người đều là cảnh giới Đại Đế, trong đó, nhân ảnh màu đen tỏa ra khí tức chấn động nhân tâm, đám người ở gần đó đều vội vàng tản ra.

Đối với chuyện như vậy, tất cả mọi người đã nhìn mãi thành quen.

Bên trong linh điện không cho phép tranh đấu gây sự, trong đó đủ mọi loại người, mọi thành phần, không thiếu những hạng người tà ma né tránh truy sát đều trốn vào đây.

Triệu Phong căn bản không để chuyện này vào mắt, nhưng trung niên áo trắng lại gầm lên, khiến Triệu Phong thức tỉnh.

Triệu Phong dùng linh thức quét qua, ánh mắt lập tức khẽ động.

- Dừng tay!

Âm thanh Triệu Phong chợt vang lên.

Vụt...

Một luồng ý chí sức mạnh to lớn vô biên giáng lâm, lập tức bao phủ lấy ba người.

Nhất thời, ba người đang truy đuổi lập tức chậm lại, Quỷ Lân Đại Đế đang chạy phía trước càng giống như sa vào bùn lầy, tốc độ cực kỳ chậm chạp.

- Các hạ là ai? Tại sao lại quấy nhiễu vào chuyện riêng của Thần Phủ Môn ta?

Đại Đế áo đen thoáng trầm mặt, nhìn về phía Triệu Phong.

Hắn có thể xác định là mình chưa từng gặp qua Triệu Phong.

Trong mắt hắn, thực lực của Triệu Phong chỉ là Đại Đế đỉnh phong, tương đương với hắn.

- Có chuyện gì?

Quỷ Lân Đại Đế cực kỳ chật vật nhìn về phía thiếu niên tóc vàng đột nhiên nhúng tay.

Hắn không quen biết Triệu Phong, nhưng lúc này bị Triệu Phong ngăn cản, Quỷ Lân Đại Đế cũng mặc kệ đối phương muốn gì, hắn chỉ cầu mình có cơ hội sống sót mà thôi.

Ba tên đệ tử của Cơ gia cũng thoáng ngơ ngác, bọn họ không hiểu

tại sao Triệu Phong lại quản chuyện này.

- Thả hắn!

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Triệu Phong cũng không nghĩ là ở nơi này, hắn lại gặp được người quen tại Thương Hải.

Quỷ Lân Đại Đế này không phải là ai khác, hắn chính là Quỷ Lân Vương tại Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác.

Lúc trước Triệu Phong bị Tử Vong Đại Đế truy sát, phải trốn vào Thánh Địa Thập Bát Giác nhờ vả sự giúp đỡ, lúc đó Quỷ Lân Vương cùng Lãnh Nguyệt Đại Đế và Cự Sa Vương đã dũng cảm đứng ra giúp Triệu Phong chống lại Tử Vong Đại Đế.

Phần ân tình này, Triệu Phong vẫn không quên.

- Đây…

Quỷ Lân Đại Đế lập tức chấn động.

Hắn không ngờ thiếu niên Đại Đế này lại ra tay cứu hắn.

Thế nhưng, Quỷ Lân Đại Đế từ khi đến Đại Lục Vực, dường như còn chưa bao giờ kết giao nhân vật như vậy.

Vẻ mặt của trung niên áo trắng lập tức trầm xuống.

Hắn không ngờ vận may của Quỷ Lân Đại Đế lại tốt như vậy, gặp được người quen tại nơi này, hơn nữa hắn quả thật có chút ấn tượng với thiếu niên tóc vàng này.

- Các hạ hình như lo chuyện bao đồng hơi nhiều rồi.

Đại Đế áo đen tức giận quát.

Hắn tất nhiên cũng nhìn ra được Triệu Phong bất phàm, tuổi còn trẻ đã có được thực lực như vậy.

Chẳng qua xung quanh có nhiều người nhìn như vậy, nếu hắn buông tha cho Quỷ Lân Đại Đế, há chẳng phải làm mất sạch mặt mũi Tông môn sao?

Thần Phủ Môn mặc dù chỉ là Tông môn Nhị Tinh đỉnh phong, nhưng Thái Thượng Trưởng lão trong Tông môn, chỉ một trăm năm nữa là có thể đột phá Thánh Chủ rồi.

- Đi theo ta!

Triệu Phong cũng mặc kệ hai vị Đại Đế này, trực tiếp nói với Quỷ Lân Đại Đế.

- Đa tạ vị công tử này.

Sắc mặt Quỷ Lân Đại Đế thoáng run, mặc dù sự tình có chút kỳ lạ, nhưng lúc này hắn cũng không còn biện pháp khác.

Hơn nữa, Quỷ Lân Đại Đế cảm thấy, thiếu niên trước mắt dường như không hề có ác ý, ba người còn lại trên phi xa, cũng đều là tinh anh thiên tài.

Quỷ Lân Đại Đế lập tức bay về phía Triệu Phong.

Ánh mắt của hai vị Đại Đế Thần Phủ Môn lập tức trở nên cực kỳ âm

trầm.

- Muốn chết!

Đại Đế áo đen bỗng nhiên ra tay, xung quanh thiên địa đột nhiên nổi lên một trận sức mạnh to lớn chấn động.

Hắn cũng nhìn ra được Triệu Phong và mấy tên đệ tử Cơ gia đều bất phàm, cho nên không dám khinh suất ra tay với bọn họ, chỉ vung song quyền đánh về phía Quỷ Lân Đại Đế.

Thiên địa nhất thời trở nên u ám, từng đạo ánh sáng màu đen ẩn hiện bên trong nắm quyền của tên Đại Đế áo đen.

- Không nghe khuyến cáo?

Vẻ mặt Triệu Phong trở nên lạnh lẽo, một luồng ý chí linh hồn đột nhiên ngưng kết thành một đạo Tinh Thần Thứ tử sắc, đâm vào linh hồn của tên Đại Đế áo đen, ấn ký Lôi Kiếp lập tức nổ vang.

- A a…

Tại phương diện linh hồn, chợt truyền đến một tiếng hét đau đớn thảm thiết.

Ngay lập tức, đông đảo cường giả ở gần đó, đều phát hiện khí tức của tên Đại Đế đã vẫn lạc.

Thi thể của tên Đại Đế áo đen liền trực tiếp rơi xuống.

Hít…

Đông đảo cường giả ở gần đó quan sát, đều hít một ngụm khí lạnh.

Tên Đại Đế áo trắng chỉ cảm thấy toàn thân lạnh toát, một trận hàn khí chạy dọc từ bàn chân lên đỉnh đầu, liền khẽ rùng mình một cái.

Không ngờ tên Đại Đế áo đen lại bị bị Triệu Phong trực tiếp miểu sát như vậy.

Quỷ Lân Đại Đế ở bên cạnh toàn thân chấn động nhìn về phía Triệu Phong, cảm thấy thiếu niên này dường như càng đáng sợ hơn.

Nhưng bỗng nhiên, Quỷ Lân Đại Đế đột nhiên nghĩ đến một thiếu niên khác, có chút tương tự với thiếu niên tóc vàng trước mắt.

- Trong vòng mười ngày, nói người chưởng quản Thần Phủ Môn đến đây tạ lỗi!

Triệu Phong thoáng nhìn về phía tên Đại Đế áo trắng, lạnh nhạt nói.

Vốn dĩ, nếu như hai tên Đại Đế này thức thời, chuyện này xem như kết thúc, dù sao cũng chỉ là một cái Tông môn Nhị Tinh đỉnh phong, hoàn toàn không đáng để Triệu Phong quan tâm.

Nhưng Triệu Phong trực tiếp giết chết đối phương, chính là vì Triệu Phong đã nhìn ra trên người Quỷ Lân Đại Đế có thương thế rất nghiêm trọng, trong đó có không ít vết thương cũ, không cần nghĩ cũng biết là do trường kỳ bị truy đuổi mà gây ra.

Làm như vậy, một phần là để xả giận cho Quỷ Lân Đại Đế.

Sau đó, tên Đại Đế áo trắng liền vội vàng bỏ chạy, trong lòng vẫn còn thất kinh.

Quỷ Lân Đại Đế chấn động toàn thân, nhìn về phía Triệu Phong với

vẻ không thể tin nổi.

- Quỷ Lân Vương, nhiều năm không gặp, không ngờ ngươi lại đến Đại Lục Vực rồi.

Triệu Phong nhìn về phía Quỷ Lân Đại Đế, nói.

- Ngươi là… Triệu Phong?

Lúc Quỷ Lân Đại Đế nghe thấy lời này, liền liên tưởng với thời điểm còn ở Thương Hải, kết hợp với hình tượng và phương thức ra tay của thiếu niên trước mắt.

Quỷ Lân Đại Đế lúc trước chỉ là Vương Giả đỉnh phong, bởi vì đến Đại Lục Vực cho nên chỉ trong vài năm ngắn ngủi, hắn đã đột phá Đại Đế.

Sau đó, Quỷ Lân Đại Đế liền theo Triệu Phong tiến vào linh điện.

- Cơ Vô Dã, nhiệm vụ cải tiến Phong Diễm Phi Xa, giao cho ngươi…

Triệu Phong đem việc này giao cho Cơ Vô Dã, cũng là người thành thục cơ trí nhất trong ba người.

Cường hóa Phong Diễm Phi Xa cần rất nhiều thời gian, cho nên ba người Cơ gia liền trực tiếp rời đi, tiến vào linh điện mua những vật phẩm và tài nguyên cần thiết.

- Triệu Phong, lần này phải đa tạ ngươi rồi.

Quỷ Lân Đại Đế lộ vẻ mừng rỡ, cảm tạ Triệu Phong.

- Tại sao ngươi bị bọn họ truy sát?

Triệu Phong hỏi.

- Lúc tới Đại lục, chúng ta trong lúc vô tình đã phát hiện một mộ địa Thánh Chủ…

Quỷ Lân Đại Đế thở dài một tiếng, chậm rãi giải thích.

Kỳ thức, theo Quỷ Lân Đại Đế đến đây, còn có một số hải tặc khác.

Bọn họ trong lúc vô tình đã phát hiện ra mộ địa của Thánh Chủ, lúc đang tranh đoạt truyền thừa thì một tên đệ tử của Thần Phủ Môn đột nhiên giết tới.

Cuối cùng, cái truyền thừa kia bị đám người Quỷ Lân Đại Đế và Thần Phủ Môn chiếm được một ít.

Sau đó, Thần Phủ Môn liền một đường truy sát đám người Quỷ Lân Đại Đế, bây giờ chỉ còn lại một mình Quỷ Lân Đại Đế.

- Thần Phủ Môn này…

Sắc mặt Triệu Phong lập tức trầm xuống.

Vốn dĩ hắn cho rằng Quỷ Lân Đại Đế đã gây ra việc ác gì, cho nên mới bị truy sát, nhưng hắn vẫn giúp Quỷ Lân Đại Đế, bởi vì dù sao vẫn nợ một phần ân tình của đối phương.

- Triệu Phong, không ngờ ngươi ở Đại lục đã có được thành tựu lớn như vậy.

Quỷ Lân Đại Đế lộ vẻ kinh hỉ, trong mắt tràn ngập vẻ sùng kính.

Sau khi biết sự tích của Triệu Phong trong thí luyện Thái Tử, hắn vẫn cho rằng Triệu Phong đó trùng tên trùng họ với Triệu Phong mà bọn họ quen biết thôi.

Quả nhiên, bất kể Triệu Phong đi đến đâu, cũng không thể che giấu nổi thiên tư của hắn.

Tiếp đó, Triệu Phong lại kể sự tình hắn đoạt xá trung sinh một lần nữa.

Quỷ Lân Đại Đế đến Đại lục, không có bất kỳ thế lực nào để dựa dẫm, bởi vậy hoàn toàn không hề biết gì về việc Triệu Phong đoạt xá.

Chẳng qua, quả thật với tính cách của Quỷ Lân Đại Đế, cũng không thích hợp để gia nhập Tông môn.

Thế nhưng, sau khi Quỷ Lân Đại Đế biết Triệu Phong muốn đi tiền tuyến chiến trường, thì lập tức biểu hiện vô cùng tích cực, muốn đồng hành cùng với Triệu Phong.

Triệu Phong tất nhiên sẽ không cự tuyệt.

Năm ngày sau, Triệu Phong được Cơ Vô Dã truyền âm, Phong Diễm Phi Xa đã được cường hóa xong.

- Có thể khởi hành được rồi.

Chương 1013: Vượt Châu Truyền Tống Đại Trận

Triệu Phong và Quỷ Lân Đại Đế qua lại giữa dòng người không ngớt trong linh điện.

Rất nhanh, hai người đã đi tới một tòa cung điện Luyện Trận khí thế huy hoàng.

Vừa bước vào, hai người liền nhìn thấy trong điện phủ có một chiếc chiến thuyền kim loại màu đen, hầu như chiếm cứ toàn bộ đại sảnh, trên chiến thuyền tỏa ra khí tức phi phàm, kết cấu và hoa văn trên đó giống hệt văn minh Thiên Cơ thành.

Mắt trái của Triệu Phong quét qua một lượt, lập tức nhìn xuyên thấu chiếc chiến thuyền kim loại màu đen này.

Hắn phát hiện, trên chiếc chiến thuyền này có rất nhiều phương diện, đều là mới tu bổ hoàn thiện.

- Xem ra Cơ Vô Dã làm việc cũng không tệ lắm.

Chỉ từ tác phẩm của điện phủ này, Triệu Phong liền có thể phán đoán được trình độ Luyện Trận Sư của nơi này.

- Chiến thuyền phi hành này, e rằng chỉ có siêu cấp đại Tông Tam Tinh, mới có thể sử dụng.

Quỷ Lân Đại Đế thốt lên một tiếng kinh ngạc.

Chiến thuyền này so với chiến thuyền mà lúc trước hắn sử dụng, không biết còn cao cấp hơn bao nhiêu lần.

Làm hải tặc mấy trăm năm, Quỷ Lân Đại Đế rất yêu thích đối với chiến thuyền.

Sau đó, Quỷ Lân Đại Đế và Triệu Phong liền cùng đi tới một tòa điện các.

Bên trong điện các, thông qua trận pháp đặc biệt, tự hình thành một thế giới, mặc dù thoạt nhìn thì rất nhỏ, nhưng tiến vào thì lại vô cùng rộng rãi.

- Triệu tiền bối, phi xa đã được cải tạo xong theo yêu cầu của người.

Cơ Vô Dã lập tức tiến lên.

Hai tên đệ tử khác của Cơ gia cũng ở đây, vẻ mặt mừng rỡ vây quanh Phong Diễm Phi Xa hoàn toàn mới.

Triệu Phong đi tới gần, nhìn qua Phong Diễm Phi Xa sau khi được cải tạo.

- Dựa theo yêu cầu, cải tiến phi xa của Thiên Cơ thành, cường hóa phương diện tốc độ, bây giờ nó có thể đạt tới tốc độ Đại Đế đỉnh phong.

Bên cạnh phi xa, một vị Luyện Trận đại sư mỉm cười giới thiệu.

Mấy vị khách nhân này, tuổi còn trẻ, nhưng đều là cảnh giới Đại Đế, hơn nữa còn nắm giữ sản phẩm của Thiên Cơ thành, bối cảnh tuyệt đối không đơn giản.

Triệu Phong từ xa quan sát tỉ mỉ, kiểu dáng đã khác biệt so với trước kia rất nhiều.

Đầu tiên là không gian phi xa tăng lớn, có thể gánh tải được nhiều người hơn, tiếp đó, sau lưng phi xa trang bị thiết bị tăng tốc, ở hai bên còn thiết kế một loạt cánh gió để tăng tính cân bằng, đồng thời còn tăng cả độ linh hoạt của phi xa.

- Nếu như khách nhân còn có Thứ Thần Tinh, có thể khảm hai viên lên cánh gió, sẽ khiến cho tốc độ của phi xa tăng lên đến cấp độ Thánh Chủ.

Vị Luyện Trận đại sư này bổ sung một câu.

Lúc cải tạo phi xa này, hắn tất nhiên đã phát hiện Thứ Thần Tinh bên trong, bởi vậy mới dốc hết bản lĩnh, làm ra tính năng cải tiến cho phi xa.

- Thứ Thần Tinh?

Quỷ Lân Đại Đế hít sâu một hơi.

Cho dù là Thánh Chủ cũng không nỡ sử dụng Thứ Thần Tinh, có người nào lại muốn tốn hai viên Thứ Thần Tinh cho một đạo cụ phi hành chứ?

Chẳng qua, nghe ý tứ của vị Luyện Trận đại sư này, dường như phi xa của Triệu Phong là sử dụng Thứ Thần Tinh để khởi động.

- Tốc độ của Thánh Chủ?

Triệu Phong có chút động lòng, không ngờ tốc độ của phi xa có thể đạt đến tốc độ Thánh Chủ.

Thế nhưng nếu phải dùng đến Thứ Thần Tinh thì hắn vẫn phải cân nhắc một chút.

- Cường hóa phi xa đến mức độ này, đã là khả năng tối đa của Kim mỗ, bởi vì đây là sản phẩm của Thiên Cơ thành cho nên giá trị hơi cao, đại khái trị giá hai kiện Thánh Khí truyền thừa.

Kim đại sư liền đề cập đến chi phí cải tiến phi xa.

Vẻ mặt của Quỷ Lân Đại Đế ở bên cạnh lập tức ngây dại ra.

Hắn và rất nhiều huynh đệ mạo hiểm tính mạng mới được một kiện Thánh Khí truyền thừa, bây giờ Triệu Phong cải tiến một chiếc phi xa, đã phải trả chi phí là hai kiện Thánh Khí truyền thừa.

Triệu Phong gật đầu, tính năng mọi mặt của Phong Diễm Phi Xa dường như đã tăng lên đến cực hạn, đây cũng là cái giá hợp tình hợp lý.

Lúc Triệu Phong đang chuẩn bị thanh toán thù lao.

- Kim đại sư, làm phiền rồi.

Một thanh âm tang thương hữu lực truyền đến.

Sau đó, một lão giả gầy gò, dẫn theo mấy tên thành viên đi vào không gian bên trong điện các.

- Thần Phủ Môn.

Quỷ Lân Đại Đế nhìn thấy tên Đại Đế áo trắng trong số những thành viên còn lại, trong lòng lập tức nổi giận.

- Chuyện này… Thái Thượng Trưởng lão Thần Phủ Môn…

Kim đại sư lập tức sửng sốt.

Thái Thượng Trưởng lão Thần Phủ Môn dẫn theo đám đông Trưởng lão và Chấp sự xông vào đây, chẳng lẽ là muốn gây chuyện?

Lúc hắn nhìn thấy vẻ mặt của Quỷ Lân Đại Đế, liền đoán được mấy vị khách nhân này, rất có khả năng đã đắc tội với Thần Phủ Môn rồi.

Kim đại sư thở dài một tiếng, lập tức tiến lên, chuẩn bị nhắc nhở Thần Phủ Môn.

Mặc dù cảnh giới của đối phương cao tới Chuẩn Thánh Chủ, còn là Thái Thượng Trưởng lão một Tông môn, nhưng nơi này là linh điện, có Phủ Thành chủ chống lưng, nên Kim đại sư cũng không hề sợ hãi chút nào.

Nhưng hắn còn chưa mở miệng, Thái Thượng Trưởng lão Thần Phủ Môn đã khiến cho hắn lập tức sững sờ tại chỗ.

- Triệu Phong tiểu huynh đệ, lão hủ ở đây, trước tiên xin bồi tội với vị bằng hữu của ngươi.

Lão giả gầy gò ôm quyền, cúi đầu về phía Quỷ Lân Đại Đế.

- Các ngươi còn không quỳ xuống?

Lão giả gầy gò quát một tiếng.

Phịch…

Nhất thời, mấy vị Đại Đế bên cạnh, lập tức quỳ trên mặt đất.

- Ngươi chín là người nắm quyền Thần Phủ Môn?

Triệu Phong đi đến trước mặt lão giả gầy gò, lạnh lùng nhìn về phía gã Chuẩn Thánh Chủ và đám Đại Đế đằng sau.

- Triệu Phong.

Sắc mặt Kim đại sư lập tức chấn động.

Hắn vẫn luôn cảm thấy gã thiếu niên tóc vàng Kim Đồng này rất quen thuộc.

Thì ra chính là Triệu Phong, kẻ đã trợ giúp Cửu hoàng tử đạt được vị trí Thái Tử trong thí luyện Thái Tử.

- Triệu Phong tiểu huynh đệ xin bớt giận, đám môn hạ của ta có mắt mà không thấy Thái Sơn, lần này ta dẫn bọn chúng đến đây là để bồi tội, mặc cho bằng hữu của ngươi xử trí.

Lão giả gầy gò cúi đầu nói.

Từ miêu tả của Đại Đế áo trắng, người trong Tông môn lập tức nhận ra thân phận của Triệu Phong.

Đầu tiên, Triệu Phong thân là Thái Thượng Trưởng lão của Tông môn Hải Yên Các Tam Tinh, có người nói rằng những thế lực Tam Tinh như Vạn Thánh Tông, Quỷ Hỏa Môn, Bát Tinh Lâu đều phụ thuộc Hải Yên Các, Thần Phủ Môn chỉ là Tông môn Nhị Tinh đỉnh phong, ở trước mặt quả thật nhỏ bé đến mức không đáng kể.

Tiếp theo, sau khi thí luyện Thái Tử kết thúc, từ rất nhiều tình báo,

đều nghe nói rằng Triệu Phong có năng lực đánh chết Thánh Chủ.

Căn cứ vào những tin tức đó, lão giả gầy gò chỉ có thể đưa ra hạ sách này, dẫn hết đám người đã từng truy sát Quỷ Lân Đại Đế đến.

Chẳng qua hắn tin rằng, Triệu Phong sẽ không độc ác mà giết hết toàn bộ bọn họ, dù sao thì nơi này cũng thuộc phạm vi quản lý của linh điện.

- Quỷ Lân Đại Đế tha mạng.

Chúng ta đều bị lợi ích che mờ lý trí, cho nên mới phạm phải sai lầm lớn như vậy.

Đám thành viên của Thần Phủ Môn quỳ trên mặt đất, đều hướng về phía Quỷ Lân Đại Đế cầu xin.

Quỷ Lân Đại Đế nhìn đám Đại Đế đang quỳ trên mặt đất.

Hắn còn nhớ rõ vẻ mặt kiêu ngạo, ánh mắt ngông cuồng tự đại của bọn họ, nhưng bây giờ, tất cả bọn họ đều đang quỳ gối trước mặt mình.

Quỷ Lân Đại Đế đột nhiên nhớ tới những hải tặc đi theo mình đến Đại Lục Vực, trong lòng chợt hiện lên một tia sát cơ.

- Quỷ Lân Đại Đế, chúng ta đồng ý giao ra những gì lấy được trong truyền thừa, mặt khác, chi phí cải tiến đạo cụ phi hành của Triệu Phong tiểu huynh đệ, sẽ do Thần Phủ Môn chúng ta xuất vốn.

Lão giả gầy gò thấy vẻ mặt Quỷ Lân Đại Đế không đổi, trong mắt dường như còn nổi lên sát cơ, lập tức nói.

Ngày đó, lúc phân chia Thánh Chủ truyền thừa, bọn họ và đám người Quỷ Lân Đại Đế mỗi người một nửa, cho nên bây giờ hắn mới lập tức giao trả toàn bộ tài nguyên truyền thừa cho Quỷ Lân Đại Đế.

- Nếu như nguyện ý, từ nay về sau, Thần Phủ Môn các ngươi sẽ trở thành thế lực phụ thuộc Hải Yên Các của ta.

Triệu Phong đi lên phía trước, vỗ vai Quỷ Lân Đại Đế, trực tiếp mở miệng.

Bây giờ, Triệu Phong là thế lực sau lưng Cửu hoàng tử, giết người trong linh điện sẽ lưu lại tiếng xấu cho Cửu hoàng tử.

- Chuyện này… Thần Phủ Môn chúng ta đồng ý trở thành thế lực phụ thuộc Hải Yên Các.

Lão giả gầy gò do dự một chút, cắn răng đáp ứng.

- Triệu Phong, chúng ta đi thôi!

Quỷ Lân Đại Đế không nói gì, liền trực tiếp xoay người bỏ đi.

Triệu Phong không chỉ cứu mạng hắn, còn bắt những kẻ này quỳ trước mặt hắn nhận sai, đây là những điều mà hắn chưa từng hy vọng xa vời.

Tất cả những chuyện này, đều là nhờ Triệu Phong, hắn không thể gây thêm phiền phức cho Triệu Phong.

- Chi phí cải tiến đạo cụ phi hành, giao cho ngươi.

Triệu Phong lấy đi Phong Diễm Phi Xa, dẫn theo Quỷ Lân Đại Đế và ba tên đệ tử Cơ gia, rời khỏi nơi này.

- Thái Thượng Trưởng lão, tại sao ngài có thể đáp ứng yêu cầu của Triệu Phong?

Đợi đám người Triệu Phong đi rồi, tên Đại Đế áo trắng lập tức đứng dậy.

- Đúng vậy, Thái Thượng Trưởng lão, bên trong linh điện, Triệu Phong không dám chiến chúng ta đâu.

Một tên Đại Đế khác lộ ra vẻ mặt khinh thường.

- Không giết, vậy nếu hắn phế bỏ các ngươi thì sao?

Lão giả gầy gò quát một tiếng, nói tiếp:

- Hải Yên Các chính là thế lực sau lưng Thái Tử, gần đây phát triển nhanh chóng, nếu như Thái Tử thuận thế leo lên ngôi vị Thánh Hoàng, vậy thì Thần Phủ Môn ta cũng cam nguyện phụ thuộc Hải Yên Các.

- Hừ, chuyện giữa Cửu U Cung và Hải Yên Các, hẳn các ngươi cũng biết rồi, nếu như Cửu U Cung ra tay đối phó với Triệu Phong và Hải Yên Các, vậy thì chúng tất nhiên sẽ được giải thoát rồi.

Lão giả gầy gò hừ lạnh một tiếng, nhìn đám người không có đầu óc trước mặt, tiếp tục nói.

Nghe Thái Thượng Trưởng lão nói xong, đám Đại Đế còn lại đều hai mắt lập lòe tinh mang.

- Thái Thượng Trưởng lão cân nhắc thực sự chu đáo.

Tên Đại Đế áo trắng lập tức lộ ra nụ cười giả dối.

- Kim đại sư, chi phí Triệu Phong tu bổ và cải tiến đạo cụ phi hành là bao nhiêu?

Lão giả gầy gò hỏi.

- Hai kiện Thánh Khí truyền thừa.

Kim đại sư đáp.

- Cái gì?

Lão giả gầy gò suýt chút nữa hộc ra máu tươi.

Chẳng qua nơi này là nơi giao dịch của linh điện, sẽ không chuyện lừa bịp hay ra giá cắt cổ, mà Kim đại sư còn là Luyện Trận đại sư rất có danh vọng trong Luyện Trận cung điện.

- Tiểu tử này chỉ cải tiến tu bổ một cái đạo cụ phi hành, đã tiêu hao nhiều tài lực như vậy?

Cuối cùng, lão giả gầy gò và mấy tên Đại Đế cũng phải chi trả cho những chi phí này.

Vụt...

Đám người Triệu Phong, cưỡi Phong Diễm Phi Xa mới, rời khỏi linh điện.

- Tốc độ thật nhanh.

Cơ Thiên Minh hô lên.

Bộ Phong Diễm Phi Xa này có thể chở năm người bọn họ phi hành đường dài, tốc độ phi hành vượt qua Đại Đế đỉnh phong, gấp ba lần trước kia, cho nên lộ trình cũng rút ngắn đi rất nhiều.

- Cũng tốt, trên đường còn có thể gặp Cửu hoàng tử và Ưng lão.

Triệu Phong cười nói.

Cửu hoàng tử và Ưng lão, hẳn là xuất phát sớm hơn Triệu Phong một hai tháng.

Với tốc độ hiện nay của Triệu Phong, nói không chừng có thể gặp được đám người Cửu hoàng tử trước khi đến chiến trường, dù sao thì tuyến đường của mọi người cũng giống nhau.

Một tháng sau, mọi người đã tới Càn Châu, trung tâm của Đại Càn Vương triều.

- Triệu tiền bối, nghe nói linh điện ở trung tâm Hoàng thành của Càn Châu, đã kiến tạo Vượt Châu Truyền Tống đại trận rồi.

Cơ Thiên Minh nói.

- Ồ? Vượt Châu Truyền Tống đại trận?

Triệu Phong cũng cảm thấy có chút hứng thú.

Vượt Châu Truyền Tống đại trận, trực tiếp xuyên qua mấy chục Đại Thành Truyền Tống đại trận.

Tại Hoàng thành ở Càn Châu, hẳn sẽ xây dựng một tòa Vượt Châu Truyền Tống đại trận.

Trực tiếp vượt qua một Châu trong một lần truyền tống, ít nhất cũng có thể tiết kiệm được một tháng phi hành.

Sau đó, đám người Triệu Phong liền đi tới linh điện ở trung tâm Hoàng thành.

Vượt Châu Truyền Tống đại trận được xây dựng ở chính giữa linh điện, được Hoàng tộc và thế lực Tam Tinh trấn thủ.

- Xem ra chúng ta có lẽ không có quyền sử dụng Vượt Châu truyền tống đại trận rồi.

Cơ Vô Dã nhìn về phía xa.

Trên không trung của tòa đại điện uy nghiêm, có hắc giáp thủ vệ khắp nơi, mỗi người đều là cảnh giới Nửa bước Vương Giả, khí tức bên trong lại càng mạnh mẽ hơn.

- Thử xem!

Triệu Phong bay lên, những người còn lại cũng chỉ có thể đuổi theo.

- Xin chứng minh thân phận, nơi này là Vượt Châu Truyền Tống đại trận, không phải Hoàng tộc và đại Tông Tam Tinh đỉnh phong, không được đến gần.

Một đội thủ vệ mặc hắc giáp, nhìn thấy đám người Triệu Phong, lập tức chặn lại.

Chương 1014: Hoàng Thiên Lệnh

- Xin lấy ra thân phận, nơi này là Vượt Châu Truyền Tống đại trận, không phải thành viên Hoàng tộc và đại Tông Tam Tinh đỉnh phong thì không được tới gần.

Một tên thủ vệ mặc giáp đen nhìn thấy đám người Triệu Phong, lập tức nghênh tiếp.

Đám người Triệu Phong thoáng kinh hãi.

E rằng thành viên Hoàng tộc và đại Tông Tam Tinh đỉnh phong bình thường cũng không thể sử dụng Vượt Châu Truyền Tống đại trận này.

Quỷ Lân Đại Đế hít sâu một hơi.

Với hắn mà nói, Hoàng tộc và Tông phái Tam Tinh đỉnh phong, đều là những tồn tại đỉnh phong, xa không thể với tới.

- Chúng ta là người của Cơ gia thuộc Bát đại thế gia, vị tiền bối này là Thái Thượng Trưởng lão của Hải Yên Các.

Cơ Thiên Minh mở miệng nói.

- Bát đại thế gia, Thái Thượng Trưởng lão Hải Yên Các Triệu Phong?

Ánh mắt của tên đội trưởng thủ vệ mặc giáp đen đột nhiên lóe lên, một luồng ý niệm truyền tống ra ngoài.

Trước Vượt Châu Truyền Tống đại trận, một trung niên đại hán mặc giáp đen, trực tiếp xuất hiện trước mặt mọi người, một luồng khí tức áp lực vô hình, liền tràn ngập khắp hư không.

- Khí lực thật mạnh, đã đạt đến cấp độ Chuẩn Thánh Chủ rồi.

Quỷ Lân Đại Đế thầm giật mình.

Chỉ đối mặt với nam tử mặc giáp đen này, hắn cũng cảm thấy toàn thân áp lực rồi.

Chiến lực của vị nam tử giáp đen này, có lẽ còn cao hơn cả Thái Thượng Trưởng lão của Thần Phủ Môn.

- Các ngươi có chuyện gì?

Vị trung niên cường tráng mặc giáp đen, mở miệng hỏi.

Hiển nhiên, Cơ gia thuộc Bát đại thế gia vẫn có địa vị nhất định, mặt khác, danh khí của Triệu Phong cũng không nhỏ.

- Chúng ta muốn sử dụng Vượt Châu Truyền Tống đại trận!

Triệu Phong nói rõ mục đích.

- Các ngươi có chỉ lệnh của Hoàng tộc hoặc đại Tông Tam Tinh đỉnh phong không?

Nam tử mặc áo giáp đen dò hỏi.

Cho dù là Hoàng tộc, cũng chỉ có những người có thân phận tôn quý, mới có thể sử dụng Vượt Châu Truyền Tống đại trận.

Thế nhưng, phàm là chuyện gì cũng có ngoại lệ, mà chỉ lệnh phê chuẩn chính là một trong số đó.

- Nếu không có thì không thể sử dụng Vượt Châu Truyền Tống đại trận.

Nam tử mặc áo giáp đen nghiêm mặt nói.

Ba tên đệ tử Cơ gia liền cảm thấy chán nản.

Triệu Phong thoáng trầm tư, nơi này cách Hoàng cung không xa, nhưng hắn cũng không hề quen biết người nào trong Hoàng cung.

- Cái này được không?

Trong tay Triệu Phong bỗng nhiên xuất hiện một khối Kim Long Lệnh, hai mắt Kim Long lập lòe hào quang, ngay lập tức, Long vận khí vô hình từ khắp bốn phương tám hướng, liền hội tụ về phía hắn.

Sau khi thí luyện Thái Tử kết thúc, Cửu hoàng tử đã tặng lệnh bài này cho Triệu Phong, còn nói rằng cho dù là vào thời kỳ đặc thù của Hoàng cung thì vẫn có thể tùy ý ra vào.

Triệu Phong lấy nó ra, vốn chỉ định cầu may mà thôi.

- Đây là Hoàng Thiên Lệnh.

Thần sắc của nam tử mặc giáp đen thoáng rung động.

- Không ngờ Triệu tiền bối lại có Hoàng Thiên Lệnh.

Cơ Thiên Minh cũng khiếp sợ không thôi.

Cơ Lan và Cơ Vô Dã thì lộ ra vẻ mặt kinh dị, nhìn về phía Hoàng Thiên Lệnh trong tay Triệu Phong.

- Xem ra lệnh bài này còn quý trọng hơn so với tưởng tượng của ta.

Triệu Phong lập tức cảm thấy sự giá trị của lệnh bài này.

- Nếu ngươi đã có Hoàng Thiên Lệnh, có lẽ có quyền sử dụng trận pháp này.

Nam tử mặc áo giáp đen liền dẫn đám người Triệu Phong vào đại điện.

Trên đường đi, Cơ Thiên Minh cũng giải thích lai lịch của Hoàng Thiên Lệnh cho Triệu Phong.

Chỉ có Thánh Hoàng mới có quyền ban phát Hoàng Thiên Lệnh, đều là ban cho những người quyền cao chức trọng trong Hoàng tộc hoặc là hoàng tử, ý nghĩa phi phàm.

Mà Hoàng Thiên Lệnh có một tác dụng nhỏ khác, đó là khiến cho ngươi đeo nó, có khả năng vận dụng lực lượng Long Văn, tăng thêm một thành.

Mà khối Hoàng Thiên Lệnh trong tay Triệu Phong, chính là Hoàng Thiên Lệnh của Cửu hoàng tử, cũng tương đương với ý nguyện của bản thân Cửu hoàng tử.

Vốn dĩ, cho dù có được Hoàng Thiên Lệnh thì cũng không thể sử dụng Vượt Châu Truyền Tống đại trận.

Nhưng Cửu hoàng tử hiện nay lại có chút bất đồng, hắn đã leo lên

được Thái Tử vị, cho nên giá trị của Hoàng Thiên Lệnh lại tăng thêm một bậc.

- Bẩm Trưởng lão, Triệu Phong giữ Hoàng Thiên Lệnh của Cửu hoàng tử, muốn sử dụng Vượt Châu Truyền Tống đại trận.

- Chuẩn!

Một đạo thanh âm già nua, quanh quẩn trong đại điện.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, nhìn về phía gian điện các phía sau đại điện, chỉ thấy có một lão giả đang khoanh chân ngồi.

- Mời theo ta làm thủ tục!

Nam tử mặc áo giáp đen nói.

Bản thân không có quyền lợi sử dụng Vượt Châu Truyền Tống đại trận, mà là thông qua thủ đoạn khác để sử dụng trận pháp, thì cần phải làm thủ tục.

Làm xong thủ tục, đồng thời chi trả một lượng Cực phẩm nguyên tinh thạch trên trời, đám người Triệu Phong cuối cùng cũng có thể sử dụng trận pháp này.

Ô...ô...ô...n...g!

Trên trận pháp đài khổng lồ cổ xưa, chợt lóe lên một luồng hư quang màu trắng, vô số hoa văn trận pháp khuếch tán ra, tràn ngập khắp toàn bộ trận pháp đài.

Thân ảnh của mọi người đều bị hư quang màu trắng bao trùm, dần trở nên nhạt nhòa.

Cùng lúc đó, trong một tòa đại thành ở Phong Châu.

Ô...ô...ô...n...g!

Trên trận pháp đài cổ xưa, đám người Triệu Phong xuất hiện.

Lúc vừa xuất hiện, Quỷ Lân Đại Đế và đám đệ tử Cơ gia đều cảm thấy bủn rủn mệt mỏi, thiếu chút nữa ngã xuống đất.

Sử dụng Vượt Châu Truyền Tống đại trận, áp lực do khoảng cách không gian thay đổi, thật sự rất lớn.

Ngay cả Triệu Phong cũng cảm thấy có chút khó chịu.

Nơi mọi người xuất hiện là một tòa đại linh điện ở Phong Châu, Truyền Tống trận đài dưới chân là một tòa Vượt Thành Truyền Tống trận bình thường.

- Xem ra Vượt Châu Truyền Tống đại trận chỉ có thể di chuyển một chiều mà thôi.

Cơ Vô Dã thấp giọng nói.

Nói cách khác, Vượt Châu Truyền Tống đại trận có thể truyền tống đến đại châu bình thường, nhưng mọi người lại không thể thông qua Truyền Tống trận này để truyền tống đến Vượt Châu Truyền Tống đại trận.

- Phong Châu.

Triệu Phong khẽ nhẩm đọc hai chữ này.

Nơi này là địa bàn của Đoan Mộc gia, mặc dù Đoan Mộc gia căm ghét Triệu Phong, nhưng cũng không thể ngăn cản hắn sử dụng Truyền Tống trận.

Về chuyện hôn ước, Triệu Vũ Phi vẫn còn rất mơ hồ, nhưng Triệu Phong tin rằng, Đoan Mộc gia cũng không thể giấu diễm được bao lâu nữa.

- Xuất phát!

Mọi người cưỡi Phong Diễm Phi Xa, để lại sau lưng một tầng khí diễm bảy màu, dùng tốc độ cực nhanh rời đi.

Trước khi rời khỏi linh điện, cánh tay Triệu Phong khẽ rung một cái, lợi dung Mê Không Giới lưu lại một cái tọa độ.

Trên thực tế, mỗi khi đến một châu, Triệu Phong đều làm như vậy.

Như vậy thì sau này Triệu Phong không cần sử dụng Truyền Tống trận, mà có thể trực tiếp lợi dụng Mê Không Giới để vượt qua tất cả các Châu.

Chẳng qua, với thực lực của Triệu Phong bây giờ, muốn trực tiếp vượt qua khoảng cách một Châu thì vẫn có chút khó khăn, huống chi còn có người đồng hành.

Bởi vì sử dụng Vượt Châu Truyền Tống đại trận, cho nên lộ tuyến tiến đến tiền tuyến cũng lập tức được rút ngắn.

Với tốc độ cực hạn của Phong Diễm Phi Xa hiện nay, không đến ba tháng là mọi người có thể đến nơi.

Tất cả mọi người đều cảm thấy kích động một cách khó hiểu.

…

Trên đường đi, những người còn lại được Triệu Phong chỉ điểm, đều có tiến bộ không ít.

Trong đó, tiến bộ nhất chính là Quỷ Lân Đại Đế.

Trong Thánh Chủ mộ địa, hắn đã đạt được một Thánh Khí truyền thừa, còn Thần Phủ Môn thì lấy được công pháp, bí kỹ truyền thừa, nhưng hiện nay, tất cả mọi thứ đều thuộc về hắn.

Lại thêm Triệu Phong còn xuất ra một ít tài nguyên tu luyện cho hắn, nên Quỷ Lân Đại Đế hiện nay đã có thể phát huy được một nửa uy năng Thánh Khí truyền thừa, chiến lực lập tức tăng mạnh.

Trong Mê Không Giới, thân ảnh Triệu Phong bỗng nhiên xuất hiện, bên cạnh hắn là một đống khối gỗ và thân cây cháy đen.

Trong quá trình diễn hóa Huyễn Thành Tiểu Thế Giới trong Mộng cảnh Thái Cổ, Triệu Phong đã trùng hợp gặp được thời tiết dông tố.

- Vận khí thật không tệ.

Triệu Phong lộ vẻ mừng rỡ.

Lực lượng Lôi Kiếp trong đầu lâu Bán Thần đã tiêu hao gần như cạn sạch.

Còn may là Triệu Phong đã thu hoạch được một nguồn cung cấp Lôi lực khác, chính là lực lượng Cổ Lôi trong Mộng cảnh Thái Cổ.

Chẳng qua, thời tiết trong Mộng cảnh Thái Cổ biến đổi rất bất

thường, vận khí cực tốt thì mới có thể gặp được thời tiết dông tố, hơn nữa, lực lượng Cổ Lôi cũng không thể giữ được trong thời gian dài.

Không nói hai lời, Triệu Phong lập tức ngồi xếp bằng trên đất, bắt đầu hấp thu lực lượng Cổ Lôi trong khối gỗ cháy đen, dẫn dắt vào bên trong Lôi Hồn Thể của mình.

- Sắp đến rồi!

Cơ Lan khống chế Phong Diễm Phi Xa, ánh mắt nhìn về phương xa.

Lúc này, mọi người chỉ cách tiền tuyến không đến một Châu nữa.

Vụt...

Một lúc sau, có âm thanh xé gió vang lên từ phía chân trời, một đạo khí tức Chuẩn Thánh Chủ vượt qua trên đầu mọi người.

Người đến làm một trung niên mặc áo bào tím, ánh mắt thoáng nhìn xuống đám người ngồi trên Phong Diễm Phi Xa bên dưới, tốc độ phi hành thoáng giảm xuống.

Nhưng người này không dừng lại, vẫn phá không mà đi.

Không lâu sau, mọi người lại nhìn thấy một đầu Linh sủng phi hành cực lớn, bên trên có ba nam tử, trong đó có hai người là cảnh giới Chuẩn Thánh Chủ.

- Ồ?

Trong đó, ánh mắt của một gã nam tử tóc đỏ vừa quét qua Phong Diễm Phi Xa, không khỏi lộ ra một tia dị sắc.

Bên trong Phong Diễm Phi Xa, chỉ có bốn người, có lẽ cũng chỉ là Đại Đế đỉnh phong tiêu chuẩn, nhưng tốc độ phi hành của Phong Diễm Phi Xa kia, thậm chí còn vượt qua Linh sủng của bọn hắn.

Mọi người đều biết rằng giá trị của đạo cụ phi hành còn cao hơn Linh sủng phi hành, bởi vì tải trọng của đạo cụ phi hành cao hơn, hơn nữa chỉ tiêu hao nguồn năng lực hạch tâm, không cần nghỉ ngơi, đạo cụ phi hành cỡ lớn thì lại càng trân quý vô cùng.

- Lão đại, có cần động thủ không?

Một tên nam tử khác, thoáng lộ ra thần sắc tàn nhẫn, nhe răng cười một tiếng.

Bỗng nhiên, bên trong Phong Diễm Phi Xa, Triệu Phong từ trong hư không xuất hiện, mái tóc vàng đón gió tung bay, Kim Đồng có chút thâm trầm mà bí ẩn.

- Không nên gây chuyện thị phi, nơi này có rất nhiều cao thủ ẩn giấu.

Nam tử tóc đỏ nhìn về phía Triệu Phong vừa mới xuất hiện, trong lòng vẫn có chút e ngại.

Mấy trăm năm hành tẩu trên mũi đao lưỡi kiếm, kinh nghiệm và trực giác mách bảo với hắn rằng, thiếu niên này tuyệt đối bất phàm.

Vụt vụt vụt...

Đầu Linh sủng phi hành cực lớn này liền chậm rãi bay xa.

Trên Phong Diễm Phi Xa.

- Xem ra nơi này có chút hỗn loạn a.

Quỷ Lân Đại Đế liếm môi dưới, trong mắt chợt hiện lên một tia hưng phấn.

Khung cảnh này khiến hắn có chút tưởng niệm lại thời gian từng làm hải tặc trước kia.

- Phía trước chính là linh điện rồi.

Mọi người nhanh chóng đi tới một tòa đại điện cực lớn.

Còn chưa tới gần, đã trông thấy hai đaonf người đang lao vào chém giết nhau, trong đó yếu nhất cũng là Vương Giả cấp Lĩnh Vực.

- Không phải là loạn bình thường đâu.

Ánh mắt Triệu Phong thoáng quét qua, liền phát hiện những tiểu thương, chủ quầy bên trong linh điện này, đều là đám hung thần ác sát.

Lúc vào thành, ngay cả phí tổn cũng không cần giao, Linh sủng phi hành và đạo phi hành cũng không cấm, có thể nói là một tòa linh điện không có người quản lý.

Khoảnh khắc đám người Triệu Phong tiến vào nơi này, tốc độ của Phong Diễm Phi Xa đã hấp dẫn không ít ánh mắt tham lam.

Vụt vụt vụt...

Vài đạo thân ảnh từ phía trước chậm rãi bay tới.

- Haizz, không ngờ Truyền Tống đại trận bị hư mất rồi.

- Đây cũng là chuyện hiển nhiên, Truyền Tống đại trận gần chiến trường, bị sử dụng quá nhiều, lần sau đến linh điện ở Đỗ Hải Thành đi.

Ba người này lắc đầu thở dài, tự nhận không may.

- Triệu tiền bối, Truyền Tống trận hư mất rồi, không bằng chúng ta trực tiếp phi hành băng qua?

Cơ Lan đang khống chế Phong Diễm Phi Xa, lập tức dừng lại.

Tốc độ của Phong Diễm Phi Xa rất nhanh, cho dù trực tiếp bay thẳng đến chiến trường, cũng không mất bao nhiêu thời gian.

Ánh mắt Triệu Phong thoáng nhìn về phía Truyền Tống đại điện xa xa.

Cửa điện đóng kín, bốn phía thủ vệ nghiêm ngặt.

Xem ra toàn bộ thế lực của Thành Chủ, đều tụ tập đến Truyền Tống đại điện rồi.

- Cũng tốt!

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Cơ Lan vừa mới chuẩn bị khống chế Phong Diễm Phi Xa thay đổi phương hướng.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu xuất hiện trên vai Triệu Phong, lấy Hoàng Thiên Lệnh

ra.

Lúc này, bên trên Hoàng Thiên Lệnh, Long vận khí tán loạn, trong miệng Kim Long mơ hồ phát ra tiếng long ngâm yếu ớt, hoàn toàn khác biệt so với trước kia.

- Ồ?

Triệu Phong nhận lấy Hoàng Thiên Lệnh, linh thức vừa quét qua, một luồng cảm ứng bỗng nhiên hiện ra trong đầu Triệu Phong.

- Đây là… Không tốt!

Triệu Phong lập tức ngẩng đầu, Kim Đồng tập trung nhìn về phía linh điện Truyền Tống phía xa.

Kết giới ngăn cách bên ngoài linh điện, liền bị ánh mắt của Triệu Phong xuyên qua, bất ngờ chính là Ưng lão và Cửu hoàng tử lúc này đang ở ngay bên trong linh điện.

Chương 1015: Mai Phục Trong Cung Điện

Trong đại điện Truyền Tống trận.

Cửu hoàng tử và Ưng lão, đang bị năm tên hắc y nhân vây khốn.

Xung quanh Cửu hoàng tử tràn ngập lực lượng Long Văn, chiến lực đề thăng tới cấp độ Thánh Chủ, Thanh Lôi Cổ Kiếm trong tay chém ra một đạo lôi mang kinh thiên, phá không lao ra.

- Chút tài mọn!

Một gã nam tử mang mặt nạ màu đen, trong tay xuất hiện một thanh chủy thủ màu xanh, vẽ lên không trung một đường, một đạo Thánh Lực tà sát u ám lập tức nghiền nát đạo lôi mang kinh thiên.

- Thế cục không ổn rồi!

Ưng lão đứng sau lưng Cửu hoàng tử, máu tươi trước ngực chảy ròng ròng, trên mặt đất xung quanh, có hơn mười cái thi thể hộ vệ nằm xuống.

Mặc dù Cửu hoàng tử dựa vào lực lượng Long Văn, đề thăng chiến lực lên tới tiêu chuẩn Thánh Chủ, nhưng vẫn không phải là đối thủ của nam tử mang mặt nạ này.

Ngoại trừ nam tử mang mặt nạ ra, những hắc y nhân còn lại đều là cảnh giới Chuẩn Thánh Chủ, đều là sát thủ ưu tú xếp hạng trước hai mươi của Hắc Mạc Giác.

Mà trên bầu trời của đại điện.

Huyền Quang Thánh Lực cuồng bạo tản ra khắp nơi, phát ra thanh âm ầm ầm bạo hưởng không dứt.

Xung quanh đại điện, có một tầng đại trận ngăn cách hết tất cả, chống đỡ toàn bộ lực lượng khủng bố va chạm.

- Khung Không Thánh Chủ, hôm nay ngươi sẽ mai táng tại nơi này!

Một gã nam tử mặc áo giáp ám tro, trong tay cầm một thanh trường thương màu đen, đột nhiên vung động hắc thương.

Phành phành phành...

Thương ảnh màu đen khổng lồ liên tục lóe lên trong đại điện.

- Hắc Sa Thánh Chủ, rốt cuộc là kẻ nào phái ngươi tới ám sát Cửu hoàng tử?

Khung Không Thánh Chủ cầm Tinh Kiếm bạch sắc trong tay, lập tức chém ra từng đạo kiếm quang bạch săcs, nhằm thẳng về phía thương ảnh của Hắc Sa Thánh Chủ.

Hắc Sa Thánh Chủ chính là sát thủ cấp Thánh Chủ xếp hạng thứ mười trên sát thủ bảng của Hắc Mạc Giác, bất đồng với những sát thủ khác, Hắc Sa Thánh Chủ tàn bạo thị sát khát máu, mỗi lần đều dùng thủ đoạn bạo lực hung mãnh để giải quyết mục tiêu nhiệm vụ.

- Nói nhảm nhiều quá!

Hắc Sa Thánh Chủ khinh thường hừ lạnh một tiếng, đột nhiên trường

thương đâm ra ngoài, chỉ thấy một đạo quang trụ màu đen bạo ngược, tản mát ra khí tức âm u khủng bố, chấn động hư không, lập tức trùng kích tới trước mặt Khung Không Thánh Chủ.

Ầm ầm ầm...

Khung Không Thánh Chủ bị đánh bay, đụng vào kết giới trận pháp sau lưng.

- Khung Không Thánh Chủ.

Thần sắc Ưng lão thoáng có chút ảm đạm.

Trên đường đến đây cũng không xuất hiện tình huống gì, không ngờ nguy cơ chính thức, lại ẩn tàng ở chặng cuối cùng.

Hoặc có thể nói, những sát thủ này đã sớm mai phục tại nơi này, khống chế triệt để tòa đại điện Truyền Tống trận này, chờ đợi Cửu hoàng tử đến.

Đội hộ vệ đi theo, ngoại trừ Khung Không Thánh Chủ ra, tất cả đều trúng phải độc thủ.

Mà tòa đại điện này, lại được bố trí kết giới trận pháp cao cấp, che giấu hết thảy toàn bộ uy năng, thanh thế. Cho nên người ở ngoại giới cũng không biết gì.

- Bạch Lưu Kiếm Pháp!

Khung Không Thánh Chủ lại lần nữa xông lên, thi triển ý cảnh kiếm thế cao thâm, đồng thời lực lượng hình chiếu Tiểu Thế Giới, cũng dung nhập vào không gian.

Cả tòa đại điện phảng phất như bao trùm trong thế giới quang ảnh màu trắng vô tận, kiếm ý ngập trời.

Vụt vụt vụt...

Vô số kiếm ảnh bạch sắc, từ trong kiếm thế của Khung Không Thánh Chủ bắn ra, đồng loạt nhằm về phía Hắc Sa Thánh Chủ mà phóng tới.

- Phá!

Sau lưng Hắc Sa Thánh Chủ đột nhiên tràn ra một luồng khí lưu màu đen, vô cùng bạo ngược, hủy diệt toàn bộ kiếm ảnh bạch sắc trước mặt, ngay cả hình chiếu Tiểu Thế Giới của Khóa Không Chi Mâu cũng bị hủy hoại nhất định.

- Không tốt, Khung Không Thánh Chủ sắp thất bại rồi.

Tâm tình của Ưng lão càng trở nên nặng nề.

Khung Không Thánh Chủ không phải là đối thủ của Hắc Sa Thánh Chủ, mà Cửu hoàng tử đối diện với nam tử mang mặt nạ, cũng sắp không ngăn cản được bao lâu nữa.

- Ưng lão, đừng lo lắng, chúng ta được cứu rồi.

Cửu hoàng tử đột nhiên lộ vẻ vui mừng.

Ưng lão khẽ giật mình, bọn hắn đã bị vây khốn ở đây rất lâu rồi, nếu như có người đến thì sớm nên tiến vào rồi.

- A, không ngờ còn trông chờ có người đến cứu các ngươi.

Nam tử mang mặt nạ không khỏi cười mỉa mai.

Trận pháp xung quanh đại điện, có thể ngăn cách được toàn bộ thanh thế và linh thức, hơn nữa kết hoạch của bọn hắn cũng vô cùng chu đáo chặt chẽ, không có khả năng xuất hiện chuyện ngoài ý muốn.

Nam tử mang mặt nạ bỗng nhiên xông lên, chủy thủ màu xanh thẫm lóe lên hàn ý trí mạng, vô thanh vô tức bao phủ quanh người Cửu hoàng tử.

Nhưng một khắc sau…

Ầm ầm ầm...

Phía trước lối vào đại điện, đột nhiên bị đánh tan.

Vài tên thủ vệ mặc giáp đen, bị khí lực khủng bố tuyệt luân đánh cho biến dạng.

Ầm...

Một mình Triệu Phong đánh tan kết giới, trực tiếp giết vào.

Bên ngoài Đại Đế, đệ tử Cơ gia và Quỷ Lân Đại Đế, lập tức kiềm chế đám thủ vệ mặc giáp đen.

- Người nào?

Đám hắc y nhân trước mặt Cửu hoàng tử liền giật mình hét lên một tiếng.

Hắc Sa Thánh Chủ và nam tử mang mặt nạ cũng thoáng dừng lại.

- Triệu Phong.

Cửu hoàng tử lập tức mừng rỡ.

Ngay khoảnh khắc vừa rồi, hắn đã cảm ứng được sự tồn tại của Hoàng Thiên Lệnh, Hoàng Thiên Lệnh là hắn tặng cho Triệu Phong, chính vì vậy hắn mới biết mình đã được cứu rồi.

Ưng lão cũng giật mình không thôi, tại sao Triệu Phong lại xuất hiện ở chỗ này?

Đồng thời, hắn cũng chú ý tới trận pháp, dường như từ bên ngoài, trận pháp rất dễ bị phá hư.

- Hừ, chủ động xông vào thì ngươi cũng không có cơ hội ra ngoài nữa rồi.

Hắc Sa Thánh Chủ tức giận hừ lạnh một tiếng, đồng thời truyền âm cho những người khác.

Ngay lập tức, nam tử mang mặt nạ và đám hắc y nhân đang vây khốn Ưng lão và Cửu hoàng tử, đều bỏ qua Ưng lão đã bị trọng thương và Cửu hoàng tử đã hao sạch Long vận khí, giết thẳng tới Triệu Phong.

Bọn hắn tất nhiên biết rõ thực lực chân chính của Triệu Phong, nhưng bọn hắn gồm có một vị Thánh Chủ và bốn vị Chuẩn Thánh Chủ, tuyệt đối tự tin có thể áp chế được Triệu Phong.

Ầm ầm ầm...

Hắc Sa Thánh Chủ đột nhiên bạo phát lực lượng, khí lưu hắc sắc bá

đạo khủng bố, điên cuồng trùng kích về phía Khung Không Thánh Chủ, giống như muốn nhanh chóng giải quyết đối phương.

- Triệu Phong, ngươi cũng là một cái tên nằm trong danh sách ám sát của Hắc Mạc Giác, bởi vậy, chúng ta sẽ cùng lúc hoàn thành hai cái nhiệm vụ ám sát trong mười hạng đầu này.

Nam tử mang mặt nạ thoáng có chút kích động, hét lên.

Đám hắc y nhân cũng có vẻ cực kỳ phấn chấn, chỉ cần bọn hắn có thể chế trụ được Triệu Phong, như vậy thì sau khi Hắc Sa Thánh Chủ giải quyết Khung Không Thánh Chủ, tất cả mọi chuyện cũng sẽ kết thúc.

- Chỉ bằng vào các ngươi?

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, mắt trái đột nhiên tràn ra một luồng ý chí Đồng lực kinh người.

- Huyễn Cấm Mê Vực.

Trong Lôi Hồn Thể, vô tận lực lượng linh hồn, từ trong mắt trái tràn ra.

Mắt trái của Triệu Phong biến thành một thế giới mê cung tử kim sắc vô tận, tản mát ra một luồng lực hút trí mạng.

Ô...ô...ô...n...g!

Năm người trước mặt Triệu Phong, vô thức nhìn về phía đồng tử của hắn, một khắc sau, bọn hắn liền cảm giác ý thức tinh thần không còn nằm trong tầm kiểm soát, đều cố gắng giãy dụa thoát ra.

Bịch…

Tên nam tử mang mặt nạ đột nhiên thối lui về phía sau mấy chục bước, ý chí linh hồn toàn lực vận chuyển.

Còn bốn tên Chuẩn Thánh Chủ thì sau khi giãy dụa trong chốc lát, hai mắt liền mất đi ánh sáng, ngây người đứng yên tại chỗ không nhúc nhích.

- Đây…

Thân hình tên nam tử mang mặt nạ chấn động, lộ ra thần sắc không thể tưởng tượng nổi.

Mặc dù hắn đã cấp tốc thối lui, rời khỏi phạm vi Đồng thuật của Triệu Phong, nhưng một phần tác dụng của Huyễn thuật, vẫn tạo thành ảnh hưởng rất lớn đối với hắn.

Mà bốn gã Chuẩn Thánh Chủ kia, lại giống như trở thành kẻ ngốc, đứng yên tại chỗ.

- Làm sao có thể?

Linh hồn nam tử mang mặt nạ run lên.

Phải biết rằng, những Chuẩn Thánh Chủ cùng theo bọn hắn đến đây, đều là siêu cấp sát thủ của Hắc Mạc Giác, cũng không kém bao nhiêu so với Chuẩn Thánh Chủ trong thí luyện Thái Tử.

Lúc này, không ngờ chỉ một cái liếc mắt của Triệu Phong, đã trực tiếp miểu sát bọn hắn.

- Hắc Sa, nhanh lên!

Trong mắt nam tử mang mặt nạ lập tức lộ vẻ hoảng sợ, trực tiếp truyền âm.

- Một đám rác rưởi!

Hắc Sa Thánh Chủ tức giận hừ lạnh một tiếng, hắn tất nhiên cũng đã nhìn thấy tình huống chiến đấu bên kia.

Thực lực của Triệu Phong, dường như còn mạnh hơn so với lúc ở trong thí luyện Thái Tử, Huyễn thuật cường đại đến mức này, lại chưa từng nghe tình báo đề cập đến.

Mặc dù Hắc Sa Thánh Chủ lực ép Khung Không Thánh Chủ, nhưng muốn triệt để đánh bại đối phương, thì cũng không thể nhanh như vậy.

- Thật mạnh.

Sắc mặt Khung Không Thánh Chủ lộ vẻ mừng rỡ, toàn lực vận chuyển Huyền Quang Thánh Lực, thề nhất định phải ngăn cản được Hắc Sa Thánh Chủ trong chốc lát.

- Thực lực của Triệu Phong lại tiến bộ rồi.

Ưng lão khẽ mỉm cười, nhìn tình huống này, xem ra bọn hắn được cứu rồi.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lôi Bá Thể, thân hình đột nhiên khuếch trương, toàn thân tràn ngập Lôi Điện, mang theo một luồng Thánh Lôi Lực Phách khủng bố, lập tức xông ra.

Phành phành phành phành...

Bốn gã hắc y nhân trước mặt, lập tức bị Triệu Phong đánh bay, sinh tử không rõ.

- Dạ Quang Ám Ảnh!

Nam tử mang mặt nạ huy động chủy thủ màu xanh thẫm, lập tức tầng tầng hư quang màu xanh liền chém thẳng tới Triệu Phong, đồng thời, nam tử mang mặt nạ còn toàn lực vận chuyển ý chí linh hồn, phòng ngừa Triệu Phong sử dụng linh hồn Đồng thâutj.

Ô...ô...ô...n...g!

Sau lưng Triệu Phong, lập tức mở ra một đôi Xích Lôi Quang Dực.

Thực lực của nam tử mang mặt nạ rất mạnh, Triệu Phong còn chưa đột phá Thánh Lôi Thể đến tầng tầng thứ sáu, cho nên cũng không dám ngạnh kháng công kích của hắn.

Vụt...

Triệu Phong xẹt qua không trung, để lại sau lưng một đạo tàn ảnh Phong Lôi hình vòng cung, tránh né công kích, lao thẳng tới chỗ nam tử mang mặt nạ.

Vụt vụt vụt...

Thân hình nam tử mang mặt nạ đột nhiên trở nên mờ nhạt, kéo theo từng đạo hư quang màu xanh thấp, nhanh chóng thối lui.

Nhưng bỗng nhiên, hắn cảm thấy sau lưng truyền đến một trận hàn

ý.

Meo meo…

Một thanh chủy thủ u ám, từ phía sau đâm vào thân thể của nam tử mang mặt nạ.

- Cái gì? Ảnh Sát Đế Nhận…

Nam tử mang mặt nạ lập tức lộ ra thần sắc khiếp sợ.

Ảnh Sát Đế Nhận, cho dù là đối với Thánh Thể của Huyền Quang Thánh Chủ, cũng có khả năng khắc chế nhất định.

Mà khoảnh khắc hắn kinh ngạc giây lát, thì lập tức có một luồng lực lượng linh hồn trí mạng ập tới, đồng thời, Tiểu Tặc Miêu cũng hóa thành một đạo tàn ảnh màu xám, trốn vào hư không.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Phốc…

Một đoàn hỏa diễm tử kim sắc trong suốt, mang theo vô số ấn ký Lôi Kiếp, đánh thẳng lên người nam tử mang mặt nạ.

Phương diện vật chất lẫn linh hồn của nam tử mang mặt nạ, đều bị một đoàn Lôi Hỏa hủy diệt, không ngừng oanh tạc tàn phá.

Vụt...

Đôi cánh sau lưng Triệu Phong phát ra ánh sáng đỏ thẫm, liền thúc dục tốc độ của hắn đến mức tận cùng, trực tiếp tông vào thân thể nam tử mang mặt nạ.

Toàn bộ quá trình nhịp nhàng như nước chảy mây trôi, không quá hai nhịp hô hấp.

Rầm rầm rầm…

Tiếp đó, Triệu Phong áp sát nam tử mang mặt nạ, toàn lực huy động song quyền, không ngừng đánh lên Thánh Thể của nam tử mang mặt nạ.

Bên trong Viêm Chi Phong Lôi chân nguyên của Triệu Phong, ẩn chứa ấn ký Lôi Kiếp, đồng thời trong Thánh Lôi Thể cũng có lực lượng Cổ Lôi, có thể tạo thành lực phá hủy rất mạnh đối với Thánh Thể.

Phành...

Dưới Thánh Lôi Bá Quyền uy mãnh bá đạo của Triệu Phong, nam tử mang mặt nạ liền bị đánh rơi xuống đất.

Chỉ trong khoảnh khắc, Triệu Phong liền trực tiếp bay lên không trung, phóng tới chỗ Hắc Sa Thánh Chủ, đối mặt với tình huống tràn ngập nguy cơ như vậy, Triệu Phong tất nhiên sẽ không hạ thủ lưu tình.

- Quả thật là một đám phế vật!

Hắc Sa Thánh Chủ hoàn toàn áp chế Khung Không Thánh Chủ, chỉ cần cho hắn thời gian mười nhịp hô hấp, hắn hoàn toàn nắm chắc có thể đánh bại được đối phương.

Nhưng đồng bọn của hắn, thậm chí còn không kiềm chế Triệu Phong được năm nhịp hô hấp.

- Thật tốt quá.

Khung Không Thánh Chủ lập tức mừng rỡ.

Thực lực của Triệu Phong nằm ngoài dự liệu của hắn, không ngờ lại giải quyết những người khác nhanh chóng như vậy.

- Hừ!

Diện mục Hắc Sa Thánh Chủ đột nhiên trở nên dữ tợn, hừ lạnh một tiếng, sau đó quay người, lựa chọn bỏ chạy.

Cục diện phát triển quá nhanh, với thực lực mà Triệu Phong bày ra, nếu lại liên thủ với Khung Không Thánh Chủ, e rằng ngay cả hắn cũng không chống đỡ nổi.

- Cút!

Lúc Hắc Sa Thánh Chủ bỏ chạy, còn đột nhiên quét về phía Triệu Phong một thương, một đoàn ánh sáng màu đen bạo ngược, giống như một đầu cá mập hung mãnh, chợt phóng tới Triệu Phong.

- Chặn hắn lại!

Triệu Phong vận chuyển ý chí Đại lục, ngưng kết ra một đạo Tinh Thần Thứ tử kim sắc, đâm về phía Hắc Sa Thánh Chủ.

Đồng thời, công kích của Hắc Sa Thánh Chủ cũng rơi lên người Triệu Phong, tạm thời đẩy lui hắn.

- A…

Hắc Sa Thánh Chủ hét thảm một tiếng, chiếc vòng tay màu xanh thẫm trên cổ tay, lập tức lóe lên một tầng hào quang lóa mắt, giảm bớt công kích linh hồn ảnh hưởng lên Hắc Sa Thánh Chủ.

Vụt...

Hắc Sa Thánh Chủ hóa thành một đạo quang mang u ám, nhằm về phía lối ra mà bỏ chạy, Khung Không Thánh Chủ đã bị thương nghiêm trọng, cũng không có năng lực cản trở.

- Không tốt!

Triệu Phong lập tức biến sắc.

Đám đệ tử Cơ gia đi theo hắn vẫn còn ở bên ngoài, nếu như Hắc Sa Thánh Chủ đào tẩu, thuận thể ra tay, e rằng với thực lực cấp bậc Đại Đế đỉnh phong của đám người Cơ Lan, ngay cả sức chống đỡ cũng không có.

Chương 1016: Khoảnh Khắc Thoáng Qua

Bên ngoài đại điện, ba tên đệ tử của Cơ gia và Quỷ Lân Đại Đế đang cùng giao thủ với mười mấy tên hộ vệ mặc giáp đen.

Triệu Phong không đỉnh để bọn họ tiến vào, bởi vậy mới lưu lại hơn mười tên hộ vệ mặc giáp đen, để bọn họ có cơ hội thử sức.

Những hộ vệ mặc giáp đen này, đều là cảnh giới Vương Giả hoặc Đại Đế, là thủ hạ của Hắc Sa Thánh Chủ, cũng là sát thủ vô cùng chuyên nghiệp, kinh nghiệm chiến đấu so với đám người cùng hung cực ác ở nơi này, còn phong phú hơn.

- Thử một chiêu này của ta, Hắc Phong Quỷ Trảo.

Cự trảo trên tay Quỷ Lân Đại Đế, đột nhiên lóe lên hàn mang quỷ dị, tản mát ra sát khí Quỷ đạo khủng bố.

Vụt vụt vụt...

Mấy chục đạo vết trảo màu đen bỗng nhiên xuất hiện, giống như đao phong, cực kỳ sắc bén, từ trong hỗn loạn bay ra.

Ầm ầm ầm...

Bốn tên hộ vệ mặc giáp đen liền bị một chiêu này của Quỷ Lân Đại Đế đánh cho luống cuống tay chân, hắc khải trên người bị cắt phá tơi tả.

- Hà hà, Thánh Khí truyền thừa này quả thật không tệ.

Quỷ Lân Đại Đế đã tìm hiểu kiện Thánh Khí truyền thừa này rất lâu, bây giờ là lần đầu tiên thực chiến, cho nên hắn mới không ngừng thử nghiệm nhiều loại bí pháp và phương thức công kích.

Mặt khác, ba tên đệ tử Cơ gia thì phối hợp với nhau, đối kháng với đám hộ vệ mặc giáp đen còn lại.

Trong đó, Cơ Lan thì phụ trách phụ trợ vây khốn và Huyễn thuật quấy nhiễu, còn Cơ Vô Dã và Cơ Thiên Minh thì triển khai các loại Huyễn thuật công kích linh hồn.

- Tử Tinh Huyễn Vực.

Đôi mắt Cơ Lan tràn ra một tầng tử tinh huyễn vụ, đem đám hộ vệ mặc giáp đen ở xung quanh, bao phủ bên trong.

Nhất thời, ý chí tinh thần của những hộ vệ khải giáp này, liền bị ảnh hưởng quấy nhiễu, liên tiếp mắc phải sai lầm.

- Vẫn Lạc Tinh Thần.

Trong đôi mắt của Cơ Vô Dã, đột nhiên lóe lên một tia sáng, giống như liệt viêm ngập trời.

Rầm rầm rầm…

Tại phương diện linh hồn, vô số hỏa diễm tinh thần lam tử sắc thiêu đốt, che ngợp cả bầu trời, âm thanh nổ vang không dứt, thanh thế vô cùng, khiến cho tâm thần đối phương tan rã, vô lực phản kháng.

Tử Tinh Đồng biến dị của Cơ Vô Dã, là mạnh nhất trong ba người.

Chiến đấu bên ngoài đại điện Truyền Tống, tất nhiên nhanh chóng hấp dẫn toàn bộ cường giả vây quanh linh điện.

- Trong đại điện Truyền Tống đã phát sinh chuyện gì?

- Ta cảm thấy có mấy vị Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh giao chiến, chúng ta không nên tới gần thì hơn.

Sợ bị Huyền Quang Thánh Lực kinh thiên trong đại điện ảnh hưởng, cho nên không ít cường giả đều chỉ dám đứng ở bên ngoài vây xem, dùng linh thức quan sát tình huống trong đại điện, cũng không dám bước chân vào bên trong.

Thế nhưng, có một vị lão giả mặc áo bào xám, vẻ mặt an tường, lại chậm rãi đi tới trước đại điện Truyền Tống.

- Không biết Truyền Tống trận còn có thể sử dụng hay không.

Vẻ mặt của lão giả áo xám vẫn như thường, thoáng nhìn qua đám đệ tử Cơ gia và hộ vệ mặc giáp đen đang chiến đấu.

Lúc này, tại lối ra vào của đại điện, Hắc Sa Thánh Chủ đang điên cuồng lao ra.

- Chuẩn bị rút!

Thanh âm Hắc Sa Thánh Chủ vang lên, đám thủ vệ mặc giáp đen ở bên ngoài lập tức lùi về sau, chuẩn bị rời đi cùng Hắc Sa Thánh Chủ.

- Các ngươi đều là đồng bọn của Triệu Phong, chết hết đi cho ta!

Hắc Sa Thánh Chủ nhìn về phía ba tên đệ tử Cơ gia và Quỷ Lân Đại

Đế, còn có cả lão giả mặc áo xám đứng cách đó không xa, hai mắt chợt hiện lên một tia hung ác.

Ầm...

Sức mạnh to lớn của Thánh Chủ, đột nhiên hàng lâm, khiến cho cả tòa cung điện đều chấn động mạnh.

Dưới sức mạnh to lớn của Thánh Chủ, ba tên đệ tử của Cơ gia và Quỷ Lân Đại Đế đều cảm thấy huyết dịch, chân nguyên toàn thân ngưng trệ, không thể lưu động, áp lực kinh khủng giống như muốn nghiền bọn họ thành mảnh vụn.

Nhưng bỗng nhiên, luồng sức mạnh to lớn của Thánh Chủ này lại đột nhiên biến mất, ba tên đệ tử của Cơ gia và Quỷ Lân Đại Đế đều giống như trút được gánh nặng.

- Truyền Tống trận vẫn còn có thể sử dụng được.

Vẻ mặt của lão giả áo xám vẫn hờ hững, bỗng nhiên lên tiếng.

- Đây…

Thần sắc Hắc Sa Thánh Chủ lập tức chấn động, trái tim đập mạnh một cái, trên trán ứa ra mồ hôi lạnh.

Lão giả này không ngờ lại bình thản ung dung phá tan sức mạnh Thánh Chủ của hắn.

Hắn vừa rồi không cẩn thận cảm ứng cảnh giới của lão giả, chỉ cho rằng đối phương là cùng một nhóm với Triệu Phong, nếu đã đứng bên ngoài thì khẳng định cảnh giới cũng không cao lắm.

Nhưng lúc này, hắn cẩn thận cảm ứng thì mới phát hiện ra, mình hoàn toàn không thể nhìn thấu được cảnh giới của lão giả này.

Ba tên đệ tử của Cơ gia và Quỷ Lân Đại Đế đều nín thở, nhìn về phía lão giả áo xám.

Bọn họ chỉ biết Hắc Sa Thánh Chủ là Huyền Quang Cảnh sơ thành, mà lão giả này dường như còn mạnh hơn cả Hắc Sa Thánh Chủ.

Vẻ mặt Hắc Sa Thánh Chủ cực kỳ phức tạp, nếu lúc này còn không đi, bị Triệu Phong và Khung Không Thánh Chủ đuổi tới thì sẽ chết chắc.

- Bạo!

Hắc Sa Thánh Chủ cũng không ngờ, Triệu Phong còn mang đến cao nhân cường đại như vậy, trong mắt chợt lóe lên một tia tàn nhẫn.

Nhất thời, thân thể và linh hồn của hơn mười tên thủ hạ đi theo hắn, đều bắt đầu bành trướng, tản mát ra một luồng khí tức hủy diệt.

Ầm ầm ầm...

Hơn mười tên thủ vệ mặc giáp đen đều nổ tung, uy năng khủng bố lập tức phá tan cả lối vào đại điện.

- Lão đại sẽ báo thù cho các ngươi!

Hắc Sa Thánh Chủ dứt lời liền hóa thành một đạo ánh sáng u ám, phi độn về phương xa.

- Quay lại!

Tại trung tâm vụ nổ, thanh âm già nua đột nhiên vang lên.

Ầm...

Thiên địa bỗng nhiên trở nên u ám, một luồng ý chí sức mạnh to lớn vô hình, lập tức xuyên thấu hư không.

- Làm sao… có thể?

Thân thể Hắc Sa Thánh Chủ đột nhiên dừng lại giữa không trung, không cách nào tiến thêm được nửa bước, thân thể của hắn cũng bị một luồng sức mạnh vô hình vây khốn.

Bụi khói tản đi, lão giả áo xám vẫn bình an vô sự, ánh mắt như nước đọng, nhìn về phía Hắc Sa Thánh Chủ.

Mà trước mặt của ba tên đệ tử Cơ gia và Quỷ Lân Đại Đế, thì lại có một thân thể kim lam sắc cực lớn chắn ngang.

- Triệu Phong, đa tạ.

Quỷ Lân Đại Đế mừng rỡ nói.

Thì ra, lúc những tên hộ vệ kia nổ tung, Triệu Phong đã đuổi ra ngoài, đồng thời vận chuyển Thánh Lôi Thể Phách và Lôi Cương hộ thể, che chắn trước mặt mọi người, ngăn cách uy năng của vụ nổ.

Linh hồn của hơn mười tên Vương Giả, Đại Đế tự bạo, cho dù là Triệu Phong cũng có chút không chịu nổi.

Lúc này, Triệu Phong nhìn về phía lão giả áo xám cách đó không xa, trong lòng không khỏi chấn động.

Lão giả áo xám đó dễ dàng vây khốn Hắc Sa Thánh Chủ như vậy, e rằng thực lực chân chính, ít nhất cũng là Thánh Chủ đại thành hoặc Thánh Vương.

Phốc…

Hắc Sa Thánh Chủ bị trói buộc bên trong sức mạnh to lớn của lão giả áo xám, thân thể không nghe theo sự khống chế, liền chậm rãi hạ xuống đất.

Trên mặt Hắc Sa Thánh Chủ lộ vẻ tuyệt vọng, hắn không ngờ Triệu Phong còn có trợ thủ cường đại như vậy, nhiệm vụ ám sát thất bại, hắn cũng không còn đường trốn thoát nữa.

- Ha ha, cùng chết đi.

Gương mặt Hắc Sa Thánh Chủ đột nhiên vặn vẹo, sức mạnh toàn thân áp súc tại một điểm, trong nháy mắt lập tức nổ tung.

- Không tốt, cẩn thận…

Đối diện với Hắc Sa Thánh Chủ tự bạo, ngay cả Triệu Phong cũng không dám lỗ mãng.

Triệu Phong lập tức triển khai song dực và Phong Lôi Tiểu Thế Giới, đem theo ba tên đệ tử Cơ gia và Quỷ Lân Đại Đế, phóng thẳng lên trời.

Ầm ầm ầm...

Phụ cận Truyền Tống đại trận, lập tức hóa thành một đống phế tích, không ít Đại Đế tới góp vui, đều bị dư âm của vụ nổ đả thương.

Ngay cả Thánh Chủ cũng phải tự bạo, đám cường giả vây xem không khỏi sợ hãi mà bỏ chạy.

Còn lão giả áo xám thì vẫn đứng yên tại chỗ, sức mạnh vô hình bảo vệ quanh người hắn, không bị chút thương tổn nào.

- Đa tạ tiền bối ra tay ngăn cản tên sát thủ này.

Triệu Phong chủ động cảm tạ.

Bất kể lão giả này là vô tình hay cố ý, nhưng nếu như hắn không ra tay, rất có thể Hắc Sa Thánh Chủ đã đào tẩu thành công rồi.

- Tiểu huynh đệ, Truyền Tống trận trong đại điện, có thể sử dụng được không?

Lão giả áo xám hỏi.

Mắt trái của Triệu Phong quét về phía Truyền Tống trận, phụ cận đại trận có một trận pháp phòng ngự, mặc dù đã bị phá hỏng, nhưng kết cấu hoa văn của Truyền Tống trận dường như cũng không hề hư hao chút nào.

- Trận pháp không hư tổn, có lẽ vẫn có thể sử dụng được.

Triệu Phong đáp xuống đất, thả đám đệ tử Cơ gia và Quỷ Lân Đại Đế từ trong Phong Lôi Tiểu Thế Giới ra ngoài.

- Triệu Phong, chúng ta phải nhanh chóng rời khỏi đây.

Ưng lão truyền âm.

Đám người Ưng lão, Cửu hoàng tử cách trung tâm vụ nổ khá xa, cho

nên cũng không bị ảnh hưởng lớn lắm.

Chẳng qua, lúc này trên người Ưng lão, Cửu hoàng tử, Khung Không Thánh Chủ đều có thương tích, hơn nữa hành tung cũng bại lộ, ở lại nơi này sẽ cực kỳ không an toàn, chỉ riêng lão giả áo xám ở bên ngoài cũng đã có thực lực sâu không lường được rồi, nếu đối phương là kẻ địch thì bọn họ sẽ chết chắc.

Bọn họ nhất định phải lập tức chạy tới chiến trường, báo chuyện này lên cho Hoàng tộc.

- Tiền bối, nếu không ngại thì có thể rời đi cùng chúng ta.

Triệu Phong cảm thấy vị lão giả này không hề có ác ý, liền chủ động đưa ra lời mời.

- Không cần, ta còn phải chờ đồ nhi của ta.

Lão giả áo xám nhẹ nhàng từ chối lời mời của Triệu Phong.

- Cáo từ.

Triệu Phong và đệ tử Cơ gia, Quỷ Lân Đại Đế, cũng cáo từ lão giả áo xám.

Trên đài Truyền Tống trận cổ xưa.

Ưng lão khảm vào trong rãnh một viên Cực phẩm nguyên tinh thạch, trên đài lập tức lóe lên ánh sáng trắng xóa, vô số hoa văn trận pháp bắt đầu khuếch trương ra.

Khung Không Thánh Chủ và Ưng lão đều nhìn về phía lão giả áo xám, trong lòng thầm mừng rỡ vì đối phương không phải kẻ địch.

Đồng thời bọn họ cũng cảm thấy, vận khí của Hắc Sa Thánh Chủ quá kém rồi.

Mà ngay lúc này, cách đó không xa, có một đạo thân ảnh màu trắng đang bay về phía lão giả áo xám.

Thiếu nữ mặc một bộ trang phục lụa mỏng tuyết trắng, dung nhan tuyệt mỹ thanh thuần như bạch liên, đôi mắt như nước hồ thu, mũi ngọc tinh xảo, khẽ nở nụ cười khiến người ta cảm thấy vô cùng tĩnh tại.

Ánh mắt của Triệu Phong đột nhiên chấn động, nhìn về phía thiếu nữ thanh thuần như thơ như họa đó.

Mặc dù Triệu Phong đã nhìn quen mỹ nữ, nhưng vẫn bị đối phương hấp dẫn, thậm chí còn có một loại cảm giác quen thuộc khó hiểu.

Còn nhớ lúc trước, khi còn ở Thanh Hoa Vực, trong Hồng Hồ thành tỷ võ chiêu thân, Tiểu Tặc Miêu đã vạch trần một góc khăn che mặt của Liễu Cầm Hâm, lộ ra vẻ mặt kinh tâm động phách, đủ khiến cho bất kỳ người nào cũng phải thất thần trong giây lát.

- Đẹp quá…

Ánh mắt Quỷ Lân Đại Đế có chút đờ đẫn, nhìn về phía thiếu nữ áo trắng.

Ngay cả Cơ Lan cũng bị hấp dẫn.

Đồng dạng, thiếu nữ mặc áo trắng cũng nhìn về phía đám người Cửu hoàng tử trên Truyền Tống trận, ánh mắt thoáng dừng lại trên người Triệu Phong.

Khí chất của thiếu niên tóc vàng Kim Đồng kia, khiến nàng có một loại cảm giác thân thiết khó hiểu.

Một khắc sau, đám người Triệu Phong và Cửu hoàng tử đã biến mất trên đài Truyền Tống trận.

- Sư phụ, ta mua được một chiếc cổ cầm không tệ.

Thiếu nữ áo trắng chợt lộ ra một nụ cười mỉm.

- Đúng là tính cách không đổi, không ngờ còn đem cầm theo.

Lão giả áo xám từ tốn nói.

- Tiểu mỹ nữ, nàng chạy đi đâu rồi?

- Đừng trốn a, Tiểu Tiên, chúng ta thật lòng muốn kết bằng hữu với nàng a, ha ha…

Bên ngoài bỗng nhiên truyền đến thanh âm trêu chọc của hai tên nam tử, chỉ thấy hai tên đại hán đột nhiên lao tới.

Hai tên đại hán này đều là cảnh giới Chuẩn Thánh Chủ, bọn họ nhìn thấy thiếu nữ đứng bên cạnh một lão giả, cũng không cảm thấy có bao nhiêu uy hiếp, cho nên cũng không để ý lắm.

- Lại gây phiền toái cho sư phụ rồi.

Lão giả áo xám lộ ra một nụ cười bất đắc dĩ.

Thiếu nữ áo trắng khẽ đỏ mặt, lộ vẻ lúng túng.

Vụt...

Trong mắt trái của lão giả bỗng nhiên biến đổi màu sắc, có một tia hắc ảnh từ bên trong lao ra.

Hắc ảnh này là trạng thái linh hồn, trên người tràn ngập mật văn phù chú, khuôn mặt giống Hắc Sa Thánh Chủ vừa rồi đến mấy phần.

- Đây là… Cái gì?

Hai tên đại hán đi theo thiếu nữ áo trắng đến đây, lập tức lộ vẻ chấn động.

Cảnh tượng quái dị như vậy, khiến bọn hắn cảm thấy rất khó hiểu.

Bỗng nhiên, từ trong linh hồn của Hắc Sa Thánh Chủ, có một luồng ý chí khủng bố cấp bậc Thánh Chủ tràn ra.

- Chạy mau!

Trên mặt hai người lộ vẻ khiếp sợ, lập tức bỏ chạy.

Ầm...

Hai tên đại hán ngã trên mặt đất, linh hồn vẫn lạc, sau đó linh hồn của Hắc Sa Thánh Chủ cũng hóa thành một đạo hắc quang, biến mất trong mắt trái của lão giả áo xám.

- Đi thôi, Truyền Tống đại trận có thể sử dụng được rồi.

Lão giả áo xám và thiếu nữ liền đi tới trận đài cổ xưa.

Chương 1017: Ba Châu Chiến Trường

Lúc đám người Triệu Phong, Cửu hoàng tử xuất hiện tại một nơi khác của đài Truyền Tống trận, mọi người lập tức leo lên Phong Diễm Phi Xa của Triệu Phong, bay vào mây xanh.

Bảy ngươi, vừa vặn chính là tải trọng tối đa của Phong Diễm Phi Xa.

- Mau nhìn, đó là…

- Đạo cụ phi hành này, giá trị cực kỳ xa xỉ a.

Tại linh điện này, thậm chí còn hỗn loạn hơn so với linh điện trước, bọn người Triệu Phong bay lên không trung, liền hấp dẫn vô số ánh mắt, hơn mười đạo nhân ảnh đều lập tức phóng theo.

- Hừ!

Khung Không Thánh Chủ lập tức hừ lạnh một tiếng, khí tức Thánh Chủ đột nhiên tản ra.

Ô...ô...ô...n...g!

Hơn mười đạo nhân ảnh sau lưng đều cảm thấy toàn thân khí huyết chấn động, bị luồng khí tức siêu nhiên tuyệt luân này chấn trụ.

- Thánh Chủ, không đơn giản rồi.

Rất nhiều bóng người, đều hậm hực rời đi.

Mấy tên lộ ra ánh mắt tham lam còn lại, nhìn thấy trên Phong Diễm Phi Xa có tổng cộng bảy người, sau một lát trầm mặc, cũng chỉ có thể rời đi.

…

- Triệu Phong, đạo cụ phi hành này rất không tồi a.

Ưng lão lộ ra một tia tán thưởng.

Trên đường đi, bọn hắn đều chỉ cưỡi linh sủng, hoàn toàn không thể sánh bằng.

Đầu tiên, Linh sủng phi hành cần nghỉ ngơi, hơn nữa đi một đường dài, nếu không có Tuần Thú Sư, thì khi xảy ra tình huống ngoài ý muốn, cũng không dễ xử lý.

- Đều là nhờ Luyện Trận đại sư ở Thần Châu tu bổ cường hóa.

Cơ Thiên Minh vội vàng nói xen vào.

- Triệu Phong tiểu huynh đệ, quả nhiên thần võ phi phàm như trong truyền thuyết.

Khung Không Thánh Chủ khẽ mỉm cười.

Hắn là người được Hoàng tộc phái đi theo bảo vệ Cửu hoàng tử, đương nhiên ngoài hắn ra còn có rất nhiều cao thủ hộ vệ đi theo.

Chẳng qua, so với đội hình phục kích của Hắc Sa Thánh Chủ thì vẫn có chút chênh lệch.

Còn may lần này có Triệu Phong, bằng không thì tất cả bọn hắn đều đã chết trong tòa cung điện đó rồi.

- Triệu Phong, tại sao ngươi lại phát hiện ra chúng ta?

Ưng lão liền nói ra nghi hoặc trong lòng mình.

Theo lý thuyết, trong kết giới trận pháp trong đại điện, hẳn là phải ngăn cách được thanh âm, linh thức, năng lực chấn động…

Bọn hắn ở bên trong bị vây khốn một thời gian dài, cũng không có bất kỳ người nào tiến vào.

- Chuyện này…

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một tấm Kim Long Lệnh.

- Hoàng Thiên Lệnh.

Ưng lão và Khung Không Thánh Chủ lập tức hiểu ra.

Hoàng Thiên Lệnh mặc dù là biểu tượng thân phận của Hoàng tộc, nhưng cũng có công năng khác, có thể tăng cường uy năng Long vận khí của người đeo nó.

Cho nên, trong Hoàng Thiên Lệnh còn có Long vận lực của Cửu hoàng tử, lúc ấy, Cửu hoàng tử đang dựa vào Long vận lực để chiến đấu, tất nhiên có thể cảm ứng được Hoàng Thiên Lệnh ở cách đó không xa.

Chẳng qua, một chuyện khác lại càng khiến hai người kinh ngạc hơn, không ngờ Cửu hoàng tử lại đem Hoàng Thiên Lệnh tặngcho Triệu Phong.

Chuyện này quả thật là có nhân quả mà.

- Rốt cuộc là ai muốn ám sát Thái Tử điện hạ?

Quỷ Lân Đại Đế hỏi.

Với hắn mà nói, Thái Tử điện hạ chính là người có thân phận tôn quý nhất mà hắn từng gặp được.

- Điều này thì không thể biết được.

Ưng lão thoáng trầm mặt.

Sát thủ chỉ phụ trách nhận nhiệm vụ, giết chết mục tiêu, còn chuyện khác thì đều không quan tâm.

Bởi vậy, cho dù sau khi người đánh bại đối phương, thi triển sưu hồn với những kẻ còn sống sót, cũng không tra được điều gì.

Đợi đến khi đạt được mục đích rồi, cho dù có đem chuyện này báo lên, cũng không tra ra được cái gì.

- Triệu Phong, trạm cuối cùng của chúng ta là tại địa bàn của Thiết gia.

Ưng lão nhắc nhở một câu.

Đối với ân oán giữa Triệu Phong và Thiết gia, ngoại trừ Quỷ Lân Đại Đế ra, tất cả mọi người ở đây đều biết một chút.

Nhưng chuyện này cũng không có biện pháp, Thiết gia là nơi chủ công của dị tộc, Vũ Linh Thánh Vương tọa trấn ở đó, cho nên bọn

hắn trước hết phải đến nơi đó.

- Triệu huynh đệ, Thiết gia sẽ không làm gì ngươi đâu.

Cửu hoàng tử lập tức bảo đảm.

Với thân phận của Cửu hoàng tử hiện nay, Thiết gia cũng không dám ngoài mặt gây sự với Triệu Phong.

…

Trên đường, có đủ loại cường giả xuất hiện, thế lực càng ngày càng nhiều.

Bọn hắn phần lớn là gia nhập tiền tuyến, tích lũy chiến công, đổi lấy tài nguyên quý giá, cũng không thiếu những cường giả khát máu thị sát hoặc muốn tôi luyện thực lực.

Mười ngày sau, mọi người đã đi tới bên ngoài một tòa cung điện kim hồng sắc rộng rãi, khí thế ngập trời, bên trong thổi ra một luồng nhiệt khí nóng bỏng ập tới trước mặt.

Trong cung điện kim hồng sắc này, cứ cách 10 mét, thì lại có một đội nhân mã qua lại tuần tra.

Lúc Cửu hoàng tử đưa ra một tấm lệnh bài, người thủ thành liền dẫn mọi người tiến vào trong cung điện.

Sau khi được ba đội nhân mã dẫn đầu, đám người Cửu hoàng tử cuối cùng cũng tiến vào chánh điện trung tâm.

- Các ngươi ở bên ngoài chờ ta!

Cửu hoàng tử nói với mọi người.

Ngoại trừ hắn và Khung Không Thánh Chủ ra, những người còn lại đều không có tư cách tiến vào.

- Ta sẽ giải thích cho các ngươi một chút về tình huống của Đại Càn hiện nay.

Ưng lão nói.

Dù sao thì bây giờ mọi người cũng đang nhàn rỗi, hiểu thêm về thế cục chiến tranh hiện nay của Đại Càn cũng tốt.

- Hiện nay, đã có một nửa khu vực của ba Châu thuộc Đại Càn rơi vào tay địch, địa phương cách chỗ chúng ta khoảng trăm vạn dặm, chính là nơi mà dị tộc đóng quân.

Ưng lão trịnh trọng nói.

Nghe Ưng lão nói vậy, thần sắc của mọi người liền khẽ thay đổi, sau đó tập trung nhìn về phía trước.

Cuộc chiến của hai Vương triều này, đã kéo dài một năm rồi, Đại Càn Vương triều mặc dù san bằng khoảng cách, nhưng cũng không có ưu thế gì, những nơi rơi vào tay giặc, vẫn không cách nào đoạt lại.

Ba châu có địa phương rơi vào tay giặc, nói cách khác, chiến tranh chủ yếu tập trung ở ba Châu này.

Ba châu lần lượt là Lĩnh Châu của Thiết gia, Sương Châu của Vũ gia, và Lan Châu mà Lan Công Phủ thống trị.

- Lan Châu, Lan Công Phủ?

Triệu Phong thoáng kinh ngạc.

- Đúng vậy, Lan Công Phủ là thế lực sau lưng điện hạ.

Ưng lão có chút nặng nề.

Trong thí luyện Thái Tử, Tô Thanh Linh chính là xuất thân từ Lan Công Phủ.

Mà Lan Châu, cũng là nơi có thực lực yếu nhất trong ba đại Châu.

- Chúng ta bị phân phối đến nơi nào?

Cơ Vô Dã hỏi.

- Đợi!

Ưng lão chỉ thốt ra một chữ.

Mọi người đều hiểu, cần phải đợi Cửu hoàng tử và Khung Không Thánh Chủ đi ra, mới có thể biết được kết quả.

Chẳng qua, đối với mọi người mà nói, hiện nay bọn họ đang cùng chung trận doanh với Vũ gia, thế lực cường hãn, không thể nghi ngờ là sự lựa chọn tốt nhất.

Mặc dù Lan Châu là thế lực sau lưng Cửu hoàng tử, nhưng thực lực chỉnh thể của Lan Châu lại quá yếu kém, còn xa mới là đối thủ của dị tộc, không có lợi cho việc Cửu hoàng tử lập công.

Mà Lĩnh Châu là thế lực sau lưng Tứ hoàng tử, Thiết gia và Triệu Phong lại có ân oán không rõ, Triệu Phong cũng không muốn lưu lại

Lĩnh Châu này.

Mặt khác, Triệu Phong còn không biết thành viên của Hải Yên Các đang ở Châu nào.

- Đó là cái gì?

Ánh mắt Cơ Lan thoáng nhìn về phía xa.

Chỉ thấy bên phải chánh điện trung tâm, có từng dãy phiến đá hồng sắc dài đến trăm mét, phảng phất như kim loại đúc thành, trên phiến đá có dày đặc văn tự, lập lòe quang huy nhàn nhạt.

- Đó là “Chiến Công bảng”, bài danh 5000 chiến công tại Lĩnh Châu, đều được ghi lại trên Chiến Công bảng.

Ưng lão giải thích.

Chiến Công bảng, tất nhiên là dùng để cổ vũ binh sĩ Đại Càn anh dũng giết địch, đồng dạng cũng là để biểu hiện thực lực, vinh quang.

Hơn nữa, những số liệu chiến công này, cũng sẽ không bị giảm xuống vì đổi lấy tài nguyên.

Nghe nói sau khi đại chiến kết thúc, 100 cường giả xếp hạng đầu trên Chiến Công bảng, sẽ nhận được ban thưởng đặc thù.

Triệu Phong quét mắt nhìn qua Chiến Công bảng, liền tìm được mấy cái tên mà mình quen biết, Hiên Viên Văn, Thiết Lăng Vân, Vạn Lôi Thánh Chủ.

Trong đó, Hiên Viên Văn và Thiết Lăng Vân xếp hạng trước 100, còn Vạn Lôi Thánh Chủ thì xếp hạng trước 50.

Đương nhiên, Triệu Phong còn phát hiện, trên Chiến Công bảng này, không hề có Huyền Quang Cảnh đại thành, lại càng không có Thánh Vương, nguyên nhân thì không rõ lắm.

- Các ngươi đừng xem nhẹ chiến công, hiện nay Đại Càn đang nóng lòng san bằng khoảng cách, có thể sẽ đổi lấy những tài nguyên trân quý vượt qua tưởng tượng của ngươi.

Ưng lão biết rõ những người này đi theo Triệu Phong, cũng là muốn đi vào chiến trường giết địch, vì vậy mới giải thích cho bọn họ một phen.

Lúc này, Cửu hoàng tử và Khung Không Thánh Chủ cũng từ trong cung điện kim hồng sắc đi ra.

- Ngày mai xuất phát!

Cửu hoàng tử nói.

Ưng lão và Triệu Phong nghe Cửu hoàng tử nói vậy, liền đoán ra địa điểm cần tới, có lẽ là Lan Châu.

Nếu như Cửu hoàng tử trực tiếp gặp được Vũ Linh Thánh Vương, ngược lại còn có khả năng được phân đến Sương Châu, cũng là chiến trường thích hợp với Cửu hoàng tử nhất.

Hiển nhiên, Cửu hoàng tử lại gặp phải cao tầng của Thiết gia.

Thiết gia là thế lực sau lưng Tứ hoàng tử, vì muốn gây trở ngại cho việc Cửu hoàng tử tạo lập chiến công, cho nên mới phân hắn đến Lan Châu, mặt khác, Lan Châu và Sương Châu, đều nằm cách biệt bởi Lĩnh Châu, cho nên cũng khiến cho thực lực chỉnh thể của Cửu

hoàng tử bị phân cách.

Dù sao thì chuyện Bát hoàng tử đứng sau lưng Thái Tử, cũng đã sớm được lan truyền trong phần đông thế lực cao tầng.

- Đi theo ta!

Mọi người đi theo Khung Không Thánh Chủ, đi vào bên cạnh một gian điện các không người.

Thế nhưng, Triệu Phong vừa bước vào trong điện, sau lưng liền có người đến.

- Bái kiến Thái Tử điện hạ!

Người đến đầu tiên hành lễ với Cửu hoàng tử.

- Triệu Phong, Thái Thượng Trưởng lão của Thiết gia cho mời!

Sau đó, người này lại nói với Triệu Phong.

Triệu Phong không thể không bội phục, Thiết gia hành động thật nhanh.

E rằng khi hắn theo Cửu hoàng tử tới đây, tin tức cũng đã truyền đến cao tầng của Thiết gia rồi.

Chẳng qua, Lĩnh Châu là địa bàn của Thiết gia, nếu như Triệu Phong không đi, hiển nhiên chỉ khiến tình huống càng tồi tệ hơn.

- Triệu Phong, ta đi cùng ngươi!

Cửu hoàng tử lập tức nói.

Hắn không ngờ Thiết gia lại cố chấp với Triệu Phong như thế, bọn hắn vừa đến đây, một khắc sau, Thiết gia đã hành động.

Hơn nữa, lần này là do người nắm quyền thuộc cao tầng của Thiết gia.

- Không cần.

Triệu Phong cự tuyệt hảo ý của Cửu hoàng tử.

- Mời!

Hạ nhân của Thiết gia liền dẫn Triệu Phong bay về phía xa.

Dưới sự dẫn dắt của tên hạ nhân, Triệu Phong liền đi vào phía sau nội điện của chánh điện trung tâm.

Sau khi đến đây, tên hạ nhân của Thiết gia liền trực tiếp lui ra.

- Vào đi!

Một đạo thanh âm già nua từ bên trong truyền ra.

Tâm thần Triệu Phong thoáng chấn động, đạo thanh âm này rất bình thường, không có gì đặc biệt, nhưng lại khiến cho toàn thân Triệu Phong cảm thấy khô nóng, huyết mạch run lên, từ đó có thể thấy được chủ nhân của thanh âm này tuyệt đối không đơn giản.

Sau đó, Triệu Phong lại tiến vào một tòa điện các kim hồng sắc cực lớn.

Bên trong điện các, chỉ có hai đạo nhân ảnh.

Một trong số đó, thân mặc áo bào trắng, mái tóc màu hồng, khí tức bình thản, phảng phất như thân thể của phàm nhân.

Còn đạo nhân ảnh khác, thì lại khiến hai mắt Triệu Phong tỏa sáng.

Đó là một nữ tử cao gầy mặc một bộ y phục màu hồng, dáng người thon thả đầy đặn, gương mặt như trăng, đôi mắt linh động câu hồn đoạt phách người khác, lúc này đang mỉm cười đánh giá Triệu Phong.

- Ngồi xuống trước đi!

Lão giả áo bào trắng mỉm cười nói.

- Không biết tiền bối tìm vãn bối đến đây, là có chuyện gì?

Triệu Phong cảm giác trận thế so với tưởng tượng của hắn, có chút bất đồng, tuy nhiên hắn vẫn cảm thấy trong đại điện này ẩn tàng vô số khí tức cường đại.

- Đối với những chuyện trước kia của Thiết gia, hi vọng Triệu tiểu hữu không nên để tâm.

Lão giả áo bào trắng sau khi ngồi xuống, liền nói trước.

- Không có, tiền bối của Thiết gia cũng không làm gì vãn bối.

Triệu Phong cũng không sợ hãi chút nào.

Lão giả áo bào trắng nghe xong, liền cười ha ha.

- Triệu tiểu hữu phải chăng có gì đó hiểu lầm với Thiết gia?

Lão giả áo bào trắng không nhanh không chậm nói.

Ngôn ngoại chi ý (*), tất nhiên là hỏi thăm Triệu Phong nguyên nhân tại sao không muốn gia nhập Thiết gia.

(*) Ý không nằm trong lời nói.

Thái độ của vị Thái Thượng Trưởng lão Thiết gia này, khiến Triệu Phong có chút không quen, dù sao thì người của Thiết gia lúc trước, đều khiến Triệu Phong cảm thấy vô cùng cường thế cứng rắn.

- Cũng không có, Thiết gia trấn thủ dị tộc phía Tây Bắc Đại Càn, vãn bối thập phần bội phục!

Triệu Phong khiêm nhường một câu.

- Ha ha, biểu hiện của Triệu tiểu hữu trong thí luyện Thái Tử, cũng khiến cho thế hệ trẻ của Thiết gia đều cực kỳ bội phục a.

Lão giả áo bào trắng cười nói.

- Đây là cháu gái của ta, Thiết Hồng Lăng, vẫn luôn muốn được gặp Triệu tiểu hữu, hôm nay xem như đã được như ý nguyện rồi.

Lão giả áo bào trắng nói xong, nữ tử xinh đẹp bên cạnh liền trực tiếp đi tới.

Chương 1018: Thân Bất Do Kỷ

- Đây là tôn nữ Thiết Hồng Lăng của ta, vẫn luôn muốn gặp gỡ Triệu tiểu hữu, hôm nay xem như đã được toại nguyện.

Lão giả áo trắng nói xong, nữ tử đầy đặn diễm mỹ tới cực điểm ở bên cạnh, liền trực tiếp đi tới.

- Tiểu nữ tử Thiết Hồng Lăng, bái kiến Triệu công tử.

Thanh âm trong trẻo của Thiết Hồng Lăng vang lên, thân hình hơi cúi xuống, lập tức một mảng trắng tuyết đập thẳng vào mắt.

Thiết Hồng Lăng xinh đẹp yêu diễm, mỉm cười đánh giá Triệu Phong.

Triệu Phong khẽ nhíu mày, nhìn về phía lão giả áo trắng.

Thái độ của Thiết gia lần này, rất khác so với trước kia, không hề đề cập tới chuyện huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, Triệu Phong nhất thời cũng không đoán được rốt cuộc Thiết gia đang có ý đồ gì.

- Hồng Lăng đã sớm nghe nói đến sự tích của Triệu công tử, bây giờ vừa gặp, quả nhiên Triệu công tử khí vũ hiên ngang, anh tuấn phi phàm.

Thanh âm uyển chuyển của Thiết Hồng Lăng rất êm tai, chậm rãi như đang tự thuật.

Trên thực tế,Thiết gia đang có dự định liên hôn cho nàng và Triệu Phong.

Thiết Hồng Lăng là đệ nhất mỹ nữ của Thiết gia, trong Bát đại thế gia, có vô số người theo đuổi, nhưng không có một nam tử nào khiến nàng chú ý.

Đối với biểu hiện của Triệu Phong trong thí luyện Thái Tử, cao tầng của Thiết gia đều vô cùng xem trọng, gia gia của Thiết Hồng Lăng còn chủ động mở miệng, đề nghị Thiết Hồng Lăng và Triệu Phong liên hôn.

Lần này, Thiết Hồng Lăng tất nhiên cũng tới xem mặt phu quân tương lai của mình một chút.

Nàng cũng muốn xem nam tử nắm giữ huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ này, rốt cuộc có khác biệt gì so với những thiên tài khác của Thiết gia.

Nếu như Triệu Phong chỉ có huyết mạch, mà không còn phương diện nào khác, thì nàng tất nhiên sẽ không đồng ý.

Nhưng sau khi gặp Triệu Phong, nàng liền cảm thấy thái độ của Triệu Phong rất trầm ổn, dáng vẻ tuấn tú ôn hòa, đôi mắt thâm thúy trong suốt, trái tim của Thiết Hồng Lăng có hơi lạc nhịp.

- Hồng Lăng còn nghe nói Triệu công tử chỉ mới cảnh giới Đại Đế đã nắm giữ chiến lực Huyền Quang Cảnh sơ thành, không biết ta có thể tận mắt nhìn thấy tư thái oai hùng của Triệu công tử không?

Thiết Hồng Lăng thấy Triệu Phong nửa ngày không nói gì, còn cho rằng Triệu Phong đã hoàn toàn bị nàng mê hoặc, liền nở nụ cười.

Đối với huyết mạch của Triệu Phong và biểu hiện vừa rồi, nàng đều hết sức hài lòng.

Tiếp theo, tất nhiên nàng rất muốn nhìn thấy thực lực của Triệu Phong, có phải thật sự cao siêu như trong lời đồn hay không.

- Hồng Lăng cô nương cũng là phong thái trác diễm, tuyệt sắc khuynh thành, niên kỷ còn trẻ đã đạt tới cảnh giới Chuẩn Thánh Chủ, tại hạ còn kém rất xa.

Ánh mắt Triệu Phong thoáng ngưng tụ, quan sát cẩn thận nữ tử này.

Tại phương diện huyết mạch, nữ tử này có lẽ còn trên Thiết Lăng Vân một bậc, còn vì sao không tham gia thí luyện Thái Tử, thì rất có thể là vì tranh đoạt danh ngạch thất bại.

- Ha ha, Triệu tiểu hữu không cần khiêm tốn, tôn nữ của ta rất hiếu thắng, không bằng tiểu hữu hãy lộ ra vài chiêu, để nàng mở mang kiến thức một chút.

Lão giả áo trắng cười dài một tiếng.

Một luồng sức mạnh to lớn của Thánh Chủ, đột nhiên bao phủ lấy Triệu Phong và Thiết Hồng Lăng.

Vụt...

Cảnh tượng trước mắt lóe lên, hai người liền tiến vào một không gian kỳ dị khác, một luồng khí tức nóng rực đột nhiên ập tới.

Trong tầm mắt là một mảnh địa vực dung nham, bốn phía đều là núi lửa kéo dài không dứt, cách đó không xa là một ngọn núi lửa đang phun trào dung nham nóng chảy.

Ánh mắt Triệu Phong thoáng biến đổi, Tiểu Thế Giới này, hoàn toàn

đối lập với những Tiểu Thế Giới mà Triệu Phong đã từng gặp, không gian càng vô cùng chân thực, cảnh tượng vô cùng sông động.

Ánh mắt Triệu Phong vừa quét qua một lượt, liền phát hiện trong không gian này, có ba loại thuộc tính Hỏa, Thủy, Thổ.

- Tiền bối, ngài không định để vãn bối và tôn nữ của ngài quyết đấu ở đây chứ?

Triệu Phong có chút bất đắc dĩ, lão giả áo trắng hoàn toàn không hỏi ý kiến của hắn, đã đưa hắn vào trong Tiểu Thế Giới của mình.

Lúc này, Triệu Phong cũng không nhịn được nữa.

- Hồng Lăng và Triệu công tử lần đầu gặp gỡ, làm vậy thì quá tổn thương hòa khí, chỉ giao thủ ba chiêu thôi được không?

Thiết Hồng Lăng chủ động lên tiếng.

Nàng rất hứng thú với huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ của Triệu Phong, hơn nữa biểu hiện của Triệu Phong hiện nay, quả thật rất hợp với tâm ý của nàng.

Chỉ cần ba chiêu là có thể nhìn ra được thực lực chân chính của Triệu Phong.

- Ba chiêu mà thôi, Triệu tiểu hữu cũng đừng từ chối nữa.

Lão giả áo trắng lại lần nữa lên tiếng, ngữ khí có chút cường thế.

Kỳ thực, lần này ép buộc Triệu Phong ra tay, cũng là để cho đông đảo cao tầng của Thiết gia tận mắt chứng kiến thực lực của Triệu Phong.

Như vậy mới có thể xác định là để Thiết Hồng Lăng liên hôn với Triệu Phong, có xứng đáng hay không.

Dù sao thì Triệu Phong cũng rất bài xích Thiết gia, muốn hắn gia nhập Thiết gia thì xác suất rất thấp, cho nên bọn họ chỉ có thể lùi một bước, để Triệu Phong lưu lại vài hạt giống cho Thiết gia, nhưng nữ tử bình thường thì khẳng định không thể lọt vào mắt Triệu Phong rồi.

- Được, vậy ba chiêu.

Triệu Phong gật đầu.

Một khắc sau, Triệu Phong liền thi triển Lôi Dực Phi Độn Thuật, vận chuyển Kim Lôi Thánh Thể, xông thẳng về phía Thiết Hồng Lăng, bỗng nhiên đánh ra một quyền.

Nếu như chỉ ba chiêu, vậy thì Triệu Phong sẽ xuất thủ trước, nhanh chóng kết thúc trong vòng ba chiêu.

Triệu Phong biết lão giả áo trắng đang muốn bức Triệu Phong bày ra thực lực.

Đối với thực lực của Thiết Hồng Lăng, Triệu Phong cũng không dám khinh thường.

Nhưng hắn cũng không thể sử dụng huyết mạch đồng tử, bằng không sẽ khiến cho lão giả áo trắng và những người ẩn trong bóng tối của Thiết gia bất mãn, lúc đó e rằng mọi chuyện sẽ càng phiền toái hơn.

Chỉ cần tạm thời qua được ải này, ngày mai Triệu Phong sẽ theo Cửu hoàng tử đến Lan Châu, như vậy cũng có thể triệt để tránh xa

khỏi Thiết gia rồi.

Sau này, Triệu Phong sẽ cố gắng không quay lại Lĩnh Châu nữa, trừ phi có một ngày, thực lực và thế lực của Triệu Phong đủ cường đại, lúc đó thì Thiết gia cũng không dám làm gì hắn nữa.

Ầm...

Một luồng Thánh Lôi Lực Phách bá đạo tuyệt luân, dung nhập vào sức mạnh Viêm Chi Phong Lôi, từ trong nắm quyền của Triệu Phong bộc phát ra.

Keng…

Trong tay Thiết Hồng Lăng đột nhiên xuất hiện một thanh loan đao đỏ như máu, ngăn cản Thánh Lôi Bá Quyền của Triệu Phong.

- Triệu công tử thật nôn nóng.

Thanh âm ngọt ngào nóng bỏng của Thiết Hồng Lăng vang lên bên tai Triệu Phong.

Đối với việc Triệu Phong nóng lòng muốn kết thúc trận đấu, Thiết Hồng Lăng không khỏi cảm thấy bất mãn.

- Lực đạo thật mạnh.

Triệu Phong thầm than.

Hắn tất nhiên biết rõ, người của Thiết gia đều phối hợp huyết mạch Huyết Ma Dương và công pháp tu luyện thể phách.

Chỉ có điều, lực đạo của Thiết Hồng Lăng so với Thiết Lăng Vân lúc

tham gia thí luyện Thái Tử, còn mạnh hơn rất nhiều lần.

Ầm ầm ầm...

Huyết mạch trong cơ thể Thiết Hồng Lăng đột nhiên bạo phát, mái tóc đỏ rực yêu diễm đột nhiên bồng bềnh bay lên, giống như nhiễm phải một tầng lưu ly trong suốt, phảng phất như một tác phẩm nghệ thuật tinh mỹ đến cực điểm.

Ầm...

Triệu Phong bị đánh lui mấy dặm, Thánh Lôi Thể Phách có cảm giác đau nhói như bị thiêu đốt.

Thiết Hồng Lăng ngạo nghễ lơ lửng, toàn thân tràn ngập Xích Viêm huyết sắc, giống như một nữ thần hỏa diễm, cao quý mà mạnh bạo.

Ầm...

Thân thể kim sắc của Triệu Phong nhất thời bộc phát một đoàn viêm dương, khiến cho thân thể hắn biến thành một màu đỏ tươi, song dực biến thành huyết dực, giống hệt hỏa dực vĩnh viễn không bao giờ tắt của Kim Ô.

Một luồng khí thế thiêu đốt bá liệt khủng bố tản ra, tạo thành một đoàn liệt diễm trùng kích, càn quét khắp bốn phía.

Dung nham bên dưới, không ngừng chấn động.

Ầm ầm ầm...

Vô số ngúi lửa ngủ say không hoạt động, nhất thời bùng nổ, phun trào ra dung nham nóng bỏng, toàn bộ thế giới biến thành một màu

đỏ, nhiệt độ tăng lên vô cùng khủng khiếp.

- Huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ?

Thiết Hồng Lăng nhìn Triệu Phong, tâm thần khẽ run lên.

Sức mạnh huyết mạch của Triệu Phong, khiến nàng có một loại cảm giác thu hút mãnh liệt.

- Triệu công tử, lần này đến lượt ta tấn công.

Thiết Hồng Lăng hét lớn một tiếng, loan đao huyết sắc trong tay vung lên.

- Huyết Ma Xích Nguyệt.

Thiết Hồng Lăng triển khai một loại thân pháp cao thâm, chỉ trong nháy mắt đã tiếp cận Triệu Phong, loan đao trong tay vẽ ra một đạo nguyệt quang đỏ sậm, liệt diễm bốc cháy hừng hực, chém mạnh về phía Triệu Phong.

Chỉ trong chớp mắt, viêm lực cực nóng xung quanh, phảng phất như bị hút đi, càng thăng thêm mấy phần uy lực của một đao này.

Ánh mắt Triệu Phong thoáng biến đổi, huyết diễm toàn thân tăng vọt.

Một tầng cương tráo dung hợp với lực lượng Xích Lôi Huyết Viêm, xuất hiện bên ngoài thân thể Triệu Phong.

Đồng thời, sau lưng Triệu Phong xuất hiện hư ảnh huyết dương đỏ rực, bề mặt vặn vẹo hoa văn đặc thù.

Viêm lực hừng hực dưới đất và bầu trời, chậm rãi hội tụ lại, khiến

cho sức mạnh huyết mạch của Triệu Phong, đột nhiên bạo tăng.

- Lực hút Hỏa thuộc tính thật mạnh.

Ánh mắt Thiết Hồng Lăng lóe lên, huyết mạch của Triệu Phong có khả năng hấp thu Hỏa thuộc tính, còn mạnh hơn nàng rất nhiều.

Phành...

Một tầng sóng nhiệt huyết sắc, đột nhiên bùng nổ.

Phốc…

Một khắc sau, trung tâm nổ tung, phóng ra một đạo nhân ảnh huyết sắc.

Ầm...

Thân hình Triệu Phong lóe lên, tại chỗ lưu lại một đóa huyết diễm, bóng người lóe lên rồi biến mất, một khắc sau đã tiến đến bên cạnh Thiết Hồng Lăng.

- Đây là Huyết Ma Trùng Kích.

Thiết Hồng Lăng nhìn trạng thái của Triệu Phong lúc này, chỉ thấy toàn thân hắn bùng nổ lực lượng Huyết Viêm, điên cuồng thiêu đốt, mỗi thời mỗi khắc đều phát ra thanh âm hỏa diễm nổ “lách tách”.

Loại bí pháp thúc dục Huyết Ma Dương này, chính là Huyết Ma Trùng Kích.

Ầm ầm ầm...

Huyết Ma Trùng Kích phối hợp với Lôi Dực Thiểm Không, khiến cho huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ của Triệu Phong bùng nổ, cấp tốc lao về phía Thiết Hồng Lăng.

Ầm...

Chỉ thấy một đạo nhân ảnh đỏ rực lóe lên, trực tiếp bị đánh vào trong dung nham bên dưới.

Ầm...

Thiết Hồng Lăng phóng ra khỏi dung nham, lúc này y phục của nàng đã bị phá hủy mất một nữa, thân hình hoàn mỹ lấp lánh bại lộ ra ngoài, đặc biệt là đôi chân thon dài của nàng, đủ khiến bất kỳ nam tử nào cũng phải điên cuồng.

- Hồng Lăng, ngừng tay.

Phía xa xa, lão giả áo trắng bỗng nhiên lên tiếng.

Một luồng sức mạnh ý chí Tiểu Thế Giới, đột nhiên ép lên người Thiết Hồng Lăng, khiến cho lực lượng huyết mạch của nàng, nhất thời bị áp chế ngay lập tức.

- Đa tạ Triệu công tử chỉ giáo, thực lực của Triệu công tử, thật khiến Hồng Lăng bội phục tới cực điểm.

Bị gia gia ngăn cản, Thiết Hồng Lăng liền bình phục tâm tình, khẽ mỉm cười.

Vừa rồi Triệu Phong đột nhiên bạo phát tốc độ, khiến Thiết Hồng Lăng không kịp phản ứng, cuối cùng phải nếm quả đắng.

Nhưng Thiết Hồng Lăng cũng không cho rằng Triệu Phong có thể chiến thắng được nàng.

Chẳng qua, trong mắt nàng, thực lực của Triệu Phong cũng đã đạt tới tiêu chuẩn phu quân rồi.

- Thực lực của Triệu tiểu hữu, thật sự khiến lão phu mở mang tầm mắt a.

Lão giả áo trắng bật cười sảng khoái.

Lúc trước nghe nói khi Triệu Phong giao chiến với Thiết Lăng Vân, đã học trộm được Huyết Ma Trùng Kích, có rất nhiều người vẫn không tin tưởng.

Bây giờ tận mắt chứng kiến, lão giả áo trắng đã hoàn toàn tin tưởng, tâm tình kích động vô cùng.

Chỉ trong một lần giao thủ đã học trộm được bí kỹ của đối phương, loại huyết mạch đồng tử như vậy, tuyệt đối không hề thua kém huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

Hơn nữa, lão giả áo trắng vừa rồi quan sát, liền phát hiện Triệu Phong khống chế lực lượng huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ rất thành thạo, mơ hồ có chút bóng dáng kỹ xảo của Thiết gia, có lẽ cũng là học tập được trong lúc giao chiến với Thiết Lăng Vân.

Mặt khác, mặc dù Triệu Phong chỉ chiếm được chút tiện nghi từ trong tay Thiết Hồng Lăng, nhưng nếu Triệu Phong sử dụng huyết mạch đồng tử mà hắn am hiểu, như vậy tình huống sẽ khác đi rất nhiều.

Vụt...

Thế giới xung quanh chậm rãi biến mất, ba người lại quay trở về đại điện vừa rồi.

Rất nhiều khí tức ẩn giấu trong đại điện, đều khiếp sợ không thôi, bắt đầu truyền âm trao đổi với nhau.

- Không dám, Hồng Lăng cô nương thấy vãn bối chỉ là cảnh giới Đại Đế, nên đã hạ thủ lưu tình mà thôi.

Đối với lời khen tặng của lão giả áo trắng, Triệu Phong cũng không dám nhận.

- Như vậy lão phu cũng yên tâm rồi.

Lão giả áo trắng cười ha hả.

Trái tim Triệu Phong đột nhiên đập mạnh một cái, lúc lão giả áo trắng nói câu này, hắn liền cảm thấy có chút không ổn.

- Lão phu đang định để Hồng Lăng rèn luyện trong chiến trường một phen, bây giờ, xin gửi gắm nàng cho tiểu hữu vậy.

Lão giả áo trắng nheo mắt cười nói.

Chương 1019: Thể Phách Tiến Cấp

- Lão phu đang định để Hồng Lăng rèn luyện trong chiến trường một phen, bây giờ, xin gửi gắm nàng cho tiểu hữu vậy.

Lão giả áo trắng nheo mắt cười nói.

- Chiến trường dị tộc vạn phần hung hiểm, vãn bối vô đức vô năng, e rằng không bảo vệ được an toàn cho Hồng Lăng cô nương.

Triệu Phong giật mình, cuối cùng đã hiểu được ý tứ của lão giả áo trắng.

Muốn Thiết Hồng Lăng theo bên mình, như vậy chẳng phải là mối liên hệ của hắn với Thiết gia, chẳng phải càng lúc càng phức tạp sao?

Nếu như Thiết Hồng Lăng xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, e rằng Triệu Phong sẽ vĩnh viễn không thoát được Thiết gia rồi.

- Triệu công tử nhanh như vậy đã ghét bỏ Hồng Hăng rồi sao?

Thiết Hồng Lăng thoáng ra lộ nụ cười trêu chọc, nhìn về phía Triệu Phong.

- Triệu tiểu hữu không cần khiêm tốn, chuyện này cứ quyết định vậy đi!

Lão giả áo trắng vui vẻ nói.

Nhưng sắc mặt Triệu Phong thì lại rất kém, bộ dạng Thái Thượng Trưởng lão của Thiết gia, đột nhiên khiến Triệu Phong nhớ tới Hồng Hồ Thành chủ ở Thanh Hoa Vực.

Đối nghịch với Thái Thượng Trưởng lão của Thiết gia, rõ ràng sẽ không có được kết quả tốt gì.

- Thiết gia chỉ muốn tác hợp cho ta và Thiết Hồng Lăng mà thôi, chỉ cần ta cứ lạnh nhạt với nàng, thậm chí phớt lờ nàng, tin rằng Thiết Hồng Lăng cũng sẽ dần dần chán ghét ta thôi…

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ đối sách, chỉ cần Thiết Hồng Lăng chán ghét Triệu Phong, như vậy thì chyện này cũng nhất định sẽ không thành.

Cuối cùng, Triệu Phong không nói gì thêm, chuyện này cứ như vậy mà định ra rồi.

Sau khi Triệu Phong rời đi, trong đại điện dần dần xuất hiện một vài đạo nhân ảnh.

- Hồng Lăng, có cảm tình với Triệu Phong không?

Lão giả áo trắng cười hỏi.

- Gia gia, tâm tư của Hồng Lăng, người còn không nhìn ra sao?

Gương mặt Thiết Hồng Lăng đỏ bừng, dáng vẻ có chút cấp bách.

- Ha ha, ta đã nói rồi, tiềm lực của Triệu Phong tyệt đối vượt qua bất kỳ vị thiên tài nào trên Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng, căn bản là không cần thăm dò.

Thanh âm Thiết Hồng Nam vang lên.

…

Sau khi trở lại chỗ đám người Cửu hoàng tử, Triệu Phong liền đem toàn bộ sự tình nói ra.

- Triệu huynh đệ, đây chính là chuyện tốt a, nghe nói tư chất Thiết Hồng Lăng không kém gì Thiết Lăng Vân, chẳng qua quyền thế của hắn tại Thiết gia quá lớn, cho nên Thiết Hồng Lăng mới không tranh đoạt được danh ngạch thí luyện Thái Tử mà thôi.

Ưng lão lộ vẻ mừng rỡ, lập tức nói.

- Ha ha, mặt khác,Thiết Hồng Lăng cũng có chiến lực không tệ, việc này cũng trợ giúp cho ngươi rất nhiều a.

Khung Không Thánh Chủ cười ha ha nói.

Rất nhiều thiên tài trong Bát đại thế gia và các thế lực lớn, theo đuổi Thiết Hồng Lăng, nhưng đều không đắc thủ, hôm nay không ngờ Thiết gia lại giao Thiết Hồng Lăng cho Triệu Phong, điều này thử hỏi đám thiên tài trẻ tuổi của Đại Càn Vương triều, làm sao mà chịu nổi?

- Đúng vậy, Thiết Hồng Lăng chiến lực không tồi a.

Ưng lão rất đồng ý với nhận xét này.

Sau đó, Triệu Phong lại từ trong miệng Ưng lão biết được, Khung Không Thánh Chủ là do Hoàng tộc phái tới để bảo hộ sự an toàn cho Cửu hoàng tử, cũng không cần phải chinh chiến vì Cửu hoàng tử.

Bởi vậy, chiến lực bên phía Cửu hoàng tử, quả thật là thấp tới cực điểm.

Cũng may, sau khi đến Lan Châu, Cửu hoàng tử có thể điều động được thành viên của thế lực sau lưng.

Ví dụ như thành viên Hải Yên Các của Triệu Phong, nếu như đã ở Lan Châu, như vậy thì liền có thể trực tiếp được điều động đến cứ điểm của Cửu hoàng tử.

Mặt khác, Triệu Phong cũng biết nhiệm vụ chủ yếu của Cửu hoàng tử - chính là đoạt thành.

Ba Châu của Đại Càn, đã có một nửa lãnh thổ rơi vào tay giặc, bây giờ tất nhiên phải tới đoạt lại.

Thủ thành dễ, công thành khó, mỗi một tòa thành hoặc là cứ điểm nào đó, gần như đều có chiến lực cấp bậc Thánh Chủ tọa trấn, muốn đoạt thành thì tất nhiên cần phải có chiến lực cường đại hơn.

Nói như vậy, Thiết Hồng Lăng quả thật rất hữu dụng, mặc dù nàng là cảnh giới Chuẩn Thánh Chủ, nhưng thực lực đã có thể chống lại Thánh Chủ bình thường, cho dù không thể chiến thắng được những Thánh Chủ dị tộc, nhưng ít nhất cũng có thể kìm chế dây dưa đối phương.

Ngày thứ hai, Thiết Hồng Lăng cùng theo mọi người xuất phát, tiến về Lan Châu.

- Đây không phải là Thái Tử điện hạ sao?

Mọi người còn chưa rời khỏi cung điện, thì bên dưới đã truyền đến một thanh âm.

- Thì ra là Thập Tam hoàng tử.

Trên mặt Cửu hoàng tử lộ vẻ tươi cười.

Đi theo Thập Tam hoàng tử, có tổng cộng 100 tên tùy tùng, bên cạnh Thập Tam hoàng tử, còn có năm đạo khí tức cực kỳ cường đại.

- Nghe nói điện hạ muốn đi Lan Châu, có lẽ ta và Hoàng huynh sẽ gặp nhau trên chiến trường, đến lúc đó vẫn mong sẽ chiếu cố lẫn nhau nhiều hơn.

Thập Tam hoàng tử ngoài mặt thì cười nhưng trong lòng thì không cười.

Trong lòng mọi người đều thoáng run, Thập Tam hoàng tử vừa đến đây, đã biết được mục tiêu của đám người Cửu hoàng tử, vừa vặn Thập Tam hoàng tử cũng đi Lan Châu, điều này có ý nghĩa gì, không cần nói thì mọi người cũng biết.

- Đây là chuyện tất nhiên, đều là người trong Hoàng tộc cả, chúng ta nhất định phải cố gắng đoạt lại lãnh thổ Đại Càn đã rơi vào tay giặc.

Cửu hoàng tử lập tức đáp.

Sau khi lên làm Thái Tử, Cửu hoàng tử cũng học được rất nhiều điều, có đôi khi ở trước mặt người khác, nhất định phải khoác lên một tấm mặt giả dối.

- Chúc Thái Tử điện hạ thuận buồm xuôi gió.

Thập Tam hoàng tử dứt lời liền rời đi.

Sau đó, mọi người lại cưỡi Phong Diễm Phi Xa, chạy tới Lan Châu.

Vì nhiều hơn một người, cho nên trên phi xa có chút chật chội, Thiết Hồng Lăng tất nhiên quấn quýt bên cạnh Triệu Phong, còn Triệu Phong thì vẫn bế quan tìm hiểu, không hề để ý tới nàng.

- Định lực của Triệu huynh đệ quả thật rất mạnh a.

Trong lòng Quỷ Lân Đại Đế thầm than.

Mấy chục ngày sau…

Mọi người đã tới một tòa thành trì ở Lan Châu, Gia Bảo thành.

- Điện hạ, nơi này xinh giao cho người.

Thánh Chủ trấn thủ Gia Bảo thành, liền mang toàn bộ tâm phúc rời khỏi nơi này, chạy về “Chiến Điện” ở Lan Châu.

“Chiến Điện” cũng giống như nơi mà mọi người dừng chân ở Lĩnh Châu, đều là Tổng bộ của tất cả chiến sự tại một Châu.

Đương nhiên, Chiến Điện ở Lĩnh Châu là có quyền lợi cao nhất.

Thánh Chủ trấn thủ Gia Bảo thành vừa rời đi, liền có rất nhiều Thống lĩnh và binh sĩ đều có chút không nỡ, dù sao thì vị Thánh Chủ này cũng đã chinh chiến nhiều năm cùng bọn họ.

Đẳng cấp của thành viên trong thành trì cũng rất đơn giản, chia làm Tướng quân, Thống lĩnh và binh sĩ, Tướng quân tất nhiên là Cửu hoàng tử.

Thống lĩnh thì từ cảnh giới Đại Đế cho đến Chuẩn Thánh Chủ, dựa

theo chiến tích mà chia làm ba Tinh, cấp Tinh càng cao thì càng có thể thống lĩnh được nhiều binh sĩ.

Mà binh sĩ tiêu chuẩn thấp nhất là Chân Linh Cảnh.

- Haizz, như vậy là xong rồi, Thái Tử điện hạ làm sao có thể chiến đấu được?

- Hừ, ngươi nói nhỏ một chút, chủ yếu là người bên cạnh Thái Tử điện hạ không có cường giả cấp Thánh Chủ tọa trấn, có lẽ là có người bày mưu tính kế.

- Ngươi nói rất đúng, Nguyệt Long Thành có hai gã Thánh Chủ dị tộc, xem ra muốn công chiếm nó là không thể nói, nói không chừng chúng ta còn bị mất thành.

Không ít Thống lĩnh và binh sĩ thủ thành, đều không xem trọng Thái Tử mới nhậm chức lắm, thậm chí còn có thái độ tiêu cực.

Ngày hôm sau.

Cửu hoàng tử liền tổ chức hội nghị, triệu tập rất nhiều Thống lĩnh, một là để quen thuộc lẫn nhau, hai là hiểu rõ tình thế chiến đấu hiện nay, ba là để thương nghị đối sách.

Mặc dù nhóm Thống lĩnh cũng không xem trọng Thái Tử lắm, nhưng cũng không có người nào dám biểu hiện ra ngoài.

Rất nhiều thống lĩnh vừa mới tiến vào trong điện, liền bị Thiết Hồng Lăng hấp dẫn.

Có một vài Thống lĩnh tất nhiên nhận ra thân phận của Thiết Hồng Lăng, liền bỏ đi ý niệm trong đầu, đồng thời trong lòng bọn hắn cũng

cảm thấy nghi hoặc, tại sao Thiết Hồng Lăng của Thiết gia lại đi theo Cửu hoàng tử?

- Mục tiêu công chiếm chủ yếu của Gia Bảo thành, chính là Nguyệt Long thành, trong Nguyệt Long thành có 43 vị Thống lĩnh, hai vị Thánh Chủ…

Hội nghị bắt đầu, một Thống lĩnh tam tinh bắ đầu giới thiệu tình huống hiện nay với đám người Cửu hoàng tử.

Trái ngược với chiến lực của Nguyệt Long thành, sau khi vị Thánh Chủ và mấy vị Chuẩn Thánh Chủ cùng trấn thủ Gia Bảo thành rời đi, chỉnh thể chiến lực ở nơi này liền giảm đi rất nhiều, chỉ còn 32 Thống lĩnh, trong đó chỉ có 4 vị Thống lĩnh tam tinh.

Sau khi hiểu rõ tình huống, Cửu hoàng tử lại lần nữa bổ nhiệm thêm 4 vị Thống lĩnh, lần lượt là Ưng lão, Triệu Phong, Quỷ Lân Đại Đế và Thiết Hồng Lăng.

Dựa theo quy định, bốn người đều chỉ có thể từ Thống lĩnh nhất tinh mà thăng tiến, lúc bọn họ có năng lực thống soái, đạt đủ chiến tích, thì mới có thể thăng Tinh.

- Ưng tiền bối, mong rằng sau này chiếu cố nhiều hơn.

- Hồng Lăng cô nương, không ngờ lại có thể một lần nữa chứng kiến tư thái phong độ của ngươi.

Những Thống lĩnh còn lại, đều nhao nhao trao đổi với những Thống lĩnh mới nhậm chức.

Thống lĩnh mới nhậm chức, gần như đều là chiến lực cường đại mà Cửu hoàng tử mang đến, thăng lên tam tinh cũng chỉ là chuyện sớm

hay muộn, trong đó, nóng lòng nhất hiển nhiên là Thiết Hồng Lăng.

Nhưng Thiết Hồng Lăng vẫn luôn giữ thái độ xa cách với những Thống lĩnh khác, ánh mắt từ đầu tới cuối đều chỉ tập trung lên người Triệu Phong, khiến một vài Thống lĩnh lộ ra vẻ mặt không vui.

Sau khi hội nghị kết thúc, Triệu Phong và đệ tử Cơ gia, Quỷ Lân Đại Đế, đều rời khỏi đây.

Vốn dĩ đám người Cơ gia, Cơ Vô Dã cũng có thể nhậm chức Thống lĩnh, thế nhưng ba người vẫn còn quá trẻ, đảm nhiệm chức Thống lĩnh thì không khỏi quá mạo hiểm.

Hơn nữa, Triệu Phong có trách nhiệm phụ trách an toàn với ba người, cho nên ba người của Cơ gia đều được phân vào trong tiểu đội của Triệu Phong.

- Quỷ Lân Đại Đế, không lâu nữa, ngươi cũng sẽ thăng lên thành Thống lĩnh tam tinh.

Triệu Phong an ủi.

Trên hội nghị, Quỷ Lân Đại Đế không có tiếng tăm gì, cho nên biểu hiện của những Thống lĩnh khác đều rất lãnh đạm.

Sau khi trở về chỗ ở, Triệu Phong lập tức bế quan.

Trong Mê Không Giới, trong tay Triệu Phong xuất hiện một bình quỳnh tương màu sắc rực rỡ.

- Có thể đề thăng Thánh Lôi Thể lên tầng thứ sáu rồi.

Sau khi thí luyện Thái Tử kết thúc, Triệu Phong rất bận rộn, vừa tu

luyện linh hồn và huyết mạch đồng tử, sau đó lại diễn hóa Huyễn Thành Tiểu Thế Giới, cuối cùng là lặn lội một quãng hành trình rất dài.

Hôm nay, cuối cùng cũng ổn định lại.

Mặt khác, trước khi thí luyện Thái Tử, Triệu Phong đã phục dụng một phần Bách Nguyên Thánh Tương, nếu như lần thứ phục dụng trong thời gian quá ngắn, sẽ giảm đi dược hiệu của Bách Nguyên Thánh Tương.

Vì vậy, muốn giữ được dược hiệu của Bách Nguyên Thánh Tương tốt nhất, Triệu Phong mới phải kéo dài đến tận bây giờ.

- Sau khi đột phá Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu, chỉ bằng vào lực lượng khí lực, ta cũng có thể chống lại Thánh Chủ.

Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu, cũng tương đương với cấp độ Thánh Chủ.Lực lượng cấp độ thì đạt đến Chuẩn Thánh Chủ.

Mặc dù một vài phương diện ý cảnh, thậm chí có thể sánh ngang với Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, nhưng cấp độ thoát biến lại không đủ, cho nên mới không hoàn toàn tấn chức Thánh Chủ.

Thực lực của Triệu Phong, đã sớm vượt qua Chuẩn Thánh Chủ, một khí phương diện khí lực chạm tới cánh cửa Huyền Quang Cảnh, Triệu Phong liền có thể được xưng là Chuẩn Thánh Chủ rồi.

Triệu Phong lập tức ăn vào một phần “Bách Nguyên Thánh Tương”, chợt cảm thấy một luồng khí tức thánh khiết thẩm thấu vào trong lục phủ ngũ tạng, tứ chi bách hài, dung nhập vào không gian tinh hạch, trong Lôi Hồn Thể.

Triệu Phong cảm giác toàn thân được Bách Nguyên Thánh Tương thẩm thấu, vô cùng thoải mái, đạt được trạng thái thăng hoa trong giây lát.

Thế nhưng, hiệu suất hấp thu và dược liệu của phần Bách Nguyên Thánh Tương này, đã thấp hơn lần thứ nhất.

Triệu Phong liền lập tức vận chuyển Thánh Lôi Thể.

Phốc…

Thân hình của hắn đột nhiên cao lên, toàn thân rực rỡ kim lam sắc, từng đạo lôi văn tinh diệu như ẩn như hiện bên ngoài thân thể, ngẫu nhiên phát ra Lôi quang.

Sau khi vận chuyển Thánh Lôi Thể, tốc độ hấp thu Bách Nguyên Thánh Tương liền tăng lên gấp đôi, hơn nữa, dược liệu cũng phát huy tác dụng lớn nhất tại phương diện tôi luyện khí lực.

Lúc này, Triệu Phong dự định sẽ dùng toàn bộ dược hiệu của Bách Nguyên Thánh Tương, để đề thăng cấp độ sinh mệnh.

Hai mắt Triệu Phong nhắm chặt, toàn thân nổi lên một tầng Viêm Chi Phong Lôi, không ngừng phát ra thanh âm “tách tách”.

Rắc rắc rắc…

Một lúc nào đó, cốt cách toàn thân Triệu Phong, đột nhiên phát ra một trận âm hưởng, hoa văn xích kim trên da lưu chuyển, phát ra một tầng ánh sáng rực rỡ.

Phốc…

Cốt cách khí lực của Triệu Phong, chỉ trong khoảnh khắc đã trực tiếp đề thăng, khuếch trương hơn một nửa, giống như một cự nhân, tại phương diện thể trạng, đã vượt qua nhân loại bình thường.

Ô...ô...ô...n...g!

Một tầng quang văn lực phách xích kim, hiển hiện quanh người Triệu Phong, Lôi Điện lực phách vô hình, cũng theo đó mà khuếch tán ra.

Ầm ầm ầm...

Phạm vi mấy trượng xung quanh Triệu Phong, đều biến thành một mảnh cháy đen.

Cũng may là Triệu Phong đang ở trong Mê Không Giới, bằng không thì nơi ở của hắn đã hoàn toàn bị hủy rồi.

Ô...ô...ô...n...g!

Điện văn lực phách hiện lên quanh người Triệu Phong, càng lúc càng sáng ngời, gần như thực chất hóa, cuối cùng, những điện văn xích kim này mới hoàn toàn co rút lại, ngưng tụ bên ngoài thân thể Triệu Phong.

- Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu.

Trên mặt Triệu Phong, lộ vẻ mừng rỡ vô cùng.

Chương 1020: Dị Tộc Tiến Công

- Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu.

Trên mặt Triệu Phong, lộ vẻ mừng rỡ vô cùng.

Một lúc sau…

Triệu Phong đã khôi phục lại như cũ, thân hình to lớn của hắn trở lại bình thường, lực phách điện văn quanh người, cũng nhanh chóng thu liễm.

Sau khi đột phá Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu, Triệu Phong không sử dụng chân nguyên, huyết mạch đồng tử, chỉ bằng vào lực lượng thân thể thuần tùy, cũng có thể chống lại Thánh Chủ bình thường.

Nếu như tu luyện Bất Diệt Thánh Lôi Thể đến mức đại thành, Thánh Lôi Thể Phách của Triệu Phong sẽ càng cường đại hơn, phương diện lực lượng, phòng ngự, trị thương, đều không thể chê vào đâu được.

Mặt khác, sau khi Kim Khôn Thánh Lôi Thể đạt tới t sáu, những bí pháp chiến kỹ có thể tu luyện gồm có: “Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng” và “Lực Phách Lôi Vực”.

Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng lại càng bá đạo hơn Thánh Lôi Bá Quyền, lực công kích phá hoại rất mạnh, thậm chí còn có khả năng khắc chế rất mạnh đối với các năng lực Lĩnh Vực, Tiểu Thế Giới.

Lực Phách Lôi Vực thì chủ yếu là vận dụng Thánh lôi Lực Phách và Phong Lôi Chân Nguyên, có thể khiến cho quanh người hình thành một tầng Lĩnh Vực Thánh Lôi Lực Phách, có khả năng khắc chế và trói buộc địch nhân, tăng phúc rất lớn đối với Thánh Lôi Thể của Triệu Phong.

Lực Phách Lôi Vực là thủ đoạn cũng tương tự như Lĩnh Vực và Tiểu Thế Giới, một khi tu luyện thành, cũng tương đương với việc Triệu Phong lại có thêm một đại Lĩnh Vực.

Mặt khác, theo Triệu Phong được biết, hiện nay có lẽ hắn đã đủ điều kiện tu luyện "Tích Huyết Trọng Sinh", chẳng qua là Kim Khôn Thánh Lôi Thể, cũng không có phương pháp tu luyện trọn bộ.

- Trước hết tu luyện Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng đã…

Trong lòng Triệu Phong liền có quyết định.

Mặc dù Thánh Lôi Bá Quyền đã sớm tu luyện đến cực hạn, nhưng đối mặt Thánh Thể cường hãn của Thánh Chủ, quyền pháp này cũng rất khó tạo thành bao nhiêu tổn thương. Còn nếu gặp phải Thánh Chủ Luyện Thể, Thánh Lôi Bá Quyền của Triệu Phong, đoán chừng cũng không có tác dụng gì.

Đương nhiên, yêu cầu ở mọi phương diện của Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng, đều hơn xa Thánh Lôi Bá Quyền, Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng càng chú trọng vào chữ "phá", phá hoại tất cả mọi thứ, đối với những vật thể khổng lồ, thì hiệu quả phá hoại lại càng mạnh mẽ hơn.

Mà Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng và Viêm Chi Phong Lôi thuộc tính của Triệu Phong hiện nay, đều rất tương thích, có thể phát huy yếu quyết chữ "phá" đến trình độ vô cùng tinh thâm.

Trong Mê Không Giới, Triệu Phong áp chế Thánh Lôi Thể đến trình độ nhất định, không ngừng diễn luyện Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng.

Ầm ầm ầm...

Chỉ thấy một đạo chưởng ấn kim hồng sắc cực lớn bị Triệu Phong đánh ra, xung quanh chưởng ấn tràn ngập Lôi Điện, áp lực lực phách vô hình, chấn động mạnh trong hư không.

Thân là chủ nhân Mê Không Giới, Triệu Phong có thể cảm giác được bất kỳ biến hóa rất nhỏ nào của Tiểu Thế Giới này.

- Quả nhiên là tính phá hoại rất mạnh đối với không gian Lĩnh Vực.

Trong lòng Triệu Phong thầm giật mình.

Chưởng pháp có tính phá hoại rất lớn đối với Lĩnh Vực, Tiểu Thế Giới. Mặc dù tính phá hoại đối với Thánh Thể của Thánh Chủ cũng rất mạnh, chẳng qua vẫn không bằng cái trước.

Ầm ầm ầm...

Triệu Phong không dám toàn lực diễn luyện chưởng pháp này, bằng không thì sẽ tạo thành ảnh hưởng đối với Tiểu Thế Giới trong Mê Không Giới.

Vừa tu luyện Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng, Triệu Phong cũng triệt để thích nghi với Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu.

Trong khoảng thời gian này, ba gã đệ tử Cơ gia và Thiết Hồng Lăng đều từng tới tìm hắn, nhưng sau khi phát hiện Triệu Phong bế quan, liền không quấy rầy nữa.

- Tên Triệu Phong này, cả ngày chỉ biết tu luyện.

Thiết Hồng Lăng đứng trước chỗ ở của Triệu Phong, tức giận giẫm chân một cái rồi bỏ đi.

Từ Lĩnh Châu tới Lan Châu, Triệu Phong đều tu luyện, sau khi tới Lan Châu, Triệu Phong vẫn chỉ bế quan tu luyện, điều này khiến nàng hoàn toàn không có cơ hội tiếp xúc với Triệu Phong.

Một ngày nọ, Triệu Phong cảm thấy ở chỗ của hắn, có một luồng lực lượng ý chí đang quấy nhiễu.

Triệu Phong từ trong Mê Không Giới đi ra.

- Triệu tiền bối, tập hợp!

Cơ Thiên Minh lập tức nói.

Người khác quấy rầy bế quan là chuyện cực kỳ nguy hiểm, chẳng qua vì tình huống lúc này cực kỳ khẩn cấp.

- Xảy ra chuyện gì?

Triệu Phong thoáng ngạc nhiên.

Hắn còn nhớ rõ, lần trước sau khi tan họp, Cửu hoàng tử đã nói là sẽ điều một ít thành viên binh sĩ cường đại từ nơi khác đến.

Những binh sĩ này gần như đều thuộc phe phái thế lực của Cửu hoàng tử.

Theo Triệu Phong được biết, thành viên của Hải Yên Các đến chiến

trường, cũng vừa vặn tập trung ở Lan Châu, đây quả là một tin tức tốt, ít nhất là Triệu Phong vẫn có thể bảo hộ được thành viên thuộc thế lực của mình.

Từ lúc hắn bế quan đến bây giờ, cũng chỉ mới ba ngày, hẳn là việc điều động binh lực cũng sẽ không nhanh đến vậy.

- Quân địch đột kích.

Trong mắt Cơ Thiên Minh lộ vẻ vừa hưng phấn vừa ngưng trọng.

- Ồ?

Triệu Phong mỉm cười.

Cách ngoài Gia Bảo thành mấy vạn dặm, chính là Nguyệt Long thành – nơi trú quân của dị tộc.

Thực lực chỉnh thể của Nguyệt Long thành mặc dù cao hơn Gia Bảo thành, nhưng dị tộc vẫn luôn án binh bất động, ở trạng thái phòng thủ.

Dựa theo tin tức trên địa đồ, cứ điểm của Cửu hoàng tử bị dị tộc xâm lược thập phần nghiêm trọng, mà Nguyệt Long thành thì hình như là “một mình xâm nhập”.

Bởi vậy, những dị tộc xung quanh Nguyệt Long thành, đều chậm rãi tập trung, sau đó tiến công.

Cho nên, bên phía Nguyệt Long thành mới có hai chiến lực Thánh Chủ.

Bởi vậy có thể thấy được, nhiệm vụ phân phối cho Cửu hoàng tử là

gian nan đến mức nào.

Chẳng qua, đối với Triệu Phong mà nói thì đây lại là chuyện tốt.

- Hai tên Thánh Chủ dị tộc này, chính là bốn vạn chiến công.

Triệu Phong nhếch miệng cười.

Một gã Đại Đan Nguyên Cảnh là mười điểm chiến công, Vương Giả là một trăm điểm chiến công, Đại Đế là một ngàn điểm chiến công, Thánh Chủ là hai vạn điểm chiến công.

Hơn nữa, hai đại Vương triều đều không có nhiều Thánh Chủ, một tòa thành trì có hai vị Thánh Chủ, cũng là điều cực kỳ hiếm thấy.

Thực lực của những Thánh Chủ này, so với Vạn Lôi Thánh Chủ, Hắc Mặc Thánh Chủ trong thí luyện Thái Tử, thì yếu hơn một chút.

- Binh lực của Nguyệt Long thành trước kia đã mạnh hơn chúng ta, nhưng bọn hắn vẫn một mực không tiến công.

- Xem ra dị tộc của Nguyệt Long thành đã biết Gia Bảo thành thay thế Tướng quân rồi.

Trong Gia Bảo thành, tất cả Võ giả Chân Linh Cảnh phụ trách hậu cần, đều nhao nhao nghị luận.

Trên tường thành của Gia Bảo thành, Cửu hoàng tử và những Thống lĩnh khác đều tập trung.

Bên ngoài Gia Bảo thành, dày dặc binh sĩ dị tộc, tản mát ra chiến ý tà sát kinh thiên.

Điện hạ, chúng ta phải làm gì bây giờ?

Một gã Thống lĩnh nhị tinh, lộ ra vẻ mặt nặng nề.

Dị tộc Nguyệt Long thành đánh tới, tất nhiên đã biết tin tức Thánh Chủ duy nhất của Gia Bảo thành rời đi.

Không có chiến lực cấp bậc Thánh Chủ, tình thế của Gia Bảo thành sẽ cực kỳ nguy cấp.

Nhưng Tướng quân lại không hạ lệnh rút lui, nếu bọn họ rời đi, sẽ bị xem là đào binh.

- Lấy thủ làm công.

Cửu hoàng tử kiên định nói.

Trong mắt người khác, Gia Bảo thành không có chiến lực Thánh Chủ, nhưng đối với Cửu hoàng tử và đệ tử Cơ gia, thì lại biết rõ chiến lực của Triệu Phong không hề thua kém Thánh Chủ chút nào.

Thủ thành dễ, công thành khó, Cửu hoàng tử vốn cho rằng, dù bên mình có được Triệu Phong, thì cũng không nắm chắc là có thể đánh hạ được Nguyệt Long thành.

Bây giờ dị tộc Nguyệt Long thành lại tiến công quy mô đến đây, điều này khiến Cửu hoàng tử và Ưng lão đều rất mừng rỡ.

- Triệu Phong, ngươi trước tiên đừng bại lộ thực lực.

Ưng lão và Cửu hoàng tử đều truyền âm cho Triệu Phong.

Lúc này, bọn họ cũng không vội xuất át chủ bài là Triệu Phong ra.

Trước tiên có thể phòng thủ, không ngừng tiêu hao thực lực của dị tộc, đợi đến khi thời cơ phù hợp, sẽ nhất cử hành động, triệt để đánh hạ Nguyệt Long thành.

Triệu Phong khẽ gật đầu, đồng thời, hắn cũng từ trong miệng mọi người biết được hai vị Thánh Chủ Nguyệt Long thành, lần lượt là Cuồng Lực Thánh Chủ của Ngạc Nhân tộc và Thuấn Ảnh Thánh Chủ của Hạt Nhân tộc.

Trong đó, Thuấn Ảnh Thánh Chủ chính là Tướng quân của quân địch.

- Lấy thủ làm công?

Rất nhiều Thống lĩnh nghe Cửu hoàng tử nói vậy, thiếu chút nữa đã ngã từ trên tường thành xuống.

Hiện nay, tình cảnh của bọn họ rất xấu, hẳn là phải toàn lực phòng thủ, còn tiến công được sao?

- Haizz…

Không ít Thống lĩnh đều thở dài bi thán, Thái Tử điện hạ còn quá trẻ, vẫn chưa hiểu rõ thực lực của hai bên.

Trận chiến này, bọn hắn rất có thể sẽ mất thành.

- Hồng Lăng cô nương, trận chiến này xin nhờ vào ngươi.

Một vị Thống lĩnh ở bên cạnh Thiết Hồng Lăng, nói với nàng.

Thiết Hồng Lăng là chiến lực cấp Chuẩn Thánh Chủ, hơn nữa còn có

một ít nhân thủ, có lẽ có thể kiềm chế được một vị Thánh Chủ phía đối diện.

- Triệu Phong, trận chiến này, chúng ta thử so chiến công xem!

Thiết Hồng Lăng không để bất kỳ vị Thống lĩnh nào vào mắt, đôi mắt xinh đẹp thoáng nhìn về phía Triệu Phong.

Tên Thống lĩnh kia lập tức trầm mặt, cũng không dám nói gì, nhưng lại khinh thường liếc nhìn Triệu Phong, trong lòng thầm cười lạnh.

Cường giả trấn thủ dị tộc phía Tây Bắc, cũng không hiểu rõ tình hình bên phía Vương triều, cho nên cũng không có bao nhiêu người biết được biểu hiện của Triệu Phong trong thí luyện Thái Tử.

- Được.

Triệu Phong đáp.

- Lần này ta cũng sẽ không hạ thủ lưu tình nữa.

Thiết Hồng Lăng cười vũ mị, nói.

Mặc dù lần trước thăm dò ba chiêu, nàng đã chịu thiệt.

Nhưng Thiết Hồng Lăng cho rằng, nếu như chiến đấu thực sự, người thua sẽ là Triệu Phong.

Mà bây giờ, cũng chính là cơ hội tốt để nàng biểu hiện trước mặt Triệu Phong.

Ầm ầm ầm...

Quân địch phía trước bỗng nhiên chấn động.

- Đánh hạ Gia Bảo thành cho ta, đem toàn bộ người trong thành nghiền nát.

Bên trận doanh của địch quân, một gã nam tử dị hình cao hơn, toàn thân lân giáp màu xanh, đột nhiên rống lên.

Dị tộc này chính là một trong những chiến lực Thánh Chủ của Nguyệt Long thành, Cuồng Lực Thánh Chủ.

- Giết!

Vô cùng vô tận binh sĩ và Thống lĩnh dị tộc, đều lộ vẻ khát máu điên cuồng, giống như một đám mây đen, mạnh mẽ xông lên.

- Ha ha, các ngươi cho rằng bổn tọa sẽ không đánh Gia Bảo thành sao? Không ngờ lại đổi Thánh Chủ đi, đưa đến một Tướng quân Chuẩn Thánh Chủ.

Cuồng Lực Thánh Chủ không khỏi cười lớn.

Mặc dù nhiệm vụ chủ yếu của bọn hắn là giữ vững vị trí Nguyệt Long thành, chờ đợi dị tộc xung quanh tập trung.

Nhưng không ngờ Gia Bảo thành lại đổi đi Tướng quân chiến lực Thánh Chủ, sau khi hắn và Thuấn Ảnh Thánh Chủ biết được tình huống, lập tức báo lên cấp trên, sau đó liền trực tiếp tiến công.

Tiếp tục xâm chiến địa bàn, có thể sẽ gặp phải nguy cơ, cho nên lần này bọn hắn, chỉ muốn giết sạch toàn bộ cường giả trong Gia Bảo thành mà thôi.

- Phòng thủ!

Bên phía Gia Bảo thành, toàn bộ Thống lĩnh đều bay ra ngoài, vừa kiềm chế Thống lĩnh bên phía đối phương, vừa chỉ huy suất lĩnh binh sĩ của mình.

Triệu Phong mang theo đám người Quỷ Lân Đại Đế, đồng loạt bay ra.

Ầm ầm ầm...

Đại quan dị tộc lập tức ép tới, giống như một đầu Hồng Hoang Mãnh Thú, mạnh mẽ phóng tới phòng tuyến Gia Bảo thành.

Binh sĩ và Thống lĩnh của Gia Bảo thành đều toàn lực phòng thủ, nhân loại và dị tộc chém giết nhau kịch liệt.

Vừa giao chiến, băng hỏa thủy lôi đã bay đầy bốn phía.

Lúc này,Triệu Phong đã áp chế Thánh Lôi Thể xuống năm thành, chém giết với một tên Xà Nhân cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ.

- Tiểu oa nhi, còn trẻ như vậy đã đạt tới cảnh giới Đại Đế, chắc chắn là thiên tài của một đại gia tộc nào đó, thật đáng tiếc, ngươi không nên tới chiến trường này.

Đây là một xà nhân lân giáp đỏ sậm, cuồng tiếu dữ tợn một hồi.

Triệu Phong cũng không nói gì, sau khi áp chế Thánh Lôi Thể xuống còn năm thành, người bên ngoài chỉ thấy hắn là cảnh giới Đại Đế.

Thánh Lôi Bá Quyền.

Song quyền của Triệu Phong không ngừng đánh ra, từng đoàn Lôi Sơn lập tức ép thẳng tới dị tộc xà nhân.

- Ý cảnh quyền pháp của tiểu tử này thật cao thâm.

Sắc mặt xà nhân lập tức trở nên âm trầm.

Giao thủ với Triệu Phong, không ngờ lại không hoàn toàn chiếm được tiện nghi, thậm chí còn có cảm giác bó tay bó chân, chiêu thức của mình bị thiếu niên này khắc chế, không cách nào phát huy được uy lực.

Bỗng nhiên, trên bầu trời phía xa tràn tới một đám mây âm u, một luồng sát khí hung lệ ầm ầm ập tới.

- Ha ha, người nào trong Gia Bảo thành dám chiến một trận với ta!

Cuồng Lực Thánh Chủ đứng trên mây xanh, quan sát Gia Bảo thành.

Thánh Chủ trấn thủ đã rời đi, hắn cũng rất muốn biết trong Gia Bảo thành còn người nào có thể đánh với hắn một trận.

- Theo ta lên.

Thiết Hồng Lăng bỗng nhiên xông lên, huyết mạch toàn thân thiêu đốt, tựa như vầng thái dương xuất hiện trên chiến trường, chói mắt dị thường.

Thấy Thiết Hồng Lăng dũng mãnh như thế, Thống lĩnh bên Gia Bảo thành cũng thở phào một hơi, hai gã Thống lĩnh tam tinh cũng phóng lên trời, đứng cùng một chỗ với Thiết Hồng Lăng, khiêu chiến chiến lực Thánh Chủ.

Chương 1021: Đánh Chết Trong Nháy Mắt

Bên phía Gia Bảo thành, Thiết Hồng Lăng và hai vị Thống lĩnh cấp Chuẩn Thánh Chủ, đều bay lên trời.

- Ha ha, nhân loại các ngươi không ngờ lại phái một nữ tử đến đọ sức cùng ta.

Cuồng Lực Thánh Chủ cười nhạo, thanh âm chấn vàng bầu trời.

- Chẳng qua, vị nữ tử nhân loại này lại rất phù hợp với khẩu vị của bổn tọa.

Ánh mắt nóng bỏng của Cuồng Lực Thánh Chủ chợt hướng về phía Thiết Hồng Lăng.

Cho dù là dị tộc, nhưng hắn cũng cảm thấy Thiết Hồng Lăng còn xuất sắc hơn mỹ nữ dị tộc rất nhiều.

- Chỉ dựa vào ngươi sao? Quái vật xấu xí.

Ánh mắt Thiết Hồng Lăng rất lãnh ngạo, loan đao huyết sắc trên tay rực cháy, một luồng sóng nhiệt nóng bức, quét ngang tám phương.

- Không hổ là huyết mạch Huyết Ma Dương, thật mạnh.

- Thiết Hồng Lăng ở Thiết gia, cũng tiếp cận với tuyệt thế thiên tài Thiết Lăng vân.

Sau lưng Thiết Hồng Lăng, hai gã Thống lĩnh tam tinh đều cảm thấy sợ hãi thán phục.

Ầm...

Sau lưng Thiết Hồng Lăng nổi lên một màn huyết diễm, dung nhập vào thiên địa, hình thành một Tiểu Thế Giới tràn ngập viêm hỏa huyết sắc.

Từ xa nhìn lại, tựa như một vầng diệu nhật huyết hồng, hỏa quang bao trùm, chấn nhiếp thiên địa.

Đối diện với Thánh Chủ dị tộc, Thiết Hồng Lăng cũng không dám khinh thường.

Phốc…

Thiết Hồng Lăng mang theo lực lượng Tiểu Thế Giới, thi triển thân pháp bí kỹ, nhanh chóng xuất hiện trước mặt Cuồng Lực Thánh Chủ, loan đao huyết sắc được sự tăng phúc của Tiểu Thế Giới, càng phát huy uy năng cường đại hơn, hai đạo huyết diễm hình trăng lưỡi liềm khổng lồ giao nhau bổ ra.

Đồng thời, hai gã Chuẩn Thánh Chủ khác cũng lao tới hai bên Cuồng Lực Thánh Chủ, phóng xuất Tiểu Thế Giới, phát động tiến công toàn lực với Cuồng Lực Thánh Chủ.

- Hỗn Nguyên Bá Thể.

Cuồng Lực Thánh Chủ cũng nhìn ra được Thiết Hồng Lăng bất phàm, lập tức phóng xuất một luồng lực phách bá tuyệt, thân thể lớn hơn gấp đôi, lân giáp màu xanh thẫm trên người hắn, nổi lên hoa văn kim sắc huyền diệu, uy áp khí lực khủng bố tuyệt luân, khiến cho Tiểu

Thế Giới của ba người Thiết Hồng Lăng, đều run rẩy một hồi.

- Đến đây!

Sau khi Cuồng Lực Thánh Chủ vận chuyển “Hỗn Nguyên Bá Thể”, lực lượng khí lực cực kỳ kinh người, va chạm vào Tiểu Thế Giới của ba vị Chuẩn Thánh Chủ.

Ầm ầm ầm...

- Lực đạo thật mạnh.

Sau khi Thiết Hồng Lăng thi triển bí pháp luyện thể Xích Ngọc Lưu Ly Thể của Thiết gia, lực đạo phòng ngự cũng chỉ kém Cuồng Lực Thánh Chủ chút.

Cuồng Lực Thánh Chủ được ưu thế thân thể độc nhất vô nhị, càng có thể bộc lộ ra uy năng bí pháp luyện thể.

- Nữ tử Thiết gia, ngươi rất không tồi.

Cuồng Lực Thánh Chủ cười dữ tợn, dị tộc và nhân loại va chạm không ngừng, cho nên bọn hắn tất nhiên rất quen thuộc với huyết mạch Huyết Ma Dương của Thiết gia.

Nữ tử Thiết gia trước mắt, quả thực rất cường đại, nhưng vẫn không phải là đối thủ của hắn.

Ầm...

Cuồng Lực Thánh Chủ bổ ra một trảo thánh quang vờn quanh, trực tiếp đánh lên Tiểu Thế Giới của Thiết Hồng Lăng.

Ầm ầm ầm...

Thánh Chủ ở trên không trung giao chiến, chỉ cần một chút dư âm rơi xuống chiến trường bên dưới, cũng đủ dẫn phát một hồi phong bạo.

Vốn dĩ nhân số của Gia Bảo thành ít hơn dị tộc, bây giờ hai gã Thống lĩnh tam tinh đều đã theo Thiết Hồng Lăng kiềm chế Cuồng Lực Thánh Chủ, cho nên thế cục chiến trường bên dưới, thoáng cái đã nghiêng về một phía.

Cửu hoàng tử đứng trên tường thành, ánh mắt nhìn về phương xa.

- Tướng quân trong dị tộc, Thuấn Ảnh Thánh Chủ vẫn không ra tay.

Thuấn Ảnh Thánh Chủ mới chính là người cầm quyền của Nguyệt Long thành, tên Thánh Chủ Hạt Nhân tộc này, thực lực còn mạnh hơn Cuồng Lực Thánh Chủ một bậc, am hiểu tốc độ, một kích trí mạng, phương diện phòng ngự cũng rất không tệ.

Cửu hoàng tử cũng không sợ Thuấn Ảnh Thánh Chủ, ngược lại càng hi vọng có thể hốt trọn một mẻ hai vị Thánh Chủ dị tộc này, đương nhiên đây là tình huống lý tưởng nhất đối với hắn.

Bên trong Gia Bảo thành, Khung Không Thánh Chủ vẫn che giấu khí tức, thu toàn bộ thế cục chiến trường vào mắt.

Hắn chỉ tới đây để bảo hộ sự an toàn cho Cửu hoàng tử, cũng không cần thiết phải chinh chiến vì Cửu hoàng tử.

Chẳng qua, cho dù hắn không xuất chiến, thì trận chiến này, Cửu hoàng tử cũng không thua.

- Cửu hoàng tử làm không tệ.

Khung Không Thánh Chủ mỉm cười.

Để Thiết Hồng Lăng thể hiện chiến lực Chuẩn Thánh Chủ cường đại, cũng sẽ khiến cho dị tộc bớt nghi ngờ.

Trong mắt Khung Không Thánh Chủ, đợi đến khi Triệu Phong ra tay, ít nhất cũng có thể lưu lại Cuồng Lực Thánh Chủ, về phần Thuấn Ảnh Thánh Chủ thì không thể đánh chết được rồi.

- Chẳng qua, nếu chiến trường lâm vào thế yếu, sẽ tổn thất một lượng lớn binh lực.

Khung Không Thánh Chủ nhìn về phía Thống lĩnh chiến đấu.

- Đáng giận, tên tiểu tử ngươi…

Tên xà nhân dị tộc giao thủ với Triệu Phong, bị Triệu Phong áp chế toàn diện, toàn thân đều là thương tích.

Ngược lại Triệu Phong vẫn hết sức nhàn nhã, khí tức mạnh mẽ.

- Thống lĩnh của chúng ta thật mạnh!

- Không ngờ Thống lĩnh chỉ là cảnh giới Đại Đế, vậy mà lại có thể áp chế được Chuẩn Thánh Chủ.

Trong những binh sĩ được Triệu Phong suất lĩnh, có không ít cường giả lưu ý tình cảnh chiến đấu của Triệu Phong, trong lòng rung động không thôi.

Vốn dĩ bọn hắn cũng không xem trọng vị Thống lĩnh mới nhậm chức này lắm, bởi vì dù sao Triệu Phong cũng còn quá trẻ, không có uy

danh lớn như Thiết Hồng Lăng.

Bây giờ, sau khi nhìn thấy thực lực của Triệu Phong, bọn hắn cũng không oán hận một câu nữa.

- Lão Giáp, nhanh tới giúp ta!

Xà nhân này cũng không biết làm thế nào, liền mở miệng cầu cứu.

- Thật là vô dụng, không ngờ lại bị một Đại Đế nhân loại đánh thành như vậy.

Một gã dị tộc da dày thịt thô, trên mũi có một cái sừng nhọn, lập tức chạy đến.

Ầm ầm ầm...

Sau khi hai gã dị tộc Chuẩn Thánh Chủ liên thủ với nhau, lập tức vãn hồi cục diện.

Ô...ô...ô...n...g!

Bỗng nhiên, xích kim lôi văn bên ngoài thân thể Triệu Phong sáng ngời lên, hiện tại, lực lượng Thánh Lôi Thể của Triệu Phong đã phát huy ra sáu thành.

- Ồ… Lực lượng của tiểu tử này…

Tên dị tộc có sừng nhọn trên mũi, lập tức lộ vẻ kinh ngạc.

Triệu Phong lại lần nữa đánh ra một quyền.

Ầm ầm ầm...

Hai gã thống lĩnh dị tộc, vận chuyển bí pháp phòng ngự, nhưng vẫn bị đánh lui, trong đó, Thống lĩnh xà nhân tộc thì trực tiếp trọng thương.

- Làm sao có thể? Đây mới là thực lực chân chính của tiểu tử này sao?

Thống lĩnh xà nhân tộc có chút khiếp sợ.

Hắn gọi một gã đồng bạn tới, thế nhưng vẫn bị Triệu Phong gắt gao áp chế, trong lòng uất ức khó mà nói hết.

Phành phành phành...

Triệu Phong mang theo Thánh Lôi Lực Phách khủng bố, hung hăng va chạm với hai gã Chuẩn Thánh Chủ..

Công kích của hai gã Chuẩn Thánh Chủ, rơi lên người Triệu Phong, đều bị một luồng Phong Lôi Lực Phách chấn ra, thân thể không hề thương tổn chút nào.

- Hai người các ngươi thật ngu xuẩn, hắn là cường giả luyện thể, mau kéo giãn khoảng cách với hắn.

Lần này, lại có một gã Thống lĩnh dị tộc nữa tiến tới.

Ba gã Thống lĩnh dị tộc kéo giãn khoảng cách với Triệu Phong, tiến hành chiến đấu ở cự ly xa.

Ô...ô...ô...n...g!

Sau lưng Triệu Phong, một đôi xích lôi quang dực mở ra.

Vụt...

Triệu Phong trực tiếp tới gần tên Thống lĩnh xà nhân, Thánh Lôi Lực Phách bộc phát ra.

Dưới tốc độ của Triệu Phong, tên Thống lĩnh xà nhân tộc này muốn chạy trốn cũng không thoát, chỉ có thể bị động chịu đòn, hai gã Thống lĩnh còn lại cũng không biết phải làm thế nào, chỉ có thể xông lên hỗ trợ tên Thống lĩnh xà nhân tộc.

Ầm ầm ầm...

Ba tên Thống lĩnh dị tộc càng đánh càng kinh hãi, trong đó, tên Thống lĩnh xà nhân tộc giao chiến với Triệu Phong lúc đầu, thậm chí đã kiệt sức rồi.

Triệu Phong dùng sức một mình, kiềm chế ba gã Thống lĩnh, hai gã Chuẩn Thánh Chủ, một gã Đại Đế.

Hành động này, tất nhiên hấp dẫn toàn bộ Thống lĩnh, binh sĩ giao chiến ở gần đó.

- Tên Thống lĩnh này là bên phe chúng ta sao? Không ngờ lại cường đại đến như vậy.

- Kỹ xảo chiến đấu thật cao thâm, tốc độ lực lượng phòng ngự đều không thể chê vào đâu được.

Bên phía Gia Bảo thành, có không ít Võ giả khiếp sợ không thôi, bọn hắn cuối cùng cũng phải thừa nhận, những người mà Thái Tử điện hạ mang đến, quả thật đều có chiến lực siêu cường, khó trách Thái Tử đối mặt với dị tộc tiến công, cũng không hề hoảng hốt chút nào.

Mà bên phía dị tộc thì đều lộ ra vẻ mặt khó coi, thật sự không thể chấp nhận nổi, cuối cùng, lại có một gã Chuẩn Thánh Chủ gia nhập chiến cuộc.

Bốn gã Thống lĩnh, tiến hành đối chiến với một mình Triệu Phong.

- Bảy thành!

Lôi văn bên ngoài thân thể Triệu Phong, lại lần nữa lóe lên, uy áp của Thánh Lôi Lực Phách lại tăng thêm vài phần.

Đồng thời, Triệu Phong cũng đánh ra một chưởng.

Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Một đạo chưởng ảnh xích kim sắc tràn ngập xích sắc Lôi Điện, phóng thẳng về phía trước.

Một chưởng này của Triệu Phong, chỉ sử dụng Thánh Lôi Lực Phách thuần túy, không hề dung nhập với lực lượng Phong Lôi.

Ầm ầm ầm...

Bốn gã Thống lĩnh đồng thời vận chuyển chân nguyên ngăn cản một chưởng này của Triệu Phong, nhưng vẫn cảm thấy toàn thân tê liệt, hai tay đau như cắt.

- Chiến kỹ thật cao thâm, tiểu tử này xuất ra đòn sát thủ rồi.

Tên dị tộc có sừng nhọn trên mũi, lập tức giật mình thốt lên.

Trên bầu trời, linh thức của Cuồng Lực Thánh Chủ cũng phát hiện

một tia khác thường trên chiến trường.

- Thực lực của tiểu tử nhân loại này…

Cuồng Lực Thánh Chủ cảm thấy kinh ngạc.

Không ngờ bên phía nhân loại, mặc dù không có cường giả cấp Thánh Chủ, nhưng thiên tài Chuẩn Thánh Chủ lại cường đại dị thường.

Bỗng nhiên, Cuồng Lực Thánh Chủ dường như có cảm ứng, chợt nhìn về phía sau.

- Thuấn Ảnh Thánh Chủ xuất chiến rồi.

Bên phía Gia Bảo thành, rất nhiều Thống lĩnh đều cảm thấy tim đập mạnh.

Vốn dĩ là phe yếu thế, nhưng vì một mình Triệu Phong kiềm chế bốn vị Thống lĩnh, cho nên đã có phần cải thiện. Cũng chính vì thế, vị Thánh Chủ mạnh nhất bên Nguyệt Long thành, đã xuất thủ rồi.

Vụt...

Thuấn Ảnh Thánh Chủ hóa thành một đạo ánh sáng hắc sắc, lập tức tiến vào chiến trường, bầu trời lập tức mờ mịt, tà sát khí vô cùng, bắt đầu chấn động tám phương.

- Giết sạch nhân loại!

Thanh âm của Thuấn Ảnh Thánh Chủ vang lên trầm thấp, sau đó liếc nhìn Triệu Phong.

- Giết!

Hai Thánh Chủ dị tộc xuất chiến, huyết dịch trong cơ thể binh sĩ dị tộc đột nhiên sôi trào, khí thế tăng mạnh.

Vụt...

Thuấn Ảnh Thánh Chủ không tấn công về phía Cửu hoàng tử, mà lao thẳng đến chỗ Triệu Phong.

Dựa theo trực giác của Thuấn Ảnh Thánh Chủ, thiếu niên này lại càng khó giải quyết hơn.

- Triệu Phong Thống lĩnh.

- Không tốt, Thuấn Ảnh Thánh Chủ đang ra tay với Thống lĩnh của chúng ta.

Rất nhiều Tôn Giả, Vương Giả trong đội ngũ mà Triệu Phong thống soái, đều giật mình kinh hãi.

Cho dù Thống lĩnh của bọn hắn có cường đại hơn, cũng không thể là đối thủ của Thuấn Ảnh Thánh Chủ a.

- Thuấn Ảnh đại nhân.

Bốn tên Thống lĩnh giao thủ với Triệu Phong, đều cảm thấy cao hứng lẫn sợ hãi.

Cao hứng là vì nếu Thuấn Ảnh Thánh Chủ ra tay, thiếu niên này chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ. Còn sợ hãi chính là, sau trận chiến này, mấy người bọn họ nhất định sẽ chịu trách phạt.

Vụt...

Song dực sau lưng Triệu Phong đột nhiên vỗ mạnh, tránh thoát công kích của Thuấn Ảnh Thánh Chủ.

- Sớm đã đoán được?

Trái tim Thuấn Ảnh Thánh Chủ giật thót, chỉ là một Đại Đế, không ngờ có thể né tránh được công kích của hắn.

Sau khi Triệu Phong né tránh công kích của Thuấn Ảnh Thánh Chủ, liền bỏ chạy về phía xa, giống như muốn trốn khỏi Thuấn Ảnh Thánh Chủ, thực chất, hắn đang muốn tiếp cận Cuồng Lực Thánh Chủ.

- Mơ tưởng!

Bốn tên Thống lĩnh đã sớm cảm thấy nghẹn khuất, vì vậy lập tức xông ra cản đường.

Nhưng chỉ một khắc sau, xích kim lôi văn bên ngoài thân thể Triệu Phong, đột nhiên bộc phát ánh sáng chói lọi, một luồng Thánh Lôi Lực Phách bá đạo tuyệt luân, bễ nghễ vô song, lập tức ầm ầm tản ra.

- Ọc…

Bốn tên Thống lĩnh dị tộc phảng phất như bị cự sơn áp đỉnh, đồng loạt phun ra máu tươi, chật vật vô cùng, còn tên Thống lĩnh xà nhân tộc đã bị Triệu Phong đánh trọng thương thì lập tức bị Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu của Triệu Phong đánh chết ngay tại chỗ.

Lôi Dực Thiểm Không!

Một khắc sau, Triệu Phong thi triển ra bí kỹ độn o, hóa thành một đạo

thiểm điện, trực tiếp xuất hiện sau lưng Cuồng Lực Thánh Chủ trên bâu trời.

- Cái gì?

Cuồng Lực Thánh Chủ đang giao thủ cùng đám người Thiết Hồng Lăng, đột nhiên cảm thấy một luồng nguy cơ sinh tử.

Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong vận chuyển lực phách toàn thân, dung nhập với Viêm Chi Phong Lôi, một chưởng bổ ra.

Một chiêu Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng này, được đánh ra với toàn bộ thực lực của Triệu Phong, kết hợp với Viêm Chi Phong Lôi, uy năng đạt tới cực hạn.

Chỉ thấy một đạo chưởng ảnh xích kim sắc, xuất hiện trên đỉnh đầu Cuồng Lực Thánh Chủ, Viêm Chi Phong Lôi khủng bố càn quét bừa bãi.

Ầm ầm ầm...

Hỗn Nguyên Bá Thể của Cuồng Lực Thánh Chủ, lập tức bị một chưởng của Triệu Phong đánh nát, trực tiếp rơi xuống, huyết dịch phun đầy trời.

- Làm… làm sao có thể?

Cuồng Lực Thánh Chủ không ngừng hộc máu, trong lòng kinh hãi vô cùng, tất cả mọi chuyện biến đổi quá nhanh.

Cuồng Lực Thánh Chủ lập tức vận chuyển chân nguyên, khu trừ cảm

giác tê liệt trong thân thể, chuẩn bị ổn định thân hình.

Nhưng chỉ một khắc sau, Triệu Phong đã xuất hiện bên cạnh người hắn.

Kim quang trong mắt trái của Triệu Phong, bỗng nhiên bắn ra một tia Tử Kim Lôi Thủy Tinh, đâm về phía linh hồn của Cuồng Lực Thánh Chủ.

- A…

Cuồng Lực Thánh Chủ lập tức hét thảm, tại phương diện linh hồn giống như bị vạn lôi đánh trúng, thống khổ vô cùng.

Đồng thời, một đạo chưởng ấn hồng sắc, lại lần nữa đánh về phía hắn.

Phành...

Thân hình Cuồng Lực Thánh Chủ vỡ vụn, nguyên hồn tiêu tán.

Toàn bộ quá trình, không quá ba nhịp hô hấp.

Thuấn Ảnh Thánh Chủ lúc này vẫn còn đang sững sờ, mà ba người Thiết Hồng Lăng và hai vị Thống lĩnh trên bầu trời thì kinh hoàng không thôi, khi nhìn về phía Triệu Phong toàn thân xích lôi kim quang, trong mắt tràn ngập rung động.

Chương 1022: Thần Uy Của Chưởng Pháp

Hai phe giao chiến, Thánh Chủ chính là chiến lực cao nhất, là tồn tại cao không thể với tới trong mắt ngàn vạn binh sĩ.

Trận chiến của Thánh Chủ, có thể hủy thiên diệt địa, nhưng lúc hai đại Vương triều giao chiến, cũng xuất hiện không ít tình huống Thánh Chủ vẫn lạc.

Dù sao thì mỗi một tòa thành trì cũng có một hai vị Thánh Chủ tọa trấn, dưới tình huống thực lực chênh lệch không lớn, Thánh Chủ sẽ không bị đánh chết.

Nhưng lúc này, dị tộc vốn dĩ đang nắm giữ ưu thế áp đảo, lại có một Thánh Chủ ngã xuống.

- Cuồng Lực Thánh Chủ.

- Cuồng Lực Thánh Chủ đã vẫn lạc.

- Làm sao có thể?

Trên chiến trường, vô số binh sĩ, Thống lĩnh dị tộc, đều cảm thấy khiếp sợ, không thể tin nổi.

Bọn họ không thể tưởng tượng được, Gia Bảo thành ngay cả Thánh Chủ cũng không có, làm sao có thể đánh chết được Cuồng Lực Thánh Chủ?

Trong lòng tất cả dị tộc, đều bị bóng ma sợ hãi bao trùm, vốn dĩ tinh thần của tất cả dị tộc đều đang sôi trào kích động, lại nhất thời như rơi xuống vực sâu.

Những tên Thống lĩnh dị tộc vừa rồi dây dưa với Triệu Phong, lại càng hãi hùng khiếp vía, da đầu tê dại.

- Đây mới là thực lực chân chính của hắn ư?

- Cho dù hắn có chiến lực Chuẩn Thánh Chủ, nhưng làm sao có khả năng đánh chết Cuồng Lực Thánh Chủ cơ chứ?

Ba tên Thống lĩnh dị tộc đều không thể tin nổi, không ngờ bọn họ lại giao thủ với nhân loại khủng bố như vậy.

Hiển nhiên, mục đích thực sự của nhân loại này khi ẩn giấu thực lực không phải là để diệt sát bọn họ, mà là để đánh chết Thánh Chủ.

Ngược lại, bên phía nhân loại thì đều cảm thấy ngơ ngác, chiến ý đã tan rã lại bắt đầu sôi sục, phát ra tiếng hô vang trời.

- Thánh Chủ dị tộc đã vẫn lạc rồi.

- Đây là cường giả đi theo Thái Tử điện hạ tới, là vũ khí bí mật ư?

- Thì ra chúng ta có chiến lực cấp bậc Thánh Chủ tọa trấn.

Vô số binh sĩ nhân loại đều vô cùng kích động, một vài người đã từng nghe nói đến sự tích của Thống lĩnh Triệu Phong, bây giờ tận mắt nhìn thấy Triệu Phong đánh chết Thánh Chủ, muốn không tin cũng không được.

- Triệu Phong…

Thiết Hồng Lăng đứng ngây ra trên không trung.

Nàng vốn cho rằng, có hai vị Chuẩn Thánh Chủ giúp đỡ, không mất bao lâu là nàng có thể đánh trọng thương Cuồng Lực Thánh Chủ, thậm chí sử dụng lá bài tẩy để diệt sát đối phương.

Thế nhưng, không ngờ Triệu Phong lại ung dung cướp đi con mồi của nàng, thậm chí diệt sát đối phương trong nháy mắt.

Hơn nữa, thực lực mà Triệu Phong thể hiện ra, lại hoàn toàn khác biệt so với lúc "tỷ thí ba chiêu" với nàng, sức mạnh thể phách của hắn lúc này, ít nhất phải mạnh hơn gấp đôi.

- Lẽ nào hắn vẫn ẩn tàng thực lực?

Trong lòng Thiết Hồng Lăng kinh ngạc vô cùng, nếu như lúc đó Triệu Phong bày ra thực lực như vậy, nàng chắc chắn sẽ thất bại không thể nghi ngờ.

Nam tử cường đại mà ưu dị như thế, còn nắm trong tay huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ của Thiết gia, điều này khiến Thiết Hồng Lăng rung động trước nay chưa từng có.

- Nhân loại này…

Ánh mắt Thuấn Ảnh Thánh Chủ âm trầm tới cực điểm, tận mắt nhìn thấy vẻ mặt lạnh lùng của thiếu niên và Cuồng Lực Thánh Chủ hồn phi phách tán trên bầu trời.

Lúc này, Thuấn Ảnh Thánh Chủ cuối cùng đã rõ, đây chính là quỷ kế của đám nhân loại, cố ý điều động chiến lực Thánh Chủ rời đi để bọn họ mắc câu, trên thực tế, bên phía nhân loại đã sớm chuẩn bị, phái

tới một Chuẩn Thánh Chủ hàng đầu không kém gì Thánh Chủ.

Chẳng qua, tại sao thiếu niên này vừa bắt đầu không giết luôn Cuồng Lực Thánh Chủ, mà phải đợi đến khi mình đích thân ra tay thì hắn mới hiển lộ ra thực lực chân chính?

- Tiếp theo là ngươi!

Triệu Phong đưa mắt nhìn về phía Thuấn Ảnh Thánh Chủ.

- Cái gì?

Thuấn Ảnh Thánh Chủ đột nhiên ngộ ra, tâm thần lập tức chấn động.

Nguyên nhân khiến thiếu niên này không triển lộ ra toàn bộ thực lực chân chính, thì ra là muốn giết luôn cả hắn.

- Hừ, nhân loại nói khoác mà không biết ngượng.

Thuấn Ảnh Thánh Chủ hừ lạnh một tiếng.

Cho dù Triệu Phong có thể đánh chết Cuồng Lực Thánh Chủ trong nháy mắt, thì cũng là vì xuất kỳ bất ý đánh lén. Trên chiến trường, không ai có thể dự liệu được lại xuất hiện biến cố như vậy, hơn nữa Cuồng Lực Thánh Chủ cũng quá bất cẩn, cho nên mới dễ dàng bị diệt sát như vậy.

Chẳng qua, bây giờ chiến cuộc quả thật rất không ổn.

Thuấn Ảnh Thánh Chủ tin rằng, nếu như đơn đả độc đấu, Triệu Phong chắc chắn không thể giết được hắn, nhưng bây giờ là trên chiến trường, bên phía đối phương còn có một nữ tử của Thiết gia có thực lực siêu cường.

Vụt...

Trên Gia Bảo thành, Cửu hoàng tử cầm thanh lôi cổ kiếm trong tay, vận chuyển Long vận khí, bỗng nhiên giết tới.

- Toàn bộ rút lui!

Thuấn Ảnh Thánh Chủ hét lớn một tiếng, truyền đạt quân lệnh.

Dị tộc đang giao chiến, đột nhiên nghe thấy Tướng quân hiệu lệnh, nhất thời lập tức liều mạng chạy về phía Nguyệt Long thành.

Mệnh lệnh rút lui, bình thường có hai loại, một loại là vừa phản kích vừa rút lui, còn một loại khác là toàn lực rút lui, từ bỏ chống trả, liều mạng bỏ chạy.

Lúc này, dị tộc chính là toàn lực rút lui.

Vụt...

Thuấn Ảnh Thánh Chủ hóa thành một đạo ánh sáng u ám, lập tức bỏ chạy.

- Lưu lại!

Song dực sau lưng Triệu Phong bốc lên Viêm Chi Phong Lôi, đề thăng tốc độ của hắn đến cực hạn, thân ảnh Triệu Phong lóe lên rồi biến mất, xuất hiện trước mặt Thuấn Ảnh Thánh Chủ, Thánh Lôi Lực Phách bộc phát, ngăn cản đối phương.

- Tặc tử nhân loại, cút ngay, nếu như đơn đả độc đấu, ngươi cho rằng bổn tọa sẽ sợ ngươi?

Thuấn Ảnh Thánh Chủ nghiến răng nghiến lợi, mặc dù hắn sở trường tốc độ, thế nhưng tốc độ của tiểu tử nhân loại này cũng không thấp hơn hắn chút nào.

Song thủ của Thuấn Ảnh Thánh Chủ hóa thành một cặp kìm bọ cạp, đâm thẳng về phía Triệu Phong.

Triệu Phong không hề né tránh, vận chuyển Viêm Chi Phong Lôi khắp toàn thân, phát ra ánh sáng lôi điện.

Ầm...

Triệu Phong vững vàng đón đỡ công kích của Thuấn Ảnh Thánh Chủ, đồng thời vỗ ra một chưởng.

- Thể phách phòng ngự này…

Thuấn Ảnh Thánh Chủ cảm thấy kìm bọ cạp tê dại một trận.

Thiếu niên trước mắt, không ngờ có thể dựa vào thể phách mà ngạnh kháng được công kích của hắn, phải biết rằng đây là một kích trí mạng của Hạt Nhân tộc, uy lực công kích vô cùng cường đại, có khả năng khắc chế nhất định đối với cường giả Luyện Thể.

- Tru diệt dị tộc!

Cửu hoàng tử nâng cao thanh lôi cổ kiếm, ra lệnh một tiếng.

Phành phành phành...

Bên phía nhân loại, Thống lĩnh và binh sĩ đều toàn lực truy sát.

Còn Cửu hoàng tử và Thiết Hồng Lăng thì đều phóng tới chỗ Thuấn Ảnh Thánh Chủ.

- Không thể dây dưa với hắn nữa.

Thuấn Ảnh Thánh Chủ lập tức bóp nát một khối truyền tin phù, sau đó tránh khỏi công kích của Triệu Phong, nhanh chóng bỏ chạy.

- Triệu Phong, cản Thuấn Ảnh Thánh Chủ lai, đừng để cho hắn trốn thoát!

Cửu hoàng tử hóa thành một đạo thiểm điện, nhanh chóng chạy tới.

Thánh Chủ dị tộc, giết được một tên thì bớt một tên, nếu để đối phương đào tẩu, nhất định Thuấn Ảnh Thánh Chủ sẽ quay lại lần nữa, tàn sát nhân loại.

- Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, sau lưng nổi lên một đám mây đen mênh mông, trong nháy mắt bao trùm khắp thiên địa thương khung.

Một khắc sau, Thuấn Ảnh Thánh Chủ đã lọt vào một không gian bị Phong Lôi càn quét, sức mạnh quy tắc kinh khủng áp chế, khiến tốc độ của hắn bị suy giảm nghiêm trọng.

- Tiểu Thế Giới của tiểu tử nhân loại này thật quái dị.

Thuấn Ảnh Thánh Chủ thầm thất kinh, hắn chưa từng gặp Tiểu Thế Giới của Chuẩn Thánh Chủ nào có uy lực mạnh mẽ như vậy.

Hắn có thể cảm nhận được bên trong Tiểu Thế Giới của thiếu niên nhân loại này, có một luồng khí tức Thái Cổ không hề tầm thường.

Ầm...

Thuấn Ảnh Thánh Chủ không dám khinh thường, lập tức phóng thích lực lượng hình chiếu Tiểu Thế Giới.

Một tầng không gian ẩm ướt đen kịt, lập tức đánh về phía Tiểu Thế Giới Phong Lôi của Triệu Phong.

Tiểu Thế Giới của Thánh Chủ, nắm giữ sức mạnh hoàn toàn bất đồng, mặc dù chỉ là lực lượng hình chiếu, nhưng vẫn có thể đánh tan Tiểu Thế Giới của Đại Đế bình thường.

Nhưng lúc này, hình chiếu Tiểu Thế Giới của Thuấn Ảnh Thánh Chủ đối diện với Tiểu Thế Giới Phong Lôi của Triệu Phong, chỉ chiếm được chút ưu thế mà thôi.

Thuấn Ảnh Thánh Chủ cũng bất chấp tất cả, chỉ cần hắn có thể thoát khỏi vây khốn của Triệu Phong là có thể thuận lợi đào tẩu, tốc độ của Cửu hoàng tử và Thiết Hồng Lăng hơi chậm, cho nên trong khoảng thời gian ngắn cũng không thể đuổi đến kịp.

- Ha ha, vừa đúng lúc để thử nghiệm một chút.

Triệu Phong bật cười.

Dù sao thì đối phương cũng đã thi triển ra hình chiếu Tiểu Thế Giới, Tiểu Thế Giới Phong Lôi của Triệu Phong có thể đối kháng được là đã rất tốt rồi.

Vụt...

Viêm Chi Phong Lôi điên cuồng vờn quanh người Triệu Phong, lực

lượng Thánh Lôi Thể Phách cũng chậm rãi ngưng tụ trong hữu chưởng của hắn.

Đồng thời, ở trong Tiểu Thế Giới Phong Lôi, sức mạnh của Triệu Phong cũng được gia trì nhất định.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng – Phá Giới Chưởng!

Khoảnh khắc Triệu Phong đánh ra một chưởng, Thánh Lôi Thể Phách của hắn liền yếu đi vài phần.

Chỉ thấy một đạo chưởng ảnh như một tòa núi lớn, lập lòe sấm sét vô tận, lao về phía trước, nghiền nát tất cả mọi thứ cản đường thành hư vô.

Ầm ầm ầm...

Chưởng pháp của Triệu Phong, trực tiếp va chạm lên hình chiếu Tiểu Thế Giới của Thuấn Ảnh Thánh Chủ.

Ầm...

Thánh Lôi Lực Phách và lực lượng Phong Lôi cực kỳ mạnh mẽ, thông qua áo nghĩa Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng mà bộc phát, lập tức đánh sâu vào trong hình chiếu Tiểu Thế Giới của Thánh Chủ.

- Sao có thể… kết cấu Tiểu Thế Giới của ta…

Trái tim Thuấn Ảnh Thánh Chủ giật thót.

Hắn bỗng nhiên cảm thấy Tiểu Thế Giới trong cơ thể chấn động, không ngừng rung chuyển, căn cơ kết cấu bên trong, đều bị chậm rãi phá hỏng.

Cùng lúc đó, lực lượng hình chiếu Tiểu Thế Giới mà hắn phát ra, cũng bắt đầu xuất hiện dấu hiệu hỗn loạn, sức mạnh yếu đi, một tia lực lượng của Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng, liền đánh thẳng lên người Thuấn Ảnh Thánh Chủ.

Ầm...

Tiểu Thế Giới Phong Lôi của Triệu Phong lập tức thừa cơ mà vào, áp chế lực lượng hình chiếu Tiểu Thế Giới của Thuấn Ảnh Thánh Chủ.

- Thì ra là như vậy, kết cấu Tiểu Thế Giới càng yếu thì lại càng dễ bị phá hỏng.

Đích thân kiểm chứng hiệu quả của Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng, Triệu Phong lập tức ngộ ra.

Trên thực tế, rất nhiều Đại Đế vì không có kinh nghiệm hoặc trưởng bối hướng dẫn, đã vội vàng đắp nặn Tiểu Thế Giới, cho nên sau này muốn hối hận cũng không kịp.

Một vài Thánh Chủ lại bỏ ra rất nhiều thời gian và tinh lực, cải tạo Tiểu Thế Giới, thậm chí có Thánh Chủ còn hủy diệt Tiểu Thế Giới, sau đó sáng tạo ra Tiểu Thế Giới một lần nữa.

- Nếu đổi lại là Tiểu Thế Giới của Chuẩn Thánh Chủ bình thường, e rằng chỉ một chưởng của ta là có thể phá diệt rồi.

Triệu Phong mơ hồ hiểu ra được áo nghĩa trong đó.

Thuấn Ảnh Thánh Chủ tất nhiên là Thánh Chủ có tư lịch thâm sâu, cho nên kết cấu Tiểu Thế Giới khá là vững chắc.

- Tặc tử nhân loại.

Thuấn Ảnh Thánh Chủ cảm thấy da đầu tê dại.

Hắn không ngờ một tên Chuẩn Thánh Chủ, lại có thể tạo thành phá hoại đối với kết cấu Tiểu Thế Giới của hắn.

Nên biết rằng, chỉ cần kết cấu căn bản của Tiểu Thế Giới không bị phá hỏng, cho dù tất cả mọi thứ bị phá hủy, thì vẫn có thể dựa vào sức mạnh bản thân mà chậm rãi khôi phục.

Thuấn Ảnh Thánh Chủ không hề do dự, lập tức hóa thành một đầu bò cạp khổng lồ, triển khai bí pháp bỏ chạy.

Thiết Hồng Lăng đang đuổi tới từ phía sau, cảm thấy kinh hãi không thôi.

Nếu như nói Triệu Phong đánh chết Cuồng Lực Thánh Chủ là vì xuất kỳ bất ý đánh lén, vậy thì bây giờ, Triệu Phong chính là đang mạnh mẽ áp chế Thuấn Ảnh Thánh Chủ, nếu như Thuấn Ảnh Thánh Chủ không sở trường tốc độ, e rằng đã có kết cục giống như Cuồng Lực Thánh Chủ rồi.

- Tỏa Thiên Cung.

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một thanh cổ cung ám ngân sắc, ngưng hiện một mũi tên Phong Lôi, “ầm” một tiếng, mũi tên lập tức phá không mà đi.

Phốc…

Mũi tên Phong Lôi liền trực tiếp xuyên qua lồng ngực Thuấn Ảnh Thánh Chủ.

Sau khi Thuấn Ảnh Thánh Chủ biến thành bọ cạp, sức phòng ngự đã trở nên mạnh mẽ hơn rất nhiều, hơn nữa thể tích lớn, cho nên cũng giảm thiểu tổn thương do Tỏa Thiên Cung gây ra.

Phốc…

Triệu Phong liên tục kéo động dây cung, từng đạo từng đạo quang tiễn nhanh chóng xẹt qua hư không, trực tiếp cắm lên thân thể Thuấn Ảnh Thánh Chủ.

- Đáng ghét, tặc tử nhân loại…

Thuấn Ảnh Thánh Chủ không ngừng phát ra tiếng hét thảm thiết.

Công kích của Triệu Phong có sức phá hoại cực mạnh đối với thân thể của hắn, ngoài ra còn có thể ảnh hưởng đến tốc độ của hắn.

- Vì chiến công, không thể để ngươi chết trong tay người khác được.

Song dực sau lưng Triệu Phong chấn động, đuổi theo Thuấn Ảnh Thánh Chủ, vỗ ra một chưởng.

- Chết đi cho ta!

Đuôi bò cạp của Thuấn Ảnh Thánh Chủ, hóa thành một đạo lưỡi đao độc trí mạng, đâm thẳng về phía Triệu Phong.

Hắn bị thương rất nặng, cho nên tốc độ không thể nhanh bằng Triệu Phong.

- Phong Lôi Đồng Hỏa.

Triệu Phong thi triển một chiêu Đồng thuật linh hồn, một đoàn Lôi Hỏa tử kim sắc lập tức nổ tung trên người Thuấn Ảnh Thánh Chủ.

Đồng thời, Triệu Phong tận dụng khả năng cơ động và linh hoạt siêu cường của mình, nhanh chóng tránh đi công kích của Thuấn Ảnh Thánh Chủ, tiếp cận Thuấn Ảnh Thánh Chủ, Thánh Lôi Thể Phách lập tức bạo phát ra ngoài.

Ầm ầm ầm...

Triệu Phong liên tục vỗ ra mấy chưởng, đánh cho thân thể bi của Thuấn Ảnh Thánh Chủ vỡ thành vô số mảnh vụn.

Linh hồn suy yếu của Thuấn Ảnh Thánh Chủ còn chưa kịp đào tẩu thì đã bị ý chí linh hồn của Triệu Phong diệt sát.

Lại một Thánh Chủ dị tộc vẫn lạc.

Chương 1023: Chiến Công

- Tướng quân!

- Thuấn Ảnh đại nhân!

Thuấn Ảnh Thánh Chủ - Tướng quân của Nguyệt Long thành đã vẫn lạc.

Quân tâm của dị tộc lập tức đại loạn, loại chiến bại này, có thể nói là từ khi khai chiến đến nay chưa từng phát sinh qua.

- Hay!

Sau lưng Triệu Phong không xa, Cửu hoàng tử lớn tiếng trầm trồ khen ngợi.

Tuy nhiên, hắn cũng phát hiện ra hai tên Thánh Chủ dị tộc này, cũng không phải mạnh lắm.

Cuồng Lực Thánh Chủ là kém nhất, còn Thuấn Ảnh Thánh Chủ thì chỉ mạnh hơn nam tử mang mặt nạ phục kích hắn trong Truyền Tống đại điện một chút.

Cũng chính bởi vì đối phương đều là Thánh Chủ bình thường, cho nên Cửu hoàng tử mới không hề lo lắng chút nào.

Nếu như hai vị Thánh Chủ này đều có thực lực cường đại giống như Hắc Sa Thánh Chủ, vậy thì cho dù có Triệu Phong tương trợ, Cửu hoàng tử cũng sẽ không nắm chắc được mấy phần.

Dù sao thì Thánh Chủ cũng có mấy vạn năm thọ mệnh, những Thánh Chủ đã sống hơn vạn năm, tất nhiên mạnh hơn những Thánh Chủ vừa đột phá rất nhiều.

- Huyết mạch đồng tử thật cường đại.

Thiết Hồng Lăng còn chưa kịp tham gia vào trận chiến thì Thuấn Ảnh Thánh Chủ đã bị Triệu Phong giết chết rồi.

Nhưng Thiết Hồng Lăng đã nhìn ra điểm mấu chốt, đó là ý chí linh hồn của Triệu Phong đã vượt qua Thánh Chủ bình thường, Đồng thuật linh hồn của hắn lại càng cao thâm mạt trắc hơn.

Ví dụ như Thiết Hồng Lăng, nàng am hiểu công kích vật chất.

Cho dù nàng hủy diệt được nhục thân của Cuồng Lực Thánh Chủ thì nàng cũng không thể đánh chết được linh hồn Cuồng Lực Thánh Chủ, rất có khả năng khiến hắn chạy thoát, trừ phi nàng xuất ra át chủ bài khác nhằm vào linh hồn.

Mà mấu chốt để Triệu Phong đánh chết hai tên Thánh Chủ này, đều là vì thi triển công kích Đồng thuật, cho nên mới có thể dễ dàng đánh chết Thánh Chủ như vậy.

- Không được, Triệu Phong đánh chết hai vị Thánh Chủ, đã có bốn vạn điểm chiến công rồi.

Thiết Hồng Lăng bỗng nhiên nghĩ đến điều gì đó,sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, có chút tức giận.

Sớm biết như thế, lúc đầu nàng đã không so điểm chiến công với Triệu Phong rồi.

Điểm chiến công không vượt qua thì coi như là thua, nàng cũng không thể khiến điểm số của mình chênh lệch Triệu Phong quá kém được.

Vụt...

Thiết Hồng Lăng lập tức đầu nhập vào chiến trường bên dưới, vận chuyển huyết mạch Huyết Ma Dương, tàn sát dị tộc bừa bãi, phát tiết phiền muộn trong lòng.

- Giết, giết sạch dị tộc!

Binh lực của nhân loại phấn chấn trước nay chưa từng có.

Không biết đã bao lâu rồi, bọn hắn chưa được giết địch thống khoái như vậy.

Hơn nữa, trong trận chiến này, hai vị Thánh Chủ của dị tộc đều tử vong, đây chính là chiến tích chưa bao giờ xuất hiện.

- Thống lĩnh Triệu Phong quá mạnh!

- Chiến lực của hắn và vị trí Thống lĩnh, hoàn toàn không thích hợp a.

Một vài vị Thống lĩnh có chút xấu hổ, cùng là cấp bậc Thống lĩnh, nhưng bọn họ lại kém Triệu Phong quá xa.

Mà sau khi Triệu Phong đánh chết hai gã Thánh Chủ, hắn lại tiếp tục xông vào chiến trường phía dưới.

- Một gã Đại Đế là một ngàn điểm chiến công, Chuẩn Thánh Chủ sáu

ngàn điểm chiến công…

Ánh mắt Triệu Phong tập trung vào đám Thống lĩnh dị tộc, dù ruồi nhỏ thì cũng là thịt.

Ấn ký Thần Mâu.

Triệu Phong có thể cảm giác được toàn bộ Thống lĩnh, cho nên liền trực tiếp gieo xuống ấn ký Thần Mâu.

- Tỏa Thiên Cung.

Cổ cung ám ngân sắc trong tay Triệu Phong, ngưng hiện ra một đạo quang tiễn Phong Lôi, phá không mà đi.

Một khắc sau, một gã Thống lĩnh đang chạy trốn, đã bị quang tiễn Phong Lôi xuyên qua ngực.

Với chân nguyên Viêm Chi Phong Lôi của Triệu Phong hiện nay, cộng thêm phẩm cấp của Tỏa Thiên Cung, dưới Chuẩn Thánh Chủ, gần như chỉ cần một mũi tên là có thể miểu sát, rất ít cường giả dị tộc có thể sống sót.

Vụt...

Lại có một tên Thống lĩnh nhị tinh bị Triệu Phong trực tiếp bắn chết.

Phương pháp thu hoạch như vậy, vừa đơn giản lại vừa nhẹ nhàng.

Vụt...

Một mũi quang tiễn trực tiếp xuyên qua một tên Đại Đế đang chạy trốn, lập tức khiến hắn thần hình đều diệt.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, lợi dụng Tỏa Thiên Cung tập trung năng lực linh hồn truy tung, nhẹ nhàng bắn chết một vài tên Đại Đế.

Thậm chí, một vài Thống lĩnh dị tộc bị Thống lĩnh nhân loại đuổi giết, cũng bị Triệu Phong đánh chết.

Một vài Thống lĩnh thấy Triệu Phong dễ dàng thu hoạch chiến công như vậy, trong lòng cảm thấy hâm mộ ghen ghét vô cùng.

- Triệu Phong, ngươi…

Thiết Hồng Lăng phiền muộn vô cùng, hai tên Thống lĩnh dị tộc bị nàng đuổi giết, đột nhiên bị một đạo quang tiễn thu hoạch.

Vụt...

Lúc này, thanh âm mũi tên phóng đi, giống như mũi tên đoạt mạng, mỗi lần vang lên, đều sẽ có một tên Đại Đế của dị tộc bị cướp đi tính mạng.

Quân đội dị tộc đã hoàn toàn tán loạn, đều liều mạng bỏ chạy, Triệu Phong đã trở thành ác mộng trong lòng bọn hắn.

Cho dù bọn hắn có trốn xa đến đâu, Triệu Phong vẫn đứng yên tại chỗ, nhưng lại có thể thông qua ấn ký mà đánh chết Đại Đế.

Những binh sĩ dị tộc bình thường, ngược lại có chút may mắn, thực lực của mình quá thấp, cho nên không bị nhân loại khủng bố kia nhằm vào.

Mặt khác, loại hành vi này của Triệu Phong, tất nhiên cũng đoạt đi không ít chiến công của rất nhiều nhân loại.

Đối với Triệu Phong mà nói, đánh chết những Thống lĩnh dị tộc này, quả là chuyện cực kỳ đơn giản, nhưng Thống lĩnh nhân loại, muốn đánh chết một tên dị tộc cùng cấp muốn bỏ chạy, thì lại thập phần khó khăn.

- Tên Triệu Phong này, ngay cả một chút canh thừa cũng không lưu lại cho ta…

Một tên Thống lĩnh tức giận bất bình.

Triệu Phong đánh chết hai tên Thánh Chủ dị tộc, khiến bọn hắn thoát khỏi hoàn cảnh xấu, nghiễm nhiên trở thành người mạnh nhất trong đại quân, tồn tại giống như chúa cứu thế.

Nhưng hành vi của Triệu Phong lúc này, lại khiến hắn mất hình tượng trong mắt nhiều Thống lĩnh.

- Triệu huynh đệ, chiến công của ngươi, e rằng đã có thể tiến vào 2000 hạng đầu của “Lan Châu chiến công bảng” rồi, nên để những Thống lĩnh còn lại thu hoạch một chút đi.

Cửu hoàng tử tiến lên khuyên nhủ.

Phải biết rằng, chiến công bảng tính từ lúc đại chiến mới bắt đầu, mỗi một Châu đều ghi lại số thành viên trong 5000 hạng đầu, gần như đều là cường giả tinh anh chinh chiến hơn nữa năm trên chiến trường.

Mà Triệu Phong lần đầu xuất chiến, đã trực tiếp tiến vào 2000 hạng đầu trên Lan Châu chiến công bảng, đây là chuyện kinh người bực nào?

Đương nhiên, chủ yếu là nhờ được giúp đỡ của Triệu Phong cho nên mới có thể đánh chết được hai gã Thánh Chủ.

Triệu Phong cũng cảm thấy khó hiểu, không ngờ đánh chết dị tộc cũng bị ngăn cản.

Hơn nữa, trong mắt Triệu Phong, muốn kiếm được chiến công, thì cũng chỉ có thể nhân lúc mới bắt đầu chiến tranh.

Chiến tranh càng kéo dài thì trong hai đại Vương triều, tuyệt thế thiên tài cường đại và Thánh Chủ cổ xưa, đều sẽ dần dần xuất hiện trong chiến trường.

Đến lúc đó, cho dù Triệu Phong muốn đánh chết Thánh Chủ để kiếm điểm chiến công, thì cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Đánh chết Cuồng Lực Thánh Chủ, chủ yếu là vì xuất kỳ bất ý và đối phương không đề phòng.

Còn đánh chết Thuấn Ảnh Thánh Chủ, một phần là dựa vào thực lực của Triệu Phong, còn một phần là tốc độ của Thuấn Ảnh Thánh Chủ, bị Triệu Phong và Thần Linh Nhãn khắc chế hoàn toàn.

Một đường đuổi giết, đại quân của Cửu hoàng tử giết thẳng vào Nguyệt Long thành, chiếm luôn cả tòa thành.

Đại quân nhập trú Nguyệt Long thành, có rất nhiều Thống lĩnh bay xung quanh Nguyệt Long thành, đều cảm khái không ngừng.

- Không ngờ chúng ta lại chiếm lại Nguyệt Long thành rồi.

- Ha ha, dị tộc đúng là muốn chết.

- Vẫn là nhờ vào sự chỉ huy khôn khéo của Thái Tử điện hạ và Triệu Phong tiểu huynh đệ ra tay cường thế.

Rất nhiều Thống lĩnh đều lộ vẻ hớn hở, tập trung xung quanh Cửu hoàng tử và Triệu Phong.

Sau khi chiếm lĩnh Nguyệt Long thành, Cửu hoàng tử lập tức đem tình hình chiến đấu và tích lũy chiến công của mọi người báo về Lan Châu Chiến Điện.

- Triệu Phong, tại sao lúc trước ngươi tỷ thí với ta, lại cố ý áp chế thực lực?

Ánh mắt Thiết Hồng Lăng nóng rực, gương mặt tuyệt sắc khuynh thành, khiến cho rất nhiều nam tử ở bên cạnh đều cảm thấy thần hồn điên đảo.

Trong mắt Thiết Hồng Lăng, Triệu Phong làm như vậy thì chỉ có một nguyên nhâ: Lúc đó Triệu Phong đã bị nàng hấp dẫn, cho nên mới hạ thủ lưu tình, áp chế thực lực, đây gọi là thương hoa tiếc ngọc.

Chẳng qua, Thiết Hồng Lăng vẫn muốn nghe chính miệng Triệu Phong nói ra.

- Vừa mới đột phá!

Triệu Phong không mặt không nhạt, trả lời thành thật.

- Ngươi…

Gương mặt Thiết Hồng Lăng lập tức đỏ bừng, cảm thấy rất tức giận, không ngờ Triệu Phong lại biết trả lời lươn lẹo như vậy.

- Triệu Phong tiểu huynh đệ quả thật là tư chất kinh người mà.

- Tốc độ tu luyện như vậy, quả thật khiến cho thiên tài trẻ tuổi của Đại Càn đều chỉ có thể nhìn lên a.

Một vài Thống lĩnh lập tức cười lớn.

Mặc dù hành vi đoạt chiến công của Triệu Phong khiến bọn họ cảm thấy rất không thoải mái.

Nhưng thực lực mà Triệu Phong biểu hiện ra, hoàn toàn xứng đáng là người mạnh nhất trong quân doanh, là chiến lực cấp Thánh Chủ duy nhất, tiềm lực của Triệu Phong trong tương lai, quả thật không thể tưởng tượng nổi, mọi người không muốn kết thân cũng không được.

Cửu hoàng tử và Ưng lão đứng ở bên cạnh, cũng lộ vẻ vui mừng.

Bọn họ cũng biết rõ chuyện giữa Triệu Phong và Thiết Hồng Lăng, hai người bọn họ có thể chứng minh được, Triệu Phong quả thật là gần đây mới đột phá.

Sau khi chiếm lĩnh được Nguyệt Long thành, Cửu hoàng tử liền lấy hết vật tư trong Nguyệt Long thành ra, khao thưởng cho ba quân.

Triệu Phong, Ưng lão, Thiết Hồng Lăng đều vì biểu hiện trong chiến dịch này, cho nên đều trở thành Thống lĩnh tam tinh.

Triệu Phong lại càng trở thành nhân vật tiếp cận Tướng quân Cửu hoàng tử.

Lúc này, thế lực quân đội của Cửu hoàng tử, tất nhiên đều trú đóng trong Nguyệt Long thành.

Sau khi chiến tranh kết thúc, Triệu Phong lại lần nữa bế quan.

Lần đầu sử dụng Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng, Triệu Phong hết sức hài lòng, cũng gặt hái được rất nhiều tâm đắc.

Dù sao thì Triệu Phong lúc trước diễn luyện chưởng pháp này trong Tiểu Thế Giới Mê Không Giới, luôn phải áp chế tu vi lực lượng, hết sức khắc chế, cho nên không thể lãnh hội được ý cảnh, tinh úy trong loại chưởng pháp này.

Nhưng bây giờ thì khác, sau khi Triệu Phong thu hoạch được toàn bộ, hoặc tích lũy được kiến thức nhất định, sẽ rời khỏi Nguyệt Long thành, đi vào nơi hoang vu không có người ở, toàn lực diễn luyện Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng.

Lãnh thổ của ba châu đều là khu vực chiến trường, ở đây ngoại trừ binh sĩ của hai Vương triều ra, rất khó có thể nhìn thấy bóng dáng gì khác.

Ầm ầm ầm...

Triệu Phong nhắm mắt đánh ra một chưởng, đạo chưởng ảnh hồng sắc này tràn ngập Lôi Điện, hoa văn trên chưởng ảnh giống như thực, lực lượng Lôi Điện và Thánh Lôi Lực Phách, dung hợp vô cùng hoàn mỹ.

Ầm ầm ầm...

Một ngọn núi phía xa, lập tức bị một chưởng của Triệu Phong san bằng.

Sau đó, Triệu Phong lại bắt đầu tu hành “Lực Phách Lôi Vực”.

Lần đầu tu luyện Lực Phách Lôi Vực, sau mấy lần thất bại, Triệu Phong đã có thể thi triển được.

Ầm ầm ầm...

Lấy Thánh Lôi Thể của Triệu Phong làm trung tâm, trong phương viên hơn mười dặm, lập tức lâm vào trọng áp lực phách khủng bố và Lôi Điện đan xen.

Địch nhân ở trong khu vực này, sẽ phải thừa nhận trọng áp của Thánh Lôi Thể Phách tầng thứ sáu và Lôi Điện quấy nhiễu.

Hiện nay, Lực Phách Lôi Vực mà Triệu Phong tu luyện, chỉ e là có thể tạo thành ảnh hưởng đối với một vài Đại Đế bình thường.

- Hôm nay đến đây thôi!

Triệu Phong thu Lực Phách Lôi Vực vào trong Thánh Lôi Thể, liền quay trở về Nguyệt Long thành.

Hơn mười ngày sau, chiến báo của Cửu hoàng tử đã truyền đến Lan Châu Chiến Điện, lập tức khiến mọi người chấn động vô cùng.

Không ít cao tầng đều cho rằng Cửu hoàng tử văn võ song toàn, dựa vào đội quân không có chiến lực Thánh Chủ, mà lại có thể đột phá được Nguyệt Long thành, quả thật rất cao minh.

Còn có một số cao tầng thì lại không cho là đúng.

Mọi người đều biết, các hoàng tử tiến vào chiến trường đều là để lập chiến công, Thái Tử cũng là như thế.

Bởi vậy, các phe phái sau lưng hoàng tử, đều sẽ phái ra một ít cường giả, trợ giúp hoàng tử lập chiến công.

Ví dụ như Tứ hoàng tử, Thập Tam hoàng tử, Thất hoàng tử, Bát hoàng tử, lên chiến trường, chiến tích của bọn họ cũng đều hết sức ưu tú.

Mặc dù thế lực của Cửu hoàng tử trong quân đội không có chiến lực cấp Thánh Chủ, nhưng lại tập trung rất nhiều thiên tài của Đại Càn Vương triều, ví dụ như Thiết Lăng Vân, Vũ Thiên Ngô, Hiên Viên Văn,.. rất nhiều thiên tài cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ, đều có chiến lực cấp Thánh Chủ.

Ô...ô...ô...n...g!

Một ngày nọ, trên bảng Lan Châu chiến công, cái tên Triệu Phong bỗng nhiên xuất hiện tại vị trí 1982.

Chương 1024: Mạch Nước Ngầm Bắt Đầu Khởi Động

Khu vực dị tộc giáp giới Lan Châu là một dãy núi u ám, quanh năm bị sương mù bao trùm.

Dãy núi này yêu khí ngập trời, chấn nhiếp bát hoang.

Nơi này là khu vực Tổng bộ Chiến Điện của dị tộc phá được Lan Châu.

Trong một tòa mật điện hạch tâm, có một vị nam tử thân hình hùng tráng, mắt như chuông đồng, đỉnh đầu mọc cự giác màu đen, trước mặt hắn có một trang giấy màu xám đang trôi lơ lửng.

- Nguyệt Long thành bị công phá rồi!

Thanh âm hùng hậu của nam tử cự giác vang lên.

Ngay đúng lúc đó, bốn phía đại điện xuất hiện từng đạo thân ảnh hình dạng kỳ dị.

- Nguyệt Long thành có hai vị Thánh Chủ tọa trấn mà lại bị công phá?

Một thanh âm yêu dị vang lên, tràn ngập nghi vấn.

Nguyệt Long thành là địa phương mà dị tộc công chiếm sâu nhất, cao tầng của Chiến Điện dị tộc thập phần xem trọng nơi này, bởi vậy mới phái ra hai vị Thánh Chủ tọa trấn.

- Hai vị Thánh Chủ, đều bị đánh chết.

Nam tử cự giác bổ sung thêm một câu.

- Ma Ngưu Thánh Chủ, điều này làm sao có thể? Chẳng lẽ bên phía nhân loại đã phái ra chiến lực Thánh Chủ cổ xưa?

Lại một thanh âm già nua vang vọng trong đại điện.

- Không ngờ đều chết cả, việc này nhất định có gì đó kỳ quái!

Trong đại điện, có rất nhiều thanh âm nghi hoặc.

Cho dù thực lực của hai vị Thánh Chủ này chênh lệch rất xa Thánh Chủ cổ xưa, nhưng cũng không thể dễ dàng bị giết chết như vậy được.

Mà hiện nay, hai vị Thánh Chủ của Nguyệt Long thành đều bị vẫn lạc, trừ phi bên phía nhân loại để cho chiến lực Huyền Quang Cảnh tiểu thành, gia nhập vào chiến trường.

- Từ tin tức mà Mông thành truyền đến, dường như bên phía đối phương không có cường giả Thánh Chủ, rất có thể là một tuyệt thế thiên kiêu của Đại Càn.

Mã Ngưu Thánh Chủ tiếp tục nói.

Mông thành chính là thành trì của dị tộc trước Nguyệt Long thành.

Nơi đó không chỉ tụ tập dị tộc cường đại của Mông thành, mà còn có một bộ phận chiến sĩ dị đào thoát của Nguyệt Long thành.

- Hừ, Đại Càn Vương triều không ngờ lại bất chấp sống chết của

thiên kiêu.

Một đạo thanh âm nghiêm nghị tràn ngập sát ý vang lên.

Hiển nhiên, vị cao tầng này muốn đích thân ra tay, diệt sát những thiên kiêu này của Đại Càn.

- Không cần, vừa vặn có một vị Giao tử của Giao Nhân tộc cũng ở đây, cứ để cho hắn đi trợ giúp Mông thành đi.

Mã Ngưu Thánh Chủ hạ quyết định.

Giao Nhân tộc, chính là dị tộc thống trị U Nguyệt Vương triều, Giao tử cũng tương đương với hoàng tử của Đại Càn Vương triều.

- Hơn nữa, lần này có năm Giao tử đến đây, có lẽ cũng mang đến không ít nhân thủ dị tộc lợi hại.

Mã Ngưu Thánh Chủ bổ sung một câu.

Hiện nay vẫn là lúc đại chiến mới bắt đầu, bên phía dị tộc, vẫn phải chuẩn bị hậu thủ.

Hiện tại, dị tộc chỉ cần ổn định, chờ đến khi thời cơ chín muồi, mới tiến công quy mô lớn.

Chiến lực cấp Thánh Chủ vốn dĩ khan hiếm, không đến thời khắc tất yếu thì không thể phát động chiến lực cường đại hơn, như vậy chỉ càng đẩy nhanh bước chân chiến tranh hơn.

Lúc này, bên ngoài điện vang lên một giọng nói:

- Tin tức chiến trường tiền tuyến.

Vụt...

Sương mù màu đen trong đại điện bắt đầu lưu động, một tờ giấy màu xám, từ bên ngoài bay vào, rơi vào trong tay Mã Ngưu Thánh Chủ.

- Vạn Tượng Thánh Chủ lại phá được một tòa thành trì rồi…

Mã Ngưu Thánh Chủ mơ hồ nói.

- Ha ha, không hổ là Vạn Tượng Thánh Chủ, không ngờ đến bây giờ mà vẫn còn đạt được chiến tích như vậy.

- Bát Đại Thần Mâu chính là hậu duệ truyền thừa, cho nên tất nhiên…

…

Nguyệt Long thành.

Binh lực mà lúc trước Cửu hoàng tử điều động đã đến rồi.

Trong những binh lực này, có thành viên thế lực Hải Yên Các, Nam Phong vương, còn có Lan Công Phủ trợ giúp cường giả tinh nhuệ, ngoài ra còn có một vài thành chiến của các thế lực lớn nhỏ tiến vào chiến trường.

- Có những binh lực này rồi, xem ra đánh hạ Mông thành cũng không còn là nói chơi nữa.

Cửu hoàng tử mãn nguyện nói.

Bên phía Mông thành chỉ có một vị Thánh Chủ tọa trấn, cộng thêm những binh sĩ của Nguyệt Long thành đào tẩu sang, mặc dù vẫn cường đại hơn binh sĩ của Cửu hoàng tử vài phần.

Nhưng chỉ cần chiến lực đỉnh cao của Mông thành bị chém giết, như vậy thì chiến cuộc cũng kết thúc rồi.

- Báo!

Bên ngoài đại điện của Cửu hoàng tử, có một tên nhân viên tình báo vội vàng tiến vào.

Cửu hoàng tử tiếp nhận mật báo, sắc mặt thoáng trầm xuống.

- Điện hạ, làm sao vậy?

Ưng lão lập tức hỏi thăm.

- Mông thành phái tới tiếp viện, là Giao tử dị tộc.

Cửu hoàng tử trầm giọng nói.

- Đây cũng là chuyện tất nhiên, cho dù Giao tử không đến, có lẽ cũng sẽ có nhân thủ khác tới tiếp ứng.

Ưng lão lập tức nói.

Bọn họ công phá Nguyệt Long thành, đánh chết hai vị Thánh Chủ, tất nhiên sẽ khiến cho dị tộc chú ý.

Chẳng qua, Giao tử của Giao Nhân tộc, có lẽ vẫn dễ đối phó hơn Thánh Chủ cổ xưa một chút.

- Xem ra tạm thời chúng ta không thể đụng vào Mông thành được, cần phải bàn bạc kỹ hơn.

Cửu hoàng tử bình tĩnh lại.

Ít nhất phải phái thám tử thăm dò, xem chỉnh thể thực lực của Giao tử Giao Nhân tộc như thế nào, tăng cường đến mức nào, lúc đó mới có thể làm ra quyết định.

Lúc này, Triệu Phong đang ở trong giao dịch phường của Nguyệt Long thành.

Giao dịch phường này chính là do binh lực trú đóng thành trì tự xây dựng.

Cuộc chiến giữa hai Vương triều, bất kể là binh sĩ hay Thống lĩnh, đều có thể đạt được chiến lợi phẩm trên người địch nhân.

Nhưng những chiến lợi phẩm này, phần lớn đều không có lợi ích gì.

Nơi đầu chỉ là giữa những tiểu đội giúp nhau giao dịch, đổi lấy thứ cần thiết, về sau không ngừng mở rộng, liền tạo thành một thị trường giao dịch.

Triệu Phong đánh chết hai vị Thánh Chủ và rất nhiều Thống lĩnh Đại Đế, nên thu hoạch rất phong phú.

Những tài nguyên này so với tài nguyên trong Mê Không Giới của Triệu Phong, tất nhiên kém xa rất nhiều.

Nhưng thế lực của Triệu Phong phát triển tới hiện nay, đã rất thiếu hụt tài nguyên. Nếu cứ tiếp tục tích lũy những tài nguyên này trong thời gian dài, sẽ trở thành một lượng tài nguyên khổng lồ.

Chẳng qua, Triệu Phong có thể lợi dụng khoản chiến lợi phẩm này để đổi lấy những vật phẩm, tài nguyên trong giao dịch phường.

Triệu Phong tu luyện Kim Khôn Thánh Lôi Thể và Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, cần một lượng tài nguyên cực kỳ khổng lồ, hơn nữa thuộc tính không đồng nhất, rất lộn xộn.

Mặt khác, lúc trước tu luyện Phân Hồn Quyết tầng thứ nhất, đã khiến cho ý chí linh hồn của Triệu Phong giảm thấp, sau một thời gian bồi bổ, mặc dù hiện nay ý chí linh hồn đã khôi phục gần như hoàn toàn, nhưng tài nguyên tu luyện linh hồn thì đã sắp tiêu hao hết rồi.

- Triệu Phong huynh đệ, ngươi cần gì, ta có thể giảm giá cho ngươi.

- Thống lĩnh Triệu Phong, chỗ ta cái gì cũng có, chỉ cần ngươi muốn, như vậy thì dễ xử lý rồi.

Thấy Triệu Phong đi vào thị trường giao dịch, rất nhiều chủ quán, đều lập tức mở miệng.

Trên chiến trường, Triệu Phong đánh chết hai vị Thánh Chủ và mười mấy vị Đại Đế, tích lũy trong tay rất hùng hậu, hơn nữa đây cũng là một cơ hội tốt để giao hảo với Triệu Phong, cớ sao lại không làm?

Cuối cùng, Triệu Phong liền dễ dàng mua được những tài nguyên mà mình cần.

Sau khi đổi lấy tài nguyên, Triệu Phong liền đi vào nơi binh sĩ trú đóng.

Nơi này là những gian phòng đơn giản, Triệu Phong liền tiến vào một gian mà mình được sắp xếp.

- Thái Thượng Trưởng lão.

Khoảnh khắc Triệu Phong vừa tiến vào, bên trong liền có rất nhiều thân ảnh đồng thanh hô lên.

Cầm đầu là một Vương Giả đỉnh phong, lập tức đi tới trước mặt Triệu Phong.

- Những tài nguyên này, các ngươi tự phân phối đi!

Triệu Phong đưa cho tên Vương Giả cầm đầu một cái Trữ Vật Giới Chỉ.

- Đa tạ Thái Thượng Trưởng lão.

Người này lập tức quỳ xuống, những thành viên Hải Yên Các ở phía sau cũng cảm động đến rơi nước mắt.

Biểu hiện của Thái Thượng Trưởng lão ở trên chiến trường, khiến bọn họ đạt được chỗ ở và đãi ngộ vô cùng tốt.

Bây giờ, Thái Thượng Trưởng lão vẫn không quên bọn hắn, còn đích thân đem tài nguyên tu luyện tới.

- Đợi sau khi chiến dịch kết thúc, những người muốn trở về có thể trở về Hải Yên Các, mặt khác, nói với Các chủ, điều thêm một ít thành viên có tiềm lực đến.

Triệu Phong truyền âm cho một lão giả cầm đầu.

Chiến trường là một nơi rất tốt để tu luyện, hiện nay Triệu Phong ở nơi này, thì tất nhiên phải lợi dụng tốt chiến trường, tôi luyện ra một

nhóm đệ tử có tiềm lực.

Mặt khác, số lượng lớn thành viên tích lũy chiến công, cũng có thể đổi lấy tài nguyên tương ứng, cung cấp cho sự phát triển của thế lực.

- Vâng!

Lão giả cung kính nói.

Sau đó, Triệu Phong rời khỏi, trở về nơi ở của mình, bắt đầu tu luyện.

Sau khi vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, Triệu Phong liền tiến vào trạng thái nhất tâm đa dụng.

- Phân Hồn Quyết tầng thứ hai, sắp được suy diễn ra rồi.

Triệu Phong chợt nghĩ.

Phân Hồn Quyết tầng thứ hai có thể nhanh chóng suy diễn ra như vậy, tất cả là nhờ có Tinh Ma Thánh Chủ giúp đỡ.

Chẳng qua, cho dù suy diễn ra Phân Hồn Quyết tầng thứ hai thì Triệu Phong cũng sẽ không vội vã tu luyện.

Đầu tiên, tầng thứ hai dù sao cũng là do hắn và Tinh Ma Thánh Chủ suy diễn ra, Triệu Phong phải cân nhắc cẩn thận, để tránh xuất hiện sai lầm.

Mặt khác, ý chí linh hồn của Triệu Phong hiện nay, chỉ mới khôi phục, nếu như lại tu luyện tầng thứ hai, như vậy chẳng phải tu vi sẽ thụt lùi một bước sao?

Hơn nữa, Triệu Phong cũng không cần vội phân tách linh hồn.

- Trước mắt, Triệu Vong ở trong Minh Quỷ Môn, đã là người nổi bật trong hàng ngũ đệ tử nội môn, tu vi đạt tới Đại Đan Nguyên Cảnh trung kỳ rồi.

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Hắn cũng cố ý áp chế tiến độ tu vi của Triệu Vong, để tránh khiến người khác hoài nghi, bằng không, với tư chất của Triệu Vong, cộng thêm Tử Vong Chi Mâu và tài nguyên tu luyện mà Triệu Phong cho hắn, bây giờ có lẽ hắn đã đạt tới Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong rồi.

Ngoài ra, Tiểu Tặc Miêu lợi dụng một lượng lớn tài nguyên mà Triệu Phong đưa cho nó, vẫn luôn ở trong Mê Không Giới, rất ít khi ra ngoài.

- Thực lực của Tiểu Tặc Miêu, lại tiến thêm một bước rồi.

Triệu Phong thầm nghĩ.

Thực lực của Tiểu Tặc Miêu cũng là nương theo Triệu Phong mà phát triển.

Đại Đế và Thánh Chủ chênh lệch quá lớn, nếu như Tiểu Tặc Miêu không tăng cường thực lực thì cũng không thể đuổi kịp được bước chân của Triệu Phong, như vậy thì cũng khó mà kiếm được lợi ích.

Phốc…

Trong Mê Không Giới, một đống tài nguyên tu luyện xuất hiện trước mặt Triệu Phong.

- Ám Lôi Huyết Thảo, Thiên Phong Linh Trúc, Cửu Thiên Bích Hỏa Quả.

Triệu Phong vận chuyển Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, vừa hấp thu những lực lượng thuộc tính bên trong những dược liệu trân quý này, vừa bài trừ những tạp chất trong đó.

Ba ngày qua đi, bên trong tinh hạch của Triệu Phong, Viêm Chi Phong Lôi chân nguyên lưu chuyển càng tinh thuần hơn, thỉnh thoảng còn xuất hiện lôi văn.

- Viêm Chi Phong Lôi đại thành!

Triệu Phong mở mắt ra.

Trước đây rất lâu, Viêm Chi Phong Lôi của hắn đã củng cố tại trình độ tiểu thành, hôm nay không ngờ đã nhất cử đột phá.

- Tầng thứ tám là Viêm Chi Phong Lôi, như vậy thì tầng thứ chín là Thổ Chi Phong Lôi rồi…

Triệu Phong đã bắt đầu quyết định tu luyện Thổ Chi Phong Lôi tầng thứ chín.

Tại Lan Châu, bên cạnh thành trì của Cửu hoàng tử, chính là cứ điểm của Thập Tam hoàng tử.

Thập Tam hoàng tử dựa vào một lượng lớn thành viên ưu dị và một gã chiến lực Thánh Chủ mà hắn mang theo, cuối cùng cũng công phá một tòa thành trì.

Mà khi hắn biết được Cửu hoàng tử đã công phá xong Nguyệt Long

thành trước hắn, thì vẻ vui mừng trên mặt cũng lập tức tắt hẳn.

Cửu hoàng tử không có chiến lực Thánh Chủ, muốn công phá thành trì còn khó hơn hắn rất nhiều.

- Dị tộc Nguyệt Long thành đúng là một đám ngu xuẩn.

Thập Tam hoàng tử chửi ầm lên.

- Thập Tam hoàng tử, bên Cửu hoàng tử chẳng qua là dựa vào Triệu Phong và Nguyệt Long thành quá khinh địch, cho nên mới có thể công phá được thành trì.

Bên cạnh Thập Tam hoàng tử, Hề Bằng của Cửu U Cung lên tiếng.

Hề Bằng cũng là Chuẩn Thánh Chủ cường đại theo Thập Tam hoàng tử từ lúc thí luyện Thái Tử, sau khi trải qua thí luyện Thái Tử, thực lực của hắn lại có phần tinh tiến, không bao lâu nữa là sẽ thử trùng kích Thánh Chủ.

- Tên Triệu Phong này, quả thật là một phiền toái lớn.

Thập Tam hoàng tử nghe thấy cái tên của Triệu Phong, trong lòng liền dấy lên lửa giận vô tận.

- Đúng vậy, nguyên nhân chủ yếu vẫn là Triệu Phong, nếu như Triệu Phong không thể ở lại chiến trường… hắc hắc…

Hề Bằng của Cửu U Cung lộ ra một tia cười âm hiểm.

- Hề Bằng, ngươi có biện pháp gì?

Trên mặt Thập Tam hoàng tử lộ ra nụ cười mừng rỡ.

- Thập Tam hoàng tử đắc tội Cửu U Cung chúng ta, làm sao có thể có được kết cục tốt chứ? Còn có tên Nam Cung Thánh kia nữa.

Chương 1025: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn

- Thổ Chi Phong Lôi, sở trường phòng ngự và khống chế…

Có Viêm Chi Phong Lôi và huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, công kích phương diện vật chất của Triệu Phong đã hoàn thiện rồi.

Bởi vậy, đối với Triệu Phong, sau Viêm Chi Phong Lôi thì Thổ Chi Phong Lôi là phù hợp nhất.

- Trân tài ẩn chứa Thổ thuộc tính, vẫn tương đối dễ kiếm.

Triệu Phong thoáng an tâm.

Trong phần lớn khoáng thạch trân quý, phần lớn đều ẩn chứa một ít lực lượng Thổ thuộc tính.

Chẳng qua, hấp thu lực lượng Thổ thuộc tính trong khoáng thạch thì cũng tương với làm hao tổn giá trị của khối khoáng thạch đó, cho nên, sử dụng thiên tài địa bảo Thổ thuộc tính thì vẫn tốt hơn.

Triệu Phong chấm dứt bế quan, ra khỏi phòng.

- Triệu Phong Thống lĩnh!

Bên ngoài nơi ở của Triệu Phong, có một tên thủ vệ đi theo Cửu hoàng tử.

- Có chuyện gì?

Triệu Phong hỏi.

Xem tình huống thì có lẽ người thủ vệ này đã đợi ở đây đã rất lâu rồi, cho tới hôm nay mới gặp được Triệu Phong xuất quan.

- Tướng quân cho mời!

Sau đó, tên thủ vệ này lại dẫn Triệu Phong đi vào điện các của Cửu hoàng tử.

- Triệu huynh đệ, lần này có một nhiệm vụ trọng yếu muốn giao cho ngươi, đương nhiên, nếu ngươi không muốn thì ta cũng sẽ không miễn cưỡng.

Cửu hoàng tử nói thẳng.

Hắn biết Triệu Phong không thích quanh co lòng vòng.

- Khoảng thời gian trước, thám tử của bên ta tìm hiểu tin tức về Mông thành của địch quân, sau đó đều không trở lại.

Ưng lão nói ra một tin mật.

Mông thành chính là tòa thành trì đang giằng co với Nguyệt Long thành của Cửu hoàng tử.

Thám tử hai quân, gần như đều là cường giả sở trường cảm giác, nghe trộm, ẩn nấp...

Mà thám tử tình báo lại không trở về, kết quả không cần nói cũng biết, tất nhiên là bị địch quân phát giác, trực tiếp diệt trừ.

- Lúc trước thu được tin tức, bên phía Mông thành có một “Giao tử” Giao Nhân tộc, cũng tương đương với hoàng tử của Đại Càn, thế nhưng chúng ta vẫn chưa biết vị Giao tử này mang đến bao nhiêu cường giả.

Ưng lão tiếp tục nói.

Biết mình biết người thì mới có phần thắng.

Nếu như Cửu hoàng tử tùy tiện đánh tới Mông thành, bên phía đối phương lại nhảy ra một vị Huyền Quang Cảnh tiểu thành, vậy thì thảm rồi.

Bởi vậy, trước khi hai quân giao chiến, đều có thám tử tiến hành dò xét tình báo.

- Hơn nữa lần này, trong phương viên vạn dặm của Mông thành, đều có dị tộc tuần tra, cho nên dò xét tình báo lại càng khó khăn hơn!

Ưng lão thở dài một tiếng, nói cho Triệu Phong biết tình huống rõ ràng.

- Không biết Triệu huynh đệ có thể đảm nhiệm vị trí thám tử, xâm nhập phụ cận thành trì dị tộc để dò xét tình báo hay không?

Cửu hoàng tử nói thẳng.

Mọi người đều biết, vị trí thám tử thập phần nguy hiểm, có lẽ bên phía địch quân đang bố trí bẫy rập gì đó, chờ đợi các thám tử nhảy vào.

Một khi thám tử thăm dò được tình báo giả, sẽ bị đối phương khiến cho lâm vào khốn cảnh.

Bởi vậy, chức trách này, vừa nguy hiểm, mà lại vừa trọng yếu.

Người không trải qua huấn luyện chuyên nghiệp mà đảm nhiệm chức trách này, không khác gì đẩy hắn vào hố lửa.

Chẳng qua, đối với Triệu Phong mà nói thì lại là ngoại lệ.

- Nếu như Triệu huynh đệ không đồng ý thì ta cũng không miễn cưỡng, chúng ta cứ lấy thủ làm công, đợi đối phương xuất kích là sẽ biết được hư thực thôi.

Cửu hoàng tử nói.

Vốn dĩ Triệu Phong đích thân lên tiền tuyến trợ giúp, đã là trợ giúp rất lớn rồi.

Nếu như ngay cả chức trách thám tử, cũng giao cho Triệu Phong làm, vậy thì Cửu hoàng tử quả thật có chút áy náy.

Chẳng qua, hắn và Ưng lão nảy ra ý nghĩ này, cũng là trải qua thương nghị hồi lâu.

Đầu tiên, Triệu Phong có được Thứ Thần Khí Mê Không Giới, nếu như gặp tình huống ngoài dự liệu, có thể trực tiếp vượt qua không gian đào tẩu.

Tiếp theo, Triệu Phong có huyết mạch đồng tử, việc đánh cắp tình báo có lẽ rất dễ dàng.

- Nhiệm vụ thám tử, cứ giao cho ta đi!

Sau khi Triệu Phong hiểu rõ tình huống, liền trực tiếp đáp ứng.

Hắn cũng đang cảm thấy kỳ quái, tại sao Cửu hoàng tử không tiếp tục tiến công, thì ra là vì chuyện này.

Triệu Phong tất nhiên chủ trương chiến tranh, bởi vì như vậy vừa có thể tôi luyện bản thân, mà lại còn có thể thu hoạch chiến công đổi lấy tài nguyên.

Hắn cũng hi vọng lúc hai bên khai chiến, sẽ hiểu rõ được tình huống quân địch hơn một chút.

- Triệu huynh đệ đồng ý đi tiền tuyến tìm hiểu tình báo?

Cửu hoàng tử và Ưng lão sửng sốt.

Không ngờ Triệu Phong lại dứt khoát đáp ứng như vậy.

- Triệu Phong, ngươi cần giúp đỡ không?

Ưng lão dò hỏi.

- Một mình ta là đủ rồi.

Triệu Phong dứt lời, liền rời khỏi cung điện.

Lợi dụng Mê Không Giới, lưu lại một cái tọa độ không gian tại Nguyệt Long thành, Triệu Phong liền trực tiếp rời khỏi Nguyệt Long thành, trực tiếp tiến về phía lãnh địa của Mông thành.

Phi hành không được bao lâu, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đã phát hiện có chỗ khác thường.

Vụt vụt vụt...

Triệu Phong thi triển Lôi Dực Phi Độn Thuật, nhanh chóng tiếp cận nơi đó.

Nơi này là một địa phương dày đặc loạn thạch, gần đó còn có vài cái thi thể, tản ra mùi tanh hôi.

Lúc này, có một tên dị tộc đang nấp trong một tảng đá lớn, hai tay chống xuống đất, phóng xuất một luồng tinh thần chấn động mơ hồ.

- Không tốt, có người tiếp cận.

Tên dị tộc này đột nhiên giật mình, cảm thấy trong phạm vi của hắn, có một tên nhân loại xông vào.

- Hắn không thể nào phát được ta, có lẽ chỉ đi ngang qua nơi này mà thôi.

Tên dị tộc lẩm bẩm.

Từ đầu tới cuối, hắn đều không phát hiện tinh thần chấn động, cho nên mới tin chắc Triệu Phong không phát giác ra hắn.

Hắn dù sao cũng là thám tử ưu tú nhất trong Mông thành, dựa vào huyết mạch kỳ dị trong cơ thể, hắn dò xét tình báo chưa bao giờ thất bại.

Vụt...

Triệu Phong bay thẳng về phía hắn, tốc độ cực nhanh, thoáng cái đã tiếp cận.

Ầm...

Triệu Phong đánh ra một chưởng, nghiền nát đám loạn thạch dày đặc, lộ ra một thân ảnh màu vàng, trên mặt lộ vẻ hoảng sợ.

- Ngươi chính là thám tử dị tộc sao?

Triệu Phong thoáng vui vẻ, Kim Đồng đột nhiên lóe lên.

- Tinh Thần Thứ!

Trong mắt trái của Triệu Phong, đột nhiên phóng ra một mũi Tử Kim Lôi Thủy Tinh, trực tiếp đâm vào linh hồn của tên dị tộc này.

Phốc…

Tên dị tộc này chẳng qua cũng chỉ mới đạt tới cảnh giới Đại Đế, cho nên lập tức bị một chiêu Đồng thuật của Triệu Phong miểu sát ngay tại chỗ.

Triệu Phong vung tay lên, đầu và nhẫn trữ vật của tên dị tộc, đều bị Triệu Phong trực tiếp thu lấy.

- Một tên Đại Đế, một ngàn chiến công, không thể lãng phí được.

Triệu Phong có chút mừng rỡ, vận khí cũng thật là tốt, vừa ra khỏi cửa thì có dị tộc dâng lên điểm chiến công.

Dù sao thì Đại Đế cũng không phải là cải trắng, trong một tòa thành trì cũng không có nhiều, thậm chí còn có một số Đại Đế dị tộc làm Thống lĩnh.

Vụt...

Sau khi đánh chết tên thám tử dị tộc này, Triệu Phong tiếp tục xuất phát.

Khoảng cách giữa hai tòa thành, cũng không xa lắm.

Năm ngày sau, Triệu Phong đã tiến vào phạm vi cách Mông thành vài chục dặm.

- Nhiệm vụ này, có lẽ có thể thi triển Di Thiên Chi Mâu để trực tiếp hoàn thành.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Thế nhưng làm vậy thì cũng bại lộ một lá bài tẩy của Triệu Phong trong mắt dị tộc, làm vậy cũng không có chỗ tốt gì.

Sau đó, Triệu Phong lại tiếp tục tiếp cận Mông thành.

Tại một khu rừng bên ngoài Mông thành.

Ầm ầm ầm...

Trong rừng chợt phát ra từng trận nổ mạnh, sau đó là chân nguyên cuồng bạo chấn động.

- Ha ha, thiên kiêu của Báo Nhân tộc cũng chẳng có gì ghê gớm.

Một tên nam tử dị tộc có cánh dơi tử sắc, đột nhiên cấp tốc lướt qua khu rừng.

Vụt vụt vụt...

Mỗi lần nam tử cánh dơi tử sắc này vỗ cánh, liền có hai đạo lưỡi đao

tử sắc quét ra, nghiền nát tất cả mọi thứ trong hư không.

- Ngươi cũng càng lúc càng yếu rồi!

Một thanh âm hùng hậu từ giữa rừng núi truyền ra.

Bỗng nhiên, một đạo thân ảnh kim sắc bay ra, phóng tới chỗ nam tử cánh dơi, một cái trảo ảnh kim sắc bỗng nhiên vồ ra.

Ầm ầm ầm...

Cự trảo kim sắc đi qua nơi nào, đều phát ra thanh âm phá không khiến lòng người kinh hãi, yêu khí cường đại chấn nhiếp nhân tâm.

Vụt...

Nam tử dị tộc cánh dơi cấp tốc vỗ cánh, né tránh công kích của nam tử Báo Nhân tộc.

Ầm ầm ầm...

Cự trảo cào lên ngọn núi lớn sau lưng nam tử cánh dơi, trực tiếp lưu lại bốn đạo vết nứt lớn.

- Tử Dực Long Quyển.

Nam tử cánh dơi cũng không hề yếu thế, lập tức thi triển tuyệt kỹ.

Hai tên dị tộc Chuẩn Thánh Chủ này đều bày ra chiến lực đủ khiến Thánh Chủ bình thường phải kinh ngạc.

Hai người bọn họ chính là thiên kiêu Chuẩn Thánh Chủ, đi theo Giao tử của Giao Nhân tộc đến Mông thành.

Sau khi tới Mông thành, vì quá mức nhàm chán, nên thường xuyên ra ngoài luận bàn, lúc trước, thám tử nhân loại cũng là do bọn hắn vô tình phát hiện, cho nên mới tiện tay giết chết.

- Chậm đã, ta phát hiện phía trước có một tia khí tức khác thường.

Nam tử cánh dơi lập tức truyền âm.

- Hừ, chẳng lẽ là thám tử nhân loại, thật là ngu xuẩn, lần trước bị chúng ta giết rồi, bây giờ còn dám tới.

Nam tử Báo Nhân tộc mặt không đổi sắc.

- Hắc hắc, nếu không thì chúng ta tỷ thí xem người nào đánh chết thám tử nhân loại trước?

Nam tử cánh dơi lộ ra một tia cười tà.

- Được!

Nam tử Báo Nhân tộc lộ ra một tia chiến ý.

Vụt...

Chỉ thấy hai đạo quang mang một tím một vàng, bay thẳng tới một phía.

Hai người là thiên kiêu của Bức Nhân tộc và Báo Nhân tộc, đều sở trường tốc độ.

- Ha ha, thám tử lần này là Chuẩn Thánh Chủ, khó trách nhân loại lại dám đến lần nữa.

Nam tử cánh dơi nhìn về phía một nam tử tóc vàng đang chậm rãi tiến về phía trước, khẽ liếm môi một cái, trên mặt lộ vẻ hưng phấn.

- Không ngờ lại câu được hai con cá lớn!

Thần sắc Triệu Phong có chút kích động, hai vị Chuẩn Thánh Chủ, đây chính là 1 vạn 2000 chiến công a.

- Chết đi, nhân loại!

Nam tử Báo Nhân tộc hóa thành một đạo báo ảnh kim sắc, giống như một tia sét lao tới, chỉ trong chốc lát đã giết về phía Triệu Phong.

Triệu Phong mặt không đổi sắc, vận chuyển Thánh Lôi Thể.

Phành...

Lúc cự trảo kim sắc của Báo Nhân dị tộc đánh tới trước ngực của Triệu Phong, liền cảm thấy giống như một khối đậu hủ đánh lên khối sắt, không thể phá vỡ được Thánh Lôi Thể Phách, ngược lại Báo Nhân dị tộc còn bị phản chấn lui mấy ngàn dặm, đồng thời giữa hai móng vuốt còn xuất hiện mấy đạo vết nứt.

Phải biết rằng, Thánh Lôi Thể Phách của Triệu Phong, có thể ngạnh kháng được cả công kích của Thánh Chủ bình thường, công kích của nam tử Báo Nhân tộc này, sao có thể tạo thành ảnh hưởng với Triệu Phong được.

- Điều này… Làm sao có thể?

Tốc độ của nam tử cánh dơi thoáng chậm lại, thiếu chút nữa bị dọa rơi từ trên trời xuống.

Vụt...

Nam tử cánh dơi lập tức quay người bỏ chạy, hắn không rõ tình huống như thế nào, thế nhưng thực lực của nam tử tóc vàng này quả thật quá kinh khủng, còn cường đại hơn cả thiên kiêu Giao Nhân tộc mà hắn từng gặp.

- 1 vạn 2000 điểm chiến công, không thể để các ngươi thoát được.

Xích Lôi Quang Dực sau lưng Triệu Phong mở ra, hóa thành một đạo thiểm điện, lập tức xuất hiện trước mặt nam tử cánh dơi và Báo Nhân dị tộc.

Ầm ầm ầm...

Một luồng lực lượng Lôi Điện Phong Bạo khí tức cổ xưa, từ sau lưng Triệu Phong phóng ra, dung nhập vào hư không.

Trong vòng nghìn dặm, lập tức biến thành một mảnh không gian mơ hồ, thân hình hai tên dị tộc rơi vào trong đó, lập tức bị áp chế mạnh.

- Lực lượng Tiểu Thế Giới thật cường đại.

Tâm thần của nam tử cánh dơi vô cùng khiếp sợ, cảm thấy huyết mạch chân nguyên bị áp chế rất mạnh.

Phốc…

Nam tử cánh dơi lập tức phóng thích ra Tiểu Thế Giới, bao quanh cơ thể, giảm bớt áp chế từ Tiểu Thế Giới mà Triệu Phong phát ra.

Vụt vụt vụt...

Bên trong Tiểu Thế Giới Phong Lôi, tốc độ của Triệu Phong vượt xa bình thường, lập tức xuất hiện trước mặt nam tử cánh dơi, trực tiếp đánh ra một chưởng.

Một chưởng tùy ý của Triệu Phong, chính là phiên bản đơn giản hóa của Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng, ẩn chứa tinh túy của Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng.

Ầm ầm ầm...

Một đạo chưởng ảnh xích kim sắc, trực tiếp đánh vào trong Tiểu Thế Giới của nam tử cánh dơi.

Phành...

Tiểu Thế Giới của nam tử cánh dơi, lập tức xuất hiện mấy đạo vết nứt, không ngừng lan tràn ra.

- Làm sao có thể, Tiểu Thế Giới của ta…

Nam tử cánh dơi kinh hãi, toàn thân run rẩy.

Chỉ trong nháy mắt, Tiểu Thế Giới của hắn đã xuất hiện rất nhiều khe nứt, ngay cả kết cấu cơ bản của Tiểu Thế Giới, cũng bị phá hỏng một phần.

Chương 1026: Hành Động Nguy Hiểm

- Làm sao có thể, Tiểu Thế Giới của ta.

Nam tử cánh dơi kinh hãi, toàn thân run rẩy.

Khoảnh khắc đó, Tiểu Thế Giới của hắn không chỉ xuất hiện rất nhiều khe nứt, mà kết cấu cơ bản của Tiểu Thế Giới cũng bị phá hỏng một phần.

Kết cấu cơ bản của Tiểu Thế Giới bị phá hỏng, khiến cho việc vận hành Tiểu Thế Giới bị hỗn loạn, ảnh hưởng tới hiệu quả của Tiểu Thế Giới.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng, Phá Giới Chưởng!

Chỉ thấy một đạo hư ảnh chưởng lực kim hồng sắc như một tòa núi lớn, lập lòe Lôi Điện đánh về phía trước, trên đường chưởng ảnh đi qua, tất cả mọi thứ đều bị nghiền nát gần như không còn.

Ầm...

Chưởng pháp của Triệu Phong, trực tiếp đánh lên Tiểu Thế Giới của nam tử cánh dơi.

Ầm ầm ầm...

Thánh Lôi Lực Phách và lực lượng Phong Lôi cường đại, thông qua áo nghĩa “Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng”, đánh lên kết cấu Tiểu Thế

Giới.

Mặc dù uy năng của một chưởng này không bằng một chưởng lúc đối kháng với Thuấn Ảnh Thánh Chủ, nhưng cũng đủ để đối phó với thiên kiêu dị tộc cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ này rồi.

Rầm rầm rầm…

Nam tử cánh dơi cảm thấy kết cấu Tiểu Thế Giới của hắn thoáng cái đã bị phá hủy hơn phân nữa, Tiểu Thế Giới bắt đầu sụp đổ.

Đồng thời, một luồng dư uy chưởng pháp cũng đánh lên người nam tử cánh dơi.

- Ọc… Tiểu Thế Giới của ta!

Nam tử cánh dơi phun ra một ngụm máu tươi, kinh hãi hét lên.

Nên biết rằng, Tiểu Thế Giới bắt đầu từ Lĩnh Vực của Vương Giả, từng bước tăng cường, cho đến khi biến hóa thành Tiểu Thế Giới, quãng thời gian đó không biết đã hao tổn bao nhiêu thời gian và tinh lực.

Nam tử cánh dơi hoảng sợ nhìn về phía Triệu Phong, đối phương không chỉ tốc độ, phòng ngự mà lực lượng thủ đoạn cũng cường đại đến mức không thể tưởng tượng nổi.

- Nhân loại làm sao có thể có thiên kiêu cường đại như thế?

Trong lòng nam tử cánh dơi cực kỳ kinh hãi, hắn tuyệt đối không ngờ rằng hắn và thiên kiêu của Báo Nhân tộc lại gặp phải loại sự tình như vậy.

- Bức Ảnh Độn!

Sắc mặt nam tử cánh dơi lộ vẻ kiên định, lập tức thiêu đốt chân nguyên, toàn thân nổi lên một trận hào quang màu tím, đồng thời đôi cánh dơi của hắn cũng lớn thêm một vòng, bao trùm toàn bộ thân thể của hắn, phát ra một luồng lực lượng không gian chấn động quỷ dị.

Vụt...

Thân ảnh của nam tử cánh dơi vừa lóe lên ánh sáng tím, lập tức biến mất khỏi bên trong Tiểu Thế Giới của Triệu Phong.

Chỉ trong chớp mắt, ngay cả Tiểu Thế Giới của Triệu Phong cũng không phát hiện được tung tích của nam tử cánh dơi.

- Bí pháp huyết mạch ẩn độn?

Triệu Phong mặt không đổi sắc, mắt trái quét qua một lượt, liền phát ra một tầng gợn sóng màu vàng.

Ô...ô...ô...n...g!

Vừa quét qua một lượt, thân ảnh của nam tử cánh dơi cũng lập tức xuất hiện trong tầm mắt của Triệu Phong.

Mắt trái của Triệu Phong chính là khắc tinh của bí pháp ẩn độn, đặc biệt là sau khi Kim Đồng lột xác, tất cả mọi sự vật đều không thể lọt qua được mắt hắn.

Ngay lập tức, Triệu Phong đã tập trung khóa chặt nam tử cánh dơi.

- Chuyện này… Làm sao có thể?

Nam tử cánh dơi ẩn vào hư không, cũng không lộ ra bất kỳ khí tức nào, bỗng nhiên lại cảm thấy một luồng lực lượng tinh thần tập trung lên người hắn.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Một đoàn Tử Kim Lôi Quang Diễm, lập tức xuất hiện trong không gian, sau đó nổ tung.

Ầm ầm ầm...

Thân hình nam tử cánh dơi hiện ra, thân thể, linh hồn đều bị một luồng hỏa diễm Lôi Kiếp hủy diệt thiêu đốt.

Đồng thời, dưới ý chí của Triệu Phong, bên trong Phong Lôi Tiểu Thế Giới, vô cùng vô tận lực lượng Lôi Điện đồng loạt hàng lâm, nổ tung trên người nam tử cánh dơi.

- Muốn trốn?

Ý niệm Triệu Phong khẽ động.

Vụt vụt vụt...

Thân ảnh Triệu Phong lóe lên, lập tức biến mất, sau đó xuất hiện tại một vị trí khác trong Tiểu Thế Giới.

Tên nam tử Báo Nhân tộc vừa muốn thoát khỏi Tiểu Thế Giới của Triệu Phong, liền bị Triệu Phong trực tiếp chặn đường.

Nam tử Báo Nhân tộc vừa nhìn thấy Triệu Phong, trong mắt ngoại trừ sợ hãi vô tận ra, còn có chút căm hận.

Hắn biết rằng, đối diện với nhân loại, cho dù cầu xin thế nào cũng vô dụng.

Grào...

Huyết mạch trong cơ thể nam tử Báo Nhân tộc thiêu đốt, thân hình đột nhiên khuếch trương, bộ lông kim sắc như kim châm dài ra, hóa thành một đầu quái vật đầu báo thân người, một luồng lực lượng hung lệ cường đại lập tức bộc phát.

Ầm...

Nam tử Báo Nhân tộc bộc phát tốc độ tuyệt cường, đột nhiên thay đổi phương hướng, chuẩn bị đột phá bằng đường khác.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, cánh tay vươn ra một trảo.

Ngay lập tức, một luồng sức mạnh thiên địa to lớn, cộng thêm lực lượng áp chế của Tiểu Thế Giới, liền bao trùm trên người nam tử Báo Nhân tộc.

Xẹt xẹt xẹt…

Đột nhiên, một đạo quang trảo xích sắc cực lớn từ trên trời giáng xuống, xích lôi phong điện vườn quanh, một trảo bắt lấy nam tử Báo Nhân tộc.

Triệu Phong cười nhạt một tiếng, mắt trái ngưng tụ.

Chỉ trong khoảnh khắc.

Một luồng ý chí Đồng lực tuyệt cường đã giam cầm linh hồn của nam tử Báo Nhân tộc vào trong hư không.

- Cái gì… Ý chí linh hồn của hắn…

Nam tử Báo Nhân tộc quả thật đã mất đi quyền khống chế thân thể, ngay cả ý thức tư duy cũng cảm thấy vô cùng khó khăn.

- Sưu Hồn!

Trong mắt trái của Triệu Phong lóe lên một tia linh hồn chấn động tà dị, tiến vào trong linh hồn của nam tử Báo Nhân tộc.

Với cấp độ linh hồn của Triệu Phong, cộng thêm tạo nghệ tại phương diện Hồn đạo và thiên phú huyết mạch đồng tử, việc thi triển Sưu Hồn thuật quả thật quá dễ dàng.

Mặt khác, ý chí linh hồn của nam tử Báo Nhân tộc này lại hơi yếu hơn so với nam tử cánh dơi, cho nên Triệu Phong mới cố ý sưu hồn hắn.

Một nhịp hô hấp sau…

Triệu Phong chấm dứt sưu hồn.

Ầm...

Ý chí linh hồn của Triệu Phong bóp chết nam tử Báo Nhân tộc, còn đầu của đối phương thì bị Triệu Phong thu vào trong Mê Không Giới.

Phía bên kia, nam tử cánh dơi bị Phong Lôi Đồng Hỏa của Triệu Phong đánh trọng thương, lại bị Phong Lôi Tiểu Thế Giới áp chế và tra tấn, thống khổ vô cùng.

Lúc nam tử cánh dơi nhìn thấy kết cục của nam tử Báo Nhân tộc,

hắn liền dứt khoát lựa chọn tự bạo.

Triệu Phong cũng không ngăn cản, dù sao thì thiên kiêu cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ tự bạo, vẫn có sức uy hiếp nhất định đối với Thánh Chủ.

Ầm ầm ầm...

Lúc nam tử cánh dơi tự bạo, Triệu Phong cũng thu hồi lại Tiểu Thế Giới.

Chỉ trong chốc lát, hai tên thiên tài dị tộc đã mất mạng trong tay Triệu Phong.

- Có lẽ như vậy là đủ tình báo rồi.

Triệu Phong thầm nghĩ.

Trong kiếm ý ức của nam tử Báo Nhân tộc, có đầy đủ mọi thông tin tình báo cần thiết.

Mông thành có một vị Thánh Chủ tọa trấn, thực lực cũng tương đương với Thuấn Ảnh Thánh Chủ bị đánh chết lúc trước.

Thế nhưng, năm Giao tử của Giao Nhân tộc, lại mang đến bốn người chiến lực Chuẩn Thánh Chủ cường đại, còn có rất nhiều Đại Đế vô địch.

Những nhân thủ dị tộc mà Giao tử mang đến, đều có thực lực chỉnh thể vượt qua Thuấn Ảnh Thánh Chủ.

Nói cách khác, chiến lực cao tầng hiện tại của đối phương, còn mạnh hơn hai gã Thuấn Ảnh Thánh Chủ một chút.

- Không xong, lẽ ra không nên thu hồi Tiểu Thế Giới.

Triệu Phong nhướng mày.

Triệu Phong sợ nam tử cánh dơi tự bạo sẽ tạo thành ảnh hưởng đối với Tiểu Thế Giới của hắn, cho nên hắn mới thu hồi.

Không ngờ cách xa như vậy mà nam tử cánh dơi tự bạo, vẫn có thể thu hút đội tuần tra bên ngoài Mông thành.

- Nếu đã như vậy thì thu thập các ngươi luôn!

Triệu Phong cũng không rời đi mà tiếp tục tiến tới.

Không lâu sau…

Ba đội nhân mã dị tộc chạy đến, mỗi đội tầm trăm người, phần lớn đều là Tiểu Đan Nguyên Cảnh, Thần Thể cảnh và Nửa bước Vương Giả, người cầm đầu là một tên Đại Đế bình thường.

- Vừa rồi phía trước có chân nguyên chấn động cường đại.

- Có phải là do hai tên thiên tài đi theo năm Giao tử đang luận bàn không?

- Thuộc tính chấn động lần này, dường như không giống so với những lần trước.

Ba vị cầm đầu vừa nghị luận vừa bay tới.

Bỗng nhiên, một tiếng xé gió cấp tốc tiếp cận bọn hắn, lập tức khiến cho ba đội nhân mã đề cao cảnh giới.

Nhưng bọn hắn còn chưa kịp phát hiện được gì thì một tên nam tử tóc vàng Kim Đồng đã xuất hiện bên cạnh bọn hắn.

- Làm sao có thể, là nhân loại!

Ba đội nhân mã đều cảm thấy một luồng sức mạnh to lớn, đè ép hư không xung quanh, một luồng áp lực khiến mọi người hít thở không thông tràn ra, khiến bọn hắn không thể nào nhúc nhích được.

- Huyễn Cấm Mê Vực!

Mắt trái của Triệu Phong biến thành một thế giới mê cung Tử Kim vô tận, tản mát ra một luồng lực hút trí mệnh.

Ô...ô...ô...n...g!

Xung quanh Triệu Phong, tất cả những cường giả dị tộc của ba đội nhân mã, đều không tự chủ được mà nhìn về phía mắt trái của Triệu Phong.

Ngay lập tức, toàn bộ dị tộc đều ngây ra như phỗng, hai mắt ảm đạm vô quang, linh hồn chìm vào bên trong thế giới Huyễn cảnh mà Triệu Phong tạo ra.

Vụt vụt vụt...

Tay trái Triệu Phong vung lên, vô số phong nhận trực tiếp thu hoạch đầu lâu của dị tộc.

- Có lẽ còn có thể giết thêm một chút.

Triệu Phong trầm tư trong giây lát.

Nhiệm vụ của hắn đã hoàn thành, ngoài ra còn chém giết được thêm hai vị thiên kiêu dị và ba đội tuần tra của dị tộc.

Theo Triệu Phong được biết, phương thức thu hoạch chiến công cũng không phải chỉ có đánh chết dị tộc, mà thu thập và dò xét tình báo, cũng có thể được phong thưởng điểm chiến công.

Nhưng vất vả đến đây một chuyến mà chỉ thu hoạch như vậy thì cũng không đủ để thỏa mãn Triệu Phong.

Vụt...

Triệu Phong lại tiếp tục tiếp cận Mông thành.

Lúc dùng linh thức cảm giác, cường giả cùng cấp sở trường cảm giác, có thể phát hiện ra.

Nhưng Triệu Phong thông qua thị lực của mắt trái, cho nên có thể nắm hết toàn bộ phân bố nhân mã xung quanh Mông thành.

Chỉ cần Triệu Phong không quá tập trung quan sát một vị cường giả nào đó, thì hắn sẽ không bị phát giác ra.

Lúc này, cách ngoài Mông thành sáu dặm, Triệu Phong đang tiềm phục trong một mảnh rừng cây dày đặc.

Phốc…

Triệu Phong bỗng nhiên để lộ ra một tia khí tức mờ mịt.

- Ồ, đi với ta đến nơi đó xem!

Hai tên thủ lĩnh dị tộc đi tuần tra, phát hiện một tia khác thường, nhưng lại không dám xác định, cho nên liền suất lĩnh hai đội nhân mã bay tới xác định tình huống.

- Dẫn dụ thành công.

Triệu Phong lộ ra nụ cười, chỉ đợi bọn hắn đến.

Phốc…

Lúc hai đội binh lực dị tộc này tiếp cận khu rừng, một luồng ý chí sức mạnh to lớn liền lập tức đè ép cả mảnh hư không.

Mắt trái của Triệu Phong biến thành một thế giới mê cung tử kim, khiến ý thức linh hồn của tất cả mọi người đều vô thanh vô tức lâm vào một không gian Huyễn cảnh, mất đi khống chế đối với thân thể và toàn bộ giác quan.

Ầm...

Bỗng nhiên, một tên thủ lĩnh cảnh giới Đại Đế trước khi lọt vào Huyễn thuật của Triệu Phong, đã bộc phát ra một luồng ý chí khổng lồ.

- Thất sách.

Triệu Phong vẫn bình tĩnh.

Đồng thời thi triển “Huyễn Cấm Mê Vực” đối với hơn trăm dị tộc, hiệu quả tất sẽ giảm mạnh.

Mà trong đám người vừa rồi, có một tên Đại Đế dị tộc có ý chí linh hồn hơi mạnh, trước khi lâm vào Huyễn thuật của Triệu Phong thì

hắn đã kịp thời truyền tin ra ngoài.

- Chẳng qua như vậy cũng đúng lúc, miễn cho ta phải đi dẫn dụ từng người.

Triệu Phong trực tiếp thu hoạch đầu lâu của hai đội dị tộc, sau khi vung tay lên, Phong Lôi chân nguyên bắt đầu vận hành, nghiền nát toàn bộ thân thể dị tộc thành mây khói.

- Có biến, tất cả theo ta!

Tại khu vực gần Mông thành, ánh mắt của một tên Đại Đế đỉnh phong lập tức tập trung về phương xa, quát lớn.

Vụt vụt vụt...

Đội ngũ tuần tra bên ngoài Mông thành, liền đuổi theo hắn.

Ầm ầm ầm...

Mấy ngàn binh sĩ tuần tra, dưới sự chỉ huy của tên Đại Đế đỉnh phong của dị tộc, liền nhanh chóng bay về phía Triệu Phong.

Đồng thời, bên trong Mông thành.

Năm vị Thống lĩnh nhất tinh, ba vị Thống lĩnh nhị tinh, dẫn theo 5000 binh lực tinh nhuệ, đột nhiên xông ra ngoài.

Trong một tòa đại điện âm u của Mông thành.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Một tên nam tử đầu mọc Long giác, trên da bao trùm lân phiến, ăn

mặc vô cùng hoa lệ, chợt lên tiếng.

Tại trung ương đại điện, có một lão giả dị tộc thân hình mập mạp đứng thẳng, hắn chính là Ám Vưu Thánh Chủ trấn thủ Mông thành.

Linh thức của hắn tràn ra, quét qua phía dưới, nhưng lại không cảm thấy có tình huống gì.

- Các ngươi đi xem đi!

Ám Vưu Thánh Chủ phân phó.

- Vâng!

- Hắc hắc, hi vọng là có cơ hội ra tay!

Hai nữ tử yêu dị có khí tức cường đại, lộ ra nụ cười khát máu, trong đó có một nữ tử Ưng Nhân tộc, sau lưng mọc ra cánh chim màu đen, lập tức bay thẳng lên trời.

Một người khác là nữ tử Xà Nhân tộc, hóa thân thành một đạo quang ảnh màu xanh, đuổi theo nữ tử cánh đen.

Hai người bọn họ đều là tuyệt thế thiên tài theo năm vị Giao tử của Giao Nhân tộc đến đây.

Chương 1027: Toàn Thành Xuất Động

- Nơi này lưu lại một luồng khí tức linh hồn.

Đến nơi Triệu Phong ẩn giấu đầu tiên chính là đội ngũ tuần tra bên ngoài Mông thành.

Số lượng binh sĩ khổng lồ, tập trung dày đặc ngoài rừng.

Thủ lĩnh của những đội ngũ này, tối đa cũng chỉ là cảnh giới Đại Đế bình thường, bởi vậy cho dù sử dụng linh thức quét qua, cũng không có khả năng phát giác ra Triệu Phong.

Phốc…

Triệu Phong trực tiếp từ trong rừng nhảy ra, toàn thân lập lòe lôi quang xích kim, thân hình đột nhiên bành trướng, tựa như một tòa Lôi Sơn kim loại, lực phách lôi điện khủng bố uy chấn bát phương.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong mấy ngàn binh sĩ ở đây, đại đa số đều chưa đạt tới Đan Nguyên Cảnh, sao có thể chống cự lại uy áp Lôi Điện của Triệu Phong hiện nay.

Binh sĩ dị tộc đông nghịt, lập tức ngã đổ trên mặt đất.

Những dị tộc còn lại đều cảm thấy thân hãm trong vũng bùn, ngay cả hô hấp cũng bị áp chế rất lớn.

Chẳng qua Triệu Phong cũng không nhằm vào những con tôm nhỏ này, mục tiêu của hắn là thủ lĩnh của những đội ngũ tuần tra này.

- Không tốt, là Đại Đế vô địch, không đúng, là Chuẩn Thánh Chủ…

Một tên Đại Đế đỉnh phong dẫn đầu dị tộc, đột nhiên lộ ra thần sắc kinh hãi.

Một người áp chế gần ngàn Đan Nguyên Cảnh, Vương Giả Hư Thần Cảnh, loại thực lực như vậy, ngay cả Chuẩn Thánh Chủ cũng không làm được.

Toàn bộ dị tộc lập tức xuất ra đủ loại thủ đoạn, chống lại ý chí khổng lồ và uy áp lực phách của Triệu Phong.

- Mau lui lại, dưới Đại Đế đều trực tiếp thối lui!

- Có chiến lực Chuẩn Thánh Chủ tiếp cận Mông thành.

Ngay lập tức, toàn bộ thành viên đều đồng loạt chống lại ý chí sức mạnh to lớn và uy áp lực phách của Triệu Phong, đồng thời trực tiếp thối lui phía sau.

Những dị tộc bị Triệu Phong trực tiếp đánh chết, hoặc Vương Giả bị đánh cho choáng váng, đều bỏ mặc tất cả.

Vào thời khắc mấu chốt này, bọn hắn ngay cả tính mạng cũng không thể bảo đảm, làm sao còn thời gian mà quan tâm đến những người khác.

Meo meo…

Đúng lúc này, Tiểu Tặc Miêu từ trong Mê Không Giới đi ra, tiến vào không gian trữ vật của những tên dị tộc bị Triệu Phong trực tiếp đánh chết, thu nhặt toàn bộ tài nguyên.

- Giết!

Triệu Phong trầm mặt quát.

Đằng sau tiểu đội tuần tra còn có 5000 binh sĩ tinh nhuệ và tám tên Thống lĩnh, hai gã thiên tài Chuẩn Thánh Chủ đang chạy đến, hắn cần phải nắm bắt thời gian thật tốt.

Xẹt…

Thi triển Lôi Dực Phi Độn Thuật, thân hình Triệu Phong lóe lên, tới vô ảnh đi vô tung, tất cả dị tộc ở đây, ngay cả một tia tung tích của Triệu Phong cũng không thể bắt kịp.

Phành...

Một tên Đại Đế bình thường, thân thể trực tiếp nổ tung, đầu lâu và không gian trữ vật đều bị Triệu Phong láy đi.

Vụt...

Tại một nơi khác, một đạo Phong Lôi chi nhận trực tiếp chém đứt đầu một tên Vương Giả đỉnh phong.

Mặt khác, những tên dị tộc yếu nhược tiếp cận Triệu Phong, đều bị lực phách của Triệu Phong trực tiếp nghiền chết, căn bản không cần hắn động thủ.

Còn Tiểu Tặc Miêu thì di chuyển khắp nơi, nhặt tất cả chiến lợi phẩm

cho Triệu Phong.

Rầm rầm rầm…

Lúc Triệu Phong giết đến tên thủ lĩnh thứ sáu thì đột nhiên truyền đến một tiếng gầm giận dữ.

- Tặc tử nhân loại thật to gan lớn mật, không ngờ dám một mình một người xông tới đây!

Một tên Thống lĩnh nhị tinh dẫn đầu xông tới.

Đội ngũ dị tộc phía sau hắn, toàn bộ đều là Đan Nguyên Cảnh và Vương Giả bình thường, sớm đã thối lui thật xa, người lưu lại ít nhất cũng là Vương Giả đỉnh phong.

- Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, căn bản không để một gã Thống lĩnh nhị tinh vào mắt.

Phốc…

Thân ảnh Triệu Phong lại một lần nữa biến mất, một khắc sau đi xông thẳng vào đội ngũ tuần tra, đứng trước mặt tên Đại Đế đỉnh phong cầm đầu.

Tên Đại Đế dị tộc này lộ ra thần sắc kinh hoảng, lập tức phóng xuất ra Tiểu Thế Giới và rất nhiều thủ đoạn phòng ngự.

Phành...

Một chưởng của Triệu Phong trực tiếp đánh nát Tiểu Thế Giới của

hắn, hủy diệt tất cả, khiến thân thể của tên Đại Đế dị tộc lập tức chia năm xẻ bảy.

- Không đúng, chiến lực Thánh Chủ.

Tên Thống lĩnh nhị tinh vừa chuẩn bị xông ra, liền lập tức ngừng bước.

Có thể dễ dàng giết chết Đại Đế Triệu Phong như vậy, lại trực tiếp phá hư Tiểu Thế Giới, cho dù là Chuẩn Thánh Chủ cũng không thể làm được.

Lúc này, bảy tên Thống lĩnh và mấy trăm tên dị tộc đã ngoài Vương Giả đỉnh phong, cũng lục tục chạy đến.

- Chế trụ hắn!

Một tên Thống lĩnh nhị tinh lập tức quát to.

Ầm ầm ầm...

Tám tên Thống lĩnh và mấy trăm Vương Giả đỉnh phong dị tộc, đều trực tiếp đánh tới.

Chỉ có Vương Giả đã ngoài đỉnh phong, mới có thể bảo đảm không bị đối phương miểu sát ngay tại chỗ, còn những dị tộc còn lại thì truyền tin tức về cao tầng Mông thành, tin rằng Ám Vưu Thánh Chủ đang trấn thủ Mông thành, nhất định sẽ đích thân ra tay.

- Kết trận!

Tám tên Thống lĩnh di chuyển vị trí, đánh ra vài đạo thủ ấn kỳ dị, một cái đại trận phòng ngự quy mô lớn lập tức hình thành.

Tất cả dị tộc đều tự giác trốn vào đằng sau đại trận, phát động công kích về phía Triệu Phong.

- Tất cả cùng lên đi!

Thần sắc Triệu Phong không đổi.

Phốc…

Sau lưng Triệu Phong, một đôi Xích Lôi Dực mở ra, Viêm Chi Phong Lôi chân nguyên bắt đầu bộc phát.

Ầm ầm ầm...

Triệu Phong hóa thành một đạo quang ảnh xích lôi, trực tiếp phóng tới đại quân dị tộc.

Nếu như không phải hắn tu luyện công pháp Luyện Thể như Kim Khôn Thánh Lôi Thể, Triệu Phong chắc chắn sẽ không mạo hiểm như vậy.

Hơn nữa hiện nay, Thánh Lôi Thể của Triệu Phong đã đạt tới tầng thứ sáu, công kích vật chất dưới Thánh Chủ, gần như trực tiếp miễn dịch.

Ầm ầm ầm...

Vô số các loại chiến kỹ bí pháp công kích Thủy, Hỏa, Phong, Lôi,… giống như sóng trào, dồn dập đánh về phía Triệu Phong.

Thế nhưng những công kích đủ loại màu sắc này còn chưa kịp rơi xuống người Triệu Phong, đã bị Thánh Lôi Lực Phách khủng bố chấn

vỡ, một vài công kích cường đại rơi lên người Triệu Phong, vậy mà ngay cả một vết thương cũng không thể lưu lại.

- Không tốt, người này tu luyện công pháp Luyện Thể cao thâp, công kích của chúng ta hoàn toàn không thể đả thương được hắn.

Một tên Thống lĩnh nhị tinh trốn sau đại trận phòng ngự, lập tức kinh hô.

- Phá!

Triệu Phong trực tiếp phóng tới đại trận phòng ngự, Viêm Chi Phong Lôi khủng bố dung nhập Thánh Lôi Lực Phách, đánh ra một quyền.

Phành...

Đại trận phòng ngự do tám tên Đại Đế đỉnh phong bố trí, trực tiếp vỡ tan ra, lực lượng khí lực ngạo thị tất cả, trực tiếp phóng tới chỗ đại quân dị tộc.

Tất cả cường giả phía sau đại trận đều đồng loạt thổ huyết ngã xuống đất, trên mặt đám dị tộc đều lộ vẻ kinh hãi.

- Nhân loại, đối thủ của ngươi là ta!

Trên bầu trời, xuất hiện một đạo vũ quang màu đen, người đến chính là thiên kiêu của Ưng Nhân tộc.

Vụt...

Nữ tử Ưng Nhân tộc trực tiếp ra tay, một đạo vũ quang bỗng nhiên từ trên trời lao xuống.

Chỉ thấy một đôi trảo ảnh cực lớn, tản mát ra khí tức sắc bén có thể xuyên thủng tất cả, phảng phất như một thanh lợi kiếm tuyệt thế.

- Hừ!

Triệu Phong không lùi mà tiến, trực tiếp đánh ra một quyền, Thánh Lôi Thể Phách toàn lực bộc phát.

Phành...

Đạo vũ quang màu đen kia lập tức bị đánh lui vài dặm, còn Triệu Phong thì vẫn đứng bất động tại chỗ, vững như bàn thạch.

- Nhân loại này có chiến lực thật mạnh.

Nữ tử Ưng Nhân tộc lộ vẻ sợ hãi, hai chân của nàng vẫn còn chấn động đau đớn.

Ưng Nhân tộc sở trường một kích tất sát, cường độ công kích rất mạnh, nhưng với cường độ của nàng, vậy mà lại không thể tạo thành chút thương tổn nào đối với nhân loại kia.

Trong đám người cùng cấp, có lẽ nàng chưa từng nếm thiệt thòi như vậy.

- Chúng ta cùng lên!

Lúc này, một đạo thanh âm mị hoặc khác truyền đến, một nữ tử Xà Nhân tộc cũng xuất hiện trên bầu trời.

Nữ nữ Xà Nhân tộc nhìn về phía Triệu Phong, thần sắc lộ vẻ ngưng trọng, vừa rồi nữ tử Ưng Nhân tộc giao thủ với Triệu Phong, nàng cũng đã nhìn ra được thực lực khủng bố của Triệu Phong.

- Ha ha, dị tộc hình như hơi nhiều thì phải.

Vụt...

Vũ dực sau lưng Triệu Phong phát ra hào quang chói mát, thúc đẩy tốc độ của hắn đến một tầng thứ khác.

Triệu Phong trực tiếp phóng thẳng về phía một tên Thống lĩnh, bỏ qua hai thiên tài dị tộc Chuẩn Thánh Chủ ở một bên.

Phành...

Một tên Thống lĩnh nhất tinh, trực tiếp bị Triệu Phong loại bỏ.

- Tặc tử nhân loại, đối thủ của ngươi là chúng ta.

Hai tên thiên tài Chuẩn Thánh Chủ lập tức gầm lên.

Bọn họ cũng không ngờ là Triệu Phong căn bản không quan tâm tới mình, mà trực tiếp phóng về phía những Thống lĩnh khác.

Thân là thiên tài đỉnh cấp của U Nguyệt Vương triều, các nàng không thể bỏ qua cho hành vi của Triệu Phong được.

Vụt...

Hai người lập tức ra tay, đuổi theo Triệu Phong.

- Đáng hận, nhân loại này rốt cuộc có mục đích gì?

Trên mặt nữ tử Ưng Nhân tộc lộ ra thần sắc phẫn hận, nhưng lại không làm gì được.

Mặc dù hai người bọn họ đều sở trường tốc độ, nhưng lại hoàn toàn không đuổi kịp bước chân của Triệu Phong, chỉ có thể trơ mắt nhìn Triệu Phong tàn sát những dị tộc còn lại.

- Trong nhân loại, không ngờ lại có thiên kiêu bậc này.

Nữ nữ Xà Nhân tộc cảm thấy bất lực sâu sắc.

Trước khi tiến vào chiến trường, nàng tràn ngập lòng tin, chuẩn bị đại triển thân thủ, tôi luyện thực lực.

Nhưng không ngờ địch nhân đầu tiên mà nàng gặp, lại khiến cho nàng cảm thấy khuất nghẹn như vậy.

Ầm ầm ầm...

Bên trong Mông thành bộc phát một luồng lực lượng ý chí kinh người.

Thiên địa trở nên u ám, một đám quang ảnh màu đen điên cuồng ập tới.

Bên dưới có 30 tên Thống lĩnh dẫn theo gần vạn binh lực, đồng loạt xuất động.

Nhất thời, phong vân biến sắc, thiên địa chấn động.

Yêu khí hung lệ khủng bố, kinh thiên động địa, từ đằng xa cấp tốc ép xuống.

- Ám Vưu Thánh Chủ đến rồi, còn điều động cả Thống lĩnh đến nữa.

Nữ nữ Xà Nhân tộc nhất thời ngẩn người.

Một tên nhân loại tiến vào phụ cận thành trì dị tộc, tùy ý chém giết, khiến toàn thành xuất động mấy vạn cường giả, Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ, ngay cả Thánh Chủ thủ thành cũng tự thân xuất mã.

Tên nhân loại này điên rồi sao?

- Hắc hắc, hôm nay dừng ở đây thôi!

Triệu Phong bóp nát cổ của một tên Đại Đế dị tộc, lấy đi đầu và không gian trữ vật của hắn đi.

Lần này thu hoạch cũng không tệ lắm.

Một người đến phụ cận thành trì dị tộc, tru sát hai thiên kiêu Chuẩn Thánh Chủ, vài tên Thống lĩnh và vô số tạp binh dị tộc, Triệu Phong cũng lười đếm số lượng nữa.

Mà bây giờ, toàn bộ binh lực Mông thành xuất động, Triệu Phong tất nhiên không có khả năng nán lại.

Meo meo…

Tiểu Tặc Miêu lập tức chui vào trong Mê Không Giới.

Vụt...

Tay trái Triệu Phong huy động, thân ảnh của hắn lập tức lóe lên một trận hư quang ám ngân, trực tiếp biến mất.

Một khắc sau…

Ám Vưu Thánh Chủ và Giao tử Giao Nhân tộc đã chạy đến.

- Đây là… bảo vật “xuyên qua không gian”.

Ánh mắt Ám Vưu Thánh Chủ trở nên thâm trầm.

- Khó trách nhân loại này lại lớn mật như thế, dám đơn độc đến tận đây, thì ra là có dị bảo bực này.

Ngũ Giao tử của Giao Nhân tộc nói.

- Bẩm báo Tướng quân, bên ta có 6 Thống lĩnh, 13 Đại Đế, 34 Vương Giả đỉnh phong… tử vong.

…

Ô...ô...ô...n...g!

Một tầng ngân ảnh không u, trọng điệp trong hư không, sau đó thân ảnh của Triệu Phong cũng xuất hiện bên ngoài Nguyệt Long thành.

- Triệu Phong Thống lĩnh trở về rồi.

Một gã thủ vệ tuần lâu lập tức cung kính nói.

Triệu Phong không để ý đến hắn, trực tiếp bay về phía điện các của Cửu hoàng tử.

- Triệu Phong, ngươi trở về rồi?

Cửu hoàng tử lập tức hỏi.

Hắn không lo lắng Triệu Phong không thể trở về được, chẳng qua,

Triệu Phong nhanh chóng trở lại như vậy, chẳng lẽ đã bị di tộc phát hiện?

Điều này cũng không thể trách được Triệu Phong, dù sao thì Triệu Phong cũng không phải nhân viên do thám chuyên nghiệp.

- Thực lực chỉnh thể của Mông thành, ta đã điều tra xong rồi, chiến lực cấp bậc Thánh Chủ chỉ có một người, chẳng qua thực lực tương đối mạnh, ngoài ra số lượng Chuẩn Thánh Chủ…

Triệu Phong thuật lại toàn bộ tình huống thực lực chỉnh thể của Mông thành.

Sắc mặt Cửu hoàng tử thoáng giật mình, không ngờ Triệu Phong lại thu được số liệu tình báo tỉ mỉ như vậy, quả thực không khác gì dạo chơi Mông thành một vòng.

- Nói như vậy, chúng ta cần phải triệu tập các vị Thống lĩnh để thương thảo một phen, sắp xếp chiến lược.

Ưng lão lập tức nói.

Thực lực chỉnh thể của Mông thành vượt xa Nguyệt Long thành rất nhiều, hơn nữa thực lực của Triệu Phong đã bại lộ, không có khả năng đánh thẳng bất ngờ như trận chiến trước nữa.

- Không, trực tiếp triệu tập toàn bộ binh lực, toàn lực xuất kích!

Ánh mắt Triệu Phong rất bình thản, nói thẳng.

- Vì sao?

Cửu hoàng tử và Ưng lão cùng nhìn về phía Triệu Phong, vốn dĩ

phần thắng không lớn, nếu tùy tiện xuất bình thì lại càng không ổn chút nào.

Vụt...

Tay trái Triệu Phong vung lên, mấy cái đầu lâu dị tộc lập tức hiển hiện trong không trung.

- Đây đều là đầu lâu Đại Đế, trong đó còn có hai tên Chuẩn Thánh Chủ.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Bởi vì hắn một mình đánh chết quân địch, không có nhân chứng, cho nên Triệu Phong mới lấy đầu lâu của bọn hắn, cộng thêm hình ảnh trong ký ức của mình, như vậy mới có thể chứng minh chiến công.

- Đây là…

Cửu hoàng tử nhất thời nghẹn lời, trên mặt đầy vẻ kinh hãi.

Có ai đã từng thấy thám tử nào đi thám thính tình báo mà còn giết chết một lượng lớn thành viên chủ lực của địch quân hay không?

Người khác đều cực kỳ cẩn thận, thậm chí không dám tới gần quá mức, kiên nhẫn chờ đợi thời cơ đánh cắp tình báo.

Mà Triệu Phong chỉ trong mấy ngày ngắn ngủi, đã đánh cắp tình báo hoàn mỹ nhất, mà trong số những kẻ bị đánh chết, còn có hai gã Chuẩn Thánh Chủ.

Cửu hoàng tử không thể tưởng tượng nổi, rốt cuộc Triệu Phong đã làm gì.

- Điện hạ, xuất binh công thành!

Ánh mắt Ưng lão chấn động, lập tức mở miệng.

Chương 1028: Vạn Tượng Chi Mâu

- Điện hạ, xuất binh công thành!

Ánh mắt Ưng lão chấn động, lập tức mở miệng.

Đầu tiên, Triệu Phong đánh chết nhiều chiến lực cao tầng của Mông thành như vậy, tạo thành ưu thế rất lớn đối với binh lực của Nguyệt Long thành.

Tiếp theo, Triệu Phong còn trắng trợn giết chóc một phen, sau đó rời đi, chắc chắn sẽ tạo thành ảnh hưởng đối với sĩ khí của Mông thành.

Cuối cùng, hiện nay Mông thành nguyên khí đại thương, bây giờ nếu không ra tay, để cho bọn hắn điều động đủ binh lực thì ngày sau sẽ khó cơ hội như vậy.

Ưng lão nói ra suy nghĩ của mình cho Cửu hoàng tử.

- Được!

Cửu hoàng tử rất nhanh đã hiểu ra đạo lý trong đó.

Lần này xuất binh công thành, quả thật là thời cơ tốt nhất.

- Toàn thành xuất binh, tiến thẳng đến Mông thành.

Cửu hoàng tử lập tức quát.

Thị vệ tuần tra bên ngoài nghe thấy, lập tức đem mệnh lệnh của Cửu hoàng tử truyền đạt khắp toàn thành.

Không lâu sau, toàn bộ binh lực đã tụ tập bên ngoài Nguyệt Long thành.

- Xuất phát!

Cửu hoàng tử cầm thanh lôi cổ kiếm chỉ về phía trước.

Ầm ầm ầm...

Mấy vạn binh lực lập tức bay lên, ồ ạt tiến về phía trước.

Trong Nguyệt Long thành, ngoại trừ một bộ phận cường giả Chân Linh Cảnh và Đan Nguyên Cảnh lưu thủ đóng quân, toàn bộ binh lực còn lại đều xuất động.

Trải qua chiến dịch lần thứ nhất, Cửu hoàng tử đã giành được sự tín nhiệm của tất cả binh sĩ, hơn nữa thực lực mà Triệu Phong bày ra, cũng khiến cho những binh sĩ này tin tưởng mười phần, không nề hà làm việc nghĩa.

- Cửu hoàng tử, chúng ta có phải là có chút kích động quá không?

Một tên Thống lĩnh tam tinh hỏi thăm tình huống.

Mặc dù bọn họ có những cường giả đỉnh cao như Triệu Phong, Thiết Hồng Lăng, không cần phải sợ hãi Thánh Chủ, thế nhưng bọn hắn còn chưa nắm rõ tình huống binh lực trong Mông thành, nếu tùy tiện xuất binh thì cũng không hợp lẽ thường của binh gia chút nào.

- Tình báo cụ thể trong Mông thành, Triệu Phong đã thu thập được

rồi.

Cửu hoàng tử nói thẳng, nhưng cũng không giải thích nhiều.

Thần sắc của vị Thống lĩnh tam tinh này thoáng sững sờ, liền nhìn về phía Triệu Phong cách đó không xa.

Việc Triệu Phong đảm nhiệm chức vị thám tử, hắn cũng đã từng nghe nói, chẳng qua nghe thấy Cửu hoàng tử nói lời này, dường như Triệu Phong thật sự đã tra được tình báo rất tỉ mỉ.

Hắn chỉ cho rằng Triệu Phong có chiến lực mạnh, nhưng không ngờ tại phương diện thu thập tình báo cũng thiện nghệ như vậy.

Có những lời này của Cửu hoàng tử thì hắn cũng an tâm rồi.

- Nếu như có thể đánh hạ một tòa thành trì nữa…

Vị Thống lĩnh tam tinh này đã có chút nôn nóng không chờ đươij được nữa.

Công chiếm một tòa thành trì thì tất cả binh sĩ dưới trướng của Tướng quân, đều đạt được chiến công công thành dựa vào cảnh giới đẳng cấp, ví dụ như Thánh Chủ sẽ đạt được hai vạn chiến công công thành, Chuẩn Thánh Chủ thì được sáu ngàn…

Ngược lại, nếu như mất thành thì những chiến công này cũng sẽ bị trừ.

Cho nên, một tên binh lính bình thường, nếu như vận khí tốt, đi theo một vị minh chủ chinh chiến, cho dù không giết địch, chỉ làm mấy việc lặt vặt, thì chiến công công thành cũng đủ cho hắn đổi lấy một lượng lớn tài nguyên rồi.

Thiết Hồng Lăng ở bên cạnh Triệu Phong hỏi:

- Triệu Phong, tình huống cụ thể của Mông thành thế nào?

- Thực lực chỉnh thể không kém Nguyệt Long thành lúc trước bao nhiêu.

Triệu Phong lấy một cái ví dụ đơn giản.

- Làm sao có thể?

Thiết Hồng Lăng có chút không tin.

Nguyệt Long thành bị bọn họ công phá, chẳng lẽ dị tộc lại không kịp phản ứng, không kịp tăng cường nhân thủ cho Mông thành?

Thế nhưng, lúc mọi người tiến vào Mông thành, thì lại phát hiện nơi này đã là một tòa thành trống.

Không có một bóng người.

- Dị tộc đâu rồi?

- Chuyện gì thế này? Tại sao ngay cả một tên dị tộc cũng không thấy?

- Có khi nào đây là bẫy rập hay không?

Rất nhiều Thống lĩnh binh sĩ đều sợ hãi xôn xao.

Loại tình huống này từ khi hai đại Vương triều khai chiến, đều chưa từng phát sinh, tất cả Thống lĩnh binh sĩ đều cảm thấy mơ hồ.

Thiết Hồng Lăng lại càng trợn mắt há hốc mồm, liếc nhìn Triệu Phong, nói:

- Có chuyện gì thế này?

Nàng tin rằng lúc Triệu Phong tìm hiểu tình báo, hẳn không phải là cảnh tượng này, bằng không thì Triệu Phong sẽ không nói là binh lực tại Mông thành không kém Nguyệt Long thành bao nhiêu.

Chẳng qua, vì sao Triệu Phong vừa mới tìm hiểu tin tức một lần thì dị tộc đã rút đi toàn bộ rồi?

Triệu Phong thoáng sững sờ, loại tình huống này, hắn quả thật không ngờ tới.

Hắn vốn cho rằng Mông thành sẽ lựa chọn phòng thủ, chờ đợi binh lực tới trợ giúp.

- Xem ra chúng ta hành động quá nhanh, cho nên dị tộc đã trực tiếp rút lui rồi.

Ưng lão nói.

Chẳng qua, loại tình huống này cũng chưa chắc đã là chuyện tốt.

Nếu như bọn họ kịch chiến với Mông thành, sau đó đánh lui bọn hắn, như vậy binh sĩ dị tộc trong Mông thành ít nhất sẽ tổn thân hơn sáu thành.

Mà bây giờ, dị tộc trong Mông thành đều đã rút khỏi, cũng đồng nghĩa với việc không có tổn thất gì.

Mấu chốt chính là, bọn hắn nhất định sẽ tấn công lần nữa, lúc đó, Cửu hoàng tử nhất định sẽ lâm vào cục diện bị động.

Xem ra vị Tướng quân của dị tộc là một người có mưu sâu tính kỹ.

Một vài vị Thống lĩnh sau khi khiếp sợ và kích động thì cũng phát hiện điểm này, nếu như bây giờ bọn họ chiếm lĩnh Mông thành, e rằng không lâu sau sẽ phải đối mặt với binh lực dị tộc càng cường đại hơn.

Chẳng qua, quyền lựa chọn chiếm lĩnh Mông thành hay không, cũng không phải do bọn họ quyết định.

- Chiếm lĩnh!

Cửu hoàng tử trực tiếp tuyên bố.

Bây giờ đã không còn đường lui, hơn nữa chiến công công thành ở ngay trước mắt, chỉ cần với tay là chiếm lĩnh được.

Tất nhiên, nếu bàn về chiến công thì Triệu Phong vẫn là người thu được nhiều nhất.

Sau khi chiếm lĩnh Mông thành, binh lực của Cửu hoàng tử liền khống chế cả tòa thành, tiến hành bố trí các phương diện.

Tất cả binh sĩ đều hưng phấn, cực kỳ cao hứng.

Lần này, tất cả binh lực của Cửu hoàng tử đã trực tiếp chiếm lĩnh một tòa thành trì, hơn nữa mọi người không cần phải làm gì mà cũng có thể đạt được chiến công công thành nhất định.

Cửu hoàng tử đi vào trong điện các.

- Triệu Phong, lần này chiến công của ngươi rất lớn a.

Cửu hoàng tử bình thản nói.

Đầu tiên là hắn tìm hiểu tình báo rất kỹ càng, dựa theo quy định, đây là chiến công tình báo thượng đẳng.

Tiếp theo, một mình Triệu Phong đánh chết hai vị thiên kiêu Chuẩn Thánh Chủ, hơn mười vị Đại Đế và Vương Giả đỉnh phong, tất cả đều được ban thưởng điểm chiến công.

Mặt khác, hành động của Triệu Phong đã trực tiếp khiến cho dị tộc Mông thành phải thối lui.

Nếu tính ra thì cũng tương đương với một mình Triệu Phong chiếm lĩnh cả tòa Mông thành.

- Ta sẽ đem tình huống này báo cáo về Tổng điện Lan Châu, do bọn họ quyết định chiến công của ngươi.

Đối với biểu hiện của Triệu Phong, Cửu hoàng tử cũng không dám vọng đoán.

- Thế nhưng, dị tộc rút khỏi Mông thành, tùy thời đều có thể đánh úp lại, cho nên ta sẽ báo cáo lại tình huống này sau.

Cửu hoàng tử lại nói.

- Ưng lão, hãy ra lệnh cho những Trận Pháp Sư trong đội ngũ tranh thủ xây dựng đại trận phòng ngự.

Cửu hoàng tử phân phó.

Chỉ có bọn họ và một vài Thống lĩnh là biết rõ dị tộc vẫn có thể tấn công lại trong thời gian ngắn.

- Triệu huynh đệ, đến lúc đó có lẽ phải dùng đến đàn Yêu thú của ngươi rồi.

Cửu hoàng tử trịnh trọng nói.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân mà Cửu hoàng tử dám chiếm lĩnh Mông thành, đủ khả năng quyết chiến với binh lực dị tộc càng cường đại hơn.

Đàn Yêu thú của Triệu Phong có chiến lực tổng thể rất mạnh, trong đó chiến lực ngoài cấp bậc Đại Đế có rất nhiều, Vân Tằm Tiên Điệp thậm chí còn có năng lực ảnh hưởng nhất định đến Thánh Chủ.

Chẳng qua, Cửu hoàng tử cũng không biết rằng Vân Tằm Tiên Điệp của Triệu Phong đã chìm vào ngủ say.

….

Phía trước Mông thành 30 dặm, bên trong một tòa sơn mạch.

- Ám Vưu Thánh Chủ, chúng ta cứ như vậy mà dâng tặng Mông thành cho tên nhân loại vô sỉ đó ư?

Nữ tử Ưng Nhân tộc lộ ra vẻ mặt căm hận không cam lòng.

- Nếu cứ như vậy mà tặng cho hắn, chúng ta còn lưu lại nơi này làm gì?

Ở một bên, Ngũ Giao tử của Giao Nhân tộc lộ ra thần sắc lãnh đạm.

Lần đầu hắn xuất chinh, không ngờ lại gặp phải loại chuyện này, Ngũ Giao tử thập phần tức giận, hắn quyết tâm nhất định phải đoạt lại Mông thành.

- Không lâu nữa sẽ có người tới trợ giúp, Mông thành vẫn là của chúng ta, lần này, nhất định phải giết chết tên nhân loại có bảo vật "xuyện qua không gian".

Ám Vưu Thánh Chủ nhìn về phía xa, thần sắc vẫn bình thản.

Lúc Triệu Phong sử dụng pháp bảo xuyên qua không gian rời đi, hắn cũng đã phản ảnh về cao tầng, thỉnh cầu trợ giúp.

Chẳng qua động thái của nhân loại quá nhanh, vì cân nhắc nhiều phương diện, cho nên Ám Vưu Thánh Chủ mới lựa chọn tạm thời rút lui, đến lúc đó sẽ dùng trạng thái cường thịnh nhất mà tiêu diệt nhân loại.

- Ai sẽ đến trợ giúp đây?

Nữ nữ Xà Nhân tộc không khỏi hiếu kỳ.

Mông thành tổn thất hai gã thiên tài Chuẩn Thánh Chủ và rất nhiều Đại Đế, còn binh lực cấp thấp cũng không tổn thất bao nhiêu.

Hơn nữa đường xá rất xa, cho nên có lẽ lần này sẽ có chiến lực đỉnh cao tới trợ giúp.

…

- Tiếp theo, có lẽ sẽ là một hồi đại chiến.

Treong Mê Không Giới, Triệu Phong khẽ lẩm bẩm.

Ám Vưu Thánh Chủ chủ động rút lui, nếu nưh không có cường lực trợ giúp thì bọn họ nhất định sẽ không công thành.

Ít nhất cũng sẽ thêm một vị Thánh Chủ hoặc là vài tên Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ.

- Tranh thủ trước khi khai chiến, phải hoàn thành Huyễn Thành Tiểu Thế Giới.

Dứt lời, Triệu Phong liền tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ.

Triệu Phong khoanh chân ngồi trên mặt đất, phóng thích Huyễn Thành Tiểu Thế Giới ra.

Ô...ô...ô...n...g!

Phương diện trăm trượng lập tức bao trùm một tầng sương mù màu tím, trong đó có một mảnh mê cung vô tận, trong mê cung còn có các loại kiến trúc như cung điện, khách điếm, Thiên Cơ thành, cung điện Ngư Nhân,… Đây phần lớn đều là những kiến trúc mà Triệu Phong đã từng gặp.

Việc miêu tả Huyễn Thành Tiểu Thế Giới hoàn toàn bất đồng so với Phong Lôi Tiểu Thế Giới.

Phong Lôi Tiểu Thế Giới của Triệu Phong đã từng tham khảo Vũ Lôi Phong Lôi trong Mộng cảnh Thái Cổ, nhưng Huyễn Thành Tiểu Thế Giới thì không thể bắt chước được, chỉ có thể hấp thu khí tức Thái Cổ đơn thuần mà thôi.

Triệu Phong vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, phân hóa thành mấy

ngàn đạo ý niệm, rót vào trong Huyễn Thành Tiểu Thế Giới, bắt đầu kiến tạo hoàn thiện.

Mấy chục ngày qua đi.

Trong điện các của Cửu hoàng tử, một gã thám tử lập tức tiến vào.

- Báo, có dị tộc đột kích!

Ưng lão, Cửu hoàng tử và những Thống lĩnh khác đều thoáng biến đổi thần sắc.

- Không ngờ lại tới nhanh như vậy.

Sắc mặt Ưng lão trở nên nặng nề.

- Toàn thành xuất binh!

Cửu hoàng tử trực tiếp tuyên bố, sau đó nói với tên thám tử:

- Ngươi đi thông báo cho Triệu Phong Thống lĩnh!

…

Cách ngoài Mông thành chừng 10 vạn dặm.

Đại quân dị tộc giống như đàn thú khổng lồ bị kích giận, lệ khí ngập trời, cuồn cuộn tràn đến.

Phía trước đại quân là ba đạo nhân ảnh dẫn đầu, trong đó có một vị là Ngũ Giao tử, còn một vị khác là Ám Vưu Thánh Chủ.

Còn chính giữa là một tên dị tộc hình người khổng lồ, tản ra khí tức

siêu việt hết tất cả, những nơi mà hắn đi qua, phong vũ gào thét, băng tuyết lôi điện, vô số dị tượng xuất hiện trong thiên địa, khiến lòng người rung động.

- Vạn Tượng Thánh Chủ, không ngờ là ngài lại tự mình đến đây.

Ám Vưu Thánh Chủ lộ ra thần sắc tôn kính.

- Hừ, các ngươi cũng quá vô năng rồi!

Sắc mặt Vạn Tượng Thánh Chủ cực kỳ lãnh đạm, lập tức nói thẳng.

Ám Vưu Thánh Chủ và Ngũ Giao tử đều trầm mặt xuống, không hề phản bác.

- Nhất thời chủ quan, không ngờ là thiên tài nhân loại kia lại có bí bảo "xuyên qua không gian", mặt khác, thiên kiêu nhân loại kia dường như còn có huyết mạch đồng tử bất phàm.

Ám Vưu Thánh Chủ vừa cười vừa nói.

- Tất cả huyết mạch đồng tử đều từ Bát Đại Thần Mâu diễn hóa ra, huyết mạch đồng tử của hắn ở trước mặt ta thì có ý nghĩa gì?

Ánh mắt Vạn Tượng Thánh Chủ vẫn bình thản, lập tức xuất hiện hào quang kỳ dị, một chuỗi văn tự từ trong mắt phóng ra.

Một tầng Huyền Quang Thánh Lực rực rỡ quay quanh người hắn, trên người hắn xuất hiện khí tức chấn động và lực lượng quy tắc khủng bố, khiến cho Ám Vưu Thánh Chủ kinh hãi đến lạnh người, thầm nghĩ:

- Đây là lực lượng của Vạn Tượng Chi Mâu ư?

Chương 1029: Thiên Địa Vạn Tượng

Khoảnh khắc xuất hiện luồng Huyền Quang Thánh Lực rực rỡ, quay quanh người Vạn Tượng Thánh Chủ, toàn bộ nguyên khí trong thiên địa đều bị hấp dẫn đi, không tản mát ra chút nào.

Sau lưng Vạn Tượng Chi Mâu, hai vị thiên chi kiều nữ dị tộc, đều cảm nhận được luồng lực lượng thiên địa không thể kháng cự, huyết mạch, chân nguyên đều bị áp bức cực lớn, toàn bộ thiên địa trở nên vô cùng lạ lẫm.

- Nghe nói Vạn Tượng Chi Mâu mặc dù chỉ là Huyền Quang Cảnh sơ thành, nhưng ngay cả những Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh tiểu thành cũng không làm gì được hắn.

Nữ tử Ưng Nhân tộc truyền âm nói.

- Ta cảm thấy khí tức của hắn không giống Huyền Quang Cảnh sơ thành chút nào.

Nữ nữ Xà Nhân tộc ngưng trọng nói.

- Lần này, hãy để cho Nhân tộc biết sự lợi hại của chúng ta, tên thiên kiêu nhân loại kia nhất định phải chết không thể nghi ngờ.

Ánh mắt nữ tử Ưng Nhân tộc rất âm lệ, thiên kiêu nhân loại mà nàng nhắc đến, tất nhiên là chỉ Triệu Phong.

- Đến rồi!

Trên mặt Ám Vưu Thánh Chủ lộ ra nụ cười nham hiểm hung ác, nhìn về phía trước.

Ngay lập tức, bên phía dị liền dừng bước.

Lúc này, bên ngoài Mông thành, binh lực của Cửu hoàng tử đã tập kết đầy đủ.

Vạn Tượng Chi Mâu khẽ ngẩng đầu, con ngươi tràn ngập văn tự nhìn thẳng về phía trước.

Vụt vụt vụt...

Ngay lập tức, trên bầu trời Mông thành, phong vân bắt đầu cuộn trào, Lôi Điện càn quét bừa bãi, lực lượng khủng bố vô hình áp chế tất cả nhân loại bên trong Mông thành.

- Hắn là…

Bên trên Mông thành, một tên Thống lĩnh tam linh lộ ra ánh mắt ngưng trọng, nhìn về phía Vạn Tượng Thánh Chủ.

- Chỉ một cái liếc mắt có thể ảnh hưởng đến thiên địa vạn tượng, chẳng lẽ là kẻ có được Vạn Tượng Chi Mâu trong dị tộc?

Một tên Thống lĩnh khác lộ vẻ kinh hãi.

Vạn Tượng Chi Mâu suất lĩnh dị tộc, chính là đại quân dị tộc cường đại nhất trên chiến trường, đối diện với Thánh Chủ có được hậu duệ truyền thừa Thần Mâu, Lan Châu và Hoàng tộc phải phái ra hai gã Thánh Chủ có thực lực siêu cường và rất nhiều Trận Pháp Đại Sư, Tuần Thú Sư thì mới có thể giữ vững được thành trì.

Nhưng tất cả mọi người đều tuyệt đối không ngờ rằng kẻ có được Vạn Tượng Chi Mâu lại đến nơi này.

- Vạn Tượng Chi Mâu…

Sắc mặt Ưng lão trở nên u ám vô cùng.

- Không ngờ Vạn Tượng Thánh Chủ lại tới trợ giúp.

Cửu hoàng tử hơi sững sờ, có chút hối hận.

Vạn Tượng Thánh Chủ là tồn tại mà ngay cả những Thánh Chủ cổ xưa vạn năm cũng không phải là đối thủ của hắn.

Nghe nói, Huyền Quang Cảnh tiểu thành của dị tộc, đều từng thua trong tay Vạn Tượng Thánh Chủ.

Một luồng áp lực nặng nề giống như cự sơn bao trùm lên tất cả mọi người.

Cho dù là Thiết Hồng Lăng, cũng lộ vẻ ngưng trọng, thành thành thật thật im lặng không nói một câu.

Lúc này, trong Mộng cảnh Thái Cổ.

Triệu Phong khoanh chân ngồi tại trung tâm một cái mê cung màu tím, bốn phía sương mù lượn lờ, bầu trời dày đặc mây đen, Phong Lôi cuồn cuộn.

- Miêu tả Huyễn Thành Tiểu Thế Giới thành công, uy lực có thể so sánh với Phong Lôi Tiểu Thế Giới.

Triệu Phong khẽ nói.

Mặc dù Phong Lôi Tiểu Thế Giới của Triệu Phong đã miêu tả lực lượng Lôi Vũ Phong Bạo trong Mộng cảnh Thái Cổ.

Thế nhưng suối nguồn năng lực của Huyễn Thành Tiểu Thế Giới là một khối Thần Tinh và một khối hắc thạch vô danh, còn suối nguồn năng lực của Phong Lôi Tiểu Thế Giới chính là tinh hạch không gian của Triệu Phong, chênh lệch giữa hai bên không cần nói cũng biết.

- Còn thiếu một chút nữa là có thể hoàn thành!

Triệu Phong cảm thấy có chút tiếc nuối, bởi vì hắn đã cảm thấy khác thường ở ngoại giới, có lẽ dị tộc đã tấn công tới rồi.

Vụt...

Thân ảnh của Triệu Phong xuất hiện trong Mê Không Giới.

- Ồ, có hai đầu Chấn Thiên Kim Viên đột phá đến Chuẩn Thánh Chủ rồi.

Triệu Phong dường như phát giác được điều gì đó, thần sắc thoáng lộ vẻ mừng rỡ.

Mặc dù Triệu Phong còn chưa rõ tình huống bên ngoài như thế nào, nhưng hắn cũng cảm thấy có chút không ổn, mà hai đầu Chấn Thiên Kim Viên này tấn chức Chuẩn Thánh Chủ, vừa vặn sẽ có tác dụng không nhỏ.

Vụt...

Triệu Phong rời khỏi Mê Không Giới, trực tiếp xuất hiện tại gian

phòng bên ngoài.

- Triệu Phong Thống lĩnh!

Bên ngoài gian phòng của Triệu Phong, một tên thám tử lộ ra thần sắc giật mình, vừa chuẩn bị nói gì đó.

Vụt vụt vụt...

Phong Lôi chân nguyên lập tức khởi động, Triệu Phong đã bay về phía tường thành rồi.

- Triệu Phong, ngươi đến rồi.

Gương mặt của Cửu hoàng tử có chút giãn ra.

Mặc dù bên phía dị tộc phái tới Vạn Tượng Thánh Chủ, nhưng hắn vẫn có một tia hi vọng, nguồn gốc của hi vọng đó tất nhiên là đến từ Triệu Phong.

Ngay lập tức, những Thống lĩnh còn lại, kể cả Ưng lão, Thiết Hồng Lăng, Quỷ Lân Đại Đế, đều không hẹn mà cùng nhìn về phía Triệu Phong.

Đầu tiên, Triệu Phong là người có chiến lực mạnh nhất trong bọn họ, nếu như hắn không thể ngăn cản được Vạn Tượng Chi Mâu, vậy thì bọn họ cũng không còn bất kỳ hi vọng nào nữa rồi.

Huống hồ, ngoại trừ Vạn Tượng Chi Mâu ra, còn có một vị Ám Vưu Thánh Chủ thực lực siêu quần, Ngũ Giao tử của Giao Nhân tộc cũng không thể khinh thường, ngoài ra còn có hai thiên kiêu dị tộc khác.

Lần này sẽ là một cuộc ác chiến.

Chẳng qua Cửu hoàng tử đã truyền thư cầu cứu ra ngoài, chỉ cần mọi người có thể cố thủ thành trì thì vẫn còn hi vọng.

- Hắn là…

Mắt trái của Triệu Phong cẩn thận dò xét Vạn Tượng Thánh Chủ, lúc chạm vào đôi mắt tràn ngập văn tự màu sắc rực rỡ của đối phương, Triệu Phong đã hiểu rõ mọi chuyện.

Hậu duệ truyền thừa Thần Mâu.

- Triệu Phong, hắn chính là Vạn Tượng Thánh Chủ của dị tộc, là người thừa kế Vạn Tượng Chi Mâu, mặc dù chỉ là Huyền Quang Cảnh sơ kỳ, nhưng chiến lực lại cường đại không kém gì Huyền Quang Cảnh tiểu thành.

Ưng lão truyền âm cho Triệu Phong.

- Huyền Quang Cảnh sơ thành?

Triệu Phong khẽ lắc đầu, Vạn Tượng Thánh Chủ cũng không phải chỉ đơn giản như biểu hiện bên ngoài vậy đâu.

Chẳng qua, hắn quả thật không ngờ lần này đối thủ của mình sẽ là một trong tám đại hậu duệ truyền thừa Thần Mâu.

Trước mắt, Triệu Phong chỉ mới chiến đấu với Tử Vong Chi Mâu, Mệnh Vận Chi Mâu và Luân Hồi Chi Mâu cũng chỉ mới tiếp xúc mà thôi.

- Vạn Tượng Chi Mâu có thể khống chế tuyệt đối với áo nghĩa thiên địa tự nhiên.

Trong trí nhớ của Triệu Phong, xuất hiện một số tin tức liên quan đến Vạn Tượng Chi Mâu.

Bên phía dị tộc, ánh mắt Ám Vưu Thánh Chủ khẽ động, nhìn chằm chằm Triệu Phong.

- Vạn Tượng Thánh Chủ, chính là kẻ đó, hắn thân mang bí bảo "xuyên qua không gian", còn có huyết mạch đồng tử không tầm thường.

Ám Vưu Thánh Chủ nhắc nhở với vẻ bất thiện.

- Ồ? Chính kẻ này đã tới thành trì mà ngươi trấn thủ, đánh giết một phen, sau đó bình yên thoát đi?

Hai mắt Vạn Tượng Thánh Chủ lập tức tập trung vào Triệu Phong.

Sắc mặt đám người Ám Vưu Thánh Chủ và Ngũ Giao tử đều trầm xuống, không nói gì thêm, bởi vì đó là sự thật không thể chối cãi.

Vụt...

Triệu Phong và Vạn Tượng Thánh Chủ liếc nhìn nhau.

Triệu Phong cảm thấy một luồng áp lực thiên địa vô hình đột nhiên ập tới, phảng phất như toàn bộ thế giới đều đang đối nghịch với hắn.

Thịch thịch thịch…

Đôi mắt Vạn Tượng Thánh Chủ khẽ nháy lên.

- Ồ? Huyết mạch đồng tử của nhân loại này, dường như rất không

bình thường.

Ánh mắt Vạn Tượng Thánh Chủ có chút kinh ngạc.

Cho tới bây giờ, đây là lần thứ hai có loại huyết mạch đồng tử khác có thể khiến cho Vạn Tượng Chi Mâu của hắn chấn động.

Chẳng qua, cho dù có không bình thường thì nó cũng không thuộc vào hàng ngũ Bát Đại Thần Mâu, chỉ là huyết mạch đồng tử tàn khuyết, há có thể đánh đồng với Vạn Tượng Chi Mâu của hắn?

- Nhân loại, các ngươi không ngờ thật sự dám chiếm lĩnh Mông thành.

Ám Vưu Thánh Chủ lộ ra thần sắc ngạo nghễ, nhếch lên một nụ cười trào phúng.

- Nơi này vốn dĩ chính là lãnh thổ của Đại Chu Hoàng tộc chúng ta.

Khí thế của Cửu hoàng tử hơi yếu, nhưng vẫn dõng dạc đáp trả.

- Không lâu nữa, nhân tộc sẽ biến mất khỏi thế giới này, tại sao lại là của Đại Chu Hoàng tộc?

Trên mặt Ngũ Giao tử của Giao Nhân tộc lộ vẻ châm biếm.

- Hừ, nhân loại vô tri, để các ngươi kiến thức một chút lực lượng khủng bố của thiên địa vạn tượng.

Đôi mắt của Vạn Tượng Thánh Chủ xuất hiện một tia năng lượng chấn động.

Vụt vụt vụt...

Toàn bộ thế giới lập tức tràn ngập bạo tuyết tung bay, trên mặt đất bắt đầu xuất hiện vô số nước băng.

Chỉ trong vài nhịp hô hấp, phương viên mấy vạn dặm xung quanh Mông thành đã biến thành một thế giới hàn băng, nhiệt độ vẫn không ngừng hạ thấp, thiên địa trở nên hôn ám, ánh mắt bị che mờ không nhìn rõ cảnh tượng phía trước.

Bên phía dị tộc giống như đã sớm chuẩn bị, trên thân mỗi binh sĩ đều có bí bảo hoặc phù triện để chống lạnh.

Ánh mắt Triệu Phong khẽ động.

Thiên địa tự nhiên thay đổi thời tiết, điều này cũng không ảnh hưởng gì đến hắn, nhưng đối với Vương Giả và binh sĩ dưới Vương Giả thì lại có ảnh hưởng rất lớn.

Ngay lập tức, binh sĩ bên phía Cửu hoàng tử liền lâm vào hoàn cảnh xấu trước nay chưa từng có, một vài cường giả Tiểu Đan Nguyên Cảnh thậm chí có chút không thể chống cự nổi bạo tuyết băng hàn.

Tất cả Thống lĩnh chuẩn bị điều động ý chí, thay đổi thế giới bạo tuyết sông băng này.

- Không tốt, lực lượng ý chí không thể rót vào không gian này được.

Tâm thần một gã Thống lĩnh nhị tĩnh khẽ chấn động.

Thay đổi thời tiết tự nhiên, bình thường đều là Đại Đế làm, thế nhưng thiên địa sau khi bị Vạn Tượng Chi Mâu thay đổi, đã trở nên rất khó thẩm thấu vào.

Nói cách khác, năng lực nắm giữ quy tắc thiên địa và lực lượng sức mạnh to lớn đều bị suy yếu đến cưc hạn, không phải là Tiểu Thế Giới hệ Thủy thì thậm chí còn không thể dung nhập vào khu vực không gian này.

- Thiên địa vạn tượng đều thuộc sự chưởng quản của Vạn Tượng Chi Mâu!

Thanh âm lãnh đạm từ bên trong Vạn Tượng Chi Mâu phát ra.

Cả mảnh thiên địa, phảng phất giống như Tiểu Thế Giới của hắn, thân hình Vạn Tượng Thánh Chủ liên tục biến đổi trong băng thiên tuyết địa, thoáng cái đã tiếp cận Mông thành.

Ngay lập tức, đại quân dị tộc liền vượt qua băng thiên tuyết địa, áp sát Mông thành.

- Khởi động đại trận phòng ngự, phòng thủ!

Cửu hoàng tử hét lớn một tiếng.

- Không thể để cho Vạn Tượng Thánh Chủ tiếp cận thành trì!

Triệu Phong trực tiếp nhảy ra.

Nếu như để Vạn Tượng Chi Mâu tới gần thành trì, e rằng chỉ trong nháy mắt, đại trận phòng ngự của Mông thành sẽ bị phá hỏng.

Đồng thời, Ưng lão và Thiết Hồng Lăng, cùng những nhân vật cấp bậc Thống lĩnh còn lại cũng đều trực tiếp xông ra.

- Vạn Tượng Thánh Chủ giao cho ta đối phó!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Tại nơi này, không có người nào là đối thủ của Vạn Tượng Thánh Chủ.

Hơn nữa, đối với hậu duệ truyền thừa của Bát Đại Thần Mâu, Triệu Phong lại cảm thấy rất hứng thú.

Phốc…

Triệu Phong phất tay một cái, một đàn Yêu thú khổng lồ liền xuất hiện trong thiên địa.

Những đầu Yêu thú này đều là đàn Yêu thú cường đại mà Triệu Phong thu phục được trong thí luyện Thái Tử, trải qua một khoảng thời gian bồi dưỡng, thực lực chỉnh thể đều tăng mạnh, số lượng Yêu thú tấn chức Đại Đế cũng không ít.

Hiện nay, binh lực của Cửu hoàng tử bị thế giới cực hàn này ảnh hưởng, thực lực suy yếu rất lớn, nếu không có đàn Yêu thú của Triệu Phong, e rằng còn không thể chống đỡ nổi thời gian một chén trà.

- Đàn Yêu thú…

Rất nhiều Thống lĩnh và binh sĩ nhìn thấy Triệu Phong thả ra một lượng lớn đàn Yêu thú, mới thoáng an tâm một chút.

- Đúng rồi, còn các ngươi nữa!

Mê Không Giới trên tay Triệu Phong lại thoáng chớp động.

Rầm rầm rầm…

Hai đạo thân ảnh kim quang cực lớn, tựa như Thái Sơn, hàng lâm trong thiên địa.

Hai đầu Chấn Thiên Kim Viên toàn thân là một bộ lông vàng, sắc bén tựa như cương châm, phát ra hào quang rực rỡ, một luồng khí tức Hồng Hoang Thái Cổ, mạnh mẽ tràn ra.

Bên phía Mông thành, có rất nhiều Thống lĩnh, Đại Đế cảm nhận được luồng trọng áp khủng bố đột nhiên xuất hiện, huyết mạch thể nội đều run rẩy bất an.

- Chấn Thiên Kim Viên đạt tới cảnh giới Chuẩn Thánh Chủ…

Cửu hoàng tử thoáng lộ vẻ mừng rỡ.

Chấn Thiên Kim Viên được Triệu Phong cường hóa huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, cộng thêm bản thân có sẵn huyết mạch Thái Cổ, cho nên chiến lực rất mạnh.

Hai đầu Chấn Thiên Kim Viên hoàn toàn có thể cầm chân hai vị thiên kiêu chi nữ Chuẩn Thánh Chủ của dị tộc, hoặc phối hợp với Thiết Hồng Lăng để kiềm chế Ám Vưu Thánh Chủ.

- Hừ, chỉ bằng vào các ngươi mà cũng vọng tưởng chống lại lực lượng thiên địa tự nhiên.

Vạn Tượng Thánh Chủ lập tức hét lớn, một luồng Huyền Quang Thánh Lực màu sắc rực rỡ, lập tức bộc phát ra.

Khoảnh khắc Huyền Quang Thánh Lực xuất hiện, thiên địa giống như chấn động, bạo tuyết tựa như hải khiếu cuồn cuộn trong thiên địa, nuốt chửng hết tất cả mọi thứ.

Bên phía Mông thành, toàn bộ cường giả đều bị áo nghĩa hàn băng vô tận xâm nhập, một vài người cảnh giới khá thấp, đều cảm thấy chân nguyên huyết dịch suýt nữa trực tiếp đông cứng.

Dưới lực lượng tự nhiên khủng bố như vậy, cho dù là Đại Đế Hư Thần Cảnh cũng trở nên nhỏ bé tới cực điểm.

- Đây là Huyền Quang Cảnh tiểu thành.

Bên phía nhân loại, có không ít Thống lĩnh kinh ngạc thốt lên.

Chương 1030: Vạn Tượng Chi Lực

- Đây là, Huyền Quang Cảnh tiểu thành.

Bên phía nhân loại, có không ít Thống lĩnh kinh ngạc thốt lên.

- Không ngờ lại là Huyền Quang Cảnh tiểu thành.

Ưng lão khiếp sợ nói.

Rất nhiều cường giả cấp Thống lĩnh đều cảm thấy trái tim bị bóp chặt, thân hình thoáng run.

- Triệu Phong.

Thiết Hồng Lăng nhìn về phía Triệu Phong.

Vừa rồi Triệu Phong đã nói để hắn đi đối phó với Vạn Tượng Thánh Chủ, nhưng đối phương là Huyền Quang Cảnh tiểu thành hậu duệ Thần Mâu, Triệu Phong liệu có thể ứng phó được không?

Nhưng Thiết Hồng Lăng lại phát hiện Triệu Phong không hề sợ hãi chút nào, cũng không hề kinh ngạc, giống như hắn đã sớm biết rõ thực lực chân chính của Vạn Tượng Thánh Chủ vậy.

- Quả nhiên là vậy.

Triệu Phong thầm nghĩ.

Lúc nhìn thấy Vạn Tượng Thánh Chủ, Triệu Phong đã cảm giác được ý chí linh hồn và Huyền Quang Thánh Lực cường đại của hắn, dường như đã vượt qua phạm trù Huyền Quang Cảnh sơ thành.

Bởi vậy, ngoại trừ Triệu Phong ra, tất cả những người ở đây đều không có khả năng giao thủ với Vạn Tượng Thánh Chủ.

Vạn Tượng Chi Mâu là lực lượng vật chất, Thánh Lôi Thể của Triệu Phong đã đột phá tầng thứ sáu, có lẽ có sức chống cự nhất định, cho nên Triệu Phong mới dám giao thủ cùng Vạn Tượng Chi Mâu.

Bên phía dị tộc, Ám Vưu Thánh Chủ, Ngũ Giao tử và rất nhiều Thống lĩnh Đại Đế đều kinh hãi không thôi.

Hiển nhiên việc Vạn Tượng Thánh Chủ đột phá đến Huyền Quang Cảnh tiểu thành, ngay cả dị tộc bọn hắn cũng không biết.

- Vạn Tượng Thánh Chủ đột phá thành Huyền Quang Cảnh tiểu thành từ lúc nào?

Tâm thần Ám Vưu Thánh Chủ trở nên kích động.

Lúc Vạn Tượng Thánh Chủ là Huyền Quang Cảnh sơ thành thì hắn đã có thể chống lại Huyền Quang Cảnh tiểu thành, hiện nay, Vạn Tượng Thánh Chủ đã đột phá đến Huyền Quang Cảnh tiểu thành, vậy thì chiến lực của hắn sẽ cường đại đến mức nào?

- Không hổ là hậu duệ Thần Mâu.

Trên mặt nữ tử Ưng Nhân tộc lộ vẻ sùng bái.

- Xem kìa, không ngờ thiên kiêu nhân loại kia lại chủ động lao tới Vạn Tượng Thánh Chủ, quả thật là không biết sống chết!

Trên mặt Nữ nữ Xà Nhân tộc lộ vẻ chế nhạo, lúc nhìn Triệu Phong, trong mắt tràn ngập khinh thường.

Xẹt xẹt xẹt…

Khoảnh khắc Triệu Phong bay ra, liền trực tiếp vận chuyển Thánh Lôi Thể, mặt ngoài thân thể bừng sáng lên từng đạo lôi văn xích kim cổ xưa, thân hình của hắn cũng lập tức khuếch trương vài phần, khí lực Lôi Điện vô cùng đánh tan toàn bộ thiên địa bạo tuyết xung quanh.

- Chỉ bằng vào ngươi cũng muốn ngăn cản ta?

Ánh mắt Vạn Tượng Thánh Chủ trầm xuống, liếc nhìn Triệu Phong.

Lực lượng tự nhiên vô hình lập tức tập trung quanh người Triệu Phong.

Trên thân thể Triệu Phong xuất hiện một tầng băng ngưng, khiến cho không gian xung quanh đều đông cứng lại.

- Ta lại càng muốn đánh bại ngươi hơn!

Trong mắt Triệu Phong sôi trào chiến ý.

Phành...

Tất cả băng phong xung quanh Triệu Phong đều bị nghiền nát, một luồng lực lượng Lôi Điện chấn động mà ra.

- Ha ha, nhân loại vô tri.

Vạn Tượng Thánh Chủ cười lớn một tiếng.

Triệu Phong đột nhiên bộc phát lực phách Lôi Điện, lúc lan đến trước người Vạn Tượng Thánh Chủ thì vô số bạo tuyết lập tức ngưng tụ, tạo thành một bức tường băng.

Ầm ầm ầm...

Khoảnh khắc tường băng xuất hiện, thân hình Triệu Phong đã trực tiếp xông tới, vận chuyển Thánh Lôi Thể Phách và Viêm Chi Phong Lôi, mạnh mẽ đánh xuống.

Ầm...

Tường băng trước mặt Vạn Tượng Thánh Chủ bị nghiền nát, thế nhưng bên ngoài thân thể Vạn Tượng Thánh Chủ lại xuất hiện một tầng điện văn Phong Lôi, tựa như áo giáp Phong Lôi, ngăn cản toàn bộ lực phách uy áp và dư âm công kích của Triệu Phong.

- Ngươi không thể làm tổn thương đến ta, còn ta bây giờ lại có thể chôn ngươi!

Toàn thân Vạn Tượng Thánh Chủ bao trùm văn tự khải giáp, tập trung nhìn Triệu Phong.

- Cực Băng Chi Thương!

Vụt...

Trước mặt Vạn Tượng Thánh Chủ, đột nhiên xuất hiện một đạo vòng xoáy màu sắc rực rỡ, lập tức hấp thu hết thảy lực lượng thiên địa tự nhiên, tản mát ra một luồng lực lượng hàn băng đông cứng tất cả.

Vụt vụt vụt...

Ngay lập tức, vô số băng thương trắng như tuyết, mang theo một luồng hàn lực kinh người, từ trong vòng xoáy phóng ra.

Những nơi băng thương đi qua, tất cả bạo tuyết và không khí đều bị đông cứng, nhưng Cực Băng Chi Thương lại có thể xuyên qua hàn băng, không hề chịu chút ảnh hưởng nào.

- Lực lượng Băng Hàn thật mạnh.

Ngay trong khoảnh khắc đó, huyết mạch trong cơ thể Triệu Phong liền vận chuyển cực kỳ chậm chạp, ngay cả hành động cũng bị trở ngại nhất định.

- Thủy Chi Phong Lôi, Băng Hoàng Thương.

Triệu Phong bỗng nhiên vận chuyển huyết mạch Băng Thủy ẩn tàng trong cơ thể, đồng thời vận chuyển Thủy Chi Phong Lôi chân nguyên trong không gian tinh hạch.

Một tầng chất lỏng băng lam bao trùm bên ngoài thân thể Triệu Phong, xuất hiện một kiện băng thủy chiến giáp u lam.

Chiến giáp băng thủy này rung động lôi văn nhộn nhạo, không ngừng biến đổi, kết hợp với Thánh Lôi Thể, khả năng chống cự đối với lực lượng cực hàn cũng lập tức tăng mạnh.

- Tiểu tử này, không ngờ còn có huyết mạch Băng Thủy.

Vạn Tượng Thánh Chủ nhíu mày.

Lúc giao thủ với Triệu Phong, hắn đã phát hiện Triệu Phong sở trường áo nghĩa Phong, Lôi, Hỏa.

Nói cách khác, Triệu Phong có sức chống cự rất mạnh đối với ba loại thuộc tính thiên nhiên này, vì vậy cho nên Vạn Tượng Thánh Chủ mới lựa chọn tiếp tục sử dụng lực lượng hàn băng.

Thật không ngờ Triệu Phong còn có huyết mạch Băng Thủy, thậm chí bên trong còn ẩn chứa Thủy Chi Phong Lôi chân nguyên.

- Thánh Lôi Bá Quyền!

Sức chống cự đối với lực lượng băng hàn của Thánh Lôi Thể mà Triệu Phong thi triển đã tăng lên tới cực hạn, hắn vận chuyển Thánh Lôi Thể, sau đó đánh ra một quyền, nghênh đón với vô số băng thương bay tới.

Phành...

Một luồng lực lượng cực hàn lập tức nổ tung.

- Đây là?

Triệu Phong vội vàng thối lui về phía sau.

Mặc dù Cực Băng Chi Thương đã bị hắn phá hỏng, thế nhưng lực lượng cực băng bộc phát ra, vẫn khủng bố vô cùng.

Băng thủy chiến giáp u lam bên ngoài thân thể Triệu Phong lập tức đông cứng, một luồng lực lượng cực hàn liền xâm nhập vào trong Thánh Lôi Thể Phách của hắn.

- Băng Lực Hóa Thủy!

Triệu Phong vận chuyển Thủy Chi Phong Lôi và huyết mạch Băng

Thủy, chiến giáp u lam bị đông cứng bên ngoài liền chậm rãi hấp thu luồng lực lượng cực hàn này, biến thành một tầng chiến giáp dạng lỏng.

- Nhân loại Chuẩn Thánh Chủ mà có thể tiếp được một chiêu của ta, như vậy đã tốt lắm rồi, bây giờ ngươi có thể an tâm đi chết được rồi.

Trong mắt Vạn Tượng Thánh Chủ lộ ra một tia hung ác.

Trong số những thiên kiêu Chuẩn Thánh Chủ của Nhân tộc, không ai có thể hóa giải được một chiêu này của hắn.

Thực lực của Triệu Phong, khiến cho sát ý của Vạn Tượng Thánh Chủ lại càng mạnh hơn.

- Nói nhảm nhiều quá!.

Ánh mắt Triệu Phong trầm xuống, trong mắt trái hiện lên một luồng ý chí Đồng lực kinh người.

Bên trong Lôi Hồn Thể, một lượng lớn lực lượng linh hồn tràn ra dung nhập vào mắt trái.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Trong mắt trái của Triệu Phong xuất hiện một tia lửa Đồng lực kinh người, hào quang màu tím lưu chuyển, nổi lên một tia văn lạc Lôi Kiếp u ám.

Phốc…

Một đoàn Lôi Hỏa u ám trong suốt mang theo khí tức Lôi Kiếp hủy diệt, bùng nổ trên đầu Vạn Tượng Thánh Chủ.

Chiêu “Phong Lôi Đồng Hỏa” này của Triệu Phong là công kích linh hồn đơn thuần, lấy Lôi lực Thần Kiếp làm chủ, bởi vì hắn biết rõ tại phương diện vật chất quả thật rất khó tạo thành tổn thương đối với Vạn Tượng Thánh Chủ.

- A…

Vạn Tượng Thánh Chủ hét thảm một tiếng.

Hắn không ngờ Triệu Phong lại đột nhiên thi triển linh hồn đồng thuật, hơn nữa bên trong còn ẩn chứa lực lượng Lôi Kiếp, tạo thành tổn thương nhất định đối với linh hồn của hắn.

- Tiểu tử ngươi…

Vạn Tượng Thánh Chủ lập tức lộ vẻ giận dữ.

Không ngờ hắn lại bị Triệu Phong đả thương, đây là chuyện mà hắn tuyệt đối không thể tha thứ được.

- Hiệu quả cũng không lớn lắm.

Trong lòng Triệu Phong thoáng trầm xuống.

Vạn Tượng Thánh Chủ đã đột phá Huyền Quang Cảnh tiểu thành, với nội tình Thần Mâu và thiên phú của hắn, ý chí linh hồn tất nhiên không tệ, nếu không phải Triệu Phong sử dụng công kích linh hồn, e rằng không thể tạo thành chút thương tổn nào cho hắn.

- Không tốt!

Triệu Phong đột nhiên phát hiện một luồng khí tức nguy hiểm.

Vụt vụt vụt...

Triệu Phong lập tức thi triển Lôi Dực Phi Độn Thuật, phóng về phía xa.

- Tặc tử nhân loại, trốn đi đâu?

Vạn Tượng Thánh Chủ hét lớn một tiếng, lực lượng thiên địa tự nhiên đồng loạt chấn động.

- Thật mạnh, chỉ một ý niệm àm có thể ảnh hưởng tới thiên địa vạn tượng.

Tốc độ của Triệu Phong bị lực lượng của thiên địa vạn tượng gây trở ngại, lập tức bị ngăn trở, tốc độ chỉ bằng bảy thành lúc bình thường.

Còn Vạn Tượng Thánh Chủ thì được lực lượng tự nhiên trợ giúp, liền cấp tốc lao về phía Triệu Phong.

Sau khi Vạn Tượng Thánh Chủ rời đi, rất nhiều binh sĩ, Thống lĩnh trên chiến trường, đều cảm thấy nhiệt độ thiên địa tăng lên một chút, mới thở phào ra một hơi.

Ngay cả những dị tộc đã sớm chuẩn bị, cũng không chống đỡ nổi luồng lực lượng cực hàn này.

- Tiểu tử nhân loại này, không ngờ có thể đả thương Vạn Tượng Thánh Chủ.

Sắc mặt Ám Vưu Thánh Chủ thoáng giật mình.

Phành...

Một đạo cự ảnh kim sắc đột nhiên phóng tới Ám Vưu Thánh Chủ, khí tức huyết mạch Hồng Hoang khủng bố, khiến cho vẻ mặt Ám Vưu Thánh Chủ trở nên ngưng trọng, phát ra một luồng Thánh lực u ám.

- Huyết Diễm Bạo Liệt Trảm!

Phốc…

Phía bên kia, Thiết Hồng Lăng chém ra một đạo nguyệt quang huyết sắc, phóng thẳng về phía Ám Vưu Thánh Chủ.

- Không ngờ tiểu tử kia lại không chết?

Trên mặt thiên kiêu chi nữ Ưng Nhân tộc, lộ vẻ vô cùng kinh ngạc.

Thực lực mà Vạn Tượng Thánh Chủ bày ra, khiến nàng kinh hãi vô cùng, thậm chí còn không dám đối mặt.

Vậy mà thiên kiêu Chuẩn Thánh Chủ nhân loại lại có thể giao thủ với Vạn Tượng Thánh Chủ, thậm chí còn dẫn hắn rời đi.

- Triệu Phong đã dẫn dắt Vạn Tượng Thánh Chủ rời đi rồi!

Ưng lão cũng hiểu ra dụng ý của Triệu Phong.

Chiến đấu với Vạn Tượng Thánh Chủ gần chiến trường, sẽ tạo nên bất lợi rất lớn đối với binh lực bên phía Cửu hoàng tử.

Thế nhưng, Triệu Phong làm sao có thể chống đỡ nổi Vạn Tượng Thánh Chủ?

Vụt vụt vụt...

Triệu Phong chật vật xuyên qua lực lượng cực hàn.

- Uy lực của Vạn Tượng Thánh Chủ, quả nhiên mạnh mẽ.

Triệu Phong toàn lực phi độn, âm thầm thở dài một phen.

Mỗi cái giơ tay nhấc chân của Vạn Tượng Thánh Chủ, đều có thể dẫn động lực lượng thiên địa tự nhiên.

Nếu không phải Triệu Phong dẫn hắn rời đi, e rằng không lâu sau, lực lượng cực hàn tự nhiên có thể gián tiếp giết chết binh sĩ nhân loại.

- Hừ, toàn bộ thiên địa đều là lực lượng của ta, ngươi chạy không thoát đâu!

Vạn Tượng Thánh Chủ hừ lạnh một tiếng, vỗ ra một chưởng.

Vụt...

Một đạo Huyền Quang Thánh Lực màu sắc rực rỡ, đánh thẳng về phía Triệu Phong.

Triệu Phong dựa vào năng lực của Thần Linh Nhãn, đã sớm dự đoán được, nên rất nhanh đã tránh khỏi công kích.

Thế nhưng, đạo Huyền Quang Thánh Lực màu sắc rực rỡ sượt qua người Triệu Phong, sau đó đột nhiên biến thành màu xanh biếc, mọc ra vô số dây leo thô to, lập tức phân hóa vô số dây leo nhỏ, quấn quanh người Triệu Phong.

- Đây là lực lượng Vạn Tượng ư?

Triệu Phong giật mình htotos lên.

Nghe nói lực lượng Vạn Tượng của Vạn Tượng Chi Mâu có thể lập tức chuyển hóa bất kỳ lực lượng thiên nhiên nào.

- Không tốt, nó còn hấp thu cả nguyên khí sinh mệnh của ta.

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lôi Thể, nhưng lại phát hiện mình không thể giãy thoát khỏi sự trói buộc của Mộc chi áo nghĩa cường đại này, hơn nữa, dây leo còn có thể hấp thu tinh khí sinh mệnh của hắn, không ngừng suy yếu lực lượng của Triệu Phong.

- Mộc Chi Phong Lôi.

Triệu Phong lại lần nữa dẫn động một luồng lực lượng Phong Lôi bên trong không gian tinh hạch.

Ngay lập tức, một tầng gợn sóng Mộc Chi Phong Lôi liền xuất hiện bên ngoài thân thể Triệu Phong, trị liệu thương thế của hắn.

Triệu Phong đem lực lượng Mộc Chi Phong Lôi truyền vào trong dây leo, lực lượng thuộc tính của Mộc Chi Phong Lôi liền khiến cho những dây leo này bị tê liệt.

Ầm...

Lúc này, Triệu Phong mới chật vật thoát khỏi vây khốn của đám dây leo này.

- Mộc chi áo nghĩa.

Hàng lông mày của Vạn Tượng Thánh Chủ nhíu lại thật chặt.

Hắn là hậu duệ truyền thừa của Vạn Tượng Chi Mâu, lực lượng thiên địa tự nhiên đều nằm trong sự khống chế của hắn.

Nhưng tiểu tử trước mắt, không ngờ lại có thể khống chế nhiều loại thuộc tính lực lượng như vậy, chẳng lẽ muốn tranh đoạt quyền khống chế tự nhiên với hắn sao?

Con ngươi Vạn Tượng Thánh Chủ co rút lại, những lực lượng Mộc thuộc tính bị Triệu Phong phá hư, lập tức chuyển hóa thành một trận biển lửa, vây quanh người Triệu Phong.

Phốc…

Vạn Tượng Thánh Chủ lại lần nữa đánh ra một đạo Vạn Tượng Thánh lực, đạo Huyền Quang Thánh Lực màu sắc rực rỡ cũng chuyển hóa thành màu vàng, hình thành một tầng bụi đất, tràn ngập không trung.

Triệu Phong bị biển lửa vây quanh, lập tức cảm thấy nặng nề như có một tòa Thái Sơn ép xuống.

Nhưng ngoại trừ trọng lực, Triệu Phong còn cảm thấy một luồng lực cản siêu cường, khiến Triệu Phong giống như bị đè chặt trong tầng nham thạch, ngay cả nhúc nhích cũng mất rất nhiều sức lực, cố gắng giãy giụa thoát khỏi trọng lực trói buộc.

Mặt khác, Hỏa sinh Thổ, hỏa lực cực nhiệt còn tăng phúc cho lực lượng của đất, khiến cho trọng lực và uy năng trói buộc đều tăng lên rất mạnh.

Chương 1031: Không Gian Vạn Tượng

Thổ Chi Áo Nghĩa, tại phương diện năng lực trói buộc, còn cao hơn Mộc Chi Áo Nghĩa một chút.

Mà Vạn Tượng Thánh Chủ khống chế Thổ Chi Áo Nghĩa đã gần tiếp cận bản nguyên, tinh thuần cường đại, hơn nữa cảnh giới hắn lại là Huyền Quang Tiểu thành, cộng thêm Hỏa Chi Áo Nghĩa tăng phúc, Triệu Phong lâm vào trong đó, liền ngay cả di động thân thể cũng thập phần khó khăn.

Bất quá, nếu đổi lại là Chuẩn Thánh Chủ khác, chỉ sợ đã sớm bị Thổ Chi Áo Nghĩa ẩn chứa trong Ám Hoàng Trần Thổ này triệt để mai táng rồi.

Triệu Phong vẫn là dựa vào Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu, mới có thể tiếp nhận được của trọng áp Thổ Chi Áo Nghĩa này.

- Thổ Chi Áo Nghĩa, có chỗ liên quan đến với Ngũ Hành Phong Lôi Quyết tầng tiếp theo!

Triệu Phong cũng không am hiểu Thổ Chi Áo Nghĩa, lập tức bị Thổ Chi Áo Nghĩa thi triển bởi Vạn Tượng Chi Mâu áp chế.

- Hừ! Lần này xem ngươi trốn như thế nào?

Vạn Tượng Thánh Chủ vẫn như cũ là một bộ tư thái cao cao tại thượng, ngắm nhìn Triệu Phong bên dưới.

- Lợi kiếm kim quang!

Vạn Tượng Thánh Chủ vung tay lên, một đạo Huyền Quang Thánh lực màu sắc rực rỡ lập tức biến thành kim quang sáng ngời, sau đó biến thành hàng ngàn hàng vạn lợi kiếm kim quang sắc bén, trực tiếp đâm về phía Triệu Phong.

- Không tốt! Nếu như bị đâm trúng, nhất định sẽ xong rồi!

Triệu Phong cảm nhận được nguy cơ trước giờ chưa từng có.

Thánh Lôi Thể của hắn tu luyện tới tầng thứ sáu, tối đa cũng chỉ miễn dịch công kích của Huyền Quang Sơ thành bình thường.

Mà Vạn Tượng Thánh Chủ lại đạt tới Huyền Quang Tiểu thành, mà Kim Chi Áo Nghĩa do hắn phóng thích, lại tiếp cận bản nguyên, tinh thuần cường đại, càng có thể đạt tới uy lực Huyền Quang Đại thành!

Cường độ công kích Huyền Quang Đại thành, trong khoảnh khắc có thể khiến cho Triệu Phong tan thành mây khói.

- Meo meo!

Lúc này, Tiểu tặc miêu cầm theo một cái xẻng sắt từ trong Mê Không Giới đi ra, nhưng nó cũng gặp phải trọng lực cùng trói buộc của Thổ Chi Áo Nghĩa.

- Hửm? Một con mèo nhỏ?

Vạn Tượng Thánh Chủ kêu khẽ một tiếng.

Hắn không biết thời điểm này Triệu Phong thả ra một con mèo là có ý tứ gì, nhưng bản thân con mèo này cũng không có cách nào giãy

giụa khỏi Thổ Chi Áo Nghĩa của hắn, lại có thể làm được gì.

- Meo meo!

Cặp mắt Tiểu tặc miêu lộ ra vẻ khinh thường, nhìn về phía Vạn Tượng Thánh Chủ.

Đông!

Tiểu tặc miêu có chút gian nan huy động xẻng sắt.

Lập tức, Ám Hoàng Trần Thổ quanh thân Triệu Phong có chút rung rung, lực lượng Thổ Chi Áo Nghĩa có chút buông lỏng ra.

Áp lực trên người Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu nhất thời suy giảm.

Vù vù!

Lúc này Tiểu tặc miêu đã có thể hơi động một chút, vì vậy nó huy động cái xẻng, hung hăng đào xuống vài cái, sau đó xông vào trong Mê Không Giới.

Thình thịch!

Ám Hoàng Trần Thổ trôi nổi trong không gian lập tức lay động mãnh liệt.

- Cái gì? Cái xẻng kia!

Sắc mặt Vạn Tượng Thánh Chủ khiếp sợ.

Không nghĩ tới cái xẻng sắt bình thường trong tay con mèo kia

không ngờ có thể làm tan rã Ám Hoàng Trần Thổ, từ đó ảnh hưởng tới uy lực Thổ Chi Áo Nghĩa.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong toàn lực vận chuyển Thánh Lôi Thể, phối hợp Viêm Chi Phong Lôi, lập tức giãy giụa ra, đem Ám Hoàng Trần Thổ bốn phía đánh cho tan tác.

Hưu hưu hưu!

Mà lúc này, mấy ngàn mấy vạn đạo lợi kiếm sắc bén kim quang lập lòe kia đã phi tốc đâm tới.

- Hộ Thể Lôi Cương!

Triệu Phong không nói hai lời, vận chuyển chiến kỹ Thánh Lôi Thể phòng hộ, đồng thời phối hợp phòng ngự của Băng Hoàng Thương, tiến hành ngăn cản.

Đinh! Phốc phốc!

Lợi kiếm kim quang đụng lên trên Hộ Thể Lôi Cương, lập tức xuyên thấu vào luôn.

- Lực xuyên thấu thật mạnh!

Triệu Phong kêu lên kinh dị, không hổ là công kích Kim Chi Áo Nghĩa, thuần túy cường đại, đem tính chất Kim thuộc tính phát huy đến mức tận cùng.

Oanh! Ầm ầm!

Hộ Thể Lôi Cương trên người Triệu Phong vỡ tan, một cỗ Lôi cương phản chấn cường đại, lập tức điên cuồng phun ra.

Nhưng một khắc sau, đám lôi quang nhỏ bé lập lòe trong đám lợi kiếm kim sắc kia, chợt phát ra một cỗ Lôi Điện Áo Nghĩa, đem lực phản chấn của Lôi quang hộ thể loại bỏ hơn phân nửa.

- Hừ! Dưới sự khống chế của Vạn Tượng Chi Mâu, công kích của ta đều có thể thể tùy ý biến hóa thuộc tính!

Vạn Tượng Thánh Chủ hừ lạnh một tiếng.

Vô số lợi kiếm kim sắc kia, sau khi xuyên thấu Hộ Thể Lôi Cương, lại một lần nữa bị thủy tráo do Băng Hoàng Thương hóa thành cản trở lại.

Không hề ngoài ý muốn, đám lợi kiếm kim sắc lập tức xuyên thấu Băng Hoàng Chiến Giáp, muốn đâm về phía Thánh Lôi Thể của Triệu Phong.

- Thủy Lực Ngưng Băng!

Thủy tráo chiến giáp bên ngoài thân thể Triệu Phong lập tức chuyển hóa thành hình thái băng tinh, tản mát ra một cỗ hàn lực, mạnh mẽ là chậm lại lợi kiếm kim sắc.

Nhưng ra ngoài sở liệu của Triệu Phong, trong đám lợi kiếm kim sắc kia, chợt hiện ra một cỗ Băng Thủy Áo Nghĩa, bỏ qua trở ngại của Băng Hoàng Chiến Giáp, đâm về phía Triệu Phong.

- Phong Lôi Tiểu Thế giới!

Thời khắc nguy cấp, một cỗ lực lượng Lôi Điện Phong Bạo Hồng

Hoang phong cách cổ xưa từ sau lưng Triệu Phong mở ra, đem Triệu Phong hoàn toàn bao phủ lại, hình thành một khỏa viên cầu tối tăm.

Leng keng! Bành!

Vô số lợi kiếm kim sắc, trùng kích lên trên phòng hộ Tiểu Thế giới của Triệu Phong.

Triệu Phong toàn lực khống chế Phong Lôi Tiểu Thế giới, cuối cùng cũng tránh thoát một kiếp này.

Hô!

Trong lòng Triệu Phong vẫn còn sợ hãi. Nếu không phải có Hộ Thể Lôi Cương cùng Băng Hoàng Chiến Giáp, làm suy yếu đi uy lực của lợi kiếm kim sắc, coi như là Phong Lôi Tiểu Thế giới của hắn, cũng có thể ngăn cản không được.

Uy lực công kích của Kim Chi Áo Nghĩa mặc dù không bằng Hỏa Chi Áo Nghĩa, nhưng lực xuyên thấu lại rất mạnh, lực cắt xé lại càng là cao hơn Phong Chi Áo Nghĩa.

- Tiểu Thế giới thật ngưng thực!

Ánh mắt Vạn Tượng Thánh Chủ khẽ giật mình.

Bằng vào lực khống chế của Vạn Tượng Thánh Chủ đối với vạn tượng tự nhiên, lập tức liền nhìn ra sự bất phàm của Phong Lôi Tiểu Thế giới của Triệu Phong.

Nếu là Tiểu Thế giới bình thường, tuyệt không có khả năng ngăn cản công kích Kim Chi Áo Nghĩa của hắn.

- Vậy hãy để ta đem Tiểu Thế giới của ngươi chọc thành tổ ong a!

Vạn Tượng Thánh Chủ hừ lạnh một tiếng, bàn tay một lần nữa vung lên, một cỗ Vạn Tượng Thánh Lực bắt đầu khởi động cả một phương thiên địa.

- Kim Kiếm Phong Bạo!

Hưu hưu!

Trong thiên địa lập tức lóng lánh kim quang, vô số bóng kiếm kim sắc vờn quanh trong thiên địa, phảng phất biến thành làm một cái thế giới kim quang kiếm ảnh.

Những Kim kiếm này sắc bén vô cùng, bỏ qua hết thảy trở ngại, đảo quét khắp nơi trong thiên địa.

Hưu hưu hưu!

Mũi kiếm toàn bộ các thanh kim kiếm sắc bén đều trực chỉ Triệu Phong, lập tức đâm tới.

- Cái này…

Hai mắt Triệu Phong trợn to, nhìn khắp nơi thiên địa xung quanh.

Đối mặt với công kích Kim Chi Áo Nghĩa khủng bố như thế, Phong Lôi Tiểu Thế giới tuyệt không có khả năng ngăn cản, nhưng lại sẽ tạo thành tổn thương hủy diệt đối với Phong Lôi Tiểu Thế giới.

Nhưng mà, Phong Lôi Áo Nghĩa của Triệu Phong, các loại thuộc tính Thủy, Mộc, Hỏa đối với công kích của Vạn Tượng Thánh Chủ cũng đều không có tác dụng.

Cái này cũng tương đương với Vạn Tượng Thánh Chủ không thể sử dụng các loại thuộc tính Phong, Lôi, Thủy, Hỏa để công kích Triệu Phong vậy, bởi vì Triệu Phong đối với những lực lượng Áo nghĩa này, có được kháng tính nhất định.

- Có lẽ, có thể như vậy…

Triệu Phong cảm thụ được một mảnh thế giới kim kiếm kim quang, cái này lại khiến cho hắn nghĩ tới tình cảnh bên trong Tử Tinh Tháp tầng thứ chín, hắn đã lợi dụng cái Thấu Giải Chi Quang kia phân giải sương mù tử sắc.

Triệu Phong lập tức thu hồi Phong Lôi Tiểu Thế giới.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong mắt trái Triệu Phong lan tràn ra một đạo gợn sóng kim sắc, đạo gợn sóng kim sắc này, chính là đến từ khỏa kim cầu thần bí kia, lực lượng không có thuộc tính.

Đạo gợn sóng kim sắc này bị Triệu Phong khống chế, ở trên không trung lưu chuyển một vòng, hình thành một cái kim quang tráo nhàn nhạt, đem Triệu Phong bao phủ bên trong.

- Quang Chi Áo Nghĩa?

Thần sắc Vạn Tượng Thánh Chủ sững sờ, ánh mắt khẽ ngưng lại.

Nhưng mà, Vạn Tượng Chi Mâu của hắn đối với quang tráo kia lại không có chút phản ứng nào.

Nói cách khác, gợn sóng kim sắc nhàn nhạt trong mắt trái Triệu

Phong phóng xuất ra kia, không cụ bị Quang Chi Áo Nghĩa! Nhưng còn có một loại khả năng khác, chính là Vạn Tượng Chi Mâu của hắn không cách nào khống chế loại Quang này.

- Chỉ bằng vào cái này, có thể ngăn cản Kim Kiếm Phong Bạo của ta sao?

Vạn Tượng Thánh Chủ không khỏi cười nhạo.

Triệu Phong phóng xuất ra gợn sóng kim sắc, lực lượng không có thuộc tính gì, cũng không có chân nguyên cường đại chấn động, có thể làm được cái gì?

- Như vậy còn không được!

Ánh mắt Triệu Phong kiên định.

Năng lực phân giải của hắn, muốn phân giải sự vật, còn cần một ít thời gian tiến hành phân tích nữa.

Chỉ sợ tầng Thấu Giải Chi Quang này còn chưa kịp phân giải đám lợi kiếm kim quang kia, Triệu Phong đã bị đâm thành một tổ ong rồi.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong lập tức thiêu đốt chân nguyên cùng khí huyết, đem Thánh Lôi Thể thúc giục đến cực hạn, một cỗ uy áp lực phách Hồng Hoang bá đạo, lập tức bùng phát ra.

Thánh Lôi Lực Phách, lực lượng cấp độ tính mạng, không bị Vạn Tượng Chi Mâu khống chế!

Hơn nữa, từ sau khi Triệu Phong trùng tu đến nay, hấp thu đại lượng

khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, nuốt vô số trái cây Mộng Cảnh Thái Cổ, bởi vậy cỗ lực lượng Thánh Lôi Thể Phách toàn lực bộc phát này phi thường cường hãn.

Vụt...

Bốn phương thiên địa, vô số lợi kiếm kim quang sắp đâm vào thân thể Triệu Phong, đã bị cỗ lực phách Man Hoang Nguyên Thủy bá đạo này trở ngại vài phần, tốc độ chậm lại một khoảnh khắc.

Hô!

Mà một khoảnh khắc như vậy, Thấu Giải Chi Quang bắt đầu phân tích.

- Hừ! Kim Chi Áo Nghĩa tinh khiết!

Triệu Phong không khỏi cười cười. Kết cấu những hạt nguyên tử lợi kiếm kim quang này mặc dù chặt chẽ vô cùng, nhưng bởi vì thuộc tính chỉ có một, tinh thuần đến mức tận cùng, toàn bộ các hạt nguyên tử tổ hợp kết cấu hoàn toàn nhất trí.

Lúc này Triệu Phong mới phát hiện, những vật chất càng là tinh thuần duy một, độ khó phân giải nó cũng là nhỏ nhất!

Ô...ô...ô...n...g!

Màn hào quang do tầng gợn sóng kim sắc nhàn nhạt bên ngoài thân thể Triệu Phong tạo thành, lập tức hướng ra bên ngoài khuếch tán ra.

Phốc…

Những nơi gợn sóng kim sắc đi qua, lợi kiếm kim quang đều toàn bộ biến mất.

Trong chốc lát, cả phiến thiên địa đã khôi phục nguyên trạng.

- Cái gì?

Vạn Tượng Thánh Chủ kêu lên sợ hãi.

Hắn vốn cho là, Triệu Phong dưới một chiêu này của hắn, hẳn phải chết không chút nghi ngờ.

Hơn nữa, Áo nghĩa cả phiến thiên địa này đã bị hắn khống chế, Triệu Phong muốn sử dụng bảo vật xuyên toa không gian, càng là không thể nào.

Thế nhưng mà, chỉ trong khoảnh khắc, công kích Áo nghĩa Kim thuộc tính khủng bố mà hắn phóng xuất ra, cứ như vậy hư không tiêu thất rồi!

Cái này lại khiến cho hắn không cách nào lý giải nổi.

- Không đúng! Lực lượng Kim thuộc tính vẫn còn trong thiên địa!

Ánh mắt Vạn Tượng Thánh Chủ ngưng tụ.

Hắn có thể cảm giác được, trong thiên địa vẫn còn tồn tại lực lượng Kim thuộc tính, bất quá Vạn Tượng Chi Mâu như muốn khống chế, lại dị thường khó khăn.

Sắc mặt Vạn Tượng Thánh Chủ âm trầm vô cùng.

Ngũ Hành Áo Nghĩa, kể cả lực lượng các loại thuộc tính Phong Lôi

Băng, không ngờ Triệu Phong đều có biện pháp hóa giải!

- Rốt cuộc đã tìm được phương pháp khắc chế lực lượng của hắn rồi!

Triệu Phong thoáng chút nhẹ nhàng thở ra.

Chỉ cần là lực lượng đơn thuộc tính, Triệu Phong đều có thể nhẹ nhõm phân giải mất.

Bất quá, Triệu Phong vận dụng năng lực phân giải, vừa tiêu hao Thấu Giải Chi Quang lại vừa tiêu hao tâm thần đồng lực.

Mà Vạn Tượng Thánh Chủ tiêu hao Vạn Tượng Chi Lực, lại thập phần nhỏ bé, cho dù Vạn Tượng Chi Lực tiêu hao hết sạch, Vạn Tượng Thánh Chủ dựa vào lý giải của bản thân đối với thiên địa vạn tượng, cũng có thể nhẹ nhõm khống chế lực lượng tự nhiên.

- Nhân loại, đây là ngươi tự tìm!

Hoa văn xoắn ốc trên hai đồng tử Vạn Tượng Thánh Chủ đột nhiên lại xoay tròn.

Khoảnh khắc kia, cả phiến thiên địa phảng phất như đều đang run rẩy, vô số thuộc tính Áo nghĩa bắt đầu khởi động hư không, toàn bộ thế giới phảng phất như sắp sụp đổ hủy diệt.

- Không gian Vạn Tượng!

Vụt...

Bốn phía xung quanh Triệu Phong cùng Vạn Tượng Thánh Chủ chợt xuất hiện một tầng quang tráo màu sắc rực sỡ, chậm rãi đem hai

người bao phủ bên trong.

- Không tốt! Không gian ẩn chứa trong Vạn Tượng Chi Mâu, lực lượng bản nguyên của Vạn Tượng Chi Mâu!

Tâm thần Triệu Phong khiếp sợ.

Triệu Phong đối với Bát Đại Thần Mâu hiểu rõ cực kỳ khắc sâu, bất luận một loại Thần Mâu nào, hoặc là hậu duệ truyền thừa Thần Mâu, đều ẩn chứa một cái không gian bản nguyên.

Tựu ví dụ như của Không gian Tử Vong Tử Vong Chi Mâu, Tử Chi Luân Hồi của Luân Hồi Chi Mâu, còn có Mộng Cảnh Thái Cổ trong Thần Mâu vô danh của Triệu Phong.

Mỗi một chủng không gian này, năng lực tác dụng đều bất đồng, nhưng Tử Chi Luân Hồi, Không gian Tử Vong, cùng với Mộng Cảnh Thái Cổ, đều là loại phụ trợ.

Nhưng Không gian Vạn Tượng của Vạn Tượng Chi Mâu, lại là chủ động phóng thích, cái này chứng minh, Không gian Vạn Tượng là không gian loại công kích.

- Không gian Vạn Tượng, chính là tương đương với Tiểu Thế giới của ta, nhưng có thể phi thường dễ dàng dung nhập bất luận phiến thiên địa nào!

Vạn Tượng Thánh Chủ phiêu phù bên trong Không gian Vạn Tượng, dùng ánh mắt giống như là đang xem người chết vậy, nhìn về phía Triệu Phong.

- Cái này là Không gian Vạn Tượng?

Tâm thần Triệu Phong cả kinh, nhìn phiến không gian màu sắc rực rỡ chung quanh này.

Nói cách khác, Vạn Tượng Thánh Chủ căn bản không cần xây dựng Tiểu Thế giới, chỉ cần thức tỉnh được lực lượng bản nguyên của Vạn Tượng Chi Mâu, liền có thể sử dụng cái Tiểu Thế giới này.

Mặt khác, Tiểu Thế giới của Thánh Chủ, bởi vì Quy tắc chi lực quá mức cường đại, không cách nào dung nhập không gian Đại Lục Vực.

Nhưng Không gian Vạn Tượng lại là ngoại lệ, nó mượn nhờ lực lượng tự nhiên trong thiên địa, cơ hồ có thể dung nhập bất luận không gian thiên địa nào.

Chương 1032: Uy Lực Mũi Tên

Trước Mông Thành, nhân loại cùng Dị tộc ra sức giao chiến.

Vạn Tượng Thánh Chủ ly khai, khiến cho lực lượng Băng hàn nơi đây chậm rãi giảm xuống.

Một phương Cửu Hoàng tử lợi dụng trận pháp phòng ngự tử thủ thành trì, cũng không còn rơi vào hoàn cảnh xấu, mặc dù chưa nói là có được ưu thế, ít nhất giai đoạn hiện tại có thể ổn định cục diện.

- Nữ tử Thiết gia này, thực lực thật mạnh mẽ!

Trong lòng Ám Vưu Thánh Chủ thất kinh.

Bị hai đầu Chấn Thiên Kim Viên cùng Thiết Hồng Lăng cuốn lấy, lúc này hắn đã lâm vào thế yếu.

Chấn Thiên Kim Viên có thể ngăn cản Thánh Lực công kích của Ám Vưu Thánh Chủ, Thiết Hồng Lăng lợi dụng cơ hội tiến hành tập kích, toàn bộ đều nhằm vào Ám Vưu Thánh Chủ.

- Bất quá huyết mạch Huyết Ma Dương lực bền bỉ không đủ, nữ tử Thiết gia này, cũng chống đỡ không được bao lâu!

Ám Vưu Thánh Chủ cười lạnh một tiếng, đã không có Thiết Hồng Lăng, hai đầu Chấn Thiên Kim Viên này, hắn vẫn có thể thu thập hết.

Hơn nữa, hắn cũng không nhất định cần phải toàn lực liều mạng, chỉ cần Vạn Tượng Thánh Chủ trở lại, hết thảy liền trực tiếp chấm dứt.

Bất quá đồng thời, trong lòng Ám Vưu Thánh Chủ cũng ngạc nhiên. Vạn Tượng Thánh Chủ như thế nào đến giờ còn chưa có giải quyết thiên kiêu nhân loại kia.

- Lực lượng huyết mạch đang dần hạ thấp!

Thiết Hồng Lăng cũng biết chính mình kiên trì không được bao lâu nữa.

Các phương diện thực lực của Ám Vưu Thánh Chủ đều rất cường đại, công phòng nhất thể, một khi lực lượng huyết mạch của nàng hao hết, nhất định sẽ thua.

- Xích Ngọc Lưu Ly Thể!

Thiết Hồng Lăng khí thế đại chấn, Lưu Ly Viêm Thân đột nhiên phát tán ra một hồi quang mang hồng ngọc sáng bóng, giống như là dục hỏa trùng sinh vậy. Một cỗ lực lượng khí lực nóng bỏng bỗng dưng sinh ra, bạo tuyết hàn băng trong thiên địa, lập tức bị hòa tan hầu như không còn, một cỗ lực lượng nóng bỏng tản ra bốn phương tám hướng.

Xích Ngọc Lưu Ly Thể, nguyên bộ Luyện Thể Đại Pháp hoàn mỹ phối hợp cùng huyết mạch Huyết Ma Dương, có thể đem đặc tính huyết mạch Huyết Ma Dương phát huy đến mức tận cùng.

Phành...

Thiết Hồng Lăng giống như một đầu Xích Ngọc Hỏa Phượng, đánh về phía Ám Vưu Thánh Chủ, hai đầu Chấn Thiên Kim Viên bên cạnh cũng đồng thời vận chuyển lực lượng huyết mạch Thái Cổ.

- Hừ! Thái tử Đại Càn, cũng chẳng có gì đặc sắc!

Ngũ Giao tử cầm trong tay loan đao Bích thủy, cùng Cửu Hoàng tử đối chọi nhau gay gắt.

Thời tiết cực hàn này, đối với lực lượng huyết mạch của hắn, đối với chiến lực của hắn, có sự tăng phúc nhất định.

- Hóa Giao!

Toàn thân Ngũ Giao tử dâng lên một tầng thủy vụ thanh sắc, bỗng nhiên hóa thành một đầu Giao Long thanh sắc khổng lồ, toàn thân vờn quanh một cỗ thủy lưu băng hàn, đánh về phía Cửu Hoàng tử.

- Hừ! Long Vận Gia Trì!

Cửu Hoàng tử lập tức điều động Long vận chi khí, chuyển hóa làm Long vận chi lực, gia trì tại thân, cầm trong tay Thanh Lôi cổ kiếm, nghênh tiếp Ngũ Giao tử.

Mà hai nàng thiên kiêu chi nữ Dị tộc còn lại, thì lại cùng mấy đàn Yêu thú của Triệu Phong dây dưa cùng một chỗ.

Phong Lang Vương trong bầy Phong Lang, dưới sự tài bồi của tài nguyên Triệu Phong, thực lực đã tăng lên nhanh chóng, suất lĩnh mấy đầu Phong Lang cường đại, liền có thể cùng nữ tử Ưng Nhân Tộc bác đấu.

Mà bầy Hắc Văn Độc Hạt cùng bầy Hồng Đầu Băng Xà của Triệu Phong, lại hoàn toàn không bị hàn khí thiên địa ảnh hưởng, thậm chí có thể phát huy ra chiến lực càng mạnh hơn nữa, bởi vậy mới có thể ổn định cục diện chiến trường tầng dưới chót.

Bỗng nhiên, băng thiên tuyết địa bốn phía đột nhiên xuất hiện hỗn loạn, một cỗ Vạn Tượng Chi Lực kinh khủng bùng phát, dẫn động bát phương.

Mây đen trên bầu trời quay cuồng, khi thì phụt lên ra một đầu Hỏa Xà hoặc là Điện Long, đại địa chấn động, mặt đất bắn văng tung tóe, nước chảy cuồn cuộn không thôi, có địa phương càng là đột nhiên toát ra vô số cự thụ che trời.

- Đây là… Vạn Tượng Thánh Chủ hẳn là đã triển khai Không gian Vạn Tượng!

Ám Vưu Thánh Chủ đang bị Thiết Hồng Lăng cùng Chấn Thiên Kim Viên đánh cho liên tiếp lui về phía sau, mở miệng sợ hãi thán phục một tiếng.

Thân là Thánh Chủ, hắn đối với hiện tượng này cũng đã từng nghe qua.

Thời điểm Không gian Vạn Tượng xuất hiện, từ đó thể hiện ra bản nguyên Vạn Tượng Chi Lực, có uy năng khủng bố thay thiên đổi địa.

- Triệu Phong, ngàn vạn lần phải chống đỡ xuống a!

Trong lòng Ưng lão mặc niệm.

Dư ba chiến đấu của Vạn Tượng Thánh Chủ đã có thể khiến cho thiên địa kịch biến như vậy, khó có thể tưởng tượng, Triệu Phong đang cùng Vạn Tượng Thánh Chủ chiến đấu, cần phải gánh chịu lực lượng khủng bố đến mức nào.

o0o

Lúc này, trong Không gian Vạn Tượng thánh quang lưu chuyển màu sắc rực rỡ.

- Ở trong Không gian Vạn Tượng, thực lực Vạn Tượng Thánh Chủ chỉ sợ càng mạnh hơn nữa!

Tâm thần Triệu Phong ngưng trọng, cảm giác hết thảy thiên địa bốn phía, đều đang bài xích hắn, mà ngay cả nguyên khí thiên địa bình thường, Triệu Phong đều không thể khống chế.

- Phong Lôi Tiểu Thế giới!

Một cỗ Lực lượng Lôi Điện Phong Bạo Hồng Hoang phong cách cổ lão từ sau lưng Triệu Phong mở ra, xông tới bình chướng màu sắc rực rỡ bốn phía, ý đồ cùng Không gian Vạn Tượng tranh phong, phá vỡ mảnh không gian này.

- Hừ! Chỉ là Tiểu Thế giới của Chuẩn Thánh Chủ, làm sao có thể đánh đồng cùng không gian bản nguyên trong Vạn Tượng Chi Mâu!

Vạn Tượng Thánh Chủ cảm thấy buồn cười đối với hành vi của Triệu Phong.

Bất quá, không phải không thừa nhận, Tiểu Thế giới của Triệu Phong quả thật rất cường đại.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng! Đại Phá Giới Chưởng!

Triệu Phong vận chuyển Viêm Chi Phong Lôi cùng Thánh Lôi Lực Phách, ngưng tụ lên lòng bàn tay phải.

Hắn tự nhiên không trông cậy vào Phong Lôi Tiểu Thế giới có thể phá vỡ Không gian Vạn Tượng.

Nhưng lúc này, Triệu Phong đang tại bên trong Không gian Vạn Tượng, thi triển Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng, uy lực có lẽ càng lớn hơn, bất quá hắn như trước có chút hoài nghi, mình có thể ảnh hưởng đến Không gian Vạn Tượng hay không.

Ầm...

Triệu Phong một chưởng trực tiếp áp xuống phía dưới, đồng thời Phong Lôi lực lượng Tiểu Thế giới, cũng tập trung công kích đến Phương.

Ầm ầm! Rắc rắc!

Chưởng ảnh Xích Kim Lôi Quang khủng bố của Triệu Phong rót vào bên trong Không gian Vạn Tượng, bộc phát ra uy lực cường đại nhất.

Nhưng mà, Không gian Vạn Tượng vẫn như trước không có bao nhiêu biến hóa, một chưởng của Triệu Phong phảng phất như đá chìm đáy biển, biến mất vô tung!

Thế nhưng bỗng nhiên, Vạn Tượng Thánh Chủ kêu lên sợ hãi một tiếng.

- A! Ngươi tên tiểu tử này…

Hai đồng tử Vạn Tượng Thánh Chủ chảy ra một tia vết máu.

- Thì ra là thế! Ta phá hư Không gian Vạn Tượng, tương đương với tạo thành tổn thương cho Vạn Tượng Chi Mâu!

Triệu Phong có chỗ hiểu ra.

- Chết đi cho ta!

Vạn Tượng Thánh Chủ giận tím mặt.

Hắn vốn cho là, ở bên trong Không gian Vạn Tượng, Triệu Phong căn bản không thể làm nên bất cứ chuyện gì! Nhưng mới vừa rồi, chưởng pháp Triệu Phong đánh ra, không ngờ đã tạo thành thương thế nhất định đối với Vạn Tượng Chi Mâu của hắn.

Ầm ầm!

Theo Vạn Tượng Thánh Chủ phẫn nộ, Không gian Vạn Tượng lập tức vận chuyển lại, một cỗ Áo nghĩa chung cực không thể chống cự, tràn ngập bốn phía.

Bên trong Không gian Vạn Tượng, các loại Áo nghĩa tự nhiên hóa thành hình thái bất đồng, công kích về phía Triệu Phong.

Triệu Phong cảm giác, phảng phất cả phiến thiên địa đều đang cùng hắn đối địch, mỗi một phân mỗi một tấc trong hư không đều ẩn chứa lực lượng Áo nghĩa tinh thuần vô cùng.

- Vậy hãy để cho Không gian Vạn Tượng của ta thôn phệ lực lượng thuộc tính trong thân thể ngươi a!

Ánh mắt Vạn Tượng Thánh Chủ hiện lên một tia tham lam.

Lực lượng thuộc tính mà Triệu Phong khống chế nhiều vô cùng, hơn nữa cấp độ lĩnh ngộ cũng không thấp.

Đợi sau khi Không gian Vạn Tượng thôn phệ Triệu Phong, Vạn Tượng Chi Mâu của hắn có lẽ sẽ có nhiều tinh tiến.

- Thật mạnh, ở trong Không gian Vạn Tượng, coi như là Huyền Quang Đại thành, cũng không nhất định là Đối thủ Vạn Tượng Thánh Chủ!

Tâm thần Triệu Phong kinh hãi.

Quả nhiên, hậu duệ truyền thừa mỗi một loại Thần Mâu, đều có được lực lượng không tầm thường.

Vạn Tượng Thánh Chủ chỉ mới Huyền Quang Tiểu thành, đã có thực lực Huyền Quang Đại thành.

Khó có thể tưởng tượng, Thần Mâu chân chính, lại sẽ có uy năng khủng bố như thế nào?

Mà Triệu Phong vẫn là cảnh giới Chuẩn Thánh Chủ, dựa vào lực lượng Tả mâu còn chưa thức tỉnh, đã có thể lôi đình diệt sát Huyền Quang Sơ thành, chống lại Huyền Quang Tiểu thành.

Nói tóm lại, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, tựa hồ so với Vạn Tượng Chi Mâu còn cường đại hơn một cấp độ.

Như vậy Thần Linh Nhãn hoàn toàn giác tỉnh, phải chăng sẽ có được năng lực sánh vai Bát Đại Thần Mâu? Triệu Phong không khỏi có chút mong chờ.

Nhưng muốn có thể chứng nhận hết thảy những cái này, hắn không thể chết được!

Đối mặt Vạn Tượng Thánh Chủ thực lực đạt tới Huyền Quang Đại thành, dựa vào thực lực Triệu Phong tới đối chiến, cuối cùng cũng có chút miễn cưỡng.

- Đã như vậy, vậy thì thử xem uy lực của nó a!

Thần sắc Triệu Phong lạnh nhạt, lộ ra vẻ mỉm cười.

- Hừ! Ngươi cũng chỉ là hiện tại còn có thể cười một hồi nữa mà thôi!

Sắc mặt Vạn Tượng Thánh Chủ tái nhợt, vung tay lên, Không gian Vạn Tượng lập tức phóng xuất ra Vạn Tượng Chi Lực càng thêm khổng lồ, ngưng tụ ra các loại Áo nghĩa tinh thuần công kích.

Triệu Phong đột nhiên mỉm cười, khiến cho hắn có loại cảm giác quái dị. Bởi vậy, Vạn Tượng Thánh Chủ không lưu tình chút nào, thúc giục Không gian Vạn Tượng, phóng xuất ra công kích khủng bố đủ để uy hiếp Huyền Quang Đại thành.

Vụt...

Trong tay Triệu Phong bỗng nhiên xuất hiện một cây cung ám ngân sắc, còn có một mũi tên kim sắc!

Ngay khoảnh khắc công kích Áo nghĩa trong Không gian Vạn Tượng muốn đem Triệu Phong thôn phệ, Triệu Phong lập tức đem chân nguyên xuyên vào bên trong mũi tên kim sắc này.

Ô...ô...ô...n...g!

Một cỗ lực lượng thần huy kim quang khủng bố từ trong đó tán phát ra, một đạo hư ảnh Thần tiễn dài đến trăm trượng dần dần khuếch tán mà ra.

Công kích Áo nghĩa bốn phía xung quanh Triệu Phong lập tức bị xuyên thấu phá hủy, mà ngay cả Không gian Vạn Tượng cũng đều bị ảnh hưởng nhất định.

- Lực lượng Kim thuộc tính khủng bố như thế! Không đúng! Còn ẩn chứa một Tia thần lực siêu việt Huyền Quang Cảnh!

Đôi mắt Vạn Tượng Thánh Chủ, lại một lần nữa cảm nhận được một cỗ đau đớn truyền đến.

Nếu như là lực lượng Kim thuộc tính bình thường, hắn căn bản không sợ, nhưng lực lượng Kim thuộc tính tản mát ra trên mũi tên trong tay Triệu Phong quá mức khủng bố, Vạn Tượng Chi Mâu của hắn còn chưa đủ mạnh mẽ để khống chế.

Triệu Phong lập tức đem mũi tên gắn lên trên Tỏa Thiên Cung, kích thích dây cung.

Mũi tên kim quang sáng ngời này, đúng là mũi tên do Triệu Phong căn cứ theo Lục Thần Tiễn phỏng chế, chế tạo ra ở trong Thiên Cơ Thành.

Dùng thực lực Triệu Phong hiện tại, thúc giục tuy có chút ít cố hết sức, nhưng tuyệt sẽ không chật vật như lần trước thúc giục Lục Thần Tiễn vậy.

Ô...ô...ô...n...g!

Nháy mắt khi kích thích dây cung, hư ảnh Thần tiễn bốn phía mũi tên kim quang sắc bén này lại càng thêm ngưng thực, Áo nghĩa Quy tắc khôn cùng hiển hiện trên thân tiễn.

Ngay khoảnh khắc này, tất cả các Thần binh kim loại trong tay ngàn vạn binh sĩ trong Mông Thành đều đồng thời rung rung lên.

- Chẳng lẽ là Lục Thần Tiễn…

Trong lòng Vạn Tượng Thánh Chủ đột nhiên nhảy dựng lên, nguy cơ bất an mãnh liệt lan tỏa khắp toàn thân.

- Không ngờ tiểu tử này còn có bảo vật khủng bố như thế!

Hai đồng tử Vạn Tượng Thánh Chủ ngưng tụ, Không gian Vạn Tượng trong thiên địa lập tức biến mất.

Vù vù vù!

Bốn phía xung quanh Vạn Tượng Thánh Chủ, hiện lên một cỗ lực lượng Phong Lôi Áo Nghĩa, đem tốc độ của hắn thôi động đến cực hạn.

- Loại cảm giác này… đã bị tập trung!

Vạn Tượng Thánh Chủ cảm giác được một cỗ lực lượng kinh khủng, thủy chung luôn bao phủ trên tâm thần của hắn.

Lúc này hắn mới nhớ tới, cây cung trong tay Triệu Phong, hình dáng giống như Truyền thừa Thánh khí Tỏa Thiên Cung!

Băng… Vụt...

Chỉ thấy một đạo tiễn ảnh kim sắc phảng phất như xuyên thủng thiên địa, kéo động lên năng lượng phong bạo Kim thuộc tính khủng bố, lập tức phóng tới Vạn Tượng Thánh Chủ.

- Không nên…

Vạn Tượng Thánh Chủ trong lúc chạy trốn, hai mắt đột nhiên xoay tròn.

Trong khoảnh khắc, lực lượng tự nhiên trong toàn bộ thiên địa đều tuôn trào về phía mũi tên kim sắc kia, hóa thành một mảnh biển lửa mãnh liệt, ý đồ cắt giảm uy năng của nó.

Tuy nói Hỏa khắc Kim, nhưng ở đối diện lực lượng tuyệt đối, hiệu quả mà mảnh biển lửa mãnh liệt này có thể phát ra lại thập phần yếu ớt.

Mũi tên kim sắc lập tức xuyên thấu biển lửa, bắn tới sau lưng Vạn Tượng Thánh Chủ.

- Không gian Vạn Tượng!

Vạn Tượng Thánh Chủ cảm giác toàn thân đau đớn một trận, sắc mặt hắn lộ vẻ tuyệt lệ, cắn răng một cái, phóng xuất ra Không gian Vạn Tượng.

Lập tức, Không gian Vạn Tượng màu sắc rực rỡ, biến thành một mảnh không gian đỏ sẫm, lập tức chuyển hóa làm một khỏa hỏa cầu nóng bỏng.

Không gian Vạn Tượng biến thành công kích Hỏa Chi Áo Nghĩa tinh khiết. Năng lượng nóng bỏng chí cực của nó viễn siêu gấp mấy lần Hoàn Mỹ Huyết Ma Dương cùng Viêm Chi Phong Lôi của Triệu Phong.

- Âm Dương Áo Nghĩa!

Hai đồng tử Vạn Tượng Thánh Chủ lại một lần nữa chảy ra hai tia máu.

Vạn Tượng Chi Mâu của hắn thúc giục đến cực hạn, từ trong trung

tâm hoa văn xoắn ốc của Vạn Tượng Chi Mâu, từ mỗi bên phóng xuất ra hai luồng quang ảnh một đen một trắng, ngăn cản tại sau lưng Vạn Tượng Thánh Chủ.

Ầm...

Trong thiên địa đột nhiên bộc phát ra phong bạo hủy diệt khủng bố, thôn phệ thiên địa, oanh hạ hết thảy mọi thứ.

Ở phương xa, sau khi bắn ra một mũi tên kia, thần sắc Triệu Phong hơi có chút tiều tụy, mắt trái tràn ngập kim quang.

- Không nghĩ tới Vạn Tượng Thánh Chủ còn có át chủ bài như vậy!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong tự nhiên nắm bắt được Âm Dương Áo Nghĩa một đen một trắng kia.

Chương 1033: Đại Hoạch Toàn Thắng

Tại biên giới mảnh phong bạo thần quang kim sắc kia, một gã Dị tộc toàn thân kim loại hóa, thân thể chỉ còn lại có hơn phân nửa.

Vụt...

Lực lượng Kim thuộc tính kia chậm rãi tiêu tán đi, lộ ra gương mặt của Vạn Tượng Thánh Chủ.

- Tựa hồ không phải là Lục Thần Tiễn chân chính! Bằng không, ta sớm đã hồn phi phách tán rồi!

Hai đồng tử Vạn Tượng Thánh Chủ ảm đạm vô cùng, khí tức suy yếu cùng cực.

- Thù này, ta nhất định phải báo!

Vạn Tượng Thánh Chủ phẫn nộ nghiến răng một cái.

Từ khi hắn bắt đầu tu hành đến nay, còn chưa bao giờ bị qua thương thế nặng như vậy, hơn nữa còn là thương tích do một tên Chuẩn Thánh Chủ nhân loại tạo thành.

Mặt khác, Vạn Tượng Thánh Chủ cũng chỉ vừa mới đột phá Huyền Quang Tiểu thành không bao lâu, thực lực cảnh giới còn chưa có hoàn toàn củng cố.

Hơn nữa hắn tin tưởng, loại trọng bảo bậc này, Triệu Phong sẽ

không thể có cái thứ hai.

Vù vù vù!

Một tầng Phong Lôi Áo Nghĩa quay chung quanh thân thể hắn, Vạn Tượng Thánh Chủ cấp tốc bay lên, biến mất tại phía chân trời.

Mắt trái của Triệu Phong tự nhiên nhìn thấy cảnh Vạn Tượng Thánh Chủ đào tẩu.

Bất quá lúc này hắn cũng đã thương thế không nhẹ, chân nguyên tiêu hao quá lớn, lại không nhất định có thể đuổi kịp Vạn Tượng Thánh Chủ.

- Lục Thần Tiễn thứ phẩm này, uy lực rất không tệ!

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Mặc dù không thể giết chết Vạn Tượng Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu thành, nhưng nếu đổi lại là Thánh Chủ Huyền Quang Đại thành bình thường, đối mặt một mũi tên này, khả năng sống sót cũng chẳng qua một thành mà thôi.

Chủ yếu là Vạn Tượng Chi Mâu có thể khống chế lực lượng vật chất tuyệt cường, công thủ gồm nhiều mặt.

Biển lửa mãnh liệt đầy trời cùng Không gian Vạn Tượng hỏa diễm kia, quả thật làm suy giảm rất nhiều uy năng của Lục Thần Tiễn thứ phẩm. Còn có Âm Dương Áo Nghĩa cuối cùng kia, lại là một trong các loại Áo nghĩa cao nhất trong Vạn Tượng Chi Lực, đoán chừng Vạn Tượng Thánh Chủ cũng có thể vừa vặn vận dụng mà thôi.

Triệu Phong lập tức phục dụng một ít Bách Nguyên Mật Dịch cùng

trân tài chữa thương khác.

Đồng thời, Triệu Phong còn vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết cùng Phục Hồn Thần Quyết chữa trị thương thế linh hồn.

Mặc dù Vạn Tượng Chi Mâu là công kích nhằm vào vật chất, nhưng công kích của Thánh Chủ, sẽ xỏ xuyên qua vật chất, lan đến phương diện linh hồn.

Nói cách khác, mỗi một lần Triệu Phong thừa nhận công kích của Vạn Tượng Thánh Chủ, trên phương diện linh hồn cũng thừa nhận một bộ phận tổn thương nhất định.

o0o

Trên chiến trường ngoài Mông Thành, Dị tộc cùng nhân loại đang giao chiến kịch liệt, đều đột nhiên sững sờ tại nguyên chỗ, nhìn về phía tràng hủy diệt phong bạo kinh thiên động địa tại phương xa, trong nội tâm rung động một trận, khó có thể bình phục nổi.

Trong nháy mắt đó, năng lượng Áo nghĩa khủng bố khiến cho ngay cả chiến trường nơi đây đều là một mảnh thiên hôn địa ám, không ít người cảnh giới khá thấp càng là trực tiếp thổ huyết hôn mê.

- Nơi đó đến cùng là đã xảy ra chuyện gì?

Sắc mặt Ưng lão ngốc trệ, nhìn về phía phương xa.

- Triệu huynh đệ, ngươi ngàn vạn lần không được xảy ra chuyện gì không may a!

Trong lòng Cửu Hoàng tử âm thầm cầu nguyện.

Mặc dù tràng bạo tạc phương xa kia khủng bố chí cực, nhưng hắn vẫn còn ôm một tia hy vọng.

- Triệu Phong, ngươi cũng không thể chết a!

Trong lòng Thiết Hồng Lăng cũng lo lắng.

Lúc này lực lượng huyết mạch của nàng đã đình chỉ, sức chiến đấu kịch liệt hạ thấp.

Nhưng Ám Vưu Thánh Chủ cũng đã dưới sự hợp lực của nàng cùng hai đầu Chấn Thiên Kim Viên, gặp phải thương tích không nhẹ.

- Triệu tiền bối!

Ánh mắt ba tử đệ Cơ gia cũng không khỏi mông lung.

Trên đường tiến tới chiến trường, Triệu Phong thường xuyên chỉ điểm sai lầm cho bọn hắn, sau khi đi vào chiến trường, cũng là thường xuyên chiếu cố bọn hắn. Đối với những cái này, bọn hắn thập phần cảm kích.

- Không ngờ Vạn Tượng Thánh Chủ lại bộc phát ra lực lượng cường đại như thế, tiểu tử kia hẳn phải chết không chút nghi ngờ!

Ám Vưu Thánh Chủ một thân đầy vết thương, sau một hồi rung động, sắc mặt lộ vẻ mừng rỡ. Kế tiếp chỉ cần đợi Vạn Tượng Thánh Chủ trở về, hết thảy cũng đều đã xong.

- Hừ! Chiến lực mạnh nhất của các ngươi đã bỏ mình, các ngươi mau bó tay chịu trói!

Sắc mặt Ngũ Giao tử Giao Nhân Tộc trở nên dữ tợn.

Phương xa phát sinh bạo tạc khủng bố như thế, sau đó liền trở nên bình tĩnh, cái này chứng minh chiến đấu cũng đã chấm dứt, Vạn Tượng Thánh Chủ sắp trở về.

Trong lòng Ngũ Giao tử, Vạn Tượng Thánh Chủ tuyệt không có khả năng thất bại.

Bên phía nhân loại cũng trở nên trầm mặc sa sút. Trong lòng bọn họ, Triệu Phong có thể kềm chế Vạn Tượng Thánh Chủ đã là tình huống tốt nhất, làm sao có thể chiến thắng được Vạn Tượng Thánh Chủ.

- Ha ha… ngươi đang nói ta à?

Lúc này, một tiếng cười trào phúng chợt từ phương xa truyền đến, hỏi lại câu nói vừa rồi kia của Ngũ Giao tử.

Toàn bộ chiến trường lập tức dâng lên một hồi oanh động khiếp sợ, ngàn vạn ánh mắt đều nhìn về phía phương xa.

Bên phía Dị tộc chính là thần sắc vô cùng sợ hãi, sắc mặt trắng bệch, ngây người như tượng.

- Tại sao lại là ngươi? Vạn Tượng Thánh Chủ đâu?

Toàn thân Ngũ Giao tử chấn động, ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong tràn ngập thần sắc không dám tin.

Tại sao có thể là Triệu Phong quay lại chiến trường? Tuyệt đối không có khả năng này!

- Ngay cả Vạn Tượng Thánh Chủ đều…

Ám Vưu Thánh Chủ tại chỗ phun ra một ngụm máu đen.

Vạn Tượng Thánh Chủ thế nhưng đã đột phá Huyền Quang Tiểu thành, không ngờ ngay cả hắn cũng đều thất bại.

Không ít Dị tộc đều nhìn về phía phương xa, chờ mong thân ảnh Vạn Tượng Thánh Chủ xuất hiện…

- Ngao!

Đàn Yêu thú của Triệu Phong nhìn thấy hắn trở lại, lập tức ngửa mặt lên trời gào thét.

Ầm...

Bên phía nhân loại cũng lập tức bộc phát ra thanh âm ủng hộ kinh thiên.

- Triệu Phong không ngờ còn sống trở về rồi!

- Đúng vậy! Không ngờ Triệu Phong lại có thể chiến thắng Vạn Tượng Thánh Chủ!

- Triệu Phong Thống lĩnh!

Tất cả binh sĩ nhân loại đều tận mắt nhìn thấy Triệu Phong trở lại, cũng có chút không dám tin tưởng đây là sự thật.

- Triệu tiền bối!

Bọn người Cơ Thiên Minh lập tức hô lớn, trong nội tâm kích động khó có thể nói hết.

- Ha ha… thâm bất khả trắc a!

Ưng lão chỉ có thể dùng cái này để đánh giá Triệu Phong. Từ đầu đến cuối, hắn đều chưa bao giờ nhìn thấu qua Triệu Phong.

- Đánh lui Dị tộc!

Triệu Phong nhìn về phía Dị tộc trên chiến trường, vẻ mặt lạnh nhạt, hô lớn một tiếng.

Mặc dù lúc này Triệu Phong thoạt nhìn có vẻ rất yếu ớt, nhưng đã có thể đánh bại Vạn Tượng Thánh Chủ, coi như là trong trạng thái suy yếu, bọn hắn cũng không dám tới chém giết.

Dị tộc quá mức ỷ lại vào Vạn Tượng Thánh Chủ, vì thế cho nên vừa mới mất đi cái trụ cột này, tâm linh bọn hắn đã sớm thất bại rồi.

- Có thể đánh bại Vạn Tượng Thánh Chủ, ít nhất phải có thực lực Huyền Quang Đại thành!

Ám Vưu Thánh Chủ nhẹ giọng lẩm bẩm.

Một vị Huyền Quang Đại thành cho dù trọng thương, cũng ít nhất có được thực lực Huyền Quang Sơ thành, hơn nữa tên Triệu Phong này, lại khiến cho Ám Vưu Thánh Chủ không dám kết luận một cách vọng động.

- Toàn lực lui lại!

Ám Vưu Thánh Chủ lập tức hạ đạt quân lệnh.

Đám Dị tộc trong lúc ngốc trệ khiếp sợ, lập tức đánh lên loạn xạ, liều lĩnh lui về phía sau.

- Đi nhanh a, Điện hạ!

Ám Vưu Thánh Chủ nhìn về phía Ngũ Giao tử.

Phốc…

Lập tức, toàn bộ Dị tộc đều toàn diện lui lại.

- Triệu Phong Thống lĩnh, ngươi như thế nào đánh bại Vạn Tượng Thánh Chủ vậy?

- Triệu Phong Thống lĩnh, mau xuống đây trị liệu thương thế a!

- …

Không ít Đại Đế Thống lĩnh nhân loại lập tức nhìn về phía Triệu Phong, thập phần nhiệt tình, ánh mắt sùng kính.

- Triệu huynh đệ, ngươi không sao chứ?

Cửu Hoàng tử lập tức đi tới bên cạnh Triệu Phong, không tiếp tục truy đuổi đám Dị tộc đang chạy trốn kia.

Triệu Phong có thể đánh bại Vạn Tượng Thánh Chủ, bản thân nhất định cũng đã bị thương thế không nhẹ.

Trong suy nghĩ của bên phía nhân loại, trận chiến này có thể đạt được thắng lợi, đã là kinh hỉ ngoài ý liệu, cho nên đối với việc Dị tộc đào tẩu, bọn hắn cũng không thèm quản.

Thần sắc Triệu Phong bình tĩnh, trong mắt trái hiện lên một tia tinh thần ba động.

Lập tức, hắn đã đánh hạ xuống Thần Mâu ấn ký tại trên người hơn mười gã Đại Đế bên phía Dị tộc chạy ở sau cùng.

Một khắc sau, trong tay hắn chợt xuất hiện một cây cung ám ngân sắc.

Băng…

Triệu Phong bỗng nhiên chấn động dây cung, một mũi quang tiễn xích lôi xuyên thấu qua một phương thiên địa, trực tiếp xỏ xuyên qua lồng ngực một gã Đại Đế Dị tộc.

- Bị Vạn Tượng Thánh Chủ khiến cho chậm trễ một hồi, cuối cùng lại không thể giết chết hắn! Hiện tại cần phải lấy lợi nhuận một chút điểm chiến công mới được!

Triệu Phong thấp giọng nói.

Đám Thống lĩnh đang hướng về phía Triệu Phong chào hỏi kia lập tức sững sờ tại chỗ.

Bọn hắn đều cho rằng bản thân Triệu Phong đã bị trọng thương, cho dù hiện tại còn có thể miễn cưỡng chiến đấu, nhiều lắm cũng chỉ là phát huy ra hai ba thành thực lực mà thôi.

Nhưng bây giờ, Triệu Phong tiện tay bắn ra một kích, đã lấy đi tính mạng một gã Đại Đế Dị tộc!

- Triệu Phong Thống lĩnh, quả nhiên dũng mãnh vô song a!

Một gã Thống lĩnh hồi lâu mới lên tiếng.

- Ha ha… thẳng hướng Dị tộc!

Cửu Hoàng tử cười to một tiếng.

Lập tức, dưới sự đả kích không ngừng của Triệu Phong, bên phía nhân loại lập tức xuất động, khí thế hung mãnh, thẳng truy Dị tộc.

- Tiểu tử kia vẫn còn có năng lực chiến đấu?

Tâm thần Ám Vưu Thánh Chủ sợ hãi.

Sau khi đánh bại Vạn Tượng Thánh Chủ, Triệu Phong không ngờ còn chủ động xuất kích, biểu hiện ra chiến lực không tầm thường. Cái này lại để cho trong nội tâm Dị tộc bịt kín một tầng bóng mờ nặng nề.

Băng…

Triệu Phong lại một lần nữa kéo động dây cung, diệt sát một gã Đại Đế nữa.

Lúc chiến đấu cùng Vạn Tượng Thánh Chủ, bản thân Triệu Phong quả thật đã bị trọng thương, nhưng cũng không nghiêm trọng như trong tưởng tượng của mọi người vậy.

Hơn nữa bằng vào khả năng khôi phục của Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu của Triệu Phong, tăng thêm các loại Bất Diệt Chi Thể Tiểu thành, Mộc Chi Phong Lôi… chỉ cần không phải suy giảm tới căn bản, tốc độ khôi phục chính là hết sức nhanh chóng.

Phương diện linh hồn, Triệu Phong cũng tu luyện Phục Hồn Thần Quyết.

- Triệu huynh đệ, Vạn Tượng Thánh Chủ hắn…

Cửu Hoàng tử đi tới bên cạnh Triệu Phong, truyền âm hỏi.

- Chạy thoát!

Triệu Phong trả lời đơn giản một tiếng.

Nghe Triệu Phong trả lời, Cửu Hoàng tử khẽ gật đầu. Nếu như Vạn Tượng Thánh Chủ đã bị Triệu Phong giết, vậy thì thật không thể tin nổi rồi. Cho dù hắn có đem tin tức này báo cáo cho Lan Châu Chiến Điện, đoán chừng cũng không người nào chịu tin a.

- Triệu Phong, lần này điểm chiến công của ngươi tuyệt đối không ít a!

Cửu Hoàng tử vừa cười vừa nói.

Cửu Hoàng tử tự nhiên là đã nghe được câu nói muốn kiếm lấy điểm chiến công Triệu Phong vừa rồi mới nói kia.

- Đầu tiên, đàn Yêu thú của ngươi trong chiến đấu ở tầng dưới chót, cùng cao tầng đều có được biểu hiện thập phần ưu dị!

Chiến công của Yêu thú Thuần Thú Sư, tự nhiên là tích lũy lên trên người của chủ nhân Triệu Phong. Triệu Phong vừa rồi ngược lại đã không để ý đến điểm này.

- Tiếp theo, mặc dù ngươi không có đánh chết Vạn Tượng Thánh Chủ, nhưng lại mạnh mẽ đem hắn bức đi, khiến cho toàn bộ trận chiến đạt được thắng lợi! Điểm số chiến công này, không chút nào thấp hơn việc đánh chết một gã có chiến lực Thánh Chủ!

Cửu Hoàng tử tiếp tục nói.

Dù sao Vạn Tượng Thánh Chủ đã đột phá Huyền Quang Tiểu thành, chiến lực càng là cường đại không cách nào cân nhắc.

Nghe xong Cửu Hoàng tử nói, Triệu Phong thoáng chút sững sờ, nếu tính toán như vậy, tựa hồ cũng không tệ cho lắm.

Xem ra trên chiến trường, phương thức thu hoạch chiến công cũng có rất nhiều. Loại biểu hiện không có đánh chết Vạn Tượng Thánh Chủ như Triệu Phong vậy, cũng có thể đạt được điểm số chiến công giống như đánh chết Thánh Chủ vậy.

o0o

Bên phía nhân loại, cũng không đuổi giết bao lâu đã quay trở về Mông Thành.

Dù sao ở trên phiến chiến trường này, binh lực Cửu Hoàng tử chính là ở vào yếu thế, trạng thái của mỗi người cũng không thế nào quá tốt.

Sau khi trở lại Mông Thành, Cửu Hoàng tử lập tức đem toàn bộ nội dung chiếm lĩnh Mông Thành cùng với trận chiến này, báo cáo lại cho Lan Châu Chiến Điện.

Ba ngày sau, cỗ lực lượng mà ngày đó Cửu Hoàng tử thỉnh cầu trợ giúp, đã tới Mông Thành.

- Thái tử Điện hạ, các ngươi đã chiến thắng Dị tộc?

Người tới là Thánh Chủ thuộc thành trì Thập Tam Hoàng tử.

Lúc ấy tình huống nguy cấp, nếu như truyền tin đến Lan Châu Chiến Điện, không biết phải mất bao lâu mới có người chạy tới, bởi vậy Cửu Hoàng tử chỉ có thể hướng các cứ điểm xung quanh Mông Thành tiến hành cầu cứu.

- Ha ha… may mắn thôi!

Cửu Hoàng tử mỉm cười, sau đó biểu hiện ra bộ dạng hiện tại bề bộn nhiều việc, không có thời gian cùng vị Thánh Chủ này trao đổi.

Cửu Hoàng tử cũng không có truyền thư cầu cứu cho bên phía Thập Tam Hoàng tử, nhưng các thành trì khác đều không có phái người đến, hiển nhiên các thư cầu cứu này đã bị thế lực Thập Tam Hoàng tử chặn lại rồi.

Mà Thập Tam Hoàng tử tự nhiên cũng sẽ không nhanh như vậy phái người đến trợ giúp Cửu Hoàng tử.

- Không hổ là Thái tử Điện hạ, vận may tề thiên a!

Vị Thánh Chủ này lấy lòng một câu, nhưng trong lòng thì lại kinh nghi bất định.

Căn cứ theo thư cầu cứu lúc đó Cửu Hoàng tử phát ra, Dị tộc công tới hẳn là do Vạn Tượng Thánh Chủ dẫn đầu, làm sao Cửu Hoàng tử có thể giữ vững được thành trì đây?

Nhưng vị Thánh Chủ này cũng không có hỏi nhiều, mang theo các nhân mã chạy đến lập tức quay trở về cứ điểm Thập Tam Hoàng tử.

Chương 1034: Nửa Đường Chặn Giết

Sau khi trận chiến này kết thúc, Triệu Phong liền bắt đầu bế quan.

Giao chiến cùng Vạn Tượng Thánh Chủ, Triệu Phong chân chính lâm vào nguy cơ trước giờ chưa từng có, hắn cảm giác các phương diện của mình dưới sự nghiền ép của nguy cơ, đã có chỗ tăng lên.

Đầu tiên là phương diện linh hồn ý chí, đã khôi phục đến trạng thái đỉnh phong nhất, có lẽ không bao lâu nữa, linh hồn ý chí của hắn sẽ có thể đạt tới Huyền Quang Tiểu thành.

Một phương diện khác, Triệu Phong đối với các loại lực lượng thuộc tính trong Ngũ Hành Phong Lôi Quyết cũng có sự lý giải ở cấp độ càng sâu hơn.

Đem các phương diện của bản thân đều củng cố lại một phen, Triệu Phong ly khai nơi ở, đi tới điện các của Cửu Hoàng tử.

- Điện hạ, tình huống Dị tộc bên kia như thế nào rồi?

Triệu Phong chủ động dò hỏi.

Sau khi đánh bại Vạn Tượng Thánh Chủ, thành công chiếm lĩnh Mông Thành, hết thảy tất cả cũng sẽ không đơn giản như lúc trước nữa.

Thử nghĩ, ngay cả Vạn Tượng Thánh Chủ cũng đều thất bại, Dị tộc không có khả năng không có hành động phản ứng gì.

- Trước mắt, trong cứ điểm Dị tộc phía trước Mông Thành chỉ mới tăng thêm mấy vị cao tầng, cùng rất nhiều Đại sư Trận pháp nữa mà thôi, hẳn là bọn hắn đã cải biến sách lược, toàn lực phòng thủ!

Cửu Hoàng tử chậm rãi nói. Trong khoảng thời gian này, hắn cũng luôn một mực phái thám tử đi tìm hiểu tình huống xung quanh.

Bởi vì nguyên nhân Triệu Phong, khiến cho địch quân Dị tộc đối với đại quân Cửu Hoàng tử thập phần sợ hãi, do đó áp dụng chiến lược toàn lực phòng thủ.

Bất quá cái này cũng là chuyện đương nhiên, Triệu Phong đánh lui Vạn Tượng Thánh Chủ, chiến lực mạnh nhất trên Chiến khu Lan Châu, nếu Dị tộc không phải lựa chọn phòng thủ, trừ phi bọn hắn có thể điều đến được cường giả có chiến lực đồng cấp với Vạn Tượng Thánh Chủ.

- Như vậy thì tốt rồi!

Triệu Phong hơi chút an tâm.

Nhưng đây chỉ là tạm thời. Hiện tại chiến tranh vẫn là giai đoạn sơ kỳ, không có khả năng xuất hiện chiến lực cường đại cỡ nào.

Thế nhưng nếu như thế cục chiến tranh tiếp tục phát triển, hai Đại Vương triều phát động chiến lực tầng thứ càng cao hơn, như vậy tại Chiến khu Lan Châu, Dị tộc đầu tiên nhằm vào có lẽ chính là chỗ thành trì của Cửu Hoàng tử.

- Mặt khác, ta cũng đã hướng Lan Châu Chiến Điện xin tăng thêm số lượng chiến lực cấp bậc Thánh Chủ!

Cửu Hoàng tử bổ sung nói.

Dùng chiến tích gần đây của Cửu Hoàng tử, đại quân do Cửu Hoàng tử suất lĩnh đã trở thành cái đinh trong mắt Dị tộc.

Một khi lại một lần nữa phát sinh chiến tranh, bằng vào binh lực hiện tại của Cửu Hoàng tử đối mặt với Dị tộc, đó chắc chắn là thua không thể nghi ngờ.

Đối với thỉnh cầu của Cửu Hoàng tử, Lan Châu Chiến Điện đã đồng ý, không bao lâu nữa, chiến lực cấp Thánh Chủ mới sẽ gia nhập vào trong thế lực Cửu Hoàng tử.

Triệu Phong khẽ gật đầu. Nếu như có chiến lực cấp Thánh Chủ liên minh, vậy hắn cũng an tâm hơn một chút.

- Báo! Thư tín của Nam Phong Vương!

Ngoài điện truyền đến thanh âm của một thị vệ.

- Vào đi!

Cửu Hoàng tử lập tức nói.

Sau đó, một gã thị vệ đem một phong thư giao cho Cửu Hoàng tử.

- Triệu Phong, là chuyện của ngươi!

Sau khi Cửu Hoàng tử xem xong, đem bức thư giao cho Triệu Phong.

Triệu Phong khẽ sững sờ, linh thức thăm dò bên trong bức thư. Lời nói của Nam Phong Vương lập tức vang lên trong đầu Triệu Phong.

- Hải Yên Các phát triển thế lực tại Đại Lục Vực, phát sinh xung đột cùng Cửu U Cung!

Ngắn ngủn mấy chữ, lại khiến cho thần sắc Triệu Phong đại biến.

Chuyện tình mà hắn vẫn luôn lo lắng, rốt cuộc vẫn đã xảy ra.

Mặc dù Triệu Phong thân là thế lực sau lưng Thái tử, Cửu U Cung sẽ không công khai ra tay với hắn, nhưng mà Cửu U Cung hoàn toàn có thể chế tạo cơ hội, tìm cớ, dùng cái này để nhằm vào Hải Yên Các.

- Điện hạ, xem ra ta cần phải ly khai một chuyến!

Triệu Phong lập tức lên tiếng từ giã.

Hải Yên Các, Vạn Thánh Tông còn có cơ cấu ám sát của U Dạ Thánh Quân, đều là do Triệu Phong tốn hao đại lượng tài nguyên tài bồi ra, hắn có thể nào mặc kệ không để ý được.

- Ngươi đi đi!

Cửu Hoàng tử trực tiếp đồng ý.

Mặc dù hắn thật sự không muốn Triệu Phong ly khai đại quân, nhưng Triệu Phong đã có chuyện riêng của mình, hắn không thể cường lưu Triệu Phong được.

- Điện hạ, cái này cho ngươi!

Triệu Phong chợt lấy ra một cái Túi Linh sủng.

Cửu Hoàng tử dùng linh thức quan sát một chút, thần sắc nhất thời

khiếp sợ, trong Túi Linh sủng này, bất ngờ có hai đầu Chấn Thiên Kim Viên cấp Chuẩn Thánh Chủ, còn có hai đàn Yêu thú.

Triệu Phong tùy thân mang theo những đàn Yêu thú này, tác dụng cũng không lớn lắm, hơn nữa hắn đối với chuyện của Cửu Hoàng tử ở đây cũng có chút lo lắng.

- Đàn Yêu thú, thì giao cho Thuần Thú Sư mà Điện hạ tín nhiệm a!

Triệu Phong đề nghị.

Mà Chấn Thiên Kim Viên, đã được Triệu Phong hạ đạt mệnh lệnh, chỉ có Cửu Hoàng tử mới có thể trực tiếp sử dụng, coi như là cho Cửu Hoàng tử một cái Hộ Thân Phù.

Sau đó, Triệu Phong cùng một ít người quen trong đại quân cáo biệt, còn đặc biệt dặn dò một ít Thống lĩnh, để ý giúp đỡ một chút ba gã thiên tài Cơ gia còn có Quỷ Lân Đại Đế.

- Triệu Phong, ta cùng đi với ngươi!

Thiết Hồng Lăng tràn đầy thâm ý nói.

- Gia gia của ngươi để cho ngươi lên chiến trường tôi luyện, nếu như ngươi ly khai chiến trường, vậy liền trở về Thiết gia đi!

Triệu Phong trực tiếp cự tuyệt.

o0o

Ngay ngày hôm đó Triệu Phong liền rời khỏi Mông Thành, xuất phát về phía Lan Châu Chiến Điện.

- Đầu tiên đi đổi điểm chiến công cái đã!

Mục tiêu Triệu Phong rất minh xác.

Căn cứ Triệu Phong suy đoán, hiện tại điểm số chiến công của hắn tại trên bảng Chiến công Lan Châu, có lẽ cũng ở vị trí rất cao rồi.

Dùng điểm chiến công hối đoái vật tư cũng thập phần thuận tiện, ví dụ như Triệu Phong cần trân bảo Thổ thuộc tính, trong chợ giao dịch bình thường rất khó tìm được, nhưng ở chỗ hối đoái chiến công tại Chiến Điện, có thể trực tiếp hối đoái!

o0o

Triệu Phong vừa rời khỏi Mông Thành, đã có người âm thầm đem tin tức chuyển tới chỗ cứ điểm của Thập Tam Hoàng tử.

- Triệu Phong rốt cuộc đã ly khai chiến trường rồi!

Thần sắc Thập Tam Hoàng tử bật cười dữ tợn.

- Một khi hắn ly khai chiến trường, sẽ vĩnh viễn không về được nữa rồi!

Bên cạnh Thập Tam Hoàng tử, Cửu U Cung Hề Bằng lộ ra nụ cười âm u.

Hai người liếc nhìn nhau, trong nội tâm đắc ý một trận.

- Điện hạ!

Bên ngoài điện các Thập Tam Hoàng tử, bỗng nhiên truyền đến thanh âm một gã thị vệ.

- Chuyện gì?

Thập Tam Hoàng tử nhướng mày, tại thời điểm này lại bị người quấy rầy, khiến cho hắn thập phần không vui.

- Trưởng lão Đoan Mộc gia còn có Triệu Vũ Phi, đang ở bên ngoài cầu kiến!

Gã thị vệ ngoài điện bẩm báo.

- Cái gì? Vũ Phi đến rồi?

Thần sắc Thập Tam Hoàng tử kinh hỉ, lại có chút không biết phải làm sao.

Sau đó, Thập Tam Hoàng tử tại trong một tòa cung điện, gặp mặt các thành viên Đoan Mộc gia.

- Vũ Phi, ngươi tới đây là để giúp ta sao?

Ánh mắt Thập Tam Hoàng tử rơi vào trên người nử tử áo tím mà hắn mong ngày nhớ đêm.

Nhiều năm không gặp, dung nhan tuyệt mỹ của Triệu Vũ Phi vẫn khiến cho Thập Tam Hoàng tử càng thêm tâm động, ánh mắt không cách nào rời đi.

- Điện hạ, chúng ta đến là muốn cùng ngươi nói chuyện!

Bên cạnh Triệu Vũ Phi, Đoan Mộc Thanh một thân thanh bào mở miệng nói.

Trong lòng Thập Tam Hoàng tử hơi trầm xuống. Hắn biết rõ Đoan Mộc Thanh là sư huynh của Triệu Vũ Phi, hơn nữa luôn nghe theo ý tứ của Triệu Vũ Phi, vẫn luôn phản đối hôn ước giữa hắn cùng với Triệu Vũ Phi do Thánh Chủ Đoan Mộc gia hứa hẹn.

- Mời nói!

Sắc mặt Thập Tam Hoàng tử âm trầm.

Hắn cũng biết rõ, trong Thí luyện Thái tử không thể diệt trừ được Triệu Phong, kế tiếp nhất định sẽ phát sinh chuyện như vậy.

Trong đại điện một mảnh tĩnh mịch, Đoan Mộc Thanh đem ý tứ của Triệu Vũ Phi, trần thuật lại một lần.

- Vũ Phi, ta thật tâm thích ngươi a!

Thân hình Thập Tam Hoàng tử có chút run run, diện mục có chút thất thố.

Hắn nghĩ mãi cũng không hiểu, vì sao Triệu Vũ Phi lại đối với Triệu Phong khăng khăng một mực như thế. Hắn thân là một vị Hoàng tử, thậm chí còn có khả năng trở thành Đại Càn Thánh Hoàng tương lai, có điểm nào kém hơn Triệu Phong đâu?

- Ta muốn đi tìm Phong ca!

Sắc mặt Triệu Vũ Phi lạnh nhạt, căn bản chẳng thèm liếc nhìn Thập Tam Hoàng tử lấy một cái.

Triệu Vũ Phi cũng là sau khi xuất quan mới biết được hết thảy những chuyện này. Nếu như không phải là vì Đoan Mộc Thanh cùng Tử Dạ Thánh Chủ, nàng sớm đã cùng Đoan Mộc gia trở mặt rồi.

Về sau, sau khi bị nàng cực lực phản đối, Thái thượng Trưởng lão Đoan Mộc gia mới miễn cưỡng đồng ý cho Triệu Vũ Phi cùng Đoan Mộc Thanh đi nói chuyện cùng Thập Tam Hoàng tử.

- Vũ Phi, Triệu Phong vừa mới rời khỏi chiến trường rồi!

Thập Tam Hoàng tử không khỏi cười cười, nói.

- Hắn đi đâu?

Triệu Vũ Phi lập tức hỏi.

- Ta cũng không biết rõ cho lắm!

Trong lòng Thập Tam Hoàng tử âm thầm cười lạnh.

- Sư huynh, chúng ta đi!

Triệu Vũ Phi lập tức đứng dậy.

- Vũ Phi, chẳng lẽ ngươi muốn đi chỗ Cửu hoàng huynh sao?

Thập Tam Hoàng tử lập tức hỏi.

Hắn không nói ra hướng đi của Triệu Phong, chính là vì không muốn để cho Triệu Vũ Phi gặp mặt Triệu Phong.

- Vũ Phi, chúng ta trước hết cứ lưu lại trên chiến trường đi!

Đoan Mộc Thanh lập tức khuyên bảo.

Đoan Mộc gia thân là phe phái sau lưng Thập Tam Hoàng tử, lại

chạy đến trận doanh của Cửu Hoàng tử, khó tránh khỏi có chút không tốt.

- Vũ Phi, Triệu Phong nhất định sẽ quay lại chiến trường, thừa dịp trong khoảng thời gian này, ngươi cũng đi thực chiến ma luyện thoáng một phát a!

Thanh âm Tử Thánh Tàn Linh truyền đến.

Dù sao Vương triều Đại Càn rộng lớn như thế, muốn tìm kiếm một người, thật sự không dễ dàng chút nào.

Cuối cùng, dưới sự khuyên bảo của Đoan Mộc Thanh cùng Tử Thánh Tàn Linh, Triệu Vũ Phi cũng ở lại trong thành trì của Cửu Hoàng tử.

Sau khi Triệu Vũ Phi cùng Đoan Mộc Thanh rời đi, thần sắc Thập Tam Hoàng tử đại biến.

- Triệu Phong!

Thập Tam Hoàng tử trợn mắt nghiến răng, lửa giận trong lòng dâng lên ngùn ngụt.

Hắn thật hận chính mình lúc trước ở Không gian Thần Huyễn, đã không có ra tay giết chết Triệu Phong.

Thập Tam Hoàng tử cũng không thể nào ngờ tới, Triệu Phong lại trở thành chướng ngại vật lớn nhất trên con đường tiền đồ của chính mình.

- Điện hạ, Triệu Phong căn bản không thể nào quay lại chiến trường được nữa!

Thanh âm lạnh lẽo của Hề Bằng vang lên.

- Hừ! Cũng đúng! Bỏ lỡ lần này, sau này bọn hắn tuyệt đối không còn cơ hội gặp mặt nữa!

Tâm tình Thập Tam Hoàng tử chậm rãi bình phục lại.

o0o

Bên kia, Triệu Phong cưỡi trên Phong Diễm Phi Xa, phi tốc chạy tới Lan Châu Chiến Điện.

Trên đường đi, vô số những cường giả cùng các thế lực tiểu đội đi tới đi lui trên đường giữa chiến trường cùng Chiến Điện.

Tại trong Cuộc chiến Vương triều, bất luận cường giả hoặc là thế lực lớn nhỏ nào từ bên ngoài đến, chỉ cần đăng ký tại Chiến Điện, liền có thể đi tới một ít thành trì tiến hành tác chiến, đạt được chiến công.

Mà khí thế cùng tốc độ kinh người của Phong Diễm Phi Xa của Triệu Phong, vẫn như trước khiến cho không ít người lui tới trông thấy mà thèm.

Bỗng nhiên, một đầu Quái điểu Long dực khổng lồ chợt nhảy ra chặn đường ngay trước mặt Triệu Phong. Trên Quái điểu, có gần mười người ánh mắt hung thần nhìn chằm chằm về phía này.

Ba cỗ Đại Đế vĩ lực lập tức bao phủ bốn phía xung quanh Triệu Phong.

Nhìn thấy một màn này, một ít những người khác đang lui tới ở phụ cận, lập tức tránh đi thật xa. Hiển nhiên bọn họ đối với thanh danh

của tiểu đội cưỡi Quái điểu này đều từng nghe qua, đối với bọn họ thập phần sợ hãi.

- Tiểu tử, đạo cụ phi hành của ngươi, bản Đại Đế coi trọng rồi!

Một gã trung niên Đầu lĩnh tóc xanh lên tiếng, thần sắc khinh miệt, nói.

Ánh mắt Triệu Phong ngưng động nhìn phía trước, thần sắc không chút thay đổi.

- Tiểu tử ngươi còn ngây người gì nữa? Lão đại chúng ta đang nói chuyện với ngươi đó!

Một gã Vương giả đỉnh phong nhìn thấy ánh mắt Triệu Phong ngốc trệ, một câu không nói, lập tức khởi động một cỗ chân nguyên nóng bỏng, muốn lập tức ra tay.

- Thánh Chủ?

Ánh mắt Triệu Phong xuyên thấu qua những người này, nhìn thấy hai đạo nhân ảnh đang từ đằng xa bay tới.

Trên đường trở về Chiến Điện, Triệu Phong cũng đã từng gặp qua một gã Thánh Chủ, nhưng lần này thoáng cái gặp được một lúc hai gã Thánh Chủ, khiến cho hắn cảm giác có chút kỳ quái.

Bỗng nhiên, hai đạo nhân ảnh phía trước chợt gia tăng tốc độ, hướng về phía Triệu Phong bay tới.

Mà lúc này, sau lưng Triệu Phong, cũng có hai đạo nhân ảnh xông tới.

- Một vị Thánh chủ cùng một vị Chuẩn Thánh Chủ! Ba vị Thánh Chủ!

Triệu Phong ý thức được có chuyện không ổn.

Bỗng nhiên, trong tay mỗi người bọn họ chợt xuất hiện một thanh Trận kỳ màu đen, quăng ra phía trước.

Bốn thanh Trận kỳ màu đen tứ phía kia đứng sừng sững trong hư không, mỗi một thanh đều thiêu đốt lên, phát ra lực lượng Quỷ đạo hắc sắc, truyền đến thanh âm quỷ khóc lệ gào kinh thiên địa, khiến cho người ta sởn hết cả gai ốc.

Phốc!

Trong chốc lát, bốn thanh Trận kỳ tứ phía kia đã phát ra hắc quang rạng rỡ, tăng vọt đến cao gần ngàn trượng, giống như bốn thanh kình thiên đại trụ.

Ô...ô...ô...n...g!

Phương viên gần trăm dặm bị một mảnh quang mang hắc huyết thẩm thấu, bên ngoài mơ hồ có thể nhìn thấy được một cái quang tráo hắc diễm không ngừng thiêu đốt.

Triệu Phong cùng hơn mười người trên Quái điểu lập tức lâm vào một mảnh Địa ngục hắc ám âm trầm khủng bố.

Chương 1035: Tử Sát Âm Linh Trận

Hơn mười người trên Quái điểu Long dực cảm nhận được khí tức âm sát Quỷ đạo khủng bố tại bốn phía, tâm thần phát lạnh, lập tức vận chuyển chân nguyên tiến hành chống cự.

Mấy tên Tôn giả, nửa bước Vương giả trong đó cật lực ngăn cản cỗ tà khí Quỷ Sát ăn mòn khủng bố kia. Nhưng chỉ trong chốc lát, toàn thân bọn hắn trắng bệch, huyết nhục dần dần biến mất, chỉ còn lại một bộ khung xương khô lâu nhẹ nhàng rơi xuống.

- Thánh Chủ… Thánh Chủ đại nhân tha mạng!

Nam tử trung niên dẫn đầu kia lập tức quỳ gối giữa không trung, toàn thân không ngừng run rẩy.

- Thánh Chủ đại nhân, không biết chúng ta khi nào đã đắc tội qua các ngươi…

Mấy tên Đại Đế, Vương giả còn lại cũng lập tức phủ phục trên mặt đất, không ngừng cầu xin tha thứ.

Trong âm thầm, mấy người bọn chúng không ngừng truyền âm trao đổi, phân tích rốt cuộc là bọn hắn đã làm chuyện xấu tày trời gì, dẫn tới Huyền Quang Thánh Chủ tự mình ra tay đối phó bọn hắn.

Dưới chân mọi người, đầu Quái điểu Long dực kia hí lên một tiếng, sinh cơ bàng bạc trong cơ thể dần dần biến mất.

- Tử Sát Âm Linh Trận đã thành, ngươi có chạy đằng trời!

Một gã Thánh Chủ Quỷ đạo mặc áo giáp màu đen, ngữ khí âm trầm, nói.

Hơn mười người trên Quái điểu Long dực kia lập tức sững sờ. Vị Thánh Chủ Quỷ đạo kia nói là ngươi, mọi người chợt nghĩ đến cái gì, lập tức quay đầu nhìn về thiếu niên tóc vàng sau lưng kia.

- Thánh Chủ đại nhân, chúng ta cũng đang muốn đối phó hắn a!

Đầu lĩnh tóc xanh lập tức nói.

- Thánh Chủ đại nhân, xin hãy thả chúng ta ra ngoài, chúng ta giúp các vị đại nhân đối phó tiểu tử này!

Những người còn lại lập tức phụ họa.

Bốn phía Tử Sát Âm Linh Trận, ba vị Thánh Chủ một vị Chuẩn Thánh Chủ, không thèm nhìn tới hơn mười người này, ánh mắt từ đầu tới cuối gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Phong.

- Cửu U Cung phái các ngươi tới hay sao?

Triệu Phong thu hồi Phong Diễm Phi Xa, phiêu phù tại trung tâm trận pháp, thần sắc lạnh nhạt.

Hắn vừa mới nhận được thư tín của Nam Phong Vương, ly khai Mông Thành, liền gặp phải chặn giết. Hiển nhiên, hết thảy đều là sớm có dự mưu.

- Cửu U Cung?

Nghe được ba chữ kia, mấy người còn lại bên cạnh Triệu Phong nhất thời cảm thấy lạnh cả người, một cỗ hàn khí từ dưới lòng bàn chân dâng lên, giống như lâm vào hầm băng vậy.

Quy tắc Cửu U Cung làm việc, Vương triều Đại Càn không người nào không biết.

Bọn hắn không thể nào tưởng tượng nổi, gã thiếu niên này đến cùng đã làm chuyện gì, khiến cho Cửu U Cung phải xuất động đến ba vị Thánh Chủ tiến hành vây giết như vậy.

- Kẻ đã sắp chết, biết nhiều hơn nữa cũng vô dụng mà thôi!

Một lão bà toàn thân bao phủ khí tức âm hàn, sắc mặt trắng bệch giống như bạch cốt, ngữ khí âm trầm dị thường chợt lên tiếng.

Tử Sát Âm Linh Trận, là khốn sát trận Quỷ đạo do cao tầng Cửu U Cung sáng tạo ra. Nếu do bốn gã Vô địch Đại Đế chủ trì trận này, liền có năng lực chiến một trận cùng Thánh Chủ.

Mà hôm nay, bọn hắn có ba vị Thánh Chủ, một gã Chuẩn Thánh Chủ chủ trì trận này, diệt sát Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu thành cũng rất dễ dàng.

- Thúc giục sát trận!

Thánh Chủ hắc giáp thấp giọng quát một tiếng.

Ba gã Thánh Chủ cùng một gã Chuẩn Thánh Chủ, ngay ngắn vận chuyển pháp môn đặc thù, một chưởng đánh lên trên bốn thanh Trận kỳ thiêu đốt hắc diễm.

Vù vù vù!

Trong không gian Địa ngục hắc huyết lập tức xuất hiện vô số âm sát quỷ vật, khuôn mặt dữ tợn, hai móng vuốt trắng bệch âm trầm đánh về phía hết thảy sinh linh trong sát trận.

Một người trên Quái điểu Long dực kia bị một đầu âm sát quỷ vật xâm nhập, huyết nhục toàn thân lập tức lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được biến mất, hóa thành một cỗ bạch cốt.

Đồng thời, linh hồn của hắn bay ra, dưới sự ảnh hưởng của Tử Sát Âm Linh Trận, nhanh chóng biến thành một đầu âm sát quỷ vật nhỏ yếu.

- Lão tử!

Đại Đế tóc xanh Đầu lĩnh lập tức kinh hãi hét lên một tiếng.

Ngay cả cường giả Đại Đế đều chịu không được một đầu quỷ vật bên trong sát trận này xâm nhập.

Mà âm sát quỷ vật như vậy, trong toàn bộ đại trận này có chừng tới sáu bảy trăm đầu! Khó có thể tưởng tượng, đại trận này đã từng đánh chết qua bao nhiêu Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ rồi.

Vù vù vù!

Triệu Phong không nói hai lời, lập tức vận chuyển Thánh Lôi Thể, chống cự âm sát quỷ khí trong đại trận này.

- Thật mạnh! Thiếu niên này…

Gã Đại Đế tóc xanh kia lập tức cảm thụ được lực phách cường đại vô cùng, chân nguyên huyết mạch gần như ngưng trệ.

Lúc này hắn mới hiểu được, đối tượng mà bọn hắn muốn ăn cướp này cường đại đến cỡ nào!

Cho dù đám người Cửu U Cung không đến, bọn hắn cũng sẽ bị thiếu niên này thu thập sạch sẽ! Tóm lại bọn họ nói thế nào cũng hẳn phải chết không chút nghi ngờ.

Ánh mắt Triệu Phong quét qua, ngưng mắt nhìn về phía gã Chuẩn Thánh Chủ bên phải kia.

Trong mắt trái Triệu Phong hiện lên một cỗ ý chí đồng lực kinh người.

Trong Lôi Hồn Thể, đại lượng lực lượng linh hồn tuôn ra, tiến nhập bên trong mắt trái.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Trong mắt trái của Triệu Phong hiện lên một tia hỏa diễm đồng lực kinh người, tử tinh sáng bóng lưu chuyển, hiển động một tia Lôi kiếp văn lạc u ám.

Phốc oanh!

Một đoàn lôi hỏa u ám vô cùng trong suốt, mang theo khí tức Lôi kiếp hủy diệt oanh kích lên trên đầu vị Chuẩn Thánh Chủ kia.

- A!

Vị Chuẩn Thánh Chủ kia lập tức kêu lên sợ hãi.

Đồng thời, ngọc quan hắc sắc trên đỉnh đầu hắn tách ra một tầng

quang mang tối tăm mờ mịt, chống cự linh hồn công kích của Triệu Phong.

Cuối cùng nhất, vị Chuẩn Thánh Chủ kia sau khi giãy dụa một phen, đã khôi phục lại nguyên dạng.

- Điều này sao có thể?

Ánh mắt Triệu Phong ngưng đọng.

Cho dù vị Chuẩn Thánh Chủ này có Bí bảo phòng ngự linh hồn, cũng tuyệt đối không có khả năng ngăn cản được Phong Lôi Đồng Hỏa của hắn.

- Ha ha… ngươi cũng đừng uổng phí tâm cơ rồi! Tử Sát Âm Linh Trận này thế nhưng chính là chuyên môn vì ngươi mà chuẩn bị a!

Một vị Thánh Chủ tóc bạc khác âm trầm cười to, tản mát ra một cỗ năng lượng không gian âm hàn chấn động.

- Thì ra là thế!

Triệu Phong nhìn xuống mặt đất nơi gã Chuẩn Thánh Chủ kia đứng, tựa hồ như hiểu ra.

Thanh Trận kỳ vị Chuẩn Thánh Chủ này cầm trong tay, xung quanh bộc phát ra một tầng quang diễm đỏ thẫm, liên tiếp với cả tòa đại trận bên dưới.

Khi linh hồn đồng thuật của Triệu Phong oanh kích lên trên thân thể vị Chuẩn Thánh Chủ kia, tòa trận pháp này cũng sẽ giúp hắn chia sẻ bớt một phần tổn thương, cộng thêm Bí bảo phòng ngự linh hồn, mới có thể bình yên sống sót.

Mặt khác, trong Tử Sát Âm Linh Trận này còn ẩn chứa một cỗ Không Gian Áo Nghĩa nữa! Nói cách khác, năng lực xuyên toa không gian của Mê Không Giới trên tay Triệu Phong cũng không có cách nào sử dụng.

Quả nhiên, Cửu U Cung xuất động ba vị Thánh Chủ, bố trí hồi chặn giết này, có thể nói là đã chuẩn bị thập phần đầy đủ. Bọn hắn đối với toàn bộ chiêu số của Triệu Phong, đều có chỗ đề phòng.

- Chết đi, Triệu Phong!

Bốn phương Tử Sát Âm Linh Trận, bốn vị cường giả chủ trận lập tức thúc giục Trận kỳ, khống chế âm sát quỷ vụ trong đại trận, toàn lực công kích về phía Triệu Phong.

- Nếu như ngươi vẫn còn lưu lại Lục Thần Tiễn, có lẽ còn có thể sống thêm một hồi, thật sự là ngu xuẩn a!

Thánh Chủ hắc giáp cười lạnh một tiếng.

Căn cứ theo rất nhiều tình báo trên chiến trường, rất nhiều thế lực sau lưng Thập Tam Hoàng tử đã phán định, Triệu Phong hiển nhiên là đã phải sử dụng tới Lục Thần Tiễn, mới có thể đánh lui được Vạn Tượng Thánh Chủ.

Phải biết rằng Triệu Phong sở dĩ còn có thể sống sót đến bây giờ, phần lớn nguyên nhân chính là nhờ có Lục Thần Tiễn chấn nhiếp.

- A?

Triệu Phong dường như có chút suy nghĩ.

Từ sau khi Triệu Phong đánh chết Cửu U Ma Chủ, Cửu U Cung liền không phái ra thêm chiến lực Thánh Chủ nào đến đối phó hắn nữa, mà hôm nay lại bỗng nhiên xuất hiện ba vị Thánh Chủ, một gã Chuẩn Thánh Chủ…

Hóa ra bọn hắn đều đã nhầm lẫn Lục Thần Tiễn thứ phẩm của Triệu Phong, xem như là Lục Thần Tiễn chân chính.

Triệu Phong không khỏi cười khẽ. Mặc dù hắn vẫn còn lại hai mũi Lục Thần Tiễn thứ phẩm, nhưng dùng để đối phó những tiểu nhân vật này cũng quá lãng phí rồi.

- A!

Tử Sát Âm Linh Trận toàn lực phát động, mấy vị Vương giả, Đại Đế cách Triệu Phong không xa, căn bản không thể giãy dụa thêm được bao lâu nữa, liền biến thành chất dinh dưỡng của trận pháp này.

- Lực Phách Lôi Vực!

Thánh Lôi Thể của Triệu Phong lập tức bắn ra lôi điện lực phách khủng bố, phương viên hơn mười dặm xung quanh liền lâm vào trong vô hình trọng áp cùng lôi điện oanh kích.

Trong Thánh Lôi Thể của Triệu Phong cũng sáp nhập vào một tia Lực lượng Cổ lôi, đối với âm sát quỷ vật trong Tử Sát Âm Linh Trận có sự khắc chế nhất định.

Phốc! Vù vù!

Triệu Phong lập tức thu hồi Lực Phách Lôi Vực, phòng hộ bản thân, ngầm phát ra hiệu quả chống cự tốt nhất.

Dù sao Triệu Phong còn chứa có hoàn toàn luyện thành Lực Phách Lôi Vực này, uy năng cũng không lớn.

Mắt trái của Triệu Phong lại một lần nữa nhìn về phía gã Chuẩn Thánh Chủ đằng kia.

- Linh hồn đồng thuật của ngươi đối với ta vô dụng!

Vị Chuẩn Thánh Chủ kia lập tức quát lên.

Tuy nói như vậy, nhưng hắn vẫn toàn lực vận chuyển linh hồn ý chí, tiến hành phòng thủ.

- Ha ha… ai nói ta muốn dùng linh hồn đồng thuật?

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một tia cười lạnh.

Một đám gợn sóng đồng lực kỳ dị, bao phủ tại vị trí vị Chuẩn Thánh Chủ này đang đứng.

Phốc!

Một thanh hư nhận mờ ảo dài đến hai trượng, ngoài mặt mang theo một tia khí tức Lôi kiếp hủy diệt khủng bố, từ trong thân thể vị Chuẩn Thánh Chủ kia mạnh mẽ chém ra.

Trong khoảnh khắc, huyết quang phun trào ra!

Thân thể vị Chuẩn Thánh Chủ kia trực tiếp bị chém thành hai nửa.

Ngay sau đó, trong thân thể bị chém thành hai nửa kia, một đạo Nguyên hồn hắc ám đột nhiên hiện ra.

Nhưng mà, đạo Nguyên hồn hắc ám này lại lập tức bị hút vào trong Trận kỳ, dung nhập vào trong Tử Sát Âm Linh Trận.

- Hư Không Đồng Trảm!

Đồng lực chấn động trong mắt trái của Triệu Phong lại khôi phục như thường.

Hư Không Đồng Trảm này, sau khi Triệu Phong đoạt xá trùng sinh, chưa từng sử dụng qua trước mặt mọi người, Cửu U Cung tự nhiên không biết Triệu Phong còn có một chiêu này.

Dùng thực lực của Triệu Phong hiện tại, phát động ra Hư Không Đồng Trảm, dưới Thánh Chủ cơ hồ là trực tiếp miễu sát.

Thế nhưng đối phó với Thánh Chủ, lại là một chút tác dụng đều không có! Thánh thể của Thánh Chủ, cơ hồ là khắc tinh của Hư Không Đồng Trảm, bởi vậy, hiện tại Triệu Phong rất ít khi sử dụng tới chiêu này.

- Đây là…

Ba gã Thánh Chủ chủ trì đại trận còn lại, sắc mặt lập tức kinh hãi, thể xác và tinh thần đồng thời phát lạnh.

- Hắn như thế nào lại có công kích đồng thuật Không Gian hệ phương diện vật chất?

Thần sắc gã Thánh Chủ tóc bạc kia nhất thời kinh hãi.

Tử Sát Âm Linh Trận cần có bốn người tiến hành chủ trận, đã chết đi một người, uy năng trận pháp lập tức đại giảm, đồng thời hiện ra xu thế không ổn định.

- Đi!

Trên người Thánh Chủ hắc giáp lập tức xuất hiện một cỗ hư ảnh nam tử khí tức Thánh Chủ, diện mạo cùng Thánh Chủ hắc giáp có chút tương tự.

- Bí kỹ phân thân!

Sắc mặt Thánh Chủ tóc bạc lập tức vui mừng.

Không nghĩ tới nội tình của Thánh Chủ hắc giáp của Cửu U Cung lại mạnh như thế, không ngờ chỉ mới là Huyền Quang Sơ thành, lại tu luyện được Bí kỹ phân thân.

Chỉ cần phân thân vị Thánh Chủ hắc giáp này thay thế vị trí gã Chuẩn Thánh Chủ kia là được! Hơn nữa phân thân Thánh Chủ cũng không cần sợ hãi đồng thuật Không Gian hệ của Triệu Phong.

Trong bốn người bọn họ, chỉ có Thánh Chủ hắc giáp là đến từ Cửu U Cung, ba người còn lại phân biệt đến từ các thế lực còn lại sau lưng Thập Tam Hoàng tử.

Triệu Phong khẽ giật mình, mắt trái đột nhiên tập trung ở vị trí thanh Trận kỳ còn trống đằng kia.

Ô...ô...ô...n...g!

Phía dưới Trận kỳ lập tức xuất hiện một đạo gợn sóng không gian.

Vụt...

Một đạo hư quang ám ngân sắc hiện lên, thân ảnh Tiểu tặc miêu xuất

hiện, một phát bắt lấy Trận kỳ, vẻ mặt lộ ra nụ cười xấu xa.

- Cái gì? Linh sủng của Triệu Phong!

Thánh Chủ tóc bạc lập tức kinh hô một tiếng.

- Không được!

Vẻ mặt một vị Thánh Chủ khác cũng tràn ngập sợ hãi.

Ô...ô...ô...n...g!

Một đạo lưu quang ám ngân sắc xuyên thấu vào bên trong Trận kỳ.

Lập tức, cả tòa đại trận ầm ầm nổ mạnh một trận, âm sát tà khí trong đó nhanh chóng tiêu tan hết.

Một khắc sau, Tiểu tặc miêu vung vẩy Trận kỳ, nhảy lên trên bờ vai Triệu Phong.

- Đáng giận! Con mèo này đã phá hủy đại trận!

Thánh Chủ tóc bạc nghiến răng nghiến lợi.

Vù vù vù!

Thời điểm Tiểu tặc miêu lợi dụng Trận kỳ phá hư đại trận, Triệu Phong liền bắt đầu hành động, trực tiếp bay về phía lão bà toàn thân bao phủ khí tức âm hàn kia.

Ầm ầm ầm...

Triệu Phong lập tức tản ra Lực Phách Lôi Vực bốn phía xung quanh,

đem lão bà này áp chế ở bên trong.

- Cùng tiến lên!

Thánh Chủ hắc giáp lập tức truyền âm cho Thánh Chủ tóc bạc.

Mặc dù trên chiến trường, Triệu Phong biểu hiện ra hết sức kinh người, có năng lực một mình giết chết Huyền Quang Sơ thành. Nhưng mà lúc này, bọn hắn có ba Thánh Chủ tăng cộng thêm một đạo phân thân Thánh Chủ, liên hợp lại, tuyệt đối có thể áp chế Triệu Phong!

- Được!

Thánh Chủ tóc bạc lập tức đáp ứng.

- Hừ!

Triệu Phong khẽ rùng mình một cái, vận chuyển Lực Phách Lôi Vực toàn diện áp chế lão bà âm hàn kia, đồng thời đập xuống một chưởng.

Lão bà âm hàn vận chuyển một cỗ Thánh lực băng hàn, lập tức hóa thành một đạo băng liên nghênh tiếp.

Ầm... Phành...

Chưởng ảnh xích kim của Triệu Phong lập tức đánh nát bấy băng liên, đánh lên trên thân thể lão bà âm hàn kia.

- Phốc!

Thân hình lão bà âm hàn lập tức bay ngược về phía sau hơn mười

trượng, phun ra một ngụm máu tươi, ánh mắt không thể tin nổi nhìn về phía Triệu Phong.

- Thật mạnh!

Hai gã Thánh Chủ còn lại chứng kiến cảnh này, ánh mắt khẽ giật mình, trong lòng có chỗ do dự.

Chương 1036: Cầm Âm

Lão bà âm hàn bị một chưởng của Triệu Phong đập bay, ánh mắt không thể tin nổi nhìn về phía Triệu Phong.

Chỉ có nàng mới hiểu được, lực phá hoại của một chưởng này của Triệu Phong đến cùng là mạnh đến bao nhiêu.

Ông chi chi!

Lực Phách Lôi Vực bốn phía xung quanh Triệu Phong tập trung trên người lão bà âm hàn, khiến cho nàng lúc nào cũng luôn bị trọng áp cự đại cùng sấm đánh, không cách nào đào thoát được.

- Hai người các ngươi, còn không mau tiến lên!

Lão bà âm hàn lập tức quát lên.

Triệu Phong đầu tiên tập trung giết nàng, lão bà âm hàn căn bản là trốn không thoát nổi.

Nếu như liên hợp tất cả mọi người, có lẽ nàng mới còn cơ hội sống sót.

- Lên!

Hai gã Thánh Chủ còn lại thoáng trao đổi ánh mắt một cái, lập tức xông ra.

Trong tay Thánh Chủ hắc giáp xuất hiện một thanh Cự phủ u ám hàn

quang vờn quanh, trực tiếp bổ ra một đạo hắc mang khổng lồ quỷ khí đằng đằng.

Ô...ô...ô...n...g!

Thế nhưng khi đạo hắc mang này tiến vào Lực Phách Lôi Vực của Triệu Phong, liền lập tức bị trọng lực cùng lôi điện oanh kích, uy năng liên tiếp giảm thấp.

Ầm... Phành...

Triệu Phong trực tiếp chống đỡ công kích của vị Thánh Chủ hắc giáp này, đồng thời mượn nhờ lực đẩy của nó, thi triển Lôi Dực Phi Độn Thuật, nhanh chóng tiếp cận lão bà âm hàn kia.

- Thánh Lôi Bá Quyền!

Triệu Phong siếu chặt hai nắm tay, chém ra một đạo Xích Kim Lôi Sơn khổng lồ.

Đồng thời, toàn bộ Lực Phách Lôi Vực bốn phía xung quanh đều dung nhập vào trong đạo quyền quang này.

Lực Phách Lôi Vực tương đương với một cái Linh vực, tự nhiên có thể dung nhập vào trong công kích. Nhưng mà dung nhập vào Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng lại có chút khó khăn, bởi vậy Triệu Phong mới lựa chọn Thánh Lôi Bá Quyền.

- Ọc…

Quyền thế vừa mới tiếp cận, lão bà âm hàn kia liền chịu không nổi uy áp lực phách lôi điện khủng bố này, phun ra một ngụm máu tươi.

- Hàn Liên Hộ Thể!

Lão bà âm hàn lập tức vận chuyển Huyền Quang Thánh lực.

Bên dưới thân thể nàng xuất hiện một cái đài sen, bốn phía dần dần xuất hiện rất nhiều hoa sen âm hàn, đem nàng bao phủ vào bên trong.

Ầm... Phành...

Không đến một lát, Bí kỹ phòng hộ của lão bà âm hàn đã bị Triệu Phong đánh nát, một cỗ lực lượng bát hoang lục hợp khủng bố lập tức nghiền áp tới.

Phốc…

Lôi quyền kim chúc khổng lồ trùng kích tới, thân thể lão bà âm hàn lập tức bị phá nát, một đạo Nguyên hồn hôi bạch sắc lập tức thoát ra.

- Meo meo!

Một đạo hư quang ám ngân sắc chợt hiện lên, Tiểu tặc miêu liền xuất hiện, lấy đi Trữ vật Thủ trạc của lão bà âm hàn kia.

- Tỏa Thiên Cung!

Triệu Phong trực tiếp kéo động cây cung ám ngân sắc trong tay, vận chuyển ý chí đồng lực dung nhập vào trong quang tiễn.

Phốc! Vụt...

Chỉ trong khoảnh khắc, linh hồn lão bà âm hàn còn chưa kịp chạy bao xa, đã bị một mũi tên định lại trên hư không, lôi quang tử diễm

khủng bố không ngừng thiêu đốt linh hồn của nàng.

Tiểu tặc miêu hóa thành một đạo hư tuyến ám ngân sắc, nương theo một vòng U Ảnh Phong Nhận thê hàn, xẹt qua Nguyên hồn của lão bà âm hàn.

Phốc!

Lão bà âm hàn dưới sự liên thủ của Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu, nháy mắt đã tử vong.

Mà lúc này sau lưng hắn, Thánh Chủ hắc giáp cùng Thánh Chủ tóc bạc mới kịp thời ra tay một lần.

Đối diện với công kích của bọn họ, Triệu Phong toàn lực vận chuyển Thánh Lôi Thể, mạnh mẽ chống đỡ được.

- Đi mau!

Thánh Chủ hắc giáp lập tức thu hồi Cự phủ cầm trong tay, hóa thành một đạo lưu quang đen kịt, viễn độn về phía chân trời.

Chiến lực Triệu Phong thể hiện ra thật sự quá khủng bố rồi.

Không chỉ linh hồn đồng thuật uy lực cường đại, còn có khí lực phòng ngự cùng lực lượng công kích kinh khủng kia, quả thật là không có nhược điểm!

Triệu Phong có thể dùng thân thể mạnh mẽ đỡ lấy công kích của bọn hắn, đánh chết một vị Thánh Chủ, như vậy còn có thể dùng phương pháp nào giết chết được hắn nữa chứ?

- Trốn!

Thánh Chủ tóc bạc thi triển không gian độn pháp, thân hình liên tục lập lòe mấy cái, sau đó đột nhiên biến mất.

- Hừ! Một tên đều chạy không thoát!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, trong mắt trái hiện lên một tia tinh thần ba động mờ mịt.

Thần Mâu ấn ký, hoàn thành!

Cấp bậc linh hồn của Triệu Phong so với hai vị Thánh Chủ này còn cao hơn rất nhiều, bọn hắn tự nhiên không có khả năng phát giác ra được.

Phốc phốc!

Xích lôi quang dực sau lưng Triệu Phong bộc phát ra quang mang sáng ngời, lập tức xuyên thấu hư không, truy kích theo sau.

- Tốc độ thật nhanh! Mau ngăn cản hắn!

Thánh Chủ tóc bạc thi triển không gian độn thuật, tốc độ hơi nhanh hơn Thánh Chủ hắc giáp một chút, nhưng hắn vẫn như trước không thể nào vứt bỏ được Triệu Phong.

- Đáng giận!

Sắc mặt Thánh Chủ hắc giáp âm trầm. Bất quá hắn cũng không có cách nào, nếu như Triệu Phong đuổi theo, nhất định là sẽ ra tay trước với hắn.

Vụt...

Phân thân Thánh Chủ hắc giáp lập tức xuất hiện bên cạnh hắn.

Cỗ phân thân Thánh Chủ kia đứng yên tại chỗ, vận chuyển Huyền Quang Thánh lực, mở ra một cỗ lực lượng Tiểu Thế giới, chuẩn bị ngăn cản một chút Triệu Phong.

Phốc phốc!

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lôi Thể, trực tiếp lướt qua bên cạnh hắn, phi tốc xuyên qua, trực tiếp xuyên thủng cỗ lực lượng Tiểu Thế giới này.

Chỉ bằng vào thực lực cỗ phân thân này, căn bản không cách nào ngăn cản nổi Triệu Phong một chút nào.

Nhưng một khắc sau, bên trong cỗ phân thân Thánh Chủ này chợt bộc phát ra một cỗ nguy cơ tử vong.

Ầm...

Phân thân Thánh Chủ dẫn động lực lượng toàn thân, ầm ầm bạo liệt.

- Hộ Thể Lôi Cương!

Triệu Phong toàn lực gia tốc, đồng thời vận chuyển Bí kỹ phòng hộ.

Ầm...

Triệu Phong bị dư ba lực lượng bạo tạc của phân thân Thánh Chủ oanh ra vài dặm.

- Chủ quan rồi!

Triệu Phong khẽ lau một chút vết máu trên khóe miệng.

Uy lực phân thân Thánh Chủ tự bạo, không thể khinh thường được.

Nhưng đáng tiếc chính là, vị Thánh Chủ hắc giáp kia không đủ quyết đoán, thời cơ phân thân tự bạo không đúng lúc, bằng không thì quả thật có thể tạo thành thương tổn rất lớn đối với Triệu Phong, khiến cho Triệu Phong trong thời gian ngắn không thể đuổi kịp hai người này.

Băng…

Triệu Phong kéo động Tỏa Thiên Cung, phát động xạ kích đối với vị Thánh Chủ hắc giáp kia.

- Lôi Dực Thiểm Không!

Sau khi phát động một lần công kích, Triệu Phong lập tức thi triển bí thuật độn không, hóa thành một đạo xích lôi phong hồ, xuyên thẳng qua chân trời.

Phốc!

Thánh Chủ hắc giáp đang điên cuồng chạy trốn, đột nhiên bị một đạo quang tiễn xích kim xỏ xuyên qua, hành động có chút trì độn.

Phốc phốc phốc!

Một khắc sau, thân ảnh Triệu Phong cấp tốc tiếp cận.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong trực tiếp phát động tuyệt chiêu đối với Thánh Chủ hắc giáp.

Ầm ầm ầm...

Một đạo quang chưởng xích kim lôi văn khổng lồ mang theo lực đạo khủng bố vô cùng, dùng xu thế không thể ngăn cản, mạnh mẽ đẩy thẳng tới.

Ầm...

Thánh Chủ hắc giáp vận chuyển Huyền Quang Thánh lực, trong tay xuất hiện một thanh Cự phủ u ám, bỗng nhiên chém mạnh xuống một cái.

- Lực lượng thật là khủng khiếp!

Lập tức, Thánh Chủ hắc giáp đã bị một cỗ lực lượng mạnh mẽ trước giờ chưa từng có cắn trả, một cỗ lực lượng lôi điện men dọc theo Thần binh của hắn, truyền lên trên người hắn, khiến cho toàn thân hắn tê rần.

Ầm... Phành...

Lân giáp hắc sắc toàn thân Thánh Chủ hắc giáp nghiền nát, thân hình bay ngược về phía sau hơn mười dặm, lưu lại một cỗ khí vụ huyết sắc.

Vụt...

Triệu Phong nhanh chóng tiếp cận, đồng thời huyết mạch trong mắt trái hiện lên một cỗ tử hồn đồng lực kinh người.

- Thần Mâu Ngưng Thị!

Trong mắt trái của hắn hình thành một cái vòng xoáy tử sắc sâu không thấy đáy, xuất hiện một cái vực sâu tử huyễn sương mù lượn lờ, kéo dài vô hạn.

Bản thân Thánh Chủ hắc giáp đã bị trọng thương, toàn thân một mảnh hàn ý, cảm giác linh hồn giống như đã bị giam cầm, không thể khống chế thoát ly ra khỏi cơ thể!

Lực lượng Cấm kỵ này giống như lực lượng Chúa tể, không thể trái nghịch, không cách nào ngăn cản!

- Cái gì?

Thánh Chủ hắc giáp nhất thời đổ mồ hôi đầm đìa, vẻ sợ hãi tuyệt vọng lan tràn trong mắt.

Tựa hồ, bất luận hắn có giãy dụa như thế nào, đều không thể tránh khỏi vận mệnh linh hồn bị lôi kéo cùng giam cầm.

Vụt...

Một đạo hư tuyến ngân hôi sắc hiện lên, Tiểu tặc miêu cầm trong tay Ảnh Sát Đế Nhận, tại bộ vị trái tim Thánh Chủ hắc giáp xuyên thấu mà qua.

Phốc…

Lập tức, Nguyên hồn Thánh Chủ hắc giáp liền thoát ly ra bên ngoài cơ thể, bị Triệu Phong hút vào trong không gian mắt trái.

Một khi tiến vào trong không gian mắt trái, linh hồn Thánh Chủ hắc

giáp có muốn tự bạo cũng khó có khả năng! Bởi vậy, Triệu Phong trước không vội xử lý.

- Còn có một tên!

Thanh âm Triệu Phong đạm mạc. Thông qua Thần Mâu ấn ký, hắn có thể tinh tường cảm giác được vị trí cụ thể của Thánh Chủ tóc bạc.

Thế nhưng bỗng nhiên, một tiếng đàn chợt truyền vào trong tâm thần của Triệu Phong, lại khiến cho tâm tình giết chóc của hắn đột nhiên trở nên yên tĩnh lại.

Mắt trái của Triệu Phong thoáng nhìn lại, ngưng thì nhìn về phía một khu rừng cây xanh biếc ở phương xa.

Vụt...

Ánh mắt Triệu Phong xuyên thấu hết thảy, nhìn thấy sâu bên trong rừng cây có một gian mộc ốc đơn giản, trước căn mộc ốc có một dòng suối nhỏ xanh biếc lẳng lặng chảy xuôi. Phía trước dòng suối, một nàng thiếu nữ áo trắng đang nhẹ nhàng khải động dây đàn.

- Là nàng?

Thần sắc Triệu Phong chấn động.

Một năm trước, thời điểm Triệu Phong giải cứu Cửu Hoàng tử, đã từng gặp qua một lão giả áo xám ra tay giúp đỡ.

Mà nàng thiếu nữ áo trắng này, tựa hồ chính là đệ tử của vị lão giả áo xám thần bí khó lường kia.

Chẳng biết tại sao, thời điểm Triệu Phong nhìn thấy nàng thiếu nữ áo

trắng này, lại có loại ảo giác giống như đã từng quen biết nhau! Chẳng lẽ là bởi vì lần trước, giữa hai người từng có duyên gặp mặt một lần sao?

Không tự chủ, Triệu Phong di động bước chân, hướng về phía khu rừng cây kia phiêu nhiên mà đi.

Càng tiếp cận, tiếng đàn như thơ như vẽ, u tĩnh thanh lặng như âm thanh thiên nhiên kia, lại càng khiến cho tâm cảnh Triệu Phong càng thêm không u, phảng phất như tiến vào thế ngoại đào nguyên. Khoảnh khắc này, Triệu Phong đã quên đi toàn bộ phiền não, hoàn toàn bỏ xuống hết thảy những gánh nặng cùng gông xiềng từ trước đến giờ.

- Tạo nghệ Cầm đạo thật cao thâm!

Triệu Phong không khỏi sợ hãi thán phục.

Từ trước đến nay, Triệu Phong cũng đã gặp qua không ít cao thủ Nhạc đạo, ví dụ như rất nhiều thiên tài kiệt xuất bên trong Thiên Cầm Vực, khởi nguyên chi địa của Nhạc đạo, Thiên Thánh Cầm Cung Lý Tuyết Di, còn có Liễu Cầm Hâm vẫn luôn ẩn sâu trong trí nhớ của hắn.

Nhưng thiên phú tạo nghệ Nhạc đạo của những cao thủ Nhạc đạo kiệt xuất này, tựa hồ so ra cũng đều kém xa nàng thiếu nữ trước mắt này.

Cứ như vậy, Triệu Phong đứng yên tại chỗ này, nghiêng người dựa vào một gốc cổ thụ gần đó, lẳng lặng lắng nghe.

Trong khoảnh khắc nhắm mắt lại, hắn phảng phất như đi vào thế giới Nhạc đạo mà nàng thiếu nữ này sáng tạo ra. Thiên địa vạn vật, đều

theo tiếng đàn mỹ diệu kia mà nhẹ nhàng nhảy múa.

Tiểu tặc miêu đứng trên bả vai Triệu Phong, cũng nghiêng người dựa vào một cành cây to, bắt chước động tác của Triệu Phong, làm ra một bộ dáng hưởng thụ vô cùng.

- Không biết công tử cảm thấy tiểu nữ khảy đàn như thế nào?

Bỗng nhiên, bên tai Triệu Phong chợt truyền đến một hồi thanh âm thanh linh.

Triệu Phong mở hai mắt ra, liền nhìn thấy một dung nhan thanh thuần tuyệt lệ xuất hiện ngay trước mắt mình. Chẳng biết từ lúc nào, nàng thiếu nữ áo trắng kia đã đình chỉ khảy đàn, mà hắn thì đã đắm chìm trong ý cảnh Nhạc đạo mỹ diệu kia, đã quên mất thời gian.

Bất quá khi tỉnh lại, Triệu Phong phát hiện, lực lượng tâm hồn cùng ý cảnh của chính mình đều có chỗ tăng lên.

Thiếu nữ áo trắng thoạt nhìn chỉ có mười sáu mười bảy tuổi, tu vi Vương giả, nhưng chỉ bằng vào một thủ khúc, lại có thể khiến cho ý cảnh của Triệu Phong có chỗ tăng lên! Triệu Phong không khỏi càng thêm bội phục tạo nghệ Nhạc đạo của nàng thiếu nữ này.

- Mạo muội quấy rầy! Tại hạ đối với Nhạc đạo cũng không có nghiên cứu, bất quá tiếng đàn của cô nương, chính là khúc đàn tuyệt nhất mà tại hạ trước mắt từng nghe qua!

Ánh mắt Triệu Phong nhìn về phía thiếu nữ áo trắng kia thoáng trì trệ một chút, sau đó cười nói.

- Ha ha… công tử thật rất biết nói chuyện a!

Thiếu nữ áo trắng khẽ mỉm cười, khiến cho toàn bộ cảnh đẹp bốn phía đều ảm đạm thất sắc.

Đối với Triệu Phong, nàng luôn có một loại cảm giác thân thiết khó hiểu. Bởi vậy, thời điểm Triệu Phong xông vào đây, nàng cũng không thèm quan tâm, tiếp tục luyện tập khảy đàn.

Triệu Phong khẽ sững sờ. Tạo nghệ Cầm đạo của nàng thiếu nữ này, khiến cho đạo thân ảnh áo trắng ở sâu bên trong trí nhớ của Triệu Phong không ngừng hiển hiện ra.

Bất quá khi so sánh cả hai với nhau, các phương diện khí chất, tính tình lại đều bất đồng rất lớn. Nàng thiếu nữ này hoạt bát vui vẻ, cặp mắt tinh khiết vô cùng, phảng phất như là Tiên tử đến từ một cái thế giới khác vậy.

- Tại hạ là Triệu Phong! Ngày đó sư tôn cô nương đã từng trợ giúp qua tại hạ, hôm nay gặp lại, hy vọng có thể tự mình bái tạ một phen!

Triệu Phong tiếp tục nói.

- Sư phụ ta còn chưa có trở lại! Nếu công tử không chê, có thể ở trong mộc ốc (*) đợi một lúc!

(*) gian phòng gỗ

Thiếu nữ áo trắng điềm nhiên mỉm cười.

- Vậy cũng được! Nói như vậy, tại hạ có lẽ còn có cơ hội lại nghe cô nương khảy một bản đàn nữa!

Triệu Phong trêu ghẹo nói.

Cầm khúc của nàng thiếu nữ này, quả thật có thể giúp Triệu Phong ngưng luyện tâm thần, tăng lên ý cảnh.

Hơn nữa, nàng thiếu nữ áo trắng này để cho Triệu Phong ở lại đợi, như vậy chứng minh vị lão giả áo xám cao thâm mạt trắc kia không bao lâu nữa sẽ trở lại.

- Triệu công tử gọi ta Cầm Âm là được rồi!

Liễu Cầm Âm đột nhiên xoay người lại, lộ ra nụ cười ngây thơ.

Chương 1037: Sinh Chi Luân Hồi

- Cầm Âm?

Triệu Phong khẽ giật mình một cái.

Leng keng!

Tiểu tặc miêu bỗng nhiên xuất hiện trên vai Triệu Phong, ném lên mấy Đồng tiền cổ, nhìn thoáng qua một cái, lắc lắc đầu.

- Làm sao vậy?

Liễu Cầm Âm cảm giác Triệu Phong đặc biệt lưu ý đối với hai chữ này.

- Không có gì! Cái tên này rất phù hợp với cô nương!

Triệu Phong khẽ mỉm cười, lập tức nói.

Tiểu tặc miêu vừa mới tiến hành xem bói, tỏ vẻ không tìm được bất cứ kết luận gì.

Nếu như cô gái trước mắt thật sự chính là Liễu Cầm Hâm, Tiểu tặc miêu rất có thể sẽ bói ra được.

- Oa! Con mèo nhỏ thật đáng yêu!

Liễu Cầm Âm nhấp nháy hai mắt, nhìn chằm chằm Tiểu tặc miêu, lộ

ra bộ dáng yêu thích vô cùng.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu nghe nàng nói như vậy, lập tức nuốt vào mấy Đồng tiền cổ, ở trên vai Triệu Phong xoay tròn một vòng, bày ra một tư thế phi thường anh tuấn.

- Hì hì…

Hành vi của Tiểu tặc miêu, lập tức chọc cho Liễu Cầm Âm cười khúc khích.

Triệu Phong nhìn thấy Liễu Cầm Âm hoạt bát vui vẻ như thế, liền bỏ đi ý niệm nàng chính là Liễu Cầm Hâm trong đầu.

- Triệu công tử cũng đến chiến trường giết địch lập công hay sao?

Liễu Cầm Âm cùng Triệu Phong đi vào trong mộc ốc, hai người liền bắt đầu nói chuyện phiếm với nhau.

Nghe những lời nói của nàng, Triệu Phong mới biết được, Liễu Cầm Âm ngay từ nhỏ đã đi theo sư phụ của nàng chạy khắp nơi bốn phía, đối với người hoặc là sự vật ở ngoại giới cũng không phải tiếp xúc rất nhiều.

Mà Liễu Cầm Âm cũng cảm thấy rất hứng thú đối với Triệu Phong, liên tục hỏi những chuyện tình của Triệu Phong.

Triệu Phong ngẫu nhiên cũng nói một chút về chính mình, cũng sẽ đem một ít kỳ nhân dị quái trong thiên địa kể lại cho nàng nghe.

- Triệu công tử đã có hôn thê rồi sao?

Liễu Cầm Âm vô cùng ngạc nhiên.

Bộ dạng Triệu Phong thoạt nhìn cũng chỉ mới hơn hai mươi tuổi mà thôi.

Phải biết rằng, Đại Đế bình thường sẽ có tuổi thọ tiếp cận một vạn năm, bởi vậy, có rất ít người lúc còn trẻ tuổi đã bắt đầu cân nhắc chuyện hôn nhân đại sự.

- Xem như vậy đi!

Triệu Phong ngẫm nghĩ một chút, cũng không biết phải đáp lại như thế nào.

Theo lý thuyết, hắn là có hôn ước với Liễu Cầm Hâm, nhưng Liễu Cầm Hâm đã chết, nàng tân sinh có khả năng sẽ quên hết thảy mọi chuyện của kiếp trước, còn có quan hệ với Triệu Phong nữa sao?

Liễu Cầm Âm lộ ra vẻ mặt nghi hoặc, hôn thê mà còn có xem như hay sao?

- Kỳ thật, ta hiện tại vẫn còn chưa tìm ra nàng!

Triệu Phong giải thích.

- Cầm Âm cô nương có lẽ đã nghe nói qua về Bát Đại Thần Mâu a! Trong đó Luân Hồi Chi Mâu có được năng lực nghịch thiên nghịch chuyển sinh tử. Nếu như có hắn trợ giúp, ta cũng có thể thuận lợi tìm được nàng rồi…

Triệu Phong bắt đầu nói sang chuyện khác.

Hắn tin tưởng Liễu Cầm Âm có lẽ sẽ cảm thấy hứng thú đối với Bát Đại Thần Mâu.

- Ngươi cần Luân Hồi Chi Mâu trợ giúp sao?

Liễu Cầm Âm có chút kinh ngạc hỏi.

Mà lúc này, từ trong khu rừng bên ngoài, một vị lão giả áo xám chậm rãi đi tới.

Triệu Phong không khỏi khẽ giật mình, lập tức đứng lên.

Không nghĩ tới thời điểm hắn cùng với Liễu Cầm Âm nói chuyện phiếm, có người ngoài tiếp cận, mà hắn cũng không thể phát hiện ra.

Nhưng cái này cũng đã chứng minh thực lực vị lão giả áo xám này.

- Tiền bối, vãn bối trong lúc vô tình đi đến chỗ này! Ngày đó tại Truyền tống Đại điện tiền bối ra tay giúp trợ, vãn bối cảm kích vô cùng!

Triệu Phong lập tức nói.

Dù sao vị lão giả kia cũng rất thâm bất khả trắc, hơn nữa Triệu Phong chủ động xâm nhập chỗ ở của hắn, đầu tiên nên đem sự tình nói rõ sẽ đỡ hơn một chút.

- Sư phó, vị Triệu công tử này nói, người có khả năng giúp hắn tìm kiếm vị hôn thê của hắn!

Liễu Cầm Âm lập tức đi qua, mang theo một tia thỉnh cầu nói.

- Cái gì?

Triệu Phong lập tức sững sờ đứng yên tại chỗ, trong đầu giống như bị sét đánh, ánh mắt nhìn chằm chằm về phía vị lão giả kia.

Hắn có thể xác định, Cầm Âm cô nương tuyệt đối sẽ không lừa gạt hắn. Nói như vậy, vị lão giả áo xám này, chính là người có được Luân Hồi Chi Mâu!

Không ngờ Triệu Phong đã từng bỏ lỡ một lần gặp người có được Luân Hồi Chi Mâu.

Nhưng cặp mắt vị lão giả kia vô cùng bình thường, cũng không có thể hiện ra Luân Hồi Áo Nghĩa tương ứng, Triệu Phong mới không thể phát hiện, đây là chuyện hoàn toàn bình thường.

Bất quá, cao hứng là một chuyện, đồng thời, thần sắc Triệu Phong cũng lập tức tỉnh táo lại.

Hắn vẫn không quên sự tình Tử Vong Đại Đế lúc trước.

Nếu là người nắm giữ Luân Hồi Chi Mâu chỉ thị Tử Vong Đại Đế đi giết chết chính mình, như vậy, tình huống trước mắt liền thập phần không ổn rồi!

Bất quá, nếu như người nắm giữ Luân Hồi Chi Mâu nghĩ muốn giết mình, lúc trước vì sao hắn không có động thủ?

Với thực lực của vị lão giả áo xám này, giết chết Triệu Phong, cực kỳ dễ dàng!

Triệu Phong lập tức lâm vào trầm mặc, ý niệm tuôn nhập vào Mê Không Giới.

Chỉ cần tình huống không đúng, Triệu Phong sẽ trực tiếp sử dụng tới Lục Thần Tiễn!

Thần sắc lão giả áo xám không thay đổi, chậm rãi đi vào mộc ốc.

- Ngươi biết năng lực Luân Hồi Chi Mâu của ta?

Lão giả áo xám ngồi xuống một cái ghế, sau đó mới mở miệng hỏi.

- Tại Cơ gia từng xem qua một chút!

Triệu Phong khẽ sững sờ, không nghĩ tới lão giả áo xám này đầu tiên lại nói những lời này.

Quả thật nếu như không đọc qua bản Luân Hồi Tử Đồng kia của Cơ gia, Triệu Phong căn bản không có khả năng biết được chuyện Luân Hồi Chi Mâu có thể giúp hắn tìm được hạ lạc của Liễu Cầm Hâm.

Chẳng qua hiện nay xem ra, Luân Hồi Chi Mâu quả thật có năng lực này, xem ra Lục Vu Trí giả nói thật sự không sai!

- Người mà ngươi muốn tìm, đã dùng loại phương thức nào đó, đạt được trùng sinh sao?

Lão giả áo xám tiếp tục hỏi.

- Đúng vậy!

Triệu Phong thản nhiên trả lời.

Mặc dù lúc này lão giả áo xám cùng hắn bình tĩnh trò chuyện với nhau, nhưng Triệu Phong vẫn như trước lúc nào cũng nhấc lên toàn bộ tinh thần.

Dù sao, hắn đối với năng lực của Luân Hồi Chi Mâu cũng không phải rất hiểu rõ, nếu như đối phương đột nhiên ra tay, Triệu Phong nhất định phải trước tiên sử dụng Lục Thần Tiễn.

- Luân Hồi Chi Mâu chia làm Sinh Chi Luân Hồi cùng Tử Chi Luân Hồi! Mà đôi mắt Sinh Chi Luân Hồi của ta, quả thật có thể suy tính ra vị trí cụ thể của những người dùng phương thức nào đó đạt được trùng sinh!

Lão giả áo xám cũng không có hỏi lại, mà nói ra một bộ phận bí mật Luân Hồi Chi Mâu của hắn, hơn nữa biểu hiện ra ý tứ nguyện ý trợ giúp Triệu Phong.

Cặp mắt Triệu Phong ngưng tụ, cũng không nói gì.

Hôm nay hắn đã tìm được Luân Hồi Chi Mâu, cũng xác nhận Luân Hồi Chi Mâu có năng lực này. Nhưng người nắm giữ Luân Hồi Chi Mâu có lẽ không có khả năng trợ giúp hắn vô điều kiện.

Dù sao thời điểm này, Triệu Phong còn chưa thể xác định được vị lão giả áo xám này đến cùng là địch hay là bạn.

- Người ngươi muốn tìm, đã chết được bao lâu rồi?

Lão giả áo xám hỏi.

- Hơn mười sáu năm rồi!

Thần sắc Triệu Phong ảm đạm. Bất tri bất giác, đã qua thời gian dài như vậy rồi.

Liễu Cầm Âm đang đứng một bên, sắc mặt khẽ giật mình một cái,

nhưng cũng không nói gì.

- Trải qua thời gian dài như vậy, trừ phi thân thể của nàng được bảo tồn hoàn hảo, ta mới có thể suy tính ra địa phương nàng tân sinh!

Lão giả áo xám thủy chung một bộ dáng bình thản.

- Cái này…

Triệu Phong khẽ giật mình.

Thân thể Liễu Cầm Hâm tại thời điểm hắn tiến vào tầng thứ bốn mươi chín Phạm Luân Cổ Âm Điện, cũng đã tan thành mây khói rồi.

Quả nhiên, loại năng lực nghịch thiên này, cũng có rất nhiều giới hạn.

Cho dù là Luân Hồi Chi Mâu, cũng không có khả năng không chút căn cứ suy tính ra địa phương của một người.

- Đa tạ tiền bối đã cho biết!

Triệu Phong ôm quyền cúi đầu.

Cho dù sự tình của Tử Vong Đại Đế có quan hệ cùng lão giả áo xám, nhưng lúc này lão giả áo xám đã nói cho Triệu Phong biết bí mật của Luân Hồi Chi Mâu, cũng đem nghi hoặc từ trước tới giờ trong lòng của hắn giải quyết đi. Sau này Triệu Phong cũng không cần chạy đi khắp nơi tìm kiếm Luân Hồi Chi Mâu nữa.

- Tiểu huynh đệ, ngươi khẳng định vẫn còn nghi hoặc chuyện tình của Tử Vong Đại Đế a!

Lão giả áo xám bỗng nhiên nhẹ nhàng mỉm cười.

Ánh mắt Triệu Phong ngưng tụ, lại một lần nữa cảnh giác lên.

- Tại một ngàn năm trước, thời điểm khi ta cùng với hắn tương kiến, liền hạ xuống một cái Luân Hồi ấn ký! Sau khi phục sinh hắn, Tử Vong Đại Đế liên tục thỉnh cầu ta, cho hắn một lần cơ hội hoàn thành tâm nguyện. Nể tình đều là người thừa kế Bát Đại Thần Mâu, ta cho hắn một lần tự do hành động!

Lão giả áo xám chậm rãi tự thuật, lại giống như là đang giải thích.

- Không nghĩ tới tiểu huynh đệ ngươi, lại có thể một lần nữa đánh bại Tử Vong Đại Đế sau khi đã đạt được lực lượng từ trong Tử Vong! Con mắt này của ngươi, có tiềm lực không kém gì Bát Đại Thần Mâu!

Ánh mắt lão giả áo xám nhìn về phía mắt trái của Triệu Phong, khẳng định nói.

- Đa tạ tiền bối khích lệ!

Triệu Phong mỉm cười.

Từ trong lời nói của người thừa kế Luân Hồi Chi Mâu, Triệu Phong không phát giác ra một chút ác ý nào, ngược lại là lão giả áo xám trước tiên giải thích sự tình Tử Vong Đại Đế.

Hơn nữa Triệu Phong cũng quan sát được, lão giả áo xám chỉ là cảm thấy có chút hứng thú đối với mắt trái của hắn mà thôi.

- Tâm nguyện vãn bối đã xong, còn có việc gấp, như vậy hiện tại cáo từ! Ngày sau nếu như tiền bối có gì cần tới, vãn bối nhất định sẽ toàn lực tương trợ!

Đã biết rõ hết thảy, Triệu Phong lập tức cáo từ lão giả áo xám.

Nếu như người thừa kế Luân Hồi Chi Mâu đã không có địch ý đối với Triệu Phong, Triệu Phong cũng hết sức vui vẻ cùng hắn giao hảo.

- Như vậy lão phu cũng không tiễn nữa!

Lão giả áo xám nói.

- Cầm Âm cô nương, hy vọng ngày sau còn có cơ hội nghe cầm khúc của ngươi!

Triệu Phong nhìn về phía Liễu Cầm Âm, nói lời cáo biệt.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu cũng dùng sức vung vẫy móng vuốt.

- Sư phó, Triệu công tử chính là người có cừu oán với Tử Vong Đại Đế sao?

Sau khi Triệu Phong rời đi, Liễu Cầm Âm mới hỏi.

Lão giả áo xám khẽ gật đầu.

Liễu Cầm Âm nhìn về phía Triệu Phong rời đi, ánh mắt bỗng nhiên khẽ biến đổi.

- Sư phó, Cầm Âm cảm giác, dường như có sự tình bất hảo sắp sửa phát sinh!

Liễu Cầm Âm lập tức đi tới bên cạnh lão giả áo xám.

Từ nhỏ Liễu Cầm Âm liền có lý giải cùng tạo nghệ vượt quá thường nhân tại phương diện Nhạc đạo, Mệnh đạo. Bởi vậy, nàng thập phần tin tưởng vào cảm giác của mình.

- Yên tâm! Có vi sư ở đây!

Lão giả áo xám khẽ giật mình một cái, lập tức lộ ra nụ cười như có thâm ý.

o0o

Vù!

Triệu Phong cưỡi Phong Diễm Phi Xa, cấp tốc phi hành tại trong thiên địa.

Sau khi ly khai chỗ ở của người thừa kế Luân Hồi Chi Mâu, trong lòng Triệu Phong chợt có một loại sầu não vô danh.

- Mặc kệ, còn có chuyện quan trọng hơn!

Triệu Phong bình phục lại tâm tình.

Chậm trễ một thời gian ngắn, Triệu Phong phát hiện, lúc này khoảng cách giữa lão giả Thánh Chủ tóc bạc kia cùng với hắn đã có một khoảng cách rất xa, hơn nữa phương hướng cùng mục tiêu hiện tại của Triệu Phong bất đồng.

- Lúc nào cũng có thể lấy mạng chó của hắn!

Thần sắc Triệu Phong lạnh nhạt, cũng không tiếp tục đuổi giết lão giả Thánh Chủ tóc bạc kia, mà là nhanh chóng phi hành về phía Lan Châu Chiến Điện.

Dù sao Triệu Phong đã hạ xuống Thần Mâu ấn ký trên người lão giả Thánh Chủ tóc bạc kia, nếu như Triệu Phong một lòng muốn giết hắn, hắn căn bản không thể nào chạy thoát.

o0o

Mấy chục ngày sau, Triệu Phong đã đi vào Lan Châu Chiến Điện.

Lan Châu Chiến Điện là một tòa cung điện bạch ngọc lộ ra khí tức tang thương cổ xưa, phong cách hoàn toàn bất đồng với Lĩnh Châu Chiến Điện.

Bên ngoài Chiến Điện, cường giả, đám người lui tới vô số.

Nhưng muốn đi vào Chiến Điện, thì lại cần có lệnh bài thân phận, hoặc là dưới sự hướng dẫn cùng giám sát của thủ vệ mới được tiến vào.

Triệu Phong không có lệnh bài thân phận, đành phải dưới sự giám sát của thủ vệ, tiến vào trong Chiến Điện.

Ánh mắt Triệu Phong khẽ liếc qua, liền nhìn thấy có mấy tấm bia đá khổng lồ được dựng trên một chỗ cao ngất giữa Chiến Điện, trên các tấm bia đá kia đều khắc vô số chữ viết kim quang lập lòe.

Tại trên mặt một trong những tấm bia đá kia biểu hiện ra danh sách điểm số chiến công của một ngàn người cao nhất tại Lan Châu Chiến Điện, danh tự càng ở vị trí cao hơn, kim quang càng thêm chói mắt.

- Có nhìn thấy trên đỉnh tấm bia đá thứ nhất kia không? Cái danh tự mấy ngày trước đây bỗng nhiên xuất hiện đó!

- Là Triệu Phong a! Bất quá người này cũng không phải hạng người vô danh gì, trong Thí luyện Thái tử trước đây, biểu hiện của hắn đã được rất nhiều thế lực tán thành!

- Điểm ấy ta tự nhiên biết rõ! Thế nhưng ngươi biết không? Hắn vốn là ở vị trí hơn 1900 tên, nhưng chỉ trong một thoáng đã nhảy lên đến đây rồi!

- Nghe nói hắn đã đánh bại Vạn Tượng Thánh Chủ của Dị tộc!

Bốn phía bảng chiến công, luôn vây quanh rất nhiều đám người, phần lớn mọi người đều ngưỡng vọng thành tích những người trên tấm bia đá này, không ngừng khích lệ chính mình.

Còn có một số người thì đang so sánh một chút thành tích giữa mình cùng với các kình địch khác. Đương nhiên, cũng có một số tổ chức tình báo chuyên môn, an bài nhân viên ở tại chỗ này, chú ý số liệu trên tấm bia đá.

- Ha ha… Cửu Hoàng tử tính toán quả nhiên không sai!

Triệu Phong mỉm cười. Hắn vô cùng hài lòng đối với xếp hạng chiến công của mình.

Chương 1038: Hối Đoái Tài Nguyên

- Ha ha… Cửu Hoàng tử tính toán quả nhiên không sai!

Triệu Phong mỉm cười, nhìn về phía danh tự xếp hạng thứ ba trên tấm bia đá thứ nhất.

Trước khi đến đây, Cửu Hoàng tử đã từng tiến hành đánh giá suy đoán đại khái đối với chiến công của Triệu Phong, nhất định có thể lọt vào mười hạng đầu.

Trải qua hồi chiến tranh đầu tiên, chiến công mà Triệu Phong tích lũy được, lập tức đã siêu việt gần trăm vạn người của Chiến khu Lan Châu, nhảy lên đến vị trí hai ngàn người đầu tiên, khiến cho toàn Chiến Điện oanh động một phen.

Lần thứ hai tích lũy chiến công, Triệu Phong trực tiếp nhảy lên đến mười hạng đầu, đứng tại vị trí thứ ba!

Mặc dù điểm số chiến công trong vòng 5000 hạng đầu trên bảng chiến công, chênh lệch giữa hai thứ hạng cũng không lớn lắm. Nhưng đến điểm chiến công của 100 người đứng đầu, chênh lệch đã khá lớn rồi, mà đến mười hạng đầu, toàn bộ gần như đều là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh!

Phải biết rằng, một vị Thánh Chủ, chỉ cần tiến hành trấn thủ thành trì, mỗi tháng đều có thể đạt được đại lượng chiến công. Mà trước mắt thế cục chiến tranh còn chưa phát triển đến tình trạng động một cái lại khai chiến công thành, bởi vậy chênh lệch điểm chiến công giữa

Thánh Chủ cùng dưới Huyền Quang Cảnh vẫn là phi thường to lớn.

Mà loại hiện tượng bỗng nhiên nổi tiếng, điểm số chiến công vượt qua Thánh Chủ giống như Triệu Phong này, tự nhiên dẫn tới vô số người vây xem.

Triệu Phong cũng nhìn thoáng qua một cái, sau đó liền đi theo gã thủ vệ, đi vào chỗ hối đoái tài nguyên.

o0o

Tại chỗ hối đoái tài nguyên, dòng người lui tới đông đúc vô cùng. Ngoại trừ cường giả dùng điểm chiến công hối đoái tài nguyên ra, còn lại đều là nhân viên nội bộ tiến hành công tác thống kê, phân phát, sửa sang lại các điểm chiến công cùng tài nguyên.

- Tên gì?

Trước một cái bàn sổ sách chồng chất như núi, một lão giả tóc bạc trắng hỏi.

- Triệu Phong!

Triệu Phong trực tiếp trả lời.

Vị lão giả kia liếc nhìn Triệu Phong một cái, sau đó liền lấy ra một bảng danh sách dày cộm, chuẩn bị truy tìm tên của Triệu Phong.

Thế nhưng vị lão giả kia bỗng nhiên ngừng động tác, hai mắt trợn tròn, nhìn chằm chằm Triệu Phong, không nói lời nào.

Các nhân viên nội bộ lui tới hối đoái chiến công cùng bận rộn khắp bốn phía cũng lập tức ngừng lại, ánh mắt kinh nghi nhìn về phía

Triệu Phong.

- Hắn chính là Triệu Phong, kẻ trực tiếp nhảy lên vị trí thứ ba bảng chiến công?

- Thật không biết hắn ở trên chiến trường đã làm cái gì, không ngờ đạt được nhiều điểm chiến công như thế!

- Thoạt nhìn trẻ tuổi như vậy, cũng không biết có phải là đúng người hay không?

Bên cạnh Triệu Phong, một ít Vương Giả, Đại Đế đang hối đoái tài nguyên, nhỏ giọng nghị luận.

Mặc dù bọn hắn hết sức tò mò đối với Triệu Phong, nhưng phần lớn vẫn là hoài nghi thân phận chân thật của người trước mắt.

- Xin hãy chứng minh thân phận của ngươi!

Vị lão giả tóc bạc trước mặt Triệu Phong kia mang theo thần sắc trịnh trọng, nói.

Điểm số chiến công của Triệu Phong hối đoái tài nguyên, cũng không phải là một con số nhỏ, bởi vậy vị lão giả kia không dám khinh thường. Bọn hắn chưa từng tiếp xúc qua Triệu Phong, không loại trừ có người giả mạo Triệu Phong đến đây hối đoái tài nguyên.

- Chứng minh thân phận?

Triệu Phong khẽ sững sờ, hắn phải chứng minh thân phận mình như thế nào đây?

Vụt...

Trong tay Triệu Phong chợt xuất hiện một khối Kim Long Lệnh hình vuông.

Vị lão giả kia tiếp nhận lệnh bài trong tay Triệu Phong, thoáng cảm giác một phen.

- Hoàng Thiên Lệnh của Thái tử Điện hạ!

Hai tay vị lão giả khẽ run lên, sau đó đem lệnh bài trả lại cho Triệu Phong.

- Mời theo ta vào bên trong!

Vị lão giả kia đứng dậy, nói.

Sau đó, Triệu Phong liền theo sau vị lão giả kia, đi tới tầng trên của Chiến Điện.

Triệu Phong hơi có chút nghi hoặc. Chẳng phải là chỉ hối đoái tài nguyên thôi sao, cảm giác có chút phức tạp không cần thiết rồi.

- Chiến công xếp hạng càng cao, vật phẩm có thể hối đoái cũng càng thêm hi hữu a!

Lão giả giải thích.

- Với xếp hạng của ngươi, thậm chí có thể hối đoái được một ít vật phẩm không trong phạm vi hối đoái bình thường! Chỉ có điều cần điểm chiến công càng nhiều hơn một chút!

Lão giả tiếp tục giải thích với Triệu Phong, giống như là đang hướng dẫn Triệu Phong vậy.

Triệu Phong theo sau vị lão giả kia đi vào trong một tòa điện các khí tức phong bế.

Trong tay lão giả bỗng nhiên xuất hiện một quyển kim thư.

Vụt...

Bên trong kim thư bắn ra mấy đạo Lưu quang Kim long, đan xen với nhau giữa không trung, hình thành nên một màn sáng cực lớn. Trên màn sáng kia, có chằng chịt vô số những vật phẩm cùng với điểm số chiến công hối đoái cần có.

Vật phẩm càng xếp ở phía trước, cần điểm số chiến công càng nhiều hơn.

Triệu Phong nhìn thoáng qua. Trong danh sách vật phẩm hối đoái, những vật phẩm liệt kê ở trước nhất cơ bản đều là một ít Bí bảo hiếm thấy hoặc là Thần binh Thiên giai, nếu như hối đoái những thứ này, cơ hồ sẽ tiêu hết bảy thành chiến công của Triệu Phong!

Mà trước mắt hắn, xếp hạng đầu tiên, chính là tước vị Công tước Vương triều, tựa hồ cho dù sử dụng hết toàn bộ điểm số chiến công của Triệu Phong, cũng không đủ để hối đoái.

Công Tước vị, tước vị cao nhất dưới Thánh Hoàng tại Vương triều Đại Càn, cơ bản đều là kẻ thống trị một Châu.

- Nếu như chiến tranh cứ tiếp tục, vật phẩm có thể hối đoái cũng sẽ tăng thêm nữa!

Vị lão giả kia nhìn thấy vẻ mặt Triệu Phong kinh ngạc, lập tức cười nói.

- Thì ra là thế!

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Thời gian hai Đại Vương triều tiến hành chiến tranh, cũng không phải ngắn như Triệu Phong tưởng tượng vậy, có thể sẽ kéo dài đến mấy chục năm thậm chí là cả trăm năm!

Mà mấy trăm năm đối với một vị Đại Đế hoặc là Thánh Chủ mà nói, chỉ là một đoạn thời gian rất ngắn ngủi, nhưng chiến công tích lũy trong mấy trăm năm lại dị thường phong phú.

Sau khi nhìn qua danh sách các vật phẩm tài nguyên có thể hối đoái, trong lòng Triệu Phong lại càng thêm chấp nhất đối với chiến công rồi.

Trải qua một thời gian ngắn sàng chọn, Triệu Phong đem toàn bộ điểm chiến công của mình đều tiêu hao hết.

Hắn hối đoái tài nguyên, phần lớn đều là tài nguyên tu luyện Thổ thuộc tính, các loại trân tài tinh luyện linh hồn, tăng lên cấp độ sinh mệnh…

Những trân tài như vậy, phục dụng càng nhiều, dược hiệu sẽ giảm xuống rất lớn. Nếu như là một ít trân tài dược hiệu hơi thấp một chút, chỉ có lần đầu phục dụng, mới có thể đạt tới hiệu quả tốt nhất, những lần sau căn bản chẳng có chút tác dụng gì nữa.

Vị lão giả kia đem tài nguyên Triệu Phong cần hối đoái, toàn bộ báo cáo lên trên.

Ngày hôm sau, vị lão giả kia đưa đến một Giới chỉ Trữ vật:

- Triệu Phong, những đồ vật ngươi muốn, toàn bộ đều ở trong này!

Thần niệm Triệu Phong quét qua, đem toàn bộ vật phẩm để vào trong Mê Không Giới, sau đó liền rời khỏi Lan Châu Chiến Điện.

Vụt...

Triệu Phong cưỡi Phong Diễm Phi Xa, bắt đầu chạy đi.

Sau khi phi hành một thời gian ngắn, Triệu Phong ngừng lại, trong đầu hiện ra một bản địa đồ của Vương triều Đại Càn.

- Khoảng cách này, có lẽ có thể sử dụng Mê Không Giới xuyên toa không gian rồi!

Thời điểm Triệu Phong tiến về chiến trường, dọc theo đường đi đã để lại rất nhiều ký hiệu không gian.

Vụt...

Thủ trạc thủ hộ trong tay Triệu Phong khẽ vung lên, thân ảnh của hắn dưới một tầng ngân ảnh không u trọng điệp, bỗng nhiên dần dần nhạt đi, cuối cùng biến mất không thấy đâu nữa.

Một khắc sau, bên ngoài một tòa Linh điện.

Ô...ô...ô...n...g!

Một tầng ngân ảnh không u trọng điệp tại trong hư không, bên trong hiện ra một đạo thân ảnh tóc vàng, nương theo một hồi không gian chấn động xuất hiện.

Tại nháy mắt Triệu Phong xuất hiện tại nơi này, liền khiến cho rất nhiều cường giả, thế lực… đang có mặt xung quanh nơi này kinh nghi một trận.

- Tiêu hao linh lực khá lớn!

Triệu Phong tiến hành đánh giá suy đoán đối với khoảng cách cùng tiêu hao.

Trước mắt, Triệu Phong ước chừng có thể trực tiếp truyền tống vượt qua hai tòa đại thành. Nghĩ muốn vượt qua một Châu, vẫn có độ khó rất lớn.

Chẳng qua, trực tiếp vượt qua hai tòa đại thành, cũng tương đương với tiết kiệm mấy chục ngày lộ trình rồi.

Cứ như vậy, Triệu Phong lợi dụng Truyền tống Linh điện cùng năng lực xuyên toa không gian của Mê Không Giới, nhanh chóng chạy tới mục tiêu.

Thời điểm trên đường phi hành, Triệu Phong cũng sẽ tiến hành khôi phục chân nguyên tiêu hao.

Thánh Chủ hắc giáp trong không gian mắt trái, trải qua Triệu Phong trường kỳ tra tấn giày vò, dần dần cũng đã khuất phục, bị Triệu Phong gieo xuống Minh Tâm Ấn.

Sau khi bị Triệu Phong nô dịch, Thánh Chủ hắc giáp liền đem tiền căn hậu quả lần hành động chặn giết này, toàn bộ nói cho Triệu Phong biết.

- Không ngờ lại có nhiều thế lực như vậy…

Trong lòng Triệu Phong khẽ kinh hãi.

Lần hành động chặn giết nhằm vào Triệu Phong này, người chủ đạo là Thập Tam Hoàng tử cùng Cửu U Cung, nhưng rất nhiều thế lực sau lưng Thập Tam Hoàng tử cơ hồ đều tham dự vào, nhưng tựa hồ không có Đoan Mộc gia!

Những thế lực này đều cho rằng Triệu Phong đã sử dụng Lục Thần Tiễn rồi, bởi vậy tạo ra tình cảnh các thế lực liên hợp áp chế Hải Yên Các, khiến cho Triệu Phong ly khai chiến trường, sau đó ở trên đường về thiết hạ mai phục.

Ba vị Thánh Chủ, một vị Chuẩn Thánh Chủ này, phân biệt đều đến từ các thế lực bất đồng.

Mặc dù lúc này hai Vương triều đại chiến, nhưng một tòa thành trì cũng tối đa chỉ có hai vị Thánh Chủ mà thôi.

Ba vị Thánh Chủ tiến hành chặn giết, đã xem như rất kinh thế hãi tục rồi.

Mà bốn vị cường giả này, còn có Tử Sát Âm Linh Trận của Cửu U Cung, đánh chết Huyền Quang Tiểu thành tuyệt đối là chuyện dễ dàng.

- Mối thù này, Triệu mỗ tuyệt đối ghi nhớ trong lòng!

Thần sắc Triệu Phong lạnh như băng.

Thế lực sau lưng hắn cần phải phát triển, cần có tài nguyên quá mức khổng lồ, huống hồ mục tiêu Triệu Phong cũng không hề tầm thường.

Nếu như có cơ hội, Triệu Phong tuyệt đối không ngại đi tới chỗ

những thế lực đối địch này, thu hoạch một ít tài nguyên phí tổn.

- Dùng tốc độ của chủ nhân, có lẽ có thể nhân dịp trước khi Cửu U Cung kịp hành động, chạy trở về Liên Châu!

Sau khi Thánh Chủ hắc giáp bị Triệu Phong nô dịch, liền chân tâm thật ý phục vụ Triệu Phong.

Hiện tại, hắn xem như đã phản bội Cửu U Cung, một khi Triệu Phong thất bại, hắn cũng sẽ đối mặt với sự nghiêm trị của Cửu U Cung.

Nhưng mà, trong khoảng thời gian này cùng Triệu Phong một chỗ lên đường, Thánh Chủ hắc giáp đã kiến thức qua rất nhiều bản lĩnh cùng át chủ bài của Triệu Phong, đối với hắn có lòng tin nhất định.

- Cũng đúng!

Triệu Phong khẽ gật đầu, gia tăng thêm tốc độ, chạy trở về Liên Châu.

Hành động chặn giết Triệu Phong thất bại, lão giả Thánh Chủ tóc bạc đã đào tẩu. Nhưng cho dù hắn có dùng tốc độ nhanh nhất chạy trở về, hoặc là truyền về thư tín, đều khó có khả năng nhanh hơn so với Triệu Phong.

Mà Liên Châu kia, đúng là đại châu xa nhất mà Hải Yên Các khuếch trương về phía Đại Lục Vực, nhưng lại bị thế lực sau lưng Thập Tam Hoàng tử ngăn cản.

o0o

Liên Châu, Phân các Hải Yên Các!

Mười mấy tên cường giả Quỷ đạo đang vây bên ngoài Phân các Hải Yên Các.

Người cầm đầu là một gã nam tử trung niên khô gầy như qua củi, hai mắt lóe ra Quỷ hỏa xanh sẫm.

- Hiện tại, nếu Phân các Hải Yên Các các ngươi không đưa ra một lời giải thích hợp lý, vậy thì đừng trách Ám Thiên Môn chúng ta không khách khí!

Thanh âm nam tử trung niên khô gầy như que củi kia lãnh đạm, nói.

Trong điện các, rất nhiều cao tầng Hải Yên Các đang tề tụ tại đây.

- Ám Quỷ Thánh Chủ, chuyện này, Ám Thiên Môn các ngươi lòng dạ biết rõ, còn cần chúng ta nói cái gì?

Người cầm quyền Phân các Hải Yên Các, một vị lão giả lục bào, đạm mạc nói.

Liên Châu cách biên hải quá xa, Bích Thanh Nguyệt cùng Từ lão quái muốn chạy tới, cũng phải cần thời gian mấy tháng.

Thế nhưng coi như là hai người chạy đến, tác dụng cũng không được bao nhiêu.

Ám Thiên Môn này, chính là một trong những thế lực phụ thuộc cỡ lớn của Cửu U Cung, chưởng quản lĩnh vực tìm hiểu tình báo cho Cửu U Cung.

Thực lực Ám Quỷ Thánh Chủ không cần phải nói tới, quan trọng là Cửu U Cung ở đằng sau. Nếu như Hải Yên Các tùy tiện ra tay, Cửu U Cung liền có cớ trực tiếp nhúng tay vào việc này rồi.

- Ha ha… thành viên Hải Yên Các các ngươi âm thầm lẻn vào Ám Thiên Môn ta đánh cắp tình báo, lại còn ra tay giết hại đệ tử hạch tâm Ám Thiên Môn ta, cái này là sự thật!

Ám Quỷ Thánh Chủ ha ha cười lạnh, khuôn mặt dữ tợn.

- Thái thượng Trưởng lão, chúng ta lúc nào động thủ?

Bên cạnh Ám Quỷ Thánh Chủ, một gã Trưởng lão không nhịn được, mở miệng hỏi.

Hiện tại nguyên nhân của sự kiện này, chủ yếu chính là muốn bức bách Triệu Phong gấp trở về, sau đó tại nửa đường đem hắn chặn giết.

Một khi Triệu Phong chết đi, như vậy thế lực sau lưng hắn, đều sẽ quy về Cửu U Cung rồi.

- Bên trên còn chưa có truyền đến tin tức!

Ám Quỷ Thánh Chủ truyền âm nói.

Triệu Phong còn chưa chết, bọn hắn lại tùy tiện giải quyết Phân các Hải Yên Các, một khi truy cứu xuống, sự tình náo lớn liền không ổn rồi.

Bất quá trong mắt Ám Quỷ Thánh Chủ, Triệu Phong khẳng định là chết chắc rồi. Chỉ có điều bên phía Cửu U Cung đã nói, chỉ khi nào xác định Triệu Phong thật sự đã chết, mới có thể động thủ.

- Chẳng qua, chúng ta có thể chơi đùa trước một chút!

Ánh mắt Ám Quỷ Thánh Chủ hung ác nham hiểm, một cỗ Thánh Chủ vĩ lực đột nhiên triển khai, rót vào không gian phía dưới.

Chỉ thấy, trong màn trời phương viên vài ngàn dặm, chậm rãi lâm vào thế giới hắc ám tràn ngập Quỷ hỏa xanh sẫm phiêu đãng.

Trong điện các, mọi âm thanh đều tĩnh mịch, vô số các đệ tử, thành viên đều cảm giác được một cỗ áp lực hít thở không thông, huyết mạch, chân nguyên lâm vào bế tắc, hoàn toàn nói không ra lời.

Chương 1039: Bá Đạo Cường Ngạnh

- Ám Quỷ Thánh Chủ không ngờ dám trực tiếp động thủ!

Trong điện các, toàn thân vị lão giả lục bào kia run lên, thần sắc tràn đầy khiếp sợ.

Nhìn thấy cử động kia của Ám Quỷ Thánh Chủ, lão giả lục bào đã có dự cảm bất hảo.

Theo lý thuyết, Hải Yên Các là thế lực sau lưng đương kim Thái tử, Thái thượng Trưởng lão Triệu Phong càng là người cực kỳ tín nhiệm của Thái tử Điện hạ. Ám Quỷ Thánh Chủ lại dám trực tiếp động thủ, chẳng lẽ không sợ Triệu Phong cùng Thái tử Điện hạ chất vấn sao?

Cho dù là Cửu U Cung, cũng phải cấp cho Hoàng tộc một ít mặt mũi!

- Trưởng lão, một ít thành viên sắp sửa chống cự không được cỗ Thánh Chủ vĩ lực này rồi!

Một gã trung niên hắc y nói.

Mặc dù Ám Quỷ Thánh Chủ chỉ là thi triển một bộ phận Thánh Chủ vĩ lực, nhưng các thành viên trong Phân các Hải Yên Các phần lớn đều là Chân Linh Cảnh, Tiểu Đan Nguyên Cảnh mà thôi.

- Ám Quỷ Thánh Chủ, ngươi dám đả thương thành viên Hải Yên Các?

Lão giả lục bào lập tức quát lớn.

Trên bầu trời, mười mấy tên cao tầng Ám Thiên Môn đều cười to một trận.

- Ha ha… Hải Yên Các có thể gây tổn thương cho đệ tử hạch tâm Ám Thiên Môn ta, ta vì sao không thể đả thương thành viên Hải Yên Các?

Vẻ mặt Ám Quỷ Thánh Chủ tràn ngập trào phúng.

Ầm...

Đạo Thánh Chủ vĩ lực đang bao phủ điện các kia đột nhiên tăng cường lên một chút.

- Kẻ nào?

Ám Quỷ Thánh Chủ tựa hồ như có cảm ứng, bỗng nhiên quay đầu lại.

Vù vù!

Chỉ thấy một đạo xích lôi phong hồ trực tiếp hướng về phía hắn trùng kích mà đến. Thời điểm tiếp cận, đạo Thánh Lôi Lực Phách kinh khủng kia lại khiến cho mười mấy cao tầng Ám Thiên Môn nhất thời thổ huyết, thân hình lui về phía sau.

- U Hoa Quỷ Hỏa!

Ám Quỷ Thánh Chủ cảm giác được khí tức cường đại của đối phương, lập tức ra tay.

Vô số Quỷ hỏa xanh sẫm bốn phía tụ tập lại, hình thành một đóa quỷ hoa xanh thẫm sâm trầm cực lớn, mang theo lực lượng Quỷ đạo âm tà khủng bố, thổi mạnh về phía trước.

- Cút cho ta!

Tốc độ Triệu Phong không giảm, vận chuyển Phong Lôi chân nguyên cùng Thánh Lôi Lực Phách ngưng tụ trong tay, trực tiếp đánh ra một đạo chưởng ảnh xích kim lôi văn khổng lồ.

Ầm ầm ầm...

Đối diện Thánh Lôi Lực Phách cùng lực lượng lôi điện tuyệt cường, đóa hoa xanh thẫm ẩn chứa lực lượng tà quỷ kia trong khoảnh khắc liền bị đập tán.

Ầm... Phành...

Chưởng uy còn lại của Triệu Phong, đem Ám Quỷ Thánh Chủ trực tiếp đập bay ra vài dặm.

Trong điện các phía dưới, thành viên Hải Yên Các cũng đã phát giác được tình huống ngoại giới.

- Đây là… Thái thượng Trưởng lão!

Vị lão giả lục bào kia trầm ngâm một lát, trên mặt lộ vẻ kinh hỉ.

Theo như hắn biết, Triệu Phong hẳn là đã đến chiến trường tiền tuyến, theo Cửu Hoàng tử chinh chiến Dị tộc. Cho dù hắn biết được mâu thuẫn giữa nơi này với Ám Thiên Môn, cũng không có khả năng nhanh như vậy liền kịp trở về a.

- Ngươi là… Triệu Phong?

Ám Quỷ Thánh Chủ phun ra một ngụm máu tươi, diện mục kinh hãi, chằm chằm vào Triệu Phong.

- Làm sao có thể? Triệu Phong như thế nào lại xuất hiện ở chỗ này?

Trong lòng Ám Quỷ Thánh Chủ lật lên sóng gió ngập trời.

- Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, lực phách cường đại lập tức triển khai.

Thành viên Ám Thiên Môn quanh thân Triệu Phong chợt cảm thấy một cỗ áp lực hít thở không thông, trên người phảng phất như đang đè nặng một tòa cự sơn nguy nga, không thể động đậy nổi.

- Trông thấy ta, rất kinh ngạc sao?

Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

- Không phải! Chỉ là nghe nói các hạ đang chinh chiến tại chiến trường Tam Châu, không nghĩ tới lại đã trở về rồi!

Ám Quỷ Thánh Chủ thiếu chút nữa lộ ra sơ hở, trong lòng rùng mình một cái.

Bất quá, cho dù Triệu Phong biết được chuyện ở nơi đây, làm sao có thể nhanh như vậy chạy đến rồi?

Hơn nữa, thế lực sau lưng Thập Tam Hoàng tử tiến hành chặn giết hắn, chẳng lẽ đã thất bại rồi sao?

Theo như hắn biết, tràng chặn giết kia, thế nhưng đã xuất động tới ba vị Thánh Chủ a!

Đủ loại nghi vấn xuất hiện trong lòng Ám Quỷ Thánh Chủ, thể xác và tinh thần của hắn không khỏi phát lạnh một trận.

- Hiện tại, Ám Thiên Môn đã làm tổn thương đệ tử Hải Yên Các ta, nếu không cho ta một lời giải thích hợp lý, các ngươi cũng không cần trở về nữa!

Triệu Phong lực phách cùng sức mạnh to lớn áp chế mười mấy thành viên Ám Thiên Môn, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Ám Quỷ Thánh Chủ.

- Triệu Phong, là như thế này! Đoạn thời gian trước, thành viên tình báo Hải Yên Các cùng thành viên Ám Thiên Môn ta phát sinh xung đột, hơn nữa đã đánh chết đệ tử hạch tâm Ám Thiên Môn ta…

Ám Quỷ Thánh Chủ chậm rãi tự thuật, mang theo một cỗ ngữ khí đàm phán.

Đương nhiên, vài tên thành viên Hải Yên Các đánh chết đệ tử hạch tâm Ám Thiên Môn kia, sớm đã bị Ám Thiên Môn tru sát rồi, bởi vậy chính là chết không có đối chứng.

- Nếu như Triệu Phong ngươi đã trở lại rồi, ta tin tưởng ngươi nhất định sẽ cho Ám Thiên Môn ta một cái công đạo!

Ám Quỷ Thánh Chủ bày ra bộ dáng ngữ khí hùng hồn, thập phần tín nhiệm Triệu Phong.

Chiến lực Triệu Phong biểu hiện ra, lại khiến cho Ám Quỷ Thánh Chủ

hết sức kiêng kỵ.

Ở chỗ này động thủ cùng Triệu Phong, chính là tốn sức mà không có lợi ích gì. Chờ sau khi hắn trở về, lập tức đem chuyện này báo cáo cho Cửu U Cung! Hắn tin tưởng, Cửu U Cung nhất định sẽ không bỏ qua cho Triệu Phong.

- Thái thượng Trưởng lão, đây đều là Ám Thiên Môn đặt điều vu khống, căn bản không có việc này!

Thời điểm này, trong điện các phía dưới, vị lão giả lục bào kia lập tức bay tới, cung kính nói.

- Ta cũng chỉ nghe Trưởng lão trong môn nói lại! Có khả năng tình huống chân thật, cùng với lời nói vừa rồi của ta có chỗ không khớp!

Tại dưới tình huống không có bằng chứng như thế này, Ám Quỷ Thánh Chủ liền tiếp tục bịa đặt.

- Đã có chỗ không khớp, vì sao ngươi không tiến hành điều tra, lại chạy tới nơi này ra tay với thành viên Hải Yên Các?

Sắc mặt Triệu Phong đầy vẻ phẫn nộ, lập tức chất vấn.

- Triệu Phong, vậy ngươi muốn như thế nào?

Sắc mặt Ám Quỷ Thánh Chủ ngưng trọng, trực tiếp hỏi.

Hắn không nghĩ tới Triệu Phong lại biểu hiện cường ngạnh như thế, chẳng lẽ hắn không biết Ám Thiên Môn là thế lực phụ thuộc Cửu U Cung sao?

- Hừ!

Triệu Phong toàn lực vận chuyển Thánh Lôi Thể, một cỗ lực phách Hồng Hoang bá đạo ầm ầm tản ra.

Hơn mười thành viên Ám Thiên Môn gặp phải uy áp của khí lực Triệu Phong, khóe miệng chảy ra máu tươi, trong thân thể truyền ra thanh âm xương cốt vỡ vụn.

- Ngươi dám?

Ám Quỷ Thánh Chủ lập tức quát lớn.

Hắn chủ động hướng Triệu Phong cúi đầu, không nghĩ tới Triệu Phong lại không nể tình như thế, không ngờ dùng những thành viên này để uy hiếp hắn.

Mười mấy người này đều là cao tầng trong Ám Thiên Môn, nếu như toàn bộ chết đi, những tổn thất này đủ để khiến Ám Thiên Môn suy sụp cả ngàn năm.

- Trí nhớ của ngươi thật đúng là không tốt lắm!

Sắc mặt Triệu Phong trầm xuống, vận chuyển Viêm Chi Phong Lôi, ngưng tụ trong lòng bàn tay.

Ầm ầm ầm...

Chỉ thấy, một đạo quang chưởng xích kim lôi văn cự đại như một tòa điện các, ầm ầm đẩy về phía trước.

Sắc mặt Ám Quỷ Thánh Chủ đại biến. Uy lực một chưởng lần này của Triệu Phong càng khủng bố hơn vừa rồi gấp bội.

Vụt...

Trong tay Ám Quỷ Thánh Chủ xuất hiện một cái tấm chắn màu đen khắc đầy mặt quỷ.

Ô...ô...ô...n...g!

Trên tấm chắn màu đen lập tức bắt đầu khởi động hắc mang kinh thiên, ngưng kết ra một cái khuôn mặt dữ tợn khổng lồ.

Ầm... Phành...

Mặt quỷ màu đen cùng chưởng ảnh xích kim của Triệu Phong va chạm với nhau.

- Lực lượng rất mạnh!

Ám Quỷ Thánh Chủ cảm thụ được một cỗ lực đạo kinh khủng, hai tay khẽ run, mặt quỷ dữ tợn trên tấm chắn màu đen kia cũng dần dần ảm đạm xuống.

Ầm...

Mặt quỷ dữ tợn lập tức bị nghiền nát, Ám Quỷ Thánh Chủ lại một lần nữa bị đánh bay xa hơn mười dặm, toàn thân một hồi cháy đen.

- Triệu Phong, ngươi mạnh mẽ như thế, không biết giảng đạo lý sao?

Ám Quỷ Thánh Chủ lập tức bò lên, diện mục hung ác gào thét.

- Ngươi cũng biết giảng đạo lý à?

Thân hình Triệu Phong bỗng nhiên xông tới, lực phách trọng áp cùng

Phong Lôi Chi Lực khủng bố đồng thời vận chuyển lên.

Phía dưới, toàn thân Ám Quỷ Thánh Chủ nhất thời áp lực, nhìn về phía Triệu Phong uy mãnh bá đạo đằng kia, trong nội tâm dâng lên một cỗ sợ hãi.

Chỉ ngắn ngủi hai lần giao thủ, Ám Quỷ Thánh Chủ liền biết rõ, chính mình tuyệt đối không có khả năng là đối thủ Triệu Phong!

- Triệu Phong, chuyện này sai tại Ám Thiên Môn! Ám Thiên Môn ta nguyện ý gánh chịu hết thảy tổn thất của Hải Yên Các!

Ám Quỷ Thánh Chủ lập tức nói.

Đối mặt với Triệu Phong cường hãn như vậy, Ám Quỷ Thánh Chủ chỉ có thể ra hạ sách này.

Bất quá, chờ sau khi hắn trở lại tông môn, nhất định sẽ đem việc này báo cáo lên Cửu U Cung.

- Hừ! Ngươi sẽ phải hối hận, Triệu Phong!

Trong lòng Ám Quỷ Thánh Chủ nghiến răng nghiến lợi.

- Tổn thất liền dùng tài nguyên Nguyên Tinh Thạch đến đền bù! Mặt khác, ngươi vu oan thành viên Hải Yên Các đánh cắp tình báo của Ám Thiên Môn, như vậy, liền để cho vị Trưởng lão Hải Yên Các này đi tới chỗ tình báo Ám Thiên Môn thăm thú một chút đi!

Triệu Phong lời nói cực kỳ cường ngạnh, nói thẳng ra nội dung bồi thường, không cho phép Ám Quỷ Thánh Chủ phản bác.

- Được!

Ám Quỷ Thánh Chủ lập tức nghẹn lời, một hồi lâu sau, mới cắn răng đáp ứng.

- Đa tạ Thái thượng Trưởng lão!

Lão giả lục bào ôm quyền tạ ơn.

Để cho một nhân viên tình báo chuyên nghiệp như hắn tiến vào chỗ tình báo của Ám Thiên Môn, tự nhiên có thể từ trong đó lấy được rất nhiều tình báo cơ mật.

o0o

Sau đó, lão giả lục bào liền theo Ám Quỷ Thánh Chủ đi tới Ám Thiên Môn.

Mà Triệu Phong tạm thời ở lại Phân các Liên Châu của Hải Yên Các. Bởi vì hắn biết rõ, Cửu U Cung nhất định rất nhanh sẽ có hành động.

Trong Mê Không Giới, trong tay Triệu Phong xuất hiện vô số dược liệu trân quý. Ba loại lực lượng thuộc tính Hỏa, Phong, Lôi từ trong những dược liệu này lan tràn ra, bị Triệu Phong dung nhập vào tinh hạch không gian.

Bất luận một gã Chuẩn Thánh Chủ nào, đều có đủ năng lực trùng kích Thánh Chủ! Chân nguyên không gian của Triệu Phong, cấp độ sinh mệnh đều đã có đủ yêu cầu trùng kích Thánh Chủ, nhưng duy chỉ có cảnh giới ý cảnh là vẫn còn chênh lệch một tia.

Bất quá, nếu như thành tựu hai phương diện còn lại của Triệu Phong đều đạt tới cấp độ phi thường cao, Triệu Phong liền có thể bỏ qua cảnh giới ý cảnh, trực tiếp phục dụng Bách Nguyên Thánh Tương,

trùng kích cảnh giới Thánh Chủ.

Đồng thời tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, Triệu Phong vẫn tiếp tục nghiên cứu đồng thuật, linh hồn lý luận, hấp thu cảm ngộ Lôi kiếp chi lực.

- Lôi kiếp chi lực bên trong Bán Thần đầu lâu chỉ còn lại không đến một thành rồi!

Triệu Phong khe khẽ thở dài.

Lôi kiếp chi lực vẫn là đòn sát thủ của Triệu Phong, từng giúp hắn vượt qua vô số nguy cơ.

o0o

Mấy ngày sau, lão giả lục bào mang theo vẻ mặt mừng rỡ trở về.

- Có thu hoạch gì?

Sau khi Triệu Phong xuất quan, liền chủ động tới hỏi thăm.

Ám Thiên Môn với tư cách là tổ chức tình báo chuyên chúc của Cửu U Cung, cho dù các thành viên bên trong cố ý che giấu, che lấp đi một ít tình báo cơ mật nhất, nhưng thời gian quá mức gấp gáp, lão giả lục bào vẫn có thể đạt được không ít tình báo quan trọng.

- Về tình huống phân bố thế lực của Cửu U Cung, rất nhiều cứ điểm ngầm, còn có một số hoạt động trước mắt của Cửu U Cung… đều đã nhận được một chút tình báo tương quan…

Lão giả lục bào không cô phụ kỳ vọng của Triệu Phong, đánh cắp được tình báo tương đối phong phú.

- Mặt khác, Cửu U Cung vào một năm trước, tựa hồ đã từng phái ra hai gã Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu thành đi tới vùng Thương Hải!

Lão giả lục bào tiếp tục nói.

Phải biết rằng, Thập Tam Hoàng tử ở sau lưng tiến hành chặn giết Triệu Phong, cũng chỉ phái ra ba gã Huyền Quang Sơ thành mà thôi.

Chẳng qua, Cửu U Cung phái ra hai gã Thánh Chủ này, đến tột cùng là muốn làm gì, hắn cũng không biết được.

- Thương Hải…

Triệu Phong thoáng trầm tư.

- Đoán chừng là đã tra được lai lịch của Nam Cung Thánh! Cửu U Cung đối với Tà Thần Chi Lực, chính là tình thế bắt buộc…

Lúc này, từ trong Mê Không Giới, thanh âm của Thánh Chủ hắc giáp chợt truyền đến.

- Không tốt! Chân Vũ Thánh Địa!

Thần sắc Triệu Phong biến đổi.

o0o

Thương Hải, Quần vực Chân Vũ…

Hai đạo thân ảnh đen kịt lạnh như băng, phiêu phù trên hư không vụ hải.

- Cái này là Quần vực Chân Vũ rồi!

Một gã nam tử tóc đỏ áo đen, ánh mắt lạnh như băng, tản ra linh thức.

- Không nghĩ tới tại vùng biển cấp thấp này, lại xuất hiện một Nam Cung Thánh thiên tài như vậy!

Một nàng nữ tử lãnh diễm toàn thân váy đen còn lại, lạnh nhạt nói.

- Nếu không phải tên tiểu tử Triệu Phong kia nuốt chiếm Hải Yên Các, xưng bá vùng biên hải, thế lực Cửu U Cung cũng đã có thể khuếch trương, kéo dài đến nơi đây rồi…

Chương 1040: Hàng Lâm Chân Vũ

Chân Vũ Thánh Địa, Chủ Linh Phong, trong một gian điện các u tĩnh.

Một gã nam tử tóc dài tử huyết tà dị, đặt mình bên trong một đoàn bóng ảnh ngân tử sắc.

- Nam Cung Thánh, cảnh giới của ngươi đã triệt để củng cố rồi, có thể tiếp tục hấp thu Tà Thần Chi Lực!

Trong cơ thể Nam Cung Thánh, truyền đến thanh âm hưng phấn của Tà Thần Ý Niệm Thể.

Hiện tại mặc dù Nam Cung Thánh vẫn là Huyền Quang Sơ thành, nhưng chỉ cần hấp thu Tà Thần Chi Lực, tu vi cảnh giới của hắn có thể nhanh chóng kéo lên, rất nhanh sẽ đạt tới Huyền Quang Tiểu thành.

- Không biết thực lực Triệu Phong hiện tại đã đạt tới loại trình độ nào rồi?

Nam Cung Thánh mở ra hai con ngươi huyết sắc, nhìn ra phương xa.

- Cho dù tên tiểu tử kia đã đột phá đến Thánh Chủ, cũng không có khả năng là đối thủ của ngươi!

Tà Thần Ý Niệm Thể truyền đến thanh âm bất mãn.

Có được Tà Thần Chi Lực, nhưng Nam Cung Thánh lại đem một gã nhân loại bình thường coi như là đối thủ, cái này khiến cho Tà Thần Ý Niệm Thể thập phần khinh thường.

Ầm ầm ầm...

Bỗng nhiên, từ ngoại giới chợt truyền đến một hồi ầm ầm nổ mạnh, một cỗ Ma đạo vĩ lực bá đạo khủng bố rót vào một phương thiên địa.

Sau đó, hai đạo thân ảnh âm hàn tối tăm, trực tiếp xâm nhập trong Thánh địa.

Trong Chân Vũ Thánh Địa, toàn bộ cường giả trong hai đại Chủ Linh Phong cùng ba mươi ba tòa Linh Phong bên cạnh đều bị kinh động, một cỗ linh thức cường đại từ đó quét ra.

- Người phương nào cả gan dám xông vào Thánh địa!

Bên trong Huyền Chân Thánh Tông, một gã Đại Đế cổ lão, lập tức quát lớn.

Lập tức, một lão giả đầu tóc bạc trắng mang theo một cỗ Đại Đế vĩ lực tuyệt thế, trực tiếp dâng trào lên.

Bên trong Thiên U Thánh Tông, một nàng nữ tử áo đen từ bên trong một vầng sáng màu đen lập tức bay ra.

- Đây là…

Đại Đế cổ lão của Huyền Chân Thánh Tông nhìn về phía hai bóng người âm hàn đen kịt đang phiêu phù trên bầu trời, toàn thân khẽ run lên một cái.

Hắn chỉ cảm thấy, đối mặt hai đạo thân ảnh cao ngạo to lớn vô thượng kia, chính mình giống như một con sâu con kiến nhỏ bé! Đối phương chỉ cần một cái ý niệm, liền có thể đem hắn chôn vùi.

Một vị Trưởng lão chưởng quyền khác của Thiên U Thánh Tông cũng lập tức dừng lại thân hình. Hắn phát hiện mình chỉ có thể dừng bước tại nơi này, chỉ có thể phủ phục dưới hai đạo nhân ảnh đằng kia mà thôi!

- Không biết tiền bối đến từ phương nào? Đi vào Chân Vũ Thánh Địa có chuyện gì quan trọng?

Đại Đế cổ lão của Huyền Chân Thánh Tông lập tức cung kính hỏi.

Thân là Đại Đế đỉnh tiêm trong tông môn, hắn có thể cảm giác được hai người này khủng bố đến mức nào, chỉ có khả năng là Huyền Quang Thánh Chủ siêu nhiên thế ngoại kia mà thôi!

Cho dù lúc hắn đối mặt với Thái thượng Trưởng lão bên trong tông môn, hắn cũng không có cảm nhận được ý chí uy áp khủng bố như thế này.

- Cửu U Cung, đuổi bắt Nam Cung Thánh!

Nam tử trung niên tóc đỏ áo đen, giống như yêu ma khát máu kia chợt lãnh đạm nói.

Ngay khi ba chữ Cửu U Cung truyền ra, toàn bộ Chân Vũ Thánh Địa, toàn bộ các Vương giả Đại Đế thế lực tông môn, kể cả Đại Đế cổ lão quanh năm bế quan kia, đều là thần sắc kinh hãi, lập tức xông ra, trong mắt xuất hiện một tia hoảng sợ nồng đậm.

Khoảnh khắc này, toàn bộ các cường giả của Chân Vũ Thánh Địa

đều tiến lên giữa không trung, phảng phất như muốn triều bái vậy, cúi đầu lộ ra vẻ kính sợ.

Cửu U Cung, tông môn Ma đạo truyền kỳ bên trong Đại Lục Vực, thời kỳ đỉnh phong, đã từng là đại tông Tứ Tinh uy chấn Vương triều.

Ba chữ Cửu U Cung kia, cơ hồ chính là cấm kỵ của các tông môn Nhị Tinh thậm chí Tam Tinh trong Thương Hải!

Bọn hắn tuyệt đối không nghĩ tới, hiện tại lại có thể tận mắt nhìn thấy Thánh Chủ Ma Đạo của Cửu U Cung!

- Cửu U Cung!

Tại một chỗ địa phương Tiên cảnh mây mù lượn lờ trong Huyền Chân Thánh Tông, một gã cường giả Chuẩn Thánh Chủ mặt mũi tràn đầy nếp nhăn cùng đồi mồi lấm tấm, lập tức mở ra hai mắt, ánh mắt khẽ run lên.

- Tông môn Đại Lục Vực!

Tại một chỗ đen kịt dưới mặt đất của Thiên U Thánh Tông, một lão giả tóc bạc toàn thân thiêu đốt ma diễm lập tức đứng lên.

- Nam Cung Thánh!

Vẻ mặt Huyền Chân Thánh Tông Di Không Đại Đế nhất thời bối rối.

Di Không Đại Đế, sư tôn chính thức của Nam Cung Thánh trong Huyền Chân Thánh Tông.

- Thật không nghĩ tới, Cửu U Cung các ngươi vậy mà lại truy sát ta đến tận nơi đây!

Bên trong Huyền Chân Thánh Tông, một cỗ thân ảnh tử huyết kinh khủng tà dị bỗng nhiên xông ra.

- Nam Cung Thánh hắn…

Vẻ mặt Di Không Đại Đế tràn đầy khiếp sợ, nhìn về phía đạo tà ảnh tử huyết đang bay thẳng về phía chân trời kia.

- Huyền Quang Thánh Chủ!

Một gã Đại Đế cổ lão của Huyền Chân Thánh Tông thốt lên.

Có thể bỏ qua uy áp của hai vị Cửu U Cung Thánh Chủ, cũng chỉ có Thánh Chủ mới có thể làm được.

Lần này, Nam Cung Thánh trở lại, toàn bộ các Trưởng lão Huyền Chân Thánh Tông cũng có thể cảm giác được hắn có chỗ nào đó bất đồng. Nhưng trong tông ngoại trừ Thái thượng Trưởng lão bế quan không xuất ra, không có người nào có thể nhìn thấu tu vi của hắn, chỉ là cảm giác Nam Cung Thánh dị thường cường đại, thâm bất khả trắc.

Nhưng không có người nào nghĩ tới, Nam Cung Thánh lại đã đột phá Thánh Chủ!

Huyền Quang Thánh Chủ trẻ tuổi như vậy, nhìn khắp sử sách Thương Hải, đều là chưa từng nghe nói tới.

Toàn bộ Vương giả Đại Đế Huyền Chân Thánh Tông lập tức đều vui vẻ lên.

Mà khi bọn hắn chứng kiến hai đạo nhân ảnh tựa như Thần Tôn trên

bầu trời kia, toàn thân bọn hắn nhất thời phát lạnh, trong lòng chìm vào đáy cốc.

- Làm sao có thể? Nam Cung Thánh hắn…

Đệ nhất thiên tài Thiên U Thánh Tông Mộng Hi, nhìn về phía Nam Cung Thánh cùng dĩ vãng hoàn toàn bất đồng kia, sự khiếp sợ trong nội tâm thật lâu cũng không thể bình phục.

Nàng hoàn toàn không nghĩ tới, Nam Cung Thánh sau khi từ Đại Lục Vực trở về, vậy mà đã là cảnh giới Thánh Chủ rồi!

Lúc này, chênh lệch giữa hai người bọn họ, cho dù Mộng Hi có cố gắng đuổi theo mấy trăm năm, thậm chí cả ngàn năm, đều khó có khả năng đuổi kịp.

Hơn nữa nghe những lời Nam Cung Thánh nói, hắn tựa hồ là một đường bị Cửu U Cung đuổi giết, mới trở lại Chân Vũ Thánh Địa.

Có thể đối mặt với sự đuổi giết của đại tông Ma đạo đỉnh tiêm Đại Lục Vực, còn có thể nhiều lần sống sót, Mộng Hi đã không dám tưởng tượng thực lực lúc này của Nam Cung Thánh.

Khó trách thời điểm Nam Cung Thánh trở lại, chỉ cần một ánh mắt, liền khiến cho nàng hoàn toàn đánh mất chiến ý.

- Nam Cung Thánh!

Hai đại Thánh Chủ của Cửu U Cung khẽ rùng mình, ánh mắt tập trung về phía Nam Cung Thánh, sắc mặt nhất thời ngưng trọng lên.

Đối mặt với Cửu U Cung vây giết, Nam Cung Thánh rất nhiều lần lâm vào hoàn cảnh cực kỳ nguy hiểm, thậm chí còn đánh trọng thương U

Liên Thánh Chủ của Cửu U Cung nữa.

Lần này, hai người bọn họ ngàn dặm xa xôi chạy tới nơi này, tuyệt không cho phép thất bại!

Sắc mặt Nam Cung Thánh trầm trọng. Đối mặt hai đại Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu thành, hắn cũng không nắm chắc bao nhiêu phần.

- Không biết Nam Cung Thánh tệ tông đã làm sai chuyện gì, lại khiến cho Trưởng lão Cửu U Cung tự mình giá lâm Chân Vũ Thánh Địa?

Lúc này, từ Cấm địa phía sau núi Huyền Chân Thánh Tông, một lão giả mặt mũi tràn đầy nếp nhăn cùng đôi mồi chậm rãi bay ra, cung kính cúi đầu hỏi.

Thân là Thánh Chủ, hắn có thể cảm nhận được thực lực khủng bố của hai đại cao tầng Cửu U Cung.

- Thái thượng Trưởng lão!

Toàn bộ cao tầng đệ tử Huyền Chân Thánh Tông đều cúi đầu hành lễ.

Bên trong một tòa Chủ Linh Phong khác, một lão giả tóc bạc trắng thân mặc hắc y xuất hiện bên ngoài đại điện, lẳng lặng nhìn xem tình huống bên ngoài ngoại giới.

- Tại trong Không gian Thần Huyễn, Nam Cung Thánh một tay đồ sát tiểu đội thiên tài tinh anh Cửu U Cung ta! Hạng người tà ma thị sát khát máu như thế này, nhất định phải đã bị Cửu U Cung chế tài!

Trên bầu trời, nam tử trung niên tóc đỏ áo đen nói thẳng ý đồ của mình.

Về chuyện tình Nam Cung Thánh đánh chết Đại Đế, trọng thương Thánh Chủ Cửu U Cung, hắn tự nhiên sẽ không nói.

- Nam Cung Thánh, thức thời thì đi theo chúng ta! Nếu không, Chân Vũ Thánh Địa sẽ phải đối mặt lửa giận khôn cùng của Cửu U Cung!

Một nàng nữ tử lãnh diễm toàn thân váy đen còn lại lạnh nhạt nói.

- Cái gì?

Trong Chân Vũ Thánh Địa, ba mươi ba tông môn Nhị tinh lập tức kinh hãi khủng hoảng.

Trong mắt bọn hắn, tông môn Tam tinh đều đã là quái vật khổng lồ không thể trái nghịch, thì càng không nói tới đại tông Ma đạo Tam tinh đỉnh phong trong Đại Lục Vực như Cửu U Cung.

Nhưng mà, hết thảy quyền lựa chọn không nằm trong tay bọn hắn.

Sắc mặt Thiên U Thánh Chủ của Thiên U Thánh Tông xuất hiện một tia bối rối.

Theo như hắn thấy, chỉ cần hai vị Thánh Chủ trên bầu trời kia, liền đã có thể trực tiếp hủy diệt toàn bộ Chân Vũ Thánh Địa rồi.

Hơn nữa, Nam Cung Thánh cũng không phải đệ tử Thiên U Thánh Tông, hắn cũng không hy vọng Huyền Chân Thánh Tông sẽ xuất hiện một vị Thánh Chủ tuổi trẻ như vậy.

- Hai vị tiền bối, trong này hẳn là có cái gì hiểu lầm a! Đệ tử bổn tông, làm sao có thể đánh chết thiên tài Cửu U Cung?

Huyền Minh Thánh Chủ của Huyền Chân Thánh Tông uyển chuyển nói.

Huyền Chân Thánh Tông xuất hiện một vị Thánh Chủ trẻ tuổi như vậy, cho dù Nam Cung Thánh có dấu hiệu thật sự đọa nhập Ma đạo, hắn cũng muốn tận lực bảo trụ tốt Nam Cung Thánh.

Nam Cung Thánh nhìn về phía Huyền Minh Thánh Chủ, trong mắt lộ ra một tia cảm kích hiếm thấy.

Dù sao, nơi này là nơi Nam Cung Thánh từ nhỏ tu luyện, Quần vực Chân Vũ càng là cố hương của hắn, tại đây còn có cha mẹ của hắn.

- Hừ! Các ngươi là đang chất vấn Cửu U Cung ta sao?

Nữ tử lãnh diễm toàn thân váy đen kia lập tức quát lớn.

Khí tức khủng bố như ý chí Thiên Uy, khiến cho vô số sinh linh phía dưới áp lực hít thở không thông, phủ phục trên mặt đất, toàn thân run rẩy.

- Không dám! Lão hủ chỉ hy vọng, Cửu U Cung có thể cho tệ tông một cái cơ hội, Huyền Chân Thánh Tông nguyện ý tiến hành bất luận bồi thường gì!

Sắc mặt Huyền Minh Thánh Chủ hơi trầm xuống, tiếp tục nói.

Đồng thời, hắn còn truyền âm cho Thái thượng Trưởng lão Thiên U Thánh Tông, thỉnh cầu hắn xuất thủ tương trợ…

- Nam Cung Thánh đắc tội Cửu U Cung, Chân Vũ Thánh Địa nguyện ý tiến hành bất luận bồi thường gì!

Dưới sự phong phú đồng ý của Thái thượng Trưởng lão Huyền Chân Thánh Tông, Thiên U Thánh Chủ lập tức mở miệng.

- Ha ha… con sâu con kiến tại Thương Hải, không ngờ lại dám bỏ qua uy nghiêm của Cửu U Cung!

Trên hư không, Thánh Chủ Ma Đạo tóc đỏ áo đen kia mang theo sắc mặt giận dữ, ngửa mặt lên trời cười lớn.

- Nam Cung Thánh, hiện tại bổn tọa sẽ hủy diệt Chân Vũ Thánh Địa, sau đó bắt ngươi trở về Cửu U Cung!

Hai mắt nữ tử lãnh diễm toàn thân váy đen ngưng tụ.

Cả phiến thiên địa lập tức bắt đầu khởi động khí tức Ma đạo vô thượng, phảng phất bầu trời như muốn sụp đổ xuống, hướng về phía dưới hung hăng đè ép.

- Không tốt!

Hai đại Thái thượng Trưởng lão Huyền Chân Thánh Tông cùng Thiên U Thánh Tông, còn có Nam Cung Thánh, lập tức vội vàng vận chuyển Thánh Chủ vĩ lực, ngăn cản cỗ Ma đạo uy áp kinh khủng tuyệt luân này.

- Thật mạnh! Thực lực này cơ hồ đã đạt tới Huyền Quang Đại thành!

Thiên U Thánh Chủ rung động nói.

Đều cùng là Thánh Chủ, nhưng Thánh Chủ sinh ra tại Thương Hải cùng Thánh Chủ bên trong Đại Lục Vực, tự nhiên là không cùng một cấp độ.

Giữa không trung, toàn bộ các cường giả ba mươi ba tòa Linh Phong đều trốn trở về tông môn của mình.

- Lão Huyền, ngươi còn không mau thỉnh động hắn? Bằng không thì ta cũng chỉ có thể thối lui mà thôi a!

Thiên U Thánh Chủ lập tức truyền âm.

Đối mặt với hai vị Thánh Chủ Ma Đạo, một vị trong đó càng có thực lực Huyền Quang Đại thành, chỉ riêng việc chống cự cỗ khí tức ý chí này, cũng đã cảm thấy thập phần khó khăn.

Hơn nữa phía sau hai vị Thánh Chủ này, vẫn là Cửu U Cung!

- Thái thượng Trưởng lão, hãy để ta đi thôi…

Lúc này, thanh âm Nam Cung Thánh cũng vang lên trong đầu Huyền Minh Thánh Chủ.

Nam Cung Thánh không muốn vì chính mình, lại khiến cho cả Chân Vũ Thánh Địa chịu nổi khổ tai bay vạ gió. Dù sao nơi này là chỗ hắn từ nhỏ tu luyện, nơi này đã từng có rất nhiều trưởng bối chiếu cố qua hắn.

Cho dù hiện tại tâm tính hắn đã bắt đầu vặn vẹo, cũng sẽ không quên những chuyện này!

Đối mặt hai vị Huyền Quang Thánh Chủ, nếu như là không kể hậu quả, Nam Cung Thánh vẫn có nắm chắc có thể đào tẩu.

- Chậm đã, Nam Cung Thánh!

Trên khuôn mặt tràn đầy nếp nhăn cùng đồi mồi chợt lộ ra một tia

quyết đoán.

Trong tay Huyền Minh Thánh Chủ chợt xuất hiện một khối lệnh bài màu trắng cổ lão, đem một đạo ý niệm truyền vào.

Trung tâm ba đại Chủ Linh Phong, Vạn Cổ Thánh Phong!

Thiên địa vĩ lực khôn cùng bùng phát, rung chuyển giao diện không gian, một hồi cảnh quan quanh quẩn hình dáng lâm viên dần dần hiện ra.

Trong lâm viên, một tòa đại môn thanh đồng loang lỗ rỉ sét đột nhiên hàng lâm, hai bên đứng sừng sững hai pho tượng Thần thú Kỳ Lân trong thần thoại Thượng Cổ.

- Ồ? Đây là Bí cảnh?

- Không nghĩ tới tại địa phương này còn có loại Bí cảnh cao cấp như vậy!

Hai vị cao tầng Cửu U Cung, sắc mặt kinh nghi bất định.

Bọn hắn không hiểu nổi, tại thời điểm này, Thánh Chủ Huyền Chân Thánh Tông lại mở ra phiến Bí cảnh này, đến cùng là muốn làm gì.

- Cút khỏi nơi này cho ta!

Bỗng nhiên, một đạo lôi âm bá đạo uy chấn thương khung từ trong đại môn thanh đồng kia mãnh liệt truyền ra.

Vụt...

Một đạo thân ảnh kim sắc to lớn cao ngạo, lập lòe kim quang lực

phách khôn cùng bỗng nhiên xuất hiện trong thiên địa!

Chương 1041: Khám Phá Sâu Hơn

- Trong bí cảnh này vẫn còn một vị Thánh Chủ ẩn náu.

Nam tử áo đen bất ngờ.

- Thực lực của vị Thánh Chủ này không tầm thường.

Nữ tử lạnh lùng áo đen bên cạnh thấp giọng nói.

Không ngờ Thương Hải chi địa còn ẩn giấu một cường giả Huyền Quang Cảnh mạnh tới vậy.

Với thực lực gần Huyền Quang Cảnh đại thành như nàng, trước thân ảnh kim quang này cũng cảm thấy bị áp lực.

Thần quang kim sắc nhạt dần, bên trong xuất hiện một thanh niên tóc ngắn diện mạo vô cùng tuấn lãng, dáng người cao ráo, trên thân thể còn lấp lánh phù văn kim sắc kỳ diệu.

- Các hạ là ai?

Nữ tử Cửu U Cung hỏi ngay.

Vị Huyền Quang Thánh Chủ này nhìn rất trẻ, nhưng còn mạnh hơn cả Nam Cung Thánh có Tà Thần chi lực.

- Côn Vân tiền bối, xin hãy ra tay giải cứu Chân Võ Thánh Địa khỏi nguy cơ!

Huyền Minh Thánh Chủ cung kính nói.

Năm đó Côn Vân trở về Chân Võ Thánh Địa nhưng không thể vào được Bán Thân Di Viên nên mới đặt ra giao kèo với hai đại tam tinh tông môn của Chân Võ Thánh Địa.

Cường giả Chân Võ Thánh Địa hợp lực để mở Bán Thần Di Viên, còn Bán Thần Côn Vân sau này không được gây khó dễ Chân Võ Thánh Địa, hơn nữa còn nợ hai đại tam tinh tông môn một ân tình.

Ánh mắt Nam Cung Thánh khẽ run lên, không ngờ lúc này Bán Thần Côn Vân lại xuất hiện, hơn nữa dường như còn đang giúp đỡ Chân Võ Thánh Địa.

- Bán Thần Côn Vân.

Hai vị Trưởng lão Cửu U Cung thần sắc thay đổi.

Cường giả ở cấp Bán Thần cũng chỉ có vài người, đương nhiên họ đều biết cả.

Vị “Bán Thần Côn Vân” năm xưa không phải mạnh bình thường, uy danh của hắn thậm chí truyền tới cả tam, tứ tinh tông phái ở Đại Lục Vực.

Nhưng nếu bảo vị thanh niên trước mặt đây là Bán Thần Côn Vân thì hai vị trưởng lão Cửu U Cung thật sự có phần không tin nổi.

Thứ nhất là vì đã có tin đồn Bán Thần Côn Vân chết do Thần Kiếp Lôi Lực rồi.

Thứ hai, dù năm đó Bán Thần Vôn Vân may mắn thoát chết thì nhiều

năm như vậy rồi cũng không thể nào vẫn chỉ là một Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh đại thành chứ?

Nhưng dù hai người họ không tin nam tử kia là Bán Thần Côn Vân thì Chân Võ Thánh Địa cũng đã có chiến lực của bốn vị Thánh Chủ, trong đó thực lực của Nam Cung Thánh có lẽ phải là Huyền Quang tiểu thành.

- Các ngươi lại dám làm trái chỉ ý của Cửu U Cung?

Nam tử tóc đỏ mặc hắc bào quát.

Tình hình lúc này nếu đánh thật thì chắc chắn họ sẽ thua.

Dù sao ở đây cũng là Chân Võ Thánh Địa, không thiếu những nhân vật chuẩn Thánh Chủ, mà hai đại tam tinh tông môn có thể còn có một vài con át chủ bài khác.

- Hừ, hôm nay chúng ta về, sau này Cửu U Cung sẽ phái đi thực lực mạnh hơn san bằng nơi đây.

Nữ tử lạnh lùng kia phát ra lời uy hiếp.

Hai người họ đích thân từ nghìn dặm xa xôi tới đây, nếu quay về tay không không phải sẽ làm trò cười cho những người khác ở Cửu U Cung sao?

Nghe hai vị Thánh Chủ cao tầng của Cửu U Cung uy hiếp, rất nhiều cường giả tông môn ở Chân Võ Thánh Địa đều lộ sự sợ hãi, thậm chí U Linh Thánh Tông còn có người rút về.

Dù sao Bán Thần Côn Vân chỉ nợ họ một ân tình, sẽ không giúp họ lần thứ hai.

- Cửu U Cung đã tụt dốc xuống chỉ còn tam tinh tông môn mà còn ngông cuồng như vậy.

Thần sắc Côn Vân lạnh tanh, ngữ điệu mang chút chế nhạo.

- Ngươi dám sỉ nhục Cửu U Cung?

Nữ tử lạnh lùng kia sắc mặt tối lại, tuy họ không phải đối thủ của những kẻ này nhưng đâu thể nhẫn nhịn được sự sỉ nhục này.

- Hừ, hai ngươi không nghe thấy ta vừa bảo các ngươi cút đi sao?

Làn da trắng của Côn Vân lập tức loé kim quang, vô số đạo phù văn kim quang thần bí bay ra bốn phía, đồng thời trong tay hắn xuất hiện thần quang chói loà, toả ra sức mạnh hồng hoang bản nguyên của càn khôn.

Vào khoảnh khắc thần quang xuất hiện, trời đất rung chuyển, sức mạnh vĩ đại của hai vị Thánh Chủ Cửu U Cung bị lập tức tiêu tan sạch sẽ.

Lúc này dường như kim quang trở thành sự tồn tại nổi bật nhất trời đất.

- Đây…đây là thần lực.

Nữ tử lạnh lùng toàn thân run rẩy, sắc mặt trắng bệch.

- Sức mạnh này…

Nam tử tóc đỏ bên cạnh cũng vô cùng kinh hãi.

Không phải lần đầu họ thấy thần lực, mà thứ sức mạnh đứng đầu vạn giới này họ đã khắc ghi trong lòng rồi.

- Côn Vân tiền bối, vãn bối không có ý mạo phạm.

- Tiền bối, vãn bối lập tức rời đi ngay.

Hai vị Thánh Chủ Cửu U Cung lập tức cúi đầu bỏ đi.

- Đa tạ Côn Vân tiền bối ra tay!

Huyền Minh Thánh Chủ cung kính cúi mình.

- Ủa, khí tức này…

Ánh mắt Côn Vân bỗng dừng lại trên người Nam Cung Thánh.

- Không hay rồi.

Huyền Minh Thánh Chủ bỗng trùng xuống.

Thân là Thánh Chủ, hắn cũng có thể cảm thấy luồng năng lượng cao thâm khó lường từ Nam Cung Thánh. Mức độ cao thâm của nó vượt xa Thánh Chủ.

Lúc này sức mạnh trên người Nam Cung Thánh cũng thu hút sự chú ý của Côn Vân.

- Ngươi trở về từ Đại Lục Vực?

Côn Vân thu lại uy thế, tới gần Nam Cung Thánh.

Càng tiến lại gần, Côn Vân càng giật mình, hắn có thể cảm nhận

được khí tức thần lực trên người Nam Cung Thánh còn mạnh hơn cả thần lực mà hắn nắm giữ ở kiếp trước.

Cũng có nghĩa là Nam Cung Thánh có thể có được truyền thừa thần lực hoàn chỉnh.

Nhưng luồng thần lực này hoàn toàn không thể dung hoà với thần lực của Côn Vân, hơn nữa Côn Vân cũng chỉ thiếu tài nguyên là có thể hồi phục thực lực đỉnh phong, vì thế hắn cũng không cần Tà Thần chi lực trên người Nam Cung Thánh.

- Cẩn thận, hắn đã có thể dùng một chút thần lực rồi.

Giọng nói của Tà Thần ý niệm thể vang lên trong đầu Nam Cung Thánh.

- Tại Đại Lục Vực ngươi có từng nghe tới Triệu Phong không?

Côn Vân hỏi.

Huyền Minh Thánh Chủ thở phào, xem ra là Côn Vân có hứng thú với Triệu Phong.

Nhưng Triệu Phong cũng là đệ tử của Huyền Chân Thánh Tông.

Hắn chưa từng nghĩ, Huyền Chân Thánh Tông lại sinh ra được hai thiên tài khiến cả thế gian kinh hãi như vậy.

- Ở Thần Huyễn không gian ta vẫn luôn ở cùng hắn.

Nam Cung Thánh đáp.

- Ngươi có biết cảnh giới hiện nay của hắn không?

Côn Vân hỏi.

Tuy thực lực hồi phục rất nhanh, nhưng Côn Vân vẫn có phần sợ hãi người đã từng là chủ nhân nô dịch hắn.

- Khi đó hắn chưa tới cấp bậc Vương Giả.

Nam Cung Thánh nói.

- Nói láo, sao có thể như vậy.

Côn Vân lập tức nổi giận, cho rằng Nam Cung Thánh đang lừa hắn.

Rồi Nam Cung Thánh nói lại chuyện Triệu Phong đoạt xá hồi sinh, dù sao thì việc này trong Thương Hải hầu như không ai không biết.

- Nói vậy thì nhiều nhất cảnh giới của hắn là Đại Đế.

Mắt Côn Vân sáng lên, niềm vui mừng khó lòng thể hiện thành lời.

Không ngờ cuối cùng Triệu Phong cũng bị Tử Vong Đại Đế xử.

Triệu Phong chỉ có cảnh giới Đại Đế, không phải Côn Vân có thể mặc sức giày vò sao.

Côn Vân hiện nay cả tu vi và thể phách đều là Huyền Quang Cảnh đại thành, huống hồ hắn đã đánh thức được ký ức trước kia, có thể vận dụng được nhiều thủ đoạn hơn, thực lực thâm sâu khó đoán.

Vút!

Côn Vân có phần kích động, bay thẳng vào Bán Thần Di Viên, dường

như đang chuẩn bị cho việc gì đó.

- Thái thượng trưởng lão, ta cũng phải rời khỏi đây rồi…

Nam Cung Thánh nói với Huyền Minh Thánh Chủ.

Huyền Minh Thánh Chủ khẽ thở dài, việc này hắn đã liệu được từ trước.

Với thiên tư của Nam Cung Thánh cộng với cơ ngộ trong Thần Huyễn không gian, có lẽ trong vài nghìn năm tới là có được Thần Vị, đương nhiên Chân Võ Thánh Địa không thể giữ được chân hắn.

- Ta phải vượt qua hắn.

Ánh mắt Nam Cung Thánh ngưng đọng, sức mạnh khủng bố tà dị vô hình tỏa ra xung quanh.

Tại phân các của Hải Yên Các ở Liên Châu.

Triệu Phong từng là một thành viên của Huyền Chân Thánh Tông, trốn Tử Vong Đại Đế tạm thời giữ được mạng, còn có được cơ ngộ trời cho trong Bán Thần Di Viên.

Vì thế hắn rất lo cho tình hình của Huyền Chân Thánh Tông.

Nhưng dù bây giờ hắn có đi ngay cũng phải mất nửa năm, đến lúc đó mọi việc đã xong hết rồi.

Vì thế Triệu Phong vẫn là tranh thủ thời gian nâng cao thực lực cho mình.

Thực lực bản thân mới là thứ đảm bảo để tồn tại trong thế giới này.

Triệu Phong hai mắt ngưng đọng, lấy ra rất nhiều nguyên liệu quý, hấp thụ sức mạnh thuộc tính trong đó, tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết.

Từ Vương Giả lên Đại Đế, độ dao động thực lực của Triệu Phong không lớn, từ Đại Đế lên Chuẩn Thánh Chủ cũng chỉ có thể phách là tăng rõ rệt.

Nhưng nếu đột phá Thánh Chủ thì thực lực Triệu Phong sẽ vượt trội về chất.

Chỉ khi đạt tới Thánh Chủ thì khi đối mặt với thế lực như Cửu U Cung mới có cơ hội cầm chừng.

- Không biết Bán Thần Côn Vân giờ thế nào rồi…

Triệu Phong có chút lo lắng.

Chủ nhân là hắn đương nhiên biết rất rõ về tốc độ tiến bộ của Bán Thần Côn Vân.

Hơn nữa Bán Thần Côn Vân nhất định sẽ tới tìm Triệu Phong gây rắc rối.

Nói chung, Triệu Phong phải nhanh chóng đột phá Thánh Chủ mới có thể đảm bảo sự an toàn cho bản thân. Còn cả hôn ước của Triệu Vũ Phi, và tung tích của Liễu Cầm Hâm nữa…

Nhưng thời cơ đột phá Thánh Chủ rất khó gặp, hơn nữa Triệu Phong cũng chưa đủ tiềm lực.

- Giờ là lúc khám phá Mộng Cảnh Thái Cổ rồi…

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm.

Sau khi đoạt xá, Triệu Phong vẫn luôn bận hồi phục thực lực kiếp trước, nâng cao cảnh giới, rất lâu rồi không khám phá Mộng Cảnh Thái Cổ.

Với thực lực hiện nay có lẽ Triệu Phong có thể đi xa hơn, hoặc tìm được thời cơ đột phá Thánh Chủ.

Nghĩ vậy, Triệu Phong liền tới Mộng Cảnh Thái Cổ.

Trong rừng có Yêu Điểu, Cự Mãng và Lão Ưng đen mà Triệu Phong nô dịch.

Nhận lệnh của Triệu Phong, hai con yêu điểu bay trên không dò đường trước, còn hắn và Cự Mãng thì đi trong rừng.

Trên đường có một số yêu linh và động vật bình thường đều bị Triệu Phong giải quyết gọn gàng, cũng gặp một số cây kết trái.

Triệu Phong cho tất cả vào Mê Không Giới. Tuy hắn không cần nhưng những vật phẩm này, nhưng nếu để ở ngoại giới thì đều có sức hấp dẫn cực lớn đối với Tôn Chủ Đan Nguyên Cảnh hay Vương Giả. Triệu Phong cũng có thể dựa vào số tài nguyên này mà tạo nên một nhóm cường giả hoặc phát triển thế lực.

- Đã vào sâu trong rừng rồi.

Triệu Phong khẽ nói.

Róc rách…

Triệu Phong đột nhiên nghe thấy tiếng nước chảy, hắn bất giác hiếu kỳ, tăng tốc độ.

Bên cạnh, con Cự Mãng có phần run rẩy, dường như cảm nhận được điều gì, không muốn tiến về phía trước.

Trên bầu trời, Lão Ưng đen và Yêu Điểu cũng không tiến lên nữa, dường như chúng chỉ có thể dừng tại đây, phía trước là cấm địa với chúng.

Grào!

Đột nhiên một tiếng gầm đinh tai nhức óc vang lên.

Vút!

Một thân ảnh màu đỏ kim lướt qua, đem theo một luồng áp lực khủng khiếp ập về phía Triệu Phong.

- Đây là…

Triệu Phong lập tức vận Thánh Lôi Thể, tung ra một quyền về phía thân ảnh kia.

Chỉ thấy một con hổ lửa với đôi cánh lông vũ hung hăng lao tới trước mặt Triệu Phong.

Con Cự Mãng phía sau Triệu Phong co lại thành một đống.

Phụt!

Triệu Phong một quyền đánh lui con yêu thú đó, nhưng sinh mệnh lực của nó rất lớn, lập tức lấy lại thăng bằng bay lên không.

- Con yêu thú này rất quen..

Triệu Phong suy nghĩ.

Đây là lần đầu tiên hắn gặp yêu thú dị loại trong Mộng Cảnh Thái Cổ, trước kia gặp Yêu Điểu, Cự Mãng, Hắc Ưng đều là động vật bình thường.

- Đây lẽ nào là Kim Dực Xích Hổ trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng…

Triệu Phong có phần chấn động, tìm được một loại yêu thú trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Lẽ nào ở đây ngoài các loài sinh vật bình thường còn có vật chủng trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng?

Chương 1042: Tội Chứng

Kim Dực Xích Hổ tộc, là huyết mạch chủng tộc xếp thứ hơn 9800 trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Nhưng thực lực của con Kim Dực Xích Hổ trước mặt Triệu Phong lúc này tương đuong Chấn Thiên Kim Hầu của Bá Lực Kim Cương tộc.

Phải biết là huyết mạch của Bá Lực Kim Cương tộc xếp thứ 421.

Rõ ràng khoảng cách xếp hạng của hai tộc lớn như vậy nhưng con Kim Dực Xích Hổ này lại tạo cho Triệu Phong cảm giác hung mãnh bá đạo hơn.

- Có lẽ là do thể phách và huyết mạch.

Ánh mắt Triệu Phong ngưng đọng.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, huyết nhục của sinh vật bình thường, với cường giả dưới cấp Vương Giả đều có tác dụng không tầm thường.

Về huyết mạch, người hoặc yêu thú trong Đại Lục Vực đều chỉ có tỉ lệ hấp thụ hoặc thức tỉnh huyết mạch, là huyết mạch Thái Cổ có cường độ huyết mạch vô cùng mỏng manh.

Nhưng con Kim Dực Xích Hổ này trong cơ thể có thể là mang huyết mạch Kim Dực Xích Hổ hoàn chỉnh, loài sinh vật Thái Cổ này có lẽ trong Đại Lục Vực không còn nữa rồi.

- Không biết thịt của con Kim Dực Xích Hổ này thế nào?

Triệu Phong nhớ tới hồi trước, khi hắn giết sinh vật đầu tiên trong Mộng Cảnh Thái Cổ, đó là một con rắn hoa.

Lúc đó, huyết nhục của con rắn hoa bình thường đó thậm chí còn khiến Tiểu Tặc Miêu và Tiểu Côn Vân tranh giành nhau.

Vậy còn chủng tộc huyết mạch Thái Cổ trước mặt thì sao?

Ánh mắt Triệu Phong loé lên tia hưng phấn.

Grào!

Con Kim Dực Xích Hổ này để lại một đạo tàn ảnh trên không trung, nhanh chóng lao về phía Triệu Phong.

Triệu Phong toàn lực vận chuyển Thánh Lôi Thể, không nương tay nữa.

- Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong tung một chưởng đánh ra một đạo chưởng ảnh to cỡ thân người.

Uỳnh!

Kim Dực Xích Hổ lại bị Triệu Phong đánh lui.

Grào!

Ánh mắt Kim Dực Xích Hổ loé lên một chút dè chừng, nhưng rồi ngay lập tức biến thành sự hung hãn.

Uỳnh!

Toàn thân Kim Dực Xích Hổ lập tức toả kim quang, dường như trong khoảnh khắc này, toàn bộ sức mạnh của nó được thăng hoa.

- Sức mạnh huyết mạch lớn thật!

Triệu Phong không kìm được kêu lên.

Cường giả hoặc yêu thú trong Đại Lục Vực có Thái Cổ huyết mạch, khi phát động sức mạnh huyết mạch thì chiến lực cũng chỉ tăng được một phần nhất định.

Con Kim Dực Xích Hổ này xếp thứ hơn 9000 trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, bạo phát sức mạnh huyết mạch, chiến lực của nó đã tăng gấp gần ba lần.

Dù là Triệu Phong dùng tới huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ thì nhiều nhất cũng chỉ tăng được bốn năm phần chiến lực mà thôi.

Nhưng con Kim Dực Xích Long này càng khiến Triệu Phong kinh ngạc thì hắn lại càng hứng thú với nó.

Phừng!

Một ngọn lửa lưu ly đỏ rực bao phủ lấy toàn thân Triệu Phong.

Triệu Phong dùng tới huyết mạch Huyết Ma Dương lao vào Kim Dực Xích Hổ.

Uỳnh!

Phừng phừng!

Thân thể Kim Dực Xích Hổ bị ngọn lửa của Triệu Phong thiêu cháy một phần. Kim Dực Xích Hổ sau khi kích hoạt sức mạnh huyết mạch, song trảo để lại một vệt rạch trên Thánh Lôi Thể của Triệu Phong.

- Linh Hồn Mê Loạn!

Mắt trái của Triệu Phong dùng tới đồng thuật tinh thần.

Ngay lập tức linh hồn của Kim Dực Xích Hổ liền trở nên hỗn loạn, không còn kiểm soát được thân thể mình nữa.

- Huyễn Hồn Xung Kích!

Triệu Phong lại thi triển một chiêu huyền đạo đồng thuật khác.

Hắn từng đọc qua một lượng lớn tài liệu thư tịch về linh hồn, huyễn đạo, nhãn đồng trong kho lưu trữ của Cơ gia Tinh Ma Thánh Chủ nên vận dụng được một số linh hồn đồng thuật đơn giản.

- Phong Lôi Đồng Hoả!

Con mắt trái của Triệu Phong xuất hiện ngọn lửa đồng lực kinh người, ánh sáng tím lấp lánh lưu chuyển hiện ra những đường hoa văn u ám của lôi kiếp.

Phừng!

Một quầng hoả lôi u ám trong suốt, đem theo khí tức huỷ diệt của lôi kiếp, oanh kích trúng đầu Kim Dực Xích Hổ.

Đồng thời Triệu Phong lập tức xông tới, vận chuyển lực phách chân nguyên, lao tới.

Grào!

Lần này Kim Dực Xích Hổ phát ra tiếng kêu thảm thiết, sắc mặt đau đớn vặn vẹo.

Grào grào!

Đột nhiên sâu trong rừng vọng ra vài tiếng gầm phẫn nộ kinh động hồn phách, làn sóng âm màu kim nhằm Triệu Phong mà xung kích tới.

- Nguy rồi, Kim Dực Xích Hổ là chủng tộc Thái Cổ, vậy thì ở đây có lẽ còn có con Kim Dực Xích Hổ khác nữa.

Uỳnh!

Triệu Phong lập tức toàn lực thi triển Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng, kết hợp với Phong Lôi Đồng Hoả giết chết con Kim Dực Xích Hổ.

Vù!

Triệu Phong một tay kéo Kim Dực Xích Hổ, lập tức biến mất khỏi đó.

Lúc này, có hai con Kim Dực Xích Hổ còn to hơn lao tới, nhưng không có phát hiện gì, chúng trao đổi một lúc xong gầm rồi lên phẫn nộ.

Trong Mê Không Giới.

Meo meo.

Khi Triệu Phong xuất hiện, Tiểu Tặc Miêu lập tức chạy tới, đôi mắt

đen láy loé lên tia sáng gian tà, trong tay nó xuất hiện một con dao nhỏ sắc bén, khoé miệng thì chảy dãi.

- Khoan đã.

Triệu Phong ngăn lại.

Trong Mê Không Giới, một cái bình lưu ly trong suốt bay tới tay Triệu Phong.

Triệu Phong tìm vết thương trên người Kim Dực Xích Hổ, lấy cái bình lưu ly đựng máu của Kim Dực Xích Hổ.

Sau khi lọ đầy thì Triệu Phong dừng lại.

- Ngươi đem nó đi nấu, không được ăn vụng đâu đấy.

Triệu Phong nhìn Tiểu Tặc Miêu mà nói.

Vừa rồi khi chiến đấu với Kim Dực Xích Hổ, Phong Lôi Đồng Hoả của Triệu Phong không có tác dụng thiêu đốt mấy đối với thịt của Kim Dực Xích Hổ. Từ đó có thể thấy thịt nó rất khó nướng chín.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu vung vẩy con dao trong tay.

Nó kiến nghị cắt thịt sinh vật này ra nướng dần dần.

- Được, cứ vậy đi.

Triệu Phong đồng ý.

Rồi hắn giao con Kim Dực Xích Hổ cho Tiểu Tặc Miêu đích thân xuống bếp.

Triệu Phong tới một chỗ khác trong Mê Không Giới, nhìn chăm chăm bình máu Kim Dực Xích Hổ trong tay.

Sức mạnh huyết mạch của nó rất lớn, toả ra thứ khí tức cổ phác của hồng hoang bản nguyên.

Triệu Phong lấy ra vài giọt bôi lên người rồi vận Thánh Lôi Thể.

- Có hiệu quả.

Triệu Phong nhận ra thân thể đang nhanh chóng hấp thụ sức mạnh huyết mạch, nuôi dưỡng, bồi bổ thể phách, huyết dịch, đến cả lục phủ ngũ tạng, chỉ là hiệu quả vẫn còn rất nhỏ.

Triệu Phong lấy ra một phần mười huyết dịch Kim Dực Xích Hổ bôi lên người.

Lần này hắn không vận Thánh Lôi Thể mà kích hoạt huyết mạch Huyết Ma Dương.

Huyết mạch Kim Dực Xích Hổ chầm chậm thấm vào huyết mạch Huyết Ma Dương của Triệu Phong.

Phừng!

Đột nhiên ngọn lửa đỏ rực đang thiêu đốt toàn thân Triệu Phong bỗng tăng nhiệt lên vài phần.

- Dường như có thể thúc đẩy ngưng luyện huyết mạch.

Triệu Phong lộ vẻ vui mừng.

Vài giờ sau…

Tiểu Tặc Miêu bưng một đĩa thịt toả hương thơm nức tới trước mặt Triệu Phong.

Triệu Phong lấy một miếng ăn rồi cảm nhận từ từ.

- Hiệu quả bằng bốn lần trở lên so với quả ở Mộng Cảnh, hơn nữa bên trong còn có tinh khí huyết nhục rất lớn.

Triệu Phong hơi khựng lại, dùng chân nguyên hấp thụ năng lượng trong nó.

Triệu Phong hấp thụ quá nhiều Thái Cổ khí tức, cũng đã sử dụng vô số nguyên liệu quý, nên hiệu quả của thịt hổ bị giảm mạnh.

Ngoài ra, Triệu Phong đoán tác dụng của thịt hổ này phần lớn vẫn là từ sức mạnh huyết mạch của Kim Dực Xích Hổ.

- Tuy hiệu quả bị giảm nhưng tốt hơn nhiều lần so với nguyên liệu đổi ở Lan Châu Chiến Điện.

Triệu Phong cũng biết đủ.

Để giết con Kim Dực Xích Hổ này hắn đã phải mạo hiểm rồi, lần sau nếu đi bắt nữa có lẽ sẽ khó hơn.

Còn nữa, chiến lực cường đại của Kim Dực Xích Hổ khiến Triệu Phong từng có ý định nô dịch nó, nhưng rồi ngay lập tức phải từ bỏ.

Nếu Kim Dực Xích Hổ bị nô dịch vì tình huống bất ngờ nào đó mà

mất Minh Tâm Ấn như trường hợp của Bán Thần Côn Vân. Sau đó nó lại bị Tuần Thú Sư khác có được thì bí mật về Mộng Cảnh Thái Cổ của Triệu Phong sẽ bị lộ tẩy.

Vì thế Triệu Phong chưa từng để Yêu Điểu, Hắc Ưng và Cự Mãng ra chiến đấu.

Bên kia, Tiểu Tặc Miêu nhân lúc Triệu Phong không chú ý mà ăn hết mấy miếng thịt còn lại rồi trốn sang một bên, vỗ cái bụng căng tròn lăn ra ngủ.

Một tháng sau…

Ngũ Hành Phong Lôi Quyết của Triệu Phong, với một lượng lớn dược tài quý hiếm tích luỹ được, Viêm Chi Phong Lôi tầng thứ tám đã tu luyện tới đỉnh phong.

Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu sau khi ăn thịt Kim Dực Xích Hổ, thực lực của cả hai đều tăng tiến không ít.

Hôm đó, Triệu Phong cảm thấy bên ngoài có dị thường, liền rời khỏi Mê Không Giới.

- Cuối cùng người của Cửu U Cung cũng tới.

Triệu Phong cảm nhận được khí tức ma đạo đầy ngột ngạt.

- Cửu U Cung Thánh Chủ đại giá quang lâm, nhưng đây là phân các của Hải Yên Các, xin hãy thu khí tức lại.

Giọng nói của Triệu Phong vang lên trong điện các tĩnh lặng.

Đột nhiên một đạo thân ảnh xuất hiện trong điện các.

Triệu Phong cảm nhận được một luồng khí tức ma đạo khủng bố đang áp chế, thân thể hắn lập tức kích phát sức mạnh khí huyết, thân hình đứng yên không động.

Những ngày này hấp thụ khí huyết tinh nguyên của Kim Dực Xích Hổ nên thể phách của Triệu Phong cũng được tăng cường rất nhiều.

- Triệu Phong, ngươi to gan thật, dám uy hiếp tông môn phụ thuộc Cửu U Cung ta.

Giọng nói trầm thấp của Ma Uyên Thánh Chủ vang lên.

- Thái Thượng Trưởng lão của Ám Thiên Môn đích thân nhận sai, bồi thường cho Hải Yên Các, đây là điều đương nhiên phải không?

Ánh mắt Triệu Phong ngưng đọng, hắn đã từng nghe Nam Phong Vương nói với Bích Thanh Nguyệt.

Ma Uyên Thánh Chủ chính là nhân vật cấp cao trong Cửu U Cung đã chia cắt thành viên Hải Yên Các lần đó.

Khi ấy, nếu không phải nhờ Kiếm Thánh râu trắng của Thiên Huyền Cung thì thế lực sau lưng Triệu Phong đã bị Cửu U Cung huỷ hoại rồi.

- Triệu Phong, đừng hòng giảo biện. Nếu không phải ngươi uy hiếp Ám Quỷ Thánh Chủ, lẽ nào hắn lại nhận tội danh không đáng có đó?

Ma Uyên Thánh Chủ trừng mắt nhìn Triệu Phong, áp lực tinh thần vô hình toả ra.

Nhưng thần sắc của Triệu Phong không hề thay đổi.

- Tiểu bối này…

Ma Uyên Thánh Chủ thầm ngạc nhiên, chỉ trong vài năm ngắn ngủi mà thực lực Triệu Phong đã tăng tiến rất nhiều.

Bất luận là về vật chất hay tinh thần thì Triệu Phong đều có thể bỏ qua áp lực của Ma Uyên Thánh Chủ, trấn tĩnh như không.

- Ha ha, đó không phải tội danh không đáng có, trong tay ta có tội chứng hắn hãm hại Hải Yên Các ta.

Khoé miệng Triệu Phong nhếch lên.

- Tội chứng?

Ma Uyên Thánh Chủ khựng người.

Trong sự việc Ám Thiên Môn hãm hại Hải Yên Các, toàn bộ những người có liên quan đã bị trừ khử.

Mà Triệu Phong lại trở về từ chiến trường, sao có thể có tội chứng.

- Nói láo, Triệu Phong ngươi đừng tưởng có thể bóp méo sự thật!

Ma Uyên Thánh Chủ quát lên phẫn nộ, khí tức ma đạo bùng phát, trời đất tối sầm.

Cho dù Triệu Phong có thể phách cường đại nhưng vẫn có phần không chịu nổi khí tức thiên uy đó.

Vụt!

Trong Mê Không Giới, Hắc Giáp Thánh Chủ đánh ra một đạo u quang âm hàn. U quang bắn ra từ miếng bảo vệ cánh tay của Triệu Phong, hình thành một màn sáng trong không trung.

Trên màn sáng này xuất hiện rất nhiều Chuẩn Thánh Chủ và Thánh Chủ.

- Việc này cứ giao cho ta. Bắt bừa vài tên trong Hải Yên Các, giết rồi đổ thừa ngược lại chúng là được.

Trong đó Ám Quỷ Thánh Chủ của Ám Thiên Môn nói.

Triệu Phong mỉm cười nhìn nét mặt hay ho của Ma Uyên Thánh Chủ.

Cảnh tượng trên đó chính là ảnh tượng trong ký ức của Hắc Giáp Thánh Chủ.

Chương 1043: Chúa Tể Điện

Ma Uyên Thánh Chủ khựng người tại chỗ nhìn cảnh tượng hiện trên màn sáng.

Hình ảnh trên màn ánh sáng kia là hội nghị quy mô nhỏ mà thế lực sau lưng Thập Tam hoàng tử mở ra để bàn cách đối phó với Triệu Phong.

Những người xuất hiện đều là đại diện thế lực đằng sau Thập Tam hoàng tử, ngay cả Hắc Giáp Thánh Chủ của Cửu U Cung cũng có mặt.

Triệu Phong sao lại có được những hình ảnh này? Ma Uyên Thánh Chủ kinh ngạc.

- Khí tức này…

Ma Uyên sau khi chấn kinh lập tức phát giác được điều gì đó.

Trong tia u quang âm hàn bắn ra từ Triệu Phong ẩn chứa khí tức ma đạo rất cường đại.

Dựa vào khí tức này, Ma Uyên Thánh Chủ đoán chủ nhân của nó tu luyện bí quyết công pháp của Cửu U Cung.

Lẽ nào Cửu U Cung có nội gián của Triệu Phong?

Sắc mặt Ma Uyên Thánh Chủ tối lại, chẳng trách chiến dịch lần trước thất bại.

Theo lý, ba vị Thánh Chủ ra mặt cộng với Tử Sát Âm Linh Trận, Triệu Phong tuyệt đối không thể thoát được.

- Triệu Phong, giao kẻ đó ra đây!

Ánh mắt Ma Uyên Thánh Chủ sắc lạnh, huyền quang thánh lực mạnh mẽ trong cơ thê dâng lên như sắp bạo phát.

Trong hình ảnh kia, các thế lực chỉ bàn bạc cách đối phó Triệu Phong chứ không nhắc tới thái tử.

Nhưng nếu tên nội gián đó nắm được chứng cứ Cửu U Cung muốn đối phó với thái tử thì không hay rồi.

Thần sắc trấn tĩnh của Triệu Phong lần đầu tiên khiến Ma Uyên Thánh Chủ bất an.

- Ma Uyên Thánh Chủ, những người tham gia chiến dịch ám sát lần này, dường như đều là thế lực đằng sau Thập Tam hoàng tử thì phải nhỉ?

Triệu Phong bỏ qua lời Ma Uyên Thánh Chủ nói, giọng nói mang một chút uy hiếp.

- Hừ, đây là ân oán riêng giữa Cửu U Cung và ngươi, những thế lực đó đều là do Cửu U Cung ta lôi kéo.

Ma Uyên Thánh Chủ nói.

Chỉ cần không dính dáng tới hoàng tộc thì trong Đại Lục Vực này Cửu U Cung không sợ gì cả.

- Nếu ngươi đã thừa nhận tất cả đều là kế hoạch của Cửu U Cung thì chuyện này không thể cứ thế là kết thúc được.

Triệu Phong cười.

- Ha ha, ngươi không có tư cách đàm phán với ta.

Ma Uyên Thánh Chủ cười lớn.

Lời nói của Triệu Phong giống như đang đàm phán với Ma Uyên Thánh Chủ, và hàm ý chính là yêu cầu Cửu U Cung bồi thường.

- Ngoài ra, ta nói lại lần nữa, giao kẻ đó ra đây!

Sắc mặt Ma Uyên Thánh Chủ lạnh băng, sát ý lan tỏa.

Từ hiện tượng vừa rồi hắn có thể nhận ra, nội gián trong Cửu U Cung lúc này đang ở trong Mê Không Giới của Triệu Phong.

Nếu Triệu Phong không giao Mê Không Giới ra thì hắn chỉ có thể ra tay đoạt lấy, hoặc giết Triệu Phong.

Trong điện các áp lực nặng nề đến cực điểm.

- Ma Uyên Thánh Chủ, Cửu U Cung các ngươi có phải đều cho rằng ta đã dùng hết Lục Thần Tiễn rồi?

Triệu Phong lạnh băng nhìn thẳng vào Ma Uyên Thánh Chủ, hỏi.

Ma Uyên Thánh Chủ khựng người.

Theo rất nhiều tin tình báo và phân tích, cao tầng của rất nhiều thế lực đều suy đoán Triệu Phong đã dùng hết Lục Thần Tiễn rồi.

Nhưng không một ai từng tận mắt thấy nên kết luận này không chắc chắn tuyệt đối.

- Dựa vào thực lực của ngươi không thể đánh lui được Vạn Tượng Thánh Chủ.

Ma Uyên Thánh Chủ không trả lời câu hỏi của Triệu Phong.

Vạn Tượng Thánh Chủ là Thánh Chủ dị tộc có Vạn Tượng Chi Mâu, thực lực của hắn thậm chí có thể ngang ngửa với Ma Uyên Thánh Chủ với thực lực Huyền Quang đại thành.

- Vậy ngươi động thủ thử xem.

Triệu Phong cười gian tà.

Trong điện các không gian tĩnh lặng như tờ.

Nếu không phải Triệu Phong nhắc nhở thì Ma Uyên Thánh Chủ đã ra tay lâu rồi.

Nhưng Triệu Phong chỉ nhắc tới Lục Thần Tiễn, tuy hắn không thừa nhận mình thực sự vẫn còn Lục Thần Tiễn nhưng Ma Uyên Thánh Chủ lúc này đã rất hỗn loạn, không biết thế nào mới phải.

Khó khăn lắm mới tu luyện tới Huyền Quang đại thành, thậm chí có khả năng chạm tới Thần Vị, Ma Uyên Thánh Chủ không muốn lấy tính mạng ra đùa.

- Triệu Phong, chống đối Cửu U Cung, ngươi không sống được bao lâu đâu...

Ngay sau đó Ma Uyên Thánh Chủ biến mất, chỉ còn lại giọng nói vang vọng trong Hải Yên Các.

Trong Mê Không Giới, Hắc Giáp Thánh Chủ cũng toát mồ hôi thay cho Triệu Phong.

- Chủ nhân, ngài thật sự vẫn còn Lục Thần Tiễn sao?

Hắc Giáp Thánh Chủ hỏi.

- Còn.

Triệu Phong cũng không giấu diếm.

Hắc Giáp Thánh Chủ cũng yên tâm hơn một chút.

- Thời gian này, Cửu U Cung sẽ không tới gây rắc rối cho chủ nhân. Nếu ngài có thể nhanh chóng đột phá Thánh Chủ thì sẽ thêm phần chắc chắn ứng phó được với Cửu U Cung.

Hắc Giáp Thánh Chủ nói. Hắn tin sau khi Ma Uyên Thánh Chủ quay về, chỉ cần điều tra triệt để chuyện này là biết hắn chính là nội gián.

Dù gì hồi đó thành viên tham gia hội nghị không nhiều, mà hắn từ sau khi thất bại đã không trở về Cửu U Cung.

- Hừ, giờ ta muốn tới gây rắc rối cho Cửu U Cung đây.

Hải Yên Các hiên nay đã không phải nhị tinh thế lực nhỏ bé hồi xưa nữa rồi.

Lúc này, thế lực của Hải Yên Các bao gồm Vạn Thánh Tông, thế lực ám sát của U Dạ Thánh Quân, Quỷ Hỏa Môn. Ngoài ra, thế lực ven

biển ở một mức nào đò cũng bị Hải Yên Các khống chế.

Cộng với Triệu Phong không ngừng cung cấp tài nguyên, hoàng tộc long vận chi khí bảo vệ, chỉ trong vài năm Hải Yên Các đã phát triển vô cùng khủng khiếp, thực lực trải rộng từ biên hải cho tới gần trung tâm lục địa.

Hơn nửa tổng thế lực của Hải Yên Các đã từ ven biển di chuyển vào trong lục địa, xây dựng tại Cơ gia Vũ Châu.

Hải Yên Các và vùng biên hải có Vạn Thánh Tông đã thực sự trở thành hậu phương lớn.

Hải Yên Các hiện nay có thể được coi là thế lực lớn nhất nhì tại Đại Lục Vực rồi.

Mấy chục ngày nữa Bích Thanh Nguyệt và U Dạ Thánh Quân tới, Từ Lão Quỷ ở lại Vũ Châu.

- Không ngờ chủ nhân đã tới giải quyết xong từ lâu rồi.

Bích Thanh Nguyệt lộ vẻ áy náy.

Mục đích ban đầu Triệu Phong xây dựng thế lực này chính là phục vụ cho bản thân.

Nhưng cho tới bây giờ, thế lực mà Triệu Phong đã tiêu tốn lượng lớn tài nguyên này dường như lại là gánh nặng chp hắn, luôn phải để hắn tới giải cứu.

- Chủ nhân, tổ chức ám sát của ta đang dân nổi danh, lấy tên là “Tịch Sát Đường”...

U Dạ Thánh Quân báo cáo tình hình của tổ chức ám sát.

Trên cơ sở tình báo của Hải Yên Các, tổ chức ám sát này rất dễ phát triển.

Cộng với sự điều khiển của sát thủ chức nghiệp Hắc Mộ Giác, và cả tài nguyên mà Triệu Phong cung cấp, rất nhanh đã nổi trội giữa vô số thế lực khác.

Tiếp đó Bích Thanh Nguyệt cũng giải thích cho Triệu Phong một chút về tình hình phát triển gần đây và mục tiêu tương lai của Hải Yên Các.

- Không tồi.

Triệu Phong nghe xong nói.

Vì thái tử thí luyện nên Hải Yên Các bắt đầu nổi danh, lưỡng triều đại chiến cũng khiến phần lớn các thế lực đều tập trung vào chiến trường, Hải Yên Các nhân cơ hội đó mà nhanh chóng phát triển.

Những gì Bích Thanh Nguyệt nói còn chính xác tỉ mỉ hơn hai vị lục bào trưởng lão nói.

- Về sau thế lực này gọi là Chúa Tể Điện.

Triệu Phong nghĩ một lúc nói.

Mục tiêu ban đầu của hắn là xây dựng một siêu cấp thế lực trải khắp thiên hạ, thống trị thế gian, uy hiếp thiên cổ.

- Vâng, chủ nhân.

Bích Thanh Nguyệt và U Dạ Thánh Quân nghe cái tên là cảm nhận được tham vọng lớn của Triệu Phong.

Ngoài ra, thế lực mà họ đang họ đang tiếp quản quá tạp loạn, đúng là rất cần một tên gọi thống nhất hoặc tầng quản lý cao hơn.

- Bích Thanh Nguyệt, điện chủ vẫn là ngươi.

Triệu Phong khá hài lòng với biểu hiện của Bích Thanh Nguyệt.

- Vâng.

Bích Thanh Nguyệt hơi giật mình, nàng không ngờ Triệu Phong lại tin tưởng nàng như vậy, gần như gửi gắm mục tiêu cuối cùng của hắn vào nàng cả.

Vì thế Bích Thanh Nguyệt vô cùng xúc động, nguyện toàn tâm toàn ý phục vụ Triệu Phong.

- Hắc Giáp Thánh Chủ, sau này ngươi làm sát thủ, phát triển Tịch Sát Đường.

Tay trái Triệu Phong vung lên.

Một nam tử cao lớn mặt lân giáp đen xuất hiện.

- Thánh Chủ!

Bích Thanh Nguyệt và U Dạ Thánh Quân chấn động.

Hơn nữa vị Thánh Chủ này họ đều biết, là Hắc Giáp Thánh Chủ của Cửu U Cung, chiến lực còn mạnh hơn U Dạ Thánh Quân.

Không ngờ chủ nhân của họ ngay cả Thánh Chủ của Cửu U Cung cũng khống chế được.

Thế lực của Chúa Tể Điện sẽ càng ngày càng mạnh.

- Đa tạ chủ nhân.

U Dạ Thánh Quân nói.

Tuy tổ chức ám sát phát triển nhanh nhưng muốn quật khởi thêm một bước thì đúng là rất thiếu cường giả đỉnh cấp như thế này.

- Nhiệm vụ tiếp theo sẽ càng khó khăn hơn.

Triệu Phong nhìn về xa xăm.

Thế lực mà hắn muốn cũng đang dần thành hình, nhưng muốn đạt tới mục tiêu cuối cùng thì không phải cứ chúi đầu phát triển là được.

Một thế lực lớn phát triển chắc chắn đi kèm đó là sự suy yếu của một thế lực khác.

- Xin chủ nhân phân phó.

Ba người còn lại trong điện các đồng thanh nói.

Họ đều cảm nhận được Triệu Phong đang chơi một ván cờ rất lớn.

Hơn nữa họ cũng thấp thoáng nhận thức được phương hướng sắp tới của hắn.

- Đây là phần thưởng cho sự nỗ lực của các ngươi nhiều năm qua.

Triệu Phong ném ra hai chiếc nhẫn trữ vật.

U Dạ Thánh Quân và Bích Thanh Nguyệt đều rất có tiềm lực, nên Triệu Phong cùng với việc lợi dụng thì cũng đang bồi dưỡng họ.

Còn Hắc Giáp Thánh Chủ mới gia nhập trận doanh của Triệu Phong, cống hiến còn chưa nhiều nên không có thưởng.

- Đa tạ chủ nhân.

Bích Thanh Nguyệt và U Dạ Thánh Quân cúi người thật sâu.

Trong nhẫn của Bích Thanh Nguyệt chỉ có một thứ, nhưng khiến nàng xúc động vô cùng.

Đó chính là một phần Bách Nguyên Thánh Tương, có thể tăng vài phần tỷ lệ đột phá Huyền Quang Cảnh.

Còn của U Dạ Thánh Quân cũng là một số tà công bí pháp và tài nguyên tu uyện đỉnh cấp.

Nét mặt của Bích Thanh Nguyệt và U Dạ Thánh Quân khiến Hắc Giáp Thánh Chủ vô cùng tò mò, rốt cuộc Triệu Phong cho họ cái gì mà khiến họ xúc động đến vậy?

- Bích Thanh Nguyệt, sau này tổ chức tình báo phải tập trung vào Cửu U Cung...

Muốn đối phó với Cửu U Cung bắt buộc phải theo sát chúng, tìm hiểu nhiều hơn tin tình báo bí mật.

Sau đó thì Bích Thanh Nguyệt rời khỏi đây để về Vũ Châu.

- U Dạ Thánh Quân, nhiệm vụ của ngươi sẽ quan trọng hơn Bích Thanh Nguyệt.

Triệu Phong mỉm cười.

Tiếp đó là Triệu Phong cùng U Dạ Thánh Quân nói chuyện riêng.

Tổ chức ám sát Tịch Sát Đường muốn lớn mạnh hơn một là cần sát thủ mạnh, hai là cần danh tiếng.

Với quy mô của Chúa Tể Điện đủ để làm hậu thuẫn cho Tịch Sát Đường. Vậy thì giờ phải bắt đầu từ danh tiếng.

- Ta cần ngươi âm thầm cướp mối làm ăn.

Triệu Phong nói.

Hắc Mộ Giác là một trong ba tổ chức lớn nhất thế giới dưới lòng đất, cũng là thế lực ám sát lớn nhất Đại Lục Vực.

U Dạ Thánh Quân bị suy nghĩ của Triệu Phong dọa cho giật thót, nhưng chỉ là cướp mối làm ăn chứ không phải động vào Hắc Mộ Giác là vẫn còn tốt.

Là thành viên của Hắc Mộ Giác, hắn biết rõ tổ chức đó khủng khiếp đến mức nào.

- Mục tiêu này...

U Dạ Thánh Quân đoán ra suy nghĩ của Triệu Phong, tổ chức ám sát cướp mối làm ăn, vậy thì đương nhiên là cướp các vụ ám sát.

Vậy thì mục tiêu ám sát của Tịch Sát Đường đương nhiên là Cửu U

Cung và các thế lực liên quan.

Triệu Phong đối địch với Cửu U Cung, tự thân phải phát triển, còn phải không ngừng làm suy yếu Cửu U Cung.

Sau đó Triệu Phong cùng U Dạ Thánh Quân bàn bạc một số phương pháp thực hiện kế hoạch.

- Ta sẽ phát ra rất nhiều nhiệm vụ ám sát với giá cao ở Tịch Sát Đường nhưng nặc danh. Đồng thời cũng phát ra những nhiệm vụ đó ở Hắc Mạc Giác, thu hút sự chú ý của các sát thủ...

Nếu đã là cướp mối làm ăn thì phần thưởng của những nhiệm vụ này bắt buộc phải đủ nhiều để thu hút phần lớn cường giả.

Mặt này thì Triệu Phong đã nghĩ tới một thứ rất tuyệt.

Chương 1044: Ngọc Linh Thánh Y

Cướp mối làm ăn của Hắc Mạc Giác, phần thưởng của nhiệm vụ ám sát mới là trọng điểm.

Phần thưởng nhiệm vụ Triệu Phong đưa ra phải là những gì những thế lực khác không thể đưa ra nổi, đồng thời cũng là thứ vô số cường giả mong muốn.

Sau khi U Dạ Thánh Quân và Hắc Giáp Thánh Chủ rời đi, Triệu Phong cũng biến mất.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Triệu Phong thận trọng tiếp cận trung tâm khu rừng.

Với khả năng thấu thị vốn có của mắt trái, Triệu Phong cũng gặp trở ngại rất lớn trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Nhưng nay mắt trái của hắn đã biến dị thành màu kim, cộng với khả năng của thấu giải chi quang, Triệu Phong có thể xuyên qua mọi trở ngại của thực vật Thái cổ, nhìn thấy được vô số cảnh tượng.

Trung tâm khu rừng có một hồ nước, tạo nên từ dòng nước trong vắt chảy ra từ khe núi phía sau.

Xung quanh hồ có vài chục con Kim Dực Xích Hổ sinh sống.

Lúc này Triệu Phong mới phát hiện, con Kim Dực Xích Hổ lần trước hắn giết có thể coi là loại yếu nhất trong Kim Dực Xích Hổ tộc này.

Hai con Kim Dực Xích Hổ có thể hình lớn nhất, Triệu Phong nhìn từ xa cũng cảm nhận được bá khí khủng bố của chúng.

Một con dường như phát giác được điều gì đó, quay phắt về hướng của Triệu Phong.

Triệu Phong lập tức nhìn sang hướng khác, thu khí tức về.

- Thực lực con Kim Dực Xích Hổ này ít nhất cũng tương đương Huyền Quang đại thành.

Triệu Phong nghĩ bụng.

Nhưng thực ra cảnh giới của nó mới chỉ là Huyền Quang sơ thành.

Triệu Phong đi quan sát quanh khu vực sinh sống của Kim Dực Xích Hổ rồi bắt đầu hành động.

Hắn nhắm mục tiêu là một con Kim Dực Xích Hổ rời khỏi bầy.

Hắn để lộ ra một chút khí tức. Ngay lập tức con Kim Dực Xích Hổ đó phát giác ra, lao nhanh về hướng của Triệu Phong, càng ngày càng cách xa bầy.

- Lần này chính là ngươi rồi.

Triệu Phong vận Thánh Lôi Thể, kích hoạt Huyết Ma Dương hoàn mỹ, lao về phía con Kim Dực Xích Hổ.

Có kinh nghiệm lần trước, lần này Triệu Phong dễ dàng đối phó với Kim Dực Xích Hổ hơn, nắm bắt được tiết tấu chiến đấu, đồng thời tấn công nhằm vào nhược điểm của nos.

Khi Kim Dực Xích Hổ nhận ra sự cường địa của Triệu Phong, định bỏ chạy thì mắt trái của Triệu Phong đã bắn ra đồng lực.

- Phong Lôi Đồng Hoả.

Trong mắt Triệu Phong hiện lên ngọn lửa đồng lực kinh người, ánh tử kim quang lưu động thành hình hoa văn u ám.

Phừng!

Hoả lôi màu tử kim trong suốt đem theo khí tức huỷ diệt của lôi kiếp oanh kích lên đỉnh đầu Kim Dực Xích Hổ.

Đây chính là lúc Kim Dực Xích Hổ yếu nhất, Triệu Phong lập tức xông tới, tung một đòn chí mạng.

Xoẹt!

Triệu Phong kéo theo con Kim Dực Xích Hổ đã chết quay lại Mê Không Giới.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đang ngủ lập tức nhảy lên, hai mắt loé sáng, nước miếng chảy dài.

- Không được, đây là Kim Dực Xích Hổ, dùng vào việc khác.

Triệu Phong lập tức dập tắt mơ ước của Tiểu Tặc Miêu.

Cuối cùng Triệu Phong bảo Tiểu Tặc Miêu cắt con Kim Dực Xích Hổ thành từng miếng, rồi thưởng cho nó một cái cánh của Kim Dực Xích

Hổ.

Còn Triệu Phong thì rời khỏi phân các Hải Yên Các.

Trên đường đi, Triệu Phong dùng Mê Không Giới và truyền tống trận trong thành nên rất nhanh đã tới nơi.

Trường Hồng Thành, Tiên Dược Các.

- Hoan nghênh quý khách, xin hỏi ngài cần dược tài hay đan dược gì?

Một nữ tử nho nhã mặc trường sam lụa xanh ra nghênh tiếp.

Triệu Phong lên thẳng tầng tám Tiên Dược Các.

Trên này có một số Đại Đế đang chọn dược tài và đan dược…

- Chu Tố Nhi, ta lên đây.

Triệu Phong nói rồi bước lên cầu thang dẫn lên tầng chín.

- Người trẻ tuổi này là ai mà có thể trực tiếp lên tầng chín?

- Các chủ ở đây là dù sao cũng là người trong Hoàng tộc a.

- Tóc vàng, mắt cũng màu vàng, lẽ nào là Triệu Phong?

Mấy vị Đại Đế trong lòng chấn kinh.

Hiện nay đang lưỡng triều đại chiến, tất cả thế lực, cường giả trong vương triều gần như đều quan tâm tới tiền tuyến, phần lớn cũng đã từng tham gia chiến dịch.

Vì thế danh tiếng mà Triệu Phong có được khi đánh bại Vạn Tượng Thánh Chủ còn cao hơn biểu hiện của hắn trong cuộc thí luyện thái tử.

Triệu Phong lên tầng chín, giọng nói của Chu Tố Nhi vọng lại.

- Ta còn tưởng sau này ngươi không tới chỗ ta nữa.

Giọng nói của Chu Tố Nhi có phàn trách móc.

- Lần này tới có việc nhờ ngươi giúp.

Triệu Phong nói.

Chu Tố Nhi nhíu mày, nhìn chăm chăm Triệu Phong. Rõ ràng câu nói đó của Triệu Phong đã đả kích nàng.

- Việc gì?

Chu Tố Nhi khẽ thở dài.

Nàng biết Triệu Phong là thái thượng trưởng lão của một thế lực lớn thì rất bận rộn, gần đây còn phải chinh chiến ngoài chiến trường.

Mà Triệu Phong và Cửu U Cung có thù, thời gian rảnh rỗi của hắn thật sự cũng không nhiều.

- Ta có huyết nhục của một loài yêu thú, muốn luyện chế thành đan dược.

Triệu Phong nói.

- Chuyện nhỏ.

Chu Tố Nhi đáp.

Thứ quý nhất trên người phần lớn yêu thú chẳng qua chỉ là một số tài liệu và tinh hạch.

Nhưng cũng có một số yêu thú huyết nhục đặc biệt, chứa tinh nguyên khí huyết cường đại, thích hợp luyện thành đan dược hơn là cho người tu hành dùng.

- Ta cũng có yêu cầu về phẩm chất của đan dược.

Triệu Phong định dùng đan dược luyện chế từ huyết nhục Kim Dực Xích Hổ làm phần thưởng nhiệm vụ.

Đối tượng nhắm tới của nhiệm vụ này khá rộng, bao gồm từ Vương Giả tới Thánh Chủ, vì thế phẩm chất đan dược phân cấp là tốt nhất.

- Thật phiền phức, giao con yêu thú đấy cho ta đi.

Chu Tố Nhi rất tò mò Triệu Phong có được loài yêu thú hiếm có nào.

Dù sao thì Triệu Phong cũng là luyện thể cường giả, cấp bậc sinh mệnh đã tới ngưỡng Huyền Quang Cảnh, huyết nhục của yêu thú bình thường gần như không có tác dụng gì với hắn.

Triệu Phong đưa ra một cái nhẫn trữ đồ.

Nếu trực tiếp lấy huyết nhục Kim Dực Xích Hổ ra, khí tức Thái Cổ toả ra từ nó rất có thể sẽ bị các cường giả khác phát giác ra.

Chu Tố Nhi thấy Triệu Phong đầy vẻ thần bí, dùng linh thức chui vào

trong nhẫn.

- Đây là…

Chu Tố Nhi lập tức sững người.

Thân là y sư, đương nhiên nàng cảm nhận được khí tức cường đại toả ra từ Kim Dực Xích Hổ.

Nhưng con yêu thú này đã bị cắt thành nhiều miếng nên nàng không đoán được thân phận của nó.

- Khí tức Thái Cổ thật đậm đặc …

Chu Tố Nhi thốt lên.

Thứ khí tức Thái Cổ này còn hơn mấy lần khí tức trong lăng mộ hoàng tộc.

- Trên đó còn khí tức của huyết mạch Thái Cổ, ngươi giết được chủng tộc nguyên hình có huyết mạch Thái Cổ?

Chu Tố Nhi kinh ngạc hỏi, cảm giác như huyết mạch trong cơ thể cũng run lên.

Chủng tộc nguyên hình của huyết mạch Thái Cổ, giống như Vân Tàm Tiên Điệp, giá trị của nó là không thể nghi ngờ, làm gì có ai lại giết loài thú quý hiếm này để luyện đan?

- Chỉ là chủng tộc Thái Cổ xếp hạng hơn 9000 mà thôi.

Triệu Phong giải thích.

Chu Tố Nhi bình tĩnh lại, chủng tộc nguyên hình Thái Cổ xếp hạng thấp như vậy cũng không có nhiều tác dụng, nhưng thứ huyết mạch Thái Cổ đậm đặc và tinh nguyên khí huyết cường đại thế này vẫn khiến nàng kinh ngạc không thôi.

- Ngươi cứ ở đây một thời gian, ta chưa bao giờ luyện chế chủng tộc nguyên hình của Thái Cổ vạn tộc, hơn nữa ở đây còn có huyết mạch Thái Cổ, ta phải đi hỏi sư tôn.

Chu Tố Nhi giải thích rồi rời khỏi Tiên Dược Các.

Triệu Phong gật đầu, hắn chỉ lấy đi một phần nhỏ huyết mạch của con Kim Dực Xích Hổ này, phần lớn vẫn để lại trong cơ thể nó, như thế cũng là để nâng cao phẩm chất đan dược.

Sau khi Chu Tố Nhi rời đi, Triệu Phong cũng tạm ở lại tầng chín Tiên Dược Các.

- Một con Kim Dực Xích Hổ vẫn chưa đủ.

Đan dược luyện được từ một con Kim Dực Xích Hổ có lẽ tạm thời thu hút sự chú ý của các sát thủ, nhưng không thể giữ họ được.

Vì thế Triệu Phong thỉnh thoảng lại vào Mộng Cảnh Thái Cổ, tìm cơ hội hoặc thử dẫn dụ một hai con Kim Dực Xích Hổ.

Nửa tháng trôi qua…

Triệu Phong lại bắt thành công hai con Kim Dực Xích Hổ.

Nhưng lúc này, đám Kim Dực Xích Hổ đã phát hiện ra hành vi của Triệu Phong. Tất cả Kim Dực Xích Hổ gần như đều tập trung lại quanh hồ, đi ra ngoài cũng có vài con đi cùng nhau, Triệu Phong gặp

nhiều khó khăn hơn.

- Không biết hồ nước đó có gì thần kỳ?

Triệu Phong dùng năng lực thấu thị nhìn về hồ nước trong vắt lấp lánh kia.

Mấy chục con Kim Dực Xích Hổ sinh sống quanh đó, hồ nước chắc chắn có điểm không tầm thường.

Đột nhiên Triệu Phong dường như có phát hiện gì đó, rời khỏi Mộng Cảnh Thái Cổ trở về Tiên Dược Các.

Rất nhanh hai thân ảnh theo cầu thang lên tầng chín của Tiên Dược Các.

Một người là Chu Tố Nhi, bên cạnh là một lão bà tóc trắng, gương mặt hiền hậu.

- Triệu Phong, đan dược luyện xong rồi.

Trong tay Chu Tố Nhi xuất hiện hai cái bình ngọc.

Triệu Phong nhận lấy mở ra, dùng mắt trái nhìn.

Hai bình đan dược này đúng là có phân cao thấp, nhưng phẩm chất của số đan dược này vẫn vượt qua dự liệu của Triệu Phong.

- Một bình là Linh Huyết Tinh Đan, luyện chế từ huyết nhục, bình kia là Tĩnh Huyết Đan, huyết mạch là chính, có pha thêm một lượng nhỏ huyết nhục.

Lão bà tóc trắng giải thích.

- Đây là sư tôn của ta, Ngọc Linh Thánh Y.

Chu Tố Nhi giới thiệu.

- Không biết lần này tiền bối tới có việc gì không?

Triệu Phong mỉm cười, nhìn về phía lão bà.

Triệu Phong mỉm cười, nhìn về phía lão bà.

Ngọc Linh Thánh Y là một trong những y đạo thánh giả hàng đầu đại lục. Tu hành y đạo là chính, nhưng cảnh giới tu vi vẫn đạt tới Thánh Chủ, từ đó có thể thấy thiên phú về hai mặt này cao tới mức nào.

Nếu không có việc thì nhất đại y đạo thánh giả sao có thể đích thân tới.

Đồng thời, Triệu Phong cũng đoán được, số đan dược này có thể do Ngọc Linh Thánh Y đích thân luyện chế, nếu không phẩm chất sẽ không cao như vậy.

- Không biết Triệu Phong tiểu huynh đệ còn loại huyết mạch này không? Lão thân đồng ý đổi bằng giá cao.

Ngọc Linh Thánh Y nói.

Phải biết là ân tình của y đạo thánh giá trong Đại Lục Vực là rất quý giá.

Phía sau một y đạo thánh giả cũng liên quan tới vô số thế lực và cường giả.

Chu Tố Nhi chép miệng, nàng biết số huyết nhục của Triệu Phong không đơn giản như bề ngoài.

- Chủng tộc nguyên hình của Thái Cổ vạn tộc rất hiếm có.

Triệu Phong đáp, nhưng cũng không từ chối.

- Lẽ nào Triệu tiểu hữu có yêu cầu nào khác?

Ngọc Linh Thánh Y hỏi.

Bà đích thân luyện chế đan dược, đương nhiên có thể cảm nhận được trong chỗ huyết nhục đó còn có một phần huyết mạch bị Triệu Phong lấy đi.

Tuy bà cũng tinh luyện được một số huyết mạch, nhưng rất ít. Dù sao thì Ngọc Linh Thánh Y nổi danh đại lục, không thể nào lại làm ra cái trò bớt xén nguyên liệu.

Nhưng chỉ một chút huyết mạch tinh luyện này cũng khiến Ngọc Linh Thánh Y kinh ngạc không thôi.

Nồng độ của huyết mạch Thái Cổ thực sự cao đến khó tin, dù con yêu thú đó là chủng tộc nguyên hình Thái Cổ vạn tộc còn sót lại cũng không thể có huyết mạch Thái Cổ thuần chủng như vậy được.

- Có, ta muốn nhờ Ngọc Linh Thánh Y luyện đan cho Chúa Tể Điện mười năm.

Triệu Phong mỉm cười nói.

Giá trị mười năm của Y đạo thánh giả cao hơn nhiều so với giá trị trăm năm của một cường giả cấp Thánh Chủ.

Chu Tố Nhi sau khi kinh ngạc thì khẽ lắc đầu, sư tôn Ngọc Linh Thánh Y đến này không thua kém bất cứ thế lực nào, ngay cả Hoàng tộc mời bà cũng từ chối thẳng.

- Ha ha, không biết Triệu tiểu hữu sẽ đưa ra được thù lao thế nào?

Ngọc Linh Thánh Y cười.

Bà chưa từng nghe tới Chúa Tể Điện, nhưng cũng không sao.

Chu Tố Nhi khựng người, nếu là người bình thường đương nhiên Ngọc Linh Thánh Y sẽ từ chối ngay, thậm chí sau này sẽ không luyện đan cho hắn nữa.

Nhưng lần này sư tôn của nàng lại không hề từ chối, mà có vẻ còn khá hứng thú.

Triệu Phong đưa ra một chiếc nhẫn, hỏi:

- Chắc tiền bối biết huyết nhục đó lấy từ loài yêu thú nào đúng không?

Ngọc Linh Thánh Y nhận lấy chiếc nhẫn, dùng linh thức nhìn, lập tức sững người, hai mắt thất thần, rõ ràng toàn bộ ý thức của bà đã tiến vào trong không gian trữ vật.

Chương 1045: Chiến Dịch Ám Sát

Ý thức của Ngọc Linh Thánh Y đã chui hết vào không gian trữ vật, quan sát thứ đặt bên trong đó.

Đó là thi thể của một yêu thú Thái Cổ vạn tộc, tuy đã chết nhưng vẫn toả ra khí tức mạnh mẽ.

- Sức mạnh thể phách cường hãn như vậy, còn cả huyết mạch Thái Cổ vạn tộc đậm đặc như thế, khí tức cổ phác của thiên địa bản nguyên…

Ngọc Linh Thánh Y chỉ hận không thể nghiên cứu mọi mặt con Kim Dực Xích Hổ này, nhưng ý thức của bà vẫn ngay lập tức quay lại bản thể.

Trong Tiên Dược Các, hai mắt Ngọc Linh Thánh Y lập tức lấy lại ánh sáng:

- Cứ vậy đi.

Chu Tố Nhi đang đợi nhìn bộ dạng mất mặt của Triệu Phong nhưng không ngờ sư tôn của mình lại nói vậy.

- Sư tôn, sao người lại đồng ý?

Chu Tố Nhi vội hỏi.

Đồng thời Chu Tố Nhi cũng rất tò mò Triệu Phong đã dùng cái gì mà

khiến Ngọc Linh Thánh Y từ chối cả hoàng tộc cũng đồng ý hắn.

- Sao? Con không muốn sư tôn giúp hắn?

Ngọc Linh Thánh Y hỏi ngược lại, rồi nheo mắt cười nhìn Chu Tố Nhi.

Chu Tố Nhi hơi đỏ mặt, nhưng không nói gì.

- Vậy thì làm phiền tiền bối rồi.

Triệu Phong mỉm cười.

Hắn cũng không ngờ chuyến đi lần này lại gặp được Ngọc Linh Thánh Y, Chúa Tể Điện vừa thành lập, Ngọc Linh Thánh Y gia nhập có thể tăng không ít danh tiếng.

Hơn nữa sau này Triệu Phong muốn luyện chế đan dược cũng có thể trực tiếp tìm vị thánh y này.

- Tiền bối cần chuẩn bị gì không?

Triệu Phong hỏi.

Nếu Ngọc Linh Thánh Y đã đồng ý phục vụ cho Chúa Tể Điện mười năm vậy thì chắc chắn phải di giá tới Chúa Tể Điện rồi.

- Xuất phát đi.

Ngọc Linh Thánh Y nói.

Chỉ là mười năm, với một vị Thánh Chủ mà nói chẳng qua chỉ là cái búng tay.

Đến Chúa Tể Điện thì mọi nguyên liệu luyện đan sẽ do Chúa Tể Điện phụ trách.

- Chu Tố Nhi, vậy bọn ta đi đây.

Triệu Phong cười.

Tuy nói chỉ có mười năm, nhưng Triệu Phong chắc chắn sau mười năm Ngọc Linh Thánh Y sẽ ở lại.

- Ta cũng đi.

Chu Tố Nhi thấy sư tôn và Triệu Phong chuẩn bị rời đi thì nói.

Triệu Phong khựng lại, không biết Chu Tố Nhi đang nghĩ gì.

- Ta phải ở bên sư tôn.

Chu Tố Nhi lập tức tiến sát bên cạnh Ngọc Linh Thánh Y.

- Tiên Dược Các ngươi không quản nữa sao?

Triệu Phong hỏi.

- Tiên Dược Các cũng gia nhập Chúa Tể Điện.

Chu Tố Nhi không nghĩ nhiều, lập tức đáp.

- Vậy được, cùng đi thôi.

Triệu Phong không hiểu Chu Tố Nhi làm sao nữa.

Nhưng Tiên Dược Các cũng có thể coi là nơi giao dịch dược tài nhất nhì Vân Châu, gia nhập Chúa Tể Điện đương nhiên là việc tốt.

Như vậy, Chúa Tể Điện cũng có người chuyên về dược tài, luyện đan, lĩnh vực Chúa Tể Điện liên quan tới cũng được mở rộng hơn.

Triệu Phong tiến tới cạnh hai người, tay trái vung lên.

Xoẹt!

Một quầng sáng bạc bọc lấy ba người, rồi đột nhiên nhạt dần và biến mất.

Sau đó họ xuất hiện bên ngoài một toà linh điện.

- Đây là khả năng xuyên qua không gian?

Ngọc Linh Thánh Y khá kinh ngạc.

Rõ ràng bà không quan tâm nhiều tới những việc xảy ra ở thế giới bên ngoài, không biết Triệu Phong có được Mê Không Giới.

- Tiêu hao nhiều quá.

Triệu Phong lẩm bẩm.

Lần này Triệu Phong đem theo hai người dùng khả năng truyền tống của Mê Không Giới, gánh nặng sẽ tăng nhiều hơn, huống hồ Ngọc Linh Thánh Y còn là cường giả cấp Thánh Chủ.

Sau đó ba người vào trong linh điện dùng truyền tống đại trận.

Khi cả ba đã vào tới phân các Hải Yên Các, Triệu Phong cũng căn

dặn:

- Cho Tiên Dược Các vào phạm vi quản lý.

Rồi ba người tiếp tục tới Vũ Châu.

Trên đường đi, sau khi dùng hai lần khả năng xuyên qua không gian thì Triệu Phong dừng lại nghỉ một lúc để hồi phục chân nguyên.

Vài chục ngày sau ba người tới Chúa Tể Điện ở Vũ Châu.

Đây cũng là lần đầu tiên Triệu Phong thấy Chúa Tể Điện mới xây dựng.

Chúa Tể Điện đứng sừng sững trong một dãy núi trùng điệp, mây mù giăng phủ, cung điện đơn giản nhưng hùng vĩ, toạ lạc trên đỉnh hoặc sườn núi.

Trước đó Triệu Phong đã liên lạc với Bích Thanh Nguyệt qua Minh Tâm Ấn. Bích Thanh Nguyệt lúc này đang đợi ở ngoài sơn môn rồi.

- Thái thượng trưởng lão, Ngọc Linh Thánh Y tiền bối, mời!

Bích Thanh Nguyệt nhìn Triệu Phong đầy ngưỡng mộ, không ngờ chỉ trong một hai tháng ngắn ngủi mà hắn đã mời được một vị Thánh Chủ, hơn nữa còn là Ngọc Linh Thánh Y vang danh khắp đại lục.

- Bích Thanh Nguyệt, sắp xếp một dược các để Ngọc Linh Thánh Y ở.

Triệu Phong căn dặn.

Rồi tất cả cùng vào trong Chúa Tể Điện.

Sau khi sắp xếp cho Ngọc Linh Thánh Y và Chu Tố Nhi, Triệu Phong, Bích Thanh Nguyệt và U Dạ Thánh Quân tập trung trong mật điện.

- Chủ nhân, đây là tư liệu về Cửu U Cung, còn có một số tin tức về Hắc Mạc Giác.

Bích Thanh Nguyệt xếp ra được một chồng tư liệu cao như núi, nhưng với đôi mắt mình, Triệu Phong rất nhanh đã nhớ và hiểu hết.

- Chủ nhân, ta kiến nghị coi những nhân vật sau là đối tượng ám sát hàng đầu…

Bích Thanh Nguyệt báo cáo.

Triệu Phong gật đầu, Bích Thanh Nguyệt phân tích rất kỹ càng. Ám sát các thành viên Cửu U Cung, ban đầu thì khá dễ dàng, nhưng về sau càng ngày sẽ càng khó.

Vì thế, loạt đối tượng đầu tiên không thể lãng phí ở những nhân vật không có ích lợi gì.

Sau khi đưa ra quyết sách, Triệu Phong giao việc phát ra nhiệm vụ ám sát tại Tịch Sát Đường cho U Dạ Thánh Quân.

- Chủ nhân, ngài muốn đích thân tới Hắc Mạc Giác?

U Dạ Thánh Quân hỏi.

Trước đó Triệu Phong đã bàn bạc xong phương án hành động lần này với U Dạ Thánh Quân rồi.

Chỉ phát ra nhiệm vụ tại Tịch Sát Đường là chưa đủ, còn cần phát ra

tại Hắc Mạc Giác, thu hút sự chú ý của nhiều sát thủ và các cao nhân ẩn mình.

Triệu Phong tin chắc phần thưởng hắn đưa ra có thể khiến các sát thú hứng thú.

Đến khi họ ăn được chút lợi lộc rồi, Triệu Phong sẽ chỉ phát ra nhiệm vụ như vậy tại Tịch Sát Đường.

- Không, ta cho người khác đi thay.

Triệu Phong vốn định tự mình tới Hắc Mạc Giác, nhưng Hắc Mạc Giác cách Vũ Châu khá xa, cũng không trong phạm vi truyền tống của Mê Không Giới nên hắn sẽ giao nhiệm vụ cơ mật này cho người khác.

Nhưng vì không thật yên tâm nên hắn chỉ giao cho một trong những thành viên từng bị hắn nô dịch.

Bích Thanh Nguyệt và U Dạ Thánh Quân rời đi một lúc thì một thân ảnh cao gầy tới.

- Chủ nhân có gì căn dặn?

Người vừa tới là Vô Ảnh Đại Đế.

Vô Ảnh Đại Đế là sát thủ từng ám sát Từ lão quái, sau đó bị Triệu Phong nô dịch, trở thành cao tầng của tổ chức ám sát.

- Vô Ảnh Đại Đế, ngươi thay ta tới Hắc Mộ Giới phát bộ nhiệm vụ.

Sau khi căn dặn hết mọi việc Triệu Phong và Vô Ảnh Đại Đế đều biến mất khỏi mật điện.

Hôm đó.

Khắp các nơi tiếp nhận nhiệm vụ của Tịch Sát Đường tại Vũ Châu xuất hiện rất nhiều nhiệm vụ ám sát mới, cơ bản đều liên quan tới Cửu U Cung.

Tại một căn nhà gỗ bí mật trong rừng tụ tập rất nhiều cường giả khí tức lạnh lẽo, sát khí đằng đằng, trong đó phần lớn đều mặc hắc y.

- Đây có lẽ là nhiệm vụ của thế lực đối địch với Cửu U Cung.

- Ha ha, ta chỉ cần biết phần thưởng, mặc kệ đối tượng là ai.

Một sát thủ lãnh khốc với sắc mặt trắng bệch liếm môi nói.

- Linh Huyết Tinh Đan? Tinh nguyên khí huyết trong nó còn có thể tăng sắc mạnh huyết mạch bản thân, ở một mức nhất định còn có thể thúc đẩy huyết mạch thức tỉnh… Cái này có phải là lừa người không?

Một sát thủ đọc phần chú thích phần thưởng thì có vẻ không tin.

Phần chú thích phần thưởng này nói về hiệu quả của Linh Huyết Tinh Đan ở mức quá khó tin. Đặc biệt là tăng sức mạnh huyết mạch lại còn có thể thúc đẩy sự thức tỉnh của huyết mạch khiến người ta khó lòng tin nổi.

Linh dược như vậy đều là bảo bối vô giá.

- Nhưng Tịch Sát Đường không thể phát ra nhiệm vụ có phần thưởng giả. Hơn nữa Linh Huyết Tinh Đan hình như còn do y đạo Thánh Giả luyện chế.

Một lão giả khác khí tức hơi yếu nói.

Đan dược mà y đạo Thánh Giả luyện chế vô hình trung đã nâng lên một bậc phẩm chất.

Đan dược giống nhau nhưng luyện chế bởi y đạo Tông Sư thông thường và y đạo Thánh Giả, cho dù loại sau giá cao hơn nhưng mọi người cơ bản đều sẽ chọn mua.

- Hề hề, nhiệm vụ này ta nhận.

Sát thủ mặt trắng bệch kia nhận một nhiệm vụ rồi vội vàng rời đi.

Tại một khu phía sau Chúa Tể Điện được coi là cấm khu, đây chính là nơi ở tạm thời của Triệu Phong.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Triệu Phong đi lại trong rừng.

- Sau khi giết được mấy con Kim Dực Xích Hổ giờ chúng đã có biện pháp phòng tránh, căn bản sẽ không đi một mình.

Triệu Phong có chút buồn bực.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ cũng chỉ có Yêu Điểu, Hắc Ưng và Cự Mãng có thể trở thành chiến lực của hắn, nhưng với chiến lực của chúng thì không đủ để chiến đấu với Kim Dực Xích Hổ.

- Xem ra ta phải bồi dưỡng thêm lực lượng tranh đoạt tài nguyên cho ta trong Mộng Cảnh Thái Cổ này.

Lúc này Triệu Phong mới nhận ra điều đó.

Nhưng giờ Triệu Phong phải đi đâu để tìm đây. Kim Dực Xích Hổ giờ đã rất khó để hạ thủ rồi.

- Vậy chỉ đành hạ thủ với bầy yêu thú trong Mê Không Giới vậy.

Tặng hai đàn yêu thú cho cửu thái tử, giờ Thuần Dương Kim Thân chỉ còn lại hai đàn yêu thú và Ngũ Độc Kỳ Phong.

Hai đàn yêu thú này với sự bồi dưỡng của Triệu Phong chiến lực tăng mạnh nhưng vẫn không đủ đối kháng với Kim Dực Xích Hổ.

Vậy thì chỉ còn lại Ngũ Độc Kỳ Phong.

Cuối cùng Triệu Phong chọn vài chục con Phong Vương và mười con Phong Hoàng đưa chúng vào Mộng Cảnh Thái Cổ.

Đây là lần đầu tiên hắn đem sinh vật khác vào Mộng Cảnh Thái Cổ. Đương nhiên số Ngũ Độc Kỳ Phong này sau này cũng chỉ có thể sống tại đây.

Ban đầu Ngũ Độc Kỳ Phong có phần không thích ứng được.

Nhưng dù sao chúng cũng là thượng cổ kỳ trùng, hơn nữa những con Triệu Phong chọn đều là Phong Vương, Phong Hoàng nên chúng thích nghi rất nhanh.

Sau khi sống trong Mộng Cảnh Thái Cổ một thời gian, khí tức của chúng đã tăng một cách rõ rệt.

- Cho chúng thích nghi với môi trường trước rồi chuẩn bị đoạt hồ nước kia.

Triệu Phong đã có quyết định của mình.

Lúc này, ở Hải Yên Các biên hải.

Một bóng tử huyết quét qua chân trời.

- Đây hình như là một thế lực tình báo.

Nam Cung Thánh ánh mắt ngưng đọng, nhìn xuống Hải Yên Các bên dưới.

- Đây là thế lực Chúa Tể Điện, tiền bối có việc gì không?

Từ trong Hải Yên Các bay ra một lão giả.

- Chúa Tể Điện?

Nam Cung Thánh khẽ lẩm bẩm, không có ấn tượng gì.

Vút!

Nam Cung Thánh đáp xuống Hải Yên Các.

Uỳnh!

Trận pháp phòng ngự quanh Hải Yên Các lập tức nổ tung, Nam Cung Thánh nháy mắt đã tới trước mặt lão giả kia.

- Cho ta biết Triệu Phong ở đâu?

Nam Cung Thánh sắc mặt lạnh lùng tà dị, khí tức khủng khiếp khiến toàn thân lão giả kia cứng đờ không thể động đậy.

- Ngài tìm thái thượng trưởng lão của bọn ta có việc gì?

Lão giả kia toàn thân đẫm mồ hôi.

Lúc này hắn mới biết sự khủng bố của người thanh niên kia không hề thua kém Từ lão quái và U Dạ Thánh Quân.

- Chúa Tể Điện, Thái Thượng Trưởng lão Triệu Phong?

Mắt Nam Cung Thánh lóe ánh tử quang.

Chương 1046: Nam Cung Thánh Xuất Hiện

Một tháng sau khi nhiệm vụ ám sát được công bố, tin về phần thưởng nhiệm vụ là Linh Huyết Tinh Đan liền được truyền đi trong giới sát thủ Tịch Sát Đường.

Các tổ chức sát thủ khác, sau khi nghe về Linh Huyết Tinh Đan, phần nhiều là không tin, cho rằng đó chỉ là mồi nhử mà Tịch Sát Đường đưa ra để phát triển mà thôi.

Vài ngày sau, Khô Ảnh Đại Đế cũng nặc danh công bố một vài nhiệm vụ ám sát tại Hắc Mạc Giác.

Sát thủ ở Hắc Mạc Giác đương nhiên là mạnh và chuyên nghiệp hơn, trong vòng mười ngày khi Khô Ảnh Đại Đế công bố nhiệm vụ thì đã có hai nhiệm vụ được hoàn thành.

- Ngươi đã nghe tin gì chưa? Quỷ Sát xếp hạng 148 Hắc Mạc Giác đột nhiên đột phá cảnh giới Đại Đế, thăng thẳng lên thứ hạng 82 đấy.

- Ta cũng nghe qua. Nghe nói hắn hoàn thành một nhiệm vụ ám sát, có được thứ gọi là Linh Huyết Tinh Đan.

- Linh Huyết Tinh Đan từng xuất hiện trong phần thưởng nhiệm vụ ở Tịch Sát Đường.

Tại một nơi tiếp nhận nhiệm vụ chính của Hắc Mạc Giác, rất nhiều chức nghiệp sát thủ thần sắc lạnh lùng qua lại, trao đổi tin tức.

Một vị sát thủ nào đó bỗng đột phá, thực lực đại tăng, đương nhiên sẽ thu hút sự chú ý của các sát thủ khác.

Hơn nữa các sát thủ nhận nhiệm vụ ám sát đương nhiên là chọn nhiệm vụ phần thưởng lớn nhất mà độ khó thì không quá lớn.

- Lão đại, chỉ còn bốn nhiệm vụ ám sát liên quan tới Linh Huyết Tinh Đan, chi bằng chúng ta thử xem sao?

Trong một góc tối, một thanh niên dáng người nhỏ thó nói.

Bên cạnh hắn còn có ba người, hai nam một nữ, sát khí lạnh thấu xương, khiến người khác không dám lại gần.

- Được, tuy đối phương là Cửu U Cung, nhưng nếu chúng ta thành công thì cứ ẩn mình một thời gian trước đã.

Đầu lĩnh ám sát cũng không cưỡng lại được sức mê hoặc của Linh Huyết Tinh Đan.

Tại Chúa Tể Điện.

- Chủ nhân, nhiệm vụ ám sát công bố ở Hắc Mạc Giác đã hoàn thành hết.

U Dạ Thánh Quân ánh mắt lộ sự hưng phấn.

Gần đây, vì nhiệm vụ mà Triệu Phong công bố mà lượng sát thủ đi lại tăng gấp đôi trước kia. Cũng có nhiều tổ chức ám sát nhỏ xung quanh đã bị Tịch Sát Đường thôn tính.

Thậm chí có một lượng nhỏ sát thủ Hắc Mạc Giác cũng chuyển tới đây.

- Tiếp theo mới là màn chính.

Triệu Phong nhếch mép cười.

- Tiếp tục công bố, đồng thời nâng cấp nhiệm vụ.

Triệu Phong dặn dò.

Hôm đó, Bích Thanh Nguyệt, U Dạ Thánh Quân cùng Triệu Phong bàn bạc đối tượng ám sát đợt hai.

Phần lớn đối tượng trong đợt đầu đều là cấp Vương Giả và rất ít Đại Đế. Còn lần này, độ khó tăng lên, tậm chí còn xác định mục tiêu là một Chuẩn Thánh Chủ.

- Ủa, thái thượng trưởng lão của Minh Quỷ Môn.

Triệu Phong tình cờ phát hiện được một tin.

Minh Quỷ Môn và Ám Thiên Môn cùng là một trong những siêu cấp thế lực phụ thuộc Cửu U Cung, Triệu Vong cũng gia nhập Minh Quỷ Môn.

Mà Triệu Phong phát hiện thái thượng trưởng lão của Minh Quỷ Môn chính là lão giả tóc trắng lần trước cùng Hắc Giáp Thánh Chủ đuổi giết Triệu Phong. Lão giả này tinh thông các kỹ xảo chiến đấu không gian, lần đó may mắn thoát thân, nhưng Triệu Phong đã đánh dấu Thần Mâu trên người hắn.

- Nếu vậy thì cứ để hắn sống thêm một thời gian.

Triệu Phong lại có thêm một kế hoạch, kế hoạch này cần Triệu Vong

hợp tác, nhưng thực lực hiện tại của Triệu Vong lại chưa đủ.

- Phần thưởng ám sát Chuẩn Thánh Chủ là Tĩnh Huyết Đan.

Triệu Phong lấy ra một vài viên Tĩnh Huyết Đan, cất trong một cái lọ nhỏ.

Nguyên liệu để luyện chế Tĩnh Huyết Đan và Linh Huyết Tinh Đan hoàn toàn khác nhau, Tĩnh Huyết Đan chỉ luyện chế từ Thái Cổ huyết mạch thuần chính, có tác dụng rất lớn trong việc thúc đẩy huyết mạch.

Triệu Phong giao bình này cho Khô Ảnh Đại Đế và bảo hắn công bố nhiệm vụ tại Hắc Mạc Giác.

Nhiệm vụ ám sát Chuẩn Thánh Chủ, đẳng cấp quá cao, công bố ở Tịch Sát Đường thì tác dụng không lớn.

- Về sau, việc này giao cho các ngươi, còn Linh Huyết Tinh Đan và Tĩnh Huyết Đan thì cứ tới chỗ ta lấy là được.

Triệu Phong giao việc này cho Bích Thanh Nguyệt và U Dạ Thánh Quân.

- Vâng.

Bích Thanh Nguyệt và U Dạ Thánh Quân đều rất muốn có Tĩnh Huyết Đan, vì thế họ rất nghiêm túc, hy vọng hoàn thành tốt việc này sẽ được một ít Tĩnh Huyết Đan từ Triệu Phong.

Hôm đó.

Loạt nhiệm vụ ám sát mới với phần thưởng là Linh Huyết Tinh Đan

được công bố, giới sát thủ lại một trận tranh giành quyết liệt.

Tác dụng của Linh Huyết Tinh Đan đã được chứng thực bằng vô số ví dụ thực tế.

- Ta đã thấy Cửu U Cung chướng mắt từ lâu rồi, không biết thế lực lớn nào sắp quật khởi lại công bố nhiều nhiệm vụ ám sát đến vậy.

Một sát thủ dáng người cao lớn hưng phấn nhận một nhiệm vụ xong lập tức rời đi.

- Hề hề, những nhiệm vụ này phải tranh thủ làm càng sớm càng tốt.

Một sát thủ toả ra mùi máu tanh nồng nặc, ánh mắt đầy sự khát máu.

Tất cả mọi người đều thấy được nhiệm vụ đợt này yêu cầu cao hơn hẳn, hơn nữa Cửu U Cung và các thế lực phụ thuộc cũng bắt đầu hành động.

Không lâu sau…

Hắc Mạc Giác xuất hiện một nhiệm vụ ám sát thu hút mọi người, phần thưởng là Tĩnh Huyết Đan, là của cùng một người hoặc thế lực đã công bố nhiệm vụ phần thưởng Linh Huyết Tinh Đan.

Ngay lập tức, các sát thủ tầng thứ cao hơn, những sát thủ xếp 30 hạng đầu của Hắc Mạc Giác cũng bị kinh động.

Tĩnh Huyết Đan có sức mê hoặc chí mạng đối với cường giả cấp Đại Đế, ngay cả những Thánh Chủ có huyết mạch không mạnh cũng bị thu hút.

Nhưng chỉ có một nhiệm vụ có phần thưởng là Tĩnh Huyết Đan, đó là

ám sát Chuẩn Thánh Chủ bên ngoài của Cửu U Cung.

Hôm đó có ba sát thủ cùng nhận nhiệm vụ này.

Tại Chúa Tể Điện.

Triệu Phong đưa một con Kim Dực Xích Hổ đã xử lý xong tới chỗ Ngọc Linh Thánh Y.

Hắn cũng không ngờ số nhiệm vụ này lại hoàn thành nhanh như thế, số đan dược hắn có không đủ dùng.

Về chỗ ở, Triệu Phong lập tức bế quan.

- Một thời gian nữa sẽ chuẩn bị tấn công hồ nước.

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một vài loại dược tài, bắt đầu tu luyện, toàn thân bốc lên khí diễm phong lôi.

Một bộ phận Ngũ Độc Kỳ Phong được Triệu Phong nuôi trong Mộng Cảnh Thái Cổ, thực lực của chúng cũng đang tăng nhanh.

Nhưng Kim Dực Xích Hổ quanh hồ nước quá mạnh, dù có dựa vào Ngũ Độc Kỳ Phong thì Triệu Phong cũng không có mấy phần chắc chắn.

Triệu Phong đoán có thể sẽ tổn thất một lượng lớn Ngũ Độc Kỳ Phong mới tấn công được Kim Dực Xích Hổ.

Vì thế, hắn định bồi dưỡng Kim Dực Xích Hổ thành chiến lực giành tài nguyên cho hắn trong Mộng Cảnh Thái Cổ, nhằm bù đắp lại số Ngũ Độc Kỳ Phong bị tổn thất.

Ba ngày sau…

Khí tức trên người Triệu Phong lại tăng lên, sức mạnh của Viêm Chi Phong Lôi càng thêm tinh thuần, uy lực cũng tăng một ít.

- Viêm Chi Phong Lôi viên mãn.

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm.

Lúc này dược tài trân quý thuộc tính Hoả của hắn cũng tiêu hao kha khá rồi.

Nhớ hồi trước khi ở Thiên Cơ Thành hắn đã đổi một lượng lớn tài nguyên tu luyện, vậy mà giờ mới không lâu đã sắp hết rồi.

Cũng may hắn cũng đã tích luỹ tài nguyên liên quan tới Thổ Chi Phong Lôi tầng chín từ lâu.

Sau khi trở về Chúa Tể Điện, Triệu Phong cũng tận dụng thế lực của mình, tìm kiếm tài nguyên mang sức mạnh thuộc tính Thổ.

- Ủa, khí tức này?

Triệu Phong phát giác ra một luồng khí tức tà dị.

Lúc này, cách nơi Triệu Phong nghìn dặm vọng tới một giọng nói.

- Thái thượng trưởng lão, có một cường giả cấp Thánh Chủ nói tới tìm ngài.

Thân ảnh Triệu Phong xuất hiện bên ngoài cung điện rồi nhanh chóng biến mất nơi chân trời.

Ngoài sơn môn Chúa Tể Điện, rất nhiều cao tầng Chúa Tể Điện đang nhìn chằm chằm một nam tử yêu dị tóc dài màu tím đỏ.

Nhưng về khí thế thì nam tử kia lại chiếm ưu thế, bên Chúa Tể Điện bao gồm Từ lão quái, U Dạ Thánh Quân đều không dám tùy tiện ra tay.

- Tất cả lui xuống.

Tiếng của Triệu Phong vọng lại từ phía sau.

Các cường giả Chúa Tể Điện lùi dần về sau, nhưng các cường giả đều quan sát vị thái thượng trưởng lão thần bí khó lường này của họ.

- Các ngươi về hết đi!

Bích Thanh Nguyệt hiểu ý của Triệu Phong, lập tức đuổi hết những người không có phận sự đi.

- Triệu Phong, không ngờ ngươi cũng thành lập thế lực tông môn.

Ánh mắt Nam Cung Thánh lấp lánh tử quang, nói với vẻ khó tin.

Hắn nghĩ Triệu Phong phải là người theo đuổi cực hạn của võ giả, có khả năng đạt tới Thần Vị, không nên dừng lại lập tông phái, phát triển thực lực như vậy.

Triệu Phong lúc này thật khiến Nam Cung Thánh thất vọng.

- Vào trong rồi nói.

Triệu Phong nói.

Khi hắn thấy thực lực của Nam Cung Thánh liền đoán Nam Cung Thánh vẫn chưa hoàn toàn bị tà niệm ảnh hưởng.

Nếu Nam Cung Thánh bị tà hoá hoàn toàn thì chắc chắn sẽ điên cuồng hấp thụ sức mạnh của Tà Thần, hiện giờ đạt tới Huyền Quang đại thành cũng không có gì lạ.

- Triệu Phong, để ta xem thực lực của ngươi có tiến bộ gì không.

Ánh mắt Nam Cung Thánh xuất hiện chiến ý, khí tức tà dị khủng bố bao trùm không gian, trên người hắn xuất hiện hoa văn yêu dị đỏ rực.

- Nam Cung Thánh, ta sẽ không đấu với ngươi.

Triệu Phong lạnh lùng nói.

- Tại sao?

Nam Cung Thánh khựng người, chiến ý lập tức bị dập tắt.

Nếu Triệu Phong không trong trạng thái chiến đấu, dù hắn miễn cưỡng ra tay thì cũng chẳng có ý nghĩa gì.

- Hắn giờ mới là Chuẩn Thánh Chủ, không phải đối thủ của ngươi, Nam Cung Thánh.

Trong cơ thể Nam Cung Thánh, ý niệm Tà Thần đắc ý nói.

- Ngươi biết con át chủ bài của ta.

Triệu Phong trả lời một cách đơn giản.

Nam Cung Thánh sững lại, đúng là hắn biết – Lục Thần Tiễn.

Nếu Triệu Phong dùng Lục Thần Tiễn thì gần như trong bất cứ tình huống nào hắn cũng sẽ thua.

Nhưng thật ra đó không phải lý do thật sự của Triệu Phong.

Ý chí linh hồn của Triệu Phong lúc này đã đột phá Huyền Quang tiểu thành, dù không dùng tới Lục Thần Tiễn thì về ý chí linh hồn hắn cũng thắng được Nam Cung Thánh.

Nhưng hắn không muốn đánh bại Nam Cung Thánh.

Triệu Phong biết Nam Cung Thánh vẫn coi hắn là mục tiêu để vượt qua, một khi Nam Cung Thánh bị Triệu Phong đánh bại thì chắc chắn tâm tính sẽ bị ảnh hưởng, có thể sẽ không tiết chế mà hấp thụ sức mạnh Tà Thần. Đó không phải điều Triệu Phong muốn thấy.

Nam Cung Thánh hiện giờ còn giữ được vài phần lý trí và bản tính, nếu duy trì được như vậy đã là rất tốt rồi.

- Vào đi, Chúa Tể Điện là thế lực đối địch với Cửu U Cung, nói không chừng quanh đây có thám tử của Cửu U Cung.

Triệu Phong truyền âm.

Ánh mắt Nam Cung Thánh lập tức biến thành màu đỏ, sát ý nổi lên.

Cửu U Cung đã truy sát hắn bốn năm liền, thậm chí còn đuổi tới cả Chân Võ Thánh Địa, uy hiếp tông môn, sư đệ sư muội trước kia của hắn. Thù hận của hắn đối với Cửu U Cung không nói cũng biết.

Nhưng hắn biết hiện nay hắn không phải đối thủ của Cửu U Cung.

Vút!

Nam Cung Thánh theo Triệu Phong tới khu vực cấm địa phía sau Chúa Tể Điện.

- Nam Cung Thánh, thế lực của ta gần đây triển khai một chiến dịch, không biết ngươi có hứng thú không?

Triệu Phong ngồi trong mật điện, mỉm cười hỏi.

Chương 1047: Tấn Công Kim Dực Xích Hổ

- Nam Cung Thánh, thế lực của ta gần đây có triển khai một chiến dịch, không biết ngươi có hứng thú không?

Trong mật điện, Triệu Phong mỉm cười hỏi Nam Cung Thánh.

- Chiến dịch gì?

Nam Cung Thánh tin rằng Triệu Phong đã nói vậy thì nội dung chắc chắn sẽ khiến hắn hứng thú.

- Ta đã thành lập một tổ chức ám sát, phát bố rất nhiều nhiệm vụ ám sát, đều nhằm vào các cứ điểm của Cửu U Cung ở khắp đại lục…

Triệu Phong thuật lại cho Nam Cung Thánh về nội dung chiến dịch.

- Ngươi thành lập thế lực này là muốn tiêu diệt Cửu U Cung?

Ánh mắt Nam Cung Thánh xuất hiện ánh sáng yêu dị.

Hắn hiểu rõ muốn một mình đối kháng với Cửu U Cung là quá khó.

Nhưng muốn bồi dưỡng một thế lực có thể đối đầu với Cửu U Cung lại còn khó hơn. Nghĩ đến đây Nam Cung Thánh mới nhận ra sự giỏi giang của Triệu Phong.

Giờ thế lực của Chúa Tể Điện không biết đã vượt qua Huyền Chân Thánh Tông của Chân Võ Thánh Địa bao nhiêu lần.

Ngoài ra, Triệu Phong xây dựng thế lực này là vì mục đích tiêu diệt Cửu U Cung.

Sau khi tiêu diệt được Cửu U Cung, Nam Cung Thánh rất mong chờ một Triệu Phong lại trở về với Triệu Phong chuyên tâm với võ đạo như trước.

Nhưng hắn không biết, Triệu Phong là thái thượng trưởng lão của thế lực này thì có rất nhiều việc phải làm, phần lớn thời gian không phải để tu luyện.

- Sau khi tiêu diệt Cửu U Cung chính là lúc hai ta chiến đấu.

Giọng nói lạnh lùng kiên nghị của Nam Cung Thánh vang lên.

Câu này cũng cho thấy Nam Cung Thánh rất vui lòng gia nhập kế hoạch của Chúa Tể Điện.

- Được thôi.

Triệu Phong tạm thời đồng ý.

Theo tin tình báo của Hải Yên Các, Cửu U Cung là siêu cấp đại tông có Bán Thần toạ trấn. Bán Thần đó là tối cường giả đứng trên đỉnh cao tại đại lục, là thần thoại vô địch.

Triệu Phong cũng không còn cách nào khác mới đi bước này. Liệu có thể tiêu diệt Cửu U Cung hay không hắn cũng không chắc chắn, mất bao nhiêu thời gian hắn cũng không rõ. Nhưng nếu có Nam Cung Thánh trợ giúp thì hắn sẽ chắc chắn thêm vài phần.

- Sát thủ dường như cũng không tồi.

Nam Cung Thánh liếm môi, ánh mắt đầy sự khát máu.

- Triệu Phong, Côn Vân có thể cũng sẽ tới Đại Lục Vực.

Nam Cung Thánh đột nhiên nói.

Theo như hắn biết Bán Thần Côn Vân có lẽ là do Triệu Phong một tay hồi sinh.

Nhưng qua cuộc trò chuyện ngắn ngủi giữa hắn với Côn Vân, hắn cảm giác hình như Côn Vân rất hận Triệu Phong.

- Hiện nay tu vi của hắn là Huyền Quang đại thành.

Nam Cung Thánh nhắc nhở.

- Tiểu Côn Vân.

Triệu Phong giật mình, Côn Vân là Tích huyết trùng sinh, sau khi hồi sinh, tốc độ tiến cấp vượt xa tốc độ bình thường.

Côn Vân tu vi Huyền Quang đại thành ít nhất có thể ngang ngửa với Thánh Vương rồi, dù sao hắn cũng từng là Bán Thần, có rất nhiều thủ đoạn và tuyệt chiêu.

Giờ Cửu U Cung đã đủ khiến Triệu Phong đau đầu rồi, nếu Côn Vân giết tới nữa thì Chúa Tể Điện rất có thể sẽ bị huỷ diệt.

- Không được, phải tìm cách.

Triệu Phong khẽ nói.

Đột nhiên Triệu Phong loé linh quang, thông qua Minh Tâm Ấn truyền âm cho Bích Thanh Nguyệt.

- Truyền tin cho thế lực Hải Yên Các ở biên hải, bảo họ loan tin ta đang ở tiền tuyến.

Sau khi truyền âm, Triệu Phong bất giác mỉm cười.

Vùng biên hải hiện nay gần như là thế lực của Hải Yên Các, Côn Vân muốn tới đại lục thì bắt buộc phải qua đó. Sau khi hắn nghe tin đó chắc chắn sẽ tới tiền tuyến.

- Đành dụ hắn ra chiến trường tiền tuyến trước đã vậy.

Triệu Phong thở phào.

Tin về Côn Vân lại tạo thêm áp lực cho Triệu Phong. Hắn hiện nay còn quá nhỏ bé, chỉ khi đột phá Huyền Quang Cảnh thì mới có khả năng đàm phán với Côn Vân. Dù sao thì Triệu Phong và Côn Vân vẫn chưa tới mức không chết không dừng lại.

Rồi Triệu Phong bảo Khô Ảnh Đại Đế dẫn dắt Nam Cung Thánh vào lĩnh vực sát thủ.

Hiện nay Tịch Sát Đường của Chúa Tể Điện có Hắc Giáp Thánh Chủ, U Dạ Thánh Quân, Khô Ảnh Đại Đế, Nam Cung Thánh là sát thủ nội bộ. Sau khi nhiệm vụ ám sát với phần thưởng là Tĩnh Huyết Đan được phát bố, Triệu Phong tin chắc sẽ có nhiều siêu cấp sát thủ sẽ chuyển trận địa sang Tịch Sát Đường.

Những sát thủ tung hoành khắp thế gian này cũng có thể đem lại cho Chúa Tể Điện các loại tin tình báo, hai bên cùng có lợi.

Sau khi Nam Cung Thánh đi, Triệu Phong bắt đầu chuẩn bị cho trận chiến trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Ba hôm sau Triệu Phong vào Mộng Cảnh Thái Cổ, chuẩn bị tấn công Kim Dực Xích Hổ.

Vù vù…

Bên cạnh Triệu Phong, gần 60 con Ngũ Độc Kỳ Phong bay khắp nơi trong rừng.

Đến giờ, màu sắc trên người Ngũ Độc Kỳ Phong đã sặc sỡ đa dạng hơn, tỏa ra thứ khí tức khiến người ta sợ hãi. Trong đó còn có năm sáu con cấp Vương Giả đột phá thành công lên Phong Hoàng.

- Tốt, giờ có tất cả 34 con Phong Hoàng.

Triệu Phong mừng rỡ, không ngờ trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Ngũ Độc Kỳ Phong lại tiến bộ thần tốc như vậy.

Vù vù.

Triệu Phong khống chế đàn Ngũ Độc Kỳ Phong theo hắn dần tiếp cận trung tâm khu rừng.

Mắt trái Triệu Phong được phủ một tầng hoa văn màu kim nhạt, gần như có thể xuyên thấu mọi thứ.

Sâu trong rừng lúc này, đàn Kim Dực Xích Hổ đang vây quanh hồ nước, có con đang uống nước, có con bay lượn trên không, cũng có con nghỉ ngơi trên tảng đá phía sau.

Triệu Phong nhắm tới hai con thể hình lớn nhất.

Theo Triệu Phong quan sát, hai con Kim Dực Xích Hổ này có lẽ chính là đầu lĩnh của đàn Kim Dực Xích Hổ.

- Lên!

Triệu Phong điều khiển Ngũ Độc Kỳ Phong nhanh chóng di chuyển trong rừng.

Grào!

Hai con Kim Dực Xích Hổ đó phát hiện ra dị thường, gầm lên một tiếng. Những con Kim Dực Xích Hổ xung quanh lập tức tụ tập lại.

Vút vút!

Triệu Phong được đàn Ngũ Độc Kỳ Phong bao bọc xung quanh, giang rộng Xích Lôi Quang Dực bay tới, mục tiêu chính là hai con Kim Dực Xích Hổ thể hình to nhất kia.

Grào!

Khi gần mười lăm con Kim Dực Xích Hổ nhìn thấy Triệu Phong, chúng lập tức rống lên giận dữ, hung thú sát khí khủng khiếp toả ra.

Rõ ràng là hành vi giết Kim Dực Xích Hổ đã hoàn toàn chọc giận chúng.

- Nhân loại, cho dù ngươi là chủng tộc gì đi nữa, nhưng đã giết thành viên của bọn ta, hôm nay ngươi bắt buộc phải chết.

Kim Dực Xích Hổ thủ lĩnh truyền ra một trận sóng năng lượng tinh thần. Khi sóng âm chạm tới linh hồn Triệu Phong, hắn lại nghe được

lời nói của nó.

Vút vút vút!

Mấy chục đạo kim ảnh bay ra bao vây lấy Triệu Phong, trực tiếp tấn công. Khí tức hồng hoang khủng bố lập tức đè xuống người Triệu Phong, đặc biệt là hai con Kim Dực Xích Hổ tạo cho Triệu Phong cảm giác nguy hiểm.

Cũng may xung quanh hắn có gần sáu mươi con Ngũ Độc Kỳ Phong chia sẻ áp lực với hắn.

- Huyễn Thành Tiểu Thế Giới.

Từ phía sau Thánh Lôi Thể lấp loáng lôi quang của Triệu Phong, trào ra một đám mê vụ màu tím, lan toả trong phạm vi bán kính trăm trượng, tạo thành một vùng mê cung huyễn cảnh.

Huyễn Thành Tiểu Thế Giới của Triệu Phong đã tạo thành công từ lâu nhưng đây mới là lần đầu tiên áp dụng vào thực chiến.

Ngay lập tức, tốc độ lao tới của Kim Dực Xích Hổ chậm lại, linh thức và giác quan của chúng đều bị hạn chế trong Huyễn Thành Tiểu Thế Giới.

Còn Ngũ Độc Kỳ Phong có Minh Tâm Ấn của Triệu Phong nên mọi hành động đều do hắn khống chế nên không bị ảnh hưởng nhiều.

Vù vù…

Triệu Phong khống chế mười con Phong Hoàng nhanh chóng tiếp cận hai con Kim Dực Xích Hổ lớn nhất, còn những con còn lại tạm thời giữ chân đám Kim Dực Xích Hổ còn lại.

Huyễn Thành Tiểu Thế Giới có tác dụng vượt trội trong việc phân chia chiến trường.

- Nhân loại, ngươi muốn chết hả!

Đầu lĩnh Kim Dực Xích Hổ gầm lên rồi xông tới Triệu Phong.

Hai con Kim Dực Xích Hổ có thể dùng kỹ xảo tinh thần nói chuyện với Triệu Phong, có thể thấy linh hồn ý chí của chúng rấ mạnh, ảnh hưởng của Huyễn Thành Tiểu Thế Giới của Triệu Phong tới chúng là rất nhỏ/

Cửu Phách Lôi Vực.

Đối mặt với hai con Kim Dực Xích Hổ đỉnh cấp, Triệu Phong không dám lơ là, lập tức tung ra Lực Phách Lôi Vực.

Uỳnh!

Trong bán kính vài chục trượng quanh Triệu Phong lập tức xuất hiện một tầng áp lực thánh lôi với sức mạnh lôi điện vô cùng mạnh mẽ.

Trong Lực Phách Lôi Vực, thực lực của Triệu Phong sẽ được tăng cường còn Kim Dực Xích Hổ sẽ chịu áp lực của lực phách và bị lôi điện gây trở ngại.

- Lên!

Triệu Phong chỉ huy mười con Kim Dực Xích Hổ chia ra tấn công hai con Kim Dực Xích Hổ, còn hắn cũng xông tới con đầu lĩnh.

Đầu lĩnh Kim Dực Xích Hổ giơ móng vuốt sắc nhọn loé kim quang

nhanh như chớp tạt tới.

Triệu Phong dựa vào khả năng của mắt trái nên dự đoán được trước, tung một chưởng nhằm vào chân Kim Dực Xích Hổ.

Phập phập!

Độc châm của hai con Ngũ Độc Kỳ Phong bắn trúng người Kim Dực Xích Hổ.

- Quả nhiên tác dụng không lớn.

Triệu Phong dùng mắt trái thấy được trạng thái vết thương của Kim Dực Xích Hổ, độc tố của Phong Hoàng khó lòng tạo được tổn thương lớn cho nó.

Dù gì Ngũ Độc Kỳ Phong cũng chỉ là Thượng Cổ kỳ trùng, đứng trước Thái Cổ vạn tộc chân chính bị áp chế cực lớn.

Vù vù…

Triệu Phong lập tức điều khiển Ngũ Độc Kỳ Phong tấn công. Cho dù không tạo được vết thương lớn nhưng tích tiểu thành đại, có thể biến thành vết thương chí mạng.

- Tinh Thần Thích!

Mắt trái Triệu Phong đột nhiên bắn ra một cây tử kim thuỷ tinh lôi thích rất mảnh, chuii vào linh hồn Kim Dực Xích Hổ.

Grào!

Con Kim Dực Xích Hổ đau đớn gầm lên, thân thể dừng giữa không

trung.

Vút!

Triệu Phong và Ngũ Độc Kỳ Phong nhân cơ hội đó truy kích, cùng tấn công.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong vận sức, đồng thời thu nhỏ Lực Phách Lôi Vực vào bàn tay, đánh ra Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng mạnh nhất cho tới hiện tại.

Uỳnh!

Chỉ thấy một đạo chưởng ảnh khổng lồ kèm theo vô số lôi điện đánh về phía đầu lĩnh Kim Dực Xích Hổ.

Gào!

Kim Dực Xích Hổ cảm giác không ổn, lập tức kích hoạt huyết mạch, toàn thân phát ra xích kim quang, sức mạnh thể phách tăng theo cấp số nhân.

Gào!

Kim Dực Xích Hổ vận sức lao thẳng vào Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng, bạo phát ra uy năng khủng khiếp, khiến Thánh Lôi Chưởng của Triệu Phong không thể tiến nổi nửa bước.

- U Hồn Xung Kích!

Thấy con Kim Dực Xích Hổ hung mãnh như vậy,Triệu Phong phóng

ra một loại bí thuật công kích linh hồn đơn giản.

Bốp! Rầm!

Bị tấn công kinh hồn, Kim Dực Xích Hổ rơi vào thế yếu, bị chưởng ảnh của Triệu Phong đánh trúng, đập vào vách núi phía sau.

Vù vù…

Ngũ Độc Kỳ Phong lập tức đuổi tới, nhân cơ hội đó dùng độc châm đâm vào những điểm trọng yếu trên người Kim Dực Xích Hổ.

- Minh Tâm Ấn.

Triệu Phong đột nhiên ngưng kết một cái lôi quang ấn màu tử kim đánh về phía Kim Dực Xích Hổ.

Grào!

Con Kim Dực Xích Hổ đã bị trọng thương gầm rú, bạo phát chiến ý khủng khiếp, đánh dấu Minh Tâm Ấn thất bại.

- Bắt buộc phải tốc chiến tốc thắng.

Triệu Phong lộ ra thần sắc kiên nghị.

Đàn Kim Dực Xích Hổ này có hai con Kim Dực Xích Hổ mạnh dị thường. giờ một con sắp giết hết được Ngũ Độc Kỳ Phong rồi.

- Thần Mâu Ngưng Thị!

Mắt trái Triệu Phong lập tức trào sóng đồng lực kinh người, tạo ra một vòng xoáy màu tím thông tới một cái vực không đáy bao phủ đầy

mê vụ.

Ngay lập tức, một luồng sức mạnh cấm cố, rút linh hồn, bao phủ lấy toàn thân Kim Dực Xích Hổ.

Sức mạnh này giống như sức mạnh của chúa tể, không thể chống lại, không thể ngăn chặn.

- Nhân loại, đây là cái gì?

Đầu lĩnh Kim Dực Xích Hổ cảm thấy linh hồn mình như đang thoát khỏi cơ thể một cách không kiểm soát nổi, hai mắt lần đầu tiên lộ sự sợ hãi.

Gần như là bất kể nó chống chọi thế nào cũng không thể thay đổi được việc linh hồn của mình đang bị rút đi.

Chương 1048: Thời Cơ Bất Ngờ

Tại rìa Huyễn Thành Tiểu Thế Giới, Triệu Phong và thủ lĩnh Kim Dực Xích Hổ đừng gườm nhau từ xa.

- Nhân loại, đây là gì?

Kim Dực Xích Hổ cảm thấy linh hồn mình dường như đang sắp thoát ly mà không kiểm soát được nên vô cùng kinh hoàng.

Vù vù…

Ngũ Độc Kỳ Phong bên cạnh Triệu Phong lập tức bay tới châm lên người Kim Dực Xích Hổ.

Kim Dực Xích Hổ cố gắng giãy giụa nhưng không thể phản kháng.

Chỉ thấy một đạo nguyên hồn hình hổ màu đỏ kim dần bay ra khỏi cơ thể nó.

- Nhân loại, ngươi đừng mơ!

Nguyên hồn của Kim Dực Xích Hổ giãy giụa cật lực, không ngừng gầm thét.

- Hừ.

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, mắt trái dâng lên đồng lực và sức mạnh linh hồn, uy năng thần mục tiếp tục tăng mạnh.

- Ngươi là hậu duệ của Bát Đại Thần Mâu? Không đúng, con mắt này…

Kim Dực Xích Hổ không thể phản kháng lại vòng xoáy đó, ánh mắt nhìn Triệu Phong đầy sợ hãi.

Trong ký ức của nó, Bát Đại Thần Mâu huyết mạch xếp trong mười hạng đầu của Thái Cổ Vạn Tộc, huyết mạch của hậu duệ Thần Mâu cũng không thua kém gì.

Trong ý thức của Kim Dực Xích Hổ, huyết mạch của Bát Đại Thần Mâu và hậu duệ đều là những nhân vật vô cùng khủng bố. Mà huyết mạch của nó lại chỉ ở những hạng chót của bảng vạn tộc.

Kim Dực Xích Hổ chưa từng nghĩ mình lại gặp cường giả có huyết mạch cao quý như vậy.

Nhưng con mắt của nhân loại kia lại không giống bất cứ loại nào trong Bát Đại Thần Mâu.

Xoẹt!

Kim Dực Xích Hổ trong sự sợ hãi và khủng hoảng theo bản năng, khả năng chống cự yếu dần, bị Triệu Phong hút vào trong không gian Thần Mâu.

Vù vù…

Triệu Phong lập tức chỉ huy Ngũ Độc Kỳ Phong chi viện cho những con còn lại.

Ý thức của Triệu Phong vào trong không gian Thần Mâu.

Linh hồn Kim Dực Xích Hổ vốn đang trong trạng thái khủng hoảng, vào đến trong này lại càng không có khả năng phản kháng, mặc cho Triệu Phong xử trí.

- Minh Tâm Ấn.

Trong mắt trái của Triệu Phong xuất hiện điện ấn hư thực bất định, theo từng dao động của khí tức lôi kiếp, dần in sâu vào linh hồn Kim Dực Xích Hổ.

Kim Dực Xích Hổ dường như cũng chẳng vùng vẫy gì, cứ thế thuận theo ý chí linh hồn của Triệu Phong, tiếp nhận Minh Tâm Ấn.

- Xem ra con Kim Dực Xích Hổ này tưởng ta có huyết mạch rất cao cấp, nguyện ý thuần phục ta, nếu không thì cũng phải mất chút công sức.

Triệu Phong nghĩ bụng.

Từ đó có thể đoán chủng tộc trong Mộng Cảnh Thái Cổ rất coi trọng huyết mạch, nhưng thực thế thì Triệu Phong không có huyết mạch Thái Cổ, chỉ có huyết mạch hoàng tộc “Hoàn Mỹ Huyết Ma Dương” mà thôi.

Soạt!

Ý niêm Triệu Phong khẽ động, đưa linh hồn con Kim Dực Xích Hổ vào trong cơ thể nó.

Đồng thời Triệu Phong lấy ra một số ít Bách Nguyên Chi Mật bôi lên vết thương Kim Dực Xích Hổ. Bách Nguyên Chi Mật có thể chữa trị một phần độc tố của Ngũ Độc Kỳ Phong.

- Nhân loại, ngươi làm gì nó rồi?

Con Kim Dực Xích Hổ còn lại xông về phía Triệu Phong, truyền tới một trận sóng dao động.

Vù vù…

Vài con Ngũ Độc Kỳ Phong lập tức chặn trước mặt nó, không ngừng dùng độc châm tấn công.

Grào!

Con Kim Dực Xích Hổ đột nhiên ngửa lên trời gầm lên một tiếng.

- Ta thần phục chủ nhân của ta, nếu các ngươi vẫn nguyện ý theo ta thì hãy phục vụ cho chủ nhân ta đi.

Con Kim Dực Xích Hổ bị Triệu Phong nô dịch lên tiếng.

- Hỡi các Kim Dực Xích Hổ, theo ta cùng vây giết chết nhân loại này, giải cứu cường giả của tộc ta!

Con Kim Dực Xích Hổ to lớn còn lại đương nhiên biết Triệu Phong đã làm gì, nó gầm lên.

Triệu Phong cười, khi tấn công Kim Dực Xích Hổ hắn biết dù nô dịch đầu lĩnh của chúng cũng không thể khống chế được toàn bộ đàn.

Dù sao thì chủng tộc Thái Cổ này cũng khác với những yêu thú bình thường trong đại lục.

Nhưng giờ Triệu Phong đã nô dịch được con Kim Dực Xích Hổ

cường đại như vậy thì không cần phải sợ đàn Kim Dực Xích Hổ còn lại nữa.

- Lên!

Triệu Phong cùng con Kim Dực Xích Hổ kia xông tới tấn công con Kim Dực Xích Hổ vừa lên tiếng từ hai phía.

- Nhân loại, ngươi thật vô sỉ!

Nó gầm lên phẫn nộ.

Nhưng đối mặt với sự tấn công từ hai phía của Triệu Phong và Kim Dực Xích Hổ, nó không chống đỡ được bao lâu, vết thương đầy rẫy, mất khả năng chiến đấu.

Xoẹt!

Triệu Phong hút linh hồn nó vào trong không gian trong mắt trái, đồng thời một đạo điện ấn cũng được gắn vào linh hồn nó.

Nó giãy giụa một lúc, nhưng bị Triệu Phong hành hạ một trận linh hồn ý thức của nó yếu đi, cuối cùng cũng bị Triệu Phong nô dịch thành công.

- Đi!

Triệu Phong hạ lệnh, cùng hai con Kim Dực Xích Hổ tiêu diệt từng con Kim Dực Xích Hổ khác trong Huyễn Thành Tiểu Thế Giới.

Sau một lúc chiến đấu, Triệu Phong đã nô dịch được tất cả Kim Dực Xích Hổ, trong đó chỉ có một con Kim Dực Xích Hổ khá yếu, trúng độc quá sâu mà chết.

Còn Ngũ Độc Kỳ Phong của Triệu Phong đã chết hơn 40 con, trong đó có không một con Phong Vương nào may mắn sống sót.

Đây cũng là điều trong dự liệu.

Cũng may cuối cùng Triệu Phong cũng thu hoạch được một đàn Thái Cổ chủng tộc, tiềm lực của Kim Dực Xích Hổ cao hơn Ngũ Độc Kỳ Phong không biết bao nhiêu lần.

- Đây là đội quân đầu tiên ta phát triển trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Triệu Phong ánh mắt đầy ý chí kiên định.

Có được đàn Kim Dực Xích Hổ này, Triệu Phong tin chắc hắn có thể khai thác được nhiều lợi ích hơn trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Chủ nhân, nước trong hồ này rất có lợi cho sinh mệnh và linh hồn, còn có thể loại bỏ tạp chất trong huyết mạch, tăng cường sự thể hiện đặc tính tổ tiên, hơn nữa hấp thụ cũng rất dễ dàng.

Thủ lĩnh Kim Dực Xích Hổ giải thích cho Triệu Phong.

- Cũng có ích cho linh hồn sao?

Ánh mắt Triệu Phong lấp lánh, trong lòng ngạc nhiên.

Trân bảo trong trời đất thường chỉ có ích cho một phương diện nào đó. Ví dụ như Bất Lão Tuyền có thể tăng cường tuổi thọ, thúc đẩy sự phát triển của tầng thứ sinh mệnh, còn Huyễn Thần Tửu thì nhằm vào linh hồn ý cảnh.

Triệu Phong tiến tới uống một ngụm.

Lập tức, một làn nước trong mát chảy khắp toàn thân Triệu Phong, dung nhập vào tứ chi bách hạch, lục phủ ngũ tạng.

Trước tiên, sinh mệnh thể phách của Triệu Phong giống như được làn nước trong vắt mát lạnh tẩy rửa, sức mạnh lực phách được nâng cao tạm thời, được ngưng luyện hơn, hướng dần về bản nguyên.

Thứ hai, sức mạnh của nước hồ tác dụng tới sâu trong linh hồn Triệu Phong, hắn dường như tới thế giới của gợn sóng, tâm cảnh trầm tĩnh vô cùng, những điều ảo diệu vô hình trong trời đất dường như bắt đầu hiện hình.

- Hiệu quả thật kinh người.

Sau khi cảm giác này biến mất, Triệu Phong mở mắt, không kìm được mà thốt lên.

Kim Dực Xích Hổ vốn là yêu thú trong Mộng Cảnh Thái Cổ, uống nước hồ trong thời gian dài, hiệu quả có thể sẽ ít hơn, không có nhiều cảm giác mấy.

Còn Triệu Phong không phải sinh vật trong Mộng Cảnh Thái Cổ, lại là lần đầu tiên uống nước hồ ở đây, có thể cảm nhận được rõ ràng tác dụng của nó. Hiệu quả của nó tương đương với Bất Lão Tuyền kết hợp với Huyễn Thần Tửu, đồng thời nhắm tới đẳng cấp cảnh giới cao hơn.

- Nước hồ này sẽ là cơ hội cho ta đột phá Huyền Quang Cảnh.

Triệu Phong mừng rỡ, trân bảo nhắm tới cảnh giới linh hồn thực sự quá hiếm, mà trân bảo có tác dụng với Chuẩn Thánh Chủ và Thánh Chủ lại càng ít hơn.

- Có điều, nước hồ trước tiên sẽ có tác dụng tới sinh mệnh thể phách sau dó sẽ tới linh hồn.

Triệu Phong phân tích.

Sinh mệnh thể phách hiện tại của Triệu Phong đã là Thánh Chủ, chỉ là ý cảnh còn chưa đủ. Nếu có thể khiến nước hồ này có tác dụng trực tiếp lên linh hồn ý cảnh thì không còn gì bằng.

Triệu Phong Bích U Linh Hồ lấy một ít nước hồ.

- Các ngươi canh ở đây.

Triệu Phong hạ lệnh cho mười bốn con Kim Dực Xích Hổ, rồi biến mất khỏi đó.

- Đây là thần thông gì? Chủ nhân đi đâu rồi?

Thủ lĩnh Kim Dực Xích Hổ ngây người, trong phòng bán kinh nghìn dặm không hề cảm nhận được khí tức của Triệu Phong.

Trong điện các cấm địa của Chúa Tể Điện, Triệu Phong mở mắt ra.

- Tìm được cơ hội đột phá Huyền Quang Cảnh rồi, tiếp theo phải chuẩn bị một chút.

Triệu Phong khẽ nói.

Nếu đột phá Huyền Quang Cảnh thất bại thì tỉ lệ thành công sau đó sẽ càng ngày càng nhỏ, dù có Bách Nguyên Thánh Tương thì Triệu Phong cũng không dám tuỳ tiện thử.

Nếu không phải có hai tảng đá là Côn Vân và Cửu U Cung đè nặng thì có lẽ Triệu Phong sẽ tu luyện thêm mười năm để củng cố nền tảng.

Đột nhiên trong đầu hắn vang lên giọng của Bích Thanh Nguyệt.

- Chủ nhân, Cửu U Cung đã có hành động, bảo vệ nghiêm ngặt những đối tượng trong danh sách ám sát, đồng thời cũng phát bố rất nhiều nhiệm vụ ám sát nhằm vào Chúa Tể Điện...

Bích Thanh Nguyệt báo cáo rất nhiều việc với Triệu Phong qua Minh Tâm Ấn.

Dưới sự bảo vệ nghiêm ngặt của Cửu U Cung, các nhiệm vụ Triệu Phong phát bố lại khó hơn một bậc.

Sau đó Cửu U Cung cũng phát bố rất nhiều nhiệm vụ ám sát cao tầng của Chúa Tể Điện. So sánh thì ám sát các nhân vật của Chúa Tể Điện chắc chắn đơn giản hơn, nhưng phần thưởng mà Cửu U Cung đưa ra lại không quý bằng Linh Huyết Tinh Đan và Tĩnh Huyết Đan.

Nhưng hành động đó của Cửu U Cung vẫn tạo xung kích nhất định tới Chúa Tể Điện.

- Xung đột với Cửu U Cung đã không thể ngừng lại nữa rồi...

Lần trước Ma Uyên Thánh Chủ bị Triệu Phong đánh lui, tuy hiện giờ Cửu U Cung chưa có hành động gì lớn nhưng mâu thuẫn giữa hai bên càng ngày càng căng thẳng. Khi đạt tới một mức độ nào đó, chắc chắn Cửu U Cung sẽ phái đội ngũ mạnh hơn nhằm thẳng vào Triệu Phong.

Ngoài ra, Hắc Mạc Giác dường như rất có hứng thú với hai lợi đan dược đó, phái đi rất nhiều thám tử điều tra tình hình Chúa Tể Điện.

Nhưng dược tài của hai loại đan dược này là do Triệu Phong cung cấp, Ngọc Linh Thánh Y luyện chế. Ngọc Linh Thánh Y lại ở trong cấm địa, người thường không ai tiếp cận được, gần như không thể có được tin tình báo gì.

Vút!

Triệu Phong bay tới Luyện Dược Các của Ngọc Linh Thánh Y.

- Ngọc Linh Thánh Y, lần này ta muốn luyện chế linh đan có khả năng hấp dẫn Thánh Chủ.

Triệu Phong nói.

Cửu U Cung đã có hành động, nếu Triệu Phong không có đối sách, cứ để nó phát triển tiếp thì cuối cùng chắc chắn Chúa Tể Điện sẽ chịu tổn thất nặng nề.

- Chỉ có huyết nhục và huyết mạch của Kim Dực Xích Hổ thì e là không thể, trừ phi ngươi có được huyết nhục, huyết mạch có cảnh giới cao hơn.

Ngọc Linh Thánh Y nhìn Triệu Phong với ánh mắt mong chờ.

Cho tới hiện tại, ở chỗ Triệu Phong bà đã có được huyết nhục của ba con Kim Dực Xích Hổ, còn được hắn tặng một con.

Bà cũng có chút hối hận, hồi đó không nên dễ dàng đồng ý với Triệu Phong thì có lẽ bây giờ sẽ được nhiều lợi ích hơn.

- Dùng cái này thử xem.

Triệu Phong lấy ra một cái bình đựng nước hồ trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Loại nước này thật đặc biệt.

Mắt Ngọc Linh Thánh Y lấp lánh, thứ nước đặc biệt này cũng là lần đầu tiên bà thấy.

Nước này trong vắt không chút tạp chất, toả ra thứ hàn ý khiến người ta tĩnh tâm. Khí tức Thánh Chủ tác dụng tới cũng chỉ khiến nó gợn lăn tăn.

- Có thể uống thử.

Triệu Phong nói.

Muốn dùng thứ nước này luyện đan thì Ngọc Linh Thánh Y chắc chắn phải hiểu hết được nó trước đã.

Sau khi uống một ngụm, Ngọc Linh Thánh Y nhắm mắt lại, toàn thân toát lên cảm giác mát lạnh, giống như bước vào ý cảnh kỳ diệu.

Chương 1049: Đột Phá Thánh Chủ (Thượng)

Một lúc lâu sau Ngọc Linh Thánh Y mở mắt với đầy vẻ kinh hãi.

Tác dụng của thứ nước thần bí này thực sự khó tin, muốn một ngụm nhỏ mà tầng thứ sinh mệnh đã được nâng lên, tăng cường một lượng thọ mệnh nhất định, linh hồn ý cảnh cũng được ngưng luyện, sức mạnh tâm hồn cũng trầm tĩnh chưa từng thấy.

Nếu bây giờ luyện đan ngay, Ngọc Linh Thánh Y đảm bảo có thể luyện ra đan dược phẩm chất cao hơn.

- Thứ này cộng với huyết mạch của Kim Dực Xích Hổ, lão thân có vài phần chắc chắn có thể luyện chế ra thứ đan dược tiểu hữu cần.

Ngọc Linh Thánh Y bình tĩnh lại, nói.

Lúc này bà mới phát hiện ra mình đã coi thường tiểu bối này. Triệu Phong lần nào cũng đưa ra thứ khôi bảo mà Đại Lục Vực chưa từng xuất hiện, ngay cả bà cũng rất động tâm.

- Tiền bối luyện đan cho Chúa Tể Điện, cũng giống như các thành viên khác, ta sẽ căn cứ biểu hiện của tiền bối để có những phần thưởng tương xứng.

Triệu Phong biết Ngọc Linh Thánh Y rất hứng thú với nước hồ thần bí kia, mỉm cười nói.

Tuy trong Mộng Cảnh Thái Cổ có cả một hồ nước nhưng hắn không

thể tùy tiện đưa ra, nếu không sẽ chỉ khiến Ngọc Linh Thánh Y đòi hỏi nhiều hơn mà thôi.

Sau đó Triệu Phong rời khỏi Luyện Dược Các trở về điện các của mình.

- Bích Thanh Nguyệt, cho người đưa tin tức về tình hình tiền tuyến và tài liệu trùng kích Thánh Chủ tới cho ta.

Triệu Phong dùng Minh Tâm Ấn hạ lệnh.

Ngày hôm sau có người đưa những thứ hắn cần tới.

Triệu Phong dùng Vạn Niệm Thần Quyết, tất cả tài liệu lơ lửng xung quanh, tự động lật giở từng trang một.

- Vạn Tượng Thánh Chủ trở lại chiến trường, Thánh Chủ từ các cứ điểm ở bốn phía Mông Thành tập hợp lại tạm thời chặn được hắn. Sau đó Thánh Chủ đại thành ở Lan Châu Chiến Điện tới đánh lui hắn…

Thần sắc Triệu Phong khẽ động.

Quả nhiên Vạn Tượng Thánh Chủ sau khi hồi phục thương thế, trở lại chiến trường mục đích chính là tìm Triệu Phong báo thù.

Lần này Lan Châu Chiến Điện dường như đã có phát giác từ trước, ngấm ngầm hạ lệnh nên các Thánh Chủ từ các thành lớn xung quanh mới tập trung về Mông Thành tạm thời chặn được Vạn Tượng Thánh Chủ, Thập Tam hoàng tử muốn giở trò cũng không được.

Cuối cùng Thánh Chủ Huyền Quang đại thánh tới đánh lui Vạn Tượng Thánh Chủ, nên Mông Thành mới không bị thất thủ.

Nhưng cả chiến trường vì trận chiến giữa Vạn Tượng Trương Vĩnh và Huyền Quang đại thành và đẳng cấp chiến tranh bắt đầu được nâng lên. Thánh Chủ Huyền Quang tiểu thành bắt đầu xuất hiện trên chiến trường, cường giả Tiểu Đan Nguyên Cảnh rút dần khỏi chiến trường, trở thành hậu cần.

- Vũ Phi cũng tới chiến trường sao?

Triệu Phong giật mình.

Đọc kỹ một chút, Triệu Phong phát hiện khi Vũ Phi tới chiến trường chính là lúc hắn rời đi.

Triệu Vũ Phi lúc này, vì lý do huyết mạch, tu vi tăng cấp rất nhanh, đã đột phá Huyền Quang Cảnh.

Mà Triệu Vũ Phi ở lại trong thành trì của Thập Tam hoàng tử tuy chỉ là muốn bồi dưỡng thực lực nhưng cũng vô hình trung tạo rất nhiều chiến công cho Thập Tam hoàng tử…

Chiến tranh phát triển đến gần đây, chiến lực của cả hai vương triều đều tổn thất nghiêm trọng, số người trên chiến trường bắt đầu giảm dần, đẳng cấp chiến tranh lại tăng lên một phần. Những nhân vật cấp cao trong các đại tông môn ở Đại Càn vương triều cũng bắt đầu ra chiến trường.

Ví dụ như các đỉnh cấp thiên tài từng tham gia thí luyện của thái tử như Hiên Viên Văn, Lạc Tôn, Thạch Vũ Lôi, Cơ Bạch, Khương Hào cũng bắt đầu xuất hiện.

Sau đó Triệu Phong đọc tới tình hình chiến trường Lưỡng Châu, cơ bản cũng giống như Lan Châu.

Sau khi xem hết tin tức về chiến trường, Triệu Phong bắt đầu đọc tài liệu về xung kích Huyền Quang Cảnh.

Những tài liệu này cơ bản đều là những bút ký cảm ngộ mà những cường giả đã xung kích thành công để lại, nhìn chung nhiều điểm tương đồng.

Sau khi đọc hết, Triệu Phong cũng tiếp nhận được không ít thông tin mới, tiếp theo hắn phải chuẩn bị cho xung kích Huyền Quang Cảnh.

Trước tiên Triệu Phong lấy ra một vài loại nguyên liệu quý thuộc tính Hỏa cuối cùng, dùng Ngũ Hành Phong Lôi Quyết củng cố lại Viêm Chi Phong Lôi tầng thứ tám một lần nữa.

Tinh hạch trong đan điền sáng lấp lánh, vững chắc, trong không gian tinh hạch, tam sắc Phong Lôi Chân Nguyên Đan lưu chuyển tuần hoàn giống như sóng triều mạnh mẽ.

Ngày hôm sau, Triệu Phong mở mắt, khí tức trên người tăng cường thêm vài phần.

- Viêm Chi Phong Lôi đã đến cực hạn rồi.

Triệu Phong vẻ mặt đầy mừng rỡ.

Xoẹt!

Tiếp đó ý thức của Triệu Phong tới Mộng Cảnh Thái Cổ.

Kim Dực Xích Hổ giờ đã quen với việc Triệu Phong đột nhiên biến mất, đột nhiên xuất hiện rồi.

Triệu Phong tới bên hồ, uống vài ngụm nước rồi mở Thần Linh Nhãn, bước vào trạng thái tu luyện.

Triệu Phong có thể áp chế sinh mệnh thể phách, mở rộng linh hồn, cố gắng để nước hồ có tác dụng toàn bộ tới linh hồn. Hắn mở Thần Linh Nhãn cũng là để nâng cao hiệu quả của loại ý cảnh cảm ngộ này.

- Hiệu quả không đủ rõ.

Một lúc lâu sau Triệu Phong mở mắt.

Nước hồ vẫn tác dụng lên sinh mệnh thể phách trước rồi một ít năng lượng mới tác dụng tới linh hồn ý cảnh.

- Chi bằng thế này…

Triệu Phong đột nhiên nói.

Từ trong cơ thể hắn, một cái linh hồn thể màu tím thẫm, phủ đầy hoa văn sấm sét trắng xuất hiện, chui xuống hồ.

Linh hồn và thân thể Triệu Phong tách rời, chỉ linh hồn chui xuống hồ nước, như vậy nước hồ sẽ không tác dụng lên sinh mệnh thể phách.

- Có tác dụng!

Vào khoảnh khắc Lôi Hồn Thể chui xuống hồ nước Triệu Phong lập tức có thể nhận ra nước hồ thần kỳ này có tác dụng tới linh hồn thể.

Ngay lập tức, một cảm giác u lãnh lan tỏa khắp linh hồn Triệu Phong.

Vào giây phút ấy, khả năng cảm tri linh thức và khả năng phản ứng ý

niệm của hắn tăng gấp mấy lần, dường như bước vào một thế giới thủy lưu mà tại đó thời gian trôi đi rất chậm.

Triệu Phong cảm giác linh hồn ý thức của mình dần mở rộng, dung nhập vào một khoảng trời bao la, nắm bắt được mọi động tĩnh, thay đổi dù là nhỏ nhất.

Vô vàn thiên địa quy tắc hòa vào tâm thần ý thức của Triệu Phong.

Triệu Phong đắm chìm trong sự cảm ngộ ý cảnh, cảm giác cả thân và tâm càng ngày càng lạnh lẽo thâm trầm, giống như chìm xuống đáy biển sâu vạn trượng, tâm thần nặng trịch nhưng cảm ngộ được ý cảnh, quy tắc.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, một vài con Kim Dực Xích Hổ ngồi yên bên hồ nhìn Lôi Hồn Thể của Triệu Phong.

Khí tức linh hồn Triệu Phong tỏa ra ngày một yếu đi, tốc độ của những tia lôi điện cũng chậm dần, dường như sắp dừng lại vậy.

Thậm chí lúc này Minh Tâm Ấn của hai con Kim Dực Xích Hổ lớn nhất cũng có phần thả lỏng.

Thịch thịch thịch.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đột nhiên đập, một luồng khí tức của Thái Cổ hồng hoang tỏa ra, Lôi Thần Thể của hắn cũng bùng phát khí tức cường đại.

Mười mấy con Kim Dực Xích Hổ gần đó mặt lộ vẻ sợ hãi, rạp mình dưới đất, thân thể run rẩy.

Nhưng thứ khí tức đó cũng chỉ xuất hiện trong chốc lát rồi biến mất.

- Chủ nhân quả nhiên có huyết mạch Thái Cổ.

Thủ lĩnh Kim Dực Xích Hổ kinh ngạc nghĩ.

- Nguy hiểm thật.

Triệu Phong đột nhiên mở mắt, linh hồn lập tức bay ra khỏi hồ nước trở về thân thể hắn.

Sau khi tỉnh lại hắn mới hiểu vừa rồi nguy hiểm tới mức nào, suýt nữa linh hồn đã bị ngủ quên rồi.

Vào thời khắc quan trọng Thần Linh Nhãn lại cứu hắn một mạng.

- Xem ra làm vậy quá nguy hiểm.

Triệu Phong có chút lo lắng.

Khi linh hồn rời khỏi cơ thể sẽ yếu dần với tốc độ rất chậm, trừ phi linh hồn thể của hắn đạt được cảnh giới trước nay chưa từng có.

Mà năng lượng kỳ lạ trong hồ lại quá lớn, thứ sức mạnh ý cảnh u tĩnh kia không ngừng xâm nhập linh hồn ý thức, suýt chút nữa đã khiến linh hồn Triệu Phong dừng hoạt động, ý thức ngủ quên.

- Nhưng hình như sức mạnh ý cảnh của ta sắp chạm tới Huyền Quang Cảnh rồi.

Họa phúc luôn đồng hành, trạng thái gần như có thể chết đi ấy khiến sức mạnh ý cảnh của Triệu Phong được phi thăng chưa từng thấy.

- Như vậy có thể bắt đầu xung kích Huyền Quang Cảnh rồi?

Triệu Phong biến mất khỏi Mộng Cảnh Thái Cổ.

Xung kích Huyền Quang Cảnh là một quá trình lâu dài, nhanh cũng một hai tháng, lâu thì cũng mất nửa năm.

Vì thế trước khi bế quan hắn phải bàn giao lại hết mọi thứ cho rõ ràng.

Trước tiên cho Bích Thanh Nguyệt và U Dạ Thánh Quân biết việc hắn bảo Ngọc Linh Thánh Y luyện chế đan dược hoàn toàn mới. Khi đan dược luyện chế xong có thể phát bố nhiệm vụ ám sát cao cấp hơn.

Việc bế quan xung kích Huyền Quang Cảnh, Triệu Phong cũng chỉ nói với Bích Thanh Nguyệt nắm quyền Chúa Tể Điện, yêu cầu không được làm phiền trong mọi trường hợp.

Trong điện các, Triệu Phong nhắm mắt lại, tâm thần ý thức thả lỏng sự khống chế với thân thể, bước vào một khoảng không xa vời khác.

Tại nội phủ u ám tối tăm trong Minh Quỷ Môn.

Triệu Vong với vẻ mặt lãnh khốc, tà khí nồng nặc, hai mắt đột nhiên lóe ánh tử kim.

Khi ý niệm của Triệu Phong tới cơ thể của Triệu Vong thì hắn có thể biết mọi tình hình ở đây.

Nay Triệu Vong đã là đệ tử nòng cốt nhất trong Minh Quỷ Môn, vừa đột phá Vương Giả Cảnh, nhưng thực chất linh hồn ý chí của Triệu Vong dã đạt tới Hư Thần Đại Đế. Hư Thần Đại Đế bình thường cũng không thể nhìn ra bất cứ manh mối gì trên người hắn.

Ngoài ra, thái thượng trưởng lão Minh Quỷ Môn cũng chính là lão giả tóc bạc ám sát Triệu Phong. Lần trước sau khi trở về ở lại vài ngày rồi lại đi, vì thế Triệu Vong bây giờ chỉ cần không để lộ nhiều thì sẽ không bị Minh Quỷ Môn phát giác ra điều gi.

Ngược lại, trên dưới Minh Quỷ Môn đều rất coi trọng Triệu Vong, dưới sư đệ sư muội đều không ngừng lấy lòng hắn, trên thì các chấp sự, trưởng lão cũng quan tâm Triệu Vong hết mực. Trong mắt họ sau này Triệu Vong chắc chắn sẽ là trưởng lão Minh Quỷ Môn, thậm chí có khả năng đột phá Huyền Quang Cảnh, dẫn dắt Minh Quỷ Môn tiến tới đỉnh cao.

Sau khi xác định xong tình hình của Triệu Vong, Triệu Phong khởi động trận pháp bảo vệ quanh điện các, tách biệt với mọi thứ.

Triệu Phong lấy ra Bích U Linh Hồ, uống vài ngụm nước hồ.

Một luồng năng lượng u tĩnh mát lạnh lan tỏa khắp cơ thể và cả linh hồn ý thức của hắn.

- Hình như không đủ.

Triệu Phong khựng người.

Có thể là do linh hồn thể của hắn từng ở dưới hồ nên hiệu quả lúc này không rõ ràng lắm.

Ực ực…

Hắn lại uống thêm vài ngụm nước nữa, lúc này linh hồn ý thức của hắn mới dần rơi vào trạng thái kỳ diệu.

Năm ngày sau, Ngọc Linh Thánh Y dùng Thái Cổ huyết mạch và nước hồ luyện chế xong đan dược mới, U Dạ Thánh Quân đích thân tới lấy.

- Ha ha, ở đây, trình độ đan đạo của lão thân dường như lại tăng tiến rồi.

Ngọc Linh Thánh Y rất hài lòng về Tịnh Huyết Thánh Linh Đan mà mình luyện chế lần này.

Một vài ngày sau, nhiệm vụ ám sát mới được phát bố tại Tịch Sát Đường, giờ số lượng sát thủ thích khách tới Tịch Sát Đường chỉ thua kém Hắc Mộ Giới, trở thành tổ chức sát thủ đứng thứ hai Đại Càn vương triều.

Khi loạt nhiệm vụ lần này xuất hiện, cả giới sát thủ lập tức náo loạn, ngay cả nhưng sát thủ truyền thuyết ẩn mình trăm năm, nghìn năm, thậm chí vạn năm cũng bị kinh động, xuất hiện tại thế gian.

Phần thưởng nhiệm vụ lần này là loại đan dược có tên Tịnh Huyết Thánh Linh Đan, có khả năng tăng cường tầng thứ sinh mệnh, thúc đẩy huyết mạch thể hiện đặc tính tổ tiên, cũng có tác dụng nhất định với linh hồn ý cảnh, thậm chí tăng một chút ít tỉ lệ đột phá Huyền Quang Cảnh.

Vì đã biết tác dụng của Linh Huyết Tinh Đan và Tĩnh Huyết Đan, mọi người không ai nghi ngờ gì hiệu quả của Tịnh Huyết Thánh Linh Đan cả.

Nhưng chỉ có ba nhiệm vụ có phần thưởng này, là ám sát ba cường giả Chuẩn Thánh Cấp thực lực cao thâm hoặc có khả năng đột phá Thánh Chủ.

Đây cũng là được U Dạ Thánh Quân và Bích Thanh Nguyệt thương lượng xong rồi quyết định, nhiệm vụ ở đẳng cấp này có ba nhiệm vụ cũng là cực hạn rồi.

Chương 1050: Đột Phá Thánh Chủ (Trung)

Cấm địa sau Chúa Tể Điện có rất nhiều trận pháp để ngăn cách, bảo vệ nghiêm ngặt, bên trong vô cùng yên tĩnh, giống như không có tồn tại bất cứ thứ gì vậy.

Một tòa mật điện trong đó chốc chốc lại bắn ra một tia lưu quang tam sắc phong lôi.

Lúc này.

Bên trong không gian tinh hạch ở đan điền Triệu Phong, tam sắc chân nguyên đang vận chuyển với tốc độ cực nhanh.

Bỗng nhiên, phía trên không gian tinh hạch xuất hiện một khe nứt nhỏ.

Vô số tia tam sắc chân nguyên từ bên trong bay ra, chui vào cơ thể Triệu Phong. Nhưng phần lớn chân nguyên vẫn chìm bên dưới không gian tinh hạch, không ngừng xoay chuyển theo một quy luật kỳ diệu nào đó.

- Trước tiên, phá vỡ không gian tinh hạch, dẫn một phần chân nguyên ra rồi cho thiên địa quy tắc tự thân nhập vào chân nguyên hải…

Triệu Phong mở Thần Linh Nhãn, thực hiện từng bước vô cùng chuẩn xác.

Trước khi Triệu Phong bế quan, nhiệm vụ ám sát mới đã khiến Tịch Sát Đường trở thành tâm điểm chú ý của tất cả các thế lực ám sát trong đại lục.

Tại một điểm phát nhiệm vụ dưới Tịch Sát Đường.

- Cuối cùng cũng có vài nhiệm vụ thú vị.

Nam Cung Thánh nhếch mép cười tà dị.

Được Khô Ảnh Đại Đế hướng dẫn, hắn cũng đã nắm bắt được trình tự hành động của một sát thủ, chỉ là hoàn toàn không hứng thú gì với những nhiệm vụ ám sát bình thường kia.

Sau khi Nam Cung Thánh rời đi, sát thủ, thích khách ở xung quanh lập tức thở phào.

- Người này rốt cuộc là ai mà thực lực cao thâm khó dò vậy?

- Lẽ nào hắn là siêu cường sát thủ của Đại Lục Vực? Nếu không không thể có sát khí nặng như vậy được.

- Xem ra hắn đã nhắm trúng ba nhiệm vụ mới này rồi.

Một vài sát thủ, thích khách vừa kinh ngạc vừa sợ hãi trước Nam Cung Thánh.

Nhưng rồi rất nhanh sự chú ý của họ lại chuyển sang Tịnh Huyết Thánh Linh Đan.

Nhiệm vụ mà thế lực thần bí kia phát bó, từ Linh Huyết Tinh Đan tới Tinh Huyết Đan, giờ tới Tịnh Huyết Thánh Linh Đan, thứ nào cũng gây nên chấn động, đặc biệt là Tịnh Huyết Thánh Linh Đan vừa xuất

hiện, dù là Thánh Chủ thông thường cũng khó lòng cưỡng lại sự hấp dẫn.

Nhưng phần thưởng lớn như vậy đương nhiên phải đi kèm với sự nguy hiểm vạn phần.

Ba nhiệm vụ này đủ để khiến hơn chín phần sát thủ bỏ cuộc.

Hơn nữa gần đây Cửu U Cung cũng đã có biện pháp bảo vệ những đối tượng có tên trong danh sách ám sát.

Trước đây không lâu có một sát thủ đã giết một nhân vật quan trọng của thế lực phụ thuộc Cửu U Cung, sau khi nhận Tinh Huyết Đan liền bị cao tầng của Cửu U Cung đuổi giết, Tinh Huyết Đan còn chưa dùng đã rơi vào tay Cửu U Cung.

Mà đối tượng lần này vốn đã có thực lực không tầm thường, lại là thành viên cấp cao mà Cửu U Cung vô cùng coi trọng, độ khó không nghĩ cũng biết.

Nhưng phần thưởng hậu hĩnh chắc chắn sẽ có dũng phu, những Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ đang cần đột phá có thể sẽ thử, dù gì thì những món trân bảo tăng tỉ lệ xung kích Huyền Quang Cảnh cũng rất hiếm.

Khi nhiệm vụ mới ở Tịch Sát Đường được công bố, không lâu sau, tại một nơi khác trên đại lục, trong Cửu U quần sơn, Cửu U Cung chấn nộ.

Trong tòa mật điện Cửu U Cung, khí tức nặng nề đến đáng sợ.

- Chúa Tể Điện quá ngông cuồng, lần này dám công bố nhiệm vụ ám sát cao tầng của Cửu U Cung.

- Hừ, được đằng chân lân đằng đầu, một thế lực mới thành lập lại không biết sống chết chống đối Cửu U Cung.

Trong đại điện đột nhiên vang lên vài tiếng phẫn nộ. Nhưng người này ít nhất là Đại Đế Chuẩn Thánh Chủ, không ít người là cường giả Huyền Quang Cảnh, khó có thể hình dung được Cửu U Cung phẫn nộ đến mức nào.

- Không biết Tịnh Huyết Thánh Linh Đan có thật sự tác dụng như vậy không.

Một Chuẩn Thánh Chủ nói nhỏ.

- Hừ!

Phía trước, Ma Uyên Thánh Chủ đột nhiên hừ lạnh một tiếng, cả không gian lập tức tĩnh lặng.

Với hành động này của Chúa Tể Điện, Cửu U Cung cũng công bố rất nhiều nhiệm vụ tương tự, nhưng vì phần thưởng không bằng nên hiệu quả không rõ rệt.

Nhưng đến giờ, Tịnh Huyết Thánh Linh Đan xuất hiện, ngay cả các Chuẩn Thánh Chủ của Cửu U Cung tại đây cũng có chút thèm muốn.

- Báo Ma Uyên trưởng lão.

Phía dưới, một vị Đế Đế nửa quỳ nói.

- Căn cứ tin tình báo, Triệu Phong đã hơn một tháng không xuất hiện, hơn nữa cấm địa phía sau Chúa Tể Điện được phòng bị vô cùng nghiêm ngặt…

Các trưởng lão trầm tư.

Lẽ nào Chúa Tể Điện lại có hành động gì mới?

- Căn cứ một vài manh mối thuộc hạ phán đoán có thể Triệu Phong đang đột phá Huyền Quang Cảnh.

Hắn nói tiếp.

Ngay lập tức, vô số cường giả không thể giấu nổi khí tức, cả điện các như nghẹt thở, dường như đến không gian cũng đông cứng lại, một số Đại Đế bình thường cảm thấy hô hấp khó khăn, ý thức mơ hồ.

Nếu không phải thám tử này nhắc lại cảnh giới của Triệu Phong thì rất nhiều người ở đây đã quên Triệu Phong chỉ là một Chuẩn Thánh Chủ mà thôi.

Một Chuẩn Thánh Chủ lại xây dựng được thế lực lớn như vậy, ép Cửu U Cung tới mức này.

Hơn nữa chiến lực của Triệu Phong mọi người ở đây đều đã biết rõ.

Nếu để Triệu Phong đột phá Thánh Chủ thì sau này sẽ càng rắc rối hơn.

- Hắn liệu có thành công không?

Một nam tử tóc đỏ mặc hắc bào trầm giọng nói.

Mọi người khựng người, tuổi thân thể Triệu Phong chỉ hơn hai mươi còn linh hồn cũng chỉ hơn ba mươi, một Huyền Quang Thánh Chủ trẻ như vậy, có thể không?

- Vị trưởng lão nào nguyện ý theo ta tới Chúa Tể Điện một chuyến?

Ma Uyên Thánh Chủ lên tiếng.

Nếu Triệu Phong đột phá Huyền Quang Cảnh, Ma Uyên Thánh Chủ tin ít nhất Triệu Phong có sáu phần thành công. Phải biết là Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ bình thường có bốn năm phần chắc chắn đã là khó tin rồi.

- Ma Uyên trưởng lão, ta sẽ đi cùng ngươi.

Một lão ông tóc trắng nói.

- Ma Uyên, ta nữa.

Nam tử tóc đỏ mặc hắc bào kia nói.

Chuyến tới Chân Võ Thánh Địa truy sát Nam Cung Thánh thất bại khiến hắn rất bực bội.

- Được, Ác Lai Thánh Chủ, Tà Chân Thánh Chủ, các ngươi cùng ta đi san bằng Chúa Tể Điện.

Ma Uyên Thánh Chủ cười khảy.

Hắn vốn rất dè chừng Lục Thần Tiễn của Triệu Phong, nhưng nếu Triệu Phong thật sự đang bế quan tu luyện, đến giai đoạn cuối cùng đột phá Huyền Quang Cảnh, dù Triệu Phong có Lục Thần Tiễn hay không thì cũng chỉ có đường chết.

Nhiệm vụ ám sát ở Tịch Sát Đường không chỉ khiến Cửu U Cung chấn động.

Tại một nơi khác, Hắc Mạc Giác cũng mở cuộc họp bí mật.

Trong một tòa cung điện dưới lòng đất, một vài hắc ảnh lơ lửng quanh mật điện.

- Hành động gần đây của Tịch Sát Đường đã gây ảnh hưởng rất lớn tới Hắc Mạc Giác.

Giữa điện các, một lão giả thân bọc trong hư quang màu xám, giọng khàn khàn nói.

Xung quanh tĩnh lặng, rõ ràng họ cũng đã đưa ra nhiều đối sách nhưng hiệu quả không lớn.

Mấy ngày trước nhiệm vụ mới ở Tịch Sát Đường đã lôi kéo mất một lượng lớn đội ngũ ám sát đóng quân ở Hắc Mạc Giác.

- Bẩm trưởng lão, lẽ nào chúng ta phải ra tay với Chúa Tể Điện?

Một hắc ảnh nhân khí tức mạnh mẽ, thận trọng hỏi.

- Ngu xuẩn! Hắc Mạc Giác vẫn luôn là thế lực trung lập, sao có thể tùy tiện ra tay với các thế lực khác. Như vậy rất nhiều thế lực trong vương triều sẽ cho rằng chúng ta và Cửu U Cung ngầm cấu kết với nhau.

Lão giả kia hơi phẫn nộ.

Một trong những lý do Hắc Mạc Giác hồi đó lớn mạnh như vậy chính là vì nó giữ thái độ trung lập.

Nếu Hắc Mạc Giác tùy tiện ra tay với một đối thủ cạnh tranh thì chắc

chắn sẽ là tự đào hố chôn mình.

Mọi người đều biết Chúa Tể Điện chính là đối tượng gần đây có mâu thuẫn lớn nhất với Cửu U Cung. Vì thế có thể đoán những nhiệm vụ ám sát này chính là do Chúa Tể Điện phát bộ tại Tịch Sát Đường dưới mình.

Bốn bề điện các tĩnh lặng.

- Vừa hay, tôn nhi của ta cần một số Tịnh Huyết Thánh Linh Đan, vài ngày nữa ta sẽ đích thân tới Chúa Tể Điện.

Vị lão giả kia đột nhiên nói, rồi biến mất.

- Không ngờ U Mộ Thánh Vương sẽ đích thân xuất mã.

- Như vậy có lẽ khó khăn của Hắc Mạc Giác sẽ được giải quyết rồi.

Lúc này, trong Chúa Tể Điện, Bích Thanh Nguyệt chỉnh lý xong rất nhiều tin tình báo, lông mày nhăn lại.

- Xem ra tin tức chủ nhân đột phá Thánh Chủ vẫn bị lộ rồi.

Bích Thanh Nguyệt cảm thấy toàn thân nặng nề.

- Người đâu.

Bích Thanh Nguyệt gọi lớn.

Rất nhanh một thị vệ tới.

- Đưa số thư này đi.

Bích Thanh Nguyệt đưa ra một vài chiếc phong bì.

Mầy ngày sau, khí tức khủng bố ở cấm địa sau Chúa Tể Điện càng ngày càng lớn. Thiên địa nguyên khí trong bán kính vạn dặm quanh Chúa Tể Điện tụ về một nơi, một luồng khí tức vô hình khiến cả trời đất nặng nề bức bối khó hiểu.

Không một trận pháp nào có thể ngăn cản được dị tượng khi xung kích Huyền Quang Cảnh.

Vút vút!

Hôm đó trên bầu trời Chúa Tể Điện vọng lại rất nhiều âm thanh xé gió, vô vàn luồng khí tức mạnh mẽ tới trước Chúa Tể Điện.

- Chúa Tể Điện, Ám Thiên Môn tới bái phỏng.

Ám Quỷ Thánh Chủ dẫn đầu lộ nụ cười gian xảo.

Còn chưa được Chúa Tể Điện cho phép, Ám QUỷ Thánh Chủ đã dẫn người của Ám Thiên Môn tiến thẳng vào phạm vi Chúa Tể Điện.

Thị vệ Chúa Tể Điện cũng không ngăn nổi Ám Quỷ Thánh Chủ với chiến lực Thánh Chủ, huống hồ Ám Quỷ Môn còn nói là tới bái phỏng.

Lúc này phía xa cũng bay tới vài thân ảnh.

- Đây không phải Ám Quỷ Thánh Chủ sao?

Một giọng cười lạnh lẽo vang lên.

Chỉ thấy một lão giả đầu trọc khí tức không tầm thường đem theo

một vài Đại Đế bay tới.

- Đây không phải thái thượng trưởng lão của Hắc Diệu Tông sao?

Ám Quỷ Thánh Chủ cười.

Hắc Diệu Tông cũng là thế lực phụ thuộc Cửu U Cung, vừa hay ở Vũ Châu. Một thời gian trước Hắc Diệu Tông cũng rất lo lắng, ba vị cao tầng đều nằm trong danh sách ám sát, nay đã chết một người rồi.

Ba hôm sau…

- Bích điện chủ, Nam Phong Vương đã tới.

Kim giáp hộ vệ bên cạnh Nam Phong Vương nói lớn.

Nam Phong Vương dùng linh thức phát hiện một vài khí tức cường đại dị thường, đồng thời hắn cũng tin chắc Triệu Phong đang đột phá Huyền Quang Cảnh.

Nếu không phải Bích Thanh Nguyệt gửi thư hắn cũng thật không dám tin Triệu Phong đã xung kích Huyền Quang Cảnh.

- Vương gia, mời.

Một vị thủ vệ lập tức cung kính nói.

Lại một vài ngày nữa qua đi

Rất nhiều cường giả, thế lực trong Chúa Tể Điện đều cảm thấy một luồng khí tức ma đạo kinh người đang ập tới.

- Chúa Tể Điện, hôm nay các ngươi phải giải thích với ta!

Ma Uyên Thánh Chủ ngạo nghễ toàn thân bạo trong hắc quang, ma uy hiển hiện.

- Gọi thái thượng trưởng lão của các ngươi ra đây!

- Đừng bảo nhiệm vụ ám sát cao tầng Cửu U Cung không liên quan tới Chúa Tể Điện các ngươi!

Phía sau Ma Uyên Thánh Chủ, Ác Lai Thánh Chủ và Tà Chân Thánh Chủ quát lớn, bá khí ma đạo lập tức xung kích về phía Chúa Tể Điện.

Đúng lúc đó…

Uỳnh uỳnh.

Phía trên bầu trời chỗ Triệu Phong bế quan, trời đất rung chuyển, ngưng tụ ra một quầng thánh quang ba màu lấp lánh, rồi dần dần tạo thành một vòng xoáy khổng lồ với ba màu lam, lục, đỏ.

Chương 1051: Đột Phá Thánh Chủ (Hạ)

Thiên địa khu cấm địa phía sau Chúa Tể Điện rung chuyển, ngưng tụ ra một quầng thánh quang ba màu lấp lánh chiếu sáng chói cả bầu trời, rồi dần tạo thành một vòng xoáy khổng lồ.

Uy thế ma đạo mà ba người Cửu U Cung tỏa ra, lập tức khiến luồng bá khí nhỏ bé kia tan biến.

Vòng xoáy ba màu không ngừng mở rộng che khuất cả bầu trời, trung tâm vòng xoáy giống như cái động không đáy điên cuồng hấp thụ thiên địa nguyên khí trong bán kính vài vạn dặm.

Bên trong Chúa Tể Điện lúc này tập trung gần mười thế lực lớn nhỏ, trong đó có Cửu U Cung, cũng có cả thế lực phục thuộc Chúa Tể Điện

- Chủ nhân sắp đột phá Thánh Chủ rồi.

Bích Thanh Nguyệt tâm thần rung động.

- Triệu Phong cuối cùng cũng sắp đột phá Thánh Chủ rồi.

U Dạ Thánh Quân kinh thán.

Dau khi Triệu Phong đột phá Thánh Chủ sẽ dẫn dắt Chúa Tể Điện tới mức nào?

- Uy thế thật khủng khiếp!

Ám Quỷ Thánh Chủ thầm giật mình.

Hắn thân là Thánh Chủ lại bị uy thế Huyền Quang Cảnh của kẻ khác chấn nhiếp.

Như vậy mới thú vị.

Nam Cung Thánh ẩn trong bóng tối mỉm cười tà dị.

Vút!

Bích Thanh Nguyệt và U Dạ Thánh Quân sắc mặt trầm xuống, bay ra ngoài đại điện.

- Ma Uyên trưởng lão, Cửu U Cung vô căn cứ buộc tội các thế lực tông môn khác sao?

Bích Thanh Nguyệt đối mặt với áp lực của bọn Ma Uyên Thánh Chủ đến thở cũng khó khăn, nhưng nàng vẫn cố gắng truyền âm đi.

Công bố nhiệm vụ ám sát vẫn là do nàng, U Dạ Thánh Quân và Khô Ảnh Đại Đế phụ trách.

Ba người này đều là cường giả bị Triệu Phong đặt Minh Tâm Ấn, tuyệt đối không thể phản bội Triệu Phong, trừ phi bị Cửu U Cung bắt mất linh hồn.

Ngoài ra, Ngọc Linh Thánh Y luyện chế linh dược ở trong cấm địa, Cửu U Cung cũng không dám tùy tiện bắt Ngọc Linh Thánh Y đi, nếu không sẽ đắc tội với nhiều thế lực hơn nữa.

- Tại sao những nhiệm vụ này đều công bố tại Tịch Sát Đường?

Ác Lai Thánh Chủ tóc trắng lập tức chất vấn.

- Trong Hắc Mạc Giác cũng có nhiệm vụ ám sát nhằm vào Cửu U Cung.

U Dạ Thánh Quân bên cạnh Bích Thanh Nguyệt nói.

Lần đó khi U Dạ Thánh Quân và Triệu Phong thương lượng phương án hành động đã dự đoán được trước điều này nên cũng công bố một số nhiệm vụ ở Hắc Mạc Giác.

- Hừ, đương nhiên Cửu U Cung sẽ có bằng chứng.

Ma Uyên hừ lạnh một tiếng, mây đen phía sau lập tức cuồn cuộn tạo thành hình một con cự thú hồng hoàng, phát ra uy thế bá đạo.

Chỉ cần đối phó với Bích Thanh Nguyệt và U Dạ Thánh Quân, sao có thể không lấy được chứng cứ?

Ma Uyên Thánh Chủ vẻ mặt hung dữ, chuẩn bị động thủ.

- Ma Uyên Thánh Chủ, ngươi muốn làm gì?

Luc này, đột nhiên Nam Phong Vương bay ra từ trong đại điện.

Đồng thời cũng có rất nhiều cường giả các thế lực xuất hiện bên ngoài đại điện.

- Nam Phong Vương, lại là ngươi!

Ma Uyên Trương Vĩnh chau mày, huyền quang thánh lực vẫn tỏa ra, không hề có ý dừng lại.

Lần trước, khi hắn tiêu diệt các thế lực Hải Yên Các, bị Nam Phong Vương cản trở, cuối cùng người của Thiên Kiếm Các tới đẩy lui hắn.

Lần này cũng là Nam Phong Vương xuất hiện.

- Nam Phong Vương, lát nữa có khiến ngươi bị thương thì Cửu U Cung cũng không chịu trách nhiệm đâu đấy.

Phía sau Ma Uyên Thánh Chủ, Tà Chân Thánh Chủ tóc đỏ mặc hắc bào gương mặt lạnh băng.

Ngoài Nam Phong Vương ra, những thế lực nhỏ bé khác, Tà Chân Thánh Chủ cũng lười để mắt tới.

Đột nhiên phía sau Ma Uyên Thánh Chủ xuất hiện một luồng khí tức năng lượng tinh thần mạnh mẽ.

- Ma Uyên Thánh Chủ, ngươi tới Vũ Châu gây chuyện sao?

Giọng nói của Tinh Ma Thánh Chủ vọng tới.

Vút vút!

Tinh Ma Thánh Chủ và hai vị Chuẩn Thánh Chủ khác cùng tới bên cạnh Bích Thanh Nguyệt.

Tinh Ma Thánh Chủ sắc mặt thâm trầm nhìn Ma Uyên Thánh Chủ với đôi mắt màu tím thẫm.

Hắn không ngờ lần này lại là Ma Uyên Thánh Chủ của Cửu U Cung tới, còn có hai cường giả Thánh Chủ Huyền Quang tiểu thành nữa.

- Tinh Ma Thánh Chủ, Cơ gia chắc chắn muốn quản chuyện này?

Ma Uyên Thánh Chủ ánh mắt sắc lạnh, nhìn Tinh Ma Thánh Chủ.

- Đây là Vũ Châu, Triệu Phong tiểu hữu lại là khách quý của Cơ gia.

Ma Uyên Thánh Chủ cảm nhận được một luồng xung kích vô hình nhưng vẫn nói.

Ma Uyên Thánh Chủ chỉ là Huyền Quang sơ thành, nhưng linh hồn ý chí của hắn lại cường đại dị thường, cộng với linh hồn đồng thuật cao thâm nên có thực lực của Huyền Quang tiểu thành.

Ma Uyên Thánh Chủ không thông thạo về linh hồn nhưng tinh thần xung kích của hắn vẫn khiến linh hồn của Tinh Ma Thánh Chủ run lên.

- Xem ra Cơ gia muốn đi theo con đường của Đoan Mộc gia thì phải.

Giọng nói lạnh lùng của Ma Uyên Thánh Chủ vang lên, ma uy vô hình chấn nhiếp tám phương.

Ma Uyên Thánh Chủ không lo lắng vì sự có mặt của Tinh Ma Thánh Chủ, Cơ gia chỉ tới một Thánh Chủ là Tinh Ma Thánh Chủ, không ảnh hưởng gì được tới hành động của hắn.

Sau khi Ma Uyên Thánh Chủ giải quyết xong Chúa Tể Điện, còn có thể dựa vào lý do này mà tới tìm Cơ gia.

Thần sắc Tinh Ma Thánh Chủ hơi khựng lại, Đoan Mộc Gia năm đó chính vì đắc tội Cửu U Cung, bị giết liền hai vị Thánh Chủ, cho nên mới sa sút như ngày nay.

- Hai ngươi chặn Nam Phong Vương và Cơ gia…

Ma Uyên Thánh Chủ truyền âm.

Chỉ dựa vào chiến lực hiện nay của Chúa Tể Điện sao có thể chặn được bước đi của Cửu U Cung.

Vù!

Ba Thánh Chủ của Cửu U Cung động thân, một luồng khí tức ma đạo khủng khiếp lập tức bao trùm cả Chúa Tể Điện.

Tất cả những người đứng xem có cảnh giới thấp, lập tức lùi về sau, ngay cả Bích Thanh Nguyệt cũng phải tránh ra xa. Vì nàng biết nếu bị sưu hồn thì Cửu U Cung sẽ danh chính ngôn thuận tiêu diệt Chúa Tể Điện.

Vút vút!

Ác Lai Thánh Chủ và Tà Chân Thánh Chủ xông về phía Tinh Ma Thánh Chủ và Nam Phong Vương.

Một vài thế lực, tông môn trước đó tới Chúa Tể Điện như Ám Quỷ Thánh Chủ và Hắc Diệu Tông thái thượng trưởng lão lập tức chặn U Dạ Thánh Quân, Từ lão quái, các chiến lực cấp cao của Chúa Tể Điện.

Vù!

Ma Uyên Thánh Chủ bay thẳng về cấm địa phía sau Chúa Tể Điện, khí thế cường hoành, không ai chặn được.

Ma Uyên Thánh Chủ sắp tới được điện các của Triệu Phong.

Uỳnh uỳnh!

Một ngọn núi đột nhiên nổ tung, chỉ thấy một đạo tà quang màu tím đỏ bắn lên trời, xuyên thủng tầng mây, trên đó ẩn hiện hoa văn yêu dị.

Năng lượng tà ác khủng bố bùng phát, bắn thẳng về phía Ma Uyên Thánh Chủ.

Luồng năng lượng tà ác đột ngột xuất hiện này khiến các Chuẩn Thánh Chủ, Thánh Chủ gần đó đều khẽ run lên, tâm thần hoảng loạn khó hiểu.

Vù!

Chỉ thấy một thanh niên yêu dị với mái tóc tím đỏ, toàn thân cũng là hoa văn tím đỏ chập chờn, kéo theo một dải ảo ảnh chặn trước mặt Ma Uyên Thánh Chủ.

- Nam Cung Thánh.

Ma Uyên Thánh Chủ lập tức kinh ngạc thốt lên, nộ khí đột ngột nổi lên.

Lúc trước, Cửu U Cung phái ra hai vị cao tầng từ nghìn dặm xa xôi tới Chân Võ Thánh Địa ở Thương Hải để bắt Nam Cung Thánh, nhưng lại bị Bán Thần Côn Vân trong truyền thuyết dọa lui.

Vốn dĩ, chỉ cần Nam Cung Thánh ở trong Chân Võ Thánh Địa thì Cửu U Cung tuyệt đối sẽ không tới tìm hắn.

Nhưng lúc này Nam Cung Thánh lại xuất hiện trong Chúa Tể Điện ở

Đại Lục Vực.

- Nam Cung Thánh… ở đây.

Tà Chân Thánh Chủ ở phía sau hai mắt đỏ rực, mái tóc đỏ cũng xõa ra bay theo gió.

Hắn chính là một trong hai Thánh Chủ hồi đó tới Chân Võ Thánh Địa bắt Nam Cung Thánh và bị Côn Vân dọa trở về.

- Cũng tốt, hôm nay cùng tiêu diệt “tử phát song tà” các ngươi.

Huyền Quang thánh lực màu đen trào ra từ cơ thể Ma Uyên Thánh Chủ, hắc quang xung quanh đột nhiên tan đi, biến thành vô số cái xúc tu hắc quang như có linh tính. Uy thế ma đạo khủng bố giống như cự thú phẫn nộ bùng nổ.

Cảm tưởng như đây chính là trận đại chiến ở ngoại giới.

Phía trên nơi Triệu Phong bế quan, tốc độ vận chuyển của vòng xoáy ba màu bỗng tăng nhanh đồng thời mở rộng. Vòng xoáy bỗng chốc như biến thành bầu trời của thế giới này, nguyên khí trong cơ thể của tất cả cường giả ở phía dưới đều như đang dần biến mất.

Uỳnh uỳnh!

Một luồng khí tức chấn áp vạn vật thiên địa tràn ra từ trong vòng xoáy, phong vân cuồn cuộn biến hóa không ngừng.

Bùm!

Từ trong vòng xoáy ba màu khổng lồ, ba đạo thánh quang ngưng tụ với nhau chiếu xuống đỉnh một ngọn núi, nguyên khí tám phương

như bị thứ gì đó dẫn dụ, điên cuồng tụ lại về hướng ba đạo thánh quang.

- Vòng xoáy thánh lực liên kết thành công rồi. Không được, tuyệt đối không được để Triệu Phong đột phá.

Ma Uyên Thánh Chủ bay ra từ nơi vụ nổ ban nay, lao về nơi thánh quang chiếu xuống.

Lúc này chính là thời điểm mấu chốt để Triệu Phong đột phá.

- Tà Ma Trảo!

Nam Cung Thánh giơ cánh tay phải ra, hoa văn đỏ chói trên đó nở rộ, kéo ra thành vô số cành hoa lá màu đỏ, tạo nên một cái ma trảo rất lớn.

- Nam Cung Thánh, cút đi!

Ma Uyên Thánh Chủ lập tức quát lên, xúc tu xung quanh lao tới tấn công Nam Cung Thánh.

Hai luồng sức mạnh tà ma lao vào nhau, sức mạnh khủng khiếp trong đó như nuốt chửng tất cả.

Ma Uyên Thánh Chủ hơi khựng lại.

Ma Uyên Thánh Chủ không thể ngờ Nam Cung Thánh lại tiến bộ đáng sợ như vậy. Hắn có sức mạnh Tà Thần, có thể ngang ngửa với Huyền Quang đại thành.

Đương nhiên nếu Ma Uyên Thánh Chủ toàn lực ra tay thì chắc chắn Nam Cung Thánh sẽ thua. Chỉ là bây giờ ngăn chặn việc Triệu

Phong đột phá Huyền Quang Cảnh mới là quan trọng nhất.

Một khi Triệu Phong đột phá thành công, với thực lực kinh người, hắn ta có thể xoay chuyển cục diện.

Nếu Triệu Phong có Lục Thần Tiễn thật thì bản thân Ma Uyên Thánh Chủ cũng sẽ gặp phải nguy hiểm.

Nghĩ vậy, Ma Uyên Thánh Chủ liền thi triển bí pháp, xúc tu ma quang quanh người biến thành những dải hắc quang bảo vệ hắn bên trong.

Vút!

Ma Uyên Thánh Chủ quyết định mặc kệ Nam Cung Thánh, trước hết phải giải quyết Triệu Phong đã.

- Đừng mơ!

Hai mắt Nam Cung Thánh trở nên thâm sâu, trong đó ẩn hiện một đóa hoa màu máu.

- Tiếp theo giao cho ngươi đấy.

Nam Cung Thánh nói trong đầu.

- Khặc khặc khặc, để ta chơi với ngươi.

Giọng nói của Nam Cung Thánh đột nhiên thay đổi, tà khí toàn thân trào dâng.

Một luồng sáng màu tím đỏ bắn về phía Ma Uyên Thánh Chủ.

Rầm uỳnh!

Ma Uyên Thánh Chủ lùi sau mấy bước, tầng hắc quang bảo vệ của hắn vỡ tan.

- Tà Thần chi lực!

Ma Uyên Thánh Chủ vẻ mặt đầy kinh hãi nhìn Nam Cung Thánh.

Trong luồng thánh lực Huyền Quang đó tuy chỉ có chút Tà Thần chi lực nhưng cũng đủ để uy năng của thánh lực Huyền Quang có sự thay đổi hoàn toàn về chất.

- Xem ra bị tà niệm xâm chiếm rồi.

Ma Uyên Thánh Chủ nghĩ.

Nam Cung Thánh bị tà niệm xâm chiếm, không có lý trí, mặc kệ hậu quả sử dụng sức mạnh mà minh không thể khống chế.

- Hừ, không kẻ nào có thể ngăn được ta!

Sắc mặt Ma Uyên Thánh Chủ trở nên lạnh băng, vận Huyền Quang Thánh Lực đến mức tận cùng.

Đồng thời phía sau Ma Uyên Thánh Chủ cũng xuất hiện một vòng xoáy đen, trong đó đột nhiên nhảy ra một đạo hắc ảnh.

Uỳnh!

Sau khi Ma Uyên Thánh Chủ phân thân, trực tiếp xông tới Nam Cung Thánh, xúc tu quanh người giống như ý niệm của Ma Uyên Thánh Chủ, nhanh như chớp di chuyển trong không gian.

Trận chiến kinh thiên động địa của hai bên khiến những người còn lại trong Chúa Tể Điện đều kinh hãi lùi về sau.

Vút!

Phân thân của Ma Uyên Thánh Chủ cười gian tà, xông thẳng tới Triệu Phong đang ngồi trong điện các trên đỉnh núi.

Phân thân Ma Uyên Thánh Chủ có sáu phần chiến lực của bản thân hắn, còn mạnh hơn cả một Thánh Chủ Huyền Quang tiểu thành.

Ma Uyên Thánh Chủ cười khảy, Nam Cung Thánh đã mất đi lý trí, chỉ tồn tại vì chiến đấu, căn bản không để tâm đến những chi tiết nhỏ khác.

Triệu Phong một mình bế quan, không ai bảo vệ, chắc chắn sẽ chết!

- Ngươi chết đi Triệu Phong!

Phân thân của Ma Uyên Thánh Chủ sau lưng thò ra một cái xúc tu ma quang, phá vỡ đại trận phòng ngự xung quanh, nhắm thẳng đầu Triệu Phong lao tới.

Triệu Phong lúc này đã được thánh lực thiên địa tẩy lễ. Hắn cảm nhận được nguy hiểm đang tới gần nhưng lại không thể di chuyển nửa bước, cũng không thể dùng chân nguyên, thánh lực. Nếu rút lui giữa chừng chỉ sợ vòng xoáy thánh lực trong cơ thể sẽ tan biến.

Mắt thấy công kích của phân thân Ma Uyên Thánh Chủ sắp đánh trúng đầu Triệu Phong rồi.

Trên gương mặt có phần phẫn nộ của Triệu Phong, đột nhiên mắt trái mở ra.

Chương 1052: Quyết Chiến Với Ma Uyên

Trong một góc của điện các nơi Triệu Phong bế quan, Tiểu Tặc Miêu thò đầu ra.

Vốn dĩ khi phân thân Ma Uyên Thánh Chủ tấn công, Tiểu Tặc Miêu chuẩn bị ra tay nhưng lại bị Triệu Phong ngăn cản.

Chỉ thấy Triệu Phong đang tắm mình trong thánh quang đột nhiên mở con mắt bên trái ra.

Ầm ầm!

Vào khoảnh khắc ấy, trong đôi mắt màu hổ phách của Triệu Phong bắn ra vô số kim quang.

Uỳnh uỳnh!

Lập tức phân thân của Ma Uyên Thánh Chủ bị kim quang xuyên thủng nghìn vạn lỗ.

Vù!

Đột nhiên phân thân Ma Uyên Thánh Chủ bến thành vô số hạt sáng nhỏ, biến thành sương đen bị hút vào trong mắt Triệu Phong.

Sắc mặt Triệu Phong cuối cùng cũng bình tĩnh lại, hấp thụ luồng thánh lực cuối cùng mà thiên địa ban cho hắn.

Thật ra khi vòng xoáy thánh lực của Triệu Phong và vòng xoáy thánh lực của thiên địa liên kết, mắt trái của hắn đã có sự thay đổi.

Kim cầu thần bí trong không gian mắt trái của hắn như bị kích thích nào đó, bỗng nhiên xoay chuyển, tỏa ra ánh kim quang thần bí.

Theo lẽ thường, nếu Triệu Phong một lần sử dụng nhiều ánh sáng thấu giải như vậy thì đồng lực đã không chịu nổi lâu rồi. Nhưng giờ lại không xuất hiện hiện tượng đó, ánh kim quang thần bị đó hoàn toàn là tự bắn ra.

Trong không gian mắt hắn, ngoài kim cầu thần bí thì chỉ còn đầu lâu Bán Thần của thần kiếp lôi lực. Mà cái đầu lâu Bán Thần đó cũng bị kim quang thần bí xuyên thủng không biết bao lần.

Không biết từ bao giờ phía trên kim cầu thần bí, bên cạnh cái đầu lâu thần kiếp xuất hiện một cụm vật thể màu đen vặn vẹo.

Uỳnh uỳnh!

Giữa kim cầu thần bí, vô số luồng khí tức hồng hoang bản nguyên tụ lại vào trong cụm ánh sáng đen sì kia.

Khi Triệu Phong mở mắt trái, ánh kim quang mà kim cầu tỏa ra đương nhiên chiếu ra ngoại giới, chiếu lên người phân thân Ma Uyên Thánh Chủ và xảy ra cảnh tượng vừa rồi.

Vì thế nói Triệu Phong căn bản không cần dùng bất cứ sức mạnh nào, chỉ mở con mắt trái đã biến dị mà thôi.

Điều khiến Triệu Phong không ngờ tới đó là ánh sáng thấu giải sau khi tiêu hủy phân thân Ma Uyên Thánh Chủ, nó còn hấp thụ năng lượng của phân thân nữa.

Năng lượng sau khi bị hấp thụ vào không gian mắt trái Triệu Phong thì dung nhập vào vật thể đen vặn vẹo kia.

Phân thân Ma Uyên Thánh Chủ sau khi bị tiêu diệt, bầu trời ba màu trên đỉnh đầu Triệu Phong cũng dần tối lại.

Uỳnh uỳnh!

Trên bầu trời Chúa Tể Điện, Ma Uyên Thánh Chủ đang giao chiến với Nam Cung Thánh đột nhiên khựng lại, nhìn xuống dưới.

- Cửu U phân thân của ta.

Gân trên trán Ma Uyên Thánh Chủ nổi lên, quát lớn.

Bí kỹ phân thân trong Cửu U Thánh Quyển vô thượng bí điển của Cửu U Cung rất khó tu luyện, Ma Uyên Thánh Chủ đã phải tiêu tốn vô số tài nguyên và tinh lực vào phân thân.

Nhưng giờ phân thân của hắn đã bị ánh kim quang bắn ra từ mắt Triệu Phong hủy diệt.

- Sao có thể như vậy? Hắn không phải đang ở thời điểm quan trọng cuối cùng đột phá Thánh Chủ hay sao? Sao có thể sử dụng sức mạnh khác?

Phía sau, Ác Lai Thánh Chủ đang giao chiến với Nam Phong Vương cũng giật mình.

Hiện tượng xảy ra trước mắt đã hoàn toàn đi ngược với lẽ thường.

- Hơn nữa năng lượng đó đã nháy mắt hủy diệt được phân thân của

Ma Uyên trưởng lão.

Tà Chân Thánh Chủ nhìn Triệu Phong, trong lòng sinh ra chút sợ hãi.

Đến cả hắn cũng không nhìn ra được bất cứ điều gì trong ánh kim quang kia.

- Triệu Phong!

Bọn Nam Phong Vương, Tinh Ma Thánh Chủ trong lòng đều chấn kinh, cũng không thể hiểu nổi cảnh tượng vừa rồi.

- Ánh kim quang đó xuyên thấu vật chất và linh hồn…

Trong mắt Tinh Ma Thánh Chủ lóe ánh tử kim.

Đây là lần thứ hai hắn chứng kiến sự kỳ diệu của mắt trái Triệu Phong, nhưng vẫn rất kinh hãi, không thể lý giải nổi.

Vù vù vù!

Lúc này, xoáy ánh sáng ba màu trên trời giảm dần tốc độ xoay.

Cuối cùng một tia thánh lực chiếu xuống, hòa vào xoáy ánh sáng ba màu trong cơ thể Triệu Phong.

Uỳnh!

Vòng xoáy trong cơ thể Triệu Phong xoay chuyển với quy tắc kỳ diệu, đột nhiên xuất hiện thêm một màu vàng thẫm.

Thân thể Triệu Phong dần tối lại trong sự lấp lánh của thánh quang.

Dị tượng trong thiên địa dần biến mất.

- Đây chính là thánh thể?

Triệu Phong cảm nhận thân thể mình vô cùng kỳ diệu.

Thân thể và thánh lực, linh hồn kết hợp lại ở mức độ cao, đồng thời nối liền với thiên địa, có thể chữa mọi vết thương ở giới hạn lớn nhất.

Ầm!

Triệu Phong bay thẳng lên trời, biến thành đạo hồng quang lao thẳng về phía Ma Uyên Thánh Chủ.

- Đáng ghét, lại để hắn đột phá rồi!

Sắc mặt Ma Uyên Thánh Chủ tím tái lại, ánh mắt tràn đầy phẫn nộ.

Hắn không thể ngờ Nam Cung Thánh lại ẩn mình trong Chúa Tể Điện.

Càng không thể ngờ khi sắp đạt được mục đích rồi thì ánh dị quang trong mắt Triệu Phong lại hủy diệt được phân thân của hắn trong nháy mắt.

Rầm!

Ma Uyên Thánh Chủ đánh ra một quầng thánh quang đen, oanh kích lên người Nam Cung Thánh.

Phụt!

Nam Cung Thánh hộc máu tươi, hai mắt hồi phục nguyên trạng.

Dù gì hắn cũng chỉ là Huyền Qunag sơ thành, dù có bị Tà Thần ý niệm tạm thời khống chế thân thế, dùng sức mạnh Tà Thàn thì cũng không phải đối thủ của Ma Uyên Thánh Chủ đã sống vài vạn năm.

- Đa tạ, Nam Cung Thánh!

Một luồng thánh lực hùng hồn mà ôn hoà đón lấy Nam Cung Thánh, nhẹ nhàng đặt hắn xuống.

Triệu Phong biết Nam Cung Thánh sở dĩ liều mình bất chấp hậu quả như vậy chỉ là vì muốn trả ân tình hồi đó.

Trong Thần Huyễn Không Gian Triệu Phong đã giúp đỡ Nam Cung Thánh hết lòng, cuối cùng còn giúp hắn có được Tà Thần chi lực.

- Ma Uyên Thánh Chủ, lần này đã tới rồi thì đừng đi nữa.

Triệu Phong mở mắt nhìn Ma Uyên Thánh Chủ.

Khi hắn đột phá Huyền Quang Cảnh thành công cũng là lúc dị tượng trong mắt hắn hoàn toàn biến mất.

- Triệu Phong, ngươi tưởng đột phá Huyền Quang Cảnh là có thể làm đối thủ của ta sao?

Ma Uyên Thánh Chủ cười ha hả.

Sự việc đến nước này hắn cũng không thể quay đầu nữa. Nếu không không phải hắn và Cửu U Cung sẽ thành trò cười cho cả vương triều hay sao?

Ngoài ra Ma Uyên Thánh Chủ cũng đã có phòng bị, chỉ cần Triệu

Phong lấy ra những thứ như Lục Thần Tiễn thì hắn lập tức bỏ chạy.

- Ta cũng muốn xem Thánh Chủ Huyền Quang đại thành rốt cuộc có gì giỏi giang.

Triệu Phong hơi nhếch mép.

Hắn lúc này cảm thấy như nắm bắt được quy tắc của thiên địa, dường như mỗi hành động đều có thể ảnh hưởng tới thiên địa, sinh ra uy năng cực lớn.

Sức mạnh và quy tắc đều có tiến bộ vượt bậc khiến Triệu Phong vẫn chưa thích ứng lắm, hắn đang cần một đối thủ mạnh để củng cố thực lực. Ma Uyên Thánh Chủ tuy có hơi quá mạnh một chút nhưng cũng coi như thích hợp.

- Sau khi đột phá Thánh Chủ thì ngươi đã quên chữ chết viết thế nào rồi sao?

Ma Uyên Thánh Chủ thấy sự tự cao tự đại của Triệu Phong thật nực cười.

Thực lực Triệu Phong đúng là rất đáng sợ, nhưng nay hắn chỉ vừa đột phá Thánh Chủ, có lẽ vẫn chưa thành thục sức mạnh và thủ đoạn của Thánh Chủ.

Dù Triệu Phong có củng cố được cảnh giới thì Ma Uyên Thánh Chủ cũng không hề lo sợ.

Xoẹt!

Tàn quang loé lên, một đạo hắc quang bắn về phía Triệu Phong.

Phụt phụt phụt!

Trong khi tới gần Triệu Phong thì quanh người Ma Uyên Thánh Chủ bỗng thò ra vô số xúc tu, nhanh chóng bắn về phía Triệu Phong, đồng thời một luồng sức mạnh tiểu thế giới triển khai khoá chặt Triệu Phong.

Uỳnh!

Triệu Phong khởi động Thánh Lôi Thể, thánh thể lập tức biến to, vô số hoa văn lôi điện đỏ rực lấp lánh ánh kim quang, khiến Triệu Phong nhìn giống như một kim ấn Chiến Thần vậy.

Sau khi đột phá Thánh Chủ, Thánh Lôi Thể và thánh thể của Triệu Phong kết hợp, sức mạnh về các mặt đều được tăng cường.

Vù!

Thi triển Lôi Dực Phi Độn thuật, phối hợp với động sát lực của mắt trái, Triệu Phong tránh được phần lớn công kích của Ma Uyên Thánh Chủ.

- Thánh Lôi Phá Thiên Chưởng.

Triệu Phong vận Phong Lôi Thánh Lực, đột ngột đánh ra Xích Kim Lôi Chưởng mang trong mình rất nhiều sức mạnh ý cảnh và quy tắc của Triệu Phong.

Uỳnh rầm!

Xúc tu quanh Ma Uyên Thánh Chủ tiếp xúc với Thánh Lôi Chưởng của Triệu Phong, bạo phát ra cơn bão huỷ diệt.

- Chưởng pháp này…

Sắc mặt Ma Uyên Thánh Chủ trầm xuống, công kích của hắn lại bị đạo chưởng ảnh kia chặn lại vài phần.

Uỳnh!

Trong Thánh Lôi Chưởng, sức mạnh cường đại của lôi điện ý hoà vào hư không.

- A, chưởng pháp này lại gây ảnh hưởng được tới tiểu thế giới của ta?

Ma Uyên Thánh Chủ khẽ động dung, Triệu Phong một chưởng này không hề đơn giản.

- Ma Quang Phá!

Ma Uyên Thánh Chủ hét một tiếng, xúc tu vung lên ngưng tụ sức mạnh tấn công về một hướng.

Uỳnh! Bùm!

Thánh Lôi ma Chưởng của Triệu Phong bị xúc tu xuyên thủng, đồng thời xúc tu tiếp tục tấn công Triệu Phong.

- Lực Phách Lôi Vực.

Trong Thánh Lôi Thể của Triệu Phong bỗng bùng phát lực phách lôi điện, trong vòng bán kính vài chục mét đều bị áp lực vô hình đè nén và bị lôi điện oanh kích.

Đồng thời, một tầng Lực Phách Lôi Canh dung hợp Phong Lôi Thánh

Lực hình thành nên một tầng sức mạnh đỏ kim bao chùm quanh Triệu Phong.

Uỳnh phụt phụt!

Triệu Phong toàn lực vận Huyền Quang Thánh Lực, đồng thời dung hợp vào Thể Lôi Canh.

Uỳnh!

Triệu Phong bị tuyệt kỹ của Ma Uyên Thánh Chủ đẩy lui vài dặm, tầng lôi canh hộ thể bị phá vỡ, sức mạnh phản chấn của Lực Phách Lôi Điện còn chưa tấn công được tới Ma Uyên Thánh Chủ đã bị xúc tu quanh người hắn chặn lại toàn bộ.

- Chút bản lĩnh này cũng muốn chiến đấu với Huyền Quang đại thành?

Ma Uyên Thánh Chủ phì cười.

Triệu Phong sau khi đột phá Huyền Quang Cản đúng là mạnh hơn cường giả Huyền Quang sơ thành vài lần nhưng tuyệt đối không phải đối thủ của hắn.

- Ngươi vui mừng hơi sớm đấy.

Khoé miệng Triệu Phong khẽ nhếch lên.

Thần sắc Ma Uyên Thánh Chủ ngưng đọng, cảm giác có gì không ổn, linh thức quét quanh.

Chỉ thấy đối thủ của Từ lão quái và U Dạ Thánh Quân đột nhiên bị đánh bại, rồi hai vị Thánh Chủ đó bắt đầu hợp lực với Nam Phong

Vương và Tinh ma Thánh Chủ đối phó Ác Lai Thánh Chủ và Tà Chân Thánh Chủ.

Thì ra vừa rồi khi Triệu Phong giao chiến với Ma Uyên Thánh Chủ đã chú ý tới Từ lão quái và U Dạ Thánh Quân, dùng đồng lực ngầm trợ giúp họ, thậm chí vào lúc quan trọng đã phát động linh hồn đồng thuật.

Trên người Từ lão quái và U Dạ Thánh Quân đều có Minh Tâm Ấn của Triệu Phong, làm được những việc này không khó.

Đúng là Triệu Phong muốn rèn luyện thực lực sau đột phá nhưng hắn cũng là người quan tâm tới đại cục.

- Triệu Phong, ngươi…

Ma Uyên nghiến răng phẫn nộ.

Một Huyền Quang sơ thành Thánh Chủ vừa mới đột phá khi đang chiến đấu với hắn lại phân tâm vào trận chiến khác.

- Yêu Ma Loạn Vũ!

Ma Uyên Thánh Chủ hô lớn, giang rộng hai cánh tay, thánh lực trong cơ thể chuyển động với tốc độ chóng mặt, trào ea một luồng thánh lực lớn lao.

Vù vù!

Cạnh Ma Uyên Thánh Chủ bỗng ngưng kết ra vô số xúc tu ma quang khổng lồ. Mỗi cái xúc tu giống như một con yêu ma hung hãn, giương nanh múa vuốt.

- Nguy rồi, Ma Uyên Thánh Chủ thi triển tuyệt kỹ.

Thần sắc Triệu Phong trở nên ngưng trọng.

Vừa mới đột phá, cảnh giới tu vi của hắn còn chưa ổn định, dù cho hắn thời gian củng cố thì khi giao thủ với Ma Uyên Thánh Chủ cũng quá nửa là hắn chịu thiệt.

Uỳnh uỳnh!

Triệu Phong lập tức phóng thích sức mạnh của Phong Lôi Tiểu Thế Giới, kết hợp với Lực Phách Lôi Vực, giảm bớt uy năng công kích của Ma Uyên Thánh Chủ.

- Triệu Phong, ta tới đây!

Lúc này phía sau Triệu Phong, giọng nói lãnh khốc của Nam Cung Thánh vọng lại.

Chương 1053: Địa Ma Giáo

Khi Triệu Phong cảm thấy một áp lực chưa từng có…

- Triệu Phong, ta tới rồi!

Phía sau Triệu Phong, giọng nói lãnh khốc của Nam Cung Thánh bỗng vang lên.

Vút!

Nam Cung Thánh tới bên cạnh Triệu Phong, hai người đứng kề vai nhau.

Nam Cung Thánh vừa rồi đã dùng sức quá mức, thân thể cũng đã bị thương, nhưng khả năng hồi phục của Thánh Chủ vốn đã rất mạnh, Nam Cung Thánh lại có được một phần truyền thừa của Tà Thần, có lẽ có không ít bí thuật hồi phục.

Quan trọng nhất là đối mặt với người của Cửu U Cung, Nam Cung Thánh không cam tâm nằm một chỗ quan chiến.

- Tốt!

Uỳnh!

Sau lưng Nam Cung Thánh, môt quàng thần quang màu đỏ tím bùng phát, hòa vào hư không, oanh kích lên tiểu thế giới của Ma Uyên Thánh Chủ.

- Hai tên tiểu tử đáng ghét!

Ma Uyên Thánh Chủ nghiến răng nghiến lợi.

Phong Lôi Tiểu Thế Giới của Triệu Phong vốn đã không tầm thường, Thái Cổ bản nguyên trong nó đã rất lớn, còn tạm thời sao chép mưa gió sấm chớp trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Mà tiểu thế giới của Nam Cung Thánh đã dung hợp Tà Thần Tinh và Tà Thần chi lực, lại càng thêm tà dị bá đạo.

Hai luồng sức mạnh kết hợp lại đã chiếm được thế thượng phong trước tiểu thế giới của Ma Uyên Thánh Chủ.

- Tà Thiên Chi Thủ!

Hai cánh tay Nam Cung Thánh đột nhiên ngưng tụ ra hai cái ma thủ màu đỏ tím, bề mặt là những đường hoa văn đỏ chót tà dị.

Vù vù!

Hai cánh tay Nam Cung Thánh vung lên, lập tức chặt đứt vô số xúc tu.

Triệu Phong cũng không chịu thua kém, với sự bảo hộ của sức mạnh tiểu thế giới, thi triển Lôi Dực Phi Độn Thuật, hủy diệt hết xúc tu xung quanh.

Uỳnh uỳnh!

Triệu Phong và Nam Cung Thánh liên hủ phá giải được chiêu thức của Ma Uyên Thánh Chủ, đồng thời tấn công Ma Uyên Thánh Chủ từ hai phía.

- Muốn chết hả!

Ma Uyên Thánh Chủ phẫn nộ, vận Huyền Quang thánh lực, đồng thời xông thẳng vào Triệu Phong và Nam Cung Thánh.

Uỳnh! Bùm!

Thánh Lôi Thể của Triệu Phong chặn được công kích của Ma Uyên Thánh Chủ, tuy chịu chút thương thế nhưng rất nhanh đã hồi phục.

Nhưng Nam Cung Thánh thì khá nghiêm trọng, những vết thương chưa hồi phục hẳn lại thêm nặng hơn.

- Huyền Quang thánh lực mạnh thật!

Ánh mắt Triệu Phong hơi trầm xuống.

Huyền Quang thánh lực của đại thành và sơ thành hoàn toàn không cùng đẳng cấp. Huyền Quang thánh lực đủ mạnh thì thánh thể cũng được tăng cường hơn.

Cũng có nghĩa là Ma Uyên Thánh Chủ không tu luyện công pháp luyện thể, khả năng hồi phục của hắn cũng chỉ kém hơn Triệu Phong một chút.

- Phong Lôi Đồng Hỏa.

Trong con mắt bên trái Triệu Phong dâng lên ngọn lửa đồng lực, phát ra ánh sáng tử kim.

Phụt!

Một ngọn lôi hỏa màu tử kim trong suốt với khí tức hủy diệt của lôi kiếp bùng nổ trong đầu Ma Uyên Thánh Chủ.

Triệu Phong một đòn này là thuần túy công kích linh hồn, dùng lôi lực là chủ. Vì hắn biết vật chất rất khó tạo thương thế cho Ma Uyên Thánh Chủ.

Khi đột phá Thánh Chủ, linh hồn ý chí của Triệu Phong được ngưng luyện ở một mức nhất định. Tuy chỉ là Thánh Chủ tiểu thành nhưng kết hợp với linh hồn đồng thuật, cộng với lôi kiếp chi lực vẫn có thể tạo uy hiếp không nhỏ cho Ma Uyên Thánh Chủ.

Uỳnh uỳnh!

Ma Uyên Thánh Chủ cảm giác trong linh hồn vạn tiếng sấm nổ vang dội, đồng thời linh hồn đồng hỏa dung hợp lôi kiếp chi lực vẫn đang lan rộng.

Vút vút!

Triệu Phong và Nam Cung Thánh nhân cơ hội đó cùng xông tới.

- Ma Thiên Thủ.

Nam Cung Thánh hợp hai cái ma thủ lại thành một cánh tay khổng lồ bùng cháy ma hỏa, đánh xuống.

Phụt!

Thánh thể của Ma Uyên Thánh Chủ bị Nam Cung Thánh tóm phải, xuất hiện một vài vết rạn.

Huyền Quang thánh lực của Tà Thần chi lực sau khi tà hóa có sức

phá hoại cực lớn đối với mọi thứ, đồng thời còn có thể hạn chế khả năng phục hồi của đối phương.

Triệu Phong dùng tới Cổ Lôi chi lực tung ra vài đạo Xích Kim Lôi Sơn, chấn áp Ma Uyên Thánh Chủ.

Bên kia, Ác Lai Thánh Chủ và Tà Chân Thánh Chủ cũng đã bị đánh bại.

Hai người là Thánh Chủ Huyền Quang tiểu thành, thực lực vô cùng cường đại nhưng vẫn không phải đối thủ của nhiều Thánh Chủ cùng liên thủ.

- Triệu Phong, bọn ta tới đây!

Tinh Ma Thánh Chủ, Nam Phong Vương, Từ lão quái, U Dạ Thánh Quân sau khi đánh bại Ác Lai Thánh Chủ và Tà Chân Thánh Chủ thì lập tức tới.

Uỳnh uỳnh!

Những đòn công kích Huyền Quang thánh lực tấn công lên Ma Uyên Thánh Chủ như vũ bão.

- Đáng hận, Triệu Phong, Nam Cung Thánh!

Cho dù Ma Uyên Thánh Chủ có mạnh đến mức nào đi nữa cũng không phải đối thủ của nhiều Thánh Chủ như vậy. Hơn nữa Tà Thần chi lực của Nam Cung Thánh đã khiến hắn bị thương, rất khó hồi phục.

Vút!

Xúc tu quanh người hắn chặn lại công kích xung quanh đồng thời đẩy thân thể hắn lùi về sau.

Vút!

Ma Uyên Thánh Chủ biến thành một quầng hắc quang chạy trốn. xúc tu sau lưng hắn bắn ra Huyền Quang thánh lực màu đen khiến tốc độ của hắn tăng mạnh.

Triệu Phong nheo mắt, một luồng năng lượng tinh thần lóe lên rồi biến mất. Hắn đã đánh dấu thần mâu lên người Ma Uyên Thánh Chủ, đâu thể để hắn ta chạy thoát như vậy.

Lần này, nếu không phải có Nam Cung Thánh và mắt trái của Triệu Phong vó dị biến thì Chúa Tể Điện và Triệu Phong đều có thể đã bị Ma Uyên Thánh Chủ hủy diệt.

- Tỏa Thiên Cung!

Trên tay Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một cây cung cổ màu bạc và một mũi tên thánh quang. Vút một tiếng, quang tiễn lao đi.

Sau đó quang tiễn xuyên qua hư không, trực tiếp xuyên qua ngực Ma Uyên Thánh Chủ.

Thân hình Ma Uyên Thánh Chủ khựng lại, vận Huyền Quang thánh lực nuốt chửng quang tiễn rồi lại bay tiếp.

- Bích Thanh Nguyệt, U Dạ Thánh Quân, các ngươi xử lý những việc còn lại, nhốt hai Thánh Chủ của Cửu U Cung và cả các thành viên các tông môn Ám Thiên Môn, Hắc Diệu Tông lại.

Triệu Phong vội nói.

Uỳnh uỳnh!

Sau lưng Triệu Phong đột nhiên xuất hiện đôi cánh xích kim, chuyển động cũng có thể tạo ra phong lôi chi lực.

Vút!

Triệu Phong vút một cái biến mất, đuổi theo Ma Uyên Thánh Chủ.

- Triệu Phong truy sát Ma Uyên Thánh Chủ ư?

Tinh Ma Thánh Chủ cả kinh.

Với hắn, có thể đánh lui được Ma Uyên Thánh Chủ là được rồi.

Hơn nữa Ma Uyên Thánh Chủ một lòng muốn bỏ chạy thì các Thánh Chủ như Tinh Ma Thánh Chủ, Nam Cung Thánh, U Dạ Thánh Quân căn bản không đuổi kịp.

Nếu vậy, chỉ một mình Triệu Phong đuổi theo thì quá nguy hiểm.

- Triệu Phong, phải cẩn thận!

Nam Cung Thánh cũng không đồng ý với việc Triệu Phong đuổi theo Ma Uyên Thánh Chủ.

Tuy Ma Uyên Thánh Chủ bị vây công đã bị thương thế nhất định, nhưng dù gì hắn vẫn là Huyền Quang đại thành, căn cơ thâm hậu, âm hiểm giảo hoạt.

- Nhốt chúng lại!

Bích Thanh Nguyệt hạ lệnh.

Từ các nơi trong Chúa Tể Điện lập tức bay ra vô số cường giả, thi triển bí pháp bắt trói hết đồng đảng Ma Uyên Thánh Chủ lại.

- Phiền vương gia thượng báo lên hoàng tộc việc này.

Bích Thanh Nguyệt tới bên cạnh Nam Cung Thánh, cung kính nói.

- Cũng được.

Nam Cung Thánh đáp.

Triệu Phong truy sát Ma Uyên Thánh Chủ, còn người của Cửu U Cung, Ám Thiên Môn, Hắc Diệu Tông đều bị nhốt, việc này chắc chắn sẽ kích nộ Cửu U Cung.

Chỉ khi báo lên hoàng tộc để hoàng tộc lên tiếng mới chấn áp được Cửu U Cung.

Dù gì hiện tại là lưỡng triều đại chiến, tình hình chiến trường ác liệt, còn Cửu U Cung là tam tinh thực lực của vương triều lại đi tấn công tam tinh thế lực khác khiến vương triều nội loạn, làm giảm thực lực tự thân của vương triều, Thái Hoàng Điện nhất định sẽ ngăn chặn việc này.

Trên Vân Hải, hai đạo thánh quang một đen một đỏ lao vút đi.

Triệu Phong chốc chốc lại bắn ra một đạo quang tiễn.

Ngay sau đó mũi quang tiễn liền xuyên qua ngự Ma Uyên Thánh Chủ.

- Tại sao tên tiểu bối này lại có thể nắm giữ nhiều lôi kiếp chi lực như vậy?.

Ma Uyên Thánh Chủ thầm kêu khổ.

Ban đầu khi Triệu Phong đuổi tới hắn mừng húm, định bụng thầm tự hồi phục thương thế rồi tìm cơ hội phản kích giết Triệu Phong.

Nhưng khi truy sát, Triệu Phong không ngừng sử dụng Tỏa Thiên Cung, bắn tên tạo từ lôi kiếp thánh quang gây cho hắn những thương thế không thể loại trừ.

Nếu ban đầu Ma Uyên Thánh Chủ trực tiếp phản kích Triệu Phong có lẽ còn có thể chiếm ưu thế, chứ bây giờ tình hình của hắn càng ngày càng xấu.

Khi truy sát Ma Uyên Thánh Chủ, Triệu Phong không ngừng mày mò cách vận dụng Huyền Quang thánh lực, uy lực của Tỏa Thiên Cung càng ngày càng lớn.

- Huyền Quang thánh lực có thể nhanh chóng mượn sức mạnh của thiên địa quy tắc…

Đôi thánh dực màu xích kim sau lưng Triệu Phong đột nhiên tạo nên một trận bão lôi điện, tốc độ Triệu Phong lại tăng lên.

Uỳnh uỳnh!

Khi Triệu Phong tiếp cận được Ma Uyên Thánh Chủ, hắn phát động một đòn công kích linh hồn, lôi kiếp chi lực một lần nữa lan rộng trong linh hồn Ma Uyên Thánh Chủ.

Triệu Phong vẫn luôn rất thận trọng trong việc truy sát Ma Uyên

Thánh Chủ. Cứ khi có cơ hội là hắn dùng lôi kiếp chi lực để tạo nên vết thương không thể loại bỏ.

- Triệu Phong, ngươi sẽ phải hối hận.

Ma Uyên Thánh Chủ đột nhiên quát lớn, thiêu đốt Huyền Quang thánh lực, nhanh chóng lao vút đi.

- Ha ha, ta không biết mình có hối hận hay không, nhưng lúc này ta nhất định sẽ khiến ngươi hối hận.

Đôi cánh sau lưng Triệu Phong lập tức tỏa thánh quang chói lòa.

- Lôi Dực Thiểm Không!

Triệu Phong biến thành một đạo hồng quang lao đi, kim qunag đột ngột nhạt dần, hòa vào không gian, trực tiếp bay ra xa vài vạn dặm.

Mắt thấy sắp đuổi kịp Ma Uyên Thánh Chủ, Triệu Phong đột nhiên nheo mắt nhìn về phía xa.

- Ha ha, ngươi chết chắc rồi!

Ma Uyên Thánh Chủ chậm lại, nhìn Triệu Phong.

Uỳnh! Bùm!

Bầu trời phía xa vô cùng nặng nề, một đạo hắc ảnh hiện ra tới bên cạnh Ma Uyên Thánh Chủ.

Vào khoảnh khắc hắc ảnh kia xuất hiện, thiên địa một phương tối sầm lại, giống như thiên địa vạn tượng đều thay đổi, bỗng chốc áp chế Triệu Phong.

Vào lúc này Triệu Phong cảm giác Huyền Quang thánh lực của mình không thể liên kết với sức mạnh của thiên dịa, giống như cả thiên địa này đã bị hắc ảnh kia nắm giữ.

Cảm giác này Triệu Phong cũng đã từng cảm nhận.

Đó là khi thí luyên của thái tử vừa kết thúc, khi Triệu Phong ở hoàng cung, Vũ Linh Thánh Chủ ra tay bắt thích khách thì thể hiện ra sức mạnh nắm giữ được quy tắc của thiên địa này.

- Không ngờ truy sát Ma Uyên Thánh Chủ lại vượt sang Châu khác rồi. Mà nơi này dường như là địa bàn của Địa Ma Giáo.

Triệu Phong nghĩ một chút liền có được kết luận.

Khi truy sát Ma Uyên Thánh Chủ hắn luôn chìm trong sự mò mẫm Huyền Quang thánh lực, hơn nữa sau khi đột phá Thánh Chủ tốc độ phi hành của hắn tăng mạnh, bất giác đã đuổi xa như vậy.

- Ma Uyên, không ngờ ngươi lại bị một tiểu bối Huyền Quang tiểu thành truy sát tới đây.

Hắc ảnh kia dùng ánh mắt lạnh nhạt quét qua Triệu Phong.

- Trước đó ta đã bị nhiều Thánh Chủ vây công, thân bị trọng thương. Địa Quỷ Thánh Vương, mau giết hắn đi!

Ma Uyên Thánh Chủ cười bối rối một chút, rồi lập tức nhìn Triệu Phong với ánh mắt sắc bén.

Ma Uyên Thánh Chủ vẫn chạy về phía Đja Ma Giáo cách hắn không xa. Khi còn một khoảng cách nhất định hắn đã truyền tin đi trước.

Địa Ma Giáo và Cửu U Cung quan hệ mật thiết, thậm chí có thể gọi là đồng minh, vì thế Địa Ma Giáo nhất định sẽ ra tay tương trợ.

Chỉ là không ngờ là thái thượng trưởng lão của Địa Ma Giáo, Địa Quỷ Thánh Vương lại xuất hiện.

Chương 1054: U Mục Thánh Vương

- Đây là ân oán giữa ta và Cửu U Cung, Địa Ma Giáo cũng muốn nhúng tay vào sao?

Triệu Phong nhìn Địa Quỷ Thánh Vương với vẻ thản nhiên.

Nghe thế, ánh mắt Địa Quỷ Thánh Vương ngưng đọng, nhìn Triệu Phong chăm chăm.

Cả thiên địa tựa như ý chí của hắn, sức mạnh quy tắc vô hình trói chặt lấy Triệu Phong khiến hắn không thể động đậy.

Vốn dĩ Địa Quỷ Thánh Vương hoàn toàn không xem Triệu Phong ra gì, nhưng câu nói đó của hắn khiến Địa Quỷ Thánh Vương rất không hài lòng.

Tuy hai người đều là thái thượng trưởng lão của tam tinh thế lực, nhưng chỉ là Huyền Quang sơ thành lại dám ăn nói như vậy với hắn, đây là lần đầu Địa Quỷ Thánh Vương thấy.

Nhưng thái độ không chút sợ hãi của Triệu Phong cũng khiến hắn phải thận trọng.

- Địa Ma Giáo và Cửu U Cung vốn có mối quan hệ giúp đỡ lẫn nhau. Ngươi truy sát trưởng lão Cửu U Cung chính là tổn hại tới lợi ích của Địa Ma Giáo.

Địa Quỷ Thánh Vương chậm rãi nói, giọng nói vang vọng sắp thiên

địa, xâm nhập sâu vào tâm thần Triệu Phong.

Sắc mặt Ma Uyên Thánh Chủ thâm trầm, hắn cũng nhận ra Địa Quỷ Thánh Vương bị thái độ bình tĩnh của Triệu Phong chấn nhiếp.

Dù sao tin tức Triệu Phong có được Lục Thần Tiễn từ Thần Huyễn không gian gần như các thế lực trong vương triều đều đã biết.

- Phí lời với hắn làm gì. Mau giết hắn đi!

Ma Uyên Thánh Chủ lập tức nói.

Hắn chạy tới Địa Ma Giáo cũng có một nguyên nhân khác nữa. Chính là hy vọng Địa Ma Giáo có thể ép Triệu Phong vào tuyệt cảnh, dù Triệu Phong có Lục Thần Tiễn thật thì cũng lãng phí vào Địa Ma Giáo.

- Ma Uyên Thánh Chủ, Ác Lai Thánh Chủ và Tà Chân Thánh Chủ, còn có người của Ám Thiên Môn, Hắc Diệu Tông đều ở Chúa Tể Điện, nếu Cửu U Cung vẫn muốn chúng sống thì phái người mang lễ tới Chúa Tể Điện xin lỗi.

Triệu Phong bỏ qua Địa Quỷ Thánh Vương, nói thẳng với Ma Uyên Thánh Chủ.

Sắc mặt Ma Uyên Thánh Chủ tối lại, việc này là hắn tự tiện hành động, nếu cuối cùng thu dọn bằng cách này thì đến hắn cũng sẽ bị nghiêm trị.

- Địa Quỷ Thánh Vương, giết Triệu Phong, ngươi sẽ được một nửa lợi ích của Chúa Tể Điện.

Ma Uyên Thánh Chủ lập tức truyền âm.

- Tiểu bối, ngươi quá ngông cuồng rồi.

Ánh mắt Địa Quỷ Thánh Vương sắc lẹm.

Chúa Tể Điện chỉ trong vài năm đã phát triển thành thế lực lớn như vậy, các phương diện về thế lực, ám sát, tình báo đều đứng trong hàng đầu vương triều.

Về thực lực chỉnh thể, Chúa Tể Điện có lẽ chưa thể bằng Địa Ma Giáo, nhưng về tài nguyên lợi ích thì Chúa Tể Điện đã vượt xa Địa Ma Giáo.

Đặc biệt là vô số loại đan dược thần kỳ mà Chúa Tể Điện đưa ra, nếu Địa Ma Giáo có được lượng lớn loại đan dược đó thì chắc chắn có thể bồi dưỡng nhưng thiên kiêu chi tử có tiềm lực thành chiến lực cao tầng.

Uỳnh uỳnh!

Thiên địa một phương rung chuyển, quy tắc mạnh mẽ vô hình đè xuống Triệu Phong.

Địa Quỷ Thánh Vương chỉ đứng đó không động đậy, dựa vào ý chí là có thể khống chế thiên địa một phương, áp chế tất cả.

- Địa Ma Giáo đúng là không biết tốt xấu.

Sắc mặt Triệu Phong tối lại.

Hắn vốn chỉ định đánh trọng thương Ma Uyên Thánh Chủ rồi dùng tù binh bắt được trong tay đổi lại lượng lớn tài nguyên.

Kết quả gặp phải Địa Quỷ Thánh Vương nhúng tay vào, chuyện này cũng thật bất đắc dĩ.

Khi Triệu Phong chuẩn bị buông tha Ma Uyên Thánh Chủ thì Địa Quỷ Thánh Vương lại động thủ với hắn, rõ ràng đã bị Ma Uyên Thánh Chủ dùng lợi ích dụ dỗ.

- Hừ, đột phá Thánh Chủ thì không biết trời cao đất dày gì nữa.

Địa Quỷ Thánh Vương sớm đã ngứa mắt với lời nói và thái độ của Triệu Phong.

Địa Quỷ Thánh Vương vung tay, chỉ thấy thiên địa tối lại, xuất hiện một cơn cuồng phong tấn công Triệu Phong.

Trong cơn cuồng phong như có sắc mạnh nuốt chửng tất cả, tỏa ra thứ khí tức quỷ đạo cấm kỵ.

- Tỏa Thiên Cung!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện cây cung cổ, những dòng chữ thần bí trên nó lấp lánh ánh bạc.

Tay kia của hắn xuất hiện một mũi tên màu ám kim.

Hắn lập tức truyền Huyền Quang thánh lực vào mũi tên.

Vút!

Một luồng sức mạnh khủng bố bùng nổ, hư ảnh của một cây thần tiễn dài trăm trượng hiện ra.

Phụt!

Công kích của Địa Quỷ Thánh Vương lập tức bị sức mạnh tỏa ra từ mũi tên ám kim đánh tan.

- Đây là Lục Thần Tiễn?

Địa Quỷ Thánh Vương vừa rồi còn rất nghênh ngang vẻ mặt giờ đầy sợ sệt.

- Đúng là còn Lục Thần Tiễn.

Ma Uyên Thánh Chủ ở bên cạnh sợ đến sức mặt tái nhợt.

Vút vút!

Hai đạo thân ảnh lập tức bắn Huyền Quang thánh lực, thi triển bí pháp chạy trốn về hai hướng khác nhau.

Hai kẻ đó đều có đề phòng với Triệu Phong nên khi hắn lấy ra Tỏa Thiên Cung là lập tức có phản ứng.

Thứ thần khí như Lục Thần Tiễn, Thánh Chủ bình thường muốn sử dụng thì còn có chút miễn cưỡng, vì thế cần phải có thời gian tụ lực.

- Chạy cũng nhanh nhỉ.

Triệu Phong cười thích thú, nhằm hướng Địa Quỷ Thánh Vương kéo cung.

Vào khoảnh khắc buông dây, hư ảnh thần tiễn xung quanh mũi tên càng thêm thực chất.

Địa Quỷ Thánh Vương đang chạy trốn tâm thần căng thẳng, lúc này

hắn cảm giác mình như bị một thứ sức mạnh nào đó khóa chặt, không thể chạy thoát được.

- Triệu Phong, người ngươi muốn truy sát là Ma Uyên Thánh Chủ!

Địa Quỷ Thánh Vương lập tức hét lên.

Ma Uyên Thánh Chủ ở bên kia thở phào, cười khảy:

- Ha ha, sau khi dùng hết mũi Lục Thần Tiễn này ngươi cứ đợi chết đi.

Vút!

Chỉ thấy một đạo tiễn ảnh khổng lồ như xuyên qua thiên địa, kéo theo cơn bão năng lượng thuộc tính kim, bay đi vài vạn dặm nhằm về hướng Địa Quỷ Thánh Vương.

Ầm...

Phía chân trời, cơn bão tố hủy thiên diệt địa, sức mạnh quỷ đạo và ánh thần quang ám kim hòa lẫn vào nhau, nhìn từ xa cũng khiến người ta kinh hãi.

- Không đúng, uy lực của Lục Thần Tiễn này…

Ma Uyên Thánh Chủ cảm giác tình hình không ổn.

Dù ở xa như vậy hắn vẫn cảm nhận được uy năng khủng khiếp đó vẫn kém một chút so với hắn tưởng tượng, hơn nữa thuộc tính cũng khác.

Vút!

Chỉ thấy, trong cơn bão kia, thân ảnh thảm hại của Địa Quỷ Thánh Vương bay ra, mặt đầy sát ý trừng trừng nhìn Triệu Phong.

- Tiểu tử dám dọa ta! Căn bản không phải Lục Thần Tiễn!

Địa Quỷ Thánh Vương nộ khí phừng phừng, quỷ khí bùng nổ giống như quỷ thần dưới địa ngục giáng lâm.

Ma Uyên Thánh Chủ cũng khựng người, rồi phẫn nộ xông tới. Thì ra Triệu Phong căn bản không có Lục Thần Tiễn mà chỉ ra vẻ dọa chúng.

Đúng lúc Địa Quỷ Thánh Vương chuẩn bị ra tay thì Triệu Phong lên tiếng.

- Địa Quỷ Thánh Vương, đó chỉ là cảnh cáo với ngươi.

Triệu Phong giọng nói lạnh lùng với chút ý cười nhìn Địa Quỷ Thánh Vương.

- Cảnh cáo?

Địa Quỷ Thánh Vương và Ma Uyên Thánh Chủ khựng lại.

Thật ra, mũi tên vừa rồi tuy không kích sát Địa Quỷ Thánh Vương, hắn thoạt nhìn có vẻ không bị thương thế gì lớn. nhưng Triệu Phong biết linh hồn Địa Quỷ Thánh Vương đã bị tổn thương nặng nề.

Hôm đó Triệu Phong tạo ra thứ phẩm Lục Thần Tiễn cũng đã suy nghĩ chọn lựa kỹ càng. Ba mũi tên, một mũi lượng kim, hai mũi ám kim, thuộc tính của hai loại hoàn toàn khác nhau.

Mũi tên lượng kim nhằm vào vật chất, còn ám kim nhằm vào linh hồn.

Nhưng thứ phẩm Lục Thần Tiễn thì tuyệt đối không có khả năng giết được Địa Quỷ Thánh Vương.

- Lẽ nào tên tiểu tử này vẫn còn loại tên đó, hoặc có thể nói hắn chưa sử dụng tới Lục Thần Tiễn thật sự…

Địa Quỷ Thánh Vương cứng người, có chút muốn phát điên.

Hắn đường đường là Thánh Chủ, đã bao giờ phải chịu sự ủy khuất này.

Nhưng nếu Triệu Phong vẫn còn loại tên này hoặc Lục Thần Tiễn thì lần này thật sự có thể lấy mạng hắn.

Ma Uyên Thánh Chủ cũng có phần hối hận, đáng nhẽ không nên quay lại.

- Nếu Địa Ma Giáo và Cửu U Cung đã có quan hệ tốt như vậy thi cũng cùng Cửu U Cung đích thân tới Chúa Tể Điện xin lỗi đi.

Triệu Phong lên tiếng phá vỡ im lặng.

Đối mặt với một Triệu Phong cường thế như vậy, Địa Quỷ Thánh Vương và Ma Uyên Thánh Chủ bị trọng thương trong lòng càng thêm khẳng định Triệu Phong còn con át chủ bài.

Hai bọn chúng nhìn nhau, khóc không ra nước mặt, cũng chẳng nói gì, bỏ đi.

- Không nên giúp tiểu tử Ma Uyên này, ài.

Địa Quỷ Thánh Vương thầm thở dài, nhưng cũng chẳng còn cách nào.

Tuy là Ma Uyên Thánh Chủ kéo hắn vào, nhưng hắn cũng không dám tới Cửu U Cung lý luận.

Triệu Phong đứng tại chỗ nhìn hai kẻ đó rời đi.

- Tiền bối cũng nên hiện thân đi.

Triệu Phong nhìn về phía xa.

Đột nhiên trên bầu trời một khoảng biến dạng xong một thân ảnh hiện ra.

Triệu Phong đã hiểu rõ về Hắc Mạc Giác, lập tức nhận ra vị lão giả này chính là thái thượng trưởng lão của Hắc Mạc Giác, U Mục Thánh Vương.

Vù!

Thiên địa xung quanh lại tối sầm lại.

- Không hổ là thái thượng trưởng lão Chúa Tể Điện, ngươi là vãn bối có tiềm lực nhất lão phu từng gặp.

U Mục Thánh Vương vuốt râu nhìn Triệu Phong.

- Tiền bối theo tại hạ tới đây, chắc là không phải chỉ để nói câu này chứ?

Triệu Phong thần sắc không hề thay đổi, ánh mắt trầm xuống, nhìn U Mục Thánh Vương.

Khi ở Chúa Tể Điện, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đã phát giác ra U Mục Thánh Vương.

Nhưng cục diện khi đó không tốt lắm, nếu U Mục Thánh Vương đã muốn ẩn mình thì hắn cũng không tiện vạch trần.

Nhưng Triệu Phong không ngờ hắn truy sát Ma Uyên Thánh Chủ mà U Mục Thánh Vương vẫn theo phía sau.

Triệu Phong cũng khâm phục sự kiên nhẫn của U Mục Thánh Vương, đồng thời cũng có đề phòng.

- Ha ha, lão phu cũng không có việc gì làm, chỉ tiện đường muốn xem thực lực của thái thượng trưởng lão Chúa Tể Điện thế nào mà thôi.

U Mục Thánh Vương cười.

Thực ra U Mục Thánh Vương cũng kinh ngạc, hắn không ngờ Triệu Phong đã phát hiện ra mình từ khi ở Chúa Tể Điện.

Một Huyền quang sơ thành phát hiện được cường giả cấp Thánh Vương thành thạo ẩn mình, nói ra cũng không ai tin được.

- Triệu Phong tiểu hữu, gần đây danh tiếng của Tịch Sát Đường đã vượt qua Hắc Mạc Giác rồi. Lần này lão phu tới đây là muốn cùng Chúa Tể Điện thương lượng vài thứ.

U Mục Thánh Vương chậm rãi nói.

Triệu Phong thần sắc không thay đổi, nhin U Mục Thánh Vương đợi hắn nói tiếp.

Vừa rồi hắn dùng Lục Thần Tiễn phỏng chế cũng là muốn chấn nhiếp U Mục Thánh Vương.

Dù sao Tịch Sát Đường cũng mượn danh tiếng của Hắc Mạc Giác để nổi lên, mà đối phương là Thánh Vương, đương nhiên không thể khách khí gì với Triệu Phong.

- Nghe nói Chúa Tể Điện có loại kỳ đan Tịnh Huyết Thánh Linh Đan. Vừa hay tôn nhi của ta đột phá Huyền Quang Cảnh không chắc chắn lắm. Vì thế lão phu tới muốn có loại linh đan này.

U Mục Thánh Vương cuối cùng cũng nói xong.

Sở dĩ U Mục Thánh Vương vẫn ẩn mình và theo Triệu Phong tới đây vốn là muốn đợi xem kết quả cuối cùng của trận đấu giữa Triệu Phong và Ma Uyên Thánh Chủ.

Nếu Ma Uyên Thánh Chủ thắng, hắn đột nhiên hiện thân chắc chắn có thể được một số lợi ích.

Nếu hai bên lưỡng bại câu thương thì càng tốt, U Mục Thánh Vương gần như có thể có lợi lớn từ cả hai bên.

Nhưng hắn không ngờ Triệu Phong lại luôn chiếm ưu thế, thậm chí còn dọa cho Ma Uyên Thánh Chủ và Địa Quỷ Thánh Vương phải bỏ chạy, đồng thời còn chấn nhiếp được hắn.

- Tịch Sát Đường phát triển được tới giờ cũng là nhờ phúc Hắc Mạc Giác. Chút lễ bạc này Chúa Tể Điện sẽ đưa tới Hắc Mạc Giác.

Triệu Phong mỉm cười nói.

U Mục Thánh Vương chắc chắn là Thánh Vương mạnh hơn Địa Quỷ Thánh Vương, trừ phi dùng tới Lục Thần Tiễn, nếu không Triệu Phong sẽ không có bất kỳ khả năng chiến thắng nào.

Lúc này U Mục Thánh Vương cũng không biểu hiện vẻ uy hiếp hắn, cũng không quá tham lam. Triệu Phong đương nhiên sẽ không ky bo vài viên Tịnh Huyết Thánh Linh Đan làm gì.

Chương 1055: Phân Giải Và Phục Chế

Tịnh Huyết Thánh Linh Đan chỉ là luyện chế từ huyết mạch Kim Dực Xích Hổ và nước hồ, những tài nguyên đó với Triệu Phong mà nói thì rất nhiều.

Hơn nữa sau khi Triệu Phong đột phá Huyền Quang Cảnh, tác dụng của hai loại tài nguyên này đối với hắn đã giảm mạnh.

- Nếu vậy thì lão phu về Hắc Mạc Giác đợi trước.

U Mục Thánh Vương quan sát Triệu Phong rồi thân hình hòa vào hư không, biến mất.

Hắc Mạc Giác sẽ không tùy tiện ra tay với một thế lực lớn, hơn nữa biểu hiện của Chúa Tể Điện cũng khiến U Mục Thánh Vương có chút mong đợi.

Nếu Chúa Tể Điện có thể sống sót trước sự đàn áp của Cửu U Cung thì chắc chắn sẽ trở thành thế lực hàng đầu của đại lục.

Với một thế lực như vậy, kết giao tốt lúc này, về sau sẽ có lợi ích vô cùng.

Phù!

Sau khi U Mục Thánh Vương đi, Triệu Phong thở phào một hơi dài.

Cho dù Triệu Phong đã đột phá Thánh Chủ thì hắn cũng không tự tin

đấu với Thánh Vương.

Soạt!

Triệu Phong vung tay lên, thân thể hắn được bọc trong tầng ngân ảnh, rồi nhạt dần, biến mất.

Sau khi đột phá Thánh Chủ Triệu Phong tin chắc mình có thể dùng Mê Không Giới truyền tống với khoảng cách xa hơn.

Lần này hắn truyền tống thẳng qua bốn tòa thành lớn.

Ầm!

Một tầng ngân ảnh xuất hiện trong hư không, thân ảnh Triệu Phong dần dần xuất hiện.

Lập tức uy lực của một Thánh Chủ gây nên dị tượng trong thiên địa.

- Thánh Chủ!

Một Vương Giả đỉnh phong ở bên cạnh Triệu Phong lập tức quỳ xuống, chân nguyên huyết mạch bị áp chế không thể vận chuyển.

- Vẫn chưa kiểm soát được hoàn toàn sức mạnh.

Triệu Phong khẽ nói.

- Vẫn có thể tăng khoảng cách truyền tống.

Triệu Phong mặc kệ người kia, tay vung lên, thân ảnh hắn lại biến mất.

Ngay sau đó hắn trở về trước sơn môn Chúa Tể Điện.

Lần này hắn truyền tống khoảng cách một châu, Huyền Quang thánh lực nháy mắt đã cạn.

- Xem ra sau này mỗi lần có thể truyền tống một châu.

Triệu Phong có phần kinh hỷ, đột phá Huyền Quang Cảnh lại đem tới tiện lợi lớn như vậy.

Thứ thần khí thì khác, Triệu Phong luôn mang theo truyền tống đại trận vượt châu.

Lúc này trong Chúa Tể Điện, những thế lực được Bích Thanh Nguyệt mời tới Chúa Tể Điện vẫn ở đó.

- Thái thượng trưởng lão!

- Triệu Phong!

Tất cả đều đứng dậy nhìn Triệu Phong, trong lòng có chút chấn động.

Triệu Phong truy sát Ma Uyên Thánh Chủ cũng qua gần mười ngày, mọi người ít nhiều đều lo lắng.

Thần sắc Triệu Phong rất thản nhiên, đi lên trên ngồi.

Qua Minh Tâm Ấn, hắn đã được Bích Thanh Nguyệt báo cáo tình hình. Nam Phong Vương đã tới hoàng cung, định báo chuyện này lên Thái Hoàng Điện.

Việc này là tự Bích Thanh Nguyệt quyết định, Triệu Phong rất hài lòng.

Sở dĩ hắn truy sát Ma Uyên Thánh Chủ, còn định đánh hắn trọng thương là định sau đó báo lên Thái Hoàng Điện chuyện này.

Hắn tin chắc Thái Hoàng Điện cũng không mong muốn trong khi lưỡng triều đại chiến mà vương triều lại có nội chiến.

Cửu U Cung là một tam tinh tông môn hàng đầu, Chúa Tể Điện cũng coi là một nửa tam tinh, hai bên mà khai chiến thì không biết bao nhiêu tông môn lớn nhỏ sẽ dính líu tới. Việc này sẽ gây tổn thất cực lớn cho Đại Càn vương triều.

- Lần này các vị đã giúp đỡ Chúa Tể Điện, Triệu mỗ khắc ghi trong lòng…

Triệu Phong đã đột phá Huyền Quang Cảnh, nay càng có sức uy nhiếp hơn.

- Việc này sau khi báo lên Thái Hoàng Điện, Cửu U Cung tạm thời sẽ không thể làm gì Chúa Tể Điện. Đây cũng là lúc để Chúa Tể Điện phát triển…

Lúc này, Bích Thanh Nguyệt đứng ra chậm rãi nói, đồng thời cũng giải thích về kế hoạch phát triển sau này.

Phần lớn có mặt ở đây là những thế lực phụ thuộc hoặc có quan hệ rất tốt với Chúa Tể Điện.

Bích Thanh Nguyệt nói xong, Triệu Phong và Tinh Ma Thánh Chủ rời đi.

- Triệu Phong, lần này ngươi oai phong thật rồi!

Tinh Ma Thánh Chủ cười.

Triệu Phong truy sát Ma Uyên Thánh Chủ gần mười ngày, vượt qua cả một châu lớn, vụ truy sát này đã lan khắp đại lục.

Vì chuyện này danh tiếng Triệu Phong cũng tăng lên, danh vọng của Chúa Tể Điện cũng được nâng lên đỉnh cao chưa từng có.

Giờ chính là thời cơ tốt để Chúa Tể Điện phát triển, mở rộng.

- Ma Uyên Thánh Chủ chẳng qua chỉ là một trong các cao tầng của Cửu U Cung.

Triệu Phong lắc đầu.

Chúa Tể Điện muốn ngang ngửa với Cửu U Cung với căn cơ trăm vạn năm thì còn chưa đủ. Phải biết là thời kỳ đỉnh cao của Cửu U Cung thậm chí là tứ tinh đại tông.

Triệu Phong không vì truy sát Ma Uyên Thánh Chủ mà tự tin đến mức đó.

- Tinh Ma tiền bối, lần này ta muốn giao lưu một chút với ngài về Phân Hồn Quyết tầng thứ hai.

Triệu Phong chủ động nói.

Phân Hồn Quyết tầng thứ hai Triệu Phong đã suy diễn ra được, nhưng hắn không chắc lắm, vì thế muốn để Tinh Ma Thánh Chủ thẩm duyệt lại.

Sau khi đưa Phân Hồn Quyết tầng thứ hai cho Tinh Ma Thánh Chủ, Triệu Phong trở về cấm địa sau Chúa Tể Điện. Tinh Ma Thánh Chủ

cũng cần thời gian để thẩm duyệt tính thực dụng của Phân Hồn Quyết tầng thứ hai.

Sau khi về điện các, Triệu Phong lập tức vào trong không gian mắt trái của mình.

Khi đột phá Huyền Quang Cảnh, kim cầu thần bí đã có chút biến dị, cũng chính vì thế mới cứu được Triệu Phong một mạng vào thời khắc quan trọng.

- Đây là…

Triệu Phong bỗng dừng suy nghĩ, ý thức nhìn chăm chăm lên vật thể phía trên kim cầu thần bí với vẻ không thể tin nổi.

Trong không gian mắt trái vốn chẳng có gì ngoài kim cầu thần bí, đầu lâu Bán Thần.

Nhưng lúc này phía trên kim cầu thần bí lại xuất hiện hai cái đầu lâu Bán Thần. Cấu tạo, hình dạng của chúng hoàn toàn giống nhau, thậm chí đến sức mạnh lôi kiếp cũng là một.

- Sao lại xuất hiện một cái đầu lâu Bán Thần nữa?

Triệu Phong kinh ngạc.

Tuy có thêm một cái đầu lâu nữa cũng là sức mạnh, là chuyện tốt, nhưng mọi thứ quá quỷ dị rồi.

Triệu Phong bắt đầu nhớ lại lúc mắt trái có biến dị.

Trước tiên là trong kim cầu thần bí tỏa ra vô số hoa văn kim sắc, qua qua lại lại, xuyên thủng đầu lâu Bán Thần vô số lần.

Đương nhiên đầu lâu Bán Thần cũng có kết cấu hạt của thần kiếp lôi lực, cũng được phân tích, ghi lại trong kim cầu thần bí.

Sau đó trong kim cầu thần bí trào lên một luồng năng lượng hồng hoang bản nguyên, dần hình thành một thứ vật thể đen méo mó, cuối cùng biến thành cái đầu lâu Bán Thần thứ hai.

- Lẽ nào…

Triệu Phong đột nhiên nghĩ tới điều gì đó, thần sắc kinh hoàng, ý thức trở lại thân thể.

Vù!

Triệu Phong lấy ra một món địa giới thần binh phổ thông từ Mê Không Giới.

Xoẹt!

Mắt trái nhìn cố định lên món thần binh đó, hút nó vào không gian trong mắt.

Sau đó ý thức của Triệu Phong lại quay vào không gian.

Triệu Phong dịch chuyển hai cái đầu lâu Bán Thần ra bên ngoài, đặt món địa giới thần binh lên trên kim cầu thần bí.

Hắn vận chuyển ý niệm, thận trọng tiếp xúc kim cầu thần bí.

Uỳnh!

Kim cầu thần bí đột nhiên xoay tít, từ bên trong bắn ra hoa văn kim

sắc, không ngừng xuyên thấu món thần binh.

Không lâu sau, trong kim cầu thần bí trào ra khí tức hồng hoang bản nguyên, ngưng kết giữa không trung.

Vù vù!

Thứ vật chất màu đen đó không ngừng biến dạng, vài giờ sau hình thành một món địa giới thần binh hoàn chỉnh hiện lên phía trên kim cầu thần bí.

- Đúng là có thể phục chế vật thể?

Triệu Phong chấn kinh.

Hiện tượng này đã hoàn toàn chứng minh được phỏng đoán của hắn.

Rồi ý niệm của Triệu Phong trở lại thân thể.

- Đồng lực ý chí và nguyên khí bị tổn hao.

Triệu Phong kết luận.

Xem ra lần phục chế đầu lâu Bán Thần đó, vì Triệu Phong đang đột phá Huyền Quang Cảnh nên không chú ý tới.

Như vậy cũng đã giải thích được tại sao năng lượng của phân thân Ma Uyên Thánh Chủ sau khi bị phân giải lại bị hút vào không gian mắt trái của hắn. Vì đúng lúc đó đang phục chế đầu lâu Bán Thần, cần năng lượng.

- Biến dị lần này lại đem lại cho ta khả năng này.

Triệu Phong vui mừng.

Đến đầu lâu Bán Thần mà thần kiếp lôi lực cũng phục chế được, có thể thấy khả năng phục chế này biến thái đến mức nào.

- Xem ra đây mới là khả năng hoàn chỉnh của kim mâu.

Triệu Phong nghiêm nghị nói.

Con mắt trái chỉ có khả năng phân tích vẫn chưa phải trợ lực lớn lắm, nhưng nếu có thêm khả năng phục chế này thì thật hoàn hảo!

Nhưng khi phát hiện ra khả năng này Triệu Phong cũng bắt đầu phân tích điểm thiếu xót của nó.

Thứ nhất, tốn thời gian. Phục chế đầu lâu Bán Thần mất gần mười ngày. Tuy địa giới thần binh chỉ mất vài giờ, nhưng tầng thứ của Triệu Phong ít nhất cũng phải dùng tới truyền thừa thánh binh hoặc thiên giới thần binh.

Thứ hai, tiêu hao khá nhiều. Khi phục chế đầu lâu Bán Thần Triệu Phong đang đột phá, bổ sung liên tục năng lượng, có thể không phát hiện ra, nhưng khi phục chế địa giới thần binh thì hắn đã có kết luận này.

Trước mắt, Triệu Phong phát hiện phục chế vật thể cần tiêu hao linh hồn đồng lực, tiếp đó là nguyên khí.

Hai thứ này đối với Triệu Phong khá quan trọng, nếu sau khi tiêu hao mà không được bổ sung kịp thời thì có thể có hậu quả nghiêm trọng.

- Nhưng có khả năng phục chế này ta có thể tự mình sản xuất tài

nguyên tu luyện rồi.

Triệu Phong giật mình, có chút khó tin.

Nhưng Triệu Phong tiêu hao linh hồn đồng lực và nguyên khí phục chế tài nguyên mà mình cần. Mặt khác hắn cũng cần thời gian hồi phục đồng lực và nguyên khí, hoặc dùng những thứ tài nguyên quý giá khác.

Giữa hai cái này dường như vẫn phải xem xét.

- Cứ đặt nó qua một bên đã.

Suy nghĩ nhiều như vậy, tác dụng lại không lớn, vẫn nên sau này dần dần thử nghiệm sau.

Lúc này quan trọng là phải củng cố cảnh giới Thánh Chủ.

Triệu Phong mới đột phá Huyền Quang Cảnh, vẫn chưa thật kiểm soát được sức mạnh một cách thành thục, đến cả khí tức cũng chưa ẩn giấu được.

Ngoài ra, Ngũ Hành Phong Lôi Quyết cũng đột phá tầng thứ chín, Thổ Chi Phong Lôi.

Một khi tu luyện Thổ Chi Phong Lôi thì thực lực của Triệu Phong sẽ lại được tăng lên một tầng thứ.

Xoẹt!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện hai miếng tinh thạch màu vàng thẫm, chính là tài nguyên tu luyện thuộc tính thổ mà hắn đổi được ở Lan Châu Chiến Điện.

Hắn lập tức dùng phương pháp tu luyện Thổ Chi Phong Lôi trong Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, bắt đầu hấp thụ sức mạnh thuộc tính thổ trong tinh thạch.

Ngoài a hắn cũng dùng tới Vạn Niệm Thần Quyết, làm quen với Huyền Quang thánh lực sau khi đột phá và cả xoáy ánh sáng thánh lực trong cơ thể.

Sau khi đột phá Thánh Chủ, tinh hạch trong cơ thể vỡ vụn hung hợp quy tắc thiên địa, biến thành xoáy ánh sáng thánh lực.

Lúc này, xoáy ánh sáng thánh lực trong cơ thể Triệu Phong có bốn màu, từ lam tới lục tới hồng rồi thành vàng thẫm.

Đột phá Huyền Quang Cảnh, tất cả sức mạnh tự thân sẽ có thay đổi nhất định.

Vì thế quá trình làm quen dần dần này rất dài. Nhưng con mắt trái cho Triệu Phong khả năng quan sát và suy đoán rất mạnh, vì thế hắn chỉ mất một tháng là nắm bắt được.

Vào một ngày nào đó, Triệu Phong mở mắt.

Khoảnh khắc ấy, Triệu Phong cảm giác ý chí của hắn có thể nhanh chóng dung nhập thiên địa và nắm bắt sức mạnh. Chỉ một hành động tùy ý cũng có thể dẫn động sức mạnh tự nhiên.

- Đây chính là sức mạnh thật sự của Huyền Quang Cảnh.

Cơ thể Triệu Phong lấp lánh ánh sáng, xung quanh hiện lên một tầng ánh sáng màu vàng thẫm, thiên địa đột nhiên đông cứng, xuất hiện một luồng áp lực khủng khiếp đến mức khó mà hô hấp nổi.

Chương 1056: Cấm Địa Tiềm Tu

- Đây chính là sức mạnh thật sự của Huyền Quang Cảnh!

Toàn thân Triệu Phong lấp lánh tinh quang, trên người hiện ánh điện lôi vàng thẫm, thiên địa xung quanh như đông cứng, xuất hiện một áp lực đè nặng khiến người ta nghẹt thở.

Thổ Chi Phong Lôi không đem lại cho Triệu Phong sức mạnh lớn đến vậy, nhưng lại khiến sức phòng ngự của hắn tăng vài lần, dôdngf thời còn dung hợp với lực phách của Thánh Lôi Thể khiến thiên địa bị bao trùm một tầng áp lực khủng bố trong phạm vi nhất định.

Huyền Quang sơ thành có căn cơ thực lực yếu một chút muốn đứng thẳng trước mặt Triệu Phong cũng rất khó khăn.

Ngoài ra, Ngũ Hành Phong Lôi Quyết tầng thứ chìn còn có rất nhiều thổ hệ chiến kỹ, bí pháp, phần lớn là trợ giúp phòng ngự, Triệu Phong cũng tìm hiểu một chút.

- Lúc này có lẽ một mình ta có thể ngang tài với Ma Uyên Thánh Chủ rồi.

Triệu Phong cười tự tin.

Một người đột nhiên có được sức mạnh lớn như vậy không có gì khủng khiếp. Chỉ khi hắn vận dụng được triệt để sức mạnh ấy mới là khủng khiếp nhất.

Khi mới đột phá Huyền Quang Cảnh, Triệu Phong và Nam Cung Thánh lúc bị thương đều không phải đối thủ của Ma Uyên Thánh Chủ. Nhưng giờ Triệu Phong chắc chắn có thể một mình đối mặt với Ma Uyên Thánh Chủ.

Nhưng cũng chỉ là ngang tài, muốn chiếm ưu thế hoặc đánh bại Ma Uyên Thánh Chủ, trừ phi có được một vài tuyệt chiêu nữa.

- Chủ nhân, người của Cửu U Cung tới.

Bích Thanh Nguyệt dùng Minh Tâm Ấn truyền âm cho Triệu Phong.

Triệu Phong mỉm cười rồi đi ra.

Trong đại điện là ba vị trưởng lão Cửu U Cung, dẫn đầu chính là Ma Uyên Thánh Chủ.

Vào khoảnh khắc Triệu Phong xuất hiện, Minh Tâm Ấn lập tức lên tiếng.

- Triệu Phong, hôm nay ta tới xin lỗi Chúa Tể Điện.

Ma Uyên Thánh Chủ vẻ mặt bối rối, nói nhanh.

- Ta thân là trưởng lão Cửu U Cung lại lạm dụng tư quyền, lôi kéo các trưởng lão khác hạ thủ với Chúa Tể Điện, ta xin được xin lỗi với các thành viên Chúa Tể Điện.

Ma Uyên Thánh Chủ rất không cam lòng nói.

Nhưng sự việc này đã kinh động tới Thái Hoàng Điện, kết quả thái thượng trưởng lão Cửu U Cung đích thân ra mặt, nghiêm trị Ma Uyên Thánh Chủ đồng thời bắt hắn tự tới Chúa Tể Điện xin lỗi, giải quyết

chuyện này.

Triệu Phong vẫn giữ nụ cười đó nhìn Ma Uyên Thánh Chủ, đợi hắn nói tiếp.

Chỉ xin lỗi không thì sao Triệu Phong chấp nhận?

- Cửu U Cung ta nguyện ý giao hết tài nguyên của các thế lực như Ám Thiên Môn và Hắc Diệu Môn cho Chúa Tể Điện. Hy vọng Triệu Phong ngươi thả họ ra.

Ma Uyên Thánh Chủ nói ra sự bồi thường của Cửu U Cung.

Bích Thanh Nguyệt khẽ giật mình, Ám Thiên Môn là tam tinh đại tông, Hắc Diệu Tông và các thế lực khác cũng là từ nhị tinh rưỡi trở lên. Vậy mà Cửu U Cung đồng ý giao hết cho ctd.

Triệu Phong trầm mặc một lúc, lễ như vậy vẫn chưa thể khiến hắn hài lòng.

- Triệu Phong, ngươi không hài lòng?

Ma Uyên Thánh Chủ nhìn ra tâm tư Triệu Phong, giọng nói có chút châm chọc.

Cửu U Cung không phản đối Ma Uyên Thánh Chủ ra tay với Chúa Tể Điện, chỉ là hành động của Ma Uyên Thánh Chủ đã thất bại.

Ma Uyên Thánh Chủ tin chắc thái thượng trưởng lão tuyệt đối sẽ không buông tha Chúa Tể Điện.

vậy.

Theo hắn, Triệu Phong lòng tham lớn đến vậy, sớm muộn gì cũng phải chết.

- Với số tài nguyên đó, ta chỉ có thể thả người. Còn với hành vi ngươi hạ thủ với Chúa Tể Điện thì không thể thế là xong.

Triệu Phong nói thẳng, ánh mắt quét qua Ma Uyên Thánh Chủ.

Hai vị trưởng lão bên cạnh Ma Uyên Thánh Chủ đều có vẻ phẫn nộ.

Cửu U Cung chưa từng phải chịu thiệt thòi như vậy. Lần này là vì hết cách, chủ động bồi thường, như vậy mà Triệu Phong còn chưa biết đủ.

- Triệu Phong, ngươi đừng ức hiếp người quá đáng!

Ma Uyên Thánh Chủ mặt lạnh tanh.

Cửu U Cung chỉ dùng số tài nguyên đó bồi thường, nếu Triệu Phong không hài lòng thì Ma Uyên Thánh Chủ chỉ có thể cắt bớt lợi ích của mình mà thôi.

- Đây là Chúa Tể Điện.

Triệu Phong giận dữ quát lên, sức mạnh ý chí vô hình đột nhiên giáng lâm.

Đồng thời, thân thể Triệu Phong lấp lánh một tầng thánh quang, trong đó là ánh lôi điện, một luồng áp lực mạnh mẽ bùng phát.

Đây là Chúa Tể Điện, Ma Uyên Thánh Chủ tới bồi thường xin lỗi mà còn ra cái vẻ đó.

- Cái gì, đây...

Hai vị Thánh Chủ bên cạnh Ma Uyên Thánh Chủ lập tức cảm thấy không khí vô cùng nặng nề, giống như cả ngọn núi sừng sững đè xuống khiến Huyền Quang thánh lực trong cơ thể như đông cứng lại.

- Sức mạnh này...

Sắc mặt Ma Uyên Thánh Chủ tối lại.

Sức mạnh Triệu Phong tạo ra lúc này chỉ có hơn chứ không kém Ma Uyên Thánh Chủ.

Còn hai Thánh Chủ bên cạnh hắn thì hoàn toàn không thể chống cự được sự chấn áp của Triệu Phong.

Ngay cả Ma Uyên Thánh Chủ cũng cảm thấy khó thở, nhưng thân ở Chúa Tể Điện giờ hắn không thể ra tay nữa.

Bích Thanh Nguyệt bên cạnh Triệu Phong vẻ mặt đầy chấn kinh, rồi chuyển thành vui mừng.

- Triệu Phong, về bồi thường có thể từ từ nói chuyện.

Ma Uyên Thánh Chủ xuống nước.

Vù!

Triệu Phong thu lại áp lực.

Sức mạnh ý chí của hắn vừa rồi chủ yếu ánh hưởng tới quy tắc thuộc tính thổ nên có hiệu quả trọng lực siêu mạnh. Cộng thêm uy lực lực phách của Thánh Lôi Thể, Thánh Chủ bìn thường trước mặt

hắn gần như không có khả năng phản kháng.

- Thực lực của Triệu Phong...

Sắc mặt Ma Uyên Thánh Chủ thâm trầm.

Mới hơn một tháng Triệu Phong đã hoàn toàn nắm bắt được sức mạnh của Huyền Quang Cảnh, đồng thời thực lực đã vượt xa hắn tưởng.

Rồi người của hai bên cùng đàm phán. Ma Uyên Thánh Chủ sẽ dùng một phần tài nguyên của mình, và hai Thánh Chủ còn lại gần như cũng dốc sạch túi.

Cuối cùng Ma Uyên Thánh Chủ đầy vẻ ức chế dẫn đoàn người rời khỏi Chúa Tể Điện.

- Bích Thanh Nguyệt, hãy tận dụng tối đa số tài nguyên này, ngoài ra tặng ba viên

Tĩnh Huyết Thánh Linh Đan cho thái thượng trưởng lão hmg...

Triệu Phong căn dặn xong thì rời đi.

Lần này tài nguyên có được từ Cửu U Cung rất dồi dào, hoàn toàn có thể sánh với tài sản của một tam tinh đại tông trăm vạn năm. Tận dụng tốt thì tốc độ phát triển của Chúa Tể Điện sẽ tăng lên một bậc.

Triệu Phong cũng hiểu thực lực của bản thân cũng phải tăng nhanh mới được.

Sự mạnh yếu của một thế lực có liên quan tới hai yếu tố: một là nguồn nhân lực, hai là cường giả tọa chấn.

Khi trở về điện các khu cấm địa, Triệu Phong quét mắt nơi của Nam Cung Thánh.

Điện các của Nam Cung Thánh đang bao bọc trong một tầng năng lượng tà dị khiến ai nhìn cũng sợ hãi. Đó không phải khu vực cấm địa nhưng cũng như cấm địa, không ai lại gần.

Có thể vì Triệu Phong đột phá Huyền Quang Cảnh đồng thời thể hiện chiến lực siêu cường nên Nam Cung Thánh bị chịu đả kích, sau khi hồi phục thương thế bèn lập tức hấp thụ sức mạnh Tà Thần.

Theo Triệu Phong biết, Tà Dương là “Cổ Thần” có địa vị hàng đầu trong thiên giới thần vị.

Chỉ cần không có gì bất trắc, Nam Cung Thánh kế thừa và nắm bắt luồng sức mạnh này, đột phá thiên giới thần vì không có gì khó, có lẽ còn được thần vị cấp cao.

- Thiên giới thần vị.

Triệu Phong cũng rất mong chờ có được nó, nhưng trước mắt, hắn còn cách thần vị quá xa.

Sau khi về cấm địa Chúa Tể Điện, Triệu Phong bước vào trạng thái tu luyện.

Đột phá Huyền Quang Cảnh, sức mạnh về vật chất của Triệu Phong vượt trội rõ rệt, nhưng về linh hồn thì không tăng được bao nhiêu.

Chỗ dựa lớn nhất của hắn vẫn là Thần Linh Nhãn, nên hắn quan tâm đến mặt linh hồn hơn. Vì thế hắn luyện thể cũng là vì đối phó với Chân Thần Lôi Kiếp sau này.

Ngoài ra, khả năng phục chế mới tiêu hao rất nhiều đồng lực ý chí, không có linh hồn thể cường đại thì tác dụng của năng lực này sẽ bị giảm mạnh.

Triệu Phong bắt đầu vận Vạn Niệm Thần Quyết tu luyện.

Trước tiên hắn uống nước hồ, tác dụng của nước hồ hiện nay tới thân thể hắn không được nhiều, vì thế phần lớn năng lượng đều sẽ chuyển sang phần linh hồn.

Sau đó một phần ý niệm Triệu Phong bắt đầu tham tu một số chiến kỹ, bí pháp trong Thổ Chi Phong Lôi.

Một phần ý niệm cuối cùng ở lại trong không gian thần mâu.

Đến nay, Triệu Phong có hai cái đầu lâu thần kiếp, cũng có nghĩa là lượng thần kiếp lôi lực còn lại sẽ nhiều hơn gấp đôi. Tuy vẫn ít nhưng tốt hơn là không có.

Dù sao thì thần kiếp lôi lực cũng là thứ không thể cầu cũng không thể gặp.

Nhưng Triệu Phong không vội hấp thụ thần kiếp lôi lực mà bắt đầu thử sử dụng kim cầu thần bí tiến hành phục chế.

Hắn trước tiên phục chế những tài nguyên tu luyện hắn cần, sau đó tăng dần phẩm chất. Hắn muốn biết cực hạn của khả năng phục chế.

Cứ thế, Triệu Phong bắt đầy thời kỳ bế quan lâu dài, nâng cao thực lực về các mặt của mình.

Đồng thời Triệu Phong thông qua Minh Tâm Ấn liên lạc liên tục với

Bích Thanh Nguyệt để nắm tình hình bên ngoài.

Trong thời gian này, trưởng lão Địa Ma Giáo cũng đích thân tới xin lỗi và bồi thường.

Ngoài ra, sự kiện Chúa Tể Điện tranh đấu với Cửu U Cung cũng khiến danh tiếng Chúa Tể Điện vang xa. Giờ lại có được một lượng lớn tài nguyên, Chúa Tể Điện có thể nhanh chóng phát triển vào trong lục địa.

Nhưng nhiệm vụ Tịch Sát Đường ám sát cao tầng của Cửu U Cung vẫn tiếp tục Dù sao thì Cửu U Cung cũng không có bất cứ chứng cứ nào chứng minh là do Chúa Tể Điện làm cả.

Với tình hình này, trước mắt Cửu U Cung chỉ có thể thực hiện biện pháp bảo vệ và uy hiếp. Không lâu trước đó, sát thủ xếp hạng mười chín của Tịch Sát Đường dã bị Cửu U Cung bắt và giết chết.

Ngoài ra, Hắc Mạc Giác cũng không lên tiếng gì về Tịch Sát Đường đang phát triển nhanh chóng.

Chớp mắt đã qua nửa năm.

Ngũ Hành Lôi Phong Quyết tầng thứ chín và Kim Khôn Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu của Triệu Phong đều được công cố tại sơ thành đỉnh phong. Linh hồn ý chí cũng được tăng trưởng, thực lực chỉnh thể tăng lên rõ rệt.

- Chủ nhân, Bán Thần Côn Vân sau khi tới chiến trường không bỏ đi.

Hôm đó, Bích Thanh Nguyệt truyền một tin tức tới cho Triệu Phong.

Cục diện chiến trường hiện nay phát triển rất nhanh. Bán Thần Côn

Vân sau khi tới chiến trường phát hiện mình bị lừa cũng không vội trở về mà ở lại chiến trường.

Triệu Phong nghĩ, có lẽ Côn Vân muốn tích lũy chiến lực, đổi lấy tài nguyên nâng cao thực lực.

Vốn trên chiến trường còn chưa xuất hiện cường giả Huyền Quang đại thành, kết quả Côn Vân gây rối như vậy, đã đẩy nhanh tiến độ của trận chiến. Đẳng cấp chiến lực trên chiến trường lại được nâng lên.

- Không được, ta phải tới chiến trường.

Ánh mắt Triệu Phong hơi trầm xuống.

Vốn dĩ Triệu Phong dụ Côn Vân ra chiến trường hắn tưởng Côn Vân sau khi phát hiện Triệu Phong không có ở đó thì sẽ trở về ngay.

Như vậy phần lớn thời gian Côn Vân đều tiêu tốn vào di chuyển, thực lực sẽ không tăng lên.

Nhưng kết quả đã vượt sự dự liệu của hắn. Nếu vậy Triệu Phong đành nhân lúc thực lực của Côn Vân chưa tăng nhiều, chủ động tìm tới hắn giải quyết ân oán giữa hai bên.

Dù sao thì thực lực Triệu Phong bây giờ đã củng cố lên đỉnh phong, cũng tương đương Côn Vân

Nếu không thực lực Côn Vân mà trở về Bán Thần thì Triệu Phong xong đời.

- Nam Cung Thánh, có ra chiến trường không?

Triệu Phong chủ động truyền âm cho Nam Cung Thánh.

Nửa năm nay Nam Cung Thánh ngoài việc hấp thụ Tà Thần chi lực còn thường nhận một số nhiệm vụ thích sát, lúc này hắn đã là Huyền Quang tiểu thành, xếp hạng sát thủ khủng bố nhất Tịch Sát Đường.

Chương 1057: Quay Lại Chiến Trường

- Chiến trường?

Nam Cung Thánh đột nhiên mở mắt, sức mạnh tà dị dần tan đi.

- Ta muốn đi gặp Côn Vân.

Triệu Phong truyền âm nói.

Một là nói chuyện với Bán Thấn Côn Vân, tiếp theo Triệu Phong cũng muốn gặp Vũ Phi.

Còn nữa, thời gian Triệu Phong trở về, Triệu Vũ Phi ở lại trận doanh của thập tam thái tử, tạo rất nhiều thành tựu cho hắn, Triệu Phong cũng phải ngăn lại.

- Ta sẽ đi, Tịch Sát Đường không phù hợp với ta.

Nam Cung Thánh hạ giọng nói.

Cảnh giới Nam Cung Thánh quá cao, Tịch Sát Đường trong một tháng có được một hai nhiệm vụ đạt tới tầng thứ của hắn đã là không tồi rồi.

Ngoài ra, đi lại trong Tịch Sát Đường, Nam Cung Thánh cũng nghe được không ít tin ở tiền tuyến. Cục diện chiến trường gần đây phát triển rất nhanh, đẳng cấp chiến đấu không ngừng tăng lên, đến Thánh Chủ đại thành cũng xuất hiện rồi.

Như vậy tới chiến trường thú vị hơn nhiều ở Tịch Sát Đường.

- Được, vậy chuẩn bị một chút, một tháng sau xuất phát.

Triệu Phong thản nhiên nói.

Nam Cung Thánh cũng biết chút ít về mâu thuẫn giữa Triệu Phong và Nam Cung Thánh.

Triệu Phong cũng có ý thăm dò Nam Cung Thánh, kết quả Nam Cung Thánh nghe Triệu Phong muốn đi gặp Côn Vân cũng không thể hiện ý muốn giúp hắn mà có hứng với kẻ địch hơn.

Xem ra lần đối đầu với Cửu U Cung này ảnh hưởng rất nhiều tới Nam Cung Thánh. Thời gian này hấp thụ một lượng lớn Tà Thần chi lực nâng cao thực lực khiến lý trí và tâm tính vốn có thể coi là ổn định của hắn bắt đầu có dấu hiệu lung lay rồi.

Trong một tháng này Triệu Phong cũng phải chuẩn bị một chút.

Ý niệm khẽ động, Triệu Phong vào trong không gian mắt trái.

- Thành công rồi!

Triệu Phong vui mừng.

Lần này Triệu Phong chọn vật phẩm phục chế là tài liệu có phẩm chất cực cao, Thổ Linh Kim Văn Chi.

Không ngờ sau năm ngày kim cầu thần bí đã phục chế được hoàn toàn.

Nhưng tương ứng thì những ngày này đồng lực ý chí của hắn luôn ở mức trung bình và thấp, nguyên khí tiêu hao khá lớn.

Đồng lực ý chí ảnh hưởng tới uy lực đồng thuật của Triệu Phong, nguyên khí thì ảnh hưởng tới mọi thứ thuộc về vật chất. Nếu tổn hao nghiêm trọng có thể gây tổn hại cho căn cơ, rất khó trị liệu.

Căn cứ giá trị của Thổ Linh Kim Văn Chi, Triệu Phong tính sơ qua, vật phẩm tăng thêm một đẳng cấp nữa có lẽ là cực hạn phục chế của hắn rồi.

- Cũng tương đương khoảng một món thiên giới trung phẩm thần binh.

Triệu Phong thầm thấy giật mình.

Cũng có nghĩa là Triệu Phong đã xác nhận, muốn tận dụng khả năng này phục chế Lục Thần Tiễn là không thể, dù là phỏng chế cũng rất khó khăn.

Tiếp thep ý thức của Triệu Phong chìm vào kim cầu thần bí, rồi tới Mộng Cảnh Thái Cổ.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, gần hồ nước chỉ có vài con Kim Dực Xích Hổ.

Triệu Phong đã hạ lệnh cho những con Kim Dực Xích Hổ khác tìm hiểu địa hnfh của cả khu rừng này.

- Chủ nhân, trong rừng ngoài một đàn Băng Thổ Cuồng Ngưu tộc và Thiên Hỏa Lôi Viên ra không phát hiện thêm sự uy hiếp nào khác.

Thủ lĩnh Kim Dực Xích Hổ báo cáo tình hình gần đây.

- Chủ nhân, đây là tài nguyên tìm được.

Kim Dực Xích Hổ lấy ra rất nhiều tài liệu kỳ lạ, quý giá. Dược hương nồng nặc tỏa ra.

- Rất tốt!

Triệu Phong thu hết chỗ tài liệu đó lại.

Trong Mê Không Giới của hắn cất trữ rất nhiều trân bảo không biết tên, tất cả đều có được từ đáy Hắc Phong Cốc.

Những món trân bảo không rõ lai lịch này Triệu Phong không dám tùy tiện đưa ra cho người khác nhận biết mà chỉ có thể cất trữ.

- Chúng ta có bao nhiêu phần có thể thắng Băng Thổ Cuồng Ngưu tộc?

Triệu Phong hỏi.

Băng Thổ Cuồng Ngưu xếp hạng trên Kim Dực Xích Hổ hơn ba mươi hạng trong bảng Thái Cổ Vạn Tộc.

- Thực lực của chủ nhân đã tăng, chúng ta có năm phần thắng.

Thủ lĩnh Kim Dực Xích Hổ nghĩ một chút rồi đáp.

- Năm phần?

Triệu Phong nhíu mày.

Hồi trước hắn và năm con Phong Hoàng dốc hết sức mới đánh bại

con Kim Dực Xích Hổ này. Giờ Triệu Phong đã đột phá Huyền Quang Cảnh, một mình có thể đánh bại thủ lĩnh Kim Dực Xích Hổ.

Thủ lĩnh Kim Dực Xích Hổ đương nhiên cũng hiểu điều này, nhưng vẫn nói vậy, có thể thấy Băng Thổ Cuồng Ngưu cũng không phải tầm thường.

- Xem ra ta cần phải bồi dưỡng các ngươi.

Triệu Phong chậm rãi nói.

Triệu Phong muốn khai thác tài nguyên Mộng Cảnh Thái Cổ, chủ yếu là dựa vào Thái Cổ yêu thú nô dịch.

Từ khi nô dịch số Kim Dực Xích Hổ này thì hắn lại quên mất bồi dưỡng chúng.

Phải biết là con thủ lĩnh Kim Dực Xích Hổ này thực tế chỉ là Huyền Quang tiểu thành, nhưng lại có thực lực tương đương Huyền Quang đại thành.

Linh hồn ý chí của nó thực ra vẫn là Huyền Quang tiểu thành, vì thế khi Triệu Phong chỉ là Chuẩn Thánh Chủ phải dựa vào sự cường thế về linh hồn mới đánh bại được nó.

Nhưng muốn bồi duõng Kim Dực Xích Hổ thì thật là làm khó Triệu Phong rồi.

Kim Dực Xích Hổ ở đây gần như đều đã là Thánh Chủ, chúng sống trong Mộng Cảnh Thái Cổ, về các phương diện đều rất mạnh, Triệu Phong lấy gì bồi dưỡng chúng đây?

Cuối cùng Triệu Phong quyết định.

- Cho tất cả Kim Dực Xích Hổ tiêu hao hết năng lượng của nước hồ rồi tấn công Băng Thổ Cuồng Ngưu.

Triệu Phong lấy một ít nước xong nói.

Muốn bồi dưỡng Kim Dực Xích Hổ chỉ có thể dựa vào tài nguyên của Mộng Cảnh Thái Cổ.

Đồng thời Triệu Phong cũng quyết định dùng khả năng phục chế bắt đầu phục chế tài nguyên Thái Cổ, tăng cường chiến lực cho Kim Dực Xích Hổ.

- Sau khi đánh bại Băng Thổ Cuồng Ngưu sẽ bắt đầu tiến vào khu vực phía sau khu rừng.

Muốn có thêm tài nguyên chỉ có không ngừng tìm kiếm.

Kim Dực Xích Hổ gật đầu, nó đã hiểu tham vọng của Triệu Phong.

Nói xong Triệu Phong liền rời khỏi Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Bích Thanh Nguyệt, sau một thời gian nữa ta sẽ ra chiến trường…

Triệu Phong dùng Minh Tâm Ấn nói chuyện với Bích Thanh Nguyệt, bắt đầu căn dặn mọi thứ.

Sau đó Triệu Phong cùng U Dạ Thánh Quân thảo luận một số phương án phát triển Tịch Sát Đường.

Tiếp đó hắn tới luyện dược các của Ngọc Linh Thánh Y, giao cho bà ta một con Kim Dực Xích Hổ và ba bình nước hồ trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Sau khi về cấm địa Triệu Phong lấy ra Thái Cổ dược tài có được trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Tụ Linh Luyện Hồn Thảo có thể ngưng luyện linh hồn ý chí, trị thương linh hồn, là dược tài tốt chế một số loại hồn đạo linh đan…

Tụ Linh Luyện Hồn Thảo là loại hồn đạo khôi bảo quý nhất trong số đó.

Sau khi sử dụng Triệu Phong liền cảm thấy trong linh hồn có một luồng hồn lực mộc hệ chầm chậm lan tỏa, nuôi dưỡng linh hồn hắn, đồng thời cũng xuất hiện một luồng sức mạnh của mộc hệ ý cảnh trong tâm thần Triệu Phong.

Một tháng sau, Triệu Phong mở mắt, tỏa ra một luồng năng lượng tinh thần vô hình.

- Linh hồn ý chí có tăng tiến, vượt xa Huyền Quang tiểu thành thông thường.

Triệu Phong có phần vui mừng.

Lần đầu dùng linh hồn khôi bảo trong Mộng Cảnh Thái Cổ, hiệu quả vượt xa dự liệu.

Những vật phẩm quý thông thường trong Mộng Cảnh Thái Cổ, nhiều nhất Triệu Phong mất năm ngày là hấp thụ hết. Nhưng Tụ Linh Luyện Hồn Thảo lại mất nhiều thời gian như vậy, có thể thấy tác dụng của nó lớn thế nào.

Ngoài ra phía trước Triệu Phong cũng xuất hiện một vài thứ tài nguyên quý Thái Cổ. Đây đều được phục chế ra tron môt tháng bế

quan của hắn.

Vù!

Thân ảnh Triệu Phong trực tiếp xuất hiện ngoài đại điện, Nam Cung Thánh cũng đã đợi ở đây từ lâu.

- Xuất phát!

Triệu Phong nói.

Vụt!

Triệu Phong vung tay, hai người được một tầng ngân ảnh bọc quanh rồi biến mất.

Nếu chỉ có một mình thì Triệu Phong có thể di chuyển trong khoảng cách một châu rồi phục hồi những gì tiêu hao, khoảng năm ngày là tới chiến trường.

Nhưng lần này Triệu Phong còn đem theo một Thánh Chủ Huyền Quang tiểu thành, tiêu hao nhiều hơn hẳn vì thế khoảng cách di chuyển cũng bị rút ngắn.

- Không hổ là thứ thần khí Mê Không Giới, đúng là tiện thật.

Trong quá trình di chuyển, Nam Cung Thánh liếm liếm môi, mắt lóe sáng.

Triệu Phong nheo mắt, hắn nhận ra sự thèm muốn trong mắt Nam Cung Thánh, xem ra lý trí và tâm tính của Nam Cung Thánh đã bị sức mạnh Tà Thần ảnh hưởng nghiêm trọng rồi.

- Nam Cung Thánh, thử cái này đi.

Triệu Phong lấy ra một bình nước hồ trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Nam Cung Thánh dùng linh thức quét qua, do dự một chút rồi uống. Khí tức tà niệm trên bề mặt cơ thể hắn yếu dần.

Khoảng mười ngày sau Triệu Phong và Nam Cung Thánh tới chiến trường.

Vì Triệu Phong đã để lại tọa độ không gian trong Mông Thành nên hắn trực tiếp tới thẳng Mông Thành.

Nhưng Mông Thành lúc này giống như một tòa thành trống rỗng, trong đó chỉ có một Đại Đế, vài Vương Giả và vài trăm cường giả Đại Đan Nguyên.

Với cảnh giới của Triệu Phong và Nam Cung Thánh, hai người họ nếu muốn ẩn mình thì không một ai có thể phát hiện ra.

- Xem ra cục diện chiến trường thay đổi nhanh thật.

Triệu Phong khẽ nói.

Theo hắn biết, tình hình chiến trường vô cùng ác liệt, không còn đơn giản là giữ thành nữa mà phân tán binh lực tới các nơi bắt đầu tranh đoạt từng tấc đất.

Ngay cả tướng quân thủ thành cũng đích thân dẫn đội quân nhỏ gia nhập chiến trường, cửu hoàng tử cũng không ngoại lệ.

- Đi, ra chiến trường.

Triệu Phong và Nam Cung Thánh rời khỏi Mông Thành.

Tại chiến trường hiện nay, đẳng cấp chiến lực đã tăng rất cao, nguy hiểm từ tứ phía.

Trực tiếp giết địch đổi lấy chiến công rồi vang danh, Côn Vân tự nhiên sẽ tìm tới, có lẽ Vũ Phi cũng vậy.

Đây chính là sách lược trước mắt của Triệu Phong.

Nay Thuần Dương Kim Thân đã không cần tài nguyên Triệu Phong cung cấp, mà ngược lại Triệu Phong tận dung Chúa Tể Điện để lấy tài nguyên, nhưng như vậy vẫn chưa đủ.

Chỉ tài nguyên cần cho một mình Triệu Phong cũng đã bằng cả gia tài của một cường giả cấp Thánh Vương. Sau đó Triệu Phong còn phải bồi dưỡng cho Kim Dực Xích Hổ trong Mộng Cảnh Thái Cổ nữa…

Vút vút!

Triệu Phong và Nam Cung Thánh bay vút về phía chân trời.

Hai ngày, hai người tới khu chiến đấu, với thị lực siêu xa của Triệu Phong, hắn rất nhanh đã phát hiện được một đội quân dị tộc.

Dẫn đầu là một Chuẩn Thánh Chủ, trong đội ngũ ngoài ba Hư Thần Đại Đế ra đều là Vương Giả cấp tinh anh.

- Đao Hà Đại Đế, hướng tây nam có tình hình.

Trong đội ngũ, một người thành thạo trinh sát nói.

Rồi hai đạo thân ảnh đang nhanh chóng di chuyển về phía họ.

- Chỉ có hai người?

- Hai con người này đều là đồ ngốc đúng không? Chỉ hai người mà dám ngông nghênh đi lại trong khu chiến trường này.

Trong tiểu đội, một số dị tộc Vương Giả cười lớn.

- Một lũ ngu ngốc, mau chạy đi!

Đao Hà Đại Đế dẫn đầu sắc mặt tái nhợt, biến thành một đạo bạch quang chạy trốn.

Ý cảnh của Đao Hà Đại Đế chạm tới tầng thứ Thánh Chủ, theo cảm tri thì hắn cảm thấy hai người đó tuyệt đối là cường giả Thánh Chủ, trong đó nam tử tóc dài màu đỏ tím kia tạo cho hắn cảm giác vô cùng nguy hiểm.

- Lực Phách Lôi Vực!

Triệu Phong bay tới phía trên đầu đội quân, trong Thánh Lôi Thể tỏa ra mộ t luồng lực phách lôi điện bá đạo.

Ngay lập tức trong vòng bán kính nghìn dặm biến thành không gian bị áp lực đè nặng, tối sầm, tất cả dị tộc dừng lại tại đây đều chêt sạch.

Thổ Chi Phong Lôi của Triệu Phong cộng với Lực Phách Lôi Vực, hiệu quả tăng theo cấp số nhân.

Ngay đến Huyền Quang Cảnh phổ thông đứng trong Lực Phách Lôi Vực của Triệu Phong cũng khó bước đi một bước.

Vút!

Nam Cung Thánh và Triệu Phong giải quyết hết những kẻ này xong lập tức đuổi theo Chuẩn Thánh Chủ vừa bỏ chạy.

- Sao có thể, ở đây sao lại có hai vị Thánh Chủ mạnh đến vậy? Lẽ nào con người bắt đầu toàn lực phản công?

Đao Hà Đại Đế chứng kiến Triệu Phong ra tay, toàn thân như rơi vào hố băng, vô cùng kinh hãi.

Vút!

Một đạo tử huyết quang bắn xuống, toàn thần Đao Hà Đại Đế như rơi xuống đầm lầy, hành động bị chậm hẳn lại.

Rắc.

Xung quanh bỗng ngưng tụ ra một cái ma trảo bóp nát cả thân thể lẫn linh hồn của Đao Hà Đại Đế.

Chương 1058: Thế Như Chẻ Tre

Sau khi tiêu diệt một tiểu đội dị tộc, Triệu Phong và Nam Cung Thánh tiếp tục tìm kiếm con mồi và tìm đội có cửu hoàng tử.

Không lâu sau, Triệu Phong phát hiện được một tiểu đội dị tộc nữa. Lần này thủ lĩnh tiểu đội là một cường giả cấp Thánh Chủ.

- Đi.

Ánh mắt Triệu Phong lấp lánh.

Tuy nói đã xuất hiện nhưng tại chiến trường của một châu cũng chỉ có một hai Thánh Chủ Huyền Quang đại thành. Vì thế chiến lực mạnh nhất trên chiến trường phổ biến vẫn là Huyền Quang sơ thành.

- Có nhân loại tấn công!

Thánh Chủ Lang Nhân Tộc trong tiểu đội dị tộc phát giác ra dị thường.

Cả tiểu đội, ba bốn mươi cường giả lập tức vào trạng thái cảnh giác.

- Hai nhân loại?

Thánh Chủ Lang Nhân Tộc giật mình, lập tức nhận ra đối phương đều là Huyền Quang sơ thành, mà thanh nên yêu dị với mái tóc dài màu tím đỏ kia tạo cho hắn cảm giác rất nguy hiểm.

- Vừa đánh vừa lui.

Thủ lĩnh Lang Nhân Tộc ánh mắt trầm xuống, hạ lệnh.

- Nhân loại cũng phái thêm chiến lực Thánh Chủ?

Trong đội ngũ, một Đại Đế đỉnh cấp có chút nghi ngờ.

Tuy lượng Huyền Quang sơ thành không ngừng tăng lên, nhưng trong một đội ngũ lại xuất hiện hai Huyền Quang Thánh Chủ thì họ chưa từng gặp.

Tiểu đội này của họ có thể coi là một trong những đội mạnh nhất chiến trường, nhưng giờ đối mặt với hai Thánh Chủ thì không thể không rút lui.

Vút vút!

Triệu Phong và Ngự Thanh trực tiếp tấn công.

Lần này Triệu Phong trực tiếp xông về phía Thánh Chủ Lang Nhân Tộc, để những thành viên khác cho Nam Cung Thánh.

Uỳnh!

Phía sau Nam Cung Thánh, một quầng sáng màu đỏ tím dần lan rộng, hòa vào hư không, trời đất một phương rơi vào dị không gian màu tím đỏ tà dị. Nam Cung Thánh ở trong tiểu thế giới của mình, thân hình phiêu hốt bất định, tựa như quỷ mị.

- Nguy rồi, ta đã đánh giá sai thực lực của hai người này.

Thánh Chủ Lang Nhân Tộc cảm nhận được sức mạnh khủng bố kia,

tâm thần lập tức kinh hãi.

- Á!

Kẻ địch nằm trong tiểu thế giới của Nam Cung Thánh, tinh nguyên khí huyết nhanh chóng mất đi, một số Vương Giả cảnh giới kém một chút biến thành một cái xác khô.

- Sao lại như vậy?

Một số dị tộc Đại Đế thực lực mạnh một chút thì tâm thần kinh hãi vô cùng.

Chúng không thể ngờ hai Thánh Chủ tuổi còn trẻ như vậy lại có chiến lực khủng bố nhường ấy, trước mặt hai người đó chúng không có bất cứ khả năng phản kháng nào.

Grào!

Thánh Chủ Lang Nhân Tộc bỗng thi triển bí pháp, kích hoạt huyết mạch trong người, hóa thân thành một con cự lang màu xanh, ánh thanh quang phát sáng, nhanh chóng lao đi.

Đồng thời hắn bóp nát truyền tín phù, chỉ thấy một đạo lưu quang chui vào hư không biến mất.

Đột nhiên hắn cảm nhận phía sau xuất hiện cảm giác nguy hiểm, càng ngày càng gần.

Với tốc độ của Triệu Phong, đuổi theo Thánh Chủ Lang Nhân Tộc dễ như trở bàn tay.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong ngưng tụ Phong Lôi Lực Phách, tung ra một đạo chưởng ảnh bá đạo.

Tuy Thổ Chi Phong Lôi của Triệu Phong có tầng thứ cao hơn, nhưng Thổ Chi Phong Lôi coi trọng phòng ngự, khống chế, nếu thi triển chiến kỹ công kích thì Triệu Phong vẫn dùng Viêm Chi Phong Lôi.

- Sức mạnh này…

Thánh Chủ Lang Nhân Tộc cảm thấy một nguy cơ chưa từng có, đạo chưởng ảnh kia dung hợp thiên địa ý cảnh, dường như phong tỏa mọi đường lui của hắn.

Hắn lập tức quay người, một luồng Huyền Quang thánh lực bùng lên. Lang Nhân Tộc không giỏi phòng thủ, với chúng, công kích chính là sự phòng ngự tốt nhất.

- Thanh Lang Thánh Quang.

Thánh Chủ Lang Nhân Tộc biến thành con cự lang màu xanh, há cái mõm khổng lồ, bắn một luồng thánh lực được nén đến cực điểm ra.

Nhưng đạo thánh quang này khi bắn lên Thánh Lôi Chưởng của Triệu Phong thì chỉ khiến nó khựng lại một chút.

Uỳnh bùm!

Thánh Lôi Chưởng bỗng đè về phía trước, tiêu hủy sức mạnh khủng bố của đạo thánh quang của Thánh Chủ Lang Nhân Tộc.

Chưởng lực còn lại đánh lên người cự lang khiến nó bay đi vài dặm.

Vút!

Triệu Phong đuổi theo, liên tiếp tung ra vài chưởng lấy mạng của Thánh Chủ dị tộc đó.

Triệu Phong và Nam Cung Thánh đã tiêu diệt được một trong những tiểu đội dị tộc mạnh nhất chiến khu một cách đơn giản.

Cứ thế hai người dần vào trong khu chiến trường bên ngoài Mông Thành, mỗi lần tìm được tiểu đội dị tộc đều tiêu diệt không còn một mống.

Đồng thời hai người cũng gặp không ít tiểu đội nhân tộc, qua thông tin của họ cuối cùng tìm được tiểu đội của cửu hoàng tử.

Trong một đống phế tích điện các.

- Kẻ nào.

Trong tiểu đội cửu hoàng tử, một trung niên mặc đại bào hắc kim, ánh mắt sắc bén cùng với khí thế uy nghiêm bùng phát.

Triệu Phong, ngươi tới rồi?

Cửu hoàng tử từ trong bay ra.

- Triệu Phong?

Vị trung niên nam tử kia nhìn chăm chăm hai thanh niên đang bay tới, sắc mặt có chút rung động.

Sự việc giữa Chúa Tể Điện và Cửu U Cung đã truyền khắp Đại Càn vương triều, ở tiền tuyến cũng không ngoại lệ.

Chúa Tể Điện thế lực mới thành lập không lâu lại có thể đọ với trưởng lão Huyền Quang đại thành của Cửu U Cung. Thực lực như vậy thật khiến người ta phải nhìn bằng con mắt khác. Hơn nữa còn có tin đồn rằng thái thượng trưởng lão Chúa Tể Điện là Triệu Phong đã truy sát Ma Uyên Thánh Chủ với khoảng cách cả một châu. Cuối cùng còn là thái thượng trưởng lão của Địa Ma Giáo ra tay mới kết thúc cuộc truy sát đó.

Các Đại Đế, Vương Giả trong đội ngũ lập tức nhìn Triệu Phong, ánh mắt có tôn kính, ngưỡng mộ mà đố kỵ cũng có.

- Triệu tiền bối.

Ba đệ tư của Cơ gia cũng trong đội ngũ cửu hoàng tử.

Ba người nhìn dường như không còn non nớt như xưa nữa, trong đó Cơ Lan càng thêm xinh đẹp rung động lòng người, tố nhã trầm tĩnh, trên chiến trường cũng có một lượng lớn người theo đuổi.

- Vị này là cao tầng của Thái Hoàng Điện, Cao Hoàng Thánh Chủ.

Cửu hoàng tử giới thiệu cho Triệu Phong.

- Bái kiến tiền bối.

Triệu Phong hơi cúi mình hành lễ.

Thực lực của tiểu đội cửu hoàng tử là mạnh nhất mà Triệu Phong từng gặp.

Vị Cao Hoàng Thánh Chủ này là cường giả mạnh nhất trong đội, Huyền Quang tiểu thành, nhưng trong đội còn có hai Chuẩn Thánh

Chủ nữa, còn những thành viên khác đều không phải cường giả hàng đầu.

- Triệu Phong, từ lâu đã nghe sự tích về ngươi, vị đây hẳn là Nam Cung Thánh phải không?

Cao Hoàng Thánh Chủ quan sát kỹ hai người trước mắt, không dám có chút coi thường nào.

- Chính là ta.

Nam Cung Thánh thản nhiên nói.

- Tử Hàng, có bằng hữu của ngươi trợ giúp, chúng ta có thể trực tiếp tiến lên, quét sạch tiểu đội dị tộc phía trước rồi.

Cao Hoàng Thánh Chủ kiến nghị.

Vì sự kiện Vạn Tượng Thánh Chủ, Thái Hoàng Điện không an tâm về sự an toàn của cửu hoàng tử nên điều Thánh Chủ ở đây di, phái Cao Hoàng Thánh Chủ thực lực khá cao tới.

- Triệu Phong, đa tạ ngươi!

Cửu hoàng tử mỉm cười.

Triệu Phong rời đi không lâu các hoàng tử khác đã thầm điều động người tăng cường chiến lực tự thân, tạo dựng rất nhiều chiến công.

Ví dụ như thập tam hoàng tử, bản thân có Cửu U Cung và Địa Ma Giáo ủng hộ, tranh giành được rất nhiều lãnh địa, đánh bại nhiều Thánh Chủ dị tộc, biểu hiện đó khiến Đại Càn hoàng tộc vô cùng hài lòng.

Cuối cùng dị tộc phái tới Vạn Tượng Thánh Chủ mới khiến thập tam hoàng tử dừng bước.

Mà binh lực cửu hoàng tử dẫn dắt từ sau khi Triệu Phong rời đi liền dần mất đi hào quang, trên bảng chiến công Lan Châu, xếp hạng của Triệu Phong tụt liên tục, đến giờ đã ở hạng hai trăm bảy mươi ba.

Nhưng giờ Triệu Phong trở lại chiến trường đã là Huyền Quang Cảnh, còn đưa tới cả Nam Cung Thánh có Tà Thần chi lực.

Sĩ khí của tiểu đội cửu hoàng tử tăng mạnh, trong đó có rất nhiều thành viên đã theo cửu hoàng tử chinh chiến tới giờ, cũng bất giác nhớ lại chiến tích huy hoàng phá liền hai thành, đánh bại Vạn Tượng Thánh Chủ.

- Xuất phát luôn đi!

Cửu hoàng tử tràn đầy tự tin.

Triệu Phong mỉm cười, tiểu đội với ba vị Thánh Chủ, đến giờ vẫn chưa từng xuất hiện nhỉ? Ty như vậy có quá nổi bật, nhưng Triệu Phong cần chính là sự nổi bật đó.

Nếu Côn Vân nghe thấy tin tức của Triệu Phong ở chiến trường chắc chắn sẽ tới tìm, đương nhiên còn cả Triệu Vũ Phi.

Rồi tiểu đội của cửu hoàng tử nhanh chóng di chuyển trong chiến trường, tiêu diệt toàn bộ những tiểu đội dị tộc gặp trên đường, có thể nói là thế như chẻ tre.

Chỉ trong mười ngày, chiến khu ngoài Mông Thành đã được đẩy tiến lên nghìn vạn dặm, sắp tới gần cứ điểm của dị tộc.

Hôm nay tiểu đội cửu hoàng tử tạm nghỉ tại một khu sơn cốc.

- Nghe nói dị tộc đã có phản ứng, phái thêm Thánh Chủ tới chiến khu này…

- Việc này không liên quan gì lắm tới chúng ta. Với thực lực của tiểu đội ta giờ căn bản không phải sợ.

Mọi người trong tiểu đội nói chuyện.

Soạt!

Triệu Phong biến mất, vào trong Mê Không Giới, rồi hắn lấy ra một số tài nguyên phục chế được trong thời gian này ra.

Sau đó hắn vào trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Lúc này, nước hồ trong rừng đã cạn, toàn bộ đã được Kim Dực Xích Hổ và Ngũ Độc Kỳ Phong sử dụng hết.

Trong thời gian này, Triệu Phong cũng thường xuyên đưa nguyên liệu Thái Cổ phục chế được vào. Đến giờ thực lực chỉnh thể của Kim Dực Xích Hổ đã tăng hơn năm phần so với trước kia.

- Tấn công Băng Thổ Cuồng Ngưu tộc.

Triệu Phong hạ lệnh, dẫn Kim Dực Xích Hổ và Ngũ Độc Kỳ Phong tấn công địa bàn của Băng Thổ Cuồng Ngưu tộc.

Bên ngoài, Triệu Phong đột nhiên biến mất khiến rất nhiều người kinh ngạc.

- Nghe nói Triệu tiền bối có một món thứ thần khí, bên trong có một tiểu thế giới rất rộng lớn, có thể tùy ý ra vào.

- Đúng vậy, món thứ thần khí này đến từ Cổ Thần bí phủ trong không gian Thần Huyễn.

- Khi ấy nhiều thiên tài đệ tử các thế lực đều có mặt, cuối cùng nó lại rơi vào tay Triệu tiền bối…

Trong đội ngũ một số Vương Giả, Đại Đế kính phục Triệu Phong vẫn luôn nói chuyện về Triệu Phong.

Mãi lâu sau vù một tiếng, Triệu Phong trở lại với không gian này.

- Chuẩn bị xuất phát thôi, Triệu Phong.

Cửu hoàng tử thấy Triệu Phong đã xong việc, nói.

Nhân lúc quân chi viện của dị tộc chưa tới, họ có thể chiếm lĩnh thêm được một số địa bàn, kích sát thêm một vài tiểu đội giành chiến công.

Triệu Phong lấy ra một số dược tài hồi phục nguyên khí và Huyền Quang thánh lực uống.

- Tấn công Băng Thổ Cuồng Ngưu tộc, tiếp theo chi cần đánh bại Thiên Hỏa Lôi Viên mạnh nhất trong rừng thì khu rừng này sẽ là địa bàn của ta rồi.

Triệu Phong mừng rỡ, sau khi đánh bại Băng Thổ Cuồng Ngưu tộc, hắn đã có được không ít tài nguyên mới, trong đó nhiều nhất là khoáng thạch và dược tài thuộc tính thổ.

Nhưng mục tiêu tiếp theo, Thiên Hỏa Lôi Viên, Triệu Phong phải rất

thận trọng.

Thiên Hỏa Lôi Viên xếp thứ chín nghìn bốn trăm mười hai trong bảng Thái Cổ Vạn Tộc, cách Kim Dực Xích Hổ vài trăm hạng, thực lực không phải tầm thường.

May mắn là theo tin của Kim Dực Xích Hổ, trong rừng chỉ có một con Thiên Hỏa Lôi Viên, nhưng thực lực của nó khiến thủ lĩnh Kim Dực Xích Hổ cũng không dám tới gần, có thể coi là bá chủ tuyệt đối trong rừng.

- Rất lâu rồi không gặp tiểu đội dị tộc.

Cao Hoàng Thánh Chủ cảm giác không ổn, đột nhiên nói.

- Ha ha, tiểu đội của chúng ta quá mạnh, có lẽ dị tộc đã từ bỏ khu chiến trường này rồi.

- Đây cũng là nhờ Triệu tiền bối và Nam Cung tiền bối.

Một số Vương Giả trong đội ngũ cười lớn nói. Theo ba vị Thánh Chủ họ dường như không cần phải làm gì cũng có được không ít điểm chiến công.

Nhưng đúng lúc ấy trời đất bỗng nhiên tối sầm lại, thiên địa nguyên khí trào dâng, phong hỏa lôi điện đều giáng lâm.

Chỉ thấy ở phía xa một tiểu đội dị tộc đang tới. Dẫn đầu là một người có thân hình cao lớn, đôi mắt màu sắc với vòng xoáy mạnh mẽ, giống như bao hàm thiên địa vạn tượng vậy.

Chương 1059: Tái Chiến Vạn Tượng Chi Mâu

- Vạn Tượng Thánh Chủ!

Cao Hoàng Thánh Chủ chấn kinh.

- Các thành viên cấp Vương Giả rút lui khỏi đây.

Cửu hoàng tử lập tức hạ lệnh.

Chỉ là một vị Vạn Tượng Thánh Chủ, ba vị Thánh Chủ trong tiểu đội của cửu hoàng tử có thể ứng phó.

Nhưng bên cạnh Vạn Tượng Thánh Chủ còn có một Thánh Chủ Tượng Nhân Tộc khí tức khủng bố, chỉ có điều uy thế của họ bị dị tượng do Vạn Tượng chi mâu gây ra che khuất mất mà thôi.

Vút vút!

Cường giả dưới Đại Đế đều rút khỏi nơi này.

Ngay cả Đại Đế và Chuẩn Thánh Chủ cũng tránh xa.

- Triệu Phong, cuối cùng ngươi cũng dám tới chiến trường.

Vạn Tượng Thánh Chủ lộ nụ cười âm hiểm kích động dị thường.

Hôm đó, Vạn Tượng Thánh Chủ bị một mũi tên của Triệu Phong ép vào tuyệt cảnh, suýt nữa thì xuống hoàng tuyền, thù này sao hắn có

thể không báo.

Chỉ có điều, sau khi Vạn Tượng Thánh Chủ hồi phúc thương thế thì Triệu Phong đã rời khỏi chiến trường. Sau đó Vạn Tượng Thánh Chủ tìm Triệu Phong quanh chiến trường, khiến bên nhân loại ai cũng kinh hồn khiếp đảm.

Cũng may, Triệu Vũ Phi cuối cùng xuất hiện trên chiến trường biểu hiện ra chiến lực kinh người, thu hút sự chú ý của dị tộc, sau đó phái Vạn Tượng Thánh Chủ đi đối phó với thập tam hoàng tử.

Ánh mắt Nam Cung Thánh loé lên, liếm liếm môi, tà lực trong cơ thể bắt đầu trào dâng.

- Vạn Tượng Thánh Chủ, lần trước không giết ngươi, giờ vẫn tới đưa đầu vào chỗ chết sao?

Triệu Phong cười.

Giờ hắn đã đột phá Huyền Quang Cảnh, đối phó Vạn Tượng Thánh Chủ không thành vấn đề.

Còn về Thánh Chủ Huyền Quang đại thành bên cạnh Vạn Tượng Thánh Chủ thì hoàn toàn có thể giao cho Nam Cung Thánh.

Trên đường tới đây Nam Cung Thánh đều không gặp được đối thủ nào ra hồn, hắn đã thấy bức bối lắm rồi.

- Huênh hoang không biết ngượng mồm!

Ánh mắt Vạn Tượng Thánh Chủ đầy vẻ khinh bỉ.

Lần trước nếu không phải Triệu Phong dùng mũi tên có uy lực cực

lớn thì Vạn Tượng Thánh Chủ đâu có thua.

Hơn nữa khi chữa thương Vạn Tượng Thánh Chủ còn củng cố được cảnh giới mới đột phá, đến giờ thực lực của hắn đã có sự tăng cường đáng kể.

Hắn không tin Triệu Phong vẫn còn loại tên kia nữa.

Cho dù Triệu Phong có còn, lần trước Vạn Tượng Thánh Chủ có thể chạy thoát thì lần này cũng có thể.

- Hà hà..

Triệu Phong cười khảy.

Nếu lần trước Triệu Phong bắn tên ám kim, nhằm vào mặt linh hồn thì Vạn Tượng Thánh Chủ không thể chạy thoát.

- Đạp Thiên trưởng lão, hai nhân loại còn lại giao cho ngươi.

Vạn Tượng Thánh Chủ nói với Thánh Chủ Tượng Nhân Tộc bên cạnh.

Để có thể giết được Triệu Phong, Vạn Tượng Thánh Chủ đã tiêu hao tài nguyên mời trưởng lão trong tộc Đạo Thiên Thánh Chủ trợ giúp.

Đương nhiên Vạn Tượng Thánh Chủ không phải mời Đạo Thiên Thánh Chủ tới giúp hắn đối phó Triệu Phong mà chỉ là khống chế các Thánh Chủ khác.

Triệu Phong bắt buộc phải để hắn đích thân trừ khử.

- Hai Huyền Quang tiểu thành lão phu không thèm để tâm.

Thần sắc Đạp thiên Thánh Chủ kiêu ngạo, nhưng ánh mắt dừng tại Nam Cung Thánh một lúc.

Vút!

Hai Thánh Chủ Tượng Nhân Tộc lập tức động thân, thánh lực bùng phát kinh thiên động địa.

- Vạn Tượng Thổ Giới!

Vạn Tượng chi mâu của Vạn Tượng Thánh Chủ đột nhiên xoay chuyển, rồi cả trời đất chấn động dữ dội.

Đột nhiên trời đất bị bao phủ bởi một tầng khí bụi vàng thẫm, theo đó là một luồng áp lực khủng bố đến cực điểm đè xuống.

Đây là dùng Vạn Tượng chi mâu thay đổi thuộc tính của trời đất, không cùng lĩnh vực, không có cách phá giải.

Nam Cung Thánh và Cao Hoàng Thánh Chủ thân hình đột ngột bị đè thấp, cảm giác bị trở ngại mọi mặt.

Uỳnh uỳnh bùm!

Đạp Thiên Thánh Chủ bỗng giậm mạnh một cái, Huyền Quang thánh lực màu vang dâng trào, không gian xung quanh chấn động, thuộc tính thổ đều bị hắn khống chế.

- Nguy rồi, Vạn Tượng Thánh Chủ đã thay đổi thiên địa vạn tượng, mà Đạp Thiên Thánh Chủ cũng tu luyện công pháp thuộc tính thổ.

Sắc mặt Cao Hoàng Thánh Chủ trầm xuống.

Vốn dĩ đối phương là Thánh Chủ đại thành là đã có ưu thế nhất định, giờ cộng với sự trợ giúp của sức mạnh thiên nhiên, thực lực của Đạp Thiên Thánh Chủ lại càng thêm mạnh.

Nhưng so ra, hắn càng không muốn đối mặt với Vạn Tượng Thánh Chủ.

Uỳnh uỳnh!

Hai mắt Nam Cung Thánh loé lên sát ý, ánh thần quang màu đỏ tím bùng phát, chui vào trong khoảng không gian nhỏ, thậm chí tạo ra sức phá hoại nhất định tới Vạn Tượng Thổ Giới.

- Sức mạnh của tiểu thế giới mạnh thật!

Cao Hoàng Thánh Chủ vẻ mặt vui mừng.

Uỳnh bùm!

Nam Cung Thánh mặc kệ Cao Hoàng Thánh Chủ, trực tiếp xông ra.

Sức mạnh tiểu thế giới bá đạo của hắn có thể phá vỡ sự áp chế của Vạn Tượng Thổ Giới.

- Đạp Thiên Nhất Thức.

Đạp Thiên Thánh Chủ khởi động pháp quyết, giơ chân phải lên rồi giậm mạnh xuống.

Lập tức, một luồng sức mạnh thuộc tính thổ tựa như từ một khoảng không gian bùng nổ, oanh kích về phía Nam Cung Thánh.

Vút!

Cao Hoàng Thánh Chủ cũng lập tức phóng sức mạnh tiểu thế giới của mình, chống lại áp chế từ thế giới màu vàng thẫm kia, tiến tới trợ giúp Nam Cung Thánh.

Chiến lực mạnh mẽ của Nam Cung Thánh khiến hắn vui mừng, nhưng một mình Nam Cung Thánh thì khó lòng đối phó với Đạp Thiên Thánh Chủ. Nếu hắn thất bại thì còn lại Cao Hoàng Thánh Chủ càng không phải đối thủ của Đạp Thiên Thánh Chủ.

Uỳnh bùm!

Vùng ngoại vi chiến khu giao chiến của Thánh Chủ, cửu hoàng tử dẫn một số Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ chiến đấu với cường giả dị tộc.

Còn ở trung tâm thế giới màu vàng thẫm kia, Vạn Tượng Thánh Chủ và Triệu Phong đã ra tay rồi.

- Thánh Lôi Bá Thể.

Triệu Phong khởi động Thổ Chi Phong Lôi, dung nhập nó vào Thánh Lôi Thể.

Thánh thể của Triệu Phong lập tức cao hơn một bậc, hoa văn lôi điện trên đó lấp lánh đầy bá khí, giống như một chiến thần vậy.

Vù!

Triệu Phong thi triển Lôi Dực Độn Thuật, nhanh chóng tấn công Vạn Tượng Thánh Chủ.

- Hắn không chịu ảnh hưởng của Vạn Tượng Thổ Giới?

Vạn Tượng Thánh Chủ thấy Triệu Phong thân ảnh phiêu hốt bất định, kinh hãi nói.

Vì trước kia từng giao đấu với Triệu Phong nên Vạn Tượng Thánh Chủ biết hắn không giỏi hai thuộc tính thổ, kim.

Vì thế Vạn Tượng Thánh Chủ mời Đạp Thiên Thánh Chủ tu luyện công pháp thuộc tính thổ, chuận bị dùng sức mạnh của thổ để tiêu diệt Triệu Phong nhanh chóng.

Nhưng hắn không ngờ lần này gặp Triệu Phong lại lĩnh ngộ được sức mạnh thuộc tính thổ.

- Nhuệ Kim Chi Kiếm!

Vạn Tượng Thánh Chủ biến Huyền Quang thánh lực thành công kích thuần kim.

Thổ sinh kim, Nhuệ Kim Chi Kiếm của hắn trong môi trường này không gặp bất cứ trở ngại nào, ngược lại còn được tăng cường sức mạnh ở mức nhất định.

Vút vút!

Vài trăm thanh quang kiếm màu kim chói loà xuyên qua không gian đâm thẳng về phía Triệu Phong.

- Lực Phách Lôi Vực, Viêm Chi Phong Lôi.

Hoả khắc kim, Triệu Phong dùng Viêm Chi Phong Lôi sinh ra Lực Phách Lôi Vực.

Lập tức, không gian lôi vực xuất hiện quanh người Triệu Phong, theo đó là nhiệt độ cao khủng khiếp.

Quang kiếm màu kim vừa tới gần lập tức bị lôi điện, hoả diệm và lực phách áp chế.

- Phong Lôi Quyển!..

Triệu Phong vung chưởng, Viêm Chi Phong Lôi đem theo sức mạnh khủng khiếp của lôi kiếp đón lấy công kích của Vạn Tượng Thánh Chủ.

- Sức mạnh thuộc tính hoả của hắn lại có thể công phá công kích thuộc tính kim của ta?

Sắc mặt Vạn Tượng Thánh Chủ sững lại kinh ngạc.

Hắn không biết trong ngũ hành, Triệu Phong thành thạo nhất chính là sức mạnh thuộc tính hoả, hơn nữa Huyết Ma Dương huyết mạch trong cơ thể Triệu Phong cũng là thuộc tính hoả.

- Tiếp một chiêu của ta!

Triệu Phong đột ngột tung một chưởng nữa, hắn hiện nay không hề sợ Vạn Tượng Thánh Chủ.

Chiêu này của Triệu Phong không mang bất cứ thuộc tính gì, chỉ thuần tuý là sức mạnh bá thể.

Vì hắn biết những người có Vạn Tượng chi mâu đều có khả năng phòng ngự rất lớn đối với mọi thuộc tính trong thiên nhiên. Nếu không một mũi thứ phẩm Lục Thần Tiễn lần đó của Triệu Phong đã

có thể tiêu diệt Vạn Tượng Thánh Chủ rồi.

- Trò trẻ con!

Vạn Tượng Thánh Chủ nheo mắt, sức mạnh thuộc tính thổ của hắn liền ngưng kết thành một bức tường màu vàng có hoa văn xoáy, tách biệt mọi thứ.

Uỳnh bùm!

Sức mạnh thểphachs thuần tuý của Triệu Phong bị bức tường chặn lại, dù sao thì thuộc tính thổ vẫn là mạnh nhất về phòng ngự.

- Tinh Thần Thích!

Triệu Phong vận con mắt trái, chỉ thấy một cái gai lôi quang màu tử kim xuyên qua bức tường chui vào linh hồn Vạn Tượng Thánh Chủ.

- Á!!!

Vạn Tượng Thánh Chủ lập tức thét lên, bị lôi điện oanh kích khiến linh hồn hắn run rẩy.

- Xem ra đối phó với ngươi vẫn là linh hồn đồng thuật có hiệu quả nhất.

Triệu Phong bình thản nói.

Vạn Tượng chi mâu có sức mạnh tấn công phòng ngự về vật chất, bất cứ công kích mang thuộc tính tự nhiên nào cũng khó lòng gây tổn hại tới nó.

- Đáng ghét, con mắt hắn là linh hồn hệ.

Xoáy trong mắt Vạn Tượng Thánh Chủ bắt đầu xoay chuyển.

Vạn Tượng Thánh Chủ cũng biết khuyết điểm của bản thân là linh hồn nên hắn đã đặc biệt tu luyện bí pháp phòng ngự linh hồn, nhưng không ngờ Triệu Phong vẫn có thể khiến hắn bị thương.

- Kim Kiếm Phong Bạo!

Vạn Tượng Thánh Chủ phóng thích Huyền Quang thánh lực, chuẩn bị nhanh chóng giải quyết Triệu Phong.

- Huyễn Cấm Mê Vực!

Triệu Phong thi triển Lôi Dực Phi Độn Thuật, nhanh chóng tiếp cận Vạn Tượng Thánh Chủ, đồng thời cũng thi triển linh hồn đồng thuật.

Con mắt trái của Triệu Phong biến thành một thế giới mê cung vô tận, toả ra lực hấp dẫn chí mạng.

Uỳnh!

Vạn Tượng Thánh Chủ không tự chủ nhìn vào mắt Triệu Phong, lập tức cảm giác bản thân không thể điều khiển được tinh thần ý thức của mình, cố gắng vùng vẫy.

Chiến kỹ của hắn cũng bị đồng thuật của Triệu Phong làm gián đoạn.

Ầm!

Triệu Phong đột nhiên cho Huyễn Cấm Mê Vực ngừng lại, từ trong con mắt trái hiện lên ngọn lửa đồng lực kinh người, ánh tử tinh quang lưu chuyển thành những đường hoa văn u ám.

- Phong Lôi Đồng Hoả!

Triệu Phong nhân lúc Vạn Tượng Thánh Chủ còn chưa hồi phục, linh hồn ý chí vẫn trong trạng thái hư nhược, lập tức thi triển đồng lực công kích.

Chỉ thấy trên đầu Vạn Tượng Thánh Chủ nổ ra một ngọn lửa tím, rồi không ngừng lan rộng.

Tình hình hiện giờ khiến Triệu Phong nhớ lại lần đầu giao đấu với Vạn Tượng Thánh Chủ. Triệu Phong liên tục bị Vạn Tượng Thánh Chủ tấn công, chỉ có biết đỡ đòn.

Còn lần này là Vạn Tượng Thánh Chủ đối mặt với những công kích linh hồn liên tục của Triệu Phong.

- Đáng ghét, tiểu tử!

Linh hồn Vạn Tượng Thánh Chủ bị trọng thương, hắn vô cùng phẫn nộ.

Vạn Tượng chi mâu của hắn khống chế sức mạnh của thiên địa vạn tượng, nhưng Triệu Phong cũng lĩnh ngộ được sức mạnh của nhiều thuộc tính như mộc, thuỷ, hoả, thổ, phong. Như vậy Triệu Phong cũng có khả năng miễn dịch nhất định trước Vạn Tượng chi mâu.

Nhưng con mắt trái của Triệu Phong thành thạo công kích linh hồn, mà Vạn Tượng Thánh Chủ lại không có khả năng miễn dịch về mặt này.

Vạn Tượng Thánh Chủ đột nhiên phát hiện mình đã bị Triệu Phong khắc chế.

- Vạn Tượng Không Gian!

Khoảnh khắc ấy, cả trời đất dường như đều rung chuyển, vô số thuộc tính trào dâng trong hư không, cả thế giới cảm tưởng như sắp bị huỷ diệt.

- Nguy rồi, hắn sắp thích phóng Vạn Tượng Không Gian!

Vạn Tượng Không Gian là một trong những tuyệt chiêu của Vạn Tượng Thánh Chủ, uy năng phi phàm, Triệu Phong đã từng được chứng kiến.

- Không thể để hắn thích phóng Vạn Tượng Không Gian!

Thần sắc Triệu Phong tối lại.

Trong Vạn Tượng Không Gian, Triệu Phong sẽ bị áp chế cực lớn, hơn nữa hắn biết Vạn Tượng Thánh Chủ còn có tuyệt chiêu thuộc tính âm dương nữa.

Vù!

Triệu Phong vỗ mạnh đôi cánh tiếp tục tới gần Vạn Tượng Thánh Chủ.

- Thần Mâu Ngưng Thị!

Con mắt trái của Triệu Phong lập tức trào dâng năng lượng đồng lực kinh người, hình thành một cái xoáy màu tím không đáy, thông tới một cái hố huyền ảo mù mịt.

Lập tức một luồng sức mạnh cấm cố, rút linh hồn bao trùm lấy Vạn

Tượng Thánh Chủ.

Luồng sức mạnh ấy giống như sức mạnh của chúa tể, không thể làm trái, không thể ngăn chặn.

Linh hồn Vạn Tượng Thánh Chủ đột nhiên run lên tách rời khỏi thân thể hắn.

- Đây là cái gì…

Tâm thần Vạn Tượng Thánh Chủ run lên, nếu hắn tiếp tục dùng Vạn Tượng chi mâu, thích phóng Vạn Tượng Không Gian thì không thể bảo vệ được linh hồn hắn.

Chương 1060: Đến Hết Rồi

- Đây là cái gì…

Tâm thần Vạn Tượng Thánh Chủ run rẩy, nếu hắn tiếp tục sử dụng Vạn Tượng chi mâu thích phóng Vạn Tượng Không Gian thì sẽ không thể bảo vệ được linh hồn.

Nhưng nếu không thích phóng Vạn Tượng Không Gian thì hắn nhận ra mình không phải đối thủ của Triệu Phong.

Thần sắc Triệu Phong vô cùng điềm tĩnh, mắt trái thi triển Thần Mâu Ngưng Thị áp chế Vạn Tượng Thánh Chủ, đồng thời rút linh hồn của hắn từng chút từng chút một.

Đồng thời Triệu Phong phóng thích linh thức quan sát trận chiến của Nam Cung Thánh.

- Tà Ma Loạn!

Huyền Quang thánh lực của Nam Cung Thánh trào dâng, tung chưởng ảnh với sức mạnh khủng khiếp, giống như những con cự ma khát máu.

Đạp Thiên Thánh Chủ nằm trong Vạn Tượng Thổ Giới thì nhất thời rơi vào bị động.

- Đây mới là khả năng thực sự của Nam Cung Thánh sao?

Cao Hoàng Thánh Chủ kinh ngạc không thôi, hắn cảm giác mình căn

bản không cần ra tay mà Nam Cung Thánh đã có thể đối phó với Đạp Thiên Thánh Chủ rồi.

- Huyết Ma Trảo!

Nam Cung Thánh lộ nụ cười khát máu, ngưng tụ ra một cái cự trảo màu đỏ tím nhằm Đạp Thiên Thánh Chủ giáng xuống.

Đạp Thiên Thánh Chủ sắc mặt tối lại, kích phát sức mạnh huyết mạch trong cơ thể, sát khí hung bạo bùng nổ.

- Đạp Địa Băng Thiên!

Chỉ thấy trên người Đạp Thiên Thánh Chủ xuất hiện thân ảnh của một con cự tượng viễn cổ. Cự tưởng nhấc chân giậm mạnh xuống đất.

Một luồng sức mạnh lực phách khủng bố tuyệt luân mang theo thuộc tính thổ nặng nề oanh kích tám phương, trời long đất lở.

- Nam Cung Thánh, ta giúp ngươi!

Cao Hoàng Thánh Chủ tay cầm trường kích vung ra một đạo kim long quang ảnh xông tới.

Uỳnh uỳnh bùm!

Nam Cung Thánh và Cao Hoàng Thánh Chủ liên thủ luôn chiếm được ưu thế, áp chế Đạp Thiên Thánh Chủ.

- Xem ra, sau khi cảnh giới được nâng lên, Nam Cung Thánh cũng khống chế tốt hơn sức mạnh Tà Thần.

Triệu Phong khẽ nói.

- Tên tiểu tử ngươi còn phân tâm chú ý tới việc khác…

Vạn Tượng Thánh Chủ bạo nộ.

Triệu Phong khi đang chiến đấu với hắn mà lại còn quan tâm tới tình hình của nơi khác.

Vù!

Vạn Tượng chi mâu của Vạn Tượng Thánh Chủ đột nhiên xoay một vòng.

Trong hư không xuất hiện một cái xoáy nhiều màu sắc, rồi một bóng người bay ra từ bên trong.

Linh hồn của Vạn Tượng Thánh Chủ bị Triệu Phong áp chế, hắn không thể thích phóng Vạn Tượng Không Gian, chỉ có thể phóng ra phân thân.

- Phân thân?

Triệu Phong căng thẳng.

Khi thi triển Thần Mâu Ngưng Thị hắn không thể phân tâm thi triển công kích khác, nếu không Thần Mâu Ngưng Thị sẽ bị gián đoạn.

Nhưng Thánh Chủ từ Huyền Quang tiểu thành trở lên gần như đều có phân thân. Ở một mức độ nhất định, sau khi đột phá Huyền Quang Cảnh, tác dụng của Thần Mâu Ngưng Thị của Triệu Phong đã giảm mạnh.

- Chết đi!

Phân thân của Vạn Tượng Thánh Chủ, toàn thân lấp lánh thánh lực, xông thẳng về phía Triệu Phong.

Triệu Phong cho dừng Thần Mâu Ngưng Thị, tung một quyền ra.

Rầm!

Sức mạnh bá đạo đánh lên phân thân của Vạn Tượng Thánh Chủ.

Trươc skhi công kích tới, phân thân của Vạn Tượng Thánh Chủ đã biến thành kết cấu nham thạch. Bên trong mang thuộc tính kim, nâng cao khả năng phòng ngự.

Rầm!

Phân thân của Vạn Tượng Thánh Chủ bị đánh bay, trước ngực xuất hiện một cái lỗ lớn.

Cho dù Vạn Tượng Thánh Chủ có toàn lực phòng ngự cũng không đỡ được một quyền của Triệu Phong.

Vạn Tượng Thánh Chủ nhân cơ hội này cho linh hồn trở về cơ thể, đồng thời nhanh chóng nới xa khoảng cách với Triệu Phong, thu phân thân về.

Phân thân của Vạn Tượng Thánh Chủ trong Vạn Tượng Không Gian lĩnh ngộ nhiều loại thuộc tính, có khả năng cảm ngộ các loại thuộc tính vượt xa người thường. Nhưng một quyền vừa rồi của Triệu Phong vẫn khiến phân thân của hắn bị thương nặng, suýt chút nữa đã bị hủy diệt.

- Sao có thể như vậy? Hắn ta trưởng thành nhanh như vậy sao…

Sắc mặt Vạn Tượng Thánh Chủ đầy vẻ sợ hãi.

Trong hai năm, một kẻ từng bị hắn tùy ý chèn ép giờ lại ngang ngửa, thậm chí còn chiếm ưu thế so với hắn?

- Đó là?

Dường như Vạn Tượng Thánh Chủ cảm ứng được điều gì.

Con mắt trái của Triệu Phong cũng khẽ động.

Chỉ thấy bên phải cửu hoàng tử, cách đó không xa có một tiểu đội con người đang bay tới, trong đó có một vài khí tức vô cùng cường đại.

- Đạp Thiên Thánh Chủ, con người có chi viện, mau rút lui!

Vạn Tượng Thánh Chủ lập tức truyền âm, đồng thời toàn thân bùng phát phong lôi chi lực, bay thẳng đi xa.

Đến giờ, chỉ một tiểu đội của cửu hoàng tử mà đội của Vạn Tượng Thánh Chủ đã không phải đối thủ. Nếu tiểu đội đang tới cũng không phải tầm thường, không chạy ngay bây giờ thì sẽ không còn cơ hội nữa.

Bên kia Đạp Thiên Thánh Chủ cũng hiểu cục thế, lập tức rút lui, dựa vào thuộc tính thổ xung quanh, tốc độ trốn chạy cực nhanh.

- Muốn chạy sao?

Nam Cung Thánh đang đánh sướng tay, thấy Đạp Thiên Thánh Chủ

bỏ chạy thì lập tức đuổi theo.

Uỳnh uỳnh!

Đột nhiên trời đất biến sắc, phía trước Nam Cung Thánh nổi trận bão lạnh lẽo khiến tốc độ của Nam Cung Thánh chậm lại.

- Nam Cung Thánh, đừng đuổi theo!

Triệu Phong gọi lại.

Cứ cho là Triệu Phong đích thân đuổi theo Vạn Tượng Thánh Chủ thì cũng không chắc chắn lắm.

Ý chí của Vạn Tượng chi mâu có thể tùy ý thay đổi tự nhiên, lúc này lạnh cóng, lúc khác lại như trong đầm lầy, thiên lôi, địa hỏa, bão tố, tất cả đều thay đổi dễ như trở bàn tay.

Bản thân Vạn Tượng chi mâu lại giỏi thuộc tính phong lôi, tốc độ vô cùng kinh người.

Cũng có nghĩa là, muốn truy sát Vạn Tượng Thánh Chủ bắt buộc phải có tốc độ nhanh hơn hắn ngay cả trong hoàn cảnh phải chống lại thiên địa vạn tượng.

- Thái tử điện hạ, công tích gần đây thật trác việt.

Lúc này, tiểu đội kia đã tới gần, một giọng nói chầm chậm vọng tới..

- Thập tam hoàng đệ, vi huynh còn thua đệ xa lắm.

Cửu hoàng tử bình tĩnh nói.

Người đến chính là tiểu đội của Thập Tam hoàng tử.

Phía trước đội ngũ là một nữ tử thanh lệ thoát tục mặc trang phục tím, ngay lập tức thu hút ánh mắt của tất cả mọi người.

- Phong ca…

Triệu Vũ Phi hai mắt long lanh, nhìn Triệu Phong phía dưới, trong mắt không còn bất cứ thứ gì khác.

Đã chín năm kể từ khi cách Thần Huyễn Không Gian gặp mặt Triệu Phong. Đến nay cuối cùng Triệu Vũ Phi cũng được gặp lại Triệu Phong.

- Phong ca, cuối cùng cũng gặp được huynh…

Một bóng hình giống như làn khói tím lao vào lòng Triệu Phong.

Khóe mắt Triệu Vũ Phi đỏ hoe, cùng với niềm vui sướng còn có cả nỗi xúc động muốn khóc, nàng có quá nhiều điều muốn nói.

Trước mắt Triệu Phong bỗng lóa lên một cái, rồi hắn cảm nhận một thân hình mềm mại lao vào lòng, những giọt nước ấm nóng thấm ướt cả má.

- Vũ Phi.

Lòng Triệu Phong lúc này vừa xúc động vừa bi thương, hắn không rõ giờ mình đang nghĩ gì.

- Vũ Phi muội…

Thập Tam hoàng tử bên cạnh mặt đỏ tía tai, thần sắc phẫn nộ.

Đương kim thánh hoàng và thái thượng trưởng lão của Đoan Mộc gia đã đồng ý hôn sự giữa hai người họ.

Nhưng giờ nữ tử mà hắn yêu đang ở trong lòng một nam tử khác, nộ hỏa trong hắn đang muốn bùng nổ.

- Sư tôn.

Triệu Phong nhìn về phía Đoan Mộc Thanh trong đội ngũ của Thập Tam hoàng tử.

Bên cạnh Đoan Mộc Thanh còn có một vị ma đạo Thánh Chủ, vị này nhìn Triệu Phong với ánh mắt lạnh lùng.

Lúc này trong đội ngũ của cửu hoàng tử, các thành viên rời xa chiến trường đã trở lại.

Cơ Lan nhìn băng ngọc tiên tử thanh lệ khuynh thành trong lòng Triệu Phong, trong lòng khẽ dao động, cúi đầu không nói gì.

Xung quanh càng ngày càng nhiều người, không ít người đều thấy kinh ngạc, bàn tán xôn xao. Mặt Triệu Vũ Phi đỏ lên, buông Triệu Phong ra.

- Vạn Tượng Thánh Chủ đã bỏ chạy, chúng ta công chiếm cứ điểm phía trước xong rồi nói.

Cửu hoàng tử có thể nhận ra chắc chắn không phải Thập Tam hoàng tử tới để chi viện mà là có chuyện khác cần nói.

Rồi đội của cửu hoàng tử và tam hoàng tử tiến về phía trước.

Dọc đường không phát hiện thêm bất cứ tiểu đội dị tộc nào, rõ ràng dị tộc đã từ bỏ cứ điểm này.

Rất nhnah tất cả đã tới một tòa thành trống.

Triệu Phong, Triệu Vũ Phi, Đoan Mộc Thanh tâp trung trong một tòa điện các.

- Phong ca, muội…

Triệu Vũ Phi định nói những phiền muộn và rắc rối trong lòng, nhưng lại không biết nói từ đâu, nói thế nào.

Tâm trạng nàng giờ rất hỗn loạn, tuy có huyết mạch cao quý, thực lực tuyệt cường nhưng về tình cảm thì nàng chỉ là một thiếu nữ bình thường.

- Ta biết cả rồi… Yên tâm, việc muội không muốn thì không ai ép buộc được muội.

Triệu Phong vẻ mặt trịnh trọng, ngữ khí kiên định.

Từ rất lâu trước đây Triệu Phong đã muốn giết Thập Tam hoàng tử, chỉ là không có cơ hội.

Nhưng sau đó, Thập Tam hoàng tử liên tiếp khiêu khích giới hạn của Triệu Phong, hắn đã quyết tâm, chỉ cần có chút cơ hội là hắn sẽ động thủ.

Chỉ cần Thập Tam hoàng tử chết thì hôn ước còn có hiệu lực gì được?

- Triệu Phong, ta và Vũ Phi muội tới chiến trường cũng là vì thương

nghị hôn ước với Thập Tam hoàng tử.

Đoan Mộc Thanh nói.

Nhưng đến giờ đã nói chuyện mấy lần với Thập Tam hoàng tử nhưng hắn vẫn nói sẽ khiến Vũ Phi thích hắn.

Vì thế mỗi lần nói chuyện đều kết thúc không có kết quả.

- Ta sẽ không đồng ý hủy hôn ước.

Lúc này Thập Tam hoàng tử từng bước tiến vào điện các, ánh mắt sắc bén nhìn Triệu Phong.

Hắn thật sự vô cùng tức giận, tại sao khi ấy kế hoạch của nhiều thế lực vạch ra như vậy mà lại thất bại.

Nếu khi đó giết được Triệu Phong thì đã không xảy ra chuyện này.

Nữ tử có hôn ước với hắn vừa rồi bị Triệu Phong ôm trong lòng, đây đã là lần thứ hai hắn nhìn thấy cảnh đó. Điều này khiến sự đố kỵ, căm hận, sát ý của hắn đối với Triệu Phong lên tới cực điểm.

Nhưng hắn biết, thực lực của Triệu Phong hiện nay rất mạnh, hắn chỉ có thể dựa vào các thế lực và mẫu hậu ở phía sau mới giải quyết được Triệu Phong.

Chỉ cần hắn không đồng ý hủy hôn thì Đoan Mộc gia không thể yêu cầu thánh hoàng giải trừ lời hứa khi đó được.

- Thập tam điện hạ, ta sẽ không thích ngài đâu.

Triệu Vũ Phi nhìn Thập Tam hoàng tử, ngữ khí chắc chắn cùng với

một chút tức giận vô hình.

- Nàng…

Thập Tam hoàng tử thẹn quá hóa giận.

Nữ tử hắn yêu, nhiều lần gây tổn thương tâm hồn hắn, không quan tâm tới tấm lòng và tình yêu của hắn, trước mặt bao nhiêu người chui vào lòng một nam tử khác.

Lúc này, Thập Tam hoàng tử cảm thấy nữ tử hắn từng yêu cũng thật đáng ghét!

Hắn lúc này chỉ muốn giết chết Triệu Phong, thậm chí muốn hành hạ Triệu Vũ Phi.

Triệu Phong ánh mắt bình thản nhìn thập tam hòng tử, một luồng sức mạnh tinh thần bí ẩn hiện ra rồi biến mất, tất cả những người ở đây đều không phát hiện ra.

Đúng lúc ấy, một thứ áp lực khủng khiếp đè xuống đại điện.

- Chuyện gì vậy? Lẽ nào dị tộc phản công?

Hai chân Thập Tam hoàng tử bỗng mềm nhũn, cuống cuồng chạy ra ngoài.

- Hắc Thiết Thánh Chủ, xảy ra chuyện gì vậy?

Thập Tam hoàng tử tới bên cạnh Hắc Thiết Thánh Chủ, vẻ mặt đầy sợ hãi.

Vị Hắc Thiết Thánh Chủ này chính là ma đạo Thánh Chủ trong đội

ngũ Thập Tam hoàng tử, là chiến lực mà Cửu U Cung phái tới cho Thập Tam hoàng tử. Một là bảo vệ, hai là kiến công lập nghiệp cho hắn.

Hắc Thiết Thánh Chủ là Huyền Quang tiểu thành. Phải biết là trên chiến trường Lan Châu, tất cả chỉ xuất hiện một vài Huyền Quang đại thành. Sự xuất hiện của họ cũng là để khống chế các chiến lực lớn của dị tộc.

Ngay cả bên cạnh thái tử hiện nay cũng chỉ có một Cao Hoàng Thánh Chủ là Huyền Quang tiểu thành.

Nếu thế lực sau lưng Thập Tam hoàng tử phái ra Thánh Chủ Huyền Quang đại thành giúp Thập Tam hoàng tử thì dù có được chiến tích lớn, cũng không được đánh giá tốt từ hoàng tộc.

Trong thành trì, vô số đạo linh thức quét ra. Các Chuẩn Thánh Chủ, Thánh Chủ nhanh chóng xuất hiện.

- Những kẻ nên tới đều đã tới rồi.

Triệu Phong mỉm cười.

- Triệu Phong, ngươi ra đây cho ta!

Một giọng nói oang oang vọng lại, cả tòa thành trì chấn động như sắp sụp đổ.

Vút!

Triệu Phong xuất hiện phía trên điện các, nhìn về phía thanh niên tóc ngắn gương mặt tuấn lãng phía trước.

- Lâu rồi không gặp, Tiểu Côn Vân!

Chương 1061: Thái Cổ Bản Nguyên

- Đã lâu không gặp, Tiểu Côn Vân!

Triệu Phong trực tiếp xuất hiện trên không trung tòa thành, nhìn về thanh niên tóc ngắn diện mạo tuấn lãng phía trước.

Sau khi Côn Vân đột phá Huyền Quang Cảnh, tự nhiên đã giải trừ hiệu quả của Bất Lão Tuyền, Vĩnh Nhan Thảo, đã không còn là thân thể đứa bé nữa.

- Triệu Phong, ngươi muốn chết!

Cặp mày Côn Vân nhíu lại.

Không ngờ Triệu Phong lại dám gọi hắn là Tiểu Côn Vân! Tiền thân của hắn đường đường chính Bán Thần, cho dù là hiện tại, cảnh giới của hắn cũng đã là Huyền Quang Đại Thành.

Chẳng qua, cảnh giới tu vi của Triệu Phong, cũng khiến cho Côn Vân thất kinh.

Không nghĩ tới Triệu Phong sau khi Đoạt xá trùng tu, nhanh như vậy đã đột phá Huyền Quang Cảnh. Bất quá, chênh lệch giữa Huyền Quang Sơ Thành cùng Huyền Quang Đại Thành cũng không phải lớn bình thường.

Mà Côn Vân thân là Huyền Quang Đại Thành, cũng đã có thể sử dụng một tia Thần lực. Trong ký ức truyền thừa của hắn cũng có rất

nhiều thủ đoạn, bí pháp… coi như là đối mặt với Thánh Vương, hắn đều có sức đánh một trận.

Vụt vụt vụt...

Đám người Cửu Hoàng tử, Triệu Vũ Phi, Nam Cung Thánh cũng xuất hiện ở phụ cận.

- Nam Cung Thánh? Không nghĩ tới ngươi cũng tới đây!

Côn Vân khẽ kinh ngạc.

Nam Cung Thánh so với hắn sớm rời khỏi Chân Vũ Thánh Địa hơn nửa năm, lúc này không ngờ lại lăn lộn cùng với Triệu Phong ở đây.

- Côn Vân!

Cửu Hoàng tử, Hắc Thiết Thánh Chủ nhất thời kêu lên kinh hãi.

Chỉ cần nhắc tới cái tên này, tất cả mọi người đều nghĩ tới đại danh đã từng danh truyền Đại Lục Vực năm xưa, Bán Thần Côn Vân!

Mà vị Côn Vân trước mắt này là mấy tháng trước đã đi tới chiến trường, sau đó liền trực tiếp gia nhập vào chiến trường, điên cuồng chém giết Dị tộc, đổi lấy chiến công.

Bởi vì sức chiến đấu của hắn vô cùng cường đại, thậm chí dẫn tới Thánh Vương Dị tộc xuất thủ. Hai người giao thủ một phen, cuối cùng Côn Vân bị bức lui.

- Bán Thần Côn Vân?

Ánh mắt Đoan Mộc Thanh ngẩn ra, nhìn về phía thân ảnh kim sắc

trên bầu trời kia, ý nghĩ có chút không rõ ràng.

- Triệu Phong làm sao lại có quan hệ cùng Côn Vân?

Trong lòng Cửu Hoàng tử kinh nghi bất định. Hơn nữa nhìn hình dạng, tựa hồ Côn Vân lần này tìm đến Triệu Phong là muốn gây phiền phức.

- Hắc hắc… thật là đi đến chỗ nào đều có thể đắc tội với người! Không nghĩ tới Triệu Phong ngay cả Côn Vân cũng đắc tội!

Tâm tình Thập Tam Hoàng tử đột nhiên khá lên rất nhiều.

Trong lòng Hắc Thiết Thánh Chủ cũng rất vui vẻ, chờ xem kịch vui.

- Côn Vân, tốt xấu gì ngươi cũng là nhờ ta mà phục sinh, ngươi có thể nào lấy oán trả ơn như vậy?

Thần sắc Triệu Phong bất biến, trực tiếp hỏi.

- Cái gì? Bán Thần Côn Vân là do Triệu Phong phục sinh?

Phía dưới, hai vị Hoàng tử, Hắc Thiết Thánh Chủ, Đoan Mộc Thanh, còn có rất nhiều thành viên khác, đều hít một ngụm khí lạnh, khiếp sợ không thôi.

Bán Thần Côn Vân tái hiện Đại Lục Vực, cao tầng rất nhiều thế lực Tam tinh, thậm chí Tứ tinh đều vô cùng rung động.

Lại không nghĩ rằng, Bán Thần Côn Vân, đúng là do Triệu Phong một tay phục sinh, đây là chuyện tình kinh thế hãi tục cỡ nào?

- Quả thật là ngươi giúp ta phục sinh, bất quá…

Cặp mày Côn Vân nheo lại cùng một chỗ.

Muốn nói vì sao hắn lại cừu thị Triệu Phong như vậy, tự nhiên là bởi vì Triệu Phong thừa dịp thời điểm hắn suy yếu, tiến hành nô dịch hắn.

Sau khi Triệu Phong nô dịch hắn, vẫn luôn bóc lột sức lao động của hắn, chiếm lấy Bán Thần Đầu Lâu, Bán Thần Chi Huyết trong tay hắn. Còn xem hắn trở thành tay đấm của mình, đi đối kháng nhân vật nguy hiểm Tử Vong Đại Đế kia nữa.

Đường đường Bán Thần, lại bị một con kiến hôi trói buộc, hắn làm sao cam tâm?

- Hơn nữa, ta thân là chủ nhân của ngươi, cũng đã cung cấp cho ngươi vô số tài nguyên tu luyện quý giá!

Triệu Phong đem những lời Côn Vân không có nói ra, bổ sung hoàn chỉnh.

- Ngươi…

Bán Thần Côn Vân tức đến sùi bọt mép, một cỗ Thánh Thể uy áp kinh khủng khuếch tán ra, lan tràn khắp thiên địa, khắp nơi một mảnh áp lực, không khí gần như đọng lại.

Quả nhiên, chủ nhân trước đây của hắn, bất kể lúc nào, đều có thể khiến cho hắn không chịu nổi như vậy! Không ngờ lại trước mặt nhiều người như vậy, nói ra sỉ nhục năm đó của hắn.

Phía dưới, hai đội thành viên trong thành trì, mỗi một người đều ngây ra như phỗng, tâm thần kinh hoảng.

Đem kẻ đã từng là Bán Thần làm nô bộc, chỉ cần nghĩ thôi cũng đã cảm thấy không thể tin nổi rồi.

- Triệu Phong từng là chủ nhân của Côn Vân?

Triệu Vũ Phi cùng Đoan Mộc Thanh cũng cả kinh một trận.

Không nghĩ tới kỳ ngộ của Triệu Phong trong Bán Thần Di Viên lại to lớn như thế, không chỉ phục sinh Bán Thần Côn Vân, còn nô dịch hắn nữa.

Cứ như vậy, mọi người liền rõ ràng, vì sao Côn Vân đối với Triệu Phong lại cừu thị như vậy.

Ầm ầm!

Thân thể Côn Vân nhất thời lấp lánh kim quang, từng đạo từng đạo phù văn kim sắc thần bí khó lường phiêu đãng bốn phía, tản mát ra lực lượng lực phách kinh khủng.

- Côn Vân, ngươi nhất định phải giết ta sao?

Ngay khi Côn Vân định động thủ, Triệu Phong đột nhiên hỏi.

- Đừng mơ tưởng thương tổn Phong ca!

Triệu Vũ Phi lập tức đi tới bên cạnh Triệu Phong, làn da trắng tuyết toàn thân chợt nổi lên từng tia từng tia quang trạch tử oánh như thủy tinh vậy. Một cỗ huyết mạch chi uy cường đại nhất thời tản ra.

Chỉ một thoáng, nguyên khí một phương thiên địa đột nhiên cuồn cuộn nổi lên giống như sóng to gió lớn.

Đông đảo cường giả ở đây, huyết mạch chân nguyên trong cơ thể đều sản sinh ra sự sợ run kỳ dị.

- Vũ Phi, mau trở về!

Thập Tam Hoàng tử lập tức kêu lên.

Nhìn thấy Côn Vân cùng Triệu Phong có cừu oán, trong lòng Thập Tam Hoàng tử không biết vui vẻ đến thế nào.

Mà ngay lúc Bán Thần Côn Vân chuẩn bị xuất thủ, Triệu Vũ Phi lại đột nhiên chạy tới.

Bên kia, Cửu Hoàng tử cũng không biết làm thế nào. Đầu tiên, hắn căn bản không thể giúp nổi Triệu Phong. Thứ hai, đắc tội một người rất có thể trở thành Bán Thần, coi như là Hoàng tộc, cũng đều bảo vệ không nổi hắn.

Cao Hoàng Thánh Chủ cũng là không dám nhúc nhích, không dám động thủ.

Bán Thần, đây chính là cường giả đỉnh phong nhất của cả Đại Lục Vực, coi như là Thái Hoàng Điện, cũng sẽ không cho phép hắn đi đắc tội một vị Bán Thần.

Tuy rằng Côn Vân hiện tại mới chỉ là Huyền Quang Đại Thành, nhưng nếu như bản thân hắn chính là trọng sinh, sợ là không bao lâu nữa, liền có thể khôi phục lại thực lực đỉnh phong.

- Loại huyết mạch này…

Ánh mắt Côn Vân liếc nhìn Triệu Vũ Phi một cái, tâm thần không khỏi

kinh động.

Lực lượng huyết mạch trong cơ thể Triệu Vũ Phi, coi như là hắn cũng đều bị chút ảnh hưởng nhất định.

Nếu như đoán không sai, đây tuyệt đối là huyết mạch Linh Tộc, bài danh thứ mười chín trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng!

Ánh mắt Côn Vân nhìn về phía Triệu Phong không khỏi có thêm chút ghen tỵ, lại có nữ tử huyết mạch cao quý như vậy, tại trong lúc nguy cấp đứng ra vì Triệu Phong.

- Giết ngươi thì sao?

Trong lòng Côn Vân bùng nổ nộ khí, mang theo một cỗ lực phách ngạo nghễ bát phương, trấn áp chư thiên, trực tiếp đụng thẳng về phía Triệu Phong.

- Ha hả… Côn Vân, đừng nóng vội! Giữa ta và ngươi cũng không có thâm thù đại hận gì, giết ta đối với ngươi có chỗ tốt gì?

Triệu Phong cười ha hả, lập tức vận chuyển Huyền Quang Thánh Lực.

Ô...ô...ô...n...g! Rầm rầm!

Nháy mắt, toàn thân Triệu Phong trở nên trong suốt lấp lánh, trên thân thể hiện lên một tầng lôi văn ám hoàng sắc lấp lánh thánh huy.

- Lực Phách Lôi Vực!

Đồng thời, trong thân thể Triệu Phong bắn ra ra một cỗ lực lượng lực phách lôi điện tuyệt cường, bao phủ cả một phương thiên địa.

Côn Vân vừa nhảy vào trong lĩnh vực của Triệu Phong, lập tức chịu sự áp chế cùng ảnh hưởng nhất định.

Sau đó, Triệu Phong toàn lực vận chuyển Thổ Chi Phong Lôi, ngưng tụ Huyền Quang Thánh Lực, tiến hành phòng thủ.

Bên kia, Triệu Vũ Phi trực tiếp đánh ra một chưởng, chỉ thấy tinh ảnh tử sắc ngập trời, tản ra nguyên khí ba động kinh khủng, nhằm về phía Côn Vân công kích tới.

- Hừ!

Côn Vân hừ lạnh một tiếng, phù văn kim sắc kỳ dị bên ngoài thân thể hắn bỗng nhiên nở rộ ra từng tia từng tia lôi quang, trực tiếp đụng nát công kích của Triệu Vũ Phi.

Huyết mạch Linh Tộc dĩ nhiên đáng sợ, nhưng thủ đoạn ý cảnh của Côn Vân cao đến thế nào?

Ầm! Phanh!

Thể phách cường đại của Côn Vân đánh tới bên ngoài thân thể Triệu Phong, chấn lên tầng phòng hộ do Thổ Chi Phong Lôi ngưng tụ ra.

Hai cỗ lực phách cực đoan kinh khủng oanh kích lẫn nhau, khắp thiên địa đột nhiên chấn động một trận, xuất hiện một tia vặn vẹo.

- Lực lượng thật kinh khủng!

Các thành viên phía dưới cảm giác thân thể, huyết mạch của mình đều mơ hồ run rẩy, đều bị áp chế vô hạn.

Ầm!

Triệu Phong bị Côn Vân đẩy lùi về sau mấy trăm bước mới đứng lại được thân hình.

- Ngươi tu luyện Kim Khôn Thánh Lôi Thể?

Thần sắc Côn Vân tràn đầy khiếp sợ.

Trước đây Bán Thần Côn Vân chính là Thể tu, hiện tại hắn trùng tu, cũng đi theo con đường luyện thể, đồng thời trên phương diện thành tựu còn viễn siêu tiền thân.

Nhưng lúc này, Triệu Phong chỉ dựa vào lực lượng thể phách, lại có thể ngăn cản thể phách trùng kích của hắn.

Côn Vân lập tức nghĩ đến loại công pháp ban đầu ở trong Thiên Cơ Thành, Triệu Phong đã tiến hành dung hợp ra, Kim Khôn Thánh Lôi Thể!

Chân chính khiến Côn Vân không nghĩ tới chính là, không tới mười năm, Triệu Phong dường như đã tu luyện Kim Khôn Thánh Lôi Thể đến tầng thứ sáu!

Điều này sao có thể?

Hiện tại Kim Khôn Thánh Thể của Côn Vân hắn cũng chỉ mới tu luyện đến tầng thứ sáu mà thôi!

Hơn nữa căn cứ theo Lực Phách Lôi Vực vừa rồi Triệu Phong thi triển ra, hắn có thể suy đoán, công pháp Triệu Phong tu luyện sau khi trùng tu, tất nhiên cũng là Ngũ Hành Phong Lôi Quyết!

- Côn Vân, ngươi trưởng thành, trái lại trở nên ngu xuẩn a! Giết ta có ích lợi gì? Lẽ nào ngươi không muốn biết, nguyên nhân vì sao ta tu luyện Kim Khôn Thánh Lôi Thể tốc độ nhanh như vậy sao?

Trên mặt Triệu Phong lộ ra nụ cười xảo trá.

Kim Khôn Thánh Lôi Thể so với Kim Khôn Thánh Thể còn cao hơn một cấp bậc, mà tốc độ tiến giai của Triệu Phong, không ngờ lại có thể đuổi kịp Côn Vân!

Triệu Vũ Phi thấy Côn Vân không xuất thủ nữa, nàng cũng lập tức ngừng tay.

Dù sao, cho dù nàng toàn lực xuất thủ, tựa hồ cũng chỉ có thể tạo thành một ít trở ngại đối với Côn Vân mà thôi. Hơn nữa, nhìn bộ dáng Triệu Phong, tựa hồ không chút nào lo lắng, Triệu Vũ Phi cũng yên tâm.

- Loại huyết nhục kia, ngươi còn có thứ càng cao cấp hơn sao?

Tâm thần Côn Vân khẽ động.

Từng đi theo Triệu Phong một thời gian, hắn từ chỗ của Triệu Phong, chiếm được rất nhiều huyết nhục tinh nguyên khí huyết cường đại, trong đó còn ẩn chứa một tia khí tức thiên địa bản nguyên nữa.

Những huyết nhục này, đối với việc khôi phục thực lực của hắn lúc đó, có tác dụng cực kỳ trọng yếu.

Nhưng đẳng cấp những huyết nhục khi đó, đối với thể chất huyết mạch Côn Vân hiện tại, không có bất kỳ tác dụng gì, trừ phi Triệu Phong còn có loại huyết nhục càng cao cấp hơn.

Côn Vân không cách nào nghĩ nổi làm sao Triệu Phong lại có tài nguyên khổng lồ như vậy, nhưng cũng chỉ có Triệu Phong mới có khả năng có được mà thôi.

- Vì biểu đạt ý tứ hòa hảo của ta, ta có thể trước cho ngươi một chút chỗ tốt!

Triệu Phong mỉm cười, lập tức đưa ra một cái Trữ vật giới chỉ vật.

Côn Vân nửa tin nửa ngờ, tiếp nhận Trữ vật giới chỉ vật của Triệu Phong, dưới trạng thái bảo trì Kim Khôn Thánh Thể, linh thức tiến vào thăm dò trong đó.

- Đây là…

Tâm thần Bán Thần Côn Vân chấn động, ánh mắt đột nhiên nhìn về phía Triệu Phong, tràn ngập vẻ không thể tin nổi.

- Bên trong rốt cuộc là cái gì?

- Nghe Côn Vân tiền bối nói, là loại huyết nhục gì đó…

- …

Trong thành trì, tất cả mọi người đều muốn biết trong cái Trữ vật giới chỉ vật kia rốt cuộc có cái gì, không ngờ lại có thể khiến cho kẻ đã từng là Bán Thần cũng khiếp sợ như vậy.

- Trong này sợ rằng có trân bảo tuyệt thế a!

Ánh mắt Thập Tam Hoàng tử lộ ra vẻ tham lam, gắt gao nhìn chằm chằm Trữ vật giới chỉ vật kia.

Từ trong tay Bán Thần Côn Vân cướp đi cái này, hiển nhiên không có khả năng. Nhưng trên người Triệu Phong nhất định còn có bảo vật như vậy! Nếu không, Triệu Phong làm sao có thể tùy tiện xuất ra loại bảo vật có thể làm cho Bán Thần đều khiếp sợ như vậy.

- Hắc Thiết Thánh Chủ, tin tưởng Cửu U Cung các ngươi, đối với đồ vật bên trong Trữ vật giới chỉ kia, hẳn là cảm thấy hứng thú a…

Thập Tam Hoàng tử bắt đầu cùng Hắc Thiết Thánh Chủ giao lưu.

Triệu Phong mỉm cười tự tin. Trong Trữ vật giới chỉ vật, hắn cất giữ chính là huyết nhục một con Băng Thổ Cuồng Ngưu.

Huyết mạch Băng Thổ Cuồng Ngưu so với Kim Dực Xích Hổ còn mạnh hơn rất nhiều, hơn nữa chỉnh thể thực lực Băng Thổ Cuồng Ngưu phi thường cao, tinh nguyên khí huyết ẩn chứa trong thể phách tràn đầy dị thường.

Huyết nhục Băng Thổ Cuồng Ngưu ẩn chứa lực lượng Thổ thuộc tính, bởi vậy Triệu Phong thời điểm tấn công Băng Thổ Cuồng Ngưu Tộc, bọn chúng phản công thập phần hung mãnh, không để ý tới tử thương.

Hắn tin tưởng, Bán Thần Côn Vân cũng sẽ không cự tuyệt loại tài nguyên như vậy, cho dù Bán Thần Côn Vân chê ít, hắn cũng có thể xuất ra những loại tài nguyên Thái Cổ khác.

Chỉ cần có thể đàm phán liền dễ nói chuyện, Triệu Phong thật sự không muốn cùng lúc phải đối mặt với hai đại địch nhân cường đại Cửu U Cung cùng Côn Vân này.

Bất quá, sắc mặt Bán Thần Côn Vân khiếp sợ như vậy, khiến cho Triệu Phong cũng có chút giật mình.

Lẽ nào huyết nhục Băng Thổ Cuồng Ngưu này, còn có công dụng khác mà hắn không biết sao?

- Đây chính là chủng tộc Thái Cổ, huyết mạch lại nồng đậm như vậy, tinh nguyên khí huyết cực kỳ cường đại, có lợi cho khôi phục việc lực lượng huyết mạch của ta! Quan trọng nhất là trong cơ thể đầu Băng Thổ Cuồng Ngưu này, còn tản ra một tia khí tức Thái Cổ Bản Nguyên…

Sắc mặt Côn Vân vô cùng trầm trọng.

Hắn đã thức tỉnh trí nhớ của đời trước, tự nhiên biết muốn chứng Thần vị, quan trọng nhất là cái gì.

Bản thân hắn tích huyết trọng sinh, vốn cũng đang sầu khổ, làm thế nào kiếm được khí tức Thái Cổ Bản Nguyên!

Không nghĩ tới, trong huyết nhục chủng tộc Thái Cổ mà Triệu Phong xuất ra, không ngờ lại ẩn chứa một tia khí tức Thái Cổ Bản Nguyên!

Chương 1062: Triệu Phong Ám Sát

- Triệu Phong, nếu như ngươi thành tâm như vậy, vậy thì tất cả dễ bàn!

Bán Thần Côn Vân thu liễm khí tức, sắc mặt hơi chút ôn hòa lại.

Quả thật, giữa hắn cùng Triệu Phong cũng không có thâm cừu đại hận gì, mà lúc này Triệu Phong tựa hồ có thể giúp hắn giải quyết nan đề đột phá Thần giai!

Côn Vân cần gì phải suy nghĩ không giết chết Triệu Phong không được chứ?

Siêu việt tiền thân, chứng đạo Thần vị, chính là nguyện vọng lớn nhất cả đời Côn Vân.

Thần vị, là cảnh giới mà toàn bộ cường giả đỉnh cao Đại Lục Vực đều hướng tới. Vì Thần vị, bọn họ đều có thể liều mạng!

Từ xưa tới nay, không biết có bao nhiêu cường giả Huyền Quang Cảnh bị chặn lại dưới cảnh giới Thần vị. Thậm chí ngay cả cánh cửa Thần vị đều không thể chạm đến. Lại có bao nhiêu Bán Thần, dừng lại tại chỗ mấy vạn năm đằng đẳng, thủy chung không thể đột phá?

Có người nói, một vị cường giả chứng được Thần vị gần nhất tại Đại Lục Vực, cũng đã là chuyện mười vạn năm trước rồi.

Mà một khi đột phá được Thần vị, thọ mệnh sẽ lập tức gia tăng gấp

mấy chục lần. Quan trọng nhất chính là, có thể tiến nhập địa phương trung tâm vạn vật trong Phạm Trụ kia, Thần vực Man Hoang!

Nghe đồn, tại chỗ đó có thể chứng kiến tất cả những thứ trong truyền thuyết thần thoại. Nơi đó có Cự Thần Tộc thân cao ngàn vạn trượng! Có Thái Cổ Kim Ô cung cấp quang cùng nhiệt cho toàn bộ không gian Phạm Trụ! Cũng có các loại chủng tộc Cấm kỵ đã diệt tuyệt từ lâu: Thiên Cơ Tộc, Cổ Vu Tộc… còn có Bát Đại Thần Mâu thế gian độc nhất vô nhị…

Hô!

Vô số cường giả trong thành trì phía dưới, trong đầu một trận nổ vang ầm ầm.

Đường đường Bán Thần Côn Vân, đối mặt với cừu địch Triệu Phong, không ngờ lại trong nháy mắt biến thành hình dạng thập phần hữu hảo.

Trong Giới chỉ Trữ vật kia, đến tột cùng là cất giữ vật phẩm gì, không ngờ lại có thể hấp dẫn kẻ đã từng là Bán Thần như vậy!

Ngay cả đám người Cửu Hoàng tử, Nam Cung Thánh, Cao Hoàng Thánh Chủ đều hết sức tò mò, không kịp chờ đợi, muốn lập tức hỏi rõ Triệu Phong.

- Tại sao có thể như vậy?

Vẻ mặt Thập Tam Hoàng tử tràn ngập khiếp sợ.

Côn Vân không ngờ lại cứ như vậy khuất phục Triệu Phong?

Cho dù thứ trong Giới chỉ Trữ vật vật phẩm kia thập phần mê người,

Côn Vân cũng hoàn toàn có thể nuốt riêng, sau đó giết chết Triệu Phong, đạt được tất cả mọi thứ lợi ích trên người Triệu Phong, như vậy mới là tốt nhất!

Vì sao Côn Vân lại không làm như vậy? Trong Giới chỉ Trữ vật kia, đến tột cùng là cất giữ cái gì?

Mắt thấy bộ dáng Triệu Phong cùng Côn Vân tựa hồ như đã liên thủ, trái tim Thập Tam Hoàng tử đột nhiên trầm xuống.

- Vũ Phi, chúng ta rời khỏi nơi này thôi!

Thập Tam Hoàng tử lập tức nói.

- Ta muốn ở lại chỗ này!

Triệu Vũ Phi căn bản cũng không liếc nhìn Thập Tam Hoàng tử một cái, trực tiếp nói.

- Ngươi…

Trong lòng Thập Tam Hoàng tử tràn ngập nộ khí, muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng lại dừng lại.

Hiện tại, Triệu Vũ Phi cùng Đoan Mộc Thanh rõ ràng cho thấy đứng ở Cửu Hoàng tử bên kia, hơn nữa bộ dáng Côn Vân cũng cùng Triệu Phong hòa hảo liên thủ.

Nếu hắn ở chỗ này phát hỏa, chẳng phải là tự tìm phiền toái sao.

- Chúng ta đi!

Thập Tam Hoàng tử hung hăng liếc nhìn Triệu Phong một cái, mang

theo các thành viên tiểu đội trực tiếp rời đi.

Sau đó, Côn Vân đáp xuống tiến nhập tòa thành trì này.

Rất nhiều thành viên, nhìn thấy Triệu Phong cùng Côn Vân tiến nhập một gian điện các, tất cả cũng đều kinh hãi không thôi.

o0o

- Con Yêu thú vừa rồi ngươi cho ta, là Băng Thổ Cuồng Ngưu chủng tộc Thái Cổ sao?

Côn Vân nghi hoặc hỏi.

Con Băng Thổ Cuồng Ngưu trong Giới chỉ Trữ vật kia, ẩn chứa khí tức Thái Cổ cùng tinh nguyên khí huyết thập phần nồng nặc. Nồng độ huyết mạch càng cao không thể tưởng tượng nổi, giống như là Băng Thổ Cuồng Ngưu Thời kỳ Thái Cổ.

Nhưng điều này sao có thể? Hiện tại Đại Lục Vực, coi như là Không gian Thái Cổ di lưu, cũng không thể còn tồn trữ sinh vật Thời đại Thái Cổ nữa.

Trừ phi là, Thần vực Man Hoang!

Triệu Phong cũng không nói gì, chỉ lẳng lặng nhìn Côn Vân.

- Trong tay ngươi còn bao nhiêu huyết nhục loại Yêu thú này nữa?

Côn Vân thấy Triệu Phong như vậy, liền biết hắn sẽ không nói. Côn Vân đối với vấn đề kia cũng không phải rất quan tâm, vì vậy hỏi tiếp một vấn đề khác.

- Loại huyết nhục này, thập phần hiếm có, tin tưởng ngươi cũng nhìn ra được!

Triệu Phong bắt đầu thừa nước đục thả câu.

Nguyên bản Triệu Phong vốn nghĩ, tối thiểu còn phải xuất ra vài loại tài nguyên nữa, mới có thể cùng Côn Vân giảng hòa.

Nhưng hắn dường như đã đánh giá thấp giá trị của huyết nhục Băng Thổ Cuồng Ngưu. Đã như vậy, thì cần phải tính toán tỉ mỉ lại một chút.

- Nói đi, ngươi có yêu cầu gì?

Sắc mặt Côn Vân trầm xuống, hắn biết Triệu Phong cố ý nói như vậy là có ý gì.

Nhưng hắn quan sát huyết nhục Băng Thổ Cuồng Ngưu, có thể suy đoán ra thực lực con Băng Thổ Cuồng Ngưu này quả thật không dễ dàng đối phó như vậy.

- Cửu U Cung!

Triệu Phong trực tiếp nói.

- Không có khả năng! Coi như là ta tại thời kỳ toàn thịnh, muốn đối kháng Cửu U Cung cũng không được!

Côn Vân lập tức cự tuyệt.

Sau khi gia nhập chiến trường, hắn cũng đã nghe nói qua mâu thuẫn giữa Triệu Phong cùng Cửu U Cung.

Theo hắn biết, Cửu U Cung đã từng là Đại Tông phái Tứ tinh, hiện tại mặc dù rơi xuống Tam tinh, nhưng trong tông quả thật vẫn có Bán Thần tọa trấn.

Côn Vân thật vất vả có cơ hội sống lại, nếu như hiện tại lại đi đối kháng cùng Cửu U Cung, chẳng phải là tự đem mình đẩy vào hố lửa sao?

Côn Vân cũng là bội phục, Triệu Phong thật biết gây phiền toái. Trước đây chọc tới Tử Vong Đại Đế coi như xong, hiện tại không ngờ lại đắc tội Cửu U Cung có Bán Thần trấn giữ nữa!

- Cũng không phải bảo ngươi đi san bằng Cửu U Cung! Ngươi chỉ cần tại thời khắc mấu chốt giúp ta một tay là được! Căn cứ vào cống hiến của ngươi, ta sẽ cho ngươi tài nguyên tương ứng!

Triệu Phong nói ra ý nghĩ của chính mình.

Cứ như vậy, cũng không sợ Côn Vân giấu diếm tâm cơ. Côn Vân vì muốn thu được càng nhiều huyết nhục Băng Thổ Cuồng Ngưu, nhất định sẽ tận lực trợ giúp Triệu Phong.

Hai người trước đây, từng có thời điểm hợp tác, lẫn nhau đều có lý giải nhất định.

- Một lời đã định!

Côn Vân chỉ suy tư chốc lát, lập tức đáp ứng.

Dưới tình huống không chọc giận Bán Thần Cửu U Cung, bang trợ Triệu Phong, thu được tài nguyên, cái này hoàn toàn không có vấn đề!

Một khi Bán Thần Cửu U Cung xuất thủ, Côn Vân không giúp Triệu Phong nữa là được.

- Cầm cái này! Gặp phải phiền phức gì, đem Huyền Quang Thánh Lực quán nhập trong đó!

Côn Vân ném cho Triệu Phong một khối lệnh bài vuông vức phong cách cổ xưa.

Dù sao Côn Vân không có khả năng bất cứ lúc nào cũng đi theo bên người Triệu Phong, đảm nhiệm bảo tiêu tay chân.

Côn Vân hiện tại thật sự hy vọng, Triệu Phong đi đến chỗ nào đều cũng sẽ gặp phải phiền phức mới tốt.

Sau đó, Côn Vân vội vội vàng vàng rời khỏi nơi này.

- Những tinh khí huyết nhục, lực lượng huyết mạch này, có thể khiến cho huyết mạch trong cơ thể ta tiến thêm một bước thức tỉnh! Còn có khí tức Thái Cổ Bản Nguyên…

Sau khi Côn Vân rời đi, đám người Triệu Vũ Phi, Nam Cung Thánh, Đoan Mộc Thanh đều tới tìm Triệu Phong, thăm hỏi cùng một sự tình.

Đối với việc Triệu Phong rốt cuộc đã cho Côn Vân cái gì, tất cả mọi người không hẹn mà cùng thăm dò. Triệu Phong chỉ nói là các loại tài nguyên có tác dụng tương tự như Tinh Huyết Đan, Tịnh Huyết Thánh Linh Đan… mà thôi.

Đương nhiên, một con Băng Thổ Cuồng Ngưu có thể luyện chế ra bao nhiêu khỏa đan dược như vậy, Triệu Phong cũng không rõ lắm.

Sau đó, Triệu Phong liền tiến nhập trạng thái bế quan, không gặp

người khác.

- Phong ca, nỗ lực lên!

Trước khi rời đi, Triệu Vũ Phi nói.

Nàng cũng minh bạch, Triệu Phong hiện tại đang đối mặt với địch nhân như thế nào.

Mặt khác, bản thân Triệu Vũ Phi cũng như vậy. Nếu như nàng đầy đủ mạnh mẽ, cũng sẽ không có bất kỳ cái gì có thể ràng buộc được nàng, Hoàng tộc cũng không được! Cho nên, nàng cũng cần khắc khổ tu luyện, đề thăng thực lực.

Trong mật điện, tả mâu Triệu Phong đảo qua một vòng, không phát hiện ra chuyện gì dị thường, liền nhắm mắt lại.

Hô!

Rất nhanh, Triệu Phong liền cảm giác được vị trí của Thập Tam Hoàng tử.

Trước khi Côn Vân đến, Triệu Phong đã hạ xuống Thần Mâu Tiêu Ký trên người Thập Tam Hoàng tử.

o0o

Tại một mảnh sơn mạch liên miên vô tận, Thập Tam Hoàng tử sắc mặt âm trầm, cùng các thành viên tiểu đội khác chạy nhanh về cứ điểm của hắn.

- Hiện tại Vũ Phi không còn, ta muốn báo cáo lên Lan Châu Chiến Điện, yêu cầu phái thêm chiến lực cấp Thánh Chủ!

Thập Tam Hoàng tử phẫn nộ nói.

- Hắc Thiết Thánh Chủ, Cửu U Cung cũng sẽ không sợ hãi Côn Vân chỉ có cảnh giới Huyền Quang Đại Thành a?

Thập Tam Hoàng tử truyền âm hỏi.

- Chuyện này, ta trước phải báo cáo lên phía cao tầng mới biết được!

Hắc Thiết Thánh Chủ cũng không dễ dàng bị Thập Tam Hoàng tử gây xích mích.

Dù sao Côn Vân cũng đã từng là Bán Thần, tuy rằng hiện tại chỉ có thực lực Huyền Quang Đại Thành, nhưng thực lực chân chính tuyệt đối thâm bất khả trắc.

Hiện tại, Côn Vân tựa hồ đã bị Triệu Phong dùng lợi ích trước mắt dụ dỗ, hai người tạm thời liên hợp.

Lợi ích có thể dụ dỗ được Côn Vân, Cửu U Cung chắc chắn sẽ không dễ dàng bỏ qua như vậy.

- Là ai?

Đột nhiên, Hắc Thiết Thánh Chủ chợt cảm thụ được một cỗ tinh thần ba động mịt mờ, lập tức ngẩng đầu lên.

Bước chân Hắc Thiết Thánh Chủ nhất thời cứng đờ lại, khẽ rùng mình một cái.

Chỉ thấy trên không trung tiểu đội Thập Tam Hoàng tử, chẳng biết lúc nào đã xuất hiện một đầu Di Thiên Chi Mâu đạm kim sắc, trong đó

còn mang theo rất nhiều phong lôi dị thải, lạnh lùng vô tình, phảng phất đặt song song cùng thiên địa, bao quát chúng sinh.

Rất nhiều thành viên tiểu đội Thập Tam Hoàng tử đều hồi hộp thất sắc, trong lòng rung động vô danh, toàn trường lặng ngắt như tờ, nhìn chăm chú về phía trên không trung.

- Con mắt này, đây là kim đồng của Triệu Phong!

Thập Tam Hoàng tử lập tức kêu lên.

- Hừ! Triệu Phong, ngươi muốn làm gì?

Thập Tam Hoàng tử ưỡn ngực, quát lớn.

Thập Tam Hoàng tử cho rằng Triệu Phong vẫn âm thầm đi theo bọn họ, hiện tại nói không chừng đang ẩn núp ở nơi nào đó gần đây, dùng loại đồng thuật không biết tên này tới dọa bọn họ.

- Huyễn Cấm Mê Vực!

Thanh âm thần bí băng lãnh, tại phương diện tinh thần mọi người vang lên.

Ông! Hưu!

Chỉ thấy trong kim mâu hổ phách khổng lồ kia chợt diễn biến thành một cái thế giới mê cung tử kim sắc vô tận, tản ra một cỗ lực hấp dẫn trí mạng.

- Cẩn thận, Thập Tam Hoàng tử!

Hắc Thiết Thánh Chủ lập tức nhắc nhở.

Tâm thần Thập Tam Hoàng tử kinh hoàng, hắn căn bản không nghĩ tới, Triệu Phong không ngờ lại lớn mật như thế, dám xuất thủ với hắn.

Trong tay Thập Tam Hoàng tử lập tức xuất hiện một khối ngọc bội Kim Long.

Nhưng không đợi hắn kích hoạt lực lượng khối ngọc bội này, hai tròng mắt hắn liền bị Di Thiên Chi Mâu kim sắc trên bầu trời kia hấp dẫn, linh hồn bị nhốt trong một mảnh không gian hư huyễn khác, triệt để cắt đứt cùng thân thể.

Vận dụng Di Thiên Chi Mâu, thi triển huyết mạch đồng thuật, có thể tăng phúc uy lực của đồng thuật. Với cấp bậc hiện tại của Triệu Phong, sử dụng Huyễn Cấm Mê Vực, khống chế Thập Tam Hoàng tử cực kỳ dễ dàng.

Đương nhiên, Huyễn Cấm Mê Vực của Triệu Phong, là đồng thuật quần thể, tất cả mọi người ở đây đều bị thuật này ảnh hưởng, mà Thập Tam Hoàng tử là mục tiêu chủ yếu của Triệu Phong.

- Triệu Phong, thương tổn Hoàng tử Hoàng tộc, lần này ngươi chết chắc rồi!

Hắc Thiết Thánh Chủ thân là thành viên Cửu U Cung, đang lo không có biện pháp tìm Triệu Phong gây phiền phức.

Mà hiện tại, Triệu Phong chủ động xuất thủ với Hoàng tử Hoàng tộc, Hoàng tộc tuyệt đối không có khả năng buông tha cho Triệu Phong, Thái Hoàng Điện cũng sẽ không ngăn cản Cửu U Cung nữa, thậm chí còn sẽ đích thân tiến hành chế tài đối với Triệu Phong nữa.

Hắc Thiết Thánh Chủ cật lực chống lại huyết mạch đồng thuật của Triệu Phong, đồng thời, trong tay của hắn cũng xuất hiện một đạo Truyền Tin Phù.

Triệu Phong đồng thời thi triển huyết mạch đồng thuật với ba bốn mươi tên cường giả, bởi vậy uy lực của đồng thuật cũng giảm xuống một chút, Hắc Thiết Thánh Chủ vẫn còn một chút lực lượng chống lại.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, một đạo hư mang băng lãnh u hàn đột nhiên xuyên qua lồng ngực của hắn.

- Làm sao lại…

Thánh lực quang toàn trong cơ thể Hắc Thiết Thánh Chủ bị thương nặng, toàn thân đau nhức một trận. Huyền Quang Thánh Lực không thể nào thôi động, nói gì đến sử dụng Truyền Tin Phù?

- Meo meo!

Thân ảnh Tiểu tặc miêu ở trong hư không hiện ra, chợt lóe lên rồi lập tức biến mất.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Di Thiên Chi Mâu đạm kim sắc trên bầu trời nhắm thẳng vào Hắc Thiết Thánh Chủ, phóng xuất ra công kích đồng thuật cường đại.

Ầm! Phanh!

Trong nháy mắt, toàn bộ Thánh thể của Hắc Thiết Thánh Chủ đột nhiên bốc cháy lên linh hồn đồng hỏa tử sắc, trong đó ẩn chứa lôi kiếp lạc ấn điên cuồng tàn sát khắp nơi.

Hưu hưu!

Cũng vào lúc này, Tiểu tặc miêu từ chỗ yếu hại trên thân thể Hắc Thiết Thánh Chủ xẹt qua, để lại vô số đạo vết thương trí mệnh.

Cuối cùng, Hắc Thiết Thánh Chủ dưới sự liên thủ của Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu đã triệt để tử vong, hồn phi phách tán.

Mà các thành viên trong tiểu đội còn lại, thì vẫn còn đang dưới sự khống chế bởi Huyễn Cấm Mê Vực của Triệu Phong, từng tên từng tên hai mắt dại ra, đứng ngây người tại chỗ.

Chương 1063: Thánh Vương Hàng Lâm

- Tiểu tặc miêu, kế tiếp sẽ giao cho ngươi!

Phương diện linh hồn của Tiểu tặc miêu vang lên thanh âm Triệu Phong…

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu huy động Ảnh Sát Đế Nhận trong tay, hóa thành một đạo hư tuyến ám ngân sắc, lóe lên rồi biến mất.

Vụt vụt vụt...

Một tia u ảnh phong nhận thê hàn cấp tốc xuyên toa giữa các thành viên tiểu đội.

Cường giả còn chưa đạt tới Thánh Chủ, tại trước mặt Tiểu tặc miêu, cơ hồ là một kích liền mất mạng.

Phốc…

Một thanh chủy thủ kỳ dị u hàn như ảnh, đâm thủng trái tim Thập Tam Hoàng tử!

Thập Tam Hoàng tử cứ như vậy an tường chết đi!

- Hủy thi diệt tích!

Thanh âm Triệu Phong một lần nữa vang lên. Sau đó, cặp mắt hổ phách kim sắc trên bầu trời kia cũng dần dần biến mất.

Sau khi đem tất cả xử lý tốt, Tiểu tặc miêu ẩn nấp thân hình, biến mất.

o0o

Trong mật điện, Triệu Phong mở ra cặp mắt.

- Cuối cùng cũng đã chết!

Triệu Phong thở ra một hơi.

Nếu như đám người Hắc Thiết Thánh Chủ, Thập Tam Hoàng tử biết, Triệu Phong vẫn còn đang ở trong thành trì cứ điểm, không biết sẽ kinh hãi đến mức nào. Bất quá bọn hắn vĩnh viễn cũng không có khả năng biết được.

- Cũng không có khả năng bị phát hiện!

Thời điểm hành động, Triệu Phong đã thông qua Di Thiên Chi Mâu, quan sát rõ tất cả.

Khi đó, trong phương viên mấy vạn dặm không có bất cứ đội ngũ nào khác, hơn nữa trong đội ngũ Thập Tam Hoàng tử cũng không có người đem tin tức truyền ra.

Chẳng qua, nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên, có lẽ cường giả Thần vị vẫn có thể phát hiện ra dấu vết gì đó. Hay là Chiêm Bặc Sư như Lục Vu Trí giả vậy, sẽ có thể suy đoán ra cái gì.

Thế nhưng, trong khoảng thời gian ngắn căn bản không người nào

biết được chuyện Triệu Phong giết Thập Tam Hoàng tử.

Bởi vậy, Triệu Phong cần thừa dịp thời cơ này, nhanh chóng đề thăng thực lực.

Còn có một phương diện! Tuy rằng Côn Vân đã đáp ứng bang trợ Triệu Phong, đó là bởi vì lúc này Côn Vân không có nắm chắc có thể giết được Triệu Phong.

Nếu như Triệu Phong không ngừng cung cấp tài nguyên cho Côn Vân, mà thực lực của chính mình không có tăng lên, hắn tin tưởng, cuối cùng khi Côn Vân khôi phục lại thực lực đỉnh phong, cũng sẽ hạ thủ với Triệu Phong.

Cho nên muốn bảo toàn chính mình, tiếp tục sinh tồn xuống, Triệu Phong phải càng thêm nỗ lực tu luyện, đề thăng thực lực.

Vụt...

Triệu Phong tiến thẳng vào Mê Không Giới. Một ít tài nguyên Thái Cổ trân quý xuất hiện trong tay Triệu Phong.

Trong này có rất nhiều khoáng thạch cùng dược liệu Thổ thuộc tính, đều là chiến lợi phẩm đạt được sau khi tấn công Băng Thổ Cuồng Ngưu Tộc.

Dược liệu cùng khoáng thạch trong Mộng Cảnh Thái Cổ, đối với việc tu luyện Thổ Chi Phong Lôi của Triệu Phong, có tác dụng xúc tiến cực lớn. Bằng vào tốc độ tiêu hao trân tài trong thời gian gần đây của Triệu Phong, hắn sớm đã có thể tu luyện Thổ Chi Phong Lôi tới cảnh giới Tiểu thành.

Nhưng Triệu Phong mãi vẫn luôn đem nó áp chế lại, không ngừng

cường hóa Huyền Quang Thánh Lực do Thổ Chi Phong Lôi dựng dục ra. Tuy nói muốn nhanh chóng đề thăng thực lực, nhưng cũng không nên quá mức vội vàng xao động.

Cũng không lâu lắm, Tiểu tặc miêu đã trở về, trực tiếp chui vào trong Mê Không Giới.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu hướng Triệu Phong báo cáo tình huống nhiệm vụ, đồng thời cũng theo đó đòi lấy thù lao.

- Thực lực của ngươi, dường như đã có tiến bộ không nhỏ a!

Triệu Phong nhàn nhạt nói.

Trong thời gian ngắn, lượng tài nguyên mà Tiểu tặc miêu tiêu hao, cũng là thập phần nhiều. Đồng thời, quá trình nó lột xác, Triệu Phong cũng nhìn thấy trong mắt.

Tiểu tặc miêu không có bất kỳ bình cảnh nào đáng nói, thực lực theo không ngừng thôn phệ tài nguyên, cũng chậm rãi tăng trưởng theo.

o0o

Bởi vì vừa chiếm lĩnh một cái cứ điểm của địch quân, cho nên mọi người tạm thời không có hành động gì mới.

Vì vậy, Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu một mực ở lại trong Mê Không Giới, lợi dụng các loại tài nguyên Thái Cổ trân quý thế gian đã tuyệt tích, liên tục tiến hành tu luyện, đề thăng thực lực.

Mà năng lực phục chế của kim cầu thần bí, có thể khiến cho Triệu

Phong cuồn cuộn không ngừng đạt được một ít tài nguyên trân quý. Chỉ bất quá các loại trân tài đồng dạng, dùng quá nhiều lần thì dược hiệu lại giảm xuống không nhỏ.

Mười ngày sau, tin tức cái chết trên chiến trường của Thập Tam Hoàng tử đã truyền ra.

Từ Lan Châu Chiến Điện, một vị Thánh Chủ Đại Thành cùng mấy vị thành viên Hoàng tộc tự mình chạy tới chiến trường tiền tuyến, tiến hành điều tra.

Căn cứ các thành viên chiến khu Thập Tam Hoàng tử kể lại, sau khi Thập Tam Hoàng tử đi chiến khu của Cửu Hoàng tử, liền cũng không quay lại nữa.

Hơn nữa, trước khi tiểu đội Thập Tam Hoàng tử gặp chuyện không may, vẫn luôn cùng tiểu đội Cửu Hoàng tử tụ tập cùng một chỗ. Bởi vậy, các thành viên tiểu đội Cửu Hoàng tử trở thành đối tượng điều tra trọng điểm.

Thế nhưng trong đội ngũ Cửu Hoàng tử, lại có thành viên cao tầng Thái Hoàng Điện, Cao Hoàng Thánh Chủ!

Bởi vậy, sự kiện toàn bộ tiểu đội Thập Tam Hoàng tử bị giết, không thể nào là do tiểu đội Cửu Hoàng tử làm.

Mặt khác, ân oán giữa Triệu Phong cùng Thập Tam Hoàng tử, trải qua điều tra liền cũng biết được. Nếu như hai người Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh liên thủ, hoàn toàn có khả năng giết chết tiểu đội Thập Tam Hoàng tử.

- Ngày đó, Nam Cung Thánh cùng Triệu Phong, cũng không có ai rời đi!

Cao Hoàng Thánh Chủ nói. Cũng không phải hắn che chở cho Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, mà chỉ là nói ra sự thật mà thôi.

- Bất quá, ngày đó Côn Vân tiền bối, thật ra cũng đã tới nơi này!

Trong tiểu đội Cửu Hoàng tử, một gã Đại Đế đỉnh phong nhỏ giọng nói.

- Bán Thần Côn Vân?

Đám người Lan Châu Chiến Điện cũng kinh ngạc một hồi.

Nếu như kẻ đã từng là Bán Thần Côn Vân xuất thủ, quả thật có năng lực này. Trong nháy mắt miễu sát cường giả Thánh Chủ phổ thông, đánh chết Huyền Quang Tiểu Thành bình thường!

Thế nhưng, vì sao Bán Thần Côn Vân lại muốn tru diệt tiểu đội Thập Tam Hoàng tử?

Cứ như vậy, Thánh Chủ Đại Thành của Lan Châu Chiến Điện cùng thành viên Hoàng tộc mang theo nghi hoặc, ly khai thành trì Cửu Hoàng tử, tiếp tục điều tra sự kiện này. Đồng dạng, sự kiện tiểu đội Thập Tam Hoàng tử bị diệt, cũng không thể loại trừ là do Dị tộc gây ra.

Sau khi người của Lan Châu Chiến Điện đi rồi, Triệu Phong trực tiếp quay trở lại điện các của chính mình, tiếp tục bế quan tu luyện.

Những người này không điều tra ra được trên người mình, chính là một chuyện tốt. Về phần Côn Vân, Triệu Phong cũng lười quản, tin tưởng hắn cũng sẽ không có chuyện gì.

o0o

- Không ngờ, Thập Tam đệ lại ngộ hại!

Trong lòng Cửu Hoàng tử kinh nghi bất định.

Chuyện này đối với hắn mà nói, xem như là một cái tin tức tốt. Đồng thời, hắn cũng rất muốn biết, đến tột cùng là người nào, có thể biết rõ hành tung của Thập Tam Hoàng tử, đồng thời dưới tình huống khiến cho hắn ngay cả tin tức cũng không thể truyền đi, đem toàn bộ đội ngũ tiêu diệt.

Trên chiến trường, tin tức sự kiện tiểu đội Thập Tam Hoàng tử bị tiêu diệt, trong nháy mắt đã truyền ra, cũng lật ra một cỗ ba đào trong Vương triều Đại Lục Vực.

Phải biết rằng, các thành viên trong tiểu đội Thập Tam Hoàng tử cũng đều là cao tầng hoặc là thiên tài tinh anh trong các thế lực lớn, mà Hắc Thiết Thánh Chủ lại càng Trưởng lão của Cửu U Cung.

Thế lực sau lưng Thập Tam Hoàng tử, trong rất nhiều các vị Hoàng tử, cũng là thế lực khổng lồ nhất.

Hiện tại, sau khi Thánh Hoàng cùng Thánh Hậu biết được tin tức này, lại càng phẫn nộ, phái ra rất nhiều cường giả Hoàng tộc chạy tới tiền tuyến, điều tra rõ việc này…

Vì vậy, chiến lực cường đại không ngừng xuất hiện trên chiến trường.

Mà bên phía Dị tộc, phát giác trên chiến trường bên phía nhân loại đột nhiên tăng cường binh lực, cũng đồng dạng triệu tập càng nhiều cường giả, vùi đầu vào trong chiến trường. Chiến tranh trở nên càng

thêm thảm liệt.

Mặt khác, cao tầng Lan Châu Chiến Điện cũng tìm được Côn Vân, thế nhưng không có được kết quả gì cả.

Mà Côn Vân bởi vì được Triệu Phong cung cấp huyết nhục Băng Thổ Cuồng Ngưu, thực lực lại tăng lên thêm, lập tức tiến nhập chiến khu, chém giết đại lượng Dị tộc, dẫn tới bên phía Dị tộc thập phần phẫn nộ.

Rốt cuộc, chiến lực cấp Thánh Vương một lần nữa xuất hiện trên chiến trường!

o0o

Tại cứ điểm của Cửu Hoàng tử…

Hiện tại, các tiểu đội nhân loại hậu phương, đều không sai biệt lắm đã tụ tập đến nơi đây.

- Tiếp tục đẩy mạnh về phía trước!

Cửu Hoàng tử trực tiếp ra lệnh.

Sau đó, mọi người bắt đầu đầu nhập vào chiến khu các nơi. Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phi một đội, không mang theo bất cứ thành viên nào. Đoan Mộc Thanh gia nhập vào tiểu đội Cửu Hoàng tử, bảo hộ an toàn của Cửu Hoàng tử, mà Nam Cung Thánh một mình đơn độc hành động.

Cứ điểm Dị tộc phía trước sớm đã có phòng bị, phái tới một vị Thánh Chủ Huyền Quang Đại Thành trấn giữ.

Mà vị Thánh Chủ Huyền Quang Đại Thành này vừa vặn gặp phải Nam Cung Thánh. Hai người sau khi giao chiến một trận, Thánh Chủ Huyền Quang Đại Thành của Dị tộc chật vật mà chạy!

Vì vậy, mọi người thẳng tắp đẩy mạnh về trước, có thể nói đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi. Thời gian mấy tháng, lại một lần nữa chiếm lĩnh thêm một cứ điểm.

Liên tục đoạt được hai cái cứ điểm, chiến công của Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh trong nháy mắt điên cuồng tăng lên. Chiến công của Nam Cung Thánh cực nhanh tiến lên top một ngàn trên Lan Châu Chiến Công Bảng. Mà Triệu Phong một lần nữa bài danh thứ ba.

o0o

Trong Mê Không Giới, Triệu Phong vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, tiến hành nhất tâm đa dụng.

Trải qua mấy tháng tôi luyện, dưới đại lượng tài nguyên Thái Cổ chồng chất, Ngũ Hành Phong Lôi Quyết tầng thứ chín Thổ Chi Phong Lôi, đã tu luyện tới cảnh giới Tiểu thành!

Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu cũng có tiến bộ cực lớn, cự ly cách Tiểu thành chỉ còn một bước nhỏ, chỉ bất quá vẫn bị Triệu Phong áp chế lại.

Phương diện ý chí linh hồn lại tiến bộ hơi chậm. Dù sao trân tài về phương diện linh hồn trong Mộng Cảnh Thái Cổ cũng thập phần rất thưa thớt.

Triệu Phong cũng là vẫn lợi dụng kim cầu thần bí tiến hành phục chế loại trân tài Thái Cổ Tụ Linh Luyện Hồn Thảo này. Nhưng dược liệu

trân quý đến đâu, phục dụng nhiều lần, dược hiệu cũng sẽ giảm bớt rất nhiều.

- Nếu như ý chí linh hồn của ta đạt tới Huyền Quang Đại Thành, hoặc giả có thể nếm thử phục chế Lục Thần Tiễn thứ phẩm!

Trong lòng Triệu Phong tính toán.

Đương nhiên, Triệu Phong cũng không dám nắm chắc. Cho dù có thể phục chế, thì tiêu hao cũng sẽ có thể khiến cho Triệu Phong trong nháy mắt suy yếu không chịu nổi.

Nói chung, Triệu Phong có một cái mục tiêu ngắn hạn, đó chính là đề thăng thực lực, mãi đến lúc có thể phục chế được Lục Thần Tiễn thứ phẩm.

Lục Thần Tiễn thứ phẩm có thể tạo thành vết thương trí mạng thập phần kinh khủng đối với Thánh Chủ Huyền Quang Đại Thành, đối với Thánh Vương cũng có hiệu quả uy hiếp nhất định.

Mà hiện tại, Lục Thần Tiễn thứ phẩm trong tay Triệu Phong chỉ còn lại có một cây cuối cùng, lại không thể sử dụng nữa.

Nếu như đem cây Lục Thần Tiễn thứ phẩm này dùng hết, sau này Triệu Phong làm sao tiến hành phục chế?

Bỗng nhiên, Triệu Phong chợt bị bên phía ngoại giới quấy rầy, rời đi Mê Không Giới.

Trong nháy mắt, một cỗ lực lượng Quy tắc Áo nghĩa kinh khủng đột nhiên hàng lâm quanh tòa thành trì cứ điểm.

- Loại lực lượng này… chẳng lẽ là Thánh Vương?

Tâm thần Triệu Phong cả kinh, lập tức lao ra.

Chỉ thấy, trên bầu trời, một gã Thánh Vương Ngư Nhân Tộc Dị tộc, đang cùng đám người Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi, Cao Hoàng Thánh Chủ giao chiến với nhau.

Nơi này là cứ điểm vừa chiếm lĩnh của Cửu Hoàng tử, các tiểu đội khác trong chiến khu này đã hướng về phía này tụ tập lại, ngoại trừ mấy vị Thánh Chủ trong tiểu đội Cửu Hoàng tử ra, còn có ba gã Thánh Chủ khác cũng ở nơi đây.

Thế nhưng Thánh Chủ phổ thông, căn bản không thể tham dự vào chiến trường có mặt Thánh Vương được!

- Thật không ngờ, nhanh như vậy liền dẫn tới Thánh Vương Dị tộc!

Trong lòng Triệu Phong cảm giác một tia trầm trọng. Gã Thánh Vương này đúng là Khiếu Thiên Thánh Vương của Chiến Điện Dị tộc.

Có thể là bởi vì trước đó, Vạn Tượng Thánh Chủ cùng Đạp Thiên Thánh Chủ bị mọi người đánh bại, về sau lại có thêm một gã Thánh Chủ Dị tộc bị Nam Cung Thánh đơn độc đánh bại, Dị tộc đã bắt đầu coi trọng chỗ chiến khu Cửu Hoàng tử này.

Ầm! Phanh!

Nương theo một cỗ lực lượng Quy tắc kinh khủng công kích, Cao Hoàng Thánh Chủ, Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi lập tức thua trận.

- Lui lại! Trực tiếp lui lại!

Cao Hoàng Thánh Chủ lập tức hét lớn.

Giữa Thánh Chủ cùng Thánh Vương, chính là một cái vực sâu ngăn cách khổng lồ, không giống với Huyền Quang Tiểu Thành cùng Huyền Quang Đại Thành.

Nam Cung Thánh có thể đơn độc đánh bại Thánh Chủ Đại Thành, nhưng lúc này, ba người liên thủ, vẫn xa xa không phải là đối thủ của Khiếu Thiên Thánh Vương.

- Toàn bộ triệt thoái!

Cửu Hoàng tử lập tức ra lệnh. Một cái ý niệm của Khiếu Thiên Thánh Vương, cũng có thể diệt sát được cường giả Thánh Chủ trở xuống. Bọn họ ở lại chỗ này, hoàn toàn không có tác dụng gì, cũng chỉ là chịu chết mà thôi.

Hô! Vù vù!

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lôi Thể, thi triển Lôi Dực Phi Độn Thuật, lập tức bay ra.

- Các ngươi rút lui trước, chúng ta tạm thời ngăn cản hắn!

Triệu Phong trực tiếp nói.

Cao Hoàng Thánh Chủ, Triệu Vũ Phi cũng lập tức gật đầu. Phương diện tốc độ, mọi người tự nhiên không sánh bằng Khiếu Thiên Thánh Vương. Nếu như tập thể triệt thoái, mọi người nhất định phải đối mặt sự truy sát của Thánh Vương.

Bởi vậy nhất định phải có người lưu lại, ngăn cản Khiếu Thiên Thánh

Vương đuổi theo.

- Cũng là do các ngươi quá kiêu ngạo, bên trên mới phái ta đến, thanh trừ chiến lực Thánh Chủ tại phiến chiến khu này!

Khiếu Thiên Thánh Vương không khỏi cười nhạo.

Kỳ thật, Chiến Điện Dị tộc ở hậu phương, đã đem chiến khu của Cửu Hoàng tử cùng chiến khu của Côn Vân đối đãi cùng cấp như nhau.

Nguyên nhân không chỉ vì tại chiến khu Cửu Hoàng tử biểu hiện ra đại lượng chiến lực Thánh Chủ thực lực siêu cường. Mà nguyên nhân chủ yếu trong đó chính là, trong những chiến lực Thánh Chủ nhân loại cường đại này, có huyết mạch Linh Tộc, còn có người thừa kế Tà Thần Chi Lực!

Đánh chết Triệu Vũ Phi cùng Nam Cung Thánh, đúng là nhiệm vụ bí mật mà bên trên giao cho Khiếu Thiên Thánh Vương!

Chương 1064: Thế Lực Tứ Tinh Tham Chiến

- Cũng là do các ngươi quá kiêu ngạo, bên trên mới phái ta đến, thanh trừ chiến lực Thánh Chủ tại phiến chiến khu này!

Khiêu Thiên Thánh Vương không khỏi cười nhạo, nhìn về phía hai gã Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu Thành, hai gã Thánh Chủ Huyền Quang Sơ Thành trước mắt.

Cho dù trong bốn gã Thánh Chủ này, cũng có Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi. Nhưng cảnh giới bọn hắn quá thấp, không thể vận dụng lực lượng kinh khủng tiềm tàng trong cơ thể chính mình, cho nên đều không phải là đối thủ của Khiếu Thiên Thánh Vương

Lúc này đây, kẻ có được huyết mạch Linh Tộc cùng người thừa kế Tà Thần Chi Lực, đều phải bỏ mạng trong tay hắn.

Sắc mặt đám người Triệu Phong, Nam Cung Thánh hơi trầm xuống.

Tất cả mọi người ở đây đều là lần đầu tiên chiến đấu cùng cường giả cấp Thánh Vương. Một cỗ áp lực vô hình, từ từ tăng lớn, bao phủ toàn thân mọi người.

Cao Hoàng Thánh Chủ nhìn về phía Triệu Phong, Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi. Nếu không phải có ba người bọn họ ở đây, Cao Hoàng Thánh Chủ tuyệt đối không có khả năng lưu lại, làm ra loại sự tình nguy hiểm như vậy.

- Bốn người hợp lực, vừa thoát đi, vừa tiến hành kềm chế!

Triệu Phong trực tiếp truyền âm cho ba người còn lại.

Bốn người bọn họ lưu lại, cũng không phải là liều chết kịch đấu cùng Khiếu Thiên Thánh Vương, mà chỉ là tiến hành kềm chế hắn là được.

Hơn nữa thời điểm Khiếu Thiên Thánh Vương đến, Cửu Hoàng tử đã đem tin tức cầu cứu truyền tống ra ngoài.

- Đi!

Triệu Phong nhất thời quát lớn, bốn người đồng thời lui về phía sau.

- Hừ! Hôm nay, các ngươi đều lưu lại cho ta!

Thần sắc Khiếu Thiên Thánh Vương ngạo nghễ, quanh thân thể nổi lên Huyền Quang Thánh Lực lam nhạt vô tận. Một cỗ khí tức ý chí mênh mông mãnh liệt nhất thời hướng về phía mọi người đánh tới.

Xôn xao!

Cánh tay mọc đầy vảy cá của Khiếu Thiên Thánh Vương tùy ý vung lên, một đạo Huyền Quang Thánh Lực lam nhạt khởi động một cỗ thủy lãng chảy xiết khủng bố, hướng về phía trước vọt tới, giống như kích khởi lên một tầng sóng biển ngập trời.

Ầm! Hô!

Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi đồng thời đứng ra. Trên người hai người đều bùng phát ra khí tức uy áp mạnh mẽ tuyệt luân. Một cỗ tà dị bá đạo, một cỗ đẹp đẽ cao quý! Hai cỗ khí tức ý chí tuyệt cường đem uy áp vĩ lực của Khiếu Thiên Thánh Vương ngăn trở lại bên ngoài.

Đồng thời, Triệu Phong vận chuyển Huyền Quang Thánh Lực, bỗng nhiên đánh ra một đạo chưởng ảnh lôi quang xích kim sắc to lớn, công kích về phía trước. Cao Hoàng Thánh Chủ cũng huy động trường kích trong tay, toàn lực chém ra một kích.

Công kích của hai người, cùng công kích Thánh lực của Khiếu Thiên Thánh Vương đụng mạnh vào nhau.

Ầm! Phanh!

Công kích của Cao Hoàng Thánh Chủ trong nháy mắt bị lực lượng tuyệt đối cùng Quy tắc nghiền nát. Mà Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng của Triệu Phong, uy mãnh bá đạo, gặp mạnh thì mạnh, đem công kích của Khiếu Thiên Thánh Vương ngăn trở suy yếu xuống một chút.

Bốn người liên thủ, đều có phân công rõ ràng, ngăn trở được một lần thế tiến công của Khiếu Thiên Thánh Vương.

- Ồ? Tên nhân loại kia!

Ánh mắt Khiếu Thiên Thánh Vương đột nhiên ngưng tụ trên người Triệu Phong.

Nháy mắt giao thủ, hắn liền cảm giác được Triệu Phong bất phàm. Luận thực lực, hoàn toàn không kém chút nào đám người Triệu Vũ Phi, Nam Cung Thánh.

- Hắc hắc… như vậy đúng lúc! Hôm nay để tuyệt thế thiên kiêu Đại Càn, toàn bộ bỏ mạng nơi này!

Khiếu Thiên Thánh Vương dường như có chút hưng phấn, bắt đầu

chăm chú đối đãi bốn người trước mắt.

- Đi!

Đám người Triệu Phong, Triệu Vũ Phi, sau khi ngăn trở được một kích, một lần nữa về phía hậu phương phóng chạy.

- Kinh Lãng Khiếu Thiên!

Khiếu Thiên Thánh Vương đứng yên tại chỗ, dang rộng hai cánh tay, một tầng Huyền Quang Thánh Lực đạm lam sắc mạnh mẽ khởi động lên.

Một khắc này, toàn bộ phía chân trời phảng phất đều hóa thành một mảnh thủy lãng đạm lam sắc, tản ra Quy tắc áp chế cực kỳ kinh khủng.

Hai bàn tay Khiếu Thiên Thánh Vương phất lên. Nhất thời, công kích Thánh lực kinh khủng phía trước kia, dường như lật lên một đạo sóng trào ngàn trượng, ba đào cuồn cuộn, hướng về phía mọi người nghiền ép tới.

- Thật mạnh!

Cao Hoàng Thánh Chủ nuốt nước miếng một cái.

Đối mặt công kích cuồng bạo như vậy, tất cả mọi người đều có cảm giác bản thân nhỏ bé đến cỡ nào, phảng phất bất cứ lúc nào cũng có khả năng mai một trong thiên địa.

- Lợi dụng hư ảnh Tiểu Thế giới đến ngăn cản!

Triệu Phong lập tức nói. Triệu Phong so với tất cả mọi người ở đây

đều thấu hiểu rõ ràng, biết làm sao có thể phát huy ra sở trường của mình, đến hóa giải nguy cơ trước mắt.

Đầu tiên, từ sau lưng Triệu Phong hiện ra một cỗ phong bạo lôi điện lực phách kinh người, hóa thành một đoàn lực lượng Quy tắc Áo nghĩa u ám cuồng bạo, trùng kích về phía trước.

Sắc mặt Nam Cung Thánh trầm trọng. Sau lưng hắn dâng lên một cỗ tử huyết thần huy tà dị bá đạo. Triệu Vũ Phi thì đẩy mạnh ngọc thủ một cái, một đoàn lưu tinh thiêu đốt tử diễm, dẫn động nguyên khí thiên địa một phương, ngăn cản trước mặt.

Cao Hoàng Thánh Chủ cũng bỗng nhiên phóng xuất ra lực lượng hư ảnh Tiểu Thế giới kim quang giao thoa.

Giờ khắc này, bốn cỗ lực lượng Tiểu Thế giới mạnh mẽ cộng đồng liên hợp, ngăn trở công kích của Khiếu Thiên Thánh Vương ở phía trước.

Ầm! Phanh! Oành!

Công kích của Khiếu Thiên Thánh Vương, cùng hư ảnh Tiểu Thế giới của bốn người đan vào một chỗ, lực lượng Áo nghĩa Quy tắc vô tận va chạm tranh đoạt…

Mọi người sau khi phóng xuất ra lực lượng hư ảnh Tiểu Thế giới, lại một lần nữa hướng về phía hậu phương lui lại.

- Nếu như thực lực ta cường thịnh thêm một chút, liền có thể lợi dụng Mê Không Giới, mang theo ba người khác trực tiếp rời đi!

Trong lòng Triệu Phong hơi có một tia tiếc nuối.

Đồng thời mang theo ba vị Thánh Chủ tiến hành xuyên toa không gian, với cảnh giới hiện tại của Triệu Phong, cũng thập phần khó khăn. Trừ phi mục tiêu xuyên toa đặt tại địa phương rất gần đây. Nhưng Triệu Phong cũng không có lưu lại không gian tiêu ký nào tại địa phương gần đây cả.

- Những tiểu tử này…

Sắc mặt Khiếu Thiên Thánh Vương thoáng cả kinh.

Nếu như bốn người bọn họ thả ra hư ảnh Tiểu Thế giới cùng Khiếu Thiên Thánh Vương chiến đấu, Khiếu Thiên Thánh Vương căn bản không sợ chút nào. Nhưng bốn người này chỉ phóng xuất ra hư ảnh Tiểu Thế giới ngăn cản công kích của hắn, sau đó nhanh chóng phóng chạy.

Hô! Rầm rầm!

Khiếu Thiên Thánh Vương đạp lên sóng biển cuộn trào mãnh liệt, nhanh chóng đuổi theo.

- Trước hết giết chết một tên!

Trong mắt Khiếu Thiên Thánh Vương lộ ra sát khí.

Chỉ cần trước giết một người, suy yếu chỉnh thể lực lượng bốn người bọn họ, kế tiếp đem bốn tên Thánh Chủ nhân loại này, từng tên đánh chết, cũng không thành vấn đề!

Ô...ô...ô...n...g!

Trong tay Khiếu Thiên Thánh Vương bỗng nhiên xuất hiện một cây trường kích mặc lục sắc, trên đó chớp động quang huy đầm nước

lam nhạt, phảng phất như có thể điều động tất cả lực lượng Thủy thuộc tính trong thiên hạ vậy.

Khiếu Thiên Thánh Vương tay cầm trường kích, trực tiếp vung lên.

Vụt...

Chỉ thấy một đạo quang tuyến bích thủy phóng ra, dẫn động lực lượng thiên địa, dung quán trong đó, trực tiếp bắn về phía Cao Hoàng Thánh Chủ.

Khiếu Thiên Thánh Vương tự nhiên nhìn ra được, Cao Hoàng Thánh Chủ chính là tồn tại yếu nhất trong bốn người này.

- Nam Cung Thánh!

Triệu Phong lập tức kêu lên.

Tuy rằng thực lực Cao Hoàng Thánh Chủ không mạnh, nhưng hắn vẫn có tác dụng nhất định, tuyệt không thể để cho hắn chết đi như vậy.

Phốc…

Nam Cung Thánh trực tiếp vọt tới trước người Cao Hoàng Thánh Chủ, trong tay hiện lên một mặt tấm chắn thú văn thanh đồng.

Mặt tấm chắn này đúng là một kiện Thứ Thần khí Nam Cung Thánh lấy được trong Cổ Thần Bí Phủ trước đây, Kim Trì Thuẫn!

Ô...ô...ô...n...g! Ầm!

Thoáng chốc, trong cổ thuẫn thanh đồng truyền ra thanh âm gào thét

cùng rít gào dã man nguyên thủy. Chỉ thấy hư ảnh một đầu thú vật khổng lồ ngưng tụ ra, đem Nam Cung Thánh cùng Cao Hoàng Thánh Chủ bao phủ bên trong.

Ầm! Xuy!

Công kích của Khiếu Thiên Thánh Vương oanh kích đến trên hư ảnh thú vật, ngay lập tức liền xuyên thấu vào trong.

Nhưng khi đạo quang tuyến bích thủy này va chạm lên trên mặt thuẫn bài thanh đồng, thì uy năng còn dư lại của nó đã không đủ để tiếp tục xuyên thấu tiếp nữa.

Cuối cùng, công kích của Khiếu Thiên Thánh Vương đã bị Thứ Thần khí trong tay Nam Cung Thánh, thành công chống đỡ xuống.

- Đây là… Thứ Thần khí!

Ánh mắt Khiếu Thiên Thánh Vương chấn động, lập tức lộ ra vẻ tham lam.

Thứ Thần khí, ngay chính hắn cũng không có một kiện!

- Đi mau!

Triệu Phong bỗng nhiên quát lớn. Đồng thời, trong tay của hắn xuất hiện một điểm lục quang phỉ thúy sáng ngời, đây chính là Vân Tầm Tiên Điệp sau khi đột phá Huyền Quang Cảnh!

Vân Tầm Tiên Điệp, sau khi Triệu Phong đột phá Huyền Quang Cảnh không lâu, cũng đã hoàn thành đột phá, chỉ bất quá vẫn luôn không có chỗ dùng đến nó.

Lúc này, thân thể Vân Tằm Tiên Điệp càng thêm trong suốt thấu triệt, toàn thân lóe ra quang huy đạm lục sắc. Trong nháy mắt nó xuất hiện, khí tức huyết mạch kinh khủng vô hình kia, trong nháy mắt đã hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Vân Tằm Tiên Điệp há miệng phun ra một cái. Một đạo tơ tằm đủ màu ngũ thải ban lan, trong thời gian cực ngắn xuyên kích hư không, phong tỏa phương viên trăm trượng xung quanh.

Vân Tằm Tiên Điệp sau khi phụt ra Vân Tàm Tiên Ti, trực tiếp vẫy động cặp cánh, thả ra Thải Mộng Hoa Phấn, xuyên thấu không gian, tràn ngập đến trên người Khiếu Thiên Thánh Vương.

Có lẽ Vân Tàm Tiên Ti cũng không thể tạo thành trở ngại gì cho Khiếu Thiên Thánh Vương, nhưng Thải Mộng Hoa Phấn đối với hắn khẳng định có hiệu quả nhất định.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Tả mâu Triệu Phong nhìn chằm chằm Khiếu Thiên Thánh Vương, rút ra lực lượng linh hồn cường đại, phóng xuất Phong Lôi Đồng Hỏa cường đại nhất ra từ trước đến nay.

Triệu Phong chỉ có thể nhìn thấy, thân hình cứng đờ của Khiếu Thiên Thánh Vương bỗng nhiên nở rộ ra một đoàn đồng hỏa tử sắc.

- Ý chí linh hồn thật cường đại!

Triệu Phong có thể cảm nhận được, linh hồn của Khiếu Thiên Thánh Vương thập phần ngưng thực, cứng như sắt thép, chắc chắn giống như không thể phá vỡ. Cho dù Triệu Phong phóng xuất ra đại lượng lực lượng lôi kiếp, vẫn như cũ khó có thể tạo thành thương tổn đối với hắn.

Ầm!

Sau khi thả ra xong chiêu này, Triệu Phong thôi động Phong Lôi Chi Dực, nhất thời đuổi theo Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi cùng Cao Hoàng Thánh Chủ.

Tốc độ của Triệu Phong nhanh nhất trong bốn người, nếu như lại thi triển Lôi Dực Thiểm Không, tuyệt đối có thể vượt qua Thánh Chủ Huyền Quang Đại Thành.

Lúc này, Triệu Phong phóng xuất ra Phong Lôi Huyền Quang Thánh Lực khổng lồ, mang theo ba người còn lại, nhanh chóng bỏ chạy ra xa.

- Đáng ghét! Đám nhân loại khốn kiếp này!

Trong lòng Khiếu Thiên Thánh Vương bùng nổ nộ khí.

Thủ đoạn phòng ngự cùng quấy nhiễu của bốn gã nhân loại Thánh Chủ này ùn ùn không ngớt, vừa có Vân Tầm Tiên Điệp, lại còn có Thứ Thần khí phòng ngự nữa.

- Kinh Lãng Bạo Phá!

Ánh mắt Khiếu Thiên Thánh Vương ngưng đọng, nhìn về phía mấy người phóng chạy ngoài mấy vạn dặm kia, trực tiếp phóng ra trường kích mặc lục sắc trong tay.

Ùng ùng!

Thanh trường kích mặc lục sắc này còn mang theo Thủy Chi Áo Nghĩa kinh thiên. Những nơi nó đi qua, toàn bộ thiên địa đều biến

thành hải dương.

Một khắc này, phảng phất toàn bộ lực lượng thiên địa đều hướng về phía mọi người áp bách mà đến. Thiên địa một mảnh xanh lam, tất cả mọi người phảng phất đều đặt mình trong một vòng xoáy sóng biển khôn cùng.

- Không tốt! Khiếu Thiên Thánh Vương quá cường đại!

Cao Hoàng Thánh Chủ lắc đầu than thở.

- Phong ca!

Triệu Vũ Phi cũng vô lực chống lại, vươn ra ngọc thủ, nắm lấy bàn tay Triệu Phong.

Phốc…

Lúc này, Nam Cung Thánh dứt khoát đứng ra. Đối mặt tuyệt chiêu của Khiếu Thiên Thánh Vương, chỉ có thể dựa vào Thứ Thần khí phòng ngự của hắn.

- Không cần đâu, Nam Cung Thánh!

Thần sắc Triệu Phong lạnh nhạt, nói.

Nam Cung Thánh sửng sốt, lẽ nào Triệu Phong còn có kế sách gì nữa.

Nhưng bỗng nhiên… Một cỗ uy áp Long vận kinh khủng chợt hàng lâm thiên địa. Chỉ thấy một đạo kiếm quang long văn kim sắc từ sau lưng mọi người vạch ra, cùng trường kích mặc lục sắc do Khiếu Thiên Thánh Vương phóng ra đụng mạnh vào nhau.

Ầm! Phanh! Oành!

Quy tắc Thánh lực kinh khủng va chạm lẫn nhau, khiến cho thiên địa có chút nhoáng lên, chấn động vang vọng vô hình xẹt qua bốn phương.

- Các ngươi lui ra!

Một đạo thân ảnh Kim Long vĩ ngạn, chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện ở trên đầu mọi người.

- Đa tạ Vũ Long tiền bối xuất thủ!

Trên mặt Cao Hoàng Thánh Chủ lộ vẻ tôn kính, lập tức hướng phía thân ảnh kim sắc kia cúi đầu thật sâu.

Sau đó, đám người Triệu Phong lập tức lui về phía sau.

Khiếu Thiên Thánh Vương ở phương xa, nhìn thấy công kích của mình bị đánh tan, ánh mắt bình tĩnh nhìn chăm chú về phía Vũ Long Thánh Vương.

- Cao tầng Thái Hoàng Điện cũng đã tới chiến trường sao?

Khiếu Thiên Thánh Vương hỏi.

- Cao tầng U Đô Giáo cũng không phải đang trên đường chạy tới chiến trường sao?

Vũ Long Thánh Vương cười nhạt một tiếng.

Đám người Triệu Phong, Nam Cung Thánh đã lui ra phía sau vài

dặm, tâm thần cả kinh.

Triệu Phong cũng cảm thấy kỳ quái, vị Thánh Vương Thái Hoàng Điện này cứu viện, sao lại có thể nhanh chóng như vậy?

Không nghĩ tới thế lực đỉnh phong của hai Đại Vương triều, Thái Hoàng Điện cùng U Đô Giáo, cũng đều đã sớm xuất động.

Vốn dĩ, chiến tranh trong khoảng thời gian ngắn còn không có khả năng phát triển đến loại trình độ này.

Chỉ là, trong thời gian vừa rồi, Bán Thần Côn Vân đi tới chiến trường, sau đó đám người Triệu Vũ Phi, Nam Cung Thánh, Triệu Phong… biểu hiện cực kỳ cường đại, dẫn tới sự chú ý của cao tầng Dị tộc.

Mặt khác, trên chiến trường tại Lĩnh Châu cùng Sương Châu, những thiên tài tuấn kiệt trẻ tuổi ví dụ như đám người Vũ Thiên Hạo, Hiên Viên Văn, Thiết Lăng Vân… thực lực đều đề thăng nhanh chóng, cũng là nhân vật nổi bật trên Chiến Công Bảng.

Một điểm cuối cùng, chính là cái chết của Thập Tam Hoàng tử, khiến cho Hoàng tộc phái ra đại lượng thành viên chạy tới chiến trường tiền tuyến.

Những nguyên nhân này, trong vô hình đã thôi động thế cục chiến tranh.

Cuối cùng, thế lực Tứ tinh cực mạnh trong hai Đại Vương triều, cũng bắt đầu gia nhập chiến trường.

Chương 1065: Thiên Hỏa Lôi Viên

Hai đại thế lực Tứ tinh tham chiến, cái này biểu thị, chiến tranh đã nghênh đón thời khắc thắng bại mấu chốt nhất.

Lúc này, đám người Triệu Phong, Nam Cung Thánh lại một lần nữa cảm giác bản thân nhỏ bé, trong đại chiến giữa hai Vương triều, chính là nhỏ bé không đáng kể cỡ nào!

- Hừ! Hôm nay tạm thời bỏ qua cho các ngươi!

Khiếu Thiên Thánh Vương liếc mắt nhìn đám người Triệu Phong, Triệu Vũ Phi, trong lòng thập phần không cam lòng, nhưng cũng chỉ có thể rời đi.

Hắn không thể không thừa nhận, bốn gã Thánh Chủ này tuy rằng cảnh giới còn thấp, nhưng thực lực hơn xa Thánh Chủ phổ thông nhiều lắm. Nếu như lại tăng thêm Vũ Long Thánh Vương, Khiếu Thiên Thánh Vương không có bất kỳ phần thắng nào.

Hơn nữa, hắn cũng cần phải trở lại, đem sự tình cao tầng Thái Hoàng Điện gia nhập chiến trường, báo cáo lên trên.

- Không bao lâu nữa, toàn bộ Đại Lục Vực đều sẽ không còn chỗ cho Nhân Tộc đặt chân!

Khiếu Thiên Thánh Vương nói giọng kiên định, sau đó liền đạp trên một tầng thủy lưu, trong nháy mắt đi xa.

- Cao Hoàng Thánh Chủ, ngày sau hành sự phải cẩn thận một chút!

Vũ Long Thánh Vương cũng không ngăn cản Khiếu Thiên Thánh Vương rời đi, mà là nói với Cao Hoàng Thánh Chủ.

- Vâng, Vũ Long tiền bối!

Cao Hoàng Thánh Chủ nhất mực cung kính.

Sau đó, ánh mắt Vũ Long Thánh Vương, dừng lại tại trên người Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi. Hai người này, một kẻ có Tà Thần Chi Lực, vẫn còn bảo tồn lý trí cùng nhân tính. Kẻ còn lại mang trong người huyết mạch kinh khủng, bài danh thứ mười chín trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Nếu như hai người này có thể lớn lên, Dị tộc tuyệt không có ngày kiêu ngạo!

Cuối cùng, Vũ Long Thánh Vương sâu đậm liếc nhìn Triệu Phong một cái.

Mang trong người huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ của Thiết gia! Thái thượng Trưởng lão của đại tông Tam tinh cấp Chúa Tể Điện! Cùng Cửu U Cung giằng co cho tới bây giờ vẫn còn sống sót! Trên chiến trường đẩy lùi Vạn Tượng Thánh Chủ! Sau khi đột phá Huyền Quang Cảnh, liền trọng thương cùng truy sát Ma Uyên Thánh Chủ!

Nhiều thành tựu như vậy, khiến cho lực ảnh hưởng của Triệu Phong, còn muốn vượt qua hai người Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi.

Phốc…

Vũ Long Thánh Vương hóa thành một đạo quang ảnh Kim Long, trực tiếp biến mất.

- Đi thôi! Tập hợp cùng Cửu Hoàng tử!

Sau khi Vũ Long Thánh Vương rời đi, Triệu Phong trực tiếp nói.

Vì vậy, bốn người lập tức chạy đi, đi tới một tòa thành trì cứ điểm hậu phương.

Trong cứ điểm này, hiện tại hầu như tụ tập toàn bộ cường giả trong chiến khu này. Dù sao Thánh Vương Dị tộc đã xuất thủ, bọn họ không có khả năng còn lăn lộn khắp nơi trên chiến khu.

- Là Cao Hoàng Thánh Chủ!

- Còn có Triệu Phong, Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi!

- Bọn họ đều trở về!

- …

Trong thành trì, toàn bộ các cường giả đều mang theo vẻ mặt vui sướng kích động.

Dù sao cũng nhờ bốn người này kềm chế Khiếu Thiên Thánh Vương, bọn họ mới có thể chạy trốn thoát một mạng.

o0o

Trong mật điện, mấy vị cường giả có danh vọng trong chiến khu đều tề tụ một chỗ.

- Không nghĩ tới Thái Hoàng Điện cùng U Đô Giáo đều đã gia nhập chiến trường!

Cửu Hoàng tử sợ hãi than một tiếng.

Hai đại thế lực Tứ tinh này, có thể nói chính là chưởng khống giả chân chính của hai Đại Vương triều.

- Kể từ đó, các thế lực khác trong Vương triều, cơ bản cũng phải tập trung đến trên chiến trường!

Một gã lão giả, ánh mắt khẽ nhấp nháy.

Chiến tranh tựa hồ đã đến thời khắc mấu chốt. Một khi Thái Hoàng Điện thất bại, như vậy toàn bộ Vương triều cũng sẽ triệt để rơi vào tay giặc. Bởi vậy, toàn bộ các thế lực trong Vương triều, trên cơ bản cũng sẽ tham dự vào chiến trường, nhằm đạt được thắng lợi cuối cùng.

- Ta cũng nhận được một ít tin tức, các thế lực phụ thuộc của Thái Hoàng Điện, từ lúc ba tháng trước, cũng đã khởi hành tiến đến chiến trường…

Trong điện các, một ít thành viên trao đổi tình hình chiến tranh phát triển cùng thế cục hiện tại.

Bất quá, tại Triệu Phong xem ra, chân chính ảnh hưởng thắng bại chiến tranh, là chiến lực Thần Cấp!

Mà hắn thân là Huyền Quang Sơ Thành, trong đại chiến giữa hai Vương triều, tác dụng cực kỳ nhỏ bé.

- Thừa dịp thời cơ này, đề thăng thực lực, mới là quan trọng nhất!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Mặc kệ đại chiến giữa hai Vương triều cuối cùng ai thắng ai thua, chỉ cần bản thân có thực lực tuyệt cường, cũng không cần phải lo lắng cái gì.

o0o

Sau khi hội nghị kết thúc, Triệu Phong chuẩn bị trở về, bế quan đề thăng thực lực.

- Nam Cung Thánh, gần đây vẫn nên ít lộ diện cho thỏa đáng!

Trên đường trở về, Triệu Phong nói.

Hiện tại đại chiến giữa hai Vương triều đã tiến nhập giai đoạn cuối cùng, chân chính quyết định thắng bại cuối cùng chính là chiến lực Thần Cấp, như vậy Bán Thần của Cửu U Cung nhất định sẽ đi tới chiến trường.

Bán Thần của Cửu U Cung có thể sẽ không xuất thủ với Chúa Tể Điện, nhưng Nam Cung Thánh mà nói, lại không nhất định.

Hơn nữa, Triệu Phong cũng không có ý định thường xuyên xuất nhập chiến trường. Bằng không, hắn cùng đám người Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi, nhất định sẽ lại hấp dẫn đến chiến lực Thánh Vương của Dị tộc.

Với thực lực trước mắt của mọi người, đối mặt với Thánh Vương, vẫn không có chút lực lượng chống lại nào, một chút sơ xẩy có khả năng sẽ bị mất mạng.

Về các phương diện khác, tiến hành khai thác Mộng Cảnh Thái Cổ, cộng với năng lực phục chế của Tả Mâu, giai đoạn hiện tại Triệu Phong cũng không cần lo lắng vấn đề tài nguyên.

- Ta biết!

Vẻ mặt Nam Cung Thánh lãnh khốc, trở lại chỗ ở của mình.

- Vũ Phi, ngươi tốt nhất vẫn nên trở lại trận doanh Đoan Mộc gia!

Triệu Phong đề nghị.

Hiện tại, Triệu Phong không dự định thường xuyên xuất nhập chiến trường, mà Thập Tam Hoàng tử đã chết, Triệu Vũ Phi cũng không cần lo lắng vấn đề hôn ước nữa.

- Ta muốn ở lại bên người Phong ca!

Ánh mắt Triệu Vũ Phi kiên định. Nàng sợ lần này từ biệt, không biết phải thêm bao nhiêu năm nữa mới có thể gặp lại được Triệu Phong.

- Ta cũng ở lại nơi này!

Đoan Mộc Thanh mỉm cười nói.

Tuy rằng thực lực Đoan Mộc Thanh không bằng Triệu Vũ Phi, nhưng hai vị Thánh Chủ ở cùng nhau, tự nhiên càng thêm an toàn.

- Được rồi! Nếu như phát sinh chuyện gì, trước nói cho ta biết!

Triệu Phong nhìn về phía Triệu Vũ Phi, ôn hòa nói.

o0o

Sau khi trở lại nơi ở, Triệu Phong bắt đầu tiến nhập trạng thái tu luyện.

Vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, Triệu Phong tiến hành nhất tâm đa dụng.

Bộ phận ý niệm thứ nhất, dùng tiến hành củng cố tầng thứ chín Thổ Chi Phong Lôi. Hiện tại Triệu Phong nhu cầu cấp bách đề thăng cảnh giới. Mà Thổ Chi Phong Lôi vừa đạt tới tiêu chuẩn Tiểu thành, không tiến hành củng cố, sẽ có ảnh hưởng đối với tu luyện cùng đột phá về sau.

Bộ phận ý niệm thứ hai, tiến hành tu luyện Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu. Triệu Phong phục dụng nhiều loại tài nguyên Thái Cổ trân quý, chuẩn bị đem tầng thứ sáu đột phá đến tiêu chuẩn Tiểu thành.

Một bộ phận ý niệm cuối cùng, dùng để hấp thu lực lượng lôi kiếp từ Bán Thần Đầu Lâu trong Không gian Tả Mâu.

Lực lượng lôi kiếp không chỉ có thể tăng lên uy lực linh hồn đồng thuật của Triệu Phong, đồng thời còn có thể ngưng luyện ý chí linh hồn của Triệu Phong.

Lả tả!

Đồng thời, trong tay Triệu Phong xuất hiện vài cọng Tụ Linh Luyện Hồn Thảo. Một cỗ năng lượng tinh thần u ám sâu thẳm chảy vào bên trong linh hồn Triệu Phong.

Hiện nay, Triệu Phong chú trọng hơn vào việc đề thăng ý chí linh hồn.

Tài nguyên phương diện sinh mệnh thể phách, Triệu Phong thập phần đầy đủ, chỉ cần đem ý chí linh hồn đề thăng lên, Triệu Phong có thể nếm thử dùng kim cầu thần bí, tiến hành phục chế những thứ phẩm chất càng cao hơn.

Trong lúc tu luyện, Triệu Phong thỉnh thoảng còn có thể tiến nhập Mộng Cảnh Thái Cổ, cung cấp tài nguyên, tiến hành đề thăng thực lực Kim Dực Xích Hổ cùng Băng Thổ Cuồng Ngưu.

o0o

Hai tháng sau…

Thành viên Thái Hoàng Điện đi tới chiến trường, chủ yếu tập trung ở Lĩnh Châu. Trong đó bộ phận cao tầng Thiên Huyền Cung cùng với thế lực Tam tinh của nó, cũng đều đã tới chiến trường.

Mà bên kia, U Đô Giáo cùng một ít thế lực đỉnh cấp của Ma Thiên Cung tụ tập cùng một chỗ, cùng bên phía nhân loại hình thành cục diện giằng co.

Từ Lĩnh Châu, chiến đấu dưới tầng thấp từ từ hướng về phía Lan Châu cùng Sương Châu di chuyển tới. Bởi vì tất cả mọi người đều biết, tại nơi này sắp sửa sẽ phát sinh một hồi đại chiến kinh thiên động địa

Một ngày này, hai Đại Vương triều ở tại Lĩnh Châu, phát sinh ra một hồi chiến tranh cỡ nhỏ mang tính thăm dò.

Thành viên chiến đấu tuy ít, nhưng hầu như đều là chiến lực mạnh mẽ cấp Vô Địch Đại Đế, Thánh Chủ… còn có Thánh Vương lãnh đạo.

Cuối cùng, trong tràng chiến tranh cỡ nhỏ mang tính thăm dò lần này đây, bên phía nhân loại hơi chiếm ưu thế, đã đánh bại Dị tộc.

Trong Mê Không Giới, Triệu Phong vẫn bế quan tu luyện, nhưng hắn lại thông qua Minh Tâm Ấn, cùng Từ lão quái tại chiến trường Lĩnh Châu giao lưu, thu được tin tức.

- Không nghĩ tới đã triển khai chiến tranh kinh khủng như vậy!

Triệu Phong có chút sợ hãi than.

Trong chiến tranh mang tính thăm dò tại Lĩnh Châu, thực lực thấp nhất hầu như đều là Đại Đế đỉnh phong. Những thành viên này, gần như tập kết toàn bộ các thế lực cường đại trong hai Đại Vương triều.

Trong Hải Yên Các, vài vị Đại Đế cùng Từ lão quái, cũng gia nhập chiến trường Lĩnh Châu.

Đương nhiên, thành viên hai Đại Vương triều tham chiến cộng hết lại, cũng không đến trăm người. Dù sao cấp bậc chiến tranh cũng rất cao.

o0o

Ba tháng sau, Triệu Phong kết thúc bế quan. Trong thời gian này, trên chiến trường Lĩnh Châu, tựa hồ lại triển khai vài lần chiến tranh cỡ nhỏ.

- Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu, cũng đã đạt tới tiêu chuẩn Tiểu thành!

Cấp bậc sinh mệnh của Triệu Phong lại đề thăng một cấp bậc nhỏ.

Vụt...

Sau một khắc, Triệu Phong tiến nhập Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Mục tiêu, bá chủ rừng rậm, Thiên Hỏa Lôi Viên!

Triệu Phong trực tiếp hạ lệnh.

Lập tức, Triệu Phong suất lĩnh Băng Thổ Cuồng Ngưu cùng Kim Dực Xích Hổ, trực tiếp công hướng về phía một chỗ địa phương Cấm kỵ trong rừng rậm.

Ùng ùng!

Thiên địa đột nhiên chấn động, một đầu viên hầu hỏa hồng sắc khổng lồ, trực tiếp hàng lâm tại trước mặt Triệu Phong. Lực phách uy áp khủng bố giống như bá chủ tuyệt đối vậy, nhất thời khuếch tán ra.

- Ngao!

Ầm ầm!

Hai đàn Kim Dực Xích Hổ cùng Băng Thổ Cuồng Ngưu nhất thời rối loạn một trận. Hiển nhiên huyết mạch Thiên Hỏa Lôi Viên cao hơn chúng nó nhiều lắm, đối với chúng nó có uy hiếp tuyệt đối.

Triệu Phong lập tức vận chuyển Thánh Lôi Thể, ngạnh kháng uy áp kinh khủng của Thiên Hỏa Lôi Viên.

- Thực lực đầu Thiên Hỏa Lôi Viên này, đã đạt tới cấp bậc Thánh Vương!

Từng tiếp xúc qua rất nhiều Thánh Vương, Triệu Phong có thể tiến hành ước định đối với thực lực của Thiên Hỏa Lôi Viên.

Thế nhưng, Triệu Phong có đàn Yêu thú Thái Cổ cường đại, không chút nào sợ hãi Thiên Hỏa Lôi Viên thực lực Thánh Vương!

Nếu như Triệu Phong có thể đem các chủng tộc Thái Cổ bắt được tại nơi này đưa ra ngoại giới, Khiếu Thiên Thánh Vương lúc trước, tuyệt đối không dám truy sát đám người Triệu Phong như vậy.

- Đây là địa bàn của ta, các ngươi muốn chết!

Thiên Hỏa Lôi Viên truyền ra một cỗ năng lượng tinh thần.

- Thiên Hỏa Lôi Viên, ngược lại nếu ngươi trở thành thuộc hạ của ta, ngươi mới có thể bảo toàn tính mạng!

Triệu Phong mỉm cười tự tin.

- Nhân loại hạ cấp, dám nô dịch chủng tộc huyết mạch Thái Cổ!

Thiên Hỏa Lôi Viên nhất thời cuồng nộ.

Nó chỉ liếc mắt nhìn một cái, liền có thể nhìn ra, đám Yêu thú bên cạnh Triệu Phong, đều là bị Triệu Phong nô dịch. Đồng thời nó còn đoán được, trên người Triệu Phong cũng không có huyết mạch Thái Cổ.

- Lên!

Triệu Phong ra lệnh một tiếng.

Nhất thời, Kim Dực Xích Hổ cùng Băng Thổ Cuồng Ngưu chia làm hai đội, phân biệt từ dưới đất cùng trên không tiến hành công kích.

- Đều chết đi cho ta!

Đối mặt thanh thế khổng lồ như vậy, Thiên Hỏa Lôi Viên không chút do dự, trực tiếp kích hoạt lực lượng huyết mạch.

Ô...ô...ô...n...g! Ầm!

Toàn thân Thiên Hỏa Lôi Viên bốc cháy lên liệt hỏa cực nóng, đồng thời song quyền, đôi mắt cùng trong miệng của nó đều phun ra nuốt vào lôi điện đạm lam sắc.

Ầm! Đông!

Lôi Quyền to lớn của Thiên Hỏa Lôi Viên nương theo xích viêm cuộn trào mãnh liệt oanh kích ra, hình thành một đạo lôi quang hỏa trụ to lớn, uy mãnh bá đạo, ngạo nghễ bát phương.

- Thực lực thật mạnh!

Tâm thần Triệu Phong khiếp sợ.

Cũng may đàn Yêu thú trong tay hắn đều là do ý niệm của hắn khống chế, bởi vậy tại thời điểm Thiên Hỏa Lôi Viên công kích, Triệu Phong liền phát giác được, có thể sớm dự phán, khống chế đám Yêu thú Thái Cổ nhanh chóng tránh né khỏi phạm vi công kích.

Ầm!

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lôi Thể, thi triển Lôi Dực Phi Độn Thuật, cũng tham dự vào trong chiến đấu.

Đối mặt đối thủ kinh khủng như vậy, Triệu Phong không có chút nào bảo lưu, toàn lực xuất thủ.

Triệu Phong trong nháy mắt phóng xuất ra Lực Phách Lôi Vực cùng hư ảnh Phong Lôi Tiểu Thế Giới. Mỗi một lần công kích, đều là dốc hết toàn lực, phối hợp hư ảnh Tiểu Thế giới tăng phúc cùng Lực Phách Lôi Vực.

Hưu! Ầm!

Băng Thổ Cuồng Ngưu điên cuồng xuyên toa tại dưới chân Thiên Hỏa Lôi Viên, mà Kim Dực Xích Hổ ở trên không trung phi hành, lợi dụng cặp cánh cùng móng vuốt tiến hành công kích.

Triệu Phong cùng hai đàn Yêu thú phối hợp ăn ý, không ngừng tiêu hao Thiên Hỏa Lôi Viên.

- Tử Hồn Mê Hoặc!

Triệu Phong thỉnh thoảng phóng xuất ra linh hồn huyễn thuật, tuy rằng hiệu quả thập phần yếu ớt, nhưng có thể khiến cho Thiên Hỏa Lôi Viên phân tâm liền đủ rồi.

Chiến đấu chỉ trong chốc lát, Thiên Hỏa Lôi Viên dưới sự phối hợp tiến công của Triệu Phong cùng hai đàn Yêu thú, đã rơi vào yếu thế.

- Nhân loại hèn hạ!

Lực lượng huyết mạch của Thiên Hỏa Lôi Viên cũng từ từ phai nhạt xuống.

Ầm! Phanh!

Thiên Hỏa Lôi Viên đột nhiên phóng người thẳng lên, hóa thành một đạo lôi quang xích hồng sắc, chạy vội viễn phương.

Thiên Hỏa Lôi Viên chấp nhận bỏ qua địa bàn, trực tiếp thoát đi. Bởi vì nó biết, một trận chiến này nó nhất định phải thua! Nếu tiếp tục ở lại chỗ này, nó có thể sẽ giống như những Băng Thổ Cuồng Ngưu, Kim Dực Xích Hổ kia vậy, trở thành nô bộc của Triệu Phong.

- Đuổi theo!

Triệu Phong làm sao có thể để cho chiến lực cường đại như vậy dễ dàng rời đi?

Cho dù nô dịch thất bại, giết chết Thiên Hỏa Lôi Viên, huyết nhục của nó cũng là tài nguyên trân quý không gì sánh được!

Chương 1066: Phá Diệt Chi Mâu

- Mau đuổi theo! Không thể để cho nó cứ như vậy chạy thoát!

Triệu Phong lập tức khống chế Kim Dực Xích Hổ cùng Băng Thổ Cuồng Ngưu truy kích theo.

Thiên Hỏa Lôi Viên cũng không am hiểu tốc độ, rất nhanh liền bị Triệu Phong cùng đàn Yêu thú đuổi kịp.

Thế nhưng, Thiên Hỏa Lôi Viên không thèm đếm xỉa tới, vẫn như cũ phóng chạy. Triệu Phong cùng đàn Yêu thú cũng không ngăn cản được bước tiến của nó, chỉ có thể không ngừng tiến hành công kích nó, làm nặng thêm thương thế của nó.

Rất nhanh, Triệu Phong cùng đàn Yêu thú đã truy kích Thiên Hỏa Lôi Viên ly khai phạm vi rừng rậm, đi tới một chỗ sơn mạch loại nhỏ liên miên bất tận.

- Tinh Thần Thứ!

Tả Mâu Triệu Phong bỗng nhiên phụt ra một cây tiêm thứ lôi quang tử kim sắc, vọt vào bên trong linh hồn Thiên Hỏa Lôi Viên.

Bản thân Thiên Hỏa Lôi Viên hiện tại đã bị trọng thương, linh hồn đồng thuật của Triệu Phong đối với nó cũng có hiệu quả nhất định.

Một cái linh hồn công kích của Triệu Phong thời cơ vừa đúng, khiến cho Thiên Hỏa Lôi Viên vừa nhảy lên, nhất thời rơi xuống mặt đất.

Rầm rầm!

Hơn mười đầu Băng Thổ Cuồng Ngưu, cái sừng ám kim sắc to lớn trên đỉnh đầu chợt lấp lánh quang huy, đánh về phía Thiên Hỏa Lôi Viên.

Phốc…

Trên bầu trời, toàn bộ Kim Dực Xích Hổ nhất thời phát động tiến công mãnh liệt. Hơn nữa, điểm công kích đều là miệng vết thương vốn có của Thiên Hỏa Lôi Viên.

Triệu Phong cũng không có đình chỉ, không ngừng thả ra linh hồn đồng thuật, suy yếu ý chí linh hồn của Thiên Hỏa Lôi Viên.

- Đáng ghét! Nhân loại hèn hạ!

Toàn thân Thiên Hỏa Lôi Viên tổn thương rất nhiều chỗ, máu tươi chảy xuôi đầy đất.

- Đến lúc rồi!

Tả Mâu Triệu Phong nhất thời ngưng đọng, bên trong hiện lên đồng lực ba động kinh người, hình thành một cái vòng xoáy tử sắc sâu không thấy đáy, phảng phất như vực sâu tử huyễn kéo dài vô hạn vậy.

Một cỗ lực lượng Cấm kỵ cấm cố, hút ra linh hồn, nhất thời bao phủ tại trên thân thể Thiên Hỏa Lôi Viên.

- Thần Mâu Ngưng Thị!

Triệu Phong toàn lực thả ra Thần Mâu Ngưng Thị, đem lực lượng linh hồn cùng ý chí đồng lực vận chuyển tới cực hạn.

Dù sao lúc này đây, đối tượng hắn rút ra linh hồn là Thiên Hỏa Lôi Viên cấp Thánh Vương!

- Nhân loại, ngươi đừng mơ tưởng!

Thiên Hỏa Lôi Viên tựa hồ biết Triệu Phong muốn làm gì, linh hồn của hắn liều mạng giãy dụa.

- Quả nhiên rất khó khăn!

Trên mặt Triệu Phong lộ ra một tia khó khăn.

Tại dưới tình huống đã trọng thương hư nhược, linh hồn Thiên Hỏa Lôi Viên không ngờ lại không có rời khỏi thân thể một phân một tấc nào.

Ý niệm Triệu Phong khẽ động, khiến cho Kim Dực Xích Hổ cùng Băng Thổ Cuồng Ngưu tiếp tục phát động tiến công Thiên Hỏa Lôi Viên.

Công kích của Huyền Quang Cảnh, lại lan đến gần phương diện linh hồn, coi như là một loại suy yếu đối với ý chí linh hồn của Thiên Hỏa Lôi Viên.

Lúc này, ý chí đồng lực Triệu Phong cường đại không gì sánh được, thi triển Thần Mâu Ngưng Thị, có thể kiên trì thời gian rất lâu.

Mà Thiên Hỏa Lôi Viên bị Thần Mâu Ngưng Thị của Triệu Phong áp chế, không ngừng bị thương nặng, linh hồn dần dần suy yếu, bắt đầu phiêu phù ra bên ngoài thân thể.

- Tốt! Tiếp tục!

Tâm thần Triệu Phong vui vẻ, tăng mạnh cường độ của Thần Mâu Ngưng Thị, rút ra linh hồn Thiên Hỏa Lôi Viên.

Nếu như có thể nô dịch Thiên Hỏa Lôi Viên, Triệu Phong tiến hành đào móc tài nguyên tại Mộng Cảnh Thái Cổ, càng dễ dàng hơn rất nhiều.

Ầm! Phành...

Dưới sự khống chế của ý niệm Triệu Phong, Kim Dực Xích Hổ cùng Băng Thổ Cuồng Ngưu không ngừng công kích Thiên Hỏa Lôi Viên.

Rất nhanh, Thiên Hỏa Lôi Viên dưới song trọng đả kích phương diện linh hồn cùng vật chất, đã nguyên khí đại thương, bộ dáng uể oải không chịu nổi, linh hồn từ từ thoát ly ra.

Thế nhưng vào lúc này, trong sườn núi nhỏ phía trước, bỗng nhiên truyền đến thanh âm ầm ầm nổ vang.

Ngay sau đó, một đạo cự ảnh hôi sắc khổng lồ chợt từ trong lòng đất lao ra. Mặt đất bỗng nhiên run lên, một cỗ trọng áp khủng bố trầm trọng như núi nhất thời tản ra.

Thời điểm nhìn thấy cự ảnh hôi sắc khổng lồ này, thần sắc Băng Thổ Cuồng Ngưu, Kim Dực Xích Hổ và Thiên Hỏa Lôi Viên đều lộ ra vẻ sợ hãi, cả người khẽ run lên.

Sức chống cự của Thiên Hỏa Lôi Viên, cũng bởi vì vậy mà hạ thấp tới cực hạn.

- Tốt!

Triệu Phong một lần nữa tăng mạnh hấp lực của Thần Mâu Ngưng Thị, nhất thời đem linh hồn Thiên Hỏa Lôi Viên hút vào Không gian Tả Mâu.

Mà ánh mắt đạo cự ảnh hôi sắc khổng lồ kia nhìn về phía Triệu Phong cùng Thiên Hỏa Lôi Viên, nhất thời một tiếng gầm lên.

- Ngao!

Một cỗ sóng xung kích khí lưu tuyệt cường oanh kích mà đến.

Triệu Phong nhất thời cảm thụ được một cỗ nguy cơ mãnh liệt, tay trái vung lên, thu hồi lại thân thể Thiên Hỏa Lôi Viên, đồng thời khống chế Kim Dực Xích Hổ cùng Băng Thổ Cuồng Ngưu nhanh chóng triệt thoái.

- Chỉ gầm lên một tiếng đã có uy năng như thế?

Trong lòng Triệu Phong kinh hoàng, mang theo Kim Dực Xích Hổ cùng Băng Thổ Cuồng Ngưu, nhanh chóng trở lại rừng rậm, để tránh cho chủng tộc Thái Cổ toàn thân nham thạch hôi sắc kia truy kích đến.

Dù sao, lúc này lực lượng linh hồn cùng ý chí đồng lực Triệu Phong đã tiêu hao cực lớn, hai đàn Yêu thú trong cuộc chiến cùng Thiên Hỏa Lôi Viên, đã tử thương vô cùng thảm trọng.

- Chủ nhân, đó là Thổ Tinh Tộc!

Đầu lĩnh Kim Dực Xích Hổ nói với Triệu Phong.

- Thổ Tinh Tộc?

Thần sắc Triệu Phong đại chấn, vẻ mặt không thể tin nổi.

Trong trí nhớ của hắn, cũng không có hình dạng miêu tả của Thổ Tinh Tộc, thế nhưng có lại có ghi lại rõ ràng đặc tính của chủng tộc này.

Thổ Tinh Tộc, bài danh thứ 9136 trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng. Trong cơ thể loại chủng tộc Thái Cổ này, ấu niên có thể tự sinh ra Nguyên Tinh thạch Cực phẩm, mà Thổ Tinh Tộc thành niên, càng có thể dựng dục ra Thứ Thần Tinh! Truyền thuyết, nếu như Thổ Tinh Tộc đột phá Thần vị, thậm chí có thể trực tiếp sản sinh ra Thần Tinh!

Hiện tại, Triệu Phong vừa mới đột phá Huyền Quang Cảnh, còn chưa có vội vã sử dụng Thứ Thần Tinh. Nhưng Triệu Phong yêu cầu phi thường hà khắc đối với hạn độ tu luyện của mình, ngày sau nhất định sẽ sử dụng Thứ Thần Tinh để tu luyện Huyền Quang Thánh Lực.

Cường giả Huyền Quang Cảnh trong Đại Lục Vực, thường ngày đều là không nỡ sử dụng Thứ Thần Tinh để tu luyện, mà chừa lại đến lúc trùng kích bình cảnh mới đem sa sử dụng. Bởi vậy có thể thấy được, Thứ Thần Tinh trong Đại Lục Vực khan hiếm đến thế nào.

Tuy rằng Triệu Phong ở trong Thí luyện Thái tử đã thu được một ít Thứ Thần Tinh, nhưng những Thứ Thần Tinh đó, tuyệt đối không đủ để chống đỡ nhu cầu tu luyện của Triệu Phong sau này.

- Chẳng qua, tạm thời vẫn không thể đánh chủ ý Thổ Tinh Tộc được!

Triệu Phong cố gắng áp chế khát vọng trong lòng mình.

Chỉ mới là con Thổ Tinh Tộc vừa rồi kia, đã có thực lực tương

đương với Thiên Hỏa Lôi Viên rồi! Hơn nữa phương diện lực lượng huyết mạch, còn cao hơn Thiên Hỏa Lôi Viên rất nhiều lần, có sự áp chế nhất định. Chủ yếu nhất chính là, Thổ Tinh Tộc là chủng tộc quần cư!

Sau khi rút về rừng rậm, Triệu Phong hao tốn khá nhiều thời gian, tiến hành nô dịch Thiên Hỏa Lôi Viên, cuối cùng may mắn thành công.

Sau đó, Triệu Phong đem linh hồn Thiên Hỏa Lôi Viên trả vào trong thân thể của nó, bằng vào Thánh Thể cường đại của Thiên Hỏa Lôi Viên, không bao lâu sau, nó liền có thể tự động phục hồi như cũ.

Đồng thời, Triệu Phong yêu cầu Thiên Hỏa Lôi Viên giao ra tài nguyên tích súc của nó.

Mặc dù có chút không cam tâm, nhưng Thiên Hỏa Lôi Viên vẫn phải dựa theo yêu cầu của Triệu Phong mà làm.

Rầm!

Thiên Hỏa Lôi Viên đem tài nguyên trong Tiểu Thế giới chính mình lấy hết ra ngoài.

Ánh mắt Triệu Phong nhất thời sáng ngời. Thiên Hỏa Lôi Viên không hổ là bá chủ rừng rậm, tài nguyên cất chứa phi thường nhiều, hơn nữa phẩm chất phổ biến khá cao.

Triệu Phong nhìn chằm chằm một gốc dược thảo đỏ sậm trong đó, cảm thụ được khí tức linh hồn không tầm thường từ đó phát ra.

- Chủ nhân, đây là Hỏa Linh Chước Hồn Thảo!

Thiên Hỏa Lôi Viên giới thiệu cho Triệu Phong.

Hỏa Linh Chước Hồn Thảo, thông qua hỏa diễm linh hồn, thiêu đốt tra tấn linh hồn, nhằm để lớn mạnh lực lượng tâm hồn, ý chí linh hồn của người dùng. Nhưng đại đa số tình huống, Hỏa Linh Chước Hồn Thảo đều là dùng để luyện chế Độc đan.

- Thế gian lại có trân thảo linh hồn thần kỳ như vậy!

Triệu Phong thoáng cảm khái. Hiện tại hắn thiếu thốn nhất chính là tài nguyên tu luyện phương diện linh hồn. Hỏa Linh Chước Hồn Thảo mặc dù có chút đặc thù, nhưng Triệu Phong không cần suy nghĩ nhiều, trực tiếp lấy đi.

Sau đó, Triệu Phong lại chọn lựa rất nhiều dược liệu trân quý, cuối cùng ly khai Mộng Cảnh Thái Cổ.

Vừa ly khai Mộng Cảnh Thái Cổ, Từ lão quái thông qua Minh Tâm Ấn, đem tình huống trên chiến trường Lĩnh Châu, báo cáo lại cho Triệu Phong.

- Cái gì? Cường giả Bán Thần đã hiện thân chiến trường!

Trong lòng Triệu Phong cả kinh.

Đoạn thời gian trước, vẫn đều là cường giả Thánh Vương dẫn đầu, phát động chiến tranh cỡ nhỏ mang tính thăm dò. Không nghĩ tới hiện tại, cường giả Bán Thần cũng đã xuất động!

Bán Thần, sừng sững đỉnh phong Đại Lục Vực, vạn người kính ngưỡng, chiến lực đỉnh cao cường đại nhất Đại Lục Vực.

Hiện tại, một hồi đại chiến Bán Thần, đang triển khai trên không trung

chiến trường Lĩnh Châu.

Bên phía nhân loại, xuất động chính là Thái thượng Trưởng lão Thái Hoàng Điện, Tùng Thái Hoàng, được xưng Bán Thần Thái Cực.

Mà bên phía Dị tộc, xuất mã chính là Thái thượng Trưởng lão Ma Thiên Cung, Bán Thần Phá Diệt.

Đương nhiên, hai vị cường giả Bán Thần này xuất thủ, cũng vẫn chỉ là đang thăm dò lẫn nhau. Dù sao đây là đại chiến giữa hai Vương triều, song phương đều đang thử thăm dò thực lực của đối phương, một khi có chút nào khinh suất, có thể sẽ bỏ ra một cái giá thảm trọng khó có thể vãn hồi.

o0o

Hậu phương khu giao chiến Lĩnh Châu, có một tòa điện các to lớn được kiến tạo, bao phủ trong một tầng hư quang Cấm kỵ, trở thành Cấm địa trong chiến trường, ngăn cách với tất cả.

Trong điện các to lớn…

- Dị tộc rốt cuộc có gì nắm chắc, dám chủ động tuyên chiến với chúng ta?

Giữa một đám người, một vị sắc lão giả thân khoác áo choàng long văn bạch, toàn thân không hề phát ra một tia khí tức, nhàn nhạt nói.

- Dị tộc không có át chủ bài, tuyệt đối không có khả năng xuất thủ với chúng ta!

Một vị lão giả gầy gò cặp mày như kiếm, khẳng định nói.

- Chúng ta cũng phải chuẩn bị một phen, nhằm phòng ngừa vạn nhất!

Lão giả thân khoác áo choàng long văn bạch sắc trực tiếp nói.

- Một trận chiến này, phần thắng của Thái Cực không lớn…

Lão giả thân khoác áo choàng long văn bạch sắc ngẩng đầu nhìn lên, ánh mắt phảng phất như xuyên thấu tất cả.

o0o

Trên bầu trời chiến trường Lĩnh Châu, hai đại cường giả Bán Thần đang mạnh mẽ đối chiến. Một kích tùy ý của bọn họ, liền có uy năng hủy thiên diệt địa, dẫn tới hư không vặn vẹo nghiền nát.

- Thái Cực, ngươi không phải là đối thủ của ta!

Bán Thần Phá Diệt toàn thân lân giáp hắc sắc, đỉnh đầu có một cái sừng đinh ốc, cười dữ tợn nói.

- Vậy ngươi thử cái này xem!

Bán Thần Thái Cực huy động song chưởng, lực lượng Áo nghĩa khôn cùng nhanh chóng biến hóa, xoay chuyển thành một khỏa viên cầu hư vô, tản mát ra khí tức Cấm kỵ.

- Thiên Địa Vô Cực!

Bán Thần Thái Cực đem khỏa viên cầu hư vô này trực tiếp đẩy dời về phía trước.

- Phá Diệt Chi Quang!

Hai tròng mắt Bán Thần Phá Diệt đột nhiên biến đổi, lấp lánh sáng rọi kim quang sáng ngời. Trong hai tròng mắt giống như hai khỏa thái dương kim sắc kia, phóng ra quang tuyến kim sắc sáng rọi, kinh diệu thiên hạ, lan tỏa ra lực lượng hủy diệt khiến người sợ hãi.

Ầm! Phốc…

Quang tuyến kim sắc trong đồng tử Bán Thần Phá Diệt lao ra kia, chiếu xạ trên viên cầu hư vô do Bán Thần Thái Cực đẩy dời ra.

Nhất thời, nơi mà khỏa viên cầu hư vô cùng quang tuyến kim sắc kia tiếp xúc, bắt đầu từ từ nát bấy tan biến.

- Đây là… Ngũ Hành Âm Dương Áo Nghĩa!

Bán Thần Phá Diệt kinh ngạc thốt lên.

Có thể đem Ngũ Hành Âm Dương Áo Nghĩa dung hợp hoàn mỹ như vậy, giống như một thể, cũng chỉ có Bán Thần Thái Cực mới có thể làm được.

Bằng không, những vật chất bình thường, bị Phá Diệt Chi Quang của hắn chiếu trúng, đã sớm nát bấy không còn chút nào.

- Hừ! Vạn vật thế gian tại trước mặt Phá Diệt Chi Mâu, đều phải hóa thành tro bụi!

Hai tròng mắt Bán Thần Phá Diệt hiện lên ý chí đồng lực kinh người, từ đó lao ra quang tuyến kim sắc, kim hoàng rực rỡ, phảng phất là tồn tại thu hút tầm mắt nhất trong thiên địa này.

Những nơi Phá Diệt Chi Quang chiếu qua, tựa hồ ngay cả không gian đều từng điểm từng điểm tan vỡ nát bấy.

Rầm rầm! Long!

Bầu trời lúc sáng lúc tối, năng lượng Áo nghĩa kinh khủng tựa hồ có thể khiến cho thiên địa thay đổi, nhật nguyệt điên đảo.

Tại khu giao chiến phía dưới, các cường giả Thánh Chủ cùng Chuẩn Thánh Chủ, một đám trong lòng hồi hợp, toàn lực vận chuyển vĩ lực, mới có thể chống lại cỗ dư uy chiến đấu khủng bố này, đã hoàn toàn không có tâm tư chiến đấu.

Bỗng nhiên, nguyên khí thiên địa bắt đầu khởi động, một đạo bạch quang bay vụt xuống.

- Lui!

Chỉ thấy Bán Thần Thái Cực, thân thể đã nghiền nát hơn phân nửa, cấp bách trốn về đại bản doanh hậu phương.

- Đi mau!

- Lui lại!

Nhìn thấy cường giả Bán Thần phe mình đã bị thua, các Thánh Chủ, Vô Địch Đại Đế trên chiến trường nhất thời kinh hoảng tháo chạy.

Mà bên phía Dị tộc, tâm huyết sôi trào, lập tức truy sát theo.

- Chạy đi đâu?

Từ trên bầu trời, Bán Thần Phá Diệt trực tiếp hàng lâm xuống.

Ô...ô...ô...n...g! Ầm!

Hai tròng mắt hắn đột nhiên lao ra một mảnh Phá Diệt Chi Quang phạm vi lớn, tản ra Áo nghĩa chung cực hủy diệt hết thảy.

Những nơi Phá Diệt Chi Quang bao phủ, toàn bộ Thánh Chủ, Vô Địch Đại Đế… thân thể cùng linh hồn đều ầm ầm tan vỡ nổ tung, từng đám từng đám phá diệt biến mất.

Không ít cường giả trực tiếp thi triển bí pháp phòng ngự, hoặc là lợi dụng lực lượng hư ảnh Tiểu Thế giới tiến hành phòng ngự.

Cũng mặc kệ là phương diện vật chất, phương diện linh hồn hay là quy tắc Áo nghĩa, tại trước mặt Phá Diệt Chi Mâu, đều chỉ có kết cục nát bấy tan biến.

- Chạy mau! Đây là Phá Diệt Chi Mâu, hậu duệ truyền thừa một trong Bát Đại Thần Mâu!

Lúc này đây, cường giả Bán Thần bên phía nhân loại đã bị thua!

Chương 1067: Diệt Thế Hắc Giao Long Xuất Hiện

Triệu Phong thông qua Từ lão quái trên chiến trường Lĩnh Châu, trực tiếp đạt được tình hình chiến cuộc mới nhất, toàn diện nhất.

Bán Thần Thái Cực, Thái thượng Trưởng lão Thái Hoàng Điện, cùng Bán Thần Phá Diệt, Thái thượng Trưởng lão Ma Thiên Cung Dị tộc, hai đại cường giả Bán Thần đọ sức, cuối cùng bên phía nhân loại thua.

- Không nghĩ tới, Dị tộc lại có hậu duệ Bát Đại Thần Mâu cấp Bán Thần!

Tâm thần Triệu Phong cả kinh.

Bán Thần Phá Diệt, đúng là hậu duệ truyền thừa của Phá Diệt Thần Mâu.

Phá Diệt Thần Mâu, là Thần Mâu có tính công kích cường đại nhất trong Bát Đại Thần Mâu, chưởng khống Hủy Diệt Áo Nghĩa chung cực, có uy năng khủng bố hủy thiên diệt địa.

Về Bán Thần Thái Cực, Triệu Phong cũng từng nghe qua.

Truyền thuyết, vị Bán Thần này là Bán Thần trẻ tuổi nhất của Thái Hoàng Điện, thông qua tu luyện Ngũ Hành Áo Nghĩa, lĩnh ngộ Âm Dương, cuối cùng chạm tới một tia lực lượng Thần giai.

- Thiên Giai Thần Vị!

Ánh mắt Triệu Phong dấy lên một cỗ ý chí chiến đấu.

Soạt!

Triệu Phong đem Hỏa Linh Chước Hồn Thảo để vào Không gian Tả Mâu, bắt đầu tiến hành phục chế.

Mấy ngày sau, Triệu Phong lấy ra một gốc Hỏa Linh Chước Hồn Thảo, mà một gốc khác thì để lại trong Không gian Tả Mâu, đợi Triệu Phong khôi phục đến trạng thái tốt nhất, lại tiếp tục phục chế.

Triệu Phong phục dụng một ít trân tài khôi phục, bổ sung nguyên khí, liền vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, hấp thu dược hiệu Hỏa Linh Chước Hồn Thảo.

- Phốc…

Chỉ thấy từng tia từng tia khí tức năng lượng tinh thần đạm hồng sắc, chậm rãi tiến nhập bên trong linh hồn Triệu Phong.

Thoáng chốc, linh hồn Triệu Phong cảm thụ được một cỗ cảm giác đau đớn cháy bỏng tê liệt, ngoài mặt Lôi Hồn Thể xuất hiện một tia vặn vẹo, nổi lên quang trạch ám hồng sắc.

- Chút đau đớn ấy, so sánh với lúc Phân hồn, quả thật không đáng nhắc tới!

Triệu Phong cắn răng, tiếp tục hấp thu dược hiệu trong Hỏa Linh Chước Hồn Thảo.

o0o

Khi dược hiệu gốc Hỏa Linh Chước Hồn Thảo này hao tổn hết, trong Không gian Tả Mâu từ lâu đã phục chế thêm được hai gốc Hỏa Linh Chước Hồn Thảo, Triệu Phong trực tiếp lấy ra một gốc.

Ba tháng sau, đôi mắt quang thải rạng rỡ của Triệu Phong mở ra, một cỗ khí tức linh hồn hơi chút nóng bỏng đột nhiên tản ra.

- Ý chí linh hồn đạt tới tiêu chuẩn Huyền Quang Đại Thành!

Sắc mặt Triệu Phong mừng rỡ.

Trong vòng ba tháng này, Triệu Phong tổng cộng phục dụng năm gốc Hỏa Linh Chước Hồn Thảo, mỗi thời mỗi khắc đều trong vượt qua cảm giác linh hồn cháy bỏng tê liệt, mà những trả giá cùng nỗ lực của hắn, rốt cuộc đã có hiệu quả!

Ý chí linh hồn đạt tới Huyền Quang Đại Thành, uy năng công kích đồng thuật phương diện linh hồn của Triệu Phong một lần nữa đề thăng một cấp bậc.

Hiện tại, coi như là đối mặt với Thánh Vương, huyết mạch đồng thuật của Triệu Phong phối hợp lạc ấn lôi kiếp, đều có thể tạo thành thương tổn nhất định đối với hắn. Không còn giống như trước đây, Triệu Phong phát động một cái Phong Lôi Đồng Hỏa đối với Khiếu Thiên Thánh Vương, mà Khiếu Thiên Thánh Vương cũng không đau không ngứa chút nào.

- Không biết hiện tại, đã có thể phục chế Lục Thần Tiễn thứ phẩm được chưa?

Trong lòng Triệu Phong rung động một trận.

Ý chí linh hồn đề thăng, ý chí đồng lực liền nương theo đó mà tăng

trưởng.

Một khi Triệu Phong có lực lượng đủ để phục chế Lục Thần Tiễn thứ phẩm, hắn liền không cần phải sợ Thánh Vương nữa, tại trong đại chiến Vương triều, đã có sức tự bảo vệ nhất định.

Vụt...

Triệu Phong thận trọng đem Lục Thần Tiễn thứ phẩm hút vào Không gian Tả Mâu.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong Không gian Tả Mâu, kim cầu thần bí cấp tốc xoay tròn, phóng xạ ra từng tầng từng tầng sóng gợn đạm kim sắc thần bí khó lường, không ngừng qua lại xuyên thấu mũi Lục Thần Tiễn thứ phẩm.

Hồi lâu sau, trong kim cầu thần bí tuôn ra một đoàn vật chất hắc sắc, ngưng tụ tại giữa không trung, tản ra khí tức Hồng Hoang cổ lão.

- Đã bắt đầu tiến hành phục chế!

Triệu Phong đối với trình tự tiến hành phỏng chế của kim cầu thần bí, đã hết sức rõ ràng.

Mà lần này, nếm thử phục chế Lục Thần Tiễn thứ phẩm, hẳn là cần thời gian thật lâu.

Trong thời gian này, ý niệm Triệu Phong chủ yếu tập trung ở Không gian Tả Mâu. Một phần ý niệm khác, lại dùng để cân nhắc Phân Hồn Quyết, nghiên cứu, tham tu một ít linh hồn đồng thuật.

- Một khi không thể phục chế, phải lập tức đình chỉ!

Trong lòng Triệu Phong tính toán như vậy, căn bản không dám quá mức phân tâm đi tham tu thể phách, Huyền Quang Thánh Lực…

Mà đoạn thời gian này, Triệu Phong cũng thông qua Minh Tâm Ấn, không ngừng liên hệ cùng Từ lão quái, thu được thế cục chiến trường, tình hình chiến đấu ngoại giới…

o0o

Tin tức Bán Thần nhân loại bị thua, trong nháy mắt đã lan truyền ra khắp Vương triều, toàn bộ Vương triều Đại Càn bắt đầu kinh hoảng.

Vốn dĩ, các thế lực trong Vương triều Đại Càn đều cho rằng, nhân loại tuyệt không có khả năng thất bại, Thái Hoàng Điện nhất định có thể ngăn cản Dị tộc xâm lược! Nhưng hiện tại, bọn họ đã bắt đầu lo lắng.

Trong Vương triều, toàn bộ cường giả đỉnh cao các thế lực, hoặc là lão quái vật quanh năm bế quan tu luyện, tất cả cũng đã bắt đầu tập hợp về phía chiến khu.

Bán Thần U Hải của Cửu U Cung rời khỏi Cửu U Điện, đi tới chiến trường tiền tuyến. Thái thượng Trưởng lão Thiên Huyền Cung Bán Thần Khô Tức cùng một nhóm cao tầng, rời khỏi tông môn…

o0o

Thời gian ba tháng, trên chiến trường Lĩnh Châu đã triển khai mấy hồi đại chiến, nhân loại cùng Dị tộc, thắng bại chia đều.

- Xem ra, chiến tranh đã sắp đến thời khắc mấu chốt cuối cùng!

Ngay cả người luôn luôn bình tĩnh như Triệu Phong, cũng không khỏi lo lắng thay cho Vương triều Đại Càn.

Từ tình huống trước mắt, hắn cũng không cách nào phán định, cuối cùng sẽ là kết quả như thế nào, rốt cuộc ai thắng ai thua.

Tin tưởng coi như là các Bói Toán Sư trứ danh trong Vương triều Đại Càn, đều khó có thể thôi diễn ra được kết quả chiến tranh. Dù sao toàn bộ chiến trường bao hàm quá nhiều nhân tố, tràn ngập các biến số, nhiều đến bất tận…

- Ta cũng nên đi Lĩnh Châu nhìn xem một chút!

Trong lòng Triệu Phong hạ quyết định.

Đại chiến Bán Thần, vạn năm khó gặp! Triệu Phong tin tưởng, nếu có thể tham quan học tập Bán Thần giao chiến, hắn nhất định có thể học tập được rất nhiều thứ.

o0o

Tám ngày sau, đại bộ phận ý thức Triệu Phong vẫn như cũ tập trung ở Không gian Tả Mâu.

Triệu Phong hiện tại, ý chí đồng lực cực kỳ suy yếu, mà nguyên khí trong cơ thể cũng tiêu hao không ít. Hắn có thể thông qua tài nguyên trân quý khổng lồ, tiến hành bổ sung lại.

- Không biết có thể thành công hay không?

Trong lòng Triệu Phong thấp thỏm.

Trong Không gian Tả Mâu, phía trên kim cầu thần bí phiêu phù một

cây mũi tên ám kim sắc. Mà một bên khác, còn có một đoàn vật chất vặn vẹo màu đen, trong đó mơ hồ có thể nhìn thấy hình dáng của một mũi tên.

Bỗng nhiên, vị trí trung tâm kim cầu thần bí chợt tăng nhanh tốc độ xoay tròn. Đồng thời, tiêu hao ý chí đồng lực cùng nguyên khí trong cơ thể Triệu Phong, nhất thời tăng lên gấp bội.

- Phục chế đã đến giai đoạn cuối cùng!

Sắc mặt Triệu Phong phức tạp, bình tĩnh cùng kinh hỉ cùng tồn tại.

Ong ong!

Ý chí đồng lực Triệu Phong tiêu hao thật nhanh, mà phía trên kim cầu thần bí, đoàn vật chất màu đen vặn vẹo kia, cũng dần dần co rút lại, ngưng tụ thành hình dạng một mũi tên ám kim sắc.

Ô...ô...ô...n...g!

Tốc độ vận chuyển của kim cầu thần bí từ từ thong thả lại, mà ý chí đồng lực Triệu Phong cũng triệt để tiêu hao hết!

Giờ phút này, Tả Mâu Triệu Phong phảng phất biến thành con mắt bình thường, vận chuyển không dậy nổi chút nào lực lượng Thần Linh Nhãn cường đại.

- Nguy hiểm thật!

Triệu Phong âm thầm toát mồ hôi một trận.

Đã đến thời khắc mấu chốt cuối cùng, Triệu Phong cũng không đành lòng bỏ dở, cũng may hao tổn ý chí đồng lực Thần Linh Nhãn, cũng

không tạo thành quá nhiều tổn thương, chỉ là trong thời gian ngắn, cần phải điều dưỡng, khôi phục thật tốt mới được.

Vụt...

Triệu Phong đem hai chi Lục Thần Tiễn thứ phẩm trong Không gian Thần Mâu để vào trong Mê Không Giới.

Hiện tại, Triệu Phong có lên một mũi Lục Thần Tiễn thứ phẩm, tương đương với tăng lên một át chủ bài. Hắn cũng không vội mà tiếp tục phục chế. Triệu Phong dự định đợi sau khi ý chí đồng lực có chút tăng lên, lại tiến hành phục chế Lục Thần Tiễn thứ phẩm, giảm xuống phiêu lưu.

Sau khi thành công phục chế Lục Thần Tiễn thứ phẩm, Triệu Phong liền bắt đầu điều dưỡng thân thể, linh hồn.

o0o

Mãi đến nửa tháng sau, Từ lão quái truyền tới tin tức, cắt đứt bế quan của Triệu Phong.

- Chủ nhân, lần này đây hai Đại Vương triều bạo phát chiến tranh toàn diện, bên phía Dị tộc, xuất hiện Diệt Thế Hắc Giao Long!

Lúc này, Triệu Phong đã hoàn toàn khôi phục, thần sắc hắn cả kinh, lập tức kết thúc bế quan.

- Không nghĩ tới Diệt Thế Hắc Giao Long đang ẩn giấu tại chỗ của Dị tộc! Lẽ nào đây chính là nguyên nhân Dị tộc chủ động khai chiến?

Triệu Phong nhẹ giọng lẩm bẩm.

Tuy rằng trước đây, Diệt Thế Hắc Giao Long bị cao tầng Thái Hoàng Điện cùng Thiên Huyền Cung liên thủ đánh trọng thương, nhưng nếu như Hắc Giao Long đã dám một lần nữa hiện thân, chỉ sợ thực lực cũng đã khôi phục lại không ít.

Phải biết rằng, Diệt Thế Hắc Giao Long tại thời kỳ toàn thịnh, thực lực có thể so sánh với Cổ Thần Tà Dương! Chân Thần có chín Giai, mà Cổ Thần có lẽ là Chân Thần cường đại từ Lục giai trở lên.

Triệu Phong đánh giá, thực lực Diệt Thế Hắc Giao Long hiện tại, cũng không sai biệt lắm chỉ khôi phục đến tiêu chuẩn Bán Thần.

Nói cách khác, Dị tộc tương đương với tăng lên chiến lực một vị Bán Thần cường đại.

Một vị Bán Thần, đủ để cho Vương triều Đại Càn, vốn dĩ thực lực tương đương với Vương triều U Nguyệt, bây giờ đã rơi vào thế yếu trước giờ chưa từng có, đủ để khuynh đảo cán cân thắng bại!

- Đã đến lúc đi xem chiến trường Lĩnh Châu một chút!

Triệu Phong bắt đầu chuẩn bị.

o0o

Thời điểm Triệu Phong rời khỏi điện các, đang có một gã thị vệ kim giáp đợi ở phụ cận điện các của hắn.

- Triệu tiền bối, Điện hạ muốn ta nhắn tin cho ngươi, hắn đã trở về Hoàng tộc Đại Càn! Mặt khác, đây là thứ Điện hạ muốn ta giao cho ngài!

Gã thị vệ này thấy Triệu Phong đi ra, lập tức mở miệng, thập phần

cung kính đưa lên một cái túi Linh sủng.

Triệu Phong thoáng sững sờ. Túi Linh sủng này là một át chủ bài mà lần trước khi Triệu Phong rời đi, đã cấp cho Cửu Hoàng tử. Bên trong là hai đàn Yêu thú cùng ba con Chấn Thiên Kim Viên cấp Chuẩn Thánh Chủ.

- Cửu Hoàng tử đã ly khai chiến trường?

Triệu Phong có chút suy tư.

Vào lúc này, Cửu Hoàng tử rời đi, phỏng chừng cũng chỉ có một nguyên nhân, đó chính là Thánh Hoàng sắp sửa đổi vị.

Thời điểm Thí luyện Thái tử kết thúc, cũng đã sắp năm năm rồi, chỉ còn lại không tới một năm, chính là thời điểm Cửu Hoàng tử đăng vị. Lúc này, hắn tự nhiên không có khả năng còn lưu lại trên chiến trường mạo hiểm.

Triệu Phong thu hồi túi Linh sủng, đem toàn bộ Yêu thú bên trong để vào Mê Không Giới.

Ánh mắt Triệu Phong khẽ nhúc nhích, linh thức đảo qua, phát giác Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi vẫn đều đang còn bế quan.

Vì vậy, Triệu Phong một mình rời khỏi cứ điểm, xuất phát về phía chiến trường Lĩnh Châu.

Trên đường phi hành, Triệu Phong vẫn luôn giữ liên lạc cùng Từ lão quái.

- Hai Đại Vương triều đã triệt để khai chiến, Vương triều Đại Càn xuất động ba vị cường giả Bán Thần…

Từ lão quái trần thuật một ít tình hình chiến đấu cho Triệu Phong.

Triệu Phong chỉ mới nghe thôi, cũng đã cảm giác nhiệt huyết trong cơ thể sôi trào.

- Đại chiến Bán Thần, đến tột cùng là tràng cảnh như thế nào?

Triệu Phong có chút hối hận, trước đây đã không lưu lại tọa độ không gian phụ cận chiến trường Lĩnh Châu.

Ông! Chi chi!

Sau lưng Triệu Phong mở ra một đôi thánh quang vũ dực xích kim sắc, thi triển Lôi Dực Phi Độn Thuật, cấp tốc chạy tới chiến trường.

- Từ lão quái, ngươi có thể tiếp cận chiến trường thêm một chút!

Triệu Phong truyền âm cho Từ lão quái.

Lúc này, cự ly Triệu Phong cách Từ lão quái, khoảng chừng mấy tòa đại thành.

o0o

Trên chiến trường Lĩnh Châu.

Từ lão quái đang tại hậu phương quan chiến, trong lòng kinh nghi, nhưng vẫn là hướng về phía chiến trường tiếp cận thêm một chút.

Bỗng nhiên, sâu bên trong linh hồn của hắn chợt hiện ra một cỗ ý chí đồng lực kinh người. Hai tròng mắt hắn hiện lên một tầng quang ảnh kim sắc.

Khoảnh khắc này, Từ lão quái cảm giác thị lực của hắn đã tăng lên hơn gấp mấy chục lần.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía chân trời xa xôi, xuyên thấu qua mảnh hủy diệt phong bạo khủng bố kia, nhìn thấy thân ảnh Bán Thần giao chiến trong đó.

- Đây chính là chiến đấu tầng diện Bán Thần sao?

Tâm thần Từ lão quái chấn động, ánh mắt dại ra.

Chỉ bằng vào ánh mắt, Từ lão quái cũng đã có thể cảm giác được, lực lượng khủng bố hủy thiên diệt địa kia, đã hoàn toàn vượt qua cấp bậc Thánh Chủ! Dư ba một kích tùy ý của Bán Thần, đã có thể triệt để giết chết hắn!

o0o

- Nhân loại, bản tọa đã trở về, tử kỳ của các ngươi cũng không xa nữa!

Một gã nam tử toàn thân bao trùm hắc lân, khuôn mặt lộ vẻ thâm độc tàn nhẫn, bao phủ trong một tầng diễm huy xích hắc sắc, xung quanh khởi động một mảnh long quyển phong đạm hắc sắc, thổi quét phương viên mười mấy dặm.

Ở trước mặt hắn, là một vị lão giả thân khoác áo choàng kim sắc, tay cầm long đầu kim trượng, toàn thân hiện lên một tầng văn lạc Kim Long, bao phủ trong một tầng hư ảnh long đầu trông rất sống động, uy mãnh dữ tợn.

Người này chính kẻ nắm quyền cao nhất của Thái Hoàng Điện, cũng

chính là chưởng khống giả toàn bộ quyền lực sau lưng Vương triều, Bán Thần Long Hoàng!

- Hắc Giao Long, hôm nay ta sẽ khiến ngươi chết không còn chỗ chôn thân!

Ánh mắt Bán Thần Long Hoàng đột nhiên lấp lánh kim quang rạng rỡ. Khoảnh khắc này, thiên địa biến sắc, lực lượng Áo nghĩa bắt đầu khởi động, một cỗ lực lượng Quy tắc vô hình đánh mạnh về phía Hắc Giao Long.

Chương 1068: Thần Quang

Trên hư không, hai Đại Vương triều phân biệt xuất động ba vị Bán Thần.

Bên phía Dị tộc, theo thứ tự là Bán Thần Phá Diệt của Ma Thiên Cung, Diệt Thế Hắc Giao Long, còn có một gã Bán Thần của U Đô Giáo.

Mà Vương triều Đại Càn, xuất chiến chính là Bán Thần Thái Cực, Bán Thần Linh Hư của Thiên Huyền Cung, cuối cùng một vị còn lại là cường giả đỉnh cấp Thái Hoàng Điện, Bán Thần Long Hoàng.

- Ha ha… hôm nay chính là thời điểm nhân loại các ngươi diệt vong!

Diện mục Diệt Thế Hắc Giao Long tàn nhẫn dữ tợn, cuồng vọng cười lớn.

- Phốc…

Nam tử hắc lân vung lên thủ trảo, một đoàn ba lưu diễm khí đạm hắc sắc lóe lên, nhất thời hủy diệt ý chí công kích vô hình của Bán Thần Long Hoàng.

Đồng thời, đoàn ba lưu diễm khí kia chợt vặn vẹo thành một con hắc long thiêu đốt khí diễm, bay thẳng về phía Bán Thần Long Hoàng.

- Cho dù Vương triều U Nguyệt có thêm một con cá chạch đen, cũng không thể nào là đối thủ của Đại Càn!

Sắc mặt Bán Thần Long Hoàng biến đổi, huy động long đầu kim trượng trong tay, nhẹ nhàng rạch một cái.

Một đạo ba nhận long hình kim sắc trực tiếp chém mạnh ra, lực lượng Áo nghĩa khổng lồ khủng bố trong nháy mắt đem hắc long khí diễm của Diệt Thế Hắc Giao Long hủy diệt.

- Ngao!

Đạo ba nhận long hình kim sắc này phát ra một tiếng long khiếu uy chấn hoàn vũ, chém về phía Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Hừ! Nếu như bản tọa khôi phục thực lực đỉnh phong, một ngụm Diệt Thế Long Viêm liền có thể hủy diệt toàn thể nhân loại các ngươi!

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long ngoan lệ.

Tuy là nói như thế, nhưng đối mặt với công kích của Bán Thần Long Hoàng, Diệt Thế Hắc Giao Long cũng lập tức vận chuyển Thần lực long nguyên, phóng xuất ra một tầng viêm huy xích hắc sắc hủy thiên diệt địa.

Ầm! Phanh! Oành!

Diệt Thế Hắc Giao Long cảm thụ được Thần lực khủng bố trùng kích, thần sắc nhất thời ngưng trọng.

- Đây chính là Bán Thần cực mạnh của nhân loại sao?

Đối mặt với Bán Thần Long Hoàng, Diệt Thế Hắc Giao Long cũng phải toàn lực ứng phó.

Nếu không phải bởi vì muốn đẩy nhanh bước tiến chiến tranh, Diệt

Thế Hắc Giao Long tuyệt sẽ không xuất chiến tại thời điểm này.

Trước đây, hắn bị Bán Thần nhân loại vây giết, bản thân đã bị trọng thương, thực lực đại giảm, ngay cả không gian bản nguyên đều đã bị tổn hại nghiêm trọng.

Bất đắc dĩ, Diệt Thế Hắc Giao Long đành phải chạy tới Dị tộc, đạt thành hiệp nghị cùng U Đô Giáo.

Vương triều U Nguyệt chủ động cung cấp tài nguyên bang trợ Diệt Thế Hắc Giao Long khôi phục thực lực, mà Diệt Thế Hắc Giao Long bang trợ Vương triều U Nguyệt hủy diệt Vương triều Đại Càn.

Hiện tại cảnh giới Diệt Thế Hắc Giao Long tuy chưa đạt tới tiêu chuẩn Bán Thần, nhưng lại có chiến lực của Bán Thần.

Nhưng hắn cùng cường giả đỉnh cấp Thái Hoàng Điện, Bán Thần Long Hoàng, vẫn như cũ còn có chênh lệch nhất định.

Ầm! Phanh! Oành!

Ở chỗ khác không xa trên bầu trời, cường giả Bán Thần của hai Đại Vương triều cũng đã bắt đầu động thủ.

Xa xôi phía dưới khu vực Bán Thần giao chiến, chiến lực Chuẩn Thánh Chủ, Thánh Chủ hai phe cũng đã bắt đầu giao chiến.

Rầm rầm! Oanh!

Trên bầu trời phong vân chợt biến, năng lượng Áo nghĩa khủng bố lan tràn, khiến cho thiên địa thay đổi, nhật nguyệt điên đảo.

Nếu không phải địa phương Bán Thần giao chiến cách mặt đất thập

phần xa xôi, tùy tiện một tia dư ba đánh xuống, đều có thể giết chết cường giả Chuẩn Thánh Chủ, Huyền Quang Sơ Thành.

Khu giao chiến trên mặt đất, cũng chỉ có cường giả Thánh Vương cấp, mới có thể thỉnh thoảng quan sát được chiến đấu khủng bố trên không trung xa xôi kia.

Đồng thời, tại hai hậu phương khu giao chiến Lĩnh Châu, các cường giả đỉnh cấp của Vương triều Đại Càn cùng Vương triều U Nguyệt, đều không thời khắc nào mà không chú ý đến trận chiến đấu có khả năng ảnh hưởng vận mạng hai Vương triều này.

Bên phía nhân loại, vì để ứng phó Diệt Thế Hắc Giao Long, Thái Hoàng Điện đã xuất động chiến lực mạnh nhất, Bán Thần Long Hoàng.

Mà Vương triều U Nguyệt, chưởng khống giả tối cao U Đô Giáo, Bán Thần U Long, cho đến nay cũng chưa có hiện thân.

Bên phía Vương triều Đại Càn, trong lòng mọi người đều lo lắng, có loại cảm giác bất tường.

Bất quá, nếu như Bán Thần Long Hoàng có thể dùng ưu thế áp đảo đánh bại Diệt Thế Hắc Giao Long, như vậy tình huống liền hoàn toàn bất đồng.

o0o

Lúc này, Triệu Phong đang cấp tốc phi độn thẳng tới chiến trường. Hắn đã rời khỏi lãnh thổ Lan Châu, đi tới dãy đất bên cạnh Lĩnh Châu.

Thông qua Minh Tâm Ấn, Triệu Phong đem một cỗ ý chí đồng lực

chuyển độ tới trên người Từ lão quái, bởi vậy, Triệu Phong có thể thông qua tầm mắt Từ lão quái nhìn thấy tất cả trên chiến trường.

- Lực lượng siêu việt Huyền Quang Cảnh, Thần lực!

Tâm thần Triệu Phong rung động, có chút gấp gáp.

Thông qua ánh mắt Từ lão quái, Triệu Phong chỉ có thể nhìn thấy cuộc chiến Bán Thần, nhưng không cách nào vận dụng năng lực phân tích của Tả Mâu, không thể thu lấy tràng cảnh Bán Thần giao chiến để cảm nhận!

Từ trên chiến trường, sáu vị Bán Thần của hai Đại Vương triều đã xuất thủ.

Thể xác và tinh thần Triệu Phong chấn động, cấp tốc bay tới chiến trường xa xôi. Hắn phảng phất như đang đứng ở vị trí Từ lão quái, nhìn cuộc chiến Bán Thần trên bầu trời.

- Bán Thần Long Hoàng, Bán Thần cực mạnh của Vương triều Đại Càn!

Triệu Phong mệnh lệnh Từ lão quái, đưa mắt tập trung tại cuộc chiến giữa Bán Thần Long Hoàng cùng Diệt Thế Hắc Giao Long.

Cho dù là ai cũng đều nhìn thấy được, cuộc chiến đấu này mới là điểm mấu chốt trong cuộc chiến giữa hai Đại Vương triều.

Dù sao, cường giả đỉnh cấp Vương triều U Nguyệt, Bán Thần U Long, vẫn còn chưa có hiện thân.

Một khi Bán Thần Long Hoàng trong lúc chiến đấu cùng Diệt Thế Hắc Giao Long, đã bị bất luận thương thế gì, Bán Thần U Long, liền có

thể lập tức xuất thủ giải quyết Bán Thần Long Hoàng!

Thế nhưng, Bán Thần Long Hoàng không hổ là Bán Thần cực mạnh của Vương triều Đại Càn! Diệt Thế Hắc Giao Long rõ ràng không phải là đối thủ của Bán Thần Long Hoàng, rất nhanh đã rơi vào cục diện bị động.

- Thực lực Diệt Thế Hắc Giao Long, chỉ mới khôi phục lại tiêu chuẩn Bán Thần mà thôi!

Trong lòng Triệu Phong bỗng nhiên dâng lên một tia nghi hoặc.

Vì sao Diệt Thế Hắc Giao Long không chờ thêm một thời gian nữa, đợi thực lực của hắn khôi phục lại tầng thứ cao hơn, mới động thủ một lần nữa?

- Có lẽ là Vương triều U Nguyệt cũng không hoàn toàn tin tưởng Diệt Thế Hắc Giao Long a!

Triệu Phong lẩm bẩm.

Diệt Thế Long Tộc, là chủng tộc khủng bố vì hủy diệt mà tồn tại. Mà tín ngưỡng của nó, chính là hủy diệt toàn bộ Không gian Phạm Trụ! Bởi vậy, Diệt Thế Long Tộc gặp phải sự cừu thị của toàn bộ các Thái Cổ Vạn Tộc còn lại.

Vương triều U Nguyệt hẳn là cũng minh bạch sự nguy hại của Diệt Thế Hắc Giao Long, sẽ không hoàn toàn tín nhiệm hắn, để mặc cho hắn đề thăng thực lực.

Đương nhiên, đây chỉ là suy đoán của Triệu Phong.

- Đây chính là hư ảnh Tiểu Thế giới của Bán Thần?

Trong lòng Triệu Phong chấn động, suy nghĩ cứ một luồng tiếp theo một luồng dâng lên.

Thông qua tầm mắt Từ lão quái, Triệu Phong phát giác, Tiểu Thế giới Bán Thần hầu như ẩn chứa toàn bộ Ngũ Hành Áo Nghĩa.

Cái này cũng chứng minh suy đoán của Triệu Phong trước đây không sai! Muốn đem hư ảnh Tiểu Thế giới từ từ tạo thành không gian chân thật, trong Tiểu Thế giới phải bao hàm lực lượng Ngũ Hành.

- Chuyện gì xảy ra? Đây là…

Triệu Phong đang phi độn, chợt trực tiếp dừng lại bước tiến, ánh mắt dại ra.

o0o

- Bán Thần Long Hoàng hắn đây là muốn…

- Đó là Lục Thần Tiễn!

- Bán Thần Long Hoàng, tế xuất Lục Thần Tiễn!

Khu vực quan chiến Vương triều Đại Càn, một trận thanh âm bàn tán ầm ĩ sôi trào.

Trong điện các to lớn, một vị Bán Thần khác của Thái Hoàng Điện, ánh mắt thâm thúy, nhìn về phía chân trời.

- Long Hoàng sớm đã dự định dùng mũi Lục Thần Tiễn này đánh trọng thương Diệt Thế Hắc Giao Long!

Vị Bán Thần này mỉm cười nói.

Bán Thần cực mạnh của Vương triều U Nguyệt còn chưa có xuất hiện, Bán Thần Long Hoàng sao lại không biết nặng nhẹ, tùy ý xuất chiến?

Thật ra, Bán Thần Long Hoàng sớm đã có dự định.

o0o

Trên không trung…

Trong tay Bán Thần Long Hoàng xuất hiện một thanh cổ cung hư vô do Thần lực cấu tạo thành. Trên cổ cung hư vô đang gắn một cây quang tiễn xích kim sắc bao phủ thần huy kim duệ.

Thứ Thần khí Lục Thần Tiễn, cường giả Thần vị mới có thể phát huy ra lực lượng chung cực của nó.

Lúc này, Thứ Thần khí Lục Thần Tiễn đang trong tay Bán Thần Long Hoàng, toát ra quang mang tuyệt thế kinh diệu thiên hạ, Kim Chi Áo Nghĩa hủy thiên diệt địa, vờn quanh một phương thiên địa.

Một cỗ thần huy kim duệ xuyên thủng vạn vật không gì không phá nổi, trực tiếp phá vỡ tất cả quy tắc Áo nghĩa trên bầu trời, phảng phất như trong bóng tối nhiễm lên diệu nhật, toàn bộ bóng tối đều bị xua tan tất cả.

- Đây là… Lục Thần Tiễn!

Toàn thân Diệt Thế Hắc Giao Long run lên một cái, hai mắt tràn ngập kinh hãi.

- Không sai!

Thần sắc Bán Thần Long Hoàng đạm nhiên, thần niệm vững vàng tập trung Diệt Thế Hắc Giao Long.

Mũi Lục Thần Tiễn này, đúng là do các Hoàng tử Hoàng tộc Đại Càn tại trong Không gian Thần Huyễn gian khổ có được.

Dùng thực lực Bán Thần Long Hoàng, vận dụng mũi Lục Thần Tiễn này, đủ để đánh trọng thương Diệt Thế Hắc Giao Long. Nếu may mắn, lần này đây, hắn còn có thể triệt để giết chết con Giao Long này.

- Ngươi lão gia hỏa này! Thứ Thần khí này, ngươi hẳn là nên giữ lại đối phó Bán Thần U Long a!

Diệt Thế Hắc Giao Long nhất thời mắng to một trận.

Chuyện Vương triều Đại Càn có được Lục Thần Tiễn, hắn đã sớm biết rõ, nhưng hắn nhận định, Vương triều Đại Càn nhất định sẽ để mũi tên này lưu lại đối phó với cường giả đỉnh cấp Vương triều U Nguyệt, Bán Thần U Long!

Nếu như Diệt Thế Hắc Giao Long còn ở thời kỳ toàn thịnh, đối mặt Lục Thần Tiễn, ánh mắt đều không cần chớp lấy một cái! Nhưng hôm nay, hắn cũng không cách nào chống lại uy lực của Lục Thần Tiễn.

Toàn thân Hắc Giao Long nhất thời vờn quanh viêm huy xích hắc sắc, lập tức hóa thành một đầu cự long hắc sắc dài mấy trăm trượng.

Ong ong!

Quanh thân Diệt Thế Hắc Giao Long hiện lên một tầng hư ảnh Tiểu Thế giới vờn quanh long viêm xích hắc sắc. Cái đuôi cự đại của nó vung lên, kéo động Diệt Thế Long Viêm khủng bố, trong nháy mắt biến mất tại trong thiên địa.

Băng! Xuy!

Nhưng vào lúc này, Bán Thần Long Hoàng đã buông lỏng dây cung. Một đạo hư ảnh quang tiễn kim sắc chiều dài trăm dặm, mang theo Thần quang sắc bén lóng lánh vô cùng vô tận, cắt đôi trời cao, xé rách tất cả bắn ra.

Đồng thời, Bán Thần Long Hoàng phá không bay đi, truy kích theo Diệt Thế Hắc Giao Long.

o0o

Bên cạnh Lĩnh Châu, Triệu Phong dại ra ngay tại chỗ, trong đầu hiện lên một khắc Bán Thần Long Hoàng bắn ra Lục Thần Tiễn kia.

- Đây mới là uy lực chân chính của Lục Thần Tiễn! Đủ để đánh trọng thương cường giả Bán Thần!

Triệu Phong kinh hãi hồi lâu, chậm rãi lên tiếng.

So với Bán Thần Long Hoàng, uy lực Lục Thần Tiễn trước đây Triệu Phong sử dụng, quả thật có thể không cần nhắc tới.

Nhưng đột nhiên vào lúc này, ánh mắt Triệu Phong xuyên qua mấy vạn dặm xa, nhìn thấy một đạo thân ảnh quen thuộc.

- Tân Vô Ngân? Tại sao hắn lại ở chỗ này?

Triệu Phong có chút kinh ngạc.

Hiện tại cường giả Bán Thần hai Vương triều giao chiến, Tân Vô Ngân không ở khu vực quan chiến, không ngờ lại chạy đến dãy đất bên cạnh Lĩnh Châu này.

Trong ánh mắt Tân Vô Ngân lấp lánh tinh quang bạch sắc, hắn khẽ vươn hai cánh tay, lòng bàn tay hướng xuống dưới.

Ngay cả Triệu Phong cũng không phát hiện, trên lòng bàn tay Tân Vô Ngân có phác họa một đạo văn lạc bạch tinh phức tạp.

- Là nơi này sao? Nơi này có ai đang triệu hoán ta?

Thần sắc Tân Vô Ngân có chút mê man, lẩm bẩm nói.

Phành...

Tân Vô Ngân đột nhiên vỗ một chưởng xuống mặt đất.

Triệu Phong cách đó khoảng chừng hơn vạn dặm, có chút kinh nghi nhìn động tác của Tân Vô Ngân, không biết hắn đang làm cái gì.

Phanh phanh!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đột nhiên nhảy lên, một cỗ dự triệu nguy cơ trước giờ chưa từng có chợt hiện lên trong lòng Triệu Phong.

Trên Tả Mâu Triệu Phong tràn ngập một tầng sóng gợn đạm kim sắc, nhìn về phía dưới lòng đất.

- Không tốt!

Trái tim Triệu Phong nhảy lên mãnh liệt, sắc mặt lộ ra vẻ sợ hãi.

Ầm! Phốc phốc!

Triệu Phong trực tiếp thi triển Lôi Dực Thiểm Không, hóa thành một đạo thánh quang xích hồng sắc, hướng về phía hậu phương bay đi, nháy mắt liền biến mất trong thiên địa.

Sau khi Triệu Phong thi triển Lôi Dực Thiểm Không, vượt qua khoảng chừng mấy chục vạn dặm, vẫn không dám dừng lại, mà là tiếp tục phóng chạy. Phảng phất như sau lưng có nguy cơ tử vong không cách nào thoát khỏi đang truy kích theo hắn vậy.

Rầm rầm ầm!

Đúng vào lúc này, sâu bên trong lòng đất chợt truyền đến rung động khủng bố đinh tai nhức óc, phảng phất như có vô số Cự Thú Hồng Hoang đang tức giận rít gào.

Mặt đất nứt ra một đạo khe rãnh thật lớn dường như dãy ngân hà vậy. Một cỗ Thần quang bạch tinh hư vô mang theo khí tức yên diệt hết thảy mọi thứ, phóng thẳng lên cao.

Một khắc này, tất cả sinh linh trong phương viên mấy vạn dặm trực tiếp yên diệt.

Theo cỗ Thần quang bạch tinh hư vô kia soi sáng, thiên địa vặn vẹo, hư không vỡ vụn, từ trong hư không khe nứt tối tăm băng hàn kia chợt truyền ra hấp lực tử vong khiến kẻ khác cũng phải kinh hàn.

Triệu Phong hiện tại rốt cuộc mới dừng lại nghỉ ngơi, liền cảm thụ được phía sau truyền đến năng lượng hủy diệt đủ để trong khoảnh

khắc giết chết Bán Thần kia.

Phanh phanh!

Sắc mặt Triệu Phong trắng bệch, trái tim của hắn vẫn còn đang kịch liệt đập mạnh.

Khi đó, nếu như trễ thêm thời gian nửa hơi thở nữa, cho dù có những át chủ bài như Thần Linh Nhãn, Lục Thần Tiễn, Mê Không Giới… này, Triệu Phong cũng tuyệt đối đã định trước sẽ phải hồn phi phách tán!

- Đây là cái gì?

Triệu Phong nhìn về phía kỳ cảnh trước mắt, ngốc trệ lên tiếng.

Chương 1069: Thần Thi

- Đây là cái gì?

Triệu Phong nhìn về phía cảnh tượng khủng bố trước mắt, ngốc trệ lên tiếng.

Trước mặt hắn, mặt đất nứt ra một đạo khe rãnh rộng chừng vạn dặm, Thần quang bạch tinh hư vô từ trong đó phóng xạ ra, lực lượng Cấm kỵ khủng bố diệt tuyệt hết thảy bao phủ phương viên mấy vạn dặm xung quanh.

Những nơi cỗ Thần quang Cấm kỵ kia lan tràn tới, tất cả đều hóa thành hư vô.

Triệu Phong cách cỗ khí tức Thần thánh này có đến mấy chục vạn dặm, nhưng thân thể hắn vẫn như cũ không thể thừa nhận nổi uy áp của cỗ khí tức Thần quang này.

- Tân Vô Ngân hắn…

Triệu Phong lập tức nghĩ đến Tân Vô Ngân.

Căn cứ Triệu Phong lúc đó quan sát, thiên địa dị tượng này tựa hồ là do Tân Vô Ngân dẫn tới.

Nhưng Tân Vô Ngân thân ở trung tâm khe rãnh kinh thiên kia, có thể nào chống lại cỗ lực lượng Thần quang này trùng kích?

Ông!

Trên Tả Mâu Triệu Phong tràn ngập một tầng sóng gợn đạm kim sắc.

Ánh mắt Triệu Phong nhìn về phía cái khe rãnh thật lớn vẫn còn đang phun ra nuốt vào Thần quang kia.

- Ngay cả Thần lực đều có thể xuyên thấu!

Sắc mặt Triệu Phong vui vẻ, tâm thần thì lại khiếp sợ.

Hiện tại, hắn xem như là minh bạch chỗ cường đại của Tả Mâu kim sắc của hắn.

Phốc!

Ánh mắt Triệu Phong vẫn tiếp tục xuyên thấu xuống, nhưng khe rãnh khổng lồ này phảng phất kéo dài đến chỗ sâu nhất trong lòng đất, xuyên sâu đến mấy vạn dặm bên dưới.

Triệu Phong đem năng lực thấu thị của Tả Mâu thôi động đến cực hạn. Rốt cuộc, ánh mắt Triệu Phong xuyên thấu đến mười vạn dặm trong lòng đất. Tuy rằng lúc này tầm mắt hắn đã tương đối không rõ ràng, nhưng Triệu Phong vẫn còn có thể nhìn thấy một vài thứ! Những thứ khiến cho hắn nghĩ mãi cũng không thể tưởng tượng nổi!

- Đây là…

Hô hấp Triệu Phong phập phồng bất định.

Trong tầm mắt của hắn, xuất hiện hình dáng một bàn tay to lớn khôn cùng, hai bên trái phải của bàn tay, cũng không thể nhìn thấy rõ ràng bóng dáng thân thể nữa.

Thế nhưng, chỉ riêng độ lớn của một bàn tay này, đã khổng lồ đến mức khiến cho người kinh hãi, càng không cần nói tới thân người kia lớn tới mức nào.

- Cái này đến tột cùng là lớn tới mức nào?

Triệu Phong đứng thẳng tại chỗ, hít sâu một hơi.

Dưới mười vạn dặm trong lòng đất, đang nằm một cỗ thân thể! Mà độ lớn cỗ thân thể này, ngay cả Tả Mâu của Triệu Phong đều đo lường không ra nổi, có lẽ có đến trăm vạn trượng, ngàn vạn trượng…

Đối với thân thể to lớn như vậy, Triệu Phong chỉ có thể nghĩ đến chủng tộc bài danh thứ mười lăm trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, Cự Thần Tộc!

Thế nhưng, dưới lòng đất Đại Lục Vực, tại sao lại có thân thể Cự Thần Tộc?

- Thân thể của Thần! Hơn nữa còn không phải là Chân Thần bình thường!

Ánh mắt Triệu Phong hơi trầm xuống.

Hắn hoàn toàn suy đoán không được lực lượng mà thân thể khổng lồ sâu bên trong lòng đất kia tản mát ra, là thuộc đẳng cấp gì. Bất quá, có thể xác định chính là, cỗ lực lượng này, hoàn toàn siêu việt Chân Thần phổ thông, mạnh mẽ hơn vạn vật trên Đại Lục Vực này!

Có thể nói, đây chính là bí tàng kinh thế hãi tục nhất kể từ khi Đại Lục Vực sinh ra tới nay! Bí tàng khổng lồ có thể khiến cho tất cả mọi người trong Đại Lục Vực đều phải điên cuồng! Coi như là Thánh

Vương, Bán Thần… đều không thể chống lại cỗ mê hoặc này. Cho dù biết rõ chín phần mười là sẽ chết, nhưng bọn họ cũng sẽ không chút do dự, muốn nhắm tới trong đó.

Nhưng lúc này, Triệu Phong ngay cả đạo khe rãnh trên mặt đất kia đều không thể tới gần, lại càng đừng nói tới thâm nhập vào lòng đất, tiếp cận thân thể Thần linh chôn giấu dưới mười vạn dặm kia.

Triệu Phong lập tức cảm ứng Minh Tâm Ấn, đem tầm mắt chuyển hoán đến trên người Từ lão quái bên kia.

- Quả nhiên, địa phương Bán Thần giao chiến cũng bị kinh động!

Tâm thần Triệu Phong rung động.

o0o

Trên mặt đất bỗng nhiên xuất hiện một đạo vết rách, vắt ngang qua Lan Châu cùng Lĩnh Châu, chiều dài khoảng chừng ức vạn dặm…

Lúc này, trên bầu trời Lĩnh Châu, toàn bộ cường giả hai Đại Vương triều đều lui về phía sau, ngay cả Thánh Vương, Bán Thần đều không ngoại lệ.

Cường giả hai Vương triều đang giao chiến trên chiến trường cũng lập tức đình chỉ chiến đấu, cấp tốc triệt thoái.

Mà một ít cường giả cảnh giới hơi thấp, tốc độ hơi chậm, cuối cùng dưới khí tức lực lượng Thần quang chiếu rọi, toàn bộ tan thành mây khói.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Bên phía Đại Càn, một vị Bán Thần Thái Hoàng Điện cảm thụ được cỗ lực lượng Thần quang cường hãn vô cùng kia, tâm thần nhất thời chấn động.

Trên mặt đất làm sao lại đột nhiên dâng lên lực lượng Thần quang khủng bố như vậy?

- Dưới lòng đất chiến trường, tựa hồ có vật gì đó!

Sắc mặt Bán Thần U Hải của Cửu U Cung âm hàn, hai mắt lấp lánh u quang tử sắc.

Bên kia, đám người Dị tộc cũng cấp tốc triệt thoái, lui về phía sau khoảng chừng mười vạn dặm.

Trong đám người, một gã Dị tộc toàn thân lân giáp hắc sắc, thân hình bán trong suốt, đứng sừng sững giữa không trung, một cỗ uy áp khủng bố tinh thần uy chấn bát phương.

Người này đúng là cường giả đỉnh cấp U Đô Giáo Vương triều U Nguyệt, Bán Thần U Long! Nhưng lúc này, hắn so sánh với cỗ khí tức Thần quang hư vô tại trung tâm chiến trường kia, liền có vẻ bé nhỏ không đáng kể tới.

- Lẽ nào đây chính là nguyên nhân mà Diệt Thế Hắc Giao Long thôi động ta tấn công Đại Càn?

Hai mắt Bán Thần U Long âm trầm.

Đối với Diệt Thế Hắc Giao Long, Bán Thần U Long vẫn luôn có phòng bị.

Bán Thần U Long phóng thích ra thần thức, xuyên nhập trong lòng

đất, thế nhưng còn chưa thâm nhập bao xa, đã bị đạo Thần quang bạch tinh hư vô khủng bố kia hủy diệt mất.

- Phía dưới này, đến tột cùng là chôn giấu cái gì?

Một gã Bán Thần thế lực Tam tinh đỉnh phong khác của Vương triều U Nguyệt, mang theo ngữ khí thất kinh hỏi.

Cuộc chiến giữa hai Vương triều đã đến thời kỳ cuối cùng, lại bị tình huống bất ngờ phát sinh này cắt đứt.

Lúc này, toàn bộ mọi người trên chiến trường, ý thức toàn thân đều tập trung tại cỗ lực lượng Thần vị cường đại kia, căn bản không nghĩ đến những sự tình liên quan chiến tranh nữa.

o0o

Tại một chỗ xa xôi trên bầu trời, Bán Thần Long Hoàng đang truy kích Diệt Thế Hắc Giao Long, cũng nhất thời ngừng lại.

Phía trước cách hắn không xa, chính là Diệt Thế Hắc Giao Long. Lúc này thân thể to lớn của hắn đã nghiền nát không chịu nổi.

- Làm sao có thể? Lực lượng trong Thần Thi không ngờ lại tiết lộ ra ngoài!

Hai mắt Diệt Thế Hắc Giao Long tràn ngập khiếp sợ, có chút nghĩ mãi không ra.

Căn cứ những gì hắn quan sát trước đây, Thần Thi chôn giấu dưới mười vạn dặm trong lòng đất Đại Càn kia, sinh cơ đã triệt để diệt tuyệt, chắc chắn là vật chết.

Nhưng lúc này, lực lượng trong cỗ Thần Thi này lại vô duyên vô cớ tiết lộ ra ngoài!

Hắn cật lực thôi động Vương triều U Nguyệt tấn công Vương triều Đại Càn, cũng chính là hy vọng đem khối lãnh địa này tranh đoạt vào trong tay, sau đó hắn sẽ tìm một cơ hội, một thân một mình lẻn vào trong lòng đất thu lấy bảo vật.

Nếu như có thể đạt được lực lượng trong Thần Thi kia, Diệt Thế Hắc Giao Long muốn triệt để khôi phục lại lực lượng thời kỳ toàn thịnh, đều không có bất kỳ vấn đề gì.

Nhưng hôm nay, lực lượng trong Thần Thi tiết lộ ra ngoài, hầu như toàn bộ Đại Lục Vực đều biết được sự tồn tại của Thần Thi.

Phốc…

Thừa dịp Bán Thần Long Hoàng khiếp sợ ngây người, Diệt Thế Hắc Giao Long hóa thành một đạo khói đen, trực tiếp biến mất ở chân trời.

- Lực lượng Thần vị!

Toàn thân Bán Thần Long Hoàng khẽ run lên, đã không thèm quản Diệt Thế Hắc Giao Long nữa.

Long Hoàng dừng lại tại cảnh giới Bán Thần đã tám vạn năm đằng đẳng, thủy chung không có khả năng chứng Thần vị.

Mà hiện tại, cả vùng đất phương xa tuôn ra Thần quang bạch tinh hư vô kia, không phải chính là lực lượng của Thần sao?

Đây chính là cơ hội cuối cùng của hắn!

Bán Thần Long Hoàng thấy Diệt Thế Hắc Giao Long đã đào tẩu, liền không thèm quản nữa, gấp gáp vội vàng, trực tiếp phản hồi trận doanh Đại Càn.

o0o

- Khốn kiếp!

Diệt Thế Hắc Giao Long trốn thoát một mạng, nhưng trong lòng thiêu đốt lửa giận.

Kế hoạch ban đầu đã không thể thực hiện được nữa, hiện tại lại bị Bán Thần Long Hoàng của Vương triều Đại Càn đánh cho trọng thương.

Bất quá, hắn còn có hy vọng báo thù, đó chính là Thần Thi sâu bên trong lòng đất.

Thế nhưng, hiện tại Thần Thi đã bại lộ, Vương triều U Nguyệt cũng hiểu ý đồ của Diệt Thế Hắc Giao Long. Lúc này, bất kể là Vương triều U Nguyệt hay là Vương triều Đại Càn, nhìn thấy Diệt Thế Hắc Giao Long đều sẽ trực tiếp xuất thủ.

Diệt Thế Hắc Giao Long cảm thấy thập phần đau đầu. Loại thế cục này, hắn phải làm thế nào thâm nhập lòng đất, tiếp cận Thần Thi? Hiện tại thương thế hắn rất nặng, nếu như gặp phải cường giả đỉnh cao nào đó của hai Đại Vương triều, khả năng cũng sẽ bị đánh chết không chút nghi ngờ.

- Đó là…

Đúng lúc này, Diệt Thế Hắc Giao Long thân mang trọng thương, vẻ

mặt kinh nghi nhìn về phía trước.

Nơi này vẫn còn thuộc khu vực chiến trường, nhưng trong này lại có một nữ tử cao gầy, bộ dáng không có gì đặc sắc, đại khái chỉ có cảnh giới Đại Đan Nguyên.

Phải biết rằng, hiện tại đã là hậu kỳ chiến tranh, coi như là Vương giả bình thường, cũng không dám đơn giản đi tới chiến trường, huống chi là Tôn Chủ Đan Nguyên Cảnh?

- Diệt Thế Hắc Giao Long?

Bạch Lâm cũng ngây người sững sờ.

Căn cứ vận mệnh thôi diễn, nàng đi tới nơi này đợi người, lại không nghĩ rằng đợi tới lại là Diệt Thế Hắc Giao Long!

Nhưng sau một khắc, khuôn mặt nàng lộ ra vẻ mỉm cười.

- Vận Mệnh Chi Mâu?

Kiến thức Diệt Thế Hắc Giao Long cao đến thế nào, rất nhanh liền đoán được thân phận chân thật của tiểu nữ hài kia.

- Muốn hợp tác không?

Bạch Lâm lộ ra nụ cười thập phần đơn giản.

Diệt Thế Hắc Giao Long thoáng sững sờ. Cho dù lúc này bản thân hắn đã bị trọng thương, nhưng giết chết một Đan Nguyên Cảnh phổ thông, cũng chỉ là trong nháy mắt mà thôi.

Thế nhưng, Diệt Thế Hắc Giao Long cũng nghiêm túc suy tư trong

chốc lát.

- Đi thôi!

Diệt Thế Hắc Giao Long vận chuyển một cỗ ý chí vĩ lực, cuốn lấy Bạch Lâm, rất nhanh liền biến mất phía chân trời.

o0o

Tin tức lực lượng Thần vị từ trong lòng đất chiến trường tiền tuyến dâng lên, lập tức thổi quét khắp cả hai Đại Vương triều.

Mà địa phương trung tâm lực lượng Thần vị bạo phát, vẫn là khu vực Cấm kỵ ngay cả cường giả Bán Thần đều không thể đến gần.

Phiến khu vực Cấm kỵ này, vắt ngang mấy ức dặm trên chiến trường, giống như một đạo lạch trời, đem hai Đại Vương triều ngăn cách ra.

Tại dãy đất khu vực Cấm kỵ xa xôi này, hai Đại Vương triều phân biệt phái ra vô số cường giả trấn thủ.

Về phương diện khác, hai Đại Vương triều cũng thành lập cơ cấu nhân viên chuyên môn thăm dò, hy vọng tận khả năng đào móc ra bí mật sâu bên trong lòng đất này!

Lúc này, hai Đại Vương triều làm gì còn có tâm trí đi khai chiến?

Kẻ nắm quyền chân chính hai Đại Vương triều đều là nhân vật Bán Thần cấp, mà nguyện vọng cả đời cường giả Bán Thần cấp, chính là chứng được Thần vị, tiến nhập Thần vực Man Hoang!

Hiện tại Đại Lục Vực hiện ra lực lượng Thần vị khổng lồ khủng bố

như vậy, khó có thể tưởng tượng, sâu bên trong lòng đất đến tột cùng cất giấu bí mật quý giá đến thế nào.

Nhưng bất kể như thế nào, toàn bộ các Thánh Vương cùng với Bán Thần đều tin tưởng vững chắc, sâu bên trong lòng đất tuyệt đối có kỳ ngộ đột phá Thần vị!

Lúc này quan trọng nhất chính là đợi lực lượng Thần vị trong khe rãnh mặt đất này, từ từ tiêu tán đi, hai Đại Vương triều mới có thể xác nhận tình huống bên trong, hoặc là tiến nhập trong đó tầm bảo.

o0o

Chiến trường Lan Châu, cũng có một bộ phận khu vực rất lớn thuộc phạm vi mà lực lượng Thần vị bao phủ.

Mà Triệu Phong ngay ngày hôm đó, liền biết được chiến tranh giữa hai Vương triều đã đình chỉ, hắn liền trực tiếp quay trở lại Lan Châu.

Lúc này, Triệu Phong đang du hành trên chiến trường Lan Châu, quan sát phạm vi ánh sáng Cấm kỵ bao phủ ở xa xa.

Ông!

Tả Mâu Triệu Phong hiện lên một tầng sóng gợn đạm kim sắc. Ánh mắt hắn quét về phía Thần quang bạch tinh hư vô nồng nặc viễn phương kia.

- Quả thật là lực lượng cao đẳng phức tạp!

Triệu Phong dự định tiến hành phân tích đối với Thần lực.

Nhưng kết cấu của những hạt căn bản Thần lực này phi thường

phức tạp, khiến cho Triệu Phong nhìn tới mức da đầu tê dại, hoàn toàn không thể thấu hiểu nổi, không biết phải bắt đầu lý giải từ chỗ nào.

Không thể lý giải thấu triệt được Thần lực, Triệu Phong một lần nữa cúi đầu xuống, xuyên qua mặt đất cùng lực lượng Thần vị, xuyên thấu cự ly mười vạn dặm, nhìn về phía chỗ sâu nhất trong lòng đất.

Tuy rằng Triệu Phong xuyên thấu được Thần lực cùng mặt đất, nhìn thấy cảnh vật mười vạn dặm dưới mặt đất, nhưng hắn có thể thấy cũng thập phần hữu hạn, hơn nữa cảnh tượng cũng không rõ ràng cho lắm.

Bất quá cho dù tầm mắt không rõ, nhưng Triệu Phong cũng đã thập phần thỏa mãn.

Phải biết rằng, ở trong hai Đại Vương triều, sợ rằng chỉ có mỗi mình Triệu Phong biết được sâu dưới mười vạn dặm trong lòng đất này, đến tột cùng là cái gì.

Về điểm này, Triệu Phong tự nhiên sẽ không nói ra.

- Đây là phần đầu của Thần Thi!

Ánh mắt Triệu Phong đảo qua, chật vật đem đại lượng chướng ngại vật xuyên thấu qua, bằng vào rất nhiều cảnh tượng không rõ ràng, đoán ra được thứ mình nhìn thấy.

Mà cái đầu cỗ Thần Thi này, càng là vô cùng to lớn, khiến kẻ khác khó có thể tưởng tượng nổi, thế gian này không ngờ lại sẽ có chủng tộc khổng lồ như vậy.

Ánh mắt Triệu Phong nhìn chằm chằm cái đầu Thần Thi. Trong kim

cầu thần bí, từng tia từng tia sóng gợn kim sắc không ngừng tuôn ra, tràn ngập ngoài mặt Tả Mâu Triệu Phong.

Một lúc sau, ánh mắt Triệu Phong mơ hồ xuyên thấu qua mặt ngoài cái đầu Thần Thi.

- Bên trong, có động tĩnh!

Triệu Phong kinh hãi thốt lên.

Chương 1070: Rời Đi

- Bên trong, có động tĩnh!

Triệu Phong không thể tin nổi, kinh hãi thốt lên.

Trên chiến trường, cỗ lực lượng Thần vị Cấm kỵ kia có thể đơn giản đánh giết cường giả Bán Thần trong Đại Lục Vực, thì càng không cần nói đến nguồn suối cỗ lực lượng Thần vị sâu bên trong lòng đất này, chỉ sợ ngay cả cường giả Thần vị cũng đều không thể tới gần.

Mà hiện tại, Triệu Phong lại phát hiện, trong cái đầu Thần Thi kia lại có động tĩnh!

- Không có khả năng!

Triệu Phong lắc đầu.

Cường giả Thần vị, tuyệt đối không cách nào tồn tại ở không gian Đại Lục Vực! Nói cách khác, Thần Thi này tuyệt đối đã tử vong rồi!

Thế nhưng động tĩnh vừa rồi Triệu Phong thấy không rõ kia, đến tột cùng là cái gì?

Tuyệt thế thần binh? Thiên địa trân bảo?

Tâm thần Triệu Phong kích động, cảm thấy hiếu kỳ cùng khát vọng không gì sánh được đối với Thần Thi mười vạn dặm trong lòng đất kia.

- Lực lượng Thần vị đang từ từ yếu bớt!

Triệu Phong chính là đã tận mắt chứng kiến cỗ lực lượng Thần vị này xuất hiện.

Lúc này, cỗ lực lượng Thần vị đang phun trào trên chiến trường này, so sánh với trước đây, rõ ràng đã yếu đi rất nhiều.

Cuối cùng sẽ có một ngày, cỗ Thần quang Cấm kỵ bạch tinh hư vô này sẽ triệt để biến mất! Khi đó, các cường giả trong Đại Lục Vực liền có thể thâm nhập vào lòng đất, tiến hành thăm dò.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu tung lên mấy khỏa đồng tiền cổ, huy động móng vuốt khoa tay múa chân.

- Kỳ ngộ? Có nhiều chỗ tốt?

Nội tâm Triệu Phong chấn động, tâm huyết sôi trào.

Ngay cả Tiểu tặc miêu bói toán, đều cho thấy Thần Thi trong lòng đất kia tuyệt đối là bảo tàng có nhiều kỳ ngộ.

- Bất quá, bằng vào thực lực của ta hiện tại…

Triệu Phong khẽ lắc đầu.

Thời điểm cỗ lực lượng Thần vị này hiện lên, liền khiến cho chiến tranh giữa hai Đại Vương triều trực tiếp bỏ ngang giữa chừng.

Triệu Phong biết rõ, khát vọng của cường giả Thánh Vương cùng Bán Thần đối với bí mật trong lòng đất kia, so với Triệu Phong hắn

còn cường liệt hơn vài lần.

Nếu như một ngày kia, cỗ lực lượng Thần vị này biến mất, có thể thâm nhập trong lòng đất tiến hành thăm dò, toàn bộ cường giả đỉnh cấp Đại Lục Vực hầu như cũng sẽ tiến nhập trong đó, bao quát Bán Thần, Thánh Vương của hai Đại Vương triều.

Với thực lực Triệu Phong hiện tại, tại trước mặt Thánh Vương, muốn tự bảo vệ mình, cũng chỉ có thể dựa vào Lục Thần Tiễn thứ phẩm phỏng chế mà thôi.

Mà đối mặt với Bán Thần, cho dù Triệu Phong tế xuất ra Lục Thần Tiễn chân chính, cũng không có chút khả năng nào. Hắn căn bản không thể phát huy ra uy năng chân chính của Lục Thần Tiễn! Tại trước mặt Bán Thần, Triệu Phong tựa như một hạt bụi bậm, nhỏ bé như vậy, bé nhỏ không đáng kể!

Vụt...

Hộ tí trong tay Triệu Phong khẽ vung lên, thân ảnh của hắn trong một tầng ngân ảnh không u trọng điệp, chợt biến thành nhạt dần, cuối cùng biến mất.

Sau một khắc, Triệu Phong đã trở lại chỗ ở cứ điểm thành trì của hắn.

Lúc này, trong cứ điểm phụ cận chiến trường đã tụ tập đại lượng thành viên các thế lực, trong đó chủ yếu nhất vẫn là các thành viên tình báo.

Một khi Thần quang Cấm kỵ trên chiến trường xuất hiện bất cứ biến hóa gì, bọn họ cũng sẽ trước tiên đem tin tức chuyển về thế lực tông môn phía sau.

Nhưng là có một chút Thái thượng Trưởng lão các thế lực, đối với bí tàng trong lòng đất chiến trường cảm thấy hứng thú quá lớn, liền tiến hành định cư tại phụ cận chiến trường luôn.

Triệu Phong vừa xuất hiện, lập tức dẫn phát một phen chú ý.

Tuy rằng tâm tư đại đa số mọi người đều đặt tại khu vực Cấm kỵ trên chiến trường, nhưng đoạn thời gian trước Triệu Phong truy sát Ma Uyên Thánh Chủ, khiến cho uy danh của hắn vẫn như cũ truyền xa Đại Lục Vực.

Vụt...

Triệu Phong không thèm để ý tới đám người, trực tiếp trở lại nơi ở.

- Triệu Phong, đối với bí mật dưới cỗ lực lượng Thần vị này, có cảm thấy hứng thú không?

Triệu Phong mới vừa vào nơi ở, thanh âm lạnh như băng của Nam Cung Thánh liền truyền ra. Hiển nhiên, Nam Cung Thánh đã ở chỗ này đợi hắn rất lâu rồi.

- Đây là tự nhiên!

Triệu Phong trả lời khẳng định.

Hiện tại trong cả Đại Lục Vực, bất luận kẻ nào cũng đều cảm thấy hứng thú đối với chỗ đó, Triệu Phong tự nhiên minh bạch ý tứ những lời này của Nam Cung Thánh.

- Cho dù ta và ngươi liên thủ, muốn thăm dò bí mật trong lòng đất kia, đều quá mức khó khăn!

Nam Cung Thánh nói một lần nữa.

Triệu Phong gật đầu. Điểm này, Nam Cung Thánh nói rất đúng.

Gần đây khí tức Nam Cung Thánh đã tăng cường rất nhiều, nhưng đối mặt với Thánh Vương, vẫn như cũ không hề có chút lực lượng chống lại.

Huống chi, ngày sau thăm dò bí mật Thần Thi kia, không chỉ là Thánh Vương, còn có Bán Thần đỉnh phong nhất Đại Lục Vực nữa!

- Cỗ lực lượng Thần vị kia muốn tiêu tán, còn cần một ít thời gian nữa! Ta có nắm chắc trong khoảng thời gian này, đem thực lực tăng lên một tầng thứ nữa! Không biết đến lúc đó, có cơ hội cùng ngươi hợp tác hay không?

Sắc mặt Nam Cung Thánh lộ ra một tia tiếu ý lãnh khốc cuồng vọng.

Tâm thần Triệu Phong thoáng ngẩn ra. Nam Cung Thánh có Tà Thần Chi Lực, thực lực đề thăng tự nhiên nhanh chóng vô cùng. Trước khi cỗ Thần quang kia triệt để tiêu tán, muốn đề thăng tới cảnh giới Huyền Quang Đại Thành cũng không thành vấn đề.

Nhưng cái này cũng kèm theo sự phiêu lưu nhất định! Thứ nhất là cảnh giới bất ổn, thứ hai là tâm tính sẽ một lần nữa bị vặn vẹo nhất định.

Đồng thời, nội tâm Triệu Phong cũng kinh nghi một trận.

Nam Cung Thánh vì thăm dò bí tàng trong lòng đất, nguyện ý chủ động hấp thu Tà Thần Chi Lực, đề thăng cảnh giới. Tại trình độ nhất định, nhất định là do Tà Thần Ý niệm thể đầu độc.

Mà chủ nhân của Tà Thần Ý niệm thể vốn là Tà Dương, chính là Chân Thần Lục giai trở lên trong chín giai Chân Thần, ngay cả Tà Thần Ý niệm thể đều cật lực thôi động Nam Cung Thánh đi thăm dò bí tàng trong lòng đất. Bởi vậy có thể thấy được, cỗ Thần Thi mai táng trong lòng đất kia tuyệt đối không đơn giản, thậm chí còn muốn vượt qua dự đoán của Triệu Phong.

Lúc này, ý tứ câu nói kia của Nam Cung Thánh, đã hết sức rõ ràng.

Nam Cung Thánh có nắm chắc đem thực lực đề thăng lên một tầng thứ. Nhưng nếu thực lực Triệu Phong không có đạt được tiến bộ vượt bậc mà nói, ngay cả khả năng hợp tác cùng Nam Cung Thánh cũng không có.

Triệu Phong trầm mặc trong chốc lát.

Hắn có thể thấu thị trong lòng đất, nhìn thấy Thần Thi dưới mười vạn dặm, hơn nữa bói toán của Tiểu tặc miêu, Tà Thần Ý niệm thể trong cơ thể Nam Cung Thánh thôi động… đã chứng minh Thần Thi trong lòng đất kia tuyệt đối không giống tầm thường.

Để cho Triệu Phong buông tha kỳ ngộ trong cỗ Thần Thi kia, điều này sao có thể?

Hơn nữa, hiện tại chiến tranh giữa hai Đại Vương triều đã tạm thời bỏ ngang giữa chừng, Bán Thần Cửu U Cung cũng đã xuất sơn.

Triệu Phong cảm giác, ngày Bán Thần Cửu U Cung xuất thủ với Chúa Tể Điện cũng không còn xa nữa.

Kỳ ngộ trong Thần Thi, có lẽ đúng là một cái cơ hội của Triệu Phong, một cái cơ hội nghịch tập Cửu U Cung!

- Ta nhất định sẽ đi thăm dò Thần Thi!

Ánh mắt Triệu Phong kiên định, trực tiếp trả lời.

Với tài nguyên trong tay Triệu Phong, hơn nữa năng lực phục chế của Tả Mâu, muốn đề thăng cảnh giới, cũng không tính là quá khó khăn.

Hơn nữa, vì thăm dò bí mật Thần Thi kia, Triệu Phong cũng nguyện ý nhanh hơn tốc độ đề thăng cảnh giới, cho dù căn cơ bất ổn cũng không có vấn đề gì.

Thế nhưng, cho dù cảnh giới Triệu Phong đề thăng một cấp bậc nhỏ, muốn thăm dò bí mật Thần Thi kia, vẫn như cũ xa xa không đủ.

Bởi vậy, Triệu Phong hết sức vui vẻ hợp tác cùng Nam Cung Thánh, đồng mưu kỳ ngộ trong Thần Thi kia.

Nam Cung Thánh thoáng sững sờ, không nghĩ tới Triệu Phong sẽ cho ra câu trả lời khẳng định như vậy.

- Tốt!

Nam Cung Thánh cười tà dị một tiếng.

Tiêu diệt Cửu U Cung, đó chính là thời điểm hắn cùng với Triệu Phong quyết chiến.

Nếu như Triệu Phong không thể đuổi kịp bước tiến của hắn, như vậy quyết chiến kia sẽ không có bất kỳ ý nghĩa gì nữa.

Phốc!

Nam Cung Thánh lưu lại một đoàn khí tức tà dị, lập tức biến mất trong điện các của Triệu Phong.

- Hắc hắc… tiểu tử này thật đúng là dõng dạc! Hắn có cái gì nắm chắc có thể đuổi kịp bước tiến của ngươi?

Trong cơ thể Nam Cung Thánh, Tà Thần Ý niệm thể cười khinh miệt, nói.

- Meo meo!

Nam Cung Thánh đi rồi, Tiểu tặc miêu liền xuất hiện, hướng về phía Triệu Phong khoa tay múa chân một trận.

- Có thể! Phương diện tài nguyên không phải là vấn đề!

Triệu Phong không chút do dự, đáp ứng thỉnh cầu đòi tài nguyên của Tiểu tặc miêu.

Ở trong Thần Thi, khó có thể dự liệu sẽ gặp phải những nguy cơ cùng khó khăn gì. Thực lực Tiểu tặc miêu đề thăng, đối với Triệu Phong không thể nghi ngờ là có sự trợ giúp cực lớn.

Nhớ lại lúc ban đầu, một ít kỳ ngộ của Triệu Phong trong Không gian Thần Huyễn, chủ yếu đều là dựa vào Tiểu tặc miêu.

- Ta cũng nên trở về một chuyến rồi!

Triệu Phong lẩm bẩm nói.

Căn cứ tình huống hiện tại, phiến Thần quang Cấm kỵ này nhất thời nửa khắc cũng sẽ không hoàn toàn biến mất.

Hai Đại Vương triều vô tâm khai chiến, chiến tranh đã biến tướng kết thúc, hoặc là nói, diễn biến thành một loại hình thức khác, biến thành cuộc chiến tranh đoạt Thần Thi trong lòng đất!

Dựa vào thu hoạch của hai Đại Vương triều, trên cơ bản đã có thể quyết ra thắng bại cuối cùng.

Cho nên, Triệu Phong tiếp tục lưu lại trên chiến trường cũng không có bất kỳ tác dụng gì, còn có thể có thể gặp phải một ít nguy cơ.

Hiện tại, về nguyên nhân cái chết của Thập Tam Hoàng tử, Thánh Hoàng cùng Thánh Hậu vẫn còn đang cật lực lôi kéo quan hệ, tiến hành lục soát. Mà Bán Thần Cửu U Cung cũng đã ở trên chiến trường.

Hơn nữa, Triệu Phong lợi dụng Mê Không Giới xuyên tới xuyên lui trên chiến trường thập phần đơn giản, bởi vậy Triệu Phong quyết định quay về Chúa Tể Điện một chuyến.

Trước khi đi, Triệu Phong đi tới chỗ ở của Triệu Vũ Phi.

Trên chiến trường, ba động của Thần Thi quá mức to lớn, đem Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi đang bế quan, tất cả đều giật mình tỉnh giấc.

- Phong ca!

Triệu Vũ Phi lập tức cảm ứng được Triệu Phong đến.

Triệu Phong tiến nhập điện các, phát hiện sư tôn Đoan Mộc Thanh cũng đang ở nơi đây.

- Vũ Phi, ta có việc phải về Chúa Tể Điện một chuyến!

Triệu Phong trực tiếp nói.

- Ta đi cùng ngươi!

Triệu Vũ Phi suy tư trong chốc lát, trực tiếp nói.

- Không được! Hiện tại Chúa Tể Điện cùng Cửu U Cung đã kết thành hận thù, ngươi vẫn nên ở lại chỗ này cho thỏa đáng!

Triệu Phong lập tức nói.

Theo như Triệu Phong biết, Đoan Mộc gia mãi cho đến lúc này còn chưa đến đây, nguyên nhân chủ yếu cũng là bởi vì Cửu U Cung.

Cho nên, Cửu U Cung hẳn là không hy vọng Triệu Vũ Phi có thể quật khởi. Chỉ bất quá huyết mạch Linh Tộc của Triệu Vũ Phi đối với Vương triều Đại Càn mà nói, có ý nghĩa vô cùng trọng đại, Cửu U Cung cũng không dám dễ dàng hạ thủ.

- Mặt khác, nếu như ta đoán không sai mà nói, ở chỗ này, tốc độ tu luyện của Vũ Phi hẳn là nhanh hơn rất nhiều a!

Triệu Phong mỉm cười, nói.

Huyết mạch Linh Tộc dùng tinh nguyên thiên địa làm thức ăn, tại địa vực càng cao cấp, tốc độ tu luyện lại càng nhanh.

Hiện tại trên chiến trường, bởi vì cỗ lực lượng Thần vị kia, khiến cho nguyên khí thiên địa đạt được cải thiện, dị thường nồng nặc, có thể nói là chỗ tu luyện tuyệt hảo của Triệu Vũ Phi. Trình độ nhất định, cỗ lực lượng Thần vị cổ xưa này, có lẽ còn có thể xúc tiến huyết mạch

Triệu Vũ Phi phản tổ.

Nếu như Triệu Vũ Phi ở tại Thần Giới, bằng vào huyết mạch Linh Tộc, hiện tại thấp nhất cũng đã là Thánh Vương, hoặc là đã chứng được Thần vị rồi.

- Vũ Phi, đây là một ít tài nguyên ta ngoài ý muốn có được!

Triệu Phong xuất ra một cái Giới chỉ Trữ vật, bên trong chứa một ít nước ao trong Mộng Cảnh Thái Cổ, bộ phận huyết mạch Băng Thổ Cuồng Ngưu, còn có một gốc trân tài Thái Cổ hắn không nhận rõ.

Triệu Phong tin tưởng, những tài nguyên Thái Cổ trân quý này đối với tu luyện của Triệu Vũ Phi có trợ giúp lớn lao nhất định.

Mặt khác, Triệu Phong xuất ra những thứ này, so sánh với tài nguyên khổng lồ trong tay hắn, thật sự là bé nhỏ không đáng kể! Chỉ là Triệu Phong không thích hợp xuất ra nhiều lắm.

Sau đó, sau khi Triệu Phong cáo biệt cùng Triệu Vũ Phi, Đoan Mộc Thanh, liền trực tiếp rời khỏi chiến trường.

- Vũ Phi sư muội, ngươi vẫn là an tâm tu luyện đi a! Bằng vào huyết mạch Linh Tộc của ngươi, chứng đạo Thần vị chỉ là vấn đề thời gian! Không cần đi vào nơi nguy hiểm này!

Triệu Phong đi rồi, Đoan Mộc Thanh lập tức khuyên bảo.

Trên chiến trường, cỗ Thần lực Cấm kỵ kia đang từ từ yếu bớt, tất cả mọi người đều biết, cỗ lực lượng này chung quy sẽ có một ngày biến mất.

Mà khi đó, chính là thời khắc cường giả Đại Lục Vực thăm dò phiến

bảo tàng dưới lòng đất chiến trường này.

Nhưng đến lúc đó, ngay cả Bán Thần hai Đại Vương triều đều sẽ đích thân xuất động, độ nguy hiểm thật sự rất cao.

Đoan Mộc gia căn bản không có đủ cường giả Huyền Quang Cảnh cường đại tiến hành hộ giá hộ tống cho Triệu Vũ Phi được.

Bởi vậy, Đoan Mộc Thanh kiên quyết không đồng ý quyết định này của Triệu Vũ Phi.

- Không! Ta nhất định phải tiến nhập!

Triệu Vũ Phi trực tiếp cự tuyệt, ngôn ngữ khẳng định.

Nàng biết, đến lúc đó Triệu Phong nhất định sẽ tiến nhập trong đó, nàng muốn giúp Triệu Phong một tay.

- Vũ Phi, ngươi hà tất phải như vậy!

Thanh âm Tử Dạ Thánh Chủ vang lên tại phương diện linh hồn của nàng.

- Trong khoảng thời gian này, ta sẽ cố gắng tu luyện, đến lúc đó sẽ có sức tự vệ mà thôi!

Toàn thân Triệu Vũ Phi thanh linh thấu triệt, lấp lánh tinh trạch đạm tử sắc. Một cỗ thiên địa tinh nguyên vô hình dung nhập bên trong thân thể nàng.

Huyết mạch Linh Tộc, huyết mạch khủng bố bài danh thứ mười chín Thái Cổ Vạn Tộc Bảng! Ngoài tốc độ tu luyện ngạo thị cổ kim, chỉ cần có đầy đủ thiên địa tinh nguyên, Linh Tộc liền có thể trực tiếp thôn

phệ, cấp tốc đề thăng lực lượng phương diện vật chất.

Chương 1071: Liên Hợp Khủng Bố

- Trong khoảng thời gian này, ta sẽ cố gắng tu luyện, đến lúc đó thì có sức tự vệ rồi!

Toàn thân Triệu Vũ Phi thanh linh thấu triệt, lấp lánh tinh trạch đạm tử sắc, một cỗ thiên địa tinh nguyên vô hình, dung nhập vào trong thân thể Triệu Vũ Phi.

Huyết mạch Linh Tộc, huyết mạch khủng bố bài danh mười chín Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, tốc độ tu luyện của nó ngạo thị cổ kim, chỉ cần có đầy đủ thiên địa tinh nguyên, Linh Tộc liền có thể trực tiếp thôn phệ, cấp tốc đề thăng lực lượng cảnh giới phương diện vật chất.

- Đây là…

Linh thức Triệu Vũ Phi thăm dò trong Không gian Trữ vật mà Triệu Phong đưa cho.

Triệu Vũ Phi mở một cái bình lưu ly trong đó ra. Nhất thời, khí tức huyết mạch Thái Cổ nồng nặc tản ra, khiến cho huyết mạch Linh Tộc của nàng rung động một trận, một ít ước số huyết mạch vốn đang ngủ say trong nháy mắt được kích hoạt trở lại.

Trong cơ thể Triệu Vũ Phi bắn ra uy áp huyết mạch Linh Tộc Thái Cổ cường đại, thiên địa nguyên khí một phương không ngừng run rẩy, lấp lánh quang trạch tử sắc, giống như sóng to gió lớn cuồn cuộn nổi lên.

Đoan Mộc Thanh ở một bên, Huyền Quang Thánh Lực trong cơ thể hồi hộp run rẩy một trận, phảng phất như bị áp chế vậy, không thể nào vận chuyển.

- Làm sao vậy, Vũ Phỉ?

Đoan Mộc Thanh cảm giác trên người Triệu Vũ Phi phát sinh đột biến, lập tức hỏi.

Khoảnh khắc này, Đoan Mộc Thanh cảm giác huyết mạch Linh Tộc của Triệu Vũ Phi trong nháy mắt đã tăng cường vài phần, uy nghiêm thuộc về Linh Tộc Thái Cổ bộc phát, khiến cho Đoan Mộc Thanh bỗng nhiên cảm giác bản thân cực kỳ nhỏ bé hèn mọn.

- Là cái này! Thứ mà Phong ca cho ta…

Triệu Vũ Phi lấy ra một bình lưu ly trong suốt, bên trong chứa đựng một ít huyết dịch ám hoàng sắc, lấp lánh quang trạch nhàn nhạt. Một cỗ khí tức huyết mạch Bản Nguyên Hồng Hoang chậm rãi lan tràn ra.

- Khí tức Thái Cổ thật nồng đậm! Cái này tựa hồ còn là một loại huyết mạch Thái Cổ, hơn nữa nồng độ huyết mạch của nó…

Linh thức Đoan Mộc Thanh tiến nhanh vào trong bình lưu ly, sắc mặt kinh hãi không gì sánh được.

Chỉ bằng một chút huyết dịch này, hắn căn bản không thể đoán được đây đến tột cùng là loại huyết mạch nào. Nhưng khí tức huyết mạch Thái Cổ trong loại huyết dịch này, không ngờ lại có thể khiến cho huyết mạch Linh Tộc của Triệu Vũ Phi có ích lợi to lớn đến như vậy. Có thể thấy được loại huyết dịch trong bình lưu ly này bất phàm đến thế nào.

Phốc!

Đoan Mộc Thanh vung tay lên, bốn phía nhất thời xuất hiện một cái Kết giới ngăn cách hết thảy, tận lực phong bế cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ này.

- Vũ Phỉ, nếu như hấp thu toàn bộ ước số Thái Cổ cùng khí tức Thái Cổ trong huyết mạch Thái Cổ này, có lẽ độ dày huyết mạch Linh Tộc của ngươi có thể lại tăng tiến thêm một tầng thứ!

Thanh âm Tử Dạ Thánh Chủ xuất hiện trong đầu Triệu Vũ Phi.

- Tại sao Triệu Phong có thể có được đồ vật trân quý như thế này?

Đoan Mộc Thanh kinh ngạc hỏi.

- Còn có cái này!

Triệu Vũ Phi ngẩn người, từ trong Không gian Trữ vật xuất ra một gốc dược thảo.

Gốc dược thảo này, Triệu Vũ Phi cũng không nhận ra, bởi vậy lấy ra để cho Tử Dạ Thánh Chủ cùng Đoan Mộc Thanh xem xét một chút.

- Đây là Thánh Linh Bích Ngọc Thảo! Trân tài truyền thuyết Thời đại Thái Cổ, có thể độc hữu Quy tắc Mộc Chi Áo Nghĩa, dung nhập vào Thánh lực quang toàn trong cơ thể Huyền Quang Thánh Chủ…

Tử Dạ Thánh Chủ kiến thức rộng rãi, liền nhận ra gốc trân tài này.

Mọi người đều biết, thực lực mạnh yếu của Huyền Quang Thánh Chủ có quan hệ với Thánh lực quang toàn trong cơ thể, mà Thánh lực quang toàn thì lại là thể hiện sự chưởng khống của Thánh Chủ đối

với lực lượng Quy tắc Áo nghĩa thiên địa.

Gốc trân tài Thái Cổ này, tương đương với có thể trực tiếp đề thăng cường độ Huyền Quang Thánh Lực của Thánh Chủ. Quan trọng nhất chính là, trong gốc Thánh Linh Bích Ngọc Thảo này ẩn chứa khí tức Thái Cổ thập phần nồng nặc, đối với huyết mạch của Triệu Vũ Phi cũng có lợi ích nhất định.

- Triệu Phong này thật là có lòng a! Không ngờ lại tặng cho ngươi tài nguyên quý giá như vậy!

Tử Dạ Thánh Chủ cảm thán một tiếng.

- Phong ca, Vũ Phỉ sẽ không cô phụ kỳ vọng của ngươi!

Ngọc thủ Triệu Vũ Phi nắm chặt hai loại trân tài, trong lòng kích động dị thường.

Không ngờ Triệu Phong lại cung cấp cho nàng trân bảo trân quý như thế! Triệu Vũ Phi cảm giác toàn thân tràn ngập một cỗ tình cảm ấm áp, thanh mâu lưu chuyển một tia hơi nước nhàn nhạt.

Trong Không gian Trữ vật vẫn còn có một hồ thủy lưu u hàn trong trẻo nhưng lạnh lẽo. Triệu Vũ Phi tin tưởng, vật phẩm này hẳn là cũng thập phần bất phàm.

Cứ như vậy, Triệu Vũ Phi lợi dụng thiên địa tinh nguyên nồng nặc trong thiên địa cùng tài nguyên Triệu Phong cung cấp, bắt đầu bế quan tu luyện.

- Thủy dịch này, tựa hồ có thể tăng phúc tinh thần ý cảnh của ta!

Triệu Vũ Phi phục dụng một ít thủy lưu trong thủy hồ kia, cảm thụ

được công hiệu của nó, phi thường kinh hỉ.

Cảnh giới phương diện vật chất của Triệu Vũ Phi vẫn luôn cao hơn tinh thần ý cảnh, nếu như cảnh giới ý cảnh nàng có thể cấp tốc đề thăng, cảnh giới thực lực của nàng không thể nghi ngờ sẽ tăng trưởng nhanh hơn.

o0o

Bên kia, Triệu Phong lợi dụng năng lực của Mê Không Giới, cấp tốc xuyên toa giữa các Đại châu, chạy về Chúa Tể Điện tại Vũ Châu.

Giữa đường đi, Triệu Phong thoáng dừng lại trong chốc lát.

- Ba trăm vạn dặm phía trước, chính là Minh Quỷ Môn!

Minh Quỷ Môn, đúng là chỗ tông môn Quỷ Đạo của Triệu Vong hiện tại.

Lúc này, mối liên hệ giữa Triệu Phong cùng Triệu Vong đã rõ ràng vô cùng, phảng phất như Triệu Phong đang tự đặt mình trong Minh Quỷ Môn vậy.

o0o

Minh Quỷ Môn…

- Triệu Vong sư huynh!

- Chúc mừng a! Thực lực Triệu sư huynh lại có tăng trưởng!

- Triệu sư huynh quả thật là tuyệt thế thiên kiêu của Minh Quỷ Môn, ngày sau nhất định là danh chấn Đại Càn a!

Dọc đường, không ít Đệ tử Nội môn, thậm chí một ít Đệ tử Hạch tâm Minh Quỷ Môn, đều nhất mực cung kính Triệu Vong.

Triệu Vong hiện tại đã là Vương Giả cấp Lĩnh Vực, Thủ tịch Đại đệ tử của Minh Quỷ Môn, kỳ tài Quỷ Đạo vạn năm khó gặp của Minh Quỷ Môn, được Đại Trưởng lão, quyền lực tiếp cận Thái thượng Trưởng lão của Minh Quỷ Môn thu làm Đệ tử Chân truyền.

Vẻ mặt Triệu Vong lãnh khốc thản nhiên, không để ý đến tất cả, trực tiếp rời khỏi Minh Quỷ Môn.

Sau khi Triệu Vong đi về phía trước một khoảng cách khá xa, hắn đứng lại tại chỗ, ánh mắt đảo qua bốn phía, không phát hiện bất cứ dị trạng gì.

Sau một khắc, trước người Triệu Vong xuất hiện một đạo vòng xoáy thủy văn, từ đó hiện ra rất nhiều thiên địa trân tài.

Trong nháy mắt những thứ thiên địa trân tài này xuất hiện, liền bị Triệu Vong thu vào Không gian Trữ vật.

Sau đó, Triệu Vong liền hướng về một phía khác bước đi, rời xa Minh Quỷ Môn.

Sắc mặt Triệu Phong thản nhiên. Hiện tại, hắn thập phần hy vọng thực lực Triệu Vong có thể cấp tốc tăng trưởng.

Sau khi đột phá Thánh Chủ, Triệu Phong từng nhiều lần giao thủ cùng chiến lực Thánh Chủ, cũng cảm giác được tầm quan trọng của phân thân, tại thời khắc mấu chốt, hoàn toàn có khả năng nghịch chuyển nguy cơ sinh tử.

Mà phân thân Triệu Phong hiện nay còn quá mức nhỏ yếu, đương nhiên, đây cũng là bởi vì Triệu Vong đang ở Minh Quỷ Môn, không thể biểu hiện quá mức thái quá được.

Nhưng mà lúc này, Triệu Phong đã không thể đợi thêm được nữa.

Lần này đây Triệu Phong đưa cho Triệu Vong rất nhiều trân tài Thái Cổ trân quý chí cực, đại đa số đều là trân bảo tu luyện thậm chí đều có chỗ ích lợi đối với Huyền Quang Thánh Chủ.

Sách lược của Triệu Phong chính là, để cho Triệu Vong rời khỏi Minh Quỷ Môn một đoạn thời gian, sau khi trở lại tông môn, tự xưng là chính mình đã gặp được một chỗ địa phương truyền thừa, đạt được rất nhiều tài nguyên tu luyện.

Cứ như vậy, Triệu Vong có thể nhờ vào đám tài nguyên này, khiến cho thực lực đột tăng lên một đại cấp bậc.

Sau khi giao cho Triệu Vong một ít tài nguyên, thân ảnh Triệu Phong trong một tầng âm ảnh không u, chậm rãi nhạt dần, cuối cùng biến mất.

o0o

Một ngày sau, Triệu Phong đã trở về đến Chúa Tể Điện.

Triệu Phong không kinh động bất luận kẻ nào, trực tiếp tiến nhập nội bộ Chúa Tể Điện.

Trong một gian điện các bí mật, U Dạ Thánh Quân cùng Bích Thanh Nguyệt đã ở chỗ này chờ sẵn.

Đầu tiên là Bích Thanh Nguyệt báo cáo cho Triệu Phong một ít tình

huống phát triển gần nhất của Chúa Tể Điện, còn có một vài tình báo quan trọng.

Sau đó lại đến U Dạ Thánh Quân nói rõ một chút tình huống gần nhất của Tịch Sát Đường, tình huống ám sát nhằm vào cao tầng quan trọng của Cửu U Cung.

Tổng thể mà nói, sau khi Chúa Tể Điện lấy được tài nguyên bồi thường của Cửu U Cung cùng Địa Ma Giáo, thực lực đã tăng trưởng trên diện rộng, đã bao trùm sáu thành địa vực trở lên của Vương triều Đại Càn.

Tình hình ám sát nhằm vào cao tầng Cửu U Cung vẫn nằm trong trạng thái tăng trưởng bình ổn. Thế nhưng gần đây lực lượng Thần vị xuất hiện trên khu vực chiến trường, dẫn đến đại bộ phận chiến lực Cửu U Cung đều tiến nhập chiến trường, sự phòng bị đối với Tịch Sát Đường giảm xuống, bởi vậy các nhiệm vụ ám sát gần nhất, tỷ lệ hoàn thành đều phi thường cao.

- U Dạ Thánh Quân, khống chế một chút số lượng nhiệm vụ ám sát, đồng thời chậm rãi giảm xuống phần thưởng!

Triệu Phong trực tiếp nói với U Dạ Thánh Quân.

Các Bán Thần cùng với Thánh Vương bình thường quanh năm bế quan của Cửu U Cung, hiện tại đều đã xuất sơn, nhiệm vụ ám sát của Tịch Sát Đường vẫn nên thu liễm một chút sẽ tốt hơn.

- Bích Thanh Nguyệt, có tin tức tình báo gì của Diệt Thế Hắc Giao Long không?

Triệu Phong chủ động hỏi.

Đối với Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Phong vẫn luôn có chút lưu ý. Dù sao trước đây trong Không gian Thần Huyễn, Triệu Phong là thuộc trận doanh Nhân loại, một trong những kẻ chủ mưu ngăn cản Diệt Thế Hắc Giao Long, càng lợi dụng năng lực của Tả Mâu, cùng Diệt Thế Hắc Giao Long tiến hành một hồi giao phong đối chiến vô hình.

- Diệt Thế Hắc Giao Long sau khi cùng Bán Thần Long Hoàng của Thái Hoàng Điện đánh nhau một trận, bản thân đã bị trọng thương, sau đó thoát đi, hành tung không biết!

Bích Thanh Nguyệt nói.

- Hắn không chết sao? Không ngờ lại có thể chạy thoát từ trong tay Bán Thần Long Hoàng!

Thần sắc Triệu Phong khẽ động, hơi có thất vọng.

Tuy nói Bán Thần Long Hoàng là Bán Thần cực mạnh của Thái Hoàng Điện, nhưng Diệt Thế Hắc Giao Long cũng không phải ngọn đèn cạn dầu. Thế nhưng rất có thể là lúc đó Bán Thần Long Hoàng bị lực lượng Thần vị hiện lên trên chiến trường hấp dẫn, Hắc Giao Long mới có cơ hội chạy trốn.

Diệt Thế Hắc Giao Long không chết, Triệu Phong thủy chung vẫn có chút không yên lòng. Dù sao thực lực con Giao Long này ở thời kỳ đỉnh phong, hoàn toàn tương đương với Cổ Thần Tà Dương.

o0o

Chiến trường Sương Châu, trong một cái sơn cốc bí mật.

Một gã nam tử âm lệ toàn thân lân giáp hắc sắc, cùng một nàng nữ

tử bình thường thân mặc bạch y đang trò chuyện với nhau.

- Giết chết Triệu Phong?

Diệt Thế Hắc Giao Long thoáng sững sờ, không nghĩ tới đây lại là nguyên nhân mà truyền nhân Vận Mệnh Chi Mâu muốn tìm hắn hợp tác.

Đối với Triệu Phong, Diệt Thế Hắc Giao Long cũng có ấn tượng rất sâu.

Nếu không phải là bởi vì Triệu Phong, hắn đã sớm có thể tiến vào Cổ Thần Bí Phủ. Chỉ cần đạt được một ít tài nguyên bảo vật ở trong đó, thực lực của hắn liền có thể cấp tốc đề thăng, cũng không đến mức về sau bị Bán Thần Vương triều Đại Càn đánh trọng thương, hiện tại lại rơi vào tình cảnh như vậy.

- Dùng năng lực Vận Mệnh Chi Mâu của ngươi, muốn giết một người, hẳn là chuyện rất đơn giản a?

Trong mắt Diệt Thế Hắc Giao Long lộ ra vẻ giảo hoạt.

Đối với Vận Mệnh Chi Mâu, Diệt Thế Hắc Giao Long tự nhiên rất quen thuộc. Mặc dù Vận Mệnh Chi Mâu không cụ bị năng lực chiến đấu, nhưng Vận Mệnh Chi Mâu muốn giết người, chỉ cần ở trong chỗ u minh thoáng thôi động, ảnh hưởng quỹ tích vận mệnh trong vô hình, liền có thể giết người trong vô hình rồi.

- Ngươi có lẽ còn không biết a! Tả Mâu của Triệu Phong, có tiềm lực trưởng thành thành Thần Mâu thứ chín!

Bạch Lâm mỉm cười nhàn nhạt, bình thản nói.

- Thần Mâu thứ chín?

Thần sắc Diệt Thế Hắc Giao Long đại chấn, kinh hãi không gì sánh được.

Bát Đại Thần Mâu, chính là tồn tại đặc thù đặt song song cùng Thái Cổ Vạn Tộc Bảng! Mỗi một loại Thần Mâu chí ít có thể xếp vào hai mươi hạng đầu trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Đối với lời nói của Bạch Lâm, Diệt Thế Hắc Giao Long không chút nào hoài nghi. Hắn cùng với Triệu Phong đã từng giao phong vô hình, biết rõ huyết mạch nhãn đồng Triệu Phong cường đại.

Mặt khác, về Bát Đại Thần Mâu còn có một truyền thuyết: Mỗi một loại trong Bát Đại Thần Mâu, đều có một phiến không gian thiên địa bản nguyên, thế gian độc nhất vô nhị.

Như vậy, nhãn đồng có thể trở thành Thần Mâu thứ chín, hẳn là cũng không ngoại lệ!

Nếu như Diệt Thế Hắc Giao Long có thể đánh chết Triệu Phong, hủy diệt không gian bản nguyên trong Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong, như vậy hắn liền có thể thu được Hủy Diệt Bản Nguyên cực kỳ to lớn, khiến cho thực lực bản thân đạt được tiến bộ thần tốc.

- Không sai! Thần Mâu của hắn đã sơ thành, Vận Mệnh Chi Mâu của ta muốn thôi diễn vận mệnh của hắn, độ khó quá lớn!

Bạch Lâm lắc đầu.

Trước đây, kể từ sau khi Tả Mâu của Triệu Phong biến dị trở thành kim sắc, độ khó khi nàng tiến hành thôi diễn liền không ngừng tăng lên.

Vì vậy, Bạch Lâm liền hạ thủ từ những người hoặc là sự vật có mối quan hệ cùng Triệu Phong, tỷ như Nam Phong Vương, Từ lão quái, Cửu Hoàng tử, Triệu Vũ Phi, Hải Yên Các…

Bạch Lâm âm thầm cải biến quỹ tích vận mệnh của những người hoặc là sự vật này, tiến tới đem nguy cơ thôi động đến trên người Triệu Phong.

Thế nhưng, những hành động của nàng chung quy cũng không thể diệt trừ được Triệu Phong.

Mà từ sau khi Thí luyện Thái tử kết thúc không bao lâu, Bạch Lâm phát giác, khả năng dự đoán cùng thôi diễn của nàng đã bị một cỗ lực lượng vận mệnh cường đại khác quấy rầy! Bằng vào lực lượng bản thân nàng, muốn gạt bỏ Triệu Phong đã là chuyện không thể nào.

Đương nhiên, những điều này, Bạch Lâm cũng không nói cho Diệt Thế Hắc Giao Long biết.

- Tốt! Ta giúp ngươi giết Triệu Phong, ngươi giúp ta ở trong Thần Thi gặp dữ hóa lành, thu được lợi ích lớn nhất!

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long lộ vẻ hưng phấn ngoan lệ, đáp ứng một tiếng.

Chương 1072: Lôi Kiếp Đồng Diễm

Hiện tại, ánh mắt cùng lực chú ý của toàn bộ các tông môn, thế lực lớn nhỏ trong Vương triều Đại Càn đều tập trung tại trên chiến trường tiền tuyến.

Mà Triệu Phong cũng chỉ lưu lại trên chiến trường vài gã nhân viên tình báo, triệu hồi toàn bộ các thành viên còn lại, chuyên môn tập trung phát triển Chúa Tể Điện.

Đối với quyết định của Triệu Phong, mấy vị cao tầng quan trọng trong Chúa Tể Điện như đám người Bích Thanh Nguyệt, U Dạ Thánh Quân, Từ lão quái, Hắc Giáp Thánh Chủ… đều không có bất kỳ nghi vấn gì.

Mặt khác, bản thân Triệu Phong vì ngày sau có thể thăm dò Thần Thi, lập tức bế quan, đề thăng cảnh giới thực lực.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Triệu Phong tấn công Băng Thổ Cuồng Ngưu Tộc, nô dịch Thiên Hỏa Lôi Viên, thu được đại lượng tài nguyên Thái Cổ trân quý.

Mà mắt trái Triệu Phong có năng lực phục chế, có thể không ngừng phục chế những trân tài mà hắn cần, mãi cho đến khi bóc lột sạch sẽ tác dụng của loại trân tài Thái Cổ này.

Lần này bế quan, Triệu Phong chủ yếu tu luyện phương diện cảnh giới tu vi cùng linh hồn đồng thuật.

Cảnh giới tu vi, có thể cấp tốc rút ngắn chênh lệch giữa hắn cùng với Thánh Vương, khiến cho thời điểm hắn đối mặt với cường giả Thánh Vương, không đến mức không có bất kỳ sức tự vệ nào.

Mà linh hồn đồng thuật, chính là sát chiêu cực mạnh của Triệu Phong ngoại trừ Lục Thần Tiễn ra.

Hiện nay, ý chí linh hồn của Triệu Phong đã đạt tới cấp bậc Huyền Quang Đại Thành, linh hồn đồng thuật cơ bản có thể tạo thành thương tổn nhất định đối với cường giả Thánh Vương. Mà sát chiêu Thần Mâu Ngưng Thị, Thần Mâu Phân Giải lại có thể tạo thành trọng thương cực lớn đối với cường giả Thánh Vương.

Nhưng hai chiêu đồng thuật này đều có một chỗ thiếu hụt, đó chính là thời điểm Triệu Phong thi triển hai loại đồng thuật này, không thể quá mức phân tâm thi triển các chiêu số khác.

Bởi vì cường giả Thánh Chủ cơ bản đều có phân thân, cho nên tác dụng hai loại đồng thuật này của Triệu Phong cũng liền giảm xuống thật lớn.

Mà Triệu Vong, phân thân của Triệu Phong, hiện tại thực lực vẫn không đủ, không cách nào cùng Triệu Phong kề vai chiến đấu.

Triệu Phong vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, nhất tâm đa dụng.

Bộ dáng phận ý niệm tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết cùng Kim Khôn Thánh Lôi Thể.

Ngũ Hành Phong Lôi Quyết có thể đề thăng cảnh giới tu vi Triệu Phong, mà Kim Khôn Thánh Lôi Thể có thể tăng lên thể phách phòng ngự cùng lực lượng của hắn, không đến mức đối mặt cường giả cấp Thánh Vương, không có chút nào lực lượng chống lại.

Một phần ý niệm khác, Triệu Phong dùng để tu luyện một ít bí pháp linh hồn, lớn mạnh linh hồn, đồng thời nghiên cứu linh hồn đồng thuật.

Bộ dáng phận ý niệm cuối cùng, Triệu Phong dùng để hấp thu lực lượng lôi kiếp trong Thần Kiếp Đầu Lâu.

Đồng thời, Triệu Phong để một cái Thần Kiếp Đầu Lâu khác vào Không gian Tả Mâu, tiến hành phục chế.

Nếu như năng lực phục chế của Tả Mâu Triệu Phong sớm thức tỉnh, lực lượng lôi kiếp trong Thần Kiếp Đầu Lâu có lẽ sẽ nhiều hơn chút, cứ như vậy, Triệu Phong tiến hành phục chế liền tương đối có lời rồi.

Hiện tại, mỗi khi Triệu Phong phục chế một cái Thần Kiếp Đầu Lâu, chỉ có thể thu được nửa thành lực lượng lôi kiếp mà thôi.

o0o

Cứ như vậy, Triệu Phong bế quan tại Cấm địa Chúa Tể Điện, mà ánh mắt toàn bộ các thế lực, tông môn của Vương triều Đại Càn đều tập trung tại chiến trường tiền tuyến, chỉ có Chúa Tể Điện thừa dịp thời cơ này, mạnh mẽ phát triển mở rộng.

Ba tháng sau, Triệu Phong cảm giác được tốc độ tiến giai tu vi đã thập phần thong thả.

Đây là bởi vì Triệu Phong vừa đột phá Huyền Quang Cảnh không lâu, tài nguyên trân quý trong Mộng Cảnh Thái Cổ bởi vì phục dụng liên tục nhiêu lần, khiến cho hiệu quả giảm xuống.

- Đã như vậy, nghĩ đã đến lúc sử dụng ngươi rồi!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một khối bạch tinh châu sáng rọi, tản ra khí tức Thần thánh yếu ớt siêu nhiên tất cả, nguyên khí thiên địa bốn phía đều có chút rung động sợ hãi.

Thần Tinh Thứ phẩm, xa xỉ phẩm tu luyện của Huyền Quang Thánh Chủ! Thánh Chủ bình thường đều chỉ dám dùng nó tại đột phá thời điểm cảnh giới mà thôi.

Mà hiện tại, Triệu Phong chỉ mới Huyền Quang Sơ Thành, đã muốn sử dụng Thần Tinh Thứ phẩm để tu luyện, đề thăng cảnh giới tu vi.

Đồng thời, Triệu Phong hút một khối Thần Tinh Thứ phẩm vào Không gian Tả Mâu, tiến hành phục chế. Dù sao Thần Tinh Thứ phẩm trong tay Triệu Phong cũng phi thường ít ỏi.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong tay cầm Thần Tinh Thứ phẩm, đem một cỗ tinh nguyên thiên địa tinh thuần cường đại trong đó hút vào thân thể, lưu chuyển một vòng, trở về Thánh lực quang toàn tại khu vực đan điền.

- Năng lượng cao cấp thật là tinh thuần!

Triệu Phong không khỏi mừng rỡ.

Năng lượng trong Thần Tinh Thứ phẩm cơ hồ không cần Triệu Phong chiết xuất, liền có thể trực tiếp sử dụng.

Lần đầu tiên Triệu Phong sử dụng Thần Tinh Thứ phẩm, tinh nguyên thiên địa cao cấp trong đó, đối với toàn thân Triệu Phong đều có tác dụng xúc tiến nhất định.

Hơn nữa năng lượng trong Thần Tinh Thứ phẩm cường đại vô cùng, còn có thể ngưng luyện Thánh lực quang toàn trong cơ thể Triệu Phong, ở trình độ nhất định tăng cường cường độ Huyền Quang Thánh Lực của Triệu Phong.

Cứ như vậy, Triệu Phong bắt đầu sử dụng Thần Tinh Thứ phẩm, nhằm giúp chính mình đột phá cảnh giới tu vi.

Nếu như một ít Thánh Chủ trong Đại Lục Vực biết, Triệu Phong lãng phí Thần Tinh Thứ phẩm như vậy, xem Thần Tinh Thứ phẩm như là tài nguyên tu luyện hằng ngày mà sử dụng, chỉ sợ sẽ bị chọc giận đến thổ huyết.

- Chỉ khi sử dụng Thần Tinh Thứ phẩm, mới có thể tại trước khi bắt đầu thăm dò Thần Thi, đề thăng tu vi đến Huyền Quang Tiểu Thành!

Ánh mắt Triệu Phong lộ vẻ trầm tư. Đây là lần đầu tiên Triệu Phong dưới tình huống không củng cố trụ cột, lỗ mãng đề thăng cảnh giới.

Nhưng vì kỳ ngộ trong Thần Thi, những gì mà hắn hy sinh, đều hoàn toàn đáng giá.

Mặt khác, Tả Mâu Triệu Phong có năng lực phục chế, có thể vừa tiêu hao Thần Tinh Thứ phẩm, vừa có thể phục chế sử dụng, ở một trình độ nhất định chính là bất tận. Bởi vậy Triệu Phong sẽ không cần lo lắng Thần Tinh Thứ phẩm không đủ.

Nhưng trong lúc Triệu Phong tiến hành phỏng chế, nguyên khí cùng ý chí đồng lực trong cơ thể hắn cũng sẽ kịch liệt tiêu hao. Bởi vậy, trong lúc tiến hành phục chế, Triệu Phong còn phải không ngừng phục dụng nhiều loại dược liệu trân quý, hoặc là giữa chừng phải đình chỉ một đoạn thời gian.

Phương diện linh hồn, đại não Triệu Phong không ngừng vận chuyển. Trong đầu, những tiểu bí thuật cùng lý luận phương diện linh hồn nhanh chóng hiện lên. Đồng thời, Triệu Phong cũng còn đang loại bỏ những linh hồn đồng thuật cùng bí kỹ mà chính mình trong dĩ vãng đã từng học qua.

Trải qua một đoạn thời gian suy tư, Triệu Phong minh bạch, muốn khai phá ra đồng thuật vô hình cường đại, loại đồng thuật có thể uy hiếp cùng trọng thương Huyền Quang Thánh Vương, hắn tuyệt đối không thể dùng ý chí linh hồn làm trọng điểm.

Cho tới nay, thương tổn trí mạng của linh hồn đồng thuật Triệu Phong, hơn phân nửa đều là đến từ lạc ấn lôi kiếp.

- Nếu như lấy lạc ấn lôi kiếp làm chủ, lực lượng linh hồn làm phụ thì sao đây?

Triệu Phong nảy sinh một tia ý nghĩ.

Dĩ vãng, linh hồn đồng thuật của Triệu Phong đều là dùng lực lượng linh hồn cùng ý chí đồng lực làm chủ, lạc ấn lôi kiếp làm phụ. Bởi vì linh hồn đồng thuật truyền thống đều là như vậy.

Cứ như vậy, Triệu Phong thay đổi ý nghĩ, đổi lại một phương hướng khác, xuất phát từ lạc ấn lôi kiếp, nghiên cứu đồng thuật.

Một tháng sau, Triệu Phong phát giác, hạ thủ từ phương diện này, muốn khai phá ra loại hình đồng thuật cường đại, vẫn như cũ thập phần khó khăn.

Vì vậy, Triệu Phong tuyển một con đường gần hơn, trên loại đồng thuật vốn có, tiến hành cải tiến.

Cuối cùng, Triệu Phong đã chọn loại đồng thuật Phong Lôi Đồng Hỏa này!

Tính thực dụng của Phong Lôi Đồng Hỏa rất lớn, theo sự trưởng thành của Ngũ Hành Phong Lôi Quyết của Triệu Phong, uy năng của nó cũng đang không ngừng tăng trưởng. Bởi vậy, mới có thể được Triệu Phong vẫn tiếp tục sử dụng cho đến bây giờ.

Trong lúc cải tiến Phong Lôi Đồng Hỏa, Triệu Phong liền cảm giác tiến hành thập phần thuận lợi, dù sao Triệu Phong đối với Phong Lôi Đồng Hỏa cũng là hết sức quen thuộc.

o0o

Ba tháng sau, Triệu Phong trong lúc bế quan, Tả Mâu đột nhiên mở ra, một cỗ khí tức linh hồn kinh khủng nương theo Hủy Diệt Áo Nghĩa, mạnh mẽ ba động ra.

Trong Tả Mâu Triệu Phong lóe ra một đoàn lạc ấn lôi kiếp, trên mỗi một đầu lạc ấn lôi kiếp hiện lên một tia linh hồn đồng diễm, cuối cùng hình thành một đoàn hỏa diễm lôi kiếp linh hồn tử tinh sắc.

- Hoàn thành! Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Khóe miệng Triệu Phong xuất hiện một tia mỉm cười nhàn nhạt.

Lôi Kiếp Đồng Diễm hoàn thành, nói rõ khả năng vận dụng của Triệu Phong đối với lực lượng lôi kiếp lại một lần nữa tăng thêm một tầng thứ.

Trong lúc này, Triệu Phong đã phục chế được ba khỏa Thần Kiếp Đầu Lâu, hấp thu toàn bộ lực lượng lôi kiếp vào trong Lôi Hồn Thể.

Lúc này, trong Lôi Hồn Thể Triệu Phong đã có gần bốn ngàn đạo lạc ấn lôi kiếp, nếu như tập hợp toàn bộ lạc ấn lôi kiếp, thi triển Lôi Kiếp Đồng Diễm, uy lực cụ thể mạnh bao nhiêu, Triệu Phong đều không cách nào dự liệu nổi.

Hơn nữa, Lôi Kiếp Đồng Diễm cùng Phong Lôi Đồng Hỏa bất đồng! Lôi Kiếp Đồng Diễm hoàn toàn tác dụng trên phương diện linh hồn, truy cầu thương tổn linh hồn cực hạn.

Mặt khác, uy lực Lôi Kiếp Đồng Diễm chủ yếu là có quan hệ cùng số lượng lạc ấn lôi kiếp. Bởi vậy, Triệu Phong chỉ cần không ngừng phục chế Thần Kiếp Đầu Lâu, hấp thu lạc ấn lôi kiếp trong đó, liền có thể tăng cường uy năng của Lôi Kiếp Đồng Diễm.

Sau khi hoàn thành Lôi Kiếp Đồng Diễm, Triệu Phong kết thúc bế quan, tạm thời đình chỉ tu luyện.

Bảy tháng bế quan tu luyện, Triệu Phong nhất tâm đa dụng. Linh hồn đồng thuật xem như là hoàn thành, nhưng cảnh giới tu vi, coi như là dưới sự trợ giúp của đại lượng Thần Tinh Thứ phẩm, cũng không thể đột phá đến Huyền Quang Tiểu Thành.

May mà Tả Mâu Triệu Phong có thể phục chế Thần Tinh Thứ phẩm, bằng không, Thần Tinh Thứ phẩm trong tay Triệu Phong hiện tại, có khả năng đã tiêu hao không còn.

Mặt khác, bảy tháng bế quan, mỗi thời mỗi khắc Triệu Phong đều đang sử dụng năng lực phục chế của Tả Mâu. Trạng thái Triệu Phong bây giờ cũng không phải là tốt nhất! Bởi vậy, Triệu Phong phải cần một khoảng thời gian để tĩnh dưỡng.

o0o

Sau khi xuất quan, Triệu Phong thông qua Minh Tâm Ấn chủ động liên hệ Bích Thanh Nguyệt.

- Chủ nhân! Lực lượng Thần vị trên chiến trường tiền tuyến đã hoàn toàn biến mất, lúc này, cường giả trong Đại Lục Vực đã có thể thâm nhập năm vạn dặm dưới lòng đất…

Bích Thanh Nguyệt báo cáo một ít tình huống cho Triệu Phong.

- Đã có thể thâm nhập năm vạn dặm dưới lòng đất?

Triệu Phong khẽ kinh hãi, tốc độ lực lượng Thần vị biến mất, viễn siêu Triệu Phong tưởng tượng.

Thời gian không đợi người, Triệu Phong cần phải tận lực đột phá đến Huyền Quang Tiểu Thành, bằng không, đến lúc đó liền thật sự không cách nào tiến nhập Thần Thi sưu tầm kỳ ngộ.

- Chủ nhân, người của Hoàng tộc đến!

Đúng lúc này, thanh âm Bích Thanh Nguyệt đột nhiên vang lên trong đầu Triệu Phong.

- Người của Hoàng tộc?

Ánh mắt Triệu Phong xuyên thấu tất cả, nhìn thấy hai gã thành viên Hoàng tộc bên ngoài Chúa Tể Điện, một người trong đó không ngờ lại là Vũ Linh Thánh Vương.

Mà đến đây cùng với Vũ Linh Thánh Vương, còn có một gã Thánh Chủ Huyền Quang Sơ Thành Hoàng tộc.

- Thời điểm này, Vũ Linh Thánh Vương lại đến đây…

Trong lòng Triệu Phong có một tia dự cảm không ổn.

Hiện tại, Thần quang Cấm kỵ trên chiến trường, hấp dẫn lực chú ý của toàn bộ các thế lực, tông môn trên Đại Lục Vực. Mà đại đa số các Thánh Vương, hầu như đều đang thủ tại phụ cận chiến trường, không muốn rời đi.

Nhưng thời điểm này, Vũ Linh Thánh Vương không ngờ lại chạy tới Chúa Tể Điện.

Hơn nữa Triệu Phong cùng Vũ Linh Thánh Vương cũng không có giao tế gì với nhau. Như vậy, nguyên nhân Vũ Linh Thánh Vương đến đây, Triệu Phong liền có thể nghĩ tới.

- Vào đi, Vũ Linh tiền bối!

Triệu Phong chủ động truyền âm, mời Vũ Linh Thánh Vương tiến vào điện các của hắn.

Hô!

Trong nháy mắt, Vũ Linh Thánh Vương liền dẫn theo một gã Thánh Chủ khác, đi tới chỗ điện các của Triệu Phong.

Trong nháy mắt, lực lượng Quy tắc vô hình trong thiên địa phụ cận, vô hình trung bị nhất cử nhất động của Vũ Linh Thánh Vương ảnh hưởng.

- Triệu Phong, lần này ta đến đây, là vì sự kiện Thập Tam Hoàng tử bị giết ngày đó!

Thần sắc Vũ Linh Thánh Vương lãnh đạm, bộ dáng diện mục chính

trực.

- Có Cao Hoàng Thánh Chủ làm chứng, ngày đó ta không hề rời khỏi thành trì cứ điểm!

Triệu Phong không chút hoang mang, mỉm cười nói.

- Triệu Phong, đừng có chống chế! Ngươi có Thứ Thần khí Mê Không Giới bậc này, chỉ cần trước đó tại trên lộ tuyến Thập Tam Hoàng tử phản hồi làm tốt tiêu ký không gian, liền có thể trực tiếp lui tới nhanh chóng!

Bên cạnh Vũ Linh Thánh Vương, vị Thánh Chủ Huyền Quang Sơ Thành thân mặc đại bào thanh sắc kia, sắc mặt lạnh lẽo, lập tức nói.

Vị lão giả Huyền Quang Sơ Thành này, đúng là tổ phụ của đương kim Thánh Hậu.

Dưới sự thỉnh cầu của Thánh Hoàng, Thánh Hậu cùng lão giả thanh bào, Vũ Linh Thánh Vương tự mình xuất thủ, điều tra rõ việc này.

- Huống hồ, chúng ta tại địa phương Thập Tam Hoàng tử ngộ hại, phát hiện một cỗ khí tức Phong Lôi!

Lão giả thanh bào lộ ra dáng tươi cười nham hiểm hung ác.

Chương 1073: Bức Lui

- Huống hồ, chúng ta tại địa phương Thập Tam Hoàng tử ngộ hại, phát hiện một cỗ khí tức Phong Lôi!

Lão giả thanh bào lộ ra dáng tươi cười nham hiểm hung ác.

Cỗ khí tức Phong Lôi yếu ớt kia, coi như là Huyền Quang Thánh Chủ, cũng không thể đơn giản phát hiện. Chỉ có Huyền Quang Thánh Vương, khả năng chưởng khống đối với Quy tắc Áo nghĩa Thiên Địa đạt đến trình độ đăng phong tạo cực, mới có thể phát hiện ra một tia dấu vết tơ nhện này.

Kẻ phát hiện ra điểm này, tự nhiên chính là Vũ Linh Thánh Vương!

Kỳ thật, ngay từ đầu, đương kim Thánh Hậu đã tập trung mục tiêu tại trên người Triệu Phong.

Thứ nhất, Cửu Hoàng tử lúc đó không có năng lực này!

Thứ hai, tuy rằng Triệu Vũ Phi không muốn gả cho Thập Tam Hoàng tử, nhưng cũng không đến mức xuất thủ giết chết Thập Tam Hoàng tử, khiến cho cả Đoan Mộc gia phải rơi vào nguy cơ.

Thứ ba, Nam Cung Thánh cùng Bán Thần Côn Vân, cùng Thập Tam Hoàng tử cơ hồ chẳng có bất cứ ân oán gì cả. Coi như là hai người bọn họ xuất thủ, kẻ chỉ thị phía sau màn, nhất định cũng chính là Triệu Phong.

Ngoại trừ những người này ra, lúc đó tại phụ cận cũng không có bất

cứ cường giả nào khác có thể cấu thành uy hiếp sinh tử đối với tiểu đội Thập Tam Hoàng tử.

- Khí tức Phong Lôi? Cái này có thể nói rõ cái gì?

Thần sắc Triệu Phong bình thản ung dung, mỉm cười hỏi.

Thật ra, trong lòng Triệu Phong lại trầm xuống. Trước đây hắn vừa mới đột phá Huyền Quang Cảnh không bao lâu, chưởng khống đối với ý cảnh không được hoàn toàn như ý, khó tránh khỏi xử lý không được chu toàn, lưu lại một tia dấu vết.

Mà hiện tại xem ra, Vũ Linh Thánh Vương này cũng không phải Huyền Quang Thánh Vương bình thường. Chuyện xảy ra đã lâu như vậy, hắn lại còn có thể phát hiện ra một tia khí tức Phong Lôi yếu ớt.

- Nói rõ cái gì?

Sắc mặt lão giả thanh bào sửng sốt. Hắn không nghĩ tới Triệu Phong đến thời điểm này còn có thể bình tĩnh như thế.

- Hiện trường lưu lại khí tức Phong Lôi, cho thấy thứ người ám sát vận dụng chính là Phong Lôi Áo Nghĩa! Hơn nữa ngươi có Mê Không Giới, bậc Thứ Thần khí xuyên tới xuyên lui này, ám sát Thập Tam Hoàng tử cực kỳ dễ dàng! Tục truyền ngươi còn có bậc trân tài Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu, ngươi có thể dùng Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu đắp nặn giả thân, lừa bịp Cao Hoàng Thánh Chủ cũng không phải không có khả năng! Nói chung, người có thể tiến hành trận ám sát này, cũng chỉ có một mình ngươi!

Lão giả thanh bào giận tím mặt, lớn tiếng cuồng nộ.

- Ha ha… ngươi thật là biết tưởng tượng!

Triệu Phong cười lớn một tiếng, cũng không hề thừa nhận.

- Triệu Phong, thành thật một chút!

Lúc này, Vũ Linh Thánh Vương đứng một bên rốt cuộc mở miệng.

Lần này bọn họ tới là để thẩm vấn Triệu Phong, mà Triệu Phong nhưng lại biểu hiện ra bộ dáng không cho là đúng, cuồng vọng không biết sống chết.

Trong thiên địa, một cỗ áp chế vô hình nhất thời tuôn trào về phía Triệu Phong.

- Người, không phải do ta giết!

Triệu Phong trực tiếp phủ nhận.

- Nhưng cái này có nghĩa là ngươi không thoát được hiềm nghi!

Cặp mày Vũ Linh Thánh Vương nhíu lại.

Kỳ thật, một vị Hoàng tử Vương triều Đại Càn bỏ mình, cũng không phải là đại sự gì. Dĩ vãng, mấy vị Hoàng tử như Đại Hoàng tử, Nhị Hoàng tử… cũng đều là tử vong ngoài ý muốn.

Nhiều lắm cũng chỉ là xuất động vài tên Huyền Quang Cảnh bình thường, thoáng điều tra sơ lược một phen, không có kết quả, cũng chỉ có thể như vậy mà thôi.

Nhưng mà lần này đây, Thánh Hoàng, Thánh Hậu tự mình thỉnh cầu hắn tra rõ việc này. Hơn nữa vị lão giả thanh bào bên cạnh hắn, năm xưa cũng cùng hắn có một chút giao tình, bằng không, Vũ Linh

Thánh Vương mới lười quản những chuyện nhỏ nhặt này.

Nhưng nếu như Vũ Linh Thánh Vương đã xuất thủ, như vậy nhất định phải điều tra rõ ràng việc này. Hơn nữa hiện tại hắn cũng còn quan tâm lực lượng Thần vị trên chiến trường tiền tuyến, cho nên thời gian khẩn cấp, không muốn cùng Triệu Phong chậm rãi đàm luận.

Mặt khác, chỉ là Thái thượng Trưởng lão một đại tông Tam tinh, chỉ có cảnh giới Huyền Quang Sơ Thành, hắn còn hoàn toàn không để vào trong mắt.

- Vậy thì Vũ Linh tiền bối, ngài nghĩ muốn điều tra thế nào?

Triệu Phong nhìn về phía Vũ Linh Thánh Vương, hỏi.

Đối mặt với Vũ Linh Thánh Vương, Triệu Phong phải cẩn thận đối đãi, dù sao đối phương thân là cao tầng Thái Hoàng Điện. Nếu như đổi thành Thánh Vương thế lực bình thường khác, Triệu Phong căn bản không cần sợ hãi.

Phải biết rằng, năng lực phục chế của Triệu Phong hiện tại đã có thể phục chế Lục Thần Tiễn thứ phẩm. Đối mặt một vị Thánh Vương, Triệu Phong thi triển các loại át chủ bài, vẫn có thể có sức đánh một trận.

- Sưu hồn, tất cả liền rõ ràng!

Thần sắc Vũ Linh Thánh Vương thản nhiên, bộ dáng cao cao tại thượng, bao quát chúng sinh nhìn Triệu Phong.

Lão giả thanh bào ở một bên, nụ cười càng dữ tợn khủng bố hơn.

Theo hắn thấy, hung phạm nhất định là Triệu Phong!

Một khi chứng minh người ám sát là Triệu Phong, như vậy lão giả thanh bào cùng đương kim Thánh Hậu liền có biện pháp triệt để chỉnh chết Triệu Phong, còn có thể dùng việc này liên lụy đến trên người Cửu Hoàng tử.

Tuy rằng Thập Tam Hoàng tử đã chết, nhưng mà mối thù này, hắn cùng với Thánh Hậu nhất định phải báo! Bọn họ cũng càng không muốn nhìn thấy Cửu Hoàng tử leo lên Hoàng vị.

- Vũ Linh Thánh Vương, không nên được một tấc lại muốn tiến một thước!

Sắc mặt Triệu Phong sửng sốt, giọng điệu khách khí chợt biến mất.

Vũ Linh Thánh Vương nói ra lời nói như vậy, liền chứng minh đối phương hoàn toàn không coi Triệu Phong vào đâu.

Trước không nói bị người khác sưu hồn sẽ phát hiện ra những bí mật gì, hơn nữa còn có khả năng đối với linh hồn, ký ức Triệu Phong tạo thành trình độ tổn thương nhất định.

Mặt khác, trên người Triệu Phong còn có rất nhiều bí mật, tùy tiện tiết lộ ra như vậy, phỏng chừng liền có thể khiến cho Vũ Linh Thánh Vương nảy sinh tham niệm.

- Bản tọa đối với ngươi đã là phi thường khách khí rồi!

Sắc mặt Vũ Linh Thánh Vương trầm xuống, câu nói kia của Triệu Phong, khiến cho hắn thập phần khó chịu.

Nếu không phải quy mô Chúa Tể Điện cực đại, tiềm lực của Triệu

Phong cũng không phải bình thường, Vũ Linh Thánh Vương ngay từ bắt đầu liền đã vận dụng vũ lực, trực tiếp thi triển Sưu Hồn Thuật đối với Triệu Phong rồi.

- Mời trở về đi!

Triệu Phong trực tiếp hạ lệnh trục khách.

Hiện tại lực lượng Thần vị hiện lên trên chiến trường, chiến lực cường đại nhất mà Hoàng tộc có thể mời đến, cũng chỉ là Thánh Vương mà thôi.

Hơn nữa cường giả Bán Thần mạnh nhất Đại lục, căn bản sẽ không đi quản sống chết của một vị Hoàng tử.

Mặt khác, nơi này là Chúa Tể Điện, Triệu Phong ngay cả Cửu U Cung đều dám đắc tội, làm sao còn sợ một vị Thánh Vương?

Chỉ cần Triệu Phong không đánh trọng thương hoặc là đánh chết Vũ Linh Thánh Vương, cường giả Bán Thần Thái Hoàng Điện hẳn là sẽ không chạy tới nơi này làm khó dễ Triệu Phong.

- Hừ! Rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt! Hôm nay ta nhất định phải thu thập ngươi!

Vũ Linh Thánh Vương nhất thời giận dữ.

Từ biểu hiện của Triệu Phong xem ra, kẻ ám sát Thập Tam Hoàng tử tuyệt đối chính là Triệu Phong.

Mặt khác, Vũ Linh Thánh Vương đối với bảo vật trên người Triệu Phong cũng cảm thấy hết sức hứng thú, tỷ như Mê Không Giới, rất nhiều trân tài trong Không gian Thần Huyễn… Hơn nữa nghe đồn,

trong tay Triệu Phong còn có một chi Lục Thần Tiễn nữa.

Lão giả thanh bào nhất thời đại hỉ. Hắn không biết Triệu Phong lấy đâu ra dũng khí, lại dám đối kháng cùng Vũ Linh Thánh Vương. Lần này đây, Triệu Phong chết chắc rồi!

- Ngươi dám!

Tả Mâu Triệu Phong nhất thời lấp lánh vô số đạo lôi quang bạch tinh, một cỗ linh hồn Hủy Diệt Áo Nghĩa nương theo linh hồn ba động cường đại bắt đầu mạnh mẽ khởi động.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong phát hiện Vũ Linh Thánh Vương chuẩn bị xuất thủ, bởi vậy hắn liền tiên phát chế nhân.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Triệu Phong không chút nghĩ ngợi, thi triển ra đồng thuật Lôi Kiếp Đồng Diễm hoàn toàn mới vừa nghiên cứu ra.

Chỉ thấy một đoàn lạc ấn lôi kiếp vặn vẹo, giống như một đoàn hỏa diễm vậy, vặn vẹo thiêu đốt, mang theo khí tức linh hồn kinh khủng không gì sánh được, bỗng nhiên đánh lên linh hồn Vũ Linh Thánh Vương.

Vũ Linh Thánh Vương còn đang chuẩn bị xuất thủ, nhất thời đã bị Triệu Phong cắt đứt.

- A!

Vũ Linh Thánh Vương cảm giác linh hồn của chính mình giống như rơi vào trong Lôi Hỏa Địa Ngục vậy, thừa nhận vạn lôi oanh kích phá hủy tất cả! Linh hồn của hắn không ngừng gặp phải tổn thương

không thể xóa nhòa. Từng cỗ từng cỗ đau đớn đến tận xương cốt, ở trên đầu óc của Vũ Linh Thánh Vương không ngừng nổ tung.

Lão giả thanh bào đứng ở một bên, không nằm trong phạm vi công kích của Triệu Phong, nhưng linh hồn của hắn vẫn như cũ cảm thụ được lực lượng lôi kiếp kinh khủng.

Toàn thân lão giả thanh bào run rẩy, ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong giống như đang nhìn quái vật vậy.

- Mời trở về đi!

Lúc này, Triệu Phong một lần nữa nói ra câu nói này.

- Triệu Phong, ngươi…

Vũ Linh Thánh Vương chậm rãi khôi phục lại khí tức, nhưng tâm thần vẫn còn vô cùng kinh hoàng.

Một kích linh hồn đồng thuật kia của Triệu Phong, khiến cho hắn khó lòng phòng bị, tạo thành tổn hại cực kỳ nghiêm trọng đối với linh hồn của hắn. Hiện tại ý chí linh hồn của hắn đã suy nhược đến cực hạn.

Nếu như Triệu Phong lại thi triển thêm loại đồng thuật này thêm một lần nữa, có khả năng tạo thành thương tổn khủng bố không thể bù đắp đối với linh hồn của hắn. Chí ít trong vòng mấy vạn năm sẽ không thể chữa trị nổi.

Đến lúc đó thăm dò bảo tàng dưới lòng đất chiến trường, có thể sẽ bị ảnh hưởng nghiêm trọng! Bởi vậy Vũ Linh Thánh Vương hiện tại phải lập tức chạy trở về, triệt để chữa trị thương thế linh hồn của mình mới được.

Nhưng mà, khiến cho hắn không nghĩ tới chính là, Triệu Phong mới là Huyền Quang Sơ Thành, làm sao có thể phóng xuất ra công kích linh hồn cường đại như vậy?

Lúc này, Vũ Linh Thánh Vương rốt cuộc đã phải trực tiếp nhìn thẳng Triệu Phong, trong ánh mắt sinh ra một tia cẩn thận.

- Triệu Phong, ngươi thật là bản lĩnh!

Sắc mặt Vũ Linh Thánh Vương trầm xuống.

- Đi!

Vũ Linh Thánh Vương cùng lão giả thanh bào rời khỏi Chúa Tể Điện.

o0o

- Vũ Linh tiền bối, cứ như vậy buông tha cho Triệu Phong sao?

Sau khi rời khỏi Chúa Tể Điện, lão giả thanh bào lập tức hỏi.

Tuy rằng không thể tin nổi, nhưng mà Vũ Linh Thánh Vương trấn thủ Hoàng cung Đại Càn, quả thật đã bị thua thiệt trong tay Triệu Phong!

- Haizzz… không nghĩ tới, Triệu Phong đã trưởng thành đến trình độ như vậy!

Lão giả thanh bào âm thầm thở dài.

Thật không nghĩ tới, Triệu Phong không ngờ lại có thể ép cho cường giả Thánh Vương phải rời đi! Cứ như vậy, mối thù này sẽ rất khó báo rồi.

- Hừ! Lúc này ánh mắt của cao tầng Thái Hoàng Điện đều đặt trên chiến trường tiền tuyến. Đợi sau khi thăm dò xong bảo tàng trong lòng đất kia, trở lại xử quyết hắn cũng không muộn! Mặt khác, nếu như Triệu Phong dám đến thăm dò bảo tàng trong lòng đất kia, thì càng tốt hơn!

Vũ Linh Thánh Vương cười dữ tợn, cấp tốc rời đi.

Bị một cái linh hồn đồng thuật của Triệu Phong đánh cho trọng thương, loại sự tình này, Vũ Linh Thánh Vương tự nhiên sẽ không nói ra.

Nếu như đến lúc đó Triệu Phong cũng tới thăm dò bảo tàng trong lòng đất kia, Vũ Linh Thánh Vương có thể mượn hơi một ít Thánh Chủ quan hệ cực tốt, báo mối thù sỉ nhục lần này.

o0o

Trong Chúa Tể Điện…

- Chủ nhân, ngươi đã ép Vũ Linh Thánh Vương rời đi?

Bích Thanh Nguyệt kinh nghi vấn hỏi.

Vũ Linh Thánh Vương thế nhưng chính là cao tầng của Thái Hoàng Điện, Thái Hoàng Điện càng là người thống trị sau lưng cả Vương triều Đại Càn, tông môn Tứ tinh cực mạnh của Vương triều Đại Càn!

- Không có việc gì!

Triệu Phong đơn giản nói.

Một mình Vũ Linh Thánh Vương, không có khả năng đại biểu toàn bộ

ý tứ của Thái Hoàng Điện.

Một vị Thánh Vương, Triệu Phong còn không sợ hãi. Thế giới này, thủy chung là dựa vào thực lực mà nói chuyện, thực lực chính là tất cả.

- Uy lực Lôi Kiếp Đồng Diễm, quả thật là không sai!

Triệu Phong mừng rỡ cười.

Vừa rồi, Triệu Phong phóng xuất ra toàn bộ lạc ấn lôi kiếp, kết quả đánh trọng thương linh hồn Vũ Linh Thánh Vương, khiến cho hắn không dám động thủ cùng Triệu Phong.

- Chỉ là quá tiêu hao lạc ấn lôi kiếp!

Triệu Phong một lần nữa bình luận.

Vừa rồi một cái Lôi Kiếp Đồng Diễm kia, hầu như đã tiêu hao toàn bộ lạc ấn lôi kiếp của Triệu Phong. Triệu Phong muốn thi triển phát Lôi Kiếp Đồng Diễm thứ hai, cần phải đợi một khoảng thời gian ngắn, đợi lực lượng lôi kiếp chậm rãi khôi phục lại.

Bất quá ngược lại, Lôi Kiếp Đồng Diễm không cần thiết hao tổn lực lượng linh hồn, cho dù ý chí linh hồn Triệu Phong hết sức yếu ớt, vẫn như cũ có thể thi triển được Lôi Kiếp Đồng Diễm.

o0o

Sau khi nghỉ ngơi mấy ngày, Triệu Phong bắt đầu phục chế Thần Kiếp Đầu Lâu.

Khi lực lượng lôi kiếp ẩn chứa trong Lôi Hồn Thể Triệu Phong càng

ngày càng nhiều, uy lực Lôi Kiếp Đồng Diễm cũng sẽ không ngừng tăng cường.

Trong lúc này, Triệu Phong vẫn như cũ lợi dụng Thần Tinh Thứ phẩm tu luyện, hy vọng sớm ngày đột phá Huyền Quang Tiểu Thành.

Trong lòng Triệu Phong có dự cảm, không bao lâu sau, cỗ lực lượng Thần vị kia sẽ biến mất.

Đến lúc đó, chính là thời điểm Thần Thi xuất hiện trên Đại Lục Vực.

Bởi vậy, trong lúc tu luyện, Triệu Phong thường xuyên thông qua Minh Tâm Ấn cùng Bích Thanh Nguyệt liên hệ, lý giải tình huống cỗ lực lượng Thần vị trên chiến trường kia.

Bốn tháng sau, Thánh Hoàng Vương triều Đại Càn sẽ đổi vị, Cửu Hoàng tử chính thức leo lên Hoàng vị.

Thế nhưng coi như là phát sinh chuyện lớn như vậy, tất cả các thế lực trong toàn bộ Vương triều, cũng không có bao nhiêu người quan tâm đến tân Thánh Hoàng, vẫn như cũ đưa mắt đặt trên lực lượng Thần vị trên chiến trường.

Trên thực tế, cao tầng thế lực Tam tinh trong toàn bộ Vương triều đều biết, Hoàng tộc hiện tại, bất quá là người quản lý tại bề nổi Vương triều Đại Càn, chúa tể chân chính của Vương triều Đại Càn, là Thái Hoàng Điện!

Một ngày này, Bích Thanh Nguyệt truyền đến tin tức cho Triệu Phong.

- Chủ nhân, hiện tại đã có Bán Thần thâm nhập chín vạn dặm dưới lòng đất!

Chương 1074: Tích Sức Chờ Phát Động

- Chủ nhân, hiện tại đã có Bán Thần, thâm nhập chín vạn dặm dưới lòng đất!

Một ngày này, Bích Thanh Nguyệt truyền đến tin tức cho Triệu Phong.

- Nhanh như vậy?

Trong lòng Triệu Phong cả kinh.

Chỉ có hắn biết, Thần Thi vốn là nằm tại mười vạn dặm dưới lòng đất. Mà hiện tại, lại có Bán Thần đi tới chín vạn dặm dưới lòng đất!

Xem ra, lực lượng Thần vị Thần Thi tản ra, càng về sau, tốc độ giảm bớt lại càng nhanh.

- Tiếp tục như vậy, thời gian có khả năng không đủ!

Triệu Phong nghiêm túc nói.

Những này qua, hắn vẫn luôn lợi dụng Thần Tinh Thứ phẩm để tu luyện, lúc này cự ly Huyền Quang Tiểu Thành, chỉ còn có một bước nhỏ nữa.

Nhưng mà trên chiến trường, tốc độ cỗ Thần quang kia biến mất có thể sẽ càng lúc càng nhanh. Nếu như Triệu Phong lại trì hoãn, sẽ tương đương với mất đi tiên cơ.

- Không được! Phải trước chạy tới đó!

Trong lòng Triệu Phong có quyết định.

Sau đó, Triệu Phong liên hệ cùng Bích Thanh Nguyệt, lý giải về tình báo tương quan trên chiến trường.

- Về chuyện Thần Thi, cao tầng hai Đại Vương triều tựa hồ đã gặp mặt nhau, cuối cùng định ra hiệp nghị, tạm thời đình chiến, cộng đồng thăm dò bí mật ẩn giấu…

Bích Thanh Nguyệt báo cáo tình huống cho Triệu Phong.

Hai Đại Vương triều chỉ nói là, tạm thời cộng đồng thăm dò bí tàng dưới lòng đất, giữa song phương cũng không có những ước thúc nào khác. Nói cách khác, nếu như thành viên hai Đại Vương triều ở trong bí tàng gặp nhau, nhất định sẽ trực tiếp xuất thủ.

Vô hình trung, chiến trường trên mặt đất đã chuyển dời đến trong bí tàng dưới lòng đất.

Mặt khác, từ phạm vi của cỗ lực lượng Thần vị trên chiến trường kia liền có thể nhìn ra, bí tàng dưới lòng đất này thập phần khổng lồ.

Bởi vậy, hai Đại Vương triều cũng không tiến hành bất luận hạn chế gì, cũng chính là nói, bất luận kẻ nào cũng đều có thể xuống dưới tìm kỳ ngộ.

- Quả nhiên sẽ biến thành loại hình dạng này!

Triệu Phong đã sớm đoán được.

Bởi vì bí tàng dưới lòng đất không phải là bí cảnh hoặc là không gian đơn độc, mà là một cỗ Thần Thi vô cùng to lớn.

Đến lúc đó, tối cường giả của hai Đại Vương triều hầu như cũng đều sẽ tiến nhập vào trong đó, bởi vậy không có cách nào hạn chế nhân số cùng danh ngạch tiến vào.

Mặc dù nói không có hạn chế nhân số cùng danh ngạch, nhưng mà Thánh Chủ bình thường, sợ rằng cũng không dám tiến nhập vào đó.

Bởi vì Thánh Vương, Bán Thần hai Đại Vương triều cũng sẽ tiến nhập bí tàng trong lòng đất, như vậy thực lực Thánh Chủ bình thường tiến nhập vào đó, nếu như gặp phải Thánh Vương hoặc là Bán Thần Vương triều đối địch, liền chỉ có một con đường chết.

Thần vị, đối với một ít Thánh Chủ Huyền Quang Sơ Thành hoặc là Tiểu Thành mà nói, vẫn còn quá mức xa xôi! Bởi vậy, rất nhiều Thánh Chủ Huyền Quang Sơ Thành, có lẽ sẽ không đi mạo hiểm như vậy.

Sau khi lý giải xong tất cả, Triệu Phong đi tới chỗ ở của Ngọc Linh Thánh Y.

Lần này đây, Triệu Phong lấy ra huyết nhục cùng huyết mạch càng thêm trân quý, cùng với số ít trân tài Thái Cổ mà Triệu Phong có thể nhận ra, để cho Ngọc Linh Thánh Y luyện chế ra đan dược càng cao cấp hơn.

o0o

Bảy ngày sau, Triệu Phong đến lấy những đan dược này, triệu hồi U Dạ Thánh Quân đến.

- U Dạ Thánh Quân, lập tức tuyên bố đại lượng nhiệm vụ ám sát cao tầng Cửu U Cung!

Triệu Phong lập tức phân phó.

Lần này đây số lượng nhiệm vụ ám sát phi thường khổng lồ, hơn nữa độ khó cùng đẳng cấp nhiệm vụ đều thập phần cao.

Trong đó, Triệu Phong còn đặc biệt chỉ rõ một người, người này chính là Thái thượng Trưởng lão của Minh Quỷ Môn.

Hiện tại, lực lượng Thần vị trên chiến trường từ từ biến mất, chiến lực cao tầng cùng với Bán Thần Cửu U Cung, cũng đều không thể rời khỏi chiến trường, cho nên đây là thời cơ tốt nhất để Chúa Tể Điện suy yếu thực lực Cửu U Cung.

Triệu Phong phi thường rõ ràng, cho dù hắn không chủ động nhằm vào Cửu U Cung, đợi sau khi thăm dò bí tàng trong Thần Thi hoàn tất, cao tầng Cửu U Cung, kể cả Bán Thần trong đó, cũng có thể sẽ trực tiếp xuất thủ với Chúa Tể Điện.

o0o

Một ngày sau, trong Tịch Sát Đường liền ban bố đại lượng nhiệm vụ ám sát cùng phần thưởng phong phú, mà đối tượng ám sát, tất cả đều là cao tầng cùng thành viên cực kỳ trọng yếu của các thế lực phụ thuộc Cửu U Cung.

Đám sát thủ cũng biết nhìn thời cơ. Thời điểm này, đại bộ phận lực chú ý của Cửu U Cung đều bị bí tàng trong lòng đất chiến trường hấp dẫn. Bởi vậy, rất nhiều sát thủ cũng đều tiếp nhận nhiệm vụ, thử mạo hiểm một lần.

Sau khi giao phó xong tất cả, cũng là thời điểm Triệu Phong ly khai.

Bá!

Bao cổ tay trong tay Triệu Phong ở tại chỗ vung lên, thân ảnh hắn trong một tầng ngân ảnh không u trọng điệp, trở nên nhạt dần, cuối cùng biến mất.

Triệu Phong lợi dụng Mê Không Giới, cấp tốc chạy tới chiến trường Lan Châu.

Giữa đường đi, Triệu Phong bỗng nhiên ngừng lại, đồng thời ẩn nấp thân hình khí tức, đi tới một chỗ tông môn Quỷ Đạo, Minh Quỷ Môn!

Dùng cảnh giới gần đột phá Huyền Quang Tiểu Thành của Triệu Phong, hắn liền thần không biết quỷ không hay lẫn vào Minh Quỷ Môn.

Minh Quỷ Môn, là tông môn hiện tại của Triệu Vong! Thái thượng Trưởng lão Minh Quỷ Môn, chính là lão giả tóc bạc ngày đó cùng với đám người Hắc Giáp Thánh Chủ, bố trí Tử Sát Âm Linh Trận vây giết Triệu Phong, cuối cùng thành công đào tẩu.

- Đã tới thời điểm lấy đi tính mạng của ngươi!

Triệu Phong cười âm lãnh một tiếng.

Trên người lão giả tóc bạc kia, vẫn có Thần Mâu Tiêu Ký của Triệu Phong, bởi vậy, Triệu Phong có thể cảm giác được chính xác vị trí của hắn.

Một khắc sau, Triệu Phong cùng Triệu Vong tại trong Minh Quỷ Môn gặp thoáng qua, hai người đối diện cười một cái.

Triệu Vong dựa theo kế hoạch lúc trước của Triệu Phong, ra ngoài lịch lãm một đoạn thời gian, sau khi trở lại tông môn, tự xưng chính mình đạt được đại kỳ ngộ, sau đó khiến cho cảnh giới cực nhanh đột phá.

Hắn hôm nay đã là Vương Giả đỉnh phong, nhưng mà ý chí linh hồn của Triệu Vong, lại đạt tới cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ!

Triệu Vong có được Tử Vong Chi Mâu, tuy rằng hắn vẫn chưa công khai ra ngoài, nhưng mà Tử Vong Chi Mâu khiến cho hắn trên việc tu hành tử khí Quỷ Đạo thuận lợi không gì sánh được. Hiện tại một ít Trưởng lão thực lực Đại Đế đỉnh phong của Minh Quỷ Môn, có lẽ đều không phải là đối thủ của Triệu Vong.

Rất nhanh, Triệu Phong đã đi tới một cái sơn cốc u ảnh quỷ khí vờn quanh.

Ông! Chi chi!

Triệu Phong nhất thời vận chuyển Thánh Lôi Thể, toàn thân lấp lánh thánh lôi kim quang. Lập tức một tầng lôi văn ám hoàng sắc hiện lên tại bên ngoài thân thể hắn. Một cỗ trọng áp lực phách vô hình bao phủ cả một phương thiên địa.

Ầm! Phanh!

Triệu Phong một quyền oanh phá trận pháp Kết giới trước cửa sơn cốc, trực tiếp xông vào.

- Là ai?

Lão giả tóc bạc bế quan tu luyện bên trong sơn cốc nhất thời giật

mình tỉnh giấc.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Triệu Phong không nói hai lời, vừa lên đến chính là sát chiêu.

Ầm! Chi chi!

Chỉ thấy một đoàn lạc ấn lôi kiếp vặn vẹo, giống như hỏa diễm vậy vặn vẹo thiêu đốt, mang theo khí tức linh hồn kinh khủng không gì sánh được, bỗng nhiên đánh lên trên linh hồn lão giả tóc bạc.

- A! Là ngươi…

Lão giả tóc bạc nhất thời thét thảm chói tai.

Hô!

Chỉ trong chốc lát, linh hồn lão giả tóc bạc dưới lực lượng lôi kiếp cuồng oanh bạo tạc, đã triệt để yên diệt.

Phải biết rằng, ý chí linh hồn Triệu Phong hiện tại đã cao tới Huyền Quang Đại Thành, ngay cả Vũ Linh Thánh Vương đều bị thua thiệt dưới Lôi Kiếp Đồng Diễm của Triệu Phong. Chỉ là Thánh Chủ Huyền Quang Sơ Thành, làm sao có thể chống lại lôi kiếp linh hồn đồng thuật của Triệu Phong.

Ngay khi Thái thượng Trưởng lão Minh Quỷ Môn gặp phải chuyện không may, toàn bộ Minh Quỷ Môn nhất thời rung chuyển.

- Người nào? Dám xông vào khu vực Cấm địa Minh Quỷ Môn?

- Thật to gan! Không biết Minh Quỷ Môn là một trong những thế lực

phụ thuộc lớn nhất của Cửu U Cung sao?

Trong Minh Quỷ Môn, một ít Đại Đế nhất thời quát lớn dẹp đường, lập tức linh thức quét ra.

Thế nhưng, sau khi Triệu Phong đánh chết Thái thượng Trưởng lão Minh Quỷ Môn, liền trực tiếp lợi dụng Mê Không Giới truyền tống rời đi.

o0o

Một chỗ Ngoại Linh điện trung tâm Đại Lục Vực, thân ảnh Triệu Phong chậm rãi hiện lên.

- Kế tiếp tất cả, liền giao cho ngươi!

Triệu Phong cười nói.

Triệu Phong làm tất cả những chuyện này, đều là để lót đường cho Triệu Vong.

Thái thượng Trưởng lão Minh Quỷ Môn vừa chết, cao tầng Cửu U Cung đều tập trung ở trên chiến trường, không rảnh quản lý. Bởi vậy, trong nội bộ Minh Quỷ Môn nhất định sẽ tuyển ra một vị Thái thượng Trưởng lão mới, đồng thời còn có thể thay đổi một nhóm Trưởng Lão Đoàn mới.

Sau khi giao tất cả cho Triệu Vong, Triệu Phong lợi dụng Mê Không Giới, cấp tốc chạy tới chiến trường Lan Châu.

o0o

Mấy ngày sau…

Bá!

Thân ảnh Triệu Phong bỗng nhiên xuất hiện ở phụ cận một tòa thành trì tại chiến trường Lan Châu.

Nhưng mà lúc này, tòa thành trì này thập phần trống trải, những cường giả từng ở nơi này, hơn phân nửa đã tiến đến chiến trường trên dưới lòng đất.

Ầm!

Một đoàn bóng dáng tử huyết yêu dị, bỗng nhiên từ nơi nào đó trong thành trì lao ra, một cỗ lực lượng tà ác bá đạo kinh khủng lan tràn ra, khiến cho rất nhiều cường giả trong thành trì cũng đều tâm thần hồi hộp.

- Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ không tới đây a!

Nam Cung Thánh thoáng chút hứng thú đánh giá Triệu Phong.

Tuy rằng hắn biết Triệu Phong có Mê Không Giới, chạy tới chiến trường hết sức dễ dàng. Nhưng mà, bí tàng bên dưới chiến trường này nguy hiểm vạn phần, Thánh Chủ Huyền Quang Sơ Thành, Tiểu Thành bình thường, cũng không dự định tiến nhập vào đó.

Mà Triệu Phong cùng Cửu U Cung có cừu oán, nếu như gặp phải Thánh Vương hoặc là Bán Thần Cửu U Cung, đó hẳn là phải chết không chút nghi ngờ.

- Thực lực của ngươi…

Cặp mày Nam Cung Thánh khẽ nhíu lại. Cảnh giới thực lực Triệu

Phong, tựa hồ không có tiến bộ gì quá mức rõ ràng.

- Phong ca, mang theo ta!

Lúc này, thanh âm Triệu Vũ Phi trực tiếp vang lên.

Nguyên khí thiên địa đột nhiên chấn động, chỉ thấy một đạo thân ảnh tử tinh sáng lạn, lóe ra quang mang lấp lánh đi tới bên cạnh Triệu Phong. Một cỗ uy áp huyết mạch kinh khủng tuyệt luân, nhất thời lan tràn ra.

Triệu Vũ Phi hiện tại đã là Huyền Quang Tiểu Thành, da thịt toàn thân nàng lấp lánh tử tinh sáng bóng oánh ngọc, giống một vị băng ngọc tiên tử vô cùng cao quý.

Mạnh mẽ như Nam Cung Thánh đều cảm giác được Thánh lực, huyết mạch trong cơ thể mơ hồ run rẩy.

- Thực lực Vũ Phỉ…

Triệu Phong cũng có chút kinh hãi.

Không nghĩ tới trước đây hắn đưa cho Triệu Vũ Phi chút ít tài nguyên, thực lực Triệu Vũ Phi lại có biến hóa to lớn như thế.

- Không hổ là huyết mạch Linh Tộc!

Nam Cung Thánh tự nhiên biết Triệu Vũ Phi thân mang huyết mạch Linh Tộc.

Nhưng mà lúc này, huyết mạch Linh Tộc của Triệu Vũ Phi không ngờ lại có thể mang đến cho hắn uy áp kinh khủng như vậy, có thể thấy được độ dày huyết mạch Linh Tộc của Triệu Vũ Phi tựa hồ lại có chỗ

tinh tiến.

- Nếu như cộng thêm hai người các ngươi, vậy thì còn không sai biệt lắm!

Vẻ mặt Nam Cung Thánh lãnh đạm, tùy ý nói.

Thực lực Triệu Phong không có đột phá, điều này khiến cho hắn có chút thất vọng. Nhưng mà huyết mạch Linh Tộc của Triệu Vũ Phi, khiến hắn thập phần coi trọng.

- Vậy thì đi đi!

Triệu Phong cũng không nói nhiều.

Sưu sưu sưu!

Ba người trực tiếp đi xa.

Cả vùng đất rộng lớn đột nhiên xuất hiện một cái vực sâu khổng lồ, chiều rộng vực sâu ước chừng cả vạn dặm, vắt ngang qua trên cả chiến trường.

Phụ cận vực sâu tụ tập vô số cường giả vây xem. Dùng Vương Giả, Đại Đế làm chủ, cũng không có thiếu Thánh Chủ Huyền Quang Sơ Thành.

Mà những người vây xem ở đối diện vực sâu, tất cả lại đều là Dị tộc.

- Đó là Triệu Vũ Phi, Nam Cung Thánh, còn có Triệu Phong!

- Tử Phát Song Tà năm xưa, lại một lần nữa liên thủ sao?

- Triệu Phong này thật là không biết sống chết! Chỉ là một tên Huyền Quang Sơ Thành, lại muốn nhúng chàm bí tàng trong lòng đất!

Rất nhiều cường giả phụ cận vực sâu, hoặc khiếp sợ hoặc trào phúng.

Tại một chỗ, một gã nam tử hắc giáp nhìn thấy Triệu Phong xuất hiện, lập tức thông qua pháp bảo truyền tin đặc thù, truyền ra một cái tin tức:

- Vũ Linh tiền bối, Triệu Phong đã tới!

Còn có một vị lão giả thân mặc hắc bào, toàn thân ma khí đằng đằng. Trong tay hắn bỗng nhiên xuất hiện một tấm ngọc phù, lập tức trốn vào hư không, biến mất.

Hưu hưu hưu!

Triệu Phong, Triệu Vũ Phi còn có Nam Cung Thánh trực tiếp chui vào trong vực sâu, tiến nhập vào trong lòng đất.

Ông!

Tả Mâu Triệu Phong tràn ngập một tầng sóng gợn đạm kim sắc.

- Lực lượng Thần vị còn chưa biến mất, cường giả hai Đại Vương triều cũng còn chờ đợi tầng giữa trong lòng đất!

Ánh mắt Triệu Phong xuyên thủng tất cả.

Phụ cận Thần Thi, còn có rất nhiều cường giả của hai Đại Vương triều.

Những cường giả này, phần lớn đều là do một cái thế lực dẫn đầu, tụ tập cùng một chỗ.

Mà thế lực có thể chờ đợi trong lòng đất, hầu như đều là thế lực khủng bố nội tình thâm hậu, thực lực cường đại trong Đại Lục Vực.

Chương 1075: Tiến Nhập Thần Thi

- Thì ra là thế!

Triệu Phong thông qua Tả Mâu thấu thị, quan sát tình huống trong lòng đất, rất nhanh liền đạt được một ít tin tức.

Cường giả sâu bên trong lòng đất, phần lớn là do một cái thế lực cường đại dẫn đầu, tụ tập lại cùng một chỗ.

Những thế lực trú đóng ở trong lòng đất này, ngoại trừ các thành viên bản thân thế lực mình ra, còn có thể thu nạp các cường giả khác.

Một ít Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu Thành, Đại Thành bình thường, lẻ loi một mình, không dám thâm nhập thăm dò bí tàng trong lòng đất, bởi vậy tạm thời gia nhập vào trong các thế lực cường đại, tông môn trong Vương triều, tìm kiếm che chở.

Đồng dạng, những thế lực cường đại, tông môn này hấp thu cường giả ngoại lai, mở rộng chỉnh thể thực lực chính mình, dùng để bảo đảm có thể thu hoạch càng nhiều hơn lợi ích.

Ngoại trừ những thế lực này ra, cũng có một vài độc hành hiệp, hoặc là các tiểu đội Thánh Chủ lâm thời tổ chức.

Triệu Phong, Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi, chính là tiểu đội lâm thời tổ chức.

Cảnh giới Nam Cung Thánh hiện tại đã đạt tới Huyền Quang Đại

Thành, thực lực có lẽ còn không có củng cố, nhưng mà đối mặt với Thánh Vương tuyệt đối có sức đánh một trận.

Triệu Vũ Phi tuy rằng chỉ có cảnh giới Huyền Quang Tiểu Thành, nhưng mà nàng thân mang huyết mạch Linh Tộc, chiến đấu tại trong Thần Thi tinh nguyên thiên địa nồng nặc như vậy, chiến lực không thua kém Nam Cung Thánh chút nào.

Bởi vậy, chiến lực tiểu đội ba người Triệu Phong vẫn là phi thường cường đại. Chỉ cần không gặp phải đội ngũ Bán Thần, cơ bản không có chuyện gì ngoài ý muốn. Cũng chính là như vậy, Triệu Phong mới yên tâm để cho Triệu Vũ Phi cùng tới.

Hơn nữa, Triệu Phong vẫn còn một lá bài tẩy, Bán Thần Côn Vân!

Thông qua lệnh bài vuông vức phong cách cổ xưa trong tay, Triệu Phong có thể đại khái cảm giác được vị trí của Côn Vân.

Tin tưởng đã trải qua thời gian lâu như vậy, thực lực Côn Vân hẳn phải có tăng trưởng không nhỏ.

- Đi theo ta!

Triệu Phong vận chuyển Huyền Quang Thánh Lực ẩn chứa Thổ Chi Phong Lôi, bao bọc Triệu Vũ Phi, Nam Cung Thánh lại, trực tiếp dung nhập vào trong vách đá hơi nghiêng của vực sâu.

- Triệu Phong, ngươi còn biết độn thổ nữa?

Nam Cung Thánh kinh ngạc hỏi.

Nhớ lại lúc ban đầu ở Không gian Thần Huyễn, Nam Cung Thánh cùng Triệu Phong đối mặt với Thiên Biến Huyễn Long cùng Lam Giao

Long độn thổ đào tẩu, có chút thúc thủ vô sách, cuối cùng vẫn là Tiểu tặc miêu xuất thủ, bức ra hai tên kia.

Triệu Phong không trả lời câu hỏi của Nam Cung Thánh, mang theo hai người cấp tốc xuyên toa vào trong lòng đất.

- Thế lực của Cửu U Cung, không ở phụ cận nơi này!

Triệu Phong âm thầm cảm thấy may mắn.

Nếu như thế lực của Cửu U Cung ở phụ cận gần đây, Triệu Phong chỉ có thể đánh đường vòng đi xuống.

Cuối cùng, Triệu Phong lựa chọn một mảnh địa phương, dừng lại.

- Tạm thời dừng lại ở chỗ này, đợi lực lượng Thần vị triệt để biến mất, mới lại hành động!

Triệu Phong trực tiếp nói.

Triệu Phong hết sức rõ ràng dưới lòng đất đến tột cùng là cái gì, phạm vi cỗ lực lượng Thần vị kia bao phủ lớn đến bao nhiêu.

Đối với lời nói của Triệu Phong, Triệu Vũ Phi không có bất kỳ nghi vấn, lập tức dung nhập vào trong Tiểu Thế giới của chính mình, bắt đầu tu luyện.

Lúc này, Triệu Vũ Phi thập phần tiếp cận cỗ lực lượng Thần vị kia, nơi này càng có lợi cho huyết mạch Linh Tộc của nàng tu luyện.

Nam Cung Thánh mặc dù có nghi vấn, nhưng lại không nói thêm gì.

Bá!

Triệu Phong trực tiếp tiến nhập Mê Không Giới.

Tiểu tặc miêu đang vùi đầu ngủ say một bên Mê Không Giới, bộ lông màu xám toàn thân lóe ra sáng bóng khác thường. Trong cơ thể nó, tản mát ra một cỗ khí tức huyết mạch cường đại khiến cho Triệu Phong cũng phải tim đập nhanh.

- Lẽ nào trong cơ thể Tiểu tặc miêu ẩn chứa huyết mạch nào đó trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng?

Triệu Phong kinh nghi nói.

Kiến thức Triệu Phong rất rộng rãi, đặc biệt tiếp xúc thập phần nhiều cùng huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Căn cứ suy đoán của hắn, nếu như Tiểu tặc miêu thân mang huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, như vậy bài danh huyết mạch của nó, ít nhất là ba mươi hạng đầu trên Vạn Tộc Bảng.

Thế nhưng, bằng vào cỗ khí tức huyết mạch phức tạp hỗn loạn này, Triệu Phong không thể phán định được Tiểu tặc miêu rốt cuộc có loại huyết mạch gì.

Sự nghi hoặc của Triệu Phong đối với Tiểu tặc miêu nhiều vô cùng, lúc này lại có thêm một cái nữa.

Hô!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện hai khối Thần Tinh Thứ phẩm.

- Khoảng cách lực lượng Thần vị biến mất, còn có một đoạn thời gian! Tranh thủ trước đó đột phá Huyền Quang Tiểu Thành!

Ánh mắt Triệu Phong kiên định, vận chuyển Ngũ Hành Phong Lôi Quyết hấp thu năng lượng tinh thuần trong Thần Tinh Thứ phẩm.

Cho dù lúc này Triệu Phong cùng hai người Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi họp thành đội, Triệu Phong vẫn như cũ cảm thấy, dùng cảnh giới Huyền Quang Sơ Thành thăm dò Thần Thi, thật sự quá mức nguy hiểm!

Đồng thời, Triệu Phong đem một cây Lục Thần Tiễn thứ phẩm hút vào Không gian Tả Mâu, bắt đầu phục chế!

Dùng thực lực của Triệu Phong hiện tại, phát động Lục Thần Tiễn thứ phẩm ám kim sắc, có thể tạo thành thương tổn nghiêm trọng đối với Thánh Vương. Uy lực của nó không sai biệt lắm giống như Lôi Kiếp Đồng Diễm mà Triệu Phong dùng toàn bộ lạc ấn lôi kiếp phát động.

Nhưng mà, Triệu Phong làm sao có thể thoáng một cái liền đem toàn bộ lạc ấn lôi kiếp đều tiêu hao hết? Bởi vậy, Triệu Phong cần phục chế một ít Lục Thần Tiễn thứ phẩm.

o0o

Trong lòng đất, lực lượng Thần vị vẫn tiếp tục chậm rãi phai nhạt dần.

Ngoại trừ ba người Triệu Phong ra, các thế lực tông môn hoặc là tiểu đội đơn độc còn lại, đều là theo lực lượng Thần vị yếu bớt, từng chút một thâm nhập xuống.

Bởi vì bọn họ không biết, nguồn suối tản mát ra cỗ lực lượng Thần vị này, đến tột cùng là sâu bao nhiêu trong lòng đất.

o0o

Trung tâm phạm vi thế lực Thái Hoàng Điện.

Bán Thần Long Hoàng tay cầm long đầu kim trượng, thân hình lù lù bất động, khí tức khủng bố vô hình lại chấn nhiếp phương viên vạn dặm xung quanh.

Chỗ sát biên giới của thế lực Thái Hoàng Điện, ánh mắt Vũ Linh Thánh Vương khẽ động, ý niệm tiến nhập Không gian Trữ vật. Lúc này, một loại vật phẩm nào đó trong Không gian Trữ vật của hắn đột nhiên chớp động quang mang.

Ý niệm Vũ Linh Thánh Vương khẽ động, thu hoạch tin tức trong đó.

- Hắc hắc… không ngờ lại dám đi tới nơi này!

Trên mặt Vũ Linh Thánh Vương lộ ra một tia tiếu dung trào phúng.

- Hi Hải Thánh Vương, tiểu tử kia đã tới! Đến lúc đó ngươi giúp ta một tay, ngày sau ta chắc chắn sẽ thâm tạ!

Vũ Linh Thánh Vương nói với một gã nam tử trung niên tóc xanh ở một bên.

Chỗ của thế lực Thái Hoàng Điện, phân biệt do Bán Thần, Thánh Vương làm Đội trưởng, đái lĩnh thành viên bọn họ, thăm dò bí tàng dưới lòng đất.

Mà Vũ Linh Thánh Vương cùng Hi Hải Thánh Vương, ở tại cùng một tiểu đội, Vũ Linh Thánh Vương thân là Đội trưởng.

Trong đội ngũ, trừ hai Thánh Vương bọn họ ra, còn có một tên Huyền Quang Đại Thành, hai tên Huyền Quang Tiểu Thành!

Tiểu đội kinh khủng như vậy, đặt tại ngoại giới, hầu như có thể hủy diệt một cái đại tông Tam tinh siêu cấp.

Nhưng mà hiện tại, tiểu đội do Vũ Linh Thánh Vương suất lĩnh, tại trong tất cả các đội ngũ ở đây, phỏng chừng ngay cả bài danh hai mươi hạng đầu đều không thể tiến vào.

- Với giao tình giữa ta và ngươi, thâm tạ cũng không cần!

Hi Hải Thánh Vương vừa cười vừa nói.

Quanh thân hắn hiển động Quy tắc Thủy Chi Áo Nghĩa vô hình, khiến bùn đất bốn phía hóa thành thủy lưu, quanh thân phảng phất trở thành thế giới hải dương ba đào cuộn trào mãnh liệt.

o0o

Trong lòng đất bên kia, trong một chỗ mê vụ ma khí mù mịt.

- Bẩm Thái thượng Trưởng lão, đã xác nhận, Triệu Phong đi vào trong lòng đất!

Một gã Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu Thành nửa quỳ cung kính nói.

Trong mê vụ ma khí, bỗng nhiên xuất hiện một đoàn quang ảnh hư vô.

- Triệu Phong, hắn là đi tìm cái chết!

Thái thượng Trưởng lão Cửu U Cung, Bán Thần U Hải, trong mắt lấp

lánh ma diễm u tử sắc.

Đối với Triệu Phong, toàn bộ cao tầng Cửu U Cung đều hận hắn thấu xương.

Kể từ thời điểm Cửu U Cung cùng Triệu Phong đối lập, Triệu Phong liền chém giết không biết bao nhiêu cường giả Cửu U Cung, tóm thâu vô số thế lực cùng với tài nguyên Cửu U Cung, đồng thời còn mượn danh vọng của Cửu U Cung, cấp tốc quật khởi.

Sỉ nhục như vậy, Cửu U Cung tự nhiên sẽ không tiếp tục chịu đựng!

Vốn dĩ, Bán Thần U Hải dự định đợi sau khi thăm dò xong bí tàng trong lòng đất, liền tự mình giải quyết việc này. Không nghĩ tới Triệu Phong không ngờ lại chủ động đưa tới cửa.

- Gặp phải Triệu Phong, trực tiếp giết chết!

Thanh âm Bán Thần U Hải vang lên trong phiến mê vụ ma khí này.

- Vâng!

Trong mê vụ ma khí, một ít Tiểu Đội trưởng khí tức cường đại, trực tiếp trả lời.

o0o

Một chỗ trong lòng đất…

Một gã nam tử toàn thân đầy long lân hắc sắc, cùng một nữ tử áo trắng không có gì đặc thù, đang đứng cùng một chỗ với nhau.

- Không hổ là Vận Mệnh Chi Mâu! Trốn ở chỗ này, đám cường giả

thế lực lớn bọn chúng đều không phát hiện được sự tồn tại của ta!

Diệt Thế Hắc Giao Long cười dữ tợn.

Địa phương lúc này Diệt Thế Hắc Giao Long ẩn nấp, vừa vặn cách xa toàn bộ thế lực cường đại của hai Đại Vương triều.

Cặp mắt trắng bệch của Bạch Lâm đột nhiên tuôn ra một cỗ lực lượng linh hồn huyền ảo, cuối cùng hình thành một màn hình ảnh trừu tượng màu sắc sáng lạn.

- Không thể dự đoán được tất cả của Triệu Phong!

Bạch Lâm ai thán một tiếng, cặp mắt trắng bệch không ngừng vận chuyển.

Mỗi một khắc, trong màn hình ảnh kia đều xuất hiện một tia biến động, cuối cùng hình thành một cái thân ảnh tử huyết yêu dị, bốn phía bắt đầu xuất hiện một ít cảnh tượng mơ hồ.

- Mục tiêu, phần đầu Thần Thi! Ở nơi đó sẽ gặp được Triệu Phong!

Bạch Lâm nhàn nhạt nói.

Không thể dự đoán hành động của Triệu Phong, như vậy thì tiến hành dự đoán từ những người liên quan với Triệu Phong.

- Phần đầu Thần Thi?

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long lóe lên.

Cho dù Bạch Lâm không nói những lời này, mục tiêu cuối cùng của hắn, cũng là phần đầu Thần Thi.

- Chuẩn bị tiến nhập!

Bạch Lâm bỗng nhiên nói.

Toàn thân Diệt Thế Hắc Giao Long khẽ chấn động.

Sau một khắc, cỗ lực lượng Thần vị hủy diệt tất cả sâu bên trong lòng đất kia, triệt để tiêu tán.

Hô!

Diệt Thế Hắc Giao Long đem Bạch Lâm cuốn vào trong Tiểu Thế giới của chính mình, nhất thời hướng xuống dưới phóng đi.

Hiện ra trước mắt Diệt Thế Hắc Giao Long chính là một mảnh vật chất bạch tinh.

- Thần thể cùng Thần lực kết hợp!

Diệt Thế Hắc Giao Long lập tức minh bạch trạng thái của cỗ Thần Thi này.

Cảnh giới Chân Thần có Thần thể, bất tử bất diệt, mà Thần thể cùng Thần lực kết hợp với nhau, càng thêm khủng bố biến thái.

Hiện tại, cỗ Thần Thi này đã cùng Thần lực kết hợp với nhau, toàn thân tinh thể hóa, có thể nói là cứng rắn không gì phá nổi.

Coi như là tất cả Bán Thần trong Đại Lục Vực liên thủ, phỏng chừng cũng không thể đem nó phá hư.

- Chỗ hổng?

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long ngưng đọng, trong lòng càng thêm bội phục đối với Vận Mệnh Chi Mâu.

Cỗ Thần Thi vô cùng to lớn, muốn tìm đến một cái chỗ hổng trên đó, khó khăn đến thế nào? Nhưng mà trước mắt Diệt Thế Hắc Giao Long liền có một chỗ hổng thật nhỏ, hết thảy cái này, tất nhiên đều nằm trong sự chưởng khống của Vận Mệnh Chi Mâu.

Hô!

Diệt Thế Hắc Giao Long, từ một cái chỗ hổng ngoài mặt Thần Thi, chui vào trong đó.

o0o

Sâu bên trong lòng đất…

Thời điểm cỗ lực lượng Thần vị kia triệt để tiêu tán, cỗ Thần Thi này liền triệt để bại lộ tại trong mắt tất cả mọi người.

- Lại là một cỗ Thần Thi!

Ánh mắt Bán Thần Long Hoàng ngẩn ra.

- Thần Thi khổng lồ như vậy, người này khi còn sống, rốt cuộc có thực lực như thế nào? Mà thi thể của hắn, tại sao lại xuất hiện ở nơi này?

Thần thức Tùng Thái Hoàng đảo qua, phát hiện ra cỗ Thần Thi vô cùng to lớn này, nội tâm chấn động không gì sánh được.

Ầm! Vù vù!

Nhất thời, toàn bộ các thế lực hai Đại Vương triều nhất tề khởi hành, nhằm phía cỗ Thần Thi khổng lồ toàn thân tinh thể hóa kia lao tới.

Ầm! Phanh!

Một gã Thánh Vương đánh ra một đạo lôi điện hồng sắc hủy diệt, nhưng cũng không thể lưu lại bất cứ dấu vết gì tại ngoài mặt Thần Thi.

- Không ngờ lại không hư hao chút nào!

Gã Thánh Vương này kinh hãi không gì sánh được. Không còn cách nào, chỉ có đái lĩnh tiểu đội của mình tìm kiếm lối vào.

o0o

Một chỗ khác trong lòng đất…

- Triệu Phong!

Sắc mặt Nam Cung Thánh lộ vẻ thị huyết tức giận, nhất thời quát lớn.

Bá!

Thân ảnh Triệu Phong lập tức xuất hiện bên cạnh hắn, trên khuôn mặt lộ ra một tia mỉm cười thản nhiên.

- Phong ca, ngươi đã đột phá?

Triệu Vũ Phi phát hiện ra khí tức Triệu Phong biến hóa, chúc mừng nói.

- Đúng vậy!

Triệu Phong miễn cưỡng cười.

Tại thời điểm tối hậu quan đầu, Triệu Phong đột phá đến Huyền Quang Tiểu Thành. Nhưng mà không ai biết được, trong khoảng thời gian này, Triệu Phong đã tiêu hao bao nhiêu trân tài cùng Thần Tinh Thứ phẩm.

Triệu Phong vận chuyển Huyền Quang Thánh Lực ẩn chứa Thổ Chi Phong Lôi, cuốn lấy hai người, trực tiếp hướng xuống phía dưới phóng đi.

- Đây là một cỗ Thần Thi!

Triệu Phong không tiếp tục giấu diếm nữa, trực tiếp nói ra chân tướng.

Hưu!

Ba người Triệu Phong trực tiếp lao xuống phía dưới, thông qua một chỗ lỗ hổng ngoài mặt Thần Thi, tiến nhập vào cơ thể Thần Thi.

- Làm sao lại trùng hợp như vậy? Ngay tại phía dưới liền có một lối vào?

Ánh mắt Nam Cung Thánh trầm xuống.

Hắn lại một lần nữa cảm giác được Triệu Phong thần bí khó lường. Cỗ ảo giác không thể vượt qua kia bỗng nhiên lại kéo tới.

Chương 1076: Huyết Tinh Yêu Linh

Ngay khi ba người vừa tiến nhập vào cơ thể Thần Thi, liền chợt cảm thấy một cỗ nguyên khí thiên địa vô cùng sung túc xông vào mũi.

Mọi người cảm giác toàn thân thư sướng một trận, tốc độ Huyền Quang Thánh Lực lưu động trong cơ thể càng nhanh hơn, Thánh Thể tự động hấp thu nguyên khí thiên địa bốn phía.

- Nếu như ở nơi này tu hành, tốc độ tu luyện ít nhất là gấp chục lần ngoại giới!

Triệu Phong kinh ngạc nói.

Nguyên khí thiên địa bên trong Thần Thi thật sự là cực kỳ sung túc, đây là bất kỳ địa phương ngoại giới nào đều không cách nào so sánh được.

Hơn nữa ở trong Thần Thi tràn đầy một cỗ khí tức Thần thánh uy nghiêm tĩnh lặng, rất nhiều Quy tắc Áo nghĩa có thể càng thêm dễ ràng lục lọi đến, thật sự là địa phương tu luyện tuyệt hảo.

Ông! Hô!

Trong lúc Triệu Vũ Phi đi lại, nguyên khí thiên địa bốn phía dường như toái quang tử tinh, nhất tề bắt đầu khởi động, phảng phất như thần phục cúng bái nàng vậy, quay chung quanh bốn phía Triệu Vũ Phi. Còn có một cỗ tinh nguyên thiên địa, rất nhanh dung nhập vào trong cơ thể nàng.

- Ở chỗ này, ta không cần tu luyện! Tốc độ hấp thu nguyên khí thiên địa, liền có thể đạt tới trạng thái bế quan tu luyện tại ngoại giới!

Sắc mặt Triệu Vũ Phi khiếp sợ, vẻ mặt không thể nào tin nổi.

Sắc mặt Nam Cung Thánh cùng Triệu Phong cứng đờ, nhìn chằm chằm Triệu Vũ Phi, miệng há hốc.

Không cần tu luyện, liền có thể đạt tới trạng thái bế quan tu luyện tại ngoại giới?

Phải biết rằng, tốc độ tu luyện của Triệu Phong cho dù có lợi dụng Thần Tinh Thứ phẩm, so ra đều kém xa Triệu Vũ Phi.

Mà lúc này, Triệu Vũ Phi chỉ là lợi dụng huyết mạch Linh Tộc tự động hấp thu năng lượng bốn phía, tốc độ tu luyện của nàng đều viễn siêu tốc độ Triệu Phong lợi dụng Thần Tinh Thứ phẩm tu luyện.

Nam Cung Thánh cùng Triệu Phong, không thể không thừa nhận, bọn họ vẫn luôn đánh giá thấp huyết mạch của Triệu Vũ Phi.

Huyết mạch khủng bố xếp trong hai mươi hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, không phải đơn giản như bọn hắn nghĩ vậy.

- Vũ Phỉ, hay là, ngươi liền ở lại chỗ này, chuyên tâm tu luyện?

Triệu Phong đề nghị.

Cổ Thần Thi này, quả thật chính là chỗ tu luyện tuyệt hảo của huyết mạch Linh Tộc.

Vách tường tinh thể bốn phía, mỗi một tấc đều ẩn chứa năng lượng

thiên địa viễn siêu Thần Tinh Thứ phẩm! Không ít địa phương, năng lượng thiên địa càng tương đương với Thần Tinh chân chính.

Nói cách khác, toàn bộ cỗ Thần Thi chính là tương đương với một khối Thần Tinh Thứ phẩm dài đến ngàn vạn trượng.

Bất quá, cấu tạo của cỗ Thần Thi này thập phần hoàn chỉnh, cộng thêm đó độ cứng rắn không thể nào tưởng tượng nổi, căn bản không có khả năng phá hư.

Thế nhưng huyết mạch Linh Tộc, nhưng lại có thể phi thường nhanh chóng hấp thu tinh nguyên thiên địa trong cơ thể Thần Thi. Nếu như Triệu Vũ Phi ở tại chỗ này chuyên tâm tu luyện, sợ là không bao lâu, liền có thể chạm tới cấp bậc Thần vị.

- Không! Ta muốn đi chung Phong ca, thám hiểm những kỳ ngộ chân chính trong Thần Thi!

Triệu Vũ Phi lập tức cự tuyệt.

Nếu như nàng một mình ở lại chỗ này, hai người Nam Cung Thánh cùng Triệu Phong thăm dò Thần Thi, độ nguy hiểm sẽ gia tăng thật lớn.

Hơn nữa Triệu Vũ Phi đến đây thăm dò Thần Thi, ước nguyện ban đầu của nàng cũng không phải là vì kỳ ngộ trong Thần Thi.

- Tốt lắm! Chúng ta xuất phát!

Tâm thần Triệu Phong khẽ động, lập tức nói.

So sánh với tinh nguyên thiên địa ẩn chứa trong Thần Thi, trong cơ thể Thần Thi, hẳn là còn cất giấu những bảo vật càng thêm trân quý.

Trong cơ thể Nam Cung Thánh, một cỗ khí tức tà dị cường đại càng ngày càng tràn đầy.

Hiển nhiên, trong Thần Thi này có khả năng tồn tại những bảo vật xúc tiến tà niệm của hắn tăng trưởng.

- Meo meo!

Lúc này, Tiểu tặc miêu xuất hiện trên vai Triệu Phong, leng keng một tiếng, tung mấy khỏa đồng tiền cổ, lập tức huy động móng vuốt, chỉ ra một cái phương hướng.

- Đi!

Triệu Phong biết rõ, thời điểm này, Tiểu tặc miêu tuyệt đối không có khả năng còn ngủ được.

Trước khi hành động, Triệu Phong huy động bao cổ tay trong tay, lưu lại một tọa độ không gian tại chỗ này.

Hưu!

Ba người lập tức hướng theo phương hướng Tiểu tặc miêu chỉ ra, cấp tốc bay đi. Nhưng mọi người còn chưa bay đi rất xa, liền một lần nữa ngừng lại.

- Đây là cái gì?

Triệu Phong tiếp cận vách tường tinh thể bên cạnh. Tại một chỗ góc tường, có một gốc linh chi trạng thái huyết tinh.

- Tinh nguyên thiên địa cường đại, còn có một cỗ khí tức huyết mạch

Thái Cổ!

Mũi Triệu Vũ Phi khẽ nhúc nhích, lập tức nói.

- Chẳng lẽ là trân tài do một tia khí tức huyết mạch yếu ớt vốn có bên trong Thần Thi, cùng Thần lực kết hợp lại, dựng dục ra?

Triệu Phong chậm rãi đoán ra.

Gốc linh chi tinh thể huyết sắc này, không hoàn toàn tương liên cùng chỉnh thể Thần Thi, tựa hồ như là hậu thiên mọc ra.

Linh chi tinh thể huyết sắc, tương tự với Thiên Thủy Tinh Liên mà Triệu Phong đã từng lấy được, thuộc về trân bảo xuyên lĩnh vực Thực Vật hệ cùng Khoáng Thạch hệ. Nhưng mà linh chi tinh thể huyết sắc trước mắt này, không thể nghi ngờ càng thêm trân quý, ẩn chứa khí tức huyết mạch Thái Cổ cường đại cùng tinh nguyên thiên địa nồng nặc, còn có rất nhiều năng lượng Mộc, Thủy Áo nghĩa.

Hơn nữa linh chi tinh thể huyết sắc này, ẩn chứa tinh nguyên thiên địa cùng khí tức Thái Cổ, so với trân tài trong Mộng Cảnh Thái Cổ của Triệu Phong còn đầy đủ hơn rất nhiều.

Triệu Phong không nói hai lời, trực tiếp thu gốc trân tài này vào trong Mê Không Giới.

Sau khi lấy đi linh chi tinh thể huyết sắc, Triệu Phong còn phát hiện, trong vách tường tinh thể dựng dục ra linh chi tinh thể huyết sắc kia còn ẩn chứa Thần lực cùng tinh nguyên thiên địa hoàn toàn giống như là Thần Tinh chân chính vậy.

Chỉ tiếc, bọn họ không thể lấy nó đi được!

Ánh mắt Nam Cung Thánh hiện lên một tia tham lam, nhưng lại nhịn xuống không có xuất thủ.

Trước khi tiến vào Thần Thi, mọi người từng có thương nghị qua. Tất cả kỳ ngộ trong Thần Thi, bằng bản lĩnh mỗi người, người nào đạt được trước, sẽ là của người đó.

- Chỗ đó còn có!

Ánh mắt Nam Cung Thánh liếc nhìn về một chỗ vách tường phía trước cách đó không xa, lập tức bay đi, nhặt lên một gốc dược liệu tinh thể.

Câu nói của Nam Cung Thánh khiến cho ánh mắt Triệu Phong ngưng đọng lại.

- Lẽ nào những thứ này cũng chỉ là loại cây cỏ bình thường trong Thần Thi sao?

Sắc mặt Triệu Phong cứng đờ, thoáng chút xấu hổ.

Không ngờ gốc linh chi tinh thể huyết sắc vừa rồi hắn thập phần xem trọng kia, ở trong Thần Thi này, đều là loại cây cỏ bình thường thập phần thường gặp!

- Cỗ Thần Thi này khi còn sống, đến tột cùng là tồn tại khủng bố bậc nào?

Nam Cung Thánh ngược lại hít một hơi lãnh khí, lộ ra thần sắc kinh hoàng.

Từ trước mắt xem ra, kỳ ngộ trong Thần Thi có lẽ so với Cổ Thần Bí Phủ trong Không gian Thần Huyễn lúc trước, còn càng khiến người

ta chấn động hơn rất nhiều.

- Ta cũng không cách nào phán định ra được!

Trong cơ thể Nam Cung Thánh, vang lên thanh âm Tà Thần Ý niệm thể.

Hắn chỉ là Tà Thần Ý niệm thể, cũng không cụ bị ký ức hoàn chỉnh của Cổ Thần Tà Dương.

- Mặc kệ những thứ này, tiếp tục đi tới!

Triệu Phong trực tiếp nói.

Tuy rằng dọc theo đường đi, mọi người đều có thể tùy ý thấy được các loại trân tài, khiến cho người ta chấn động không gì sánh được. Nhưng mà tất cả mọi người vẫn nhịn xuống, không có phí thời gian đi ngắt lấy.

Bọn họ có thể nào lãng phí thời gian tại trên đám cây cỏ bình thường này.

- Cẩn thận!

Triệu Vũ Phi phát hiện ra một cỗ nguyên khí ba động, lập tức nói.

Ầm! Ông!

Một đạo thanh âm thét gào, nương theo một cỗ khí tức uy áp kinh khủng, hướng về phía mọi người oanh kích tới.

Chỉ thấy, một đạo quang ảnh huyết sắc đột nhiên từ trong ngã ba phía trước lao ra.

Đạo quang ảnh huyết sắc kia, giống như nhân hình, nhưng lại không có ngũ quan. Thân thể nó giống như là năng lượng thiên địa thuần túy cùng rất nhiều Quy tắc Áo nghĩa ngưng tụ lại mà thành.

- Đây là Yêu linh do rất nhiều lực lượng trong Thần Thi ngưng tụ lại một chỗ, sản sinh ra!

Tả Mâu Triệu Phong xuyên thấu qua nhân ảnh huyết tinh kia, rất nhanh đưa ra kết luận.

Trong Thần Thi có thể dựng dục ra những loại trân tài vô cùng trân quý, như vậy dĩ nhiên cũng có thể sinh ra Yêu linh có linh tính.

Mà sở dĩ Triệu Vũ Phi có thể phát hiện ra Huyết Tinh Yêu Linh trước Triệu Phong, là bởi vì đại đa số thành phần trong cơ thể Huyết Tinh Yêu Linh này chính là tinh nguyên thiên địa cùng khí tức Thần lực! Cho nên huyết mạch Linh Tộc của Triệu Vũ Phi, có thể sớm phát giác ra trước.

Hô!

Thân thể Huyết Tinh Yêu Linh kia linh hoạt không gì sánh được, bỗng nhiên chém ra một chưởng.

Ầm! Phanh!

Quy tắc Thiên Địa vô hình cùng năng lượng tinh nguyên bốn phía bị điều động, ngưng tụ ra một đạo chưởng ảnh huyết sắc, mang theo một cỗ lực phách bá đạo khủng bố, áp bách thẳng về phía mọi người.

- Thực lực thật cường đại!

Sắc mặt Nam Cung Thánh trầm xuống, toàn thân quanh quẩn một tầng thần huy tử huyết sắc, ngưng tụ ra một đầu Ma Thiên Chi Trảo giăng đầy hoa văn tử huyết sắc, bỗng nhiên oanh kích ra.

Ầm! Phanh! Oành!

Sau khi hai người va chạm, khí huyết trong cơ thể Nam Cung Thánh sôi trào, phải lui về phía sau mấy bước.

- Uy lực công kích hoàn toàn vượt qua Thánh Vương bình thường!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ ngưng trọng.

Nguy hiểm cùng kỳ ngộ cùng tồn tại, khắp nơi trên mặt đất trong Thần Thi đều là bảo vật. Tùy ý lấy ra ngoài một gốc trân tài, liền có thể dẫn phát vô số cường giả Thánh Vương ngoại giới điên cuồng cướp đoạt.

Như vậy nguy cơ trong Thần Thi, cũng tất nhiên không phải là Huyền Quang Thánh Chủ bình thường có thể ứng phó.

Từ một lần giao thủ vừa rồi giữa Nam Cung Thánh cùng Huyết Tinh Yêu Linh kia, Triệu Phong liền có thể nhìn ra, thực lực Huyết Tinh Yêu Linh kia khủng bố vô cùng.

Ba người không thể không thừa nhận, bọn họ đã đánh giá thấp cỗ Thần Thi này, đánh giá thấp kỳ ngộ cùng nguy cơ bên trong nó.

Ầm! Phanh! Vù vù!

Triệu Vũ Phi cùng Triệu Phong lập tức nghênh đón.

Ngọc thủ Triệu Vũ Phi nhẹ nhàng lướt ra, nguyên khí thiên địa trong Thần Thi liền bị quấy động lên, hóa thành một cỗ trọng ảnh phong bạo tử tinh sắc, thổi quét về phía đầu Huyết Tinh Yêu Linh kia.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Tả Mâu Triệu Phong hiện lên diễm miêu đồng lực kinh người, tử tinh sáng bóng lưu chuyển, hiện lên từng tia từng tia văn lạc lôi kiếp ám tử sắc.

Phốc! Ầm!

Một đoàn lôi hỏa tử kim sắc toàn bộ trong suốt, mang theo khí tức lôi kiếp hủy diệt ở trên thân thể Huyết Tinh Yêu Linh bùng nổ ra.

- A!

Đối diện với công kích của ba người Triệu Phong, Huyết Tinh Yêu Linh kia trong nháy mắt liền rơi vào thế yếu.

Trong đó, Phong Lôi Đồng Hỏa của Triệu Phong tạo thành thương tổn to lớn nhất đối với Huyết Tinh Yêu Linh.

Huyết Tinh Yêu Linh là Yêu linh sinh ra trong Thần Thi, lực lượng phương diện vật chất vô cùng cường đại, trong công kích thậm chí còn ẩn chứa một tia ý cảnh cao thâm. Nhưng linh hồn tâm trí cũng là nhược điểm trí mạng của hắn.

Hưu!

Huyết Tinh Yêu Linh thấy không phải là đối thủ của ba người, lập tức quay đầu chạy trốn.

Ba người Triệu Phong trực tiếp đuổi theo. Ba người không có lập tức đánh chết đầu Huyết Tinh Yêu Linh này, mà là đuổi theo sát phía sau.

Triệu Phong cho rằng, địa phương có thể dựng dục ra Huyết Tinh Yêu Linh, tất nhiên là không giống bình thường.

Rất nhanh, mọi người liền đi tới một cái động khẩu trên bức tường tinh thể.

- Mọi người cẩn thận!

Triệu Phong lập tức nhắc nhở.

Màu sắc bức tường tinh thể xung quanh đây hơi chút phiếm hồng, lấp lánh tinh trạch đạm huyết sắc, cùng với bức tường tinh thể bốn phía mọi người trước đây hoàn toàn bất đồng nhau.

Sưu!

Huyết Tinh Yêu Linh kia, trực tiếp xông vào bên trong động khẩu.

- Grào! Grào! Grào!

Bên trong động khẩu kia nhất thời vang lên mấy đạo gào thét gầm rú khủng bố làm cho người ta kinh hãi. Một cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ kinh khủng tuyệt luân, nương theo Thánh lực ba động siêu cường, mạnh mẽ khuếch tán ra.

Sưu sưu sưu!

Từ trong động khẩu bức tường tinh thể kia đột nhiên bay ra ba đạo Huyết Tinh Yêu Linh. Hai con hình người, một con khác thân hình khổng lồ, bộ dáng giống như một đầu Yêu thú loại chó vậy.

- Một người một con!

Triệu Phong mỉm cười, nói.

- Đúng hợp ý ta!

Sắc mặt Nam Cung Thánh lộ vẻ thị huyết, cười nhạt. Một cỗ thánh quang tử huyết sắc kinh khủng từ trên người hắn bùng phát ra.

Theo Nam Cung Thánh nghĩ, đây cũng là một hồi đọ sức giữa hắn cùng với Triệu Phong. Hắn trước giải quyết xong một đầu Huyết Tinh Yêu Linh, liền chứng minh thực lực hắn đã vượt qua Triệu Phong, còn có thể dẫn đầu tiến nhập động khẩu bức tường tinh thể kia.

Triệu Vũ Phi nở nụ cười khuynh thành, biểu thị đồng ý.

Ầm! Phanh!

Ba người đồng thời xuất thủ. Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi nhằm phía hai con Huyết Tinh Yêu Linh trạng thái hình người kia, Triệu Phong tự nhiên chỉ có thể nghênh đón con Huyết Tinh Yêu Linh hình thái Yêu thú kia.

o0o

Trong khắp các bộ vị của Thần Thi, rất nhiều cường giả hai Đại Vương triều lục tục phát hiện một ít thiên địa trân bảo khiến kẻ khác điên cuồng, đồng thời cũng phát sinh những tràng chiến đấu kịch liệt trình độ bất đồng.

Bên ngoài Thần Thi, một ít Thánh Chủ trước đây không dự định thăm dò kỳ ngộ phía dưới, lúc này cũng thận trọng tiếp cận Thần Thi.

- Hóa ra là một cỗ Thần Thi! Ta không tiến nhập vào đó, chỉ cần ở ngoại vi tu luyện, hẳn là không có vấn đề gì!

Một gã Thánh Chủ Huyền Quang Sơ Thành khoanh chân tại bên cạnh Thần Thi tinh thể hóa, hấp thu tinh nguyên thiên địa tinh thuần khổng lồ, bắt đầu tu luyện.

Dần dần, một ít Thánh Chủ Huyền Quang Sơ Thành, hoặc là cường giả Chuẩn Thánh Chủ, mang theo sự tò mò, tiến nhập vào lòng đất.

- Đã tới chậm!

Một vị lão giả áo xám trong đó, trên mặt mang theo nụ cười ấm áp, tiếp cận cỗ Thần Thi bên dưới.

Trong tròng mắt đục ngầu của lão giả áo xám chậm rãi hiện lên một vầng tế văn hắc ti, hiện ra đồng lực ba động khiến người ta sợ hãi khủng bố.

- Nếu như có thể ở trong này tìm được cơ hội đột phá Thần vị, liền lưu nàng một mạng a!

Chương 1077: Giao Phong Kịch Liệt

Bên trong Thần Thi, ba người Triệu Phong, Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi phân biệt nghênh đón một con Huyết Tinh Yêu Linh.

- Tà Ma Trảo!

Nam Cung Thánh đánh ra cánh tay phải, trên đó nở rộ hoa văn huyết hồng sắc, dọc theo cánh tay cấp tốc leo lên, kéo dài ra vô số hoa văn huyết hồng sắc, hình thành một cái cự ma chi trảo vô hình, mang theo lực lượng khủng bố, hướng về phía trước xé rách tới.

Lần này đây, Nam Cung Thánh đã thu hồi lòng khinh thường, toàn lực ứng phó.

Ầm! Phanh!

Công kích của Huyết Tinh Yêu Linh nhân hình kia nhất thời bị một trảo của Nam Cung Thánh đánh tan.

- Nhân loại, ngươi muốn chết!

Huyết Tinh Yêu Linh phát hiện ra lực lượng tà ác cường đại trong cơ thể Nam Cung Thánh, từ trong thân thể nó cũng bỗng nhiên tuôn ra một cỗ lực lượng huyết mạch cường đại, khiến toàn bộ thân thể Huyết Tinh Yêu Linh càng thêm tiên diễm hỏa hồng.

- Nam Cung Thánh, khí tức huyết mạch Thái Cổ ẩn chứa trong cơ thể con Huyết Tinh Yêu Linh này càng thêm nồng nặc!

Thanh âm Tà Thần Ý niệm thể vang lên tại trong cơ thể Nam Cung Thánh.

Nam Cung Thánh tự nhiên minh bạch ý tứ của Tà Thần Ý niệm thể. Huyết mạch Thái Cổ của cỗ Thần Thi này cho dù thập phần yếu ớt, đối với hắn vẫn như cũ có tác dụng to lớn.

Huống hồ, ngay cả Tà Thần Ý niệm thể đều không thể đo lường được, cỗ Thần Thi này khi còn sống, đến tột cùng là đã đạt tới loại cảnh giới nào?

Nghĩ lại lúc trước, chỉ một giọt huyết dịch bình thường của Bán Thần Côn Vân, đã dẫn tới rất nhiều thiên tài Chân Vũ Thánh Địa điên cuồng cướp giật.

Bên kia, Triệu Vũ Phi đã thành thục cùng Huyết Tinh Yêu Linh giao chiến một trận.

Lực bền bỉ của Huyết mạch Linh Tộc rất mạnh, dưới hoàn cảnh như thế này, lực lượng của Triệu Vũ Phi càng kéo dài cuồn cuộn không dứt.

Nhưng mà Triệu Vũ Phi lại thiếu hụt lực bạo phát cùng khả năng một kích trí mạng. Huyết Tinh Yêu Linh kia không thể thương tổn được Triệu Vũ Phi, nhưng Triệu Vũ Phi trong khoảng thời gian ngắn cũng không cách nào giải quyết được Huyết Tinh Yêu Linh.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Tả Mâu Triệu Phong hiện lên một cỗ diễm miêu đồng lực tử kim sắc, trong đó lưu chuyển quang trạch tử tinh, phiếm động từng tia từng tia văn lạc lôi kiếp ám tử sắc.

Phốc! Ầm!

Một đoàn lôi hỏa tử kim sắc toàn bộ trong suốt, mang theo khí tức lôi kiếp hủy diệt, đột nhiên bùng nổ ra trên thân thể Huyết Tinh Yêu Linh.

Lần này đây, Triệu Phong đơn độc đối chiến một con Huyết Tinh Yêu Linh. Hắn tự nhiên không dám buông lỏng, đầu tiên chính là một cái linh hồn đồng thuật.

- Lực Phách Lôi Vực!

Trong Thánh Lôi Thể của Triệu Phong phóng xuất ra một tầng trọng áp lĩnh vực lôi điện ám hoàng sắc. Mạnh mẽ như Huyết Tinh Yêu Linh, tại trong lĩnh vực Triệu Phong đều sẽ bị sự áp chế nhất định.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu một tay cầm Ảnh Sát Đế Nhận, tay kia nắm Ám Kim Long Xà Tiên, trợ giúp chủ nhân, hấp dẫn sự chú ý của Huyết Tinh Yêu Linh, cũng thỉnh thoảng tiến hành công kích với nó.

- Thánh Lôi Phách Quyền!

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong thi triển Lôi Dực Phi Độn Thuật, tại trong không gian có hạn nắm giữ tốc độ tuyệt đối, không ngừng công kích Huyết Tinh Yêu Linh.

Đột phá cảnh giới Huyền Quang Tiểu Thành, Huyền Quang Thánh Lực của Triệu Phong càng cường đại hơn rất nhiều.

Hơn nữa, Huyền Quang Thánh Lực của Triệu Phong có thể tiến hành chuyển hoán giữa Thánh lực Thổ Chi Phong Lôi cùng Thánh lực Viêm Chi Phong Lôi, phân biệt dùng cho khống chế cùng công kích.

Nam Cung Thánh đang chiến đấu cùng Huyết Tinh Yêu Linh bên kia, có ý định quan sát tình huống chiến đấu của Triệu Phong bên này.

- Thực lực của hắn…

Sắc mặt Nam Cung Thánh khẽ trầm xuống.

Tuy rằng ý chí linh hồn của Huyết Tinh Yêu Linh bạc nhược, dễ dàng bị Triệu Phong khắc chế. Nhưng mà thực lực lúc này Triệu Phong biểu hiện ra, cũng hầu như sắp đạt tới tiêu chuẩn Thánh Vương rồi.

- Triệu Phong, ta thế nhưng đi vào trước a!

Trong cơ thể Nam Cung Thánh nhất thời tuôn ra một tia Thần huy tử sắc vô cùng chói mắt, tản mát ra uy áp Bản Nguyên Hồng Hoang rung chuyển thiên địa, khiến nguyên khí thiên địa bốn phía đều có chút rung động.

- Tà Thần Chi Lực?

Cặp mày Triệu Phong ngưng đọng.

Lúc này, Nam Cung Thánh chỉ vì muốn chiến thắng hắn, đã điều động một tia Thần lực mà hắn không thể chưởng khống!

Sau khi Nam Cung Thánh thi triển ra Thần lực, cho dù đơn độc đối mặt cường giả Thánh Vương đều không cần phải sợ hãi. Huống chi là con Huyết Tinh Yêu Linh có thể phát huy ra chiến lực Thánh Vương, nhưng cảnh giới bản thân cũng còn chưa đạt tới Thánh

Vương này.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Tả Mâu Triệu Phong nhất thời lấp lánh vô số đạo lôi quang bạch tinh, một cỗ linh hồn Hủy Diệt Áo Nghĩa, nương theo linh hồn ba động cường đại, bắt đầu khởi động lên.

Triệu Phong thân là Đội trưởng tiểu đội này, tự nhiên không thể bị Nam Cung Thánh đè ép xuống, bằng không Nam Cung Thánh chỉ biết sẽ càng ngày càng càn rỡ hơn.

Bởi vậy, Triệu Phong ngưng tụ ra một số lượng nhất định lạc ấn lôi kiếp, phát động sát chiêu đồng thuật.

Ầm! Phốc!

Chỉ thấy một đoàn lạc ấn lôi kiếp vặn vẹo, giống như hỏa diễm vậy, vặn vẹo lấp lánh, mang theo khí tức linh hồn kinh khủng không gì sánh được, bỗng nhiên đánh lên linh hồn Huyết Tinh Yêu Linh.

Phù phù!

Ý chí linh hồn của Huyết Tinh Yêu Linh vốn dĩ yếu kém, đối mặt lạc ấn lôi kiếp oanh kích phương diện linh hồn, không thể kiên trì nổi một hơi thở, liền trực tiếp bị hủy diệt hầu như không còn.

Bá!

Triệu Phong thu toàn thân Huyết Tinh Yêu Linh vào ở trong Mê Không Giới, trực tiếp chui vào động khẩu bức tường tinh thể kia.

- Làm sao lại…

Thần sắc Nam Cung Thánh đại chấn, mạnh mẽ đánh chết đầu Huyết Tinh Yêu Linh trước mặt, thu lấy thân thể của hắn.

Nhưng ở phương diện tốc độ, Nam Cung Thánh vẫn như cũ hơi chậm một tia so với Triệu Phong.

Bên kia, Triệu Vũ Phi thi triển một ít bí kỹ huyết mạch, cũng nhanh chóng đánh chết đầu Huyết Tinh Yêu Linh kia.

Sưu sưu sưu!

Ba người trực tiếp vọt vào bên trong động khẩu kia. Tốc độ Triệu Phong nhanh nhất, đầu tiên tiến nhập vào trong đó.

Không gian bên trong động khẩu không lớn, vách tường bốn phía vẫn chưa có hoàn toàn tinh thể hóa, mà là một loại vật chất giao thể, đồng thời hơi chút phập phồng ba động.

Trung tâm động khẩu có một cái đầm nước huyết sắc rất nhỏ, bên trong chảy xuôi dịch thể huyết sắc keo đặc dị thường nồng đậm.

Lúc này, con Huyết Tinh Yêu Linh lúc trước bị ba người Triệu Phong đả thương kia, đang đắm chìm trong đầm nước huyết sắc, giống như là đang chữa thương khôi phục. Mà bên cạnh đầm nước còn có một đầu Huyết Tinh Yêu Linh, bộ dáng giống như còn chưa hoàn toàn sinh trưởng xong.

- Khí tức huyết mạch Thái Cổ thật kinh khủng!

Triệu Phong cảm thụ được khí tức trong đầm nước, trong lòng nhất thời rung động.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Triệu Phong cũng từng lấy được huyết dịch Thiên Hỏa Lôi Viên, nhưng mà khí tức cùng uy áp của loại huyết mạch đó, so sánh với khí tức huyết mạch trong này, hoàn toàn có thể bỏ qua.

- Lấy!

Triệu Phong lập tức tiếp cận đầm nước kia, chuyển dời dịch thể huyết sắc vào trong Mê Không Giới.

Đồng thời, Tiểu tặc miêu còn trực tiếp đầu nhập trong đầm nước kia, cái miệng há lớn, trực tiếp hút.

Tuy rằng Triệu Phong đi tới nơi này trước, nhưng mà sau khi lấy đi một lượng dịch thể nhất định, hắn cũng không có tiếp tục rút lấy nữa.

- Di? Đây là…

Triệu Phong từ dưới đầm nước trực tiếp lấy ra một viên tinh châu huyết sắc mượt mà.

Sau đó, Triệu Phong chuyển mắt nhìn sang trên người đầu Huyết Tinh Yêu Linh còn chưa hoàn toàn sinh trưởng ra ở bên cạnh kia.

Bá!

Triệu Phong cũng thu đầu Huyết Tinh Yêu Linh còn chưa trưởng thành này vào trong Mê Không Giới.

- Các ngươi dám ăn cắp Thần Chi Huyết Lưu!

Trong đầm nước, một con Huyết Tinh Yêu Linh bị thương khác phẫn nộ tím mặt, phát động công kích về phía Triệu Phong.

Sau khi Triệu Phong lấy đi thành quả nhất định, trực tiếp lui về phía sau.

Mà lúc này, Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi chủ động nghênh đón, đánh chết con Huyết Tinh Yêu Linh bị thương này.

Năm thành dịch thể huyết sắc còn thừa lại trong đầm nước, cũng bị hai người chia đều.

- Đây chẳng lẽ chính là huyết dịch của Thần Thi lúc còn sống?

Trong mắt Nam Cung Thánh lấp lánh tinh mang.

- Không có khả năng! Thần Thi Chi Huyết chân chính, chúng ta ngay cả tiếp cận cũng không thể!

Triệu Phong trực tiếp nói.

Sự đo lường đối với thực lực cỗ Thần Thi này khi còn sống trong lòng Triệu Phong không ngừng dâng cao lên.

Huyết dịch trong đầm nước kia, tối đa chỉ là nhiễm phải một chút khí tức huyết mạch, hoặc là một giọt huyết mạch Thần Thi mà thôi.

Cho dù trong huyết trì này chứa đựng một giọt Thần Thi Chi Huyết, trải qua không biết bao nhiêu năm, lực lượng trong đó từ lâu phân hóa ra sinh linh. Giống như những Huyết Tinh Yêu Linh kia, chính là kết quả của huyết trì này.

Tuy là nói như thế, nhưng huyết dịch trong đầm nước này có thể sinh ra Yêu linh thực lực kinh khủng như vậy, huyết dịch này có thể kém đến đâu?

- Không tốt! Có người đến!

Tả Mâu Triệu Phong xuyên thấu vách tường tinh thể, bắt được một tia thân ảnh.

- Thần Thi Chi Huyết?

Bỗng nhiên, năm đạo thân ảnh Dị tộc cấp tốc bay vào.

- Hóa ra là Nhân loại!

Lập tức, một cỗ thanh âm châm biếm vang lên.

Thần Thi tinh thể hóa, bất kỳ vật chất tinh thể nào trong cơ thể đều có tác dụng trở ngại linh thức. Bởi vậy, linh thức Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh cũng sẽ bị ngăn cản, chỉ có thể dựa vào tầm mắt. Cho nên trước đó ai cũng không biết được tình huống bên trong động khẩu.

Ầm!

Mấy cỗ lực lượng Quy tắc Áo nghĩa kinh khủng trực tiếp ngăn chặn lại ba người Triệu Phong chuẩn bị lao ra cửa động.

- Triệu Phong!

Trong tiểu đội Dị tộc, một gã Dị tộc bộ dáng giống Nhân Tộc kinh hỉ kêu lên.

Ánh mắt ba người Triệu Phong, Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi trầm xuống, quan sát năm người trước mặt.

- Vạn Tượng Thánh Chủ!

Đám người Triệu Phong đều nhận ra vị Thánh Chủ bộ dáng giống Nhân Tộc này.

Trong chi tiểu đội Dị tộc này, ngoại trừ Vạn Tượng Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu Thành, còn có một gã Dị tộc Huyền Quang Tiểu Thành, một gã Thánh Chủ Huyền Quang Đại Thành, cùng với hai gã tối cường giả trong đội ngũ, Huyền Quang Thánh Vương!

- Hắc Độc, Tử Độc đại nhân! Ba người này đều là thiên kiêu của Vương triều Đại Càn! Nữ tử kia là Triệu Vũ Phi, gã nam tử mái tóc tử huyết kia, là kẻ có được Tà Thần Chi Lực!

Vạn Tượng Thánh Chủ lập tức cung kính nói với hai vị Thánh Vương Dị tộc bên cạnh.

Về chuyện của Triệu Vũ Phi, bên phía Vương triều U Nguyệt biết rõ ràng vô cùng. Mà Nam Cung Thánh về sau ở trên chiến trường đại chiến tứ phương, cũng từ từ bị bên phía Dị tộc biết rõ.

- Đều giết chúng!

Hắc Độc Thánh Vương Xà Nhân Tộc, sắc mặt lãnh đạm, tùy tiện nói.

- Ba gã Thánh Chủ, cũng dám họp thành đội tiến nhập Thần Thi?

Gã Thánh Chủ Dị tộc Huyền Quang Đại Thành kia, vẻ mặt cười nhạo nói.

Hơn nữa, trong tiểu đội ba người trước mắt, Triệu Vũ Phi cùng Triệu Phong, còn đều là Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu Thành!

- Thật là không biết sống chết! Không có cường giả Thánh Vương dẫn đội, cũng dám đi vào!

Vạn Tượng Thánh Chủ cười ha hả. Mối thù trước đây của hắn, hôm nay rốt cuộc đã có thể báo rồi.

Phải biết rằng, trong số các tiểu đội tiến nhập Thần Thi, cho dù có Thánh Vương tọa trấn, cũng không chắc chắn sẽ tuyệt đối an toàn! Dù sao, tất cả Bán Thần trong hai Đại Vương triều cũng đều đã tiến nhập Thần Thi.

- Hai người các ngươi, phân biệt kềm chế hai gã Thánh Vương này! Vạn Tượng Thánh Chủ cùng hai gã Thánh Chủ khác, giao cho ta giải quyết!

Thời điểm năm tên Dị tộc còn đang trào phúng đám người Triệu Phong, Triệu Phong cũng đã thương lượng xong đối sách cùng Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi.

Hai vị cường giả Thánh Vương này, tự nhiên so với đám Huyết Tinh Yêu Linh vừa rồi thì cường đại hơn không ít.

Nhưng mà Nam Cung Thánh thân có Tà Thần Chi Lực, kềm chế một gã Thánh Vương tuyệt không thành vấn đề.

Triệu Vũ Phi thân mang huyết mạch Linh Tộc bài danh mười chín trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, nội tình thâm hậu, phòng ngự cường đại, tại trong Thần Thi nguyên khí thiên địa nồng nặc, càng như hổ thêm cánh. Kềm chế một gã Thánh Chủ, vấn đề cũng không lớn.

Sưu sưu sưu!

Còn chưa đợi tiểu đội Dị tộc trước mặt xuất thủ, ba người Triệu

Phong đã trước tiên khởi xướng công kích.

- Cái gì?

Vạn Tượng Thánh Chủ vừa mới chuẩn bị dằn vặt ba người trước mắt kia, lại không ngờ tới Triệu Phong đã trực tiếp đánh thẳng về phía hắn.

Ông! Chi chi!

Trong Thánh Lôi Thể của Triệu Phong tuôn ra một tầng trọng áp lĩnh vực lôi điện ám hoàng sắc, bao phủ Vạn Tượng Thánh Chủ cùng hai gã Thánh Chủ khác bên trong.

Một gã Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu Thành trong đó, tại dưới lĩnh vực lôi điện lực phách của Triệu Phong, giống như lưng đeo một tòa cự sơn nguy nga, toàn bộ thực lực đều bị áp chế thật lớn. Mà Vạn Tượng Thánh Chủ cùng một gã Thánh Chủ Huyền Quang Đại Thành khác, thì lại tốt hơn một chút.

- Làm sao có thể! Thực lực của ngươi!

Sắc mặt Vạn Tượng Thánh Chủ kinh hãi, không thể tin nổi.

Mấy năm trước, hắn còn từng giao thủ qua cùng Triệu Phong, khi đó Triệu Phong cũng chỉ có thể chiếm được một tia ưu thế.

Nhưng hôm nay, Triệu Phong đồng thời đối mặt ba vị Huyền Quang Thánh Chủ, lại biểu hiện ra cường thế như vậy.

- Liên thủ, giết hắn!

Vạn Tượng Thánh Chủ nói với Thánh Chủ Dị tộc Huyền Quang Đại

Thành bên cạnh.

Sau khi Vạn Tượng Thánh Chủ củng cố thực lực, cũng có được chiến lực Thánh Chủ Đại Thành.

Hắn tin tưởng, hai vị Thánh Chủ Đại Thành liên thủ, tất nhiên có thể đánh chết được Triệu Phong.

Huống hồ trong đội ngũ của bọn họ còn có hai vị Thánh Vương thực lực kinh khủng.

Chương 1078: Mưu Đồ Của Triệu Phong

- Liên thủ, giết hắn!

Vạn Tượng Thánh Chủ nói với Thánh Chủ Dị tộc Huyền Quang Đại Thành bên cạnh.

Một gã Thánh Chủ Dị tộc Huyền Quang Tiểu Thành còn lại, đối diện với lôi điện trọng áp lực phách của Triệu Phong, chiến lực chí ít bị áp chế năm thành trở lên, trực tiếp bị Vạn Tượng Thánh Chủ quên đi.

- Tốt!

Tên Dị tộc kia thân hình khổng lồ, một thân lông mao hồng sắc, hai mắt nhìn chằm chằm Triệu Phong.

Tuy rằng gã Nhân loại trước mắt này chỉ có cảnh giới Huyền Quang Sơ Thành, nhưng áp lực mà đối phương gây cho hắn, cũng là trầm trọng không gì sánh được.

Bất quá, liên thủ cùng Vạn Tượng Thánh Chủ, hắn không có bất kỳ lo lắng nào. Vạn Tượng Thánh Chủ có Vạn Tượng Chi Mâu, thực lực chân chính của hắn sợ rằng còn cao hơn Thánh Chủ Huyền Quang Đại Thành bình thường.

- Vạn Tượng Hỏa Giới!

Ánh mắt Vạn Tượng Thánh Chủ ngưng đọng, nguyên khí thiên địa bốn phía lập tức bị hắn khống chế, chuyển hóa thành lực lượng Áo

nghĩa Hỏa thuộc tính.

Nhiệt độ bốn phía chợt dâng cao lên, một cỗ viêm lãng hỏa nhiệt liền quay chung quanh bốn phía Triệu Phong.

Gã Dị tộc tóc đỏ chợt nộ quát một tiếng, song quyền huy vũ, hai tay mang theo một tầng hỏa diễm xích hồng sắc, uy thế phách liệt khủng bố giống như một đầu hỏa diễm cự thú tuôn trào ra.

- Thiên Địa Viêm Long!

Quanh thân Thánh Chủ Dị tộc tóc đỏ vây quanh một đầu viêm long xích huyết sắc, nhất thời áp bách về phía Triệu Phong.

Xích viêm phô thiên cái địa bắt đầu chấn động không gian bốn phía, nhưng không cách nào tạo thành một điểm tổn thương đối với bức tường tinh thể xung quanh được.

- Ta cũng có thể hấp thu năng lượng Hỏa thuộc tính a!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, lập tức kích phát huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

Ông! Ầm!

Toàn thân Triệu Phong hiện lên một tầng lưu ly diễm khí giống như huyết dương vậy, một cỗ khí tức khủng bố phách liệt nóng rát bắt đầu tàn sát bừa bãi lên.

Đồng thời, lực lượng Hỏa thuộc tính bốn phía cấp tốc tiến nhập bên trong thân thể Triệu Phong.

- Thánh Lôi Phách Quyền!

Triệu Phong dung quán Viêm Chi Phong Lôi cùng Thánh Lôi Bá Thể, đánh ra một đoàn lôi quang nóng bỏng, cùng gã Thánh Chủ Dị tộc tóc đỏ kia đụng mạnh vào nhau.

Thánh Chủ Dị tộc tóc đỏ kia chỉ là tu luyện công pháp Hỏa thuộc tính, mà Triệu Phong không chỉ tu luyện Hỏa thuộc tính ẩn chứa trong Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, mà bản thân càng có huyết mạch Hỏa thuộc tính cường đại nữa!

Bởi vậy, Vạn Tượng Hỏa Giới của Vạn Tượng Thánh Chủ trên thực tế có sự tăng phúc rất lớn đối với Triệu Phong.

Ầm! Phanh!

Thánh Chủ Dị tộc tóc đỏ bị lực lượng Triệu Phong bộc phát ra trong nháy mắt trực tiếp đẩy lùi, đụng vào trên bức tường tinh thể sau lưng, toàn thân còn thiêu đốt một tầng lưu ly diễm khí xích huyết sắc, không ngừng ăn mòn thiêu đốt.

- Làm sao lại… lực lượng tiểu tử Nhân loại này!

Thần sắc Thánh Chủ Dị tộc tóc đỏ kia khiếp sợ, không thể tin nổi. Chính mình không ngờ lại bị một gã Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu Thành đơn giản như vậy đánh bại!

Hưu hưu hưu!

Cũng tại thời điểm Thánh Chủ Dị tộc tóc đỏ kia bị đánh bay, bên trong hỏa lãng, mấy ngàn đạo quang kiếm kim sắc lóe lên, đâm mạnh về phía Triệu Phong.

- Duệ Kim Chi Kiếm!

Trong cặp mắt Vạn Tượng Thánh Chủ, hoa văn đinh ốc màu sắc rực rỡ chậm rãi xoay chuyển.

Bên kia, gã Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu Thành kia đã lui về phía sau, hướng về phía Triệu Phong phát động công kích tầm xa.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu nghe theo ý chí của Triệu Phong, huy động Ám Kim Long Xà Tiên, hướng về phía gã Thánh Chủ Dị tộc Huyền Quang Tiểu Thành kia lao tới.

- Vạn Tượng Thánh Chủ, còn dám dùng loại trò xiếc nhỏ này để đối phó ta?

Triệu Phong không khỏi cười nhạo.

Ông!

Quanh thân Triệu Phong, Thánh lực Thổ Chi Phong Lôi cùng Thánh Lôi Lực Phách vặn vẹo cùng một chỗ, hình thành một tầng Phong Lôi Cương Tráo ám hoàng sắc phong cách cổ xưa.

Hưu!

Ngàn vạn đạo Duệ Kim Chi Kiếm kia đâm vào trên lôi cương hộ thể của Triệu Phong, chỉ mới thâm nhập được nửa phân liền bị ngăn trở lại.

Băng ca!

Phong Lôi Cương Tráo phong cách cổ xưa quanh thân Triệu Phong

lao nhanh ra lôi văn ám kim sắc rực rỡ chói mắt, trực tiếp chấn vỡ vô số đạo kiếm quang kim sắc kia.

Đồng thời, một bộ phận Thánh lực Thổ Chi Phong Lôi hướng về phía Vạn Tượng Thánh Chủ mà đi.

Ông! Vù vù!

Ánh mắt Vạn Tượng Thánh Chủ ngưng đọng. Tại trước người hắn nhất thời xuất hiện một mặt Phong Lôi Chi Thuẫn, ngăn cản những thương tổn do lôi cương hộ thể của Triệu Phong phản chấn lại kia.

- Cảnh giới của ngươi đề thăng nhanh chóng như vậy, làm sao còn có thể cụ bị chiến lực trình độ này?

Cặp mắt Vạn Tượng Thánh Chủ ngưng đọng, nhìn chăm chú về phía Triệu Phong.

Thời điểm lần đầu tiên Vạn Tượng Thánh Chủ giao thủ cùng Triệu Phong, Triệu Phong vẫn chỉ là cảnh giới Chuẩn Thánh Chủ. Lúc này chỉ mới cách mấy năm, cảnh giới Vạn Tượng Thánh Chủ không tăng, nhưng thực lực Triệu Phong lại bay vọt đến Huyền Quang Tiểu Thành.

Mặt khác, Vạn Tượng Thánh Chủ vốn cho rằng Triệu Phong là vì để thăm dò kỳ ngộ nơi này, mạnh mẽ đề thăng cảnh giới lên tới Huyền Quang Tiểu Thành, thực lực cũng không tăng trưởng bao nhiêu.

Nhưng lúc này, lực lượng mà Triệu Phong thể hiện ra, ngay cả hắn cũng có chút e ngại.

- Không nên nói nhảm nhiều như vậy!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, phóng xuất ra hư ảnh Phong Lôi Tiểu Thế Giới, phối hợp Lực Phách Lôi Vực, hướng về phía Vạn Tượng Thánh Chủ áp bách tới.

Cảnh giới Triệu Phong tăng lên quả thật rất nhanh, nhưng mà ai biết được, Triệu Phong vì đề thăng cảnh giới, đã phục dụng bao nhiêu dược liệu trân bảo trân quý, tiêu hao bao nhiêu khối Thần Tinh Thứ phẩm?

Lúc này, cảnh giới Triệu Phong cùng Vạn Tượng Thánh Chủ ngang bằng nhau, phương diện vật chất công kích, Triệu Phong cũng không sợ hãi Vạn Tượng Thánh Chủ chút nào. Trên phương diện linh hồn, Triệu Phong lại càng nghiền ép Vạn Tượng Thánh Chủ.

- Hắc Độc, Tử Độc đại nhân!

Vạn Tượng Thánh Chủ nhìn thấy Triệu Phong cường thế như vậy, chuẩn bị hướng về phía hai gã cường giả Thánh Vương trong đội ngũ cầu viện.

Nhưng khi ánh mắt của hắn nhìn về phía bên cạnh, lại một lần nữa ngây ngẩn cả người.

Chỉ thấy, hai đại Thánh Vương Xà Nhân Tộc, không ngờ lại cùng Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi đánh nhau đến không phân cao thấp, khó phân thắng bại.

Ở bên kia, Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu Thành kia đã bị Tiểu tặc miêu triệt để áp chế, không còn sức đánh trả chút nào.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Triệu Phong thừa dịp thời điểm Vạn Tượng Thánh Chủ phân tâm,

vận chuyển Tả Mâu, phóng xuất ra một cái đồng thuật.

Ầm! Phốc!

Lôi quang diễm miêu tử kim sắc nhất thời bùng nổ ra trên đầu Vạn Tượng Thánh Chủ.

Dùng ý chí linh hồn Huyền Quang Đại Thành của Triệu Phong, thi triển ra một cái Phong Lôi Đồng Hỏa, cũng không phải Vạn Tượng Thánh Chủ có thể chịu được.

- Huyễn Cấm Mê Vực!

Triệu Phong lại một lần nữa thi triển huyễn đạo cấm thuật.

Trong nháy mắt, cặp mắt Vạn Tượng Thánh Chủ đã bị Tả Mâu Triệu Phong hấp dẫn, rơi vào trong mê cung huyễn cảnh vô tận.

- Vạn Tượng Chi Mâu, ta muốn!

Trong lòng Triệu Phong thoáng có một tia mừng rỡ.

Triệu Phong hiện tại hoàn toàn có thể dùng ưu thế áp đảo, nghiền ép Vạn Tượng Thánh Chủ, phối hợp linh hồn công kích đánh chết hắn.

Nhưng mà nếu làm vậy, linh hồn Vạn Tượng Thánh Chủ bị hủy diệt, Vạn Tượng Chi Mâu cũng sẽ triệt để biến mất.

Từ sau khi tầng thứ hai Phân Hồn Quyết hoàn thành, trong lòng Triệu Phong đã có một ý nghĩ: Để cho cỗ phân thân thứ hai của hắn dung luyện một cặp mắt truyền thừa của Bát Đại Thần Mâu!

Bởi vì, phân thân của Thánh Chủ bình thường, sau khi chế tạo ra liền

trực tiếp có được mấy thành chiến lực của bản thể, mà linh hồn phân thân của Triệu Phong, cũng là cần thời gian để trưởng thành.

Nhưng nếu như Triệu Phong đem cặp mắt truyền thừa của Bát Đại Thần Mâu, dung luyện vào trong phân thân, không thể nghi ngờ có thể giúp tăng trưởng tốc độ trưởng thành thực lực của phân thân.

Triệu Phong thoáng đo lường một chút. Nếu như Triệu Vong không có Tử Vong Chi Mâu mà nói, tốc độ tu luyện của hắn ít nhất phải giảm xuống sáu thành trở lên.

Cho nên, Triệu Phong mới thiết lập dự định cho cỗ phân thân thứ hai của hắn, vì hắn mưu chiếm một loại truyền thừa của Bát Đại Thần Mâu, dùng để đề thăng tốc độ tăng trưởng thực lực của phân thân.

Về phương diện khác, lĩnh ngộ tu luyện cùng kinh nghiệm của phân thân, cũng sẽ chuyển dời vào trong ý thức của Triệu Phong.

Nếu như cỗ phân thân thứ hai của Triệu Phong có được Vạn Tượng Chi Mâu, như vậy, Triệu Phong hoàn toàn không cần lo lắng việc cảm ngộ Ngũ Hành Áo Nghĩa! Cái này có lợi ích vô cùng to lớn đối với việc tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết của Triệu Phong.

Nhưng mà vào lúc này, gã Thánh Chủ Dị tộc tóc đỏ kia lại hướng về phía Triệu Phong đánh tới.

- Viêm Long Chi Nộ!

Toàn thân Thánh Chủ Dị tộc tóc đỏ bộc phát ra Huyền Quang Thánh Lực chói mắt đỏ bừng, cấu thành một đầu quang long hỏa diễm vô hình, áp bách thẳng về phía Triệu Phong.

- Ngao!

Đầu quang long hỏa diễm kia phun trào ra quang diễm Thánh lực kinh khủng, thiêu đốt bức tường tinh thể bốn phía, phát ra nhiệt độ cực nóng.

- Lực lượng Hỏa thuộc tính thật mạnh!

Tâm thần Triệu Phong cả kinh. Quả nhiên, bất luận một gã Thánh Chủ Huyền Quang Đại Thành nào cũng đều không thể khinh thị.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Sắc mặt Triệu Phong trầm xuống, vận chuyển Huyền Quang Thánh Lực, trực tiếp đánh ra một đạo thánh chưởng lôi quang xích kim sắc khổng lồ.

Gã Thánh Chủ Dị tộc này tại thời khắc mấu chốt nhất, đã ra tay quấy rối Triệu Phong, làm sao hắn lại hạ thủ lưu tình được chứ?

Ầm! Phanh!

Hai cỗ lực lượng Hỏa thuộc tính kinh khủng, mãnh liệt oanh kích lẫn nhau.

Thình thịch! Ầm!

Chưởng ảnh lôi quang xích kim sắc do Triệu Phong đánh ra, nhất thời bộc phát ra lôi điện xích kim sắc chói mắt, chấn nát đầu quang long hỏa diễm kia.

Sau khi phá hủy quang long hỏa diễm, uy năng còn dư lại của Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng lại hướng về phía Thánh Chủ Dị tộc kia nghiền ép tới.

Ầm! Phanh!

Gã Thánh Chủ Dị tộc này bị một chưởng Triệu Phong đánh văng thẳng lên bức tường tinh thể phía sau. Trên Thánh Thể xuất hiện vô số vết rách, một cỗ dương viêm xích huyết sắc cháy bỏng ăn mòn lan tràn ra, tại trên miệng vết thương không ngừng thiêu đốt mãnh liệt.

Sau khi giải quyết xong gã Thánh Chủ này, Triệu Phong lại một lần nữa nhìn về phía Vạn Tượng Thánh Chủ.

Đúng lúc này, trong Vạn Tượng Chi Mâu của Vạn Tượng Thánh Chủ chợt hiện lên một tia kinh dị.

Rất nhanh, Vạn Tượng Thánh Chủ đã mạnh mẽ giãy thoát khỏi Huyễn Cấm Mê Vực của Triệu Phong, đổ một thân mồ hôi lạnh, vẻ mặt kinh hoàng nhìn về phía Triệu Phong.

Ông!

Vạn Tượng Thánh Chủ đạp lên một cỗ Phong Lôi Áo Nghĩa, cấp tốc lui nhanh về phía sau.

Hắn tự nhiên biết, vừa rồi mình đã trúng phải huyễn thuật của Triệu Phong, bị khốn trụ thời gian mấy hơi thở. Nếu không phải hắn có Vạn Tượng Chi Mâu, sức chống cự phương diện linh hồn cực kỳ mạnh mẽ, chỉ sợ vĩnh viễn cũng sẽ không tỉnh lại.

Hắn không dám nghĩ tới, Triệu Phong không chỉ là cảnh giới tăng lên nhanh chóng như vậy, phương diện ý chí linh hồn cũng gia tăng không chậm hơn chút nào.

Mà Vạn Tượng Thánh Chủ cũng bỗng nhiên nghĩ đến, bằng vào ý

chí linh hồn cường đại như vậy của Triệu Phong, muốn đối phó hắn, căn bản không cần hao phí công phu lớn như vậy.

Sợ rằng, Triệu Phong là đang mưu đồ vật gì đó trên người của hắn.

- Hắc Độc, Tử Độc đại nhân! Nhanh lui lại a!

Vạn Tượng Thánh Chủ lập tức truyền âm cho hai vị Thánh Vương.

Vạn Tượng Thánh Chủ biết rõ, mình đã không phải là đối thủ của Triệu Phong.

- Cái gì? Ba người các ngươi…

Ánh mắt Hắc Độc Thánh Vương âm trầm.

Hắn vốn cho là, Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi, chính là mạnh nhất trong ba người này. Vạn Tượng Thánh Chủ cùng hai gã Thánh Chủ khác có thể thập phần dễ dàng giải quyết được Triệu Phong.

Không ngờ chỉ trong chốc lát, tên Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu Thành kia, đã bị một con mèo nhỏ đánh bại! Mà một gã Thánh Chủ Dị tộc Huyền Quang Đại Thành còn lại, thì lại bị Triệu Phong đánh thành trọng thương.

- Tử Độc, đi thôi!

Cặp mắt Hắc Độc Thánh Vương khẽ chuyển, truyền âm cho Tử Độc Thánh Vương.

Dựa vào tình huống hiện tại mà xem, thực lực của Triệu Phong không kém Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi chút nào!

Một khi Vạn Tượng Thánh Chủ bị thua, hai người bọn họ sẽ đối diện với sự vây công của ba người Triệu Phong.

- Đáng ghét! Ba tên Nhân loại này!

Thần sắc Tử Độc Thánh Vương oán độc.

Vốn cho là thắng lợi dễ như trở bàn tay, lại biến thành một hồi chiến đấu gian nan như vậy, cuối cùng, bọn họ còn phải lui lại!

Hưu hưu!

Hai vị Thánh Vương Xà Nhân Tộc lập tức thi triển độn thuật, cùng với Vạn Tượng Thánh Chủ xoay người thoát đi.

- Đuổi theo!

Triệu Phong trực tiếp quát lớn.

Vừa rồi thiếu chút nữa Vạn Tượng Chi Mâu đã tới tay.

Mất đi cơ hội này, không biết sau này còn có thể gặp phải Vạn Tượng Thánh Chủ nữa hay không?

Sưu sưu sưu!

Triệu Phong, Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi lập tức truy kích theo.

Ám Kim Long Xà Tiên trong tay Tiểu tặc miêu hóa thành một sợi dây thừng ám kim sắc, trói hai gã Thánh Chủ kia lại, kéo vào trong Mê Không Giới.

- Hừ! Không ai có thể đuổi kịp ta!

Sắc mặt Vạn Tượng Thánh Chủ lộ ra vẻ tươi cười.

Đơn độc một mình đào tẩu, Vạn Tượng Thánh Chủ không có bao nhiêu nắm chắc có thể thoát khỏi Triệu Phong. Thế nhưng cùng hai vị Thánh Vương cùng nhau rút lui, lại là bất đồng.

Ánh mắt Vạn Tượng Thánh Chủ ngưng đọng, Vạn Tượng Thánh Lực màu sắc rực rỡ nhất thời bay ra sau lưng đám người bọn họ! Bên trong không gian đột nhiên xuất hiện một cỗ phong bạo cực băng khủng bố.

- Băng Hoàng Thương!

Một tầng dịch thể băng lam sắc xuất hiện tại không gian bốn phía, vặn vẹo thành một tầng băng mạc u lam sắc, bao vây Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi bên trong.

Hô!

Đám người Triệu Phong thông suốt xuyên toa tại trong chỗ cực băng phong bạo kia.

Chương 1079: Đồng Mưu Lợi Ích

- Băng Hoàng Thương!

Một tầng dịch thể băng lam sắc xuất hiện tại không gian bốn phía, vặn vẹo thành một tầng băng mạc u lam sắc, bao phủ ba người Triệu Phong vào trong đó.

Cỗ phong bạo cực băng kia vốn dĩ ảnh hưởng với tất cả mọi người, nhất thời bị ngăn cản lại bên ngoài. Ba người Triệu Phong thông suốt xuyên toa trong đó, đuổi theo ba gã Dị tộc đang phóng chạy ở phía trước.

- Đáng ghét! Tên tiểu tử này!

Cặp mày Vạn Tượng Thánh Chủ khẽ nhíu lại một cái.

Hắn đã quên mất Triệu Phong cũng cực kỳ am hiểu Thủy Chi Áo Nghĩa.

Mặc dù là là như vậy, nhưng đám người Triệu Phong muốn đuổi kịp Vạn Tượng Thánh Chủ cùng hai vị Thánh Vương, vẫn còn một chút độ khó.

- Hừ! Còn dám truy kích chúng ta!

Hắc Độc Thánh Vương thấy mấy người Triệu Phong đuổi theo không bỏ, không khỏi cười nhạt một tiếng.

Hắn cùng với Tử Độc Thánh Vương chỉ là sợ sau khi Vạn Tượng Thánh Chủ chiến bại, ba người Triệu Phong quay sang đối phó bọn họ. Nếu là vậy, phần thắng của hai người bọn họ sẽ không lớn. Bởi vậy, hai vị Thánh Vương Dị tộc mới tuyển chọn lui lại.

- Tử Cực Độc Nhận!

Tử Độc Thánh Vương bỗng nhiên xoay người một cái, đoản nhận tử sắc trong tay nhất thời chém ra một đạo đao mang tử sắc khổng lồ. Trên đó lóe ra lưu quang u tử sắc, chỉ cần thoáng liếc mắt nhìn qua, liền có thể cảm giác được trên đó tràn đầy độc tố trí mạng.

Ông! Hô!

Ba người Triệu Phong, Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi sớm có kinh nghiệm liên thủ, liền trực tiếp phóng xuất ra lực lượng hư ảnh Tiểu Thế giới.

Chỉ thấy, ba cỗ hư ảnh Tiểu Thế giới kinh khủng bá đạo vặn vẹo cùng một chỗ, cùng chống lại công kích phía trước.

Đạo lưu mang đao quang tử sắc kia bị hư ảnh Tiểu Thế giới của mọi người ngăn cản, chỉ trong khoảnh khắc đã tiêu hao hết đám Huyền Quang Thánh Lực trên đạo đao mang tử sắc kia.

Nhưng mà bởi vì vậy, tốc độ của đám người Triệu Phong đã chậm lại một chút.

- Phong ca, chính diện chiến đấu, tuy rằng chúng ta chiếm ưu thế, nhưng mà muốn đuổi giết bọn chúng, độ khó gia tăng không chỉ gấp đôi!

Lúc này Triệu Vũ Phi mới truyền âm nói.

- Triệu Phong, chúng ta không cần phải đuổi theo không bỏ a!

Nam Cung Thánh nghi hoặc nói.

Cường giả đồng giai chiến đấu, bình thường đều sẽ không xuất hiện tình huống tử vong. Đánh bại cùng đánh chết, hoàn toàn không phải là cùng một cấp bậc.

Nam Cung Thánh cho rằng, bọn họ tuyệt đối không có khả năng truy sát giết chết được cường giả Thánh Vương, huống hồ bọn chúng truy sát còn là một cái tiểu đội, độ khó càng lớn hơn.

- Giúp ta bắt lấy Vạn Tượng Thánh Chủ, sau này phân phối tài nguyên, ta có thể để cho các ngươi ưu tiên tuyển chọn trước!

Triệu Phong nói ra mục đích của mình.

Ánh mắt Nam Cung Thánh trầm xuống. Điều kiện Triệu Phong đưa ra quả thật rất mê hoặc.

Nam Cung Thánh cùng Triệu Phong đã từng hợp tác qua rất nhiều lần, mỗi một lần đều là Triệu Phong phát hiện tài nguyên cùng kỳ ngộ trước. Hơn nữa mỗi một lần đều là Triệu Phong đạt được thu hoạch lớn nhất! Một phương diện có quan hệ cùng huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, mà phương diện khác thì có quan hệ cùng Tiểu tặc miêu.

Thế nhưng, Triệu Phong chỉ nói là muốn bắt giữ Vạn Tượng Thánh Chủ.

Độ khó khi bắt giữ một người, so với đánh chết thì cao hơn rất nhiều.

Triệu Vũ Phi thì căn bản không cần suy nghĩ, lập tức gật đầu. Nếu như Triệu Phong điểm danh mục tiêu chính là Vạn Tượng Thánh Chủ, Triệu Vũ Phi ngẫm lại liền minh bạch, Triệu Phong chắc hẳn là cảm thấy hứng thú đối với Vạn Tượng Chi Mâu.

Đã như vậy, Triệu Vũ Phi nhất định sẽ dốc hết toàn lực giúp đỡ Triệu Phong.

Cuối cùng ba người đạt thành hiệp nghị, quyết định tiếp tục truy kích, đồng thời phải trong khoảng thời gian ngắn lưu lại đối phương. Dù sao ở trong Thần Thi nguy cơ tứ phía này, nếu không phải là vì Vạn Tượng Chi Mâu, Triệu Phong cũng không có ý định truy kích bọn chúng như vậy.

Bá!

Triệu Phong trực tiếp lấy ra Tỏa Thiên Cung. Băng hưu một tiếng, bắn ra một đạo Thánh Quang Tiễn xích lôi.

Nam Cung Thánh vận chuyển thánh quang tử huyết sắc, trong lúc phất tay, liền khởi động ra mấy đạo trọng ảnh tử huyết sắc, hướng về phía trước đánh tới.

Triệu Vũ Phi trực tiếp khống chế nguyên khí thiên địa, tiến hành trở ngại đối với ba người đang phi độn phía trước.

- Nhân loại, đừng không biết tốt xấu! Các ngươi căn bản là đuổi không kịp chúng ta, như vậy chỉ sẽ lãng phí thời gian của mọi người mà thôi!

Hắc Độc Thánh Vương chém ra một đạo quang mạc thủy lưu ngăm đen, suy yếu một bộ phận công kích của ba người Triệu Phong.

Sau đó, Tử Độc Thánh Vương liền đón đỡ hết hoàn toàn công kích của đám người Triệu Phong.

Hắc Độc Thánh Vương thập phần phẫn nộ. Hắn chưa bao giờ nghĩ tới, vừa mới tiến nhập Thần Thi, bọn chúng liền phải đối mặt với tình huống này: Bị tiểu đội Nhân loại truy sát! Hơn nữa người đuổi giết, còn là ba gã Thánh Chủ nữa!

Đây là sỉ nhục mà hắn chưa bao giờ gặp phải.

- Đáng ghét! Những tên Nhân loại này!

Vạn Tượng Thánh Chủ nổi giận mắng lớn.

Kỳ ngộ trong Thần Thi vô số, vì sao đám người Triệu Phong lại cố chấp như thế, mãi vẫn đuổi giết bọn chúng không thôi.

- Hừ! Nếu như gặp được tiểu đội Phi Nhân loại chúng ta, liền chính là tử kỳ của bọn chúng!

Tử Độc Thánh Vương hừ lạnh một tiếng. Tuy là nói như thế, nhưng mà nếu như gặp phải tiểu đội Nhân loại, như vậy bọn chúng liền không ổn.

Triệu Phong đang truy kích phía sau, cũng khẽ nhíu mày một cái.

Hai gã Thánh Vương cộng thêm Vạn Tượng Thánh Chủ, một lòng muốn chạy trốn, hắn căn bản không có bất cứ biện pháp nào.

Thậm chí cho dù lúc này Triệu Phong có sử dụng tới Lục Thần Tiễn thứ phẩm, nhưng mà Lục Thần Tiễn thứ phẩm, hiện tại hắn cũng chỉ có bốn thanh, Triệu Phong còn đang do dự.

Ầm! Hô!

Nam Cung Thánh ngưng kết ra một cỗ thánh huy tử huyết sắc, đánh ra một đạo cự ma chi trảo hoa văn tử huyết sắc, trên đó còn ẩn chứa một tia Thần lực yếu ớt, khiến cho cự ma chi trảo yêu dị này lan tràn ra một cỗ uy thế khủng bố làm cho người ta kinh hãi.

Hai gã Thánh Vương Dị tộc thấy thế, nhất tề vận chuyển Huyền Quang Thánh Lực, cộng đồng đánh ra một đạo công kích, chống lại thế tiến công của Nam Cung Thánh.

Ầm! Phanh!

Một cỗ sóng xung kích Thánh lực khổng lồ nhất thời khuếch tán ra.

Băng ca!

Đột nhiên, một bức tường tinh thể sáng rọi cách đó không xa, sau khi bị làn sóng Thánh lực xung kích kia lan tới, nhất thời nghiền nát ra.

Hô!

Một cỗ khí tức khủng bố uy chấn thiên địa từ đó trong xung kích ra. Nguyên khí thiên địa bốn phía nhất tề rung động sợ hãi.

- Đây là…

Cước bộ Triệu Phong dừng phắt lại, ánh mắt nhìn về phía bức tường tinh thể nghiền nát kia, tiến hành nội trắc.

- Không ngờ lại có thể vỡ tan ra?

Đám người Vạn Tượng Thánh Chủ trốn chạy phía trước cũng ngừng

lại.

Tất cả mọi người đều biết, các vách tường tinh thể bên trong Thần Thi đều chắc chắn không thể nào phá vỡ. Coi như là tất cả cường giả Bán Thần liên thủ, muốn ở trên đó lưu lại một chút vết tích gì đó, đều là vạn phần khó khăn.

Mà lúc này, dư ba chiến đấu của mấy người bọn họ, không ngờ lại có thể khiến cho bức tường tinh thể bên cạnh kia nghiền nát, hết thảy chuyện này quá mức ly kỳ.

Ông!

Tả Mâu Triệu Phong tràn ngập một tầng sóng gợn đạm kim sắc, xuyên thấu tất cả, nhìn về phía bên trong bức tường tinh thể nghiền nát kia.

- Đó là…

Thần sắc Triệu Phong chấn động, vẻ mặt không thể nào tin nổi.

Bên trong bức tường tinh thể nghiền nát kia, là một phiến không gian thật lớn. Trong không gian đứng lặng mười cây thạch trụ tinh thể sáng rọi. Mà ở trung tâm đỉnh không gian này, Triệu Phong nhìn thấy một đoàn tinh quang bạch tinh hư vô, chiết xạ ra vô số Thần quang hư vô, chiếu xạ bốn phương.

Trong nháy mắt khi đám người Triệu Phong vừa xuất hiện, từ trên vô số thạch trụ tinh thể đứng lặng bên trong, nhất thời lan tràn ra một cỗ khí thế uy áp cường đại. Sau đó, từng cỗ từng cỗ ý niệm cường đại từ trong đó dần dần tỉnh lại.

Ầm! Phanh!

Một cây tinh thể thạch trụ trong đó đột nhiên biến hóa thành một đầu Tinh Thể Cự Nhân, trực tiếp lao ra.

Ầm! Phanh! Oành!

Sau đó, vô số tinh thể thạch trụ bên trong đột nhiên thức tỉnh, bắt đầu hành động.

- Bất đồng với Huyết Tinh Yêu Linh lúc trước, khí tức huyết mạch ẩn chứa trong Tinh Thể Cự Nhân này thì yếu hơn một chút, nhưng khí tức Thần lực ẩn chứa trong đó lại nhiều hơn rất nhiều!

Ánh mắt Triệu Phong quan sát những Tinh Thể Cự Nhân này, lập tức đưa ra kết luận.

- Tựa hồ so với Huyết Tinh Yêu Linh trước đây, còn cường đại hơn!

Nam Cung Thánh cảm thụ được khí tức trên người đối phương, sắc mặt hơi trầm xuống.

Đám Huyết Tinh Yêu Linh vừa rồi cũng không có đạt tới cảnh giới Thánh Vương, chỉ là công kích cường đại, đạt tới tiêu chuẩn Thánh Vương mà thôi.

Mà lúc này, những Tinh Thể Cự Nhân này, hiển nhiên chính là Yêu linh cấp Thánh Vương chân chính.

- Nam Cung Thánh, bên trong có khí tức Thần lực!

Trong cơ thể Nam Cung Thánh, thanh âm Tà Thần Ý niệm thể vang lên.

Sắc mặt Nam Cung Thánh lộ ra vẻ tham lam điên cuồng. Cỗ khí tức Thần lực kia, hắn tự nhiên cũng cảm giác được.

Cỗ khí tức Thần lực kia cương chính bá đạo, tựa hồ còn mạnh hơn Tà Thần Chi Lực rất nhiều. Quan trọng nhất chính là, nếu như hắn có thể lấy được cỗ Thần lực này, có lẽ có thể trung hòa Tà Thần Chi Lực trong cơ thể mình.

- Nhân loại, chúng ta tạm thời liên thủ, đồng mưu phương diện lợi ích trong này!

Hắc Độc Thánh Vương thân là Thánh Vương, tự nhiên có thể cảm giác được khí tức Thần lực bên trong.

Nếu như hắn có thể lấy được đoàn Thần lực cường đại kia, đột phá Thần vị cũng không phải là vấn đề.

- Cỗ khí tức Thần lực này tiết ra ngoài, rất nhanh sẽ hấp dẫn đến càng nhiều tiểu đội tầm bảo khác nữa!

Tử Độc Thánh Vương nở nụ cười âm tà.

Vạn Tượng Thánh Chủ thoáng chút chần chừ. Trong lúc bị ba người Triệu Phong truy kích, Vạn Tượng Thánh Chủ liền minh bạch, đối tượng mà đám người Triệu Phong muốn truy sát chính là hắn. Mà thứ Triệu Phong muốn lấy được từ trên người hắn, chỉ sợ chính là Vạn Tượng Chi Mâu!

- Hai vị Thánh Vương đại nhân, xin hãy chú ý Triệu Phong một chút!

Nếu như hai vị Thánh Vương muốn liên hợp cùng đám người Triệu Phong, Vạn Tượng Thánh Chủ tự nhiên không có khả năng rời đi một mình.

- Được! Thu hoạch liền bằng bản lĩnh của mình!

Triệu Phong trầm tư trong chốc lát, trực tiếp nói.

Đương nhiên, khi đưa ra quyết định này, Triệu Phong đã trải qua sự đồng ý của Triệu Vũ Phi cùng Nam Cung Thánh.

Cỗ khí tức Thần lực này bỗng nhiên hiện ra, tất nhiên sẽ hấp dẫn đến càng nhiều tiểu đội tầm bảo hơn. Còn không bằng thừa dịp hiện tại cỗ khí tức Thần lực này còn chưa có hấp dẫn đến những tiểu đội khác, bọn họ mau chóng đào móc lợi ích trong này.

Đám người Hắc Độc Thánh Vương cũng đều hết sức rõ ràng điểm này.

Một khi cường giả Bán Thần tới, đám người bọn họ, khả năng ngay cả một chút canh thừa cũng đều khó có khả năng phân đến.

- Như vậy rất tốt!

Hắc Độc Thánh Vương lộ ra dáng tươi cười âm hiểm.

Vì đoàn Thần Chi Lực kia, cho dù Hắc Độc Thánh Vương có sử dụng ra những át chủ bài đã chuẩn bị thật lâu kia cũng không phải là không thể.

- Cùng tiến lên!

Triệu Phong lập tức quát lớn một tiếng.

Sưu sưu sưu!

Lập tức, sáu người trực tiếp thông qua động khẩu bị nghiền nát kia, phóng vọt vào.

Sau đó, Hắc Độc Thánh Vương phóng xuất ra một cỗ lực lượng Tiểu Thế giới tế ti hắc sắc dũng động, ngăn chặn cái động khẩu bị nghiền nát kia lại.

Làm như vậy, tự nhiên là vì muốn làm yếu bớt cỗ khí tức Thần lực tiết ra ngoài, giúp cho chính bọn họ tranh thủ thời gian.

Hai tiểu đội đều tự kết thành một đoàn riêng rẽ. Rõ ràng, giữa hai nhóm bọn họ không có khả năng hoàn toàn tín nhiệm lẫn nhau.

Ầm! Phanh! Oành!

Ba người Triệu Phong, Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi liên thủ, nghênh đón hai Tinh Thể Cự Nhân. Ba người nhất thời xuất ra chiến lực cực mạnh, đồng thời công kích cùng một đầu Tinh Thể Cự Nhân. Chỉ có như vậy, mới có thể nhanh nhất tiêu diệt đám Tinh Thể Cự Nhân này.

Mà lực phòng ngự của Triệu Phong, Triệu Vũ Phi vô cùng cường đại, Nam Cung Thánh càng có Thứ Thần khí phòng ngự! Ba người trong khoảng thời gian ngắn, mạnh mẽ gánh chịu công kích của một đầu Tinh Thể Cự Nhân, toàn lực tiến công một con còn lại.

- Huyết Ma Trảo!

- Tử Ngọc Trùng Kích!

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Đám người Triệu Phong nắm chặt thời gian, thi triển ra tuyệt kỹ, công

kích một đầu Tinh Thể Cự Nhân trong đó.

Quang mang Thánh lực ngập trời cuồng oanh bạo tạc trên người Tinh Thể Cự Nhân.

- Nhân loại hèn hạ!

Đầu Tinh Thể Cự Nhân kia đồng thời đối diện công kích của ba người Triệu Phong, làm sao có thể chịu đựng nổi, xoay người muốn rút lui.

- Huyễn Cấm Mê Vực!

Cũng tại thời khắc Tinh Thể Cự Nhân kia chuẩn bị thoát đi, Triệu Phong bỗng nhiên thi triển huyễn đạo đồng thuật, hấp dẫn đi tâm thần của nó.

Cùng thời khắc đó, Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi vận chuyển Huyền Quang Thánh Lực, phát động công kích trí mạng.

- Tà Thiên Chi Thủ!

- Tử Thánh Lưu Quang Kích!

Ầm! Phanh!

Đầu Tinh Thể Cự Nhân này dưới phối hợp tuyệt hảo của ba người Triệu Phong, thân hình nhất thời nghiền nát, ầm ầm nổ tung.

Đồng thời, trong cơ thể hắn rơi tán loạn ra mấy khỏa tinh châu sáng chói.

- Đây là… Thần Tinh Thứ phẩm!

Đám người Triệu Phong đồng thời lên tiếng.

Sau khi đánh chết đầu Tinh Thể Cự Nhân kia, tổng cộng rơi ra ba khỏa Thần Tinh Thứ phẩm. Đám người Triệu Phong, mỗi người nhặt một khỏa.

Một bên khác, tiểu đội Hắc Độc Thánh Vương cũng thành công đánh chết một đầu Tinh Thể Cự Nhân, chiếm được mấy khỏa Thần Tinh Thứ phẩm.

- Phẩm chất đám Thứ Thần Tinh này, không giống tầm thường!

Ánh mắt Triệu Phong lấp lánh tinh quang.

Triệu Phong đã từng sử dụng qua rất nhiều Thần Tinh Thứ phẩm để tu luyện, liếc mắt liền có thể nhìn ra phẩm hai cái bất đồng.

Năng lượng ẩn chứa trong Thần Tinh Thứ phẩm trong cơ thể Tinh Thể Cự Nhân này càng thêm thuần túy cường đại, thậm chí còn có một tia khí tức Thần lực yếu ớt nữa.

- Mau giải quyết a! Càng có thêm nhiều Tinh Thể Cự Nhân hơn tới rồi!

Nam Cung Thánh lập tức nói.

Đánh chết một đầu Tinh Thể Cự Nhân, liền có thể đạt được phần thưởng Thần Tinh Thứ phẩm.

Nhưng Tinh Thể Cự Nhân bên trong cái huyệt động này lại nhiều tới hơn mười đầu, chúng nó đều đang từ từ thức tỉnh.

Hai tiểu đội tự nhiên đều ý thức được vấn đề này. Hiện tại bọn họ vẫn chỉ là đối mặt với hai ba đầu Tinh Thể Cự Nhân. Nhưng mà nếu như tất cả Tinh Thể Cự Nhân nơi này thức tỉnh, cùng nhau lao lên, bọn họ cũng chỉ còn cách rút lui.

Ầm! Phanh! Oành!

Mọi người càng thêm ra sức công kích Tinh Thể Cự Nhân. Ngay cả Triệu Phong cũng thỉnh thoảng thi triển ra một ít công kích đồng thuật.

Tuy rằng tất cả mọi người đều đang tận lực công kích Tinh Thể Cự Nhân, nhưng mà sự chú ý của tất cả mọi người hầu như đều đặt tại đạo quang đoàn Thần lực bạch kim hư vô trên nóc huyệt động kia.

Chương 1080: Đắc Thủ

- Những kẻ xâm nhập, đều phải chết ở chỗ này!

Bên trong huyệt động, lại có thêm một đầu Tinh Thể Cự Nhân to lớn thức tỉnh.

Đội ngũ Triệu Phong cùng tiểu đội của Vạn Tượng Thánh Chủ, bắt đầu cảm giác được áp lực nặng nề.

- Phong ca, cứ tiếp tục như vậy, tình huống không ổn!

Ngọc diện Triệu Vũ Phi ngưng đọng.

Toàn thân nàng quanh quẩn trong một tầng quang ảnh tử tinh sắc, trong lúc giơ tay nhấc chân, kéo động một đạo hà quang tử tinh sắc, đánh lên trên người Tinh Thể Cự Nhân.

Chiến lực của Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi, đã đạt tới tiêu chuẩn Thánh Vương, thậm chí có thể chế trụ hai Thánh Vương Dị tộc Hắc Độc, Tử Độc.

Nhưng mà vào lúc đó, hai người cũng đều đã dốc hết toàn lực. Nam Cung Thánh sử dụng Tà Thần Chi Lực, Triệu Vũ Phi cũng đã thúc giục huyết mạch Linh Tộc.

Coi như là như vậy, bọn họ cũng không thể chiếm được chút tiện nghi nào từ trong tay hai vị Thánh Vương, ngược lại còn phải đợi Triệu Phong đánh bại đám cường giả Thánh Chủ, ở trình độ nhất định xoay chuyển chiến cuộc.

Mà lúc này, mọi người muốn đánh chết Tinh Thể Cự Nhân có chiến lực cấp Thánh Vương, độ khó không thể nghi ngờ là càng lớn hơn nữa.

Cộng thêm đám Tinh Thể Cự Nhân mới tham chiến, ngay cả Triệu Phong cũng đều cảm giác được một tia nguy cơ.

Trái lại Nam Cung Thánh càng đánh càng mạnh, nhưng chỉ có Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phi biết được, Nam Cung Thánh đã sử dụng quá nhiều Tà Thần Chi Lực, tâm tính đã bị vặn vẹo nghiêm trọng, bị tham dục mê muội. Kỳ thật hiện tại Nam Cung Thánh đã sức cùng lực kiệt.

- Ta sử dụng linh hồn đồng thuật tiến hành kềm chế, hai người các ngươi công kích bộ vị trái tim của bọn chúng!

Triệu Phong lập tức phân phó.

Lực lượng phương diện vật chất của Triệu Phong so ra kém hơn Nam Cung Thánh của Triệu Vũ Phi, còn không bằng giao cho bọn họ vị trí chủ công.

Mà Triệu Phong thì trong lúc đó sử dụng linh hồn đồng thuật làm nhiễu Tinh Thể Cự Nhân, tiến hành các loại thủ đoạn phương diện khác, ngăn cản công kích của hai đầu Tinh Thể Cự Nhân còn lại.

Suy yếu, ngạnh kháng công kích của Yêu linh cấp Thánh Vương, đối với Triệu Phong mà nói, cũng là một loại nhiệm vụ vô cùng gian khổ.

- Huyễn Cấm Mê Vực!

Trong Lôi Hồn Thể, lực lượng linh hồn khôn cùng tiến nhập vào trong

Tả Mâu Triệu Phong.

Tả Mâu Triệu Phong diễn biến thành một cái thế giới mê cung tử kim sắc vô tận, tản ra một cỗ lực hấp dẫn trí mạng, làm nhiễu, che chắn linh hồn ý thức của Tinh Thể Cự Nhân.

- Linh Quang Thánh Kích!

Toàn thân Triệu Vũ Phi toát ra quang trạch tử tinh lấp lánh, ngưng tụ ra một cỗ Huyền Quang Thánh Lực khổng lồ, trực tiếp đánh lên trước ngực một đầu Tinh Thể Cự Nhân.

- Tà Thiên Toái Ma Trảo!

Hai tròng mắt Nam Cung Thánh lấp lánh hồng quang tử huyết sắc. Một cỗ Thánh lực tà dị tử huyết kinh khủng, ngưng tụ ra một cái cự ma chi trảo khổng lồ thập phần ngưng thực, kéo động theo một đoàn trọng ảnh ngân tử sắc, dùng thế sét đánh trực tiếp xé rách trước ngực Tinh Thể Cự Nhân một đạo vết thương.

Đầu Tinh Thể Cự Nhân này đã bị công kích mãnh liệt, ý thức đột nhiên khôi phục lại, phẫn nộ quát lớn một tiếng, huy động hai cánh tay khổng lồ, chuẩn bị tiến công.

- Linh Hồn Mê Loạn!

Tả Mâu Triệu Phong một lần nữa ngưng đọng, phóng xuất ra một cỗ năng lượng huyễn cảnh tinh thần, quanh quẩn tại bốn phía linh hồn ý thức Tinh Thể Cự Nhân, tạo thành một ít quấy nhiễu đối với nó.

Đồng thời, công kích của Tinh Thể Cự Nhân bên kia cũng bỗng nhiên hàng lâm.

Triệu Phong dung quán Lực Phách Lôi Vực cùng Phong Lôi Tiểu Thế Giới, tiến hành suy yếu, ngăn cản nó lại.

Nam Cung Thánh cũng tế xuất ra Kim Trì Thuẫn, đón đỡ một đạo công kích khủng bố tuyệt luân khác.

- Tiếp tục công kích!

Triệu Phong vội vàng nói.

Cứ như vậy, ba người bọn họ phối hợp mật thiết, phân công minh xác, công kích vào nhược điểm của Tinh Thể Cự Nhân, khiến cho đầu Tinh Thể Cự Nhân này bị trọng thương.

Mà thời điểm mỗi khi đầu Tinh Thể Cự Nhân này chuẩn bị phát động công kích, Triệu Phong cũng sẽ sử dụng linh hồn đồng thuật, tiến hành quấy nhiễu nó.

- Nó sắp chết rồi!

Nam Cung Thánh hét lớn một tiếng, thôi động một tia Thần lực, phát động tiến công mãnh liệt.

Bên kia, tiểu đội Hắc Độc Thánh Vương, đồng thời đối mặt với ba đầu Tinh Thể Cự Nhân, cũng là áp lực khổng lồ.

Vạn Tượng Thánh Chủ trốn ở sau lưng hai vị Thánh Vương, vận dụng Vạn Tượng Chi Mâu, không ngừng gây trở ngại cho Tinh Thể Cự Nhân, đồng thời cấp cho hai vị Thánh Vương sự trợ giúp nhất định.

Vạn Tượng Chi Mâu am hiểu bất luận loại Tự Nhiên Áo Nghĩa gì, hơn nữa lực lượng Áo nghĩa ngưng tụ ra tinh thuần đơn nhất, có thể

trực tiếp cung cấp cho hai vị Thánh Vương.

- Lực phòng ngự của đám Tinh Thể Cự Nhân này quá mạnh mẽ!

Tử Độc Thánh Vương cũng cảm giác được một chút vướng tay vướng chân.

Nhưng mà lúc này, còn chưa tới thời điểm mấu chốt nhất, át chủ bài của hắn cũng không thể đơn giản sử dụng.

Về phương diện khác, còn phải đề phòng một chút đám người Triệu Phong nữa.

- Tiểu đội bọn chúng có cường giả am hiểu linh hồn đồng thuật, so với chúng ta thì dễ dàng hơn một chút!

Sắc mặt Hắc Độc Thánh Vương âm trầm, nhìn chăm chú về phía Triệu Phong.

Những Tinh Thể Cự Nhân này, ý chí linh hồn đại đa số đều yếu kém, lực lượng phòng ngự thì cường hãn.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Tả Mâu Triệu Phong lấp lánh diễm miêu tử tinh sắc, nương theo một cỗ đồng lực ba động kinh khủng.

Ầm! Phốc!

Sau một khắc, đầu Tinh Thể Cự Nhân đã trọng thương chuẩn bị đào tẩu kia, phần đầu trực tiếp bùng nổ. Một đoàn lôi hỏa tử kim sắc tàn sát bừa bãi, oanh tạc lan tràn trên người nó.

Sau đó, đầu Tinh Thể Cự Nhân này liền nghênh đón một trận đón đầu truy kích của Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi.

Ầm! Phanh!

Nam Cung Thánh một trảo xé rách trái tim Tinh Thể Cự Nhân, móc ra Thần Tinh Thứ phẩm trong đó.

- Đầu thứ hai!

Triệu Phong thoáng cảm thấy uể oải.

Chiến đấu cho đến bây giờ, Triệu Phong đã tiêu hao cực đại, bất kể là Thánh lực hay là ý chí đồng lực.

Tình huống Nam Cung Thánh lúc này, cùng Triệu Phong cũng chênh lệch không bao nhiêu. Tuy rằng hắn đã đột phá đến Huyền Quang Đại Thành, nhưng mà cảnh giới cũng không vững chắc, ý cảnh công kích không đủ, bằng không thực lực của hắn cũng không chỉ có như vậy.

Ngược lại thì Triệu Vũ Phi, mặc dù chỉ là Huyền Quang Tiểu Thành, nhưng khí tức lại bình ổn dị thường, công kích liên miên bất tuyệt, vẫn có thể duy trì tiết tấu nhất định.

- Thời gian không nhiều lắm, nhanh giải quyết những Tinh Thể Cự Nhân này!

Vẻ mặt Nam Cung Thánh thị huyết điên cuồng, quát lớn một tiếng.

- Nhân loại, không bằng như vầy! Tất cả mọi người xuất ra một ít át chủ bài, nhanh một chút giải quyết đám phiền phức này!

Bên kia, Hắc Độc Thánh Vương bỗng nhiên nói.

Hai tiểu đội đều phòng bị lẫn nhau, giảm xuống thật lớn hiệu suất chiến đấu.

Sáu người ở đây đều tiêu hao thật lớn, lại đều có thương thế nhất định. Hơn nữa cứ như vậy tiếp tục xuống, còn có thể hấp dẫn đến các đội ngũ khác.

Tại thời điểm Triệu Phong còn đang tự hỏi, bên ngoài bức tường tinh thể đột nhiên truyền đến một trận khí tức ba động.

- Có tiểu đội khác tới!

Tâm thần Nam Cung Thánh thoáng cái căng thẳng.

- Là tiểu đội Phi Nhân loại hay là Nhân loại?

Tâm thần Hắc Độc Thánh Vương cũng chấn động.

Chỉ có sáu người, thu hoạch cuối cùng nhiều lắm cũng là hai chi đội ngũ chia đều.

Nhưng mà lúc này lại có đội ngũ khác tiếp cận, như vậy Hắc Độc Thánh Vương chỉ có một tia hy vọng, người tiếp cận chính là đội ngũ Phi Nhân loại bọn chúng.

- Là Dị tộc!

Tả Mâu Triệu Phong xuyên thấu qua mấy tầng vách tường tinh thể, nhìn thấy một đám cường giả Dị tộc đang cấp bách bay tới.

Hơn nữa, nếu như hắn không nhìn lầm, một người trong đó đúng

chính là Thái thượng Trưởng lão Ma Thiên Cung của Dị tộc, Bán Thần Phá Diệt!

Hậu duệ truyền thừa Bát Đại Thần Mâu Dị tộc!

Con ngươi Triệu Phong co rụt lại, cảm giác được một cỗ nguy cơ trí mạng truyền tới.

Mà những người khác ở nơi này lại còn hoàn toàn không biết gì cả, đợi đến khi chi đội ngũ kia tới đây…

Triệu Phong vừa mới chuẩn bị nói tin tức này cho đám người Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi biết.

Ông! Rầm rầm!

Nhưng đột nhiên vào lúc này, quang đoàn hư vô phía trên huyệt động kia chợt truyền đến một cỗ ý thức ba động mãnh liệt, một cỗ khí tức khủng bố trấn áp hoàn vũ đột nhiên ba động ra.

Toàn bộ các Tinh Thể Cự Nhân trong huyệt động kia lập tức run rẩy, đình chỉ tiến công.

- Chuyện gì xảy ra?

Sắc mặt Hắc Độc Thánh Vương cả kinh, nhìn về phía cỗ quang đoàn Thần lực kia.

- Làm sao có thể? Chẳng lẽ là…

Sắc mặt Triệu Phong cả kinh, Tả Mâu nhìn chằm chằm đoàn Thần quang bạch tinh hư vô kia, lập tức ngược lại hít một hơi lãnh khí.

- Cỗ quang đoàn hư vô này, không ngờ lại có ý thức! Lẽ nào nó cũng giống như những Tinh Thể Cự Nhân này, đã trở thành Yêu linh sao?

Trong lòng Triệu Phong kinh hãi không gì sánh được, Tả Mâu của hắn nhìn thấy được những đồ vật mà người khác không nhìn thấy được.

Nếu như chỉ là một cỗ Thần lực, mọi người còn có biện pháp thu lấy. Nhưng cỗ Thần lực này đã đản sinh ra ý thức, đó chính là Yêu linh!

Yêu linh có thể vận dụng được cỗ Thần lực này, thực lực sẽ kinh khủng đến thế nào?

- Bán Thần Phá Diệt! Yêu linh Thần lực!

Lúc này, chỉ có mỗi mình Triệu Phong là phát hiện ra hai cỗ nguy cơ trí mạng này, nhưng hắn vẫn như cũ biểu hiện ra bộ dáng thái độ bình thường.

- Tiểu tặc miêu!

Triệu Phong vận chuyển ý niệm, cùng Tiểu tặc miêu vẫn luôn ẩn núp ở một nơi bí mật gần đó tiến hành giao lưu.

Bên kia, đội ngũ của Dị tộc, mấy người bọn Hắc Độc, Tử Độc Thánh Vương, Vạn Tượng Thánh Chủ đã bị đoàn thần lực dị dạng ba động phía trên huyệt động kia hấp dẫn.

Dù sao mọi người tạm thời liên hợp tiến công nơi này, cũng chính là vì cỗ Thần lực kia.

Bỗng nhiên, phía sau lưng Vạn Tượng Thánh Chủ chợt hiện ra một đạo hư mang ngân sắc.

- Meo meo!

Hai bàn tay Tiểu tặc miêu cầm một cái xẻng sắt phổ thông, trực tiếp đánh lên đỉnh đầu Vạn Tượng Thánh Chủ một cái.

Tiểu tặc miêu sử dụng xẻng sắt, có thể đem hiệu quả đánh hôn mê trên thủ trảo của nó truyền sang cái xẻng sắt trên, cùng bộ phận năng lực của cái xẻng sắt kết hợp lại, đạt tới hiệu quả khống chế càng mạnh hơn.

Nhất thời, thần trí Vạn Tượng Thánh Chủ hoảng hốt rung động một trận.

Vèo! Phốc!

Tiểu tặc miêu gỡ xuống cái hạng liên trên cổ, hóa thành một đạo Ám Kim Long Ảnh, gắt gao quấn lấy Vạn Tượng Thánh Chủ.

Ám Kim Long Xà Tiên quấn lấy thân thể Vạn Tượng Thánh Chủ, có hiệu quả tê dại cùng hấp thụ Huyền Quang Thánh Lực, khiến cho Vạn Tượng Thánh Chủ còn đang muốn chống cự, chợt cảm thấy một trận vô lực mạnh mẽ.

- Meo meo!

Sau khi hoàn thành những chuyện này, Tiểu tặc miêu há miệng ra, một điểm sáng nhỏ lục oánh phỉ thúy đột nhiên xuất hiện trong phiến không gian này.

Quang điểm thúy lục kia, đúng là Vân Tằm Tiên Điệp!

Vân Tằm Tiên Điệp lập tức vỗ mạnh cặp cánh. Một mảnh phấn hoa

màu sắc rực rỡ bán trong suốt, hình thành nên một tầng gió xoáy huyễn lệ, trong nháy mắt quét ra, tràn ngập tại trên người Vạn Tượng Thánh Chủ, đồng thời còn tản ra bốn phía xung quanh.

Tiểu tặc miêu hành động nhanh nhẹn, hoàn thành những cử động này, bất quá chỉ là trong nháy mắt.

Mà hai người Hắc Độc, Tử Độc Thánh Vương đang bị đoàn Thần quang dị động trên nóc huyệt động kia hấp dẫn, lúc này mới kịp phản ứng lại, sắc mặt đại biến, chuẩn bị xuất thủ.

Vù vù!

Lúc này, Vân Tầm Tiên Điệp đột nhiên há miệng phun ra thánh quang tàm ti ngũ thải ban lan, tinh mịn oánh nhuận, xuyên thấu qua một mảnh hư không.

Vân Tàm Tiên Ti cùng Thải Mộng Hoa Phấn phối hợp với nhau, khiến cho hai vị Thánh Vương cũng bị quấy nhiễu cực lớn.

Hưu!

Sau một khắc, Tiểu tặc miêu kéo theo Vạn Tượng Thánh Chủ đã không hề có lực lượng chống lại kia, hóa thành một đạo ngân mang u ám, lóe lên biến mất.

- Nhân loại, các ngươi làm cái gì?

Thần sắc Hắc Độc Thánh Vương kinh hãi.

Ngay khi Tiểu tặc miêu vừa mới hành động, hắn liền biết, đây là Triệu Phong đã sớm lên kế hoạch sẵn.

Mà thời cơ xuất thủ của Tiểu tặc miêu, lại vô cùng đúng lúc.

Trước có đội ngũ khác vừa chạy tới, về sau đoàn thần quang kia bỗng nhiên dị động. Những yếu tố này dẫn đến lực chú ý của bọn chúng phân tán, thả lỏng cảnh giác.

- Triệu Phong, ngươi đây là…

Thần sắc Nam Cung Thánh nhất thời sửng sốt một trận.

Hiển nhiên, hành động mới vừa rồi của Triệu Phong, đã không nói trước với bọn họ.

- Người tới là Bán Thần Phá Diệt của Dị tộc! Chúng ta lập tức rời đi!

Triệu Phong trực tiếp truyền âm cho hai người, cẩn thận nói cho bọn họ chuyện này. Sau đó, hắn lập tức huy động Mê Không Giới trên cánh tay trái.

- Cái gì?

Sắc mặt Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi đột biến, đối với những lời này của Triệu Phong, bọn họ không có bất cứ nghi vấn gì.

Nếu như tiểu đội đang chạy tới quả thật chính là Bán Thần Dị tộc, như vậy bọn họ có khả năng sắp sửa phải chết ở nơi này.

Ầm! Phanh!

Ngay vào lúc này, tại chỗ phần miệng bức tường tinh thể nghiền nát kia chợt phóng vọt vào mấy đạo thân ảnh Dị tộc.

Người cầm đầu toàn thân lân giáp hắc sắc, đỉnh đầu có một cái sừng

đinh ốc, đúng là Bán Thần Phá Diệt!

- Nhân loại, lưu lại!

Ánh mắt Bán Thần Phá Diệt nhìn về phía đám người Triệu Phong, bắn ra một đạo quang mang kim sắc sáng chói.

Nhưng đã quá muộn, thân ảnh đám người Triệu Phong tại trong một trận ngân ảnh không u sắc, dần dần biến mất.

Công kích của Bán Thần Phá Diệt thất bại, bắn trúng lên trên người đầu Tinh Thể Cự Nhân ở phía sau.

- Phá Diệt tiền bối!

Vẻ mặt Hắc Độc, Tử Độc Thánh Vương cung kính, nói.

Đội ngũ mới tới chính là Phi Nhân loại, điều này khiến cho hắn có chút mừng rỡ. Nhưng hắn lại không nghĩ tới, trong chi đội ngũ Dị tộc này lại còn có cường giả Bán Thần.

Mặt khác, đám người Triệu Phong sau khi bỗng nhiên xuất thủ, bắt đi Vạn Tượng Thánh Chủ, liền lập tức rời đi.

Quả thật giống như, bọn chúng đã sớm dự liệu được tiểu đội chạy tới, chính là tiểu đội Bán Thần Phá Diệt!

Nhưng mà điều này sao có thể? Linh thức Thánh Chủ căn bản không thể thông qua những vách tường tinh thể này! Trừ phi chạm tới cấp bậc Bán Thần, tương đương với Bán Thần Phá Diệt. Thần thức của hắn ở chỗ này cũng chỉ có tác dụng yếu ớt, cho nên trước đó Bán Thần Phá Diệt liền phát hiện ra Triệu Phong, thời điểm tiến vào liền lập tức phát động công kích về phía Triệu Phong.

Hắc Độc, Tử Độc Thánh Vương vừa mới chuẩn bị nói rõ tình huống của bọn họ. Đột nhiên…

Ầm! Phanh!

Bỗng nhiên, trên nóc huyệt động trực tiếp sụp đổ xuống, một đạo thân ảnh trầm trọng khổng lồ chợt hàng lâm tại trước mặt mọi người.

Chương 1081: Huyết Thần Tinh

Trên đỉnh Tinh Bích động huyệt nổ tung.

Uỳnh! Bùm!

Một đạo thân ảnh to lớn nặng nề đáp xuống trước mặt mọi người, ở giữa thân ảnh đó lấp lánh một quầng thánh quang hư vô màu trắng, toả ra khí tức khủng bố khiến người ta sợ hãi.

Khói bụi tan đi, một con quái vật tinh thể khổng lồ xuất hiện trước mặt lưỡng đại Thánh Vương Hắc Độc và Tử Độc.

Con quái vật tinh thể này ngũ quan rõ ràng, trong thân thể được tinh thể hoá là vô số đường hoa bạch tinh, giống như kinh mạch toàn thân nó vậy.

Trung tâm của những đường mạch này chính là quầng thần quang hư vô màu bạch kim.

- Các ngươi vào trong cơ thể chủ nhân là muốn đoạt sức mạnh của chủ nhân?

Cự nhân tinh thể kia nhìn mấy kẻ Nhân Loại tộc trước mặt, giọng nói lạnh băng giống như một vị quân vương ngạo thị thiên hạ.

Đối mặt với uy thế khủng khiếp đó của cự nhân, Hắc Độc, Tử Độc Thánh Vương và các Thánh Chủ khác trong bán Thần Phá DIệt, toàn thân run rẩy, toát mồ hôi hột.

Thứ sức mạnh áp chế đó khiến họ không có nổi ý định phản kháng.

- Ánh sáng thần lực biến thành yêu linh, tinh thể yêu linh này lẽ nào có sức mạnh của chân thần?

Hắc Độc Thánh Vương vẻ mặt kinh hãi.

Ban đầu, hắn và bọn Triệu Phong còn muốn đoạt đi quầng sáng thần lực đó.

Không ngờ nó lại sinh ra linh trí biến thành yêu linh.

- Hừ, chủ nhân của ngươi đã chết lâu rồi, thứ hắn để lại ai lấy được là của người đó.

Bán Thần Phá Diệt nheo mắt, quan sát cự nhân tinh thể trước mặt.

Nguồn năng lượng của cự nhân tinh thể này chính là quầng sáng thần lực kia, nhưng điều này không có nghĩa là hắn có thể trực tiếp phát huy sức mạnh trong đó.

Nếu hắn có thể sử dụng sức mạnh đó thì chứng minh cảnh giới của hắn đạt tới Thiên Giới Thần Vị. Vậy thì khi hắn thể hiện sức mạnh sẽ gặp phải sự bài xích của thế giới, đồng thời bị Man Hoang Thần Vực triệu hoán vào trong Man Hoang Thần Vực.

Vì thế Bán Thần Phá Diệt tin chắc, yêu linh trước mặt không hề khủng khiếp như tưởng tượng.

Hắc Độc Thánh Vương nhìn về phía Bán Thần Phá Diệt, tâm thần khẽ run lên.

Ma Thiên Cung vốn chỉ là tam tinh tông môn phổ thông, chính vì trước đây không lâu Phá Diệt Thánh Vương chạm tới tầng thứ Bán Thần thì Ma Thiên Cung mới trở thành tam tông đại tinh của U Nguyệt vương triều.

Tuy Bán Thần Phá Diệt đột phá Bán Thần không lâu nhưng hắn có Phá Diệt chi mâu, điều này khiến một số Bán Thần sống vài vạn năm trong U Nguyệt vương triều đều không phải đối thủ của hắn.

Vì thế Bán Thần Phá Thiên rất có khả năng sẽ dẫn dắt Ma Thiên Cung trở thành tứ tinh đại tông khác của U Nguyệt vương triều.

- Chỉ dựa vào các ngươi cũng muốn lấy được sức mạnh của chủ nhân sao?

Tinh thể cự nhân phì cười.

Uỳnh!

Quầng sáng thần lực ở vị trí tim của tinh thể cự nhân khẽ động, một luồng khí tức của thần khủng bố tuyệt luân toả ra, những đường kinh mạch bạch tinh trong cơ thể cự nhân đột nhiên loé sáng.

- Ở lại đây mới có khả năng được chia chác một chút.

Đôi mắt sáng như vầng thái dương của Bán Thần Phá Diệt lan toả sức mạnh huỷ thiên diệt địa.

Bán Thần Phá Diệt không thể cưỡng ép các Thánh Chủ khác ở lại, nhưng nếu có sự trợ giúp của họ thì chắc chắn sẽ giảm được rất nhiều áp lực cho hắn. Do đó hắn mới nói ra câu này.

- Phá Diệt tiền bối, bọn ta giúp ngài.

Hắc Độc, Tử Độc Thánh Vương lựa chọn ở lại.

Còn hai Thánh Chủ tiểu thành trong tiểu đội của Bán Thần Phá Diệt thì rời đi.

Các Thánh Chủ Huyền Quang tiểu thành nào dám tham gia vào trận chiến đạt tới thần cấp.

- Cự Thần Ấn!

Tinh thể cự nhan bước một chân ra, vung nắm đấm, ngưng tụ một tấm kim sắc cổ ấn, đem theo sức mạnh chấn áp cửu thiên đè về phía bọn Bán Thần Phá Diệt.

- Phá Diệt chi quang!

Hai mắt Bán Thần Phá Diệt đột nhiên thay đổi, bắn ra ánh kim quang sáng chói.

Vùng đất ven Thần Thi, thân ảnh bọn Triệu Phong dần xuất hiện trong quầng ngân ảnh.

Đây chính là cửa vào Thần Thi của bọn Triệu Phong.

Khi mới hành động, Triệu Phong từng dùng Mê Không Giới để lại toạ độ không gian ở đây.

- Nguy hiểm thật, không ngờ lại là Bán Thần Phá Diệt của dị tộc.

Nam Cung Thánh nghiến răng nói.

- Cứ cho là Bán Thần Phá Diệt không tới thì chúng ta vẫn phải rời đi.

Quầng sáng thần lực đó đã có linh trí rồi.

Triệu Phong thản nhiên nói.

- Cái gì? Có linh trí?

Nam Cung Thánh bán tín bán nghi.

- Cứ ở đây hồi phục, củng cố thực lực trước đã.

Triệu Phong đề nghị.

Sau trận chiến vừa rồi mọi người đều đã tiêu hao rất nhiều, hơn nữa còn đều bị thương thế ở những mức độ khác nhau.

Ngoài ra, Triệu Phong, Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi đều vội tìm hiểu nơi này nên cưỡng ép tu vi tăng lên một cảnh giới. Căn cơ của mọi người đều không ổn định, trong đó Nam Cung Thánh là yếu nhất.

- Cũng được.

Triệu Vũ Phi cười nói.

Thần Thi đúng là nơi tu hạnh tuyệt hảo cho huyết mạch linh tộc của nàng.

Xoẹt!

Trong tay Triệu Vũ Phi xuất hiện một viên thứ phẩm thần tinh. Chính là thứ phần thần tinh vừa có được sau khi kích sát tinh thể cự nhân, phẩm chất cực cao.

- Triệu Phong, tại sao ngươi muốn bắt Vạn Tượng Thánh Chủ?

Lúc này Nam Cung Thánh hỏi.

Vừa rồi trong Tinh Bích động huyệt, mọi người đồng thời gặp hai tầng nguy cơ, nhưng trong hoàn cảnh ấy Triệu Phong vẫn bắt Vạn Tượng Thánh Chủ, có thể thấy Triệu Phong có sự cố chấp với Vạn Tượng Thánh Chủ.

- Có chút hứng thú với Vạn Tượng chi mâu.

Triệu Phong mỉm cười.

Trận chiến trong Tinh Bích động huyệt vừa rồi, Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi chỉ có vài viên thứ phẩm thần tinh, tính ra thu hoạch vậy là ít.

Còn Triệu Phong bắt được Vạn Tượng Thánh Chủ có thể nói là thu hoạch lớn nhất rồi.

Nói xong hắn tới Mê Không Giới.

- Triệu Phong, ngươi muốn làm gì?

Tiếng nói mơ hồ của Vạn Tượng Thánh Chủ vọng ra.

Vạn Tượng Thánh Chủ lúc này đã bị Tiểu Tặc Miêu trói gô lại thành một đống.

Phía trên hắn là Vân Tàm Tiên Điệp bay lượng, toả ra áp lực huyết mạch mạnh mẽ, chốc chốc lại vỗ cánh tung ra Thái Mộng Hoa Phấn khiến Vạn Tượng Thánh Chủ luôn ở trong trạng thái mất hết sức lực.

Bên kia, Tiểu Tặc Miêu không ngừng vung rìu sắt đập vào đầu Vạn

Tượng Thánh Chủ.

- Thần Mâu Ngưng Thị.

Mắt trái của Triệu Phong trào dâng một luồng đồng lực khiến người ta lạnh gáy.

Ngay khi đó.

Trong con mắt trái hình thành một vòng xoáy màu tím không đáy, sâu hun hút, bao phủ bởi sương mù mịt.

Một luồng sức mạnh cấm kịa nhằm vào linh hồn bao trùm xuống người Vạn Tượng Thánh Chủ.

- Lại là chiêu này…

Linh hồn Vạn Tượng Thánh Chủ bỗng chốc lạnh toát, thoát ly khỏi cơ thể hắn một cách không kiểm soát.

Linh hồn ý chí của Triệu Phong là Huyền Quang đại thành, lúc này hắn thi triển Thần Mâu Ngưng Thị với Vạn Tượng Thánh Chủ, linh hồn của đối phương bị cấm cố hoàn toàn.

Cộng với việc Vạn Tượng Thánh Chủ bị lượng lớn Thái Mộng Hoa Phấn thẩm thấu, linh hồn vô cùng yếu ớt, có thể nói là không có một chút khả năng phản kháng nào.

Xoẹt!

Linh hồn của Vạn Tượng Thánh Chủ bị Triệu Phong hút vào trong không gian con mắt trái.

- Nô dịch hắn trước, sau khi rời khỏi Thần Thi sẽ đoạt Vạn Tượng chi mâu.

Triệu Phong suy nghĩ một lúc rồi lẩm bẩm.

Triệu Phong lúc này không thể phân hồn, nếu không linh hồn ý chí sẽ yếu đi, không thể tiếp tục khám phá nơi này nữa.

Hơn nữa Vạn Tượng Thánh Chủ sau khi bị nô dịch còn có thể trở thành trợ thủ của Triệu Phong, hắn biết rõ sức mạnh của Vạn Tượng chi mâu.

Sau khi có quyết định, Triệu Phong vào trong không gian con mắt trái, chầm chậm cấy Minh Tâm Ấn vào linh hồn Vạn Tượng Thánh Chủ.

Xoẹt!

Triệu Phong thả linh hồn của Vạn Tượng Thánh Chủ về thân thể hắn.

- Chủ nhân có gì căn dặn?

Vạn Tượng Thánh Chủ nửa quỳ, cung kính nói.

- Ngươi hồi phục thương thế trước, khi nào cần thì trợ giúp ta.

Sau khi sắp xếp xong Vạn Tượng Thánh Chủ, Triệu Phong cũng bắt đầu tĩnh tu.

- Thử xem hiệu quả của thứ phẩm thần tinh trong tinh thể cự nhân nào.

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một viên ngọc trắng lấp lánh.

Khởi động Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, Triệu Phong bắt đầu hấp thụ năng lượng trong viên thứ phẩm thần tinh này.

Đồng thời một viên tinh châu đỏ tươi cũng xuất hiện trong tay, hắn bắt đầu quan sát viên ngọc toả ra thứ khí tức huyết mạch khủng bố này.

Viên ngọc đỏ tươi kia Triệu Phong có được dưới đáy hồ, khi ấy hắn vẫn chưa kịp quan sát kỹ.

- Dường như là thần tinh.

Sau khi quan sát hồi lâu, hắn rút ra kết luận. Dù sao thì Triệu Phong cũng từng thấy Tà Thần Tinh, trong Huyễn Thành tiểu thế giới của hắn cũng khảm một viên thần tinh.

Nhưng viên thần tinh này lại có chút khác biệt, trong đó ngoài kết tinh của thần lực và tinh nguyên trời đất còn có một luồng huyết mạch tinh nguyên rất lớn lao.

- Huyết Thần Tinh?

Triệu Phong bỗng giật mình, đây là viên thần tinh chứa huyết mạch của Thần Thi.

Theo suy đoán của cường giả ở Đại Lục Vực, Thần Thi này rất có thể là Cự Thần tộc xếp hạng mười lăm trên bảng Thái Cổ Vạn Tộc.

Cự Thần Tộc là Thái Cổ huyết mạch còn xếp hạng trên cả Linh tộc.

Mà viên Huyết Thần Tinh trong tay Triệu Phong lúc này có thể mang trong nó một chút huyết mạch Cự Thần tộc.

Triệu Phong sau khi lấy lại bình tĩnh thì cất Huyết Thần Tinh đi.

Giá trị của viên Huyết Thần Tinh này là không có gì phải nghi ngờ, có thể nó còn đáng giá hơn cả Tà Thần Tinh của Nam Cung Thánh..

Nhưng nếu Triệu Phong sử dụng thì hoàn toàn là lãng phí giá trị của nó.

Trước tiên thân thể Triệu Phong có huyết mạch hoàn mỹ Huyết Ma Dương, hoàn toàn không có bất cứ điểm chung nào với huyết mạch của Cự Thần Tộc. Nếu tuỳ tiện sử dụng không biết sẽ xảy ra hậu quả thế nào.

Thứ hai, hoàn mỹ Huyết Ma Dương có phẩm chất cực cao, phẩm chất của chút huyết mạch Cự Thần Tộc này có khi không thể bằng hoàn mỹ Huyết Ma Dương của Triệu Phong.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu cầm Bích U Linh Hồ đi tới.

Triệu Phong lấy ra một ít dịch thể màu đỏ bôi lên bề mặt cơ thể rồi khởi động Thánh Lôi Thể.

- Có thể cường hoá huyết mạch, tăng cường sinh mệnh, còn mang thuộc tính thổ.

Triệu Phong vui mừng.

Tác dụng của dịch thể màu đỏ này còn tốt hơn cả huyết mạch của Thiên Hoả Lôi Viên. Quan trọng là thuộc tính thổ trong nó có lợi cho Triệu Phong tu hành thánh lực Thổ Chi Phong Lôi.

Một ngày sau.

Thể phách khí tức trên người Triệu Phong càng ngày càng mạnh, Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu lại được tăng tiến, hoàn toàn củng cố được cảnh giới tiểu thành, còn Thổ Chi Phong Lôi của Ngũ hành Phong Lôi Quyết tầng thứ chín càng thêm vững chắc.

Sau khi tiêu hao lượng lớn dịch thể màu đỏ và một số thứ phẩm thần tinh, Triệu Phong cũng coi như giái quyết được vẫn đề căn cơ không vững vì cưỡng ép đột phá rồi.

Soạt!

Triệu Phong rời khỏi Mê Không Giới.

Trong một ngày Nam Cung Thánh cũng tận dụng những tài nguyên có được củng cố cảnh giới của mình.

Nhưng vì ý cảnh cảnh giới của hắn không đủ nên vẫn chưa hoàn toàn nắm bắt được sức mạnh này, chỉ là trạng thái hiện giờ tốt hơn trước kia một chút.

Ngoài ra, Triệu Vũ Phi cũng tiến bộ một cách thần tốc, Huyền Quang thánh lực càng thêm ngưng luyện gần như có thể sánh ngang Huyền Quang thánh lực của Thánh Vương rồi.

Nhưng Triệu Vũ Phi và Nam Cung Thánh giống nhau một điểm là ý cảnh cảnh giới quá thấp.

Nếu không thực lực của hai người họ đã lên một tầm cao mới rồi.

- Đi thôi, trong Thần Thi có lẽ có tài nguyên ngưng luyện linh hồn, tăng cường ý cảnh cảm ngộ.

Triệu Phong nói.

Hắn cũng đang rất cần tài nguyên về mặt này.

Rồi ba người cùng lên đường. Khu vực họ khám phá một ngày trước có lẽ còn chưa được một phần trăm của cả Thần Thi, hơn nữa còn là khu ngoại vi của Thần Thi.

Chương 1082: Lại Trở Thành Mục Tiêu

Trong Thần Thi, Triệu Phong, Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi di chuyển qua lại trong các thông đạo chằng chịt.

- Tới khu trung tâm của Thần Thi.

Đây chính là mục tiêu của ba người.

Tài nguyên và cơ ngộ ở khu trung tâm chắc chắn sẽ tốt hơn vùng ven.

Trên đường đi, Triệu Phong chốc chốc lại khởi động khả năng của con mắt trái, xuyên qua các bức vách quan sát tình hình xung quanh và tìm kiếm bảo vật.

Ba người Triệu Phong có ý tránh một vài tiểu đội, khi gặp các tài nguyên quý họ liền chủ động công kích, tranh giành với các tiểu đội khác trong Thần Thi.

Thực lực của tiểu đội bọn Triệu Phong không yếu, hơn nữa ba người họ rất hiểu nhau, phối hợp nhuần nhuyễn, tiểu đội Thánh Vương thông thường đều không làm được gì.

- Không biết trận chiến giữa Bán Thần Phá Diệt và tinh thể cự nhân kết quả thế nào?

Nam Cung Thánh lẩm bẩm.

Rõ ràng hắn vẫn rất lưu luyến quầng sáng thần lực đó.

- Việc này khó biết lắm.

Triệu Phong lắc đầu.

Nhưng theo hắn quan sát suy đoán thì thực lực của yêu linh mà quầng thần lực đó biến thành có lẽ không yếu hơn Bán Thần Phá Diệt.

Trước tiên, yêu linh đó có sức phòng ngự rất lớn, thứ hai nó còn có thể sử dụng thần lực, cuối cùng có thể nó còn có một số thần thông trước kia của chủ nhân nó.

Các nhân tố này kết hợp lại, dù là Bán Thần Phá Diệt có Phá Thiên chi mâu cũng có thể không phải đối thủ của nó.

Nhưng cũng có thể trận chiến giữa hai bên thu hút tới các tiểu đội khác.

Nói chung biến số quá nhiều, không thể dự đoán trước.

Nhưng nói thực thì Triệu Phong cũng rất khao khát có được quầng sáng thần lực đó.

Cảnh giới hiện nay của Triệu Phong về lý thuyết đã đủ cao để hấp thụ thần lực rồi.

Mà luồng thần lực đó không giống Tà Thần lực trong cơ thể Nam Cung Thánh, sẽ không gây ảnh hưởng tới tâm tính của Triệu Phong.

Khi hắn có thể dùng một chút thần lực nghĩa là hắn có thêm một con át chủ bài nữa. Về mặt vật chấ, có thể phát huy được sức mạnh

khủng bố như Côn Vân, Nam Cung Thánh.

Hơn nữa thần lực cũng có tác dụng rất lớn đối với việc sau này đột phá thần vị.

Đúng lúc ấy.

Từ một chỗ cách đó không xa vọng lại tiếng nổ lớn.

Mấy người Triệu Phong lập tức bị kinh động, mọi người đều có thể cảm nhận được trung tâm của trận nổ đó cách nơi này rất xa, nhưng uy lực của trận nổ lại khuếch tán tới tận nơi này, có thể thấy năng lượng của nó khủng khiếp tới mức nào.

- Đi xem xem.

Triệu Phong nói.

Con mắt trái của hắn phát sáng ánh kim quang nhạt, ba người bắt đầu di chuyển tới gần vụ nổ.

Khí tức khủng khiếp càng ngày càng nặng nề, khiến người ta không rét mà run. Mọi người đang ngày một gần hơn với nơi xảy ra vụ nổ.

- Các bức vách tinh thể ở đây đều bị phá huỷ rồi.

Nam Cung Thánh nhìn về một hướng, phát hiện có dấu vết bị phá hoại.

Triệu Phong thông qua con mắt trái phát hiện còn có một số tiểu đội khấc đang tới gần, rõ ràng đều bị trận nổ đó thu hút.

- Đó là?

Tầm nhìn của Triệu Phong xuyên qua vài chục bức vách tinh thể tới cực hạn nhìn thấy một cảnh tượng.

Bức vách tinh thể đó bị phá hơn nửa, khí tức thần lực trào ra tạo thành một vùng cấm địa trong một phạm vi nhất định.

Bên cạnh bức vách tàn khuyết đó có hai Thánh Vương và vài Thánh Chủ bị trọng thương. Hai Thánh Vương chính là Hắc Độc và Tử Độc Thánh Vương mà Triệu Phong gặp khi mới vào Thần Thi. Ngoài ra còn có một Thánh Vương dị tộc. Triệu Phong cũng biết hắn, chính là Đạp Thiên Thánh Vương.

Đạp Thiên Thánh Vương chính là Thánh Chủ Huyền Quang đại thành của Tượng Nhân tộc cùng vt tìm Triệu Phong báo thù lần đó.

Cách chúng không xa còn có một cỗ thi thể không lành lặn của một Thánh Vương dị tộc, linh hồn đã bị huỷ diệt hoàn toàn.

Tiếp đó từ trong trung tâm vụ nổ bay ra hai thân ảnh.

- Phá Diệt, lần này hợp tác với ngươi đúng là thiệt hại to rồi.

Trong đó một lão giả Tượng Nhân tộc thân hình cao to, da màu vàng thẫm, khí tức yếu ớt, sắc mặt khó coi.

- Bán Thần Cự Mãnh, nếu không phải nhờ Phá Diệt chi mâu của ta thì nhất thế anh danh của ngươi đã chết dưới thần lực nổ ra từ tinh thể cự nhân rồi.

Hai mắt của Bán Thần Phá Diệt tối lại.

Ban đầu thực lực mà tinh thể cự nhân thể hiện ra vượt xa khả năng

đối phó của Bán Thần Phá Diệt. Kết quả sau khi tiểu đội của Bán Thấn Phá Diệt bị truy sát một quãng đường thì gặp Bán Thần Cự Mãnh của Tượng Nhân tộc.

Rồi hai Bán Thấn liên thủ, nghịch chuyển cục thế, quay lại truy sát tinh thể cự nhân.

Cuối cùng tinh thể cự nhân tự biết không thể chạy thoát, cho thần lực thánh quang trong cơ thể tự phát nổ, tạo nên cục diện như hiện giờ.

- Phía bao công sức nhưng chẳng được gì.

Bán Thần Cự Mãnh tức giận.

- Cự Mãnh đại nhân!

Thành viên trong tiểu đội vẻ mặt cung kính cúi đầu chào hỏi, lúc này họ đều không dám chọc tức vị Bán Thần này.

- Đi!

Bán Thần Cự Mãnh dẫn tiểu đội định rời khỏi đây.

- Bán Thần Cự Mãnh, cho ngươi biết một tin, Vạn Tượng Thánh Chủ của Tượng Nhân tộc các ngươi bị một con người bắt rồi.

Bán Thấn Phá Diệt cười nói.

- Cái gì? Tên tiểu tử Vạn Tượng?

Bán Thần Cự Mãnh khựng lại, hàng lông mày nhăn tít.

- Là vị cường giả nào?

Bán Thần Cự Mãnh hỏi.

Vạn Tượng Thánh Chủ tính tình ngông cuồng, thích làm gì thì làm đấy, quan hệ với các thành viên khác trong tộc cũng không tốt.

Nhưng Vạn Tượng Thánh Chủ có Vạn Tượng chi mâu, tiềm lực phát triển rất lớn, sau này nhất định sẽ trở thành nhân vật cấp Bán Thần, vẫnảất được trọng thị.

- Ha ha, Thánh Chủ nhân loại, Triệu Phong.

Bán Thần Phá Diệt cười với chút chế giễu.

Trong cuộc lưỡng triều đại chiến, danh tiếng của Triệu Phong vẫn rất lớn. Khi còn là Chuẩn Thánh Chủ dựa vào thần binh đặc thù đánh bại Vạn Tượng Thánh Chủ. Sau khi đột phá Thánh Chủ thì lại đánh bại Vạn Tượng Thánh Chủ tới phục thù.

Mà lần này, Vạn Tượng Thánh Chủ đường đường nhân vật có Vạn Tượng chi mâu lại bị Triệu Phong bắt sống.

- Triệu Phong? Huyền Quang sơ thành?

Bán Thần Cự Mãnh vẻ mặt tĩnh lặng như nước, rõ ràng hắn cũng đã nghe qua về việc của Triệu Phong.

Triệu Phong trước khi vào Thần Thi độ phá Huyền Quang tiểu thành nên phần lớn mọi người đều không biết.

Bán Thần Cự Mãnh hừ lạnh một tiếng, dẫn tiểu đội rời đi.

Đồng thời Bán Thấn Phá Diệt cũng dẫn vài người mau chóng bỏ đi.

Trận nổ này quá sức khủng khiếp, hắn và Bán Thần Cự Mãnh đều bị trọng thương, nếu gặp phải Bán Thần con người thì nguy hiểm.

Ở chỗ khác, Triệu Phong dùng mắt trái quan sát tình hình trong trung tâm trận nổ, nhìn về hướng Bán Thần Cự Mãnh, thân hình khẽ run lên.

- Mau đi thôi!

Triệu Phong nói ngay, rồi dẫn Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi rời đi.

Không ngờ gặp Vạn Tượng Thánh Chủ còn gặp phải loại chuyện này.

Trong Thần Thi, Triệu Phong vốn lo lắng về Bán Thần U Hải của Cửu U Cung. Giờ hắn lại trở thành mục tiêu của một Bán Thần dị tộc nữa rồi.

Bán Thần là tối cường giả của cả đại lục, dù Bán Thần Cự Mãnh lúc này đang bị trọng thương thì việc kích sát Triệu Phong vẫn dễ như trở bàn tay.

- Tại nơi xảy ra vụ nổ có hai Bán Thần dị tộc.

Triệu Phong thấy Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi vẫn khá tò mò về tình hình bèn nói.

Nghe vậy sắc mặt của cả hai đều thay đổi.

Di chuyển được một quãng xa, mấy người Triệu Phong giảm tốc độ và hồi phục nguyên khí.

- Triệu Phong, ở đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì mà có tới hai Bán Thần?

Lúc này Nam Cung Thánh hỏi.

Triệu Phong nói cho hai người họ về những gì hắn nhìn thấy.

- Tinh thể cự nhân đã cho phát nổ quầng sáng thần lực đó?

Nam Cung Thánh thở hắt ra tiếc nuối.

Nhưng trong Thần Thi vẫn còn rất nhiều cơ ngộ, chắc những nơi khác cũng tồn tại thần lực.

Nghỉ ngơi một lúc ba người lại lên đường.

Ba người đi tiếp vài dặm thì nghe thấy phía trước có tiếng đánh nhau.

Ầm!

Mắt trái Triệu Phong phủ ánh kim quang nhạt, nhìn xuyên qua vách tinh thể.

Chỉ thấy ba thân ảnh màu kim bay ra từ trong đống phế tích, hướng bay là về hướng của Triệu Phong.

- Mau đuổi theo. Không được để tên Thánh Vương của Thái Hoàng Điện đó chạy thoát. Chúng đã lấy đi rất nhiều thần tinh thứ phẩm và dược tài quý.

Từ trong đống phế tích tinh thể lạ có năm thân ảnh đuổi theo.

- Cao Hoàng Thánh Chủ?

Triệu Phong nhìn thấy một người quen.

Cao Hoàng Thánh Chủ không phải Thánh Chủ của Thái Hoàng Điện lần đó ở chiến trường bảo vệ cửu hoàng tử đó sao.

Vút vút!

Trong mấy dị tộc đuổi phía sau có hai luồng khí tức mạnh dị thường.

Trong đó một đạo bạch quang có thể thấp thoáng nhìn thấy một nữ tử da xanh lục, nửa trong suốt, vẻ đẹp động lòng người, tốc độ cũng nhanh nhất.

Phía sau là một trung niên thân hình cao to, râu tóc màu vàng, tay cầm lưỡi rìu khổng lồ, tỏa ra thứ áp lực khiến người ta sợ hãi.

- Mau chạy đi. Chưa biết chừng gặp đội ngũ của con người rồi.

Một nam tử mặc thanh giáp cùng trốn trong đám Cao Hoàng Thánh Chủ nói.

Tuy hắn là Thánh Vương nhưng nam tử mặc thanh giáp đây lúc này toàn thân trọng thương, tay phải bị gãy, gương mặt tái nhợt.

- Là đội ngũ của nhân loại.

Một Thánh Vương khác nhìn thấy bóng dáng của Triệu Phong thì mừng rỡ.

Nhưng rồi sắc mặt hắn lập tức tối lại.

- Huyền Quang tiểu thành? Ba Huyền Quang Cảnh Thánh Chủ?

Nam tử mặc thanh giáp bị gãy tay nhìn thấy Triệu Phong trước, tâm trạng đột nhiên chìm xuống rồi cảm nhận được khí tức của hai vị Thánh Vương, thở dài một tiếng.

Truy sát họ có sáu người dị tộc. Trong đó có hai Thánh Vương, đối mặt với đội ngũ khủng khiếp như vậy, ba Thánh Vương bình thường này có tác dụng gì?

- Là Triệu Phong?

Cao Hoàng Trương Vĩnh và hai người kia lại khác, gương mặt mừng rỡ, lập tức hô lên.

Hai Thánh Vương trong đội ngũ của hắn đều là cao tầng của Thái Hoàng Điện, quanh năm bế quan, không hề hiểu về tình hình trên chiến trường.

- Triệu Phong?

Nam tử kia tuy không biết mặt Triệu Phong nhưng từ khi xuất quan hắn đã từng Thánh Vương của hắn nhắc tới cái tên này.

- Triệu Phong, có thể giúp ta một tay không?

Cao Hoàng Thánh Chủ lập tức nhờ vả.

Đương nhiên hắn biết rõ thực lực của Triệu Phong, Triệu Vũ Phi và Nam Cung Thánh.

Mà lúc này thực lực của ba người họ đều đã được nâng lên, tuy

không mong bọn Triệu Phong giúp hắn đánh bại dị tôc.

Nhưng nếu ba người Triệu Phong liên thủ với Cao Hoàng Thánh Chủ, vừa đánh vừa lui có lẽ có thể chống lại đám dị tộc kia.

Nam tử gãy tay kia cùng với một Thánh Vương khác, sắc mặt có vẻ dịu hơn một chút, lộ ra sự hỷ sắc.

Khi quan sát kỹ ba người phía trước thì phát hiện những người đó quả thực không tầm thường. Đồng thời nam tử thanh giáp cũng nhận ra Triệu Vũ Phi.

- Có lợi gì không?

Sắc mặt Triệu Phong không hề thay đổi, nói thẳng.

- Cái gì, ngươi…

Trong đội ngũ, đám Thánh Chủ tiểu thành lập tức nổi giận mà không có chỗ xả.

- Triệu Phong, cùng là nhân tộc, khi có nguy cơ, cùng trợ giúp đánh bại dị tộc là đương nhiên đúng không?

Thanh Giáp Thánh Vương sắc mặt hơi tối lại.

Nếu không phải bây giờ hắn bị thương không làm gì được thì hắn cũng sẽ không nói những lời khách khí như vậy với Triệu Phong.

Mà lúc này sáu cường giả dị tộc còn lại cũng đã truy sát tới.

Hai Thánh Vương dẫn đầu quan sát bọn Triệu Phong, thần sắc hơi giãn ra, mỉm cười.

- Còn tưởng các ngươi tìm được trợ thủ thế nào, thì ra chỉ là ba Thánh Chủ bình thường.

Nữ tử dị tộc toàn thân là ánh xanh trong suốt, cười nham hiểm.

Chương 1083: Liên Thủ Truy Sát

- Còn tưởng các ngươi tìm được trợ thủ gì giỏi lắm, thì ra chỉ là ba Thánh Vương thông thường.

Nữ tử dị tộc toàn thân màu xanh trong suốt cười lạnh.

- Có lợi ích gì không?

Triệu Phong lại hỏi Thánh Vương mặc giáp xanh bị thương.

Dù sao nếu bọn Triệu Phong ra tay tương trợ thì phải đối mặt với sáu dị tộc, trong đó có hai cường giả Thánh Vương.

Việc nguy hiểm mà lại không có lợi ích gì thì Triệu Phong thật không muốn làm, mà Nam Cung Thánh thì càng không muốn.

Ngoài ra, nếu Thánh Vương mặc giáp xanh này gặp phải Thánh Vương hoặc Bán Thần nhân loại thì chắc chắn sẽ đưa ra lượng lớn những gì thu hoạch được để xin đối phương trợ giúp.

Cũng có nghĩa là cho dù bọn Thánh Vương giáp xanh có gặp phải nguy hiểm, thì vẫn cậy vào thân phận Thái Hoàng Điện, coi thường bọn Triệu Phong, muốn trực tiếp sai bảo ba người Triệu Phong.

Nam tử giáp xanh bị thương và một Thánh Vương khác sắc mặt đều rất khó coi.

Nếu không phải giờ đang nguy cấp thì hai người chưa biết chừng đã

ra tay với Triệu Phong rồi.

Thân là cao tầng của tứ tinh đại tông của Đại Càn vương triều, bọn họ là người khống chế đằng sau cả vương triều, vậy mà Triệu Phong dám nhân cơ hội này sách nhiễu.

- Bọn ta thân là cao tầng Thái Hoàng Điện, là tông môn thế lực đằng sau Đại Càn vương triều, ngươi làm vậy không thích hợp lắm thì phải.

Nam tử giáp xanh cố gắng kìm nén nộ hoả, nói.

- Bích Quang Thánh Vương, chúng ta lấy ra một chút tài nguyên vừa có được vậy.

Lúc này, Cao Hoàng Thánh Chủ khuyên nhủ.

Dù sao đám người Triệu Phong cũng có thể cứu mạng họ, lấy ra một chút thu hoạch cũng là điều nên làm, hơn nữa bọn dị tộc kia cũng không phải loại tầm thường.

- Nhân loại các ngươi đúng là thú vị, chết đến nơi rồi mà còn đấu đá lẫn nhau.

Nữ tử dị tộc kia cười hi hi.

- Giết hết chúng đi!

Một Thánh Vương dị tộc tay cầm rìu quát lớn rồi trực tiếp rat ay.

Đồng thời các dị tộc khác cũng cười khảy xông tới..

- Nếu các ngươi giúp bọn ta đánh lui dị tộc, bọn ta sẽ chia ba phần

thu hoạch cho các ngươi.

Thấy đối phương đã động thủ, Bích Quang Thánh Vương vội nói.

Thánh Chủ Huyền Quang tiểu thành khác cũng gật đầu thể hiện tán đồng.

Thật ra họ đều không nghĩ bọn Triệu Phong có thể giải quyết nguy cơ này.

Họ chỉ muốn lợi dụng Triệu Phong kéo dài thời gian mà thôi. Vì khi bị dị tộc truy sát, họ đã phát đi tín hiệu cầu cứu rồi.

- Năm phần.

Triệu Phong nói.

- Muốn chết hả, nhân loại ngu ngốc!

Dị tộc tay cầm rìu thấy bọn Triệu Phong vẫn còn nói chuyện phiếm, mặt mày hung dữ tới cực điểm.

- Được, năm phần thì năm phần.

Bích Quang Thánh Vương đầy nộ khí, nhưng cũng chỉ đành nuốt xuống, đồng ý với yêu cầu của Triệu Phong.

- Vậy thì lên hết đi!

Triệu Phong thấy đối phương đã đồng ý, nói luôn.

Nếu chỉ có ba người Triệu Phong thì cho dù Bích Quang Thánh Vương có đưa hết tài nguyên ra hắn cũng không giúp.

- Lên!

Bích Quang Thánh Vương lập tức hô.

Uỳnh!

Trong tay trái của Bích Quang Thánh Vương xuất hiện một thanh trường kiếm màu bạch kim, phát sáng chói loà.

Vút vút!

Sáu người cùng xông tới.

Uỳnh! Bùm!

Nam Cung Thánh bùng phát thánh quang màu đỏ tím, nhằm vào nam tử cầm rìu.

Đồng thời năm người khác giao chiến ác liệt với các cường giả khác.

- Đây là huyết mạch linh tộc.

Nữ tử dị tộc thân thể màu xanh trong suốt giao đấu với Triệu Vũ Phi là lập tức nhận ra thân phận của nàng.

Mỗi động tác của Triệu Vũ Phi đều dẫn động thiên địa nguyên khí, trợ lực thêm cho uy năng của chiêu thức.

- Linh Diệu Thánh Kích.

Bàn tay ngọc của Triệu Vũ Phi tung ra một tầng tử ngọc tinh quang, bắn về phía nữ tử Thánh Vương dị tộc.

Bên kia, nam tử dị tộc cầm rìu và Nam Cung Thánh cũng tạo nên trận chiến kinh thiên động địa.

Lưỡi rìu trong tay Thánh Vương dị tộc kia phát ra thứ năng lượng bá đạo trấn áp vạn vật, chém ra một đạo sóng công kích mạnh mẽ.

Nam Cung Thánh cũng không thua kém, dùng Tà Thần chi lực, ngưng tụ thành hai cự trạo tà ma chặn đứng công kích của Thánh Vương dị tộc.

- Tà Thần chi lực, Nam Cung Thánh?

Nam tử dị tộc kia giật mình, cũng nhận ra thân phận của Nam Cung Thánh.

Còn Triệu Phong giao chiến với các Thánh Vương khác của dị tộc.

Đây là chiến lược mà ba người Triệu Phong đã định sẵn từ trước.

Nếu gặp tiểu đội Thánh Vương, Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi sẽ giữ chân các cường giả cấp Thánh Vương.

Nam Cung Thánh có Tà Thần chi lực, cộng thêm thứ thần khí Kim Trì Thuẫn, giữ chân một Thánh Vương rất dễ dàng. Còn huyết mạch linh tộc của Triệu Vũ Phi trong Thần Thi, chiến lực cũng được tăng lên đáng kể.

Còn Triệu Phong nhìn có vẻ yếu nhất, dễ bị bỏ qua, vì thế hắn sẽ là người nhanh chóng kích bại các Thánh Vương khác trong đội ngũ dị tộc. Như vậy có thể xoay chuyển cục diện.

Đương nhiên, chiến lược này chỉ thích hợp với những tiểu đội chỉ có

hai Thánh Vương.

Nhưng dù vậy, mấy người Triệu Phong cũng chỉ dựa vào chiến lược này chiếm một chút ưu thế, muốn đánh bại đối phương thì vẫn rất khó, trừ phi ba người họ dùng một số tuyệt chiêu.

Nhưng nếu gặp tiểu đội dị tộc có từ ba Thánh Vương trở lên hoặc số người đông và thực lực tổng thế rát mạnh thì bọn Triệu Phong chỉ có thể rút lui.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng.

Triệu Phong dung hợp phong lôi chi lực và Lực Phách Lôi Vực tung ra một đạo lôi quang xích kim thánh chưởng.

Uỳnh!

Chỉ thấy một cái chưởng ảnh màu đỏ kim chói loà lôi điện lao tới.

Chưởng này của Triệu Phong còn dung hợp áp lực và sức mạnh của Lực Phách Lôi Vực.

Uỳnh! Bùm!

Đứng trước Triệu Phong, một Thánh Vương Huyền Quang đại thành và một Thánh Chủ tiểu thành đều không thể chống đỡ được uy năng tuyệt thế của chưởng pháp này. Cả hai đều bị đánh bay đập vào bức vách tinh thể phía sau.

Thánh Chủ dị tộc Huyền Quang tiểu thành suýt chút nữa bị chưởng của Triệu Phong đánh chết.

- Tiền bối, chúng ta không phải đối thủ của hắn.

Thánh Vương đại thành còn lại bị thương thế nhất định, có phần sợ hãi trước Triệu Phong.

- Sao có thể như vậy, thực lực của tên tiểu tử đó sao lại mạnh đến như vậy?

Nữ tử dị tộc toàn thân xanh trong suốt vẻ mặt đầy kinh hãi.

Thực lực của ba Huyền Quang Thánh Vương này đã vượt xa tưởng tượng của họ.

- Thực lực thật mạnh!

Bích Quang Thánh Vương giật mình.

Hắn không ngờ Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi đã trưởng thành tới mức này, có thể giữ chân được cường giả cấp Thánh Vương.

Mà thực lực của Triệu Phong cũng không thể coi thường.

Như vậy xem ra hai bên kia liên thủ thật sự có thể dễ dàng đánh lui dị tộc.

- Tốt quá rồi!

Cao Hoàng Thánh Chủ vô cùng vui mừng.

Ngay hắn cũng không ngờ thực lực ba người Triệu Phong lại tiến bộ đến vậy.

Nhớ hồi mới gặp, thực lực Triệu Phong chỉ tương đương Vạn Tượng Thánh Vương, Nam Cung Thánh cũng chỉ có thể đối kháng với Đạp

Thiên Thánh Vương mà thôi.

- Phân thân!

Hai Thánh Vương của dị tộc thích phóng phân thân trợ giúp Thánh Vương đại thành kia đối phó Triệu Phong.

Phân thân của hai Thánh Vương có một nửa chiến lực bản thể, liên thủ với Thánh Vương Huyền Quang đại thành có thể áp chế được Triệu Phong.

- Bích Quang Thánh Vương, phân thân của ngươi?

Cao Hoàng Thánh Vương vội hỏi.

- Phân thân của ta vừa rồi bị trọng thương, không thể chiến đấu.

Bích Quang Thánh Vương từ chối chi viện cho Triệu Phong.

Vù vù vù!!

Triệu Phong thấy cục diện không ổn, lập tức thích phóng Huyễn Thành Tiểu Thế Giới để làm giảm thực lực của ba cường giả dị tộc.

Trong đó hai phân thân ý thức yếu ớt, trong Huyễn Thành Tiểu Thế Giới của Triệu Phong bị suy nhược hẳn.

Hơn nữa trong tiểu thế giới này Huyễn Đạo Đồng Thuật của Triệu Phong phát huy được uy lực lớn hơn.

- Tử Tinh Loạn Hoặc!

- Linh Hồn Mê Loạn!

Triệu Phong thi triển một số Huyễn Đạo Đồng Thuật đơn giản học được ở Cơ gia.

Thiên phú của Triệu Phong về Huyễn Đạo thật ra còn hơn đồng thuật, chỉ là hắn không dụng tâm nghiên cứu mà thôi.

- Nguy rồi, tên tiểu tử này rất khó đối phó.

Tên Thánh Vương dị tộc cầm rìu cảm giác cục thế không ổn.

Có sự chi viện của hai phân thân bọn hắn mà Triệu Phong vẫn có thể chiến đấu thoải mái, mà còn dần chiếm được ưu thế.

Hơn nữa bên nhân loại, chiến lực của ba cao tầng Thái Hoàng Điện cũng không thể coi thường.

Tuy Bích Quang Thánh Vương bị trọng thương nhưng cũng là Huyền Quang đại thành,

- Rút lui!

Nữ tử dị tộc toàn thân màu xanh trong suốt lập tức truyền âm cho mọi người.

Chiến cục rõ ràng bất lợi thì không cần thiết phải cố sống cố chết mà đấu tiếp.

Vút vút vút!

Ngay lập tức, tất cả dị tộc cùng rút lui

Bên nhân loại cũng không truy sát.

- Đa tạ Triệu Phong tiểu huynh đệ!

Cao Hoàng Thánh Chủ cảm ơn.

Triệu Phong mỉm cười với Cao Hoàng Thánh Chủ rồi nhìn sang Bích Quang Thánh Vương.

- Vị tiền bối đây hãy thực hiện lời hứa.

Triệu Phong thản nhiên nói.

Trận chiến vừa rồi nếu hai vị cao tầng Thái Hoàng Điện toàn lực ra tay thì có thể kết thúc nhanh hơn rồi.

Nhưng Bích Quang Thánh Vương thấy hai Thánh Vương dị tộc dùng phân thân lại không ra tay tương trợ.

- Việc này Bích Quang Thánh Vương ta đương nhiên sẽ thực hiện.

Bích Quang Thánh Vương vô cùng không tình nguyện lấy ra một cái nhẫn chứa đồ.

Bích Quang Thánh Vương tốt xấu gì cũng là một Thánh Vương, là người quyền cao chức trọng trong Thái Hoàng Điện, đương nhiên không thể nuốt lời.

Triệu Phong nhận lấy chiếc nhẫn, sau khi kiểm tra vẻ mặt lộ sự vui mừng.

- 43 gốc linh dược quý giá, 16 viên thứ phẩm thần tinh, còn có ba viên thần tinh thật sự.

Triệu Phong chắc chắn Bích Quang Thánh Vương không đưa đủ số, nhưng số này cũng đã vượt qua dự liệu của Triệu Phong rồi. Hắn cũng không tính toán với Bích Quang Thánh Vương nữa.

- Các vị, tạm biệt!

Giao dịch xong, Triệu Phong lập tức từ biệt.

Sau đó Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi rời khỏi nơi đây.

Ba người rời đi không lâu thì phía sau Bích Quang Thánh Vương xuất hiện vài luồng khí tức mạnh mẽ.

- Bích Quang Thánh Vương, xảy ra chuyện gì vậy? Ngươi bị thương?

Chính là Vũ Linh Thánh Vương.

Vừa rồi hắn cũng ở gần đây, sau khi nhận được tín hiệu cầu cứu của Bích Quang Thánh Vương thì lập tức tới đây.

- Gặp phải dị tộc, nhưng vừa rồi bọn ta gặp tiểu đội của Triệu Phong, bọn ta liên thủ đánh lui dị tộc.

Bích Quang Thánh Vương thở dài.

Nếu Vũ Linh Thánh Vương đến sớm một chút thì hắn đã không bị mấy tiểu bối kia sách nhiễu rồi.

- Cái gì? Triệu Phong?

Thần sắc Vũ Linh Thánh Vương chấn động, vẻ mặt có phần vui

mừng.

Hy Hải Thánh Vương bên cảnh hắn ánh mắt cũng loé sáng.

- Bích Quang huynh, Triệu Phong đi đâu rồi? Mau cho ta biết!

Vũ Linh Thánh Vương kích động.

- Vũ Linh huynh, ngươi tìm Triệu Phong có việc gì?

Bích Quang Thánh Vương thấy Vũ Linh Thánh Vương như vậy thì rất ngạc nhiên.

- Bích Quang huynh, huynh không biết, Triệu Phong chính là hung thủ sát hại thập tam hoàng tử Đại Châu hoàng tộc, hơn nữa hắn còn ra tay với cao tầng của Thái Hoàng Điện…

Vũ Linh Thánh Vương nói.

Đương nhiên việc mình bị Triệu Phong đánh cho trọng thương thối lui thì hắn bỏ qua.

- Tên tiểu bối này lại đáng ghét như vậy, hắn vừa tranh thủ cơ hội đoạt lấy tài nguyên quý giá bọn ta có được trong Thần Thi. Ta sẽ cùng Vũ Linh huynh cùng đi bắt hắn.

Bích Quang Thánh Vương phấn chấn, còn vui hơn Vũ Linh Thánh Vương.

Chương 1084: Cắn Chặt Không Buông

- Không ngờ hắ lại đáng ghét đến vậy. Vừa rồi hắn cũng sách nhiễu đòi tài nguyên quý giá ta có được trong Thần Thi. Ta cùng Vũ Linh huynh đi bắt hắn.

Nhìn Bích Quang Thánh Vương còn cao hứng hơn cả Vũ Linh Thánh Vương.

- Vũ Linh tiền bối, sao Triệu Phong lại là hung thủ sát hại thập tam hoàng tử?

Cao Hoàng Thánh Chủ kinh ngạc.

Hôm đó người của Lan Châu Chiến Điện và hoàng tộc tới cứ điểm của cửu hoàng tử điều tra, xác định Triệu Phong không thể mưu sát thập tam hoàng tử. Nhưng giờ Vũ Linh Thánh Vương lại nói hung thủ là Triệu Phong, điều này khiến Cao Hoàng Thánh Chủ hắn cảm thấy rất khó hiểu.

Ngoài ra, hành vi của Bích Quang Thánh Vương cũng khiến hắn rất căm ghét.

Rõ ràng bọn Triệu Phong đã giúp đỡ họ, Bích Quang Thánh Vương cũng là tự mình đưa ra tài nguyên, giờ còn định đòi lại.

Nhưng hai người này đều là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, ở Thái Hoàng Điện quyền cao chức trọng, đương nhiên không phải đối tượng mà Cao Hoàng Thánh Chủ có thể đắc tội.

- Hừ, ngươi nghi ngờ kết quả điều tra của ta?

Vũ Linh Thánh Vương chau mày nhìn Cao Hoàng Thánh Chủ.

Lập tức năng lượng vô hình ở xung quanh vây lấy Cao Hoàng Thánh Chủ. Huyết mạch, huyết mạch của Cao Hoàng Thánh Chủ bị áp chế tới cực hạn, gần như thành con cừu non tùy ý người ta giết hại.

Đây chính là khoảng cách giữa Huyền Quang tiểu thành và Thánh Vương. Cao Hoàng Thánh Chủ đứng trước Vũ Linh Thánh Vương chẳng đáng nhắc đến.

Huống hồ, giữa các cường giả Thánh Vương thì Vũ Linh Thánh Vương cũng đã tồn tại từ rất lâu rồi.

- Ta đi cùng ba vị tiền bối.

Một Thánh Chủ tiểu thành khác liền nói.

Hắn nghĩ bất luận thế nào Triệu Phong cũng không thể thoát khỏi sự truy sát của ba vị Thánh Vương. Mà hắn còn muốn tiếp tục khám phá Thần Thi, nên đi theo ba vị Thánh Vương sẽ an toàn hơn.

- Vũ Linh huynh, chúng ta đi. Vừa rồi chúng đi hướng này.

Bích Quang Thánh Vương uống một số thánh dược trị thương rồi nói.

- Đi!

Sau đó tiểu đội của Vũ Linh Thánh Vương cùng hai người đội Bích Quang Thánh Vương nhập vào nhau, bảy cường giả Huyền Quang

Cảnh lập tức đuổi theo hướng Triệu Phong vừa đi.

- Ài, Triệu Phong, ta cũng lực bất tòng tâm.

Cao Hoàng Thánh Chủ thở dài.

Giờ hắn rời đội ngũ rồi, còn một mình đương nhiên cũng không dám tiếp tục ở lại Thần Thi.

Hơn nữa hắn cũng đã thu hoạch được kha khá, nên Cao Hoàng Thánh Chủ quyết định lập tức rời khỏi nơi này.

Vút!

Cao Hoàng Thánh Chủ dựa vào trí nhớ quay lại đường cũ.

Tại một nơi khác trong Thần Thi.

Mấy người Triệu Phong đi trong những thông đạo nhằng nhịt.

- Có lẽ chúng ta đã tới khu trung tâm Thần Thi rồi.

Triệu Phong nói.

Dọc đường tới đây, xung quanh càng ngày có càng nhiều những loại dược tài quý, vách tinh thể cũng sáng hơn.

- Phong ca, phía sau…

Triệu Vũ Phi dường như phát giác ra điều gì đó.

Triệu Phong nghe vậy, con mắt trái xuất hiện một tầng kim quang, rồi quét về phía sau.

- Không hay rồi, mau đi thôi.

Hắn liền nói.

- Chuyện gì vậy?

Nam Cung Thánh hỏi.

- Bích Quang Thánh Vương và hai Thánh Vương khác của Thái Hoàng Điện đuổi tới rồi.

Triệu Phong đáp.

Hắn có thể khẳng định bảy cường giả Huyền Quang Cảnh phía sau là tới đối phó hắn. Vì trong đó có Vũ Linh Thánh Vương.

Nếu chỉ phải đối mặt với Vũ Linh Thánh Vương thì đương nhiên Triệu Phong sẽ không sợ.

Nhưng giờ phía sau có tới bảy người đuổi tới, trong đó có đến ba Thánh Vương.

Với thực lực của Triệu Vũ Phi và Nam Cung Thánh, mỗi người giữ chân một Thánh Vương đã là cực hạn rồi. Đối phương người đông thế mạnh, Triệu Phong chỉ có thể tránh đi mà thôi.

Nam Cung Thánh nghe vậy, biết tình hình không ổn. Hơn nữa hắn cũng tin vào phán đoán của Triệu Phong.

Vút vút vút!

Ba người lập tức thi triển bí thuật, nhanh chóng di chuyển, cũng

không quản một vài cơ ngộ gặp trên đường.

Không xa đằng sau…

- Phát hiện thánh lực của chúng rồi, bên này.

Hy Hải Thánh Vương với mái tóc màu lam, ánh mắt lấp lánh rồi lao đi.

Ba Thánh Vương dùng sức mạnh ý chí bọc quanh đội ngũ khiến tốc độ mỗi thành viên đều nhanh nhất có thể.

- Phong ca, chúng càng ngày càng tới gần.

Sắc mặt Triệu Vũ Phi đầy lo lắng, nàng dựa vào nguyên khí trong trời đất để cảm ứng tình hình phía sau.

Trong đội ngũ Triệu Phong, tốc độ của hắn là nhanh nhất, nếu thi triển Lôi Dực Thiểm Không, thậm chí có thể vượt qua một Thánh Vương phổ thông, thứ đến là Nam Cung Thánh, cuối cùng là Triệu Vũ Phi.

Nhưng tốc độ của một mình Triệu Phong có nhanh hơn cũng vô ích, hắn không thể bỏ lại Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi được.

Ngoài ra, Triệu Phong có thể cho Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi vào trong Mê Không Giới, một mình hắn chạy sẽ có hy vọng hơn.

Nhưng trong Mê Không Giới có rất nhiều bí mật của Triệu Phong, để Nam Cung Thánh vào đó hắn rất không yên tâm. Dù sao thì Nam Cung Thánh lúc này, bất kể là tâm trí hay lý trí cũng đều bị bóp méo rồi.

- Phong ca, hay là dùng Mê Không Giới?

Triệu Vũ Phi có chút áy náy nói.

- Không được.

Triệu Phong gạt ngay.

Triệu Phong chỉ để lại tọa độ khi vào.

Nếu dùng Mê Không Giới truyền tống thì sẽ trở lại điểm cũ, cả ba đã mất rất nhiều thời gian mới tới được trung tâm Thần Thi.

- Các ngươi chạy đi đâu!

Lúc này giọng của Vũ Linh Thánh Vương vọng tới.

Một luồng áp lực khủng bố ập về phía bọn Triệu Phong.

Cả ba người Triệu Phong đã rất hiểu nhau, cùng lúc phóng thích tiểu thế giới.

Ba luồng sức mạnh cường hãn xuất hiện phía sau bọn Triệu Phong, chặn lại năng lượng của ba Thánh Vương.

- Tiểu tử này còn có một tiểu thế giới?

Bích Quang Thánh Vương kinh ngạc nhìn Phong Lôi Tiểu Thế Giới của Triệu Phong.

Hắn nhớ, trong trận chiến vừa rồi Triệu Phong dùng là loại Huyễn Đạo tiểu thế giới khác.

Hơn nữa, Phong Lôi Tiểu Thế Giới Triệu Phong đang thể hiện cũng không tầm thường.

- Hừ, tiểu thế giới bản thân cường đại thì có ích gì, ý cảnh không đủ thì khó lòng phát huy được sức mạnh của nó.

Vũ Linh Thánh Vương cười chế giễu.

Lập tức cả ba Thánh Vương không hẹn mà cùng phóng thích tiểu thế giới.

Ba vị Thánh Vương thủ đoạn phi phàm, nháy mắt đã khiến sức mạnh của ba tiểu thế giới kết hợp thành sức mạnh không gian thực chất hơn, trấn áp mọi thứ mà ập tới.

Uỳnh! Bùm!

Cả không gian bị sức mạnh vô hình làm chấn động.

Tuy tiểu thế giới của ba người Triệu Phong khá mạnh, nhưng đúng như Vũ Linh Thánh Vương đã nói, cảnh giới ý cảnh của họ đều không đủ, đương nhiên không thể sánh được với ba vị Thánh Vương.

Nhưng ba người Triệu Phong lại mượn lực của vụ va chạm mà tăng tốc.

Đồng thời trong tay Triệu Phong xuất hiện một đốm sáng màu phỉ thúy, chính là Vân Tàm Tiên Điệp.

Trong cơ thể Vân Tàm Tiên Điệp có mang một luồng thánh lực vô cùng mạnh mẽ.

Vù vù.

Vân Tàm Tiên Điệp đồng thời phóng thích ra Thái Mộng Hoa Phấn và Vân Tàm Tiên Tơ.

Trên con đường phía sau Triệu Phong bỗng bị bao phủ bởi quang tuyến và phấn hoa.

Sau khi xong việc, Triệu Phong thu Vân Tàm Tiên Điệp về, cho Vạn Tượng Thánh Chủ trong Mê Không Giới ra ngoài một chuyến.

- Vạn Tượng Phong Lôi Giới.

Vạn Tượng Thánh Chủ ánh mắt ngưng đọng, thay đổi vạn tượng và thuộc tính trời đất.

Lập tức, sức mạng mang thuộc tính phong lôi công kích xung quanh, hơn nữa nó vô cùng thuần chính, rất dễ nắm bắt.

Triệu Phong khống chế Phong Lôi Tiểu Thế Giới, cho năng lượng thuộc tính phogn lôi dung nhập vào cơ thể mình.

Uỳnh!

Đôi cánh thánh quang sau lưng Triệu Phong đột nhiên lóe sáng, quầng thánh quang bao phủ quanh người hắn.

- Đi!

Triệu Phong dùng phong lôi chi lực cuốn Triệu Vũ Phi, Nam Cung Thánh và Vạn Tượng Thánh Chủ lên nhanh chóng biến mất trong thông đạo.

- Đúng là sự trợ giúp đắc lực.

Triệu Phong không kìm được khen một câu.

Vạn Tượng chi mâu quả thực rất hữu dụng.

Lúc này, cả tiểu đội của Triệu Phong đều di chuyển với tốc độ của Triệu Phong.

Có điều, nếu Triệu Phong không thi triển Lôi Dực Thiểm Không thì tộc độ vẫn không thể nhanh hơn Thánh Vương.

Nhưng Lôi Dực Thiểm Không của Triệu Phong chỉ là bí thuật di chuyển trong không gian đơn thể, gần như không thể đem theo người khác.

Ngoài ra, địa hình ở đây phức tạp, còn có khí tức của thần gây nhiễu, bí thuật không gian như Lôi Dực Thiểm Không không chỉ bị hạn chế mà thậm chí căn bản không thể sử dụng.

Uỳnh! Bùm!

Tiểu đội của ba vị Thánh Vương đột phá được sự cản trợ của Vân Tàm Tiên Tơ và Thái Mộng Hoa Phấn.

- Đó là Vạn Tượng Thánh Chủ.

Trong đội ngũ, một Thánh Vương kêu lên.

- Triệu Phong, ngươi lại câu kết với dị tộc!

Vũ Linh Thánh Vương phẫn nộ quát lên.

Tất cả những người trong Thái Hoàng Điện đều đã thấy Vạn Tượng Thánh Chủ trợ giúp Triệu Phong.

- Đuổi theo!

Dắc mặt Bích Quang Thánh Vương có phần khó coi.

Nếu cứ thế bị Triệu Phong cắt đuôi thì ba Thánh Vương bọn hắn còn thể diện gì nữa?

Huống hồ, cứ cho là có Vạn Tượng chi mâu trợ giúp bọn Triệu Phong thì họ cũng không thoát được.

Vút!!

Ba Thánh Vương dùng vĩ lực cuốn cả tiểu đội truy kích.

- Gây nhiễu!

Triệu Phong nói với Vạn Tượng Thánh Chủ.

- Vâng, chủ nhân.

Vòng xoáy trong hai mắt Vạn Tượng Thánh Chủ đột nhiên xoay chuyển.

Ngay lập tức phía sau bọn Triệu Phong, thứ năng lượng phong lôi kia biến thành sức mạnh thuộc tính thổ nặng nề.

Uỳnh uỳnh!

Tốc độ của tiểu đội ba Thánh Vương chậm lại một chút.

Trong ba Thánh Vương có người thành thạo thuộc tính phong, có người là thuỷ, chỉ là không có ai thành thạo thổ.

Nhưng cảnh giới của Vạn Tượng Thánh Chủ thực sự quá thấp, ba Thánh Vương dùng một chút Huyền Quang thánh lực là có thể phá vỡ lực cản.

- Chủ nhân, cảnh giới của ta quá thấp không thể chặn chúng được.

Vạn Tượng Thánh Chủ nói.

- Tại sao chúng lại truy sát chúng ta?

Sắc mặt Nam Cung Thánh tối lại, gương mặt đầy sát ý, rất muốn xông ra xử lý chúng.

Nhưng hắn biết mình không phải đối thủ của bọn chúng.

Triệu Phong ho khan một tiếng, Vũ Linh Thánh Vương và một Thánh Vương tóc lam kia dường như chỉ truy sát Triệu Phong. Nói vậy thì hắn đã liên luỵ tới Triệu Vũ Phi và Nam Cung Thánh rồi.

- Vũ Linh Thánh Vương, ngươi có chắc là muốn truy sát mãi không?

Triệu Phong nói lớn.

Lãng phí thời gian truy sát đối phương trong Thần Thi là lựa chọn rất ngu xuẩn.

- Hừ, ám sát hoàng tử hoàng tộc, sỉ nhục bản toạ, ngươi không có đường thoát!

Vũ Linh Thánh Vương do dự một chút rồi nói.

Ba Thánh Vương bọn hắn đã truy sát lâu như vậy, nếu cứ thế từ bỏ, việc này mà truyền ra ngoài không phải sẽ thành trò cười cho thiên hạ?

- Vậy thì đừng trách ta!

Triệu Phong lạnh lùng nói, sát ý bắt đầu lan toả.

Xoẹt!

Hai tay Triệu Phong xuất hiện một cây cung cổ màu bạc và một mũi tên ám kim.

Uỳnh!

Triệu Phong trực tiếp đặt thứ phẩm Lục Thần Tiễn lên dây rồi kéo cung.

Một luồng sức mạnh ám kim khủng bố toả ra, một đạo hư ảnh thần tiễn dài trăm trượng hiện ra.

Sức mạnh xuyên thấu linh hồn lập tức xung kích lên bảy cường giả Huyền Quang Cảnh.

- Lục Thần Tiễn?

Khi thấy Triệu Phong lấy ra mũi tiên đó, Vũ Linh Thánh Vương bị dọa cho không nhẹ.

Ba Thánh Vương lập tức dừng lại, tim đập thình thịch.

Những Thánh Chủ còn lại sức chống đỡ yếu ớt, cảm giác linh hồn

như bị xuyên thấu, cảm giác đau đớn không ngừng lan toả.

Khi nghe thấy Vũ Linh Thánh Vương nói ra ba chữ Lục Thần tiễn thì hai chân mềm nhũn, sắc mặt tái nhợt, bị bao trùm bởi sự sợ hãi cực điểm.

Chương 1085: Cơ Ngộ Trong Khu Trung Tâm

- Không đúng, đó không phải Lục Thần Tiễn.

Vũ Linh Thánh Vương cảm nhận uy thế của mũi tên rồi lắc đầu nói.

Hắn đã từng thấy Lục Thần Tiễn thật sự khi Bán Thần Long Hoàng chiến đấu với Hắc Giao Long. Uy năng đó tuyệt đối là huỷ thiên diệt địa, những người dưới Bán Thần chắc chắn không thể sống.

Nhưng mũi tên giống Lục Thần Tiễn mà Triệu Phong đang đưa ra căn bản không tạo cảm giác nguy hiểm cho Vũ Linh Thánh Vương.

- Tiểu tử thối, còn định dọa chúng ta!

Bích Quang Thánh Vương chửi bới.

Phía sau ba Thánh Vương, những Huyền Quang Thánh Chủ kia nghe thế liền thở phào.

- Tiểu tử đó lấy đâu ra loại Lục Thần Tiễn phỏng chế đó?

Hy Hải Thánh Vương nghi hoặc.

Xem ra Lục Thần Tiễn phỏng chế trong tay Triệu Phong cũng không hề kém cỏi. Trong Đại Càn vương triều có vị luyện khí đại sư nào có thể luyện chế ra thứ vũ khí có đẳng cấp này?

Đúng lúc ấy, Triệu Phong buông dây cung.

Vút!

Chỉ thấy một đạo tiễn ảnh khổng lồ màu ám kim xuyên qua mọi thứ, kéo theo một cơn bão năng lượng ám kim khủng khiếp.

- Phòng ngự!

Sắc mặt Vũ Linh Thánh Vương ngưng đọng, nói.

Hai Thánh Vương kia lập tức vận chân nguyên, phóng thích tiểu thế giới.

Trong thông đạo không gian nhỏ hẹp, mấy cường giả Huyền Quang Cảnh bọn họ không có chỗ tránh, trừ phi rút lui.

Nhưng bức vách tinh thể có thể chặn linh thức, hơn nữa thông đạo lại chằng chịt phức tạp, một khi rút lui, Triệu Phong có thể nhân cơ hội này tháo chạy, muốn tìm được hắn thì rất khó.

Quan trọng nhất là khoảng cách với Triệu Phong đang rất gần, vô hình trung đã khiến uy lực của mũi tên Lục Thần Tiễn phỏng chế kia tăng lên.

Nhưng ba vị Thánh Vương đều tràn ngập lòng tin, nếu cả ba toàn lực phòng ngự thì chắc chắn có thể chống đỡ được uy năng của Lục Thần Tiễn phỏng chế.

Uỳnh! Vù!

Ba Thánh Vương dung hợp sức mạnh tiểu thế giới thành không gian phòng ngự màu lam thẫm.

Trong không gian này, cả ba đều thi triển bí kỹ phòng ngự.

Uỳnh! Bùm!

Tiễn ảnh ám kim khổng lồ xuyên qua, cơn bão năng lượng kim lôi khủng khiếp phát nổ.

Trên những bức vách tinh thế xung quanh đều xuất hiện vết rạn nứt.

- Không hay rồi, mũi Lục Thần Tiễn phỏng chế này công kích linh hồn là chính.

Lúc này Vũ Linh Thánh Vương mới nhận ra điều không ổn.

Tuy thần lực công kích đều là xuyên thấu vật chất linh hồn, nhưng nếu chú trọng mặt linh hồn hơn thì hiệu quả công kích chắc chắn sẽ khác.

- Lôi kiếp chi lực thật khủng khiếp. Tiểu tử này sao lại có được lôi kiếp chi lực?

Bích Quang Thánh Vương vốn đã bị trọng thương, người đầu tiên không chống cự được chính là hắn.

Tuy ba vị Thánh Vương đã ngăn được phần lớn uy năng của Lục Thần Tiễn phỏng chế, nhưng công kích linh hồn có tính xuyên thấu, các Thánh Chủ phía sau cũng bị tác động nhất định, linh hồn chịu sự xuyên thấu của một luồng sức mạnh sắc bén thuộc tính kim và một vụ nổ của lôi kiếp chi lực.

Sau khi vụ nổ tan đi, sắc mặt của ba Thánh Vương đều rất khó coi.

Bích Quang Thánh Vương vốn đã bị trọng thương, giờ lại càng thêm

nghiêm trọng.

Thương thế nhẹ nhất là Hy Hải Thánh Vương, hắn tương đối am hiểu về linh hồn, sức đề kháng khá mạnh, nhưng cũng không chịu nổi sức nổ của lôi kiếp chi lực và năng lượng thuộc tính kim.

- Đáng hận, bị tên tiểu tử đó giở trò!

Vũ Linh Thánh Vương chửi.

Ban đầu, Triệu Phong lấy ra Lục Thần Tiễn phỏng chế doạ họ không nhẹ, vì thế không phán đoán ngay ra được thuộc tính công kích của nó.

Mà uy năng của mũi Lục Thần Tiễn phỏng chế này cũng vượt xa dự liệu của tất cả mọi người.

Ba Thánh Vương tự biết đã không thể đuổi kịp Triệu Phong nữa rồi, vì thế ngồi lại tại chỗ hồi phục thương thế.

- Giờ không truy sát tên tiểu tử đó nữa, cơ ngộ trong Thần Thi rất nhiều, không thể lãng phí thời gian với hắn được.

Vũ Linh Thánh Vương nói.

Dù sao ban đầu chủ trương truy sát bọn Triệu Phong cũng là hắn.

Những người còn lại gật đầu đồng ý.

- Nhưng nếu gặp lại hắn thì bản toạ nhất định phải chặt hắn thành trăm mảnh!

Sắc mặt Vũ Linh Thánh Vương tối sầm, nghiến răng nói.

Tại một nơi khác trong Thần Thi.

Khi bắn ra Lục Thần Tiễn thì Triệu Phong lập tức cùng Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi rút lui.

Hơn nữa hắn còn lệnh cho Vạn Tượng Thánh Chủ thay đổi thuộc tính nguyên khí trong không gian trên đường di chuyển để xoá bỏ khí tức mà bọn hắn để lại.

Triệu Phong biết thứ phẩm Lục Thần Tiễn không thể ngăn được ba Thánh Vương, nhưng muốn Triệu Phong lấy ra Lục Thần Tiễn thật sự lại càng không thể. Phải biết rằng, Triệu Phong vẫn còn kẻ thù ở cấp Bán Thần.

Vì thế, vừa rồi hắn truyền hết lôi kiếp lạc ấn vào trong mũi thứ phẩm Lục Thần Tiễn ban nãy.

Ngoài ra, thứ phẩm Lục Thần Tiễn chú trọng công kích linh hồn, Triệu Phong khống chế dễ dàng hơn, có thể phát huy được uy lực vượt trội.

- Nghỉ ngơi một lát đã.

Sau khi hoàn toàn thoát được ba Thánh Vương, Triệu Phong nói.

Sau khi tiêu hao hết lôi kiếp lạc ấn, Triệu Phong bắt buộc phải nhanh chóng hồi phục nó, nếu không công kích linh hồn của hắn sẽ không còn ưu thế nữa, thực lực của tiểu đội sẽ giảm mạnh.

- Được!

Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi đồng ý.

Dù sao lần này cũng là Triệu Phong đã cứu họ.

Hơn nữa, nếu Triệu Phong không ở vào trạng thái tốt nhất thì hai người họ không thể đối phó được với vô số nguy cơ trong Thần Thi.

Triệu Phong lấy ra một số nguyên liệu quý về linh hồn, có mấy món là của Bích Quang Thánh Vương đưa. Nguyên liệu về linh hồn của Triệu Phong đều lấy cả, còn lại cho Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi.

Triệu Phong lấy ra nguyên liệu có ích nhất với mình, cho vào không gian mắt trái tiến hành phục chế.

Rồi hắn dùng vài loại thuốc, cuối cùng sử dụng Phục Hồn Thần Quyết.

Phục Hồn Thần Quyết của Triệu Phong đã tu luyện tới cảnh giới viên mãn, khả năng phòng ngự và tự trị liệu của linh hồn hắn tăng mạnh.

Mà linh hồn của Triệu Phong là Lôi Hồn Thể, lôi kiếp lạc ấn trong đó dung hợp với linh hồn thành một, cũng coi như một phần của linh hồn Triệu Phong.

Vì thế khởi động Phục Hồn Thần Quyết còn có lợi cho việc hồi phục lôi kiếp lạc ấn.

Lúc này Triệu Phong càng cảm nhận được tác dụng của Phục Hồn Thần Quyết đối với bản thân.

Đương nhiên, song song với hồi phục lôi kiếp lạc ấn, Triệu Phong vẫn dùng tới Vạn Niệm Thần Quyết.

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một viên thứ phẩm thần tinh, còn có những loại nguyên liệu thuộc tính phong, lôi, thổ khác.

Ngũ Hành Phong Lôi Quyết tầng thứ chín tiểu thành của Triệu Phong đã được củng cố hoàn toàn, cộng với việc gần đây Triệu Phong tu luyện toàn dùng thứ phẩm thần tinh và những nguyên liệu quý huyết tinh trong Thần Thi, hiệu quả phi phàm, khiến Thổ Chi Phong Lôi tầng thứ chín của hắn đã sắp cung kích đại thành rồi.

Cũng như vậy, huyết tinh trong Thần Thi có tác dụng thúc đẩy rất mạnh đối với sinh mệnh thể phách.

Triệu Phong khi tu luyện cũng quan sát Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi.

Trong sức mạnh tiểu thế giới của Nam Cung Thánh ngưng kết một đạo quang ảnh màu đỏ tím, toả ra thứ khí tức tà dị.

- Nam Cung Thánh dường như đang tạo phân thân.

Triệu Phong xuyên qua tiểu thế giới của Nam Cung Thánh nhìn thấy tình hình bên trong.

Với cảnh giới của mình, Triệu Phong đã có thể tạo phân thân từ rất lâu, chỉ là trước giờ hắn đang bận tăng thực lực và củng cố cảnh giới.

Bên kia Triệu Vũ Phi vẫn đang không ngừng ngưng luyện Huyền Quang thánh lực của bản thân, đồng thời chốc chốc lại dùng một số dược tài, cảm ngộ thiên địa ý cảnh.

Ưu thế của linh tộc chính là ở nguồn gốc sức mạnh hơn hẳn so với những người cùng cấp, tuy Triệu Vũ Phi chỉ là Huyền Quang tiểu

thành, nhưng Huyền Quang thực lực của nàng lại có thể sánh ngang cường giả Thánh Chủ.

Khi Huyền Quang thánh lực đủ mạnh thì khả năng phòng ngự của huyết mạch linh tộc của nàng càng thêm cường hãn.

Ngày hôm sau, Triệu Phong mở mắt.

- Xuất phát nhé?

Tuy cả ba người đều thu hoạch được khá phong phú, cần vội bế quan tu luyện, cảm ngộ nhưng thời gian trong Thần Thi rất quý giá, không cho phép họ tu luyện.

Trong một ngày, tuy lôi kiếp lạc ấn của Triệu Phong chưa hồi phục hoàn toàn nhưng cũng kha khá rồi.

Triệu Vũ Phi và Nam Cung Thánh rất không tình nguyên kết thúc bế quan.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đứng trên vai Triệu Phong, sau khi ném ra vài đồng xu, huơ tay chỉ về một hướng.

- Phong ca, ta cũng cảm thấy hướng này có một luồng nguyên khí không tầm thường.

Triệu Vũ Phi hàm tiếu nói.

Vút vút vút!

Ba người liền lập tức lên đường.

Giờ họ đã tới khu vực trung tâm Thần Thi, một số khu vực và vách tinh thể ở đây đều rất kiên cố, khó lòng phá vỡ, vì thế cơ ngộ khá ít.

Nhưng một khi đã phát hiện cơ ngộ thì tuyệt đối khiến người ta động tâm hơn nhiều so với vùng ngoại vi. Có thể còn có cơ ngộ đột phá thần vị mà biết bao Thánh Chủ, Bán Thần mơ ước.

- Luồng nguyên khí này càng ngày càng mạnh.

Triệu Vũ Phi tin chắc họ không chọn sai mục tiêu.

Sau khi cả bọn đi qua vô số thông đạo nhỏ hẹp, phía trước đột ngột mở rộng, dường như tới một khoảng không gian hoàn toàn khác. Cả thân lẫn tâm cảm nhận được một luồng sức mạnh kỳ dị lan toả khắp trời đất.

Ở trung tâm khu vực này là một khối tinh thể khổng lồ màu đỏ nhạt, nhìn không thấy điểm tận cùng.

Phía dưới khối tinh thể khổng lồ này là vô số dị tộc và nhân loại đang vây quanh, trong đó có cả cường giả Bán Thần.

- Đây chắc là phần nội tạng nào đó của Thần Thi.

Triệu Phong sử dụng thị giác đến cực hạn, đồng thời dùng cả khả năng thấu thị, rút ra kết luận.

- Đi!

Ba người trực tiếp tiến lại phía nhóm nhân loại.

Bên dưới khối tinh thể này có hai bên nhân mã của dị tộc và nhân

loại hạ trại.

Bên dị tộc đứng đầu là Bán Thần Diệt Pháp của U Đô Giáo… Bên nhân loại là Bán Thần Khô Tức trưởng lão của Thiên Huyền Cung.

Nói chung thế lực bên nhân loại mạnh hơn một chút.

Nhưng dù như vậy, phía nhân loại muốn tiêu diệt dị tộc cũng phải trả cái giá rất đắt.

Hơn nữa, việc quan trọng bây giờ là khai thác cơ ngộ trong Thần Thi.

- Có đội ngũ khác tới rồi.

- Là tiểu đội nhân loại.

Không ít Thánh Chủ nhân loại thấy mấy người Triệu Phong tới thì vui mừng nói.

Nhưng khi họ nhìn rõ bọn Triệu Phong, cảm nhận được thực lực của ba người họ thì lại lắc đầu.

Bán Thần Khô tức phía trước khối tinh thể lại nhìn bọn Triệu Phong một cái.

Ba người họ rất âm thầm tiến lại gần khối tinh thể, không quan tâm đến những việc khác.

Càng tới gần, Triệu Phong liền cảm thấy luồng linh hồn ý cảnh hồng hoang cổ xưa càng thêm đậm đặc, không ngừng thẩm thấu linh hồn hắn.

- Trong đó có khí tức ý cảnh linh hồn rất mạnh mẽ.

Triệu Phong nhìn chăm chăm khối tinh thể, vẻ mặt vui mừng nói.

Ba người chầm chậm tiến gần, ngồi phía dưới khối tinh thể cảm nhận sức mạnh ý cảnh thần kỳ.

Còn những người và dị tộc khác ở đây đều đang tận dụng luồng sức mạnh này nâng cao linh hồn ý cảnh của bản thân.

- Bên trong rốt cuộc có thứ gì?

Triệu Phong quan sát khối tinh thể.

Chỉ thấy bề mặt tinh thể có rất nhiều vết nứt và lan ra bốn phía.

Từ trong khe nứt toả ra vô số tia linh hồn khí tức màu đỏ nhạt, càng tới gần tinh thể càng cảm nhận được rõ ràng luồng sức mạnh đó.

Trong mắt trái Triệu Phong bao phủ một tầng hoa văn màu kim nhạt, ánh mắt hắn xuyên qua bức vách tinh thể nhìn vào bên trong.

Chương 1086: Hợp Lực Công Phá

- Rốt cuộc bên trong có thứ gì?

Trong mắt trái Triệu Phong bao phủ một tầng hoa văn màu kim nhạt, ánh mắt hắn xuyên qua bức vách tinh thể nhìn vào bên trong.

Vào khoảnh khắc ấy, Triệu Phong dường nhu nhìn thấy một khoảng không gian khác, ở đó có một sợi dây leo khổng lồ, đường kính của nó còn lớn hơn cả Đại Càn hoàng cung.

Sợi dây leo có màu đỏ lấp lánh, leo từ vòng xoáy dưới đất lên tới đỉnh của bức vách.

Trên dây leo kết các loại quả nhiều màu giống như bầu trời sao, lan toả khắp cả không gian.

Chỉ có điều, bề mặt của những loại quả đó đều có một tầng tinh thể, ngay cả ánh sáng trên mặt quả cũng không xuyên qua được.

Ngoài cái dây leo khổng lồ đó ra, xung quanh còn có khối tinh thể khổng lồ khác, bên trong dường như có tồn tại một thứ gì đó.

Đương nhiên đây đều là những gì Triệu Phong nhìn thấy, Triệu Phong không cảm nhận được bất cứ khí tức hoặc áp lực nào khác.

- Đúng là một tiểu thế giới.

Triệu Phong hít vào một hơi.

Sợi dây leo kia có thể nói là loại thực vật lớn nhất mà Triệu Phong từng thấy. Nơi đó quả thực giống như một vương quốc thần bí.

- Sức mạnh linh hồn ý cảnh màu đỏ nhạt kia có lẽ toả ra từ trong sợi dây leo đó.

Triệu Phong kết luận.

Nhưng trên bề mặt sợi dây leo ngưng kết một tầng tinh thể màu trắng, luồng sức mạnh kia có lẽ rỉ ra từ khe hở nào đó.

Nhưng chỉ khí tức rò rỉ cũng đã kinh người như vậy, khiến cường giả Huyền Quang Cảnh chìm đắm trong đó cảm ngộ sức mạnh ý cảnh. Khó có thể tưởng tượng cảm ngộ ở bên trong đó sẽ có hiệu quả thế nào, thậm chí những loại quả trên dây leo kia sẽ có công hiệu thần kì ra sao.

Nhưng trên bề mặt quả cũng ngưng kết tầng tinh thể màu trắng, ngay cả Bán Thần cũng rất khó phá vỡ.

Đúng lúc đó, Bán Thần Khô Tức của Thiên Huyền Cung ngẩng đầu lên, ánh mắt có chút nghi hoặc nhìn Triệu Phong.

Triệu Phong lập tức thu lại ánh sáng thấu giải của con mắt trái, không quan sát bên trong khối tinh thế đó nữa.

- Sao vậy? Khô Tức tiền bối?

Bên cạnh Bán Thần Khô Tức, một vị Thánh Vương của Thiên Huyền Cung hỏi.

Đương nhiên, hắn cũng chú ý Bán Thần Khô Tức đang nhìn Triệu

Phong, chỉ là không hiểu một Thánh Chủ Huyền Quang tiểu thành tại sao lại khiến Bán Thần chú ý tới.

Ánh mắt Triệu Phong lập tức nhìn sang hướng khác.

- Đó là?

Triệu Phong khựng lại, nheo mắt nhìn về phía xa.

Hắn phát hiện ở vùng ven phía xa cũng có một khối tinh thể khổng lồ như vậy.

- Xem ra ở đây có rất nhiều những khối vật thể lớn thế này. Chỉ là vừa hay khối này có vết nứt.

Triệu Phong lại có một cái nhìn mới.

Đại cơ ngộ trong Thần Thi này nhiều vô số kể, chỉ có điều mọi người trong này đều không có thực lực để khai thác mà thôi.

Lần này Triệu Phong quyết định ở lại cùng hai bên nhân mã chờ đợi thời cơ.

Đại cơ ngộ ở trung tâm Thần Thi chắc chắn gấp nhiều lần so với tài nguyên, bảo vật ở vùng ven.

Cứ cho là không có được quả trên dây leo, nếu vào được bên trong, cảm nhận khí tức toả ra ở cự ly gần thì đó cũng là cơ ngộ tu hành hiếm có đối với Triệu Phong.

Triệu Phong chầm chậm nhắm mắt lại, tiến vào trạng thái tu luyện.

Khó khăn lắm mới có thời gian tĩnh tâm tu luyện, đương nhiên Triệu

Phong không thể để lãng phí. Cùng với việc cảm ngộ sức mạnh ý cảnh, Triệu Phong cũng khởi động cả Vạn Niệm Thần Quyết tham tu cái khác nữa.

Triệu Phong lấy ra thứ phẩm thần tinh và tài nguyên quý hiếm có được trong Thần Thi ra để tu luyện.

- Chỉ một Huyền Quang tiểu thành lại dùng thứ phẩm thần tinh tu luyện.

- Tên tiểu tử này sa xỉ như vậy không sợ chết sao?

Một số Thánh Chủ thấy Triệu Phong lãng phí như thế không kìm được nói.

Họ đều không nỡ sử dụng những tài nguyên lấy được trong Thần Thi mà giữ lại để dành khi tu luyện tới giai đoạn bình cảnh mà tăng tỉ lệ đột phá thành công.

Thậm chí có cả Thánh Chủ và Thánh Vương cũng đều chú ý tới Triệu Phong.

Còn hắn thì vẫn tu luyện như xung quanh không có ai.

Thực ra Triệu Phong còn có tài nguyên hiếm có, đặc biệt như nguyên liệu, huyết mạch Thái Cổ, chỉ là chúng không có trong Thần Thi nên không tiện đem ra.

Thời gian dần trôi đi, thứ phẩm thần tinh và nguyên liệu quý của Triệu Phong đã tiêu hao hết.

Vòng xoáy thánh quang trong cơ thể Triệu Phong đã lớn hơn vài phần, ánh sáng thêm chói loà.

Lúc này, từ một đường thông đạo phía xa lại tới một tiểu đội nữa.

- Bên Dị tộc tới một Thánh Vương.

Khu vực Triệu Phong có không ít người kinh ngạc kêu lên.

Một Thánh Vương không đủ để nghịch chuyển thế yếu của dị tộc, nhưng nếu có thêm vài vị nữa thì tình hình sẽ khác.

Dù sao thì Bán Thần chỉ là Thánh Vương chạm tới sức mạnh thần vị, họ không phải chân thần, khoảng cách với Thánh Vương cũng không lớn như tưởng tượng.

Linh thức Triệu Phong quét một lượt, sắc mặt khựng lại.

Thánh Vương dị tộc kia lại chính là Khiếu Thiên Thánh Vương từng truy sát bọn Triệu Phong.

Nhớ lần đó, Triệu Phong, Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi và Cao Hoàng Thánh Chủ liên thủ cũng không thể thoát được sự truy sát của vị Thánh Vương này.

Cuối cùng vẫn là Vũ Long Thánh Vương của Thái Hoàng Điện tới giải cứu bốn người Triệu Phong.

Đương nhiên Khiếu Thiên Thánh Vương cũng nhanh chóng phát hiện ra ba người Triệu Phong, ngay lập tức lộ vẻ châm chọc:

- Hôm đó không giết các ngươi, lần này có cơ hội chắc chắn sẽ không tha cho các ngươi.

Hai bên nhân mã có không ít người biết câu này là Khiếu Thiên

Thánh Vương đang nói bọn Triệu Phong.

Dù sao ở chiến trường lần đó cũng có không ít Thánh Vương tới, mà sự xuất hiện của mỗi vị Thánh Vương đều nhận được sự chú ý.

Không lâu sau, bên nhân loại cũng tới một vị Thánh Vương, là Địa Quỷ Thánh Vương của Địa Ma Giáo.

- Lại gặp tên tiểu tử này!

Địa Quỷ Thánh Vương nhìn Triệu Phong, thoáng chau mày lại.

Đối với Triệu Phong, Địa Quỷ Thánh Chủ vẫn có chút sợ hãi, bởi vì hắn chắc chắn trong tay Triệu Phong còn có không ít Lục Thần Tiễn thật hoặc phỏng chế.

Nếu không, chỉ ba Thánh Chủ cũng dám tổ đội vào Thần Thi, còn không phải tìm cái chết sao.

- Địa Quỷ tiền bối, mời bên này.

- Địa Quỷ Thánh Vương, để bọn ta cho ngài biết về tình hình bên này.

Địa Quỷ Thánh Vương xuất hiện, rất nhiều Thánh Chủ, Thánh Vương bên nhân loại lập tức hỏi han nhiệt tình,

Địa Quỷ Thánh Vương tránh Triệu Phong, tới phía trước hỏi tình hình từ một số cao tầng của Thiên Huyền Cung.

Một lúc sau, một vị lão giả tóc trắng bên cạnh Bán Thần Khô Tức đi ra từ tiểu thế giới của mình.

- Khô Tức tiền bối, chuẩn bị xong rồi.

Vị lão giả đó lấy ra một số trận kỳ màu trắng, có to có nhỏ, kết cấu cũng khác nhau.

- Bán Thần Diệt Pháp, bắt đầu đi!

Bán Thần Khô Tức đột nhiên nói.

- Được!

Bên dị tộc, một trung niên với đôi cánh đen sau lưng đột nhiên đứng dậy.

Tất cả mọi người ở đây đều thức tỉnh từ trong cảm ngộ, huyết mạch sôi trào.

- Cuối cùng cũng bắt đầu rồi!

- Hai vị Bán Thần liên thủ, cộng với trận pháp của Tề đại sư, chúng ta nhất định sẽ khai thác được cơ ngộ ở đây.

- Thật ra khi vị Bán Thần lần đầu tới đây đã thử một lần nhưng hiệu quả rất nhỏ.

Mà ở đây càng ngày càng đông cường giả, cộng với trận pháp mà Tề đại sư luyện chế ra, tất cả đều tin chắc chắn lần này có thể công phá khối tinh thể này, khám phá cơ ngộ bên trong.

Vù vù vù!

Tề đại sư ném trận kỳ lên.

Còn bản thân Tề đại sư thì đánh ra vô số ấn quyết.

Vút vút vút!

Trận kỳ trong không trung lấp lánh thánh quang, di chuyển với một quy luật nào đó, cuối cùng tạo nên trận pháp.

- Định!

Tề đại sư khẽ nói.

Vút vút vút!

Tất cả trận kỳ sau khi bay qua lại trong không gian đột nhiên dừng lại, trận pháp đã hình thành.

- Mong tất cả mọi người hãy lần lượt đứng vào từng vị trí có trận kỳ, hãy cố gắng tận lực, chỉ như vậy mới công phá được cơ ngộ ở đây.

Tề đại sư cười nói.

Vèo vèo!

Lập tức tất cả tiểu đội đều động thân, đứng bên cạnh trận kỳ.

Cuối cùng cả nhân loại và dị tộc đều đứng hết các vị trí có trận kỳ.

- Tấn công!

Hai Bán Thần nói.

Với hai Bán Thần dẫn đầu, cả đại trận công kích bắt đầu khởi động.

Uỳnh! Ầm! Bùm!

Chỉ thấy, cả trận pháp phát ra vô số sóng năng lượng khủng bố, tất cả cùng phát ta Huyền Quang thánh lực, phóng thích võ kỹ, bí pháp để công kích.

Một quầng năng lượng nhiều màu sắc oanh kích lên vị trí bị nứt trên khối tinh thể.

- Trận pháp này cũng thật kỳ diệu.

Triệu Phong cầm trong tay một lá trận kỳ, cảm giác hắn và tất cả mọi người ở đây đều có một mối liên hệ vi diệu nào đó.

Hơn nữa công kích vừa rồi của mọi người với công kích của Bán Thần dẫn đầu, dung hợp với nhau, uy năng được nâng lên một tầng thứ, vượt xa sự tưởng tượng của Triệu Phong.

Nhưng dù vậy, vết nứt trên khối tinh thể kia chỉ lan rộng được thêm một chút xíu.

Đồng thời thứ năng lượng ý cảnh nặng nề kia đột nhiên tăng lên khiến tất cả cường giả đều không kìm được muốn đi cảm ngộ nguồn năng lượng đó.

- Lại!

Bán Thần Khô Tức nói.

Tất cả cường giả nhiệt huyết dâng trào, lại vận Huyền Quang thánh lực tấn công lần nữa.

Rầm! Uỳnh! Bùm!

Lần này bề mặt khối tinh thể xuất hiện một vết rạn lớn hơn một, xung quanh lan ra những vết nứt nhỏ.

Một luồng năng lượng ý cảnh hồng hoang từ xa xưa lập tức trào ra, ngay cả hai vị Bán Thần tâm thần cũng run lên.

Mắt ai cũng lóe tinh quang, muốn thông qua khe nứt nhìn thấy bên trong.

- Lần công kích cuối cùng!

Bán Thần Khô Tức kiên định nói.

Cả nhân loại lẫn dị tộc đều kích động chưa từng thấy, họ tin lời của Bán Thần, chỉ cần lần công kích cuối cùng này là có thể công phá.

Uỳnh! Bùm!

Tất cả cùng nôn nóng tấn công, xong ném hết trận kỳ chuẩn bị xông vào trong.

Uỳnh! Bùm!

Khe nứt trên khói tinh thế hé ra to hơn vài lần, để lộ một đường thông đạo nhỏ.

Lập tức một luồng năng lượng ý cảnh màu đỏ nhạt trào ra, khí tức hồng hoang bá đạo áp chế tất cả.

- Cẩn thận!

Triệu Phong phóng thích Huyễn Thành Tiểu Thế GIới bao lấy Triệu

Vũ Phi và Nam Cung Thánh.

Uỳnh bùm!

Vô số quầng lưu quang bắn ra, giống như những con mãnh thú hồng hoang lao đi trong không gian.

Một số Thánh Chủ không kịp phòng bị, bị sức mạnh đó đâm phải, thậm chí mất cả ý thức.

Những Thánh Chủ có linh hồn ý chí mạnh mẽ, hoặc có bí bảo phòng ngự linh hồn cảm giác không ổn, lập tức dùng mọi biện pháp chống đỡ.

Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi được tiểu thế giới của Triệu Phong bảo vệ nhưng vẫn cảm thấy linh hồn không ngừng bị tấn công mạnh mẽ, ý thức mơ màng.

Chương 1087: Quả Trên Cây

Trong trời đất xuất hiện vô vàn dòng ý cảnh lưu quang, giống như mãnh thú hồng hoang lao qua lao lại.

Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi ở trong Huyễn Thành Tiểu Thế Giới của Triệu Phong nhưng vẫn cảm thấy linh hồn bị tấn công mạnh mẽ.

Tình hình của Triệu Phong tốt hơn, hắn vốn có linh hồn thể cường đại, tu luyện các bí pháp linh hồn như Phục Hồn Thần Quyết, cộng với sự bảo vệ của Thần Linh Nhãn nên cơ bản không bị ảnh hưởng gì.

Qua một lúc lâu, sức mạnh xung kích mạnh mẽ đó mới dần giảm bớt.

Các cường giả có mặt tại đây, tới bảy phần trở lên là mất đi ý thức nằm dưới đất, sống chết chưa biết thế nào.

Còn lại một số Thánh Chủ, Thánh Vương có linh hồn ý chí khá mạnh cũng không dễ chịu gì. Sau đợt tấn công của luồng sức mạnh kia, linh hồn ý thức của họ đang rất yếu ớt..

Còn hai vị cường giả Bán Thần, vì đứng ở đằng trước, tuy linh hồn ý chí rất mạnh nhưng cũng bị ảnh hưởng nhất định.

Lúc này, mọi người mới biết trong khối tinh thể kia tích trữ quá nhiều năng lượng ý cảnh, đột nhiên vỡ một lỗ, tự nhiên năng lượng bên trong sẽ trào ra, không kịp đề phòng nên xảy ra tình hình thế này.

Nhưng lúc này, tất cả những người còn ý tưhcs, nào còn quan tâm việc gì khác, tất cả đều lập tức xông vào trong khối tinh thể.

Triệu Phong lập tức vận một luồng linh hồn lực kích thích Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi.

- Cảm ơn Phong ca.

Triệu Vũ Phi lập tức cảm ơn Triệu Phong.

Linh hồn ý chí của nàng có thể nói là yếu nhất trong ba người, lúc này có thể tỉnh táo được đã là vô cùng may mắn rồi.

- Đi thôi!

Triệu Phong thấy tình hình hai người vẫn ổn, liền nói.

Vút vút vút!

Ba người trực tiếp lao vút đi về phía thông đạo nhỏ vừa mở ra.

- Ủa, ba ngươi không sao?

Khiếu Thiên Thánh Vương chuẩn bị vào thấy ba người Triệu Phong vẫn ở tình trạng tốt thì rất ngạc nhiên.

Một số Thánh Vương ở đây không kịp đề phòng đều chịu ảnh hưởng, còn ba Thánh Chủ con người này lại vẫn tỉnh táo.

- Nếu vậy thì tất cả cùng đi chết đi!

Khiếu Thiên Thánh Vương lộ vẻ hung ác.

Theo như hắn nghĩ thì ba Huyền Quang Thánh Vương cho dù có chống đỡ được sự xung kích vừa rồi thì trạng thái lúc này cũng chẳng tốt được là bao.

Đặc biệt là Triệu Phong và Triệu Vũ Phi còn là Huyền Quang tiểu thành.

Vù!

Trong tay Khiếu Thiên Thánh Vương xuất hiện một cây trường kích màu xanh lá thẫm, trên đó lấp lánh ánh nước màu lam, giống như có thể điều khiển mọi sức mạnh từ nước vậy.

- Lôi Kiếp Đồng Diệm!

Không đợi Khiếu Thiên Thánh Vương phát động công kích, Triệu Phong đã ra tay trước.

Triệu Vũ Phi và Nam Cung Thánh lúc này khá yếu, đương nhiên không phải đối thủ của Khiếu Thiên Thánh Vương, vì thế Triệu Phong trực tiếp sử dụng linh hồn đồng thuật.

Uỳnh! Phụt!

Chỉ thấy một quầng lôi kiếp lạc ấn giống như ngọn lửa bùng cháy, đem theo linh hồn khí tức khủng khiếp vô cùng oanh kích vào linh hồn của Khiếu Thiên Thánh Vương.

Vừa lất ra thiên giới tần binh còn chưa kịp ra tay thì Khiếu Thiên Thánh Vương đã bị gián đoạn.

- Á!

Khiếu Thiên Thánh Vương cảm giác linh hồn của mình như rơi vào lôi hoả địa ngục, chịu đựng sự oanh kích có thể huỷ hoại mọi thứ.

Công kích này của Triệu Phong chỉ trộn lẫn ba phần lôi kiếp chi lực trong Lôi Hồn Thể của hắn, nhưng vì Khiếu Thiên Thánh Vương vừa phải chịu xung kích nên linh hồn khá yếu. Vì thế ba phần lôi kiếp chi lực cũng đủ để tạo thương thế nhất định cho hắn.

Sau khi thích phóng công kích, ba người Triệu Phong tranh thủ cơ hội chui vào trong khối tinh thể.

- Tên tiểu tử Triệu Phong đáng ghét!

Khiếu Thiên Thánh Vương không thể không thừa nhận vừa rồi mình đã khinh địch.

Hơn nữa Triệu Phong đã trưởng thành vượt ngoài dự liệu của hắn.

Vù!

Ngay khi vào tới bên trong khối tinh thể, ba người Triệu Phong như tới một thế giới huyền diệu khác.

Không gian này huyền diệu đầy màu sắc, vô vàn loại sức mạnh ý cảnh huyền diệu xuất hiện tại mỗi tấc không gian, một luồng năng lượng quy tắc đột nhiên ập tới.

Chỉ trong một khoảnh khắc ba người liền cảm thấy linh hồn ý cảnh của bản thân được nâng lên.

Nhưng rồi ngay sau đó Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi cảm giác với linh hồn ý chí của họ hiện nay căn bản không thể chịu được sự tẩy lễ của luồng sức mạnh này trong thời gian dài.

Nếu không luôn giữ cho tinh thần tỉnh táo thì ý chí của họ sẽ dần dần chìm đắm trong luồng sức mạnh đó, không thể tự thoát ra được.

Tình hình này cũng giống như lần đó linh hồn của Triệu Phong bước vào hồ nước trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Nhưng thứ năng lượng này khi dần chảy ra ngoài thì có thể mọi người ở trong khối tinh thể sẽ tốt hơn một chút.

- Đó là?

Triệu Vũ Phi ngẩng lên nhìn trời.

Trên thân sợi dây leo khổng lồ chỗ nào cũng kết một thứ quả nhiều màu, toả ra ánh sáng kỳ dị.

Chỉ cần nhìn qua là bất cứ ai cũng biết chắc chắn đó là chí bảo.

Lúc này, thứ quả đó nhiều vô số kể.

- Ủa, chuyện gì vậy?

Nam Cung Thánh đang định bay lên thì cảm giác vô số thứ quy tắc hắn không lý giải được đang khống chế hắn.

Thánh Chủ ý chỉ của hắn ở đây rất khó dung nhập vào không gian.

- Quy tắc thiên địa ở đây hoàn toàn khác với không gian trên Đại Lục Vực.

Triệu Phong liền nhận ra ngay.

Không gian này có phần giống với Mộng Cảnh Thái Cổ, nhưng về quy tắc thì ngưng thực hơn nhiều.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu từ trong Mê Không Giới chui ra, nhưng dường như không bị bất cứ ảnh hưởng gì, đôi mắt đen láy hiếu kỳ quan sát xung quanh.

Trên bầu trời lúc này hai vị Bán Thần đã vòng quanh cây dây leo khổng lồ hơn nửa vòng để tìm kiếm cơ ngộ.

Mấy vị Thánh Vương, Thánh Chủ đại thành khác cũng chia nhau ra các nơi tìm kiếm.

Vù!

Khiếu Thiên Thánh Vương cũng vào trong, nhưng hắn không quan tâm đến bọn Triệu Phong mà trực tiếp bay quanh cây dây leo tìm kiếm cơ ngộ.

Vào tới trong này, có được tiên cơ thì tỷ lệ có bảo vật sẽ cao hơn, đương nhiên hắn sẽ không phí thời gian với Triệu Phong.

Bỗng nhiên Bán Thần Khô tức dừng lại, bàn tay khô quắt hơi vung lên.

Một luồng sáng huyền diệu đánh lên một quả màu đỏ trên cây.

Tầng tinh thế bao quanh quả rất mỏng, còn có một vết rạn, nhưng khi Bán Thần Khô Tức công kích, tinh thể dường như không bị ảnh hưởng gì.

- Khô Tức, ngươi phát hiện được gì?

Lúc này Bán Thần Diệt Pháp của dị tộc cười gian tà, đôi cánh đen phía sau giang rộng, bay tới bên cạnh Bán Thần Khô Tức.

- Ngươi muốn chết?!

Sắc mặt Bán Thần Khô Tức tối lại, xung quanh lập tức xuất hiện tinh quang ập về phía Bán Thần Diệt Pháp.

- Hai Bán Thần giao đấu rồi.

Nam Cung Thánh nghĩ thầm.

Hai Bán Thần rất nhanh đã thích ứng được với không gian này, bầu trời đã trở thành nơi giao chiến của Bán Thần, thành một khu cấm địa.

Ba người Triệu Phong cũng không hẹn mà tạm thời tách ra, mỗi người dựa vào bản lĩnh của bản thân tìm kiếm cơ ngộ.

Triệu Phong tới cạnh một quả màu lam, mắt trái trào lên đồng lực ý chí kinh người, rồi bắn ra một đạo kim văn xuyên qua cả quả đó.

Một lát sau tia sáng từ mắt Triệu Phong biến mất.

- Muốn phân giải lớp tinh thể này thực sự quá khó.

Triệu Phong từ bỏ ý định phân giải lớp tinh thể bên ngoài.

Với khả năng phân giải của Triệu Phong, muốn phân giải tinh thể hỗn hợp từ thần lực và vật chất khác là điều không tưởng.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đứng trên vai Triệu Phong nhảy tưng tưng múa may tay chân.

- Ngươi muốn nói năng lượng ý cảnh trong không gian này đều từ cây dây leo này mà ra. Vậy thì chắc chắn có vết nứt trên tầng tinh thể?

Triệu Phong ngay tức thì hiểu ý của Tiểu Tặc Miêu.

Thật ra đúng là như vậy, khi vào đây tất cả mọi người gần như đều ngay lập tức chú ý tới những loại quả nhiều màu kia.

Nhưng muốn có được chúng thì cực khó, Bán Thần Khô Tức phát hiện một quả có vết nứt nhưng lại không thể phá huỷ được lớp tinh thể.

Sau khi chỉ điểm cho Triệu Phong, Tiểu Tặc Miêu liền biến mất, ở nơi bảo địa thế này đương nhiên nó không thể ngồi yên được.

Triệu Phong cũng kệ nó, phát ra năng lượng ý chí dung nhập vào không gian.

Năng lượng quy tắc trong này gần giống Mộng Cảnh Thái Cổ, nên phần lớn năng lượng ý chi của Triệu Phong đều có thể nhanh chóng dung nhập vào không gian.

Rất nhanh Triệu Phong đã cảm nhận được không gian này có năng lượng ý cảnh vô cùng đậm đặc.

Vút!

Hắn tới một chỗ trên cây dây leo, quả nhiên phát hiện ở đó có vết nứt không nhỏ.

Vừa hay từ trong đó mọc ra một chiếc lá.

Chiếc lá này màu đỏ trong suốt, có thể nhìn thấy rõ gân xanh bên trong nó.

Khi tới gần chiếc lá Triệu Phong liền cảm nhận được thuộc tính thổ, mộc rõ ràng và ngưng thực.

Hít sâu một hơi, trong cơ thể Triệu Phong trào lên một mùi hương trong lành.

Lúc này, mọi mệt mỏi đều biến mất, tiêu hao cũng được hồi phục, thậm chí đến những ẩn hoạ nhỏ để lại khi cưỡng ép đột phá cảnh giới cũng biến mất..

- Hiệu quả thật thần kỳ.

Triệu Phong phấn chấn hẳn, thần sắc mừng rỡ.

Nhân lúc không ai chú ý, Triệu Phong nhanh chóng ngắn chiếc lá kia cất đi.

Rồi hắn lại tới một nơi khác.

Lần này khe nứt nhỏ hơn, cũng không có lá thò ra.

Nhưng nếu cảm ngộ năng lượng ý cảnh kỳ diệu tại nơi có vết nứt thì hiệu quả thực sự rất lớn.

Triệu Phong phát hiện có một dị tộc Huyền Quang đại thành đang

ngồi trên một khe nứt bế quan cảm ngộ.

Nhưng rõ ràng Triệu Phong sẽ không dừng lại tại đây, từ chiếc lá kia có thể thấy, có được bất cứ vật phẩm gì trong này đều vô cùng quý giá.

Tại một nơi nào đó trong này chắc chắn ẩn giấu bảo vật tài nguyên có thể lấy được.

Rồi Triệu Phong tiếp tục tìm kiếm nơi có vết nứt và lại tìm được hai chiếc lá.

- Ủa, Địa Quỷ Thánh Vương?

Đúng lúc ấy hắn nhìn thấy Địa Quỷ Thánh Vương ở một góc nào đó.

Mắt trái Triệu Phong hiện lên kim văn xuyên qua thân cây leo và tầng tinh thể.

- Mau, mau chặt đứt nó cho ta!

Địa Quỷ Thánh Vương sắc mặt lo lắng nói.

Trong tay hắn ngưng kết một lưỡi phong đao điên cuồng chém lên một quả màu vàng.

Nhìn kỹ có thể thấy quả này đã rời khỏi cây nhưng vì một sợi tinh thể mà vẫn dính lại.

Lúc này Địa Quỷ Thánh Vương đang công kích sợi tinh thể đó.

Khi sợi tinh thể mỏng manh kia đứt thì quả màu vàng kia tự nhiên sẽ rời ra.

Đúng lúc đó Triệu Phong bay tới.

- Địa Quỷ Thánh Vương, để ta giúp ngươi!

Triệu Phong cười gian tà.

Chương 1088: Tranh Đoạt Ác Liệt

- Địa Quỷ Thánh Vương, để ta giúp ngươi!

Địa Quỷ Thánh Vương đang chém sợi tinh thể đột nhiên nghe thấy vậy, toàn thân run lên.

- Triệu Phong!

Sắc mặt Địa Quỷ Thánh Vương vô cùng phức tạp, không biết phải làm sao.

Hắn rất bực bội, chỉ một sợi tinh thể mảnh như vậy, hắn đường đường là Thánh Vương lại không thể cắt đứt, giờ lại bị Triệu Phong phát hiện.

- Triệu Phong, ngươi muốn làm gì?

Sắc mặt Địa Quỷ Thánh Vương tối lại.

Sự xuất hiện của Triệu Phong không thu hút sự chú ý của những cường giả khác, dù sao thì diện tích ở đây cũng rất lớn, năng lượng ý cảnh mạnh mẽ, cộng với quy tắc lạ lẫm, tính gây nhiễu rất lớn. Hơn nữa số cường giả tới đây cũng chỉ có khoảng mười người.

Một số người đã tìm được thứ họ cho là cơ ngộ, có người thì bị trận giao chiến giữa hai vị Bán Thần thu hút.

- Đương nhiên là ta muốn thứ quả trước mặt ngươi.

Triệu Phong có gì nói nấy.

- Đừng mơ!

Địa Quỷ Thánh Vương nói ngay.

Cho dù hắn có phần dè chừng Triệu Phong nhưng vì thứ quả kia Địa Quỷ Thánh Vương có thể bỏ qua mọi thứ.

- Đừng nổi nóng, nếu người khác chú ý tới thì có lẽ thứ quả kia sẽ thành đồ trong túi Bán Thần rồi.

Triệu Phong mỉm cười.

Địa Quỷ Thánh Vương lập tức dừng việc công kích sợi tinh thể kia. Lúc này cứ cho là hắn chặt đứt thì quả này chưa chắc đã thuộc về hắn.

Trừ phi khi Địa Quỷ Thánh Vương lấy được và nhanh chóng giết chết Triệu Phong. Nếu không, Triệu Phong mà truyền tin này ra ngoài, thì hắn sẽ không giữ được thứ quả này.

Cũng như vậy, nếu Triệu Phong có được thứ quả này mà không giết Địa Quỷ Thánh Vương ngay thì Địa Quỷ Thánh Vương cũng sẽ loan tin này ra, Triệu Phong chắc chắn cũng không giữ được.

Địa Quỷ Thánh Vương tin chắc Triệu Phong cũng hiểu điều này.

- Ngươi muốn làm gì?

Địa Quỷ Thánh Vương hỏi.

- Chúng ta có thể cùng hưởng thứ quả kia.

Triệu Phong tuy muốn có được cả quả nhưng hắn biết điều đó là không thể.

Cho dù hắn dùng Lục Thần Tiễn giết Địa Quỷ Thánh Vương thì động tĩnh lớn như vậy sẽ thu hút sự chú ý của tất cả cường giả ở đây.

Hơn nữa Lục Thần Tiễn hiện là vũ khí bảo mệnh lớn nhất của hắn, một khi sử dụng thì Triệu Phong cũng không dám ở lại Thần Thi.

- Cùng hưởng?

Địa Quỷ Thánh Vương sắc mặt tối lại.

Thân là Thánh Vương, hơn nữa quả này còn là hắn phát hiện, giờ lại phải cùng chia cho một Thánh Chủ Huyền Quang tiểu thành, điều này khiến hắn không thể chịu đựng nổi.

Nhưng hình như đây cũng là cách duy nhất hiện nay.

Nếu không thì quả này cả hắn và Triệu Phong đều không ai có được.

Tuy Địa Quỷ Thánh Vương rất hận Triệu Phong nhưng hắn muốn có được thứ quả này hơn. Nếu một nửa quả có thể giúp hắn chạm tới thần vị, đến lúc đó giết Triệu Phong cũng dễ như trở bàn tay.

- Được!

Cuối cùng Địa Quỷ Thánh Vương đồng ý với đề nghị của Triệu Phong.

Được một nửa vẫn hơn không được gì.

- Ta che cho ngươi, ngươi lấy quả.

Triệu Phong chủ động đưa ra kế hoạch.

Nếu hai người cùng lấy nhất định sẽ thu hút sự chú ý của các cường giả ở đây, đến lúc đó thì phiền phức rồi.

- Được, cứ vậy đi.

Địa Quỷ Thánh Vương hơi khựng lại rồi cười nói.

Nếu Triệu Phong nói bảo Địa Quỷ Thánh Vương che chắn để hắn lấy quả thì ít nhiều Địa Quỷ Thánh Vương sẽ không yên tâm.

- Bắt đầu đi, càng ngày càng nhiều người vào đây rồi.

Ánh mắt Triệu Phong nhìn về phía đường vào, lại có thêm hai Thánh Chủ.

Lượng lớn Thánh Chủ ngất bên ngoài đang dần hồi phục ý thức và tỉnh lại, hơn nữa vừa hay còn có thêm những tiểu đội khác đi qua đây liền vào trong.

Giờ trong không gian này tuy chỉ có hơn mười người nhưng rất nhanh sẽ càng ngày càng đông.

Nếu không nhanh chóng lấy được quả thì sẽ bị các cường giả khác phát hiện, như thế sẽ xảy ra một trận đại loạn.

Triệu Phong đứng cách xa Địa Quỷ Thánh Vương một chút, dựa vào dây leo bắt đầu cảm ngộ năng lượng ý cảnh phát ra từ đó.

Nếu đã đánh lạc hướng cho Địa Quỷ Thánh Vương thì thanh thế của hắn phải lớn một chút thì mới che đậy được động tĩnh của Địa Quỷ Thánh Vương.

Ầm!

Triệu Phong dùng Vạn Niệm Thần Quyết toả ra vô số ý niệm dung nhập vào không gian, cảm nhận năng lượng ý cảnh hồng hoang bá đạo kia.

Ngay lập tức năng lượng ý cảnh trong không khí quanh đó bị Triệu Phong khuấy đảo.

Chỉ thấy, một cái vòng xoáy đỏ nhạt lấy Triệu Phong là trung tâm chầm chậm xoay chuyển, vô vàn luồng năng lượng ý cảnh vô hình tràn vào ý thức linh hồn Triệu Phong.

- Năng lượng ý cảnh thật mạnh!

Triệu Phong vận hết mười hai phần tinh thần cảnh giác, đồng thời vận chuyển Phục Hồn Thần Quyết.

Một Thánh Chủ dị tộc khá gần Triệu Phong thấy quanh Triệu Phong có động tĩnh như vậy, hơi khựng người rồi cười khảy.

- Tiểu tử này đúng là không cần mạng nữa rồi. Lại đi điên cuồng hấp thụ năng lượng ý cảnh như vậy...

Các Thánh Vương khác ở đây đều vận ngưng hồn ý chí ngăn chặn sự ảnh hưởng của luồng năng lượng ý cảnh đó. Vì nó quá cao thâm khiến người ta không kìm được chìm đắm vào cảm ngộ mà quên đi thế giới bên ngoài.

- Ta thấy hắn không thể rời khỏi đây rồi.

Lại một Thánh Chủ khác chú ý tới hành động của Triệu Phong, cười nói.

Việc làm của Triệu Phong lúc này giống như một Vương Giả lại sử dụng thứ nguyên liệu có tác dụng với Thánh Chủ. Tác dụng của nó không phải chỉ một Vương Giả là chịu đựng nổi.

- Đúng là không sợ chết. Nhưng như vậy cũng tốt.

Địa Quỷ Thánh Vương cười chế giễu hành động của Triệu Phong.

Nếu ý thức của Triệu Phong không cẩn thận rơi vào và hoàn toàn chìm đắm trong ý cảnh hồng hoang đó thì thứ quả này là của mình hắn rồi.

Có điều, Triệu Phong là đương sự đương nhiên biết sự khủng khiếp của luồng năng lượng ý cảnh này.

Nhưng đồng thời hắn cũng nhanh chóng cảm ngộ được một thứ ý cảnh quy tắc hoàn toàn mới. Thứ năng lượng nhanh chóng ngưng luyện linh hồn ý chí của Triệu Phong, còn có một phần có thể dung nhập vào xoáy thánh lực của hắn, tăng cường uy năng của Huyền Quang thánh lực.

Triệu Phong kích hoạt lôi kiếp lạc ấn trong Lôi Hồn Thể để linh hồn duy trì hoạt tính cao độ. Như vậy vừa giữ được tỉnh táo vừa tăng cường được trình độ cảm ngộ tự thân.

Đương nhiên, khi tu hành Triệu Phong vẫn có thể phân ra một phần ý niệm quan sát tình hình xung quanh.

Trên bầu trời, hai đại Bán Thần đang quần thảo vì một thứ quả, cũng chính vì thế không có nhiều cường giả dám lên đó tìm kiếm bảo vật.

- Bán Thần Khô Tức, quả này chúng ta mỗi người một nửa, nếu không thì không ai có được gì cả.

Bán Thần Diệt Pháp dị tộc nói.

Tuy về thực lực hắn có yếu hơn Bán Thần Khô Tức, nhưng hắn cũng không mong đánh bại Bán Thần Khô Tức. Chỉ cần giữ chân, gây nhiễu đối phương là được.

- Bán Thần Diệt Pháp, ngươi vốn còn có cơ hội tìm cơ ngộ khác ở đây. Nhưng giờ thì ngươi hết rồi.

Đôi mắt Bán Thần Khô Tức đột nhiên bắn ra dị quang.

Thần sắc Bán Thần Diệt Pháp sững lại, cảm giác được sự bất ổn.

Thiên Huyền Cung từng là bá chủ trong giới tông môn của Đại Càn vương triều. Sau đó Thái Hoàng Điện quật khởi, liên kết rất nhiều thế lực xây dựng nên vương triều khiến Thiên Huyền Cung dần yếu thế. Nhưng dù vậy Thiên Huyền Cung vẫn là tứ tinh tông môn, đại thế lực đứng thứ hai Đại Càn vương triều, căn cơ của nó có thể sánh ngang Thái Hoàng Điện.

Uỳnh!

Bỗng nhiên, trên cánh tay phải gầy guộc như cành cây khô của Bán Thần Khô Tức xuất hiện một cái găng tay màu trắng, trên đó có phù văn rất kỳ dị.

Vào khoảnh khắc chiếc găng tay này xuất hiện, nguyên khí trong trời

đất lập tức dồn về phía nó.

Những đợt sóng không khí cuộn trào, ngưng kết thành một bàn vuốt khổng lồ, tỏa ra thiên uy chấn áp thiên địa.

- Thứ thần khí, Thiên Chi Ngấn!

Bán Thần Diệt Pháp trợn mắt.

Nếu Bán Thần có một món thứ thần khí thì thực lực được nâng lên ít nhất bốn năm phần.

Cùng là Bán Thần nhưng Bán Thần Diệt Pháp lại không có thứ thần khí.

Bán Thần Khô Tức sau khi có thêm Thiên Chi Ngấn, vung tay phải lên, ngay lập tức tạo nên một cơn cuồng phong với thế trấn áp tất cả xung kích về phía Bán Thần Diệt Pháp.

Khoảnh khắc này, trên bầu trời cũng như toác một đường, uy thế khủng bố như tới từ thuở hồng hoang, uy nhiếp cả vũ trụ.

- Nguy rồi!

Bán Thần Diệt Pháp lập túc lấy ra một món thiên giới thần binh phòng ngự, đồng thời dùng thần lực thi triển bí pháp phòng ngự.

- Thiên Địa Hư Hoàn!

Xung quanh Bán Thần Diệt Pháp xuất hiện vô số ánh vũ quang màu đen, tạo thành một tầng phòng hộ…

Một số Thánh Chủ bên dưới lập tức sững người đứng nhìn trận

chiến Bán Thần dùng thứ thần khí.

Một số Thánh Chủ đang cảm ngộ sức mạnh ý cảnh ở đây cũng bị áp lực mạnh mẽ làm gián đoạn.

- Sức mạnh của thứ thần khí hoàn chỉnh!

Triệu Phong thầm cảm thán.

Thứ thần khí trong tay một Bán Thần mới phát huy được hết uy lực. Bán Thần có được thứ thần khí thì chiến đấu lực sẽ được nâng lên tầm cao mới.

Lần này Triệu Phong có thể coi là được chứng kiến trận đấy của Bán Thần ở khoảng cách gần rồi.

Nhưng lúc này xem Bán Thần chiến đấu cũng không có lợi bằng việc hấp thụ cảm ngộ năng lượng ý cảnh tại đây.

Trong trạng thái này, không lâu sau thì linh hồn ý chí của Triệu Phong đã được nâng cao rõ rệt.

Nhưng ý thức Triệu Phong lúc này bắt đầu mơ hồ, dường như sắp chìm vào đại địa, hoàng sơn mà năng lượng ý cảnh kia tạo nên…

- Năng lượng ý cảnh ở đây quá mạnh mẽ!

Nếu là một Thánh Chủ bình thường khác mà làm giống Triệu Phong thì đã mất ý thức hoàn toàn lâu rồi.

Đột nhiên con mắt trái của Triệu Phong khởi động, bắn ra chùm sáng màu hổ phách.

Sau khi dùng tới Thần Linh Nhãn, đầu óc Triệu Phong nhanh chóng tỉnh táo, hơn nữa hiệu quả cảm ngộ cũng càng ngày càng cao.

Ầm!

Ánh kim quang bán ra từ mắt Triệu Phong có thể phân tích mọi thứ, có tác dụng giúp Triệu Phong thêm khả năng lý giải quy tắc, thuộc tính.

Xoẹt!

Triệu Phong cảm giác tâm thần ý thức của mình như hoàn toàn dung nhập vào không gian, cảm tri được rõ ràng hơn sức mạnh của thiên nhiên.

- Tên tiểu tử này có năng lượng ý chí mạnh thật…

Địa Quỷ Thánh Vương cách Triệu Phong không xa vẻ mặt đầy kinh ngạc.

Tuy phần lớn mọi người đều bị trận đấu trên không trung thu hút, nhưng Địa Quỷ Thánh Vương ở gần chỗ Triệu Phong như vậy đương nhiên sẽ cảm nhận được trạng thái của Triệu Phong lúc này.

Sau khi sử dụng sức mạnh của Thần Linh Nhãn, Triệu Phong vô cùng tỉnh táo, tiếp tục dùng ý niệm quan sát xung quanh.

Trên không trung, Bán Thần Diệt Pháp đã không phải đối thủ của Bán Thần Khô Tức, hoàn toàn rơi vào thế bị động. Nhưng Bán Thần Diệt Pháp toàn lực phòng ngự thì Bán Thần Khô Tức cũng tạm thời chưa làm gì được hắn.

Sau đó Bán Thần Khô Tức mặc kệ Bán Thần Diệt Pháp, dùng Thiên

Chi Ngấn công kích trái quả được phủ tinh thể kia.

Bán Thần Khô Tức chuyển công thành thủ, khi Bán Thần Diệt Pháp tấn công thì hắn sẽ chống đỡ vừa đủ, phần lớn tâm thần thì đặt vào trái quả kia.

Bùm! Rắc!

Rất nhanh vết nứt trên bề mặt tinh thể của quả màu đỏ kia lan rộng thêm vài phần.

Chương 1089: Tiểu Tặc Miêu Hành Động

Đối mặt với Bán Thần Khô Tức chuyển công thành thủ, Bán Thần Diệt Pháp nhất thời không biết phải làm sao mới được.

Bán Thần Diệt Pháp có thể phòng thủ trước Bán Thần Khô Tức dùng thứ thần khí, thì Bán Thần Khô Tức đương nhiên cũng có thể phòng thủ trước những đòn tấn công của hắn.

Rắc rắc...

Thấy vết rạn trên thứ quả màu đỏ kia càng ngày càng rộng, Bán Thần Diệt Pháp càng ngày càng cuống nhưng lại không có cách nào.

Hai Thánh Vương dị tộc duy nhất ở đây cũng không dám tiến tới giúp Bán Thần Diệt Pháp, vì so với cường giả dị tộc thì cường giả con người đông hơn.

- Bán Thần Diệt Pháp trước sau vẫn không bằng Bán Thần Khô Tức.

Triệu Phong có nhận thức hoàn toàn mới.

Giữa các Bán Thần cũng có khoảng cách thực lực rõ rệt. Mà Trang Kính thân là thái thượng trưởng lão của Thiên Huyền Cung có lẽ chỉ đứng sau Bán Thần Long Hoàng của Thiên Hoàng Điện.

- Nếu không có gì bất ngờ thì trái quả màu đỏ kia là của Bán Thần Khô Tức rồi.

Triệu Phong nói, rồi nhìn về hướng khác.

Triệu Vũ Phi lúc này đang ở trong một góc tường tu luyện.Trên bức vách tinh thể phía sau nàng có một tấm thạch bàn, trên đó có rất nhiều vòng sáng đang chậm rãi chuyển động, tỏa ra khí tức của thần mỏng manh rồi chui vào cơ thể Triệu Vũ Phi.

Uỳnh!

Trong thên thể không tì vết của Triệu Vũ Phi tỏa ra ánh sáng màu tím nhạt, nguyên khí trong trời đất bị ảnh hưởng, nhanh chóng chui vào cơ thể nàng.

- Khí tức của thần?

Cách Triệu Vũ Phi không xa, một Thánh Chủ Huyền Quang đại thành con người vẻ mặt đầy kinh ngạc.

Hắn biết thân phận và huyết mạch của Triệu Vũ Phi, đương nhiên cũng không tới quấy rối.

- Xem ra Triệu Vũ Phi cũng tìm được cơ ngộ rồi.

Triệu Phong mỉm cười.

Huyết mạch linh tộc của Triệu Vũ Phi có cảm ứng đặc biệt đối với thiên địa nguyên khí và các loại năng lượng.

Tuy nàng không thể lấy được bảo vật trong bức vách tinh thể nhưng cách một tầng tinh thể huyết mạch linh tộc của Triệu Vũ Phi vẫn có thể hấp thụ năng lượng trong tấm thạch bàn.

Có lẽ tấm thạch bàn đó cũng có liên hệ với linh tộc.

Rồi Triệu Phong chuyển ánh nhìn sáng Nam Cung Thánh.

Điều khiến Triệu Phong kinh ngạc đó là Nam Cung Thánh lại tìm được một nơi củng cố ý cảnh, tạo phân thân.

Đúng lúc ấy Nam Cung Thánh đột nhiên kết thúc tu luyện.

Năng lượng tiểu thế giới xung quanh hắn biến mất, để lộ ra một phân thân chưa hoàn chỉnh.

- Tà Thần Ý Niệm Thể, nhờ cả vào ngươi!

Nam Cung Thánh sốt ruột nói.

Rồi thấy trong cơ thể Nam Cung Thánh lóe một đạo quang ảnh màu đỏ tím. Đạo quang ảnh này phân ra một phần chui vào phân thân của hắn.

- Khặc khặc, bắt đầu đi.

Đôi mắt của phân thân Nam Cung Thánh lóe dị quang, cười nham hiểm.

Phân thân của Nam Cung Thánh chưa hoàn chỉnh nên sức mạnh ý chí của nó cũng bị tàn khuyết.

Nhưng lúc này, một phần ý niệm của Tà Thần Ý Niệm thể chui vào phân thân, kết hợp với năng lượng ý chí của phân thân, ảnh hưởng tới suy nghĩ của năng lượng ý chí đồng thời truyền tới một luồng năng lượng tinh thần mạnh mẽ.

Uỳnh! Bùm!

Sau đó Nam Cung Thánh và phân thân cùng lúc tấn công về phía tảng cự thạch Nam Cung Thánh vừa tu luyện.

Có thể thấy, trên vách tường tinh thể mà Nam Cung Thánh và phân thân công kích có vết rạn. Mà trong đó có thể thấp thoáng thấy một trái quả màu đen. Nhưng nó khác những trái quả khác, không hề tỏa ra bất cứ tia sáng nào.

Uỳnh! Bùm!

Năng lượng của Nam Cung Thánh và phân thân là như nhau, hơn nữa cả hai đều sử dụng năng lượng của thần.

- Nam Cung Thánh sau khi vào đây cảnh giới ý cảnh đã có tiến bộ nên thực lực chỉnh thể tăng tiến rất nhanh.

Triệu Phong phân tích.

Hơn nữa lúc này Nam Cung Thánh còn có phân thân trợ giúp, phân thân của hắn dưới sự ảnh hưởng của Tà Thần Ý Niệm Thể cũng rất bất phàm.

Cũng như Nam Cung Thánh, các cường giả khác ở đây cũng bắt đầu chú ý tới những miếng tinh thể.

Vì họ phát hiện trong những miếng tinh thể này dường như đều có phong ấn thần binh hoặc trân bảo. Chỉ là tầng tinh thể đã ngăn khí tức lại, không ai xác định được phẩm chất đẳng cấp của những thứ thần binh, nguyên liệu kia.

Đột nhiên ý niệm của Triệu Phong cảm nhận được một dao động dị thường, hơn nữa nó chỉ có Triệu Phong mới cảm nhận được.

- Tiểu Tặc Miêu!

Triệu Phong nhìn sang chỗ Tiểu Tặc Miêu.

Tiểu Tặc Miêu lúc này ẩn mình trong hư không, người thường không nhìn thấy được.

Phía trước mặt Tiểu Tặc Miêu có một tảng tinh thể khổng lồ.

Con mắt trái của Triệu Phong lại hiện ánh kim quang, xuyên thấu mọi thứ.

Lúc này hắn nhìn rõ vật thể trong tảng tinh thể trước mặt Tiểu Tặc Miêu. Là một thanh đoản đao màu đen, còn có một khối tinh thể đỏ tím.

Trên thanh đoản đao, Triệu Phong chỉ nhìn thấy hoa văn lưu động, một phần của khối tinh thể đỏ tím kia còn ẩn trong tinh thể, dường như nối liền với thứ năng lượng đó dưới đất.

- Tiểu Tặc Miêu muốn làm gì vậy?

Triệu Phong nghi hoặc.

Đương nhiên hắn biết Tiểu Tặc Miêu đã nhắm trúng thanh đoản đao và khối tinh thể đỏ tím trong tảng tinh thể kia.

Nhưng hai món vật phẩm này đều ở giữa tảng tinh thạch, mà bề mặt của nó lại không có bất cứ vết rạn nào. Dù là mười vị Bán Thần liên thủ cũng không thể phá vỡ được.

Meo!

Tiểu Tặc Miêu khẽ mở mồm, chỉ có Triệu Phong mới hiểu được ý của nó.

- Chỉ có một cơ hội?

Trong đầu Triệu Phong hiện ra câu nói này, cũng không hiểu ý của nó.

Đột nhiên trong cơ thể Tiểu Tặc Miêu tràn ra một luồng sáng màu bạc thần bí, sau khi xoay quanh người nó một vòng, thân hình Tiểu Tặc Miêu càng thêm trong suốt, giống như thuật ẩn thân của nó bỗng chốc tăng lên vài tầng thứ vậy.

Với Triệu Phong thì Tiểu Tặc Miêu lúc này không đơn giản chỉ ẩn mình trong không gian mà là ẩn trong quy tắc bản nguyên sâu xa hơn.

Ngay cả Triệu Phong nếu không dùng khả năng thấu thị thì cũng không thể phát giác sự tồn tại của Tiểu Tặc Miêu. Chỉ có điều hắn có thể căn cứ theo khế ước linh sủng cảm nhận phương vị của Trương Tiến.

Phụt!

Tiểu Tặc Miêu trong trạng thái ẩn mình, biến thành một đạo hư quang vô hình, lướt trong hư không rồi biến mất.

Rồi Triệu Phong kinh ngạc phát hiện ra Tiểu Tặc Miêu lại có thể chui vào bên trong khối tinh thạch đó.

Lúc này Tinh Ma Thánh Chủ đang ngồi trên khối tinh thể đỏ tím, móng bên trái giơ lên bám vào lưỡi đoản đao.

- Sao có thể?

Triệu Phong vô cùng kinh ngạc, suýt chút nữa đã thoát ly khỏi trạng thái lĩnh ngộ.

- Sao vậy?

Địa Quỷ Thánh Vương cảm thấy lạ nhìn về tảng tinh thạch mà Triệu Phong đang nhìn chăm chăm nhưng hắn chẳng thấy gì lạ cả.

Triệu Phong nhìn Địa Quỷ Thánh Vương, hắn ta vẫn chưa chặt đứt được sợi tinh thể kia.

Nhưng việc này cũng là có nguyên nhân, dù sao Địa Quỷ Thánh Vương cnxg không thể nh Bán Thần Khô Tức công kích mà không cần e dè điều gì.

Để tránh người khác phát hiện, Bán Thần Khô Tức phải công kích vô cùng thận trọng, không dám dùng quá nhiều sức mạnh. Hơn nữa từ khi hai người đồng ý hợp tác tới giờ cũng chưa phải lâu lắm.

Triệu Phong mặc kệ Địa Quỷ Thánh Vương, lại nhìn về phía Tiểu Tặc Miêu.

Tiểu Tặc Miêu không biết dùng phương pháp gì mà có thể chui vào trong tảng tinh thạch.

Nhưng thân thể nó không thể di động mà hoàn toàn bị cố định trong đó.

Tiểu Tặc Miêu nhìn Triệu Phong.

Tuy nó không thể nói nhưng Triệu Phong cũng cảm nhận được ý của Tiểu Tặc Miêu, nó đang khoe khoang với hắn.

Tiểu Tặc Miêu ở trong tinh thể, thân thể lại tràn ra một dòng ám quang, thông qua chân trái chui vào đoản đao.

Uỳnh!

Hoa văn kỳ diệu trên thanh đoản đao đen đột nhiên lóe ngân quang.

- Ngươi cẩn thận cả đời không ra được đấy!

Triệu Phong nói.

Lúc này Triệu Phong nhận ra hắn lại đánh giá thấp Tiểu Tặc Miêu rồi. Không ngờ nó lại có thủ đoạn thần bí mà cường đại tới vậy.

Nhưng con linh sủng đáng ghét này lại không mưu lợi cho chru nhân mà chỉ nghĩ cho mình.

Thanh đoản đao mà Tiểu Tặc Miêu nhắm trúng chắc chắn không phải vật tầm thường. Phải biết Tiểu Tặc Miêu vốn đã có các món thần binh như Ảnh Sát Đế Nhẫn, Ám Kim Long Xà Tiên.

Tiểu Tặc Miêu liếc nhìn Triệu Phong, truyền đạt một dòng thông tin lúc này sắc mặt Triệu Phong mới dịu lại rồi gật đầu đồng ý kế hoạch của Tiểu Tặc Miêu.

Rồi hắn nhìn sang chỗ đường vào.

Chỉ thấy lại có bảy người nữa.

Bảy ngườ này chính là tiểu đội của Vũ Linh Thánh Vương, Hy Hải

Thánh Vương, Bích Quang Thánh Vương truy sát bọn Triệu Phong.

- Triệu Phong!

Bích Quang Thánh Vương lập tức phát hiện ra Triệu Phong.

Dù gì vị trí của Triệu Phong cũng rất dễ thấy, hơn nữa còn tỏa ra năng lượng tinh thần mạnh mẽ như vậy.

- Chúng ta tới muộn rồi, những món bảo vật dễ lấy đều đã bị người khác lấy. Chi bằng giết hắn đi.

Vũ Linh Thánh Vương quan sát tình hình xung quanh rồi nói.

- Đi!

Hy Hải Thánh Vương nhìn quanh, cũng tán đồng ý kiến của Vũ Linh Thánh Vương.

Mấy vị Thánh Chủ còn lại tuy cũng thèm muốn bảo vật và năng lượng ý cảnh ở đây, muốn tìm bảo vật hoặc tu luyện nhưng họ cũng không dám làm trái ý của ba vị Thánh Vương.

Vút vút vút!

Bảy người trực tiếp bay tới chỗ Triệu Phong.

- Địa Quỷ Thánh Vương, người của Thái Hoàng Điện đang nhằm vào ta. Ngươi bắt buộc phải dừng lại cùng ta dụ chúng ra chỗ khác.

Triệu Phong truyền âm cho Địa Quỷ Thánh Vương.

- Cái gì? Tiểu tử ngươi lại còn đắc tội với Thái Hoàng Điện nữa?

Địa Quỷ Thánh Vương khổ não.

Nhưng Triệu Phong cũng rất có lý. Lúc này buộc phải dụ chúng đi, nếu không thứ quả kia sẽ bị bại lộ.

- Triệu Phong, xem hôm nay ngươi chạy đi đâu.

Vũ Linh Thánh Vương cười gằn.

Vù!

Triệu Phong lập tức kết thúc bế quan, bay về phía xa.

Bảy vị cao tầng Thái Hoàng Điện lập tức đuổi theo, đầy vẻ chắc chắn có thể giết chết Triệu Phong.

Đến khi dụ được bảy người đi, Địa Quỷ Thánh Vương trốn phía sau đột nhiên đuổi theo.

- Không biết tại sao Vũ Linh huynh, Hy Hải huynh tại sao lại truy sát Triệu Phong tiểu huynh đệ?

Địa Quỷ Thánh Vương đột nhiên hỏi.

Mấy người Thái Hoàng Điện quye lại nhìn Địa Quỷ Thánh Vương với vẻ kinh ngạc.

Tất cả đều biết Địa Ma Giáo và Chúa Tể Điện đáng lẽ có mâu thuẫn, vậy mà Địa Quỷ Thánh Vương lúc này lại đứng ra nói thay cho Triệu Phong?

- Là thế này, khi tới đây đội của ta tạm thời liên kết với đội Triệu

Phong, cùng mưu cầu lợi ích…

Địa Quỷ Thánh Vương đành giải thích một các khiên cưỡng.

Đúng là hắn và Triệu Phong có cùng mưu cầu lợi ích, có điều chỉ một thứ đó là thứ quả màu vàng kia.

Địa Quỷ Thánh Vương thân là thái thượng trưởng lão của Địa Ma Giáo, Địa Ma Giáo còn là siêu cấp đại tông nhất nhì Đại Càn vương triều, có mối quan hệ liên minh với Cửu U Cung.

Còn ba đại Thánh Vương này tuy là cao tầng Thái Hoàng Điện nhnưg không thể đại diện cho ý tứ của Bán Thần Thái Hoàng Điện. Đối với Địa Quỷ Thánh Vương cũng không thể quá bá đạo.

- Địa Quỷ Thánh Vương, tiểu tử Triệu Phong sách nhiễu tài nguyên của Thái Hoàng Điện bọn ta, còn là hung thủ mưu sát thập tam hoàng tử…

Lúc này Vũ Linh Thánh Vương chậm rãi nói.

Hắn tin, chỉ cần Thái Hoàng Điện thể hiện quyết tâm muốn giết Triệu Phong thì thái thượng trưởng lão Địa Ma Giáo cũng sẽ biết khó mà lui.

Nhưng Triệu Phong lúc này không quan tâm Thái Hoàng Điện và Địa Quỷ Thánh Vương đang nói gì, chỉ phân ra một phần ý niệm quan sát tình hình của Tiểu Tặc Miêu.

Chương 1090: Dây Leo Biến Đổi

Tiểu Tặc Miêu lúc này bị cố định trong tảng tinh thạch không thể động đậy.

Nhưng trong cơ thể nó không ngừng tỏa ra ngân quang, truyền vào thanh đoản đao thông qua bàn vuốt của nó.

Hoa văn kỳ diệu trên đoản đao càng ngày càng tỏa sáng hơn.

Bỗng nhiên, thanh đoản đao khẽ rung lên.

Triệu Phong kinh ngạc, không biết Tiểu Tặc Miêu đã dùng cách gì để vào trong khối tinh thể nhưng lúc này nó cũng không động đậy được, nhưng lại có thể khiến thanh đoản đảo rung lên.

Điều khiến Triệu Phong kinh ngạc hơn đó là tinh thể quanh phạm vi dao động của thanh đoản đao lại vỡ ra.

Phải biết là tinh thể trong Thần Thi mang sức mạnh thể phách và thần lực của Thần Thi khi còn sống. Dù rất nhiều Bán Thần liên thủ cũng khó lòng phá hủy.

Nhưng lúc này thanh đoản đao chỉ khẽ động dậy đã khiến tinh thể xung quanh vỡ vụn.

Vì tinh thể xung quanh bị vỡ ra nên móng vuốt của Tiểu Tặc Miêu nắm được thanh đoản đao.

Tiếp đó xảy ra việc khiến Triệu Phong không thể thốt nên lời.

Tiểu Tặc Miêu cầm thanh đoản đao, truyền dòng ngân quang vào trong, nhẹ nhàng khoét một động nhỏ trong khối tinh thể khổng lồ.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu ở trong động huơ chân múa tay đắc ý, rồi cầm trong tay thanh đoản đao với vẻ rất yêu thích.

- Thần binh Tiểu Tặc Miêu có được dường như có thể tùy ý cắt đứt tinh thể ở đây. Như vậy không phải có thể đào được bất cứ bảo tàng nào ở đây sao?

Triệu Phong cảm thấy chấn động không tin nổi.

Trong Thần Thi có rất nhiều bảo tàng khiến người ta phát điên, nhưng chúng lại bị phong bế trong bức tường tinh thể, ngay cả Bán Thần cũng lực bất tòng tâm.

Nhưng lúc này, Tiểu Tặc Miêu dùng thanh đoản đao kia lại có thể đào thủng khối tinh thể.

Nhưng người ngoài đều không phát giác ra những việc này, trừ phi là thần niệm của Bán Thần có thể xuyên thấu bức tường tinh thể.

Ở đây chỉ có hai vị Bán Thần, đều đang đại chiến trên không trung, căn bản không thể phát hiện ra Tiểu Tặc Miêu trong một khối tinh thạch nào đó ở không gian lớn thế này.

Tiểu Tặc Miêu sau khi lấy được đoản đao ánh mắt có vẻ mệt mỏi nhưng vẫn rất vui mừng.

Rồi nó bắt đầu nhắm tới khối tinh thể đỏ tím chân mình.

Keng keng.

Tiểu Tặc Miêu dùng đoản đao gọt đi lớp tinh thể bên ngoài, dần dần lộ ra hình dạng quý dị của khối tinh thể kia.

Triệu Phong không đoán được nó là gì, nhưng thứ được Tiểu Tặc Miêu xem trọng thì sao có thể là vật tầm thường?

Keng keng!

Một phần khối tinh thể đỏ tím chôn sâu dưới đất, Tiểu Tặc Miêu tiếp tục đào xuống dưới.

Lúc này tiếng của Địa Quỷ Thánh Vương truyền tới.

- Triệu Phong, những gì Vũ Linh Thánh Vương nói là sự thật?

Địa Quỷ Thánh Vương quát lớn.

Thật ra hắn cũng thấy rất bất lực, hắn cũng không dám đối đầu với Thánh Vương của Thái Hoàng Điện.

Nhưng lúc này hắn không thể không giúp Triệu Phong, khi Triệu Phong bị Vũ Linh Thánh Vương truy sát, trước khi chết nhất định Triệu Phong sẽ nói ra bí mật về trái quả kia.

Sau khi mấy người Thái Hoàng Điện nói về tội ác của Triệu Phong ra, Địa Quỷ Thánh Vương cảm thấy đây cũng không phải chuyện gì lớn. Nhưng quan trọng là hắn nhận ra quyết tâm muốn giết Triệu Phong từ lời của Vũ Linh Thánh Vương.

- Triệu Phong, mau xin lỗi và bồi thường cho họ…

Địa Quỷ Thánh Vương ngầm truyền âm cho Triệu Phong.

Thánh Vương của Thái Hoàng Điện chỉ muốn giữ thể diện, chỉ cần Triệu Phong thành tâm xin lỗi bồi thường, cộng với Địa Quỷ Thánh Vương khuyên giải, có lẽ Thái Hoàng Điện sẽ tha cho Triệu Phong.

- Vũ Linh Thánh Vương, các ngươi thật không biết xấu hổ.

Triệu Phong nói thẳng.

- Cái gì?

Địa Quỷ Thánh Vương xuyết nữa thì ngã ngửa.

Hắn không thể ngờ Triệu Phong không những không xin lỗi mà còn cuồng ngôn như vậy.

Đồng thời Địa Quỷ Thánh Vương cũng cảm thấy điều bất ổn.

Theo lý mà nói, việc quan trọng nhất lúc này là thoát được khỏi bọn người Thái Hoàng Điện và lấy trái quả kia. Nhưng dường như Triệu Phong lại không muốn giải quyết ân oán giữa mình với Thái Hoàng Điện.

- Địa Quỷ Thánh Vương, đây không phải bọn ta không nể mặt ngươi, mà là tên tiểu tặc vô sỉ này không thể không giết!

Sắc mặt Vũ Linh Thánh Vương tối sầm, kể cả mấy Thánh Vương, Thánh Chủ phía sau cũng cảm thấy một sự sỉ nhục.

- Để xem lần này ngươi thoát thế nào!

Vũ Linh Thánh Vương cười nham hiểm.

Hai vị Thánh Vương còn lại cũng đứng ra, cả ba Thánh Vương thích phóng tiểu thế giới, quấy đảo hư không đề phòng Triệu Phong dùng Mê Không Giới trốn mất.

Triệu Phong đứng trên không trung, sắc mặt có phần sốt ruột, một phần ý niệm của hắn vẫn đang quan sát tình hình của Tiểu Tặc Miêu.

Lúc này khối tinh thể màu đỏ tím đã bị Tiểu Tặc Miêu đào hết lên, bên dưới khối tinh thạch ấy dường như còn liên kết một số đường mạch màu đỏ.

Tiểu Tặc Miêu không nói lời nào, ngay lập tức dùng đoản đao chặt đứt chúng.

Rồi Tiểu Tặc Miêu ôm lấy khối tinh thạch đỏ tím nuốt xuống bụng.

Uỳnh! Bùm!

Đúng lúc ấy cả không gian rung chuyển.

Cây dây leo khổng lồ đột nhiên chấn động, một luồng năng lượng ý cảnh được thích phóng.

Một số cường giả đang tận dụng năng lượng ý cảnh để tu luyện lập tức bị xung kích, đầu óc mơ hồ.

Năng lượng ý chí bọn Vũ Linh Thánh Vương thích phóng cũng bị nghiền nát.

- Chuyện gì vậy?

Hai Bán Thần trên không trung cũng giật mình.

Họ đang tranh đoạt quả trên cây này, mà giờ nó lại đang chấn động.

- Tình hình không ổn.

Bán Thần Khô Tức thần sắc tối lại.

Uỳnh! Bùm!

Huyền Quang thánh lực của Bán Thần Khô Tức hòa vào một chút thần lực, toàn lực tấn công lớp tinh thể bên ngoài quả.

Bùm! Rắc!

Sau vài lần công kích, lớp tinh thể vỡ ra.

Ngay lập tức, một luồng năng lượng ý cảnh như thiêu đốt cả trời đất được thích phóng. Ngay cả linh hồn của hai vị Bán Thần cũng thấy đau đớn.

- Sao có thể như vậy? Dễ dàng phá vỡ thế sao…

Bán Thần Khô Tức có phần không tin.

Ban đầu hắn tốn nhiều sức như vậy cũng không thể phá vỡ lớp tinh thể, vậy mà giờ lại dễ dàng như vậy.

Nhưng lúc này không cho phép hắn nghĩ nhiều, Bán Thần Khô Tức lập tức hái quả xuống.

Uỳnh uỳnh!

Vào khoảnh khắc quả bị hái xuống, cây dây leo càng chấn động kịch liệt hơn.

Bên kia, Nam Cung Thánh đang công kích tinh thạch ũng cảm thấy nó dường như mỏng manh hơn rất nhiều.

Rất nhanh Nam Cung Thánh cũng hái được quả màu đen trong khối tinh thể.

Cùng lúc đó, tất cả cường giả đang tìm kiếm bảo vật cũng rất dễ dàng phá được tinh thể lấy bảo vật.

Ngay cả Vũ Linh Thánh Vương đang chuẩn bị ra tay với Triệu Phong cũng do dự.

Vì dường như tinh thể lúc này dường như không còn chắc chắn như trước nữa, sẽ dễ dàng có được bảo vật hơn.

- Nhanh lên, sức mạnh của lớp tinh thể này đột nhiên yếu đi, mau tấn công quả trên cây.

- Rốt cuộc là chuyện gì vậy? Ta cảm thấy thần chi lực trong lớp tinh thể dường như đang dần biến mất.

Trong không gian tất cả cường giả đều trở nên hỗn loạn.

Hai Bán Thần sắc mặt cũng thay đổi, nhanh chóng tấn công lớp tinh thể trên bề mặt quả trước mặt mình.

Uỳnh!

Bán Thần Khô Tức rất nhanh có được một quả.

- Ủa, năng lượng ý cảnh của quả này dường như yếu hơn nhiều?

Bán Thần Khô Tức cảm thấy nghi hoặc.

Bán Thần Diệt Pháp cuối cùng cũng có được một quả, nhưng hắn cũng cảm thấy nó không bằng quả của Bán Thần Khô Tức.

- Lẽ nào năng lượng trong những quả này đang mất dần?

Bán Thần Khô Tức nói.

Thánh Vương, Thánh Chủ phía dưới cũng làm theo hai Bán Thần, công kích quả trên cây. Nhưng đúng lúc đó, tinh thể trên bề mặt cây vỡ vụn toàn bộ.

Bùm!

Cả không gian rung chuyển dữ dội, năng lượng ý cảnh vô cùng vô tận giống như con mãnh thú hồng hoang từ trong cây xông ra, ngay cả không gian cũng biến dạng.

Không ít cường giả dang định giành lấy quả bị luồng sức mạnh đột ngột bạo phát kia đánh vỡ tan linh hồn thần thức.

Ngay cả hai vị Bán Thần trên không trung cũng phải nhanh chóng lùi về sau, không dám tới gần cây dây leo khổng lồ nữa.

- Nó hồi sinh sao?

Một số Thánh Chủ bị trọng thương hoặc thực lực yếu bị dọa cho tháo chạy tán loạn.

Uỳnh! Vù!

Cây dây leo uốn éo vặn vẹo rất nhanh, tỏa ra khí tức hồng hoang cổ lão, vô số sợi dây leo nhỏ hơn quấy động không gian.

- Á!

Một Thánh Chủ Huyền Quang tiểu thành đang chạy trốn bị dây leo quật phải, cả thân thể lẫn linh hồn đều như nát vụn.

Uỳnh! Bùm!

Những khối tinh thể trên nóc không gian lập tức vỡ ra và rơi xuống dưới, bên trong những tảng tinh thể cũng như sắp sụp xuống.

- Mau chạy đi!

Vút vút!

Tất cả cường giả đều cuống cuồng tháo chạy.

Nam Cung Thánh sau khi lấy được quả màu đen thì cũng chọn cách rời đi.

Triệu Vũ Phi cũng ra khỏi trạng thái bế quan, nhanh chóng rời đi.

Vèo!

Triệu Phong biến thành một cơn gió bay ra chỗ cửa vào.

- Rời khỏi đây trước đã.

Vũ Linh Thánh Vương sắc mặt tối lại.

Mấy người hắn tới đây còn chưa kịp tìm bảo vật thì nơi đây đã thành cấm khu rồi.

- Đừng để tên tiểu tử đó chạy thoát.

Bích Quang Thánh Vương vẻ mặt hung dữ.

- Quả của ta!

Địa Quỷ Thánh Vương vẻ mặt khó xử, nhưng cũng đành phải bỏ đi.

Lúc nay đến Bán Thần cũng phải rút lui, hắn chỉ là một Thánh Vương đâu dám vào sâu hơn.

Tiểu Tặc Miêu ở trong khối tinh thể ở bên kia, dùng lưỡi đao dễ dàng khoét ra.

Vút!

Tiểu Tặc Miêu biến thành ngân quang bay trong không gian.

Rồi bên cạnh quả Địa Quỷ Thánh Vương đang công kích xuất hiện một đạo hư quang màu đen chặt đứt sợi tinh thể kia.

Tiếp đó trái quả màu đỏ kia biến mất.

Uỳnh uỳnh!

Bên ngoài khối tinh thể khổng lồ, tất cả cường giả đều chạy ra nhưng không ai bỏ đi.

Thần niệm của hai đại Bán Thần chui vào trong khói tinh thể quan sát

tình hình.

Không ai phát hiện ra ở một nơi nào đó, có một đạo ngân quang xuyên qua lớp tinh thể thoát ra ngoài.

Con mắt trái của Triệu Phong lại hiện kim quang thấu thị tình hình bên trong.

Chỉ thấy, cây dây leo khổng lồ và vô số quả trên đó dần trở nên trong suốt rồi biến mất.

khí tức của thần ở xung quanh cũng không ngừng tiêu biến, ngay cả thần binh, nguyên liệu quý giá, năng lượng trong nó cũng không ngừng biến mất, phẩm chất đẳng cấp giảm nhanh.

Chương 1091: Nguy Cơ Lớn Hơn

- Năng lượng mất đi đều chui xuống dưới lòng đất rồi.

Triệu Phong nhìn ra được tất cả.

Chỗ năng lượng chui vào lòng đất ưu động trong vách tinh thể đang chảy về phía sau Triệu Phong.

Hướng đó dường như là phần đầu của Thần Thi.

- Quá quỷ dị!

Triệu Phong nhíu mày.

Sau khi dây leo trong khối tinh thể khổng lồ này hồi sinh, năng lượng của nó lại hoàn toàn mất đi, ngay cả vách tinh thể xung quanh và bảo vật bên trong đó cũng không ngoại lệ.

Rốt cuộc là thứ gì đã hút mất năng lượng ở đây?

Triệu Phong không thể tưởng tượng được năng lượng lớn như vậy sau khi tập hợp lại sẽ xảy ra chuyện gì.

Khí tức năng lượng bên trong vách tinh thể ở ngoài kia cũng đang dần mất đi.

Lúc này, không biết ai đó nói.

Lập tức mọi người đều nhìn ra xung quanh.

Quả nhiên khí tức của thần trong những bức vách tinh thể ở xung quanh đang không ngừng yếu dần, thiên địa nguyên khí trong không khí cũng đang dần biến mất.

Phẩm chất của những vật phẩm bên trong vách cũng đang giảm xuóng, không còn quý giá như ban đầu nữa.

- Lẽ nào tất cả năng lượng của Thần Thi đang dần tiêu tan?

Lúc này tất cả mọi người đều có một nghi vấn.

- Chúng ta phải tranh thủ lúc Thần Thi chưa mất hết cơ ngộ tìm bảo vật.

Một Thánh Chủ nhân loại nói.

Rồi vị Thánh Chủ này dẫn tiểu đội của hắn nhanh chóng rời khỏi đây.

Tốc độ mất năng lượng trong Thần Thi có chỗ nhanh chỗ chậm. Như mọi thứ trong khối tinh thể khổng lồ mất rất nhnah, còn năng lượng trong vách tinh thể ở bên ngoài thì rất chậm, có thể ở nơi nào đó không có động tĩnh gì.

Trên trời, sắc mặt của hai vị Bán Thần đều tối lại.

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Bán Thần Khô Tức có phần u sầu lẩm bẩm.

Năng lượng khủng khiếp như vậy đang dần biến mất, tin chắc không lâu nữa sẽ xảy ra chuyện gi đó.

Vèo!

Bán Thần Diệt Pháp rời khỏi đây trước, dù sao thì vừa rồi khi ở trong không khối tinh thể khổng lồ hắn từng ra tay ngăn cản Bán Thần Khô Tức.

Giờ cơ ngộ ở đây đã không còn, thế lực nhân loại ở đây khá mạnh, nếu Bán Thần Khô Tức liên thủ với cường giả ở đây đối phó hắn thì phiền phức to.

Bán Thần Diệt Pháp dẫn một số thành viên bay về hướng đằng sau, đương nhiên hắn cảm nhận được hướng đi của năng lượng.

Sau khi Bán Thần Diệt Pháp rời đi, có nhiều dị tộc cũng bắt đầu bỏ đi.

Trong đó Tiêu Thiên Thánh Vương đứng tại chỗ một lúc, giờ hắn rất muốn giết Triệu Phong nhưng Bán Thần của nhân loại cũng có mặt đương nhiên hắn không dám động thủ, chỉ có thể rời đi.

- Triệu Phong, chúng ta cũng đi thôi.

Nam Cung Thánh chủ động nói.

Nam Cung Thánh đã có được một trái quả màu đen, so với người khác cũng là nhiều rồi.

- Hừ, các ngươi muốn đi đâu!

Lúc này, từ phía sau vang lên tiếng của Vũ Linh Thánh Vương.

- Giao hết những thứ các ngươi có được ra đây!

Sắc mặt Bích Quang Thánh Vương thâm trầm.

Bọn chúng cho rằng, nếu không phải Triệu Phong ở đây, ba Thánh Vương có lẽ còn có thể tìm được một số bảo vật trong này.

Giờ toàn bộ khối tinh thể đều đã bị hủy, đương nhiên chúng sẽ không để Triệu Phong thoát.

Một số Thánh Chủ, Thánh Vương thấy vậy liền tránh đi thật xa.

- Rốt cuộc Triệu Phong đã làm gì mà đắc tội Thái Hoàng Điện vậy?

- Hơn nữa còn là ba Thánh Vương, bốn Thánh Chủ.

Một số Thánh Chủ và Thánh Vương đều thấy kinh ngạc.

Vói trận thé của bọn Vũ Linh Thánh Vương, dù là Thiên Huyền Cung cũng không dám động vào, trừ phi có Bán Thần Khô Tức xuất mã.

- Phong ca, làm thế nào đây?

Triệu Vũ Phi lo lắng nói.

Tuy trong không gian tinh thể này, Huyền Quang thánh lực và cảnh giới ý cảnh của nàng đều được tăng cường rõ rệt nhưng vẫn chưa hoàn toàn củng cố. Với thực lực của ba người họ đối mặt với trận dung thế này vẫn không có có hội thắng.

- Triệu Phong, món nợ giữa chúng ta cũng nên tính đi nhỉ?

Địa Quỷ Thánh Vương cũng đứng ra.

Không có được trái quả kia khiến hắn vô cùng bực bội.

Nếu không phải Triệu Phong đắc tội người của Thái Hoàng Điện dẫn mấy vị Thánh Vương kia tới, buộc Địa Quỷ Thánh Vương hắn phải tạm thời buông trái quả kia thì chưa biết chừng hắn đã thành công rồi.

Thái Hoàng Điện

Địa Quỷ Thánh Vương đương nhiên không dám động vào Thái Hoàng Điện, nhưng lúc này Triệu Phong bị ba Thánh Vương Thái Hoàng Điện truy sát, nếu hắn gia nhập thì dù Triệu Phong có dùng Lục Thần Tiễn hắn cũng không sợ.

Cho dù Triệu Phong có Lục Thần Tiễn thật thì với thực lực của hắn cũng không phát huy được bao nhiêu uy lực. Bốn Thánh Vương cộng với nhiều Thánh Chủ có thể chống đỡ.

Hơn nữa Địa Quỷ Thánh Vương cũng có một tiểu đội tới đây, trong đội ngũ của hắn còn có một vài Thánh Chủ của Địa Ma Giáo.

- Địa Quỷ Thánh Vương?

Vũ Linh Thánh Vương hơi khựng lại.

Vừa rồi bên trong khối tinh thể Địa Quỷ Thánh Vương còn đứng về phía Triệu Phong, sao giờ lại quay mũi giáo rồi?

- Ta và tiểu tử này chỉ tạm thời hợp tác, giờ ra ngoài rồi, đương nhiên quan hệ hợp tác cũng không còn nữa.

Địa Quỷ Thánh Vương cười nham hiểm.

Ba Thánh Vương Thái Hoàng Điện khẽ gật đầu.

Lần này Triệu Phong có mọc cánh cũng khó thoát, có thêm một Địa Quỷ Thánh Vương cũng không có ảnh hưởng gì lắm.

- Ngay cả Địa Ma Giáo cũng tham gia rồi.

- Nghe nói lần đó Triệu Phong truy sát Ma Uyên Thánh Chủ, từng có mâu thuẫn với Địa Ma Giáo.

Một số Thánh Chủ nhân loại ở đây bàn tán, nhiều người đều muốn xem kịch hay.

Thái thượng trưởng lão Thiên Huyền Cung, Bán Thần Khô Tức nhìn Triệu Phong, rồi dẫn cường giả của Thiên Huyền Cung bay về phía sau.

Hướng đó là hướng năng lượng trong Thần Thi đang dồn về, tuy Bán Thần Khô Tức có cảm giác không ổn nhưng hắn buộc phải đi xem thế nào.

- Không ai có thể cứu các ngươi nữa rồi.

Vũ Linh Thánh Vương thấy người của Thiên Huyền Cung bỏ đi thì cười nói.

Lúc này ba người Triệu Phong phải đối mặt với bốn Thánh Vương, còn có vài Thánh Chủ. Trận dung khủng bố như vậy, đủ để hủy diệt cả một tam tinh siêu cấp đại tông ở Đại Lục Vực.

Nam Cung Thánh cũng có phần lo lắng.

Vốn dĩ, ba người họ tuy có yếu thế trước một đội ngũ ba Thánh

Vương, nhưng nếu dùng hết tuyệt chiêu thì vẫn có thể liều mạng. Nhưng giờ đối mặt với bốn Thánh Vương và rất nhiều Thánh Chủ, ngay cả Nam Cung Thánh cũng cảm thấy chẳng có hy vọng gì.

Nhưng hắn vẫn bất giác nhìn sang Triệu Phong.

Hắn nhìn thấy vẫn là một gương mặt bình tĩnh.

Nam Cung Thánh thầm kinh ngạc, cục thế nguy hiểm thế này mà Triệu Phong vẫn giữ được bình tĩnh như chẳng có chuyện gì xảy ra vậy. Rốt cuộc hắn có cách gì?

- Hừ, cố ra vẻ bình tĩnh.

Vũ Linh Thánh Vương nhìn Triệu Phong chế giễu.

Uỳnh!

Bốn vị Thánh Vương lập tức thích phóng năng lượng ý chí, dung nhập vào hư không, khóa chặt ba người Triệu Phong.

Làm vậy còn đề phòng bọn Triệu Phong dùng Mê Không Giới trốn thoát.

Đúng lúc bốn Thánh Vương định ra tay thì Triệu Phong lên tiếng.

- Trợ thủ của ta tới rồi.

Triệu Phong mỉm cười.

- Trợ thủ?

Vũ Linh Thánh Vương khựng lại, Triệu Phong còn có trợ thủ?

- Hừ lúc này ai có thể cứu ngươi?

Bích Quang Thánh Vương cười châm chọc.

Ở đây có ba Thánh Vương Thái Hoàng Điện, còn có thái thượng trưởng lão của Địa Ma Giáo.

Trong Đại Lục Vực, ngoài Thiên Huyền Cugn và cường giả Bán Thần ra còn ai cứu được Triệu Phong?

Hơn nữa theo hắn biết, Triệu Phong không có quan hệ gì với Bán Thần ở Đại Lục Vực.

Vù!

Đúng lúc ấy, từ một thông đạo bay ra một đạo kim ảnh.

- Côn Vân!

Vũ Linh Thánh Vương lập tức kêu lên.

Ba Thánh Vương còn lại sắc mặt đều chấn kinh,

Đương nhiên họ đều nghe nói về tình hình của Côn Vân, tin đồn là Bán Thần Côn Vân năm đó hồi sinh.

- Không ngờ Triệu Phong lại có quan hệ với Côn Vân.

- Côn Vân không đơn giản đâu.

Một số Thánh Chủ xung quanh đang đợi kịch hay cũng vô cùng chấn kinh.

Côn Vân từng là Bán Thần, ngay cả Thái Hoàng Điện cũng không dám tùy tiện đắc tội một vị Bán Thần, huống hồ những Thánh Vương này đều không thể đại diện cho ý tứ của Thái Hoàng Điện.

- Là hắn!

Nam Cung Thánh cũng sững người.

Cuối cùng hắn cũng hiểu tại sao Triệu Phong lại bình tĩnh như vậy. Thì ra Triệu Phong đã liên lạc với Côn Vân rồi.

Hơn nữa Côn Vân giờ đã là Thánh Vương, thực lực của hắn có lẽ là cường giả Thánh Vương mạnh nhất của Đại Lục vương triều.

Nếu ba người họ cộng thêm Côn Vân thì không phải sợ kẻ địch trước mặt.

Triệu Vũ Phi cũng thở phào.

- Cuối cùng ngươi cũng tới!

Triệu Phong nhìn Côn Vân.

Khi ra khỏi khối tinh thể khổng lồ Triệu Phong đã dùng thông qua tấm lệnh bài Côn Vân để lại cho hắn biết được Côn Vân đang ở gần đây.

Vì thế sau khi ra ngoài Triệu Phong không vội bỏ đi ngay.

- Cút hết đi! Kẻ nào trong các ngươi dám đả thương hắn!

Bán Thần Côn Vân bay tới, một luồng lực phách khủng bố, bá đạo ập tới.

Năng lượng ý chí của bốn vị Thánh Vương kia lập tức bị hóa giải.

- Côn Vân tiền bối, tại hạ trưởng lão Thái Hoàng Điện. Triệu Phong sách nhiễu lợi ích của thành viên Thái Hoàng Điện, hơn nữa còn mưu sát thập tam hoàng tử…

Vũ Linh Thánh Vương cung kính giải thích.

- Ngươi nói vớ vẩn gì đấy, mau cút hết, ngươi không nghe thấy sao?

Côn Vân bực bội nói.

Sắc mặt bốn vị Thánh Vương vô cùng khó coi.

Tuy cùng là Thánh Vương, nhưng Côn Vân lúc này lại tạo ra áp lực cực lớn.

Triệu Phong hơi khựng người, thấy Côn Vân nôn nóng như vậy hắn thấy rất lạ.

Hắn nghĩ cùng lắm Côn Vân giải vây cho hắn, chứ không thể vì hắn mà mâu thuẫn với Thái Hoàng Điện. Vậy mà lúc này Côn Vân lại không hề nể mặt cao tầng Thái Hoàng Điện như thế.

Khi Triệu Phong đang suy nghĩ.

Trong thông đạo Côn Vân vừa ra lại một thân ảnh nữa xuất hiện.

Uỳnh!

Áp lực khủng bố khiến trời đất rung chuyển, tất cả cường giả ở đây tâm thần đều bị đè nén, huyết mạch và thánh lực đều bị áp chế.

- Bán Thần dị tộc.

Một Huyền Quang Thánh Chủ lên tiếng.

- Côn Vân, ngươi chạy đi đâu!

Bán Thần dị tộc quát lớn, thiên địa nguyên khí rung lên.

Sau khi hắn thấy Triệu Phong khựng lại một lúc thì cười lớn.

- Ngươi chính là Triệu Phong đúng không?

Bán Thần dị tộc nhìn Triệu Phong đầy sát ý.

- Bán Thần Cự Mãnh!

Triệu Phong sững người, nuốt một ngụm nước bọt.

Cuối cùng hắn cũng hiểu tại sao Côn Vân lại có vẻ lo lắng như vậy, thì ra đang bị một Bán Thần truy sát.

Nhưng điều khiến Triệu Phong hắn chán nản đó là kẻ truy sát Côn Vân lại chính là Bán Thần Cự Mãnh của dị tộc.

Biết sớm thì Triệu Phong đã cùng Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi tháo chạy luôn cho rồi.

Kết quả, Triệu Phong đợi Côn Vân hóa giải nguy cơ trước mắt nhưng lại dẫn tới một nguy cơ lớn hơn

Chương 1092: Bán Thần Truy Sát

- Ngươi chính là Triệu Phong?

Bán Thần Cự Mãnh nhìn Triệu Phong đầy vẻ sát ý.

Nhưng hắn không vội vàng hành động, vì ở đây còn có rất nhiều cường giả con người, trong đó có mấy Thánh Vương Thái Hoàng Điện mà hắn biết. Nếu những cường giả này liên thủ thì Bán Thần Cự Mãnh cũng không làm gì được Côn Vân và Triệu Phong.

Dù sao Bán Thần cũng thuộc phạm trù Thánh Vương, chẳng qua là chạm tới sức mạnh thần vị hoặc ý cảnh đạt tới tiêu chuẩn của chân thần.

- Triệu Phong, người và Bán Thần Cự Mãnh có mâu thuẫn?

Côn Vân hơi khựng người nhìn Triệu Phong.

- Côn Vân, lần này ngươi đừng mong có trả công nữa.

Triệu Phong lạnh lùng nói.

Côn Vân cũng bất lực, hắn không biết chuyện này.

Ngoài ra, tuy ở trong Thần Thi này Côn Vân cũng có được không ít cơ ngộ nhưng chúng không giải quyết được việc hắn đột phá thần vị. Vì thế hắn vẫn rất cần những tài nguyên mà chỉ Triệu Phong có.

Thánh Chủ con người ở quanh đó cảm thấy tình hình không ổn, lập tức tụ tập lại.

Ở đây cũng chỉ có cường giả cấp Thánh Vương mới có thể chống đỡ với vị Bán Thần Dưỡng Tâm Chân Đỉnh này. Cũng mau Thánh Vương con người ở đây có không ít, trong đó Thái Hoàng Điện đã có ba người rồi.

Vì thế về cơ bản các Thánh Chủ con người đều lại gần nhóm Thái Hoàng Điện mong được che chở.

Ba Thánh Vương của Thái Hoàng Điện và Địa Quỷ Thánh Vương chìm vào trầm tư, đương nhiên họ có thể nhận ra Bán Thần Cự Mãnh có thù với Triệu Phong.

Cùng là con người, về lý mấy người họ nên cùng những cường giả con người khác liên thủ chống lại Bán Thần Cự Mãnh.

Nhưng như thế thì thành giải quyết nguy cơ cho Triệu Phong. Quan trọng là sau khi giải quyết thì ba người vẫn không dám động thủ với Triệu Phong.

- Rút lui!

Vũ Linh Thánh Vương trực tiếp dẫn đội ngũ lùi về sau, kéo giãn khoảng cách với Triệu Phong.

- Thái Hoàng Điện và bọn Triệu Phong có thù, thế là định mặc kệ bọn hắn rồi.

- Mặc kệ hắn, chỉ cần chúng ta sống được là được. Đó là Bán Thần dị tộc, chúng ta buộc phải dựa vào sức mạnh của Thái Hoàng Điện.

Các đội ngũ Thánh Chủ con người ở xung quanh đương nhiên hiểu cách nghĩ của Thánh Vương Thái Hoàng Điện. Tuy họ cảm thấy lúc này con người nên đoàn kết chống lại dị tộc, nhưng họ lại không dám thuyết giáo Thái Hoàng Điện.

- Ha ha, Thái Hoàng Điện đúng là hiểu chuyện.

Bán Thần Cự Mãnh cười.

Khi đến đây đương nhiên hắn nhận ra dường như Triệu Phong và cường giả Thái Hoàng Điện có mâu thuẫn không nhỏ.

Nhưng xem tình hình thì mâu thuẫn dường như không phải to bình thường đâu. Vào lúc quan trọng Thái Hoàng Điện lại bỏ mặc bọn Triệu Phong.

- Hai ngươi chịu chết đi!

Bán Thần Cự Mãnh bỗng bước ra.

Uỳnh! Rầm!

Trời đất rung chuyển một trận, uy năng khủng bố của thánh lực cùng với một chút thần lực phát nổ trong hư không.

Bán Thần Cự Mãnh sau khi bước ra lập tức tới trước mặt Triệu Phong và Côn Vân, một luồng áp lực khủng khiếp không thể kháng cự ập xuống hai người.

Uỳnh uỳnh!

Thân thể Côn Vân lập tức lóe kim quang, vô số đạo phù văn kim sắc thần bí bay ra xung quanh, phát ra năng lượng thể phách mạnh mẽ.

Triệu Vũ Phi và Nam Cung Thánh không phải đối tượng Bán Thần Cự Mãnh nhắm tới nên không chịu nhiều áp lực, nhưng cũng cảm thấy toàn thân như chìm trong đầm lầy, tựa như có ngọn núi đè xuống, ngay thở thôi cũng khó khăn.

- Đây chính là cường giả Bán Thần.

Triệu Phong kích hoạt Huyết Ma Dương, toàn lực khởi động Thánh Lôi Thể, khó khăn nói.

Tuy ở trong khối tinh thể khổng lồ kia, ba người họ đều có tiến bộ, đặc biệt là về ý cảnh.

Nhưng lúc này đối mặt với áp lực ý chí từ Bán Thần, họ vẫn cảm giác bản thân vô cùng nhỏ bé.

- Mau chạy đi!

Triệu Phong liền nói.

Vù!

Sau lưng Triệu Phong lập tức triển khai hai luồng năng lượng của hai tiểu thế giới chống đỡ áp lực của vị Bán Thần này.

Triệu Vũ Phi đương nhiên biết Bán Thần Cự Mãnh chỉ nhằm vào Triệu Phong và Côn Vân, nhưng nàng cũng sẽ không bỏ Triệu Phong lại.

Phừng!

Quanh người Triệu Vũ Phi đột nhiên bùng cháy, giống như một ngôi

sao cháy lửa tím, chấn động thiên địa nguyên khí.

- Đáng ghét!

Nam Cung Thánh hết cách, tuy Bán Thần Cự Mãnh chỉ nhằm vào Triệu Phong và Côn Vân nhưng hắn lại không thể tách khỏi Triệu Phong, nếu không một mình hắn làm sao đối mặt được với cường giả Thái Hoàng Điện.

Uỳnh!

Từ trong cơ thể Nam Cung Thánh cùng tràn ra quang ảnh màu đỏ tím quỷ dị.

Ba người thích phóng bốn tiểu thế giới, vô cùng kinh thế hãi tục, đủ để kheién cường giả Thánh Vương cổ lão cũng phải lui bước.

Bùm!

Áp lực ý chí của Bán Thần Cự Mãnh bị bốn luồng sức mạnh cường hãn kia đẩy lùi một phần.

Côn Vân ở phía trước đang phải chống đỡ Bán Thần Cự Mãnh liền cảm thấy thỏa mái hơn hẳn.

- Phong Thiên Chưởng!

Côn Vân vận thể phách thần lực, chậm rãi đánh ra vài chục chưởng!

Vù vù!

Vài chục đạo quang chưởng kim sắc uốn éo chui vào không gian, dường như biến mất vậy.

Nhưng thật ra ý cảnh của những đòn chưởng pháp này đều đánh lên áp lực ý chí vô hình của Bán Thần Cự Mãnh, phong ấn một phần sức mạnh, đồng thời cắt đứt mối liên hệ giữa sức mạnh ý chí và Bán Thần Cự Mãnh.

- Đi!

Tranh thủ khoảnh khắc đó, Côn Vân lập tức cùng bọn Triệu Phong bỏ chạy.

- Hừ, lần này các ngươi đừng hòng thoát!

Bán Thần Cự Mãnh có chút kinh ngạc, bốn người liên thủ lại phá được năng lượng ý chí cường đại của hắn.

Nhưng lúc này hắn vẫn khá mừng, không ngờ Thái Hoàng Điện và cả những người khác đều không giúp Côn Vân và Triệu Phong.

Như vậy, hắn vừa có thể giết Côn Vân và Triệu Phong vừa có thể cứu Vạn Tượng Thánh Chủ.

Sau khi Côn Vân, Triệu Phong và Bán Thần Cự Mãnh rời đi, những Thánh Chủ ở đây vẫn còn sững người tại chỗ.

- Hắn có thể chống đỡ được Bán Thần!

Một người hét lên.

Đúng vậy, vừa rồi Côn Vân và ba Thánh Chủ khác liên thủ có thể thoát được khỏi tay của Bán Thần.

- Đó không phải vì có Côn Vân sao. Ngươi phải biết Côn Vân là Bán

Thần hồi sinh.

Một Thánh Chủ Huyền Quang tiểu thành khác không đồng ý nói.

Ba người Triệu Phong và Côn Vân thoát được, trong việc này Côn Vân mang tính quyết định. Ý cảnh của bản thân Côn Vân đã rất cường đại, nhưng chống lại Bán Thần thì còn yếu một chút.

Sức mạnh ba người Triệu Phong tuy nhỏ nhưng có thể khiến Côn Vân có thời gian thi triển chiến kỹ Phong Thiên Chưởng.

- Hừ, bị Bán Thần truy sát, ta không tin chúng sống được.

Vũ Linh Thánh Vương hừ một tiếng.

Hắn chỉ là không cam tâm để Triệu Phong chết mà không phải bởi tay mình.

- Ta cáo từ.

Địa Quỷ Thánh Vương có chút bất an, từ biệt các Thánh Vương Thái Hoàng Điện.

Hắn vốn nghĩ mình liên thủ với Thái Hoàng Điện chắc chắn sẽ giết được Triệu Phong nhưng kết quả lại xảy ra biến cố này.

Tuy hắn cũng cho rằng đối mặt với sự truy sát của Bán Thần, Triệu Phong chắc chắn sẽ chết, nhưng Địa Quỷ Thánh Vương hứn không đích thân xác nhận Triệu Phong đã chết thì vẫn có chút bất an.

Trong thông đạo.

Ba người Triệu Phong và Côn Vân nhanh chóng di chuyển.

- Côn Vân, ngươi chặn hậu.

Triệu Phong nói.

Triệu Phong rất muốn chửi Triệu Phong nhưng cũng đành làm theo.

Bốn người lúc này chỉ có Côn Vân là người duy nhất chặn được công kích của Bán Thần đằng sau.

Hơn nữa Côn Vân phát hiện thực lực của ba người Triệu Phong tăng rất nhanh. Nếu bốn người liên thủ chưa chức đã không chống lại được Bán Thần Cự Mãnh. Nhưng nếu một trong ba người Triệu Phong gặp chuyện thì sẽ hỏng hết.

Vì tránh trường hợp đó Côn Vân bắt buộc phải chặn hậu.

- Thiên Sát Xung Kích!

Toàn thân Bán Thần Cự Mãnh đột nhiên trào dâng Huyền Quang thánh lực, đồng thời trộn một chút thần lực.

Uỳnh uỳnh!

Quanh người hắn bỗng chốc xuất hiện một hư ảnh khổng lồ của một con cự tượng. Cự tượng rống lên một tiếng, sóng xung kích khủng bó xuyên qua tầng vật chất tinh thần, ập tới.

Uỳnh! Bùm! Rắc!

Sóng xung kích để lại trong thông đạo tinh thể một loạt vết rạn.

- Phong Thiên Thập Bát Chưởng!

Côn Vân hét lớn, huyết mạch hồn lực được kích phát toàn bộ.

Phừng phừng!

Toàn thân hắn phát kim quang, Bán Thần ý chí và linh hồn dung hợp vào nhau, dùng một thứ ý cảnh kỳ diệu nào đó đánh ra mười tám đạo chưởng ảnh, nhằm thẳng đợt sóng xung kích kia.

- Tên Côn Vân đáng ghét!

Bán Thần Cự Mãnh cảm giác được uy lực công kích của hắn bị giảm mạnh.

Lần nào Côn Vân cũng dùng chưởng pháp huyền diệu này làm giảm đi uy năng công kích của hắn, rồi dựa vào thể phách và ý cảnh cường hãn, cộng với bí pháp phòng ngự đỡ công kích của hắn, nếu không thì Côn Vân đã chết trong tay hắn lâu rồi.

Uỳnh! Bùm!

Công kích sau khi bị Phong Thiên Ấn làm cho suy yếu, sau khi bị tiểu thế giới của bọn người làm cho yếu thêm một lần nữa, Côn Vân thi triển bí pháp phòng ngự trực tiếp hứng đòn của Bán Thần Cự Mãnh.

- Tiểu Tặc Miêu!

Lúc này Triệu Phong mới liên lạc với Tiểu Tặc Miêu đang lén vào trong Mê Không Giới.

Triệu Phong từng chứng kiến sự lợi hại của thanh đoản đao của Tiểu Tặc Miêu, ngay cả bức vách tinh thể Bán Thần cũng không phá vỡ được mà nó cũng dễ dàng xử lý. Chắc chắn thanh đoản đao đó có uy

năng giết Bán Thần.

Tiểu Tặc Miêu lập tức quơ quơ móng vuốt, lắc đầu lia lịa.

Ý của Tiểu Tặc Miêu là nó đã tiêu hao quá nhiều, không thể sử dụng sức mạnh của đoản đao nữa. Đồng thời nó cũng từ chối việc giao ra đoản đao.

Triệu Phong bất lực, Tiểu Tặc Miêu lúc này đúng là có phần hư nhược, không giống như đang lừa hắn.

Uỳnh uỳnh!

Bên ngoài, công kích của Bán Thần Cự Mãnh tuy đã bị bốn người chặn lại nhưng tốc độ của Bán Thần Cự Mãnh nhanh hơn nên rất nhanh đã đuổi tới nơi.

- Cùng công kích đánh lui hắn!

Triệu Phong nói.

Công kích Bán Thần?

Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi đều bị chấn động.

- Đãng Thiên Quyền!

Côn Vân cười hề hề, kích phát thể phách huyết mạch, nén sức mạnh thể phách lên hai tay rồi tung quyền.

Chỉ thấy, vô số đạo quang quyền chói lòa kim sắc tỏa ra uy năng ý cảnh khiến trời đất rung chuyển bay về phía Bán Thần Cự Mãnh.

- Tà Ma Loạn Thiên!

- Linh Diệu Tử Quang!

Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi cũng thi triển tuyệt kỹ công kích mạnh nhất của mình.

Một đạo huyết ảnh màu tím đỏ lao về phía trơcs.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong cho sức mạnh của Phong Lôi Tiểu Thế Giới và Thể Phách Lôi Vực dung nhập vào song quyền, đánh ra một đạo thánh chưởng lôi quang.

Hắn nén đạo Thánh Lôi Chưởng này thành rất nhỏ để tránh chạm vào vách tinh thể hai bên khiến uy năng của nó bị giảm.

- Còn dám chống trả!

Bán Thần Cự Mãnh khựng lại.

Xoẹt!

Trong tay Bán Thần Cự Mãnh xuất hiện một lưỡi rìu lớn, nhìn rất tàn tạ nhưng tỏa ra sát khí kinh thiên.

- Thiên Sát Trảm!

Bán Thần Cự Mãnh phẫn nộ vung thần binh trong tay chém ra vô số đạo hồng quang khổng lồ đánh tan công kích của bọn Triệu Phong.

Hắn vốn tưởng một Triệu Phong Huyền Quang tiểu thành có thể

nháy mắt là giết chết, nhưng nào ngờ Triệu Phong còn có hai người trợ giúp.

Hơn nữa thực lực của ba người Triệu Phong mạnh đến bất ngờ, cộng với Côn Vân, bốn người liên thủ cũng có chút khả năng.

Chương 1093: Đầu Lâu Thần Thi

Bán Thần Cự Mãnh của dị tộc tay cầm rìu tàn khuyết đánh tan công kích của bọn Triệu Phong.

Rìu của hắn vốn là thứ thần khí, chỉ có điều bị tổn hại một chút, vì thế uy năng không còn như khi hoàn chỉnh, nhưng dù vậy uy năng của lưỡi rìu này vẫn hơn xa thiên giai đỉnh cấp thần binh phổ thông.

- Phong Thiên Thập Bát Chưởng.

Nhân cơ hội đó Côn Vân lại thi triển Phong Thiên Thập Bát Chưởng.

Phừng phừng!

Toàn thân hắn phát kim quang, kích phát ra Bán Thần ý chí, với một loại ý cảnh kỳ diệu nào đó tung ra mười tám đạo chưởng ảnh kim sắc, đánh về phía Bán Thần Cự Mãnh.

Cho dù chưởng pháp của Côn Vân không thể uy hiếp được Bán Thần Cự Mãnh nhưng có thể hạn chế được hắn.

Vèo vèo!

Ba người Triệu Phong và Côn Vân nhân cơ hội đó bỏ chạy được một đoạn.

Để tăng tốc độ Triệu Phong gọi Vạn Tượng Thánh Chủ ra.

- Vạn tượng Phong Lôi Giới.

Vạn Tượng Thánh Chủ hai mắt ngưng đọng, lập tức thay đổi thiên địa vạn tượng, đồng thời truyền cho Triệu Phong năng lượng phong lôi thuần tuý.

Vù!

Đôi cánh thánh quang của Triệu Phong toả ra ánh sáng chói loà, tốc độ tăng lên vài lần, Triệu Phong đưa Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi bay đi.

Còn ý cảnh của Côn Vân rất cao, tốc độ không hề thua kém Triệu Phong.

- Thì ra là vậy, ngươi đã khống chế Vạn Tượng Thánh Chủ.

Côn Vân nhận ra ngay Triệu Phong dùng Minh Tâm Ấn khống chế Vạn Tượng Thánh Chủ, dù sao hồi đó hắn cũng vì thế mà bị Triệu Phong khống chế.

Với huyết mạch và thiên tư của Vạn Tượng Thánh Chủ, chắc chắn Tượng Nhân Tộc rất coi trọng, vì thế Bán Thần Cự Mãnh truy sát Triệu Phong là để cứu Vạn Tượng Thánh Chủ.

- Ngươi dám lợi dụng vạn tượng!

Bán Thần Cự Mãnh thấy thế quát lên, năng lượng vô hình khiến vách tinh thể ở xung quanh rung chuyển.

- Thần Quang Độn!

Bán Thần Cự Mãnh vung hai tay lên, thần lực quấn quanh người

hắn.

Vút!

Bán Thần Cự Mãnh được thần quang bao bọc có thể không bận tâm đến mọi trở ngại, giống như một đạo cực quang, lao đi vun vút trong thông đạo.

- Phong Thiên Thập Bát Chưởng!

Côn Vân lại tung ra chưởng ảnh kim sắc nửa trong suốt.

Nhưng lần này Phong Thiên Chưởng của Côn Vân khi đánh lên Bán Thần Cự Mãnh chẳng tạo được bất cứ tác dụng nào.

- Chịu chết đi Côn Vân!

Bán Thần Cự Mãnh vung lưỡi rìu lên, truyền vào Huyền Quang thánh lực và thần lực chém ra một vệt sáng đỏ thẫm.

Uỳnh! Bùm!

Vách tinh thể phía trên vỡ ra một khoảng, xung quanh cũng rung chuyển dữ dội, vệt sáng đỏ thẫm lao vút tới trước mặt bọn Triệu Phong.

- Không hay rồi, Bán Thần Cự Mãnh dùng toàn lực!

Công kích của Bán Thần Cự Mãnh còn chưa tới, Triệu Phong đã cảm nhận được một luồng năng lượng khủng khiếp có thể huỷ thiên diệt địa, thân thể hắn cũng cảm thấy một trận đau đớn.

Trong đòn công kích này của Bán Thần Cự Mãnh có lượng lớn thần

lực, hơn nữa lưỡi rìu trong tay hắn cũng bất phàm.

- Lão bất tử ngươi! Sẽ có một ngày ta hồi phục tới cảnh giới Bán Thần…

Côn Vân cũng cảm thấy một nguy cơ chí mạng.

Uỳnh!

Thần quang kim sắc trong cơ thể Côn Vân chảy vào hộ oản trên cánh tay trái của hắn.

- Hỗn Thiên Hộ Thể!

Côn Vân đứng ra, hộ oản trên tay trái phát ánh bạch kim.

Vù vút vút!

Xung quanh cơ thể Côn Vân xuất hiện một quầng sáng bạch kim, trên đó lấp lánh vô số phù văn kỳ diệu, di chuyển tất cả năng lượng lại gần.

Uỳnh! Bùm!

Công kích của Bán Thần Cự Mãnh đánh lên quầng sáng bạch kim quanh Côn Vân, phát ra tiếng nổ trầm đục.

Uỳnh! Phụt phụt!

Quầng sáng phù văn quanh người Côn Vân xoay chuyển với tốc độ cực nhanh dần dần phân tán uy năng công kích của Bán Thần Cự Mãnh.

Nhưng công kích của Bán Thần Cự Mãnh uy mãnh bá đạo tới mức nào chứ, tốc độ xoay chuyển của quầng sáng phù văn của Côn Vân chậm dần, dường như sắp dừng lại đến nơi.

- Thứ thần khí!

Bán Thần Cự Mãnh nhìn hộ oản trên tay Côn Vân ánh mắt loé lên sự thèm thuồng.

Tuy là thứ thần khí nhưng chỉ có thần lực mới phát huy được uy lực của thần khí.

Mà Côn Vân giờ mới chỉ là Thánh Vương, thần lực vận dụng được có hạn, vì thế không tới lúc quan trọng hắn sẽ không tuỳ tiện dùng thần lực.

- Thiên Sát Trảm!

Bán Thần Cự Mãnh lại vung rìu chém ra một đạo hồng quang, hắn đang sốt ruột lấy được thứ thần khí kia trong tay Côn Vân.

Đúng lúc đó, phía sau Côn Vân, trong tay Nam Cung Thánh xuất hiện một tấm lá chắn thanh đồng hoa văn hình thú.

Nam Cung Thánh dùng Tà Thần chi lực truyền vào Kim Trì Thuẫn trong tay mình.

Uỳnh uỳnh!

Bỗng chốc trên tấm lá chắn thanh đồng vọng ra tiếng gầm rú, chỉ thấy hư ảnh của một cái đầu thú bao trùm xung quanh quầng sáng phù văn bạch kim của Côn Vân.

Uỳnh!

Công kích của Bán Thần Cự Mãnh bị thứ thần khí phòng ngự của Nam Cung Thánh làm cho suy yếu, khi chạm tới tầng phòng hộ của Côn Vân thì bị chặn đứng hoàn toàn.

- Còn có thứ thần khí!

Bán Thần Cự Mãnh chấn kinh, hắn bị đả kích rất nặng nề.

Hắn đường đường là Bán Thần, cũng chỉ có một món thứ thần khí tàn khuyết, mà trước mắt hắn một Thánh Vương, một Thánh Chủ đại thành mỗi người lại đều có một món thứ thần khí phòng ngự.

Hai món thứ thần khí phòng ngự chặn được công kích của hắn cũng là bình thường.

- Cứ cho là các ngươi có thứ thần khí thì hôm nay cũng không thoát được!

Bán Thần Cự Mãnh vẻ mặt có phần điên cuồng, chỉ cần giết những kẻ này là hắn có được hai món thứ thần khí.

Chỉ có thần lực mới phát huy hết được uy năng của thứ thần khí, mà khả năng vận dụng thần lực của Côn Vân và Nam Cung Thánh có hạn, chắc chắn không thể sử dụng hết được sức mạnh của thứ thần khí.

Vì thế, cho dù những cường giả nhân loại này có thứ thần khí thì cũng chỉ là vùng vẫy được thêm một lúc mà thôi.

Nhưng đúng lúc đó.

Một quầng thần quang xuyên cả linh hồn, qua thân thể Bán Thần Cự Mãnh khiến linh hồn hắn chấn động.

- Cái gì vậy?

Bán Thần Cự Mãnh hơi khựng lại, nhìn về phía Triệu Phong đang ở sau Nam Cung Thánh và Côn Vân.

Vút!

Chỉ thấy một đạo tiễn ảnh ám kim khổng lồ xuyên qua mọti thứ, kéo theo một cơn bão năng lượng ám kim khủng khiếp đang bắn tới.

Nam Cung Thánh và Côn Vân đã được Triệu Phong nhắc trước nên tránh khỏi phạm vi công kích của thứ phẩm Lục Thần Tiễn.

Uỳnh! Bùm!

Thứ phẩm Lục Thần Tiễn công kích Bán Thần Cự Mãnh một cách chuẩn xác. Bùng phát ra một luồng khí tức lôi kiếp khủng khiếp.

- Đi!

Triệu Phong khẽ hô, hắn không mong thứ phẩm Lục Thần Tiễn có thể tạo được thương thế gì lớn cho Bán Thần Cự Mãnh.

- Triệu Phong, không ngờ ngươi lại có tuyệt chiêu này.

Côn Vân cười.

Phải biết là giờ Triệu Phong chỉ là Huyền Quang tiểu thành, uy năng của một tiễn vừa rồi đủ để giết một Huyền Quang đại thành. Vì thế đối với một Thánh Chủ Huyền Quang đại thành mà nói, đây chính là

sát chiêu cực kỳ khủng bố.

Triệu Phong không nói gì, thi triển Lôi Dực Phi Độn Thuật, cuốn lấy Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi bỏ chạy.

Thật ra muốn cắt đuôi Bán Thần Cự Mãnh, Triệu Phong hoàn toàn có thể sử dụng tới Lục Thần Tiễn hoặc Mê Không Giới.

Chỉ có điều, Lục Thần Tiễn là tuyệt chiêu mạnh nhất, Triệu Phong không tới thời khắc cuối cùng sẽ không tuỳ tiện sử dụng. Còn sử dụng Mê Không Giới truyền tống thì sẽ rời xa khỏi mục tiêu hiện nay của hắn.

- Giờ chúng ta tới thẳng phần đầu của Thần Thi. Ở đó có lẽ tập trung rất nhiều nhân loại và dị tộc. Đến lúc đó Bán Thần Cự Mãnh cũng không dám động thủ với chúng ta.

Triệu Phong nói.

Côn Vân cũng cảm nhận được, năng lượng của một số khu vực trong Thần Thi đang dần mất đi, mà hướng tập trung của chúng chính là phần đầu của Thần Thi.

Nhưng từ đây tới đầu là một chặng đường rất xa.

- Trên đường đi nếu gặp Bán Thần nhân loại cường đại thì cũng có thể nhờ họ giúp đỡ.

Triệu Phong nói tiếp.

Tuy hắn chẳng có quan hệ gì với Bán Thần của Đại Càn vương triều, nhưng cùng là nhân loại, họ đương nhiên sẽ không giương mắt nhìn bọn Triệu Phong bị Bán Thần dị tộc truy sát.

Con mắt trái của Triệu Phong phủ một tầng kim quang, quét qua những bức vách tinh thể ở xung quanh.

Năng lượng trong vách tinh thể đang yếu dần, Thát Đát có thể nhìn xuyên được nhiều hơn.

Nhưng dù như vậy đến giờ Triệu Phong cũng không phát hiện ra Bán Thần nhân loại nào, còn tiểu đội bình thường thì có một vài. Nhưng những tiểu đội nhân loại này đâu có gan giúp Triệu Phong chặn lại Bán Thần dị tộc.

Mặt khác Triệu Phong cũng chọn những con đường tránh cường giả dị tộc càng nhiều càng tốt.

Uỳnh!

Lúc này, áp lực tựa thiên uy từ phía sau đuổi tới gần bọn Triệu Phong.

Cùng lúc đó tại một nơi khác ở Thần Thi.

Một lão giả áo xám trong đôi mắt tối tăm hiện lên một vòng sáng đen, bên trong là sức mạnh đồng lực kinh người.

Bên cạnh là vài chục hắc bào nhân, những người này ai cũng khí tức vô cùng mạnh mẽ, tất cả đều là cường giả Huyền Quang Cảnh, trong đó có hai người là Thánh Vương.

Phía trước những người này là một yêu linh thân hình to lớn, trong cơ thể đầy tia máu, toàn thân phát ra ánh sáng đỏ kim.

Trong tay của huyết tinh yêu linh đang cầm một viên ngọc bạch kim

chói sáng, bên trong viên ngọc có phù văn kim sắc huyền ảo.

- Dựa vào các ngươi cũng muốn có được món thứ thần khí này?

Từ trong viên ngọc bạch kim bỗng trào ra một dải ánh sáng bạch kim cuồn cuộn về phía đám hắc bào nhân.

Ngay lập tức, tất cả hắc bào nhân đều bị dải sáng bạch kim toả ra khí tức của thần kia đánh nổ tan tành.

Ngay sau đó, trong hư không, những hắc bao nhân đã nổ tung kia lại dần ngưng tụ lại.

Đột nhiên con mắt trái của lão giả áo xám giật mấy cái, dường như có cảm ứng.

- Triệu Phong? Đừng chết quá sớm!

Lão giả cười nhạt rồi nhìn huyết tinh yêu linh.

Trong Thần Thi.

Bên trong mộ sơn động tinh thể bên ngoài đầu lâu của Thần Thi có một cái hồ màu đỏ.

Trong hồ có một con quái vật yêu ngư tạo thành từ thuỷ lưu màu đỏ.

- Chịu chết đi yêu ngư!

Xung quanh yêu ngư màu đỏ trong suốt đó là năm tân ảnh mặt mày hung dữ, khí tức khủng bố.

Uỳnh! Bùm!

Năm ma đạo cường giả vây quanh con yêu ngư, không ngừng phát động những đòn công kích khủng khiếp.

Grào!

Con yêu ngư phát ra tiếng kêu bi phẫn, một luồng sức mạnh linh hồn ý cảnh khiến người ta phải run rẩy lập tức bùng phát khiến những ma đạo cường giả xung quanh linh hồn cũng run lên.

- Tránh ra!

Lúc này, phía sau năm người là một lão giả quanh người phủ đầy ma diệm lạnh lùng lên tiếng.

- Thái thượng trưởng lão!

- U Hải trưởng lão!

Năm vị ma đạo cường giả kia lập tức lùi về sau.

- Cửu U Ma Quang.

Bán Thần U Hải hừ lạnh một tiếng, vận một luồng thần lực u tối, tung một chưởng.

Chỉ thấy một đạo u quang đen như mực đem theo uy thế bá đạo xuyên qua hư không, xuyên qua cả người con yêu ngư.

Năm cường giả ma đạo kia đều thấy lạnh toát toàn thân, nhìn con yêu ngư cứ thế chìm xuống đáy hồ, rồi nhìn Bán Thần U Hải với sự kính sợ.

- Giờ tới khu vực đầu của Thần Thi.

Mắt Bán Thần U Hải loé tia sáng u ám lạnh lẽo.

- Không gặp Triệu Phong cũng có chút đáng tiếc. Hy vọng hắn có thể sống mà tới đầu của Thần Thi.

Bán Thần U Hải lộ ra nụ cười nham hiểm.

Chương 1094: Hợp Tác

Tại một nơi khác trong Thần Thi, mấy người Triệu Phong, Côn Vân đang nhanh chóng di chuyển trong những thông đạo.

Phía sau họ là áp lực khủng khiếp từ Bán Thần Cự Mãnh đang đuổi tới.

- Triệu Phong, hắn đuổi tới rồi!

Côn Vân nói.

Cho dù Côn Vân và Nam Cung Thánh đều có thứ thần khí, có thể chống đỡ công kích của Bán Thần Cự Mãnh, nhưng cả hai đều không vận dụng được nhiều thần lực nên đây cũng không phải kế lâu dài.

Hơn nữa cứ chỉ phòng ngự cũng chẳng có bất cứ lợi ích gì, chỉ cần Bán Thần Cự Mãnh bám dính không chịu buông tha thì cũng có thể khiến bọn họ tiêu hao tới chết.

Sắc mặt Triệu Phong tối lại, nếu cứ thế này cuối cùng hắn không thể không dùng tới Lục Thần Tiễn. Nhưng dù có sử dụng Lục Thần Tiễn thì cùng lắm cũng chỉ khiến Bán Thần Cự Mãnh trọng thương mà thôi.

- Ủa, tiểu đội nhân loại kia...

Ánh mắt Triệu Phong xuyên qua mấy chục lớp vách tinh thể, phát hiện đằng trước hướng bên phải có một tiểu đội.

Theo lý mà nói Triệu Phong và Thánh Vương trong Đại Càn vương triều không có bất cứ quan hệ gì, hơn nữa tiểu đội Thánh Vương bình tường cũng không dám giúp Triệu Phong chống lại Bán Thần dị tộc.

Nhưng đội trưởng của tiểu đội này lại là U Mộ Thánh Vương, thái thượng trưởng lão của Hắc Mộ Giác.

Triệu Phong cảm thấy U Mộ Thánh Vương rất có khả năng sẽ giúp hắn, hơn nữa U Mộ Thánh Vương cũng giống Vũ Linh Thánh Vương, có đẳng cấp rất cao giữa những người có cùng cảnh giới Thánh Vương.

- Đi!

Triệu Phong dẫn theo Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi thay đổi phương huơgs.

- Thái thượng trưởng lão, ở chỗ đầu lâu Thần Thi đều đã thập trung siêu cấp thế lực của hai đại vương triều, e là chúng ta khó lòng được chia chác gì.

Một vị lão giả trong hàng ngũ Hắc Mộ Giác nói.

- Không có việc gì là tuyệt đối cả.

U Mộc Thánh Vương dẫn đầu nhóm, kiên định nói.

Năng lượng ở khu vực giữa Thần Thi đều tập trung về phần đầu. Chắc chắn tại đó có bí mật gì đó, nếu Hắc Mộ Giác bỏ lỡ cơ ngộ ở đó thì chính là tội lỗi của U Mộ Thánh Vương.

Hơn nữa Hắc Mộ Giác là thế lực trung lập, không đắc tội với bất cứ tông môn, thế lực nào. Đến lúc đó rất dễ liên thủ với những thế lực cường đại.

Đúng lúc đó U Mộ Thánh Vương đột nhiên cảm nhận được gì đó, quay phắt người lại.

- Triệu Phong?

Linh thức U Mộ Thánh Vương xuyên qua mấy bức vách tinh thể nhìn thấy thân ảnh của Triệu Phong.

- Triệu tiểu hữu cũng định tới khu vực đầu của Thần Thi?

U Mộ Thánh Vương lộ vẻ thích thú.

Triệu Phong vào Thần Thi sống được tới giờ đã khiến hắn vô cùng kinh ngạc rồi.

Vậy mà lúc này Triệu Phong còn muốn tới đầu Thần Thi tìm kiếm cơ ngộ, đúng là có một chút không biết sống chết!

- Côn Vân!

U Mộ Thánh Vương khựng lại nhìn thân ảnh kim quang phía sau Triệu Phong.

Hắc Mộ Giác chủ yếu kinh doanh ám sát, tình báo, nên nắm rất rõ về lai lịch của Côn Vân, không ngờ trong Thần Thi, Triệu Phong và Côn Vân lại hợp tác với nhau.

- U Mộ tiền bối, hãy giúp ta!

Triệu Phong còn chưa tới đã nói lớn.

- Nếu có thể đương nhiên lão phu sẽ không thoái thác.

U Mộ Thánh Vương vuốt chòm râu..

Dù nói thế nào thì hôm đó Triệu Phong đã cho hắn Tịnh Huyết Thánh Linh Đan vô cùng quý giá, lúc này đội ngũ Triệu Phong lại có Côn Vân, như vậy thực lực chỉnh thể cũng không thua kém đội của U Mộ Thánh Vương bao nhiêu, hai bên chưa chắc không thể hợp tác.

U Mộ Thánh Vương vừa dứt lời thì tiểu đội của U Mộ Thánh Vương liền cảm nhận được một luồng áp lực huỷ thiên diệt địa đang dần ập tới.

- U Mộ tiền bối, giúp ta đối phó với Bán Thần dị tộc.

Lúc này Triệu Phong mới tới bên cạnh U Mộ Thánh Vương nói nốt câu.

Tiếp đó là một chuỗi tiếng nổ lớn, Bán Thần Cự Mãnh xuất hiện trước mặt mọi người, khí tức nặng nề khiến tất cả cường giả ở đây đều khó thở. Những Thánh Chủ trong đội ngũ U Mộ Thánh Vương thực lực yếu một chút đến việc đứng thẳng cũng không nổi.

- Bán Thần Cự Mãnh của dị tộc!

Một Thánh Chủ trong đội ngũ U Mộ Thánh Vương sững sờ kêu lên, nằm lăn ra đất.

Ngay cả U Mộ Thánh Vương cũng đứng như trời trồng, trong lòng vô cùng chấn kinh.

Điều khiến hắn chấn kinh đương nhiên là vì bọn Triệu Phong bị Bán Thần truy sát mà vẫn sống mà chạy tới đây. Cho dù trong đội Triệu Phong có Côn Vân thì cũng không thể chặn nổi Bán Thần trong truyền thuyết chứ!

- Hề hề, còn tưởng các ngươi tìm được trợ thủ thế nào, chẳng qua là một đàn kiến.

Bán Thần Cự Mãnh liếc nhìn nhóm người Hắc Mộ Giác, vẻ mặt đầy coi thường.

Các Thánh Chủ trong tiểu đội kia ngay đến sức mạnh ý chí của Bán Thần Cự Mãnh cũng không chống đỡ nổi, cũng chỉ có U Mộ Thánh Vương lọt vào mắt hắn.

U Mộ Thánh Vương nghe vậy, sắc mặt đanh lại, ánh mắt thâm trầm:

- Ngươi có cách gì?

Bọn Triệu Phong bị Bán Thần truy sát mà vẫn có thể chạy tới đây, điều này cho thấy họ có cách chống lại Bán Thần dị tộc này.

Hơn nữa trong đội của Triệu Phong còn có Côn Vân. Côn Vân là Bán Thần hồi sinh, giờ đã hồi phục tới cảnh giới Thánh Vương, nhưng thực lực của hắn chắc chắn vô cùng cường đại.

Ngoài ra U Mộ Thánh Vương cũng mong muốn một lần giao chiến với Bán Thần.

- Đương nhiên là có cách.

Triệu Phong mỉm cười, lấy ra bốn lá trận kỳ màu đen.

- Tử Sát Âm Linh Trận của Cửu U Cung.

U Mộ Thánh Vương kiến thức rộng, nhận ra ngay lai lịch của trận kỳ trong tay Triệu Phong.

Soạt soạt soạt!

Triệu Phong ném ba lá cờ cho U Mộ Thánh Vương, Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi.

Tử Sát Âm Linh Trận chính là đại trận mà Thánh Chủ Cửu U Cung bố trí để giết Triệu Phong. Nhưng bốn cường giả truy sát Triệu Phong đều bị hắn giết chết. Vì thế trận pháp này rơi vào tay hắn.

- Các ngươi lùi ra sau.

U Mộ Thánh Vương nói với những thành viên Hắc Mộ Giác khác trong đội.

Thánh Chủ phổ thông hoàn toàn không có tác dụng gì khi đứng trước Bán Thần.

Vèo vèo vèo!

Nghe thái thượng trưởng lão nói vậy, các thành viên lập tức lùi ra sau vài dặm.

Rồi bốn người Triệu Phong cùng dùng Huyền Quang thánh lực triển khai đại trận.

Vù!

Bốn lá trận kỳ dựng thẳng đứng trong hư không, mỗi lá đều bùng

cháy năng lượng quỷ đạo màu đen, truyền ra tiếng quỷ khóc kinh thiên khiến ai cũng phải lạnh gáy.

Nháy mắt, hắc quang trên bốn lá trận kỳ bùng nổ, chiếu thẳng lên đến nóc tinh thể, giống như bốn cái cột chống trời.

Uỳnh!

Trong vòng bán kính vài dặm, xung quanh mấy người Triệu Phong, U Mộ Thánh Vương ngưng tụ ra một quầng khí diệm đen.

- Côn Vân, ngươi giữ chân Bán Thần, bọn ta trợ giúp cho ngươi.

Triệu Phong lập tức nói.

Người duy nhất trong đội ngũ có thể chống đỡ được với Bán Thần Cự Mãnh chính là Côn Vân và U Mộ Thánh Vương. So sánh giữa hai người thì thực lực Côn Vân mạnh hơn một chút.

- Được!

Côn Vân đồng ý.

Hắn cũng không ngờ Triệu Phong lại có đại trận cao thâm thế này. Sức mạnh của đại trận có thể tập trung sức mạnh bốn người lại, tiêu diệt một Thánh Vương phổ thông dễ như trở bàn tay. Đại trận khủng bố đến mức này cộng với Côn Vân chưa chắc đã không thể đối kháng chính diện với Bán Thần Cự Mãnh.

- U Mộ tiền bối, Tử Sát Âm Linh Trận do ngài chủ trận nhé.

Sau đó Triệu Phong nói với U Mộ Thánh Vương.

Tử Sát Âm Linh Trận là đại trận ma đạo, U Mộ Thánh Vương chủ trận có thể phát huy nhiều hơn uy lực của trận pháp.

- Khởi động công kích sát trận!

Triệu Phong nói.

Chỉ cần ý thức dung nhập vào trận kỳ tự nhiên sẽ biết cách khởi động.

Bốn người bắt đầu dùng pháp môn đặc biệt, một chưởng đánh lên trận kỳ.

Phừng phừng phừng!

Trong không gian địa ngụ bỗng xuất hiện vô số âm sát quái vật hung dữ, giương ra những cái móng vuốt trắng toát.

Đám quái vật này dần dung hợp với nhau tạo thành một con quỷ bằng xương thể hình khổng lồ bao trùm cả đại trận.

- Trận pháp rách nát như vậy cũng muốn ngăn cản ta?

Bán Thần Cự Mãnh vẻ mặt đầy coi thường, vung rìu đánh ra một đạo hồng quang khổng lồ.

- Phong Thiên Chưởng!

Côn Vân lập tức ra tay làm yếu đi công kích của Bán Thần Cự Mãnh.

Rồi bốn người điên cuồng kích hoạt Huyền Quang thánh lực, quỷ khí của đại trận phừng phừng, móng vuốt của con quỷ xương trắng chặn đứng xung kích của hồng quang.

Uỳnh uỳnh!

Đại trận rung chuyển dữ dội, tất cả sức mạnh của đại trận trào lên không trung.

Cuối cùng bốn người vẫn là chặn được công kích của Bán Thần Cự Mãnh.

Tuy lần trước bốn người Triệu Phong, Côn Vân liên thủ cũng chặn được công kích của Bán Thần Cự Mãnh, nhưng lần đó là dùng sức mạnh của thứ thần khí.

- Tử Sát Âm Linh Trận nổi tiếng vì sự vây giết, nhưng cũng có thể trở thành đại trận liên hợp công kích. Hơn nữa những cầm trận kỳ còn được sức mạnh đại trận bảo hộ.

U Mộ Thánh Vương đã nghe về đại trận này của Cửu U Cung.

- Hừ, nếu thiếu một người thì đại trận sẽ vô dụng phải không.

Bán Thần Cự Mãnh thấy công kích của mình bị chặn đứng, thần sắc đại nộ.

- Thiên Sát Trảm!

Lần này Bán Thần Cự Mãnh không công kích đại trận mà công kích một người cầm trận kỳ.

- Vũ Phi!

Trước khi Bán Thần Cự Mãnh ra tay, Triệu Phong đã đoán ra đối tượng tấn công của hắn.

Uỳnh uỳnh!

Một đạo hồng quang khổng lồ mang theo khí tức bá đạo có thể nghiền nát mọi thứ chém về phía Triệu Vũ Phi.

Cho dù Triệu Vũ Phi có huyết mạch linh tộc, sức phòng ngự kinh người, nhưng công kích của Bán Thần có thần lực, cho dù là thân thể của linh tộc cũng có thể bị phá hủy.

- Nam Cung Thánh, cho ta mượn Kim Trì Thuẫn!

Triệu Phong nói.

Nam Cung Thánh do dự một chút nhưng vẫn đưa Kim Trì Thuẫn cho Triệu Phong.

Soạt!

Triệu Phong vung tay trái lên, Vạn Tượng Thánh Chủ xuất hiện tại vị trí của Triệu Phong chủ trì đại trận. Còn Triệu Phong nhận lấy Kim Trì Thuẫn, đôi cánh sau lưng vỗ mạnh, lao tới bên cạnh Triệu Vũ Phi.

Uỳnh phừng!

Trong không trung, đột nhiên xuất hiện một cái đầu thú khổng lồ, đồng thời con quỷ trong Tử Sát Âm Linh Trận cũng giơ vuốt, phối hợp với sức mạnh của thứ thần khí trong tay Triệu Phong, chặn đứng công kích của Bán Thần Cự Mãnh.

- Đãng Thiên Quyền!

Côn Vân nhân cơ hội đó kích phát thể phách huyết mạch, đồng thời

điều động một chút thần lực vào hai nắm đấm rồi oanh kích.

Chỉ thấy vo số đạo quang quyền kim sắc chói lòa tỏa ra uy năng rung chuyển trời đất, bắn về phía Bán Thần Cự Mãnh.

Uỳnh bùm!

Triệu Phong sử dụng thứ thần khí phối hợp với sức mạnh của Tử Sát Âm Linh Trận chống đỡ được công kích của Bán Thần Cự Mãnh.

Phụt!

Triệu Phong phun ra một ngụm máu tươi, toàn thân đau đớn, Triệu Phong không có thần lực khó lòng phát huy được uy năng thật sự của thứ thần khí.

Bên kia, Bán Thần Cự Mãnh bị công kích của Côn Vân đánh lui vài chục bước, chìm vào vách tinh thể phía sau.

Tuy Côn Vân chỉ là Thánh Vương nhưng ý cảnh của hắn cao thâm, kết hợp với thần lực vẫn có thể đả thương Bán Thần Cự Mãnh.

- Phong ca!

Triệu Vũ Phi hai mắt lưng tròng, giọng nghẹn lại.

- Không sao.

Triệu Phong lập tức vận Thủy Chi Phong Lôi và Mộc Chi Phng Lôi để chữa thương.

- Tốt, khiến lão bất tử đó bị thương rồi.

Côn Vân đắc ý.

Từ khi bị Bán Thần Cự Mãnh truy sát đến giờ đây là lần đầu tiên hắn khiến Bán Thần Cự Mãnh bị thương.

Bên kia, U Mộ Thánh Vương mỉm cười. Chống đỡ với Bán Thần, đồng thời khiến Bán Thần bị thương, đây có thể coi là chiến tích tốt nhất của hắn cho tới lúc này rồi.

Các Thánh Chủ Hắc Mộ Giác tránh ở phía sau ai cũng trố mắt.

Trong tâm trí họ, Bán Thần luôn là truyền thuyết vô địch của Đại Lục Vực.

Nhưng lúc này thái thượng trưởng lão U Mộ Thánh Vương của họ và bọn Triệu Phong liên thủ lại có thể khiến Bán Thần bị thượng. Điều này thật khó có thể tin được.

Chương 1095: Trốn Thoát

- Ta sẽ giết hết các ngươi!

Bán Thần Cự Mãnh phẫn nộ đến cực điểm.

Uỳnh bùm!

Toàn thân Bán Thần Cự Mãnh bùng phát một quầng sáng vàng thẫm nặng nề đến cực điểm, khiến cả trời đất tối sầm lại, bốn bề bị một luồng áp lực mạnh mè đè nén.

Vù!

Côn Vân lập tức thích phóng tiểu thế giới, sức mạnh tiểu thế giới màu ngọc bích lập tức lan tỏa, chống lại sức mạnh ý cảnh của Bán Thần Cự Mãnh một cách khó khăn.

Triệu Phong trực tiếp kích hoạt Huyết Ma Dương huyết mạch hoàn mỹ, toàn lực khởi động Thánh Lôi Thể mới kháng cự lại được ảnh hưởng từ sức mạnh khủng khiếp kia.

Triệu Vũ Phi, Nam Cung Thánh và Vạn Tượng Thánh Chủ trong đại trận được Tử Sát Âm Linh Trận bảo hộ nên không bị ảnh hưởng nhiều.

- Đi chết đi!

Bán Thần Cự Mãnh phẫn nộ trừng mắt nhìn Triệu Phong.

Lúc này hắn mới biết Triệu Phong là nhân vật quan trọng nhất trong đội, tất cả mọi hành động dường như đều do hắn phát hiểu lệnh.

- Thiên Trảm Sát.

Lần này công kích của Bán Thần Cự Mãnh được trợ lực từ tiểu thế giới, uy năng khủng khiếp hơn nhiều.

Uỳnh uỳnh!

Đạo đao quang dường như có thể nghiền nát mọi thứ, đem theo sức nặng không gì sánh được ập về phía Triệu Phong.

Côn Vân ở bên cạnh thấy công kích khủng khiếp như vậy toàn thân cũng run lên.

- Phong Thiên Thập Bát Chưởng!

Hơn chục đạo quang chưởng kim sắc bắn ra, chui vào khu vực quanh đòn công kích của Bán Thần Cự Mãnh.

Sức mạnh của đao quang bị giảm bớt vài phần, tốc độ cũng chậm lại.

- Phong ca!

Triệu Vũ Phi lo lắng hét lên.

Triệu Phong có thứ thần khí nhưng e là cũng không thể đỡ nổi công kích khủng khiếp đó của Bán Thần Cự Mãnh.

U Mộ Thánh Vương và Nam Cung Thánh cũng căng thẳng.

Nhưng lúc này tiếng của Triệu Phong lại vang lên trong đầu họ:

- Toàn lực công kích Bán Thần Cự Mãnh, tìm chuẩn thời cơ, chuẩn bị…

- Cái gì?

Bốn người đang giữ đại trận, bao gồm cả Côn Vân cũng chấn động, không dám tin.

Công kích của Bán Thần Cự Mãnh đã sắp tới trước mặt Triệu Phong, nhưng hắn lại bảo họ tìm cơ hội tấn công Bán Thần Cự Mãnh.

Lẽ nào Triệu Phong có cách chống đỡ được công kích của Bán Thần Cự Mãnh?

Vù!

Đối mặt với công kích của Bán Thần Cự Mãnh, Triệu Phong lại giơ Kim Trì Thuẫn lên.

Uỳnh!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một viên huyết sắc tinh châu, bên trong trào ra thần quang chui vào Kim Trì Thuẫn.

Viên huyết sắc tinh châu này chính là Huyết Thần Tinh mà Triệu Phong có được trong hồ nước khi mới vào Thần Thi.

Triệu Phong cũng là bây giờ mới nhớ ra, trong cơ thể hắn tuy không có thần lực nhưng hắn lại có thể mượn thần lực ở ngoại giới.

Ầm ầm!

Bỗng chốc tấm khiên cổ vọng ra tiếng gầm rú như từ thời nguyên thuỷ. Chỉ thấy một cái hư ảnh đầu thú khổng lồ màu đỏ xuất hiện, bao trùm quanh Triệu Phong.

- Sao có thể? Tên tiểu tử đó cũng có thần lực?

Bán Thần Cự Mãnh kinh hãi, cảm giác không thể tin nổi.

Côn Vân có thần lực vì hắn là Bán Thần hồi sinh, mà Nam Cung Thánh là vì hắn kế thừa Tà Thần lực.

Khi Bán Thần Cự Mãnh kinh ngạc tới cực điểm, U Mộ Thánh Vương chủ trì Tử Sát Âm Linh Trận khống chế con quái vật khổng lồ bên trên đại trận, phát động tấn công Bán Thần Cự Mãnh.

Nam Cung Thánh không chút do dự truyền Tà Thần lực vào trận kỳ.

Ngay lập tức bề mặt con quỷ khổng lồ kia hiện lên hoa văn huyết sắc tà dị.

Đồng thời Bán Thần Côn Vân kích phát huyết mạch thể phách, dung hợp năng lượng ý cảnh, mạnh mẽ vung hai quyền lên.

- Quyền Động Càn Khôn.

Côn Vân thi triển tuyệt kỹ tất sát Đãng Thiên Quyền. Đánh ra vô số kim sắc quyền ảnh.

Chúng như hoà vào làm một, thanh thế chấn động trời đất, oánh kích tới chỗ của Bán Thần Cự Mãnh.

Bên kia, đao quang đỏ thẫm khổng lồ chìm vào trong cái đầu thú quanh Triệu Phong, dường như sắp chặt đứt hư ảnh đầu thú hung

dữ đó.

- Mạnh thật!

Triệu Phong đã sớm dự đoán được cho dù hắn điều động thần lực thì cũng không thể chống đỡ được công kích bá đạo đó của Bán Thần Cự Mãnh.

- Thổ Lôi Thánh Khải, Hộ Thể Lôi Canh!

Triệu Phong lập tức thi triển bí kỹ phòng ngự Thánh Lôi Thể và Phong Lôi Quyết. Trong đó Thổ Lôi Thánh Khải là bí kỹ phòng ngự đối ứng trong Thổ Chi Phong Lôi tầng thứ chín.

Uỳnh!

Bề mặt cơ thể Triệu Phong tràn ra phong lôi thánh lực màu vàng thẫm, cấu thành một bộ khải giáp được bọc quanh bởi phong lôi.Bề mặt bộ khải giáp còn có một tầng trọng lực vô hình.

Đồng thời Triệu Phong dung hợp Thổ Chi Phong Lôi và thể phách thánh lực, hình thành một tầng năng lượng phong lôi màu bạch kim trùm xung quanh cơ thể.

Bùm! Rắc!

Đạo đao quang màu đỏ phá vỡ sự phòng ngự của Kim Trì Thuẫn, oanh kích lên hai chiến kỹ phòng ngự của Triệu Phong.

Uỳnh! Bùm!

Triệu Phong bị đánh bay vài dặm, đập mạnh lên vách tinh thể.

Cùng lúc đó.

Công kích toàn lực của Tử Sát Âm Linh Trận và Côn Vân cũng rơi lên người Bán Thần Cự Mãnh.

- Chuẩn bị!

U Mộ Thánh Vương lập tức hô lớn.

Nam Cung Thánh, tvc và Vạn Tượng Thánh Chủ gật đầu.

Uỳnh!

Trên Tử Sát Âm Linh Trận, con quỷ phí trên tiên cuồng tiếp nhận sức mạnh của bốn người, thân thể không ngừng biến to lên.

- Nổ!

Bốn người ném trận kỳ trong tay về phía Bán Thần Cự Mãnh.

Cả đại trận đột nhiên ụp xuống quanh người Bán Thần Cự Mãnh, con quỷ khổng lồ lao về phía Bán Thần Cự Mãnh rồi nổ tung.

Lúc này bọn Nam Cung Thánh, Côn Vân đã rút lui từ lâu.

Uỳnh! Bùm!

Vô số làn sóng xung kích huỷ thiên diệt địa kèm với các loại năng lượng khủng bổ ập tới.

- Á!

Tiếng kêu thảm thiết của Bán Thần từ xa vọng tới tai mọi người.

- Còn chưa hết đâu.

Ở phía xa, Triệu Phong toàn thân đầy máu, kéo dây cung.

Uỳnh!

Rẹt rẹt!

Trong Lôi Hồn Thể của Triệu Phong tràn vào cô số dòng lôi kiếp chi lực.

Đồng thời Triệu Phong cũng điều động huyết mạch thần lực trong Huyết Thần Tinh.

Vút!

Chỉ thấy một đạo tiễn ảnh khổng lồ xuyên qua tất cả, kéo theo một cơn bão năng lượng khủng bố lao vào trung tâm luồng năng lượng vừa phát nổ.

Uỳnh! Bùm!

Cơn bão thuộc tính kim, lôi khủng bố kèm theo khí tức của thần lại bùng nổ.

- Mau đi thôi!

Sau khi bắn ra thứ phẩm Lục Thần Tiễn, tất cả cùng co giò chạy.

- Vạn Tượng Phong Lôi Giới.

Vạn Tượng Thánh Chủ lập tức thay dổi thuộc tính của tự nhiên.

Hai người Triệu Phong và Vạn Tượng Thánh Chủ khống chế thuộc tính phong lôi dẫn theo Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi và một số Thánh Chủ của Hắc Mạc Giác nhanh chóng rút lui.

Còn U Mộ Thánh Vương và Côn Vân tốc độ cực nhanh, thậm chí còn vượt cả Triệu Phong đang bị trọng thương.

Chỉ cần mọi người rút lui được một khoảng cách nhất định, Bán Thần Cự Mãnh muốn tìm được họ trong Thần Thi đầy các vách tinh thể này cũng không dễ dàng gì.

- Lần này lão bất tử hứng đủ rồi.

Côn Vân cười đắc ý, rồi sắc mặt trịnh trọng nhìn Triệu Phong.

Họ có thể khiến Bán Thần Cự Mãnh trọng thương đồng thời trốn thoát, tất cả là nhờ tuyệt chiêu và kế hoạch của Triệu Phong.

- Không hổ là công kích của Bán Thần.

Triệu Phong nhận ra, cho dù hắn tận dụng Mộc Chi Phong Lôi thì thương thế cũng hồi phục rất chậm.

Xoẹt!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một cái lọ nhỏ.

Ực ực.

Triệu Phong uống một lọ Bách Nguyên Thánh Tương.

Một luồng khí tức thánh khiết toả ra khắp cơ thể Triệu Phong, len lỏi

tới mọi ngóc ngách, cuối cùng hoà vào linh hồn hắn.

Uỳnh!

Triệu Phong thi triển Mộc Chi Phong Lôi, tốc độ hồi phục thương thế lập tức tăng nhanh.

Triệu Phong mở mắt thì thấy mọi người xung quanh đang sững sờ nhìn hắn.

- Triệu tiền bối, vừa rồi là Bách Nguyên Thánh Tương?

Một vị Thánh Chủ của Hắc Mạc Giác nuốt một ngụm nước bọt.

Phải biết Bách Nguyên Thánh Tương là khôi bảo có thể tăng tỉ lệ đột phá Thánh Chủ, ngoài ra nó còn có tác dụng thúc đẩy, ngưng luyện rất lớn đối với tầng thứ sinh mệnh, linh hồn cũng như Huyền Quang thánh lực.

Nhưng lúc này Triệu Phong lại dùng thứ khôi bảo quý giá đó để trị thương.

- Biểu hiện của Triệu tiền bối thật khiến người ta khâm phục!

Một vị Thánh Chủ Hắc Mạc Giác khác nói.

Vốn dĩ họ rất hận Triệu Phong vì đã kéo họ xuống nước.

Nhưng giờ Triệu Phong chỉ huy mọi người chạy thoát và đánh trọng thương Bán Thần dị tộc, thái độ của họ với Triệu Phong lập tức thay đổi.

Tại một động huyệt nào đó trong Thần Thi.

Triệu Phong và đội ngũ của U Mộ Thánh Vương tạm thời dừng lại nghỉ.

Sau một trận đại chiến, tất cả mọi người gần như đã sức tàn lực kiệt.

Trong Mê Không Giới.

Triệu Phong thi triển Phục Hồn Thần Quyết và Mộc Chi Phong Lôi hồi phục thương thể ở thân thể và linh hồn.

Sau đó trong tay hắn xuất hiện một quả màu vàng được bọc trong tinh thể.

Đây chính là quả trên cây dây leo mà Tiểu Tặc Miêu giúp Triệu Phong lấy trong Thần Thi.

- Cho ta mượn vũ khí.

Triệu Phong nói với Tiểu Tặc Miêu.

Lớp tinh thể bên ngoài khá kiên cố, Triệu Phong không thể phá được.

Nhưng Triệu Phong cũng muốn thử thanh đoản đao mà Tiểu Tặc Miêu có được.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu rất thông minh nên hiểu ý của Triệu Phong, nhưng nó cũng rất cảm khái đưa thanh đao cho Triệu Phong.

Triệu Phong quan sát thanh đao rất bình thường, không có bất cứ khí tức gì này.

Ầm!

Triệu Phong truyền Huyền Quang thánh lực vào nhưng đoản đao không có bất cứ phản ứng gì.

Meo meo!

Triệu Phong nhảy lên vai Triệu Phong, chân tay khua khoắng.

- Ta không thể sử dụng…thần khí?

Mặt Triệu Phong đầy vẻ chấn kinh.

Nếu không phải hắn từng thấy Tiểu Tặc Miêu dễ dàng khoét được bức vách tinh thể thì Triệu Phong tuyệt đối không tin lời của nó.

Triệu Phong từng thấy thần binh cao cấp nhất, cũng chính là tàn khuyết cổ thần khí từng xuất hiện trong Cổ Thần bí phủ lần đó.

Mà bây giờ, thanh đoản đao màu đen tầm thường này lại chính là thần khí trong truyền thuyết.

Phải biết là cả Đại Lục Vực này đều chưa từng xuất hiện một món thần khí thật sự.

Keng keng!

Triệu Phong cầm thanh đao cứa vài cái lên bề mặt quả, lập tức một lớp tinh thẻ rơi ra.

- Không thúc đẩy thêm, chỉ dựa vào năng lượng bản thân nó mà đã có hiệu quả như vậy.

Triệu Phong một lần nữa tin thanh đoản đao là một món thần khí thật.

- Giao cho ngươi. Bỏ hết tinh thể bên ngoài quả cho ta.

Triệu Phong trợn mắt, đưa quả và đoản đao cho Tiểu Tặc Miêu.

Vốn dĩ Triệu Phong rất vui mừng, Tiểu Tặc Miêu giúp mình lấy được một quả, nhưng giờ mới biết Tiểu Tặc Miêu lại lấy cho mình được một món thần khí.

Cho dù quả của Triệu Phong có quý giá thế nào cũng không thể sánh được với thần khí trong truyền thuyết.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu cười cười, tiến lại chỗ Triệu Phong với vẻ nịnh nọt.

Vù!

Tiểu Tặc Miêu đút tay vào mồm rôi lôi ra hai quả nữa.

Triệu Phong giật mình, lập tức cầm lấy, phát hiện đây đúng là quả trên cây dây leo.

Triệu Phong nhìn chăm chăm vào bụng Tiểu Tặc Miêu, hắn lúc này thật sự muốn đè Tiểu Tặc Miêu ra mổ, xem có còn bảo vật gì nữa không.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu dường như hiểu suy nghĩ của Triệu Phong, lập tức giải thích đây là nó tiện tay lấy được hai quả này khi tháo chạy, tuyệt

đối chỉ có hai quả.

Chương 1096: Tác Dụng Của Huyết Thần Tinh

Giờ Triệu Phong đã có ba loại quả trên cây dây leo, màu vàng, màu lam và màu kim.

Năng lượng ý cảnh của chúng có sức hấp dẫn chí mạng với Bán Thần chứ chưa nói tới Triệu Phong mới chỉ là Huyền Quang tiểu thành.

Hơn nữa bên trong loại quả này còn chứa thần lực tinh thuần, chúng đều hơn hẳn thần lực của Bán Thần.

Từ cuộc tranh đoạt ác liệt giữa Bán Thần Khô Tức và Bán Thần Diệt Pháp có thể nhận ra mức độ quý giá của thứ quả này.

Cũng chính vì thế ở giai đoạn hiện nay, Triệu Phong chưa thể hấp thụ được chúng.

Nhớ lúc đó khi các Thánh Chủ phổ thông cảm nhận năng lượng ý cảnh ở gần cây dây leo, không cẩn thận là linh hồn ý thức đã mất phương hướng. Nếu Triệu Phong liều lĩnh ăn một quả thì chẳng khác nào tự sát.

Cuối cùng Triệu Phong giao ba quả này cho Tiểu Tặc Miêu để nó khoét mỗi quả một lỗ nhỏ trên bề mặt tinh thể.

Soạt!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một viên huyết sắc tinh châu, chính

là Huyết Thần Tinh.

Nếu không phải có thần lực mạnh mẽ trong viên Huyết Thần Tinh này thì Triệu Phong căn bản không chống đỡ nổi công kích của Bán Thần Cự Mãnh.

Nhưng thật ra trong Huyễn Thành Tiểu Thế Giới của Triệu Phong còn có một viên Thần Tinh nữa.

Nhưng cho dù hắn dùng tới huyết mạch thần lực trong Huyết Thần Tinh với Kim Trì Thuẫn thì cũng không thể đỡ được công kích. Thần lực trong Thần Tinh phổ thông lại càng không thể.

Tuy Thần Tinh là kết tinh sức mạnh của Chân Thần nhưng trong đó còn lẫn một lượng lớn thiên địa tinh nguyên chứ không phải hoàn toàn là thần lực.

Hơn nữa Triệu Phong cũng chỉ điều động thần lực bên trong chứ không thể ngưng tụ thần lực, càng không thể phát huy được sức mạnh thật sự của thần lực.

Nam Cung Thánh có thể vận dụng thần lực là vì hắn có sự chỉ đạo và phối hợp của Tà Thần ý niệm thể. Còn Côn Vân đương nhiên là vì bản thân có ý chí Bán Thần, cộng với ký ức truyền thừa kiếp trước có lẽ cũng đã thức tỉnh hoàn toàn.

- Ài…

Triệu Phong thở dài.

Hắn vốn định hấp thụ thần lực trong Huyết Thần Tinh nhưng giờ xem ra muốn lợi dụng thần lực không hề đơn giản.

Ngoài ra, trong viên Huyết Thần Tinh chứa khá nhiều năng lượng huyết mạch có mức độ quý giá không hề thua kém thần lực trong nó.

- Có lẽ có thể lợi dụng Huyết Thần Tinh thế này…

Ánh mắt Triệu Phong lóe tinh quang, rõ ràng hắn đã nghĩ ra được cách gì đó hay ho.

- Ta có thể dùng năng lượng huyết mạch tạo ra phân thân thứ hai.

Triệu Phong vui mừng nói.

Linh hồn phân thân thứ nhất của Triệu Phong được tạo từ Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu, cảnh giới khá thấp. Vì thế Triệu Vong mất khá nhiều thời gian để tu luyện.

Với cảnh giới hiện nay của Triệu Phong thì Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu không còn giá trị như trước nữa.

Lúc này, Phân Hồn Quyết tầng thứ hai của Triệu Phong đã thành, Triệu Phong cũng có thể nói đã đoạt được thành công Vạn Tượng Chi Mâu. Vậy thì hắn có thể nghĩ tới phân thân thứ hai rồi.

Triệu Phong vung tay, từ trong Mê Không Giới bay ra một bọc dịch thể màu đỏ, dừng lại trước mặt Triệu Phong.

Trong bọc dịch thể đó còn có một con huyết tinh yêu linh chưa hoàn toàn trưởng thành.

Theo cảm tri của Triệu Phong thì con huyết tinh yêu linh này đã có sức mạnh cấp Vương Giả.

- Nếu tận dụng con huyết tinh yêu linh chưa thành hình này dung hợp

chỗ dịch thể này đồng thời lấy viên Huyết Thần Tinh làm nguồn năng lượng cho nó, có lẽ có thể tạo ra một phân thân cường đại mà đặc biệt,…

Trong lòng Triệu Phong vô cùng kích động.

Hơn nữa chỗ dịch thể và huyết tinh yêu linh này, bao gồm cà Huyết Thần Tinh đều chứa năng lượng huyết mạch của Thần Thi

Nếu bồi dưỡng tốt, thậm chí Triệu Phong có thể tạo ra thân thể của hậu duệt huyết mạch Cự Thần Tộc.

Phải biết là trong bảng Thái Cổ Vạn Tộc, Cự Thần Tộc xếp thứ mười lăm, còn cao hơn Linh Tộc. So với nó, thân thể của Triệu Vong không biết thua kém bao nhiêu tầng thứ.

Đương nhiên tất cả chỉ là Triệu Phong vừa nghĩ ra, có thành công hay không thì hắn cũng không rõ.

- Cần tìm một số tư liệu chắc chắn phương án tạo phân thân mới được.

Triệu Phong trầm tư một lúc.

Đến giờ hắn vẫn chưa từng tham tu bí kỹ phân thân nên không có kinh nghiệm về mặt này. Vì thế việc này đành tạm thời gác lại.

Sau đó Triệu Phong bắt đầu củng cố và tăng cường cảnh giới tu vi.

Soạt soạt!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện vài món nguyên liệu quý giá có được trong Thần Thi. Chúng ngoài tác dụng dược tính của bản thân

ra còn chứa tinh nguyên huyết khí và cả khí tức thần lực Thái Cổ.

Triệu Phong thi triển Vạn Niệm Thần Quyết phân hóa một vài đạo ý niệm, lần lượt tham tu Ngũ Hành Phong Lôi Quyết và Kim Khôn Thánh Lôi Thể.

Dược tính của những loại tinh huyết dược tài này được Triệu Phong dẫn tới xoáy thánh lực, ngưng luyện thần lực Thổ Chi Phong Lôi. Còn tinh huyên huyết khí và khí tức thần lực, hắn dẫn tới Thánh Lôi Thể.

Luồng tinh nguyên huyết khí thuần chính này không chỉ có tác dụng cực lớn đối với thể phách, còn có thể cường hóa huyết mạch hoàn mỹ Huyết Ma Dương của hắn ở một mức độ nào đó.

- Không lâu sau Thổ Chi Phong Lôi có thể đột phá tới cảnh giới đại thành, còn Kim Khôn Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu cũng được củng cố tại tiểu thành đỉnh phong…

Triệu Phong mừng rỡ.

Từ sau khi vào Thần Thi, Triệu Phong không ngừng giao đấu với các cường giả hàng đầu của hai đại vương triều. Trong thời gian đó hắn cũng sử dụng không ít tài nguyên quý giá trong Thần Thi. Vì thế hai môn công pháp của hắn đều đã được củng cố và nâng cao.

Ngoài ra, Triệu Phong cũng đã hấp thụ một lượng lớn năng lượng ý cảnh của cây dây leo, rồi chiến đấu với Bán Thần Cự Mãnh, khiến hắn hoàn toàn cảm ngộ được thiên địa quy tắc. Linh hồn ý chí và năng lượng ý cảnh của hắn cũng được ngưng luyện và tăng cường rất nhiều.

Nhưng giao đấu với Bán Thần Cự Mãnh trong thời gian quá ngắn,

hơn nữa tình hình nguy cấp, Triệu Phong không dám dùng ý chí Bán Thần để rèn luyện bản thân.

Vì thế hắn ghi nhớ hết cảnh tượng giao đấu với Bán Thần Cự Mãnh lúc đó vào trong con mắt trái.

Xoẹt!

Một phần ý niệm cuối cùng của Triệu Phong chui vào không gian mắt trái.

Trong này, ngoài đầu lâu thần kiếp còn có một số tài nguyên quý Triệu Phong đang phục chế.

Đột nhiên, cảnh tượng trong thần mâu thay đổi, biến thành tình hình lúc bọn Triệu Phong giao chiến với Bán Thần Cự Mãnh.

Cảnh tượng con mắt trái ghi lại được vô cùng chân lực, khả năng này càng ngày càng được nâng cao cùng với ý chí đồng lực của Triệu Phong.

Triệu Phong lúc này vô cùng tỉnh táo cũng cảm thấy vô cùng chân thực, giống như hắn đang quay lại thời điểm giao chiến vậy.

Nhưng lần này Triệu Phong không có bất cứ cảm giác cấp bách, nguy hiểm nào. Hắn có thể quan sát vô cùng kỹ lưỡng cách vận dụng năng lượng và ý cảnh của Bán Thần Cự Mãnh trong từng chiêu thức.

- Bán Thần kiểm soát năng lượng vô cùng chuẩn xác, có thể dung nhập toàn bộ năng lượng ngoại giới có thể lợi dụng vào trong đòn công kích của mình…

Triệu Phong không ngừng quay lại mỗi lần xuất chiêu của Bán Thần

Cự Mãnh, quan sát mọi loại năng lượng mà Bán Thần Cự Mãnh đã gây ra trong mỗi hành động.

Điều này cũng như một Bán Thần đang đích thân thị phạm cho Triệu Phong cách khống chế năng lượng trong cơ thể, cách vận dụng linh hồn ý chí, cách khống chế ý cảnh.

Kỹ xảo và kiến thức của Triệu Phong được nâng cao nhanh chóng.

Một ngày sau, trong Mê Không Giới.

Uỳnh!

Thổ Chi Phong Lôi bao quanh cơ thể Triệu Phong đột nhiên bùng phát một tầng lôi quang chói lòa, lan tỏa lực trường vô hình mạnh mẽ.

- Ngũ Hành Phong Lôi Quyết tầng thứ chín, Thổ Chi Phong Lôi đạt tới tiêu chuẩn đại thành!

Ý thức của Triệu Phong rời khỏi không gian thần mâu, trở về cơ thể.

- Thánh Lôi Thể cũng hoàn toàn củng cố được cảnh giới tiểu thành, có thể xung kích đại thành bất cứ lúc nào.

Triệu Phong cảm nhận được sự thay đổi trong sức mạnh thể phách.

Nhưng khi thi triển Vạn Niệm Thần Quyết, phần lớn ý niệm của hắn dừng lại trong không gian thần, học tập Bán Thần Cự Mãnh.

Vì thế sự tiến bộ về ý cảnh và kỹ thuật thực chiến của Triệu Phong mới là quan trọng nhất.

- Với thực lực hiện nay của mình, dù không sử dụng Thần Kiếp Đồng Diệm cũng có thể chống lại Thánh Vương phổ thông rồi.

Triệu Phong thầm nghĩ.

Chuyến đi trong Thần Thi đến lúc này Triệu Phong đã có thu hoạch vô cùng lớn.

Tuy trên đường có vô số nguy cơ nhưng nếu Triệu Phong cứ chỉ bế quan trong Chúa Tể Điện thì cho dù con mắt trái có khả năng phục chế cũng không thể có được sự tiến bộ lớn thế này.

Có điều thời gian cấp bách, trong tay Triệu Phong còn có rất nhiều thành công chưa có thời gian cảm ngộ.

Xoẹt!

Triệu Phong xuất hiện ở bên ngoài.

Triệu Vũ Phi cách đó không xa, quanh người có năng lượng tiểu thế giới bảo hộ.

Nhưng Triệu Phong vẫn có thể cảm nhận rõ ràng được luồng Huyền Quang thánh lực vô cùng mạnh mẽ.

Uỳnh!

Năng lượng tím trên người Triệu Vũ Phi dần tan đi, nàng giống như một vị băng ngọc tiên tử không dính chút bụi trần xuất hiện trong tiên cảnh.

- Phong ca.

Triệu Vũ Phi mừng rỡ.

- Đột phá Huyền Quang đại thành rồi?

Triệu Phong nhìn là nhận ra cảnh giới của Triệu Vũ Phi hiện nay.

Triệu Vũ Phi gật đầu cười.

Triệu Phong hít vào một hơi khí lạnh, huyết mạch của Linh Tộc, tộc người xếp thứ mười chín trong Thái Cổ Vận Tộc quả nhiên không phải hư danh, tốc độ tu luyện khủng bố như vậy, đến cả Triệu Phong cũng không mơ tới.

Bên kia, Côn Vân mới đột phá Thánh Vương không lâu cũng dần quen với sức mạnh trong cơ thể, nắm bắt được một số chiến kỹ, bí pháp trong ký ức.

Còn thực lực Nam Cung Thánh cũng được củng cố ở Huyền Quang đại thành, một luông năng lượng quỷ dị bao phủ xung quanh khiến người ta không dám lại gần.

- Triệu Phong, lần này nhờ có ngươi, thực lực lão phu cũng có tăng tiến.

U Mục Thánh Vương cười nói.

Giao chiến với cường giả Bán Thần, U Mục Thánh Vương có được lợi rất nhiều, có tác dụng rất lớn cho việc xung kích thiên giới thần vị.

Nếu không phải có Triệu Phong thì U Mục Thánh Vương đâu dám đối đầu với Bán Thần.

- Vậy chuẩn bị xuất phát thôi. Muộn thì có thể chẳng còn gì đâu.

Triệu Phong cười.

Rồi tất cả cùng kết thúc bế quan, bắt đầu xuất phát tới vị trí đầu của Thần Thi.

Càng tiến về phía trước, mọi người càng cảm thấy khí tức thần lực từ vách tinh thể xung quanh càng ngày càng mạnh. Trên đường cũng gặp nhiều tiểu đội khác hơn, trong đó đương nhiên cũng có dị tộc.

Nhưng khi thực lực hai bên không chênh lệch nhau nhiều thì cả hai bên đều không tùy tiện động thủ.

Dù sao lúc này quan trọng nhất chính là tìm kiếm cơ ngộ.

Dần dần, thông đạo càng ngày càng rộng hơn, cuối cùng mở rộng thành thông đạo khổng lồ không biên giới.

Các tiểu đội khác tới phần đầu Thần Thi đều dần tụ tập tại thông đạo khổng lồ này.

- Đến rồi.

Ánh mắt Nam Cung Thánh lóe dị quang.

Mọi người cũng giảm tốc độ.

Chỉ thấy phía cuối thông đạo này là một vùng không gian tinh thể rộng lớn, trong đó đều là những đống tinh thế phế tích.

Cường giả các thế lực của hai vương triều hạ trại ở khắp nơi giữa các đống phế tích này.

Chương 1097: Phương Án Giải Quyết

Trong không gian tinh thể rộng lớn, tại một sơn động trên vách núi bên phải.

Vũ Linh Thánh Vương, Bích Quang Thánh Vương, Hy Hải Thánh Vương sắc mặt đầy vẻ không tin nổi nhìn mấy người xuất hiện tại đường vào.

- Triệu Phong.

- Còn cả Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi và Côn Vân.

Bích Quang Thánh Vương mặt đầy vẻ chấn kinh.

- Sao chúng có thể tới được đây?

Vũ Linh Thánh Vương sững người tại chỗ, trong đầu như bùng nổ.

Mấy người Triệu Phong rõ ràng bị Bán Thần dị tộc truy sát, sao có thể xuất hiện ở đây?

- Sao vậy?

Lúc này, từ sâu trong sơn động vọng ra một giọng nói già nua.

- Bẩm Thái Cực trưởng lão, vãn bối phát hiện lúc đó bọn Triệu Phong đang bị Bán Thần dị tộc truy sát, giờ lại thấy chúng xuất hiện nên có phần kinh ngạc.

Vũ Linh Thánh Vương lập tức trả lời.

Bán Thần Thái Cực có chút liên quan với tổ tiên Vũ Linh Thánh Vương. Nếu không phải Bán Thần Thái Cực nhiều lần đề bạt thì Vũ Linh Thánh Vương cũng không trưởng thành và có địa vị như bây giờ.

Nhưng Vũ Linh Thánh Vương không dám nhắc tới mâu thuẫn giữa hắn và Triệu Phong. Những việc đó trong mắt Bán Thần quá vụn vặt không đáng nhắc tới.

Nhưng sau khi Vũ Linh Thánh Vương nói vậy, tất cả những người của Thái Hoàng Điện có mặt tại đây đều chấn kinh, rồi cho linh thức quét một vòng.

- Đó là U Mục Thánh Vương và Côn Vân.

Một Thánh Vương nói.

Những người khác lập tức hiểu ra, bọn Triệu Phong có thể thoát được sự truy sát của Bán Thần chắc chắn là nhờ nhóm người Hắc Mạc Giác và Côn Vân trợ giúp.

Lúc này, khí tức của Côn Vân và U Mục Thánh Vương đã mạnh hơn rất nhiều, thực lực không như trước nữa, vì thế các thành viên Thái Hoàng Điện càng tin chắc vào lý do này.

Triệu Phong đương nhiên cũng phát hiện ra chỗ của Thái Hoàng Điện.

- Chắc Thái Hoàng Điện sẽ không ra tay với ta.

Triệu Phong cảm giác được một chút dị thường.

Tất cả những việc Triệu Phong làm không hề ảnh hưởng gì tới Bán Thần của Thái Hoàng Điện, vì thế hắn mới làm những việc đó.

Bên Đại Càn vương triều, Thái Hoàng Điện là kẻ thống trị tối cao, nhất cử nhất động đều thu hút sự chu ý của tất cả thế lực và tiểu đội nhân loại quanh đó.

Trong sơn động gần vách núi, trong đống phế tích dưới mặt đất, quét ra vô số đạo linh thức.

Đương nhiên phần lớn đều tập trung trên người thành viên Hắc Mạc Giác và Côn Vân.

Hắc Mạc Giác là thế lực trung lập, rất nhiều thế lực, tiểu đội ở đây đều muốn lôi kéo.

Còn Côn Vân là Bán Thần hồi sinh, việc này đã lan truyền khắp hai vương triều, đương nhiên cũng là đối tượng muốn lôi kéo của các thế lực.

Trong một đám phế tích, Bán Thần U Hải, Ma Uyên Thánh Chủ của Cửu U Cung hơi sững người nhìn Triệu Phong.

- Sao có thể như vậy?

Địa Quỷ Thánh Vương đi cùng Cửu U Cung cũng kinh ngạc.

Bán Thần U Hải định lên tiếng thì…

Uỳnh!

Trong thông đạo tỏa ra một luồng năng lượng ý chí uy nhiếp thiên địa.

Các tiểu đội quanh đó đều đứng im tại chỗ không thể di chuyển nổi nửa bước, hai mắt kinh hãi nhìn thân ảnh như thần linh xuất hiện trên không trung.

- Bán Thần Cự Mãnh?

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên.

- Lão bất tử, ngươi vẫn còn theo sau bọn ta?

Côn Vân cười ha hả.

U Mục Thánh Vương thì lắc đầu, dẫn các thành viên Hắc Mạc Giác đi vào không gian phía trước.

- Đi chết đi cho ta!

Bán Thần Cự Mãnh phẫn nộ đến cực điểm, mái tóc dài bay trong hư không, biến thành một đạo ám quang uy mãnh bắn thẳng về phía bọn Triệu Phong.

Triệu Phong, Nam Cung Thánh mấy người lập tức vào trong không gian tinh thể phía trước rồi bay về phía bên phải.

Bán Thần Cự Mãnh đuổi theo, chớp mắt đã tới trước mặt bọn Triệu Phong, chuẩn bị ra tay.

- Cút!

Trong sơn động có người của Thái Hoàng Điện, đột nhiên vọng ra

một tiếng quát giận dữ.

Cả không gian lập tức lặng như tờ, khí tức đè nén vô hình khiến các Thánh Chủ phổ thông cũng thấy căng thẳng, thở cũng không dám.

Đồng thời, âm thanh đó biến thành luồng năng lượng ý cảnh bắn lên người Bán Thần Cự Mãnh.

Vù!

Tiếng quát đó chui sâu vào linh hồn Bán Thần Cự Mãnh, đồng thời đánh lui sức mạnh ý chí của hắn.

Cùng lúc đó, khu vực bên phải của không gian này như ẩn như hiện vô số luồng khí tức cường đại.

Bán Thần Cự Mãnh chấn kinh, cuối cùng thu sức mạnh về.

- Quay lại.

Trong một sơn động phía bên trái, vọng ra một giọng nói u lãnh khiến người ta phải hoảng hốt.

Bán Thần Cự Mãnh lập tức bay về phía bên trái, đó mới chính là địa bàn của U Nguyệt vương triều.

Mấy người bọn Triệu Phong bình an vô sự, cười cười rồi tiếp tục tiến về phía trước.

Mấy người họ đã dám tùy ý như vậy đương nhiên là tin chắc Bán Thần Cự Mãnh không thể giết họ tại đây.

Trong không gian này mỗi vương triều chiếm cứ một bên.

Nếu Bán Thần Cự Mãnh xông vào địa bàn của Đại Càn vương triều, giết Triệu Phong, thì Thái Hoàng Điện còn mặt mũi nào nữa, làm sao thống nhất được vương triều?

Nhưng lúc này Triệu Phong và đội của U Mục Thánh Vương lập tức bị tất cả thế lực của hai vương triều chú ý tới.

Bên nhân loại, trưởng lão của một tam tinh thế lực nào đó vẻ mặt đầy kinh ngạc.

Bọn Triệu Phong tìm một góc nào đó dừng lại, còn đội của U Mục Thánh Vương thì cách xa đội Triệu Phong, tiếp tục tiến vào phía trong.

Trên đường tới khu vực đầu của Thần Thi, hai bên đã thương lượng, Triệu Phong biểu thị sẽ không liên thủ với thế lực khác, vì thế mối quan hệ hợp tác giữa U Mục Thánh Vương và bọn Triệu Phong đã kết thúc từ lâu.

Ba người Triệu Phong cùng với Côn Vân tập trung lại rồi bố trí một tầng kết giới ở xung quanh.

Mọi người còn chưa nói gì thì bên ngoài kết giới đã tới một vị khách không mời.

- Triệu Phong, thái thượng trưởng lão Cửu U Cung mời ngươi qua.

Sắc mặt Ma Uyên Thánh Chủ vô cùng phức tạp nhìn Triệu Phong.

Ma Uyên Thánh Chủ từng tấn công Chúa Tể Điện vốn cho rằng sau khi hắn trị khỏi thương thế, lần sau gặp Triệu Phong sẽ có thể báo thù.

Nhưng Triệu Phong lúc này lại khiến hắn có chút sợ hãi.

- Cửu U Cung.

Triệu Phong không ngờ thái thượng trưởng lão Cửu U Cung lại trực tiếp như vậy, thấy hắn liền chuẩn bị động thủ.

Chỉ cần hắn vào địa bàn của Cửu U Cung, Bán Thần U Hải giết Triệu Phong xong tìm bừa một lý do là có thể cho lấp liếm qua việc này.

Bán Thần dị tộc ở đây, muốn giết một ai đó bên nhân loại gần như là không thể. Nhưng Bán Thần nhân loại muốn giết một Thánh Chủ nhân loại nào đó thì lại vô cùng đơn giản.

Khi Triệu Phong đang suy nghĩ cách giải quyết thì trong sơn động nào đó vọng ra một giọng nói già nua:

- Thiết gia thái thượng trưởng lão muốn gặp Triệu Phong tiểu hữu.

Trong sơn động, một lão giả mặc bạch bào với mái tóc đỏ, lộ nụ cười hiền hòa.

- Thiết gia.

Triệu Phong sững người nhìn về phía phát ra giọng nói.

Lần trước tiếp xúc với Thiết gia, Thiết gia phái ra Thiết Hồng Lăng, muốn tác hợp hai người nhưng Triệu Phong lạnh nhạt với Thiết Hồng Lăng mọi mặt, cuối cùng một mình rời đi.

Vốn dĩ Triệu Phong tưởng Thiết gia sẽ phẫn nộ, ít nhất cũng sẽ không thể hiện thái độ hữu hảo.

Nhưng lúc này, vào thời khắc quan trọng Thiết gia lại ra tay cứu viện, thật khiến Triệu Phong ngạc nhiên.

Mà người nói ra câu này còn là gia gia của Thiết Hồng Lăng, thái thượng trưởng lão của Thiết gia, Xích Dương Thánh Vương.

Tại doanh địa Cửu U Cung, sắc mặt Bán Thần U Hải lập tức tối lại.

- Quay lại!

Bán Thần U Hải truyền âm cho Ma Uyên Thánh Chủ.

Thiết gia đã lên tiếng thì cho dù có mời Triệu Phong tới thì cũng không thể ra tay với Triệu Phong.

Tuy Cửu U Cung và Thiêt gia đều là tam tinh thế lực, nhưng quan hệ giữa Thiết gia và Thái Hoàng Điện tốt hơn là chắc chắn.

- Vậy Triệu tiểu hữu tới chỗ Thiết gia trước đi.

Ma Uyên Thánh Chủ cười.

Nói xong hắn lập tức rời khỏi đó.

Còn Triệu Phong một lần nữa lại được tất cả thế lực, cường giả của hai vương triều chú ý tới.

Một Thánh Chủ phổ thông, trước tiên gây nên sát ý cho Bán Thần, rồi dẫn tới sự tranh giành vô hình giữa hai thế lực hàng đầu của Đại Càn vương triều, rốt cuộc hắn là thần thánh phương nào?

Đương nhiên bên Đại Càn vương triều gần hầu như ai cũng biết

Triệu Phong, cũng biết quan hệ của Triệu Phong và Cửu U Cung, Thiết gia.

Triệu Phong lập tức rời khỏi kết giới, đi về phía địa bàn Thiết gia.

Tuy Triệu Phong có chút bài xích Thiết gia nhưng Bán Thần Thiết gia có mặt ở đó, hơn nữa lần này Thiết gia lại giúp hắn, đương nhiên hắn không thể không nể mặt.

Ầm!

Kết giới ở cửa sơn động Thiết gia xuất hiện một lỗ hổng cho Triệu Phong đi vào.

Bên trong sơn động, vô số Thánh Chủ, Thánh Vương đều quan sát hắn.

- Đa tạ Xích Dương tiền bối giúp đỡ.

Triệu Phong ôm quyền bái tạ.

- Triệu Phong tiểu huynh đệ đừng coi mình là người ngoài. Mời lại đây.

Xích Dương Thánh Vương chủ động mời Triệu Phong vào bên trong.

Ở giữa sơn động là một vị lão giả toàn thân tỏa hồng quang đang ngồi khoanh chân, trong phạm vi nhất định quanh đó là cấm khu.

- Thiết gia Bán Thần Xích Huyết.

Triệu Phong chấn động.

Nhưng lúc này vị Bán Thần đó đang nhắm mắt, cảm giác như hoàn toàn không để ý tâm tới ngoại giới.

- Triệu Phong tiểu huynh đệ, không ngờ ngươi cũng đã có người trong lòng rồi.

Xích Dương Thánh Vương cười lớn.

Triệu Phong bối rối, đương nhiên hắn biết Xích Dương Thánh Vương đang nói tới Triệu Vũ Phi.

- Hồi đó lão phu muốn ghép tiểu nữ với Triệu tiểu hữu. Xem ra tiểu nữ không đủ phúc phận rồi.

Xích Dương Thánh Vương nói tiếp.

So với Triệu Vũ Phi, đệ nhất nữ tử Thiết gia Thiết Hồng Lăng đúng là thua kém rất nhiều.

- Đâu có, Hồng Lăng cô nương phong tư trác việt…

Triệu Phong cũng khách sáo vài câu.

Ấn tượng của Triệu Phong về Xích Dương Thánh Vương rất tốt, thân là Thánh Vương, nhưng không hề có ngạo khí, gương mặt hiền hòa, rất dễ gần.

Cuối cùng Xích Dương Thánh Vương cũng nói vào chủ đề chính.

- Lẽ nào Triệu tiểu hữu không thể thành toàn cho Thiết mỗ, để huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ trở về Thiết gia?

Xích Dương Thánh Vương thở dài.

Thần sắc Triệu Phong tối lại, vấn đề này hắn cũng đã suy nghĩ nhiều lần. Một khi gia nhập Thiết gia, hắn sẽ được Thiết gia bảo vệ, Cửu U Cung cũng tuyệt đối không gây rắc rối cho hắn.

Nhưng cuối cùng hắn vẫn từ chối gia nhập Thiết gia. Cửu U Cung không gây rắc rối cho Triệu Phong nhưng hắn lại rất muốn gây rắc rối cho Cửu U Cung.

Nghĩ nhiều về vấn đề này Triệu Phong liền nghĩ ra một cách giải quyết, nhưng cũng có rất nhiều yếu tố thực sự không thể khống chế.

- Đương nhiên vãn bối nguyện ý thành toàn Xích Dương tiền bối.

Triệu Phong thản nhiên nói.

Cả sơn động kinh ngạc, một luồng khí tức nóng bỏng vô hình tỏa khắp sơn động.

Ngay cả Bán Thần Xích Huyết đang ngồi ở giữa sơn động cũng khẽ nhíu mày.

- Triệu tiểu hữu đồng ý gia nhập…

Xích Dương Thánh Vương có chút kích động.

Hắn không ngờ Triệu Phong sẽ đồng ý dứt khoát như vậy, hơn nữa Triệu Phong cũng không giống như đang đùa.

- Vãn bối đúng là có một số cách đặc biệt. Nếu tiền bối không ngại có thể đưa một vài đệ tử tới Chúa Tể Điện, vãn bối sẽ tận lực giúp họ thức tỉnh hoàn mỹ Huyết Ma Dương thật sự. Kết quả cuối cùng vãn bối không dám đảm bảo hoàn toàn.

Triệu Phong ngắt lời Xích Dương Thánh Vương, nói ra phương án giải quyết mà hắn đã nghĩ tới từ rất lâu.

Chương 1098: Luân Hồi Hiện Thân

- Vãn bối có một số phương pháp đặc biệt, nếu tiền bối không ngại, có thể đưa một vài đệ tử tới Chúa Tể Điện. Vãn bối sẽ cố gắng hết sức giúp họ giác tỉnh huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ thật sự. Nhưng kết quả cuối cùng vãn bối không dám đảm bảo hoàn toàn.

Triệu Phong nói ra cách mà hắn đã nghĩ từ rất lâu.

- Phương pháp đặc biệt?

Các thành viên Thiết gia đều kinh ngạc.

Huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ trong cơ thể Triệu Phong đã vượt qua huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ xuất hiện ở Thiết gia hôm đó. Vì thế cao tầng Thiết gia vẫn luôn suy đoán rằng Triệu Phong có phương pháp gì đó có thể không ngừng tăng cường huyết mạch.

Giờ chính miệng Triệu Phong nói ra như vậy, họ càng tin chắc vào phán đoán đó.

Đồng thời, một số trưởng lão Thiết gia đã nổi lòng tham, nếu có được phương pháp này không phải Thiết gia sẽ có thể bồi dưỡng một lượng lớn huyết mạch huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ sao?

Giữa các cao tầng Thiết gia lập tức truyền âm trao đổi với nhau.

Đối với phương án Triệu Phong đưa ra, họ có hai thái độ.

Một là đồng ý với Triệu Phong, vẫn có thể giữ quan hệ tốt với Chúa Tể Điện.

Tất cả thế lực trong Đại Càn vương triều đều đã chứng kiến sự phát triển của Chúa Tể Điện trong thời gian gần đây, không lâu nữa Chúa Tể Điện sẽ có thể trở thành đại thế lực nhất nhì vương triều.

Hai là giết Triệu Phong, cướp lấy phương pháp đặc biệt mà hắn nói.

Chỉ cần Bán Thần Xích Huyết của Thiết gia ra tay, chắc chắn không tốn bao nhiêu công sức để giết Triệu Phong.

Khi Thiết gia bồi dưỡng được một lượng lớn huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ thì không lâu sau Thiết gia chắc chắn sẽ trở thành tam tinh thế lực mạnh nhất đại lục, thậm chí có thể tới tứ tinh.

Nhưng lúc này Xích Dương Thánh Vương lên tiếng.

- Vậy xin nhờ cậy Triệu tiểu hữu.

Xích Dương Thánh Vương mỉm cười.

Ban đầu hắn chỉ định tác hợp Triệu Phong và tiểu nữ Thiết gia, sinh vài đứa con, như vậy sẽ khả năng lớn trong đó sẽ có đứa mang huyết mạch huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

Nhưng giờ Triệu Phong thừa nhận hắn có phương pháp đặc biệt, đồng ý giúp đệ tử Thiết gia giác tỉnh huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

So với cách trước đó của cao tầng Thiết gia, phương pháp của Triệu

Phong không phải nghi ngờ sẽ khiến Thiết gia nhận được nhiều lợi ích hơn.

Có điều, lợi ích này vẫn có thể mở rộng hơn, đó chính là có được phương pháp này từ Triệu Phong.

Nhưng cuối cùng Xích Dương Thánh Vương vẫn gạt suy nghĩ đó đi.

Thứ nhất: hắn không tin có cách gì có thể giác tỉnh huyết mạch cường đại như vậy một cách không hạn chế.

Thứ hai: sự trưởng thành hiện nay của Triệu Phong thực sự khiến hắn chấn kinh. Lần đó khi hai người gặp nhau Triệu Phong vẫn chỉ là cảnh giới Đại Đế, nhưng giờ đã là Thánh Chủ tiểu thành. Với thiên tư tiềm lực của mình, Triệu Phong rất có khả năng sẽ đột phá thần vị.

Thứ ba: Triệu Phong không e ngại mà nói mình có phương pháp đặc biệt, điều này khiến Xích Dương Thánh Vương có chút kinh ngạc, rốt cuộc Triệu Phong lấy đâu ra tự tin cho rằng Thiết gia sẽ không ra tay với mình.

Thứ tư: Đây cũng là suy nghĩ của Bán Thần Xích Huyết.

Sau khi Xích Dương Thánh Vương nói ra câu này, các cường giả khác trong Thiết gia đành từ bỏ ý định bắt giết Triệu Phong.

Vì quyết định của Xích Dương Thánh Vương chắc chắn đã bàn bạc với thái thượng trưởng lão Bán Thần Xích Huyết rồi.

- Nhưng việc này còn phải đợi vãn bối trở về Chúa Tể Điện mới thực hiện được.

Triệu Phong cười giảo hoạt.

Ý câu này của Triệu Phong rất rõ ràng, chính là bảo Thiết gia bảo vệ mình không điều kiện, nếu hắn xảy ra bất trắc gì thì phương án hắn nói sẽ không thể thực hiện.

- Đương nhiên rồi.

Xích Dương Thánh Vương hiểu ý của Triệu Phong.

Được Thiết gia bảo vệ Cửu U Cung tuyệt đối không dám công khai làm gì Triệu Phong.

Mà Triệu Phong cùng với Côn Vân, còn có thứ thần khí Mê Không Giới, chỉ cần không cố tình mạo hiểm thì chắc sẽ không có vấn đề gì.

- Vậy vãn bối xin cáo từ.

Triệu Phong khẽ cúi người chào rồi rời khỏi sơn động.

Đồng thời tiếng của Bán Thần Xích Huyết cũng vang lên.

- Sau chuyến đi trong Thần Thi này lão phu sẽ thử đột phá thần vị, có thể thành công, mà cũng có thể thất bại. Vì thế thời gian này Thiết gia không được gây hấn với các thế lực khác…

Cao tầng Thiết gia đều trầm mặc.

Xung kích Thiên Giai Thần Vị, nếu thành công sẽ tiến vào Man Hoang Thần Vực, thất bại có thể sẽ vạn kiếp bất phục.

Cũng có nghĩa là, đến lúc đó Thiết gia không còn cường giả Bán Thần toạ trấn. Mà Chúa Tể Điện là đại thế lực rất có tiềm lực, Thiết gia cố gắng hết sức giữ mối quan hệ tốt, không đắc tội Chúa Tể

Điện.

Triệu Phong bình an rời khỏi doanh địa Thiết gia.

Tại một góc nào đó ở bên dưới, Triệu Vũ Phi mừng rỡ, quan tâm hỏi.

- Phong ca, Thiết gia không làm gì huynh chứ?

- Họ sẽ không động thủ với ta.

Triệu Phong tự tin nói.

Giờ Triệu Phong đã có sự bảo hộ của Thiết gia, ít nhất không phải lo lắng về Bán Thần của Cửu U Cung. Như vậy có thể giữ mũi Lục Thần Tiễn cuối cùng để ứng phó với nguy cơ khác.

Rồi Triệu Phong nhìn về phía trước không gian tinh thể rộng lớn này.

Cuối tầm nhìn là một màn sáng bạch kim khổng lồ được tạo từ thần lực cấp cao vô cùng tinh thuần. Khí tức khủng khiếp của nó khiến bất cứ ai cũng không dám tiến tới quá gần.

Ngoài ra, ngay cả thần thức của Bán Thần cũng không thể xuyên qua được tấm màn bạch kim đó.

Nhưng từ lúc tới đây đến bây giờ, Triệu Phong phát hiện năng lượng trong nó đang yếu dần đi.

Chắc hẳn người của hai vương triều cũng nhận ra điều đó nên mới hạ trại ở đây.

Khi thần lực của tấm màn đó hoàn toàn mất đi là mọi người có thể tiến vào bên trong rồi.

- Đây có lẽ là nơi quan trọng nhất. Không biết phía sau rốt cuộc có thứ gì?

Tâm thần Triệu Phong không thể bình tĩnh được.

Cơ ngộ trong Thần Thi này là không có gì để nghi ngờ, tuyệt đối là bí tàng lớn nhất từng xuất hiện trên Đại Lục Vực cho tới lúc này.

Nếu không Tiểu Tặc Miêu cũng sẽ không có được món thần khí thật sự kia.

Nhưng phần lớn mọi người trong vương triều đều không có bản lĩnh như Tiểu Tặc Miêu, không thể đào ra những món bảo vật quý giá, khiến Bán Thần cũng phải phát điên.

Ngay cả Triệu Phong cũng là nhờ Tiểu Tặc Miêu mới có được ba quả kia.

Triệu Phong không tự chủ dùng tới sức mạnh của mắt trái, lập tức mắt trái của hắn được phủ một tầng hoa văn màu kim huyền diệu.

- Thử xem sao.

Tầm mắt Triệu Phong khó khăn xuyên qua màn sáng bạch kim đầy thần lực kia, đồng thời ý chí đồng lực của hắn cũng tiêu hao nhanh chóng.

Vù!

Tầm mắt Triệu Phong bỗng nhiên trở nên tối đen, dường như từ ban ngày chuyển thành ban đêm, sự chuyển biến đột ngột đó khiến tim Triệu Phong giật thót.

- Đây chính là cảnh tượng đằng sau tấm màn sáng kia?

Triệu Phong căng thẳng.

Trời đất tối đen một màu.

Nhưng không gian u tối này có một thứ vô cùng nổi bật, ngay lập tức thu hút sự chú ý của Triệu Phong.

Đó là một con đường bạch kim trải dài tới vô tận, cuối cùng thông tới một quả cầu ánh sáng khổng lồ lấp lánh. Quả cầu đang chậm rãi xoay tròn, toả ra thứ ánh sáng chói loà khiến người ta không thể rời mắt.

- Cơ ngộ thật sự có lẽ nằm trong quả cầu ánh sáng này rồi. Nhưng hình như chỉ có một con đường.

Triệu Phong chau mày.

Con đường ánh sáng đó rất hẹp, cùng lắm khoảng bốn người cùng đi.

Nhưng ở đây tập trung vô số cường giả đỉnh cấp của hai đại vương triều, chỉ một con đường đủ cho bốn người đi qua đồng thời thì sao đủ được?

Như thế không phải buộc hai vương triều phải trực tiếp ra tay hay sao? Nếu vậy, những người chịu tai ương đương nhiên là những Thánh Chủ thực lực yếu rồi, căn bản không thể tiếp cận quả cầu ánh sáng kia.

Nhưng những điều này chỉ là suy đoán của Triệu Phong, rốt cuộc sẽ

xảy ra chuyện gì chưa ai có thể biết được.

- Còn một khoảng thời gian nữa mới tới lúc bí tàng cuối cùng khai khởi, hãy cố gắng tăng cường thực lực đi.

Triệu Phong nói với Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi.

Nhưng đến lúc đó, nếu đúng như Triệu Phong suy đoán, hai vương triều tranh đoạt một con đường, Triệu Phong sẽ trực tiếp rời đi tìm cơ ngộ ở nơi khác trong Thần Thi.

Đúng lúc đó, Triệu Phong cảm nhận được trong hai vương triều, linh thức của rất nhiều thế lực cũng quét ra, sắc mặt ai cũng rất phức tạp, kinh ngạc có, e dè cũng có.

- Luân Hồi Thánh Vương.

- Là Luân Hồi Chi Mâu trong Bát Đại Thần Mâu truyền thừa.

Triệu Phong không kìm được nhìn về phía đường vào.

- Luân Hồi Chi Mâu truyền thừa.

Triệu Phong kinh ngạc.

Không ngờ người có Luân Hồi Chi Mâu cũng tới đây, nhưng Triệu Phong không phát hiện thấy thân ảnh của Liễu Cầm Âm. Nghĩ lại cũng đúng, với cảnh giới của Liễu Cầm Âm, dù có sự bảo hộ của sư phụ thì vẫn rất nguy hiểm.

Luân Hồi Thánh Vương một mình đứng trên thông đạo, nhưng những tiểu đội qua lại đều có vẻ e dè, không ai dám hoài nghi thực lực của hắn.

Đồng thời Triệu Phong cũng cảm nhận được rất nhiều sự phẫn nộ từ hai vương triều.

Nhưng nghĩ một chút hắn cũng hiểu.

Luân Hồi Chi Mâu khống chế người đã chết khiến họ mãi mãi chìm đắm trong luân hồi, không được siêu sinh.

Mà người được Luân Hồi Thánh Vương tạo thành Luân Hồi Bất Diệt Thể đương nhiên cũng không phải hạng tầm thường, chắc chắn là cường giả đỉnh cấp của hai đại vương triều, vì thế vô hình trung Luân Hồi Thánh Vương đã đắc tội rất nhiều thế lực.

Nhưng năng lực luân hồi của Luân Hồi Thánh Vương cũng từng giúp rất nhiều siêu cấp thế lực.

Cộng với việc bản thân hắn rất thầm lặng, khó lòng đánh giá được chiến lực của hắn. Cho dù Luân Hồi Thánh Vương có đắc tội rất nhiều thế lực nhưng vẫn bình an vô sự tồn tại ở Đại Lục Vực.

Một mình Luân Hồi Thánh Vương chậm rãi tiến vào không gian tinh thể rộng lớn.

- Triệu Phong tiểu huynh đệ, chúng ta lại gặp nhau rồi.

Luân Hồi Thánh Vương chậm bước tiến lại gần Triệu Phong.

Tất cả thế lực, cường giả của hai đại vương triều một lần nữa chấn động.

- Tiểu tử này rốt cuộc là ai, sao chuyện gì cũng liên quan tới hắn?

- Không ngờ Triệu Phong lại quen biết Luân Hồi Thánh Vương, xem ra ta đã đánh giá thấp hắn rồi.

Sắc mặt Xích Dương Thánh Vương trở nên thâm trầm, bởi vì trong tay Luân Hồi Thánh Vương cũng có linh hồn của Thiết gia.

- Tên tiểu tử này thật không tầm thường.

Ánh mắt Bán Thần U Hải của Cửu U Cung tối lại.

- Hừ bất cứ thứ gì trước mặt ta cũng chỉ có một kết cục là bị huỷ diệt.

Bán Thần Phá Diệt của dị tộc mắt loé chiến ý kim quang.

Bên cạnh Triệu Phong, Triệu Vũ Phi và Nam Cung Thánh đều kinh ngạc. Lão giả mặc áo xám nhìn bình thường kia khiến họ cảm nhận thấy sự cường đại không thể chống lại, còn cả ảo giác không muốn lại gần.

Trong mắt Côn Vân cũng xuất hiện sự dè chừng hiếm thấy.

- Đúng vậy, không ngờ tiền bối cũng tới nơi náo nhiệt thế này.

Triệu Phong mỉm cười.

Triệu Phong lập tức bỏ kết giới để Luân Hồi Thánh Vương bước vào.

- Ta không thích náo nhiệt, nhưng ta thích nơi có nhiều cường giả.

Luân Hồi Thánh Vương quét mắt nhìn quanh với vẻ mặt hiền hoà.

Sắc mặt của tất cả Thánh Vương, Thánh Chủ ở đây đều thay đổi, bất giác trở nên thận trọng.

- Triệu Phong tiểu huynh đệ đúng là tiến bộ thần tốc. Mấy năm không gặp đã đạt tới trình độ này rồi.

Luân Hồi Thánh Vương ngồi khoanh chân, dường như chuẩn bị ngồi lỳ ở đây rồi.

Chương 1099: Tất Cả Tiến Vào Trong

- Triệu Phong tiểu huynh đệ tiến bộ thật thần tốc. Mấy năm không gặp mà đã tới trình độ này.

Luân Hồi Thánh Vương khoanh chân ngồi xuống, dường như chuẩn bị ở lỳ đây.

Nhưng Triệu Phong thấy Luân Hồi Thánh Vương chỉ là ngồi đây mà thôi. Với thực lực của Luân Hồi Thánh Vương có lẽ không phải tới liên kết với Triệu Phong.

- Một mình tiền bối tới được đây, thực lực thật khiến người ta kinh ngạc.

Triệu Phong miễn cưỡng nói vài câu khách sáo với Luân Hồi Thánh Vương.

Luân Hồi Thánh Vương từng nhiều lần giúp đỡ Triệu Phong, về lý thì Triệu Phong nên vô cùng nhiệt tình với một vị cường giả như vậy mới phải.

Nhưng không biết vì sao Triệu Phong cứ có cảm giác nội tâm hắn có sự bài xích đối với Luân Hồi Thánh Vương.

- Lẽ nào là vì việc của Tử Vong Đại Đế?

Trong lòng Triệu Phong có suy nghĩ.

Có thể vì sự việc của Tử Vong Đại Đế mà Triệu Phong vẫn có chút không hài lòng về Luân Hồi Thánh Vương.

Sau đó Triệu Phong nói chuyện vài câu với Luân Hồi Thánh Vương rồi mỗi người đều bắt đầu tu luyện.

Thi triển Vạn Niệm Thần Quyết, Triệu Phong phân ra rất nhiều ý niệm đồng thời tham tu nhiều loại.

Luồng ý niệm đầu tiên tu luyện Ngũ Hành Lôi Phong Quyết, tầng thứ chín Thổ Chi Phong Lôi đã tu luyện tới đại thành, cần mất thêm tinh lực để củng cố. Như thế sau này tiến giai mới không gặp trở ngại.

Luồng ý niệm thứ hai dùng để hấp thụ tinh huyết nguyên liệu trong Thần Thi, tu luyện Kim Khôn Thánh Lôi Thể. Công pháp luyện thể này Triệu Phong đã tu luyện tới tiểu thành đỉnh phong, có thể đột phá đại thành bất cứ lúc nào.

Để ứng phó với tình huống sắp tới, Triệu Phong đương nhiên sẽ nâng Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu lên đại thành.

Tài nguyên cần cho hai môn công pháp này Triệu Phong có rất nhiều, dù là trong Mộng Cảnh Thái Cổ hay trong Thần Thi, Triệu Phong còn có thể dùng con mắt trái phục chế những thứ mình cần.

Chỉ có điều lúc này Triệu Phong không dám tiêu hao nguyên khí và đồng lực ý chí để phục chế. Hắn cần đảm bảo mình luôn ở trạng thái tốt nhất.

Số ý niệm còn lại của Triệu Phong, toàn bộ đều tiến vào trong không gian mắt trái.

Luồng ý niệm thứ ba dùng để hấp thụ lôi kiếp chi lực trong đầu Thần

Thi.

Số lượng lôi kiếp trong Lôi Hồn Thể càng về sau càng khó tăng.

Triệu Phong bèn xuất phát từ phương diện khác, bắt đầu cường hóa từng đường lôi kiếp lạc ấn để chúng có thể chứa được nhiều sức mạnh lôi kiếp hơn và phát huy được uy năng lớn hơn.

Khi sức mạnh lôi kiếp được tăng cường thì đương nhiên Lôi Kiếp Đồng Diệm cũng sẽ mạnh hơn.

Luồng ý niệm thứ tư Triệu Phong dùng để cảm ngộ trận chiến đầu với Bán Thần Cự Mãnh.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ cảnh tượng lại thay đổi thành trận chiến hôm đó, giống như Triệu Phong trở lại quá khứ vậy.

Hắn quan sát trận đấu với toàn bộ sự chú tâm cao độ.

Càng hiểu Triệu Phong càng phát hiện ra nhiều kỹ xảo có thể khai thác.

Đương nhiên Triệu Phong còn rất nhiều tiểu ý niệm làm những việc khác, ví dụ như tham ngộ đồng thuật, nghiên cứu Phân Hồn Quyết tầng thứ ba, còn phải quan sát tình hình ngoại giới, vân vân.

Gần như toàn bộ cường giả đang ở trạng thái tu luyện, muốn hoàn thiện thực lực ở thời khắc cuối cùng để mưu cầu lợi ích lớn nhất.

Tấm màn ánh sáng cuối không gian càng ngày càng tối dần.

- Năng lượng của cả Thần Thi đang yếu đi, ngay cả thần lực trong tấm màn ánh sáng kia mạnh như vậy cũng đang mất dần, chúng đi

đâu được?

- Có thể là để duy trì truyền thừa trong đầu Thần Thi thì cần rất nhiều năng lượng.

Năng lượng trong màn sáng kia lại yếu thêm vài phần, thế này không cần mấy ngày nữa là chúng ta có thể vào trong rồi.

Những cường giả ở trạng thái bán tu luyện vẫn luôn quan sát tình hình ngoại giới.

Hai ngày sau, một phần ý niệm của Triệu Phong rời khỏi không gian mắt trái.

Bên trong Mê Không Giới, xung quanh người Triệu Phong là ba thứ quả bọc trong tinh thể, mỗi quả đều đã bị Tiểu Tặc Miêu khoét một lỗ nhỏ ở tầng tinh thể.

Từ ba quả tỏa ra luồng năng lượng ý cảnh cổ xưa.

- Lần lượt là thổ, lôi, kim ý cảnh.

Tuy Ngũ Hành Phong Lôi Quyết của Triệu Phong chưua tu luyện tới Kim Chi Phong Lôi nhưng không có nghĩa là hắn không thể cảm ngộ thuộc tính kim.

Nếu giờ hắn cảm ngộ được thuộc tính kim ở một trình độ nhất định, khi tu luyện Kim Chi Phong Lôi sẽ thuận lợi hơn rất nhiều.

Ba luồng năng lượng ý cảnh giống như ngọn núi lớn đè linh hồn Triệu Phong bên trong, tấn công vào linh hồn hắn.

Ý thức của Triệu Phong dường như tới một thế giới man hoang

được tạo nên từ ba loại năng lượng thuộc tính thổ, lôi, kim.

Bên dưới là lớp đất nặng nề, trong không khí lan tràn kim quang, trên bầu trời là sấm sét kinh thiên.

Để tăng nâng cao trình độ cảm ngộ ý cảnh, Triệu Phong khởi động Thần Linh Nhãn.

Ngay lập tức đầu óc hắn trở nên vô cùng tỉnh táo, tốc độ phản ứng và khả năng tư duy cũng được tăng nhanh, hiệu quả cảm ngộ không ngừng được nâng lên.

Nhưng khi càng có nhiều năng lượng ý cảnh tấn công linh hồn thì dù có Thần Linh Nhãn hắn cũng không thể giữ được tỉnh táo nữa.

- Đây là cực hạn rồi!

Triệu Phong mở mắt, dịch ba trái quả kia sang một bên và phong ấn lại.

- Linh hồn ý chí vượt xa Thánh Chủ đại thần, dùng thứ quả này cảm ngộ thêm một thời gian, chắc chắn linh hồn ý chí có thể đạt tới tiêu chuẩn Thánh Vương.

Triệu Phong vui mừng.

Linh hồn ý chí của hắn được tăng cường không chỉ là cơ ngộ trong thời gian gần đây, năng lượng ý cảnh trong quả dây leo, còn có cả thành tựu của bản thân hắn về linh hồn thiên phú.

- Năng lượng trong màn ánh sáng đã giảm sáu phần trở lên so với ban đầu.

Triệu Phong quan sát và tính toán.

Rồi hắn nhìn sang những người khác.

- Nam Cung Thánh có được một quả, linh hồn ý chí của hắn cũng đang dần đuổi kịp cảnh giới bản thân, khí tức hắn tỏa ra cũng càng thêm yêu dị tà ác.

Triệu Vũ Phi bên kia chỉ ngồi tại đó cũng có thể trực tiếp hấp thụ nguyên khí và khí tức của thần trong trời đất. Khí tức mà Huyền Quang thánh lực nàng tỏa ra cũng càng ngày càng mạnh.

- Thần lực trong màn ánh sáng đang mất đi càng ngày càng nhanh.

Côn Vân đột nhiên nói.

Triệu Phong nhìn Côn Vân, có lẽ Côn Vân đoạt được thứ gì đó rất quý từ Bán Thần Cự Mãnh, nếu không Bán Thần Cự Mãnh cũng không truy đuổi dai dẳng như vậy.

Lúc này Triệu Phong phát hiện trong thể phách Côn Vân có chứa một luồng lôi lực đặc biệt rất cường đại.

Cảm giác này trước kia hắn không có, đây là lần đầu tiên hắn cảm nhận được.

Rồi Triệu Phong chuyển hướng nhìn sang tấm màn ánh sáng bạch kim.

- Đúng là nhanh hơn rồi.

Triệu Phong ngữ khí khẳng định, trong lòng có phần mong chờ.

Dần dần càng ngày càng nhiều cường giả không kìm được phải rời khỏi trạng thái tu luyện.

- Sắp vào trong được rồi.

- Bên trong đó chắc chắn có tuyệt thế bảo vật, thậm chí có thể tồn tại thần khí trong truyền thuyết.

- Chưa biết chừng còn có bí pháp để có thần vị.

Lúc này gần như tất cả cường giả đều đã dừng tu luyện, nhìn chăm chăm về bức màn ánh sáng bạch kim kia.

Đặc biệt là Bán Thần, có thể cảm nhận được rõ ràng thần lực trong đó còn bao nhiêu.

Rồi đến một lúc, màn sáng kia tối hẳn lại.

Vù!

Trên vách núi bên phải, trong sơn động của Thái Hoàng Điện, Bán Thần Long Hoàng dẫn những cường giả còn lại bay ra.

Bên kia, Bán Thần U Đô Giáo là U Long cũng bay ra, hắn nhìn Bán Thần Long Hoàng cười nham hiểu,

Hai đại vương triều, các Bán Thần đều cùng xuất động, áp lực kinh thiên động địa tỏa ra khiến các Thánh Chủ, Thánh Vương khác nhất thời không dám động thân.

- Triệu Phong tiểu huynh đệ hãy cẩn thận!

Luân Hồi Thánh Vương hàm tiếu, nói rồi rời đi.

- Tiền bối cũng vậy.

Triệu Phong khách sáo một câu.

Khi tất cả Bán Thần đã vào trong tám màn tối kia, những Thánh Vương, Thánh Chủ còn lại cũng động thân.

Bọn Triệu Phong không vào đầu tiên, cũng không phải sau cùng.

- Mọi người cẩn thận.

Trước khi vào, Triệu Phong nhắc liền nhở.

Ầm!

Cảnh tượng trước mặt sau một trận méo mó, dần hồi phục lại bình thường.

- Đây là?

Triệu Phong nhin cảnh tượng trước mặt, thần sắc chấn động.

Giờ hắn đang đứng trên con đường ánh sáng bằng thần lực, xung quanh hắn, trong không gian tối om này có rất nhiều con đường như vậy nữa.

Một lúc sau, cách Triệu Phong không xa, Ma Uyên Thánh Chủ xuất hiện, dưới chân hắn cũng xuất hiện một con đường ánh sáng trải dài tới quả cầu ánh sáng ở trung tâm.

- Triệu Phong.

Ma Uyên Thánh Chủ nhìn thấy Triệu Phong, sự không cam tâm và phẫn nộ bỗng chốc bùng nổ.

Nhưng Triệu Phong thì vẫn chấn kinh kia, hoàn toàn không để tâm Ma Uyên Thánh Chủ.

- Sao có thể như vậy? Mỗi người một đường?

Trước khi vào đây Triệu Phong đã nhìn xuyên vào thế giới này, khi ấy hắn chỉ thấy một con đường.

Cũng có nghĩa là trước khi cường giả hai đại vương triều tới đây thì đã có người vào trong rồi.

Mà trên đường không có ai, Triệu Phong không biết người tới đây đã vào quả cầu ánh sáng kia hay đã chết rồi.

- Sao có thể như vậy? Tấm màn ánh sáng bạch kim ngoài kia được tạo nên từ thần lực, dù là Chân Thần phổ thông cũng không thể xông vào được.

Triệu Phong thầm suy đoán, sự chấn kinh trong lòng vẫn chưa thể dịu lại.

- Giờ cứ mặc kệ đi.

Triệu Phong bỏ qua nghi vấn này.

Nếu mỗi người có một đường thì Triệu Phong không cần lo sẽ gặp kẻ thù truy sát, ngăn cản, cũng không cần lo lắng cho Triệu Vũ Phi và Nam Cung Thánh.

- Ủa, con đường này sao không có ai?

Thiên Vương Điện kinh ngạc nhìn con đường dưới chân mình.

Trong không gian tinh thể ở ngoại giới, gần như tất cả cường giả đều đã vào trong màn ánh sáng kia.

Đột nhiên, trong thông đạo khổng lồ bay vút ra một hắc giáp nam tử toàn thân phủ đầy long lân.

- Chắc chắn vào trong không vấn đề gì?

Diệt Thế Hắc Giao Long nghi hoặc hỏi.

Dù sao hắn cũng đã tận mắt chứng kiến tất cả cường giả đã vào trong, nên Diệt Thế Hắc Giao Long cũng có chút lo lắng.

- Không sao.

Tại không gian Hủy Diệt Bản Nguyên trong cơ thể Hắc Giao Long, một bạch y nữ tử nói.

Trước mặt nàng có vô số tấm màn ánh sáng nhiều sắc màu, trên đó là rất nhiều cảnh tượng khác nhau.

- Tốt!

Ánh mắt DIệt Thế Hắc Giao Long lóe lên sự phấn khích, rồi xông thẳng vào trong.

Tiếp đó, Diệt Thế Hắc Giao Long xuất hiện trong thế giới đen tối tề tựu cường giả của hai vương triều. Dưới chân hắn cũng trải dài một con đường ánh sáng.

- Diệt Thế Hắc Giao Long!

Bên cạnh Hắc Giao Long, một Thánh Chủ của dị tộc thần sắc lộ vẻ chấn động mạnh.

- Hừ, ngươi cũng tới đây?

Phía xa hơn một chút, một Bán Thần dị tộc hừ lạnh.

- Không ngờ Hắc Giao Long vẫn luôn ẩn trong bóng tối.

Bên phải, sắc mặt Bán Thần Khô Tức của Thiên Huyền Cung cũng tối lại.

Lúc này Diệt Thế Hắc Giao Long chỉ là Thánh Vương, nhưng có thể qua mặt được Bán Thần của hai đại vương triều. Đằng sau đó chắc chắn có bí mật.

Chương 1100: Nguy Cơ Dồn Dập

Sự xuất hiện bất ngờ của Diệt Thế Hắc Giao Long khiến tất cả cường giả, thế lực của hai đại vương triều kinh ngạc, cũng có cả những ánh nhìn thù địch.

Nhưng lúc này không ai tuỳ tiện hành động, tất cả đều quan sát môi trường xa lạ này.

Bốn bề là một vùng tối đen, dưới chân chỉ có một con đường ánh sáng, ở trung tâm thế giới này có một quả cầu ánh sáng đang xoay chuyển, từ trong quả cầu toả ra quầng sáng chói loà khiến người ta không thể nhìn rõ tình hình bên trong.

- Cơ ngộ thật sự có lẽ ở trong quả cầu đó rồi.

- Con đường cưới chân này nhất định sẽ có manh mối gì đó.

Các cường giả đều suy đoán và tiến hành một loạt sự do thám.

Xoẹt!

Triệu Phong lấy từ trong Mê Không Giới ra một con Sí Dực Lang cấp Vương Giả, để nó ở khu vực bên ngoài con đường ánh sáng.

Ngay lúc đó, Sí Dực Lang rơi xuống liền mất tích.

- Cái gì?

Ma Uyên Thánh Chủ ở bên cạnh thấy thế chấn kinh.

Ma Uyên Thánh Chủ tưởng con yêu thú Triệu Phong lấy ra đã chết rồi.

Rất nhiều Thánh Chủ, Thánh Vương xung quanh Triệu Phong đều nhìn thấy sự thử nghiệm đó của Triệu Phong, lòng lập tức trùng xuống.

- Ủa, chưa chết?

Triệu Phong khựng người.

Hắn có đặt Minh Tâm Ấn trên người Sí Dực Lang nên biết rõ tình hình của nó.

Sau khi Sí Dực Lang rơi xuống không gian tối đen kia, nó không chết mà bị truyền tống tới một nơi khác trong Thần Thi.

- Cũng có nghĩa là rời khỏi con đường ánh sáng này có nghĩa là thất bại, nhưng sẽ không nguy hiểm mà chỉ bị truyền tống ra ngoài.

Triệu Phong thầm thấy yên tâm hơn.

Ít nhất gặp nguy hiểm có thể rời khỏi con đường này là được truyền tống ra ngoài.

Đồng thời, Triệu Phong còn thông qua Sí Dực Lang cảm tri được nhiều tin tình báo hơn.

Khu vực bên ngoài con đường ánh sáng thuộc khu vực cấm, ngay cả Bán Thần rời khỏi con đường ánh sáng cũng sẽ bị rơi xuống.

Vì thế, Sí Dực Lang thuộc phi hành yêu thú, ở khu vực bên ngoài con đường ánh sáng chẳng làm được gì, chỉ đành chịu rơi xuống.

Ngay khi Triệu Phong thử thăm dò tình hình thì trong không gian tối đen có một số cường giả đã động thân.

Đúng lúc đó, phía trên không gian loé lên ánh sáng dị thường.

Ầm ầm ầm!

Chỉ thấy vô số quầng sáng bạch kim lớn nhỏ rơi xuống, lan tràn khắp không gian.

Một luồng khí tức thần lực vô hình lập tức đè nén xuống khiến các cường giả đều run lên.

- Đó là thần lực.

Triệu Phong giật mình.

Nếu bị quầng sáng bạch kim đó rơi trúng thì ngay cả Bán Thần cũng sẽ tan thành tro bụi.

- Đi thôi.

Triệu Phong không muốn bị tụt lại sau, nhanh chóng bước đi.

Ngay lập tức hắn cảm thấy Huyền Quang thánh lực của hắn đang dần mất đi theo hai chân.

- Huyền Quang thánh lực trong cơ thể đang mất dần.

Triệu Phong lại kinh hãi.

Rồi hắn nhìn các cường giả khác, từ nét mặt của họ hắn có thể biết tình hình của ai cũng vậy.

- Xem ra thử thách của không gian này còn khó hơn ta tưởng.

Triệu Phong chau mày.

Vào trong không gian này, những cường giả đối mặt với thử thách sẽ không bị cường địch khác uy hiếp, hơn nữa có thể rời khỏi con đường ánh sáng truyền tống ra ngoài bất cứ lúc nào. Có thể nói là độ nguy hiểm rất thấp.

Nhưng thử thách trong này lại khiến mọi người phải đề cao tinh thần cảnh giác cao độ, toàn lực đối phó.

Mới bắt đầu mà tất cả đã phải đối mặt với hai tầng nguy cơ.

Bên trên có quầng sáng thần lực, rơi trúng người thì chính là chết, còn bên dưới là con đường ánh sáng không ngừng hút đi thánh lực, thần lực.

- Mau đi thôi!

Triệu Phong giang rộng đôi Xích Lôi Thánh Quang Vũ Dực bay bay phía trên con đường.

Trong tình hình này, mau chóng đi hết con đường này tới khu trung tâm mới là cách tốt nhất.

Nhưng hắn vừa bay được một đoạn thì cảm thấy có một tầng trọng lực vô hình đang giáng xuống.

- Lại vẫn còn trở ngại.

Ngay cả Triệu Phong cũng cảm thấy phẫn nộ.

Thử thách trên con đường này không phải đã quá nhiều rồi đấy chứ.

Cũng may Triệu Phong tu luyện Kim Khôn Thánh Lôi Thể, thể phách phòng ngự rất tốt, hơn nữa Ngũ Hành Phong Lôi Quyết của hắn cũng tu luyện tới tầng thứ chín Thổ Chi Phong Lôi, cũng có lĩnh ngộ nhất định về trọng lực.

Uỳnh!

Triệu Phong thi triển Thổ Chi Phong Lôi, quanh người hình thành lĩnh vực trọng lực tương phản, chống lại trọng lực của con đường ánh sáng.

Vút!

Tốc độ của Triệu Phong vẫn như cũ, nhanh chóng bay đi.

Đột nhiên hắn dừng lại.

Ngay lúc ấy, một quầng sáng thần lực rơi ngay trước mặt hắn.

Quầng sáng xuyên qua con đường và tiếp tục rơi xuống dưới.

Phía dưới Triệu Phong là một Thánh Chủ dị tộc đang phi hành.

Hắn ta cảm nhận được giao động lạ phía trên nhưng lúc này đã muộn.

Bùm!

Quầng sáng thần lực xuyên qua khu vực của Thánh Chủ đó, huỷ diệt mọi thứ.

- Năng lượng thật khủng khiếp!

Triệu Phong lạnh người.

Thánh Chủ dị tộc đó là Huyền Quang đại thành, vậy mà trước quầng sáng kia không có bất cứ khả năng phản kháng nào, bị huỷ diệt hoàn toàn không còn lại gì.

Đồng thời Triệu Phong cũng nhìn thấy cách đó không xa có một Thánh Chủ tiểu thành trước khi bị rơi trúng đã thoát ra bên ngoài con đường ánh sáng rồi rơi xuống, được truyền tống ra ngoài.

- Đi nào!

Triệu Phong tăng tốc.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong nắm bắt toàn cục, những quầng sáng thần lực tới quanh người hắn đều trong phạm vi khống chế của hắn.

Triệu Phong bay càng xa thì trọng lực càng tăng lên.

Để không bị ảnh hưởng bởi trọng lực, để di chuyển được nhanh hơn, Triệu Phong đã toàn lực thi triển lĩnh vực trọng lực.

Vô hình trung sự lĩnh ngộ của hắn về lĩnh vực trọng lực lại càng thêm cao thâm, lĩnh vực trọng lực tự thân hắn cũng được tăng cường.

- Tên tiểu tử này sao lại nhanh như vậy?

Ma Uyên Thánh Chủ đầy vẻ chấn kinh.

Triệu Phong lúc này phi hành trên con đường ánh sáng với tốc độ cực nhanh, thỉnh thoảng dừng lại tránh quầng sáng thần lực, đã bỏ lại Ma Uyên Thánh Chủ rất xa phía sau.

- Sao có thể như vậy?

Cường giả ở xung quanh cũng vô cùng chấn kinh.

Những cường giả đi bộ trên đường ánh sáng gần như đều cảm thấy phi hành với tốc độ càng nhanh thì độ khó của thử thách càng lớn.

Vì thế phần lớn họ đều rất thận trọng đi bộ để đảm bảo an toàn.

Chỉ cần cuối cùng tới được mục tiêu là được.

Nghe thấy một số cường giả ở xung quanh nói, Triệu Phong dừng lại một chút quan sát xung quanh.

Trong phạm vi nhất định quanh Triệu Phong, có hai cường giả Bán Thần, lần lượt là Bán Thần Khô Tức của Thiên Huyền Cung và Bán Thần Cự Mãnh dị tộc.

Nhưng tốc độ di chuyển của hai người đó cũng chỉ nhanh hơn Triệu Phong một chút.

- Lẽ nào, thử thách của mỗi người đều căn cứ vào cảnh giới bản thân họ?

Triệu Phong bỗng hiểu ra.

Cũng có nghĩa là trên con đường ánh sáng này áp lực mà Bán Thần phải chịu có thể gấp mấy chục lần Triệu Phong.

- Như vậy thì ở đây ta càng có ưu thế rồi.

Triệu Phong mừng thầm.

Thử thách trên con đường này dường như đang tuyển chọn cường giả cùng cảnh giới vậy.

Mà cảnh giới của Triệu Phong chỉ là Huyền Quang tiểu thành nhưng lại có thể vô địch trong cảnh giới đại thành, thậm chí có thể chống lại cả cường giả Thánh Vương.

Vì thế Triệu Phong có thể phi hành trên con đường này với tốc độ hơn hẳn người thường.

- Biến mất rồi?

Phi hành không bao lâu, trọng lực đè lên Triệu Phong bỗng nhiên biến mất.

Trên con đường phía trước hắn xuất hiện một luồng năng lượng cường đại rồi dần chuyển thành một cơn bão băng hàn.

Vù!

Triệu Phong kích hoạt huyết mạch Băng Thuỷ thi triển Thuỷ Chi Phong Lôi thánh lực, xông thẳng vào cơn bão băng hàn lanh thấu xương kia.

Ầm vù vù!

Một luồng năng lượng cực hàn không ngừng tấn công thân thể Triệu Phong, đồng thời làm đóng băng thánh lực của hắn.

Nhưng tốc độ của Triệu Phong cũng chỉ bị giảm một chút.

Con đường ánh sáng bên dưới vẫn không ngừng hút Huyền Quang thánh lực của Triệu Phong, tốc độ của Triệu Phong càng nhanh thì sức hút kia càng lớn.

Cùng lúc chống lại hai sự quấy nhiễu, Triệu Phong vẫn luôn đề phòng những quầng sáng thần lực từ phía trên rơi xuống.

Rất nhanh Triệu Phong càng bỏ xa những cường giả khác.

Cùng lúc đó ở những con đường khác cũng có một số cường giả nổi trội hơn hẳn.

Nhưng những cường giả này không phải Bán Thần cũng là Thánh Vương.

Cường giả dần tới gần quả cầu ánh sáng thần bí.

Bên phải cách Triệu Phong không xa, Bán Thần Cự Mãnh đang xuyên qua cơn bão băng hàn đột nhiên quay lại nhìn Triệu Phong phía sau.

- Triệu Phong!

Bán Thần Cự Mãnh mặt đầy sát ý.

Nhưng lúc này hắn cách Triệu Phong khá xa, không thể động thủ với Triệu Phong được.

Bán Thần Khô Tức của Thiên Huyền Cung cũng chỉ chú ý Triệu Phong một chút rồi dồn hết tinh lực chú ý tới con đường ánh sáng.

- Cứ thế này thì tình hình sẽ không ổn.

Triệu Phong sắc mặt hơi tối lại.

Vốn dĩ hắn và Bán Thần Cự Mãnh cách rất xa. Nhưng càng gần với quả cầu ánh sáng kia, khoảng cách giữa các con đường ánh sáng cũng ngày một dần.

Triệu Phong phán đoán, khi hắn tới mục tiêu thì có lẽ Bán Thần Cự Mãnh cũng ở ngay bên cạnh.

Sau một lúc, ảnh hưởng của cơn bãm băng hàn kia biến mất, phía trước con đường lại mù mịt tầng sương mù trắng.

- Huyễn cảnh?

Khi tới gần đám sương mù, Triệu Phong liền phát giác được thử thách lần này là gì.

Nhưng huyễn cảnh cấp thấp thế này không ảnh hưởng gì được tới Triệu Phong.

Triệu Phong lao đi vun vút trong đám sương mù mịt mùng, khi tốc độ của hắn tăng thì cường độ huyễn cảnh cũng tăng lên. Nhưng hắn vẫn coi như nhìn mà không thấy, hoàn toàn không chịu bất cứ ảnh hưởng gì.

Rất nhanh Triệu Phong đã đuổi kịp Bán Thần Cự Mãnh.

- Tiểu tử đáng ghét.

Sắc mặt Bán Thần Cự Mãnh tối sầm lại.

Hắn đường đường là Bán Thần, nay lại bị một Thánh Chủ Huyền Quang tiểu thành đuổi kịp.

Nhưng mặt linh hồn ý chí và huyễn cảnh đúng là điểm yếu của Bán Thần Cự Mãnh.

- Nếu ta tới mục tiêu trước một bước thì Bán Thần Cự Mãnh khó lòng gây được uy hiếp tới ta.

Triệu Phong đột nhiên nghĩ ra một cách.

Chỉ cần vào trong quầng sáng đó, Triệu Phong tìm thấy Côn Vân hoặc Bán Thần của Thiết gia là hắn không cần phải sợ Bán Thần Cự Mãnh nữa.

Hơn nữa, người vào quầng sáng kia trước sẽ có tiên cơ nhất định.

Chắc hẳn nếu Bán Thần vào trước một bước thì những Thánh Chủ, Thánh Vương khác hầu như không dám nghĩ tới nữa.

Nhưng Triệu Phong có khả năng đó, lúc này hắn đuổi kịp Bán Thần Cự Mãnh đó chính là minh chứng tốt nhất.

Hơn nữa Triệu Phong bắt buộc phải tới trước Bán Thần Cự Mãnh, nếu không hắn sẽ phải đối mặt với sự truy sát của Bán Thần Cự Mãnh.

Vút!

Trong thử thách huyễn cảnh, tốc độ của Triệu Phong hơn Bán Thần Cự Mãnh.

Càng tiến về phía trước, khoảng cách giữa các con đường càng gần hơn, Triệu Phong có thể nhìn thấy nhiều hơn các bậc đại năng của hai vương triều.

- Triệu Phong!

Diệt Thế Hắc Giao Long gườm gườm nhìn Triệu Phong.

Diệt Thế Hắc Giao Long nhớ rõ mọi việc Triệu Phong đã làm trong Thần Huyễn Không Gian.

Cứ cho là không giao dịch với Bạch Lâm thì Diệt Thế Hắc Giao Long cũng không thể tha cho Triệu Phong.

Mà bây giờ Diệt Thế Hắc Giao Long biết Triệu Phong có đệ cửu Thần Mâu, vậy thì càng không thể tha cho hắn.

- Diệt Thế Hắc Giao Long!

Triệu Phong nhíu mày, hắn có thể cảm nhận được sát ý mạnh mẽ từ Diệt Thế Hắc Giao Long.

Trong cảnh giới Thánh Vương, Diệt Thế Hắc Giao Long gần như có thể coi là vô địch, các mặt đều không có khuyết điểm, vì thế tốc độ cực nhanh.

Ngoài ra Diệt Thế Hắc Giao Long còn đối mặt với thái độ thù địch của hai đại vương triều, vì sự an toàn của mình, hắn phải tới quầng sáng trung tâm càng nhanh càng tốt.

Chương 1101: Chạy Nước Rút Cuối Cùng

Trước đây Diệt Thế Hắc Giao Long đã bị Bán Thần Long Hoàng đánh trọng thương, chắc là đã đạt được kỳ ngộ nào đó trong Thần Thi này, mới khôi phục đến cảnh giới Thánh Vương.

Thế nhưng mặc dù là như vậy, nhưng thực lực Diệt Thế Hắc Giao Long cũng đủ để ngạo thị tuyệt đại đa số cường giả Thánh Vương.

Lúc này, Diệt Thế Hắc Giao Long dốc hết tốc lực tiến về phía trước trên Quang lộ, tốc độ của hắn khiến cho ngay cả Triệu Phong cũng đều hết sức kinh ngạc.

Thế nhưng, những Đại năng khác ở đây nhìn thấy tốc độ của Triệu Phong, lại càng thêm khiếp sợ!

Có thể từ trong đám người số lượng khổng lồ mạnh mẽ bức lên, có ai không phải là cường giả tuyệt thế nổi danh Đại lục đã lâu, chí ít cũng phải là cường giả Thánh Vương.

Ngay cả Bán Thần cực mạnh của Vương triều Đại Càn, Bán Thần Long Hoàng, ánh mắt cũng thoáng chút kinh ngạc liếc nhìn Triệu Phong một cái.

- Hảo tiểu tử, xem ra lão phu tuyển chọn không sai a!

Cách Triệu Phong một khoảng không xa, Bán Thần Xích Huyết của Thiết gia khẽ cười nói.

Tốc độ tiến lên của Triệu Phong lúc này, liền chứng minh được thực lực cùng tiềm lực của hắn.

- Nhân loại này, thật không đơn giản a!

Bên phía Dị tộc, một vị Bán Thần của U Đô Giáo thoáng chút thâm ý nhìn về phía Triệu Phong.

Vương triều đối địch tồn tại hậu bối có tiềm lực như vậy, nếu như có cơ hội, hắn tự nhiên không ngại đem Triệu Phong xử lý.

- Khốn kiếp! Tiểu tử này!

Phía sau Triệu Phong một quãng, Bán Thần Cự Mãnh nghiến răng nghiến lợi một trận, nhưng lại cũng không thể làm gì được.

Phương diện linh hồn là nhược điểm của Bán Thần Cự Mãnh, nếu như hắn cứng rắn muốn đuổi kịp Triệu Phong, như vậy rất có khả năng sẽ bị huyễn cảnh bốn phía ảnh hưởng. Một khi bị quang đoàn Thần lực trên không trung đập trúng thì xong rồi.

Đương nhiên, mạnh mẽ xông lên cũng không chỉ có một mình Triệu Phong.

Bên kia, thực lực khủng bố của Nam Cung Thánh cũng khiến cho rất nhiều cường giả kinh hãi không thôi.

Hiện tại, Nam Cung Thánh đã đạt tới cảnh giới Huyền Quang Đại Thành, cảnh giới ý cảnh cũng đã theo kịp, có thể điều động càng nhiều hơn Tà Thần Chi Lực, chiến lực cường đại không gì sánh được. Hắn dùng phương thức hung mãnh bá đạo, xông thẳng về phía trước.

Đồng dạng, tốc độ tiến lên của Côn Vân cũng không thua kém Bán Thần bình thường.

Côn Vân tiền thân là cường giả Luyện thể, phương diện linh hồn là điểm yếu của hắn, bởi vậy sau khi trọng sinh, Côn Vân phi thường chú ý đề thăng cùng củng cố phương diện linh hồn.

Còn có Luân Hồi Thánh Vương, U Mạc Thánh Vương, vài gã Thánh Vương cường đại bên phía Dị tộc… biểu hiện cũng thập phần xuất chúng.

Rất nhanh, Triệu Phong đã thành công thông qua khảo nghiệm huyễn cảnh.

- Đã thông qua một nửa quãng đường đạo Quang lộ này!

Sắc mặt Triệu Phong bình tĩnh, nhìn về phía trước.

Đám cường giả bốn phía khác của hai Đại Vương triều, sắc mặt cũng ngưng trọng, thả chậm lại tốc độ.

- Khảo nghiệm chân chính, hiện tại mới bắt đầu!

Một gã Đại năng Dị tộc ngưng trọng nói.

Khu vực phía trước của Quang lộ, quang đoàn Thần lực từ trên không trung rơi xuống phi thường to lớn, khí tức rõ ràng, tốc độ không nhanh lắm, phạm vi lại phân tán, tương đối dễ tránh thoát.

Mà lúc này, trước mặt mọi người, quang đoàn Thần lực đang không ngừng rơi xuống kia, kích thước lớn cỡ nắm tay, tốc độ rơi xuống tăng lên gấp bội, phạm vi thập phần dày đặc, độ khó gia tăng không chỉ gấp đôi.

Nếu như nói, một đoạn lộ trình phía trước là đang khiêu khích cường giả mạnh nhất trong cảnh giới đồng giai. Như vậy một đoạn lộ trình phía sau, hầu như chính là đang khiêu khích những cường giả có thể chiến đấu vượt cấp.

Hơn nữa, thời điểm khi mọi người bắt đầu tiến lên, trên Quang lộ còn có thêm một đám khảo nghiệm nữa hàng lâm.

Vụt vụt vụt...

Trước mặt Triệu Phong, xuất hiện một đám quang kiếm kim sắc rậm rạp chằng chịt, chính diện bắn thẳng về phía hắn.

Mỗi một chuôi quang kiếm kim sắc đều ẩn chứa Kim Chi Áo Nghĩa tinh thuần, đều có thể trực tiếp miễu sát bất luận Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu Thành nào.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lôi Thể, trực tiếp ngạnh kháng những quang kiếm kim sắc này.

Đinh! Ầm!

Hơn mười thanh quang kiếm kim sắc trùng kích lên trên người Triệu Phong, trực tiếp bị chấn cho nát bấy.

- May là trước khi tiến nhập nơi này, ta đã đem Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu đột phá đến cảnh giới Đại thành! Hiện tại, cho dù công kích của Huyền Quang Đại Thành bình thường, cũng khó có thể tạo thành thương tổn cho ta!

Trong lòng Triệu Phong tràn ngập tự tin.

Cho dù những đạo kiếm quang trước mặt là do Kim Chi Áo Nghĩa tinh thuần ngưng tụ mà thành, cũng khó mà xuyên thấu phòng ngự của Triệu Phong.

Mà sự chú ý của hắn, chủ yếu tập trung trên những quang đoàn Thần lực đang từ trên thiên không rơi xuống kia.

Bên kia, Bán Thần Cự Mãnh vừa mới thông qua khảo nghiệm huyễn cảnh, đảo mắt nhìn tình huống những người khác gặp phải ở bốn phía, sắc mặt càng thêm trầm trọng.

- Nhất định phải đuổi kịp và vượt qua tiểu tử kia!

Sắc mặt Bán Thần Cự Mãnh ngoan lệ, trực tiếp lao lên.

Mà ở trước mặt của hắn, đồng dạng bay vụt ra hơn mười đạo quang kiếm kim sắc, mỗi một thanh kiếm đều có thể miễu sát Bán Thần bình thường.

Mặc dù Bán Thần Cự Mãnh am hiểu phòng ngự, nhưng cũng không dám chính diện chống lại công kích của những đạo quang kiếm này, chỉ có thể tiến hành né tránh.

Trên một đám Quang lộ khác nhau, rất nhiều Đại năng đều đại triển thần thông, ứng phó những nguy cơ trước mắt.

Khảo nghiệm trên Quang lộ là nhằm vào các loại phương diện phòng ngự, tốc độ phản ứng, tốc độ di chuyển, ý chí, lực lượng Ngũ Hành… Bởi vậy, những khảo nghiệm này đối với mỗi một người mà nói, đều là tương đối công bằng.

Cho dù có một vài cường giả, khi khảo nghiệm tại phương diện mình không am hiểu, tiêu hao thời gian nhiều hơn một chút, như vậy kế tiếp khi đến lĩnh vực hắn am hiểu, cũng có thể tăng thêm một chút tốc độ để bù lại.

Chỉnh thể tốc độ của Triệu Phong so với Bán Thần mà nói thì hơi chậm hơn một bậc, nhưng mà hầu như không có bất cứ khảo nghiệm gì có thể khiến cho Triệu Phong phải thả chậm lại tốc độ.

Cho dù quang đoàn Thần lực trên không trung dày đặc vô cùng, tốc độ rơi rất nhanh, tràn ngập toàn bộ không gian, Triệu Phong cũng có thể dựa vào Thần Linh Nhãn dễ dàng tránh thoát.

- Khốn kiếp! Không đuổi kịp!

Khoảng cách giữa Bán Thần Cự Mãnh cùng Triệu Phong càng kéo càng xa, chỉ có thể nhìn theo bóng lưng của Triệu Phong.

Thời khắc nào đó, bước tiến của Triệu Phong đã đuổi kịp Bán Thần Khô Tức của Thiên Huyền Cung.

- Huyết mạch nhãn đồng của ngươi rất tốt a!

Bán Thần Khô Tức nhìn về phía Triệu Phong, thoáng có một tia tán thưởng nói.

- Tiền bối quá khen rồi!

Từ sau khi tiến nhập đoạn lộ trình phía sau của Quang lộ, Triệu Phong vẫn luôn thúc giục lực lượng Tả Mâu. Chính bởi vì như vậy, hắn mới có thể dễ dàng tránh thoát tất cả quang đoàn Thần lực từ trên rơi xuống, đuổi theo kịp bước tiến của Bán Thần Khô Tức.

Lại đi tới thêm một khoảng cách nữa, Triệu Phong chợt ngừng lại.

Mà kiếm quang nhanh phóng chính diện bay tới kia, tốc độ cũng nhất thời rơi chậm lại.

- Trước khôi phục một chút thể lực tiêu hao!

Triệu Phong ngồi xếp bằng xuống trên Quang lộ. Hắn lấy ra rất nhiều dược liệu khôi phục nguyên khí cùng linh hồn tiêu hao, trực tiếp ăn vào.

- Ta chuẩn bị không được đầy đủ a! Lúc trước hẳn là nên phục chế nhiều thêm mấy phần Bách Nguyên Thánh Tương!

Triệu Phong khẽ lắc đầu.

Bách Nguyên Thánh Tương ngoại trừ có thể tăng lên xác suất đột phá Thánh Chủ ra, còn có thể cấp tốc chữa trị thương thế phương diện sinh mệnh, khôi phục tiêu hao nguyên khí, đối với linh hồn cũng có tác dụng tẩm bổ nhất định.

Lúc này, trong tay Triệu Phong chỉ còn lại có một phần Bách Nguyên Thánh Tương, một khi phục dụng, ngày sau liền không thể tiến hành phục chế nữa.

Một đường đi tới, Triệu Phong tiêu hao cực đại! Hiện tại, Quang lộ dưới chân cũng còn đang hấp thu Huyền Quang Thánh Lực trong cơ thể hắn. Nếu như Triệu Phong có được đại lượng Bách Nguyên Thánh Tương, có thể trực tiếp phục dụng, nhanh chóng khôi phục nguyên khí tiêu hao.

Nghỉ ngơi một lát sau, Triệu Phong lại một lần nữa xuất phát.

- Triệu Phong, đợi đến lúc đi tới điểm cuối, sẽ chính là tử kỳ của ngươi!

Bên cạnh hắn, đột nhiên truyền đến thanh âm Bán Thần Cự Mãnh.

Bởi vì Triệu Phong dừng lại nghỉ ngơi một đoạn thời gian, cho nên Bán Thần Cự Mãnh mới có thể một lần nữa đuổi kịp bước tiến của Triệu Phong.

- Đó là…

Triệu Phong căn bản không thèm nhìn Bán Thần Cự Mãnh, ánh mắt nhìn về phía thập phần xa xôi phía trước.

Chỉ thấy, trên một đầu Quang lộ, Luân Hồi Thánh Vương không thèm để ý tới những quang kiếm kim sắc phía trước bay tới, tùy ý để cho kiếm quang xuyên thấu cơ thể mình. Mà bản thân hắn thì lại cấp tốc xuyên toa tại trên Quang lộ, tốc độ nhanh chóng vô cùng.

Những người hơi chút lý giải đối với Luân Hồi Thánh Vương đều biết, Luân Hồi Thánh Vương có Luân Hồi Bất Diệt Thể, loại khảo nghiệm này đối với hắn mà nói, căn bản không có bất kỳ tác dụng gì.

Bất quá, đối mặt những quang đoàn Thần lực từ trên không trung rơi xuống kia, Luân Hồi Thánh Vương vẫn là dựa vào lực quan sát cường đại của hắn, tiến hành né tránh.

Dù sao khi lực lượng cường đại tới một trình độ nhất định, ngay cả Luân Hồi Áo Nghĩa cũng đều có thể phá hủy.

Đồng thời, Triệu Phong còn phát hiện, tốc độ tiến tới của Diệt Thế Hắc Giao Long, không ngờ lại đặt song song cùng các Bán Thần đỉnh cao của hai Đại Vương triều.

Diệt Thế Hắc Giao Long dường như có thể dự liệu được phương vị quang đoàn Thần lực rơi xuống, thập phần dễ dàng đem tất cả nguy cơ đẩy sang chỗ khác.

- Cá chạch đen, ngươi thật đúng là không sợ chết!

Bên cạnh Diệt Thế Hắc Giao Long, Bán Thần Long Hoàng nhàn nhạt nói.

- Hai lần giao thủ đều không thể giết chết ta, ngươi còn có mặt mũi nói lời này sao?

Diệt Thế Hắc Giao Long châm chọc cười.

- Hừ! Chờ đến điểm cuối, nhìn xem ngươi làm sao chạy?

Bán Thần Long Hoàng hừ lạnh một tiếng.

Lúc này, Bán Thần Long Hoàng không thể động thủ với Diệt Thế Hắc Giao Long, chỉ khi nào đến điểm cuối, cường giả hai Đại Vương triều đều sẽ không bỏ qua cho hắn.

- Vậy chờ xem a!

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long lộ vẻ không quan tâm.

Có Vận Mệnh Chi Mâu trợ giúp, cộng thêm bản lĩnh bản thân hắn, Diệt Thế Hắc Giao Long tin tưởng, hắn có thể thuận lợi tại trong kẽ hở giữa hai Đại Vương triều, đạt được kỳ ngộ tốt nhất.

Triệu Phong ngắm nhìn bốn phía một vòng.

- Không nhìn thấy Vũ Phi!

Triệu Phong không nhìn thấy thân ảnh của Triệu Vũ Phi. Cái này có thể nói rõ tốc độ của Triệu Vũ Phi không tốt lắm, có khả năng đã lãng phí một ít thời gian trên khảo nghiệm nào đó.

Triệu Phong tin tưởng, dùng thực lực của Triệu Vũ Phi, dùng nhiều thêm một chút thời gian, thông qua đầu Quang lộ này tuyệt không có vấn đề.

Vụt...

Sau lưng Triệu Phong mở ra một đôi xích lôi thánh quang vũ dực, một lần nữa cấp tốc phi hành tại trên Quang lộ. Hắn dựa vào Lôi Dực Phi Độn Thuật cùng Thần Linh Nhãn, tránh né những nguy cơ trên đường.

Rất nhanh, Triệu Phong đã một lần nữa bỏ Bán Thần Cự Mãnh lại phía sau.

o0o

Dần dần, rất nhiều cường giả đã không ngừng tiếp cận quang đoàn sáng lạn tại trung tâm kia.

Cự ly giữa các Quang lộ cũng từ từ rút ngắn lại, cự ly Triệu Phong cách Bán Thần Khô Tức, bất quá chỉ chừng vài chục trượng mà thôi.

Cũng may, khu vực bên ngoài Quang lộ có năng lực ngăn cách tất cả, năng lượng ba động trên người Bán Thần Khô Tức tản ra, không thể tạo thành ảnh hưởng gì với Triệu Phong.

- Cách điểm cuối, chỉ còn có một ngàn trượng!

Ánh mắt Triệu Phong gắt gao tập trung vào quang đoàn to lớn khôn cùng phía trước kia. Mơ hồ, Triệu Phong xuyên qua những quang mang sáng lạn kia, đã có thể nhìn thấy được những tòa kiến trúc bên trong quang đoàn.

Thế nhưng, càng đến gần điểm cuối, độ khó của các loại khảo nghiệm lại càng tăng thêm một bậc.

Thời khắc nào đó, Triệu Phong nhìn thấy một gã Bán Thần Dị tộc bị quang đoàn Thần lực đập trúng, ly khai khu vực Quang lộ, sau đó rời khỏi phiến không gian này.

- Triệu Phong!

Nam Cung Thánh nhìn về phía Triệu Phong đang cấp tốc phi hành trên Quang lộ, tâm thần khiếp sợ. Hắn vốn dĩ mong muốn, nhất định phải nhanh hơn Triệu Phong, chạy đến điểm cuối trước! Hiện tại xem ra đã là không thể nào rồi.

Triệu Phong hiện tại đang chạy song song cùng những cường giả đỉnh cao trong hai Đại Vương triều, thuộc về nhóm những cường giả nhanh nhất trong khảo nghiệm Quang lộ.

Nhóm người này có Bán Thần Long Hoàng, Bán Thần U Long, Bán Thần Khô Tức, Bán Thần Phá Diệt, Diệt Thế Hắc Giao Long, Luân Hồi Thánh Vương, cuối cùng chính là Triệu Phong!

Ngay cả những Bán Thần cường đại của một ít thế lực khác như Bán Thần U Hải của Cửu U Cung, Bán Thần Ngự Không của Thiên Kiếm Các, Bán Thần Cự Mãnh, Bán Thần Xích Huyết… cũng là một nhóm người thứ hai, đang cố gắng theo sát nhóm người đầu tiên.

Sự tồn tại của Triệu Phong, không thể nghi ngờ chính là một cái dị loại, bị vô số cường giả chú ý.

Mà toàn bộ những Đại năng bên phía Vương triều U Nguyệt, đều nổi lên sát ý với Triệu Phong.

- Sắp tới rồi!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên. Hắn cũng phát hiện ra sát ý đến từ đám cường giả Dị tộc!

Bởi vì biểu hiện quá vượt trội, hắn cơ hồ bị toàn bộ những cường giả Dị tộc để ý. Bất quá, đây cũng là chuyện không có cách nào khác.

Ầm ầm!

Trên Quang lộ, mấy đạo lôi điện hồng sắc đột nhiên bổ mạnh về phía Triệu Phong.

Trong những lôi điện hồng sắc này có lực lượng thiêu đốt Hỏa thuộc tính, thậm chí còn ẩn chứa một tia Hủy Diệt Áo Nghĩa nữa.

Đây chính là khảo nghiệm cuối cùng trên Quang lộ!

Vụt...

Đối mặt lôi điện đặc thù ẩn chứa Hủy Diệt Áo Nghĩa, Triệu Phong cũng không dám ngạnh kháng, mà lợi dụng Lôi Dực Phi Độn Thuật tiến hành né tránh. Đồng thời chuẩn bị cho cuộc chạy nước rút sau cùng.

Chương 1102: Phát Hiện Tân Vô Ngân

Tại thời khắc tối hậu quan đầu này, những cường giả khác trên Quang lộ cũng đều toàn lực ứng phó, thậm chí xuất ra một ít át chủ bài, chuẩn bị cho cuộc chạy nước rút sau cùng.

Ầm…

Diệt Thế Hắc Giao Long chạy ở trước nhất, cả người bao phủ trong một tầng Long Viêm Hủy Diệt Bản Nguyên thiêu đốt hừng hực, mặc kệ tất cả, xông lên phía trước nhất.

- Xông lên!

Ánh mắt Triệu Phong ngưng đọng.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong cơ thể Triệu Phong tuôn ra một cỗ Phong Lôi Chi Lực kinh khủng. Trong những Phong Lôi Chi Lực này còn ẩn chứa đại lượng lực lượng Lôi kiếp, có thể chống lại đám lôi điện hồng sắc trên Quang lộ.

Triệu Phong thi triển Lôi Dực Phi Độn Thuật, giống như một đạo kim quang xích hồng sắc, xuyên toa tại trên Quang lộ, trong nháy mắt đem vài tên Bán Thần quăng lại phía sau.

Kháng tính của Thánh Lôi Thể Triệu Phong đối với lôi điện có thể nói là mạnh nhất. Hơn nữa lúc này, Triệu Phong còn điều động Thánh

Lôi Thể cùng toàn bộ lực lượng Lôi kiếp trong Thánh lực quang toàn, chống lại lôi điện hồng sắc trên Quang lộ.

Đồng thời, Triệu Phong vận chuyển Thần Linh Nhãn tới cực hạn, thân hình ở trên Quang lộ không ngừng lấp lánh, tránh né đám quang đoàn Thần lực từ trên không trung rơi xuống kia.

Càng tiếp cận quang cầu to lớn phía trước, quang đoàn Thần lực trên không trung rơi xuống lại càng dày đặc. Những cường giả am hiểu tốc độ, ưu thế liền từ từ biểu hiện ra.

- Diệt Thế Hắc Giao Long am hiểu Hủy Diệt Áo Nghĩa, tốc độ thật nhanh!

- Ồ? Nhân loại này không ngờ lại cũng am hiểu Hủy Diệt Áo Nghĩa!

Đám cường giả xông lên trước nhất kia không khỏi sợ hãi than thở.

- Lực lượng Lôi kiếp?

Luân Hồi Thánh Vương nhìn về phía Triệu Phong, trên mặt lộ ra một tia vui mừng.

- Phá Diệt Chi Quang!

Hai tròng mắt Bán Thần Phá Diệt lấp lánh kim quang chói mắt. Trong hai tròng mắt giống như hai vầng thái dương kim sắc kia, chợt bộc phát ra kim quang tuyến sáng rọi kinh diệu thiên hạ, tản mát ra lực lượng hủy diệt khiến cho người ta sợ hãi.

Thế nhưng, đám lôi điện hồng sắc trên Quang lộ của hắn, đồng dạng vô cùng kinh khủng.

Ầm!

Đám quang tuyến kim sắc từ trong đồng tử Bán Thần Phá Diệt bộc phát ra, cùng lôi điện hồng sắc không ngừng rớt xuống phía trước đụng mạnh vào nhau.

Bất đồng với phương thức tiến tới của những cường giả khác, Bán Thần Phá Diệt có được Phá Diệt Chi Mâu, lại áp dụng phương thức hủy diệt cực đoan! Đem tất cả những chướng ngại vật phá hủy hết. Bất quá, bản thân Bán Thần Phá Diệt cũng không am hiểu tốc độ cùng phòng ngự cho lắm.

Một đường tiến lên, Bán Thần Phá Diệt vẫn luôn chọn dùng phương pháp này. Cái này dẫn đến đồng lực của hắn tiêu hao thập phần nghiêm trọng! Bởi vậy, uy năng của Phá Diệt Chi Mâu giảm xuống, tốc độ tiến tới xa xa không bằng Diệt Thế Hắc Giao Long cùng Triệu Phong.

- Khốn kiếp! Tên Hắc Long cùng tiểu tử nhân loại kia…

Sắc mặt Bán Thần Phá Diệt lộ vẻ không cam lòng.

Bán Thần Phá Diệt am hiểu nhất Hủy Diệt Áo Nghĩa, không ngờ lại bị Diệt Thế Hắc Giao Long cùng Triệu Phong vượt qua, điều này khiến cho trong lòng hắn cực kỳ khó chịu.

Vụt...

Diệt Thế Hắc Giao Long là kẻ đầu tiên đến nơi, thông qua quang mạc bạch sắc ngoài mặt quang cầu, tiến nhập vào trong quang cầu to lớn kia.

Sau đó, Triệu Phong từ một chỗ khác, thân hình lóe lên, liền tiến vào

bên trong quang cầu kia.

- Để cho nhân loại kia trước tiên tiến nhập vào trong đó, thật ra cũng không có gì! Quan trọng là Diệt Thế Hắc Giao Long!

- Súc sinh kia biểu hiện có chút khác thường! Chẳng lẽ hắn ở trong Thần Thi đã thu được Thứ Thần khí loại phụ trợ nào đó sao?

- Nếu để cho Hắc Giao Long ở bên trong đạt được kỳ ngộ càng lớn hơn nữa, như vậy liền không ổn!

- …

Cường giả hai Đại Vương triều đối với việc Diệt Thế Hắc Giao Long đầu tiên tiến nhập quang cầu thần bí đều thập phần lưu ý.

o0o

Ô...ô...ô...n...g!

Sau khi xuyên qua quang mạc bạch sắc, cảnh tượng trước mắt Triệu Phong liền phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Đập vào mắt Triệu Phong chính là các loại kiến trúc kỳ lạ: Phòng ốc, điện các, tòa thành, đình đài, vân vân…

Tất cả các kiến trúc đều tồn tại hỗn loạn ở trong không gian. Liền giống như trên đỉnh đầu Triệu Phong đang có một tòa điện các thật lớn đứng chổng ngược. Trong điện các có đủ các loại kiến trúc phong cách kỳ lạ.

- Đó là… Cửu Tinh Vẫn Thiết!

Ánh mắt Triệu Phong bỗng nhiên nhìn chằm chằm vào bậc thang của một gian phòng ốc ở phía trước.

Cửu Tinh Vẫn Thiết, trân bảo truyền thuyết trong Đại Lục Vực, khoáng thạch chuyên dùng để luyện chế Thần binh Thiên giai Cực phẩm! Tục truyền, trong bảo khố của Vương triều Đại Càn cũng chỉ có một khối lớn cỡ nắm tay mà thôi.

Mà cái bậc thang hiện tại Triệu Phong đang nhìn chằm chằm này, đúng là do Cửu Tinh Vẫn Thiết rèn thành, độ lớn mỗi bậc đều tương đương với thân thể một người bình thường.

- Khoáng thạch trân quý như thế, chỉ là bậc thang của gian phòng ốc!

Trong lòng Triệu Phong bỗng nhiên chấn động, vội vận chuyển Tả Mâu, quan sát những địa phương khác.

Trải qua tỉ mỉ quan sát, Triệu Phong phát hiện mỗi một vật trang sức, mỗi một hòn đá khối gạch… ở nơi này, hầu như đều là do những khoáng thạch trân quý phẩm chất không chút thua kém Cửu Tinh Vẫn Thiết chế tạo mà thành.

Mà tỷ như tài liệu chủ yếu của những kiến trúc phòng ốc, điện các, tòa thành… này, Triệu Phong căn bản cũng không nhận ra. Nhưng từ những khí tức kinh người cùng quang huy kỳ dị tản ra ngoài mặt chúng nó, liền có thể biết được giá trị của những tài liệu này viễn siêu Cửu Tinh Vẫn Thiết gấp mấy lần.

- Hóa ra quang mang sáng ngời ngoài mặt quang cầu to lớn kia, đều là do những tòa kiến trúc này phát ra!

Triệu Phong sợ hãi than một tiếng.

Thời điểm hành tẩu trên Quang lộ trước lúc, mọi người chỉ có thể thông qua tầng quang mang sáng ngời kia, nhìn thấy những cảnh tượng mơ hồ bên trong.

Mà những đạo quang mang này, kỳ thật đều là do những tòa kiến trúc bên trong phát ra.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu xuất hiện trên vai Triệu Phong, đôi mắt giống như hai hòn hắc bảo thạch lấp lánh tinh quang.

- Ở trong bảo địa này, tùy tiện gỡ xuống một cái vật phẩm trang sức nào đó trên những tòa kiến trúc nơi đây, đặt tại ngoại giới đều là trân bảo tuyệt thế!

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, kinh hãi không thôi.

Nhưng mà rất nhanh, Triệu Phong liền vứt bỏ ý nghĩ đó trong lòng, bình phục tâm tình kích động của mình.

Trải qua kỳ ngộ tại Cổ Thần Bí Phủ lúc trước, Triệu Phong liền minh bạch, những thứ nhìn như trân quý hiện tại hắn nhìn thấy này, ở trong mắt của chủ nhân Thần Thi, có lẽ chỉ là một ít vật phẩm bình thường không hề có giá trị gì.

Còn bảo vật, kỳ ngộ chân chính, khẳng định là ẩn giấu trong những tòa kiến trúc này.

- Rời khỏi nơi này trước rồi tính tiếp!

Triệu Phong lập tức nói.

Hắn và Diệt Thế Hắc Giao Long là hai người đầu tiên tiến nhập nơi này, không bao lâu nữa, những cường giả khác cũng sẽ lục tục đi vào phiến bảo địa này.

Lúc này, hầu như tất cả cường giả Dị tộc đều đang nhìn chằm chằm Triệu Phong, chỉ cần gặp được hắn, nhất định sẽ liền xuất thủ giết chết hắn!

Vụt...

Triệu Phong nhanh chóng phi hành giữa vô số những tòa kiến trúc kỳ lạ.

Vì để ứng phó những nguy cơ kế tiếp có khả năng xuất hiện, Triệu Phong lợi dụng Mê Không Giới, lưu lại tọa độ không gian tại rất nhiều địa phương khác nhau.

- Nhiều kiến trúc như vậy, trong mỗi một tòa kiến trúc hẳn đều ẩn chứa kỳ ngộ không tầm thường!

Triệu Phong cũng có chút hoa cả mắt.

Thời gian quý giá, Triệu Phong phải từ trong những tòa kiến trúc này, chọn lựa ra tòa kiến trúc có khả năng cất chứa bảo vật cùng kỳ ngộ lớn hơn nữa.

Nhưng mà những tòa kiến trúc nơi đây thật sự rất nhiều, khiến cho Triệu Phong trong lúc nhất thời không thể đưa ra lựa chọn chính xác.

Leng keng!

Tiểu tặc miêu chợt tung lên mấy đồng tiền cổ, sau đó chỉ về phía một phương hướng.

Mà lúc này, ánh mắt Triệu Phong cũng nhìn về phía một hướng khác, hoàn toàn tương đồng cùng phương hướng mà Tiểu tặc miêu bói toán chỉ ra.

- Nơi đó là…

Cách Triệu Phong một khoảng cực xa phía trước, có một tòa cung điện khổng lồ do một loại khoáng thạch màu bạch kim tạo thành, phát ra khí tức tuyên cổ xa xôi, khí thế rộng rãi.

Tòa cung điện bạch kim kia oánh nhuận trong suốt, toàn thân phóng quang huy đủ màu vô cùng sáng lạn, khiến cho người ta nhìn không thấy rõ tình huống bên trong tòa kiến trúc trong suốt này.

Vụt...

Triệu Phong bay thẳng về phía tòa cung điện bạch kim vô cùng to lớn này. Cũng không bao lâu sau, Triệu Phong đã đi tới phụ cận tòa cung điện bạch kim vô cùng to lớn này.

- Khí tức Thần lực thật cường đại!

Còn chưa tiếp cận, một cỗ khí tức Thần lực cuộn trào mênh mông mãnh liệt liền đập mặt mà tới, khiến Triệu Phong không thể nào tiếp cận.

- Kỳ ngộ bên trong tòa cung điện này tuyệt đối không tầm thường!

Tâm thần Triệu Phong rung động, cật lực tiếp cận tòa cung điện bạch kim này.

Các tòa kiến trúc bên trong phiến không gian này nhiều đến bất tận,

Triệu Phong ở chỗ này cũng đã đi dạo một đoạn thời gian, nhưng chưa từng bao giờ phát hiện ra một tòa kiến trúc nào cụ bị khí thế khủng bố đến như vậy, tản mát ra khí tức Thần lực cường đại như vậy.

Hơn nữa quy mô tòa cung điện này, cũng là tòa kiến trúc khổng lồ nhất mà từ trước đến nay Triệu Phong từng gặp qua. Mỗi một hòn đá khối gạch trên đó, đều là loại khoáng thạch kỳ dị mà Triệu Phong không hề nhận ra. Nếu nói là bên trong không có bảo vật, kỳ ngộ gì, đánh chết Triệu Phong cũng không tin.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lôi Thể, chợt tiến về phía trước một đoạn nữa.

- Cửa vào cung điện!

Triệu Phong toàn lực thôi động Thánh Lôi Thể, tiếp cận về phía cửa vào cung điện bạch kim trong suốt kia.

Trải qua một khoảng thời gian nỗ lực, Triệu Phong cũng thành công đi tới cửa vào.

Thình thịch!

Triệu Phong vận chuyển lực lượng toàn thân, đánh vào trên cánh cửa bạch kim sắc.

- Cửa không mở ra?

Tâm thần Triệu Phong bỗng nhiên trầm xuống.

Sau đó, Triệu Phong lại thử nhiều loại phương pháp khác nhau, cũng không có hiệu quả.

Vụt...

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một viên tinh châu huyết sắc.

Triệu Phong từ trong đó điều động ra một ít huyết mạch Thần lực, dung nhập trong bàn tay, đánh lên trên cánh cửa bạch kim sắc.

Nhưng cánh cửa tòa cung điện này, thủy chung cũng không chút cử động, không hề xuất hiện bất kỳ một tia biến hóa nào.

- Ngay cả Thần lực cũng đều không được!

Trong lòng Triệu Phong có chút thất lạc.

Trở thành nhóm người đầu tiên đi tới chỗ này, hắn có tiên cơ mà những cường giả khác không có.

Triệu Phong vốn tưởng rằng, hắn sẽ tìm được một cái địa phương kỳ ngộ to lớn! Nhưng hiện tại, cánh cửa tòa cung điện này lại là đóng chặt không mở! Cái này chính là tương đương với hắn đã lãng phí tiên cơ của chính mình.

- Xem ra kỳ ngộ, cũng cần phải chú ý cơ duyên a!

Triệu Phong rất nhanh khôi phục tâm tình.

Bằng vào cấu tạo, khí thế của tòa cung điện này, cho dù Triệu Phong có thể tiến nhập trong đó, cũng chưa chắc đã có thể lấy được bảo vật bên trong.

- Bên trong rốt cuộc có cái gì?

Triệu Phong quyết định từ bỏ tòa cung điện này. Nhưng mà trước khi rời đi, Triệu Phong muốn nhìn một chút, trong tòa cung điện này đến tột cùng là cảnh tượng như thế nào, có bảo vật nghịch thiên gì?

Ô...ô...ô...n...g!

Tả Mâu Triệu Phong tràn ngập một tầng sóng gợn đạm kim sắc.

Phốc!

Ánh mắt Triệu Phong bắt đầu xuyên thấu đám khí tức, quang huy bên ngoài tòa cung điện bạch kim, mạnh mẽ rót vào bên trong cung điện.

Bất quá, tầm mắt Triệu Phong sau khi xuyên thấu một đoạn khoảng cách, liền không thể tiếp tục xuyên thấu được nữa.

- Dường như không có bảo vật gì đặc biệt trân quý!

Triệu Phong hơi chút kinh ngạc. Bên trong tòa cung điện này tựa hồ không có vật phẩm gì đặc biệt, chỉ có trên vị trí trung tâm cung điện, mới có một đoàn quang đoàn Thần lực khủng bố khiến người ta sợ hãi, phát ra quang mang vô cùng chói mắt.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong toàn lực thôi động kim cầu thần bí trong Không gian Tả Mâu.

Trên hai tròng mắt hắn, một lần nữa tràn ngập một tầng sóng gợn đạm kim sắc càng thêm huyền diệu. Ánh mắt Triệu Phong nhìn chằm

chằm quang đoàn Thần lực bên trong cung điện, tiến thêm một bước thấu thị vào trong đó.

Thời khắc nào đó, toàn thân Triệu Phong chấn động, đồng tử hai mắt co rút lại.

- Một bóng người!

Triệu Phong không thể tin nổi. Trong tòa cung điện này, bên trong quang đoàn Thần lực kia, lại có một đạo nhân ảnh mơ hồ!

Điều này sao có thể? Lẽ nào người này là này chủ nhân của Thần Thi?

Toàn thân Triệu Phong toát ra mồ hôi lạnh, trong lòng suy tư ngàn vạn.

Thời điểm Triệu Phong chuẩn bị rời đi, ánh mắt đạo nhân ảnh kia bỗng nhiên mở ra.

- Ồ? Triệu Phong!

Một đạo thanh âm kỳ diệu vang lên trong đầu Triệu Phong.

- Tân Vô Ngân!

Vẻ mặt Triệu Phong kinh hãi, đứng ngẩn người tại chỗ.

Đạo thanh âm này, Triệu Phong vô cùng quen thuộc!

Nhưng bóng người bên trong quang đoàn Thần lực kia, tại sao có thể là Tân Vô Ngân?

Bỗng nhiên, Triệu Phong chợt nhớ lại. Trước đây, khi cỗ Thần Thi này xuất hiện, dường như chính là bởi vì Tân Vô Ngân đã làm ra chuyện gì.

Từ sau lúc đó, Triệu Phong vẫn cho là Tân Vô Ngân đã bị cỗ Thần lực đột nhiên hiện lên trong lòng đất kia hủy diệt mất.

Không nghĩ tới, không ngờ Tân Vô Ngân lại đang ở chỗ này!

Lúc này, Triệu Phong rốt cuộc cũng đã hiểu rõ, đầu Quang lộ trước đây hắn nhìn thấy, rất có thể là Tân Vô Ngân đã đi qua.

Hóa ra, Tân Vô Ngân còn tới nơi này sớm hơn tất cả mọi bước.

- Triệu Phong, thời gian không còn nhiều lắm! Mỗi một gian kiến trúc ở nơi này, đều có một hồi kỳ ngộ! Bằng cảm giác của ngươi, hãy đi chọn một cái đi!

Thanh âm Tân Vô Ngân nhàn nhạt vang lên trong đầu Triệu Phong.

Nhưng ngay tại lúc này, cách đó không xa, một đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện.

- Bán Thần U Long của Dị tộc!

Toàn thân Triệu Phong chấn động, da đầu tê dại.

Bán Thần cực mạnh của Dị tộc, Thái thượng Trưởng lão của U Đô Giáo, Bán Thần U Long! Nghe đồn hắn có huyết mạch khủng bố Đệ nhất Hoàng Đạo Vạn Tộc Bảng!

- Gặp lại sau!

Lúc này, Triệu Phong cũng không có thời gian tiếp tục hàn huyên cùng Tân Vô Ngân.

Nếu như bị Bán Thần U Long bắt được, cho dù Triệu Phong có Mê Không Giới cùng Lục Thần Tiễn, cũng đều rất khó chạy thoát.

Vụt...

Triệu Phong huy động Mê Không Giới trên cánh tay trái, thân ảnh bao phủ trong một tầng ngân ảnh không u, nhanh chóng biến mất.

- Tai nạn sắp sửa hàng lâm, cái này xem như một ít bồi thường của ta đối với các ngươi a! Đều tự tìm kiếm kỳ ngộ của mình đi!

Sau khi Triệu Phong đi rồi, bên trong cung điện bạch kim, Tân Vô Ngân thở dài một tiếng.

Chương 1103: Trình Tự Tranh Đoạt

Bên cạnh một tòa bình đài hình dáng cổ xưa.

Ô...ô...ô...n...g!

Một tầng ngân ảnh không u trọng điệp bên trong hư không, thân ảnh Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu, nương theo một cỗ không gian ba động, chậm rãi hiện lên.

- Nguy hiểm thật! Hiện tại cường giả Bán Thần hai Đại Vương triều, không sai biệt lắm đều đã vào trong này!

Triệu Phong cảm giác được một tia gấp gáp.

Nếu như Triệu Phong gặp phải cường giả Bán Thần của Vương triều Đại Càn, không thể nghi ngờ có thể được bọn họ che chở! Đương nhiên, ngoại trừ Bán Thần U Hải!

Thế nhưng cùng hành động với Bán Thần của Vương triều Đại Càn, kỳ ngộ của Triệu Phong cũng sẽ bị hạ thấp đến cực hạn. Dù sao Bán Thần nhân loại có thể sẽ ra tay bảo hộ Triệu Phong, nhưng tuyệt sẽ không đem kỳ ngộ tốt, bảo vật trân quý tặng không cho Triệu Phong!

Bởi vậy, Triệu Phong quyết định vẫn là một mình hành động.

Hơn nữa trước đây, Triệu Phong đã để lại rất nhiều tọa độ không gian ở trong phiến không gian này, chỉ cần cẩn thận một chút, vấn đề cũng sẽ không lớn.

Lúc này, Triệu Phong mới hồi tưởng lại một màn hình ảnh gặp mặt Tân Vô Ngân vừa rồi.

Bóng người trong cung điện bạch kim là Tân Vô Ngân, điều này vẫn khiến cho Triệu Phong thập phần khiếp sợ, không thể tin được.

Đồng thời, Triệu Phong bắt đầu suy nghĩ câu nói mà Tân Vô Ngân đã nói với hắn:

- Triệu Phong, thời gian không nhiều lắm! Mỗi một gian kiến trúc ở nơi này, đều có một hồi kỳ ngộ! Bằng cảm giác của ngươi, hãy đi chọn một cái đi!

Những lời này mang đến cho Triệu Phong một loại cảm giác giống như là, toàn bộ kỳ ngộ nơi này, đều là do đích thân Tân Vô Ngân bố trí vậy.

Đương nhiên đây không phải là trọng điểm. Trong những lời này, chân chính khiến cho Triệu Phong suy nghĩ sâu xa có hai điểm.

Điểm thứ nhất: Tân Vô Ngân nói, thời gian không nhiều lắm! Triệu Phong suy đoán, kỳ ngộ nơi này có khả năng sẽ chỉ tồn tại một đoạn thời gian, hoặc là bởi vì nguyên nhân nào khác, sẽ phải bỏ ngang giữa chừng!

Điểm thứ hai: Tân Vô Ngân nói kỳ ngộ nơi này rất nhiều, bảo Triệu Phong hãy đi lựa chọn một cái!

Kỳ ngộ nơi này nhiều như vậy, vì sao Tân Vô Ngân lại nói Triệu Phong hãy đi chọn một cái? Hoặc là nói, chỉ có thể chọn một cái!

- Lẽ nào nơi này có hạn chế nào đó, một người chỉ có thể tiến vào

một tòa kiến trúc, thu được một hồi kỳ ngộ?

Triệu Phong suy đoán ra kết luận này.

Nếu thật sự là như vậy, Triệu Phong thật đúng là phải cao hứng một phen.

Lúc vừa mới vào nơi này, Triệu Phong đã có thể kháng trụ mê hoặc, không tùy tiện đi vào bất cứ tòa kiến trúc nào tại nơi này, mà là đi khắp nơi chung quanh quan sát, lợi dụng Mê Không Giới lưu lại tọa độ không gian.

Mặc kệ Tân Vô Ngân nói là thật hay không, để phòng ngừa vạn nhất, Triệu Phong nhất định phải xem những gì hắn nói đều là thật.

Mặt khác, Triệu Phong còn muốn suy nghĩ cẩn thận một chút.

Nếu như Tân Vô Ngân đã ở trong tòa điện các bạch kim kia, điều này nói rõ, nơi đó chính là kỳ ngộ của Tân Vô Ngân.

Về phương diện khác, điều này cũng chứng minh ánh mắt của Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu không sai! Tòa điện các bạch kim kia, chính là kỳ ngộ lớn nhất trong chỗ này, nhưng nó chỉ thuộc về Tân Vô Ngân mà thôi.

Sau đó, Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhãn, quan sát bốn phía xung quanh.

- Trong mỗi một tòa kiến trúc, đều có một hồi kỳ ngộ, ta tự nhiên không thể chọn cái quá kém được!

Triệu Phong kiên định nói.

Ô...ô...ô...n...g!

Trên Tả Mâu Triệu Phong tràn ngập một tầng sóng gợn đạm kim sắc.

Những tòa kiến trúc bị Triệu Phong liếc mắt liền nhìn xuyên thấu, trực tiếp bị Triệu Phong bỏ qua không nhìn tới.

Vụt...

Triệu Phong thận trọng phi hành trên không trung giữa các tòa kiến trúc san sát, đồng thời quan sát mỗi một tòa kiến trúc bốn phía xung quanh.

Thời khắc nào đó, Triệu Phong nhìn xuyên thấu vào trong một gian nhà gỗ nhỏ, bên trong có một gã Bán Thần U Đô Giáo.

Vị Bán Thần này sau khi tiến nhập gian nhà gỗ nhỏ kia, đem gần như toàn bộ những thứ có thể cướp đoạt, lấy đi sạch sẽ.

Mà thời điểm khi vị Bán Thần này rời khỏi gian nhà gỗ, thân thể hắn liền bị một cỗ Quy tắc Không Gian cường ngạnh cưỡng ép, biến mất không thấy đâu nữa.

- Quả nhiên, một người chỉ có thể đạt được một hồi kỳ ngộ!

Triệu Phong một lần nữa cảm thấy may mắn.

Căn cứ tình huống trên Quang lộ, Triệu Phong suy đoán, vị Bán Thần này chắc là đã bị mạnh mẽ truyền tống rời khỏi nơi này, chuyển đến những địa phương khác trong Thần Thi.

Đồng thời, Triệu Phong cũng thập phần nghi hoặc, làm sao Tân Vô Ngân lại biết được những thứ này?

Leng keng!

Tiểu tặc miêu một lần nữa quăng lên mấy đồng tiền cổ trong tay, tiến hành bói toán.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu huy động thủ trảo, chỉ dẫn cho Triệu Phong một phương hướng.

- Được! Tin ngươi!

Triệu Phong vẫn luôn hết sức tín nhiệm khả năng bói toán của Tiểu tặc miêu.

Hơn nữa, thời điểm vừa rồi Triệu Phong nhìn thấy tòa điện các bạch kim kia, Tiểu tặc miêu bói toán, cũng chỉ về phía hướng kia.

Vụt...

Triệu Phong hướng về phía theo như lời Tiểu tặc miêu chỉ, thận trọng tiến tới.

Trên đường đi, Triệu Phong cũng nhìn thấy Bán Thần Xích Huyết của Thiết gia, nhưng Triệu Phong vẫn bất động thần sắc, đợi sau khi đối phương rời đi, mới tiếp tục khởi hành.

- Dường như không có tòa kiến trúc nào đặc biệt rộng rãi hoặc kỳ lạ!

Sau khi Triệu Phong phi hành một quãng đường khá xa, mới lẩm bẩm nói.

Bỗng nhiên, Triệu Phong chợt ngừng bước lại.

- Tòa tháp chuông này!

Ánh mắt Triệu Phong tập trung vào một tòa tháp chuông thật lớn trước mặt.

Thể tích cùng quang huy của tòa tháp chuông phát ra thanh quang này, so sánh với những tòa kiến trúc khác ở nơi này, còn muốn vượt trội hơn rất nhiều. Nhưng mà, so sánh với tòa cung điện bạch kim rộng rãi kia, ngược lại kém hơn rất nhiều.

Nhưng mà nguyên nhân chân chính tòa tháp chuông này hấp dẫn Triệu Phong chính là, tầm mắt Tả Mâu của Triệu Phong, không ngờ lại không thể nhìn xuyên thấu nó được!

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong đem năng lực thấu thị của Tả Mâu vận chuyển tới cực hạn, cũng chỉ có thể xuyên thấu một bộ phận khu vực vòng ngoài của tòa tháp chuông kia mà thôi.

- Tòa tháp chuông này cũng không bình thường! Hơn nữa cấu tạo của nó, có chút giống như sản phẩm của Thiên Cơ Tộc!

Ngữ khí Triệu Phong khẳng định nói.

Sau đó, Triệu Phong đi tới bên cạnh tòa tháp chuông này, chuẩn bị quan sát gần một chút.

Nhưng ngay tại lúc này, phía bên kia tháp chuông lại đi ra một đạo thân ảnh.

- Triệu Phong!

Sắc mặt đạo thân ảnh Dị tộc to lớn kia cả kinh, kích động nói.

Vốn dĩ Bán Thần Cự Mãnh cũng đang quan sát tòa tháp chuông này. Tòa tháp chuông này hết sức đặc thù, có khả năng ngăn cách thần thức, bởi vậy vừa mới bắt đầu hắn còn chưa phát hiện ra Triệu Phong cũng đang tại phía bên kia tháp chuông.

- Bán Thần Cự Mãnh!

Thanh âm Triệu Phong chợt run lên.

Năng lực thấu thị của Triệu Phong không thể nhìn xuyên thấu được tòa tháp chuông này. Mà linh thức của Triệu Phong cũng bị ngăn trở, cho nên, Triệu Phong đồng dạng không phát hiện ra Bán Thần Cự Mãnh ở phía bên kia tháp chuông.

- Cự ly quá gần, không thể nào sử dụng Mê Không Giới được!

Tâm thần Triệu Phong căng thẳng, cảm giác được một cỗ nguy cơ tử vong.

Đầu tiên, Mê Không Giới cần phải dưới tình huống không gian ổn định mới có thể truyền tống! Thứ hai, Mê Không Giới không phải là truyền tống trong nháy mắt, mà cần có thời gian nửa hơi thở.

Khoảng cách gần như vậy, lại mất thời gian nửa hơi thở, Bán Thần Cự Mãnh đã có thể giết chết Triệu Phong hơn mười lần.

- Chỉ có thể như vậy!

Triệu Phong dẫn theo Tiểu tặc miêu, trực tiếp phóng vọt vào bên

trong đại môn tháp chuông đang mở rộng kia.

Sau khi Triệu Phong tiến nhập tòa tháp chuông này, đại môn tháp chuông liền lập tức đóng lại.

- Ha ha… ngươi trốn chỗ nào?

Bán Thần Cự Mãnh cười lớn một tiếng, hóa thành một đạo ám quang, từ trong khe cửa sắp sửa khép lại chui nhanh vào.

Hắn cũng không nghĩ tới vận khí của mình lại tốt như vậy, vừa mới tiến nhập nơi này liền gặp được người mà hắn nếu muốn giết.

- Khốn kiếp! Hắn cũng vào được!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ chấn động, có chút kinh nghi.

Triệu Phong vốn cho là, một khi mình tiến nhập trong tòa kiến trúc này, đại môn tháp chuông sẽ triệt để đóng lại, không cho phép người thứ hai tiến nhập. Giống như tòa cung điện bạch kim kia vậy, thời điểm Tân Vô Ngân ở bên trong, Triệu Phong bất luận thế nào cũng đều không xông vào được.

Hiện tại xem ra, là Triệu Phong đã nghĩ sai rồi.

Triệu Phong rất nhanh phóng chạy trong tầng trệt tháp chuông, ven đường nhìn thấy rất nhiều bảo vật, hắn đều không có thời gian đi nhặt.

Vụt...

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một thanh cổ cung ám ngân sắc, một mũi tên ám kim sắc.

Triệu Phong trực tiếp kéo động dây cung, bắn ra Lục Thần Tiễn thứ phẩm.

Vụt...

Chỉ thấy một đạo tiễn ảnh ám kim sắc khổng lồ, xỏ xuyên qua tất cả, kéo theo năng lượng phong bạo ám kim sắc kinh khủng, bay thẳng xuống phía dưới.

- Loại đồ chơi vặt vãnh này, còn muốn đả thương ta?

Bán Thần Cự Mãnh cười lớn dữ tợn.

Hắn thấy, lúc này đây Triệu Phong có chạy đằng trời! Đợi giết xong Triệu Phong, lại tìm kiếm kỳ ngộ cũng không trễ.

Vụt...

Trong tay Bán Thần Cự Mãnh xuất hiện một thanh cự phủ tàn khuyết ám hồng sắc.

Thần lực mạnh mẽ chấn động, Bán Thần Cự Mãnh cầm Thần binh trong tay, ngăn lại ở trước người.

Ầm! Phành!

Năng lượng phong bạo khủng bố trong nháy mắt thổi quét ra.

Mà những vật phẩm còn lại trong tháp chuông, lại không hư hao chút nào.

- Đi tìm chết!

Bán Thần Cự Mãnh cười lớn một tiếng, huy động cự phủ tàn khuyết trong tay, bổ ra một đạo ba nhận ám hồng sắc.

Vụt vụt vụt...

Triệu Phong cấp tốc trốn đến phía sau một cái lan can màu trắng.

Ầm! Phành!

Công kích của Bán Thần Cự Mãnh bị lan can màu trắng trước mặt Triệu Phong ngăn cản lại, ngay cả một tia vết tích cũng đều không lưu lại.

- Tiểu tặc miêu!

Dưới tình huống nguy cấp này, Triệu Phong phải cầu cứu Tiểu tặc miêu.

Bởi vì Triệu Phong biết, trong tay Tiểu tặc miêu đã có thêm một thanh Thần khí! Nếu như Tiểu tặc miêu sử dụng thanh Thần khí này, có lẽ đánh trọng thương Bán Thần Cự Mãnh cũng không thành vấn đề!

Chỉ cần có thể đánh trọng thương Bán Thần Cự Mãnh, Triệu Phong liền có thể có được một chút cơ hội thở dốc, lợi dụng Mê Không Giới rời đi.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu lắc đầu, khoa tay múa chân một trận, ý nói hiện tại nó vẫn không thể sử dụng được lực lượng Thần khí.

Sắc mặt Triệu Phong trầm xuống. Đồng thời hắn cũng một lần nữa

minh bạch, yêu cầu để sử dụng Thần khí thập phần nghiêm khắc.

Đầu tiên, Thần khí cần phải nhận chủ! Một khi đã nhận chủ, trừ phi xóa đi ý chí lạc ấn trên đó, nếu không những người khác sẽ không có cách nào sử dụng được.

Thứ hai, Thần khí phải cần một khoảng thời gian tiến hành tế luyện, mới có thể triệt để phát huy ra uy năng của nó.

Cuối cùng, Thần khí cần có Thần lực thuần khiết mới có thể thôi động!

- Chẳng lẽ phải sử dụng Lục Thần Tiễn sao?

Triệu Phong có chút không cam lòng.

Cho dù sử dụng Lục Thần Tiễn, Triệu Phong cũng không nắm chắc có thể đánh chết Bán Thần Cự Mãnh. Đến lúc đó còn phải sử dụng Mê Không Giới rời đi, cái này chính là tương đương với Triệu Phong triệt để bỏ qua những kỳ ngộ nơi này.

- Xem ngươi còn có thể trốn đến lúc nào?

Bán Thần Cự Mãnh nở nụ cười đắc ý, không ngừng tiếp cận Triệu Phong.

Vụt... Vụt...

Hai đạo thân ảnh ở bên trong tháp chuông thật lớn, không ngừng bay nhanh thẳng lên trên đỉnh tháp.

Lúc này, Triệu Phong đã lên tới đỉnh tháp.

- Đây là…

Thần sắc Triệu Phong ngưng đọng.

Trên tầng cao nhất đỉnh tháp, chỉ có một cái bục kim loại! Trên mặt bục kim loại phiêu phù một khối sắt màu đen hình tam giác. Trên khối sắt phác họa vô số tế văn thanh trạch, lấp lánh quang mang nhàn nhạt lượn lờ.

- Đây chính là bảo vật trân quý nhất trong toàn bộ tòa tháp chuông?

Triệu Phong hoàn toàn nhìn không ra đây là vật gì, nhưng cũng có thể đại khái đoán được, đây là bảo vật trân quý nhất ở nơi đây.

- Liều mạng! Tối thiểu phải lấy được chút gì đó!

Triệu Phong vươn tay về phía khối sắt tam giác trên bục kim loại kia. Mà ý niệm của hắn thì lại tiến nhập vào trong Mê Không Giới, chuẩn bị bất cứ lúc nào lấy ra Lục Thần Tiễn.

Tối thiểu, trước khi sử dụng Mê Không Giới rời đi, Triệu Phong phải lấy được một vài thứ gì đó mới được.

Thế nhưng, ngay khi bàn tay Triệu Phong chạm đến khối sắt đen hình tam giác này, một đạo Thần mang thanh sắc kinh thiên chợt từ trong đó bùng phát ra.

Quang mang thanh sắc lóng lánh sáng ngời, chiếu sáng toàn bộ không gian, đồng thời cũng đem tất cả những thứ khác che khuất dưới quang mang sáng ngời của nó.

Đồng thời, một đạo thanh âm máy móc lạnh như băng, chợt từ trong khối sắt màu đen hình tam giác kia truyền ra:

- Phát hiện có hai loại sinh vật tiếp cận! Mở ra Trình tự Tranh đoạt!

- Tình huống gì đây?

Bán Thần Cự Mãnh cảm thụ được sự kinh khủng của cỗ khí tức Thần thánh này, sắc mặt lộ ra một tia sợ hãi.

Vụt...

Thần quang thanh sắc tan đi, Triệu Phong cùng Bán Thần Cự Mãnh đã xuất hiện tại một phiến không gian khác.

Bầu trời một mảnh hư vô, mà dưới đất là tòa thành kim chúc đủ màu sắc sặc sỡ, phía xa xa còn có thể nhìn thấy thật nhiều tòa kiến trúc kim loại kỳ lạ.

Triệu Phong cùng Bán Thần Cự Mãnh đang đứng trên một bình đài thiết bản thanh sắc rộng đến mấy trăm trượng. Ngay trung tâm bình đài có một cái bục kim loại, trên đó vẫn như cũ lơ lửng một khối sắt màu đen hình tam giác.

- Mở ra Trình tự Tranh đoạt! Người chiến thắng mới có tư cách thử Thần khí nhận chủ!

Chương 1104: Chiến Đấu Với Khôi Lỗi Cơ Giới

Triệu Phong cùng Bán Thần Cự Mãnh đang đứng trên một bình đài thiết bản thanh sắc rộng đến mấy trăm trượng. Ngay trung tâm bình đài có một cái bục kim loại, trên đó vẫn như cũ lơ lửng một khối sắt màu đen hình tam giác.

- Mở ra Trình tự Tranh đoạt! Người chiến thắng mới có tư cách nếm thử Thần khí nhận chủ!

Thanh âm cơ giới từ trong khối sắt tam giác màu đen phiêu phù kia truyền ra.

- Thần khí?

Trong lòng Bán Thần Cự Mãnh bỗng nhiên chấn động, hai mắt mở trừng trừng nhìn chằm chằm khối sắt tam giác màu đen phiêu phù trên bục kim loại kia.

Ngay cả Triệu Phong, giờ phút này cũng quên mất nguy cơ hiện tại của bản thân.

Tuy rằng Triệu Phong xem không hiểu đây là loại Thần khí gì, nhưng mà nếu như đã là Thần khí, khẳng định có chỗ độc đáo của nó! Cho dù không có công dụng gì, cũng không phải Thần binh Thiên cấp có thể so sánh.

- Ha ha… vận khí thật không tệ! Vừa có thể giết ngươi, còn có thể đạt được một kiện Thần khí!

Bán Thần Cự Mãnh bỗng nhiên cười ha hả, theo như hắn thấy, kiện Thần khí này nhất định là của hắn.

Sắc mặt Triệu Phong hơi trầm xuống. Tuy rằng không biết Trình tự Tranh đoạt kia là cái gì, nhưng mà phần thắng của Triệu Phong, nhất định là thấp hơn một chút.

- Tiến hành kiểm tra đo lường!

Trên bục kim loại kia đột nhiên bộc phát ra hai đạo kim quang trong suốt, tại trên người Triệu Phong cùng Bán Thần Cự Mãnh phân biệt đảo qua một cái.

- Cấp bậc ý chí linh hồn, Huyền Quang Thánh Lực, thể phách phòng ngự đều đạt tới Huyền Quang Đại Thành đỉnh phong! Huyết mạch cường đại, huyết mạch Viêm thuộc tính! Huyết mạch nhãn đồng… không thể xác định!

Thanh âm cơ giới đều đều vang lên.

Thần sắc Triệu Phong ngưng đọng. Không nghĩ tới bục kim loại này còn có thể đem thực lực của chính mình kiểm tra đo lường chính xác như vậy.

Bên kia, sắc mặt Bán Thần Cự Mãnh cả kinh một trận. Thực lực của Triệu Phong quả thật vượt xa cùng giai. Nhưng hắn không nghĩ tới, Triệu Phong tại trên cả ba phương diện không ngờ lại đều đạt tới tiêu chuẩn Huyền Quang Đại Thành đỉnh phong!

- Huyền Quang Thánh Lực, ý chí linh hồn đạt tới Thánh Vương đỉnh phong! Thể phách phòng ngự hơi mạnh mẽ! Thân mang huyết mạch cao đẳng, dựng dục ra Thần lực, tiêu chuẩn Bán Thần Hạ cấp!

So sánh với Triệu Phong, kết quả đánh giá kiểm tra đo lường của Bán Thần Cự Mãnh lại không có điểm nổi bật nào, thậm chí còn khiến cho Bán Thần Cự Mãnh cảm thấy có chút mất mặt nữa.

Sau một khắc, từ bên dưới thiết bản thanh sắc nơi Triệu Phong cùng Bán Thần Cự Mãnh đang đứng, đều tự tuôn lên ba cỗ vật chất bất minh thanh sắc. Đoàn vật chất thanh sắc kia vặn vẹo biến hình một trận, cuối cùng biến thành ba cỗ khôi lỗi cơ giới hình người.

Ba cỗ khôi lỗi cơ giới trước mặt Triệu Phong, cỗ thứ nhất đứng ngay trước mặt Triệu Phong. Cỗ thứ hai đứng ở trung gian thiết bản thanh sắc, cỗ thứ ba lại tiếp cận bục kim loại chỗ khối sắt đen Thần khí kia.

- Không được mượn dùng ngoại lực cùng phân thân, kẻ nào đánh bại cả ba khôi lỗi cơ giới trước, tức là người chiến thắng!

Bục kim loại kia truyền ra một câu nói cuối cùng.

Triệu Phong thoáng quan sát một chút cỗ khôi lỗi cơ giới thứ nhất trước mặt mình. Ý chí linh hồn, Huyền Quang Thánh Lực cùng thể phách phòng ngự, cơ bản đều đạt đến tiêu chuẩn Đại thành, còn có một loại lực lượng nhãn đồng không tầm thường.

Nói tóm lại, cỗ khôi lỗi cơ giới trước mặt này, có thực lực tương đồng Triệu Phong.

Bên kia, cỗ khôi lỗi cơ giới thứ nhất trước mặt Bán Thần Cự Mãnh, thực lực cũng thập phần tương tự bản thân hắn.

- Đây là cái khảo nghiệm quỷ quái gì vậy?

Bán Thần Cự Mãnh nhất thời mắng lớn một câu.

Đánh bại ba cường giả cùng cấp, độ khó khăn quả thật không nhỏ, người bình thường căn bản không có khả năng hoàn thành được.

Đúng lúc này, cỗ khôi lỗi cơ giới trước mặt Triệu Phong trực tiếp khởi động, thi triển ra bộ pháp cao thâm kỳ diệu, nhanh chóng tiếp cận Triệu Phong.

- Xem tình huống, là lần lượt đánh bại ba cỗ khôi lỗi cơ giới, chứ không phải đồng thời chiến đấu cùng ba cỗ khôi lỗi cơ giới!

Trong ba cỗ khôi lỗi cơ giới, chỉ có cỗ khôi lỗi cơ giới gần Triệu Phong nhất hành động.

Chỉ cần Triệu Phong lần lượt đánh bại ba cỗ khôi lỗi cơ giới này, hơn nữa nếu nhanh hơn so với Bán Thần Cự Mãnh, hắn sẽ chính là người chiến thắng!

Lúc này Triệu Phong có chút hối hận, trước đây hẳn là nên gia tăng thời gian, phục chế nhiều một chút Lục Thần Tiễn thứ phẩm.

Nếu như sử dụng Lục Thần Tiễn thứ phẩm, Triệu Phong sẽ có thể dễ dàng đánh bại ba cỗ khôi lỗi cơ giới này. Thế nhưng hiện tại toàn bộ Lục Thần Tiễn thứ phẩm trong tay Triệu Phong đã dùng hết.

Tuy rằng lợi dụng Lục Thần Tiễn có thể trực tiếp đánh bại ba cỗ khôi lỗi cơ giới, thu được thắng lợi cuối cùng! Thế nhưng, bục kim loại kia lại nói là:

- Người thắng có tư cách thử Thần khí nhận chủ!

Nếu như Triệu Phong sử dụng Lục Thần Tiễn, cuối cùng Thần khí nhận chủ thất bại, như vậy chẳng phải là lỗ chết người sao?

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong lập tức thôi động Thánh Lôi Thể, phóng xuất ra lực lượng hư ảnh Phong Lôi Tiểu Thế Giới.

Ầm! Phanh!

Lần đầu giao thủ, Triệu Phong ôm tâm tính thử dò xét, kết quả bị cỗ khôi lỗi cơ giới kia đánh cho lùi lại mấy bước.

- Thực lực khôi lỗi cơ giới, tương đương với ta tại trạng thái đỉnh phong!

Triệu Phong lập tức đưa ra kết luận.

Hơn nữa quy tắc phiến không gian này hết sức đặc thù, Triệu Phong không thể câu thông Thiên Địa Áo Nghĩa! Đối chiến cùng khôi lỗi cơ giới, cũng không có kinh thiên động địa như trong tưởng tượng vậy, mà là bị đè thấp đến cực hạn.

- Ta trước tiên giết chết Triệu Phong, người chiến thắng cũng chỉ có mình ta!

Bán Thần Cự Mãnh đột nhiên phát sinh ý tưởng kỳ diệu, trực tiếp phóng thẳng người lên, tiếp cận về phía Triệu Phong.

Nhưng hắn vừa bay qua đỉnh đầu cỗ khôi lỗi cơ giới thứ hai, cặp mắt cỗ khôi lỗi cơ giới thứ hai đột nhiên lấp lánh quang mang, cùng cỗ khôi lỗi cơ giới thứ nhất đồng thời phát động công kích về phía Bán Thần Cự Mãnh.

- Tại sao lại như vậy?

Thần sắc Bán Thần Cự Mãnh hoảng hốt.

Xem ra, nếu như hắn bay đến chỗ Triệu Phong bên kia, chẳng phải là sẽ đồng thời đối mặt công kích của ba cỗ khôi lỗi cơ giới trên thiết bản thanh sắc sao?

Bán Thần Cự Mãnh nhanh chóng bay trở về chỗ cũ. Cỗ khôi lỗi cơ giới thứ hai kia cũng trở về chỗ cũ, quang mang trong đôi mắt lại ảm đạm như cũ.

Bất đắc dĩ, Bán Thần Cự Mãnh cũng chỉ có thể thành thành thật thật chiến đấu cùng cỗ khôi lỗi cơ giới thứ nhất.

Bên kia, Triệu Phong tự nhiên nhìn thấy tất cả ở trong mắt.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong dung quán Phong Lôi Thánh Lực, bỗng nhiên đánh ra một đạo chưởng ảnh xích lôi kim sắc.

Mà cỗ khôi lỗi cơ giới kia đồng dạng cũng thi triển một môn Chiến kỹ Thiên cấp, đánh ra một đạo hỏa quyền xích hồng sắc.

Ầm! Phành!

Lần này, Triệu Phong toàn lực ứng phó, cùng cỗ khôi lỗi cơ giới không phân cao thấp.

- Thủ đoạn bình thường thì căn bản không có khả năng đánh bại khôi lỗi cơ giới này!

Ánh mắt Triệu Phong hơi trầm xuống.

Bên kia, Bán Thần Cự Mãnh cũng ý thức được vấn đề này.

Những khôi lỗi cơ giới này, các phương diện năng lực tương đương với hai người, hơn nữa tư duy của bọn chúng càng không thua kém người bình thường. Thậm chí năng lực phân tích tại phương diện chiến đấu càng thêm chuẩn xác hơn người thường rất nhiều.

Bất quá thứ duy nhất bọn chúng thiếu hụt chính là át chủ bài, đòn sát thủ!

- Ngươi đoán sai huyết mạch đồng tử của ta!

Triệu Phong mỉm cười.

Cỗ khôi lỗi cơ giới trước mặt này hiển nhiên có ý chí linh hồn, cũng có lực lượng nhãn đồng đặc thù, nhưng mà Triệu Phong không tin nhãn đồng cỗ khôi lỗi cơ giới này, có thể đánh đồng cùng Thần Linh Nhãn của mình.

- Huyễn Cấm Mê Vực!

Triệu Phong đầu tiên thi triển huyễn thuật cực mạnh của hắn, thăm dò một chút.

Vụt...

Tả Mâu Triệu Phong diễn biến thành một cái thế giới mê cung tử kim sắc vô tận, tản ra một cỗ lực hấp dẫn trí mạng.

Bên kia, cỗ khôi lỗi cơ giới vận chuyển lực lượng nhãn đồng, đồng dạng thi triển ra một loại công kích huyễn thuật.

Hai cỗ lực lượng tinh thần huyễn thuật vô hình đan vào một chỗ.

Sau một khắc, tinh thần huyễn thuật của Triệu Phong đã đẩy lùi huyễn thuật của khôi lỗi cơ giới.

- Thành công!

Sắc mặt Triệu Phong mừng rỡ.

Lực lượng nhãn đồng của cỗ khôi lỗi cơ giới này, tại trong huyết mạch Hoàng Đạo Vạn Tộc Bảng có lẽ có thể xếp vào hai mươi hạng đầu, đã tính là huyết mạch nhãn đồng phi thường cường đại, nhưng tuyệt đối không có khả năng đánh đồng cùng Thần Linh Nhãn của Triệu Phong.

Đã bị huyễn đạo đồng thuật của Triệu Phong ảnh hưởng, các phương diện năng lực của cỗ khôi lỗi cơ giới này nhất thời giảm xuống.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong một lần nữa thi triển chưởng pháp Thánh Lôi Thể vô cùng cường hãn, trực tiếp đánh một chưởng lên trên người cỗ khôi lỗi cơ giới này.

Bất quá thể phách phòng ngự của cỗ khôi lỗi cơ giới này tương đương với Triệu Phong, một chưởng này của Triệu Phong vẫn chưa thể tạo thành thương tổn trí mạng cho nó.

Mà bị một chưởng này trùng kích, cỗ khôi lỗi cơ giới này nhanh chóng tỉnh táo lại từ trong huyễn đạo đồng thuật của Triệu Phong.

- Huyễn Hồn Trùng Kích!

Triệu Phong một lần nữa thả ra một cái huyễn đạo đồng thuật, đồng thời xông lên, chém ra mấy đạo chưởng ảnh xích kim sắc.

Ầm! Phanh! Oành!

Rất nhanh, cỗ khôi lỗi cơ giới thứ nhất đã bị Triệu Phong thuận lợi đánh bại.

Cách đó không xa, hai tròng mắt cỗ khôi lỗi cơ giới thứ hai đột nhiên lấp lánh quang mang, một cỗ khí thế vô hình mạnh mẽ tản ra.

- Đến đây đi!

Triệu Phong không yếu thế chút nào, nhằm phía cỗ khôi lỗi cơ giới thứ hai.

Lần này đây, Triệu Phong tiếp tục sử dụng chiến thuật vừa rồi, vừa lên đến liền thi triển một cái huyễn đạo đồng thuật đơn giản.

- Ồ? Cỗ khôi lỗi cơ giới này đối với huyễn thuật, dường như có sức chống cự nhất định!

Triệu Phong hơi chút giật mình.

- Chẳng lẽ là cỗ khôi lỗi cơ giới đầu tiên vừa rồi bị huyễn thuật đánh bại, bởi vậy cỗ khôi lỗi cơ giới thứ hai này liền tăng cường năng lực tại phương diện này?

Trong lòng Triệu Phong suy đoán.

Bên kia, Bán Thần Cự Mãnh nhìn thấy Triệu Phong nhanh chóng như vậy đánh bại một cỗ khôi lỗi cơ giới, khuôn mặt xuất hiện vẻ lo

lắng.

- Liều mạng!

Sắc mặt Bán Thần Cự Mãnh lộ vẻ ngoan lệ, trong tay xuất hiện một viên tinh đan huyết hồng sắc sát khí đằng đằng.

Đây chính là một trong những lá bài tẩy mà Bán Thần Cự Mãnh chuẩn bị cho việc thăm dò kỳ ngộ trong Thần Thi lần này: Huyết Sát Phong Ma Đan! Loại đan dược này có thể khiến cho các phương diện năng lực của Bán Thần Cự Mãnh trong nháy mắt mạnh thêm mấy thành, đồng thời trong Thánh lực còn dung nhập một cỗ lực lượng sát khí, khiến cho lực sát thương càng mạnh hơn một bậc.

Ầm!

Sau khi ăn vào viên thuốc này, khí thế của Bán Thần Cự Mãnh đột nhiên biến đổi, một cỗ sát khí ám hồng sắc chấn động nhân tâm tràn ngập quanh thân thể hắn. Thoạt nhìn giống như một vị Địa Ngục Ma Thần vậy.

- Giết!

Sau khi phục dụng Huyết Sát Phong Ma Đan, Bán Thần Cự Mãnh huy động Thần binh trong tay, thi triển ra tuyệt chiêu Thiên Sát Trảm.

Ầm! Ong ong!

Ba nhận hồng sắc khổng lồ kia mang theo sát khí ngập trời, dùng tư thái xé rách tất cả, hướng về phía cỗ khôi lỗi cơ giới nghiền áp thẳng tới.

Cỗ khôi lỗi cơ giới trước mặt Bán Thần Cự Mãnh, chỉ có thể chống

cự trong chốc lát, liền bị Bán Thần Cự Mãnh đánh bại.

- Đầu thứ hai!

Vẻ mặt Bán Thần Cự Mãnh điên cuồng thống khổ, trực tiếp nhằm về phía cỗ khôi lỗi cơ giới thứ hai.

Lúc này chiến lực Bán Thần Cự Mãnh tuy mạnh, nhưng hắn vẫn còn có lý trí mạnh mẽ. Hắn minh bạch loại trạng thái này của bản thân không thể duy trì liên tục quá lâu, bởi vậy nhất định phải tốc chiến tốc thắng.

Bên kia, Triệu Phong nhìn thấy Bán Thần Cự Mãnh liều mạng như vậy, hắn cũng không thể tiếp tục ẩn giấu thực lực nữa.

- Tinh Thần Thứ!

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Lần này đây, Triệu Phong vừa đối diện cỗ khôi lỗi cơ giới trước mặt này, trực tiếp thi triển ra công kích đồng thuật cường đại nhất.

Cỗ khôi lỗi cơ giới này đồng dạng cũng thi triển công kích linh hồn đồng thuật đối với Triệu Phong. Nhưng mà Triệu Phong thân mang Thần Linh Nhãn, đối với công kích phương diện linh hồn có lực miễn dịch cực mạnh, tự nhiên sẽ không bị bao nhiêu ảnh hưởng.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Triệu Phong vận chuyển một bộ phận lạc ấn lôi kiếp, thi triển Lôi kiếp đồng thuật.

Chỉ thấy một đoàn lạc ấn lôi kiếp vặn vẹo, giống như hỏa diễm vậy

vặn vẹo thiêu đốt, mang theo khí tức linh hồn kinh khủng không gì sánh được, ở trên đầu cỗ khôi lỗi cơ giới bùng nổ ra.

Ầm! Phành!

Triệu Phong đánh tới một quyền, mạnh mẽ đánh bay cỗ khôi lỗi cơ giới này.

Cùng thời khắc đó, Bán Thần Cự Mãnh cũng đánh bại xong cỗ khôi lỗi cơ giới thứ hai, hai người đồng thời nhằm về phía cỗ khôi lỗi cơ giới thứ ba.

Ầm! Phanh! Oành!

Giao thủ trong chốc lát, Triệu Phong phát hiện, cỗ khôi lỗi cơ giới thứ ba này đối với linh hồn huyễn thuật cùng công kích đồng thuật của Triệu Phong, đều có sức chống cự nhất định.

- Thực lực cỗ khôi lỗi cơ giới này, chỉ sợ tương đương với Bích Quang Thánh Vương!

Triệu Phong đưa ra đánh giá.

Bích Quang Thánh Vương, Thánh Vương Trung đẳng trong cảnh giới Thánh Vương, lợi hại hơn một ít Thánh Vương phổ thông, nhưng lại không bằng những Thánh Vương cường đại như Vũ Linh Thánh Vương, U Mạc Thánh Vương…

Lúc này, chiến trường giữa Triệu Phong cùng Bán Thần Cự Mãnh bất quá chỉ cách có mấy chục trượng. Nếu không phải phiến không gian này có sự áp chế cường đại đối với Áo nghĩa cùng lực lượng, Triệu Phong chỉ sợ rằng ngay cả dư ba của trận chiến bên phía Bán Thần Cự Mãnh cũng đều không thể chống đỡ được.

- Dược hiệu của Huyết Sát Phong Ma Đan chống đỡ không được lâu lắm, thực lực cỗ khôi lỗi cơ giới này lại càng mạnh hơn!

Bán Thần Cự Mãnh phi thường rõ ràng tình huống lúc này.

- Đã như vậy, ta liền trước hết giết chết ngươi!

Sắc mặt Bán Thần Cự Mãnh lộ vẻ ngoan sắc.

Lúc này, hắn đã đánh bại được hai cỗ khôi lỗi cơ giới, không cần sợ đồng thời bị nhiều cỗ khôi lỗi cơ giới vây công.

Hơn nữa theo như Bán Thần Cự Mãnh nghĩ, đánh chết Triệu Phong cũng không phải chuyện khó gì.

Chỉ cần hắn giết chết Triệu Phong, kế tiếp từ từ mài chết cỗ khôi lỗi cơ giới cuối cùng, hắn liền có thể trực tiếp đạt được thắng lợi.

Nghĩ tới đây, Bán Thần Cự Mãnh mạnh mẽ đón đỡ công kích của cỗ khôi lỗi cơ giới thứ ba, tiếp cận về phía Triệu Phong, huy động Thần binh trong tay, chuẩn bị phát động công kích về phía Triệu Phong.

Chương 1105: Thần Khí Nhận Chủ

Lúc này, sắc mặt Triệu Phong lộ vẻ tuyệt lệ nói.

- Ha ha… con kiến hôi vô tri!

Bán Thần Cự Mãnh cười lớn, bộ dáng chẳng quan tâm.

Nếu như Triệu Phong có thủ đoạn gì ngăn cản chính mình, trước đây thời điểm bị chính mình truy sát, hẳn là đã thi triển ra rồi.

Khi đó, Triệu Phong cùng mấy vị Thánh Chủ khác, cộng thêm Côn Vân, U Mạc Thánh Vương… không phải là vẫn bị Bán Thần Cự Mãnh truy sát đó sao? Hiện tại, chỉ còn lại có một mình Triệu Phong, hắn lại có biện pháp gì đây?

Thế nhưng sau một khắc, cả người Bán Thần Cự Mãnh triệt để ngây ngẩn.

Trong tay Triệu Phong bỗng nhiên xuất hiện một mũi tên xích kim sắc.

Khoảnh khắc mũi tên xích kim sắc kia xuất hiện, liền tản mát ra một cỗ Thần huy kim duệ xuyên thủng vạn vật không gì không phá nổi. Ngay cả khoáng thạch Kim thuộc tính trong phiến không gian này, cũng đều thoáng run rẩy một chút.

Cỗ khôi lỗi cơ giới trước mặt Triệu Phong phát hiện ra một cỗ nguy cơ tử vong, bỗng nhiên lui nhanh về phía sau, trong lúc nhất thời

không dám xuất thủ với Triệu Phong nữa.

Trên bục kim loại phía trước, tế văn thanh sắc trên khối sắt màu đen hình tam giác kia, chợt hiện lên một tia quang trạch sáng ngời, nhưng đã lập tức thu lại.

- Lục Thần Tiễn!

Thần sắc Bán Thần Cự Mãnh đại chấn, trên trán ứa ra mồ hôi lạnh.

Nếu như đổi lại lúc bình thường, Triệu Phong xuất ra Lục Thần Tiễn, hắn cũng nắm chắc có thể đón đỡ được.

Nhưng mà lúc này, hắn còn đang đối diện một cỗ khôi lỗi cơ giới cấp Bán Thần! Một khi hắn bị Lục Thần Tiễn bắn trọng thương, chẳng phải là sẽ chết trong tay cỗ khôi lỗi cơ giới cấp Bán Thần này sao?

Mà tại thời điểm Bán Thần Cự Mãnh còn đang thất kinh, trong Tả Mâu Triệu Phong, một cỗ ý chí đồng lực khổng lồ bắt đầu vận chuyển.

Trong Tả Mâu Triệu Phong dần dần xuất hiện một đoàn lạc ấn lôi kiếp. Trên mỗi một đầu lạc ấn lôi kiếp hiện lên một tia linh hồn đồng diễm, cuối cùng hình thành một đoàn linh hồn hỏa diễm lôi kiếp tử tinh.

Ầm! Phốc!

Một đoàn lạc ấn lôi kiếp vặn vẹo, giống như hỏa diễm vậy, vặn vẹo thiêu đốt, mang theo khí tức linh hồn kinh khủng không gì sánh được, bỗng nhiên đánh lên trên linh hồn Bán Thần Cự Mãnh.

- A!

Lần này đây, Bán Thần Cự Mãnh kêu thét lên một tiếng đau đớn.

Linh hồn thể của hắn phảng phất như bị lôi điện hủy diệt vô cùng vô tận không ngừng xỏ xuyên qua. Từng cỗ từng cỗ đau đớn xuyên thấu xương cốt, từ sâu bên trong linh hồn của hắn lan tỏa ra khắp toàn thân.

- Hừ! Dọa ngươi một chút mà thôi!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, thu hồi lại Lục Thần Tiễn.

Tuy rằng Triệu Phong công kích ra được Lôi Kiếp Đồng Diễm, nhưng mà Bán Thần Cự Mãnh mặc kệ nói như thế nào cũng là Bán Thần! Ý chí linh hồn của hắn cho dù hơi thấp, nhưng cũng sẽ không kém đến đâu. Bởi vậy Lôi Kiếp Đồng Diễm cũng không có tạo thành thương tổn cường đại gì cho Bán Thần Cự Mãnh.

Bất quá lúc này, hiệu quả Huyết Sát Phong Ma Đan của Bán Thần Cự Mãnh đã bắt đầu biến mất. Mà tại thời điểm hắn bị Lôi Kiếp Đồng Diễm đánh trúng, còn gặp phải công kích của cỗ khôi lỗi cơ giới Bán Thần kia nữa.

Những yếu tố này cộng lại, đủ để tạo thành thương thế nghiêm trọng cho hắn.

Thế nhưng, đối phương thân là Bán Thần, sẽ không bởi vì một cái đồng thuật của Triệu Phong liền triệt để thất bại. Chỉ cần hắn khôi phục lại, vẫn như cũ có thể xoay chuyển thế cục.

Chỉ là, Triệu Phong sẽ không cho hắn cơ hội này!

Thi triển hoàn tất Lôi Kiếp Đồng Diễm, công kích đồng thuật tiếp theo

của Triệu Phong, đã bắt đầu tích súc.

Tả Mâu Triệu Phong đột nhiên lấp lánh quang trạch thần bí giống như hổ phách tinh túy vậy, mái tóc vàng của hắn cũng không gió mà tự phiêu động.

Bên trong Không gian Tả Mâu, kim cầu thần bí không ngừng xoay tròn. Từng tầng từng tầng sóng gợn kim sắc ảo diệu thần bí, giống như ẩn chứa bản chất vạn vật thế gian, tiến nhập vào trong Tả Mâu Triệu Phong.

- Thần Mâu Phân Giải!

Tả Mâu Triệu Phong lấp lánh một cỗ quang ba tử kim sắc kỳ dị. Sau đó, từng tầng từng tầng sóng gợn kim sắc hư vô trong suốt từ trong đó tràn ngập ra, trong nháy mắt đem Bán Thần Cự Mãnh xuyên thấu ngàn vạn lần, đem kết cấu toàn thân hắn toàn bộ phân tích ra.

Triệu Phong đem mục tiêu phân giải tập trung tại trên người Bán Thần Cự Mãnh, bắt đầu tiến hành phân giải.

Bán Thần Cự Mãnh vừa mới khôi phục lại từ trong đau đớn do Lôi Kiếp Đồng Diễm của Triệu Phong gây ra, liền có một cỗ cảm giác quái dị đánh ập tới.

Bỗng nhiên, Bán Thần Cự Mãnh phát hiện, thân thể của hắn đang từng điểm từng điểm một biến mất!

Những điểm lốm đốm thật nhỏ mà mắt thường không nhìn thấy được, đang từ từ chậm rãi biến mất, phảng phất như là trước giờ chưa từng tồn tại vậy.

Đồng thời, linh hồn của Bán Thần Cự Mãnh cũng bắt đầu từ từ biến

mất, hết thảy mọi thứ của hắn đều đang chậm rãi biến mất.

Bên kia, Triệu Phong đang toàn lực thôi động Thánh Lôi Thể cùng thủ đoạn phòng hộ, mạnh mẽ chống đỡ công kích của cỗ khôi lỗi cơ giới thứ ba, duy trì liên tục việc thi triển Thần Mâu Phân Giải. Hắn cố gắng hết sức suy yếu Bán Thần Cự Mãnh, phối hợp cỗ khôi lỗi cơ giới Bán Thần, đánh bại Bán Thần Cự Mãnh!

Đồng thời, Triệu Phong cũng cảm thụ được, ý chí đồng lực của hắn đang nhanh chóng biến mất.

Quả nhiên, phân giải Bán Thần, không phải là chuyện đùa!

- Ngươi đang làm cái gì?

Bán Thần Cự Mãnh thốt lên sợ hãi.

Lúc này hắn cảm giác, linh hồn, thân thể, Thánh lực… của hắn đều đang từ từ biến mất.

Mà vừa rồi khi hắn bị linh hồn đồng thuật của Triệu Phong bắn trúng, dược hiệu của Huyết Sát Phong Ma Đan cũng đã biến mất. Lúc này hắn đối diện cỗ khôi lỗi cơ giới cấp Bán Thần thôi cũng đều cảm thấy gian nan, lại càng không nói đến chuyện xuất thủ với Triệu Phong.

Mặt khác, vừa rồi Thần khí đã nói rõ quy tắc, không thể mượn dùng ngoại lực cùng phân thân! Cho nên, Bán Thần Cự Mãnh cũng không thể phóng xuất phân thân, cũng giống như Triệu Phong không thể để cho Tiểu tặc miêu hỗ trợ vậy.

Ầm! Phanh!

Bán Thần Cự Mãnh vừa ứng phó với cỗ khôi lỗi cơ giới, lực lượng lại

đang không ngừng yếu đi, cộng thêm sự sợ hãi dâng lên trong lòng hắn, khiến cho hắn dần dần rơi vào thế yếu.

Tại phương diện vật chất, Bán Thần Cự Mãnh đã không rảnh xuất thủ với Triệu Phong.

- Đã như vậy, ta sẽ dùng công kích linh hồn!

Tuy rằng Bán Thần Cự Mãnh không am hiểu lĩnh vực linh hồn, nhưng mà phối hợp ý chí linh hồn, thi triển ra một ít công kích linh hồn phổ thông vẫn là không có vấn đề.

Bán Thần Cự Mãnh tin tưởng, dùng ý chí linh hồn cường đại của hắn, cho dù thi triển công kích linh hồn bình thường nhất, cũng có thể tạo thành thương tổn mang tính hủy diệt đối với linh hồn Triệu Phong.

Ô...ô...ô...n...g! Ầm!

Ý chí linh hồn hơi chút hư nhược của Bán Thần Cự Mãnh, phối hợp với một chút lực lượng linh hồn, hóa thành cự ảnh một đầu Mãnh Tượng hư huyễn, hướng về phía Triệu Phong nghiền ép tới.

- Hừ!

Triệu Phong kêu lên một tiếng đau đớn, linh hồn trong đầu bị hung hăng đánh mạnh một cái. Nhưng hắn vẫn không có đình chỉ Thần Mâu Phân Giải.

Mặc dù công kích linh hồn của Bán Thần Cự Mãnh không có bất kỳ kỹ xảo gì, nhưng mà quả thật vẫn thập phần cường đại.

Bất quá, Triệu Phong tại trên phương diện phòng ngự linh hồn, may

mắn có ưu thế nhất định. Bất kể là lực miễn dịch công kích linh hồn của Thần Linh Nhãn, hay là lực phòng ngự linh hồn của Lôi Hồn Thể, đều là thế gian độc nhất vô nhị, vô cùng cường đại.

- Cái gì? Không ngờ hắn lại đón đỡ được!

Bán Thần Cự Mãnh một lần nữa khiếp sợ không thôi.

Hắn không cách nào tưởng tượng nổi, một gã Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu Thành, không ngờ lại có thể ngăn cản ý chí linh hồn của hắn trùng kích! Cho dù ý chí linh hồn của Triệu Phong đạt tới Thánh Chủ Đại Thành đỉnh phong, đây cũng là chuyện không thể nào a!

- Một lần nữa!

Bán Thần Cự Mãnh một bên chống đỡ công kích của khôi lỗi cơ giới, một bên khởi động ý chí linh hồn, một lần nữa phát động công kích linh hồn về phía Triệu Phong.

- Tình huống không ổn!

Thần sắc Triệu Phong trầm xuống.

Phân giải Bán Thần, mức độ tiêu hao vượt xa tưởng tượng của hắn! Tuy rằng lực lượng Bán Thần Cự Mãnh dưới Thần Mâu Phân Giải của hắn cũng đang không ngừng suy yếu.

Nhưng mà Triệu Phong có thể sẽ không chịu nổi trước so với Bán Thần Cự Mãnh! Hắn vừa thừa nhận công kích của cỗ khôi lỗi cơ giới, ý chí đồng lực còn đang nhanh chóng tiêu hao, còn phải chống lại ý chí linh hồn trùng kích của Bán Thần Cự Mãnh nữa.

Khả năng linh hồn trùng kích lần này đây của Bán Thần Cự Mãnh,

liền có thể cắt đứt Thần Mâu Phân Giải của Triệu Phong, khiến cho Triệu Phong thất bại.

Nhưng mà Triệu Phong vẫn như cũ điều động ý chí linh hồn, tiến hành chống lại.

Phanh! Phanh! Phanh! Phanh!

Trong Tả Mâu Triệu Phong, truyền đến thanh âm nhảy lên dồn dập.

- Hằng Cổ nghiền nát! Thái Cổ Thần vẫn! Hóa thành ức triệu hạt bụi bậm…

Một tiếng thở dài trống trải thê lương, tựa hồ xuyên thủng thời không cổ kim, quanh quẩn ở bên tai Triệu Phong.

Trong Không gian Tả Mâu, kim cầu thần bí chấn động mãnh liệt, huyết mạch đồng lực của Triệu Phong thiêu đốt sôi trào.

Chợt một tầng hư diễm đạm kim sắc bùng nổ, bao phủ toàn thân Triệu Phong.

Trong Thần Linh Nhãn, bắn ra một cỗ khí tức Bản Nguyên Thái Cổ bá đạo, ngạo thị hoàn vũ, ngạo nghễ man hoang!

Bỗng nhiên, Triệu Phong phảng phất như hóa thân thành một tôn Cự Thần Thời đại Thái Cổ vô cùng to lớn. Nhất cử nhất động đều chấn động nhật nguyệt càn khôn!

Ầm! Phốc…

Biến cố bất thình lình xảy ra, khiến cho ý chí đồng lực Triệu Phong đột nhiên kéo lên một tầng thứ mới. Mặt khác, Thần Mâu Phân Giải

của hắn cũng bởi vì vậy mà bị cắt đứt.

Bên kia, công kích ý chí linh hồn do Bán Thần Cự Mãnh thả ra, va chạm đến cỗ ý chí khí tức Bản Nguyên Thái Cổ kia, lập tức lọt vào một cỗ phản phệ kinh khủng bá đạo.

Linh hồn Bán Thần Cự Mãnh lập tức bị trọng thương, phun ra một ngụm tiên huyết.

- Đây là… Khí tức Thời đại Thái Cổ, còn có khí tức Bản Nguyên Thái Cổ…

Thần sắc Bán Thần Cự Mãnh kinh hoàng không gì sánh được.

Biến hóa đột ngột trên người Triệu Phong, khiến cho hắn kinh hoảng không gì sánh được. Đồng thời hắn cũng vạn phần khát vọng khí tức Bản Nguyên Thái Cổ trên người Triệu Phong! Đây chính là then chốt đột phá Thần vị a!

Mà cỗ khôi lỗi cơ giới cấp Bán Thần trước người Bán Thần Cự Mãnh kia, lúc này đã đình chỉ công kích về phía hắn, ngược lại đang thần phục trước mặt Triệu Phong.

- Trực tiếp giết ngươi!

Ánh mắt Bán Thần Cự Mãnh vừa chuyển, mặt lộ vẻ hung lệ.

Bán Thần Cự Mãnh vốn đã tuyệt vọng, nhưng hắn chợt phát hiện, đồng thuật của Triệu Phong đã đình chỉ, cỗ khôi lỗi cơ giới cấp Bán Thần kia cũng đang thần phục trên mặt đất, không có động thủ với hắn nữa.

Lúc này, Triệu Phong bất quá là ý chí linh hồn được một cỗ lực

lượng khủng bố gia trì mà thôi.

Đã như vậy, Bán Thần Cự Mãnh liền trực tiếp phá hủy thân thể Triệu Phong là được.

- Thiên Sát Trảm!

Bán Thần Cự Mãnh cố chịu đựng thương thế, huy động cự phủ trong tay, chém mạnh ra một đạo ba nhận ám hồng sắc.

- Không tốt!

Thần sắc Triệu Phong khẽ biến.

Lúc này ý chí linh hồn của hắn vô cùng cường đại, thi triển linh hồn đồng thuật cường đại liền có thể trọng thương Bán Thần Cự Mãnh. Nhưng mà tại phương diện vật chất, hắn không thể nào chống lại công kích của Bán Thần.

Trừ phi Triệu Phong mặc kệ tất cả, thi triển công kích linh hồn, vận khí tốt có thể triệt để giết chết Bán Thần Cự Mãnh, đạt được thắng lợi. Nhưng làm như vậy, thân thể của Triệu Phong có khả năng liền triệt để bị hủy diệt!

Nhưng mà vào lúc này, dị biến tái sinh!

Trên bục kim loại bên cạnh nơi Triệu Phong cùng Bán Thần Cự Mãnh đang đứng, những tế văn thanh sắc trên khối thép màu đen hình tam giác kia, đột nhiên toát ra Thần quang thanh sắc mãnh liệt.

Vụt vụt vụt...

Những đạo tế văn trên khối sắt, dùng một loại lộ tuyến nào đó, ở trên

khối sắt tam giác nhanh chóng lưu chuyển không ngừng.

Bỗng nhiên, một đạo thanh âm cơ giới chợt vang lên:

- Thần khí nhận chủ, thành công!

P/s:

1. Tin vui là nhóm dịch đã đuổi kịp tác giả

2. Tin buồn là các đạo hữu sẽ phải đợi tác giả ra chương mới, không còn mỗi ngày 5 chương nữa nha

Chương 1106: Hắn Nhất Định Phải Chết

Trong một gian phòng tràn ngập sách vở, Luân Hồi Thánh Vương đang từ trên một cái bàn sách, cầm lấy mấy cây bút lông kim sắc hết sức đặc thù.

- Những cây bút lông này, phẩm giai cao tới Thiên giai Cao cấp, có thể tăng phúc lực lượng ý cảnh, tổ hợp lại còn có thể hình thành một bộ sát trận…

Cặp mắt của Luân Hồi Thánh Vương đánh giá mấy cây bút lông trong tay, sau đó lại đưa mắt chuyển sang các vật phẩm khác trên bàn sách.

Nhưng đúng vào lúc này, hai tròng mắt Luân Hồi Thánh Vương bỗng nhiên lóe sáng một cái.

Hai tròng mắt bình thường không có gì lạ của hắn nhất thời biến thành một mảnh hôn ám, trên đó hiện lên một vòng tế văn hắc ti nhỏ bé.

- Khí tức Thần Mâu, một lần nữa thức tỉnh thêm một phần…

Sắc mặt Luân Hồi Thánh Vương lộ ra một tia kinh ngạc.

- Lại trưởng thành thêm một chút a! Như vậy mới có giá trị trở thành Luân Hồi Bất Diệt Thể!

Luân Hồi Thánh Vương lập tức mỉm cười. o0o

Trong một gian miếu thờ cổ xưa…

Một gã nam tử toàn thân bao trùm long lân hắc sắc, khoanh chân ngồi trên một cái tế đàn hắc diễm đằng đằng.

- Khí tức Thần Mâu, lại tăng cường thêm một chút!

Trong cơ thể Diệt Thế Hắc Giao Long truyền ra thanh âm của Bạch Lâm.

- Đợi ta khôi phục lại thực lực, giết chết hắn dễ như trở bàn tay!

Diệt Thế Hắc Giao Long hừ lạnh, nói.

- Dùng thực lực của ngươi hiện tại, giết chết hắn đúng là không quá khó khăn!

Bạch Lâm tiếp tục nói.

Sự trưởng thành của Triệu Phong, Bạch Lâm vẫn luôn để ở trong mắt.

Độ khó của việc đánh chết Triệu Phong, Bạch Lâm phi thường rõ ràng. Nếu không, Bạch Lâm đã sớm diệt sát Triệu Phong trong vô hình rồi, cũng sẽ không tìm đến hợp tác cùng Diệt Thế Hắc Giao Long.

Lúc này, nàng không thể bỏ qua bất luận một tia cơ hội nào, bằng không, nàng sẽ không có bất kỳ cơ hội nào nữa.

- Mau nhanh rời khỏi địa phương truyền thừa này, sớm đi giết Triệu Phong!

Thanh âm kiên định của Bạch Lâm một lần nữa truyền đến.

- Được!

Diệt Thế Hắc Giao Long có chút không nhịn được, lập tức đáp ứng.

Tuy rằng địa phương truyền thừa này thập phần trân quý khó có được, nhưng mà đánh chết Triệu Phong, hủy diệt không gian bản nguyên của Thần Mâu, đối với Diệt Thế Hắc Giao Long mà nói, cũng là một cỗ mê hoặc khó có thể bỏ qua. o0o

Trong một phiến không gian kim chúc hư vô…

- Thần khí nhận chủ, thành công!

Bục kim loại kia sau khi truyền ra đạo thanh âm này, liền triệt để chui xuống mặt đất, biến mất.

Ô...ô...ô...n...g!

Toàn thân khối sắt màu đen hình tam giác kia lấp lánh vô số phù văn thanh sắc thần bí, chủ động bay đến trước người Triệu Phong.

- Cái gì?

Hai tròng mắt Bán Thần Cự Mãnh trợn to, vẻ mặt kinh hãi.

Rõ ràng còn chưa có phân ra thắng bại, làm sao Thần khí lại nhận chủ rồi?

Hơn nữa trong truyền thuyết, Thần khí nhận chủ thập phần khó khăn, Triệu Phong từ đầu đến cuối đều chưa từng tiếp xúc qua Thần khí,

Thần khí nhận chủ như thế nào có thể hoàn thành?

Ngay cả Triệu Phong cũng kinh nghi bất định, cảm giác có chút không hiểu ra sao. Bỗng nhiên, trong đầu của hắn chợt hiện lên một đạo tin tức:

- Thần khí Cổ Thần Ấn!

Leng keng!

Trước người Triệu Phong, bốn phía khối sắt tam giác màu đen kia chợt mọc ra những phiến sắt màu đen hình dạng khác nhau, trong nháy mắt hóa thành một mặt thuẫn bài kim chúc hắc sắc, trên đó trải rộng vô số tế văn thanh sắc phức tạp.

Ầm! Phanh!

Thiên Sát Trảm của Bán Thần Cự Mãnh đã bị mặt thuẫn bài hắc sắc này trực tiếp đỡ lấy.

Đồng thời, trên thuẫn bài hắc sắc còn xuất hiện một cỗ lực phản chấn kỳ diệu.

Ầm!

Uy năng Thiên Sát Trảm của Bán Thần Cự Mãnh nhất thời bị bắn ngược trở lại, một cỗ năng lượng ám hồng sắc kinh khủng, đánh thẳng về phía Bán Thần Cự Mãnh!

- Phốc!

Bán Thần Cự Mãnh vẫn còn trong khiếp sợ chưa thể khôi phục lại, thân thể đã phải thừa nhận thêm một bộ phận thương tổn, phun ra

một ngụm lớn máu tươi.

Leng keng!

Thuẫn bài hắc sắc kia, lại vặn vẹo biến hình một trận, hóa thành một khối sắt tam giác màu đen như cũ, cuối cùng rơi vào trong tay Triệu Phong.

- Thần khí chủ động bảo vệ ta?

Thần sắc Triệu Phong dại ra, vẫn không nhúc nhích, đứng lặng tại chỗ. Tả Mâu của hắn co rút lại bất định, cỗ khí tức Bản Nguyên Thái Cổ cường đại kia chậm rãi tán đi.

- Thần khí không ngờ lại chủ động nhận chủ, còn tự hành kích phát lực lượng bảo hộ ta?

Đến lúc nàyTriệu Phong vẫn còn không thể tin nổi, lại có loại sự tình như thế này.

Phải biết rằng, Thần khí tại trong mắt cường giả toàn bộ Đại Lục Vực, đều là Thần binh Cấm kỵ trong truyền thuyết.

Cẩn thận ngẫm lại, Triệu Phong như thế nào có cảm giác, Thần khí này chính là chủ động tìm tới để lấy lòng chính mình?

Ô...ô...ô...n...g!

Đột nhiên, cảnh tượng chung quanh bắt đầu mơ hồ vặn vẹo.

Sau một khắc, Triệu Phong cùng Bán Thần Cự Mãnh trực tiếp xuất hiện tại một chỗ nào đó bên trong Thần Thi.

- Đây là có chuyện gì? Ta như thế nào lại đi tới nơi này?

Thần sắc Bán Thần Cự Mãnh đại chấn.

Hắn cho rằng, cho dù Thần khí đã bị Triệu Phong thu đi, hắn cũng còn có cơ hội ở bên trong tìm kiếm những bảo tàng, kỳ ngộ khác thuộc về hắn. Hiện tại, hắn không ngờ lại bị cưỡng ép ly khai phần đầu Thần Thi, chuyển tới một nơi nào đó trong Thần Thi.

- Quả nhiên, kỳ ngộ kết thúc, sẽ quay trở lại trong Thần Thi!

Triệu Phong đối với điểm này sớm đã có lý giải.

Sau đó, ánh mắt Triệu Phong gắt gao nhìn chằm chằm Bán Thần Cự Mãnh, một cỗ sát ý lạnh như băng tràn ngập ra.

- Không tốt!

Bán Thần Cự Mãnh cảm thụ được cỗ sát ý này, toàn thân lạnh run một trận.

Vốn dĩ, cho dù bản thân hắn bị trọng thương, muốn đánh chết Triệu Phong cũng là chuyện hết sức dễ dàng. Nhưng mà hiện tại, Triệu Phong đã đạt được kiện Thần khí thần bí kia, hơn nữa hắn còn biết, trên người Triệu Phong còn có Lục Thần Tiễn!

Hai loại thủ đoạn khủng bố này, khiến cho Bán Thần Cự Mãnh không còn chút chiến ý nào.

- Chạy!

Bán Thần Cự Mãnh không chút nghĩ ngợi, co chân bỏ chạy.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Tại thời điểm Bán Thần Cự Mãnh chuẩn bị rời đi, Triệu Phong liền thi triển một cái linh hồn đồng thuật.

Ầm! Phốc!

Chỉ thấy một đoàn tử kim lôi hỏa ở trên đầu Bán Thần Cự Mãnh bùng nổ ra, một cỗ tử kim sắc lôi viêm, không ngừng thiêu đốt lan tràn.

- A!

Bán Thần Cự Mãnh kêu một tiếng đau đớn.

Đổi lại là thời kỳ toàn thịnh, loại linh hồn đồng thuật trình độ này đối với hắn mà nói, căn bản chẳng khác nào gãi ngứa cho hắn cả. Nhưng mà vừa rồi, ý chí linh hồn của Bán Thần Cự Mãnh đã bị khí tức khủng bố trong Thần Mâu Triệu Phong phản phệ. Cộng thêm Lôi Kiếp Đồng Diễm, Thần Mâu Phân Giải của Triệu Phong trước đó, khiến cho lúc này, ý chí linh hồn của Bán Thần Cự Mãnh có thể nói là suy yếu trước giờ chưa từng có.

- Thần khí!

Triệu Phong nếm thử câu thông khối sắt tam giác trong tay mình, lại phát hiện những tế văn thanh sắc trên đó ảm đạm không chút ánh sáng, hoàn toàn không có phản ứng gì.

- Quên mất! Bản thân cần phải có Thần lực mới có thể sử dụng Thần khí được!

Triệu Phong vỗ vỗ đầu.

Bất quá bản thân Triệu Phong căn bản không có Thần lực, Thần lực từ ngoại giới điều động tới cũng không cách nào thôi động Thần khí.

- Bất quá, tuyệt không thể để cho Bán Thần Cự Mãnh trốn thoát!

Thần sắc Triệu Phong ngưng đọng, sát ý đã định.

Đầu tiên, ngày đó Bán Thần Cự Mãnh một đường truy sát đám người Triệu Phong, đẩy bọn người Triệu Phong vào tuyệt cảnh, thậm chí thiếu chút nữa đã giết chết Triệu Vũ Phi.

Thứ hai, chuyện tình chính mình thu được Thần khí, tuyệt không thể để cho Bán Thần Cự Mãnh tiết lộ ra ngoài.

Hiện tại thực lực Triệu Phong còn chưa đủ để bảo trụ kiện Thần khí đặc thù này, bởi vậy, Bán Thần Cự Mãnh nhất định phải chết!

- Tỏa Thiên Cung!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một thanh cổ cung ám ngân sắc. Băng hưu một tiếng, đã bắn ra một cây quang tiễn tử kim sắc.

Sau một khắc, cây quang tiễn tử kim sắc do lực lượng linh hồn này tạo thành đã xuyên qua trong ngực Bán Thần Cự Mãnh.

Lực lượng Lôi kiếp của Triệu Phong đã tiêu hao hết, bởi vậy chỉ có thể dựa vào lực lượng linh hồn, tiến hành công kích linh hồn hư nhược của Bán Thần Cự Mãnh.

- Chạy!

Bán Thần Cự Mãnh vận chuyển lực lượng, trực tiếp phi độn đào tẩu.

- Trốn chỗ nào?

Triệu Phong lập tức thi triển Lôi Dực Phi Độn Thuật, nhanh chóng đuổi theo.

Bản thân Bán Thần Cự Mãnh đã bị trọng thương, nhưng mà phương diện tốc độ vẫn như cũ nhanh hơn một bậc so với Triệu Phong.

Bất quá Triệu Phong đuổi theo không buông, đồng thời không ngừng dùng Tỏa Thiên Cung thả ra linh hồn quang tiễn. Trong công kích những quang tiễn này còn ẩn chứa lý giải của Triệu Phong đối với huyễn đạo, có tác dụng trở ngại nhất định đối với Bán Thần Cự Mãnh. o0o

Một chỗ nào đó trong Thần Thi…

Ô...ô...ô...n...g!

Một tầng u ảnh bạch kim sắc bỗng nhiên tràn ngập hư không, sau đó bên trong nhảy ra một đạo nhân ảnh.

- Thất bại!

Ma Uyên Thánh Chủ thở dài chán nản.

Hắn ngay cả Quang lộ cũng không thể thông qua, cuối cùng tại nguy cơ trước mắt, hắn đành ly khai Quang lộ, bị truyền tống đi ra.

Ầm! Hô!

Đúng lúc này, một cỗ uy áp kinh khủng kinh thiên động địa từ cách hắn không xa nhanh chóng xẹt qua.

- Bán Thần Cự Mãnh!

Thần sắc Ma Uyên Thánh Chủ đại chấn, lập tức ẩn nấp khí tức, hy vọng chính mình không nên bị vị Bán Thần Dị tộc này phát hiện.

Đúng lúc này, phía sau lại bay vụt đến một đạo xích lôi quang hồ, theo sát Bán Thần Cự Mãnh.

- Trốn chỗ nào?

Triệu Phong hét lớn một tiếng, kéo động Tỏa Thiên Cung.

Vụt...

Linh hồn Bán Thần Cự Mãnh một lần nữa bị một cây linh hồn quang tiễn xỏ xuyên qua.

- Cái này… Làm sao có thể?

Ma Uyên Thánh Chủ đứng ngây người tại chỗ, đờ người như tượng.

Triệu Phong không ngờ lại đang đuổi giết Bán Thần Cự Mãnh! Hơn nữa hiện tại bản thân Bán Thần Cự Mãnh đã bị trọng thương, căn bản không dám phản kháng, chỉ là một đường phóng chạy.

Cũng giống như Ma Uyên Thánh Chủ, dọc đường cũng có rất nhiều Thánh Chủ nhân loại, Dị tộc bị cỗ khí tức kinh thiên khổng lồ kia kinh động, phát hiện một màn kinh người này.

Bất quá, những Thánh Chủ Dị tộc bình thường kia nhìn thấy ngay cả Bán Thần Cự Mãnh cũng bị gã thanh niên tóc vàng kia truy sát, bọn chúng tự nhiên là lẫn trốn thật xa.

- Triệu Phong, không nên khinh người quá đáng!

Bán Thần Cự Mãnh cảm thấy vô cùng sỉ nhục, phẫn nộ quát một tiếng. Hắn đường đường là một Bán Thần Dị tộc, hiện tại lại bị một gã Thánh Chủ nhân loại truy sát!

Ánh mắt Triệu Phong hơi trầm xuống, không nói gì.

Nếu đổi lại bình thường, cho dù đối phương là một gã Bán Thần đã trọng thương, Triệu Phong cũng sẽ không đuổi theo không buông như vậy. Nhưng mà lúc này, Triệu Phong tuyệt không thể bỏ qua Bán Thần Cự Mãnh! Hắn không thể để cho Bán Thần Cự Mãnh đem bí mật trong tay mình có Thần khí tiết lộ ra ngoài.

- Không tốt! Thánh Vương Dị tộc!

Tả Mâu Triệu Phong phát hiện ở cực xa phía trước, có một gã Thánh Vương Dị tộc!

Nếu như Bán Thần Cự Mãnh liên thủ cùng gã Thánh Vương Dị tộc này, tuyệt đối có thể chống lại Triệu Phong, thuận lợi chạy trốn.

- Đã như vậy, vẫn phải dùng đến ngươi rồi!

Sắc mặt Triệu Phong trầm xuống, trong tay xuất hiện một mũi tên xích kim sắc.

Vốn dĩ, tại thời điểm tranh đoạt Thần khí, Triệu Phong đã dự định sử dụng Lục Thần Tiễn, nhưng mà Triệu Phong lại sợ cuối cùng không đạt được Thần khí, như vậy quá thua thiệt rồi.

Vừa rồi thời điểm truy sát, Triệu Phong cũng từng nghĩ tới sử dụng

Lục Thần Tiễn, nhưng mà vẫn như cũ có chút không nỡ.

Nhưng mà lúc này, Triệu Phong rốt cuộc cũng phải sử dụng Lục Thần Tiễn! Tuyệt không thể để cho Bán Thần Cự Mãnh đào tẩu!

Vụt...

Ánh mắt Triệu Phong băng lãnh, không chút do dự đem Lục Thần Tiễn đặt lên trên Tỏa Thiên Cung.

Ô...ô...ô...n...g!

Nháy mắt khi Thánh lực quán nhập vào, Lục Thần Tiễn phảng phất như thức tỉnh lại, toát ra Thần huy kim duệ thông thiên triệt địa. Một cỗ vĩ lực khôn cùng Thần quỷ kinh hãi chợt hàng lâm thiên địa, dung nhập vào trong Thần tiễn xích kim sắc.

- Loại cảm giác này…

Bán Thần Cự Mãnh đang phóng chạy, nhìn thấy Thánh Vương Dị tộc xuất hiện, cho rằng có thể thuận lợi chạy trốn. Nhưng đột nhiên thân thể cùng linh hồn hắn chợt cảm giác một cỗ khí tức bén nhọn đau đớn truyền tới.

- Lục Thần Tiễn!

Thần thức Bán Thần Cự Mãnh đảo qua, sắc mặt nhất thời trắng bệch.

Phốc…

Thần quang kim duệ vô cùng vô tận, cắt ngang trời cao, xé rách tất cả, trong nháy mắt liền đi tới trước mặt Bán Thần Cự Mãnh, đem

thân thể hắn trực tiếp thôn phệ sạch sẽ.

Đồng thời, cỗ năng lượng phong bạo khủng bố này tiếp tục đẩy mạnh về phía trước, đem một gã Thánh Vương Dị tộc khác, cũng trực tiếp bao phủ thôn phệ luôn.

Bên kia, tại chỗ xa xôi vô cùng sau lưng Triệu Phong, vài gã Thánh Chủ nhân loại đuổi theo muốn xem kịch vui, triệt để trợn tròn mắt.

- Triệu Phong đánh chết Bán Thần Dị tộc!

- Triệu Phong đã có được thực lực kinh khủng như thế rồi sao?

- …

Tại một góc, Ma Uyên Thánh Chủ vẫn chưa tỉnh hồn, thần sắc dại ra, nói:

- Đây là Lục Thần Tiễn chân chính!

Ma Uyên Thánh Chủ không nghĩ tới Triệu Phong thật sự có Lục Thần Tiễn! Lúc này hắn đang hồi tưởng lại hành vi lúc trước của mình, cảm giác mình quả thật là rất nhiều lần muốn chết.

Ô...ô...ô...n...g!

Trung tâm phong bạo nơi Lục Thần Tiễn bạo tạc chậm rãi yếu bớt, thân hình Triệu Phong ngạo nghễ phiêu lập nơi đó, bao quát mảnh vụn thân thể Bán Thần Cự Mãnh phía dưới.

- Bán Thần Cự Mãnh đã chết!

Triệu Phong thản nhiên nói.

- Không gian Trữ vật!

Triệu Phong phát hiện một cái Không gian Trữ vật không gian bất ổn, sắp sửa tạc liệt. Hắn không nói hai lời, đem toàn bộ tích trữ của Bán Thần Cự Mãnh để vào Mê Không Giới.

Lúc này, uy năng khí tức của Lục Thần Tiễn mới từ từ biến mất.

- Ồ? Nơi đó là…

Triệu Phong bỗng nhiên cảm giác được một cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ kinh người, hai tròng mắt chợt ngưng đọng, nhìn về một phía gần đó.

Chỉ thấy, nơi đó có một bức tường tinh thể tương đối ngưng thực, nhưng hiện tại đã bị Lục Thần Tiễn của Triệu Phong phá hư, lộ ra một tầng tinh thể huyết hồng sắc bên trong.

Mà bên trong tinh thể huyết hồng sắc kia, có một giọt huyết dịch lưu ly tử kim sắc!

Chương 1107: Hắc Giao Long Tiếp Cận

Một bức tường tinh thể ngưng thực dầy nặng, đã bị Lục Thần Tiễn của Triệu Phong phá hư, lộ ra tầng tinh thể huyết hồng sắc bên trong.

Mà bên trong tinh thể huyết hồng sắc kia, có một giọt huyết dịch lưu ly tử kim sắc!

Thời điểm tiếp cận khối tinh thể huyết hồng sắc này, huyết mạch trong cơ thể Triệu Phong bắt đầu không ngừng run rẩy! Bản thân Triệu Phong càng thừa nhận một cỗ huyết mạch Thái Cổ áp chế to lớn vô biên.

Đây còn là dưới tình huống giọt huyết dịch này đã bị bức tường tinh thể Thần lực phong ấn lại. Nếu như giọt huyết dịch này hoàn toàn bại lộ tại ngoại giới, Triệu Phong chỉ sợ ngay cả tiếp cận cũng vô cùng khó khăn.

- Đây chẳng lẽ là huyết dịch của Thần Thi? Hơn nữa nhìn kỹ một chút, tựa hồ không phải là huyết dịch bình thường, mà rất có thể là tinh huyết của Thần Thi!

Tinh thần Triệu Phong đại chấn.

Không nghĩ tới sử dụng Lục Thần Tiễn đánh chết Bán Thần Cự Mãnh, lại ngoài ý muốn mở ra cái kỳ ngộ này.

Lúc này, khí tức Thần lực cùng năng lượng trong các bộ vị khác của Thần Thi vẫn còn đang lưu động về phía bộ vị phần đầu Thần Thi.

Các bức tường tinh thể trong Thần Thi so với lúc ban đầu, đã xem như là thập phần mỏng yếu. Cường giả Thánh Vương hơi chút mạnh mẽ đều có thể phá vỡ một ít bức tường tinh thể bình thường rồi.

Bởi vậy, Lục Thần Tiễn của Triệu Phong mới có được lực tàn phá kinh khủng như vậy, đơn giản liền phá hủy được một bức tường tinh thể.

- Ta phải làm thế nào mới thu được giọt Thần huyết này?

Lúc này Triệu Phong gặp phải một nan đề.

Tuy rằng lúc này bức tường tinh thể các nơi, so với lúc ban đầu đều thập phần yếu đuối. Nhưng mà bức tường tinh thể bao vây giọt Thần huyết này lại cứng rắn dị thường! Trừ phi lực thương tổn phương diện vật chất của Triệu Phong có thể đạt tới tiêu chuẩn Bán Thần, bằng không rất khó phá vỡ tầng tinh thể huyết hồng sắc này.

Lúc này, trong mảnh phế tích tinh thể này, hủy diệt phong bạo do Lục Thần Tiễn tạo thành đã dần dần biến mất.

Bên ngoài, một ít cường giả cảm thụ được một cỗ khí tức huyết mạch kinh người, liền bắt đầu tiếp cận về phía này.

- Không tốt! Giọt Thần huyết này, nhất định sẽ bị những cường giả khác phát hiện!

Sắc mặt Triệu Phong hơi trầm xuống.

- Đều cút hết cho ta!

Triệu Phong đột nhiên vận chuyển Thánh Lôi Thể, thôi động huyết

mạch Huyết Ma Dương, đồng thời phóng xuất ra ý chí đồng lực tuyệt cường.

Những cường giả nhân loại hoặc Dị tộc bên ngoài chuẩn bị tiếp cận nơi này quan sát tình huống, nhất thời bị dọa cho kinh sợ thối lui.

- Khí phách cùng ý chí đồng lực thật mạnh! Chỉ sợ hắn đã có thực lực Thánh Vương!

- Hắn ngay cả Bán Thần cũng có thể giết, trong tay nhân loại này khẳng định còn có át chủ bài cường đại khác!

- …

Những Thánh Chủ phổ thông này nhất thời bị một tiếng quát lớn của Triệu Phong đẩy lui.

Kẻ duy nhất thực lực mạnh một chút ở chỗ này, chính là Ma Uyên Thánh Chủ! Nhưng mà, hiện tại Ma Uyên Thánh Chủ nào dám tiếp cận Triệu Phong?

Quan hệ giữa hắn cùng Triệu Phong xem như là thù sâu như biển. Vừa rồi Triệu Phong vì truy sát Bán Thần Cự Mãnh mới không nhìn thấy hắn, lúc này nếu như hắn chủ động chạy tới, chẳng phải là muốn chết sao?

- Tạm thời dọa lui bọn chúng!

Triệu Phong hơi chút thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng mà khí tức giọt Thần huyết này thật sự quá mức khủng bố, không có khả năng vẫn mãi tiếp tục giấu diếm xuống nữa. Hơn nữa, nếu như có Thánh Vương hoặc là Bán Thần vô tình đi tới phụ cận

nơi này, giọt Thần huyết này cũng sẽ bị phát hiện ra!

Cho nên, lúc này quan trọng nhất chính là, Triệu Phong phải giấu đi giọt Thần huyết này, hoặc là trực tiếp sử dụng nó luôn.

- Tiểu tặc miêu!

Triệu Phong triệu hoán Tiểu tặc miêu ra.

Hai tròng mắt Tiểu tặc miêu sáng ngời, nhìn chằm chằm giọt huyết dịch tử kim sắc giống như thủy tinh huyết hồng sắc kia, nước bọt đều nhanh chảy ra.

Leng keng!

Tiểu tặc miêu nắm lấy một thanh chủy thủ hắc sắc, đâm mạnh xuống. Thoáng cái, Tiểu tặc miêu đã đâm ra một cái lỗ hổng sâu chừng nửa phân.

Thế nhưng, càng xuống dưới, đào móc lại càng khó khăn hơn.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu giải thích cho Triệu Phong, hiện tại nó không thể thôi động chuôi Thần khí này! Lúc này, nó hoàn toàn là đang lợi dụng trình độ sắc bén của bản thân chuôi Thần khí này, tiến hành đào quật.

Rất nhanh, Tiểu tặc miêu đã đào ra một cái lỗ nhỏ sâu hai tấc, cự ly cách giọt Thần huyết phía dưới, chỉ còn không tới nửa phân nữa.

Thế nhưng bức tường tinh thể dày chỉ nửa phân này, tựa hồ như ẩn chứa lực lượng giọt Thần huyết này, cứng rắn dị thường.

Leng keng!

Tiểu tặc miêu một lần nữa đào xuống phía dưới thêm vài cái.

Ầm!

Một cỗ khí tức huyết mạch Hồng Hoang khủng bố bá đạo nhất thời bùng phát ra.

Triệu Phong đang khoanh chân ngồi một bên, sắc mặt nhất thời cả kinh.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong lập tức không nói hai lời, trực tiếp thôi động Thánh Lôi Thể cùng Huyết Ma Dương hoàn mỹ. Đồng thời, hắn cũng vận chuyển một cỗ Thánh lực tuyệt cường, tận lực che lấp khí tức của Thần huyết.

Một ít Thánh Chủ ở xa xa, nhất thời bị động tĩnh của Triệu Phong bên kia hấp dẫn.

- Vừa rồi xảy ra chuyện gì? Khí tức huyết mạch cổ xưa thật là khủng khiếp!

- Chẳng lẽ là Triệu Phong thân mang bảo bối nào đó, khiến cho huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ của hắn lại một lần nữa biến dị?

- …

Đám Thánh Chủ ở xa xa đằng kia, sắc mặt kinh nghi bất định, nhìn về phía chỗ của Triệu Phong, nhưng lại không dám tiếp cận.

Mà nơi này cách chỗ của Triệu Phong quá xa, trung gian lại có quá nhiều bức tường tinh thể ngăn trở, khiến cho linh thức bọn họ không có cách nào xuyên thấu đi qua.

Chỗ bên cạnh giọt Thần huyết, trái tim Triệu Phong đập mạnh.

Hiện tại, những cường giả sinh lòng nghi ngờ bên ngoài, đều chỉ là mới cảnh giới Thánh Chủ, bị Triệu Phong dọa cho khiếp sợ, không dám tiếp cận.

Chỉ khi nào hấp dẫn đến những cường giả càng cường đại hơn, giọt Thần huyết này mới bị phát hiện ra!

- Dường như ta đã có thể hấp thu lực lượng Thần huyết!

Triệu Phong mừng rỡ nói.

- Đã như vậy, liền trực tiếp hấp thu a!

Triệu Phong dứt khoát quyết định.

Ngay cả Tiểu tặc miêu cũng đều không thể đem giọt Thần huyết này hoàn toàn đào móc ra, như vậy Hư Không Na Vật của Triệu Phong cũng không cách nào sử dụng được.

Như vậy hắn đơn giản trực tiếp tiến hành hấp thu lực lượng Thần huyết. Cho dù đến lúc đó dẫn tới một đám cường giả khác, Triệu Phong cũng xem như thu được một ít chỗ tốt.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu chui trở về Mê Không Giới.

Triệu Phong vươn ra một ngón tay, đặt vào trong huyệt động tinh thể nhỏ bé kia.

Ô...ô...ô...n...g!

Một luồng khí tức tử kim sắc yếu ớt, bị Triệu Phong chậm rãi dẫn đạo ra, dung nhập trong thể chất huyết mạch của hắn.

Vù vù!

Huyết mạch trong cơ thể Triệu Phong đang không ngừng run rẩy, điên cuồng vận chuyển, hấp thu cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ này.

Trong chốc lát, thể chất huyết mạch, cấp bậc sinh mệnh của Triệu Phong đều đề thăng ở một trình độ nhất định.

Ô...ô...ô...n...g!

Lúc này, một luồng tia máu tử kim sắc thật nhỏ bị Triệu Phong rút ra, dung nhập toàn thân hắn.

Vụt...

Triệu Phong thôi động Thánh Lôi Thể, tiêu hóa luồng tia máu tử kim sắc này.

Phốc…

Lôi văn ám kim sắc phong cách cổ xưa ngoài mặt Thánh Lôi Thể của Triệu Phong, nhất thời lấp lánh một trận Thần huy xích kim sắc. Một cỗ khí tức vô hình uy nghiêm bá đạo từ trong cơ thể Triệu Phong tản ra.

- Còn có thể nhanh hơn một chút!

Triệu Phong gia tăng cường độ rút ra.

Ong ong!

Càng nhiều tia máu tử kim sắc hơn bị Triệu Phong rút ra!

Trong chốc lát, Thánh Lôi Bá Thể, Huyền Quang Thánh Lực, huyết mạch thể chất của Triệu Phong đều đề thăng cực nhanh, thậm chí ngay cả lực lượng tâm hồn Triệu Phong, cũng theo đó mà không ngừng tăng lên.

- Không bằng, lợi dụng giọt Thần huyết này, đột phá Huyền Quang Đại Thành!

Sắc mặt Triệu Phong lộ ra vẻ điên cuồng.

Cảnh giới ý cảnh của Triệu Phong tại quá trình lịch lãm trong Thần Thi, từ lâu đã đạt tới tiêu chuẩn đột phá Huyền Quang Đại thành.

Mặt khác, lợi dụng giọt Thần huyết này đề thăng cảnh giới, không chỉ không hề có bình cảnh, căn cơ vững chắc, còn có thể khiến cho Triệu Phong hấp thu lực lượng Thần huyết nhanh hơn nữa.

Đã có quyết định, Triệu Phong liền bắt đầu chuẩn bị.

Đồng thời, vì che giấu của khí tức giọt Thần huyết này, Triệu Phong toàn lực thôi động huyết mạch, Thánh Lôi Thể, có thể nói thanh thế mênh mông cuồn cuộn.

Ầm...

Tinh, khí, thần của Triệu Phong cấp tốc dâng cao lên. Khí tức vô hình khủng bố, không ngừng hướng bốn phía lan tràn ra.

Ô...ô...ô...n...g!

Thánh Lôi Thể của Triệu Phong lại càng phát sáng rực rỡ, một cỗ lực lượng khủng bố áp bách bao phủ thiên địa bốn phía xung quanh.

Mặc dù Triệu Phong đang vận chuyển Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, trợ giúp chính mình đột phá Huyền Quang Đại Thành. Nhưng mà lực lượng giọt Thần huyết này, trong vô hình không ngừng làm dịu thể chất huyết mạch của Triệu Phong, ích lợi đối với Thánh Lôi Thể của Triệu Phong cũng thập phần to lớn. o0o

Khu vực bên ngoài…

- Chuyện gì xảy ra? Khí tức huyết mạch Hồng Hoang cửu viễn như vậy!

Lúc này, một gã nam tử Dị tộc đầu mọc song giác, làn da toàn thân mặc lục sắc, chợt đi tới nơi này.

- Bích Tích Thánh Vương, đó là Triệu Phong! Cách đây không lâu, hắn vận dụng một át chủ bài, đánh chết Bán Thần Cự Mãnh, sau đó vẫn luôn dừng ở chỗ này!

Một gã Thánh Chủ Dị tộc lập tức nói rõ đầu đuôi sự tình.

- Cái gì?

Thần sắc Bích Tích Thánh Vương kinh hãi, không thể tin nổi. Bán Thần Cự Mãnh không ngờ lại bị Triệu Phong giết chết?

- Tiểu tử kia thi triển át chủ bài có thể giết chết Bán Thần, lúc này nhất định là đã cực kỳ suy yếu! Mà hắn vẫn luôn ở lại chỗ đó, chỉ sợ là đã phát hiện ra bảo vật gì đó!

Ánh mắt Bích Tích Thánh Vương vừa chuyển, lập tức ánh mắt sáng quắc, nhìn về phía xa xa.

Vụt...

Bích Tích Thánh Vương trực tiếp bay nhanh về phía Triệu Phong.

- Khí tức huyết mạch Thái Cổ thật cường đại!

Bích Tích Thánh Vương cảm giác huyết mạch bản thân đều run rẩy một trận.

Hắn thậm chí còn hoài nghi, trong người Triệu Phong có thể nào ẩn chứa một loại huyết mạch Thái Cổ thập phần cao cấp hay không?

Bỗng nhiên, khí thế toàn thân Triệu Phong đột nhiên đại tăng. Thánh lực Thổ Chi Phong Lôi dũng động thiên địa bốn phía, một cỗ trọng lực to lớn vô biên bỗng nhiên hàng lâm trong thiên địa.

Bích Tích Thánh Vương kêu lên một tiếng đau đớn, bị cỗ trọng lực bá đạo đột nhiên phủ xuống này áp cho không thở nổi.

- Hắn vừa đột phá…

Thần sắc Bích Tích Thánh Vương kinh hãi.

Cùng thời khắc đó, Triệu Phong bỗng nhiên mở mắt ra. Một cỗ tinh thần ý niệm cường đại bá đạo mạnh mẽ phóng thích ra ngoài.

Bích Tích Thánh Vương một lần nữa bị một cỗ lực lượng vô hình trùng kích, tâm thần ý thức hoảng hốt một trận.

- Đi!

Bích Tích Thánh Vương còn chưa có tiếp cận Triệu Phong, liền trực tiếp đường cũ trở về.

Vốn dĩ, hắn cho rằng hiện tại Triệu Phong đã cực kỳ suy yếu, nhưng không nghĩ tới, Triệu Phong lúc này không ngờ lại đột phá! Hơn nữa lực lượng, khí thế mà Triệu Phong thể hiện ra không ngờ lại kinh khủng như vậy, cũng không phải hắn có thể chống lại.

- Bích Tích Thánh Vương hắn…

Một gã Dị tộc có chút không biết nói gì.

Bích Tích Thánh Vương mang theo khí thế hừng hực đi qua, còn chưa có tiếp cận mục tiêu, liền trực tiếp chạy trở về.

- Hô!

Triệu Phong thở dài một hơi.

Vừa rồi, hắn lợi dụng khí thế khi đột phá, cùng Thần huyết dưới lòng đất phối hợp với nhau, phóng xuất ra khí phách, lực lượng tuyệt cường, thành công đem một gã Thánh Vương Dị tộc hù dọa cho bỏ chạy. Nhưng mà kế tiếp, biện pháp này phỏng chừng sẽ không có hiệu quả nữa.

- Hiện tại, lực lượng giọt Thần huyết này đã bị ta tiêu hao hai thành!

Khó có thể tưởng tượng, chỉ có hiệu quả của hai thành Thần huyết, đã đủ để Triệu Phong đột phá một cái cấp bậc nhỏ.

Mặt khác, Thánh Lôi Thể của Triệu Phong cũng có tiến bộ thật lớn, trực tiếp phi thẳng đến cảnh giới Đại thành đỉnh phong!

Nếu như Triệu Phong có thể lưu trữ giọt huyết dịch này, đợi đến lúc hắn đạt tới cảnh giới Thánh Chủ Đại Thành mới sử dụng, chỉ sợ liền có thể trực tiếp đột phá đến Bán Thần!

Khó có thể tưởng tượng, lực lượng ẩn chứa trong giọt Thần huyết này khủng bố đến thế nào?

- Lực lượng Thần huyết còn thừa lại này, ta nên hấp thu như thế nào?

Triệu Phong có chút không biết làm sao.

Hiện tại, trước mặt hắn có bảo vật trân quý như vậy, nhưng hắn lại cầm không đi, hấp thu cũng vô cùng chậm chạp.

- Mặc kệ! Có thể hấp thu bao nhiêu tính bấy nhiêu!

Trong lòng Triệu Phong tính toán như vậy, lợi dụng ngón tay, một lần nữa hấp thu lực lượng giọt Thần huyết phía dưới.

Lực lượng Thần huyết bị Triệu Phong hấp thu, không ngừng yếu bớt, khí tức Thần lực trong khối tinh thể huyết hồng sắc đang từ từ xói mòn đi.

Có lẽ chỉ một lát nữa thôi, Tiểu tặc miêu liền có thể triệt để đem giọt Thần huyết này đào móc ra. o0o

Tại một chỗ cách bức tường tinh thể hơn mấy vạn dặm, một đạo thân ảnh màu đen bỗng nhiên xuất hiện.

- Tìm được rồi!

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long tàn nhẫn, nhìn về phía Triệu Phong đang tu luyện ở xa xa.

- Đó là… một giọt Thần huyết!

Thần sắc Diệt Thế Hắc Giao Long bỗng nhiên đại chấn.

- Một đám ngu xuẩn! Không ngờ lại bị Triệu Phong dọa cho khiếp sợ! Đây chính là một giọt tinh huyết của Thần Thi a!

Diệt Thế Hắc Giao Long chửi ầm lên.

Căn cứ theo Diệt Thế Hắc Giao Long suy đoán, cỗ Thần Thi này khẳng định có huyết mạch Cự Thần Tộc! Hơn nữa cỗ Thần Thi này khi sinh tiền, nhất định là một vị Thần linh còn cường đại hơn so với hắn, kể cả Cổ Thần Tà Dương nữa!

- Tuy rằng giọt tinh huyết này trải qua thời gian không biết bao lâu, năng lượng xói mòn đi rất nhiều, còn bị lực lượng thần bí tại phần đầu Thần Thi hấp thu đi một bộ phận năng lượng, nhưng mà một giọt tinh huyết như vậy, cũng đủ để giúp ta khôi phục lại cảnh giới Chân Thần Nhất giai!

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long sáng quắc, nhìn về phía Triệu Phong, lập tức lộ ra một tia tươi cười âm ngoan.

Theo như hắn thấy, giọt Thần huyết này, đã nhất định là của hắn rồi!

Mà Triệu Phong, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Phốc…

Diệt Thế Hắc Giao Long chuẩn bị khởi hành.

Mà đúng lúc này, trong cơ thể Diệt Thế Hắc Giao Long chợt truyền đến thanh âm gấp gáp của Bạch Lâm.

- Không được! Hiện tại giết không được Triệu Phong nữa rồi! Đi mau! Nếu không, ta và ngươi cũng đều phải chết ở chỗ này!

Bạch Lâm truyền ra một câu nói kinh hoàng thất thố, phảng phất như nàng dự đoán được một sự kiện cực kỳ kinh khủng gì vậy.

Chương 1108: Cường Giả Hàng Lâm

- Không được! Hiện tại giết không được Triệu Phong nữa rồi! Đi mau! Nếu không, ta và ngươi cũng đều phải chết ở chỗ này!

Bạch Lâm truyền ra một câu nói kinh hoàng thất thố, phảng phất như nàng dự đoán được một sự kiện cực kỳ kinh khủng gì vậy.

- Hừ! Vừa rồi ngươi khiến cho ta buông tha kỳ ngộ truyền thừa tại chỗ kia, hiện tại lại ngăn cản ta giết Triệu Phong?

Cặp mày Diệt Thế Hắc Giao Long khẽ nhíu lại, trong mắt hiện lên một tia quang mang ngoan lệ.

Trong địa phương truyền thừa kia còn có rất nhiều kỳ ngộ, Diệt Thế Hắc Giao Long chưa có thăm dò xong, đã liền vội vã rời đi. Kết quả, bây giờ đã tìm được Triệu Phong, còn phát hiện một giọt tinh huyết Thần Thi, Bạch Lâm lại bảo hắn phải rời đi.

- Yên tâm đi! Giết hắn rất dễ dàng!

Vẻ mặt Diệt Thế Hắc Giao Long đầy hưng phấn, trong mắt hiện lên một tia tham lam.

Bán Thần Tinh Huyết, Thần Mâu thứ chín!

Nhìn thấy hai loại trọng bảo gần trong gang tấc, thu được dễ như trở bàn tay, Diệt Thế Hắc Giao Long làm sao có thể buông tha?

Vù!

Diệt Thế Hắc Giao Long hóa thành một đạo diễm quang hắc sắc, lao nhanh về phía Triệu Phong. o0o

Trong phế tích tinh thể, Triệu Phong đang đem ngón trỏ đặt vào trong huyệt động tinh thể, toàn lực hấp thu lực lượng Thần huyết.

- Thân thể đã không thể hấp thu lực lượng trong Thần huyết này nữa rồi!

Triệu Phong cảm thấy thập phần đau đầu.

Từ đầu đến giờ, Triệu Phong cũng chỉ mới hấp thu hơn hai thành lực lượng Thần huyết mà thôi, nhưng mà thân thể hắn cũng đã đạt tới trạng thái bão hòa.

Có thể hấp thu nhiều lực lượng Thần huyết như vậy, nguyên nhân chủ yếu vẫn là do Triệu Phong lợi dụng lực lượng Thần huyết đột phá Huyền Quang Đại Thành, đồng thời ở trình độ cực lớn tăng lên cấp bậc sinh mệnh, ngưng luyện Thánh Lôi Thể.

Đột phá Huyền Quang Đại Thành, Thánh Lôi Thể đạt tới Đại thành đỉnh phong, cho dù lúc này đối diện Vũ Linh Thánh Vương, không cần sử dụng Lôi Kiếp Đồng Diễm, Triệu Phong cũng có phần thắng rất lớn.

Tuy rằng, Triệu Phong còn có thể đem cỗ lực lượng này dung nhập vào trong Tả Mâu. Nhưng mà hiện tại tình cảnh của hắn cũng không tốt lắm, một khi lực lượng Thần huyết tiến nhập Tả Mâu, khiến cho Tả Mâu phát sinh đột biến nào đó, như vậy thì không ổn rồi.

Dù sao, sau khi sử dụng xong Lục Thần Tiễn, Thần Linh Nhãn trở

thành chỗ dựa lớn nhất của Triệu Phong, hiện tại ở thời khắc quan trọng này, Triệu Phong làm sao có thể dùng Thần Linh Nhãn đến hấp thu lực lượng Thần huyết?

- Người nào?

Triệu Phong còn đang suy tư, bỗng nhiên phát hiện ra dị biến.

Vụt...

Một đạo diễm quang mơ hồ không nhìn rõ đã phóng tới trước mặt Triệu Phong.

- Thật nhanh! Là Diệt Thế Hắc Giao Long!

Thần sắc Triệu Phong kinh hãi.

Diệt Thế Hắc Giao Long quả nhiên vẫn luôn để mắt tới hắn! Hơn nữa thực lực Diệt Thế Hắc Giao Long hiện tại so sánh với trước đây thì cường đại hơn rất nhiều.

Thánh Chủ Đại Thành bình thường, phỏng chừng ngay cả một chiêu của hắn đều đỡ không nổi! Thánh Vương bình thường cũng hoàn toàn không phải là đối thủ của hắn.

- Không kịp nữa rồi!

Thần sắc Triệu Phong tràn ngập lo lắng.

Hiện tại lạc ấn lôi kiếp trong Lôi Hồn Thể của hắn chỉ mới khôi phục được chút ít, không thể nào tạo thành thương tổn cho Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Thổ Lôi Thánh Khải!

Triệu Phong thôi động Thánh Lôi Thể ở trình độ lớn nhất, đồng thời thi triển bí pháp phòng ngự trong tầng thứ chín Thổ Chi Phong Lôi.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên ngoài thân thể Triệu Phong dũng động một cỗ Phong Lôi Thánh Lực ám hoàng sắc, trong nháy mắt cấu thành một bộ khải giáp tinh oánh phong lôi vờn quanh, bốn phía áo giáp còn quẩn quanh một tầng trọng lực áp chế vô hình.

- Hắc hắc… một chiêu liền phế đi ngươi!

Diệt Thế Hắc Giao Long cười lạnh một tiếng, ánh mắt tham lam nhìn chằm chằm Triệu Phong.

Hô!

Diệt Thế Hắc Giao Long xuất ra thủ trảo hắc sắc vờn quanh Long viêm đen như mực. Một cỗ Long viêm Cấm kỵ hủy diệt tất cả đánh thẳng về phía Triệu Phong.

- Thật mạnh!

Sắc mặt Triệu Phong chấn động.

Đối diện một kích cường đại như vậy của Diệt Thế Hắc Giao Long, Thổ Lôi Thánh Khải không có khả năng đón đỡ được.

Đồng thời, hắn từ trong ánh mắt của Diệt Thế Hắc Giao Long nhìn ra, Diệt Thế Hắc Giao Long đã phát hiện ra Thần huyết.

- Thánh Lôi Thuẫn!

Triệu Phong bỗng nhiên đưa tay phải ra, khởi động một cỗ Thánh lực Thổ Chi Phong Lôi khổng lồ, ở trước người hình thành nên một mặt lôi thuẫn ám hoàng sắc dầy nặng.

Ầm...

Thủ trảo vờn quanh Long viêm đen như mực của Diệt Thế Hắc Giao Long cùng cánh tay phải của Triệu Phong đụng mạnh vào nhau.

Thình thịch…

Thánh Lôi Thuẫn do tay phải Triệu Phong ngưng tụ nhất thời vỡ vụn ra.

Đồng thời, Thổ Lôi Thánh Khải quanh thân thể Triệu Phong đã bị một cỗ lực lượng vô hình trùng kích.

Nhưng mà sau một khắc, từ ngón trỏ tay phải của Triệu Phong đột nhiên phóng xuất ra một cỗ lực lượng huyết mạch cường đại to lớn vô cùng, men theo Thánh lực của Triệu Phong, oanh kích thẳng về phía trước.

Ầm! Phành!

Diệt Thế Hắc Giao Long vốn tưởng rằng một kích này liền có thể phá hủy phòng ngự của Triệu Phong, lại bị cỗ lực lượng huyết mạch đột nhiên xuất hiện này đánh bay đi.

- Chuyện gì xảy ra?

Diệt Thế Hắc Giao Long bị đánh bay xa mười mấy trượng, thân thể

cũng bị thương thế nhất định, sắc mặt kinh hãi nhìn về phía Triệu Phong.

- Ngón tay của ta…

Triệu Phong cũng đồng dạng không thể tin nổi nhìn lại ngón trỏ của mình.

Một cỗ lực lượng phong lôi ám hoàng sắc lưu chuyển khắp toàn thân Triệu Phong, duy chỉ có ngón trỏ tay phải của hắn, hiện ra một tia tử huyết kim trạch.

Từ trong ngón trỏ, từng tia từng tia máu tử kim sắc, lan tràn lên trên bàn tay của Triệu Phong, đả thông lên toàn thân.

- Ngón trỏ của ta, tụ tập quá nhiều lực lượng Thần huyết!

Triệu Phong trong nháy mắt liền hiểu được tiền căn hậu quả.

Từ đầu đến cuối, Triệu Phong vẫn luôn lợi dụng ngón trỏ, chậm rãi hấp thu lực lượng Thần huyết trong bức tường tinh thể màu đỏ kia.

Mà hiện tại, thân thể Triệu Phong đã không thể hấp thu thêm lực lượng Thần huyết dư thừa nữa, bởi vậy cỗ lực lượng này không sai biệt lắm liền ngưng tụ ở trong ngón trỏ của hắn.

Trong hồi giao phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long vừa rồi, Triệu Phong trong lúc vô tình đã phóng xuất ra lực lượng Thần huyết trong ngón trỏ.

- Tiểu tử này, không ngờ lại lãng phí như thế!

Diệt Thế Hắc Giao Long nhìn về phía Triệu Phong, cũng hiểu được

nguyên do trong đó, không khỏi nổi giận mắng lớn.

Đây chính là Thần huyết của cỗ Thần Thi này, coi như là đối với Chân Thần, cũng đều có ích lợi to lớn! Mà Triệu Phong không ngờ lại đem này cỗ lực lượng Thần huyết cứ như vậy trực tiếp thả ra ngoài, dùng để chiến đấu!

Tại một chỗ cách mảnh phế tích tinh thể khá xa, một ít Thánh Chủ nhân loại, Dị tộc bị năng lượng ba động khủng bố nơi của Triệu Phong hấp dẫn.

- Đó là… Diệt Thế Hắc Giao Long!

Một gã Thánh Chủ Dị tộc thốt lên sợ hãi, toàn thân lạnh run một trận.

- Trời ạ! Diệt Thế Hắc Giao Long đã tới nơi này!

- Mau nhìn xem! Trong bức tường tinh thể bên cạnh Triệu Phong, có phải là có bảo vật gì hay không?

Một gã Thánh Chủ ánh mắt sắc bén, phát hiện ra giọt Thần huyết bên cạnh Triệu Phong kia.

Nhất thời, ánh mắt mọi người đều bị cỗ khí tức huyết mạch khủng bố khổng lồ bên cạnh Triệu Phong hấp dẫn.

Bất quá, Diệt Thế Hắc Giao Long đang ở nơi đó, Triệu Phong cũng không phải kẻ hiền lành gì. Cho dù phát hiện ra trọng bảo, bọn chúng cũng căn bản không dám đến gần. o0o

Tại trung tâm phế tích tinh thể…

- Hắc hắc… Thần huyết đã bại lộ! Triệu Phong, ngươi vẫn nên giao

nó cho ta a!

Diệt Thế Hắc Giao Long lộ ra nụ cười âm hiểm ngoan lệ.

Cho dù trong ngón trỏ Triệu Phong ẩn chứa một ít lực lượng Thần huyết, nhưng mà Triệu Phong chung quy không cách nào khống chế, lợi dụng cỗ lực lượng này, chỉ là đơn thuần đem nó thả ra ngoài mà thôi.

Diệt Thế Hắc Giao Long chỉ cần cẩn thận một chút, giết chết Triệu Phong vẫn là rất dễ dàng.

Nhưng mà ngay vào lúc này, trong cơ thể Diệt Thế Hắc Giao Long lại một lần nữa truyền ra thanh âm lo lắng của Bạch Lâm:

- Đi mau a! Tên ngu ngốc nhà ngươi, ngươi muốn chết ở chỗ này sao?

Bạch Lâm thân ở trong không gian bản nguyên của Diệt Thế Hắc Giao Long, cái gì cũng đều không làm được, chỉ có thể không ngừng hô lớn.

- Khí tức hậu duệ Thần Mâu?

Thần sắc Triệu Phong ngưng đọng, phát hiện ra một cỗ khí tức quen thuộc.

- Trên người Diệt Thế Hắc Giao Long, tại sao có thể có khí tức Thần Mâu?

Cặp mày Diệt Thế Hắc Giao Long nhíu chặt. Hắn hoàn toàn không rõ nơi này còn có nguy cơ gì có thể uy hiếp được hắn.

Nhưng mà Bạch Lâm lại khẩn trương sợ hãi như vậy, có lẽ thật sẽ có biến số gì sắp sửa phát sinh.

Trong lòng Diệt Thế Hắc Giao Long có chút mâu thuẫn. Thật sự là sức hấp dẫn của Thần Mâu thứ chín cùng tinh huyết Thần Thi đối với hắn quả thật quá lớn.

Nhưng bỗng nhiên, Diệt Thế Hắc Giao Long tựa hồ cảm thụ được cái gì, toàn thân bất ngờ run lên.

- Làm sao có thể?

Diệt Thế Hắc Giao Long đột nhiên lộ ra thần sắc vô cùng kinh hãi.

Diệt Thế Hắc Giao Long liếc mắt nhìn Triệu Phong cùng Thần huyết một cái, hung hăng nhắm hai mắt lại, trực tiếp xoay người phóng chạy.

- Chuyện gì xảy ra?

Thần sắc Triệu Phong khẽ run lên.

Diệt Thế Hắc Giao Long chỉ cần toàn lực ứng phó, rất có thể sẽ giết chết chính mình.

Nhưng tại thời khắc quan trọng này, Diệt Thế Hắc Giao Long lại buông tha trọng bảo, lựa chọn rời đi! Điều này khiến cho Triệu Phong thập phần khiếp sợ.

Triệu Phong tựa hồ cũng phát hiện ra một cỗ cảm giác không ổn.

- Meo meo!

Đúng lúc này, Tiểu tặc miêu đột nhiên từ trong Mê Không Giới chui ra, hai móng không ngừng vội vã khoa tay múa chân.

- Ngươi vừa tiến hành qua bói toán, phát hiện nguy hiểm tới gần?

Thần sắc Triệu Phong nhất thời căng thẳng.

Trước giờ Tiểu tặc miêu bói toán chưa từng bao giờ sai, hơn nữa Tiểu tặc miêu cố ý chạy ra nhắc nhở chính mình, đủ thấy nguy cơ này tuyệt đối không nhỏ.

- Chẳng lẽ có Bán Thần Dị tộc sắp sửa tới đây?

Bất quá, bảo Triệu Phong cứ như vậy buông tha cho giọt Thần huyết này, hắn thập phần không cam lòng.

- Tiểu tặc miêu, giúp ta!

Triệu Phong trực tiếp quát lên.

Tiểu tặc miêu minh bạch ý tứ của Triệu Phong, xuất ra chủy thủ hắc sắc, hướng về phía động khẩu tinh thể thật nhỏ kia, đục mạnh vài cái.

Lúc này, lực lượng của Thần huyết cùng bức tường tinh thể so với lúc trước đã yếu hơn rất nhiều. Bởi vậy Triệu Phong muốn thử một chút, cố gắng lấy giọt Thần huyết này đi.

Mặt khác, Triệu Phong cũng quan sát một chút tình huống chung quanh. Một khi có Bán Thần Dị tộc tiếp cận, Triệu Phong cũng chỉ có thể buông tha Thần huyết, lợi dụng Mê Không Giới thoát đi.

- Diệt Thế Hắc Giao Long đã đi rồi!

- Chỗ của Triệu Phong có bảo vật! Nó hẳn là một giọt Thần huyết a!

- …

Nhất thời, đám Thánh Chủ vốn dĩ đã bị Triệu Phong chấn nhiếp, lúc này lập tức phóng vọt tới. Ngay cả Ma Uyên Thánh Chủ đều không thể chống lại sự hấp dẫn của giọt Thần huyết kia.

Nhưng vào lúc này, dị biến phát sinh! o0o

Trên không trung chiến trường hai châu, thiên địa hư không bỗng nhiên vặn vẹo, một cỗ khí tức không gian ba động cường đại khủng bố trực tiếp tản ra.

Ông! Ào ào!

Bỗng nhiên, hư không trực tiếp bị xé rách ra, hình thành một cái hư không hắc động sâu không thấy đáy.

Hô! Vù vù!

Từng cỗ từng cỗ năng lượng không gian phong bạo kinh khủng từ trong mảnh vỡ không gian bên cạnh hắc động thổi quét ra.

Ầm! Hô!

Những nơi bị cỗ khí tức không gian Thần lực này thổi quét tới, tất cả vật chất đều bị hủy diệt sạch sẽ.

Hư không bốn phía hắc động chấn động kịch liệt.

Ông! Rầm rầm!

Cát bay đá chạy, thiên địa hôn ám! Một cỗ khí tức Thần lực Cấm kỵ khiến người ta sợ hãi đột nhiên hàng lâm, ngạo thị thiên địa hoàn vũ.

- Đó là cái gì?

- Bầu trời xuất hiện một cái hắc động, chuyện gì xảy ra?

- …

Trên mặt đất, có rất nhiều cường giả các thế lực hai Đại Vương triều. Bọn họ đều ở đây đợi các cường giả Huyền Quang Cảnh trong Thần Thi trở về. Nhưng không ngờ, trên bầu trời bỗng nhiên xuất hiện loại dị biến này.

Hô!

Trong hắc động, bỗng nhiên đi ra một gã nam tử toàn thân lấp lánh Thần quang.

Sắc mặt gã nam tử này băng lãnh, thân mặc áo giáp Hắc Kim Long Văn, một cỗ khí tức khủng bố uy hiếp thiên địa, giống như Thần Linh Chí Tôn, đột nhiên hàng lâm trong thiên địa.

Ô...ô...ô...n...g!

Khu vực nơi nam tử Hắc Kim Long Giáp xuất hiện, hư không vặn vẹo, hiện ra xu thế không ổn định.

- Phốc!

Trên chiến trường hai châu, mấy vạn cường giả các thế lực lớn, bất luận là Tôn Chủ, Vương Giả, Đại Đế hay là Chuẩn Thánh Chủ, hoặc

là một số ít các Thánh Chủ, toàn bộ đều phun ra một ngụm tiên huyết, hai chân mềm nhũn, phủ phục trên mặt đất, dường như đang cúng bái Thần Linh Chí Tôn vậy.

Ong ong!

Không gian hắc động trên bầu trời dần dần co rút lại, cuối cùng tiêu tán.

- Còn phải lại áp chế thêm một ít lực lượng nữa!

Nam tử Hắc Kim Long Giáp lẩm bẩm nói.

Lập tức, khí tức vĩ lực trong thiên địa chợt phai nhạt xuống một chút, không gian bốn phía cũng chậm rãi khôi phục bình ổn trở lại.

Nhưng mà trên mặt đất, toàn bộ cường giả hai Đại Vương triều, huyết mạch toàn thân, chân nguyên, linh hồn… đều bị áp chế gắt gao. Toàn thân bọn họ run rẩy, ngay cả cái đầu cungz không thể ngẩng lên được.

Nam tử Hắc Kim Long Giáp chậm rãi phiêu nhiên đáp xuống, ánh mắt lấp lánh một tia kim quang, nhìn xuống phía dưới.

- Vô Ngân đại nhân, không ngờ ngươi lại chết ở địa phương bụi bậm thấp kém như thế này!

Nam tử thân mặc Hắc Kim Long Giáp phì cười một tiếng. o0o

Phần đầu Thần Thi, trong một tòa cung điện bạch kim, ý thức Tân Vô Ngân khẽ động:

- Cuối cùng cũng đã tới!

Thần sắc Tân Vô Ngân bất đắc dĩ, thở dài một tiếng.

Chương 1109: Chân Thần

Phần đầu Thần Thi, trong một tòa cung điện bạch kim, ý thức Tân Vô Ngân khẽ động:

- Cuối cùng cũng đã tới!

Thần sắc Tân Vô Ngân có chút bất đắc dĩ, thở dài một tiếng.

Vụt vụt vụt...

Trong tòa cung điện bạch kim to lớn khổng lồ này hiện lên rất nhiều quang tuyến bạch kim sắc thật nhỏ, lưu thông đến toàn bộ các địa phương trong phần đầu Thần Thi.

Sau một khắc, những cường giả đang tìm kiếm kỳ ngộ bên trong các tòa kiến trúc nào đó, hoặc là còn đang kiên trì trên Quang lộ, toàn bộ đều bị một cỗ lực lượng cường ngạnh, trực tiếp truyền tống đến khu vực bên ngoài phần đầu Thần Thi. o0o

- Chuyện gì xảy ra?

Sắc mặt Luân Hồi Thánh Vương lộ vẻ nghi hoặc.

Mới vừa rồi hắn còn đang ở trong gian thư phòng kia cảm ngộ lực lượng ý cảnh trong một bức tranh sơn thủy, sau một khắc, hắn đã ly khai chỗ đó.

- Ta như thế nào lại đi ra?

Một gã Thánh Vương Dị tộc phẫn nộ quát lớn.

Hắn vừa mới tiến nhập một gian điện các bạch ngân, chuẩn bị lấy đi một kiện bảo vật trong đó, lại bỗng nhiên bị truyền tống đi ra.

- Quá không công bằng! Ta vừa mới thông qua đầu Quang lộ kia!

Một gã Thánh Chủ Đại Thành nhân loại không cam lòng nói. o0o

Trong phế tích tinh thể…

Rất nhiều Thánh Chủ nhân loại, Dị tộc ở bốn phía phóng vọt về phía Triệu Phong, ý đồ muốn cướp đoạt giọt Thần huyết kia.

- Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng. Chỉ có những địch nhân này, hắn chỉ cần phóng xuất ra Vân Tầm Tiên Điệp hay là Vạn Tượng Thánh Chủ, liền đủ có thể chống cự rồi. Một ít Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu Thành, Triệu Phong chỉ cần một chiêu linh hồn huyễn thuật phạm vi rộng, liền có thể trực tiếp giải quyết!

- Hửm? Phụ cận dường như bỗng nhiên xuất hiện rất nhiều cường giả!

Thần sắc Triệu Phong đột nhiên thay đổi.

Thần Linh Nhãn của hắn đột nhiên quan sát được phụ cận cách đó không xa xuất hiện rất nhiều bóng người. Chỉ là cường giả Thánh Vương cũng đã có ba người, trong đó còn có một người quen nữa.

- Tình huống không ổn!

Sắc mặt Triệu Phong hơi trầm xuống.

Những cường giả kia, cơ hồ cũng là trong khoảnh khắc đã bị truyền tống đến phụ cận nơi đây.

Triệu Phong rốt cuộc phát hiện ra một cỗ nguy cơ thật lớn, giống như muốn hàng lâm.

- Tránh ra, Tiểu tặc miêu!

Triệu Phong trực tiếp quát lên.

Lúc này, trong lỗ tinh thể nhỏ kia, cự ly cách giọt Thần huyết phía dưới kia, hầu như chỉ có khoảng cách một tầng giấy mỏng nữa mà thôi.

Triệu Phong đem ngón trỏ tay phải đặt vào bên trong huyệt động tinh thể, vận chuyển lực lượng, trực tiếp hấp thu giọt Thần huyết kia.

Đồng thời, Triệu Phong vận chuyển huyết mạch Băng Thủy cùng Băng Hoàng Thương, tụ tập lực lượng đến trên tay phải.

- Lấy!

Khoảng cách gần như vậy, Triệu Phong dùng lực lượng mạnh nhất, rút ra giọt tinh huyết của Thần Thi kia.

Ô...ô...ô...n...g!

Mấy đạo tia máu tử kim sắc tiến nhập trong ngón trỏ của Triệu Phong.

Triệu Phong cảm giác, ngón trỏ của mình giống như muốn nổ tung

vậy. Đồng thời cỗ năng lượng cường đại kia, bắt đầu hướng về phía bàn tay, cánh tay của mình lan tràn lên.

- Băng Hoàng Phong Ấn!

Triệu Phong vận chuyển huyết mạch Băng Thủy, thôi động Băng Hoàng Ấn, đem kinh mạch, huyết nhục bên trong ngón trỏ của mình triệt để đóng băng lại. Trong ngón trỏ, cỗ lực lượng huyết mạch bạo động kia hơi chút hòa hoãn xuống.

Nhưng mà Triệu Phong lại lập tức bắt đầu rút ra thêm lực lượng trong Thần huyết.

Mỗi khi lấy thêm được một thành lực lượng huyết mạch, Triệu Phong sẽ thôi động huyết mạch Băng Thủy cùng Băng Hoàng Thương, tiến thêm một bước băng hóa phong ấn.

Triệu Phong dự định chính là, đem tất cả Thần huyết đều rút ra, trước đóng băng lại bên trong ngón trở tay phải này, sau này trở về từ từ tính tiếp.

- Nhanh lên!

- Triệu Phong đang rút ra lực lượng giọt Thần huyết kia!

- …

Gần mười gã Thánh Chủ nhanh chóng chạy tới trước mặt Triệu Phong.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu cầm chủy thủ hắc sắc, hóa thành một đạo ngân mang

xám đen, lẩn trốn vào hư không. Sau một khắc, nó đã vọt tới trong đám người Thánh Chủ kia.

Xuy!

Một đạo hư tuyến ám ngân sắc, nương theo một tia phong nhận thê hàn u ám, ở trong hư không lóe lên rồi biến mất.

- A!

Một gã Thánh Chủ Tiểu Thành, Thần lực quang toàn trong cơ thể trực tiếp bị chém thành hai mảnh. Đồng thời linh hồn của hắn cũng bị đâm bị thương trí mạng.

Phù phù!

Sau khi một gã Thánh Chủ bỗng nhiên ngã xuống đất, đám Thánh Chủ còn lại nhất thời giật mình tỉnh giấc.

Nhưng đã quá muộn! Lại là một đạo phong mang ám ngân sắc ở trong đám người xẹt qua. Một gã Thánh Chủ vô thanh vô tức ngã xuống.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu quay trở lại bên cạnh Triệu Phong, vẻ mặt đắc ý nhìn về phía những Thánh Chủ khác.

- Triệu Phong, người gặp có phần!

- Đừng hòng nuốt Thần huyết một mình!

Lúc này, hai gã Thánh Vương nhân loại ở phụ cận đã chạy tới. Một

người trong đó đúng là Bích Quang Thánh Vương!

Hai người bọn họ mới vừa ở trong phần đầu Thần Thi tìm kiếm kỳ ngộ, lại vô duyên vô cớ bị truyền tống ra ngoài, trong lòng tức giận đến cực điểm.

Nhưng sau khi bọn chúng đi tới nơi này, liền phát hiện ra một giọt tinh huyết của Thần Thi, hai người làm sao chịu bỏ qua kỳ ngộ như vậy?

Nhưng mà lúc này, Triệu Phong đã đứng lên!

Ngón trỏ tay phải của hắn triệt để trở thành màu tử kim, phiếm động một cỗ khí tức huyết mạch kinh người. Mặt khác, ngoài mặt ngón tay trỏ của Triệu Phong còn bao phủ một tầng băng màng nhàn nhạt. Ngoài mặt băng màng không ngừng xuất hiện vết rách, nhưng lại lập tức khép lại.

- Tiểu tặc miêu, đi!

Triệu Phong mỉm cười, nói.

Tay trái vung lên, Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu trong một tầng ngân ảnh không u, chậm rãi biến mất.

- Khốn kiếp! Thần huyết đã bị hắn lấy đi!

Bích Quang Thánh Vương cực kỳ tức giận, hét lớn một tiếng.

Hắn cách Triệu Phong quá xa, căn bản không kịp ngăn cản Triệu Phong sử dụng Mê Không Giới bỏ chạy. o0o

Vụt...

Bộ vị bên cạnh lối vào Thần Thi, thân ảnh Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu trong một tầng ngân ảnh không u, chậm rãi hiện lên.

- A!

Triệu Phong kêu lên một tiếng đau đớn, lập tức vận chuyển huyết mạch Băng Thủy, không ngừng tiến nhập trong ngón trỏ, phong ấn cỗ lực lượng huyết mạch kia.

- Tạm thời cứ như vậy đi!

Một hồi lâu sau, Triệu Phong thở phào nhẹ nhõm, lộ ra một tia vui mừng.

Giọt Thần huyết kia đã bị Triệu Phong hấp thu hoàn toàn.

Hiện tại Triệu Phong chỉ có thể đem lực lượng dư thừa của giọt Thần huyết này đóng băng lại, đợi đến lúc cần thiết, liền trực tiếp tiến hành rút ra là được.

Nếu như có biện pháp khác đem giọt Thần huyết này tách ra, vậy thì càng tốt hơn!

Nhưng mà, hiện tại Triệu Phong cũng không có thời gian lo lắng cái này.

- Trước rời khỏi Thần Thi đã!

Trong lòng Triệu Phong đã có dự định.

Ở trong Thần Thi, Triệu Phong đã thu được đủ nhiều bảo vật. Quan trọng nhất chính là, Triệu Phong có một loại cảm giác cực kỳ bất an!

Hình như đang có đại sự gì sắp sửa phát sinh vậy! Mặt khác, Tiểu tặc miêu cũng bói toán được có chuyện không tốt sắp sửa xảy ra.

Nhưng ngay tại lúc này, trong Mê Không Giới, chợt xuất hiện tình huống ngoài ý muốn.

Ý niệm Triệu Phong trong nháy mắt tiến nhập Mê Không Giới.

- Làm sao vậy, Cổ Thần Ấn?

Triệu Phong quát lớn một tiếng.

Lúc này, Cổ Thần Ấn đang phiêu phù ở giữa không trung Mê Không Giới, không ngừng lay động kịch liệt. Tế văn thanh sắc trên thân thể nó phát ra quang trạch tinh oánh lấp lánh.

Ầm!

Một cỗ khí tức Thần lực kinh khủng từ trong thân thể nó khuếch tán ra, đem không gian phụ cận phá hư cho rối tinh rối mù.

- Không thể tiến hành câu thông! Cứ tiếp tục như vậy, Cổ Thần Ấn có thể sẽ phá hủy Mê Không Giới mất!

Triệu Phong có chút phiền não. Thần khí của hắn làm sao lại xuất hiện loại biến cố này?

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong vận chuyển Tả Mâu, tập trung vào Cổ Thần Ấn.

Sau một khắc, quanh thân Cổ Thần Ấn liền xuất hiện một trận thủy văn không gian rung động.

Vụt...

Cổ Thần Ấn bị hút vào Không gian Tả Mâu!

Sau khi tiến nhập Không gian Tả Mâu, Cổ Thần Ấn bị triệt để áp chế, rốt cuộc đình chỉ run rẩy. Quang mang trên thân thể nó cũng từ từ ảm đạm xuống.

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Lúc này, Triệu Phong mới phát giác được có chút không thích hợp.

Đã trở thành chủ nhân của kiện Thần khí này, Triệu Phong cảm giác được, Cổ Thần Ấn là bởi vì thứ gì đó, mới phát sinh ra biến cố như vậy.

Đúng lúc này, một cỗ tinh thần linh thức vô cùng cường hãn chợt từ phía trên đảo quét xuống.

Triệu Phong cảm giác được thời điểm cỗ linh thức này đảo qua thân thể hắn, toàn bộ những bí mật trên người của hắn, trong nháy mắt liền bộc lộ ra hết.

- Là Thần thức!

Tâm thần Triệu Phong chấn động.

Đã từng cùng Bán Thần giao tiếp qua nhiều lần, Triệu Phong có thể phát giác ra được bản chất của cỗ linh thức cường đại kia.

Nhưng mà cỗ Thần thức này cấp cho Triệu Phong một loại cảm giác, càng cao hơn Thần thức của Bán Thần một bậc, tiết lộ ra một cỗ khí

tức tôn quý không thể đối nghịch.

Đồng thời, Triệu Phong còn cảm giác, cỗ Thần thức này đã đánh xuống một cái tiêu ký tại trên người chính mình.

Cùng thời khắc này, toàn bộ cường giả bên trong không gian Thần Thi hầu như đều phát hiện ra cỗ Thần thức cường hãn này.

Một chút Thánh Vương ý chí linh hồn hơi chút mạnh mẽ cũng phát hiện ra, linh hồn của chính mình đã bị cỗ Thần thức này đánh xuống một cái tiêu ký. o0o

Một chỗ nào đó trong Thần Thi…

Bán Thần U Long cùng Bán Thần Long Hoàng đang giằng co cùng một chỗ. Trên thân thể hai người đều có một chút thương thế nhỏ.

- Đây là… U Long, so với Thần thức của ngươi còn mạnh hơn a!

Ánh mắt Bán Thần Long Hoàng đột nhiên trầm xuống.

- Làm sao có thể? Đại Lục Vực làm sao lại cất giấu cường giả khủng bố như vậy?

Thần sắc Bán Thần U Long cũng chấn động.

Bán Thần U Long am hiểu Linh Hồn hệ, nhưng mà Thần thức của hắn so ra lại còn kém xa cỗ Thần thức vừa rồi kia. o0o

Rầm rầm!

Tầng đất đá bên trên Thần Thi kịch liệt lay động, một cỗ khí tức Thần lực khủng bố độc tôn thiên hạ hàng lâm xuống.

Tầng đất đá cứng rắn tự động hướng về phía hai bên đè ép qua, mở ra một con đường rộng rãi.

- Haizzz… Ta đã đến chậm! Vô Ngân đại nhân đã bắt đầu tiếp thu lực lượng!

Nam tử Hắc Kim Long Giáp thở dài một tiếng.

- Bất quá, không ngờ Vô Ngân đại nhân lại đem thứ kia giao cho người khác!

Sắc mặt nam tử Hắc Kim Long Giáp cũng có chút kinh dị.

Ở trong tay hắn, đang phiêu phù một khối sắt màu đen không trọn vẹn, mặt trên còn mang theo một ít tế văn thanh trạch nhàn nhạt.

Nam tử Hắc Kim Long Giáp thu hồi khối sắt màu đen lại.

- Như vậy cũng tốt! Ta chỉ phụ trách lấy đi thứ kia, Vô Ngân đại nhân thì cứ giao cho những đại nhân khác a!

Nam tử Hắc Kim Long Giáp mỉm cười nói.

Rất nhanh, gã nam tử thân mặc Hắc Kim Long Giáp kia đã hàng lâm bên trên Thần Thi.

- Mọi người, ai cũng không được phép rời đi!

Nam tử Hắc Kim Long Giáp bỗng nhiên quát lớn một tiếng.

Ông! Ầm!

Một cỗ năng lượng tinh thần khổng lồ nhất thời khuếch tán xuống Thần Thi phía dưới.

Trong Thần Thi, toàn bộ cường giả hai Đại Vương triều, phương diện tinh thần đều vang lên cỗ thanh âm uy nghiêm bá đạo này.

- Cường giả phương nào?

Sắc mặt Bán Thần Khô Tức thoáng trầm xuống.

Gã cường giả thần bí kia, vậy mà lại có thực lực như thế! Đem một câu nói này, truyền vào phương diện linh hồn tất cả mọi người ở đây.

- Đi cũng vô dụng a! Đã bị hắn đánh xuống tiêu ký rồi!

Bán Thần Linh Hư của Thiên Huyền Cung trực tiếp nói.

Chủ nhân của đạo Thần thức này, so với Bán Thần Long Hoàng tuyệt đối còn mạnh hơn rất nhiều! Hắn cũng không muốn đắc tội một nhân vật như vậy.

Giờ phút này, toàn bộ cường giả trong Thần Thi đều đứng lặng tại chỗ, nhìn lên đạo thân ảnh lấp lánh Thần quang phía trên kia. o0o

- Chuyện gì xảy ra?

Tâm thần Nam Cung Thánh chấn động không gì sánh được.

- Cẩn thận, Nam Cung Thánh! Đó là Chân Thần!

Trong cơ thể Nam Cung Thánh, thanh âm Tà Thần Ý niệm thể vang lên.

- Chân Thần?

Toàn thân Nam Cung Thánh chấn động, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm phía trên.

Bằng vào cấu tạo không gian của Đại Lục Vực, căn bản không đủ để chịu tải Thần lực của Chân Thần! Bởi vậy, sau khi chứng đạo Thần vị, cường giả Chân Thần đều sẽ ly khai nơi này.

Cho nên, tông phái Tứ tinh trong Đại Lục Vực cũng không phải là Tứ tinh chân chính, mà chỉ là tông môn Ngụy Tứ tinh mà thôi! Thế lực Tứ tinh chân chính nhất định phải có Chân Thần tọa trấn.

Thế nhưng, Chân Thần từ Thần vực Man Hoang phủ xuống lại bất đồng. Thực lực chân chính của bọn họ căn bản không thể đo lường! Phía sau khẳng định có thế lực dị thường cường đại, có thủ đoạn đặc thù nào đó, để cho cường giả Thiên Giai Thần Vị sau khi áp chế thực lực nhất định, thích ứng những không gian đê đẳng khác, mới có thể hàng lâm xuống.

Tà Thần Ý niệm thể đem một ít tình huống hắn biết được, nói cho Nam Cung Thánh.

- Cho nên, ngàn vạn lần không thể đắc tội vị Chân Thần này!

Tà Thần Ý niệm thể lòng đầy kính nể, một lần nữa cường điệu với Nam Cung Thánh. o0o

- Lão phu là Thái thượng Trưởng lão Thái Hoàng Điện, các hạ là người nào?

Từ bộ vị trong ngực Thần Thi, Bán Thần Long Hoàng cao giọng nói.

Thực lực đối phương cường đại, khiến cho Bán Thần Long Hoàng vạn phần khiếp sợ. Mặc dù thân là cường giả mạnh nhất Vương triều Đại Càn, hắn cũng không dám khinh thường.

- Mọi người, mở Không gian Trữ vật của các ngươi ra, để cho bản tọa kiểm tra một phen!

Nam tử Hắc Kim Long Giáp không thèm để ý tới lời nói của Bán Thần Long Hoàng, thản nhiên nói, giống như hạ đạt mệnh lệnh thẩm phán vậy.

Toàn bộ cường giả trong Thần Thi, thể xác và tinh thần bỗng nhiên chấn động.

Vốn dĩ, bọn chúng đối với vị cường giả bỗng nhiên hàng lâm này, vẫn luôn duy trì một tia kính sợ trong lòng. Nhưng mà, vị cường giả này lại muốn kiểm tra Không gian Trữ vật của bọn họ! Điều này làm cho mọi người trong Thần Thi đều dâng lên một tia địch ý với hắn.

Vụt...

Nam tử Hắc Kim Long Giáp vung tay lên, bốn cây Trận kỳ tử sắc trong suốt bay thẳng ra.

Hưu hưu hưu hưu!

Bốn cây Trận kỳ phân biệt bay về bốn phía Thần Thi, cắm xuống mặt đất, hình thành một đạo kết giới tử sắc u quang khổng lồ, đem tất cả mọi người trong Thần Thi giam lại trong đó.

- Thứ Thần khí!

Đồng tử Bán Thần U Long đột nhiên co rút..

Đối phương tùy ý xuất thủ, chính là bốn kiện Thứ Thần khí, đây rốt cuộc là Thần thánh phương nào?

Hơn nữa đối phương nói những lời như thế, hành vi càng kiêu ngạo bá đạo như vậy! Lẽ nào hắn dự định dùng lực lượng một người, chống lại cả hai Đại Vương triều sao?

Chương 1110: Thiên Phạt Chân Thần

Giờ phút này, toàn bộ cường giả hai Đại Vương triều trong Thần Thi đều không cách nào bình tĩnh được nữa.

Vị cường giả thần bí kia, vừa mới xuất thủ liền xuất ra bốn kiện Thứ Thần khí, bày kết giới bốn phía xung quanh Thần Thi.

Kết giới do Thứ Thần khí tạo thành, cho dù là Bán Thần muốn đột phá ra ngoài, cũng phải phí một phen công phu, thì càng không nói đến những Thánh Vương, Thánh Chủ khác.

- Người này đến tột cùng là người phương nào? Tại sao muốn kiểm tra Không gian Trữ vật của chúng ta?

- Hắn lại dám đem chúng ta vây khốn ở chỗ này!

- …

Trong Thần Thi, rất nhiều Thánh Chủ, Thánh Vương đều tức giận rít gào. o0o

Tại một địa phương sát biên giới Thần Thi, sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long trở nên thâm trầm vô hạn.

- Hiện tại, có muốn chạy đi cũng không được nữa!

Thanh âm oán trách của Bạch Lâm vang lên trong cơ thể Diệt Thế Hắc Giao Long.

Diệt Thế Hắc Giao Long quả thật là một kẻ hợp tác cường đại, nhưng mà hắn quá tự đại! Có chút thời điểm không chịu hoàn toàn nghe theo lời nói của Bạch Lâm.

- Không nghĩ tới Chân Thần tại Thần vực Man Hoang lại đi tới nơi này! Xem ra cỗ Thần Thi này lúc sinh tiền cũng không phải cường giả bình thường, khẳng định cất chứa đại bí mật gì đó!

Diệt Thế Hắc Giao Long kinh ngạc nói.

- Bạch Lâm, kế tiếp nên làm cái gì bây giờ?

Diệt Thế Hắc Giao Long chủ động hỏi.

Hiện tại, hắn cũng bị vây trong kết giới do vị Chân Thần này thả ra. Vừa rồi Thần thức vị Chân Thần này ở trong Thần Thi đảo qua một lần, có thể là bởi vì người bên trong này nhiều lắm, cho nên hắn mới không chú ý tới thân phận đặc thù của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Nếu Diệt Thế Hắc Giao Long tùy tiện phát động trùng kích đối với kết giới, không thể nghi ngờ là đem chính mình bại lộ tại trước mặt mọi người! Đến lúc đó, vị Chân Thần này rất có thể sẽ chính tay tru diệt hắn.

Bởi vậy, Diệt Thế Hắc Giao Long chỉ có thể đem hy vọng ký thác lên trên người Bạch Lâm, hy vọng nàng ta còn có biện pháp.

- Đợi!

Bạch Lâm đơn giản nói ra một chữ. o0o

Bên kia, Triệu Phong đứng lặng tại chỗ. Chỉ mới nhìn về phía gã nam

tử Hắc Kim Long Giáp kia, hắn đã cảm thụ được một cỗ uy nghiêm không thể trái nghịch.

- Người này nếu như muốn giết ta, có lẽ chỉ cần một cái ý niệm trong đầu, chỉ trong nháy mắt mà thôi…

Tâm thần Triệu Phong vô cùng khiếp sợ.

Hắn tuyệt đối sẽ không đem Không gian Trữ vật giao cho vị cường giả này kiểm tra. Nhưng nếu như vậy, chẳng phải Triệu Phong sẽ chỉ có một con đường chết thôi sao?

Đại Lục Vực làm sao lại xuất hiện cường giả khủng bố như vậy? Hơn nữa nhìn dáng vẻ của hắn, hoàn toàn không sợ cường giả của hai Đại Vương triều vậy.

Triệu Phong không nghĩ tới, giữa lúc tối hậu quan đầu hắn rời khỏi Thần Thi, không ngờ lại xuất hiện loại biến cố này.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu tại bên tai Triệu Phong nói chút gì đó.

- Ngươi là nói, ở cùng một chỗ với cường giả Bán Thần trong Vương triều, sẽ tương đối an toàn sao?

Thần sắc Triệu Phong ngưng đọng.

Hắn rất nhanh minh liền bạch ý tứ của Tiểu tặc miêu.

Vị cường giả này ngông cuồng như thế, muốn kiểm tra Không gian Trữ vật của toàn bộ các cường giả nơi đây, ngay cả Bán Thần cũng không ngoại lệ.

Bất luận cường giả Bán Thần nào cũng giống như Triệu Phong vậy, bên trong Không gian Trữ vật khẳng định có ẩn chứa những bí mật không thể bại lộ! Bởi vậy các cường giả Bán Thần trong Vương triều nhất định sẽ cùng nhau tiến hành chống lại gã cường giả thần bí kia.

Một mình Triệu Phong nhỏ bé như vậy, chỉ cần trốn ở sau người cường giả Bán Thần Vương triều Đại Càn, tìm kiếm sự che chở là được.

Vụt...

Triệu Phong trực tiếp thi triển Lôi Dực Phi Độn Thuật, hướng về phía phương vị Bán Thần Long Hoàng đang đứng phóng tới.

Vừa rồi Bán Thần Long Hoàng đã truyền ra một câu nói, bởi vậy vị trí của hắn cũng liền bạo lộ ra.

Trên đường phi hành, Triệu Phong cũng phát hiện, phụ cận có một vài cường giả cũng đều đang tụ tập về phía thế lực của Thái Hoàng Điện.

Lúc này, lực lượng các bộ vị toàn bộ Thần Thi đều đã tiêu hao đi không còn được bao nhiêu. Ngoài mặt Thần Thi càng có trăm ngàn lỗ thủng, lực lượng mọi người cũng không còn bị đến áp chế, linh thức cũng có thể dễ dàng xuyên qua các bức tường tinh thể.

- Nam Cung Thánh?

Triệu Phong phát hiện ra một đạo thân ảnh quen thuộc.

- Triệu Phong, nhanh đi đến chỗ của Thái Hoàng Điện!

Nam Cung Thánh trực tiếp nói.

- Tên cường giả bỗng nhiên xuất hiện kia, rốt cuộc có lai lịch gì?

Triệu Phong cảm thấy Nam Cung Thánh tựa hồ như biết được chút gì đó.

- Đó là do thế lực cường đại tại Thần vực Man Hoang đả thông không gian bích lũy, mở ra thông đạo không gian, để cho vị Chân Thần này hàng lâm nơi đây!

Nam Cung Thánh đem tin tức này truyền âm cho Triệu Phong.

- Thần vực Man Hoang? Chân Thần?

Triệu Phong nghe được câu này, sắc mặt đột nhiên ngẩn ra, ở trên không trung dừng lại trong chốc lát.

Lại là Chân Thần của Thần vực Man Hoang, thảo nào lớn lối như thế! Ngay cả Bán Thần Long Hoàng của Vương triều Đại Càn đều không để vào mắt.

Bất quá, sau khi biết được những thứ này, Triệu Phong trái lại càng thêm lo lắng.

Bên kia, nam tử Hắc Kim Long Giáp tiến nhập vào trong kết giới, hạ xuống tại ngay phần chân của Thần Thi.

- Chủ động dâng ra Không gian Trữ vật a!

Thần sắc nam tử Hắc Kim Long Giáp thản nhiên, nói.

Một ít cường giả tại phụ cận hắn bị áp chế không thể động đậy, ngay

cả muốn chạy trốn cũng không thể.

Nam tử Hắc Kim Long Giáp thấy những người này không phản ứng chút nào, liền vung tay lên, một cỗ Quy tắc Áo nghĩa cường đại giống như thực chất, hình thành một đầu cự thủ hắc sắc, đem hai gã Thánh Chủ gần đó nắm lên.

- Buông ra!

- Ngươi muốn làm gì?

Hai gã Thánh Chủ liều mạng giãy dụa, nhưng ngay cả một tia Huyền Quang Thánh Lực cũng đều không cách nào vận chuyển.

Thần thức nam tử Hắc Kim Long Giáp trực tiếp tiến nhập vào Không gian Trữ vật cùng Tiểu Thế giới của hai người.

Sau khi triệt để lục soát một lần, nam tử Hắc Kim Long Giáp trực tiếp quăng hai gã Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu Thành kia xuống.

- Vô tri! Lo lắng ta muốn đám rác rưởi trong Không gian Trữ vật các ngươi sao?

Nam tử Hắc Kim Long Giáp cười chẳng quan tâm.

- Đại nhân, đây là Không gian Trữ vật của ta!

Một ít Thánh Chủ phụ cận còn lại thấy nam tử Hắc Kim Long Giáp cường đại như vậy, thậm chí so với Bán Thần trong ấn tượng của bọn chúng còn cường hãn hơn nhiều, liền chủ động giao ra Không gian Trữ vật.

- Các hạ là người nào? Chúng ta là người của Ma Thiên Cung thuộc

Vương triều U Nguyệt! Các hạ làm như thế, dường như có chút không ổn a!

Xa xa, một gã Thánh Vương Dị tộc trực tiếp hỏi. Tại bên cạnh hắn, còn có một gã Thánh Vương, ba gã Thánh Chủ.

Chính là bởi vì như vậy, gã Thánh Vương Dị tộc Ma Thiên Cung này mới xốc lên dũng khí, hỏi.

Nam tử Hắc Kim Long Giáp khẽ ngẩng đầu, nhìn về phía gã Thánh Vương này.

- Ngươi cũng xứng nói chuyện với ta?

Nam tử Hắc Kim Long Giáp nhướng mày.

Ầm!

Một cỗ lực lượng tinh thần vô hình khuấy động năng lượng thiên địa, trực tiếp nhằm vào trong cơ thể gã Thánh Vương này.

- Phốc!

Gã Thánh Vương Dị tộc kia còn chưa kịp phản ứng, linh hồn liền triệt để tiêu vong, thân thể ngã nhào xuống đất.

- Cửu Ma Thánh Vương!

Bên cạnh hắn, một gã Thánh Vương Dị tộc khác, toàn thân run rẩy, thanh âm run run.

Nhẹ nhàng hời hợt như vậy, một cái ý niệm trong đầu liền đánh chết một gã Thánh Vương, người này đến tột cùng là cường giả phương

nào?

Đám Thánh Chủ còn lại thì sợ hãi đến mức ngay cả thanh âm cũng không dám thốt ra. Linh hồn, thân thể của bọn họ phảng phất như đọng lại vậy, không thể di động lấy chút nào.

Vụt...

Gã Thánh Vương Dị tộc kia lập tức triệt thoái về phía sau.

- Hội hợp cùng Thái thượng Trưởng lão Bán Thần Phá Diệt!

Gã Thánh Vương này chỉ có thể đem hy vọng đặt trên người Thái thượng Trưởng lão, còn có trên người những Bán Thần khác của Vương triều U Nguyệt.

- Đi mau!

Những Thánh Chủ khác có khoảng cách nhất định với nam tử Hắc Kim Long Giáp, cũng liền trực tiếp phóng chạy về phía hậu phương.

- Ha hả… ngu xuẩn! Các ngươi ai cũng chạy không thoát!

Nam tử Hắc Kim Long Giáp cười lạnh một tiếng.

Hắn không thèm để ý tới những Thánh Chủ, Thánh Vương đang đào tẩu kia, mà là không chút vội vã, kiểm tra Không gian Trữ vật những người khác ở bốn phía xung quanh. o0o

Bộ vị trong ngực Thần Thi, sắc mặt Bán Thần Phá Diệt cực kỳ khó nhìn.

- Các hạ cứ như vậy giết một gã Thánh Vương của Ma Thiên Cung

ta, tựa hồ có chút không tốt lắm a!

Bán Thần Phá Diệt đè nén cơn tức giận trong lòng, sắc mặt lạnh lẽo nói.

- A? Phá Diệt Chi Mâu?

Nam tử Hắc Kim Long Giáp hơi chút liếc mắt nhìn về phía Bán Thần Phá Diệt một cái.

- Những kẻ trái lại ý chí của ta, toàn bộ đều phải chết!

Lập tức, vẻ mặt nam tử Hắc Kim Long Giáp băng lãnh, toàn thân phóng xuất ra thiên uy vô thượng vô cùng vô tận, Quy tắc thiên địa nhất tề rung động, hư không vặn vẹo.

- Tha mạng!

- Đại nhân tha mạng!

- …

Phụ cận nam tử Hắc Kim Long Giáp, rất nhiều cường giả Thánh Chủ, thể xác và tinh thần linh hồn bị áp chế gắt gao, dường như sắp bị xé rách vậy, quỳ rạp trên mặt đất cầu xin tha thứ.

Những lời này của nam tử Hắc Kim Long Giáp truyền vào phương diện linh hồn tất cả mọi người trong Thần Thi.

Toàn bộ cường giả hai Đại Vương triều, tâm thần đều bị chấn động mạnh, ngay cả Bán Thần Long Hoàng, Bán Thần U Long, sắc mặt đều là cực kỳ khó coi.

- Các hạ đây chính là đang khiêu chiến Vương triều U Nguyệt!

Thần sắc Bán Thần U Long lạnh như băng, nói.

Bán Thần U Long biết mình không phải là đối thủ của nam tử này. Nhưng mà gã nam tử thần bí kia, lẽ nào có thể chống lại toàn bộ cường giả Bán Thần của một cái Vương triều?

Ánh mắt Bán Thần Long Hoàng cùng Bán Thần U Long gắt gao nhìn chằm chằm gã nam tử Hắc Kim Long Giáp kia. Nhìn thấy đối phương không phản ứng chút nào, quả thật giống như không nghe thấy vậy.

- Triệu tập toàn bộ cường giả Vương triều Đại Càn!

- Triệu tập toàn bộ Thánh Vương, Bán Thần Vương triều U Nguyệt!

Hai cường giả mạnh nhất hai Đại Vương triều trực tiếp ra lệnh.

Nhất thời, toàn bộ cường giả tại các bộ vị khác trong Thần Thi đều hưởng ứng lời triệu tập, tụ tập đến chỗ lồng ngực của Thần Thi. o0o

- Nam Cung Thánh, hắn có biện pháp chống lại nhiều Bán Thần như vậy sao?

Tâm thần Triệu Phong khiếp sợ, truyền âm hỏi.

- Ta làm sao biết?

Nam Cung Thánh cũng truyền âm lại một tiếng.

Hai người đều chưa bao giờ nhìn thấy qua Chân Thần chân chính. Theo lý thuyết, cho dù người này là Chân Thần của Thần vực Man Hoang hàng lâm, cũng không thể nào là đối thủ của nhiều Bán Thần

như vậy.

- Phong ca!

Lúc này, Triệu Vũ Phi cũng đi tới nơi này.

- Vũ Phi!

Triệu Phong đánh giá Triệu Vũ Phi một chút, thần sắc khẽ run lên.

Triệu Vũ Phi hiện tại biến hóa cực lớn. Toàn thân nàng tử tinh thấu triệt, giống như Băng Ngọc Tiên Tử, tản ra khí tức huyết mạch Thái Cổ cao quý. Mọi cử động của nàng cũng đều dẫn dắt nguyên khí thiên địa bốn phía. Xem ra nàng tại trong phần đầu Thần Thi, đã đạt được kỳ ngộ không tệ!

Triệu Vũ Phi đến đây, liền hấp dẫn các cường giả Vương triều Đại Càn bốn phía. Nhưng mà lúc này, mọi người không thể nghi ngờ đều quan tâm nam tử Hắc Kim Long Giáp kia hơn.

- Trước củng cố cảnh giới một chút!

Triệu Phong vừa mới đột phá Huyền Quang Đại Thành, phương diện cảnh giới có khả năng bất ổn, đối với lực lượng cũng chưa quen thuộc cho lắm.

Sau đó, Triệu Phong tìm đến một góc vắng vẻ, bắt đầu bế quan củng cố cảnh giới.

Mặc dù hắn đang đối diện nguy cơ to lớn, nhưng mà thực lực của hắn quá mức nhỏ yếu, căn bản không có bất cứ tác dụng gì. Còn không bằng thừa dịp thời cơ này, củng cố, đề thăng thực lực, nhằm đảm bảo chính mình ở trong nguy cơ kế tiếp, có thể tiếp tục sinh tồn

xuống.

Ý thức của Triệu Phong, tiến vào trong Mê Không Giới.

- Gia sản của Bán Thần Cự Mãnh ngược lại cũng không tệ lắm!

Triệu Phong bắt đầu thanh lý tài nguyên lấy được từ trong Không gian Trữ vật của Bán Thần Cự Mãnh.

Tuy rằng phần lớn thời gian của Bán Thần Cự Mãnh đều dùng để đuổi giết đám người Triệu Phong. Nhưng lúc hắn mới tiến vào Thần Thi, khẳng định đã có kỳ ngộ thật lớn, sau đó còn từng phát sinh qua tranh chấp với Côn Vân nữa.

Mặt khác, tích súc của Bán Thần Cự Mãnh vốn dĩ cũng hết sức kinh người! Thứ Thần Tinh đạt tới hơn một trăm khối! Khiến cho Triệu Phong mừng rỡ là, hắn còn phát hiện hai khỏa Thần Tinh chân chính! Tuy rằng Thần lực trong đó cũng đã có chút tiêu hao.

- Hóa Thần Quyết!

Triệu Phong từ trong một cái hộp gỗ, phát hiện một quyển bí pháp. Lập tức, Triệu Phong bắt đầu lật xem nội dung bên trong.

- Lại là bí pháp có thể đem Thần lực ngoại giới, dung luyện thành lực lượng bản thân!

Triệu Phong kinh hỉ không gì sánh được.

Hiện tại, hắn có một kiện Thần khí, nhưng không cách nào khu động lực lượng của nó! Mà quyển Hóa Thần Quyết này lại có thể dễ dàng giải quyết sự khổ não của Triệu Phong.

Bất quá, Hóa Thần Quyết cũng có tai hại thật lớn!

Tuy rằng Hóa Thần Quyết có thể khiến cho Triệu Phong sớm có được Thần lực, thế nhưng sau khi Triệu Phong đột phá Thần vị, lại cần phải hao phí đại lượng thời gian, đem cỗ Thần lực này bài trừ đi, hoặc là toàn bộ dung luyện vào trong Thần lực mới của bản thân.
o0o

Nhưng vào lúc này, ở trong Thần Thi, nam tử Hắc Kim Long Giáp đã phát hiện ra cường giả hai Đại Vương triều tựa hồ tụ tập lại cùng một chỗ, dường như muốn liên hợp phản kháng hắn.

- Hành vi ngu xuẩn cỡ nào a? Lại dám đối nghịch ý chí của Cổ Hồn Điện!

Nam tử Hắc Kim Long Giáp phát hiện ra loại tình huống này, nhất thời lạnh giọng cười.

- Như vậy cũng chớ trách Thiên Phạt Chân Thần ta không khách khí!

Thiên Phạt Chân Thần nhìn về phía hai Đại Vương triều, nở nụ cười chẳng quan tâm.

Chương 1111: Nghiền Ép Tất Cả

- Như vậy cũng chớ trách Thiên Phạt Chân Thần ta không khách khí!

Thiên Phạt Chân Thần nhìn về phía hai Đại Vương triều, nở nụ cười khinh thường.

Đối với mấy chữ Cổ Hồn Điện, toàn bộ cường giả hai Đại Vương triều trong Thần Thi đều thoáng sững sờ, chưa từng nghe nói qua.

Nhưng gã nam tử Hắc Kim Long Giáp này lại tự xưng Chân Thần, cái này khiến cho toàn bộ cường giả hai Đại Vương triều nhất thời đại chấn, vẻ mặt không thể tin nổi nhìn về phía gã nam tử kia.

- Hắn lại là cường giả Thiên giai Thần vị?

- Chân Thần? Điều này sao có thể?

Rất nhiều Thánh Chủ, Thánh Vương đều lớn tiếng nghi vấn.

Tuy rằng sau khi đột phá Thiên giai Thần vị, chỉ cần áp chế tu vi, quả thật có thể ở lại Đại Lục Vực một đoạn thời gian. Nhưng mà bọn họ căn bản chưa từng nghe nói qua có vị cường giả nào sắp sửa thành công chứng đạo Thần vị. Còn Cổ Hồn Điện mà Thiên Phạt Chân Thần kia vừa mới nhắc tới, bọn họ cũng hết thảy đều không biết.

- Hóa ra là cường giả Thần vị!

Nghi hoặc trong lòng Bán Thần Long Hoàng rốt cuộc cũng biến mất,

nhưng đáp án chân chính lại khiến cho tâm trạng hắn càng thêm nặng nề.

- Thái thượng Trưởng lão, lẽ nào hắn là cường giả Thần vị Thần vực Man Hoang hàng lâm?

Một vị cường giả Thái Hoàng Điện khác, thần sắc khẩn trương, truyền âm hỏi.

- Có lẽ vậy!

Bán Thần Long Hoàng trả lời.

Trong lịch sử Vương triều Đại Càn cũng từng xuất hiện qua một vị cường giả Thiên giai Thần vị Thượng giới hàng lâm, cho nên các Bán Thần cổ xưa của hai Đại Vương triều, đều có hiểu biết một chút đối với khả năng này.

Cường giả Thần vị Thần vực Man Hoang quả thật có biện pháp đi tới những không gian cấp thấp khác! Về phần các chi tiết khác, thì không phải bọn họ có thể biết được.

Cường giả hai Đại Vương triều nhất thời rơi vào trầm mặc.

Trực giác nói với bọn họ, tuyệt đối không thể đối kháng cùng vị Chân Thần này.

Nhưng mà vị Chân Thần này lại mạnh mẽ giam cầm bọn họ tại nơi này, đồng thời ý đồ lục soát Không gian Trữ vật mỗi người, điều này đã xúc phạm nghiêm trọng đến lợi ích của bọn họ.

- A!

Một gã Thánh Chủ phổ thông bên cạnh Thiên Phạt Chân Thần, bị một cái ý niệm của hắn giết chết.

- Chỉ cần không chủ động dâng ra Không gian Trữ vật, liền giết không tha!

Thần sắc Thiên Phạt Chân Thần lãnh đạm, chậm rãi hành tẩu bên trong Thần Thi. Những nơi hắn đi qua, hoặc là kẻ thần phục, hoặc là người chết!

Cường giả hai Đại Vương triều tụ tập cùng một chỗ, tâm thần đều rùng mình một cái.

Đối thủ chỉ có một người, nhưng đối phương khinh thường tất cả, thái độ hoành hành khắp nơi, lại hoàn toàn chấn nhiếp bọn họ.

- Long Hoàng, liên thủ a!

Bán Thần U Long của Vương triều U Nguyệt truyền âm nói.

- Đang có ý đó!

Bán Thần Long Hoàng trực tiếp đáp ứng.

Hiện tại thời điểm mấu chốt này, nếu hai Đại Vương triều vẫn mâu thuẫn lẫn nhau, đó chính là tự chịu diệt vong!

Sau khi hai vị Thái thượng Trưởng lão hai thế lực Tứ tinh đạt thành hiệp nghị, liền cấp tốc đem tin tức này truyền cho những cường giả khác.

Triệu Phong đang trong bế quan cũng thở phào nhẹ nhõm. Chỉ khi nào hai Đại Vương triều liên thủ, mới có hy vọng sống sót.

Nhưng vào lúc này, Bích Quang Thánh Vương cùng một gã Bán Thần của Thái Hoàng Điện chợt đi tới trước mặt Triệu Phong.

- Triệu Phong, Thần huyết không phải là thứ mà ngươi có thể bảo trụ được!

Bán Thần Thái Cực dùng ánh mắt trên cao nhìn xuống, khinh thường nhìn Triệu Phong, truyền âm nói. Bích Quang Thánh Vương bên cạnh hắn, vẻ mặt tràn đầy đắc ý, nhìn về phía Triệu Phong.

Hắn biết chính mình có khả năng không phải là đối thủ của Triệu Phong, một khi sự tình náo lớn hơn, giọt Thần huyết kia cũng vẫn sẽ rơi xuống trong tay người khác. Chẳng thà bán cái nhân tình này cho một vị Bán Thần Thái Hoàng Điện. Bởi vậy, hắn tìm tới Bán Thần Thái Cực.

- Muốn lấy Thần huyết, phải nhìn xem ngươi có bản lãnh này không!

Triệu Phong mỉm cười, lớn tiếng nói.

Nhất thời, toàn bộ cường giả bên phía Vương triều Đại Càn bị những lời này của Triệu Phong hấp dẫn, ngay cả mấy vị Bán Thần đều nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong.

Vương triều U Nguyệt bên kia, cũng có ánh mắt vài vị cường giả quét tới.

Bích Quang Thánh Vương ngây người tại chỗ. Hắn không nghĩ tới Triệu Phong lại đem bí mật này công khai ra như vậy! Hắn đây là muốn làm gì?

- Ý ngươi nói, ta không có bản sự này?

Sắc mặt Bán Thần Thái Cực cực kỳ âm trầm, lời nói của Triệu Phong khiến cho hắn thập phần không vui.

Lúc này, Triệu Phong trực tiếp công khai ra bí mật của Thần huyết, cho dù Bán Thần Thái Cực đạt được giọt Thần huyết kia, cũng phải phí một phen công phu.

Hô!

Quy tắc Áo nghĩa trong thiên địa dũng động, một cỗ áp chế khủng bố vô hình hàng lâm hư không bốn phía.

- Ngươi dám!

Triệu Phong bỗng nhiên đứng lên, trực tiếp quát lớn.

Đồng thời trong lúc này, Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi còn có Côn Vân càng xa hơn, đột nhiên đi thẳng tới bên cạnh Triệu Phong.

Hiện tại Nam Cung Thánh tuy rằng vẫn là cảnh giới Huyền Quang Đại Thành, nhưng mà cảnh giới của hắn đã triệt để củng cố, toàn thân hắn tràn ngập khí tức tà dị cường đại, khiến cho một ít Thánh Vương cũng không muốn đơn giản trêu chọc vào.

Mà Triệu Vũ Phi càng tiến bộ lớn hơn nữa. Toàn thân nàng lấp lánh tử tinh oánh nhuận, nguyên khí trong thiên địa, nhất thời điên cuồng tụ tập đến. Rất nhiều Thánh Chủ, Thánh Vương ở phụ cận, huyết mạch, Thánh lực trong cơ thể không tự chủ bắt đầu chuyển động.

Bên kia, khí tức thể phách của Côn Vân càng cường hãn tuyệt luân, áp lực lực phách lôi điện vô hình khiến cho một phương hư không bắt đầu run rẩy.

- Các ngươi…

Sắc mặt Bán Thần Thái Cực vô cùng phẫn nộ.

Hắn không nghĩ tới, chính mình tự thân xuất thủ, hướng một gã Thánh Chủ đòi bảo vật, không ngờ lại diễn biến thành loại tình huống này.

Lúc này, Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi, Côn Vân cộng thêm Triệu Phong, coi như là chính diện đối kháng, hắn cũng không dám đơn giản động thủ.

Trong bốn người này, hắn kiêng kỵ nhất tự nhiên là Côn Vân. Tiền thân Côn Vân chính là Bán Thần, trải qua kỳ ngộ trong Thần Thi, khôi phục thực lực đỉnh phong ở trong tầm tay.

Bên phía Vương triều Đại Càn, rất nhiều cường giả các thế lực, thần sắc đều chấn động.

Chẳng biết lúc nào, Triệu Phong đã có được lực lượng chống lại Bán Thần!

- Xem ra, muốn diệt trừ Triệu Phong, cần phải áp dụng một ít thủ đoạn mới được!

Cách đó không xa, sắc mặt Bán Thần U Hải của Cửu U Cung cũng trở nên âm trầm.

Cũng tại thời điểm Bán Thần Thái Cực cùng đám người Triệu Phong giằng co…

- Dừng tay, Thái Cực!

Thanh âm lạnh như băng của Bán Thần Long Hoàng truyền tới.

Cử động phản kháng Thái Hoàng Điện của Triệu Phong khiến cho hắn có chút không vui, nhưng mà thực lực của đám người Triệu Phong, quả thật không thể bỏ qua.

Tuy rằng Thái Hoàng Điện hoàn toàn không sợ, nhưng mà lúc này bọn họ đang đối diện với một địch nhân càng cường đại hơn, làm sao có thể tại thời khắc mấu chốt này mà xảy ra nội chiến, tự tổn hại chiến lực của mình?

Bán Thần Thái Cực hừ lạnh một tiếng, chỉ có lui ra.

Một bên, Bán Thần Xích Huyết của Thiết gia, sắc mặt âm trầm bất định.

Đám người Triệu Phong trưởng thành vượt xa dự liệu của hắn, Chúa Tể Điện nhất định sẽ trở thành một cỗ thế lực siêu cường, cái này chứng minh tuyển chọn lúc đó của hắn là chính xác.

Nhưng mà Triệu Phong lại hiện lộ phong mang quá mức rồi! Hắn không nên chống đối Bán Thần của Thái Hoàng Điện a!

- Côn Vân, sau khi rời khỏi nơi này, ta sẽ đưa thù lao tương xứng cho ngươi!

Triệu Phong truyền âm nói.

Lúc này đây, tác dụng uy hiếp mà Côn Vân tạo thành tuyệt không phải bình thường, bởi vậy Triệu Phong quyết định dựa theo ước định ban đầu, cung cấp thù lao tương ứng.

Mặt khác, ngày sau Triệu Phong nói không chừng còn cần Côn Vân trợ giúp, cho nên tạm thời vẫn không thể xích mích cùng hắn.

- Thật không nghĩ tới, vận khí tiểu tử Triệu Phong này lại tốt như vậy, không ngờ lại đạt được tinh huyết của Thần Thi!

Trong lòng Côn Vân hết sức ghen tỵ, nhưng cũng không có cách nào.

Sắc mặt Triệu Phong hơi trầm xuống, ánh mắt đảo qua đám người Thái Hoàng Điện, cảm giác sâu sắc áp lực thật lớn.

Đắc tội Thái Hoàng Điện, cũng không phải là chuyện hắn mong muốn. Nhưng mà Bán Thần Thái Cực không khỏi khinh người quá đáng, dựa vào uy nghiêm của Bán Thần, muốn trực tiếp đòi tinh huyết của Thần Thi.

Vụt...

Triệu Phong tiến nhập vào Mê Không Giới.

Lúc này, vẫn là củng cố thực lực mới là quan trọng nhất. Bất kể là ứng đối nguy cơ do cường giả Thiên giai Thần vị trước mắt mang đến, hay là uy áp của Thái Hoàng Điện sau này. Chỉ cần hắn đủ cường đại, những nguy cơ này liền có thể giải quyết dễ dàng!

Mà hôm nay Triệu Phong, cũng hoàn toàn không thiếu tài nguyên!

- Tinh huyết của Thần Thi!

Trái tim Triệu Phong mạnh mẽ đập nhanh, nhìn xuống ngón trỏ tay phải của mình.

- Hoặc là có thể như vậy!

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến một điểm quan trọng.

Hiện tại, Triệu Phong đã sử dụng hết Lục Thần Tiễn, thiếu đi một át chủ bài lớn nhất.

Nhưng mà ngón trỏ này, có lẽ có thể trở thành một át chủ bài khác của Triệu Phong.

Nhớ lại lúc trước, Diệt Thế Hắc Giao Long đánh lén Triệu Phong, hắn trong lúc vô tình đã phóng xuất ra lực lượng huyết mạch yếu ớt trong ngón trỏ, liền đẩy lui được Diệt Thế Hắc Giao Long.

Mà hiện tại, trong ngón trỏ Triệu Phong càng ẩn chứa một giọt tinh huyết của Thần Thi! Nếu như Triệu Phong có biện pháp biến nó thành đòn sát thủ, như vậy uy lực kia có khả năng không kém gì Lục Thần Tiễn chân chính.

Chỉ bất quá, giọt tinh huyết Thần Thi này lại có quá nhiều nhân tố không thể khống chế, sử dụng quá mức hung hiểm.

- Có thể thử xem theo phương hướng này!

Sau khi làm tốt quyết định, Triệu Phong liền vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, nhất tâm đa dụng.

Cỗ ý niệm thứ nhất, dùng để củng cố cảnh giới vừa đột phá.

Cỗ ý niệm thứ hai, dùng để tìm hiểu Hóa Thần Quyết lấy được từ trong gia sản của Bán Thần Cự Mãnh.

Phẩm cấp pháp quyết này cao tới Thiên giai Cao cấp, trong khoảng

thời gian ngắn rất có khả năng không thể học được, nhưng mà một khi có chút tiến triển, thực lực Triệu Phong sẽ đề thăng cực nhanh.

Cỗ ý niệm thứ ba, dùng để cân nhắc phương án đem giọt Thần huyết này bồi dưỡng thành đòn sát thủ.

Triệu Phong minh bạch, nguyên nhân chủ yếu trong chuyện này, chính là ngón trỏ của mình không thể thừa nhận nổi lực lượng giọt Thần huyết này, nếu không thì vấn đề cũng rất dễ dàng giải quyết rồi.

o0o

Ngoại giới, Thiên Phạt Chân Thần đã đi tới trước mặt các cường giả hai Đại Vương triều.

- Các ngươi là những người phản kháng à?

Thiên Phạt Chân Thần phì cười một tiếng.

Trong Thần Thi, hầu như chín thành cường giả trở lên đều là những người phản kháng. Nhưng mà những cường giả Thánh Chủ trong đó, Thiên Phạt Chân Thần căn bản là lười xem.

- Không biết Chân Thần đại nhân hàng lâm chuyến này là có chuyện quan trọng gì? Xin hãy nói ra, chúng ta biết đâu có thể giúp được một tay?

Sắc mặt Bán Thần Long Hoàng bình tĩnh, nói.

Hắn tin tưởng Thiên Phạt Chân Thần kiểm tra Không gian Trữ vật của mọi người, khẳng định là có mục đích gì đó. Nếu như bọn họ có thể giúp vị Chân Thần này đạt thành mục đích đó, có lẽ cũng không cần đứng ở phương điện đối lập cùng vị Chân Thần này.

- Không cần! Ta sẽ tự mình kiểm tra một lần Không gian Trữ vật của tất cả mọi người các ngươi!

Thần sắc Thiên Phạt Chân Thần lãnh đạm.

Hô!

Quy tắc Áo nghĩa thiên địa bắt đầu vô hình vận chuyển, ngưng tụ ra một đầu cự thủ hắc sắc, hướng về phía một gã cường giả Thánh Vương bên phía Vương triều Đại Càn chụp tới.

- Như vậy Thái Hoàng Điện cũng không khách khí nữa!

Bán Thần Long Hoàng hừ lạnh một tiếng.

Hô!

Bên phía Vương triều Đại Càn, toàn bộ Bán Thần Thái Hoàng Điện cùng Thiên Huyền Cung trực tiếp xuất thủ. Vô số cỗ Thần lực kinh khủng ngưng tụ cùng một chỗ, đánh tan thủ đoạn của Thiên Phạt Chân Thần.

Bên kia, toàn bộ cường giả Bán Thần của Vương triều U Nguyệt cũng trực tiếp lao ra.

Hô!

Bán Thần Thiết gia, Bán Thần Vũ gia, Bán Thần Cửu U Cung, còn có Bán Thần một chút thế lực cường đại, toàn bộ đều động thân.

Ầm! Phanh! Oành!

Rất nhiều Bán Thần đồng thời phát động công kích về phía Thiên Phạt Chân Thần.

Trong thiên địa, Thần lực công kích cuộn trào mãnh liệt, dường như biển gầm ba đào cuộn trào khủng bố, nghiền ép về phía Thiên Phạt Chân Thần.

Lực lượng kia kinh khủng như vậy, khiến cho thiên địa cũng phải thay đổi, nhật nguyệt biến sắc, ngạo thị hoàn vũ, ngạo nghễ bát hoang.

Cường giả còn lại của hai Đại Vương triều, tâm thần rung động, sắc mặt kính sợ nhìn về phía vòng tiến công của toàn bộ Bán Thần.

- Vô tri!

Sắc mặt Thiên Phạt Chân Thần tĩnh lặng như mặt giếng cổ.

Vụt...

Trong tay hắn bỗng nhiên xuất hiện một cây trường thương màu đen, đầu thương phiếm động hàn mang kinh người, chùm tua trên thân thương u tử trong suốt.

Xoẹt! Xuy xuy!

Thiên Phạt Chân Thần tay cầm hắc thương, chợt chém mạnh một cái.

Khoảnh khắc này, tất cả lực lượng Quy tắc trong thiên địa, phảng phất giống như đều bị hắn đánh tan hầu như không còn.

Hưu! Vù vù!

Trong hư không xuất hiện một đạo vết rách thật lớn, từ trong đó bộc phát ra lực lượng không gian Cấm kỵ, đem toàn bộ Thần lực công kích bốn phía hút vào trong đó, đánh nát hầu như không còn.

- Đây chính là lực lượng hai Đại Vương triều các ngươi liên thủ sao?

Thiên Phạt Chân Thần cười lạnh một tiếng.

Toàn thân hắn tản ra khí thế khủng bố kinh thiên, khiến cho tâm thần toàn bộ cường giả hai Đại Vương triều đột nhiên trầm xuống.

Dùng lực lượng một người, chống lại cường giả Bán Thần của hai Đại Vương triều, rột cuộc kinh khủng đến mức nào?

- Làm sao có thể? Đây là loại lực lượng gì?

Một gã Thánh Chủ thốt lên sợ hãi. Hắn không thể nào tin nổi tất cả những gì mình nhìn thấy.

- Làm sao lại cường đại như vậy?

- Không có khả năng! Coi như là Chân Thần, cũng không có khả năng cường đại như vậy!

- Lực lượng của Thần khí!

Bán Thần Long Hoàng trầm giọng thốt lên.

Tự trước khi xuất hiện kỳ ngộ trong Thần Thi, trong Đại Lục Vực liền chưa bao giờ xuất hiện qua một kiện Thần khí chân chính.

Tuy rằng cách đây không lâu Thiên Huyền Cung tại trong Không gian

Thần Huyễn đã đạt được một kiện Cổ Thần khí tàn phá. Nhưng mà Bán Thần của Thiên Kiếm Các cho đến nay đều không cách nào hoàn toàn phát huy ra lực lượng kiện Cổ Thần khí tàn phá đó.

Mà lúc này, trong tay Thiên Phạt Chân Thần lại đang nắm giữ một kiện Thần khí chân chính! Một kiện Thần khí hoàn toàn bị Thiên Phạt Chân Thần chưởng khống!

Chương 1112: Biện Pháp Của Luân Hồi Thánh Vương

Lúc này, trong tay Thiên Phạt Chân Thần lại đang nắm giữ một kiện Thần khí chân chính! Một kiện Thần khí hoàn toàn bị Thiên Phạt Chân Thần chưởng khống!

Thiên Phạt Chân Thần đem lực lượng bản thân cùng Thần khí, phát huy đến cực hạn lớn nhất mà phiến không gian này có thể thừa nhận. Một kích tùy ý của hắn đều có thể khiến cho không gian nghiền nát, trong vô hình còn lợi dụng uy năng của khe nứt không gian để tấn công kẻ địch.

Công kích của mọi người còn không đạt được cái tiêu chuẩn kia, dĩ nhiên là dễ dàng bị hắn hoàn toàn phá hủy.

Phốc...

Sau khi đánh tan công kích của mọi người, Thiên Phạt Chân Thần dùng tốc độ như sét đánh, ngưng tụ ra một bàn tay Hắc Văn Áo Nghĩa, bắt đi một gã Thánh Vương Dị tộc.

Vụt...

Ý chí linh hồn Thiên Phạt Chân Thần trong nháy mắt tiến nhập trong cơ thể gã Thánh Vương này, nhìn thấy rõ tất cả bí mật trên người hắn.

Một lát sau, Thiên Phạt Chân Thần đem gã Thánh Vương này vứt qua một bên.

Toàn bộ Bán Thần hai Đại Vương triều ngây ngẩn ở tại chỗ, kinh hãi không thôi. Bọn họ chẳng bao giờ nghĩ tới, kiếp này sẽ gặp phải đối thủ kinh khủng như vậy!

Dùng lực lượng một người, đón đỡ công kích của mười mấy tên Bán Thần, đồng thời bắt lấy một gã cường giả Thánh Vương!

Phía sau, Thánh Vương cùng Thánh Chủ hai Đại Vương triều, sắc mặt đều lộ vẻ thất vọng, trắng bệch vô sắc.

Cuộc chiến trước mắt này, hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của bọn họ.

- Không ngờ lại cường đại như vậy!

Tâm thần Triệu Phong cũng kinh hãi. Hắn không nghĩ tới song phương tiến hành giao thủ, không ngờ lại là tình hình như thế này.

- Các vị, nên xuất ra toàn bộ thực lực a!

Thanh âm bình tĩnh của Bán Thần Long Hoàng vang lên.

Tuy rằng hai Đại Vương triều tạm thời liên hợp, nhưng mà trong lòng mọi người vẫn còn lưu lại một chút phòng bị. Vòng tiến công thứ nhất, cũng hoàn toàn là công kích mang tính thăm dò mà thôi.

Phốc...

Sắc mặt toàn bộ Bán Thần hai Đại Vương triều đều khẽ biến.

Vụt...

Nháy mắt, liền có quang mang vài món Thứ Thần khí lấp lánh tại trong thiên địa.

Vụt vụt vụt...

Bán Thần của Vương triều Đại Càn cùng Vương triều U Nguyệt, phân biệt phiêu lập tại hai bên Thiên Phạt Chân Thần, hình thành nên thế gọng kềm.

- Vô ích mà thôi!

Đối mặt toàn bộ Bán Thần của cả Đại lục liên thủ, Thiên Phạt Chân Thần chỉ cười nhạt một tiếng.

Cường giả hai Đại Vương triều, nghe được câu này, cảm giác bản thân bị vũ nhục cực lớn.

- Thánh Long Kích!

Bán Thần Long Hoàng huy động long đầu kim trượng trong tay mình.

Lực lượng Long vận vô hình phiêu phù bốn phía hư không, tiến nhập vào Long trượng Thứ Thần khí trong tay Bán Thần Long Hoàng.

Ô...ô...ô...n...g!

Long đầu kim trượng nhất thời đại phóng quang mang, từ trong đó bay ra một đầu Kim Long trông rất sống động cùng dữ tợn.

- Thiên Chi Ngân!

Bán Thần Khô Tức của Thiên Huyền Cung tay phải chém ra một đạo tinh ngân cụ phong.

- Băng Hồn U Long!

Trong tay Bán Thần U Long xuất hiện một cái U Tử Long Ấn, từ trong đó thôi phát ra một đầu linh hồn Cự long Băng Hàn thuộc tính.

- Thiên Địa Vô Cực!

- Hồn Kiếm Áo Nghĩa!

- Phá Diệt Chi Quang!

- …

Lúc này đây, cường giả Bán Thần hai Đại Vương triều hầu như đều xuất ra toàn bộ chiến lực, thi triển các loại chiến kỹ cường đại.

Trong thiên địa ầm ầm một mảnh, năng lượng hủy diệt vô cùng vô tận nghiền ép về phía Thiên Phạt Chân Thần.

- Hừ! Xem ra phải cho các ngươi mở rộng tầm mắt một chút!

Thiên Phạt Chân Thần đối mặt tiến công của toàn bộ Bán Thần, chỉ hừ lạnh một tiếng.

Phốc...

Thiên Phạt Chân Thần thi triển bộ pháp kỳ diệu, trong nháy mắt hướng về phía đội ngũ Bán Thần Vương triều Đại Càn phóng tới.

- Cái gì? Hắn không ngờ lại chủ động nghênh đón công kích của chúng ta?

Một vị Bán Thần của Thái Hoàng Điện, thần sắc khiếp sợ, không dám tin nổi.

Ầm! Phanh! Oành!

Thiên Phạt Chân Thần phóng thẳng về phía đội ngũ Bán Thần của Vương triều Đại Càn, chủ động nghênh đón công kích của mọi người.

Ông! Ầm!

Áo giáp Hắc Kim Long Văn trên người Thiên Phạt Chân Thần nhất thời lấp lánh Thần quang. Một cỗ thủy trạch hắc kim sắc từ trong đó chảy xuôi ra, tại bốn phía Thiên Phạt Chân Thần, hình thành nên một cỗ lực lượng trầm trọng thâm thúy tựa như biển khơi.

Công kích của rất nhiều Bán Thần đều rơi xuống trên áo giáp của Thiên Phạt Chân Thần, không tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng, liền bị thôn phệ diệt sạch.

- Chỉ bằng công kích của các ngươi, căn bản không cách nào phá nổi phòng ngự của Thất Hải Ma Long Giáp!

Thiên Phạt Chân Thần cười lạnh một tiếng, huy động trong trường thương màu đen tay.

- Lui về phía sau, hợp lực chống lại!

Bán Thần Long Hoàng nhất thời hét lớn.

Hắn như thế nào cũng không nghĩ tới, Thiên Phạt Chân Thần chủ động nghênh đón công kích toàn lực của tất cả mọi người, nhưng vẫn như cũ không tổn hao chút nào.

Một kiện Thần khí công kích, một kiện Thần khí phòng ngự! Thiên Phạt Chân Thần quả thật không hề có nhược điểm, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi!

- Nhân cơ hội công kích hắn, tiến hành quấy rầy!

Phía sau, Bán Thần U Long hạ đạt mệnh lệnh.

Nếu như chiến lực bên phía Vương triều Đại Càn tổn thương nghiêm trọng, còn dư lại một mình Vương triều U Nguyệt, càng không thể nào là đối thủ của Thiên Phạt Chân Thần.

Lúc này, số phận của hai Đại Vương triều đã cột chung vào một con thuyền!

- U Hồn Tịch Hải!

- Phá Diệt Trùng Kích!

- …

Cách khu giao chiến một khoảng không xa, Thánh Chủ, Thánh Vương của hai Đại Vương triều đều ngơ ngác nhìn thấy tất cả.

Ầm! Phanh! Oành!

Cường giả Bán Thần của hai Đại Vương triều căn bản khó có thể tạo thành thương tổn cho Thiên Phạt Chân Thần, hầu như ngay cả phòng ngự của hắn cũng không cách nào phá khai.

Mà đối mặt với công kích của Thiên Phạt Chân Thần, cường giả hai Đại Vương triều cũng chỉ có thể né tránh, thậm chí còn có mấy vị

Bán Thần đã bị thương thế nhất định nữa.

- Chiến lực Thánh Vương, đều tham chiến!

Cường giả Bán Thần hai Đại Vương triều đồng thời hạ đạt mệnh lệnh.

Nhất thời, các cường giả Thánh Vương bắt đầu hành động.

Tuy rằng chiến lực của bọn họ tại trước mặt Thiên Phạt Chân Thần có chút bé nhỏ không đáng kể. Nhưng mà toàn bộ Thánh Vương hai Đại Vương triều tụ tập cùng một chỗ, cũng là một cỗ chiến lực khủng bố không thể bỏ qua.

Hơn nữa, toàn bộ cường giả nơi này đều hy vọng mình có thể xuất ra một phần lực lượng cho cuộc chiến kinh thiên này.

Côn Vân, U Mạc Thánh Vương, Bích Quang Thánh Vương, Vũ Linh Thánh Vương, Luân Hồi Thánh Vương,… toàn bộ đều lao ra.

Cường giả Thánh Vương hai Đại Vương triều trốn ở phía sau cường giả Bán Thần, tiến hành công kích mang tính quấy nhiễu.

- Đãng Thiên Quyền!

- U Quang Thứ!

- Bích Thiên Nhất Kích!

- …

- Hắc Giao Long, ngươi còn ẩn núp trong bóng tối?

Bán Thần U Long bỗng nhiên phẫn nộ quát lớn một tiếng.

Bán Thần U Long sớm đã phát hiện ra Diệt Thế Hắc Giao Long đang ẩn nấp ở một bên, chỉ bất quá tình huống trước mắt nghiêm trọng, cho nên mới không hề quản tới.

Nhưng mà tới thời điểm này, phải đem Diệt Thế Hắc Giao Long lôi kéo ra cùng một chỗ. Vừa lúc có thể tăng lên chiến lực bản thân, về phương diện khác cũng có thể suy yếu một chút thực lực của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Rất nhiều cường giả hai Đại Vương triều, thần sắc đều chấn kinh. Bất quá so với Thiên Phạt Chân Thần, Diệt Thế Hắc Giao Long hoàn toàn có thể bỏ quên.

Tại một nơi hẻo lánh bên cạnh Thần Thi, thân thể Diệt Thế Hắc Giao Long chấn động.

- Được! Lần này ta cùng các ngươi chiến đấu một trận!

Diệt Thế Hắc Giao Long trực tiếp lao ra.

Thân phận của hắn đã bại lộ, lại trốn tránh cũng không có ý nghĩa gì nữa. So sánh với hai Đại Vương triều, hắn càng không hy vọng bị vị Chân Thần này truy sát.

- Không nghĩ tới, nơi này còn ẩn chứa hậu duệ huyết mạch Diệt Thế Long Tộc!

Thiên Phạt Chân Thần thoáng chút hứng thú nhìn thoáng qua Diệt Thế Hắc Giao Long một cái.

- A? Trong cơ thể có vẻ như còn có gia hỏa khó lường nữa a!

Mi mắt Thiên Phạt Chân Thần hơi nhướng lên, khẽ cười nói.

Thần sắc Bạch Lâm hơi trầm xuống, ánh mắt cực kỳ ảm đạm. Vị Chân Thần này liếc mắt liền nhìn thấu sự tồn tại của nàng, có thể thấy được thực lực của hắn cao thâm vô cùng.

Mà đối với vị Chân Thần này, Bạch Lâm càng là không thể nào tiến hành dự đoán bất cứ thứ gì.

Bất quá, quỹ tích vận mệnh trong chỗ u minh nói cho nàng biết, bên phía nhân loại còn có một đường sinh cơ. Chỉ bất quá sinh cơ này ở nơi nào, nàng cũng không cách nào đoán ra được.

Theo toàn bộ Thánh Vương hai Đại Vương triều tham chiến, chiến cuộc hơi chút ổn định lại. Dù sao trong những cường giả Thánh Vương này cũng không thiếu một ít chiến lực đỉnh cao, tiếp cận Bán Thần. Ví dụ như Côn Vân, Hắc Giao Long, Luân Hồi Thánh Vương…

Hơn nữa, Luân Hồi Bất Diệt Thể của Luân Hồi Thánh Vương, nhân số đông đảo, lại càng không sợ sinh tử.

- Cứ như vậy, không ngừng kềm chế hành động của hắn, tiến hành tổn hao!

Bán Thần Long Hoàng hét lớn một tiếng.

Rất nhiều Bán Thần toàn lực xuất thủ, mặc dù không cách nào phá vỡ phòng ngự Thất Hải Ma Long Giáp của Thiên Phạt Chân Thần, nhưng mà tiến hành công kích trường kỳ, nhất định có thể mài mòn tính năng kiện Thần khí phòng ngự này.

Trong đó, Hủy Diệt Áo Nghĩa của Bán Thần Phá Diệt cùng Hắc Giao

Long càng có tác dụng hết sức rõ ràng.

- Hừ! Cùng các ngươi vui đùa một chút, các ngươi thật sự cho là mình rất giỏi sao?

Thiên Phạt Chân Thần hừ lạnh khinh thường. Trong cơ thể hắn đột nhiên bộc phát ra một cỗ lực lượng huyết mạch Thái Cổ khiến người ta sợ hãi.

Ô...ô...ô...n...g!

Màu da toàn thân Thiên Phạt Chân Thần nhất thời ảm đạm xuống, thâm thúy giống như là đêm tối vậy, trên đó di động vô số phù văn u tử sắc.

- Huyết mạch Hắc Yêu Tộc, bài danh thứ tám mươi hai Thái Cổ Vạn Tộc Bảng!

Thần sắc Bán Thần U Long chấn kinh.

- Khí tức huyết mạch thật là khủng khiếp!

- Đây chính là huyết mạch Thái Cổ tại Thần vực Man Hoang sao?

Ánh mắt Bán Thần Long Hoàng trầm xuống, cảm giác được một cỗ áp lực cường đại.

Thiên Phạt Chân Thần thân mang huyết mạch Hắc Yêu Tộc, bài danh thứ tám mươi hai Thái Cổ Vạn Tộc Bảng. Hơn nữa độ dày huyết mạch của hắn hoàn toàn viễn siêu nhận thức của tất cả mọi người tại Đại Lục Vực.

Lúc này, toàn bộ chiến lực hai Đại Vương triều đều bị Thiên Phạt

Chân Thần cỗ lực lượng huyết mạch tuyệt cường này chấn nhiếp. Coi như là Bán Thần U Long, có được huyết mạch đệ nhất Hoàng Đạo Bảng, đều không cách nào trực diện Thiên Phạt Chân Thần hiện tại.

- Đến đây! Ha ha…

Toàn thân Thiên Phạt Chân Thần ngâm đen như mực, thân mặc Thất Hải Ma Long Giáp, thân ảnh như thần quỷ mị ảnh, xuyên toa tại trong chiến trường.

Thiên Phạt Chân Thần sau khi kích phát huyết mạch Thái Cổ cường đại, giống hệt một vị Sát Thần, thế không thể đỡ!

Ầm! Phanh! Oành!

Cường giả hai Đại Vương triều, dưới huyết mạch áp chế tuyệt cường cùng Thần khí công kích của hắn, liên tiếp bại lui về phía sau.

- Phốc! Quá mạnh mẽ!

Thân hình Bán Thần Thái Cực bay ngược về phía vài dặm, đụng lên bức tường tinh thể.

- Lui!

- Mau để cho chiến lực cấp Thánh Chủ tham chiến!

Tâm thần cường giả Bán Thần hai Đại Vương triều đều khiếp sợ không thôi.

Phía sau, cường giả Thánh Chủ hai Đại Vương triều, sắc mặt đều lộ vẻ tuyệt vọng.

Đối mặt đối thủ cường đại như vậy, bọn họ những Thánh Chủ này, có thể làm được gì?

- Nồng độ huyết mạch thật mạnh! Độ dày huyết mạch cùng Thiên Hỏa Lôi Viên trong Mộng Cảnh Thái Cổ, chênh lệch không bao nhiêu!

Vẻ mặt Triệu Phong kinh hãi.

Phải biết rằng, Thiên Hỏa Lôi Viên chính là huyết mạch chủng tộc nguyên gốc, mà Thiên Phạt Chân Thần lại chỉ là huyết mạch hậu duệ Hắc Yêu Tộc mà thôi.

- Thần vực Man Hoang, đến tột cùng là thế giới như thế nào?

Triệu Phong bỗng nhiên sản sinh khát vọng mãnh liệt đối với Thần vực Man Hoang.

Nhưng mà lúc này, vẫn là chiến cuộc trọng yếu nhất. Toàn bộ cường giả bên phía hai Đại Vương triều liên thủ lại, không ngờ cũng không thể nào ngăn trở bước tiến của Thiên Phạt Chân Thần!

Thậm chí còn có một gã cường giả Bán Thần bị Thiên Phạt Chân Thần bắt được, trực tiếp giết chết!

Bán Thần vẫn lạc!

Toàn bộ cường giả hai Đại Vương triều tham chiến, tâm thần đột nhiên trầm xuống.

- Chư vị Bán Thần, lão phu có một biện pháp, có lẽ có thể phát ra công dụng!

Lúc này, Luân Hồi Thánh Vương ẩn giấu tại hậu phương, bỗng nhiên truyền âm cho các cường giả Bán Thần.

Luân Hồi Thánh Vương có được Luân Hồi Chi Mâu, chiến lực bản thân rất mạnh, coi như là cường giả Bán Thần bình thường, cũng không dám bỏ qua sự hiện hữu của hắn.

Mà Luân Hồi Thánh Vương càng là một trong những Thánh Vương thọ mệnh lâu dài, cổ xưa nhất.

- Đã đến thời khắc này rồi, cứ việc nói thẳng a!

Thần sắc Bán Thần Long Hoàng ngưng trọng. Hiển nhiên, hắn cũng không có đem hy vọng ký thác vào biện pháp của Luân Hồi Thánh Vương.

- Biện pháp này, cần mượn lực lượng toàn bộ hậu duệ Bát Đại Thần Mâu trong hai Đại Vương triều!

Luân Hồi Thánh Vương truyền âm cho một ít cao tầng hai Đại Vương triều.

- Hậu duệ Thần Mâu?

Thần sắc các Bán Thần đỉnh phong hai Đại Vương triều nhất thời ngưng đọng.

Bát Đại Thần Mâu, chí ít có thể đứng vào hai mươi hạng đầu trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, thậm chí có thể so sánh với những huyết mạch đặc thù đứng mười hạng đầu nữa. Huyết mạch hậu duệ của bọn chúng tự nhiên cũng sẽ không kém đến đâu.

Bất quá, về Bát Đại Thần Mâu, còn có vô số những truyền thuyết

không thể tưởng tượng nổi, khiến cho người ta không thể đo lường lực lượng huyết mạch chân chính của Bát Đại Thần Mâu.

- Cần ta làm cái gì?

Bên phía Dị tộc, Bán Thần Phá Diệt lộ ra một tia nghi vấn.

- Lão phu có một loại bí pháp, một khi thi triển thành công, có thể tụ tập lực lượng hậu duệ Thần Mâu, sản sinh ra uy năng hủy thiên diệt địa! Có lẽ có thể uy hiếp được vị Chân Thần này! Đương nhiên, bí pháp này lão phu chưa từng thí nghiệm qua, bởi vậy không dám cam đoan…

Luân Hồi Thánh Vương chậm rãi nói.

Chương 1113: Lực Lượng Hậu Duệ Thần Mâu

- Lão phu có một loại bí pháp, một khi thi triển thành công, có thể tụ tập lực lượng hậu duệ Thần Mâu, sản sinh ra uy năng hủy thiên diệt địa! Có lẽ có thể uy hiếp được vị Chân Thần này! Đương nhiên, bí pháp này lão phu chưa từng thí nghiệm qua, bởi vậy không dám cam đoan…

Luân Hồi Thánh Vương chậm rãi nói.

Rất nhiều cường giả hai Đại Vương triều, thần sắc ngưng đọng.

Ngay cả Bán Thần Long Hoàng vốn dĩ không có bao nhiêu hy vọng, lúc này cũng đã có hứng thú thật lớn.

Từng có một cái truyền thuyết nói rằng, một khi tề tụ Bát Đại Thần Mâu, có thể triệu hồi ra Chí Cao Tổ Đồng, có thể thay trời đổi đất, trùng kiến lại trật tự vũ trụ!

Đương nhiên, đây chỉ là một cái truyền thuyết! Trong Đại Lục Vực càng không có khả năng xuất hiện Bát Đại Thần Mâu, tính chân thực không thể nào chứng minh được.

Nhưng mà lúc này, biện pháp theo như lời Luân Hồi Thánh Vương nói, tựa hồ có một tia tương tự cùng truyền thuyết này.

Chỉ bất quá, biện pháp của Luân Hồi Thánh Vương là tụ tập lực lượng hậu duệ Thần Mâu, hơn nữa con số hậu duệ Thần Mâu là không giới hạn.

- Luân Hồi Thánh Vương, thật có phương pháp này?

Bán Thần Phá Diệt vô cùng khiếp sợ. Hắn cũng là lần đầu tiên nghe nói loại bí pháp này.

- Lão phu không có thí nghiệm qua, có thể thành công hay không, lão phu cũng không xác định…

Thần sắc Luân Hồi Thánh Vương trở nên trầm trọng.

- Vậy thì thử xem a!

Bán Thần U Long trực tiếp nói.

Tuy rằng Luân Hồi Thánh Vương không dám cam đoan xác xuất thành công, nhưng mà một khi thành công, có lẽ thật có thể cụ bị đủ uy năng hủy thiên diệt địa. Đây chính là biện pháp duy nhất mà bọn họ có thể làm để đối phó Thiên Phạt Chân Thần. Bằng không, hai Đại Vương triều chỉ có bị diệt vong.

Bán Thần Long Hoàng cũng gật đầu.

Không ít cường giả hai Đại Vương triều đều có chút mong đợi.

Đương nhiên, mọi người giao lưu, chỉ là trong phạm vi nhỏ vài vị Bán Thần. Đám người còn lại của hai Đại Vương triều cùng Thiên Phạt Chân Thần cũng đều không biết đến biện pháp này của Luân Hồi Thánh Vương.

- Mời toàn bộ hậu duệ Thần Mâu hai Đại Vương triều hiện thân a!

Luân Hồi Thánh Vương truyền âm cho mọi người.

- Ồ? Vạn Tượng Thánh Chủ của Tượng Nhân Tộc đâu rồi?

Thần thức Bán Thần U Long đảo qua, phát hiện Vạn Tượng Thánh Chủ không có ở trong Thần Thi.

- Bẩm Bán Thần đại nhân, Vạn Tượng Thánh Chủ đã bị Triệu Phong bắt đi rồi!

Đạp Thiên Thánh Chủ của Tượng Nhân Tộc lập tức nói.

- Triệu Phong, giao Vạn Tượng Thánh Chủ ra đây!

Bán Thần Phá Diệt trực tiếp quát lên.

- Hửm?

Triệu Phong đang ở một bên, vừa tu luyện vừa quan sát chiến cuộc, thần sắc chợt ngẩn ra.

Như thế nào Bán Thần Phá Diệt của Vương triều U Nguyệt bỗng nhiên hướng mình đòi Vạn Tượng Thánh Chủ?

- Triệu Phong tiểu huynh đệ, tạm thời phóng xuất Vạn Tượng Thánh Chủ a! Làm như vậy, cũng là vì để đối phó Thiên Phạt Chân Thần…

Luân Hồi Thánh Vương truyền âm cho Triệu Phong, giảng thuật đầu đuôi sự tình.

- Lại có bí pháp này? Có thể tập hợp lực lượng hậu duệ Bát Đại Thần Mâu?

Triệu Phong đối với bí pháp của Luân Hồi Thánh Vương cũng cảm

thấy hứng thú.

- Vạn Tượng Thánh Chủ sẽ do ta điều khiển!

Triệu Phong lạnh giọng nói.

Muốn hắn cứ như vậy giao ra Vạn Tượng Thánh Chủ, điều này sao có thể?

Cũng là bởi vì Vạn Tượng Thánh Chủ, Triệu Phong mới bị Bán Thần Cự Mãnh của Tượng Nhân Tộc truy sát thảm như vậy, hiện tại hắn sao lại có thể đơn giản giao ra?

Thái độ của Triệu Phong khiến cho Bán Thần cao tầng hai Đại Vương triều có chút không vui. Nhưng mà lúc này bọn họ cũng không tiện nói cái gì, bằng không sẽ khiến cho Thiên Phạt Chân Thần phát hiện ra cái gì thì không ổn.

Vụt...

Triệu Phong phóng xuất Vạn Tượng Thánh Chủ, đồng thời vận chuyển đại bộ phận ý niệm, tiến nhập đầu óc của Vạn Tượng Thánh Chủ, tiến hành điều khiển toàn diện.

- Toàn diện điều khiển Vạn Tượng Thánh Chủ, như vậy cũng tương đương với ta dùng thân phận của Vạn Tượng Thánh Chủ, tham dự lần hành động này…

Tâm thần Triệu Phong hơi có vẻ kích động.

Vụt...

Trong Tả Mâu của Luân Hồi Thánh Vương, vòng xoáy hắc ti kia đột

nhiên xoay tròn mãnh liệt. Sau đó, một đạo nhân ảnh hắc bào đột nhiên xuất hiện! Sắc mặt tái nhợt của hắn dữ tợn, tâm thần có chút bất định, hơn nữa một con mắt cũng không còn.

- Triệu Phong!

Vừa mới xuất hiện, Tử Vong Đại Đế lập tức gào thét kêu lên.

Nhưng tất cả của hắn đều bị Luân Hồi Chi Mâu trói buộc, không thể nào tùy tiện hành động, cũng như không cách nào vận chuyển bất kỳ lực lượng nào.

Trong cơ thể Diệt Thế Hắc Giao Long, một cỗ khí tức hậu duệ Thần Mâu đột nhiên bùng phát ra.

Rất nhiều cường giả hai Đại Vương triều phát hiện ra cỗ khí tức này, thần sắc khẽ chấn động. Vì sao trong cơ thể Diệt Thế Hắc Giao Long lại có khí tức hậu duệ Thần Mâu?

- Hắc Giao Long, để cho Vận Mệnh Chi Mâu ra đi!

Luân Hồi Thánh Vương trực tiếp nói.

Diệt Thế Hắc Giao Long còn không biết là xảy ra chuyện gì. Nhưng mà Bạch Lâm trong cơ thể hắn, lại căn cứ vào các loại dấu hiệu, suy đoán ra sự tình người bên ngoài không biết.

Vụt...

Một nữ tử áo trắng bộ dáng bình thường không có gì bắt mắt, chợt từ trong không gian bản nguyên của Diệt Thế Hắc Giao Long nhảy ra.

- Sư tôn!

Bạch Lâm trực tiếp kêu lên.

- Bạch Lâm!

Thần tình hơi chút điên cuồng của Tử Vong Đại Đế xuất hiện một tia thần sắc hồi ức thương cảm.

- Hết thảy những chuyện này, đều là do vi sư lựa chọn!

Ngữ khí Tử Vong Đại Đế có chút hối hận nói.

Bạch Lâm hiển hiện ra chân diện mục, vẻ mặt lạnh như băng nhìn về phía Triệu Phong, sát ý biểu lộ rõ ràng không chút nào che giấu.

- Vận Mệnh Chi Mâu!

Rất nhiều cường giả hai Đại Vương triều, thần sắc cũng đều chấn động.

Vận Mệnh Chi Mâu, Thần Mâu có sức chiến đấu thấp nhất, lại huyền diệu không thể nắm bắt nhất trong Bát Đại Thần Mâu.

Từ trước đến nay, rất nhiều cường giả ở đây cũng chưa từng nghe nói qua sự tồn tại của hậu duệ Vận Mệnh Chi Mâu, nhưng mà hậu duệ Vận Mệnh Chi Mâu, lại đang ở bên cạnh bọn họ.

Rất nhiều cường giả cũng rốt cuộc nghĩ thông suốt, vì sao Diệt Thế Hắc Giao Long có thể ở trong Thần Thi thuận buồm xuôi gió, tránh né toàn bộ nguy cơ như vậy.

Thần sắc Triệu Phong ngưng đọng, tại thời điểm hắn giao thủ với

Diệt Thế Hắc Giao Long, hắn đã phát hiện sự tồn tại của Vận Mệnh Chi Mâu.

Đối với Bạch Lâm, Triệu Phong cũng có ý nghĩ tất sát, bất quá lúc này lại không có biện pháp nào giết nàng.

Mà Tử Vong Đại Đế, Triệu Phong nhưng thật ra không thèm để ý tới. Đối phương đã không thể nào tạo thành bất cứ uy hiếp gì với mình nữa. Huống hồ, tình huống Tử Vong Đại Đế hiện tại cũng thập phần thương cảm.

- Phá Diệt Chi Mâu, Vạn Tượng Chi Mâu, Tử Vong Chi Mâu, Vận Mệnh Chi Mâu, Luân Hồi Chi Mâu! Hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu đã tề tụ!

Toàn bộ cường giả hai Đại Vương triều nhìn thấy một màn này, tâm thần dâng trào không thôi.

Lực lượng hậu duệ Thần Mâu kết hợp với nhau, đến tột cùng sẽ phát sinh cái gì?

- Hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu?

Trong lòng Thiên Phạt Chân Thần cảm giác được một tia không ổn.

Về sự tình Bát Đại Thần Mâu, hắn thân là cường giả Thần vực Man Hoang, đối với cái này hiểu càng rõ ràng hơn so với bất cứ kẻ nào ở đây. Mà Bát Đại Thần Mâu tại trong Thần vực Man Hoang, càng là Chúa tể bất khả xâm phạm!

- Chỉ là hậu duệ Thần Mâu, các ngươi có thể làm được cái gì?

Thiên Phạt Chân Thần hét lớn một tiếng.

Vụt...

Thân hình Thiên Phạt Chân Thần nhoáng lên rồi biến mất, trong nháy mắt liền hướng về trận doanh phía hai Đại Vương triều bức tới.

- Ngăn cản hắn!

Bán Thần Long Hoàng trực tiếp thốt lên.

Cường giả Bán Thần hai Đại Vương triều lập tức động thân. Tuyệt không thể để cho Thiên Phạt Chân Thần gây tổn thương cho các hậu duệ Thần Mâu!

- Ta sẽ đem pháp quyết truyền cho các ngươi!

Luân Hồi Thánh Vương âm thầm truyền âm cho những hậu duệ Thần Mâu còn lại.

Mọi người thu được pháp quyết, lập tức dựa theo yêu cầu bên trong, phối hợp với Luân Hồi Thánh Vương.

- Dẫn động lực lượng không gian bản nguyên?

Triệu Phong khống chế linh hồn Vạn Tượng Thánh Chủ, tiến nhập Không gian Vạn Tượng.

- Lực lượng bản nguyên!

Lực lượng bản nguyên của Vạn Tượng Chi Mâu, chính là lực lượng Vạn Tượng Bản Nguyên, là hóa thân của tất cả lực lượng Tự Nhiên Vạn Tượng trong thiên địa.

Ô...ô...ô...n...g!

Một cỗ lực lượng màu sắc rực rỡ, không nhìn linh hồn vật chất, Quy tắc Không Gian, bị Triệu Phong dẫn dắt ra.

Đồng thời, những hậu duệ Thần Mâu khác cũng đều dẫn dắt ra lực lượng bản nguyên bất đồng.

Sau khi phóng xuất ra cỗ lực lượng bản nguyên này, cặp mắt mọi người đồng thời ảm đạm xuống một phần. Hiển nhiên, tiêu hao lực lượng bản nguyên tạo ảnh hưởng thập phần to lớn đối nhãn mâu của mọi người.

- Cỗ lực lượng kia… Bọn chúng muốn làm gì?

Thiên Phạt Chân Thần cảm thụ được cỗ lực lượng kinh người phía trước, trong lúc nhất thời cũng không hiểu nổi ngọn nguồn.

Tuy rằng những lực lượng còn có chút thập phần nhỏ yếu, nhưng mà mỗi một cỗ lực lượng, đều là Áo nghĩa Chung cực của thiên địa mà thường nhân khó có thể chưởng khống.

Một khi những lực lượng Áo nghĩa này tổ hợp cùng một chỗ, đến tột cùng sẽ phát sinh cái gì, Thiên Phạt Chân Thần cũng không biết! Nhưng hắn có một loại cảm giác xấu.

- Giết sạch các ngươi, không phải được rồi sao?

Thiên Phạt Chân Thần hừ lạnh một tiếng.

- Đừng mơ tưởng!

- Ngăn cản hắn!

Cường giả Bán Thần hai Đại Vương triều lập tức thi triển các loại thủ đoạn ngăn cản Thiên Phạt Chân Thần.

Nhìn thấy Thiên Phạt Chân Thần lưu ý lực lượng do hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu liên thủ như vậy, trong lòng mọi người lại càng thêm có chút chờ mong.

Vù vù! Hô!

Hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu đồng thời vận chuyển thủ ấn phức tạp.

- Ngưng!

Luân Hồi Thánh Vương hét lớn một tiếng, mở ra Luân Hồi Chi Mâu.

Ô...ô...ô...n...g!

Trên đỉnh đầu hắn, năm cỗ lực lượng bản nguyên, dùng lực lượng Luân Hồi của hắn làm chủ, vặn vẹo lại cùng một chỗ. Một cỗ lực lượng kỳ dị khiến cho người ta phán đoán không ra nhưng lại kinh hãi không thôi, hiện lên tại trong thiên địa.

Bỗng nhiên, cỗ lực lượng vặn vẹo thành một đoàn này, tựa hồ phát sinh sự thăng hoa nào đó.

Ầm!

Một cỗ lực lượng chung cực kinh khủng nhất thời hiện lên trong thiên địa!

Cỗ lực lượng này một mảnh hư vô, phảng phất như không tồn tại, nhưng lại ảnh hưởng đến thiên địa vạn vật, dường như là chúa tể thế

gian vậy!

- Khí tức Thần Mâu!

Toàn bộ hậu duệ Thần Mâu, tại thời khắc này, đột nhiên cảm giác được khí tức đặc biệt trong cỗ lực lượng này.

- Đi!

Luân Hồi Thánh Vương quát nhẹ một chữ.

Ầm! Phanh!

Nhưng mà ngay vào lúc này, đội ngũ cường giả Bán Thần hai Đại Vương triều đã bị Thiên Phạt Chân Thần đánh văng ra.

Rất nhiều cường giả Bán Thần bị một cỗ Thần lực huyết mạch cường hãn đánh cho trọng thương.

- Cỗ lực lượng kia…

Ánh mắt Thiên Phạt Chân Thần ngưng đọng.

Thời điểm khi hắn đối mặt cỗ lực lượng kia, thân thể, huyết mạch, linh hồn của hắn phảng phất như buông tha chống cự, cam nguyện thần phục dưới cỗ lực lượng này vậy.

- Đây là loại lực lượng gì?

- Phán đoán không ra!

Cường giả Bán Thần hai Đại Vương triều, cũng giống như Thiên Phạt Chân Thần vậy, trong lòng tràn ngập kính sợ, phảng phất như

phải thần phục dưới cỗ lực lượng này vậy.

- U Vân Thiểm!

Trong lòng Thiên Phạt Chân Thần cảm thụ được một cỗ cảm giác nguy cơ, lập tức thi triển bộ pháp Thần cấp.

Ào!

Thiên Phạt Chân Thần kéo động một chuỗi thân ảnh u quang ở trong hư không, trong nháy mắt đã na di đi, ly khai đến một khoảng cách cực xa.

Nhưng thời điểm khi thân ảnh của hắn dừng lại, ngay trước mặt hắn, cỗ lực lượng hư vô thần bí, chúa tể tất cả kia đã trực tiếp hiện lên.

- Làm sao có thể?

Thần sắc Thiên Phạt Chân Thần chấn động không thôi.

Cỗ lực lượng này, đơn giản là phá diệt thời không, không nhìn tất cả, trực tiếp hàng lâm tại trên người hắn!

Ầm! Phanh!

Tại trung tâm bạo tạc, hình thành nên một cỗ lực lượng chúa tể chưởng khống thiên địa! Năng lượng phong bạo khủng bố từ trong đó lan tràn rộng ra.

Vụt vụt vụt...

Ngay trung tâm bạo tạc, trong hư không hình thành nên một cái không gian hắc động, đem tất cả vật chất, thiên địa hư không, năng

lượng linh hồn ở phụ cận toàn bộ hấp thu vào!

- Lực lượng thật kinh khủng!

- Hắn đã chết chưa?

Rất nhiều cường giả Bán Thần, tâm thần đều rung động, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm trung tâm hắc động phong bạo kia.

Mà lúc này, hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu đều ngây ngẩn ở tại chỗ.

Một khắc kia, bọn họ tựa hồ cũng thể ngộ đến một cỗ lực lượng thần bí mà tất cả mọi người đều không thể phát giác! Đó đến tột cùng là loại lực lượng gì, ai cũng nói ra được! Bọn họ chỉ có thể phát hiện ra một cỗ khí tức Thần Mâu ẩn chứa trong đó mà thôi.

Nhưng mà Triệu Phong lại có phát hiện kinh người! Một khắc kia, kim cầu thần bí trong Không gian Thần Mâu của hắn, chợt bắt đầu chuyển động kịch liệt. Bên trong nó tựa hồ như có cái gì muốn lan tràn ra vậy.

- Thành công!

Hai tròng mắt Luân Hồi Thánh Vương cực kỳ mừng rỡ.

Bí pháp này muốn thi triển ra, phải cần có ít nhất ba loại lực lượng hậu duệ Thần Mâu. Bởi vậy, đây cũng là lần đầu hắn thi triển nó!

Vốn dĩ, hắn cũng không muốn đem bí mật này công bố ra, chỉ bất quá hai Đại Vương triều hoàn toàn không phải là đối thủ của Thiên Phạt Chân Thần. Nếu như bọn họ thua mất, như vậy sinh tử của toàn bộ cường giả trong này, lại đều do Thiên Phạt Chân Thần chưởng khống.

Cho nên, Luân Hồi Thánh Vương cũng là thập phần bất đắc dĩ.

- Cỗ lực lượng này, nếu như để cho ta chưởng khống…

Vẻ mặt Luân Hồi Thánh Vương trở nên kích động phấn chấn.

Ầm! Phanh!

Bỗng nhiên, tại trung tâm hắc động bạo tạc đang dần dần bình phục kia, chợt truyền đến một tiếng nổ điếc tai nhức óc.

- Các ngươi, đây là đang muốn chết!

Thanh âm gào thét cực kỳ tức giận của Thiên Phạt Chân Thần truyền ra.

Vụt...

Thân thể Thiên Phạt Chân Thần, trực tiếp lao thẳng ra khỏi khu vực phong bạo.

Trên thân thể hắn xuất hiện một lỗ hổng thật lớn, ngay cả Thần khí phòng ngự Thất Hải Ma Long Giáp cũng đều vỡ nát hơn phân nửa, ảm đạm không chút ánh sáng.

- Phốc!

Thiên Phạt Chân Thần phun ra một ngụm máu đen.

Rắc rắc!

Bộ phận Thần thể vỡ nát của Thiên Phạt Chân Thần từ từ nhúc

nhích, gian nan khép lại.

Chương 1114: Triệu Phong Tham Gia

Sắc mặt Thiên Phạt Chân Thần cực kỳ khó coi.

Bất kể là tại Gia tộc hay là trong Cổ Hồn Điện, hắn đều luôn là thiên chi kiêu tử. Từ khi bắt đầu tu hành đến nay cũng chưa từng bị qua thương thế thảm trọng như vậy.

Mà thực lực của bản thân hắn cao tới Chân Thần Tam giai, cho dù áp chế cảnh giới, chỉ bằng Thần thể cộng với huyết mạch cường hãn, phòng ngự của hắn cũng là cường hãn vô cùng.

Mà hiện tại, không chỉ có Thần thể cùng huyết mạch của hắn bị hao tổn, ngay cả Thần khí phòng ngự Thất Hải Ma Long Giáp cũng bị tổn thương cực lớn.

Càng làm cho hắn kinh ngạc chính là, Thần thể sau khi bị cỗ lực lượng thần bí kia đánh trọng thương, tốc độ khôi phục cực kỳ thong thả.

Hắn cũng không nghĩ tới, vài tên hậu duệ Thần Mâu bình thường, sau khi liên thủ với nhau, không ngờ lại có thể bộc phát ra lực lượng kinh khủng như vậy.

- Như vậy cũng chưa chết nữa?

Vẻ mặt Diệt Thế Hắc Giao Long tràn ngập thần sắc khiếp sợ.

Cỗ lực lượng hư vô kỳ dị vừa rồi kia, coi như là hắn cũng hoàn toàn

nhìn không thấu.

- Thực lực thật là mạnh!

Tâm thần Bán Thần U Long cũng kinh hãi.

Hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu liên thủ, lực lượng bộc phát ra thật là mạnh mẽ, nhưng mà như vậy cũng đều không có cách nào hoàn toàn đánh chết vị Chân Thần này.

Bởi vậy có thể thấy được, thực lực chân chính của vị Chân Thần này tất nhiên không phải tầm thường, phẩm chất Thần khí trên người có khả năng cực cao.

- Bất quá, với thương thế hiện tại của vị Chân Thần này, hẳn không phải là đối thủ của chúng ta!

Bán Thần Long Hoàng nói.

- Đây chính là lực lượng Chân Thần sao?

Triệu Phong nhìn về phía Thiên Phạt Chân Thần, trong lòng vô cùng khiếp sợ.

Chênh lệch giữa Chân Thần cùng Bán Thần, không khỏi quá lớn rồi a.

Loại kết quả này chỉ có thể nói rõ, vị Chân Thần này tại trong Thần vực Man Hoang, cũng là tồn tại cực kỳ cường đại, nội tình cùng thủ đoạn phi phàm.

- Các ngươi, cao hứng quá sớm rồi!

Những phù văn tử sắc trên làn da u hắc sắc của Thiên Phạt Chân Thần kịch liệt phập phồng, một cỗ Thần lực huyết mạch Thái Cổ kinh khủng khuếch tán ra.

- Không tốt!

Bán Thần Long Hoàng quát lớn một tiếng.

Toàn bộ cường giả Bán Thần lập tức cảnh giác. Đám Thánh Vương, Thánh Chủ phía sau Bán Thần càng là một lần nữa lui về phía sau mấy trăm dặm.

Bạch Lâm tựa hồ dự đoán được cái gì, trực tiếp tiến nhập không gian bản nguyên Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Thần pháp, U Hồn Ba!

Ý chí linh hồn tuyệt cường của Thiên Phạt Chân Thần dũng động, phóng xuất ra một cỗ sóng linh hồn trùng kích cuồng bạo u ám.

Ô...ô...ô...n...g!

Cỗ công kích linh hồn huyền ảo âm u kia dùng tốc độ cực nhanh, quán nhập bốn phương, quét ngang không gian mấy vạn dặm xung quanh.

Thiên địa phảng phất như rơi vào một mảnh tối tăm hôn ám. Toàn bộ cường giả trong Thần Thi đều thừa nhận một cỗ lực lượng linh hồn công kích kinh khủng! Ngay cả Bán Thần đều cảm giác phương diện linh hồn của mình phảng phất như rơi vào vực sâu Địa Ngục, thừa nhận sự dày vò tàn phá vô tận.

Đám Thánh Vương, Thánh Chủ ở phía sau, tuy rằng cách Thiên Phạt

Chân Thần cự ly rất xa, nhưng vẫn như cũ không thể nào chống lại cỗ Linh Hồn Áo Nghĩa công kích kinh khủng này.

Trong nháy mắt, liền có hơn mười gã Thánh Chủ, năm gã Thánh Vương bị chết dưới công kích linh hồn của Thiên Phạt Chân Thần. Mà rất nhiều Bán Thần, thương thế cũng tiến thêm một bước tăng lên, một số ít Bán Thần đã mất đi năng lực chiến đấu.

Bất quá, năm vị hậu duệ Thần Mâu thân mang huyết mạch truyền thừa Bát Đại Thần Mâu, đối với công kích linh hồn có sức chống cự bẩm sinh mạnh mẽ.

Bán Thần Phá Diệt xem như chỉ thụ thương rất nhẹ, mà Bạch Lâm trốn trong cơ thể Hắc Giao Long, Vạn Tượng Thánh Chủ cũng bị Triệu Phong đúng lúc thu hồi lại, nên đều không có vấn đề gì.

- Chiến lực kinh khủng như vậy!

Một gã Bán Thần đau đầu muốn chết, lớn tiếng hét lên.

Dùng sức một mình, thi triển Thần pháp linh hồn, quét ngang toàn bộ chiến trường!

Nếu như vị Chân Thần này ngay từ đầu liền dốc ra toàn lực, trực tiếp thi triển đòn sát thủ, chỉ sợ tất cả mọi người tại nơi này, cũng không có một ai may mắn tránh khỏi.

Phốc…

Ánh mắt Thiên Phạt Chân Thần tập trung phụ cận Luân Hồi Thánh Vương, lại phát hiện toàn bộ hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu đều còn bình yên sống sót.

Hiển nhiên, Thần pháp của Thiên Phạt Chân Thần vừa rồi có ý định nhằm vào hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu, nhưng mà kết quả lại không được như ý muốn của hắn.

Vụt...

Thiên Phạt Chân Thần hóa thành một đạo u quang ảm đạm, ánh mắt lộ ra sát ý hung ác tàn nhẫn lăng liệt, trực tiếp phóng nhanh về phía các hậu duệ Thần Mâu.

- Ta sẽ tàn sát sạch sẽ toàn bộ mọi người ở đây!

Sắc mặt Thiên Phạt Chân Thần dữ tợn hung tàn.

Bất quá, trước khi thực hiện mục tiêu này, hắn trước hết phải giải quyết các hậu duệ Thần Mâu đã.

- Ngăn cản hắn!

Bán Thần Long Hoàng hét lớn một tiếng.

Hiện tại, át chủ bài lớn nhất của hai Đại Vương triều, có thể nói chính là hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu.

Đối mặt Thiên Phạt Chân Thần đã triệt để trở mặt, bọn họ tuyệt không thể để cho các hậu duệ Thần Mâu có gì ngoài ý muốn. Bằng không, toàn bộ Đại Lục Vực cũng sẽ đều gặp phải tai ương ngập đầu.

- Lên!

Toàn bộ Bán Thần, Thánh Vương cũng đều biết rõ đạo lý này.

Bởi vậy, bọn họ mặc dù thân đã chịu trọng thương, nhưng vẫn như cũ đứng ra, liên hợp lại cùng một chỗ.

- Cút!

Thần sắc Thiên Phạt Chân Thần âm trầm băng lãnh, ánh mắt thủy chung tụ tập tại trên người hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu.

Vù vù!

Thiên Phạt Chân Thần huy động trường thương màu đen, trực tiếp vạch ra một đạo lực lượng khủng bố tuyệt luân, xé rách hư không.

Ầm! Phanh!

Mấy vị Bán Thần cùng Thánh Vương mặc dù đã liên thủ lại, nhưng vẫn như cũ không thể nào chống lại uy năng khủng bố của hắn.

Ùng ùng!

Thân thể Thần Thi bị nghiền nát, thiên địa sụp đổ.

Tuy rằng bản thân đã bị trọng thương, nhưng Thiên Phạt Chân Thần mặc kệ tất cả, toàn lực công kích, uy lực có thể nói là hủy thiên diệt địa!

- Các vị, lại thi triển một lần nữa bí pháp vừa rồi a!

Bán Thần Long Hoàng truyền âm cho năm vị hậu duệ Thần Mâu.

Đây là hy vọng cuối cùng của bọn họ!

Hơn nữa Thiên Phạt Chân Thần đã bị trọng thương, tất nhiên không

có khả năng thừa nhận tấn công lần thứ hai của Ngũ Đại Thần Mâu! Bởi vậy, Thiên Phạt Chân Thần mới toàn lực ứng phó, nhằm vào hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu.

- Hẳn là không có vấn đề gì chứ?

Luân Hồi Thánh Vương câu thông cùng những người khác.

- Có thể!

Những hậu duệ Thần Mâu khác cũng không từ chối.

Dù sao, đây là quan hệ tới vận mệnh sinh tử của mình, bọn họ phải toàn lực ứng phó, ra sức đánh một trận.

- Triệu Phong, lần này, ngươi cũng tham dự luôn đi!

Luân Hồi Chi Mâu thoáng suy nghĩ trong chốc lát, đột nhiên nói.

- Vì sao?

Vẻ mặt Bán Thần Phá Diệt kinh dị.

Mà Bạch Lâm, Tử Vong Đại Đế thì lại không nói lời nào.

- Nhãn mâu của hắn, có một tia khí tức Thần Mâu, có tiềm lực và xu thế trở thành Thần Mâu thứ chín…

Luân Hồi Thánh Vương trực tiếp mở miệng.

- Cái gì?

Sắc mặt Bán Thần Phá Diệt kinh hãi.

Lúc này hắn mới nghĩ đến, lúc trước tại trong phần đầu Thần Thi, Phá Diệt Chi Mâu của hắn bỗng nhiên cảm nhận được một cỗ khí tức Thần Mâu!

Lúc đó hắn còn tưởng rằng đó là ảo giác, lẽ nào đó là do nhãn mâu Triệu Phong phát ra?

- Bắt đầu đi! Nếu như cần thiết, ta sẽ tham dự vào!

Sắc mặt Triệu Phong trầm xuống.

Luân Hồi Thánh Vương cứ như vậy đem bí mật của mình nói cho Dị tộc, khiến cho hắn có chút khó chịu.

Bất quá, Dị tộc bên kia hình như nói thế nào cũng sẽ không bỏ qua cho Triệu Phong hắn.

Vù vù!

Hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu, kể cả Triệu Phong, đồng thời tay vẽ pháp quyết.

- Lực lượng bản nguyên!

Vù vù vù!

Năm vị hậu duệ Thần Mâu, một lần nữa dẫn xuất lực lượng bản nguyên trong Không gian Thần Mâu.

- Ân? Ta phải làm thế nào để điều động lực lượng bản nguyên Thần Linh Nhãn đây?

Triệu Phong ngây người tại chỗ.

Từ khi hắn bắt đầu tu hành cho đến nay, Thần Linh Nhãn cũng đã từng bạo phát qua vài lần lực lượng ngủ say bên trong nó.

Bất quá những lực lượng này tựa hồ cũng không phải là lực lượng bản nguyên chân chính của Thần Linh Nhãn, mà Triệu Phong cũng không biết lực lượng bản nguyên của Thần Linh Nhãn, đến tột cùng là cái gì, ẩn giấu ở nơi nào?

- Hừ! Thần Mâu thứ chín? Bất quá chỉ là suy đoán, truyền thuyết mà thôi!

Bán Thần Phá Diệt thấy Triệu Phong nửa ngày cũng không có phản ứng, không khỏi cười lạnh một tiếng.

Lực lượng bản nguyên của các hậu duệ Thần Mâu đều là do trời sinh, những loại huyết mạch nhãn đồng bình thường không có khả năng có được.

Bên kia, ánh mắt Thiên Phạt Chân Thần cũng ngưng đọng lại.

- Chiêu số đồng dạng, làm sao có thể lần thứ hai hữu dụng với ta được?

Ánh mắt Thiên Phạt Chân Thần hung lệ.

Lần đầu tiên, Thiên Phạt Chân Thần sơ xẩy khinh suất, mới có thể bị lực lượng liên hợp của hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu khiến cho trọng thương.

Mà lần này, Thiên Phạt Chân Thần sẽ không cho hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu có cơ hội thi triển chiêu này nữa.

- Chết đi cho ta!

Thiên Phạt Chân Thần dũng động Thần lực huyết mạch, rót vào Thần khí trong tay mình.

Ầm!

Từ trong trường thương màu đen đột nhiên bộc phát ra một đạo cực quang khủng bố, giống như pháo năng lượng bắn thẳng ra ngoài, xuyên thấu mấy vạn dặm, phá hủy tất cả.

Ầm! Phanh! Oành!

Năm vị Bán Thần liên hợp, trực tiếp bị cỗ năng lượng kinh khủng này trực tiếp đánh bay. Một vị Bán Thần trong đó còn bị trọng thương, trực tiếp chết đi.

Hưu!

Đánh văng đám Bán Thần trở ngại, Thiên Phạt Chân Thần liền thi triển thân pháp kỳ diệu, trực tiếp nhằm về phía hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu.

- Không tốt! Thiên Phạt Chân Thần đã xông phá phòng tuyến!

Bán Thần Khô Tức lớn tiếng kêu lên sợ hãi.

- Ngưng!

Luân Hồi Thánh Vương cảm thụ được một cỗ nguy cơ trí mạng, vội vàng kháp động pháp quyết.

Ông!

Trên đỉnh đầu hắn, năm cỗ lực lượng bản nguyên, dùng lực lượng Luân Hồi của hắn làm chủ, vặn vẹo lại cùng một chỗ…

- Chậm rồi! Chết đi cho ta!

Thiên Phạt Chân Thần nở nụ cười dữ tợn, huy động hắc thương trong tay.

Nhưng mà ngay vào lúc này, khỏa kim cầu thần bí trong Không gian Thần Mâu của Triệu Phong kia, đột nhiên bắt đầu chuyển động càng thêm kịch liệt.

Phảng phất giống như là lực lượng bản nguyên các hậu duệ Thần Mâu dung hợp, có thể dẫn động lực lượng bản nguyên trong Thần Linh Nhãn của Triệu Phong vậy.

Triệu Phong thuận theo dị động của kim cầu thần bí kia, đem lực lượng rục rịch muốn xuất động bên trong nó, dẫn dắt ra ngoài.

Ông! Hô!

Hai tròng mắt Triệu Phong đột nhiên mở ra, từ trong đó hiện ra một cỗ thải sắc mê ly như mộng như ảo.

Trong nháy mắt cỗ lực lượng kia hiện ra, năm cỗ lực lượng bản nguyên vặn vẹo cùng một chỗ trên bầu trời kia, nhất thời ngừng vận chuyển, run rẩy kinh hãi.

- Lực lượng bản nguyên Thái Cổ!

Thiên Phạt Chân Thần không thể nào phán đoán cỗ lực lượng kia là

cái gì, nhưng hắn từ trong đó cảm nhận được lực lượng bản nguyên Thái Cổ cực kỳ nồng đậm!

- Cỗ lực lượng này…

Trong lòng Thiên Phạt Chân Thần vô cùng kinh hãi khiếp đảm.

Khoảnh khắc kia, Thần thể, linh hồn, Thần lực của hắn phảng phất đều bị áp chế đến tận cùng, không thể vận chuyển được chút nào.

Đối diện cỗ lực lượng thần bí mộng ảo này, hắn cảm giác chính mình giống như là biến thành phàm phu tục tử bình thường, nhỏ bé đến cực điểm! Hết thảy toàn thân hắn cũng đều cam tâm tình nguyện thần phục dưới cỗ lực lượng này.

- Đây là có chuyện gì?

- Hoàn toàn bất đồng vừa rồi!

Rất nhiều Bán Thần, Thánh Vương phía trước đều kinh hãi không thôi, hoàn toàn phủ phục trên mặt đất, suy nghĩ trống rỗng.

- Khí tức bản nguyên Thái Cổ!

Bán Thần Long Hoàng gian nan thốt lên.

Phốc…

Cỗ lực lượng thần bí như mộng như ảo này, trực tiếp nhằm về phía lực lượng bản nguyên của hậu duệ Thần Mâu.

Ô...ô...ô...n...g!

Năm cỗ lực lượng bản nguyên hậu duệ Thần Mâu, bị cỗ lực lượng thần bí như mộng như ảo này trực tiếp thôn phệ hết.

Bầu trời vặn vẹo một mảnh, lấp lánh quang mang thải sắc thần bí rực rỡ, Quy tắc Áo nghĩa thiên địa cũng bị ảnh hưởng cực hạn, hỗn loạn thành một đoàn.

- Đây là…

Triệu Phong mở ra hai tròng mắt.

Khoảnh khắc này, hắn phảng phất như hóa thành bản thân phiến thiên địa này, chưởng khống Quy tắc Áo nghĩa, vạn vật thế gian! Một tia ý niệm của hắn, có thể ảnh hưởng đến toàn bộ thế gian.

Phảng phất chỉ cần một cái ý nghĩ của Triệu Phong, toàn bộ tại nơi này đều sẽ biến mất sạch sẽ, không còn tồn tại!

- Thần pháp, U Hồn Độn!

Thiên Phạt Chân Thần tâm can chấn động, linh hồn kinh hãi, thiêu đốt toàn bộ Thần lực cùng ý chí linh hồn, toàn thân bành trướng, hóa thành một đám khói đen như mực.

- Đi!

Lúc này, Triệu Phong đã trở thành người chủ đạo của cỗ lực lượng thần bí này, dẫn động cỗ lực lượng Cấm kỵ này, nhằm về phía Thiên Phạt Chân Thần.

Ông! Rầm rầm ầm!

Một khắc này, phương viên ngàn vạn dặm nhất tề rung động lên một

trận. Toàn bộ sinh linh đều phủ phục triều bái dưới cỗ lực lượng kinh khủng giống hệt chúa tể độc tôn thế gian này.

- Đây là loại lực lượng gì?

Toàn bộ cường giả Bán Thần, Thánh Vương trong Thần Thi đều tâm can lạnh ngắt, buông tha phòng ngự chống cự, liều mạng hướng triệt hồi sang hai bên.

Ùng ùng!

Những nơi cỗ lực lượng Cấm kỵ mộng ảo này bao phủ, thiên địa một mảnh hư vô, hết thảy toàn bộ sự vật đều mất đi bản chất vốn có.

Đất đá trong lòng đất vỡ vụn, thiên địa phảng phất như thiếu đi một bộ phận, nửa phần phía sau Thần Thi bị phá hủy sạch sẽ.

Trong hư không thiên địa, xuất hiện vô số khe nứt hư không, uy năng mỗi một đạo khe nứt đều có thể giết chết Bán Thần bình thường!

Chương 1115: Thực Lực Đề Thăng

Mười vạn dặm dưới lòng đất, xuất hiện một khoảng trống to lớn kinh khủng. Bên trong nó hết thảy đều bị phá hư sạch sẽ, kể cả cấu tạo không gian đều bị ảnh hưởng nhất định.

Trong Thần Thi tàn phá, toàn bộ một mảnh tĩnh mịch.

- Thiên Phạt Chân Thần đã chết chưa?

Một hồi lâu sau, không biết là người nào hỏi một câu.

- Đây đến tột cùng là loại lực lượng gì?

Hai tròng mắt Diệt Thế Hắc Giao Long tròn như cái trống, vẻ mặt không thể tin nổi.

Với nhãn giới của hắn, cũng hoàn toàn nhìn không thấu cỗ lực lượng phá diệt tất cả, thay trời đổi đất kia đến tột cùng là loại lực lượng gì.

Trong lòng Diệt Thế Hắc Giao Long, địa vị các hậu duệ Bát Đại Thần Mâu lại một lần nữa tăng lên một tầng thứ.

Đồng thời, ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long khẽ đổi, quan sát bốn phía, sau đó dừng lại trên người Bạch Lâm.

Hô!

Diệt Thế Hắc Giao Long cuốn lấy Bạch Lâm, hóa thành một đạo diễm

quang hắc sắc, cấp tốc bay đi.

- Diệt Thế Hắc Giao Long bỏ chạy rồi!

Lúc này, có người lớn tiếng kinh hô.

- Không quản được hắn!

Một gã Bán Thần của U Đô Giáo đột nhiên nói.

Trải qua một trận chiến cùng Thiên Phạt Chân Thần, toàn bộ các cường giả hai Đại Vương triều hầu như đều đã bị trọng thương rất nặng. Tuyệt đại đa số đều tổn thương đến căn cơ, ốc còn không mang nổi mình ốc, nào còn có tâm tư đi quản Diệt Thế Hắc Giao Long nữa?

Dần dần, toàn bộ các cường giả còn sống ở đây đều đưa mắt nhìn về phía hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu, cùng với trên người Triệu Phong.

Thời điểm tối hậu quan đầu, hầu như tất cả mọi người đều tận mắt chứng kiến cỗ lực lượng thần bí kia xuất hiện, phá diệt tất cả, không thể địch nổi!

Hậu duệ Thần Mâu hai lần liên thủ, uy lực lại khác nhau một trời một vực, nguyên nhân chân chính trong đó, tất cả mọi người ở đây hầu như đều hiểu rõ trong lòng.

Mà lúc này, Triệu Phong thân là nhân vật chính, còn có những hậu duệ Thần Mâu khác, lại vẫn còn đang ở trong một loại trạng thái cảm ngộ ý cảnh thiên địa.

Loại cảm quan ý cảnh thân là chúa tể thiên địa trong lòng Triệu

Phong, lúc này đã chậm rãi biến mất. Ý thức của hắn từ từ trở lại trong cơ thể của mình.

- Đây chính là lực lượng bản nguyên Thần Linh Nhãn của ta sao?

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm.

Cỗ lực lượng kia, không nhìn tất cả, phá hư vạn vật, không thể nào ngăn cản.

Đương nhiên, cỗ lực lượng này trong Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, mặc dù có thể kích thích ra được, còn phải nhờ vào lực lượng bản nguyên hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu dẫn dắt.

Mặt khác, Triệu Phong còn cảm giác, thời điểm lực lượng Thần Mâu của chính mình cùng lực lượng hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu tương dung với nhau, tựa hồ đã xảy ra biến hóa vi diệu nào đó.

Lúc này, Triệu Phong bắt đầu kiểm tra Tả Mâu của chính mình.

- Ồ? Ý chí linh hồn đã đột phá Thánh Vương!

Triệu Phong vừa vận chuyển ý thức, liền phát hiện ý chí linh hồn của mình đã có sự lột xác kinh người.

Mặt khác, vừa rồi thời điểm nằm trong loại cảm quan ý cảnh chúa tể thiên địa kia, Triệu Phong đối với Áo nghĩa toàn bộ thiên địa đều có sự lĩnh ngộ ở trình độ rất lớn, cảnh giới ý cảnh cũng có tăng trưởng cực lớn.

- Các phương diện năng lực của Thần Linh Nhãn, tựa hồ cũng trải qua một hồi lột xác!

Một lần nữa nắm giữ Thần Linh Nhãn trở lại, Triệu Phong liền phát giác, Thần Linh Nhãn của chính mình so với trước đây đã hoàn toàn bất đồng. Các phương diện năng lực của Thần Linh Nhãn cũng đạt được sự đề thăng hoàn toàn bất đồng.

Liền ví dụ như, lúc đầu Triệu Phong nhiều lắm chỉ có thể phục chế được Lục Thần Tiễn thứ phẩm. Nhưng mà hiện tại, Triệu Phong phục chế Lục Thần Tiễn thứ phẩm, tiêu hao có khả năng rất thấp! Mà cộng thêm ý chí linh hồn đột phá, có lẽ ngay cả Lục Thần Tiễn chân chính, Triệu Phong đều có thể nếm thử tiến hành phục chế.

Mà năng lực phục chế, chẳng qua là một loại trong đông đảo các năng lực của Thần Linh Nhãn Triệu Phong mà thôi.

Cùng lúc đó, Triệu Phong còn phát giác, toàn thân mình cùng với trước đây tựa hồ cũng có một chút bất đồng.

Cụ thể là cái gì, Triệu Phong lại nói không nên lời.

Hiển nhiên, lực lượng bản nguyên Thần Linh Nhãn kích phát ra, cùng với lực lượng hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu giao hòa, đối với các phương diện của Triệu Phong đều có sự xúc tiến thật lớn, trong đó lấy linh hồn cùng Thần Linh Nhãn là có sự xúc tiến lớn nhất.

- Phá Diệt Chi Mâu của ta!

Bên kia, chợt truyền đến thanh âm kinh hô của Bán Thần Phá Diệt.

Ô...ô...ô...n...g!

Bán Thần Phá Diệt mở ra hai tròng mắt, một cỗ Hủy Diệt Áo Nghĩa vô hình lan tỏa ra.

- Năng lực của Bán Thần Phá Diệt, tựa hồ cũng tăng lên rất nhiều!

Một bên, sắc mặt Bán Thần U Long hơi trầm xuống.

Thiên phú huyết mạch bản thân Bán Thần Phá Diệt thật tốt, hiện tại năng lực của Phá Diệt Chi Mâu lại có chút tăng lên, thực lực của hắn đã xếp vào nhóm Bán Thần đỉnh cao của Vương triều U Nguyệt.

Bên kia, Luân Hồi Thánh Vương thủy chung vẫn luôn nhắm mắt, lực lượng Luân Hồi vô hình khiến cho Thánh Vương, Thánh Chủ bốn phía, toàn thân đều không khỏe, xa xa tránh né.

Mà Tử Vong Đại Đế, tuy rằng đã trở thành Luân Hồi Bất Diệt Thể, nhưng mà thực lực của hắn vẫn có sự tăng trưởng rõ rệt.

Hơn nữa vừa rồi, Tử Vong Đại Đế thậm chí còn có cảm giác, chính mình tựa hồ như có thể thoát khỏi sự khống chế của Tử Chi Luân Hồi.

Triệu Phong đem tất cả những cái này đều nhìn thấy trong mắt. Hiển nhiên, không chỉ là Thần Linh Nhãn của hắn có sự biến hóa cực lớn, những hậu duệ Thần Mâu khác cũng có thu hoạch không nhỏ.

Bỗng nhiên, hai tròng mắt toàn bộ các hậu duệ Thần Mâu đều mở ra, ánh mắt nhìn chăm chú về phía Triệu Phong, sắc mặt tràn ngập phức tạp.

Bọn họ tự nhiên minh bạch, lực lượng nhãn mâu bọn họ có thể tăng cường, đều là bởi vì Triệu Phong, bởi vì lực lượng bản nguyên không biết tên bỗng nhiên xuất hiện kia, kích phát lực lượng huyết mạch nhãn đồng của bọn họ.

Ngay cả Bán Thần Phá Diệt, lúc này đối với Triệu Phong đều có một

loại kiêng kỵ bản năng, tựa hồ như không muốn trở thành đối địch.

Lúc này, toàn bộ các cường giả hai Đại Vương triều bốn phía vẫn còn nằm trong chấn động, giống như không thể nào tin nổi hết thảy chuyện này.

Lực lượng các hậu duệ Thần Mâu liên thủ bộc phát ra, đã triệt để khiến cho bọn họ kinh hãi.

Lực lượng kinh khủng như vậy, chỉ sợ hai Đại Vương triều đều khó có thể là đối thủ của nó.

- Lần này, nhờ có các vị rồi!

Hồi lâu sau, Bán Thần Long Hoàng mới mở miệng nói chuyện.

- Đúng vậy! Nhờ có bí pháp của Luân Hồi Thánh Vương a!

Một ít Bán Thần bắt đầu khách sáo vài câu.

- Triệu Phong…

Mà đám người Thái Hoàng Điện, Bích Quang Thánh Vương, Vũ Linh Thánh Vương đều đứng ngẩn ngơ tại chỗ, không thể nào thừa nhận hết thảy những chuyện này.

Triệu Phong hiện tại, ở trong lòng bọn họ giống như một tòa cự sơn, trầm trọng, to lớn đến mức không thể vượt qua.

- Một mình hắn không có khả năng sản sinh ra lực lượng kinh khủng như vậy, hết thảy chuyện này đều phải quy công cho những hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu khác…

Sắc mặt Bán Thần U Hải thâm trầm, trong lòng lẩm bẩm.

Ân oán giữa Cửu U Cung cùng Triệu Phong đã không thể nào hóa giải được nữa. Nếu Bán Thần U Hải bởi vì chuyện này mà kiêng kỵ Triệu Phong, như vậy một khi Triệu Phong chân chính lớn lên, Cửu U Cung nhất định sẽ bị diệt vong.

- Nhãn mâu của Triệu Phong, đến tột cùng là tồn tại như thế nào?

Vẻ mặt Nam Cung Thánh kinh nghi bất định. Lúc trước hắn ở trong Thần Thi thu được đại kỳ ngộ, nhưng mà lúc này lại một lần nữa bị Triệu Phong hoàn toàn chấn nhiếp.

- Có thể là… Thần Mâu thứ chín!

Trong cơ thể Nam Cung Thánh, thanh âm thận trọng của Tà Thần Ý niệm thể truyền ra.

- Hi hi hi…

Bên cạnh hắn, tiếu dung Triệu Vũ Phi xán lạn.

Từ từ, càng ngày càng nhiều ánh mắt đều tụ tập đến trên người Triệu Phong.

Trải qua một trận chiến này, tất cả mọi người không thể nào bỏ qua sự hiện hữu của hắn.

- Không biết Cổ Hồn Điện tại Thần vực Man Hoang, có thể nào bởi vì chuyện này, một lần nữa phái tới cường giả Chân Thần hay không…

Cách đó không xa, một gã Thánh Vương có chút lo lắng, cảm thán một câu.

Phốc…

Trong Thần Thi, bầu không khí vốn dĩ hòa hoãn, nhất thời một lần nữa trầm trọng trở lại, nhiệt độ bốn phía chợt giảm xuống.

Điểm này, đồng dạng cũng là điều mà tất cả mọi người ở đây lo lắng.

Thế nhưng mỗi người đều cật lực thuyết phục chính mình, Chân Thần không dễ dàng hàng lâm như vậy! Hoặc là nói, cho dù Chân Thần lại có hàng lâm nữa, bên phía bọn họ có hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu, cũng sẽ có biện pháp ứng đối.

Nhưng mà trong lòng bọn họ, đúng là vẫn còn thập phần lo lắng.

Nhưng đột nhiên vào lúc này, từ trong phần đầu Thần Thi, đột nhiên truyền ra một đạo thanh âm linh hoạt kỳ ảo.

- Các vị không cần lo lắng, không bao lâu nữa, ta sẽ trở về Thần vực Man Hoang, Cổ Hồn Điện cũng sẽ không lại phái người đến nữa!

Toàn bộ cường giả hai Đại Vương triều nhất thời ngẩn ra, ánh mắt nhìn chăm chú về phía phần đầu Thần Thi, vẻ mặt kinh hoàng.

Tuy rằng tất cả mọi người đều dự liệu, trong phần đầu Thần Thi khẳng định tồn tại cái gì thần bí. Nhưng mà, bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới, trong đó đang có một vị cường giả!

Khó có thể tưởng tượng, vị cường giả ngụ tại trong phần đầu Thần Thi này, cụ bị thực lực kinh khủng đến bậc nào?

Mặt khác, từ trong lời nói của vị cường giả thần bí này, tất cả mọi người hầu như đều có thể nghe ra, sở dĩ Thiên Phạt Chân Thần

hàng lâm Đại Lục Vực, tựa hồ là bởi vì vị cường giả trong phần đầu Thần Thi này.

Bằng không, vị cường giả thần bí này cũng sẽ không nói lời nói như vậy!

Bất quá, cho dù biết được điểm ấy, hai Đại Vương triều cũng không dám đắc tội vị cường giả thần bí trong phần đầu Thần Thi.

- Vậy làm phiền tiền bối rồi!

Bán Thần Long Hoàng cung kính nói.

Cường giả hai Đại Vương triều rốt cuộc cũng thở phào nhẹ nhõm.

Chí ít bọn họ biết được, Cổ Hồn Điện sẽ không lại phái cường giả đến đây báo thù nữa.

o0o

Trong cung điện bạch kim, tất cả Thần quang toàn bộ đều tiến nhập trong cơ thể Tân Vô Ngân. Tân Vô Ngân mở ra hai tròng mắt.

- Cuối cùng cũng kết thúc!

Tân Vô Ngân chậm rãi đứng lên.

- Nơi này lập tức liền sẽ trở thành một mảnh tuyệt địa, đều rời khỏi đi!

Tân Vô Ngân lớn tiếng nói. Đồng thời, hắn vung tay lên.

Vụt...

Tất cả những tòa kiến trúc bốn phía toàn bộ đều biến mất. Những bảo vật trân quý trong đó đều tiến nhập vào một cái Không gian Trữ vật trong cơ thể Tân Vô Ngân.

Ngoại giới, Triệu Phong thông qua Tả Mâu, đem hết thảy chuyện này nhìn thấy vô cùng rõ ràng.

- Hóa ra, toàn bộ kỳ ngộ nơi đó, đều là do Tân Vô Ngân bố trí!

Triệu Phong kinh ngạc nói.

Về phần tại sao Tân Vô Ngân phải làm như vậy, có thể là bởi vì Tân Vô Ngân đã sớm dự liệu được sẽ có cường giả Chân Thần hàng lâm. Trong lòng hắn có hổ thẹn, bởi vậy bày ra những kỳ ngộ như vậy, mặc cho cường giả hai Đại Vương triều thăm dò.

Phốc…

Một cỗ Thần lực bàng bạc ôn hòa hiền hậu, từ trong phần đầu Thần Thi tràn ngập ra, trực tiếp đem mọi người tống xuất lên trên mặt đất.

- Triệu Phong, ta tại Thần vực Man Hoang chờ ngươi!

Thời điểm rời khỏi lòng đất, trong đầu Triệu Phong chợt hiện lên một câu như vậy.

o0o

Sau khi rời khỏi Thần Thi, Triệu Phong liền trực tiếp sử dụng Mê Không Giới, truyền tống đến một điểm tọa độ phụ cận.

- Tuy rằng đã chấn nhiếp hai Đại Vương triều, nhưng mà đồng dạng cũng bị toàn bộ thế lực hai Đại Vương triều chú ý tới!

Thần sắc Triệu Phong hơi trầm xuống.

o0o

Trên chiến trường ba châu, thành viên hai Đại Vương triều trong khoảnh khắc xuất hiện, liền dẫn tới một phen oanh động.

Tuy rằng lúc này bọn họ đã bị truyền tống ra ngoài, nhưng mà mọi người cũng có thể cảm giác được, mười vạn dặm dưới lòng đất đang xảy ra biến động thật lớn.

- Thái thượng Trưởng lão!

- Long Hoàng tiền bối!

- …

Các thành viên thế lực lớn chờ đợi bên ngoài, phân biệt nghênh đón cao tầng các thế lực đột nhiên đi ra kia.

Những kẻ còn chưa có đi ra, tự nhiên cũng đều đã bỏ mạng trong Thần Thi.

- Vị tiền bối kia nói tuyệt địa là có ý gì?

Một gã Thánh Vương nghi hoặc hỏi.

- Vị cường giả kia, chắc hẳn là sắp sửa độ kiếp!

Bán Thần Long Hoàng đột nhiên nói.

Vị cường giả thần bí kia nói hắn sắp sửa trở về Thần vực, như vậy

dĩ nhiên là muốn lập tức độ kiếp.

- Chân Thần Lôi Kiếp!

Rất nhiều cường giả ở đây, nội tâm bỗng nhiên chấn động.

- Toàn bộ các thế lực Vương triều Đại Càn, không được đến gần nơi này!

Bán Thần Long Hoàng trực tiếp hạ đạt mệnh lệnh.

Đầu tiên, Lôi kiếp của vị cường giả thần bí kia, khẳng định là không bình thường. Hơn nữa, cũng không thể để cho những người khác quấy rối vị cường giả thần bí này độ kiếp.

Bên kia, Bán Thần U Long của Vương triều U Nguyệt cũng hạ mệnh lệnh đồng dạng.

Bất quá, Chân Thần Lôi Kiếp, không ai muốn bỏ qua một phen cảnh tượng như vậy.

Cường giả đỉnh cao hai Đại Vương triều, tuy rằng đều đã bị tổn hại nghiêm trọng, nhu cầu cấp bách bế quan chữa thương, nhưng mà bọn họ cũng không muốn bỏ lỡ một màn này.

Có lẽ, cái này đối với ngày sau bọn họ đột phá Chân Thần, độ Lôi kiếp cũng có sự trợ giúp nhất định.

Vì vậy, rất nhiều thế lực cao tầng hai Đại Vương triều sau khi lui lại khoảng chừng mười vạn dặm, liền bắt đầu dựng trại trú đóng.

o0o

Không người nào phát hiện ra, tại một nơi âm u hẻo lánh cách chiến trường khoảng chừng mười hơn vạn dặm, đột nhiên lóe lên một đạo u quang tử hắc sắc.

- Trên người kẻ này, nhất định là có bí mật kinh thiên!

Tàn hồn của Thiên Phạt Chân Thần truyền ra một đạo tinh thần ba động âm trầm.

- Vì để bù đắp lại sai lầm, Thiên Phạt Chân Thần ta nhất định phải giết chết hắn!

Thiên Phạt Chân Thần quyết định.

Đồng thời, hắn cũng cảm thấy rất hứng thú với nhãn mâu của Triệu Phong.

Thân là cường giả Thần vực Man Hoang, hắn lý giải đối với Bát Đại Thần Mâu tự nhiên vượt xa tất cả mọi người ở nơi này.

Lúc này, từ phương xa đột nhiên bay qua một gã Vương Giả thân hình gầy gò.

- Chính là ngươi!

Tàn hồn của Thiên Phạt Chân Thần trực tiếp nhằm về phía cơ thể tên Vương Giả kia.

- A!

Sau một hồi hét lên thống khổ, hai tròng mắt tên Vương Giả kia chợt lóe lên u quang, lộ ra nụ cười âm lãnh.

Sau khi tiếp thu ký ức tên Vương Giả này, Thiên Phạt Chân Thần tìm được một ít tin tức liên quan tới Triệu Phong.

- Triệu Phong? Ta sẽ đích thân giết chết ngươi!

Chương 1116: Chân Thần Lôi Kiếp

Bên phía Vương triều U Nguyệt, tại một khu vực Cấm địa…

- Luân Hồi Thánh Vương nắm giữ bí pháp đem lực lượng hậu duệ Thần Mâu hợp nhất. Hơn nữa hiện tại, đã có hậu duệ Tứ Đại Thần Mâu, đều đang ở bên phía Vương triều Đại Càn!

- Mặt khác, còn có Triệu Phong, tên tồn tại đặc thù này!

- Giữa hai người Luân Hồi Thánh Vương cùng Triệu Phong, nhất định phải diệt trừ một tên!

Ở đây, đều là những cường giả đỉnh cao còn sống sót trong Thần Thi. Lúc này, sắc mặt đông đảo cường giả Dị tộc đều thâm trầm, ai nấy phát biểu ý kiến của mình.

Trải qua một trận chiến trong Thần Thi, toàn bộ thực lực đỉnh cao hai Đại Vương triều đều đã tổn thương nghiêm trọng, trong vòng mấy trăm năm không có khả năng khai chiến.

Nhưng mà lúc này, Vương triều U Nguyệt nào còn dám khai chiến cùng Vương triều Đại Càn nữa? Lực lượng hậu duệ Thần Mâu, đã triệt để chấn nhiếp bọn họ.

- Luân Hồi Thánh Vương dường như khó đối phó hơn một chút!

Một gã Thánh Vương phát biểu ý kiến của mình.

Năng lực của Luân Hồi Chi Mâu, tất cả mọi người đều biết rõ.

Tuy hắn chỉ là cảnh giới Thánh Vương, nhưng mà chỉnh thể thực lực, tuyệt đối có thể sánh ngang với Bán Thần bình thường! Quan trọng nhất chính là, năng lực sinh tồn của Luân Hồi Thánh Vương vô cùng mạnh mẽ.

- Đối phó Triệu Phong, cũng cần phải bàn bạc kỹ hơn!

Một gã Bán Thần của U Đô Giáo nói.

Hiện tại không phải là thời điểm hai Đại Vương triều giao chiến, bên phía Dị tộc rất khó lẻn vào trung tâm Vương triều Đại Càn.

- Hừ! Trong Vương triều Đại Càn, cũng không phải là không có người muốn giết Triệu Phong! Tin tưởng bọn chúng sẽ không cự tuyệt sự trợ giúp của chúng ta…

Bán Thần U Long lộ ra dáng tươi cười nham hiểm hung ác.

o0o

Khoảng chừng hơn mười vạn dặm sâu bên trong lòng đất, Triệu Phong lâm thời mở ra một tòa động phủ.

- Nếu như có thể đạt được vật dẫn Lôi kiếp không tệ thì tốt rồi!

Trong lòng Triệu Phong có một dự định.

Mỗi lần Triệu Phong phục chế một cái đầu lâu Thần kiếp, chỉ có thể đạt được rất ít lực lượng Lôi kiếp trong đó, thập phần không có lời. Cho nên, hắn mới thập phần khát vọng đối với vật dẫn Lôi kiếp mới.

Sau khi khoanh chân ngồi xuống, Triệu Phong vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, bắt đầu củng cố thực lực.

Trong thời gian ngắn, dưới tác dụng của tinh huyết Thần Thi cùng lực lượng Thần Mâu, các phương diện tăng trưởng của Triệu Phong đều quá mức cấp tốc. Mặc dù còn chưa có xuất hiện tình huống căn cơ bất ổn, nhưng mà Triệu Phong vẫn cần phải làm quen một chút lực lượng hiện tại. Như vậy mới có thể phát huy ra thực lực mạnh nhất.

Cỗ ý niệm thứ nhất, dùng để nghiên cứu Thần Linh Nhãn sau khi toàn diện đề thăng.

Các phương diện năng lực của Thần Linh Nhãn đều đạt được đề thăng. Ví dụ như các năng lực viễn thị, thấu thị, linh hồn đồng thuật, linh hồn phòng ngự, phân giải, phục chế… đều hoàn toàn bất đồng so với trước đây.

Cỗ ý niệm thứ hai, dùng để tu luyện Hóa Thần Quyết.

Một khi tu luyện thành công Hóa Thần Quyết, Triệu Phong liền cụ bị Thần lực, không riêng gì thực lực đề thăng, hơn nữa còn có thể sử dụng Thần khí Cổ Thần Ấn.

Cỗ ý niệm thứ ba, Triệu Phong dùng để nghiên cứu lực lượng Thần huyết còn lại trong ngón trỏ tay phải.

Lúc này, Triệu Phong đã thoát khỏi nguy cơ. Trong đầu hắn đang suy nghĩ, là đem giọt Thần huyết này coi như là tài nguyên tu luyện, hay là biến nó thành thủ đoạn công kích.

Mặt khác, giọt Thần huyết này tồn tại ở trong ngón trỏ Triệu Phong, thời thời khắc khắc đều tiến hành nuôi dưỡng ngón tay, bàn tay thậm

chí toàn thân Triệu Phong. Trong vô hình không ngừng tiến hành tăng trưởng cấp bậc sinh mệnh cùng thể chất của hắn.

Cỗ ý niệm còn lại, Triệu Phong dùng để chú ý tình huống ngoại giới, đồng thời câu thông cùng thế lực Hải Yên Các trên chiến trường.

- Bích Thanh Nguyệt, phái người đi sưu tập một ít bí pháp phân thân!

Triệu Phong thông qua Minh Tâm Ấn, trực tiếp giao lưu cùng Bích Thanh Nguyệt.

- Nên bắt đầu tiến hành đắp nặn thân thể cỗ phân thân thứ hai rồi!

Trong lòng Triệu Phong có chút kích động.

Nếu như đắp nặn thân thể thành công, như vậy cỗ phân thân thứ hai kia chí ít sẽ có được cảnh giới Chuẩn Thánh Chủ, không giống như cỗ phân thân đầu tiên vậy, phải tốn hao đại lượng thời gian đi tu luyện lại.

Sau khi phân phó xong, một bộ phận ý niệm cuối cùng của Triệu Phong liền thi triển năng lực thấu thị, quan sát tình huống của Tân Vô Ngân tại mười vạn dặm trong lòng đất.

o0o

Ba ngày sau, Triệu Phong không sai biệt lắm đã triệt để quen thuộc thực lực hiện tại của chính mình.

Thánh Lôi Thể đạt tới cường giả Huyền Quang Đại Thành đỉnh phong, công kích dưới Thánh Vương, căn bản không thể tạo thành chút tổn thương nào cho Triệu Phong.

Mặt khác, sau khi ý chí linh hồn tăng cường, Triệu Phong cũng đem toàn bộ năng lực của Tả Mâu, nếm thử quen thuộc qua một lần.

- Hiện tại, coi như cường giả Thánh Vương đỉnh phong như U Mạc Thánh Vương, cũng không phải là đối thủ của ta!

Sau khi triệt để quen thuộc các phương diện của bản thân, Triệu Phong đưa ra đánh giá đối với thực lực của chính mình.

- Hửm? Đây là…

Ý chí linh hồn Triệu Phong cường đại, tại ngoài mặt Lôi Hồn Thể, phát hiện ra một tia khí tức linh hồn khác thường.

- Đây là lực lượng Luân Hồi?

Triệu Phong từng tiếp xúc qua lực lượng bản nguyên Luân Hồi, hết sức quen thuộc đối với cỗ lực lượng này.

- Trên người của ta, tại sao lại có khí tức linh hồn của Luân Hồi Thánh Vương?

Triệu Phong sinh lòng nghi hoặc.

Nhưng ngay tại lúc này, khắp thiên địa chợt hàng lâm một cỗ uy áp hủy diệt khủng bố.

- Chân Thần Lôi Kiếp sắp hàng lâm!

Thần sắc Triệu Phong đột nhiên chấn động.

Cùng thời khắc này, trên toàn bộ chiến trường, cường giả hai Đại Vương triều toàn bộ đều mạnh mẽ mở mắt ra, nhìn lên vòm trời.

Ùng ùng!

Thiên địa đột biến, một mảnh đen nhánh, lôi điện bạch sắc khổng lồ ở trong đó cuồn cuộn vặn vẹo, giống như Cự Thú Hồng Hoang, tản ra khí tức vô hình khủng bố, thanh thế hạo hạo đãng đãng giống hệt như Thiên uy hàng lâm vậy.

Phương viên mấy trăm vạn dặm, tất cả sinh vật đều bị áp chế vô hạn, trong lòng kính sợ, đứng lặng tại chỗ, phảng phất giống như đang triều bái vậy.

Ầm!

Bỗng nhiên, một đạo lôi điện bạch sắc khổng lồ ầm ầm giáng xuống, phảng phất đem toàn bộ thế giới đen như mực xé mở ra một đạo vết thương.

Trên đạo lôi điện bạch sắc phiếm động Hủy Diệt Áo Nghĩa kinh người, những nơi nó đi qua, tất cả đều yên diệt.

Ầm! Phanh!

Mặt đất trên chiến trường ầm ầm vỡ nát.

- Lực lượng Lôi kiếp kinh khủng như vậy!

Vẻ mặt Triệu Phong tràn ngập khiếp sợ.

Ẩn sâu hơn mười vạn dặm trong lòng đất, nhưng Triệu Phong vẫn như cũ có thể cảm nhận được uy lực của cỗ lực lượng Lôi kiếp khủng bố kia.

Cỗ lực lượng này, Bán Thần bình thường tuyệt đối không có khả năng thừa nhận.

Đương nhiên, Tân Vô Ngân cũng không phải nhân vật bình thường.

Ánh mắt Triệu Phong lập tức chuyển hướng xuống dưới, nhìn chằm chằm tại trên người Tân Vô Ngân.

Tân Vô Ngân hiện tại, hai tay chắp ở sau lưng, toàn thân lấp lánh quang mang nhàn nhạt, sắc mặt thản nhiên, ngẩng đầu nhìn lên không trung.

- Không ngờ lại bình tĩnh như thế!

Tâm thần Triệu Phong cả kinh.

Tân Vô Ngân đối với Chân Thần Lôi Kiếp khủng bố kia, bộ dáng giống như hoàn toàn không quan tâm tới vậy.

Bỗng nhiên, sắc mặt Triệu Phong chợt cứng đờ.

Chỉ thấy Tân Vô Ngân đưa tay phải ra, nhẹ nhàng phất một cái, đã đem đạo Lôi kiếp kinh khủng kia trực tiếp đón đỡ được.

Ầm! Phanh!

Thế giới dưới lòng đất, một mảnh lôi quang nhất thời đan xen.

- Thực lực chân chính của Tân Vô Ngân, sợ rằng đã vượt qua Chân Thần bình thường!

Tâm thần Triệu Phong khiếp sợ, đưa ra suy đoán.

Ùng ùng!

Đạo Lôi kiếp thứ nhất qua đi, đạo thứ hai nhanh chóng hàng lâm, đồng thời uy năng càng lớn hơn nữa.

Nhưng mà, Tân Vô Ngân vẫn như cũ hời hợt liền đón đỡ được lực lượng Lôi kiếp kia.

Ùng ùng!

Trong thiên địa, sau khi lại phủ xuống vài đạo Lôi kiếp nữa, mây đen trên bầu trời đột nhiên trở nên dầy đặc hơn một bậc nữa.

Ầm ầm!

Lần này, trên bầu trời đồng thời đánh xuống ba đạo lực lượng Lôi kiếp. Uy năng của ba đạo Lôi kiếp này, càng cực kỳ kinh khủng, trực tiếp đem không gian xé rách ra một mảng lớn.

Hiển nhiên, lực lượng Lôi kiếp đã hoàn toàn vượt qua cực hạn chịu tải của phiến không gian này!

Sâu bên trong lòng đất, hai mắt Tân Vô Ngân ngưng đọng, dẫn động một cỗ Thần lực bàng bạc từ chỗ sâu trong cơ thể.

Ùng ùng!

Thiên địa không ngừng chấn động, mặt đất run rẩy băng liệt.

Trên chiến trường, toàn bộ cường giả hai Đại Vương triều, kể cả các Bán Thần, đều hoàn toàn trợn tròn mắt.

Trong đó một ít Bán Thần, thu được đại kỳ ngộ trong Thần Thi, sau

khi trở về liền chuẩn bị trùng kích Thiên giai Thần vị, lại càng kinh hoàng không ngớt.

- Lôi kiếp làm sao lại kinh khủng như vậy?

Một vị Bán Thần Thái Hoàng Điện, trong lòng sợ hãi thốt lên.

- Chắc là thực lực của bản thân vị tiền bối này quá mạnh mẽ, cho nên mới dẫn tới Lôi kiếp đặc thù a!

Bán Thần Long Hoàng khiếp sợ nói.

Dần dần, mây đen Lôi kiếp trên bầu trời từ từ tán đi.

Trên chiến trường phía trước xuất hiện một cái hố khổng lồ chiều rộng vài vạn dặm, bên trong hố du tẩu vô số lôi quang điện xà, tản ra Hủy Diệt Áo Nghĩa vô cùng kinh khủng.

Vù vù!

Một ít Bán Thần của hai Đại Vương triều trực tiếp động thân, tiếp cận địa phương bị Lôi kiếp oanh tạc kia.

- Lực lượng Lôi kiếp thật kinh khủng!

Bán Thần cùng Thánh Vương đỉnh cao của hai Đại Vương triều, chỉ có thể ở phía trên cái hố kia nhìn xuống, căn bản không thể nào thâm nhập vào được.

Một ít Thánh Vương nắm chặt thời gian, trực tiếp khoanh chân ngồi xuống tại phụ cận, dùng cỗ lực lượng Lôi kiếp này rèn luyện Thánh thể.

Không ai biết được, mười vạn dặm dưới lòng đất, nơi trung tâm Lôi kiếp oanh tạc, bỗng nhiên xuất hiện một đạo nhân ảnh ám kim sắc.

Ùng ùng!

Trong nháy mắt Triệu Phong xuất hiện ở nơi này, lực lượng Lôi kiếp lưu lại khắp nơi trong không gian nhất thời hướng về phía Triệu Phong nghiền áp tới.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong từ lâu đã vận chuyển Thánh Lôi Thể, toàn lực chống lại cỗ lực lượng Lôi kiếp còn thừa lại tại phiến không gian này.

- Lực lượng Lôi kiếp cường đại như vậy!

Thánh Lôi Thể của Triệu Phong, kháng tính đối với lôi điện cực kỳ mạnh, lại còn trải qua lực lượng Cổ Lôi rèn luyện nữa.

Nhưng mà lúc này, Triệu Phong vẫn như cũ cảm giác, chính mình sắp không chịu nổi lực lượng Lôi kiếp còn thừa lại trong phiến không gian này.

Ầm!

Triệu Phong kích phát huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, tăng lên lực phòng ngự của thân thể.

Hồi lâu sau, lực lượng Lôi kiếp ở nơi đây mới dần dần ảm đạm xuống, Triệu Phong cũng thoáng dễ dàng hơn một chút.

- Trước hết tìm kiếm vật dẫn Lôi kiếp a!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Nhưng mà tại lúc này, Triệu Phong nhìn thấy một đạo nhân ảnh toàn thân lấp lánh Thần quang hư vô, chậm rãi tiếp cận hắn.

- Tân Vô Ngân!

Triệu Phong sững sờ ngay tại chỗ.

Tân Vô Ngân hiện tại đã thuận lợi vượt qua Lôi kiếp, thân thể của hắn dưới sự tẩy lễ của Lôi kiếp, hoàn toàn bất đồng so với trước đây, trong cơ thể càng sản sinh ra một cỗ lực lượng kỳ dị.

Đã trải qua nhiều như vậy, đối với lai lịch Tân Vô Ngân, Triệu Phong cũng đại khái đoán được một chút.

- Triệu huynh, ta chờ ngươi tại Thần vực Man Hoang!

Tân Vô Ngân bình hòa nói.

- Ngươi khẳng định là ta nhất định có thể đột phá Thiên giai Thần vị sao?

Triệu Phong mỉm cười.

Thật ra, trong lòng Triệu Phong có chút nghi hoặc, những lời này đã là lần thứ hai Tân Vô Ngân nói ra khỏi miệng.

Vì sao đối phương lại hy vọng chính mình tiến tới Thần vực Man Hoang như thế?

- Với ngươi mà nói, nhất định là có thể!

Tân Vô Ngân khẳng định nói.

Vụt...

Bàn tay Tân Vô Ngân khẽ nhúc nhích, một khỏa Tinh thạch toàn thân lôi điện bạch sắc vờn quanh chợt bay tới trước mặt Triệu Phong.

- Đây là…

Thần sắc Triệu Phong kinh hãi.

Số lượng lực lượng Lôi kiếp trong khối Tinh thạch này, còn gấp mấy lần trong đầu lâu Bán Thần mà Triệu Phong đã từng lấy được, hơn nữa lực lượng Lôi kiếp trong tảng đá này càng thêm tinh thuần cường đại.

Cái này hiển nhiên chính là một khỏa Lôi kiếp Thần Tinh!

Tân Vô Ngân không ngờ lại chuẩn bị cho Triệu Phong một cái đại lễ như vậy, Triệu Phong trong lúc nhất thời cũng có chút ngượng ngùng.

Lúc này, Triệu Phong quan sát Tân Vô Ngân, mới phát hiện thân thể của hắn đang chậm rãi nhạt dần, đồng thời bốn phía xuất hiện một cỗ không gian ba động cực kỳ ổn định.

- Tân huynh, ta muốn thỉnh giáo ngươi một vấn đề!

Ánh mắt Triệu Phong bỗng nhiên sáng ngời, tựa hồ nhớ ra cái gì đó, lập tức nói.

- Có biện pháp gì, có thể nhận biết một Luân Hồi Trọng Sinh Giả hay không?

Triệu Phong trực tiếp hỏi.

Lúc này hắn mới minh bạch, một câu nói trước đây Lục Vu Trí giả từng nói qua. Kẻ từng luân hồi sống lại, giống như Liễu Cầm Hâm vậy, có lẽ chính là Tân Vô Ngân!

- Ngươi hẳn là nên đi hỏi Luân Hồi Thánh Vương a!

Thân ảnh từ từ trong suốt của Tân Vô Ngân nói.

- Bất quá, người ngươi muốn tìm có khả năng cũng đang ở bên người Luân Hồi Thánh Vương! Có người nói, Luân Hồi Chi Mâu có thể thông qua giết chết Luân Hồi Trọng Sinh Giả, từ trong thiên địa luân hồi đánh cắp lực lượng bản nguyên Luân Hồi! Người mà ngươi muốn tìm, có lẽ cũng là người mà Luân Hồi Thánh Vương muốn tìm!

Nói xong câu đó, Tân Vô Ngân liền triệt để biến mất tại phiến thế giới lôi điện này, biến mất khỏi Đại Lục Vực.

Mà thần sắc của Triệu Phong, cũng đột nhiên chấn động, trong tròng mắt lóe lên quang mang lãnh lệ kinh thiên.

Chương 1117: Hạ Lạc Của Liễu Cầm Hâm

- Người mà ngươi muốn tìm có khả năng cũng đang ở bên người Luân Hồi Thánh Vương! Có người nói, Luân Hồi Chi Mâu có thể thông qua giết chết Luân Hồi Trọng Sinh Giả, từ trong thiên địa luân hồi đánh cắp lực lượng bản nguyên Luân Hồi! Người mà ngươi muốn tìm, có lẽ cũng là người mà Luân Hồi Thánh Vương muốn tìm!

Tân Vô Ngân đã biến mất khỏi Đại Lục Vực, nhưng mà những lời này của hắn, lại không ngừng quanh quẩn tại trong đầu của Triệu Phong.

- Luân Hồi Thánh Vương!

Toàn thân Triệu Phong tản mát ra một cỗ sát ý kinh thiên.

Trước khi Tân Vô Ngân độ Lôi kiếp, Triệu Phong cũng đã phát hiện trên người mình có linh hồn ấn ký ẩn chứa lực lượng Luân Hồi.

Nếu như Triệu Phong đoán không sai, đây chính là Ấn ký Luân Hồi trong truyền thuyết.

Tác dụng của Ấn ký Luân Hồi, tự nhiên là dùng để hồi sinh lại linh hồn của người đã chết, đem nó kéo vào trong Tử Chi Luân Hồi của Luân Hồi Chi Mâu.

Nói cách khác, từ lúc mới bắt đầu, Luân Hồi Thánh Vương đã luôn hy vọng Triệu Phong chết đi, sau đó đem Triệu Phong chế tác thành Luân Hồi Bất Diệt Thể!

Trước đây Luân Hồi Thánh Vương không có giết chết mình, có khả năng chính là hy vọng chính mình lại trưởng thành thêm một đoạn thời gian, như vậy Luân Hồi Thánh Vương mới có thể thu được Luân Hồi Bất Diệt Thể cường đại hơn.

- Nói như vậy, hắn hữu hảo đối với ta, toàn bộ đều là giả vờ!

Sắc mặt Triệu Phong trở nên lạnh lẽo.

Đồng thời, hắn nhớ lại một câu nói khác trước đây của Lục Vu Trí giả:

- Nếu muốn xác định hạ lạc cụ thể của Liễu Cầm Hâm, trừ phi tìm được Luân Hồi Chi Mâu!

Những lời này của Lục Vu Trí giả, kỳ thật là đã nói rõ với Triệu Phong, tìm được Luân Hồi Chi Mâu, liền có thể xác định hạ lạc của Liễu Cầm Hâm.

Triệu Phong tin chắc, Lục Vu Trí giả bói toán tuyệt đối không có khả năng xuất hiện sai lầm.

- Vì sao đến bây giờ ta mới hiểu được chứ?

Triệu Phong thoáng có chút hối hận nói.

- Cầm Hâm… Cầm Âm!

Cặp mắt Triệu Phong vô cùng kiên định.

Luân Hồi Thánh Vương có được Luân Hồi Chi Mâu, tu luyện Luân Hồi Chi Đạo. Nhưng khi đó, thời điểm Triệu Phong gặp mặt Liễu Cầm Âm, nhưng lại không cảm giác được lực lượng Luân Hồi ở trên

người Liễu Cầm Âm. Nói cách khác, Luân Hồi Thánh Vương căn bản không xem nàng như đồ đệ chân chính của mình.

Kết hợp với lời nói của Tân Vô Ngân, Triệu Phong có thể xác định, Liễu Cầm Âm chính là Liễu Cầm Hâm!

Trong đầu hắn, hai đạo thân ảnh màu trắng tuyệt mỹ kia, dần dần trọng điệp lại với nhau.

Triệu Phong không nghĩ tới, chính mình đã gặp được Liễu Cầm Hâm, mà hắn lại một lần nữa bỏ qua!

Luân Hồi Thánh Vương khẳng định biết rõ, Liễu Cầm Âm chính là người mà Triệu Phong muốn tìm, mà hắn lại lừa gạt chính mình.

Hết thảy những chuyện này, cũng đều phù hợp với thuyết pháp của Tân Vô Ngân: Luân Hồi Thánh Vương muốn lợi dụng Liễu Cầm Âm, để tăng cường thực lực của chính mình.

- Luân Hồi Thánh Vương vừa mới ly khai Thần Thi, cũng sẽ không động thủ với Liễu Cầm Âm nhanh như vậy!

Thần sắc Triệu Phong bỗng nhiên chấn động.

Trước sau hai lần tiếp xúc cùng Luân Hồi Thánh Vương, Triệu Phong có thể cảm giác được, thực lực Luân Hồi Thánh Vương không có tăng trưởng bao nhiêu, điều này cũng có thể chứng minh Liễu Cầm Âm còn chưa có chết.

Triệu Phong nhìn thoáng qua mảnh hải dương lôi điện mênh mông này, giận dữ huy động cánh tay trái một cái, thân hình trong một tầng ngân ảnh không u biến mất.

Sau khi biết rõ hết thảy chuyện này, Triệu Phong đã không thể nào ở lại chỗ này, lợi dụng tài nguyên phiến Lôi kiếp này nữa.

Sau một khắc, Triệu Phong đã xuất hiện ở trên chiến trường.

Lúc này, đại bộ phận mọi người trên chiến trường đều tụ tập tại phụ cận tuyệt địa Lôi kiếp. Cường giả Bán Thần cùng với Thánh Vương đã bắt đầu xuất phát về phía sâu bên trong hố lôi điện kia.

- Cái tên Triệu Phong này, vừa ra tới đã không thấy tăm hơi! Thù lao hắn hứa vẫn còn chưa có đưa cho ta!

Côn Vân nổi giận mắng lớn.

Hắn vận chuyển Kim Khôn Thánh Thể, sức chống cự đối với Lôi kiếp rất mạnh, so với toàn bộ Bán Thần ở đây, đều dễ dàng thâm nhập phiến Lôi kiếp tuyệt cảnh này hơn.

- Phong ca, ngươi đi đâu rồi?

Trong lòng Triệu Vũ Phi cũng hiện lên một cỗ bất an không thể nói rõ.

Ong ong!

Tả Mâu Triệu Phong tràn ngập một tầng sóng gợn đạm kim sắc, đảo qua phía trước, cũng không có phát hiện thân ảnh của Luân Hồi Thánh Vương.

- Bích Thanh Nguyệt, điều động toàn bộ thành viên tình báo, lục soát hạ lạc của Luân Hồi Thánh Vương! Mặt khác, trước khi tiến vào Thần Thi, Luân Hồi Thánh Vương đã từng đi qua những địa phương nào, cũng đều tra rõ một lần cho ta…

Triệu Phong thông qua Minh Tâm Ấn, trực tiếp liên hệ cùng Bích Thanh Nguyệt.

Trước đây, Luân Hồi Thánh Vương thay tên đổi họ, mai danh ẩn tích, Triệu Phong muốn tìm hắn, chỉ có thể dựa vào vận khí.

Nhưng mà hiện tại, Luân Hồi Thánh Vương đã từng hiện thân trong Thần Thi, cũng tương đương với có được đầu mối cùng mục tiêu, liền có thể tìm hiểu nguồn gốc, bắt đầu tra xét, tìm kiếm tung tích của hắn.

- Vâng!

Bên kia, Bích Thanh Nguyệt đang tụ tập xung quanh tuyệt địa Lôi kiếp, lập tức suất lĩnh toàn bộ thành viên, rời khỏi nơi này.

Căn cứ giọng điệu của chủ nhân, nàng tự nhiên có thể đoán được tính nghiêm trọng của sự tình.

Vụt...

Triệu Phong sử dụng Mê Không Giới, cấp tốc rời khỏi chiến trường.

o0o

Thời khắc nào đó, Bích Thanh Nguyệt thông qua Minh Tâm Ấn, truyền cho Triệu Phong một ít tin tức tình báo tương quan.

Thần sắc Triệu Phong khẽ ngưng trọng, sau đó khôi phục lại bình tĩnh, tiếp tục chạy đi.

Một ngày sau, Triệu Phong đi tới một phiến rừng cây xanh biếc. Sâu bên trong rừng cây có một gian nhà gỗ đơn giản. Trước gian nhà gỗ

có một dòng suối nhỏ lẳng lặng chảy xuôi.

Phía trước dòng suối, trước đây từng có một nàng thiếu nữ bạch y, nhẹ nhàng khảy động huyền cầm.

Nơi này, đúng là địa phương trước đây Triệu Phong gặp mặt Liễu Cầm Âm.

- Cầm Hâm, ngươi đang ở đâu? Ta còn muốn nghe ngươi lại khảy một bản nữa!

Tâm tình Triệu Phong kích động, nhẹ giọng lẩm bẩm.

Suy nghĩ của Triệu Phong đắm chìm tại nơi đây, chung quanh hắn chợt xuất hiện một cỗ lực lượng huyễn cảnh.

Giờ khắc này, Triệu Phong bằng vào trí nhớ của mình, đem hình ảnh thời điểm trước đây mình cùng Liễu Cầm Âm gặp nhau, hoàn chỉnh tái hiện lại.

Bên cạnh dòng suối kia, chậm rãi xuất hiện một nàng nữ tử áo trắng, một thanh cổ cầm, một cỗ âm thanh thiên nhiên u tĩnh thản nhiên chậm rãi vang lên.

Ầm!

Bỗng nhiên, Triệu Phong mạnh mẽ phá tan cỗ huyễn cảnh này.

- Phải tìm được Cầm Hâm! Hiện tại nàng vẫn còn trong nguy cơ, bất cứ lúc nào cũng có khả năng chết!

Thần sắc Triệu Phong chấn động, xua tan tâm tình trong lòng.

- Luân Hồi Thánh Vương!

Triệu Phong nghiến răng nghiến lợi một trận.

- Được rồi, Ấn ký Luân Hồi!

Ánh mắt Triệu Phong lấp lánh tinh quang.

Trong cơ thể Triệu Phong còn có Ấn ký Luân Hồi do Luân Hồi Thánh Vương chẳng biết trồng xuống từ lúc nào.

Sở dĩ Triệu Phong không có xóa đi Ấn ký Luân Hồi, là vì sợ Luân Hồi Thánh Vương phát hiện, có điều phòng bị. Bởi vì Luân Hồi Thánh Vương có thể thông qua Ấn ký Luân Hồi cảm giác được vị trí đại khái của Triệu Phong.

Nhưng mà kỳ thật, Triệu Phong cũng có thể lợi dụng Ấn ký Luân Hồi, ngược lại xác định vị trí của Luân Hồi Thánh Vương.

Chỉ bất quá nếu là như vậy, liền sẽ bại lộ ra chuyện tình Triệu Phong đã phát hiện ra Ấn ký Luân Hồi. Mà thời điểm Triệu Phong tiếp cận Luân Hồi Thánh Vương, cũng sẽ bị Luân Hồi Thánh Vương phát hiện.

Bất quá lúc này, Triệu Phong đâu để ý được nhiều như vậy.

Vụt...

Ý thức của Triệu Phong tiến nhập sâu bên trong linh hồn, dựa vào năng lực cường đại do Tả Mâu mang tới, Triệu Phong rất nhanh liền tìm được Ấn ký Luân Hồi.

Phốc…

Triệu Phong khởi động lực lượng linh hồn, bỗng nhiên kích thích Ấn ký Luân Hồi.

Ong ong!

Từ trong Ấn ký Luân Hồi truyền đến một cỗ ý niệm phản kháng.

Mà trong nháy mắt này, ý thức của Triệu Phong liền phát hiện ra, trong thương mang Đại lục, tại một chỗ phương vị nào đó, liền xuất hiện một tia linh hồn ba động yếu ớt, cùng Ấn ký Luân Hồi trong Lôi Hồn Thể Triệu Phong hô ứng lẫn nhau.

- Tìm được ngươi rồi!

Trong mắt Triệu Phong hiện lên một tia quang mang ngoan lệ, sau đó lập tức khởi hành.

Triệu Phong thông qua Ấn ký Luân Hồi, xác định địa phương hiện tại của Luân Hồi Thánh Vương, Luân Hồi Thánh Vương khẳng định cũng đã phát hiện ra hắn điều tra mình.

Cho nên, Triệu Phong phải tận lực nhanh chóng chạy tới, để tránh cho Luân Hồi Thánh Vương thay đổi vị trí.

Vụt...

Bao cổ tay trong tay Triệu Phong, ở tại chỗ vung lên, thân ảnh hắn trong một tầng ngân ảnh không u trọng điệp, trở nên nhạt dần cuối cùng biến mất.

Sử dụng Mê Không Giới, liên tục truyền tống hai lần, Triệu Phong đã xuyên qua cự ly một cái đại châu.

- Ngay ở đại châu này!

Triệu Phong lợi dụng Ấn ký Luân Hồi, chỉ có thể nhận biết vị trí đại khái của Luân Hồi Thánh Vương.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong lợi dụng Lôi Dực Phi Độn Thuật, bay nhanh trong phiến thiên địa này.

- Luân Hồi Thánh Vương phát hiện hành động của ta, có khả năng đã bắt đầu rời khỏi vị trí cũ!

Vẻ mặt Triệu Phong vẫn bình tĩnh.

- Thử thêm một lần nữa!

Ý thức của Triệu Phong chìm vào sâu bên trong linh hồn, hắn quyết định lại một lần nữa kích thích Ấn ký Luân Hồi.

- Đang ở…

Thần sắc Triệu Phong thoáng rùng mình, đứng ngây người tại chỗ.

Một lát sau, trước mặt Triệu Phong, dần dần xuất hiện một đạo nhân ảnh áo xám.

- Luân Hồi Thánh Vương!

Sắc mặt Triệu Phong lạnh lẽo, hiện lên một cỗ sát ý.

- Triệu Phong, tìm ta gấp như vậy, có chuyện gì sao?

Luân Hồi Thánh Vương nhìn về phía Triệu Phong, mỉm cười.

- Ngươi ngay từ đầu, liền biết rõ người mà ta muốn tìm, chính là Liễu Cầm Âm!

Triệu Phong thấp giọng dò hỏi.

- Không sai! Nhưng mà nàng là mục tiêu của ta, cho nên không thể để cho ngươi mang nàng đi!

Ánh mắt Luân Hồi Thánh Vương lộ ra vẻ kiên định.

Từ khi bắt đầu tu hành đến nay, Luân Hồi Thánh Vương lợi dụng năng lực của Hữu Mâu, tổng cộng tìm được bốn người Luân Hồi Trọng Sinh Giả.

Cái chết của Luân Hồi Trọng Sinh Giả đầu tiên, giúp cho hắn đột phá Huyền Quang Cảnh. Cái chết của Luân Hồi Trọng Sinh Giả thứ hai, giúp cho hắn đột phá đến cảnh giới Thánh Vương.

Tại trong Thần Thi, Luân Hồi Thánh Vương không tìm được cơ hội đột phá Thiên giai Thần vị, như vậy hắn cũng chỉ có thể lợi dụng Luân Hồi Trọng Sinh Giả thứ ba, Liễu Cầm Âm, để giúp hắn đột phá Thiên giai Thần vị.

Huống hồ, Luân Hồi Áo Nghĩa ẩn chứa trong linh hồn Liễu Cầm Âm hết sức cường đại, bản thân Liễu Cầm Âm còn có thiên phú Mệnh Đạo cực kỳ cao siêu.

Nếu không phải là bởi vì cái cự hạm Thiên giai Thần vị này, Luân Hồi Thánh Vương thật đúng là không nỡ giết chết nàng đồ đệ thứ ba này của hắn.

Mặt khác, Luân Hồi Trọng Sinh Giả thứ tư mà Luân Hồi Thánh Vương tìm được, tự nhiên chính là Tân Vô Ngân. Nhưng mà Luân Hồi Thánh Vương lại có cảm giác, trong chỗ u minh có một cỗ lực lượng kỳ dị, đang ngăn cản hắn tiếp cận Tân Vô Ngân.

- Hiện tại, ngươi chính là mục tiêu của ta, cho nên ngươi phải chết!

Sắc mặt Triệu Phong hơi trầm xuống.

Hiện tại, Luân Hồi Thánh Vương đã thừa nhận tất cả, Triệu Phong tuyệt sẽ không bỏ qua cho hắn.

- Với thực lực của ngươi, căn bản không giết được ta!

Luân Hồi Thánh Vương tự tin nói.

Tuy rằng nói như thế, nhưng mà trải qua trận chiến trong Thần Thi, Luân Hồi Thánh Vương quả thật có chút kiêng kỵ đối với Triệu Phong.

Bất quá, Liễu Cầm Âm sắp sửa tử vong, thực lực của hắn cũng sẽ đạt được sự bay vọt về chất, Triệu Phong căn bản không thể nào là đối thủ của hắn.

- Không thử một chút làm sao biết được?

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng.

- Ngươi không muốn biết hạ lạc của Liễu Cầm Âm sao?

Vẻ mặt Luân Hồi Thánh Vương đắc ý, cười ha hả một tiếng.

Liễu Cầm Âm có thiên phú tạo nghệ cực cao tại Mệnh Đạo, có thể dự đoán trước được nguy cơ của bản thân.

Nhưng mà Liễu Cầm Âm cũng chỉ có thiên phú tại phương diện này mà thôi, Luân Hồi Thánh Vương từ trước đến nay chưa bao giờ để cho Liễu Cầm Âm tiếp xúc với bất luận tri thức Mệnh Đạo gì, tu luyện bất luận bí thuật Mệnh Đạo gì. Cho nên năng lực của Liễu Cầm Âm tại phương diện Mệnh Đạo, cũng chỉ thập phần bình thường.

Trước khi tiến vào Thần Thi, Luân Hồi Thánh Vương cũng đã an trí một Luân Hồi Bất Diệt Thể tại phụ cận Liễu Cầm Âm. Đương nhiên, Luân Hồi Thánh Vương không có nói rõ ràng nhiệm vụ cụ thể cho Luân Hồi Bất Diệt Thể.

Mà lúc này, Luân Hồi Thánh Vương đã thông qua liên hệ tinh thần ra lệnh, để cho Luân Hồi Bất Diệt Thể kia động thủ, giết chết Liễu Cầm Âm.

o0o

Tại một khu vực biên giới, bên cạnh đại châu mà Triệu Phong đang đứng, có một cái khe núi cảnh sắc tú lệ.

Bên cạnh khe núi có một cái sơn động, bên trong động bố trí giống như một căn nhà bình thường vậy.

Lúc này, tại chỗ cửa động chợt đi ra một đạo thân ảnh tuyết trắng xinh đẹp.

- Làm sao bây giờ? Cỗ cảm giác nguy cơ kia càng ngày càng mãnh liệt! Nhưng sư phụ nói, bảo ta nhất định phải ở chỗ này chờ hắn…

Sắc mặt Liễu Cầm Âm hơi có chút lo lắng.

Chương 1118: Đối Chiến Luân Hồi Chi Mâu

- Hóa ra ý đồ chân chính của Luân Hồi Thánh Vương, chính là giết chết nữ nhân này!

Tử Vong Đại Đế cấp tốc bay tới chỗ khe núi phía trước.

Phốc…

Linh thức Tử Vong Đại Đế đảo qua, sắc mặt chợt kịch biến.

- Chủ nhân, Liễu Cầm Âm không có ở đó!

Tử Vong Đại Đế lập tức liên hệ cùng Luân Hồi Thánh Vương.

- Cái gì? Ta chỉ dẫn phương hướng cho ngươi, nhanh đi giết nàng!

Thanh âm lo lắng của Luân Hồi Thánh Vương vang lên trong linh hồn Tử Vong Đại Đế.

Trên người Liễu Cầm Âm cũng có Ấn ký Luân Hồi của Luân Hồi Thánh Vương, bởi vậy hắn muốn biết vị trí hiện tại của Liễu Cầm Âm, là rất dễ dàng.

Lập tức, Tử Vong Đại Đế dựa theo chỉ thị của Luân Hồi Thánh Vương, hướng về một phía phương hướng nhanh chóng đuổi theo.

o0o

Xa xôi tại phía trước, Liễu Cầm Âm cũng đang cấp tốc phi hành.

- Tựa hồ tại phương hướng này, có tồn tại một tia sinh cơ! Là sư phụ trở về sao?

Ánh mắt Liễu Cầm Âm có chút mê man.

Sau một lát, Liễu Cầm Âm bỗng nhiên quay đầu nhìn lại.

- Hắc hắc… Liễu Cầm Âm, ngươi trốn nơi nào?

Tử Vong Đại Đế mang theo một cỗ ý chí uy áp khủng bố, hàng lâm mà đến.

Liễu Cầm Âm tại trước mặt Tử Vong Đại Đế, đã bị áp chế đến không thể động đậy, phảng phất như bất cứ lúc nào cũng có khả năng hóa thành tro bụi.

- Tử Vong Đại Đế, tại sao ngươi lại muốn giết ta?

Liễu Cầm Âm kinh hoàng hỏi.

- Ha ha… nếu như ngươi suy nghĩ cho sư phụ ngươi, hẳn là nên lập tức tự sát a!

Tử Vong Đại Đế cười ha hả một tiếng.

- Không có khả năng!

Liễu Cầm Âm không tin Tử Vong Đại Đế giết nàng là do sư phụ nàng ra lệnh.

Vị sư phụ đã dưỡng dục nàng mấy chục năm, làm sao có thể phái

người tới giết nàng? Nhất định là sư phụ đã xảy ra điều gì ngoài ý muốn, khiến cho Tử Vong Đại Đế thoát khỏi sự chưởng khống của sư phụ…

Vụt vụt vụt...

Đúng lúc này, sau lưng Liễu Cầm Âm đột nhiên bay tới mấy đạo thân ảnh màu đen.

- Cuối cùng cũng đuổi kịp!

Một gã nam tử diện mục lãnh khốc tà dị, cảm thán một câu.

Thời điểm ánh mắt Liễu Cầm Âm nhìn về phía gã nam tử này, đầu óc của nàng bỗng nhiên chấn động.

Gã nam tử trước mắt này, không phải là gã nam tử không ngừng quanh quẩn tại trong giấc mộng của nàng, đuổi mãi cũng không tiêu tan kia sao?

Tuy rằng thần sắc của hai người có hơi chút không tương đồng, nhưng mà Liễu Cầm Âm cảm giác được, người này có lẽ chính là người mà nàng ở trong giấc mộng vẫn luôn đang tìm kiếm kia.

- Triệu Phong? Không đúng!

Sắc mặt Tử Vong Đại Đế thoáng ngẩn ra, lập tức phủ định.

Người trước mắt này tuy rằng bộ dáng cùng với tiền thân Triệu Phong trước kia giống hệt như là một người, nhưng mà cảnh giới cùng khí tức lại hoàn toàn bất đồng.

- Vây giết hắn!

Ánh mắt Triệu Vong lạnh lùng nhìn chằm chằm Tử Vong Đại Đế, sau đó đầy thâm tình nhìn về phía Liễu Cầm Hâm.

- Vâng, Thái thượng Trưởng lão!

Vài vị Trưởng lão của Minh Quỷ Môn tế xuất ra một bộ đại trận Quỷ Đạo, trực tiếp thi triển ra.

- Hừ! Các ngươi muốn chết!

Tử Vong Đại Đế tản mát ra một cỗ khí tức khủng bố tuyệt cường.

Hắn thân mang Tử Vong Chi Mâu, lại có được Luân Hồi Bất Diệt Thể, sao lại e ngại vài tên Vô Địch Đại Đế trước mắt này?

Hơn nữa, đã trải qua một trận chiến trong Thần Thi, năng lực Tử Vong Chi Mâu của hắn so với trước đây càng mạnh hơn rất nhiều.

- Vậy thì nhìn xem, rốt cuộc là kẻ nào muốn chết!

Triệu Vong hừ lạnh một tiếng, trực tiếp lao ra.

- Tử Vong Hắc Động!

Triệu Vong vận chuyển Hữu Mâu, ánh mắt dừng lại tại bốn phía Tử Vong Đại Đế.

Ô...ô...ô...n...g!

Một cỗ lực lượng Tử Vong tuyệt cường, hình thành nên một khỏa viên cầu hắc sắc, tản mát ra một cỗ hấp lực kinh khủng tuyệt luân, không ngừng hấp xả Tử Vong Đại Đế.

Tử Vong Hắc Động, là một loại tử vong đồng thuật hoàn toàn mới mà Triệu Vong căn cứ bí pháp vô thượng của Minh Quỷ Môn, phối hợp với bí pháp Tử Vong Ngưng Thị của Tử Vong Đại Đế, sáng tạo ra. Trong này, tự nhiên cũng có sự trợ giúp của Triệu Phong.

Vụt vụt vụt...

Bên kia, những Trưởng lão khác của Minh Quỷ Môn đã khống chế đại trận Quỷ Đạo, đem Tử Vong Đại Đế giam lại ở trong đó.

- Tử Vong Chi Mâu!

Sắc mặt Tử Vong Đại Đế nhất thời trở nên điên cuồng.

Đây chẳng phải là Tử Vong Chi Mâu của hắn, đã bị Triệu Phong cướp đi sao?

- Trả Tử Vong Chi Mâu lại cho ta!

o0o

Bên kia, Triệu Phong cùng Luân Hồi Thánh Vương đã khai chiến.

Bên cạnh Luân Hồi Thánh Vương, phiêu phù một Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp Thánh Vương.

- Luân Hồi Thánh Vương, ngươi không phải muốn nói cho ta biết chỗ của Liễu Cầm Âm sao?

Triệu Phong nhịn không được, cười nói.

Trên thực tế, trước đây khi hắn để cho Bích Thanh Nguyệt đi điều tra

tung tích của Luân Hồi Thánh Vương. Không mất bao nhiêu thời gian, Bích Thanh Nguyệt cũng đã tra ra được, trước khi Luân Hồi Thánh Vương tiến vào Thần Thi, đã từng ở tại một chỗ.

Mà địa phương đó, trùng hợp cũng ngay tại phụ cận Minh Quỷ Môn, cho nên, lúc đó Triệu Phong liền phái Triệu Vong chạy đi nhìn xem một chút.

Cho đến về sau, Triệu Phong lợi dụng Ấn ký Luân Hồi, cảm giác được vị trí đại khái của Luân Hồi Thánh Vương, Triệu Phong liền đoán ra được, địa điểm Bích Thanh Nguyệt điều tra được, khả năng chính là nơi Liễu Cầm Âm đang ở.

Nhưng mà trên người Triệu Phong cũng có Ấn ký Luân Hồi, bởi vậy hắn không thể trực tiếp đi tìm Liễu Cầm Âm, để tránh khỏi bị Luân Hồi Thánh Vương phát hiện, hoàn toàn phản tác dụng.

Cho nên, Triệu Phong liền chủ động truy tìm Luân Hồi Thánh Vương, mà để cho Triệu Vong đi cứu giúp Liễu Cầm Âm.

Đây là lần đầu tiên Triệu Vong phát ra công dụng, hơn nữa còn là tác dụng to lớn như thế.

Mặt khác, hiện tại Triệu Vong đã có được thực lực cực mạnh.

Tại thời điểm hai Đại Vương triều tiến hành thăm dò Thần Thi, Triệu Vong liền điều động những người ủng hộ mình trong nội bộ tông môn, đạt được vị trí Thái thượng Trưởng lão Minh Quỷ Môn.

Sau khi trở thành Thái thượng Trưởng lão, Triệu Vong liền không tiếp tục che giấu nữa, lớn mật lợi dụng tài nguyên do Triệu Phong cung cấp, điên cuồng tu luyện, hiện tại đã có được thực lực Đại Đế vô địch.

Mà ý chí linh hồn của Triệu Vong, là chính từ chỗ của Triệu Phong phân chia ra, nội tình, tiềm lực đều thật lớn, từ lâu đã tiến giai cấp bậc Thánh Chủ.

- Tử Vong Chi Mâu, là người của ngươi?

Luân Hồi Thánh Vương nghe xong tin tức do Tử Vong Đại Đế truyền đến, liền minh bạch, kẻ có được Tử Vong Chi Mâu kia, là người do Triệu Phong phái qua.

- Triệu Phong, ngươi lại dám cướp đi đệ tử của ta!

Luân Hồi Thánh Vương nhất thời gầm lên rít gào.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong Tả Mâu mờ tối của Luân Hồi Thánh Vương, vòng xoáy hắc ti kia bỗng nhiên bắt đầu xoay tròn lên.

Vù vù! Hô!

Từng đạo từng đạo nhân ảnh hắc bào nhanh chóng lao ra, xuất hiện tại trước người Triệu Phong.

Ánh mắt Triệu Phong đảo qua, thần sắc thoáng sững sờ.

Hai gã Thánh Vương, bốn gã Thánh Chủ Đại Thành, còn lại Thánh Chủ cũng có hơn mười tên.

Tuy rằng hắn sớm đã đoán được Luân Hồi Thánh Vương có rất nhiều Luân Hồi Bất Diệt Thể, nhưng mà hiện tại số lượng cùng chất lượng này, vẫn như cũ khiến cho hắn có chút khiếp sợ.

Bá!

Tay trái Triệu Phong vung lên, cũng triệu hồi ra vài tên giúp đỡ.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu cùng Vân Tầm Tiên Điệp xuất hiện trong phiến không gian này, bên cạnh còn có Vạn Tượng Thánh Chủ, mấy con Chấn Thiên Kim Viên từ lâu đã đột phá Thánh Chủ.

- Lên!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong thi triển Lôi Dực Phi Độn Thuật, trực tiếp nhảy vào địa phương trận doanh, mục tiêu nhắm thẳng về phía Luân Hồi Thánh Vương.

- Giết hắn cho ta!

Luân Hồi Thánh Vương hét lớn một tiếng.

Kỳ thật, chỉ cần cho Luân Hồi Thánh Vương thêm một ít thời gian, hắn còn có thể chế tạo ra càng nhiều Luân Hồi Bất Diệt Thể hơn nữa.

Trong Thần Thi, ở trên người rất nhiều Thánh Chủ Đại Thành, Thánh Vương đều bị hắn gieo trồng qua Ấn ký Luân Hồi.

Mà trong cuộc chiến cùng Thiên Phạt Chân Thần, số cường giả chết

đi nhiều vô số kể.

Bất quá, Luân Hồi Thánh Vương trong cuộc chiến đấu đó, cũng tiêu hao rất nhiều lực lượng bản nguyên Luân Hồi, cần một ít thời gian khôi phục lại, mới có thể đem những cường giả chết đi này chế tạo thành Luân Hồi Bất Diệt Thể.

Nếu như Triệu Phong lại qua một đoạn thời gian nữa mới tìm tới cửa, Luân Hồi Thánh Vương liền có nắm chắc, trực tiếp có thể giết chết Triệu Phong.

Ầm!

Hơn hai mươi Luân Hồi Bất Diệt Thể trực tiếp phóng về phía Triệu Phong, động thủ.

Hưu!

Triệu Phong xuyên toa tại trong thiên địa, tận lực tránh né công kích của hai gã Thánh Vương.

Ầm! Phanh! Oành!

Công kích của những Luân Hồi Bất Diệt Thể khác, oanh kích thẳng lên trên người Triệu Phong, ngay cả một tia vết tích cũng không thể lưu lại.

- Thánh Lôi Thể đạt đến Đại thành đỉnh phong, công kích dưới Thánh Vương, căn bản không thể gây thương tổn được chút nào cho ta!

Triệu Phong đối với Thánh Lôi Thể của chính mình, có lòng tin cực lớn.

Đồng thời, Chấn Thiên Kim Viên cùng Vân Tằm Tiên Điệp cũng cấp tốc gia nhập vào chiến trường, trong nháy mắt khống chế toàn bộ Luân Hồi Bất Diệt Thể dưới Huyền Quang Đại Thành.

Tiểu tặc miêu cùng Vạn Tượng Thánh Chủ, dễ dàng kềm chế những Thánh Chủ Đại Thành khác.

- Làm sao có thể? Thực lực của ngươi!

Luân Hồi Thánh Vương vô cùng kinh hãi.

Hắn không nghĩ tới, thực lực Triệu Phong lại tiến bộ nhanh như vậy, tu luyện công pháp luyện thể cũng là cao thâm vô cùng.

Nhiều Luân Hồi Bất Diệt Thể như vậy công kích, đều khó có thể tạo thành tổn thương gì cho hắn.

- Hai người các ngươi, khống chế hắn cho ta!

Luân Hồi Thánh Vương hạ đạt mệnh lệnh cho hai gã Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp Thánh Vương.

Đồng thời, Luân Hồi Thánh Vương vận chuyển ý chí lực lượng, tiến hành ràng buộc đối với Triệu Phong.

Bản thân sức chiến đấu của Luân Hồi Chi Mâu rất thấp, nhưng mà Luân Hồi Thánh Vương dầu gì cũng là cường giả Thánh Vương.

- Hừ!

Triệu Phong tức giận hừ một tiếng, ý chí linh hồn kinh khủng phóng ra, trực tiếp chống lại ý chí vĩ lực của ba gã Thánh Vương.

- Ý chí linh hồn, không ngờ cũng đạt tới cảnh giới Thánh Vương!

Trong lòng Luân Hồi Thánh Vương một lần nữa cả kinh.

Triệu Phong trong khoảng thời gian ngắn như vậy, đột phá đến cường giả Huyền Quang Đại Thành, có thể nhờ vào thu được đại lượng tài nguyên tu luyện trong Thần Thi.

Nhưng Luân Hồi Thánh Vương không nghĩ tới, ý chí linh hồn của Triệu Phong, không ngờ lại cũng tăng nhanh đến loại trình độ này.

Trong Thần Thi, các loại tài nguyên có lợi cho tu luyện sinh mệnh thể phách khá nhiều, nhưng tài nguyên hữu ích đối với phương diện linh hồn lại thập phần thưa thớt.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong vận chuyển Thánh lực Viêm Chi Phong Lôi, đánh thẳng tới hai gã Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp Thánh Vương.

- Kẻ này, thực lực thật là kinh khủng!

- Vương triều Đại Càn không ngờ lại xuất hiện thiên kiêu kinh khủng như vậy!

Hai gã Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp Thánh Vương vô cùng khiếp sợ.

Ầm! Phanh!

Hai gã Thánh Vương đồng thời xuất thủ, vận chuyển nhiều loại thủ đoạn, mới đỡ được công kích của Triệu Phong.

- Lực lượng Lôi kiếp?

Một gã Luân Hồi Bất Diệt Thể trong đó, thần sắc cả kinh thốt lên.

Bộ phận thân thể bị lực lượng Lôi kiếp tổn thương, coi như là thể chất Luân Hồi Bất Diệt Thể, cũng rất khó khôi phục lại.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Đánh ra được một tia khe hở, Tả Mâu của Triệu Phong liền nhìn chằm chằm Luân Hồi Thánh Vương, từ trong đó bắn ra một cỗ ý chí đồng lực kinh người.

Ầm! Phốc!

Chỉ thấy một đoàn diễm miêu lôi quang tử kim sắc, bùng nổ ra tại trên đầu Luân Hồi Thánh Vương.

Trong công kích Phong Lôi Đồng Hỏa này, ẩn chứa khá nhiều lực lượng Lôi kiếp, bởi vậy mới có thể tạo thành thương tổn thật lớn cho Luân Hồi Thánh Vương, thân là Luân Hồi Bất Diệt Thể!

- A!

Luân Hồi Thánh Vương nhất thời hét lên một tiếng.

Lúc này, một chuỗi hạng liên đeo trên cổ Luân Hồi Thánh Vương, chợt bắn ra một đạo quang mang nhu hòa như nước, cấp tốc trợ giúp Luân Hồi Thánh Vương chống lại uy lực của cỗ Phong Lôi Đồng Hỏa này.

- Bí bảo phòng ngự linh hồn Thiên giai Cực phẩm!

Thần sắc Triệu Phong cả kinh.

Bí bảo phòng ngự linh hồn, so sánh với những Thần binh khác thì càng thêm trân quý. Kiện Bí bảo này của Luân Hồi Thánh Vương, đặt ở cả Đại Lục Vực đều là Bí bảo cực kỳ hi hữu.

Vụt...

Luân Hồi Thánh Vương cấp tốc lui về phía sau vài dặm, kéo dài khoảng cách cùng Triệu Phong.

Tuy rằng hắn có Bí bảo phòng ngự linh hồn, nhưng mà linh hồn đồng thuật của Triệu Phong có ẩn chứa lực lượng Lôi kiếp, tổn thương cực lớn đối với Bí bảo.

- Sử dụng Thứ Thần khí, giết chết hắn!

Luân Hồi Thánh Vương trực tiếp nói.

Luân Hồi Thánh Vương cũng có thu hoạch cực lớn tại trong Thần Thi.

Vụt...

Trong tay hai gã Thánh Vương cấp Luân Hồi Bất Diệt Thể kia đều xuất hiện một kiện Thứ Thần khí.

Trong đó có một kiện Thứ Thần khí là một viên quang châu bạch kim sắc tản ra quang huy sáng ngời, bên trong quang châu tràn ngập những phù văn kim sắc kỳ diệu huyền ảo, một cỗ khí tức Thần lực yếu ớt từ trong đó tản ra.

Kiện Thứ Thần khí còn lại, là một cây thước ngọc lam sắc. Bốn phía cây thước phiêu phù một tầng thủy vụ mông lung, dẫn động Thủy Chi

Áo Nghĩa trong thiên địa.

- Triệu Phong, nếu như Liễu Cầm Âm đã bị ngươi cứu đi, như vậy ngươi sẽ phải thay thế nàng!

Sắc mặt Luân Hồi Thánh Vương tràn đầy âm lệ.

Chương 1119: Luân Hồi Khởi Điểm

- Triệu Phong, nếu như Liễu Cầm Âm đã bị ngươi cứu đi, như vậy ngươi sẽ phải thay thế nàng!

Sắc mặt Luân Hồi Thánh Vương tràn đầy âm lệ.

Tuy rằng không thể giết Liễu Cầm Âm, nhưng mà Luân Hồi Thánh Vương toàn lực ứng phó, cũng đủ để giết chết Triệu Phong. Sau đó sẽ chậm rãi tìm kiếm lại Liễu Cầm Âm, kết quả vẫn là giống nhau mà thôi.

- Thứ Thần khí sao?

Thần sắc Triệu Phong khẽ ngưng trọng.

Hóa Thần Quyết của hắn còn chưa có nhập môn, bây giờ Triệu Phong còn chưa thể nào sử dụng lực lượng Thần khí Cổ Thần Ấn! Thứ Thần khí, Triệu Phong cũng chỉ có Mê Không Giới loại phụ trợ mà thôi.

Bởi vậy, đối mặt hai gã cường giả Thánh Vương có được Thứ Thần khí loại công kích, Triệu Phong vẫn là hết sức kiêng kỵ.

Ô...ô...ô...n...g!

Quang châu bạch kim sắc trong tay một gã Thánh Vương, nhất thời tuôn ra một đạo quang đới bạch kim sắc, tản ra một tia khí tức Thần lực yếu ớt, phóng vọt về phía Triệu Phong.

Một gã Thánh Vương khác, cũng lập tức huy động cây thước lam ngọc trong tay.

Rầm rầm!

Trong thiên địa đột nhiên tuôn ra vô số vòng xoáy lam sắc, phảng phất trong nháy mắt, khắp không gian đã biến thành một mảnh thế giới hải dương vậy.

Trong phiến thế giới hải dương đầy những vòng xoáy lam sắc này, bản thân Triệu Phong đã bị áp chế cực lớn, năng lực hành động cũng bị hạ thấp đến cực hạn.

Vốn dĩ, Triệu Phong thân mang huyết mạch Băng Thủy, có lẽ còn không đến mức bị cỗ Thủy Chi Áo Nghĩa này áp chế đến thành bộ dáng như thế.

Nhưng mà huyết mạch Băng Thủy cùng Băng Hoàng Thương của Triệu Phong, đều đã dùng để đóng băng lực lượng giọt Thần huyết kia.

Ô...ô...ô...n...g!

Thời khắc mấu chốt, Triệu Phong trực tiếp phóng xuất ra hình chiếu Phong Lôi Tiểu Thế Giới, cùng thế giới hải dương bốn phía đối kháng lẫn nhau.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong dung quán Phong Lôi Lực Phách cùng Huyền Quang Thánh Lực, đánh ra một đạo chưởng ảnh lôi quang xích kim sắc to lớn.

Thánh Lôi Chưởng đánh lên trên thế giới hải dương bốn phía, nhất thời lôi quang nhấp nháy, phá hủy đi Thủy Chi Áo Nghĩa bốn phía xung quanh.

Sau đó, Phong Lôi Tiểu Thế Giới nhân cơ hội phát lực, giúp cho Triệu Phong giãy thoát khỏi sự ràng buộc.

Nhưng mà đồng thời trong lúc này, đạo quang đới bạch kim sắc kia cũng đánh thẳng về phía Triệu Phong.

Ầm! Phanh! Oành!

Triệu Phong toàn lực thôi động Thánh Lôi Thể, phối hợp Phong Lôi Tiểu Thế Giới, trực tiếp chống lại đạo công kích Thứ Thần khí này.

Phốc…

Quang đới bạch kim sắc xuyên thấu tầng phòng hộ của Phong Lôi Tiểu Thế Giới, nhưng mà, đến khi lực lượng còn thừa lại rơi lên trên người Triệu Phong, cũng đã không đủ để tạo thành bao nhiêu thương tổn cho hắn nữa.

- Hoàn hảo hai gã Thánh Vương này không có Thần lực!

Trong lòng Triệu Phong cảm thấy may mắn.

Không có Thần lực, căn bản không thể nào phát huy ra toàn bộ uy năng của Thứ Thần khí, bởi vậy bản thân Triệu Phong am hiểu phòng ngự, có thể dễ dàng phản kháng chống lại.

- Tiếp tục công kích!

Trong lòng Luân Hồi Thánh Vương tràn ngập nộ khí, trực tiếp gầm lên.

Hai gã Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp Thánh Vương một lần nữa vận chuyển Thứ Thần khí, công kích về phía Triệu Phong.

Nhưng mà, ngay vào lúc này, bên cạnh hai gã Thánh Vương chợt hiện lên một tia u quang ngân hôi sắc nhàn nhạt.

- Muốn chết!

Hai gã Thánh Vương phát hiện ra một tia dị dạng này.

Một gã Thánh Vương trong đó trực tiếp tế xuất Thần khí Thứ phẩm, chuẩn bị chém giết Tiểu tặc miêu đang âm thầm muốn đánh lén.

Đinh…

Tiểu tặc miêu huy động một đạo ba nhận hắc mang lưu động, cùng khỏa quang châu bạch kim sắc kia đụng mạnh vào nhau.

Răng rắc!

Ngoài mặt khỏa quang châu bạch kim sắc kia chợt xuất hiện một tia vết rách, sau đó rất nhanh lan tràn ra rất nhiều khe nứt thật nhỏ khác.

- Cái này… Làm sao có thể? Thứ Thần khí của ta!

Gã Thánh Vương kia nhìn lại Thứ Thần khí trong tay mình, nhất thời thốt lên sợ hãi.

- Tuyệt không có khả năng này!

Phương xa, thần sắc Luân Hồi Thánh Vương đại chấn, không thể tin nổi nhìn chằm chằm một màn này.

Thần khí Thứ phẩm trong truyền thuyết, làm sao có thể dễ dàng bị phá hư như vậy?

Sau đó, Luân Hồi Thánh Vương nhìn thoáng qua chiến trường của Tiểu tặc miêu cùng Vạn Tượng Thánh Chủ.

Đám Luân Hồi Bất Diệt Thể Huyền Quang Đại Thành kia, không ngờ toàn bộ đều đã bị chém thành vô số mảnh vụn nhỏ, hơn nữa tốc độ khép lại cực kỳ chậm chạp.

- Lẽ nào… là Thần khí?

Luân Hồi Thánh Vương gắt gao nhìn chằm chằm thanh đoản nhận hắc sắc trong tay Tiểu tặc miêu.

Nghĩ lại lúc ban đầu, Thiên Phạt Chân Thần mặc dù có thể chống lại toàn bộ cường giả hai Đại Vương triều, ở trình độ rất lớn đều là dựa vào hai kiện Thần khí, bởi vậy có thể thấy được uy năng cùng giá trị của Thần khí.

- Tốt lắm, Tiểu tặc miêu!

Triệu Phong mừng rỡ kêu lên.

Trải qua thời gian khôi phục dài như vậy, Tiểu tặc miêu rốt cuộc đã có năng lực sử dụng Thần khí trong tay mình.

Thế nhưng, cảnh giới Tiểu tặc miêu lại không đủ, thời điểm tiếp cận Thánh Vương liền bị đối phương phát hiện ra. Bằng không, nó có khả năng tạo thành thương thế trí mạng đối với Luân Hồi Bất Diệt

Thể, hoặc là triệt để phá hủy luôn món Thứ Thần khí đó.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu hướng về phía Triệu Phong khoa tay múa chân một trận, biểu thị nó chỉ mới vừa khôi phục lại Thần lực, hơn nữa lại đã tiêu hao hết, trong thời gian ngắn không thể nào lại thôi động Thần khí nữa.

- Được! Cùng tiến lên!

Triệu Phong chiến ý dạt dào, một kích toàn lực của Tiểu tặc miêu, đã phá vỡ cục diện bế tắc của Triệu Phong.

Mặt khác, cho dù Tiểu tặc miêu không thể thôi động Thần khí, nhưng mà thuộc tính cùng sự sắc bén nguyên bản của món Thần khí đó, cũng không kém gì Thần binh Thiên giai Cực phẩm bình thường.

- Trước giải quyết ngươi!

Ánh mắt Triệu Phong nhìn về phía gã Thánh Vương đang cầm kiện Thần khí Thứ phẩm hư hại kia.

- Thánh Lôi Phách Quyền!

Triệu Phong vận chuyển lực lượng, đánh ra vô số quyền ảnh lôi quang xích kim sắc, che lại đường lui của gã Thánh Vương này.

Đồng thời, Tiểu tặc miêu âm thầm lợi dụng Thần khí tiến hành công kích hắn.

Ầm! Phanh! Oành!

Dưới sự phối hợp của một người một con mèo, trong nháy mắt đã tạo thành thương thế thật nặng cho gã Thánh Vương này.

Cho dù hắn là Luân Hồi Bất Diệt Thể, nhưng mà thương tổn do lực lượng Lôi kiếp cùng Thần khí tạo thành, tốc độ khôi phục lại cực kỳ chậm chạp.

- U Lam Cự Lãng!

Một gã Thánh Vương khác lập tức thôi động Thứ Thần khí, tiến hành công kích cản trở đối với Triệu Phong.

- Lực Phách Lôi Vực!

Triệu Phong vận chuyển Thánh lực Thổ Chi Phong Lôi, một lần nữa phóng xuất ra một cỗ lĩnh vực trọng lực lôi điện cường đại.

Lĩnh vực này cùng lực lượng hư ảnh Phong Lôi Tiểu Thế Giới kết hợp với nhau, chính diện cùng với vô số vòng xoáy trong thế giới hải dương bốn phía đụng mạnh vào nhau.

- Phá!

Triệu Phong chém ra một đạo Thánh Lôi Chưởng, đơn giản liền phá tan sự ràng buộc của gã Thánh Vương này.

Sau đó, Triệu Phong thi triển ra một cái Phong Lôi Đồng Hỏa, phối hợp với Tiểu tặc miêu, triệt để giết chết gã Thánh Vương trọng thương kia.

- Hừ! Hắn căn bản không chết được!

Phương xa, Luân Hồi Thánh Vương vận chuyển Tả Mâu, phóng xuất

ra Luân Hồi Áo Nghĩa cường đại. Trước mặt hắn, gã Luân Hồi Bất Diệt Thể đã bị Triệu Phong triệt để giết chết kia, đang chậm rãi ngưng tụ trở lại.

Luân Hồi Bất Diệt Thể chỉ cần không bị triệt để giết chết, đều có năng lực tự hành phục hồi như cũ. Chỉ khi nào bị triệt để giết chết, mới cần Luân Hồi Thánh Vương vận dụng Luân Hồi Áo Nghĩa cường đại, mới có thể đem hắn hồi sinh trở lại.

- Chính là đang đợi ngươi hồi sinh lại hắn!

Triệu Phong vận chuyển vũ dực xích lôi thánh quang, trực tiếp đánh mạnh về phía Luân Hồi Thánh Vương.

Luân Hồi Thánh Vương vẫn luôn bảo trì khoảng cách nhất định cùng Triệu Phong, mà Triệu Phong còn đang bị hai gã Thánh Vương dây dưa, căn bản không thể nào tiếp cận Luân Hồi Thánh Vương được. Nếu như vẫn cứ như vậy tiếp tục mài mòn xuống, kẻ thua cuộc cuối cùng nhất định là Triệu Phong.

Nhưng mà lúc này, Triệu Phong phối hợp Tiểu tặc miêu, triệt để tiêu diệt một con Luân Hồi Bất Diệt Thể. Một gã Thánh Vương còn lại cũng khó có thể tạo thành bao nhiêu uy hiếp cho Triệu Phong. Mà Luân Hồi Thánh Vương thì đang bận thi triển đồng thuật, hồi sinh lại gã Thánh Vương đã chết đi kia, sự phòng bị đối với Triệu Phong giảm xuống rất nhiều.

Bởi vậy, Triệu Phong dùng tốc độ cực nhanh, thoát khỏi sự dây dưa của một gã Thánh Vương còn lại, phóng thẳng về phía Luân Hồi Thánh Vương.

- Không tốt! Trúng kế!

Thần sắc Luân Hồi Thánh Vương cả kinh, lập tức đình chỉ hồi sinh gã Thánh Vương này, xoay người bỏ chạy.

Bản thân hắn chiến lực vốn không mạnh, mà ý chí linh hồn của Triệu Phong cao tới Thánh Vương, linh hồn đồng thuật có sự uy hiếp cực đại đối với hắn.

Vụt...

Triệu Phong nhanh chóng đuổi theo, trong Tả Mâu hiện lên một cỗ lực lượng linh hồn cùng khí tức Lôi kiếp tuyệt cường.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Trong Tả Mâu Triệu Phong xuất hiện một đoàn lạc ấn lôi kiếp, trên mỗi một đầu lạc ấn lôi kiếp, hiện lên một tia linh hồn đồng diễm, cuối cùng hình thành một đoàn tinh tử linh hồn hỏa diễm lôi kiếp.

Ầm! Phanh!

Một đoàn lạc ấn lôi kiếp vặn vẹo, giống như hỏa diễm vậy, không ngừng vặn vẹo thiêu đốt, mang theo khí tức linh hồn kinh khủng không gì sánh được, oanh kích lên trên đầu Luân Hồi Thánh Vương.

- A!

Luân Hồi Thánh Vương nhất thời hét thảm một tiếng, cảm giác linh hồn cực kỳ thống khổ, dường như muốn bị xé rách ra vậy.

Ong ong!

Hạng liên hắc kim sắc trên cổ Luân Hồi Thánh Vương, nhất thời phóng xuất ra quang mang nhu hòa như nước, cấp tốc trợ giúp Luân

Hồi Thánh Vương chống lại uy năng một cái linh hồn đồng thuật này.

Ô...ô...ô...n...g!

Sau một khắc, lực lượng Lôi kiếp cường hãn tuyệt luân liền chuyển dời lên trên cái hạng liên kia.

Oanh! Rắc!

Hạng liên hắc kim sắc trên cổ Luân Hồi Thánh Vương, trực tiếp nổ tung!

- Bí bảo phòng ngự linh hồn của ta!

Trái tim Luân Hồi Thánh Vương nhất thời nhảy lên.

Ngay cả Bí bảo phòng ngự linh hồn Thiên giai Cực phẩm cũng bị trực tiếp phá hủy, bởi vậy có thể thấy được, một chiêu linh hồn đồng thuật này của Triệu Phong khủng bố đến thế nào.

- Luân Hồi Khởi Điểm!

Thời điểm Luân Hồi Thánh Vương chạy trốn, vội vàng phát động một cái Luân Hồi Đồng Thuật khác.

Chỉ thấy, Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp Thánh Vương kia đang ở phía sau đuổi theo Triệu Phong, thân hình chậm rãi biến mất.

Sau một khắc, trong Tả Mâu Luân Hồi Thánh Vương chợt tuôn ra một đạo thân ảnh hắc bào, gã Thánh Vương này, không ngờ lại trực tiếp xuất hiện ngay trước mặt Triệu Phong.

- Luân Hồi Chi Mâu!

Triệu Phong có chút không biết nói gì.

Năng lực của Luân Hồi Chi Mâu này cũng quá phiền phức rồi, không chỉ có thể khống chế được khôi lỗi nhiều đến bất tận, hơn nữa những khôi lỗi này còn có được thân thể bất tử.

Hiện tại, Luân Hồi Chi Mâu còn thể hiện ra một cái năng lực khác của nó! Có thể đem khôi lỗi ở bên ngoài, trực tiếp triệu hồi vào trong Luân Hồi Chi Mâu, lại một lần nữa thả ra ngoài. Cái này chính là tương đương với, bên cạnh Luân Hồi Thánh Vương vĩnh viễn luôn có Luân Hồi Bất Diệt Thể bảo hộ.

Một khi Triệu Phong bị gã Thánh Vương có được Thứ Thần khí này ngăn trở trong chốc lát, Luân Hồi Thánh Vương liền có thể thoát được ra xa.

Hiện tại Luân Hồi Thánh Vương cũng không phải ở trong thời kỳ toàn thịnh, là thời cơ tuyệt hảo để Triệu Phong chém giết hắn. Một khi bỏ qua cơ hội này, đợi Luân Hồi Chi Mâu chế tạo ra càng nhiều Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp Thánh Vương hơn nữa, như vậy Triệu Phong càng khó có thể giết chết Luân Hồi Thánh Vương rồi.

- Tuyệt không thể để cho ngươi chạy!

Tả Mâu Triệu Phong nhất thời hiện lên đồng lực ba động kinh người, hình thành một vòng xoáy tử sắc sâu không thấy đáy, đi thông tới một cái vực sâu tử huyễn sương mù dày đặc lượn lờ, kéo dài vô hạn.

Thoáng chốc, một cỗ lực lượng Cấm kỵ cấm cố, hút ra linh hồn chợt bao phủ tại trên người gã Thánh Vương này.

- Đây là cái gì?

Gã Thánh Vương này cảm thụ được linh hồn của chính mình giống như không bị khống chế, muốn thoát ly ra ngoài, hai mắt nhất thời vô cùng hoảng sợ.

Hắn cật lực giãy dụa, nhưng vẫn như cũ không thể nào thoát khỏi số phận linh hồn bị rút ra.

Luân Hồi Thánh Vương ở phía sau, thời điểm Tả Mâu của hắn cùng Tả Mâu của Triệu Phong đụng vào nhau, liền cảm giác tâm thần mình cứng đờ, linh hồn cơ hồ muốn bị rút ra luôn vậy.

- Không thể kiên trì nổi!

Chỉ thấy, trong cơ thể gã Thánh Vương này, một cỗ nguyên hồn nhân hình màu lam đậm chậm rãi thoát ly ra.

Nhưng ngay vào lúc này, Tiểu tặc miêu đã hóa thành một đạo hư tuyến ngân hôi sắc, nhằm thẳng về phía gã Thánh Vương này, cướp đoạt lấy thanh Thần khí Thứ phẩm trong tay hắn.

- Làm tốt lắm!

Triệu Phong khen một câu.

Hô!

Cái nguyên hồn nhân hình màu lam đậm kia, rất nhanh bị Triệu Phong lôi kéo ra.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong trải qua một lần lột xác, các phương diện năng lực đều có tăng cường. Mà ý chí linh hồn của gã

Thánh Vương này chênh lệch không bao nhiêu với Triệu Phong, tự nhiên không chống đỡ được Thần Mâu Ngưng Thị của Triệu Phong.

Vụt...

Triệu Phong đem linh hồn gã Thánh Vương này hút vào Không gian Tả Mâu.

- Ha hả… thật là ngu xuẩn!

Luân Hồi Thánh Vương phì cười một tiếng.

Triệu Phong vừa mới thấy qua hắn trực tiếp triệu hồi Luân Hồi Bất Diệt Thể, hiện tại lại còn lãng phí ý chí đồng lực, rút ra linh hồn của Luân Hồi Bất Diệt Thể.

- Luân Hồi Khởi Điểm!

Luân Hồi Thánh Vương một lần nữa thi triển ra đồng thuật này, chuẩn bị đem linh hồn cùng thân thể gã Thánh Vương kia toàn bộ triệu hồi về.

Nhưng mà sau một khắc, Luân Hồi Thánh Vương nhất thời ngây ngẩn cả người. Hắn phát hiện ra, chính mình triệu hồi trở về, không ngờ lại chỉ là một cỗ thân thể không có linh hồn!

- Luân Hồi Thánh Vương, hiện tại ngươi đã cùng đường mạt lộ a!

Triệu Phong không khỏi cười nhạt một tiếng.

Hắn đối với Không gian Thần Mâu của mình, vẫn là rất có lòng tin.

Quả nhiên, linh hồn đã bị hút vào Không gian Thần Mâu, coi như là

Luân Hồi Chi Mâu, cũng không cách nào mạnh mẽ đem nó lấy đi.

Chương 1120: Chung Kết Luân Hồi

- Điều này sao có thể?

Luân Hồi Thánh Vương quá mức kinh hãi.

Từ khi bắt đầu tu hành cho tới bây giờ, hắn chưa bao giờ gặp phải loại tình huống này.

Lúc này, đã không còn Luân Hồi Bất Diệt Thể bảo vệ hắn, làm sao có thể là đối thủ của Triệu Phong?

Nếu như Luân Hồi Thánh Vương tại thời kỳ toàn thịnh, có được vài Thánh Vương, Thánh Chủ Đại Thành, nhiều đến bất tận những cường giả Huyền Quang Cảnh khác, còn có hai kiện Thần khí Thứ phẩm, thì cho dù là Bán Thần, cũng không thể nào giết chết hắn.

Hơn nữa bản thân Luân Hồi Thánh Vương có Luân Hồi Chi Mâu, năng lực bảo mệnh rất mạnh. Nếu không, hắn đắc tội nhiều thế lực hai Đại Vương triều như vậy, làm thế nào có thể còn sống cho tới bây giờ?

Nhưng mà vào lúc này, Luân Hồi Thánh Vương nhìn về phía Triệu Phong, trong lòng dâng lên một tia sợ hãi.

- Triệu Phong, ngươi căn bản giết không chết ta! Liễu Cầm Âm ngươi đã cứu đi, Thần khí Thứ phẩm cũng thuộc về ngươi! Nhiều hơn một địch nhân không bằng nhiều hơn một người bạn a!

Luân Hồi Thánh Vương nhìn về phía Triệu Phong, cắn răng nói.

Thần sắc Triệu Phong lạnh lùng. Sát ý đối với Luân Hồi Thánh Vương, chẳng chút nào giảm xuống.

Lừa gạt mình, thật ra cũng không tính là cái gì, nhưng Luân Hồi Thánh Vương lại còn dám mê muội Liễu Cầm Hâm, hòng muốn mưu sát, để mà đột phá cảnh giới! Điểm này, Triệu Phong tuyệt đối không thể dễ dàng tha thứ cho hắn.

Liễu Cầm Hâm thật vất vả mới nghịch sửa khí số vận mệnh, thu được tân sinh, lại thiếu chút nữa dưới tình huống cái gì cũng không biết, đã bị Luân Hồi Thánh Vương giết chết!

- Luân Hồi Khởi Điểm!

Luân Hồi Thánh Vương thấy Triệu Phong không chút động lòng, một lần nữa thi triển ra Luân Hồi Đồng Thuật. Lần này đây, Luân Hồi Thánh Vương triệu hồi chính là tất cả Luân Hồi Bất Diệt Thể còn lại.

Sau một khắc, trong Tả Mâu Luân Hồi Thánh Vương bay vụt ra từng đạo từng đạo thân ảnh hắc bào. Những Luân Hồi Bất Diệt Thể này có đến hơn bảy tám chục đầu, trong đó chỉ riêng cường giả Huyền Quang Cảnh đã có hơn hai mươi đầu, còn lại toàn bộ đều là Hư Thần Cảnh.

Những Luân Hồi Bất Diệt Thể này, có rất nhiều đều là mới vừa rồi bị Tiểu tặc miêu cùng Vạn Tượng Thánh Chủ chế trụ, còn có giao chiến cùng Chấn Thiên Kim Viên, còn có rải rác khắp nơi tại ngoại giới, thay Luân Hồi Thánh Vương đi chấp hành nhiệm vụ nào đó.

Trong những người này, Triệu Phong nhìn thấy được Tử Vong Đại Đế, còn có Hắc Sa Thánh Chủ, kẻ trước đây từng ám sát Cửu Hoàng

tử nữa…

- Kẻ chuyên gây tội ác!

Triệu Phong nhìn về phía Luân Hồi Thánh Vương, ngữ khí băng lãnh.

Khó có thể tưởng tượng, cả đời này của Luân Hồi Thánh Vương, đến tột cùng đã giết hại bao nhiêu cường giả rồi.

Nhưng mà đồng thời, Triệu Phong cũng đề cao cảnh giác. Tuy rằng Triệu Phong hoàn toàn không sợ những tiểu lâu la này, nhưng mà Luân Hồi Thánh Vương chắc chắn sẽ không làm ra sự tình vô nghĩa.

- Luân Hồi Trói Buộc!

Hai tròng mắt Luân Hồi Thánh Vương nhanh chóng vận chuyển, phóng xuất ra một cỗ Luân Hồi Áo Nghĩa cường đại, tiến nhập bên trong thân thể những Luân Hồi Bất Diệt Thể này.

Vù vù!

Tất cả Luân Hồi Bất Diệt Thể, thân hình cùng linh hồn bắt đầu tán loạn, hóa thành một đoàn khí vụ hôn ám, vờn quanh bốn phía thân thể Triệu Phong.

- Khốn kiếp! Hao phí tâm huyết mấy vạn năm của ta!

Luân Hồi Thánh Vương thập phần không đành lòng.

Thi triển Luân Hồi Trói Buộc, đồng thời với việc ràng buộc địch nhân của mình, cũng đồng thời khiến cho những linh hồn bị hắn giam cầm này, triệt để giải thoát!

- Ám Ảnh Thuấn Thân!

Luân Hồi Thánh Vương thi triển bí pháp bỏ chạy, hóa thành một đạo quang tuyến hôi sắc, biến mất tại trong thiên địa.

- Cỗ lực lượng này…

Bốn phía Triệu Phong bị một cỗ khí vụ hôn ám đuổi mãi không tiêu tan bao phủ.

Cỗ khí vụ hôn ám này ngăn cách tất cả, đem lực lượng, linh thức cùng ý chí của Triệu Phong, toàn bộ đều ràng buộc ở bên trong.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong đánh ra một đạo chưởng ảnh thánh lôi xích quang, lại phát hiện công kích của mình, sau khi đánh vào cỗ khí vụ hôn ám kia, liền triệt để biến mất không còn nữa.

Sau một khắc, sau lưng Triệu Phong lại bộc phát ra một đạo chưởng ảnh xích lôi, hướng về phía Triệu Phong oanh kích thẳng tới.

Triệu Phong lập tức vận chuyển lực lượng, đem đạo công kích kia hóa giải đi.

- Lực lượng Luân Hồi, không thuộc về phương diện linh hồn, cũng không thuộc về phương diện vật chất, có chút tương đồng với lực lượng Vận Mệnh, là lực lượng kỳ lạ trong cõi u minh, khó có thể chạm đến!

Thần sắc Triệu Phong hơi trầm xuống.

- Hừ! Như vậy ta liền dùng lực lượng tuyệt cường, phá vỡ tất cả ràng buộc!

Triệu Phong hôm nay thề phải giết chết Luân Hồi Thánh Vương, hắn quyết không cho phép chính mình bị vây ở chỗ này.

Triệu Phong nâng tay phải lên, xuất ra ngón tay tử kim huyết sắc kia. Trên ngón tay còn quanh quẩn hàn khí nhàn nhạt.

Hô!

Triệu Phong phóng thích một bộ phận lực lượng băng phong, bỗng nhiên đánh ra một chỉ.

Ầm! Phanh!

Một cỗ Thần lực huyết mạch Hồng Hoang cửu viễn bá đạo, hóa thành một đạo hư ảnh quang trụ tử huyết sắc, giống như một ngón tay to lớn khôn cùng, xỏ xuyên qua tất cả.

Khí vụ hôn ám bốn phía Triệu Phong, trong nháy mắt liền bị thổi tiêu tán mất!

Triệu Phong cũng có chút đau lòng. Một kích vừa rồi kia, đã khiến hắn tiêu hao hơn một thành năng lượng Thần huyết.

- Lôi Dực Thiểm Không!

Triệu Phong thôi động Phong Lôi Thánh Lực, hóa thành một đạo xích lôi phong hồ, biến mất tại trong thiên địa.

o0o

Trên không trung, Luân Hồi Thánh Vương đang liều mạng phóng chạy.

- Trong Thần Thi chết đi nhiều cường giả như vậy, chờ ta khôi phục lại nguyên khí, không bao lâu sau, liền có thể chế tạo ra càng nhiều Luân Hồi Bất Diệt Thể càng cường đại hơn! Đến lúc đó, nhất định phải đem tất cả đám người có liên quan đến Triệu Phong, toàn bộ luyện chế thành Luân Hồi Bất Diệt Thể! Để cho bọn chúng đời đời kiếp kiếp, vĩnh viễn không được giải thoát…

Luân Hồi Thánh Vương cảm giác ủy khuất cùng sỉ nhục trước giờ chưa từng có.

Trở thành kẻ có được hậu duệ Thần Mâu, Huyền Quang Thánh Vương đỉnh phong Đại lục, hắn từ lúc nào chật vật qua như vậy chứ.

Nhưng sau một khắc, Luân Hồi Thánh Vương đã chạy ra hơn mười vạn dặm, thân hình chợt phát lạnh một cái, phảng phất như bị một cỗ duệ khí vô hình tập trung.

Vụt...

Một đạo quang tiễn xích kim sắc, phảng phất từ trong khe hở không gian nhảy ra, trực tiếp xỏ xuyên qua thân thể Luân Hồi Thánh Vương.

- Chuyện gì xảy ra?

Sắc mặt Luân Hồi Thánh Vương cả kinh.

Ùng ùng!

Một cỗ Phong Lôi Áo Nghĩa uy nghiêm bá đạo, hướng về phía hắn

nghiền ép mà đến.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Nháy mắt Triệu Phong vừa tiếp cận, liền lập tức thi triển ra một cái đồng thuật.

Ầm! Phốc!

Một đoàn lôi lực diễm miêu tử kim sắc, nổ tung ở trên đầu Luân Hồi Thánh Vương. Cảm giác đau đớn kịch liệt khiến cho hắn thoáng dừng lại trong chốc lát.

- Không ngờ ngươi lại trốn ra được!

Luân Hồi Thánh Vương hoảng sợ thất sắc.

Không ngờ lại trong thời gian ngắn ngủi như vậy mà Triệu Phong đã phá khai được Luân Hồi Trói Buộc của hắn!

- Tinh Thần Thứ!

- Huyễn Hồn Trùng Kích!

Triệu Phong nhìn thấy hiệu quả linh hồn đồng thuật của chính mình đối với Luân Hồi Thánh Vương quá nhỏ, trực tiếp vận chuyển ý chí đồng lực, liên tục không ngừng thi triển những linh hồn đồng thuật khác.

- A! Triệu Phong, hãy khoan dung độ lượng!

Luân Hồi Thánh Vương bị linh hồn đồng thuật của Triệu Phong dằn vặt cho chết đi sống lại, căn bản không có khả năng chạy trốn.

Nhưng mà linh hồn đồng thuật của Triệu Phong cũng khó mà gạt bỏ hắn được! Có được Luân Hồi Chi Mâu, thân là Luân Hồi Bất Diệt Thể, lực phòng ngự phương diện linh hồn cùng sức khôi phục của Luân Hồi Thánh Vương đều vượt qua phạm trù Thánh Vương bình thường.

- Quả thật rất khó giết được ngươi!

Năng lực phòng ngự linh hồn của Luân Hồi Thánh Vương mặc dù không bằng Triệu Phong có được Thần Linh Nhãn, nhưng mà năng lực khôi phục linh hồn của hắn, cũng vô cùng cường đại.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong đem toàn bộ lực lượng Lôi kiếp còn thừa lại, toàn bộ dung nhập vào trong Tả Mâu.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Trong Tả Mâu Triệu Phong xuất hiện một đoàn lạc ấn lôi kiếp, trên mỗi một đầu lạc ấn lôi kiếp, hiện lên một tia linh hồn đồng diễm, cuối cùng hình thành một đoàn tinh tử linh hồn hỏa diễm lôi kiếp.

Ầm! Phanh!

Một đoàn lạc ấn lôi kiếp vặn vẹo, giống như hỏa diễm vậy, không ngừng vặn vẹo thiêu đốt, mang theo khí tức linh hồn kinh khủng không gì sánh được, oanh kích lên trên đầu Luân Hồi Thánh Vương.

- A!

Luân Hồi Thánh Vương phát ra tiếng kêu thảm thiết thống khổ.

Đã mất đi Bí bảo phòng ngự linh hồn, lần này hắn phải thừa nhận toàn bộ lực lượng Lôi kiếp của Triệu Phong oanh tạc tập kích. Coi như là sức khôi phục của Luân Hồi Bất Diệt Thể của hắn, cũng không cách nào chống lại nổi.

Luân Hồi Thánh Vương sau khi hoàn toàn thừa nhận Lôi Kiếp Đồng Diễm, thân hình nhất thời rách nát, cực kỳ suy yếu.

- Triệu Phong, buông tha cho ta! Ta nguyện ý đem phương pháp khiến cho lực lượng hậu duệ Thần Mâu hợp nhất giao cho ngươi!

Luân Hồi Thánh Vương tin tưởng, Triệu Phong nhất định sẽ không cự tuyệt yêu cầu này.

Hiện tại, Triệu Phong đã có được Vạn Tượng Thánh Chủ, Tử Vong Chi Mâu, chỉ cần hắn lại đạt được một loại huyết mạch hậu duệ Thần Mâu nữa, liền có thể vận dụng loại bí thuật đó.

Loại lực lượng kinh khủng hủy thiên diệt địa đó, bất luận cường giả nào trong Đại Lục Vực, đều không cách nào cự tuyệt được!

Triệu Phong vốn có ý nghĩ tất sát đối với Luân Hồi Thánh Vương, lúc này thần sắc cũng hơi chút động dung.

- Hừ! Chết đi cho ta!

Sắc mặt Triệu Phong lạnh lẽo.

Tuy rằng hắn thập phần muốn lấy được bí pháp trong tay Luân Hồi Thánh Vương. Nhưng hắn là một người có nguyên tắc! Người cần phải giết, nhất định phải giết!

Rầm rầm!

Triệu Phong liên tục không ngừng thi triển linh hồn đồng thuật, dằn vặt tổn hao linh hồn Luân Hồi Thánh Vương.

Nếu như là người bình thường, vào lúc này, Triệu Phong chỉ cần trực tiếp thi triển Thần Mâu Ngưng Thị, đem linh hồn của hắn hút đi là được.

Nhưng mà lần này đối thủ lại là Luân Hồi Thánh Vương, có được Luân Hồi Chi Mâu, ý chí linh hồn cường đại. Nếu tại thời điểm hút kéo linh hồn của Luân Hồi Thánh Vương, đối phương trực tiếp tự bạo, dưới khoảng cách gần như thế, ngay cả Triệu Phong cũng có khả năng ngã xuống.

- A! Đi tìm chết a!

Khuôn mặt Luân Hồi Thánh Vương vặn vẹo một trận. Luân Hồi Áo Nghĩa, linh hồn cùng Thánh lực toàn thân hắn đều toàn bộ tiến nhập trong Luân Hồi Chi Mâu.

Ầm!

Luân Hồi Thánh Vương trực tiếp đem lực lượng áp súc lại, phối hợp với Luân Hồi Chi Mâu, toàn bộ kíp nổ ra.

Trong thiên địa, năng lượng Áo nghĩa kinh khủng thổi quét ra, thiên địa dao động, sơn hà vỡ tan.

Vụt...

Triệu Phong sớm đã có phòng bị, thi triển Lôi Dực Phi Độn Thuật, né tránh phạm vi bạo tạc.

- Hừ! Còn muốn chạy trốn nơi nào?

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong tập trung vào một dạng vật thể, nhanh chóng đuổi theo.

Triệu Phong đã sớm phát hiện ra, Luân Hồi Thánh Vương chỉ là dẫn bạo một cái nhãn đồng mà thôi.

Luân Hồi Chi Mâu chia làm Sinh Chi Luân Hồi cùng Tử Chi Luân Hồi. Cái nổ tung là nhãn mâu Tử Chi Luân Hồi. Mà nhãn mâu Sinh Chi Luân Hồi lại ở thời khắc mấu chốt, mang theo bộ phận ý chí linh hồn của Luân Hồi Thánh Vương, phóng chạy ra ngoài.

Triệu Phong lấy ra Tỏa Thiên Cung, liên tục bắn ra mấy mũi tên.

Vụt vụt vụt...

Từng đạo từng đạo phong lôi xích kim sắc bắn ra, mang theo một cỗ lực lượng linh hồn, xỏ xuyên qua đoàn linh hồn thể mờ tối kia.

- Triệu Phong, ta thừa nhận ngươi rất mạnh! Nhưng mà, ngươi giết không chết ta được!

Luân Hồi Thánh Vương thấy Triệu Phong đã đuổi kịp, bỗng nhiên cuồng thanh nói.

- Luân Hồi Chuyển Thế!

Ý chí linh hồn của Luân Hồi Thánh Vương, tiến nhập vào nhãn mâu Sinh Chi Luân Hồi.

Luân Hồi Thánh Vương vừa hận lại vừa hối. Hắn hận Triệu Phong ép

hắn đến tuyệt lộ như vậy, lại hối chính mình trước đây không nên trêu chọc vào Triệu Phong.

Hiện tại, hắn phát động bí thuật cuối cùng của nhãn mâu Sinh Chi Luân Hồi, đem tất cả những thứ mất đi của hắn, trọng hoạt trở lại, chuyển thế sống lại.

- Loại tội nhân như ngươi, còn muốn sống lại sao?

Triệu Phong trực tiếp phóng tới gần, vận chuyển ý chí đồng lực.

- Thần Mâu Ngưng Thị!

Luân Hồi Thánh Vương hiện tại chỉ còn lại có ý chí linh hồn suy yếu tàn phá. Cho dù hắn tự bạo, cũng không cách nào sản sinh ra bao nhiêu uy năng, bởi vậy Triệu Phong trực tiếp thi triển Thần Mâu Ngưng Thị.

Mặt khác, lúc này Triệu Phong thi triển Thần Mâu Ngưng Thị, lại cùng huyễn đạo đồng thuật Huyễn Cấm Mê Vực kết hợp với nhau, năng lực mê hoặc cùng khống chế càng mạnh hơn một bậc!

- Không nên!

Ý chí linh hồn của Luân Hồi Thánh Vương mới vừa tiến vào trong Sinh Chi Luân Hồi, liền mất đi sức chống cự.

Vụt...

Nhãn mâu Sinh Chi Luân Hồi, đã bị Triệu Phong hút vào Không gian Tả Mâu.

Mà một tia ý chí linh hồn rách nát hư nhược của Luân Hồi Thánh

Vương kia, tại thời khắc mấu chốt luân hồi sống lại, đã mất đi liên hệ cùng nhãn mâu Sinh Chi Luân Hồi. Cuối cùng sống lại thất bại, bị một cỗ quy tắc Thiên Địa Luân Hồi tiêu diệt mất.

- Nguy hiểm thật!

Triệu Phong cảm thấy có chút may mắn.

Nếu như vừa rồi hắn chậm thêm một chút nữa, hoặc là uy lực Thần Mâu Ngưng Thị yếu bớt một phần, Luân Hồi Thánh Vương có khả năng thành công luân hồi sống lại rồi.

Cũng may, lúc này hắn đã triệt để tiêu diệt Luân Hồi Thánh Vương, còn chiếm được Sinh Chi Luân Hồi của Luân Hồi Chi Mâu!

Nhưng vào lúc này, ý niệm Triệu Phong khẽ nhúc nhích, phát hiện ra cái gì, ánh mắt liền nhìn về phía xa xôi.

Chỉ thấy, tại một nơi xa xôi đằng kia, đang đứng một nàng nữ tử dung nhan tuyệt mỹ, giống hệt như một đóa thanh liên trong bức tranh sơn thủy vậy.

- Ngươi giết sư phụ ta!

Khuôn mặt Liễu Cầm Âm dại ra, trong thanh mâu lưu chuyển một tầng hơi nước, mang theo vẻ bi thương cùng bất lực.

Chương 1121: Sự lựa chọn của Liễu Cầm Âm

- Ngươi giết sư phụ ta!

Khuôn mặt Liễu Cầm Âm ngây ngốc, trong cặp mắt lưu chuyển hơi nước, mang theo một tia bi thương cùng bất lực.

Từ khi Liễu Cầm Âm bắt đầu hiểu chuyện cho đến nay, nàng vẫn luôn ở cùng một chỗ với sư phụ.

Đối với nàng mà nói, sư phụ chính là thân nhân duy nhất trên đời này của nàng, giống như là phụ thân của nàng vậy.

Mặc dù Tử Vong Đại Đế đã từng nói, chính là Luân Hồi Thánh Vương đã phái hắn tới giết mình, thế nhưng Liễu Cầm Âm vẫn không hề tin. Nàng không hiểu nổi vì sao sư phụ lại phải làm như vậy.

- Hắn muốn giết ta, cũng muốn giết ngươi, cho nên ta phải giết hắn!

Triệu Phong không biết phải bắt đầu nói từ chỗ nào, chỉ có thể giải thích đơn giản như vậy.

Liễu Cầm Âm cô đơn lẻ loi một mình sững sờ tại nguyên chỗ, không nói lời nào.

Lúc này, nàng lại nghe Triệu Phong nói Luân Hồi Thánh Vương muốn giết mình, Liễu Cầm Âm không biết phải làm thế nào, rất muốn tin tưởng đây là sự thật.

Bởi vì nàng không hy vọng nam tử trước mắt này đang dối gạt chính mình!

Thế nhưng nếu như đây là sự thật, như vậy trên thế giới này, chính mình chẳng phải là ngay cả một người thân cũng không có sao?

Cảm giác bi thương cùng bất đắc dĩ trước nay chưa có không ngừng bồi hồi trong lòng Liễu Cầm Âm.

- Tất cả đều là thật! Ta sẽ không lừa dối ngươi nữa!

Triệu Phong tưởng rằng Liễu Cầm Âm không tin, lại lần nữa nói.

Thật ra, đổi lại bất kỳ một người bình thường nào, gặp phải loại tình huống này, khẳng định cũng sẽ không tin tưởng.

- Trước kia ngươi đã từng lừa gạt ta sao?

Hai mắt Liễu Cầm Âm nhìn chằm chằm Triệu Phong, mang theo một tia u oán.

Triệu Phong sững sờ tại chỗ, ngơ ngác nhìn Liễu Cầm Âm.

Liễu Cầm Âm giờ phút này cùng Liễu Cầm Hâm trong trí nhớ Triệu Phong, hoàn toàn trọng điệp cùng một chỗ!

Cả hai nàng hoàn toàn giống hệt nhau! Bất luận là dung mạo, khí chất, hay là thần sắc trong đôi mắt kia.

Giờ phút này, tâm tình Triệu Phong bị xúc động thật sâu.

- Trong kiếp trước của ngươi, ta đã từng lừa gạt ngươi!

Triệu Phong quyết đoán nói.

Mặc kệ Liễu Cầm Âm có tin hay không, hắn cũng thành thật trả lời. Triệu Phong sẽ không lừa gạt nàng một lần nữa, cũng không muốn lừa gạt nàng nữa.

Triệu Phong có thể cảm nhận được, cả đời này của Liễu Cầm Âm, đã bi đát đến cỡ nào, hắn mơ hồ có thể cảm nhận được cảm thụ lúc này của Liễu Cầm Âm.

Triệu Phong vô cùng đau lòng, muốn giúp Liễu Cầm Âm trị liệu vết thương trong tâm hồn, muốn bảo hộ nàng. Mặc kệ nàng có nhớ những sự tình trước đây hay không, hắn đều không muốn lại để cho Liễu Cầm Âm bị thêm một điểm thương tổn nào nữa.

- Trong kiếp trước?

Thân hình Liễu Cầm Âm khẽ chấn động.

- Đây chính là kiếp trước của ngươi! Khi đó, ngươi tên là Liễu Cầm Hâm!

Triệu Phong cảm giác lời nói của chính mình lúc nãy có chút hơi khó hiểu, giống như là nói chuyện không đâu. Bởi vậy hắn mới vung tay lên, từ trong trí nhớ, rút ra một đoạn ký ức đã phủ đầy bụi.

Vù vù vù!

Bốn phía xung quanh Liễu Cầm Âm, xuất hiện từng cái từng cái màn sáng tử kim sắc, trong màn sáng xuất hiện vô số hình ảnh.

Bên trong mỗi một màn sáng đều có một nàng nữ tử bạch y, bộ dáng giống hệt như nàng vậy.

Lúc này, ngay cả Triệu Phong cũng hoàn toàn đắm chìm trong đoạn ký ức cũ xưa này.

- Cái này là những hình ảnh trong trí nhớ của ta, không có khả năng làm giả!

Triệu Phong một lần nữa nói.

- Đây là trí nhớ của ngươi?

Liễu Cầm Âm nhìn đám hình ảnh xung quanh, cặp mắt lệ quang lập lòe.

Những hình ảnh này đều là trí nhớ của Triệu Phong, thế nhưng đây cũng chính là những hình ảnh từng xuất hiện qua trong giấc mộng của nàng a!

Liễu Cầm Âm nhất thời minh bạch, gã thiếu niên bên trong hình ảnh này những chính là Triệu Phong, chính là gã thiếu niên trong giấc mộng mà nàng thủy chung không nhớ nổi tên kia.

- Hóa ra, tất cả đều là tồn tại chân thật, là kiếp trước của ta!

Liễu Cầm Âm nhẹ giọng lẩm bẩm.

Thật ra, đối với kết luận này, trong lòng nàng sớm đã có dự cảm.

Sắc mặt Triệu Phong chấn động, Liễu Cầm Âm tựa hồ đối với chuyện kiếp trước của mình, giống như cũng có một chút thấu hiểu.

- Liễu Cầm Âm, cùng đi với ta!

Triệu Phong trịnh trọng nói.

Từ nay về sau, Triệu Phong quyết nhất định phải bảo vệ tốt Liễu Cầm Âm, không để cho nàng phải chịu khổ nữa.

- Ta không thể đi theo ngươi!

Ánh mắt Liễu Cầm Âm, đột nhiên trở nên thanh minh.

- Vì sao? Ngươi không tin những cái đó là sự thật sao?

Trong lòng Triệu Phong khẽ chấn động.

- Ta tin! Nhưng hiện tại ta đã không phải là Liễu Cầm Hâm nữa! Ngươi cũng không cần phải thực hiện lời hứa lúc trước!

Liễu Cầm Âm kiên định nói.

Thật ra, ngay cả chính bản thân Liễu Cầm Âm cũng không rõ ràng lắm, nàng nên đối mặt với Triệu Phong như thế nào đây?

Là dùng thân phận hiện tại, hay là dùng thân phận kiếp trước?

Sau khi nói xong, Liễu Cầm Âm liền lướt qua bên cạnh Triệu Phong, bình thản bỏ đi.

- Ngươi muốn đi đâu?

Triệu Phong lập tức hỏi.

Hiện tại Liễu Cầm Âm đã không còn chỗ nương tựa, nàng có thể đi nơi nào?

- Ta muốn đi tìm giấc mơ cuối cùng của ta!

Ánh mắt Liễu Cầm Âm kiên định, nói.

Tại một khắc khi trí nhớ của nàng hoàn toàn tinh tường, thức tỉnh trở lại, nàng tựa hồ còn thấy được một chút gì khác nữa. Nàng bất luận như thế nào cũng muốn tự mình đi tìm hiểu hết thảy chân tướng sự tình.

Triệu Phong ngây người đứng nguyên tại chỗ. Hắn không biết địa phương Liễu Cầm Âm nói là chỗ nào, mà hắn cũng không có quyền ngăn cản Liễu Cầm Âm đi tìm.

Cứ như vậy, Triệu Phong chỉ có thể nhìn theo bóng lưng Liễu Cầm Âm chậm rãi đi xa.

- Bích Thanh Nguyệt, để cho tất cả nhân viên tình báo tại Đại Lục Vực chú ý hành tung của người này!

Triệu Phong thông qua Minh Tâm Ấn liên hệ với Bích Thanh Nguyệt, đem vị trí hiện tại cùng hình vẽ của Liễu Cầm Âm truyền cho Bích Thanh Nguyệt.

- Như vậy vẫn chưa được!

Triệu Phong lại lẩm bẩm.

- Từ Lão quái, hiện tại ta giao cho ngươi một nhiệm vụ! Thay ta bảo hộ một người!

Triệu Phong lập tức liên hệ với Từ Lão quái ở cự ly càng xa hơn.

Hiện tại, linh hồn ý chí của Triệu Phong đã cao tới cảnh giới Thánh

Vương, phạm vi Minh Tâm Ấn có thể cảm giác đã rất lớn.

Trong rất nhiều thủ hạ của Triệu Phong, nhiệm vụ của Bích Thanh Nguyệt cùng U Dạ Thánh Quân tương đối quan trọng, mà Triệu Phong cũng không thể tùy tiện để cho một người không quá tin cậy âm thầm đi bảo hộ Liễu Cầm Âm, bởi vậy Triệu Phong lựa chọn Từ Lão quái.

Sau khi an bày xong xuôi tất cả, Triệu Phong liền phản hồi Chúa Tể Điện.

Vốn dĩ, nếu như không có Cửu U Cung cùng một vài địch nhân âm thầm theo dõi hắn, Triệu Phong sẽ đích thân âm thầm đi theo bảo hộ Liễu Cầm Âm.

Bá!

Triệu Phong sử dụng Mê Không Giới, thân hình biến mất trong một tầng ngân ảnh không u.

Không lâu sau đó, Triệu Phong đã trở lại Chúa Tể Điện.

- Hiện tại, đại bộ phận thế lực của hai Đại Vương triều cơ hồ đều đang tập trung tại chiến trường Lôi kiếp Tuyệt Địa. Sự tình ta đánh chết Luân Hồi Thánh Vương, đoán chừng phải cần một khoảng thời gian mới có thể truyền ra!

Triệu Phong âm thầm phỏng đoán.

Chuyện tình đánh chết Luân Hồi Thánh Vương này, đối với Triệu Phong mà nói, ngược lại là chuyện xấu.

Tất cả các thế lực của hai Đại Vương triều nhất định sẽ cho rằng,

Triệu Phong vì muốn chiếm lấy cái Bí pháp có thể tập hợp lực lượng hậu duệ Thần Mâu trong tay Luân Hồi Thánh Vương kia, mới giết chết Luân Hồi Thánh Vương.

Kể từ đó, hai Đại Vương triều nhất định sẽ hoài nghi, có phải Triệu Phong đã nhận được cái Bí pháp kia rồi không?

Tầm quan trọng của cái Bí pháp kia thật sự quá lớn, đoán chừng Thái Hoàng Điện nhất định là đứng ngồi không yên, rất nhanh sẽ có hành động.

Bất tri bất giác, Triệu Phong lại đẩy chính mình lên đầu sóng ngọn gió.

Nhưng đồng thời, bọn hắn cũng sẽ không dám đơn giản đụng tới Triệu Phong!

- Thực lực mới là tất cả! Nếu như thực lực của ta cường đại đến trình độ cả hai Đại Vương triều đều phải kiêng kỵ, ta làm cái gì cũng không cần phải băn khoăn!

Quyết tâm không ngừng trở nên mạnh mẽ của Triệu Phong, lại càng thêm kiên định.

Nhưng thực lực của một người, muốn cường đại đến trình độ cả hai Đại Vương triều đều phải kiêng kỵ, quả thật quá khó khăn!

Cho nên, giai đoạn hiện tại, Triệu Phong cần phải cường hóa thế lực của mình.

Bá!

Triệu Phong hút lọ Bách Nguyên Thánh Tương cuối cùng vào trong

Không gian Tả Mâu, trực tiếp tiến hành phục chế.

Sau khi Thần Linh Nhãn tăng cường biên độ nhỏ, năng lực phục chế của Triệu Phong cũng tăng lên thật lớn.

o0o

Năm ngày sau…

- Ngươi cầm lấy những tài nguyên này! Trong khoảng thời gian ngắn, cố gắng bồi dưỡng ra một đám Thánh Chủ có tiềm lực!

Triệu Phong giao cho Bích Thanh Nguyệt một cái Giới chỉ Trữ vật.

Trong Giới chỉ Trữ vật, ngoại trừ có Bách Nguyên Thánh Tương, có tác dụng gia tăng xác suất đột phá Thánh Chủ ra, còn có một chút tài nguyên đạt được trong Mộng Cảnh Thái Cổ cùng trong Thần Thi.

Đương nhiên, những tài nguyên này, cơ hồ là những thứ mà Triệu Phong không dùng được, nhưng đối với Đại Đế đỉnh phong cùng Thánh Chủ bình thường lại là trân bảo có lợi ích cực lớn.

Triệu Phong tin tưởng, Bích Thanh Nguyệt sẽ xử lý tốt những cái này.

Sau khi phân phó xong những chuyện cần thiết, Triệu Phong liền lập tức bế quan.

- Chuyến đi Thần Thi này, thu hoạch của ta thật lớn, nếu như tiêu hóa hết toàn bộ những thu hoạch kia, chỉnh thể thực lực nhất định sẽ đề thăng thật lớn!

Ánh mắt Triệu Phong kiên định nói.

Sau khi vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, Triệu Phong nhất tâm đa dụng, tham tu nhiều phương diện cùng một lúc.

Cỗ ý niệm thứ nhất dùng để tu luyện Hóa Thần Quyết. Môn bí quyết này, Triệu Phong đã tu luyện đến nhập môn, không bao lâu nữa, Triệu Phong đã có thể đem Thần lực ngoại lai dung luyện thành Thần lực của mình.

Sau khi có được Thần lực, lực lượng phương diện vật chất của Triệu Phong, đã tăng lên về chất, đồng thời hắn cũng có thể sử dụng lực lượng Thần khí Cổ Thần Ấn.

Triệu Phong thập phần chờ mong chứng kiến uy lực chính thức của kiện Thần khí đầu tiên của chính mình!

Cỗ ý niệm thứ hai, Triệu Phong dùng để cân nhắc phương pháp luyện chế phân thân thứ hai.

Cách đây không lâu, Bích Thanh Nguyệt đã truyền đến cho Triệu Phong rất nhiều bí kỹ phân thân cùng một vài sách vở lý luận. Triệu Phong tin tưởng, không bao lâu nữa, cỗ phân thân thứ hai của hắn sẽ có thể đắp nặn thành công. Hơn nữa chiến lực của cỗ phân thân này, nhất định có thể lập tức phát huy công dụng.

Cỗ ý niệm thứ ba, Triệu Phong dùng để hấp thu dung hợp lực lượng Lôi kiếp.

Đầu tiên, Triệu Phong cần đem lực lượng Lôi kiếp bên trong đầu lâu Thần Thi, toàn bộ xử lý hết đã.

- Lôi Thần Tinh!

Triệu Phong lấy ra một khối tinh châu bạch kim lôi quang lấp lánh.

Trong nháy mắt Lôi Thần Tinh vừa xuất hiện, một cỗ lực lượng Lôi kiếp kinh khủng như thiên uy hủy diệt đã mạnh mẽ bùng phát ra.

Một khắc này, tất cả mọi người trong Chúa Tể Điện, từ thân thể cho tới linh hồn đều khẽ chấn động một cái.

Bá!

Triệu Phong lập tức hút khỏa Thần Tinh này vào trong Không gian Tả Mâu.

- Đa tạ rồi, Tân Vô Ngân!

Triệu Phong mỉm cười nói.

Hắn có cảm giác, khỏa Lôi Thần Tinh này là do Tân Vô Ngân cố ý chuẩn bị cho chính mình!

Lực lượng Lôi kiếp ẩn chứa trong khỏa Lôi Thần Tinh này, cũng không phải Lôi Thần Tinh bình thường có thể so sánh được.

Hơn nữa, số lượng cùng chất lượng lực lượng Lôi kiếp trong khỏa Lôi Thần Tinh này, đều vượt xa tưởng tượng của Triệu Phong, đầy đủ cho Triệu Phong sử dụng trong thời gian dài.

o0o

Trong thời gian Triệu Phong bế quan, lực lượng Lôi kiếp trong Lôi kiếp Tuyệt Địa trên chiến trường cũng dần dần tiêu tán đi.

Toàn bộ Thần Thi cơ hồ đã bị Lôi kiếp đánh thành cặn bã, bởi vậy

cũng không lưu lại bảo vật trân quý gì. Ngược lại có một số vật dẫn Lôi kiếp không tệ, đã bị cường giả hai Đại Vương triều chia nhau lấy đi.

Sau đó, toàn bộ các cường giả đỉnh cao của hai Đại Vương triều, mỗi người đều phản hồi hang ổ của chính mình, khôi phục thương thế hoặc là đột phá cảnh giới.

Nhưng ngay vào lúc này, một cái tin tức kinh thiên giống như cuồng phong đã thổi quét khắp cả Đại Lục Vực: Luân Hồi Thánh Vương, kẻ lập công lớn nhất trong cuộc chiến chống cự cường giả Chân Thần, đã bị Triệu Phong diệt sát rồi!

Tin tức này lập tức khiến cho tất cả những thế lực đỉnh cao hai Đại Vương triều đều chấn động vô cùng.

Cùng lúc đó, trong Chúa Tể Điện, Bích Thanh Nguyệt đã chọn lựa ra một vài thành viên có tiềm lực, hơn nữa đã lập được công lao lớn, cấp cho tài nguyên đột phá Thánh Chủ.

Trong lúc nhất thời, nhiệt huyết của tất cả những thành viên, đệ tử cao thấp Chúa Tể Điện đều bị kích thích lên, càng thêm sùng bái kính nể vị Thái thượng Trưởng lão Triệu Phong này.

Mà những cường giả muốn đột phá Thánh Chủ kia, dưới sự che chở của trân bảo tuyệt thế Bách Nguyên Thánh Tương cùng khí tức Long vận, xác xuất đột phá Thánh Chủ thành công cao tới hơn tám thành!

Chỉnh thể thực lực Chúa Tể Điện lại một một lần nữa phi tốc tăng trưởng!

o0o

Mấy chục ngày sau, Triệu Phong mở mắt ra.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một đám thần quang bạch kim chói mắt, tản ra thần uy vô thượng uy hiếp thiên địa.

Đây chính là thứ mà Triệu Phong vừa lợi dụng Hóa Thần Quyết sơ thành cùng Thần Tinh bình thường dung luyện ra, cỗ Thần lực đầu tiên thuộc về chính mình!

Bá!

Trong tay Triệu Phong, xuất hiện một khối sắt tam giác màu đen.

Hắn đã không đợi thêm được nữa, muốn lập tức thử một chút kiện Thần khí này của chính mình!

Chương 1122: Tiến công Thổ Tinh Tộc

Để thí nghiệm uy năng của Thần khí, Triệu Phong cố ý tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ.

Sau đó, Triệu Phong đem cỗ Thần lực đầu tiên, trong khoảng thời gian này dung luyện ra, truyền vào trong Thần khí Cổ Thần Ấn.

Trong nháy mắt, ý thức của Triệu Phong giống như là tiến vào bên trong Cổ Thần Ấn, đi tới một cái thế giới cương thiết hắc sắc vận chuyển. Vô số tin tức về kiện Thần khí này liền dũng mãnh tiến vào trong đầu Triệu Phong.

- Hơn mười loại hình thái biến hóa! Đủ các loại tính năng cận chiến, công kích từ xa, phòng ngự, phụ trợ…

Trong lòng Triệu Phong rung động. Không nghĩ tới cái mà mình lấy được lại là một kiện Thần khí toàn năng như vậy!

Leng keng!

Khối thép tam giác trong tay Triệu Phong đột nhiên nhanh chóng phân liệt ra, rất nhanh biến thành một thanh trường kiếm màu đen.

- Hình thái kiếm!

Tay Triệu Phong cầm thiết kiếm màu đen, cảm giác nặng nề dị thường, khó có thể chưởng khống lực lượng trong đó.

Vù! Soạt!

Triệu Phong chợt chém ra một kiếm. Một đạo ba nhận màu đen mang theo uy áp Thần lực sắc bén bá đạo bay thẳng ra ngoài.

Đạo ba nhận màu đen kia bay xuyên qua toàn bộ mảnh rừng, đem tất cả mọi thứ trên đường đi hầu như phá hủy sạch sẽ, oanh kích đến một ngọn núi nhỏ ở xa xa, trực tiếp chém ngọn núi nhỏ kia ra làm đôi!

- Lực lượng thật cường đại!

Triệu Phong không khỏi thốt lên một câu.

Phải biết rằng, không gian của Mộng Cảnh Thái Cổ và Đại Lục Vực bất đồng. Ở nơi này, bất kỳ lực lượng nào cũng sẽ bị Quy tắc Không Gian Thái Cổ mạnh mẽ áp chế.

Mà lúc này, một kích này của Triệu Phong lại trực tiếp bay xuyên qua toàn bộ mảnh rừng, chém làm đôi một ngọn núi nhỏ cách xa mấy dặm!

- Grào!

Đúng lúc này, trong dãy núi non liên miên không dứt phía sau ngọn núi nhỏ vừa bị chém làm đôi kia, chợt truyền ra từng đợt gầm rú đinh tai nhức óc.

Sau đó, mặt đất đột nhiên chấn động, mấy đầu Tinh Thạch Cự Nhân màu xám khổng lồ chợt từ trong đám sơn mạch liên miên bất tận phía sau kia chui ra, phát ra thanh âm rít gào phẫn nộ.

- Ngao!

Mấy đạo lưu ba xung kích cực mạnh oanh kích thẳng về phía Triệu Phong.

- Lần sau mới trở lại thu thập bọn ngươi!

Triệu Phong nhìn về phía đám Thổ Tinh Tộc kia, trực tiếp ly khai Mộng Cảnh Thái Cổ.

Tài nguyên trong tay Triệu Phong tuy nhiều, hơn nữa còn có thể không ngừng tiến hành phục chế, nhưng muốn trong thời gian ngắn đề thăng trên diện rộng chỉnh thể chiến lực toàn bộ Chúa Tể Điện, vẫn còn có chút không đủ.

Chính vì vậy, Triệu Phong nhất định phải cướp đoạt tài nguyên trong Mộng Cảnh Thái Cổ! Mà Thổ Tinh Tộc, không thể nghi ngờ, chính là mục tiêu tốt nhất.

Leng keng!

Cổ Thần Ấn trong tay Triệu Phong lại biến trở lại thành một khối thép tam giác.

- Sâu bên trong kiện Thần khí này, tựa hồ còn có một đạo phong ấn!

Với năng lực quan sát cường đại của Thần Linh Nhãn, Triệu Phong đã phát hiện ra điểm nghi hoặc này.

- Bất quá, với uy lực và tính năng hiện tại của kiện Thần khí này, cũng đã đủ rồi!

Triệu Phong đem điểm nghi ngờ này đặt qua một bên.

Một thời gian nữa, đợi thực lực của mình đạt đến trình độ nhất định,

mới triệt để thăm dò kiện Thần khí này cũng không trễ.

Sau khi thí nghiệm xong Cổ Thần Ấn, Triệu Phong lại tiếp tục bế quan.

Thần lực do Hóa Thần Quyết dung luyện ra, sau khi tiêu hao xong, sẽ không cách nào tự động khôi phục lại, bởi vậy Triệu Phong cần phải tận hết khả năng tích lũy nhiều Thần lực thêm một chút.

Về phần phương pháp sử dụng Thần lực, Triệu Phong cũng cần phải luyện tập nhiều hơn.

Hiện tại đối với Triệu Phong mà nói, Thần lực vẫn là một át chủ bài cực kỳ cường đại.

- Nếu như sử dụng Thần khí, chỉ sợ Bán Thần bình thường cũng không phải là đối thủ của ta!

Trong lòng Triệu Phong hưng phấn không gì sánh được.

Thu hoạch bên trong Thần Thi, khiến cho thực lực Triệu Phong phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Thế nhưng bởi vì Triệu Phong giết chết Luân Hồi Thánh Vương, đã bị hai Đại Vương triều nhìn chằm chằm. Bởi vậy, chuyện tình hắn có được Thần khí, vẫn là tận lực không nên tiết lộ ra mới tốt.

Bên kia, trong Không gian Thần Mâu, Triệu Phong không lúc nào không tập trung tinh thần vào nơi này, cảm ngộ lực lượng Lôi kiếp.

Bởi vì có được Lôi Thần Tinh, cho nên Triệu Phong không cần lo lắng lực lượng Lôi kiếp không đủ, bởi vậy hắn mới có thể yên tâm hấp thu.

Lực lượng Lôi kiếp, đồng dạng cũng là một át chủ bài cường đại của Triệu Phong.

Mặt khác, cảm ngộ lực lượng Lôi kiếp, cũng rất có lợi cho việc ngày sau Triệu Phong độ Lôi kiếp.

o0o

Lại trôi qua hơn mười ngày, Triệu Phong một lần nữa mở mắt ra.

- Bí pháp luyện chế thân thể phân thân, đã thôi diễn ra!

Triệu Phong cũng có chờ mong.

Kế tiếp, Triệu Phong liền bắt đầu đắp nặn thân thể phân thân.

Sau khi hoàn thành xong việc đắp nặn thân thân thể, hắn mới tiến hành Phân hồn cũng không trễ.

Loạt soạt!

Một đầu Huyết Tinh Yêu Linh toàn thân thấm đẫm dịch thể huyết hồng sắc, tứ chi vẫn chưa hoàn toàn mọc đủ, chậm rãi đi tới trước mặt Triệu Phong.

- Đầu tiên, phải xóa đi ý chí sơ thành vốn có của Huyết Tinh Yêu Linh!

Triệu Phong dựa theo biện pháp chính mình thôi diễn ra, từng bước tiến hành.

o0o

Sáu ngày sau…

Trong Mê Không Giới, đang đứng thẳng một cỗ thân thể toàn thân tinh bạch thấu hồng, tỏa ra khí tức huyết mạch Thái Cổ cường đại. Hạch tâm cỗ thân thể này, chính là Huyết Thần Tinh, trước đây Triệu Phong lấy được từ trong Thần Thi.

- Không tệ! Cấp bậc sinh mệnh, đã vượt xa cấp bậc Thánh Chủ bình thường!

Triệu Phong hết sức hài lòng đối với cỗ thân thể này.

Lượng tài nguyên hao tổn cho việc đắp nặn cỗ thân thể này, vượt xa thân thể cỗ phân thân đầu tiên vô số lần, nhưng tất cả đều đáng giá!

Mặt khác, Triệu Phong cảm thấy, giữa bản thể và phân thân, hình dạng không có khả năng hoàn toàn tương đồng.

Bởi vậy, Triệu Phong liền một hơi cải biến một chút dung mạo của cỗ thân thể này, tạo thành hình dáng một nam tử thô lỗ cường tráng.

- Phân thân đã thành, tiếp theo chính là Phân hồn!

Sắc mặt Triệu Phong rất ngưng trọng.

Phân hồn mặc dù sẽ làm suy yếu đi linh hồn ý chí của Triệu Phong, nhưng một khi phân thân thứ hai chế tạo thành công, Triệu Phong sẽ tương đương với có thêm một trợ lực chiến lực vượt xa Thánh Chủ phổ thông.

Hơn nữa, thân thể cỗ phân thân thứ hai này tương đối đặc thù, chỉ cần không ngừng bổ sung tài nguyên tinh khí huyết mạch cường đại,

liền có thể nhanh chóng đề thăng thực lực.

Mặt khác, sau khi trải qua một lần Phân hồn, Triệu Phong đã có kinh nghiệm, có thể bảo chứng sau lần Phân hồn này, linh hồn ý chí của chính mình sẽ không bị suy yếu quá nhiều.

Sau khi kiểm tra mọi thứ cẩn thận xong, Triệu Phong mới vận chuyển Phân Hồn Quyết bắt đầu Phân hồn.

Có kinh nghiệm lần trước, lần Phân hồn này, thời gian không tới hai mươi ngày liền hoàn thành.

Linh hồn ý chí của cái Phân hồn này đạt tới cấp bậc Thánh Chủ, bất quá so sánh với linh hồn ý chí cấp bậc Thánh Vương của Triệu Phong mà nói, hoàn toàn không đáng nhắc tới.

- Linh hồn ý chí cũng không bị suy yếu bao nhiêu!

Triệu Phong tỉ mỉ kiểm tra, sau đó mới nhận xét.

Lần Phân hồn này đối với linh hồn ý chí Triệu Phong suy yếu cũng không lớn, hơn nữa Triệu Phong còn có đằng mạn quả thực lấy được từ trong Thần Thi, rất nhanh liền có thể hoàn toàn khôi phục lại.

Bá!

Một đạo linh hồn thể u tử sắc tiến vào trong thân thể Triệu Phong mới đắp nặn ra.

- Mau chóng đột phá Thánh Chủ Tiểu thành a!

Triệu Phong chỉnh lý ra một chút tài nguyên, giao cho phân thân thứ hai.

Cấp bậc Vạn Tượng Thánh Chủ cao tới Tiểu thành đỉnh phong, chính vì vậy, đợi sau khi các mặt cấp bậc của phân thân thứ hai đều đạt tới cảnh giới Thánh Chủ Tiểu thành, mới dung luyện Vạn Tượng Chi Mâu mà nói, xác xuất thành công sẽ càng cao hơn.

Sau khi phân phó xong, Triệu Phong mới bắt đầu tiến hành khôi phục linh hồn ý chí.

Bá!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện ba mảnh lá cây trong suốt tinh hồng sắc.

Những mảnh lá cây này, chính là trước đây Triệu Phong lấy được từ trên sợi dây leo khổng lồ bên trong Thần Thi, ẩn chứa lực lượng ý cảnh và khí tức huyết mạch Thần lực cường đại.

- Đám lá cây này, hiệu quả mặc dù thua xa đằng mạn quả thực, nhưng thập phần thích hợp với cấp bậc hiện tại của ta!

Sau đó, Triệu Phong đem một mảnh lá cây trong tay để vào trong Không gian Tả Mâu, tiến hành phục chế. Đồng thời hắn lại hấp thu, cảm ngộ hiệu quả hai mảnh lá cây còn lại.

- Hô!

Một cỗ lực lượng Thổ, Mộc thuộc tính và lực lượng ý cảnh ngưng thực liền dũng mãnh tiến vào tâm thần của Triệu Phong.

Đồng thời, một cỗ mùi hương thơm ngát và tinh khí huyết mạch thanh mát tâm thần truyền tới, khiến cho sự uể oải trước đây của Triệu Phong nhất thời tiêu tán không còn.

o0o

Hai tháng sau…

Triệu Phong tiêu hao hơn mười mảnh lá cây tinh hồng sắc, đem linh hồn ý chí suy yếu sau khi Phân hồn, khôi phục lại trạng thái đỉnh phong.

Đồng thời, cảm ngộ những lực lượng ý cảnh trong đám lá cây tinh hồng sắc này, cũng khiến cảnh giới ý cảnh của Triệu Phong tăng lên không ít.

Mà lúc này, mấy người Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi và Côn Vân cũng đã về tới Chúa Tể Điện. Đồng hành cùng bọn họ còn có đám người của Thiết gia.

- Triệu Phong, tiểu tử ngươi sẽ không quỵt nợ đó chứ?

Côn Vân vội vã chạy tới trước mặt Triệu Phong. Nhưng nhớ tới biểu hiện của Triệu Phong trong Thần Thi, hắn vẫn nhịn xuống lửa giận trong lòng.

Hơn nữa trên đường quay trở lại, hắn còn nghe nói, Luân Hồi Thánh Vương đã bị Triệu Phong giết chết!

Điều này khiến cho Côn Vân càng thêm e ngại Triệu Phong hơn.

- Chỉ là có chút việc gấp, vì thế ta mới vội chạy về đây trước!

Triệu Phong đem Giới chỉ Trữ vật đã chuẩn bị sẵn từ trước giao cho Côn Vân.

Thần sắc Côn Vân nhất thời ngưng lại. Việc gấp mà Triệu Phong nói này, hẳn chính là giết chết Luân Hồi Thánh Vương, thu lấy môn Bí pháp đặc thù kia!

Sau đó, ý thức Côn Vân tiến nhập vào Giới chỉ Trữ vật, thần sắc nhất thời đại hỉ, chuẩn bị rời đi, tiến hàng tu luyện.

- Côn Vân, có muốn đạt được tài nguyên càng cao cấp hơn không?

Triệu Phong trực tiếp truyền âm cho Côn Vân.

Hiện tại thế cục của Chúa Tể Điện cũng không tốt, chủ yếu là Chúa Tể Điện thiếu khuyết chiến lực đỉnh cao, mà Côn Vân chính là một lựa chọn tốt.

- Côn Vân ta trước giờ sợ ai chứ? Chỉ cần ngươi cấp ra thù lao đủ cao, ta liền theo ngươi lăn lộn!

Thần sắc Côn Vân đại hỉ, thổi phồng thực lực của chính mình.

Triệu Phong cười khổ. Trước đây, lần đầu tiên Triệu Phong trao đổi với Côn Vân, khi Côn Vân nghe được đối thủ là Cửu U Cung, liền trực tiếp cự tuyệt Triệu Phong.

Bất quá, hiện tại thực lực Côn Vân quả thật rất cường hãn, sợ rằng đã có thực lực Bán Thần phổ thông.

Sắc mặt Nam Cung Thánh trở nên âm trầm, gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Phong, trong lòng thập phần không cam lòng.

Hắn dùng tâm trí và lý tính làm cái giá lớn, đổi lấy Tà Thần lực, nhưng vẫn như cũ không cách nào đuổi kịp bước tiến của Triệu Phong.

- Phong ca, ngươi gặp phiền toái gì sao?

Lúc này Triệu Vũ Phi chợt tiến lên. Nàng cảm giác được Triệu Phong giết chết Luân Hồi Thánh Vương, khẳng định còn có nguyên nhân khác.

Triệu Phong thoáng do dự trong chốc lát. Chuyện tình Liễu Cầm Hâm, hắn không biết phải bắt đầu nói với Triệu Vũ Phi từ chỗ nào.

Trong đám người Thiết gia, Thiết Hồng Lăng khẽ nhìn về phía Triệu Vũ Phi, tâm thần thoáng run lên.

Bên cạnh Triệu Phong đã có một vị Tiên tử tao nhã cao quý tuyệt đại như vậy, thảo nào hắn không động lòng với nàng.

Đúng lúc này, một vị Trưởng lão Thiết gia ở một bên chợt tiến lên một bước.

- Lão phu Bát Đại Thế Gia Thiết gia Thiết Khôn, dựa theo ước định ban đầu, đưa tới năm gã đệ tử Thiết gia thiên phú cực tốt, kính nhờ Triệu huynh đệ giúp Thiết gia tài bồi bọn họ một chút!

Sau đó, năm gã đệ tử thiên tài của Thiết gia tiến lên, khẽ cúi đầu với Triệu Phong.

Trong năm người này, Triệu Phong biết được Thiết Lăng Vân và Thiết Hồng Lăng. Ba gã đệ tử Thiết gia còn lại cảnh giới hơi thấp hơn một chút, nhưng tiềm lực huyết mạch không kém hai người kia chút nào.

Ánh mắt Thiết Lăng Vân nhìn về phía Triệu Phong, tâm tình phi thường phức tạp.

Trước đây, sau khi đánh với Triệu Phong một trận, hắn đã quyết tâm, lần sau gặp lại nhất định phải quyết phân thắng bại với Triệu Phong.

Nhưng chỉ ngắn ngủi mấy năm, Triệu Phong cũng đã đạt tới độ cao mà hắn không cách nào sánh bằng! Hơn nữa nghe đồn, ngay cả Luân Hồi Thánh Vương bản thân có được Luân Hồi Chi Mâu, cũng đã bị Triệu Phong đánh chết!

Ba gã đệ tử Thiết gia còn lại càng trẻ tuổi hơn, biết rõ mục đích lần này mình tới Chúa Tể Điện, tâm tình cũng khó giấu nổi vẻ khẩn trương cùng kích động.

- Đây là tự nhiên!

Triệu Phong gật đầu.

Hiện tại Chúa Tể Điện đang bị hai Đại Vương triều chằm chằm dò xét, có thể giao hảo với thế lực lớn Thiết gia này, tuyệt đối là đáng giá!

Sau đó, Triệu Phong phân phó thành viên Chúa Tể Điện an bài chỗ ở cho đám người Thiết gia, Côn Vân và Triệu Vũ Phi.

Phương pháp trợ giúp đệ tử Thiết gia thức tỉnh Huyết Ma Dương hoàn mỹ, Triệu Phong còn cần phải tỉ mỉ suy ngẫm cùng định chế, bởi vậy cũng không vội vã tiến hành.

o0o

Bá!

Triệu Phong tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ.

Trong rừng rậm, Kim Dực Xích Hổ, Băng Thổ Cuồng Ngưu, Ngũ Độc Kỳ Phong và Thiên Hỏa Lôi Viên đã nhận được cảm ứng, lập tức chạy tới bên cạnh Triệu Phong.

Trong lúc Triệu Phong lợi dụng những chủng tộc Thái Cổ cướp đoạt tài nguyên, đồng thời cũng không quên việc bồi dưỡng bọn chúng.

Lúc này, thực lực đám Linh sủng Triệu Phong cũng đã đề thăng trên diện rộng.

- Tiến công, Thổ Tinh Tộc!

Triệu Phong ra lệnh một tiếng, dẫn theo đội ngũ khổng lồ, rầm rầm rộ rộ lao ra khỏi phạm vi rừng rậm.

Chương 1123: Phân thân thứ hai

Bên ngoài phạm vi rừng rậm cách đó không xa, phía trước đám sơn mạch liên miên bất tận kia, đã xuất hiện sẵn mấy tên Thổ Tinh Cự Nhân.

Bởi vì trước đây Triệu Phong vô tình khiêu khích, Thổ Tinh Tộc vẫn luôn thập phần chú ý động tĩnh của khu vực rừng rậm. Khi chúng phát giác được sự tình có biến, liền lập tức tập kết tộc nhân nghênh đón.

- Mười hai đầu Thổ Tinh Cự Nhân!

Triệu Phong từ sớm đã nắm chắc trong tay tình huống của địch nhân.

Chiến lực phổ biến của Thổ Tinh Tộc, đạt tới tiêu chuẩn Thánh Vương, trong đó có một con đã đạt tới Thánh Vương đỉnh phong.

Triệu Phong không sợ hãi bất luận một đầu Thổ Tinh Cự Nhân nào ở nơi này. Nhưng giờ phút này là quần chiến, cho dù Triệu Phong cường thịnh đến đâu cũng không có khả năng một mình ngăn cản toàn bộ đám Thổ Tinh Cự Nhân này.

- Các ngươi chính là muốn chết!

Trong đám Thổ Tinh Tộc, một đầu Thổ Tinh Cự Nhân thân hình đặc biệt hùng tráng phát ra thanh âm gầm rống khủng bố.

- Tấn công!

Triệu Phong ra lệnh một tiếng.

Ngũ Độc Kỳ Phong, Thiên Hỏa Lôi Viên, Kim Dực Xích Hổ Tộc cùng Băng Thổ Cuồng Ngưu Tộc, không chút chùn bước xông lên.

- Đối thủ của ngươi là ta!

Triệu Phong trực tiếp phóng tới đầu Thổ Tinh Cự Nhân mạnh nhất kia.

Với thực lực hiện tại của Triệu Phong, đám Thánh Vương phổ thông kia hoàn toàn không cách nào kích khởi chiến ý của Triệu Phong.

- Nhân loại ti tiện, cũng dám xâm phạm Thổ Tinh Tộc ta!

Thổ Tinh Cự Nhân đối với huyết mạch cùng cảnh giới Triệu Phong căn bản chẳng thèm ngó tới.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lôi Thể, dung nhập Phong Lôi Thánh Lực, lập tức đánh ra một đạo chưởng ảnh thánh quang xích kim sắc.

Oanh! Phanh!

Thánh Lôi Chưởng đánh thẳng lên thân thể cao lớn của Thổ Tinh Cự Nhân, lập tức chấn động ra vô số lôi điện xích kim sắc.

- A! Nhân loại khốn kiếp!

Thổ Tinh Cự Nhân nhất thời khiếp sợ. Thực lực của gã nhân loại trước mắt này, đã vượt xa tưởng tượng của nó!

- Ngao!

Thổ Tinh Cự Nhân nhìn thẳng về phía Triệu Phong, quát lớn một tiếng.

Một cỗ sóng xung kích mạnh mẽ ngưng thực nặng nề lập tức oanh kích về phía Triệu Phong.

Đồng thời, Thổ Tinh Cự Nhân huy động cánh tay, ngưng tụ ra một thanh cự phủ ám hoàng sắc, chém mạnh về phía Triệu Phong.

Vụt vụt vụt...

Triệu Phong vận dụng ưu thế về tốc độ, né tránh công kích của Thổ Tinh Cự Nhân.

- Thánh Lôi Bá Quyền!

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong luân phiên sử dụng hai chủng chiến kỹ Thánh Lôi Thể, không ngừng oanh kích Thổ Tinh Cự Nhân.

- Gào!

Tốc độ của Thổ Tinh Cự Nhân xa xa không theo kịp Triệu Phong, nhất thời tức giận vô cùng. Nó gầm lên một tiếng phẫn nộ, trực tiếp kích hoạt lực lượng huyết mạch.

Ô...ô...ô...n...g!

Thân hình của nó lập tức cao lên thêm mấy trượng, lực lượng phòng

ngự đột nhiên tăng mạnh, bốn phía hình thành một phiến không gian trọng lực kinh khủng.

Oanh!

Sau khi kích hoạt lực lượng huyết mạch, Thổ Tinh Cự Nhân huy động cự phủ, dẫn động Thổ Chi Áo Nghĩa trong thiên địa, chém mạnh về phía Triệu Phong.

Cự phủ còn chưa tới gần, Triệu Phong đã cảm giác được một cỗ trọng lực nặng nề trước giờ chưa có, hung hăng trói buộc hắn lại.

Thổ Tinh Tộc có thiên phú cực cao trong Lĩnh vực Trọng Lực, hiệu quả Lĩnh vực Trọng Lực của bọn chúng so với của Triệu Phong còn mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Bá!

Trong tay Triệu Phong chợt xuất hiện một khối sắt đen tam giác.

Leng keng!

Đem Thần lực quán chú vào trong đó, khối sắt đen tam giác trong tay Triệu Phong nhanh chóng biến hình, trở thành một tấm thuẫn kim chúc màu đen.

Tay cầm hộ thuẫn do Cổ Thần Ấn biến thành, Triệu Phong cảm giác trọng lực áp chế trong thiên địa giống như lập tức tan thành mây khói vậy.

Oanh! Ông!

Một kích khí thế bàng bạc của Thổ Tinh Cự Nhân nện lên trên tấm

chắn của Triệu Phong, phát ra một thanh âm kim chúc va chạm chói tai.

Choeng! Ầm!

Cự phủ ám hoàng sắc trong tay Thổ Tinh Cự Nhân trực tiếp vỡ vụn, hóa thành một đống bụi đất.

- Làm sao có thể? Không ngờ ngươi lại có Thần khí!

Thổ Tinh Cự Nhân phi thường sợ hãi.

Chỉ có Thần khí, mới có thể có được uy năng khủng bố như thế.

Leng keng!

Sau khi ngăn cản công kích của Thổ Tinh Cự Nhân, hộ thuẫn màu đen trong tay Triệu Phong lập tức biến hóa thành một cây hắc thương.

Vù!

Triệu Phong dùng sức quét ra. Một đạo lốc xoáy màu đen mênh mông bá đạo thổi quét ra, đem Thổ Tinh Cự Nhân bao phủ bên trong.

Chỉ thấy khắp nơi trên thân thể đầu Thổ Tinh Cự Nhân này đã bị đâm ra vô số lỗ hổng sâu vài thước.

- Mượn ngươi luyện tập một chút a!

Triệu Phong cười khẽ một tiếng.

Hiện tại đang ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ, cho nên Triệu Phong

không cần lo lắng bí mật Thần khí sẽ bị tiết lộ ra ngoài, có thể không kiêng nể gì cả, làm quen uy năng của kiện Thần khí này.

Mặt khác, Triệu Phong cũng không có dốc hết toàn lực, mà lực phòng ngự của Thổ Tinh Tộc cũng cường hãn vô cùng, không đến mức thoáng cái đã bị Thần khí của Triệu Phong diệt sát được.

Leng keng!

Cổ Thần Ấn trong tay Triệu Phong lại biến hóa thành một thanh đại đao.

Oanh! Phanh!

Một đạo đao mang màu đen bổ thiên liệt địa lập tức bay ra, oanh kích về phía Thổ Tinh Cự Nhân.

- Nhân loại… vô sỉ!

Thổ Tinh Cự Nhân mạnh nhất Thổ Tinh Tộc, đối diện Thần khí của Triệu Phong, chỉ có thể bị động phòng ngự!

Cho dù là Thổ Tinh Tộc am hiểu phòng ngự nhất, cũng như trước không cách nào ngăn cản được uy năng của Thần khí.

Cuối cùng, tại thời điểm Thổ Tinh Cự Nhân đã suy yếu không chịu nổi nữa, Triệu Phong in dấu Minh Tâm Ấn vào trong linh hồn của nó.

Sau đó, Triệu Phong nhìn về phía chiến cuộc xung quanh.

Số lượng Yêu thú của Triệu Phong tuy nhiều, nhưng huyết mạch của Thổ Tinh Tộc lại mạnh hơn hẳn, cảnh giới cũng rất cao, chiến lực của hai bên cơ hồ tương đương nhau.

Nhưng sau khi Triệu Phong cùng đầu Thổ Tinh Cự Nhân mạnh nhất Thổ Tinh Tộc đã bị nô dịch này gia nhập chiến đấu, chiến cuộc liền lập tức phát sinh cải biến.

Không mất bao nhiêu thời gian, Triệu Phong đã thuận lợi chiếm lấy địa bàn của Thổ Tinh Tộc!

Trong hành động tiến công lần này, đàn Yêu thú của Triệu Phong bị tổn thương thảm trọng.

Nhưng đây cũng là do Triệu Phong cố tình tạo thành. Một phương diện, là hắn muốn chọn mạnh loại yếu, đào thải những Linh sủng thực lực yếu kém, tiềm lực khá thấp trong tay mình. Một mặt khác là để tiết kiệm những tài nguyên không cần thiết.

Sau khi công chiếm địa bàn Thổ Tinh Tộc, Triệu Phong liền bắt đầu vơ vét tài nguyên của Thổ Tinh Tộc.

- Chủ nhân, đây là toàn bộ tích trữ của ta!

Tất cả những Thổ Tinh Cự Nhân đều đem toàn bộ tích súc của bọn chúng giao cho Triệu Phong.

Thổ Tinh Tộc Thái Cổ, thân thể có khả năng tự động sản sinh ra Nguyên Tinh Thạch hoặc là Thần Tinh Thứ phẩm. Bọn chúng đều lưu trữ lại những tài nguyên tu luyện này, tiến hành giao dịch cùng các chủng tộc khác.

Mặt khác, tại nơi ở của Thổ Tinh Tộc, phần lớn đều ẩn chứa những tài nguyên khoáng sản cực kỳ phong phú.

- Chủ nhân, hiện bên trong lòng đất của Thổ Tinh Tộc chúng ta có

một đầu Tinh mạch…

Thổ Tinh Cự Nhân mạnh nhất Thổ Tinh Tộc nói với Triệu Phong.

- Tinh mạch?

Sắc mặt Triệu Phong khẽ động.

Tinh mạch, chính là mạch khoáng thừa thải Nguyên Tinh Thạch hoặc là Thần Tinh.

Nguyên khí thiên địa tại Đại Lục Vực vô cùng mỏng manh, rất khó có thể hình thành được Tinh mạch, cho dù là có, cũng là Tinh mạch cấp bậc cực thấp.

Sau đó, Triệu Phong thi triển Thổ độn, cùng một gã Thổ Tinh Cự Nhân tiến vào trong lòng đất.

- Thần Tinh Mạch Thứ phẩm!

Trong mắt Triệu Phong lập lòe tinh quang.

Thần Tinh Mạch Thứ phẩm, Tinh mạch chuyên sản xuất ra Thần Tinh Thứ phẩm. Nếu như là Thần Tinh Mạch Thứ phẩm tương đối cao cấp, còn có thể ngưng tụ ra Thần Tinh nữa!

Phải biết rằng, ngay cả những Huyền Quang Thánh Chủ phổ thông tu luyện, cũng đều không nỡ sử dụng tới Thần Tinh Thứ phẩm. Mà lúc này, Triệu Phong lại trực tiếp đạt được một đầu Thần Tinh Mạch Thứ phẩm.

Thu hoạch lần công chiếm Thổ Tinh Tộc này, hoàn toàn vượt xa tưởng tượng của Triệu Phong.

Có được những tài nguyên này, Triệu Phong sẽ có thể nhanh chóng tăng lên thực lực của chính mình cùng Chúa Tể Điện.

Bá!

Mang theo đại lượng tài nguyên, Triệu Phong rời khỏi Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Những tài nguyên này, chủ yếu là dùng để khen thưởng các cường giả Thánh Chủ có cống hiến to lớn cho Chúa Tể Điện!

Triệu Phong sửa sang lại một bộ phận tài nguyên, giao cho Bích Thanh Nguyệt xử lý.

Thời gian gần đây, Chúa Tể Điện đã có thêm rất nhiều cường giả Huyền Quang Cảnh, nhưng thực lực của bọn hắn vẫn còn rất yếu.

Mặt khác, những cường giả Thánh Chủ cấp bậc nguyên lão như Bích Thanh Nguyệt, U Dạ Thánh Quân, Hắc Giáp Thánh Chủ… cũng cần đại lượng tài nguyên gia tăng thực lực.

- Chủ nhân, Liễu Cầm Âm đã đi tới khu vực biên hải, tựa hồ có ý định rời khỏi Đại Lục Vực!

Bích Thanh Nguyệt báo cáo cho Triệu Phong hướng đi của Liễu Cầm Âm.

- Rời khỏi Đại Lục Vực? Chẳng lẽ nàng muốn trở về Thanh Hoa Vực sao?

Trong lòng Triệu Phong thầm suy đoán.

Bất quá như vậy cũng tốt. Với cảnh giới hiện tại của Liễu Cầm Âm, sau khi rời khỏi Đại Lục Vực, trên cơ bản cũng sẽ không gặp phải nguy cơ gì đáng ngại.

Sau đó, Triệu Phong lựa chọn ra một chút tài nguyên, chuẩn bị tiến hành kế hoạch thức tỉnh Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

o0o

Một ngày nọ, Triệu Phong đi tới chỗ của Ngọc Linh Thánh Y.

- Ngọc Linh Thánh Y, làm phiền ngươi rồi!

Triệu Phong đem trân tài đã lựa chọn ra, giao cho Ngọc Linh Thánh Y.

- Triệu Phong, ta hiện tại cũng coi như thành viên Chúa Tể Điện rồi a!

Ngọc Linh Thánh Y lộ ra một bộ dáng không chút quan tâm.

Thời gian gần đây, Triệu Phong đại lực ban thưởng cho trên dưới Chúa Tể Điện, có một vài loại tài nguyên, cho dù là Ngọc Linh Thánh Y, cũng thập phần khát vọng.

Hiện tại, Ngọc Linh Thánh Y đã thập phần hối hận, lúc trước chính mình vì sao lại chỉ bởi vì mấy thứ chẳng đáng tiền bao nhiêu, bị lừa gạt đến Chúa Tể Điện như vậy.

- Đây là ban thưởng thêm cho những gì mà tiền bối đã phục vụ cho Chúa Tể Điện!

Triệu Phong một lần nữa giao cho Ngọc Linh Thánh Y mấy món dược liệu Thái Cổ trân quý.

Trong lòng Ngọc Linh Thánh Y vốn dĩ có chút bất mãn với Triệu Phong, lúc này mặt mày lập tức hớn hở, không nói thêm gì nữa, trực tiếp vùi đầu vào luyện đan.

Mấy ngày sau, Triệu Phong tới lấy đám đan dược này, cầm đi cho đám đệ tử Thiết gia phục dụng, đồng thời mật thiết chú ý tình huống huyết mạch của bọn hắn.

o0o

- Chủ nhân, căn cứ theo tình báo của các thám tử tán lạc tại khắp nơi trong Đại Lục Vực, tất cả thế lực lớn của Vương triều Đại Càn dạo gần đây hoạt động thập phần sinh động, lui tới lẫn nhau mật thiết dị thường! Nhất là Cửu U Cung!

Một ngày nọ, Bích Thanh Nguyệt đem một vài tin tức tình báo cùng suy đoán của mình, bẩm báo lại cho Triệu Phong.

- Ta biết rồi!

Vẻ mặt Triệu Phong lạnh nhạt, sau khi nói xong, liền bắt đầu bế quan.

o0o

Trong Mê Không Giới…

- Cấp bậc sinh mệnh đã đạt tới Thánh Chủ Tiểu thành, cảnh giới cũng tăng nhanh!

Triệu Phong nhìn thoáng qua phân thân thứ hai bên cạnh mình.

Bá bá!

Trước mặt Triệu Phong xuất hiện mấy chục khối Thần Tinh Thứ phẩm cùng rất nhiều tài nguyên trân quý.

Sau khi vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, Triệu Phong nhất tâm đa dụng, tu luyện các loại công pháp đỉnh cấp Kim Khôn Thánh Lôi Thể, Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, Hóa Thần Quyết…

Sau khi công chiếm Thổ Tinh Tộc, tài nguyên trong tay Triệu Phong đã thập phần đầy đủ.

Hiện tại trong Vương triều Đại Càn, các mạch nước ngầm đã bắt đầu khởi động, áp lực vô hình đổ ập xuống trên người Triệu Phong. Cho nên hắn phải nắm chặt mỗi một phút mỗi một giây, gia tăng lên thực lực cùng thế lực của mình.

o0o

Một tháng sau…

Bên ngoài thân thể Triệu Phong đang lưu chuyển vô số văn lạc lôi điện ám hoàng sắc, bỗng nhiên bắn ra quang mang mãnh liệt.

- Thánh Lôi Thể đã đạt tới cấp độ đỉnh phong!

Triệu Phong lợi dụng tài nguyên đầy đủ trong tay, đột phá tiểu bình cảnh Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu.

Sau khi Thánh Lôi Thể đạt tới cấp độ đỉnh phong, coi như công kích của Thánh Vương phổ thông, cũng khó có thể tạo thành tổn thương gì cho Triệu Phong.

- Rất tốt! Thực lực ngươi cũng đến Thánh Chủ Tiểu thành rồi, hiện tại

để cho ngươi dung luyện Vạn Tượng Chi Mâu!

Triệu Phong cùng phân thân thứ hai đồng thời lộ ra dáng tươi cười kích động.

Mặc dù ngoại trừ Vạn Tượng Chi Mâu, Triệu Phong vẫn còn Luân Hồi Chi Mâu. Nhưng hiện tại cái Triệu Phong cần chính là chiến lực cường đại, cặp mắt Luân Hồi Chi Mâu lại là Sinh Chi Luân Hồi, không có tác dụng lớn bằng Vạn Tượng Chi Mâu.

Mà Vạn Tượng Thánh Chủ nói sao cũng là Dị tộc, tại Vương triều Đại Càn hành động hết sức bất tiện, cho nên Triệu Phong không chút do dự, giết chết hắn, cướp đoạt Vạn Tượng Chi Mâu.

- Sau khi dung hợp Vạn Tượng Chi Mâu, thực lực của ngươi sẽ đạt được bay vọt về chất!

Triệu Phong nhàn nhạt nói.

Sau khi dung hợp Vạn Tượng Chi Mâu, phân thân thứ hai không sai biệt lắm hẳn sẽ có được chiến lực Thánh Chủ Đại thành, cộng thêm Vạn Tượng Chi Mâu đề cao phòng ngự linh hồn của hắn, lại càng gia tăng lên tốc độ tu luyện của hắn.

Đã có kinh nghiệm lần đầu tiên trước đó, chỉ mất thời gian một ngày, Triệu Phong đã đem Vạn Tượng Chi Mâu dung luyện vào trong linh hồn của phân thân thứ hai.

- Phân thân thứ hai, Triệu Vạn!

Triệu Phong đặt tên cho phân thân thứ hai.

Sau khi thành công giúp Triệu Vạn dung luyện Vạn Tượng Chi Mâu,

Triệu Phong lại tuyển chọn ra một vài Bí pháp cùng công pháp đồng thuật đặc thù, giao cho Triệu Vạn đi tu luyện.

Chỉ có đồng thuật cường đại, mới có thể phát huy ra uy lực của huyết mạch nhãn đồng.

o0o

Một ngày này, Bích Thanh Nguyệt lại một lần nữa truyền đến Triệu Phong một tin tức:

- Chủ nhân, thời gian gần đây Cửu U Cung thường xuyên lui tới mật thiết cùng rất nhiều thế lực cường đại trong Vương triều Đại Càn. Thậm chí còn có Bát Đại Thế Gia nữa! Mặt khác, Thái Hoàng Điện tựa hồ cũng có hành động!

Bích Thanh Nguyệt ngưng trọng nói.

Chương 1124: Thẳng tiến Cửu U Cung

- Chủ nhân, thời gian gần đây Cửu U Cung thường xuyên lui tới mật thiết cùng rất nhiều thế lực cường đại trong Vương triều Đại Càn. Thậm chí còn có Bát Đại Thế Gia nữa! Mặt khác, Thái Hoàng Điện tựa hồ cũng có hành động!

Bích Thanh Nguyệt ngưng trọng nói.

Theo như Bích Thanh Nguyệt nghĩ, tình huống lúc này đã phi thường nguy cấp, nếu như Chúa Tể Điện vẫn không có hành động gì, liền khó có thể chống cự được nguy hiểm sắp tới.

- Ta biết rồi!

Triệu Phong lạnh nhạt nói, sau đó tiếp tục bế quan.

- Thời gian gần đây, tốc độ tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết cũng có chút tăng lên!

Triệu Phong mừng rỡ nói.

Tất cả tự nhiên là bởi vì công pháp Triệu Vạn tu luyện cũng là Ngũ Hành Phong Lôi Quyết! Những cảm ngộ, kinh nghiệm lúc Triệu Vạn tu luyện, tự nhiên cũng sẽ tiến vào ý thức của Triệu Phong.

Chỉ có điều lúc này cảnh giới công pháp Triệu Vạn vẫn còn rất thấp, hiệu quả đối với Triệu Phong cũng không lớn lắm.

Bất quá Triệu Vạn cũng có thể trực tiếp từ chỗ của Triệu Phong, đạt được kinh nghiệm tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, cộng thêm tài nguyên cung cấp vô cùng vô tận, tốc độ tu luyện của hắn phi thường nhanh.

Đợi đến sau này, khi tu vi tiến độ của hai người đạt tới cấp độ tương đương, cảm ngộ cùng kinh nghiệm mà cả hai tu luyện đạt được, đều sẽ có thể xúc tiến lẫn nhau! Nói cách khác, lúc đó Triệu Phong chính là tương đương có được tốc độ tu luyện gấp đôi.

Mặt khác, phân thân thứ nhất Triệu Vong mặc dù là tham tu Quỷ Đạo, không có cách nào xúc tiến tốc độ tu luyện của Triệu Phong. Nhưng cảm ngộ tu luyện Quỷ Đạo của Triệu Vong, đồng dạng cũng có thể trở thành lịch duyệt của Triệu Phong, tăng trưởng kiến thức của Triệu Phong.

Lúc này, Triệu Phong rốt cuộc cũng cảm giác được chỗ cường đại của Phân Hồn Quyết.

Sau đó, Triệu Phong lại nhất tâm đa dụng, tham tu nhiều phương diện cùng một lúc.

Hiện tại hắn tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, trong vô hình có thể tăng lên tốc độ tu luyện của Triệu Vạn.

Một phương diện khác, Triệu Phong cũng suy nghĩ xem, nên lợi dụng sức mạnh Thần huyết phong ấn tại bên trong ngón trỏ tay phải của hắn như thế nào.

Giọt Thần huyết này phong ấn bên trong ngón trỏ Triệu Phong cũng đã một đoạn thời gian rồi. Lực lượng bên trong giọt Thần huyết này, một bộ phận đã bị Triệu Phong sử dụng mất, một bộ phận khác thì trong vô hình tiến hành cường hóa sinh mạng thể phách của hắn.

Mà Triệu Phong trong lúc vô tình phát hiện, một chút lực lượng của Thần huyết, chẳng biết từ lúc nào đã dung hợp cùng huyết nhục ngón trỏ của hắn.

- Nếu như ta đem lực lượng giọt Thần huyết này, triệt để dung luyện vào trong toàn bộ ngón tay này, không biết sẽ có hiệu quả như thế nào?

Trong lòng Triệu Phong có chút kích động.

Hiện tại tài nguyên tu luyện của Triệu Phong thập phần đầy đủ, nếu như có thể đem giọt Thần huyết này biến thành thủ đoạn công kích cường đại, vì sao lại không làm chứ?

Đã có cách nghĩ, Triệu Phong liền bắt đầu thực hành!

Triệu Phong đầu tiên cởi bỏ một bộ phận phong ấn Băng Hoàng Ấn cực nhỏ, phóng xuất ra một tia năng lực Thần huyết.

Đồng thời, Triệu Phong khống chế huyết nhục trong ngón tay trỏ, trắng trợn điên cuồng hấp thu lực lượng Thần huyết.

Toàn bộ quá trình mặc dù tốn nhiều một chút thời gian, nhưng cuối cùng cũng may là đã thành công.

Sau đó, Triệu Phong tiến hành thêm hai lần hấp thu như vậy nữa.

- Đây đã là cực hạn mà cấp độ sinh mệnh hiện tại của ta có thể thừa nhận được!

Triệu Phong rốt cuộc ngừng lại.

Nếu như lại miễn cưỡng mạnh mẽ để cho ngón trỏ hấp thu lực lượng Thần huyết, chỉ sợ huyết mạch Thần lực cường đại sẽ trực tiếp tiết ra ngoài, xói mòn một cách uổng phí.

Lúc này, ngón trỏ tay phải Triệu Phong đã hoàn toàn bất đồng cùng các bộ vị khác trên thân thể.

Bá!

Trước mặt Triệu Phong chợt xuất hiện một kiện áo giáp phòng ngự Thiên cấp bình thường.

Soạt!

Triệu Phong vận chuyển lực lượng lên ngón tay trỏ, mạnh mẽ đâm một cái.

Phụp!

Ngón tay Triệu Phong trực tiếp xuyên thủng kiện áo giáp phòng ngự này, sau đó vô số vết nứt như mạng nhện xuất hiện, lan tràn ra bốn phía trên mặt kiện áo giáp.

Rắc! Phanh!

Kiện áo giáp phòng ngự này phốc một tiếng, đã biến thành vô số mảnh vụn.

- Không ngờ lại có uy năng mạnh mẽ như vậy!

Triệu Phong cả kinh.

Uy lực của ngón trỏ sau khi dung hợp lực lượng Thần huyết, đã vượt

xa tưởng tượng của Triệu Phong.

Cho đến lúc này, ngón trỏ của Triệu Phong cũng chỉ mới dung hợp một phần mười năng lượng bên trong giọt Thần huyết này mà thôi.

Sau này, theo cấp bậc sinh mệnh Triệu Phong tăng lên, độ dung hợp giữa ngón tay cùng Thần huyết cũng sẽ tăng lên nữa, lúc đó Triệu Phong sẽ có thể đem càng nhiều lực lượng Thần huyết hơn dung nhập vào trong huyết nhục ngón tay.

Triệu Phong thập phần chờ mong, đợi đến khi giọt Thần huyết này hoàn toàn dung nhập vào trong ngón trỏ tay phải của mình, lúc đó ngón tay này sẽ có uy năng đáng sợ như thế nào.

- Nếu như tu luyện một môn chiến kỹ chỉ pháp, uy lực có lẽ sẽ càng mạnh hơn nữa!

Sau đó, Triệu Phong đặc biệt sưu tầm các môn chiến kỹ chỉ pháp trong trí nhớ cùng trong kho chiến kỹ của Chúa Tể Điện, chọn lựa một môn thích hợp nhất với chính mình.

- Phong Lôi Cuồng Chỉ!

Cuối cùng, Triệu Phong đã chọn môn chiến kỹ chỉ pháp này.

Phong Lôi Cuồng Chỉ này vừa có chiêu thức công kích phạm vi lớn, cũng có chiêu thức công kích ngưng tụ lại một điểm, hoàn toàn phù hợp với yêu cầu của Triệu Phong.

Với tạo nghệ Phong Lôi của Triệu Phong, hao tốn thời gian mấy chục ngày, liền hoàn toàn thuần thục Phong Lôi Cuồng Chỉ, hơn nữa còn tu hành đến tầng thứ năm.

Trong Mê Không Giới, Triệu Phong phong ấn lại uy năng chính thức của ngón trỏ, dùng ngón tay bình thường không ngừng diễn luyện Phong Lôi Cuồng Chỉ.

Chỉ thấy vô số chỉ ảnh Phong Lôi, hoặc lớn hoặc nhỏ, tràn ngập cả một phiến thiên địa bốn phía xung quanh Triệu Phong.

Thời khắc nào đó, bốn phía xung quanh Triệu Phong bắt đầu khởi động lực lượng Phong Lôi, sau đó đột nhiên bắn ra một tầng quang huy ám kim sắc.

- Ngũ Hành Phong Lôi Quyết tầng thứ chín đạt đến Đại thành đỉnh phong rồi!

Trong lòng Triệu Phong mừng rỡ, nhìn về phía Triệu Vạn ở xa xa.

Thời gian cấp bách, trong lúc Triệu Phong diễn luyện chiến kỹ mới, khó có thể tham tu các môn công pháp khác, bởi vậy hắn mới để cho Triệu Vạn toàn tâm toàn ý tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết.

Thời gian một tháng này, Triệu Phong chỉ vận chuyển Phong Lôi Thánh Lực tu luyện chỉ pháp. Lúc này lại đột phá một tiểu bình cảnh, công lao này tự nhiên là nhờ Triệu Vạn!

- Đã tới thời điểm hành động!

Một ngày này, Triệu Phong bất động thanh sắc rời khỏi địa phương bế quan.

o0o

Vù vù vù vù!

Trong đêm tối, bốn đạo nhân ảnh chợt tụ tập tại một chỗ phía hậu sơn Chúa Tể Điện.

- Triệu Phong, mau đi nhanh đi!

Nam Cung Thánh sớm đã không thể chờ đợi được nữa, trên mặt tràn đầy sát ý thị huyết.

- Triệu Phong, ngươi có nắm chắc không?

Sau khi Côn Vân biết được nhiệm vụ lần này, vẫn như trước có chút do dự.

- Hiện tại sợ rồi sao?

Ngữ khí Triệu Phong hơi chút trào phúng, hỏi.

- Côn Vân ta có bao giờ sợ kẻ nào chứ?

Côn Vân lập tức ưỡn ngực, mạnh mẽ nói.

Bá!

Bốn người chậm rãi biến mất trong một tầng không u ngân ảnh, không thấy đâu nữa.

Sâu bên trong Đại Lục Vực, trong Sơn mạch Cửu U Quần…

Trong một gian mật điện, lúc này đang tụ tập rất nhiều cường giả của Vương triều Đại Càn.

Phía sau mỗi một người trong đám cường giả này ít nhất cũng là một cái thế lực Tam tinh, lại càng không thiếu một ít Tông môn, thế lực

siêu cấp Tam tinh.

- Thời gian gần đây, thế lực Chúa Tể Điện phát triển cực kỳ nhanh chóng, xuất hiện rất nhiều cường giả Huyền Quang Cảnh!

- Nếu không phải Thái thượng Trưởng lão Triệu Phong chỉ là Thánh Chủ Đại thành, với quy mô của Chúa Tể Điện, chỉ sợ có thể xem là đệ nhất thế lực dưới Tam tinh đỉnh phong rồi!

- Bất quá, là quan trọng nhất chính là, trong tay Triệu Phong có khả năng nắm giữ Bí pháp có thể ngưng tụ lực lượng hậu duệ của Bát Đại Thần Mâu!

Cao tầng rất nhiều thế lực đều biểu đạt ý nghĩ của mình.

Đối với khối thịt mỡ Chúa Tể Điện này, bọn họ đều biểu hiện ra hứng thú nồng đậm.

- Căn cứ theo tình báo của Cửu U Cung đánh giá, tài nguyên mà Chúa Tể Điện có được, ít nhất có thể so sánh với một cái đại Tông phái siêu cấp Tam tinh cổ xưa!

Một gã Thánh Vương của Cửu U Cung nói.

Địa Ma Giáo đều là đại Tông phái siêu cấp Tam tinh, nhưng nó cũng không tính là Tông phái cổ xưa, bởi vậy có thể thấy được, Chúa Tể Điện này có được tài nguyên phong phú đến thế nào.

- Lão phu thập phần đồng tình với lời nói của Tà Thiên Thánh Vương!

Bên cạnh hắn, một vị Trưởng lão của Hắc Tà Giáo lập tức nói.

Ngay trước nhất của mật điện, đang phiêu phù một đạo quang ảnh tối đen.

- Lần này chính là cơ hội quật khởi trọng đại của chúng ta!

Bán Thần U Hải trịnh trọng nói.

- Hắc Tà Giáo, nguyện toàn lực trợ giúp Cửu U Cung!

- Khương gia cũng nguyện tham gia hành động lần này!

- Địa Ma Giáo cùng Cửu U Cung luôn đứng trên cùng một trận tuyến!

Rất nhiều cường giả các thế lực ở đây đều thể hiện thái độ.

Lấy Cửu U Cung dẫn đầu, cộng thêm mấy chục cái Tông môn Tam tinh ở đây, chẳng lẽ còn không đối phó được một cái Chúa Tể Điện vừa mới quật khởi sao?

- Tốt! Sau khi chuyện này thành công, Cửu U Cung sẽ không bạc đãi các ngươi!

Bán Thần U Hải cười ha hả.

Mâu thuẫn giữa Cửu U Cung cùng Chúa Tể Điện căn bản không thể hóa giải, mà thực lực hiện tại Triệu Phong thể hiện ra, lại khiến cho Bán Thần U Hải cũng có chút không thể nắm chắc.

Bởi vậy, hắn tốn hao một cái giá cực lớn, lôi kéo rất nhiều thế lực đến hỗ trợ.

- Các vị chờ trong chốc lát, người của Thái Hoàng Điện rất nhanh sẽ đến đây!

Bán Thần U Hải tiếp tục nói.

Các thế lực ở đây nhất thời trầm mặc.

Hành động lần này của Cửu U Cung, không thể nghi ngờ chính là khơi mào chiến tranh giữa hai đại thế lực đỉnh phong trong Vương triều Đại Càn. Các tông môn lớn nhỏ bị ảnh hưởng bởi chuyện này, có khả năng lên đến mấy trăm cái.

Dưới tình huống bình thường, có lẽ Thái Hoàng Điện sẽ nhúng tay ngăn cản loại tình huống này phát sinh.

Thế nhưng bản thân Thái Hoàng Điện cũng cực kỳ khát vọng đối với Bí pháp trong tay Triệu Phong.

Bởi vậy, Thái Hoàng Điện liền ngầm đồng ý loại tình huống này phát sinh. Nhưng yêu cầu tiên quyết chính là, sau khi Cửu U Cung diệt đi Chúa Tể Điện, nếu như đạt được Bí pháp trong tay Triệu Phong, nhất định phải giao lại cho Thái Hoàng Điện.

Nhưng đúng vào lúc này, bên ngoài Cửu U Cung đột nhiên chấn động một trận. Một cỗ ý chí uy áp kinh khủng thiên địa trực tiếp hàng lâm xuống.

Không gian trong mật điện vốn dĩ là ngăn cách hết thảy với bên ngoài, bởi vậy các Đại năng cường giả ở đây chỉ có thể phát giác được chấn động dị thường phi thường nhỏ.

- Người của Thái Hoàng Điện đã đến sao?

Một gã Thánh Chủ nghi hoặc hỏi.

Các thành viên Cửu U Cung ở đây, sắc mặt đều âm trầm bất định.

Vụt vụt vụt...

Một gã Trưởng lão của Cửu U Cung giải trừ kết giới của mật điện.

Oanh! Phanh! Bồng!

Thanh âm hủy diệt kinh thiên cùng ý chí uy áp khủng bố lập tức truyền vào trong mật điện.

- Bán Thần U Hải, đi ra nhận lấy cái chết!

Một tiếng gầm điếc tai nhức óc lập tức truyền vào.

- Làm sao có thể? Người của Chúa Tể Điện đã đánh tới rồi sao?

Một gã Trưởng lão thế lực ở đây kinh hãi thốt lên.

- Không có khả năng! Thám tử của Cửu U Cung vẫn luôn toàn diện giám thị Chúa Tể Điện. Nếu như bọn hắn giết qua đây, chúng ta nhất định sẽ nhận được tin tức trước tiên!

Sắc mặt Tà Thiên Thánh Vương khẽ trầm xuống.

Vụt...

Bán Thần U Hải cùng tất cả các thành viên Cửu U Cung dẫn đầu lao ra.

Oanh! Phanh! Bồng!

Lúc này Cửu U Cung đã bị phá hủy hơn phân nửa, vô số đệ tử Ma

đạo đã bị chôn sâu bên dưới đống phế tích.

- Giỏi lắm! Mấy người các ngươi đã chủ động tới đây chịu chết, cũng miễn cho ta phải tự thân xuất mã!

Hai mắt Bán Thần U Hải bắn ra lửa giận ngút trời, nhìn chằm chằm về phía bốn người trước mặt.

Bán Thần U Hải không thể nào ngờ tới, Chúa Tể Điện không ngờ lại chủ động công kích Cửu U Cung bọn hắn! Hơn nữa đến đây tấn công cũng chỉ có mấy người như vậy.

Lúc này, từ trong mật điện, rất nhiều Trưởng lão các thế lực khác cũng đã lao ra.

- Các vị, hôm nay hãy trợ giúp Cửu U Cung, giết chết mấy tên cuồng vọng này a!

Tà Thiên Thánh Vương của Cửu U Cung quát lớn một tiếng.

- Chỉ có bốn người, cũng dám trực tiếp giết đến đây!

Một gã Thánh Chủ thế lực Ma đạo không khỏi trào phúng một tiếng.

- Mọi người cùng nhau xông lên, trực tiếp giết chết bốn người này, Chúa Tể Điện liền triệt để xong đời rồi!

Rất nhiều cường giả các thế lực ở đây vừa kinh hãi lại vừa mừng rỡ.

Theo bọn họ nghĩ, với thực lực của Chúa Tể Điện, tuyệt đối không có khả năng ngăn cản rất nhiều thế lực ở đây liên thủ.

Mà hôm nay, cao tầng Chúa Tể Điện lại trực tiếp xông đến đây chịu

chết, chính hợp tâm ý của bọn hắn.

- Sao có thể như vậy? Tên Triệu Phong này!

Sắc mặt Địa Quỷ Thánh Vương của Địa Ma Giáo vô cùng thâm trầm. Theo hắn biết, cây Lục Thần Tiễn thứ hai trong tay Triệu Phong cũng đã sử dụng rồi.

- Tên Triệu Phong này đến cùng còn có chỗ dựa gì? Không ngờ lại dám trực tiếp giết đến đại bản doanh Cửu U Cung như vậy? Chẳng lẽ hắn thật sự đã chiếm được Bí pháp trong tay Luân Hồi Thánh Vương?

Trong lòng Địa Quỷ Thánh Vương lẩm bẩm, sau đó liền phủ nhận ý nghĩ này.

Nếu như Triệu Phong thật sự có được ba vị hậu duệ Thần Mâu trở lên, hơn nữa trong tay nắm giữ Bí pháp này, hắn hoàn toàn có thể trực tiếp lật đổ Thái Hoàng Điện, nhất thống Vương triều Đại Càn!

Bá bá bá!

Tất cả các cường giả trong mật điện, toàn bộ đều đã lao ra.

- Không nghĩ tới ở đây còn có nhiều thế lực cấu kết cùng Cửu U Cung như vậy, đúng lúc có thể một lưới hốt gọn!

Triệu Phong phiêu phù giữa không trung, dùng một loại tư thái bao quát chúng sinh, trêu tức nói.

Chương 1125: Chiến Bán Thần

- Không nghĩ tới ở đây còn có nhiều thế lực cấu kết cùng Cửu U Cung như vậy, đúng lúc có thể một lưới hốt gọn!

Triệu Phong phiêu phù giữa không trung, dùng một loại tư thái bao quát chúng sinh, trêu tức nói.

Lời này vừa nói ra, cường giả Cửu U Cung cùng rất nhiều các thế lực ở đây, sắc mặt nhất thời sững sờ.

Mà sau khi linh thức bọn hắn cẩn thận đảo qua phương viên mấy vạn dặm xung quanh, cũng không phát hiện ra bất luận cái gì khác thường, tất cả những cường giả ở đây toàn bộ đều cất tiếng cười to.

- Ha ha… thật sự không biết sống chết!

- Ta xem trước khi mấy người các ngươi đến đây, căn bản không có nghe ngóng qua a! Hiện tại rất nhiều thế lực chúng ta đã liên thủ cùng Cửu U Cung, các ngươi căn bản chính là tự tìm cái chết!

Rất nhiều Thánh Chủ, Thánh Vương ở đây đều cười nhạo, mỉa mai, xem lời nói của Triệu Phong như lời chê cười lớn nhất thiên hạ vậy.

Sắc mặt Bán Thần U Hải của Cửu U Cung thâm trầm, ánh mắt đảo qua đám người Triệu Phong.

Thực lực của Triệu Phong, hắn đánh giá không ra, nhưng Côn Vân thì ít nhất là có được thực lực Bán Thần phổ thông. Thực lực của Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi bên kia chênh lệch không bao

nhiêu, tương đương với cường giả Thánh Vương cao đẳng.

- Bắt lấy tất cả bọn chúng!

Sắc mặt Bán Thần U Hải âm lãnh, trực tiếp quát lớn.

Bộ dáng ung dung bình thản kia của Triệu Phong, lại khiến cho hắn thủy chung không cách nào yên lòng. Hôm nay, mấy người Triệu Phong lại chủ động tấn công tới, Cửu U Cung không còn đường khác để đi, nhất định phải xử lý toàn bộ đám người Triệu Phong, không cho phép xảy ra bất luận sơ xuất gì.

- Hừ! Bán Thần U Hải, sắp chết đến nơi, giãy dụa thì có tác dụng gì?

Triệu Phong cười cười trêu tức, sau lưng triển khai một đôi Xích Lôi Thánh Quang Vũ Dực, quang mang phong lôi lập lòe, trong nháy mắt đánh thẳng về phía Bán Thần U Hải.

Vụt vụt vụt...

Bên kia, Côn Vân, Triệu Vũ Phi, Nam Cung Thánh nhận được mệnh lệnh của Triệu Phong, trực tiếp động thủ.

- Triệu Phong, ngươi chủ động tìm chết, ta đây sẽ thành toàn cho ngươi!

Bán Thần U Hải vốn dĩ chuẩn bị xuất thủ kềm chế Côn Vân, nhưng không ngờ Triệu Phong lại trực tiếp công kích về phía hắn.

Như vậy càng hợp ý hắn hơn. Chỉ cần Bán Thần U Hải trước giết chết Triệu Phong, tất cả cũng sẽ kết thúc.

- Đón đánh Côn Vân!

Các Trưởng lão Cửu U Cung còn lại nhìn thấy Thái thượng Trưởng lão cùng Triệu Phong quấn lấy nhau, chỉ có thể chủ động đón đánh Côn Vân.

Cửu U Cung nói thế nào cũng là một trong những thế lực Tam tinh mạnh nhất trong Vương triều Đại Càn, nội tình thâm hậu. Ngoại trừ Bán Thần U Hải ra, còn có hai gã cường giả Thánh Vương, bốn gã Thánh Chủ Đại thành.

- Các ngươi, đều là con mồi của ta!

Nam Cung Thánh kéo động một chuỗi trọng ảnh ngân tử sắc, trực tiếp công kích về phía đám Trưởng lão Cửu U Cung.

Trong đám Trưởng lão Thánh Chủ này, có mấy người chính là lúc trước từng đuổi giết qua hắn, mục tiêu hàng đầu của Nam Cung Thánh chính là những gã Thánh Chủ này!

- Nam Cung Thánh, hôm nay ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Sắc mặt Tà Chân Thánh Chủ cả kinh, lập tức quát lớn một tiếng.

Tà Chân Thánh Chủ chính là Thánh Chủ Cửu U Cung lúc trước đã đuổi giết đến Chân Vũ Thánh Địa.

- Hắc Tà Giáo, trợ giúp Cửu U Cung!

Thái thượng Trưởng lão Hắc Tà Giáo trực tiếp quát lên.

- Lên!

Địa Quỷ Thánh Vương cũng quát lớn một tiếng, cùng vài tên thành viên Địa Ma Giáo trực tiếp xông lên.

Sau đó, rất nhiều cao tầng thế lực Tam tinh khác, kể cả Khương gia cùng Đổng gia trong Bát Đại Thế Gia, đều trực tiếp đầu nhập vào trong chiến đấu.

- Kim Khôn Thánh Thể!

Côn Vân vận chuyển Kim Khôn Thánh Thể, kim thân rực rỡ lập lòe phù văn lôi điện, một cỗ áp bách khủng bố bá đạo tuyệt luân, hàng lâm thiên địa.

Đám cường giả Thánh Chủ Cửu U Cung cùng thế lực bốn phía khác đang chuẩn bị tiếp cận Côn Vân, lập tức bị cỗ lôi uy lực phách này chấn trụ.

- Tử Linh Thánh Pháp!

Triệu Vũ Phi thúc giục pháp quyết, toàn thân kim quang rực rỡ, hô ứng nguyên khí thiên địa quảng đại.

Hô! Ông ông!

Toàn bộ nguyên khí thiên địa bốn phía đều hội tụ đến xung quanh Triệu Vũ Phi, hóa thành một tầng quang vụ tử tinh sắc, vờn quanh bốn phía thân thể Triệu Vũ Phi.

Triệu Vũ Phi khống chế phiến quang vụ tử tinh sắc khổng lồ này, trực tiếp đón đánh một đám cường giả.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lôi Thể, kích phát lực lượng Huyết Ma Dương, toàn lực ứng phó, đánh ra một đạo Phong Lôi chưởng ảnh thiêu đốt diễm quang xích kim sắc.

- Cửu U Ma Quang!

Bán Thần U Hải hừ lạnh một tiếng, khởi động một cỗ chí cực Thánh lực đen như mực, bàn tay lăng không vỗ mạnh một cái.

Chỉ thấy một đạo u quang khổng lồ đen kịt như mực, mang theo bá uy Ma đạo khủng bố, xuyên thấu hư không, trực tiếp đánh lên trên chưởng ảnh do Triệu Phong đánh ra.

Oanh! Phanh!

Sau khi cả hai va chạm với nhau, u quang đen như mực từ trong đó lao ra, nhanh chóng đánh thẳng về phía Triệu Phong.

- Không hổ là cường giả Bán Thần! Không sử dụng một ít át chủ bài, hoàn toàn không phải là đối thủ của hắn!

Sắc mặt Triệu Phong ngưng trọng.

Vốn dĩ, hắn chuẩn bị thử xem thực lực của chính mình sau khi tăng lên, triệt để củng cố.

Lúc này, sau một kích giao thủ, Triệu Phong liền minh bạch, giữa hắn cùng cường giả Bán Thần vẫn còn một khoảng chênh lệch nhất định.

Bất quá Bán Thần U Hải so với Bán Thần Cự Mãnh lúc trước, quả thật cường đại hơn một chút.

- Thổ Lôi Thánh Khải!

Triệu Phong trực tiếp vận chuyển Thổ Chi Phong Lôi, thi triển bí kỹ phòng ngự, ngăn cản uy năng công kích còn lại của Bán Thần U Hải.

- Tiểu tử này!

Sắc mặt Bán Thần U Hải thâm trầm, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Phong.

Thân là cường giả Huyền Quang Đại thành, lại có thể giao thủ cùng Bán Thần. Nếu không phải trước kia Triệu Phong đã biểu hiện quá mức kinh thế hãi tục bên trong Thần Thi, lúc này Bán Thần U Hải nhất định sẽ kinh ngạc vạn phần.

Nhưng hiện tại, hắn lại càng cẩn thận hơn nữa!

Đám người Triệu Phong dám trực tiếp tấn công tới đại bản doanh Cửu U Cung, nhất định không phải chưa từng trải qua bất luận suy tính gì, mà nhất định là có chỗ dựa!

Nhưng giờ phút này, Cửu U Cung tụ tập rất nhiều cường giả thế lực Tam tinh, cho dù đám người Triệu Phong còn có các át chủ bài khác nữa, cũng không có bất kỳ tác dụng gì.

- Ma Ngân!

Bán Thần U Hải chính là hận Triệu Phong thấu xương, lúc này cũng chẳng thèm để ý sự chênh lệch cảnh giới giữa hai bên, trực tiếp tế ra Thứ Thần khí.

Chỉ thấy trong tay Bán Thần U Hải xuất hiện một cánh tay khô lâu hắc sắc, trên năm ngón tay xương xẩu tại phần đầu cánh tay khô lâu còn vờn quanh khí tức Ma đạo kinh tâm động phách.

- Thứ Thần khí!

Ánh mắt Triệu Phong ngưng trọng. Hắn không nghĩ tới Bán Thần U Hải lại coi trọng mình như thế, nhanh như vậy đã xuất ra Thứ Thần khí.

Đối mặt Thứ Thần khí do cường giả Bán Thần thi triển, Triệu Phong không dám có chút chủ quan.

- Huyễn Hồn Trùng Kích!

Tả Mâu Triệu Phong lưu chuyển quang trạch tử kim sắc, một cỗ yên vụ tử kim sắc mang theo ý chí đồng lực cường đại trực tiếp oanh kích lên trên linh hồn Bán Thần U Hải.

Trong nháy mắt Bán Thần U Hải hoảng hốt, cánh chim sau lưng Triệu Phong chợt bắn ra Phong Lôi thánh quang sáng chói. Phốc một tiếng, Triệu Phong đã xuyên thẳng qua sau lưng Bán Thần U Hải.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong phóng xuất ra Lực Phách Lôi Vực cùng hình chiếu Tiểu Thế giới Phong Lôi, đem hai cỗ lực lượng dung nhập vào trong chưởng phong, bỗng nhiên mạnh mẽ oanh kích ra.

- Đồng thuật thật cường đại!

Trong nội tâm Bán Thần U Hải thất kinh. Không nghĩ tới chính mình lại bị đồng thuật của một gã hậu bối làm ảnh hưởng.

Giờ phút này hắn mới phát hiện, linh hồn ý chí của Triệu Phong không ngờ đã đạt tới cảnh giới Thánh Vương.

- Cửu U Ma Trảo!

Bán Thần U Hải bắt đầu khởi động lực lượng Ma đạo, nắm chặt cánh tay khô lâu, trực tiếp quét ngang qua.

Hô! Xuy xuy!

Chỉ thấy năm đạo ma ngân đen kịt xé rách hết thảy, xuyên thấu hư không, trực tiếp oanh kích lên trên chưởng quang của Triệu Phong.

Oanh! Phanh!

Thánh Lôi Chưởng của Triệu Phong trực tiếp bị đánh cho nát bấy.

Nhưng Triệu Phong sớm đã dự đoán loại kết quả này, thời điểm Bán Thần U Hải thi triển ra đạo công kích này, hắn sớm đã nhanh chóng lao ra, một lần nữa vận chuyển Tả Mâu.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Chỉ thấy một đạo diễm miêu tử kim lôi quang chợt nổ tung ngay trên đầu Bán Thần U Hải, tản ra khí tức Lôi kiếp hủy diệt khủng bố.

- A!

Bán Thần U Hải rống lớn một tiếng, thân thể cùng linh hồn đều bị một cỗ hỏa diễm Lôi kiếp tàn sát bừa bãi, không ngừng oanh tạc.

Mặt mũi Bán Thần U Hải vặn vẹo, cực kỳ phẫn nộ. Lần này đây, uy lực công kích đồng thuật của Triệu Phong cùng đồng thuật vừa rồi chênh lệch thật lớn, khiến cho Bán Thần U Hải phán đoán sai lầm, chịu thiệt thòi dưới tay Triệu Phong.

- Xuyên Thiên Chỉ!

Ngón trỏ tay phải Triệu Phong tản mát ra một cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ tuyên cổ xa xôi. Đồng thời, một cỗ Phong Lôi Thánh Lực cũng xỏ xuyên vào trong đó.

Vụt...

Một đạo kim mang xích hồng sắc, mang theo lực lượng Phong Lôi khủng bố, bắn thẳng ra, đánh trúng lồng ngực của Bán Thần U Hải.

- Không tốt!

Bán Thần U Hải đang bị hỏa diễm Lôi kiếp thiêu cháy, đột nhiên cảm giác được một cỗ nguy cơ trí mạng truyền tới.

Hô!

Bán Thần U Hải vận chuyển Thánh lực Ma đạo cùng một tia Thần lực, ở trước người hình thành một mảnh hào quang đen như mực thiêu đốt ma diễm khủng bố.

Xùy!

Chỉ quang do Triệu Phong thi triển ra, đánh thẳng lên trên tầng màn hào quang ma diễm đen như mực kia, lập tức đem nó xuyên thấu qua!

Hưu!

Chỉ quang do Triệu Phong bắn ra điên cuồng phóng lên, xỏ xuyên qua lồng ngực Bán Thần U Hải.

- Lực xuyên thấu cường đại, nhưng tạo thành tổn thương có hạn!

Lần đầu tiên vận dụng Phong Lôi Cuồng Chỉ, Triệu Phong đưa ra tổng kết đối với loại chỉ pháp này.

- Thái thượng Trưởng lão!

Đám Trưởng lão Cửu U Cung đang giao chiến cùng Nam Cung Thánh và Côn Vân, mỗi một tên cũng đều kinh hãi không thôi, vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía Triệu Phong.

Thái thượng Trưởng lão Bán Thần U Hải bọn hắn, không ngờ lại bị Triệu Phong đánh bị thương rồi!

Phải biết rằng, hai người đang đối chiến kia, một người là Bán Thần còn một người chỉ là Huyền Quang Thánh Chủ Đại thành a!

Không ngờ kết quả cuối cùng lại là như thế! Đây là điều khiến bọn hắn hoàn toàn bất ngờ!

- Thực lực của hắn, đã có thể đối kháng với Bán Thần rồi!

Bên kia, trong lòng Địa Quỷ Thánh Vương kinh hãi không thôi, thậm chí còn suy nghĩ, lúc trước có phải chính mình đã lựa chọn sai lầm rồi không?

Mặc dù lúc trước Triệu Phong ở trong Thần Thi cũng từng đánh chết qua Bán Thần, thế nhưng lúc đó là do hắn lợi dụng Thứ Thần khí Lục Thần Tiễn, cùng tình huống hiện tại hoàn toàn bất đồng!

- Làm sao có thể? Bán Thần U Hải không ngờ lại không thể giải quyết được tiểu tử kia!

Cường giả các thế lực ngoài Cửu U Cung khác, lúc này mới chú ý tới chiến cuộc của Bán Thần U Hải. Tất cả bọn họ đều kinh hãi không thôi, không thể tin nổi cảnh tượng chính mình đang chứng kiến.

Bọn hắn vốn cho là Bán Thần U Hải sẽ có thể hết sức nhanh chóng giết chết Triệu Phong, sau đó chấm dứt tình hình chiến đấu.

Không ai có thể nghĩ đến chiến cuộc sẽ trở thành như thế này. Khai chiến không được bao lâu, Bán Thần U Hải đã bị Triệu Phong đánh bị thương trước rồi.

Lúc này, một vài người trong bọn hắn mới lờ mờ hiểu được, có lẽ Cửu U Cung chính là không nắm chắc có thể đối phó được Chúa Tể Điện, cho nên mới lôi kéo thế lực bốn phía!

Bất quá hiện tại biết rõ những cái này đã không còn kịp nữa! Hiện tại bọn hắn duy nhất có thể làm, chính là dốc hết khả năng giết chết bốn người này.

- Triệu Phong!

Côn Vân cùng Nam Cung Thánh ở trên không trung cũng đồng dạng sững sờ.

Hai người bọn họ cũng đều không nghĩ tới, Triệu Phong đã có được loại thực lực này! Khó trách hắn dám mang theo mọi người, trực tiếp tấn công Cửu U Cung!

Sau khi đánh bị thương Bán Thần U Hải, ánh mắt Triệu Phong đảo qua bốn phía, quan sát chiến cuộc xung quanh.

Chiến lực ba người Côn Vân, Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi

mặc dù cường đại vô cùng, nhưng đồng thời chống lại nhiều cường giả như thế, vẫn như trước có chút miễn cưỡng.

- Đi thôi!

Triệu Phong vung tay lên, một đạo nhân ảnh trực tiếp xuất hiện trong không trung.

- Còn có trợ thủ?

Sắc mặt một gã thành viên Cửu U Cung kinh hãi, thốt lên.

Nhưng khi mọi người nhìn thấy Triệu Vạn chỉ có cảnh giới Huyền Quang Tiểu thành, rất nhiều cường giả ở đây liền trực tiếp xem nhẹ hắn.

- Vạn Tượng Phong Lôi Giới!

Tả Mâu Triệu Vạn ngưng tụ, cải biến vạn tượng tự nhiên, thuộc tính cùng áo nghĩa thiên địa.

Lập tức, Phong Lôi Áo Nghĩa vô cùng vô tận liền tràn ngập không gian thiên địa.

- Đây là, năng lực của Vạn Tượng Chi Mâu!

Thần sắc Thái thượng Trưởng lão Hắc Tà Giáo đột nhiên kinh hãi, ánh mắt ngưng trọng nhìn chằm chằm đôi mắt Triệu Vạn.

- Làm sao có thể? Người này là ai? Ta như thế nào chưa từng bao giờ gặp qua?

Trưởng lão Cửu U Cung cùng thành viên các thế lực khác, trong lòng

đều chấn động không thôi.

Nhưng ngay lúc này, từ bên kia chợt truyền đến một cỗ lực lượng Ma đạo to lớn kinh thiên.

- Triệu Phong, ta nhất định sẽ bầm thây ngươi vạn đoạn, thiêu hồn đốt phách ngươi!

Bán Thần U Hải xấu hổ và phẫn nộ không thôi, ngửa mặt lên trời hét lớn. Thánh lực Ma đạo vô biên xen lẫn một chút Thần lực bá đạo khôn cùng từ trong cơ thể hắn tuôn trào ra.

Ầm! Hô!

Thiên địa nhất thời trở nên tối tăm, phảng phất như đã biến thành Hắc Ám Địa Ngục vậy!

Trong thiên địa, Ma lực vô tận tụ tập lại bốn phía xung quanh Bán Thần U Hải.

Trưởng lão Cửu U Cung cùng thành viên các thế lực khác ở đây lập tức trong lòng rùng mình một cái, cảm nhận được áp chế khủng bố vô cùng, tự động rời xa Bán Thần U Hải.

Cường giả Bán Thần toàn lực ứng phó, uy năng hủy thiên diệt địa, bọn hắn những Thánh Chủ phổ thông này căn bản không dám tiếp cận.

Bán Thần U Hải triển khai lực lượng hình chiếu Tiểu Thế giới, vận chuyển Bí pháp Cửu U Cung, trực tiếp huy động Thứ Thần khí trong tay mình.

Ô...ô...ô...n...g! Oanh!

Chỉ thấy, năm đạo diễm quang u hắc sắc khủng bố dùng tốc độ sét đánh, oanh kích thẳng về phía Triệu Phong.

- Vậy phải nhìn xem ngươi có bổn sự này không?

Đối mặt Bán Thần U Hải đang vô cùng phẫn nộ, sắc mặt Triệu Phong lạnh lùng, hiển nhiên không chút sợ hãi chút nào.

Chương 1126: Mưu Kế Của Cửu U Cung

Trong thế giới Địa ngục lờ mờ, năm đạo hắc mang sắc bén khủng bố, cuốn thẳng về phía Triệu Phong.

Đây là công kích tuyệt cường do Bán Thần U Hải, dưới sự tăng phúc của lực lượng Tiểu Thế giới bản thân, sử dụng Thứ Thần khí thi triển ra. Cường giả dưới Bán Thần tuyệt đối không có khả năng sống sót.

- Bán Thần U Hải triệt để phẫn nộ rồi!

- Chiêu thức cường đại như thế, cho dù Triệu Phong có Thứ Thần khí phòng ngự, hắn cũng phải chết không thể nghi ngờ!

- Thánh Chủ cuối cùng cũng là Thánh Chủ, làm sao có thể chống lại cường giả Bán Thần?

Các cường giả khác ở đây nhìn thấy Bán Thần U Hải thi triển ra chiêu thức khủng bố như thế, lập tức yên tâm trở lại.

Xem ra, vừa rồi Bán Thần U Hải chỉ lơ là sơ xuất, mới bị Triệu Phong làm cho bị thương mà thôi.

Một khi cường giả Bán Thần đã toàn lực ứng phó, Thánh Chủ Đại thành làm sao có thể ngăn cản được chứ?

- Hừ! Các ngươi còn rảnh rỗi nhìn địa phương khác nữa sao?

Triệu Vạn khinh thường hừ lạnh một tiếng, hắn tự nhiên vô cùng tinh

tường đối với thực lực Triệu Phong.

- Phong Lôi Bạo Phá!

Triệu Vạn khống chế tất cả lực lượng Phong Lôi trong thiên địa, ngưng tụ tại trong tay, thôi động ra một đạo Phong Lôi long quyển khủng bố, điên cuồng oanh áp về phía trước.

- Uy năng thật là khủng khiếp!

- Gã Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu thành này, cũng không thể khinh thường!

Đến lúc Triệu Vạn ra tay, đám cường giả ở đây mới phát hiện, kẻ có được Vạn Tượng Chi Mâu trước mắt này cũng không phải nhân vật đơn giản.

Bên kia, mặc dù Côn Vân, Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi cũng có chút lo lắng cho Triệu Phong, nhưng bọn họ nhìn thấy Triệu Vạn đang dốc toàn lực chiến đấu, bộ dáng không có vẻ gì lo lắng, liền hơi chút yên tâm lại.

Bên kia, đối mặt công kích tuyệt cường của Bán Thần U Hải, sắc mặt Triệu Phong cũng có chút nghiêm túc, thúc giục lực lượng Thần huyết trong ngón trỏ tay phải.

Lần này, Triệu Phong đã hoàn toàn phóng thích uy năng huyết mạch trong ngón trỏ.

Hô!

Một cỗ Thần lực huyết mạch Thái Cổ kinh khủng từ trong ngón trỏ Triệu Phong lan tỏa ra. Đồng thời, Triệu Phong còn đem lực lượng

Phong Lôi Tiểu Thế giới cùng Lực Phách Lôi Vực đều dung nhập vào trong chiêu thức sắp thi triển ra kia.

- Diệt Địa Chỉ!

Ngón tay Triệu Phong bắn ra lực lượng Phong Lôi dị thường khổng lồ, dùng ý cảnh cực kỳ bá đạo, trực tiếp oanh kích thẳng ra.

Oanh!

Một đạo chỉ quang vô cùng khổng lồ, mang theo lôi điện phong bạo xích kim sắc vô cùng vô tận, giống hệt như là một cây cột chống trời, mạnh mẽ oanh áp ra.

Oanh! Phanh!

Thiên địa biến sắc, toàn bộ thế giới phảng phất như là sắp sửa hủy diệt, một cỗ hủy diệt phong bạo lan tràn ra, tàn sát bừa bãi cả một phiến thiên địa.

- Cỗ hơi thở này… là khí tức huyết mạch Thái Cổ! Còn kèm theo một tia Thần lực nữa!

Bán Thần U Hải cảm thụ được uy năng bạo tạc, thần sắc đại chấn.

Vụt...

Nhưng đúng vào lúc này, bên trong cỗ hủy diệt phong bạo khủng bố kia chợt hiện ra một đạo hào quang xích kim sắc.

Phốc…

Trong nháy mắt, đạo hào quang xích kim sắc kia đã bắn xuyên qua

lồng ngực Bán Thần U Hải!

Lồng ngực Bán Thần U Hải xuất hiện thêm một cái động nhỏ, huyết dịch ám hồng sắc không ngừng chảy ra.

- Lại là chiêu vừa rồi!

Sắc mặt Bán Thần U Hải vô cùng âm trầm.

Dựa theo cục diện ngày hôm nay, vẫn như cũ là Cửu U Cung chiếm ưu thế, cuối cùng nhất định cũng là Cửu U Cung đạt được thắng lợi! Thế nhưng trên chiến trường lại có một cái nhân tố không xác định, đó chính là Triệu Phong!

Một khi Triệu Phong còn có át chủ bài gì nữa, tình huống nhất định sẽ phát sinh nghịch chuyển!

- Tà Thiên Thánh Vương, dẫn đi một tên trong đó, sau đó giết chết hắn!

Sắc mặt Bán Thần U Hải bất động, âm thầm truyền âm cho Tà Thiên Thánh Vương.

- Vâng, Thái thượng Trưởng lão!

Trong lòng Tà Thiên Thánh Vương cả kinh, biết rõ ý đồ chân chính của Thái thượng Trưởng lão, tâm thần có chút khẩn trương.

- Hừ! Cửu U Cung các ngươi cũng chỉ có chút bổn sự đó mà thôi!

Phương diện linh hồn Tà Thiên Thánh Vương vang lên một đạo thanh âm trào phúng. Nhưng Tà Thiên Thánh Vương cũng không dám phản bác những lời này.

Dần dần, một đám cao tầng Cửu U Cung bắt đầu chuyển dời chiến trường.

- Trốn chỗ nào?

Toàn thân Triệu Vũ Phi lập lòe thánh quang tử tinh, giống như Băng Tinh Tiên Tử, mang theo nguyên khí thiên địa khủng bố, nhanh chóng truy kích theo.

- Xem ra gần đây Đoan Mộc gia quá an bình rồi, giáo huấn lúc trước Cửu U Cung cấp cho vẫn không đủ a!

Tà Thiên Thánh Vương lạnh giọng trào phúng, vụng trộm trao đổi cùng những thành viên Cửu U Cung bốn phía khác, bố trí chiến lược.

- Hôm nay, Cửu U Cung các ngươi sẽ xóa tên khỏi Đại lục!

Sắc mặt Triệu Vũ Phi lạnh lẽo, đánh ra mấy đạo quang mang tử kim sáng ngời.

Trước khi Triệu Phong tiến hành kế hoạch này, đã nói rõ mục tiêu cuối cùng nhất: Hoàn toàn diệt trừ Cửu U Cung!

Chính vì vậy, Triệu Vũ Phi mới không sợ liên lụy tới Đoan Mộc gia, trực tiếp tham dự vào hành động lần này.

Phụ cận Sơn mạch Cửu U diễn ra năm cuộc chiến đấu, tràng cảnh kinh thiên động địa.

Côn Vân, Nam Cung Thánh còn có Triệu Vạn đều thập phần miễn cưỡng ứng phó địch nhân trước mắt, không phát giác ra chiến trường của Triệu Vũ Phi đang cách cách bọn hắn càng lúc càng xa.

Bên kia…

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

- Xuyên Thiên Chỉ!

Lúc này, Triệu Phong đang chiếm thế thượng phong. Hắn đồng thời thi triển linh hồn đồng thuật cùng công kích siêu cường, trong lúc nhất thời đã hoàn toàn áp chế Bán Thần U Hải.

- Đáng giận! Uy năng đồng thuật của tiểu tử này quá mạnh mẽ!

Sắc mặt Bán Thần U Hải cực kỳ khó nhìn, trong nội tâm không ngừng chửi bới.

Triệu Phong không ngừng lợi dụng công kích đồng thuật tiến hành quấy nhiễu hắn, đồng thời thi triển Xuyên Thiên Chỉ. Mà tốc độ Xuyên Thiên Chỉ cực nhanh, chỉ hơi chút sơ xuất liền sẽ bị trúng chiêu.

Lúc này, trên người Bán Thần U Hải đã có hơn mười cái động nhỏ.

Hơn nữa, tổn thương do Xuyên Thiên Chỉ tạo thành, cho dù là Bán Thần U Hải, trong thời gian ngắn cũng không thể trị liệu được.

Mà lúc này Triệu Phong đã thúc giục huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, thỉnh thoảng tiếp cận Bán Thần U Hải, hút đi một tia nguyên khí huyết dịch của hắn.

- Có chút không đúng! Tựa hồ Bán Thần U Hải không định đánh bại ta, mà đã đổi công làm thủ rồi!

Lúc này, Triệu Phong chợt phát hiện có chút không đúng.

Cho dù Triệu Phong biểu hiện ra chiến lực siêu cường, nhưng đối thủ dù sao cũng là cường giả Bán Thần, như thế nào có thể nén giận chậm rãi quần nhau với Triệu Phong như vậy?

- Không tốt, Vũ Phi!

Trong lòng Triệu Phong cả kinh.

Lúc này, cuộc chiến giữa Triệu Vũ Phi cùng một ít thành viên Cửu U Cung đã triệt để rời xa phạm vi của Cửu U Cung.

Nhưng thời điểm này, cho dù Triệu Phong phát hiện ra không đúng, cũng không thể trực tiếp chạy qua đó.

Một khi hắn chạy đi nghĩ cách cứu viện Triệu Vũ Phi, Bán Thần U Hải nhất định sẽ đánh bại Nam Cung Thánh, Côn Vân còn có Triệu Vạn ở nơi này, đến lúc đó bên phía Triệu Phong hẳn phải thua không thể nghi ngờ.

- Ha ha… hiện tại mới phát hiện? Đã muộn rồi!

Bán Thần U Hải lạnh giọng cười lớn. Theo như hắn nghĩ, một khi Triệu Vũ Phi chết đi, đám người Triệu Phong cũng sẽ chạy không thoát.

- Nếu đã như vậy, vậy thì trực tiếp tiêu diệt ngươi!

Khí thế trên người Triệu Phong đột nhiên biến đổi. Một cỗ sát khí lăng lệ ác liệt đột nhiên bùng phát ra.

Huyết mạch Linh Tộc của Triệu Vũ Phi chính là công phòng nhất thể,

cho dù cao tầng Cửu U Cung còn có thủ đoạn đặc thù nào khác, Triệu Vũ Phi cũng có thể chống đỡ thêm một thời gian ngắn nữa.

Bởi vậy, trước đó, Triệu Phong nhất định phải diệt sát Bán Thần U Hải!

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Tả Mâu Triệu Phong lập tức lóe lên vô số đạo lôi quang bạch tinh, một cỗ linh hồn Hủy Diệt Áo Nghĩa, nương theo linh hồn chấn động cường đại, bắt đầu khởi động lên.

Oanh! Phốc!

Một đoàn lạc ấn Lôi kiếp vặn vẹo giống như hỏa diễm thiêu đốt, mang theo khí tức linh hồn vô cùng khủng bố, bỗng nhiên oanh kích lên linh hồn Bán Thần U Hải!

- A!

Bán Thần U Hải kêu thảm một tiếng. Hắn cảm giác linh hồn của mình phảng phất như bị xé nứt ra vậy, phi thường thống khổ.

Hưu!

Cánh chim sau lưng Triệu Phong lấp lánh hào quang kinh người, thôi động thân ảnh của hắn lập tức phóng tới bên cạnh Bán Thần U Hải.

- Diệt Địa Chỉ!

Dưới khoảng cách gần như thế, Triệu Phong không chút do dự, thúc giục huyết mạch Thần lực trong ngón trỏ tay phải, thi triển ra chiến kỹ cường đại.

Oanh! Phanh!

Bên trong đạo chỉ quang vô cùng khổng lồ, vô số Viêm Chi Phong Lôi oanh tạc tàn sát bừa bãi, hoàn toàn bao phủ thân hình Bán Thần U Hải vào bên trong.

Bán Thần U Hải còn đang bị ảnh hưởng mạnh mẽ của Lôi Kiếp Đồng Diễm, thân hình lại một lần nữa bị Viêm Chi Phong Lôi cùng Thần lực huyết mạch chí cao mạnh mẽ tàn phá.

- Thần Mâu Phân Giải!

Thi triển xong chiến kỹ, Triệu Phong liền không chút do dự, thúc giục Tả Mâu, thi triển đồng thuật Cấm kỵ.

Tả Mâu Triệu Phong lóe ra một cỗ quang mang tử kim kỳ dị, ngay sau đó, một tầng gợn sóng kim sắc hư vô trong suốt từ trong đó lan tràn ra, lập tức xuyên thấu thân thể Bán Thần U Hải ngàn vạn lần, đem kết cấu toàn thân hoàn toàn phân tích.

Hô!

Những nơi tầm mắt Triệu Phong nhìn tới, Bán Thần U Hải cùng với hết thảy mọi thứ xung quanh đều dần dần tiêu tán vô hình.

Đến khi Bán Thần U Hải khôi phục được ý thức, hắn kinh hãi phát giác, thân thể, linh hồn, Thánh lực, kể cả Thần lực của mình đều đang chậm rãi dần dần biến mất, thực lực của hắn cũng đang dần dần hạ thấp xuống.

Mà không gian thiên địa chung quanh hắn cũng đã biến thành một mảnh chân không. Hết thảy mọi thứ trong mảnh không gian này, đều

đã triệt để biến mất!

Bán Thần U Hải biến sắc, dự định lập tức ra tay, cắt ngang đồng thuật Cấm kỵ của Triệu Phong.

Bỗng nhiên, sau lưng Bán Thần U Hải chợt hiện lên một đạo quang mang ám ngân sắc.

Choeng! Bốp!

Hai tay Tiểu tặc miêu cầm lấy một cây xẻng sắt, hung hăng đập thẳng lên trên đầu Bán Thần U Hải!

Đồng thời, Vân Tằm Tiên Điệp cũng từ trong miệng Tiểu tặc miêu bay ra, nhanh chóng phóng xuất ra Vân Tằm Tiên Ti cùng Thải Mộng Hoa Phấn!

Bán Thần U Hải đầu váng mắt hoa một trận, mất hồn trong khoảnh khắc, đã hoàn toàn mất đi khống chế đối với thân thể.

Ngay trong lúc này, Triệu Phong toàn lực thúc giục Thần Mâu Phân Giải, làm suy yếu lực lượng của Bán Thần U Hải.

- Không tốt!

Bán Thần U Hải cảm nhận được một cỗ nguy cơ trước giờ chưa từng có, rốt cuộc ý thức được tình huống không ổn.

Bản thân hắn đã có chút khinh địch, rất có thể sẽ bị Triệu Phong giết chết!

Trong chiến đấu lúc trước, hắn đã không ngừng bị Triệu Phong đánh bị thương, đồng thời còn bị Triệu Phong hấp thu đi một bộ phận tinh

huyết.

Hiện tại, dưới Thần Mâu Phân Giải, chỉnh thể thực lực của hắn lại trực tiếp suy yếu xuống thêm hai thành nữa!

- Đi chết đi!

Triệu Phong thấy Bán Thần U Hải đã triệt để thanh tỉnh, liền trực tiếp đình chỉ Thần Mâu Ngưng Thị.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Một đoàn hỏa diễm tử kim sắc oanh kích lên trên đầu Bán Thần U Hải.

Lúc này, linh hồn Bán Thần U Hải đã bị suy yếu vô cùng, sức chống cự đối với linh hồn đồng thuật của Triệu Phong đã giảm đi nhiều.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Triệu Phong không để cho Bán Thần U Hải có bất cứ cơ hội thở dốc nào, đem một bộ phận lực lượng Lôi kiếp cuối cùng, toàn bộ phóng thích ra.

Oanh! Phốc!

Một đoàn lạc ấn Lôi kiếp vặn vẹo giống như hỏa diễm thiêu đốt, mang theo khí tức linh hồn vô cùng khủng bố, bỗng nhiên oanh kích lên trên linh hồn Bán Thần U Hải.

- A!

Linh hồn Bán Thần U Hải một lần nữa lọt vào linh hồn đồng thuật

cường đại khủng bố oanh kích.

Bắt đầu từ khi Triệu Phong phát ra công kích Lôi Kiếp Đồng Diễm, Bán Thần U Hải liền không ngừng gặp phải các loại công kích tàn phá của Triệu Phong, hơn nữa ngay cả cơ hội hoàn thủ cũng đều không có.

- Triệu Phong, người trong lòng ngươi, đã không còn khả năng sống sót a!

Sắc mặt Bán Thần U Hải trắng bệch, khí tức suy yếu, nhưng hắn vẫn lộ ra bộ dáng tươi cười âm trầm, ánh mắt nhìn về phía xa xa.

Hắn lúc này đã không phải là đối thủ của Triệu Phong, thậm chí muốn đào thoát từ trong tay hắn cũng có chút khó khăn.

Bởi vậy, Bán Thần U Hải định dùng sự tình khác, khiến cho Triệu Phong phân tâm.

- Cửu U Cung không ngờ lại cấu kết cùng Dị Tộc!

Ánh mắt Triệu Phong xuyên qua gần mười vạn dặm, nhìn về phía chiến trường giữa Triệu Vũ Phi cùng Tà Thiên Thánh Vương.

Chỉ thấy toàn thân Tà Thiên Thánh Vương bắt đầu khởi động ma quang yêu dị, tản mát ra thần uy khủng bố uy chấn thiên địa.

Không ai biết Tà Thiên Thánh Vương như thế nào lại đột nhiên có được chiến lực cường đại như thế, chỉ có Tả Mâu Triệu Phong có thể xuyên thấu qua thân thể Tà Thiên Thánh Vương, chứng kiến một đạo thân ảnh Dị Tộc trong Tiểu Thế giới của hắn.

- Hắc hắc… đi chết đi!

Tà Thiên Thánh Vương đánh ra một trảo, một cỗ ma quang đen kịt xen lẫn một tia Thần lực, ngưng tụ thành một thanh trường mâu hắc sắc.

Nguy cơ lâm đầu, Triệu Vũ Phi chỉ đành phải thúc giục huyết mạch trong thân thể. Toàn thân da thịt nàng bỗng nhiên trở nên tinh quang rạng rỡ, giống như một Nữ Thần băng tinh ngọc thế vậy. Trên thân thể chập chờn một tầng tử lưu nhàn nhạt.

Đinh! Phốc!

Thanh trường mâu hắc sắc kia xuyên thẳng qua thân thể Triệu Vũ Phi, kích khởi lên một tầng tinh quang sáng ngời.

Ông!

Trên thân thể tinh oánh như tử thủy tinh kia của Triệu Vũ Phi Tử, đạo lỗ hổng do thanh trường mâu kia gây ra đã nhanh chóng khép lại.

- Phốc!

Sắc mặt Triệu Vũ Phi thoáng ảm đạm lại một chút, ngọc thủ ôm chặt trước ngực, trong miệng phun ra một ngụm huyết dịch tử kim sắc.

Cho dù là huyết mạch cường đại của Linh Tộc, cũng không có khả năng chống lại công kích của Bán Thần!

- Ha ha… huyết mạch Linh Tộc Thái Cổ, hôm nay cũng phải bỏ mạng trong tay ta a!

Tà Thiên Thánh Vương thoáng giật mình một cái, sau đó liền lộ ra nụ cười hưng phấn điên cuồng dữ tợn.

Hô!

Bàn tay hắn vung lên, lực lượng Ma đạo trong hư không lại một lần nữa ngưng tụ, hình thành vài thanh trường mâu thiêu đốt diễm quang đen kịt.

Chương 1127: Cửu U Cung Không Còn

- Bán Thần U Hải, không ngờ nổi ngươi lại có thể cấu kết với Dị Tộc!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ biến. Bán Thần Dị Tộc xuất hiện bên trận doanh Cửu U Cung, là chuyện hắn tuyệt đối không ngờ tới.

- Ha ha… vì thắng lợi cuối cùng, bất luận thủ đoạn gì ta cũng dám dùng!

Bán Thần U Hải thấy ánh mắt Triệu Phong đã bị bên kia hấp dẫn, cười lạnh một tiếng, nhanh chóng lui về phía sau.

- Muốn chạy? Nằm mơ!

Sắc mặt Triệu Phong ngưng lại, cặp mắt gắt gao nhìn chằm chằm Bán Thần U Hải, sát ý lạnh như băng vô hình lan tràn ra, tràn ngập hư không.

Hô!

Sau lưng Triệu Phong bỗng nhiên xuất hiện một tầng sương mù u tử sắc, tràn ngập không gian bốn phía xung quanh, đem Bán Thần U Hải bao khỏa vào bên trong.

- Cái gì đây?

Sắc mặt Bán Thần U Hải sững sờ.

Đã đến lúc này, Triệu Phong không ngờ lại còn tỉnh táo như vậy, không để ý an nguy của Triệu Vũ Phi bên kia, trực tiếp ra tay với hắn?

Thế nhưng, khi ánh mắt của hắn đảo quét về phía Tà Thiên Thánh Vương bên kia một cái, cả người Bán Thần U Hải triệt để ngây ngẩn.

Chỉ thấy trên hư không ngay trên đầu Tà Thiên Thánh Vương, đã xuất hiện một đầu Di Thiên Chi Mâu hổ phách kim sắc, phảng phất như là được khảm nạm bên trong thiên địa, ba động kim mang huyền ảo thâm thúy, lạnh lùng quan sát chúng sinh bên dưới.

Tà Thiên Thánh Vương đang chuẩn bị ra tay, đột nhiên toàn thân cao thấp chợt cảm nhận được một cỗ áp lực chưa từng có, linh hồn run rẩy một cách vô cớ.

Linh thức Tà Thiên Thánh Vương đảo quét qua, sau đó nhìn về phía đầu Di Thiên Chi Mâu đang bao quát chính mình kia.

- Chuyện gì xảy ra? Đây là cái gì?

Thể xác và tinh thần Tà Thiên Thánh Vương nhất thời kinh hãi, ngây người tại chỗ, linh hồn ý chí hoàn toàn bị áp chế nặng nề.

Bán Thần Dị Tộc bên trong Tiểu Thế giới của Tà Thiên Thánh Vương bất quá cũng chỉ là đem lực lượng của mình cấp cho Tà Thiên Thánh Vương mà thôi, kẻ chủ yếu khống chế thân thể cùng linh hồn này, vẫn như cũ là Tà Thiên Thánh Vương!

Linh hồn ý chí của Tà Thiên Thánh Vương lại bị Tỏa Không Chi Mâu của Triệu Phong bao quát, triệt để bị áp chế, ngay cả ý niệm phản kháng trong đầu cũng khó có thể dâng lên nổi.

- Vũ Phi, đi mau!

Triệu Phong tranh thủ một tia cơ hội cho Triệu Vũ Phi.

Nhưng lúc này, Triệu Vũ Phi vẫn đứng yên tại chỗ, giống như hoàn toàn không có phản ứng vậy.

- Hừ! Ngu xuẩn! Không có tác dụng gì đâu!

Trong Tiểu Thế giới của Tà Thiên Thánh Vương, gã Bán Thần Dị Tộc kia hừ lạnh một tiếng, phóng xuất ra ý chí linh hồn tuyệt cường.

Oanh!

Một cỗ ý chí linh hồn tuyệt cường thuộc về Bán Thần đột nhiên bùng phát ra.

Bán Thần Dị Tộc đã toàn diện áp chế linh hồn Tà Thiên Thánh Vương, tạm thời khống chế cỗ thân thể này của hắn.

Hô!

Mấy cây trường mâu hắc sắc trong hư không kia lập tức bị hắn khống chế.

- Đi chết đi, kẻ có huyết mạch Linh Tộc!

Trong thân thể Tà Thiên Thánh Vương chợt truyền ra một cỗ thanh âm tà dị âm lãnh khác thường.

Thế nhưng đúng vào lúc này, đầu Di Thiên Chi Mâu đang bao quát Tà Thiên Thánh Vương kia chợt bắn ra một cỗ ý chí đồng lực tuyệt cường. Toàn bộ không gian thiên địa đều mơ hồ chấn động một cái.

Bên trong Di Thiên Chi Mâu kia đột nhiên lóe ra một cái vòng xoáy tử kim sắc sâu không thấy đáy, phảng phất như thông suốt tới một cái thế giới mê cung huyễn cấm vĩnh viễn không có điểm cuối cùng vậy.

Trong thoáng chốc, một cỗ lực lượng Cấm kỵ giam cầm, hút ra linh hồn, bao phủ trên thân thể Tà Thiên Thánh Vương!

Cỗ lực lượng Cấm kỵ này giống như lực lượng chúa tể vạn vật, không thể trái nghịch, không cách nào ngăn chặn được.

Bán Thần Dị Tộc đang chuẩn bị động thủ, đột nhiên linh hồn trực tiếp bị cỗ lực lượng Cấm kỵ này giam cầm khống chế lại, căn bản không thể động đậy nổi.

- Làm sao có thể? Đồng thuật của tiểu tử này!

Bán Thần Dị Tộc trong thân thể Tà Thiên Thánh Vương, sắc mặt nhất thời kinh hãi, tâm thần run rẩy không thôi.

Phải biết rằng, đầu Di Thiên Chi Mâu trên bầu trời kia, chính là đang đồng thời giam cầm linh hồn của hai người. Một cường giả Thánh Vương cùng một cường giả Bán Thần!

Chỉ là một tên Thánh Chủ Đại thành, làm sao có thể làm được chuyện này?

Nhưng hắn không biết chính là, mỗi khi Triệu Phong dùng Tỏa Không Chi Mâu thi triển đồng thuật, uy lực càng cường đại hơn rất nhiều.

Hơn nữa, Triệu Phong thân ở trong hình chiếu Tiểu Thế giới Huyễn Thành, sức mạnh cùng linh hồn đồng thuật của hắn đạt được Tiểu Thế giới Huyễn Thành tăng phúc, có thể nói là cường đại chưa từng

có.

Mà lúc này, Triệu Phong cũng không phải lợi dụng Thần Mâu Ngưng Thị rút ra linh hồn của hai người, chỉ là triệt để giam cầm linh hồn của bọn hắn, bởi vậy lực lượng giam cầm càng cường đại hơn nhiều.

Bốn phía Sơn mạch Cửu U, tất cả các thành viên Cửu U Cung khác cùng cường giả các thế lực lớn ở đây, tâm thần đều tràn ngập chấn động, sắc mặt phi thường kinh hãi nhìn chằm chằm một màn này.

Lúc này, bọn hắn tự nhiên minh bạch, trong thân thể Tà Thiên Thánh Vương tựa hồ đang ẩn giấu một gã cường giả Bán Thần!

Nhưng khiến cho bọn hắn không cách nào tưởng tượng chính là, Triệu Phong dùng sức một người, đồng thời kềm chế hai vị cường giả Bán Thần.

Sức mạnh hình chiếu trong Tiểu Thế giới Huyễn Thành của Triệu Phong, làm suy yếu Bán Thần U Hải, linh hồn ý chí bị một cỗ Huyễn thuật cường đại tiếp tục mê hoặc. Cộng thêm Tiểu tặc miêu cùng Vân Tầm Tiên Điệp quấy nhiễu, Bán Thần U Hải căn bản không cách nào đột phá cỗ lực lượng Huyễn cảnh Tiểu Thế giới này.

Cách đó hơn mười vạn dặm, gã cường giả Bán Thần bí ẩn trong thân thể Tà Thiên Thánh Vương kia, lại bị Triệu Phong dùng thần thông đồng thuật nào đó không thể tưởng tượng nổi giam cầm lại.

Giờ phút này, tất cả những cường giả ở đây đều không cách nào ổn định lại sóng to gió lớn trong lòng mình, hai mắt mở lớn trừng trừng nhìn chằm chằm Triệu Phong.

- Khốn kiếp! Sao lại trở nên như vậy?

Gã Bán Thần Dị Tộc trong thân thể Tà Thiên Thánh Vương, phương diện linh hồn không ngừng cật lực giãy dụa, nhưng vẫn không cách nào thoát ly khỏi cỗ lực lượng giam cầm này.

Thế nhưng đúng vào lúc này, dị biến lại một lần nữa!

Trước mặt Tà Thiên Thánh Vương, trong thân thể Triệu Vũ Phi đột nhiên tản mát ra một cỗ Thần lực chấn động tuyệt cường.

Ông ông!

Ngay trên mi tâm Triệu Vũ Phi, mơ hồ có thể nhìn thấy một khỏa tinh thể hình thoi lóe sáng.

Khỏa tinh thể hình thoi này chính là Triệu Vũ Phi đạt được tại trong phần đầu Thần Thi. Cho tới nay, nàng cũng không biết sử dụng lực lượng khỏa tinh thể hình thoi này như thế nào.

Nhưng vừa rồi, tại thời điểm nguy cơ sinh tử kia, khỏa tinh thể hình thoi này đã liên kết cùng huyết mạch Triệu Vũ Phi.

Xoạt!

Toàn thân Triệu Vũ Phi lập tức bắn ra hào quang tử kim sắc kinh diệu thiên địa.

Phương viên mấy vạn dặm xung quanh, tất cả nguyên khí thiên địa đều đồng thời chấn động, nhanh chóng tụ tập về phía Triệu Vũ Phi, phảng phất như là đang triều bái một vị Thần linh vậy!

Dị tượng thiên địa như vậy, một lần nữa khiến cho tất cả mọi người ở đây khiếp sợ.

- Hẳn là, huyết mạch Linh Tộc của nàng đã tiến thêm một bước giác tỉnh rồi!

Bán Thần Dị Tộc trong thân thể Tà Thiên Thánh Vương, khoảng cách gần với Triệu Vũ Phi nhất, cảm thụ được khí tức huyết mạch kinh người trong thân thể Triệu Vũ Phi, tâm thần nhất thời rung động.

Bỗng nhiên, Triệu Vũ Phi chợt mở mắt ra, một cỗ uy áp Thần lực kinh khủng hướng về phía Tà Thiên Thánh Vương trước mặt mạnh mẽ nghiền áp tới.

Hô!

Ngọc thủ của Triệu Vũ Phi khẽ vung lên, một cỗ lực lượng vô hình tuyệt cường đánh thẳng về phía Tà Thiên Thánh Vương.

Két xẹt!

Huyền Quang Thánh Lực trong thân thể Tà Thiên Thánh Vương trực tiếp đình chỉ vận chuyển, hơn nữa lại còn hoàn toàn đông cứng lại.

Sau đó, toàn bộ thân hình Tà Thiên Thánh Vương bị đống kết lại bên trong một tầng nguyên khí kết tinh đông cứng.

- Lực lượng huyết mạch của Vũ Phi lại tiến thêm một bước Phản tổ rồi!

Triệu Phong cảm nhận được cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ kinh người này, trong lòng nhất thời mừng rỡ.

Vừa rồi, hắn cũng là trải qua cẩn thận quan sát, mới phát hiện ra dị biến khác thường trong thân thể Triệu Vũ Phi. Bởi vậy hắn mới toàn lực giam cầm linh hồn hai người kia, để tránh cho bọn hắn phát ra

một tia ý chí lực lượng nào đó, ảnh hưởng đến Triệu Vũ Phi.

Oanh! Phanh!

Sau khi Huyền Quang Thánh Lực bị một tầng nguyên khí kết tinh phong ấn, từ trong thân thể Tà Thiên Thánh Vương đột nhiên lao ra một đạo thân ảnh u hắc sắc.

Hưu!

Đạo thân ảnh u hắc sắc kia sau khi lao ra, liền hóa thành một đạo quang mang u ám, lập tức phóng ra xa hơn ngàn vạn dặm, biến mất tại phía chân trời.

- Đó là… Bán Thần Dị Tộc!

Phụ cận Cửu U Cung, các thành viên thế lực Tam tinh khác nhất thời khiếp sợ thốt lên.

- Cửu U Cung không ngờ lại cấu kết với Dị Tộc!

Sắc mặt Địa Quỷ Thánh Vương hết sức nặng nề.

Nếu gã Bán Thần Dị Tộc này không bại lộ thì còn tốt, thế nhưng bởi vì Triệu Vũ Phi xuất hiện, gã Bán Thần Dị Tộc này đã hoàn toàn bại lộ ra trước mặt mọi người. Như vậy, hôm nay Cửu U Cung xem như đã xong!

- Hừ! Bán Thần U Hải, hôm nay, Cửu U Cung sẽ hoàn toàn xóa tên tại Vương triều Đại Càn!

Sau khi giải trừ nguy cơ của Triệu Vũ Phi bên kia, Triệu Phong nhìn về phía Bán Thần U Hải đang chìm trong Huyễn Cấm Mê Cung, hừ

lạnh một tiếng.

Thể xác và tinh thần Bán Thần U Hải nhất thời chấn động một trận.

Thời điểm Triệu Phong thi triển ra đầu Di Thiên Chi Mâu này, Bán Thần U Hải đã ý thức được tình huống không ổn. Hiện tại gã Bán Thần Dị Tộc này đã triệt để bại lộ, Cửu U Cung tuyệt đối khó thoát khỏi quan hệ.

Nếu như thế cục tốt một chút, Cửu U Cung triệt để diệt sát Triệu Phong, ngược lại có thể đem hết thảy mọi chuyện đổ lên trên người Tà Thiên Thánh Vương, sau đó đem Bí pháp trong tay Triệu Phong giao cho Thái Hoàng Điện, có lẽ có thể tránh được một kiếp này.

Nhưng mà lúc này đại thế của Cửu U Cung đã mất, những thế lực kia phát hiện ra Cửu U Cung cấu kết với Dị Tộc, cũng sẽ không dám tiếp tục hiệp trợ Cửu U Cung nữa.

Cửu U Cung đã triệt để xong rồi!

- Vậy thì cùng chết a! Triệu Phong!

Sắc mặt Bán Thần U Hải ngoan tuyệt, cặp mắt gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Phong, mang theo oán hận vô cùng.

Một cỗ nguy cơ hủy diệt trí mạng từ trong thân thể Bán Thần U Hải bùng phát ra.

- Không tốt! Khoảng cách quá gần!

Triệu Phong mơ hồ ý thức được không ổn.

Với khoảng cách giữa hắn và Bán Thần U Hải, chỉ sợ không có cách

nào tránh thoát uy năng tự bạo của Bán Thần U Hải.

Bá!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một khối sắt tam giác màu đen, những vân lộ thanh trạch huyền ảo trên khối sắt kia bỗng nhiên lóe lên quang trạch thanh sắc.

Ông! Oanh!

Tất cả lực lượng trong thân thể Bán Thần U Hải lập tức nổ tung lên.

Trong thiên địa, năng lượng hủy diệt khủng bố lan tỏa ra khắp nơi. Toàn bộ Cửu U Cung dưới uy năng tự bạo của Bán Thần U Hải, triệt để biến thành tro bụi!

Cách đó không xa, một ít thành viên Cửu U Cung cùng không ít cao tầng các thế lực Tam tinh khác không kịp trốn tránh, bị cỗ lực lượng tự bạo này trực tiếp diệt sát.

- Đường đường Bán Thần Cửu U Cung, cuối cùng lại gặp phải kết cục như thế này!

- Muốn trách cũng chỉ có thể trách hắn cấu kết Dị Tộc!

Các thế lực Tam tinh khác ở đây lập tức phủi sạch quan hệ với Cửu U Cung.

- Bất quá đáng tiếc, Triệu Phong cách Bán Thần U Hải gần như vậy, không có khả năng tránh thoát uy năng tự bạo của cường giả Bán Thần!

Một gã Trưởng lão thế lực Tam tinh giả mù sa mưa thở dài nói.

Nhưng sau một khắc, gã Trưởng lão này trực tiếp ngây người, sắc mặt thoáng một cái trở nên trắng bệch, ánh mắt hoảng sợ nhìn chằm chằm vào trung tâm bạo tạc kia.

Khi bụi mù tiêu tan đi, ngay trung tâm bạo tạc kia, thân ảnh Triệu Phong phiêu nhiên đứng đó, toàn thân cao thấp không tổn thương chút nào.

- Điều này sao có thể? Hắn không ngờ lại bình yên vô sự!

- Đây chính là Bán Thần tự bạo a!

Đại đa số mọi người, kể cả bọn người Côn Vân, Nam Cung Thánh, vẻ mặt đều không thể tin nổi, ánh mắt giống như đang nhìn quái vật vậy, nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong.

Sắc mặt Triệu Phong lạnh nhạt. Nếu không phải có Thần khí Cổ Thần Ấn, cho dù hắn toàn lực bỏ chạy, ít nhiều cũng sẽ phải bị một ít ảnh hưởng.

- Từ nay về sau, Vương triều Đại Càn sẽ không còn Cửu U Cung nữa!

Thân ảnh Triệu Phong đứng thẳng giữa không trung, giống hệt một vị chúa tể. Thanh âm trong trẻo vang dội lan truyền khắp thiên địa.

Tất cả mọi người ở đây, tâm thần đồng thời chấn động, ngơ ngác nhìn về phía Triệu Phong, ngay cả thở mạnh một cái cũng không dám.

- Người của Cửu U Cung, kẻ nào không quy thuận, giết chết không tha!

Sau đó, Triệu Phong đảo mắt quan sát phía dưới, ánh mắt lăng liệt đảo qua tất cả mọi người bên dưới.

Bịch!

Một ít thành viên Cửu U Cung còn sống ở đây trực tiếp quỳ rạp xuống đất.

Nam Cung Thánh, Côn Vân, Triệu Vũ Phi nhìn về phía Triệu Phong, lộ ra vẻ mỉm cười.

Thành viên các thế lực Tam tinh khác ở đây đều đứng lặng tại chỗ, phảng phất như Triệu Phong chưa mở miệng, bọn hắn cũng không dám có bất kỳ hành động gì.

Nhưng ngay lúc này, từ phía chân trời xa xa chợt xẹt qua mấy đạo quang mang kim sắc.

Dẫn đầu đoàn người kia chính là Vũ Linh Thánh Vương! Lúc này ánh mắt hắn cực kỳ ngưng trọng, linh thức đảo qua Sơn mạch Cửu U bên dưới.

Hôm nay bọn hắn tới đây chính là để tham gia hội nghị bí mật do Bán Thần U Hải cử hành.

Thế nhưng nhìn tình huống trước mắt, Chúa Tể Điện tựa hồ đã khai chiến với Cửu U Cung rồi.

Mà giờ phút này, các thành viên Cửu U Cung ở đây chỉ còn lại một phần nhỏ, mà Bán Thần U Hải cũng lại không thấy bóng dáng.

Trong đầu Vũ Linh Thánh Vương cực kỳ chấn động:

- Chẳng lẽ Cửu U Cung đã bại dưới tay Chúa Tể Điện sao? Điều này sao có thể?

Cửu U Cung nói thế nào cũng là thế lực Tam tinh đỉnh phong của Vương triều Đại Càn, nội tình vô cùng thâm sâu. Cho dù không phải là đối thủ của Chúa Tể Điện, cũng không có khả năng bại một cách nhanh chóng như vậy. Hơn nữa ở đây còn có rất nhiều cường giả của các thế lực, tông môn Tam tinh liên hợp cùng Cửu U Cung nữa.

Bất quá, nếu như Cửu U Cung đã thất bại, như vậy hiệp nghị giữa Thái Hoàng Điện cùng Cửu U Cung cũng sẽ không có bất kỳ tác dụng gì nữa.

- Triệu Phong, ngươi không ngờ lại dám công khai tấn công Cửu U Cung!

Vũ Linh Thánh Vương nhìn về phía Triệu Phong, lạnh giọng chất vấn.

Chương 1128: Bố Cục Vương Triều Đại Càn

- Triệu Phong, ngươi không ngờ lại dám công khai tấn công Cửu U Cung!

Vũ Linh Thánh Vương nhìn về phía Triệu Phong, lạnh giọng chất vấn.

- Phải thì như thế nào?

Sắc mặt Triệu Phong bình thản, lạnh giọng hỏi lại.

Thần sắc Vũ Linh Thánh Vương sững sờ, thái độ Triệu Phong lãnh đạm khinh thường như vậy, khiến cho trong lòng hắn chợt sinh một tia sợ hãi nhàn nhạt.

Vũ Linh Thánh Vương biết rõ, chính mình không phải là đối thủ của Triệu Phong, nhưng sau lưng hắn chính là Thái Hoàng Điện! Có chỗ dựa này, hắn cần gì e ngại Triệu Phong?

- Hiện tại hai Đại Vương triều đang không ngừng đối chọi, bất cứ lúc nào cũng có khả năng khai chiến một lần nữa! Chúa Tể Điện lại ở thời điểm này, phá hủy một thế lực Tam Tinh đỉnh phong của Vương triều Đại Càn, làm suy yếu thực lực của Vương triều, chẳng lẽ trong lòng lại có dị tâm sao?

Sắc mặt Vũ Linh Thánh Vương lạnh lẽo như băng, một lần nữa ép hỏi.

Hiện tại Cửu U Cung đã bị tiêu diệt, Thái Hoàng Điện muốn đạt được

Bí pháp trong tay Triệu Phong, chỉ có thể áp đặt tội danh cho Chúa Tể Điện mà thôi.

Nếu như Triệu Phong lại dám phản kháng, đến lúc đó Thái Hoàng Điện có thể danh chính ngôn thuận ra tay với Chúa Tể Điện.

- Vũ Linh Thánh Vương có chỗ không biết rồi! Kẻ trong lòng có dị tâm thật ra lại chính là Cửu U Cung a!

Khóe miệng Triệu Phong khẽ nhếch lên một tia mỉm cười nhàn nhạt.

- Có ý gì?

Ánh mắt Vũ Linh Thánh Vương lộ ra một tia nghi hoặc.

- Thời điểm vừa rồi chúng ta tấn công Cửu U Cung, phát hiện bên trong Tiểu Thế giới một gã Trưởng lão của Cửu U Cung, ẩn giấu một gã Bán Thần Dị Tộc! Điều này, tất cả mọi người ở đây đều có thể làm chứng!

Triệu Phong mỉm cười, nhàn nhạt nói.

- Vũ Linh Thánh Vương, điều này ta có thể làm chứng!

- Không nghĩ tới Cửu U Cung lại có thể cấu kết với Dị Tộc! Chúng ta thật là mắt bị mù rồi, không nhìn rõ Cửu U Cung a!

Một ít thế lực ở đây lập tức phủi sạch quan hệ cùng Cửu U Cung, chính khí lẫm nhiên nói.

Bán Thần Dị Tộc lẻn vào Vương triều Đại Càn, đây cũng không phải việc nhỏ. Hơn nữa những người làm chứng ở đây quả thật quá nhiều, bọn hắn có muốn không thừa nhận cũng không được.

- Cái này…

Vũ Linh Thánh Vương sững sờ tại chỗ, trong lúc nhất thời như lâm vào giấc mộng. Hắn cũng không cách nào tưởng tượng nổi, Cửu U Cung lại có thể cấu kết với Dị Tộc!

Nếu là như vậy, Cửu U Cung quả thật đúng là tội đáng tru diệt. Chúa Tể Điện hủy diệt một thế lực phản bội như vậy, Thái Hoàng Điện chẳng những không thể có bất kỳ trách cứ gì, ngược lại cần phải ngợi khen nữa mới đúng.

- Vũ Linh Thánh Vương, ngài như thế nào lại trùng hợp tới đây?

Lúc này, Triệu Phong chợt mang theo dáng tươi cười nghiền ngẫm, hỏi.

- Bổn tọa là trùng hợp đi qua nơi này mà thôi!

Trong lòng Vũ Linh Thánh Vương lập tức chột dạ.

- Chuyện này… Bổn tọa phải nhanh chóng đem chuyện này báo cáo lên Thái Hoàng Điện a!

Vũ Linh Thánh Vương nói xong câu đó, liền trực tiếp mang theo các thành viên khác của Thái Hoàng Điện rời đi.

- Thái Hoàng Điện nhất định phải bắt giữ được tên Bán Thần Dị Tộc đã lẻn vào Đại Càn kia a!

Trước khi Vũ Linh Thánh Vương rời đi, thanh âm của Triệu Phong đột nhiên vang lên sau lưng hắn.

- Triệu Phong!

Vũ Linh Thánh Vương nghiến răng nghiến lợi một trận. Lần này, hắn lại một lần nữa không có kết quả gì quay trở về.

Sau khi thành viên Thái Hoàng Điện rời đi, không khí tại nơi này lại một lần nữa ngưng trọng trở lại.

Rất nhiều thành viên các thế lực khác, mỗi khi nhìn về phía Triệu Phong, trên mặt tràn ngập ý nịnh nọt.

- Các ngươi đều là các thế lực liên hợp cùng Cửu U Cung, mà Cửu U Cung lại có hiềm nghi cấu kết với Dị Tộc! Vì để tẩy rửa hiềm nghi của mình, các ngươi chỉ có một con đường duy nhất, đó chính là trở thành thế lực phụ thuộc của Chúa Tể Điện ta!

Sắc mặt Triệu Phong uy lẫm, nhìn chằm chằm chúng nhân bên dưới, lời nói khẳng định, không cho phép có một tia ý kiến phản bác nào cả.

Rất nhiều Thế lực Tam tinh ở đây trầm mặc một hồi. Bọn hắn không bao giờ nghĩ tới, sau khi giải quyết Cửu U Cung, Triệu Phong còn cường nghạnh như thế, áp chế gần hai mươi thế lực Tam tinh, tông môn bọn hắn ở đây! Trong đó còn có cả một ít Siêu cấp Đại Tông phái Tam tinh, Bát Đại Thế Gia Khương gia cùng Đổng gia nữa.

Nhưng trong mắt tất cả mọi người, lại lộ ra sự bất đắc dĩ thật sâu.

Nếu như Chúa Tể Điện sau khi công phá Cửu U Cung, nguyên khí đại thương, bọn hắn tự nhiên sẽ dám phản kháng.

Nhưng lần này, Chúa Tể Điện tới đây công kích Cửu U Cung cũng chỉ có năm người mà thôi! Hơn nữa năm người này tựa hồ cũng

không có bao nhiêu thương tổn gì đáng kể. Hơn nữa Chúa Tể Điện tóm thâu thế lực còn sót lại của Cửu U Cung, có thể nói là lớn mạnh chưa từng có, trở thành cái thế lực Tam tinh đỉnh phong khác hoàn toàn siêu việt Cửu U Cung!

Trở thành thế lực phụ thuộc của một thế lực Tam tinh cường đại như vậy, ngược lại cũng không có gì đáng nói! Thế nhưng quan trọng nhất chính là, giữa Chúa Tể Điện cùng Thái Hoàng Điện, tựa hồ cũng có mâu thuẫn không nhỏ.

- Nếu như các ngươi không đồng ý, như vậy sau này Chúa Tể Điện chỉ có thể đến cửa bái phỏng từng nhà rồi!

Thanh âm lạnh như băng của Triệu Phong lại một lần nữa vang lên.

Tất cả các thành viên ở đây, tâm thần nhất thời mãnh liệt run lên.

Cửu U Cung sau khi bị năm người Chúa Tể Điện bái phỏng, đã rơi vào kết quả như vậy, ngay cả Bán Thần U Hải cũng không thoát khỏi kết cục tự bạo. Đám môn phái nhỏ bọn hắn, làm sao có thể chống lại Triệu Phong đến “bái phỏng” đây?

- Sơn Hải Môn nguyện ý trở thành thế lực phụ thuộc của Chúa Tể Điện!

Lúc này, một gã Thái thượng Trưởng lão thế lực Tam tinh bình thường ở phía sau đột nhiên tiến lên, nói.

- Địa Hỏa Tông cũng nguyện ý trở thành thế lực phụ thuộc của Chúa Tể Điện!

Lại một giọng nói nữa vang lên.

Đám người dẫn đầu chấp nhận thuần phục với Chúa Tể Điện này, đều là một ít thế lực Tam tinh bình thường.

Sau khi kiến thức thực lực của Triệu Phong cùng kết cục của Cửu U Cung, bọn hắn nào dám không thuận theo?

- Địa Ma Giáo, nguyện ý phối hợp Chúa Tể Điện!

Lúc này, thanh âm Địa Quỷ Thánh Vương chợt vang lên.

Các thế lực lớn khác ở đây đều nhao nhao khiếp sợ, không nghĩ tới Địa Quỷ Thánh Vương lại trực tiếp khuất phục Chúa Tể Điện như thế.

Nhưng không ai biết được, hiện tại Địa Quỷ Thánh Vương quả thật là đã cực kỳ khiếp sợ Triệu Phong.

Ban đầu ở trong Thần Thi, Địa Quỷ Thánh Vương đã từng liên hợp với bọn người Vũ Linh Thánh Vương, bức bách qua Triệu Phong. Hôm nay, Địa Quỷ Thánh Vương lại càng liên hợp với Cửu U Cung đối phó Chúa Tể Điện.

Mãi đến lúc này, trái tim của Địa Quỷ Thánh Vương vẫn còn đang treo lơ lửng giữa không trung, sợ Triệu Phong chủ động tìm hắn gây phiền phức.

Nhìn thấy Địa Quỷ Thánh Vương cũng đã thần phục Triệu Phong, các thế lực khác ở đây cũng không còn bất cứ dị nghị gì, toàn bộ đều tiếp nhận đề nghị của Triệu Phong.

- Đi thôi!

Triệu Phong bay về phía đám người Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi,

huy động Mê Không Giới, biến mất khỏi phiến không gian này.

Hơn mười ngày sau, thành viên thế lực Chúa Tể Điện phụ cận Cửu U Cung đã nhanh chóng chiếm lĩnh Sơn mạch Cửu U, xây dựng lên một Phân điện Chúa Tể Điện. Mà kẻ chưởng khống tòa Phân điện này, chính là Minh Quỷ Môn, một đại thế lực đã từng phụ thuộc Cửu U Cung.

Mà tin tức Cửu U Cung bị diệt này, cũng nhanh chóng lan truyền ra khắp cả Vương triều Đại Càn.

Chúa Tể Điện dùng lực lượng năm người, hoàn toàn nghiền áp Cửu U Cung và mười thế lực Tam tinh lớn nhỏ. Bán Thần U Hải của Cửu U Cung không địch lại Triệu Phong, cuối cùng tự bạo, nhưng vẫn như cũ không thể khiến cho Triệu Phong bị thương chút nào.

Sự kiện này liền triệt để oanh động toàn bộ Vương triều Đại Càn, trở thành chủ đề nóng bỏng nhất sau chiến tranh giữa hai Vương triều cùng sự kiện Thần Thi lúc trước.

Thực lực cao tầng Chúa Tể Điện khiến cho thế nhân triệt để khiếp sợ. Mà sau khi chiếm đoạt thế lực còn sót lại của Cửu U Cung cùng với mười cái thế lực Tam tinh phụ thuộc khác, thế lực Chúa Tể Điện càng điên cuồng khuếch trương, lớn mạnh chưa từng có.

Sau đó, lại có thêm càng nhiều các thế lực nữa trong Vương triều Đại Càn quẳng ném cành ô-liu về phía Chúa Tể Điện. Ví dụ một ít thế lực lớn như Thiết gia, Cơ gia, Hắc Mạc Giác…

Chúa Tể Điện hiện tại, không hề nghi ngờ đã trở thành đệ nhất thế lực dưới thế lực Tứ tinh. Trở thành thế lực to lớn có thể đánh đồng với hai đại thế lực Tứ tinh Thái Hoàng Điện và Thiên Huyền Cung!

Ba tháng sau, gã Bán Thần Dị Tộc lẻn vào Vương triều Đại Càn kia, cũng đã bị rất nhiều thế lực, với cường giả Thái Hoàng Điện làm chủ, tiến hành bao vây diệt sát!

o0o

Càn Châu, Thái Hoàng Điện…

Trong một tòa điện các cực lớn vàng son lộng lẫy, một bầu không khí vô cùng ngưng trọng.

- Đại thế Chúa Tể Điện đã thành, nếu đợi thêm mấy ngàn năm nữa, tu vi Triệu Phong tấn thăng lên Bán Thần, Đại Lục Vực sẽ sản sinh ra thêm một thế lực Tứ tinh nữa!

Một gã Thánh Vương uy tín lâu năm cảm thán nói.

Thật ra, với quy mô hiện tại của Chúa Tể Điện, đã có thể so sánh với Thái Hoàng Điện cùng Thiên Huyền Cung, chỉ là chưa có cường giả Bán Thần tượng trưng mà thôi.

- Trong tay Triệu Phong khẳng định đang nắm giữ Bí pháp của Luân Hồi Thánh Vương! Ngày sau Chúa Tể Điện tất nhiên sẽ chống lại Thái Hoàng Điện ta, tranh đoạt quyền khống chế Vương triều Đại Càn!

Sắc mặt Bán Thần Thái Cực trầm xuống, nói.

Lời này vừa ra, bên trong điện các lại một lần nữa lâm vào trầm mặc.

Trong trận chiến với Chân Thần lần trước, chiến lực của cao tầng Thái Hoàng Điện đều đã bị trọng thương nghiêm trọng. Mà lúc trước, bởi vì gã Bán Thần Dị Tộc lẻn vào Vương triều Đại Càn kia, Bán

Thần của Thái Hoàng Điện cũng không tránh khỏi phải tự thân xuất mã, lại càng chậm trễ đối phó Chúa Tể Điện thêm một thời gian nữa.

Hiện tại, Bán Thần của Thái Hoàng Điện, không có người nào ở trạng thái toàn thịnh cả.

Mà nghe đồn, trong chiến đấu giữa Chúa Tể Điện cùng Cửu U Cung, Triệu Phong đã dùng sức một mình lực áp Bán Thần U Hải cùng một gã Bán Thần Dị Tộc khác. Cho dù thương thế Bán Thần U Hải cùng Bán Thần Dị Tộc vẫn chưa hoàn toàn khỏi hẳn, nhưng cử động lần này của Triệu Phong cũng lộ ra chiến lực khủng bố không thể tưởng tượng nổi.

Nói cách khác, cho dù Thái Hoàng Điện tìm được cớ ra tay hoàn hảo, muốn nhằm vào Chúa Tể Điện, ít nhất cũng cần phải xuất động ba gã cường giả Bán Thần!

Hơn nữa, làm như vậy còn có thể tổn thương nghiêm trọng đến thực lực của Vương triều Đại Càn! Một khi Vương triều U Nguyệt thừa cơ phản công, Vương triều Đại Càn chắc chắn sẽ lâm vào nguy cơ.

- Thái Hoàng Điện cần tĩnh dưỡng một thời gian ngắn! Chờ thời cơ chín muồi, ta sẽ tự thân xuất mã!

Lúc này, tại phía trước nhất của điện các, Bán Thần Long Hoàng đang bao phủ trong một tầng Long văn kim quang, đột nhiên lạnh nhạt lên tiếng.

Vốn dĩ Bán Thần Long Hoàng chuẩn bị sau khi chữa trị thương thế hoàn tất, liền bế quan trùng kích Thiên giai Thần vị, nhưng hiện tại hắn không thể không trì hoãn ý định trùng kích Thần vị.

- Bán Thần Long Hoàng trực tiếp xuất mã?

Sắc mặt rất nhiều cao tầng ở đây đều khiếp sợ, nhưng lại không có bất cứ dị nghị gì.

o0o

Chúa Tể Điện…

Lần này, Triệu Phong chính diện chiến đấu cùng cường giả Bán Thần, trong lòng có rất nhiều cảm ngộ.

Trong Cấm địa, Triệu Phong vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, đồng thời tham tu nhiều phương diện cùng một lúc.

Hai cỗ ý niệm đầu tiên, Triệu Phong dùng để tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết cùng Kim Khôn Thánh Lôi Thể.

Hai cỗ ý niệm thứ ba, thứ tư, hắn dùng để tham tu Hóa Thần Quyết cùng Phong Lôi Cuồng Chỉ.

Trong chiến đấu với Bán Thần U Hải, nếu như Triệu Phong không có Thần lực tương trợ, công kích của hắn cũng khó có thể tạo thành loại tổn thương trình độ này cho Bán Thần U Hải.

Mà uy năng của Phong Lôi Cuồng Chỉ phối hợp với lực lượng Thần huyết trong ngón trỏ, cũng tuyệt đối kinh thế hãi tục, chứng minh con đường Triệu Phong lực chọn không hề sai.

Cỗ ý niệm thứ năm, hắn dùng để suy diễn Phân Hồn Quyết.

Triệu Phong đã tu luyện thành công tầng thứ hai Phân Hồn Quyết, mà trong tay hắn còn có một đầu Luân Hồi Chi Mâu, bởi vậy hắn cần phải nhanh một chút suy diễn ra tầng thứ ba. Chờ đến thời cơ chín

muồi, lại một lần nữa đắp nặn ra cỗ phân thân thứ ba.

Cỗ ý niệm cuối cùng của Triệu Phong thì chìm vào trong Không gian Tả Mâu, quan sát quá trình chiến đấu giữa hắn cùng với Bán Thần U Hải lúc trước, học tập những địa phương đáng giá tham khảo trên người Bán Thần U Hải.

o0o

Mặt khác, Triệu Vũ Phi sau khi cùng Triệu Phong quay trở lại Chúa Tể Điện, cũng trực tiếp tiến hành bế quan.

Khỏa tinh thể hình thoi Triệu Vũ Phi đạt được tại trong Thần Thi kia thập phần thần bí, khiến cho huyết mạch Linh Tộc của nàng càng tiến thêm một bước thức tỉnh.

Ngoài ra, nàng tựa hồ còn lấy được những thứ hữu ích khác nữa, cần có thời gian lý giải cùng tiêu hóa.

Mà Nam Cung Thánh cùng Côn Vân, tựa hồ như đã bắt đầu chuẩn bị cho quá trình trùng kích Thần vị.

Từ xưa đến nay, không biết đã có bao nhiêu cường giả Huyền Quang Cảnh bị ngăn cản dưới cánh cửa Thần vị này, thậm chí ngay cả cánh cửa Thần vị cũng đều không thể chạm tới! Lại có không biết bao nhiêu cường giả Bán Thần, dừng lại tại chỗ hơn mấy vạn năm, thủy chung không cách nào đột phá!

Cho dù Côn Vân đã từng có kinh nghiệm trùng kích Thần vị, lần này cũng cần phải chuẩn bị đầy đủ, toàn lực ứng phó.

o0o

Một năm sau…

Trong Mê Không Giới bỗng nhiên xuất hiện một cỗ khí tức Thái Cổ ngưng thực cường đại, khiến cho Triệu Phong từ trong bế quan cũng phải bừng tỉnh lại.

Một cỗ Huyền Quang Thánh Lực màu sắc rực rỡ quay tròn bốn phía chung quanh Triệu Vạn, cải biến thiên địa tự nhiên trong Mê Không Giới.

- Cảnh giới cùng ý chí đều đạt đến tiêu chuẩn Huyền Quang Đại thành!

Trong mắt Triệu Phong lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hắn không nghĩ tới tốc độ tiến giai của Triệu Vạn lại nhanh như vậy, đã đuổi theo kịp chính mình.

- Xem ra, ta vẫn đã đánh giá thấp cỗ thân thể này!

Triệu Phong mỉm cười, nói.

Thân thể Triệu Vạn chính là do rất nhiều trân tài Huyết tinh trân quý cùng Huyết Thần Tinh trong Thần Thi đắp nặn tạo thành. Hơn nữa lúc trước, Triệu Phong còn sáp nhập vào trong đó một chút lực lượng Thần huyết nữa.

Mặc dù Triệu Vạn không tính là hậu duệ huyết mạch Cự Thần Tộc, nhưng huyết mạch cũng có thể nhấc lên một ít quan hệ với Cự Thần Tộc.

Đồng thời, ý niệm Triệu Phong chuyển dời về phía Triệu Vong bên kia.

Sau khi Triệu Vong khống chế các thế lực còn lại của Cửu U Cung, lợi dụng tài nguyên khổng lồ cùng một ít Bí cảnh đặc thù của Cửu U Cung, đã thành công đột phá cảnh giới Thánh Chủ.

- Hai cỗ phân thân của ta đã triệt để phát triển lên!

Trong lòng Triệu Phong mừng rỡ.

Nhưng ngay lúc này, Bích Thanh Nguyệt thông qua Minh Tâm Ấn, truyền đến một câu:

- Chủ nhân, đã có một chút tình báo về tung tích của Diệt Thế Hắc Giao Long!

Chương 1129: Nguy cơ của Liễu Cầm Âm

- Chủ nhân, đã có một chút tình báo về tung tích của Diệt Thế Hắc Giao Long!

Bích Thanh Nguyệt thông qua Minh Tâm Ấn, truyền đến một đạo tin tức.

Sắc mặt Triệu Phong nhất thời chấn động. Đã trôi qua lâu như thế, rốt cuộc cũng có tin tức của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Bất quá, Triệu Phong cũng không quá hy vọng đây là tin tức tình báo phi thường tin cậy gì.

Bằng không, tổ chức tình báo của Thái Hoàng Điện có khả năng cũng đã nắm giữ tin tức tình báo này! Thái Hoàng Điện không có khả năng không quan tâm tới Diệt Thế Hắc Giao Long! Nếu như phát hiện ra tung tích của hắn, nhất định sẽ lập tức tiến hành vây quét.

- Tại khu vực biên hải, mơ hồ có dấu vết Diệt Thế Hắc Giao Long từng đi qua!

Bích Thanh Nguyệt trực tiếp nói.

Khu vực biên hải, là khu vực ban đầu của Chúa Tể Điện. Mỗi một tấc đất trong phiến khu vực này cơ hồ đều nằm trong sự khống chế của Chúa Tể Điện. Ngay cả tổ chức tình báo Hắc Mạc Giác, Hoàng Thiên Võng cũng rất khó có thể thẩm thấu vào nổi.

- Từng đi qua khu vực biên hải?

Trong lòng Triệu Phong chấn động, ánh mắt khẽ ngưng lại.

- Chủ nhân, tin tức tình báo này cũng không phải rất chính xác! Dù sao cảnh giới của Diệt Thế Hắc Giao Long rất cao, thường nhân khó có thể phát giác sự tồn tại của hắn!

Bích Thanh Nguyệt một lần nữa nói.

Tổ chức tình báo bình thường yêu cầu vô cùng nghiêm khắc đối với sự chính xác của tin tình báo, Bích Thanh Nguyệt không dám đưa tin tình báo không quá chính xác cho Triệu Phong.

Chỉ là Triệu Phong đối với chuyện này đã từng dặn dò rất nhiều lần, bởi vậy Bích Thanh Nguyệt mới đem tin tức tình báo còn chưa quá xác định này nói lại cho Triệu Phong.

- Khu vực biên hải? Chẳng lẽ…

Sắc mặt Triệu Phong đại biến.

Diệt Thế Hắc Giao Long liên hợp với Bạch Lâm, mục tiêu tất nhiên chỉ có một, đó chính là Triệu Phong!

Nhưng mà danh tiếng Triệu Phong trong Vương triều Đại Càn gần đây quá vang vọng, hơn nữa hắn vẫn luôn ở trong Chúa Tể Điện, Diệt Thế Hắc Giao Long khẳng định không dám tới đây tìm Triệu Phong gây phiền toái.

Bất quá, Diệt Thế Hắc Giao Long lại có Bạch Lâm tương trợ! Bạch Lâm nhất định sẽ tìm kiếm phương pháp, hoặc cửa đột phá nhằm để có thể giết chết chính mình.

Với năng lực của Vận Mệnh Chi Mâu, không khó có thể điều tra ra được Liễu Cầm Âm!

Cho nên, Diệt Thế Hắc Giao Long nhất định là muốn bắt giữ Liễu Cầm Âm, sau đó dùng nàng để uy hiếp chính mình.

- Nếu như Liễu Cầm Âm quay trở lại cố hương, chẳng phải Đại lục Thanh Hoa sẽ sắp sửa gặp phải một hồi tai họa ngập đầu sao!

Trong lòng Triệu Phong chấn động, không cách nào bình tĩnh được.

Căn cứ theo như Triệu Phong phỏng đoán, Liễu Cầm Âm rất có thể sẽ quay về Thanh Hoa Vực! Nếu là như vậy, Diệt Thế Hắc Giao Long nhất định sẽ dưới sự chỉ dẫn của Bạch Lâm, chạy tới nơi đó gây náo loạn.

- Diệt Thế Hắc Giao Long! Bạch Lâm!

Trong mắt Triệu Phong toát ra một tia quang mang hung lệ.

Từ sau khi rời khỏi Thanh Hoa Vực, Triệu Phong chưa từng bao giờ đề cập qua với bất cứ kẻ nào về lai lịch của chính mình.

Đó là bởi vì cấp bậc của Thanh Hoa Vực quá thấp, bên trong Thương Hải hoặc là Đại Lục Vực, tùy tiện phái ra một gã Đại Đế nào, cũng có thể triệt để hủy diệt Thanh Hoa Vực.

- Bích Thanh Nguyệt, tin tức tình báo này đã phát hiện được bao lâu rồi?

Triệu Phong vội vàng hỏi.

- Từ mười ngày trước!

Bích Thanh Nguyệt trả lời.

- Có lẽ vẫn còn kịp chặn đường Diệt Thế Hắc Giao Long!

Triệu Phong lâm vào trầm tư.

Nếu như Diệt Thế Hắc Giao Long đi qua khu vực biên hải chỉ mới nửa tháng trước, như vậy Triệu Phong muốn đuổi kịp hắn cũng không khó lắm.

Thế nhưng quan trọng chính là, Thương Hải vô cùng mênh mông, chính mình không biết Diệt Thế Hắc Giao Long hội sẽ đi theo con đường nào tiến về Thanh Hoa Vực.

- Bất quá, chỉ cần tranh thủ trước khi Diệt Thế Hắc Giao Long tới nơi, quay trở về Đại lục Thanh Hoa là được rồi!

Triệu Phong đột nhiên đứng lên, trong cặp mắt bắn ra tinh quang lăng lệ ác liệt.

- Cũng nên trở về Đại lục Thanh Hoa một chuyến rồi!

Triệu Phong nhẹ giọng lẩm bẩm.

Nếu như sau này chứng được Thần vị, hắn nhất định sẽ tiến vào Thần vực Man Hoang, có khả năng cả đời cũng không thể lại trở về Đại lục Thanh Hoa nữa.

Sau đó, Triệu Phong phân phó một vài sự tình cho Bích Thanh Nguyệt.

- Năm gã đệ tử của Thiết gia, sau này giao cho ngươi tiếp tục theo dõi!

Triệu Phong đem một ít đan dược cùng tài nguyên dự bị đều giao cho Bích Thanh Nguyệt.

- Không biết Triệu Vũ Phi có định trở về Đại lục Thanh Hoa một chuyến không?

Dù sao, chỗ đó cũng là cố hương của Triệu Vũ Phi.

Linh thức Triệu Phong quét về phía địa phương Triệu Vũ Phi đang bế quan.

Bất quá, Triệu Vũ Phi tựa hồ như đang tu luyện đến giai đoạn thập phần quan trọng, đối với tình huống ngoại giới hoàn toàn không có bất cứ liên hệ gì.

Đã như vậy, Triệu Phong chỉ đành một mình trở về.

Bá!

Cánh tay trái Triệu Phong vung lên, thân ảnh hắn trong một tầng ngân ảnh không u trọng điệp, nháy mắt biến mất không thấy đâu nữa.

Sau một khắc, Triệu Phong đã rời khỏi Vũ Châu, Tổng bộ của Chúa Tể Điện.

Bất quá, sử dụng Mê Không Giới chạy đi, Triệu Phong nhiều lắm cũng chỉ có thể trở lại tới Phân điện Hải Yên Các tại khu vực biên hải mà thôi.

o0o

Một ngày sau, Triệu Phong triển khai một cặp quang dực Xích Lôi, cấp tốc phóng chạy như bay trong Hư Không Vụ Hải.

Rất nhanh, Triệu Phong đã rời khỏi khu vực biên hải, tiến vào phạm vi Nam Lâm Hải.

Với tốc độ hiện tại của Triệu Phong, ở trong Hư Không Vụ Hải, trong chớp mắt đã phóng đi được hơn vạn dặm.

Đương nhiên, Triệu Phong chủ yếu vẫn là dựa vào các Hư Hải Linh Điện rải đều trong Hư Không Vụ Hải, tiến hành truyền tống.

Với cảnh giới hiện tại của Triệu Phong, chỉ cần tùy tiện phát ra một tia khí tức, liền có thể hù cho đám Điện chủ Hư Hải Linh Điện kinh hồn táng đảm, đích thân nghênh đón Triệu Phong đi sử dụng Đại trận Truyền tống.

Đương nhiên, trên đường đi, Triệu Phong cũng lợi dụng rất nhiều tọa độ không gian Mê Không Giới để lại trước đây mà phản hồi.

o0o

Mấy chục ngày sau, Triệu Phong đã xuất hiện tại một cái Hư Hải Linh Điện gần sát biên giới Linh vực Phù Mộng.

- Hửm?

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong bỗng nhiên cảm ứng được cái gì.

- Chủ nhân, ngươi đã tới?

Trong đầu hắn chợt truyền đến thanh âm kinh hỉ của Từ Lão quái.

Triệu Phong thoáng cảm ứng đại khái một chút, liền phát hiện Từ Lão quái đang ở ngay tại phụ cận Linh vực Phù Mộng.

- Liễu Cầm Âm không phản hồi Đại lục Thanh Hoa sao?

Triệu Phong trực tiếp hỏi.

- Đúng vậy! Từ nửa năm trước, nàng đã đến nơi này, sau đó tiến vào trong Thánh địa truyền thừa của Thiên Thánh Cầm Cung, mãi cho đến bây giờ vẫn chưa đi ra!

Từ Lão quái bẩm báo hết thảy lại cho Triệu Phong.

- Cái gì?

Trong lòng Triệu Phong cả kinh.

Không ngờ Liễu Cầm Âm lại tiến vào trong Phạm Luân Cổ Âm Điện!

Lúc trước, Liễu Cầm Hâm chính là chết bên trong Phạm Luân Cổ Âm Điện này, ở trên tầng thứ bốn mươi chín.

Hiện tại, Triệu Phong rốt cuộc cũng minh bạch, giấc mơ cuối cùng theo như lời Liễu Cầm Âm, chính là điểm cuối cùng trong trí nhớ của nàng, đó chính là bên trong Phạm Luân Cổ Âm Điện này. Trí nhớ kiếp trước của nàng, chính là kết thúc bên trong Phạm Luân Cổ Âm Điện!

Bất quá, chính thức khiến cho Triệu Phong lo lắng chính là, Liễu Cầm Âm có thể thuận lợi xông đến tầng thứ bốn mươi chín hay không?

Lúc trước Triệu Phong đã từng cùng đám người Thiên Thánh Cầm Cung cùng nhau xông lên Phạm Luân Cổ Âm Điện, độ khó trong đó, hắn tự nhiên phi thường rõ ràng.

- Nguy rồi!

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, sắc mặt nhất thời biến đổi.

Nếu như mục tiêu cuối cùng của Diệt Thế Hắc Giao Long là Đại lục Thanh Hoa, Triệu Phong nhất định có thể tranh thủ trước khi Diệt Thế Hắc Giao Long tới, kịp chạy trở về.

Thế nhưng nếu mục tiêu của Diệt Thế Hắc Giao Long lại là Thiên Thánh Cầm Cung, vậy thì không nhất định rồi!

- Từ Lão quái, ẩn nấp khí tức! Tình huống phi thường nghiêm trọng!

Triệu Phong lập tức truyền âm cho Từ Lão quái.

Vụt...!

Nghĩ tới đây, cặp cánh chim sau lưng Triệu Phong lập tức phát ra quang mang Phong Lôi sáng chói.

- Lôi Dực Thiểm Không!

Bá!

Thân hình Triệu Phong nương theo một đạo xích lôi phong hồ lóe sáng, chui thẳng vào trong hư không, biến mất không thấy đâu nữa.

o0o

Thiên Cầm Vực, một gã nam tử toàn thân Long lân hắc sắc đang đứng thẳng trên hư không, nhìn xuống bên dưới.

- Người muốn tìm đang ở chỗ này sao?

Trên gương mặt âm trầm của Diệt Thế Hắc Giao Long mang theo một dáng tươi cười lạnh lẽo.

- Địa phương người này đang ở, tựa hồ đã bị một cỗ lực lượng kỳ dị che chắn lại rồi!

Trong thân thể Diệt Thế Hắc Giao Long vang lên thanh âm của Bạch Lâm.

- Cái gì? Đến lúc này ngươi mới nói, ngươi không có cách nào xác định vị trí chính xác của người này?

Thần sắc Diệt Thế Hắc Giao Long nhất thời phẫn nộ.

- Hửm? Khí tức thời đại Thái Cổ?

Diệt Thế Hắc Giao Long chợt phát hiện ra cái gì, linh thức đảo quét tới.

Linh thức của hắn xuyên qua Thiên Cầm Thánh Cung, quét tới một phiến vực sâu.

Sau đó, một tòa cung điện khổng lồ cổ xưa thần bí liền hiện lên trong đầu của hắn.

Tòa cung điện này tráng lệ rộng rãi, cao khoảng chừng bốn mươi chín tầng, toàn thân được bao phủ bởi một tầng quang thải mông lung, phát ra một cỗ khí tức Thái Cổ nồng đậm.

Cho dù là Diệt Thế Hắc Giao Long, trong lúc nhất thời cũng không cách nào nhìn ra hư thực của tòa kiến trúc này.

- Hẳn chính là nơi này a!

Diệt Thế Hắc Giao Long đem hình ảnh của tòa kiến trúc này truyền cho Bạch Lâm.

Trong toàn bộ Thiên Cầm Vực này, địa phương duy nhất Diệt Thế Hắc Giao Long nhìn không thấu được, chính là Phạm Luân Cổ Âm Điện này!

- Có lẽ là ở trong đó!

Bạch Lâm thấp giọng nói.

o0o

Cuộc sống của Thiên Cầm Thánh Cung vẫn đang thong thả an bình, lầu các mọc lên san sát như rừng, khí tức cổ vận xa xưa. Trong không gian mơ hồ truyền đến tiếng đàn du dương.

Bỗng nhiên, một cỗ ý chí sức mạnh to lớn khủng bố chợt hàng lâm xuống nơi này.

Vô số sinh linh trong vòng ngàn dặm xung quanh Thiên Cầm Thánh Cung đều bị bao phủ bên trong cỗ ý chí sức mạnh to lớn tựa như chúa tể thiên địa này. Thể xác và tinh thần tất cả sinh linh đều lạnh lẽo, trực tiếp phủ phục trên mặt đất.

Mà ngay cả Cung chủ Thiên Cầm Thánh Cung, đường đường là Hư Thần Đại Đế, dưới uy áp của cỗ ý chí sức mạnh to lớn này, cũng

phải quỳ rạp xuống đất, không thể động đậy.

- Sư tôn!

Bên cạnh nàng, Lý Tuyết Di kinh hãi hét lớn.

Bá!

Sau một khắc, trên không trung Thiên Cầm Thánh Cung trực tiếp xuất hiện một đạo nhân ảnh.

- Không biết tiền bối đến Thiên Cầm Thánh Cung có chuyện quan trọng gì?

Thiên Cầm Cung chủ gian nan lên tiếng.

Nàng có thể cảm giác được, người này chỉ cần một cái ý niệm, chỉ sợ liền có thể hủy diệt toàn bộ Thiên Cầm Thánh Cung! Nàng không cách nào tưởng tượng nổi, gã nam tử này đến tột cùng là tồn tại cường đại cỡ nào.

Diệt Thế Hắc Giao Long không thèm để ý đến Thiên Cầm Cung chủ, thân hình lóe lên, đi tới phía trước Phạm Luân Cổ Âm Điện.

- Chẳng lẽ, người này có quan hệ cùng nàng nữ tử lúc trước kia?

Trên mặt Thiên Cầm Cung chủ lộ ra một tia bất đắc dĩ đắng chát.

Nửa năm trước, một nàng nữ tử tuyệt mỹ đã hàng lâm Thiên Cầm Thánh Cung. Sau khi đánh bại tất cả các cường giả trong Thiên Cầm Thánh Cung, dưới tình huống không có lệnh bài trợ giúp, nàng đã đã trực tiếp tiến vào Phạm Luân Cổ Âm Điện.

Hôm nay, gã nam tử thần bí kinh khủng này, có lẽ chính là tới đây tìm nàng ta!

- Hửm? Không có cách nào mở ra!

Diệt Thế Hắc Giao Long đứng ngây người trước cửa Phạm Luân Cổ Âm Điện, thần sắc sững sờ, không thể nào tin nổi.

Với lực lượng của hắn, trong khoảnh khắc liền có thể hủy diệt toàn bộ Thiên Cầm Thánh Cung, lúc này không ngờ lại không có cách nào mở ra đại môn tòa cung điện này!

- Tiền bối, Phạm Luân Cổ Âm Điện, cần phải có tấm lệnh bài này mới có thể mở ra!

Thiên Cầm Cung chủ chủ động giao ra một tấm lệnh bài cổ ngân sắc.

Bá!

Tấm lệnh bài kia lập tức bay tới trước mặt Diệt Thế Hắc Giao Long.

Ông!

Lực lượng ý chí Diệt Thế Hắc Giao Long trực tiếp rót vào tấm lệnh bài này.

Trên tấm lệnh bài cổ ngân sắc kia lập tức bắn ra một cỗ thải quang trùng thiên.

Ầm ầm!

Đại môn kim loại của Phạm Luân Cổ Âm Điện liền trực tiếp mở ra.

Linh thức Diệt Thế Hắc Giao Long quét vào trong đó, sắc mặt đột nhiên trầm xuống.

- Còn phải xông quan nữa?

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long tràn ngập phẫn nộ.

Ầm ầm!

Toàn bộ thiên địa mơ hồ chấn động, trong vòng ngàn dặm xung quanh, tất cả những sinh linh, kể cả các cường giả Hư Thần Đại Đế, trong đầu chấn động một trận, trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi.

Với cảnh giới của Diệt Thế Hắc Giao Long, tự nhiên có thể nhìn ra được nội dung khảo nghiệm bên trong tòa Điện Vũ Truyền Thừa chính là Nhạc đạo!

Mà Diệt Thế Hắc Giao Long đối với Nhạc đạo hoàn toàn không thông, tuyệt đối không có khả năng thuận lợi xông lên.

- Đã như vậy, ta liền đào nó đi luôn!

Trong đầu Diệt Thế Hắc Giao Long khẽ nhúc nhích.

Ông! Rầm rầm!

Lập tức, toàn bộ toàn Phạm Luân Cổ Âm Điện đều bị Diệt Thế Hắc Giao Long nhổ lên tận gốc.

- Không nên!

Thiên Cầm Cung chủ vừa mới thốt lên một tiếng, nhưng đã lập tức ngừng lại.

Suy nghĩ cho toàn bộ tông môn, nàng tuyệt đối không thể khiến cho vị tiền bối này có bất cứ một chút khó chịu nào.

Nhưng ngay vào lúc này, tại khu vực biên giới cực kỳ xa xôi của Thiên Cầm Thánh Cung, chợt bắn ra một cỗ lực lượng ý chí tuyệt cường.

- Hửm? Ở đây còn có một tên Thánh Chủ?

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long lộ vẻ kinh nghi, linh thức mạnh mẽ quét tới.

Một cái Đảo vực cấp thấp như thế này, làm sao có thể xuất hiện một tên Huyền Quang Thánh Chủ? Trong này tất có kỳ quặc!

Mà lúc này, Từ Lão quái đã hóa thành một đạo bạch mang, trực tiếp xoay người bỏ chạy.

Bá!

Diệt Thế Hắc Giao Long cuốn đi Phạm Luân Cổ Âm Điện, hóa thành một đạo u quang hắc sắc, lập tức đuổi theo Từ Lão quái.

- Đường đường một tên Thánh Chủ, lại ẩn nấp ở chỗ này! Ngươi có mục đích gì?

Diệt Thế Hắc Giao Long quát lớn một tiếng, ý chí khí tức to lớn khôn cùng, đem Từ Lão quái mạnh mẽ giam cầm tại trên hư không, khiến hắn không thể động đậy chút nào.

Bên trong Thiên Cầm Thánh Cung, một ít Trưởng lão cùng cao tầng, sắc mặt phi thường kinh hãi, tâm thần chấn động, nhìn một màn tại

chân trời xa xa kia.

- Không ngờ lại là cường giả Huyền Quang Thánh Chủ!

- Đây chính là tuyệt thế Đại năng chỉ có tông môn Tam tinh mới có a!

Bên trong Thiên Cầm Thánh Cung, rất nhiều Trưởng lão đều kinh hãi cảm thán.

Cường giả Huyền Quang Thánh Chủ, như thế nào lại ẩn nấp tại phụ cận Thiên Cầm Thánh Cung?

- Nhưng vị cường giả Huyền Quang Thánh Chủ này, đối diện với gã nam tử Dị Tộc kia, không ngờ lại không hề có lực chống cự nào!

Toàn thân Thiên Cầm Cung chủ run lên, hít mạnh một ngụm lãnh khí.

Lý Tuyết Di ở bên cạnh nàng, đồng dạng cũng kinh hãi run rẩy nhìn một màn này.

Cách đó mấy vạn dặm…

- Diệt Thế Hắc Giao Long, ngươi chính là đã chán sống rồi! Không ngờ lại muốn đối phó với chủ nhân của ta!

Từ Lão quái đã bị Diệt Thế Hắc Giao Long hoàn toàn giam cầm, chợt cười to, nói.

- Cái gì? Chủ nhân của ngươi… Triệu Phong?

Trong lòng Diệt Thế Hắc Giao Long chấn động.

Nhưng đúng lúc này, trên đỉnh đầu Từ Lão quái, trong hư không thật

cao, đột nhiên hiện ra một đầu Di Thiên Chi Mâu hổ phách kim sắc, phảng phất như được khảm nạm vào trong thiên địa, lóe ra kim mang huyền ảo thâm thúy, lạnh lùng quan sát phía dưới.

Chương 1130: Diệt Thế Long Tức

Trong hư không thật cao, đột nhiên hiện ra một đầu Di Thiên Chi Mâu hổ phách kim sắc, phảng phất như được khảm nạm vào trong thiên địa, lóe ra kim mang huyền ảo thâm thúy, lạnh lùng quan sát phía dưới.

Ngay cả Diệt Thế Hắc Giao Long, khi nhìn lên đầu Di Thiên Chi Mâu kia, thể xác và tinh thần đều thoáng rung động một cái, cảm giác được một cỗ áp lực mạnh mẽ đè ép xuống.

- Trời ạ! Đó là…

Bên trong Thiên Cầm Thánh Cung, tất cả các cường giả đều kinh hãi hoảng sợ, giống như là đã hóa đá, thanh âm run rẩy, sợ hãi.

Bên trong Thiên Cầm Vực, càng ngày có thêm càng nhiều cường giả nhìn thấy đầu Di Thiên Chi Mâu kia, toàn bộ thể xác và tinh thần đều phi thường kinh hãi, ngây người tại chỗ.

- Con mắt kia đến tột cùng là tồn tại như thế nào?

Trong lòng Thiên Cầm Cung chủ cùng Lý Tuyết Di đều đột nhiên chấn động.

Ngoại trừ Diệt Thế Hắc Giao Long ra, tất cả những cường giả nhìn thấy đầu Di Thiên Chi Mâu kia, đều có loại cảm giác hít thở không thông mãnh liệt, khiến cho thần hồn cũng phải vô cùng run sợ.

- Sư tôn, gã cường giả Dị Tộc kia vừa nói tới… Triệu Phong!

Tâm thần Lý Tuyết Di khẽ động.

Ngày đó Triệu Phong ghé qua Thiên Cầm Vực, thể hiện ra thực lực phi thường cường đại, ngay trên đại hội Nhạc đạo, nghiền áp toàn bộ thiên tài của Thiên Cầm Vực, lại mạnh mẽ cưỡng ép đem nàng mời đi…

Một màn kia, cho đến bây giờ, trong ký ức Lý Tuyết Di vẫn còn rất mới mẻ.

- Điều đó không có khả năng! Người này chính là cường giả Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh siêu nhiên thế ngoại, chủ nhân của hắn, làm sao có thể là Triệu Phong được?

Thiên Cầm Cung chủ trực tiếp phủ nhận.

Mặc dù Thiên Cầm Cung chủ cũng thập phần khâm phục thực lực thiên phú của Triệu Phong. Nhưng từ khi Triệu Phong rời khỏi Thiên Cầm Thánh Cung đến bây giờ, cũng chỉ mới có thời gian mấy chục năm mà thôi! Làm sao Triệu Phong có thể trong thời gian ngắn ngủi như thế, trở thành cường giả Huyền Quang Thánh Chủ, hơn nữa còn có được người hầu là cường giả Huyền Quang Cảnh chứ?

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long trầm xuống, truyền âm cho Bạch Lâm.

- Triệu Phong đang chạy đến, vì sao ngươi không nói cho ta biết?

Khoảng thời gian trước, lời đồn về Triệu Phong trong Vương triều Đại Càn quá mức khủng bố. Mà Diệt Thế Hắc Giao Long chỉ mới khôi phục đến cảnh giới Bán Thần, không nắm chắc được bao nhiêu phần

có thể giết chết nổi Triệu Phong.

- Đã nói với ngươi nhiều lần rồi, ta không cách nào tiến hành dự đoán đối với Triệu Phong được! Bất quá, nếu như ta đã không phát giác được nguy cơ, cái này có lẽ chứng minh ngươi có thể thành công giết chết Triệu Phong a!

Bạch Lâm trầm tư một lát mới nói.

Dưới bình thường tình huống, thời điểm có nguy cơ tiếp cận, Vận Mệnh Chi Mâu của nàng sẽ có thể sớm phát giác, còn lần này tựa hồ cũng không có loại cảm giác này.

Bạch Lâm không phát hiện, từ bên trong Phạm Luân Cổ Âm Điện cách nàng không xa, đang tản ra một cỗ lực lượng huyền diệu không cách nào chạm đến, xuyên thấu hết thảy mọi thứ, dung nhập vào thiên địa Phạm Trụ.

- Thật vậy sao?

Thần sắc Diệt Thế Hắc Giao Long sững sờ, bán tín bán nghi.

Nếu đúng theo như lời Bạch Lâm nói, lần này Diệt Thế Hắc Giao Long có lẽ có thể chính diện giết chết Triệu Phong.

- Hừ! Triệu Phong, một khi ngươi đã rời khỏi Chúa Tể Điện, hôm nay ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Diệt Thế Hắc Giao Long nhìn về phía Di Thiên Chi Mâu trên không trung, sắc mặt dữ tợn, lớn tiếng quát.

Vốn dĩ, sau khi thăm dò Thần Thi kết thúc, Diệt Thế Hắc Giao Long đã chuẩn bị diệt trừ Triệu Phong. Thế nhưng Triệu Phong vẫn luôn

một mực ở trong Chúa Tể Điện, đám người Côn Vân, Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi đều ở trong đó, bởi vậy hắn vẫn một mực không dám hành động.

- Diệt Thế Hắc Giao Long, ngươi chính là chủ động tìm chết!

Bên trong Di Thiên Chi Mâu đạm kim sắc kia truyền ra một hồi tinh thần ba động, mang theo sát ý băng lãnh ngập trời.

- Nực cười! Lúc trước ngay cả Tà Dương cũng giết không được ta! Cường giả hai Đại Vương triều muốn giết ta cũng không ít, thế nhưng hiện tại chẳng phải ta vẫn còn sống đó sao?

Diệt Thế Hắc Giao Long không khỏi cười nhạo.

Cho dù hắn không phải là đối thủ của Triệu Phong, nhưng nếu hắn muốn chạy trốn, trong cùng cảnh giới, tuyệt đối không ai có thể lưu hắn lại!

- Hiện tại, ta liền để cho người hầu của ngươi chôn thây ở chỗ này a!

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long dữ tợn, ánh mắt hung lệ nhìn về phía Từ Lão quái.

Hắn tự nhiên nhìn ra được, Triệu Phong vẫn còn cách nơi đây một quãng đường, chẳng qua là dựa vào ấn ký trên người Từ Lão quái, thi triển một loại tỏa không đồng thuật nào đó.

Ông hô!

Thiên địa chấn động, một cỗ Hủy Diệt Hắc Viêm khủng bố chợt hiện lên trong tay Diệt Thế Hắc Giao Long.

Nhưng ngay lúc này, Di Thiên Chi Mâu trên bầu trời kia chợt hiện lên ý chí đồng lực kinh người, trong đó lóe ra hỏa diễm tử kim sắc khiến cho lòng người kinh hãi chấn động.

- Quên mất! Con mắt này còn có thể công kích!

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long khẽ trầm xuống, vận chuyển linh hồn ý chí cùng Thần lực tiến hành phòng ngự.

Sau một khắc, một đoàn lôi hỏa tử kim sắc cực lớn đã oanh kích lên trên thân thể Diệt Thế Hắc Giao Long.

Oanh! Phanh!

Lực lượng linh hồn khủng bố khiến cho tất cả sinh linh trong vòng ngàn dặm, phương diện linh hồn đều nổ vang một trận, kinh hãi chấn động không thôi.

Vụt...

Từ Lão quái thoát ly khống chế của Diệt Thế Hắc Giao Long, xoay người bỏ chạy.

- Đáng giận! Con mắt này!

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long âm lệ, nhanh chóng dập tắt hỏa diễm Lôi kiếp trên thân thể cùng linh hồn của mình. Nhưng một vài tổn thương do lực lượng Lôi kiếp tạo thành, lại không thể dễ dàng chữa trị được.

Vụt...

Diệt Thế Hắc Giao Long hóa thành một đạo hắc diễm u ám, xuyên

thấu hư không, đuổi theo Từ Lão quái.

Nhưng vào lúc này, trong thiên địa xa xa đột nhiên hiện ra một cỗ lực lượng Phong Lôi kinh khủng, dẫn tới bốn phía Thương Hải cũng phải thiên hôn địa ám, núi sông nghiền nát.

Chỉ thấy một đạo lôi quang đỏ thẫm xuất hiện, xuyên thấu hư không, trực tiếp nghênh tiếp trên lộ tuyến Diệt Thế Hắc Giao Long phi độn.

Oanh! Phanh!

Hai đạo thân ảnh hung hăng giao kích cùng một chỗ, sau đó cùng bắn ra xa vài dặm.

Vai trái Diệt Thế Hắc Giao Long có chút vỡ vụn, nhưng ngay sau đó đã trực tiếp khôi phục lại nguyên trạng.

Bên kia, Triệu Phong cũng đã khu trừ đi Hủy Diệt Hắc Viêm trên người mình.

Trải qua một năm bế quan, Thánh Lôi Thể của Triệu Phong lại có chỗ tinh tiến, hơn nữa Bất Diệt Thánh Lôi Thể của hắn cũng đã đại thành.

Lúc này Thánh Lôi Thể của hắn đã có được thể chất Bất Diệt, chỉ cần thương thế không suy giảm tới căn bản thân thể, đều có thể nhanh chóng chữa trị. Cũng giống như là Diệt Thế Long Thể của Diệt Thế Hắc Giao Long vậy.

- Thể chất của hắn…

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long cả kinh.

Từ lần va chạm vừa rồi cùng hiện tượng lúc nãy, Diệt Thế Hắc Giao

Long có thể nhìn ra được thể chất Triệu Phong bất phàm. Bất luận là phòng ngự, kháng tính, lực khôi phục… đều đạt tới tình trạng không thể tưởng tượng nổi.

- Giao Phạm Luân Cổ Âm Điện ra!

Sắc mặt Triệu Phong lạnh như băng, trực tiếp mở miệng.

Thông qua Từ Lão quái, Triệu Phong tự nhiên đã biết được mọi chuyện phát sinh ở đây.

Hiện tại, Phạm Luân Cổ Âm Điện đang ở trong tay Diệt Thế Hắc Giao Long, hắn nhất định phải cướp lại. Nếu không, cuối cùng cũng sẽ có một ngày, Liễu Cầm Âm sẽ bị Diệt Thế Hắc Giao Long hãm hại.

- Ngươi đang nói đùa sao?

Diệt Thế Hắc Giao Long cười mỉa mai một tiếng.

Hắn đến đây vốn dĩ là muốn bắt giữ người có thể uy hiếp được Triệu Phong, nhưng người này lại trốn bên tòa trong cung điện kỳ dị này! Càng khiến cho Diệt Thế Hắc Giao Long ngạc nhiên chính là, tòa cung điện này ngay cả hắn thân là cường giả Bán Thần cũng không thể hủy diệt nổi! Nói cách khác, Diệt Thế Hắc Giao Long chính là không cách nào bắt được người trốn bên trong tòa cung điện.

Chính vì thế, hắn tuyệt đối không có khả năng trả tòa cung điện này lại cho Triệu Phong!

Oanh!

Trên thân thể Diệt Thế Hắc Giao Long dâng lên một tầng diễm quang hắc sắc, tản mát ra một cỗ Diệt Thế Long Uy cấm kỵ băng lãnh.

Ngay cả Triệu Phong cũng cảm giác huyết mạch mình khẽ run lên, bị áp chế thật lớn.

Dù sao trên người Diệt Thế Hắc Giao Long cũng mang theo một tia huyết mạch Diệt Thế Long Tộc mỏng manh.

Hô!

Diệt Thế Hắc Giao Long vung trảo lên, một đạo lưu diễm khí hắc sắc nhàn nhạt lan ra, vặn vẹo thành một đầu Hắc Long, công kích về phía Triệu Phong.

Oanh!

Bên ngoài thân thể Triệu Phong cũng dâng lên một cỗ Phong Lôi Xích Viêm cực nóng.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong dung quán lực phách cùng Thánh lực, ngưng tụ trong lòng bàn tay, đánh ra một chưởng mang theo ý cảnh kỳ diệu, khí thế bàng bạc.

Oanh! Phanh!

Hai cỗ lực lượng Viêm thuộc tính hủy thiên diệt địa, ở trong thiên địa bùng nổ ra.

Toàn bộ sinh linh trong Thiên Cầm Vực đều cảm thụ được một cỗ lực lượng khủng bố uy chấn thiên địa, tâm thần nhất thời kinh hãi không thôi.

Nếu như địa phương hai người này giao chiến cách Thiên Cầm Vực gần hơn một chút, chỉ sợ sẽ tạo thành đả kích hủy diệt đối với toàn bộ Đảo vực này.

- Bọn hắn đến tột cùng là cường giả cấp bậc gì?

- Chỉ sợ bọn họ có muốn hủy diệt toàn bộ Thiên Cầm Vực cũng chỉ trong nháy mắt a!

Bên trong Thiên Cầm Vực, một số ít Vương giả Đại Đế đỉnh phong cũng không dám tiếp cận chiến trường quá gần, chỉ có thể đứng đằng xa nhìn trộm một chút cảnh tượng mơ hồ.

- Xuyên Thiên Chỉ!

Ngón trỏ tay phải Triệu Phong tản mát ra một cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ cổ lão xa xưa. Đồng thời, một cỗ Phong Lôi Thánh Lực cũng quán xuyên vào trong đó.

Vụt...

Một đạo kim mang xích hồng sắc mang theo lực lượng Phong Lôi khủng bố, xuyên thẳng về phía Diệt Thế Hắc Giao Long.

Dưới khoảng cách gần như vậy, Diệt Thế Hắc Giao Long không cách nào né tránh được, lồng ngực bị xuyên qua một cái động nhỏ.

- Cỗ khí tức huyết mạch này…

Thần sắc Diệt Thế Hắc Giao Long trở nên ngưng trọng.

Trong Thần Thi, hắn từng đánh lén Triệu Phong, lúc ấy Triệu Phong cũng đã lợi dụng cỗ huyết mạch Thần lực kinh khủng này đem hắn

đánh lui.

Nhưng hiện tại, Triệu Phong tựa hồ đã đem cỗ lực lượng này dung nhập vào thân thể, vận dụng càng thêm thuận tiện như ý. Hơn nữa, tổn thương do cỗ lực lượng này tạo thành, cho dù là Diệt Thế Long Thể của hắn, cũng phải cần một khoảng thời gian mới có thể khôi phục được.

- Bạch Lâm, ngươi đùa bỡn ta!

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long âm trầm, thập phần phẫn nộ truyền âm nói.

Hiện tại, thực lực mà Triệu Phong thể hiện ra đã tương đương Bán Thần phổ thông, mà hắn lại còn có huyết mạch đồng tử khiến cho Diệt Thế Hắc Giao Long cũng phải sợ hãi.

Tình huống tốt nhất chính là, Diệt Thế Hắc Giao Long còn có thể đánh thành ngang tay với Triệu Phong. Còn nếu là xấu nhất…

- Điểm này, ta cũng không rõ ràng lắm! Vận Mệnh Chi Mâu của ta, hiện tại vẫn không hề phát giác ra bất cứ nguy cơ gì cả!

Bạch Lâm thân ở trong Không gian Bổn nguyên của Diệt Thế Hắc Giao Long, đối với tình huống hiện tại cũng không rõ ràng cho lắm.

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long dữ tợn, viêm quang xích hắc sắc toàn thân lại một lần nữa nâng cao thêm một cấp độ.

- Diệt Thế Long Tức!

Trong cơ thể Diệt Thế Hắc Giao Long uấn nhưỡng ra một cỗ khí tức Hủy Diệt Cấm kỵ.

- Không tốt! Là Hủy Diệt Áo Nghĩa!

Sắc mặt Triệu Phong cả kinh.

Hủy Diệt Áo Nghĩa, khắc tinh của hết thảy thể chất Bất Diệt!

Cho dù lực lượng Lôi kiếp cũng mang theo Hủy Diệt Áo Nghĩa, nhưng cuối cùng cũng không phải là Hủy Diệt Áo Nghĩa thuần túy.

Với thể chất hiện tại của Triệu Phong, nếu như trúng phải một kích này, chỉ sợ sẽ bị trọng thương mang tính hủy diệt.

- Hừ! Hiện tại đang ở Nam Lâm Hải, ta cũng không cần phải tiếp tục che giấu nữa!

Sắc mặt Triệu Phong đột nhiên thay đổi, trong tay xuất hiện một khối sắt tam giác màu đen.

Đồng thời, Tả Mâu Triệu Phong cũng lóe sáng mấy đạo lôi quang bạch tinh. Một cỗ linh hồn Hủy Diệt Áo Nghĩa nương theo linh hồn chấn động cường đại, bắt đầu khởi động lên.

Oanh! Phốc!

Một đoàn lạc ấn Lôi kiếp vặn vẹo, giống như hỏa diễm thiêu đốt, mang theo khí tức linh hồn vô cùng khủng bố, bỗng nhiên oanh kích lên trên linh hồn Diệt Thế Hắc Giao Long.

Nhưng ngay lúc này, từ trong miệng Diệt Thế Hắc Giao Long cũng phụt ra một đoàn Thần viêm Cấm kỵ xích hắc sắc khủng bố.

Trong thiên địa hiện ra một đoàn hỏa cầu xích hắc sắc cực lớn,

phảng phất một vầng mặt trời xích hắc sắc, tản ra khí tức Cấm kỵ hủy diệt vạn vật!

- A!

Diệt Thế Hắc Giao Long thừa nhận một kích Lôi Kiếp Đồng Diễm của Triệu Phong, liên tục kêu la thảm thiết.

Đợi sau khi cơn đau đớn của hắn hơi chút giảm bớt, trên mặt Diệt Thế Hắc Giao Long lộ ra một tia tươi cười trào phúng:

- Hắc hắc… tiểu tử này rõ ràng không tránh né! Đúng là ngu xuẩn!

Mặc dù hắn đã trúng phải một kích hủy diệt đồng thuật của Triệu Phong, nhưng nếu so sánh cường độ Hủy Diệt Áo Nghĩa, Diệt Thế Long Tức của hắn vẫn là mạnh hơn một chút.

Nhưng ngay một khắc sau, bên trong hỏa cầu xích hắc sắc trước người Diệt Thế Hắc Giao Long, đột nhiên lao ra một đạo thân ảnh!

Vèo!

Thân ảnh Triệu Phong nháy mắt đã tiếp cận Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Xuyên Thiên Chỉ!

Triệu Phong điểm một ngón tay lên trên đầu Diệt Thế Hắc Giao Long.

Phốc! Xùy!

Một đạo kim mang xích hồng sắc tản ra khí tức huyết mạch Thần lực Tuyên Cổ xa xôi, mang theo lực lượng Phong Lôi khủng bố, xuyên thủng đầu lâu Diệt Thế Hắc Giao Long.

- A! Làm sao có thể?

Diệt Thế Hắc Giao Long đau đớn kêu lên một tiếng, sau đó nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong hoàn toàn bình yên vô sự đứng trước mặt mình.

Triệu Phong rõ ràng đã trúng phải công kích ẩn chứa lực lượng Hủy Diệt Bổn Nguyên của hắn, tuyệt đối không có khả năng không bị chút tổn thương nào!

Hủy Diệt Áo Nghĩa, chính là lực lượng có thể hủy diệt hết thảy mọi thứ!

- Đây là… Thần khí!

Sau một khắc, cặp mắt Diệt Thế Hắc Giao Long nhìn chằm chằm về phía tấm hộ thuẫn hắc thiết phủ kín phù văn thanh trạch huyền diệu trong tay Triệu Phong.

Chương 1131: Thần Khí Chi Uy

Nếu so sánh về vết thương thì chắc chắn Diệt Thế Hắc Giao Long chiếm ưu thế.

Nhưng lúc này Diệt Thế Hắc Giao Long lại phát hiện, Triệu Phong tận dụng phòng ngự Thần khí, chặn đứng được Diệt Thế Long Tức của hắn. Cũng có nghĩa là Diệt Thế Hắc Giao Long đã chịu một đòn Lôi Kiếp Đồng Diệm của Triệu Phong mà chẳng có ích gì.

Hơn nữa, Triệu Phong sau khi xông ra đã nhanh như chớp thi triển Xuyên Thiên Chỉ, lại tạo thêm một vết thương khá nặng với hắn.

- Triệu Phong có phòng ngự Thần khí, với sức mạnh của ta hiện tại căn bản không thể đả thương được hắn.

Diệt Thế Hắc Giao Long nghĩ.

Món Thần khí phòng ngự này của Triệu Phong không dọa cho Diệt Thế Hắc Giao Long sợ mà ngược lại càng khiến hắn muốn giết Triệu Phong hơn.

Với nhãn quang của Diệt Thế Hắc Giao Long, hắn cho rằng món phòng ngự Thần khí trong tay Triệu Phong tuyệt đối không phải món Thần khí bình thường.

- Hừ, Thần khí cần Thần lực để sử dụng, để xem ngươi còn có bao nhiêu Thần lực.

Diệt Thế Hắc Giao Long phẫn nộ gầm lên.

Uỳnh uỳnh!

Toàn thân Diệt Thế Hắc Giao Long bùng lên Thao Thiên Hắc Diệm, một đạo thân ảnh của hắc long vài trăm trượng hiện lên.

Một luồng khí tức hủy thiên diệt địa lấy Hắc Giao Long làm tâm, uy nhiếp không không gian bán kính vài vạn dặm.

Cường giả của cả Thiên Cầm Vực đều có thể mơ hồ nhìn thấy một con Hắc Giao Long khổng lồ không thấy điểm tận cùng.

- Trời ạ…đó là cái gì?

- Quái vật quá khủng bố!

Những cường giả cách Hắc Giao Long một khoảng cách rất xa mà cũng sợ đến run rẩy, đứng sững ra như phỗng. Kiếp này họ chưa từng thấy một quái vật nào to đến khủng bố như vậy.

- Triệu Phong!

Còn Lý Tuyết Di thì lo lắng cho người đang chiến đấu với Hắc Giao Long.

Bạch y nữ tử tới đây nửa năm trước, cũng rất giống với bạch y nữ tử tầng bốn mươi tám bốn mươi chín hồi đó.

Vì thế Lý Tuyết Di đoán, Triệu Phong mà cường giả dị tộc vừa nói chính là Triệu Phong mà nàng từng biết.

Grào!

Diệt Thế Hắc Giao Long gầm lên một tiếng rồi lao thẳng về phía Triệu Phong.

Hắn hồi phục bản thể nên thân hình cực kỳ khổng lồ, tác động của đồng thuật và Xuyên Thiên Chỉ của Triệu Phong đối với hắn vô hình trung giảm đi rất nhiều.

Ý định của Diệt Thế Hắc Giao Long chính là dùng Diệt Thế Long Thể, lấy cứng chọi cứng, buộc Triệu Phong phải dùng tới món phòng ngự Thần khí để tiêu hao hết Thần lực.

Phụt phụt!

Cự trảo của Diệt Thế Hắc Giao Long được bao bọc trong Xích Hắc Long Viêm có thể hủy diệt mọi thứ, nhằm Triệu Phong mà tấn công.

Triệu Phong thấy Diệt Thế Hắc Giao Long trở về bản thể và xông thẳng về phía mình thì đã đoán ra ý đồ của hắn.

Với thân hình to lớn của Diệt Thế Hắc Giao Long lúc này, Xuyên Thiên Chỉ của Triệu Phong căn bản gần như không tác động được gì tới hắn.

Nhưng chiến kỹ dùng với phạm vi rộng thì không phải Triệu Phong không có.

Vù!

Một luồng Thái Cổ huyết mạch Thần lực khủng bố bắn ra từ đầu ngón trỏ Triệu Phong. Đồng thời hắn cũng cho sức mạnh của Phong Lôi Tiểu Thế Giới và Lực Phách Lôi Vực hòa ào chiêu thức.

- Diệt Thế Chỉ!

Từ ngón tay Triệu Phong bắn ra sức mạnh phong lôi dị thường với một loại ý cảnh cực kỳ bá đạo.

Uỳnh!

Trong đạo chỉ quang khổng lồ đó là cơn bão tố lôi điện vô cùng vô tận, giống như cột chống trời, nuốt chửng cự trảo của Diệt Thế Hắc Giao Long, một phần uy lực còn tác động lên người Diệt Thế Hắc Giao Long.

Đồng thời công kích của Diệt Thế Hắc Giao Long cũng như ngọn núi khổng lồ đè về phía Triệu Phong.

Keng!

Triệu Phong giơ tấm lá chắn trong tay lên chặn công kích của Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Phạm vi lớn như vậy mà vẫn có uy lực lớn thế này.

Diệt thế Hắc Giao Long nét mặt có chút kinh hãi nhìn Triệu Phong.

Nhưng để tiêu hao hết Thần lực của Triệu Phong, Diệt Thế Hắc Giao Long bắt buộc phải lấy cứng chọi cứng với Triệu Phong.

Vuốt trảo rách nát của Diệt Thế Hắc Giao Long chầm chậm lành lại.

- Hủy Diệt Long Kích!

Trên song trảo của Hắc Giao Long bùng lên một ngọn Xích Hắc Hủy Diệt Long Viêm.

Vù vù!

Hai luồng Hủy Diệt Long Viêm bay lượn biến thành hai con cự long bằng lửa tấn công Triệu Phong từ hai hướng.

- Không thể cứ tiêu hao cùng hắn như vậy được. Phải nhanh chóng hủy diệt Diệt Thế Hắc Giao Long.

Ánh mắt Triệu Phong trầm xống.

Hắc Giao Long trong trạng thái hiện giờ, uy năng linh hồn đồng thuật của Triệu Phong giảm mạnh. Nếu dùng Di Thiên Chi Mâu thi triển linh hồn đồng thuật thì thân thể của Triệu Phong rất có thể sẽ bị Diệt Thế Hắc Giao Long hủy diệt mất.

Xoẹt!

Tay phải Triệu Phong vung lên, Triệu Vạn xuất hiện ở bên cạnh.

- Tuyệt Đối Thổ Vực!

Ánh mắt Triệu Vạn ngưng đọng, thiên địa vạn tượng bỗng chốc thay đổi. Vô vàn những đợt năng lượng thuộc tính Thổ nặng nề tràn về phía Triệu Phong, đồng thời nhanh chóng chuyển hóa thành những tầng đất vàng.

Nhưng với tầng thứ của Triệu Vạn hiện giờ thì rất khó chống đỡ được công kích của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Uỳnh!

Triệu Phong thi triển Phong Lôi thánh lực nhanh chóng chống đỡ

được những tầng đất ở xung quanh.

- Thổ Lôi Thánh Khải!

Triệu Phong thi triển chiến kỹ, biến lượng đất xung quanh thành một cái hộ giáp khổng lồ.

Uỳnh! Bùm! Rầm!

Công kích của Diệt Thế Hắc Giao Long đập lên tầng hộ giáp được tạo ra bởi sự hợp lực của Triệu Phong và Triệu Vạn, hoàn toàn bị chặn lại ở bên ngoài.

- Vạn Tượng Chi Mâu!

Diệt Thế Hắc Giao Long hơi kinh hãi.

Vạn Tượng Chi Mâu có công kích và phòng ngự mạnh nhất về mặt vật chất, đồng thời còn có thể trợ giúp cho cường giả có tầng thứ cao.

- Tiểu tử này tại sao không dùng Thần khí để phòng ngự?

Diệt Thế Hắc Giao Long không kìm được chửi thầm.

Lúc này, Diệt Thế Hắc Giao Long rất mong Triệu Phong dùng Thần khí để hắn tiêu hao hết Thần lực.

Nhưng rồi sau đó Diệt Thế Hắc Giao Long đã sững sờ.

Sau khi đất quanh người Triệu Phong biến mất, tấm lá chắn trong tay Triệu Phong lập tức biến hình.

Keng keng!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một cái quạt sắt đen, những đường hoa văn tinh tế trên đó tỏa sáng giống như bức tranh sơn thủy vậy.

Triệu Phong động ý niệm, Triệu Vạn ở bên cạnh lập tức hiểu ý hắn.

- Vạn Tượng Phong Lôi Giới!

Ánh mắt Triệu Vạn ngưng đọng, thiên địa vạn tượng một lần nữa lại biến đổi.

Vù vù!

Cuồng phong, lôi điện thi nhau nổi lên.

Triệu Phong truyền một chút Thần lực vào trong chiếc quạt sắt trên tay.

Vù vù!

Nháy mắt, năng lượng phong lôi trong trời đất bị hút hết vào trong món Thần khí.

- Món Thần khí nay…

Thần sắc Diệt Thế Hắc Giao Long có phần kinh hãi.

Hắn liền biết rằng Thần khí trong tay Triệu Phong có thể sử dụng theo nhiều cách, có thể tùy ý biến hình.

- Phong Lôi Chi Nộ!

Triệu Phong vung món Thần khí lên.

Vù vù!!

Một luồng năng lượng phong lôi hìn dẻ quạt hiện lên trong trời đất, lao thẳng về phía Diệt Thế Hắc Giao Long.

Năng lượng phong lôi giống như cơn sóng thần kinh hoàng, tỏa ra thứ khí tức của Thần lực uy chấn thiên địa.

- Thần khí mang tính công kích, hơn nữa còn có phạm vi rộng đến vậy!

Nhìn luồng năng lượng phong lôi này, Diệt Thế Hắc Giao Long sững sờ.

Với Diệt Thế Long Thể của hắn nếu hứng trọn công kích này thì chắc chắn sẽ bị trọng thương.

Bất lực, hắn đành biến thành hình người.

Phụt!

Sau khi biến thành hình người, công kích của Triệu Phong chỉ tác dộng một phần rất nhỏ lên người Diệt Thế Hắc Giao Long.

Rồi Diệt Thế Hắc Giao Long biến thành một đạo hắc quang biến mất trong hư không.

- Đuổi theo!

Triệu Phong cùng Triệu Vạn lập tức đuổi theo.

- Lôi Dực Thiểm Không!

Lôi dực đằng sau lưng Triệu Phong phát sáng chói lóa, biến thành một đạo điện quang dài biến mất trong trời đất.

Trên đường, Triệu Vạn không ngừng biến đổi thiên địa vạn tượng để Triệu Phong có thể tận dụng được hoàn toàn năng lượng trong trời đất, đẩy tốc độ lên tới cực hạn.

Sau khi Triệu Phong và Hắc Giao Long đi, cường giả cả Thiên Cầm Vực cùng thở phào.

- Cuối cùng cũng đi rồi.

- Nếu hai người đó đánh tiếp thì sóng năng lượng thừa của trận chiến cũng đủ để hủy cả Thiên Cầm Vực rồi.

- Nhưng người kia rốt cuộc là thần thánh phương nào mà đánh bại được Giao Long quái vật khủng bố đến vậy?

Cao tầng các đại thế lực Thiên Cầm Vực đều chấn kinh vô cùng.

Trong Thiên Cầm Thánh Cung, Lý Tuyết Di khẽ thở phào, nàng đã nhận định chính xác đó là Triệu Phong đang chiến đấu với Hắc Giao Long.

Lúc này, sau khi thấy Triệu Phong truy đuổi Hắc Giao Long thì nàng cũng yên tâm được một chút.

Trong biển sương mù, một đạo hắc quang u ám lóe qua rồi nhanh chóng biến mất.

- Bạch Lâm, ta chết thì ngươi cũng không sống được đâu.

Diệt Thế Hắc Giao Long gầm lên giận dữ.

Khi chiến đấu, Hắc Giao Long mới phát hiện Vận Mệnh Chi Mâu không có chút tác dụng gì.

Trong không gian bản nguyên, sắc mặt Bạch Lâm tối sầm lại.

Tới tận lúc này, Vận Mệnh Chi Mâu của nàng ta vẫn không cảm nhận được khí tức nguy hiểm.

Lẽ nào Vận Mệnh Chi Mâu đã mất đi khả năng dự báo nguy hiểm?

- Ủa, tòa cung điện kia.

Ánh mắt Bạch Lâm dừng lại trên Phạm Luân Cổ Ám Điện.

Nhưng nàng phát hiện Vận Mệnh Chi Mâu không thể thăm dò được bất cứ bí mật nào từ đó, giống như hai bên hoàn toàn không thuộc một tầng thứ vậy.

- Từ sau khi Diệt Thế Hắc Giao Long thu tòa điện này vào, Vận Mệnh Chi Mâu của ta liền có vấn đề.

Nghĩ vậy, Bạch Lâm càng cảm thấy tòa điện này quỷ dị tới đáng sợ.

- Diệt Thế Hắc Giao Long, chi bằng giao nó cho Triệu Phong, ta tìm cơ hội khác.

Bạch Lâm kiến nghị.

- Hừ, tòa điện này đến ta cũng không thể phá vỡ. Nếu ta đoán không nhầm thì đó chắc chắn là một món Thần khí.

Diệt Thế Hắc Giao Long hừ lạnh, gạt đi đề nghị của Bạch Lâm.

Nếu gọi được người trong tòa điện này ra, Diệt Thế Hắc Giao Long không chỉ uy hiếp được Triệu Phong mà còn có thể có được món Thần khí này.

Đúng lúc đó!

Vút!

Trong hư không bỗng bay tới một mũi tên màu đỏ kim, xuyên thẳng qua ngực Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Đáng ghét, tiểu tử hắn có Vạn Tượng Chi Mâu trợ giúp, tốc độ tăng lên rất nhiều.

Diệt Thế Hắc Giao Long vẻ mặt thảm hại, không kìm được chửi.

Vút vút!

Lại có hai mũi quang tiễn nữa xuyên qua hư không xuyên qua người hắn.

- Bạch Lâm, ngươi đúng là phế vật!

Diệt Thế Hắc Giao Long cảm thấy vô cùng ấm ức.

Hắn làm theo chỉ dẫn của Bạch Lâm tới đây, kết quả lại không gọi được người có thể uy hiếp được Triệu Phong mà Bạch Lâm nói.

Hơn nữa trước khi Triệu Phong tới đây, Vận Mệnh Chi Mâu của Bạch lâm cũng chẳng dự báo được nguy hiểm trước.

Nếu không phải trong Thần Thi, Bạch Lâm đã giúp Diệt Thế Hắc Giao Long có rất nhiều tài nguyên, nhanh chóng hồi phục thực lực thì chắc chắn hắn đã cho rằng Bạch Lâm cố tình hại hắn.

Đột nhiên!

Một đạo quang tiễn màu bạch kim đem theo khí tức Thần khí khủng bố bắn tới.

- Nguy rồi!

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long kịch biến.

Vút! Phập!

Đạo quang tiễn bạch kim nay xuyên qua giữa ngực hắn, để lại một cái lỗ lớn.

Vút!

Phía sau là Triệu Phong và Triệu Vạn đuổi tới.

Cây cung đen trong tay Triệu Phong sau khi biến hóa, trở thành một miếng sắt tam giác.

- Triệu Phong!

Diệt Thế Hắc Giao Long lộ vẻ tuyệt vọng.

Muốn tiêu hao hết Thần lực của Triệu Phong là không thể.

Vì Thần khí trong tay Triệu Phong, công thủ là một, trừ phi Diệt Thế

Hắc Giao Long có thể chống đỡ được công kích của Thần khí của Triệu Phong.

Hơn nữa, so về tốc độ, Triệu Phong có Vạn Tượng Chi Mâu trợ giúp, chắc chắn Diệt Thế Hắc Giao Long không thoát được.

Một số bí thuật trốn chạy cũng hoàn toàn bị huyết mạch nhãn đồng của Triệu Phong khắc chế.

- Triệu Phong, ta đồng ý giao tòa điện cho ngươi, nhưng ngươi phải cho ta đi.

Diệt Thế Hắc Giao Long lúc này đã bất lực, đành làm theo đề nghị của Bạch Lâm.

- Không cần, ta tự lấy.

Sắc mặt Triệu Phong lạnh băng đầy sát khí.

Nếu Diệt Thế Hắc Giao Long có thể uy hiếp được Liễu Cầm Âm thì sẽ không bị hắn truy sát thảm hại thế này.

Vì thế Triệu Phong chỉ cần giết Diệt Thế Hắc Giao Long là có thể đoạt được Phạm Luân Cổ Âm Điện.

Thả Diệt Thế Hắc Giao Long đi? Sao có thể chứ.

Còn có Bạch Lâm trong cơ thể Diệt Thế Hắc Giao Long, cũng phải trừ bỏ tận gốc mới được.

Chương 1132: Vận Mệnh Của Bạch Lâm

- Không cần, ta tự lấy.

Thần sắc Triệu Phong lạnh băng đầy sát khí.

Đây là thơi cơ rất tốt để tiêu diệt Diệt Thế Hắc Giao Long và Bạch Lâm. Lẽ nào Triệu Phong lại tha cho chúng?

Triệu Phong cũng cảm giác Diệt Thế Hắc Giao Long không phải khó giết bình thường. Với cảnh giới linh hồn của Triệu Phong, cộng vói Thần Linh Nhãn, lôi kiếp chi lực cũng chỉ có thể khiến linh hồn của Diệt Thế Hắc Giao Long trọng thương. Muốn giết được hắn thì rất khó.

Sau khi thi triển hai lần Lôi Kiếp Đồng Diệm, Lôi Kiếp Lạc Ấn trong Lôi Hồn Thể của Triệu Phong cũng không còn nhiều nữa.

Đối mặt với một kẻ địch khủng bố như Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Phong vẫn luôn phải cảnh giác, không thể tuỳ tiện tiêu hao lôi kiếp chi lực.

- Kim Nhuệ Chi Kiếm!

- Tấn Tật Chi Nhẫn!

Ở bên cạnh, Triệu Vạn dùng Vạn Tượng Chi Mâu liên tiếp thi triển công kích mang các loại thuộc tính khác nhau, để khiến Diệt Thế Long Thể của Diệt Thế Hắc Giao Long yếu dần.

- Á… Triệu Phong, đây là ngươi ép ta!

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long loé lên một tia điên cuồng, một luồng hắc diệm chi lực bạo ngược bùng phát từ trong lớp vảy rồng trên người hắn.

Trên cơ thể Diệt Thế Hắc Giao Long đột nhiên toả ra một luồng sức mạnh huỷ diệt cổ xưa, vô số hắc diệm thần quang điên cuồng phát tiết.

Trời đất dưới sự tác động của thần lực trở nên biến dạng, một số vùng hư không còn bị xé toạc.

- Huỷ Diệt Bản Nguyên chi lực.

Ánh mắt Triệu Phong ngưng đọng sẵn sàng nghênh chiến.

Cuối cùng Diệt Thế Hắc Giao Long cũng đã liều chết, bất chấp mọi giá dùng tới Huỷ Diệt Bản Nguyên chi lực, thực lực của hắn lập tức tăng mạnh.

Nhưng tất cả chỉ trong thời gian ngắn, Huỷ Diệt Bản Nguyên chi lực là căn bản của Diệt Thế Hắc Giao Long, tiêu hao mất bao nhiêu thì sẽ mất đi vĩnh viễn như vậy.

Theo lý thì gặp tình huống này Triệu Phong nên tránh xa Diệt Thế Hắc Giao Long ra, đợi khi hắn tiêu hao hết Huỷ Diệt Bản Nguyên chi lực rồi mới lại gần.

Nhưng Triệu Phong khẳng định rằng lần này nếu lại để Diệt Thế Hắc Giao Long thoát nữa thì chắc chắn khi nào hắn hồi phục được thực lực đỉnh cao sẽ lại tìm tới Triệu Phong.

- Triệu Phong, ngươi ép được ta dùng tới Huỷ Diệt Bản Nguyên, như vậy có thể yên tâm đi chết rồi.

Mặt Diệt Thế Hắc Giao Long biến dạng lộ vẻ đau đớn, điên cuồng, dữ dằn.

Hắc diệm thần quang cháy trên người hắn toả ra thứ khí thế huỷ thiên diệt địa, tác động vùng không gian bán kính vạn dặm.

Ngọn hắc diệm này thiêu cháy cả không gian, đồng thời không ngừng lan rộng, dường như muốn thiêu đốt mọi thứ vậy.

Dùng tới Huỷ Diệt Bản Nguyên chi lực, uy năng của công kích từ Diệt Thế Hắc Giao Long mạnh lên gấp đôi, đồng thời Diệt Thế Long Thể cũng cường đại hơn.

Cũng có nghĩa là, để ứng phó với Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Phong buộc phải dùng thời Thần khí.

Mà Diệt Thế Hắc Giao Long lúc này, khả năng chống đỡ công kích của Thần khí cũng đã tăng lên một mức nhất định.

Xoẹt!

Triệu Vạn nhận được lệnh của Triệu Phong, lập tức lùi về sau vạn dặm, dùng Vạn Tượng Chi Mâu trợ giúp cho Triệu Phong.

Bùm!

Diệt Thế Hắc Giao Long biến thành một đạo hắc diệm tàn ảnh, lao vút tới trước mặt Triệu Phong.

- Thổ Lôi Thánh Khải.

Triệu Phong dùng Phong Lôi Thánh Lực, phối hợp với Triệu Vạn thi triển bí kỹ phòng ngự.

Uỳnh! Rầm!

Triệu Phong và Diệt Thế Hắc Giao Long lao thẳng vào nhau.

Uỳnh! Phừng!

Ngay lập tức Diệt Thế hắc diệm thiêu mất hơn nửa chiếc khải giáp của Triệu Phong và vẫn không ngừng lan rộng.

Mà Huyết Ma Dương của Triệu Phong lại không tạo được nhiều thương tích cho Diệt Thế Hắc Giao Long.

Keng keng!

Miếng sát tam giác trong tay Triệu Phong bỗng biến thành một thanh thần kiếm.

Thần lực truyền vào trong, hoa văn trên thanh kiếm chợt loé sáng kim quang.

Triệu Phong chém kiếm xuống, một đường kiếm khí màu đen mang theo thần lực bá đạo bay ra.

Xoẹt xoẹt!

Diệt Thế Hắc Giao Long bị đòn của Triệu Phong đánh bay vài dặm, trên thân thể xuất hiện vết thương rất lớn, kéo dài tới cả phần hông.

Vù vù!

Từ trong vết thương của Diệt Thế Hắc Giao Long phun ra Diệt Thế hắc diệm rồi dần hồi phục.

- Ngươi còn gắng gượng được bao lâu? Khi thần lực tiêu hao hết thì chính là lúc ngươi phải chết!

Diệt Thế Hắc Giao Long cười gằn.

Tuy Huỷ Diệt Bản Nguyên chi lực của Diệt Thế Hắc Giao Long cũng không ngừng bị tiêu hao, có lẽ đến cuối cùng cảnh giới của hắn sẽ rơi xuống còn Thánh Chủ, thậm chí là Đại Đế. Nhưng nếu giết được Triệu Phong, lấy được mọi thứ của Triệu Phong thì cũng đáng.

Nhưng đúng lúc này, Diệt Thế Hắc Giao Long phát hiện ánh mắt Triệu Phong có phần kỳ lạ, dường như mất đi thần sắc.

Ngay sau đó Diệt Thế Hắc Giao Long ngẩng đầu lên.

Chỉ thấy trên trời hiện ra một ra Di Thiên Chi Mâu màu hổ phách được bọc trong thứ kim quang huyền ảo, lạnh lùng nhìn xuống.

Một luồng áp lực tinh thần ập xuống người Diệt Thế Hắc Giao Long.

Trong Di Thiên Chi Mâu ngay lập tức xuất hiện một vòng xoáy sâu hun hút không thấy đáy, dường như thông tới mê cung vô tận.

Bỗng chốc, một luồng sức mạnh cấm cố, kéo rút linh hồn ập xuống người Diệt Thế Hắc Giao Long.

Sức mạnh đó giống như sức mạnh của chúa tể, không thể kháng cự.

- Chiêu này…

Diệt Thế Hắc Giao Long thần sắc đại kinh.

Hắn từng thấy chiêu này của Triệu Phong ở trong thần huyễn không gian.

- Triệu Phong, cho dù ngươi có dùng Di Thiên Chi Mâu thi triển thứ thuật rút linh hồn đó cũng khó rút được linh hồn của ta!

Diệt Thế Hắc Giao Long vô cùng tự tin.

Khi dùng tới Huỷ Diệt Bản Nguyên chi lực, khí thế tinh thần của hắn cũng được tăng lên, có khả năng kháng cự nhất định đối với Di Thiên Kim Mâu.

- Ủa, không đúng!

Thần sắc Diệt Thế Hắc Giao Long chấn động, hắn phát hiện linh hồn của mình không hề bị thứ năng lượng nào kéo đi mà là bị trói buộc lại.

Diệt Thế Hắc Giao Long bỗng chốc hiểu ra dụng ý của Triệu Phong.

Triệu Phong đang muốn giam cầm hắn, đợi hắn tiêu hao Huỷ Diệt Bản Nguyên chi lực tới một mức độ nào đó.

Đến lúc đó, tu vi của Diệt Thế Hắc Giao Long giảm mạnh, Triệu Phong có thể dễ dàng tiêu diệt.

- Nhưng thi triển Di Thiên Chi Mâu thì lực phòng ngự của ngươi sẽ giảm tới mức cực hạn.

Diệt Thế Hắc Giao Long nheo mắt, nhìn bản thể của Triệu Phong.

Trong trạng thái thi triển Di Thiên Chi Mâu, bản thể của Triệu Phong chỉ có ba bốn phần chiến lực.

Lúc này cuối cùng Diệt Thế Hắc Giao Long cũng hiển được tại sao vừa rồi Triệu Phong lại dùng Thần khí đánh bật hắn văng vài dặm.

- Hừ!

Diệt Thế Hắc Giao Long hừ lạnh, ý chí linh hồn phát động toàn diện chống lại Di Thiên Kim Mâu trên trời.

Vù!

Diệt Thế Hắc Giao Long di chuyển về phía trước một đoạn.

Những nơi hắn đi qua đều để lại một tầng hắc diệm thiêu cháy hư không.

- Con Hắc Giao Long này…

Triệu Phong hơi thất kinh.

Uy năng thần mâu của Triệu Phong lúc này có thể nói là cường đại chưa từng có. Nhưng thực lực đỉnh cao của Hắc Giao Long đã là Cổ Thần, ý cảnh cao thâm, kết hợp với linh hồn cường đại của hắn, cộng với Huỷ Diệt Bản Nguyên chi lực, khả năng phòng ngự là cực lớn.

Vút!

Diệt Thế Hắc Giao Long lại di chuyển về phía trước một đoạn ngắn

nữa, đồng thời thích phóng một đòn công kích trong trạng thái linh hồn bị trói buộc.

- Tuyệt Đối Thổ Vực.

Triệu Vạn ở sau Triệu Phong lập tức dùng Vạn Tượng Chi Mâu trợ giúp Triệu Phong chống lại công kích của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Uỳnh!

Công kích sau khi gặp phải phòng ngự của Triệu Vạn, khi rơi lên người Triệu Phong thì không tạo ra thương tích gì nhiều.

- Vẫn phải tới gần thêm nữa.

Diệt Thế Hắc Giao Long toát mồ hôi hột, khí thế đã yếu hơn ban đầu rất nhiều.

Để chống đỡ Di Thiên Chi Mâu, Diệt Thế Hắc Giao Long đã phải trả giá cực đắt, tâm hồn ý chí và Huỷ Diệt Bản Nguyên đều đang tiêu hao cực mạnh.

Nhưng lúc này hắn không còn cách nào khác. Hắn buộc phải chống đỡ đồng thuật của Triệu Phong, tới gần tiêu diệt Triệu Phong.

Vù!

Diệt Thế Hắc Giao Long lại khó khăn di chuyển về phía trước một đoạn ngắn nữa.

- Diệt Thế Long Kích.

Hai tay Diệt Thế Hắc Giao Long bùng phát Huỷ Diệt hắc diệm, chuẩn

bị phát động tấn công Triệu Phong.

Nhưng đúng lúc đó, phía sau hắn lại loé lên một tia ngân quang.

Phập!

Một đạo khí tức thần lực xuyên qua Bản Nguyên Không Gian của Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Con mèo này…

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long đầy sự kinh hoàng.

Hắn biết Triệu Phong có sủng vật, nhưng hắn không ngờ con mèo này lại có khả năng công kích lớn đến vậy.

Phụt!

Diệt Thế Hắc Giao Long phun ra một ngụm máu đen, khí tức toàn thân hắn lập tức giảm mạnh.

- Làm tốt lắm!

Ngay từ đầu Triệu Phong cho Tiểu Tặc Miêu trốn ở quanh đấy, khi cần thì tấn công Diệt Thế Hắc Giao Long.

Uỳnh!

Khi Diệt Thế Hắc Giao Long yếu đi, thần mâu của Triệu Phong tập trung là có thể khống chế hắn hoàn toàn.

Tiểu Tặc Miêu đã gây tổn thương cho Bản Nguyên Không Gian của Diệt Thế Hắc Giao Long ở một mức nhất định.

Lúc này, Huỷ Diệt Bản Nguyên chi lực trong cơ thể Diệt Thế Hắc Giao Long dần rò rỉ ra ngoài. Nhưng Diệt Thế Hắc Giao Long lại bó tay không thể khống chế, không thể cứu vãn.

Vù vù!

Không gian bị những ngọn hắc diệm thiêu sạch mọi thứ, xuất hiện một vài vết nứt không gian lan rộng bốn phía.

- Diệt Thế Hắc Giao Long, ngươi không còn đường thoát đâu.

Trong sự thản nhiên của Triệu Phong có đầy tự tin.

Lúc này hắn chỉ cần giữ trạng thái này, cấm cố linh hồn của Diệt Thế Hắc Giao Long là có thể giành được thắng lợi cuối cùng.

- Ta thừa nhận ta chết trong tay ngươi. Nhưng ngươi cũng đừng tưởng sẽ được như mong muốn.

Diệt Thế Hắc Giao Long mặt vô cùng hung dữ.

Đột nhiên Huỷ Diệt Bản Nguyên Không Gian phình to.

- Nguy rồi, hắn định cho phát nổ toàn bộ sức mạnh còn lại.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong nhận ra tất cả.

Nhưng linh hồn của Diệt Thế Hắc Giao Long đã bị Triệu Phong cấm cố hoàn toàn, muốn cho phát nổ cũng phải mất công sức. Nếu Triệu Phong lúc này loại bỏ Di Thiên Chi Mâu và trốn đi thì hoàn toàn có thể tránh được phạm vi phát nổ của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Nhưng mục đích chính của Diệt Thế Hắc Giao Long là huỷ diệt Phạm Luân Cổ Âm Điện, và cả Liễu Cầm Âm trong đó. Hắn muốn Triệu Phong phải hối hận cả đời.

Nhưng rồi ngay sau đó Triệu Phong và Diệt Thế Hắc Giao Long đều sững người.

Chỉ thấy trong Bản Nguyên Không Gian của Diệt Thế Hắc Giao Long, Bạch Lâm dùng một món phòng ngự Thứ Thần khí, thần sắc kinh hoàng trốn ra khỏi khe hở không gian.

- Mệnh Vận Chi Mâu, đồ ngu nhà ngươi, cũng chết đi cho ta!

Diệt Thế Hắc Giao Long thấy Bạch lâm thì nộ hoả bùng phát.

Hắn rơi vào tình cảnh này, tại một góc độ nào đó cũng là do Bạch Lâm.

Vì thế trước khi chết hắn cũng muốn giết cả Bạch Lâm.

Nhưng đúng lúc đó, trong Bản Nguyên Không Gian, Phạm Luân Cổ Âm Điện cũng bay ra từ khe không gian.

Vù!

Phạm Luân Cổ Âm Điện mở rộng cánh cửa, đột nhiên toả ra luồng hấp lực mạnh mẽ nhằm chuẩn Bạch Lâm.

- Không!

Bạch Lâm sợ hãi.

Khi Bản Nguyên Không Gian của Diệt Thế Hắc Giao Long vỡ ra,

Bạch Lâm đột nhiên cảm nhận được sự dị thường của toà điện này.

Bạch Lâm bỗng nhận ra vận mệnh của mình đã không thể khống chế được nữa. Đây là lần đầu tiên nàng ta có cảm giác này.

Sự mất khống chế này khiến nàng ta sợ hãi chưa từng có, cảm nhận được nguy cơ tử vong!

Vút!

Bạch Lâm sức mạnh yếu đuối không thể làm được gì, bị Phạm Luân Cổ Âm Điện hút vào trong.

Diệt Thế Hắc Giao Long lúc này cùng với Triệu Phong đều sững sờ, kinh ngạc nhìn cảnh tượng đó.

- Cơ hội!

Triệu Phong thần sắc khẽ động.

Trên hư không, Di Thiên Thần Mâu bỗng loé lôi quang, toả ra khí tức lôi kiếp mang tính huỷ diệt.

Chương 1133: Trở Về Thanh Hoa Vực

Trên hư không, Di Thiên Kim Mâu toả ra vô số lôi quang chói loà, khí tức lôi kiếp mang tính huỷ diệt bùng nổ mạnh mẽ.

- Lôi Kiếp Đồng Diệm!

Triệu Phong thích phòng toàn bộ lôi kiếp chi lực.

Uỳnh!

Phừng!

Lôi kiếp bùng nổ ở bề mặt linh hồn Diệt Thế Hắc Giao Long, gây ra sự huỷ diệt tàn khốc.

- Á!!!

Diệt Thế Hắc Giao Long cảm giác được bề mặt linh hồn mình như đến một thế giới lôi điện chịu sự giày vò của vạn lôi.

Vù!!!

Sau khi thi triển công kích đồng thuật mang tính huỷ diệt, Di Thiên Chi Mâu trên không trung biến mất, mắt của Triệu Phong cũng trở lại bình thường.

- Vẫn chưa chết!

Tâm thần Triệu Phong bỗng chùng xuống.

Sinh mệnh lực của Diệt Thế Hắc Giao Long quả thực khiến Triệu Phong phải chấn kinh.

Giờ cuối cùng Triệu Phong cũng hiểu ra tại sao Cổ Thần Tà Dương năm đó lại phong ấn Diệt Thế Hắc Giao Long. Vì hắn căn bản không giết chết được con Hắc Giao Long này.

Dù sao Hắc Giao Long cũng có một chút huyết mạch của Diệt Thế Long Tộc.

Tuy thực lực của Diệt Thế Hắc Giao Long giờ đã giảm mạnh nhưng muốn giết hắn thì Triệu Phong vẫn còn rất khó khăn.

Vút!

Triệu Phong chớp mắt lại gần Diệt Thế Hắc Giao Long thêm một đoạn.

- Huyễn Cấm Mê Vực.

Con mắt trái của Triệu Phong phát ra đồng lực ý chí kinh người, diễn biến thành thế giới mê cung màu tử kim, có sức hấp dẫn chí mạng.

Diệt Thế Hắc Giao Long vừa thoát khỏi sự đau đớn do Lôi Kiếp Đồng Diệm gây ra, tinh thần ý thức của hắn liền bị mắt trái của Triệu Phong hút vào một thế giới huyễn cảnh.

Nhưng không lâu sau Diệt Thế Hắc Giao Long liền xuất hiện nét mặt vùng vẫy.

Hơn nữa vết thương trên người Diệt Thế Hắc Giao Long cũng đã cơ

bản hồi phục.

Ngay cả Hủy Diệt Bản Nguyên Không Gian trong cơ thể hắn suýt nữa bị phá vỡ giờ cũng đã tự bình phục.

- Không hổ là Diệt Thế Long Thể.

Triệu Phong không kìm được kinh thán.

Thể chất của Diệt Thế Hắc Giao Long còn mạnh hơn Thánh Lôi Thể của Triệu Phong gấp mấy lần.

- Triệu Phong…

Lúc này, Diệt Thế Hắc Giao Long khó khăn lên tiếng.

- Đồng lực ý chí và lôi kiếp chi lực của ngươi đã sắp cạn rồi đúng không. Ngươi không giết được ta đâu.

Diệt Thế Hắc Giao Long cảm nhận được sự thay đổi của đồng lực ý chí của Triệu Phong, vẻ mặt mang sự đắc ý.

Sắc mặt Triệu Phong hơi tối lại, không nói gì.

Nhưng Diệt Thế Hắc Giao Long quả thật nói không sai.

Lôi kiếp chi lực của Triệu Phong giờ đã cạn, đồng lực ý chí cũng chẳng còn bao nhiêu.

Khi thi triển Di Thiên Chi Mâu, đồng lực ý chí tiêu hao sẽ cực lớn, hơn nữa Triệu Phong lại thi triển hai lần. Trong trạng thái Di Thiên Chi Mâu, thi triển nhiều loại đồng thuật công kích thậm chí còn phát động thần mâu ngưng thị trong thời gian dài.

Ngoài ra, thần lực của Triệu Phong cũng đã cạn.

Tuy Diệt Thế Hắc Giao Long lúc này rất yếu, nhưng Triệu Phong muốn giết hắn cũng rất khó khăn.

- Không giết được ngươi, nhưng ngươi cũng không thoát được đâu!

Vẻ mặt Triệu Phong lạnh băng.

Hắn đã sử dụng quá nhiều Diệt Thế Bản Nguyên chi lực, cộng với việc Bản Nguyên Không Gian bị phá vỡ, mất đi rất nhiều Hủy Diệt Bản Nguyên chi lực. Giờ Diệt Thế Hắc Giao Long cùng lắm dùng luồng năng lượng này ổn định thực lực ở mức độ Thánh Vương.

Một khi dừng sử dụng Hủy Diệt Bản Nguyên chi lực, cảnh giới của Diệt Thế Hắc Giao Long sẽ tụt xuống không phanh.

Vù!

Sau lưng Triệu Phong trào lên một tầng huyễn ảnh mê vụ, hòa vào với không gian.

Lập tức Triệu Phong và Diệt Thế Hắc Giao Long đều nằm ở giữa trung tâm mê cung.

- Với trạng thái hiện nay, ngươi không thể thoát đâu!

Triệu Phong thản nhiên nói.

Linh hồn ý chí của Diệt Thế Hắc Giao Long đã bị Triệu Phong công kích nhiều lần, lúc này đã rất suy nhược. Chỉ có điều đồng lực ý chí của Triệu Phong cũng đã cạn kiệt, chỉ có thể dựa vào sức mạnh của

tiểu thế giới.

- Cùng lên!

Triệu Phong hô lớn.

Ngay lập tức Tiểu Tặc Miêu và Triệu Vạn cùng lao tới.

- Kim Nhuệ Chi Kiếm!

- Tấn Tật Chi Nhẫn!

Triệu Vạn thi triển Vạn Tượng Chi Mâu, không ngừng phá hủy thân thể Diệt Thế Hắc Giao Long.

Đồng thời Tiểu Tặc Miêu cũng dùng Thần khí trong tay cắt thân thể của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Tuy nó không truyền năng lượng thúc đẩy Thần khí, nhưng với độ sắc vốn có của Thần khí thì vẫn tạo được vết thương lớn.

- Á!!!

Dứoi sức mạnh của tiểu thế giới, tinh thần ý chí của Diệt Thế Hắc Giao Long bị che khuất gần như hoàn toàn, chỉ có thể bó tay chịu đánh.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong truyền phong lôi chi lực và Thánh Lôi Thể Phách, đánh ra một đạo chưởng ảnh kim lôi.

Uỳnh! Bùm!

Thân thể của Diệt Thế Hắc Giao Long, dưới sự đánh hội đồng đó, một lần nữa lại bị tơi tả.

Công kích cấp Thánh Chủ có thể xuyên qua vật chất linh hồn, vẫn tạo được thương thế nhất định với linh hồn của Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Đáng ghét, ta..

Diệt Thế Hắc Giao Long khóc không ra nước mắt.

Bây giờ hắn rất muốn cho tự bạo, nhưng Phạm Luân Cổ Âm Điện và Bạch Lâm đều đã thoát khỏi Bản Nguyên Không Gian của hắn. Triệu Phong cũng có thể nhanh chóng thoát khỏi phạm vi phát nổ của hắn.

Cũng có nghĩa là nếu giờ hắn tự bạo thì coi như tự sát, chẳng có ảnh hưởng gì.

Đúng lúc đó.

Xung quanh không gian xuất hiện một tấm màn ánh sáng bọc lấy tất cả.

- Đây là…Vạn Tượng Không Gian?

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long kinh hãi.

Một luồng sức mạnh không thể chống cự lan tỏa khắp không gian.

Bỗng chốc, cả không gian xuất hiện năng lượng thuộc tính Thổ vô cùng vô tận, áp chế hoàn toàn Diệt Thế Hắc Giao Long.

Luồng năng lượng này khiến Diệt Thế Hắc Giao Long không thể

động đậy được dù chỉ một ngón tay.

- Lực Phách Lôi Vực!

Triệu Phong vận dụng Phong Lôi Thánh Lực, thích phóng lực phách trọng lực lĩnh vực, phối hợp với năng lượng Thổ ở xung quanh, tạo nên sự áp chế mạnh mẽ lên Diệt Thế Hắc Giao Long.

Meo!

Trong tay Tiểu Tặc Miêu xuất hiện một cây roi Ám Kim Long Xà Tiên, quấn chặt lấy Diệt Thế Hắc Giao Long.

Toàn thân Diệt Thế Hắc Giao Long tê dại, đồng thời hắn cũng cảm thấy năng lượng trong cơ thể đang bị hút dần.

- Triệu Phong, ngươi muốn làm gì…

Diệt Thế Hắc Giao Long có dự cảm không lành.

Hắn có thể nhận ra tất cả đều nằm trong dự tính của Triệu Phong.

Vù!

Tiểu Tặc Miêu há mồm, Vân Tàm Tiên Điệp cũng xuất hiện trong không gian.

Vân Tàm Tiên Điệp vội vàng thích phóng Vân Tàm Tiên Tơ và Thái Mộng Hoa Phấn, lại tạo thêm một tầng áp chế với Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Đáng ghét…

Toàn thân Diệt Thế Hắc Giao Long mềm nhũn không chút sức lực, chân nguyên huyết mạch dần mất kiểm soát.

- Diệt Thế Hắc Giao Long, ta vừa hay đang thiếu tọa kỵ phi hành.

Triệu Phong hàm tiếu nói.

Diệt Thế Hắc Giao Long nghe thế suýt nữa đã thổ huyết. Hắn lúc này đến cả suy nghĩ phản kháng cũng khó có thể nghĩ được.

Vù vù!

Vân Tàm Tiên Điệp đáp xuống đỉnh đầu Diệt Thế Hắc Giao Long, không ngừng thích phóng Thái Mộng Hoa Phấn.

- Tốt, giờ là lúc thực lực Diệt Thế Hắc Giao Long yếu nhất, sức phòng ngự cũng thấp nhất.

Triệu Phong nghiêm nghị, vận lực mắt trái.

Vù!

Một đạo đồng lực thủy văn hiện ra xung quanh người Diệt Thế Hắc Giao Long.

Tiếp đó Diệt Thế Hắc Giao Long liền bị Thánh Giáo hút vào không gian thần mâu.

- Đã không giết được Diệt Thế Hắc Giao Long thì chi bằng dần dần hạ thấp giá trị hắn xuống vậy.

Triệu Phong thở phào.

Nhưng Triệu Phong lúc này đã tiêu hao quá lớn, đồng lực ý chí hư nhược, không thể làm gì được Diệt Thế Hắc Giao Long nữa, chỉ có thể tạm thời nhốt hắn trong không gian thần mâu.

Bỗng chốc tất cả dị tượng trong hư không đều biến mất, mọi thứ trở lại bình thường.

Lúc này Triệu Phong chú ý tới Phạm Luân Cổ Âm Điện.

- Cầm Âm, xin lỗi, ta đến muộn.

Triệu Phong thể hiện ý tạ lỗi với Liễu Cầm Âm.

Dù sao Diệt Thế Hắc Giao Long tới là nhằm vào Liễu Cầm Âm, nguyên nhân cũng là do Triệu Phong.

Vút!

Rồi Triệu Phong đưa Phạm Luân Cổ Âm Điện tới Thiên Cầm Vực.

Sự xuất hiện của Triệu Phong đã gây nên cơn chấn động lớn ở Thiên Cầm Vực.

Cường giả của cả Thiên Cầm Vực không ai là không run rẩy nằm rạp dưới đất, chỉ sợ vị cường giả này không vui.

- Thiên Cầm Cung Chủ, ta tới trả Phạm Luân Cổ Âm Điện.

Triệu Phong đáp xuống Thiên Cầm Thánh Cung, nói.

- Đa tạ tiền bối đã đoạt lại được truyền thừa thánh địa của bản cung từ tay dị tộc. Ân tình này Thiên Cầm Thánh Cung không biết lấy gì báo đáp…

Thiên Cầm Cung Chủ sợ hãi…

Nàng ta không thể tưởng tượng được nam tử này làm thế nào mà đoạt được Phạm Luân Cổ Âm Điện từ trong tay Diệt Thế Hắc Giao Long.

Nhưng nàng càng hiếu kỳ việc tại sao Triệu Phong lại giúp Thiên Cầm Thánh Cung hơn.

- Dám hỏi tiền bối có phải Tả Đồng Thiên Quân danh chấn Thương Hải năm đó?

Đúng lúc đó, Lý Tuyết Di trong lòng thấp thỏm, run run hỏi.

Tuy người nam tử này tướng mạo khác với Triệu Phong, nhưng nàng cảm thấy cách ăn mặc và khí chất của hắn rất giống Triệu Phong.

Cả Thiên Cầm Thánh Cung bỗng chốc yên lặng đến đáng sợ.

Sắc mặt Thiên Cầm Thánh Chủ bỗng biến đổi, chuẩn bị giải thích.

- Là ta.

Triệu Phong đáp.

Nghe câu trả lời của Triệu Phong, Thiên Cầm Cung Chủ và Lý Tuyết Di bỗng chấn động, vẫn không dám tin.

Họ không dám tưởng tượng, Triệu Phong hồi đó chỉ là cảnh giới Vương Giả nay đã trưởng thành tới mức này. Ngay cả Huyền Quang Thánh Chủ cũng chỉ là bộc nhân của hắn. Diệt Thế Hắc Giao Long

khủng bố đến vậy vẫn bại trong tay hắn.

Uỳnh!

Triệu Phong thả Phạm Luân Cổ Âm Điện về chỗ cũ.

Rồi lấy ra một số thứ quý giá mà cả Huyền Quang Thánh Chủ cũng phát điên, đưa cho Thiên Cầm Cung Chủ.

Dù sao lần đó cũng là Triệu Phong nhờ có Thiên Cầm Thánh Chủ mà hắn gặp Liễu Cầm Hâm. Mà Tử Vong Đại Đế cũng là bị Triệu Phong dẫn tới đây, tạo nên tai họa hủy diệt cho Thiên Cầm Thánh Cung, còn khiến phu quân của vị cung chủ đây mất mạng.

Sau đó Triệu Phong cáo từ Thiên Cầm Thánh Cung, chuẩn bị rời đi.

- Đã tới rồi thì trở về Thanh Hoa Vực một chuyến vậy.

Triệu Phong nhìn về phía xa với một chút hoài niệm.

Đúng lúc đó, cửa vào Phạm Luân Cổ Âm Điện chầm chậm mở ra, một đạo thân ảnh thanh lệ thoát tục, đẹp tựa tiên tử bước ra từ tranh đi ra.

- Ta về cùng ngươi.

Liễu Cầm Âm nói.

- Đi thôi.

Triệu Phong hơi khựng lại rồi mỉm cười.

Liễu Cầm Âm trở về Phạm Luân Cổ Âm Điện nhất định đã trải qua

điều gì đó. Mà lúc này nàng có thể tự do rời khỏi Phạm Luân Cổ Âm Điện có lẽ là nó đã chấp nhận sự tồn tại của Liễu Cầm Âm.

Với Phạm Luân Cổ Âm Điện, Triệu Phong cũng từng có tiếp xúc, nhưng cho dù hắn lúc này cũng chưa thể nhìn thấu được nó.

Một tháng sau, Triệu Phong và Liễu Cầm Âm tới Cổ Thanh Quần Đảo Vực.

Hai người vượt qua mọi trở lực, trực tiếp đáp xuống Thanh Hoa Vực.

Lúc này, tại một tòa cổ điện đỏ nguy nga thâm nghiêm trên đại lục trong Thanh Hoa Vực.

Bên trong một tòa lầu các bao phủ bởi quỷ khí, xuất hiện một bộ xương trắng đáng sợ. Trên những cái xơng màu kim ngân đan xen tỏa ra khí tức quỷ đạo kinh người.

Bỗng trong mắt đầu lâu đột nhiên xuất hiện một ngọn lửa u ám.

- Hắn trở lại rồi.

Chương 1134: Từ Biệt

- Đây là Tây Đại Lục của Thanh Hoa Đại Lục, mà cố hương của ngươi ở Bắc Đại Lục Thiên Phong Đại Quốc.

Triệu Phong nói với Liễu Cầm Âm lúc này sắc mặt có chút mơ hồ.

Rồi hai người mất một giờ để từ Tây Đại Lục bay tới Bắc Đại Lục để tới Thiên Phong Đại Quốc.

Lúc này đôi mắt sáng trong của Liễu Cầm Âm loé lên một tia sáng, giống như có cảm giác dường như đã tới nơi này vậy.

- Ta dùng năng lượng Huyễn Đạo thay đổi bề ngoài cho ngươi, ngươi dùng thân phận của Liễu Cầm Hâm sống tại nơi nàng ta đã từng sống một thời gian đi…

Nói rồi con mắt trái của Triệu Phong toả ra mê vụ tinh thần vô hình, bọc lấy toàn thân Liễu Cầm Âm.

Như vậy thì bất cứ ai nhìn Liễu Cầm Âm cũng đều chỉ thấy đó là Liễu Cầm Hâm.

Triệu Phong cũng vậy, ai nhìn thấy hắn cũng thấy là Triệu Phong trước kia.

- Phong, ta đi trước.

Liễu Cầm Âm nói rồi bay đi.

Triệu Phong khựng người. Vào khoảnh khắc ấy, hắn dường như cảm giác đó chính là Liễu Cầm Hâm vậy.

- Đây có lẽ đây là lần cuối cùng ta đứng ở Thanh Hoa Vực.

Triệu Phong cảm khái.

Hắn từng phải vùng vẫy ở vùng đất này nhiều năm trước đây, giờ đã là cường giả đỉnh cao của cả Đại Lục Vực.

Lần này Triệu Phong trở về Thanh Hoa Đại Lúc không có ý định gì khác, chỉ là muốn nhìn lại mảnh đất mình từng sống, từng phấn đấu. Muốn ở bên phụ mẫu một chút, gặp sư tôn, bằng hữu một chút. Để trái tim không ngừng phấn đấu của hắn được nghỉ ngơi đôi chút.

Sau khi chia tay Liễu Cầm Âm, Triệu Phong tới Thiết Huyết Giáo.

- Triệu Phong!

Hồng giáo chủ vui mừng khi thấy nhân ảnh kia.

Lần trước, Triệu Phong dẫn Khô Lâu đường chủ về đã thay đổi vận mệnh của cả Thanh Hoa Đại Lục.

Mà Khô Lâu đường chủ đã chiếm được cả Xích Nguyệt Ma Giáo, xây dựng nên Xích Nguyệt Điện, trở thành thế lực thống trị Thanh Hoa Vực, uy chấn thiên hạ.

Nhưng không ai biết rằng, cường giả mạnh nhất Thanh Hoa Đại Lục Khô Lâu đường chủ lại chỉ là một bộc nhân của Triệu Phong.

Mà lần này Hồng giáo chủ quan sát nhưng không thể thăm dò được sự nông sâu của Triệu Phong mà chỉ cảm giác như chỉ là một võ giả

bình thường vậy. Nhưng Hồng giáo chủ dám khẳng định Triệu Phong lúc này có lẽ đã đạt tới cảnh giới mà hắn khó có thể tưởng tượng.

Sau đó Thiết Ma cũng tới nơi này, ba người nói chuyện rôm rả suốt một ngày một đêm.

Ngày hôm sau Triệu Phong rời khỏi Thiết Huyết Giáo tới Hoành Vân Địa Vực.

Dọc đường, linh thức của Triệu Phong thỉnh thoảng vẫn nhìn thấy những gương mặt khá quen ở phía dưới.

Khi bay qua Hồng Hồ, Triệu Phong còn thấy Liễu Nguyên, Liễu Đình Ngọc, Thiết Càn đại sư.

Lúc này trong Hồng Hồ Thành, thành chủ Liễu Cửu Thiên mặt đỏ rực, nước mắt giàn giụa.

Cách mấy chục năm cuối cùng hắn cũng đã gặp con gái của mình, tất cả có lẽ là nhờ Triệu Phong.

Hai cha con họ yên bình ngồi trong đình hóng mát bên mặt hồ tĩnh lặng xanh biếc.

Liễu Cầm Âm khẽ cười, dựa vào những ký ức trong giấc mơ, nói chuyện với Liễu Cửu Thiên về những điều xảy ra sau khi Liễu Cầm Hâm tới Thiên Cầm Truyền Thừa.

Bỗng nhiên Liễu Cầm Âm ngẩng lên nhìn trời.

Vút!

Thân ảnh Triệu Phong đã biến mất.

Không lâu sau Triệu Phong đã tới Tương Vân Quốc ở Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Trên Thiên Nguyệt Sơn, Triệu Phong đứng thẳng tắp trong gió, thần niệm quét qua, liền nhìn thấu được hết tình hình của Hiểu Nguyệt Tông.

Đồng thời, một đoạn ý ức về thời niên thiếu xa xưa xuất hiện trong đầu Triệu Phong. Dường như vừa rồi hắn vẫn đang phấn đấu ở Hiểu Nguyệt Tông.

Vù!

Triệu Phong trực tiếp đáp xuống Hiểu Nguyệt Tông.

- Triệu sư đệ.

Lâm Phàm đang chuẩn bị đi xử lý công việc thì thấy bóng dáng của Triệu Phong.

- Lâm sư huynh.

Triệu Phong mỉm cười.

Lâm Phàm, đệ nhất nhân ngoại môn năm xưa của Hiểu Nguyệt Tông. Sau khi vào nội môn, hai người cũng chăm sóc quan tâm lẫn nhau cùng trưởng thành.

- Nhiều năm không gặp, cuối cùng đệ cũng trở về.

Vẻ mặt Lâm Phàm đầy sự hồi tưởng.

- Mọi người đi trước đi…

Lâm Phàm bảo vài đệ tử trưởng lão đi trước.

Rồi Lâm Phàm và Triệu Phong dạo bước trong Hiểu Nguyệt Tông, nhưng phàm là những sư hữu đã từng gặp, Triệu Phong đều chủ động nói chuyện một lúc.

Cuối cùng Triệu Phong tới phủ đệ của đại trưởng lão.

Triệu Phong vốn định giúp ngưng tụ lại cánh tay thiếu cho sư tôn.

Nhưng đại trưởng lão lại từ chối.

- Cái Hắc Ám Quang Luân này vi sư đã dùng quen rồi, cũng rất thuận tay.

Đại trưởng lão lông mày giãn ra, cười.

Sau khi từ biệt đại trưởng lão, Triệu Phong liền quay về bên phụ mẫu.

Lần này Triệu Phong ở chỗ phụ mẫu, cùng ăn uống trò chuyện, tận hưởng sự đoàn viên trong gia đình.

Một tháng sau, Triệu Phong rời khỏi đây.

Soạt!

Thân ảnh Triệu Phong nháy mắt đã tới một nơi nào đó trên không trung.

Trước mặt hắn là một người bằng xương đầy hoa văn kim ngân đan

xen nhau.

Khô Lâu đường chủ hiện nay là điện chủ của Xích Nguyệt Điện, đệ nhất thế lực của đại lục, quét sạch anh hùng đại lục của Xích Nguyệt Ma Giáo, là nhân vật truyền thuyết uy chấn cả Thanh Hoa.

- Triệu… chủ nhân!

Khô Lâu đường chủ cung kính nói.

Cảm giác mà Triệu Phong tạo ra lúc này giống như của một người bình thường vậy.

Nhưng càng như vậy thì Khô Lâu đường chủ lại càng kinh hãi.

Theo những gì hắn hiểu về Triệu Phong thì Triệu Phong lúc này có lẽ đã đột phá Huyền Quang Cảnh, đạt tới tầng thứ Thánh Chủ rồi.

Huyền Quang Thánh Chủ ở cả Thương Hải thì cũng là tuyệt thế đại năng, là nhân vật trong truyền thuyết, là người nắm quyền của thế lực tam tinh.

- Ngươi đã được tự do, không cần gọi ta là chủ nhân nữa.

Triệu Phong bình thản nói.

Khi để Khô Lâu đường chủ ở lại Thanh Hoa Vực, Triệu Phong đã từng nói để hắn trấn thủ Thanh Hoa Vực và cho hắn tự do.

- Vâng.

Khô Lâu đường chủ vẻ mặt mừng rỡ.

Câu nói này của Triệu Phong cũng như đã công nhận những việc hắn làm ở Thanh Hoa Vực.

- Thanh Hoa Vực vẫn là giao cho ngươi.

Triệu Phong tiến lại gần Khô Lâu đường chủ, khẽ vỗ vai hắn.

Soạt!

Triệu Phong biến mất khỏi không gian, với cảm quan của mình, Khô Lâu đường chủ cũng không nắm bắt được bất cứ dấu vết nào.

- Quả nhiên hắn đã mạnh tới mức ta không thể tưởng tượng được…

Khô Lâu đường chủ thất kinh, giờ hắn cảm thấy vô cùng may mắn là hồi đó đã đi theo Triệu Phong.

- Ủa? Bình cảnh bao năm nay của ta?

Khô Lâu đường chủ vẻ mặt chấn kinh.

Vốn dĩ hắn bị dừng lại ở Hư Thần Cảnh nhiều năm, vẫn mãi không đột phá được.

Một nguyên nhân rất lớn đó là vì Thanh Hoa Đại Lục có quá ít thiên địa nguyên khí, ngoài ra cũng có vấn đề về căn cơ tự thân hắn.

Nhưng lúc này Khô Lâu đường chủ phát hiện, tinh hạch trong cơ thể hắn đang có sự thay đổi, dường như chỉ cần hắn muốn là có thể lập tức đột phá Hư Thần Cảnh.

Một ngày nào đó, trong Xích Nguyệt Điện trên Thanh Hoa Đại Lục, xuất hiện một luồng Hư Thần vĩ lực thông thiên triệt địa, khí thế

mạnh mẽ lan toả bốn phương tám hướng.

Thanh Hoa Đại Lục, Phổ Thiên Đồng Khánh.

Từ đó, Xích Nguyệt Điện bước vào ngưỡng cửa thế lực nhị tinh.

Nhưng chỉ mình Khô Lâu đường chủ thân là Hư Thần Vương Giả mới biết mọi thứ đều là nhờ một cái vỗ nhẹ của Triệu Phong.

Trong Hồng Hồ Thành.

Liễu Cầm Âm và thành chủ Liễu Cửu Thiên từ biệt trong lưu luyến.

Nhìn bóng Triệu Phong và con gái đi xa, Liễu Cửu Thiên thầm nở một nụ cười nhẹ nhõm.

- Xem ra, con gái ta đã tìm được chân mệnh thiên tử cho mình rồi…

Con đường trở về Đại Lục Thành nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

Triệu Phong dựa vào toạ độ không gian Mê Không Giới để lại để truyền tống.

Hôm nay Triệu Phong và Liễu Cầm Âm tới Thiên Cầm Vực.

- Phong, có duyên sẽ gặp lại.

Liễu Cầm Âm mỉm cười với Triệu Phong.

- Có lẽ.

Thần sắc Triệu Phong có vẻ ảm đạm.

Trên đường đi Liễu Cầm Âm đã nói về dự định của mình, nàng muốn ở lại Phạm Luân Cổ Âm Điện.

Triệu Phong biết sự thần kỳ huyền diệu của Phạm Luân Cổ Âm Điện, hơn nữa dường như Liễu Cầm Âm và Phạm Luân Cổ Âm Điện cũng có mối liên hệ nào đó. Với Liễu Cầm Âm mà nói, đây đúng là nơi tu luyện tốt nhất mà cũng an toàn nhất.

Nhưng theo Triệu Phong thấy, lần từ biệt này có lẽ kiếp này khó có thể gặp lại.

Dù sao mục tiêu bây giờ của Triệu Phong là Thiên Giai Thần Vị, vào Man Hoang Thần Vực để trải nghiệm mọi thứ trong Thái Cổ thần thoại.

Ngoài ra, Triệu Phong cũng không hỏi về Bạch lâm.

Cảnh giới của Triệu Phong đạt tới mức này rồi, ảnh hưởng của Bạch lâm tới hắn càng ngày càng ít.

Ngoài ra, Triệu Phong đoán, Phạm Luân Cổ Âm Điện hoặc Liễu Cầm Âm cũng có chỗ cần dùng tới Bạch Lâm.

Xoẹt!

Thân hình Triệu Phong nhạt dần rồi biến mất.

- Phong, xin lỗi, không thể đi cùng ngươi.

Sắc mặt Liễu Cầm Âm có phần ưu thương, thở dài.

- Nhưng chúng ta sẽ còn gặp lại…

Vù!

Liễu Cầm Âm trực tiếp bay vào trong cấm địa của Thiên Cầm Thánh Cung, không một ai có thể ngăn cản.

Khoảnh khắc vào trong Phạm Luân Cổ Âm Điện, Liễu Cầm Âm đã trực tiếp xuất hiện ở tầng thứ bốn mươi chín.

Ở chính giữa, Bạch Lâm bị một luồng sức mạnh không thể kháng cự trói chặt, không động đậy được chút nào.

- Ngươi muốn gì?

Mệnh Vận Chi Mâu của Bạch Lâm đã hoàn toàn mất đi tác dụng. Điều này khiến nàng ta luôn nằm trong cảm giác sợ hãi.

Uỳnh uỳnh!

Đột nhiên cả toà điện bỗng xoay chuyển. trên bầu trời sao bao la dường như cũng có sinh mệnh, vô số ngôi sao lớn nhỏ dường như di chuyển theo một quỹ đạo huyền ảo mà rất hợp lý nào đó.

Một khoảnh khắc nào đó, trên bầu trời tràn ra một luồng năng lượng chung cực tuyệt cường.

- Khí tức này…

Thân thể Bạch Lâm run rẩy, vẻ mặt không thể tin nổi.

Dần dần sao trên trời tụ lại với nhau, hình thành một bức tranh hình con mắt bằng những ngôi sao.

….

Vào một ngày nào đó, Triệu Phong trở về Chúa Tể Điện.

Nơi này so với lúc hắn rời đi vẫn không có gì thay đổi, dù sao thì việc Triệu Phong rời khỏi Chúa Tể Điện cũng chỉ có Bích Thanh Nguyệt biết.

Triệu Vũ Phi, Nam Cung Thánh, Côn Vân vẫn đang bế quan.

- Xem ra cơ ngộ của Vũ Phi trong Thần Thi không phải tầm thường.

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm, nhìn về nơi Triệu Vũ Phi bế quan.

Chỉ thấy, xung quanh một toà điện các khổng lồ bao bọc một tầng mây tím băng tinh, toả ra thứ khí tức kinh tâm động phách.

- Chủ nhân, đan dược đã dùng hết, đồng thời năm đệ tử của Thiết gia toàn bộ đều đã thức tỉnh được huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

Khi Triệu Phong trở về, Bích Thanh Nguyệt đã cảm nhận được, trực tiếp truyền âm cho hắn.

- Được, đưa họ về Thiết gia.

Triệu Phong nói.

Năm đệ tử của Thiết gia đều là những anh kiệt trong số các đệ tử Thiết gia, bất kể là luận về thực lực, thiên phú, huyết mạch hay tiềm lực.

Sau khi hết việc, Triệu Phong liền vào khu cấm địa.

Soạt!

Ý thức của Triệu Phong chui vào không gian thần mâu.

- Triệu Phong!

Diệt Thế Hắc Giao Long trong không gian thần mâu bị áp chế hoàn toàn, không làm được bất cứ điều. Ngay cả khả năng tự chữa lành của Diệt Thế Long Thể cũng bị hạn chế.

Triệu Phong không nói lời nào, lập tức phát động công kích linh hồn, làm yếu đi sức mạnh của linh hồn ý thức của Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Làm bộc nhân của ta ngươi mới sống tiếp được, thậm chí có thể hồi phục tới thực lực đỉnh phong.

Triệu Phong nói.

Uỳnh!

Triệu Phong ngưng kết một cái Minh Tâm Ấn Ký đánh vào sâu trong linh hồn Diệt Thế Hắc Giao Long.

Nhưng Diệt Thế Hắc Giao Long không hợp tác, linh hồn ý chí của hắn vô cùng cường đại, cố hết sức phản kháng.

- Muốn ta khuất phục sao, nằm mơ đi!

Chương 1135: Thiên Giai Thần Vị

- Muốn ta khuất phục ngươi sao? Nằm mơ!

Diệt Thế Hắc Giao Long cười khảy.

Linh hồn ý chí của Diệt Thế Hắc Giao Long vô cùng vững vàng, cố thủ linh hồn, cực lực phản kháng.

Sau khi thử vài lần, Minh Tâm Ấn của Triệu Phong vẫn không thể đi vào sâu trong linh hồn Diệt Thế Hắc Giao Long.

Cuối cùng Triệu Phong đành tạm thời từ bỏ, trước khi rời đi hắn thi triển một đòn công kích linh hồn với Diệt Thế Hắc Giao Long.

Khi ý thức của Triệu Phong đi rồi, Diệt Thế Hắc Giao Long một lần nữa chấn kinh quan sát không gian này.

Nằm trong không gian kỳ dị này hắn không làm được bất cứ điều gì, nhưng vẫn có thể dùng mắt quan sát.

Ở chính giữa không gian này là một quả kim cầu thần bí, lặng lẽ xoay chuyển. Bên trên nó là tầng hoa văn màu kim nhạt.

Diệt Thế Hắc Giao Long có thể cảm nhận được quả kim cầu thần bí này chính là chúa tể của không gian này, cũng chính là căn nguyên áp chế toàn thân hắn.

Nhưng với nhãn giới của mình, Diệt Thế Hắc Giao Long lại không thể

nhìn ra được bất cứ bí mật nào của quả cầu ấy.

Rồi hắn nhìn sang những vật thể khác trong không gian. Ở đây có rất nhiều thứ nguyên liệu quý hiếm đã tuyệt tích trên thế gian, hơn nữa nguyên liệu Thái Cổ là nhiều nhất. Điều này khiến Diệt Thế Hắc Giao Long vô cùng động tâm.

- Nếu ta di chuyển được trong không gian này, lấy được số tài nguyên quý ở đây thì hoàn toàn có thể hồi phục được căn nguyên bị tổn thương, nâng thực lực lên một tầng.

Trong trận chiến với Triệu Phong, Diệt Thế Hắc Giao Long đã tiêu hao quá nhiều Hủy Diệt Bản Nguyên chi lực, giờ thực lực tuột dốc không phanh, chỉ còn là Thánh Chủ tiểu thành.

Lúc này hắn bị nhốt trong không gian này không thể động đậy, chỉ có thể dựa vào khả năng tự chữa lành của Diệt Thế Long Thể.

Có điều ý định của hắn thực sự không thể thực hiện được, chỉ có thể giương mắt nhìn không gian này.

Trong cấm địa của Chúa Tể Điện, Triệu Phong cũng bắt đầu bế quan.

Thi triển Vạn Niệm Thần Quyết, Triệu Phong phân hóa nhiều ý niệm, đồng thời tham tu nhiều thứ.

Hai luồng ý niệm đầu tiên vẫn tu luyện hai môn công pháp.

Ngũ Hành Phong Lôi Quyết và Kim Khôn Lôi Thần Thể, Triệu Phong mới đột phá, trong thời gian ngắn không thể có tiến bộ gì nhiều, nhưng hắn vẫn tận dùng nguyên liệu quý để củng cố.

Luồng ý niệm thứ ba và thứ ta dùng tu luyện Hóa Thần Quyết, tham

ngộ Phong Lôi Cuồng Chỉ.

Thần lực mà Triệu Phong có là hắn dùng Hóa Thần Quyết lấy thần lực từ Thần Tinh.

Hơn nữa, khi thần lực cạn kiệt thì Triệu Phong không thể tự hồi phục, bắt buộc phải dùng tời Hóa Thần Quyết dung luyện thần lực. Nhưng trong chiến đấu thì hắn làm gì có thời gian rảnh để dung luyện thần lực.

Nhưng tầng thứ của Hóa Thần Quyết càng cao, Triệu Phong cất trữ được càng nhiều thần lực trong cơ thể hơn.

Vì thế Triệu Phong tiêu tốn khá nhiều tinh lực để tham ngộ môn pháp quyết này.

Ngoài ra, sau trận chiến với Bán Thần U Hải và Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Phong càng nhận thức được sâu sắc uy năng cường đại của Phong Lôi Cuồng Chỉ. Vì thế hắn không lúc nào quên tham ngộ chiến kỹ này.

Hơn nữa lúc này ngón tay trỏ của hắn lúc này cũng mới dung hợp được một phần mười sức mạnh của thần huyết.

Vì thế, luồng ý niệm thứ năm hắn dùng để dung hợp sức mạnh thần huyết.

Luồng ý niệm thứ sáu thì Triệu Phong dùng để nâng cao cảnh giới của ý cảnh và lĩnh ngộ thiên địa áo nghĩa.

Ý niệm cuối cùng Triệu Phong dùng cho suy diễn tầng thứ ba Phân Hồn Quyết, tham ngộ chiến kỹ, đồng thuật khác, phục chế những nguyên liệu mình cần…

Xoẹt!

Một phần nhỏ ý niệm của Triệu Phong chui vào không gian con mắt trái, chọn một hai loại nguyên liệu rồi khởi động quả cầu thần bí bắt đầu phục chế.

Trong không gian này, thần sắc Diệt Thế Hắc Giao Long đầy chấn kinh. Không biết Triệu Phong đang làm gì. Chỉ có thể nhìn quả cầu thần bí với ánh mắt quái dị.

Uỳnh! Vút vút!

Quả cầu thần bí xoay chuyển ngày một nhanh hơn, từ bên trong bắn ra sóng kim sắc, không ngừng xuyên thấu hai thứ nguyên liệu phía trên.

Không lâu sau, bên trong quả cầu dần xuất hiện một luồng khí tức hồng hoang bản nguyên, ngưng tụ trong không khí.

Lúc này, Diệt Thế Hắc Giao Long cảm nhận áp lực càng nặng hơn, dường như đứng trước luồng khí tức kia hắn chỉ bé như con kiến nhỏ nhoi, xuất hiện sự thần phục theo bản năng.

Uỳnh!

Hai ngày sau, hai thứ nguyên liệu kia xuất hiện bên trong quả cầu thần bí.

- Sao có thể như vậy?

Diệt Thế Hắc Giao Long kinh ngạc gầm lên.

Ngay cả khi tận mắt chứng kiến cảnh tượng này Diệt Thế Hắc Giao Long cũng không dám tin nữa.

- Có thể trực tiếp phục chế hai loại nguyên liệu.

Bên trong Mê Không Giới.

Băng Hoàng Phong Ấn trên ngón tay trở của Triệu Phong lại được mở ra một chút, thích phóng một chút năng lượng thần huyết.

Lập tức một luồng thần uy huyết mạch khủng bố hồng hoang bùng nổ.

Vù!

Triệu Phong khống chế huyết nhục trên ngón tay của mình, lập tức hấp thu thần lực huyết mạch cường đại.

Vì trong ngón tay trỏ của Triệu Phong vốn đã dung hợp một lượng lớn năng lượng thần huyết, vì thế muốn tiếp tục dung nhập năng lực thần huyết thì có chút khó khăn, mất nhiều thời gian hơn.

Nhưng song song với đó, mỗi khi hấp thu được một sợi năng lượng thần huyết, chỉ pháp chiến kỹ mà hắn thi triển sẽ mạnh hơn.

Phía trước Triệu Phong lơ lửng ba trái quả dây leo, lớp tinh thể bên trên nó đã bị Tiểu Tặc Miêu khoét một cái lỗ nhỏ.

Một luồng năng lực ý cảnh hồng hoang cổ xưa tỏa ra từ bên trong, lan ra xung quanh Triệu Phong.

- Ba quả với ba màu lam, vàng, kim lần lượt tương ứng với ba loại ý cảnh Lôi, Thổ, Kim.

Ba loại năng lượng vô hình, dường như tách biệt Triệu Phong hoàn toàn khỏi ngoại giới. Năng lượng ý cảnh cường đại đè nén lên linh hồn.

Còn ý thức của Triệu Phong dường như tới một thế giới man hoang được tạo thanh từ ba luồng năng lượng ý cảnh Thổ, Lôi, Kim.

Trong đầu Triệu Phong không ngừng hiện lên sự lý giải về ba loại năng lượng ý cảnh này.

Để tăng cường mức độ cảm ngộ ý cảnh, thậm chí Triệu Phong còn dùng tới Thần Linh Nhãn để giữ cho mình được tỉnh táo, chủ động hấp thụ nhiều năng lượng ý cảnh hơn.

Đương nhiên, hiện nay Triệu Phong cảm ngộ chủ yếu vẫn là năng lượng ý cảnh thuộc tính Thổ, Lôi.

Ba tháng sau.

Ba trái quả trước mặt Triệu Phong chầm chậm rơi xuống.

- Cảnh giới ý cảnh cũng được nâng lên không ít. Lĩnh ngộ về Thổ, Lôi, Kim cũng sâu sắc hơn rồi.

Triệu Phong mừng rỡ.

Rồi hắn bắt đầu truyền những gì mình lĩnh ngộ được vào trong vòng xóa thánh lực.

Cùng với sự tăng tiến của năng lượng ý cảnh và tài nguyên tu luyện, ý cảnh của Triệu Phong được ổn định hoàn toàn ở Huyền Quang đại thành, đồng thời cũng được nâng lên rất nhiều.

Có lẽ không tới mười năm nữa là Triệu Phong có thể đột phá lên Thánh Vương.

- Cảnh giới Thánh Vương.

Trong lòng Triệu Phong nổi lên một chút hào tình nhiệt huyết.

Huyền Quang Thánh Vương cảnh giới đỉnh phong ở Đại Lục Vực, ngay cà Bán Thần cũng thuộc phạm vi Thánh Vương.

Mà bây giờ Triệu Phong đã rất gần với nó rồi.

Thời gian gần đây tốc độ tu luyện của Triệu Phong nhanh như vậy tất cả là nhờ hai điểm.

Thứ nhất, tài nguyên của Mộng Cảnh Thái Cổ.

Thứ hai, khả năng phục chế của Thần Linh Nhãn.

Hai điều kiện này kết hợp gần như giúp Triệu Phong không phải lo lắng về vấn đề tài nguyên, đồng thời cũng tận dụng được tốt đa mỗi loại tài nguyên.

Vì thế tất cả đều bắt nguồn từ Thần Linh Nhãn.

Là Thần Linh Nhãn đã thay đổi quỹ đạo vận mệnh của hắn. Đồng thời, mỗi sự thay đổi của Thần Linh Nhãn đều đem lại lợi ích lớn cho Triệu Phong.

- Ta cũng muốn hiểu tìm hiểu về Thiên Giai Thần Vị rồi.

Khi cảnh giới được nâng cao, Triệu Phong cũng muốn tiếp cận với

những thứ trước kia hắn từng không dám mong tới.

Hôm nay hắn tới chỗ ở của Côn Vân.

Côn Vân từng là Bán Thần, có kinh nghiệm chống đỡ lôi kiếp, xung kích Thần Vị. Nếu Triệu Phong biết được hết thì sau này ít nhất cũng tăng được thêm một hai phần tỷ lệ thành công.

- Thiên Giai Thần Vị.

Khi nhắc tới bốn chữ này, thần sắc Côn Vân bất giác trở nên ngưng trọng.

Sau đó dưới sự hỏi han và dùng lợi ích dụ dỗ của Triệu Phong, Côn Vân đã kể một vài kinh nghiệm cho Triệu Phong.

- Về lý thuyết, Huyền Quang Thánh Vương là có thể xung kích Thiên Giai Thần Vị. Nhưng Bán Thần ở Đại Lục Vực xung kích Thiên Giai Thần Vị cũng chỉ chắc chắn được một phần rất nhỏ. Vì thế cường giả Thánh Vương căn bản sẽ không thử.

Côn Vân thở dài.

Không gian của Đại Lục Vực cách Man Hoang Thần Vực rất xa, đẳng cấp cũng khá thấp, cường giả sinh ra đương nhiên cũng không bằng những không gian khác.

Giống như cường giả Bán Thần của Đại Lục Vực có lẽ không phải đối thủ của cường giả Thánh Vương ở Man Hoang Thần Vực.

- Đây cũng là nguyên nhân tỷ lệ đột phá Thần Vị thành công của Đại Lục Vực thấp như vậy.

Tỷ lệ thành công xung kích Thần Vị thấp là do hai nguyên nhân chính.

Thứ nhất, đẳng cấp không gian Đại Lục Vực quá thấp, căn cơ cường giả Huyền Quang Cảnh quá mỏng, trình độ ý cảnh có hạn, không thể ngưng kết ra Thần Thai ổn định.

Thứ hai, thực lực hoặc sự chuẩn bị chưa đủ, không thể chống đỡ được Chân Thần lôi kiếp.

Không thể ngưng kết được Thần Thai thì có thể làm lại, nhưng không chống đỡ được thần kiếp thì coi như tiêu biến khỏi thế gian.

- Ta còn nghe nói, một số tuyệt thế thiên tài của những không gian cao cấp khác khi đột phá Thần Vị là sẽ có được Thần Vị nhị hoặc tam giới. Mà trong lịch sử Đại Lục Vực chưa từng có kỳ tích đó, về cơ bản trở thành nhất giới Chân Thần đã là may mắn lớn rồi.

Côn Vân cảm khái.

Triệu Phong chấn động. Giờ hắn mới biết, không gian của Đại Lục Vực lại có đẳng cấp thấp như vậy trong vũ trụ.

- Nếu ta không tới Đại Lục Vực thì cho dù tu luyện vài nghìn vài vạn năm cũng có thể sẽ không bao giờ chạm tới Thiên Giai Thần Vị.

Triệu Phong thầm nghĩ.

Lúc này thậm chí hắn cảm thấy mình vô cùng may mắn đã đi được tới mức này.

Triệu Phong, có thể cho ta thêm một ít nguyên liệu có mang Thái Cổ Bản Nguyên chi khí không.

Sau khi nói hết, Côn Vân lập tức hỏi.

- Mang Thái Cổ Bản Nguyên chi khí?

Triệu Phong khựng lại, có phần cảm thấy kinh ngac.

Đây là lần đầu hắn nghe thấy từ này.

- Ngươi không biết?

Côn Vân có chút không tin.

- Đột phá Thần Vị, độ lôi kiếp là để lấy Thái Cổ Bản Nguyên chi khí. Chỉ dựa vào Thái Cổ Bản Nguyên chi khí trong cơ thể mới cảm nhận được sự tồn tại của Man Hoang Thần Vực.

Côn Vân giải thích bí mật của Thiên Giai Thần Vị.

- Ngược lại, nếu trong cơ thể vốn dĩ đã có Thái Cổ Bản Nguyên Chi Khí rồi thì khí tức đó có thể vô hình chung thay đổi thể chất, huyết mạch và năng lượng, củng cố căn cơ, tạo ra Thần Thai vô cùng ổn định. Có ích cực lớn cho việc đột phá cảnh giới Chân Thần.

Nghe Côn Vân nói vậy, thần sắc Triệu Phong chấn động.

Đột nhiên hắn hiểu ra tại sao lần đó Côn Vân lại lập tức đồng ý cầu hòa, bỏ qua hết ân oán.

- Một số tài nguyên trong Mộng Cảnh Thái Cổ có lẽ chứa cái gọi là Thái Cổ Bản Nguyên chi khí mà Côn Vân nói.

Triệu Phong nheo mắt, nghĩ thầm.

- Triệu Phong, ta biết chắc chắn ngươi còn có tài nguyên chứa Thái Cổ Bản Nguyên.

Côn Vân ra vẻ thấu hiểu.

Chương 1136: Long Hoàng tới

- Triệu Phong, ta biết chắc chắn ngươi còn có tài nguyên chứa Thái Cổ Bản Nguyên chi khí.

Dáng vẻ Côn Vân như rất hiểu.

Côn Vân nói vậy rõ ràng là đang muốn vòi tài nguyên của Triệu Phong, thậm chí còn có ý uy hiếp.

Thử nghĩ xem, nếu để các Thánh Vương, Bán Thần khác ở Đại Lục Vực biết Triệu Phong có tài nguyên chứa Thái Cổ Bản Nguyên chi khí thì có lẽ cường giả của cả Đại Lục Vực sẽ là kẻ thù của Triệu Phong.

Dù sao, khi đạt tới tầng thứ Thánh Vương, bất cứ ai cũng mong tới Thiên Giai Thần Vị, Man Hoang Thần Vị trong thần thoại Thái Cổ.

Dù là phải hy sinh cả thế lực, tông môn, nhưng vì một tia hy vọng đột phá Thần Vị, họ sẽ bất chấp tất cả.

- Côn Vân, ngươi cũng đánh giá mình quá cao đấy.

Triệu Phong lạnh lùng nói.

Thời gian gần đây tác dụng của Côn Vân đối với Triệu Phong và Chúa Tể Điện đúng là rất quan trọng.

Nhưng Triệu Phong cũng không keo kiệt, đều cho hắn thù lao xứng đáng.

Thậm chí Côn Vân đột phá Thần Vị nếu cần gì Triệu Phong cũng có thể giúp không so đo.

Nhưng nếu Côn Vân muốn uy hiếp Triệu Phong hắn thì quá ngây thơ rồi.

Với thực lực của Triệu Phong hiện giờ, thật sự không cần sợ Côn Vân.

- Triệu Phong, thực lực của ta tăng tiến sẽ càng có lợi cho ngươi và Chúa Tể Điện.

Côn Vân nói tiếp.

Giờ tuy Chúa Tể Điện sóng yên bể lặng, nhưng đại thế lực trong đại lục gần như đều có dự cảm Thái Hoàng Điện sẽ không mắt nhắm mắt mở như vậy.

- Đúng là ta có những tài nguyên đó, nhưng đó cũng là những món tuyệt chiêu của ta.

Triệu Phong đột nhiên đứng dậy, một luồng khí thế khủng bố xung kích ra ngoài, trời đất tối sầm lại.

Sau trận đấu với Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Phong bế quan vài tháng, các mặt đều có sự tiến bộ rõ rệt, trong đó linh hồn ý cảnh và Thánh Lôi Thể là rõ ràng nhất.

Về ý cảnh, Triệu Phong có trái quả của dây leo, về sinh mệnh thể phách thì tài nguyên của Triệu Phong là vô tận.

Huống hồ thần huyết trong ngón tay trỏ cũng đang vô hình nuôi

dưỡng thân thể hắn.

Ngoài ra, câu này của Triệu Phong ý cũng rất rõ ràng, Triệu Phong có tài nguyên quý khiến cả Thánh Vương, Bán Thần cũng phải động tâm. Nếu tận dụng tốt Triệu Phong coi như sẽ có một nhóm trợ thủ.

Đến lúc đó người muốn đi theo giúp Triệu Phong nhiều vô kể, cũng không thiếu một Côn Vân hắn.

Đương nhiên, nếu không đến lúc vạn bất đắc dĩ thì Triệu Phong cũng không để lộ ra.

- Thể phách mạnh thật…

Bán Thần Côn Vân nghĩ bụng.

Áp lực mà thể phách của Triệu Phong tạo ra lúc này, ngay cả Côn Vân cũng cảm thấy nặng nề.

Tuy luyện thể công pháp của Triệu Phong cao hơn Côn Vân, nhưng Côn Vân là Tích huyết trùng sinh, có kinh nghiệm của kiếp trước, tốc độ tu luyện nhanh vô cùng.

Giờ xem ra tầng thứ luyện thể của Triệu Phong tương đương Côn Vân, nhưng luyện thể công pháp của Triệu Phong lại cao minh hơn, vì thế thể phách của hắn lúc này còn cao hơn cả Côn Vân.

Đáng sợ hơn là Côn Vân cảm thấy cảnh giới ý cảnh của Triệu Phong cũng thua kém hắn.

- Triệu Phong không cần dùng tới huyết mạch nhãn đồng cũng đủ thực lực chiến với ta?

Côn Vân thầm kinh ngạc, đồng thời cũng có phần chán nản.

Hắn là Tích huyết Bán Thần trùng sinh lại còn thua một Vương Giả đoạt xác trùng tu.

Nghĩ vậy Côn Vân lại càng cảm thấy mất mặt.

Soạt!

Triệu Phong trực tiếp trở về điện của mình.

- Chỉ e Côn Vân đang chuẩn bị xung kích Thiên Giai Thần Vị, nếu không, với những gì hắn thu được trong Thần Thi thì giờ hắn đã hồi phục tới cảnh giới Bán Thần.

Triệu Phong nghĩ bụng.

Côn Vân cố tình giảm tốc độ tăng tiến đương nhiên là vì muốn củng cố thực lực, xung kích Thần Vị với tư thế tốt nhất.

Vậy là Triệu Phong cũng từ bỏ suy nghĩ tăng nhanh tu vi mà củng cố thực lực về các mặt trước.

Sau khi khởi động Vạn Niệm Thần Quyết, Triệu Phong tiếp tục tu luyện.

Nhưng lần này Triệu Phong đặt mục tiêu chính vào Kim Khôn Thánh Lôi Thể.

Theo như Côn Vân biết, đột phá Thiên Giai Thần Vị, trở ngại lớn nhất thật ra là Chân Thần Lôi Kiếp.

Xoẹt!

Triệu Phong hút Lôi Thần Tinh vào trong không gian thần mâu.

- Thần Tinh chứa lôi kiếp chi lực… Triệu Phong lại có được thứ kỳ vật này.

Diệt Thế Hắc Giao Long đại kinh.

Có được viên Lôi Thần Tinh này, Triệu Phong ít nhất cũng nâng cao tỷ lệ xung kích thành công Thiên Giai Thần Vị thêm hai phần.

Đương nhiên, đây chỉ là những gì Diệt Thế Hắc Giao Long biết.

Trong không gian thần mâu, Triệu Phong phân ra một luồng ý niệm hấp thụ, cảm ngộ lôi kiếp chi lực trong Lôi Thần Tinh.

Đồng thời hắn cũng toàn diện khởi động lôi kiếp lạc ấn bên trong Lôi Hồn Thể, nghịch hướng luyện thể, tôi luyện Thánh Lôi Thể.

Uỳnh!

Bên trong Lôi Hồn Thể, hơn bốn nghìn năm trăm đạo lôi kiếp lạc ấn, cùng chỉnh tề phát sáng, phát ra lôi kiếp chi lực bất diệt.

Đồng thời, tinh thần ý chí của Triệu Phong nhanh chóng nắm giữ được luồng năng lượng này, dùng nó vào Thánh Lôi Thể.

Thánh Lôi Thể của Triệu Phong vốn có kháng tính cực mạnh với lôi điện, nhưng lôi kiếp chi lực lại khác. Nó mang trong mình năng lượng hủy diệt, gây nên tác động không thể loại bỏ với mọi sự vật.

Vì thế lần đầu dùng lôi kiếp chi lực trong Lôi Hồn Thể để nghịch hướng tôi luyện thân thể, ngay cả Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu đỉnh

phong của Triệu Phong cũng có phần không chịu nổi.

Chỉ vài giây mà trên người Triệu Phong đã xuất hiện nhiều vết thâm.

- Nghỉ một lát rồi tiếp tục.

Sắc mặt Triệu Phong có phần kinh hãi, rồi hắn dừng lại.

Triệu Phong dùng vài viên thánh dược trị thương, tăng cường sinh mệnh tầng thứ, rồi dùng Bất Diệt Thánh Lôi Thể để hồi phục.

Dùng lôi kiếp chi lực tôi luyện Thánh Lôi Thể cần phải giữ trong mức độ vừa phải, nếu vượt qua chính là tự sát.

Nửa năm, chớp mắt đã qua.

Bên trong Mê Không Giới.

Uỳnh!

Trên ám kim thánh khu của Triệu Phong xuất hiện những đường vân tia sét mảnh như tơ mà sáng chói.

Trong không gian bán kính vài trượng quanh Triệu Phong, tất cả đều bị phá hủy, gần như không thể phục hồi.

Trong nửa năm, mục tiêu chính của Triệu Phong đều là Kim Khôn Thánh Lôi Thể.

Hắn không ngừng thử dùng lôi kiếp chi thể nghịch hướng tôi luyện Thánh Lôi Thể.

Nhưng kết quả là Thánh Lôi Thể của Triệu Phong không chỉ tăng tính

kháng lôi kiếp chi lực mà còn mang thuộc tính của lôi kiếp chi lực.

Ở một mức nào đó thì chiến kỹ bí pháp liên quan tới Thánh Lôi Thể đều được tăng cường.

- Lôi Hồn Thể, Lôi Kiếp Thánh Thể.

Triệu Phong thầm chấn kinh, vẻ mặt đầy sự vui mừng.

Tiếp theo hắn chỉ cần tiếp tục phát triển theo hai hướng này, sau này tỷ lệ đột phá thành công Thiên Giai Thần Vị ít nhất cũng tăng thêm bốn phấn.

Xoẹt!

Ý thức của Triệu Phong chui vào không gian thần mâu.

Uỳnh!

Trước tiên Triệu Phong công kích một đòn lên linh hồn Diệt Thế Hắc Giao Long. Rồi hắn ngưng tụ là một cái Minh Tâm Ấn Ký tác động lên linh hồn Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Vô ích thôi. Triệu Phong, dựa vào linh hồn ý chí và bí pháp ấn ký con sơ xài của ngươi không thể nô dịch được ta đâu.

Diệt Thế Hắc Giao Long vẫn ngoan cố kháng cự.

Nhưng thật ra trong nội tâm của hắn đã dao động.

Trong thời gian ở đây, Diệt Thế Hắc Giao Long đã thấy rất nhiều tuyệt chiêu và một lượng tài nguyên khổng lồ của Triệu Phong.

Lúc này, cho dù Diệt Thế Hắc Giao Long có bỏ trốn thành công, nhưng nếu không hồi phục thực lực về đỉnh cao thì cũng không dám tìm Triệu Phong báo thủ.

- Diệt Thế Hắc Giao Long, sự nhẫn nại của ta cũng có hạn thôi.

Sắc mặt Triệu Phong lạnh băng, rời khỏi không gian thần mâu.

Thật ra, trong thời gian bế quan tu luyện, Triệu Phong cũng đã nhiều lần thử nô dịch Diệt Thế Hắc Giao Long, nhưng đều thất bại.

Triệu Phong quyết định, nếu trước khi hắn xung kích Thiên Giai Thần Vị mà Diệt Thế Hắc Giao Long vẫn không chịu khuất phục thì giết hắn luôn.

Dù sao tới lúc đó có lẽ Triệu Phong đã không còn ở đây nữa, hoặc xung kích thất bại. Để lại Diệt Thế Hắc Giao Long cũng sẽ thành hậu họa.

Uỳnh!

Tại nơi Triệu Vũ Phi bế quan, thiên địa nguyên khí khủng khiếp hình thành nên những vệt tử tinh quang lan tỏa khắp bốn phía.

Thiên địa dị tượng kinh người này khiến rất nhiều cao tầng của Chúa Tể Điện phải thích phóng linh thức thăm dò.

- Vũ Phi dường như chưa từng xuất quan.

Linh thức Triệu Phong quét qua, có phần ngạc nhiên.

Triệu Vũ Phi có tiềm lực của huyết mạch linh tộc. Theo lý thì các mặt phải không thua kém Nam Cung Thánh, Côn Vân và cả Triệu Phong.

Chỉ vì mức độ tái hiện đặc điểm tổ tiên của nàng có hạn nên khi ở cạnh bọn Nam Cung Thánh, Côn Vân không được nổi bật.

Nhưng Triệu Phong tin chắc lần bế quan này thực lực của Triệu Vũ Phi sẽ có sự vượt bậc về chất.

Đúng lúc đó, ý niệm của Triệu Phong khẽ động, vội ngẩng lên nhìn về phía xa.

Vù!

Trong không gian, một luồng áp lực long vận vô hình đang hướng về Chúa Tể Điện.

Trên bầu trời mây nổi lên cuộn cuộn, khí tức vô biên ập tới khiến cường giả của cả Chúa Tể Điện đều sợ hãi.

- Là người của hoàng tộc.

- Cuối cùng người của hoàng tộc cũng tới.

Trong Chúa Tể Điện, rất nhiều cao tầng lập tức rời sự chú ý khỏi thiên địa dị tượng nơi Triệu Vũ Phi đang tu luyện.

- Bán Thần Long Hoàng!

Triệu Phong trực tiếp ngưng thị nhìn một thân thể màu kim ở cách đó vài vạn dặm.

Vù!

Chớp mắt, Bán Thần Long Hoàng dẫn vài thành viên của Thái Hoàng

Điện tới phía trên của Chúa Tể Điện.

Áp lực long vận trấn áp cả trời đất, mọi loại năng lượng đều rơi vào sự đình trệ.

- Cung nghênh Thái Hoàng Điện Long Hoàng tiền bối.

Triệu Phong hơi cúi người, cung kính nói.

Rồi hắn quét mắt nhìn những thành viên khác.

Những người hoàng tộc tới Chúa Tể Điện lần này, ngoài Bán Thần Long Hoàng ra còn có Bán Thần Thái Cực, Vũ Linh Thánh Vương, còn có một cường giả Thánh Vương, tư thái đoan chính, trên người mặc phong bào khá hoa lệ.

- Ừm.

Bán Thần Long Vệ đáp một tiếng, mắt dừng lại ở chỗ Triệu Vũ Phi bế quan một lúc.

Xoẹt!

Tiếp đó Bán Thần Long Hoàng và vài vị thành viên tới thẳng nơi Triệu Phong đang ở.

Thành viên Thái Hoàng Điện, có người vô ý lẫn cố tình thích phóng ra một luồng áp lực long vận cực lớn.

Cả tòa mật điện như rơi vào trạng thái đóng băng, năng lượng với mọi thuộc tính bọc quanh lấy tất cả người của Thái Hoàng Điện.

- Không biết Thái Hoàng Điện Thái Thượng trưởng lão đích thân tới

Chúa Tể Điện là có việc gì?

Triệu Phong mỉm cười, thần thái, khí tức đều vô cùng bình tĩnh.

Bốn người Thái Hoàng Điện trong lòng có chút kinh ngạc, quan sát Triệu Phong kỹ hơn.

Thật khó tưởng tượng, chỉ một Huyền Quang đại thành nhỏ bé mà có thể thản nhiên như vậy trước hai Bán Thần, hai Thánh Vương.

- Triệu Phong, thời gian trước Chúa Tể Điện đã tiêu diệt được Cửu U Cung, thế lực câu kết với dị tộc. Hoàng triều vốn định thưởng cho Chúa Tể Điện…

Bán Thần Long Hoàng trước tiên thể hiện thái độ với việc Triệu Phong tiêu diệt Cửu U Cung.

Dù sao hành vi của Chúa Tể Điện về mặt công khai thì là tiêu diệt một ẩn họa lớn cho Đại Càn vương triều.

- Đây là việc nên làm thôi.

Triệu Phong và Bán Thần Long Hoàng nói chuyện khách sáo vài câu.

- Triệu Phong, Luân Hồi Thánh Vương bị ngươi giết rồi?

Lúc này, Bán Thần Thái Cực mặt lạnh băng nói.

Khi ở trong Thần Thi, Triệu Phong đã phản kháng Bán Thần Thái Cực nên hắn có sự bài xích khá lớn với Triệu Phong.

- Đúng vậy. Chỉ là chút ân oán riêng tư.

Triệu Phong mỉm cười, không nói gì thêm.

- Triệu Phong, Thái Hoàng Điện lần này tới là vì món bí pháp có thể hội tụ tám loại năng lượng của hậu duệ đại thần mâu.

Bán Thần Long nói thẳng những điều khá hợp lý.

- Bí pháp lúc này… quá kinh thế hãi tục. Nên giao cho Thái Hoàng Điện bảo quản. Nếu không cẩn thận truyền tới tai dị tộc, e là sẽ dẫn đến đại chiến lần thứ hai.

Bán Thần Thái Cực sắc mặt uy nghiêm.

- Vì thế Thái Hoàng điện hy vọng ngươi giao bí pháp đó ra.

Chương 1137: Linh Tộc Chân Thần

- Thái Hoàng Điện hy vọng ngươi giao bí pháp ra.

Bán Thần Thái Cực sắc mặt uy nghiêm nói.

Đây mới chính là mục đich thật sự chuyến đi lần này của Thái Hoàng Điện, còn những lời nói khác cơ bản có thể bỏ qua.

Bí pháp của Luân Hồi Thánh Vương có uy năng quá khủng khiếp, ngay cả cường giả Chân Thần hồi đó cũng không thể chống đỡ.

Còn Triệu Phong có nô bộc là Vạn Tượng Chi Mâu, thế lực Chúa Tể Điện còn có một vị hậu duệ của Tử Vong Chi Mâu có độc nhãn.

Chỉ cần Triệu Phong tìm thấy một vị hậu duệ thần mâu nữa thôi là có thể phát huy được hoàn toàn uy năng của bí pháp, xưng bá cả vương triều, thậm chí cả đại lục.

Sự uy hiếp lớn như vậy, Thái Hoàng Điện sao có thể bỏ qua không quản.

Trong Thái Hoàng Điện tuy không có hậu duệ thần mâu nhưng nếu có được bí pháp này có lẽ sẽ nghiên cứu ra phương pháp phá giải. Thậm chí Thái Hoàng Điện cũng có thể tìm thấy hậu duệ thần mâu ở trong lãnh thổ rộng lớn của vương triều.

Nói chung, chuyến đi lần này Thái Hoàng Điện tới là vì lợi ích tự thân, để duy trì bá quyền tuyệt đối của Thái Hoàng Điện trên đại lục.

Chúa Tể Điện hiện nay chỉ có hai hậu duệ thần mâu, căn bản không thể thi triển được bí pháp của Luân Hồi Thánh Vương.

Hơn nữa, với thực lực chỉnh thể hiện tại của Chúa Tể Điện, dù có một nghìn hay vạn năm nữa cũng không phải đối thủ của Thái Hoàng Điện.

Vì thế người của Thái Hoàng Điện tin rằng nhất định Chúa Tể Điện sẽ biết điều mà giao ra.

- Xin lỗi, khi ấy Luân Hồi Thánh Vương tự bạo, ngay cả không gian trữ vật cũng tan thành mây khói.

Triệu Phong đáp, mà sự thật cũng chính là vậy.

Bốn người Thái Hoàng Điện sắc mặt thay đổi, giữa hai hàng lông mày hiện ra sự băng lãnh.

Ngay cả Bán Thần Long Hoàng cũng nhìn Triệu Phong đầy thâm ý, thấp thoáng sự không hài lòng.

Hắn đích thân tới Thái Hoàng Điện mà Triệu Phong cũng không nể mặt, không muốn giao bí pháp ra.

- Triệu Phong, Thái Hoàng Điện cũng biết mức độ quý giá của bí pháp này. Đương nhiên bọn ta cũng không tự nhiên lấy không đồ của Chúa Tể Điện. Về việc này, Thái Hoàng Điện sẽ trả thù lao tương ứng. Sau này ở Đại Càn vương triều, Chúa Tể Điện sẽ được Thái Hoàng Điện bảo vệ ở mức cao nhất…

Vị Thánh Vương mặc phượng bào đứng bên cạnh hai vị Bán Thần mỉm cười nói, giọng nói rất nhẹ nhàng dễ nghe.

Rõ ràng Thái Hoàng Điện tới khi đã có chuẩn bị sẵn sàng, Bán Thần Thái Cực và vị mỹ phụ kia chính là kẻ đấm người xoa.

- Quả thực vãn bối không có bí pháp của Luân Hồi Thánh Vương.

Triệu Phong thở dài giải thích.

Sắc mặt của bốn người Thái Hoàng Điện lại tối sầm.

Thậm chí Bán Thần Long Hoàng và phượng bào Thánh Vương còn nghĩ liệu có phải Triệu Phong có cả ba hậu duệ thần mâu rồi không? Nếu không sao có thể không nể mặt Thái Hoàng Điện như vậy?

- Hừ, Triệu Phong, ngươi giữ riêng cho mình bí pháp này, lẽ nào muốn gây bất lợi cho Đại Càn vương triều?

Lúc này, Bán Thần Thái Cực nổi giận.

Lần trước Bán Thần Thái Cực đòi huyết dịch của Thần Thi bị từ chối, giờ lại dám từ chối cả Bán Thần Long Hoàng, bao gồm cả Thái Hoàng Điện.

Bán Thần Thái Cực thầm cười khảy, nhìn Triệu Phong giống như nhìn một cỗ tử thi vậy.

- Triệu mỗ đã nói rồi, không có bí pháp đó. Bán Thần Thái Cực vu oan cho tại hạ là có ý gì?

Triệu Phong sắc mặt ngưng đọng, ngữ khí thay đổi.

Triệu Phong phát hiện, hắn càng tỏ ra mềm mỏng thì đối phương càng được đằng chân lân đằng đầu.

- Có phải vu oan hay không, để bản tọa đích thân kiểm tra mới biết được.

Bán Thần Thái Cực nhếch mép.

Cái kiểm tra mà Bán Thần Thái Cực nói đương nhiên là việc sưu hồn.

Bán Thần Long Hoàng ở bên cạnh không nói gì, rõ ràng là thầm cho phép Bán Thần Thái Cực.

- Kiểm tra? Ngươi có tư cách gì mà kiểm tra Chúa Tể Điện của ta?

Ngữ khi của Triệu Phong lạnh băng, gằn từng chữ một.

Hiện giờ Chúa Tể Điện tuy không phải đối thủ của Thái Hoàng Điện, nhưng giờ Thái Hoàng Điện chỉ có bốn người, Chúa Tể Điện vẫn chưa đến phải sợ đến mức đó.

- Ngươi..

Thần sắc Bán Thần Thái Cực sững lại một chút rồi đại nộ, một luồng ý chí Bán Thần vô hình dung nhập vào hư không.

Lần này Bán Thần Thái Cực cố tình gây áp lực nhằm vào Triệu Phong, không chút nể tình.

Nếu là một cường giả Huyền Quang đại thành bình thường khác, trước sức mạnh ý chí của Bán Thần, có lẽ trong giây lát cũng không thể chịu đựng nổi.

- Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh, bề mặt da của hắn lập tức nổi lên vô số đường lôi điện bạch kim sáng lóa.

Vù phụt!

Khi năng lượng ý chí của Bán Thần Thái Cực tới xung quanh người Triệu Phong liền bị một luồng khí tức lôi diện hủy diệt đánh tan thành mây khói.

Trong hư không, quanh người Triệu Phong là một tầng lôi điện mỏng, năng lượng ý chí của Bán Thần Thái Cực căn bản không thể tiếp cận Triệu Phong, chứ đừng nói tới gây ảnh hưởng gì tới hắn.

Bốn người Thái Hoàng Điện sắc mặt đều có chút kinh dị.

Những người ở đây không ai còn xa lạ gì với luồng lôi điện chi lực đó. Đó chính là khí tức của lôi kiếp chi lực.

Cùng lúc đó, trong Chúa Tể Điện xuất hiện hai luồng khí tức cường đại khác.

Nam Cung Thánh và Côn Vân được Triệu Phong gọi tới, trực tiếp xuất hiện trong mật điện.

Nam Cung Thánh hiện nay có mái tóc dài màu đỏ tím yêu dị, sắc mặt lạnh lùng tàn khốc, tỏa ra sát ý khiến ai cũng sợ hãi.

Còn Côn Vân cũng không phải tầm thường. Lúc này hắn chỉ là Thánh Vương, nhưng Bán Thần bình thường đều không phải đối thủ của hắn.

- Nếu không còn việc gì khác, Long Hoàng tiền bối, xin tiễn!

Triệu Phong đứng dậy nói.

Lần này, cho dù phải đắc tội Thái Hoàng Điện hắn cũng chẳng còn cách nào.

Nhưng điều này vẫn chưa tới bức mang họa hủy diệt cho Chúa Tể Điện.

Chúa Tể Điện hiện nay không phải thế lực nhỏ bé hồi xưa nữa, mà đã là thế lực đệ nhất siêu cường chỉ dưới hai tứ tinh thế lực.

Côn Vân ở bên cạnh căng thẳng, hắn không ngờ Triệu Phong lại căng với Thái Hoàng Điện đến vậy.

Nhưng nghĩ tới việc Triệu Phong có số tài nguyên kia có thể dễ dàng lôi kéo các thế lực khác trong vương triều thì hắn yên tâm.

Bốn người Thái Hoàng Điện sắc mặt tối sầm lại.

Một Chúa Tể Điện mới nổi lên lại dám làm cứng với tứ tinh thế lực đã đứng sừng sững ở Đại Càn vương triều hàng nghìn vạn năm nay.

Nếu không phải lo lắng cho U Nguyệt vương triều thì chưa biết chừng Thái Hoàng Điện đã áp dụng biện pháp mạnh với Chúa Tể Điện rồi.

- Triệu Phong, chúa tể của Đại Càn vương triều là Thái Hoàng Điện.

Lúc này, Bán Thần Long Hoàng thản nhiên nói, khí thế vô hình tràn lên bốn phía.

Thái Hoàng Điện thân là thế lực mạnh nhất Đại Càn vương triều sao

có thể để Chúa Tể Điện áp chế khí thế của Thái Hoàng Điện?

Ngoài ra, cho dù Triệu Phong có Nam Cung Thánh, Côn Vân thì Bán Thần Long Hoàng cũng không coi là gì, vì hắn là Bán Thần mạnh nhất Đại Càn vương triều rồi.

Lúc này, Bán Thần Long Hoàng thể hiện nộ ý khá rõ ràng.

Trong đại điện không khí vô cùng ngột ngạt, bức bối, không khí giống như đóng băng lại vậy.

Trong không gian, khí tức và long vận chi khí vô hình điên cuồng tăng cao.

Nhưng đúng lúc ấy.

Uỳnh!

Hư không đột nhiên chấn động.

Một cơn bão năng lượng xuất hiện.

Trong phạm vi bán kính vài vạn dặm, tất cả thiên địa nguyên khí đều bị hút đi.

Thiên địa dị tượng lớn thế này khiến Triệu Phong, Côn Vân, và bọn Bán Thần Long Hoàng đều phải quay ra nhìn.

Uỳnh uỳnh!

Đột nhiên vỡ ra tạo thành một cái hắc động hư không sâu không thấy đáy.

Vù vút vút!

Vô số cơn bão năng lượng không gian thổi ra từ trong khe hở không gian ở bên cạnh cái hắc động.

- Cho tất cả rút đi!

Triệu Phong lập tức hạ lệnh cho Bích Thanh Nguyệt.

Cũng may cái hắc động không gian này ở xa, nếu không Chúa Tể Điện ở phía dưới có lẽ đã bị hủy diệt rồi.

- Đây là…

Lúc này sắc mặt Bán Thần Long Hoàng cũng tối lại.

- Vũ Phi!

Triệu Phong nhìn về nơi Triệu Vũ Phi bế quan.

Khi ý thức của Triệu Phong can thiệt Triệu Vũ Phi vẫn không phát giác ra, không có bất cứ phản ứng gì.

Vút vút!

Triệu Phong và bọn người Thái Hoàng Điện tạm thời lui về sau vài vạn dặm.

Nhưng cho dù thế họ vẫn cảm thấy toàn thân bị áp chế mạnh mẽ, đến hít thở cũng cảm thấy khó khăn.

Uỳnh!

Đột nhiên, một luồng khí tức thần lực đáng sợ ập tới.

Vù!

Từ trong hắc động không gian bay ra hai đạo thân ảnh.

Một thanh niên nam tử trong đó vẻ mặt có phần non nớt nhưng lại có dung mạo khiến nữ tử cũng phải đố kỵ, sắc mặt lộ vẻ cao ngạo.

Bên cạnh hắn là một lão giả khí tức ảm đạm.

Nhưng cả hai có chung một đặc điểm là thân thể trong suốt, tỏa ánh sáng lấp lánh.

Vào khoảnh khắc hai người xuất hiện trong không gian này, cả trời đất rung chuyển dữ dội như muốn sụp đổ vậy.

- Chân Thần của Man Hoang Thần Vực!

Bán Thần Long Hoàng đại kinh.

Dựa vào cảm tri của hắn phán đoán thì thực lực của lão ỉa kia có lẽ còn khủng khiếp hơn cả Thiên Phạt Chân Thần.

- Chân Thần tới!

Sắc mặt Triệu Phong hơi tối lại.

Trong thời gian ngắn như vậy lại có Chân Thần của Man Hoang Thần Vực tới.

- Lẽ nào những người này tới là vì Thiên Phạt Chân Thần?

Bán Thần Thái Cực ở bên cạnh sắc mặt kinh hoàng vô cùng.

- Nguyên Long, thay đổi huyết mạch, thân thể, thích ứng kết cấu nguyên khi trong trời đất.

Lão giả nói với người thanh niên bên cạnh.

- Vâng.

Nam tử đó nhắm hờ mắt, trong huyết mạch có ánh dị quang lấp lánh.

Không lâu sau, sự chấn động trong trời đất dần yên ắng.

- Đây là... linh tộc huyết mạch.

Triệu Phong tiếp xúc lâu với Triệu Vũ Phi, khi nam tử kia để lộ ra một chút khí tức huyết mạch là hắn lập tức phát giác ra.

- Lẽ nào hắn tới vì Vũ Phi?

Triệu Phong đoán.

- Sư phụ, hậu duệ của linh tộc huyết mạch ở đây.

Nguyên Long lập tức chỉ tay về nơi Triệu Vũ Phi bế quan.

Triệu Phong và bọn Thái Hoàng Điện cách đó vài vạn dặm bị hai người đó bỏ qua.

- Ừm.

Lão giả nhìn về nơi có Triệu Vũ Phi, cong ngón tay điểm một cái.

Vút!

Môt đạo ánh sáng thần bí chiếu sáng lên người Triệu Vũ Phi.

Uỳnh!

Thân thể sáng lóa của Triệu Vũ Phi lập tức tỏa ra khí tức huyết mạch Thái Cổ tuyệt cường.

- Đột phá rồi.

Côn Vân cảm nhận cảnh giới của Triệu Vũ Phi, hơi sững lại, hít sâu một hơi.

- Đây là năng lực thế nào chứ?

Bán Thần Long Hoàng cũng chấn động.

Vị lão giả thần bí kia chỉ chỉ tay một cái đã khiến Triệu Vũ Phi bế quan trực tiếp đột phá lên cảnh giới Thánh Vương.

Lúc này, Triệu Vũ Phi cũng mở mắt.

Dường như nàng cảm nhận được gì đó, nhìn về phía hai người kia.

- Theo ta về Thái Cổ Linh Tộc đi, đó mới là quê hương của con.

Tiếng nói của lão giả kia vang vọng trong không gian.

- Thái Cổ Linh Tộc, Man Hoang Thần Vực?

Triệu Vũ Phi hơi kinh ngạc.

Rõ ràng nàng cũng có hiểu biết về Man Hoang Thần Vực.

Căn cứ vào cảm ứng huyết mạch thì có lẽ hai người này chính là cường giả của linh tộc huyết mạch ở Man Hoang Thần Vực.

Mà mục đích của họ tới đây là để đón nàng trở về Man Hoang Thần Vực Thái Cổ Linh Tộc.

Huyết mạch trong cơ thể Triệu Vũ Phi xuất hiện một cảm giác ấm áp, giống như khát khao tới Man Hoang Thần Vực, trở về Thái Cổ Linh Tộc.

Cách đó vạn dặm, bọn Thái Hoàng Điện, Côn Vân thần sắc đại kinh.

Không ngờ hai vị Chân Thần của Man Hoang Thần Vực này lại tới đón Triệu Vũ Phi.

Với huyết mạch của mình, nếu Triệu Vũ Phi vào Man Hoang Thần Vực rồi xung kích Thiên Giai Thần Vị thì có lẽ sẽ trực tiếp có được trung đẳng Thần Vị.

- Giờ ta vẫn chưa muốn đi.

Triệu Vũ Phi do dự một lúc, nói.

Rồi Triệu Vũ Phi mơ màng nhìn Triệu Phong với chút thương yêu và giằng xé.

Rõ ràng Triệu Vũ Phi cũng rất mong muốn hướng tới Man Hoang Thần Vực.

- Cái gì?

Côn Vân nghẹn lời.

Mấy người Thái Hoàng Điện cũng sững lại.

Không ai có thể ngờ Triệu Vũ Phi lại từ chối cường giả Chân Thần của Man Hoang Thần Vực.

Cơ duyên nghịch thiên như vậy mà Triệu Vũ Phi lại từ chối.

Phải biết là cường giả đột phá thành công Thần Vị của Đại Lục Vực đã là của vài vạn năm trước rồi.

- Cái gì, ngươi...

Sắc mặt Nguyên Long biến đổi, hắn không thể tin nổi.

Nữ tử của không gian cấp thấp này lại từ chối sư tôn của hắn.

Lão giả kia có chút dao động, ánh mắt lập tức nhìn Triệu Phong.

Đương nhiên hắn có thể nhận ra Triệu Vũ Phi từ chối hắn chính là vì nam tử này.

- Mạnh thật!

Lúc này Triệu Phong cảm giác toàn thân hắn, ngoài Thần Linh Nhãn ra tất cả đều bị lão giả kia nhìn thấu.

- Ủa?

Lão giả kia dừng ánh mắt tại con mắt trái của Triệu Phong, hơi kinh ngạc.

- Nhân loại, ngươi cũng theo bọn ta tới Man Hoang Thần Vực đi.

Thần sắc lão giả rất hòa nhã, mỉm cười nói.

Chương 1138: Sóng Yên Bể Lặng

- Nhân loại, ngươi cũng theo bọn ta tới Man Hoang Thần Vực đi.

Lão giả kia thần sắc hòa nhã, mỉm cười nói.

Sau khi quan sát kỹ, lão giả này phát hiện trong cơ thể Triệu Phong có chứa Thái Cổ Bản Nguyên chi khí, căn cơ ổn định, các mặt thậm chí còn mạnh hơn những người cùng tầng thứ ở Man Hoang Thần Vực.

Hắn thấy, điểm yếu duy nhất của Triệu Phong chỉ là đẳng cấp huyết mạch quá thấp. Nhưng Triệu Phong có dị chủng hồn thể, có thể bù đắp lại được.

Điều khiến linh tộc lão giả kinh ngạc đó là hắn hoàn toàn không nhìn thấu được con mắt của Triệu Phong.

- Cái gì…

Mấy người ở bên cạnh Triệu Phong và cả bản thân hắn cũng sững ra như phỗng.

- Vận khí của Triệu Phong quá tốt rồi thì phải?

Côn Vân không thể tin nổi lão giả của Man Hoang Thần Vực kia lại nói ra lời như vậy.

Đối với mọi sinh linh trên Đại Lục Vực mà nói, vào Man Hoang Thần

Vực giống như thần thoại không thể chạm tới. Nhưng nhìn biểu hiện của linh tộc lão giả kia thì việc tới Man Hoang Thần Vực chỉ là chuyện rất nhỏ nhặt không đáng nhắc vậy.

Tất cả mọi người nhìn Triệu Phong, ánh mắt đầy vẻ ngưỡng mộ hoặc đố kỵ.

Bán Thần Thái Cực rối như tơ vò, vừa đố kỵ vừa hận không thể lập tức giết chết Triệu Phong. Với thiên phú của mình, nếu Triệu Phong vào Thần Vực thì tương lai rộng mở vô hạn.

Lúc này, trừ Triệu Phong ra thì ai cũng muốn xin vị lão giả này đưa họ tới Man Hoang Thần Vực.

Nhưng họ không dám, ngay cả nói cũng không dám nói.

- Sư tôn!

Nguyên Long ở bên cạnh lão giả đầy kinh ngạc.

Đưa một người bình thường không có huyết mạch Thái Cổ ở không gian cấp thấp này tới Man Hoang Thần Vực có ý nghĩa gì?

- Phong ca!

Triệu Vũ Phi mừng rỡ, nở nụ cười tuyệt mỹ có thể khiến mọi nam tử động tâm.

Nhưng khi nhìn Triệu Phong, Triệu Vũ Phi không thấy Triệu Phong có biểu hiện gì vui mừng.

Rồi Triệu Vũ Phi liền hiểu, là nàng đã quá ích kỷ.

- Vũ Phi, muội theo tiền bối đi đi.

Sau khi trầm mặc một lúc, Triệu Phong nhìn Triệu Vũ Phi nói với vài phần xin lỗi.

Nếu lúc này Triệu Phong chỉ quan tâm tới bản thân, bỏ tới Man Hoang Thần Vực thì Chúa Tể Điện mà hắn một tay chăm bẵm không phải sẽ thành cá nằm trên thớt của Thái Hoàng Điện hay sao? Thái Hoàng Điện chắc chắn sẽ không tha cho bất cứ ai có liên quan tới hắn.

Hơn nữa, có rất nhiều thế lực liên minh với Chúa Tể Điện, nếu Triệu Phong đi họ cũng sẽ gặp tai ương.

Ngoài ra, mục đích dựng nên Chúa Tể Điện của Triệu Phong còn là hoàn toàn nắm giữ được Nam Lâm Hải.

Chỉ khi đó mới có thể hoàn toàn bảo vệ được quê hương Thanh Hoa Đại Lục của hắn.

- Cái gì? Triệu Phong hắn..

Vũ Linh Thánh Vương chấn kinh, trố mắt nhìn Triệu Phong, thậm chí còn nghi ngờ hắn vừa nghe nhầm.

- Tiểu tử này biết Thái Hoàng Điện sẽ gây khó dễ cho Chúa Tể Điện nên ở lại.

Bán Thần Hoàng Long ngoài chấn kinh còn có chút hoài nghi.

Làm gì có ai đối mặt với nguy hiểm lại không trốn chạy mà còn lựa chọn đối mặt với nó.

Côn Vân và Nam Cung Thánh cũng đều chấn kinh nhìn Triệu Phong.

- Hửm?

Nguyên Long ngạc nhiên, hắn không ngờ nhân loại ở không gian cấp thấp này lại từ chối lời mời của sư tôn.

Cái này cũng giống như một kẻ ăn mày lại từ chối cả bàn tiệc vậy.

Nguyên Long cười với chút chế giễu, theo hắn thì việc làm đó của Triệu Phong đúng là ngu xuẩn hết thuốc chữa.

- Phong ca, muội đợi huynh ở Man Hoang Thần Vực.

Triệu Vũ Phi quệt đi vết nước nơi khóe mắt, nhìn Triệu Phong đầy thâm tình.

Nàng đã biết trước chắc chắn Triệu Phong sẽ lựa chọn như vậy.

-Tiền bối, rất xin lỗi. Vãn bối phải ở lại vì còn một số việc cần làm.

Triệu Phong nhìn lão giả kia, cung kính cúi người, mấy chữ nói rất nhấn mạnh.

Sau khi ngẩng lên hắn nhìn bọn người Thái Hoàng Điện.

Lập tức hai người linh tộc bao gồm cả Triệu Vũ Phi cũng nhìn về bọn Bán Thần Long Hoàng.

Bốn người Thái Hoàng Điện bỗng giật mình, trán toát mồ hôi, cảm giác sợ hãi cái chết bỗng lan tỏa toàn thân.

Cường giả của Man Hoang Thần Vực nhìn những sinh linh bên ngoài

như những con kiến nhỏ bé, căn bản không quan tâm sống chết của họ.

Mà lúc này, hai cường giả của Man Hoang Thần Vực kia tới đây là vì Triệu Vũ Phi.

Chỉ cần Triệu Vũ Phi mở lời là bốn người bọn chúng chết là chắc.

- Triệu Phong, có việc gì Thái Hoàng Điện nhất định sẽ toàn lực giúp đỡ ngươi.

Bán Thần Long Hoàng miễn cưỡng cười, giả vờ như quan hệ rất tốt với Triệu Phong.

Ba người còn lại, ngay cả Bán Thần Thái Cực và Vũ Linh Thánh Vương hận Triệu Phong tới tận xương tủy cũng nở nụ cười lấy lòng Triệu Phong.

- Hừ.

Trên không trung, Nguyên Long hừ lạnh một tiếng, đưa cánh tay tinh thể của mình ra.

Uỳnh!

Trời đất bỗng nhiên rung chuyển, một luồng năng lượng ý cảnh khủng khiếp bỗng chốc khống chế cả không gian.

Xung quanh bốn người Thái Hoàng Điện như đóng băng. Bốn người họ bao gồm cả Bán Thần Long Hoàng đều không thể động đậy nổi, ngay thần thức cũng không thể thoát ra được.

Vào khoảnh khắc đó, mọi vật chất trong cơ thể họ bắt đầu tinh thể

hóa, ngay cả không gian xung quanh cũng vậy.

Cảm giác như nếu tiếp tục như vậy, cuối cùng mọi thứ trong không gian này sẽ biến thành tinh thể hết.

- Thực lực khủng bố như vậy, hắn ta...

Bán Thần Long Hoàng kinh hãi đến cực điểm.

Người tên Nguyên Long này còn mạnh hơn Thiên Phạt Chân Thần rất nhiều.

Nhưng đây cũng là đương nghiên, hắn là huyết mạch linh tộc xếp thứ mười chín trong bảng Thái Cổ Vạn Tộc, cũng là thiên kiêu nổi trội.

Không thể tưởng tượng được rốt cuộc sư tôn của hắn đạt tới cảnh giới gì.

Một cảm giác nguy hiểm chưa từng có bao trùm lấy cả bốn người Thái Hoàng Điện.

- Nguyên Long, đi thôi.

Lão già kia quét mắt qua một cái, như nhìn một con kiến, một giọt nước, không chút bận tâm.

- Được ạ.

Nguyên Long cười rồi buông tay.

Bùm!

Vùng không gian hoàn toàn bị đóng băng đột nhiên nổ tung, vô số tia

sáng tinh thể tan ra trong không gian.

- Đa tạ tiền bối không giết!

Bán Thần Long Thần quỳ dưới đất, nói với vẻ mặt đầy sợ hãi.

Rầm!

Hai vị Bán Thần bên cạnh, Vũ Linh Thánh Vương và một phượng bào Thánh Vương đổ vật ra đất, hoàn toàn không còn hơi thở.

Bán Thần Thái Cực ánh mắt đầy chấn kinh, nhìn hai vị Thánh Vương đã chết ở bên cạnh mình mà kinh hoàng.

Nếu Long Nguyên buông tay muộn một chút nữa có lẽ hắn cũng sẽ rơi vào kết cục như vậy.

Bên Chúa Tể Điện, Côn Vân, Nam Cung Thánh toàn thân dựng đứng gai gốc, nhìn hai người kia đầy vẻ kính sợ.

Trên bầu trời, từ người lão giả kia tỏa ra ánh sáng thần lực chói lòa bọc lấy Nguyên Long và Triệu Vũ Phi.

Uỳnh!

Trong trung tâm Phạm Trụ truyền ra một trận dao động nhẹ.

U u..

Xung quanh ba người xuất hiện một lớp sóng dao động không gian kỳ dị.

- Phong ca, phải làm xong việc nhanh nhé!

Triệu Vũ Phi môi mím chặt, mi mắt khẽ động.

Xoẹt!

Ba người nhạt dần trong không gian kỳ dị đó rồi hoàn toàn biến mất.

Cường giả mhtv và Triệu Vũ Phi đi rồi, trời đất lại trở về yên tĩnh.

- Đi!

Bán Thần Long Hoàng thấp giọng hô một tiếng, mang theo xác của hai vị Thánh Vương kia rồi rời khỏi Chúa Tể Điện.

Bán Thần Thái Cực gườm gườm nhìn Triệu Phong, biến thành một đạo bạch quang rồi biến mất.

- Trở về hết đi.

Triệu Phong truyền âm cho Bích Thanh Nguyệt.

Cũng may trước khi cường giả Man Hoang Thần Vực tới hắn đã cho những thành viên khác của Chúa Tể Điện rời đi chỗ khác.

Nếu không những thành viên, đệ tử cảnh giới thấp đó sợ lã đã bị khí tức Chân Thần đè nát rồi.

Hôm sau Chúa Tể Điện đã trở lại bình thường.

Việc này cũng nhanh chóng lan truyền khắp Đại Càn vương triều.

Bán Thần Thái Hoàng Điện tới Chúa Tể Điện, bao gồm cả Bán Thần Long Hoàng, thân bị trọng thương ra về tay trắng, còn Vũ Linh Thánh

Vương và Phượng Nghi Thánh Vương thì đã chết.

Kết quả này khiến cả vương triều bùng nổ, cường giả của tất cả các thế lực đều không nghi ngờ tính xác thực của tin này.

Nhưng rất nhanh đã có một tin khác dần lan truyền: cường giả linh tộc ở Man Hoang Thần Vực tới Chúa Tể Điện đưa Triệu Vũ Phi đi, tiện tay khiến Bán Thần Thái Hoàng Điện trọng thương, còn giết thêm hai Thánh Vương.

Tin này vừa truyền đi đã gây chấn kinh cả vương triều.

Chỉ trong vài năm ngắn ngủi, lại có cường giả Man Hoang Thần Vực tới.

Vô hình chung, khát vọng của tất cả Bán Thần trong Đai Lục Vực đối với Thiên Giai Thần Vị. với Man Hoang Thần Vực được kích phát triệt để.

- Bích Thanh Nguyệt, nhanh chóng bồi dưỡng những đệ tử có tiềm lực, có thiên phú thành cường giả Huyền Quang Cảnh, đồng thời cũng toàn lực bồi dưỡng cho Huyền Quang Thánh Vương.

Triệu Phong thông qua Minh Tâm Ấn truyền tin cho Bích Thanh Nguyệt.

Không lâu sau, Triệu Phong cũng chuẩn bị một số thứ phẩm Thần Tinh, tài nguyên Thái Cổ, Huyết Tinh cho Bích Thanh Nguyệt.

- Trong thời gian ngắn Thái Hoàng Điện sẽ không có bất cứ hành động gì.

Triệu Phong đoán.

Trong Mê Không Giới, Triệu Phong bắt đầu bế quan.

Cường giả Man Hoang Thần Vực cũng tạo kích thích lớn đối với Triệu Phong.

Hắn cũng thêm phần muốn tới Man Hoang Thần Vực xem rốt cuộc đó là nơi thế nào. Muốn xem xem Thái Cổ Vạn Tộc trong đó, càng muốn hơn là tận mắt thấy Bát Đại Thần Mâu trong truyền thuyết.

- Phải cố gắng hơn mới được, nếu không sẽ bị Vũ Phi bỏ lại phía sau.

Triệu Phong cười.

Lần này Triệu Vũ Phi về Thái Cổ linh tộc ở Man Hoang Thần Vực, huyết mạch của nàng nhất định sẽ được kích thích hơn một phần.

Lúc ấy tốc độ tu luyện mới hoàn toàn được thể hiện.

Hơn nữa, với tư chất huyết mạch của Triệu Vũ Phi, ít nhất cũng có được tam giai Thần Vị.

Uỳnh!

Trong Lôi Hồn Thể của Triệu Phong phát ra năng lượng lôi kiếp mang tính hủy diệt.

Những đường lôi điện bạch kim cuồn cuộn trên người Triệu Phong, hủy hoại mọi thứ.

Lúc này, trọng điểm tu luyện của Triệu Phong vẫn là dùng lôi kiếp chi lực tôi luyện Thanh Lôi Thể.

Đương nhiên, cùng với việc tận dụng lôi kiếp chi lực tôi luyện Thánh Lôi Thể Triệu Phong vẫn phân ra rất nhiều ý niệm tu luyện các mặt khác nữa.

Nửa ngày sau, Triệu Phong dừng lại nghỉ một chút, dùng một lượng lớn các loại dược tài hồi phục thương thế.

Nhưng hắn không dừng việc tu luyện mà chuyển trọng điểm tu luyện sang việc cảm ngộ sức mạnh của ý cảnh.

Soạt!

Trước mặt Triệu Phong xuất hiện ba loại quả, sức mạnh ý cảnh nồng hậu bọc lấy Triệu Phong.

Khi cảm ngộ ý cảnh đạt tới gần giới hạn hắn lại chuyển trọng điểm sang tôi luyện Thánh Lôi Thể.

Ngoài ra tài nguyên trong tay Triệu Phong do dùng trùng nhau nhiều lần nên tác dụng cũng bị giảm.

Vì thế Triệu Phong thỉnh thoảng vào Mộng Cảnh Thái Cổ tìm kiếm, tăng số lượng sủng thú, mở rộng lĩnh vực.

- Thiên Lôi Luyện Ngục Thảo, Ác Chiểu Thổ Tinh Thạch, Thiên Phong Ngọc Trúc…

Trước mặt Triệu Phong hiện lên những thứ nguyên liệu Thái Cổ phẩm chất cao hơn.

Dùng Ngũ Hành Phong Lôi Quyết và Kim Khôn Thánh Lôi Thể, Triệu Phong bắt đầu hấp thụ dược lực trong số dược tài đó.

Triệu Phong bế quan trong một năm liền.

Trong thời gian này Triệu Phong không nghĩ tới việc nâng cao cảnh giới mà chỉ củng cố căn cơ, tăng cường thực lực.

Hôm nay Triệu Phong vào trong không gian thần mâu, chuẩn bị phục chế nguyên liệu Thái Cổ hắn cần.

- Triệu Phong, ta muốn thương lượng với ngươi.

Lúc này, trong một góc của không gian thần mâu, Diệt Thế Hắc Giao Long chủ động lên tiếng.

p/s: tác giả chỉ mới viết tới chương 1140 thôi, sau ngày mai là các đạo hữu sẽ phải hóng lão Điếm từng ngày rồi =.=!

Chương 1139: Thu Phục Hắc Giao Long

- Triệu Phong, ta muốn thương lượng với ngươi.

Trong một góc của không gian thần mâu vọng ra tiếng nói trầm thấp của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Ý thức của Triệu Phong khựng lại nhìn về phía Diệt Thế Hắc Giao Long.

Một năm nay cơ bản Triệu Phong không thử dùng Minh Tâm Ấn để nô dịch Diệt Thế Hắc Giao Long nữa, chỉ mỗi lần vào trong không gian thần mâu là theo thói quen ngược đãi hắn một chút.

- Đồng ý làm tọa kỵ cho ta rồi?

Triệu Phong hỏi thẳng.

Nghe hai chữ “tọa kỵ” sắc mặt của Diệt Thế Hắc Giao Long lập tức trở nên tối sầm.

- Ta có điều kiện.

Diệt Thế Hắc Giao Long giằng xé một lúc, thở dài rồi nói.

- Nói đi.

Triệu Phong thản nhiên, hắn đã biết, không có điều kiện thì Diệt Thế Hắc Giao Long sẽ không tìm hắn thương lượng.

Ta đồng ý khuất phục ngươi, nhưng ngươi phải cung cấp tài nguyên để trợ giúp ta hồi phục thực lực đỉnh phong, đồng thời không được có ý làm hại ta.

Diệt Thế Hắc Giao Long nói điều kiện nhưng hắn cũng lo Triệu Phong sẽ không đồng ý.

Diệt Thế Hắc Giao Long bị nhốt trong này thì sự hồi phục thực lực sẽ bị ảnh hưởng. Mà khi thực lực của Triệu Phong tăng đến một mức nào đó thì việc giết hắn lại càng dễ như trở bàn tay.

Dù sao thì ý định của Triệu Phong cũng là giết chết hắn, chỉ vì không giết được nên mới có ý định nô dịch hắn.

Mà bây giờ Diệt Thế Hắc Giao Long lại thấy được rất nhiều bí mật của Triệu Phong, để giữ an toàn, khả năng Triệu Phong giết hắn là rất lớn.

Vì thế thời gian này Triệu Phong không thử nô dịch Diệt Thế Hắc Giao Long nữa, việc này khiến hắn rất lo lắng, cho rằng Triệu Phong đã quyết ý giết mình.

Ngoài ra, điều kiện Diệt Thế Hắc Giao Long đưa ra cũng không tầm thường. Thân mang một chút huyết mạch của Diệt Thế Long Tộc, mọi mặt của Diệt Thế Hắc Giao Long đều rất cường đại, muốn hồi phục thực lực cần phải tiêu hao một lượng cực lớn tài nguyên.

Nếu không thì Diệt Thế Hắc Giao Long đã hồi phục cảnh giới Chân Thần từ lâu rồi, trong Đại Lục Vực sẽ chẳng còn ai là đối thủ của hắn.

- Giúp ngươi hồi phục thực lực đỉnh phong, e là tích lũy của một Cổ Thần cũng chưa đủ thì phải?

Triệu Phong trợn mắt, hắn ta mơ cũng thật đẹp đi.

Tuy thực lực của Diệt Thế Hắc Giao Long càng mạnh thì càng có lợi cho Triệu Phong, nhưng đừng quên thời kỳ đỉnh phong của Diệt Thế Hắc Giao Long là Chân Thần có thể sánh ngang với Cổ Thần.

Thực lực của Diệt Thế Hắc Giao Long vượt xa Triệu Phong quá nhiều, chắc chắn hắn sẽ nghĩ cách thoát khỏi tay Triệu Phong.

- Dù thế nào, cảnh giới tu vi của ta cũng không thể thấp hơn ngươi.

Diệt Thế Hắc Giao Long nhượng bộ.

Đương nhiên, theo Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Phong thân có con mắt có khả năng trở thành thần mâu thứ chín, chắc chắn sẽ gặp không ít phiền phức.

Trước sự đe dọa của nguy cơ, Triệu Phong nhất định sẽ phải giúp hắn hồi phục thực lực.

Còn một điều khác nữa, nếu Triệu Phong thật sự có hy vọng trở thành Thần Mâu thứ chín thì Diệt Thế Hắc Giao Long chẳng có lời oán thán nào, cam tâm tinh nguyện vĩnh viễn là nô bộc cho Triệu Phong.

- Vậy còn tạm được.

Triệu Phong đồng ý.

Nếu cảnh giới của Diệt Thế Hắc Giao Long thấp hơn hắn thì còn có tác dụng gì?

Cuối cùng hai bên đàm phán xong, cùng ký vào quyển trục khế ước.

Sau khi ký kết, Triệu Phong còn buộc Diệt Thế Hắc Giao Long phải để cho hắn đặt Minh Tâm Ấn.

Soạt!

Triệu Phong thả Diệt Thế Hắc Giao Long ra.

Diệt Thế Hắc Giao Long lúc này chỉ có khí tức của Thánh Chủ bình thường, đồng thời linh hồn bị thương thế rất nặng.

- Nâng cảnh giới lên Thánh Vương trước đã.

Triệu Phong lấy ra một phần tài nguyên trong Mê Không Giới giao cho Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Đa tạ…chủ nhân.

Diệt Thế Hắc Giao Long có chút gượng gạo nói.

- Chủ nhân, khi nào chúng ta tới Man Hoang Thần Vực?

Diệt Thế Hắc Giao Long đang chuẩn bị rời đi thì đột nhiên hỏi.

- Đương nhiên phải đợi ta đột phá Thần Vị.

Triệu Phong khựng lại rồi nói.

Với năng lực của Triệu Phong thì ít nhất hai mươi năm là có thể thử xung kích Thần Vị rồi tới Man Hoang Thần Vực.

Nhưng nếu để đảm bảo an toàn hắn cần củng cố thực lực, thì có thể

phải mất ba mươi năm.

- Tại sao chủ nhân không tới Man Hoang Thần Vực xung kích Thiên Giai Thần Vị?

Diệt Thế Hắc Giao Long có chút ngạc nhiên hỏi.

Ở trung tâm Phạm Trụ là vùng đất bản nguyên của vật chất, đột phá Thần Vị sẽ có tỷ lệ thành công cao hơn.

- Không đột phá Thiên Giai Thần Vị, không dựa vào ngoại lực cũng có thể tới Man Hoang Thần Vực?

Lần này thì đến lượt Triệu Phong chấn kinh.

Tuy không tin được nhưng chưa biết chừng Diệt Thế Hắc Giao Long lại có cách thật.

- Người khác không được, nhưng chủ nhân thì nhất định được.

Diệt Thế Hắc Giao Long cười đầy thâm ý, nói chắc nịch.

- Lẽ nào chủ nhân không cảm nhận được sự tồn tại của Man Hoang Thần Vực?

Diệt Thế Hắc Giao Long hỏi thăm dò.

Triệu Phong trầm ngâm, một thời gian trước đúng là hắn có mơ hồ cảm nhận được trong Phạm Trụ mênh mông bao la này có vùng đất thần bí nào đó có cảm ứng mơ hồ với tâm hồn hắn.

Nhưng sao Diệt Thế Hắc Giao Long biết được?

- Chắc chủ nhân biết, trọng điểm để tới Man Hoang Thần Vực là Man Hoang Bản Nguyên chi khí. Mà xung kích Thần Vị, khi trải qua Chân Thần Lôi Kiếp thì sẽ có được luồng khí tức này, cảm nhận được sự tồn tại của Man Hoang Thần Vực, từ đó mới có thể phản cổ dung thần, vào trong Man Hoang Thần Vực.

Diệt Thế Hắc Giao Long có phần đắc ý giải thích cho Triệu Phong.

- Cũng có nghĩa là, thật ra căn bản không cần xung kích Thiên Giai Thần Vị, chỉ cần trong cơ thể có đủ Man Hoang Bản Nguyên chi khí là có thể vào Man Hoang Thần Vực rồi. Chỉ có điều vùng không gian này có đẳng cấp quá thấp, sinh linh ở đây chỉ có thể trải qua lôi kiếp tẩy lễ mới có được Man Hoang Bản Nguyên chi khí.

Thần sắc Diệt Thế Hắc Giao Long có phần cao ngạo, nói.

Nếu là không gian ngoại vực gần Man Hoang Thần Vực thì có thể hấp thụ Man Hoang Bản Nguyên chi khí phát tán ra, nên có thể vào Man Hoang Thần Vực trước khi xung kích Thần Vị, từ đó nâng cao tỷ lệ thành công đột phá Thần Vị, thậm chí có thể được Thần Vị nhất giới trở lên

- Như vậy cũng được sao?

Thần sắc Triệu Phong có phần ngạc nhiên.

Thật ra đây là vấn đề logic vô cùng đơn giản.

Chỉ là mọi người ở Đại Lục Vực đều có chung một tư duy cho rằng chỉ khi đột phá Thiên Giai Thần Vị mới vào Man Hoang Thần Vực được.

Thật ra, nói cho cùng cũng chỉ vì không gian này đẳng cấp quá thấp,

sinh linh quá yếu đuối mà thôi.

- Trong cơ thể chủ nhân có Thái Cổ Bản Nguyên chi khí, chắc hẳn rất dồi dào?

Khi ở trong không gian Thần Mâu, Diệt Thế Hắc Giao Long từng thấy Triệu Phong phục chế những loại kỳ trân dị bảo thời Thượng Cổ.

Trong đó phần lớn đều mang Man Hoang Bản Nguyên chi khí.

Vì thế Diệt Thế Hắc Giao Long đoán trong cơ thể Triệu Phong nhất định sẽ có một lượng lớn Man Hoang Bản Nguyên chi khí.

Sau khi giải thích xong, Diệt Thế Hắc Giao Long bay sang một bên, dùng những thứ Triệu Phong đưa hồi phục thực lực.

Thật ra, Diệt Thế Hắc Giao Long dừng lại ở không gian cấp thấp này là muốn phá hủy nó để nhanh chóng hồi phục thực lực.

Nhưng giờ hắn không thể phá hủy được nó, nên dứt khoát theo Triệu Phong, sớm ngày tới Man Hoang Thần Vực, nên hắn mới nói với Triệu Phong những điều này.

Bên kia, Triệu Phong vẫn đang trong trạng thái chấn kinh.

- Nói vậy chỉ cần ta sắp xếp mọi thứ xong xuôi là có thể tới thẳng Man Hoang Thần Vực?

Triệu Phong kích động vô cùng.

Triệu Phong cũng như bất cứ Bán Thần nào đều vô cùng mong ngóng hướng về Man Hoang Thần Vực.

Chỉ là vì hắn còn quá nhiều gánh nặng nên mới từ chối lời mời của cường giả Linh tộc.

- Chủ nhân, ta nhắc một câu, nếu vào Man Hoang Thần Vực trước thì tầng thứ sinh mệnh tốt nhất đạt tới mức của Bán Thần.

Diệt Thế Hắc Giao Long đột nhiên nhớ ra điều gì, nói vọng lại.

Nơi này cách Man Hoang Thần Vực quá xa, tầng thứ sinh mệnh quá thấp thì căn bản không thể chịu đựng được áp lực khi di chuyển trong không gian.

Điểm này vừa rồi Diệt Thế Hắc Giao Long lại quên mất.

Nếu là tầng thứ sinh mệnh của Triệu Phong hiện giờ thì không thể chịu nổi áp lực. Liều lĩnh vào Man Hoang Thần Vực thì chỉ e trên đường đi đã tan thành tro bụi, thân hồn cũng bị hủy diệt, vậy thì Diệt Thế Hắc Giao Long đi theo hắn e là cũng gặp tai ương.

- Tầng thứ sinh mệnh?

Ánh mắt Triệu Phong lóe sáng.

Giờ hắn đã tu luyện Kim Khôn Thánh Lôi Thể tới tầng thứ sáu đỉnh phong, đồng thời cũng củng cố hoàn toàn, có thể đột phá lên viên mãn bất cứ lúc nào.

Mà Kim Khôn Thánh Lôi Thể tầng thứ bảy tương đương với tầng thứ trên Bán Thần.

- Chỉ còn cách Thánh Lôi Thể tầng thứ bảy một khoảng nữa, trong thời gian này ta vừa hay có thể sắp xếp xong xuôi.

Triệu Phong hơi nhếch môi, trong lòng có phần sốt ruột.

Cũng may trước kia hắn vẫn luôn chú trọng luyện thể.

- Bích Thanh Nguyệt, thực lực chỉnh thể của Chúa Tể Điện hiện giờ thế nào?

Triệu Phong hỏi.

- Trừ Côn Vân, Nam Cung Thánh và chủ nhân thì thực lực Chúa Tể Điện tương đương thế lực tam tinh rưỡi. Nhưng nếu tính cả các thế lực liên kết với Chúa Tể Điện thì có thể tăng lên một tầng thứ…

Bích Thanh Nguyệt bẩm báo.

Triệu Phong trầm tư.

Thật ra sau khi Chúa Tể Điện thôn tính Cửu U Cung, Thiết gia, Hắc Mác Giác, Cơ gia, quy mô đã đạt tới mức tứ tinh thậm chí hơn.

Chỉ có điều những thế lực đó dù sao cũng chỉ là ngoại lai, không thể toàn tâm toàn ý vì Chúa Tể Điện được.

- Tiếp tục mở rộng thế lực, bồi dưỡng cường giả cấp Thánh Chủ.

Triệu Phong dặn dò xong liền bắt đầu bế quan tu luyện.

Thật ra trong một năm qua sự phát triển của Chúa Tể Điện đã khiến ai cũng chấn kinh.

Nay trong Đại Càn Vương Triều không có bất cứ thế lực nào ngăn cản được Chúa Tể Điện, ngay cả Thái Hoàng Điện cũng phải giữ im lặng.

Nếu đã vậy thì Triệu Phong cũng mặc kệ, cứ mạnh dạn mở rộng.

Tình huống lý tưởng nhất mà hắn nghĩ tới là: Chúa Tể Điện sẽ thống trị Đại Lục Vực.

Bên trong Mê Không Giới, Triệu Phong, Triệu vạn, Tiểu Tặc Miêu, Diệt Thế Hắc Giao Long mỗi người ở một nơi, dùng một lượng lớn tài nguyên tu luyện, nâng cao thực lực.

Chưa tới nửa năm Triệu Phong phát hiện số tài nguyên quý giá của hắn dường như không đủ.

Một năm sau thì ngay cả khi Triệu Phong thường xuyên dùng tới khả năng phục chế của con mắt trái thì cũng thấy thiếu.

Triệu Phong lườm sang Diệt Thế Hắc Giao Long.

Hắn không ngờ Diệt Thế Hắc Giao Long hồi phục thực lực lại cần nhiều tài nguyên như vậy.

- Chủ nhân, cũng chẳng còn cách nào khác. Tuy tiêu hao nhiều tài nguyên nhưng thực lực của ta đã là Thánh Chủ đại thành rồi.

Diệt Thế Hắc Giao Long dáng vẻ như chẳng có gì quan trọng.

Tài nguyên không đủ, hết cách, Triệu Phong đành dùng thời gian tu luyện để vào Mộng Cảnh Thái Cổ khai thác.

Triệu Phong cũng tốn rất nhiều nguyên liệu nuôi dưỡng đàn yêu thú trong Mộng Cảnh Thái Cổ, chỉ khi thực lực của chúng mạnh thì Triệu Phong mới giành được nhiều tài nguyên quý hơn.

Trong Mê Không Giới, một ngày nào đó…

Thân thể được bọc quanh bởi ánh lôi quang đột nhiên cao thêm vài phần, một tầng trọng lực lôi vực bao trùm không gian vài dặm.

- Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu viên mãn.

Triệu Phong mở mắt, thở ra một hơi khí đục.

Bên kia, Triệu Vạn tu luyện Kim Khôn Thánh Lôi Thể có kinh nghiệm tu luyện cao thâm nên tiến triển cũng rất thần tốc.

- Chủ nhân, ta đã đạt tới cảnh giới Thánh Vương rồi.

Diệt Thế Hắc Giao Long vui mừng nói.

Hắn cũng không ngờ lần này bị thương thế nặng như vậy nhưng chỉ trong hai năm ngắn ngủi đã hồi phục tới Thánh Chủ.

Đồng thời Diệt Thế Hắc Giao Long lại cảm thấy sự cao thâm khó lường của Triệu Phong.

Triệu Phong cũng như hắn tu luyện trong Mê Không Giới, thỉnh thoảng lại lấy ra những món tuyệt thế khôi bảo khiến cường giả Bán Thần cũng cảm thấy thèm khát.

Đúng lúc ấy Bích Thanh Nguyệt truyền tới một tin cho Triệu Phong.

- Chủ nhân, Thái Hoàng Điện Ngự Thanh Long Hoàng dường như đã bắt đầu xung kích Thiên Giai Thần Vị.

Ngữ khí Bích Thanh Nguyệt có phần trịnh trọng.

Thật ra trong thời gian bế quan Triệu Phong thường xuyên liên hệ với Bích Thanh Nguyệt để biết tình hình bên ngoài.

Nhưng lần này, tin tức mà Bích Thanh Nguyệt truyền tới đã khiến hắn có phần động dung.

Chương 1140: Thiên Phạt Tấn Công

- Bán Thần Long Hoàng đang xung kích Thần Vị?

Triệu Phong khựng lại.

Hắn vốn tưởng Thái Hoàng Điện sau lần về tay không sau này chắc chắn sẽ có hành động với Chúa Tể Điện.

Nhưng giờ Bán Thần Long Hoàng lại bắt đầu xung kích Thần Vị, chuẩn bị tới Man Hoang Thần Vực rồi.

Tuy không hiểu tại sao Thái Hoàng Điện lại nuốt trôi cục tức này, nhưng như vậy gần như Chúa Tể Điện không có bất cứ trở ngại nào nữa. Có thể tự do mở rộng thế lực, thậm chí có thể hoàn thành mục tiêu lý tưởng của Triệu Phong: thống trị cả Đại Càn vương triều.

Sau khi biết tin này, Triệu Phong nhẹ nhỏm hẳn, giao cho Bích Thanh Nguyệt một phần tài nguyên rồi tiếp tục bế quan.

Trong không gian Thần Mâu, quả cầu thần bí đang phục chế vài món nguyên liệu Thái Cổ thuộc tính Thổ.

Uỳnh!

Hủy diệt lôi kiếp chi lực trong Lôi Hồn Thể của Triệu Phong nghịch luyện Thánh Lôi Thể.

Lúc này Thánh Lôi Thể của Triệu Phong có kháng tính cực mạnh đối

với lôi kiếp chi lực. Trước sự tấn công của lôi kiếp chi lực, chỉ có thể kiên trì được một tuần trà.

Lôi kiếp chi lực nghịch hướng luyện thể không chỉ có thể tăng cường khả năng chống đỡ của Thánh Lôi Thể với lôi kiếp mà còn có thể thúc đẩy sự tăng tiến của Thánh Lôi Thể.

- Nay Thánh Lôi Thể đã đạt tới tầng thứ sáu viên mãn, là cực hạn của Huyền Quang Cảnh, công kích dưới Bán Thần không thể làm được gì ta.

Triệu Phong cười tự tin.

Công kích dưới Bán Thần khó có thể tạo được uy hiếp gì tới Triệu Phong, cũng có nghĩa là Triệu Phong dựa vào sức mạnh thể phách là có thể chống được với Bán Thần bình thường.

Khi Kim Khôn Thánh Lôi Thể bước lên tầng thứ bảy thì tầng thứ sinh mệnh của Triệu Phong sẽ bước lên tầng thứ Bán Thần, trong Đại Lục Vực sẽ khó gặp đối thủ.

Nhưng như vậy thì không gian phát triển của Triệu Phong ở Đại Lục Vực cũng giảm mạnh.

Vì cả Đại Lục Vực không còn mục tiêu cho Triệu Phong nữa.

Vì thế Triệu Phong mới nôn nóng tới Man Hoang Thần Vực.

Hai năm bế quan tu luyện, ngoài sự tăng tiến về Thánh Lôi Thể thì các mặt khác cũng có tiến bộ không nhỏ.

Phong Lôi Cuồng Chỉ đã tu luyện tới viên mãn từ lâu, mà ngón trỏ của hắn cũng đã dung hợp ba phần năng lượng thần huyết.

Triệu Phong có chút mong chờ, lúc này dùng ngón trỏ thi triển Phong Lôi Cuồng Chỉ sẽ có uy năng như thế nào.

Hóa Thần Quyết cũng thuộc pháp quyết mà Triệu Phong trọng điểm tu luyện. Giờ hắn cũng đã tu luyện tới tầng thứ rất cao. Thần lực còn dự trữ trong cơ thể Triệu Phong cũng đủ để hắn dùng gần hai mươi lần Cổ Thần Ấn.

Cảnh giới ý cảnh của Triệu Phong được sự trợ lực của quả dây leo, đã có thể xung kích Thánh Vương bất cứ lúc nào, nhưng hắn vẫn luôn kìm lại.

Theo như Diệt Thế Hắc Giao Long nói, nếu vào Man Hoang Thần Vực sớm, tu luyện trong đó xung kích Thần Vị thì sẽ có kết quả tốt hơn.

Vì thế Triệu Phong muốn vào Man Hoang Thần Vực rồi mới đột phá Thần Vị.

Hai năm bế quan, lượng tài nguyên tiêu hao là vô cùng lớn, nhưng thành quả đạt được là rất đáng.

Triệu Phong ước lượng số tài nguyên tiêu hao trong hai năm này thậm chí còn nhiều hơn tài nguyên của Thái Hoàng Điện.

Diệt Thế Hắc Giao Long hồi phục tới cảnh giới Thánh Vương, nhưng chiến lực của hắn tuyệt đối hơn Bán Thần bình thường.

Nếu không phải tài nguyên của Triệu Phong lúc này không được dồi dào thì hắn có thể tiếp tục bồi dưỡng Diệt Thế Hắc Giao Long nâng cao thực lực.

Còn cảnh giới của Triệu Vạn đã củng cố từ lâu, thậm chí có thể đột phá Thánh Vương bất cứ lúc nào.

Tình hình Tiểu Tặc Miêu thì Triệu Phong có phần không rõ.

Cảnh giới tu vi của Tiểu Tặc Miêu vẫn luôn khá thấp, nguyên nhân chính là vì nó giỏi ám sát, có thần binh ám sát và ý cảnh cực cao nên mới có thể thành công nhất định trong khi chiến đấu với Thánh Vương, Bán Thần.

Nếu chiến đấu chính diện thì e là Tiểu Tặc Miêu không phải đối thủ của một Thánh Vương bình thường.

Nhưng sau hai năm tu luyện, Triệu Phong lúc này không nhìn ra được cảnh giới tu vi của Tiểu Tặc Miêu nữa.

Nhưng Triệu Phong cũng không có gì ngạc nhiên, Tiểu Tặc Miêu có quá nhiều điều thần bí.

- Con mèo này...

Diệt Thế Hắc Giao Long có phần căm hận nhìn Tiểu Tặc Miêu.

Khi đó nếu không phải con mèo này nhân cơ hội đánh lén thì hắn đâu đến nỗi thất bại, cuối cùng bị Triệu Phong bắt sống.

Nhưng với nhãn giới của Diệt Thế Hắc Giao Long, hắn cũng không nhận ra được lai lịch của Tiểu Tặc Miêu.

Cảnh giới thấp như vậy nhưng lại có thần lực, Thần khí.

- Nguy rồi Triệu Phong, có nguy hiểm.

Đúng lúc ấy, Diệt Thế Hắc Giao Long đột nhiên nói.

Hắn bỗng cảm nhận được từ ngoại giới có một luồng khí tức Thái Cổ đang tràn về đây.

- Nguy hiểm?

Triệu Phong có phần không tin.

Đại Lục Vực hiện giờ, người uy hiếp được Triệu Phong, Chúa Tể Điện không nhiều.

Mà dám trực tiếp tới Chúa Tể Điện động thủ với Triệu Phong thì gần như là không thể.

Nhưng nhìn bộ dạng của Diệt Thế Hắc Giao Long thì Triệu Phong bán tin bán nghi rời khỏi Mê Không Giới.

Xoẹt!

Triệu Phong xuất hiện trong mật địa ở cấm địa.

Uỳnh!

Linh thức của Triệu Phong lan tỏa trong bán kính vạn dặm, đồng thời khởi động Thần Linh Nhãn.

- Ủa, đây là?

Linh thức Triệu Phong không quan sát được tình hình gì, nhưng Thần Linh Nhãn của hắn nắm bắt được một đạo u quang màu đen tím.

- Triệu Phong, giao mạng ngươi cho ta đi!

Thân ảnh này thấy Triệu Phong xuất hiện, gương mặt đầy khinh thường, nói.

Vù, uỳnh!

Một luồng khí tức Thái Cổ bạo phát từ cơ thể hắn khiến cả Chúa Tể Điện đột ngột rung chuyển.

- Tặc tử từ phương nào?

- Kẻ nào dám xông vào Chúa Tể Điện?

Trong Chúa Tể Điện một vài luồng khí tức cường đại lập tức bùng phát.

- Tất cả lui xuống!

Triệu Phong đột nhiên quát khiến tất cả cường giả Thánh Vương Chúa Tể Điện đều phải lui xuống.

Sắc mặt Triệu Phong trầm xuống, ánh mắt khóa chặt lấy tia u quang kia.

Từ người này, Triệu Phong cảm thấy không quen, nhưng linh hồn hắn lại khiến Triệu Phong cảm giác rất quen thuộc.

- Thiên Phạt Chân Thần!

Triệu Phong thần sắc đại kinh.

Người này lại là Thiên Phạt Chân Thần trong Thần Thi hồi đó. Hắn

vẫn sống sau công kích hủy thiên diệt địa đó.

Lúc này Triệu Phong cũng không ngạc nhiên tại sao đối phương lại có thể vào Chúa Tể Điện mà thần không biết quỷ không hay.

- Ha ha, không ngờ ta vẫn sống phải không? Hôm nay ta sẽ lấy cái mạng chó của ngươi!

Thiên Phạt Chân Thần đã thay đổi diện mạo cười lên điên cuồng, ánh mắt oán độc nhìn Triệu Phong.

Lần đó nếu không phải vì Triệu Phong xuất hiện khiến bí pháp hợp nhất hậu duệ Thần Mâu biến đổi thì hắn chắc chắn sẽ không thất bại.

Tuy trong thời gian dưỡng thương ở Đại Lục Vực hắn cũng nghe qua chiến tích đầy rẫy của Triệu Phong, nhưng hắn đã dám chủ động tìm tới đương nhiên là chắc chắn sẽ thắng.

- Đúng là không ngờ ngươi vẫn sống, nhưng ta cũng không ngại giết ngươi một lần nữa.

Triệu Phong cười.

Sau sự quan sát bằng Thần Linh Nhãn, Triệu Phong phát hiện Thiên Phạt Chân Thần hiện giờ mới hồi phục tới Thánh Vương, nhưng hắn có thần lực nên có thể coi như bằng Bán Thần.

Sau mấy năm bế quan, thực lực của Triệu Phong cũng đã có những bước nhảy vọt đáng kể.

Hắn đã thấy ngứa ngáy tay chân từ lâu, thật muốn đại chiến một trận xem thực lực của mình thế nào.

- Côn Vân, Nam Cung Thánh, ở lại Chúa Tể Điện.

Triệu Phong truyền âm cho hai người.

Uỳnh!

Phía sau Triệu Phong ngưng kết ra đôi vũ dực thánh quang.

Ánh sáng lóe lên, Triệu Phong rời khỏi Chúa Tể Điện, biến mất nơi chân trời.

Vút!

Thiên Phạt Chân Thần đuổi theo.

- Không biết trời cao đất dày. Cho dù Thần khí của bản thần có bị hủy thì giết ngươi vẫn dễ như trở bàn tay.

Thiên Phạt Chân Thần không kìm được chế giễu hành động của Triệu Phong.

Với tài nguyên hắn có, trong số những người cùng tầng thứ ở Cổ Hồn Điện cũng khó gặp đối thủ.

Nhưng lúc này, một sinh linh nhỏ bé của không gian cấp thấp này lại muốn dùng cảnh giới Huyền Quang Cảnh đại thành đối kháng với hắn, đúng là nực cười.

Xoẹt!

Trong tay Thiên Phạt Chân Thần xuất hiện một cây Hắc Long Kim Thiết Thương.

Nhưng nó chỉ là thiên giai cực phẩm, dù sao tài nguyên ở Đại Lục Vực thiếu thốn nên Thiên Phạt Chân Thần khó lòng tìm được món thần binh vừa tay.

- Lưu lại!

Thiên Phạt Chân Thần vung Hắc Long Kim Thiết Thương lên.

Soạt!

Một đạo cự ảnh hình đầu rồng đen sì gầm thét tấn công Triệu Phong.

Với sức mạnh ý cảnh của Thiên Phạt Chân Thần chỉ một đòn tùy ý cũng có thể khiến một Bán Thần bị thương, giết chết mọi cường giả Thánh Vương,

Uỳnh!

Triệu Phong bỗng dừng lại, dùng tới Thánh Lôi Thể, tung ra một đạo quyền quang bá đạo chói lòa lôi quang.

Uỳnh! Bùm!

Hai luồng năng lượng khủng khiếp đâm sầm vào nhau trên hư không.

Vù!

Công kích của Thiên Phạt Chân Thần bị chặn lại, năng lượng thừa chạm tới người Triệu Phong nhưng không gây nên ảnh hưởng gì.

Nhưng sông núi bên dưới thì xuất hiện cả một cái hố khổng lồ to vài trăm dặm.

Đây cũng là lý do Triệu Phong rời khỏi Chúa Tể Điện.

- Ủa, thực lực của hắn...

Trong lúc giao đấu, Thiên Phạt Chân Thần đã phát hiện điều không ổn.

Cho dù thực lực của hắn hiện giờ có giảm mạnh, lại không có Thần khí trong tay, nhưng bất cứ cường giả Huyền Quang Cảnh đại thành nào cũng khó lòng đỡ nổi một đòn tùy ý của hắn.

- Thánh Lôi Thể chứa thuộc tính lôi kiếp, uy năng công kích cũng được nâng cao. Tấn công mang tính hủy diệt đối với mọi thứ.

Đây là trận chiến đầu tiên sau hai năm bế quan của Triệu Phong, và uy năng của Thánh Lôi Thể cũng khiến hắn chấn kinh vô cùng.

- Tiểu tử, xem ra ngươi đã có được thu hoạch không tồi từ Thần Thi.

Thiên Phạt Chân Thần ánh mắt lóe lên chút thèm thuồng.

Thánh Chủ đại thành bình thường sao có thể có thực lực như vậy. Vì thế hắn cho rằng trong Thần Thi, Triệu Phong đã có được cơ ngộ rất lớn.

Tuy hắn là tam giai Chân Thần nhưng hắn cũng rất thèm khát tài nguyên trong Thần Thi.

Dù sao thì Vô Ngân đại nhân cũng là cường giả nghịch thiên mà hắn muốn bắt kịp mà không nổi.

Uỳnh!!

Thiên Phạt Chân Thần vận chuyển thần lực truyền vào trường thương.

Uỳnh uỳnh!

Thần binh chỉ có phẩm cấp là thiên giới cực phẩm căn bản không thể chịu nổi thần lực của Thiên Phạt Chân Thần, lập tức rung chuyển dữ dội.

Xoẹt xoẹt phụt!

Thiên Phạt Chân Thần vung trường thương trong tay, quét ra vài con cự long đen sì.

Bên kia, Triệu Phong sẵn sàng chờ đợi, vận chuyển Viêm chi phong lôi thánh lực.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng, Phá Diệt Chưởng!

Toàn thân Triệu Phong phát ra thánh quang chói lòa, sau khi dung hợp Thánh Thể Lực Phách, hắn nhanh chóng đánh ra vài đạo chưởng ảnh.

Chỉ thấy Xích Lôi Lim Quang Thánh Chưởng giống như ngọn núi lớn ập tới.

Uỳnh! Rầm! Bùm!

Công kích khủng khiếp của hai bên lại đâm vào nhau, lần này hai bên không hề phân được cao thấp.

- Chưởng pháp của hắn...

Sắc mặt Thiên Phạt Chân Thần tối lại.

Giao đấu với Triệu Phong hai chiêu nhưng hắn không hề chiếm được bất cứ lợi thế nào, đây đúng là sỉ nhục đối với hắn.

- Cửu Thiên Diệt Long Thương.

Sắc mặt Thiên Phạt Chân Thần lạnh băng, vung trường thương lên tấn công Triệu Phong. Một luồng ý cảnh lớn lao kỳ diệu xuất hiện quanh người hắn.

- Đây là chiến kỹ của cấp cao hơn thiên cấp.

Từ ý cảnh công thế đó Triệu Phong có thể đoán ra chiến kỹ mà Thiên Phạt Chân Thần thi triển chắc chắn hơn thiên cấp.

Còn công pháp, chiến kỹ trên thiên cấp là đẳng cấp gì thì Triệu Phong không biết rồi.

Vù!

Một luồng thần lực huyết mạch Thái Cổ sau khi hấp thụ ba phần thần huyết, ngón tay trỏ của hắn thi thiển Phong Lôi Cuồng Chỉ rốt cuộc có uy năng thế nào, hắn rất muốn biết.

- Luyện Thần Chỉ.

Quanh người Triệu Phong cũng dẫn xuất hiện công thế ý cảnh phong lôi bá đạo.

Uỳnh uỳnh!

Triệu Phong thi triển chỉ pháp điên cuồng, đâm sầm vào đòn của Thiên Phạt Chân Thần vượt qua cả thiên cấp chiến kỹ.

Lúc này, một tia uy năng tỏa ra từ trận chiến cũng có thể hủy diệt một tam tinh đại tông.

- Luồng huyết mạch khí tức này, là của Vô Ngân đại nhân...

Giao đấu một lúc, sắc mặt của Thiên Phạt Chân Thần chấn kinh, nhìn ngón tay toàn một màu kim, tỏa ra thứ khí tức hồng hoang khủng khiếp.

p/s: Nhóm dịch đã đuổi kịp Tác giả

Chương 1141: Cường Thế Phản Kích

- Cỗ khí tức huyết mạch này… là Vô Ngân đại nhân!

Giao thủ trong chốc lát, sắc mặt Thiên Phạt Chân Thần tràn ngập khiếp sợ, nhìn chăm chú về phía ngón tay thuần một màu tử kim sắc, phát ra khí tức Thái Cổ nhàn nhạt khủng bố kia của Triệu Phong.

- Ngươi cái tên ngu xuẩn này, không ngờ lại lãng phí giọt tinh huyết này như vậy!

Thiên Phạt Chân Thần chửi ầm lên, ánh mắt lộ rõ vẻ tham lam nhìn chằm chằm ngón trỏ của Triệu Phong. Giống như đối với hắn mà nói, giọt tinh huyết Thần Thi kia chính là một kiện chí bảo tuyệt thế vậy.

Ầm! Phanh! Oành!

Trong ngón trỏ Triệu Phong hiện tại đã dung hợp được ba thành uy năng Thần huyết, lúc này thi triển chỉ pháp trong Phong Lôi Cuồng Chỉ, uy năng thể hiện ra, không ngờ lại không phân cao thấp với Thiên Phạt Chân Thần.

- Xem ra, công hiệu của giọt Thần huyết này, còn vượt xa sự tưởng tượng của ta a!

Tâm thần Triệu Phong rung động.

- Chết đi, Triệu Phong! Bảo vật trên người ngươi đều là của ta!

Sắc mặt Thiên Phạt Chân Thần lộ rõ sát ý hung tàn.

Mấy năm nay, Thiên Phạt Chân Thần đã tiêu hao gần như tất cả tích súc trong tay, mới đề thăng tới cảnh giới Thánh Vương như hiện tại.

Trong tay không có Thần khí, Thiên Phạt Chân Thần không phải là đối thủ của đông đảo Bán Thần trong Vương triều Đại Càn, nhưng nếu chỉ muốn đánh chết một Bán Thần phổ thông, cũng là chuyện khá dễ dàng!

Vốn dĩ hắn muốn trực tiếp giết chết Triệu Phong, sau đó sẽ rời khỏi mảnh không gian này, đợi ngày sau khôi phục lại thực lực, mới quay trở lại báo thù.

Nhưng mà hiện tại, Triệu Phong lại cường đại vượt quá sự tưởng tượng của hắn! Nếu như Thiên Phạt Chân Thần vẫn tiếp tục dây dưa với Triệu Phong, rất có khả năng lại dẫn tới những cường giả Thánh Vương, Bán Thần khác trong Đại Lục Vực!

Bởi vậy, Thiên Phạt Chân Thần dự định tốc chiến tốc thắng!

- Thiên Long Phục Kích!

Khí thế trên người Thiên Phạt Chân Thần đột nhiên biến đổi, ngưng tụ ra một cỗ khí thế khủng bố uy hiếp thiên địa.

Ầm!

Bỗng nhiên, một đầu quang ảnh Hắc long khổng lồ xuất hiện, há miệng rít gào dữ tợn, lao thẳng về phía Triệu Phong.

- Diệt Địa Chỉ!

Từ trong ngón tay Triệu Phong toát ra lực lượng Phong Lôi dị thường khổng lồ, mang theo ý cảnh cực kỳ bá đạo, trực tiếp đánh ra.

Ầm!

Một đạo chỉ quang vô cùng khổng lồ, mang theo lôi điện phong bạo xích kim sắc vô cùng vô tận, giống như một đạo kình thiên trụ khủng bố, ầm ầm đè ép xuống.

Ầm! Phanh!

Hai cỗ công kích tuyệt thế đụng mạnh vào nhau.

Ầm! Hô!

Diệt Địa Chỉ của Triệu Phong bị quang ảnh Hắc long phá hủy, một bộ phận uy năng còn thừa lại trực tiếp đánh thẳng về phía Triệu Phong.

- Không hổ là chiến kỹ siêu việt Thiên cấp!

Lực lượng huyết mạch mà Triệu Phong cùng Thiên Phạt Chân Thần vận dụng vốn không phân cao thấp, nhưng mà so sánh chiến kỹ hai người sử dụng, Phong Lôi Cuồng Chỉ liền thể hiện ra thế yếu rõ rệt!

- Thổ Lôi Thánh Khải!

Triệu Phong trực tiếp thôi động Thánh Lôi Thể, vận chuyển Thánh lực Thổ Chi Phong Lôi.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên ngoài thân thể Triệu Phong ba động một cỗ Phong Lôi Thánh Lực ám hoàng sắc, trong nháy mắt cấu thành một bộ khải giáp tinh

oánh Phong Lôi vờn quanh. Toàn thân bộ áo giáp còn quấn quanh một tầng trọng lực áp chế vô hình.

Thời điểm dư ba công kích của Thiên Phạt Chân Thần tiếp cận Triệu Phong, đã bị trọng lực áp chế làm cho suy yếu khá nhiều.

Mà khi luồng dư ba công kích kia oanh kích lên thể phách Triệu Phong, đã trực tiếp bị một cỗ Lôi kiếp thuộc tính phá hủy.

Thánh Lôi Thể của Triệu Phong ẩn chứa thuộc tính Lôi kiếp hủy diệt, bởi vậy tất cả chiến kỹ dựa vào Thánh Lôi Thể thi triển đều sẽ nhận được tăng phúc.

- Làm sao có thể?

Thiên Phạt Chân Thần kinh ngạc thốt lên, sắc mặt cực kỳ âm trầm.

Nếu như đổi lại là một Bán Thần phổ thông khác, dưới một kích này của hắn, không chết cũng bị lột một lớp da. Thế nhưng Triệu Phong lại dễ dàng tiếp nhận một chiêu này, bộ dạng không tổn thương chút nào.

Bất quá, Thiên Phạt Chân Thần quả thật đã đánh giá thấp thực lực của Triệu Phong, đánh giá thấp sự trưởng thành của Triệu Phong!

Phải biết rằng, từ ba năm trước đây, Triệu Phong đã có thể dùng ưu thế tuyệt đối mà đánh bại Bán Thần U Hải rồi!

Hiện tại, Triệu Phong đã có thể hoàn toàn dễ dàng hành hạ đến chết Bán Thần U Hải. Cho dù là Bán Thần Long Hoàng, hắn cũng có thực lực chiến đấu một trận.

- Thần pháp U Hồn Ám Tập!

Sắc mặt Thiên Phạt Chân Thần âm trầm, linh hồn trong cơ thể sản sinh ra một cỗ ba động khác thường.

Lúc này, Thiên Phạt Chân Thần đã thu hồi lòng khinh thường trước đây.

Nếu như thể phách phòng ngự của Triệu Phong đã kinh người như thế, như vậy, hắn cũng chỉ có thể sử dụng công kích linh hồn, trực tiếp giết chết hắn, để tránh khỏi đêm dài lắm mộng, dẫn tới những cường giả Bán Thần khác của Vương triều Đại Càn.

Trên thực tế, đúng như Thiên Phạt Chân Thần dự liệu, thời điểm Triệu Phong bắt đầu khai chiến cùng Thiên Phạt Chân Thần, phong ba chiến đấu kinh thiên động địa này đã dẫn tới sự chú ý của rất nhiều nhân viên tình báo các nơi.

Tình huống nơi này đã nhanh chóng truyền về các Đại châu của Vương triều Đại Càn.

Ô...ô...ô...n...g!

Một cỗ sóng linh hồn trùng kích u ám cuồng bạo từ trong linh hồn của Thiên Phạt Chân Thần mạnh mẽ xung kích ra.

Cỗ công kích linh hồn huyền ảo âm u này dùng tốc độ cực nhanh, mang theo công kích linh hồn yên diệt tất cả, ầm ầm bao phủ về phía Triệu Phong.

- Ha ha… ngươi cũng nên nếm thử một chút linh hồn đồng thuật của ta!

Đối mặt công kích linh hồn tuyệt cường của Thiên Phạt Chân Thần,

sắc mặt Triệu Phong vô cùng bình tĩnh, lộ ra một tia mỉm cười.

Bế quan lâu như vậy, các phương diện thực lực Triệu Phong đều đột nhiên tăng mạnh. Từ khi khai chiến cho tới bây giờ, hắn cũng chỉ mới thử qua Thánh Lôi Thể cùng Phong Lôi Cuồng Chỉ mà thôi.

- Ngươi còn cười được?

Thiên Phạt Chân Thần vốn dĩ tràn đầy tự tin, lúc này lại thấy Triệu Phong lộ ra nụ cười khác thường, chẳng biết tại sao, trong lòng hắn bỗng nhiên cảm thấy có chút bất thường.

- Ý chí linh hồn của ta đã tiếp cận Chân Thần, một cái công kích linh hồn này, toàn bộ Đại Lục Vực không ai có thể thừa nhận! Hắn nhất định là đang phô trương thanh thế!

Thiên Phạt Chân Thần mạnh mẽ thuyết phục chính mình.

Nhưng ngay lúc này, bên trong Tả Đồng của Triệu Phong, đột nhiên dâng lên ý chí đồng lực kinh người, khiến cho sắc mặt Thiên Phạt Chân Thần cả kinh.

Ô...ô...ô...n...g!

Tả Mâu Triệu Phong nhất thời lấp lánh vô số đạo lôi quang bạch tinh, một cỗ linh hồn Hủy Diệt Áo Nghĩa khủng bố, nương theo linh hồn ba động cường đại, bắt đầu cuộn trào lên.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Triệu Phong rút ra lực lượng Lôi kiếp nhất định từ trong Lôi Hồn Thể, ngưng tụ bên trong Tả Mâu.

Ầm! Phốc!

Chỉ thấy một đoàn lạc ấn Lôi kiếp vặn vẹo, giống như hỏa diễm thiêu đốt vậy, mang theo khí tức linh hồn hủy diệt khủng bố, đột nhiên đánh lên linh hồn của Thiên Phạt Chân Thần.

Cùng lúc đó, công kích linh hồn của Thiên Phạt Chân Thần cũng đánh lên phương diện linh hồn của Triệu Phong.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong Lôi Hồn Thể của Triệu Phong, gần năm ngàn đạo lạc ấn Lôi kiếp nhất tề lấp lánh quang mang bạch kim sắc, tản mát ra lôi lực hủy diệt trấn áp quỷ thần.

Đại bộ phận công kích linh hồn của Thiên Phạt Chân Thần trực tiếp bị lạc ấn Lôi kiếp phá hủy. Chỉ còn lại một phần nhỏ rơi vào bên trong Tả Mâu Triệu Phong, giống như đá chìm đáy biển, không dậy nổi nửa điểm gợn sóng!

Mà bên kia, Thiên Phạt Chân Thần lại đau đầu muốn chết, kinh hãi kêu thảm thiết.

- Làm sao có thể? Công kích linh hồn của ta vì sao lại không có hiệu quả? Lẽ nào ngươi có Thần khí phòng ngự linh hồn?

Vẻ mặt Thiên Phạt Chân Thần kinh hoàng nhìn về phía Triệu Phong.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Tả Mâu Triệu Phong một lần nữa hiện lên một cỗ ý chí đồng lực kinh người.

Ầm! Phốc!

Lại là một đoàn hỏa diễm đồng lực Lôi kiếp bùng nổ trên đầu Thiên Phạt Chân Thần.

- A!

Thương thế vừa rồi còn chưa hoàn toàn khép lại, Thiên Phạt Chân Thần lại một lần nữa bị đồng thuật của Triệu Phong tàn phá, trong đầu chính là đau đớn tột cùng.

- Chủ nhân, cấp bậc linh hồn của Thiên Phạt Chân Thần cao tới Chân Thần Tam giai, tuy rằng lần trước bị ngươi đánh trọng thương, hiện tại ý chí linh hồn chỉ còn tiếp cận Chân Thần Nhất giai, nhưng muốn triệt để đánh chết hắn, vẫn có chút khó khăn!

Bên trong Mê Không Giới, Diệt Thế Hắc Giao Long nói.

- Chân Thần Tam giai?

Triệu Phong hơi chút kinh ngạc. Không nghĩ tới Thiên Phạt Chân Thần ở thời kỳ đỉnh phong lại cường đại như vậy. Hơn nữa, linh hồn cấp bậc Chân Thần, quả thật rất khó giết chết!

- Đã như vậy, lại càng không thể lưu ngươi!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ chuyển, trong mắt hiện lên một cỗ ý niệm tuyệt sát.

Sớm muộn gì Triệu Phong cũng phải tiến vào Thần vực Man Hoang, nếu như để cho Thiên Phạt Chân Thần quay trở lại Thần vực Man Hoang, nhất định sẽ suất lĩnh thế lực sau lưng hắn đối phó Triệu Phong!

Quay trở lại Thần vực, Thiên Phạt Chân Thần liền có thể phát huy đầy đủ thực lực của mình, mà thế lực sau lưng hắn, càng là tồn tại mà Triệu Phong không thể nào chống lại!

- Huyễn Hồn Trùng Kích!

- Băng Hồn Chi Mâu!

- Huyễn Cấm Mê Vực!

Triệu Phong vận chuyển Thần Linh Nhãn, thi triển các loại linh hồn đồng thuật công kích, không ngừng oanh kích Thiên Phạt Chân Thần.

- A! Dừng tay!

Thiên Phạt Chân Thần bi thống tru lên.

Hiện tại hắn thập phần hối hận, vừa rồi không nên thi triển công kích linh hồn với Triệu Phong. Hắn không thể nào ngờ được, Triệu Phong không chỉ phòng ngự linh hồn cường hãn tuyệt luân, ở phương diện công kích linh hồn lại càng khiến cho người ta kinh hãi.

Phải biết rằng, tuy rằng cảnh giới hiện tại của Thiên Phạt Chân Thần còn thấp, nhưng ý chí linh hồn của hắn dù sao cũng đã tiếp cận Chân Thần!

Hiện tại, những công kích linh hồn mà Triệu Phong thi triển này, mặc dù không cách nào giết chết được linh hồn của hắn, nhưng quả thật tạo thành thương thế nhất định cho linh hồn của hắn, còn tạo thành những đau đớn khó có thể chịu nổi trong linh hồn nữa.

Hô!

Thiên Phạt Chân Thần đem trường thương trong tay, hỗn hợp một cỗ Thần lực cuồng bạo, trực tiếp ném mạnh ra.

Ầm! Phanh!

Thời điểm thanh Hắc Long Kim Thiết Thương bay tới gần Triệu Phong, liền trực tiếp vỡ tan ra.

Uy năng Thần lực kinh khủng, thôn thiên diệt địa, hướng về phía bốn phương ba động lan tràn ra.

Bá!

Trong tay Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một khối thép tam giác.

Ở phương diện linh hồn, Triệu Phong có được ưu thế trời cao ưu ái, có được lực lượng mà Thiên Phạt Chân Thần không thể chống đỡ nổi! Nhưng mà trên phương diện vật chất, đối mặt một kích tuyệt sát của Thiên Phạt Chân Thần, Triệu Phong không có cách nào khác, chỉ có thể sử dụng Thần khí chống lại.

Leng keng!

Khối thép tam giác trong tay Triệu Phong nhanh chóng biến thành một mặt thuẫn bài hắc thiết, ngăn cản tất cả hủy diệt phong bạo lại bên ngoài.

- U Vân Thiểm!

Toàn thân Thiên Phạt Chân Thần hóa thành một đoàn hắc vụ mông lung, ẩn nấp vào hư không, lóe lên rồi biến mất.

- Đó là…

Trước khi bỏ chạy, Thiên Phạt Chân Thần liếc mắt nhìn thấy thuẫn bài hắc sắc trong tay Triệu Phong, đôi mắt đột nhiên chấn động.

- Không nghĩ tới món đồ này không ngờ lại ở trên tay ngươi!

Thiên Phạt Chân Thần nhất thời phun ra một ngụm tiên huyết.

Hắn chẳng thể nào ngờ được, vật phẩm hắn cần để hoàn thành nhiệm vụ, không ngờ lại ở trong tay Triệu Phong! Hơn nữa nhìn tình huống, tựa hồ Triệu Phong đã có thể thôi động được Cổ Thần Ấn này.

- Trốn chỗ nào?

Tả Mâu Triệu Phong hiện lên một tia tinh thần ba động vô hình, đánh xuống Thần Mâu Tiêu Ký lên trên người Thiên Phạt Chân Thần.

- Ngươi đi ra cho ta!

Triệu Phong trực tiếp triệu hồi Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Vâng, chủ nhân!

Diệt Thế Hắc Giao Long tự nhiên minh bạch ý tứ của Triệu Phong.

Ô...ô...ô...n...g!

Toàn thân Diệt Thế Hắc Giao Long bốc lên Long viêm xích hắc sắc kinh thiên, hóa thành một đầu Cự long đen như mực dài đến bốn năm trăm trượng, mang theo Triệu Phong, hóa thành một đạo u diễm

kinh thiên, truy kích theo hướng Thiên Phạt Chân Thần bỏ chạy.

Cấp bậc của Diệt Thế Hắc Giao Long trước đây hoàn toàn vượt xa Thiên Phạt Chân Thần, chỉ bất quá thương thế của hắn tương đối thảm trọng, các phương diện căn cơ đều bị hao tổn.

- Tỏa Thiên Cung!

Đứng trên đỉnh đầu Diệt Thế Hắc Giao Long, trong tay Triệu Phong xuất hiện một thanh cổ cung ám ngân sắc.

Băng hưu một tiếng, một đạo quang tiễn u tử sắc đã xuyên thấu hư không, trực tiếp đâm xuyên trước ngực Thiên Phạt Chân Thần!

Có tọa kỵ phi hành cường đại như vậy, Triệu Phong chỉ cần chuyên chú công kích là được!

o0o

Cuối chân trời xa xôi, một vị lão giả đầu trọc cùng vài gã Đại Đế đang cấp tốc bay xẹt qua chân trời.

Lão giả đầu trọc này là Thái thượng Trưởng lão của Thần Phong Lâu, mà Thần Phong Lâu là một đại thế lực Tam tinh của Vũ Châu. Thời điểm tin tức tình báo phụ cận Chúa Tể Điện phát sinh chiến đấu kinh thiên truyền tới Thần Phong Lâu, lão giả đầu trọc liền khởi hành, dự định tới đây xem xét tình hình một chút.

Nhưng ngau lúc này, phía chân trời xa xa đột nhiên truyền tới một cỗ khí tức khủng bố kinh thiên động địa.

Vù!

Một đoàn u vân ám mang cấp tốc xẹt qua, lưu lại trong hư không một chuỗi tàn ảnh thật dài.

- Phốc!

Thái thượng Trưởng lão cùng vài gã Đại Đế của Thần Phong Lâu trực tiếp phun ra một ngụm lớn máu tươi, lặng người tại chỗ, thân thể không ngừng run rẩy liên hồi.

- Người này là ai?

Trái tim lão giả đầu trọc nhất thời đập nhanh. Vài gã Đại Đế phía sau hắn càng ngây người như tượng, mãi vẫn chưa tỉnh hồn.

Khoảnh khắc vừa rồi kia, bọn chúng có cảm giác như trời đất đã đổ ụp xuống người bọn chúng vậy!

Đang lúc bọn chúng thở phào nhẹ nhõm, lại có thêm một đạo hắc diễm kinh mang to lớn khôn cùng bay xẹt qua hư không! Khí tức hủy diệt kinh khủng kia đủ để giết chết một vị Thánh Chủ Đại thành.

Chỉ thấy một đầu Cự long đen như mực dài đến bốn năm trăm trượng, toàn thân diễm khí đằng đằng, cấp tốc đuổi theo đạo u mang vừa rồi kia.

Mà ở trên đỉnh đầu của đầu Cự long này, đang đứng thẳng một gã nam tử tóc hoàng kim toàn thân lấp lánh lôi mang ám kim sắc. Sắc mặt hắn băng lãnh, ánh mắt lãnh lệ hiện lên sát ý lẫm liệt, như một vị Long Kỵ Chiến Thần!

- Đây là… Diệt Thế Hắc Giao Long!

Lão giả đầu trọc mồm miệng không rõ ràng, toàn thân run rẩy.

Diệt Thế Hắc Giao Long, chính là sinh linh khủng bố có thể mang đến tai nạn hủy diệt cho toàn bộ Đại Lục Vực!

Nhưng hắn không ngờ lại nhìn thấy một đạo nhân ảnh đang đứng thẳng trên đỉnh đầu Diệt Thế Hắc Giao Long!

- Đó không phải là Thái thượng Trưởng lão Triệu Phong của Chúa Tể Điện sao?

Lão giả đầu trọc không thể tin nổi vào ánh mắt của mình. Diệt Thế Hắc Giao Long, trong cơ thể ẩn chứa một tia huyết mạch Diệt Thế Long Tộc, không ngờ lại cam nguyện thần phục dưới chân Triệu Phong!

Chương 1142: Uy Chấn Đại Càn

- Tỏa Thiên Cung!

Triệu Phong đứng thẳng trên đỉnh đầu Diệt Thế Hắc Giao Long, sử dụng Tỏa Thiên Cung, liên tục công kích Thiên Phạt Chân Thần.

Hiện tại, Triệu Phong vẫn còn cách Thiên Phạt Chân Thần một đoạn khoảng cách, bởi vậy chỉ có thể dựa vào năng lực của Tỏa Thiên Cung, tiến hành công kích tầm xa.

Với cấp bậc hiện tại của Thiên Phạt Chân Thần, Tỏa Thiên Cung khó có thể tạo thành bao nhiêu thương tổn cho hắn. Nhưng mà tích tiểu thành đại, cứ tiếp tục kéo dài như vậy, cuối cùng cũng có thể tạo thành thương thế nặng nề, ảnh hưởng tới tốc độ của Thiên Phạt Chân Thần.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong đem một cỗ linh hồn đồng hỏa, dung nhập vào trong mũi tên do Tỏa Thiên Cung hình thành.

Băng hưu một tiếng, mũi tên kia bay xuyên qua mấy vạn dặm, xuyên qua trước ngực Thiên Phạt Chân Thần!

- A! Thương tổn phương diện linh hồn!

Thiên Phạt Chân Thần kinh hô một tiếng.

Sau khi phục dụng một ít thánh dược chữa thương, Thiên Phạt Chân Thần lập tức thi triển pháp thuật Độn không.

Vụt...

Toàn thân Thiên Phạt Chân Thần hóa thành một đoàn hắc vụ mông lung, ẩn nấp vào trong hư không, lóe lên rồi biến mất.

Rất nhanh, một đạo Cự long hắc diễm, mang theo Long viêm xích hắc sắc ngập trời đã truy kích tới nơi đây.

- Đuổi sát không buông, để xem hắn có thể chạy trốn tới lúc nào?

Sắc mặt Triệu Phong trở nên lạnh lẽo.

Triệu Phong là dùng Diệt Thế Hắc Giao Long làm tọa kỵ, phi hành cực nhanh lại không tốn chút sức lực nào, mà Thiên Phạt Chân Thần lại là mang theo thương thế cật lực bỏ chạy. Tình huống của hai người hoàn toàn bất đồng nhau.

o0o

Trong Đại Lục Vực, trận truy sát này bắt đầu từ Vũ Châu, một mạch kéo dài về phía trung tâm Đại Lục Vực. Những nơi hai người đi qua, thiên hôn địa ám, sơn hà nghiền nát!

Đương nhiên, trận chiến đấu này đã sớm lan truyền ra khắp bên trong Đại Lục Vực. Bởi vậy, những địa phương mà hai người sắp sửa đi tới, các thế lực, tông môn ở nơi này cũng đã sớm triệt thoái, để tránh gặp phải tai bay vạ gió.

o0o

Một ngày này, Diệt Thế Hắc Giao Long gào thét băng qua trên không trung địa bàn của Đổng gia, một trong Bát Đại Thế Gia.

Phương xa, ánh mắt đám cao tầng Đổng gia đều kinh hãi nhìn về phía Triệu Phong.

- Không nghĩ tới lời đồn lại là sự thật! Không ngờ Diệt Thế Hắc Giao Long đã bị Triệu Phong thu phục!

Thần sắc Thái thượng Trưởng lão Đổng gia chấn động, cho dù lúc này chính mắt hắn nhìn thấy một màn này, cũng không dám tin vào mắt mình.

Ở trong mắt mọi người, Diệt Thế Hắc Giao Long chính là tượng trưng cho sự hủy diệt kinh khủng! Mà lúc này, không ngờ Diệt Thế Hắc Giao Long lại trở thành tọa kỵ của một nhân loại!

- Bất quá, kẻ bị Triệu Phong truy sát, rốt cuộc lại là người nào?

- Chưa từng gặp qua! Trong Đại Lục Vực, từ lúc nào lại xuất hiện qua một nhân vật bậc này?

Đám cao tầng Đổng gia tự nhiên không nhận ra thân phận của Thiên Phạt Chân Thần.

Bất quá, cho dù tất cả mọi người đều không biết thân phận của kẻ bị Triệu Phong đuổi giết, nhưng chỉ cần tọa kỵ dưới chân Triệu Phong thôi, cũng đã đủ để chấn động toàn bộ Đại Lục Vực rồi!

Nghĩ lại lúc ban đầu, hai đại thế lực Tứ tinh Thiên Huyền Cung và Thái Hoàng Điện liên thủ, mặc dù đánh bại được Diệt Thế Hắc Giao Long, nhưng cũng để cho hắn dễ dàng chạy thoát.

Về sau trong cuộc chiến tranh giữa hai Vương triều, Bán Thần Long Hoàng đích thân đối chiến với Diệt Thế Hắc Giao Long, nhưng vẫn như cũ để cho hắn chạy thoát được.

Khó có thể tưởng tượng nổi, Chúa Tể Điện đến tột cùng đã cụ bị thực lực cùng thủ đoạn kinh khủng đến bậc nào, không ngờ lại có thể bắt giữ được Diệt Thế Hắc Giao Long, lại còn thuần phục hắn làm tọa kỵ nữa!

Chỉ riêng điểm này thôi, trong toàn bộ Đại Lục Vực đã không có bất kỳ thế lực, tông môn nào có thể so sánh được.

- Đợi sau khi việc này bình ổn trở lại, Đổng gia cũng nên tạo quan hệ tốt một chút với Chúa Tể Điện!

Thái thượng Trưởng lão Đổng gia đưa ra một quyết định kinh người. Đối với quyết định này của hắn, trên dưới Đổng gia không có bất cứ người nào phản đối.

o0o

Hiện tại trong Vương triều Đại Càn, sự kiện đang được tất cả mọi người đặc biệt chú ý, ngoại trừ trận truy sát kinh thiên động địa này ra, chính là Chân Thần Lôi Kiếp của Bán Thần Long Hoàng!

Càn Châu, tại một mảnh địa phương hoang vu, trên bầu trời tối căm căm lóe ra từng tia từng tia cửu thiên lôi quang.

Mặt đất rầm rầm liên tục, từng cỗ từng cỗ khí tức Lôi kiếp hủy diệt đánh xuống, chấn nhiếp tất cả sinh linh trong phương viên mấy vạn dặm.

Nơi này chính là địa phương Bán Thần Long Hoàng độ kiếp!

Bên ngoài chừng vạn dặm, hai vị Bán Thần Thái Hoàng Điện chia ra trấn thủ hai phương hướng Tây và Bắc. Mà các thành viên còn lại của Thái Hoàng Điện thì chia ra trấn thủ ở hai phương hướng Đông và Nam.

Dần dần, lôi quang trên bầu trời đã ảm đạm xuống, khí tức cỗ hủy diệt tất cả kia cũng từ từ phai nhạt dần.

- Xem ra Bán Thần Long Hoàng đã thành công!

- May là không xuất hiện tình huống gì ngoài ý muốn!

Hai vị Bán Thần Thái Hoàng Điện truyền âm giao lưu với nhau.

Tại trung tâm tuyệt địa Lôi kiếp, Bán Thần Long Hoàng lúc này đã toàn thân cháy đen, bộ dáng chật vật không chịu nổi, chậm rãi mở ra đôi mắt sáng ngời.

- Thành công rồi! Sau khi trải qua Lôi kiếp tẩy lễ, bên trong cơ thể ta đã sản sinh ra khí tức Man Hoang Bản Nguyên!

Trong lòng Bán Thần Long Hoàng vô cùng hưng phấn.

Hiện tại, trong lòng hắn đã có thể mơ hồ cảm thụ được, tại trung tâm Phạm Trụ bát ngát có một khối thổ vực thần bí!

- Mặc dù Thánh thể ở trong Lôi kiếp gặp phải thương tổn mang tính hủy diệt, nhưng không bao lâu sau, thân thể ta liền có thể lột xác thành Thần thể!

Bán Thần Long Hoàng quan sát một chút thân thể nghiền nát không chịu nổi của chính mình, không có nửa phần lo lắng.

Chỉ khi nào Thánh thể hoàn toàn lột xác thành Thần thể, mới là thời điểm an toàn nhất để tiến về Thần vực Man Hoang! Thậm chí đến lúc đó, cho dù Bán Thần Long Hoàng có muốn tiếp tục lưu ở Đại Lục Vực cũng không thể!

- Khoảng cách Thánh thể hoàn toàn chuyển hóa thành Thần thể vẫn còn một đoạn thời gian, chính là thời điểm ta sửa trị Chúa Tể Điện, uy chấn Vương triều Đại Càn!

Trên mặt Bán Thần Long Hoàng lộ ra nụ cười.

Hiện tại, Bán Thần Long Hoàng ngoại trừ Thánh thể chưa có hoàn toàn lột xác thành Thần thể ra, đã hoàn toàn đạt tới tiêu chuẩn Chân Thần Nhất giai!

Thời điểm này, hắn chính là cường giả mạnh nhất tại Đại Lục Vực, ngay cả Bán Thần U Long cũng không dám giao thủ với hắn.

- Triệu Phong, hãy chờ đón sự chế tài của Long Hoàng Chân Thần a!

Long Hoàng Chân Thần không khỏi cười một tiếng dài.

- Hửm?

Nhưng vào lúc này, Long Hoàng Chân Thần bỗng nhiên phát hiện ra một cỗ khí tức Thần lực khác thường.

Bỗng nhiên, một cỗ khí tức Thần lực Thái Cổ kinh thiên động địa mạnh mẽ áp bách đến.

Bên cạnh khu vực biên giới, hai vị Bán Thần Thái Hoàng Điện giống như gặp phải đại địch.

Vù!

Một đoàn u vân ám mang, xẹt qua một đạo tàn ảnh ở trong hư không, cực nhanh đã biến mất cuối chân trời.

- Đó là…

Long Hoàng Chân Thần vừa mới độ xong Lôi kiếp, thần sắc nhất thời kinh hãi.

Với cảnh giới hiện tại của hắn, tự nhiên phát hiện ra đạo thân ảnh vừa mới bay xẹt qua kia, chính là Thiên Phạt Chân Thần!

- Không ngờ Thiên Phạt Chân Thần vẫn còn chưa chết!

Trong lòng Long Hoàng Chân Thần nhất thời giống như đang ngồi bàn chông. Sự khủng bố cường hãn của Thiên Phạt Chân Thần lúc trước, vẫn còn sờ sờ ngay trước mắt hắn.

Bằng sức một người, quét ngang toàn bộ cường giả Bán Thần của hai Đại Vương triều! Thực lực khủng bố bậc này, khiến cho hắn cả đời khó quên!

Nhưng vào lúc này, lại có thêm một đạo khí tức hủy diệt khổng lồ, giống như một phiến thiên mạc hắc sắc, đã gào thét phóng tới.

- Diệt Thế Hắc Giao Long! Triệu Phong!

Thần sắc Long Hoàng Chân Thần một lần nữa chấn động, ánh mắt phi thường kinh hãi.

Hắn hoài nghi có phải mình đã hoa mắt rồi không? Lúc này không

ngờ Triệu Phong lại đang đứng trên đỉnh đầu Diệt Thế Hắc Giao Long.

Vù vù!

Trong nháy mắt, Diệt Thế Hắc Giao Long đã bay vọt qua phiến tuyệt địa này.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Long Hoàng Chân Thần lập tức hỏi những thành viên Thái Hoàng Điện khác.

- Bẩm Thái thượng Trưởng lão, đây là chuyện từ hai tháng trước! Tựa hồ Diệt Thế Hắc Giao Long đã bị Chúa Tể Điện phục tùng, trở thành tọa kỵ của Triệu Phong! Mà kẻ đang bị Triệu Phong truy sát kia, vẫn chưa thể điều tra rõ lai lịch!

Bên ngoài, một gã cao tầng Hoàng Thiên Võng lập tức bẩm báo cho Long Hoàng Chân Thần.

- Đã truy sát suốt hai tháng rồi?

Thần sắc Long Hoàng Chân Thần nhất thời cứng đờ, trong lòng sóng biển cuộn trào.

Triệu Phong đã thu phục được Diệt Thế Hắc Giao Long, đồng thời đại chiến với Thiên Phạt Chân Thần, đã truy sát hắn suốt hai tháng đằng đẳng?

Long Hoàng Chân Thần không ngờ tới, thời điểm chính mình bế quan trùng kích Thiên giai Thần vị, không ngờ lại xảy ra chuyện lớn như vậy.

o0o

- Triệu Phong! Ngươi dám giết ta, Cổ Hồn Điện nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi!

Khí tức Thiên Phạt Chân Thần suy nhược, sức cùng lực kiệt.

Bị Triệu Phong truy sát suốt hai tháng trời đằng đẳng, cho dù phục dụng nhiều thánh dược chữa thương hơn nữa, cũng không cách nào khôi phục lại thân thể, linh hồn cũng đã bị thương tổn nghiêm trọng.

Lúc này, khoảng cách giữa Triệu Phong cùng Thiên Phạt Chân Thần đã càng ngày càng gần.

- Chịu chết đi!

Sắc mặt Triệu Phong lãnh đạm, trong tay xuất hiện một khối thép tam giác.

Leng keng!

Khối thép tam giác trực tiếp biến thành một thanh thiết cung hắc sắc, trên thân cung phủ đầy tế văn thanh sắc, lấp lánh quang trạch kim sắc nhàn nhạt.

Đem Thần lực quán nhập vào trong đó, Triệu Phong trực tiếp kéo động dây cung hắc sắc.

Ầm! Hô!

Một đạo quang tiễn hắc sắc kinh thiên, kéo theo lốc xoáy cuồng bạo đen như mực, hướng về phía trước lao thẳng tới.

- Không xong! Không thể nào né tránh!

Thiên Phạt Chân Thần có cảm giác mình đã bị mũi tên này hoàn toàn tập trung!

Đây chính là công kích của Thần khí a! Tuy rằng cảnh giới của Triệu Phong chỉ mới có Huyền Quang Cảnh Đại thành, Thần lực cũng còn pha tạp không tinh khiết, nhưng lúc này bản thân Thiên Phạt Chân Thần đã bị trọng thương, thực lực không còn được bốn thành so với lúc toàn thịnh.

- Hắc Ma Phong Thuẫn!

Thiên Phạt Chân Thần điên cuồng thiêu đốt Thần lực, thi triển bí pháp phòng ngự.

Ô...ô...ô...n...g!

Một đạo ma thuẫn hắc quang xoay tròn xuất hiện ngay trước mặt Thiên Phạt Chân Thần.

Vụt... Phanh!

Một khắc sau, mũi tên của Triệu Phong trực tiếp bắn thẳng tới.

Ùng ùng!

Bí pháp phòng ngự của Thiên Phạt Chân Thần trong nháy mắt bị bắn nát bấy!

Tuy rằng Thiên Phạt Chân Thần đã sớm dự liệu, lui nhanh về phía sau, nhưng vẫn như cũ bị hủy diệt phong bạo kinh thiên kia ảnh

hưởng tới.

- Khốn kiếp! Nếu cứ như vậy, chỉ có cách bỏ qua thân thể mà thôi!

Trong lòng Thiên Phạt Chân Thần phi thường không nỡ.

Hắn vô cùng vất vả mới đem cỗ thân thể này tu luyện tới cảnh giới Thánh Vương, hiện tại nếu như sử dụng linh hồn phóng chạy, một lần nữa Đoạt xá sống lại, không biết phải bao lâu mới có thể khôi phục lại thời kỳ đỉnh phong.

Bất quá, như vậy vẫn còn tốt hơn so với tử vong! Cuối cùng, Thiên Phạt Chân Thần vẫn lựa chọn Đoạt xá sống lại.

Đường đường Thiên Phạt Chân Thần, nếu như bị một gã Thánh Chủ tại không gian cấp thấp giết chết, hắn có chết cũng không cách nào nhắm mắt được!

Ngay lúc Thiên Phạt Chân Thần chuẩn bị linh hồn phóng chạy, Đoạt xá sống lại, thì…

Ong ong!

Bốn phía xung quanh Thiên Phạt Chân Thần đột nhiên xuất hiện một tầng Huyền Quang Thánh Lực màu sắc rực rỡ.

Khoảnh khắc này, khắp thiên địa phảng phất như lâm vào run rẩy, vô số Áo nghĩa các thuộc tính không ngừng ba động hư không.

- Không tốt! Đây là Không gian Vạn Tượng!

Ánh mắt Thiên Phạt Chân Thần chấn động, trong lòng dâng lên một cỗ cảm giác sợ hãi.

Bất luận một động tác nào của Thiên Phạt Chân Thần, cho dù là nhỏ nhất, đều nằm trong sự quan sát chặt chẽ của Thần Linh Nhãn Triệu Phong, làm sao hắn có thể chạy trốn được?

Lúc này, Thiên Phạt Chân Thần đã bị nhốt bên trong Không gian Vạn Tượng Bản Nguyên của Triệu Vạn!

Cảnh giới hiện tại của Triệu Vạn tuy là Huyền Quang Cảnh Đại thành, nhưng bất cứ lúc nào hắn cũng có thể tiến giai lên cảnh giới Thánh Vương! Hơn nữa, không gian bản nguyên của hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, làm sao có thể dễ dàng đào tẩu như vậy?

- Hôm nay, chính là tử kỳ của ngươi!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong xuyên thấu tất cả, tập trung vào Thiên Phạt Chân Thần bên trong Không gian Vạn Tượng.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Tả Mâu Triệu Phong nhất thời lấp lánh vô số đạo lôi quang bạch tinh, một cỗ linh hồn Hủy Diệt Áo Nghĩa, nương theo linh hồn ba động cường đại bắt đầu dâng trào lên.

Lúc này, lạc ấn Lôi kiếp trong Lôi Hồn Thể của Triệu Phong đã đạt tới hơn năm ngàn đạo, nếu như đem toàn bộ bọn chúng dùng vào trong Lôi Kiếp Đồng Diễm, sẽ cụ bị uy năng khủng bố như thế nào?

Tâm thần Triệu Phong chấn động, kích động không thôi.

Ầm! Phốc!

Một đoàn lạc ấn Lôi kiếp vặn vẹo giống như hỏa diễm thiêu đốt vậy,

trực tiếp bắn vào trong Không gian Vạn Tượng, tàn sát oanh tạc bừa bãi trên linh hồn của Thiên Phạt Chân Thần!

Mà đồng thời khi phát động Lôi Kiếp Đồng Diễm, cây cung hắc thiết trong tay Triệu Phong cũng đã được hắn kéo căng lên.

Băng… Vụt...

Một đạo tiễn ảnh thần quang hắc sắc nháy mắt bắn thẳng ra.

Bên kia, Triệu Vạn tại thời khắc quan trọng nhất, đã trực tiếp thu hồi không gian bản nguyên, để tránh bị hư hao tổn hại.

Ầm! Phanh!

Thiên Phạt Chân Thần vẫn còn đang bị Lôi Kiếp Đồng Diễm oanh tạc, chưa thể phục hồi lại, liền bị một mũi quang tiễn do Cổ Thần Ấn tạo thành trực tiếp xuyên qua thân thể.

- Chậc chậc… đường đường là một Chân Thần Tam giai, không ngờ lại rơi xuống đến nông nổi này!

Diệt Thế Hắc Giao Long cười nhạo một trận.

Bị truy sát suốt hai tháng trời đằng đẳng, bản thân Thiên Phạt Chân Thần đã bị thương nặng, thực lực hạ thấp. Dưới đồng thuật công kích kinh khủng như vậy của Triệu Phong cùng uy năng của Thần khí Cổ Thần Ấn, tuyệt đối không có khả năng sống sót!

Lúc này, Diệt Thế Hắc Giao Long thân là tọa kỵ của Triệu Phong, thậm chí cũng có chút tự hào.

Phong bạo tiêu tán đi, sau khi xác định chính xác Thiên Phạt Chân

Thần đã chết hẳn, lúc này Thần Linh Nhãn của Triệu Phong mới đình chỉ vận chuyển.

- Đi!

Tay trái Triệu Phong vung lên, sử dụng Mê Không Giới, trực tiếp truyền tống rời khỏi nơi này.

o0o

Ngay cùng ngày trận truy sát này kết thúc, bên trong Thái Hoàng Điện, các thành viên Hoàng Thiên Võng đã đem kết quả này báo cáo lại cho Long Hoàng Chân Thần.

- Không ngờ Thiên Phạt Chân Thần cũng đã chết dưới tay Triệu Phong!

Hô hấp của Long Hoàng Chân Thần cũng phải đình chỉ trong chốc lát, ánh mắt cơ hồ dại ra, trong đầu hoàn toàn trống rỗng.

Có lẽ Thiên Phạt Chân Thần cũng không ở trong trạng thái toàn thịnh, nhưng đối phương dù gì cũng là Chân Thần cường đại của Thần vực Man Hoang, không ngờ lại có thể bị một tên Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh giết chết!

Mặt khác, Triệu Phong có thể khiến cho Diệt Thế Hắc Giao Long khuất phục, cam chịu làm tọa kỵ, đây cũng là chuyện tình không thể nào tin nổi!

Có được tài nguyên của Triệu Phong bồi dưỡng, thực lực Diệt Thế Hắc Giao Long sẽ có thể cấp tốc đề thăng!

Vốn dĩ, Long Hoàng Chân Thần còn dự định sau khi đột phá Chân

Thần, trước khi tiến vào Thần vực Man Hoang, đích thân ra tay giáo huấn Chúa Tể Điện một trận. Thế nhưng lúc này, Long Hoàng Chân Thần ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ tới chuyện này!

- Trước thả cho hắn một con đường sống, chờ sau khi ta tiến nhập Thần vực Man Hoang, tìm được tổ tông Hoàng tộc, nhất định sẽ khiến cho hắn đẹp mặt!

Long Hoàng Chân Thần hừ lạnh một tiếng.

Từ khi Thái Hoàng Điện thành lập cho tới nay, đã từng có rất nhiều Chân Thần thành công tiến nhập Thần vực Man Hoang. Nhiệm vụ đầu tiên sau khi Long Hoàng Chân Thần tiến nhập Thần vực Man Hoang, chính là tìm kiếm các tổ tông Hoàng tộc!

Chương 1143: Chuẩn bị cuối cùng

Trong nháy mắt khi Triệu Phong quay trở lại Chúa Tể Điện, trong một tòa điện các nào đó tại Cấm địa hậu sơn.

- Không sai! Trên người hắn thật sự có khí tức của Diệt Thế Hắc Giao Long!

Thanh âm của Tà Thần Ý niệm thể trong cơ thể Nam Cung Thánh đột nhiên chấn động, cơ hồ là hét lên.

Khoảng thời gian trước, trong Vương triều Đại Càn đã lan truyền lời đồn, Diệt Thế Hắc Giao Long đã bị Triệu Phong phục tùng, trở thành tọa kỵ của hắn. Thế nhưng Tà Thần Ý niệm thể không đích thân chứng kiến, hắn nói thế nào cũng không chịu tin chuyện này là sự thật.

Dù sao trước đây, ngay cả Cổ Thần Tà Dương chủ nhân của hắn cũng không có cách nào triệt để đánh chết Diệt Thế Hắc Giao Long, chỉ có thể đem nó phong ấn lại mà thôi.

- Không nghĩ tới thực lực của Triệu Phong đã đạt tới trình độ này! Thuần phục được Diệt Thế Hắc Giao Long, còn đánh chết cả Thiên Phạt Chân Thần!

Sắc mặt Nam Cung Thánh trầm trọng, bộ dạng có chút không cam lòng.

Bản thân hắn liên tục dung hợp Tà Thần lực, cố gắng đề thăng thực

lực, thế nhưng vẫn như cũ bị Triệu Phong bỏ xa lại phía sau, chỉ có thể không cam lòng nhìn theo bóng lưng của Triệu Phong mà thôi.

- Ngươi cũng không cần vướng mắc những thứ này! Bản thân nhãn mâu của hắn cụ bị tiềm lực trở thành Thần Mâu thứ chín! Mà một khi Thần Mâu thứ chín hoàn toàn trưởng thành, như vậy…

Toàn thân Tà Thần Ý niệm thể khẽ run lên một cái, trong lòng toát ra một cỗ ý tứ kính sợ.

o0o

- Không gian Trữ vật của Thiên Phạt Chân Thần, không ngờ cũng là Thứ Thần khí!

Triệu Phong nghiên cứu chiếc nhẫn màu đen trong tay mình.

Thời điểm đánh chết Thiên Phạt Chân Thần, tuy rằng Không gian Trữ vật Thứ Thần khí cũng bị một chút tổn hại nhất định, nhưng vẫn chưa hoàn toàn bị hủy hoại.

Linh thức Triệu Phong tiến hành thăm dò bên trong, phát hiện không gian trong này thập phần rộng rãi, nhưng cũng vô cùng trống trải, chỉ còn lại một ít các loại tài nguyên cấp thấp, Thần binh bình thường cùng một số loại cổ tịch mà thôi.

- Hửm? Đây là…

Ánh mắt Triệu Phong tập trung vào một khối sắt nhỏ màu đen không hoàn chỉnh.

Khối sắt nhỏ màu đen này hết sức bình thường! Sở dĩ nó có thể khiến cho Triệu Phong chú ý, là bởi vì khối sắt nhỏ màu đen này có

chút gì đó tương tự với Thần khí Cổ Thần Ấn trong tay Triệu Phong.

Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhãn, tỉ mỉ quan sát khối sắt nhỏ không hoàn chỉnh này.

- Chỉ là vật phẩm kim loại bình thường!

Một hồi lâu sau, Triệu Phong đưa ra kết luận.

Khối sắt này chỉ là một khối kim loại bình thường, không có tác dụng lớn lao gì cả, lại được Thiên Phạt Chân Thần đặt bên trong Không gian Trữ vật như vậy, chuyện này khiến cho Triệu Phong có chút nghi hoặc.

Đúng lúc này, Triệu Phong đột nhiên nhớ tới hình ảnh khi giao chiến cùng Thiên Phạt Chân Thần lúc trước. Thời điểm khi mình xuất ra Cổ Thần Ấn, Thiên Phạt Chân Thần tựa hồ vô cùng khiếp sợ.

- Lẽ nào, đồ vật mà Thiên Phạt Chân Thần tới đây tìm kiếm, chính là Cổ Thần Ấn của ta?

Kết hợp các bộ phận đầu mối của cuộc chiến Chân Thần trong Thần Thi, Triệu Phong cho ra một cái kết luận kinh người!

Nhớ lại thời điểm khi Thiên Phạt Chân Thần hàng lâm, Cổ Thần Ấn tựa hồ đã từng xuất hiện một chút biến hóa nhàn nhạt.

Nếu như vậy, tác dụng của khối sắt màu đen này, có lẽ chính là dùng để cảm ứng vị trí của Cổ Thần Ấn!

Về phần vì sao Thiên Phạt Chân Thần cùng với thế lực sau lưng hắn lại coi trọng Cổ Thần Ấn này như vậy, hiện tại Triệu Phong không cách nào biết được.

- Cũng may Thiên Phạt Chân Thần đã chết!

Triệu Phong thoáng thở phào nhẹ nhõm.

Nếu như để cho Thiên Phạt Chân Thần trốn thoát, quay trở lại Thần vực Man Hoang, như vậy Triệu Phong nhất định sẽ bị thế lực sau lưng hắn để mắt tới.

Sau đó, Triệu Phong lại kiểm tra một chút những vật phẩm còn lại trong Không gian Giới chỉ.

Những tài nguyên tu luyện còn thừa lại trong không gian căn bản không đủ để lọt vào pháp nhãn của Triệu Phong, Triệu Phong chỉ quan sát một ít cổ tịch trong đó.

- Toàn bộ đều là công pháp Thiên cấp Đỉnh phong, còn có công pháp Thần cấp nữa!

Đẳng cấp công pháp trên Thiên cấp chính là Thần cấp! Công pháp Thần cấp đồng dạng cũng chia ra làm Sơ giai, Trung giai, Cao giai, Đỉnh phong!

Bất quá, những công pháp Thần cấp ở nơi này, toàn bộ đều không thích hợp với Triệu Phong.

- Xem ra Thiên Phạt Chân Thần tiến hành Đoạt xá sống lại, đã tiêu hao hết đại bộ phận tài nguyên tích lũy của hắn rồi!

Triệu Phong thoáng có chút thất vọng. Trong Không gian Trữ vật của Thiên Phạt Chân Thần cũng không có vật phẩm gì đặc biệt hấp dẫn Triệu Phong cả.

Bất quá, đây cũng là bởi vì nhãn giới hiện tại của Triệu Phong đã rất cao. Kỳ thật các tài nguyên tu luyện cùng Thần binh Thiên giai trong Không gian Trữ vật của Thiên Phạt Chân Thần, cho dù đặt ở Đại Lục Vực, cũng đều là các trân bảo tuyệt thế.

Sau khi thanh lý xong chiến lợi phẩm, Triệu Phong chỉ vừa ý với hai bản công pháp Thần cấp trong Không gian Trữ vật: Cửu Thiên Diệt Long Thương, Hắc Nguyên Thần Công!

Tuy rằng này hai môn công pháp cũng đều không thích hợp với Triệu Phong, nhưng đại đạo ngàn vạn, cuối cùng đều điểm chung tương đồng với nhau.

Chỉ trong chốc lát, Triệu Phong đã đem toàn bộ nội dung của hai bản công pháp Thần cấp này ghi tạc vào trong đầu, sau đó chậm rãi thể ngộ.

Mấy ngày sau, Triệu Phong cũng lĩnh ngộ được rất nhiều kỹ xảo cao thâm từ trong hai bản công pháp Thần cấp này, đồng thời nhãn giới của hắn cũng đạt được không ít đề thăng.

o0o

Một tháng sau, Triệu Phong nhận được tin tức, Thái Hoàng Điện đã có thêm một vị Bán Thần mới tấn cấp, mà Long Hoàng Chân Thần thì đã tiến về Thần vực Man Hoang!

Long Hoàng Chân Thần vừa đi, Hoàng tộc Vương triều Đại Càn cũng trở nên khiêm tốn hơn.

Lại qua thêm mấy ngày nữa, Triệu Phong phát hiện, Chúa Tể Điện so với dĩ vãng càng náo nhiệt hơn rất nhiều.

Các cao tầng rất nhiều thế lực lớn nhỏ trong Vương triều Đại Càn đều lần lượt đi tới Chúa Tể Điện, tựa hồ có ý thỉnh cầu muốn trở thành thế lực phụ thuộc của Chúa Tể Điện.

Sau khi Triệu Phong cưỡi Diệt Thế Hắc Giao Long chạy một vòng quanh Đại Lục Vực, lực ảnh hưởng của Chúa Tể Điện trong Đại Lục Vực đã hoàn toàn bằng với hai đại thế lực Tứ tinh, thậm chí mơ hồ còn vượt lên trước một chút nữa.

Một ít thế lực Nhị tinh phổ thông, cho dù muốn trở thành thế lực phụ thuộc của Chúa Tể Điện, cũng cần phải trải qua một phen sàng chọn, khảo sát nghiêm khắc mới được.

Việc này, Triệu Phong tự nhiên sẽ không quản tới, tất cả đều do đám người Bích Thanh Nguyệt xử lý.

- Hiện tại, chỉnh thể thực lực Chúa Tể Điện đã hoàn toàn tương đồng với hai đại thế lực Tứ tinh, nhưng Chúa Tể Điện càng đáng sợ hơn ở tiềm lực phát triển…

Trong mắt Triệu Phong lấp lánh tinh quang. Chỉ cần cho Chúa Tể Điện thêm vài chục năm, thậm chí chỉ cần mười năm thôi, chỉnh thể thực lực Chúa Tể Điện sẽ hoàn toàn vượt qua Thái Hoàng Điện cùng Thiên Huyền Cung!

Thiên Huyền Cung vốn cũng không có bao nhiêu dã tâm, mà Thái Hoàng Điện hiện tại đã thập phần khiêm tốn, đối với bất kỳ cử động nào của Chúa Tể Điện, hầu như đều là có thể nhịn được thì nhịn, mở một mắt nhắm một mắt cho qua.

Chúa Tể Điện hiện tại cách mục tiêu cuối cùng chế phách Đại Lục Vực của Triệu Phong đã không còn xa nữa.

Một ngày nọ, cao tầng của Vũ gia, một trong Bát Đại Thế Gia, cũng đi tới Chúa Tể Điện.

Ánh mắt Vũ Thiên Ngô nhìn chằm chằm vị trí Cấm địa nơi Triệu Phong đang ở, trong lòng dâng lên một cỗ kính nể nồng đậm.

Nhớ lại lúc ban đầu ban đầu, lúc ở trong Lăng mộ Hoàng tộc, hắn cùng với Triệu Phong vẫn là lực lượng ngang nhau. Nhưng hiện tại, Triệu Phong đã trở thành tồn tại hoàn toàn xứng đáng là đệ nhất nhân của toàn bộ Đại Lục Vực!

- Triệu Phong, ngươi là người mà Vũ Thiên Ngô ta kính nể nhất, nhưng ta nhất định sẽ đuổi kịp ngươi!

Trong ánh mắt Vũ Thiên Ngô toát ra ý chí chiến đấu vô hạn.

o0o

Thời điểm khi Chúa Tể Điện đang cấp tốc mở rộng, đem thế lực phân bố ra toàn bộ lãnh thổ Vương triều Đại Càn, thì Triệu Phong cũng đã bắt tay chuẩn bị cho việc tiến nhập Thần vực Man Hoang.

Một ngày này, Triệu Phong đi tới chỗ Côn Vân đang ở.

- Có chuyện gì?

Ánh mắt Côn Vân ngưng trọng, chằm chằm quan sát Triệu Phong.

- Muốn cùng ngươi làm một khoản giao dịch cuối cùng!

Triệu Phong bình thản ngồi xuống, mỉm cười nói.

- Một khoản giao dịch cuối cùng?

Thần sắc Côn Vân dại ra.

Côn Vân cho rằng, sau này Triệu Phong sẽ không cần sự giúp đỡ của hắn nữa. Bất quá ngẫm lại cũng phải, thực lực Triệu Phong hiện tại, đã là vô địch Vương triều Đại Càn! Sau khi Bán Thần Long Hoàng rời đi, hắn đã chân chính trở thành cường giả mạnh nhất Đại Lục Vực!

Đây cũng là nguyên nhân vì sao sau khi Long Hoàng Chân Thần tiến về Thần vực Man Hoang, bên phía Dị Tộc cũng không có bất kỳ hành động gì.

Chúa Tể Điện nhanh chóng quật khởi, khiến cho thực lực của Vương triều Đại Càn mơ hồ đã vượt qua Vương triều U Nguyệt!

- Có lẽ, không bao lâu nữa, ta cũng sẽ tiến nhập Thần vực Man Hoang!

Triệu Phong cảm khái nói một câu.

- Cái gì? Ngươi sắp sửa trùng kích Thiên giai Thần vị sao?

Đây là ý nghĩ đầu tiên hiện lên trong đầu Côn Vân.

Bất quá sau khi tỉnh táo trở lại, Côn Vân cảm giác mình suy nghĩ quá ngu xuẩn rồi.

Hiện tại cảnh giới của Triệu Phong chỉ mới là Huyền Quang Cảnh Đại thành, cho dù tốc độ tu luyện có nhanh chóng đến đâu đi nữa, trong vòng mười năm, hắn không cách nào có thể trùng kích được Thiên giai Thần vị!

- Không! Ta muốn sau khi tiến nhập Thần vực Man Hoang, trùng kích Thần vị tại nơi đó…

Triệu Phong nói cho Côn Vân nghe quyết định của chính mình.

Kiếp trước cũng đã từng là một Bán Thần cực kỳ tiếp cận Thiên giai Thần vị, sau khi Côn Vân nghe xong hết thảy chuyện này, liền biết rõ, phương pháp này quả thật khả thi!

Chỉ cần trong cơ thể ẩn chứa đủ nhiều khí tức Man Hoang Bản Nguyên, liền có thể cảm ứng được sự tồn tại cùng vị trí của Thần vực Man Hoang!

- Khoản giao dịch cuối cùng giữa hai chúng ta là: Sau khi ta rời đi, ngươi trấn thủ Chúa Tể Điện thêm ba mươi năm nữa! Thù lao chính là, ngươi cũng có thể sớm một chút tiến nhập Thần vực Man Hoang!

Triệu Phong nói ra nội dung giao dịch.

Côn Vân vừa nghe xong liền biết rõ, thù lao mà Triệu Phong nói, chính là cấp cho chính mình đầy đủ lượng khí tức Man Hoang Bản Nguyên, để cho hắn cũng có thể dùng loại phương pháp này tiến nhập Thần vực Man Hoang.

- Được!

Côn Vân lập tức không cần suy nghĩ, trực tiếp đáp ứng đề nghị của Triệu Phong.

Vốn dĩ theo như Côn Vân tính toán, phải hơn một trăm năm sau, hắn mới đủ khả năng trùng kích lên Thiên giai Thần vị.

Mà lúc này, Triệu Phong chỉ yêu cầu hắn trấn thủ Chúa Tể Điện ba

mươi năm mà thôi! Ba mươi năm sau, hắn đã có thể trực tiếp tiến về Thần vực Man Hoang.

Ở tại Thần vực Man Hoang, xác suất trùng kích Thiên giai Thần vị thành công lớn hơn bên ngoài rất nhiều, mà thu hoạch được cũng nhiều hơn không ít. Giao dịch có lời như vậy, làm sao Côn Vân lại không làm?

Sau đó, Triệu Phong cùng Côn Vân liền ký kết quyển trục huyết chi khế ước.

- Phân lượng những thứ này, hẳn là cũng đủ rồi!

Triệu Phong đưa cho Côn Vân một cái Không gian Trữ vật.

o0o

Sau khi rời khỏi điện các nơi Côn Vân ở, Triệu Phong đi dạo một vòng bên trong Chúa Tể Điện, gặp mặt đám người Bích Thanh Nguyệt, U Dạ Thánh Quân, Từ Lão quái… những kẻ tử trung trước đây đã theo chính mình.

Bọn họ nói chuyện với nhau rất nhiều, cũng đem chuyện Triệu Phong sắp tiến về Thần vực Man Hoang, nói với bọn họ.

Sau đó, Triệu Phong quay trở lại bên trong Mê Không Giới, bắt đầu bế quan tu luyện.

Muốn sớm tiến nhập Thần vực Man Hoang, còn có một yêu cầu quan trọng nhất, chính là cấp bậc sinh mệnh ít nhất cũng phải đạt tới cảnh giới Bán Thần!

o0o

Bên trong Mê Không Giới, trước mặt Triệu Phong phiêu phù rất nhiều trân tài Thái Cổ khác nhau.

Vận chuyển Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, Triệu Phong nhanh chóng hấp thu những dược hiệu trong đám trân tài Thái Cổ này.

Cấp bậc sinh mệnh của Triệu Phong từ từ chậm rãi tăng lên.

Trong Lôi Hồn Thể, năm ngàn đạo lạc ấn Lôi kiếp nhất tề lấp lánh, kích thích ra một cỗ lực lượng Lôi kiếp hủy diệt chói mắt, tiến hành nghịch hướng rèn luyện Thánh Lôi Thể.

Một bên khác, Triệu Vạn cũng đang tu luyện Kim Khôn Thánh Lôi Thể, kinh nghiệm giữa hai người cùng ảnh hưởng lẫn nhau, hiệu quả tu luyện đạt tới độ cao trước giờ chưa từng có!

o0o

Một năm sau, trong Mê Không Giới…

Khí tức Phong Lôi quanh thân Triệu Vạn đột nhiên tăng lên một cấp bậc, một cỗ lôi điện Thánh lực ám hoàng sắc lan tỏa ra, ba động cả một phương thiên địa.

- Không ngờ đã đột phá đến cảnh giới Thánh Vương!

Triệu Vạn thoáng có chút kinh ngạc, ánh mắt khẽ nhìn về phía Triệu Phong.

Chỉ thấy tại địa phương Triệu Phong tu luyện, trong phương viên vạn dặm giống như biến thành một thế giới lôi điện ảm đạm. Cho dù chỉ đứng đằng xa nhìn lại, cũng có thể cảm nhận được lôi điện trọng áp

kinh khủng từ trên người hắn bộc phát ra.

Rắc rắc!

Thời khắc nào đó, xương cốt toàn thân Triệu Phong đột nhiên kêu vang một trận. trên da dẻ toàn thân hắn toát ra lôi văn ám hoàng sắc cùng quang hoa lôi điện kinh người.

Ô...ô...ô...n...g!

Từng tầng từng tầng lôi điện ám hoàng sắc dày đặc vờn quanh toàn thân Triệu Phong, không ngừng phập phồng chớp lóe liên tục.

Ùng ùng!

Mặt đất nơi Triệu Phong đang đứng bỗng nhiên đổ sụp xuống phía dưới, hình thành nên một cái hố lớn khổng lồ sâu tới trăm trượng, bên trong toàn là một mảnh cháy đen, bốc khói nghi ngút.

- Thật cường đại!

Cho dù đang đứng cách xa tới mấy vạn dặm, nhưng Triệu Vạn vẫn có thể cảm nhận được cỗ thể phách uy áp kinh khủng này!

- Thánh Lôi Thể tầng thứ bảy!

Trên mặt Triệu Phong hiện lên một tia kinh hỉ cùng hưng phấn.

Thánh Lôi Thể đạt tới tầng thứ bảy, chính là đã bước chân vào đẳng cấp Chân Thần!

Hiện tại trong Đại Lục Vực hầu như không còn người nào có đủ khả năng có thể gây tổn thương cho Triệu Phong được nữa.

- Chủ nhân, lúc nào chúng ta sẽ xuất phát?

Trong mắt Diệt Thế Hắc Giao Long cũng chớp động vẻ hưng phấn.

Tuy rằng hiện tại Diệt Thế Hắc Giao Long cũng vẫn chỉ mới là cảnh giới Thánh Vương, nhưng Diệt Thế Long Thể của hắn lại vô cùng cường hãn, không kém Thánh Lôi Thể tầng thứ bảy của Triệu Phong chút nào.

Bởi vậy, Diệt Thế Hắc Giao Long cũng đã cụ bị điều kiện tiến nhập Thần vực Man Hoang.

- Ngươi cứ tiếp tục tu luyện đi! Ta cho phép ngươi tiếp tục khôi phục tới cảnh giới Bán Thần!

Sau khi nói xong, Triệu Phong liền bắt đầu củng cố Thánh Lôi Thể vừa mới đột phá.

o0o

Mãi tới một ngày Triệu Vong trở về tới Chúa Tể Điện, ý niệm Triệu Phong khẽ động, đem Triệu Vong kéo vào bên trong Mê Không Giới.

Chương 1144: Mới đến Thần vực

Thiên phú tu luyện của Triệu Vong kém hơn Triệu Vạn khá nhiều, bởi vậy mãi cho đến hiện tại vẫn chỉ là cảnh giới Thánh Chủ Tiểu thành mà thôi.

Bất quá theo như Triệu Phong nghĩ, chuyện này ngược lại là chuyện tốt! Như vậy Triệu Vong sẽ có thể tu luyện nhiều hơn ở trong Thần vực Man Hoang, có thể bù đắp lại điều kiện thực lực kém cỏi khi hắn mới sinh ra.

- Chủ nhân, ngươi muốn mang theo bọn chúng cùng tiến nhập Thần vực Man Hoang sao?

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long cả kinh, liếc nhìn một chút về phía Triệu Vạn cùng Triệu Vong.

Kỳ thật, thời điểm tiến nhập Thần vực Man Hoang cũng có thể mang theo người khác cùng nhau tiến nhập. Giống như lão giả Linh Tộc trước đây, đã trực tiếp mang theo Triệu Vũ Phi cùng đi.

Bất quá, làm như vậy sẽ mang đến cho người tiến nhập Thần vực Man Hoang áp lực không gian gấp đôi bình thường!

Nói cách khác, nếu như Triệu Phong mang theo một sinh linh cùng tiến nhập Thần vực Man Hoang, hắn sẽ phải thừa nhận áp lực không gian xuyên toa của cả hai người.

Cho nên, những Chân Thần từ Đại Lục Vực tiến nhập Thần vực Man

Hoang trong lịch sử, đều là một thân một mình mà đi.

Mà cấp bậc sinh mệnh của Triệu Phong hiện tại chỉ mới đạt tới tiêu chuẩn Bán Thần, nếu như mang theo ba người Tiểu tặc miêu, Triệu Vong, Triệu Vạn, tuyệt đối không có khả năng thuận lợi đến được Thần vực Man Hoang!

- Ngươi không cần lo lắng chuyện này!

Triệu Phong tự nhiên minh bạch sự lo lắng của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Ý thức của Triệu Phong tiến nhập Không gian Thần Mâu, khẽ chạm vào một đạo thủy tuyền bên trong kim cầu thần bí.

Sau một khắc, Triệu Phong, Triệu Vong cùng Triệu Vạn bên trong Mê Không Giới đã toàn bộ biến mất không thấy đâu nữa.

- Đi đâu rồi?

Thần sắc Diệt Thế Hắc Giao Long đại chấn.

Trong khoảnh khắc này, ba người Triệu Phong đã triệt để biến mất khỏi mảnh không gian này, mà tại ngoại giới cũng không có bất kỳ khí tức nào.

Vụt...

Đột nhiên, Triệu Phong lại một lần nữa xuất hiện bên trong Mê Không Giới, chỉ bất quá lần này Triệu Vong cùng Triệu Vạn cũng không có xuất hiện.

- Chủ nhân, ngươi đặt bọn chúng ở nơi nào rồi?

Diệt Thế Hắc Giao Long kinh ngạc vạn phần, mở miệng thăm dò.

Triệu Phong cũng không trả lời, mà trực tiếp rời khỏi Mê Không Giới.

Triệu Vạn, Triệu Vong đều là phân thân do linh hồn Triệu Phong tách ra, để cho bọn chúng biết bí mật của Mộng Cảnh Thái Cổ cũng không có chuyện gì. Hơn nữa, Triệu Phong tin tưởng, đưa bọn họ vào trong Mộng Cảnh Thái Cổ, thời điểm tiến nhập Thần vực Man Hoang, sẽ không sản sinh bất cứ ảnh hưởng gì tới Triệu Phong cả.

Còn lại, hai người Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long cùng nhau tiến vào Thần vực Man Hoang, chỉ mang theo Tiểu tặc miêu, vấn đề cũng sẽ không lớn lắm.

Các đàn Yêu thú khác vốn được dưỡng dục bên trong Mê Không Giới, Triệu Phong đều giao toàn bộ lại cho Bích Thanh Nguyệt quản lý.

Thực lực hiện tại của những đàn Yêu thú này, đại đa số vẫn là cảnh giới Đại Đế hoặc Thánh Chủ, đối với Triệu Phong đã hoàn toàn không còn tác dụng gì nữa. Bất quá, để lại trong Chúa Tể Điện lại có thể trở thành một cỗ chiến lực cường đại.

Vụt...

Cánh tay Triệu Phong khẽ vung lên, thân hình chậm rãi nhạt dần trong một tầng ngân ảnh không u.

o0o

Nam Lâm Hải, Đảo vực Phù Mộng, Thiên Cầm Vực…

Một gã nam tử tóc hoàng kim bỗng nhiên hàng lâm bên trên Thiên Cầm Thánh Cung.

Lần này, trên dưới Thiên Cầm Thánh Cung đối với Triệu Phong cũng không còn sợ hãi như trước đây nữa, mà là mang theo ánh mắt kính sợ, sùng bái nhìn về phía hắn.

- Triệu Phong, ngươi lại tới thăm nàng à?

Thiên Cầm Cung chủ khẽ mỉm cười, hỏi.

Triệu Phong tiến đến Thiên Cầm Thánh Cung, chỉ có một nguyên nhân duy nhất.

Triệu Phong trò chuyện với Thiên Cầm Cung chủ vài câu, sau đó liền đi tới Cấm địa Thiên Cầm Thánh Cung.

Trong vực sâu Cấm địa, mây mù lượn lờ, Triệu Phong lẳng lặng đứng thẳng nơi đó, ánh mắt nhìn chằm chằm một tòa điện các thần bí cổ xưa trước mặt.

Tòa cung điện thần bí này, cho dù là với năng lực thấu thị Thần Linh Nhãn của Triệu Phong cũng không có cách nào nhìn xuyên thấu được.

Triệu Phong một lần đứng này, kéo dài suốt ba ngày trời.

Nhưng hắn không biết là, bên trong tầng bốn mươi chín của Phạm Luân Cổ Âm Điện, ánh mắt Liễu Cầm Âm cực kỳ ôn nhu nhìn chằm chằm Triệu Phong, đồng dạng cũng đã đứng đó suốt ba ngày trời!

Thời khắc nào đó, sắc mặt Triệu Phong khẽ nhúc nhích một cái.

- Cầm Âm, nếu có cơ hội, ta sẽ quay lại gặp nàng!

Sắc mặt Triệu Phong bình thản, nhàn nhạt nói.

Nếu như Thiên Phạt Chân Thần đã có thể hàng lâm Đại Lục Vực, như vậy đã chứng minh, sau khi tiến nhập Thần vực Man Hoang, Triệu Phong vẫn có cơ hội quay trở lại Đại Lục Vực.

Vụt...

Diệt Thế Hắc Giao Long đột nhiên xuất hiện bên cạnh Triệu Phong.

- Hắc hắc… rốt cuộc cũng có thể rời khỏi cái địa phương quỷ quái này!

Diệt Thế Hắc Giao Long nhếch miệng cười nói.

Triệu Phong dựa theo biện pháp Diệt Thế Hắc Giao Long nói, dẫn động khí tức Man Hoang Bản Nguyên sâu bên trong cơ thể, đồng thời phóng thích linh thức, cảm thụ phiến Thần vực Man Hoang hư vô mờ mịt kia.

Ong ong!

Trong chỗ u minh, tại trung tâm Phạm Trụ xa xôi chợt truyền đến một cỗ ba động yếu ớt.

Ông!

Xung quanh thân thể hai người đột nhiên xuất hiện một tầng không gian sóng gợn kỳ dị, phiếm động khí tức Man Hoang Thái Cổ nhàn nhạt.

Thân ảnh Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long, trong cỗ không gian ba động kỳ dị này, chậm rãi nhạt dần, cuối cùng phốc một tiếng, liền triệt để biến mất!

Ngoại trừ mấy người đã bị Triệu Phong hạ xuống Minh Tâm Ấn trong linh hồn ra, không người nào phát hiện Triệu Phong, cường giả mạnh nhất Đại Lục Vực, đã triệt để biến mất khỏi mảnh không gian này!

o0o

Tại một phiến Đảo vực tiếp giáp Thiên Cầm Vực, trên một đỉnh núi cô tịch, một vị lão giả thương cổ cao lớn, đang đứng chắp tay sau lưng, ánh mắt nhìn về phía xa xăm.

Trên người lão giả mặc một thân áo choàng hắc bào tĩnh lặng như bầu trời đêm, hai tròng mắt nhìn giống như đục ngầu, nhưng lại thâm thúy như ánh sao trời, lộ ra sự cơ trí cùng tang thương vô tận.

Ở trên vai của lão giả, một con Đại lại miêu ngân hắc sắc đang nằm trên đó, giống như đang ngủ say vậy.

- Rốt cuộc hắn cũng tới nơi đó!

Lục Vu Trí giả cảm thán một tiếng.

Hai tròng mắt thâm thúy của hắn nhìn về phía xa xăm, chính là phương hướng của Phạm Luân Cổ Âm Điện!

- Cầm Hâm, vận mệnh sau này của ngươi, ngay cả ta cũng khó có thể thôi diễn được…

Thần sắc Lục Vu Trí giả phức tạp, khẽ lắc đầu.

- Đại lại miêu, cũng đã đến lúc chúng ta phải trở về rồi!

- Meo…

Con Đại lại miêu ngân hắc sắc đang ngủ say kia khẽ mở ra hai tròng mắt mệt mỏi, thần tình lười biếng, ngáp dài một cái.

o0o

- Đây chính là áp lực không gian xuyên toa sao?

Triệu Phong gian nan thốt lên.

Lúc này, Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long đều đang nhanh chóng xuyên qua từng tầng từng tầng trọng ảnh ám ngân sắc.

Mỗi khi xuyên qua một tầng trọng ảnh ám ngân sắc, thân thể của Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long đều sẽ gặp phải một lần va đập với không gian ba động kinh khủng.

- Chủ nhân, ta và ngươi mang theo Tiểu tặc miêu cùng đi, bởi vậy áp lực không gian xuyên toa hơi lớn một chút, hơn nữa thời gian duy trì liên tục cũng khá lâu!

Thân thể Diệt Thế Hắc Giao Long lúc này cơ hồ đã nghiền nát không chịu nổi.

Không gian Phạm Trụ mênh mông vô hạn.

Trong phiến trung tâm Phạm Trụ mênh mông này có một khối thổ vực vô cùng to lớn, được gọi là Thần vực Man Hoang.

Bốn phía xung quanh Thần vực Man Hoang có vô số cấc thổ vực lớn

lớn nhỏ nhỏ, càng không ngừng lan tỏa mở rộng ra xung quanh.

Toàn bộ khu vực bên ngoài Thần vực Man Hoang đều được gọi chung là Không gian Ngoại vực.

Bên trong Không gian Ngoại vực thường xuyên sẽ không có dấu hiệu xuất hiện một tầng không gian vặn vẹo. Các sinh linh cường đại có thể phát hiện ra một đạo không gian ba động mịt mờ, từ nơi này cấp tốc xẹt qua, bắn nhanh về phía Thần vực Man Hoang.

Bên ngoài Thần vực Man Hoang, trong một phiến sơn lâm thương lão cửu viễn, không gian bỗng nhiên vặn vẹo một trận.

Ô...ô...ô...n...g!

Hai đạo thân ảnh trong suốt từ từ ngưng thực dần, xuất hiện trên mặt đất phiến sơn lâm cổ lão này.

Một người trong đó, một đầu mái tóc hoàng kim phiêu dật như ánh mặt trời rạng rỡ, dưới sự chiếu rọi của vầng thái dương nóng bỏng, trở nên chói mắt dị thường.

Mà một gã nam tử khác thì toàn thân phủ đầy long lân hắc sắc, trên khuôn mặt dữ tợn lộ ra một tia tiếu ý nhàn nhạt.

- Nguyên khí thiên địa thật là nồng nặc!

Trong nháy mắt Triệu Phong xuất hiện tại phiến không gian này, hắn liền cảm thụ được nguyên khí thiên địa nồng nặc thậm chí cuồng bạo trong không gian thiên địa.

Nếu như tu luyện ở chỗ này, hiệu quả tu luyện gần như tương đương với việc ngồi trên một mỏ quặng Nguyên Tinh Thạch Cực

phẩm, tiến hành tu luyện ở tại Đại Lục Vực.

Hơn nữa, cỗ nguyên khí thiên địa này cực kỳ thuần khiết, lại còn ẩn chứa khí tức Thái Cổ cực kỳ nồng đậm nữa.

Bất quá, nơi này vốn là phiến thổ vực được bảo lưu vô cùng đầy đủ từ Thời đại Thái Cổ cho tới bây giờ.

Thân ở trong phiến thổ vực này, Triệu Phong bỗng nhiên có một loại cảm giác, Đại Lục Vực nơi mình ở trước đây, tựa hồ là một thế giới hư huyễn không hề chân thật! Hiện tại đi tới chỗ này, thân thể hắn có một loại cảm giác kiên định trước giờ chưa từng có! Một trận cảm giác thư sướng lan tỏa ra khắp toàn thân hắn.

Phanh phanh! Phanh phanh!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong bỗng nhiên nhảy lên dồn dập.

Triệu Phong cảm giác được, bên trong Thần Linh Nhãn tựa hồ đang phát sinh một loại biến hóa nào đó.

- Được rồi! Xem một chút hai người bọn họ!

Ý thức của Triệu Phong tiến nhập vào Không gian Thần Mâu, sau một khắc liền tiến vào trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Trước mắt Triệu Phong, đứng lẳng lặng hai đạo nhân ảnh, đúng là Triệu Vong và Triệu Vạn!

Bất quá vào lúc này, cả ba người đều đồng thời ngây ngẩn tại chỗ, cảm thụ được nguyên khí thiên địa điên cuồng ba động khắp bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, nguyên khí thiên địa cùng mật độ của khí tức Man Hoang Bản Nguyên đang không ngừng gia tăng!

Triệu Phong vô cùng khiếp sợ, vẻ mặt mừng rỡ như điên.

Vốn dĩ, nguyên khí thiên địa trong Mộng Cảnh Thái Cổ chỉ nồng đậm hơn một chút so với nguyên khí thiên địa trong Đại Lục Vực mà thôi. Triệu Phong tu luyện ở trong đó, lợi ích lớn nhất cũng chỉ là khí tức Thái Cổ.

Nhưng mà hiện tại, nguyên khí thiên địa trong Mộng Cảnh Thái Cổ đang cấp tốc tăng lên, thậm chí tiếp cận mật độ nguyên khí thiên địa trong Thần vực Man Hoang.

Những nơi ánh mắt Triệu Phong có thể nhìn tới được, tất cả cảnh tượng đều đang lặng lẽ phát sinh biến hóa.

- Trước mặc kệ chuyện này!

Ngay sau đó, Triệu Phong mang theo Triệu Vong cùng Triệu Vạn rời khỏi Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Diệt Thế Hắc Giao Long, nơi này là chỗ nào trong Thần vực Man Hoang?

Triệu Phong lập tức hỏi.

- Chủ nhân, chuyện này… Ta không cách nào xác định được!

Diệt Thế Hắc Giao Long trực tiếp trả lời. Đang lúc Triệu Phong chuẩn bị chất vấn, trong mắt Diệt Thế Hắc Giao Long chợt lộ ra một tia sùng kính, tiếp tục nói:

- Địa vực Thần vực Man Hoang rộng lớn vô cùng, cho dù là tất cả những khu vực trước đây ta đã từng đi qua, phỏng chừng cũng không đến một phần vạn của Thần vực Man Hoang!

- Hửm? Phía trước có người!

Ánh mắt Triệu Phong xuyên thấu qua khoảng cách hơn vạn dặm, nhìn thấy một đám người đang nhanh chóng đi về phía này.

Cả đội ngũ cũng chỉ có chừng mười mấy người, phần lớn đều là cảnh giới Vương giả đỉnh phong hoặc Đại Đế Tiểu thành.

Vụt...

Triệu Phong thu Diệt Thế Hắc Giao Long vào bên trong Mê Không Giới, sau đó bay thẳng về phía đội nhân mã kia.

Trên đường phi hành, Triệu Phong có thể cảm giác được, Quy tắc Không Gian của Thần vực Man Hoang này mười phần tương tự với trong Mộng Cảnh Thái Cổ. Tốc độ của hắn cũng bị áp chế cực lớn, tốc độ phi hành so với trong Đại Lục Vực, giống như tốc độ của rùa so sánh với tốc độ của thỏ vậy.

Hô!

Đội ngũ đang cấp tốc phi hành, vừa nhìn thấy Triệu Phong xuất hiện trước mặt mình, liền trực tiếp dừng lại.

- Các hạ là người phương nào?

Trên lưng một đầu Thanh Dực Cự Lang, một gã nam tử trung niên đầu dê thân người, sắc mặt hơi chút tái nhợt, lập tức cảnh giác hỏi.

Cảnh giới của gã nam tử trung niên này cao tới Thánh Chủ Tiểu thành, là cường giả mạnh nhất trong cả đội ngũ này.

Sau lưng đầu Thanh Dực Cự Lang này, còn kéo theo một chiếc xe thùng. Màn vải chiếc xe khẽ xốc lên, một nữ tử trên đầu có cặp sừng thanh ngọc, mặt trắng như ngọc, ló đầu ra tỉ mỉ quan sát, đánh giá Triệu Phong.

- Tại hạ sử dụng Truyền Tống Trận di chuyển, không ngờ Truyền Tống Trận gặp phải trục trặc, bị truyền tống đến địa phương không biết tên gần đây! Ta chỉ muốn hỏi thăm các vị một chút, nơi này là địa phương nào?

Triệu Phong thu liễm lại khí tức, vẻ mặt hiền hòa, hỏi.

- Ngươi không phải là người của Cự Linh Lộc Tộc sao?

Trong đội ngũ truyền đến một tiếng thở phào nhẹ nhõm.

- Nơi này là Hồng Phong Lâm Địa dưới sự thống trị của Đảo chủ Thiên Vũ Đảo!

Nam tử trung niên mang theo vẻ mặt nghi ngờ, quan sát từ trên xuống dưới Triệu Phong một cái.

- Chưa nghe nói qua!

Bên trong Mê Không Giới, thanh âm Diệt Thế Hắc Giao Long vang lên.

- Không biết gần đây có địa phương nào nhân khẩu tụ tập phồn hoa một chút không? Tại hạ muốn mua một phần địa đồ!

Triệu Phong hỏi lần nữa.

Vừa mới tới đây, Triệu Phong nghĩ muốn tìm một địa phương tạm thời đặt chân trước rồi tính sau.

Hơn nữa phương viên mấy vạn dặm quanh đây đều là một mảnh sơn lâm tang thương, ngoại trừ một ít Yêu thú ra, không có bất cứ nhân ảnh nào khác.

- Vùng này đều là địa phương các mãnh thú thường xuyên lui tới, chúng ta đang muốn đi tới địa bàn của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc tại phía Tây Hồng Phong Lâm Địa! Nếu vị công tử này không ngại, có thể đồng hành cùng chúng ta một đoạn!

Nữ tử đầu mọc cặp sừng thanh ngọc kia chậm rãi nói.

- Lâm Nhi tiểu thư, chúng ta làm sao có thể mang theo người khác được? Huống hồ người này còn trẻ tuổi như vậy, thực lực…

Nam tử trung niên đầu lĩnh lập tức khuyên nhủ.

- Thanh thúc, chúng ta giúp vị công tử này một chút cũng chẳng phiền toái gì! Thoạt nhìn, hắn cũng không giống như hạng người xấu xa gì!

Ngọc Lâm Nhi nhìn về phía Triệu Phong, bộ dáng lúc này đã có chút bất lực.

- Vậy thì đa tạ rồi!

Còn chưa đợi hai người kia thương lượng xong, Triệu Phong đã trực tiếp tiến vào trong đội ngũ.

Thanh thúc hơi có bất mãn liếc nhìn Triệu Phong một cái, thở dài một tiếng. Tiểu thư quả thật tâm tính quá mức thiện lương! Người tốt người xấu không phải mắt nhìn là có thể nhìn ra được!

Hiện tại, hắn chỉ đành cầu trời khẩn phật, hy vọng Triệu Phong không phải là hạng người đầu trộm đuôi cướp gì mới tốt.

Chương 1145: Nguy Cơ Trên Đường

- Xuất phát!

Thanh thúc không thể làm gì hơn, chỉ đành cao giọng nói.

Lập tức, toàn bộ chi đội ngũ tiếp tục chạy đi.

- Chủ nhân, đây là Thanh Ngọc Dương Tộc! Là chủng tộc mà huyết mạch chỉ mới vừa đủ đứng vào Thái Cổ Vạn Tộc Bảng! Nhìn tình huống của bọn họ, chắc là đã gặp phải chủng tộc đối địch tập kích, hiện tại chỉ có thể di chuyển về phía khu vực khác, tìm kiếm sự bảo hộ của các chủng tộc cấp bậc cao hơn…

Diệt Thế Hắc Giao Long giảng giải cho Triệu Phong.

Trong Thần vực Man Hoang không có quốc gia, không có Vương triều, chỉ có vô số các chủng tộc, thế lực lớn nhỏ mà thôi.

Quy tắc cá lớn nuốt cá bé trong Thần vực Man Hoang càng thể hiện phi thường rõ ràng. Giữa các chủng tộc trong các khu vực vẫn thường xuyên phát sinh các cuộc chiến tranh đoạt địa bàn lẫn nhau.

Số phận của kẻ yếu, vĩnh viễn luôn bị chưởng khống trong tay của cường giả!

Thanh Ngọc Dương Tộc chính là đã thua trận trong cuộc chiến tranh cùng Cự Linh Lộc Tộc, hiện tại đang phải di chuyển tới khu vực khác để tránh nạn.

Sau khi nghe xong những chuyện này, trong lòng Triệu Phong không khỏi thổn thức.

Trong Đại Lục Vực, thế lực Tam tinh đã tuyệt đối xem như là một tồn tại quái vật khổng lồ. Phân tranh giữa những thế lực, tông môn Tam tinh chính là hiếm thấy vô cùng.

Sau đó, ánh mắt Triệu Phong khẽ nhìn về chiếc xe thùng ở phía trước.

Người trong buồng xe, rõ ràng chính là huyết mạch chủ hệ của Thanh Ngọc Dương Tộc. Trong đó, Ngọc Lâm Nhi bộ dáng vẫn chưa tới ba mươi tuổi, cũng đã có tu vi Đại Đế rồi!

Bên cạnh Ngọc Lâm Nhi, còn có một gã thiếu niên niên kỷ nhỏ hơn một chút.

- Thiếu niên này tựa hồ chỉ mới mười sáu tuổi, cũng đã có cảnh giới Tiểu Đan Nguyên Cảnh rồi!

Ánh mắt Triệu Phong nhìn xuyên thấu thùng xe, trong lòng cũng có chút khiếp sợ.

Nếu như gã thiếu niên này xuất hiện tại Đại Lục Vực, cũng có thể được xem là thiên kiêu, kỳ tích trong toàn bộ Đại Lục Vực!

Phải biết rằng, thời điểm khi Triệu Phong mười sáu tuổi, vẫn còn dừng lại ở cảnh giới Thoát Phàm Cảnh. Trong cảnh giới đồng giai, cũng xem như là thế hệ nổi bật rồi.

Hiện tại xem ra, thành tích trước đây của Triệu Phong, nếu như đặt ở Thần vực Man Hoang, quả thật chính là một loại sỉ nhục!

Sau đó, Triệu Phong quan sát một chút những người khác trong đội ngũ.

Những tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc này trên cơ bản đều là cảnh giới Vương giả, Đại Đế… nhưng khí tức trên người bọn họ lại vô cùng ngưng thực trầm trọng, trong mắt lóe ra quang mang tinh lệ. Hiển nhiên căn cơ của bọn họ thập phần vững chắc, đồng thời đã từng trải qua đại lượng chém giết, kinh nghiệm chiến đấu vô cùng phong phú.

- Các Vương giả đỉnh phong của Thanh Ngọc Dương Tộc này, so với một số Đại Đế phổ thông trong Đại Lục Vực cũng đều mạnh hơn không ít!

Triệu Phong không khỏi mỉm cười, càng thêm hiếu kỳ đối với Thần vực Man Hoang.

- Ta là Man Tử! Vị huynh đệ này, trước kia ngươi ở đâu?

Lúc này, bên cạnh Triệu Phong, một gã nam tử Thanh Ngọc Dương Tộc chợt tiến nhanh lên, chào hỏi hắn một câu.

- Tại hạ là Triệu Phong, trước đây ở sát biên giới phía Tây của Thần vực Man Hoang!

Sắc mặt Triệu Phong bất biến, dựa theo chỉ dẫn của Diệt Thế Hắc Giao Long mà trả lời.

Căn cứ theo như Triệu Phong nhận biết, sở dĩ gã Man Tử này chủ động tiếp cận Triệu Phong, hẳn là do Thanh thúc chỉ thị, mục đích tự nhiên là muốn biết rõ ràng một chút thân phận của Triệu Phong.

- Nơi đó thật có chút xa xôi a! Thiên Vũ Đảo chính là nằm ở phía Bắc khu vực biên giới bên cạnh Thần vực Man Hoang!

Man Tử lộ ra thần sắc lo lắng thay cho Triệu Phong.

- Bất quá, Triệu huynh đệ dám một mình ra ngoài xông xáo, thực lực tất nhiên là không tầm thường a!

Man Tử tỉ mỉ quan sát Triệu Phong.

Từ trên người Triệu Phong, hắn không cảm giác được khí tức huyết mạch Thái Cổ cường đại. Một kẻ không cụ bị huyết mạch Thái Cổ cường đại, thiên phú tu luyện cũng sẽ kém đi khá nhiều.

Nhưng mà Triệu Phong còn trẻ tuổi như vậy, lại một thân một mình đơn độc ra ngoài, khiến cho một ít tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc đều có chút kinh ngạc.

Trong Thần vực Man Hoang, đại bộ phận các khu vực đều do các đại chủng tộc, đại thế lực chiếm lĩnh. Còn lại các bộ phận khác thì đều là các tuyệt địa hung hiểm, thông thường đều là bị các loại hung cầm mãnh thú thực lực cường đại chiếm giữ, hoặc bản thân chính là địa phương thiên tai hung hiểm, không thích hợp cho các sinh linh tồn tại.

Không có thực lực cường đại, tiến nhập vào phạm vi các chủng tộc, thế lực khác nhất định phải giao ra phí đi đường. Nếu như xông lầm vào địa bàn của Hung thú, liền sẽ trực tiếp bị công kích vây giết.

Đột nhiên vào lúc này, trên không trung chợt truyền đến một trận thanh âm phá không.

Ngay sau đó, một cỗ yêu khí cường đại hung lệ xông thẳng về phía

đoàn người.

Chỉ thấy mười mấy con cự điểu thanh sắc khổng lồ, hai cánh hư nát, lộ ra một đám bạch cốt âm sâm, ánh mắt hung lệ, nhìn chằm chằm xuống đám người Thanh Ngọc Dương Tộc bên dưới.

- Là Thanh Minh Điểu! Mọi người cẩn thận! Bảo hộ tốt tiểu thư cùng công tử!

Thanh thúc nhất thời quát lớn.

Khí thế toàn bộ chi đội ngũ đột nhiên biến đổi, một cỗ chiến ý khổng lồ nương theo sát ý lạnh lẽo, bắt đầu lan tràn ra.

Thanh thúc dẫn theo tám tộc nhân, trực tiếp giết tới. Mấy người còn lại thì đều thủ hộ ở phụ cận thùng xe.

- Không biết sống chết! Lại dám tập kích Thanh Ngọc Dương Tộc ta!

Thanh thúc quát lớn một tiếng, huy động trường mâu mặc lục sắc trong tay, đánh ra mấy đạo Thánh ảnh kim quang.

- Thanh La Kích!

- Bích Quang Trảm!

Đám người Thanh Ngọc Dương Tộc còn lại phối hợp với Thanh thúc, ra sức công kích.

Đại đa số đám Thanh Minh Điểu này đều là cảnh giới Đại Đế, tuy rằng số lượng tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc ít, nhưng mà có Thanh thúc ở đây, sẽ không xuất hiện tình huống nguy hiểm gì.

Rất nhanh, đám Thanh Minh Điểu đã rơi vào thế yếu, bị chém giết hơn phân nửa, đám Thanh Minh Điểu còn lại cũng dần dần thối lui.

- Tiếp tục chạy đi!

Thanh thúc trực tiếp quát lên.

Sau đó, toàn bộ đội ngũ tiếp tục chạy đi.

- Để cho Triệu huynh đệ chê cười rồi! Hiện tại Thanh Ngọc Dương Tộc chúng ta đã luân lạc tới loại tình trạng này! Ngay cả Thanh Minh Điểu cũng dám tập kích chúng ta!

Man Tử đi bên cạnh Triệu Phong, khẽ thở dài một tiếng.

- Đâu có! Trong Thanh Ngọc Dương Tộc, không phải cũng có cường giả Huyền Quang Cảnh tọa trấn sao? Dù gì cũng được xem là một chủng tộc Tam tinh a!

Triệu Phong mỉm cười nói.

- Triệu huynh đệ chớ giễu cợt chúng ta! Chủng tộc Tam tinh trong Thần vực Man Hoang, bất quá chỉ là tầng lớp dưới chót mà thôi! Với nhân khẩu hiện tại của Thanh Ngọc Dương Tộc, chỉ sợ chính là tồn tại yếu nhất trong chủng tộc Tam tinh a!

Man Tử hơi có chút phản cảm đối với lời nói vừa rồi của Triệu Phong.

Thần sắc Triệu Phong khẽ ngưng đọng. Thế lực Tam tinh ở trong Thần vực Man Hoang, chỉ là tồn tại thuộc tầng lớp chót sao?

Tuy rằng Triệu Phong có chút lý giải đối với tình huống của Thần vực

Man Hoang, nhưng một cái thế lực Tam tinh ở chỗ này, cũng không có khả năng không có địa vị như vậy a!

- Chủ nhân, đúng là như thế! Trong Thần vực Man Hoang, các chủng tộc Nhị tinh, Tam tinh đều là tồn tại thuộc tầng lớp chót, không sai biệt lắm chỉ là đối tượng để những chủng tộc, thế lực cường đại khác cướp đoạt tài nguyên mà thôi!

Diệt Thế Hắc Giao Long nói.

Lúc này, Man Tử lại tiếp tục nói:

- Chỉ có chủng tộc Tứ tinh như Hỏa Liệt Kim Dương Tộc vậy, mới được xem như là một phương cường hào ở trong Thần vực Man Hoang này…

Thời điểm Man Tử nhắc tới Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, trong mắt hiện lên một tia sùng kính cùng hâm mộ.

Mà mục đích chuyến đi lần này của bọn họ, chính là Hỏa Liệt Kim Dương Tộc!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống.

Chủng tộc Tam tinh trong Thần vực Man Hoang cũng chỉ là tồn tại thuộc tầng lớp chót, như vậy Triệu Phong nghĩ muốn lấy được một phần địa đồ tương đối chi tiết, cũng chỉ có thể lấy được từ trong tay Hỏa Liệt Kim Dương Tộc theo như lời Man Tử nói mà thôi.

Sau khi đạt được địa đồ, Triệu Phong mới có thể xác định đúng phương hướng. Hiện tại mục tiêu hàng đầu của hắn, tự nhiên chính là tìm kiếm Triệu Vũ Phi!

Mục tiêu kế tiếp chính là, gia nhập một tông môn, thế lực cường đại ở trong Thần vực Man Hoang, đạt được tài nguyên tu luyện, đề thăng thực lực.

Dù sao, sau khi tới Thần vực Man Hoang, tuy rằng thực lực hiện tại của Triệu Phong không tính là rất yếu ớt, nhưng tuyệt đối cũng không tính là mạnh mẽ gì. o0o

Chỉ chớp mắt, đoàn người đã đi được một tháng trời.

Trên đường đi, đám người Thanh Ngọc Dương Tộc đã gặp phải năm sáu đợt Hung thú, Yêu linh tập kích. Một lần nghiêm trọng nhất, bọn họ còn gặp phải một đầu Hắc Bạch Huyễn Lân Xà cấp Thánh Chủ.

Cuối cùng, Thanh thúc cùng rất nhiều đệ tử Thanh Ngọc Dương Tộc đã phải tiêu hao một cái giá nhất định mới có thể đẩy lùi được nó.

- Thanh thúc, vào trong xe tĩnh dưỡng một chút đi!

Ngọc Lâm Nhi hơi có chút lo lắng, nói với Thanh thúc.

Trong trận chiến đối kháng cùng Hắc Bạch Huyễn Lân Xà, thương thế của Thanh thúc lại càng nặng thêm một trận.

- Không cần lo lắng! Chút tổn thương này còn không làm gì được ta! Chỉ còn năm ngày nữa, liền có thể đến được Hỏa Liệt Kim Dương Tộc!

Thanh thúc miễn cưỡng nặn ra dáng vẻ tươi cười.

Chỉ cần đi vào địa bàn của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, đám người Thanh Ngọc Dương Tộc liền có thể nghỉ ngơi lấy lại sức, từ từ khôi phục lại. Ngày sau bọn họ còn có hy vọng tranh đoạt lại thổ vực đã bị

Cự Linh Lộc Tộc chiếm lĩnh.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, liếc nhìn về một phía trên bầu trời đêm tối tăm.

- Grào!

Ngay vào lúc này, một cỗ yêu khí hung lệ, hàn khí bức người, từ phía Triệu Phong đang nhìn tới, đột nhiên truyền thẳng về phía đám người Thanh Ngọc Dương Tộc.

Toàn bộ thành viên Thanh Ngọc Dương Tộc, trong nháy mắt liền cảm giác như rơi vào trong hầm băng, thân thể không khỏi run lên một trận.

- Cỗ khí tức này… là Yêu thú Huyền Quang Cảnh Đại thành!

Thần sắc Thanh thúc đột nhiên chấn động, sắc mặt tái nhợt bất lực.

Vù vù!

Một đầu cự ưng hắc giáp, toàn thân mang theo một cỗ hắc phong âm hàn, ầm ầm lao tới.

Toàn bộ đội ngũ dưới uy thế ngập trời của đầu cự ưng hắc giáp kia, giống như một đám cây cỏ trong cơn giông bão, không ngừng lay động bất định.

Cự ưng hắc giáp đảo một vòng trên không trung đám người Thanh Ngọc Dương Tộc, ánh mắt âm lạnh mang theo ý tứ trêu tức, nhìn chằm chằm đám Thanh Ngọc Dương Tộc bên dưới.

- Là Hắc Lân Băng Ưng!

- Làm sao bây giờ, Thanh thúc?

Đám tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc nhất thời chân tay luống cuống, ánh mắt đều đặt trên người Thanh thúc.

Dù sao, Thanh thúc cũng là cường giả mạnh nhất ở nơi này.

- Thề sống chết cũng phải bảo vệ an toàn cho tiểu thư, công tử!

Sắc mặt Thanh thúc lộ ra vẻ tuyệt lệ, có chút không tình nguyện liếc nhìn về phía Triệu Phong, truyền âm nói:

- Làm phiền Triệu huynh đệ, một lát nữa cưỡi Thanh Dực Cự Lang, mang theo tiểu thư cùng công tử Thanh Ngọc Dương Tộc chúng ta chạy tới địa bàn của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc! Đến lúc đó, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc nhất định sẽ không bạc đãi Triệu huynh đệ!

Thanh Ngọc Dương Tộc gặp phải phiền phức lớn như vậy, hắn tự nhiên không trông cậy vào một kẻ ngoại lai này, giống như tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc, thề sống chết hăng hái chiến đấu chống lại kẻ địch được.

Bởi vậy, Thanh thúc chỉ đành hy vọng Triệu Phong hộ tống Ngọc Lâm Nhi cùng gã công tử khác đến chỗ của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, hơn nữa còn dùng trọng thưởng để dụ dỗ.

- Hắc hắc… cho dù hai tên này có là huyết mạch trực hệ của Thanh Ngọc Dương Tộc đi chăng nữa, thì Hỏa Liệt Kim Dương Tộc có cấp bậc Tứ tinh, căn bản cũng sẽ không thèm để ý gì đến bọn chúng! Nhiều lắm cũng chỉ cấp cho một chỗ ở qua ngày mà thôi…

Diệt Thế Hắc Giao Long cười sằng sặc nói.

Hiển nhiên, Thanh thúc chính là đang lừa gạt Triệu Phong. Cho dù Triệu Phong đem huyết mạch trực hệ Thanh Ngọc Dương Tộc an toàn đưa tới Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc tuyệt đối cũng sẽ không cấp cho Triệu Phong bất cứ thù lao gì.

Triệu Phong cũng không trả lời Thanh thúc, chỉ ngẩng đầu nhìn về phía Hắc Lân Băng Ưng trên bầu trời.

Thanh thúc thấy Triệu Phong không đáp ứng, liền đoán được Triệu Phong có khả năng đã biết mình đang lừa gạt hắn.

- Lẽ nào lão thiên gia đã bỏ rơi Thanh Ngọc Dương Tộc ta?

Thần tình Thanh thúc phẫn hận, hai mắt nhìn chằm chằm về phía Hắc Lân Băng Ưng uy thế ngập trời trên không trung.

Nhưng ngay vào lúc này, trong mắt Hắc Lân Băng Ưng kia đột nhiên hiện lên một tia quang mang tử kim sắc.

- Két!

Hắc Lân Băng Ưng bỗng nhiên kêu lên một tiếng kinh hoàng.

Hắc Lân Băng Ưng đang bay lượn giữa không trung, đột nhiên làm ra hình dáng cúi đầu phủ phục phía dưới, giống như là đang quỳ lạy nhận lỗi vậy!

Hô!

Tiếp theo, Hắc Lân Băng Ưng vỗ mạnh cặp cánh, cấp tốc bay thẳng đi xa.

Mà toàn bộ tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc đều ngây ngẩn tại chỗ, vẻ mặt hoàn toàn dại ra. Duy chỉ có Thanh thúc cùng Ngọc Lâm Nhi ở bên trong buồng xe, cặp mắt có chút kinh hãi liếc nhìn về phía Triệu Phong.

- Vừa rồi, cỗ đồng lực ba động mịt mờ kia…

Trong lòng Thanh thúc kinh hãi khiếp đảm một trận.

Vừa rồi thời điểm đầu Hắc Lân Băng Ưng kia xuất hiện dị tượng, hắn ở ngay bên cạnh Triệu Phong, phát hiện một cỗ đồng lực ba động tối tăm toát ra từ trên người Triệu Phong.

Cỗ đồng lực ba động kia tuy rằng mịt mờ tối tăm, nhưng lại vô cùng cường đại.

Nếu như hắn đoán không sai, gã nam tử tóc hoàng kim nửa đường gia nhập vào đội ngũ Thanh Ngọc Dương Tộc này, có thể chính là một cường giả Huyền Quang Đại viên mãn!

Chỉ có cường giả Huyền Quang Đại viên mãn, mới có thể dùng uy thế vô hình, đẩy lui Hắc Lân Băng Ưng cảnh giới Thánh Chủ Đại thành như vậy!

- Tiểu thư, ngài có nhận ra không?

Thanh thúc truyền âm cho Ngọc Lâm Nhi.

Trên người Ngọc Lâm Nhi có Bí bảo tổ truyền, hẳn là có thể cảm giác được Triệu Phong đã xuất thủ. Bí mật này chỉ có Thanh thúc cùng tiểu công tử là biết được mà thôi.

- Không cần nói ra! Vị tiền bối này hẳn là không có ác ý!

Ngọc Lâm Nhi nhìn về phía Triệu Phong, trong cặp mắt to tròn đen láy mang theo một tia cảm kích nồng đậm.

- Tiếp tục chạy đi!

Thanh thúc trực tiếp hét lên một tiếng.

Sau đó, đội ngũ Thanh Ngọc Dương Tộc chậm rãi chỉnh đốn lại, chuẩn bị tiếp tục đi tới. Chỉ còn có năm ngày nữa, liền có thể đến được mục đích.

- Vừa rồi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

- Không nghĩ tới Hắc Lân Băng Ưng lại có thể bỏ qua cho chúng ta!

- …

Trong đội ngũ, vài gã tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc kinh nghi nói chuyện với nhau mấy câu.

Lúc này, Ngọc Lâm Nhi chợt vén tấm màn của thùng xe lên.

- Triệu công tử, không ngại vào trong buồng xe nghỉ ngơi trong chốc lát? Trên đường đi đã có nhiều chỗ sơ sót, mong ngài bỏ qua cho!

Khuôn mặt Ngọc Lâm Nhi khá xinh đẹp, bộ dáng thoáng chút ngây ngô, trên đỉnh đầu là một cặp sừng ngọc lung linh xanh biếc, toát ra một vầng oánh quang nhàn nhạt.

Chương 1146: Khách Quý

- Triệu công tử, không ngại vào trong buồng xe nghỉ ngơi trong chốc lát? Trên đường đi đã có nhiều chỗ sơ sót, mong ngài bỏ qua cho!

Sắc mặt Ngọc Lâm Nhi hơi chút ngượng ngùng, nói.

Trong toàn bộ đội ngũ, ngoại trừ Thanh thúc ra, toàn bộ những thành viên còn lại đều ngẩn người ngay tại chỗ.

Tiểu thư làm sao lại có thể tùy tiện mời một gã nhân loại tiến nhập vào thùng xe của nàng?

Tuy rằng trước đây, Ngọc Lâm Nhi cũng đã từng mời qua Thanh thúc tiến vào thùng xe nghỉ ngơi một chút. Nhưng Thanh thúc dù sao cũng là cường giả mạnh nhất trong tộc, thậm chí còn một đường hộ tống tiểu thư cùng công tử, tiến về Hỏa Liệt Kim Dương Tộc. Có thể nói càng vất vả, công lao cũng càng lớn.

Mà gã nhân loại nửa đường gia nhập vào đội ngũ này, suốt dọc theo đường đi này, không có bất kỳ cống hiến gì cả! Thời điểm Thanh Ngọc Dương Tộc gặp phải Yêu thú tập kích, cũng chưa từng xuất thủ tương trợ lần nào.

Điều này khiến cho những thành viên khác của Thanh Ngọc Dương Tộc có ấn tượng xấu vô cùng với Triệu Phong.

Nhưng mà lúc này, không ngờ tiểu thư lại mời người này tiến vào trong thùng xe, điều này khiến cho những thành viên Thanh Ngọc Dương Tộc khác trong lúc nhất thời đều không thể hiểu nổi.

- Lẽ nào tiểu thư đã xem trọng người này?

Một gã tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc thầm suy đoán.

Trong Thần vực Man Hoang, giữa những chủng tộc huyết mạch khác nhau cũng không tồn tại bao nhiêu kỳ thị. Dù sao trong phiến thổ vực này, số lượng các loại huyết mạch chủng tộc nhiều đến bất tận. Có một vài chủng tộc huyết mạch cường đại, nhân khẩu chỉ còn lại có mấy trăm người hoặc thậm chí là chỉ hơn mười người! Bởi vậy các chủng tộc huyết mạch tiến hành thông hôn với bên ngoài cũng thập phần bình thường.

- Được!

Triệu Phong chỉ chần chờ trong chốc lát, liền trực tiếp đáp ứng.

Tài liệu chế tạo của chiếc xe thùng này hết sức đặc thù, bên trong còn bố trí một tầng kết giới trận pháp, hoàn toàn ngăn cách với ngoại giới.

Thời điểm tiến vào trong thùng xe, chóp mũi Triệu Phong liền ngửi được một cỗ mùi thơm ngát thanh u nhàn nhạt, tựa hồ có tác dụng yên tĩnh tâm thần.

- Đa tạ tiền bối vừa rồi đã xuất thủ cứu giúp! Thanh Ngọc Dương Tộc vô cùng cảm kích!

Vẻ mặt Ngọc Lâm Nhi cung kính, khẽ cúi đầu cảm tạ.

Vừa rồi, nếu không phải Triệu Phong chấn nhiếp khiến cho Hắc Lân Băng Ưng bỏ đi, sợ rằng toàn bộ tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc đã triệt để diệt vong tại nơi này.

- Lưu Vân, mau chóng bái kiến tiền bối!

Ngọc Lâm Nhi quay sang thúc giục đệ đệ đang ngồi bên cạnh mình.

- Bái kiến tiền bối!

Tiểu công tử Thanh Ngọc Dương Tộc ngồi ở một bên, vẻ mặt lộ ra thần sắc kính sợ, lập tức cúi đầu hành lễ.

Trong mắt hắn, cảnh giới của tỷ tỷ đã phi thường cao rồi, có thể được tỷ tỷ xưng là tiền bối, thực lực khẳng định là thập phần khủng bố.

- Chuyện nhỏ mà thôi!

Triệu Phong không hề để ý chút nào.

Hết thảy chuyện này đều là nhân quả! Nếu trước đây Ngọc Lâm Nhi không trợ giúp Triệu Phong, lúc này làm sao Triệu Phong có thể giúp bọn họ vượt qua một kiếp này?

- Mục đích chuyến này của tiền bối, là muốn tìm một phần địa đồ chi tiết sao?

Sau đó, Ngọc Lâm Nhi lại quay sang hỏi.

- Không sai!

Triệu Phong trực tiếp nói.

- Nếu tiền bối không chê, có thể nhìn một chút địa đồ mà Thanh Ngọc Dương Tộc ta bảo quản a!

Ngọc Lâm Nhi khẽ bấm tay một cái, bắn một đoàn oánh quang vào trong mi tâm Triệu Phong.

Sau một khắc, trong não hải Triệu Phong liền hiện lên một phần địa đồ khổng lồ.

- Phạm vi mà phần địa đồ này miêu tả, chỉ có một bộ phận khu vực bên ngoài Thiên Vũ Đảo mà thôi! Phỏng chừng vẫn chưa tới một phần trăm của cái Vực này…

Thanh âm Diệt Thế Hắc Giao Long vang lên.

Địa vực Thần vực Man Hoang mênh mông vô biên, bởi vậy địa đồ của nó thập phần trân quý, đều là vật phẩm trọng yếu của mỗi một chủng tộc huyết mạch, bình thường sẽ không dễ dàng tiết lộ cho người ngoài.

Toàn bộ Thần vực Man Hoang tổng cộng chia làm mười tám Vực, độ lớn của mỗi một cái Vực, ít nhất cũng là gấp trăm ngàn lần Đại Lục Vực!

Lúc này, địa đồ bộ phận khu vực Thiên Vũ Đảo ở trong tay Thanh Ngọc Dương Tộc, cũng đã có độ lớn tương đương với toàn bộ Vương triều Đại Càn rồi.

- Một cái Đảo, đã tương đương với một cái Vương triều Đại Càn!

Nghe xong Diệt Thế Hắc Giao Long giảng thuật, Triệu Phong vẫn như cũ kinh hãi không thôi, không thể nào tin nổi.

Thảo nào, toàn bộ đội ngũ Thanh Ngọc Dương Tộc ngày đêm phóng chạy suốt hai tháng trời, vẫn chưa đi tới được mục tiêu. Hóa ra chỉ

một cái Thiên Vũ Đảo này, cũng đã có phạm vi khổng lồ như vậy.

- Không biết Lâm Nhi cô nương có biết được, Thiên Vũ Đảo thuộc Vực nào của Thần vực Man Hoang hay không?

Triệu Phong trực tiếp hỏi.

- Vực? Trước đây ta chỉ nghe phụ thân nói qua là thuộc về Cổ Lũng Vực, những chuyện khác ta cũng không biết rõ cho lắm!

Tâm thần Ngọc Lâm Nhi tràn ngập khiếp sợ.

Lúc đó phụ thân của nàng cũng từng nói, phàm là kẻ nào nhắc tới Vực, gần như tất cả đều là đại năng giả của Thần vực Man Hoang!

Suốt những năm gần đây, Triệu Phong chính là người đầu tiên nói với nàng chữ Vực này. Ngọc Lâm Nhi không khỏi càng thêm tôn kính hơn với Triệu Phong.

- Hắc hắc… hóa ra là Cổ Lũng Vực a! Tiểu nha đầu này còn biết rõ tên Vực nơi mình đang ở, xem ra cũng không phải là kẻ chưa thấy qua việc đời!

Diệt Thế Hắc Giao Long trêu tức một trận, cười lớn, nói.

Triệu Phong trừng mắt với Diệt Thế Hắc Giao Long một cái. Thanh Ngọc Dương Tộc tốt xấu gì cũng xem như là một thế lực Tam tinh, như thế nào ở trong mắt Diệt Thế Hắc Giao Long, lại trở thành giống như người trong một thôn trấn heo hút nào đó vậy?

Bất quá, căn cứ theo như lời của Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Phong quả thật cũng khắc sâu hiểu được, Thần vực Man Hoang đến tột cùng là lớn như thế nào.

Một chủng tộc Tam tinh giống như Thanh Ngọc Dương Tộc vậy, khu vực mà cả đời này bọn họ có thể tiếp xúc đến, cũng chỉ cực hạn ở khu vực phụ cận Thiên Vũ Đảo mà thôi! Bởi vậy một phần địa đồ này cũng chỉ có phạm vi lớn như vậy.

- Diệt Thế Hắc Giao Long, từ nơi này tiến tới chỗ Vực địa bàn của Linh Tộc, đại khái cần mất thời gian bao lâu?

Trong lòng Triệu Phong có một chút dự đoán, nhưng hắn vẫn dò hỏi.

- Hắc hắc… với tốc độ hiện tại của ngươi, ít nhất cũng phải mất hơn một ngàn năm…

Diệt Thế Hắc Giao Long cười lớn, nói.

- Hơn một ngàn năm?

Não hải Triệu Phong nhất thời chấn động một trận.

Từ khi hắn bắt đầu tu luyện cho tới hiện tại, cũng chưa tới năm mươi năm! Mà từ nơi này, dưới tình huống không có bất kỳ trở ngại gì ngoài ý muốn mà nói, đi tới Linh Tộc nơi Triệu Vũ Phi đang ở, không ngờ lại cần thời gian hơn một ngàn năm!

- Mặt khác, trong Thần vực Man Hoang nguy cơ trùng trùng, tất cả các địa vực đều đã bị thế lực, chủng tộc cường đại chiếm giữ! Ngươi muốn thông qua cũng đều không có cửa a!

Diệt Thế Hắc Giao Long lại cười ha hả, một lần nữa nói.

- Cho nên, ngươi tốt nhất là gia nhập một chủng tộc, thế lực cường đại trước đã! Nhanh chóng đem thực lực của chính mình đề thăng tới

Thiên giai Thần vị! Chỉ có Chân Thần mới có tư cách cơ bản hành tẩu qua lại giữa các đại vực!

Lần này, Triệu Phong xem như là đã thụ giáo.

Chỉ có Chân Thần mới có tư cách cơ bản hành tẩu qua lại giữa các Vực!

Từ trong lời nói của Diệt Thế Hắc Giao Long, hắn lại một lần nữa cảm nhận được tầm quan trọng của thực lực! Không có thực lực, đơn giản là nửa bước khó đi!

- Tốt! Vậy thì điểm dừng chân tạm thời, quyết định là ở Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đi!

Từ sau khi Triệu Phong xưng bá Đại Lục Vực, ánh mắt của hắn đã có chút cao quá mức, tự đánh giá mình quá cao.

Hiện tại, Diệt Thế Hắc Giao Long đại khái giảng thuật lại một lần tình huống của Thần vực Man Hoang. Triệu Phong một lần nữa cảm giác được bản thân nhỏ bé, phảng phất một lần nữa quay trở về thời điểm bản thân phải cật lực ra sức phấn đấu như trước đây.

- Tiền bối, ngài đã tìm được phương hướng về nhà rồi sao?

Ngọc Lâm Nhi thử thăm dò, hỏi.

- Đã tìm được! Bất quá đường xá hơi có chút xa xôi! Phỏng chừng ta phải dừng lại ở Hỏa Liệt Kim Dương Tộc một đoạn thời gian!

Triệu Phong bất đắc dĩ cười nói.

Độ lớn của Thần vực Man Hoang hoàn toàn vượt qua sự tưởng

tượng của Triệu Phong. Trong Thần vực Man Hoang, cái quy luật cá lớn nuốt cá bé càng được thể hiện rõ ràng ở mỗi một phương diện.

Thần sắc Ngọc Lâm Nhi vốn dĩ hơi có chút thất lạc, lại lập tức khôi phục sáng sủa trở lại.

Vốn dĩ nàng còn có suy nghĩ, thực lực vị tiền bối này tựa hồ còn cường đại hơn Thanh thúc rất nhiều, có lẽ sẽ có thể trợ giúp Thanh Ngọc Dương Tộc đoạt lại lãnh thổ.

Bất quá, nàng lập tức liền suy nghĩ minh bạch. Loại chuyện này, vẫn là bản thân Thanh Ngọc Dương Tộc tự mình làm sẽ thích hợp hơn.

Đột nhiên, trong mắt Triệu Phong chợt hiện lên một tia quang trạch đạm kim sắc.

Mà Ngọc Lâm Nhi ở bên trong buồng xe, tựa hồ cũng phát hiện ra chuyện khác thường.

Vén tấm màn vải lên, chỉ thấy có mười mấy gã cường giả Cự Linh Lộc Tộc đang nhanh chóng truy đuổi về phía đám người Thanh Ngọc Dương Tộc.

Một vị lão giả áo vàng cầm đầu, thần sắc cao ngạo, hai mắt lóe sáng như điện, chắp tay đứng trên một con phi cầm thật lớn.

Từ trên người hắn tản ra một cỗ khí tức Huyền Quang Cảnh cường đại. Một cỗ vĩ lực thiên địa vô hình mạnh mẽ bao phủ về phía đám người Thanh Ngọc Dương Tộc. Lúc này mới khiến cho tốc độ của đám người Thanh Ngọc Dương Tộc càng lúc càng chậm, cuối cùng cũng phải ngừng lại.

Trong nháy mắt nhìn thấy vị lão giả này, trong ánh mắt Thanh thúc

cùng Ngọc Lâm Nhi liền hiện ra một cỗ huyết sắc tức giận.

Mà đám tộc nhân còn lại, phần lớn chính là kinh hoảng cùng sợ hãi, không biết phải làm sao.

Vị lão giả này chính là Nhị Trưởng lão của Cự Linh Lộc Tộc! Trong cuộc chiến tranh cùng Thanh Ngọc Dương Tộc, thủ đoạn của hắn hung ác tàn nhẫn, tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc chết trong tay hắn chính là nhiều nhất.

- Hắc hắc… Cuối cùng cũng đuổi kịp các ngươi!

Lão giả áo vàng lộ ra dáng tươi cười hưng phấn lãnh khốc.

Chỉ còn thiếu một chút nữa, đã để cho Thanh Ngọc Dương Tộc tiến nhập vào phạm vi của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc rồi!

Bất quá nếu như hiện tại hắn đã kịp đuổi tới, như vậy toàn bộ đám người Thanh Ngọc Dương Tộc chắc chắn sẽ phải tử vong.

- Cự Linh Lộc Tộc!

Sắc mặt Thanh thúc hiện rõ sát ý, hận không thể lập tức xông lên, chém giết vị Trưởng lão Cự Linh Lộc Tộc này.

Nhưng hắn đã lặn lội đường xa, phải đối phó rất nhiều Yêu thú hung hiểm, thân bị trọng thương, căn bản không thể nào là đối thủ của hắn.

Mặt khác, lúc này những thành viên khác của Cự Linh Lộc Tộc cũng đã chạy tới, nhân số đông đảo, chỉnh thể thực lực so với đám người Thanh Ngọc Dương Tộc còn cường đại hơn mấy lần.

- Giết sạch bọn chúng!

Thần sắc lão giả áo vàng cao ngạo, lãnh đạm thét lên.

Nhất thời, đám tộc nhân Cự Linh Lộc Tộc phía sau hắn lập tức thôi động chân nguyên trong cơ thể, chuẩn bị tiến hành tàn sát.

- Thanh Ngọc Dương Tộc ta cùng các ngươi quả thật là có huyết hải thâm thù! Nhưng hiện tại trong buồng xe này còn có một vị khách quý, các ngươi chớ có ép người quá đáng!

Lúc này, Ngọc Lâm Nhi từ bên trong buồng xe đi ra, vẻ mặt oán giận nói.

- Ha ha… sao ngươi không nói, trong buồng xe của ngươi có một gã cường giả Huyền Quang Đại viên mãn, hoặc là Chân Thần luôn đi?

Lão giả áo vàng cười ha hả một tiếng, hoàn toàn không thèm để ý những gì Ngọc Lâm Nhi nói.

Nếu như Thanh Ngọc Dương Tộc thật sự có khách quý gì đó, làm sao có thể bị Cự Linh Lộc Tộc tàn sát gần như toàn tộc, chỉ còn lại mấy người, phải bỏ chạy tới chủng tộc khác cầu xin sự che chở như hiện tại?

Lúc này, các tộc nhân hai tộc đã triệt để khai chiến với nhau.

Lão giả áo vàng còn chưa có xuất thủ, đám tộc nhân Cự Linh Lộc Tộc cũng đã triệt để vây khốn đám người Thanh Ngọc Dương Tộc.

Mặc dù trong thùng xe này có một tầng trận pháp phòng hộ, nhưng trúng phải dư ba chiến đấu, vẫn như cũ khiến cho nó bị một chút tổn hại, liên tục lay động không ngừng.

Đúng vào lúc này, lão giả áo vàng kia đột nhiên dẫm mạnh lên lưng đầu phi cầm dưới chân, toàn thân phóng thẳng lên cao. Một cỗ uy áp Huyền Quang Cảnh nặng nề mạnh mẽ áp bách xuống phía dưới.

- Khẩn cầu tiền bối xuất thủ, giúp Thanh Ngọc Dương Tộc vượt qua kiếp nạn này!

Giờ phút này, sắc mặt Ngọc Lâm Nhi đã vô cùng thất thố, trực tiếp quỳ hai chân xuống, dập đầu về phía thùng xe.

Nàng không còn cách nào khác, chỉ có thể đem hy vọng ký thác lên trên người Triệu Phong.

- Cút!

Ngay lúc này, một đạo thanh âm nhàn nhạt nhưng tràn ngập uy nghiêm, đột nhiên từ bên trong buồng xe truyền ra.

Một cỗ Phong Lôi trọng áp lực phách vô hình nhất thời khuếch tán ra bốn phía thiên địa xung quanh, hoàn toàn che khuất tất cả các thanh âm thiên địa bát phương.

Lão giả áo vàng vừa mới lao lên kia, ngay lập tức bị ép cho phải dừng hẳn lại giữa không trung. Há miệng phun ra một ngụm tiên huyết, sắc mặt kinh hoàng nhìn chằm chằm về phía buồng xe, vẻ mặt không thể nào tin nổi.

Mà đám người Cự Linh Lộc Tộc còn lại, thì toàn thân đều chấn động mạnh, cũng chẳng kịp phun máu tươi, cả người đã bị bắn văng ngược ra bốn phía xung quanh, thân hình trực tiếp bị chấn cho vỡ vụn.

Mà ngược lại, đám người Thanh Ngọc Dương Tộc hoàn toàn không bị chút ảnh hưởng nào. Cả đám đều ngây người tại chỗ, trong đầu không ngừng liên tục nổ vang, vẫn còn chưa thể minh bạch đã xảy ra chuyện gì.

Cả thiên địa hoàn toàn là một mảnh tĩnh mịch!

- Tiền… tiền bối tha mạng!

Tâm thần lão giả áo vàng chấn động. Giờ phút này, hắn chợt nhớ lại trước đây Ngọc Lâm Nhi đã từng nói có một vị khách quý ở trong thùng xe, không nghĩ tới vị khách quý này thật sự tồn tại!

Vị khách quý thần bí kia chỉ mới thốt lên một chữ, đã khiến cho thân thể cùng linh hồn hắn bị trọng thương, đem toàn bộ đám người Cự Linh Lộc Tộc còn lại hoàn toàn giết chết hết!

Thực lực khủng bố bậc này, hắn chỉ có thể nghĩ tới cường giả Huyền Quang Đại viên mãn cường đại mà thôi!

Lúc này toàn bộ đám người Thanh Ngọc Dương Tộc mới nhớ tới gã nam tử tóc hoàng kim vẫn còn ở bên trong buồng xe. Toàn bộ đều ngây người tại chỗ, mạnh mẽ hít một hơi lãnh khí.

Ngọc Lâm Nhi rốt cuộc cũng thở phào nhẹ nhõm, vẻ mặt tràn ngập cảm kích nhìn về phía Triệu Phong bên trong buồng xe. Thần sắc hắn vẫn như cũ thản nhiên, hai mắt khép hờ, tựa hồ hoàn toàn không muốn quản tới chuyện ngoại giới.

- Mọi người giết chết kẻ này, báo thù cho tộc nhân!

Sau đó, Ngọc Lâm Nhi quay mặt nhìn chằm chằm về phía lão giả áo vàng, trên khuôn mặt xinh đẹp lộ ra một tia thần sắc kiên nghị.

- Giết Nhị Trưởng lão của Cự Linh Lộc Tộc!

- Giết hắn, báo thù cho tộc nhân!

- …

Nhất thời, toàn bộ tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc nhất tề lao ra.

Bản thân lão giả áo vàng đã bị trọng thương, muốn chạy trốn cũng không kịp nữa, rất nhanh đã bị đám người Thanh Ngọc Dương Tộc truy kích. Sau một khoảng thời gian, hắn liền triệt để ngã xuống.

- Tiếp tục chạy đi!

Lúc này, bên trong buồng xe mới truyền ra thanh âm của Triệu Phong.

Chương 1147: Bị Sỉ Nhục

- Tiếp tục chạy đi!

Lúc này, bên trong buồng xe mới truyền ra thanh âm của Triệu Phong.

Tiểu công tử Thanh Ngọc Dương Tộc Lưu Vân vẫn luôn ngồi ngay bên cạnh Triệu Phong, lúc này hai mắt đều lóe ra quang mang sáng ngời, ánh mắt nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong, vẻ cuồng nhiệt biểu lộ không chút bỏ sót.

Tuy hắn vẫn còn nhỏ, nhưng đối với chuyện trong tộc cũng biết không ít. Chính bởi vì đám người Cự Linh Lộc Tộc tàn sát, cho nên phụ mẫu hắn mới bị chết, mà hắn chỉ có thể cùng với tỷ tỷ bỏ chạy, đến nương nhờ vào chủng tộc khác.

Hơn nữa trong Thần vực Man Hoang này, cường giả vi tôn, tất cả các chủng tộc đối với cường giả đều có một loại sùng bái cùng cuồng nhiệt trời sinh.

- Đa tạ tiền bối!

Tâm tình Ngọc Lâm Nhi chậm rãi khôi phục lại, tiến nhập vào trong thùng xe.

Vốn dĩ, với thực lực của vị tiền bối này, hắn hoàn toàn có thể dễ dàng tru diệt Nhị Trưởng lão Cự Linh Lộc Tộc. Nhưng vị tiền bối này cuối cùng cũng chỉ đánh cho hắn trọng thương, để cho tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc đích thân động thủ! Đối với chuyện này,

Ngọc Lâm Nhi thập phần cảm kích Triệu Phong.

Lúc này, đám người Thanh Ngọc Dương Tộc phụ cận thùng xe mới biết gã nam tử tóc hoàng kim được phép tiến nhập vào thùng xe cùng với tiểu thư, công tử kia, chính là một vị tiền bối thực lực phi thường cường đại!

Kẻ nào cũng không hề nghĩ tới, gã nam tử giữa đường gia nhập vào đội ngũ kia, nhìn bề ngoài giống như thực lực khá thấp, vô cùng sợ chết, cuối cùng lại là một vị cường giả tuyệt thế!

Những gã tộc nhân trước đây đối đãi mặt lạnh với Triệu Phong, thì lại càng kinh hãi khiếp đảm, hối hận không thôi.

- Triệu tiền bối quả nhiên thực lực phi phàm, nếu không cũng sẽ không một thân một mình ra ngoài xông xáo a!

Sắc mặt Man Tử tràn ngập vẻ kính sợ cùng sùng bái.

- Xuất phát!

Sau khi đội ngũ chỉnh trang hoàn tất, toàn bộ đội ngũ tiếp tục chạy đi.

Bất quá, sau khi trải qua chuyện này, không khí trong toàn bộ đội ngũ thập phần nặng nề. Dọc theo đường đi, cũng không còn thanh âm trò chuyện với nhau như trước đây nữa.

o0o

Thời gian năm ngày trôi qua rất nhanh, bởi vì nơi này đã tiếp cận phạm vi thế lực của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, bởi vậy đoàn người cũng không gặp phải Yêu thú tập kích nữa.

- Tiền bối, đã đến rồi!

Ngữ khí Ngọc Lâm Nhi hơi có chút câu nệ.

Triệu Phong chậm rãi mở mắt ra. Một cỗ khí tức linh hồn cường đại vô hình nhất thời lan tràn ra.

Dọc theo đường đi, mặc dù Triệu Phong cũng không quá tập trung tu luyện, nhưng mà Triệu Vong cùng Triệu Vạn bên trong Mê Không Giới lại chưa từng bao giờ ngừng tu luyện.

Triệu Phong phát giác, một khi ý chí linh hồn của Triệu Vong cùng Triệu Vạn hơi có chút tăng lên, thì ý chí linh hồn của chính mình cũng sẽ tăng trưởng một cách vô hình.

Hơn nữa, chỉ cần ba người cách nhau không phải quá xa, lực lượng linh hồn giữa mọi người đều có thể tiến hành truyền qua lại lẫn nhau.

- Dù sao cũng là pháp quyết tu luyện linh hồn, cho dù ta xem nó như là bí pháp phân thân, nhưng nó vẫn như cũ có sự trợ giúp nhất định đối với linh hồn của ta!

Trong lòng Triệu Phong thầm nói.

Cứ như vậy, sự suy yếu ý chí linh hồn bởi vì tiến hành phân hồn của Triệu Phong, đã có thể hoàn toàn không đáng kể!

- Ta cũng theo các ngươi, cùng tiến nhập Hỏa Liệt Kim Dương Tộc!

Triệu Phong thản nhiên nói.

Dù sao, hiện tại Triệu Phong lẻ loi một mình, thân phận rất đáng hoài nghi. Trực tiếp cùng với đám người Thanh Ngọc Dương Tộc tiến

nhập Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, sẽ tiện lợi hơn rất nhiều.

Vừa rời khỏi thùng xe, Triệu Phong liền nhìn thấy một mảnh cung điện kim sắc liên miên chập chùng, uy nghiêm đồ sộ, tản ra ý chí tang thương cổ lão.

Toàn bộ tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc đều đang một mực cung kính đứng thẳng tại chỗ, trong mắt lóe ra quang mang hưng phấn cùng sùng bái.

- Kẻ tới là người phương nào?

Lúc này, hai gã tộc nhân Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đột nhiên từ trong bay ra.

Hai gã tộc nhân này, thân hình cao lớn vạm vỡ, một đầu tóc dài kim hồng sắc, trên đỉnh đầu mọc một đôi ngọc giác kim hồng sắc, cặp mắt lãnh đạm.

- Chúng ta là người của Thanh Ngọc Dương Tộc, phụng mệnh lệnh trưởng bối trong tộc, cầu kiến Ti Trưởng lão của quý tộc!

Sắc mặt Thanh thúc trịnh trọng, đưa lên một bức thư.

Theo lý thuyết, chủng tộc Tam tinh bình thường, căn bản không có tư cách đầu nhập vào thế lực chủng tộc Tứ tinh tại Hồng Phong Lâm Địa.

Nhưng năm xưa, một vị Tộc trưởng đương thời của Thanh Ngọc Dương Tộc đã có một chút giao tình với một vị cao tầng của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc. Hiện tại, Thanh Ngọc Dương Tộc chính là mang theo tín vật, đi tới địa bàn Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, đầu nhập vào vị Ti Trưởng lão này, tìm kiếm sự che chở.

Vụt...

Một gã tộc nhân Hỏa Liệt Kim Dương Tộc liền cấp tốc phản hồi trong tộc.

Chỉ trong chốc lát, gã tộc nhân Hỏa Liệt Kim Dương Tộc còn lại đang thủ ở trước mặt mọi người chợt lấy ra một tấm lệnh bài, đọc tin tức được truyền tới trong đó, liền dẫn theo mọi người trực tiếp tiến nhập vào trong tộc.

Dọc đường đi, ánh mắt Triệu Phong không ngừng quan sát bốn phía.

Hỏa Liệt Kim Dương Tộc mặc dù cũng là thế lực Tứ tinh, nhưng cũng không phải là tồn tại mà những thế lực Tứ tinh nửa vời như Thái Hoàng Điện, Thiên Huyền Cung… trong Đại Lục Vực có thể so sánh được.

Dù sao thế lực Tứ tinh chân chính, cũng cần phải có ít nhất một vị Chân Thần trấn giữ. Chỉ cần một vị Chân Thần của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc này, phỏng chừng cũng đã có thể quét ngang tất cả những thế lực Tứ tinh nửa vời trong Đại Lục Vực rồi.

Hơn nữa, các đệ tử thành niên trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, phần lớn cũng đều là cường giả Hư Thần Cảnh Sơ thành, mà tuyệt đại đa số đệ tử Nội tộc, ít nhất cũng là cường giả Hư Thần Cảnh viên mãn!

Thực lực của cường giả Hư Thần Cảnh Sơ thành ở nơi này cũng đã tương đương với Vương giả phổ thông tại Đại Lục Vực, mà cường giả Hư Thần Cảnh viên mãn, chính là tương đương với cường giả Hư Thần Đại Đế trong Đại Lục Vực!

Trong Thần vực Man Hoang, không có cách xưng hô Vương giả, Đại

Đế, Thánh Chủ! Dù sao, một gã cường giả Hư Thần Cảnh Sơ thành ở trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cũng chỉ có thể tính là thành viên hạ tầng. Coi như là cường giả Hư Thần Cảnh viên mãn cũng chỉ là thành viên trung tầng mà thôi.

Thân phận địa vị như vậy, làm sao có thể được xưng hô là Vương giả, Đại Đế đây?

- Các ngươi trước hãy ở lại chỗ này! Ti Trưởng lão có thời gian, sẽ tiếp kiến các ngươi!

Gã đệ tử này căn bản cũng chẳng thèm liếc mắt nhìn mọi người lấy một cái, tùy ý có lệ nói một câu, sau đó liền xoay người ly khai.

Theo như hắn thấy, cho dù mình chỉ là một gã thủ vệ trong tộc, so với đám cao tầng chủng tộc Tam tinh này cũng còn cao quý hơn nhiều.

Đám người Thanh Ngọc Dương Tộc nhìn về phía mấy căn tiểu viện xiêu vẹo đổ nát trước mắt, trong mắt toát ra thần sắc không cam lòng.

Loại đãi ngộ này, so với hạ nhân trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc căn bản còn tệ hơn một bậc!

- Mọi người trước hãy ở tạm chỗ này a! Ít nhất hiện tại chúng ta cũng đã an toàn!

Thanh thúc vừa cười vừa nói.

Thế giới này, không có thực lực, cũng chỉ có thể nhịn!

Đối diện với chủng tộc Tứ tinh Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, mười mấy

người bọn họ có thể nói là nhỏ bé đến cực điểm! Đối phương có thể để cho bọn họ tiến vào, đồng thời an bài cho một chỗ ở, cũng coi như đã thập phần khách khí rồi.

- Tiền bối, ủy khuất ngài rồi!

Ngữ khí Ngọc Lâm Nhi có chút áy náy, nói với Triệu Phong.

- Không sao cả!

Triệu Phong đối với chuyện này căn bản không hề để ý chút nào, tùy tiện chọn một gian tiểu viện, bắt đầu tiến hành tu luyện.

- Nguyên khí thiên địa trong Thần vực Man Hoang so với trong Đại Lục Vực thì cao hơn gấp mấy lần, mà nguyên khí thiên địa trong thế lực Tứ tinh này, lại càng nồng nặc hơn gấp đôi bình thường!

Triệu Phong khẽ mỉm cười một cái.

Nơi đây, cơ hồ là địa phương tu luyện tốt nhất mà Triệu Phong từng gặp được từ khi bắt đầu tu hành cho đến nay.

- Hắc hắc… trong Thần vực Man Hoang, sơn môn của bất kỳ một cái thế lực Tứ tinh nào, bên dưới nhất định cũng sẽ có một đầu Tinh mạch! Cho nên nguyên khí thiên địa nơi này mới có thể tương đối nồng đậm cùng tinh thuần như vậy.

Bên trong Mê Không Giới, Diệt Thế Hắc Giao Long cười nói.

- Thì ra là thế!

Lúc này Triệu Phong mới hiểu ra, vì sao khác biệt giữa chủng tộc Tam tinh cùng chủng tộc Tứ tinh trong Thần vực Man Hoang lại to

lớn đến như thế.

Một đầu Tinh mạch khổng lồ, đủ để cải biến số phận của toàn bộ chủng tộc!

Bất quá, không có thực lực cường đại, làm sao có thể giữ được đầu Tinh mạch kia?

Điều này khiến cho trong Thần vực Man Hoang, các chủng tộc cường đại có quyền lực ngập trời, còn các chủng tộc nhỏ yếu chỉ là những con kiến hôi mà thôi! Mà chủng tộc, thế lực Tứ tinh chính là đường phân cách của hai khái niệm này!

Chủng tộc Tam tinh ở trong Thần vực Man Hoang, căn bản là tồn tại tầng dưới chót, còn chủng tộc Nhị tinh càng giống như con kiến hôi không đáng nhắc tới. Chỉ khi nào trở thành chủng tộc Tứ tinh, như vậy mới được xem như là một phương cường hào, thống trị một mảnh lĩnh vực, với rất nhiều chủng tộc Tam tinh, Nhị tinh bên trong.

- Hắc hắc… trong Mộng Cảnh Thái Cổ, một mình ta đã chiếm lĩnh cả một đầu Thứ Phẩm Thần Tinh Mạch!

Trong lòng Triệu Phong thoáng có chút đắc ý.

Hiện tại, đầu Thứ Phẩm Thần Tinh Mạch này chủ yếu được Triệu Phong dùng trong hai phương diện. Thứ nhất, cung cấp tài nguyên cho mình tu luyện, thứ hai, bồi dưỡng rất nhiều chủng tộc Thái Cổ trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Triệu Phong vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, bắt đầu tu luyện.

Từ trước đến nay, mục tiêu chủ yếu của Triệu Phong vẫn luôn là củng cố thực lực cảnh giới.

Sau khi đi tới Thần vực Man Hoang, Triệu Phong phát giác các phương diện của chính mình còn có không gian đề thăng rất lớn, bởi vậy hắn cũng không nóng lòng đột phá lên Huyền Quang Đại viên mãn.

Mà Thánh Lôi Thể của Triệu Phong đã tu luyện tới tầng thứ bảy, tiến vào cấp bậc Chân Thần, trong khoảng thời gian ngắn khó có thể tiếp tục tăng lên nữa.

Triệu Phong lấy ra mấy viên Thần Tinh Thứ phẩm, cùng một ít trân tài Thái Cổ trân quý, vận chuyển Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, tiến hành hấp thu.

Lần đầu tu luyện bên trong Thần vực Man Hoang, Triệu Phong có cảm giác vô cùng thông thuận, tốc độ tu luyện gia tăng lên gấp bội. Từng cỗ từng cỗ nguyên khí thiên địa nồng nặc dung nhập vào trong thân thể Triệu Phong. Mà Triệu Phong lợi dụng dược hiệu của những thứ trân tài này cũng càng thêm triệt để hơn.

Về các phương diện khác, nguyên khí thiên địa bên trong Mê Không Giới hoàn toàn đồng nhất cùng ngoại giới, đám người Triệu Vong, Triệu Vạn, Tiểu tặc miêu còn có Diệt Thế Hắc Giao Long đều vùi đầu vào tu luyện.

Trong đám người, cảnh giới của Triệu Vong thấp nhất, bất quá như vậy hắn liền có cơ hội đem cơ sở luyện cho càng thêm vững chắc hơn.

Bên kia, Tiểu tặc miêu sau khi khi tiến vào Thần vực Man Hoang, vẫn luôn ở trong trạng thái tu luyện. Điều này khiến cho Triệu Phong có chút kinh ngạc.

Trải qua tỉ mỉ quan sát, Triệu Phong cảm giác cỗ khí tức huyết mạch cổ xưa mịt mờ khổng lồ trong cơ thể Tiểu tặc miêu kia lại càng thêm rõ ràng hơn. Tu vi cảnh giới Tiểu tặc miêu cũng đang nhanh chóng gia tăng lên.

- Quả nhiên, lai lịch con Tiểu tặc miêu này không hề bình thường, lại còn cụ bị huyết mạch kỳ lạ như vậy!

Trong lúc tu luyện, Triệu Phong cũng phân ra một bộ phận ý niệm, tiến hành quan sát Tiểu tặc miêu.

o0o

Bởi vì quá trình tu luyện thập phần thông thuận, lại vừa không có người khác quấy rối, cho nên Triệu Phong mãi vẫn luôn đóng cửa tu luyện không ra ngoài.

Thời gian trôi qua như nước, một đi không trở lại. Rất nhanh đã trôi qua một tháng, mà đám người Thanh Ngọc Dương Tộc vẫn chưa nhìn thấy được cái gọi là Ti Trưởng lão kia.

Mãi cho đến một ngày, Triệu Phong chợt cảm giác bên ngoài tựa hồ truyền tới khá nhiều thanh âm lo lắng, hắn mới chậm rãi mở mắt ra.

Kiến trúc bên trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc nhiều vô cùng. Ngoại trừ các tiểu viện dùng để ở ra, đại đa số còn lại đều là các Diễn võ trường, Tỷ võ đài…

Lúc này, ở sát biên giới một cái Diễn võ trường rộng lớn, đang tụ tập mấy trăm gã tộc nhân Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

Đương nhiên, trong số này cũng có một đám đệ tử chủng tộc khác. Những gã đệ tử này đều là do các thế lực phụ thuộc của Hỏa Liệt

Kim Dương Tộc, tốn hao một cái giá thật lớn, đem các đệ tử xuất sắc trong tộc đưa đến Hỏa Liệt Kim Dương Tộc tu hành công pháp cao thâm.

Trong đám người, tiểu công tử Thanh Ngọc Dương Tộc Lưu Vân, khóe miệng chảy ra một tia máu tươi, vẻ mặt phẫn nộ bất lực, ánh mắt đảo quét bốn phía.

- Tiểu tử, ngươi thuộc chủng tộc nào? Ta tựa hồ chưa từng gặp qua ngươi a!

Một gã thiếu niên áo trắng, đầu mọc dương giác kim hồng sắc, vẻ mặt cười cợt, hỏi.

- Không biết là tên bá vơ nào trà trộn vào trong này a?

Bên cạnh thiếu niên áo trắng, một gã thiếu niên đầu to áo xanh, cặp mắt láo liên, giả vờ nghiêm mặt nói.

Vài gã thiếu niên bên cạnh hắn lập tức cất tiếng phụ họa.

Đám đệ tử này đều là hậu bối của các Trưởng lão hoặc là Chấp sự trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc. Trong đó, gã thiếu niên áo trắng kia tên là Ti Kim Hoa, càng là hậu bối của Nhị Trưởng lão Ti Sơ Hàn trong tộc.

Đám đệ tử có quyền có thế này vẫn thường xuyên ức hiếp những đệ tử chủng tộc khác trong tộc. Trong lúc rãnh rỗi, nhìn thấy ai không vừa mắt, liền tìm người đó gây sự ức hiếp.

Mà hôm nay, bọn chúng lại trùng hợp gặp Lưu Vân.

- Nhìn lén đệ tử tộc ta tập luyện chiến kỹ, đây chính là chuyện tối kỵ

a!

Vẻ mặt Ti Kim Hoa cười nhạt, lớn giọng đe dọa.

Đám đệ tử Hỏa Liệt Kim Dương Tộc xung quanh hắn nhất thời trào phúng châm biếm. Chỉ có một số ít đệ tử chủng tộc khác thì dùng ánh mắt thoáng có chút thương hại nhìn Lưu Vân.

- Hôm nay ta đặc biệt cao hứng, phá lệ cấp cho ngươi một ít giáo huấn! Miễn cho ngươi ngày sau không hiểu chuyện, lại tái phạm quy củ!

Ti Kim Hoa cười âm trầm.

Rất nhiều đệ tử trong tộc bên cạnh hắn đều xắn tay áo, chuẩn bị động thủ.

- Dừng tay!

Lúc này, Thanh thúc chợt từ phía đằng xa bay thẳng đến. Một cỗ uy thế cường đại trực tiếp chắn trước mặt đám đệ tử trong tộc.

Sau lưng hắn, các thành viên Thanh Ngọc Dương Tộc còn lại cùng với Ngọc Lâm Nhi cũng nhanh chóng chạy tới.

- Lưu Vân, đệ không sao chứ?

Vẻ mặt Ngọc Lâm Nhi tràn ngập lo lắng nhìn về phía Lưu Vân.

Ti Kim Hoa cảm giác được cỗ uy thế của Thanh thúc, sắc mặt khẽ động, lập tức đánh giá đám người đang chạy tới kia, trên mặt lộ ra tia mỉm cười nhàn nhạt.

- Hóa ra là đám phế vật các ngươi a! Tổ phụ ta chẳng qua là ngại ngùng mở miệng đuổi các ngươi, không nghĩ tới các ngươi lại còn mặt dài ở lỳ chỗ này không chịu đi!

Ti Kim Hoa không hề thu liễm chút nào, lại còng lớn tiếng cười nói.

Về chuyện tình của Thanh Ngọc Dương Tộc, Ti Kim Hoa từng nghe tổ phụ Ti Sơ Hàn đề cập qua một chút.

Đám tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc nghe được lời này của hắn, tự nhiên minh bạch ý tứ trong đó, sắc mặt tất cả đều trầm xuống, vạn phần xấu hổ và giận dữ.

Bất quá, nơi này là địa bàn của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, gã thiếu niên áo trắng trước mắt mặc dù chỉ có cảnh giới Đại Đan Nguyên Cảnh, nhưng hắn lại là hậu bối của Ti Trưởng lão. Cho dù cấp cho đám người Thanh Ngọc Dương Tộc một vạn lá gan đi nữa, cũng không dám động đến hắn chút nào.

- Hửm? Dáng dấp của nữ nhân này nhìn qua cũng không tệ a! Nếu như các ngươi tặng nàng cho ta, ta ngược lại có thể cầu tình một chút với tổ phụ, chiếu cố các ngươi nhiều hơn một chút!

Ánh mắt Ti Kim Hoa không chút kiêng kỵ chạy loạn trên thân thể lung linh của Ngọc Lâm Nhi.

- Ngươi!

Sắc mặt Thanh thúc phẫn nộ, tràn ngập sát ý.

- Các ngươi dám đụng đến ta sao?

Ti Kim Hoa ưỡn ngực ra, đối mặt với uy áp của cường giả Huyền

Quang Cảnh, căn bản là không sợ hãi chút nào, thậm chí còn mang theo một tia khinh thường.

Hô!

Một gã nam tử hắc giáp vẫn luôn ẩn núp trong bóng tối, lúc này trực tiếp xuất hiện bên cạnh Ti Kim Hoa. Hắn mạnh mẽ chém ra một đạo hỏa diễm hồng mang, đẩy lùi Thanh thúc về phía sau mấy trượng.

Hiển nhiên, kẻ này chính là cường giả âm thầm đi theo bảo hộ Ti Kim Hoa.

- Hắc Tam, ngươi tới thật đúng lúc! Thay ta hảo hảo giáo huấn bọn chúng! Ngoại trừ nữ nhân kia ra!

Ti Kim Hoa hừ lạnh một tiếng, ánh mắt một lần nữa rơi lên trên người Ngọc Lâm Nhi.

Chương 1148: Thể Hiện Thực Lực

- Thanh thúc!

- Thanh thúc, không bị sao chứ?

- …

Đám tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc vô cùng lo lắng, tụ tập lại bên cạnh Thanh thúc, không ngừng hỏi han.

Sắc mặt Thanh thúc khẽ trầm xuống, nhìn về phía gã nam tử hắc giáp kia, cặp mày nhíu lại, trong mắt hiện ra vẻ lo lắng.

Cảnh giới của đối phương hẳn chỉ là Huyền Quang Cảnh Tiểu thành, nhưng Hắc Tam thân là cường giả Huyền Quang Cảnh của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, lại càng là hộ vệ cận thân của Ti Kim Hoa, thực lực khẳng định mạnh hơn cường giả Huyền Quang Cảnh Tiểu thành bình thường.

Mà thương thế của Thanh thúc trong đoạn thời gian trước vẫn còn chưa lành hẳn, tự nhiên không phải là đối thủ của Hắc Tam.

Nhưng khiến cho Thanh thúc không nghĩ tới chính là, không ngờ Hắc Tam lại trực tiếp xuất thủ với hắn, hơn nữa một chiêu vừa rồi lại vô cùng hung mãnh, không lưu tình chút nào.

Điều này chứng minh, những gì vừa rồi Ti Kim Hoa nói chính là sự thật! Vị Trưởng lão Ti Sơ Hàn mà bọn họ tới nơi này tìm kiếm sự che

chở, căn bản không hề để bọn họ vào trong mắt, thậm chí muốn mượn cơ hội khơi mào sự cố, triệt để bóc lột giá trị của Thanh Ngọc Dương Tộc, cuối cùng là đuổi bọn họ đi luôn!

Lúc này, Thanh thúc còn đang suy nghĩ, hôm nay Ti Kim Hoa cố ý tới tìm Thanh Ngọc Dương Tộc gây sự, có phải cũng là do Ti Sơ Hàn chỉ thị hay không?

Bất kể như thế nào, hiện tại Thanh thúc xem như hiểu được một đạo lý, bọn họ căn bản không thể tiếp tục ở lại trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc được nữa!

Thế giới này, không có thực lực, sẽ không có giao tình!

- Thật xin lỗi! Thanh Ngọc Dương Tộc không nên quấy rầy các vị rồi!

Mặc dù bản thân không hề làm gì sai, nhưng Thanh thúc cũng chỉ có thể nói lời xin lỗi với đám người Hắc Tam cùng Ti Kim Hoa.

- Tiểu thư, công tử, đã đến lúc chúng ta nên rời khỏi nơi đây rồi!

Thanh thúc trực tiếp nói.

Đám người Thanh Ngọc Dương Tộc còn lại cũng không phải kẻ ngu. Bọn họ tự nhiên biết rõ, ở lại chỗ này, so với đối mặt với đám người Cự Linh Lộc Tộc cũng không có gì khác nhau.

- Hừ! Vừa rồi ngươi chuẩn bị động thủ với công tử nhà ta, sau khi bị ta ngăn cản, lại muốn cứ như vậy mà rời đi sao?

Hắc Tam cười lạnh một tiếng, ngôn ngữ sặc mùi gây sự.

Đám đệ tử bốn phía xung quanh tựa hồ phát hiện ra cái gì, lập tức lui

về phía sau.

- Cái gì?

Sắc mặt đám người Thanh Ngọc Dương Tộc đại chấn.

Từ đầu tới cuối đều là do Ti Kim Hoa làm khó dễ đám người Thanh Ngọc Dương Tộc, mà hiện tại Thanh thúc đã chủ động xin lỗi, nhưng đối phương lại còn không để cho bọn họ dễ dàng rời khỏi!

- Đi với ta đến nhận tội trước mặt Ti Trưởng lão!

Sắc mặt Hắc Tam lộ vẻ khinh thường, song chưởng ba động một tầng Huyền Quang Thánh Lực hỏa hồng sắc. Nhiệt độ trong thiên địa nhất thời tăng cao lên.

- Hỏa Liệt Kình Thiên Thủ!

Hai tay Hắc Tam đột nhiên bành trướng, biến thành một cặp cự trảo hung thú hỏa hồng sắc, tràn ngập sát khí cực nóng khiến người ta sợ hãi.

Sắc mặt Thanh thúc hoảng hốt. Cảnh giới của Hắc Tam đã cao hơn hắn một bậc, mà lúc này chính mình không ở trong trạng thái toàn thịnh, căn bản không phải là đối thủ của Hắc Tam!

Huống hồ, nơi này lại còn là địa bàn của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, một khi hắn động thủ, phỏng chừng toàn bộ Thanh Ngọc Dương Tộc cũng sẽ không thoát được tội liên đới.

Hô!

Thân hình Hắc Tam lóe lên, huy động cặp trảo hỏa hồng sắc tàn bạo,

chụp mạnh về phía Thanh thúc.

Nhưng ngay lúc này, trước mặt Thanh thúc lại hiện lên một tia lôi quang ám hoàng sắc.

Ầm!

Một cỗ lôi điện lực phách cường hãn ngạo nghễ đột nhiên lan tràn ra.

Tất cả mọi người trong toàn bộ Diễn võ trường đều cảm giác được một cỗ trọng áp khủng bố trầm trọng như núi, toàn thân không thể động đậy nổi, huyết mạch chân nguyên gần như ngưng trệ lại.

- A!

Hắc Tam kêu thảm một tiếng, hai cánh tay trực tiếp bị cỗ lực phách bá đạo thuần túy kia chấn nát. Thân hình văng ngược về phía sau, oanh kích lên trên vách tường cách đó mấy trăm trượng phía sau.

- Phốc!

Hắc Tam phun ra một ngụm máu tươi, diện mục kinh hãi nhìn về phía Triệu Phong.

Tuy rằng hắn thân mang Thánh thể, nhưng lúc này, hai cánh tay hắn lại không có dấu hiệu khôi phục lại!

Phải biết rằng, cấp bậc sinh mệnh của Triệu Phong đã bước vào cấp bậc Chân Thần, nhưng lại cụ bị thuộc tính Lôi Kiếp Hủy Diệt. Chỉ là Thánh thể cấp bậc Huyền Quang Cảnh Tiểu thành, dưới công kích của Triệu Phong căn bản không có bất cứ tác dụng gì.

- Triệu… Triệu tiền bối!

Sắc mặt Thanh thúc chấn động, ánh mắt nhìn trừng trừng về phía Triệu Phong. Ngay cả hắn cũng thập phần kinh hãi đối với thực lực của Triệu Phong.

Nhưng ngay lập tức, Thanh thúc lại thở dài một tiếng.

Nơi này là địa bàn của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, Triệu Phong lại ở chỗ này động thủ với người của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, đã định trước không thể nào sống sót rời khỏi nơi này! Mà Triệu Phong lại là do Thanh Ngọc Dương Tộc dẫn tới, Thanh Ngọc Dương Tộc cũng sẽ không thoát khỏi quan hệ!

Bất quá, cho dù Triệu Phong không ra tay, hôm nay Thanh Ngọc Dương Tộc cũng đã định trước khó thoát khỏi một kiếp.

- Ngươi là ai? Không ngờ lại dám động thủ với tộc nhân Hỏa Liệt Kim Dương Tộc!

Thần sắc Ti Kim Hoa lộ ra vẻ hoảng sợ.

Có thể một chiêu liền đánh bại Hắc Tam, thực lực gã nhân loại trước mắt này, không thể khinh thường được!

Nhưng đúng vào lúc này, bên trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc chợt truyền tới mấy cỗ khí tức cường đại.

Vù vù!

Chỉ nghe mấy đạo thanh âm phá không vang lên, sáu gã cường giả Huyền Quang Cảnh của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đã phóng thẳng tới cái Diễn võ trường này.

- Là kẻ nào? Dám giương oai tại địa bàn của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc?

Dẫn đầu đám người là một vị lão giả, diện mục hỏa hồng sắc, hai chòm râu dê thả dài, cặp mắt phẫn nộ nhìn về phía Triệu Phong.

Có thể một chiêu chế phục được Hắc Tam, gã nam tử tóc hoàng kim trước mắt này ít nhất cũng đã đạt tới Huyền Quang Cảnh Đại thành thậm chí là Viên mãn! Hơn nữa chiến lực tuyệt đối không phải tầm thường.

Bất quá, nơi này là địa bàn của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, bên cạnh hắn còn có năm gã cường giả Huyền Quang Cảnh, cho dù nam tử tóc hoàng kim này cường đại đến đâu, cũng không thể nào là đối thủ của bọn họ!

- Ngũ Trưởng lão, mau giết chết kẻ này! Hắn lại dám mạo phạm uy nghiêm của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc!

Lúc này, Ti Kim Hoa chỉ thẳng về phía Triệu Phong, cơ hồ hét lên.

Sắc mặt đám người Thanh Ngọc Dương Tộc nhất thời lộ vẻ tuyệt vọng.

Không nghĩ tới Triệu Phong vừa mới ra tay, liền dẫn tới Tộc sáu đại cường giả Huyền Quang Cảnh của Hỏa Liệt Kim Dương như vậy. Mà lão giả có chòm râu dê này, lại càng là Ngũ Trưởng lão của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, cảnh giới Huyền Quang Đại viên mãn, thực lực sâu không thể lường!

Nhưng khiến cho bọn họ không ngờ tới chính là, Triệu Phong so với Ngũ Trưởng lão lại càng bá đạo hơn.

- Chỉ bằng các ngươi, cũng dám giương oai trước mặt ta sao?

Mái tóc hoàng kim của Triệu Phong bay múa, hai tròng mắt băng lãnh, nhìn thẳng về phía trước.

Đã tới Thần vực Man Hoang được một đoạn thời gian, Triệu Phong cũng đã bắt đầu thích ứng với quy tắc của nơi này.

Thực lực mới là tất cả! Kẻ yếu chỉ có thể bị khi dễ!

Vì vậy, cũng đã tới thời điểm Triệu Phong thể hiện ra thực lực của chính mình, ở trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, giành lấy cho chính mình những lợi ích cùng quyền lợi nhất định.

Dù sao, Triệu Phong cũng còn nuôi cái động không đáy Diệt Thế Hắc Giao Long này, phương diện tài nguyên đã có chút thiếu thốn.

- Cái gì? Ngươi!

Sắc mặt Ngũ Trưởng lão chấn động, lập tức giận tím mặt.

Những lời này của Triệu Phong, hoàn toàn chính là rập khuôn những lời nói lúc hắn đi ra đã từng nói, hơn nữa lại càng thêm bá đạo cường ngạnh hơn.

Ngay cả đám người Thanh Ngọc Dương Tộc ở một bên cũng đều ngẩn người tại chỗ, ánh mắt đờ đẫn nhìn về phía Triệu Phong.

Đối mặt với sáu vị cường giả Huyền Quang Cảnh, Triệu Phong vẫn như cũ bình tĩnh như thế, mạnh mẽ bá đạo như thế!

Bọn họ không biết Triệu Phong là tên ngu ngốc không biết sống chết, hay là cường giả thực lực sâu không thể lường!

- Kẻ này là ai? Không biết thân mang loại huyết mạch nào? Không ngờ lại cường hãn bá đạo như vậy!

- Bất quá, hắn quá không biết trời cao đất rộng rồi! Lại dám làm càn như vậy trước mặt Ngũ Trưởng lão!

- …

Một ít đệ tử Hỏa Liệt Kim Dương Tộc vây xem bên ngoài, hoặc là nghị luận náo nhiệt, hoặc là khiếp sợ, hoặc là trào phúng.

- Tốt! Hôm nay ta để cho ngươi nếm thử cái giá lớn của việc dám giương oai trước mặt ta!

Ngũ Trưởng lão quắc mắt nhìn trừng trừng Triệu Phong, giận dữ hét lớn.

Vù vù!

Ngũ Trưởng lão, kể cả năm gã cường giả Huyền Quang Cảnh còn lại, mạnh mẽ vận chuyển Huyền Quang Thánh Lực, trực tiếp động thủ.

Một cỗ khí tức khủng bố cường hãn tuyệt luân tràn ngập khắp nơi trong cả Diễn võ trường.

Đám người cảnh giới thấp hơn Huyền Quang Cảnh ở bốn phía xung quanh, trực tiếp lui về phía sau mấy trăm trượng, trốn vào trong những tòa kiến trúc xung quanh đó.

Toàn bộ Diễn võ trường nháy mắt chỉ còn lại sáu gã cường giả Hỏa Liệt Kim Dương Tộc xa xa giằng co cùng Triệu Phong.

- Hừ! Nhân loại này chết chắc rồi!

Ánh mắt Ti Kim Hoa tràn ngập khinh thường nhìn về phía Triệu Phong, hừ lạnh một tiếng.

Thế nhưng ngay một khắc sau đó, thần sắc hắn đột nhiên chấn động, thân hình cứng ngắc ngay tại chỗ.

Ầm! Phanh! Oành!

Năm gã cường giả Huyền Quang Cảnh của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc vừa mới tiếp cận Triệu Phong, liền bị một cỗ lôi đình trọng áp nặng như thái sơn đánh cho nằm bẹp xuống đất!

Mặc kệ bọn chúng giãy dụa như thế nào, cũng đều không cách nào nhấc người lên nổi.

Mà ở một bên khác, Ngũ Trưởng lão bị một quyền lôi đình của Triệu Phong đánh bay, phun ra một ngụm huyết vụ.

Sáu vị Trưởng lão Huyền Quang Cảnh của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, lại một lần nữa bị Triệu Phong đánh bại trong một chiêu.

Toàn bộ Diễn võ trường bao phủ trong một cỗ lôi điện lực phách ám hoàng sắc, mặt sàn ngọc thạch cứng rắn cũng tấc tấc băng liệt.

Đám đệ tử trong tộc đang ẩn nấp bên trong các tòa kiến trúc bốn phía lại càng trừng mắt há miệng, không thể nào tin nổi mọi chuyện phát sinh trước mắt mình.

- Triệu tiền bối…

Ngọc Lâm Nhi hoa dung thất sắc, ngọc thủ đưa lên che miệng. Bên cạnh nàng, cặp mắt Lưu Vân hừng hực vẻ sùng kính, nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong.

- Điều này sao có thể? Ngươi?

Ngũ Trưởng lão ôm chặt lấy ngực, mặt đầy vẻ kinh hãi.

Trong nháy mắt xuất thủ, liền hoàn toàn áp chế năm gã cường giả Huyền Quang Cảnh Tiểu thành, một quyền đánh cường giả Huyền Quang Đại viên mãn trọng thương! Điều này sao có thể?

Theo như Ngũ Trưởng lão quan sát, cảnh giới của gã nam tử tóc hoàng kim trước mắt này bất quá cũng chỉ có Huyền Quang Cảnh Đại thành mà thôi.

Lẽ nào cảnh giới chân chính của hắn đã đạt tới Thiên giai Thần vị, vẫn luôn ẩn tàng thực lực sao?

Bất quá, làm sao hắn biết được, từ rất lâu trước đây, Triệu Phong đã có thể dễ dàng nghiền ép Bán Thần Trung đẳng trong Đại Lục Vực rồi.

Mà trước khi tiến vào Thần vực Man Hoang, cấp bậc sinh mệnh của Triệu Phong đã bước vào cấp bậc Chân Thần. Theo đó, chiến kỹ uy năng thể phách của Triệu Phong cũng đạt được tăng cường nhất định.

Triệu Phong không thèm để ý tới Ngũ Trưởng lão, một cỗ lực lượng ý chí vô hình dung nhập vào hư không.

Ông! Hô!

Thiên địa phong vân ba động, một cỗ thiên địa vĩ lực ngưng tụ thành một cánh tay Phong Lôi rực rỡ, bắt lấy Ti Kim Hoa đang run rẩy đứng cách đó không xa.

- Tiền bối… tha mạng!

Lúc này, Ti Kim Hoa đã cảm thụ được nguy cơ tử vong mãnh liệt.

Hơn nữa thực lực khủng bố mà Triệu Phong biểu hiện ra cũng triệt để khiến cho hắn kinh hãi. Dù sao, tu vi của hắn chỉ mới là Đại Đan Nguyên Cảnh mà thôi.

- Ngươi dám động Kim Hoa thử xem!

Ngay vào lúc này, trong một tòa đại điện kim sắc hùng vĩ chợt truyền ra một tiếng quát lớn kinh thiên.

Hô!

Một đạo thân ảnh mặc lục sắc trực tiếp hiện ra ngay chính giữa Triệu Phong cùng Ti Kim Hoa.

Ầm! Phanh!

Đạo thân ảnh mặc lục sắc kia trực tiếp xuất thủ, dự định giải cứu Ti Kim Hoa khỏi sự khống chế của Triệu Phong.

- Nhị Trưởng lão!

Ngũ Trưởng lão ở một bên nhìn thấy đạo thân ảnh mặc lục sắc này, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng.

Trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, ngoại trừ hắn là cường giả Huyền

Quang Cảnh ra, bốn vị Trưởng lão bên trên hắn đều đã chạm tới lực lượng Thiên giai Thần vị, đều là cường giả Bán Thần! Mà Nhị Trưởng lão Ti Sơ Hàn lại càng là người nổi bật trong các cường giả Bán Thần.

- Ha ha…

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, ý niệm khẽ động.

Ti Kim Hoa vốn cho là tổ phụ đã tới, hắn nhất định là sẽ vô sự.

Ầm! Phanh!

Nhưng ngay một khắc sau, thân thể hắn đã trực tiếp nổ tung! Một màn này, liền chấn động mọi người bốn phía xung quanh.

- Triệu tiền bối…

Thanh âm Thanh thúc không ngừng run rẩy.

Vốn dĩ, Triệu Phong biểu hiện ra thực lực cường hãn tuyệt luân, đánh lui Ngũ Trưởng lão, có lẽ có tư cách đàm phán với Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, cũng không chừng còn có thể giải thoát được tất cả tộc nhân của Thanh Ngọc Dương Tộc nữa!

Nhưng mà lúc này, thời điểm Ti Sơ Hàn đích thân chạy tới, Triệu Phong lại ở ngay trước mặt hắn, đánh chết hậu bối của hắn!

Loại hành vi này, hoàn toàn chính là đối địch trực tiếp với Ti Sơ Hàn, chính là đang chọc giận hắn! Sao Triệu tiền bối lại làm ra chuyện tình ngu xuẩn như vậy chứ?

Bất quá, tình huống trong dự liệu của Thanh thúc lại không hề phát

sinh!

- Các hạ làm như vậy là có ý gì?

Vẻ mặt Ti Sơ Hàn trái lại vô cùng lãnh đạm, ánh mắt cẩn thận quan sát Triệu Phong.

Thời điểm hắn đã chạy tới đây, gã nam tử tóc hoàng kim này vẫn như cũ giết chết Ti Kim Hoa, điều này trái lại khiến cho Ti Sơ Hàn có chút cẩn trọng hơn.

Mặc dù Ti Kim Hoa là hậu bối của hắn, nhưng cuối cùng cũng chỉ là một tên yếu ớt vô dụng, không có bất kỳ trợ giúp nào đối với hắn. Làm sao Ti Sơ Hàn lại có thể bởi vì cái chết của hắn mà làm ra chuyện tình mất lý trí được?

Nhưng ngay vào lúc này, trong một tòa cung điện ám kim sắc tại Cấm địa của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, chợt truyền ra một đạo thanh âm tang thương cổ lão, giống như một vị chí tôn thiên địa:

- Dẫn hắn tới gặp ta!

Chương 1149: Tôn Kính

- Tộc trưởng!

Toàn bộ các thành viên Hỏa Liệt Kim Dương Tộc trong Diễn võ trường đều cung kính cúi đầu, phảng phất giống như đang triều bái vậy.

Kẻ nào cũng không ngờ tới, việc nhỏ tranh chấp giữa hai gã đệ tử Đan Nguyên Cảnh lúc ban đầu, cuối cùng lại phát triển đến mức dẫn phát sự chú ý của Tộc trưởng Hỏa Liệt Kim Dương Tộc như vậy.

- Mời các hạ đi theo ta!

Ánh mắt Ti Sơ Hàn đầy thâm ý nhìn về phía Triệu Phong một cái, lập tức nói.

Vụt...

Thân hình hai người liền biến mất tại chỗ.

o0o

Cấm địa phía sau Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, trong một tòa điện đường kim sắc cao chót vót trong mây.

Nơi này là Cấm địa của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, nhưng bốn phía xung quanh lại không có bất cứ một gã thủ vệ nào, cũng không có trận pháp gì thủ hộ.

Bởi vì, bên trong này chính là nơi ở của Tộc trưởng Hỏa Liệt Kim Dương Tộc! Bản thân hắn đã là sự uy hiếp cực mạnh rồi!

Trong Thần vực Man Hoang, bất kỳ một thế lực, chủng tộc Tứ tinh nào, ít nhất đều phải có một gã Chân Thần tọa trấn.

Mà cường giả Chân Thần, ở trong mắt thế lực Nhị tinh, Tam tinh, chính là Thần linh chưởng khống tất cả! Một câu nói liền có thể chúa tể vận mạng của bọn họ!

Trong một gian điện các kim sắc rộng lớn vắng vẻ…

- Tộc trưởng, đã dẫn người tới!

Nhị Trưởng lão cung kính đứng sang một bên.

Phía trên cùng của điện các, có một vị lão giả mái tóc bạc trắng, khí tức cô tịch đang ngồi. Người này chính là Tộc trưởng Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, Thiên Hỏa Chân Thần!

Cặp mắt hắn chợt mở ra, phóng xạ ra hai đạo kim quang, nhìn chăm chú về phía Triệu Phong, mang theo uy nghiêm và chấn nhiếp vô tận.

- Nhân loại, đại náo Hỏa Liệt Kim Dương Tộc ta, đả thương tộc nhân ta, ngươi có mục đích gì?

Thanh âm Thiên Hỏa Chân Thần không minh, không ngừng quanh quẩn bên trong điện các. Bầu không khí khắp đại điện phảng phất như cô đọng lại, cho dù là giơ tay nhấc chân đều phải thừa nhận áp lực cùng uy hiếp cực lớn.

Nhị Trưởng lão cảm giác hô hấp cũng có chút khó khăn, mà Triệu Phong trái lại, vẫn như cũ thần thái tự nhiên, khí tức bình ổn.

- Triệu mỗ chỉ là muốn dựa vào thực lực của chính mình, đổi lấy một ít lợi ích từ Hỏa Liệt Kim Dương Tộc!

Triệu Phong vô cùng thẳng thắn, trực tiếp nhìn thẳng Thiên Hỏa Chân Thần.

Đã tới Thần vực Man Hoang được một đoạn thời gian, Triệu Phong cũng đã hiểu rõ quy tắc của thế giới này.

Mặt khác, căn cứ theo như hắn suy đoán, Thiên Hỏa Chân Thần hẳn là một vị Chân Thần Nhất giai tương đối cổ lão. Nếu như trong tay Thiên Hỏa Chân Thần có được một kiện Thần khí, như vậy thực lực của hắn sợ rằng so với Thiên Phạt Chân Thần sơ lâm Đại Lục Vực lúc trước còn mạnh hơn rất nhiều.

Một vị Chân Thần Nhất giai cũng đã đủ để quét ngang toàn bộ Đại Lục Vực!

Bất quá, Triệu Phong lúc này cũng không phải là Triệu Phong trước đây, nếu như hắn một lòng muốn chạy trốn, cho dù là Thiên Phạt Chân Thần cũng không làm được gì hắn!

- Ngươi muốn đổi lấy cái gì?

Cặp mày Thiên Hỏa Chân Thần khẽ nhếch lên.

Bất kỳ một thế lực chủng tộc nào, cũng tuyệt đối sẽ không cự tuyệt cường giả!

Chỉ cần không phải là người của thế lực đối địch, lại cụ bị thực lực cường đại, đều có thể trở thành là kẻ hợp tác!

Mà thực lực vừa rồi Triệu Phong biểu hiện ra, đã hoàn toàn viễn siêu cường giả Bán Thần bình thường! Thực lực chân chính có lẽ không thua kém Đại Trưởng lão trong tộc bao nhiêu.

- Thứ nhất: Tài nguyên tu luyện! Thứ hai: địa đồ mà Hỏa Liệt Kim Dương Tộc trân tàng!

Triệu Phong trực tiếp nói rõ nhu cầu của chính mình.

- Tộc trưởng, kẻ này lai lịch không rõ ràng, rất có thể là nội ứng do chủng tộc khác phái tới! Xin hãy tra xét cẩn thận, sau đó mới quyết định!

Ti Sơ Hàn đang đứng một bên, nghe Triệu Phong nói vậy, lập tức nói.

Hiển nhiên, thái độ của Triệu Phong đối với hắn vừa rồi đã khiến cho Ti Sơ Hàn rất không thoải mái.

Hơn nữa, Triệu Phong lại ở trước mặt nhiều người như vậy, trực tiếp giết chết hậu bối của hắn, điều này khiến cho mặt mũi của hắn trong tộc cũng bị tổn hao rất nhiều.

Mặc dù hắn không nắm chắc có thể chiến thắng được Triệu Phong, nhưng giờ phút này ở trước mặt Tộc trưởng, hắn tự nhiên phải nghĩ biện pháp chấn nhiếp Triệu Phong một chút.

- Tại hạ tới từ địa phương thập phần xa xôi, đối với tình huống chỗ này hoàn toàn không quen thuộc, bởi vậy mới yêu cầu địa đồ của quý tộc!

Sắc mặt Triệu Phong bất biến, thản nhiên nói.

- Tiểu tử, trong Thần vực Man Hoang, địa đồ cũng xem như là bảo vật vô cùng trọng yếu của một thế lực, càng là một loại tượng trưng cho địa vị! Không phải dễ dàng cầm như vậy!

Ngữ khí Thiên Hỏa Chân Thần thoáng có một tia hứng thú, nói.

Trong Thần vực Man Hoang bình thường nguy cơ trùng trùng, đồng thời thiên địa tự nhiên cũng luôn thay đổi thất thường. Một tấm địa đồ chi tiết có tác dụng vô cùng quan trọng!

Đồng thời Thần vực Man Hoang mỗi thời mỗi khắc, mỗi một tấc đất, hầu như đều có mấy thế lực, chủng tộc không ngừng tranh đoạt, bởi vậy, địa đồ càng được cập nhật mới hơn lại càng trân quý hơn.

- Nếu đã như vậy, Triệu mỗ cũng chỉ đành đi tới các chủng tộc phụ cận khác thử cơ hội một phen!

Vẻ mặt Triệu Phong bình thản, chuẩn bị xoay người rời đi.

- Thăm dò một chút thực lực của hắn!

Thiên Hỏa Chân Thần khẽ truyền âm cho Ti Sơ Hàn.

- Nơi này là địa phương ngươi muốn đến thì đến, muốn đi thì đi sao?

Sắc mặt Ti Sơ Hàn lạnh lẽo, trong tay xuất hiện một thanh trường mâu kim diễm đằng đằng.

- Kim Lưu Cuồng Khiếu!

Ti Sơ Hàn vũ động trường mâu kim diễm trong tay, bốn phía nhất thời xuất hiện một cỗ khí diễm kim sắc tịch luyện tất cả.

Rầm rầm ầm!

Sóng biển kim diễm phô thiên cái địa, giống như một đầu Yêu thú hung lệ có linh tính, nhào thẳng về phía Triệu Phong.

- Thứ Thần khí?

Triệu Phong nhất thời động dung.

Trong Đại Lục Vực, Thứ Thần khí cơ hồ là cả vạn năm cũng khó có thể xuất hiện một kiện. Chỉ có một số ít cường giả Bán Thần tuyệt đỉnh mới có được Thứ Thần khí trong tay. Nhưng mà Thần vực Man Hoang lại bất đồng, tuyệt đại đa số các cường giả Bán Thần đều có Thứ Thần khí, thậm chí không chỉ có một kiện!

Hơn nữa phẩm chất kiện Thứ Thần khí trong tay Ti Sơ Hàn này cũng cực cao.

Vụt...

Thân hình Triệu Phong lóe lên, trực tiếp công kích thẳng về phía Ti Sơ Hàn khí thế uy vũ bên trong đám kim diễm ngập trời kia.

- Cái gì?

Thần sắc Ti Sơ Hàn đại chấn.

Hắn vốn cho là, Triệu Phong ít nhất cũng sẽ xuất ra một kiện binh khí để đón đỡ công kích của hắn. Nhưng lúc này, Triệu Phong chỉ dùng hai bàn tay trần, trực tiếp đánh thẳng về phía công kích của hắn!

Ầm! Phanh!

Kim diễm bốc lên, lôi điện cuồn cuộn! Thân hình Ti Sơ Hàn từ trong đó bay ngược ra ngoài, bắn thẳng lên trên vách tường ở một bên.

Bất quá, tòa điện các này sớm đã được Thiên Hỏa Chân Thần thủ hộ, không tạo thành bất cứ hư tổn gì cả.

- Làm sao có thể?

Sắc mặt Ti Sơ Hàn kinh hãi nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong.

Lúc này Triệu Phong đang nở nụ cười nhàn nhạt quan sát thanh trường mâu trong tay mình.

Thanh trường mâu này, chính là Thứ Thần khí của Ti Sơ Hàn lúc nãy! Nhưng vừa rồi trong lúc giao phong, hắn vừa mới một chiêu đã bị đánh bại, đồng thời ngay cả Thứ Thần khí trong tay cũng bị Triệu Phong đoạt lấy.

Trong lòng Ti Sơ Hàn vô cùng khiếp sợ, sau lưng toát ra mồ hôi lạnh.

Hắn vốn dĩ cho rằng, Triệu Phong có thể một kích đánh bại Ngũ Trưởng lão, thực lực nhiều lắm cũng chỉ mạnh mẽ hơn một chút so với chính mình mà thôi.

Nhưng hiện tại sau khi giao thủ qua, Ti Sơ Hàn cùng Ngũ Trưởng lão cũng không có gì khác nhau, chỉ cần một chiêu, liền triệt để thất bại!

Vụt...

Kiện Thứ Thần khí kia đã bị Triệu Phong thu vào trong Mê Không Giới.

- Đa tạ Ti Trưởng lão tặng lễ vật! Tại hạ cáo từ!

Triệu Phong cười ha hả, tiếp tục xoay người rời đi.

Cấp bậc sinh mệnh của Triệu Phong đã đạt tới cấp bậc Chân Thần, công kích dưới Chân Thần gần như khó có thể tạo thành tổn thương gì cho Triệu Phong. Cho dù nơi này là Thần vực Man Hoang cũng không ngoại lệ!

- Chậm đã! Tiểu huynh đệ, thực lực của ngươi đã đủ để lấy được địa đồ của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc ta!

Ngay vào lúc này, Thiên Hỏa Chân Thần ở phía trên điện các chợt mỉm cười, mở miệng.

Vừa rồi, hắn chính là cố ý để Ti Sơ Hàn thăm dò một chút thực lực chân chính của Triệu Phong. Nhưng trong nháy mắt vừa rồi Triệu Phong giao thủ cùng Ti Sơ Hàn, hắn đã nhìn thấu được một chút! Đó chính là: Thần thể!

Triệu Phong chỉ mới có cảnh giới Huyền Quang Cảnh Đại thành, cấp bậc sinh mệnh lại đạt tới cấp bậc Chân Thần! Hơn nữa hắn còn tu luyện công pháp luyện thể cao thâm, chỉ luận thân thể cũng đã hoàn toàn bằng được Thần thể rồi!

Chính bởi vì như vậy, Triệu Phong mới có thể mặc kệ tất cả công kích của Ti Sơ Hàn, trực tiếp cướp đoạt Thứ Thần khí trong tay hắn.

- Ta vừa nhớ ra, ta vẫn còn thiếu mấy kiện thần binh lợi khí!

Triệu Phong dừng bước, lộ ra nụ cười giảo hoạt, nói.

Ti Sơ Hàn xấu hổ và phẫn nộ cúi đầu xuống. Thứ Thần khí của chính mình bị Triệu Phong trực tiếp cướp mất, mà lúc này Triệu Phong lại

còn nói mình thiếu binh khí?

- Điều này, Triệu tiểu hữu không cần phải lo!

Thiên Hỏa Chân Thần suy nghĩ trong chốc lát, mỉm cười nói.

- Tốt! Vậy tại hạ liền lưu lại chỗ này!

Triệu Phong mỉm cười, khẽ cúi đầu hành lễ, trực tiếp xoay người rời khỏi.

- Tộc trưởng, kẻ này lai lịch không rõ ràng, lại lòng tham không đáy! Chẳng lẽ chúng ta thật phải mượn lực lượng của hắn sao?

Ngữ khí Ti Sơ Hàn có chút không vui, nói.

Đã mất đi Thứ Thần khí, với thực lực của Ti Sơ Hàn có lẽ cũng không còn là đối thủ của Tam Trưởng lão trong tộc nữa.

- Thực lực của hắn so với ngươi tưởng tượng còn mạnh hơn rất nhiều! Mặt khác, tình huống hiện tại của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc ta, cũng không lạc quan cho lắm a…

Trong mắt Thiên Hỏa Chân Thần hiện lên một chút bất đắc dĩ, than nhẹ một tiếng.

o0o

Sau khi rời khỏi Cấm địa Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, Triệu Phong liền một lần nữa được an bài lại chỗ ở.

Mà đám người của Thanh Ngọc Dương Tộc cũng bình yên vô sự, chính thức gia nhập vào Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, được hưởng thụ

đãi ngộ cao cấp.

Một ngày này, toàn bộ tộc nhân trên dưới của Thanh Ngọc Dương Tộc, kéo nhau tới bên ngoài điện các của Triệu Phong.

- Ân đức của Triệu tiền bối, trên dưới Thanh Ngọc Dương Tộc không thể báo đáp…

Toàn bộ đám người Thanh Ngọc Dương Tộc đều quỳ hai gối trên mặt đất.

- Đứng lên đi! Ta không có khả năng vĩnh viễn lưu lại ở nơi này! Nếu các ngươi muốn được người khác tôn kính, thì phải dựa vào thực lực của chính mình mới được!

Triệu Phong cảm khái nói một câu.

- Thanh Ngọc Dương Tộc minh bạch…

Ánh mắt đám người Thanh Ngọc Dương Tộc vô cùng kiên định.

Triệu Phong đại náo Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, đánh trọng thương Trưởng lão cao tầng, giết chết hậu bối Trưởng lão Ti Sơ Hàn. Nhưng hắn chẳng những không bị Hỏa Liệt Kim Dương Tộc trừng phạt nghiêm khắc, trái lại còn được vô cùng trọng dụng, nhận được sự tôn trọng của toàn bộ Hỏa Liệt Kim Dương Tộc!

Hết thảy những cái này, đều là do thực lực tranh thủ tới!

Mà Thanh Ngọc Dương Tộc, cái gì cũng không hề làm sai, hơn nữa lại còn chủ động xin lỗi, cuối cùng vẫn bị Hỏa Liệt Kim Dương Tộc khi dễ!

Hiện tại, Thanh Ngọc Dương Tộc chẳng qua là dính ánh sáng của Triệu Phong. Một ngày nào đó Triệu Phong rời khỏi nơi này, địa vị của bọn họ chỉ sợ cũng sẽ xuống dốc không phanh, một lần nữa trở thành đối tượng bị khi nhục!

Sau khi đám người Thanh Ngọc Dương Tộc rời đi, Triệu Phong liền bắt đầu bế quan tu luyện.

o0o

Bên trong Mê Không Giới, Triệu Phong phân hóa ra rất nhiều ý niệm, tiến hành nhất tâm đa dụng.

Cỗ ý niệm đầu tiên tham tu Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, củng cố cảnh giới thực lực bản thân. Không bao lâu nữa, cảnh giới của Triệu Phong đã có thể thuận lý thành chương đạt tới cảnh giới Huyền Quang Đại viên mãn.

Cỗ ý niệm thứ hai thì dùng để hấp thu lạc ấn Lôi kiếp, đồng thời lợi dụng lực lượng Lôi kiếp, nghịch hướng rèn luyện Thánh Lôi Thể.

Lạc ấn Lôi kiếp vẫn luôn là một đòn sát thủ của Triệu Phong. Từ sau khi có được Lôi Thần Tinh, Triệu Phong liền không chút kiêng kỵ hấp thu, dung hợp lực lượng Lôi kiếp.

Vừa có thể đề thăng thực lực của chính mình, về phương diện khác cũng có thể gia tăng hiệu suất rèn luyện Thánh Lôi Thể.

Cỗ ý niệm thứ ba, Triệu Phong dùng để đề thăng cảnh giới ý cảnh.

Vụt vụt vụt...

Trước mặt Triệu Phong, phiêu phù ba trái Đằng Mạn Quả Thực.

Lúc này, trên những quả thực này đã bị đào ra rất nhiều lỗ nhỏ, lực lượng ý cảnh mênh mông càng thêm cuộn trào mãnh liệt, giống như thủy triều cuồn cuộn nghiền áp về phía Triệu Phong.

Triệu Vong cùng Triệu Vạn cũng đang tu luyện cách Triệu Phong không xa, cỗ lực lượng ý cảnh này cũng có công hiệu thật lớn đối với hai người bọn họ.

- Thực lực mới là tất cả!

Ánh mắt Triệu Phong kiên định.

Hiện tại, mặc dù hắn đang vô cùng ổn thỏa ở trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc. Nhưng mà thế lực, chủng tộc Tứ tinh ở trong Thần vực Man Hoang chỉ có thể tính là tồn tại trung hạ đẳng, căn bản không có bất cứ giá trị gì đáng để cao hứng.

Hơn nữa, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cũng là thế lực bình thường nhất ở tầng dưới chót nhất trong các thế lực Tứ tinh, chỉ có một gã Chân Thần Nhất giai thọ mệnh sắp hết mà thôi.

Chính bởi vì như vậy, bọn chúng mới có nhu cầu cấp bách đối với những cường giả ngoại lai khác, mới khách khí như vậy với Triệu Phong.

Nếu như đổi thành một thế lực chủng tộc Tứ tinh rưỡi, chút thực lực ấy của Triệu Phong, bọn chúng căn bản là không đặt vào trong mắt.

- Linh Tộc, ít nhất cũng là chủng tộc Ngũ tinh!

Triệu Phong thầm nghĩ.

Nếu như với thực lực hiện tại của hắn tiến tới Linh Tộc, phỏng chừng số phận cũng sẽ giống như Thanh Ngọc Dương Tộc đi tới Hỏa Liệt Kim Dương Tộc vậy, chỉ có bị kết cuộc bị sỉ nhục mà thôi.

o0o

Mười ngày sau, Ti Sơ Hàn đi tới chỗ ở của Triệu Phong.

- Triệu Phong, đây là địa đồ Hỏa Liệt Kim Dương Tộc trân tàng mà ngươi muốn!

Ti Sơ Hàn lấy ra một cái ngọc giản đã được thi triển bí pháp đặc thù.

Chương 1150: Hắc Thiệt Tích Tộc

Triệu Phong cầm lấy ngọc giản, thôi động lực lượng Lôi kiếp thuộc tính ẩn chứa trong Thánh Lôi Thể, trực tiếp phá hủy phong ấn trên ngọc giản.

Ý thức vừa mới thăm dò vào trong đó, một cỗ tin tức địa đồ chi tiết khổng lồ trong nháy mắt tiến nhập não hải Triệu Phong.

- Hồng Phong Lâm Địa, Thiên Vũ Đảo, Lam Hải Loan…

Phần địa đồ này, so với địa đồ của Thanh Ngọc Dương Tộc thì lớn hơn không chỉ mười mấy lần, hơn nữa nội dung phía trên càng thêm cặn kẽ, niên đại cũng càng gần hơn.

Từ trong này, Triệu Phong mới biết được, bên trong Thiên Vũ Đảo có tổng cộng gần hai mươi thế lực Tứ tinh, mà Thiên Vũ Đảo chỉ là một thành viên trong Lam Hải Loan rộng lớn. Thế lực thống trị toàn bộ Lam Hải Loan, là một thế lực chủng tộc Tứ tinh rưỡi cường đại!

Mặt khác, Triệu Phong cũng biết, bên trong Thiên Vũ Đảo có một tòa Truyền Tống Cổ Trận đại hình, có thể trực tiếp truyền tống đến các nơi khu vực biên giới bên cạnh Lam Hải Loan.

Nói cách khác, nếu như Triệu Phong muốn rời khỏi nơi này, sử dụng Truyền Tống Cổ Trận của Thiên Vũ Đảo chính là con đường thích hợp nhất.

Bất quá, tòa Truyền Tống Cổ Trận này lại nằm trong sự khống chế

của Thiên Vũ Đảo chủ.

- Triệu Phong, phần thưởng thần binh lợi khí ban cho ngươi, đang ở trong tay Đại Trưởng lão, cần ngươi tự mình đi lấy!

Ti Sơ Hàn lạnh nhạt nói.

- Hiện tại Đại Trưởng lão đang ở nơi nào?

Triệu Phong trực tiếp hỏi.

Trước đây thời điểm đi tới Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, ngoại trừ Thiên Hỏa Chân Thần cùng Ti Sơ Hàn, Triệu Phong cũng không cảm giác được có những cường giả nào khác đạt tới tầng thứ này.

- Đang ở Hỏa Hải Lâm! Nơi đó chính là địa phương Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đang giao chiến cùng Hắc Thiệt Tích Tộc!

Ti Sơ Hàn mỉm cười nói.

Địa đồ của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cũng đã thập phần trân quý, nếu như Triệu Phong còn muốn Thứ Thần khí nữa, tự nhiên phải làm chút gì đó mới được.

Bởi vậy, Thiên Hỏa Chân Thần để cho Triệu Phong đi tới địa phương giao chiến để lấy Thứ Thần khí. Đã đi đến chỗ đó, Triệu Phong làm sao có thể không biết xấu hổ mà không xuất lực cho Hỏa Liệt Kim Dương Tộc chứ?

- Vậy cũng thật đúng lúc! Cũng tới lúc nên hoạt động gân cốt một chút rồi! Trong khoảng thời gian này, cũng không gặp được kẻ nào có thể thoải mái đánh một trận!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, lập tức đưa tay làm ra thế mời, tiễn Ti Sơ Hàn rời đi.

Vẻ mặt Ti Sơ Hàn âm trầm, xoay người rời khỏi chỗ ở của Triệu Phong.

Những lời này của Triệu Phong, rõ ràng chính là đang nói, Ti Sơ Hàn hắn ngay cả năng lực so chiêu cùng Triệu Phong cũng không có!

- Cuồng vọng tự đại! Đến lúc đó sẽ khiến cho ngươi biết gì gọi là chật vật!

Trên mặt Ti Sơ Hàn lộ ra nụ cười xảo trá.

o0o

Trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, có tổng cộng năm vị Trưởng lão. Mà Đại Trưởng lão, Tam Trưởng lão, Tứ Trưởng lão đều luôn ở tại địa phương giao chiến. Mặt khác, đại bộ phận các đệ tử thiên tài của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cũng đều tập trung ở nơi đó.

Thế nhưng cho dù là như vậy, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cũng chỉ có thể toàn diện phòng thủ, không dám cứng đối cứng cùng Hắc Thiệt Tích Tộc.

- Hỏa Hải Lâm!

Triệu Phong dựa vào địa đồ ở trong đầu mình, cấp tốc tìm ra địa điểm nơi này.

Hỏa Hải Lâm cũng nằm ngay tại bên trong Hồng Phong Lâm Địa, chỉ bất quá bởi vì chỗ đó sinh trưởng đại lượng trân tài Hỏa thuộc tính, từ xa nhìn lại, giống hệt như một phiến hải dương hỏa diễm liên miên

chập chùng, mới có cái tên này.

Mà lần này, nguyên nhân hai đại thế lực chủng tộc Tứ tinh tranh đoạt nơi đây chính là, trong lòng đất của Hỏa Hải Lâm đã phát hiện ra một nhóm trân tài: Thiên Châu Hỏa Sâm!

Thiên Châu Hỏa Sâm là trân tài Thái Cổ ẩn chứa nguyên khí thiên địa Hỏa thuộc tính cường đại, đồng thời đối với cấp bậc sinh mệnh của cường giả Bán Thần cùng cường giả Thần vị cũng có lợi ích thật lớn.

Sau khi xác định mục đích, Triệu Phong một thân một mình xuất phát.

Hỏa Hải Lâm trên thực tế vẫn thuộc về địa bàn của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, bởi vậy đường xá cũng không tính là xa xôi.

Với tốc độ của Triệu Phong, chỉ mất hai tháng đã chạy tới.

Mặc dù bản thân Triệu Phong nhanh chóng lên đường, nhưng bên trong Mê Không Giới, Triệu Vạn cùng Triệu Vong vẫn luôn không ngừng tu luyện, tìm hiểu. Trong não hải Triệu Phong không ngừng toát ra rất nhiều kinh nghiệm cùng cảm ngộ tu luyện.

- Đã đến nơi!

Triệu Phong dừng lại bước chân.

Từ rất xa đã có thể nhìn thấy một mảnh rừng rậm hỏa hồng sắc dị thường, bên trong phiêu đãng một tầng vụ khí màu đỏ nồng nặc.

- Hoàn cảnh nơi này, thập phần có lợi đối với kẻ tu luyện Hỏa đạo!

Triệu Phong cảm thụ được khí tức trân tài Hỏa thuộc tính nồng nặc

cùng nguyên khí thiên địa trong không khí. Thánh lực Hỏa Chi Phong Lôi trong cơ thể hắn cũng mơ hồ sôi trào lên một trận.

o0o

Tại một phiến địa phương phế tích nào đó, Triệu Phong phát hiện mấy trăm thành viên Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

Cách bọn họ hơn mấy trăm dặm, đang tụ tập đại lượng tộc nhân Hắc Thiệt Tích Tộc!

- Người mới tới có phải là Triệu Phong không?

Lúc này, trong đám người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đang tụ tập kia, đột nhiên đi ra một vị lão giả chòm râu màu đỏ thật dài, gần như thả xuống tới tận đầu gối!

Vụt...

Triệu Phong trực tiếp hạ xuống.

Chung quanh phế tích có đại lượng thành viên Hỏa Liệt Kim Dương Tộc phân tán. Sắc mặt bọn họ cực kỳ kém, trong đó đại bộ phận thành viên đều thân chịu trọng thương.

Thời điểm nhìn thấy Triệu Phong mới tới, các thành viên Hỏa Liệt Kim Dương Tộc tưởng rằng trong tộc phái cường giả tới chi viện, trên mặt nhất thời lộ ra vẻ vui mừng.

Nhưng sau khi bọn họ cảm giác được cảnh giới tu vi của Triệu Phong, tâm trạng nhất thời chuyển thành thất vọng, khinh thường.

- Tộc trưởng nghĩ thế nào vậy? Như thế nào lại phái tới một gã

Huyền Quang Cảnh Đại thành?

- Một gã nhân loại Huyền Quang Cảnh Đại thành thì có ích lợi gì?

Các thành viên Hỏa Liệt Kim Dương Tộc ở đây đều liên tiếp thở dài.

Ngay cả Đại Trưởng lão cũng thoáng chút sửng sốt, ánh mắt có chút hồ nghi nhìn về phía Triệu Phong.

Thời điểm Thiên Hỏa Chân Thần truyền tin cho hắn, chỉ nói trong tộc mới gia nhập một vị cường giả, hôm nay tới nơi này lấy Thứ Thần khí trong tay hắn, đồng thời sẽ trợ giúp bọn họ đối kháng với Hắc Thiệt Tích Tộc.

Đương nhiên, sau này trong tộc sẽ xuất ra một kiện Thứ Thần khí khác, cấp lại cho Đại Trưởng lão.

Bất quá, Thiên Hỏa Chân Thần cũng không nói cho hắn biết, Triệu Phong chỉ mới có cảnh giới Huyền Quang Cảnh Đại thành!

- Đại Trưởng lão, ta phụng mệnh lệnh của Thiên Hỏa Chân Thần, tới đây lấy Thứ Thần khí!

Triệu Phong đi tới trước mặt Đại Trưởng lão, trực tiếp nói.

- Cái gì? Tiểu tử này tới đây để lấy Thứ Thần khí?

- Hiện tại hai tộc đang giao chiến, hắn lại lấy đi Thứ Thần khí, chúng ta còn hy vọng gì nữa?

Các thành viên Hỏa Liệt Kim Dương Tộc nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong, trên mặt không hề che giấu vẻ chán ghét.

- Đại Trưởng lão, làm như vậy thật có chút không thích hợp a!

Lúc này, Tam Trưởng lão của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cũng từ phía sau đi tới.

- Câm miệng!

Đại Trưởng lão đột nhiên quát lớn, khí tức uy áp kinh khủng nhất thời lan tràn ra.

Phụ cận nhất thời biến thành một mảnh tĩnh mịch, toàn trường lặng ngắt như tờ.

Đại Trưởng lão chính là cường giả Bán Thần cực mạnh trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, thực lực chỉ dưới mỗi mình Tộc trưởng Thiên Hỏa Chân Thần mà thôi! Thời điểm Tộc trưởng bế quan, Đại Trưởng lão chính là tương đương với Tộc trưởng trong tộc! Lời nói của hắn, toàn bộ Hỏa Liệt Kim Dương Tộc căn bản không người nào dám cãi lại.

- Đây là mệnh lệnh của Tộc trưởng!

Đại Trưởng lão nghiêm mặt nói lớn, trong tay xuất hiện một kiện trường kiếm toàn thân phủ đầy phù ấn kim sắc.

Triệu Phong trực tiếp cầm lấy kiện Thứ Thần khí này, đặt trong tay, tỉ mỉ ngắm nghía trong chốc lát.

- Không tệ!

Triệu Phong coi như hài lòng. Kiện Thứ Thần khí này chính là Thứ Thần khí có phẩm chất cao nhất từ trước đến nay hắn từng gặp qua.

- Kế tiếp, làm phiền Triệu huynh đệ trợ giúp Hỏa Liệt Kim Dương Tộc chống đỡ địch tộc!

Thần sắc Đại Trưởng lão thản nhiên, ánh mắt thâm thúy nhìn chằm chằm Triệu Phong.

Tuy nói Triệu Phong chỉ mới có tu vi Huyền Quang Cảnh Đại thành, nhưng Đại Trưởng lão lại có thể nhìn ra Triệu Phong tuyệt đối bất phàm. Mặt khác, hắn cũng tin tưởng quyết sách của Tộc trưởng! Thiên Hỏa Chân Thần làm sao có thể phái một gã nhân loại vô dụng tới nơi này chi viện cho bọn họ.

- Chuyện này là tự nhiên!

Triệu Phong trực tiếp đáp ứng.

Hắn đi tới nơi này, một là muốn tôi luyện thực lực một chút, hai là nghĩ cách thuận tiện cướp đoạt một ít chiến lợi phẩm.

- Bên dưới lòng đất phía trước chúng ta một quãng không xa có một mảnh Thiên Châu Hỏa Sâm trân quý! Còn đối diện, chính là đám người Hắc Thiệt Tích Tộc…

Đại Trưởng lão giảng giải một ít tình huống đại khái cho Triệu Phong.

Thiên Châu Hỏa Sâm có tác dụng thập phần to lớn đối với đám người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc chủ tu công pháp Hỏa thuộc tính. Bởi vậy Hỏa Liệt Kim Dương Tộc mới có thể coi trọng nhóm tài nguyên này như vậy.

- Hiện tại, chúng ta chỉ cần tử thủ ở chỗ này là được!

Đại Trưởng lão nhắc lại một lần nữa.

Tuy rằng thực lực Hỏa Liệt Kim Dương Tộc yếu hơn địch tộc một bậc, nhưng hoàn cảnh nơi này lại thập phần có lợi đối với tộc nhân Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, bởi vậy bọn họ mới có thể chống đỡ cho tới bây giờ.

- Hiểu rồi!

o0o

Sau khi chuyện trò với Đại trưởng lão xong, Triệu Phong tìm một nơi vắng vẻ, nhanh chóng tiến nhập vào trong Mê Không Giới.

Soạt!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện hai kiện Thứ Thần khí, theo thứ tự là trường mâu kim diễm cùng trường kiếm kim văn.

Triệu Phong giao trường mâu kim diễm cho Triệu Vong, giao trường kiếm kim văn cho Triệu Vạn.

- Lực lượng Kim thuộc tính trong chuôi trường kiếm kim văn này cực kỳ tinh thuần! Ngày sau cũng có thể dùng làm tài nguyên tu luyện Kim Chi Phong Lôi!

Trong lòng Triệu Phong tính toán như vậy.

Nếu như đám người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc ở đây nghe được những lời này của Triệu Phong, chỉ sợ sẽ thổ huyết mà chết!

Không ngờ Triệu Phong lại chuẩn bị đem một kiện Thứ Thần khí trọng yếu như vậy dùng làm tài nguyên tu luyện! Quả thật là phí của trời mà!

Thật ra, Triệu Phong căn bản không thiếu các loại Thần binh cận chiến. Kim Khôn Thánh Lôi Thể của Triệu Phong đã đạt tới tầng thứ bảy, thân thể hắn chính là vũ khí cận chiến tốt nhất. Mà ngón trỏ dung hợp lực lượng Thần huyết của hắn, lại càng là Thần binh viễn siêu Thứ Thần khí bình thường.

Cái mà Triệu Phong thiếu cũng chỉ là một kiện Thần binh viễn công! Phẩm chất của Tỏa Thiên Cung đã không thể nào thỏa mãn thực lực hiện tại của Triệu Phong.

Mà Thần khí Cổ Thần Ấn, thì Triệu Phong lại không muốn bạo lộ ra quá sớm.

Dù sao kiện Thần khí này cũng là vật phẩm nhiệm vụ mà trước đây Thiên Phạt Chân Thần hàng lâm Đại Lục Vực tìm kiếm. Bởi vậy liền có thể nhìn ra, Cổ Thần Ấn ở trong hàng ngũ Thần khí, cũng là tồn tại cực kỳ trân quý!

Khoanh chân ngồi xuống, Triệu Phong bắt đầu chìm vào tu luyện.

Đầu tiên, Triệu Phong tiến hành tham tu Ngũ Hành Phong Lôi Quyết cùng Hóa Thần Quyết.

Kế tiếp, Triệu Phong bắt đầu thôi diễn tầng thứ ba của Phân Hồn Quyết.

Trong Không gian Thần Mâu, kim cầu thần bí đã bắt đầu phục chế trân tài Thái Cổ, mà bốn phía xung quanh Lôi Thần Tinh, tụ tập rất nhiều sợi tơ ý niệm, từ từ rút ra lực lượng Lôi kiếp, dung nhập vào trong Lôi Hồn Thể.

Đi tới Thần vực Man Hoang, với thực lực hiện tại của Triệu Phong,

muốn rời khỏi Thiên Vũ Đảo, Lam Hải Loan cũng đều thập phần khó khăn, lại càng không nói tới chuyện Cổ Lũng Vực, Thập Bát Đại Vực…

Hơn nữa Thần vực Man Hoang lại càng tàn khốc, nguy hiểm hơn nhiều. Chỉ khi nào không ngừng tăng lên thực lực, Triệu Phong mới có thể bình yên sống sót, gặp lại Triệu Vũ Phi, còn có Tân Vô Ngân, không biết đã cường đại đến trình độ nào?

Bởi vậy, Triệu Phong cần phải nắm chặt tất cả thời gian, đề thăng thực lực của chính mình.

o0o

Đối diện chỗ của đám người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, tại địa phương đám người Hắc Thiệt Tích Tộc chiếm cứ.

- Đại Trưởng lão, vừa rồi kẻ kia nhất định là chi viện của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc!

Đại Trưởng lão của Hắc Thiệt Tích Tộc là một vị lão giả làn da thô dày, màu da lục sẫm, đôi mắt lấp lánh hàn quang.

Vốn dĩ, Hắc Thiệt Tích Tộc chỉ cần tiếp tục cường công thêm hai đến ba lần nữa, liền có thể triệt để đánh tan đám người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

Nhóm tài nguyên Thiên Châu Hỏa Sâm này, Hắc Thiệt Tích Tộc căn bản không chút coi trọng! Cái mà Hắc Thiệt Tích Tộc coi trọng chính là Hỏa Liệt Kim Dương Tộc!

Hiện tại, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đã liên tục suy bại, cô độc. Mà Thiên Hỏa Chân Thần lại là đại nạn sắp tới, thọ mệnh sắp hết, Hắc

Thiệt Tích Tộc tuyệt không thể để cho bên trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc sinh ra một vị cường giả Chân Thần khác!

- Bao Lệ, chỉ là một gã cường giả Huyền Quang Cảnh Đại thành mà thôi! Đừng lo lắng!

Sắc mặt Đại Trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc lãnh đạm, nói.

- Bất quá, vì sao Hỏa Liệt Kim Dương Tộc lại phái tới một gã nhân loại Huyền Quang Cảnh Đại thành như vậy?

Bao Lệ thoáng rơi vào trầm tư.

- Đại Trưởng lão, Bao Lệ nói rất đúng! Việc này chắc chắn có kỳ hoặc!

Lúc này, lại một gã cường giả Bán Thần thân mặc chiến giáp u lam chợt đi tới.

- Vậy thì các ngươi, đi thử thực lực của đám Hỏa Liệt Kim Dương Tộc kia một chút đi!

Ánh mắt Đại Trưởng lão hơi trầm xuống, lập tức nói.

- Được! Vậy chúng ta sẽ đi thăm dò tình huống một chút!

Sau đó, nam tử u giáp cùng Bao Lệ liền điều động ba trăm tộc nhân Hắc Thiệt Tích Tộc, lặng yên tiếp cận về phía đám người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

Tới một thời khắc nào đó, đám người Hắc Thiệt Tích Tộc mới trực tiếp lao ra.

- Giết! Giết sạch tất cả đám người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc!

Trong mắt nam tử u giáp lộ ra hung quang, cao giọng quát lớn.

- Địch tấn công! Hắc Thiệt Tích Tộc tập kích!

- Nhanh chóng chuẩn bị, tiến hành phòng thủ!

Các thành viên Hỏa Liệt Kim Dương Tộc vội vàng tiến nhập trạng thái chiến đấu.

- Hửm? Đại Trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc không tham gia tấn công?

Đại Trưởng lão Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cảm thấy có chút kinh ngạc.

- Rốt cuộc đã bắt đầu đánh nhau?

Triệu Phong mở ra cặp mắt chiến ý dạt dào.

- Triệu Phong, ngươi gia nhập đội ngũ của ta! Nghe theo chỉ thị của ta!

Lúc này, Tam Trưởng lão Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đột nhiên nói.

Tam Trưởng lão có quan hệ rất mật thiết với Nhị Trưởng lão Ti Sơ Hàn. Lúc trước, hắn đã nhận được truyền tin của Nhị Trưởng lão, nhờ hắn hung hăng sửa trị Triệu Phong một phen.

Chương 1151: Sự Nghịch Chuyển Kinh Người

- Triệu Phong, ngươi vào đội ngũ, nghe lệnh của ta.

Tam trưởng lão của Hoả Liệt Kim Dương Tộc ngạo nghễ nói.

Những thành viên còn lại của Hoả Liệt Kim Dương Tộc nhìn Triệu Phong, cũng cảm thấy vô cùng phản cảm.

- Ngươi là cái thá gì?

Triệu Phong thần sắc lạnh băng, quát lớn.

Tiếng quát này khiến tam trưởng lão khựng người, còn những thành viên khác thì kinh ngạc nhìn Triệu Phong.

Tam trưởng lão phẫn nộ nhin Triệu Phong. Nhưng khi ánh mắt hắn gặp ánh mắt Triệu Phong thì tâm thần bất giác run lên.

Tam trưởng lão lúc này cảm thấy toàn thân như rơi xuống hố băng, thân tâm linh hồn bị Triệu Phong áp chế, sững tại chỗ như khuất phục dưới uy thế của Triệu Phong.

Nhưng rồi rất nhanh hắn đã phản ứng lại, sắc mặt vừa ngượng vừa phẫn nộ nhìn Triệu Phong.

- Ngươi dám mạo phạm? Ta là tam trưởng lão của Hoả Liệt Kim Dương Tộc.

Tam trưởng lão quát lớn.

Triệu Phong dám sỉ nhục hắn trước biết bao tộc nhân của Hoả Liệt Kim Dương Tộc. Nếu không phải vì Hắc Thiệt Tích Tộc đã tấn công tới thì tam trưởng lão đã ra tay với Triệu Phong rồi.

Xung quanh, tộc nhân của Hoả Liệt Kim Dương Tộc nhìn Triệu Phong với thần sắc càng thêm căm ghét.

- Thực lực thấp hơn mà dám ngông cuồng vậy.

- Lát nữa hắn sẽ biết thế nào là khổ.

Tộc nhân Hoả Liệt Kim Dương Tộc bàn tán ngay trước mặt Triệu Phong.

- Hai ngươi muốn chết trong tay Hắc Thiệt Tích Tộc sao?

Lúc này đại trưởng lão lên tiếng.

Hiện giờ Hắc Thiệt Tích Tộc đã tấn công, mà tam trưởng lão bên này lại gây mâu thuẫn với Triệu Phong. Hoả Liệt Kim Dương Tộc vốn không phải đối thủ của Hắc Thiệt Tích Tộc, đây không phải tự tìm cái chết sao?

- Ha ha, một lũ ngu ngốc không biết sống chết, lúc này rồi mà còn lục đục nội bộ.

Trên không trung, một Bán Thần của Hắc Thiệt Tích Tộc mặc giáp u tối cười chế giễu.

Uỳnh! Rầm!

Nam tử đó vung trường đao trong tay lên, chém ra một đạo hắc sát đao khí kinh thiên.

Đồng thời, những thành viên khác của Hắc Thiệt Tích Tộc cũng phát động công kích.

Uỳnh uỳnh!

Phong hỏa lôi địa giăng đầy trời, giống như tai họa ngày tận thế ập xuống Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

- Phòng thủ!

Sau lệnh của đại trưởng lão, tất cả tộc nhân Hỏa Liệt Kim Dương Tộc lập tức vận thánh lực, chống lại xung kích.

- Phản kích!

Ánh mắt đại trưởng lão lóe tinh quang.

Lúc này, đại trưởng lão và một bộ phận các thành viên Hắc Thiệt Tích Tộc không xuất động. Chiến lực chỉnh thể của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cao hơn kẻ địch một chút. Là cơ hội để Hỏa Liệt Kim Dương Tộc chủ động xuất kích.

Nếu đại trưởng lão của đối phương xuất động thì Hỏa Liệt Kim Dương Tộc sẽ chuyển công thành thủ.

Đại trưởng lão của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc chuyển sự chú ý sang đại trưởng lão của Hắc Thiệt Tích Tộc.

- Giết!

Tộc nhân Hỏa Liệt Kim Dương Tộc luôn nghe theo mệnh lệnh của đại trưởng lão. Ngay khi đại trưởng lão hạ lệnh là họ lập tức hành động.

- Hề hề, để ta gặp chi viện của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc xem thế nào.

Nam tử kia quét mắt tìm Triệu Phong.

Dù sao thì dụng ý lúc này của chúng chính là thăm dò Triệu Phong.

Uỳnh!

Đột nhiên một luồng gió thổi tới trước mặt nam tử đó.

- Tốc độ nhanh thật...

Nam tử kia giật thót.

Tốc độ hiện giờ của Triệu Phong tuyệt đối không phải trình độ mà cường giả Huyền Quang Cảnh đại thành có được.

Điều khiến nam tử kia thật sự kinh ngạc đó là Triệu Phong lại chủ động tấn công hắn.

Nếu là bình thường hắn sẽ cho rằng Triệu Phong là kẻ ngu ngốc. Nhưng lúc này hắn lại có chút bất an.

Bên kia, một bộ phận Hỏa Liệt Kim Dương Tộc nhìn Triệu Phong cũng với vẻ mặt sững sờ.

Làm gì có cường giả Huyền Quang Cảnh nào chủ động tấn công Bán Thần, đó không phải tự tìm cái chết hay sao?

- Hắn ta...

Sắc mặt đại trưởng lão tối lại, hàng lông may nhăn tít.

Vốn hắn định chủ động tấn công nam tử kia, nhưng lại bị Triệu Phong nhanh chân hơn.

- Hắc Ma Triều Thiên Trảm!

Toàn thân nam tử kia bùng phát Huyền Quang thánh lực đen sì.

Uỳnh! Vút vút!

Nam tử kia vung trường đao, chém ra vô số đạo đao ảnh bá đạo, chôn vùi Triệu Phong trong đao ảnh.

- Lực Phách Lôi Vực.

Triệu Phong thi triển Thổ chi Phong Lôi Thánh Lực và Thánh Lôi Thể.

Uỳnh uỳnh!

Từ trong cơ thể Triệu Phong bùng phát lĩnh vực lôi điện lực phách khủng khiếp.

Lôi lực và năng lượng lực phách phá hủy toàn bộ công kích ở xung quanh, bao trùm lấy nam tử kia.

- Cái gì?

Hắn cảm giác thánh lực huyết mạch toàn thân sôi trào như muốn tràn ra khỏi cơ thể.

Trọng lực nặng nề trong không gian lại càng áp chế sức mạnh của hắn.

Vèo!

Triệu Phong bay tới bên cạnh nam tử kia, ngón tay trỏ kích phát huyết mạch chi lực, dung hợp lực phách lôi vực ở xung quanh rồi tung chưởng.

- Thái Cổ huyết mạch...

Nam tử kia kinh hãi. Dưới áp lực của Thái Cổ huyết mạch của Triệu Phong, huyết mạch chi lực trong cơ thể hắn bị áp chế hoàn toàn.

Thân thể hắn cũng run rẩy theo bản năng.

Trước ngực nam tử đó xuất hiện một cái lỗ nhỏ, đồng thời từ bên trong bắn ra một luồng lực phách lôi đình nuốt chửng hắn.

Bùm!

Thân thể của hắn bị chia làm hai, phần ở giữa bị chỉ pháp của Triệu Phong hủy diệt hoàn toàn.

Đầu và hạ thân của hắn cũng đen thui, mất hoàn toàn sức sống.

Vút!

Một đạo nguyên hồn u ám tháo chạy về phía sau.

- Sao có thể? Tiểu tử đó là cường giả Chân Thần sao?

Nam tử kia sắc mặt kinh hãi đến cực hạn.

Chỉ một chiêu đã hủy diệt được hoàn toàn thánh thể của hắn. Việc này chỉ thực lực của cường giả Chân Thần mới làm được.

- Cái gì? Tên tiểu tử nhân loại đó?

Bao Lịch của Hắc Thiệt Tích Tộc mắt trố ra nhìn Triệu Phong.

Hắn tin vừa rồi mình không nhìn nhầm, đường đường một Bán Thần lại bị Triệu Phong một chiêu đánh bại.

Tình huống này dường như chỉ xuất hiện trong các thế lực ngũ tinh trong truyền thuyết. Những thế lực ngũ tinh trong Man Hoang Thần Vực này bồi dưỡng thiên tài tuyệt cường của cả Phạm Trụ thì họ mới có khả năng giết vượt cấp như vậy.

Nhưng tuyệt đỉnh thiên tài của ngũ tinh thế lực không thể xuất hiện ở địa bàn của thế lực nhỏ bên cạnh Man Hoang Thần Vực này được.

- Sao có thể như vậy?

Không chỉ có Hắc Thiệt Tích Tộc chấn kinh mà ngay cả Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cũng kinh hãi vô cùng.

Tam trưởng lão nhìn Triệu Phong, thân thể không kìm được mà run rẩy.

- Chẳng trách tộc trưởng lại phái hắn tới.

Đại trưởng lão cuối cùng cũng yên tâm, mỉm cười.

Từ biểu hiện vừa rồi có thể thấy rõ ràng Triệu Phong đã có thực lực của nhất giới Chân Thần.

Lúc này Hắc Thiệt Tích Tộc đã mất một chiến lực Bán Thần, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc chắc hắn sẽ hoàn toàn đánh bại Hắc Thiệt Tích Tộc.

- Trữ vật không gian.

Con mắt trái của Triệu Phong ngưng thị nhìn nguyên hồn của nam tử kia.

Nhục thân bị hủy hoại, khi nguyên hồn tháo chạy thường sẽ mang theo trữ vật không gian, giống như lần đó Triệu Phong cất hết tài nguyên vào không gian mắt trái rồi mới đoạt xác.

Lần trước, khi nguyên hồn của Thiên Phạt Chân thần tháo chạy cũng mang theo trữ vậtt không gian, nếu không thực lực của hắn không thể hồi phục nhanh như vậy được.

Uỳnh!

Trong mắt trái của Triệu Phong hiện lên một ngọn hỏa diệm màu tử kim, theo đó là đồng lực ý chí khiến người ta phải sợ hãi.

- Phong Lôi Đồng Hỏa.

Uỳnh! Phừng!

Một ngọn lửa lôi kiếp trực tiếp bùng nổ trên nguyên hồn.

- Á!!!

Trong tiếng kêu thảm thiết đó, linh hồn của nam tử kia không ngừng yếu đi.

- Nguy rồi!

Bên Hắc Thiệt Tích Tộc, đại trưởng lão thần sắc chấn kinh, lập tức lao về phía Triệu Phong.

Đương nhiên từ thực lực mà Triệu Phong vừa thể hiện, đại trưởng lão biết mình không phải đối thủ của Triệu Phong. Nhưng chỉ cần chặn Triệu Phong lại, giải cứu nam tử Hắc Thiệt Tích Tộc kia. Dù sao thì trong thế lực tứ tinh, Bán Thần cũng là cường giả hàng đầu, ảnh hưởng tới cả vinh nhục của thế lực.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong vận Phong Lôi Thánh Lực truyền vào bàn tay tung ra một chưởng.

Uỳnh! Bùm!

Một đạo chưởng ảnh thánh quang khổng lồ bắn ra, phong tỏa mọi đường lui của đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc.

Đồng thời Triệu Phong cũng đuổi theo nguyên hồn của nam tử kia, lại thi triển một đòn công kích linh hồn.

Phụt!

Nguyên hồn của nam tử kia hoàn toàn biến mất khỏi trời đất.

Triệu Phong lấy đi trữ vật không gian của hắn.

Nơi giao chiến của hai tộc bị bao trùm bởi sự yên lặng chết chóc.

Tại ơi giao chiến, Bán Thần không có khả năng kháng cự, chẳng

khác gì đã chết.

Lúc này, tất cả thành viên của Hắc Thiệt Tích Tộc sắc mặt đều tái trắng, lông dựng đứng lên cả lên.

Chúng cảm giác như Hỏa Liệt Kim Dương Tộc có thêm một cường giả Chân Thần, như vậy thì chúng làm sao thắng được?

- Chạy!

Lập tức một vài thành viên Hắc Thiệt Tích Tộc rút về sau.

- Rút lui!

Sau đó là Bao Lịch vội vàng hạ lệnh, vài trăm thành viên Hắc Thiệt Tích Tộc đều tháo hết khôi giáp.

- Chiến lợi phẩm của một Bán Thần quá ít!

Phía sau Triệu Phong xuất hiện một đôi vũ dực kim quang.

Xoẹt!

Triệu Phong biến thành một đạo ánh sáng lao về phía đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc.

- Một lũ ngu ngốc, các ngươi cứ đứng đó nhìn sao?

Triệu Phong liếc nhìn thành viên Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

- Giết! Thừa thắng truy kích!

Lúc này, một số tộc nhân Hỏa Liệt Kim Dương Tộc hét lớn xông lên

trước.

- Đuổi theo, làm yếu đi thực lực của Hắc Thiệt Tích Tộc!

Đại trưởng lão sực tỉnh khỏi sự chấn kinh, lập tức ra hiệu lệnh.

Lập tức sĩ khí của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc dâng cao, cùng xông lên truy kích.

- Ngươi đừng có được đằng chân lân đằng đầu.

Đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc tự biết mình không phải đối thủ của Triệu Phong nên bỏ chạy.

- Xuyên Thiên Chỉ!

Ngón tay trỏ của Triệu Phong phát ra khí tức huyết mạch Thái Cổ, đồng thời Phong Lôi thánh lực cũng truyền vào đó.

Vút!

Một đạo kim quang đem theo phong lôi chi lực khủng khiếp bắn ra.

Phụt!

Vai phải của đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc đang bỏ chạy bị xuyên qua, máu tươi bắn tung tóe.

Đồng thời đạo kim quang đó tiếp tục bắn về phía trước, giết chết hai Thánh Chủ của Hắc Thiệt Tích Tộc.

Triệu Phong động ý niệm thu hai người bọn chúng vào trong trữ vật không gian.

- Tên tiểu tử đáng ghét!

Sắc mặt của đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc vô cùng khó coi.

Tốc độ của Triệu Phong nhanh hơn hắn một chút, nhưng Triệu Phong lại không vội đuổi theo, mà trong lúc công kích hắn tiện thể giết vài tên Hắc Thiệt Tích Tộc khác.

Không lâu sau Triệu Phong đã giết gần hai trăm cường giả Huyền Quang Cảnh.

- Chạy đi đâu!

Lúc này đại trưởng lão và tam trưởng lão của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đuổi tới.

Đương nhiên họ hiểu phải giết cường giả đỉnh cấp của Hắc Thiệt Tích Tộc mới là cách căn bản để làm yếu đi thực lực của Hắc Thiệt Tích Tộc.

- Cút! Đó là chiến lợi phẩm của ta.

Triệu Phong nhìn đại trưởng lão và tam trưởng lão, quát lớn.

Hắn giúp chúng giải quyết nguy cơ lần này vậy mà chúng lại cướp chiến lợi phẩm của hắn.

- Ngươi...

Tam trưởng lão phẫn nộ đỉnh chửi nhưng bất giác lại dừng.

- Chúng ta đi giết những kẻ khác của Hắc Thiệt Tích Tộc.

Đại trưởng lão nói, ai mạnh kẻ đấy làm chủ.

Trước kia Triệu Phong bị mọi người coi thường, còn giờ thì không một ai dám làm trái ý hắn.

- Cái gì? Lẽ nào hắn chắc chắn một mình giết được ta?

Đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc đang tháo chạy sắc mặt kinh hãi, mồ hôi lạnh túa ra ròng ròng.

Ở Man Hoang Thần Vực,

Chương 1152: Giết Hết Toàn Bộ

- Cái gì? Lẽ nào hắn chắc chắn một mình giết được ta?

Đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc đang tháo chạy sắc mặt kinh hãi, mồ hôi lạnh túa ra.

Đánh bại và giết chết là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau, độ khó của việc giết ít nhất khó hơn đánh bại vài lần.

- Lẽ nào hắn là thiên kiêu của Kim Ngọc Tộc?

Đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc đoán.

Kim Ngọc Tộc xếp thứ 2532 trong bảng Thái Cổ Vạn Tộc, chủng tộc thống trị cao nhất của Lam Hải Loan, thế lực tứ tinh rưỡi.

Theo truyền thuyết, Kim Ngọc Tộc có thiên tài hàng đầu Lan Hải Loan, gần như có khả năng giết cường giả vượt cấp.

Nhưng những thiên kiêu đó hầu như đều là Bán Thần, đương nhiên không phải họ không thể đột phá thiên giới Thần Vị mà là cố tình áp chế thực lực, tích luỹ chuẩn bị trực tiếp xung kích Thần Vị cấp cao.

Nghe nói, thiên tài có được tam đẳng Thần Vị, tỷ lệ thăng lên Cổ Thần cao hơn người thường nhiều lần.

- Tà Quang Thiểm!

Đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc thiêu đốt Huyền Quang thánh lực, thi triển bí thuật di chuyển trong không gian.

Vù!

Thân thể hắn biến thành thuỷ quang đen rồi nhạt dần.

- Lôi Dực Thiểm Không.

Vũ dực sau lưng Triệu Phong lập tức toả ra xích lôi điện quang, đẩy tốc độ của hắn lên đến cực hạn, biến mất khỏi tầm mắt.

- Nhanh thật!

Tam trưởng lão giật mình.

Triệu Phong không chỉ có sức mạnh cường hãn mà về tốc độ cũng có thể hơn cả Bán Thần.

- Nhưng đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc muốn chạy trốn thì Triệu Phong cũng không làm gì được.

Đại trưởng lão Hoả Liệt Kim Dương Tộc thở dài, cho rằng Triệu Phong có phần quá tự kiêu.

Thực lực của đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc hơn xa hắn, hơn nữa lại giảo hoạt đa đoan. Triệu Phong có lẽ có thể đánh bại kẻ này nhưng muốn giết thì khó rồi.

Dù sao thì ai cũng hiểu rõ mức độ khó khăn của việc đánh bại và giết chết.

- Như vậy cũng tốt, Triệu Phong đuổi theo đại trưởng lão Hắc Thiệt

Tích Tộc, chúng ta giết những kẻ còn lại của Hắc Thiệt Tích Tộc.

Tam trưởng lão cười lạnh lẽo.

Hai Bán Thần của Hắc Thiệt Tích Tộc một đã chết, một thì bỏ trốn.

Giờ đội ngũ Hắc Thiệt Tích Tộc chỉ còn một Bán Thần là Bao Lịch, đương nhiên chúng sẽ không phải đối thủ của Hoả Liệt Kim Dương Tộc.

Vì thế Hoả Liệt Kim Dương Tộc truy sát cực kỳ thuận lợi.

Cả đội ngũ của Hắc Thiệt Tích Tộc bị giết hơn nửa, chỉ có Bao Lịch dẫn một bộ phận nhỏ tộc nhân thoát được.

- Đáng ghét để chúng thoát mất rồi.

Tam trưởng lão có phần không cam lòng.

Thời cơ tốt như vậy, giết được thêm người của tộc đối địch đương nhiên sẽ có thu hoạch nhiều hơn.

Nhưng việc này cũng không có cách nào khác, đánh bại và giết chết có độ khó khác nhau. Trừ phu thực lực Hoả Liệt Kim Dương Tộc hơn đối thủ vài tầng thứ thì mới có khả năng giết được hết người của Hắc Thiệt Tích Tộc.

- Có điều, Hắc Thiệt Tích Tộc giờ đã không phải đối thủ của Hoả Liệt Kim Dương Tộc nữa rồi.

Đại trưởng lão vẻ mặt rất vui mừng.

Kết quả này đã hơn những gì hắn dự liệu rồi.

Sau đó Hoả Liệt Kim Dương Tộc ở lại tại chỗ sắp xếp chiến lợi phẩm và trị thương.

Đương nhiên còn phải đợi Triệu Phong trở lại. Triệu Phong không trở lại thì họ đâu dám tuỳ tiện quay về.

- Đại trưởng lão, ngài nói xem Triệu Phong có bị đại trưởng lão và bọn Bao Lịch của Hắc Thiệt Tích Tộc vây đánh không?

Tam trưởng lão đột nhiên nói.

Số người Hắc Thiệt Tích Tộc thoát được khỏi tay họ vẫn rất nhiều. Nếu trên đường chúng gặp Triệu Phong đang giao chiến với đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc thì Triệu Phong phải đối mặt với toàn bộ người của Hắc Thiệt Tích Tộc.

- Cái này…cũng có khả năng.

Tam trưởng lão nhắc nhở như vậy khiến sắc mặt đại trưởng lão thay đổi.

Tuy Triệu Phong quá tự cao tự đại nhưng lúc này Hoả Liệt Kim Dương Tộc rất cần hắn.

- Đi xem xem…

Đại trưởng lão đứng dậy, chuẩn bị dẫn đội ngũ đi xem xét tình hình.

Nhưng đúng lúc đó từ phía chân trời truyền tới một luồng sóng dao động khủng khiếp.

Uỳnh!

Triệu Phong chớp mắt đã tới bên trên Hoả Liệt Kim Dương Tộc.

- Một đám ngu ngốc, để nhiều kẻ địch như vậy thoát mất, còn phải để ta tự tay xử lý.

Triệu Phong đứng bên trên nhìn xuống giống như chí tôn thần linh nhìn xuống chung sinh.

- Cái gì?

Tam trưởng lão kinh hãi kêu lên thất thanh.

Hắn vốn đoán có thể Triệu Phong sẽ bị Hắc Thiệt Tích Tộc bao vây tấn công, nhưng không ngờ Triệu Phong lại có thể giết hết toàn bộ bọn Bao Lịch. Hắn rốt cuộc là quái vật gì vậy?

Đồng thời hắn cũng nghi ngờ rốt cuộc đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc đã chết chưa?

Tất cả thành viên Hoả Liệt Kim Dương Tộc đều nằm mọp dưới chân Triệu Phong, trong tim đầy sự sùng bái.

- Triệu Phong tiểu huynh đệ, ngươi không sao là tốt rồi. Chúng ta hãy nhanh chóng đi khai thác tài nguyên rồi trở về Hoả Liệt Kim Dương Tộc.

Đại trưởng lão tươi cười.

Thực lực của Triệu Phong càng mạnh thì càng có lợi cho Hoả Liệt Kim Dương Tộc.

Vốn dĩ không lâu nữa Hoả Liệt Kim Dương Tộc có thể sẽ bị hạ xuống

còn tam tinh thế lực.

Nhưng giờ có lẽ có thể tận dụng Triệu Phong để Hoả Liệt Kim Dương Tộc củng cố địa vị tứ tinh, thậm chí có thể mạnh hơn.

- Xuất phát!

Đại trưởng lão hạ lệnh, cả đội ngũ quay về đường cũ.

- Không ngờ Triệu tiền bối lại cường đại đến vậy. Lần này chúng ta thắng đều là nhờ công lao của tiền bối.

- Ta chưa từng thấy cường giả Huyền Quang Cảnh đại thành nào lại mạnh như thế. Lẽ nào Triệu tiền bối là thiên kiêu chi tử của ngũ tinh thế lực nào đó tình cờ tới đây?

Dọc đường người của Hoả Liệt Kim Dương Tộc không ngừng bàn tán về Triệu Phong, ánh mắt đầy phấn khích lẫn sùng kính.

Lúc này, địa vị của Triệu Phong trong lòng họ đã vượt qua ngũ đại trưởng lão trong tộc, trở thành đệ nhất nhất nhân chỉ dưới tộc trưởng.

Không lâu sau, đoàn người đã tới Hoả Hải Lâm.

Việc khai thác tài nguyên đương nhiên giao cho những tộc nhân khác, Triệu Phong ngồi một bên sắp xếp chiến lợi phẩm.

- Tài nguyên của đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc cũng không tồi, còn lại thì không ổn.

Triệu Phong cười.

Đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc tưởng thi triển dùng bí thuật di chuyển trong không gian là có thể chạy thoát, nhưng đó lại là sai lầm lớn nhất của hắn.

Tách xa khỏi đoàn người, Triệu Phong đuổi được đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc liền gọi Diệt Thế Hắc Giao Long và Triệu Vạn trợ giúp thì hắn sao thoát được.

- Tiểu Hắc, đây là của ngươi.

Triệu Phong chọn ra một số thứ mình không cần ném cho Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Vâng…

Diệt Thế Hắc Giao Long cực lực phản đối cách xưng hô của Triệu Phong nhưng hắn lại không có cách nào cả.

- Triệu Phong tiểu huynh đệ, có thể đi rồi.

Đại trưởng lão tiến lại bên cạnh Triệu Phong, mỉm cười nói.

- Ừm.

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Giờ trong Hoả Liệt Kim Dương Tộc Triệu Phong đã trở thành đệ nhất nhân chỉ sau tộc trưởng.

Thậm chí Triệu Phong muốn chinh phục chủng tộc tứ tinh này cũng không phải chuyện khó. Chỉ có điều giờ hắn không cần mà thôi, hơn nữa hắn cũng không có thời gian.

Sau khi về Hoả Liệt Kim Dương Tộc, Triệu Phong cùng đại trưởng lão tới chỗ của Thiên Hoả Chân Thần.

- Tộc trưởng, đã khai thác thành công Thiên Châu Hoả Sâm, tất cả thành viên Hắc Thiệt Tích Tộc đều đã bị giết, còn ba Bán Thần…

Đại trưởng lão ngừng một chút, vì hắn cũng không rõ đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc rốt cuộc đã chết chưa, vì thế không thể kết luận.

- Ba Bán Thần bên địch đều đã chết.

Triệu Phong mỉm cười, nhìn Thiên Hoả Chân Thần.

- Cái gì?

Thiên Hoả Chân Kinh kinh hãi kêu lên.

Chi dù thực lực của Triệu Phong mạnh hơn phần lớn Bán Thần, gần với Chân Thần rồi nhưng cả ba Bán Thần của Hắc Thiệt Tích Tộc đều chết thì hắn vẫn không dám tin.

Như vậy, không phải toàn bộ người của Hắc Thiệt Tích Tộc ở Hoả Hải Lâm đều đã chết sao?

- Tốt, Triệu tiểu hữu, lão phu quả nhiên không nhìn nhầm ngươi.

Sau chấn kinh, Thiên Hoả Chân Thần tươi cười khen ngợi.

Nhưng Triệu Phong thì vẻ mặt vẫn lạnh nhạt như thường.

- Đây là thù lao cho Triệu tiểu hữu.

Rồi Thiên Hoả Chân Thần đưa ra một cái nhẫn trữ đồ.

Kết quả của trận chiến này vượt xa dự liệu của Thiên Hoả Chân Thân, một món thứ thần khí đương nhiên không đủ để làm thù lao.

- Đa tạ, sau này Hỏa Liệt Kim Dương Tộc có khó khăn gì Triệu mỗ nhất định sẽ toàn lực tương trợ.

Triệu Phong nhận lấy nhẫn rồi từ biệt Thiên Hỏa Chân Thần.

- Tộc trưởng, thực lực của Triệu Phong có lẽ đã đạt tới nhất giới Chân Thân.

Sau khi Triệu Phong rời đi, đại trưởng lão trịnh trọng nói.

- Tầng thứ sinh mệnh của hắn đã đạt tới tầng thứ Chân Thần, hơn nữa còn tu luyện luyện thể công pháp vô cùng cao minh, tương đương với việc có thần thể của nhất giới Chân Thần.

Thiên Hỏa Chân Thân nói điều mình được biết.

- Nếu vậy có lẽ có thể nhờ Triệu Phong giúp chúng ta lấy Giao Dịch Linh Điện.

Đại trưởng lão nói.

Giao Dịch Linh Điện ở Man Hoang Thần Vực giống như Hư Hải Linh Điện ở Nam Lâm Hải, Trung Tâm Linh Diện trong Đại Lục Vực, là vùng đất dành cho giao dịch.

Nhưng Giao Dịch Linh Điện ở Man Hoang Thần Vực lại do tất cả thế lực trong một phạm vi nhất định chi tiền xây dựng, hơn nữa người nắm giữ nó cũng được chọn trong các thế lực đó.

Cả Thiên Vũ Đảo có năm tòa Giao Dịch Linh Điện, phân tán ở các nơi trên Thiên Vũ Đảo.

Nhưng Thiên Vũ Đảo có tới gần hai chục tứ tinh chủng tộc.

Cứ cách một nghìn năm, Thiên Vũ Đảo sẽ tổ chức một cuộc tranh quyền Giao Dịch Linh Điện, người chiến thắng sẽ quản lý cả Giao Dịch Linh Điện.

Vì thế các thế lực nắm quyền của năm tòa Giao Dịch Linh Điện gần như là năm thế lực mạnh nhất Thiên Vũ Đảo.

Đương nhiên lợi ích mà một tòa Giao Dịch Linh Điện đem lại cũng vô cùng hấp dẫn, đủ để thay đổi vận mệnh của một thế lực.

Trước kia, đối mặt với những cuộc chiến tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc gần như không dám nghĩ, thậm chí không tham gia.

- Để ta suy nghĩ xem…

Thiên Hỏa Chân Nhân trầm tư.

Thật ra, khi Triệu Phong giao đấu với Tam trưởng lão thì Thiên Hỏa Chân Thần đã có suy nghĩ này rồi.

Nhưng việc này vô cùng quan trọng, cần phải suy tính kỹ càng.

Sau khi về chỗ ở, Triệu Phong liền bắt đầu bế quan.

Trong Mê Không Giới.

Soạt soạt.

Trước mặt Triệu Phong xuất hiện một vài mảnh thứ phẩm Thần Tinh chất lượng cực cao và lượng lớn khôi bảo dùng để tu luyện.

Triệu Phong dùng Ngũ Hành Phong Lôi Quyết hấp thụ năng lượng và tác dụng của các loại dược tài tu luện tới tầng thứ chín Thổ Chi Phong Lôi.

Đồng thời, Triệu Phong còn phân ra rất nhiều thần niệm tham tu các mặt khác nữa.

Một tháng sau, Triệu Phong mở mắt.

- Trừ phi nâng cao được cảnh giới, nếu không tầng thứ chín Thổ Chi Phong Lôi rất khó có tiến bộ.

Triệu Phong thở ra một hơi khí đục.

Thật ra Triệu Phong có thể đột phá Thánh Vương từ lâu, rồi trực tiếp xung kích thiên giới Thần Vị.

Thực lực của hắn đã đạt tới tiêu chuẩn của Chân Thần, hơn nữa hắn có Lôi Kiếp Thánh Thể và Lôi Hồn Thể, lôi kiếp của Chân Thần không phải vấn đề lớn.

- Nhưng tình hình tốt nhất thì cũng chỉ có thể xung kích nhị giới Chân Thần!

Triệu Phong lắc đầu.

Thật ra, có xung kích được tới nhị giới Chân Thần không Triệu Phong vẫn không chắc chắn được nhiều.

- Theo truyền thuyết, nếu có thể xung kích tới tam giới Chân Thần thì tỷ lệ trở thành Cổ Thần sẽ lớn hơn. Không biết từ cổ chí kim đã có ai xung kích được tứ giới hoặc ngũ giới Chân Thần chưa…

Triệu Phong trong lòng có chút mong chờ.

Trực tiếp xung kích lên cao giới Thần Vị không chỉ bớt được thời gian tu luyện mà tiềm lực sau này cũng lớn hơn.

Nếu có điều kiện, đương nhiên Triệu Phong sẽ cố gắng hết sức xung kích cao giới Thần Vị. Đây cũng là nguyên nhân hắn vẫn áp chế cảnh giới, tích lũy nền tảng.

Chương 1153: Giao Dịch Linh

Đến nay, Ngũ Hành Phong Lôi Quyết của Triệu Phong rất khó để tiến bộ, mà tầng thứ sinh mệnh của hắn đã tới trình độ của nhất giới Chân Thần.

Tiếp theo Triệu Phong chuyển mục tiêu sang huyết mạch, huyết mạch cường đại có tác dụng rất lớn đối với việc xung kích thiên giới Thần Vị

Ví như hai trăm chủng tộc đầu tiên của bảng Thái Cổ Vạn Tộc, cho dù không có dự trữ thì xung kích thiên giới Thần Vị cũng trở thành nhị giới Chân Thần. Đó chính là ưu điểm của huyết mạch cường đại.

Huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ của Triệu Phong có thể coi là huyết mạch hàng đầu trong Đại Lục Vực, nhưng trong Man Hoang Thần Vực thì lại chẳng đáng nhắc đến.

Vì huyết mạch Thái Cổ trong Man Hoang Thần Vực không phải đậm đặc bình thường, mức độ phản tổ cũng rất cao.

Ngay ví dụ như chủng tộc thống trị tối cao của Lam Hải Loan là Kim Ngọc Tộc, tuy chỉ xếp hạng hơn hai nghìn nhưng với những chủng tộc cùng đẳng cấp, cho dù là Ôn Lạc An có huyết mạch của Thiên Dương Chiến Tộc cũng không phải đối thủ của họ.

Đây chính là sự khác biệt lớn giữa Man Hoang Thần Vực và các không gian cấp thấp.

Ngoài ra, giống như Triệu Vũ Phi, người có huyết mạch Thái Cổ ở

không gian ngoại vực, một khi vào Man Hoang Thần Vực, huyết mạch sẽ vô hình trung được cải thiện. Nhưng chỉ giới hạn cho huyết mạch Thái Cổ. Huyết mạch của Triệu Phong đến đây lại chẳng có bất cứ thay đổi gì.

Xoẹt!

Triệu Phong vào trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Giờ đại quân yêu thú của Triệu Phong trong Mộng Cảnh Thái Cổ đã rất đông đảo. Trừ Kim Dực Xích Hổ Tộc, Thiên Hỏa Lôi Vượng, Băng Thổ Cuồng Ngưu Tộc và Thổ Tinh Tộc ra, Triệu Phong còn có được một vài đàn đàn chủng tộc xếp hạng hơn tám nghìn trong bảng Thái Cổ Vạn Tộc.

Trong đó, mạnh nhất phải kể đến Yêu Hỏa Hồ Tộc, chủng tộc có huyết mạch cường đại, xếp hạng 8030.

Chỉ là, để bồi dưỡng những đàn yêu thú này, Triệu Phong cũng phải tiêu tốn tài nguyên vô cùng kinh người.

- Tiếp tục mở rộng phạm vi thế lực, tấn công Điện Quang Bức Tộc.

Triệu Phong hạ lệnh, rồi dẫn theo vài đàn yêu thú tấn công mục tiêu tiếp theo.

Với sự chiến đấu liều chết của đàn yêu thú, Triệu Phong lại giành thắng lợi, đồng thời Triệu Phong cũng loại bỏ một lượng lớn yêu thú yếu và nô dịch một ít Điện Quang Bức Tộc.

- Mộng Cảnh Thái Cổ có thể còn rộng hơn ta tưởng. Có lẽ bây giờ ta mới đang ở vùng ven của Mộng Cảnh Thái Cổ.

Sau khi chứng kiến sự bao la của Man Hoang Thần Vực, Triệu Phong bất giác nghĩ.

Triệu Phong có cảm giác Mộng Cảnh Thái Cổ và Man Hoang Thần Vực có mối liên hệ nào đó.

- Cứ dần dần mở rộng lãnh thổ như vậy. Không động chạm tới các chủng tộc Thái Cổ quá mạnh, cuối cùng cũng có ngày ta sẽ tiến vào sâu trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Triệu Phong mang đầy tham vọng.

Chỉ ở vùng ven đã có tài nguyên phong phú như thế này, nếu vào sâu nữa thậm chí ở vùng trung tâm, đương nhiên sẽ càng nhiều hơn.

Soạt!

Triệu Phong mang một số huyết mạch và huyết nhục Thái Cổ vào Mê Không Giới.

Mỗi lần tranh đoạt địa bàn láẽ có một lượng lớn chủng tộc chết, mà xác của chúng đều là tài nguyên quý giá.

- Chủ nhân, cho ta thêm một số tài nguyên quý nữa là ta có thể hồi phục tới cảnh giới Bán Thần rồi..

Diệt Thế Hắc Giao Long vẻ mặt hớn hở tới gần Triệu Phong.

Diệt Thế Hắc Giao Long đã dùng hết số tài nguyên Triệu Phong đưa lần trước rồi.

Dù sao đó cũng chỉ là những chiến lợi phẩm Triệu Phong lấy được từ các cường giả Huyền Quang, Bán Thần, không phải thứ quá quý giá.

- Đây là của ngươi…

Triệu Phong lấy ra một phần huyết nhục và huyết mạch đưa cho Diệt Thế Hắc Giao Long. Một mình Triệu Phong cũng không dùng hết nhiều như vậy.

Rồi Triệu Phong nhìn sang Triệu Vong và Triệu Vạn.

Triệu Vong vẫn ở cảnh giới Huyền Quang viên mãn, Triệu Phong dặn hắn đừng vội tăng cấp mà nên tích lũy nền tảng xung kích Thần Vị cấp cao.

Triệu Vong giờ vẫn là Huyền Quang đại hành, bằng với Triệu Phong.

Ngoài ra, sau khi hai người vào Man Hoang Thần Vực, huyết mạch hậu duệ bát đại Thần Mâu của họ cũng được cải thiện, năng lực của huyết mạch nhãn đồng cũng cường đại hơn.

Cộng với việc khi tu luyện họ sử dụng tài nguyên Thái Cổ, vì thế huyết mạch hậu duệ Thần Mâu của họ lúc này hoàn toàn không thua kém những chủng tộc xếp trong nhóm hai trăm chủng tộc hàng đầu của Thái Cổ Vạn Tộc.

- Mắt ta dường như có thay đổi…

Triệu Phong khẽ lẩm nhẩm.

Sau khi vào Man Hoang Thần Vực thì Mộng Cảnh Thái Cổ và Thần Linh Nhãn bắt đầu thay đổi.

Chỉ là, Mộng Cảnh Thái Cổ thay đổi rất nhanh, rồi cũng nhanh chóng kết thúc. Còn Thần Linh Nhãn thì thay đổi rất chậm, thậm chí rất khó

nhận ra, đến giờ vẫn đang thầm lặng thay đổi.

- Kệ nó vậy, vẫn nên cường hóa huyết mạch trước.

Triệu Phong lấy ra một ít huyết mạch của Điện Quang Bức Tộc bôi lên người.

Uỳnh!

Triệu Phong trực tiếp kích hoạt huyết mạch Huyết Ma Dương, toàn thân hắn nhanh chóng trở nên đỏ rực, sau lưng xuất hiện một vầng mặt trời đỏ chói.

Ầm!

Triệu Phong tận dụng huyết mạch chi lực tự thân hấp thú huyết mạch của các chủng tộc Thái Cổ khác.

- Huyết mạch không phải cứ như vậy không thay đổi. Chỉ cần ta không ngừng hấp thú năng lượng của huyết mạch khác. Dù không phải huyết mạch Thái Cổ thì cũng có thể mạnh lên không ngừng, vượt qua huyết mạch Thái Cổ thông thường…

Đây chính là suy nghĩ của Triệu Phong.

Lúc này huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ trong cơ thể hắn từ lâu đã vượt qua phạm trù của Huyết Ma Dương hoàn mỹ của Thiết gia Đại Lục Vực. huyết mạch trong cơ thể hắn không biết đã trộn bao nhiêu huyết mạch Thái Cổ. Có thể gọi đó là biến dị Huyết Ma Dương, nhưng Triệu Phong cảm thấy gọi là Thái Cổ Huyết Ma Dương vẫn hay hơn.

Cứ thế, Triệu Phong tiêu hao một lượng lớn huyết mạch Thái Cổ,

dung nhập vào huyết mạch Thái Cổ Huyết Ma Dương trong cơ thể, không ngừng cường hóa.

Sau một tháng, thân thể Triệu Phong càng thêm đỏ rực. Ngọn Huyết Ma Dương Viêm trên cơ thể cháy càng thêm hung mãnh, bá đạo, tỏa ra thứ khí tức Thái Cổ nồng đậm mà mãnh liệt.

- Huyết mạch đúng là đang mạnh hơn, nhưng hiệu quả rất ít.

Triệu Phong thu Thái Cổ Huyết Ma Dương về.

Bế quan một thời gian lâu, Triệu Phong ra khỏi điện.

Trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc rộng lớn có gần hai mươi diễn võ trường. Ở đó có vô số thành viên, đệ tử đang trao đổi võ công, cùng tu luyện.

Sau khi Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đánh bại Hắc Thiệt Tích Tộc, đoạt được Thiên Chủ Hỏa Sâm, sĩ khí tăng mạnh, chủng tộc đang dần dần trở nên mạnh hơn.

- Triệu tiền bối.

Cách điện của Triệu Phong không xa, tiếng của Thanh thúc vang lên.

- Lâu như vậy rồi, thật hiếm khi thấy tiền bối lộ diện.

Ngọc Lâm Nhi ở bên cạnh cười tươi như hoa.

Trừ lần ra chiến trường lần trước, phần lớn thời gian Triệu Phong đều bế quan nên người của Thanh Ngọc Dương gần như không được gặp hắn.

- Triệu tiền bối, bọn ta đang định tới Giao Dịch Linh Điện, tiện thể đổi một số vật phẩm và tài nguyên cần.

Lưu Vân dường như có chút kích động phấn khích, vô tư nói.

- Giao Dịch Linh Điện?

Khi có được bản đồ của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc là Triệu Phong đã chú ý tới nơi này, chỉ là chưa nghiên cứu kỹ.

- Giao Dịch Linh Điện là nơi giao dịch được tất cả các thế lực cùng xây dựng. Nhưng trong đó còn có rất nhiều nơi mậu dịch đặc biệt. Bọn ta đang định đổi một số vật phẩm không cần lấy thứ mình cần để tu luyện…

Ngọc Lâm Nhi giới thiệu qua cho Triệu Phong vài câu.

Nàng cũng rất ngạc nhiên, thân là người của Man Hoang Thần Vực mà Triệu Phong lại không biết Giao Dịch Linh Điện.

Nếu Triệu Phong từ không gian ngoại vực khác đến, thì ít nhất cũng là Bán Thần hoặc Chân Thần mới đúng.

- Ô, ta cũng đi cùng ngươi xem sao.

Triệu Phong rất hứng thú với nơi Ngọc Lâm Nhi nói.

Thực sự mọi thứ trong Man Hoang Thần Vực đều rất mới mẻ đối với Triệu Phong, hắn đều muốn đi xem cho biết.

- Triệu tiền bối, mời.

Thanh Thúc mừng rỡ nói.

Ba người họ vốn đi Giao Dịch Linh Điện là có chút lo lắng. Tuy Giao Dịch Linh Điện là nơi duy nhất có công bằng ở Man Hoang Thần Vực nhưng thực lực của họ quá yếu nên vẫn lo sợ.

Trong Thiên Vũ Đảo có tất cả năm Giao Dịch Linh Điện.

Nơi gần Hỏa Liệt Kim Dương Tộc nhất do tứ tinh thế lực gần đó là Lam Nhãn Băng Lang Tộc.

Hai tháng sau, Triệu Phong và mấy người Thanh Ngọc Dương Tộc tới Giao Dịch Linh Điện.

Tòa Giao Dịch Linh Điện trước mặt vô cùng rộng lớn, bên trong có rất nhiều cung điện đặc biệt, nối liền đan xen nhau, cao sừng sững như núi, cá biệt còn có tòa cao chọc trời.

Nơi ngoại vi Giao Dịch Linh Điện có trận pháp kết giới tách biệt mọi thứ. Cho dù là cường giả Chân Thần cũng khó lòng xông vào.

Bốn phía đông tây nam bắc của Giao Dịch Linh Điện đều có đường vào.

Vút vút!

Từ bốn phương tám hướng, các loại hình cường giả tràn về Giao Dịch Linh Điện, nhưng phần lớn là đi theo đoàn.

- Triệu tiền bối, chúng ta cũng đi thôi.

Thanh Thúc dẫn mọi người vào trong.

Phía trước cánh cổng lớn kim sắc.

Có tất cả mười cường giả Huyền Quang đại thành canh giữ, khí tức kinh người tỏa ra xung quang chấn nhiếp những cường giả vào Giao Dịch Linh Điện.

- Đây là lệnh bài của các ngươi, mười viên thứ phẩm Thần Tinh, chỉ được ở lại Giao Dịch Linh Điện một ngày.

Thủ vệ đưa lệnh bài có khắc số cho những cường giả vào Giao Dịch Linh Điện.

- Mười viên thứ phẩm Thần Tinh chỉ được ở một ngày.

Mấy người Thanh Thúc sững người.

Rõ ràng đây là lần đầu họ tới Giao Dịch Linh Điện.

Sự tiêu hao này đối với cường giả từ Huyền Quang đại thành trở lên còn có thể chấp nhận. Nhưng với Huyền Quang sơ tiểu thành thì có chút đắt đỏ rồi.

Nhưng họ cũng rất tò mò về Giao Dịch Linh Điện, hơn nữa còn đưa Triệu Phong tới, đương nhiên không mặt mũi nào trở về, đành tiêu mấy mười viên thứ phẩm Thần Tinh vậy.

Triệu Phong mỉm cười, mười viên thứ phẩm Thần Tinh nếu ở Đại Lục Vực gần như bằng cả tài sản của Huyền Quang sơ tiểu thành rồi.

Rất nhanh đội ngũ phía trước bọn Triệu Phong đi vào trong.

- Hai mươi viên thứ phẩm Thần Tinh mới được ở một ngày.

Tên thủ lĩnh thủ vệ nhìn Thanh Ngọc Dương Tộc và Triệu Phong, lạnh lùng nói.

- Tiền bối, vừa rồi không phải mười viên thứ phẩm Thần Tinh một ngày sao?

Ngọc Lâm Nhi sững người nói.

Mười viên thứ phẩm Thần Tinh đối với Ngọc Lâm Nhi đã là đắt, huống hồ hai mươi viên.

Hơn nữa họ có tất cả bốn người, cũng có nghĩa là muốn ở một ngày phải mất tám mươi viên thứ phẩm Thần Tinh.

- Hừ, ta nói hai mươi viên một ngày là hai mươi viên!

Thủ vệ thân hình cao lớn này lập tức thích phóng khí thế mạnh mẽ khiến mấy người Thanh Ngọc Dương Tộc cả linh hồn huyết mạch đều bị đè nén, thân thể run rẩy.

Đương nhiên hắn nhận ra những người trước mặt là từ Thanh Ngọc Dương Tộc mà Thanh Ngọc Dương Tộc chỉ là tam tinh thế lực nhỏ bé.

Những người của Thanh Ngọc Dương Tộc này chỉ có một Huyền Quang sơ thành, một Hư Thần Cảnh đỉnh phong, một Đại Đan Nguyên Cảnh, ngoài ra một người tu vi tuy không nhìn ra được nhưng cũng chẳng mạnh gì cho cam.

Những con kiến thực lực thấp kém này hắn một chiêu là có thể giết hết.

- Ha ha, Đại Đan Nguyên Cảnh cũng dám tới, đúng là không biết

sống chết!

- Mau trả phí đi, không có thì cút!

Phía sau mấy người Triệu Phong, rất nhiều cường giả đều mất kiên nhẫn, chế giễu.

Triệu Phong thần sắc vẫn thản nhiên, tiến lên phía trước một bước.

- Triệu tiền bối.

Mấy người Thanh Ngọc Dương Tộc rất xấu hổ.

Quả nhiên, ngay cả Giao Dịch Linh Điện nơi có chút công bằng thì thực lực quá thấp cũng không được đối xử công bằng.

Chương 1154: Hề Phong

- Tiểu tử, ngươi muốn gì?

Tên thủ vệ cao lớn kia vẻ mặt khinh thường nhìn Triệu Phong.

Tuy Triệu Phong tạo cho hắn cảm giác nhìn không thấu, nhưng đi cùng Thanh Ngọc Dương Tộc thì có thể tài giỏi tới mức nào chứ?

- Hai mươi viên?

Triệu Phong khẽ gầm một tiếng, sắc mặt đột nhiên thay đổi, hai mắt nhìn chằm chằm tên thủ vệ, mắt trái tỏa ra khí tức đồng lực cường đại.

Ngay lập tức, linh hồn tên thủ vệ kia như bị vạn lôi oanh kích. Cảm giác đè nặng lên linh hồn một cách khủng khiếp đó khiến hắn gần như chết ngất.

Xung quanh cổng lớn, những thủ vệ khác phát hiện bất ổn, ngay lập tức tỏa ra khí tức Huyền Quang đại thành.

Nhưng rồi ngay sau đó, từ trong cơ thể Triệu Phong xuất hiện lôi quang, một luồng lực phách khủng bố giáng xuống.

Uỳnh uỳnh!

Tám thủ vệ và cả tất cả những người xếp hàng phía sau bọn Triệu Phong đều rơi vào trạng thái bị lực phách áp chế không thể động đậy nổi.

- Mạnh quá…

- Đây lẽ nào là thần thể?

Trừ mấy người Thanh Ngọc Dương Tộc, tất cả những người xung quanh đều cố gắng giãy giụa khỏi lực phách khí tức của Triệu Phong.

Dường như chỉ cần một ý nghĩ của Triệu Phong là họ sẽ không chịu nổi áp lực này mà khuất phục.

- Chân Thần…đại nhân, xin hãy nương tay!

Tên thủ vệ cao lớn kia sắc mặt chấn kinh, lập tức cầu xin.

Hắn cho rằng chỉ có cường giả Chân Thần mới có được thực lực khủng khiếp như vậy.

Mà khi đã thành cường giả Chân Thần thì sau lưng chắc chắn có một tứ tinh thế lực.

Cho dù là Lam Nhãn Băng Lang Tộc cũng không thể tùy tiện đắc tội một tứ tinh thế lực. Mà hắn lại chẳng qua chỉ là một thành viên rất bình thường trong tộc.

- Mười viên thứ phẩm Thần Tinh, một ngày mười viên.

Tên thủ vệ lập tức nói lại.

- Mười viên?

Triệu Phong lặp lại hai chữ với ngữ khí hỏi.

- Không…không, một viên là được rồi.

Thủ vệ nghiến răng nói.

Vù!

Áp lực khủng bố trong không gian lập tức biến mất.

- Mau làm thủ tục!

Triệu Phong lấy ra bốn viên thứ phẩm Thần Tinh, nói.

- Vâng, vâng.

Tên thủ vệ gật đầu lia lịa.

Những người xếp hàng phía sau cũng nín thở không dám thở mạnh.

Trong Giao Dịch Linh Điện cấm ẩu đả, nhưng họ vẫn chưa vào trong, nếu khiến vị tiền bối Chân Thân đây nổi giận, giết họ thì chẳng ai quản.

Sau khi nhận bốn tấm lệnh bài, mấy người Triệu Phong vào trong Giao Dịch Linh Điện.

Bên trong dường như tách biệt với thế giới bên ngoài. Không khí chứa đầy thiên địa nguyên khí, hoàn toàn có thể gọi là thánh địa tu luyện.

Vút vút!

Tàn ảnh của các loại cường giả xuyên qua không gian, cũng không thiếu một số phi hành sủng vật và đạo cụ phi hành Thiên Cơ Tộc.

Trong tầm mắt, có rất nhiều công trình kiến trúc với những phong cách khác nhau, hùng vĩ nguy nga hoặc cổ phác nhã nhặn hoặc thần bí u tĩnh.

Nhưng cũng có rất nhiều khu vực là những sạp bán nhỏ. Những người từ bên ngoài tới chỉ cần đóng một số tiền phí nho nhỏ là có được một chỗ rồi.

- Náo nhiệt thật.

Lưu Vân cười ngây thơ..

- Đây là lệnh bài truyền tin của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc. Sau khi làm xong việc cứ tới tìm ta là được.

Triệu Phong giao cho Ngọc Lâm Nhi một tấm lệnh bài màu đỏ kim.

Những vật phẩm này đều là Thiên Hỏa Chân Thần đưa cho Thuần Dương Kim Thân, đương nhiên là để liên lạc cho thuận tiện.

- Lần này thật đa tạ Triệu tiền bối.

Ngọc Lâm Nhi nhận lệnh bài rồi cùng mấy người Thanh Thúc, Lưu Vân biến mất trong dòng người.

Mỗi người đều có mục tiêu khác nhau, Triệu Phong cũng có việc cần làm, vì thể đành tạm thời chia tay người của Thanh Ngọc Dương Tộc.

Đúng lúc đó, ở nơi bọn Triệu Phong vừa vào vọng lại âm thanh náo loạn.

- Đây không phải Hề Phong hay sao? Đồ đệ của Thiên Vũ Đảo.

- Đúng là Hề Phong, không ngờ hắn lại tới đây.

Gần đó, rất nhiều cường giả đều nhìn về cửa vào.

Chỉ thấy một người da trắng trẻo, gương mặt tuấn mỹ, đầy vẻ cao ngạo, thủ vệ xung quanh đều quỳ bái. Hắn chầm chậm bước vào trong Giao Dịch Linh Điện.

- Hề Phong, đệ tử dưới trướng Thiên Vũ Đảo chủ tuy chỉ là Bán Thần, nhưng lại có thực lực của nhất giới Chân Thần. Nghe nói hắn cố tình áp chế thực lực để xung kích Thần Vị cấp cao hơn.

- Thiên tài quả nhiên khác biệt. Như chúng ta tới Huyền Quang viên mãn nhưng không thể tiến bộ hơn nửa bước, chỉ có xung kích Thần Vị.

Sự xuất hiện của Hề Phong gây chú ý tới tất cả cường giả quanh đó, họ bắt đầu bàn tán.

Thiên Vũ Đảo chủ, là người thống trị cả Thiên Vũ Đảo, còn đệ tử của hắn là Hề Phong đương nhiên cũng là đối tượng được tất cả mọi người chú ý tới.

Triệu Phong cũng chăm chú quan sát Hề Phong.

Cảnh giới Bán Thần đã có thực lực của nhất giới Chân Thần, đúng là không tầm thường.

- Đây vẫn chỉ là Thiên Vũ Đảo, không biết Lam Hải Loan thống trị Thiên Vũ Đảo có những thiên kiêu mạnh tới mức nào. Còn thế giới rộng lớn hơn ngoài kia nữa…

Trong lòng Triệu Phong vô cùng mong muốn được tới Man Hoang Thần Vực.

Phải biết là trong phạm vi thống trị của Lam Hải Loan có vài chục khu vực giống như Thiên Vũ Đảo. Nghe Hoả Liệt Kim Dương Tộc nói thì cả Lam Hải Loan cũng chỉ là một góc rất nhỏ bé của Cổ Lũng Vực.

- Rồi cũng có ngày ta phải chạm mặt những thiên tài ở những địa vực rộng lớn hơn.

Triệu Phong ý chí dâng tràn, khẽ nói.

Đương nhiên Triệu Phong muốn thấy nhất vẫn là những thiên tài hậu duệ Thần Mâu, thậm chí là Bát Đại Thần Mâu trong truyền thuyết.

Nhưng tới Man Hoang Thần Vực lâu như vậy Triệu Phong vẫn chưa có bất cứ thông tin gì về Bát Đại Thần Mâu. Mà thiên tài hậu duệ Bát Đại Thần Mâu cũng sẽ không xuất hiện ở những khu vực ven Man Hoang Thần Vực này.

- Ha ha, ngu xuẩn.

Lúc đang đi, Hề Phong tình cờ nghe được câu nói của Triệu Phong, lắc đầu chế giễu.

Chỉ một Huyền Quang đại thành, hắn một ngón tay cũng có thể bóp chết mà lại nói muốn chạm mặt các thiên tài ở địa vực rộng lớn hơn.

Nhắc đến các thiên tài chân chính ở Man Hoang Thần Vực, sắc mặt Hề Phong bất giác trở nên sùng kính.

Nghe sư tôn của hắn là Thiên Vũ Đảo chủ nói, các thế lực tứ tinh

đỉnh phong, thậm chí ngũ tinh ở Cổ Lũng Vực, Bán Thần đã có chiến lực của tam giới Chân Thần. Mà họ khi xung kích thành công Thần Vị thì chắc chắn sẽ trở thành tam giới Chân Thần hoặc cao hơn.

Triệu Phong không bận tâm lời nói của Hề Phong, quay người đi vào Giao Dịch Linh Điện.

- Điện đấu giá Đỉnh Thịnh?

Triệu Phong dừng ánh mắt tại một nơi đấu giá rất lớn, bước chân cũng khựng lại.

Triệu Phong vốn định dùng một số thứ mình không dùng đổi lấy vật phẩm, tài nguyên cần thiết. Nhưng hắn bỗng nhớ ra lần trước kích sát ba trưởng lão của Hắc Thiệt Tích Tộc, có được ba món thứ thần khí. Những món này Triệu Phong giữ cũng chẳng có ích gì, nếu đem đấu giá có lẽ bán được giá không tồi.

Dù sao thì phần lớn người trong Giao Dịch Linh Điện đều là từ Huyền Quang tiểu thành tới viên mãn. Bán Thần cũng thỉnh thoảng thấy, Chân Thần thì rất hiếm gặp. thứ thần khí có lẽ sẽ bán được.

Ngoài ra, với tầng thứ hiện nay, Triệu Phong đều cần những loại vật phẩm, tài nguyên giá trị cực cao, rất khó tìm được ở những sạp bán và nơi giao dịch thông thường. Có lẽ điện đấu giá là lựa chọn không tồi.

Triệu Phong đi vào trong.

- Khách nhân, xin hỏi ngài muốn mua hay bán đấu giá vật phẩm?

Tại cửa vào, một tì nữ xinh đẹp hỏi.

- Bán đấu giá.

Triệu Phong nói.

Rồi tì nữ đó dẫn Triệu Phong tới một gian mật điện.

- Khách nhân, hãy đưa vật phẩm của ngài cho lão hủ kiểm định.

Một lão giả với đôi mắt màu xanh sâu thẳm, toả ra thứ khí lạnh nhàn nhạt mỉm cười nói.

Hội đấu giá thì phải đảm bảo sự thật giả của vật phẩm, đồng thời kiểm định giá chị của vật phẩm, như vậy mới có lợi cho lợi nhuận.

Xoẹt!

Triệu Phong vung tay liền lấy ra ba món thứ thần khí có hinh dạng khác nhau.

- Ba món thứ thần khí.

Lão giả kia mắt sáng trưng.

Người có thể lấy ra một lúc ba món thứ thần khí chắc chắn không phải tầm thường.

Dù sao thì với tứ tinh thế lực mà nói, thứ thần khí cũng vô cùng quý giá.

Rồi lão giả đề nghị tách ba món ra để đấu giá, như vậy mới có được giá cao nhất.

- Đấu giá cả số này nữa.

Triệu Phong nghĩ một lúc, quyết định, lấy cả số dược tài không dùng tới trong không gian trữ vật.

Số này có rất nhiều là do lần trước Triệu Phong phục chế quá nhiều. Cũng có cái là chiến lợi phẩm trong lần đánh Hắc Thiệt Tích Tộc, cũng có một số là thù lao Thiên Hoả Chân Thần đưa.

Những thứ này với Triệu Phong mà nói thì đẳng cấp quá thấp, cho dù là Diệt Thế Hắc Giao Long cũng không để mắt tới.

- Nhiều vậy à…

Lão giả giật mình, rồi lộ vẻ mừng rỡ.

Những loại dược tài này đều là thứ quý giá quan trọng mà Huyền Quang Cảnh đại thành cần, không phải quá quý giá nhưng số lượng này thì thật kinh người.

- Khách nhân hãy yên tâm, vì một lần ngươi đấu giá nhiều vật phẩm quý thế này, có thể trực tiếp vào đấu giá lần này, hội đấu giá Đỉnh Thịnh nhất định sẽ có được giá khiến các hạ hài lòng nhất.

Lão giả mắt xanh đầy vẻ nhiệt tình.

Sau khi tiễn Triệu Phong, lão giả lấy ra một tấm thông tấn lệnh.

- Theo dõi sát người này. Huyền Quang Cảnh đại thành nhưng tài sản trên người hắn ít nhất cũng bằng Chân Thần.

Lão giả kia lộ nụ cười giảo hoạt.

Bên trong nơi đấu giá gần như đã chật cứng người. Triệu Phong nộp

phí cao nên được ở riêng một gian.

Không lâu sau hội đấu giá bắt đầu, nhưng vật phẩm lúc đầu đẳng cấp quá thấp, Triệu Phong hoàn toàn không để tâm, chỉ tu luyện.

Hội đấu giá cứ diễn ra như vậy, trong thời gian đó, cho dù có vài người vì tranh giành mà ghi hận thì cũng không động thủ tại Giao Dịch Linh Điện.

Rất nhanh đã bắt đầu đấu giá tới số dược tài của Triệu Phong.

Số dược tài của Triệu Phong được chia thành nhiều loại, như thế có thể nâng giá lên cao.

- Năm trăm viên thứ phẩm Thần Tinh.

Trong phòng đơn bên cạnh Triệu Phong vọng ra một giọng nói cao ngạo.

- Sáu trăm viên thứ phẩm Thần Tinh.

Phía dưới, ở hàng ghế đầu tiên, một cường giả Bán Thần da đỏ ửng lập tức thét giá.

- Đây không phải Trần Vũ Hải, Bán Thần của Xích Dương Tộc sao?

Một số người nhận ra Trần Vũ Hải.

Xích Dương Tộc cũng là tứ tinh chủng tộc khá mạnh ở Thiên Vũ Đảo.

- Hừ, không biết sống chết, ta ra bảy trăm thứ phẩm Thần Tinh.

Người ở phòng bên cạnh Triệu Phong phẫn nộ lên tiếng.

- Là Hề Phong.

- Đồ đệ của Thiên Vũ Đảo chủ.

Lần này một số người nhận ra giọng của Hề Phong.

Trần Vũ Hải lập tức kinh hãi.

- Hề Phong công tử, tại hạ không biết công tử cần số dược tài này, một trăm thứ phẩm Thần Tinh này lát nữa ta sẽ đích thân đưa cho công tử.

Trần Vũ Hải vẻ mặt đầy hối lỗi, nói lớn.

Sau khi thân phận Hề Phong công khai, mọi người không ai đấu giá nữa.

Thế là một phần dược tài của Triệu Phong được Hề Phong mua với giá bảy trăm thứ phẩm Thần Tinh.

Những vật phẩm khác cũng đều được các cường giả tranh nhau mua với giá vượt xa dự liệu của Triệu Phong.

- Tiếp theo là Kim Nguyên Khoáng. Loại khoáng thạch này chứa năng lượng thuộc tính Kim cực kỳ thuần tuý. Là khoáng thạch cần phải có để tạo thứ thần khí. Hơn nữa miếng Kim Nguyên Khoáng này phẩm chất cũng rất cao..

Triệu Phong đang bế quan lập tức mở mắt.

Đến giờ cuối cùng cũng xuất hiện vật phẩm hắn cần.

- Kim Nguyên Khoáng, giá khởi điểm năm trăm thứ phẩm Thần Tinh. Bắt đầu đấu giá.

Người chủ trì hàm tiếu nói.

- Một nghìn!

Người chủ trì vừa dứt lời, Triệu Phong lập tức lên tiếng.

- Rộng rãi thật, trực tiếp thêm năm trăm thứ phẩm Thần Tinh.

- Hừ, thể tích nó lớn như vậy, hoàn toàn đáng cái giá đó.

Một vài người bàn tán.

- Một nghìn một trăm.

Một luyện trận đại sư suy nghĩ một chút rồi nói.

- Hai nghìn!

Giọng nói bình thản từ gian bên cạnh Hề Phong lại vang lên.

Lần này, cả hội trường lặng như tờ. Đương nhiên là vì giá của Triệu Phong quá cao. Lần đầu tiên nâng lên một nghìn, lần thứ hai đã là hai nghìn rồi.

Thậm chí có người nghĩ, nếu có người đấu giá tiếp thì người kia sẽ nâng hẳn lên ba nghìn không biết chừng.

Chương 1155: Man Hoang Thái Cổ

- Rốt cuộc hắn là ai mà tiêu nhiều thứ phẩm Thần Tinh như vậy để mua Kim Nguyên Khoáng?

- Ba nghìn thứ phẩm Thần Tinh, Bán Thần bình thường cũng không có nhiều như vậy.

Mọi người đoán người trong kia chắc chắn là trưởng lão của một tứ tinh thế lực nào đó ở Thiên Vũ Đảo.

Ngay Hề Phong cũng rất tò mò người ở gian bên cạnh rốt cuộc là ai.

Ba nghìn thứ phẩm Thần Tinh đã vượt xa giá trị của Kim Nguyên Khoáng nên không ai cạnh tranh nữa, Triệu Phong thuận lợi mua được Kim Nguyên Khoáng.

Triệu Phong mua Kim Nguyên Khoáng đương nhiên là để cho tu luyện Kim Chi Phong Lôi sau này.

- Trong Mộng cảnh Thái Cổ ta có một dòng thứ phẩm Thần Tinh Mạch, số thứ phẩm Thần Tinh này chỉ là cỏn con.

Triệu Phong bất giác bật cười.

Một dòng thứ phẩm Thần Tinh Mạch gần như tương đương với một nửa tài sản của một tứ phẩm thế lực cấp thấp. Từ đó có thể thấy Triệu Phong giàu có đến mức nào.

Hơn nữa, Thổ Tinh Tộc cũng sản xuất thứ phẩm Thần Tinh cho Triệu Phong.

Sau đó lại có vài món vật phẩm quý nữa được Triệu Phong mua với giá cực cao..

Lúc này mức độ gây chú ý của Triệu Phong không hề thua kém Hề Phong, đồ đệ của Thiên Vũ Đảo chủ.

Phải biết là Triệu Phong đã tiêu tốn đến hơn một vạn thứ phẩm Thần Tinh rồi.

Nhiều thứ phẩm Thần Tinh như vậy cũng chỉ có cường giả Chân Thần mới có được.

- Các hạ thật khí phách. Sau khi hội đấu giá kết thúc, Hề Phong rất muốn kết giao với các hạ.

Lúc này, từ gian bên cạnh vọng lại tới tiếng của Hề Phong.

Ngay lập tức cả hội trường im lặng. Giờ Hề Phong chủ động lên tiếng muốn kết giao với cường giả thần bí, đối phương nhất định sẽ báo tên của mình.

Họ rất muốn biết rốt cuộc vị cường giả giàu có kia là ai.

Nhưng đợi mãi lâu mà gian bên cạnh Hề Phong không có tiếng đáp lại.

Tuy ấn tượng của Triệu Phong về Hề Phong không tốt lắm nhưng hắn không bài xích việc đối phương kết giao. Dù sao thì Hề Phong cũng là đồ đệ của Thiên Vũ Đảo chủ. Triệu Phong muốn rời khỏi Thiên Vũ Đảo còn phải nhờ truyền tống cổ trận mà Thiên Vũ Đảo chủ

quản lý.

Nhưng vừa rồi Triệu Phong quá nghênh ngang, nếu bại lộ thân phận thì sẽ bị tất cả cường giả ở đây chú ý.

Đương nhiên Triệu Phong không muốn dây vào phiền phức có thê tránh, nên hắn chọn cách im lặng.

- Hắn ta...

Sắc mặt Hề Phong có phần giận dữ.

Đối phương không nói gì đương nhiên nghĩa là không muốn kết giao với hắn.

Hắn là đệ tử của Thiên Vũ Đảo chủ, cho dù đối phương là Chân Thần thật thì cũng phải nể mặt hắn một chút mới phải.

Nhưng lúc này đối phương không đáp lời, hoàn toàn không bận tâm tới hắn. Đây chính là làm mất mặt hắn trước mặt bao nhiêu người.

- Vật phẩm đấu giá tiếp theo, là một món thứ thần khí…

Chủ trì hội đấu giá phá tan sự im lặng.

Hội đấu giá tiếp tục, sự xuất hiện của thứ thần khí gần như đã đẩy không khí lên cao trào.

Nhưng những vật phẩm này cũng khó lòng gây chú ý cho Triệu Phong.

Vật phẩm cuối cùng là một loại khôi bảo dùng để tăng tỷ lệ xung kích thiên giới Thần Vị.

Nhưng Triệu Phong đã rất tự tin để xung kích Thần Vị, chủ yếu là vấn đề xung kích được tầng thứ nào Chân Thần. Vì thế Triệu Phong cũng không tham gia đấu giá.

Sau khi hội đấu giá kết thúc, Triệu Phong vào trong chỗ đấu giá Đỉnh Thịnh, lấy một số thứ phẩm Thần Tinh và vật phẩm mua được.

Tuy vật phẩm Triệu Phong mua giá rất cao nhưng những thứ hắn bán thu về được nhiều Nguyên Tinh Thạch hơn.

Sau khi rời khỏi Đỉnh Thịnh, Triệu Phong tiếp tục đi quanh Giao Dịch Linh Điện.

Triệu Phong vào mấy nơi giao dịch thần binh lợi khí, nhưng không tìm được món binh khí nào phù hợp với mình. Vì cung vốn thuộc binh khí lãnh môn (*), cho dù có mua được trong hội đấu giá thì giá cũng thấp hơn các loại binh khí khác nhiều.

(*) binh khí lạnh

Đột nhiên Triệu Phong ngửi thấy có mùi rượu thịt xộc vào mũi.

Ngoài ra còn có tiếng nói chuyện quen thuộc.

- Tiên Trân Lâu.

Triệu Phong nhìn về phía một tòa lầu các cổ.

Lầu các này không hề nhỏ hơn Đỉnh Thịnh, có thể thấy tửu lâu này chắc cũng rất nổi tiếng.

Võ giả tu hành hấp thụ thiên địa nguyên khí, căn bản không cần ăn

uống. Vậy mà tửu lâu này vẫn náo nhiệt như vật, người đông như hội, chắc chắn có điểm bất phàm của nó.

- Vào xem thế nào.

Triệu Phong có chút hứng thú.

Vào trong, Triệu Phong tìm một chỗ không người ngồi xuống.

- Xin hỏi khách nhân cần gì?

Một tiểu nhị thấp bé, nhìn có vẻ trung hậu, đáng yêu nhiệt tình hỏi.

Tay hắn vung lên, lập tức xuất hiện một tấm màn ánh sáng, trên đó là rất nhiều món ăn kèm với giá cả.

Triệu Phong lần đầu tới đây nên cũng không hiểu lắm, liền gọi bừa vài món nhắm.

- Công tử đợi chút nhé.

Tiểu nhị tươi cười.

Những món vị khách nhân này gọi toàn món quý hiếm, giá rất cao, người thường đều không dám ăn.

- Thức ăn ở đây hình như đều được làm từ các loại nguyên liệu quý và huyết nhục các loài thú quý hiếm.

Triệu Phong quan sát các món ăn trên bàn khác.

- Thú vị thật.

Triệu Phong mỉm cười.

Con đường tu hành nguy cơ trùng trùng, gian nan vất vả, thỉnh thoảng hưởng thụ một chút, thả lỏng tâm cảnh cũng tốt.

Hơn nữa đồ ăn ở đây con là những món nguyên liệu quý trong trời đất rất bổ. Cùng với việc thưởng thức mỹ vị, còn có thể đẩy mạnh cảnh giới tu vi.

Rất nhanh các món Triệu Phong gọi đã được đưa lên.

Triệu Phong không nói lời nào, lập tức nếm thử.

Meo meo!

Tia sáng bạc lóe lên, Tiểu Tặc Miêu xuất hiện trên bàn.

- Quả nhiên là mèo tham ăn.

Triệu Phong không biết nói gì mới phải.

Từ sau khi vào Man Hoang Thần Vực, Tiểu Tặc Miêu vẫn luôn bế quan tu hành, rất ít khi nói chuyện với Triệu Phong.

Nhưng lúc này Tiểu Tặc Miêu lại chủ động chui ra, vẻ mặt như chết đói chết khát tới nơi.

Quan sát Tiểu Tặc Miêu kỹ một chút, Triệu Phong có phần ngạc nhiên.

Tiểu Tặc Miêu lúc này đã đột phá Bán Thần, hơn nữa căn cơ cũng rất ổn định.

- Con tặc miêu này đã vượt qua ta rồi!

Triệu Phong lầm bầm.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu huơ tay múa chân một hồi với Triệu Phong.

- Ngươi muốn chuẩn bị xung kích thiên giới Thần Vị nên cần lượng lớn tài nguyên?

Triệu Phong thất kinh.

Vừa đạt tới cảnh giới Bán Thần đã chuẩn bị xung kích thiên giới Thần Vị. Con mèo này rốt cuộc là quái thai gì vậy?

Nhưng tài nguyên cho Triệu Phong tu luyện cũng không đủ, chắc chắn không thể đáp ứng được Tiểu Tặc Miêu. Tài nguyên Tiểu Tặc Miêu cần cũng là nhưng món quý giá. Giai đoạn hiện giờ Triệu Phong không cung cấp nổi.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu thở dài, vẻ mặt lộ sự chế giễu.

Triệu Phong nghẹn lời, ý của Tiểu Tặc Miêu là không có tài nguyên thì nó đành phải đợi, tiện thể đợi tu vi của Triệu Phong đuổi kịp nó.

- Mau ăn đi, bịt mồm ngươi lại.

Triệu Phong khinh bỉ, bất mãn nói.

- Ngươi đã nghe chưa? Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ vạn năm mới

mở một lần hình như xuất hiện dị tượng. Rất có khả năng sẽ mở ra trước thời hạn.

- Sao có thể? Cách lần trước mới chỉ một nghìn năm thôi mà.

Trong Tiên Trân Lâu, ngoài việc thưởng thức các món ngon ra thì đây chính là nơi cường giả các thế lực bàn tán đủ mọi chuyện trên đời.

Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ là bí cảnh nổi tiếng trong Man Hoang Thần Vực, vạn năm mở một lần, từ khi Man Hoang Thần Vực ra đời thì chưa từng thay đổi.

Lai lịch của bí cảnh Man Hoang Thái Cổ cũng vô cùng mờ ảo.

Theo truyền thuyết, thời gian đầu của Hỗn Độn, trong trời đất có Man Hoang Đại Lục bao la không biết điểm tận cùng.

Mãi đến một ngày Man Hoang Đại Lục xuất hiện trận chiến giữa thần và ma trong lịch sử chưa từng có. Khiến cho Man Hoang Đại Lục vỡ tan. Còn trời đất Hỗn Độn tiếp tục khai thác hình thành nên Phạm Trụ hiện nay.

Man Hoang Đại Lục bị vỡ biến thành những mảnh vỡ phan tán khắp nơi trong Phạm Trụ.

Mà Man Hoang Thần Vực là vùng thổ vực lớn nhất còn lại khi Man Hoang Đại Lục vỡ ra.

Theo truyền thuyết, bí cảnh Man Hoang Thái Cổ cũng là một mảnh thổ vực khá lớn của Man Hoang Đại Lục. Chỉ có điều nó chưa được kha thác, sinh linh ở đó vẫn còn tướng mạo của thời Thái Cổ. Tài nguyên thì nhiều vô kể, thậm chí chưa biết chừng còn có truyền thừa

của thần ma thời Thái Cổ.

- Ài, nói nhiều như vậy cũng vô ích, bí cảnh Man Hoang Thái Cổ căn bản không phải chuyện của chúng ta.

- Vào được trong đó thấp nhất cũng phải là thế lực tứ tinh rưỡi.

Trong Tiên Trân Lâu mọi người đều thở dài.

Những người ở đây đều chỉ mới nghe nói chứ chưa từng tận mắt chứng kiến.

Thế lực tứ tinh rưỡi chắc chắn phải có Cổ Thần tọa trấn. Cổ Thần chính là thất giới Bán Thần, cả Thiên Vũ Đảo cũng không có một Cổ Thần.

- Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ, thế lực tứ tinh rưỡi mới có suất sao?

Triệu Phong giật mình, không ngờ tới đây lại tình cờ nghe được thông tin này.

- Cũng có nghĩa là bí cảnh này cơ bản nằm trong tay các thế lực ngũ tinh ở Man Hoang Thần Vực này.

Triệu Phong chấn kinh.

Thế lực tứ tinh rưỡi bắt buộc có Cổ Thần tọa trấn, vậy thế lực ngũ tinh thì sao? Sẽ có cường giả nghịch thiên tới mức nào?

Nghĩ tới đây Triệu Phong mới cảm giác trong Man Hoang Thần Vực này thật sự hắn quá nhỏ bé.

- Đệ nhất bí cảnh Man Hoang Thần Vực cơ bản là không có duyên

với ta.

Triệu Phong lắc đầu tiếc nuối.

Chỉ có Kim Ngọc Tộc, thống trị tối cao Lam Hải Loan mới có thể gọi là thế lực tứ tinh rưỡi. Với thế lực hiện nay của mình, Triệu Phong căn bản không thể tiếp xúc được với Kim Ngọc Tộc, huống hồ là có được suất quý giá đó.

Vì thế Triệu Phong từ bỏ suy nghĩ này, an tâm tu luyện. Sau này rồi hắn sẽ trở lại để chứng kiến thổ vực rộng lớn hơn cả Man Hoang Thần Vực.

- Ha ha, các vị không cần phải ủ rũ như vậy.

Lúc ấy, một bạch y nam tử và một trung niên nam tử da đỏ rực tiến vào Tiên Trân Lâu.

- Hề Phong công tử cũng tới rồi.

- Hôm nay ta bao hết chi phí của Hề Phong công tử.

Ngay lập tức vô số cường giả vội tiến lại chào đón.

Nam tử có làn da đỏ rực bên cạnh Hề Phong cũng chính là Trần Vũ Hải ở hội đấu giá.

- Lần này, gia sư ta Thiên Vũ Đảo chủ đưa ta tới Kim Ngọc Tộc. Chưa biết chừng tại hạ sẽ có vinh hạnh vào trong bí cảnh Man Hoang Thái Cổ.

Hề Phong để lộ nụ cười đắc ý trên gương mặt tuấn mỹ.

Sự thật đúng là như vậy, Thiên Vũ Đảo chủ chuẩn bị đưa Hề Phong tới Kim Ngọc Tộc, nhưng có dành được suất không thì Hề Phong không chắc chắn.

Giờ hắn chỉ hy vọng bí cảnh Man Hoang Thái Cổ mở chậm hơn một chút. Như vậy hắn sẽ có thời gian chuẩn bị tranh giành suất đi với các thiên kiêu của Kim Ngọc Tộc.

- Hề Phong công tử thật may mắn.

- Không ngờ Hề Phong công tử có thể đại diện cho Thiên Vũ Đảo vào đệ nhất bí cảnh của Man Hoang Thần Vực.

Mọi người nghe thế càng nhiệt tình.

Hề Phong và Trần Vũ Hải nhìn quanh cả Tiên Trân Lâu, phát hiện tất cả các bàn đều đã có người.

Đột nhiên Hề Phong tiến lại hướng Triệu Phong.

- Vị huynh đài đây có tiện cho ta và bằng hữu ngồi đây không?

Trong nụ cười ôn hòa của Hề Phong ẩn chứa chút lạnh lẽo.

Thật ra ý tứ của hắn rất rõ ràng, chính là bảo Triệu Phong chủ động bỏ đi.

Đương nhiên hắn tìm tới chỗ Triệu Phong một là vì có mỗi mình Triệu Phong, còn các bàn khác đều từ ba người trở lên. Hai là trước khi vào Giao Dịch Linh Điện Hề Phong đã nghe lời nói ngông cuồng của Triệu Phong nên có chút ấn tượng.

- Hề Phong công tử, việc gì phải nhiều lời với hắn.

Trần Vũ Hải mặt tối lại, trừng mắt nhìn Triệu Phong.

Chỉ một Huyền Quang đại thành thì chẳng là gì trong mắt hắn.

Nhưng đúng lúc ấy, Triệu Phong đứng dậy.

- Không cần, ta ăn xong rồi. Bàn này nhường Hề Phong công tử.

Triệu Phong nhấc Tiểu Tặc Miêu lên bỏ đi.

- Hừ, coi như ngươi biết điều.

Trần Vũ Hải hừ lạnh, rồi cười nói:

- Hề Phong công tử, mời ngồi. Bữa này Trần mỗ mời, coi như chuộc lỗi.

Nhưng Triệu Phong lại sững người, gương mặt tuấn mỹ có chút trầm tư:

- Giọng nói của hắn hơi quen, hình như nghe ở đâu rồi…

Đột nhiên Hề Phong nhớ tới giọng nói lạnh lùng không ngừng hét giá ở gian bên cạnh trong hội đấu giá.

Chương 1156: Tiếp Tục Chém Giết

Sau khi rời khỏi Tiên Trân Lâu, Triệu Phong trực tiếp đi ra khỏi Giao Dịch Linh Điện từ cổng Bắc.

Vút!

Triệu Phong biến thành một cơn gió biến mất khỏi tầm mắt.

- Lần này thật không tới công cốc, biết được tin tức quan trọng như vậy, còn được thưởng thức mỹ thực của Tiên Trân Lâu.

Triệu Phong cười.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu cũng rất đồng tình, biểu thị rằng món ăn ở Tiên Trân Lâu rất ngon, bảo Triệu Phong tới đó nhiều một chút.

- Được, lần sau có cơ hội chúng ta lại tới đó.

Triệu Phong đồng ý với đòi hỏi của Tiểu Tặc Miêu.

- Hừ, chỉ sợ sau này ngươi không có cơ hội đó nữa.

Trong khu rừng phía sau Triệu Phong vài nghìn dặm vọng lại một giọng nói lạnh lẽo.

Vút!

Một mũi quang tiễn kim sắc đem theo khí tức băng hàn như lôi điện bắn thẳng tới Triệu Phong.

Uỳnh! Bùm!

Kim quang phát nổ, một cơn lốc kim sắc chói loà khuếch tán ra bốn phía.

- Không hổ là Lữ Vĩ tiền bối, tên bắn không bao giờ chệch.

- Lữ Vĩ tiền bối, có lẽ mũi tên này sẽ giết được hắn nhỉ. Căn bản không cần bọn ta phải động thủ. Cao tầng trong tộc đánh giá cao tiểu tử này quá rồi.

Sâu trong rừng, bên cạnh Lữ Vĩ thần sắc lạnh lẽo là hai cường giả Huyền Quang Cảnh viên mãn đang cười.

Tướng mạo ba người này có chung đặc trưng là đôi mắt màu lam, da có lớp lông trắng mỏng, toả ra hàn ý lạnh lẽo.

Uỳnh uỳnh!

Đúng lúc đó, cơn lốc kim sắc từ phía xa đột nhiên phát nổ.

Chỉ thấy bên trong đó là một thanh niên thân hình cao lớn, bề mặt da hắn phủ một tầng hoa văn màu vàng thẫm, lấp lánh những tia sét màu bạch kim.

- Xem ra người này đã tu luyện một môn công pháp luyện thể.

- Quả nhiên không đơn giản, cùng xông lên giết hắn đi!

Hai người của Lam Nhãn Băng Lang Tộc Huyền Quang Cảnh viên mãn hiển hiện, lao ra từ trong rừng.

Chỉ Lữ Vĩ là có chút chần chừ nhìn Triệu Phong nghi hoặc.

Nhưng tộc nhân của hắn đã xông tới, ánh mắt Lữ Vi trầm xuống, nâng cây cung lớn kim quang trong tay lên.

Ầm!

Một đạo kim tiễn hiện ra, vút một tiếng bắn ra.

- Lần này đúng là không tới công cốc, đã rời khỏi Giao Dịch Linh Điện mà Lam Nhẫn Băng Lang Tộc vẫn tới đưa lễ. Vậy Triệu mỗ không khách khí nữa.

Triệu Phong cười, khởi động Thánh Lôi Thể, chủ động xông tới nghênh chiến.

- Mạnh miệng gớm nhỉ!

Một người Lam Nhãn Băng Lang Tộc thấy Triệu Phong nói lời ngông cuồng như vậy thì châm chọc.

Nhưng rồi ngay sau đó, trước mặt hắn đột nhiên xuất hiện một đạo lôi quang, một luồng lôi điện trọng lực vô cùng khủng bố oanh kích xuống.

Uỳnh! Bùm!

Dưới áp lực thể phách của Triệu Phong, tên Lam Nhãn Băng Lang Tộc kia toàn thân bị cháy đen rơi xuống đất.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng.

Triệu Phong khởi động Viêm Chi Phong Lôi, trộn một chút thần lực rồi đánh xuống.

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Một chưởng đó giống như ngọn cự sơn đánh lên người tên Lam Nhãn Băng Lang Tộc kia, khiến thân thể và cả linh hồn hắn tan thành tro bụi.

- Đây là…

Tên Lam Nhãn Băng Lang Tộc còn lại sững người, hai chân run lẩy bẩy.

Vừa ra đòn đã trực tiếp giết chết cường giả Huyền Quang Cảnh viên mãn. Sao có thể như vậy? Huyền Quang Cảnh đại thành sao có thể làm được điều đó?

Giờ khả năng duy nhất hắn nghĩ được chính là thanh niên trước mặt kia là một cường giả Chân Thần che giấu tu vi thực sự.

- Thực lực của hắn…

Phía xa, sắc mặt Lữ Vĩ biến đổi, lộ ra sự sợ hãi.

Vào khoảnh khắc Triệu Phong thể hiện thực lực thực sự hắn cảm nhận được một áp lực và nguy hiểm rõ rệt.

Bỏ chạy, đó chính là suy nghĩ đầu tiên xuất hiện trong đầu hắn lúc này.

Vút!

Lữ Vĩ biến thành một đạo hàn quang chạy trốn.

- Chỉ cần quay lại Giao Dịch Linh Điện, hắn ta chắc chắn không dám động thủ với ta.

Trong vẻ mặt hoảng loạn của Lữ Vĩ hiện lên chút bình tĩnh.

Uỳnh!

Sau lưng Triệu Phong giang rộng đôi thánh quang vũ dực.

Vút!

Triệu Phong thi triển Lôi Dực Phi Độn Thuật đuổi theo Lữ Vĩ.

- Đuổi theo Lữ Vĩ sao?

Tên Lam Nhãn Băng Lang Tộc bị doạ cho luống cuống kia thấy Triệu Phong đuổi theo Lữ Vĩ thì thở phào.

Nhưng rồi ngay sau đó trước mặt hắn loé lên một tia sáng bạc.

Vút! Phập!

Một đường sóng hắc ám loé qua, thân thể của tên này bị chia thành hai nửa, ngay cả linh hồn cũng vậy.

- Sao có thể như thế? Con linh sủng này…

Ánh mắt tên Lam Nhãn Băng Lang Tộc kia đầy vẻ kinh hãi.

Hắn không ngờ cuối cùng mình lại bị một con linh sủng, có lẽ là chủ nhân của nó không thèm động thủ với hắn.

Rầm!

Thi thể phân làm hai nửa rơi xuống.

Meo meo!

Triệu Phong cất một thanh đoản đao màu đen và một cái không gian trữ vật đi.

- Lôi Dực Thiểm Không.

Hắn thi triển thuật di chuyển trong không gian, nhanh chóng đuổi kịp Lữ Vĩ.

- Tiền bối, xin tha mạng. Ta cũng là bị ép buộc, là do gia tộc sai khiến thôi.

Cảm giác phía sau có một luồng thiên uy tựa thần lôi đang ập tới, Lữ Vĩ liền kêu lên.

Tuy hắn là Bán Thần nhưng lại giỏi ẩn thân, thích sát, tập kích, một khi bị kẻ địch tiếp cận thì chiến lực sẽ giảm mạnh.

Còn Triệu Phong chủ tu Lôi đạo, còn tu luyện công pháp luyện thể cao thâm, gần như là sự phối hợp hoàn hảo cho cận chiến. Lúc này tốc độ của Triệu Phong cũng hơn hắn, vì thế Lữ Vĩ hoàn toàn không có khả năng thắng.

- Ta chỉ biết vừa rồi ngươi muốn giết ta. Với người muốn giết ta, sao ta có thể nương tay?

Triệu Phong cười.

Khi đi giết người thì phải sẵn sàng cho khả năng bị người khác giết.

- Phong Lôi Đồng Hoả.

Trong con mắt trái của Triệu Phong hiện lên ngọn lửa lôi điện đồng thời cũng có cả dao động đồng lực mạnh mẽ.

Uỳnh! Phừng!

Lữ Vĩ hứng trọn đòn chí mạnh linh hồn đồng thuật của Triệu Phong, lập tức kêu lên thảm thiết không chạy trốn nổi nữa.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng.

Triệu Phong thi triển Viêm Chi Phong Lôi, điều động cả thần lực, đánh ra Thánh Lôi Chưởng Ảnh kinh người.

Uỳnh uỳnh! Rầm!

Lữ Vĩ bị đánh bay đi vài dặm, cuối cùng tan thành tro bụi dưới sức mạnh khủng bố của lôi kiếp.

- Thánh Lôi Thể có dung hợp lôi kiếp chi lực mang tính huỷ diệt, như vậy sức mạnh của Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng càng thêm mạnh.

Triệu Phong cảm nhận uy năng của một chưởng vừa rồi, gương mặt lộ sự mừng rỡ.

Thực lực hiện nay của Triệu Phong hoàn toàn tương đương với nhất giới Chân Thần, cho dù là về phòng ngự hay công kích.

Sau khi giết chết Lữ Vĩ, Triệu Phong không đi ngay mà vẫn đứng tại chỗ.

Trong vòng bán kình vạn dặm mọi thứ lặng như tờ giống như bị đông cứng lại vậy.

- Huyễn Hồn Xung Kích.

Triệu Phong đột nhiên nhìn chăm chăm vào một điểm cách đó vạn dặm.

Uỳnh uỳnh!

Một đám huyễn vụ màu tử kim lao vút đi xuyên vào khu rừng đằng xa.

Vút!

Một đạo huyết diệm đỏ rực bắn lên trời, nhanh chóng bay về phía Giao Dịch Linh Điện.

Người này toàn thân có lửa cháy đỏ rực, chính là Trần Vũ Hải của Xích Dương Tộc.

- Tiền bối tha mạng. Tại hạ chỉ là tình cờ đi qua, không có ý gì khác.

Trần Vũ Hải vừa chạy vừa nói.

Thật ra là Hề Phong bảo hắn theo dõi Triệu Phong, tiện thể giải quyết luôn.

Nhưng khi theo dõi Triệu Phong hắn phát hiện ra người của Lam

Nhãn Băng Lang Tộc cũng chuẩn bị hành thích Triệu Phong. Hắn trốn trong bóng tối xem kịch hay, chỉ cần Triệu Phong chết là nhiệm vụ của hắn coi như hoàn thành.

Nhưng không ngờ chỉ trong chớp mắt Triệu Phong đã giết hết được bọn Lam Nhãn Băng Lang Tộc.

Thực lực của Trần Vũ Hải tuy mạnh hơn Lữ Vĩ một chút nhưng hắn tuyệt đối không phải đối thủ của Triệu Phong.

- Vậy thì thật tình cờ quá nhỉ, lại cứ theo ta.

Tiếng của Triệu Phong vọng lại từ phía sau.

Trần Vũ Hải cười khổ, thì ra Triệu Phong đã phát hiện ra người của Lam Nhãn Băng Lang Tộc và hắn từ lâu rồi.

- Cho dù là ngươi tình cờ thì giờ ta cũng phải giết người diệt khẩu.

Triệu Phong mặt lạnh băng.

Ngay từ sáng hắn đã phát hiện hết những kẻ theo dõi mình. Vì thế sau khi ra khỏi Tiên Trân Lâu hắn liền rời khỏi Giao Dịch Linh Điện là để giết hết những kẻ phiền phức này.

Ngoài ra, Triệu Phong cũng cảm thấy may mắn Hề Phong không theo tới đây.

Với thực lực hiện tại cộng với tất cả những tuyệt chiêu hắn có, Triệu Phong có thể giết được Hề Phong nhưng với Thiên Vũ Đảo chủ sau lưng Hề Phong thì hắn thật sự không động vào được.

- Phong Lôi Đồng Hỏa.

Triệu Phong rút ngắn khoảng cách với Trần Vũ Hải xong trực tiếp phát động đồng thuật công kích linh hồn.

Uỳnh phừng!

Một ngọn lửa lôi quang nổ trên đầu Trần Vũ Hải.

Nhưng linh hồn ý chí của hắn khá mạnh nên vẫn chống cự được một lúc.

Quan trọng là Trần Vũ Hải đã tìm được mục tiêu cứu mạng, chính là Giao Dịch Linh Điện cách đó không xa.

Một khi vào trong Giao Dịch Linh Điện, trừ phi là Thiên Vũ Đảo chủ, nếu không, cả Thiên Vũ Đảo này không một ai dám giết hắn.

Bên ngoài Giao Dịch Linh Điện có rất nhiều cường giả các tộc đang xếp hàng để vào trong.

Uỳnh uỳnh!

Từ xa vọng lại tiếng chiến đấu, rồi một luồng áp lực khủng khiếp ập tới.

- Đó không phải tiền bối Trần Vũ Hải của Xích Dương Tộc sao?

Một cường giả dị tộc Huyền Quang Cảnh đại thành kinh ngạc kêu lên.

- Hình như tiền bối Trần Vũ Hải đang bị truy sát.

- Cường giả chủng tộc nào lại truy sát tiền bối Trần Vũ Hải?

Không chỉ những người đang xếp hàng mà ngay cả thủ vệ Lam Nhãn Băng Lang Tộc cũng kinh ngạc nhìn về phía xa.

Xích Dương Tộc cũng là tứ tinh thế lực, tuy không mạnh bằng Lam Nhãn Băng Lang Tộc nhưng cũng thuộc mười tứ tinh thế lực mạnh nhất Thiên Vũ Đảo.

- Xuyên Thiên Chỉ.

Triệu Phong thích phóng sức mạnh của huyết mạch Thái Cổ trong ngón tay trỏ, dung hợp sức mạnh phong lôi.

Vút!

Một đạo kim quang lóe lên xuyên thủng đầu Trần Vũ Hải.

Vút!

Đạo kim quang đó tiếp tục bắn về phía trước, bắn chết một cường giả của tộc khác đang xếp hàng vào Giao Dịch Linh Điện.

Triệu Phong nhanh chóng tới khoảng không phía trên Trần Vũ Hải, đồng thời thích phóng đòn oanh kích linh hồn tuyệt cường.

Linh hồn hư nhược của Trần Vũ Hải đang định chạy trốn thì bị đánh tan tành.

Triệu Phong ý niệm khẽ động, lấy không gian trữ vật của hắn.

Xung quanh tĩnh lặng như tờ. Tất cả cường giả có mặt đều sững sờ đứng đó.

Nhị trưởng lão của Xích Dương Tộc, Trần Vũ Hải đã bị đánh chết một cách đơn giản như vậy. Người thanh niên tóc kim kia rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Triệu Phong không bận tâm đến mọi người, lấy ra một tấm lệnh bài truyền tin nói:

- Ta đang ở Giao Dịch Linh Điện, cứ ra đây là được.

Không lâu sau, một đạo ngân quang lóe lên, Tiểu Tặc Miêu xuất hiện trên vai Triệu Phong.

Rồi người của Thanh Ngọc Dương Tộc đi ra.

- Chuyện gì vậy...

Thanh Thúc vừa ra đã thấy không khí không ổn, nhưng cũng không nghĩ nhiều.

- Đi thôi.

Triệu Phong dùng một luồng năng lượng ý chí bọc lấy mấy người Thanh Ngọc Dương Tộc.

Ầm!

Một luồng thần lực chui vào Mê Không Giới.

Xoẹt!

Mấy người Triệu Phong dần biến mất trong một quấng sáng ngân sắc.

- Hắn rốt cuộc là ai mà dễ dàng giết chết Trần Vũ Hải như vậy?

- Đó lẽ nào là bảo vật dùng để di chuyển trong không gian?

Sau khi mấy người Triệu Phong đi rồi, mọi việc mới dần trở lại bình thường.

Bên cạnh điện các của Triệu Phong trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

Uỳnh xoẹt!

Một tầng ngân ảnh hiện ra trong hư không, Triệu Phong và mấy người Thanh Ngọc Dương Tộc cũng dần xuất hiện.

- Đây là bảo vật xuyên không?

Thanh Thúc vẻ mặt đầy chấn kinh.

Nếu so cùng phẩm chất, món bảo vật này còn quý hơn thứ thần khí và thần khí.

- Triệu tiền bối, bọn ta cáo từ trước.

Mấy người Thanh Ngọc Dương Tộc không làm phiền Triệu Phong nữa.

- Tiêu hao nhiều thật.

Triệu Phong khẽ nói.

Hắn dùng thần lực truyền tống nhưng vẫn tiêu hao rất nhiều.

Tu vi của ba người Thanh Ngọc Dương Tộc thấp nên hoàn toàn có

thể không tính đến. Quan trọng là kết cấu không gian của Man Hoang Thần Vực khác với Đại Lục Vực nên tăng lượng tiêu hao.

Nếu ở Đại Lục Vực, Triệu Phong dùng thần lực sử dụng Mê Không Giới, cự ly truyền tống ít nhất cũng gấp vài lần vừa rồi.

Triệu Phong ý niệm khẽ động, lấy ra tấm lệnh bài truyền tin.

- Triệu tiểu huynh đệ, tới chỗ ta một chuyến, ta có việc muốn thương lượng.

Giọng của Thiên Hỏa Chân Thần vọng ra.

Chương 1157: Xích Dương Tộc

Triệu Phong trực tiếp tới nơi Thiên Hỏa Chân Thần bế quan, đại trưởng lão cũng có mặt ở đó.

- Tộc trưởng tìm ta có việc gì?

Triệu Phong hỏi.

Hắn vừa về Hỏa Liệt Kim Dương Tộc thì Thiên Hỏa Chân Thần đã truyền tin tới. Từ đó có thể thấy Thiên Hỏa Chân Thần vẫn luôn chú ý đợi hắn trở về.

Vì thế Thiên Hỏa Chân Thần tìm Triệu Phong nhất định là có việc quan trọng.

- Triệu tiểu hữu cảm thấy Giao Dịch Linh Điện thế nào?

Đại trưởng lão ở bên cạnh mỉm cười, lên tiếng hỏi trước.

- Giao Dịch Linh Điện?

Triệu Phong hơi khựng lại, tưởng rằng đại trưởng lão biết hắn rời khỏi Hỏa Liệt Kim Dương Tộc là tới Giao Dịch Linh Điện.

Nhưng theo hắn thì Giao Dịch Linh Điện đúng là nơi phồn hoa, cũng rất được.

Trong Man Hoang Thần Vực rộng lớn, chỉ có ở đó là có một chút gọi

là công bằng. Dù là cường giả đi trốn kẻ thù hay tự mình đi du ngoạn thì cũng nên thường xuyên ra vào Giao Dịch Linh Điện.

- Triệu tiểu hữu chắc biết người nắm giữ Giao Dịch Linh Điện là Lam Nhãn Băng Lang Tộc?

Đại trưởng lão nói tiếp.

- Ta biết.

Thủ vệ của Giao Dịch Linh Điện phần lớn là người của Lam Nhãn Băng Lang Tộc, điều này sao Triệu Phong có thể không biết.

Hơn nữa Triệu Phong tới để đấu giá vật phẩm lại bị Lam Nhãn Băng Lang Tộc đứng sau ghi hận, phái người thích sát. Điều này Triệu Phong đâu dễ quên như vậy.

Sau này khi có đủ thực lực, Triệu Phong nhất định sẽ quay lại cho Lam Nhãn Băng Lang Tộc biết mặt.

- Thật ra, người nắm giữ Giao Dịch Linh Điện không cố định. Mỗi một nghìn năm lại tổ chức một lần tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện để quyết định người nắm giữ Giao Dịch Linh Điện một nghìn năm sau. Đến giờ thì còn một năm nữa là tới cuộc chiến đó rồi...

Lúc này Thiên Hỏa Chân Thần mở lời, hắn nghĩ đại trưởng lão đã nói như vậy có lẽ Triệu Phong sẽ biết mục đích của hắn là gì. Nhưng Triệu Phong vẫn có vẻ như không hiểu.

Triệu Phong khựng người, hắn thật sự chưa từng nghe về trận chiến tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện.

- Ý của tộc trưởng là bảo ta đại diện Hỏa Liệt Kim Dương Tộc để

tham gia?

Đến lúc này Triệu Phong liền hiểu ra ý của Thiên Hỏa Chân Thần và đại trưởng lão.

Nhưng Triệu Phong cũng kinh ngạc về tham vọng của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc. Hỏa Liệt Kim Dương Tộc chỉ xếp hạng cuối trong số các tứ tinh thế lực ở Thiên Vũ Đảo nhưng lại muốn động vào miếng mỡ lớn thế này.

- Không sai.

Thiên Hỏa Chân Thần cười bối rối.

Hắn cũng có chút hoài nghi Triệu Phong có phải sinh linh của Man Hoang Thần Vực không mà đến điều này cũng không biết.

- Triệu tiểu hữu đã tới Giao Dịch Linh Điện có lẽ biết, nơi giao dịch lớn như vậy một năm sẽ sinh ra bao nhiêu lợi ích. Hơn nữa nếu Hỏa Liệt Kim Dương Tộc nắm giữ Giao Dịch Linh Điện thì Triệu tiểu hữu cũng có một số đặc quyền...

Thiên Hỏa Chân Thần lập tức dùng lợi ích để dụ dỗ.

- Ngoài ra, những người tham gia trận chiến đều là dưới Bán Thần. Với thực lực của Triệu tiểu hữu nhất định sẽ không thành vấn đề.

Lúc này đại trưởng lão cũng lên tiếng, cùng Thiên Hỏa Chân Thần người tung kẻ hứng.

Ở Thiên Vũ Đảo đều là tứ tinh thế lực, cường giả Chân Thần gần như là cường giả hạng nhất của các thế lực.

Nếu trận chiến tranh đoạt Chân Thần tham gia thì nếu bị thương rất có thể sẽ khiến cả thế lực rơi vào nguy cơ. Dù sao thì giữa các thế lực trên Thiên Vũ Đảo đều có mâu thuẫn. Khi một chủng tộc nào đó rơi vào thế yếu thì rất có khả năng sẽ bị các thế lực đối địch tấn công.

Vì thế Thiên Vũ Đảo đã có quy định cường giả tham gia trận chiến tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện sẽ là cường giả dưới Bán Thần, không hạn chế tuổi tác.

Theo Thiên Hỏa Chân Thần thì thực lực của Triệu Phong là vô địch trong cảnh giới dưới Chân Thần. Ngoài đệ tử Hề Phong của Thiên Vũ Đảo chủ ra có lẽ khó gặp đối thủ. Giành được một tòa Giao Dịch Linh Điện là không khó.

- Ta rất có hứng thú với Giao Dịch Linh Điện, có thể đồng ý, nhưng mà...

Triệu Phong chầm chậm nói khiến tim của Thiên Hỏa Chân Thần và đại trưởng lão nhảy lên tận cổ.

- Nhưng ta muốn chia sáu phần tổng lợi nhuận của Giao Dịch Linh Điện.

Triệu Phong vừa dứt lời thì Thiên Hỏa Chân Thần và đại trưởng lão suýt nữa đã nhảy lên khỏi ghế.

Mười phần lợi nhuận, Triệu Phong lấy sáu, còn cả tứ tinh thế lực Hỏa Liệt Kim Dương Tộc lại chỉ lấy bốn phần. Triệu Phong đúng là lòng tham vô đáy.

Đại trưởng lão sững tại chỗ, sắc mặt chấn kinh nhìn Triệu Phong, hắn không ngờ Triệu Phong lại ra điều kiện khủng khiếp đến vậy.

- Sáu phần này không phải chỉ là thù lao ta giành Giao Dịch Linh Điện cho các ngươi...

Sắc mặt Triệu Phong lạnh tanh nói.

Thiên Hỏa Chân Thần và đại trưởng lão lập tức trở lại bình thường, đương nhiên họ hiểu ý của Triệu Phong.

Hỏa Liệt Kim Dương Tộc chỉ có một cường giả Chân Thần, cho dù có được Giao Dịch Linh Điện thì cũng không có khả năng giữ được nó, mà ngược lại còn dẫn đến họa diệt tộc.

Ngay như Lam Nhãn Băng Lang Tộc xếp thứ tư trong số tất cả các thế lực ở Thiên Vũ Đảo cũng chỉ có ba cường giả Chân Thần, tiêu diệt Hỏa Liệt Kim Dương Tộc dễ như trở bàn tay.

Nhưng thực lực của Triệu Phong rất có khả năng đạt tới nhất giới Chân Thần chỉ cần Triệu Phong chịu toàn lực giúp đỡ, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc sẽ giống như có hai cường giả Chân Thần, có thể xếp trong mười thế lực mạnh nhất Thiên Vũ Đảo. Như vậy cũng đủ tính uy hiếp nhất định.

Thật ra, ban đầu Thiên Hỏa Chân Thần và đại trưởng lão đang suy nghĩ điểm này. Nếu không, sau khi chứng kiến thực lực của Triệu Phong đã đưa ra thỉnh cầu này lâu rồi.

Họ chỉ không ngờ Triệu Phong trẻ như vậy mà suy nghĩ sự việc này kỹ lưỡng đến thế.

- Việc này lão hủ có thể đồng ý với Triệu tiểu hữu. Sau này Triệu tiểu hữu đột phá Thần Vị đừng quên Hỏa Liệt Kim Dương Tộc nhé.

Thiên Hỏa Chân Thần do dự một chút rồi nói.

Hắn cho rằng Triệu Phong có thần thể, có lẽ có thể đột phá bất cứ lúc nào đồng thời xung kích thiên giới Thần Vị. Nhưng Triệu Phong áp chế cảnh giới củng cố thực lực chắc chắn là để xung kích Thần Vị cấp cao hơn.

Nếu Triệu Phong đạt tới cảnh giới Bán Thần thì có thể nhận được tên gọi rất mỹ miều – Chuẩn Thần.

Trong Man Hoang Thần Vực có một loại tuyệt đỉnh thiên tài, họ đạt tới cảnh giới Bán Thần, có thể xung kích thiên giới Thần Vị bất cứ lúc nào. Thậm chí có thể chắc chắn thành công, nhưng lại áp chế cảnh giới tu vi, tích lũy thực lực chỉ để xung kích Thần Vị đẳng cấp cao hơn.

Những tuyệt đỉnh thiên tài này trong cảnh giới Bán Thần có thực lực của nhất giới, nhị giới, thậm chí tam giới Chân Thần.

Với những thiên tài này, gọi họ là Bán Thần thì có phần không thỏa đáng nên mọi người đều gọi là Chuẩn Thần.

Theo Thiên Hỏa Chân Thần thì khi Triệu Phong đạt tới cảnh giới Chân Thần sẽ có được tên gọi này.

Đương nhiên hắn sẽ cố gắng để lôi kéo những tuyệt thế thiên tài này. Một khi Triệu Phong đột phá Thần Vị thì thậm chí có thể có nhị đẳng Thần Vị.

- Vậy là thương lượng xong. Khi nào bắt đầu tộc trưởng trực tiếp thông báo cho ta là được.

Thiên Hỏa Chân Thần đồng ý xong, Triệu Phong liền cáo từ.

Những người tham gia trận chiến tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện chỉ là cường giả dưới Bán Thần, với Triệu Phong mà nói chẳng có chút tính thử thách nào.

Nhớ lần đó khi Thiên Phạt Chân Thần tới Đại Lục Vực, sau khi áp chế cảnh giới một mình chiến đấu với gần hai mươi cường giả Bán Thần, vài chục Thánh Vương. Như vậy bá đạo, uy phong bá khí đến mức nào chứ.

Tuy cường giả Man Hoang Thần Vực mạnh hơn Đại Lục Vực, nhưng với thực lực nhất giới Chân Thần của Triệu Phong, cho dù là đồng thời đối mặt với bảy tám Bán Thần cũng dễ như ăn kẹo mà thôi.

Sao hắn có thể từ chối việc không nguy hiểm mà lại có được lợi ích cực lớn chứ?

Sau khi về nơi ở của mình, Triệu Phong lại bắt đầu bế quan.

Trong Tiên Trân Lâu, Triệu Phong nghe nói về bí cảnh Thái Cổ, điều này đã kích thích cực mạnh vào mong muốn được mạnh hơn của Triệu Phong.

Cả Thiên Vũ Đảo đều chẳng ai có tư cách vào bí cảnh Thái Cổ. Cả Lam Hải Loan cũng chỉ có Kim Ngọc Tộc mới có tư cách.

Mà những địa vực lớn hơn còn có thế lực tứ tinh rưỡi, tứ tinh đỉnh phong, còn có ngũ tinh thế lực trong truyền thuyết.

- Chỉ khi thực lực mạnh hơn thì ta mới có thể tận hưởng được hào quang ở Man Hoang Thần Vực...

Ánh mắt Triệu Phong trở nên kiên định vô cùng, tâm hồn chi lực của hắn vô hình trung được nâng lên, càng thêm tinh thuần ngưng luyện.

Soạt soạt soạt!

Trước mặt Triệu Phong xuất hiện một lượng lớn các loại tài nguyên thuộc tính Thổ, Phong, Lôi.

Triệu Phong dùng Ngũ Hành Phong Lôi Quyết điên cuồng hấp thụ sức mạnh thuộc tính trong đó.

Đồng thời hắn cũng cùng lúc tham ngộ Hóa Thần Quyết, Phong Lôi Cuồng Chỉ, Kim Khôn Thánh Lôi Thể, và cường hóa huyết mạch Thái Cổ Huyết Ma Dương.

Một hôm sức mạnh Thổ Chi Phong Lôi xung quanh Triệu Phong đột nhiên trở nên bạo động, khí thế trên người hắn tăng lên cả một tầng thứ.

Đó chính là dấu hiệu tầng thứ chín Thổ Chi Phong Lôi của Ngũ Hành Phong Lôi Quyết đột phá lên viên mãn.

Đây chính là bình cảnh vẫn luôn ngăn cản Triệu Phong. Theo lý mà nói, chỉ khi Thổ Chi Phong Lôi tu luyện tới viên mãn thì tu vi Triệu Phong sẽ bước lên Huyền Quang viên mãn.

Nhưng lúc này Triệu Phong lại đột phá Thổ Chi Phong Lôi khi đang áp chế cảnh giới tu vi.

Đột phá bình cảnh, Triệu Phong không dừng lại mà lập tức lấy ra rất nhiều tài nguyên tu luyện, tiếp tục tu luyện Thổ Chi Phong Lôi.

Một tháng sau…

Được sự trợ giúp của lượng lớn tài nguyên, Thổ Chi Phong Lôi của

Triệu Phong đã lên một tầng thứ mới.

Thổ Chi Phong Lôi đạt tới cảnh giới viên mãn, căn cơ của Triệu Phong cũng rất ổn định, không lâu nữa hắn có thể xung kích tầng thứ mười Kim Chi Phong Lôi.

Nhưng Triệu Phong muốn tăng cường thực lực căn cơ của mình để xung kích được Thần Vị đẳng cấp cao. Nên hắn vẫn dùng rất nhiều tài nguyên Thái Cổ để củng cố Thổ Chi Phong Lôi.

Hôm nay, trong cấm địa của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, Thiên Hỏa Chân Thần sắc mặt thay đổi, đôi mắt đầy sự kinh ngạc.

Hắn lấy lệnh bài truyền tin ra nói một lúc rồi bay đi.

Chỉ thấy phía xa đỏ rực một vùng trời, giống như bị thiêu cháy nhiều ngày vậy.

Ánh lửa đó mang theo cả cái áp lực khủng khiếp ập xuống Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

Kẻ dẫn đầu toàn thân đỏ rực, tỏa ra thứ ánh sáng đỏ giống như vầng mặt trời, chói lòa, thu hút mọi sự chút ý, đồng thời phát ra uy thế vô cùng vô tận.

- Thiên Hỏa, ngươi ra đây cho bản tọa!

Lão giả này quát lớn, một cơn sóng nóng bỏng ập về phía Hỏa Liệt Kim Dương Tộc như muốn làm tan chảy mọi thứ.

Đúng lúc đó Thiên Hỏa Chân Thần và ngũ đại trưởng lão ra.

Vù!

Thiên Hỏa Chân Thần vung tay tạo một đạo kim quang dập tắt khí diệm của lão giả kia.

- Dương Viêm Chân Thần, ngươi làm vậy là có ý gì?

Thiên Hỏa Chân Thần nhìn Dương Viêm Chân Thần, sắc mặt tối sầm lại.

Dương Viêm Chân Thần là tộc trưởng Xích Dương Tộc, lúc này hắn lại dẫn theo một vị cường giả Chân Thần khác và phần lớn các cường giả cao tầng trong tộc tới Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

Xích Dương Tộc cũng là một trong mười chủng tộc mạnh nhất trong số các tứ tinh thế lực ở Thiên Vũ Đảo. Hỏa Liệt Kim Dương Tộc tuyệt đối không phải đối thủ.

- Hừ, Thiên Hỏa Chân Thần, giao Triệu Phong ra đây, nếu không hôm nay các ngươi sẽ không yên đâu.

Dương Viêm Chân Thần ánh mặt lạnh băng, vẻ mặt cao cao tại thượng hoàn toàn không coi Thiên Hỏa Chân Thần ra gì.

Hắn tin chỉ một Hỏa Liệt Kim Dương Tộc bé nhỏ nhất định sẽ biết điều mà ngoan ngoãn giao ra người có tên Triệu Phong kia ra.

Chương 1158: Đánh Lui

- Triệu tiền bối?

Tộc nhân của cả Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đều giật mình, không ngờ mục đích tới của Xích Dương Tộc lại là Triệu Phong.

- Triệu Phong.

Thiên Hỏa Chân Thần nhíu mày.

Thời gian này Triệu Phong cũng chỉ tới Giao Dịch Linh Điện, nói vậy chắc chắn hắn đã đắc tội với người của Xích Dương Tộc ở Giao Dịch Linh Điện rồi.

Nếu là trước đây có lẽ Thiên Hỏa Chân Thần sẽ giao Triệu Phong ra trước sự đe dọa của Xích Dương Tộc.

Dù sao thì Xích Dương Tộc cũng là tứ tinh thế lực trong Thiên Vũ Đảo, còn Hỏa Liệt Kim Dương Tộc chỉ là thế lực xếp cuối trong số các tứ tinh thế lực, đối đầu thì chắc chắn Hỏa Liệt Kim Dương Tộc sẽ chịu thiệt.

Nhưng giờ Triệu Phong vừa mới đồng ý sẽ tham gia trận chiến tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện. Nếu giao Triệu Phong ra thì Hỏa Liệt Kim Dương Tộc coi như mất cơ hội quật khởi, e là mãi mãi ở tầng lớp dưới của Thiên Vũ Đảo.

- Tộc trưởng, tên Triệu Phong này không biết đã làm việc gì xấu xa, giao hắn ra đi. Như vậy mới tránh được tai họa.

Nhị trưởng lão Ti Sơ Hàn lập tức nói.

- Tộc trưởng, hãy lấy Hỏa Liệt Kim Dương Tộc làm trọng.

Tam trưởng lão cũng phụ họa.

- Hừ, mau giao hắn ra đây!

Trên không trung ở phía xa, một trung niên nam tử bên cạnh Dương Viêm Thần có phần bực bội hừ lạnh.

Hắn chính là Cự Hỏa Chân Thần vừa mới tăng cấp mấy nghìn năm trước của Xích Dương Tộc. Chính vì sự xuất hiện của hắn mà Xích Dương Tộc từ tầng lớp dưới trong tứ tinh thế lực lên tầng lớp giữa.

- Triệu Phong là khách quý của tộc ta. Nếu giao hắn ra sau này nhưng người khác của Thiên Vũ Đảo coi ta ra gì?

Ánh mắt Thiên Hỏa Chân Thần lóe tinh quang, khí thế tăng lên một tầng thứ.

- Hửm?

Cao tầng của Xích Dương Tộc nhìn xuống Hỏa Liệt Kim Dương Tộc sắc mặt kinh dị.

Rõ ràng không ai ngờ được Thiên Hỏa Chân Thần lại từ chối.

- Tộc trưởng, Triệu Phong chỉ là một người ngoài. Sao ngài lại vì hắn mà không bận tâm đến an nguy của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc…

Nhị trưởng lão Ti Sơ Hàn chấn kinh, ánh mắt vô cùng kinh ngạc, vội

khuyên.

- Im mồm!

Thiên Hỏa Chân Thần quát chặn lời của Ti Sơ Hàn.

Đưa ra quyết định này đương nhiên Thiên Hỏa Chân Thần đã suy nghĩ rất kỹ.

Chỉ cần Triệu Phong có khả năng chống lại nhất giới Chân Thần thì nguy cơ này có thể vượt qua được. Sau đó giành lấy Giao Dịch Linh Điện, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc sẽ nhanh chóng phát triển quật khởi.

Mà Triệu Phong chính là điểm cốt yếu để giữ được Giao Dịch Linh Điện.

Thiên Hỏa Chân Thần đã đem tất cả đánh cược lên Triệu Phong, cược đúng thì Hỏa Liệt Kim Dương Tộc sẽ hoàn toàn quật khởi, cược sai thì vạn kiếp bất phục.

- Được, người trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc giết hại nhị trưởng lão Trần Vũ Hải của Xích Dương Tộc ta. Hôm nay cho các ngươi biết thế nào là sự phẫn nộ của Xích Dương Tộc.

Ngọn lửa đỏ rực bùng cháy trên người Dương Viêm Chân Thần, tỏa ra thứ uy nghiêm vô cùng tận.

- Các ngươi tìm ta?

Đúng lúc một trận chiến có thể xảy ra thì đột nhiên có một giọng nói vang lên.

Vút!

Một đạo lôi quang lóe lên, đáp xuống bên cạnh Thiên Hỏa Chân Thần. Trên vai ngươi này có một con tặc miêu màu bạc.

- Triệu Phong.

Dương Viêm Chân Thần thấy Triệu Phong thì thần sắc đầy phẫn nộ.

Tin tức trong Giao Dịch Linh Điện rất nhanh nhạy, tìm được người có tướng mạo như Triệu Phong rất dễ.

Nhị trưởng lão, tam trưởng lão và một bộ phận người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cũng lộ sự phẫn hận.

Hỏa Liệt Kim Dương Tộc phải đối mặt với nguy cơ này đều là tại Triệu Phong, chỉ là bây giờ tộc trưởng không muốn giao ra Triệu Phong, họ cũng không dám nói gì.

- Triệu Phong, Xích Dương Tộc có hai nhất giới Chân Thần.

Thiên Hỏa Chân Thần nhìn Triệu Phong, nói.

Ý của hắn rất rõ ràng. Chỉ cần Triệu Phong giữ chân được một Chân Thần thì trận này coi như thắng.

Dù sao Thiên Hỏa Chân Thần cũng mang tới một phần tộc nhân, mà đây là đại bản doanh của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, số lượng người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc chiếm ưu thế.

- Chỉ là hai nhất giới Chân Thần thôi, có gì đáng lo.

Triệu Phong thản nhiên, quan sát toàn thể Xích Dương Tộc, mỉm cười.

Lập tức tất cả cường giả của cả hai bên đều chấn kinh.

- Hai nhất giới Chân Thần thì có gì đáng lo?

Nếu câu này được nói ra từ một vị nhị giới Chân Thần hoặc hơn thì cũng chẳng có gì. Nhưng nó lại được phát ra từ miệng của một Huyền Quang đại thành.

Rất nhiều người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc muốn nhưng không cười nổi, vì họ đang phải đổi mặt với nguy cơ rất lớn.

Thần sắc Thiên Hỏa Chân Thần và đại trưởng lão cứng đờ, cười gượng gạo. Đương nhiên họ mong Triệu Phong không sợ hai vị nhất giới Chân Thần, nhưng điều này có thể sao?

Còn cao tầng của Xích Dương Tộc ngược lại trở nên trầm ngâm.

Theo tin tình báo khi Triệu Phong giết Trần Vũ Hải, Trần Vũ Hải là Bán Thần nhưng trong tay Triệu Phong lại chẳng có chút khả năng chống cự nào. Điều này cho thấy quả thực Triệu Phong có thực lực rất mạnh.

- Lẽ nào hắn che giấu cảnh giới tu vi?

Dương Viêm Chân Thần thầm nghĩ.

Tên Huyền Quang đại thành này đối mặt với nguy cơ như vậy nhưng vẫn thản nhiên như không, điều này khiến Dương Viêm Chân Thần có phần không được chắc chắn.

Dù sao hắn cũng là Chân Thần đã sống vài chục vạn năm, không phải loại lỗ mãng.

- Triệu Phong, biết điều thì theo bọn ta.

Lúc này Cự Hỏa Chân Thần quát lên.

- Vậy phải xem ngươi có bản lĩnh đó không.

Triệu Phong lộ sự khinh thường.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu trên vai Triệu Phong cũng làm mặt quỷ với Cự Hỏa Chân Thần, biểu thị coi thường.

- Ngươi… được, hôm nay bản tọa sẽ đích thân trừ bỏ ngươi!

Ngọn lửa trên người Cự Hỏa Chân Thần đột nhiên bùng nổ, cả không gian bán kính nghìn dặm nóng rực.

- Ta cũng muốn lĩnh hội chút thực lực của nhất giới Chân Thần.

Toàn thân Triệu Phong nổi vân bạch kim, thân hình cao hơn vài phần, giống như một ngọn lôi sơn kim loại nặng nề lao tới.

Toàn thể thành viên khác của hai bên chủng tộc đều không hành động gì.

Nhị trưởng lão, tam trưởng lão thì nghĩ, nếu Triệu Phong không biết sống chết bị Cự Hỏa Chân Thần giết thì việc này được giải quyết rồi.

Còn Thiên Hỏa Chân Thần và đại trưởng lão lại muốn mượn cơ hội này để xem thực lực thật sự của Triệu Phong.

- Tiểu tử này lại dám giao đấu với Cự Hỏa Chân Thần.

Dương Viêm Chân Thần sững người.

Chỉ một Huyền Quang đại thành dám ra tay với nhất giới Chân Thần, việc này không bình thường.

- Liệt Diệm Bạo!

- Thánh Lôi Bá Chưởng!

Một quầng lửa chói lòa và ám lôi bạo liệt đâm sầm vào nhau.

Uỳnh! Bùm!

Tiếng nổ rung chuyển trời đất, năng lượng khủng khiếp bùng phát ra xung quanh.

Thiên Hỏa Chân Thần lập tức vận thần lực chống lại một phần cho Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

Vút!

Từ giữa vụ nổ, hai đạo quang ảnh bắn ra.

- Thần thể!

Sắc mặt Cự Hỏa Chân Thần chấn kinh.

Chỉ một Huyền Quang đại thành mà lại có thần thể của nhất giới Chân Thần.

Hơn nữa Triệu Phong còn tu luyện công pháp luyện thể rất cao minh,

lực phòng ngự cực lớn. Ngoài ra thể phách và công kích của Triệu Phong còn chứa lôi kiếp hủy diệt chi lực. Cho dù hắn là nhất giới Chân Thần thì cũng không dễ chịu gì.

Bên kia, ngực Triệu Phong nóng ran đau nhói, ngọn hỏa diệm cháy trên ngực đang không ngừng chui vào cơ thể hắn.

- Hừ, đặc trưng huyết mạch của Xích Dương Tộc bọn ta chính là đánh độc hỏa đặc thù vào trong cơ thể kẻ địch.

Cự Hỏa Chân hiện Triệu Phong không có huyết mạch Thái Cổ.

Trong Man Hoang Thần Vực, huyết mạch Thái Cổ chính là một loại dấu hiệu cho thân phận. Nếu có huyết mạch khủng bố thậm chí có thể trực tiếp được cường giả của tứ tinh đỉnh phong thậm chí ngũ tinh thế lực đưa đi.

Nhưng đúng lúc đó cơ thể Triệu Phong đột nhiên hiện lên ánh sáng đỏ.

Phừng! Vù!

Toàn thân Triệu Phong được bọc trong diệm khí lưu ly đỏ chói. Thứ khí tức đó điên cuồng bá đạo, nhanh chóng thôn phệ độc hỏa.

Thái Cổ Huyết Ma Dương của Triệu Phong sau khi được vô số nguyên liệu quý và huyết mạch Thái Cổ cường hóa đã có thay đổi về chất, không hề thua kém huyết mạch Xích Dương xếp thứ hơn tám nghìn trong bảng Thái Cổ Vạn Tộc.

- Cái gì?

Cự Hỏa Chân Thần thất kinh.

Vừa rồi hắn không cảm nhận được huyết mạch Thái Cổ từ Triệu Phong, nhưng giờ Triệu Phong lại thể hiện một loại huyết mạch cường đại, không giống huyết mạch Thái Cổ nhưng vô cùng cường hãn, thậm chí còn hơn cả huyết mạch Xích Dương.

- Thần thể, huyết mạch đặc thù. Chiến lực của hắn có lẽ không hề thua kém Cự Hỏa Chân Thần.

Dương Viêm Chân Thần căn cứ vào sự thay đổi trong giây lát này, phán đoán.

Cũng có nghĩa là Hỏa Liệt Kim Dương Tộc lúc này có hai cường giả có thực lực nhất giới Chân Thần, tình hình này nếu cứ cố tình khai chiến thì sẽ lưỡng bại câu thương.

- Không ngờ Triệu Phong còn che giấu sức mạnh huyết mạch.

Thiên Hỏa Chân Thần chấn kinh.

Trong Man Hoang Thần Vực, không phải cường giả nào cũng có huyết mạch Thái Cổ, cũng có một số cường giả không có huyết mạch Thái Cổ nhưng dựa vào nỗ lực bản thân tu luyện tới cảnh giới cực cao.

Một nghìn vạn năm trước có một người như vậy. Hắn không có huyết mạch Thái Cổ nhưng quật khởi mạnh mẽ, quét sạch cường giả các địa vực, cuối cùng tu luyện tới đại đạo, trở thành chúa tể Thần Vương chí cao vô thượng của Man Hoang Thần Vực.

Tộc nhân của hai bên đều không thể tin nổi. Huyền Quang đại thành lại có thể đấu với nhất giới Chân Thần, sao lại có chuyện này được?

- Hừ, để ta xem viêm hệ huyết mạch của ngươi thế nào!

Tuy đã biết thực lực thật sự của Triệu Phong nhưng Cự Hỏa Chân Thần cũng rất hứng thú với huyết mạch đặc thù của Triệu Phong.

Ngoài ra, vừa rồi hắn chưa dùng hết sức, lần này nhất định hắn sẽ cho Triệu Phong rơi vào thế yếu, lấy lại thể diện.

Uỳnh!

Ngọn hỏa diệm trên người Cự Hỏa Chân Thần bùng cháy điên cuồng, tỏa ra ánh lửa đỏ rực.

- Vậy thì ta cho ngươi xem!

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên.

Uỳnh!

Ngón trỏ của Triệu Phong tháo một chút phong ấn Băng Hoàng, đồng thời sức mạnh của huyết mạch Thái Cổ Huyết Ma Dương truyền vào trong.

- Xích Dương Thần Hỏa!

- Phong Lôi Cuồng Chỉ!

Uỳnh! Bùm!

Hai đạo thân ảnh đỏ rực giống như vầng thái dương nóng bỏng lao vào nhau.

Lần này chỉ có một đạo quang ảnh bị đánh bật bay ra, kéo theo sau

là một dải hỏa diệm.

- Đó là..

Ngực Cự Hỏa Chân Thần xuất hiện một vài lỗ máu, máu tươi từ bên trong trào ra như suối.

- Cự Hỏa.

Dương Viêm Chân Thần thất kinh kêu lên.

Vừa rồi Cự Hỏa Chân Thần thi triển chiến kỹ thần cấp nhưng lại rơi vào thế hạ phong. Điều này khiến Dương Viêm Chân Thần chấn kinh vô cùng.

- Ngươi có thực lực như vậy, Trần Vũ Hải chết trong tay ngươi không oan. Chúng ta đi!

Dương Viêm Chân Thần trực tiếp nói, rồi dẫn Cự Hỏa và những tộc nhân khác nhanh chóng rời khỏi địa bàn Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

Trong Man Hoang Thần Vực, cường giả vi tôn, thực lực Triệu Phong thể hiện ra đã không thua nhất giới Chân Thần. Hơn nữa Hỏa Liệt Kim Dương Tộc có hai cường giả có thực lực Chân Thần, Xích Dương Tộc cũng không thể lại tự tìm rắc rối, cố tình lấy đá chọi đá.

Sau khi người của Xích Dương Tộc rời đi, tất cả tộc nhân Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đều sững sờ tại chỗ. Cảnh tượng vừa rồi vẫn đang lởn vởn trong đầu họ.

Triệu tiền bối đã đả thương được cả Cự Hỏa Chân Thần.

- Tộc trưởng, không có việc gì nữa thì ta đi trước.

Triệu Phong chào qua loa rồi biến mất.

Thổ Chi Phong Lôi và Thái Cổ Huyết Ma Dương của Triệu Phong gần đây tiến bộ rất lớn. Mà Cự Hỏa Chân Thần lại là Chân Thần mới thăng cấp, đả thương được hắn cũng chẳng có gì đáng tự hào.

Nếu Triệu Phong đả thương được Chân Thần lâu năm như Dương Viêm Chân Thần mới đáng mừng.

- Giải tán!

Thiên Hỏa Chân Thần đột nhiên hô lớn, mọi người sực tỉnh rồi dần hồi phục sinh hoạt bình thường.

Không ai có thể ngờ Xích Dương Tộc khí thế hừng hực tới lại rút lui như vậy.

Tất cả tộc nhân của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc gần như đều cảm nhận được Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đang dần quật khởi, mà mọi thứ dường như bắt đầu chính từ sau khi Triệu tiền bối tới.

Chương 1159: Kim chi phong lôi

Sau khi đẩy lùi được Xích Dương Tộc, Triệu Phong lại bắt đầu tu luyện.

Với thực lực hiện nay Triệu Phong không tùy tiện đi lại trên Thiên Vũ Đảo được chứ chưa nói tới Lam Hải Loan hay những nơi rộng lớn hơn như thập bát vực của Man Hoang Thần Vực.

Với sự trợ giúp của tài nguyên, Thổ Chi Phong Lôi vừa đột phá bình cảnh của Triệu Phong không ngừng được tăng cường, mơ hồ có khả năng xung kích tầng tiếp theo của Ngũ Hành Phong Lôi Quyết.

- Còn nhiều nguyên liệu Thổ hệ hiếm thế này, chi bằng hấp thụ hết rồi xung kích Kim Chi Phong Lôi tầng thứ mười.

Triệu Phong tiếp tục áp chế cảnh giới, hấp thụ năng lượng trong tài nguyên.

Triệu Phong chuẩn bị đầy đủ tài nguyên tu luyện cho Thổ Chi Phong Lôi nhất, nên khi sắp đột phá hắn vẫn còn thừa rất nhiều.

Mặt khác, Thánh Lôi Thể của Triệu Phong sau một thời gian dài được sức mạnh lôi kiếp trong Lôi Hồn Thể tôi luyện đã có kháng tính cực mạnh với lôi kiếp, thậm chí đã trở thành Lôi Kiếp Tải Thể.

Đến nay, Triệu Phong có thể trực tiếp dẫn lôi kiếp chi lực trong Lôi Thần Tinh vào trong Thánh Lôi Thể.

Lúc đó Thánh Lôi Thể của Triệu Phong không phải để phòng ngự mà có thể tấn công.

Ngoài ra, lôi kiếp chi lực trong Lôi Thần Tinh rất lớn, với khả năng phục chế của con mắt trái Triệu Phong thì chưa chắc đã phục chế được. Vì thế hắn chuẩn bị hấp thụ một số lôi kiếp chi lực hoặc khi nào linh hồn ý chí mạnh hơn một nấc rồi mới phục chế Lôi Thần Tinh.

Đến lúc đó, Lôi Kiếp Tải Thể của hắn có thể nói là dùng không hết.

Tuy không thể phục chế Lôi Thần Tinh nhưng phục chế Mê Không Giới chắc không thành vấn đề.

Hôm nay Triệu Phong chuyển hết tài nguyên và sinh vật trong Mê Không Giới sang không gian trữ vật đẳng cấp cao khác.

Không gian này được Triệu Phong lấy từ tay Trần Vũ Hải. Phẩm chất cũng không tồi, gần cấp thứ thần khí, có thể dung nạp sinh vật.

Rồi hắn hút Mê Không Giới vào trong không gian con mắt trái, tiến hành phục chế.

Triệu Phong định cho Triệu Vạn, Triệu Vong một cái rồi bảo họ đi nơi khác lịch luyện.

Ngoài ra Triệu Phong cũng muốn giữ lại một cái Mê Không Giới để dự phòng, còn phải phục chế ba cái Mê Không Giới.

Phục chế thứ thần khí rất khó, mất rất nhiều thời gian, nên thời gian này Triệu Phong chỉ bế quan.

Ở bên ngoài, cả Thiên Vũ Đảo thì sôi sục, bốn tòa Giao Dịch Linh Điện dòng người ra vào không ngớt.

- Không biết lần này chủng tộc nào sẽ giành được quyền quản lý Giao Dịch Linh Điện?

- Nghe nói thiên tài của Bích Thanh Vũ Tộc tình cờ có được truyền thừa của Chân Thần, giờ thực lực cường hãn dị thường.

- Thiên tài Sa Xỉ Tộc là Sâm Vũ đã có thể tiếp vài chiêu của nhất giới Chân Thần rồi.

Trong Tiên Trân Lâu, rất nhiều cường giả các tộc vừa thưởng thức mỹ thực, vừa bàn tán về những thiên tài có khả năng giành chiến thắng.

- Chương huynh, tiết lộ một chút tin về thiên kiêu Xích Dương Tộc các huynh đi.

Lúc này, một thanh niên đang ăn cùng một nam tử có làn da đỏ thẫm tò mò hỏi.

Xích Dương Tộc cũng là tứ tinh chủng tộc xếp trong mười chủng tộc mạnh nhất Thiên Vũ Đảo, tuy không thể thắng được thiên tài của năm thế lực đứng đầu nhưng cũng rất mạnh.

- Xích Dương Tộc… sẽ không tham gia tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện.

Vị Chương huynh này bối rối nói, đường đường là Xích Dương Tộc nhưng lại nói vậy, ngay đến hắn cũng cảm thấy mất mặt.

Nhưng lần này đúng là Xích Dương Tộc sẽ không tham gia.

- Chương huynh, vì sao vậy?

Người kia ngạc nhiên hỏi.

Thực khách ở xung quanh cũng rất tò mò.

- Thiên kiêu của Xích Dương Tộc không như trước nữa rồi.

Chương huynh cúi đầu thở dài, hàm hồ nói.

Thật ra không phải vậy, Xích Dương Tộc đã bồi dưỡng một loạt thiên tài chuẩn bị chọn ra một vài người mạnh nhất để tham gia tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện.

Nhưng nửa năm trước, sau khi Xích Dương Tộc tấn công Hỏa Liệt Kim Dương Tộc thì đã từ bỏ hoàn toàn ý định.

Tất cả đều là vì người có tên Triệu Phong.

Hắn là Huyền Quang đại thành nhưng lại khiến Cự Hỏa Chân Thần bị thương làm cho thiên kiêu trong tộc mất hết lòng tin.

Khi ấy hắn cũng có mặt nên đã tận mắt chứng kiến tất cả.

Cũng chính vì nguyên nhân này cao tầng Xích Dương Tộc cho rằng tòa Giao Dịch Linh Điện gần đó chắc chắn sẽ rơi vào tay Hỏa Liệt Kim Dương Tộc. Vì thế Xích Dương Tộc mới không gây chuyện triệt để với Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

Nhưng về việc Cự Hỏa Chân Thần bị một người vô danh đả thương thì trên dưới Xích Dương Tộc đều phong tỏa tin tức nên người ngoài không biết.

Trong Tiên Trân Lâu, tất cả mọi người đều nhận ra người này không

muốn nói.

Tuy rất tò mò nhưng mọi người nhanh chóng bị tin tức khác thu hút.

Ở khu vực cấm kỵ của Giao Dịch Linh Điện, trong một tòa cung điện u ám dựng từ băng.

- Tộc trưởng, lần tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện này chúng ta nên làm thế nào?

- Tên Triệu Phong đó quá khủng bố, giết một Bán Thần, hai Huyền Quang viên mãn của chúng ta.

- Như tin dồn thì Xích Dương Tộc hôm đó tấn công Hỏa Liệt Kim Dương Tộc nhưng không chiến mà bỏ về, mọi việc nhất định vì Triệu Phong.

Rất nhiều cao tầng của Lam Nhãn Băng Lang Tộc đều vô cùng lo lắng.

Trong đó một lão giả sắc mặt thâm trầm, người này chính là lão giả đã giám định vật phẩm bán đấu giá cho Triệu Phong.

Vì hắn đã sơ ý không phán đoán thực lực thật sự của Triệu Phong nên mới khiến Lam Nhãn Băng Lang Tộc đắc tội với hắn.

Nếu không, trước khi cuộc chiến tranh giành Giao Dịch Linh Điện diễn ra lôi kéo Triệu Phong về phía mình thì không phải sẽ chẳng cần lo lắng gì hay sao?

- Ha ha, mọi người không cần phải lo lắng..

Lúc này, ở phía trên, một lão giả mặc lam bào lạnh lẽo cười lớn.

Bên dưới, sắc mặt các vị trưởng lão lập tức đầy kinh ngạc, lẽ nào tộc trưởng có cách?

- Ra đi!

Lam bào lão giả cười nham hiểm.

Rồi một đạo kiếm ảnh băng hàn lóe lên đáp xuống bên cạnh hắn.

Nam tử này còn khá trẻ, toàn thân phát ra kiếm ý khiến người ta lạnh gáy. Ánh mắt hắn ngưng đọng, trong hư không lập tức xuất hiện một thanh quang kiếm băng hàn. Hàn khí sắc nhọn đó khiến tất cả cường giả có mặt đều run rẩy, thân thể linh hồn dường như bị nó xuyên thấu.

- Kiếm ý mạnh thật!

- Hắn là ai mà chỉ một ánh mắt đã khiến ta hoàn toàn khuất phục?

Tất cả cường giả, bao gồm cả Bán Thần trưởng lão cũng chấn kinh.

- Được rồi, Cô Lam, đối thủ của ngươi không lâu nữa sẽ xuất hiện thôi.

Lam bào lão giả cười.

Tòa Giao Dịch Linh Điện này mãi mãi là của Lam Nhãn Băng Lang Tộc.

Bên trong Mê Không Giới.

Phía trên Triệu Phong, phong lôi thánh lực bốn màu giống như một

vòng xoáy hiện ra, Thủy Chi Phong Lôi, Mộc Chi Phong Lôi, Viêm Chi Phong Lôi, Thổ Chi Phong Lôi bên trong đó đang chuyển hóa.

Thổ Chi Phong Lôi là dồi dào nhất giống như thủy triều không ngừng cuồn cuộn.

Đồng thời, trong vòng xoáy thánh lực của Triệu Phong, phong lôi thánh lực của Triệu Phong cũng dung hợp ý cảnh quy tắc kỳ diệu xoay tròn với tốc độ cực nhanh.

Uỳnh uỳnh!

Ở giữa vòng xoáy phong lôi thánh lực hiện lên một vệt kim quang sắc, tỏa ra thứ khí tức sắc bén như xuyên thủng vạn vật.

Tiếp đó, Thổ Chi Phong Lôi thánh lực lan rộng, thai nghé một luồng phong lôi thánh lực kim sắc.

- Kim Chi Phong Lôi, sức mạnh công kích cao hơn Viêm Chi Phong Lôi một tầng thứ.

Triệu Phong mừng rỡ.

Vào khoảnh khắc Kim Chi Phong Lôi xuất hiện, cảnh giới tu vi của Triệu Phong không thể áp chế được nữa, trực tiếp xung kích lên cảnh giới Huyền Quang đại thành, cũng chính là cấp Thánh Vương ở Đại Lục Vực.

Xoẹt xoẹt!

Trước mặt Triệu Phong xuất hiện một vài loại khoáng thạch, nguyên liệu thuộc tính Kim.

Rất lâu trước đây Triệu Phong đã bắt đầu chuẩn bị tài nguyên tu luyện Kim Chi Phong Lôi. Những thứ hắn vừa lấy ra cũng chỉ là những loại đẳng cấp thấp nhất.

Uỳnh uỳnh!

Triệu Phong lập tức khống chế năm luồng phong lôi thánh lực phía trước, hấp thụ năng lượng thuộc tính Kim, sinh ra Kim Chi Phong Lôi thánh lực hoàn toàn mới.

Vù vù!

Kim Chi Phong Lôi thánh lực của Triệu Phong tăng lên với tốc độ chóng mặt, rất nhanh đã có tương đương với bốn luồng phong lôi thánh lực còn lại.

Kim Chi Phong Lôi có thể sinh ra nhanh như vậy đương nhiên là vì rất lâu trước đó Triệu Phong đã dùng các loại quả trên dây leo mang năng lượng ý cảnh thuộc tính Kim để tăng cường cảm ngộ của mình.

Vì thế, vừa có được Kim Chi Phong Lôi nhưng hắn không có gì ngạc nhiên cả.

Chỉ một lúc sau Triệu Phong đã có thể khống chế Kim Chi Phong Lôi hoàn toàn tự nhiên.

- Phong Lôi Cuồng Chỉ

Triệu Phong dùng Kim Chi Phong Lôi thánh lực thi triển một chiêu.

Chỉ thấy một đạo kim quang sáng chói lóe lên trong hư không.

Bên kia, Diệt Thế Hắc Giao Long đang tu luyện đâu biết Triệu Phong

lại dùng hắn để luyện tay, căn bản không kịp tránh.

Vút!

Một đạo kim quang rất mảnh xuyên qua cánh tay hắn.

- Tiểu tử giỏi lắm, đột phá Huyền Quang viên mãn đã lợi hại vậy rồi.

Diệt Thế Hắc Giao Long mới hồi phục đến cảnh giới Bán Thần, mà Diệt Thế Long Thể của hắn rất mạnh, tầng thứ càng cao hơn, thậm chí vượt qua nhất giới Chân Thần nhưng vẫn bị một chiêu tùy ý của Triệu Phong xuyên thủng.

Cũng may đòn này của Triệu Phong không chứa lôi kiếp chi lực, Diệt Thế Hắc Giao Long chỉ một lúc sau thương thế đã lành.

- Tiểu Hắc, cho phép ngươi hồi phục tới cảnh giới nhất giới Chân Thần.

Lúc này Triệu Phong lên tiếng.

- Được, đa tạ chủ nhân!

Oán khí vừa rồi của Diệt Thế Hắc Giao Long lập tức tan biến, thậm chí còn không bài xích cách gọi của Triệu Phong.

- Hửm? Thành công rồi?

Ánh mắt Triệu Phong lóe sáng.

Con mắt trái của hắn hiện gợn sóng kim sắc.

Vút!

Trong hư không xuất hiện một cái xoáy đồng lực không gian, rồi bốn cái Mê Không Giới hiện ra.

Vì tu luyện quá chuyên chú nên Triệu Phong giờ mới phát hiện Mê Không Giới đã phục chế thành công.

Triệu Phong lập tức chuyển tất cả vật phẩm từ không gian kia sáng Mê Không Giới.

- Đây là của hai ngươi.

Triệu Phong ném cho Triệu Vong, Triệu Vạn một cái không gian trữ vật.

Sau khi dặn dò một số việc, Triệu Phong chuẩn bị tiếp tục tu luyện.

- Dẫn lôi kiếp chi lực vào trong Kim Chi Phong Lôi thì Kim Chi Phong Lôi mới càng thêm cường đại, không gì không thể phá hủy.

Đây chính là ý định từ lâu của Triệu Phong.

- Nếu…trực tiếp dung hợp Viêm Chi Phong Lôi và Kim Chi Phong Lôi thì sao?

Triệu Phong đột nhiên nghĩ.

Vì trong Viêm Chi Phong Lôi của hắn vốn đã có lôi kiếp chi lực.

Nếu dung hợp Viêm Chi Phong Lôi với Kim Chi Phong Lôi vào lôi kiếp chi lực thì sẽ có sức mạnh khủng khiếp tới mức nào.

Tim Triệu Phong bỗng đập mạnh.

Nhưng đúng lúc đó, tấm lệnh bài truyền tin cách đó không xa lóe kim quang.

- Bắt đầu rồi?

Triệu Phong đã bế quan một năm, gần như quên mất cuộc chiến tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện.

Dù sao thì chiến đấu với Bán Thần cũng không còn ý nghĩa gì với hắn nữa rồi.

Hơn nữa tu vi của Triệu Phong đã cao hơn một tầng thứ, tu luyện ra Kim Chi Phong Lôi. Trận chiến này với hắn giống như trò chơi vậy.

Xoẹt!

Triệu Phong rời khỏi Mê Không Giới.

- Triệu tiểu hữu, đến lúc xuất phát rồi.

Bên ngoài, cao tầng của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đang đợi Triệu Phong.

Phía dưới, người của toàn bộ Hỏa Liệt Kim Dương Tộc tựa như đang ngưỡng vọng thần linh, ánh mắt rực cháy và đầy kính ý.

Chương 1160: Cô lam

Cả Thiên Vũ Đảo có năm tòa Giao Dịch Linh Điện, trong đó phồn hoa nhất là tòa Giao Dịch Linh Điện mặc nhận của Thiên Vũ Đảo chủ, không ai tranh giành.

Vì thế bốn tòa Giao Dịch Linh Điện còn lại được các thể lực khác trên đảo tranh giành.

Trong tất cả thế lực trên Thiên Vũ Đảo, Lam Nhãn Băng Lang Tộc xếp thứ tư, vì thế các thế lực quanh tòa Giao Dịch Linh Điện này là yếu nhất.

Nhưng chính vì thế số lượng thế lực tranh giành tòa Giao Dịch Linh Điện này là đông nhất, có tới sáu tứ tinh chủng tộc. Nhưng tình hình lần này có khác một chút.

Xích Dương Tộc từ xưa vẫn tham gia nhưng lần này lại không, còn Hỏa Liệt Kim Dương Tộc trước nay vẫn xếp hạng chót giờ lại bất ngờ tham gia tranh đoạt.

Khi người của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc tới Giao Dịch Linh Điện thì rất nhiều cường giả ở xung quanh chế nhạo chọc ngoáy.

- Không ngờ tứ tinh thế lực dưới đáy Thiên Vũ Đảo cũng tới tham gia tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện. Lẽ nào Hỏa Liệt Kim Dương Tộc lại bồi dưỡng được thiên tài Bán Thần thực lực cường đại rồi?

- Đừng đùa nữa, ta thấy Hỏa Liệt Kim Dương Tộc nhất định sẽ phái đại trưởng lão tham gia đấy.

Xung quanh lúc nào cũng có những loại không có thực lực nhưng lại thích bàn tán chế nhạo người khác.

Nhưng thực tế thì Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đúng là không có thiên tài cấp Bán Thần, ngoài bốn vị Bán Thần trưởng lão ra thì căn bản không có cường giả Bán Thần nào khác.

Ví như Lam Nhãn Băng Lang Tộc, ngoài sáu vị Bán Thần trưởng lão còn có năm thiên tài Bán Thần, trong đó người mạnh nhất còn mạnh hơn cả sáu vị trưởng lão. Hắn ta đương nhiên là đang áp chế cảnh giới chuẩn bị xung kích Thần Vị đẳng cấp cao.

Những chủng tộc cường hãn khác cũng cực lực bồi dưỡng thiên tài như vậy. Khi những thiên tài này xung kích thành công Thần Vị thì rất có khả năng trở thành nhị giới Chân Thần, dẫn dắt cả chủng tộc đi tới vinh quang.

Ngay cả trong Xích Dương Tộc xếp thứ mười cũng có ba thiên tài Bán Thần, thực lực hơn xa Bán Thần đời trước.

Vì thế trong cuộc chiến tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện phần lớn là Bán Thần trẻ tuổi, có kém hơn thì cũng là Bán Thần tuổi lớn hơn một chút.

Nếu Hỏa Liệt Kim Dương Tộc phái ra đại trưởng lão hơn chục vạn tuổi mới là nực cười.

- Ta nghĩ lần này chắc chắn là Sa Xỉ Tộc sẽ thắng. Sâm Vũ thời gian trước thực lực lại tiến bộ rồi.

- Không, lẽ nào ngươi không nghe tin đồn? Tộc trưởng Lam Nhãn Băng Lang Tộc bất ngờ có được một vị thiên tài Bán Thần, đồng thời

cho hắn dẫn dắt thiên tài trong tộc tham gia lần tranh đoạt này.

Trong trận chiến tranh đoạt tòa Giao Dịch Linh Điện này, thế lực khá mạnh chỉ có Lam Nhãn Băng Lang Tộc và Sa Xỉ Tộc, tiếp đó là Bích Thanh Vũ Tộc, Xích Dương Tộc, nhưng Xích Dương Tộc đã từ bỏ rồi.

Bốn chủng tộc còn lại đều là xếp hàng dưới mười, gần như chẳng ai coi trọng.

Trước khi trận chiến diễn ra, trong Giao Dịch Linh Điện đã dựng một cái đài tỉ thí khổng lồ. Xung quanh có bốn tòa thạch đài cao.

Trên thạch đài là các thế lực cường đại quanh đó, hoặc là cường giả Chân Thần, những người quan chiến khác thì chỉ tập trung trên không trung ở phía xa.

Trên thạch đài phía đông chỉ lác đác một vài người.

Nhưng mấy người này lại là tâm điểm chú ý của mợi người.

Trong số họ có một người da trắng với gương mặt tuấn mỹ, thần thái cao ngạo. Hắn chính là đồ đệ của Thiên Vũ Đảo chủ, Hề Phong.

- Sư thúc cảm thấy lần này ai sẽ chiến thắng?

Hề Phong hơi nghiêng đầu, vẻ mặt đầy kính ý nhìn trung niên nam tử bên cạnh.

- Nghe đồn Lam Nhãn Băng Lang Tộc có một thiên tài Bán Thần rất mạnh. Lần này có lẽ lại là Lam Nhãn Băng Lang Tộc thắng rồi.

Người này sắc mặt tối tăm, vô cùng hung dữ, thản nhiên nói.

Trên thạch đài bên cạnh, người của Lam Nhãn Băng Lang Tộc mặt ai cũng đầy tiếu ý.

Chỉ một thanh niên lạnh lùng như tảng băng, nhắm mắt không để tâm thế giới bên người.

Bên kia, người Sa Xỉ Tộc thì rất bực bội, phẫn hận bất bình nhưng không dám nói gì.

Người trước mặt kia chính là Quỷ Lịch Chân Thần, tu vi nhị giới Chân Thần.

Hắn và Hề Phong là người làm chứng cho trận chiến tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện này. Mà người làm chứng này lại ở trước mặt mọi người nói thẳng Lam Nhãn Băng Lang Tộc sẽ chiến thắng. Rõ ràng là Quỷ Lịch Chân Thần đứng về phía Lam Nhãn Băng Lang Tộc.

Nhưng Sa Xỉ Tộc tin chỉ cần họ đánh bại Hỏa Liệt Kim Dương Tộc và đưa ra đủ lợi ích thì Quỷ Lịch Chân Thần sẽ đứng về phía họ.

- Sâm Vũ, trước tiên cứ giữ thực lực, phải đặc biệt chú ý Cô Lam của Lam Nhãn Băng Lang Tộc.

Sa Xỉ Tộc tộc trưởng nói với nam tử cao lớn, tỏa ra sát khí kinh người ở bên cạnh.

- Đỉnh Hồ, toàn lực giúp đỡ Lam Vũ.

Rồi Sa Xỉ Tộc tộc trưởng nói với một người khác.

Trận chiến tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện chia hai vòng. Vòng một hỗn chiến, cường giả của tất cả các thế lực lên đài giao chiến, bốn

người còn lại cuối cùng sẽ vào vòng hai.

Vòng hai là vòng quyết chiến, tìm ra người chiến thắng cuối cùng.

Vòng một, mỗi thế lực có thể phái ra hai người, nhưng thực ra nhiệm vụ của người thứ hai là bảo vệ người mạnh nhất để hắn giữ thể lực vào vòng hai.

- Người đã tới đủ thì bắt đầu đi.

Trên thạch đài phía đông, Quỷ Lịch Chân Thần lên tiếng.

- Sắp bắt đầu rồi.

Mọi người đang đợi quan chiến lập tức xao động.

Vút vút vút!

Bỗng hơn chục đạo khí tức cường đại nhảy vào trong đài giao chiến.

Tham dự có tất cả sáu chủng tộc. Theo lý thì có mười hai người, nhưng trên đài lại chỉ có mười một người.

Tất cả mọi người không kìm được nhìn về phía đại diện của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, Triệu Phong.

- Chỉ một người cũng tham gia? Đó không phải tự chuốc nhục vào mình sao?

- Hỏa Liệt Kim Dương Tộc không phải có vài trưởng lão Bán Thần sao? Ít nhất cũng phải cho thêm một người cho đủ hai chứ? Như vậy không phải cơ hội sẽ lớn hơn sao? Ha ha.

- Tu vi người này thấp như thế, lẽ nào Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cho hắn ra tìm cái chết?

Mọi người xung quanh nhìn Triệu Phong cười lớn.

Trên đài, các thiên tài cũng lộ vẻ mặt khinh bỉ

- Thật không biết chỉ là một Huyền Quang Cảnh viên mãn thì hắn lấy đâu ra dũng khí đứng cùng với chúng ta.

Thiên tài của Bích Thanh Vũ Tộc cười chế giễu.

Bên Lam Nhãn Băng Lang Tộc, Cô Lam mở đôi mặt lạnh băng nhìn Triệu Phong.

- Là hắn?

Hề Phong trên đài giao đấu nhướn mày.

- Sao vậy Phong Nhi?

Quỷ Lịch Chân Thần hỏi.

Hề Phong là thiên tài sắp theo đảo chủ tới Kim Ngọc Tộc, đặc biệt là những ngày gần đây Hề Phong sau khi nghe tin về bí cảnh Thái Cổ thì càng khắc khổ tu luyện, thực lực tăng vọt.

Giờ ở Thiên Vũ Đảo, dù là Bán Thần cũng không ai là đối thủ của hắn.

- Không sao.

Hề Phong lắc đầu, bỏ qua Triệu Phong.

Tuy hắn có ấn tượng rất sâu sắc về Triệu Phong, thậm chí lần trước ở Tiên Trân Lâu còn bảo Trần Vũ Hải thầm theo dõi và giết Triệu Phong. Nhưng hắn sắp theo đảo chủ tới Kim Ngọc Tộc, có lẽ còn có thể vào bí cảnh Thái Cổ. Đến lúc đó hắn sẽ đích thân tìm Triệu Phong bắt Triệu Phong quỳ dưới chân hắn tạ tội vì lần ở hội đấu giá phớt lờ hắn.

Trên đài giao chiến, Triệu Phong thản nhiên như mọi cảnh tượng trước mắt không hề tồn tại trong mắt hắn vậy.

Sau khi thực lực đạt tới Huyền Quang Cảnh viên mãn, thánh lực của Triệu Phong về cường độ và chất lượng đều được nâng cao. Đồng thời hắn cũng nắm bắt được Kim Chi Phong Lôi. Những Bán Thần trước mắt này hoàn toàn không kích thích được chiến ý của hắn.

- Vòng một trận chiến tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện bắt đầu!

Trên thạch đài, Quỷ Lịch Chân Thần lên tiếng.

Ngay lập tức, trên đài giao chiến bùng phát những luồng khí tức huyết mạch cường đại.

- Kết thúc luôn đi!

Ánh mắt Triệu Phong lộ sự băng lãnh kiên nghị.

Chỉ cần đánh bại tất cả là hắn không cần phải có vòng hai nữa, vì vòng một chỉ có hắn vượt qua, hắn chính là kẻ chiến thắng.

- Hề hề, tiểu tử, để ta tiễn ngươi xuống.

Thiên tài của Bích Thanh Vũ Tộc vừa rồi cười nhạo Triệu Phong trực

tiếp xông về phía Triệu Phong với vẻ cao cao tại thượng.

Triệu Phong nhìn hắn, nhếch mép cười.

Ầm!

Trên tay Triệu Phong ngưng tụ Kim Chi Phong Lôi chói lòa.

Nhưng đúng lúc đó, bên Lam Nhãn Băng Lang Tộc, người thanh niên gầy guộc tỏa ra sự kiên nghị băng hàn kia lạnh lùng lên tiếng:

- Đánh bại tất cả các ngươi là có thể trực tiếp giành chiến thắng rồi.

Cô Lam quả nhiên nghĩ giống Triệu Phong, điều này khiến Triệu Phong chú ý tới hắn một chút.

Nhưng trên đài giao chiến, các cường giả Bán Thần khác đều kinh ngạc nhìn Cô Lam với đầy địch ý.

- Cô Lam, ngươi nói gì?

Bên cạnh Cô Lam, một thiên tài Bán Thần của Lam Nhãn Băng Lang Tộc kinh hãi nói.

Rõ ràng vừa rồi là Cô Lam tự đưa ra quyết định chứ hắn căn bản không biết gì.

Bên ngoài, những người đang quan chiến đều sục sôi.

- Tên Cô lam này...

Lam Nhãn Băng Lang Tộc tộc trưởng vẻ mặt bất lực.

Cô Lam là kiếm đạo thiên tài hắn tình cờ gặp được, đến từ không gian ngoại vực gần Man Hoang Thần Vực.

Hắn chưa đột phá Chân Thần đã vào Man Hoang Thần Vực, điều này đã chứng minh được thiên phú của hắn. Nhưng Cô Lam quá thẳng thừng, trong mắt chỉ có chiến đấu và trở nên mạnh hơn.

- Người này quá cô ngạo!

- Hắn chính là cường giả mà Lam Nhãn Băng Lang Tộc chiêu mộ được, là một kiếm đạo thiên tài.

Bên ngoài, rất nhiều người đều tập trung chú ý vào Cô Lam.

- Sâm Vũ, các ngươi liên thủ đánh bại hắn.

Sa Xỉ Tộc tộc trưởng cười.

Các thiên tài Bán Thần còn lại dưới sự ảnh hưởng của câu nói đó mới liên kết với nhau.

Giờ ngoài Triệu Phong ra, tất cả thiên tài Bán Thần đều đứng ở phía đối diện với Lam Nhãn Băng Lang Tộc.

- Hắn cũng không tồi.

Hề Phong vẻ mặt cao ngạo khen ngợi, giống như một trưởng bối đánh giá một vãn bối vậy.

Với Hề Phong, nếu có một bán thần Lam Nhãn Băng Lang Tộc tương trợ thì hắn có thể dễ dàng đánh bại tám vị Bán Thần bên kia.

Vì thực lực của Hề Phong đã hoàn toàn đạt tới nhất giới Chân Thần

rồi.

- Giết!

Trừ Triệu Phong thì tất cả thiên tài đều lao về phía hai người Lam Nhãn Băng Lang Tộc.

Ánh mắt Cô Lam đột nhiên thay đổi, kiếm ý vô cùng tận bắn ra, chói lòa băng hàn.

Xoẹt!

Trong tay hắn xuât shiện một thanh kiếm băng hàn, xung quanh lưỡi kiếm luôn bao trùm một tầng hàn khí.

- Băng Diệt Chi Kiếm!

Trên người Cô Lam trào dâng kiếm đạo ý chí, dường như hoàn toàn dung nhập vào băng kiếm trên tay hắn, quét ngang một đường.

Bỗng chốc, một đạo kiếm khí băng hàn hình dẻ quạt bắn về phía các thiên kiêu Bán Thần kia.

Ngay lập tức, tất cả đều cảm thấy thân thể cũng như linh hồn đau đớn, nhìn về hướng Cô Lam bá đạo, trong lòng có ý rút lui.

- Nghịch Sa Kích!

Sâm Vũ của Sa Xỉ Tộc kích phát huyết mạch, cường hãn xông tới.

Thủy Lam Đại Đao của hắn chém ra một con cá mập khổng lồ bằng nước.

- Băng Phách Trảm!

Sắc mặt Cô Lam đột nhiên thay đổi, thanh trường kiếm băng hàn trong tay chém mạnh.

Một cơn lốc xoáy băng kiếm chấn kinh tâm phách xuyên thẳng qua con cá mập và đông cứng nó lại.

Sâm Vũ ở đằng sau bị kiếm ý băng hàn còn dư tấn công, thánh lực toàn thân như đông đặc lại, ánh mắt đầy sợ hãi, không còn chút chiến ý nào nữa.

- Mạnh quá!

Một thiên tài khác của Lam Nhãn Băng Lang Tộc thấy Cô Lam bá đạo như vậy thì trong lòng mừng rỡ, trực tiếp xông tới.

- Băng Diệt Chi Kiếm!

Cô Lam vung băng kiếm trong tay, vô số sóng xung kích bắn ra bốn phía.

Cả đài giao chiến bị bao trùm trong một tầng kiếm ý băng hàn tới xương tủy. Thân thể và linh hồn của tất cả dần mất đi chiến lực.

Không lâu sau, được sự trợ giúp của cường giả còn lại Lam Nhãn Băng Lang Tộc, Cô Lam đã đánh bại được hết tất cả cường giả, bao gồm cả Sâm Vũ của Sa Xỉ Tộc và thiên tài của Bích Thanh Vũ Tộc.

Nhưng việc gì cũng có ngoại lệ, từ đầu chí cuối Triệu Phong không hề động thủ, chỉ lặng lẽ quan sát tất cả. Phần lớn mọi người đều nghĩ vì Triệu Phong bị dọa cho ngốc rồi nên bỏ qua hắn.

- Như vậy thì ta chỉ cần đánh bại hắn là xong.

Triệu Phong sắc mặt vẫn không hề biến đổi.

Chương 1161: Một Kích Cường Đại

Bên trong Giao Dịch Linh Điện, mấy vạn cường giả đều lẳng lặng nhìn trận chiến trên Đài giao chiến.

Tranh đoạt chiến Giao Dịch Linh Điện lần này hoàn toàn bất đồng với dĩ vãng, hai vị thiên tài Lam Nhãn Băng Lang Tộc không ngờ lại trực tiếp đánh bại toàn bộ các cường giả của các chủng tộc còn lại!

Mà trong đó khiến cho người khác chú ý nhất, tự nhiên chính là Cô Lam, vị cường giả Kiếm đạo cô độc ngạo khí kia!

- Kiếm ý thật là mạnh mẽ!

- Đây chính là lực lượng của cường giả Kiếm đạo sao? Hắn đã đạt tới cảnh giới Nhân Kiếm Hợp Nhất rồi!

- …

Bên ngoài khán đài, trong khu vực quan chiến, vô số cường giả đều kinh ngạc với biểu hiện của Cô Lam.

Trong đó cũng không thiếu những cường giả Kiếm đạo, nhận ra cảnh giới Kiếm đạo hiện tại của Cô Lam.

- Làm sao có thể? Người này…

Vẻ mặt Tộc trưởng Sa Xỉ Tộc vô cùng khiếp sợ, không thể tin nổi nhìn về phía gã nhân loại kia. Trước đây, bọn họ cũng đã biết một ít

nội tình của Cô Lam, nhưng một người từ Không gian Vực ngoại mới tới Thần vực Man Hoang, làm sao có thể mạnh như vậy?

Thiên tài do Sa Xỉ Tộc dốc lòng đào tạo, không ngờ ở trong tay hắn lại không chịu nổi một kích!

- Quá mạnh mẽ!

Đám người Bích Thanh Vũ Tộc đều cam nguyện chịu thua.

Xem ra lần này, chủ nhân của tòa Giao Dịch Linh Điện này lại một lần nữa là Lam Nhãn Băng Lang Tộc rồi!

Cứ như vậy, Lam Nhãn Băng Lang Tộc sẽ càng ngày càng mạnh hơn, bỏ rơi những chủng tộc Tứ tinh còn lại càng ngày càng xa.

- Người này, không tệ!

Quỷ Lệ Chân Thần nhìn về phía Cô Lam, trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười.

Hiển nhiên, tất cả mọi người ở nơi này đã hoàn toàn quên mất Triệu Phong.

Bởi vì Cô Lam thể hiện quá mạnh mẽ, quá chói mắt, trong các thiên tài trẻ tuổi ở đây, có lẽ chỉ có Hề Phong mới có thể ngăn cản được hắn.

Mà Triệu Phong chỉ có Tu vi Huyền Quang Đại viên mãn, chẳng qua bởi vì chưa xuất thủ với Cô Lam, cho nên mới còn có thể đứng ở trên đài. Hoặc có lẽ do Cô Lam căn bản khinh thường xuất thủ với Triệu Phong!

Ngay cả rất nhiều thiên tài các chủng tộc khác cũng không phải là đối

thủ một kiếm của hắn, cái tên nhân loại nhỏ yếu của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc này, ngay cả tư cách để hắn xuất kiếm cũng không xứng a!

- Triệu Phong…

Sắc mặt đám người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc càng lúc càng căng thẳng.

Bọn họ không thể nào nghĩ tới, không ngờ Lam Nhãn Băng Lang Tộc lại xuất hiện một cường giả Kiếm đạo cường đại như vậy, không biết Triệu Phong có thể đối phó hay không?

- Xem ra, lần này là Lam Nhãn Băng Lang Tộc đạt được thắng lợi rồi!

Trên thạch đài phía Đông, Quỷ Lệ Chân Thần khẽ gật đầu, cười nói.

- Phải chúc mừng Tộc trưởng Lam Nhãn Băng Lang Tộc rồi!

- Chúc Lam Nhãn Băng Lang Tộc càng ngày càng phồn vinh hưng thịnh!

Mặc dù rất nhiều cường giả các chủng tộc ở đây đều không quen nhìn Lam Nhãn Băng Lang Tộc, nhưng lúc này bọn họ vẫn như cũ cố nặn ra khuôn mặt tươi cười bắt chuyện.

- Tranh đoạt chiến vẫn còn chưa kết thúc a!

Lúc này, trên Đài giao chiến đột ngột vang lên một đạo thanh âm nhàn nhạt.

Trong lòng Triệu Phong thập phần không hài lòng. Hiện tại hắn vẫn còn chưa thua, vẫn còn đứng trên Đài giao chiến, không ngờ trận

Tranh đoạt chiến này lại đã gián tiếp kết thúc rồi, hơn nữa lại còn phán định Lam Nhãn Băng Lang Tộc chiến thắng nữa!

Lời này của Triệu Phong vừa ra, tất cả mọi người bốn phía liền không khỏi nở nụ cười khinh thường.

- Người của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc như thế nào lại ngu xuẩn như vậy? Lẽ nào hắn cho rằng mình có thể là đối thủ của Cô Lam sao?

- Chỉ sợ hắn chính là nghĩ muốn vãn hồi một chút mặt mũi của mình a! Dù sao từ khi Tranh đoạt chiến bắt đầu đến giờ, hắn cũng chưa từng ra tay qua!

Bốn phía chiến đài, một ít người xem náo nhiệt hoặc là cường giả các chủng tộc cường đại đều lớn tiếng cười nhạo.

- Triệu Phong, ngươi không phải là đối thủ của Cô Lam! Huống hồ trên Đài giao chiến lại có tới hai thiên tài trẻ tuổi của tộc ta a!

Tộc trưởng Lam Nhãn Băng Lang Tộc cười trào phúng, nói.

Triệu Phong giết đám người Lam Nhãn Băng Lang Tộc của hắn, hiện tại hắn khiến cho Triệu Phong không đánh mà bại, để cho Triệu Phong bị xấu mặt trước mặt mấy vạn người.

Bất quá, trên Đài giao chiến, cặp mắt Cô Lam thủy chung vẫn luôn nhìn chằm chằm Triệu Phong. Thanh kiếm trong tay hắn vẫn như cũ lóng lánh quang mang băng hàn.

- Ha ha… cho dù toàn bộ thiên tài Lam Nhãn Băng Lang Tộc đều lên đây, thì có ích lợi gì?

Triệu Phong liếc nhìn Tộc trưởng Lam Nhãn Băng Lang Tộc một cái,

ánh mắt lãnh đạm, cười lạnh một tiếng.

Ngày đó, hắn đến Giao Dịch Linh Điện bán đấu giá vật phẩm, cuối cùng lại gặp phải ám sát của Lam Nhãn Băng Lang Tộc! Chuyện này, cho tới bây giờ Triệu Phong vẫn chưa từng quên. Thân là đại diện bán đấu giá, không ngờ lại làm ra chuyện vô sỉ như vậy.

Nếu như thực lực của Triệu Phong không cường đại, sớm đã trở thành vong hồn dưới tên của Lữ Vĩ kia rồi.

Huống hồ, hiện tại cũng là thời điểm Triệu Phong nên dương danh rồi. Hiện tại trong cả Thiên Vũ Đảo, ngoại trừ thế lực của Thiên Vũ Đảo chủ ra, không có kẻ nào có thể khiến cho hắn phải kiêng kỵ cả.

- Ngươi nói cái gì?

Tộc trưởng Lam Nhãn Băng Lang Tộc nhất thời đứng bật dậy, một cỗ lệ khí băng hàn kinh khủng bắt đầu lan tràn ra.

Đám người vây xem sau lưng hắn cách đó không xa, trên toàn thân bắt đầu ngưng kết một tầng băng sương, vội vàng triệt thoái về phía sau.

- Người này thật là phách lối a! Lại dám nói toàn bộ thiên tài của Lam Nhãn Băng Lang Tộc cũng không phải là đối thủ của hắn!

- Ta thấy, có lẽ hắn đã bị thực lực của Cô Lam dọa cho sợ choáng váng, hiện tại chỉ là đang nói nhăng nói cuội mà thôi!

Một số người ở đây dùng ngữ khí châm chọc khiêu khích, nói.

Mặc kệ nói như thế nào, Lam Nhãn Băng Lang Tộc cũng là chủng tộc cường đại đứng năm hạng đầu tại Thiên Vũ Đảo, cường giả thiên tài

trong tộc nhiều như mây. Mà lúc này Triệu Phong lại ở ngay trước mặt toàn bộ mấy vạn người nói thẳng:

- Cho dù toàn bộ thiên tài Lam Nhãn Băng Lang Tộc đều lên đây, thì có ích lợi gì?

Loại kiêu ngạo, tự đại này đã không cách nào hình dung nữa rồi.

- Tộc trưởng Lam Nhãn Băng Lang Tộc, hiện tại trên Đài giao chiến vẫn còn có ba người, huống chi còn có đại biểu của các chủng tộc khác nữa, ngươi đã cho rằng ngươi đã đạt được thắng lợi rồi sao? Ngươi đây chính là không nhìn sự tồn tại của Công chứng viên Thiên Vũ Đảo a!

Đối mặt với Tộc trưởng Lam Nhãn Băng Lang Tộc đang vô cùng tức giận, Triệu Phong vẫn không chút sợ hãi, thậm chí còn đem Quỷ Lệ Chân Thần - người có thái độ rõ ràng đã đứng về phía Lam Nhãn Băng Lang Tộc, cũng lôi cả vào trong này.

Tuy rằng trong lòng Quỷ Lệ Chân Thần đã nghiêng về phía Lam Nhãn Băng Lang Tộc, bất quá quy củ Tranh đoạt chiến vẫn còn ở chỗ này, hơn nữa lại còn là do đích thân Thiên Vũ Đảo chủ đặt ra, hắn tự nhiên không thể làm trái. Bằng không đó chính là đánh mất mặt mũi của Thiên Vũ Đảo chủ!

- Ngồi xuống!

Sắc mặt Quỷ Lệ Chân Thần lạnh lẽo.

Trong lòng Tộc trưởng Lam Nhãn Băng Lang Tộc phẫn nộ ngập trời, nhưng cũng chỉ có thể ngồi xuống, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Phong, tràn ngập sát ý âm lãnh.

- Tranh đoạt chiến tiếp tục!

Quỷ Lệ Chân Thần nhàn nhạt nói.

Hắn cũng không nói là chuẩn bị tiến nhập giai đoạn hai, mà nói thẳng là tiếp tục. Ý tứ rất rõ ràng, chính là ý bảo hai gã thiên tài Lam Nhãn Băng Lang Tộc giải quyết Triệu Phong nhanh chóng một chút.

Bởi vì đã không cần thiết tiến hành giai đoạn hai nữa!

Lời này của Quỷ Lệ Chân Thần vừa nói ra, toàn bộ Giao Dịch Linh Điện nhất thời an tĩnh trở lại.

Tất cả mọi người đều chờ xem, Triệu Phong mới vừa nói ra những lời nói kiêu ngạo kia, đến lúc thất bại sẽ có biểu tình như thế nào?

Ngay cả đám người của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cũng bị các chủng tộc khác ở phụ cận trào phúng.

- Ngươi xuống dưới đi!

Cô Lam liếc mắt, nói với gã thiên tài Lam Nhãn Băng Lang Tộc còn lại bên cạnh mình.

- Ừm!

Gã thiên tài này trực tiếp gật đầu, nhanh chóng đi xuống. Mục đích hắn tham gia Tranh đoạt chiến này chỉ là để phụ trợ Cô Lam đạt được thắng lợi mà thôi. Với thực lực của Cô Lam, chỉ cần một kiếm liền có thể giải quyết Triệu Phong rồi, hắn lưu lại trên này cũng vô dụng.

Mà sau khi hắn xuống đài, Cô Lam lại tiếp tục nói một câu, khiến cho

hắn cùng với tất cả mọi người ở toàn trường đều giật mình.

- Ngươi rất cường đại! Cho nên ta mới cố tình lưu ngươi lại cuối cùng, để một mình ta làm đối thủ của ngươi mà thôi!

Cô Lam bình thường luôn luôn cao ngạo băng lãnh, cả ngày không nói quá mười chữ, không ngờ lúc này lại đặc biệt nói nhiều như vậy.

Nhưng mà đây không phải trọng điểm! Trọng điểm là ý tứ trong câu nói của hắn!

Bán Thần Cô Lam cao ngạo không ai bì nổi, đã đánh bại đông đảo thiên tài kia, không ngờ lại nói thực lực của Triệu Phong rất mạnh!

Chí ít cái từ “cường đại” này, khẳng định là cường đại hơn so với toàn bộ những thiên tài vừa rồi bị đánh bại kia.

- Ta cũng muốn cám ơn ngươi một tiếng, đã đuổi đi đám người dư thừa vô dụng kia!

Triệu Phong mỉm cười, nhàn nhạt nói.

Cô Lam trước mặt, khiến cho hắn nhớ lại Vũ Thiên Ngô trong Đại Lục Vực lúc trước. Bất quá Cô Lam lại càng hiếu chiến hơn hẳn Vũ Thiên Ngô, trong mắt chỉ có Kiếm hoặc là Chiến, cơ bản không quan tâm đến những vấn đề khác!

- Cái gì? Dư thừa vô dụng?

Bốn phía Đài giao chiến, những gã thiên tài đã bị Cô Lam đánh bại lúc trước nhất thời mặt đỏ tới mang tai.

Bị Cô Lam đánh bại, bọn chúng không có lời nào để nói, nhưng lúc

này ngay cả một gã tu vi Huyền Quang Đại viên mãn cũng trào phúng bọn chúng như vậy, điều này làm sao có thể chịu nổi?

- Tiếp ta một kiếm!

Cô Lam huy động băng kiếm trong tay, trong cặp mắt lạnh như băng tản ra chiến ý cường đại.

Vụt vụt vụt...

Bốn phía Cô Lam, từng cỗ từng cỗ kiếm ý vô hình dung hợp cùng hàn băng, ngưng kết thành băng kiếm chân thật, phát ra Kiếm Chi Áo Nghĩa chém sạch vạn vật!

- Thật cường đại! Đây mới là thực lực chân chính của hắn?

- Hóa ra vừa rồi hắn vẫn luôn giữ lại thực lực!

Trong lòng đám thiên tài đã bị Cô Lam trực tiếp nghiền ép kia nhất thời kinh hãi chấn động, cảm giác thập phần không biết nói gì.

Bất quá, thực lực Cô Lam cường đại như vậy, Triệu Phong chắc chắn sẽ thất bại không thể nghi ngờ! Cái tên nhân loại này vừa rồi châm chọc bọn chúng, nhất định sẽ thua càng thê thảm hơn so với bọn chúng.

- Băng Tâm Kiếm!

Tâm niệm Cô Lam vừa động, vô số mũi kiếm băng hàn trong thiên địa trong nháy mắt đã bị hắn khống chế, dung nhập vào trong băng kiếm trong tay hắn.

Vụt...

Thân hình Cô Lam như kiếm, trực tiếp đâm thẳng về phía Triệu Phong.

Một cỗ kiếm ý băng hàn không gì cản nổi, xuyên thủng tất cả, công kích về phía Triệu Phong.

Đám người quan sát đứng cạnh Đài giao chiến sau lưng Triệu Phong nhất thời cảm giác linh hồn cùng toàn thân đều bị tổn thương, trực tiếp lùi nhanh về phía sau.

- Tốt!

Trong mắt Triệu Phong toát ra một tia tán thưởng.

Trong mắt Triệu Phong, cường giả Bán Thần bình thường quá yếu, hoàn toàn không cách nào tiến nhập pháp nhãn của hắn! Vì vậy đối với trận Tranh đoạt chiến này, hắn căn bản không hề đặt trong lòng.

Nhưng không nghĩ tới, hắn lại ngoài ý muốn gặp được một gã Bán Thần có thiên phú Kiếm đạo cường đại như vậy.

Ông ông!

Trên thân thể Triệu Phong, một cỗ lạc ấn lôi điện ám hoàng sắc thâm trầm, nhẹ nhàng xuất hiện. Mà trong tay hắn, lại quanh quẩn một tầng Kim Chi Phong Lôi vô cùng chói mắt.

- Phong Lôi Cuồng Chỉ!

Triệu Phong vận chuyển Kim Chi Phong Lôi với lực xuyên thấu cực mạnh, trực tiếp đâm thẳng ra.

Phong Lôi Cuồng Chỉ phối hợp với Kim Chi Phong Lôi, đã đem uy năng của Phong Lôi Cuồng Chỉ tăng trưởng lên gấp bội. Huống hồ Thánh Lôi Thể của Triệu Phong còn ẩn chứa lực lượng Lôi kiếp, hắn cũng vận chuyển một ít lực lượng Lôi kiếp lên trên ngón tay mình.

Vụt...

Trong hư không, Băng Kiếm Áo Nghĩa vô hình kia đã trực tiếp bị đầu ngón tay kim sắc của Triệu Phong trực tiếp chém ra làm đôi.

Rốt cuộc, đầu ngón tay kim sắc của Triệu Phong cùng mũi kiếm băng hàn của Cô Lam đã đụng mạnh vào nhau.

- Bại!

Trong khoảnh khắc va chạm này, Triệu Phong trực tiếp phóng xuất ra lực lượng Thần huyết Thái Cổ trong ngón trỏ mình.

Oành!

Một đạo kim quang băng hàn chói mắt trực tiếp bùng nổ ra.

Rầm!

Thân thể Cô Lam trực tiếp bị đánh văng luôn xuống đài, mà thanh băng kiếm kia, không ngờ lại chấn vỡ thành hai mảnh.

Một chiêu, Cô Lam bại!

Bốn phía Đài giao chiến biến thành một mảnh tĩnh mịch! Tròng mắt tất cả mọi người đều trợn trừng nhìn lên trên đài, không thể tin nổi một màn trước mắt.

Tất cả mọi người đều không nghĩ tới, gã Triệu Phong bị mọi người xem nhẹ kia, không ngờ chỉ cần một chiêu đã đánh bại Cô Lam!

Đương nhiên, bọn chúng cũng không thấy rõ rốt cuộc Triệu Phong đã đánh bại Cô Lam như thế nào! Bởi vì hết thảy chuyện này chỉ diễn ra trong một cái chớp mắt mà thôi!

- Cái này… không có khả năng!

- Cô Lam làm sao có thể thua dưới tay một người như thế?

- …

Phụ cận Đài giao chiến, những gã thiên tài các chủng tộc lúc ban đầu bị Cô Lam nghiền ép, tâm thần phi thường chấn động, ánh mắt đờ đẫn nhìn chằm chằm Triệu Phong.

Mà gã thiên tài Bích Thanh Vũ Tộc lúc ban đầu định xuất thủ với Triệu Phong kia, lại càng hồn phi phách tán! Nếu lúc đó không phải nhờ có Cô Lam hấp dẫn sự chú ý của mọi người, chỉ sợ hắn đã bị Triệu Phong đánh bại trong nháy mắt rồi.

Dưới Đài giao chiến, Cô Lam chậm rãi đứng lên, cặp mắt băng lãnh cố chấp nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong.

Cả đời mình chưa từng bao giờ bại trận một cách nhanh chóng như vậy, hơn nữa lại còn là bị một người thấp hơn mình cả một đẳng cấp, đánh bại đơn giản như vậy! Nhưng Cô Lam có muốn không thừa nhận cũng không được, Triệu Phong thật sự rất mạnh!

Tộc trưởng Lam Nhãn Băng Lang Tộc cũng ngây người khiếp sợ trong chốc lát, bỗng nhiên đứng bật dậy:

- Chuyện này không có khả năng! Ngươi nhất định đã sử dụng thủ đoạn hèn hạ gì đó!

Vẻ mặt Tộc trưởng Lam Nhãn Băng Lang Tộc cực kỳ âm lãnh.

Thực lực của Cô Lam đã mạnh hơn Chân Thần Nhất giai phổ thông, mà Triệu Phong lại chỉ dùng một chiêu đã đánh bại hắn! Lẽ nào thực lực của Triệu Phong đã đạt tới tiêu chuẩn Chân Thần Nhị giai rồi sao? Điều này tuyệt đối không có khả năng! Cho dù đây là sự thật, hắn cũng tuyệt không tha cho Triệu Phong! Kẻ này nhất định phải chết!

Ánh mắt Triệu Phong lạnh lẽo nhìn về phía Tộc trưởng Lam Nhãn Băng Lang Tộc. Chính mình đánh bại Cô Lam là do dùng thủ đoạn hèn hạ sao?

Dưới Đài giao chiến, trong mắt Cô Lam cũng lộ ra vẻ khinh bỉ. Hắn chỉ vừa mới tới Thần vực Man Hoang, đối với cái gì cũng đều chưa quen thuộc, mới đáp ứng giúp Lam Nhãn Băng Lang Tộc tham gia Tranh đoạt chiến Giao Dịch Linh Điện. Đối với Lam Nhãn Băng Lang Tộc, hắn căn bản không có bất kỳ cảm tình gì.

Trên thạch đài phía Đông, Quỷ Lệ Chân Thần cũng thoáng sững sờ một hồi. Không nghĩ tới lần này hắn đã nhìn lầm, gã thiếu niên tóc hoàng kim không có gì bắt mắt này, không ngờ mới thật sự là cường giả!

Mà đám người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc lại vô cùng kích động. Không nghĩ tới Triệu Phong lại có thể thắng lợi một cách đơn giản như vậy! Chỉ ngắn ngủi một năm, không ngờ thực lực Triệu Phong lại tăng lên nhanh chóng như vậy!

- Người này…

Trong mắt Hề Phong lóe lên một tia âm lệ. Sự ưu tú cùng cường đại của Triệu Phong khiến cho hắn thập phần khó chịu.

Cũng vào lúc này, Tộc trưởng Lam Nhãn Băng Lang Tộc lại âm thầm truyền âm cho Quỷ Lệ Chân Thần:

- Quỷ Lệ Chân Thần, nếu như ngài có thể giúp ta đoạt được quyền khống chế Giao Dịch Linh Điện lần này, ta nguyện ý xuất ra sáu thành lợi ích của Giao Dịch Linh Điện trong một ngàn năm này!

Trong mắt Quỷ Lệ Chân Thần lập tức lộ ra một tia tươi cười âm lệ, âm thầm truyền âm cho Hề Phong.

- Được! Những gì sư thúc đáp ứng ta, tuyệt đối đừng quên a!

Trên mặt Hề Phong lộ ra thần sắc hưng phấn, sau đó nhìn chăm chú về phía Triệu Phong, trong mắt hiện ra một tia hung ác tàn nhẫn.

Chương 1162: Hề Phong Chiến Bại

Trong Giao Dịch Linh Điện, mấy vạn người đang xem cuộc chiến vẫn còn chưa hồi phục khỏi sự chấn động vừa rồi.

Thực lực Cô Lam cường đại như vậy, không ngờ lại bị Triệu Phong đánh bại chỉ trong một chiêu!

Không nghĩ tới kẻ chiến thắng sau cùng của trận Tranh đoạt chiến này lại là Hỏa Liệt Kim Dương Tộc bài danh cuối cùng trong các thế lực, chủng tộc Tứ tinh của Thiên Vũ Đảo!

- Hắn đã mạnh hơn so với lúc trước!

Bên phía Xích Dương Tộc, Cự Hỏa Chân Thần trực tiếp nói.

Trước đây hắn đã từng giao chiến với Triệu Phong. Lúc đó, hắn có lòng tin chính mình sẽ không thua quá thảm. Nhưng mà nhìn thực lực Triệu Phong thể hiện ra khi nãy, hắn đã không dám giao thủ với Triệu Phong nữa!

- Hừ! Chỉ là một Hỏa Liệt Kim Dương Tộc nho nhỏ, cho dù chưởng khống Giao Dịch Linh Điện một ngàn năm, thì có ích lợi gì?

Tộc trưởng Sa Xỉ Tộc hừ lạnh khinh thường.

Tuy rằng Sa Xỉ Tộc ở trong kỳ Tranh đoạt chiến này cũng không hề có biểu hiện xuất sắc gì, không đạt được thắng lợi, nhưng ít ra thắng lợi cũng không thuộc về Lam Nhãn Băng Lang Tộc!

Chỉ là Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, cho dù có chưởng khống Giao Dịch Linh Điện một ngàn năm, cũng khó có thành tựu gì đáng kể, bởi vì chủng tộc này thật sự quá yếu!

Thời điểm mọi người cho rằng Nhân chứng viên của Thiên Vũ Đảo sẽ đứng ra tuyên bố Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đã đạt được chiến thắng trong kỳ Tranh đoạt chiến này, thì Hề Phong lại đột nhiên đứng lên.

- Chậm đã! Bản công tử nhớ ra rồi! Ngươi là Triệu Phong! Chính là ác nhân trước đây đã sát hại bằng hữu thâm giao Trần Vũ Hải của ta!

Vẻ mặt Hề Phong vô cùng thương tiếc, nhàn nhạt nói. Đồng thời trong mắt lại hiện lên một tia thần sắc âm lệ.

- Bằng hữu thâm giao của ngươi?

Sắc mặt Triệu Phong lộ ra vẻ nghi hoặc.

Tuy rằng ấn tượng của hắn đối với Hề Phong cũng không tốt cho lắm, nhưng không nghĩ tới Hề Phong ngay cả lời nói như vậy cũng dám nói ra.

Ban đầu ở Đấu giá điện, sau khi Trần Vũ Hải của Xích Dương Tộc biết được thân phận của Hề Phong, lập tức cúi đầu nịnh hót cùng bồi tội! Đây là chuyện mà một bằng hữu thâm giao làm với nhau sao?

Hiển nhiên, Hề Phong chỉ là tùy tiện tìm một cái cớ nào đó, tìm một cái cớ để có thể động thủ với Triệu Phong!

Bất quá, ban đầu ở chỗ lối vào của Giao Dịch Linh Điện, Triệu Phong

đã chính tay đánh chết Trần Vũ Hải, tất cả mọi người đều nhìn thấy, hắn không thể nào chống chế được.

- Chẳng lẽ không đúng sao?

Hề Phong liếc nhìn về phía Dương Viêm Chân Thần ở một bên.

- Không sai! Hề Phong công tử cùng Trần Vũ Hải chính là tình cảm như thủ túc a!

Sắc mặt Dương Viêm Chân Thần thoáng do dự một chút, cắn răng nói.

Xích Dương Tộc làm sao dám làm trái ý tứ của Thiên Vũ Đảo? Hơn nữa, một khi Hề Phong trùng kích Thiên giai Thần vị thành công, thế lực của Thiên Vũ Đảo chủ sẽ càng thêm to lớn hơn. Mà ngày sau Hề Phong tuyệt đối sẽ ngồi lên chức vị Thiên Vũ Đảo chủ nữa!

Mặt khác, giữa Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cùng Xích Dương Tộc cũng không có quan hệ thân thiết gì, Xích Dương Tộc tự nhiên sẽ không vì Hỏa Liệt Kim Dương Tộc mà đi đắc tội Hề Phong.

Đám cường giả các thế lực ở đây cũng dần dần hiểu ra, Hề Phong chính là đang tìm cớ để động thủ với Triệu Phong, nhưng bọn chúng cũng không dám nói gì.

Thế lực cường đại nhất tại nơi này chính là Lam Nhãn Băng Lang Tộc, mà Lam Nhãn Băng Lang Tộc lúc này còn đang ước gì Hề Phong sớm giải quyết Triệu Phong một chút. Như vậy tòa Giao Dịch Linh Điện này liền thuận lý thành chương thuộc về quyền chưởng khống của Lam Nhãn Băng Lang Tộc thêm một ngàn năm nữa.

Đám người Thiên Hỏa Chân Thần thì lại ngây ngẩn tại chỗ, sắc mặt

lộ vẻ đắng chát.

Mặc dù bọn họ đã giành được thắng lợi, nhưng hiện tại Nhân chứng viên của Tranh đoạt chiến lại muốn xuất thủ với Triệu Phong!

Thế giới này, thực lực mới là tất cả! Không có thực lực, lấy đâu ra công chính?

- Ngươi muốn như thế nào?

Sắc mặt Triệu Phong lạnh lùng, trực tiếp hỏi.

Trước đây, Trần Vũ Hải nhất định là do Hề Phong phái tới ám sát chính mình, cho nên Triệu Phong đối với Hề Phong cũng có cừu hận nhất định.

- Giết người thì đền mạng! Nếu như ngươi đã giết chết bằng hữu thâm giao của Hề Phong ta, ta tự nhiên muốn tiễn ngươi chôn cùng với hắn rồi! Bất quá nể tình thiên phú của ngươi thật tốt, lại đạt được thắng lợi trong Tranh đoạt chiến lần này, chỉ cần ngươi tự phế tu vi, bản công tử liền tha cho ngươi một mạng!

Trên khuôn mặt tuấn mỹ của Hề Phong hiện ra vẻ cười nhạt đắc ý âm hàn.

Tự phế tu vi? Ở trong Thần vực Man Hoang này, một khi không có thực lực, đó chính là sống không bằng chết!

Trong lòng tất cả mọi người ở đây đều sợ hãi than thở một tiếng. Không nghĩ tới Hề Phong lại ác độc như vậy, bắt Triệu Phong phải tuyển chọn hoặc là chết, hoặc là sống không bằng chết!

Thần sắc đám người Lam Nhãn Băng Lang Tộc cao ngạo, vẻ mặt

không hề che giấu nụ cười đắc ý, ánh mắt cao cao tại thượng nhìn về phía Triệu Phong trên Đài giao chiến.

- Ha ha…

Triệu Phong đột nhiên bật cười ha hả, một cỗ khí tức khủng bố vô hình lan tràn ra.

Sắc mặt Hề Phong lạnh lẽo, không ngờ đến bây giờ Triệu Phong lại còn có thể nở nụ cười cao ngạo như vậy.

- Đã như vậy, ta đây chỉ có thể chọn con đường thứ hai rồi!

Triệu Phong thản nhiên nói.

- Haizzz… đáng tiếc cho một thiên tài trẻ tuổi như thế!

- Ai bảo hắn đắc tội Hề Phong chứ?

Rất nhiều cường giả các thế lực ở đây, trong lòng đều có chút tiếc hận. Không nghĩ tới Triệu Phong lại tuyển chọn tự phế tu vi, kéo dài kiếp sống nhục nhã như vậy.

- Tốt!

Ánh mắt Hề Phong cao cao tại thượng, trên mặt lộ ra vẻ nụ cười hài lòng, đắc ý.

Chỉ có hắn mới là thiên tài mạnh nhất trong toàn bộ Thiên Vũ Đảo! Trong thế hệ trẻ tuổi, bất luận là kẻ nào, nhất định đều phải phục tùng hắn! Ban đầu lúc ở Giao Dịch Linh Điện, Triệu Phong cự tuyệt lời kết giao của hắn, cho tới bây giờ, trong lòng Hề Phong vẫn còn nhớ rõ ràng vô cùng.

Mà hôm nay, Triệu Phong sắp sửa dưới sự ép buộc của Hề Phong hắn, tự phế tu vi! Điều này khiến cho cảm giác tự hào của Hề Phong lại một lần nữa bay vọt lên vài phần.

Tộc trưởng Lam Nhãn Băng Lang Tộc cùng Quỷ Lệ Chân Thần liếc nhìn nhau, khẽ mỉm cười đắc ý. Nhưng sau một khắc, nụ cười của hai người bọn họ nhất thời cứng ngắc lại.

- Vậy làm phiền Hề Phong công tử, đến đây phế đi tu vi của Triệu mỗ a!

Trong mắt Triệu Phong lóe lên hàn ý, mái tóc hoàng kim cuồng vũ trên không trung.

Tĩnh lặng! Toàn trường lại một lần nữa một mảnh tĩnh mịch!

Triệu Phong này căn bản cũng không phải là đang thỏa hiệp! Hắn không phải là tuyển chọn tự phế tu vi! Mà là đang khiêu chiến với Hề Phong! Khiêu chiến với đệ tử thiên tài kiệt xuất nhất trong Thiên Vũ Đảo, đồ đệ của Thiên Vũ Đảo chủ! Đây là chuyện kiêu ngạo, bá đạo đến thế nào?

Đám người Xích Dương Tộc nhìn về phía Triệu Phong ngạo nghễ đứng thẳng ở đằng kia, trong mắt mơ hồ lộ ra một chút thần sắc xấu hổ.

- Ngươi đây là tự tìm chết!

Sắc mặt Hề Phong giận run, lập tức lộ ra lãnh quang hung ác tàn nhẫn. Không ngờ tên Triệu Phong này lại dám đùa giỡn hắn!

Hề Phong nhất thời phóng thẳng người lên, hai mắt âm ngoan nhìn

chăm chú về phía Triệu Phong. Một cỗ uy thế vô hình kinh khủng lan tràn ra bốn phía xung quanh.

Ngay khi Hề Phong đáp xuống trên Đài giao chiến, cuồng phong trong thiên địa không ngừng cuồng vũ. Vô số đạo phong nhận sáng ngời vờn quanh thân thể hắn.

Những cường giả Chân Thần phổ thông khoảng cách hơi gần Đài giao chiến, đều cảm giác được một cỗ khí tức nguy hiểm toát ra từ trên người Hề Phong, không khỏi triệt thoái về phía sau mấy thước.

Ánh mắt tất cả mọi người đều tập trung lên trên người Hề Phong.

Không nghĩ tới hôm nay có thể hữu hạnh nhìn thấy Hề Phong công tử đích thân xuất thủ. Mà đối thủ của hắn là Triệu Phong, nhất định sẽ gặp xui xẻo rồi.

- Để cho ngươi nhìn một chút thực lực của đệ nhất thiên tài Thiên Vũ Đảo!

Cặp mắt âm lãnh của Hề Phong nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong, vô số phong nhận bốn phía đều ba động theo sự chưởng khống bởi ý niệm của hắn.

- Nói nhảm nhiều như vậy làm gì?

Triệu Phong lẩm bẩm một câu, thân hình chợt lóe lên, vận chuyển Kim Chi Phong Lôi, mang theo một tia kim quang chói mắt, phóng thẳng về phía Hề Phong.

Triệu Phong cũng biết Phong Chi Áo Nghĩa, bởi vậy lốc xoáy thiên địa bốn phía xung quanh Hề Phong hoàn toàn không ngăn cản nổi Triệu Phong.

- Phong Lôi Cuồng Chỉ!

Ngón tay Triệu Phong ba động lực lượng Phong Lôi khủng bố, trực tiếp đâm thẳng về phía Hề Phong.

Vụt...

Quang mang kim lôi lóa lên, bình chướng phong nhận bốn phía xung quanh Hề Phong trực tiếp bị xuyên thấu, đạo quang tuyến kim sắc kia đã bắn thẳng đến trước ngực Hề Phong.

- Ngươi đánh lén! Đê tiện vô sỉ!

Vẻ mặt Hề Phong cao ngạo, lớn tiếng mắng chửi.

- Phong Hoa Chưởng!

Thủ chưởng Hề Phong vung lên, lực lượng Phong thuộc tính bốn phía xung quanh hắn nhất thời ngưng tụ lại, hình thành một đạo phong chưởng bạch sắc, đẩy mạnh về phía trước.

Vụt...

Hai cỗ lực lượng Phong thuộc tính đan xem cùng một chỗ, không gian bốn phía tràn ngập cuồng phong gào thét, phong nhận tung bay tán loạn.

- Thật mạnh! Thực lực của Hề Phong công tử đã hoàn toàn không thua kém cường giả Chân Thần thế hệ trước rồi!

- Mau lui lại! Phong Hoa Thiên Quyết của Hề Phong công tử quá cường đại!

Ngoại trừ các chủng tộc cường đại trên thạch đài ra, đám người quan chiến bốn phía xung quanh đều cấp tốc lui nhanh về phía sau.

- Ta thừa nhận, thực lực của ngươi thật sự không tệ! Nhưng hôm nay ngươi chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ!

Trong nháy mắt giao thủ với Triệu Phong, Hề Phong liền phát hiện ra thực lực Triệu Phong vô cùng cường đại. Bất quá Hề Phong hắn tuyệt đối không có khả năng thua! Hắn muốn để cho Triệu Phong nhìn thấy thực lực chân chính của chính mình.

Hô!

Ngoài mặt thân thể Hề Phong nhất thời lưu chuyển một tầng lốc xoáy, cỗ lực lượng Phong thuộc tính này càng lúc càng lớn dần, cuối cùng hình thành một đạo lốc xoáy thật lớn, đẩy thân hình của hắn bay thẳng lên cao.

Lúc này Hề Phong đang đứng thẳng ở trung tâm lốc xoáy, phảng phất như hòa làm một thể cùng cơn lốc xoáy kia. Mái tóc của hắn cuồng vũ, khuôn mặt hơi chút dữ tợn bá đạo.

- Ha ha… Không nghĩ tới Hề Phong lại trực tiếp sử dụng đến lực lượng huyết mạch! Tiểu tử này xong đời rồi!

Quỷ Lệ Chân Thần khẽ mỉm cười một cái, ánh mắt nhìn về phía Hề Phong tràn đầy thâm ý.

Hề Phong thân mang huyết mạch Thiên Ngục Phong Tộc, bài danh thứ 3562 trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, uy năng cực kỳ khủng bố! Toàn bộ Thiên Vũ Đảo không có người nào có huyết mạch cao hơn Hề Phong cả!

- Không hổ là Hề Phong công tử, đệ tử của Thiên Vũ Đảo chủ, lại ẩn chứa huyết mạch cao cấp như vậy!

Đám người Lam Nhãn Băng Lang Tộc, lập tức nịnh nọt, nói.

Tại khu vực bên ngoài như Lam Hải Loan này, huyết mạch của đại đa số mọi người đều là từ 7000 trở lên, mà Hề Phong lại thân mang huyết mạch bài danh hơn 3000, sự cao quý bất phàm của hắn, không cần nói cũng biết.

Đám người quan chiến bốn phía xung quanh, huyết mạch trong cơ thể đều bắt đầu run rẩy nhàn nhạt, nhìn về phía Hề Phong giống hệt Thần linh ở trên Đài giao chiến kia, trong mắt tràn ngập thần sắc sùng bái.

- Huyết mạch Thiên Ngục Phong Tộc?

Ánh mắt Triệu Phong nhìn chằm chằm trên người Hề Phong.

Huyết mạch của Hề Phong, quả thật chính là huyết mạch cường đại nhất mà từ sau khi Triệu Phong đi tới Thần vực Man Hoang gặp được.

Phanh phanh! Phanh phanh!

Từ trong Thần Linh Nhãn của Triệu Phong truyền đến một trận đập nhẹ, khu trừ hoàn toàn sự run rẩy của huyết mạch Huyết Ma Dương Thái Cổ trong cơ thể Triệu Phong. Đồng thời, một cỗ chiến ý bất khuất cũng từ trong Thần Linh Nhãn lan tràn ra.

- Huyết mạch Thái Cổ cường đại, tựa hồ có thể xúc tiến Thần Linh Nhãn ta tiến cấp!

Sắc mặt Triệu Phong lộ vẻ vui mừng.

Vụt vụt vụt...

Sau lưng Triệu Phong chợt ngưng tụ ra một đôi vũ dực Xích Lôi Thánh Quang, hóa thành một đoàn hỏa quang xích lôi, xông thẳng về phía Hề Phong.

- Muốn chết!

Hề Phong cười lạnh một tiếng. Hiện tại chính mình đã kích hoạt lực lượng huyết mạch, Triệu Phong tất nhiên đã không phải là đối thủ của hắn nữa!

Nồng độ huyết mạch trong Thần vực Man Hoang không phải tầm thường, huyết mạch cao đẳng có sự áp chế cực mạnh đối với huyết mạch đê đẳng.

- Phong Bạo Chi Nộ!

Hề Phong nắm trong tay lực lượng Phong thuộc tính trong thiên địa, thổi quét về phía Triệu Phong.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong kích hoạt Thánh Lôi Thể, một cỗ uy năng Lôi kiếp nhất thời lan tràn ra. Tất cả lực lượng Phong thuộc tính có ý đồ tiếp cận hắn đều bị đánh tan đi. Đồng thời, Triệu Phong cũng phát ra một đạo kim quang thánh chưởng thật lớn.

Đây là Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng sử dụng Kim Chi Phong Lôi đánh ra, phối hợp với Thánh Lôi Thể cường đại của Triệu Phong, uy

năng của nó vô cùng bá đạo, giống như một ngọn thánh sơn kim quang, phá vỡ tất cả!

Oanh!

Trên mặt Hề Phong lộ ra vẻ kinh hãi, bị chưởng phong của Triệu Phong lan đến gần. Bất quá hắn thân mang huyết mạch Thiên Ngục Phong Tộc, có khả năng chống lại khá mạnh mẽ đối với lực lượng Phong thuộc tính.

Nhưng bỗng nhiên, Triệu Phong chợt huy động song quyền, đánh ra một đạo quyền ảnh kim quang.

Oanh! Phanh!

Hề Phong lập tức tiến hành phòng ngự, nhưng vẫn như cũ bị Triệu Phong đánh cho bị một chút thương tổn.

- Làm sao có thể?

Hề Phong phun ra một ngụm máu tươi, không thể nào tin nổi.

Triệu Phong làm sao trong nháy mắt lại trở nên mạnh mẽ như vậy? Chính mình đã kích hoạt lực lượng huyết mạch, nhưng vẫn như cũ không phải là đối thủ của hắn!

Không chỉ Hề Phong kinh ngạc, mà tất cả mọi người ở nơi này cũng đều không thể tin nổi, trong đầu như nổ vang.

- Hề Phong công tử đã kích hoạt huyết mạch Thiên Ngục Phong Tộc, lại còn rơi xuống hạ phong? Điều này sao có thể?

- Thiên Vũ!

Hề Phong hét lớn một tiếng, trong tay xuất hiện một cây quạt lông, mỗi một sợi lông chim bạch khiết trên đó đều tản ra Phong Chi Thần Lực vô hình.

Kiện Thần khí Thiên Vũ này chính là một tấm át chủ bài mà Thiên Vũ Đảo chủ đã tặng cho hắn, là một kiện Thần khí Hạ phẩm.

Hắn thân là thiên tài mạnh nhất của Thiên Vũ Đảo, tuyệt đối không thể bại! Hơn nữa, hắn còn muốn dùng ưu thế tuyệt đối mà đánh bại Triệu Phong, hung hăng nhục nhã Triệu Phong một trận.

- Ép ta phải vận dụng Thần khí, ngươi có thể an tâm chết đi!

Bộ dáng Hề Phong hơi chút chật vật, sắc mặt dị thường dữ tợn khủng bố.

Thần khí, ở trong cả Thiên Vũ Đảo cũng chỉ có Chân Thần cường đại mới có được. Cường giả Bán Thần bình thường căn bản không có khả năng đạt được Thần khí! Cho dù chiếm được cũng khó có thể chưởng khống trong tay.

Bất quá thiên phú của Hề Phong thật cao, trải qua thời gian dài làm quen, đã hoàn toàn có thể phát huy ra lực lượng của kiện Thần khí này.

Nhưng mà sau một khắc, ánh mắt của hắn không tự chủ được nhìn về phía Tả Mâu của Triệu Phong. Hắn phảng phất nhìn thấy được một mảnh tinh không tử kim sắc, bên trong sương mù dày đặc vờn quanh, không ngừng biến hóa đủ loại hình dạng, khiến cho hắn phảng phất như lâm vào trong mảnh thế giới này, tìm không được lối ra.

Vụt vụt vụt...

Trước mắt hắn đột nhiên hiện lên một đạo xích lôi phong hồ.

Oanh!

Hề Phong chỉ cảm giác được dưới bụng chợt truyền đến một cỗ đau đớn kịch liệt, hắn nhất thời tỉnh táo lại từ trong huyễn thuật.

Oanh! Phanh!

Thân thể Hề Phong bay ngược về phía sau, oanh kích bên trên thạch đài to lớn sau lưng.

Mà Triệu Phong thì vẫn đứng ngạo nghễ trên không trung, trong tay cầm Thần khí Thiên Vũ mà vừa rồi Hề Phong mới lấy ra.

Nếu như Hề Phong dưới trạng thái đã kích hoạt huyết mạch, lại sử dụng Thần khí, như vậy liền có chút phiền phức rồi. Cho nên vừa rồi Triệu Phong mới không chút do dự nào, thi triển huyết mạch đồng thuật Huyễn Cấm Mê Vực với Hề Phong.

Với linh hồn cùng ý chí của Hề Phong, tự nhiên là dễ dàng bị huyễn thuật của Triệu Phong khống chế.

- Hề Phong cũng chiến bại?

- Người này rốt cuộc có thân phận như thế nào?

- …

Đám người quan chiến bốn phía nhất thời kinh hãi thốt lên.

Sau khi kích hoạt huyết mạch, Hề Phong vẫn như cũ không địch lại! Sau khi xuất ra Thần khí, Hề Phong càng một lần nữa bị đánh bại một cách nhục nhã, ngay cả Thần khí cũng bị đoạt mất!

Hề Phong hoàn toàn chiến bại dưới tay của Triệu Phong!

- Thật là cường đại!

Ở một bên, Cô Lam thủy chung vẫn luôn quan sát cuộc chiến đấu của hai người.

Triệu Phong có thể một chiêu đánh bại hắn, cũng không phải là ngẫu nhiên! Triệu Phong có thực lực này!

- Không phải Hề Phong công tử muốn phế tu vi của tại hạ ư? Như thế nào vẫn luôn thủ hạ lưu tình như vậy?

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, nhẹ nhàng chậm rãi tự nhiên bước tới, đi về phía Hề Phong.

- Ta… ta muốn giết ngươi!

Hai mắt Hề Phong đỏ như máu, tức giận gầm thét. Nhưng khi hắn nhìn thấy Triệu Phong chậm rãi bước tới, trong lòng lại dâng lên một cỗ sợ hãi.

Chương 1163: Hủy Diệt Viêm Lôi

Lúc này, Hề Phong đang nằm dài bên trong một cái hố rộng giữa thạch đài, vẻ mặt phẫn hận. Nhưng khi Triệu Phong tiếp cận về phía hắn, trong mắt hắn lại lóe ra vẻ sợ hãi.

- Tặc tử lớn mật! Lại dám đả thương người của Thiên Vũ Đảo!

Trên thạch đài phía Đông, Quỷ Lệ Chân Thần bỗng nhiên đứng dậy, một cỗ khí tức khủng bố kinh sát thiên địa mạnh mẽ lan tràn ra.

Khí thế khủng bố của Chân Thần Nhị giai cộng thêm uy hiếp của bản thân hắn, khiến cho tâm thần tất cả mọi người ở đây đều run lên, không khỏi lui về phía sau vài bước.

- Hắc hắc… Kẻ này hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Đám người Lam Nhãn Băng Lang Tộc thấy Quỷ Lệ Chân Thần đã tức giận, trong lòng nhất thời cười nhạt.

Tuy rằng việc Triệu Phong đánh bại Hề Phong khiến cho người ta thập phần khiếp sợ, bất quá hắn đã đả thương Hề Phong, Quỷ Lệ Chân Thần nhất định sẽ xuất thủ, cho nên Triệu Phong hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Cảm thụ được cỗ sát khí kinh khủng này, Triệu Phong khẽ nhíu mày.

Lần này hắn tham gia Tranh đoạt chiến Giao Dịch Linh Điện chỉ muốn giành được thắng lợi, đạt được quyền chưởng khống tòa Giao Dịch

Linh Điện này mà thôi. Mặc dù hắn cũng rất muốn giết Hề Phong, bất quá Triệu Phong cũng sẽ không xuống tay, bởi vì Quỷ Lệ Chân Thần đang ở chỗ này, hơn nữa Hề Phong còn là người của Thiên Vũ Đảo chủ!

Nhưng mà lúc này, Quỷ Lệ Chân Thần lại muốn động thủ với chính mình, điều này khiến cho trong lòng Triệu Phong dâng lên một tia sát ý.

- Xuyên Thiên Chỉ!

Trong ngón trỏ Triệu Phong tản mát ra một cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ cường đại, nương theo một cỗ Kim Chi Phong Lôi sáng lòa chói mắt, phóng thẳng ra.

Tốc độ của Xuyên Thiên Chỉ cực nhanh, lực xuyên thấu rất mạnh, phối hợp với Kim Chi Phong Lôi, đem đặc tính của chỉ pháp này phát huy ra đến cực hạn.

- Lớn mật!

Quỷ Lệ Chân Thần quát lớn một tiếng lớn, trực tiếp phóng thẳng về phía Triệu Phong.

Quỷ Lệ Chân Thần không nghĩ tới, chính mình đã lên tiếng, thế nhưng Triệu Phong vẫn còn dám động thủ với Hề Phong! Nếu để cho Triệu Phong thật sự đả thương Hề Phong, như vậy mặt mũi của hắn cũng sẽ mất sạch.

Bất quá, đạo chỉ pháp này của Triệu Phong cực kỳ mạnh mẽ, coi như là Chân Thần Nhị giai cũng không thể ngăn cản được!

- Triệu Phong muốn giết Hề Phong!

Trái tim mấy vạn người ở đây nhất thời đập lên bịch bịch! Gã nhân loại Huyền Quang Đại viên mãn này, không ngờ lại dám giết Hề Phong ở trước mặt mọi người như vậy!

- Triệu… Triệu Phong!

Đám người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cũng kinh hồn táng đảm một trận.

Triệu Phong lại muốn giết chết Hề Phong, đồ đệ của Thiên Vũ Đảo chủ!

Bọn họ không thể nào nghĩ tới, một hồi Tranh đoạt chiến Giao Dịch Linh Điện, cuối cùng lại diễn biến thành như vậy!

- Hắn muốn giết ta…

Toàn thân Hề Phong giống như rơi vào hầm băng. Từ sau khi trở thành đồ đệ của Thiên Vũ Đảo chủ cho tới nay, hắn chưa từng bao giờ cảm giác được loại sát ý thấu xương như thế này.

Hơn nữa, đạo chỉ pháp này của Triệu Phong rất mạnh, cho dù không giết được hắn, cũng có thể đánh cho hắn trọng thương!

Bất quá, thời khắc mấu chốt, Hề Phong kịp thời xuất ra từ trong Không gian Trữ vật một mặt tiểu thuẫn hình tròn, vận chuyển Thần lực, nhanh chóng thôi động nó.

Đinh xuy!

Đạo kim quang lóe lên rồi biến mất kia trùng kích lên trên mặt tiểu thuẫn hình tròn kia.

Hề Phong cảm giác hai tay mình tê dại một trận, trái tim đập bịch bịch không thôi.

- Nguy hiểm thật! Thiếu chút nữa…

Toàn thân Hề Phong đã thấm ướt mồ hôi lạnh.

- Tiểu tử, hôm nay ta chắc chắn sẽ đánh cho ngươi tan thành tro bụi!

Quỷ Lệ Chân Thần nhìn thấy Hề Phong không có việc gì, liền thở phào nhẹ nhõm, trực tiếp áp bách về phía Triệu Phong.

Triệu Phong liếc nhìn về phía Quỷ Lệ Chân Thần, trong mắt hiện lên một tia chiến ý.

Bán Thần hiện tại đối với Triệu Phong mà nói, chỉ giống như một con kiến hôi nhỏ yếu, Chân Thần Nhất giai mới chỉ tương đương với mình, chỉ có Chân Thần Nhị giai mới là mục tiêu mà hắn muốn khiêu chiến!

Chỉ có chiến đấu cùng người mạnh mẽ hơn so với chính mình, mới có thể kích thích ra tiềm lực cùng lực lượng bản thân ở trình độ lớn nhất.

- Hắn lại muốn khiêu chiến với Chân Thần Nhị giai?

Bên dưới Đài giao chiến, trên khuôn mặt lạnh như băng của Cô Lam cũng lộ ra thần sắc chấn động.

Lúc này, tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong trên Đài giao chiến. Hắn đối mặt với Chân Thần Nhị giai, không ngờ lại còn có thể bộc phát ra một cỗ chiến ý mênh mông! Chuyện này

khiến cho tâm thần bọn chúng vô cùng chấn động, khó có thể rời mắt khỏi trên người Triệu Phong.

- Tiểu bối vô tri! Ta sẽ cho ngươi biết sự cường đại của Chân Thần Nhị giai!

Trong lòng Quỷ Lệ Chân Thần phẫn nộ. Chỉ là một tên Huyền Quang Đại viên mãn nho nhỏ, không ngờ lại dám khiêu chiến hắn.

- Thiên La Địa Sát Chưởng!

Quỷ Lệ Chân Thần vận chuyển Thần lực Quỷ Sát vô hạn, trực tiếp đánh ra một đạo chưởng ảnh hắc sắc uy mãnh kinh khủng.

Hô!

Trong khoảnh khắc này, toàn bộ phiến thiên địa tại đây dưới uy thế của đạo chưởng ảnh kia đều tối sầm xuống! Chưởng ảnh kinh khủng kia phảng phất giống như một con lệ quỷ hung sát, đánh thẳng về phía Triệu Phong.

- Chân Thần Nhị giai, quả nhiên không tầm thường!

Sắc mặt Triệu Phong vẫn bình tĩnh.

Lực lượng nguồn suối của Chân Thần chính là Thần thai, chưởng khống Thần lực, toàn bộ công kích đều là Thần lực thuần túy biến thành. Thần vị đẳng cấp càng cao, Thần lực lại càng tinh thuần cường đại.

Lúc này, Triệu Phong không dám dùng Huyền Quang Thánh Lực đi ứng chiến, bằng không, Huyền Quang Thánh Lực ngũ sắc của hắn ở trước mặt Chân Thần Nhị giai, căn bản là không chịu nổi một kích!

Ông!

Triệu Phong điều động ra một cỗ Thần lực tinh bạch. Đây chính là Thần lực do Triệu Phong dùng Hóa Thần Quyết rút ra, luyện hóa từ trong Thần Tinh.

Đồng thời, huyết mạch Thần lực trong ngón trỏ Triệu Phong cũng được triệt để kích phát.

- Diệt Địa Chỉ!

Ngón tay Triệu Phong toát ra lực lượng Kim Chi Phong Lôi dị thường chói mắt, pha tạp một tia Thần lực nhàn nhạt, dùng ý cảnh cực kỳ bá đạo trực tiếp đánh ra.

Oanh oanh!

Một đạo chỉ quang vô cùng to lớn, mang theo lôi điện phong bạo xích kim sắc vô cùng vô tận, giống như một đạo Kình thiên trụ, va chạm với công kích của Quỷ Lệ Chân Thần.

Oanh! Phanh!

Một đoàn sóng xung kích kinh khủng oanh kích ra bốn phía xung quanh.

- Chạy mau!

- Lực lượng thật kinh khủng!

Đám người chung quanh Đài giao chiến nhất thời triệt thoái ra xa xa, ngay cả các thế lực cường đại trên thạch đài cũng đều không ngoại

lệ.

Bụi bậm tản đi, Triệu Phong cùng Quỷ Lệ Chân Thần đứng đối diện nhau trên Đài giao chiến đã sớm tan nát tả tơi.

Từ vị trí đứng của hai người có thể nhìn ra, giao phong giữa hai người vừa rồi chính là không phân cao thấp!

- Làm sao có thể? Không ngờ Triệu Phong lại không chết, cũng không bị thụ thương gì!

Xung quanh nhất thời oanh động một trận. Mọi người đều không nghĩ tới Triệu Phong lại có thể giao thủ không phân cao thấp với Chân Thần Nhị giai! Một thiếu niên có thiên tư trác việt như thế, cứ như vậy bị Quỷ Lệ Chân Thần gạt bỏ, thật sự quá đáng tiếc rồi!

Bất quá, những người có ân oán với Triệu Phong, tâm thần lại là vô cùng căng thẳng, hy vọng Quỷ Lệ Chân Thần có thể lập tức giết chết Triệu Phong.

- Vừa rồi hắn vẫn còn ẩn tàng thực lực!

Sắc mặt trắng bệch của Hề Phong lại càng thêm không chịu nổi.

- Tiểu tử này… lại có được Thần lực!

Sắc mặt Quỷ Lệ Chân Thần trở nên vô cùng âm trầm.

Từ trên cảnh giới, hắn có thể nhìn ra Triệu Phong chỉ vừa mới đột phá Huyền Quang Đại viên mãn chưa được bao lâu, nhưng không ngờ Triệu Phong lại có được Thần lực!

Nếu không phải bởi vì Triệu Phong đã đả thương Hề Phong, khiến

cho hắn không thể nào xuống đài, Quỷ Lệ Chân Thần quả thật phi thường muốn mời Triệu Phong gia nhập làm môn hạ của Thiên Vũ Đảo chủ!

- Một chiêu nữa!

Triệu Phong toàn lực thôi động Thánh Lôi Thể, tay phải vờn quanh Kim Chi Phong Lôi, tay trái ngưng tụ Viêm Chi Phong Lôi. Trong hai cỗ Thánh lực Phong Lôi đều ẩn chứa một cỗ Thần lực nhàn nhạt.

- Muốn chết!

Sắc mặt Quỷ Lệ Chân Thần lạnh lẽo. Cho dù Triệu Phong có ưu tú đến đâu, hôm nay hắn cũng nhất định phải giết!

- La Sát Chưởng!

Song chưởng Quỷ Lệ Chân Thần ngưng tụ lực lượng Thần Sát ngập trời, giống như ác quỷ Địa ngục, phát động công kích hung ác khủng bố về phía Triệu Phong.

- Luyện Thần Chỉ!

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Hai tay Triệu Phong đồng thời thi triển ra hai môn chiến kỹ cường đại.

Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng là chưởng pháp Triệu Phong quen thuộc nhất, vận dụng thuận buồm xuôi gió, hơn nữa lực phá hoại của chưởng pháp này vô cùng mạnh mẽ.

Luyện Thần Chỉ chính là chỉ pháp cực mạnh của Triệu Phong hiện

tại, huyết mạch phối hợp với Thần lực Kim Chi Phong Lôi, uy năng cực kỳ siêu phàm.

Oanh! Phanh! Oành!

Triệu Phong cùng Quỷ Lệ Chân Thần lao thẳng vào cùng một chỗ. Xung quanh hai người, tất cả mọi vật đều tan thành mây khói!

- Một chiêu, hai chiêu, ba chiêu… mười chiêu! Không ngờ Triệu Phong lại có thể giao thủ mười chiêu với Quỷ Lệ Chân Thần mà không bị thất bại!

- Đồng thời vận chuyển hai loại lực lượng, thi triển hai loại chiến kỹ cường hãn! Không ngờ Triệu Phong lại cụ bị thiên phú kinh khủng như vậy!

- …

Khắp các nơi trong Giao Dịch Linh Điện đều truyền đến thanh âm cảm khái không ngớt của đám người quan chiến.

Tu vi Huyền Quang Đại viên mãn, không ngờ lại có thể giao thủ không rơi xuống hạ phong với Quỷ Lệ Chân Thần! Thật sự không thể tin nổi!

Oanh! Phanh!

Triệu Phong bị một chưởng của Quỷ Lệ Chân Thần đẩy lùi!

- Ha ha… tiểu tử, Thần lực của ngươi còn được bao nhiêu?

Quỷ Lệ Chân Thần cười lạnh một tiếng.

Triệu Phong có thể giao thủ với hắn, hơn phân nửa là dựa vào Thần lực, mà chỉ mới có tu vi Huyền Quang Đại viên mãn, có thể có được bao nhiêu Thần lực đây?

Thần sắc Triệu Phong khẽ trầm xuống. Quả thật hiện tại hắn đã không còn dư lại bao nhiêu Thần lực nữa. Hơn nữa Thần lực của hắn so với Thần lực của Quỷ Lệ Chân Thần cũng còn yếu hơn rất nhiều.

Nếu như không có cỗ Thần lực này mà nói, Triệu Phong càng không phải là đối thủ của Quỷ Lệ Chân Thần!

Bất quá, lúc này khóe miệng Triệu Phong lại nở một nụ cười! Tại thời khắc nguy hiểm này, nụ cười này khiến cho người ta có một loại cảm giác quỷ dị.

Chỉ thấy hai tay của Triệu Phong chợt hợp lại, Thánh lực Kim Chi Phong Lôi cùng Thánh lực Viêm Chi Phong Lôi chợt đụng mạnh vào nhau.

Oanh! Phanh!

Hai cỗ lực lượng phát ra trận trận thanh âm bạo liệt ầm ầm, cuối cùng không ngờ lại dung hợp cùng một chỗ với nhau!

Phải biết rằng, sự dung hợp này không chỉ có hai cỗ Thánh lực Phong Lôi, còn có lực lượng Lôi kiếp nữa!

Ông!

Một đoàn hỏa diễm xích kim sắc lóe lên trên tay Triệu Phong, bên trong còn lóe ra một đạo kim quang chói mắt, phát ra uy năng khủng bố, hoàn toàn không kém gì Thần lực trong cơ thể Triệu Phong!

- Đây là… Không ngờ ngươi lại dùng ta để tôi luyện lực lượng dung hợp!

Quỷ Lệ Chân Thần nhìn chằm chằm đoàn kim quang lôi hỏa trong tay Triệu Phong, nhất thời giận tím mặt, diện mục dữ tợn cực kỳ kinh khủng.

Chỉ mới có tu vi Huyền Quang Đại viên mãn, không ngờ trong lúc chiến đấu với hắn, lại còn dám tiến hành ma luyện lực lượng của chính mình! Đây quả thật là sỉ nhục lớn nhất của cả đời Quỷ Lệ Chân Thần.

- Triệu Phong, Quỷ Lệ Chân Thần ta chắc chắn sẽ bầm thây ngươi thành vạn đoạn!

Trong tay Quỷ Lệ Chân Thần lóe lên hắc quang, một thanh trường đao hắc sát đã xuất hiện trong tay hắn. Giờ phút này, toàn thân Quỷ Lệ Chân Thần sát khí ngập trời, giống như một tôn Chiến Quỷ Địa Ngục vậy!

- Ha ha… sau này cứ gọi ngươi là Hủy Diệt Viêm Lôi!

Sắc mặt Triệu Phong vui vẻ, đem cỗ lực lượng trong tay thu vào trong cơ thể.

Lúc giao chiến với Quỷ Lệ Chân Thần, sở dĩ hắn vận dụng hai loại lực lượng Phong Lôi, sử dụng hai loại chiến kỹ, tự nhiên là đang tìm cách đem hai loại lực lượng này dung hợp cùng một chỗ.

- Lôi Dực Thiểm Không!

Vũ dực sau lưng Triệu Phong nhất thời bộc phát ra quang huy kim

diễm rực rỡ chí cực.

Vụt...

Lôi Dực Thiểm Không của Triệu Phong dưới tác dụng của cỗ Hủy Diệt Viêm Lôi này, tốc độ càng nhanh hơn dĩ vãng. Thân hình hắn hóa thành một đạo lôi quang xích kim sắc, lóe lên rồi biến mất.

Tuy rằng đã dung hợp được hai cỗ lực lượng này, nhưng tâm tình Triệu Phong vẫn như cũ thập phần bình tĩnh. Lúc này Quỷ Lệ Chân Thần đã triệt để nổi giận, một Chân Thần Nhị giai vận chuyển Thần lực thôi động Thần khí, nếu không dùng tới át chủ bài, Triệu Phong phỏng chừng ngay cả một chiêu của hắn cũng đỡ không được.

Bởi vậy Triệu Phong không chút do dự, lựa chọn thoát khỏi nơi này.

- Trong địa bàn Thiên Vũ Đảo, ngươi không còn đường có thể trốn!

Quỷ Lệ Chân Thần cũng hóa thành một tia sát mang, đuổi thẳng theo phía sau.

Giao Dịch Linh Điện, sau một mảnh tĩnh mịch, đột nhiên bộc phát ra thanh âm nghị luận ầm ầm vang dội.

- Thật cường đại! Không ngờ một Huyền Quang Đại viên mãn lại có thể mạnh đến như thế!

- Hơn nữa tốc độ của Triệu Phong cũng thật nhanh! Quỷ Lệ Chân Thần muốn truy sát được hắn, e rằng cũng phải tốn một chút công phu a!

- …

Các nơi trong Giao Dịch Linh Điện, vô số người đều nghị luận về cuộc chiến giữa Triệu Phong cùng Quỷ Lệ Chân Thần, thậm chí đã quên mất thời khắc quan trọng nhất của ngày hôm nay, quên mất cuộc Tranh đoạt chiến Giao Dịch Linh Điện!

Thế nhưng, người khác có thể quên, Lam Nhãn Băng Lang Tộc lại sẽ không quên!

- Triệu Phong đã đắc tội Thiên Vũ Đảo chủ, bởi vậy chiến tích của hắn không tính nữa! Cho nên lần này, kẻ chưởng khống tòa Giao Dịch Linh Điện này, chính là Lam Nhãn Băng Lang Tộc!

Tộc trưởng Lam Nhãn Băng Lang Tộc ở trước mặt tất cả mọi người lớn tiếng tuyên bố. Mà Hỏa Liệt Kim Dương Tộc thì bị hắn trực tiếp bỏ qua không thèm để ý tới, một thế lực Tứ tinh nhỏ bé yếu đuối như vậy, hắn hoàn toàn không cần đặt vào trong mắt.

Một bên khác, đám người Sa Xỉ Tộc cùng Bích Thanh Vũ Tộc muốn nói điều gì, bất quá Hề Phong vẫn còn ở đây, Hề Phong tất nhiên sẽ đứng về phía Lam Nhãn Băng Lang Tộc.

Huống hồ người của bọn họ ngay từ đầu đã bị Cô Lam đánh bại, hoàn toàn tìm không ra lý do phản đối.

- Không ngờ Triệu Phong lại mượn sư thúc để tôi luyện thực lực, dung hợp lực lượng!

Lúc này, Hề Phong vẫn còn đang suy nghĩ về trận chiến đấu vừa rồi, hoàn toàn không để ý đến chuyện tình Giao Dịch Linh Điện.

Lần này, Hề Phong gặp phải đả kích rất lớn, võ đạo chi tâm cao ngạo đã bị Triệu Phong đánh cho sụp đổ.

- Không được! Kẻ này chắc chắn phải chết! Nhất định phải giết chết hắn!

Trên mặt Hề Phong lộ ra thần sắc điên cuồng, trực tiếp phóng người bay theo phương hướng Triệu Phong cùng Quỷ Lệ Chân Thần rời đi.

Hắn nhất định phải tận mắt nhìn thấy Triệu Phong bị giết chết! Bằng không, Hề Phong không thể nào an tâm được.

Nhưng bỗng nhiên Hề Phong chợt dừng lại giữa không trung. Ý hắn niệm khẽ động, trong tay xuất hiện một khối lệnh bài bạch sắc.

- Trở về! Chuẩn bị xuất phát, tiến về Kim Ngọc Tộc!

Từ trong lệnh bài truyền đến thanh âm thản nhiên của Thiên Vũ Đảo chủ.

Chương 1164: Thần Mâu Phục Chế

Thiên Vũ Đảo, trên một dãy sơn mạch liên miên kỳ vĩ không dứt, một đạo lôi quang xích kim sắc lóe lên rồi biến mất. Sau đó, một đạo sát mang kinh thiên đuổi sát theo sau. Những nơi nó đi qua, vạn vật đều run rẩy.

- Ngoan ngoãn chịu chết đi!

Quỷ Lệ Chân Thần cười lạnh một tiếng.

Thân là Chân Thần Nhị giai, tốc độ của hắn tự nhiên Triệu Phong không có khả năng có thể so sánh được! Cho dù Triệu Phong lợi dụng Hủy Diệt Viêm Lôi thi triển Lôi Dực Thiểm Không, Quỷ Lệ Chân Thần vẫn như cũ không ngừng tiếp cận hắn.

Bỗng nhiên, một cỗ khí tức Hủy Diệt Long Viêm chợt xuất hiện trong thiên địa.

Vù vù!

Trong mảnh viêm khí xích hắc sắc bùng cháy rào rạt, một đầu Hắc Long thật lớn dài đến mấy trăm trượng đột nhiên xuất hiện dưới chân Triệu Phong.

- Đây là… Huyết mạch hậu duệ của Diệt Thế Long Tộc!

Tâm thần Quỷ Lệ Chân Thần chợt run lên. Tuy rằng Diệt Thế Hắc Giao Long chỉ mang một tia huyết mạch Diệt Thế Long Tộc nhàn nhạt

mà thôi, nhưng cỗ huyết mạch cường đại này đối với Quỷ Lệ Chân Thần mà nói, vẫn như cũ có sự áp chế thật lớn.

Nếu như Diệt Thế Hắc Giao Long là Diệt Thế Long Tộc chân chính, sợ rằng Quỷ Lệ Chân Thần ngay cả dũng khí đứng ở trước mặt hắn cũng không có!

- Hừ! Cho dù ngươi xuất ra Linh sủng phi hành bậc này đi chăng nữa, cũng không có khả năng chạy thoát được!

Quỷ Lệ Chân Thần hừ lạnh một tiếng, đồng thời ánh mắt hắn cũng nhìn chằm chằm về phía Diệt Thế Hắc Giao Long, trong mắt lộ ra một tia tham lam.

Mặc dù trên người con Giao Long này chỉ có một tia huyết mạch Diệt Thế Long Tộc nhỏ nhoi, nhưng đối với huyết mạch cấp thấp trên người hắn cũng có tác dụng xúc tiến thật lớn. Huống hồ thực lực thiên phú con Giao Long này cũng không tệ, có thể nô dịch được nó, ở trong Thiên Vũ Đảo cũng đã đủ để uy chấn một phương rồi.

- Ai nói ta muốn chạy trốn?

Triệu Phong bỗng nhiên xoay người lại, nhìn về phía Quỷ Lệ Chân Thần, trong cặp mắt hiện lên một cỗ chiến ý.

Chân Triệu Phong đạp lên Diệt Thế Hắc Giao Long. Thân thể của hắn ở trên đỉnh đầu Diệt Thế Hắc Giao Long có vẻ nhỏ bé đến cực điểm, nhưng mà khí thế cùng chiến ý của hắn lại mạnh mẽ kinh thiên, khiến cho ánh mắt Quỷ Lệ Chân Thần không thể nào rời khỏi người của hắn được.

Tâm thần Quỷ Lệ Chân Thần chấn động, không ngờ Triệu Phong lại không chạy trốn nữa! Hắn xuất ra Linh sủng hiếm có thế gian bậc

này, lại là dự định chiến đấu với mình?

- Ngươi cho là xuất ra một con Giao Long ẩn chứa một chút huyết mạch Diệt Thế Long Tộc mỏng manh, sẽ có thể là đối thủ của ta?

Quỷ Lệ Chân Thần không khỏi cười khinh thường.

Huyết mạch trên người Diệt Thế Hắc Giao Long quả thật khiến cho hắn kinh hãi, bất quá cảnh giới của Diệt Thế Hắc Giao Long vẫn còn quá thấp, không cách nào tạo ra nhiều thương tổn đối cho hắn.

Triệu Phong cuồng ngạo tự đại như vậy, chủ động đưa tới cửa, chính hợp tâm ý của hắn!

- Thử xem chẳng phải sẽ biết sao?

Ánh mắt Triệu Phong ngưng đọng, sát ý lạnh như băng lan tràn ra.

Hô!

Diệt Thế Hắc Giao Long hóa thành một gã nam tử hắc lân, đứng song song với Triệu Phong.

Hưu hưu!

Sau một khắc, vũ dực sau lưng Triệu Phong chớp động quang mang, trực tiếp lao thẳng về phía Quỷ Lệ Chân Thần.

- Hủy Diệt Viêm Lôi!

Trên tay phải Triệu Phong xuất hiện một đoàn hỏa diễm xích kim sắc, tản ra kim quang chói lọi mê người. Trung tâm hỏa diễm còn lấp lánh vô số lôi điện bạch kim sắc.

Hủy Diệt Viêm Lôi, là Thánh lực do ba loại lực lượng khủng bố Viêm Chi Phong Lôi, Kim Chi Phong Lôi, Lôi kiếp hủy diệt dung hợp mà thành. Mặc dù vẫn thuộc về phạm trù Thánh lực, nhưng mà uy năng của nó lại vượt qua phạm trù Thánh lực bình thường, hoàn toàn bằng với Thần lực mà Triệu Phong dung luyện ra.

Bất quá, Hủy Diệt Viêm Lôi là do ba phần lực lượng dung hợp, mỗi khi Triệu Phong sử dụng một phần Hủy Diệt Viêm Lôi, sẽ tương đương với tiêu hao ba phần những lực lượng khác!

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong đánh ra một đạo thánh quang chưởng ảnh thiêu đốt hỏa diễm xích lôi kim quang thật lớn. Đạo chưởng ảnh này tản ra khí tức khủng bố uy chấn thiên địa, đẩy mạnh về phía Quỷ Lệ Chân Thần.

Tu vi Huyền Quang Đại viên mãn lại chủ động công kích Chân Thần Nhị giai! Hơn nữa công kích của Triệu Phong lại còn cuồng bạo hung mãnh như vậy.

Đồng thời, Diệt Thế Hắc Giao Long cũng đánh ra một đoàn Hủy Diệt Long Viêm.

- Hừ! Vô tri!

Tuy rằng Quỷ Lệ Chân Thần cũng có chút kinh ngạc, nhưng lập tức hừ lạnh khinh thường.

Khẽ vận chuyển Thần lực, thôi động Thần khí, Quỷ Lệ Chân Thần chỉ huy động trường đao một cách vô cùng đơn giản, chém mạnh ra một cái.

Oanh!

Một đạo thiên mạc đen như mực, mang theo lực lượng Thần Sát vô tận, cùng với công kích của Triệu Phong và Diệt Thế Hắc Giao Long va chạm mạnh vào nhau.

Ầm...

Thân thể Triệu Phong đột nhiên bay ra xa vài dặm.

Sau một khắc, một đạo đao mang hắc sát từ vị trí vừa rồi của hắn gào thét lướt qua.

- Thật mạnh!

Tâm thần Triệu Phong cả kinh.

Tuy rằng hắn nắm trong tay lực lượng Hủy Diệt Viêm Lôi, bất quá cỗ lực lượng này cũng chỉ có thể thay thế lượng Thần lực ít ỏi trong cơ thể hắn mà thôi!

Thần lực của Quỷ Lệ Chân Thần so với hắn thì cường đại hơn, lại thôi động Thần khí chân chính, uy năng căn bản không thể chống lại!

- Lấy trứng chọi đá!

Quỷ Lệ Chân Thần cười âm trầm, hừ lạnh khinh thường, lập tức mang theo sát khí ngập trời vọt thẳng về phía Triệu Phong.

Vừa rồi Triệu Phong mượn hắn để tôi luyện thực lực, dung hợp lực lượng, đã tổn hại thể diện của hắn! Hiện tại Quỷ Lệ Chân Thần nhất định phải giết chết Triệu Phong, đem đầu của hắn treo ở trên Giao Dịch Linh Điện mới có thể hả mối giận trong lòng được.

Tả Mâu Triệu Phong nhìn chằm chằm Quỷ Lệ Chân Thần, bên trong đồng tử chậm rãi xuất hiện từng tia từng tia văn lạc Lôi kiếp, cùng với đồng lực ba động kinh khủng.

- Tiểu tử này, không ngờ ý chí đồng lực lại đã tiếp cận cấp bậc Chân Thần!

Tâm thần Quỷ Lệ Chân Thần cả kinh, biết rõ Triệu Phong sắp sửa thi triển đồng thuật.

Bất quá linh hồn của Quỷ Lệ Chân Thần cường đại như vậy, đồng thuật của Triệu Phong có thể tạo thành thương tổn gì cho hắn sao?

Nhưng bỗng nhiên, Tả Mâu Triệu Phong chợt từ từ sáng lên, vô số lạc ấn Lôi kiếp kia giống như một đoàn hỏa diễm Lôi kiếp vặn vẹo. Trên mỗi một đầu lạc ấn đều quấn quanh một tia linh hồn đồng diễm nhàn nhạt.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Oanh! Phốc!

Một đoàn lạc ấn Lôi kiếp vặn vẹo giống như hỏa diễm thiêu đốt, nhất thời bùng nổ ra trên đầu Quỷ Lệ Chân Thần.

- Cao ngạo tự đại!

Sắc mặt Triệu Phong lãnh đạm.

Hắn tự nhiên biết rõ, với ý chí linh hồn của chính mình, rất khó tạo thành thương tổn cho cường giả Chân Thần Nhị giai!

Bất quá, uy lực của Lôi Kiếp Đồng Diễm không có quan hệ quá lớn với lực lượng linh hồn, mà liên quan tới số lượng của lạc ấn Lôi kiếp!

Lúc này, trong Lôi Hồn Thể của Triệu Phong đã ẩn chứa hơn năm ngàn đạo lạc ấn Lôi kiếp, vừa rồi hắn đã trực tiếp sử dụng phân nửa trong số đó.

Sau khi sử dụng xong đồng thuật, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong vũ động càng thêm lợi hại hơn so với trước đây. Trong Không gian Thần Mâu, tốc độ xoay tròn của kim cầu thần bí cũng tăng nhanh hơn nhiều.

- Lên!

Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long lập tức công kích về phía Quỷ Lệ Chân Thần.

- Xuyên Thiên Chỉ!

- Hủy Diệt Long Kích!

Công kích của Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long đồng thời oanh kích về phía người Quỷ Lệ Chân Thần.

Oanh hô!

Quỷ Lệ Chân Thần huy động trường đao trong tay, đón đỡ được công kích của Diệt Thế Hắc Giao Long, nhưng lại để cho một chỉ cấp tốc kia của Triệu Phong xỏ xuyên qua thân thể!

Bất quá, một cái Xuyên Thiên Chỉ này có lẽ có thể đánh trọng thương hoặc là giết chết được cường giả Chân Thần Nhất giai, lại khó có thể tạo thành bao nhiêu thương tổn cho Chân Thần Nhị giai!

- Muốn chết!

Quỷ Lệ Chân Thần giận tím mặt, thôi động huyết mạch Thái Cổ trong cơ thể.

Huyết mạch của Quỷ Lệ Chân Thần là huyết mạch Quỷ Đạo, khiến cho Thần thể cùng Thần lực của Quỷ Lệ Chân Thần nhất thời càng cường đại hơn một bậc, toàn thân phát ra sát khí ngập trời.

- Chủ nhân, với thực lực của chúng ta, không phải là đối thủ của Chân Thần Nhị giai này!

Diệt Thế Hắc Giao Long nói.

Thần lực cùng Thần khí của Quỷ Lệ Chân Thần quá mức cường đại, nếu như đợi sau khi Diệt Thế Hắc Giao Long khôi phục lại thực lực Chân Thần Nhất giai, thì mới có khả năng chiến thắng được hắn.

Nhưng mà, Triệu Phong lại khẽ lắc đầu một cái!

Cho dù hiện tại Triệu Phong bỏ trốn không đánh nữa thì e rằng Quỷ Lệ Chân Thần cũng sẽ không bỏ qua cho bọn họ!

Hơn nữa, nếu như Triệu Phong trực tiếp sử dụng Mê Không Giới truyền tống rời đi, Quỷ Lệ Chân Thần rất có thể sẽ trực tiếp tàn sát Hỏa Liệt Kim Dương Tộc! Khi đó, hơn mười vạn tộc nhân Hỏa Liệt Kim Dương Tộc toàn bộ đều phải chết!

Tuy rằng Triệu Phong cũng không có bao nhiêu cảm tình đối với chủng tộc này, nhưng hắn không muốn nhìn thấy hơn mười vạn người bởi vì mình mà chết!

Vụt...

Tay trái Triệu Phong vung lên, một gã nam tử toàn thân tinh hồng thấu bạch, tản ra khí tức huyết mạch Thái Cổ cường đại đột nhiên xuất hiện.

- Còn có trợ thủ khác?

Sắc mặt Quỷ Lệ Chân Thần lạnh lẽo. Tuy nói thực lực gã nam tử này cũng không mạnh, nhưng khí tức huyết mạch trên người hắn lại khiến cho toàn thân Quỷ Lệ Chân Thần cũng phải run lên.

- Cùng lên!

Triệu Phong hét lớn một tiếng. Diệt Thế Hắc Giao Long cùng Triệu Vạn đồng thời xuất thủ.

- Thổ Mộc Thúc Phược!

- Hủy Diệt Long Kích!

- Xuyên Thiên Chỉ!

Ba người cùng với Quỷ Lệ Chân Thần quần ẩu với nhau. Trong đó, Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long làm tiên phong công kích, Triệu Vạn chủ yếu là phụ trợ cùng kềm chế.

Thánh Lôi Thể Tầng thứ bảy Sơ thành Đỉnh phong của Triệu Phong ẩn chứa lực lượng Lôi kiếp, Chân Thần Nhất giai phổ thông cũng khó có thể làm gì được hắn. Mà Diệt Thế Hắc Giao Long thân mang Diệt Thế Long Thể, thể phách không phân cao thấp với Triệu Phong.

Nhưng mà Chân Thần Nhị giai thôi động Thần khí lại càng kinh

khủng hơn! Từng đạo từng đạo trảm kích hắc sát kinh thiên động địa kia đều khiến cho hai người không dám đón đỡ.

- Hai cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ… hậu duệ Thần Mâu…

Quỷ Lệ Chân Thần nhìn về phía Triệu Vạn trốn phía sau lưng Triệu Phong, tâm thần âm thầm chấn động.

Trên người Triệu Vạn, không ngờ lại ẩn chứa tới hai cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ cường đại! Một loại trong đó lại còn là khí tức của Vạn Tượng Chi Mâu!

Phải biết rằng, trong Thần vực Man Hoang, hậu duệ Thần Mâu đều là những người có thiên tư cực kỳ cường đại! Một khi bị phát hiện, đều sẽ được đưa đến một vài thế lực Tứ tinh đỉnh phong, thậm chí thế lực Ngũ tinh làm Đệ tử Chân truyền!

- Tất cả các ngươi đều phải chết!

Sát ý Quỷ Lệ Chân Thần càng lúc càng nồng đậm hơn.

Nếu để cho Triệu Phong sống sót rời khỏi Thiên Vũ Đảo, với thiên tư tiềm lực của ba người trước mắt, ngày sau nhất định sẽ trở thành một phương cường giả của Thần vực Man Hoang, đến lúc đó, bọn chúng nhất định sẽ trở về báo thù!

- Hắc Sát Diệt Ngục!

Quỷ Lệ Chân Thần thiêu đốt huyết mạch Thần lực, hai tay nắm chặt trường đao trong tay, một cỗ sát khí phóng lên cao.

- Không tốt! Một kích tuyệt sát của Chân Thần Nhị giai!

Sắc mặt Triệu Phong đột nhiên thay đổi.

Lúc này Quỷ Lệ Chân Thần đã không để ý tất cả, mạnh mẽ phát động một kích tuyệt sát.

Triệu Phong dẫn dụ Quỷ Lệ Chân Thần đến nơi hoang vắng này, tự nhiên để tiện sử dụng một vài át chủ bài cường đại. Nhưng Quỷ Lệ Chân Thần cũng có mục đích giống như hắn vậy, không để ý mặt mũi cùng sự chênh lệch cảnh giới, thi triển ra tuyệt chiêu với một cường giả Huyền Quang Đại viên mãn!

Ùng ùng!

Thiên địa nhất thời hôn ám, sát khí hung mãnh khủng bố, lệ quỷ không ngừng rít gào.

Oanh!

Trường đao trong tay Quỷ Lệ Chân Thần quét mạnh ra. Một đạo đao phong tối tăm sát khí thô bạo, hướng về phía ba người chém mạnh tới. Những nơi nó đi qua, vạn vật đều tịch diệt!

Sau khi thi triển ra một chiêu này, trên mặt Quỷ Lệ Chân Thần đã lộ ra cuồng tiếu thắng lợi. Một kích này của hắn, cho dù là Chân Thần Nhị giai phổ thông cũng không dám đơn giản đón đỡ.

- Triệu Phong!

Diệt Thế Hắc Giao Long kinh hãi thốt lên.

Một kích kinh khủng như vậy đồng thời công kích về phía ba người bọn họ, cho dù lực lượng phân tán ra đi nữa, cũng có thể đánh trọng thương căn cơ của Diệt Thế Hắc Giao Long, tạo thành đả kích mang

tính hủy diệt.

Mà hắn chỉ có thể đem hy vọng đặt lên trên người Triệu Phong. Hắn biết rõ Triệu Phong có một kiện Thần khí phòng ngự cực kỳ cường đại! Thần khí này vừa ra, tất nhiên có thể dễ dàng đón đỡ được một kích này.

- Thần khí?

Tại thời khắc nguy cấp này, Triệu Phong so với bất luận kẻ nào đều tĩnh táo hơn. Đại não suy nghĩ thật nhanh, nhưng cuối cùng hắn cũng không xuất ra Cổ Thần Ấn.

Bởi vì, trong kim cầu thần bí trong Không gian Thần Mâu kia, bỗng nhiên tuôn ra một cỗ quang mang thải sắc mộng huyễn. Cỗ lực lượng này khiến cho tâm thần Triệu Phong vô cùng rung động! Đây chính là lực lượng bản nguyên Thần Mâu của hắn!

Diệt Thế Hắc Giao Long nhìn thấy Triệu Phong ngây người tại chỗ, không hề xuất ra Thần khí, sắc mặt hắn nhất thời lo lắng, không hiểu vì sao Triệu Phong lại không sử dụng Thần khí?

Thời điểm hắn còn đang nghi hoặc, thì từ trong Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đột nhiên bộc phát ra một cỗ lực lượng kinh khủng khiến cho người kinh hãi.

Khoảnh khắc này, trong Tả Mâu Triệu Phong chợt hiện ra một tia thải sắc mộng huyễn, sau đó liền lập tức hóa thành một mảnh kim mang thâm thúy.

- Cỗ khí tức này…

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long đột nhiên chấn động, tâm thần cũng

phải run rẩy.

Cỗ khí tức này, Diệt Thế Hắc Giao Long đã từng gặp qua! Ban đầu lúc ở bên trong Thần Thi, Triệu Phong chính là đã thi triển ra cỗ lực lượng này, phối hợp với đám người hậu duệ Thần Mâu, thiếu chút nữa đã giết chết Thiên Phạt Chân Thần!

Bất quá, lúc này chỉ có một mình Triệu Phong, cỗ lực lượng này của Thần Mâu Triệu Phong lại có uy năng lớn đến như vậy sao?

- Chuyện gì xảy ra?

Nụ cười trên mặt Quỷ Lệ Chân Thần nhất thời cứng ngắc, toàn thân không khỏi lạnh run.

Ông!

Tả Mâu Triệu Phong hoàn toàn tập trung đạo công kích kia của Quỷ Lệ Chân Thần. Trong Không gian Thần Mâu, từ trong kim cầu thần bí chợt hiện ra một cỗ thải sắc mộng huyễn. Cỗ lực lượng thần bí này trong nháy mắt đã cấp tốc vặn vẹo biến đổi.

Sau một khắc, một đạo đao phong tối tăm sát khí thô bạo từ trong Tả Mâu Triệu Phong phóng xạ ra!

Đạo công kích này, không ngờ lại giống như đúc một kích tuyệt sát của Quỷ Lệ Chân Thần, kể cả uy lực cũng đều thập phần tiếp cận!

Giống như đã phục chế hoàn toàn tuyệt chiêu của Quỷ Lệ Chân Thần vậy!

Oanh! Phanh!

Hai đạo đao phong quỷ sát giống nhau như đúc đụng mạnh vào nhau, khiến cho thiên địa hôn ám, cát đá tung bay ngập trời!

Chương 1165: Quỷ Lệ Chân Thần Vẫn Lạc

Thần sắc Triệu Phong chấn động, nhìn chằm chằm một màn trước mắt này. Hết thảy chuyện này mặc dù là do hắn làm, nhưng trước đó hắn cũng không biết mọi chuyện sẽ trở thành như vậy.

Oanh!

Trong hư không, hai đạo đao phong hắc sát giống nhau như đúc đụng mạnh vào nhau, sát khí phong bạo kinh khủng cuồn cuộn lan tràn ra bốn phía thiên địa xung quanh.

- Đây là chuyện gì xảy ra?

Vẻ mặt Diệt Thế Hắc Giao Long kinh hãi, không thể nào lý giải nổi.

Không nghĩ tới sau khi Triệu Phong dẫn động lực lượng bản nguyên của Thần Mâu, không ngờ lại phát sinh một màn như vậy.

Thần Mâu thứ chín, đến tột cùng là Thần Mâu như thế nào?

Khí tức hắc sát tản đi, lộ ra bộ dáng trừng mắt há miệng của Quỷ Lệ Chân Thần.

- Tiểu tử, vừa rồi ngươi đã làm cái gì?

Thần sắc Quỷ Lệ Chân Thần chấn động, đột nhiên gầm lên.

Hiện tại hắn vẫn không thể nào lý giải nổi một màn vừa rồi kia. Làm

sao Triệu Phong có thể thi triển ra Hắc Sát Diệt Ngục? Đây chính là chiến kỹ tối cường của hắn a!

Hơn nữa, cho dù Triệu Phong biết được một chiêu này đi chăng nữa, cũng không có khả năng đạt được uy năng như thế! Một là cảnh giới chênh lệch, hai là Hắc Sát Diệt Ngục chính là một môn chiến kỹ Quỷ Đạo! Trên người Triệu Phong không có chút khí tức Quỷ Đạo nào, tuyệt đối không có khả năng phát huy Hắc Sát Diệt Ngục đến loại trình độ này được!

Nhưng trên thực tế, Triệu Phong quả thật đã thi triển ra một chiêu Hắc Sát Diệt Ngục! Đồng thời uy năng lại còn không phân cao thấp với một chiêu Hắc Sát Diệt Ngục của hắn!

Lúc này, Triệu Phong cũng đang chìm trong suy ngẫm, hoàn toàn không để ý đến câu hỏi của Quỷ Lệ Chân Thần.

Trước đây, Tả Mâu Triệu Phong đã có thể trực tiếp phục chế tài nguyên, cho nên Triệu Phong chỉ thoáng kinh ngạc một lát, rất nhanh đã khôi phục lại bình tĩnh.

- Xem ra năng lực phục chế của ta lại một lần nữa đề thăng! Trước đây chỉ có thể phục chế vật phẩm bên trong Không gian Tả Mâu, hiện tại đã có thể phục chế bất cứ vật phẩm gì ở ngoại giới!

Nghĩ tới đây, tâm thần Triệu Phong nhất thời chấn động mạnh, lập tức vô cùng mừng rỡ.

Năng lực phục chế đề thăng, không ngờ lại mang đến cho hắn năng lực kinh khủng như vậy!

Bất quá, trực tiếp phục chế chiêu thức của người khác, mức độ tiêu hao của nó cũng không phải Triệu Phong hiện tại có thể thừa nhận

nổi.

Đầu tiên, nguyên khí cùng ý chí đồng lực trong cơ thể Triệu Phong đã tổn hao hơn phân nửa, sau đó lại còn tổn hao không ít lực lượng bản nguyên nữa!

Triệu Phong phát giác, lúc này đây các phương diện năng lực Thần Linh Nhãn của hắn đều có sự suy giảm, giống như đang là một gã trung niên, trong nháy mắt đã biến thành lão niên vậy!

Nguyên nhân tạo thành hết thảy những chuyện này, tự nhiên là do Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đã bị tổn thất đại lượng lực lượng bản nguyên!

Lúc này, Triệu Phong rốt cuộc cũng minh bạch, mỗi khi phục chế tài nguyên bên trong Không gian Thần Mâu, thứ tiêu hao kỳ thật chính là lực lượng bản nguyên Thần Mâu của chính mình!

Bất quá, phục chế tài nguyên cùng phục chế chiêu thức hoàn toàn không cùng một cấp bậc! Phục chế tài nguyên tốn hao đại lượng thời gian, chậm rãi tiêu hao lực lượng bản nguyên, nhưng số lượng gần như nhỏ bé không đáng kể.

Mà phục chế chiêu thức, chính là rút ra lực lượng bản nguyên trong nháy mắt, đồng thời đem năng lực của Tả Mâu vận dụng đến cực hạn.

Sau khi suy nghĩ thông suốt tất cả, Triệu Phong ngẩng đầu lên, mang theo vẻ mỉm cười nhàn nhạt nhìn về phía Quỷ Lệ Chân Thần.

Tuy rằng vừa rồi Triệu Phong phục chế một chiêu kia, khiến cho năng lực của Tả Mâu tạm thời giảm xuống, nhưng Quỷ Lệ Chân Thần quả thật cũng đã bị Triệu Phong dọa cho sợ hãi không nhẹ!

Bởi vì hắn làm thế nào cũng nghĩ mãi không thông, tại sao Triệu Phong lại có thể thi triển ra một chiêu Hắc Sát Diệt Ngục uy lực mạnh mẽ như thế?

- Tiểu tử, mau trả lời ta, vì sao ngươi lại biết được chiến kỹ của ta?

Mặc dù trong lòng Quỷ Lệ Chân Thần có một tia sợ hãi, nhưng dù sao Triệu Phong cũng chỉ có cảnh giới Huyền Quang Đại viên mãn. Chỉ chốc lát sau, khí tức cao ngạo của hắn đã một lần nữa hiện ra.

- Ha ha… ngươi đoán xem?

Triệu Phong không khỏi phì cười một tiếng. Bí mật Thần Linh Nhãn của chính mình, cho dù là Tiểu tặc miêu và Diệt Thế Hắc Giao Long cũng đều không biết, làm sao có thể nói cho Quỷ Lệ Chân Thần biết được.

- Ngươi muốn chết!

Nghe Triệu Phong trả lời như vậy, trên trán Quỷ Lệ Chân Thần nhất thời lộ rõ gân xanh.

Ông!

Quỷ Lệ Chân Thần vận chuyển Thần lực, rót vào Thần khí trong tay, chuẩn bị động thủ.

Nhưng ngay vào lúc này, trong Tả Mâu Triệu Phong đột nhiên bộc phát ra một cỗ ý chí đồng lực kinh người.

- Hắc Sát Diệt Ngục!

Triệu Phong chợt quát lớn.

- Cái gì?

Toàn thân Quỷ Lệ Chân Thần nhất thời chấn động, không khỏi lùi lại phía sau mấy bước.

Nhưng mà ngay sau đó, hắn liền phát hiện ra, Triệu Phong cũng không có thi triển ra Hắc Sát Diệt Ngục! Vừa rồi không ngờ Triệu Phong chỉ hù dọa hắn mà thôi!

Sắc mặt Quỷ Lệ Chân Thần xấu hổ và cực kỳ phẫn nộ. Hắn đường đường là một vị Chân Thần Nhị giai, không ngờ lại bị một gã cường giả Huyền Quang Đại viên mãn dọa sợ. Chuyện này mà truyền ra, ngày sau hắn còn mặt mũi nào nữa?

Nhưng ngay vào lúc này, trong hư không sau lưng hắn, một tia sóng gợn u hàn đen như mực lặng lẽ vạch thẳng về phía hắn.

- Không tốt!

Sắc mặt Quỷ Lệ Chân Thần đại biến, vội vàng vận chuyển Thần lực tiến hành phòng hộ.

Vụt... Phốc…

Một đạo gợn sóng đen như mực, đột nhiên xỏ xuyên qua lồng ngực của hắn.

Ầm...

Một đạo ngân tuyến hôi sắc hiện lên, Tiểu tặc miêu lập tức xoay người bỏ chạy, quay trở lại bên cạnh Triệu Phong.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu nhanh chóng thuật lại tình huống ám sát vừa rồi cho Triệu Phong. Tại thời khắc mấu chốt, Quỷ Lệ Chân Thần đã kịp vận dụng Thần lực ngăn cản đại bộ phận thương tổn do Tiểu tặc miêu ám sát.

- Đã đủ rồi!

Sắc mặt Triệu Phong lãnh đạm, cặp mắt nhìn chăm chú về phía Quỷ Lệ Chân Thần, ánh mắt xuyên thấu thẳng vào bên trong linh hồn của hắn.

Từ khi chiến đấu bắt đầu, Triệu Phong đã để cho Tiểu tặc miêu ẩn nấp ở một bên. Như vậy sự phòng bị của Quỷ Lệ Chân Thần mới có thể giảm xuống, Tiểu tặc miêu ám sát sẽ dễ dàng thành công hơn.

Nhưng không nghĩ tới, Quỷ Lệ Chân Thần lại cẩn thận như vậy, không hổ là Chân Thần Nhị giai lâu năm!

- Đáng ghét! Tiểu bối vô sỉ!

Khóe miệng Quỷ Lệ Chân Thần khẽ chảy ra một tia máu tươi.

Hắn không nghĩ tới, không ngờ Triệu Phong lại giảo hoạt như vậy! Sở dĩ Triệu Phong hù dọa hắn, chính là tạo cho Linh sủng ẩn núp trong bóng tối một cái cơ hội ám sát tuyệt hảo.

Hơn nữa con Linh sủng này lại còn có một kiện Thần khí công kích kinh khủng! Cũng may, cảnh giới của nó không cao lắm, nếu không, Quỷ Lệ Chân Thần có thể thật sự đã ngã xuống ở chỗ này rồi.

- Lên!

Triệu Phong nhất thời quát lớn.

- Luyện Thần Chỉ!

Triệu Phong vận chuyển Hủy Diệt Viêm Lôi, trực tiếp công kích về phía Quỷ Lệ Chân Thần.

- Các ngươi muốn chết!

Mặc dù Quỷ Lệ Chân Thần đã bị thương thế nhất định, nhưng hắn vẫn như cũ không chút sợ hãi.

- Diệt Thế Long Kích!

Diệt Thế Hắc Giao Long cũng trực tiếp lao tới, huy động song chưởng bao phủ từng tầng từng tầng Long viêm xích hắc sắc kinh khủng.

Mà hiện tại Tiểu tặc miêu đã bại lộ, tự nhiên không có khả năng tiếp tục ẩn nấp ở một bên. Nó lấy ra Ám Kim Long Xà Tiên trên cổ mình, mạnh mẽ quất thẳng về phía Quỷ Lệ Chân Thần.

- Thổ Chi Trầm Trọng! Mộc Chi Triền Nhiễu!

Ở xa xa, Triệu Vạn liên tục áp chế, ảnh hưởng Quỷ Lệ Chân Thần.

Lúc này, mọi người liên thủ công kích, Triệu Phong cũng không dùng tới lá bài tẩy nào nữa, cũng đã dần dần áp chế Quỷ Lệ Chân Thần.

- Khốn kiếp! Các ngươi lấy nhiều khi ít!

Quỷ Lệ Chân Thần tức giận rít gào.

Vừa rồi, Triệu Phong liên thủ cùng Diệt Thế Hắc Giao Long, hắn căn bản không sợ hãi chút nào.

Nhưng lúc này, Tiểu tặc miêu cũng đã gia nhập vào công kích. Con mèo xám này thập phần xảo trá, am hiểu đánh lén. Phía hậu phương còn có Triệu Vạn không ngừng lợi dụng Vạn Tượng Chi Mâu, liên tục ảnh hưởng khả năng phát huy thực lực của hắn.

- Ha ha… như vậy mà là lấy nhiều khi ít sao? Tiểu Hắc cùng Tiểu tặc miêu là Linh sủng của ta! Mà hắn thì là phân thân của ta!

Triệu Phong không khỏi chế nhạo.

- Ngươi…

Sắc mặt Quỷ Lệ Chân Thần phẫn hận, nhưng lại không có lời nào để nói.

Hắn chỉ có thể hận! Hận tại sao Triệu Phong lại có hai Linh sủng cường đại như vậy? Hơn nữa chiến lực của phân thân Triệu Phong cũng không bình thường, lại còn có được Vạn Tượng Chi Mâu nữa!

Phân thân của Quỷ Lệ Chân Thần đã để lại trong cung điện, không có mang theo. Hơn nữa thực lực phân thân của hắn cũng rất bình thường, cho dù mang theo, đối với cục diện chiến đấu cũng không ảnh hưởng bao nhiêu.

- Chạy!

Trong lòng Quỷ Lệ Chân Thần bắt đầu nảy sinh ý niệm này. Nếu cứ tiếp tục như vậy nữa, hắn sẽ bị đám người Triệu Phong vây khốn

đến chết.

Vụt...

Toàn thân Quỷ Lệ Chân Thần hóa thành một đạo sát mang kinh người, bỏ chạy về phía phương xa. Đồng thời, trong tay hắn cũng xuất hiện một tấm lệnh bài. Quỷ Lệ Chân Thần trực tiếp truyền vào trong đó một đạo thanh âm.

- Trốn chỗ nào?

Triệu Phong vung tay lên, thu Tiểu Hắc, Tiểu tặc miêu cùng Triệu Vạn vào trong Mê Không Giới, phá không đuổi theo.

Vụt...

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một thanh trường cung kim quang rạng rỡ.

Thanh trường cung này chính là kiện Thứ Thần khí trước đây Lữ Vĩ đã sử dụng để ám sát Triệu Phong. Sau khi Lữ Vĩ bị giết, kiện Thứ Thần khí này tự nhiên rơi vào trong tay Triệu Phong.

Thanh trường cung này tên là Thuấn Thiên Cung, là một cây cung chuyên dùng để ám sát, lực công kích cường đại, tên bắn ra nhanh chóng như lôi điện.

Tuy rằng đặc tính cây cung này không bằng Tỏa Thiên Cung trước đây, nhưng dù sao cũng là Thứ Thần khí, các phương diện tính năng đều hoàn toàn viễn siêu Tỏa Thiên Cung.

Ông!

Triệu Phong dung hợp ra một cỗ Hủy Diệt Viêm Lôi, quán nhập vào trong Thuấn Thiên Cung.

Vv8

Kim quang lóe ra, một đạo mũi tên quang diễm xích hồng sắc xuyên thấu mấy vạn dặm, mạnh mẽ xuyên qua bả vai Quỷ Lệ Chân Thần!

Nếu như Lữ Vĩ có thể nhìn thấy một màn này, tất nhiên sẽ vô cùng khiếp sợ. Thuấn Thiên Cung là cây cung chuyên dùng để ám sát, chỉ thích hợp cho ám sát, không thích hợp để truy sát, huống chi lại là khoảng cách xa xôi như vậy!

- Cây cung này không có năng lực tập trung, cũng may ta có Thần Linh Nhãn!

Cây cung này không thích hợp cho truy sát, nhưng mà phối hợp cùng Tả Mâu Triệu Phong, liền có thể bù đắp khuyết điểm của phương diện này.

Tầm mắt của Tả Mâu Triệu Phong rộng lớn bao la, thủy chung vẫn luôn tập trung trên người Quỷ Lệ Chân Thần. Chờ đến cơ hội thích hợp, liền trực tiếp bắn ra mũi tên ẩn chứa Hủy Diệt Viêm Lôi.

Sau khi quen thuộc với Thuấn Thiên Cũng, những mũi tên Triệu Phong bắn ra càng ngày càng tinh chuẩn hơn.

Dần dần, thương thế của Quỷ Lệ Chân Thần càng ngày càng nặng hơn, tốc độ cũng càng lúc càng chậm lại.

Vù vù!

Triệu Phong triệu hồi ra Tiểu Hắc, để cho hắn chở theo Triệu Phong

truy kích Quỷ Lệ Chân Thần, mà Triệu Phong thì toàn lực lợi dụng Thuấn Thiên Cung tiến hành truy kích.

o0o

- Triệu Phong, buông tha cho ta! Ta đảm bảo sau này không tới tìm ngươi gây phiền phức nữa!

Lúc này, toàn thân Quỷ Lệ Chân Thần đã là một mảnh cháy đen, sắc mặt trắng bệch thập phần chật vật. Tính đến hôm nay, hắn đã bị Triệu Phong truy sát suốt một tháng dài đằng đẳng!

Hắn thân chịu trọng thương, đã không phải là đối thủ của Triệu Phong nữa.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, không nói gì.

Quỷ Lệ Chân Thần không đến tìm Triệu Phong gây phiền phức, nhưng hắn nhất định sẽ để cho những người khác đến tìm mình gây phiền toái. Nói thế nào đi nữa, Quỷ Lệ Chân Thần tuyệt đối không có khả năng buông tha cho chính mình.

- Triệu Phong, chúng ta cách địa bàn của Thiên Vũ Đảo chủ càng ngày càng gần! Nhanh chóng giải quyết hắn, tránh cho đêm dài lắm mộng!

Lúc này, Diệt Thế Hắc Giao Long đột nhiên nói.

Tuy Quỷ Lệ Chân Thần vẫn luôn bị Triệu Phong truy sát, nhưng mà trên đường chạy trốn, hắn vẫn luôn chạy tới khu vực không người. Bởi vì hắn không muốn người khác nhìn thấy cảnh mình bị Triệu Phong truy sát chật vật như vậy. Mà mục tiêu hắn trốn chạy cuối cùng, tự nhiên chính là địa bàn của Thiên Vũ Đảo chủ!

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Triệu Phong không nói hai lời, ngưng tụ ra gần bốn ngàn đạo lạc ấn Lôi kiếp, thi triển ra Lôi kiếp đồng thuật kinh khủng nhất.

Oanh! Phốc!

Một đoàn lôi điện hỏa quang đột nhiên nổ tung trên đầu của Quỷ Lệ Chân Thần.

Quỷ Lệ Chân Thần thét lên chói tai, ôm đầu giãy dụa, đau đớn tột cùng.

Nhưng bỗng nhiên, trên mặt Quỷ Lệ Chân Thần chợt lộ ra nụ cười âm trầm.

- Các ngươi xong đời rồi! Nhị ca ta đã tới!

Quỷ Lệ Chân Thần vốn dĩ đã cực kỳ suy yếu, nhưng ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long lại tựa như đang nhìn người chết vậy.

Ngay từ lúc bắt đầu chạy trốn, Quỷ Lệ Chân Thần đã truyền tin cầu cứu cho Nhị ca của hắn. Nhưng hắn cũng không nói chuyện này cho Đại ca Thiên Vũ Đảo chủ! Bởi vì chuyện này thật sự quá mất mặt! Bất quá Nhị ca hắn Quỷ Sát Chân Thần cũng là Chân Thần Tam giai, loại bỏ Triệu Phong quả thực cực kỳ dễ dàng.

Hô oanh!

Tại phía chân trời xa xa, mây đen dâng trào cuồn cuộn, quỷ khí kinh thiên mạnh mẽ nghiền ép tới.

- Làm càn! Lại dám động thủ với người của Thiên Vũ Đảo chủ!

Chỉ thấy một vị lão giả toàn thân giống như bộ xương khô, làn da âm hàn đang nhanh chóng phóng vọt tới.

- Hắn tới, thì ngươi có thể sống sót sao?

Thần sắc Triệu Phong lạnh lẽo, từ trong ngón trỏ lan tràn ra Thần lực huyết mạch mạnh mẽ kinh khủng. Đồng thời, còn có một đoàn Hủy Diệt Viêm Lôi vờn quanh trên đó.

Đồng thời, Diệt Thế Hắc Giao Long dưới chân hắn, cả người cũng đột nhiên thiêu đốt Hủy Diệt Hắc Viêm ngập trời.

- Xuyên Thiên Chỉ!

- Diệt Thế Long Tức!

Một chiêu Diệt Thế Long Tức này của Diệt Thế Hắc Giao Long, cũng đã vận dụng đến lực lượng bản nguyên Hủy Diệt.

- Ngươi dám giết ta?

Thần sắc Quỷ Lệ Chân Thần phi thường kinh hoàng. Một cỗ hàn ý tử vong lan tràn ra toàn thân! Bất quá lúc này hắn đã quá hư nhược rồi, không thể nào chống lại công kích của Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long!

Oanh!

Công kích mang tính hủy diệt, trong nháy mắt đã hoàn toàn hủy diệt Quỷ Lệ Chân Thần!

- A! Các ngươi muốn chết! Lại dám giết Tam đệ ta!

Phía chân trời xa xa, sắc mặt Quỷ Sát Chân Thần vặn vẹo dữ tợn, giống như ác quỷ Địa ngục, trong lúc quát lớn đã phóng thẳng về phía Triệu Phong.

- Chân Thần Tam giai!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ nhăn lại.

Ngay từ khi bắt đầu truy sát Quỷ Lệ Chân Thần, hắn đã biết rõ chắc chắn sẽ đắc tội với thế lực Thiên Vũ Đảo chủ. Bất quá đây cũng là chuyện không có cách nào khác! Hề Phong kia tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho hắn, Quỷ Lệ Chân Thần cũng sẽ không bỏ qua cho hắn, thế lực Thiên Vũ Đảo chủ cũng sẽ không bỏ qua cho chính mình!

Đã như vậy, Triệu Phong liền hoàn toàn không cần do dự nữa! Người của Thiên Vũ Đảo chủ, giết một tên thì tính một tên!

Chương 1166: Ẩn Nấp

Sở dĩ Thiên Vũ Đảo chủ có thể xưng bá Thiên Vũ Đảo, cũng không phải thế lực của hắn cực kỳ khổng lồ. Mà bọn chúng chỉ có ba gã cường giả, ba vị Chân Thần cường đại! Ngoại trừ ba người này ra, trong cung điện Đảo chủ cũng chỉ còn lại vài gã đệ tử cùng người hầu mà thôi.

Tuy nói chỉ là một cái đảo nhỏ, nhưng mà lãnh địa của cả Thiên Vũ Đảo này cũng đã tương đương với toàn bộ Vương triều Đại Càn! Bởi vậy có thể thấy được, ba người này có thể xưng bá Thiên Vũ Đảo, thì thực lực cường đại khủng bố đến mức nào? Ba người bọn họ ở trong cảnh giới đồng giai, cũng là tồn tại thực lực cực kỳ mạnh mẽ.

Mà kẻ vừa rồi Triệu Phong giết chết, bất quá chỉ là một tên yếu nhất trong đó! Cho dù là như vậy, Triệu Phong cũng phải thi triển ra rất nhiều át chủ bài, đồng thời để cho Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Vạn hiệp trợ, lại để cho Tiểu tặc miêu đánh lén, mới có thể làm được.

Lúc này, cường giả thứ hai trong thế lực Thiên Vũ Đảo chủ, Quỷ Sát Chân Thần, đang đánh thẳng về phía Triệu Phong!

Chín giai Chân Thần, chênh lệch giữa mỗi một giai mặc dù không quá mức kinh khủng, nhưng mà Chân Thần Tam giai cũng không phải là tồn tại mà Triệu Phong hiện tại có thể chống lại!

Cho dù Triệu Phong muốn lợi dụng nguy cơ sinh tử để nghiền ép tiềm lực chính mình, cũng sẽ không cùng mạnh mẽ đối kháng Chân Thần Tam giai cường đại như vậy!

Triệu Phong chuẩn bị thôi động Mê Không Giới, nhưng trong chốc lát, hắn lại do dự.

- Một khi ta sử dụng Mê Không Giới rời đi, người này nhất định sẽ toàn lực sưu tầm tung tích của ta! Rất có thể sẽ xuất thủ với Hỏa Liệt Kim Dương Tộc!

Tâm thần Triệu Phong hơi trầm xuống.

Tuy rằng Hỏa Liệt Kim Dương Tộc ở trong mắt Quỷ Sát Chân Thần chỉ giống như một đám kiến hôi nhỏ bé mà thôi. Nhưng một khi đối phương không tìm được chính mình, nhất định sẽ khai đao với Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, vãn hồi một ít bộ mặt của mình.

Mà tại thời điểm Triệu Phong còn đang do dự, Quỷ Sát Chân Thần đã hàng lâm.

- Tốc độ thật nhanh!

Trong lòng Triệu Phong cả kinh.

Tốc độ của Quỷ Lệ Chân Thần so với Triệu Phong chỉ hơi nhanh hơn một chút. Mà tốc độ của Quỷ Sát Chân Thần càng là nhanh hơn gấp bội! Mới vừa rồi hắn còn ở cách xa mấy vạn dặm, Triệu Phong chỉ mới ngẫm nghĩ trong chốc lát, hắn đã hàng lâm!

- Dám giết Tam đệ của ta! Mau nhận lấy cái chết!

Sắc mặt Quỷ Sát Chân Thần dữ tợn, thần tình phẫn nộ đến cực điểm.

Kỳ thật, thời điểm Quỷ Lệ Chân Thần truyền tin cầu cứu, Quỷ Sát Chân Thần cũng không để ý cho lắm. Theo như hắn nghĩ, trong toàn

bộ Thiên Vũ Đảo này, cũng không có người nào là đối thủ của Quỷ Lệ Chân Thần, huống hồ, cho dù là có, bọn chúng hẳn cũng không dám hạ sát thủ với Quỷ Lệ Chân Thần!

Bởi vậy, Quỷ Sát Chân Thần cũng không có dốc toàn lực chạy tới cứu viện.

Nhưng không nghĩ tới, thời điểm hắn chạy tới, lại nhìn thấy một màn Quỷ Lệ Chân Thần vẫn lạc! Nói cách khác, trong cái chết của Quỷ Lệ Chân Thần, Quỷ Sát Chân Thần cũng có một phần trách nhiệm! Nếu như để cho Đại ca biết được, hắn cũng sẽ bị trách phạt!

Cho nên, Quỷ Sát Chân Thần nhất định phải giết chết Triệu Phong!

Oanh hô!

Một đạo quỷ khí bá quyền âm lãnh lạnh thấu xương, giống như một tòa quỷ sơn, nghiền ép thẳng về phía Triệu Phong.

- Chủ nhân, làm sao bây giờ?

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long triệt để chấn kinh.

Lần này địch nhân lại là Chân Thần Tam giai! Hơn nữa lại còn là Chân Thần Quỷ Đạo kinh khủng như vậy! Lúc này cảnh giới của Diệt Thế Hắc Giao Long quá thấp, ngay cả năng lực chạy trốn hoặc là phòng ngự cũng đều không có, chỉ có thể đem hy vọng đặt lên trên người Triệu Phong.

Mà Tiểu tặc miêu thì đã sớm len lén trốn vào trong Mê Không Giới.

- Không kịp trốn vào Mê Không Giới! Cũng không kịp truyền tống nữa!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ trầm xuống.

Bất kể là tiến nhập Mê Không Giới hoặc là truyền tống, đều cần có chút thời gian. Nếu như là truyền tống, lại càng cần có không gian ổn định mới được.

Vụt...

Thần sắc Triệu Phong căng thẳng, trong tay xuất hiện một khối thép tam giác. Khối thép kia trong nháy mắt đã biến hóa, hóa thành một mặt thuẫn bài hắc thiết.

Triệu Phong tay cầm Thần khí, trực tiếp nghênh đón công kích của Chân Thần Tam giai.

Từ trong cái thuẫn bài hắc sắc trên tay Triệu Phong chợt bắn ra một đạo quang mang hắc sắc hình vòm tròn, hoàn toàn ngăn cách công kích của Quỷ Sát Chân Thần ra bên ngoài.

Kỳ thật, Triệu Phong còn có thể lợi dụng năng lực phục chế của Thần Mâu để chống lại một chiêu này. Bất quá phục chế công kích của Chân Thần Tam giai, sự tiêu hao có thể sẽ càng lớn hơn nữa! Bởi vậy, Triệu Phong đành lựa chọn sử dụng Thần khí để chống lại.

Một kiện Thần khí cường đại như vậy bạo lộ ra ngoài, sát ý của Quỷ Sát Chân Thần đối với Triệu Phong có thể sẽ càng lớn hơn nữa. Bất quá cái này cũng đã không sao nữa, đối phương vốn dĩ cũng không có khả năng buông tha cho Triệu Phong!

- Đây là… Thần khí phòng ngự?

Ánh mắt Quỷ Sát Chân Thần chấn kinh.

Cho dù Triệu Phong có được Thần khí phòng ngự, cũng không có khả năng dễ dàng ngăn cản công kích của hắn như vậy! Nói như thế, Thần khí phòng ngự trong tay Triệu Phong hẳn không phải là Thần khí Hạ phẩm bình thường, rất có thể là Thần khí Trung phẩm, thậm chí càng cao cấp hơn!

Ánh mắt Quỷ Sát Chân Thần lộ rõ vẻ tham lam.

Mà Triệu Phong sau khi ngăn cản đạo công kích này, liền cấp tốc lui về phía sau một khoảng, ý niệm bao phủ Diệt Thế Hắc Giao Long cùng Triệu Vạn.

Vụt...

Thân hình ba người Triệu Phong liền biến mất tại chỗ.

o0o

Bên trong Mê Không Giới, Diệt Thế Hắc Giao Long thoáng sững sờ trong khoảnh khắc, sau đó lập tức nói:

- Chủ nhân, trốn vào Mê Không Giới cũng vô dụng thôi!

- Trốn vào nơi này cũng vô dụng sao?

Triệu Phong có chút kinh ngạc.

- Đạt đến cảnh giới Chân Thần, lĩnh ngộ đối với bất luận Áo nghĩa thiên địa gì, cũng sẽ đạt tới một tầng thứ hoàn toàn mới! Trong đó liền kể cả Không Gian Áo Nghĩa! Tuy rằng chúng ta đã trốn vào Mê Không Giới, nhưng mà vẫn còn tồn tại trong mảnh hư không này, chỉ là ẩn nấp vào trong Quy tắc Không Gian mà thôi! Kẻ này thực lực phi

phàm, khẳng định có thể phát hiện ra chỗ chúng ta ẩn nấp!

Nhãn giới của Diệt Thế Hắc Giao Long phi thường cao. Hắn vừa mới nói ra những lời này, Tiểu Thế giới nơi Triệu Phong đang ẩn nấp đã bắt đầu chấn động kịch liệt.

- Đúng là ngu xuẩn! Trốn vào trong không gian Tiểu Thế giới, liền cho rằng ta sẽ tìm không được các ngươi sao? Xem ra, các ngươi nhất định là đám nhà quê mới đến từ Không gian Vực ngoại a!

Quỷ Sát Chân Thần cười to dữ tợn.

Hắn đã tìm được chỗ ẩn núp của đám người Triệu Phong, hiện tại chỉ cần chờ đợi tại nơi này, liên tục oanh kích mảnh không gian này, liền có thể bức bách bọn chúng đi ra.

Quỷ Sát Chân Thần đã chuẩn bị xong sát chiêu, một khi đám người Triệu Phong xuất hiện, chính là một con đường chết!

Oanh!

Quỷ Sát Chân Thần đánh mạnh một quyền vào hư không. Một quyền này thoạt nhìn không cụ bị bất cứ uy năng gì, nhưng lại ẩn chứa lực lượng Quy tắc khổng lồ, rót thẳng vào trong hư không, khiến cho không gian thiên địa mơ hồ chấn động.

Với thực lực của Quỷ Sát Chân Thần, tự nhiên không cách nào phá hỏng được cấu tạo không gian của Thần vực Man Hoang. Nhưng chỉ cần hắn lay động mảnh không gian này, khiến cho không gian không ngừng chấn động, liền có thể tạo thành tổn thương thật lớn cho những người khác ẩn nấp bên trong đó.

Bên trong Mê Không Giới, Diệt Thế Hắc Giao Long vội vàng nói:

- Chủ nhân, nếu cứ tiếp tục như vậy, Tiểu Thế giới bên trong Mê Không Giới sẽ bị người này phá hủy!

- Cái gì? Bị phá hủy?

Thần sắc Triệu Phong chấn động, trong lòng cũng thoáng lo lắng.

Một khi Mê Không Giới bị phá hủy, như vậy chẳng phải toàn bộ thiên tài địa bảo trong Mê Không Giới đều sẽ bạo lộ ra ngoài rồi sao?

Bất quá lúc này, ra ngoài cũng chết! Chẳng lẽ mình không còn đường có thể trốn nữa sao?

- Không! Vẫn còn có sinh lộ!

Triệu Phong lộ ra vẻ mỉm cười, ý niệm thâm nhập bên trong Tả Mâu.

o0o

Ngoại giới, Quỷ Sát Chân Thần vẫn còn đang không ngừng oanh kích không gian, tạo thành từng trận từng trận chấn động.

- Đi ra cho ta!

Quỷ Sát Chân Thần lộ ra nụ cười âm lãnh, bỗng nhiên đánh ra một quyền.

Hắn có mười phần nắm chắc, một quyền này sẽ có thể ép đám người Triệu Phong xuất hiện.

Oanh!

Một quyền này của Quỷ Sát Chân Thần một lần nữa oanh kích vào trong hư không, đem lực lượng trong đó rót vào bên trong không gian.

Nhưng mà sắc mặt của hắn lại vô cùng giật mình.

- Làm sao có thể? Tại sao không cảm giác được sự tồn tại của bọn họ nữa?

Trong lòng Quỷ Sát Chân Thần nhất thời hoảng hốt.

Ngay tại khoảnh khắc vừa rồi, hắn bỗng nhiên không cảm giác được địa điểm ẩn nấp của đám người Triệu Phong nữa! Mảnh không gian này cũng không tồn tại bất kỳ khác thường gì. Mảnh Dị không gian vừa rồi đám người Triệu Phong ẩn nấp, phảng phất cứ như vậy tiêu thất trong hư không, bốc hơi biến mất!

o0o

Mộng Cảnh Thái Cổ…

Một đạo thân ảnh tóc hoàng kim bỗng nhiên xuất hiện.

Sau đó, ý niệm Triệu Phong thăm dò vào trong Mê Không Giới, phát hiện không có bất cứ dị dạng gì.

Kỳ thật, từ rất lâu trước đây, ý thức, linh hồn cùng thân thể của Triệu Phong đã có thể toàn bộ tiến nhập vào Mộng Cảnh Thái Cổ. Rất có thể là bởi vì Triệu Phong đã lây dính quá nhiều khí tức Thái Cổ, lại còn dựng dục ra khí tức Man Hoang Bản Nguyên.

- Quả nhiên, sau khi tiến nhập Mộng Cảnh Thái Cổ, ta liền triệt để biến mất khỏi Thần vực Man Hoang! Thật không biết Mộng Cảnh

Thái Cổ này là một mảnh không gian như thế nào? Mà nó lại ở nơi nào trong Phạm Trụ này?

Triệu Phong mỉm cười mừng rỡ, cảm thán một câu.

- Quỷ Sát Chân Thần sắp sửa rời đi!

Triệu Phong thông qua Mê Không Giới, có thể cảm giác được tình huống ngoại giới.

Bất quá, Triệu Phong sẽ để cho Quỷ Sát Chân Thần cứ như vậy rời đi sao? Tìm không được Triệu Phong, Quỷ Sát Chân Thần nhất định sẽ lục soát toàn bộ Thiên Vũ Đảo, thậm chí sẽ hạ thủ với Hỏa Liệt Kim Dương Tộc!

Vụt...

Triệu Phong một lần nữa quay trở lại trong Mê Không Giới.

o0o

Ngoại giới, Quỷ Sát Chân Thần mang theo vẻ mặt hồ nghi đang chuẩn bị rời đi, bỗng nhiên cảm giác được một tia không gian ba động nhỏ bé, liền phát hiện ra vị trí không gian mà Triệu Phong đang ẩn núp.

- Khốn kiếp! Chúng còn ở nơi này!

Trong lòng Quỷ Sát Chân Thần có chút phẫn nộ.

Thời điểm hắn đang chuẩn bị tiến công, đột nhiên không gian khôi phục lại như bình thường. Mục tiêu vừa rồi hắn tỏa định cũng đã hoàn toàn biến mất!

- Làm sao có thể? Đây là có chuyện gì?

Quỷ Sát Chân Thần không thể nào hiểu nổi, trong lòng xấu hổ và phẫn nộ. Không ngờ đường đường một tên Chân Thần Tam giai như hắn lại không làm gì được một tên tiểu tử Huyền Quang Đại viên mãn.

- Tiểu tử này, khẳng định vẫn còn đang trốn ở chỗ này!

Ánh mắt Quỷ Sát Chân Thần lộ ra vẻ trầm tư.

Hiện tại, hắn không thể nào bức bách được đám người Triệu Phong đi ra, nhưng nếu như hắn rời khỏi nơi này, Triệu Phong nhất định sẽ nhân cơ hội rời khỏi.

- Ta cũng không tin, các ngươi có thể vĩnh viễn không đi ra!

Quỷ Sát Chân Thần phẫn nộ quát lớn một tiếng, xuất ra một khối lệnh bài thông tin.

- Các ngươi, tất cả đều tới đây cho ta!

Quỷ Sát Chân Thần truyền đi một đạo tin tức.

Nhất thời, trong lãnh địa Thiên Vũ Đảo chủ, tất cả các đệ tử, nô bộc… toàn bộ đều bỏ hết công việc đang làm, lập tức chạy về phía Quỷ Sát Chân Thần.

Hiện tại, Thiên Vũ Đảo chủ đã mang theo Hề Phong tiến về Kim Ngọc Tộc của Lam Hải Loan, toàn bộ Thiên Vũ Đảo là do Quỷ Sát Chân Thần định đoạt.

o0o

Hơn hai tháng sau, hai mươi gã người hầu cùng ba gã đệ tử đã chạy tới nơi này.

Trong hai mươi gã người hầu này, có mười tên Huyền Quang Đại viên mãn, mười tên Bán Thần. Mà ba gã đệ tử còn lại, toàn bộ đều là cảnh giới Bán Thần, nhưng mà thực lực khẳng định là viễn siêu Bán Thần phổ thông.

- Thủ vững nơi này, bày bố Thiên Cương Địa Sát Trận!

Quỷ Sát Chân Thần quát lạnh một tiếng, đoàn người liền bắt đầu hành động.

Hiện tại, trong Thiên Vũ Đảo, ngoại trừ địa bàn Thiên Vũ Đảo chủ ra, lại có thêm một cái Cấm địa.

Toàn bộ phiến Cấm địa này đã bị người của Thiên Vũ Đảo bày ra một cái đại trận cực kỳ lợi hại, Chân Thần Nhất giai rơi vào trong đó cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Cho dù là Chân Thần Nhị giai cũng khó có thể xông phá.

Bất quá, toàn bộ Thiên Vũ Đảo cũng không có bất cứ thế lực nào dám đi đắc tội người của Thiên Vũ Đảo chủ, tuy rằng Thiên Vũ Đảo chủ đã không còn ở nơi này.

Thế nhưng rất nhiều thế lực của Thiên Vũ Đảo đều hết sức tò mò. Vì sao người của Thiên Vũ Đảo chủ lại phải bày đại trận ở chỗ này? Thậm chí ngay cả Quỷ Sát Chân Thần cũng vẫn luôn ở phụ cận! Nơi này đến tột cùng là có bí mật gì?

o0o

Một chỗ xa xôi khác của Thần vực Man Hoang, có một ngọn núi cực hắc sơn cao vạn trượng, đâm thẳng lên tận trời…

Ngay cả những đám mây xung quanh tòa hắc sơn này cũng thuần một màu đen, cực kỳ nồng đậm. Cho dù là Thần thức cũng không cách nào xuyên thấu đi vào.

Trong một gian đại điện trên đỉnh núi, đang có rất nhiều thân ảnh thần bí khó lường ngồi ở bên trong. Khí tức của những người này cường đại đến cực điểm, không có bất kỳ người nào yếu hơn Quỷ Sát Chân Thần cả!

Phía trên của đại điện là một đoàn thân thể kỳ dị tối tăm như nước, không có ngũ quan, nhìn không ra biểu tình gì.

- Bẩm báo Thần Chủ đại nhân, còn chưa thể tìm ra Tân Vô Ngân!

Một gã nam tử hắc giáp quỳ một gối xuống bên ngoài đại điện, vẻ mặt cung kính, nói.

- Một đám phế vật!

Trong thân thể tối tăm như nước kia truyền đến thanh âm linh hồn vô hình, lại khiến cho toàn bộ các cường giả nơi này tâm thần rét lạnh.

Nhưng ngay vào lúc này, lại có thêm một đạo thân ảnh tiến nhập vào trong đại điện.

- Thần Chủ đại nhân, phát hiện ra ba động của Cổ Thần Ấn, ngay tại Cổ Lũng Vực ở khu vực Tây Bắc Thần vực!

Lời này vừa nói ra, rất nhiều thân ảnh ở đây nhất thời lộ ra thần sắc

khiếp sợ, áp lực không khí vừa rồi cũng liền tiêu tán không còn.

- Thần Chủ đại nhân, chuyến này đường xá xa xôi, thuộc hạ nguyện ý đến đó, đoạt lại Cổ Thần Ấn!

Lúc này, một gã nam tử thân mặc vân bào u tử sắc chủ động đứng lên, nói.

Đại công như vậy, tự nhiên là phải cướp trước một bước.

- Ta đi!

Nhưng vào lúc này, một đạo thanh âm âm hàn tận xương chợt vang lên, một gã nam tử diện mục đen như mực, toàn thân phủ đầy tử văn ở phía trước chợt đứng lên.

Người vừa rồi lên tiếng kia nhất thời lộ ra nụ cười khẽ, sau đó ngồi xuống.

- Được! Hắc Thiên Cổ Thần, chuyến này nhất định phải đoạt lại Cổ Thần Ấn! Kẻ nào dám cản trở, toàn bộ hủy diệt!

Đạo thân ảnh tối tăm như nước kia nói xong câu này, liền trong nháy mắt biến mất, phảng phất như vốn dĩ không hề tồn tại trong mảnh không gian này vậy.

Tất cả các bóng người trong đại điện cũng chậm rãi tản đi.

Chương 1167: Chưởng Khống Mộng Cảnh Thái Cổ

Triệu Phong tự nhiên phát hiện ra sát trận tại ngoại giới, bất quá hắn cũng không vội vàng ra ngoài.

Mộng Cảnh Thái Cổ cùng Thần vực Man Hoang cực kỳ tương tự nhau, Triệu Phong ở chỗ này hay là ở Thần vực Man Hoang cũng không có gì khác nhau! Nếu không phải ở bên ngoài hắn có quá nhiều điều bận tâm, có nhiều chuyện cần phải hoàn thành, Triệu Phong hoàn toàn có thể ở luôn bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ tu luyện.

Trong Mê Không Giới, Diệt Thế Hắc Giao Long cảm thấy phi thường kỳ quái. Vì sao Quỷ Sát Chân Thần không tiếp tục bức bách bọn chúng nữa? Khẳng định không phải là do Quỷ Sát Chân Thần đại phát thiện tâm thu tay lại, mà là Quỷ Sát Chân Thần không thể nào bức bọn chúng ra khỏi Mê Không Giới được!

Diệt Thế Hắc Giao Long cũng không phải kẻ ngu, vừa thoáng ngẫm lại liền đoán được, người tạo thành kết quả như thế này, nhất định chính là Triệu Phong!

Mỗi lần Triệu Phong quay trở lại Mê Không Giới, cũng chỉ lưu lại trong này một khoảnh khắc, sau đó liền trong nháy mắt biến mất không thấy đâu nữa. Ngay cả Diệt Thế Hắc Giao Long cũng không biết Triệu Phong đã đi nơi nào! Triệu Phong không muốn nói, hắn cũng không có khả năng biết được.

Bất quá, cái này cũng không quan trọng! Chỉ cần hiện tại bọn chúng

an toàn là được! Mà Triệu Phong vì có thể tiếp tục sinh tồn, nhất định sẽ cấp cho Diệt Thế Hắc Giao Long thêm càng nhiều tài nguyên, nhanh chóng đề thăng cảnh giới của hắn, sau đó mạnh mẽ giết ra.

o0o

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Triệu Phong đang đứng trên lưng một con Hắc Viên to lớn khôn cùng. Sắc mặt con Hắc Viên này hung lệ khủng bố, cặp mắt lấp lánh u quang, sau lưng còn có một cặp cánh màu đen, toàn thân tản ra khí tức yêu lệ ngập trời.

Đây là Linh sủng cường đại nhất từ trước đến nay của Triệu Phong, Hắc Dực Ma Viên, cảnh giới cao tới Chân Thần Nhị giai! Bài danh thứ 6312 trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

- Chủ nhân, không thể xem thường Lam Nhãn Băng Lang Tộc kia được! Tuy rằng huyết mạch bọn chúng không bằng ta, nhưng mà số lượng lại đông đảo!

Hắc Dực Ma Viên nói với Triệu Phong.

- Ha ha… chúng ta lại sợ bọn chúng sao?

Triệu Phong nở nụ cười tự tin.

Ở sau lưng hắn, vô số đàn Yêu thú, giống như một đợt Thú Triều kinh khủng, đang nhanh chóng chạy theo bước tiến của Triệu Phong. Tuy rằng trong đó cũng có không ít Yêu thú nhỏ yếu, nhưng mà chiến đấu bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ, từ trước đến nay Triệu Phong đều là dùng số lượng để thủ thắng.

Hơn nữa, chiến đấu chém giết có thể đào thải kẻ yếu, càng có thể ma luyện cường giả! Cách sinh tồn của vạn vật chính là như vậy! Kẻ

mạnh tồn tại, mạnh còn yếu mất!

Rất nhanh, Triệu Phong đã đi tới lãnh địa của Lam Nhãn Băng Lang Tộc.

Đây là một mảnh rừng cây rậm rạp che trời, bên trong tràn ngập băng vụ. Trên rất nhiều cây cối đều bao phủ một tầng băng tinh! Tại trung tâm cánh rừng rậm này còn có một cái đầm nước băng tuyết. Đương nhiên, một ít thiên tài địa bảo ở nơi này cũng đều là Băng, Thủy thuộc tính.

Lúc này, Lam Nhãn Băng Lang Tộc đã tụ tập ở sát biên giới rừng rậm, giống như là đang thủ vệ lãnh địa của mình vậy. Tuy rằng ánh mắt bọn chúng hung ác tàn nhẫn, nhưng sâu bên trong đáy mắt lại mang theo một tia sợ hãi nhàn nhạt. Bởi vì đàn Yêu thú của Triệu Phong thật sự là quá nhiều rồi.

- Nhân loại, ngươi đây là có ý gì?

Một đầu Lam Nhãn Băng Lang hình thể to lớn vô cùng, cả người tản ra hàn ý lẫm liệt, lớn tiếng nói.

Quan sát cẩn thận, Triệu Phong phát hiện cảnh giới của đầu Lam Nhãn Băng Lang này đã cao tới Chân Thần Tam giai!

- Quy thuận ta! Bằng không, đừng trách ta không khách khí!

Triệu Phong lãnh đạm nói.

Lam Nhãn Băng Lang Tộc, ở trong Thiên Vũ Đảo cũng có một chi Lam Nhãn Băng Lang Tộc, hơn nữa bọn chúng lại từng phái người ám sát Triệu Phong nữa.

Kỳ thật, Triệu Phong cũng thập phần nghi hoặc. Những Yêu thú cường đại trong Mộng Cảnh Thái Cổ, vì sao không chủng tộc nào có thể hóa thành nhân hình? Tất cả các chủng tộc trong Thần vực Man Hoang, cơ bản đều đã hóa thành nhân hình!

- Không có khả năng! Lam Nhãn Băng Lang Tộc tuyệt đối không có khả năng khuất phục dưới chủng tộc nhân loại cấp thấp các ngươi!

Đầu Lam Nhãn Băng Lang thật lớn kia lạnh lẽo nói.

- Vậy ta đây sẽ khiến cho các ngươi khuất phục!

Triệu Phong vung tay lên, đại quân Yêu thú phía sau ầm ầm nghiền ép tới.

Triệu Phong cũng không nhàn rỗi, cùng Hắc Dực Ma Viên trực tiếp phóng vọt vào trong Băng Vụ Sâm Lâm.

Triệu Phong công phạt các chủng tộc trong Mộng Cảnh Thái Cổ cũng không phải là để chơi đùa, mà là để tranh đoạt tài nguyên, chiến đấu chém giết, đề thăng thực lực! Đợi sau khi có đủ thực lực, Triệu Phong tự nhiên sẽ quay trở lại Thần vực Man Hoang, giết chết Quỷ Sát Chân Thần!

Triệu Phong cùng Hắc Dực Ma Viên trực tiếp nhằm về phía cường giả mạnh nhất của Lam Nhãn Băng Lang Tộc.

- Tốc độ thật nhanh!

Tâm thần Triệu Phong cả kinh.

Lam Nhãn Băng Lang am hiểu Băng Thủy Áo Nghĩa, đồng thời tốc độ nhanh nhẹn vô cùng, tương đối khắc chế tốc độ của Hắc Dực Ma

Viên.

Mà thực lực trước mắt của Triệu Phong còn chưa đủ để chính diện chống lại Lam Nhãn Băng Lang cảnh giới Chân Thần Tam giai, chỉ có thể nấp sau người Hắc Dực Ma Viên, phát động tiến công với Lam Nhãn Băng Lang.

- Xem ra, đã đến lúc cần phải nghiên cứu Bí kỹ phi hành mới rồi!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ ngưng trọng.

Sau khi đi tới Thần vực Man Hoang, ưu thế phương diện tốc độ của Triệu Phong đã chậm rãi yếu hóa! Trong lúc chiến đấu với Quỷ Lệ Chân Thần, tốc độ của Triệu Phong so với Quỷ Lệ Chân Thần vẫn còn hơi chậm hơn một tia. Mà tốc độ của Quỷ Sát Chân Thần lại càng siêu việt Triệu Phong rất nhiều.

Hiện tại, tốc độ của đầu Lam Nhãn Băng Lang này cũng là cực nhanh, cho dù Triệu Phong cùng Hắc Dực Ma Viên cộng lại, cũng khó có thể làm gì được nó.

Cấp bậc của Lôi Dực Phi Độn Thuật cùng Lôi Dực Thiểm Không của Triệu Phong hiện tại đã quá thấp, cho dù Thánh lực Phong Lôi của hắn vô cùng cường đại, cũng không bù đắp nổi chỗ thiếu hụt trên phương diện phẩm cấp Bí kỹ phi hành.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Trong Tả Mâu Triệu Phong, từng tia từng tia lạc ấn Lôi kiếp bắt đầu ngưng tụ lại.

Phương diện tốc độ không làm gì được Lam Nhãn Băng Lang, như vậy Triệu Phong cũng chỉ có thể sử dụng thủ đoạn khác.

Mức độ thương tổn của Lôi Kiếp Đồng Diễm có liên quan với số lượng của lạc ấn Lôi kiếp. Cho dù linh hồn ý chí của Triệu Phong không bằng được Lam Nhãn Băng Lang, nhưng vẫn như cũ có thể tạo thành tổn thương thật lớn cho hắn.

Bất quá, khiến cho Triệu Phong kinh ngạc chính là, khả năng chống lại của Lam Nhãn Băng Lang đối với Lôi Kiếp Đồng Diễm của Triệu Phong cũng thập phần mạnh mẽ.

- Cực Quang Huyễn Cảnh!

Cặp mắt đầu Lam Nhãn Băng Lang này bỗng nhiên nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong, tản mát ra đồng lực băng hàn cường đại.

- Không tốt! Huyết mạch của Lam Nhãn Băng Lang cũng là huyết mạch Băng Thủy, lại còn là một loại huyết mạch nhãn đồng!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ biến.

Tuy rằng huyết mạch nhãn đồng của Lam Nhãn Băng Lang rất yếu, nhưng mà cảnh giới bản thân của nó rất cao. Nếu như Triệu Phong trúng chiêu, như vậy thì không ổn!

- Thần Mâu Phục Chế!

Ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Triệu Phong không chút nào do dự thi triển năng lực mới của Tả Mâu.

Nhất thời, trong Tả Mâu Triệu Phong hiện lên một tia thải sắc mộng huyễn, lập tức liền chuyển hóa thành một mảnh lượng quang đạm kim sắc.

Ông!

Một cỗ huyễn lực băng hàn tương đồng từ trong Tả Mâu Triệu Phong xung kích ra.

- Điều này sao có thể? Cỗ lực lượng vừa rồi…

Vẻ mặt Lam Nhãn Băng Lang tràn ngập khiếp sợ, tốc độ cũng giảm chậm lại. Ánh mắt nó kinh hãi nhìn chằm chằm Tả Mâu Triệu Phong, trong mắt hiện ra một cỗ sợ hãi.

- Lên, Hắc Dực Ma Viên!

Thần sắc Triệu Phong bình thản, lớn tiếng chỉ huy Hắc Dực Ma Viên.

Sau đó, cũng không biết vì nguyên nhân gì, đầu Lam Nhãn Băng Lang này không còn cường đại như vừa rồi nữa. Dưới sự công kích của Triệu Phong, Hắc Dực Ma Viên cùng những Yêu thú khác, nó rất nhanh đã mất năng lực chiến đấu, bị Triệu Phong hạ Minh Tâm Ấn, trực tiếp khống chế.

Cường giả mạnh nhất Lam Nhãn Băng Lang Tộc đã bị nô dịch, trận chiến này rất nhanh liền kết thúc.

- Các ngươi đi chỉnh lý chiến lợi phẩm, sau đó hãy bẩm báo với ta!

Triệu Phong phân phó một câu, sau đó liền không quản tới đám Yêu thú này nữa.

Bởi vì, vừa rồi trong lúc sử dụng Thần Mâu Phục Chế, điều động lực lượng bản nguyên, Triệu Phong bỗng nhiên phát giác ra một tia dị dạng.

Cỗ dị dạng này ở Thần vực Man Hoang cũng không có, chỉ tại trong Mộng Cảnh Thái Cổ mới có!

Triệu Phong bỗng nhiên có cảm giác, lực áp chế cùng ràng buộc của Mộng Cảnh Thái Cổ đối với mình đã yếu bớt một chút! Cũng có thể nói, Mộng Cảnh Thái Cổ đã đón nhận Triệu Phong! Triệu Phong đã chính thức sáp nhập vào trong Mộng Cảnh Thái Cổ, hết thảy mọi thứ xung quanh đều khiến cho Triệu Phong có một loại cảm giác thân thiết tự nhiên.

Ánh mắt Triệu Phong sáng ngời, bỗng nhiên nghĩ đến một khả năng!

- Nếu như mắt trái của ta có thể trở thành Thần Mâu, như vậy Mộng Cảnh Thái Cổ sẽ tương đương là không gian bản nguyên Thần Mâu của ta! Hiện tượng lúc này có thể giải thích chính là, ta đã có một chút quyền chưởng khống đối với mảnh không gian này!

Triệu Phong kích động lẩm bẩm.

Nếu suy đoán của Triệu Phong chính xác, như vậy thời điểm Thần Mâu của mình triệt để thức tỉnh, Mộng Cảnh Thái Cổ này sẽ hoàn toàn chấp nhận cho chính mình chưởng khống! Triệu Phong chính là chúa tể chí cao của Mộng Cảnh Thái Cổ này! Khi đó, tất cả tài nguyên của Mộng Cảnh Thái Cổ sẽ mặc cho Triệu Phong thu lấy! Những chủng tộc cường đại nơi này cũng đều là trợ lực của mình!

Bất quá, đây cũng chỉ là do Triệu Phong suy đoán mà thôi.

- Phải trở nên cường đại hơn, mới có thể đi chứng thực hết thảy chuyện này!

Ánh mắt Triệu Phong vô cùng kiên định, khát vọng đối với trở nên cường đại lại càng thêm mãnh liệt.

o0o

Cũng không lâu lắm, đàn Yêu thú của Triệu Phong đã đem một ít tình huống của trận chiến này, hồi báo lại cho Triệu Phong. Một trận chiến này, số lượng Yêu thú tổn thất vẫn tương đối nghiêm trọng. Dù sao Lam Nhãn Băng Lang Tộc vốn là chủng tộc thập phần hung lệ, am hiểu Băng, Thủy cùng Huyễn Đạo.

Đồng dạng, thu hoạch của trận chiến này cũng là một lần lớn nhất từ trước tới giờ của Triệu Phong. Ngoại trừ đại lượng tài nguyên Băng Thủy ra, còn có hai đầu Thứ Phẩm Thần Tinh Mạch, cộng thêm một địa phương truyền thừa Băng Đạo nữa!

- Nơi này cũng có truyền thừa?

Trong lòng Triệu Phong thoáng khiếp sợ, đây là chuyện dĩ vãng hắn chưa từng bao giờ gặp qua!

Nhưng mà lúc này, Triệu Phong cũng không quá quan tâm tới chỗ truyền thừa này, mà đi tới bên cạnh một đầu Thứ Phẩm Thần Tinh Mạch.

- Thu!

Triệu Phong trực tiếp thu một đầu Thứ Phẩm Thần Tinh Mạch vào bên trong Mê Không Giới!

Bên trong Mê Không Giới, Diệt Thế Hắc Giao Long đang tu luyện bỗng nhiên mở mắt ra.

Ngay sau đó, một đầu mạch khoáng lấp lánh quang mang bạch tinh thật lớn trực tiếp nện xuống tại một chỗ đất trống gần đó. Nhất thời,

nguyên khí thiên địa nồng nặc bắt đầu điên cuồng ba động.

- Một đầu Thứ Phẩm Thần Tinh Mạch!

Diệt Thế Hắc Giao Long há hốc miệng, không thể tin được vào mắt mình.

Lần này, không ngờ Triệu Phong lại trực tiếp thu vào một đầu Thứ Phẩm Thần Tinh Mạch! Phải biết rằng, một đầu Thứ Phẩm Thần Tinh Mạch chính là căn bản của một chủng tộc Tứ tinh, là đồ vật được toàn bộ chủng tộc coi trọng nhất! Không có Tinh mạch, chủng tộc Tứ tinh chắc chắn sẽ càng ngày càng suy thoái, cuối cùng tiêu vong ở trong Thần vực Man Hoang!

Bên này Diệt Thế Hắc Giao Long còn đang khiếp sợ, nhưng Triệu Vạn, Triệu Vong còn có Tiểu tặc miêu thì cũng không cảm thấy ngạc nhiên chút nào.

- Tiểu tử này đến tột cùng đã chạy tới nơi nào? Không ngờ lại có thể trực tiếp thu vào đồ vật hi hữu như vậy!

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long liên tục chuyển động, hắn muốn đi tới địa phương hiện tại của Triệu Phong, nhưng mà chắc chắn Triệu Phong sẽ không nói cho hắn biết!

Nếu Diệt Thế Hắc Giao Long hiện tại vẫn còn thực lực đỉnh phong, hắn tự nhiên chẳng thèm để ý tới đầu Thứ Phẩm Thần Tinh Mạch này. Nhưng mà với thực lực hiện tại của Triệu Phong, có thể có được một đầu Thứ Phẩm Thần Tinh Mạch, đó chính là kỳ tích!

- Tiểu Hắc, vùi đầu Tinh mạch kia vào trong lòng đất!

Thanh âm Triệu Phong, vang lên trong não hải của Diệt Thế Hắc

Giao Long.

Diệt Thế Hắc Giao Long thập phần bất đắc dĩ, làm theo những gì Triệu Phong nói.

Đầu Thứ Phẩm Thần Tinh Mạch này, chỉ có thể để cho mấy người bên trong Mê Không Giới lợi dụng. Tác dụng của nó hết sức rõ ràng! Tốc độ tu luyện của Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Vong, Triệu Vạn cùng Tiểu tặc miêu nhất thời đều tăng lên gấp bội.

o0o

Xung quanh đại trận do đám người Thiên Vũ Đảo chủ bố trí, liên tục có thành viên các chủng tộc trong Thiên Vũ Đảo thường xuyên lui tới. Bọn chúng chẳng qua là muốn biết được vì sao đám người của Thiên Vũ Đảo chủ lại bố trí một đại trận kinh khủng như vậy ở chỗ này.

Tòa đại trận kia huyền phù ở trên hư không, trong đại trận trống rỗng không có bất cứ thứ gì, hơn nữa thời gian đã qua hơn một tháng, mà đám người của Thiên Vũ Đảo chủ vẫn không hề rời đi!

- Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?

- Lẽ nào đám người Thiên Vũ Đảo chủ sắp sửa khai quật một bảo vật gì đó ở nơi này?

- …

Toàn bộ các nhân viên tình báo của các thế lực trên Thiên Vũ Đảo đều tập trung lại xung quanh nơi này.

Bất quá, mấy cái chủng tộc ở phụ cận vùng này cũng mơ hồ đoán

được một khả năng.

Trước đây, sau khi Quỷ Lệ Chân Thần truy sát Triệu Phong, sau đó cả hai người cũng không hề xuất hiện nữa. Sau đó Quỷ Sát Chân Thần lại bày ra đại trận ở nơi này, đồng thời còn tự thân trấn thủ luôn ở chỗ này!

Bọn chúng đều âm thầm phỏng đoán, có phải Quỷ Sát Chân Thần đang bao vây truy sát Triệu Phong hay không? Nhưng đây cũng chỉ là phỏng đoán mà thôi! Bọn chúng đều không biết Triệu Phong đã đi đâu, cũng không hiểu vì sao Quỷ Sát Chân Thần lại bố trí một đạo sát trận bên trong hư không như vậy?

o0o

Trong một sơn động nào đó cách Thiên Cương Địa Sát Trận hơn mấy vạn dặm, Thần thức của Quỷ Sát Chân Thần thủy chung vẫn luôn chú ý tình huống bên trong đại trận.

- Lại xuất hiện rồi!

Ánh mắt Quỷ Sát Chân Thần bỗng nhiên lóe lên, nhưng lại lập tức ảm đạm trở xuống.

Tia không gian ba động khác thường kia, mỗi một lần xuất hiện cũng chỉ khẽ lóe lên rồi lập tức biến mất, phảng phất như đang trêu cợt Quỷ Sát Chân Thần vậy. Mỗi một tháng, tia không gian ba động khác thường kia cũng đều đặn xuất hiện ba lần.

Quỷ Sát Chân Thần đã thề nhất định phải giết chết Triệu Phong! Bằng không, hắn cũng không có cách nào bàn giao với Thiên Vũ Đảo chủ! Hơn nữa, bảo vật trên người Triệu Phong, đối với hắn cũng là thập phần mê người!

Bất quá lúc này, trong thế lực của Thiên Vũ Đảo chủ, ngoại trừ Quỷ Sát Chân Thần ra, tất cả những người khác cũng không ai có khả năng cảm giác được Dị không gian ẩn giấu trong không gian thiên địa kia. Cho nên, Quỷ Sát Chân Thần nhất định phải thủ tại chỗ này, tránh cho Triệu Phong nhân cơ hội chạy trốn.

- Để xem ngươi có thể ẩn nấp tới khi nào?

Sắc mặt Quỷ Sát Chân Thần lộ vẻ âm trầm.

Hắn không tin Triệu Phong có thể vĩnh viễn trốn bên trong Dị không gian không biết tên, không thể nào phát giác kia!

Chương 1168: Kim Lôi Quang Dực Thuật

Mộng Cảnh Thái Cổ, tại trung tâm lãnh địa của Lam Nhãn Băng Lang Tộc, có một cái đầm nước băng thủy. Phía dưới hàn đàm còn có một chỗ Băng Thủy Truyền Thừa!

Bất quá, Lam Nhãn Băng Lang Tộc bài danh khá thấp trong Thái Cổ Vạn Tộc, địa phương truyền thừa ở nơi này cũng không có khả năng mạnh mẽ bao nhiêu. Mà Triệu Phong lại am hiểu nhất là Viêm đạo, Phong Lôi đạo. Hiện tại hắn chủ yếu tham tu Kim đạo, cho nên Triệu Phong không có thời gian dư thừa lại tiến hành tham tu Băng đạo.

Bất quá, nơi này đối với Triệu Vạn mà nói, lại là một địa phương tu luyện tuyệt hảo!

Sau đó không lâu, Triệu Phong cũng mang Triệu Vạn, Triệu Vong cùng tiến nhập vào trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Lãnh địa của Lam Nhãn Băng Lang Tộc biến thành địa phương tu luyện tư nhân của Triệu Vạn. Cảnh giới của hắn tuy vẫn là Huyền Quang Đại viên mãn, nhưng mà chỉnh thể thực lực lại đang nhanh chóng tăng lên.

Vụt...

Triệu Phong cấp tốc xuyên toa bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Áp chế của Mộng Cảnh Thái Cổ đối với ta đã giảm thấp xuống! Ở trong này, tốc độ của ta càng lúc càng nhanh hơn!

Triệu Phong trong lúc suy ngẫm, đã phóng tới một đỉnh núi.

Ngoại trừ tốc độ di chuyển ra, các phương diện năng lực nhận biết, thị lực của Triệu Phong đều được tăng lên!

Triệu Phong có được Thần Linh Nhãn, thị lực vốn đã hết sức kinh người, mà hiện tại lại càng thêm khủng bố! Ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ, hắn thậm chí có thể nhìn thấy địa phương cách xa hơn mười vạn dặm!

Thế nhưng, nếu như Triệu Phong quay trở lại Thần vực Man Hoang, hết thảy các năng lực này cũng sẽ biến mất.

Khoanh chân ngồi xuống, trước mặt Triệu Phong xuất hiện mấy món trân tài cùng Thần Tinh.

Vì bức thiết đề thăng thực lực của chính mình, Thần Tinh Thứ phẩm đã không thể nào thỏa mãn Triệu Phong nữa!

Tuy rằng Thần Tinh rất thưa thớt, nhưng trong Mộng Cảnh Thái Cổ, một mình Triệu Phong có đến mấy cái Thứ Phẩm Thần Tinh Mạch! Tại những địa phương tinh túy nhất trong đám Thứ Phẩm Thần Tinh Mạch này, thỉnh thoảng lại sản xuất ra Thần Tinh! Huống hồ, Triệu Phong lại còn có thể lợi dụng Tả Mâu tiến hành phục chế.

Vù vù!

Triệu Phong vận chuyển Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, hấp thu dược hiệu trong trân tài cùng Thần lực, nguyên khí thiên địa tinh thuần nồng nặc trong Thần Tinh.

Đồng thời, Triệu Phong cũng điều động Hủy Diệt Viêm Lôi, phối hợp

lực lượng Lôi kiếp trong Thánh Lôi Thể, tiến hành rèn luyện Thánh Lôi Thể.

Những thứ này đều là tu luyện bên ngoài, mà thế giới linh hồn của Triệu Phong, thì lại đang thôi diễn Bí kỹ phi hành.

Sau khi đi tới Thần vực Man Hoang, Triệu Phong từng giết chết rất nhiều cường giả Bán Thần trở lên, trong đó kể cả Quỷ Lệ Chân Thần! Trong Không gian Trữ vật của những cường giả này đều có đại lượng Bí kỹ thân pháp, độn không. Triệu Phong đọc qua tất cả những Bí kỹ này một lượt, tiến hành phân tích lý giải, chuẩn bị thôi diễn ra một môn bí pháp tốc độ thích hợp với mình.

- Lôi Dực Phi Độn Thuật, ẩn chứa Phong Lôi Chi Đạo, nhưng Phong có đặc tính phiêu dật linh động, thích hợp loại thân pháp dùng để tránh né, phương diện tốc độ hoàn toàn không bằng Lôi, bởi vậy có thể bỏ qua Phong ý cảnh!

- Kim, tốc độ nhanh như ánh sáng, xuyên thấu tất cả! Phương diện tốc độ không phân cao thấp cùng Lôi! Nếu như có thể thôi diễn ra Bí kỹ phi hành Kim Lôi Chi Đạo, hiệu quả hẳn là sẽ rất tốt!

Rất nhanh, Triệu Phong liền tổng hợp ra phương hướng đại khái.

Bất quá, tự mình thôi diễn ra một loại Bí pháp tốc độ mới, thật sự quá khó khăn! Nếu như có một ít Kim Lôi Phi Hành Thuật có thể tham khảo thì tốt rồi.

o0o

Thời gian trôi qua rất nhanh, nháy mắt đã qua một tháng, Triệu Phong cũng có được tiến bộ không nhỏ trên Ngũ Hành Phong Lôi Quyết cùng Kim Khôn Thánh Lôi Thể, nhưng Bí kỹ phi hành thì thủy

chung vẫn không thể thôi diễn ra.

Vụt...

Triệu Phong trực tiếp xuất ra hai trái Đằng Mạn Quả Thực, một quả màu vàng óng ánh, một quả màu ám lam.

Hai trái Đằng Mạn Quả Thực này phân biệt ẩn chứa lực lượng Kim, Lôi ý cảnh, bức tường tinh thể bên trên đã hoàn toàn biến mất.

Khoảnh khắc hai quả Đằng Mạn Quả Thực xuất hiện, Triệu Phong liền rơi vào thế giới ý cảnh kim quang cùng lôi điện đan xen!

Trong phiến thiên địa này, vạn lôi phóng chạy, kim quang bắn ra bốn phía!

o0o

Lại qua thêm một tháng, cặp mắt Triệu Phong đột nhiên mở ra.

Ông ông!

Sau lưng Triệu Phong ngưng tụ ra một đôi vũ dực xích lôi kim quang, thân thể nhất thời xông lên tận trời!

Rất nhanh, cặp vũ dực sau lưng Triệu Phong đã chậm rãi chuyển hóa thành một đôi kim quang lôi dực vô cùng chói mắt, lực lượng Kim thuộc tính trong thiên địa đều ba động mạnh mẽ, tụ tập về phía Triệu Phong.

Khắp trong thiên địa đều tràn ngập kim quang rạng rỡ!

Vụt...

Triệu Phong đột nhiên cấp tốc lao đi, cặp vũ dực thuần kim sắc sau lưng kéo ra một đường quang mang đạm kim sắc.

Tốc độ của Triệu Phong càng lúc càng nhanh, phảng phất như xuyên thấu tất cả, không có gì có thể ngăn cản đường phi hành của hắn.

Vụt...

Toàn thân Triệu Phong giống như một đạo kim quang rừng rực, cấp tốc lao đi trong thiên địa, căn bản nhìn không thấy thân ảnh.

- Không tính ưu thế của Mộng Cảnh Thái Cổ, cho dù là ở trong Thần vực Man Hoang, tốc độ lúc này của ta, so với Lôi Dực Phi Độn Thuật trước đây, cơ hồ là nhanh hơn gấp đôi!

Trên mặt Triệu Phong lộ ra vẻ vui mừng.

Đây là Bí kỹ phi hành mà Triệu Phong vừa mới thôi diễn ra! Dùng Kim Chi Áo Nghĩa làm chủ đạo, Phi Hành Thuật mà Triệu Phong mới thôi diễn ra nhanh hơn trước rất nhiều. Sau này khi Kim Chi Áo Nghĩa của hắn gia tăng lên, tốc độ của loại Bí kỹ phi hành này cũng sẽ càng ngày càng tăng lên.

Trong lúc tiến hành thôi diễn Bí kỹ phi hành, phẩm cấp những loại Bí kỹ mà Triệu Phong tham khảo đều là Thần cấp, bởi vậy Bí kỹ phi hành mà Triệu Phong thôi diễn ra chí ít cũng là Thần cấp!

- Kế tiếp nên thử xem Độn Không Thuật!

Vẻ mặt Triệu Phong tràn đầy kích động.

Ông ông!

Vũ dực thuần kim sắc sau lưng Triệu Phong nhất thời hóa thành một mảnh lôi đình vũ dực thấm đẫm lôi quang kim lam sắc, vô số quang mang lôi điện rậm rạp chằng chịt đan xen.

- Lôi Quang Thiểm Độn!

Trong lúc Triệu Phong phi hành, vũ dực sau lưng phát ra thanh âm nổ vang đinh tai nhức óc. Trong khoảnh khắc, thân hình Triệu Phong tựa như hóa thành một đạo lôi đình, trong nháy mắt đã xuất hiện cách xa mấy vạn dặm, như một đạo lôi đình kinh thiên đột nhiên hiện ra.

- Phi Hành Thuật dùng Kim đạo làm chủ, Phong Lôi đạo làm phụ! Mà Độn Không Thuật dùng Lôi đạo làm chủ, Kim Phong đạo làm phụ!

Đây chính là hạch tâm Bí kỹ phi hành của Triệu Phong.

- Liền gọi ngươi là Kim Lôi Quang Dực Thuật đi!

Triệu Phong đặt tên cho Bí kỹ phi hành mà mình thôi diễn ra.

Đương nhiên, đây chỉ là Bí kỹ mà Triệu Phong vừa mới thôi diễn ra, còn có không gian hoàn thiện cùng tăng lên.

Thời gian kế tiếp, Triệu Phong liền bắt đầu tu hành môn Bí kỹ này, đồng thời không ngừng hoàn thiện và thay đổi.

Trong lãnh địa của Triệu Phong, mỗi ngày đám Yêu thú đều có thể nhìn thấy kim quang chói mắt hoặc là sấm sét ầm ầm ở trên trời xẹt qua, phát ra quang mang lấp lánh chói mắt.

Ba tháng sau, Kim Lôi Quang Dực Thuật của Triệu Phong càng thêm

hoàn thiện. Phương diện phi hành cùng độn không so với lúc ban đầu đều có đề thăng cực lớn, phẩm cấp ít nhất cũng là Thần cấp Trung giai!

Mà Triệu Phong tìm hiểu Kim Lôi Chi Đạo, đối với Ngũ Hành Phong Lôi Quyết cùng Kim Khôn Thánh Lôi Thể cũng đều có sự trợ giúp cực lớn. Nửa năm qua, hai môn công pháp này của Triệu Phong đều đã tu luyện tới cảnh giới Tiểu thành, đồng thời thập phần vững chắc, bất cứ lúc nào có thể trùng kích Đại thành!

Các phương diện khác của Triệu Phong cũng đều có sự đề thăng rõ rệt.

- Chủ nhân, Quỷ Sát Chân Thần đã rời đi!

Lúc này, thanh âm của Diệt Thế Hắc Giao Long chợt vang lên trong não hải Triệu Phong.

Trong khoảng thời gian này, Triệu Phong vẫn luôn ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ, cũng không để ý đến ngoại giới, chỉ là để cho Diệt Thế Hắc Giao Long chú ý tình huống bên ngoài, đặc biệt là để ý Quỷ Sát Chân Thần!

- Hắn đã rời đi?

Thân hình Triệu Phong dần dần biến mất khỏi Mộng Cảnh Thái Cổ, xuất hiện bên trong Mê Không Giới.

Nếu như lúc này Quỷ Sát Chân Thần ở chỗ này, nhất định sẽ lập tức phát hiện ra không gian dị động bên trong Thiên Cương Địa Sát Trận, sẽ phát động công kích với mảnh không gian ẩn nấp Mê Không Giới này. Nhưng mà ngoại giới lại không có bất cứ tình huống gì, xem ra Quỷ Sát Chân Thần thật sự đã rời khỏi đây rồi!

- Hắn rất có thể đã đi Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, điều tra thân phận của ta!

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm, nhất thời lâm vào trầm tư.

Hỏa Liệt Kim Dương Tộc ở trong mắt Chân Thần Tam giai, chỉ giống như một con kiến hôi mà thôi, giết hay không giết, hoàn toàn dựa vào tâm tình của Quỷ Sát Chân Thần!

- Bất quá, nửa năm qua, Quỷ Sát Chân Thần vẫn luôn thủ tại nơi này! Điều này chứng minh, hiện tại Thiên Vũ Đảo chủ không ở Thiên Vũ Đảo…

Triệu Phong chậm rãi cân nhắc, khóe miệng nhếch lên một tia mỉm cười nhàn nhạt.

Theo Triệu Phong suy đoán, Thiên Vũ Đảo chủ rất có thể đã dẫn theo Hề Phong tiến về Kim Ngọc Tộc. Thiên Vũ Đảo chủ không ở đây, sự nguy hiểm của Triệu Phong liền giảm xuống thật lớn.

- Tiểu Hắc, giết ra!

Trong mắt Triệu Phong lóe lên một tia chiến ý.

Quỷ Sát Chân Thần không có mặt, Thiên Vũ Đảo chủ cũng không có mặt, Triệu Phong cùng Hắc Giao Long giết ra, chỉ một cái Thiên Cương Địa Sát Trận làm sao có thể ngăn cản được bọn họ?

Hơn nữa, Triệu Phong giết chết những người này, sau đó trực tiếp giết tới địa bàn của Thiên Vũ Đảo chủ, Quỷ Sát Chân Thần nhất định sẽ bị ép phải phản hồi.

- Được!

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long thị huyết lãnh lệ. Hiện tại hắn đã khôi phục lại thực lực Chân Thần Nhất giai, sớm đã muốn ra ngoài chém giết một phen.

o0o

Ngoại giới, hai mươi ba gã đệ tử, nô bộc của Thiên Vũ Đảo đang đứng lặng giữa không trung, thần sắc hơi chút bất đắc dĩ.

Bọn chúng đã ngây người ở chỗ này suốt nửa năm đằng đẳng, cứ như vậy trống rỗng bố trí một đạo trận pháp, bên trong trận pháp đều là không khí!

- Haizzz… thật không biết Nhị Đảo chủ muốn làm gì đây?

- Đúng vậy a! Ngay cả bản thân Nhị Đảo chủ cũng canh giữ ở phụ cận suốt nửa năm trời!

- …

Hiện tại, Quỷ Sát Chân Thần đã rời khỏi, mọi người mới dám nhỏ giọng nghị luận. Nhưng bọn họ cũng không dám nhục mạ Nhị Đảo chủ quá rõ ràng, có thể thấy được sự khủng bố của ba vị Đảo chủ đã thâm nhập nội tâm bọn chúng!

Nhưng bỗng nhiên, trong trận pháp của bọn chúng đột nhiên xuất hiện hai đạo thân ảnh, cứ như vậy trống rỗng xuất hiện.

Một người trong đó toàn thân hắc lân, cặp mắt thị huyết lãnh lệ khiến người ta sợ hãi run rẩy. Tên còn lại tuấn mỹ lãnh khốc, một đầu tóc dài đạm kim sắc theo gió phiêu đãng, cặp mắt hoàng kim giống như

hổ phách, thâm thúy u tĩnh.

- Sao… sao… sao có thể có người ở trong trận?

Một gã đệ tử tương đối nghiêm túc, tròng mắt nhất thời trợn trừng, vẻ mặt phi thường ngạc nhiên.

- Nhanh… nhanh khởi động sát trận!

Một gã đệ tử Bán Thần thực lực hơi chút mạnh mẽ lập tức quát lên.

Nhất thời, mọi người vận chuyển Thánh lực, thôi động Thiên Cương Địa Sát Trận.

Tòa đại trận do hai mươi ba người bố trí này cường đại phi phàm, cho dù là Chân Thần Nhị giai cũng khó có thể đột phá.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong không nói hai lời, thôi động Hủy Diệt Viêm Lôi, dung nhập kim quang rạng rỡ vào trong bàn tay.

Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng đối với những thứ khổng lồ vững chắc như không gian Tiểu Thế giới chẳng hạn, đều có lực phá hoại cường đại! Thiên Cương Địa Sát Trận này tự nhiên cũng không ngoại lệ!

Ông ông!

Một đạo kim quang chưởng ảnh khổng lồ, lấp lánh quang diễm xích kim sắc, mạnh mẽ đánh thẳng lên trên trận pháp!

Ùng ùng!

Tòa trận pháp này rung động kịch liệt, hơn mười người thực lực hơi yếu một chút liền bị trùng kích thật mạnh, khí huyết trong cơ thể mạnh mẽ sôi trào.

Bên kia, hai trảo của Diệt Thế Hắc Giao Long bắn ra một đạo quang mang liệt diễm xích hắc sắc, mạnh mẽ đánh lên trên trận pháp.

Oanh! Phanh! Oành!

Hai người vừa phân biệt đánh ra một đạo công kích, Thiên Cương Địa Sát Trận liền có xu thế tan vỡ! Điều này khiến cho đám đệ tử, nô bộc kia nhất thời hết hồn, sắc mặt trắng bệch.

- Thực lực hai người này thật là kinh khủng! Lẽ nào đây chính là dụng ý mà Nhị Đảo chủ để cho chúng ta bố trí trận pháp ở chỗ này?

Cũng tại thời điểm bọn chúng đang sợ hãi than thở, Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long đã phá trận đánh ra.

- Chạy a!

Ngay cả Thiên Cương Địa Sát Trận cũng đã bị phá tan, đám đệ tử, nô bộc này nhất thời kinh hoảng thất sắc, toàn thân run rẩy, điên cuồng phóng chạy ra bốn phía xung quanh.

Ông ông!

Sau lưng Triệu Phong xuất hiện một cặp thánh dực thuần kim sắc, phảng phất như một khỏa thái dương kim sắc, cực kỳ chói mắt.

Vụt...

Kim quang xẹt thẳng qua, linh hồn cùng thân thể của ba người đang

phóng chạy nhất thời bị cắt đứt thành hai nửa, triệt để bị hủy diệt!

Vụt...

Đạo kim quang kia lại đảo qua một vòng, lại có thêm mấy gã nô bộc trực tiếp rơi xuống.

- Tốc độ thật nhanh! Đây là Bí kỹ phi hành gì?

Diệt Thế Hắc Giao Long nhất thời cả kinh.

Chỉ thấy trong thiên địa có một đạo kim quang rực rỡ không ngừng cấp tốc lượn lờ, đám người Thiên Vũ Đảo đang không ngừng phóng chạy ra bốn phương tám hướng kia, trong nháy mắt đã bị Triệu Phong giết chết toàn bộ.

- Đi địa bàn của Thiên Vũ Đảo chủ!

Triệu Phong ra lệnh một tiếng.

Diệt Thế Hắc Giao Long liền hóa thành bản thể, mang theo Triệu Phong, trực tiếp tiến thẳng về Thiên Vũ Đảo.

o0o

Quỷ Sát Chân Thần vừa rời khỏi địa phương đại trận không bao xa, chuẩn bị tiến tới Hỏa Liệt Kim Dương Tộc hỏi thăm nội tình của Triệu Phong, ánh mắt nhất thời nhuộm đỏ huyết sắc, trong tay phải đang cầm một khối lệnh bài thông tin.

- Triệu Phong, Quỷ Sát ta không giết chết ngươi, thề không làm người!

Gào thét lên một tiếng, Quỷ Sát Chân Thần lập tức phản hồi.

Chương 1169: Vây khốn

Người của Thiên Vũ Đảo chủ toàn bộ bị giết chết! Tin tức này, ngay sau khi Triệu Phong rời đi không bao lâu liền chậm rãi lan truyền ra.

Có được thực lực phá vỡ Thiên Cương Địa Sát Trận, chỉ sợ cũng chỉ có Tộc trưởng của những thế lực bài danh trước năm trong Thiên Vũ Đảo mới có thể làm được a!

Nhưng mà trong đông đảo thế lực của Thiên Vũ Đảo, căn bản không có người nào dám ra tay tàn sát người của Thiên Vũ Đảo chủ! Tên Triệu Phong này đến tột cùng là người nào? Lại dám đắc tội với Quỷ Sát Chân Thần, tru diệt người của Thiên Vũ Đảo chủ?

Lúc này, Triệu Phong đang đứng trên đỉnh đầu Diệt Thế Hắc Giao Long, trực tiếp tiến thẳng về phía địa bàn của Thiên Vũ Đảo chủ.

Một ít thế lực hắn gặp được trên đường đi, đều là những thế lực mà Triệu Phong chưa từng gặp qua trên Thiên Vũ Đảo. Trong đó Triệu Phong còn thấy được một vài thế lực so với Lam Nhãn Băng Lang Tộc càng cường đại hơn nhiều.

- Trên người đầu Giao Long này không ngờ lại ẩn chứa huyết mạch kinh khủng như vậy!

Tộc trưởng của một thế lực cường đại, cảm thụ được khí tức của Diệt Thế Hắc Giao Long bay qua trên đỉnh đầu hắn, huyết mạch trong cơ thể không ngừng run rẩy liên tục.

Trong Thiên Vũ Đảo, ngoại trừ thế lực Thiên Vũ Đảo chủ ra, các thế

lực khác nhiều lắm cũng chỉ có Chân Thần Nhị giai! Mà lúc này, Diệt Thế Hắc Giao Long đã khôi phục lại thực lực Chân Thần Nhất giai, bọn chúng tự nhiên là kinh sợ không ít.

- Từ lúc nào Thiên Vũ Đảo lại xuất hiện nhân vật cường đại như vậy?

Rất nhiều cường giả nhìn về phía Diệt Thế Hắc Giao Long cùng trên đỉnh đầu của nó nam tử tóc hoàng kim bay qua, trong lòng không khỏi cảm khái, nói.

o0o

Quang mang hắc viêm lướt nhanh đi, bên trong hư không chỉ lưu lại một cỗ diễm quang hủy diệt xích hắc sắc.

Thực lực của Diệt Thế Hắc Giao Long tăng cường không ít, tốc độ đã gia tăng không chỉ một cấp bậc. Hơn nữa trước đây Triệu Phong truy sát Quỷ Lệ Chân Thần, khoảng cách tới địa bàn của Thiên Vũ Đảo chủ cũng không xa lắm. Bởi vậy, chỉ một tháng sau, Diệt Thế Hắc Giao Long đã đi tới địa bàn của Thiên Vũ Đảo chủ.

Địa bàn của Thiên Vũ Đảo chủ ở trong một phiến quần sơn liên miên dày đặc. Bên trong tràn ngập khí âm sát ngập trời. Những phần mộ âm lãnh nhiều vô số, mà ở trên sườn núi lại xây dựng mấy tòa điện các thật to.

Lúc này, trong những tòa điện các này chỉ còn lưu lại một vài gã nô bộc, thực lực ai nấy đều rất nhỏ yếu. Cho nên, lúc ban đầu mới không bị Quỷ Sát Chân Thần triệu tập tới.

- Tất cả mọi người bên dưới mau cút đi! Bằng không, giết chết không tha!

Triệu Phong vận chuyển Huyền Quang Thánh Lực, bỗng nhiên quát lớn.

Thanh âm lôi đình chấn động nhất thời khuếch tán thẳng xuống quần sơn bên dưới, tiến nhập vào trong tai, trong tâm thần mỗi một người, thật lâu cũng không tiêu tan!

Tuy rằng Triệu Phong làm việc sát phạt quyết đoán, nhưng tuyệt đối sẽ không lạm sát kẻ vô tội.

Nhất thời, một ít nô bộc trong điện các lập tức lao ra, sau khi triệt thoái đi một khoảng cách, liền ẩn núp lại, cũng không rời đi. Cũng có một đám người cho rằng Triệu Phong tuyệt đối không dám làm xằng bậy! Trong cả Thiên Vũ Đảo này, làm gì có ai dám trực tiếp chạy tới địa bàn Thiên Vũ Đảo chủ quấy rối chứ?

Thế nhưng trên thế gian này, phàm là chuyện gì cũng đều có ngoại lệ! Hiện tại, Triệu Phong chính là cái ngoại lệ này!

- Hủy diệt!

Triệu Phong thản nhiên nói.

Diệt Thế Hắc Giao Long khẽ vẫy đuôi một cái, trong nháy mắt lao ra, há miệng phun ra một đoàn Hủy Diệt Long Viêm xích hắc sắc.

Các tòa kiến trúc ở nơi này đều là do các loại quặng mỏ phi thường trân quý kiến tạo, bên trong còn bố trí các loại trận pháp phòng hộ kiên cố. Nhưng dưới Hủy Diệt Long Viêm của Diệt Thế Hắc Giao Long, cũng chỉ có kết cục bị hủy diệt!

Những nơi hỏa diễm xích hắc sắc đi qua, tất cả đều bị thiêu đốt sạch sẽ.

- Truyền Tống Cổ Trận!

Ánh mắt Triệu Phong nhìn chằm chằm về phía một chỗ trong một tòa điện các phía dưới.

Vụt...

Thân hình Triệu Phong lập tức xuất hiện bên cạnh Truyền Tống Cổ Trận.

Lúc này, trong lòng Triệu Phong cũng đang do dự. Rốt cuộc mình có nên sử dụng Truyền Tống Trận này rời khỏi hay không?

Nhưng ngay vào lúc này, một đạo quỷ khí kinh sát thiên địa bỗng nhiên hàng lâm.

- Triệu Phong, ngươi lại dám hủy diệt nơi này!

Quỷ Sát Chân Thần nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, tức giận đến mức hai mắt cơ hồ muốn phun ra lửa.

Triệu Phong ngay cả nơi này cũng dám phá hủy, sau khi Đại ca trở về, hắn càng không dễ bẩm báo! Bất quá, chỉ cần giết chết Triệu Phong, thu được bảo vật trên người Triệu Phong, hẳn là có thể dẹp yên lửa giận của Đại ca.

Lập tức, ánh mắt Quỷ Sát Chân Thần liền nhìn chằm chằm lên trên người Triệu Phong.

- Đúng là ngu xuẩn! Truyền Tống Cổ Trận này cần có Trận Pháp Sư điều hướng thôi động, sẽ có thể truyền tống đến bất kỳ Truyền Tống Đại Trận nào trong Lam Hải Loan! Một mình ngươi, căn bản không

có cách nào sử dụng!

Ánh mắt Quỷ Sát Chân Thần âm lãnh, lộ ra vẻ châm chọc.

Oanh!

Sau lưng Quỷ Sát Chân Thần nhất thời nhộn nhạo ra một mảnh thế giới ám ảnh, tràn ngập quỷ quái u hồn du đãng. Đây chính là lực lượng hư ảnh Tiểu Thế giới của hắn!

- Quỷ Sát Chân Thần đã xuất toàn lực!

Ánh mắt Triệu Phong ngưng đọng.

Ngay từ đầu, Quỷ Sát Chân Thần đã phóng xuất ra lực lượng hư ảnh Tiểu Thế giới. Dưới tình huống như vậy, Triệu Phong không cách nào truyền tống đi được. Cho dù trốn vào Mê Không Giới, kẽ hở cũng có rất nhiều.

Vụt...

Diệt Thế Hắc Giao Long đi tới bên cạnh Triệu Phong. Tuy rằng hắn đã khôi phục lại thực lực Chân Thần Nhất giai, nhưng vẫn như cũ không đủ để đối phó cường giả Chân Thần Tam giai Quỷ Đạo.

- Thiên Quỷ Quyền!

Đối mặt với Triệu Phong, Quỷ Sát Chân Thần trực tiếp đánh ra một quyền. Quyền mang đen như mực này dưới sự tăng phúc của hư ảnh Tiểu Thế giới, lại càng thêm cường hãn hơn, tràn ngập quỷ khí đằng đằng.

Triệu Phong đứng thẳng trong hư ảnh Tiểu Thế giới của Quỷ Sát

Chân Thần, không hề vận chuyển Huyền Quang Thánh Lực ngăn cản, chỉ mang theo vẻ mỉm cười nhàn nhạt.

Bỗng nhiên, trong Tả Mâu Triệu Phong chợt hiện lên một đạo quang trạch mộng huyễn, sau đó chuyển hóa thành một mảnh kim trạch. Tả Mâu của hắn tập trung vào công kích của Quỷ Sát Chân Thần, trong nháy mắt liền phân tích ra được kết cấu của cỗ công kích này.

Oanh!

Một đạo quyền ảnh đen như mực quỷ khí đằng đằng, đột nhiên từ trong Tả Mâu Triệu Phong bùng phát ra.

- Cái gì?

Lúc này, Quỷ Sát Chân Thần gần như mất đi năng lực suy tính, nhìn về phía hai đạo quỷ quyền đang va chạm với nhau giữa không trung.

Không ngờ Triệu Phong lại thi triển ra chiến kỹ giống như đúc chiến kỹ của hắn, hơn nữa uy năng cũng không phân cao thấp!

Bỗng nhiên, phía bên trái Quỷ Sát Chân Thần, từ trong miệng Diệt Thế Hắc Giao Long đột nhiên phun ra một cỗ lực lượng hủy diệt Cấm kỵ.

- Không tốt! Lực lượng Bản Nguyên Hủy Diệt!

Sắc mặt Quỷ Sát Chân Thần khẽ biến. Hắn đã sớm phát hiện ra hành tung của Diệt Thế Hắc Giao Long, bất quá một màn vừa rồi quá mức chấn động, vì thế cho nên hắn nhất thời quên mất những chuyện khác.

Đối với Diệt Thế Hắc Giao Long thân mang huyết mạch Diệt Thế

Long Tộc, hắn chưa bao giờ dám coi thường.

- Diệt Thế Long Tức!

Trong miệng Diệt Thế Hắc Giao Long trực tiếp phụt ra một đoàn Cấm kỵ Thần viêm xích hắc sắc tàn sát bừa bãi.

Oanh!

Trong thiên địa, hiện ra một đoàn hỏa cầu xích hắc sắc thật lớn, phảng phất một khỏa thái dương xích hắc sắc, thiêu đốt hủy diệt tất cả! Ngay cả lực lượng Tiểu Thế giới của Quỷ Sát Chân Thần đều bị thiêu đốt hủy diệt.

Oanh! Phanh!

Một đạo quỷ khí kinh thiên đánh ra, xua tan đi thái dương xích hắc sắc. Quỷ Sát Chân Thần thân là cường giả Chân Thần Tam giai, tự nhiên át chủ bài đông đảo, Diệt Thế Hắc Giao Long vẫn không thể đối phó được hắn.

Chỉ thấy trong tay Quỷ Sát Chân Thần cầm một thanh khô lâu thương ám ngân sắc. Đầu mũi thương phảng phất giống như một cái lưỡi nhọn từ trong bộ xương khô kia chìa ra, hình dáng cực kỳ khủng bố dữ tợn.

Bất quá, ngay khi hắn đánh tan một kích này, Lôi Kiếp Đồng Diễm của Triệu Phong đã phát động thành công.

Oanh! Phốc!

Một đoàn lôi điện bạch kim sắc vặn vẹo đánh thẳng lên trên đầu Quỷ Sát Chân Thần.

- A!

Quỷ Sát Chân Thần liền có cảm giác linh hồn bị vạn lôi xuyên thấu, đau đến thấu tim thấu phổi.

Sau khi hoàn thành một kích, Triệu Phong cũng không ngừng tay, trong tay hắn xuất hiện một khối thép tam giác màu đen.

Leng keng!

Khối thép tam giác nhanh chóng biến hóa thành một thanh trường kiếm màu đen, trên đó bao phủ đầy tế văn thanh trạch, lấp lánh kim mang nhàn nhạt.

Quán nhập Hủy Diệt Viêm Lôi cùng Thần lực vào trong trường kiếm, Triệu Phong trực tiếp chém mạnh ra một đạo kiếm nhận hắc sắc hủy diệt tất cả.

- Tiểu Hắc, đi!

Triệu Phong thu Diệt Thế Hắc Giao Long vào bên trong Mê Không Giới, sau đó xúc động thủy tuyền trong kim cầu thần bí, liền tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ.

Lợi dụng năng lực phục chế của Tả Mâu, hấp dẫn sự chú ý của Quỷ Sát Chân Thần, sau đó bộc phát ra công kích cường đại, toàn bộ trúng mục tiêu!

Bất quá, một khi Quỷ Sát Chân Thần tỉnh thần trở lại, trong tay lại có Thần khí, hắn vẫn là một cường giả đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi!

Triệu Phong biết rõ hiện tại hắn còn không giết nổi Quỷ Sát Chân Thần! Hết thảy những chuyện vừa rồi hắn đã làm, chỉ là muốn nói với Quỷ Sát Chân Thần, mình không phải là kẻ yếu mặc kệ cho mọi người nghiền ép! Mình có năng lực có thể đả thương hắn, thậm chí không bao lâu nữa sẽ có thể giết chết hắn!

Nếu như Quỷ Sát Chân Thần thức thời, hiện tại liền có thể lập tức rời đi. Nếu như hắn vẫn còn có ý truy sát Triệu Phong nữa, như vậy đợi sau khi Triệu Phong trở nên đủ mạnh, chính là ngày chết của Quỷ Sát Chân Thần!

- A! Triệu Phong! Ngươi nhất định phải chết!

Quỷ Sát Chân Thần ngửa mặt lên trời rít gào, phát tiết ngọn lửa phẫn nộ trong lòng mình.

Vừa rồi, hắn đã bị Diệt Thế Long Tức đánh cho tổn thương, lại bị Lôi Kiếp Đồng Diễm của Triệu Phong làm trọng thương linh hồn, cuối cùng còn thừa nhận một trảm Thần khí của Triệu Phong! Từ đầu tới đuôi, chính mình gần như vẫn luôn là bị động chịu đòn!

Bất quá lúc này, Triệu Phong lại một lần nữa biến mất, hoàn toàn biến mất trong mảnh không gian này! Hắn ngay cả muốn báo thù cũng đều không làm được!

- Triệu Phong, đây là ngươi ép ta!

Nói xong câu này, Quỷ Sát Chân Thần liền rời khỏi nơi đây.

Sau khi lui về phía sau mấy vạn dặm, Quỷ Sát Chân Thần liền lấy ra một tấm lệnh bài khác, truyền vào trong đó một câu:

- Tất cả các cường giả Chân Thần mau tụ tập tới địa bàn của Thiên

Vũ Đảo chủ!

Quỷ Sát Chân Thần cũng không phải là kẻ ngu xuẩn. Triệu Phong đã ẩn nấp bên trong mảnh không gian kia suốt thời gian nửa năm, chờ sau khi mình rời khỏi liền đột nhiên xuất hiện. Điều này chứng minh Triệu Phong có thể nhìn thấy được tình huống bên ngoài.

Cho nên lần này Quỷ Sát Chân Thần mới lui về phía sau mấy vạn dặm, đồng thời triệu tập tất cả cường giả Chân Thần trong Thiên Vũ Đảo, triệt để vây khốn toàn diện nơi này. Hắn cũng không tin Triệu Phong có thể mãi vẫn luôn ẩn núp không chịu đi ra.

Trong những người này, có mấy người am hiểu Không Gian Áo Nghĩa, có lẽ có thể tìm ra kẽ hở của Triệu Phong. Có lẽ lần sau, lúc Triệu Phong đi ra, có thể ngăn cản Triệu Phong trốn trở lại vào Dị không gian không biết kia.

Quỷ Sát Chân Thần vừa mới làm xong hết thảy những chuyện này, thì ngay trong đám điện các đang không ngừng thiêu đốt Long viêm đen như mực phía dưới kia, trên tòa Truyền Tống Cổ Trận đột nhiên lóe lên một đạo quang huy ngân sắc, sau đó một đạo nhân ảnh màu trắng xuất hiện.

- Quỷ Sát, đã xảy ra chuyện gì?

Kẻ này thân mặc áo bào trắng, khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị, một đầu tóc ngân sắc phiêu dật trong gió, độ tuổi thoạt nhìn cũng không lớn lắm.

Nhưng mà thời điểm Quỷ Sát Chân Thần nhìn thấy người nảy, cả người nhất thời lạnh run một trận:

- Không ngờ vào lúc này Đại ca lại trở về!

Trong không gian đột nhiên xuất hiện một tia không gian ba động khác thường, khẽ lóe lên rồi biến mất.

Thiên Vũ Đảo chủ khẽ ngẩng đầu lên, trong tròng mắt lóe ra một tia quang mang lãnh lệ, liếc nhìn về phía địa phương xuất hiện không gian ba động dị dạng kia, cặp mày khẽ chau lại.

o0o

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, tâm thần Triệu Phong khẽ kinh ngạc.

- Không ngờ Thiên Vũ Đảo chủ đã trở về!

Triệu Phong vốn tưởng rằng Đại ca của Quỷ Lệ Chân Thần cùng Quỷ Sát Chân Thần, hẳn là một vị lão đầu Ma đạo, lại không nghĩ rằng bộ dáng của hắn lại là một gã thanh niên trẻ tuổi như vậy!

Bất quá điều này đã nói lên rằng, thiên phú của người này rất tốt, thực lực cường hãn! Tại thời điểm còn rất trẻ đã tu luyện tới cảnh giới Chân Thần! Hẳn là một vị thiên tài!

- Thiên Vũ Đảo chủ, Chân Thần Tứ giai! Cường giả mạnh nhất Thiên Vũ Đảo! Xem ra lần này, trong một thời gian rất lâu ta cũng không thể ra ngoài được rồi!

Triệu Phong cười khổ bất đắc dĩ.

Hắn chạy tới nơi này trắng trợn phá hoại, chỉ là muốn chấn nhiếp Quỷ Sát Chân Thần một chút, để cho hắn tức giận phiền muộn. Lại không nghĩ rằng, không ngờ lúc này Thiên Vũ Đảo chủ lại quay trở về!

Tuy rằng Mộng Cảnh Thái Cổ cùng Thần vực Man Hoang khác nhau không lớn, nhưng mà để Triệu Phong sống cả đời ở chỗ này thì hắn làm không được!

Võ đạo một đường nên tùy ý xông xáo, không sợ gian nguy. Lúc này Triệu Phong bị người khác vây khốn, ngay cả đi ra cũng không dám. Điều này đối với tâm cảnh của Triệu Phong sẽ tạo thành ảnh hưởng vô cùng nghiêm trọng, thậm chí trở thành tai họa ngầm lúc độ Chân Thần Lôi Kiếp.

Bất quá, lần này Triệu Phong gây chuyện hơi lớn một chút, ngay cả Thiên Vũ Đảo chủ cũng bị làm cho trở về trước thời hạn, tùy tiện ra ngoài thì chẳng khác gì chịu chết.

o0o

Dần dần dà dà, rất nhiều cường giả Chân Thần các thế lực trong Thiên Vũ Đảo đều đã chạy tới chỗ này.

Vốn dĩ bọn họ đối với mệnh lệnh của Quỷ Sát Chân Thần vô cùng bất mãn, nhưng mà tới thời điểm nhìn thấy Thiên Vũ Đảo chủ, bọn họ liền triệt để không có ý kiến.

Rất nhanh, những cường giả Chân Thần am hiểu Không Gian Áo Nghĩa cùng trận pháp trong những người này đã liên thủ bố trí một đạo Cấm Không Đại Trận, phong tỏa không gian phương viên mấy vạn dặm.

Hơn vạn dặm, mười mấy bóng người phiêu phù giữa không trung. Những người này không ngờ toàn bộ đều là cường giả Chân Thần!

- Nếu như chuyện này thành công, bản Đảo chủ sẽ không bạc đãi các ngươi!

Thần sắc Thiên Vũ Đảo chủ lãnh đạm, nhìn không ra tâm tình ba động gì.

Thiên Hỏa Chân Thần cũng có mặt tại chỗ này. Bất quá sau khi hắn nói rõ tất cả mọi chuyện liên quan tới Triệu Phong, Thiên Vũ Đảo chủ liền không để ý tới hắn nữa, có lẽ là khinh thường để mắt tới hắn.

Thiên Hỏa Chân Thần nhìn thấy trận thế lớn như vậy, trong lòng cũng kinh hoàng lo lắng một trận. Không ngờ một mình Triệu Phong lại có thể quậy phá Thiên Vũ Đảo thành bộ dạng như thế này.

- Haizzz… đại nạn của ta sắp tới, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cũng sẽ triệt để sụp đổ a! Đây chính là nguyên nhân khiến Thiên Vũ Đảo chủ khinh thường động thủ với ta a!

Trong lòng Thiên Hỏa Chân Thần khẽ thở dài.

- Triệu Phong, một khi ngươi xuất hiện, nhất định sẽ chết không có chỗ dung thân!

Sắc mặt Quỷ Sát Chân Thần âm lãnh dữ tợn.

Chương 1170: Thần vực thánh địa

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Triệu Phong khoanh chân ngồi trên một đỉnh núi, toàn thân lóng lánh kim quang, lôi đình rậm rạp.

Ở trước mặt hắn, đang có mấy món trân tài Thái Cổ trân quý cùng Thần Tinh, liên tục lưu chuyển ra từng cỗ từng cỗ lực lượng kỳ dị, tiến nhập vào trong Thánh lực quang toàn của Triệu Phong.

Mà tại phía chân trời xa xôi, vầng thái dương kim sắc chói mắt đang phát ra từng đạo từng đạo quang tuyến cực nóng, chiếu lên trên người Triệu Phong, gia tốc tốc độ tu luyện của hắn.

Thời khắc nào đó, từ trong thân thể Triệu Phong chợt phụt ra một đạo quang mang kim lôi chói mắt. Xung quanh chỗ của Triệu Phong, quang mang kim lôi chấn động tàn sát bừa bãi khắp nơi, lưu lại vô số vết cắt đứt sâu hoắm.

Ông ông!

Ba động Kim Chi Phong Lôi bên ngoài thân thể Triệu Phong càng ngày càng chói mắt hơn, tản ra kim quang chói mắt.

Giờ phút này, toàn thân Triệu Phong giống như một khỏa thái dương kim sắc, cùng khỏa thái dương trên bầu trời tranh phong.

Bất quá dần dần, cỗ quang mang chói mắt cùng khí tức cường đại này chậm rãi nội liễm lại, quay trở về bên trong thân thể Triệu Phong.

- Ngũ Hành Phong Lôi Quyết tầng thứ mười, Kim Chi Phong Lôi, đã đột phá cấp bậc Đại thành!

Triệu Phong mở ra cặp mắt sáng ngời, phun ra một ngụm trọc khí cực nóng.

- Bất quá, chút thực lực này vẫn còn xa xa không đủ!

Kim Chi Phong Lôi đã có chút tinh tiến, nhưng Triệu Phong cũng không cảm thấy có bao nhiêu vui sướng.

Tuy rằng hắn tu luyện bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ, nhưng đối với tình huống nguy cấp bên ngoài vẫn là biết rất rõ ràng.

Mặc dù xung quanh địa bàn của Thiên Vũ Đảo chủ không có một bóng người, nhưng Triệu Phong biết rõ đang có rất nhiều cường giả ẩn nấp ở xung quanh, kể cả Quỷ Sát Chân Thần cùng Thiên Vũ Đảo chủ trong đó.

Có thể nói, lúc này Triệu Phong đã lọt vào vòng vây của tất cả cường giả Thiên Vũ Đảo. Một khi hắn đi ra ngoài, liền sẽ gặp phải sự vây công của tất cả cường giả. Cho dù là Chân Thần Ngũ giai cũng chỉ có thể nhận lấy cái chết!

Bất quá vẫn như cũ còn có một đường sinh cơ. Triệu Phong sớm đã nghĩ ra hai phương án giải quyết. Phương án thứ nhất, Triệu Phong ngay lập tức trùng kích Thiên giai Thần vị, chí ít cũng có thể chứng đạo Chân Thần Nhị giai! Sau đó lại để cho Triệu Vạn cùng Triệu Vong toàn bộ trùng kích Thiên giai Thần vị.

Sau khi trùng kích Thần vị thành công, đám người Triệu Phong lại củng cố, đề thăng thực lực một phen, có lẽ sẽ có thể giết ra trùng vây.

Phương án thứ hai, tốn hao đại lượng tài nguyên tài bồi cho Diệt Thế Hắc Giao Long, giúp hắn khôi phục thực lực. Thực lực Diệt Thế Hắc Giao Long tại thời kỳ đỉnh phong chính là tồn tại cấp bậc Cổ Thần, thực lực phi thường cường hãn khủng bố! Chỉ một tên Thiên Vũ Đảo chủ, hoàn toàn không cần đặt vào trong mắt hắn.

Nhưng mà cả hai loại phương án này đều có điểm tai hại rất lớn. Phương án thứ nhất, sẽ khiến cho Triệu Phong cùng hai cỗ phân thân đánh mất tiềm lực của mình, con đường võ đạo sau này lại càng thêm gian nan.

Phương án thứ hai sẽ mang đến cho Triệu Phong nguy cơ tai họa ngầm rất lớn. Dù sao nếu như thực lực của Diệt Thế Hắc Giao Long quá mạnh mẽ, sẽ dễ dàng thoát ly chưởng khống của hắn.

- Trước hết đề thăng thực lực, hẳn là sẽ còn những phương pháp khác!

Triệu Phong không suy nghĩ thêm về chuyện này nữa.

Vừa rồi Triệu Phong nghĩ muốn chọn ra một phương án trong đó, nhưng nghĩ tới nghĩ lui vẫn như cũ có những tai hại thật lớn.

Bởi vậy Triệu Phong quyết định vừa tu luyện vừa suy nghĩ, tranh thủ nghĩ ra biện pháp giải quyết càng tốt hơn. Bằng không, cũng chỉ có thể tuyển chọn một phương án có tai hại ít nhất mà thôi.

Ông ông!

Sau lưng Triệu Phong ngưng tụ ra một cặp vũ dực kim quang rạng rỡ, phủ đầy lôi văn thánh quang kim sắc.

Vụt...

Thân hình Triệu Phong hóa thành một đạo quang mang đạm kim sắc, nhanh chóng biến mất ở phía chân trời.

Hiện nay không gian để Triệu Phong có thể tăng lên thập phần nhiều! Ngoại trừ Kim Chi Phong Lôi vừa mới đột phá ra, còn có Thánh Lôi Thể, đồng thuật, Kim Lôi Quang Dực Thuật, lực lượng Thần huyết trong ngón trỏ vân vân.

Mỗi ngày, Triệu Phong ở trong lãnh địa của mình trong Mộng Cảnh Thái Cổ tiến hành tu luyện, đề thăng các phương diện năng lực của chính mình.

o0o

Trong nháy mắt, thời gian nửa năm rất nhanh trôi qua. Các cường giả Chân Thần trong Thiên Vũ Đảo vẫn như cũ tử thủ bên ngoài. Thời gian nửa năm đối với cường giả Chân Thần mà nói, có lẽ cũng chỉ giống như thời gian một cái nháy mắt mà thôi! Rất nhiều cường giả Chân Thần ở đây đều có niên kỷ năm vạn năm trở lên, có thậm chí càng cổ lão hơn nhiều.

Thế nhưng lúc này, toàn bộ đám người của Thiên Vũ Đảo đều không biết, các địa phương khác tại Thần vực Man Hoang đã triệt để rung động. Một hồi phong bạo từ các thế lực cường đại nhất hướng về phía các thế lực ở tầng dưới chót nhanh chóng thổi quét tới!

o0o

Trong một tòa cung điện hoa lệ, do một mảnh kim lam ngọc thạch dựng thành tại Lam Hải Loan.

Ông!

Trên một cái thạch đài cổ lão, đột nhiên hiện lên một cái thông đạo bạch sắc sáng ngời chói lòa, tản mát ra khí tức Thái Cổ thương tang cổ lão, tựa hồ so với khí tức cổ lão của Thần vực Man Hoang còn nồng nặc hơn mấy phần.

- Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ, đã tiếp nối thành công!

Một đạo thanh âm tang thương vang dội, vang vọng khắp hư không thiên địa. Rất nhiều thân ảnh cường đại phụ cận thạch đài, tâm thần đều khẽ run lên một cái.

Đạo thanh âm vừa rồi kia, chính là thanh âm của Tộc trưởng Kim Ngọc Tộc, Quang Ngọc Cổ Thần!

Lúc này, vài tên cường giả Chân Thần diện mục già nua bên cạnh thạch đài đã đi tới bên cạnh thông đạo, trong tay lấy ra một vài thiết bị đạo cụ.

Những dụng cụ này tản mát ra quang mang các màu lấp lánh, chiếu rọi vào bên trong thông đạo.

- Bẩm Tộc trưởng, tu vi cao nhất mà thông đạo có thể dung nạp, là Chân Thần Ngũ giai!

Hai mắt lão giả này chợt lấp lánh tinh mang.

Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ cách một vạn năm mới mở ra một lần, đồng thời mỗi lần người có tu vi cao nhất có thể tiến nhập vào trong đó, cũng chỉ là Chân Thần Tam giai hoặc là Tứ giai mà thôi! Ở khu vực xa xôi như Lam Hải Loan này, tu vi đệ tử có thể tiến nhập trong đó, cũng sẽ giảm thấp đi hơn một bậc.

Nghe đồn, cách đây ba mươi triệu năm trước, một ít thế lực cường đại bên trong Nội lục của Thần vực Man Hoang, từng có cường giả Chân Thần Ngũ giai tiến nhập vào trong đó! Nhưng từ đó về sau, cường giả mạnh nhất có thể tiến nhập vào trong Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ cũng chỉ là Chân Thần Tứ giai!

Nhưng mà chẳng biết tại sao, lần này, tại khu vực thông đạo xa xôi hẻo lánh như Lam Hải Loan bậc này, lại vẫn cho phép Chân Thần Ngũ giai tiến nhập vào trong đó.

- Thậm chí ngay cả Chân Thần Ngũ giai cũng có thể tiến nhập?

- Tốt! Không nghĩ tới Thiên Hoa Chân Thần ta lại có cơ hội tiến nhập Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ a!

Trong đám người, một vị lão giả thân mặc cẩm y ngọc bào, nhưng trên mặt không có lấy một tia nếp nhăn, toàn thân tản ra quang trạch kim ngọc, thần sắc vô cùng kích động, nói.

Hắn là cường giả Chân Thần Ngũ giai cực mạnh trong Kim Ngọc Tộc! Nếu như Chân Thần Ngũ giai cũng có thể tiến nhập Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ, hắn nhất định chính là cường giả mạnh nhất lần này.

Tộc trưởng Kim Ngọc Tộc thoáng trầm mặc trong chốc lát, mới thở dài một tiếng:

- Nếu như ngay cả ở phụ cận Lam Hải Loan, cường giả Chân Thần Ngũ giai cũng có thể tiến vào trong đó, chỉ sợ trong các thế lực Nội lục kia, sẽ có cường giả Chân Thần Lục giai, hoặc là cường giả Cổ Thần tiến nhập vào trong đó!

Cho nên, theo như Tộc trưởng Kim Ngọc Tộc nghĩ, đây cũng không phải là một chuyện tốt gì.

- Trước hết để cho các đệ tử Chuẩn Thần đạt được danh ngạch tiến nhập vào trong đó!

Tộc trưởng Kim Ngọc Tộc vừa dứt lời, trên thạch đài cách đó không xa, một đám đệ tử trẻ tuổi đã có chút khẩn cấp.

Trong Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ tràn ngập kỳ ngộ vô cùng, hơn nữa lại có hạn chế tu vi, cho nên cái Bí cảnh này hầu như trở thành Bí cảnh dành riêng cho các đệ tử Chuẩn Thần!

Có thể đạt được xưng hô Chuẩn Thần, ai nấy đều là cường giả Bán Thần có được đầy đủ Thần lực, bất cứ lúc nào cũng có thể trùng kích Thiên giai Thần vị, đồng thời có mười thành nắm chắc!

Cảnh giới của bọn chúng tuy chỉ là Bán Thần, nhưng thực lực lại vô cùng cường hãn. Giống như Chuẩn Thần thiên kiêu cực mạnh của Kim Ngọc Tộc, Đế Lâm Chuẩn Thần, đã từng có được chiến tích đánh chết Chân Thần Nhị giai!

Tuy rằng lúc này bọn họ biết được ngay cả cường giả Chân Thần Ngũ giai cũng có thể đi vào trong đó, nhưng mà những đệ tử Chuẩn Thần này đều đã đạt được danh ngạch, lúc này tự nhiên sẽ không ai có thể cướp đoạt danh ngạch của bọn chúng.

- Người thứ nhất, Đế Lâm Chuẩn Thần!

Theo các Trưởng lão gọi tên, các cường giả Chuẩn Thần của Kim Ngọc Tộc chậm rãi tiến nhập vào trong thông đạo.

Cường giả Chuẩn Thần của Kim Ngọc Tộc tổng cộng có mười sáu

người. Tại trong mười sáu người này, tại vị trí thứ ba đếm ngược từ dưới lên, có một gã thanh niên áo trắng. Lúc này, khuôn mặt tuấn mỹ của hắn cũng đã có chút khẩn trương.

Người này chính là Hề Phong! Ở trong Thiên Vũ Đảo, hắn tự nhận là là đệ nhất thiên tài thiếu niên. Bởi vì nhờ vào quan hệ của sư tôn, hắn cũng đạt được một cái danh ngạch tiến vào. Bất quá, trong hàng những những đệ tử Chuẩn Thần tiến vào Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ lần này, thực lực của hắn cũng chỉ là thứ ba đếm ngược từ dưới lên mà thôi!

Rất nhanh, toàn bộ các đệ tử Chuẩn Thần đều đã tiến nhập vào trong đó.

- Thiên Hoa Chân Thần, chú ý bảo vệ tốt đệ tử Chuẩn Thần trong tộc!

Tộc trưởng Kim Ngọc Tộc thản nhiên nói.

- Vâng, Tộc trưởng!

Thiên Hoa Chân Thần là cường giả Chân Thần Ngũ giai mạnh nhất trong Kim Ngọc Tộc, hắn là người đầu tiên tiến nhập, tất cả tộc nhân trong Kim Ngọc Tộc không ai dị nghị chút nào.

Vốn dĩ hắn không có danh ngạch, bởi vì Kim Ngọc Tộc chưa từng bao giờ có Chân Thần Ngũ giai nào tiến nhập vào trong đó, thậm chí ngay cả Chân Thần Tứ giai cũng chưa từng có ai đi vào.

Nhưng mà lần này chẳng biết tại sao lại xuất hiện loại dị tượng này. Theo như Thiên Hoa Chân Thần nghĩ, đây chính là một hồi tạo hóa do ông trời ban tặng cho hắn.

Thiên Hoa Chân Thần trực tiếp bước vào trong đó.

Nhưng lúc này, thông đạo kia bỗng nhiên bắt đầu rung động, tựa hồ như có chút mơ hồ.

Mọi người biết rõ, thông đạo đã xuất hiện tình huống bất ổn, cường giả Chân Thần Ngũ giai khác sợ rằng khó có thể tiến nhập vào nữa.

- Chân Thần Tứ giai!

Tộc trưởng Kim Ngọc Tộc nhàn nhạt nói.

Sau đó, các cường giả Chân Thần Tứ giai trong tộc bắt đầu tiến nhập vào trong đó. Thông đạo bạch sắc càng thêm mơ hồ hơn.

Mỗi khi có thêm một người tiến nhập vào, thông đạo sẽ ảm đạm hơn một chút. Bởi vậy. chỉ có tổng cộng hai gã cường giả Chân Thần Tứ giai tiến nhập vào trong đó.

- Chân Thần Tam giai!

Một gã Chân Thần Tam giai trong tộc trực tiếp bước vào trong đó. Bất quá, hắn vừa mới tiến nhập vào thông đạo, xung quanh liền xuất hiện mấy đạo khe nứt không gian, sau đó từng cỗ từng cỗ âm phong không gian thổi tới, xé rách thân thể hắn thành từng mảnh nhỏ.

Toàn bộ Kim Ngọc Tộc biến thành một mảnh tĩnh mịch, Chân Thần Tam giai cứ như vậy dễ dàng bỏ mình?

- Chân Thần Nhị giai!

Một gã Chân Thần Nhị giai đạt được danh ngạch thận trọng tiến vào trong đó, liền bình yên thông qua.

Mãi đến lúc thông đạo kia hoàn toàn ảm đạm biến mất, các cường giả Kim Ngọc Tộc mới không tiếp tục tiến nhập vào đó nữa.

Nhưng một ít cường giả Chân Thần tuổi hơi lớn một chút ở đây phát hiện ra, lần này Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ mở ra, nhân số tộc nhân Kim Ngọc Tộc tiến nhập vào trong đó nhiều vô cùng, cơ hồ là gấp đôi so với lần trước!

o0o

Cổ Lũng Vực…

Tại một địa phương Thần thánh được vạn người kính ngưỡng. Trên không trung của phiến địa phương Thần thánh này, có một khỏa quang cầu bạch sắc thật lớn. Bên trong khỏa quang cầu này phiêu phù rất nhiều cung điện kiến trúc ngang dọc tương liên.

Lúc này, trên một cái cổ bàn cổ lão, một người có cặp mắt lạnh lẽo, trên khuôn mặt có khắc văn tự kỳ dị, chậm rãi bước vào trong thông đạo.

- Thôn Thiên Chuẩn Thần đã tiến vào!

Phía sau, trong cặp mắt của vô số Chuẩn Thần, Chân Thần đều lộ ra sự kính nể cùng sùng bái sâu đậm.

- Nghe đồn Thôn Thiên Chuẩn Thần đã cụ bị tư cách trùng kích Chân Thần Tứ giai! Sau kỳ ngộ lần này, chỉ sợ hắn sẽ càng nâng cao thêm một bước! Ngày sau có thể ổn thỏa trở thành Thần Chủ một phương, trở thành một trong các Trưởng lão của Phệ Thiên Thánh Địa!

Ở phía sau, vô số tuyệt mỹ nữ tử, trong mắt lấp đều lánh quang trạch, lộ ra thần sắc mê ly.

Nếu như lời này để cho các cường giả thế lực khác trong Cổ Lũng Vực nghe được, nhất định sẽ kinh hãi không thôi. Cường giả Thần Chủ trên cả cấp bậc Cổ Thần, ở trong Phệ Thiên Tộc, không ngờ chỉ có thể làm Trưởng lão mà thôi!

Bất quá, nếu như là cường giả các của thế lực Tứ tinh Đỉnh phong hoặc là thế lực Ngũ tinh nghe được hai chữ Thánh địa này, nhất định sẽ không kinh ngạc như vậy.

Thần Vực Thánh Địa, chính là tồn tại Cấm kỵ trong Thần vực Man Hoang. Một ít thế lực Tứ tinh, Tứ tinh rưỡi, có lẽ căn bản cũng chưa từng nghe nói qua cái danh từ này!

Thần Vực Thánh Địa, địa phương chúa tể chí cao của mười tám Vực trong Thần vực Man Hoang! Thực lực thần bí khó lường, địa phương Cấm kỵ trong Thần vực Man Hoang! Nhưng cũng không phải mỗi một Vực đều có Thần Vực Thánh Địa.

Sau khi Thôn Thiên Chuẩn Thần tiến vào, những đệ tử còn lại dần dần cũng tiến nhập vào trong đó.

- Tản đi thôi!

Ở phía sau, một vị lão giả thân hình hư vô thản nhiên nói.

Nhưng ngay vào lúc này, trong tay hắn chợt xuất hiện một tấm lệnh bài. Một đạo tin tức chợt truyền vào trong đầu hắn:

- Cho đến nay cũng chỉ mới có bộ phận khu vực Cổ Lũng Vực có thể kết nối với Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ? Các Vực còn lại trong Thần vực Man Hoang, cũng đều không có dấu hiệu kết nối?

Sau khi biết được tin tức quan trọng này, sắc mặt lão giả đột nhiên biến đổi, vội vội vàng vàng rời đi.

Sau đó, các Thần Vực Thánh Địa còn lại trong trong Thần vực Man Hoang cũng dần dần đạt được tin tức này. Chỉ có bộ phận khu vực Cổ Lũng Vực thành công kết nối với Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ!

Bất quá, bọn chúng cũng không cảm thấy kỳ quái.

Thần vực Man Hoang mênh mông vô tận, lần này, Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ có thể là bắt đầu kết nối từ Cổ Lũng Vực, sau đó mới dần dần kết nối với toàn bộ Thần vực Man Hoang. Có lẽ không bao lâu nữa, các Vực còn lại trong Thần vực Man Hoang cũng sẽ có thể thành công kết nối.

Chỉ có thể nói, lần này Cổ Lũng Vực chiếm tiện nghi hơn một chút. Mà các thế lực trong các Vực còn lại chỉ có thể chờ đợi, đợi Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ chậm rãi kết nối tới! Có lẽ vài ngày nữa, cũng có lẽ một tháng sau…

o0o

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ…

Triệu Phong vẫn như cũ đang tu luyện Kim Chi Phong Lôi. Mà ngón trỏ của hắn vẫn đang không ngừng dung hợp lực lượng Thần huyết. Trong đầu thì lại thôi diễn Phân Hồn Quyết tầng thứ ba, còn có một vài ý niệm đang tiến hành những chuyện khác…

Nhưng bỗng nhiên, trong phạm vi nhận biết của Triệu Phong, đột nhiên xuất hiện một gã chủng tộc nhân hình, điều này khiến cho Triệu Phong có chút kinh ngạc!

Ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ thời gian dài như vậy, những chủng tộc Thái Cổ Triệu Phong từng gặp qua đều là hình thái bản thể. Đây là lần đầu hắn thấy được chủng tộc Thái Cổ đã hóa thành nhân hình!

p/s: Nhóm dịch đã đuổi kịp Tác giả, đợi chờ là hạnh phúc nha các đạo hữu:3

Chương 1171: Man Hoang Thái Cổ bí cảnh

Trong khu rừng rậm rạp toả ra thứ thiên địa nguyên khí và Thái Cổ khí tức còn đậm đặc hơn cả Man Hoang Thần Vực.

Một thanh niên nam tử ánh mắt trong vắt, trên làn da màu lam nhạt phủ một lớp vảy, vẻ mặt đầy ngạc nhiên thích thú, cẩn trọng di chuyển trong rừng.

- Đây chính là Man Hoang Thái Cổ bí cảnh?

Nam tử đó có chút phấn khích.

Hắn tên là Nguỵ Kha, người của Lam Lân Tộc ở Cổ Lũng Vực, thiên phú cực giỏi, chỉ trong một trăm năm đã tu luyện tới cảnh giới Bán Thần, trở thành người của nội tộc.

Trong cuộc tranh giành suất vào Man Hoang Thái Cổ bí cảnh, Nguỵ Kha đã nổi trội lên chiếm được một suất.

Nhưng trong những người vào bí cảnh của Lam Lan Tộc thì hắn vẫn xếp ở hạng cuối.

- Xem bản đồ trước đã.

Ý niệm Nguỵ Kha đi sâu vào thế giới linh hồn, một tấm bản đồ rời rạc hiện ra trong đầu.

Đây là những thông tin bản đồ đệ tử các đời Lam Lân Tộc tổng kết

được sau khi vào Man Hoang Thái Cổ bí cảnh. Trải qua vô số năm nhưng thông tin vẫn không thể liên kết được với nhau. Từ đó có thể thấy Man Hoang Thái Cổ bí cảnh rộng lớn tới mức nào.

Man Hoang Thái Cổ là bí cảnh lớn nhất trong Man Hoang Thần Vực, vạn năm mới mở một lần.

Man Hoang Thái Cổ mới mở ra cách đây một nghìn năm, nhưng giờ đã lại sắp mở lần nữa rồi.

Vì thế mới nói, được vào Man Hoang Thái Cổ bí cảnh với Nguỵ Kha giống như đang nằm mơ vậy.

- Không thể phán đoán được vị trí.

Ý niệm của Ngụy Kha trở về với thân thể.

- Nghe các tiền bối trong tộc nói nơi này vô cùng nguy hiểm. Ta vẫn nên liên lạc với người trong tộc trước đã.

Trong tay Ngụy Kha xuất hiện một tấm lệnh bài hình cá màu lam.

Đây là lệnh bài truyền tin, trong bán kính nhất định, chỉ cần xuất hiện lệnh bài này là hắn có thể truyền âm.

Nhưng lúc này, tấm lệnh bài trong tay hắn không có bất cứ phản ứng gì. Cũng có nghĩa là trong phạm vi nhất định không có người của Lam Lân Tộc.

- Man Hoang Thái Cổ bí cảnh thật sự quá rộng lớn. xung quanh đây lại chẳng có một người Lam Lân Tộc nào.

Ngụy Kha cảm thán, ánh mắt lộ sự kiên định, đã vậy thì hắn đành

một mình thăm dò vậy.

Vút!

Ngụy Kha thận trọng phi hành trong khu rừng, ánh mắt trầm ổn quan sát xung quanh.

- Đây là..Huyết Hồn Thảo.

Mắt Ngụy Kha bỗng lóe sáng, bay tới một nơi nhìn chăm chăm một ngọn thảo dược màu đỏ rực.

Huyết Hồn Thảo có thể thúc đẩy khí huyết, có lợi cho tu luyện đột phá, đồng thời cũng có ích nhất định đối với linh hồn. Cũng không phải quá quý giá đối với cường giả Bán Thần.

Nhưng ở đây có phải tới vài trăm cây Huyết Hồn Thảo nên Ngụy Kha rất động tâm.

Khi hắn đang định hái Huyết Hồn Thảo thì từ phía xa bỗng vọng lại một tiếng gầm phẫn nộ.

Rồi một đạo huyết quang ảnh lao về phía hắn.

Ngay lập tức, trong tay Ngụy Kha xuất hiện một thanh trường kiếm. Kiếm vung lên tạo thành một làn sóng cuồn cuộn về phía trước, cắt đứt vài ngọn cây cổ thụ bắn về phía quang ảnh kia.

- Huyết Nguyên Tộc.

Ngụy Kha nhìn chủng tộc Thái Cổ trước mặt, đó là một chủng tộc kỳ dị được tạo ra từ một đống dịch thể đặc quánh màu đỏ mà thành.

Huyết Nguyên Tộc có thể thôn phệ huyết khí của chủng tộc khác, có thể biến thành bất cứ hình dạng nào, xếp thứ 8612 trong bảng Thái Cổ Vạn Tộc.

- Quả nhiên không sai, ở đây Thái Cổ Vạn Tộc đều ở trạng thái bản thể.

Ngụy Kha thấy kinh ngạc, chiến ý vẫn không giảm.

Huyết Nguyên Tộc cũng là Bán Thần, nhưng Ngụy Kha là Chuẩn Thần, mạnh hơn hẳn, hơn nữa huyết mạch của Lam Lân Tộc cũng mạnh hơn.

Nhưng đúng lúc đó có nhiều huyết quang ảnh từ phía xa lao tới, quang ảnh to lớn đó khiến Ngụy Kha run lên.

- Mau chạy đi!

Lúc ấy ở một phía khác xuất hiện một nam tử tóc kim, gương mặt tuấn mỹ.

Triệu Phong tốc độ cực nhanh, chớp mắt đã tới bên cạnh Ngụy Kha, dùng sức mạnh ý chí đưa Ngụy Kha thoát khỏi nguy hiểm.

Sau khi phi hành một lúc, thân ảnh Huyết Nguyệt Tộc đã dần biến mất.

- Đa tạ huynh đài ra tay tương trợ.

Ngụy Kha mỉm cười, ánh mắt đầy cảm kích nói.

Tốc độ vừa rồi của Triệu Phong ít nhất cũng nhanh gấp đôi Ngụy Kha. Điều này khiến Ngụy Kha có chút kính phục Triệu Phong. Hắn

nghĩ Triệu Phong ít nhất cũng là tuyệt đỉnh thiên tài của thế lực tứ tinh rưỡi nào đó.

Trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh nguy hiểm trùng trùng, giữa các chủng tộc vẫn xảy ra việc tàn sát lẫn nhau vì lợi ích. Nếu là người khác chắc chắn sẽ không bận tâm cho Ngụy Kha. Nhưng Triệu Phong lại chủ động cứu hắn, điều này cho thấy Triệu Phong không phải người ác.

- Không cần cảm ơn. Nhưng tại sao người lại một mình xuất hiện ở đây?

Triệu Phong hỏi.

Thật ra khi Ngụy Kha vừa tới Triệu Phong đã phát hiện ra. Chỉ là lúc đó hắn không bận tâm, vì thực lực Ngụy Kha không mạnh, Triệu Phong cũng không thèm nô dịch.

Nhưng Triệu Phong đột nhiên phát hiện Ngụy Kha lấy ra lệnh bài truyền tin khiến hắn tò mò. Nên Triệu Phong mới dần tiếp cận ngầm quan sát Ngụy Kha, Huyết Nguyên Tộc vừa rồi cũng là Triệu Phong cố tình sắp xếp.

- Không phải các hạ cũng một mình sao?

Ngụy Kha cảm thấy kỳ lạ, nói. Nhưng rồi hắn bổ sung ngay:

- Vào Man Hoang Thái Cổ bí cảnh đều là truyền tống ngẫu nhiên. Việc này cũng chẳng biết làm thế nào.

Với Ngụy Kha, hắn nói như vậy chẳng khác nào nói thừa, nhưng với Triệu Phong thì trong đầu lại nổi sóng.

- Man Hoang Thái Cổ bí cảnh.

Triệu Phong đã nghe về nơi này ở Giao Dịch Linh Điện nên biết một chút.

- Đây là bí cảnh Man Hoang Thái Cổ?

Triệu Phong đang định hỏi thì lại thôi.

Nếu Mộng Cảnh Thái Cổ thật sự là Man Hoang Thái Cổ bí cảnh, Triệu Phong mà nói ra câu này chắc chắn sẽ bị Ngụy Kha coi là thằng ngốc.

Con mắt trái của Triệu Phong giật giật mấy cái rồi yên lặng.

- Ta là Ngụy Kha. Không biết các hạ có muốn tạm cùng hành động với ta không?

Ngụy Kha đưa ra đề nghị, trong ánh mắt trong vắt kia không có bất cứ dụng ý nào khác.

Hắn vẫn chỉ nghe nói về sự nguy hiểm của Man Hoang Thái Cổ bí cảnh. Mãi tới vừa rồi mới được chứng kiến, nếu không phải Triệu Phong ra tay tương trợ thì có lẽ hắn đã mất mạng rồi.

Khi đưa ra đề nghị Ngụy Kha cũng bắt đầu đánh giá cảnh giới của Triệu Phong, dường như không phải mạnh lắm. Việc này khiến hắn có chút nghi hoặc. Tốc độ của Triệu Phong rõ ràng hơn hắn rất nhiều, nhưng tu vi dường như mới chỉ là Huyền Quang Cảnh viên mãn.

- Ta là Triệu Phong, mới tới thì vẫn nên cùng hành động sẽ an toàn hơn.

Triệu Phong mỉm cười.

Vốn dĩ hắn chỉ định tìm hiểu chút thông tin tử Ngụy Kha, nhưng suy nghĩ của Ngụy Kha đơn giản, không có ác ý, trực tiếp mời Triệu Phong.

Nhưng giờ Triệu Phong vẫn chưa dám tin đây là Man Hoang Thái Cổ bí cảnh. Vì thế tạm thời hắn sẽ cùng hành động với Ngụy Kha xem rốt cuộc là thế nào.

Nếu Mộng Cảnh Thái Cổ là Man Hoang Thái Cổ bí cảnh thật thì thiên tài trong Man Hoang Thần Vực không phải đều đang tranh giành tài nguyên của hắn sao? Triệu Phong không thể khoanh tay đứng nhìn được.

Từ trước tới nay Mộng Cảnh Thái Cổ đều là tu luyện bí cảnh của Triệu Phong tùy ý khai thác tài nguyên, nhưng lúc này lại có khả năng sẽ bị vô số thiên tài trong Man Hoang Thần Vực xông vào.

- Thực lực của Triệu huynh phi phàm, chắc hẳn là tuyệt đỉnh cường giả của thế lực tứ tinh rưỡi nào đó?

Ngụy Kha cười nói, dáng vẻ như coi Triệu Phong là hảo hữu rồi.

- Cũng bình thường thôi, thế lực sau lưng ta không phải mạnh lắm.

Triệu Phong nói mơ hồ, thế lực sau lưng hắn chỉ là Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, thậm chí có thể nói là rất yếu.

- Ngụy Kha, chúng ta đi về hướng này đi. Ta cảm giác phía kia có một luồng khí tức nguy hiểm.

Triệu Phong nói.

Thật ra phía kia là lãnh địa của Triệu Phong, dẫn Ngụy Kha đi thăm dò nơi đó không phải là để Ngụy Kha lấy tài nguyên của hắn hay sao? Hơn nữa những loài chủng tộc Thái Cổ mà Triệu Phong nô dịch đương nhiên sẽ không tấn công hắn. Như vậy sẽ khiến Ngụy Kha nghi ngờ.

- Được.

Ngụy Kha cũng không nghĩ nhiều, cùng Triệu Phong di chuyển về hướng khác.

- Chủng tộc của Ngụy huynh đệ có bao nhiêu người vào Man Hoang Thái Cổ bí cảnh?

Chưa đi được bao lâu, Triệu Phong đã bắt đầu dò hỏi.

- Lam Lân Tộc chỉ là chủng tộc tứ tinh rưỡi, nên chỉ có 45 người vào. Nhưng tộc ta có một ngũ giai Chân Thần, nếu gặp được thì tốt rồi.

Ngụy Kha nói luôn.

- 45 người, ngũ giai Chân Thần.

Triệu Phong thầm giật mình.

Theo hắn đoán, bốn mươi lăm người này hoặc là Chuẩn Thần, hoặc là nhị giới Chân Thần. Nhưng hắn không ngờ lại có cả ngũ giai Chân Thần. Ngũ giai Chân Thần còn mạnh hơn cả Thiên Vũ Đảo chủ.

- Cẩn thận, Triệu Phong!

Ngụy Kha đột nhiên hô lên, vung trường kiếm bắn ra một làn sóng về phía một con Thiên Hỏa Lôi Viên.

Con Thiên Hỏa Lôi Viên này đương nhiên không phải con Triệu Phong nô dịch. Thực lực của nó mạnh hơn, là nhất giai Chân Thần đỉnh phong.

Thần sắc Triệu Phong lạnh đi, thực lực của Ngụy Kha chưa thể đối phó với con Thiên Hỏa Lôi Viên này, thậm chí còn nguy hiểm, nhưng dường như Ngụy Kha không nghĩ nhiều như vậy.

Việc này khiến ấn tượng của Triệu Phong về Man Hoang Thần Vực có chút thay đổi. Trước hắn vẫn nghĩ tất cả mọi người trong Man Hoang Thần Vực đều chỉ nghĩ tới lợi ích và thực lực.

Uỳnh!

Triệu Phong thi triển Kim Chi Phong Lôi xông tới.

Hắn tung ra một đạo kim quang lôi quyền đánh thẳng lên ngực Thiên Hỏa Lôi Viên. Không ai phát hiện ra trong quyền quang có mang kim chi áo nghĩa, tạo nên tổn thương cực lớn tới nội tạng của Thiên Hỏa Lôi Viên.

Thực lực của Ngụy Kha cũng không yếu, mạnh hơn nhất giai Chân Thần rất nhiều, liên thủ với Triệu Phong rất nhanh đã tiêu diệt được con Thiên Hỏa Lôi Viên.

Phần lớn thứ quý giá trên người Thiên Hỏa Lôi Viên, Triệu Phong đều để Ngụy Kha lấy.

- Triệu huynh không chỉ tốc độ nhanh mà thực lực cũng rất mạnh.

Ngụy Kha cười hiền hậu.

- Người trong tộc ta hình như ở quanh đây.

Ngụy Kha thông qua tấm lệnh bài của mình truyền tin đi.

Sau khi xác định được phương hướng, Ngụy Kha và Triệu Phong bắt đầu hành động, rất nhanh đã gặp được người trong tộc Ngụy Kha.

- Ngươi là người của Lam Lân Tộc?

Một hoàng y nam tử lông may lưỡi mác, thần sắc cao ngạo liếc Ngụy Kha.

- Hồ Thành, người này đúng là trong Lam Lân Tộc chúng ta. Nhưng người bên cạnh hắn thì không phải...

Bên cạnh hoàng y nam tử, một nữ tử dung mạo thanh tú đoan chính nói. Trên làn da mềm mại của nàng ta có hoa văn màu lam nhạt, dáng người cũng rất mảnh mai, yểu điệu.

- Hồ Thành đại ca, ta là Ngụy Kha, được gặp huynh thật quá tốt!

Ngụy Kha có phần phấn khích, đã tiến lại bên cạnh Hồ Thành và Mã Linh Thi.

- Ngụy Kha, ngươi và bọn ta cùng hành động không vấn đề gì. Nhưng người này không biết là chủng tộc nào, hơn nữa tu vi cũng chỉ là Huyền Quang Cảnh viên mãn...

Hồ Thành thân là đệ tử cường đại của Lam Lân Tộc, đương nhiên không thể bỏ rơi thành viên khác của tộc mình, nhưng ánh mắt hắn nhìn Triệu Phong thì đầy vẻ khinh bỉ.

Hắn không biết Triệu Phong là người của thế lực nào, chỉ là Huyền Quang Cảnh viên mãn mà dám chạy tới Man Hoang Thái Cổ bí cảnh.

Người của Lam Lân Tộc tới Man Hoang Thái Cổ bí cảnh ít nhất cũng là Chuẩn Thần hoặc nhị giới Chân Thần.

Nhưng nghĩ một chút, có lẽ chủng tộc của Triệu Phong quá yếu, Chuẩn Thần và Bán Thần vào hết rồi mà vẫn còn suất nên mới cho Huyền Quang Cảnh viên mãn vào.

- Hồ Thành đại ca, Triệu Phong là ta vừa gặp lúc nãy. Huynh ấy còn mạnh hơn ta nữa.

Ngụy Kha nói.

- Ha ha, để hắn đi cùng đi.

Mã Linh Thi mỉm cười nói.

Theo nàng ta thì do Ngụy Kha muốn giữ Triệu Phong nên mới cố tình nói vậy. Huyền Quang Cảnh viên mãn sao có thể mạnh hơn Chuẩn Thần?

- Linh Thi đã nói vậy thì để hắn đi cùng đi. Nhưng nếu gặp nguy hiểm hắn cũng phải góp sức.

Ánh mắt Hồ Thành nhìn Mã Linh Thi có chút nồng nhiệt, rồi khinh thường liếc Triệu Phong một cái, nói.

Với tu vi của Triệu Phong có lẽ rất nhanh sẽ chết thôi, có theo hay không cũng chẳng sao.

Hồ Thành tâm tư chủ yếu đặt ở Mã Linh Thi. Tuy Mã Linh Thi không sánh bằng đệ nhất mỹ nữ của tộc nhưng dung mạo cũng rất đẹp.

Trong bốn người, thực lực Hồ Thành là mạnh nhất, đến lúc đó có thể thể hiện một chút, chinh phục nàng.

Chương 1172: Thanh thiên liệt hổ

Trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh, bốn người lập thành một đội.

Thực lực của Hồ Thành là mạnh nhất, gần nhị giai Chân Thần, tiếp đến là Mã Linh Thi, cuối cùng là Nguỵ Kha. Trong mắt Hồ Thành và Mã Linh Thi thì đương nhiên Triệu Phong là yếu nhất.

Còn Triệu Phong lại đang cảm khái sự cường đại của thế lực tứ tinh rưỡi trong Man Hoang Thần Vực. Lam Lân Tộc vào Man Hoang Thần Vực có tận bốn mươi lăm người, trong đó mười tám Chuẩn Thần, còn lại đều là cường giả Chân Thần.

Nhưng khi tiếp xúc với Nguỵ Kha, Triệu Phong được biết, trước khi bí cảnh được mở ra thì Lam Lân Tộc đã chiêu mộ rất nhiều cường giả Chân Thần. Những người này bị ràng buộc với Lam Lân Tộc, vào Man Hoang Thần Vực phải bảo vệ đệ tử trong tộc, còn phải nộp một phần nhỏ những gì thu hoạch được.

Dù sao thì cũng chỉ có các thế lực từ tứ tinh rưỡi trở lên mới có suất vào bí cảnh. Một số Chân Thần độc hành muốn vào bí cảnh Man Hoang Thái Cổ thì phải gia nhập các thế lực này.

- Một Lam Lân Tộc đã có nhiều cường giả vào đây như vậy, thế thì cả Cổ Lũng Vực, thậm chí cả Man Hoang Thần Vực thì sao?

Triệu Phong thầm chấn kinh.

Hắn không thể tưởng tượng được trong Mộng Cảnh Thái Cổ hiện

nay có bao nhiêu cường giả. Hơn nữa trong số này còn có tam giai, tứ giai, thậm chí ngũ giai Chân Thần.

Thực lực của Triệu Phong đã có tiến bộ so với trước đây, nhưng nếu không thi triển một số tuyệt chiêu thì vẫn không phải đối thủ của tam giai Chân Thần, chứ chưa nói tới tứ giai, ngũ giai Chân Thần.

Hơn nữa cả Cổ Lũng Vực, thế lực tứ tinh rưỡi nhiều như lông lươn, bên trên còn có thế lực tứ tinh đỉnh phong và ngũ tinh.

Triệu Phong lòng rối như tơ, cho dù hắn dẫn cả đại quân yêu thú thì cũng chỉ địch được lại vài thế lực tứ tinh rưỡi. Lẽ nào tài nguyên ở đây cứ để những người này lấy đi sao?

Triệu Phong đã coi Mộng Cảnh Thái Cổ là không gian bản nguyên của hắn. Coi mọi thứ ở đây là của mình, gặp tình huống này đương nhiên cực kỳ không thoải mái.

- Nhưng, những kẻ này muốn cướp tài nguyên ở đây cũng không dễ vậy đâu.

Triệu Phong lại nghĩ theo một góc độ khác.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, có rất nhiều nơi có chủng tộc Thái Cổ quần cư, thực lực cường hãn. Cho dù Triệu Phong có nắm giữ linh sủng là chủng tộc Thái Cổ lớn như vậy cũng phải thận trọng mở rộng lãnh địa.

- Linh Thi, nàng đã gặp ta thì Hồ Thành ta sẽ đảm bảo nàng sẽ gặp được đại cơ ngộ ở đây.

Dọc đường đi, Hồ Thành luôn dính lấy Mã Linh Thi, hoàn toàn bỏ qua Nguỵ Kha và Triệu Phong.

- Hồ Thành, chúng ta vẫn nên tìm người khác trước đã.

Mã Linh Thi không tin lời Hồ Thành.

Trong Man Hoang Thái Cổ nguy hiểm trùng trùng, muốn gặp đại cơ ngộ nhất định phải đồng tâm hiệp lực với các thành viên trong tộc mới được.

Vù!

Đúng lúc đó, phía trước đột nhiên xuất hiện một luồng yêu khí mạnh mẽ, mùi máu tanh dần lan toả.

- Mọi người cẩn thận!

Hồ Thành nhếch mép, cuối cùng cơ hội thể hiện của hắn đã tới.

- Chủng tộc biến hình.

Lục quang loé lên, một con cự mãng màu xanh ngọc bích khổng lồ xuất hiện trước mặt bốn người, cái mồm to đỏ lòm toả ra hàn khí lạnh lẽo.

- Lục Tinh Độc Xà, khí tức còn hơn cả nhất giai Chân Thần.

Nguỵ Kha đột nhiên kinh hô, con Lục Tinh Độc Xà này còn mạnh hơn con Thiên Hoả Lôi Viên hắn gặp vừa nãy.

- Chết!

Con cự mãng phun ra một đám khói độc, đồng thời nhe nhanh độc lao tới.

- Hà hà, ngươi muốn chết hả!

Hồ Thành cười khảy, thân hình phiêu hốt bay về phía Lục Tinh Độc mãng, bàn tay hắn loé lam quang, một thanh trường kiếm băng hàn xuất hiện.

Ngay lập tức, khói độc bị khí hàn tấn công, dần đông cứng lại, nhiệt độ xung quanh giảm mạnh, mọi thứ đều bị phủ lên một lớp băng lạnh.

- Thuỷ Ngân Trảm!

Những vệt băng linh động trong không gian đan xen vào nhau, chém lên người Lục Tinh Độc Mãng. Thân pháp của Hồ Thành cũng vô cùng cao thâm, chỉ một lúc đã áp chế được Lục Tinh Độc Mãng.

Vút!

Lục Tinh Độc Mãng không ngờ nhân loại trước mắt lại cường hãn như vậy, liền bỏ chạy.

- Chạy đi đâu!

Hồ Thành đuổi theo, dựa vào uy lực của thanh trường kiếm trong tay làm giảm tốc độ của Lục Tinh Độc mãng, không lâu sau đã giết được con cự mãng.

- Chỉ là thực lực nhất giai Chân Thần mà thôi.

Hồ Thành khinh thường nói.

Triệu Phong ở ngoài quan sát trận chiến, thực lực của Hồ Thành còn

mạnh hơn Hề Phong của Thiên Vũ Đảo một chút, hơn nữa trong tay có Thần khí, kích sát Lục Tinh Độc Mãng cũng không thành vấn đề.

Sau khi chia nhau chiến lợi phẩm, mọi người tiếp tục lên đường. Khí tức của những đàn yêu thú quần cư rất mạnh, những người có cảm tri nhạy bén đều có thể cảm nhận được. Trên đường đi mọi người đều tránh những nơi có chủng tộc Thái Cổ khí tức mạnh mẽ.

Nhưng càng vào sâu bên trong, yêu thú Thái Cổ cũng càng mạnh hơn, mật độ xuất hiện chủng tộc Thái Cổ nhị giai Chân Thần cũng ngày một nhiều.

Ban đầu một mình Hồ Thành có thể thoải mái ứng phó, nhưng sau đó Ngụy Kha và Mã Linh Thi cũng phải ra tay.

- Giờ cường giả vào đây vẫn còn rải rác, thực lực còn yếu, chỉ có được những cái lợi nhỏ.

Triệu Phong nghĩ bụng.

Có thể nói Triệu Phong là người hiểu Man Hoang Thái Cổ bí cảnh nhất. Bảo vật, tài nguyên thật sự ở đây đều nằm trong tay các chủng tộc Thái Cổ quần cư hoặc rất cường đại. Mà giờ cường giả vào đây vẫn tản mát ở nhiều nơi, chỉ kích sát được những chủng tộc Thái Cổ đơn lẻ, thu hoạch một lượng nhỏ tài nguyên.

- Ngươi là Triệu Phong đúng không? Tuy tu vi của ngươi của Huyền Quang viên mãn nhưng cũng không thể cứ ăn không ngồi rồi vậy chứ?

Sau khi đánh lui một con yêu thú Thái Cổ, Hồ Thành tới trước mặt Triệu Phong có phần phẫn nộ nói.

- Suốt chặng đường tới đây ta không cầm một thứ gì hết, không thể coi là ăn không ngồi rồi chứ?

Triệu Phong vẫn thản nhiên nói.

Dù là kích sát chủng tộc Thái Cổ hay có tài nguyên quý dọc đường, đều là Hồ Thành lấy hơn một nửa, còn lại Ngụy Kha và Mã Linh Thi chia đều, Triệu Phong hắn không lấy một thứ gì.

Hơn nữa, nếu là bình thường, Huyền Quang viên mãn xông lên chính là tự tìm cái chết. Hồ Thành rõ ràng là muốn Triệu Phong chết đi cho nhanh.

- Triệu huynh đệ, ngươi ra tay cũng được, thực lực của ngươi có lẽ cũng tương đương Hồ Thành.

Ngụy Kha ở bên cạnh cười nói.

Theo Ngụy Kha nghĩ thì Triệu Phong không ra tay là vì muốn nhường tài nguyên cho Lam Lân Tộc. Hắn đã chứng kiến thực lực của Triệu Phong, có lẽ phải tương đương với Hồ Thành.

Mã Linh Thi thấy Ngụy Kha đánh giá cao thực lực Triệu Phong như vậy thì không khỏi ngạc nhiên.

- Hừ, vậy Hồ Thành ta phải cẩn thận rồi.

Hồ Thành hừ lạnh một tiếng không nói gì thêm.

Huyền Quang viên mãn sao có thể có thực lực như hắn. Trong số thiên tài Chuẩn Thần của Lan Lân Tộc, hắn cũng là xếp hàng đầu, vì thế hắn không tin lời Ngụy Kha.

Đúng lúc đó một tiếng hổ gầm đinh tai nhức óc vọng lại. Rồi một đạo cự ảnh màu xanh vọt tới trước mặt bốn người. Cây cối xung quanh bị ngọn liệt diệm xanh thiêu rụi hoàn toàn.

- Thanh Thiên Liệt Hổ!

Ngụy Kha chấn kinh, trố mắt nhìn chủng tộc Thái Cổ trước mắt mình.

- Lâu lắm không gặp nhân loại rồi.

Thanh Thiên Liệt Hỏa mắt lóe hung quang, một luồng bá khí uy chấn thiên địa ập về phía bốn người Triệu Phong.

Dựa vào khí tức này, mấy người có thể đoán Thanh Thiên Liệt Hổ thực lực nhị giai Chân Thần.

- Triệu Phong, đến lượt ngươi thể hiện rồi đấy.

Hồ Thành cười, lùi về phía sau.

- Hồ Thành, đây là chủng tộc Thái Cổ nhị giai, ở đây chỉ ngươi là đối phó được, chúng ta liên thủ đánh lui nó.

Mã Linh Thi liền nói.

Trong bốn người, thực lực Hồ Thành là mạnh nhất, tiếp cận nhị giai Chân Thần, nếu không có hắn thì mọi người không phải đối thủ của con Thanh Thiên Liệt Hổ này.

- Linh Thi, nàng lo gì chứ. Không phải thực lực Triệu Phong tương đương với ta sao? Chỉ là chủng tộc nhị giai Thái Cổ mà thôi.

Hồ Thành hừ lạnh, đồng thời không quên nâng cao mình lên. Ý hắn

là hắn có thể một mình đối phó Thiên Thanh Liệt Hổ, nếu thực lực Triệu Phong tương đương hắn thì cũng có thể.

- Ngu xuẩn!

Thanh Thiên Liệt Hổ phì cười, thân hình nhảy vút lên, cự trảo cùng với liệt diệm bùng cháy xông thẳng tới.

- Triệu huynh đệ, ta giúp ngươi!

Ngụy Kha cũng có phần bất mãn về thái độ của Hồ Thành, tiến lên một bước.

- Không sao, huynh cũng biết thực lực của ta mà.

Triệu Phong cười thản nhiên, mặc kệ Hồ Thành.

Uỳnh!

Thi triển Kim Chi Phong Lôi, Triệu Phong tung hai quyền, một luồng Kim Chi Phong Lôi sắc bén bắn ra.

Phừng!

Triệu Phong cũng không dùng hết sức, lùi sau vài bước.

Thanh Thiên Liệt Hổ cảm giác song trảo đau nhói, ánh mắt kinh ngạc nhìn nhân loại kỳ quái này. Rõ ràng hắn chỉ là Huyền Quang viên mãn nhưng lại cường hãn hung mãnh đến vậy.

- Thực lực của Triệu huynh đệ vượt xa tưởng tượng của ta.

Ngụy Kha cầm trường kiếm xông tới.

Mã Linh Thi khựng người, lực phách Triệu Phong vừa thể hiện đúng là không phải của Huyền Quang viên mãn. Nhưng dù vậy, hai người họ cũng không thể chống đỡ được Thanh Thiên Liệt Hỏa, vì thế nàng cũng chủ động lao tới.

- Thánh Lôi Bá Quyền!

Triệu Phong dùng Kim Chi Phong Lôi, đánh ra vô số đạo quyền quang kim sắc chói lòa.

Quyền quang đánh lên người Thanh Thiên Liệt Hổ, trong đó chứa viêm lôi chi lực mang tính hủy diệt mà không ai có thể cảm nhận được, chui sâu vào người Thanh Thiên Liệt Hỏa tạo thành công kích mang tính hủy diệt.

Không lâu sau, Triệu Phong, Ngụy Kha và Mã Linh Thi đã giết được Thanh Thiên Liệt Hỏa.

- Thực lực Triệu công tử quả thật rất mạnh.

Đôi mắt trong veo của Mã Linh Thi khẽ động, ý cảnh Triệu Phong phát ra vừa rồi vô cùng cao thâm bá đạo, mạnh hơn Hồ Thành rất nhiều.

Vút!

Hồ Thành bay ra đáp trên người Thanh Thiên Liệt Hổ, dùng thần khí lấy nguyên liệu.

Thanh Thiên Liệt Hỏa thực lực nhị giai Chân Thần đương nhiên không thể sánh với chủng tộc Thái Cổ trước đó, trong tiểu thế giới của nó nhất định có rất nhiều bảo vật.

- Cút!

Ánh mắt Triệu Phong sắc lạnh, uy lực bá đạo Thánh Lôi Thể tầng thứ bảy trực tiếp bùng phát.

- Cái gì?

Sắc mặt Hồ Thành kinh hãi, trước áp lực lực phách của Triệu Phong, thần lực huyết mạch của hắn lại bị áp chế. Nhìn con mắt sâu thẳm lạnh băng của Triệu Phong, hắn run lên, lùi về sau nửa bước.

- Đây là do ba bọn ta kích sát, liên quan gì tới ngươi?

Triệu Phong lạnh lùng nói, mà Hồ Thành hoàn toàn bị uy thế của Triệu Phong chấn nhiếp, nhất thời không thể nói gì.

Ngụy Kha và Mã Linh Thi cũng không nói gì. Tuy Hồ Thành cùng tộc với họ, nhưng biểu hiện ban nãy của Hồ Thành thật sự khiến họ thất vọng, thậm chí có phần chán ghét.

Triệu Phong lấy nguyên liệu trên người Thanh Thiên Liệ Hỏa, đồng thời phá vỡ tiểu thế giới của nó, lấy hết tài nguyên bên trong.

- Đây là của hai người.

Triệu Phong lấy ra một số tài nguyên cho Ngụy Kha và Mã Linh Thi.

- Nhiều thật, không ngờ trong tiểu thế giới của Thanh Thiên Liệt Hỏa lại nhiều tài nguyên như vậy.

Mã Linh Thi mừng rỡ.

Nhưng nàng không biết Triệu Phong chỉ lấy huyết mạch của Thanh Thiên Liệt Hỏa, còn lại đều cho nàng và Ngụy Kha.

Hồ Thành ở một bên sắc mặt tối lại, nhìn Mã Linh Thi đang tươi cười với Triệu Phong, trong lòng càng thêm căm hận Triệu Phong.

Grào!

Khi Mã Linh Thi và Ngụy Kha đang sắp xếp thu hoạch thì một tiếng gầm phẫn nộ vang lên.

- Nguy rồi, tiếng của Thanh Thiên Liệt Hỏa.

Sắc mặt Ngụy Kha thay đối.

Họ đã giết một con Thanh Thiên Liệt Hỏa, thu hút sự chú ý của những con khác.

- Mau đi thôi!

Hồ Thành hô lớn, thi triển thân pháp kỳ diệu, biến mất trong rừng.

Vút vút vút…

Ba người Triệu Phong cũng lập tức theo sau.

Dần dần một đạo cự ảnh màu xanh từ phía sau đuổi tới.

Con Thanh Thiên Liệt Hỏa này thể hình rất lớn, ánh mắt bá khí đầy phẫn nộ. Thực lực của nó rõ ràng mạnh hơn con vừa rồi rất nhiều.

- Thực lực tam giai Chân Thần.

Hồ Thành mặt trắng bệch.

Ánh mắt Hồ Thành đột nhiên lóe sáng, vận thần lực truyền vào thanh trường kiếm chém về phía sau.

- Hồ Thành…ngươi!

Ngụy Kha không ngờ Hồ Thành lại tấn công mình. Mã Linh Thi và Triệu Phong ở bên cạnh cũng bị ảnh hưởng.

Thể phách của Triệu Phong cường hãn thì không sao, nhưng Ngụy Kha thì bì thương nặng, hơn nữa thứ khí băng hàn đó hiến Ngụy Kha và Mã Linh Thi chậm hẳn lại.

Lúc ấy, một luồng khí tức yêu thú hung sát cũng ập tới phía sau họ.

Chương 1173: Tăng cường chiến lực

Cảm nhận luồng yêu sát khí nóng bỏng sau lưng, nhưng toàn thân Nguỵ Kha và Mã Linh Thi lại lạnh toát như rơi xuống hố băng.

- Không ngờ Hồ Thành lại là loại người này.

Ánh mắt Mã Linh Thi đầy sự tuyệt vọng.

Bốn người bọn họ nếu đồng tâm hiệp lực vẫn có chút cơ hội chống đỡ được, nhưng vào lúc quan trọng thì Hồ Thành lại một mình bỏ trốn, thậm chí còn ra tay với bọn họ, dùng Mã Linh Thi và Nguỵ Kha giữ chân Thanh Thiên Liệt Hổ để mình bỏ trốn.

Nàng thật sự đã mù mắt khi quen biết loại người này. Hơn nữa ban đầu Mã Linh Thi còn nghĩ Hồ Thành cũng không tồi, lần nào cũng chủ động đối phó với chủng tộc Thái Cổ.

- Xin lỗi Triệu huynh, là ta đã hại huynh.

Nguỵ Kha vô cùng áy náy nói. Do hắn mời Triệu Phong gia nhập đội ngũ Lam Lân Tộc nên mới gặp phải chuyện này.

Mà bây giờ Nguỵ Kha bị trọng thương, chỉ với Mã Linh Thi và Triệu Phong sao có thể đối phó với Thanh Thiên Liệt Hổ có thực lực tam giai Chân Thần.

- Chịu chết đi nhân loại đáng ghét!

Hai con mắt đỏ rực của Thanh Thiên Liệt Hổ nhìn ba người trước mắt, vung cự trảo như sắt thép bọc trong liệt diệm đánh xuống.

Keng keng!

Trong tay Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một tấm lá chắn hắc thiết, cự trảo của Thanh Thiên Liệt Hổ bị Triệu Phong chặn lại.

- Ta giữ chân nó, hai người mau chạy đi!

Lúc này, giọng nói có phần cấp thiết của Triệu Phong vang lên trong đầu hai người Nguỵ Kha.

- Đây là Thần khí phòng ngự.

Mã Linh Thi nhìn tấm lá chắn trong tay Triệu Phong lập tức hiểu ra.

Với thực lực của Triệu Phong có Thần khí cũng là bình thường.

- Mau chạy đi. Tốc độ của ta rất nhanh. Nguỵ Kha ngươi biết mà.

Triệu Phong chống đỡ công kích của Thanh Thiên Liệt Hổ, mỉm cười nói.

- Đi thôi!

Mã Linh Thí vận khởi lực lượng, kéo Nguỵ Kha cùng rút lui.

Có lẽ tốc độ của Triệu Phong rất nhanh, có thể thoát khỏi Thanh Thiên Liệt Hổ, nếu hai người họ ở lại có khi lại là gánh nặng cho Triệu Phong, rồi tất cả sẽ chết tại đây.

- Triệu huynh tuyệt đối không được chết đâu đấy!

Nguỵ Kha siết chặt nắm đấm, chỉ hận mình không có khả năng.

Vút!

Hai người nhanh chóng biến mất trong khu rừng tối tăm.

- Nhân loại, cho dù ngươi có nhanh thế nào đi nữa, há có thể nhanh hơn ta?

Thanh Thiên Liệt Hổ nhìn Triệu Phong, ánh mắt bình tĩnh trở lại, chế giễu nói.

- Có điều, món Thần khí trong tay ngươi cũng không tầm thường. Giờ là của ta rồi.

Thanh Thiên Liệt Hổ cười.

- Ha ha, ngươi đánh giá mình quá cao rồi đấy.

Triệu Phong cười khảy, một luồng lực phách khí tức bá đạo bùng phát, giải phóng sức mạnh mà Triệu Phong áp chế.

- Hửm? Che giấu thực lực?

Thanh Thiên Liệt Hổ có phần nhìn không ra thiếu niên tóc kim trước mắt. Rõ ràng chỉ là Huyền Quang Cảnh viên mãn nhưng khí tức toả ra lại tiếp cận nhị giai Chân Thần.

- Dù thế nào thì hôm nay ngươi cũng nhất định phải chết!

Ngọn liệt diệm màu xanh trên người Thanh Thiên Liệt Hổ lại bốc cao hơn.

Nhưng đúng lúc đó, Triệu Phong ở phía dưới đã thu lá chắn về và rút lui.

Đôi thánh quang vũ dực sau lưng hắn giang rộng, phát ra ánh kim quang chói loà.

Vút!

Triệu Phong tháo chạy về một hướng nào đó.

Uỳnh!

Thanh Thiên Liệt Hổ đương nhiên sẽ không tha bỏ qua cho Triệu Phong. Nó biến thành một đạo cực quang màu xanh đuổi theo hắn.

Nhưng giữa hắn và Triệu Phong vẫn luôn có một khoảng cách, không cách nào đuổi kịp được.

Lúc này Thanh Thiên Liệt Hổ trong lòng có chút quái dị, đột nhiên cảm thấy thiếu niên trước mặt cao thâm khó lường. Hơn nữa nó đã đuổi theo lâu như vậy, đã rời khỏi lãnh địa của nó.

Khi Thanh Thiên Liệt Hổ định quay lại thì đột nhiên Triệu Phong lên tiếng:

- Ta đã nói rồi, tốc độ của ta rất nhanh. Cho dù ngươi có thực lực tam giai Chân Thần thì cũng không đuổi kịp ta.

Triệu Phong cười đắc ý.

- Hừ, vậy cho ngươi thấy sức mạnh thật sự của Thanh Thiên Liệt Hổ!

Thanh Thiên Liệt Hổ bị lời nói của Triệu Phong kích nộ, lập tức kích phát sức mạnh huyết mạch, tốc độ tăng mạnh.

Nhưng nó phát hiện, cho dù kích hoạt sức mạnh huyết mạch thì khoảng cách với Triệu Phong vẫn không thay đổi.

- Không hay rồi!

Trong lòng Thanh Thiên Liệt Hổ bỗng sinh ra sự sợ hãi, thiếu niên trước mặt cao thâm khó lường, hắn cố tình giữ tốc độ tương đương dụ nó đuổi theo.

Vù!

Thanh Thiên Liệt Hổ lập tức lùi về sau, nhưng rồi mắt hắn bỗng tối sầm lại.

- Thần phục chủ nhân đi!

Phía sau Thanh Thiên Liệt Hổ bị một chủng tộc Thái Cổ không lớn lắm nhưng số lượng rất đông, có thể đấu lại Thanh Thiên Liệt Hổ.

Đúng lúc đó từ bốn phía liên tiếp có các chủng tộc Thái Cổ hoặc những đàn chủng tộc khác vây lại.

- Sao có thể như vậy? Ngươi…

Thanh Thiên Liệt Hổ kinh hãi nhìn Triệu Phong.

Nó không thể tưởng tượng được sao một mình Triệu Phong có thể nô dịch nhiều chủng tộc Thái Cổ như vậy. Chiến lực này đã có thể trấn áp chủng tộc Thái Cổ khá mạnh ở đây rồi.

- Lên!

Triệu Phong hạ lệnh, tất cả chủng tộc cùng xông lên.

Chỉ một lát sau Thanh Thiên Liệt Hổ mất đi khả năng chiến đấu, bị Triệu Phong dần dần nô dịch.

- Giờ ta rất cần chiến lực mạnh, nếu không phải thấy thực lực ngươi không tồi thì căn bản sẽ không dụ ngươi tới đây.

Triệu Phong đứng trên đầu Thanh Thiên Liệt Hổ, ánh mắt thâm trầm nhìn về phía xa.

Giờ một lượng lớn cường giả đã vào lãnh địa của hắn, thực lực Triệu Phong lại quá nhỏ, bắt buộc phải nhanh chóng bổ sung tăng cường thực lực.

- Chủ nhân coi trọng như vậy, ta nhất định sẽ không phụ sự kỳ vọng.

Thanh Thiên Liệt Hổ cung kính nói.

Vút!

Triệu Phong thi triển Kim Lôi Quang Dực Thuật bay đi.

Thanh Thiên Liệt Hổ theo phía sau ở một khoảng cách nhất định.

- Tìm được rồi.

Nguỵ Kha và Mã Linh Thi bị thương không thể đi qua xa. Tầm nhìn và cảm tri của Triệu Phong trong Mộng Cảnh Thái Cổ rất tốt nên nhanh chóng tìm được hai người họ.

Nguỵ Kha dùng một số loại đan dược trị thương.

Tầng thứ sinh mệnh của hắn không cao, mà Hồ Thành lại dùng Thần khí nên vết thương không dễ gì hồi phục.

- Tiếp theo chúng ta nên làm gì?

Thần sắc Mã Linh Thi có phần bi thương.

Hồ Thành người cùng tộc gặp nguy hiểm thì bỏ mặc họ, thậm chí đẩy họ vào nguy hiểm, còn Triệu Phong lại một mình giữ chân chủng tộc Thái Cổ tam giai cho họ chạy trước. Giữa hai người hoàn toàn không thể so sánh.

- Đợi Triệu huynh, huynh ấy sẽ không sao đâu.

Nguỵ Kha nói.

Mã Linh Thi hơi khựng lại, nàng không biết tại sao Nguỵ Kha lại tin vào Triệu Phong như vậy. Nếu là bình thường chắc chắn Triệu Phong đã chết rồi, con Thanh Thiên Liệt Hổ đó là tam giai Chân Thần cơ mà.

Đúng lúc đó, từ phía xa truyền tới một luồng dao động phong lôi.

- Triệu Phong!

Mã Linh Thi giật mình, rồi cười vui mừng, không ngờ Triệu Phong lại quay lại thật.

- Ta đã nói tốc độ của ta rất nhanh, Thanh Thiên Liệt Hổ căn bản không đuổi kịp ta đâu.

Triệu Phong nói.

Rồi ba người nghỉ tại đó nửa ngày, bí cảnh Mộng Cảnh Thái Cổ nguy hiểm trùng trùng, lúc nào cũng phải giữ trạng thái tốt nhất.

Ba người gần như tu luyện suốt nửa ngày.

Nguỵ Kha và Mã Linh Thi cảm nhận được sâu sắc sự nguy hiểm ở đây, thực lực phải mạnh mới đảm bảo an toaàn. Hai người đều đã trải qua nguy hiểm sinh tử, lần này tu luyện có tiến bộ không nhỏ.

Còn Triệu Phong cũng đang cần nâng cao thực lực gấp, như vậy mới bảo vệ được tài nguyên, đồng thời đoạt tài nguyên từ tay cường giả khác.

Để hai người kia không nhận ra điều gì, Triệu Phong chỉ hấp thụ, dung hợp lôi kiếp chi lực đồng thời tham ngộ công pháp tu luyện, hoàn thiện Kim Lôi Quang Dực Thuật, suy diễn Phân Hồn Quyết.

Mộng Cảnh Thái Cổ vô cùng rộng lớn, Triệu Phong chỉ có thể hoạt động trong một phạm vi nhất định, không thể để tâm tới những nơi khác được. Nhưng Triệu Phong có hai phân thân, nếu tiếp tục phân ra phân thân thứ ba thì Triệu Phong có thể khống chế khu vực lớn hơn.

Lúc này Triệu Vạn và Triệu Vong đều tự mình hành động, đó là Triệu Phong lệnh cho họ tăng cường thực lực, đột phá cảnh giới Bán Thần.

Cường giả tới nơi này gần như đều là Chuẩn Thần, cũng chính là cảnh giới Bán Thần. Chỉ khi đạt tới Bán Thần thì mới không bị nghi ngờ, không bị trở thành mục tiêu, mới có khả năng tranh giành với cường giả khác.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, huyết mạch của Triệu Vạn và Triệu Vong được tăng cường, nếu đột phá Bán Thần thì thực lực của họ có lẽ sẽ vượt qua Nguỵ Kha.

Đến sáng sớm ba người liền xuất phát.

Lúc này Triệu Phong đã trở thành người lãnh đạo của hai người. Họ gần như đều trả lời hết những điều Triệu Phong hỏi.

Đây cũng là mục đích lúc này của Triệu Phong, cố gắng hết sức tìm hiểu hết tình hình về Man Hoang Thái Cổ ở Man Hoang Thần Vực. Thậm chí Nguỵ Kha còn đưa cả bản đồ mà Lam Lân Tộc khó khăn lắm mới có được cho Triệu Phong.

Bản đồ này rất vụn vặt nhưng phần lớn Triệu Phong chưa tới bao giờ. Một vài nơi có nguy hiểm hoặc cơ ngộ đều có chú thích nhất định.

Đột nhiên có âm thanh chiến đấu vọng lại.

- Tới hướng đó xem sao.

Triệu Phong nói.

Thật ra Triệu Phong đã nhìn thấy tình hình cách đó hơn chục dặm từ lâu rồi, là hắn cố tình dẫn hai người tới đây.

Ba người dần tiếp cận nơi có chiến đấu.

Chỉ thấy tại một cửa sơn động có một lão giả và hai thanh niên đang chiến đấu với vài con Kim Giác Viêm Thử.

Tốc độ của Kim Giác Viêm Thử cực nhanh, có thể dùng địa hoả, cái sừng giống như sừng trâu trên đầu cũng là món vũ khí tấn công lợi hại.

Một vài đạo hoả quang đan xem bao xung quanhh bốn người, khí tức toả ra vô cùng cường đại.

- Đáng ghét! Con Kim Giác Hoả Thử này hung mãnh quá!

Hai thanh niên trẻ đều là Chuẩn Thần, một người là nhị giai Chân Thần, người kia yếu hơn một chút.

- Hai người tập trung tấn công vào bụng nó!

Lão giả thanh y thần sắc tối lại, hô lớn.

Vù vù!

Thanh y lão giả vung song quyền, đánh ra một vài đạo lôi điện giữ chân ba con Kim Giác Hoả Thử.

- Giết hết chúng đi!

Bên Kim Giác Hoả Thử, một con có sừng sáng nhất hô lớn.

Trong rừng, Nguỵ Kha và Mã Linh Thi khi nhìn thấy ba người kia thì thần sắc đột nhiên chấn động.

- Triệu huynh đệ, lão giả kia là tam giai Chân Thần, chúng ta mau rời khỏi đây đi.

Ánh mắt Nguỵ Kha nhìn lão giả kia có phần dè chừng.

Tuy trong sơn động toả ra mùi dược thảo kỳ dị, nhưng cả hai bên đều quá mạnh, không phải đối tượng mà họ có thể chống đỡ được.

- Chúng ta vẫn nên tìm mọi người trong tộc đã, như vậy mới có thể gặp được cơ ngộ lớn hơn trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh.

Mã Linh Thi nói.

Hai thanh niên kia là đệ tử của Hoả Dực Tộc, thanh y lão giả là nhân loại, không nhìn ra được chủng tộc huyết mạch.

Nhưng thực lực của ba người họ mạnh hơn họ quá nhiều. Thanh y lão giả là tam giới Chân Thần, hai thanh niên kia một người mạnh hơn cả Hồ Thành, một người thì tương đương Mã Linh Thi.

- Hai người muốn đi thì đi đi. Ta cần thứ trong sơn động.

Triệu Phong nói.

Thật ra Triệu Phong tiếp cận mấy người Nguỵ Kha chỉ để lấy nhiều thông tin và bản đồ. Tiếp theo hắn còn phải tiếp cận với những cường giả khác, để có thông tin bản đồ trong tay họ.

Đúng lúc đó, thanh y lão giả kia ánh mắt loé sáng, hô lên:

- Bằng hữu đang nấp trong bóng tối, nếu đồng ý ra tay tương trợ, cơ ngộ trong sơn động có thể chia đều.

Hai thanh niên kia và Kim Giác Hoả Thử lập tức cảnh giác, nhìn về phía khu rừng bên phải.

Rất nhanh ba người Triệu Phong đã xuất hiện.

- Các ngươi đi đi, thực lực thế này hoàn toàn không giúp được gì cho bọn ta.

Thanh y lão giả liếc nhìn bọn Triệu Phong rồi lạnh nhạt nói, tiếp tục chiến đấu với Kim Giác Hoả Thử.

Kim Giác Hoả Thử cũng không bận tâm ba người Triệu Phong, chúng vốn tưởng sẽ xuất hiện cường giả nhân loại lợi hại, như vậy thì tình hình của chúng sẽ không ổn.

Nhưng ba người xuất hiện này thực lực quả thực quá yếu, cho dù liên thủ với mấy người lão giả kia cũng chẳng ảnh hưởng gì.

Chương 1174: Cùng hưởng truyền thừa

Vốn dĩ Ngụy Kha và Mã Linh Thi đều khuyên Triệu Phong rời khỏi đây, bởi vì dù sao thực lực của bên thanh y lão giả và Kim Giác Hỏa Thử cũng đều rất mạnh.

Nhưng thanh y lão giả nói nếu họ tương trợ thì có thể chia đôi cơ ngộ trong sơn động, nên họ mới cùng Triệu Phong xông lên. Nhưng thanh y lão giả khi thấy tu vi của họ rồi lại hối hận.

- Triệu huynh, chúng ta đi thôi.

Ngụy Kha nói.

Hai thanh niên kia là Hỏa Dực Tộc Chuẩn Thần. Tuy Hỏa Dực Tộc cũng là thế lực tứ tinh rưỡi, nhưng mạnh hơn Lam Lân Tộc rất nhiều. Huống hồ bên cạnh hai Chuẩn Thần này còn có một tam giai Chân Thần.

- Nếu tiền bối đã không cần bọn ta tương trợ thì bọn ta không can dự nữa.

Triệu Phong mỉm cười cùng bọn Ngụy Kha quay lại rừng, làm như thật sự định bỏ đi.

- Ba phế vật mà cũng muốn hợp tác với bọn ta. Coi như chúng biết điều.

Một thanh niên Hỏa Dực Tộc hừ lạnh, vẻ mặt đắc ý nói.

Nhưng thanh y lão giả lại nhíu mày, thần thức quét vào rừng, phát hiện ba người Triệu Phong chưa rời đi.

- Các ngươi đây là có ý gì?

Thanh y lão giả vận linh hồn chi lực quát lớn.

Một đòn công kích linh hồn vô hình tấn công mấy người Triệu Phong.

Triệu Phong mỉm cười, linh hồn ý chí tựa lôi đình trào dâng chặn lại công kích của thanh y lão giả.

Nếu về mặt linh hồn thì Triệu Phong có thể đọ sức với tam giai Chân Thần.

- Thực lực ba người bọn ta thấp kém, chỉ muốn quan sát học tập từ trận chiến giữa tiền bối và Kim Giác Hỏa Thử, có khi lĩnh ngộ được điều gì đó.

Triệu Phong bình thản nói.

Lúc này, ba người Triệu Phong đang ngồi tu luyện trong rừng, chỉ để lại một phần ý niệm quan sát thanh y lão giả.

- Không cần lo. Ba người này muốn đánh lui Kim Giác Hỏa Thử nhất định phải mất một cái giá nào đó. Đến lúc đó thực lực của chúng bị tổn hại, cũng không đối phó được với chúng ta.

Triệu Phong thầm truyền âm cho Ngụy Kha, Mã Linh Thi.

- Được, ta nghe Triệu huynh.

Ánh mắt Ngụy Kha lộ sự kiên định. Nguy hiểm và cơ ngộ luôn đồng hành. Nếu một chút nguy hiểm đã sợ thì sao tiến bước được trên con đường võ đạo?

Thanh y lão giả ngưng tụ thần thức ở Triệu Phong. Vừa rồi Triệu Phong dễ dàng chặn được công kích linh hồn khiến hắn có chút nghi ngờ. Dường như Triệu Phong không đơn giản như bề ngoài.

Nhưng vừa rồi hắn đã từ chối ba người Triệu Phong, giờ lại mời thì không phải rất mất mặt sao?

- Hừ, có bản lĩnh thì các ngươi cứ ở đó đi.

Thần sắc thanh y lão giả lạnh băng, ánh mắt lóe hàn quang.

Hai Chuẩn Thần của Hỏa Dực Tộc dường như nhận được chỉ lệnh, lập tức kích phát huyết mạch, toàn lực xông lên.

Uỳnh!

Thanh y lão giả cũng kích hoạt huyết mạch, thực lực đại tăng, lôi điện quang khủng bố bao quanh cơ thể, mang theo sức mạnh hủy diệt.

Thanh y lão giả và Hỏa Dực Tộc muốn đánh bại Kim Giác Hỏa Thử với tổn thất ít nhất có thể thì cần thời gian. Nhưng giờ có người khác ở ngoài quan sát thì họ không giấu thực lực nữa, giải quyết xong Kim Giác Hỏa Thử rồi đối phó với bọn Triệu Phong.

Uỳnh! Bùm!

Ba người thể hiện hết thực lực, nhanh chóng áp chế được Kim Giác Hỏa Thử.

Hai người Hỏa Dực Tộc vốn là thiên kiêu trong tộc, đều có Thần khí công kích. Còn thực lực thanh y lão giả thì càng khủng khiếp hơn, lôi điện chi lực hủy diệt tất cả.

- Nhân loại đáng ghét các ngươi!

Mấy con Kim Giác Hỏa Thử bị trọng thương, không phải đối thủ của bọn thanh y lão giả nữa.

Vút vút!

Tất cả Kim Giác Hỏa Thử đều bỏ chạy, nhưng hướng lại là trong sơn động.

Đồng thời từ trong sơn động đột nhiên lan tỏa một luồng sóng thần lực dao động, kèm theo là khí tức của Kim, Viêm.

- Bên trong nhất định có bảo vật.

Ánh mắt thanh y lão giả lóe tinh quang.

- Coi như các ngươi may mắn, cút đi!

Hai Chuẩn Thần của Hỏa Dực Tộc cũng cảm ứng được trong sơn động có bảo vật, bắt buộc phải lấy được càng nhanh càng tốt. Họ không có thời gian bận tâm đến mấy người Triệu Phong nữa.

Vút vút vút!

Thanh y lão giả dẫn mấy người Hỏa Dực Tộc vào trong sơn động.

- Đi!

Triệu Phong khẽ hô, cũng cùng Ngụy Kha, Mã Linh Thi vào trong.

Vách trong sơn động toàn là khoáng thạch kim loại hiếm, tỏa ra thứ khí tức nóng bỏng, bên trong sơn động có một thông đạo bí mật.

- Xem ra có lẽ bên dưới là đất truyền thừa, chỉ là không biết truyền thừa thế nào.

Mã Linh Thi vừa mừng vừa ngạc nhiên.

Không ngờ nhanh như vậy đã gặp được một nơi có truyền thừa trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh này.

Triệu Phong không nói gì, đi thẳng vào trong. Ngụy Kha và Mã Linh Thi nhìn nhau rồi đi theo Triệu Phong tìm vận may.

Vừa vào trong cửa động nhỏ hẹp thì một tia lôi điện lóe lên.

- Các ngươi thật không biết sống chết, còn dám theo vào đây?

Giọng nói lạnh lẽo của thanh y lão giả vang lên theo một đạo lôi quang chưởng ảnh khổng lồ oanh kích về phía Triệu Phong.

Nếu không phải phát hiện cơ ngộ trong sơn động này bất phàm thì chắc chắn bọn thanh y lão giả đã giải quyết ba người Triệu Phong trước. Nhưng hắn không ngờ Triệu Phong lại không biết điều mà xông vào.

Ầm!

Triệu Phong cũng đã sớm phát hiện ra thanh y lão giả nấp ở đây, ngay lập tức kích phát Thánh Lôi Thể, tung ra một chưởng hủy diệt viêm lôi.

Uỳnh! Bùm!

Trong thông đạo nhỏ hẹp bạo phát một trận lôi điện viêm khí khủng khiếp. Lòng đất rung chuyển dữ dội, khoáng thạch trên bức vách kiên cố vỡ tan, rơi lả tả.

- Hả?

Thanh y lão giả lùi nửa bước, ngạc nhiên kêu lên.

Nguyên khí của hắn bị tổn hao, trong lúc không cẩn thận đã để Triệu Phong chiếm thế thượng phong. Nhưng một chưởng vừa rồi của Triệu Phong đã vượt qua nhị giai Chân Thần, tiếp cận với tam giai Chân Thần rồi.

- Bọn ta theo cũng là sợ tiền bối gặp nguy hiểm gì đó. Có lẽ chúng ta vẫn còn cơ hội hợp tác a.

Triệu Phong vẫn luôn giữ dáng vẻ nhàn nhã.

Thánh Lôi Thể của Triệu Phong có tính kháng lôi điện lớn nhất, công kích của thanh y lão giả chẳng có tác dụng gì nhiều tới Triệu Phong.

Triệu Phong cũng không cần thể hiện thực lực quá mạnh, chỉ cần thu hút sự chú ý của đối phương là được.

- Được, không sợ chết thì theo đi.

Thanh y lão giả phất ống tay áo, dẫn hai Chuẩn Thần của Hỏa Dực Tộc bay xuống phía dưới.

Thực lực của Triệu Phong hơn xa hắn tưởng, muốn giải quyết không

dễ dàng, vì thế thanh y lão giả tạm thời tha cho Triệu Phong.

- Triệu huynh ẩn giấu sức manh thật kỹ. Thực lực như vậy cũng tương đương với thiên tài mạnh nhất của Lam Lân Tộc bọn ta rồi.

Ngụy Kha cảm thán.

- Ta vừa hay tu luyện được Lôi đạo công pháp luyện thể nên khắc chế được Lôi đạo công kích của vị tiền bối đó thôi.

Triệu Phong khiêm tốn giải thích.

Sáu người men theo thông đạo nhỏ hẹp xuống sâu dần. Nhiệt độ cũng ngày một tăng, khoáng thạch trên vách cũng đỏ rực lên nóng bỏng dị thường.

Rất nhanh mọi người dã tới một cái động huyệt rộng lớn dưới lòng đất.

Bốn bề động huyệt đều là khoáng tài kim loại cứng dị thường. Dưới lòng đất là dung nham nóng bỏng. Nhưng ở giữa dung nham là một tòa cung điện hỏa diệm chói lòa. Vật liệu dựng lên nó cũng bất phàm, bên trong chắc chắn có trọng bảo.

- Quả nhiên là đất truyền thừa.

Thanh y lão giả và hai người Hỏa Diệm Tộc nhìn cảnh tượng trước mặt đầy phấn khích.

Vèo vèo!

Mấy người thanh y lão giả và bọn Triệu Phong bay về phía cung điện.

Đột nhiên ở cửa vào cung điện xuất hiện mấy con Kim Giác Hỏa Thử kia ánh mắt hung hãn nhìn bọn Triệu Phong. Vết thương trong trận đấu vừa rồi của chúng đã hoàn toàn bình phục.

- Đây là đất truyền thừa tổ tiên Kim Giác Hỏa Thử để lại, các ngươi đừng hòng bước vào nửa bước!

Một con Kim Giác Hỏa Thử có khí tức mạnh nhất gầm lên.

Đúng lúc ấy, từ bên trong tòa cung điện truyền ra một luồng giao động khí tức vô cùng cường đại.

- Nguy rồi, có Kim Giác Hỏa Thử đang tiếp nhận truyền thừa.

Sắc mặt thanh y lão giả thay đổi.

Thương thế mấy con Kim Giác Hỏa Thử kia đã hồi phục, đối phó không dễ dàng gì. Một khi con Kim Giác Hỏa Thử bên trong tiếp nhận sức mạnh truyền thừa xong thì chắc chắn sẽ mạnh hơn nhiều.

- Vị tiểu huynh đệ đây, và cả Chuẩn Thần của Lam Lân Tộc, hãy cùng động thủ!

Thanh y lão giả nhìn sang bọn Triệu Phong.

Thực lực của Triệu Phong không thể coi thường, hơn nữa giờ muốn lấy được trọng bảo ở đây buộc phải nhờ sức mạnh của ba người Triệu Phong nữa.

- Nếu tiền bối đã chủ động mở lời mà tại hạ lại từ chối thì thật bất kính.

Triệu Phong cười ôn hòa, nhnưg nó lại khiến thanh y lão giả rất căm ghét.

- Động thủ đi!

Thanh y lão giả hô lên, cả sáu người cùng xông tới.

- Bảo vệ truyền thừa!

Kim Giác Hỏa Thử trực kiếp kích phát huyết mạch.

Uỳnh uỳnh!

Sâu trong cung điện, một luồng kim hỏa chi lực tràn vào cơ thể Kim Giác Hỏa Thử, sức mạnh huyết mạch của chúng được tăng cường rất lớn.

- Thì ra là vậy. Chẳng trách chúng lại chạy tới nơi này.

Một vị Hỏa Dực Tộc sắc mặt tối lại.

Tại nơi này, chiến đấu lực của bọn Kim Giác Hỏa Thử được tăng cường, mạnh hơn bên ngoài rất nhiều. Nếu chỉ có ba người bọn họ chắc chắn không đối phó được.

Uỳnh! Rầm!

Sáu người cùng lao vào Kim Giác Hỏa Thử, Triệu Phong thi triển viêm lôi, công kích bá đạo cường hãn, ngay lập tức thu hút sự chú ý của mọi người.

- Chiến đấu lực của hắn so với hai Chuẩn Thần của Thiên Dực Tộc còn mạnh hơn.

Thanh y lão giả vẫn luôn chú ý tới Triệu Phong, Huyền Quang viên mãn nhưng lại có thực lực như vậy đúng là không thể tin nổi.

Nhưng thực lực của bọn họ mạnh thì có thể trợ giúp hắn đoạt cơ ngộ ở đây.

- Thánh Lôi Bá Quyền!

- Lôi Diệt Chưởng!

Sáu người liên thủ, cho dù huyết mạch của Kim Giác Hỏa Thử có được tăng cường thì vẫn bị ép lui.

Rất nhanh một con Kim Giác Hỏa Thử đã bị giết, chiến đấu lực của bốn người đã áp chế được Kim Giác Hỏa Thử, dồn tới gần cung điện hỏa diệm.

- Tiểu tử, ba người các ngươi tạm giữ chân Kim Giác Hỏa Thử, bọn ta vào đoạt bảo vật, sau khi lấy được chia đôi với các ngươi, thế nào?

Thanh y lão giả đề nghị.

- Đúng vậy, trong đó có Kim Giác Hỏa Thử đang tiếp nhận truyền thừa, chúng ta buộc phải ngăn nó lại, nếu không sau đó dù sáu người chúng ta liên thủ thì e là cũng không giành được bảo vật ở đây.

Chuẩn Thần của Hỏa Dực Tộc lập tức phụ họa.

- Vậy được, cứ giao ở đây cho bọn ta.

Triệu Phong đồng ý nhanh chóng.

Thanh y lão giả và hai Chuẩn Thần của Hỏa Dực Tộc có chút ngạc nhiên. Họ vốn nghĩ Triệu Phong sẽ nêu điều kiện, nhưng không ngờ Triệu Phong lại đồng ý nhanh như vậy, khiến họ có chút cảm giác không thực.

- Vậy các ngươi phải chặn được Kim Giác Hỏa Thử đấy.

Thanh y lão giả không quản được nhiều như vậy, cùng mấy người Hỏa Dực Tộc bay vào trong cung điện.

- Triệu huynh, sao lại đồng ý với chúng như vậy? Nếu chúng đoạt được bảo vật rồi bỏ mặc chúng ta thì sao?

Ngụy Kha có chút lo lắng nói.

Lúc này, mấy con Kim Giác Hỏa Thử tuy đã bị thương nhưng ba người họ giữ chân chúng cũng có chút khó khăn.

- Không sao, bảo vật trong cung điện đó cũng không phải dễ lấy như vậy.

Triệu Phong mỉm cười để Ngụy Kha và Mã Linh Thi yên tâm.

Triệu Phong bảo chúng vào lấy bảo vật đương nhiên không sợ họ có bảo vật rồi bỏ đi, huống hồ bảo vật muốn lấy cũng không dễ.

Mấy người thanh y lão giả vào không được bao lâu thì từ trong cung điện vọng ra tiếng gầm phẫn nộ:

- Dám lấy cắp tài nguyên truyền thừa của Kim Giác Hỏa Thử Tộc. Các ngươi chịu chết đi!

- Nguy rồi, con Kim Giác Hỏa Thử đó đã tiếp thụ một phần sức mạnh của truyền thừa, thực lực đạt tới tam giai Chân Thần rồi.

Thanh y lão giả kêu lên kinh ngạc. Tuy hắn cũng là tam giai Chân Thần nhưng Kim Giác Hỏa Thử ở đây có thể phát huy sức mạnh lớn nhất.

Chương 1175: Chặn đứng tam giai Chân Thần

Sau khi thanh y lão giả và hai Chuẩn Thần của Hoả Dực Tộc vào trong cung điện, áp lực đè lên ba người Triệu Phong lập tức tăng lên.

Nhưng nghe tiếng động bên trong thì trận chiến đấu bên trong đó còn ác liệt hơn.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng.

Triệu Phong kết hợp huỷ diệt viêm lôi và thánh lôi lực phách, tung ra một đao cự chưởng lôi quang chói loà về phía Kim Giác Hoả Thử.

Giờ chỉ có ba người Triệu Phong đối phó với Kim Giác Hoả Thử, nên hắn cũng phải lấy ra một số thủ đoạn, nếu không thì Nguỵ Kha và Mã Linh Thi không chống đỡ nổi.

Nhưng hai người họ không hổ là thiên tài Lam Lân Tộc, thiên phú cực cao, trong trận chiến nghịch phong này, tiềm lực của họ cũng được kích thích, khả năng chiến đấu nâng lên không ít.

- Triệu huynh, không ngờ thực lực của huynh lại mạnh như vậy.

Nguỵ Kha lần này có phần kinh ngạc.

Mấy lần trước Triệu Phong ra tay đều rất chớp nhoáng, hắn ít kinh nghiệm nên không nhận ra điều gì.

Nhưng lần này Triệu Phong thể hiện hết khả năng chiến đấu khiến

Nguỵ Kha rất ngạc nhiên.

Ánh mắt Mã Linh Thi cũng loé sáng lạ, thực lực của Triệu Phong cũng tương đương với thiên tài mạnh nhất Lam Lân Tộc là Lam Diệp. Đúng là có khả năng chia một phần đất truyền thừa của tổ tiên Kim Giác Hoả Thử.

Uỳnh! Bùm!

Trong cung điện hoả diệm, âm thanh đinh tai nhức óc của trận chiến đấu vẫn không ngừng vang lên, chốc chốc lại vọng ra tiếng gầm phẫn nộ của Kim Giác Hoả Thử.

Triệu Phong không kìm được dùng con mắt trái nhìn xuyên qua toà cung điện để xem tình hình bên trong.

Thể hình của Kim Giác Hoả Thử ở trong đó to gấp đôi bên ngoài, toàn thân nó bọc trong hoả diệm và kim quang, thực lực thậm chí vượt qua thanh y lão giả.

Nhưng hai Chuẩn Thần của Lam Lân Tộc cũng không tầm thường, Hoả hệ huyết mạch của hai người còn cao hơn Kim Giác Hoả Thử một bậc. Tốc độ của họ nhanh, lại linh hoạt, vận dụng Thần khí thi triển chiến kỹ thần cấp, không ngừng tấn công Kim Giác Hoả Thử.

- Tiền bối, nếu không nhanh một chút thì sẽ khiến các cường giả khác chú ý.

Triệu Phong mỉm cười, hô lớn.

Thanh y lão giả đang chiến đấu cùng Kim Giác Hoả Thử, sắc mặt lập tức tối lại.

Vận khí của bọn hắn thật quá tồi, vừa vào cung điện không bao lâu thì con Kim Giác Hoả Thử này đã hoàn thành truyền thừa.

Nhưng đề nghị này là họ chủ động đưa ra, họ cũng chỉ đành liều mình xông lên, giải quyết con Kim Giác Hoả Thử khủng bố này.

- Nhị vị, các ngươi đều là thiên kiêu Chuẩn Thần của Hoả Dực Tộc, không thể nào không có tuyệt chiêu gì chứ?

Thanh y lão giả nhìn sang hai người Hoả Dực Tộc.

Trong đó một người đành dùng tới tuyệt chiêu mình đã chuẩn bị.

Từ trong cơ thể của hắn thích phóng thần lực cường đại dị thường, phối hợp với Thần khí, chiến kỹ của hắn đã tạo được thương thế nhất định tới Kim Giác Hoả Thử.

Rồi hai người còn lại tranh thủ tấn công, dần dần Kim Giác Hoả Thử rơi vào thế yếu, thương thế càng ngày càng nặng.

Uỳnh!

Kim Giác Hoả Thử thân bị trọng thương xông ra khỏi cung điện, không bỏ chạy cũng chẳng tấn công bọn Triệu Phong mà lao vào dung nham xung quanh cung điện.

- Ủa? Nhiệt độ của dung nham này không cao, ẩn chứa năng lượng huyết mạch kỳ dị.

Thấy cảnh đó Triệu Phong mới phát giác dường như dung nham ở đây cũng là một loại tài nguyên quý giá.

Không lâu sau, từ trong cung điện, thanh y lão giả và hai người Hoả

Dực Tộc mặt mày rạng rỡ lao ra.

- Triệu huynh, ta cảm nhận được người trong tộc ta đang tới.

Nguỵ Kha thông qua lệnh bài truyền tin cảm nhận được điều khác thường, nói.

Thanh y lão giả và hai người Hoả Dực Tộc đến bên cạnh bọn Triệu Phong trợ giúp họ đánh lui Kim Giác Hoả Thử.

- Ba vị, đây là tất cả thu hoạch lần này. Các vị có thể lấy một phần trong đó.

Thanh y lão giả lấy ra một cái nhẫn trữ vật.

- Ta còn tưởng ba vị sẽ bỏ mặc bọn ta đem bảo vật chạy mất chứ.

Triệu Phong cười thâm ý.

Thật ra, sau khi thanh y lão giả ra ngoài, rõ ràng không có ý trợ giúp ba người Triệu Phong.

Mà vừa hay bọn họ nghe được lời nói của Nguỵ Kha nên mới chủ động giúp ba người Triệu Phong đồng thời còn đưa bảo vật thu hoạch được ra.

Ý niệm của ba người Triệu Phong vào trong nhẫn trữ vật, đồ bên trong rất quý giá, có các loại tài nguyên tu luyện, cũng có công pháp chiến kỹ.

Nguỵ Kha và Mã Linh Thi đương nhiên sẽ không tin đây là tất cả thu hoạch, nhưng thấy Triệu Phong không nói gì họ cũng cho qua. Dù sao có được nhiều bảo vật như vậy cũng là thu hoạch không tồi rồi.

- Các ngươi dám lấy tài nguyên truyền thừa của Kim Giác Hoả Thử, ta sẽ không tha cho các ngươi.

Con Kim Giác Hoả Thử khổng lồ trong dung nham đột nhiên gầm lên.

- Nguy rồi, thương thế của con súc sinh này sắp hồi phục, chúng ta mau đi thôi.

Thanh y lão giả cất nhẫn trữ vật đi rồi bay về phía cửa động.

Ba người Triệu Phong cũng không do dự, lập tức rời đi.

Vút vút…

Mấy người Triệu Phong và thanh y lão giả bay ra khỏi sơn động.

Nhưng ánh mắt Nguỵ Kha và Mã Linh Thi lập tức thay đổi, họ chăm chăm nhìn phía trước.

- Hồ Thành, ngươi là đồ tiểu nhân vô sỉ bỉ ổi.

Mã Linh Thi chửi.

Mấy người thanh y lão giả nhìn nhóm người Lam Lân Tộc phía trước, thần sắc thận trọng.

- Linh Thi, sau khi ta bỏ đi lập tức tìm cứu binh để quay lại cứu nàng.

Hồ Thành vội giải thích, nhưng thần sắc không hề có chút gì gọi là lo lắng.

Bên cạnh hắn có ba người, trong đó một người là đại ca của Hồ

Thành là Hồ Tang, thiên kiêu Chuẩn Thần của Lam Lân Tộc, hai người còn lại đều là cường giả Chân Thần của Lam Lân Tộc.

Người của Lam Lân Tộc và Hỏa Dực Tộc nhìn nhau nhưng không nói gì.

- Triệu Phong, khi ấy ngươi theo ta chỉ ăn không ngồi rồi, còn đoạt tài nguyên của ta. Giờ đại ca và cả tiền bối Lam Lân Tộc ở đây, họ sẽ lấy lại công bằng cho ta.

Hồ Thành nhìn thẳng Triệu Phong với sự đắc ý đầy khiêu khích.

- Hồ Thành, hôm đó Triệu Phong theo ngươi căn bản không lấy bất cứ thứ gì. Gặp nguy hiểm ngươi còn bỏ mặc bọn ta, thậm chí còn giậu đổ bìm leo, bỏ chạy một mình. Nếu không phải có Triệu Phong thì bọn ta đã chết lâu rồi. Giờ ngươi lại còn trách tội Triệu Phong?

Ngụy Kha vô cùng phẫn nộ nói.

- Hừ!

Đúng lúc đó Hồ Tang bước ra, khí tức vô hình ập về phía Ngụy Kha.

Ngụy Kha nói hết ra như vậy không phải làm mất thể diện của Hồ Thành và cả hắn hay sao?

Ba người bọn thanh y lão giả cười nhẹ.

Vốn dĩ họ sợ người của Lam Lân Tộc liên kết đối phó với họ, nhưng giờ xem ra mâu thuẫn trong Lam Lân Tộc không dễ hóa giải. Họ căn bản không cần lo người của Lam Lân Tộc sẽ cướp thu hoạch.

Hơn nữa người mà Lam Lân Tộc muốn đối phó là Triệu Phong, việc

này đương nhiên khiến bọn thanh y lão giả rất vui.

- Tiểu tử, giao không gian trữ vật ra đây, Lam Lân Tộc sẽ tha cho ngươi một mạng.

Hồ Tang mắt rực cháy nhìn Triệu Phong.

Đương nhiên hắn nhận ra bọn Triệu Phong và Hỏa Dực Tộc vào trong sơn động chắc chắn có thu hoạch. Thực lực của Hỏa Dực Tộc mạnh không dễ đối phó. Ngụy Kha và Mã Linh Thi lại là người của Lam Lân Tộc, hắn không tiện công khai cướp đoạt. Chỉ có Triệu Phong tu vi thấp kém, không có thế lực gì là dễ hạ thủ nhất.

Phía sau hắn, hai vị cường giả Chân Thần của Lam Lân Tộc cũng bước ra, áp lực vô hình ập về phía Triệu Phong.

Rõ ràng đại ca của Hồ Thành có địa vị không tầm thường trong các thiên kiêu Chuẩn Thần Lam Lân Tộc. cường giả Chân Thần trong tộc đương nhiên bảo vệ hắn, không bận tâm tới lời của Ngụy Kha và Mã Linh Thi.

- Các ngươi…

Ngụy Kha hơi run lên, không biết nên nói gì, nhìn Triệu Phong với chút áy náy.

- Tránh ra, nếu không sẽ xử ngươi tội phản đồ!

Hồ Tang lạnh lùng nhìn Ngụy Kha.

Tuy cùng là thiên tài Chuẩn Thần Lam Lân Tộc nhưng Ngụy Kha đâu có thể bì được với hắn.

Ầm!

Hồ Tang giơ tay phải lên, thần lực trào dâng, chuẩn bị ra tay.

Nhưng đúng lúc đó, cả mặt đất khẽ rung, rồi chấn động càng ngày càng mạnh.

Cuối cùng mặt đất rung chuyển dữ dội, chỉ thấy phía chân trời tối sầm lại, yêu khí khủng khiếp tràn tới.

- Đó là…yêu triều?

Hồ Tang sững người kinh hãi nhìn về phía đó.

Cũng như vậy, người của Lam Lân Tộc và Hỏa Dực Tộc đều vô cùng kinh hãi nhìn đoàn chủng tộc Thái Cổ với số lượng khủng bố phía xa. Họ chưa từng nghe nói trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh lại có yêu triều.

Tu vi của những chủng tộc Thái Cổ kia tuy không mạnh, nhưng số lượng lại vô cùng khủng bố.

- Đi thôi!

Thanh y lão giả và người Hỏa Dực Tộc lập tức bỏ đi.

- Đệ đệ, mau đi thôi!

Hồ Tang nói rồi cùng đám người Lam Lân Tộc bỏ đi.

- Các ngươi còn ở đó làm gì?

Cường giả Chân Thần Lam Lân Tộc quát Ngụy Kha và Mã Linh Thi.

- Tiểu tử, hôm nay tha cho ngươi!

Hồ Thành hầm hầm gườm Triệu Phong.

Vút!

Triệu Phong cũng không ở lại, bay về một hướng nào đó. Không ai nhận ra vào lúc nguy hiểm này trên mặt hắn lại xuất hiện nụ cười.

Đàn chủng tộc Thái Cổ kia đương nhiên đều là linh sủng của Triệu Phong. Chúng lúc nào cũng ẩn mình ở gần Triệu Phong nghe hiệu lệnh.

- Người của Hỏa Dực Tộc.

Triệu Phong nhắm đúng hướng thanh y lão giả rồi đuổi theo.

Rất nhanh thú triều đã đuổi hướng, đuổi theo hướng của người Hỏa Dực Tộc.

Vút!

Triệu Phong biến thành một đạo kim quang bay vút đi.

Tốc độ của hắn căn bản không thua kém thanh y lão giả. Hơn nữa đây là Mộng Cảnh Thái Cổ, tốc độ của hắn lại càng nhanh hơn, rất nhanh đã đuổi kịp đám người Hỏa Dực Tộc.

- Triệu Phong?

Thanh y lão giả mặt đầy chấn kinh nhìn nam tử tóc kim trước mắt. Chỉ Huyền Quang viên mãn nhưng lại đuổi kịp mấy người hắn, đúng

là không thể tin nổi.

- Nguy rồi, thú triều đang đuổi về phía chúng ta.

Lúc này, một Chuẩn Thần Hỏa Dực Tộc bỗng kêu lên.

Ba người mặt biến sắc, thú triều sao có thể đột ngột thay đổi hướng đuổi theo bọn hắn được? Trừ phi đó không phải thú triều, mà những chủng tộc Thái Cổ này nghe lệnh của ai đó.

Nghĩ thế ba người sắc mặt kinh hãi nhìn Triệu Phong, hàn ý từ dưới chân chạy khắp cơ thể.

- Ở lại hết đi!

Từ ngón tay trỏ của Triệu Phong trào ra mọt luồng thần lực huyết mạch Thái Cổ mạnh mẽ, đồng thời hủy diệt viêm lôi chi lực cũng bao quanh.

Muốn giữ bọn thanh y lão giả thì Triệu Phong đương nhiên không thể không dùng hết thực lực.

- Diệt Địa Chỉ!

Một đạo chỉ quang cùng với cơn bão tố lôi quang vô cùng vô tận giống như cột chống trời bắn ra.

Hai Chuẩn Thần Hỏa Dực Tộc bị một đòn của Triệu Phong đánh trọng thương, nhìn Triệu Phong với ánh mắt không tin nổi, sao hắn có thể mạnh như vậy?

Uỳnh!

Toàn thân thanh y lão giả được bọc trong lôi điện, phá vỡ công kích của Triệu Phong, không hề bị thương thế gì.

- Hừ, ta không biết ngươi đã thu phục chủng tộc Thái Cổ như thế nào, nhưng ngươi chỉ là Huyền Quang viên mãn cũng muốn chặn bọn ta sao?

Thanh y lão giả tuy kinh ngạc về thủ đoạn của Triệu Phong, nhưng hắn vẫn còn rất tỉnh táo.

Thú triều đương nhiên khủng khiếp nhưng tốc độ của những chủng tộc Thái Cổ kia kém hắn rất nhiều. Chỉ cần giết được Triệu Phong thì mọi việc sẽ được giải quyết.

- Lôi Minh Điện Quang!

Thanh y lão giả vung song quyền, lôi quang trong trời đất biến thành một con cự thú Hồng Hoang oanh kích Triệu Phong.

- Thần Mâu Phục Chế!

Triệu Phong mỉm cười, con mắt trái lóe ánh mộng huyễn, vô số làn sóng màu kim nhạt tỏa ra.

Uỳnh uỳnh!

Một con cự thú lôi điện cuồng bạo dị thường lao ra từ trong con mắt trái của Triệu Phong.

- Sao có thể như vậy? đây là chiến kỹ Lôi Minh Điện Quang của ta!

Thanh y lão giả chấn kinh, sững sờ nhìn hai luồng lôi điện hủy diệt lao vào nhau.

Chương 1176: Thực lực chỉnh thể tăng lên

Lôi điện trong trời đất đan xen chằng chịt, tiếng sấm rền không ngớt.

Hai Chuẩn Thần của Hoả Dực Tộc cũng chấn kinh nhìn cảnh tượng đó.

Triệu Phong chỉ là Huyền Quang Cảnh viên mãn lại thi triển ra lôi điện sát chiêu của tam giai Chân Thần. Hơn nữa Lôi Minh Điện Quang là chiến kỹ của thanh y lão giả, sao Triệu Phong lại sử dụng được?

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Thú triều phía sau càng ngày càng tới ần, yêu khí khủng khiếp khiến hai người Hoả Dực Tộc toàn thân lạnh toát run rẩy, gần như nghẹt thở.

- Cút ra!

Thanh y lão giả phát động công kích khủng bố dị thường.

Tuy không hiểu tình hình vừa rồi nhưng giờ quan trọng là phải giữ mạng, bắt buộc phải nhanh chóng giết chết Triệu Phong hoặc đột phá được sự ngăn cản của hắn.

Keng keng!

Đối mặt với sự phản kích trước khi chết của tam giai Chân Thần,

Triệu Phong không dám lơ là, trong tay đột nhiên xuất hiện một tấm lá chắn đen, đôi mắt trái loé lôi kiếp chi lực.

Uỳnh uỳnh!

Triệu Phong dùng Cổ Thần Ấn hình thái lá chắn, chặn lại công kích huỷ diệt của thanh y lão giả, đồng thời đồng thuật trong con mắt trái của hắn cũng nhanh chóng tấn công thanh y lão giả.

Uỳnh uỳnh!

Đỉnh đầu thanh y lão giả bùng cháy lôi kiếp hoả diệm.

- Á!!!

Thanh y lão giả kêu lên thảm thiết, hắn cảm giác linh hồn mình như bị vạn lôi xuyên thấu, đau đớn tột cùng.

Keng keng!

Tấm lá chắn trong tay Triệu Phong lập tức biến thành thanh trường kiếm đen, huỷ điệt viêm lôi bùng phát, một đạo liệt diệm đen bắn về phía thanh y lão giả.

Phừng!

Thanh y lão giả sực tỉnh, lập tức thần lực trào dâng, đánh ra một đạo lôi điện nhằm thẳng vào công kích của Triệu Phong.

Uỳnh!

Một đạo lôi lực tấn công thanh y lão giả, rõ ràng thanh y lão giả đã đánh giá sai uy năng công kích của Triệu Phong.

- Ngươi sẽ phải chết!

Thanh y lão giả bùng nộ khí, hắn không ngờ công kích linh hồn của Triệu Phong lại mạnh như vậy, ngay cả linh hồn ý chí của hắn cũng bị tổn thương. Hơn nữa Thần khí phòng ngự trong tay Triệu Phong còn có thể biến thành Thần khí công kích. Vì thế trong chiêu vừa rồi, hắn đã bị yếu thế.

- Ép ta dùng tới sát chiêu thì ngươi có thể yên tâm đi chết rồi.

Thanh y lão giả hai mắt sắc lạnh, một luồng Thần lực cuồng bạo từ trong người cuồn cuộn bùng phát ra.

- Lôi Minh!

Thanh y lão giả chắp hai tay lại, lôi điện chi lực trong trời đất toàn bộ ngưng tụ lại tạo nên một con lôi điện cự thú hình thái vô cùng khủng bố.

Grào!

Từ trong con lôi điện cự thú vọng ra tiếng gầm đinh tai nhức óc, tựa hổ mà cũng giống rồng, uy chấn bốn phương.

- Mạnh thật, truyền lôi điện chi lực vào trong sóng âm.

Triệu Phong cảm giác thể phách toàn thân bị tấn công bởi một luồng lôi điện chi lực. Cũng may thể phách của hắn có kháng tính cực lớn đối với lôi điện, nếu không thì sóng âm lôi điện đã tấn công vào trong cơ thể hắn rồi.

Còn hai thiên kiêu của Hoả Dực Tộc thì không dễ chịu như vậy, trong

một tiếng sấm rền, huyết mạch toàn thân họ đông cứng, ngay cả linh hồn cũng bị tổn thương.

- Giết!

Thanh y lão giả vung một tay lên, lôi điện cự thú khủng bố bạo phát ra tiếng sấm vang dội, chớp mắt đã tới trước mặt Triệu Phong, oanh kích uy lực lôi điện vô cùng tận.

- Nhanh thật!

Triệu Phong căng thẳng, trường kiếm lại biến thành tấm lá chắn.

Đồng thời mắt trái Triệu Phong loé lên một tia mộng huyễn, rồi kim quang loé sáng trói chặt chiêu Lôi Minh..

- Với năng lực của ta dựa vào Cổ Thần Ấn mà vẫn khó chống đỡ được.

Triệu Phong thầm kinh hãi, Cổ Thần Ấn chắc chắn là Thần khí cường đại, nhưng tu vi của Triệu Phong lại quá thấp, không thể phát huy hết sức mạnh của Thần khí.

- Ha ha, ngươi chết là đám chủng tộc Thái Cổ kia sẽ không bị ngươi khống chế nữa, còn bảo vật của ngươi sẽ là của ta.

Sắc mặt thanh y lão giả có phần tái nhợt nhưng lại cười điên cuồng.

Một chiêu này của hắn tuy tiêu hao lớn nhưng uy lực lại rất khủng khiếp, hắn biết rõ, những kẻ dưới tam giai Chân Thần thì khó có thể thoát nạn được.

Một khi Triệu Phong chết thì nguy cơ của hắn sẽ được giải trừ, còn

có thể lấy được bảo vật của Triệu Phong. Ví như món Thần khí biến đổi được hình thái kia, thanh y lão giả đương nhiên nhận ra sự bất phàm của nó.

Cộp cộp cộp…

Triệu Phong bị uy lực lôi điện khủng khiếp đẩy lùi mấy chục bước. Lôi điện chi lực từ bốn phía xâm thực về phía hắn. Cũng may Thánh Lôi Thể của Triệu Phong cường hãn nên mới chống lại được phần lớn công kích.

- Ngươi chặn được sao… Đi chết đi!

Thanh y lão giả khựng lại, rồi ánh mắt hung hãn, thân hình lướt tới tấn công từ bên cạnh. Một luồng lôi điện khủng bố đánh về phía Triệu Phong.

Lúc này Triệu Phong cũng miễn cưỡng chống lại một chiêu Lôi Minh, không còn nhiều sức, khí huyết sôi trào.

Nhìn cục thế này rất nguy hiểm.

Thanh y lão giả cười lạnh lẽo, ánh mắt giống như đang nhìn người chết vậy.

- Ngươi vui mừng quá sớm đấy!

Triệu Phong hai tay cầm Cổ Thần Ấn, miễn cưỡng giữ vững thân thể, khoé miệng nhếch lên.

Chỉ thấy trong mắt trái hắn bắn ra một luồng lôi điện chi lực khủng khiếp.

Grào!

Đột nhiên một con lôi điện cự thú hung hãn uy lực chấn thiên lao ra.

Sắc mặt thanh y lão giả tái nhợt, bị bao trùm bởi sự sợ hãi tột cùng.

- Á!!!

Thanh y lão giả bị vây bởi thú triều, gắng hết sức tránh né, chống đỡ, nhưng phần lớn uy năng của Lôi Minh vẫn oanh kích trúng người hắn.

Thanh y lão giả thân hình lắc lư, mặt cắt không còn giọt máu, toàn thân bị trọng thương.

Nguy hơn đó là số lượng khủng bố của chủng tộc Thái Cổ đã vây kín lấy hắn, cả trời đất bị bao trùm bởi thứ sát khí Thái Cổ hung hãn.

- Quả nhiên là được!

Triệu Phong mừng rỡ. Hắn có thể sao chép được công kích của đối phương nhưng nếu trực tiếp phóng thích để đối chọi với công kích của đối phương thì hoàn toàn không có tác dụng gì.

Vì thế vừa rồi Triệu Phong sao chép công kích của thanh y lão giả nhưng không vội thích phóng ngay mà tạm thời tích lũy lại, đợi đến khi có thời cơ mới phản kích.

Nhưng sao chép sát chiêu của thanh y lão giả tiêu hao rất lớn. Con mắt trái của Triệu Phong đã tối đi nhiều, e là không thể tiếp tục sao chép công kích cường hãn nữa.

- Triệu Phong, ngươi muốn thế nào?

Sắc mặt thanh y lão giả đầy sự oán ận, trừng trừng nhìn Triệu Phong đang tiến lại gần.

- Tiền bối, cứu bọn ta!

Giọng nói run rẩy của hai thiên kiêu Hỏa Dực Tộc vọng lại.

Triệu Phong lạnh lùng liếc nhìn một cái, ý niệm khẽ động, ngay lập tức vài chục con chủng tộc Thái Cổ bay tới.

Tiếng kêu thảm thiết cùng với mùi máu tanh nồng lan tỏa trong không gian.

Một lúc sau cuối cùng không gian trở lại yên tĩnh.

- Rốt cuộc ngươi muốn thế nào. Lẽ nào chỉ để ta nhìn thấy những cảnh này?

Thanh y lão giả sắc mặt tái nhợt.

- Giao không gian trữ vật ra đây, có lẽ ta sẽ tha cho ngươi một mạng.

Giọng nói lạnh băng khiến toàn thân thanh y lão giả run lên sợ hãi.

Hắn không ngờ mình lại bị một hậu bối Huyền Quang viên mãn đe dọa như vậy.

Đồng thời hắn cũng không hiểu tại sao Triệu Phong không giết mình rồi đoạt không gian trữ vật.

Lẽ nào Triệu Phong thật sự định thả hắn đi? Thanh y lão giả có phần không tin, nhưng giờ cũng chỉ còn cách làm theo lời Triệu Phong, có

lẽ còn có cơ hội sống.

Thanh y lão giả vô cùng miễn cưỡng lấy ra một cái vòng tay màu bạc. Nhưng đúng lúc đó từ trong đàn chủng tộc Thái Cổ, vài chục con tinh thông linh hồn, huyễn thuật thi triển công kích linh hồn đối với thanh y lão giả.

- Thần Mâu Ngưng Thị,

Triệu Phong dùng tới con mắt trái đã rất hư nhược của mình, một luồng năng lượng cấm kỵ không thể chống lại bao trùm lấy linh hồn thanh y lão giả.

Đương nhiên là Triệu Phong đánh giá cao chiến lực của thanh y lão giả, còn những cái khác có thể bỏ qua. Nhưng nếu Triệu Phong nói thẳng muốn nô dịch hắn thì chắc chắn đối phương sẽ cự tuyệt, thậm chí chưa biết chừng có thể tự sát.

- Nguy rồi…

Thanh y lão giả bị trọng thương, trong sự hư nhược cực hạn, chống đỡ một lúc cuối cùng linh hồn cũng bị Triệu Phong rút mất.

Trên đỉnh một ngọn núi cao, tay Triệu Phong xuất hiện một cái vòng tay bạc, ý thức chui vào trong, Triệu Phong không khỏi giật mình.

- Lão già này lại có được thứ bảo vật thế này trong cung điện.

Triệu Phong lấy ra một vài vật phẩm quý. Đầu tiên là một cái sừng hỏa diệm giống sừng trâu. Đây hiển nhiên là sừng của Kim Giác Hỏa Thử. Nhưng sức mạnh thuộc tính Kim, Viêm trong nó lớn dị thường, rõ ràng nó mang thực lực phi phàm của Kim Giác Hỏa Thử.

Thứ hai là một loại nguyên liệu tu luyện quý có tên Kim Dương Huyết Viêm Hoa, toàn thân màu đỏ kim, tỏa sáng nóng bỏng, là loại tài nguyên tu luyện tốt nhất cho người tu hành Kim đạo. Không chỉ có thể nâng cao tầng thứ sinh mệnh, nhanh chóng hồi phục thương thế mà còn có thể trợ giúp tham ngộ Kim, Hỏa áo nghĩa.

Thứ ba có lẽ là một loại dị hỏa của chủng tộc Thái Cổ, khí tức rất lạnh lẽo.

- Hề hề, nếu chủ nhân cần, cứ lấy hết là được.

Thanh y lão giả ở bên cạnh ngại ngùng nói.

Xoẹt!

Triệu Phong cất Thái Cổ dị hỏa vào trong vòng tay bạc rồi ném vào Mê Không Giới.

- Nhanh chóng hồi phục thực lực về nhị giai Chân Thần.

Triệu Phong truyền âm cho Diệt Thế Hắc Giao Long trong Mê Không Giới.

Tuy Triệu Phong có đàn yêu thú đông đảo nhưng chiến lực mạnh lại không nhiều. Không lâu nữa những cường giả vào đây sẽ tụ họp lại, Triệu Phong căn bản không thể tranh được với họ.

Vì thế Triệu Phong rất cần chiến lực mạnh mẽ, Diệt Thế Hắc Giao Long chính là sự lựa chọn không tồi. Hắn chỉ cần tiêu hao nguyên liệu quý giá là có thể hồi phục thực lực.

- Ủa? Triệu Vạn đột phá lên Bán Thần rồi?

Ý niệm Triệu Phong bỗng rung lên.

Lúc này Triệu Vạn vẫn đang tu luyện băng chi truyền thừa trong lãnh địa của Lam Nhãn Băng Lang Tộc. Bảo vật ở nơi đó Triệu Vạn cũng có được hơn một nửa, thực lực của hắn cũng tiến bộ vượt bậc.

- Hậu duệ của Bát Đại Thần Mâu bình thường đều là thiên kiêu của thế lực tứ tinh đỉnh phong hoặc ngũ tinh. Khi Triệu Vạn xuất hiện chắc chắn sẽ khiến họ chấn kinh.

Triệu Phong mỉm cười, việc này hắn đã nghe được từ chỗ Ngụy Kha. Triệu Vạn đã đột phá cảnh giới Bán Thần, cũng có thực lực chống đỡ với nhị giới Chân Thần bình thường.

- Ta cũng cần nâng cao thực lực mới được.

Ánh mắt Triệu Phong kiên định, giờ hắn lại có thêm hai món khôi bảo tu luyện Kim đạo, tài nguyên phong phú có thể nâng cao trình độ Kim Chi Phong Lôi.

Xoẹt!

Triệu Phong hút sừng hỏa diệm và Kim Dương Huyết Viêm Hoa vào trong không gian con mắt trái. Tài nguyên tu luyện quý giá thể này đương nhiên hắn phải sao chép vài cái mới được.

Trước mặt Triệu Phong xuất hiện một loại tài nguyên tu luyện khác. Là bộ xương của một chủng tộc Thái Cổ, quanh bộ xương phát ra thứ ánh kim lấp lánh.

Bộ xương kim sắc này là Triệu Phong có được trong không gian thần huyễn, hắn vẫn cất đến giờ.

- Xương cốt của chủng tộc Thái Cổ tam giai.

Giờ Triệu Phong mới phán đoán được tu vi của bộ xương này khi còn sống.

Uỳnh uỳnh!

Triệu Phong dùng Ngũ Hành Phong Lôi Quyết hấp thụ năng lương thuộc tính Kim trên bộ xương.

Vị cường giả này đã chết từ rất lâu, năng lượng Kim đạo trong xương rất bình tĩnh, mặc cho Triệu Phong hấp thụ.

Ba ngày chớp mắt đã qua, chiến lực của Triệu Phong vẫn điên cuồng tăng lên, bao gồm cả thanh y lão giả vừa mới bị nô dịch.

Vút!

Trên đỉnh núi Triệu Phong đứng bỗng xuất hiện vô số đạo lôi ảnh đan xen chằng chịt vào nhau. Sức mạnh của chúng có thể dễ dàng đả thương một Bán Thần.

Vù vù!

Thứ khí tức kim lôi cường hãn này dẫn thu vào trong cơ thể Triệu Phong, khí tức của hắn cũng tăng lên vài phần.

Kim Chi Phong Lôi đại thành, thực lực lại tiến một bước, cách Kim Chi Phong Lôi viên mãn không còn xa nữa.

Triệu Phong mừng rỡ.

Khi Kim Chi Phong Lôi viên mãn thì Triệu Phong sẽ trực tiếp xung

kích lên Bán Thần. Đến lúc đó thực lực của hắn sẽ có sự thay đổi vượt trội,

Chương 1177: Phượng Lâm

- Khoảng cách đến Kim Chi Phong Lôi viên mãn cũng không còn xa nữa…

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên sự vui mừng.

Khi Kim Chi Phong Lôi viên mãn, Triệu Phong sẽ trực tiếp xung kích Bán Thần, đến lúc đó Ngũ Hành Phong Lôi Quyết của hắn sẽ lên tới tầng thứ mười một, Ngũ Hành Quy Nhất.

Lĩnh ngộ Ngũ Hành Quy Nhất, Triệu Phong coi như đã chạm tới Thần lực của Chân Thần, có thể thai nghén thần lực thuộc về riêng mình. Hủy diệt viêm lôi tuy mạnh nhưng không gian phát triển có hạn, trước sau vẫn không thể so với thần lực được.

Thứ nữa, khi lĩnh ngộ sức mạnh Ngũ Hành được sâu sắc thì rất có lợi cho việc tạo dựng và tăng cường tiểu thế giới.

- Có người.

Triệu Phong phát hiện có hai nhân ảnh đi qua lãnh địa hắn đang đứng, bay về hướng nào đó.

Đột nhiên hai nhân ảnh đó dừng lại trên không rồi bay về hướng Triệu Phong.

- Cách xa như vậy, lại không có con mắt huyết mạch, sao chúng nhìn thấy ta?

Triệu Phong thầm kinh ngạc, hắn có con mắt huyết mạch và nắm được một phần Mộng Cảnh Thái Cổ mới nhìn thấy được hai ngời ở rất xa kia.

Mà hai người này rõ ràng có mục tiêu xác định nhưng lại đột nhiên bay về hướng Triệu Phong.

Soạt!

Triệu Phong vung tay lên thu bộ xương kim sắc vào.

Vút vút!

Rất nhanh hai người kia đã tới gần chỗ Triệu Phong.

- Không cần phải giấu. Mau lấy thứ ngươi vừa cất vào không gian trữ vật ra đây!

Một bạch y thanh niên vẻ mặt cao ngạo nhìn Triệu Phong phì cười.

Trước khi vào Mộng Cảnh Thái Cổ, tiền bối của hắn đã cho hắn một loại đạo cụ cảm ứng được với những loại nguyên liệu, bảo vật có năng lượng lớn.

Vừa rồi hắn phát hiện hướng này có bảo vật xuất hiện nên định qua xem, rồi phát hiện ra Triệu Phong.

Không cần nghĩ cũng biết chắc chắn bảo vật nằm trong tay Triệu Phong.

Vị lão giả còn lại là nhị giai Chân Thần, đứng bên cạnh bạch y thanh niên, quan sát Triệu Phong rất kỹ lưỡng.

Nếu là ở bên ngoai, lão giả này căn bản không thèm quan tâm đến một Huyền Quang viên mãn, nhưng cường giả Huyền Quang viên mãn này lại xuất hiện trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh thì có chút kỳ lạ rồi.

Triệu Phong quét mắt nhìn hai người, căn cứ tướng mạo thì Triệu Phong không nhận ra là chủng tộc nào, nhưng bạch y nam tử kia hai mắt lóe tia sắc bén, khí tức cường đại trầm ổn, thực lực có lẽ còn hơn cả lão giả này.

- Đồ của ta, tại sao phải giao ra?

Triệu Phong vẫn thản nhiên không hề sợ hãi.

Hai người này xông vào lãnh địa của Triệu Phong mà còn dám ngông cuồng. Nếu chúng động thủ thì Triệu Phong sẽ không khách khí mà giết.

- Thứ ta thích thì chính là của ta!

Bạch y thanh niên khựng lại một chút rồi bá đạo nói.

Hắn căn bản không coi Huyền Quang viên mãn ra gì, hắn vốn tưởng Triệu Phong sẽ giao bảo vật và tiện thể xin gia nhập đội ngũ nhưng không ngờ Triệu Phong lại cự tuyệt thẳng thừng khiến hắn vô cùng ngạc nhiên.

Nhưng thứ hắn đã muốn thì nhất định phải lấy được.

- Tiểu bối, giao bảo vật ra rồi cút đi!

Lão giả cuối cùng cũng lên tiếng, thần sắc có phần hết kiên nhẫn.

Cho dù Triệu Phong có đáng ngờ thế nào, hắn thân là nhị giai Chân Thần cộng với Hầu Khanh công tử lẽ nào một Huyền Quang viên mãn lại chống đỡ được?

- Hai vị đang chủ động tìm cái chết đấy.

Sắc mặt Triệu Phong biến đổi, ánh mắt lóe sát ý, đồng thời thích phóng một luồng áp lực lực phách vô hình. Nếu hai người này còn không biết sống chết thì đừng trách hắn.

- Hửm?

Lão giả nhíu mày, tầng thứ sinh mệnh của Triệu Phong rất không tầm thường, hơn nữa khí tức cường đại, bèn truyền âm:

- Hầu Khánh công tử, người này có chút quỷ dị.

- Hừ, trên người kẻ quỷ dị chắc chắn có trọng bảo.

Hầu Khánh hoàn toàn không để tâm lời khuyên của lão giả. Triệu Phong dám thị uy với hắn, còn nói hắn tìm đến cái chết, vậy Hầu Khánh hắn sẽ cho Triệu Phong sống không bằng chết.

Uỳnh uỳnh!

Hầu Khánh giơ bàn tay lên, một dòng xoáy nước xuất hiện trong tay hắn.

- Không biết tốt xấu!

Triệu Phong sắc mặt lạnh tanh, cũng giơ bàn tay lên.

Xoẹt!

Thanh y lão giả xuất hiện bên cạnh Triệu Phong, uy lực của tam giai Chân Thần lập tức được thích phóng.

Đồng thời xung quanh cũng vài chục con chủng tộc Thái Cổ khí tức cường đại.

- Giết!

Thanh y lão giả không nói lời nào, tung ra hai con lôi điện mãnh thú xung kích về phía hai người trước mặt.

- Tam giai Chân Thần, Thái Cổ linh sủng!

Ánh mắt Hầu Khánh tối lại, còn lão giả bên cạnh có chút hoảng loạn.

Họ không ngờ Triệu Phong lại bỉ ổi vô sỉ như vậy, lại giấu đồng bọn đi, hơn nữa xung quanh còn có linh sủng của hắn.

Ầm!

Để tránh bất trắc, Triệu Phong còn dùng tới Thánh Lôi Thể rồi xông về phía Hầu Khánh.

Triệu Phong còn chưa tới gần Hầu Khánh đã cảm nhận được trọng lực vô cùng lớn.

- Sức mạnh thể lực của hắn lớn vậy sao…

Thần sắc Hầu Khánh có chút hoảng loạn.

Trong gia tộc hắn có địa vị rất cao, lần này tới Man Hoang Thái Cổ bí cảnh, cao tầng đã cho hắn rất nhiều thủ đoạn công kích cũng như

phòng vệ. Hắn và lão giả đối phó với một tam giai Chân Thần cũng không phải vấn đề quá lớn. Nhnưg thực lực Triệu Phong thể hiện lúc này lại không tầm thường, hơn nữa xem ra tam giai Chân Thần còn phải nghe lời hắn.

Hầu Khánh tuy cao ngạo bá đạo nhưng cũng là dựa vào thực lực chứ không phải kẻ không biết suy nghĩ.

- Đi!

Hầu Khánh khẽ hô, cùng lão giả cùng rút lui.

- Giết!

Triệu Phong sát ý bạo tăng, cùng thanh y lão giả xông tới.

- Giảo Sát Thủy Mục.

Hầu Khánh vung song chưởng, khống chế Phong, Thủy tạo thành một vòng xoáy khổng lồ trước mặt, theo đó là hấp lực khủng khiếp không ngừng hút Triệu Phong và thanh y lão giả vào.

- Huyễn Cấm Mê Vực!

Nếu đã có sát tâm thì Triệu Phong cũng không che giấu thủ đoạn nữa, trực tiếp thi triển Huyễn Đạo Đồng Thuật.

Hầu Khánh và lão giả kia lập tức bị ảnh hưởng, ngẩn ra tại chỗ, linh hồn rơi vào một khu mê cung.

Triệu Phong và thanh y lão giả sau khi phá vỡ vòng xoáy phong thủy kia liền xông tới.

Nhưng đúng lúc ấy, Hầu Khánh đã thoát khỏi Huyễn Đạo Đồng Thuật, toàn thân ướt đẫm mồ hôi, vẫn còn sợ hãi, nhìn Triệu Phong.

Hắn có bí bảo phòng ngự linh hồn nhưng vẫn bị huyễn thuật của Triệu Phong tác động, từ đó có thể thấy huyễn thuật Triệu Phong lợi hại đến mức nào.

Lúc này, chủng tộc Thái Cổ từ bốn phía lao tới, hai người bọn Hầu Khánh lập tức bị bao vây.

- Chạy!

Hầu Khánh bỏ mặc lão giả ở bên cạnh, trong tay xuất hiện một tấm ngọc phù rồi hắn bóp nát.

Vù!

Một luồng phong thủy áo nghĩa quấn quanh chân hắn.

Vèo!

Hầu Khánh biến mất trong tâm trạng vẫn chưa tin nổi.

- Ngươi giết hắn đi!

Triệu Phong dặn lại một câu rồi đuổi theo.

Uỳnh!

Sau lưng Triệu Phong ngưng tụ đôi lôi điện quang dực trắng, trên đôi quang dực lấp lánh lôi điện đan xen nhau.

- Lôi Quang Thiểm Độn!

Uỳnh uỳnh!

Sau một tiếng nổ đinh tai nhức óc, Triệu Phong biến thành một tia lôi quang, chớp mắt đã vút đi vài vạn dặm. Triệu Phong không bị Mộng Cảnh Thái Cổ áp chế mấy nên có ưu thế hơn người khác về tốc độ.

Ầm uỳnh!!

Phía sau Hầu Khánh đột nhiên có tiếng sấm nổ, rồi lôi uy khủng bố ập tới khiến hắn kinh hãi không nhẹ.

Thần thức quét ra, sắc mặt Hầu Khánh đột nhiên thay đổi.

- Sao có thể? Tên tiểu tử đó đuổi kịp rồi? Hắn không phải Huyền Quang Cảnh sao?

Hầu Khánh vô cùng chấn kinh.

Phải biết là thủ đoạn hắn vừa dùng để chạy trốn là do chính cao tầng trong tộc luyện chế riêng cho hắn. Cho dù là tứ giai Chân Thần có sở trường là tốc độ cũng không thể đuổi kịp hắn.

Tuy hắn còn rất nhiều thủ đoạn nhưng đều là chuẩn bị cho những nguy hiểm sau này, dùng với Triệu Phong quả thực rất lãng phí.

Nhưng Triệu Phong cũng rất kinh ngạc, không ngờ hắn thi triển Lôi Quang Thiểm Độn trong Mộng Cảnh Thái Cổ lại không đuổi kịp cả một Chuẩn Thần.

Xoẹt!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một thanh trường cung lấp lánh kim

quang.

Truyền hủy diệt viêm lôi vào trong, vút một tiếng, một mũi tên mang lôi quang kim sắc bắn thẳng về phía Hầu Khánh.

- Đáng ghét!

Hầu Khánh vận chuyển phong thủy áo nghĩa di chuyển thân người nhưng vai vẫn bị trúng tên.

Lúc này ở trong khu rừng phía dưới có ba thân ảnh đang phi hành.

Đột nhiên phía xa hiện lên một làn sóng năng lượng cường đại, vô số chủng tộc Thái Cổ đều bị kinh động.

- Đó không phải Hầu Khánh sao?

Một thanh niên gương mặt anh tuấn, ánh mắt thâm sâu nhìn về phía xa.

- Có người đang truy sát Hầu Khánh?

Một giọng nữ trong trẻo dễ nghe, ngữ khí có phần kinh ngạc.

Uỳnh uỳnh!

Tiếng sấm rền vang, một nam tử tóc kim toàn thân bọc trong lôi điện, gương mặt tuấn lãng nhưng lạnh băng tới gần Hầu Khánh.

- Ngươi chết đi!

Hầu Khánh phẫn nộ, trong tay xuất hiện một viên tinh châu màu lam.

Bùm! Rắc!

Viên tinh châu vỡ tan, một vòng xoáy phong thủy khổng lồ xuất hiện trong trời đất, với lực nghiền và lực hút đó, e rằng tam giai Chân Thần cũng phải chết.

Nhưng con mắt trái của Triệu Phong đã phát hiện ra dị thường từ trước, khi Hầu Khánh lấy viên tinh châu ra Triệu Phong đã lùi về sau.

Thấy Triệu Phong tránh được chiêu của mình, Hầu Khánh cũng không dừng lại, lập tức rời khỏi đây, lúc này hắn chỉ còn một mình, đương nhiên sẽ không đấu với Triệu Phong.

- Chạy rồi!

Sắc mặt Triệu Phong tối lại.

Nhưng thủ đoạn của đối thủ quả thực quá nhiều, cộng với thực lực bản thân đối phương không tầm hường, Triệu Phong muốn giết hắn thì cũng phải dùng tới tuyệt chiêu mới được. Nhưng quan trọng là gần đây còn có người khác, Triệu Phong không tiện để lộ tuyệt chiêu.

Triệu Phong không để tâm tới ba người trong rừng, chuẩn bị quay lại.

Nhưng đúng lúc đó ba người phía dưới lại chủ động bay lên.

- Vị huynh đài đây thật có bản lĩnh, có thể đuổi được Hầu Khánh tới đây.

Người thanh niên tuấn lãng kia mặt tươi cười nói.

- Không biết công tử là người thế lực nào mà ngay cả Hầu Khánh cũng sợ?

Một nữ tử yểu điệu mặc y phục hồng cười nhẹ, giọng nói nhẹ nhàng rung động lòng người.

- Hầu Khánh?

Giờ Triệu Phong đã biết tên của thanh niên bá đạo vừa rồi.

Nếu là một đấu một chắc chắn Hầu Khánh sẽ không sợ Triệu Phong, chỉ là Hầu Khánh biết Triệu Phong còn có một cường giả tam giai Chân Thần và mấy chục con yêu thú Thái Cổ nên hắn mới không dám đấu với Triệu Phong.

Vút!

Thanh y lão giả lúc này mới đuổi tới, quét mắt nhìn qua ba người bên cạnh Triệu Phong, truyền âm nói:

- Chủ nhân, ba người này là người của Kim Tí Tộc, cũng là thế lực rất cường đại trong số các thế lực tứ tinh rưỡi. Thậm chí có thể trở thành thế lực tứ tinh đỉnh phong.

- Tại hạ Dư Hận, Kim Tí Tộc ta và Thiên Thủy Yêu Tộc là hai thế lực đối địch. Chi bằng các hạ cùng bọn ta hành động?

Dư Hận nhìn thanh y lão giả rồi nói.

Bên cạnh Dư Hận còn có một trung niên nam tử dáng người cao lớn, từ nãy tới giờ vẫn không nói gì.

- Xin lỗi, tại hạ còn việc khác cần làm.

Triệu Phong từ chối luôn. Thực lực của hai người này có lẽ không

bằng Hầu Khánh, nhưng cũng rất mạnh. Mà trung niên nam tử kia lại là tam giai Chân Thần, đội ngũ như vậy tại sao lại có lời mời hắn, lẽ nào chỉ vì Triệu Phong truy sát Hầu Khánh?

- Công tử định đi tiếp về phía trước? Nghe nói đó cũng là mục tiêu chính của Thiên Thủy Yêu Tộc.

Nữ tử cao nhã kia hàm tiếu nói.

Thiên Thủy Yêu Tộc mà Kim Tí Tộc nói đương nhiên là chỉ chủng tộc của Hầu Khánh. Nhưng Triệu Phong lại không có hứng thú với Phượng Lâm. Tuy Triệu Phong vẫn ra vào tự do nơi này nhưng phạm vi hoạt động rất nhỏ.

Mà những thế lực này trong Man Hoang Thần Vực không biết đã khám phá Man Hoang Thái Cổ từ bao nhiêu triệu năm trước rồi. Trong tay họ có bản đồ, nắm bắt được tin tức về những nơi có cơ ngộ, Phượng Lâm chắc chắn là một trong những nơi đó.

- Nếu vậy tại hạ cung kính không bằng tuân mệnh.

Triệu Phong cũng không từ chối nữa.

Nếu đến Phượng Lâm gặp Hầu Khánh thật thì Triệu Phong sẽ tìm cơ hội giết hắn.

Chương 1178: Gặp lại Lam Lân Tộc

- Hầu Khánh là hậu bối của đại trưởng lão Thiên Thủy Yêu Tộc, trong tộc vẫn luôn cường hành bá đạo, không biết kiêng nể ai, nhưng thiên phú và thực lực của hắn rất tốt…

Dư Hận thấy Triệu Phong dường như không biết về Hầu Khánh liền nói.

- Thực lực và thiên phú đúng là rất mạnh.

Triệu Phong gật gù.

Thực lực Hầu Khánh tương đương với Triệu Phong trước khi trở thành Huyền Quang viên mãn. Phải biết là Triệu Phong có tài nguyên dồi dào trong Mộng Cảnh Thái Cổ, lại có khả năng cường đại của Thần Linh Nhãn. Hầu Khánh tuy là tử đệ của thế lực tứ tinh đỉnh phong nhưng có thành tựu như thế này cũng là rất cừ. Ít nhất cũng mạnh hơn tất cả những thiên tài mà Triệu Phong từng gặp trong Man Hoang Thần Vực.

- Vừa rồi ta thấy Triệu huynh không dùng tới cả huyết mạch chi lực nhưng đã dọa cho Hầu Khánh sợ đến mức đó. Xem ra thực lực Triệu huynh thật phi phàm.

Dư Hận nhìn Triệu Phong chăm chú, khen.

Nhưng trong bụng hắn đoán sở dĩ Hầu Khánh bỏ chạy là vì Triệu Phong có tam giai Chân Thần trợ giúp, mà Hầu Khánh lại chỉ có một

mình.

- Huyết mạch của ta rất bình thường, không có tác dụng gì cả.

Triệu Phong nói.

Câu nói vừa rồi của Dư Hận thật ra là muốn thăm dò xem rốt cuộc Triệu Phong là đệ tử thế lực nào.

Mà câu trả lời của Triệu Phong thật ra là đang nói ta không có huyết mạch Thái Cổ.

- Triệu huynh dựa vào huyết mạch bình thường bình thường mà tu luyện tới trình độ này thật khiến người ta khâm phục.

Dư Hận mỉm cười. Hắn vốn tưởng Triệu Phong là đệ tử của đại thế lực nào đó, nếu không sao dám truy sát Hầu Khánh.

Lúc này, Triệu Phong thừa nhận huyết mạch của mình đẳng cấp thấp, cũng có nghĩa là nói hắn không có huyết mạch Thái Cổ, hoặc huyết mạch xếp hạng rất thấp.

Nữ tử và trung niên nam tử kia của Kim Tí Tộc bị câu nói của Triệu Phong thu hút. Sau khi dùng huyết mạch chi lực cảm nhận thì xác nhận Triệu Phong đúng là không có huyết mạch Thái Cổ.

Triệu Phong hơi khựng người nhìn Dư Hận, thái độ của người này với hắn cũng quá thân thiện rồi?

Nhưng có lẽ vì khi tới Man Hoang Thần Vực Triệu Phong luôn bị người khác coi thường nên giờ mới thấy lạ.

Trên đường đi Triệu Phong được biết đây là địa bàn của Phượng Vĩ

Tước. Mà Phượng Vĩ Tước là một trong tứ đại chủng tộc đẹp nhất trong bảng Thái Cổ Vạn Tộc, xếp hạng một nghìn hai trăm năm mươi tám trong bảng.

Chủng tộc xếp hạng gần trên như vậy đương nhiên cũng chỉ có thành viên của những thế lực cường đại mới dám xông vào đây. Ví như Thiên Thủy Yêu Tộc tứ tinh đỉnh phong, hay như Kim Tí Tộc có khả năng trở thành tứ tinh đỉnh phong.

Đương nhiên cũng không thiếu các thế lực nhỏ yếu mà muốn đục nước béo cò. Dù sao bảo địa thế này, tùy tiện kiếm một cơ ngộ cũng là thu hoạch vài chục ngày ở những nơi khác rồi.

Phượng Lâm cách nơi này rất xa, ba người toàn lực phi hành cũng mất hơn một tháng.

- Đây có lẽ là gần trung bộ của Mộng Cảnh Thái Cổ rồi nhỉ.

Triệu Phong nghĩ bụng.

Khu vực trong Mộng Cảnh Thái Cổ mà Triệu Phong khám phá khá nhỏ, trước mắt vẫn chỉ hoạt động ở địa bàn của những chủng tộc xếp hạng năm đến sáu nghìn. Mà lúc này hắn theo ba người Kim Tí Tộc đã tới địa bàn của Phượng Vĩ Tước xếp hạng hơn một nghìn.

- Thực lực của những Chuẩn Thần, Chân Thần này khá mạnh, nếu tập hợp lại với nhau thì sẽ là sức mạnh khủng khiếp hơn nhiều.

Thần sắc Triệu Phong ngưng trọng, một chủng tộc bất kỳ trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh tập hợp lại thì Triệu Phong cộng với tất cả đàn yêu thú cũng không phải đối thủ.

Nhưng Triệu Phong cũng không định lấy trứng trọi đá với họ. Những

cường giả này đã muốn tấn công những nơi có cơ ngộ thì hắn cũng có thể chà trộn vào, cố gắng kiếm một ít thu hoạch. Vì thế hắn mới cùng Kim Tí Tộc tới đây.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, khả năng cảm tri và tốc độ của Triệu Phong chiếm ưu thế tuyệt đối, hơn nữa hắn cũng có khá nhiều tuyệt chiêu giữ mạng.

- Đây chính là Phượng Lâm.

Ba người Kim Tí Tộc lộ vẻ vui mừng.

Chỉ thấy phía chân trời có vô số các loại cây cổ thụ, dây leo khổng lồ đủ mọi màu sắc. Những loài thực vật này dựa vào nhau, quấn quýt lấy nhau, cao tới tận tầng mây, gần như che hết cả bầu trời.

Chưa tới gần mà mọi người đã cảm nhận được thiên địa nguyên khí vô cùng đậm đặc, theo đó là mùi hương thảo mộc dịu nhẹ, hít một hơi toàn thân cũng sảng khoái.

Vút vút!

Một đội bốn người từ bên cạnh bay qua, dẫn đầu là một tam giai Chân Thần mang khí tức Viêm đạo khủng khiếp.

- Đội ngũ nhiều cường giả thật!

Triệu Phong kinh thán.

Tầm nhìn của Triệu Phong rất rộng, có thể nhìn thấy bốn phía đều có đội ngũ tiếp cận Phượng Lâm, xem ra đây là nơi rất nổi tiếng về cơ ngộ.

- Phượng Lâm, là nơi nghỉ chân của Phượng Vĩ Tước, có thể tìm thấy rất nhiều các loại tài nguyên quý giá hiếm có ở đây. Càng vào trong, đẳng cấp tài nguyên càng cao. Mà trong tổ của Phượng Vĩ Tước thì cơ ngộ càng vô hạn, vận khí tốt thì có thể có được lông đuôi của Phượng Vĩ Tước…

Nữ tử mặc y phục hồng chậm rãi nói, giống như đang trả lời sự cảm khái của Triệu Phong.

- Lông đuôi Phượng Vĩ Tước?

Ánh mắt Triệu Phong lộ vẻ ngạc nhiên.

- Đúng vậy, Phượng Vĩ Tước Tộc có quan hệ nhất định với Phượng Hoàng trong truyền thuyết. Lông đuôi của chúng vô cùng quý giá, không chỉ là tài nguyên mà chưa biết chừng còn hàm chứa bản nguyên chi hỏa của Phượng Vĩ Tước.

Dư Hận dứt lời, mọi người liền cùng bay về phía Phượng Lâm.

Khi tới gần thì nghe thấy từ trong khắp các phía trong rừng vọng ra âm thanh chiến đấu.

Triệu Phong nhìn xuyên qua vùng ngoại vi Phượng Lâm, nhìn thấy một đội ba người đang đấu với một con Phượng Vĩ Tước tam giai Chân Thần.

Thể hình Phượng Vĩ Tước khá nhỏ, cái đuôi màu sắc như mộng huyễn của nó còn dài hơn cả thân mình, trên đuôi cháy lên những ngọn lửa nhiều màu.

Vù vút vút!

Phượng Vĩ Tước nhả ra vô số tia hỏa diệm đan xen vào nhau tạo thành tấm lưới lửa chiến đấu với ba cường giả.

- Khả năng khống chế tốt thật!

Triệu Phong bất giác kinh thán.

Hắn cảm nhận được rõ ràng trận đấu đó. Phượng Vĩ Tước khống chế rất tốt đối với ngọn hỏa diệm kỳ dị trong cơ thể nó, dung hòa hết sức mạnh hỏa diệm thành một sợi tơ. Nếu bị sợi tơ mảnh đó quấn phải thì hậu quả khó lường.

Có lẽ chính vì Phượng Vĩ Tước khống chế hỏa diệm hoàn hảo như vậy nên dù thiện nghệ dùng lửa nhưng lại dừng chân ở rừng cây.

Triệu Phong đang quan sát trận đấu của Phượng Vĩ Tước, đột nhiên nghe thấy một giọng nói hắn vô cùng chán ghét ở gần đó vọng lại.

- Đại ca, là tên tiểu tử Triệu Phong.

Hồ Thành thấy Triệu Phong bay tới thì vui mừng.

Khi đó hắn và đại ca tìm thấy Triệu Phong nhưng lại gặp thú triều nên mới để Triệu Phong thoát nạn.

Không ngờ trong Man Hoang Thái Cổ rộng lớn như vậy mà hắn lại gặp lại Triệu Phong. Đúng là oan gia ngõ hẹp.

- Ồ? Lần này ta nhất định phải giết hắn.

Hồ Tang rời mắt khỏi Phượng Lâm, chuyển sang hướng Triệu Phong.

- Hửm? Có năm người.

Sắc mặt Hồ Tang khẽ thay đổi. Lần này bên cạnh Triệu Phong có thêm bốn người. Tuy không nhận ra huyết mạch của bốn người đó nhưng khí tức rất bất phàm, có lẽ cũng rất mạnh.

Nhưng bân cạnh Hồ Tang lại đông hơn, có tới tám người.

- Triệu huynh.

Ngụy Kha thấy Triệu Phong thì mừng rỡ.

Hôm đó gặp thú triều khủng bố như vậy, Triệu Phong không sao là hắn yên tâm rồi.

Mã Linh Thi thì lại có phần lo lắng, gặp lại Triệu Phong, tên tiểu nhân Hồ Thành nhất định sẽ không tha cho Triệu Phong.

Vèo!

Hồ Thành, Hồ Tang bay ra chặn đường Triệu Phong, Dư Hận. Còn mấy người còn lại của Lam Lân Tộc cũng chú ý tới hành động của hai người họ.

- Các vị, kẻ này có thù với Lam Lân Tộc bọn ta. Hãy để lại hắn đi.

Hồ Tang sắc mặt vẫn lạnh tan, ngữ khí cứng rắn, chỉ Triệu Phong nói.

Triệu Phong không có huyết mạch Thái Cổ, mấy người còn lại thì đều có, đương nhiên không phải cùng một chủng tộc. Hồ Tang tin bốn người kia sẽ không vì một mình Triệu Phong mà đắc tội với tám người của Lam Lân Tộc.

- Hắn là bằng hữu của ta.

Dư Hận quét mắt nhìn, thản nhiên nói.

Nữ tử kia nhìn tình hình trước mắt cũng chỉ mỉm cười không nói. Nam tử cao lớn kia thì cả đoạn đường gần như chẳng nói gì.

- Hắn đã đắc tội với bọn ta.

Hồ Tang có phần gằn giọng.

Ngụy Kha và Mã Linh Thi phẫn nộ nhìn hai người Hồ Tang nhưng không dám nói gì.

Trong Lam Lân Tộc, trừ họ và huynh đệ Hồ gia thì còn một người, là Chuẩn Thần Lam Diệp mạnh nhất Lam Lân Tộc và ba vị Chân Thần khác đều đứng về phía Hồ Tang, căn bản không để tâm tới họ.

Ba vị lão giả Lam Lân Tộc lắc đầu, tiến lại gần nói:

- Các vị, đừng vì một Huyền Quang viên mãn mà khiến nhau không vui.

Ba vị lão giả này nói năng không cứng nhắc như Hồ Tang, nhưng lại mang ý uy hiếp. Ý là bọn Dư Hận nếu không giao Triệu Phong ra thì chính là đắc tội với người của Lam Lân Tộc.

Triệu Phong nhíu mày, ánh mắt lạnh băng.

Trong tám người Lam Lân Tộc trước mắt, ngoài bốn người hắn biết thì còn một thanh niên, ba lão giả, trong đó có hai tam giai Chân Thần. Nếu Triệu Phong muốn chạy thì đối phương căn bản không

đuổi kịp.

Nhưng quan trọng là Triệu Phong mất bao thời gian tới Phượng Lâm, sao có thể về tay trắng?

- Các ngươi đang uy hiếp Kim Tí Tộc?

Gương mặt tuấn lãng của Dư Hận lập tức lạnh băng, ánh mắt sắc nhọn.

Uỳnh!

Trên nắm đấm bên phải đang siết chặt của hắn đột nhiên xuất hiện hoa văn ki sắc kỳ diệu. Rồi cả cánh tay hắn lóe lên ánh kim quang chói lòa, tỏa ra một luồng áp lực lực phách khiến người ta nghẹt thở.

- Kim Tí Tộc!

Ba lão giả và Hồ Thành, Hồ Tang sắc mặt chấn kinh, rồi miễn cưỡng cười:

- Không ngờ các vị là thiên kiêu Chuẩn Thần của Kim Tí Tộc, lão phu có mắt như mù.

Kim Tí Tộc là thế lực mạnh nhất trong các thế lực tứ tinh rưỡi, rất có hy vọng trở thành tứ tinh đỉnh phong. Tuyệt đối không phải thế lực mà thế lực tứ tinh rưỡi bình thường như Lam Lân Tộc có thể sánh được.

- Tất cả chỉ là hiểu nhầm, bọn ta nhận nhầm người.

Sắc mặt Hồ Thành rất khó coi, đành nói vậy. Nếu Kim Tí Tộc muốn bảo vệ Triệu Phong thì bọn Hồ Thành thật sự không tiện động thủ.

Bên kia, Lam Diệp lạnh lùng quan sát, ánh mắt lóe lên chiến ý.

Ngụy Kha và Mã Linh Thi kinh ngạc, không ngờ Triệu Phong lại có quan hệ tốt với người của Kim Tí Tộc như vậy.

Các đội ngũ cường giả xung quanh cũng chú ý tới tình hình bên này, ánh mắt dừng lại ở mấy người Kim Tí Tộc.

- Không ngờ lần này Kim Tí Tộc cũng lấy mục tiêu là Phượng Lâm.

- Nhưng họ cũng chỉ có mấy người, không phải đối thủ của những đại thế lực trong Phượng Lâm.

Những tiểu đội ở xung quanh đều không phải thành viên các thế lực lớn nên giờ vẫn chưa hành động.

- Nhận nhầm người thì mau xin lỗi bằng hữu của ta.

Dư Hận sắc mặt không thay đổi, lạnh lùng nói.

- Cái gì?

Hồ Thành và Hồ Tang rõ ràng là không muốn. Có nhiều người đang nhìn như vậy, họ chủ động gây rối giờ lại phải xin lỗi.

- Mau xin lỗi, ở đây nhiều người, chúng ta không thể đối địch với Kim Tí Tộc.

Lão giả tam giới Chân Thần của Lam Lân Tộc truyền âm cho hai huynh đệ Hồ gia.

- Xin lỗi, bọn ta nhận nhầm người.

Hai huynh đệ Hồ gia cúi gằm mặt, giọng nói rất nhỏ.

- Đi thôi.

Ánh mắt Triệu Phong không còn sắc lạnh. Hai người này vì Kim Tí Tộc mà không thể đối phó hắn, mà Triệu Phong cũng vì những người Lam Lân Tộc này mà không thể giết chúng.

Vút vút!

Người của Kim Tí Tộc và Triệu Phong rời khỏi đây bay về phía Phượng Lâm.

- Đáng ghét, Kim Tí Tộc vẫn còn chưa phải thế lực tứ tinh đỉnh phong đã ngông cuồng như vậy.

Mặt Hồ Tang đỏ gay, quát lên.

- Ở đây nhiều người phức tạp, chúng ta không thể công khai gây rối với Kim Tí Tộc.

Lão giả nói nhỏ.

Cùng là thế lực tứ tinh rưỡi, Lam Lân Tộc đông người nhưng lại phải hạ mình, chẳng ai cảm thấy dễ chịu được cả.

- Chúng ta cũng vào trong.

Lão giả nói.

Hồ Thành và Hồ Tang nhìn nhau, trong bụng cũng hiểu ý của lao giả, bất giác cười khảy.

Chương 1179: Tổ phượng vĩ tước

Rất nhanh mọi người đã tiếp cận Phượng Lâm, mỗi một loài thực vật tạo nên Phượng Lâm đều là nguyên liệu giá trị cực lớn, hơn nữa cũng rất khó phá hoại.

- Vừa rồi thật đa tạ Dư huynh!

Triệu Phong mỉm cười.

Mấy người Kim Tí Tộc chỉ gặp Triệu Phong trên đường, cũng chẳng có giao tình gì sâu sắc nhưng Triệu Phong không ngờ đối phương lại giúp hắn giải quyết phiền phức này.

- Không cần khách khí. Đến Phượng Lâm Kim Tí Tộc bọn ta chỉ có ba người, còn phải mượn sức Triệu huynh và vị tiền bối đây.

Dư Hận mỉm cười nói, mắt nhìn qua Triệu Phong và thanh y lão giả.

Thanh y lão giả từ đầu chí cuối đều không nói lời nào, nhưng mọi người cũng không nghi ngờ gì vì vị nam tử cao lớn bên Kim Tí Tộc cũng vậy.

Khi vào trong Phượng Lâm có thể nghe thấy rõ ràng tiếng chiến đấu từ nhiều hướng.

- Nhìn kia, ở kia có một cái tổ Phượng Vĩ Tước.

Dư Hận nhìn về một nơi, kích động nói.

Chỉ thấy không xa ở đằng trước là một quả cầu tròn được tạo nên từ những sợi dây leo, từ bên trong tỏa ra mùi hương.

- Tổ Phượng Vĩ Tước?

Triệu Phong có chút khó hiểu, tổ Phượng Vĩ Tước không phải nên là nơi cơ ngộ lớn nhất trong Phượng Lâm sao? Sao lại dễ dàng gặp vậy?

- Đây là tổ ở ngoại vi, là nơi Phượng Vĩ Tước nghỉ ngơi. Còn ở trung tâm Phượng Lâm có một cái tổ khổng lồ, nghỉ chân ở đó đều là Phượng Vĩ Tước mạnh nhất, đẹp nhất. Nơi đó mới là cơ ngộ lớn nhất.

Nữ tử áo hồng biết Triệu Phong nghĩ gì bèn từ tốn giải thích.

- Nhân loại, đi chết đi!

Khi mọi người đang nói chuyện, Phượng Vĩ Tước trong tổ đã bay ra, phun ra vô số tia lửa nhiều màu.

- Để ta!

Dư Hận hô lớn, huyết mạch toàn thân sôi sục, một luồng kim quang bọc quanh cánh tay hắn.

Con Phượng Vĩ Tước đó chỉ có thực lực nhị giai Chân Thần, một mình Dư Hận cũng đối phó được. Vừa hay Triệu Phong cũng được chứng kiến thực lực của thiên tài Kim Tí Tộc.

Ầm! Vù!

Trên cánh tay phải của Dư Hận xuất hiện hư ảnh của một cánh tay kim quang, giống như được đúc nên từ sắt thép vậy rất mang cảm giác sức mạnh.

- Kim Sát Quyền.

Dư Hận giơ cánh tay lên, đánh ra một đạo kim quang quyền ảnh hung mãnh bá đạo.

Vù vù!

Phượng Vĩ Tước thấy đối phương mạnh như vậy cũng không dám lơ là, phun ra vô số tia lửa nhiều màu, tạo nên một cái lưới lửa bọc lấy công kích của Dư Hận.

Uỳnh!

Kim quang của Dư Hận phá vỡ sự trói buộc của lưới lửa, nhưng sức mạnh cũng bị suy yếu nhiều, cuối cùng đánh lên thân cây leo phía sau.

Điều khiến Triệu Phong không nờ đó là, quang quyền sau khi bị suy yếu của Dư Hận không tạo được thương thế gì mấy cho cây dây leo trong Phượng Lâm.

Vút!

Tốc độ Phượng Vĩ Tước cực nhanh, kéo theo vô số sợi lửa quấn lấy Dư Hận cảm giác như sắp cắt hắn thành trăm mảnh vậy.

- Kim Ba Nhận!

Dư Hận thay đổi cách tấn công. Tay phải thành chưởng chém ra vô

số đạo đao quang kim sắc sắc bén.

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Phượng Vĩ Tước thực lực nhị giai Chân Thần căn bản không thể tổn thương được tới Dư Hận, liền trực tiếp bỏ chạy.

- Đi, tới tổ Phượng Vĩ Tước.

Dư Hận không truy kích con Phượng Vĩ Tước kia.

Dù sao Phượng Vĩ Tước cũng có sở trường là tốc độ, trong Phượng Lâm thì càng như cá gặp nước, vì thế mặc dù Phượng Vĩ Tước thấy nhiều kẻ xâm nhập như vậy nhưng cũng không bỏ đi.

Vút vút vút!

Mấy người đến thẳng chỗ Phượng Vĩ Tước ban nãy ở.

- Đây là Cửu Khướu Khí Thảo, Tử Tâm Kim Hoa…

Triệu Phong vừa nhìn thì phát hiện ra vô số nguyên liệu quý giá, gióng như những đốm lấp lánh tô điểm cho bên trong tổ Phượng Vĩ Tước.

- Phượng Vĩ Tước thích những thứ nguyên liệu nhiều màu sắc trang trí cho tổ của mình để thu hút con cái. Hơn nữa những nơi Phượng Vĩ Tước từng ở tác dụng của những loài dược tài đều tốt hơn những chỗ khác.

Dư Hận cười nói, rồi lấy hết tài nguyên trong tổ Phượng Vĩ Tước.

Con Phượng Vĩ Tước này là do Dư Hận đánh lui, hơn nữa cái tổ này

ở ngoại vi, tài nguyên cũng không có gì quá quý giá nên cũng không ai nói gì.

- Phượng Lâm này thật đặc biệt!

Triệu Phong cảm giác được thế giới thật rộng lớn, không có gì là không có. Mỗi chủng tộc đều có tập tính và tín ngưỡng riêng của mình.

Nơi cư trú của Phượng Vĩ Tước có lẽ là bảo địa tốt nhất để thu thập tài nguyên, hơn nữa loại dược tài gì cũng có. Do đó Phượng Lâm mới hấp dẫn nhiều cường giả, thế lực đến vậy.

Mọi người bay vào trong trung tâm, rất nhanh đã phát hiện thêm một cái tổ nữa. Bên trong có hai con Phượng Vĩ Tước thực lực nhị giới Chân Thần.

Hai bên gặp nhau cũng chẳng có gì để nói, trực tiếp giao chiến. Lần này là nữ tử kia và thanh y lão giả ra tay.

Uỳnh!

Thực lực thanh y lão giả rất cường hãn, vừa lên đã chiếm ưu thế, trấn áp Phượng Vĩ Tước.

- Người tu hành Lôi đạo, thực lực rất mạnh!

Dư Hận và nam tử cao lớn không khỏi đánh giá thanh y lão giả cao hơn vài phần.

Cuối cùng hai con Phượng Vĩ Tước bị thương bỏ chạy. Thanh y lão giả công lớn hơn, lấy sáu phần tài nguyên trong tổ.

- Nhiều tổ Phượng Vĩ Tước thật!

Triệu Phong nheo mắt nhìn phía trước.

Càng vào trung tâm mật độ tổ càng dày đặc. Trong tổ đều có ít nhất là hai con Phượng Vĩ Tước, hơn nữa thực lực cũng không tầm thường.

- Thánh Lôi Bá Thể!

Lần này Triệu Phong dùng tới Thánh Lôi Thể xông ra, cùng với hắn còn có thanh y lão giả và nữ tử áo hồng.

Vù vù!

Trước mặt ba người bắn ra vô số tia lửa chằng chịt, ngọn lửa tuy mảnh nhưng uy năng không thể coi thường.

- Luyện Thần Chỉ!

Vận Kim Chi Phong Lôi, song chỉ của Triệu Phong vung lên vun vút trong hư không. Chỉ thấy vô số kim quang bắn ra cắt đứt mọi tia lửa chạm phải.

Vút vút!

Những tia kim quang mang lực phá hoại cực lớn đó để lại vô số vết cắt trên thân cây.

- Đi thôi, thực lực của những nhân loại này rất mạnh.

Phượng Vĩ Tước lần nào không địch lại được đều sẽ nhanh chóng rút lui chứ không cố chiến đấu.

- Triệu huynh thực lực mạnh thật!

Dư Hận cười nói. Trung niên nam tử kia cũng chăm chú nhìn Triệu Phong.

Tuy thực lực Triệu Phong không nổi trội, nhưng Huyền Quang viên mãn lại có thực lực như vậy thì quả thật có phần đáng kinh ngạc.

- Đây là Thủy Văn Thánh Linh Hoa.

Khi mọi người tới chỗ tổ Phượng Vĩ Tước thì nử tử áo hồng nhìn chăm chăm một loại tài nguyên, kinh hô.

Thủy Văn Thánh Linh Hoa nghe nói là món khôi bảo tu luyện Thủy đạo. Hoa văn nước đặc thù trên đó là đặc trưng của áo nghĩa, quy tắc, có thể trực tiếp hòa vào Thần lực, ổn định vòng sáng thánh lực. Như vậy sau này khi đột phá Thần Vị có thể tạo ra Thần Vị cường đại hơn. Cũng có nghĩa nó là món khôi bảo giúp Bán Thần xung kích Thần Vị cao hơn, có tác dụng lớn nhất đối với người hành Thủy đạo.

Tuy số lượng hoa văn trên cây Thủy Văn Thánh Linh Hoa này hơi ít, nhưng vẫn là món khôi bảo có thể gặp mà không thể cầu.

- Cây này xin nhường Triệu huynh và vị tiền bối đây.

Ba người Kim Tí Tộc sau khi trao đổi, Dư Hận nói.

- Vậy Triệu mỗ mà từ chối thì thành bất kính rồi.

Triệu Phong cũng là nhắm trúng cây Thủy Văn Thánh Linh Hoa này nên mới dẫn mọi người tới đây.

Triệu Phong tu hành Ngũ Hành áo nghĩa, cây Thủy Văn Thánh Linh Thảo này cũng có tác dụng nhất định với hắn. Ngoài ra nó cũng sẽ dụ được những kẻ phía sau xuất hiện.

- Khoan đã!

Đúng như Triệu Phong dự liệu, phía sau vang lên tiếng hô gấp gáp.

Vút vút vút!

Vài thân ảnh bay tới, chính là bọn người Lam Lân Tộc.

Ba người Kim Tí Tộc sắc mặt tối lại, không ngờ người Lam Lân Tộc lại theo sau họ.

- Triệu huynh, người của Lam Lân Tộc muốn giết huynh, tìm cơ hội chạy đi.

Đột nhiên trong đầu Triệu Phong vang lên tiếng linh hồn truyền âm của Ngụy Kha.

Triệu Phong hơi khựng lại rồi mỉm cười, cũng không bận tâm.

- Người của Lam Lân Tộc theo dõi bọn ta có ý đồ gì?

Dư Hận sắc mặt lạnh tanh, chất vấn.

- Bọn ta chỉ là tình cờ đi qua.

Một tam giai Chân Thần của Lam Lân Tộc thần sắc bình thản nói.

Lúc này ở xung quanh không có thế lực khác. Lam Lân Tộc có tám người, Kim Tí Tộc chỉ có năm người, còn cần phải khách sáo với

Kim Tí Tộc sao?

- Thủy văn Thánh Linh Thảo thích hợp nhất với người tu luyện Thủy đạo. Hy vọng các vị Kim Tí Tộc có thể giao nó cho bọn ta.

Lại một nhị giai Chân Thần khác nói.

Dư Hận và nữ tử áo hồng sắc mặt tối lại. Nếu đối đầu chính diện, có lẽ bên họ sẽ thua thiệt, hơn nữa hoàn toàn không cần vì một cây Thủy văn Thánh Linh Thảo mà gây chiến.

- Bảo vật này đã là của Triệu huynh rồi. Nếu Triệu huynh không có ý kiến gì thì tặng các ngươi cũng được. Nếu Triệu huynh không đồng ý thì các vị cũng đừng miễn cưỡng.

Lúc này Dư Hận không còn sự bá khí như ở bên ngoài Phượng Lâm, hơn nữa hắn cũng chuyển quyền lựa chọn sang Triệu Phong.

- Triệu Phong, giao ra đi!

Hồ Tang cười nham hiểm.

- Giao Thủy văn Thánh Linh Thảo ra đây, món khôi bảo này ngươi không có tư cách để lấy.

Trong Lam Lân Tộc, Lam Diệp Chuẩn Thần tiến ra một bước, mặt lạnh tanh quát.

Lam Diệp Chuẩn Thần, thiên kiêu Chuẩn Thần mạnh nhất Lam Lân Tộc. Giá trị của cây Thủy văn Thánh Linh Thảo này đối với hắn không cần nói cũng biết.

Lam Lân Tộc vốn định đánh lén mấy người Kim Tí Tộc, không cần

giết Kim Tí Tộc mà chỉ cần giết được Triệu Phong, chấn nhiếp Kim Tí Tộc là được.

Nhưng lúc này mục tiêu hàng đầu của chúng là đoạt được Thủy văn Thánh Linh Thảo, mục tiêu thứ hai mới là giết Triệu Phong.

- Vậy ngươi có tư cách gì?

Triệu Phong vẫn bình thản, không hề hoảng hốt.

- Ngươi như con kiến nằm trong tay ta, một chiêu cũng không đỡ nổi.

Lam Diệp đầy vẻ cao ngạo, liếc Triệu Phong coi thường. Huyền Quang viên mãn mà dám nói tư cách với hắn, đúng là không biết trời cao đất dày.

- Nếu ngươi đã tự tin như vậy thì chi bằng chúng ta đánh cược. Ngươi ra ba chiêu. Nếu ta không đỡ được thì cây Thủy văn Thánh Linh Thảo này thuộc về ngươi.

Triệu Phong cười nói. Cây Thủy văn Thánh Linh Thảo xuất hiện trong tay hắn, trên đó là hoa văn áo nghĩa quy tắc kỳ diệu.

Lam Diệp vừa nói Triệu Phong không đỡ nổi một chiêu của hắn. Mà giờ Triệu Phong lại đánh cược để hắn đánh ba chiêu, như vậy Lam Diệp căn bản không thể từ chối.

Ba người Kim Tí Tộc khựng người, không ngờ Triệu Phong lại nói vậy, nhưng họ cũng rất có lòng tin với Triệu Phong.

Người Lam Lân Tộc đều không nghĩ Triệu Phong có thể tiếp nổi ba chiêu của Lam Diệp. Nếu là bình thường, Lam Diệp chỉ tùy ý ra một chiêu cũng có thể giết chết một đám Huyền Quang viên mãn. Nhưng

Triệu Phong thì khác, hơn nữa hắn còn chủ động đưa ra yêu cầu thì nhất định là hắn có tự tin.

- Sau ba chiêu Thủy văn Thánh Linh Thảo là của ta rồi.

Lam Diệp nhướn mày rồi tự tin nói.

Vừa rồi hắn theo sau Kim Tí Tộc đã thấy thực lực của Triệu Phong, đúng là rất mạnh, có lẽ tương đương nhị giai Chân Thần phổ thông. Nhưng Lam Diệp có chiến thích kích sát nhị giai Chân Thần rồi.

Hơn nữa Triệu Phong chủ động khiêu chiến hắn, lẽ nào Lam Diệp lại không đồng ý. Hơn nữa hắn có tự tin trong ba chiêu sẽ đả thương Triệu Phong. Như vậy, sau khi lấy được Thủy văn Thánh Linh Thảo, chưa biết chừng có thể nhân cơ hội giết Triệu Phong, từ đó chấn nhiệp luôn Kim Tí Tộc vừa mới ngông nghênh trước mặt hắn.

- Nếu ta đỡ được hoàn toàn ba chiêu, có phải ngươi cũng nên thể hiện một chút không? Ta tin là trên người Lam Diệp Chân Thần cũng phải có bảo vật gì đó đúng không?

Triệu Phong cười

Lam Diệp khựng người, Triệu Phong còn nghĩ có thể đỡ được ba chiêu của hắn thật.

- Hừ, vậy thì ta dùng viên Kim Thần Tinh này để đánh cược.

Lam Diệp lật tay, một viên tinh châu lấp lánh kim quang xuất hiện.

Vừa rồi theo dõi Kim Tí Tộc, Lam Diệp biết Triệu Phong sở trường là Kim chi áo nghĩa. Vậy thì hắn lấy ra viên Kim Thần Tinh này chắc hẳn Triệu Phong không nói gì nữa.

Chương 1180: Ba chiêu phân thắng bại

Những người còn lại của Lam Lân Tộc và Kim Tí Tộc đều tự giác lùi ra xa vài chục dặm.

Trong đó Kim Tí Tộc đánh giá khá tốt về Triệu Phong. Triệu Phong đuổi giết cả Hầu Khánh, tuy có thể là có sự trợ giúp của thanh y lão giả, nhưng thực lực của Triệu Phong chắc chắn không đơn giản như bề ngoài.

Lam Lân Tộc đương nhiên rất tự tin, phải biết là Lam Diệp Chân Thần đã từng giết nhị giai Chân Thần, chỉ một Huyền Quang viên mãn sao có thể tiếp nổi ba chiêu của Lam Diệp.

Nhưng Lam Lân Tộc lại không biết Triệu Phong cũng từng giết nhị giai Chân Thần, hơn nữa còn là Quỷ Lịch Chân Thần mạnh nhất của Quỷ đạo.

- Giờ hối hận vẫn còn kịp. Chỉ cần ngươi quỳ dập đầu nhận sai, đưa ta Thủy văn Thánh Linh Thảo thì Lam Lân Tộc có thể không giết ngươi.

Lam Diệp Chân Thần đứng trên cao nhìn xuống, thần sắc cao ngạo. Với hắn, việc giao đấu với một Huyền Quang viên mãn là một sự sỉ nhục.

- Nếu Lam Lân Tộc giết được ta thì đã giết lâu rồi.

Triệu Phong cười nhạt.

Câu nói này đương nhiên là đang khinh thường Lam Lân Tộc, trước sau gặp hai lần, muốn giết hắn mà không giết được.

- Không biết tốt xấu!

Ánh mắt Lam Diệp lạnh băng, hắn rất phẫn nộ trước thái độ của Triệu Phong, hắn quyết phải khiến Triệu Phong nằm dưới chân hắn mới xả hết được giận.

- Bích Ba Chưởng!

Toàn thân Lam Diệp bùng phát một cơn sóng màu xanh bích rồi cuồn cuộn chui vào bàn tay phải của hắn.

Uỳnh!

Một chưởng đánh ra giống như thủy triều, uy lực vô cùng tận. Bên trong chưởng quang dường như còn có hư ảnh khổng lồ của một con yêu thú chủng tộc Thái Cổ.

Một chưởng có vẻ như tùy ý của Lam Diệp lại mang huyết mạch chi lực. Vì hắn muốn dùng ưu thế đánh bại Triệu Phong nhưng lại không muốn thi triển tuyệt chiêu lợi hại.

- Thổ Lôi Thánh Khải.

Triệu Phong lập tức dùng Thánh Lôi Thể, ngưng tụ Thổ Chi Phong Lôi tạo thành một chiếc khải giáp lấp lánh lôi quang.

Uỳnh! Bùm!

Lam Diệp đánh một chưởng lên chiếc khải giáp quanh người Triệu

Phong.

Uỳnh!

Giằng co một chốc lát, Thổ Lôi Tánh Khải của Triệu Phong bị phá vỡ, chưởng của Lam Diệp đánh lên ngực Triệu Phong.

Bịch bịch bịch!

Triệu Phong lùi sau liền ba bước, lấy lại thăng bằng, sắc mặt có phần tái nhợt.

- Vận khí không tồi, vừa hay tiếp được một chưởng.

Lam Diệp thản nhiên.

- Xem ra ba chiêu Triệu Phong chắc chắn sẽ thua.

- Lam Diệp Chân Thần ra một chưởng vừa rồi chỉ là thăm dò thôi.

Ba vị trưởng lão Lam Lân Tộc truyền âm nói chuyện với nhau, vẻ mặt lộ vẻ đắc ý và tự hào.

Ánh mắt ba người Kim Tí Tộc hơi tối lại, xem ra Triệu Phong không hề dễ dàng gì.

- Hắn che giấu thực lực.

Lúc đó, nam tử cao lớn của Kim Tí Tộc truyền âm cho hai người còn lại.

- Thì ra vậy.

Dư Hận gật đầu, với biểu hiện của Triệu Phong vừa rồi thì không đến nỗi không đỡ được chưởng này của Lam Diệp, nhưng Triệu Phong lại cố tình thể hiện mình bị yếu thế.

- Chiêu thứ hai!

Lam Diệp kiêu ngạo nói.

Vù!

Lam Diệp vung tay, thủy chi áo nghĩa tụ lại trong lòng bàn tay. Sau khi biết thực lực của Triệu Phong, Lam Diệp tin chắc chiêu này sẽ đánh bại Triệu Phong.

Uỳnh!

Lam Diệp kích phát huyết mạch Lâm Tam, hoa văn xanh trên người hắn trở nên vô cùng rõ ràng, da cũng chuyển màu lam đậm.

- Thua!

Lam Diệp trực tiếp xuất chiêu, một đạo chưởng quang khủng bố ập về phía Triệu Phong.

- Thổ Lôi Thánh Khải, Hộ Thể Lôi Canh!

Triệu Phong lộ thần sắc như dốc toàn lực, thi triển hai loại chiến kỹ phòng ngự, đồng thời cũng kích phát Thánh Lôi Thể ở mức cao hơn.

Uỳnh! Bùm!

Bị chưởng quang đánh lên, tầng phòng ngự của Triệu Phong vỡ vụn, chưởng uy còn lại đánh trúng người hắn.

Bịch bịch…

Lần này Triệu Phong lùi sau bốn bước, sắc mặt càng khó coi hơn, dường như đã tới cực hạn rồi.

- Hửm? Đỡ được rồi?

Lam Diệp có chút kinh ngạc. Chiêu thứ nhất Triệu Phong chỉ miễn cưỡng đỡ được. Chiêu thứ hai thì uy năng ít nhất gấp ba lần chiêu thứ nhất, vậy mà Triệu Phong cũng đỡ được.

Không chỉ Lam Diệp mà cả ba lão giả của Lam Lân Tộc và huynh đệ Hồ gia đều vô cùng kinh ngạc.

Họ có thể cảm nhận được sự khác biệt giữa hai chiêu của Lam Diệp. Nhưng cả hai Triệu Phong đều miễn cưỡng đỡ được.

- Hắn tính được uy năng công kích của Lam Diệp nên lần nào cũng miễn cưỡng đỡ được.

Nam tử cao lớn Kim Tí Tộc truyền âm cho hai người còn lại.

- Triệu Phong có bản lĩnh đó sao?

Dư Hận chấn kinh.

Triệu Phong có thể tính ra uy năng công kích của Lam Diệp, chỉ như vậy mới giải thích được tại sao hai chiêu uy lực khác nhau mà Triệu Phong đều vừa khéo đỡ được.

Nếu ban đầu Triệu Phong đã thể hiện ngay chiến đấu lực siêu cường thì chắc chắn Lam Diệp sẽ dùng hết sức thi triển công kích tuyệt

chiêu mạnh nhất.

- Kế hay!

Nữ tử áo hồng cười.

- Chiêu thứ ba ngươi chắc chắn sẽ thua!

Lam Diệp chau mày, tiểu tử trước mặt dường như có chút quỷ dị, lại đỡ được hai chiêu của hắn.

Uỳnh uỳnh!

Huyết mạch chi lực toàn thân Lam Diệp càng mạnh mẽ, xung quanh nổi sóng xanh bích mang theo công thế ý cảnh khủng khiếp.

Ai cũng biết Lam Diệp chuẩn bị thi triển chiến kỹ thần cấp.

- Lam Diệp, tên tiểu tử này có thể tính được uy năng công kích của ngươi. Bộ dạng bị thương của hắn cũng là giả vờ, đừng bị hắn lừa, dùng sát chiêu đi!

Đúng lúc đó, một tam giai Chân Thần trong Lam Lân Tộc vội truyền âm cho Lam Diệp.

- Cái gì?

Lam Diệp chấn kinh, tuy khó tin nhưng suy nghĩ kỹ thì đúng là như vậy.

Cái này chính là người trong cuộc mơ hồ, người ngoài cuộc tỉnh táo. Thiên phú của Lam Diệp hơn các vị lão giả nhưng hắn lại không nhận ra.

Nhưng Lam Diệp cũng không manh động, vẫn làm bộ như thi triển chiến kỹ thần cấp.

- Bích Ba Chưởng!

Lam Diệp tung một chưởng với ý cảnh lớn lao.

Nhưng rồi đột nhiên trong tay hắn xuất hiện một thanh trường kiếm xanh nhạt, trên đó lưu động ánh hàn quang.

- Trảm!

Lam Diệp đã chuẩn bị từ trước, khi lấy ra Thần khí hắn đã vận thần lực chém ra, tốc độ nhanh tới mức không ai phản ứng kịp.

- Bỉ ổi, vô sỉ!

Dư Hận lộ vẻ khinh bỉ.

Đường đường là thiên kiêu Lam Lân Tộc, thực lực nhị giai Chân Thần, đối phó với một Huyền Quang viên mãn lại dùng thủ đoạn bỉ ổi như vậy.

- Ha ha…

Ba lão giả của Lam Lân Tộc đều cười mỉm, không ngờ họ cho Lam Diệp biết điều đó, Triệu Phong đã tương kế tựu kế, vào thời khắc quan trọng thi triển sát chiêu. Không kịp phòng ngự, Triệu Phong rất có thể sẽ bị chiêu này của Lam Diệp kích sát.

Tất cả mọi người đều bị thu hút sự chút ý.

Uỳnh! Vút!

Đạo kiếm quang đó mang theo sóng nước lạnh lẽo chém về phía Triệu Phong.

Nhưng mọi người cũng kinh ngạc phát hiện, không biết từ bao giờ trong tay Triệu Phong đã xuất hiện một thanh trường kiếm màu đen.

Ầm ầm!

Hủy diệt viêm lôi chi lực điên cuồng truyền vào trong kiếm, hoa văn xanh trên kiếm lập tức tỏa sáng.

Vút! Phập!

Vận chuyển Thánh Lôi Thể, Triệu Phong cũng chém ra một đạo kiếm quang hung mãnh.

Uỳnh! Bùm!

Hai đạo kiếm chiêu hung mãnh lao vào nhau, năng lượng khủng khiếp bùng nổ, những ngọn cây cổ thụ khổng lồ xung quanh cũng bị chặt gãy.

Uỳnh uỳnh!

Trong cơn bão kiém quang hủy diệt, một đạo kim quang bay về phía Lam Diệp.

- Ngươi…sao có thể?

Lam Diệp chấn kinh không kịp phòng ngự, bị kiếm quang uy lực không lớn lắm đánh trúng, lùi sau vài bước, khóe miệng có vết máu.

Lam Diệp chạm vào vết thương trên người sững ra như trời trồng. Hắn đã bị một Huyền Quang viên mãn đả thương.

- Ngươi dám đả thương ta!

Huyết mạch chi lực toàn thân Lam Diệp bùng cháy, uy lực Thái Cổ khủng bố áp chế bốn phía.

- Sao? Thiên tài Lam Lân Tộc thua nhưng không nhận?

Dư Hận không hề chịu thua kém, kích hoạt huyết mạch Kim Tí Tộc, đi tới bên cạnh Triệu Phong.

Đến hắn cũng không ngờ Triệu Phong lại che giấu kỹ như vậy. Cuối cùng Dư Hận cũng biết khi Lam Diệp thi triển chiêu thứ ba thì Triệu Phong đã chuẩn bị dùng tới thực lực thật sự. Vì thế khi đối mặt với thủ đoạn công kích bất ngờ của Lam Diệp, Triệu Phong vẫn không hề sợ hãi.

Nhưng điều khiến hắn không ngờ là, cùng công kích do Thần khí thi triển nhưng cuối cùng công kích của Triệu Phong lại chiếm ưu thế.

Tuy Lam Diệp vội tấn công không chuẩn bị kỹ càng, nhnưg thần lực của hắn mạnh hơn Triệu Phong. Như vậy thì có lẽ phẩm chất Thần khí của Triệu Phong cao hơn của Lam Diệp rồi.

- Lam Diệp, dừng tay!

Lúc này, ba vị trưởng lão Lam Lân Tộc vội ngăn lại.

Họ cũng phẫn nộ nhnưg Lam Lân Tộc không chắc chắn có thể giết hết được năm người kia. Nếu để người của Man Hoang Thần Vực

biết Lam Lân Tộc đánh cược thua nhưng lại không nhận thua, ra tay công kích đối phương thì cho dù cuối cùng có giết được Triệu Phong, danh tiếng Lam Lân Tộc cũng tổn hại nghiêm trọng.

Nếu giết được hết năm người trước mặt thì ba vị trưởng lão đương nhiên sẽ không ngăn Lam Diệp lại.

Hơn nữa trận đấu của Lam Diệp và Triệu Phong dường như đã thu hút các cường giả khác trong Phượng Lâm.

- Triệu Phong, Lam Diệp ta nhớ mặt ngươi rồi!

Lam Diệp áp chế nộ hỏa, thần sắc dần trở lại bình tĩnh, nhưng ánh mắt càng thêm sát ý.

Vút!

Một viên tinh châu kim quang bay về phía Triệu Phong, người Lam Lân Tộc cũng đã đi xa.

- Quả nhiên là Kim Thần Tinh.

Triệu Phong nhìn viên tinh châu sáng lấp lánh kim quang trong tay rồi cất vào không gian trữ vật.

Bộp bộp bộp…

Sau khi Lam Lân Tộc bỏ đi, tiếng vỗ tay vọng lại.

- Dư Hận huynh, vị thiên tài này là của thế lực nào vậy? Còn không mau giới thiệu với ta?

Một thân ảnh màu đen bay tới.

- Kiếm Phong Chuẩn Thần!

Dư Hận nheo mắt nhìn thân ảnh tiêu sái kia.

- Trên đường tình cờ thấy Triệu huynh truy sát Hầu Khánh liền kết bạn cùng lên đường…

Dư Hận bắt đầu giới thiệu Triệu Phong, nhưng hắn phát hiện mình không hiểu nhiều về Triệu Phong, chỉ có thể giới thiệu được vài câu.

Triệu Phong thấy Dư Hận trịnh trọng như vậy, chắc chắn thực lực đối phương rất mạnh, bất giác hắn quan sát kỹ hơn.

- Truy sát Hầu Khánh?

Kiếm Phong Chuẩn Thần khựng người rồi nhìn Triệu Phong.

Thiên Lam Tộc của Kiếm Phong Chuẩn Thần và Thiên Thủy Yêu Tộc đều là thế lực tứ tinh đỉnh phong. Danh tiếng của Hầu Khánh trong Thiên Thủy Yêu Tộc cũng không tầm thường. Triệu Phong chống lại được Lam Diệp chưa phải là gì. Nhưng hắn dám truy sát Hầu Khánh thì lại khác.

Dư Hận không nói Triệu Phong thuộc chủng tộc nào, lẽ nào thế lực của Triệu Phong rất cường đại?

- Nhất định là vậy, nếu không sao hắn dám tới Phượng Lâm. Phượng Lâm là mục tiêu chủ yếu của Thiên Thủy Yêu Tộc, có rất nhiều thành viên của Thiên Thủy Yêu Tộc.

- Thiên Phong Chân Thần càng chú ý tới Triệu Phong hơn.

- Dư Hận huynh, các ngươi chỉ có năm người, rất khó gặp được đại cơ ngộ trong Phượng Lâm, chi bằng trợ giúp Thiên Lâm Tộc một tay.

Kiếm Phong Chuẩn Thần lên tiếng.

Kiếm Phong Chuẩn Thần vốn đang bàn chiến lược tấn công tổ Phượng Vĩ Tước trung tâm, tình cờ cảm nhận được huyết mạch của Kim Tí Tộc nên mới tới xem thế nào.

Chiến lực của mấy người Kim Tí Tộc đều rất mạnh, nếu chịu giúp Thiên Lam Tộc thì khả năng chiến thắng khi tấn công tổ Phượng Vĩ Tước sẽ cao hơn.

- Triệu huynh, Thiên Lam Tộc của Kiếm Phong Chuẩn Thần chuẩn bị tấn công tổ Phượng Vĩ Tước trung tâm. Chi bằng chúng ta đi xem sao.

Dư Hận nhìn Triệu Phong, dường như đang hỏi ý kiến.

- Tổ Phượng Vĩ Tước trung tâm.

Tâm thần Triệu Phong khẽ động, dám tấn công tổ Phượng Vĩ Tước trung tâm, chắc chắn là thế lực tứ tinh rưỡi.

Mà mục tiêu chính Triệu Phong tới Phượng Lâm cũng chính là đục nước béo cò, kiếm chút thu hoạch.

Chương 1181: Tấn công tổ Phượng Vĩ Tước

Kiếm Phong Chuẩn Thần dẫn bọn Kim Tí Tộc, Triệu Phong tiếp cận tổ Phượng Vĩ Tước.

Từ phía xa mọi nười đã thấy một đội có gần hai chục người đang thảo luận phương án tấn công tổ Phượng Vĩ Tước.

Khí tức của hai mươi người này đều không tầm thường, đều là thực lực từ nhị giai Chân Thần trở lên, trong đó còn có vài người Triệu Phong không phán đoán được cảnh giới.

Cách chỗ hai mươi người này trăm dặm về phía trước là một cái tổ Phượng Vĩ Tước lớn như cung điện, ánh sáng chói lòa hoa lệ, tỏa ra mùi hương dụ người.

- Đây chính là tổ Phượng Vĩ Tước trung tâm.

Con mắt trái của Triệu Phong nhìn chăm chú, nhanh chóng nhìn thấy được nó.

Bên trong tổ ánh sáng càng chói lòa hơn, đều là ánh sáng của những loại nguyên liệu quý. Vào sâu một tầng là số Phượng Vĩ Tước không đếm xuể. Người ta phân biệt Phượng Vĩ Tước mạnh yếu dựa vào độ dài và ánh sáng của lông đuôi.

- Số lượng thật khủng khiếp!

Triệu Phong kinh ngạc. Nếu là hắn, cho dù có dựa vào đàn yêu thú

Thái Cổ cũng không thể tấn công nơi này, thậm chí hắn căn bản không dám tới tấn công.

- Kiếm Phong Chuẩn Thần quay lại rồi.

- Đó là người của Kim Tí Tộc.

Dư Hận cũng là thiên kiêu Chuẩn Thần cường đại của Kim Tí Tộc, vì thế cường giả của những thế lực khác cũng có nghe nói tới hắn.

Triệu Phong nhìn phản ứng của mọi người thì dường như tất cả đều rất tôn trọng Kiếm Phong Chuẩn Thần. Xem ra ở Thiên Lam Tộc hắn cũng có địa vị không thấp.

- Sao lại có một Huyền Quang viên mãn?

Một thiên kiêu Chuẩn Thần da màu xám tro, ánh mắt đầy khinh thường nói.

Những người khác cũng nhìn về phía Triệu Phong đầy ngạc nhiên.

Những người vào Man Hoang Thái Cổ bí cảnh cơ bản đều là Chuẩn Thần và Chân Thần. Đây là lần đầu tiên thấy có cường giả Huyền Quang Cảnh. Thậm chí trong lịch sử cũng chưa từng nghe có Huyền Quang Cảnh vào Man Hoang Thái Cổ.

- Đây là Dư Hận huynh của Kim Tí Tộc, vị đây là Triệu huynh, họ tới giúp chúng ta tấn công tổ Phượng Vĩ Tước trung tâm.

Kiếm Phong Chuẩn Thần cười giới thiệu Kim Tí Tộc và Triệu Phong.

Mọi người đều khựng người. Khi Kiếm Phong Chuẩn Thần giới thiệu năm người này thì lại trọng điểm giới thiệu Dư Hận và Triệu Phong

khiến họ vô cùng tò mò rốt cuộc Triệu Phong là thiên kiêu của chủng tộc nào mà có thể ngang hàng với Dư Hận?

- Có Kim Tí Tộc gia nhập, đương nhiên chúng ta sẽ có khả năng thành công cao hơn. Nhưng vị Triệu huynh Huyền Quang Cảnh viên mãn đây, Trâu mỗ chưa từng nghe qua.

Vị Chuẩn Thần với làn da màu xám lạnh băng nhìn Triệu Phong, nhấn mạnh mấy chữ Huyền Quang viên mãn.

Những cường giả khác đều không nói gì, đây cũng là điều họ tò mò.

- Ha ha, ta cũng chưa nghe nói, nhưng mọi người đừng coi thường hắn.

Kiếm Phong Chuẩn Thần cười lớn, cũng không nói gì thêm.

Đừng coi thường, lẽ nào người có cảnh giới Huyền Quang viên mãn này thực lực rất mạnh sao?

Nhưng thấy Kiếm Phong Chuẩn Thần rất hữu hảo với Triệu Phong, những cường giả kỳ thị Triệu Phong trong đội ngũ cũng không nói gì.

Sau đó Kim Tí Tộc và mấy người Triệu Phong cùng đội ngũ đó thảo luận sách lược tấn công tổ Phượng Vĩ Tước.

- Ở hướng bắc và nam còn có hai đại thế lực khác. Chúng ta buộc phải vào trong tổ Phượng Vĩ Tước trước khi họ tới đây.

Một Chân Thần áo hoa nói chắc nịch.

- Thì ra là vậy.

Triệu Phong gật gù.

Nếu chỉ dựa vào hơn hai mươi người ở đây thì chắc chắn không phải đối thủ của Phượng Vĩ Tước trong tổ kia, thậm chí có thể sẽ bị tiêu diệt toàn bộ.

Nếu có ba đội như thế này thì cũng là gần bảy mươi cường giả Chân Thần, thực lực tương đương Phượng Vĩ Tước.

Tuy nhiên mỗi thế lực đều có kế hoạch riêng, không thể liên kết tấn công. Nhưng ba bên đã đồng ý tấn công đồng thời, chỉ như vậy mới giữ chân được Phượng Vĩ Tước trogn tổ.

Rồi Triệu Phong được biết Thiên Thủy Yêu Tộc là một trong ba thế lực này, hơn nữa còn là đội có thực lực mạnh nhất.

- Phượng Vĩ Tước tinh thông dùng lửa, nên những người tu hành Hỏa đạo cảnh giới dưới tam giai Chân Thần chốt hậu, người tu hành Băng Thủy đạo là lực lượng tấn công chính…

Một lão giả mặc bố y của Thiên Lam Tộc nói.

Khi vị lão giả này nói thì tất cả mọi người đều im lặng lắng nghe.

Triệu Phong đoán có lẽ vị Chân Thần này là người mạnh nhất trong đội ngũ.

- Hỏa đạo chốt hậu, Băng Thủy đạo tấn công chính.

Triệu Phong có phần do dự.

Phượng Vĩ Tước giỏi dùng lửa, nếu cường giả tu Hỏa đạo tu vi quá thấp thì sức mạnh hỏa diệm thậm chí có thể bị Phượng Vĩ Tước rút

mất.

Vì thế người tu luyện Hỏa đạo tu vi thấp chốt hậu tuy an toàn nhưng thu hoạch cũng là ít nhất.

Người tu hành Băng Thủy Đạo tấn công chính, họ đứng mũi chịu sào, nguy hiểm nhất nhưng chắc chắn thu hoạch nhiều nhất.

Triệu Phong giỏi Hỏa đạo, cũng tinh thông Băng Thủy, vì thế hắn có chút do dự không biết nên tấn công hay chốt hậu.

- Được rồi, mọi người đã rõ vị trí của mình chưa?

Bố y lão giả thần sắc nghiêm nghị.

Tất cả đều gật đầu, trong lòng đã xác định được vị trí cho mình.

- Triệu huynh tu vi khá yếu, vẫn nên chốt hậu khỏi mất mạng.

Lúc này, Chuẩn Thần với làn da xám cười nói với Triệu Phong, nhưng nụ cười có phần lạnh lẽo.

Mọi người đều biết hắn ta đang có ý khiêu khích để Triệu Phong tấn công chính. Nhưng sao có thể, dù Triệu Phong giỏi Băng Thủy nhưng tu vi quá thấp, căn bản không thể lãnh nhiệm vụ tấn công chính.

Ngoài vị Chuẩn Thần da xám kia còn có vài cường giả khác cũng nhìn Triệu Phong với vẻ khinh thừng.

Triệu Phong nhìn hắn ta nhưng không nói gì, hắn cũng đang suy nghĩ vấn đề này.

Cường giả khích tướng Triệu Phong thấy Triệu Phong không nói thì cũng không khiêu khích nữa. Dù sao đối phương cũng có quan hệ với Kiếm Phong Chuẩn Thần và Kim Tí Tộc, giờ lại là lúc quan trọng tấn công tổ Phượng Vĩ Tước.

- Tấn công.

Đúng lúc đó bố y lão giả lên tiếng, rõ ràng là đã nhận được tín hiệu từ cường giả ba phương.

Vút vút!

Gần hai mươi Chân Thần lao ra, còn Triệu Phong đi cuối đội ngũ.

- Hừ, phế vật!

Chuẩn Thần da xám thấy Triệu Phong ở cuối hàng thì chế nhạo.

- Trong ba đội, Thiên Thủy Yêu Tộc mạnh nhất, vì thế ta không thể ở đội mạnh nhất.

Đây mới là lý do chính Triệu Phong không chọn tấn công.

Địa vị của Hầu Khánh trong Thiên Thủy Yêu Tộc chắc chắn cũng rất cao, nếu hắn thấy Triệu Phong, nếu có cơ hội chắc chắn hắn sẽ không tha cho Triệu Phong. Mà ở đây cường giả Thiên Thủy Yêu Tộc rất đông, Triệu Phong căn bản không có cách nào. Hắn nhìn mấy người Kim Tí Tộc đầy thâm ý.

Khoảng cách với tổ Phượng Vĩ Tước trung tâm ngày một gần.

Kéc kéc kéc…

Đột nhiên từ trong tổ bay ra rất nhiều Phượng Vĩ Tước, màu lông đuôi của chúng không giống nhau, nhưng đều rất đẹp.

- Giết!

Trong Thiên Lam Tộc, bố y lão giả xông lên đầu tiên. Hắn vung tay, uy lực khủng khiếp của Chân Thần tỏa ra.

Vút vút vút!

Bốn phía lão giả là vô số lưỡi đao gió màu lam nhạt, ý niệm khẽ động, tất cả đều được lão giả khống chế thành thục.

- Tứ giai Chân Thần.

Triệu Phong chấn động. Khí tức lão giả này phát ra chắc chắn là tứ giai Chân Thần.

Theo Triệu Phong biết, trong Cổ Lũng Vực gần như mỗi thế lực đều có một tứ giai Chân Thần, thậm chí ngũ giới Chân Thần tới Man Hoang Thái Cổ bí cảnh. Nhưng trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh bao la này rất khó gặp một cường giả tứ giai Chân Thần trở lên.

Vị bố y lão giả đây cũng là tứ giai Chân Thần đầu tiên Triệu Phong gặp trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh.

Kéc kéc…

Đột nhiên phía sau đội ngũ Thiên Lam Tộc cũng xuất hiện rất nhiều Phượng Vĩ Tước.

Đây đều là Phượng Vĩ Tước sống ngoài tổ trung tâm. Khi tổ trung tâm bị tấn công đương nhiên chúng sẽ tới. Nhưng thực lực và huyết

mạch của chúng lại yếu hơn một chút.

- Tiến lên chặn chúng lại. Đừng để chúng làm nhiễu đội tấn công chính.

Một nhị giai Chân Thần hô lớn, nói rồi toàn thân hắn bùng phát ngọn hỏa diệm màu xanh lục.

- Mau động thủ. Tuy tu vi của ngươi thấp nhưng đã tham gia thì đừng có lười nhác.

Một thiên kiêu Chân Thần của Thiên Lam Tộc quát lên với Triệu Phong.

Uỳnh!

Triệu Phong vận Viêm Chi Phong Lôi, đánh ra một đạo cự chưởng lóe lôi quang.

Uỳnh bùm bùm!

Ba con Phượng Vĩ Tước bị cự chưởng của Triệu Phong đánh lùi vài chục trượng, đồng thời cũng bị lôi kiếp chi lực xâm thực.

Thiên kiêu Thiên Lam Tộc thấy một chưởng của Triệu Phong khủng khiếp như vậy thì sững người, không nói gì nữa.

Triệu Phong tuy tu hành Hỏa đạo, nhưng trong Viêm Chi Phong Lôi còn chứa sức mạnh phong lôi và lôi kiếp chi lực. Phượng Vĩ Tước căn bản không thể hút sức mạnh hỏa diệm trong đó.

- Ở cuối đúng là an toàn nhất, nhưng muốn lấy đồ tốt thì e rằng rất khó.

Triệu Phong chốc chốc lại nhìn về phía trước.

Cường giả tu hành Băng Thủy và cường giả Thiên Lam Tộc đang không ngừng xung kích đàn Phượng Vĩ Tước, tiếp cận tổ trung tâm.

Đồng thời ở hai hướng khác của tổ Phượng Vĩ Tước cũng vọng lại âm thanh chiến đấu ác liệt.

Ba bên tấn công cùng lúc, phân tán chiến lực của Phượng Vĩ Tước, ba bên đều có cơ hội vào trong tổ trung tâm. Còn thu hoạch thế nào thì phải xem vận khí mỗi bên.

- Đừng kẻ nào hòng xâm nhập tổ trung tâm của Phượng Vĩ Tước Tộc.

Đúng lúc đó một đạo diệm quang chói lòa bắn về phía người của Thiên Lam Tộc.

Uỳnh!

Trong hư không là những đường tơ lửa chằng chịt cắt ngang mọi người.

- Á!!!

Hai nhị giai Chân Thần bị một tia cắt trúng, thân thể chia làm hai phần, chỗ vết cắt còn có lửa cháy thiêu rụi cả thân thể và linh hồn.

Không lâu sau hai người này đã bỏ mạng.

- Phượng Vĩ Tước đạt tới ngũ giai Chân Thần!

Cả đội ngũ chấn kinh, bước chân chậm lại nửa nhịp.

- Đừng lùi lại!

Đúng lúc đó, tứ giai Chân Thần của Thiên Lam Tộc cùng với hai cường giả Thủy đạo xông tới, giữ chân ngũ giai Phượng Vĩ Tước.

Vút vút! Phừng!

Tơ lửa và những lưỡi đao gió quấn lấy nhau lấp loáng lóa mắt.

- Ủa, trong tổ trung tâm chỉ có vài con Phượng Vĩ Tước.

Triệu Phong nhìn xuyên qua mọi thứ, nhìn vào trong tổ Phượng Vĩ Tước.

Lúc này gần như tất cả Phượng Vĩ Tước đều bị ba đội quân dụ ra ngoài, ngay cả ngũ giai Phượng Vĩ Tước cũng vậy.

- Đây là Thủy văn Thánh Linh Thảo, Địa Linh Quả, Thái Huyền Ngưng Huyết Chi…

Triệu Phong nhìn cả một biển nguyên liệu quý trong tổ Phượng Vĩ Tước.

Thủy văn Thánh Linh Thảo trong số nguyên liệu này còn là thứ giá trị thấp nhất. Đồng thời phẩm chất của chúng còn cao hơn nhiều cây Triệu Phong có được.

- Có lẽ ta có thể trực tiếp lấy chỗ nguyên liệu này…

Triệu Phong đảo mắt, tim đập thình thịch.

Trong trận hộn chiến giữa vô số Chuẩn Thần, Chân Thần, thậm chí cả tứ giai Chân Thần, ngũ giai Phượng Vĩ Tước, lấy khôi bảo trong tổ Phượng Vĩ Tước là hành động cực kỳ nguy hiểm.

- Chiến đấu ác liệt như vậy, họ không thể phát hiện…

Triệu Phong nghĩ, nhưng hắn vật quyết định thử trước với những món giá trị khá thấp ở bên ngoài.

- Hư Không Na Vật!

Một tia đồng lực thủy văn bí mật hiện ra trên một món khôi bảo trong tổ Phượng Vĩ Tước, nơi tia đồng lực đó xuất hiện môt cái vòng xoáy.

Xoẹt!

Cái cây màu lam đó lập tức biến mất.

Ngay sau đó trong không gian mắt trái của Triệu Phong xuất hiện một loài cây kỳ lạ.

Những con Phượng Vĩ Tước đang bảo vệ tổ không phát hiện ra, bên Thiên Lam Tộc cũng không có cường giả tinh thông không gian áo nghĩa. Nhưng dù họ có cảm nhận không gian có dao động thì cũng không thể nghĩ tới việc Triệu Phong lén lấy tài nguyên trong tổ Phượng Vĩ Tước.

- Thành công rồi!

Triệu Phong có phần kích động.

Trước mặt hàng trăm cường giả các chủng tộc có thực lực Chân Thần lấy đi một món khôi bảo tu luyện, Triệu Phong có chút cảm giác

thành tựu.

Nhưng bên trong tổ Phượng Vĩ Tước vẫn còn có vô số loại nguyên liệu khác không đếm xuể.

Chương 1182: Tranh đoạt lông đuôi

Quanh tổ Phượng Vĩ Tước lấp lánh ánh sáng là ba khu chiến trường. Cả ba thế lực cùng thúc đẩy mở ra trận đại chiến kinh thiên động địa với Phượng Vĩ Tước.

Trước sự hấp dẫn của lợi ích, tiềm lực của tất cả dù ít dù nhiều cũng đều được kích phát. Huống hồ trong đội ngũ này còn có khá nhiều thiên kiêu Chuẩn Thần, tư chất của họ nổi trội, thực lực tăng tiến rõ ràng nhất.

- Mau tấn công, phía trước là tổ Phượng Vĩ Tước rồi.

- Ta thấy Kim Tủy Quả, Thiên Liên Bích U Thảo…

Những cường giả tấn công chính ở phía trước cho thần thức dần dần chui vào trong tổ Phượng Vĩ Tước, nhìn thấy vô số tài nguyên khiến người ta phải phát điên.

Triệu Phong ở cuối đội ngũ, với thực lực của hắn, đối phó với những con Phượng Vĩ Tước thực lực yếu một chút cũng không thành vấn đề.

So với những người ở phía trước, phía sau có thể nói chẳng có nguy hiểm gì, nhưng đương nhiên thu hoạch không thể bằng phía trước.

Nhưng phàm việc gì cũng có ngoại lệ.

Giờ mọi người còn chưa vào được trong tổ Phượng Vĩ Tước mà

Triệu Phong đã có được một món quý giá trong đó rồi.

Ánh mắt Triệu Phong một lần nữa gắn chặt lên một ngọn dược thảo.

- Kim Giao Lân Quả, chính là ngươi rồi.

Thứ hắn nhắm lần này còn quý hơn lần trước.

Một tia đồng lực lại hiện lên trên Kim Giao Lân Quả, ở giữa tia đồng lực xuất hiện hình một cái xoáy.

Xoẹt!

Ngay sau đó, Kim Giao Lân Quả liền biến mất.

- Tốt!

Triệu Phong có phần kích động, tiếp tục tìm mục tiêu tiếp theo.

Trong tổ Phượng Vĩ Tước khổng lồ này, tài nguyên quý hiếm nhiều như sao trên trời, đếm không xuể, nhất thời Triệu Phong thậm chí còn hoa mắt khó lòng phân biệt các loại.

Lúc này Phượng Vĩ Tước đang giao chiến ác liệt với ba thế lực, không ai ngờ được tài nguyên trong tổ đang mất đi từng chút một.

Mỗi lần lấy một thứ Triệu Phong lại đổi vị trí, đổi một loại tài nguyên.

Ba thế lực quanh tổ Phượng Vĩ Tước đang dần tiếp cận tổ.

- Đi thôi, ba thế lực sắp tấn công tổ Phượng Vĩ Tước rồi.

Trong bóng tối Phượng Lâm, một lão giả hô lên.

Vút vút vút!

Tám đạo nhân ảnh chui vào trong tổ Phượng Vĩ Tước, chính là người của Lam Lân Tộc.

Đồng thời, từ bốn phía, cũng lần lượt bay ra vài nhân ảnh nữa.

Những người này dường như đều là thế lực tứ tinh rưỡi. Họ vẫn nấp ở xung quanh tổ Phượng Vĩ Tước đợi thời cơ, muốn đục nước béo cò.

- Xem ra không lâu nữa ba thế lực sẽ tấn công vào trong tổ Phượng Vĩ Tước rồi.

Triệu Phong nhẩm tính.

Nếu ba thế lực tới gần tổ thì Phượng Vĩ Tước cũng sẽ bị ép lùi về trong tổ. Đến lúc đó Triệu Phong không thể lấy đồ nữa.

- Tranh thủ lúc ba thế lực vẫn chưa tới phải lấy thêm một ít…

Triệu Phong to gan hơn một chút.

Trong tổ Phượng Vĩ Tước, một tia đồng lực trực tiếp bọc lấy hai món.

Xoẹt!

Triệu Phong lấy thành công hai món nguyên liệu.

Tiếp tục.

Ngoài những lúc chiến đấu Triệu Phong không ngừng quan sát tổ Phượng Vĩ Tước nhắm vào những món mình cần.

Mỗi lần đều có hai tới ba món tài nguyên biến mất.

- Kẻ nào lấy cắp Cổ Linh Chi của ta?!

Một con Phượng Vĩ Tước tam giai đang chiến đấu đột nhiên đại nộ, thích phóng thần thức quan sát xung quanh.

Phừng!

Hỏa diệm trên đuôi con Phượng Vĩ Tước này đột nhiên bùng cháy hơn, nó phẫn nộ, điều khiển lưới lửa tấn công xung quanh.

- Con Phượng Vĩ Tước này lại để lại dấu thần thức trên Cổ Linh Chi.

Triệu Phong quệt mồ hôi lạnh. Cũng may nó không cảm ứng được Cổ Linh Chi đã bị Triệu Phong hút vào trong không gian con mắt trái.

Nhưng như vậy cũng khiến các con Phượng Vĩ Tước khác chú ý tới dị thường trong tổ, rõ ràng tài nguyên trong tổ đã ít đi.

Số Phượng Vĩ Tước này ngày đêm đều ở trong tổ, bên trong có sự thay đổi gì chúng nhìn là biết ngay.

- Bỉ ổi, vô sỉ, dám đánh cắp bảo vật trong tổ Phượng Vĩ Tước!

Cả đàn Phượng Vĩ Tước lập tức đại nộ, phát động công kích hung mãnh tới ba thế lực.

Vù vút vút!

Những sợi tơ lửa chằng chịt xuyên vào trong Phượng Lâm, chỉ cần không cẩn thận một chút sẽ bị tơ lửa cắt đứt, xuyên qua.

- Sao đám Phượng Vĩ Tước này đột nhiên phát điên vậy.

- Áp chế chúng. Chúng đang thiêu cháy huyết mạch chi lực, sẽ không duy trì lâu.

Bố y lão giả của Thiên Lam Tộc hô lớn.

Bố y lão giả rất có uy tín trong cả đội ngũ, hắn vẫn còn thì cả đội ngũ chiến ý không giảm.

Triệu Phong quan sát toàn cục, giờ Phượng Vĩ Tước đã cảnh giác, hắn tuyệt đối không thể tiếp tục lấy tài nguyên như vừa rồi nữa.

- Tài nguyên ta có cũng nhiều rồi, thêm lần cuối rồi dừng tay.

Triệu Phong nghĩ bụng.

Những món hắn lấy khi nãy toàn ở ngoại vi tổ Phượng Vĩ Tước, chúng rất quý giá đối với Triệu Phong, nhưng ở trung tâm tổ còn có thứ quý hơn nhiều.

Vì thế lần này Triệu Phong nhắm tới trung tâm, lần này cũng là lần cuối cùng, lấy được là hắn dừng tay.

Con mắt trái nhìn xuyên vào trung tâm. Trong đó là một không gian riêng biệt, giống như một cái tổ chim màu mè, bên trong là mê vụ đủ màu, tất cả đều là khí mà những món dị bảo tỏa ra.

- Tử Dạ Huyền Long Chi, Lục Chuyển Quy Nguyên Hoa…

Tim Triệu Phong đập thình thình, mỗi món ở đây đều khiến Triệu Phong vô cùng động tâm.

- Lông đuôi Phượng Vĩ Tước.

Triệu Phong dừng ánh mắt tại vài chiếc lông vũ lấp lánh dị thường. Tuy chỉ một cái lông nhưng trên đó vẫn có hỏa diệm nhàn nhạt.

Triệu Phong cũng đã nghe người Kim Tí Tộc nói về độ quý giá của đuôi Phượng Vĩ Tước. Khi rời khỏi tổ nó từng sống, Phượng Vĩ Tước sẽ để lại một chiếc lông đuôi. Khi một con Phượng Vĩ Tước cường đại chết đi, cũng sẽ giao lại lông đuôi cho chủng tộc.

- Số lông đuôi này cất ở trung tâm tổ, chắc chắn là khôi bảo.

Tim Triệu Phong đập thình thịch.

Trong không gian này còn có những tài nguyên quý giá khác, nhưng Triệu Phong thuần túy chỉ tò mò về lông đuôi Phượng Vĩ Tước. Vì thế hắn quyết định lần này sẽ lấy lông đuôi Phượng Vĩ Tước.

- Ở đây rõ ràng có khả năng chống lấy trộm, không thể trực tiếp dùng Hư Không Na Vật được. Điều này cũng tương tự như trong Thủy Tinh Tửu Quỹ và Bán Thần Tửu Giáo trong Bán Thần Di Viên.

Triệu Phong không manh động, nếu lấy thất bại thì rất có khả năng sẽ bị Phượng Vĩ Tước phát hiện ra ngay.

- Xem ra cần Tiểu Tặc Miêu ra tay rồi.

Triệu Phong cười.

Meo meo.

Trên vai Triệu Phong đột nhiên xuất hiện con tặc miêu màu xám. Trong đôi mắt như bảo thạch đó lấp lánh tặc quang, quan sát tổ Phượng Vĩ Tước trước mặt.

Đây là lần đầu tiên Triệu Phong cho Tiểu Tặc Miêu tới Mộng Cảnh Thái Cổ, nhưng Tiểu Tặc Miêu cũng không tò mò nhiều, cũng không hỏi gì.

Tiểu Tặc Miêu xuất hiện cũng không gây chú ý cho người khác. Dù sao mọi người cũng chỉ coi đó là một con linh sủng bé nhỏ mà thôi.

Sau khi trao đổi với Tiểu Tặc Miêu, con mắt trái Triệu Phong lại khóa chặt lấy không gian riêng biệt ở giữa tổ Phượng Vĩ Tước.

Xoẹt!

Một tầng đồng lực lan rộng bên trong, rồi Tiểu Tặc Miêu xuất hiện trong trung tâm tổ Phượng Vĩ Tước.

Nhưng khi Tiểu Tặc Miêu xuất hiện trong không gian đó, một vài con Phượng Vĩ Tước đang chiến đấu đột nhiên đại kinh.

Kéc kéc!

Những con Phượng Vĩ Tước này đều là mạnh nhất trong đàn. Lúc này chúng đang bùng phát nộ hỏa, ánh mắt đỏ rực.

- Bỉ ổi vô sỉ! Đừng hòng động vào bảo vật trong tổ Phượng Vĩ Tước!

Gần như tất cả Phượng Vĩ Tước đều kêu lên phẫn nỗ. Chúng muốn quay lại tổ nhưng lại lo khi bỏ đi nhân loại sẽ tấn công thẳng vào tổ.

- Tiểu Linh, ngươi đi!

Một con ngũ giai Phượng Vĩ Tước quát lớn.

Rồi một con tứ giai Phượng Vĩ Tước biến thành một đạo diệm quang quay lại tổ.

Ba thế lực đang tấn công cũng thấy mơ hồ về sự thay đổi của Phượng Vĩ Tước.

- Đây là lần thứ hai Phượng Vĩ Tước bạo nộ rồi.

- Rốt cuộc xảy ra chuyện gì vậy?

Không ít người thấy vô cùng khó hiểu.

Vút!

Con Phượng Vĩ Tước đó nhanh chóng chui vào trong tổ.

Chỉ thấy một con tặc miêu đang nuốt vài món vật phẩm quý nhất tổ vào bụng.

- Tặc miêu, để lại!

Con Phượng Vĩ Tước kia quát lớn. Toàn thân bùng hỏa diệm, vô số sợi tơ lửa bắn về phía Tiểu Tặc Miêu nhanh như chớp.

Đột nhiên một tầng đồng lực bọc lấy Tiểu Tặc Miêu.

Xoẹt!

Tiểu Tặc Miêu biến mất khỏi không khí.

- Nguy rồi, lông đuôi của tiền bối đã bị lấy cắp.

Phượng Vĩ Tước vừa kinh hãi vừa khủng hoảng, lập tức truyền âm cho những con Phượng Vĩ Tước cường đại trong tộc.

Rất nhanh tin tức lông đuôi của tiền bối bị đánh cắp đã truyền khắp đàn Phượng Vĩ Tước.

Phừng!

Gần trăm con Phượng Vĩ Tước quanh tổ lập tức thiêu cháy huyết mạch chi lực, một luồng uy lực Thái Cổ khuếch tán ra xung quanh.

- Giết! Giết hết những kẻ này!

- Chúng đã lấy trộm lông đuôi của tiền bối để lại!

Tất cả Phượng Vĩ Tước đị nổ, điên cuồng gầm lên.

Việc lông đuôi tổ tiên bị đánh cắp đã hoàn toàn kích nộ Phượng Vĩ Tước, bất chấp tất cả điên cuồng công kích.

Uỳnh uỳnh!

Những chủng tộc tấn công Phượng Vĩ Tước huyết mạch không mạnh bằng, thậm chí có những chủng tộc tứ tinh rưỡi còn là huyết mạch Thái Cổ xếp hàng hơn hai nghìn.

Trước sự áp chế tuyệt đối của huyết mạch Thái Cổ, ba thế lực dần rơi vào thế yếu.

- Lông đuôi trong tổ Phượng Vĩ Tước bị đánh cắp, tất cả Phượng Vĩ

Tước đang đại nộ.

- Không thể nào, chúng ta còn chưa tới gần tổ.

Ba bên thế lực đều vô cùng ức chế, tấn công nửa ngày trời vừa mới tới gần được thì lại xuất hiện tình huống này.

Cũng có nghĩa là nỗ lực của tất cả đều thành công cốc, nhưng giờ quan trọng vẫn là giữ tính mạng.

Uỳnh vút vút!

Những sợi tơ lửa chằng chịt nhanh chóng tấn công, không để lại bất cứ khe hở nào.

- Rút lui!

Bố y lão giả sắc mặt thâm trầm, thầm than một tiếng rồi hô lớn.

- Ủa, khí tức này.

Ngũ giai Phượng Vĩ Tước đang giao chiến với bố y lão giả cảm ứng được một tia hỏa diệm quen thuộc, ánh mắt nhìn thẳng vào Triệu Phong.

- Nguy rồi!

Khi bị con Phượng Vĩ Tước kia đang nhìn, toàn thân Triệu Phong nổi da gà, mồ hôi lạnh túa ra.

Hắn vội vàng lùi về sau, là người chạy nhanh nhất khỏi đội ngũ.

- Nhu nhược, phế vật!

- Rút lui cũng thật tích cực!

Không ít người trong đội ngũ Thiên Lam Tộc thấy Triệu Phong hốt hoảng tháo chạy như vậy đều khinh bỉ nói.

Nhưng Triệu Phong đâu có thể để ý nhiều như vậy, lúc này giữ tính mạng là quan trọng nhất. Những người kia chẳng có được gì, mà thứ hắn có có khi còn khiến ngũ giai Chân Thần đố kị.

- Không hổ là Phượng Vĩ Tước, khống chế hỏa diệm tới trình độ này

Triệu Phong trong lòng chấn kinh.

Sau khi Tiểu Tặc Miêu lấy được lông đuôi Phượng Vĩ Tước, nó dừng lại trên vai Triệu Phong một lúc, nên người Triệu Phong dính một chút khí tức hỏa diệm.

Kéc kéc!

Con Phượng Vĩ Tước đó kêu lên lanh lảnh.

Lập tức tất cả Phượng Vĩ Tước đều nhắm vào đội ngũ Thiên Lam Tộc.

- Giết chúng đoạt lại lông đuôi tổ tiên.

Con ngũ giai Phượng Vĩ Tước ánh mắt đầy uy nghiêm.

Uỳnh vù vù!

Tất cả Phượng Vĩ Tước đều đổ dồn về phía Thiên Lam Tộc.

Lúc này thành viên Thiên Lam Tộc đều kinh hãi, sắc mặt tái nhợt.

Số lượng Phượng Vĩ Tước tập trung trước mặt họ ít cũng phải hơn năm chục con. Số lượng khủng khiếp như vậy thậm chí có thể tiêu diệt toàn bộ bọn họ.

Chương 1183: Ngũ hành chuyển hóa

Thấy hơn năm chục con Phượng Vĩ Tước tấn công, tất cả đội Thiên Lam Tộc chỉ còn lại một suy nghĩ duy nhất, đó là bỏ chạy!

- Đáng ghét, sao Phượng Vĩ Tước Tộc lại nhằm vào chúng ta?

- Ai quan tâm được nhiều thế, giữ mạng là quan trọng.

Cả tiểu đội Thiên Lam Tộc bất chấp tất cả thi triển tốc độ nhanh nhất tháo chạy.

Nhưng Phượng Vĩ Tước vốn có ưu thế về tốc độ mà lại quen thuộc với vùng đất này nên tốc độ hơn xa phần lớn người Thiên Lam Tộc.

Vút!

Triệu Phong rút lui nhanh nhất đội ngũ, tu vi của hắn thấp nhưng tốc độ lại không hề chậm, hơn nữa hắn còn chưa thi triển hết tốc độ để khỏi bị nghi ngờ.

Thanh y lão giả là tam giai Chân Thần, tinh thông Lôi đạo, tốc độ cũng nhanh, có lẽ không vấn đề gì.

- Á...cứu ta!

Từ phía sau truyền tới một tiếng thét chói tai, nhưng cũng không kéo dài được lâu thì tắt lịm.

Cảm nhận nguy cơ tử vong sau lưng, không ít cường giả toàn thân lạnh toát, trực tiếp thi triển tuyệt chiêu.

Vút!

Một vài vị Chuẩn Thần tốc độ đột nhiên tăng mạnh, rõ ràng đã thi triển bí pháp trốn chạy.

Cũng có không ít người bóp nát một viên ngọc, rồi một luồng năng lượng áo nghĩa bọc lấy họ, ý niệm khẽ động là có thể điều khiển luồng năng lượng đó khiến tốc độ bản thân tiếp cận với tứ giai Chân Thần.

Khi bắt đầu tháo chạy Triệu Phong dẫn đầu nhưng rất nhanh đã có người đuổi kịp hắn. Ví như bố y lão giả, còn cả một số cường giả Thiên Lam Tộc tinh thông Phong chi áo nghĩa.

- Triệu huynh, huynh thật có tầm nhìn xa, không chọn làm người tấn công chính, giờ bỏ chạy cũng tiện hơn nhiều.

Dư Hận dần dần đuổi kịp Triệu Phong, cùng đi với hắn còn có hai người của Kim Tí Tộc.

Nam tử cao lớn kia dựa vào tốc độ tự thân, còn nữ tử áo hồng thì thi triển một loại tuyệt chiêu tăng tốc độ cực nhanh.

- Vận khí tốt mà thôi.

Triệu Phong cười.

Lần này tất cả những người tấn công tổ Phượng Vĩ Tước đều không có thu hoạch gì. Còn người chặn hậu như Triệu Phong lại có thu hoạch lớn nhất, thậm chí có cả lông đuôi của tiền bối Phượng Vĩ

Tước.

Triệu Phong thật ra cũng thấy có chút ngại ngùng, Kiếm Phong Chuẩn Thần kéo hắn vào đội nhưng kết quả hắn lại khiến cả đội rơi vào tình huống trớ trêu thế này.

- Khốn kiếp, chẳng được cái quái gì cả!

Lúc này, từ phía sau là một trận gầm phẫn nộ, chính là nam tử với màu da xám.

Hắn tu hành Băng đạo, là người tấn công chính lần này, nên khi Phượng Vĩ Tước phản kích thì hắn suýt nữa đã mất mạng.

Dưới chân hắn lúc này là một luồng Phong Thủy áo nghĩa, chính luồng năng lượng này khiến tốc độ của hắn trong thời gian ngắn vượt qua tam giai Chân Thần, thoát được tử kiếp.

- Tên phế vật ngươi vẫn sống sao!

Nam tử da xám thấy Triệu Phong vẫn bình an vô sự thì rất bực bội.

Khi tấn công tổ Phượng Vĩ Tước hắn vẫn chế giễu Triệu Phong nhu nhược vô năng, nhưng chính vì Triệu Phong ở cuối đội nên mới an toàn. Mà hắn là tấn công chính, khi tấn công đã suýt mất mạng, vừa rồi cũng là thi triển tuyệt chiêu nên mới thoát chết.

- Phế vật, tặng ngươi cho Phượng Vĩ Tước kéo dài thời gian cho bọn ta vậy!

Nam tử da xám cười gằn, tung một chưởng về phía Triệu Phong.

Rắc!

Một luồng băng lực lạnh lẽo tấn công Triệu Phong, thực vật xung quanh đều đóng một tầng băng.

Thực lực của nam tử này cực mạnh, gần bằng Dư Hận, nếu Triệu Phong trúng đòn này của hắn, chắc chắn khả năng hành động sẽ bị tổn hại lớn, sẽ bị Phượng Vĩ Tước đuổi kịp.

Chỉ Triệu Phong mới biết Phượng Vĩ Tước phẫn nộ như vậy là vì hắn, nếu Triệu Phong tụt lại thì chỉ có chết.

- Lôi Quang Thiểm Độn!

Kim quang lôi dực sau lưng Triệu Phong lập tức biến thành một đôi cánh sấm sét.

Uỳnh uỳnh!

Một luồng năng lượng lôi điện bùng nổ, Triệu Phong lướt nhanh về phía trước một đoạn khiến công kích của nam tử kia đánh hụt vào hư không.

- Tên Huyền Quang viên mãn này còn có thủ đoạn như vậy!

- Thuật di chuyển thật cao thâm!

Rất nhiều cường giả đang chạy trốn đều nhìn Triệu Phong với con mắt khác.

- Tránh được sao!

Nam tử da xám có phần kinh ngạc, một Huyền Quang viên mãn lại tránh được công kích của hắn.

- Ta cũng tặng ngươi một món đại lễ.

Triệu Phong quay lại, mặt lạnh băng nhìn nam tử kia.

Cũng may Triệu Phong vừa lĩnh ngộ được bí kỹ phi hành mới. Lôi Quang Thiểm Độn có thể thi triển trong nháy mắt chứ nếu không vừa rồi hắn đã phải để lộ những tuyệt chiêu khác rồi.

Hắn và nam tử kia trước giờ chưa có xích mích gì nhưng đối phương lại liên tiếp khiêu khích hắn. Triệu Phong vốn không để bụng, nhưng lúc này đối phương lại đẩy hắn vào chỗ chết thì Triệu Phong cũng không khách khí nữa.

- Cửu Phách Lôi Vực.

Triệu Phong vung tay, một tầng lĩnh vực trọng lực màu vàng thẫm chụp xuống nam tử kia.

Vù!

Khi lĩnh vực trọng lực lôi điện trùm xuống, một luồng trọng lực cũng đè xuống nam tử kia.

Lôi điện có thể gây tê, còn lĩnh vực trọng lực có thể hạn chế tốc độ của đối phương.

- Sao có thể, sức mạnh của ngươi…

Nam tử kia kinh hãi, tốc độ của hắn lại bị áp chế, sức mạnh lĩnh vực của Triệu Phong không hề tầm thường.

Tuy tốc độ của hắn có bị áp chế, nhưng tốc độ bản thân hắn vốn

không chậm, nên vẫn không đến nỗi bị Phượng Vĩ Tước đuổi kịp.

- Thổ sinh Kim, Kim Lôi Thích!

Triệu Phong lại vung tay lên, Thổ chi áo nghĩa chụp trên người nam tử da xám lập tức biến thành Kim chi áo nghĩa.

Uỳnh!

Kim quang khủng khiếp xuyên thẳng qua người nam tử kia.

- Sao có thể như vậy…

Hắn ta không ngờ chỉ một Huyền Quang viên mãn lại có thủ đoạn mức này, có thể biến lĩnh vực trọng lực biến đổi nhanh chóng thành công kích.

Do không kịp phòng thủ, nam tử da xám bị Kim Chi Phong Lôi của Triệu Phong đánh trúng điểm trọng yếu.

Nhưng rồi Kim Chi Phong Lôi nhanh chóng chuyển hóa thành Thủy Chi Phong Lôi, chảy xuyên khắp cơ thể hắn, điên cuồng phá hoại.

- Á, không…

Tốc độ của nam tử da xám dần chậm lại.

Phừng vút vút!

Thân thể hắn bị một vài sợi tơ lửa cắt thành vài mảnh, dần biến mất trong hỏa diệm.

- Thủ đoạn ác thật, biến hóa sức mạnh Ngũ Hành dễ như trở bàn tay!

- Chân Thần đẳng cấp thấp cũng không thể làm được điều này, trừ phi là có Vạn Tượng Chi Mâu.

Những cường giả cùng tháo chạy với Triệu Phong bắt đầu coi trọng thanh niên Huyền Quang viên mãn này hơn.

Cường giả xung kích Thần Vị gần như đều tham ngộ Ngũ Hành áo nghĩa, củng cố vòng xoáy thánh lực, nhưng họ chỉ tham ngộ ở mức thích hợp, không có nhiều thời gian tu luyện tất cả tới cảnh giới cao.

Vì thế một số Chân Thần đẳng cấp thấp dù chuyển hóa được sức mạnh Ngũ Hành nhưng không thể dễ dàng như Triệu Phong được.

- Không ngờ ta lại dễ dàng chuyển hóa sức mạnh Ngũ Hành như vậy.

Triệu Phong mừng rỡ, có lẽ cũng là nhờ Triệu Vạn.

Một linh hồn phân thân của Triệu Phong có Vạn Tượng Chi Mâu. Vô số kinh nghiệm tu luyện Vạn Tượng áo nghĩa không ngừng truyền vào đầu Triệu Phong, cho dù hắn không nghiên cứu kỹ thì cũng biết được một chút.

Hắn phát hiện từ khi có phân thân thứ hai là Triệu Vạn thì tốc độ tu hành Ngũ Hành Phong Lôi Quyết của hắn tăng mạnh.

- Đừng đuổi nữa, tổ Phượng Vĩ Tước đã bị hai thế lực khác tấn công ác liệt.

Một con Phượng Vĩ Tước khí tức rất mạnh mẽ đột nhiên nói.

- Vâng!

Tất cả Phượng Vĩ Tước lập tức quay trở về.

Tuy lông đuôi của tiền bối quan trọng, nhưng không thể vì thế mà để tổ bị tấn công.

- Tiểu Linh, ngươi biến thành hình người âm thầm theo dõi hắn ta, đoạt lại lông đuôi tổ tiên. Với thực lực tứ giai Chân Thần của ngươi chắc không vấn đề gì chứ?

Con Phượng Vĩ Tước đó nói với một con Phượng Vĩ Tước lông đuôi cháy lửa màu lam tím, khí tức rất cường đại.

Vút!

Một đạo diệm quang chui vào đầu nó, hiện ra tướng mạo Triệu Phong.

- Tiểu Linh tuân mệnh!

Con Phượng Vĩ Tước này lập tức thi triển bí pháp, trong ngọn lửa lam tím biến thành hình người.

Một thân váy dài lam tím, dáng người yểu điệu với làn da trắng ngần, ngũ quan tinh tế không có bất cứ nhược điểm nào. Đặc biệt là đôi mắt trong veo màu lam tím rất động lòng người.

Phượng Vĩ Tước Tộc, một trong tứ đại chủng tộc đẹp nhất, biến thành hình người vẫn tựa tiên trên trời.

Tiểu Linh chính là con Phượng Vĩ Tước tận mắt thấy Tiểu Tặc Miêu lấy mất lông đuôi tổ tiên.

- Kẻ này có lẽ là chủ nhân của con tặc miêu kia.

Tiểu Linh nhìn dung mạo Triệu Phong, ánh mắt hiện sát ý lạnh lẽo.

Tuy rất không muốn, thậm chí ghét biến thành hình người, nhưng để đoạt lại lông đuôi tổ tiên Tiểu Linh cũng phải đành biến thành hình người nhằm trà trộn vào nhóm người kia để tìm cơ hội giết kẻ đó.

Bên ngoài Phượng Lâm, tiểu đội Thiên Lam Tộc dừng lại.

Lúc này cả đội chỉ còn lại mười sáu người, gần mười cường giả Chân Thần đã bỏ mạng. Nhưng người còn sống trạng thái đều rất không tốt, trên người đầy vết thương lớn nhỏ.

- Chúng quay về rồi.

- Đáng ghét! Chúng ta đã dụ phần lớn Phượng Vĩ Tước ra ngoài, hai thế lực kia nhất định tranh thủ cơ hội tấn công. Chưa biết chừng chúng đã có bảo vật gì rồi.

Một người trong nhóm phẫn nộ nói.

Bố y lão giả của Thiên Lam Tộc cũng trầm mặc không nói gì. Thiên Lam Tộc tinh thông Phong chi áo nghĩa, tổn thất khá ít, nhưng Phượng Vĩ Tước Tộc dường như nhằm vào họ khiến họ không dám tấn công tổ Phượng Vĩ Tước.

- Tạm thời ở lại đây điều chỉnh một chút.

Bố y lão giả nói với mọi người.

- Tiếp theo Thiên Lam Tộc sẽ chuyển mục tiêu sang nơi khác, những người đồng ý có thể tiếp tục theo Thiên Lam Tộc.

Bố y lão giả nhìn mấy người xung quanh, dừng lại ở mấy người Kim Tí Tộc và Triệu Phong.

Trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh, nếu theo được một tứ giai Chân Thần thì đương nhiên có thể gặp cơ ngộ lớn hơn. Nhưng khu vực tứ giai Chân Thần thám hiểm lại vô cùng nguy hiểm, không phải nơi Chuẩn Thần, Chân Thần bình thường có thể chịu được.

Ví dụ như tổ Phượng Vĩ Tước, bên trong còn có Phượng Vĩ Tước ngũ giai Chân Thần.

- Ngại quá, Dư huynh, Triệu huynh, kéo mọi người vào nhưng kết quả chẳng có thu hoạch gì.

Kiếm Phong Chuẩn Thần cười, tiến lại gần Triệu Phong.

- Đâu có, được thấy thực lực của tứ giai Chân Thần, còn cả tổ Phượng Vĩ Tước trong truyền thuyết là đủ rồi.

Triệu Phong cười bối rối, có chút ngại ngùng nói. Thu hoạch của hắn cũng không hề ít chút nào.

Rồi mọi người ở tại chỗ hồi phục nguyên khí, điều trị thương thế.

Man Hoang Thái Cổ bí cảnh nguy hiểm trùng trùng, không ở trạng thái tốt nhất thì tốt nhất đừng nên hành động tùy tiện.

Một phần ý niệm của Triệu Phong chui vào không gian thần mâu quan sát thu hoạch lần này. Một phần khác tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi.

Tầng tiếp theo của Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, Ngũ Hành Quy Nhất

vừa cần tài nguyên lại cần khả năng lĩnh ngộ. Giờ Triệu Phong đã có thể chuyển hóa sức mạnh Ngũ Hành tự do, còn có Triệu Vạn giúp đỡ, có lẽ Ngũ Hành Quy Nhất sẽ không khó.

Đột nhiên phía trước đội Thiên Lam Tộc có một luồng khí tức mạnh mẽ ập tới.

Tất cả mọi người mở mắt nhìn xung quanh.

- Các ngươi có ý gì?

Bố y lão giả đứng dậy, khí thế vô hình bùng phát, ảnh hưởng tới thiên địa áo nghĩa một vùng.

- Hừ, Thiên Lam Tộc, giao thứ các ngươi có được từ tổ Phượng Vĩ Tước ra đây!

Một lão giả toàn thân phủ lân giáp đen, hai mắt tựa rắn độc, quát lớn.

Bên kia là tiểu đội của Thiên Thủy Yêu Tộc.

Tuy Thiên Lam Tộc đã dụ đi phần lớn Phượng Vĩ Tước khiến chúng tấn công thành công tổ Phượng Vĩ Tước nhưng khi Phượng Vĩ Tước quay lại suýt nữa đã bao vây được chúng.

Thế lực hai bên tuy đã có thu hoạch nhưng tổn thất nghiêm trọng hơn, cộng lại chỉ còn hai mươi tám người.

Chúng cho rằng nhất định Thiên Lam Tộc đã lấy được bảo vật quan trọng trong tổ Phượng Vĩ Tước. Nếu không sao Phượng Vĩ Tước đột nhiên lại bạo nộ điên cuồng tấn công Thiên Lam Tộc.

Vì thế hai thế lực đó mới liên thủ tấn công tiểu đội Thiên Lam Tộc.

Lúc này, trong đội ngũ Thiên Thủy Yêu Tộc, ánh mắt Hầu Khánh đột nhiên dừng lại trên người một thanh niên tóc kim.

Chương 1184: Năng lượng áo nghĩa

- Là ngươi!

Bên Thiên Thủy Yêu Tộc, Hầu Khánh cười gằn.

- Sao vậy Hầu Khánh?

Một tứ giai Chân Thần Thiên Thủy Yêu Tộc bên cạnh hỏi.

Tuy Hầu Khánh bá đạo cuồng ngạo, nhưng hắn có thực lực, có thiên phú, lại có bối cảnh lớn, vì thế địa vị trong Thiên Thủy Yêu Tộc rất cao.

Lúc này đột nhiên Hầu Khánh cười lớn, từ tiếng cười của hắn có thể cảm giác được sát ý.

- Kẻ từng đắc tội ta ở ngay đây.

Hầu Khánh thấp giọng nói.

Một số người Thiên Thủy Yêu Tộc biết trước đó có người đắc tội Hầu Khánh, nhưng cụ thể thế nào thì Hầu Khánh không nói.

- Rốt cuộc kẻ nào đắc tội Hầu Khánh?

- Có lẽ là người của Kim Tí Tộc hoặc Kiếm Phong Chuẩn Thần.

Thiên Thủy Yêu Tộc và cường giả của một đội khác rất tò mò.

- Ngươi ra đây cho ta!

Hầu Khánh nhìn xuống Triệu Phong, giơ một ngón tay ra.

Khi ấy Triệu Phong giết người Thiên Thủy Yêu Tộc đồng hành với hắn, suýt nữa cũng giết cả hắn. Sau khi thoát được, Hầu Khánh ngay lập tức liên hệ với người Thiên Thủy Yêu Tộc, tới Phượng Lâm chuẩn bị đợi sau khi việc ở tổ Phượng Vĩ Tước kết thúc sẽ dẫn tộc nhân tìm Triệu Phong báo thù.

Nhưng hắn không ngờ Triệu Phong cũng tới Phượng Lâm, hắn cũng bớt được không ít công sức.

Hôm nay hắn sẽ băm Triệu Phong thành trăm mảnh.

Bị Hầu Khánh chỉ như vậy, tất cả mọi người của ba thế lực đều nhìn sang Triệu Phong.

Họ không thể ngờ người đắc tội Hầu Khánh lại là một Huyền Quang viên mãn.

- Hầu Khánh công tử, không cần phải ghi hận như vậy chứ. Khi đó không biết ngươi là người của Thiên Thủy Yêu Tộc, nếu không tuyệt đối sẽ không truy sát ngươi.

Triệu Phong làm ra vẻ có chút sợ hãi.

- Cái gì? Hắn truy sát Hầu Khánh? Sao có thể?

Không ít người kinh ngạc.

Với thực lực của Triệu Phong sao có thể truy sát Hầu Khánh.

Hầu Khánh ở trên cao cũng sững người, hắn tưởng Triệu Phong đối mặt với cái chết chắc chắn sẽ phải quỳ xuống cầu xin hắn.

Nhưng Triệu Phong lại nói thẳng chuyện này ra khiến thể diện Hầu Khánh không còn gì nữa.

- Ngươi muốn chết!

Ánh mắt Hầu Khánh lạnh băng, lao về phía Triệu Phong.

Ở đây có rất nhiều người của Thiên Thủy Yêu Tộc, còn có đội ngũ khác, cho dù Thiên Lam Tộc cũng không dám vì Triệu Phong mà xung đột với hai đội khác.

Nếu thanh y lão giả bên cạnh Triệu Phong ra tay thì Chân Thần của Thiên Thủy Yêu Tộc cũng chặn hắn lại.

Lần này Hầu Khánh muốn giết Triệu Phong trước mặt mọi người lấy lại thể diện.

- Hầu Khánh, Triệu huynh là bằng hữu của ta.

Khi đó, Dư Hận ở cách Triệu Phong không xa, chậm rãi nói.

- Hừ.

Tứ giai Chân Thần của Thiên Thủy Yêu Tộc phía trên hừ lạnh một tiếng.

Một luồng uy thế khủng khiếp ập xuống mấy người Kim Tí Tộc. Họ dường như ngập trong ngọn sóng lớn, có thể bị nhấn chìm bất cứ lúc nào.

Với tứ giai Chân Thần của Thiên Thủy Yêu Tộc là người đứng đầu, ba tiểu đội có được giao ước chung là đợi Hầu Khánh giết Triệu Phong sẽ tiếp tục giải quyết việc vừa rồi. Đương nhiên, tiểu đội của Thiên Lam Tộc là bị ép buộc, tình thế lúc này không cho phép họ phản đối.

Vút!

Phía sau Triệu Phong ngưng tụ một đôi kim quang vũ dực bay vút lên tầng mây.

Tình huống lúc này không được lạc quan, ở đây có siêu cấp cường giả của Thiên Thủy Yêu Tộc, rất nhiều tuyệt chiêu Triệu Phong không thể để lộ được, nếu không họ sẽ ra tay giết hắn đoạt bảo vật.

Hơn nữa vì cục thế hiện nay, về cơ bản không ai giúp được Triệu Phong.

- Chỉ biết chạy trốn thôi sao?

Hầu Khánh lộ nụ cười đầy sát ý, vận chuyển Phong Thủy áo nghĩa, nhanh chóng đuổi tới gần Triệu Phong.

- Giao Sát Thủy Mục!

Hầu Khánh một tay nắm lại, phía trên Triệu Phong, phong vân cuộn trào, một luồng Phong Thủy áo nghĩa cam thâm tụ lại thành một cái xoáy khổng lồ với hấp lực khủng khiếp.

Triệu Phong lập tức cảm thấy toàn thân bị cái xoáy kia lôi kéo, vận dụng sức mạnh áo nghĩa cũng bị ảnh hưởng.

Vút!

Tay trái Hầu Khánh vung lên, một lưỡi đao Phong Thủy quét về phía Triệu Phong, uy năng mạnh mẽ dường như không thể chặn đứng.

- Hầu Khánh không hổ là thiên chi kiêu tử của Thiên Thủy Yêu Tộc, vận dụng Phong Thủy áo nghĩa đã rất thuần thục rồi. Không lâu nữa Phong Thủy áo nghĩa của hắn sẽ đạt tới cảnh giới nhất trọng.

Hắc lân lão giả ánh mắt tựa rắn độc nhìn Hầu Khánh.

- Nhất trọng Phong Thủy áo nghĩa.

Rất nhiều Chân Thần có mặt ở đó giật mình.

Tượng trưng cho sức mạnh Chân Thần ngoài thần lực ra còn là sức mạnh áo nghĩa.

Thần lực không mang bất cứ thuộc tính nào, nhưng nếu dung hợp Hỏa chi áo nghĩa thì thần lực sẽ mang sức thiêu đốt phá hoại khủng khiếp, dung hợp Không gian áo nghĩa, thậm chí thần lực có thể xuyên qua hư không.

Thần lực chỉ cần không ngừng tu luyện sẽ mạnh hơn, nhưng áo nghĩa thì phải cần thiên phú và khả năng lĩnh ngộ. Vì thế phần lớn Chân Thần đều chỉ có thần lực cường hãn, lĩnh ngộ áo nghĩa rất thấp, dẫn đến việc thực lực chỉnh thế yếu hơn một chút.

Ngay ví dụ như thanh y lão giả, nô bộc của Triệu Phong. Thần lực của hắn chứa Lôi chi áo nghĩa, nhưng mới bước qua ngưỡng cửa nhất trùng. Nếu lôi chi áo nghĩa của thanh y lão giả đạt tới tam trùng thì có lẽ đối kháng được với cả tứ giai Chân Thần.

- Nhất trọng Phong Thủy áo nghĩa?

Triệu Phong hơi khựng lại, đây là lần đầu tiên hắn nghe nói tới việc áo nghĩa cũng có phân chia tầng thứ.

Nhưng suy nghĩ kỹ một chút, Phong Thủy áo nghĩa của Hầu Khánh đúng là rất cường đại, nếu không lần trước Triệu Phong đã giết được hắn rồi.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong vận chuyển hủy diệt viêm lôi, lập tức đánh ra một đạo kim sắc cự chưởng lấp loáng.

Uỳnh!

Hai luồng năng lượng đan xen nhau một lúc thì nổ tung, Phong Thủy áo nghĩa xung kích về phía Triệu Phong.

- Phong Thủy áo nghĩa cường đại dung hợp thần lực nữa quả nhiên rất mạnh!

Triệu Phong chấn kinh.

Hủy diệt viêm lôi của hắn chỉ có uy năng tương đương với thần lực. Còn thần lực của Hầu Khánh lại dung hợp cả Phong Thủy áo nghĩa, uy năng càng mạnh hơn.

- Hầu Khánh đã có thiên phú như vậy, không biết thiên kiêu mạnh nhất của Thiên Thuỷ Yêu Tộc sẽ có thực lực tới mức nào.

- Xem ra bảng thiên kiêu Chuẩn Thần của Cổ Lũng Vực lại thêm một người của Thiên Thuỷ Yêu Tộc rồi.

Hai đội ngũ đối diện với Thiên Lam Tộc thoải mái thưởng thức trận chiến đấu.

Bảng thiên kiêu Chuẩn Thần chỉ ghi chép một thiên kiêu Chuẩn Thần của một vực, tất cả có hai mươi người. Những người có tên trong bảng thành tựu sau này ít nhất cũng là lục giai Chân Thần chỉ đứng dưới Cổ Thần.

Cơ bản gần như tất cả Chuẩn Thần ở Cổ Lũng Vực đều đặt mục tiêu là có tên trong bảng thiên kiêu Chuẩn Thần.

Đương nhiên những người này chỉ tiện miệng nói vậy, với thực lực của Hầu Khánh, muốn vào bảng thì vẫn rất khó.

- Ngươi đắc tội với ta thì đã quyết định hậu quả của ngươi rồi, ngoan ngoãn chịu chết đi!

Hầu Khánh cũng nghe thấy những lời bàn tán của những cường giả xung quanh, trong lòng đầy đắc ý.

- Giao Sát Thuỷ Mục.

Xung quanh Triệu Phong đã xuất hiện ba cái xoáy Phong Thuỷ khổng lồ, hấp lực dường như muốn nuốt gọn mọi thứ.

- Tự cho mình là giỏi.

Triệu Phong thần sắc lạnh lùng, con mắt trái khoá chặt lấy Hầu Khánh.

Keng keng!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một thanh trường kiếm đen, chính là Cổ Thần Ấn với hình thái của kiếm.

Uỳnh! Vút!

Vận chuyển huỷ diệt viêm lôi, Triệu Phong trực tiếp chém ra một đao kiếm quang ám kim.

- Ngươi tưởng chỉ ngươi có Thần khí?

Hầu Khánh ngay lập tức rút ra một món Thần khí.

Ngoài thần lực và năng lượng áo nghĩa, Thần khí là một loại thủ đoạn khác của Chân Thần, uy năng của Thần lực áo nghĩa được thi triển bằng Thần khí càng cường hãn hơn.

- Hư Không Na Vật!

Khi Hầu Khánh lấy Thần khí ra, mắt trái Triệu Phong liền hiện ra một tầng xoáy gợn sóng. Trong cơ thể Hầu Khánh xuất hiện một tầng đồng lực không gian.

- Nguy rồi!

Hầu Khánh đại kinh thất sắc, không ngờ Triệu Phong lại còn tinh thông cả không gian áo nghĩa.

Vút! Phụt!

Một vạch đen lạnh lẽo quét qua ngực hắn, Tiểu Tặc Miêu đột nhiên xuất hiện.

- Tiểu bối, đừng hòng đả thương Hầu Khánh!

Phía xa, cường giả Chân Thần Thiên Thuỷ Yêu Tộc đang tươi cười quan chiến lập tức gầm lên.

Xoẹt!

Tiểu Tặc Miêu lập tức rút cây roi long xà trên cổ xuống trói gô Hầu Khánh lại.

- Đáng ghét!

Tuy tim Hầu Khánh bị trọng thương nhưng không đến nỗi chí mạng.

Vù vù!

Xung quanh Hầu Khánh, một luồng Phong Thuỷ áo nghĩa khủng khiếp theo ý niệm của hắn xông tới Tiểu Tặc Miêu.

- Ngoan ngoãn nằm xuống!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, mắt trái của hắn phát động đồng thuật khủng khiếp, Lôi Kiếp Đồng Diệm.

Uỳnh! Phụt!

Một quầng huỷ diệt lôi điện phát nổ trên linh hồn thể của Hầu Khánh.

- Á!!!

Cơn đau đớn tột cùng khiến ý chí của hắn sụp đổ, Phong Thuỷ áo nghĩa xung quanh tan biến.

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Một luồng năng lượng phong lôi cuộn trào, Triệu Phong thu Tiểu Tặc Miêu và Hầu Khánh vào trong phong lôi tiểu thế giới.

Vút vút vút…

Lúc này có bốn người Thiên Thuỷ Yêu Tộc tới, một tứ giai Chân Thần, ba tam giai Chân Thần.

- Dám tiến lên một bước nữa ta cho phát nổ tiểu thế giới.

Triệu Phong lập tức quát lên.

Bên cạnh hắn xuất hiện một tấm màn sáng, trong đó có hình ảnh của Hầu Khánh và Tiểu Tặc Miêu.

Người Thiên Thuỷ Yêu Tộc ngay lập tức dừng bước.

- Tiểu bối, thả Hầu Khánh ra, Thiên Thuỷ Yêu Tộc có thể tha cho chết cho ngươi.

Tứ giai Chân Thần Thiên Thuỷ Yêu Tộc quát lớn.

Nếu Triệu Phong trực tiếp giữ Hầu Khánh thì họ không sợ, vì với khả năng của Triệu Phong hắn không giết được Hầu Khánh.

Nhưng nào ngờ Triệu Phong lại hút Hầu Khánh vào phong lôi tiểu thế giới. Nếu tiểu thế giới tự phát nổ thì uy năng của nó chắc chắn có thể giết chết Hầu Khánh.

- Cứu ta!

Tiếng của Hầu Khánh vọng ra.

Cốp!

Tiểu Tặc Miêu ngồi trên người hắn, tay cầm chìu sắt gõ mạnh lên đầu hắn.

- Ta thả Hầu Khánh thì còn đường sống không?

Triệu Phong cười khảy, Thiên Thuỷ Yêu Tộc coi hắn là kẻ ngốc sao.

- Nếu ngươi dám giết Hầu Khánh, Thiên Thuỷ Yêu Tộc tuyệt đối không tha cho ngươi!

Tứ giai Chân Thần lạnh băng nói, bề trên của Hầu Khánh là trưởng lão của Thiên Thuỷ Yêu Tộc, đây cũng là lý do mà họ phải bận tâm tới sống chết của Hầu Khánh.

- Không được theo ta, sau khi đi được hai mươi vạn dặm, tự ta sẽ thả Hầu Khánh ra.

Sắc mặt Triệu Phong thản nhiên, đôi vũ dực giang rộng toả sáng lấp lánh, thân hình lao vút đi.

Đội ngũ của ba thế lực ở đây lặng như tờ.

Vừa rồi họ còn khen Hầu Khánh, ca tụng Thiên Thuỷ Yêu Tộc, nhưng rồi ngay sau đó Hầu Khánh đã bị Triệu Phong bắt đi.

Nếu không phải cường giả Thiên Thuỷ Yêu Tộc ở đây thì có lẽ Triệu Phong đã giết hắn rồi.

Người của Thiên Lam Tộc mừng thầm, như vậy hai thế lực kia sẽ không liên thủ đối phó họ nữa.

- Kim Tí Tộc cáo từ trước!

Dư Hận mỉm cười.

Vèo!

Ba người Kim Tí Tộc và thanh y lão giả bỏ đi.

- Đợi ở đây, khi tên tiểu tử đó đi được hai mươi vạn sẽ đuổi theo giết hắn.

Tứ giai Chân Thần của Thiên Thuỷ Yêu Tộc nói.

Thông qua lệnh bài truyền tin, hắn có thể cảm tri vị trí đại khái của Hầu Khánh, khi vượt qua hai mgươi dặm hắn sẽ xuất phát.

Chương 1185: Phong thần tộc

Sâu trong Phượng Lâm đột nhiên xuất hiện một dáng người thướt tha với chiếc váy dài lam tím, dung nhan tuyệt sắc khiến người ta phải nín thở.

- Nhân loại này cũng thật lợi hại, vậy mà không bị những người kia giết chết, còn cả con tặc miêu kia nữa, cũng không đơn giản.

Tiểu Linh cười.

Nàng là Phượng Vĩ Tước, chủng tộc Thái Cổ, giờ biến thành hình người mục đích chính là đoạt lại lông đuôi của tổ tiên.

Nếu Triệu Phong bị người của Thiên Thủy Yêu Tộc giết chết thì lông đuôi tổ tiên sẽ rơi vào tay Thiên Thủy Yêu Tộc. Một mình nàng không dám đi giành lại.

Vì thế Tiểu Linh vẫn mong Triệu Phong sống đợi đích thân nàng tới giết.

Xoẹt!

Tiểu Linh biến thành một đạo hư diệm màu lam tím, rời đi theo một hướng khác.

- Sắp hai mươi vạn dặm rồi.

Triệu Phong thở phào.

Lôi Quang Thiểm Độn của Triệu Phong có thể di chuyển với lớn nhất trong Mộng Cảnh Thái Cổ là năm vạn dặm. Cũng có nghĩa là thực tế hắn có thể chạy được hai mươi lăm vạn dặm.

Triệu Phong tin chắc với khoảng cách hai mươi lăm vạn dặm, đối phương muốn tìm được hắn là vô cùng khó khăn. Hơn nữa tầm mắt của Triệu Phong rất xa, nếu phát giác ra có người tới gần hắn còn có thể dùng Mê Không Giới rời khỏi nơi này.

- Triệu Phong, mau thả ta ra!

Trong phong lôi tiểu thế giới, Hầu Khánh gầm lên phẫn nộ.

Bùm!

Cái chùy sắt trong tay Tiểu Tặc Miêu lại gõ lên đầu Hầu Khánh khiến hắn cảm giác trời đất đảo lộn.

- Mau cút đi!

Triệu Phong thả Hầu Khánh ra.

Tuy Triệu Phong rất muốn giết Hầu Khánh nhưng hắn đã nói sau hai mươi vạn dặm sẽ thả. Hắn đã nói được là làm được.

Nếu lần tới gặp lại tên này, Triệu Phong nhất định sẽ giết không tha.

Vút vút vút…

Đúng lúc đó người của Kim Tí Tộc xuất hiện.

- Triệu Phong mau chạy đi!

Dư Hận mặt đầy vẻ kinh hoảng, hô lớn.

- Chạy?

Triệu Phong khựng người. Đương nhiên hắn phải chạy, nhưng không cần thiết phải hốt hoảng như vậy chứ?

Nhưng ngay sau đó Triệu Phong liền cảm nhận được một luồng sát khí nguy hiểm.

Uỳnh!

Không gian gần chỗ Triệu Phong đột nhiên biến dạng, theo đó là một luồng giao động không gian áo nghĩa mãnh liệt. Một thân ảnh xuất hiện ngay trước mặt Triệu Phong.

Uỳnh uỳnh!

Lông tóc toàn thân Triệu Phong dựng đứng, đôi cánh sau lưng lóe sáng lao vút đi.

Uỳnh uỳnh!

Triệu Phong lao vút đi vài vạn dặm.

- Hừ!

Lão giả vừa xuất hiện hừ lạnh một tiếng liếc nhìn người Kim Tí Tộc.

- Mau giết Kim Tí Tộc!

Hầu Khánh sắc mặt tối sầm lại.

Triệu Phong đánh giá quá thấp cường giả Chân Thần, vị tứ giai Chân Thần này của Thiên Thủy Yêu Tộc ngoài Phong Thủy áo nghĩa hắn còn lĩnh ngộ được không gian áo nghĩa.

Hai mươi vạn dặm, một cái Không Gian Thuấn Di là được.

Nhưng rõ ràng Không Gian Thuấn Di không thể thi triển liên tiếp, dù sao không gian áo nghĩa hắn cũng mới tu luyện tới đệ nhị trọng.

Vút!

Vị tứ giai Chân Thần này thi triển Phong Thủy áo nghĩa biến thành một đạo quang tuyến đuổi theo Triệu Phong.

- Lần này tính nhầm rồi. Đó là thần thông gì vậy?

Trán Triệu Phong toát mồ hôi lạnh.

Lúc này hắn thi triển hủy diệt viêm lôi tới cực hạn nhưng vẫn đang dần bị đuổi kịp.

Tuy tốc độ của Triệu Phong trong Mộng Cảnh Thái Cổ rất nhanh nhưng vị tứ giai Chân Thần kia bản thân đã tinh thông tốc độ. Hơn nữa xung quanh Triệu Phong là dao động không gian áo nghĩa ngăn cản hắn thi triển thủ đoạn đặc biệt.

- Chủ nhân, người Kim Tí Tộc nói có thể trốn vào Tử Vong Chi Lâm, họ sẽ tìm ngươi ở đó.

Lúc này tiếng của thanh y lão giả vang lên trong đầu Triệu Phong.

Một phần ý niệm của Triệu Phong chui vào trong não, bản đồ trong trí nhớ của hắn có thông tin về Tử Vong Chi Lâm. Nơi này là tử vong

tuyệt địa, ở ngay gần Phượng Lâm. Chân Thần có mạnh hơn vào đây cũng thập tử nhất sinh.

Nhưng nếu bị tứ giai Chân Thần kia bắt thì Triệu Phong chắc chắn sẽ chết.

Ngoài ra, Triệu Phong cũng muốn biết mục đích thật sự của Kim Tí Tộc.

Uỳnh!

Một đạo lôi đình bắn tới, Triệu Phong đổi hướng, mục tiêu là Tử Vong Chi Lâm.

- Tiểu bối, ngươi chịu chết đi!

Một giọng nói bá đạo uy chấn thiên địa vang lên sau lưng Triệu Phong.

Hắn đường đường là tứ giai Chân Thần, thi triển không gian na di, đến giờ vẫn chưa đuổi kịp Triệu Phong, điều này khiến hắn mất hết thể diện, nhưng giờ hắn đã đuổi rất gần Triệu Phong rồi.

- Giao Sát Thủy Mục!

Một tay đưa ra siết chặt lại.

Không gian phía trên Triệu Phong xuất hiện một vòng xoáy phong thủy khổng lồ, hấp lực khủng khiếp như muốn nuốt hết mọi thứ.

- Đây chính là sự kết hợp giữa áo nghĩa cao thâm và thần lực?

Triệu Phong thầm chấn kinh, lúc này hắn đang bị vòng xoáy kia hút

vào, căn bản không thể tiếp tục thi triển Lôi Quang Thiểm Độn

Uy năng của Giao Sát Thủy Mục mà tứ giai Chân Thần kia thi triển còn mạnh hơn vài lần so với Hầu Khánh.

- Chịu chết đi!

Hắn ta tới trước mặt Triệu Phong, Triệu Phong lúc này hoàn toàn bị trói buộc bởi sức mạnh của hắn ta, không thể thoát ra được.

Nhưng đột nhiên trong mắt trái Triệu Phong bắn ra một vòng xoáy phong thủy rơi thẳng lên người tứ giai Chân Thần kia.

Uỳnh uỳnh!

Lực hút của hai vòng xoáy tác động lẫn nhau, lực tác động lên người Triệu Phong giảm hẳn.

Ầm!

Triệu Phong thi triển Lôi Quang Thiểm Điện, lao vút về phía tuyệt địa đầy khói đen tử vong.

Vừa rồi hắn đã dùng thần mục để sao chép khiến vị tứ giai Chân Thần kia không kịp trở tay.

- Ta sẽ khiến ngươi sống không bằng chết!

Hắn ta gầm lên, phong thủy không gian áo nghĩa trong trời đất hòa lẫn đầy hỗn loạn.

Không ít cường giả đi ngang qua vô cùng kinh hãi, cuống cuồng chạy ra xa.

- Không Gian Thuấn Di!

Cường giả tứ giai Chân Thần kia điều chỉnh lại khí tức, vận chuyển không gian áo nghĩa, nhảy lên rồi biến mất trong hư không.

- Tới rồi!

Triệu Phong đang lao đi bỗng cảm thấy không gian xung quanh lại trở nên hỗn loạn.

Nhưng hắn cũng đã tới rất gần Tử Vong Chi Lâm rồi.

Uỳnh uỳnh!

Triệu Phong biến thành một tia sét chui thẳng vào trong rừng.

Ngay sau đó một thân ảnh xuất hiện tại nơi Triệu Phong vừa đứng.

- Tử Vong Chi Lâm.

Tứ giai Chân Thần nhíu mày, hắn không hiểu tại sao Triệu Phong lại chạy vào đây.

Tử Vong Chi Lâm thập tử nhất sinh, cho dù là hắn cũng không dám tùy tiện xông vào.

Khoảnh khắc tiến vào trong Tử Vong Chi Lâm, Triệu Phong đã cảm nhận được tử vong áo nghĩa vô cùng tận tấn công hắn.

Vù vù!

Tử vong chi khí đậm đặc xâm chiếm toàn thân hắn.

- Tử vong chi khí thật khủng khiếp.

Triệu Phong giật mình, cảm giác sức sống trong cơ thê rmình đang dần mất đi. Chỉ cần hắn tiếp tục ở đây, không lâu nữa là sẽ chết.

- Chủ nhân, đừng dùng bất cứ sức mạnh gì.

Trong đầu Triệu Phong lại vang lên tiếng của thanh y lão giả.

Triệu Phong lập tức làm theo, thu sức mạnh ý chí, phong lôi thánh lực, sức mạnh áo nghĩa và cả năng lượng của thần mâu về.

Lập tức luồng tử vong áo nghĩa kia không xâm thực thân thể Triệu Phong nữa.

- Nơi này thật kỳ lạ, không dùng sức mạnh thì sẽ an toàn.

Triệu Phong cảm thấy vô cùng ngạc nhiên.

Nhưng nếu không dùng sức mạnh thì khi gặp nguy hiểm chỉ có đường chết.

Triệu Phong nhìn quanh, chẳng có gì ngoài xương trắng và những ngọn núi trọc lóc. Phía xa là một tầng sương đen mù mịt, chẳng nhìn rõ được cái gì.

Lúc này Triệu Phong vẫn ở đây là để đợi người Kim Tí Tộc, nếu không hắn đã dùng Mê Không Giới để truyền tống ra khỏi đây rồi.

Uỳnh rầm rầm!

Một loạt tiếng động hướng về Triệu Phong, chỉ thấy một thân ảnh

khổng lồ xuất hiện trước mặt hắn.

Đó là một con Đại Địa Kim Hùng, nhưng toàn thân nó là tử khí, hai mắt đen đặc như mất thần trí, tấn công thẳng về phía Triệu Phong.

- Muốn chết!

Triệu Phong lập tức nhảy lên tung ra một quyền.

Triệu Phong tu luyện Kim Khôn Thánh Lôi Thể, cho dù không dùng bất cứ sức mạnh nào thì năng lượng nguyên thủy bao phát ra cũng vô cùng khủng khiếp.

Rầm!

Con Đại Địa Kim Hùng chỉ có cảnh giới Bán Thần bị Triệu Phong đánh bay vài mét.

Triệu Phong nhảy lên phía trước, vung hai tay lên đập mạnh xuống.

Sau khi giết được con Đại Địa Kim Hùng, Triệu Phong ra chỗ ven Tử Vong Chi Lâm ngồi xuống.

Không lâu sau ba người Kim Tí Tộc và thanh y lão giả xuất hiện gần đó.

- Không biết Dư Huynh tìm ta có việc gì?

Triệu Phong hỏi.

Ban đầu ba người Kim Tí Tộc tiếp cận, Triệu Phong cũng không nghĩ nhiều. Nhưng suốt dọc đường họ quá hữu hảo với Triệu Phong khiến hắn có chút cảnh giác.

Ngoài ra, Kim Tí Tộc biết Triệu Phong đắc tội với Hầu Khánh, còn chủ động dẫn Triệu Phong tới Phượng Lâm tìm tổ trung tâm. Điều này càng khiến hắn nghi ngờ.

- Không biết Triệu huynh có hứng thú với Tử Vong Chi Lâm không?

Dư Hận mỉm cười, nhưng trong khu rừng đầy tử khí này thì có phần khủng bố.

- Không hứng thú.

Triệu Phong đáp.

Sự việc bất thường chắc chắn có uẩn khúc. Trong Tử Vong Chi Lâm này chắc chắn có bí mật gì đó rất lớn.

Nhưng nơi này quá nguy hiểm, tài nguyên tu luyện của Triệu Phong muốn gì cũng có. Còn có thể tùy ý ra vào Mộng Cảnh Thái Cổ, hoàn toàn không cần phải mạo hiểm tính mạng để thám hiểm nơi này.

- Triệu huynh đừng từ chối nhanh như vậy. Hãy cho ta tiết lộ một chút rồi Triệu huynh quyết định sau cũng chưa muộn.

Dư Hận cười, thần sắc nhìn Triệu Phong liền thay đổi.

- Trong Mộng Cảnh Thái Cổ mở vào hai vạn năm trước, trưởng bối của Kim Tí Tộc ta sau khi bị ép vào trong Tử Vong Lâm thì đã phát hiện ra bí mật của nơi này.

Dư Hận chậm rãi nói.

Triệu Phong cẩn thận lắng nghe, hắn nói không hứng thú là giả. Nơi

này quỷ dị như vậy, chắc chắn có bí mật kinh thiên động địa.

- Vị tiền bối này tu luyện công pháp luyện thế của chủng tộc tới trình độ cực cao. Cuối cùng may mắn tới được trung tâm Tử Vong Chi Lâm, phát hiện ở đó có một tảng Phong Thần Thạch.

Dư Hận vô cùng nhấn mạnh ba chữ cuối.

- Phong Thần Thạch, theo truyền thuyết là bảo vật của Phong Thần Tộc xếp thứ mười bốn trong bảng Thái Cổ Vạn Tộc. Sức mạnh phong ấn trong nó có thể phong ấn vạn vật trong thế gian.

Giọng nói trong trẻo dễ nghe của nữ tử áo hồng của Kim Tí Tộc vang lên.

Triệu Phong trầm mặc, hắn có nghe nói về Phong Thần Tộc, nhưng về Phong Thần Thạch thì hắn không hề biết.

Nếu thật sự như vậy thì có lẽ trung tâm Tử Vong Chi Lâm phong ấn tà ma hoặc chí bảo rất lớn.

- Một vạn năm trước, trưởng bối của ta đã chuẩn bị đầy đủ vào thăm dò nơi này lần nữa. Được biết dưới Phong Thần Thạch có trấn áp một món thần khí cường đại. Lần này ba bọn ta tới là để tìm cách lấy món thần khí đó.

Cuối cùng Dư Hận cũng nói ra mục đích của mình. Hai người bên cạnh hắn cũng lộ chút kích động.

- Thần khí?

Triệu Phong giật mình, rốt cuộc là thần khí gì mà khiến nơi này hình thành một vùng đất tử vong, và bị Phong Thần Thạch phong ấn..

Món thần khí này có phẩm chất thế nào?

Mà muốn có được thần khí lợi hại như vậy thì độ nguy hiểm khỏi nói rồi.

- Ngoài ra, ta có thể đảm bảo Triệu huynh có thể thuận lợi vào trung tâm của Tử Vong Chi Lâm.

Dư Hận thấy Triệu Phong trầm tư, nói tiếp.

- Triệu huynh, một khi có được món thần khí này chúng ta có thể cho huynh dùng một lần, giải quyết hết Chân Thần đối địch ngoài kia. Sau này nếu Triệu huynh tới Kim Tí Tộc, Kim Tí Tộc chắc chắn sẽ đối đãi như khách quý.

Dư Hận thấy Triệu Phong vẫn do dự, liền nói.

- Cứ vào trung tâm xem đã.

Triệu Phong đột nhiên nói.

Nếu Dư Hận đã đảm bảo an toàn tới trung tâm Tử Vong Chi Lâm thì Triệu Phong quyết định cứ tới xem Phong Thần Thạch đã rồi quyết định.

Nhưng đây rốt cuộc cũng chỉ là lời nói từ một phía Kim Tí Tộc, Triệu Phong không thể hoàn toàn tin được.

Nếu có nguy hiểm thì Triệu Phong sẽ dùng Mê Không Giới truyền tống ra khỏi đây.

Chương 1186: Phong thần thạch

Thấy Triệu Phong đồng ý, ba người Kim Tí Tộc rất vui mừng.

Thanh y lão giả không luyện thể, nếu không dùng sức mạnh khác thì chẳng có tác dụng gì trong Tử Vong Chi Lâm này, vì thế Triệu Phong mới để hắn đợi ở ngoài.

- Đi thôi.

Triệu Phong nói.

Ba người Kim Tí Tộc cũng tốn không ít công sức. Lần đầu gặp hắn có lẽ đã có tính toán, muốn lợi dụng sức mạnh của Triệu Phong. Nhưng họ không nói ra ngay mà tiếp xúc với Triệu Phong một thời gian, thậm chí nhiều lần giúp để Triệu Phong có thiện cảm với họ.

- Đây là Thần lực Đan mà trưởng lão trong tộc ta chuẩn bị, có thể nâng cao sức mạnh bản thân lên một tầng thứ.

Dư Hận đổ ra mấy viên đan dược, đưa cho Triệu Phong.

Triệu Phong nhận lấy có phần lưỡng lự.

- Ta đã nói rồi, đảm bảo cho Triệu huynh an toàn tới trung tâm Tử Vong Chi Lâm.

Dư Hận cũng đổ thêm mấy viên cho hai người Kim Tí Tộc con lại rồi uống ngay tại chỗ.

Ngay lập tức Triệu Phong cảm giác sức mạnh lực phách của ba người đó tăng lên thật.

Triệu Phong cũng dùng đan, nháy mắt cảm giác có một luồng dược lực hung mãnh lan tỏa khắp toàn thân.

- Loại đan dược này có lẽ vô cùng quý giá.

Triệu Phong cười, nói. Đan dược này không có bất cứ vấn đề gì.

Lúc này chỉ dựa vào sức mạnh thể phách hắn cũng có thể đánh bại nhị giai Chân Thần và chống đỡ được tam giai Chân Thần.

Thần lực Đan không chỉ tăng sức mạnh cho Triệu Phong trong thời gian ngắn mà cũng có ích rất lớn tới tầng thứ sinh mệnh, khiến Thánh Lôi Thể của Triệu Phong dường như có dấu hiệu đột phá.

- Không đáng nhắc tới nếu so với Thần khí trong Tử Vong Chi Lâm.

Dư Hận ngữ khí có phần sốt sắng.

Vút vút!

Bốn người cùng di chuyển vào trong trung tâm Tử Vong Chi Lâm.

Grào!

Phía trước một đoạn, từ trong đám hắc vụ mờ mịt vọng ra tiếng gầm khủng khiếp.

Vù!

Hắc ảnh lướt qua, một con chủng tộc Thái Cổ xuất hiện ngay trước mặt mấy người.

Chủng tộc Thái Cổ trong Tử Vong Chi Lâm, ngoài sức mạnh thể phách còn có Tử Vong Chi Khí, có lẽ do ở trong Tử Vong Chi Lâm quá lâu.

Nhưng thần trí của chúng không tỉnh táo chỉ biết điên cuồng tàn sát nên đối phó rất khó khăn.

- Lên!

Dư Hận hô lên rồi xông tới.

Kim Tí Tộc cũng coi như chủng tộc luyện thể, hơn nữa huyết mạch bên Dư Hận còn đã chuẩn bị cho chuyến đi Tử Vong Chi Lâm này từ lâu. Công pháp luyện thể của ba người họ đều tu luyện tới tầng thứ rất cao.

Trong đó nam tử cao lớn kia có sức mạnh thể phách lớn nhất, còn hơn Kim Khôn Thánh Lôi Thể của Triệu Phong một bậc.

- Giết!

Bốn người cùng xông tới giải quyết con yêu thú Thái Cổ kia.

- Ca, ở đây có một bộ xương.

Nữ tử áo hồng hô lớn.

Ba người kia tới gần lấy đi một số vật phẩm.

- Triệu huynh đừng cười, xương trong Tử Vong Chi Lâm phần lớn là

những người từng vào đây bị Tử Vong Chi Khí xâm thực đến chết, trên người họ có không ít đồ tốt.

Dư Hận nói với Triệu Phong.

Triệu Phong gật gù.

Càng là nơi nguy hiểm càng có nhiều cơ ngộ. Trước kia chắc chắn có những cường giả vô cùng cường đại vào đây. Chính là vì họ một đi không trở về nên hậu nhân mới không tùy tiện bước vào nơi đây.

Sau đó Triệu Phong cũng để ý hơn, phát hiện được không ít xương cốt và không gian trữ vật.

Nhưng so với thu hoạch thì nguy hiểm còn nhiều hơn, gần như bất cứ lúc nào cũng có thể gặp phải chủng tộc Thái Cổ cường đại.

Hơn nữa càng tiến gần trung tâm Tử Vong Chi Lâm thì số lượng những loại quái vật kia càng nhiều. Nếu không phải có Thần lực Đan thì có lẽ bốn người Triệu Phong căn bản không thể tiến bước tiếp.

Lúc này Triệu Phong lại hiểu ra thêm một chuyện.

Số lượng những người luyện thể vào Man Hoang Thái Cổ bí cảnh không ít, thậm chí còn có tứ giai, ngũ giai Chân Thần.

Theo lý thì cường giả luyện thể tu vi cao có thể tăng tỉ lệ thành công việc lấy Thần khí của Kim Tí Tộc. Nhưng họ cần lại là những người có bản lĩnh nhưng phải yếu hơn họ. Như vậy họ mới nắm được quyền chủ động.

Mà trong mắt họ thì Triệu Phong vừa hay chính là người đó. Bất luận trong hay ngoài Tử Vong Chi Lâm, Triệu Phong đều không phải đối

thủ của ba người họ.

Đương nhiên tất cả đều là do bọn họ nghĩ vậy.

Cuối cùng bốn người bọn họ trải qua nhiều gian nan, với sự trợ giúp của Thần lực Đan đã tới được vùng trung tâm Tử Vong Chi Lâm.

- Triệu huynh yên tâm, tới đây thì chủng tộc Thái Cổ sẽ không xuất hiện nữa.

Dư Hận cười lớn, hắn có chút phấn khích.

Nói rồi ba người Kim Tí Tộc lao về phía trước, Triệu Phong cũng theo sát đằng sau.

Càng vào trung tâm hắc vụ càng đậm đặc. Nếu dùng tới sức mạnh khác, hắc vụ sẽ xâm thực càng nhanh và cái chết sẽ đến càng nhanh hơn.

Rất nhanh phía trước mọi người đã xuất hiện một tảng cự thạch đen sì. Trên tảng đá là vô số đường hoa văn kỳ dị huyền ảo, tỏa ra thứ khí năng lượng trấn áp thiên địa.

Gần tảng đá đó, Triệu Phong cảm thấy có muốn dùng các loại sức mạnh cũng khó khăn.

- Đây chính là Phong Thần Thạch?

Triệu Phong ngoài chấn kinh ra còn có kinh ngạc xen lẫn hiếu kỳ.

Phong Thần Thạch, bảo vật của Phong Thần Tộc xếp thứ mười bốn trong bảng Thái Cổ Vạn Tộc, có thể phong ấn trấn áp vạn vật trong thế gian.

Nhưng lúc này bề mặt của tảng Phong Thần Thạch này lại có tử khí nặng nề, giống như bị xâm thực rồi vậy.

Rốt cuộc phía dưới Phong Thần Thạch chấn áp loại Thần khí gì mà ngay Phong Thần Thạch cũng xâm thực được.

Có lẽ không tới vài chục năm nữa, đến khi Phong Thần Thạch không ngừng bị tử vong áo nghĩa xâm thực, sức mạnh phong ấn giảm xuống, Thần khí phía dưới nó sẽ được giải thoát.

Đương nhiên cũng có thể là phẩm chất Phong Thần Thạch không đủ, cho dù là Phong Thần Tộc cũng có chia mạnh yếu, Phong Thần Thạch cũng tương tự vậy thôi.

- Dư huynh, Thần khí dưới Phong Thần Thạch uy năng lớn như vậy, khi lấy ra được, huynh định làm thế nào khống chế nó được?

Triệu Phong thần sắc ngưng trọng, hỏi.

Món Thần khí khủng bố như vậy, đến Phong Thần Thạch cũng có thể xâm thực, khi lấy nó ra, Kim Tí Tộc sẽ khống chế bằng cách nào?

- Triệu huynh không cần phải lo lắng. Thần khí bên dưới vẫn luôn đối kháng với Phong Thần Thạch. Giờ có lẽ đã rất hư nhược rồi. Chỉ cần lấy ra được, khống chế nó không khó.

Dư Hận cười nói.

- Vậy chúng ta phải làm thế nào?

Triệu Phong lại hỏi.

Dư Hận lật tay phải, trong tay hắn xuất hiện vô số thần binh, tài nguyên mang tử vong áo nghĩa.

Giá trị của chúng không hề thua kém khôi bảo mà Triệu Phong lấy được từ trong tổ Phượng Vĩ Tước. Xem ra tộc của Dư Hận vì món Thần khí này đã chuẩn bị từ rất lâu.

- Phong Thần Thạch và Thần khí đối kháng trong thời gian dài, sức mạnh của cả hai bên đều không ngừng yếu đi. Mà những món tài nguyên này có thể cung cấp lượng nhỏ năng lượng cho Thần khí, ngoài ra chúng ta còn có thể làm yếu đi sức mạnh của Phong Thần Thạch từ bên ngoài.

Tiếp đó Dư Hận nói các bước thực hiện cho Triệu Phong.

- Triệu công tử không đồng ý sao?

Nữ tử áo hồng nửa cười nửa không hỏi.

- Cho dù ta không đồng ý thì các vị cũng sẽ không cho ta rời đi đúng không? Huống hồ ta cũng muốn mượn sức mạnh của Thần khí loại bỏ phiền phức Thiên Thủy Yêu Tộc.

Triệu Phong mỉm cười nói.

Triệu Phong vốn cũng rất mong chờ món Thần khí này, hơn nữa hắn vẫn còn một số tuyệt chiêu, không sợ ba người Kim Tí Tộc. Nếu có thể lợi dụng họ có được Thần khí dưới Phong Thần Thạch thì đương nhiên càng tốt.

- Vậy chúng ta bắt đầu!

Dư Hận lập tức hành động, đặt những món vật phẩm kia xung quanh

Phong Thần Thạch.

Quả nhiên một luồng năng lượng vô hình bắt đầu điều khiển tử vong áo nghĩa trong vật phẩm bắt đầu xâm thực Phong Thần Thạch.

- Theo ta!

Triệu Phong theo ba người Kim Tí Tộc lên trên đỉnh Phong Thần Thạch.

Dư Hận lấy ra một tấm ngọc phù trắng, trên đó là hoa văn huyền diệu tỏa ra sức mạnh kỳ dị cao thâm.

Bốp!

Dư Hận đập miếng ngọc phù lên Phong Thần Thạch.

- Đây là ngọc phù do cao tầng trong tộc của ta luyện chế. Chúng ta tấn công trực tiếp lên nó, nó sẽ khuếch đại sức mạnh của chúng ta lên.

Dư Hận giải thích với Triệu Phong.

- Thủ đoạn của Chân Thần cường đại quả nhiên cao thâm khó lường.

Triệu Phong cảm khái.

Từ sau khi gặp cường giả của Cổ Lũng Vực trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh, Triệu Phong đã được chứng kiến các loại thủ đoạn thần kỳ của họ. Thiên Vũ Đảo chẳng qua là một góc của Man Hoang Thần Vực rộng lớn. Kiến thức của Triệu Phong vẫn còn rất nông cạn.

Bùm!

Bốn người hợp lực tấn công tấm ngọc phù.

Từ miếng ngọc phù sinh ra một luồng sức mạnh lớn lao xung kích Phong Thần Thạch.

Uỳnh uỳnh!

Xung quanh Phong Thần Thạch, vô số tia tử vong áo nghĩa xâm thực vào trong Phong Thần Thạch.

Dưới tác dụng của hai loại sức mạnh, Phong Thần Thạch dần dần yếu đi.

- Dừng tay! Giờ để tự Thần khí phá vỡ sự trấn áp của Phong Thần Thạch đi.

Dư Hận lấy ngọc phù xuống.

Uỳnh uỳnh!

Bên dưới Phong Thần Thạch phát ra tiếng rung chuyển. Phong Thần Thạch xuất hiện một khe hở, hắc vụ tử vong từ bên trong phụt ra.

- Món Thần khí này sắp xuất thế rồi!

Ánh mắt thâm sâu của Triệu Phong xuất hiện chút gợn sóng.

- Triệu huynh, đến lúc huynh phát huy tác dụng rồi!

Dư Hận bỗng lộ nụ cười gian xảo.

Xoẹt!

Tay hắn xuất hiện một tấm ngọc phù màu bạc, trên đó tỏa ra thứ không gian áo nghĩa kỳ dị.

Cùng lúc đó, nữ tử áo hồng và nam tử cao lớn kia cũng ra tay với Triệu Phong.

Trong Tử Vong Chi Lâm không thể dùng tới sức mạnh khác, một mình Triệu Phong chắc chắn không phải đối thủ của ba người Kim Tí Tộc.

Hơn nữa ba kẻ đó để áp chế Triệu Phong đã bất chấp dùng tới Thần lực mặc cho Tử Vong Chi Khí xâm thực.

- Triệu huynh, giao mạng huynh cho bọn ta đi!

Dư Hận cười gằn, cả ba người cùng lúc tấn công Triệu Phong.

Xoẹt!

Đúng lúc đó, Triệu Phong vung tay phải lên, một hắc lân nam tử xuất hiện trong không gian.

Triệu Phong và Diệt Thế Hắc Giao Long cũng mặc cho Tử Vong Chi Khí xâm thực, dùng một chút Thần lực chống lại ba người Kim Tí Tộc.

Ba người Kim Tí Tộc thấy Triệu Phong vẫn còn giấu tuyệt chiêu thì sắc mặt tối lại.

Trong lúc giao thủ họ cảm nhận được hắc lân nam tử kia không chỉ có sức mạnh thể phách cường đại mà huyết mạch cũng vô cùng

khủng bố.

- Ngọc phù của ta!

Dư Hận thất kinh kêu lên, tấm ngọc phù hắn vừa lấy ra đột nhiên biến mất.

Meo meo!

Đúng lúc đó, sau lưng hắn xuất hiện một đạo hắc quang, ngực Dư Hận trúng một đao chí mạng.

Uỳnh!

Cùng lúc đó, Triệu Phong và Diệt Thế Hắc Giao Long cùng xông tới, tung một chưởng bá đạo trúng người Dư Hận khiến hắn bay ngược ra sau.

Bốp!

Một đạo ngân quang lóe lên, tấm ngọc phù dính lên người Dư Hận.

- Không….

Tiếng kêu thảm thiết vang lên, một luồng năng lượng không gian bọc lấy Dư Hận đưa hắn vào không gian bị phong ấn dưới Phong Thần Thạch qua khe nứt.

- Ha ha, món Thần khí này cho dù bị phong ấn nhiều năm, còn đối kháng với Phong Thần Thạch cho nên sức mạnh đã vô cùng hư nhược. Kim Tí Tộc muốn dùng mạng ngươi tế linh, hồi phục sức mạnh của Thần khí.

Diệt Thế Hắc Giao Long cười lạnh, nói.

Dù sao thì tới lúc này, Triệu Phong cũng đã hết giá trị lợi dụng. Dùng mạng hắn hồi phục sức mạnh cho Thần khí không phải càng tốt hơn sao.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đứng trên vai Triệu Phong, mắt nhìn chăm chăm Phong Thần Thạch, ném ra mấy đồng tiền cổ.

Chương 1187: Tử vong Thần khí

Bên ngoài Tử Vong Chi Lâm có một người của Thiên Thủy Yêu Tộc.

- Nhiều ngày như vậy rồi, chắc chắn tên tiểu tử đó đã chết.

Người của Thiên Thủy Yêu Tộc cười khảy. Nhưng theo lệnh hắn vẫn phải canh một ngày nữa mới được rời đi.

Uỳnh uỳnh!

Đúng lúc đó, tầng hắc vụ bao trùm cả khu rừng đột nhiên cuộn trào, tử vong áo nghĩa đáng sợ trào dâng.

Uỳnh vút vút!

Toàn bộ tầng hắc vụ quanh khu rừng bị quấy động, tựa như hình thành một vòng xoáy khổng lồ, tử vong áo nghĩa vô hình lan tỏa ra xung quanh.

Hiện tượng dị thường này đương nhiên thu hút sự chú ý của tất cả những ai còn ở quanh Tử Vong Chi Lâm.

Họ chỉ ở gần đó chứ không mạo hiểm hành động, vì mọi thứ quá quỷ dị.

Hơn nữa Man Hoang Thái Cổ bí cảnh đã mở ra lâu như vậy, một số thế lực cường đại đều đã tụ lại với nhau tiến sâu vào trong rừng tìm kiếm cơ ngộ lớn hơn.

Vì thế, những người bị thu hút sự chú ý phần lớn là Chuẩn Thần, nhị giai, tam giai Chân Thần.

Trong khu sơn động cách Tử Vong Chi Lâm trăm dặm hiện lên một thân ảnh màu lam tím.

- Sao Tử Vong Chi Lâm tự nhiên lại có hiện tượng lạ này?

Tiểu Linh kinh ngạc.

Vốn dĩ, Triệu Phong vào Tử Vong Chi Lâm lâu như vậy đến nàng cũng cho rằng hắn đã chết, chuẩn bị quay về báo cáo.

Nhưng lúc này Tử Vong Chi Lâm xuất hiện dị biến, khiến nàng đột nhiên có cảm giác kỳ lạ, có khi dị biến này có liên quan tới Triệu Phong.

Trung tâm Tử Vong Chi Lâm.

Bên dưới Phong Thần Thạch, hắc vụ cùng với tiếng quỷ hú hét phun ra từ khe hở và những nơi mỏng yếu.

Vù vù!

Hắc vụ bọc lấy Phong Thần Thạch không ngừng xâm thực vào trong.

Hai người Kim Tí Tộc còn lại kinh hoàng nhìn Triệu Phong, không biết nên làm gì.

Họ không thể ngờ vào khoảnh khắc cuối cùng Triệu Phong đột nhiên lại lấy ra tuyệt chiêu họ chưa từng thấy đánh bại ba người, thậm chí ngược lại còn tống Dư Hận xuống dưới Phong Thần Thạch.

Họ vốn muốn tìm một người thể phách cường đại nhưng tu vi thấp để có thể áp chế được hoàn toàn.

Nhưng không ngờ Triệu Phong che giấu thực lực kỹ như vậy. Nam tử có long lân kia càng cao thâm khó lường, dường như còn nghe theo lời Triệu Phong.

- Đi!

Hai người giờ chỉ còn suy nghĩ được như vậy.

Một khi Thần khí xuất hiện, chắc chắn họ sẽ không thể tranh giành được với Triệu Phong, lúc đó Triệu Phong muốn giết họ cũng dễ như trở bàn tay.

Vèo vèo!

Hai người Kim Tí Tộc bất chấp bị Tử Vong Chi Khí xâm thực, dùng Thần lực chạy trốn.

- Chủ nhân, mặc kệ chúng sao?

Diệt Thế Hắc Giao Long hỏi.

- Chúng sẽ chết thôi.

Triệu Phong lạnh lùng đáp, dường như cục diện đã nằm trong tay hắn vậy.

Diệt Thế Hắc Giao Long không hiểu câu đó có ý gì, nhưng Triệu Phong đã không bận tâm thì hắn cũng chẳng muốn quản.

- Vận khí của chủ nhân thật lớn, lại có được cơ ngộ này.

Diệt Thế Hắc Giao Long có phần ganh tị nói.

Theo như hắn đoán, món Thần khí dưới Phong Thần Thạch rất có khả năng là thần giai thượng phẩm, thậm chí là cực phẩm.

Cho dù là Diệt Thế Hắc Giao Long ở thời kỳ đỉnh phong cũng không có được món Thần khí khủng bố đến vậy. Không ngờ Triệu Phong mới chỉ là Huyền Quang Cảnh viên mãn mà đã có cơ ngộ nghịch thiên thế này.

Nhưng Thần khí cường địa như vậy, hơn nữa còn là loại tà ác, muốn tận dụng sức mạnh của nó không hề dễ dàng.

Vút vút!

Đột nhiên có hai thân ảnh bay tới hướng này.

Diệt Thế Hắc Giao Long định thần lại nhìn, là Triệu Vong, Triệu Vạn. Diệt Thế Hắc Giao Long lập tức hiểu ra câu nói vừa rồi của Triệu Phong có ý gì. Có lẽ hai người Kim Tí Tộc vừa chạy chốn đã bị hai người này giết rồi.

Thật ra, khi chưa tới Phượng Lâm thì Triệu Phong đã cho Triệu Vạn dẫn Triệu Vong rời khỏi lãnh địa. Dù sao thì Triệu Phong hành tẩu bên ngoài vô cùng nguy hiểm, chỉ Diệt Thế Hắc Giao Long và Tiểu Tặc Miêu vẫn chưa đủ.

- Tử vong Thần khí thật đáng sợ!

Triệu Vong kêu lên kinh ngạc, mắt nhìn chăm chăm phía dưới Phong Thần Thạch.

Có Tử Vong Chi Mâu, lĩnh ngộ tử vong áo nghĩa, hắn có thể cảm nhận được rõ ràng luồng tử vong áo nghĩa khủng bố bên dưới Phong Thần Thạch. Nó vượt xa vài tầng thứ so với hắn, cao thâm vô cùng.

- Lùi về sau, chuẩn bị động thủ, có được Thần khí là rời khỏi đây ngay lập tức.

Uỳnh!

Triệu Phong khẽ hô, tất cả cũng lùi về sau một đoạn.

Uỳnh!

Sức mạnh phong ấn quanh Phong Thần Thạch bị xung kích mạnh mẽ. Mấy người Triệu Phong dường như nghe được tiếng quỷ gào thét muốn phá vỡ Phong Thần Thạch.

Rắc rắc rắc.

Trên Phong Thần Thạch xuất hiện những vết rạn và chúng đang lan rộng.

Uỳnh uỳnh!

Một luồng năng lượng tử vong khủng bố đến cực điểm xung kích lên Phong Thần Thạch khiến cả tảng Phong Thần Thạch vỡ tan.

Mấy người Triệu Phong may mà đã lùi ra xa một đoạn, nếu không, khi luồng năng lượng tử vong kia xung kích ra họ đã biến thành một đống thi thể rồi.

Nhưng mọi người đều hiểu, lần xung kích đó cũng đã tiêu hao cạn tất cả sức mạnh của Thần khí.

Vút!

Trong đám khí tử vong đậm đặc, một đạo hắc ảnh lao vút ra.

- Chạy đi đâu!

Triệu Phong vận chuyển Thần Mâu, bên trong hình thành một vòng xoáy màu tím sâu hun hút, một luồng năng lượng cấm kị nhằm vào linh hồn ý niệm khóa chặt hắc ảnh kia.

Món Thần khí đó có linh tinh, có thể hành động độc lập, có ý chí của riêng mình, vậy thì Thần Mâu Ngưng Thị của Triệu Phong sẽ có tác dụng với nó.

Uỳnh!

Hắc ảnh khựng lại trong không trung, lộ ra tướng mạo vốn có.

Đó là một cây quyền trượng đen dài bằng cả người, trên đó phủ đầy văn tự, chỉ nhìn thôi cũng tạo cảm giác vô cùng tà ác.

Trên quyền trượng có một cái bộ móng vuốt đen dữ dằn. Ở giữa bộ móng là một con mắt sâu thăm thẳm, có vài phần giống với Tử Vong Chi Mâu.

Vút vút vút!

Cùng một lúc, Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Vong và Triệu Vạn bay về phía quyền trượng.

Ba người cùng thích phóng công kích linh hồn tấn công linh hồn ý niệm của cây quyền trượng.

Ầm ầm!

Cây quyền trượng căn bản đã vô cùng hư nhược, lúc này bị Thần Mâu Ngưng Thị của Triệu Phong khống chế, lại bị ba người khác tấn công, nó khẽ rung lên.

Thu!

Triệu Phong tăng mạnh hấp lực của Thần Mâu Ngưng Thị, hút quyền trượng vào trong không gian mắt trái.

- Đi!

Triệu Phong khẽ hô, chuẩn bị dùng Mê Không Giới cùng mọi người rời đi.

Nhưng hắn phát hiện khả năng truyền tống của Mê Không Giới không sử dụng được.

Mà lúc này, hắc vụ bao trùm cả nơi này đang lan rộng, không gian dần tối lại, thậm chí không ít người đang xông thẳng vào trong Tử Vong Chi Lâm.

- Số Phong Thần Thạch này...

Triệu Phong nhìn những mảnh cỡ của Phong Thần Thạch.

Phong Thần Thạch hoàn chỉnh giá trị không hề thua kém quyền trượng, cho dù nó đã vỡ thành nhiều mảnh nhưng sức mạnh phong ấn vẫn còn, nếu không tại sao Triệu Phong không thể dùng được sức

mạnh của Mê Không Giới.

Xoẹt!

Triệu Phong vung tay thu hết Phong Thần Thạch đi.

Uỳnh uỳnh!

Ngay sau đó Triệu Phong, Triệu Vong và Diệt Thế Hắc Giao Long dần biến mất trong một tầng ngân ảnh.

Còn Triệu Vạn lùi ra xa, ẩn mình trong hắc vụ.

Ở ngoại vi Mộng Cảnh Thái Cổ, trên đỉnh một ngọn núi.

Uỳnh!

Một tầng ngân ảnh xuất hiện trong hư không, mấy người Triệu Phong dần xuất hiện.

Sau khi trở về an toàn, Triệu Phong vẫn đứng yên, ý niệm của hắn vẫn ở chỗ Triệu Vạn. Hắn phải đảm bảo Triệu Vạn rời khỏi Tử Vong Chi Lâm an toàn.

Sở dĩ Triệu Phong để Triệu Vạn lại đó là vì hắn và Triệu Vong cần phải nhanh chóng tăng cường thực lực nên để Triệu Vạn trà trộn vào những cường giả kia để lấy tin tình báo.

Với bản lĩnh hiện nay của Triệu Vạn, cộng với đàn chủng tộc Thái Cổ đông đảo, chỉ thăm dò tình hình thì không có gì nguy hiểm.

- Cơ ngộ của ngươi cũng tới rồi.

Triệu Phong cười với Triệu Vong.

- Đúng vậy, có món Thần khí này, cho dù ta tạm thời không thể khống chế sức mạnh của nó nhưng cũng có thể khiến tu vi thực lực của ta tăng mạnh.

Triệu Vong cười có chút gian tà.

Tu luyện loại công pháp nào thì tâm tính và khí chất ít nhiều cũng sẽ bị thay đổi. Triệu Vong tu hành tử vong áo nghĩa, nhìn toàn thân giống như ma tôn lãnh khốc vậy.

Thời gian tiếp theo Triệu Phong phải giúp Triệu Vong luyện hóa cây quyền trượng này.

Cây quyền trượng trong không gian thần mâu giống như bị Phong Thần Thạch phong ấn, mặc cho Triệu Phong làm gì thì làm.

Nhưng khi lấy ra, cây quyền trượng liền phóng ra luồng tử vong áo nghĩa, muốn thoát khỏi tay Triệu Phong.

Thần khí nhận minh chủ, quyền trượng đương nhiên không muốn nằm trong tay một người yếu như Triệu Phong.

Vù!

Đúng lúc đó, Triệu Vong dùng Tử Vong Chi Mâu hút Tử Vong Chi Khí mà quyền trượng tỏa ra, tiện thể cảm ngộ tử vong áo nghĩa.

Uỳnh!

Cảm nhận được Tử Vong Chi Mâu, quyền trường khẽ rung lên, rồi lại muốn thoát khỏi tay Triệu Phong.

Rõ ràng là cho dù Triệu Vong có Tử Vong Chi Mâu thì quyền trượng cũng không coi trọng hắn.

- Lôi Kiếp Đồng Diệm!

Triệu Phong liền vận lôi kiếp chi lực chấn áp nó.

Nếu ở thời kỳ đỉnh phong, quyền trượng sẽ không sợ chút năng lượng lôi kiếp này. Nhưng giờ nó quá yếu, không chịu nổi sự tấn công đó.

Sau khi giằng co nửa giờ, Triệu Phong đã hút được cây quyền trượng vào trong không gian mắt trái.

Triệu Vong cũng sang một bên bế quan, chỉ cần tiếp xúc với cây quyền trượng đó là hắn sẽ có lợi ích vô cùng. Khi sức mạnh của hắn mạnh lên rồi chắc chắn sẽ luyện hóa món Thần khí đó.

Sau khi Triệu Vong đi, Triệu Phong cũng lập tức bế quan.

Xoẹt xoẹt!

Phía trước Triệu Phong xuất hiện rất nhiều loại nguyên liệu quý, bao gồm các loại thuộc tính Phong, Lôi, Kim, còn có cả lông đuôi Phượng Vĩ Tước.

Luồng ý niệm thứ nhất hắn vận chuyển Ngũ Hành Phong Lôi Quyết tu hành Kim Chi Phong Lôi.

Luồng ý niệm thứ hai hắn dùng Ngũ Hành Phong Lôi chi lực và lôi kiếp chi lực tôi luyện Thánh Lôi Thể.

Luồng ý niệm thứ ba hắn dùng để nghiên cứu lông đuôi Phượng Vĩ Tước.

- Trong lông đuôi này chứa huyết mạch chi lực của Phượng Vĩ Tước. Hỏa diệm trên lông đuôi cũng là bản nguyên chi hỏa mà Phượng Vĩ Tước dùng tinh lực cả đời ngưng luyện ra.

Triệu Phong thầm chấn động, quan sát kỹ ba chiếc lông đuôi trước mặt lần lượt có ba màu lửa là đỏ, cam, tím.

Triệu Phong thử thăm dò thì phát hiện ba ngọn lửa này có đặc tính khác nhau. Ngọn màu đỏ có sức phá hoại cuồng bạo vô cùng. Ngọn màu cam rất nóng bỏng, dường như có thể làm tan chảy vạn vật. Còn ngọn màu tím chứa sức mạnh linh hồn, có tác dụng rất mạnh tới linh hồn.

- Nếu dùng ba chiếc lông này tôi luyện huyết mạch Thái Cổ Huyết Ma Dương của mình chắc chắn có thể khiến nó lên một trình độ mới. Thậm chí ba loại lửa này có thể dung nhập vào Dương Viêm của Thái Cổ Huyết Ma Dương.

Ba chiếc lông đuôi này có thể khiến huyết mạch của Triệu Phong bước lên một tầm cao mới.

Đồng thời chúng cũng có tác dụng mà rất nhiều loại dược tài, khôi bảo không có được, có tác dụng lớn trong thúc đẩy sinh mệnh thể phách của Triệu Phong.

Chương 1188: Hỏa chi áo nghĩa nhất trọng

Trên đỉnh núi là dương hỏa, lôi điện, kim quang đan xen chằng chịt, khí thế vô cùng mạnh mẽ.

Trong dị tượng này có thể thấp thoáng nhìn thấy một thân ảnh đang ngồi khoanh chân, trước mặt hắn là các loại vật phẩm sáng chói.

Những món khôi bảo tu luyện trước mặt Triệu Phong, dù là tứ giai Chân Thần cũng cảm thấy thèm muốn. Những hiện tượng dị thường quanh đây chính là do Triệu Phong dùng những món khôi bảo kia tu luyện tạo thành.

Với sự trợ giúp của số tài nguyên quý giá đó, thực lực chỉnh thể của Triệu Phong cũng nhanh chóng tăng lên.

Vù rẹt rẹt…

Trên thân người hắn là tầng ánh sáng đỏ kim không ngừng lưu chuyển, biến hóa.

Uỳnh uỳnh!

Toàn thân Triệu Phong bùng phát dương hỏa, tỏa ra thứ ánh sáng đỏ như máu.

Vù!

Lửa từ ba chiếc lông duôi Phượng Vĩ Tước nhanh chóng dung nhập

vào ngọn lửa cháy trên người Triệu Phong.

Đồng thời huyết mạch chi lực trong lông đuôi cũng hòa chui vào huyết dịch của hắn.

Uỳnh uỳnh!

Khi huyết mạch chi lực cường hãn của Phượng Vĩ Tước hòa vào cơ thể Triệu Phong, Thái Cổ Huyết Ma Dương của Triệu Phong hoàn toàn sục sôi, chống lại Thái Cổ huyết mạch mới xông vào.

- Phản ứng mạnh thật!

Triệu Phong chấn kinh.

Trước kia khi hắn dung nhập, luyện hóa các loại Thái Cổ huyết mạch khác, Thái Cổ Huyết Ma Dương chỉ bạo phát đặc tính bỏng cháy, không ngừng thiêu đốt, tinh luyện, hòa tan.

Đây có lẽ vì huyết mạch Phượng Vĩ Tước và Thái Cổ Huyết Ma Dương có quá nhiều điểm chung, hoặc do Phượng Vĩ Tước đẳng cấp quá cao nên mới kịch liệt như vậy.

Việc Triệu Phong cần làm là khống chế Thái Cổ Huyết Ma Dương thôn phệ huyết mạch chi lực của Phượng Vĩ Tước.

Phừng!

Ngọn lửa trên người Triệu Phong càng ngày càng lớn, giống như dục hỏa trọng sinh, tựa ma tôn hỏa diệm vậy.

Rồi huyết mạch Thái Cổ Huyết Ma Dương trong cơ thể Triệu Phong cũng thôn phệ luyện hóa được hoàn toàn huyết mạch chi lực của

Phượng Vĩ Tước.

Phừng phừng!

Huyết mạch trong cơ thể Triệu Phong sôi lên sùng sục.

Phụt!

Hỏa diệm quanh người Triệu Phong điên cuồng bùng cháy, luồng khí tức huyết mạch kinh người đó càng thêm bá đạo.

Uỳnh!

Sau lưng Triệu Phong là một cái hư ảnh đỏ rực, thấp thoáng ẩn hiện hư ảnh của Phượng Vĩ Tước.

Đột nhiên.

Các chủng tộc Thái Cổ gần Triệu Phong cảm thấy huyết dịch trong cơ thể sôi trào, có cảm giác kinh hãi khó hiểu.

- Xem ra Thái Cổ Huyết Ma Dương của ta đã hoàn thành được một bậc rồi.

Triệu Phong khẽ nói, thần sắc có phần hưng phấn.

Chỉ là, không biết huyết mạch hiện giờ của Triệu Phong có thể sánh với Thái Cổ huyết mạch xếp hạng bao nhiêu.

- Thử chút xem sao.

Triệu Phong đứng dậy, tỏa ra thứ khí chất vô cùng bá đạo.

Vù vù!

Vận chuyển Thái Cổ Huyết Ma Dương, cánh tay Triệu Phong được bọc trong quầng lửa đỏ rực cuồng bạo.

Uỳnh!

Triệu Phong tung ra một quyền.

Uỳnh! Bùm!

Chỉ thấy một đạo quyền ảnh tựa quả cầu lửa đỏ rực bắn ra, chiếu sáng cả chân trời.

- Uy lực khủng bố thật. Đặc biệt là uy năng của hỏa diệm, được tăng cường rồi.

Triệu Phong cảm nhận quả cầu lửa khổng lồ kia.

Uỳnh uỳnh!

Quả cầu lửa vẫn cháy rực trogn hư không dường như không tan biến vậy.

- Hửm?

Triệu Phong cảm giác có chút kỳ lạ.

Bỗng nhiên quả cầu lửa nổ tung thành biển lửa, vẫn không tiêu biến.

- Cảm giác này lẽ nào là khi Hỏa chi áo nghĩa đạt tới cảnh giới nhất trọng?

Triệu Phong cảm giác một ý niệm của mình là có thể khống chế hòa diệm thích phóng ra, có thể chuyển hóa thiên địa nguyên khí thuộc tính Hỏa trong không khí thành hỏa diệm chi lực cho hắn sử dụng.

- Không ngờ huyết mạch Phượng Vĩ Tước dung hợp với Thái Cổ Huyết Ma Dương lại khiến lĩnh ngộ của ta với Hỏa chi áo nghĩ lên tẳng cảnh giới nhất trọng.

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên.

Hắn đã tận mắt chứng kiến Phong Thủy áo nghĩa của Hầu Khánh khi gần tới ngưỡng cửa nhất trọng thể hiện được chiến lực cùng đẳng cấp. Mà lúc này Hỏa chi áo nghĩa của Triệu Phong đã hoàn toàn bước lên nhất trọng, còn mạnh hơn Hầu Khánh.

Sau khi cường hóa xong huyết mạch, Triệu Phong bắt đầu toàn tâm toàn ý tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết.

Tuy tu vi được nâng cao không ảnh hưởng nhiều tới chiến lực của Triệu Phong nhưng tu vi hiện nay của hắn quá thấp, gây trở ngại cho sự tăng cường chiến lực.

Xoẹt!

Trước mặt Triệu Phong xuất hiện một cái sừng hỏa diệm lớn, một bông hoa huyết sắc, còn có một thứ quả màu kim phủ đầy vảy.

Đây đều là những món nguyên liệu tu luyện Kim Đạo quý nhất mà Triệu Phong có. Thời gian trước Triệu Phong đã phục chế được một số, giờ có thể yên tâm dùng rồi.

Vút vút!

Triệu Phong hút luồng dược hiệu thuộc tính Kim trong ba món nguyên liệu đó vào gân mạch, tứ chi bách hạch, cuối cùng tụ lại trogn xoáy thánh lực.

Vòng xoáy thánh lực của Triệu Phong giống như cái cối xay ngũ sắc, không ngừng xoay tròn.

Luồng dược hiệu đó trực tiếp chảy vào khu vực màu kim rồi nhanh chóng luyện hóa, dung nhập vào bên trong.

Uỳnh!

Kim Chi Phong Lôi thánh lực trong khu vực màu kim đột nhiên lóe lên kim quang chói lòa.

Đồng thời quanh người Triệu Phong cũng bùng phát ánh sáng chói mắt, theo đó là một luồng phong lôi chi lực.

- Kim Chi Phong Lôi của ta căn cơ rất vững, dùng khôi bảo Kim đạo tu luyện một chút là có thể đột phá tầng thứ cao nhất.

Triệu Phong lẩm nhẩm.

Kim Chi Phong Lôi tầng thứ mười đã đạt tới đỉnh phong nhưng Triệu Phong không dừng lại mà vẫn tiếp tục tu luyện.

Ba ngày sau Triệu Phong hút cạn dược hiệu của ba món khôi bảo kia xong mới dừng lại.

- Không hổ là khôi bảo tu luyện thuộc tính Kim, Kim Chi Phong Lôi vừa đột phá đỉnh phong đã hoàn toàn ổn định, thậm chí còn được nâng cao hơn.

Triệu Phong có phần kinh ngạc, cười.

Cứ với tiến độ này không lâu nữa Kim Chi Phong Lôi của hắn sẽ bước lên cảnh giới viên mãn. Đến lúc đó Kim Chi Phong Lôi của hắn sẽ có uy năng của Thần lực, vì thế có thể coi là Bán Thần được rồi.

Mà giờ Hỏa chi áo nghĩa của hắn đã là cảnh giới nhất trọng, nếu dung hợp với Kim Chi Phong Lôi viên mãn nữa, hủy diệt viêm lôi sẽ có uy năng thế nào, Triệu Phong có chút mong chờ.

Vù!

Một đạo ám quang mang theo Tử Vong Chi Khí chí mạng bắn tới bên cạnh Triệu Phong.

Người này chính là Triệu Vong, trong thời gian Triệu Phong tu luyện, cứ cách vài ngày hắn lại tới đây để Triệu Phong giúp áp chế quyền trượng, còn hắn hấp thụ Tử Vong Chi Khí trên cây quyền trượng, cảm ngộ tử vong áo nghĩa.

Triệu Vong cũng không vội đột phá Bán Thần, nhưng hắn đã lĩnh ngộ được sâu sắc hơn về tử vong áo nghĩa, vận dụng Tử Vong Chi Mâu cũng đã thành thục.

Hắn không giống Triệu Phong tham ngộ nhiều thứ, Triệu Vong chỉ cần chuyên tâm tu luyện tử vong áo nghĩa, nghiên cứu Tử Vong Chi Mâu.

Nhưng hắn giống Triệu Phong ở điểm thực lực hơn xa tu vi, có thể giết địch vượt cấp, đối phó nhất giai Chân Thần cũng không thành vấn đề.

Xoẹt!

Trong hư không xuất hiện một cái xoáy nước đồng lực, rồi một cây quyền trượng đen xuất hiện.

Vút!

Phản ứng đầu tiên của cây quyền trượng khi xuất hiện chính là phản kháng.

Nó cho rằng, nếu khi nó ở trạng thái tốt nhất, chỉ một chút năng lượng tử vong cũng có thể tiêu diệt hai kẻ trước mặt. Vì thế nó không cam tâm khuất phục Triệu Phong và Triệu Vong.

- Lôi kiếp đồng diệm!

Triệu Phong lập tức ngưng tụ lôi kiếp chi lực công kích nó một đòn trước.

Sau khi bị lôi kiếp chi lực tấn công, cây quyền trượng có chút ngoan ngoãn hơn.

Rồi Triệu Vong dùng Tử Vong Chi Mâu lặng lẽ hấp thụ Tử Vong chi khí.

Sau vài giờ, Tử Vong Chi Khí trên người Triệu Vong càng ngày càng nặng, nhưng khí tức tử vong đó lại không hề ảnh hưởng tới hắn.

Uỳnh vút!

Tử Vong Chi Mâu của Triệu Vong đột nhiên xoay nhanh, không khí xung quanh dần xuất hiện một tầng hắc vụ u ám đáng sợ.

- Không tồi, món tử vong thần khí này rất bất phàm, trợ giúp tử vong

của Triệu Vong bước lên cảnh giới nhất trọng.

Triệu Phong rất hài lòng, mạo hiểm đoạt món thần khí này đúng là đáng.

Giờ hai phân thân của Triệu Phong đều có chiến lực siêu cường. Hơn nữa nếu cả ba hợp lực đối phó với địch thì có thể nói là không có bất cứ sơ hở nào, có thể đánh bại cả tam giai Chân Thần.

Vút!

Sau khi cảm ngộ nửa ngày, Triệu Vong lại rời đi, tự mình tham ngộ tu luyện.

Xoẹt!

Triệu Phong hút cây quyền trượng vào trong không gian mắt trái.

Thần khí cường đại như vậy dến Triệu Phong cũng không kìm được mà muốn tham tu tử vong áo nghĩa để sử dụng nó.

Hơn nữa với ngộ tính của Triệu Phong có lẽ cũng không khó để tham ngộ.

Nhưng tử vong áo nghĩa có tính công kích không lớn, mà Triệu Phong đã có Hỏa, Lôi, Kim chi áo nghĩa là tính công kích. Hơn nữa Triệu Vong có Tử Vong Chi Mâu, giao cây quyền trượng này cho hắn sử dụng thích hợp hơn.

- Đúng rồi, còn có Phong Thần Thạch.

Nhắc đến cây quyền trượng khiến Triệu Phong nhớ đến Phong Thần Thạch đã phong ấn trấn áp nó.

Soạt!

Triệu Phong lấy mấy mảnh vỡ Phong Thần Thạch trong Mê Không Giới ra.

Uỳnh!

Một luồng sức mạnh phong ấn lan tỏa, giống như bất cứ loại năng lượng áo nghĩa nào cũng bị ngăn trở, không thể phát huy được uy năng vốn có.

- Chí bảo như vậy thật đáng tiếc.

Triệu Phong lắc đầu khẽ thở dài.

Nghe Kim Tí Tộc nói, Phong Thần Thạch là bảo vật tượng trưng cho Phong Thần Tộc xếp hạng mười bốn trong bảng Thái Cổ Vạn Tộc.

Tảng Phong Thần Thạch này đến cây quyền trượng đáng sợ kia cũng trấn áp được. Nếu Triệu Phong có thể dùng nó chiến đấu, khi Phong Thần Thạch xuất hiện không phải đối phương không thể dùng chút sức mạnh nào, mặc cho hắn tùy ý xử trí hay sao.

Nghĩ vậy Triệu Phong lại rất không cam tâm, chắc chắn Phong Thần Thạch vẫn có thể khai thác giá trị gì đó.

- Tuy Phong Thần Thạch đã bị vỡ nhứng sức mạnh phong ấn của nó vẫn còn, chỉ là ta không thể sử dụng, dù sao ta cũng không phải Phong Thần Tộc.

Triệu Phong lẩm bẩm.

Nếu hắn là Phong Thần Tộc thì có khi có thể dung luyện lại những mảnh vỡ lại làm một.

Phong Thần Tộc nắm giữ phong ấn áo nghĩa, Phong Thần Thạch chính là bảo vật họ đích thân luyện chế nên họ có thể sử dụng.

Cũng có nghĩa là, chỉ cần Triệu Phong lĩnh ngộ được phong ấn áo nghĩa là có thể dùng sức mạnh của Phong Thần Thạch. Ngoài ra có lẽ còn có thể dùng mảnh vỡ Phong Thần Thạch luyện chế một bộ phong ấn đại trận.

Chí bảo như vậy, Triệu Phong nào dám tùy tiện để lộ nó ra.

- Như vậy thì chỉ còn cách lĩnh ngộ phong ấn áo nghĩa thôi.

Triệu Phong thở dài.

Hắn đã được thấy uy năng của Phong Thần Thạch, nó thậm chí có thể khắc chế được việc kẻ địch dùng Không Gian Thuấn Di chạy trốn.

Triệu Phong cầm lên hai mảnh Phong Thần Thạch, ngồi khoanh chân, linh hồn ý thức chui vào trong Phong Thần Thạch.

- Sức mạnh phong ấn thật huyền ảo, bí ẩn.

Triệu Phong cảm giác sức mạnh phong ấn hoàn toàn khác biệt so với Ngũ Hành chi đạo, Phong Lôi đạo hắn tu luyện khiến hắn thấy bối rối.

Uỳnh!

Triệu Phong mở Thần Linh Nhãn, kích phát tốc độ phản ứng tu duy và khả năng lĩnh ngộ, đồng thời con mắt trái kim sắc phân tích kết cấu của Phong Thần Thạch.

Hai bên kết hợp, Triệu Phong rất nhanh đã vào thế giới của sức mạnh phong ấn, có thể nắm bắt một chút phong ấn áo nghĩa.

Chương 1189: Thời không thần mâu

Trong thời gian tu luyện Triệu Phong thỉnh thoảng vẫn liên lạc với Triệu Vạn để lấy tin tình báo.

Lúc này thông tin bản đồ về Mộng Cảnh Thái Cổ trong đầu Triệu Phong rất lớn. Đó đều là thành quả vô số năm của vô số thế lực trong Man Hoang Thần Vực.

Hôm nay Triệu Phong được biết: Ngoài các thế lực trong Cổ Lũng Vực vào được Man Hoang Thái Cổ bí ảnh, láng giềng của Cổ Lũng Vực là Thiên Vận Vực cũng có một vài thế lực tới nơi này. Số người trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh đang dần tăng lên.

- Man Hoang Thái Cổ bí cảnh vạn năm mở một lần. Có lẽ do ta mà đã mở trước thời hạn.

Triệu Phong tin chắc vào điều này.

Bí cảnh này mở trước thời hạn thì cũng có thể đóng trước, mấu chốt chính là ở Triệu Phong.

Giờ những cường giả ngoại lai đều chỉ hoạt động ở vùng ngoại vi. Nhưng khi số người càng ngày càng đông thì chiến lực của họ càng ngày càng mạnh, sẽ tiến dần vào sâu hơn để có cơ ngộ lớn hơn.

Những thế lực này phần lớn là ngũ tinh, cho dù Triệu Phong có muốn trà trộn vào cũng khó. Nếu bị phát hiện thì coi như xong.

Sau khi hiểu được những điều này, Triệu Phong tiếp tục tu luyện, chủ yếu là Ngũ Hành Phong Lôi Quyết và Phong Thần Thạch.

Giờ Triệu Phong đã có thể vận dụng một chút sức mạnh phong ấn.

Vù!

Triệu Phong vung một tay lên, một luồng năng lượng trong suốt phủ lên hư không.

Vừa hay lúc đó có một con yêu điểu Thái Cổ bay qua, kết quả từ trên không rơi xuống.

Kéc!

Hiện tượng này khiến con yêu điểu kia hốt hoảng, nó là chim mà lại không bay được.

Cũng may rơi một đoạn là nó lại bay được tiếp, vậy là cuống cuồng rời khỏi nơi quỷ dị này.

Hôm đó, từ Triệu Vạn lại có tin về Phệ Thiên Thánh Địa.

- Thần Vực Thánh Địa, Phệ Thiên Thánh Địa.

Đây là lần đầu tiên hắn nghe tới Thần Vực Thánh Địa.

Xoẹt!

Triệu Phong gọi Diệt Thế Hắc Giao Long ra.

- Tiểu Hắc, Thần Vực Thánh Địa là cái gì?

Triệu Phong hỏi, chắc chắn Diệt Thế Hắc Giao Long biết.

- Ha ha chủ nhân. Ngươi chắc chắn nghĩ rằng thế lực mạnh nhất trong Man Hoang Thần Vực là Ngũ tinh thế lực đúng không?

Diệt Thế Hắc Giao Long cười kiêu ngạo.

- Lẽ nào không phải?

Trong đầu Triệu Phong đã có khái niệm đó, Ngũ tinh thế lực là thế lực mạnh nhất.

- Cổ Lũng Vực có khoảng ba thế lực ngũ tinh, hơn mười tứ tinh đỉnh phong, tứ tinh rưỡi thì càng nhiều hơn. Còn có vô số thế lực tứ tinh. Nhưng chúa tể của tất cả thế lực chính là Cổ Lũng Vực Thần Vực Thánh Địa, Phệ Thiên Thánh Địa.

Nói đến đây thần sắc Diệt Thế Hắc Giao Long có phần kính trọng.

Trong suy nghĩ của Diệt Thế Hắc Giao Long, Thần Vực Thánh Địa chính là chú tể thế gian, không thể chống cự.

- Cổ Lũng Vực Phệ Thiên Thánh Địa được dựng nên bởi Phệ Thiên Tộc.

Diệt Thế Hắc Giao Long nói tiếp.

- Phệ Thiên Tộc, xếp thứ mười bảy trong bảng Thái Cổ Vạn Tộc.

Trong đầu Triệu Phong xuất hiện thông tin về Phệ Thiên Tộc.

- Linh Tộc có phải Thần Vực Thánh Địa?

Đột nhiên nhớ tới điều gì đó, Triệu Phong vội hỏi.

Diệt Thế Hắc Giao Long nói vậy, địa vị của Thần Vực Thánh Địa trong lòng Triệu Phong lên cao tới cực điểm, là thế lực mạnh nhất Man Hoang Thần Vực.

Mà Linh Tộc xếp thứ mười chín trong bảng, liệu có phải cũng là Thần Vực Thánh Địa. Nếu vậy Triệu Phong làm thế nào để tìm Triệu Vũ Phi.

Thần Vực Thánh Địa thống trị cả một vực, chí cao vô thượng.

- Không phải huyết mạch mạnh thì thực lực cũng mạnh. Theo trí nhớ của ta, Linh Tộc không phải Thần Vực Thánh Địa.

Diệt Thế Hắc Giao Long nhớ lại một chút rồi nói.

Triệu Phong gật đầu, đồng ý với lời nói của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Không phải cứ huyết mạch mạnh thì thực lực cũng mạnh. Huyết mạch chỉ tạo cơ sở tốt, không quyết định được tương lai của một người.

Triệu Phong đã không đếm được hết số lượng cường giả huyết mạch mạnh hơn hắn mà bại dưới tay hắn rồi.

- Ngươi cứ ở đây tu luyện, có thể cướp đoạt tài nguyên, nhưng đừng phá hoại hoàn toàn.

Triệu Phong dặn dò.

Huyết mạch của Diệt Thế Hắc Giao Long khiến hắn thích hủy diệt mọi thứ, hủy diệt để lấy sức mạnh. Trong Mộng Cảnh Thái Cổ nhiều tài

nguyên như vậy sao có thể để Diệt Thế Hắc Giao Long hủy hoại.

- Đa tạ chủ nhân!

Diệt Thế Hắc Giao Long lộ vẻ phấn khích.

Hắn không biết tại sao Triệu Phong lại có thể vào Man Hoang Thái Cổ bí cảnh, Triệu Phong không muốn nói thì hắn mãi mãi không biết được.

Vèo!

Diệt Thế Hắc Giao Long biến mất.

Triệu Phong khó khăn lắm mới cho hắn tự do hành động, hơn nữa còn là ở nơi bí cảnh đầy cơ ngộ này, Diệt Thế Hắc Giao Long không tận dụng cho tốt mới lạ.

Sau khi Diệt Thế Hắc Giao Long rời đi, Triệu Phong lại gọi Triệu Vong tới.

- Ta phải bắt đầu tạo phân thân thứ ba, ngươi bảo vệ nơi này.

Triệu Phong dặn dò.

Phân Hồn Quyết tầng thứ ba đã hoàn thành từ lâu. Thời gian này Triệu Phong ngưng luyện linh hồn ý chí, nâng nó lên nhất giai Chân Thần đỉnh phong rồi mới quyết định bắt đầu phân hồn.

Trong không gian mắt trái của Triệu Phong còn có Luân Hồi Chi Mâu, nhưng con mắt này là Sinh Chi Luân Hồi không có khả năng chiến đấu.

Tuy vậy, tác dụng của Sinh Chi Luân Hồi đối với Triệu Phong vẫn rất lớn.

Chiến lực trong tay Triệu Phong có Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Vạn và Triệu Vong. Thêm một chiến lực lớn ảnh hưởng không lớn, nhưng tác dụng của Luân Hồi Chi Mâu khiến hắn rất mong chờ.

Theo Triệu Phong được biết, Sinh Chi Luân Hồi có hai tác dụng. Một là cảm ứng được ai đó có phải luân hồi chuyển thế không. Hai là có thể khiến linh hồn đã vỡ tan trùng sinh, tương đương với khởi tử hồi sinh.

- Ngay cả linh hồn bị tiêu diệt rồi cũng có thể hồi sinh.

Triệu Phong phấn kích.

Khả năng khủng bố này mới là tác dụng thật sự của con mắt Sinh Chi Luân Hồi.

Nếu phân thân của Triệu Phong có được khả năng đó, sau này cho dù Triệu Phong bị giết thì vẫn có thể hồi sinh.

Nhưng phải với tiền đề là phân thân có Luân Hồi Chi Mâu phải đủ mạnh. Vì linh hồn Triệu Phong khá đặc biệt, là Lôi Hồn Thể, hơn nữa trong linh hồn còn khảm Thần Linh Nhãn.

Triệu Phong thi triển thuật độn thổ chui xuống lòng đất, vận chuyển Phân Hồn Quyết tầng thứ ba tiến hành phân liệt linh hồn.

Sau hai lần phân tách linh hồn, Triệu Phong đã có kinh nghiệm, cũng có khả năng chống đỡ với cơn đau đớn.

Mười ngày sau Triệu Phong đã hoàn thành tách linh hồn.

Thân thể của phân thân linh hồn thứ ba này, Triệu Phong áp dụng theo cách tạo Triệu Vạn, dùng một lượng lớn nguyên liệu sinh mệnh Thái Cổ và Thái Cổ huyết mạch, tạo ra thân thể với tầng thứ sinh mệnh cực cao.

- Ta giao Luân Hồi Chi Mâu cho ngươi, tự tiến hành dung luyện.

Triệu Phong giao Luân Hồi Chi Mâu và Linh Hồn Luyện Mâu Thuật cho phân thân thứ ba.

Thực lực của phân thân thứ ba hiện quá yếu, căn bản chưa thể dùng được nên Triệu Phong để hắn ở đây tu luyện.

Uỳnh uỳnh!

Triệu Phong chui lên khỏi lòng đất.

- Ủa, Triệu Vạn lại có tin tức rồi.

Triệu Phong cảm nhận thông tin trong đầu, hai mắt khẽ chấn động.

Triệu Vong truyền tin tới rằng, trong Man Hoang Thần Vực, ngoài Cổ Lũng Vực và Thiên Vận Vực, còn có một phần thực lực của một vực lớn khác vào Man Hoang Thái Cổ bí cảnh.

Đó là Dương Lăng Vực, cách Cổ Lũng Vực rất xa.

Thế lực của Dương Lăng Vực vào được Man Hoang Thái Cổ bí cảnh là do Thần Vực Thánh Địa.

Nghe những cường giả ở Dương Lăng Vực nói thì chúa tể chí cao của Dương Lăng Vực là Thời Không chúa tể đại nhân, dùng Thời

Không Thần Mâu thi triển thuật nghịch thiên khiến thế lực của của Dương Lăng Vực có thể tiếp cận Man Hoang Thái Cổ bí cảnh.

Thời Không Thần Mâu.

Đây là lần đầy tiên Triệu Phong nghe thấy tin liên quan tới Bát Đại Thần Mâu ở Man Hoang Thần Vực này.

Mười tám vực trong Man Hoang Thần Vực chỉ có Cổ Lũng Vực và Thiên Vận Vực bên cạnh mới tiếp cận được Man Hoang Thái Cổ bí cảnh. Nhưng Thời Không chúa tể lại dùng bản lĩnh thông thiên khiến Dương Lăng Vực tiếp cận được Man Hoang Thần Vực, thật không hổ là Thời Không chúa tể.

- Loại thần thông này có lẽ cũng chỉ có Thời Không Thần Mâu mới làm được.

Triệu Phong khó lòng bình tĩnh.

Hắn không ngờ Thời Không Thần Mâu lại cường đại đến vậy. Như thế thì bảy Thần Mâu còn lại cũng không phải tầm thường.

Thịch thịch!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong khẽ đập, mơ hồ truyền tới một chút phấn chấn và chiến ý khó nói.

- Cuối cùng cũng tới ngày ta thấy bản tôn của Bát Đại Thần Mâu.

Ánh mắt Triệu Phong rực sáng.

Vút!

Triệu Phong lên đỉnh núi hắn bế quan, lấy ra một số nguyên liệu linh hồn quý hiếm, chữa trị những tổn thương khi phân hồn.

Cho dù giảm được tối đa tổn thương khi phân tách linh hồn nhưng vẫn là có.

Không lâu sau, thương thế linh hồn của Triệu Phong đã hoàn toàn hồi phục.

Đúng lúc đó Triệu Vạn vội vàng truyền tới một tin khiến Triệu Phong đứng phắt dậy, người run lên.

- Vốn định sau khi đột phá Bán Thần rồi mới hành động, nhưng giờ xem ra vẫn phải tới đó đã rồi đột phá sau vậy.

Ánh mắt Triệu Phong trầm xuống.

Có lượng lớn tài nguyên nghịch thiên, tốc độ tu hành Kim Chi Phong Lôi của Triệu Phong rất thuận lợi, cộng với căn cơ của Triệu Phong vững, chỉ cần hắn muốn là có thể đột phá viên mãn.

- Diệt Thế Hắc Giao Long, ta chuyển bản đồ và điểm đến cho ngươi, đến đó đợi ta.

Triệu Phong lập tức dùng Minh Tâm Ấn truyền âm cho Diệt Thế Hắc Giao Long

Vút!

Một đạo hắc quang lóe lên, Triệu Vong tới bên cạnh Triệu Phong.

Triệu Vong lúc này vì tử vong áo nghĩa đã đạt tới nhất trùng, tốc độ tu luyện tăng mạnh, đã đột phá Bán Thần, có thể dùng được rồi.

- Triệu Vong, đi thôi!

Triệu Phong thu Triệu Vong và đàn chủng tộc Thái Cổ còn lại vào Mê Không Giới, biến thành một đạo kim quang biến mất trong hư không.

Chưa tới một tháng sau Triệu Phong đã tới Phượng Lâm, lúc này vẫn còn có một số thế lực nhỏ muốn tìm cơ ngộ trong tổ Phượng Vĩ Tước.

Sau một lúc Triệu Phong nhìn thấy Tử Vong Chi Lâm. Giờ Tử Vong Chi Lâm không còn như xưa, hắc vụ và sức mạnh phong ấn đã biến mất, trở thành một khu rừng khô héo trống trơn.

Cũng có không ít người tìm bảo vật ở đây, dù sao nhiều năm trước cũng có vô số cường giả chết trong này.

Không bận tâm nhiều, Triệu Phong tiến về phía trước.

Nhưng đột nhiên Triệu Phong dừng lại giữa không trung, thần sắc có phần bất lực.

Phía dưới, cách hắn không xa có một đội ngũ đang tiến về hướng này, trong đó có một người cũng đột nhiên dừng lại như Triệu Phong.

Đó chính là Hề Phong, nhưng hắn lúc này không còn gương mặt cao quý, ngạo thị thiên hạ nữa mà lạ chấn kinh nhìn Triệu Phong.

Sao có thể? Sao Triệu Phong có thể xuất hiện trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh?

Hề Phong là vì Thiên Vũ Đảo chủ được vào Kim Ngọc Tộc, vận số tốt được một suất vào.

Nhưng Triệu Phong là kẻ vô danh, người của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc lại cũng xuất hiện trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh?

- Nếu đã gặp thì giờ chính là lúc ngươi phải chết!

Triệu Phong lẩm bẩm, sát khí bùng phát.

Giết Hề Phong không phải vì hắn là người của Thiên Vũ Đảo chủ mà quan trọng là Hề Phong biết Triệu Phong hắn. Nếu Hề Phong nói cho Thiên Vũ Đảo chủ thì có lẽ Thiên Vũ Đảo chủ sẽ đoán ra ngay Triệu Phong có thể tùy ý ra vào Man Hoang Thái Cổ bí cảnh.

Chương 1190: Giết hề phong

Nếu Hề Phong đã thấy Triệu Phong trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh thì Triệu Phong không thể để hắn sống mà ra khỏi đây. Một khi Hề Phong nói chuyện này cho Thiên Vũ Đảo chủ thì chắc chắn đối phương sẽ đoán ra Triệu Phong có thể tùy ý ra vào Man Hoang Thái Cổ bí cảnh.

Nếu Thiên Vũ Đảo chủ nói việc này ra thì e tất cả Man Hoang Thần Vực đều sẽ không tha cho Triệu Phong.

Vì thế, tuyệt đối không thể để Hề Phong sống ra khỏi đây, thậm chí giờ phải giết Hề Phong để che giấu bí mật này.

- Hề Phong, ngẩn ra đó làm gì, mau theo sát.

Một nam tử kim giáp dẫn đầu Kim Ngọc Tộc quát lên.

- Vâng!

Nghe tiếng nam tử đó, toàn thân Hề Phong run lên, vội đáp lại, giống như phản ứng theo bản năng vậy.

Từ đó có thể thấy Hề Phong rất kính sợ nam tử mặc kim giáp kia.

Giống như Hề Phong, trong đội ngũ rất nhiều người đều kính sợ nam tử đó.

Vì người này chính là Đế Lâm Chuẩn Thần, thiên kiêu mạnh nhất Kim Ngọc Tộc, là hy vọng của Kim Ngọc Tộc sau này.

Vút!

Đúng lúc đó, chân trời phía xa lóe lên một đạo kim quang nhạt bắn thẳng về phía Hề Phong.

- Cái gì…ngươi dám!

Hề Phong đại kinh, không ngờ Triệu Phong lại trực tiếp ra tay với hắn, hơn nữa hắn còn cảm nhận được một luồng sát ý.

Hắn vốn đang nghĩ tại sao Triệu Phong lại xuất hiện ở đây, lẽ nào dùng truyền tống trận rời đi, gia nhập vào thế lực tứ tinh rưỡi khác?

Nhưng lúc này một mình Triệu Phong lại trực tiếp tấn công hắn, đúng là gan to bằng trời.

Cho dù Hề Phong không phải đối thủ của Triệu Phong nhưng hắn ở trong đội ngũ của Kim Ngọc Tộc, hành vi của Triệu Phong đúng là khiêu khích Kim Ngọc Tộc.

- Các hạ là ai? Tại sao lại ra tay với Kim Ngọc Tộc ta?

Đế Lâm Chuẩn Thần quát lớn.

Hề Phong thấy Đế Lâm Chuẩn Thần lên tiếng thì mừng rỡ. Tuy Đế Lâm Chuẩn Thần không coi trọng hắn nhưng ít nhất hắn cũng là thành viên Kim Ngọc Tộc. Đế Lâm Chuẩn Thần cao ngạo, vì thể diện của Kim Ngọc Tộc và của bản thân, chắc chắn sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

- Ta và hắn có chút ân oán, ta cần mạng của hắn!

Giọng nói lạnh nhạt của Triệu Phong vang lên.

Uỳnh!

Đạo kim quang độ đột nhiên bạo phát hỏa diệm nóng rực, tựa như biến thành một viên thiên thạch vậy.

Vút!

Sau khi dùng tới Thái Cổ Huyết Ma Dương, tốc độ của Triệu Phong lập tức bạo tăng.

- Uy thế lớn thật! Huyết mạch Thái Cổ thật khủng khiếp!

Uy thế Triệu Phong đột nhiên bạo phát khiến sắc mặt Hề Phong trắng bệch, toàn thân run rẩy.

Hắn nhớ rõ ràng lần trước giao đấu, huyết mạch của Triệu Phong cũng không cường đại thế này.

Vù!

Tốc độ của Triệu Phong quá nhanh, Hề Phong chỉ có thể dựa vào Phong chi áo nghĩa của mình lùi ra một đoạn.

Uỳnh!

Triệu Phong chớp mắt đã tới bên cạnh Hề Phong, vận Thánh Lôi Thể và Thái Cổ Huyết Ma Dương, tung một quyền mạnh mẽ.

Uỳnh!

Uy năng lực phách hỏa diệm khủng khiếp đánh trúng người Hề

Phong.

- Á!!!

Trong tiếng kêu thảm thiết, thân thể Hề Phong vỡ tan.

Triệu Phong trực tiếp ra tay, lại còn hạ sát thủ, hơn nữa còn trực tiếp tiêu diệt nhục thân của Hề Phong, cảnh tượng này Hề Phong không ngờ tới, những người của Kim Ngọc Tộc cũng không ngờ tới.

Uỳnh! Phừng phừng!

Ngọn lửa đỏ rực nóng bỏng thiêu cháy xung quanh Hề Phong, ngọn lửa cuồng bạo đó nhanh chóng nuốt chửng Hề Phong.

Vút!

Một đạo linh hồn thể màu lam thẫm chạy trốn khỏi ngọn lửa.

Tuy công kích ác liệt của Triệu Phong cộng với Dương Viêm của Thái Cổ Huyết Ma Dương đã gây thương thế nhất định tới linh hồn hắn nhưng vẫn chưa đủ tiêu diệt hắn.

- Sao có thể như vậy?

Linh hồn thể của Hề Phong kinh hãi tột độ, hắn thậm chí không đỡ được một chiêu của Triệu Phong.

- Lôi Kiếp Đồng Diệm!

Trong con mắt trái của Triệu Phong lóe lên lạc ấn lôi kiếp, tạo nên một ngọn lửa lôi kiếp.

Uỳnh! Phụt!

Chỉ thấy một quầng lôi quang sáng chói phát nổ trên linh hồn thể của Hề Phong.

- Không…

Linh hồn Hề Phong phát ra tiếng kêu thảm thiết, lôi kiếp chi lực điên cuồng phát nổ trên linh hồn hắn, nhưng nơi nó đi qua là linh hồn biến mất hoàn toàn.

Cuối cùng, linh hồn của Hề Phong và lôi kiếp chi lực biến mất trong hư không.

Hề Phong đã chết!

Ngay cả Hề Phong cũng không ngờ hắn lại chết một cách đột ngột và nhanh gọn như vậy.

- Cũng không tồi, Thái Cổ Huyết Ma Dương, Hỏa chi áo nghĩa nhất trọng.

Triệu Phong mỉm cười

Triệu Phong chỉ dựa vào Thánh Lôi Thể là có thể trấn áp Hề Phong, cộng với sự bạo phát của Thái Cổ Huyết Ma Dương và Dương Viêm chi lực, Hề Phong căn bản không thể chịu nội một đòn toàn lực của Triệu Phong.

Thịch thịch…

Tất cả người của Kim Ngọc Tộc đều nghe thấy tiếng tim mình đập.

Ngay cả thiên kiêu mạnh nhất Kim Ngọc Tộc là Đế Lâm Chuẩn Thần cũng vô cùng kinh hãi.

Tuy hắn cũng dễ dàng giết Hề Phong nhưng tuyệt đối không như Triệu Phong có thể sạch sẽ nhanh gọn như vậy, một chiêu tiêu diệt thân thể, một chiêu hủy diệt linh hồn.

Uỳnh uỳnh!

Nam tử tóc kim kia đứng tại chỗ, ánh lưu ly đỏ rực toàn thân, hỏa diệm cuồng bạo thiêu đốt giống như một ma tôn, bá đạo kinh người.

Lúc này tất cả người của Kim Ngọc Tộc đều cảm giác đứng trước mặt người này, huyết mạch của họ tựa như đang sôi trào. Đây chính là biểu hiện cho thấy huyết mạch của nam tử kia mạnh hơn họ.

- Ngươi là ai? Tại sao lại giết người của Kim Ngọc Tộc ta?

Một lúc lâu sau, Đế Lâm Chuẩn Thần mới nheo mắt hỏi.

Nam tử trước mặt có lẽ mạnh hơn hắn, nhưng đối phương chỉ có một mình còn bên hắn có tới chín người, trong đó còn có hai tam giới Chân Thần.

Triệu Phong ở trước mặt tất cả giết người của Kim Ngọc Tộc. Đây chính là xúc phạm thể diện của hắn và Kim Ngọc Tộc, Đế Lâm Chuẩn Thần đương nhiên không thể không nói gì.

- Việc này không liên quan tới Kim Ngọc Tộc, hắn và ta có thù, vì thế ta lấy mạng hắn.

Triệu Phong nhìn Đế Lâm Chuẩn Thần, thản nhiên nói.

- Đế Lâm, thôi đi, thiên phú của hắn cực tốt, có lẽ là người của đại thế lực nào đó. Hơn nữa Hề Phong cũng không phải người của Kim Ngọc Tộc.

Phía sau Đế Lâm Chuẩn Thần, một tam giai Chuẩn Thần truyền âm nói.

Vị nam tử tóc kim kia không hề sợ hãi trước đội ngũ của họ, điều này cho thấy hắn hoặc là có xuất thân hiển hách hoặc là còn có tuyệt chiêu khác.

Với kinh nghiệm vài chục vạn năm, hắn thấy vẫn là thôi đi thì hơn.

- Các hạ giết người của Kim Ngọc Tộc ta như vậy có phải quá không coi ai ra gì rồi không?

Đế Lâm Chuẩn Thần hừ lạnh, không nghe lời khuyên của lão giả kia.

Quen biết Hề Phong sao có thể là thiên tài của đại thế lực. Cho dù Triệu Phong thật sự là thiên tài của đại thế lực thì cũng có rất nhiều cường giả bảo vệ. Sao có thể một mình độc hành trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh?

Hơn nữa, tu vi của Triệu Phong cũng quá thấp thì phải!

- Ngươi muốn thế nào?

Triệu Phong lạnh lùng.

Nếu Triệu Phong không nhanh chóng giải quyết Hề Phong, hắn tiết lộ bí mật của Triệu Phong thì phiền phức lớn.

Đội ngũ trước mặt có chín người, nhưng với tốc độ của Triệu Phong

thì chín người này nếu không thi triển tuyệt chiêu thì chắc chắn không ai có thể đuổi kịp hắn.

- Chỉ cần ngươi cúi đầu nhận sai, việc này ta sẽ coi như chưa có gì xảy ra.

Đế Lâm Chuẩn Thần nói.

Đế Lâm Chuẩn Thần vẫn luôn là thiên kiêu trong tộc, vạn người kính ngưỡng. Nhưng lúc này Triệu Phong lại bỏ qua hắn giết chết Hề Phong khiến tất cả mọi người chấn kinh. Việc này khiến Đế Lâm Chuẩn Thần vô cùng không thoải mái.

Nhưng chỉ cần Triệu Phong cúi đầu trước hắn, thì chứng minh Triệu Phong không bằng hắn.

- Cút!

Triệu Phong nhướn mày, ánh mắt bắn tia hàn quang.

Đế Lâm Chuẩn Thần căn bản không coi Hề Phong ra gì, cũng không bận tâm sống chết của Hề Phong, lúc này chỉ là muốn lập uy cho mình mà thôi.

Vút!

Triệu Phong thu huyết mạch chi lực về, sau lưng ngưng tụ một đôi kim quang vũ dực chói lòa, chuẩn bị rời đi.

- Chặn hắn lại!

Đế Lâm Chuẩn Thần lập tức hô lên, cùng hai tam giai Chuẩn Thần xông ra.

- Ngọc Quang Phược!

Ba người vận sức mạnh ý chí và áo nghĩa.

Vút vút!

Ba dải ngọc quang cùng với ánh kim qung quấn về phía Triệu Phong.

- Muốn chết!

Triệu Phong hừ lạnh, hắn cực kỳ bực mình.

Soạt!

Tay phải hắn vung lên, bên cạnh xuất hiện một hắc bào nhân và vài yêu thú chủng tộc Thái Cổ.

Linh sủng Thái Cổ được Triệu Phong gọi ra, ít nhất cũng có thực lực nhị giai Chân Thần trở lên.

Uỳnh uỳnh!

Tất cả linh sủng cùng Triệu Vong đồng thời ra tay, công kích khủng bố đó ngay lập tức phá vỡ cung kích của ba người Kim Ngọc Tộc.

Uỳnh!

Dư âm của công kích xung kích về phía Đế Lâm Chuẩn Thần.

- Cẩn thận Đế Lâm!

Hai tam giai lão giả kia lập tức ra tay chặn công kích cho Đế Lâm.

- Đừng ép ta phải giết ngươi!

Ánh mắt Triệu Phong tựa băng hàn cắm thẳng vào tâm thần Đế Lâm Chuẩn Thần.

Xoẹt!

Tay áo vung lên, Triệu Vong và tất cả linh sủng đều biến mất.

Vút!

Triệu Phong cũng biến thành đạo kim quang biến mất ở phía xa.

- Đế Lâm, ta đã nói đừng động vào hắn.

Một lão giả liền nói.

- Không ngờ đối phương là một Thuần Thú Sư. Thuần dưỡng được nhiều Thái Cổ chủng tộc như vậy, hơn nữa hắc y nhân kia cũng không đơn giản, lại lĩnh ngộ được tử vong áo nghĩa tới nhất trọng rồi.

Một lão giả khác thở dài. Thuần Thú Sư trẻ như vậy, cả Cổ Lũng Vực cũng khó tìm được một người.

- Các ngươi đúng là phế vật!

Đế Lâm Chuẩn Thần nghiến răng phẫn nộ quát lên.

Nếu đồng hành với hắn là tứ giai Chân Thần hoặc ngũ giai Chân Thần Thiên Hoa thì chắc chắn đã bắt được Triệu Phong.

Tuy nổi trận lôi đình, nhưng nhớ lại ánh mắt lãnh đạm của Triệu Phong vừa rồi, trong lòng Đế Lâm đột nhiên sinh sợ hãi. Dường như đối phương muốn lấy mạng hắn là việc dễ như trở bàn tay vậy.

- Đi thôi, vẫn nên tập hợp với nhóm chính Kim Ngọc Tộc trước. Đừng bỏ qua trọng bảo, đến lúc đó nếu Thiên Hoa Chân Thần đồng ý ra tay thì ngươi muốn báo thù cũng rất dễ dàng.

Lão giả kia nói.

Hắn không ngăn Đế Lâm báo thù, nhưng muốn báo thù thì phải giết chết đối phương để trừ hậu họa sau này.

Sau khi giết chết Hề Phong và cắt đuôi người Kim Ngọc Tộc, Triệu Phong tiếp tục lên đường.

Trên đường, Triệu Phong gặp không ít các đội ngũ khác. Số lượng mỗi đội khá đông, hơn nữa có cả tam giai Chân Thần, thậm chí không ít tứ giai Chân Thần. Hơn nữa dường như mục tiêu của họ cũng giống Triệu Phong.

Vút!

Triệu Phong bất giác tăng tốc.

Vài chục ngày sau, Triệu Phong tới khu vực đầy núi cao hùng vĩ.

Triệu Phong phát hiện trên đỉnh các ngọn núi xung quanh, ít nhiều đều có các đội ngũ nghỉ ngơi.

Hơn nữa không gian ở đây rất không ổn định, ảnh hưởng tới việc phi hành. Phía chân trời càng thêm mờ ảo mơ hồ, không nhìn rõ bất cứ thứ gì.

Vút!

Triệu Phong bay tới một ngọn đồi.

- Chủ nhân tới rồi!

Thanh y lão giả cung kính nói.

Bên cạnh hắn, Triệu Vạn và Diệt Thế Hắc Giao Long cũng có ở đó.

Sau khi tới đây, Triệu Phong dùng khả năng thấu thị của Thần Linh Nhãn nhìn ra phía xa.

Ánh mắt hắn xuyên qua sự hỗn loạn của không gian, cuối cùng nhìn thấy trại một vùng hư không có một nửa tòa cung điện trong suốt, một phần khác của cung điện vẫn giấu trong hư không.

Chương 1191: Thiên kiêu thánh địa

- Tất cả những chuyện này, đều là do người của Thời Không Thánh Địa tạo thành!

Triệu Vạn đồng dạng liếc nhìn về phía xa xa, nhanh chóng nói.

Cũng chỉ có cường giả am hiểu Không Gian Áo Nghĩa của Thời Không Thánh Địa mới mới có khả năng phát hiện phiến bảo địa ẩn giấu bên trong hư không này.

Bất quá rất rõ ràng, với năng lực của bọn họ, cũng không có cách nào hoàn toàn đem tòa cung điện trong suốt này dẫn ra ngoài.

Bất quá may mắn chính là, bản thân tòa cung điện trong suốt này đang chậm rãi từ trong hư không nhô ra.

Phương viên vạn dặm quanh tòa cung điện trong suốt này không có một bóng người, bởi vì xung quanh tòa cung điện trong suốt kia tràn ngập đám không gian loạn lưu khủng bố!

Triệu Phong phỏng chừng, cho dù là cường giả Cổ Thần cũng không dám đơn giản tiếp cận nơi này, nếu không sẽ bị đám không gian loạn lưu kia trực tiếp xé rách!

- Vốn dĩ nơi này cũng không có nhiều người như vậy! Là do sau khi đám cường giả Thời Không Thánh Địa phát hiện ra tòa kiến trúc này, đã triệu tập toàn bộ các nhân thủ có thể tụ tập, trấn thủ ở chỗ này, thậm chí ngăn chặn tất cả người ngoài tiếp cận! Nhưng chính vì bọn

chúng làm như vậy, trái lại càng hấp dẫn sự chú ý của người khác!

Trong khoảng thời gian này, Triệu Vạn vẫn luôn ở nơi đây, đối với tình huống nơi này cũng biết được sơ lược, hắn tiếp tục bổ sung:

- Về sau, người của Phệ Thiên Thánh Địa cũng chạy tới nơi này. Nghe nói giữa hai phe thế lực từng phát sinh ra va chạm. Tiếp theo, càng ngày càng nhiều đội ngũ cường giả bị hấp dẫn đến đây. Cho dù là thực lực hai đại Thánh địa cực mạnh, nhưng cũng không có khả năng ngăn cản tất cả các thế lực ra ngoài, cho nên nới tạo thành cục diện như hiện tại!

Triệu Phong nghe Triệu Vạn kể lại, trong mắt dâng lên một tầng sóng gợn đạm kim sắc, tiếp tục nhìn chằm chằm về phía tòa cung điện trong suốt kia.

Mặc dù tòa cung điện này trong suốt, nhưng mà mỗi một bức tường của nó đều là một đạo không gian bình chướng! Không gian bên trong cung điện cũng thập phần không ổn định, rất nhiều địa phương đã có những khe nứt không gian thật nhỏ.

- Toàn bộ đều là bảo vật!

Quan sát một hồi lâu, Triệu Phong sợ hãi than một câu.

Bên trong cung điện được bài biện bố trí giống như các tòa đại điện bình thường, nhưng mà mỗi một kiện bài biện cùng trang sức bên trong đó, thoạt nhìn đều cực kỳ trân quý!

Đây chỉ là kết quả ở những nơi mà tầm mắt của Triệu Phong có thể nhìn tới. Dù sao hắn cũng không cảm giác được khí tức của những vật phẩm bên trong kia.

Mà những vật thể nằm trong đại điện trung tâm của tòa cung điện này, lại bị bao phủ phía sau tầng tầng không gian mơ hồ, ngay cả Triệu Phong cũng không có cách nào nhìn thấu hình ảnh chân thật bên trong đó.

- Hắc hắc… quả thật là địa phương chí bảo kinh thế! Nhưng nếu chủ nhân muốn chiếm được một chút chỗ tốt từ trong đó, thật sự quá mức khó khăn!

Diệt Thế Hắc Giao Long cười hắc hắc. Nhưng đối với những kỳ ngộ trong tòa cung điện trong suốt kia, hắn cũng đồng dạng tràn ngập chờ mong.

Mặc dù Diệt Thế Hắc Giao Long nhìn không thấy được cảnh tượng bên trong cung điện, nhưng bằng vào lịch duyệt cùng kinh nghiệm của hắn, có thể khẳng định nơi đây tuyệt đối là một mảnh bảo địa kinh thế! Một khi thu được đại kỳ ngộ bên trong, nhân sinh cả đời hắn có khả năng sẽ phát sinh chuyển ngoặt hoàn toàn.

Bất quá hiện tại thực lực Diệt Thế Hắc Giao Long vẫn còn quá yếu, trong lòng căn bản không ôm quá nhiều hy vọng.

- Cái này cũng không nhất định! Bảo vật đạt được nhờ cơ duyên! Cũng chính là cơ hội cùng duyên phận! Cơ hội cần chính mình tranh thủ, mà duyên phận thì ở trong chỗ u minh đã có định sẵn!

Triệu Phong thản nhiên nói.

Bất quá những gì Diệt Thế Hắc Giao Long lo lắng cũng không sai. Mỗi một thế lực tụ tập ở nơi này, ai nấy cũng đều thập phần khủng bố.

Đứng đầu nhất, chính là hai Thần Vực Thánh Địa, kế tiếp là mấy đại

thế lực Ngũ tinh! Bất kỳ một thế lực nào trong này đều có thể đơn giản giết chết toàn bộ đám người Triệu Phong!

Thần sắc Diệt Thế Hắc Giao Long khẽ chấn động, sự tự tin cùng khí khái của Triệu Phong khiến cho hắn cũng phải mặc cảm.

- Nếu như ngươi sớm để cho ta tiến vào trong này, toàn lực giúp ta khôi phục thực lực, hiện tại có lẽ còn có khả năng mưu đoạt một ít chỗ tốt!

Diệt Thế Hắc Giao Long có chút ai oán nói.

- Lần này ngươi ra ngoài, thu hoạch hẳn cũng không ít a?

Triệu Phong từ chối cho ý kiến, chỉ nhàn nhạt nói.

Với bản lĩnh của Diệt Thế Hắc Giao Long, khẳng định đã cướp đoạt được không ít tài nguyên trân quý! Hiện tại không ngờ lại dám cất lời oán giận với chính mình.

Đối mặt với mảnh địa phương kỳ ngộ này, Diệt Thế Hắc Giao Long quả thật cũng xem như là một đại trợ lực, nhưng cũng không phải là trợ lực chủ yếu nhất.

Vụt...

Triệu Phong vung tay phải lên, Triệu Vong đột nhiên xuất hiện bên cạnh hắn.

Tiếp theo, Triệu Phong cùng Triệu Vong trực tiếp tiến vào bên trong Tiểu Thế giới Mê Không Giới của Triệu Vong.

- Để ta giúp ngươi chưởng khống kiện Thần khí này!

Triệu Phong lấy cây Quyền trượng Tử Vong kia từ trong Không gian Thần Mâu ra, cầm trên tay.

Nếu như Triệu Vong có thể sử dụng cây Quyền trượng Tử Vong này, không chỉ chiến lực bản thân hắn có thể gia tăng lên rất nhiều, mà ở thời khắc mấu chốt, sẽ chính là một át chủ bài cường đại, có thể tạo thành tác dụng xoay chuyển sinh tử!

- Luyện hóa nó đi!

Triệu Phong giao quyền trượng cho Triệu Vong.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong vận chuyển Tả Mâu, thủy chung vẫn luôn tập trung vào cây Quyền trượng Tử Vong này. Chỉ cần nó có bất cứ dị động gì, Triệu Phong sẽ lập tức áp dụng biện pháp trấn áp tương ứng.

Triệu Vong vận chuyển Tử Vong Thần Lực, liên tục rót vào trong Quyền trượng Tử Vong, tiến hành luyện hóa nó.

Ong ong!

Quyền trượng Tử Vong tự nhiên biết rõ Triệu Vong muốn làm gì! Nó lập tức bắt đầu chuyển động, giãy dụa chống lại lực lượng cùng ý chí của Triệu Vong.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Triệu Phong không nói hai lời, trực tiếp giáng cho nó một kích Lôi kiếp đồng thuật.

o0o

Ba ngày sau, Triệu Vong đã có được một tia liên hệ cùng cây Quyền trượng Tử Vong này, thành công lưu lại linh hồn lạc ấn vào bên trong nó.

- Quyền trượng Tử Chú!

Triệu Vong nắm chặt Quyền trượng Tử Chú trong tay, toàn thân quanh quẩn bởi hắc vụ, thỉnh thoảng còn phát ra vài tiếng quỷ khiếu thê lương, âm trầm đáng sợ.

Triệu Phong phát giác, khí tức trên người Triệu Vong đột nhiên dâng cao lên gấp mấy lần trước đây, toàn thân hắn bao phủ hắc vụ ngập trời, khuôn mặt tà dị âm lãnh, giống hệt như một tôn Tử Thần, khiến cho người ta nhìn thấy cũng phải phát sợ.

- Quyền trượng Tử Chú? Đây là tên của nó sao?

Triệu Phong khẽ rùng mình một cái.

Từ cái tên của nó đã có thể nhìn ra, cây quyền trượng này không chỉ ẩn chứa Tử Vong Áo Nghĩa, mà còn có Trớ Chú Áo Nghĩa càng thâm ảo thần bí hơn nữa!

- Ta giao khối Phong Thần Thạch này cho ngươi, thời điểm không sử dụng kiện Thần khí này, tốt nhất là dùng Phong Thần Thạch tiến hành trấn áp nó!

Triệu Phong lấy ra khối Phong Thần Thạch thể tích lớn nhất, giao cho Triệu Vong.

Tuy rằng Triệu Vong đã thành công luyện hóa Quyền trượng Tử Chú,

nhưng mà Quyền trượng Tử Chú cũng trong vô hình dần dần lây nhiễm, ăn mòn tâm tính cùng lý trí của Triệu Vong. Nếu không phải Quyền trượng Tử Chú vốn đã vô cùng suy yếu, chỉ sợ thời điểm Triệu Vong luyện hóa Quyền trượng Tử Chú, sẽ có khả năng bị nó hoàn toàn tà hóa! Thậm chí còn có khả năng cả người Triệu Vong cũng sẽ bị Quyền trượng Tử Chú khống chế!

Triệu Vong nhận lấy Phong Thần Thạch, đặt nó lên trên Quyền trượng Tử Chú. Nhất thời, hắn cảm giác được tà niệm trong lòng chợt yếu bớt, tâm thần không khỏi phát lạnh một trận.

Triệu Vong lập tức khoanh chân ngồi xuống, khu trừ tà niệm trong lòng, đồng thời lợi dụng Quyền trượng Tử Chú, tiến hành tu luyện cảm ngộ.

Vụt...

Triệu Phong rời khỏi Tiểu Thế giới Mê Không Giới của Triệu Vong.

- Quyền trượng Tử Chú muốn tà hóa Triệu Vong, cũng không dễ dàng gì!

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một tia tươi cười.

Linh hồn của ba cỗ phân thân Triệu Phong đều có sự tương liên cùng bản thể hắn, một khi linh hồn của Triệu Vong xuất hiện bất kỳ tình huống gì, Triệu Phong cùng các phân thân của hắn liền có thể ngay lập tức phát hiện ra.

Nếu như Quyền trượng Tử Chú muốn triệt để ăn mòn ý thức của Triệu Vong, trừ phi ăn mòn toàn bộ ý thức của Triệu Phong cùng các phân thân còn lại thì mới được!

- Ta cũng nên đột phá rồi!

Triệu Phong khoanh chân ngồi xuống trong sơn động.

Hiện tại địa phương trọng bảo này đã tụ tập quá nhiều cường giả, chỉ khi nào Triệu Phong đột phá đến cảnh giới Bán Thần, mới có cơ hội tranh đoạt bảo vật! Bằng không, chỉ có thể trở thành pháo hôi mà thôi.

Triệu Phong phóng xuất ra lực lượng Tiểu Thế giới, đem chính mình bao vây lại, sau đó lấy ra rất nhiều trân tài, tiến hành tu luyện.

o0o

Tỉ mỉ kiểm tra một vòng, có thể phát hiện trong dãy sơn mạch liên miên bất tận này, kỳ thật cũng đang có rất nhiều người tiến hành tu luyện.

Tất cả mọi người đều ý thức được, địa phương trọng bảo này tuyệt đối không giống bình thường! Bằng không, làm sao có thể khiến cho cường giả hai đại Thần Vực Thánh Địa thủ tại chỗ này?

Địa phương trọng bảo trân quý như thế, chỉ khi nào thực lực bản thân đủ mạnh mẽ, mới có cơ hội tranh thủ được một ít kỳ ngộ.

Hơn nữa, trong dãy sơn mạch liên miên bất tận này, chỗ nào cũng tràn ngập một cỗ lực lượng ẩn chứa Không Gian Áo Nghĩa, phi thường thích hợp lĩnh ngộ Không Gian Áo Nghĩa.

o0o

Trên một đỉnh núi gần tòa cung điện trong suốt kia nhất, đang có gần hai mươi vị cường giả khoanh chân đả tọa. Khí tức mỗi người đều

cực kỳ cường đại, khí chất phi phàm.

Ong ong!

Trên người những kẻ này đều tràn ngập một tầng không gian rung động.

Phía trước nhất của hai mươi người này, là một gã thanh niên tóc trắng. Cỗ Không Gian Áo Nghĩa ba động hiển lộ trên người hắn chính là cường đại nhất.

Ông!

Thời khắc nào đó, sau lưng gã thanh niên tóc trắng chợt ngưng tụ ra một đầu Hư Vô Chi Mâu ám ngân sắc.

Bỗng nhiên, gã thanh niên tóc trắng chợt mở ra cặp mắt ám ngân sắc, mà Hư Vô Chi Mâu sau lưng hắn cũng ngưng luyện thêm vài phần, nở rộ quang trạch ám ngân sắc. Con ngươi thâm thúy kia phảng phất như đi thông với không gian vô tận trùng trùng điệp điệp.

- Không Nguyên Chuẩn Thần, Không Gian Áo Nghĩa của ngươi đã đạt tới Tứ trọng rồi, hiện tại hẳn là đã có thể nhìn thấy một ít cảnh tượng bên trong cung điện rồi chứ?

Sau lưng gã thanh niên tóc trắng, một vị lão giả khí tức thâm trầm, thản nhiên hỏi.

- Không Gian Áo Nghĩa Tứ trọng?

Trong lòng rất nhiều cường giả ở đây đều vô cùng khiếp sợ.

Vẫn chỉ mới là Chuẩn Thần, không ngờ Không Gian Áo Nghĩa lại đã

đạt tới Tứ trọng! Toàn bộ Thời Không Thánh Địa, trong đồng lứa tiểu bối, cũng chỉ có Không Nguyên Chuẩn Thần mới có thể đạt tới trình độ như vậy!

- Nhìn thấy một chút! Trên mặt đất khắp nơi đều là bảo, hơn nữa đại đa số đều là bảo vật Không Gian hệ!

Cặp mắt ám ngân sắc của Không Nguyên Chuẩn Thần, khẽ lưu chuyển biến hóa một trận.

Nghe hắn nói như vậy, đám người xung quanh nhất thời hưng phấn không thôi.

o0o

Tại trên một đỉnh núi cao chót vót khác cách đỉnh núi này một quãng không xa, cũng đang có gần hai mươi người đang tụ tập nơi này. Dáng người của bọn họ đều tương đối cao lớn, trên gương mặt của đám người này đều có minh văn hắc sắc kỳ dị.

- Không nghĩ tới Không Gian Áo Nghĩa của Không Nguyên Chuẩn Thần đã đạt tới Tứ trọng rồi!

Một gã nam tử trung niên có chút cảm khái, ngữ khí khiếp sợ nói.

Không Gian Áo Nghĩa là một loại Áo nghĩa mà bất luận cường giả nào cũng sẽ thử tu luyện. Chỉ cần nắm giữ được loại Áo nghĩa này, sẽ có thể thi triển các loại thần thông Thuấn di, Đại Na Di… Bất kể là chạy trốn, truy địch hay là đi đường, đều có tác dụng rất lớn.

- Nghe đồn, huyết mạch Thời Không Chi Mâu của Không Nguyên Chuẩn Thần phi thường thuần khiết, thậm chí đã từng được đích thân Thời Không Chúa Tể đại nhân chỉ điểm!

Một gã Chuẩn Thần khác của Phệ Thiên Thánh Địa nói.

- Cho dù là như vậy, hắn cũng không phải là đối thủ của ta!

Một đạo thanh âm băng lãnh càn rỡ đột nhiên vang lên, không chút nào e dè gì cả, dường như chính là cố tình nói cho Không Nguyên Chuẩn Thần nghe.

Tất cả mọi người ở đây, không một người nào lên tiếng phản bác.

Bởi vì kẻ nói ra câu này chính là Thôn Thiên Chuẩn Thần, Chuẩn Thần thiên kiêu của Phệ Thiên Thánh Địa!

- Đây là tự nhiên! Không Gian Áo Nghĩa cũng chỉ dùng để bỏ chạy, làm sao có thể so sánh được với Thôn Phệ Áo Nghĩa của sư huynh?

Một gã thanh niên phía sau lưng Thôn Thiên Chuẩn Thần lập tức a dua nịnh hót.

Bỗng nhiên, Thôn Thiên Chuẩn Thần tựa hồ như có cảm giác, ánh mắt chợt nhìn về một phương hướng trên không trung.

Bên kia, tất cả cường giả một phương Thời Không Thánh Địa tựa hồ cũng đã phát hiện ra cái gì.

Oanh hô!

Trên bầu trời phương xa đột nhiên mây gió vần vũ, một chiếc Chiến hạm thật lớn, chiều dài đến mấy trăm trượng, giống như một đạo thiểm điện lao thẳng về phía này.

Phía trước Chiến hạm, một gã thanh niên thư sinh thẳng tắp đứng

đó, vẻ mặt ôn hòa vui vẻ.

- Đó là cái gì? Một chiếc Chiến hạm thật lớn!

- Đây là thế lực nào?

Rất nhiều cường giả trên các đỉnh núi đều bị chiếc Chiến hạm khổng lồ này khiến cho kinh động, tâm thần vô cùng chấn động.

- Không hổ là người của Thiên Vận Thánh Địa! Quả nhiên khí phái a!

Thôn Thiên Chuẩn Thần trực tiếp đứng lên, ánh mắt lấp lánh tinh quang, nhìn chằm chằm chiếc Chiến hạm khổng lồ kia.

Thiên Vận Thánh Địa, Thần Vực Thánh Địa thành lập trễ nhất trong Thần vực Man Hoang! Tuy rằng danh vọng không bằng được các Thánh địa còn lại, nhưng cũng tuyệt đối không thể bỏ qua!

- Thiên Vận Thánh Địa, Tư Không Chuẩn Thần!

Không Nguyên Chuẩn Thần thản nhiên nói. So với Thôn Thiên Chuẩn Thần, hắn càng cảm thấy hứng thú với Tư Không Chuẩn Thần hơn.

- Nếu không phải ta sợ tới chậm, cũng sẽ không dùng công cụ phi hành cấp tốc này! Nếu như lần này không đạt được thứ gì mang về, chỉ sợ trở lại cũng sẽ không tiện bàn giao với sư tôn a!

Tư Không Chuẩn Thần gật đầu mỉm cười. Mỗi một hành động cử chỉ của hắn đều tùy tiện bình hòa, nhưng lại hoàn toàn bất đồng với Chuẩn Thần thiên kiêu hai đại Thánh địa còn lại.

Cũng tại thời khắc đó, trên một ngọn đồi nào đó.

Trong Tiểu Thế giới chỗ của Triệu Phong, bỗng nhiên toát ra quang mang kim lôi chói mắt, mơ hồ phát ra một tia khí tức Thần lực ba động khiến người ta rung động.

- Chủ nhân sắp đột phá!

Trên mặt lão giả áo xanh lộ vẻ vui mừng.

Lần này sau khi Triệu Phong đột phá, đã có thể xưng là Chuẩn Thần! Cũng không biết có thể đạt được thực lực Chân Thần mấy giai?

Chương 1192: Chiến với Chân Thần tam gai

Trước mặt Triệu Phong phiêu phù rất nhiều trân tài tu luyện Kim đạo trân quý. Cũng may Triệu Phong đã dùng Tiểu Thế giới che đậy những thứ này lại, bằng không để cho đám cường giả khác nhìn thấy, sợ rằng sẽ trực tiếp xuất thủ tranh đoạt.

Ông!

Dược hiệu trong đám trân tài tu luyện Kim đạo đều bị Triệu Phong hút vào trong cơ thể, trải qua Thánh lực vận chuyển, tiến vào bên trong Thánh lực quang toàn.

Thời khắc nào đó, khu vực kim sắc trong Thánh lực quang toàn ngũ sắc của Triệu Phong trở nên lóng lánh đến tận cùng.

Kim Chi Phong Lôi xung quanh thân thể Triệu Phong đồng dạng cực kỳ chói mắt, mơ hồ xuyên thấu màn che của Tiểu Thế giới, chiếu xạ ra ngoại giới.

Hiện tượng này, khiến cho rất nhiều cường giả trên các ngọn núi xung quanh chú ý tới! Bất quá, nhìn thấy Triệu Phong chỉ là vừa mới đột phá Bán Thần, bọn họ liền trực tiếp bỏ qua.

Động tĩnh khi Triệu Phong đột phá lên Bán Thần quả thật rất lớn, nhưng cường giả Bán Thần ở nơi này sẽ hữu dụng sao?

Lôi quang kim sắc chậm rãi thu liễm lại, màn che Tiểu Thế giới xung quanh Triệu Phong cũng dần dần tản đi.

- Không Nguyên Chuẩn Thần, Thôn Thiên Chuẩn Thần, Tư Không Chuẩn Thần!

Triệu Phong mở ra cặp mắt sáng ngời, nhẹ giọng nghiền ngẫm ba cái tên này.

Mặc dù hắn đang tu luyện, nhưng vẫn luôn phân ra một bộ phận ý niệm, quan sát tình huống xung quanh.

- Không hổ là Chuẩn Thần thiên kiêu của Thần Vực Thánh Địa!

Triệu Phong phát ra sự cảm thán từ sâu trong nội tâm.

Thần Vực Thánh Địa, tồn tại Chúa tể cao hơn cả thế lực Ngũ tinh!

Nội tình cùng thực lực của bất kỳ người nào trong ba người này đều vượt xa Triệu Phong rất nhiều! Triệu Phong phỏng chừng, nếu như hiện tại ba người này trùng kích Thiên giai Thần vị, trên cơ bản đều có thể trở thành Chân Thần Tứ giai!

Một ít người bởi vì không thể nào tiến bộ thêm được chút nào nữa, chỉ đành phải trùng kích Thần vị, trở thành Chân Thần Nhất giai. Sau đó mới chậm rãi leo lên, nhưng mà cuối cùng bọn họ cũng khó có thể bò qua được cái ngưỡng cửa Cổ Thần!

Mà những thiên kiêu Thánh địa này, có thể trực tiếp trở thành Chân Thần Tứ giai, xác suất ngày sau tấn chức Cổ Thần cũng sẽ lớn hơn.

Đây chính là sự chênh lệch của thiên phú!

Đây cũng là nguyên nhân vì sao nhiều cường giả Bán Thần lại cố tình áp chế tu vi, tích góp từng chút một nội tình, không lập tức trực

tiếp trùng kích Thiên giai Thần vị.

- Hiện tại chênh lệch giữa ta cùng bọn họ vẫn còn rất lớn, nhưng mà ta vừa mới đạt tới cấp bậc Bán Thần, vẫn còn rất nhiều không gian đề thăng!

Trong lòng Triệu Phong xuất hiện một cỗ chiến ý trước giờ chưa từng có.

Hiện tại, ba gã thiên tài Thần Vực Thánh Địa này chính là mục tiêu của Triệu Phong! Nếu như sau này có khả năng, Triệu Phong còn muốn hoàn toàn vượt xa ba người bọn họ!

- Chúc mừng chủ nhân! Tu vi tiến thêm một bước, trở thành Chuẩn Thần!

Vẻ mặt lão giả áo xanh mỉm cười, cung kính nói.

Với thực lực của Triệu Phong, chỉ cần đột phá đến Bán Thần, liền có thể xưng là Chuẩn Thần!

- Ha ha… Chỉ mới đạt tới cấp bậc Bán Thần, đã dám nói xằng là Chuẩn Thần!

Trên đỉnh ngọn núi cùng chỗ với Triệu Phong, trong một chi đội ngũ đứng gần đó, một gã Chuẩn Thần tuổi còn trẻ nghe được lão giả áo xanh nói như vậy, đột nhiên cuồng vọng cười lớn.

So sánh với những thế lực ở chỗ này, bên phe Triệu Phong chỉ có bốn người, có thể nói là một đám người yếu nhất ở nơi này.

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên.

Đám thế lực của gã Chuẩn Thần trẻ tuổi kia tổng cộng chỉ có chín người, cường giả thực lực mạnh nhất chỉ là một gã Chân Thần Tứ giai, là một trong những thế lực thuộc tầng lớp chót ở nơi này.

Nhưng vào lúc này, từ phương xa đột nhiên bay tới một chi đội ngũ! Trong chi đội ngũ này, ánh mắt của Đế Lâm Chuẩn Thần âm lãnh ngoan lệ nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong.

Lần này Đế Lâm Chuẩn Thần cũng không hành động thiếu suy nghĩ. Trước đây Triệu Phong chỉ có một mình, cũng đã khiến cho bọn họ chịu thua thiệt, huống chi hiện tại bên cạnh Triệu Phong lại có thêm ba người nữa.

Bất quá, trên mặt Đế Lâm Chuẩn Thần lại lộ ra nụ cười nham hiểm hung ác, trong miệng dường như đang nói:

- Ngươi chờ đó!

o0o

Đám người Đế Lâm Chuẩn Thần trực tiếp bay về phía đại đội ngũ Kim Ngọc Tộc ở nơi đây.

- Thiên Hoa Chân Thần, thời điểm chúng ta đến đây, trong đội ngũ có một người đã bị tiểu tử tóc vàng kia giết chết…

Đế Lâm Chuẩn Thần đi tới trước mặt Thiên Hoa Chân Thần, mỉm cười nói.

Thiên Hoa Chân Thần là vị cường giả Chân Thần Ngũ giai duy nhất của Kim Ngọc Tộc trong Bí cảnh này. Cho dù thân phận Đế Lâm Chuẩn Thần cao quý đến đâu, ở trước mặt Thiên Hoa Chân Thần, vẫn phải thu liễm một chút.

- Hừ! Ngươi để cường giả Chân Thần Ngũ giai như ta đi đối phó một gã vãn bối vừa mới đột phá Bán Thần sao?

Thiên Hoa Chân Thần tức giận hừ lạnh một tiếng.

Cho dù hắn thật sự xuất thủ giết chết Triệu Phong, chỉ sợ cũng chỉ sẽ khiến cho rất nhiều thế lực xung quanh chế nhạo mà thôi.

- Năm người các ngươi, giải quyết bọn chúng!

Thiên Hoa Chân Thần thở dài một tiếng, nói với năm gã Chân Thần Tam giai đứng ở một bên.

Trong bốn người Triệu Phong, chỉ có một gã Chân Thần Tam giai, còn lại một gã Chân Thần Nhị giai, hai gã Bán Thần! Năm gã Chân Thần Tam giai đối phó bốn người Triệu Phong, đã có chút dùng dao mổ trâu đi giết gà rồi!

Nhưng mà Triệu Phong có thể giết chết người của Kim Ngọc Tộc, lại an nhiên trực tiếp rời đi, tất nhiên cũng không phải là hạng người tầm thường! Thiên Hoa Chân Thần lo lắng toàn diện, bởi vậy mới phái ra năm gã Chân Thần Tam giai.

- Vâng!

Năm người Kim Ngọc Tộc trực tiếp phóng vọt tới phía ngọn núi chỗ của Triệu Phong.

- Tiểu tử, chờ chết đi!

Trên mặt Đế Lâm Chuẩn Thần lộ ra nụ cười âm hiểm.

o0o

Mà trên ngọn núi chỗ của Triệu Phong, gã Chuẩn Thần trẻ tuổi vừa rồi trào phúng Triệu Phong kia, lại một lần nữa cười lớn, nói:

- Xem ra, các ngươi đã không có cơ hội kiến thức trọng bảo ở nơi này rồi!

- Chủ nhân, phải làm sao bây giờ?

Vẻ mặt lão giả áo xanh tràn ngập lo lắng.

- Đi!

Sau lưng Triệu Phong ngưng tụ một cặp kim quang vũ dực, bỏ chạy về phía phương xa.

- Hắc hắc… chủ nhân, ngươi lại muốn giở thủ đoạn ngầm?

Trên mặt Diệt Thế Hắc Giao Long lộ ra nụ cười xảo trá.

Bất quá, bản thân Diệt Thế Hắc Giao Long cũng thích giở thủ đoạn ngầm. Huyết mạch Diệt Thế Long Tộc của hắn, cũng không thể bạo lộ ra ở trước mặt nhiều người như vậy.

Vụt vụt vụt...

Ba người còn lại lập tức đuổi theo bước tiến của Triệu Phong.

- Đuổi theo! Toàn bộ giết chết!

Một gã Chân Thần Tam giai của Kim Ngọc Tộc lập tức quát lên.

Năm cường giả Chân Thần Tam giai bọn chúng xuất thủ, nếu như còn để cho đối phương chạy thoát, còn có mặt mũi gì trở lại phục lệnh?

Vụt...

Năm người bọn Kim Ngọc Tộc trực tiếp đuổi theo.

Trong bốn người Triệu Phong, tốc độ của Triệu Phong là nhanh nhất, Triệu Vạn và Diệt Thế Hắc Giao Long thứ hai, ngược lại lão giả áo xanh Chân Thần Tam giai lại là chậm nhất.

- Đây là chuyện gì? Những kẻ tu vi yếu, tốc độ trái lại nhanh như vậy?

Một người của Kim Ngọc Tộc ở phía sau nổi giận mắng.

Năm người bọn chúng tối đa chỉ có thể đuổi kịp lão giả áo xanh, căn bản đuổi không kịp ba người còn lại.

Nhưng mà đột nhiên, đám người Triệu Phong đang cấp tốc trốn chạy phía trước bỗng nhiên dừng lại!

- Giết!

Đám người Kim Ngọc Tộc tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, trực tiếp xuất thủ.

Ba gã Chân Thần công kích về phía Triệu Phong, Triệu Vạn cùng Diệt Thế Hắc Giao Long. Hai gã Chân Thần còn lại thì giết về phía lão giả áo xanh.

- Haizzz…

Lão giả áo xanh thở dài một tiếng, có chút bất đắc dĩ.

- Những người bên cạnh chủ nhân, ai nấy đều thích giả heo ăn thịt hổ a!

Thực lực của hắn so ra còn kém xa Diệt Thế Hắc Giao Long, mà sau khi Triệu Phong đột phá, thực lực hoàn toàn có thể tương đương với hắn. Nếu như thi triển ra át chủ bài, tuyệt đối mạnh mẽ hơn hắn rất nhiều!

- Tiểu tử, chính là ngươi giết người của Kim Ngọc Tộc ta?

Một gã Chân Thần Tam giai, sắc mặt phẫn nộ, bộ dáng cao cao tại thượng, kiêu ngạo quan sát Triệu Phong.

- Nói nhiều vô ích!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, vận chuyển Thánh Lôi Thể, kích hoạt Huyết Ma Dương Thái Cổ.

Oanh hô!

Thân thể Triệu Phong nhất thời dâng cao vài phần, nở rộ ra lôi quang ám kim sắc, lập tức lại bị một tầng dương viêm xích huyết sắc vờn quanh, phảng phất như trong nháy mắt đã biến thành một người khác vậy!

Mà gã Chân Thần Tam giai trước mặt Triệu Phong, sắc mặt hơi trầm xuống. Hắn rốt cuộc cũng minh bạch, gã thiếu niên trước mắt này không đơn giản!

Oanh! Phanh!

Lôi quang xích hỏa lóe lên, Triệu Phong trực tiếp công kích về phía gã Chân Thần Tam giai này.

Đã đến cấp bậc Bán Thần, Triệu Phong muốn nhìn thử xem, bản thân có thể đánh một trận cùng Chân Thần Tam giai hay không?

- Ngọc Luật Kim Quang!

Gã Chân Thần Tam giai trực tiếp kích phát huyết mạch Kim Ngọc Tộc, vung hai tay lên, trong hư không nhất thời xuất hiện vô số phù văn kim ngọc.

Ông hưu!

Đám phù văn ngọc quang kim sắc này liền hóa thành một cỗ lốc xoáy đinh ốc, nghênh đón Triệu Phong.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Một đạo thánh quang chưởng ảnh xích lôi thật lớn đánh thẳng lên trên vòng xoáy đinh ốc kim ngọc kia.

Oanh! Thình thịch! Thình thịch!

Vòng xoáy đinh ốc kim ngọc bị phá hủy hơn phân nửa. Một cỗ hủy diệt kim diễm trực tiếp đem vòng xoáy đinh ốc kim ngọc còn thừa lại đốt lên, thiêu đốt sạch sẽ!

Đây chính là đặc tính thiêu đốt của Huyết Ma Dương Thái Cổ, cũng là chỗ cường đại của Hỏa Chi Áo Nghĩa Nhất trọng.

- Sau khi đột phá Bán Thần, đã có thể chính diện chống lại Chân

Thần Tam giai rồi!

Trong lòng Triệu Phong thoáng vui vẻ.

Triệu Phong vẫn còn nhớ rõ, thời điểm lúc trước khi đấu với Quỷ Sát Chân Thần, chính mình liền ngay cả một chiêu của đối phương cũng khó có thể tiếp nổi, chỉ có thể dựa vào Thần khí hoặc là Thần Mâu Phục Chế tiến hành chống lại mà thôi.

Nhưng mà ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ chỉ mấy tháng ngắn ngủi, Triệu Phong đã trưởng thành đến tình trạng có thể chính diện chống lại Chân Thần Tam giai rồi!

Oanh! Phanh!

Thân hình Triệu Phong lóe lên, lao thẳng về phía trước, trực tiếp công kích gã Chân Thần Tam giai này.

- Tiểu tử này, Hỏa Chi Áo Nghĩa đã đạt tới cảnh giới Nhất trọng!

Trong lòng Chân Thần Tam giai khẽ chấn động, hơn nữa huyết mạch của Triệu Phong so với hắn tựa hồ cũng mạnh mẽ hơn một chút, lại còn tu luyện công pháp luyện thể cao thâm nữa!

Nếu không phải Kim Chi Áo Nghĩa của hắn đạt tới Nhất trọng đã lâu, sợ rằng hiện tại cũng không phải là đối thủ của Triệu Phong rồi!

Oanh! Phanh! Oành!

Trải qua giao phong ngắn ngủi, gã Chân Thần Tam giai của Kim Ngọc Tộc phát hiện, mình không ngờ lại không làm gì được Triệu Phong!

Bên kia, lão giả áo xanh quả thật là bị hai gã Chân Thần Tam giai của Kim Ngọc Tộc hoàn toàn áp chế, Triệu Vạn cũng bị một gã Chân Thần Tam giai thoáng áp chế một chút.

Nhưng gã nam tử hắc lân Chân Thần Nhị giai này lại có được Hủy Diệt Áo Nghĩa cao thâm, công kích hung mãnh bá đạo, hoàn toàn áp chế gã Chân Thần Tam giai của Kim Ngọc Tộc!

- Khốn kiếp! Giết một đám rác rưởi này, không ngờ lại khó khăn như vậy!

Sắc mặt gã Chân Thần Tam giai này phẫn nộ, trong tay xuất hiện một cây quạt kim sắc.

- Ngọc Phần!

Kim phiến vung lên, một cỗ phong bạo kim sắc sáng lạn, với khí thế hung mãnh phá hủy tất cả, thổi quét thẳng về phía Triệu Phong.

Đinh linh! Phanh!

Trong thiên địa xuất hiện một cỗ phong bạo kim quang, mang theo vô số tiếng vang thanh thúy giống như ngọc khí vỡ tan.

- Nếu như ngươi đã lấy ra Thần khí, vậy thì kết thúc chiến đấu thôi!

Sắc mặt Triệu Phong lạnh lẽo.

Sở dĩ hắn chiến đấu chính diện cùng gã Chân Thần Tam giai này, thuần túy là bởi vì sau khi đột phá, muốn nghiệm chứng một chút thực lực hiện tại của chính mình mà thôi.

Triệu Phong vận chuyển Kim Lôi Quang Dực Thuật, né tránh một

kích này.

Bá!

Một tay phất lên, từng đạo từng đạo thân ảnh khổng lồ xuất hiện ở xung quanh, tản mát ra Yêu khí Thái Cổ kinh thiên.

- Ngươi là… Thuần Thú Sư?

Gã Chân Thần Tam giai này nhất thời ngây ngẩn cả người.

Vốn dĩ Kim Ngọc Tộc cũng chỉ hơi chiếm thượng phong một chút mà thôi, nhưng lúc này Triệu Phong lại phóng xuất ra nhiều Linh sủng như vậy, thực lực của đám Linh sủng này tuy rằng không mạnh, nhưng cũng đủ để cải biến chiến cuộc.

- Giết!

Triệu Phong ra lệnh một tiếng.

- Diệt Thế Long Tức!

Diệt Thế Hắc Giao Long không chút khách khí, kích phát ra một tia lực lượng huyết mạch, vận chuyển lực lượng Hủy Diệt Bản Nguyên.

- Không gian Vạn Tượng!

Triệu Vạn trực tiếp xuất ra đòn sát thủ, phóng xuất ra Không gian Vạn Tượng, đem gã Chân Thần Tam giai kia giam lại bên trong.

- Grào!

Tất cả các Yêu thú gầm lên một tiếng, đồng loạt lao thẳng về phía hai

gã Chân Thần đang vây công lão giả áo xanh kia.

- Ngọc Phần!

Khóe miệng Triệu Phong khẽ nhếch lên một tia tươi cười, Tả Mâu dâng lên ý chí đồng lực kinh người.

Oanh! Phốc!

Một cỗ phong bạo kim sắc sáng lạn, với khí thế hung mãnh phá hủy tất cả, thổi quét thẳng về phía gã Chân Thần Tam giai kia.

Vừa rồi, thời điểm gã Chân Thần Tam giai của Kim Ngọc Tộc thi triển một chiêu này, Triệu Phong liền bất động thanh sắc tiến hành phục chế nó, mãi vẫn luôn súc thế mà không phát ra, lúc này mới thả ra ngoài.

- Làm sao có thể? Đây là chiêu thức của ta!

Toàn thân gã Chân Thần Tam giai này chấn động, thần sắc kinh hãi.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Sau khi phóng xuất ra chiêu này, Triệu Phong lập tức phát động công kích đồng thuật Lôi kiếp.

Oanh! Phốc!

Uy năng của Lôi Kiếp Đồng Diễm trước một bước phát huy tác dụng, oanh tạc linh hồn của gã Chân Thần Tam giai, khiến cho hắn không cách nào chiến đấu bình thường.

Oanh!

Sau đó, Triệu Phong lại phỏng chế ra Ngọc Phần, điên cuồng công kích gã Chân Thần Tam giai này.

Một bên khác, Diệt Thế Hắc Giao Long đã đánh chết gã Chân Thần Tam giai đối thủ của mình. Triệu Vạn thì dựa vào Không gian Vạn Tượng cùng Vạn Tượng Chi Mâu, thành công khống chế được đối phương. Còn lão giả áo xanh có rất nhiều chủng tộc Thái Cổ trợ giúp, đã đẩy hai gã Chân Thần Tam giai kia vào tuyệt cảnh.

o0o

Trên một đỉnh núi nào đó, Thiên Hoa Chân Thần đang khoanh chân tu luyện…

Với thực lực Chân Thần Ngũ giai của hắn, đối mặt với địa phương trọng bảo này, cũng không dám khinh thường!

Bỗng nhiên, Thiên Hoa Chân Thần xuất ra một khối lệnh bàn truyền tin, sắc mặt hắn lập tức đại biến, phẫn nộ quát một tiếng:

- Đám phế vật này!

- Đi theo ta!

Thiên Hoa Chân Thần trực tiếp đứng lên, sắc mặt uy nghiêm phẫn nộ, dẫn theo tất cả mọi người của Kim Ngọc Tộc, khí thế hung hăng rời khỏi nơi đây.

Chương 1193: Tiểu linh nhập đội

Kim Ngọc Tộc giận dữ rời đi, dẫn tới những thế lực khác trên đỉnh núi chú ý.

Tại thời điểm mấu chốt này, tất cả mọi người của Kim Ngọc Tộc lại đột nhiên phóng đi về một hướng khác, thật sự khiến cho người ta nghi hoặc!

- Không phải Kim Ngọc Tộc vừa mới phái ra năm người đi truy sát mấy người kia hay sao? Như thế nào hiện tại toàn bộ đều chạy đi rồi?

Trên đỉnh núi vừa rồi của Triệu Phong, gã Chuẩn Thần trẻ tuổi từng hai lần trào phúng Triệu Phong kia, chợt kinh nghi nói.

- Câm miệng! Có thể tới chỗ này, không kẻ nào hiền lành cả!

Lúc này, gã Chân Thần Tứ giai duy nhất trong thế lực của gã thanh niên này chợt quát lớn một tiếng.

o0o

- Thiên Hoa Chân Thần, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Trên đường đi, Đế Lâm Chuẩn Thần đột nhiên hiếu kỳ hỏi.

Vừa rồi, Thiên Hoa Chân Thần nhận được một tin tức, liền dẫn theo tất cả mọi người trực tiếp chạy đi, những người khác cái gì cũng đều

không biết.

- Câm miệng cho ta! Đừng nói nhiều!

Thiên Hoa Chân Thần hung hăng trợn mắt nhìn Đế Lâm Chuẩn Thần một cái, cuồng nộ không chút khách khí.

Nhìn thấy Thiên Hoa Chân Thần tức giận như thế, những người còn lại của Kim Ngọc Tộc cũng không dám nói thêm gì nữa.

Bất quá rất nhanh, bọn chúng liền biết vì sao Thiên Hoa Chân Thần lại tức giận như thế.

- Cứu mạng!

Một đạo Linh hồn thể ám kim sắc cực kỳ hư nhược, đột nhiên bay nhanh về phía đám người Kim Ngọc Tộc.

Oanh! Phốc!

Một cỗ Lôi kiếp điện hỏa kinh khủng rơi xuống trên đạo Linh hồn thể này, triệt để hủy diệt hắn.

Thần sắc đám người Kim Ngọc Tộc dại ra tại chỗ. Không nghĩ tới bọn họ vừa chạy tới, lại nhìn thấy một màn hình ảnh như vậy!

- Nếu các ngươi tới sớm hơn một chút, nói không chừng còn có thể cứu được hắn!

Lúc này, thanh âm thản nhiên tự đắc của Triệu Phong chợt truyền vào lỗ tai của đám người Kim Ngọc Tộc.

Tâm thần tất cả mọi người của Kim Ngọc Tộc chấn động, toàn thân

run rẩy, cảm giác phẫn nộ vô hình khiến cho thiên địa bốn phía gần như ngưng đọng lại.

- Triệu Phong, ngươi dám giết người của Kim Ngọc Tộc ta!

Thần sắc Đế Lâm Chuẩn Thần đại biến, lập tức quát lên.

Triệu Phong lạnh lùng liếc mắt nhìn Đế Lâm Chuẩn Thần một cái.

Cái tên này đã biến thành ngu ngốc rồi sao? Người thì mình cũng đã giết rồi, lại còn nói ra lời nói ngu xuẩn như vậy?

- Thiên Hoa Chân Thần, cứu chúng ta!

Sau lưng Triệu Phong một khoảng không xa, truyền đến thanh âm của đám Chân Thần Kim Ngọc Tộc.

Lúc này, năm gã Chân Thần Kim Ngọc Tộc bao vây tiễu trừ đám người Triệu Phong, chỉ còn lại có ba người! Bọn chúng đang bị Diệt Thế Hắc Giao Long, lão giả áo xanh còn có rất nhiều chủng tộc Thái Cổ vây khốn.

- Ngươi đây là muốn chết!

Ánh mắt Thiên Hoa Chân Thần phẫn nộ nhìn Triệu Phong, trực tiếp nói.

Hắn có thể nhìn ra, Triệu Phong hoàn toàn có năng lực giết chết ba người này, nhưng hắn cũng chỉ vây khốn ba người này, dẫn dụ tất cả mọi người của tới đây! Thanh niên nhân ngông cuồng như thế, vẫn là lần đầu tiên hắn nhìn thấy!

- Thiên Hoa Chân Thần thật là hiên ngang lẫm liệt a! Không để ý tới

sự sống chết của tộc nhân, lại chỉ chăm chăm muốn giết ta!

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một nụ cười tà dị.

Lời này vừa nói ra, ba gã Chân Thần Kim Ngọc Tộc đang bị vây khốn kia, toàn thân nhất thời lạnh lẽo, giống như đặt mình vào trong hầm băng vậy.

Mà những người còn lại của Kim Ngọc Tộc, toàn thân cũng khẽ rùng mình một cái. Thiên Hoa Chân Thần ngay cả sự sống chết của ba vị Chân Thần Tam giai cũng không quản tới, trong tràng tranh đoạt trọng bảo kế tiếp, khẳng định cũng sẽ không quản tới sống chết của bọn họ!

Ánh mắt Thiên Hoa Chân Thần sát ý đằng đằng. Triệu Phong đây chính là đang ly gián quan hệ giữa hắn với các thành viên còn lại của Kim Ngọc Tộc.

Thiên Hoa Chân Thần thân là Chân Thần Ngũ giai, tự nhiên khinh thường đi quản đám Chân Thần cấp thấp này! Bất quá lần tranh đoạt trọng bảo này, đối thủ thật sự rất nhiều, hơn nữa thế lực khổng lồ, hắn cần phải mượn dùng lực lượng của tộc nhân, thậm chí dùng tính mạng của bọn họ để lót đường cho chính mình.

- Đã như thế, vậy xin mời vị bằng hữu đang núp trong bóng tối kia, đi ra giúp ta một tay a!

Triệu Phong khẽ nghiêng đầu, ánh mắt nhìn thẳng về phía sâu bên trong cổ lâm.

- Tiểu tử này còn có trợ thủ?

Ánh mắt Thiên Hoa Chân Thần thâm trầm như mặt giếng cổ.

Sâu bên trong cổ lâm, đột nhiên chớp động một đạo diễm quang lam tử sắc. Một nữ tử váy dài lam tử sắc chậm rãi bay ra.

- Không ngờ lại bị hắn phát hiện!

Trong lòng Tiểu Linh có chút tức giận.

Vốn dĩ nàng tới nơi này là muốn tìm hiểu tin tức về trọng bảo, chợt cảm thụ được khí tức hỏa diễm quen thuộc. Đi theo cỗ khí tức này, nàng liền phát hiện ra đám người Triệu Phong.

Vì vậy, Tiểu Linh mới ẩn núp trong bóng tối, chuẩn bị đợi sau khi Triệu Phong cùng năm gã cường giả Chân Thần của Kim Ngọc Tộc lưỡng bại câu thương, mới sẽ xuất thủ với Triệu Phong, đoạt lại lông đuôi của Phượng Vĩ Tước.

Nhưng không nghĩ tới chính là, thực lực mỗi người trong đám người Triệu Phong đều vô cùng cường đại, dễ dàng đánh bại năm gã Chân Thần Tam giai.

Vì vậy, nàng mới tiếp tục ẩn giấu, chờ đại bộ đội Kim Ngọc Tộc tới đây.

Thực lực chi đại bộ đội này thập phần cường đại, thậm chí trong đó còn có cả Chân Thần Ngũ giai nữa! Mới vừa rồi Tiểu Linh còn đang lo lắng, Triệu Phong có thể nào trực tiếp bị gã Chân Thần Ngũ giai kia giết chết hay không.

Nhưng mà, Triệu Phong bỗng nhiên lại vạch trần ra địa phương ẩn nấp của nàng.

- Đã như vậy, ta sẽ liên thủ với hắn cùng đối địch, lấy được hảo cảm

của hắn! Sau này mới nhân cơ hội cướp đoạt lại Phượng vĩ!

Khóe miệng Tiểu Linh khẽ nhếch lên, cảm thấy kế sách này thập phần không tệ.

Sưu!

Một đạo hỏa diễm lam tử sắc lóe lên, một nàng nữ tử tiếu mỹ thân mặc váy dài lam tử sắc đã hạ xuống bên cạnh Triệu Phong.

- Không nghĩ tới chủ nhân còn có trợ thủ!

Trong lòng lão giả áo xanh sửng sốt.

- Đẹp quá!

Hai phe địch ta nhất thời bị khuôn mặt đẹp cùng khí chất của nàng nữ tử này hấp dẫn, không khí giương cung bạt kiếm trong nháy mắt đã tiêu tán không còn.

- Hừ!

Tiểu Linh hừ khẽ một tiếng, trừng mắt nhìn Triệu Phong một cái, sau đó lại nhìn về phía đám người Kim Ngọc Tộc.

- Chân Thần Tứ giai!

Sắc mặt Thiên Hoa Chân Thần khẽ trầm xuống.

Mấy người Triệu Phong cộng thêm đám Linh sủng kia, chiến lực đã rất cường đại rồi, mà lúc này lại có thêm một mỹ nữ Chân Thần Tứ giai.

Kim Ngọc Tộc bên này, ngoại trừ Thiên Hoa Chân Thần là Chân Thần Ngũ giai ra, còn lại đều là Chân Thần Tam giai, Nhị giai cùng Chuẩn Thần! Lấy cứng đối cứng, phần thắng của Kim Ngọc Tộc vẫn là rất lớn. Thế nhưng cho dù đạt được thắng lợi sau cùng, Kim Ngọc Tộc cũng sẽ tổn thất thập phần thảm trọng, căn bản không có khả năng tham dự tràng tranh đoạt trọng bảo kế tiếp.

- Thiên Hoa Chân Thần, ta tin tưởng ngươi là người biết lý lẽ, sẽ không vì một tên phế vật mà khiến cho tất cả mọi người của Kim Ngọc Tộc cùng chịu tội theo!

Ánh mắt Triệu Phong liếc về phía Đế Lâm Chuẩn Thần một cái.

- Phế vật…

Toàn thân Đế Lâm Chuẩn Thần run rẩy, hai tay nắm chặt, mười đầu móng tay đều khảm sâu vào trong máu thịt.

Từ khi hắn bắt đầu tu luyện cho tới nay, chưa từng có người nào dám nói hắn là phế vật!

- Ngươi nói có lý! Chỉ cần ngươi thả ba gã Chân Thần của Kim Ngọc Tộc ta ra, chuyện này cứ như vậy bỏ qua!

Sắc mặt Thiên Hoa Chân Thần hơi chút hòa hoãn.

Trọng bảo sắp sửa mở ra, trước đó làm sao có thể để cho nguyên khí tổn thương được? Đợi sau khi tranh đoạt trọng bảo xong, mới giải quyết đám người Triệu Phong cũng không trễ.

- Ta tin tưởng Thiên Hoa Chân Thần là một người biết giữ lời hứa, sẽ không lừa dối vãn bối!

Triệu Phong mỉm cười, phất phất tay.

Nhất thời, đám người Diệt Thế Hắc Giao Long liền thả ba gã Chân Thần đang bị vây khốn kia ra.

- Đi!

Ánh mắt Thiên Hoa Chân Thần âm lệ, liếc nhìn ba gã Chân Thần này một cái, thấp giọng quát lên.

Sưu sưu!

Sau đó, Thiên Hoa Chân Thần liền dẫn theo đám người Kim Ngọc Tộc rời khỏi nơi này.

- Đa tạ cô nương xuất thủ trợ giúp! Triệu mỗ vô cùng cảm kích!

Lúc này, Triệu Phong mới nhìn về phía Tiểu Linh, vẻ mặt ôn hòa vui vẻ. Triệu Phong sớm đã phát hiện ra Tiểu Linh vẫn luôn núp trong bóng tối theo dõi đám người mình.

- Nếu như cô nương nguyện ý, có thể hợp tác với chúng ta, cùng tranh đoạt bảo vật trong địa phương trọng bảo kia!

Triệu Phong chủ động phát ra lời mời.

Sở dĩ hắn cố tình bức Tiểu Linh lộ diện, chính là muốn mượn lực lượng của nàng!

Thần sắc Tiểu Linh khẽ ngưng lại. Nàng vừa mới chuẩn bị mở miệng, xin được gia nhập vào đội ngũ của Triệu Phong, lại không ngờ rằng Triệu Phong đã trước một bước lên tiếng mời. Điều này khiến cho nàng có loại ảo giác đã bị Triệu Phong nhìn thấu!

- Ta vẫn luôn âm thầm theo dõi phía sau, hắn không có khả năng biết được mục đích thật sự của ta!

Trong lòng Tiểu Linh thoáng do dự.

- Được! Ta cũng cảm thấy rất hứng thú với địa phương trọng bảo kia!

Trong mắt Tiểu Linh hiện lên một tia quyết tâm, lên tiếng đáp ứng.

Ở một bên, thần sắc Diệt Thế Hắc Giao Long thoáng ngẩn ra. Ngay cả hắn cũng không thể nào hiểu nổi, nữ tử bỗng nhiên xuất hiện này, tại sao lại nguyện ý trợ giúp Triệu Phong, thậm chí chấp nhận gia nhập vào đội ngũ của Triệu Phong nữa?

Vụt vụt vụt...

Mấy người Triệu Phong, theo sát đội ngũ Kim Ngọc Tộc, quay trở lại địa phương sơn mạch liên miên bất tận vừa rồi kia.

Trên ngọn núi phụ cận đội ngũ Triệu Phong cùng Kim Ngọc Tộc, sắc mặt không ít cường giả đều lộ ra vẻ kinh nghi.

Bọn họ cũng đều biết, đội ngũ Kim Ngọc Tộc xảy ra mâu thuẫn với đội ngũ của Triệu Phong, vừa rồi Chân Thần Ngũ giai của Kim Ngọc Tộc đã nổi giận đùng đùng rời đi, khẳng định là đi đối phó với đội ngũ của Triệu Phong.

Nhưng mà hiện tại, song phương lại là một trước một sau quay trở về, bộ dáng dường như không hề quen biết gì với nhau cả! Một màn này thật sự rất quỷ dị!

Bất quá, kẻ hữu tâm có thể phát hiện ra, nhóm năm gã Chân Thần Tam giai của Kim Ngọc Tộc đầu tiên đi truy sát Triệu Phong, hiện tại chỉ trở về có ba người. Mà trong đội ngũ Triệu Phong lại có thêm một nàng nữ tử mỹ lệ dung mạo gần như hoàn mỹ!

- Xin các hạ đừng chấp nhất những lời nói không cân nhắc vừa rồi của thanh niên nhân tộc ta!

Lúc này, trên đỉnh núi của Triệu Phong, gã Chân Thần Tứ giai kia chợt chủ động lên tiếng.

Trước đây, gã Chuẩn Thần tuổi còn trẻ trong đội ngũ của hắn đã từng hai lần châm chọc Triệu Phong, hắn cũng không quản tới. Nhưng lúc này Triệu Phong lại có thể khiến cho Kim Ngọc Tộc chịu thiệt thòi, trong đội ngũ lại có thêm một Chân Thần Tứ giai, hắn mới chủ động mở miệng xin lỗi.

Sau đó, gã Chân Thần Tứ giai này dẫn theo những người còn lại trong đội ngũ, rời khỏi đỉnh núi nơi bọn người Triệu Phong đang ở.

- Tại hạ Triệu Phong! Có thể hợp tác với cô nương, quả thật vô cùng vinh hạnh!

Triệu Phong mỉm cười ôn hòa, bắt chuyện với Tiểu Linh.

Tiểu Linh cũng khẽ mỉm cười, chuẩn bị nói vài câu khách sáo với Triệu Phong, nhưng câu nói tiếp theo của Triệu Phong lại khiến cho thần sắc của nàng đột nhiên thay đổi.

- Cô nương, ngươi đến đây là muốn lấy lại lông đuôi của Phượng Vĩ Tước sao?

Ánh mắt Triệu Phong nhìn chằm chằm Tiểu Linh, tựa hồ như đã xem

thấu hết thảy tâm tư của nàng vậy.

- Ngươi không ngờ lại biết rõ?

Biểu tình Tiểu Linh vô cùng khiếp sợ.

Nếu như Triệu Phong đã biết rõ mục đích của nàng, như vậy Triệu Phong mời nàng gia nhập đội ngũ của mình, lại là vì mục đích gì?

Tiểu Linh cảm giác thế cục hiện tại, đã hoàn toàn bị Triệu Phong chưởng khống trong tay!

- Từ sau khi ta rời khỏi Phượng Sào, cô nương vẫn luôn âm thầm đi theo ta! Bị một nữ tử xinh đẹp như vậy nhìn trộm, tại hạ cũng có chút ngượng ngùng a!

Triệu Phong cực kỳ vô liêm sỉ nói.

- Ngươi muốn như thế nào?

Sắc mặt Tiểu Linh trầm xuống, trong con ngươi hiện lên một tia sát ý.

- Cô nương đừng kích động! Cẩn thận bại lộ thân phận!

Thần sắc Triệu Phong tự nhiên.

Sát ý trong mắt Tiểu Linh biến mất, ánh mắt nhìn chằm chằm Triệu Phong, nghiến răng nghiến lợi một trận.

Nơi này tất cả đều là cường giả trong Thần vực Man Hoang, nếu như thân phận của nàng bại lộ, tất cả mọi người nơi này đều có lý do xuất thủ với nàng!

- Tại hạ chỉ muốn hợp tác với cô nương mà thôi! Cô nương giúp ta một tay, bản thân cũng có thể thu được không ít chỗ tốt! Sau khi chuyện này thành công, ta cũng có thể trả lại Phượng Vĩ cho ngươi!

Vẻ mặt Triệu Phong nghiêm túc.

Lực lượng huyết mạch, Bản Nguyên Chi Hỏa cùng dược hiệu trong Phượng Vĩ đều đã bị Triệu Phong hấp thu đi hết, có trả lại cho vị cô nương này cũng không có gì đáng tiếc.

Tiểu Linh nhìn chằm chằm Triệu Phong, trong lòng phi thường phiền muộn. Nàng có cảm giác dường như mình đã rơi vào tròng của gã thanh niên tóc hoàng kim trước mặt mình!

- Được!

Tiểu Linh ngẫm nghĩ trong chốc lát, trực tiếp đáp ứng.

Nếu như hiện tại cự tuyệt, nàng có thể an toàn rời đi hay không cũng đã là vấn đề. Mà đáp ứng Triệu Phong, ngoại trừ có một chút mạo hiểm ra, cũng không có thiệt thòi nào nữa.

o0o

Ông hô!

Thời điểm nào đó, tại phía chân trời xa xa, tòa cung điện trong suốt kia chợt dẫn phát ra một cỗ không gian phong bạo khủng bố.

Toàn bộ tòa cung điện đã có hai phần ba bạo lộ ra ngoài.

o0o

Tại một nơi nào đó trong phiến cổ lâm dày đặc…

- Di? Cỗ không gian ba động này…

Hai con chủng tộc Thái Cổ to lớn, đầu rồng sừng hưu, lưng hùm eo gấu, toàn thân phủ đầy lân phiến, đang phiêu phù giữa không trung.

- Ngươi qua đây! Phía trước đã xảy ra chuyện gì?

Một con Hắc Diễm Kỳ Lân trong đó, cặp mắt có chút căm tức nhìn về phía một con chủng tộc Thái Cổ phía dưới.

- Là… là có đại lượng nhân loại, đã đào móc ra một địa phương trọng bảo ẩn giấu bên trong không gian! Hiện tại địa phương trọng bảo này sắp sửa xuất thế!

Thân thể con chủng tộc Thái Cổ này run rẩy liên tục, trực tiếp ngã nhào xuống đất.

Thân là chủng tộc Thái Cổ, nhưng đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy một chủng tộc có lực lượng huyết mạch cường đại như vậy!

- Thiếu gia, nơi đó có rất nhiều nhân loại, hay là không nên dính vào việc này cho thỏa đáng?

Một con Hồng Diễm Kỳ Lân khác hình thể to lớn, khí tức nội liễm, nhàn nhạt nói.

- Hắc hắc… ngươi thân là Cổ Thần Thất giai, có ngươi ở đây, đám nhân loại kia tính cái gì?

Hai mắt Hắc Diễm Kỳ Lân nhấp nháy hung quang.

Chín giai Chân Thần, từ Nhất giai đến Lục giai là Chân Thần, mà con Hồng Diễm Kỳ Lân này, lại là Cổ Thần, tồn tại cao hơn Chân Thần Lục giai một bậc!

Chương 1194: Cục diện hỗn loạn

- Cho dù ta nguyện ý trợ giúp các ngươi, với thực lực của đám người chúng ta, cũng khó mà tranh đoạt với rất nhiều thế lực ở đây!

Ánh mắt Tiểu Linh đảo qua đám sơn mạch liên miên bất tận, thẳng thắn nói.

- Chuyện này cũng không cần ngươi quan tâm!

Triệu Phong đơn giản rõ ràng trả lời.

- Ta cũng chỉ là suy nghĩ cho tính mạng của ta mà thôi!

Tiểu Linh hung hăng trừng Triệu Phong một cái, lập tức lại bổ sung:

- Nói cho ngươi biết, đang dò xét tòa cung điện này, cũng không chỉ có đám nhân loại các ngươi! Tại phụ cận vùng núi này, đang cất giấu rất nhiều chủng tộc Thái Cổ!

Tòa cung điện này xuất hiện, đã dẫn phát ra động tĩnh lớn như vậy, tự nhiên không chỉ có đám nhân loại chạy tới.

Đám chủng tộc Thái Cổ sống ở phụ cận, đối kháng chính diện cũng không phải là đối thủ của tất cả nhân loại ở nơi này, bởi vậy bọn chúng lựa chọn ẩn núp trong bóng tối, tùy thời hành động.

- Ta biết rõ!

Triệu Phong đơn giản trả lời.

Theo như Triệu Phong nghĩ, cục diện càng loạn càng tốt, như vậy hắn mới dễ dàng lợi dụng sơ hở, tranh thủ được chỗ tốt.

Nhìn hình dạng thủy chung vẫn luôn nhẹ nhàng bình thản của Triệu Phong, Tiểu Linh thập phần không cam lòng. Lẽ nào không có chuyện gì có thể khiến cho gã nam tử trước mắt này khiếp sợ hoặc là kinh hoảng sao?

- Ngươi cứ đợi nghe theo lời dặn của ta! Bảo ngươi làm cái gì thì làm cái đó!

Triệu Phong nhìn về phía Tiểu Linh, nghiêm túc nói.

Tiểu Linh cũng không phải là nô bộc của Triệu Phong, Triệu Phong không thể nào nghiêm ngặt ước thúc hành động của nàng.

- Vậy còn ngươi?

Tiểu Linh bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, hỏi lại.

- Ta? Ta tự nhiên là phụ trách chỉ huy các ngươi!

Vẻ mặt Triệu Phong mười phần phấn khích nói.

- Cái gì? Không ngờ ngươi lại để cho chúng ta đi mạo hiểm, còn ngươi thì một mình trốn trong chỗ an toàn!

Tiểu Linh mắt hạnh trợn tròn, phi thường khinh bỉ đối với hành vi của Triệu Phong.

Nàng nhìn thoáng qua Triệu Vạn, Diệt Thế Hắc Giao Long cùng lão

giả áo xanh một cái. Thực lực của ba người này đều yếu hơn nàng. Nhưng vừa rồi khi nàng ngầm quan sát đám người Triệu Phong chiến đấu, biết rõ huyết mạch của Diệt Thế Hắc Giao Long cao cấp thập phần khủng bố, mà Triệu Vạn lại càng là hậu duệ của Vạn Tượng Chi Mâu!

Tiểu Linh thập phần không hiểu nổi, hai người có thiên phú mạnh mẽ như thế, làm sao lại chấp nhận nghe theo mệnh lệnh Triệu Phong một cách tuyệt đối như vậy?

- Không nên nhiều lời! Còn một khoảng thời gian nữa, tranh thủ đề thăng một chút thực lực, chuẩn bị tâm lý thật tốt!

Triệu Phong có chút không biết nói gì, thắc mắc của mỹ nữ này cũng thật nhiều a!

Lúc này, lão giả áo xanh phóng xuất ra lực lượng Tiểu Thế giới, lấy ra một cây trường tiên lôi điện, tiến hành luyện hóa. Bản thân hắn cũng có Thần khí, nhưng mà kiện Thần khí này thích hợp với hắn hơn.

Diệt Thế Hắc Giao Long đã ở trong Tiểu Thế giới của chính mình bắt đầu tu luyện, đề thăng thực lực. Chỉ khi nào thực lực trở nên cường đại, mới có cơ hội lớn hơn nữa tranh đoạt được một chút trọng bảo, kỳ ngộ.

Triệu Phong thì đang thử lĩnh ngộ Không Gian Áo Nghĩa trong hư không. Không Gian Áo Nghĩa là một loại Áo nghĩa mà bất luận cường giả nào cũng thử tu luyện. Nắm giữ được loại Áo nghĩa này, sẽ có thể thi triển các loại thần thông Thuấn di, Đại Na Di… Bất kể là để chạy trốn, đuổi địch hay là chạy đi, đều thập phần có tác dụng.

Đương nhiên, ngoại trừ những thứ này ra, Không Gian Áo Nghĩa còn

có thể trở thành thần thông có tính công kích, đặc điểm là hoàn toàn bỏ qua hư không, khiến cho người ta khó lòng phòng bị!

- Bản thân Thần Linh Nhãn của ta vốn đã cụ bị năng lực vận dụng lực lượng Không Gian. Lĩnh ngộ Không Gian Áo Nghĩa, hẳn là không khó lắm!

Triệu Phong thầm nghĩ.

Lần trước, Triệu Phong sơ xẩy khinh suất, suýt chút nữa bị cường giả Chân Thần lĩnh ngộ Không Gian Áo Nghĩa kia đẩy vào tuyệt lộ. Cho nên hiện tại, Triệu Phong thập phần coi trọng đối với Không Gian Áo Nghĩa này.

Tả Mâu Triệu Phong bịt kín một tầng sóng gợn đạm kim sắc.

Lập tức, thế giới trước mắt Triệu Phong liền biến thành thế giới do vô số đốm sáng kim sắc tạo thành. Không gian ba động do Không Gian Áo Nghĩa hình thành kia càng thêm ánh xạ vào trong não hải của Triệu Phong.

o0o

- Hửm?

Trên đỉnh núi nơi đám người Thời Không Thánh Địa đang ở, ánh mắt của hai đạo thân ảnh khẽ lóe lên.

Một người trong đó là Không Nguyên Chuẩn Thần, người còn lại là một vị lão giả Chân Thần Ngũ giai của Thời Không Thánh Địa! Cả hai người đều có được Thời Không Chi Mâu.

- Cảm giác thật kỳ quái!

Trong lòng Không Nguyên Chuẩn Thần thầm nói. Vừa rồi hắn có một loại cảm giác bị người khác nhìn trộm toàn thân, mà Thời Không Chi Mâu của hắn cũng xuất hiện một tia ba động nhàn nhạt.

- Có thể là trong những người hiện đang ở đây, cũng tồn tại những hậu duệ Thần Mâu cường đại khác!

Lão giả Chân Thần Ngũ giai của Thời Không Thánh Địa thản nhiên nói.

Có thể đi đến Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ đều là thiên tài tinh anh, có những hậu duệ Thần Mâu khác đi tới nơi này cũng không phải chuyện ngạc nhiên gì.

o0o

Vù vù!

Trong thiên địa, chỉ có thanh âm không gian phong bạo điên cuồng gào thét.

Ông! Oanh!

Bỗng nhiên, tòa cung điện trong suốt vốn vẫn còn một phần nhỏ ẩn nấp bên trong hư không kia, lúc này chợt từ bên trong hư không hoàn toàn lao ra.

Rầm rầm! Oanh!

Lỗ hổng không gian khổng lồ kia càng phát ra không gian phong bạo đáng sợ hơn.

Đứng ở khoảng cách khá xa, rất nhiều người chỉ bị dư ba không gian phong bạo kia thổi quét tới một chút thôi, cũng đã bị xé ra một đạo vết máu nhìn thấy mà giật mình. Còn có một vài người lại cảm thụ được hấp lực không gian kinh khủng, lập tức vội vã triệt thoái về phía sau.

Vù vù!

Lỗ hổng không gian khổng lồ kia bắt đầu chậm rãi khép lại, không gian loạn lưu cũng dần dần yếu bớt.

- Trọng bảo sắp sửa xuất hiện!

Vào thời khắc này, tất cả cường giả ở phụ cận nhất tề đứng lên, trái tim đồng thời phanh phanh nhảy loạn, ánh mắt nhìn chằm chằm tòa cung điện trong suốt trên không trung.

Dần dần, không gian phong bạo bốn phía từ từ yếu bớt, cảnh tượng bên trong cung điện kia cũng xuất hiện trước mắt mọi người.

- Bảo vật! Tất cả đều là bảo vật!

Toàn thân mọi người khẽ run lên, trong lòng kích động không thôi.

- Tòa cung điện bán trong suốt này, lối kiến trúc thập phần tương tự với kiến trúc của Thời Không Thánh Địa!

Sắc mặt của Tư Không Chuẩn Thần Chuẩn Thần thiên kiêu của Thiên Vận Thánh Địa có chút nghi hoặc, nói.

- Đây chẳng lẽ là một chỗ địa phương mà Chủ Tể đại nhân đã từng ở qua?

Một gã Chân Thần của Thời Không Thánh Địa, sắc mặt sùng kính sợ hãi than một tiếng.

Nghe đồn, năm xưa Thời Không Chúa Tể đã từng tiến vào bên trong khe nứt hư không, hành tẩu trong hư không, cuối cùng mới cảm ngộ ra Thời Không Áo Nghĩa!

Tòa cung điện này, rất có thể là nơi mà không biết bao nhiêu ức năm trước, Thời Không Chúa Tể đã từng ở qua. Những vật phẩm bên trong vốn là phàm vật, nhưng mà chính bởi vì được tiếp xúc qua với Thời Không Chúa Tể, khiến cho những vật phẩm này toàn bộ lây dính Thời Gian Áo Nghĩa hoặc là Không Gian Áo Nghĩa, phẩm chất đạt tới Thần giai!

Vù vù!

Tòa cung điện trong suốt phiêu phù ở giữa không trung, từ trong đó truyền ra những không gian ba động khiến người ta sợ hãi. Cho dù là người của Thời Không Thánh Địa, cũng không dám đơn giản tiếp cận!

- Không gian ba động bốn phía cung điện quá mức khủng bố, chỉ hơi chút không cẩn thận thôi, liền có thể bị khe nứt hư không cắt chết!

Một gã cường giả Thời Không Thánh Địa kinh hãi nói. Những người còn lại cũng đều trầm mặc, đứng từ xa ngắm nhìn, không dám tiếp cận.

Tuy rằng địa phương trọng bảo này đã xuất hiện, nhưng mà mọi người cũng không dám lập tức tiếp cận, càng không cần nói gì đến chuyện thâm nhập vào trong đó.

o0o

Trên ngọn núi chỗ của đám người Triệu Phong.

Bá!

Triệu Vong từ trong Mê Không Giới đi ra, cặp mắt âm lãnh tử khí đằng đằng nhìn chằm chằm lên không trung.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu cũng xuất hiện trên vai Triệu Phong. Nó tung lên mấy đồng tiền cổ, cặp mắt thâm thúy nhìn lên cung điện trong suốt phía xa xa.

- Hắn còn có trợ thủ?

Trong lòng Tiểu Linh chấn kinh.

Tuy rằng cảnh giới của Triệu Vong cũng không cao, nhưng khí tức Tử Vong Áo Nghĩa trên người hắn toát ra lại quá mức đáng sợ! Chỉ hơi chút tiếp cận thôi, cũng đã có cảm giác sinh cơ trong cơ thể đang nhanh chóng xói mòn, trôi đi.

Còn khí tức trên người con Tiểu tặc miêu kia lại thập phần cổ quái, cũng không phải là phàm vật! Chỉ là Tiểu Linh nhìn không ra lai lịch chủng tộc của nó.

o0o

Vù vù!

Lúc này, tất cả những cường giả tại nơi này đều không tự chủ khẽ nhích tới phía trước, chỉ muốn tiếp cận, cảm ngộ một chút những

bảo vật bên trong tòa cung điện kia.

- Đi! Đi xem thử xem!

Không Nguyên Chuẩn Thần bỗng nhiên lên tiếng.

Bá bá bá!

Đám cường giả Thời Không Thánh Địa đồng thời bay lên, thân hình khẽ lập lòe mấy cái, tiếp cận tòa cung điện trong suốt kia. Nhưng bọn họ cũng không dám tiến vào sâu hơn một bước.

- Theo sát đám người Thời Không Thánh Địa!

Đám người của Phệ Thiên Thánh Địa cùng Thiên Vận Thánh Địa cũng lập tức lao ra.

Bọn chúng đều có thể nhìn ra, tòa cung điện này có khả năng có chút quan hệ với Thời Không Thánh Địa. Không loại trừ khả năng người của Thời Không Thánh Địa có thủ đoạn đặc thù gì, có thể tiến vào trong cung điện.

Vù vù!

Những cường giả còn lại ở nơi này cũng tiến tới một khoảng cách.

- Khốn kiếp! Xung quanh tòa cung điện này tràn ngập những khe nứt không gian! Trong phương viên vạn dặm đầy rẫy không gian phong bạo, căn bản không thể nào tiếp cận!

Một gã Chuẩn Thần tuổi còn trẻ mở miệng mắng chửi.

Nhưng ngay vào lúc này, phía dưới tòa cung điện trong suốt kia chợt

rớt ra một kiện vật phẩm.

Đó là một cái tách trà màu trắng, quanh thân phiếm động một cỗ Không Gian Áo Nghĩa ba động nhàn nhạt.

- Bảo vật rơi ra!

- Mau cướp!

- …

Chẳng ai nghĩ tới, không ngờ bảo vật lại dùng phương thức này mà xuất hiện.

Tất cả mọi người không thể nào tiến vào bên trong tòa cung điện trong suốt, nhưng mà vật phẩm bên trong cung điện lại theo khí lưu không gian chạy ra!

Bá! Bá! Bá!

Người của Thời Không Thánh Địa trước tiên xuất thủ cướp lấy.

Nhưng bỗng nhiên, bên trong tách trà kia lại ba động ra một cỗ không gian thủy văn, xẹt qua một mảnh thiên địa.

Oa! Oa!

Đám cường giả vừa mới tiếp cận tách trà màu trắng kia, thân hình bên trong hư không bị đẩy lui về phía sau một chút, trong miệng lập tức phun mấy ngụm máu tươi, sắc mặt kinh hãi không thôi.

- Ha ha…

Chỉ có gã Chân Thần Ngũ giai của Thời Không Thánh Địa kia, trên người phát ra ba động Không Gian Áo Nghĩa kinh người, mới có thể cường thế tiếp cận bên cạnh tách trà.

- Hửm? Không ngờ lại không thể nào thu vào Không gian Trữ vật!

Gã Chân Thần Ngũ giai này khẽ nhíu mày.

Ba động Không Gian Áo Nghĩa trên tách trà kia thập phần cường liệt, mà phẩm chất Không gian Trữ vật của hắn không đủ, không thể nào thu nó vào trong Không gian Trữ vật.

Chỉ còn có duy nhất một phương pháp, đó chính là lập tức luyện hóa tách trà này! Một khi luyện hóa xong, liền có thể chưởng khống lực lượng của nó, thu nó vào trong Không gian Trữ vật cũng sẽ không có vấn đề gì. Nhưng mà, luyện hóa một kiện Thần khí cần có thời gian rất dài!

- Buông bảo vật ra!

Đám cường giả Phệ Thiên Thánh Địa từ mấy phương hướng khác nhau đồng thời lao tới. Đồng thời, người của Thiên Vận Thánh Địa cũng không chậm trễ chút nào.

Oanh! Phanh! Oành!

Một cái tách trà, đã khiến cho cường giả Tam Đại Thánh Địa chiến đấu kịch liệt với nhau.

Trong không trung, năng lượng phong bạo khủng bố điên cuồng trút xuống, khiến cho cường giả các thế lực khác nhìn thấy mà phát sợ.

- Không hổ là người của Thần Vực Thánh Địa, thực lực mỗi người

đều vô cùng phi phàm!

- Tách trà kia nằm giữa cuộc chiến của các cường giả, thế nhưng vẫn như cũ bình yên vô sự!

- …

Vô số cường giả ngắm nhìn cuộc chiến đấu giữa ba đại Thần Vực Thánh Địa, chậm rãi tiếp cận về phía tòa cung điện trong suốt. Bọn họ vẫn như cũ có điều kiêng kỵ với Tam Đại Thánh Địa, cho nên ai cũng không dám xuất thủ trước.

Nhưng ngay vào lúc này, trên bầu trời lại rơi xuống mấy kiện vật phẩm nữa. Mỗi một kiện vật phẩm rơi xuống, đều có thể hấp dẫn rất nhiều thế lực tranh đoạt.

Bất quá, khiến cho bọn chúng căm tức chính là, những vật phẩm này không ngờ lại không thể nào trực tiếp thu vào trong Không gian Trữ vật.

Sắc mặt đám người của ba đại Thần Vực Thánh Địa khẽ trầm xuống. Cục diện hiện tại đã quá mức hỗn loạn, đang là chuyện mà bọn họ tuyệt đối không muốn nhìn thấy.

Lả tả!

Người của ba đại Thần Vực Thánh Địa lập tức tản ra, đi tranh đoạt những vật phẩm khác.

- Sáu người các ngươi đi tranh đoạt cây lược ở phía Tây Bắc bên kia! Nghe theo mệnh lệnh của ta mà hành động, không nên tùy tiện xuất thủ!

Trong đầu đám người Diệt Thế Hắc Giao Long, Tiểu Linh bỗng nhiên vang lên thanh âm của Triệu Phong.

Tiểu Linh liếc mắt nhìn lại, đã không thấy hình bóng của Triệu Phong đâu nữa, không biết hắn đã ẩn núp ở nơi nào.

- Đi!

Diệt Thế Hắc Giao Long khẽ quát một tiếng, mang theo những người còn lại trực tiếp lao ra.

Lúc này, bên cạnh cây lược kia đang có ba chủng tộc điên cuồng tranh đoạt.

Phốc xuy một tiếng, cây lược màu vàng sẫm kia trong lúc vô tình đã phóng xuất ra một đạo mũi nhọn không gian, trực tiếp xuyên thủng trước ngực một gã Chân Thần Nhị giai, giết chết hắn!

- Công kích thật khủng khiếp!

Đang ba đại chủng tộc chiến đấu, thấy một màn như vậy, tâm thần nhất thời chấn động.

Cây lược nhỏ nhìn như bình thường này, không ngờ lại là Thần khí Không Gian loại công kích! Chỉ bằng vào tự chủ công kích, đã có thể một kích giết chết Chân Thần Nhị giai!

Mà sau khi đám người Diệt Thế Hắc Giao Long gia nhập, lập tức trợ giúp một phương thực lực yếu kém, tiến hành suy yếu chiến lực các phe còn lại.

Sâu bên trong lòng đất cách nơi đây hai mươi vạn dặm, Tả Mâu Triệu Phong lấp lánh quang trạch đạm kim sắc, xuyên thấu tất cả,

đem tất cả tình huống phía chân trời xa xa, nắm bắt vào trong mắt.

Triệu Phong hy vọng thời điểm tranh đoạt bảo vật, tình huống sẽ trở nên hỗn loạn, nhưng mà không nghĩ tới thực tế lại hỗn loạn đến như vậy.

- Không gian Bản nguyên của Diệt Thế Hắc Giao Long, còn có cái bụng của Tiểu tặc miêu, hẳn là có thể thu được mấy thứ bảo vật này vào a!

Triệu Phong thầm nghĩ.

Huyết mạch của Diệt Thế Hắc Giao Long vô cùng cao quý, tại thời kỳ đỉnh phong ít nhất cũng có cấp bậc Chân Thần Lục giai, đẳng cấp Không gian Bản nguyên cực cao. Mà Tiểu tặc miêu hoàn toàn là một dị loại, cái bụng của nó chính là một cái động không đáy, thứ gì cũng đều có thể nuốt vào.

- Vì sao những chủng tộc Thái Cổ ẩn nấp ở xung quanh cũng không động thân?

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến vấn đề này, tâm thần nhất thời chấn động

Chương 1195: Huyết viêm kỳ lân tộc

Trong thiên địa ầm ầm một mảnh, Áo nghĩa công kích tuôn trào bất tận, vô cùng sáng lạn.

Mấy trăm cường giả Chuẩn Thần, Chân Thần, chiến đấu thành một đoàn, va chạm giao phong kinh khủng, đem tất cả các ngọn núi phụ cận đều san thành bình địa.

Hiện tại, từ trong tòa cung điện trong suốt kia, tổng cộng rơi ra bảy kiện bảo vật. Kiện đầu tiên, tách trà màu trắng, đã bị người của Thời Không Thánh Địa đoạt được.

Mà cây lược nhỏ đám người Diệt Thế Hắc Giao Long muốn tranh đoạt kia, so với những bảo vật khác tương đối bình thường một chút, bởi vậy các thế lực tranh đoạt cũng ít đi.

Phốc xuy!

Cây lược màu vàng sẫm này thỉnh thoảng lại phóng xuất ra mấy đạo mũi nhọn không gian, cấp tốc xuyên toa khắp nơi trong hư không. Nhưng mà những cường giả đang chiến đấu đều sớm có phòng bị, dễ dàng tránh thoát.

- Nếu như chúng ta đoạt được cây lược này, chiến lực sẽ tăng cường thật lớn, đối với tranh đoạt phía sau sẽ có lợi hơn nhiều!

Một gã Chân Thần Ngũ giai làn da thâm đen, con ngươi hỏa hồng sắc, vẻ mặt tham lam, trong lòng thầm nghĩ.

Cây lược này chỉ mới tự chủ công kích, đã có thể đơn giản giết chết Chân Thần Nhị giai, nếu như luyện hóa được nó, sẽ có thể phát ra uy năng cường đại cỡ nào?

- Si tâm vọng tưởng!

Một đội nhân mã khác đang tranh đoạt cây lược này, lập tức cuồng nộ, quát lên.

- Các vị, chúng ta có thể hợp tác, tạm thời bắt lấy cây lược này!

Gã Chân Thần Ngũ giai hồng nhãn kia quay sang nói với đám người Diệt Thế Hắc Giao Long.

Tuy rằng tu vi đám người Diệt Thế Hắc Giao Long này khá thấp, nhưng thực lực cũng không tệ, hơn nữa hắn cũng tìm không ra những người hợp tác thích hợp nào khác.

- Được! Vậy chúng ta sẽ giúp tiền bối đạt được kiện bảo vật này!

Diệt Thế Hắc Giao Long mỉm cười, nói.

Nhưng thật ra, trong lòng tất cả các thế lực ở nơi này đều biết rõ, trong lòng mỗi người đều có tính toán riêng của mình.

Oanh! Bành! Bồng!

Song phương va chạm thẳng với nhau phi thường mãnh liệt.

Đám người Diệt Thế Hắc Giao Long chỉ kềm chế một nhóm ít người, đem đại lượng địch nhân giao lại cho chủng tộc của gã Chân Thần Ngũ giai hồng nhãn kia.

Hưu!

Một đạo quang mang ngân hôi sắc hiện lên, Tiểu tặc miêu phất lên Ám Kim Long Xà Tiên trong tay, quấn lấy cây lược kia.

- Hắc hắc… Một đám ngu xuẩn!

Gã Chân Thần Ngũ giai hồng nhãn kia cười lạnh một tiếng.

- Giết bọn chúng!

Thời điểm Tiểu tặc miêu đạt được cây lược này, ba thế lực lớn còn lại lập tức phóng vọt về phía đám người Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Con tặc miêu này muốn làm gì?

Trong lòng Tiểu Linh nhất thời kinh hoảng không thôi.

Bảo vật tuy tốt, nhưng mà cường giả nơi này nhiều lắm, kẻ nào đạt được bảo vật, sẽ dẫn tới các thế lực khác tiến hành quần công!

Thế lực Chân Thần Ngũ giai vừa rồi chủ động liên hợp với Diệt Thế Hắc Giao Long, nhìn thấy bọn chúng đã đạt được bảo vật, cũng trực tiếp đánh tới.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu nhếch miệng cười một tiếng, huy động sợi roi trong tay, trực tiếp ném cây lược này tới bên cạnh một thế lực thứ tư khác đang ở gần đó.

- Khốn kiếp! Con mèo ngu ngốc này!

Ba thế lực đang tranh đoạt kia lớn tiếng mắng chửi, nhanh chóng đuổi theo cây lược kia.

Sau đó, đám người Diệt Thế Hắc Giao Long tiếp tục chạy khắp nơi hành động, chỉ quấy rối, không đoạt bảo!

Sâu trong lòng đất hai mươi vạn dặm bên dưới, ánh mắt Triệu Phong thâm thúy, đem tất cả tình huống phía chân trời xa xa nắm bắt vào trong mắt.

- Trước hết hãy để cho các thế lực lớn đều sản sinh cừu hận lẫn nhau, để cho tràng diện càng hỗn loạn càng tốt!

Triệu Phong cười hắc hắc, khẽ nói.

Nhóm vật phẩm đầu tiên rơi ra ngoài, so với những vật phẩm còn lại bên trong tòa cung điện trong suốt kia cũng không tính là trân quý bao nhiêu. Bởi vậy, hiện tại Triệu Phong vẫn chưa có ý định xuất thủ tranh đoạt.

- Đó là…

Ánh mắt Triệu Phong bỗng nhiên ngưng đọng, nhìn chằm chằm vào bên trong tòa cung điện trong suốt kia.

Chỉ thấy, tại đại điện trung tâm của tòa cung điện trong suốt, bên trong một tầng trọng trọng không gian bao phủ hư ảnh, đột nhiên xuất hiện một kiện trường bào ám ngân sắc. Trên bộ trường bào phác họa vô số các đường phù văn kỳ dị, chớp động quang huy ngân trạch.

Kiện trường bào ngân sắc kia tự động di chuyển khắp nơi bên trong

tòa cung điện trong suốt.

Phốc xuy!

Một đạo không gian liệt phong kinh khủng đột nhiên thổi quét qua chỗ kiện trường bào ám ngân sắc kia.

Ông!

Trên kiện trường bào ngân sắc kia chợt hiện lên một tầng không gian rung động, dễ dàng ngăn cản hoàn toàn uy năng của đạo không gian liệt phong này.

Một màn này, đại bộ phận cường giả đang chiến đấu tại ngoại giới tự nhiên cũng nhìn thấy!

- Đó là bảo vật gì? Vừa có linh tính, có thể tự do di động, mà không gian phong bạo đáng sợ lại không thể gây thương tổn cho nó chút nào!

Bên dưới cung điện, rất nhiều cường giả đang chiến đấu, trái tim nhất thời nhảy lên phanh phanh.

Rầm rầm!

Bỗng nhiên, kiện trường báo ám ngân sắc này chợt tùy tiện va chạm lung tung khắp nơi bên trong cung điện.

Đám không gian phong bạo khủng bố lớn lớn nhỏ nhỏ liên tục trùng kích lên trên kiện trường bào ngân sắc kia, nhưng không tạo thành bất cứ thương tổn gì cho nó cả.

Ngược lại một vài bảo vật khác bên trong cung điện lại bị trường bào

ám ngân sắc trong lúc vô tình đụng tới, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

- Một kiện bảo vật thật là lợi hại!

Tất cả mọi người đều có thể nhìn ra, bộ trường bào này hẳn là bảo vật có linh tính lớn nhất trong cả tòa cung điện trong suốt kia!

- Nhất định phải đạt được bộ trường bào này!

Trong ánh mắt Chân Thần Ngũ giai của Thời Không Thánh Địa chợt hiện lên một tia ngoan sắc.

Thời Không Thánh Địa chính là quen thuộc nhất đối với Thời Không Áo Nghĩa. Căn cứ theo phán đoán của hắn, bộ trường bào này rất có khả năng chính là vật phẩm trân quý nhất bên trong tòa cung điện. Chỉ bất quá kiện vật phẩm này không phải là tính công kích, cho nên người ngoài nghề mới nhìn không ra trình độ trân quý của nó.

Oanh!

Kiện trường bào kia va chạm lung tung khắp nơi, khiến cho toàn bộ tòa cung điện cũng phải lay động nhè nhẹ. Rất nhiều vật phẩm bên trong cung điện đều bị chấn động phiêu đãng khắp nơi.

Vù vù!

Càng lúc có nhiều vật phẩm hơn từ trong khe hở của cung điện trong suốt rơi xuống.

- Lại rơi xuống một nhóm bảo vật nữa!

- Phẩm chất tựa hồ so với nhóm bảo vật vừa rồi càng cao hơn một bậc!

Rất nhiều cường giả phía dưới đều khiếp sợ không thôi, toàn thân không ngừng run rẩy, chuẩn bị xuất thủ tranh đoạt.

Trong những bảo vật này, có rất nhiều thứ là các loại hoa cỏ, rất có thể là các loại trân tài ẩn chứa lực lượng Thời Không Áo Nghĩa, có thể giúp người ta cảm ngộ Thời Không Áo Nghĩa.

Ông!

Trong đó có một tấm gương, chiếu xạ ra một tầng quang mang hư vô, rót vào trong hư không. Nhất thời, cả một phương hư không thiên địa đã bị tập trung lại, tất cả mọi người đều không thể nào vận dụng Không Gian Áo Nghĩa nữa!

- Đó là… Tỏa Không Kính!

Một vị lão giả của Thời Không Thánh Địa, ánh mắt nhìn chằm chằm vào tấm gương này, tâm thần chấn động không thôi.

Tỏa Không Kính, bảo vật có thể tập trung một phương hư không, khiến cho đối thủ không thể nào sử dụng Không Gian Áo Nghĩa! Người của Thời Không Thánh Địa chính là đặc biệt e ngại loại bảo vật này!

Hưu!

Tỏa Không Kính sau khi tập trung một phương hư không, lại trực tiếp phóng chạy đi về phía phương xa.

- Đuổi theo! Không thể để cho Tỏa Không Kính chạy thoát được!

Nhất thời, hơn mười thế lực phóng thẳng về phía Tỏa Không Kính

đang phóng chạy kia. Trong đó có cả người của Tam Đại Thánh Địa!

Dù sao Tỏa Không Kính này chính là bảo vật có phẩm chất cao nhất đã xuất hiện cho tới hiện tại. Phẩm chất so với những thứ trước đây như tách trà, cây lược… đều cao cấp hơn rất nhiều lần.

Nếu như nắm trong tay năng lực của Tỏa Không Kính, việc cướp giật bảo vật kế tiếp cũng sẽ càng thêm tiện lợi hơn.

- Mau! Cướp đoạt những bảo vật còn lại!

Tỏa Không Kính đã hấp dẫn đi một nhóm lớn thế lực cường đại, mà những thế lực còn lại thì phân ra tranh đoạt những bảo vật khác.

Những bảo vật này mặc dù không thể so sánh được với Tỏa Không Kính, nhưng mà so với nhóm bảo vật đầu tiên rớt xuống thì cũng đều trân quý hơn rất nhiều.

- Cướp!

Diệt Thế Hắc Giao Long khẽ quát một tiếng.

Hiện tại trên không trung bảo vật rất nhiều, mà cường giả của các thế lực cường đại đều đã bị Tỏa Không Kính hấp dẫn đi, chính là thời điểm bọn chúng ra tay tốt nhất.

Oanh! Phanh! Oành!

Hai chi đội ngũ nhỏ yếu nào đó đang tranh đoạt một gốc trân thảo ngân sắc, cường giả song phương đang toàn lực chiến đấu hăng hái.

Đúng vào lúc này, trên không trung của bọn chúng bỗng nhiên xuất

hiện một con mắt đạm kim sắc, trên đó ba động vô số Phong Lôi dị sắc, tròng mắt lạnh lùng vô tình, phảng phất như tồn tại song song với thiên địa, bao quát chúng sinh bên dưới.

Hai chi đội ngũ đang chiến đấu nhất thời hồi hộp thất sắc, toàn thân khẽ run lên, tâm thần cùng linh hồn đều bị một cỗ ba động vô hình trùng kích. Chỉ có hai gã thần sắc Chân Thần Tứ giai trong đó là tương đối bình thản.

- Huyễn Cấm Mê Vực!

Ông hưu!

Chỉ thấy trong con kim mâu hổ phách khổng lồ kia chợt biến thành một cái thế giới mê cung tử kim sắc vô tận, tản ra một cỗ lực hấp dẫn trí mạng.

Tất cả cường giả trong hai đội ngũ đều bị cỗ lực lượng Huyễn đạo cường đại kia mê hoặc, ngay cả trong mắt cường giả Chân Thần Tứ giai cũng lộ ra một tia giằng co.

Bá!

Bên cạnh gốc trân thảo ngân sắc kia chợt hiện ra một vòng xoáy đồng lực nhàn nhạt, sau đó hút gốc trân thảo ngân sắc thẳng vào trong vòng xoáy.

Sau một khắc, con Di Thiên Chi Mâu kim sắc trên bầu trời kia cũng trực tiếp biến mất!

Vẻ mặt cường giả hai đội ngũ tràn ngập kinh ngạc, liếc mắt nhìn nhau, xác định không phải là thủ đoạn của đối phương.

- Là thiên tài của Thời Không Thánh Địa trốn trong bóng tối xuất thủ?

Một gã Chân Thần Tứ giai chợt kinh nghi một tiếng, lập tức dẫn theo đội ngũ của mình đi tranh đoạt những trọng bảo còn lại. Những thế lực nhỏ như bọn chúng, tự nhiên không dám đắc tội người của Thần Vực Thánh Địa.

o0o

Trong lòng đất, trên mặt Triệu Phong lộ ra vẻ mỉm cười nhàn nhạt.

Ở trên chiến trường hỗn loạn như vậy, hắn thi triển ra Di Thiên Chi Mâu, cũng không người nào có thể phát hiện ra thủ đoạn này là do ai thi triển.

Hơn nữa, đã đến tầng thứ này, thủ đoạn Di Thiên Chi Mâu như vậy cũng không tính là kinh thiên động địa gì. Ở đây cũng có người của Thời Không Thánh Địa, đại đa số mọi người còn có thể hoài nghi là do cường giả Thời Không Thánh Địa gây ra.

- Năng lực Di Thiên Chi Mâu của ta tựa hồ đã tăng cường rất nhiều!

Triệu Phong thoáng chút ngạc nhiên, lẩm bẩm.

Đây là lần đầu tiên Triệu Phong thi triển Di Thiên Chi Mâu ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ. Một khắc này, Triệu Phong có cảm giác mình có thể mượn dùng càng nhiều lực lượng hơn trong thiên địa, để tăng phúc cho uy năng của đồng thuật.

Di Thiên Chi Mâu đối với các loại đồng thuật của Triệu Phong đều có sự tăng phúc nhất định, nhưng ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ, loại tăng phúc này lại càng lớn hơn nữa.

- Di? Các chủng tộc Thái Cổ sắp hành động rồi sao?

Tả Mâu Triệu Phong phát hiện ra một tia động tĩnh tại phương hướng cực xa, khẽ lẩm bẩm một câu.

Địa phương nơi động tĩnh kia sinh ra, tựa hồ chính là địa phương mà mười thế lực lớn đang tranh đoạt Tỏa Không Kính.

- Đó là…

Toàn thân Triệu Phong chợt chấn động, phảng phất như đã thấy được đồ vật gì thập phần đáng sợ vậy.

o0o

Oanh! Phanh! Oành!

Tại một chỗ bên dưới tòa cung điện trong suốt, mười thế lực lớn đang vì Tỏa Không Kính mà đánh đến kinh thiên động địa, thiên hôn địa ám.

Ùng ùng!

Ngay vào lúc này, tại phía chân trời xa xa chợt truyền đến một đạo thanh âm chấn động. Một cỗ lệ khí Thái Cổ phi thường kinh khủng đột nhiên phóng thẳng lên cao.

- Cẩn thận! Có cường địch xuất hiện!

Tư Không Chuẩn Thần của Thiên Vận Thánh Địa chợt lui về phía sau một bước, không tiếp tục xuất thủ nữa.

Sưu sưu!

Đúng lúc này, từ phía chân trời, hai đạo quang ảnh khổng lồ, một đen một đỏ, trực tiếp lao tới.

Oanh!

Ý chí vĩ lực kinh khủng truyền tới, khiến cho tất cả các cường giả đang tranh đoạt Tỏa Không Kính, khí tức cơ hồ đọng lại, thân hình khẽ trầm xuống.

Hưu!

Đạo cự ảnh hồng sắc kia trực tiếp lao thẳng về phía Tỏa Không Kính.

- Dừng tay!

Một gã Chân Thần Tứ giai của Phệ Thiên Thánh Địa phẫn nộ quát lớn một tiếng, nhanh chóng xuất thủ.

Oanh hô!

Sau một khắc, trong đạo quang ảnh hồng sắc kia chợt bộc phát ra một đoàn hỏa diễm quang thúc, đánh thẳng lên trên thân thể gã Chân Thần Tứ giai này, nháy mắt đã nuốt trọn thân hình của hắn.

Thời điểm hỏa diễm biến mất, người cũng đã không còn!

- Hít…

Hơn một trăm gã cường giả tại hiện trường, linh hồn nhất thời kinh hãi, thân hình cứng đờ, nhìn chằm cằm về phía đạo cự ảnh hồng sắc kia.

- Grào!

Đây là một con Hỏa Diễm Kỳ Lân khổng lồ, toàn thân phát ra uy thế ngập trời, khuôn mặt dữ tợn kinh khủng, ngửa mặt lên trời rống lớn một tiếng.

Rầm rầm! Oanh!

Thiên địa ầm ầm một trận. Những cường giả cách Hỏa Diễm Kỳ Lân hơi gần một chút nhất thời cảm thụ được uy áp hỏa diễm vô cùng vô tận, thân thể linh hồn cực nóng vô cùng, huyết mạch trong cơ thể chợt run lên, dường như muốn phá thể mà ra.

- Phốc!

Những kẻ thực lực thấp hơn Chân Thần Tứ giai, đều trực tiếp phun ra một ngụm tiên huyết!

Từ phương xa, các thế lực tranh đoạt bảo vật bên dưới tòa cung điện trong suốt kia, đồng dạng cũng bị cỗ uy thế vô hình này lan đến gần.

- Rống rống rống!

Theo một tiếng rít gào của Hỏa Diễm Kỳ Lân, từ trong cổ lâm phía sau lưng nó nhất thời tuôn ra càng nhiều chủng tộc Thái Cổ khổng lồ. Thực lực của đám chủng tộc Thái Cổ này cũng không tính là quá mạnh, nhưng số lượng lại hết sức khủng bố!

Bất quá ánh mắt của mọi người vẫn nhìn chằm chằm trên người con Hồng Viêm Kỳ Lân ở phía trước nhất kia.

- Cổ Thần!

Vị cường giả Chân Thần Ngũ giai của Thiên Vận Thánh Địa thốt lên, khuôn mặt khẽ run rẩy.

Cỗ khí tức cường đại này, tuyệt đối là cường giả Cổ Thần không thể nghi ngờ!

- Không ngờ lại là cường giả Cổ Thần!

Một gã cường giả của thế lực Ngũ tinh nào đó nghe được lời này, không khỏi ngẩn ra.

Các thiên kiêu của Tam Đại Thánh Địa ở đây, ánh mắt cũng thoáng trầm xuống.

- Đây là Huyết Viêm Kỳ Lân Tộc, bài danh 125 trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng!

Một gã Chân Thần Tứ giai cổ lão nhận ra chân diện mục của hai con chủng tộc Thái Cổ này, cơ hồ là thốt lên.

Cường giả Cổ Thần của chủng tộc cường đại bài danh hơn một trăm trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, sẽ có thực lực kinh khủng đến bậc nào?

Chương 1196: Hư không chi mâu

- Cổ Thần Thất giai!

Đám cường giả tranh đoạt bảo vật bên dưới cung điện nghe được tin tức chấn động mạnh mẽ này, nhất thời trợn tròn mắt.

Cảnh giới Cổ Thần mặc dù cũng nằm trong chín giai Chân Thần, nhưng mà đã có sự phân chia cấp bậc Cổ Thần này, vậy thì đã chứng minh sự chênh lệch giữa dưới Cổ Thần cùng trên Cổ Thần là thập phần to lớn.

Trong các đại thế lực, Cổ Thần đều là cường giả vô thượng cao không thể leo tới!

Mà lúc này, trong Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ, đầu Kỳ Lân hồng sắc suất lĩnh những chủng tộc Thái Cổ khác, lại là cường giả Cổ Thần, hơn nữa còn là Huyết Viêm Kỳ Lân Tộc nữa!

Cặp mắt huyết hồng sắc hung lệ của đầu Hồng Viêm Kỳ Lân kia đảo qua toàn bộ cường giả ở nơi này. Phàm là những ai chạm đến ánh mắt của nó, toàn thân đều khẽ run lên, huyết mạch mơ hồ đọng lại.

Hô!

Một cỗ ý chí lực lượng đột nhiên lan tràn ra, cuốn lấy Tỏa Không Kính, ném sang cho một đầu Kỳ Lân hắc sắc khác ở một bên.

- Kiện bảo vật này không tệ!

Đầu Kỳ Lân hắc sắc đón lấy Tỏa Không Kính, vẻ mặt vui vẻ.

Huyết Viêm Kỳ Lân Tộc, huyết mạch trong cơ thể có màu sắc ra sao, trên thân thể sẽ thiêu đốt ra loại hỏa diễm có màu sắc như vậy. Huyết mạch của đầu Hắc Diễm Kỳ Lân này hiển lộ ra càng cao hơn đầu Hồng Viêm Kỳ Lân kia một bậc. Bất quá hình thể của đầu Hắc Diễm Kỳ Lân này lại nhỏ hơn khá nhiều, tu vi cũng chỉ mới là Chân Thần Tứ giai mà thôi.

- Thiếu gia, luyện hóa nó đi!

Đầu Hồng Viêm Kỳ Lân kia nhàn nhạt nói.

Cường giả của mười đại thế lực vừa rồi tranh đoạt Tỏa Không Kính kia, sắc mặt nhất thời thâm trầm vô cùng.

Bọn chúng tranh đoạt kịch liệt, liều mạng chiến đấu như vậy, kết quả đầu Hồng Viêm Kỳ Lân này vừa xuất hiện, đã trực tiếp cướp luôn Tỏa Không Kính đi.

Hơn nữa, một khi để cho đầu Hắc Diễm Kỳ Lân kia luyện hóa Tỏa Không Kính mà nói, bọn họ sẽ càng thêm bị động hơn nhiều.

- Các vị, nếu để cho đám chủng tộc Thái Cổ kia luyện hóa Tỏa Không Kính, như vậy tình cảnh chúng ta sau này sẽ rất nguy hiểm!

Chân Thần Ngũ giai của Thời Không Thánh Địa đột nhiên truyền âm cho rất nhiều cường giả khác ở đây.

- Không sai! Mặc dù đối phương là Cổ Thần, nhưng chung quy cũng chỉ có một người!

Chân Thần Ngũ giai của Thiên Vận Thánh Địa cũng truyền âm, nói.

- Tất cả Chân Thần Ngũ giai ở đây, chúng ta nhất định phải liên hợp lại, đối phó với tên cường giả Cổ Thần này! Bằng không, tất cả chúng ta có khả năng không chiếm được bất cứ thứ gì cả!

Chân Thần Ngũ giai của Phệ Thiên Thánh Địa cũng truyền âm cho tất cả mọi người của Thần vực Man Hoang ở đây.

Với cục diện hiện tại, chỉ có liên hợp mới có khả năng, hơn nữa còn phải là liên hợp tất cả mọi người, tất cả mọi thế lực!

Thế nhưng, sự cường đại của Cổ Thần đã thâm nhập nhân tâm. Cường giả Chân Thần Ngũ giai của một vài thế lực Tứ tinh rưỡi, Tứ tinh đỉnh phong, so với cường giả Chân Thần Ngũ giai của thế lực Ngũ tinh, Thánh địa thì yếu nhược hơn rất nhiều! Hơn nữa bọn chúng lại chỉ chú trọng tới tính mạng cùng lợi ích của chính mình, không muốn va chạm với cường giả Cổ Thần.

- Kỳ thật, nếu như các vị không nguyện ý liên hợp, thì Tam Đại Thánh Địa chúng ta thật ra cũng có biện pháp bình yên triệt thoái!

Tư Không Chuẩn Thần của Thiên Vận Thánh Địa bỗng nhiên truyền âm cho mọi người.

Lời này vừa nói ra, tâm thần tất cả cường giả các thế lực ở đây đều ầm ầm chấn động.

Không sai! Nội tình Thần Vực Thánh Địa thâm hậu, cho dù có đối mặt với cường giả Cổ Thần, bọn họ vẫn có nắm chắc có khả năng bình yên rút lui. Cứ như vậy, kẻ ở lại gặp tai ương ngược lại chính là những thế lực nhỏ yếu còn lại.

Dần dần, tất cả cường giả của Thần vực Man Hoang đều ngầm đạt thành nhận thức chung. Toàn bộ các cường giả Chân Thần Ngũ giai liên thủ lại, đối phó với đầu Kỳ Lân Cổ Thần kia cùng với các chủng tộc Thái Cổ có thực lực tương đương Chân Thần Ngũ giai.

Mà chuyện tình tranh đoạt bảo vật, thì giao lại cho đám Chuẩn Thần trẻ tuổi cùng đám Chân Thần thực lực từ Tứ giai trở xuống.

Đương nhiên, các cường giả Chân Thần Ngũ giai khẳng định cũng đã thương nghị xong cùng các cường giả Chân Thần trong các thế lực. Sau khi thu hoạch hoàn tất, nhất định phải có phần của bọn họ!

Các cường giả Chân Thần Ngũ giai đã chấp nhận mạo hiểm nguy cơ to lớn, quấn lấy cường giả Cổ Thần, để cho đám người còn lại đi tranh đoạt trọng bảo, không có hồi báo công bằng sao được? Mà thu hoạch cuối cùng của bọn chúng, cũng chỉ có thể quyết định bởi thu hoạch của đám Chuẩn Thần, Chân Thần trong thế lực của bọn chúng rồi.

Thiên Nhân

Trong mười đại thế lực, những người không phải là Chân Thần Ngũ giai, toàn bộ đều lui về phía sau. Phía hậu phương, toàn bộ cường giả Chân Thần Ngũ giai đều bay ra.

- Giết!

Hồng Viêm Kỳ Lân phảng phất như biết rõ ý định của đám người này, trực tiếp động thủ. Cho dù hắn thân là Cổ Thần, nhưng cũng không phải là tồn tại vô địch.

Hơn nữa, cường giả Chân Thần Ngũ giai có thể tới nơi này, toàn bộ đều là Chân Thần tương đối mạnh mẽ, đặc biệt còn có cả cường giả

Chân Thần nội tình thâm hậu của Tam Đại Thánh Địa nữa.

Đồng dạng, bên phía chủng tộc Thái Cổ cũng có mấy đầu cấp bậc Chân Thần Ngũ giai tiến lên trợ giúp cho Hồng Viêm Kỳ Lân.

Mà Hắc Diễm Kỳ Lân cùng với đám chủng tộc Thái Cổ còn lại, thì tiến hành liên hợp lại, đi tới phía dưới cung điện, mạnh mẽ tranh đoạt trọng bảo.

- Lên!

Bên phía Thần vực Man Hoang, đông đảo Chân Thần Ngũ giai liên thủ, cùng nhau công kích.

Oanh! Phanh! Oành!

Va chạm giữa một đám Chân Thần Ngũ giai cùng một gã Cổ Thần, khiến cho thiên địa thay đổi, nhật nguyệt thất sắc!

Các cường giả Chuẩn Thần, Chân Thần không có tham chiến, mặc dù còn đứng cách khá xa, nhưng vẫn có thể cảm nhận được từng cỗ từng cỗ Thần lực Áo nghĩa ba động khiến người ta sợ hãi.

o0o

- Tốt! Đã chiếm được ba kiện bảo vật!

Diệt Thế Hắc Giao Long nhếch miệng cười, nói.

Một kiện ở trong Không gian Bản nguyên của hắn, còn có hai kiện nằm trong bụng của Tiểu tặc miêu.

Đám chủng tộc Thái Cổ Hắc Diễm Kỳ Lân xuất hiện, đối với đám

người Triệu Phong mà nói ngược lại còn là một chuyện tốt. Bởi vì trong đội ngũ bọn chúng vốn cũng không có Chân Thần Ngũ giai!

- Không nghĩ tới cục diện lại biến thành như vậy!

Trong lòng Tiểu Linh thoáng động.

Một khi Chân Thần Ngũ giai không tham dự tranh đoạt bảo vật, khuyết điểm của cỗ thế lực này bọn họ sẽ trong vô hình mà giảm bớt đi rất nhiều.

Trước đây, bọn họ đều là chạy loạn khắp nơi tiến hành quấy rối. Nhưng hiện tại bọn họ đã có thể trực tiếp tiến hành tranh đoạt với những đội ngũ còn lại. Đương nhiên, so với một số đội ngũ đặc biệt cường đại nào đó, thì bọn họ vẫn còn những chênh lệch thật lớn.

- Cút! Món đồ này, Thôn Thiên Chuẩn Thần ta coi trọng!

Một gã nam tử cao to đột nhiên quát lớn, trực tiếp lao về phía một quả thực ngân sắc.

Rầm rầm!

Mỗi một lần song chưởng của hắn đánh ra, đều có thể hình thành nên một vòng xoáy hắc sắc, đem tất cả công kích Áo nghĩa ở phụ cận thôn phệ sạch sẽ!

- Cút ngay!

Các cường giả của Phệ Thiên Thánh Địa đều theo sát phía sau Thôn Thiên Chuẩn Thần.

- Của ta!

Thôn Thiên Chuẩn Thần thuận lợi bắt được gốc quả thực ngân sắc kia vào tay.

- Kiện bảo vật này, có thể nhường lại cho tại hạ được không?

Ngôn ngữ của Tư Không Chuẩn Thần tương đối ôn hòa.

Ông!

Thời điểm Tư Không Chuẩn Thần hàng lâm, tất cả cường giả còn lại xung quanh nhất thời bị một cỗ lực lượng Áo nghĩa kỳ dị quấy rầy, khiến cho công kích của bọn họ nhất thời trở nên vô cùng chậm chạp.

- Đây là… Khoái Mạn Áo Nghĩa!

Một gã Chân Thần Tứ giai kinh hô một tiếng.

Khoái Mạn Áo Nghĩa, có thể cải biến tốc độ công kích của bản thân, đem nó giữ lại, tới thời cơ tuyệt hảo mới mạnh mẽ đánh ra ngoài.

Đồng thời, nếu Khoái Mạn Áo Nghĩa đạt tới cảnh giới nhất định mà nói, còn có thể khiến cho công kích của đối thủ biến nhanh biến chậm tùy ý.

Thiên Vận Thánh Địa là một Thần Vực Thánh Địa tương đối đặc biệt trong Thần vực Man Hoang! Nơi này thu nhận đệ tử không luận huyết mạch, chỉ cần ngươi có thiên phú cường đại là được! Hơn nữa, chiến kỹ công pháp bên trong Thiên Vận Thánh Địa bác đại tinh thâm, ẩn chứa ngàn vạn đại đạo.

Bởi vậy trong Thiên Vận Thánh Địa dạng thiên tài gì cũng đều có!

Hơn nữa mỗi người đều thân mang tuyệt kỹ, thủ đoạn không tầm thường.

- Ha ha… thực lực những người này của các ngươi cũng không được tốt lắm a!

Hắc Diễm Kỳ Lân dẫn theo đại lượng chủng tộc Thái Cổ, trực tiếp phóng vọt vào.

Oanh!

Hắc Diễm Kỳ Lân trực tiếp kích hoạt huyết mạch, thân thể nhất thời cao lớn lên vài phần, toàn thân hắc diễm đằng đằng. Những nơi nó đi qua hỏa diễm bùng phát bất diệt.

Không ít Chân Thần Nhị giai bị hỏa diễm của Hắc Diễm Kỳ Lân đốt trúng, cỗ hỏa diễm kia liền trong nháy mắt lan tràn ra toàn thân, không ngừng thiêu đốt, rất khó dập tắt.

- A!

Một gã Chuẩn Thần phổ thông, kể cả Linh hồn thể của hắn, đều bị cỗ hỏa diễm này triệt để thiêu đốt sạch sẽ!

- Hỏa diễm của tên này, không ngờ lại cụ bị Hủy Diệt Áo Nghĩa!

Diệt Thế Hắc Giao Long quan sát đầu Hắc Diễm Kỳ Lân này một cái, đưa ra kết luận.

Hắc diễm của Hắc Diễm Kỳ Lân thập phần tương tự với Bản nguyên Hủy diệt Long viêm của Diệt Thế Hắc Giao Long. Đương nhiên, nếu như tu vi tương đương mà nói, hỏa diễm của Diệt Thế Hắc Giao Long sẽ càng khủng bố hơn.

Hô!

Lúc này, từ trong cung điện phía trên lại rớt xuống mấy kiện bảo vật nữa. Hơn nữa, những bảo vật này không ngờ lại đều cụ bị linh tính, thời điểm vừa mới rơi ra, liền lập tức chạy trốn ra bốn phía xung quanh.

Ông!

Bỗng nhiên trên không trung chợt xuất hiện một con mắt ám ngân sắc thật lớn, phảng phất như khảm nạm ở trên không trung, cấp tốc di động khắp nơi.

- Nuốt!

Con mắt ám ngân sắc này cấp tốc di động đến bên cạnh một cây bút lông, trong con ngươi không ngờ lại mở ra một đạo khe nứt không gian, tản mát ra một cỗ hấp lực cường đại, hút lấy cây bút lông này vào trong.

Ong ong!

Cây bút lông này cũng là bảo vật Không Gian hệ, nó cật lực giãy dụa phản kháng.

- Đi!

Vài gã cường giả Thời Không Thánh Địa chạy tới, đánh ra từng đạo từng đạo chưởng lực không gian.

Oanh!

Cây bút lông bị lực lượng Không Gian thôi động, rất nhanh đã bị hút vào bên trong khe nứt không gian kia.

Hô!

Con mắt ám ngân sắc thật lớn kia cũng theo đó biến mất.

- Không hổ là Không Nguyên Chuẩn Thần! Không ngờ lại dùng phương thức này cướp giật bảo vật!

Ngữ khí Tư Không Chuẩn Thần thoáng chút tán thưởng, nói.

- Hừ! Chỉ biết núp trong bóng tối! Rùa đen rút đầu!

Thôn Thiên Chuẩn Thần thì lại khinh thường, hừ lạnh một tiếng.

Hắn vốn dĩ dự định tranh đấu cùng Không Nguyên Chuẩn Thần một phen, nhưng mà tràng diện lúc này quá mức hỗn loạn, cho dù biết rõ loại thủ đoạn Hư Không Chi Mâu này chính là của Không Nguyên Chuẩn Thần, nhưng cũng không có cách nào phát hiện ra chỗ ẩn thân đối thủ.

Hư Không Chi Mâu, chính là thủ đoạn khóa không mà Không Nguyên Chuẩn Thần sử dụng Không Gian Áo Nghĩa kết hợp với Thời Không Chi Mâu thi triển ra. Kẻ nào cũng không biết Không Nguyên Chuẩn Thần đến cùng là đang ẩn nấp ở nơi nào.

Lúc này, tại một chỗ cách tòa cung điện trong suốt kia xa xôi vô cùng, trong hư không đang cất giấu một đạo nhân ảnh nhìn không rõ ràng.

- Thần khí Không Gian tính công kích thật cường hãn!

Không Nguyên Chuẩn Thần tỉ mỉ quan sát cây bút lông trong tay.

Ngay cả Thần binh tính công kích hiện tại trong tay chính mình, Không Gian Áo Nghĩa ẩn chứa bên trong cũng không bằng được cây bút lông này.

Ong ong!

Không Nguyên Chuẩn Thần vận chuyển ra một tia Thần lực cùng với lực lượng linh hồn, chậm rãi luyện hóa cây bút lông này.

Nhưng đại bộ phận ý niệm của hắn vẫn như cũ quan sát toàn bộ không trung.

- Trường bào Thời Không, không biết ta có thể đạt được ngươi hay không?

Ánh mắt Không Nguyên Chuẩn Thần nhìn chằm chằm về phía kiện trường bào ngân sắc bên trong tòa cung điện trong suốt kia.

Về bí mật của Trường bào Thời Không, chỉ có một số rất ít cường giả trong Thần vực Man Hoang là biết được! Đại đa số mọi người ở đây tạm thời đều không nhận ra lai lịch của nó. Mà Không Nguyên Chuẩn Thần thân là thiên tài đỉnh cấp của Thời Không Thánh Địa, hiển nhiên là biết được một chút.

- Nếu như ta có thể đạt được Trường bào Thời Không, con đường tiến lên Cổ Thần sẽ đơn giản rất nhiều! Khả năng trở thành Thần Chủ cũng sẽ tăng cao lên một chút!

Không Nguyên Chuẩn Thần thập phần khát vọng đối với kiện Trường bào Thời Không này.

Bất quá, lúc này Trường bào Thời Không vẫn còn đang tùy ý phiêu đãng ở bên trong tòa cung điện trong suốt kia. Mà Không Nguyên

Chuẩn Thần cũng không dám tiếp cận tòa cung điện trong suốt này. Bởi vậy, hắn chỉ có thể đợi! Đợi đến khi Trường bào Thời Không tự mình đi ra!

- Hửm? Con mắt kim sắc kia!

Ngay vào lúc này, Không Nguyên Chuẩn Thần đột nhiên phát hiện trên bầu trời chợt xuất hiện một con mắt kim sắc thật lớn!

Con Di Thiên Kim Mâu này, so với Hư Không Chi Mâu hắn thi triển ra còn lớn hơn rất nhiều, hơn nữa lại càng ngưng thực hơn, kết hợp vô cùng chặt chẽ với thiên địa, phát ra uy thế ngập trời.

- Con mắt kim sắc, là Phá Diệt Chi Mâu sao? Nhưng mà Phá Diệt Chi Mâu làm sao lại có thể sử dụng Không Gian Áo Nghĩa?

Không Nguyên Chuẩn Thần nhất thời lâm vào trầm tư.

Thời điểm đối mặt với con mắt kim sắc này, Thời Không Chi Mâu mà Không Nguyên Chuẩn Thần vẫn luôn lấy đó làm kiêu ngạo kia, cũng đột nhiên sản sinh một tia rung động nhàn nhạt.

- Xem ra, trong bóng tối vẫn còn ẩn giấu rất nhiều thiên tài cường đại! Rất có thể chính là người của Thiên Vận Thánh Địa!

Không Nguyên Chuẩn Thần lẩm bẩm nói.

Trong Thiên Vận Thánh Địa, loại kỳ tài nào cũng đều có. Tuy là Thiên Vận Thánh Địa thành lập trễ nhất, nhưng mà tuyệt đối không thể khinh thường tòa Thánh địa này! Thậm chí không bao lâu nữa, nó sẽ có thể đuổi kịp, thậm chí vượt qua đại bộ phận các Thần Vực Thánh Địa khác.

- Lại là con mắt kim sắc này!

- Khốn kiếp! Hắn rốt cuộc có phải là người của Thời Không Thánh Địa hay không?

- …

Cho tới hiện tại, con mắt kim sắc này đã hiện thân qua rất nhiều lần.

Hơn nữa thủ đoạn của con mắt kim sắc này thập phần cường đại, công kích phương diện vật chất đối với nó không có bất cứ ảnh hưởng gì, chỉ có công kích linh hồn của Chân Thần Tứ giai trở lên mới có thể khiến cho nó lay động một chút mà thôi.

- Hửm? Kiện bảo vật này, tựa hồ là một kiện Không gian Trữ vật!

Ánh mắt Không Nguyên Chuẩn Thần nhìn về phía một cái thủ hoàn ngân sắc.

Các bảo vật lấy được ở chỗ này, toàn bộ đều không có cách nào thu vào trong Không gian Trữ vật của mình, hơn nữa, cũng không có thời gian tiến hành luyện hóa nó.

Bất quá, nếu như có thể đạt được một kiện Thần khí Không gian Trữ vật ở nơi này, chỉ cần tiến hành luyện hóa nó, các bảo vật kế tiếp lấy được, đều có thể trực tiếp để vào bên trong.

Ong ong!

Một con mắt ám ngân sắc thật lớn đột nhiên xuất hiện phía trên cái Không gian Trữ vật này.

- Không Nguyên Chuẩn Thần lại xuất thủ!

Một gã cường giả đang chuẩn bị tranh đoạt thủ hoàn ngân sắc khẽ thở dài một tiếng.

Nhưng bỗng nhiên, trên không trung phía bên kia của cái thủ hoàn ngân sắc kia, một con mắt kim sắc to lớn khôn cùng cũng chậm rãi hiện lên.

Sự xuất hiện của bọn chúng, thật giống như phiến trời xanh này chợt mở ra cặp mắt vậy! Hai cỗ uy thế khủng bố tính chất bất đồng ầm ầm tản ra. Một vài cường giả không khỏi phải lui ra phía sau mấy bước. Bọn chúng không dám tương tranh cùng trời xanh!

Chương 1197: Khóa Không Chi Mâu đọ sức

Hai con mắt khổng lồ khảm nạm bên trong thiên địa đồng thời nhìn chằm chằm về phía thủ hoàn ngân sắc.

Cỗ uy áp khủng bố kia khiến cho các cường giả gần đó đều phải lui về phía sau.

- Hóa ra chủ nhân của con mắt kim sắc này không phải là người của Thời Không Thánh Địa!

Thôn Thiên Chuẩn Thần thoáng chút kinh ngạc.

Hắn vẫn luôn cho rằng, chủ nhân của con mắt kim sắc này chính là người của Thời Không Thánh Địa! Thế nhưng đến thời điểm này, con mắt kim sắc lại mạnh mẽ tranh phong với con mắt ám ngân sắc của Không Nguyên Chuẩn Thần, hắn mới hiểu được bản thân mình đã nghĩ sai rồi!

Mà những cường giả tranh đoạt bảo vật khác cũng có suy nghĩ giống như Thôn Thiên Chuẩn Thần vậy.

- Nếu như chủ nhân của con mắt kim sắc này không phải là thiên tài của Thời Không Thánh Địa, như vậy hắn là ai? Không ngờ lại dám tranh đoạt bảo vật với Không Nguyên Chuẩn Thần của Thời Không Thánh Địa?

Một gã Chuẩn Thần thiên kiêu lộ ra vẻ ngạc nhiên, nói.

- Là ai? Lại dám đối nghịch với Không Nguyên Chuẩn Thần của Thời Không Thánh Địa?

Một gã Chân Thần của Thời Không Thánh Địa quát lớn một tiếng.

Bất quá, hắn cũng không để ý quá nhiều vào chuyện này. Không Nguyên Chuẩn Thần dù sao cũng là Chuẩn Thần Tứ giai mạnh mẽ nhất trong Thời Không Thánh Địa, chủ nhân của con mắt kim sắc kia hoàn toàn chính là đang tìm chết!

Hô!

Bên trong con mắt ám ngân sắc kia đột nhiên nứt ra một đầu thông đạo hư không, sản sinh ra một cỗ hấp lực cường đại, muốn hút thủ hoàn ngân sắc kia vào trong đó.

Ông!

Xung quanh con mắt kim sắc kia nhất thời hiện lên một tầng vòng xoáy thủy văn, bắn ra một đạo đồng lực thủy văn, xuất hiện ngay trên thủ hoàn ngân sắc.

Vù vù!

Bên trong con mắt ám ngân sắc nhất thời xuất hiện tầng tầng không gian hư ảnh, tràn ngập hư không xung quanh.

Thời điểm cỗ không gian hư ảnh này xẹt qua đạo đồng lực thủy văn kia, lực lượng Không Gian Áo Nghĩa ẩn chứa trong vòng xoáy thủy văn kia lập tức bị đánh loạn. Vòng xoáy thủy văn nhất thời vặn vẹo không còn hình dạng như lúc ban đầu nữa.

Đám cường giả tranh đoạt bảo vật khác ở xung quanh đều bị con

mắt ám ngân sắc chiếu xạ tới, Không Gian Áo Nghĩa không thể nào phát huy tác dụng được.

- Ha ha ha… Không Nguyên Chuẩn Thần cụ bị Thời Không Chi Mâu, nồng độ huyết mạch cực cao! Kẻ này muốn đối nghịch với Không Nguyên Chuẩn Thần, chính là tự rước lấy nhục mà thôi!

Đám thế lực trước đây từng bị con mắt kim sắc kia cướp đoạt bảo vật, lúc này lập tức trào phúng cười nói.

- Hừ! Không Gian Áo Nghĩa của Không Nguyên Chuẩn Thần đã đạt tới Tứ trọng rồi! Con mắt kim sắc này muốn thu lấy bảo vật ở trước mặt Hư Không Chi Mâu, hoàn toàn chính là si tâm vọng tưởng!

Một gã cường giả Chân Thần của Thời Không Thánh Địa cười nói.

o0o

Hai mươi vạn dặm ra trong lòng đất, Triệu Phong cười khổ một tiếng.

Vốn dĩ Triệu Phong cũng không muốn đối kháng với Không Nguyên Chuẩn Thần, nhưng mà hắn rất muốn biết một chút về thủ đoạn của Thời Không Chi Mâu, bởi vậy mới sử dụng Khóa Không Chi Mâu tranh đoạt bảo vật ở trước mặt Không Nguyên Chuẩn Thần.

- Không Gian Áo Nghĩa của Không Nguyên Chuẩn Thần đã đạt tới trình độ không thể tưởng tượng nổi! Hư Không Nhiếp Vật của ta ở trước mặt hắn, căn bản phát huy không được nửa điểm tác dụng nào!

Triệu Phong tự biết thực lực của mình.

- Lại chơi đùa với hắn thêm một chút nữa!

Khóe miệng Triệu Phong bỗng nhiên lộ ra một nụ cười tà dị.

Tất cả mọi người ở đây cũng không thể nào biết được người nào đang đối đầu với Không Nguyên Chuẩn Thần, Triệu Phong liền thẳng thắn xuất ra bản lĩnh thật sự, chơi đùa một chút với con Hư Không Chi Mâu này.

o0o

Vù vù!

Trong hư không, từ trong cái khe trung gian của con mắt ám ngân sắc vẫn như cũ sản sinh ra hấp lực mạnh mẽ, lôi kéo thủ hoàn ngân sắc vào trong đó.

Bỗng nhiên, trong con mắt kim sắc ở phía bên kia đột nhiên bừng cháy lên diễm miêu lôi điện tử sắc kinh khủng, mang theo ý chí đồng lực khiến người ta sợ hãi!

Phốc oanh!

Một đoàn tử kim lôi hỏa trong suốt, mang theo khí tức Lôi kiếp hủy diệt, mạnh mẽ oanh tạc lên trên con mắt ám ngân sắc kia.

Ong ong!

Con mắt ám ngân sắc mạnh mẽ rung động một trận, không ngừng lấp lánh qua lại giữa hư thực, thông đạo không gian trong con ngươi cũng bị ép phải đóng lại.

- Công kích đồng thuật thật cường đại!

Ánh mắt Không Nguyên Chuẩn Thần khẽ ngưng trọng.

Hư Không Chi Mâu là Khóa Không Chi Mâu do hắn sử dụng Không Gian Áo Nghĩa kết hợp với Thời Không Chi Mâu thi triển ra, trong đó ẩn chứa ý chí lực lượng của hắn, bởi vậy công kích linh hồn cũng sẽ hữu hiệu với hắn.

- Nhãn mâu của người này không am hiểu Không Gian Áo Nghĩa, nhưng lại am hiểu công kích linh hồn!

Không Nguyên Chuẩn Thần lẩm bẩm nói.

Tương phản với Triệu Phong, Thời Không Chi Mâu của Không Nguyên Chuẩn Thần am hiểu Không Gian Áo Nghĩa, lại không am hiểu công kích linh hồn.

Ong ong!

Trên bầu trời, con mắt ám ngân sắc kia bỗng nhiên trở nên vô cùng ngưng thực.

Hiển nhiên, lúc này Không Nguyên Chuẩn Thần đã thập phần nghiêm túc, bố trí trận địa sẵn sàng ngênh đón quân địch.

Ông hưu hưu!

Trong con mắt ám ngân sắc kia, Không Gian Áo Nghĩa lưu chuyển, ngưng tụ ra mấy đạo không gian ba nhận, mạnh mẽ chém về phía con mắt kim sắc.

- Không Nguyên Chuẩn Thần đã phản kích! Mấy đạo không gian ba nhận này, cho dù là Chân Thần Tam giai cũng có thể đơn giản chém chết!

Một gã cường giả Chân Thần kinh hô.

Xuy hưu!

Trong nháy mắt mấy đạo không gian ba nhận kia phóng thích ra, liền trực tiếp xuyên thấu qua con mắt kim sắc kia.

Ong ong!

Con mắt kim sắc thoáng run rẩy chấn động một cái, sau đó cũng không có bất cứ tình huống gì nữa.

- Không ngờ lại không tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng cho con mắt kim sắc kia!

Một gã Chuẩn Thần kinh hô.

- Phương thức cấu thành của con mắt kim sắc cùng con mắt ám ngân sắc không giống nhau! Cấu thành con mắt kim sắc này, lực lượng phương diện linh hồn chiếm đa số, bởi vậy công kích phương diện vật chất tạo thành thương tổn không lớn cho nó!

Chân Thần Tứ giai của Thời Không Thánh Địa lập tức nói.

Hơn nữa, theo như hắn thấy, con mắt kim sắc kia càng phù hợp với phiến thiên địa này hơn so với con mắt ám ngân sắc.

o0o

- Công kích của Không Gian Áo Nghĩa cũng có một chút ảnh hưởng tới phương diện linh hồn! Đã tạo thành chút thương tổn nhỏ cho ta!

Trong lòng đất, thần sắc Triệu Phong bất biến. Phương diện phòng ngự linh hồn của hắn rất mạnh mẽ, một chút thương tổn đó cũng không coi vào đâu.

o0o

Không Nguyên Chuẩn Thần thấy công kích của mình không tạo thành bao nhiêu thương tổn cho con mắt kim sắc, liền một lần nữa vận chuyển Không Gian Áo Nghĩa.

Ong ong!

Toàn bộ phiến không gian xung quanh con mắt ám ngân sắc kia chợt khẽ bắt đầu chuyển động. Hư không thiên địa tựa hồ như xuất hiện một tầng trọng ảnh, khắp không gian trở nên cực kỳ không ổn định!

- Chiêu này hẳn có thể thành công!

Không Nguyên Chuẩn Thần lẩm bẩm.

Con mắt kim sắc kia chính là khảm nạm bên trong không gian thiên địa, như vậy hắn liền lợi dụng Không Gian Áo Nghĩa, khiến cho toàn bộ không gian đều trở nên cực kỳ không ổn định, khiến cho con mắt kim sắc kia không thể nào đặt chân vào mảnh không gian này.

- Ha ha… vậy ta cũng không khách khí nữa!

Triệu Phong tự nhiên biết rõ Không Nguyên Chuẩn Thần muốn làm cái gì.

Bất quá, Di Thiên Chi Mâu của Triệu Phong lại vô cùng phù hợp với Mộng Cảnh Thái Cổ! Nơi này chính là thiên địa của Triệu Phong! Cho dù Không Nguyên Chuẩn Thần nhiễu loạn không gian khắp nơi, Khóa

Không Chi Mâu của Triệu Phong vẫn như cũ có thể bình yên đặt chân vào! Tối đa thì uy năng cũng chỉ yếu bớt một chút mà thôi!

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Trên bầu trời, trong Di Thiên Kim Mâu kia đột nhiên hiện lên lạc ấn lôi điện bạch kim sắc kinh khủng, tản ra khí tức hủy diệt đáng sợ.

Oanh! Phốc!

Một đoàn diễm miêu lôi điện tử tinh mạnh mẽ oanh tạc lên trên con mắt ám ngân sắc.

Rầm! Ầm ầm!

Trong nháy mắt, con mắt ám ngân sắc đã bị vô số đạo Lôi kiếp oanh kích.

Lực lượng Lôi kiếp hủy diệt cường đại kia trong nháy mắt đã thông qua Hư Không Chi Mâu, oanh kích lên trên Linh hồn thể của Không Nguyên Chuẩn Thần!

- A!

Không Nguyên Chuẩn Thần kêu lên một tiếng đau đớn, phương diện linh hồn bị vô số lực lượng Lôi kiếp oanh kích, hai mắt khép chặt lại.

Đồng thời, con mắt ám ngân sắc trên bầu trời cũng theo đó biến mất.

- Không ngờ lại vô dụng!

Không Nguyên Chuẩn Thần phi thường kinh ngạc. Hắn đã mạnh mẽ ảnh hưởng không gian khắp nơi, không ngờ cũng không có cách nào

tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng với con mắt kim sắc kia!

Hơn nữa, công kích linh hồn của đối phương lại thập phần khủng bố!

o0o

Ông!

Xung quanh con mắt kim sắc ba động lực lượng Phong Lôi mạnh mẽ, phảng phất như đang tuyên cáo chính mình đã chiến thắng!

Bá!

Một đạo không gian đồng lực thủy văn lóe lên, hút thủ hoàn ngân sắc vào bên trong.

- Cái gì? Không Nguyên Chuẩn Thần thua?

Đám người Thời Không Thánh Địa vô cùng khiếp sợ.

Hai con Khóa Không Chi Mâu đối kháng với nhau, cuối cùng lại là Không Nguyên Chuẩn Thần thua!

Điều này sao có thể? Lẽ nào ở đây còn có cường giả mang theo nhãn mâu thần bí nào đó, còn mạnh hơn cả Không Nguyên Chuẩn Thần sao?

Bọn họ vốn cho là hai con Khóa Không Chi Mâu đọ sức với, nhất định là Không Nguyên Chuẩn Thần giành được thắng lợi, bởi vậy mới không xuất thủ trợ giúp! Nhưng kết quả cuối cùng lại phá vỡ nhận thức của tất cả mọi người.

- Thú vị!

Tư Không Chuẩn Thần nhìn chằm chằm con Di Thiên Kim Mâu kia, lộ ra nụ cười tràn ngập thâm ý.

Có thể chiếm được tiện nghi ở trước mặt hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, lại tựa hồ không thuộc về Bát Đại Thần Mâu!

- Chủ nhân của con mắt kim sắc này, đến cùng là cao nhân phương nào đây?

Cặp mắt Thôn Thiên Chuẩn Thần tản ra quang mang lạnh lẽo, đảo một vòng xung quanh, lại không có bất kỳ phát hiện nào.

Tuy rằng kết quả đọ sức của hai con nhãn mâu, cũng không thể đại biểu cho thực lực chân chính của hai bên! Nhưng đối phương lại có thể mạnh hơn Không Nguyên Chuẩn Thần tại trên phương diện đồng thuật! Điều này thật sự không thể tin nổi!

o0o

- Không hổ là Thần Mâu thứ chín a!

Bên kia, Diệt Thế Hắc Giao Long tự nhiên cũng chú ý tới giao phong giữa hai con nhãn mâu.

- Không nghĩ tới nhãn mâu của Triệu Phong lại mạnh mẽ hơn Thời Không Chi Mâu của Không Nguyên Chuẩn Thần một bậc!

o0o

- Chiến thắng!

Triệu Phong mỉm cười đắc ý.

Tuy rằng lần này Triệu Phong chiến thắng, nhưng cũng không có nghĩa hiện tại hắn đã là đối thủ của Không Nguyên Chuẩn Thần!

Dù sao, ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Khóa Không Chi Mâu của Triệu Phong có thể phát huy ra tất cả uy năng của đồng thuật ở trình độ lớn nhất. Mà Thời Không Chi Mâu lại không có loại đặc quyền này.

Hơn nữa, tác dụng chủ yếu của Thời Không Chi Mâu là thể hiện trên phương diện chưởng khống và vận dụng lực lượng Không Gian trong chiến đấu, cũng không phải dùng để đọ sức đồng thuật!

Sau đó, Triệu Phong bắt đầu luyện hóa kiện Không gian Trữ vật này. Mà ý niệm còn lại của hắn thì dùng để quan sát đám người Diệt Thế Hắc Giao Long, hoặc là thi triển Di Thiên Chi Mâu, đánh cắp những bảo vật khác!

Trong đội ngũ Diệt Thế Hắc Giao Long, có Tiểu Linh thực lực Chân Thần Tứ giai, chỉ cần không gặp phải đội ngũ đặc biệt cường đại, trên cơ bản cũng sẽ không gặp nguy hiểm gì.

Thời điểm Triệu Phong thi triển Khóa Không Chi Mâu, cũng sẽ hữu ý vô tình trợ giúp đám người Diệt Thế Hắc Giao Long một chút.

Hai con Khóa Không Chi Mâu sau một lần đọ sức, cũng không hề phát sinh chuyện cùng xuất hiện thêm một lần nào nữa.

Dù sao lúc này quan trọng nhất chính là tranh đoạt bảo vật, chứ không phải là tranh nhau khí tức nhất thời, đấu đến mức ngươi chết ta sống làm gì.

Nhưng mà nhìn thấy con mắt kim sắc không ngừng hoạt động cướp đoạt liên tục, tất cả mọi người lại càng thêm hiếu kỳ. Chủ nhân của

con mắt kim sắc này đến tột cùng là người nào?

o0o

- Cướp giật bảo vật với đám người Kim Ngọc Tộc!

Thanh âm Triệu Phong vang lên trong linh hồn đám người Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Minh bạch!

Khóe miệng Diệt Thế Hắc Giao Long lộ ra nụ cười âm hiểm xảo trá.

Thiên Hoa Chân Thần, Chân Thần Ngũ giai duy nhất của Kim Ngọc Tộc đang cùng với những cường giả Chân Thần Ngũ giai khác chiến đấu với Hồng Viêm Kỳ Lân, trong đám người Kim Ngọc Tộc còn lại, mạnh nhất cũng chỉ là Chân Thần Tam giai mà thôi!

Lúc này, Kim Ngọc Tộc đang tranh đoạt một bức họa quyển với hai chi đội ngũ khác.

Trong bức họa kia thỉnh thoảng lại phóng xuất ra một chút cảnh tượng, khiến cho người ta rơi vào thế giới huyễn thuật kỳ diệu, không thể tự kềm chế hành động của mình.

- Tới tay!

Chiến đấu đến cuối cùng, cả ba phương đều bị những thương tổn nhất định, mà đám người của Kim Ngọc Tộc lại đạt được bức họa quyển này.

Hai chi thế lực còn lại thì liên hợp lại, kiên quyết đuổi theo không buông.

- Chạy!

Đám người Kim Ngọc Tộc đã đạt được bức họa quyển này, quyết định trước tiên triệt thoái, đợi sau khi luyện hóa xong họa quyển mới quay trở lại tham dự tranh đoạt.

Sưu sưu sưu!

Ngay vào lúc này, đám người Diệt Thế Hắc Giao Long đột nhiên lao tới chặn lại trước mặt đám người Kim Ngọc Tộc.

- Chạy đi đâu?

Diệt Thế Hắc Giao Long quát lớn một tiếng, phóng thích ra uy áp huyết mạch khủng bố, khiến cho tất cả đám người Kim Ngọc Tộc đều run lên.

- Là các ngươi!

Đám người của Kim Ngọc Tộc tự nhiên nhận ra bọn Diệt Thế Hắc Giao Long.

Đám người Diệt Thế Hắc Giao Long vừa ngăn đám người Kim Ngọc Tộc lại, hai chi đội ngũ phía sau đã lập tức đuổi kịp.

- Giết!

Ba phương nhân mã trực tiếp lao vào chiến đấu với nhau.

Đám người Diệt Thế Hắc Giao Long tự nhiên sẽ không dốc hết toàn lực, thậm chí còn hữu ý vô tình xuất thủ với hai chi đội ngũ còn lại.

Cuối cùng, đội ngũ Kim Ngọc Tộc tử thương nghiêm trọng, hai chi đội ngũ khác cũng không tốt hơn gì. Mà đám người Diệt Thế Hắc Giao Long thì thuận lợi đạt được họa quyển!

- Khốn kiếp!

Đế Lâm Chuẩn Thần vô cùng tức giận. Sớm biết tình hình như vậy, ngay từ đầu hắn cũng sẽ không tùy tiện đi đắc tội Triệu Phong rồi.

Ùng ùng!

Ngay vào lúc này, tòa cung điện trong suốt trên đầu mọi người đột nhiên chấn động kịch liệt một trận.

Rầm rầm! Oanh!

Bên trong cung điện đang có bốn kiện bảo vật tản ra quang mang sáng ngời, linh tính mười phần, không ngừng đấu đá lung tung với nhau, va chạm liên hồi lên mọi thứ bên trong. Mà một trong bốn kiện bảo vật này, chính là Trường bào Thời Không!

Tất cả mọi người ở đây đều hiểu rõ, bốn kiện bảo vật này chính là những bảo vật trân quý nhất bên trong tòa cung điện. Cũng có một số cực ít người nhận biết được một hai kiện trong đó, nhưng hiển nhiên bọn chúng không dại gì mà nói ra!

Tất cả mọi người đều âm thầm lựa chọn một kiện bảo vật nào đó trong bốn kiện này, xác định nó là mục tiêu cuối cùng của chính mình.

Thình thịch! Rắc rắc!

Những khe nứt không gian trên tòa cung điện này càng lúc càng nhiều, cả tòa cung điện tựa hồ như sắp sửa vỡ nát ra vậy!

Chương 1198: Trọng bảo xuất hiện

Trong lòng đất, Triệu Phong đã thành công luyện hóa xong kiện Không gian Trữ vật đoạt được từ trong tay Không Nguyên Chuẩn Thần.

Đeo kiện thủ hoàn ngân sắc này lên trên cổ tay, Triệu Phong đem toàn bộ những bảo vật đoạt được trước đây, trực tiếp để vào trong đó.

Sưu!

Đột nhiên, Triệu Phong từ dưới lòng đất nhảy vọt lên.

Trước đây liên tục không ngừng sử dụng Khóa Không Chi Mâu, tiêu hao đối với Triệu Phong mà nói vẫn là rất lớn. Một khi tiêu hao hết tâm hồn cùng đồng lực, như vậy trong khoảng thời gian tranh đoạt bảo vật sau đó sẽ không thể nào sử dụng Thần Linh Nhãn được nữa!

Hưu! Vù vù!

Sau lưng Triệu Phong mở ra một đôi kim quang vũ dực, bay thẳng vào trong đội ngũ Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Bảo tồn thực lực, chuẩn bị tranh đoạt trọng bảo!

Thanh âm Triệu Phong vang lên trong não hải mọi người. Mọi người đồng loạt gật đầu một cái.

Vốn dĩ mọi người chỉ hy vọng lần này có thể đạt được một hai kiện trọng bảo đã xem là không tệ rồi, căn bản không hề mơ tưởng tới những bảo vật trân quý nhất bên trong tòa cung điện trong suốt kia.

Nhưng mà bởi vì đám chủng tộc Thái Cổ cùng với Hồng Viêm Kỳ Lân đã đến, kiềm chế tất cả Chân Thần Ngũ giai của các đội ngũ, làm giảm xuống thế yếu của tiểu đội Triệu Phong, khiến cho bọn họ đạt được những thu hoạch phong phú. Ngay cả những bảo vật trọng yếu hơn sắp sửa xuất hiện kia, bọn họ cũng có cơ hội tham dự!

Lúc này, tất cả mọi người đều có thể cảm giác được tòa cung điện trong suốt trên bầu trời kia bất cứ lúc nào cũng có khả năng vỡ vụn. Đến lúc đó, tất cả trọng bảo cũng sẽ cùng nhau rớt xuống.

Đội ngũ của Triệu Phong lăn lộn trong đám người hỗn loạn, thỉnh thoảng tranh đoạt một chút bảo vật với những đội ngũ thế lực yếu kém. Bọn họ cũng không xuất ra toàn lực, mà là âm thầm khôi phục lại những tiêu hao trước đây.

Sau khi Triệu Phong tham dự chiến đấu, cũng không hề sử dụng nhãn đồng. Hắn chỉ dựa vào lực lượng của Thánh Lôi Bá Thể cùng Hủy Diệt Viêm Lôi, đã đủ có thể nghiền ép Chân Thần Nhị giai bình thường rồi.

o0o

Bên trong đội ngũ Lam Lân Tộc…

- Đại ca, ta nhìn thấy Triệu Phong rồi!

Hồ Thành bỗng nhiên nhìn thấy Triệu Phong ở cách đó không xa, thần sắc nhất thời cả kinh, quay sang nói với Đại ca hắn.

Đám người Lam Lân Tộc vốn cũng không có ý định tham dự vào tranh đoạt trọng bảo ở nơi này, nhưng mà trước khi tòa cung điện trong suốt kia mở ra, bọn chúng vừa lúc gặp được một chi đội ngũ khác trong tộc, trong đó có cả một gã Chân Thần Tứ giai. Bởi vậy, đám người Lam Lân Tộc mới quyết định đến đây thử thời vận một phen.

Nào ngờ cuối cùng Chân Thần Ngũ giai bị kềm chế, nhân số tiểu đội bọn chúng khá nhiều, lại có cả Chân Thần Tứ giai cực mạnh, đã đoạt được không ít Thần khí, bảo vật.

- Lam Diệp Chuẩn Thần, Triệu Phong đang ở đằng kia!

Huynh đệ Hồ gia lập tức nói với Lam Diệp Chuẩn Thần.

Huynh đệ Hồ gia không có bất kỳ địa vị gì trong đội ngũ Lam Lân Tộc, bởi vậy chỉ có thể báo lại cho Lam Diệp Chuẩn Thần. Trước đây Lam Diệp Chuẩn Thần đã có đổ ước ba chiêu với Triệu Phong, cuối cùng thảm bại, Lam Diệp Chuẩn Thần so với bọn chúng có lẽ càng muốn giết chết Triệu Phong hơn.

- Ha ha… Đúng là tiểu tử kia!

Lam Diệp Chuẩn Thần phát ra tràng cười to dữ tợn, trong mắt toát ra sát ý nồng đậm.

Sau đó, Lam Diệp Chuẩn Thần bắt đầu giao lưu với những cường giả trong đội ngũ.

Các cường giả Chuẩn Thần trong tiểu đội, ngoại trừ Ngụy Kha cùng Mã Linh Thi không đồng ý ra, những người khác đều không dám trái lại ý tứ của Lam Diệp Chuẩn Thần. Mà cũng có một bộ phận rất lớn cường giả Chân Thần đứng bên phía của Lam Diệp Chuẩn Thần.

Cuối cùng, tiểu đội Lam Lân Tộc quyết định xuất thủ với đám người Triệu Phong.

- Hai người các ngươi chính là loại ăn cây táo, rào cây sung! Trở về, ta nhất định sẽ báo lại Tộc trưởng, để ngài trừng phạt các ngươi!

Một gã Chân Thần Tam giai nổi giận mắng. Kẻ hắn nói tự nhiên chính là Ngụy Kha cùng Mã Linh Thi.

- Giết sạch toàn bộ bọn chúng!

Ánh mắt Chân Thần Tứ giai của Lam Lân Tộc lạnh lẽo.

Sưu sưu!

Gần mười sáu gã cường giả Lam Lân Tộc mang theo khí thế hung hăng phóng thẳng về phía tiểu đội Triệu Phong.

- Người của Lam Lân Tộc! Chạy mau!

Triệu Phong sớm đã phát hiện ra dị dạng.

Nhân số của Lam Lân Tộc khá nhiều, lại còn có Chân Thần Tứ giai tọa trấn, Triệu Phong tự nhiên sẽ không mạnh mẽ đối kháng với bọn chúng.

Hưu hưu!

Đám người Triệu Phong trực tiếp bỏ chạy về phía phương xa.

Trong đó tốc độ của ba người Tiểu Linh, Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long là nhanh nhất, kế tới chính là lão giả áo xanh cùng

Triệu Vạn, cuối cùng mới là Triệu Vong.

Đương nhiên, tốc độ của Triệu Vong cũng tương đối nhanh, chỉ bất quá so sánh với những người khác trong cùng đội ngũ thì xa xa không bằng.

Sưu sưu!

- Các ngươi có thể chạy đi đâu?

Trong đội ngũ Lam Lân Tộc, gã Chân Thần Tứ giai cùng một bộ phận nhỏ Chân Thần Tam giai đỉnh phong có tốc độ nhanh nhất, chậm rãi tiếp cận đám người Triệu Phong, đại bộ phận thực lực yếu kém còn thừa lại thì nhanh chóng bị quăng lại phía sau.

Ví dụ như Ngụy Kha cùng Mã Linh Thi, vốn dĩ thực lực cũng thấp, hơn nữa trong lòng bọn họ cũng không muốn truy sát Triệu Phong, bởi vậy đuổi theo nửa đường đã ngừng lại.

- Triệu Phong, ngoan ngoãn đi tìm cái chết! Những người khác trong đội ngũ của ngươi, chúng ta có thể niệm tình buông tha!

Lam Diệp Chuẩn Thần nở nụ cười âm tà.

Đám cường giả còn lại của Lam Lân Tộc cũng đều gật đầu. Kế sách của Lam Diệp Chuẩn Thần thật sự rất hay! Đối mặt với nguy cơ sinh tử, cho dù quan hệ giữa mấy người này có tốt đến đâu đi nữa, cũng có khả năng phản bội!

Thế nhưng, ngoài dự liệu của đám người Lam Lân Tộc chính là, tất cả mọi người trong tiểu đội Triệu Phong phảng phất không hề nghe được câu này, tốc độ phóng chạy cũng không suy giảm chút nào.

Sưu sưu!

Trải qua thời gian truy đuổi ngắn ngủi, bên phía Lam Lân Tộc có sáu người tốc độ nhanh nhất, đã vô cùng tiếp cận tiểu đội của Triệu Phong.

- Nhận lấy cái chết đi!

Chân Thần Tứ giai của Lam Lân Tộc trực tiếp hạ thủ với Triệu Vong chạy ở phía sau nhất.

Hưu!

Trường kiếm vũ động, một đạo kiếm phong lam sắc thật lớn, phiếm động quang mang như sóng biển kinh người, mạnh mẽ quét ngang về phía trước.

Từ xa nhìn lại, một trảm này cũng giống như hải khiếu kinh thiên, giống như muốn hủy diệt, nuốt hết tất cả mọi thứ trên thế gian.

Hô!

Trong tiểu đội Triệu Phong, Tiểu Linh bỗng nhiên xoay người lại, trực tiếp xuất thủ.

Oanh! Vù vù!

Hỏa diễm lam tử sắc ngập trời bùng phát ra, trong nháy mắt đã ngưng kết thành vô số sợi tơ mảnh, bện lại thành một tấm lưới hỏa diễm thật lớn, ngăn cản ngay phía trước.

Oanh! Phanh! Oành!

Lửa nước ngập trời đan xen nhau, một kích của Chân Thần Tứ giai Lam Lân Tộc dễ dàng bị hóa giải.

- Cô nương xinh đẹp như hoa, thực lực cũng không tệ, không bằng hãy hợp tác với Lam Lân Tộc?

Một gã Chân Thần Tam giai của Lam Lân Tộc, ánh mắt không chút kiêng kỵ du đãng khắp nơi trên thân thể mềm mại của Tiểu Linh.

Nhưng mà sau một khắc, sáu người Lam Lân Tộc đuổi theo tới, kể cả gã Chân Thần Tứ giai kia, sắc mặt nhất thời chấn động một trận.

Tất cả mọi người trong tiểu đội Triệu Phong bỗng nhiên toàn bộ xoay người lại, trực tiếp giết thẳng về phía bọn chúng.

- Tiểu Linh, Triệu Vong! Các ngươi đối phó Chân Thần Tứ giai! Diệt Thế Hắc Giao Long cùng ta sẽ cấp tốc giết chết một gã Chân Thần Tam giai! Những người còn lại kềm chế đám người Lam Lân Tộc còn lại!

Trong nháy mắt hành động, Triệu Phong liên tục truyền ra mệnh lệnh.

Hiện tại chỉ có sáu người Lam Lân Tộc đuổi theo kịp, đám người Triệu Phong tuyệt đối có sức đánh một trận. Thậm chí còn có thể thông qua trận chiến này, cải biến toàn bộ cục diện!

Hưu hưu!

Tốc độ Triệu Phong cực nhanh, cùng với Diệt Thế Hắc Giao Long, trực tiếp công kích về phía một gã Chân Thần Tam giai trong đó.

Leng keng!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một thanh trường kiếm hắc thiết, đúng là hình thái biến hóa của Cổ Thần Ấn.

- Chết!

Triệu Phong vận chuyển Hủy Diệt Viêm Lôi, chém mạnh ra một đạo kiếm trảm ba văn ám kim sắc.

- Diệt Thế Long Kích!

Diệt Thế Hắc Giao Long vận chuyển lực lượng Hủy Diệt Bản Nguyên, trực tiếp thi triển sát chiêu.

Oanh! Phanh! Oành!

Tốc độ hai người cực nhanh, xuất thủ như sấm sét. Gã Chân Thần Tam giai này còn chưa kịp phản ứng lại, đã trúng phải hai đạo công kích kinh khủng.

- Giết!

Thể phách của Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long cường đại, hoàn toàn bỏ qua tất cả dư ba công kích, lướt thẳng về phía hắn.

- Diễm Khí Thiết Cát!

Tiểu Linh vung hai tay lên, vô số sợi tơ hỏa diễm mỏng manh điên cuồng xuyên toa về phía gã Chân Thần Tứ giai kia.

- Chút tài mọn!

Gã Chân Thần Tứ giai của Lam Lân Tộc huy động trường kiếm trong tay, chém mạnh ra từng đạo từng đạo kiếm phong bích thủy kinh

thiên khổng lồ.

Sưu!

Triệu Vong ở một bên, nhân cơ hội công kích gã Chân Thần Tứ giai này.

- Chỉ là Chuẩn Thần, thật là muốn chết!

Chân Thần Tứ giai của Lam Lân Tộc không khỏi phì cười một tiếng.

Một tên Chuẩn Thần nhỏ yếu như vậy, căn bản không đả thương được hắn chút nào!

Bá!

Đột nhiên, trong tay Triệu Vong bỗng nhiên xuất hiện một cây quyền trượng đen như mực, tản mát ra khí tức Tử vong cực kỳ nồng nặc, trong nháy mắt đã khiến cho thiên địa phụ cận tối sầm xuống!

- Cỗ khí tức tử vong này!

Toàn thân gã Chân Thần Tứ giai này nhất thời run lên. Cỗ khí tức tà ác đáng sợ kia khiến cho hắn cảm nhận được nguy cơ tử vong nồng đậm!

- Tử Vong Hắc Động!

Triệu Vong tay cầm Quyền trượng Tử Chú, đồng thời vận chuyển Tử Vong Chi Mâu.

Hưu!

Quyền trượng Tử Chú cùng Tử Vong Chi Mâu trên ánh mắt Triệu Vong hô ứng lẫn nhau, trực tiếp bắn ra một đoàn hắc vụ. Đoàn hắc vụ kia tà ác đáng sợ, ẩn chứa lực lượng Áo nghĩa khiến cho người ta sợ hãi.

Oanh!

Gã Chân Thần Tứ giai của Lam Lân Tộc sơ xẩy khinh suất, bị đoàn hắc vụ kia bắn trúng thân thể.

Hô! Hưu hưu!

Trong nháy mắt, đoàn hắc vụ này liền biến thành một cái tử động đen như mực, sản sinh ra một cỗ hấp lực đáng sợ, hút lấy linh hồn cùng sinh mệnh của tên Chân Thần Tứ giai này.

Oanh!

Gã Chân Thần Tứ giai của Lam Lân Tộc trực tiếp thiêu đốt Thần lực, bộc phát ra lực lượng Áo nghĩa kinh người, thoái lui về phía hậu phương.

- A!

Một cánh tay của gã Chân Thần Tứ giai này bị hắc động kia triệt để thôn phệ, đồng thời tính mạng cùng linh hồn của hắn cũng bị tổn thương nghiêm trọng!

Hơn nữa hắn còn cảm giác trên người mình còn đang quấn lấy một cỗ lực lượng Trớ chú không thể nhìn thấy bằng mắt thường.

- Đây đến cùng là lực lượng gì?

Sắc mặt Chân Thần Tứ giai của Lam Lân Tộc tái nhợt, vẻ mặt kinh hoàng nhìn chằm chằm về phía Triệu Vong.

Bất quá lúc này Triệu Vong đã thu hồi Quyền trượng Tử Chú trở lại. Dù sao phẩm chất kiện Thần khí này thậm chí có thể so sánh với đám chí bảo trong tòa cung điện trong suốt kia, không thể tùy tiện bại lộ ra ngoài.

- A!

Phía bên kia, Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long liên thủ, mặc kệ tất cả, đã giết chết một gã Chân Thần Tam giai!

Mà hết thảy những chuyện này chỉ mới phát sinh không được thời gian hai hơi thở.

Sưu sưu sưu!

Lúc này, đám cường giả Lam Lân Tộc còn lại cũng đã chạy tới.

- Như thế nào lại…

Hồ Thành nhất thời kinh hãi không thôi.

Thời điểm bọn chúng chạy tới, không ngờ lại nhìn thấy cường giả Chân Thần Tứ giai trong tộc đã bị tổn thất một cánh tay, một gã Chân Thần Tam giai khác lại bị giết chết!

Mà đám người Triệu Phong đang tụ tập cùng một chỗ, sắc mặt trấn định, đối mặt đám người của Lam Lân Tộc, không ai bỏ chạy cũng không ai có vẻ bối rối chút nào.

- Đi!

Mọi người giằng co trong chốc lát, gã Chân Thần Tứ giai của Lam Lân Tộc bỗng nhiên cắn răng nói.

Thương thế của hắn cũng không phải chỉ đơn giản tổn thất một cánh tay! Linh hồn cùng sinh mệnh của hắn đều bị Tử Vong Áo Nghĩa ăn mòn nghiêm trọng, mà trên người hắn vẫn còn bị một cỗ lực lượng Trớ chú quấn lấy, các loại trạng thái đều bị hạ thấp đến cực điểm.

Nếu như không lập tức tiến hành trị liệu khôi phục, thương thế sẽ càng lúc càng nghiêm trọng hơn!

Hơn nữa, trong lòng hắn cũng có chút e ngại kiện Thần khí vừa rồi Triệu Vong xuất ra. Còn nữa, đám trọng bảo trong tòa cung điện trong suốt kia, bất cứ lúc nào cũng có khả năng xuất hiện! Hắn phải nhanh chóng khôi phục thực lực, đến lúc đó có lẽ còn có sức đánh một trận.

- Không giết bọn chúng sao?

Lam Diệp Chuẩn Thần vô cùng ngạc nhiên. Cường giả Chân Thần Tứ giai của Lam Lân Tộc không ngờ lại chủ động rút lui! Vừa rồi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

- Hừ!

Gã Chân Thần Tứ giai của Lam Lân Tộc tức giận hừ lạnh một tiếng, lực lượng thiên địa nhất thời nghiền ép về phía Lam Diệp Chuẩn Thần.

Lam Diệp Chuẩn Thần bị đẩy lui về phía hai bước, nhất thời cúi đầu xuống, không dám nhắc lại lần nữa.

Ầm!

Ngay vào lúc này, tòa cung điện trong suốt trên trời cao phương xa kia trực tiếp nổ ầm ra một cái.

Oanh vù vù!

Không gian phong bạo kinh khủng thổi quét ra bốn phía xung quanh, khiến cho toàn bộ thiên địa đều vặn vẹo một mảnh.

Giờ khắc này, tất cả cường giả đang tranh đoạt bảo vật kia đều sửng sốt một chút. Ngay cả Hồng Viêm Kỳ Lân đang chiến đấu cùng đám Chân Thần Ngũ giai ở phương đều thoáng dừng lại một chút.

Hô hưu!

Chỉ thấy, từ bên trong đám không gian phong bạo kinh thiên kia chợt rơi ra mấy đạo quang huy ngân sắc.

Đám bảo vật này có thể hoàn hảo không tổn hao gì trong đám không gian phong bạo mang tính hủy diệt kia, không thể nghi ngờ đã chứng minh được phẩm chất của bọn chúng! Mà trong mấy đạo quang huy ngân sắc này, có bốn đạo lóng lánh nhất, tản ra khí tức ba động kinh người.

- Trọng bảo! Trọng bảo chân chính đã xuất hiện!

Đám tiểu đội thế lực còn đang tranh đoạt bảo vật phía dưới nhất thời sôi trào lên.

- Trường bào Thời Không!

Ánh mắt Không Nguyên Chuẩn Thần tập trung vào một đạo quang

huy chói mắt trong số đó. Bên trong đạo quang huy đó chính là một kiện trường bào ám ngân sắc phiêu dật.

- Thiên Nguyên Thạch Bàn!

Ánh mắt Tư Không Chuẩn Thần của Thiên Vận Thánh Địa đồng dạng nhìn chằm chằm vào một kiện trọng bảo. Đó là một kiện thạch bàn màu xám thương tang cổ lão, trên đó bao phủ đầy minh văn tối tăm thâm ảo.

o0o

- Không tốt! Trọng bảo đã xuất hiện!

Bên này, trong lòng gã Chân Thần Tứ giai của Lam Lân Tộc chồng chất phẫn nộ. Bởi vì việc riêng của Lam Diệp Chuẩn Thần, bản thân hắn đã bị trọng thương, sợ rằng đã vô duyên với trọng bảo!

- Chủ nhân, chúng ta đi cướp một kiện không?

Tâm thần Diệt Thế Hắc Giao Long thoáng nhảy lên, lập tức hỏi.

Diệt Thế Hắc Giao Long chỉ biết là trong những kiện trọng bảo này có bốn kiện trân quý nhất! Nhưng hắn ngay cả một kiện cũng không nhận ra!

Chương 1199: Trường bào thời không

- Tùy thời hành động!

Triệu Phong bình tĩnh trả lời.

Không phải Triệu Phong muốn cướp kiện trọng bảo nào liền có thể cướp được vào tay! Thứ mà hắn muốn tranh đoạt, tự nhiên là thứ tương đối dễ dàng đạt được nhất. Kiện trọng bảo nào có cơ hội lấy được lớn nhất, thì sẽ đi tranh đoạt kiện đó!

Ngoại trừ bốn kiện trọng bảo này ra, còn có mấy kiện bảo vật khác, phẩm chất đều tương đương với Tỏa Không Kính, cũng rơi xuống khắp nơi chung quanh.

- Đi!

Gã Chân Thần Tứ giai của Lam Lân Tộc suất lĩnh tất cả tộc nhân rời khỏi nơi này. Hắn đã vô duyên tranh đoạt trọng bảo, nhưng những bảo vật kém hơn một cấp, đối với hắn mà nói cũng là vô cùng trân quý.

Sưu sưu!

Trong nháy mắt, liền có bảy thành tiểu đội ở nơi này đã trực tiếp phóng thẳng về phía đám trọng bảo kia.

Đại bộ phận các đội ngũ đều hướng về phía bốn kiện trọng bảo kia. Mà các tiểu đội còn lại tự nhận không có khả năng đạt được trọng

bảo, liền đem mục tiêu đặt trên những bảo vật gần với trọng bảo.

Còn có một bộ phận các đội ngũ thì chỉ đứng ở đằng xa ngắm nhìn mà thôi!

- Đây đến cùng là loại Thần khí phẩm chất gì?

Một chi tiểu đội nhanh chóng tiếp cận một thanh trường kiếm ngân sắc.

Từ rất xa, bọn chúng đã cảm thụ được kiếm ý cường đại diệt tuyệt tất cả toát ra từ trên thanh ngân kiếm này.

Hưu!

Thanh trường kiếm ngân sắc kia bỗng nhiên chuyển biến phương hướng, trực tiếp vọt thẳng về phía chi tiểu đội này.

Thời điểm mũi kiếm của thanh trường kiếm ngân sắc này nhắm thẳng về phía chi tiểu đội này, tất cả mọi người trong đội ngũ nhất thời có cảm giác, chính mình phảng phất như đang nằm trong một cái thế giới đặc thù, không gian chung quanh tràn ngập kiếm ý vô cùng vô tận!

Bá!

Ngân quang lóe lên, thanh trường kiếm ngân sắc này đã xuyên thấu hư không, trực tiếp xuất hiện trước mặt chi tiểu đội này.

Phốc xuy!

Trường kiếm xuyên qua, trong đội ngũ có năm gã cường giả, thân thể và linh hồn đều bị cắt thành hai nửa, trực tiếp vẫn lạc!

Những người còn lại trong tiểu đội nhất thời kinh ngạc ngây người tại chỗ, tâm thần run rẩy mãnh liệt, thân thể cũng không dám nhúc nhích.

Một màn này, cũng đã kinh sợ mấy đội ngũ khác vừa muốn tiếp cận nơi này để tranh đoạt trường kiếm ngân sắc.

- Hảo kiếm!

Trong mắt Thôn Thiên Chuẩn Thần lóe lên một tia quang mang sáng rọi. Một thanh kiếm cường đại kinh khủng như vậy, tự nhiên là thích hợp nhất với hắn!

Hưu!

Sau khi giết chết năm người, thanh trường kiếm ngân sắc kia cũng không rời đi, mà cứ tùy ý du đãng trên không trung, phảng phất như đang trêu tức mọi người phía dưới vậy.

- Giúp ta đoạt thanh kiếm này!

Thôn Thiên Chuẩn Thần nói với đám cường giả của Phệ Thiên Thánh Địa.

Nội tình của Thần Vực Thánh Địa cực kỳ thâm hậu, bọn họ tới Bí cảnh lần này cũng đã chuẩn bị vô cùng đầy đủ cho mọi trường hợp. Thế nhưng, đối mặt với thanh kiếm cường đại, bén nhọn như vậy, bọn họ cũng phải vô cùng cẩn thận.

Bên kia, Thiên Vận Thánh Địa cùng với mấy đội ngũ khác đang nỗ lực cướp đoạt một kiện thạch bàn màu xám.

Nhưng mà, cứ mỗi khi bọn chúng tới gần kiện thạch bàn này khoảng cách chừng trăm trượng, liền sẽ gặp phải một tầng trở ngại không gian bình chướng. Bên trên không gian bình chướng liên tục lóe ra vô số tầng cổ văn thâm ảo!

- Chỉ cần hiểu rõ được nội dung trên những văn tự này, liền có thể tiếp cận Thiên Nguyên Thạch Bàn!

Sắc mặt Tư Không Chuẩn Thần khẽ trầm xuống.

Những văn tự này, hắn cũng biết được một chút, nhưng mà chỉ giới hạn trong đọc được, nếu như muốn hiểu rõ được chúng, thì thật sự quá mức khó khăn.

- Chú ý kiện bảo vật này!

Không Nguyên Chuẩn Thần của Thời Không Thánh Địa chỉ vào Trường bào Thời Không, hạ đạt mệnh lệnh.

Lả tả!

Trường bào Thời Không liên tục xuyên toa qua lại trong hư không, căn bản không người nào có thể tiếp cận được nó.

Nhưng mà so với những kiện trọng bảo khác, độ nguy hiểm khi tranh đoạt Trường bào Thời Không chính là thấp nhất.

- Mục tiêu tạm thời đặt trên kiện trường bào ngân sắc này!

Triệu Phong quan sát một lát sau, truyền âm giao lưu với mọi người.

Triệu Phong không phải là người sử dụng kiếm, bởi vậy tác dụng của thanh trường kiếm ngân sắc này đối với Triệu Phong cũng nhỏ đi. Mà

tranh đoạt thạch bàn màu xám thì phải đối mặt với khảo nghiệm cổ văn, Triệu Phong cũng không có khả năng phá giải nổi.

Còn có một kiện bảo vật nữa, là một đoàn hỏa diễm tử sắc, là loại hỏa diễm có thể thiêu đốt hư không! Kiện bảo vật này, có lẽ sẽ thích hợp với Triệu Phong, nhưng mà đánh chủ ý đám hỏa diễm tử sắc này lại chính là đám chủng tộc Thái Cổ Hắc Diễm Kỳ Lân.

Hắc Diễm Kỳ Lân cùng với rất nhiều chủng tộc Thái Cổ khác, so với bất kỳ bên nào của Tam Đại Thánh Địa đều cường đại hơn rất nhiều, tính nguy hiểm quá lớn, bởi vậy Triệu Phong chỉ đành từ bỏ.

Cuối cùng, liền chỉ còn lại kiện trường bào ngân sắc kia!

Theo như Triệu Phong nghĩ, kiện trường bào ngân sắc này, có lẽ là một kiện quý trọng nhất trong bốn kiện trọng bảo này! Hơn nữa, kiện trường bào ngân sắc này cho tới giờ vẫn chưa biểu hiện ra tính công kích cường đại nào, chỉ liên tục xuyên toa qua lại trong hư không, né tránh tất cả mọi người mà thôi.

Sưu sưu sưu!

Đám người Diệt Thế Hắc Giao Long đi theo Triệu Phong, bay về một phương hướng.

- Tranh đoạt kiện bảo vật của Lam Lân Tộc bên kia!

Đám người Lam Lân Tộc đang tranh đoạt một kiện bảo vật với một đội ngũ khác.

Bởi vì đại lượng các cường giả đều tập trung tranh đoạt bốn kiện trọng bảo, cho nên tranh đoạt những bảo vật này, trái lại không còn kịch liệt như trước đây nữa.

- Tiểu tử, ngươi có ý gì đây?

Đám người Lam Lân Tộc đang tranh đoạt bảo vật chợt phát hiện tiểu đội Triệu Phong bức thẳng về phía bọn chúng.

- Chúng ta tự nhiên là coi trọng kiện bảo vật này!

Khóe miệng Triệu Phong lộ ra nụ cười tà dị.

Vừa rồi Lam Lân Tộc nghĩ muốn giết bọn Triệu Phong, sau khi phát hiện giết không được, liền trực tiếp quay đầu bỏ đi. Triệu Phong từ trước đến nay cũng không phải là đại thiện nhân gì, nếu như có cơ hội, tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho đám người Lam Lân Tộc này.

- Hỏa Diễm Thiết Cát!

Tiểu Linh không lưu tình chút nào, vừa ra tay chính là sát chiêu.

Hưu hưu hưu!

Vô số sợi tơ hỏa diễm ngập trời chợt bện thành một tấm viêm võng màu sắc rực rỡ, ở trong hư không xuyên tới xuyên lui, mục tiêu chính là đám người Lam Lân Tộc kia.

- Diệt Thế Long Kích!

- Lôi Minh Điện Quang!

- …

Trong tiểu đội Triệu Phong, tất cả mọi người đều nhất tề xuất thủ.

- Lên!

Đám người Lam Lân Tộc vội vàng liên hợp lại, đồng loạt ra tay.

Bên bọn chúng chiếm ưu thế nhân số, hoàn toàn không sợ hãi tiểu đội Triệu Phong chút nào.

- Tiểu bối, Lam Lân Tộc cũng không tạo thành tổn thất gì cho các ngươi, làm gì phải đau khổ dây dưa chứ?

Gã Chân Thần Tứ giai của Lam Lân Tộc cất tiếng khuyên nhủ.

Ánh mắt của hắn thủy chung vẫn nhìn chằm chằm về phía Triệu Vong. Kiện Thần khí Tử Vong trong tay Triệu Vong cũng không phải bình thường. Hơn nữa, lúc này bản thân hắn đã bị trọng thương, vẫn chưa kịp khôi phục.

- Cái gì?

Những người còn lại của Lam Lân Tộc nhất thời giật mình. Lam Diệp Chuẩn Thần lại càng khiếp sợ không thôi.

Chân Thần Tứ giai trong đội ngũ bọn chúng, không ngờ lại khuất phục với đám người Triệu Phong, chủ động mở miệng cầu hòa!

- Vừa rồi lúc Lam Lân Tộc đuổi giết chúng ta, nếu như chúng ta yêu cầu giảng hòa, Lam Lân Tộc các người sẽ đáp ứng sao?

Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

Nếu như đã muốn giết người khác, liền phải chuẩn bị tốt tâm lý bị người khác giết!

- Hắc hắc… các vị liên hợp với chúng ta, trước giải quyết Lam Lân Tộc, sau đó mới quyết định quyền sở hữu của kiện bảo vật này a!

Đội ngũ bên kia nhìn thấy đám người Triệu Phong có mâu thuẫn với đội ngũ Lam Lân Tộc, lập tức phát ra lời mời.

- Giết!

Tiểu đội Triệu Phong cùng tiểu đội kia liên hợp lại, trực tiếp giết thẳng về phía Lam Lân Tộc.

- Lui!

Gã Chân Thần Tứ giai của Lam Lân Tộc hét lớn một tiếng.

Triệu Phong cùng với tiểu đội kia liên hợp, trên phương diện nhân số đã tương đương với đội ngũ Lam Lân Tộc, nhưng chiến lực lại hoàn toàn vượt xa Lam Lân Tộc.

Ông! Vù vù!

Kim sắc vũ dực sau lưng chớp động, Triệu Phong đã hóa thành một đạo quang mang đạm kim sắc, lao thẳng về phía Lam Lân Tộc, mục tiêu chính là hai huynh đệ Hồ gia.

Trước đây, khi Triệu Phong gia nhập đội ngũ của Lam Lân Tộc, Hồ Thành đã không ngừng làm khó dễ chính mình. Tại thời khắc mấu chốt, hắn còn mặc kệ tộc nhân đồng tộc, một mình bỏ chạy trối chết. Về sau, hắn lại suất lĩnh một nhóm nhân mã khác, quay lại đối phó với Triệu Phong.

Mâu thuẫn giữa Triệu Phong cùng Lam Lân Tộc, chính là bắt đầu từ Hồ Thành mà ra!

- Xuyên Thiên Chỉ!

Triệu Phong vận chuyển Hủy Diệt Viêm Lôi, ngưng tụ vào trong ngón trỏ, đột nhiên điểm ra một cái.

Hưu!

Một đạo quang diễm kim sắc thật nhỏ ở bên trong hư không lóe lên trong nháy mắt, sau đó liền trực tiếp xỏ xuyên qua mấy chục vạn dặm.

- A!

Hồ Thành kêu thảm một tiếng, đã không còn cách nào tiếp tục đào tẩu nữa. Trong lòng hắn thập phần hối hận, vì sao trước đây lại đi làm khó dễ Triệu Phong làm gì chứ?

Một kích tất sát!

Triệu Phong đã trở thành Chuẩn Thần, uy năng của Hủy Diệt Viêm Lôi tăng nhiều, cộng thêm Hỏa Chi Áo Nghĩa Nhất trọng, thi triển ra Xuyên Thiên Chỉ, miễu sát Hồ Thành tuyệt đối không có bất kỳ khó khăn gì.

- Đệ đệ!

Hồ Tang phẫn nộ quát lớn một tiếng, nhưng cũng chỉ có thể xoay người, thi triển tốc độ nhanh nhất, liều mạng phóng chạy.

Trong Lam Lân Tộc, người mà Triệu Phong căm hận nhất, Hồ Thành tuyệt đối đứng thứ nhất, đứng thứ hai không phải là hắn thì cũng là Lam Diệp Chuẩn Thần!

Bất quá lúc này Lam Lân Tộc đang đối mặt với sự truy sát của hai tiểu đội, Chân Thần Tứ giai của Lam Lân Tộc thì lại không còn chút chiến ý nào, bỏ chạy nhanh nhất! Tất cả mọi người còn lại của Lam Lân Tộc cũng chỉ có thể bỏ chạy theo, căn bản không ai quản tới sinh tử của Hồ Tang.

- Tiểu Linh, giết Lam Diệp Chuẩn Thần!

Triệu Phong truyền âm cho Tiểu Linh.

Nếu không thi triển ra một vài át chủ bài, Triệu Phong rất khó có thể đánh chết Lam Diệp Chuẩn Thần! Bởi vậy, mới đem Lam Diệp Chuẩn Thần giao cho Tiểu Linh.

Hưu! Vù vù!

Triệu Phong vận chuyển Kim Lôi Quang Dực Thuật, nhanh chóng tới gần Hồ Tang.

- Triệu Phong, buông tha cho ta! Ngươi đã giết đệ đệ ta rồi mà?

Hồ Tang cảm thụ được Phong Lôi Áo Nghĩa kinh khủng sau lưng mình, cả người nhất thời run rẩy lên.

Tốc độ của Triệu Phong thật sự quá nhanh, hắn căn bản không thể nào chạy trốn!

- Ngươi là Đại ca của hắn, cũng nên xuống dưới chiếu cố cho hắn a!

Triệu Phong không khỏi cười lớn.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong vận chuyển lực phách cùng Thánh lực, trực tiếp oanh kích ra một đạo kim quang lôi viêm chưởng.

Oanh! Phanh! Oành!

Hồ Tang tận lực kháng cự lại, nhưng mà thực lực của hắn quá yếu, bị một chưởng của Triệu Phong đánh lui về phía sau hơn mười dặm, toàn thân cháy đen một mảnh.

Hưu!

Chỉ một phát Xuyên Thiên Chỉ, Triệu Phong đã lấy đi tính mạng của hắn.

Bên kia, bên cạnh Lam Diệp Chuẩn Thần cũng còn có một vài cường giả trong tộc bảo hộ. Cho dù Diệt Thế Hắc Giao Long đã chạy tới liên thủ với Tiểu Linh, cũng rất khó có thể đánh chết hắn! Lam Diệp Chuẩn Thần dù sao cũng là Chuẩn Thần thiên kiêu của Lam Lân Tộc, tính chất hoàn toàn bất đồng với huynh đệ Hồ gia.

- Chủ nhân, người của Thời Không Thánh Địa đang tiếp cận kiện trường bào ngân sắc kia!

Lúc này, lão giả áo xanh đột nhiên truyền âm cho Triệu Phong!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ nhúc nhích, đảo qua vòm trời phía xa xa.

Chỉ thấy, rất nhiều cường giả của Thời Không Thánh Địa cùng với đám người muốn tranh đoạt Trường bào Thời Không ở gần đó, không biết đã dùng biện pháp gì, đã thành công ước thúc Trường bào Thời Không vào trong một phạm vi nhất định.

Xung quanh Trường bào Thời Không, gần năm mươi người đều nghĩ muốn bắt lấy nó.

- Không cần quấn lấy đám người Lam Lân Tộc nữa!

Triệu Phong lập tức quát lớn, tất cả mọi người liền trực tiếp xoay người rời đi, cùng Triệu Phong bay thẳng về phía Trường bào Thời Không bên kia!

Tuy rằng Trường bào Thời Không đã bị ước thúc trong một phạm vi nhất định, nhưng mà tốc độ của nó cực nhanh, lại còn có thể tiến hành xuyên toa hư không hoặc là Thuấn di, căn bản không có người nào có thể đuổi kịp được nó.

- Trường bào Thời Không!

Ánh mắt Không Nguyên Chuẩn Thần vô cùng hưng phấn, trong tay lấy ra một tấm ngọc phù ám ngân sắc.

- Đi!

Không Nguyên Chuẩn Thần bắn tấm ngọc phù về phía Trường bào Thời Không.

Bá!

Không ngoài dự liệu, Trường bào Thời Không cật lực tránh né tấm ngọc phù này.

- Bạo!

Không Nguyên Chuẩn Thần đột nhiên thôi động Thần lực, chợt quát lớn một tiếng.

Ầm!

Tấm ngọc phù ám ngân sắc kia trực tiếp bùng nổ, một cỗ Không Gian Áo Nghĩa xen lẫn linh hồn ba động tràn ngập ra bốn phía xung quanh.

Lấy điểm bạo tạc làm trung tâm, không gian bốn phía nhất thời vặn vẹo thành một đoàn, cỗ linh hồn ba động cường hãn kia nhất thời thổi quét ra bốn phương tám hướng xung quanh.

Ong ong!

Ý chí linh tính hư nhược bên trong Trường bào Thời Không nhất thời bị ảnh hưởng tới, khẽ rung động một chút, dừng lại tại chỗ trong một chớp mắt.

Những người phụ cận không biết, cũng bị trận bạo tạc đột nhiên bùng phát này ảnh hưởng tới. Những kẻ ý chí linh hồn hơi chút yếu kém liền trực tiếp ngã xuống bất tỉnh.

- Xông lên!

Không Nguyên Chuẩn Thần là người đầu tiên xông lên.

Đại bộ phận đám người Thời Không Thánh Địa, cùng với một số người còn bảo trì thanh tỉnh của các thế lực khác, cũng lao thẳng về phía Trường bào Thời Không.

Sưu sưu!

Đám cường giả nằm trong tầm nhìn ở phụ cận cũng lập tức xông lên.

Hưu hưu!

Tốc độ của Triệu Phong, Diệt Thế Hắc Giao Long cùng Tiểu Linh trong đám người gần đó chính là nhanh nhất, cấp tốc tiếp cận Trường bào Thời Không.

- Tới tay!

Không Nguyên Chuẩn Thần xuất phát sớm nhất, cũng là người đầu tiên tiếp cận Trường bào Thời Không, một tay vươn ra, chụp lấy nó.

Khiến cho người ta không nghĩ tới chính là, bàn tay của Không Nguyên Chuẩn Thần lại xuyên thấu qua Trường bào Thời Không!

Ong ong!

Sau một khắc, từ trong Trường bào Thời Không đột nhiên tản mát ra một tầng không gian hư ảnh kỳ diệu, lan tràn ra bốn phía xung quanh.

Những cường giả tiếp cận Trường bào Thời Không một khoảng cách nhất định, xung quanh thân thể bỗng nhiên xuất hiện một tầng hư mang ám ngân sắc, sau đó phốc một tiếng, trực tiếp biến mất.

Các cường giả còn lại gần đó, thần sắc nhất thời đại biến, đờ người như tượng!

Trên bầu trời, Trường bào Thời Không cũng biến mất không thấy đâu nữa, mà tất cả những cường giả đã tiếp cận Trường bào Thời Không cũng đều không thấy đâu!

Triệu Vong cùng Triệu Vạn đứng thẳng trong hư không, không có bao nhiêu lo lắng. Bởi vì bọn họ biết rõ, hiện tại Triệu Phong cũng

không có việc gì!

Chương 1200: Chiến kỹ thời không

- Đây là nơi nào?

- Chuyện gì xảy ra?

- …

Bên tai Triệu Phong truyền đến rất nhiều thanh âm kinh nghi của mọi người. Ánh mắt hắn khẽ đảo qua một vòng xung quanh.

Nơi này là một mảnh không gian hư vô! Trong không gian có bốn mươi hai cái bọt khí, trong mỗi một cái bọt khí đều có một người.

Mà trước mặt tất cả mọi người có một phiến đại môn ngân sắc, trên đó phiếm động quang huy mê người.

Rầm rầm!

Không ít người trực tiếp oanh kích bọt khí trước mặt mình, lại phát hiện cho dù bọn họ sử dụng ra lực lượng mạnh nhất, cũng không có cách nào lay động được nó chút nào.

- Lực lượng Không Gian!

Một gã Chân Thần Tứ giai của Thời Không Thánh Địa vươn tay sờ sờ bọt khí trước mắt.

Cái bọt khí này chính là một cái không gian nhỏ đơn độc, đẳng cấp

thập phần cao. Trong số những người ở đây, không ai có khả năng phá vỡ được nó cả.

Ông!

Đúng lúc này, phía trên không trung tất cả mọi người đột nhiên xuất hiện một vị lão giả tóc dài bán trong suốt, mà khoác trên người lão giả, chính là Trường bào Thời Không!

- Tiền bối là ai? Vì sao lại vây chúng ta ở chỗ này?

Khoảnh khắc lão giả kia xuất hiện, tất cả mọi người ở đây lập tức lớn tiếng hỏi.

- Không phải các ngươi đều muốn đạt được Trường bào Thời Không sao? Là chính các ngươi tuyển chọn tiến vào trong đây a!

Khuôn mặt lão giả hiền lành, ngữ khí mang theo chút thâm ý, mỉm cười.

- Trường bào Thời Không?

Không ít người nghe được cái tên này, vẫn như cũ không biết gì cả, nhưng có vài người lại trong nháy mắt nghĩ tới những bí mật về Trường bào Thời Không, thần sắc nhất thời khiếp sợ không thôi.

Lão giả kia khẽ giơ bàn tay lên, bắn ra một mảnh quang huy ngân sắc, rơi xuống trên đám bọt khí bên trong phiến không gian này.

- Hửm? Trên bề mặt bọt khí bỗng nhiên xuất hiện một đám văn tự cùng đồ án!

Một người đột nhiên kinh hô một câu.

Sau đó, tất cả mọi người liền phát hiện, trên bề mặt bọt khí của chính mình đều xuất hiện vô số văn tự cùng đồ án đơn giản.

- Đây là… chiến kỹ!

Trong lòng Triệu Phong nhất thời cả kinh. Sau đó hắn đảo mắt qua xung quanh, liền phát hiện ra mỗi người chỉ có thể nhìn thấy chiến kỹ trên không gian bọt khí của chính mình, không thể nào nhìn thấy chiến kỹ của những người khác.

- Cho các ngươi thời gian ba ngày, lĩnh ngộ chiến kỹ bên trong không gian của mình, lợi dụng môn chiến kỹ này, phá vỡ không gian bọt khí đang khốn trụ các ngươi! Ba ngày sau, nếu vẫn như cũ còn bị nhốt bên trong bọt khí, liền trực tiếp đào thải!

Lão giả kia phiêu phù trong hư không, ánh mắt có chút chờ mong, đảo quét qua mọi người phía dưới.

- Đây là… khảo nghiệm?

Không ít người trong nháy mắt liền minh bạch dụng ý của vị lão giả này. Chắc là kiện Trường bào Thời Không này đang tìm kiếm chủ nhân thích hợp.

- Còn nữa, càng sớm phá vỡ không gian bọt khí này, chỗ tốt cũng sẽ càng nhiều hơn!

Lão giả khẽ mỉm cười, bổ sung thêm một câu.

- Chỗ tốt?

Tâm thần không ít người ở đây nhất thời kích động, lập tức bắt đầu

tìm hiểu chiến kỹ trước mặt mình, nhất định phải tranh thủ sớm thoát khỏi cái bọt khí không gian này.

- So tài lực lĩnh ngộ sao? Cũng thú vị a!

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một nụ cười nhàn nhạt.

Hắn cũng không biết lực lĩnh ngộ của những thiên tài Thần vực Man Hoang này rốt cuộc đến mức nào. Nhưng mà Triệu Phong cảm thấy, lực lĩnh ngộ của mình cũng sẽ không kém hơn bọn chúng bao nhiêu!

Triệu Phong trực tiếp vận chuyển Thần Linh Nhãn, cấp tốc đọc lướt qua một lần chiến kỹ trên không gian bọt khí trước mặt mình.

- Di Thiên Chưởng, Chiến kỹ Thời Không, Thần cấp Trung giai!

Triệu Phong thoáng sửng sốt. Hắn thật sự không nghĩ tới, môn chiến kỹ này lại là chiến kỹ Thời Không!

Không Gian Áo Nghĩa vốn đã rất khó lĩnh ngộ, nếu như lại tăng thêm Thời Gian Áo Nghĩa càng cao cấp hơn, như vậy độ khó càng cao cấp thật sự cũng quá lớn rồi! Hơn nữa bản thân chiến kỹ lại là Thần cấp Trung giai, mà thời gian cũng chỉ có ba ngày mà thôi!

- Tiểu Hắc, trước mặt ngươi là chiến kỹ gì?

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, trực tiếp truyền âm hỏi.

- Chiến kỹ Thời Không!

Diệt Thế Hắc Giao Long trực tiếp truyền âm trả lời.

- Quả nhiên là như vậy!

Triệu Phong cảm thán một tiếng.

Trước mặt tất cả mọi người đều là chiến kỹ Thời Không, nếu là như vậy mà nói, cũng coi như tương đối công bằng! Nhưng mà người của Thời Không Thánh Địa lại có ưu thế trời sinh, đặc biệt những người cụ bị Thời Không Chi Mâu lại càng có ưu thế hơn.

Bất quá Triệu Phong không biết chính là, cho dù là Thời Không Chi Mâu, nhưng đại bộ phận mọi người cũng chỉ có thể vận dụng Không Gian Áo Nghĩa, gần như không người nào có thể chưởng khống được Thời Gian Áo Nghĩa!

- Mặc kệ! Trước tìm hiểu rồi tính sau!

Triệu Phong bị trực tiếp mang đến mảnh không gian này, đã không có khả năng đi tranh đoạt những bảo vật khác nữa rồi.

Ong ong!

Vận chuyển Thần Linh Nhãn, năng lực suy tính, tốc độ tư duy vận chuyển cùng lực lĩnh ngộ của Triệu Phong nhất thời nhanh chóng đề thăng.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong vốn đã cụ bị thần thông Không Gian hệ. Rất nhanh, Triệu Phong bắt tay từ phương diện Không Gian, bắt đầu tìm hiểu Di Thiên Chưởng.

Đây chỉ là mấy chiêu chưởng pháp đơn giản, nhưng lại ẩn chứa ý cảnh vô cùng cao thâm. Phối hợp Thời Gian Áo Nghĩa với Không Gian Áo Nghĩa, sẽ có thể phát huy ra uy năng thập phần kinh khủng. Nếu như có thể hoàn toàn lĩnh ngộ được nó, phỏng chừng có thể so sánh với chiến kỹ Thần cấp Cao giai bình thường.

- Bản đồ án này…

Ánh mắt Triệu Phong rơi xuống trên đồ án bên cạnh đám văn tự kia.

Cái này rõ ràng là một đồ án bộ dáng đơn giản, nhưng mà khi ánh mắt Triệu Phong ngưng thị trên bản đồ án này, những hình ảnh bên trong đồ án liền bỗng nhiên biến hóa!

Trong đồ án, trên một phiến mặt đất tang thương cổ lão mênh mang có một vị lão giả tóc bạc. Vị lão giả này đang biểu diễn chiến kỹ Di Thiên Chưởng!

Một chưởng nhìn như chậm rãi kia trong nháy mắt đẩy dời ra lại ẩn chứa uy áp thiên địa khổng lồ. Hoàn toàn bỏ qua không gian, khiến cho thời gian chậm lại! Trong nháy mắt đánh ra, dường như muốn đem toàn bộ thiên địa vạn vật, trấn áp dưới một chưởng này vậy.

Ý thức của Triệu Phong rơi vào trong hình ảnh, có loại cảm giác như tự mình đang cảm thụ đạo chưởng pháp mà lão giả kia đang biểu diễn vậy.

- Thật là kỳ diệu!

Triệu Phong sợ hãi than một câu.

Một màn tham quan học tập lần này, không chỉ khiến cho Triệu Phong thâm nhập lý giải, nhập môn đối với Di Thiên Chưởng, mà còn khiến cho Không Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong cấp tốc đề thăng. Thậm chí Triệu Phong còn có cảm giác mơ hồ, chính mình dường như đã ánh xạ vào, cảm nhận được tồn tại của Thời Gian Áo Nghĩa!

- Không biết nếu thu bản đồ án này vào bên trong Thần Linh Nhãn,

có thể sẽ phát sinh cái gì bất đồng hay không?

Trong mắt Triệu Phong lộ ra thần sắc suy tư.

Lĩnh ngộ chiến kỹ Thời Không, những người vốn dĩ đã am hiểu Không Gian Áo Nghĩa, ví dụ như người của Thời Không Thánh Địa, khẳng định sẽ càng có ưu thế hơn. Bởi vậy Triệu Phong cần phải quý trọng mỗi một phút mỗi một giây, dùng hết mọi thủ đoạn, mau chóng tìm hiểu Di Thiên Chưởng, phá vỡ không gian bọt khí trước mắt này.

- Thu!

Triệu Phong vận dụng năng lực của Thần Linh Nhãn, nhìn chằm chằm vào bức đồ án đơn giản kia.

Bá!

Ý thức Triệu Phong chìm vào trong não hải.

Vù vù!

Cả vùng đất mênh mang cổ lão tang thương, cuồng phong gào thét. Một vị lão giả tóc bạc thân hình thẳng tắp, giống như một cây cổ mộc tang thương đứng thẳng người trên mặt đất.

Hô!

Bỗng nhiên, lão giả bắt đầu di chuyển, diễn luyện Di Thiên Chưởng.

Lúc này, Triệu Phong thật giống như đã trở thành đối thủ của vị lão giả này, có thể cảm thụ được rõ ràng Thời Không Áo Nghĩa trong lòng bàn tay của lão giả.

Một chưởng kia vừa đẩy tới, Triệu Phong cảm giác như thiên địa phảng phất đã hóa thành một chưởng này! Hắn có muốn tránh cũng không tránh được, cơ hồ ngay cả hít thở cũng không thông thuận như bình thường!

Oanh!

Một chưởng kia xuyên thấu thẳng qua thân thể của Triệu Phong.

- Ở trong Không gian Thần Mâu, hiệu quả thật sự rất tốt!

Tâm thần Triệu Phong mừng rỡ như điên.

Cứ như vậy, hiệu suất Triệu Phong tìm hiểu môn chiến kỹ này so với người khác lại càng cao không ít.

o0o

Oanh! Phanh! Oành!

Lúc này, đã có vài người thử phá hủy không gian bọt khí. Dù sao lão giả kia đã từng nói, càng sớm phá vỡ không gian bọt khí sẽ càng có nhiều chỗ tốt!

- Thật cứng!

Một gã cường giả Thời Không Thánh Địa kinh ngạc nói.

Môn chiến kỹ Thời Không này, hắn đã lĩnh ngộ được một chút da lông, liền tới thử một phen. Nhưng mà cũng chỉ có thể khiến cho không gian bọt khí hơi chấn động một chút mà thôi, căn bản không tạo thành bất cứ tác dụng gì.

Bất quá, nếu như hắn sử dụng những chiến kỹ khác tiến hành công kích, cái không gian bọt khí này liền mang đến cho hắn cảm giác chắc chắn không thể nào phá vỡ!

- Thật là khó khăn!

Tâm tình một gã Chuẩn Thần trở nên trầm trọng, thở dài một tiếng.

Chiến kỹ Thời Không, lại còn là Thần cấp Trung giai, thật sự quá thâm ảo rồi! Hơn nữa thời gian cũng chỉ có ba ngày, hắn căn bản không có lòng tin thử tu luyện.

Bên kia, trên mặt Diệt Thế Hắc Giao Long lộ ra vẻ mỉm cười nhàn nhạt.

- Nếu như lần này ta chiếm được Trường bào Thời Không, có lẽ sẽ có tư cách nói chuyện điều kiện với chủ nhân!

Bản thân Diệt Thế Hắc Giao Long học nhiều biết rộng, cảnh giới cực cao. Khả năng vận dụng Không Gian Áo Nghĩa cũng đã khôi phục lại Nhị trọng! Chiến kỹ Thời Không trước mắt này tuy rằng khá cao thâm, nhưng để cho hắn lĩnh ngộ, so với những người khác tuyệt đối sẽ nhanh hơn không ít.

Oanh! Phanh! Oành!

Bên trong không gian liên tục có người thử công kích không gian bọt khí, nhưng mà cuối cùng toàn bộ cũng đều lấy thất bại mà kết thúc.

Mãi cho đến ngày thứ hai, Không Nguyên Chuẩn Thần cùng một gã Chân Thần Tứ giai khác của Thời Không Thánh Địa đã thành công phá vỡ bọt khí của mình.

- Các ngươi có thể tiến vào cánh cửa kia rồi!

Lão giả trong hư không mỉm cười, nhàn nhạt nói.

Thân thể hai người trực tiếp xuyên thấu qua phiến cự môn ngân sắc kia, biến mất không thấy đâu nữa.

- Phía sau cánh cửa kia đến cùng là có chỗ tốt gì?

Trong lòng không ít người bắt đầu ngứa ngáy khó chịu, nhưng lại không phá nổi bọt khí trước mắt mình.

- Tiền bối, cái này có chút không công bằng a! Bản thân hai người vừa rồi có Không Gian Áo Nghĩa thập phần cao thâm, còn có được Thời Không Chi Mâu nữa!

Một gã Chuẩn Thần thanh niên lập tức lớn tiếng phản đối.

- Độ cứng rắn của không gian bọt khí là căn cứ theo tu vi và trọng số Thời Không Áo Nghĩa của người bị nhốt bên trong định ra! Cho nên khó khăn mà mỗi người các ngươi phải đối mặt đều giống nhau! Về phần Thời Không Chi Mâu, đó chính là thiên phú huyết mạch của bản thân, cũng là một loại tư chất!

Lão giả trong hư không lạnh nhạt nói. Hiển nhiên là thập phần không vui đối với chất vấn của gã thanh niên Chuẩn Thần này.

o0o

Lúc này, Triệu Phong vẫn như cũ đắm chìm trong Không gian Thần Mâu.

Đầu tiên, Triệu Phong quan sát cẩn thận nhất cử nhất động của lão

giả, sau đó bắt chước theo hắn, cùng thi triển Di Thiên Chưởng. Cũng không lâu lắm, hắn đã học được một tia thần vận.

Sau đó, Triệu Phong đứng ở mặt đối lập của lão giả, phảng phất như biến thành đối thủ của lão giả, cùng nhau đối kháng chưởng pháp.

Tuy rằng uy năng chưởng pháp giữa hai người khác nhau một trời một vực, nhưng mà Triệu Phong cũng đang nhanh chóng lĩnh ngộ cùng tiêu hóa, mỗi một khắc đều có chút tăng lên.

Bất tri bất giác, ngay cả bản thân Triệu Phong cũng không phát hiện ra, Không Gian Áo Nghĩa của hắn đã đạt tới cảnh giới Nhất trọng!

Hô!

Ý niệm của Triệu Phong quay trở về thân thể.

Tuy rằng lúc này hắn vẫn còn muốn tiếp tục học tập môn Di Thiên Chưởng kia, nhưng mà Triệu Phong nghĩ muốn trước phá vỡ không gian bọt khí, nhìn xem một chút tình huống phía sau cự môn ngân sắc, nói không chừng nơi đó còn có kỳ ngộ càng lớn hơn nữa.

Oanh! Phanh! Oành!

Đúng vào lúc này, Diệt Thế Hắc Giao Long đã thi triển ra một môn trảo kỹ thập phần cao siêu, mạnh mẽ phá vỡ không gian bọt khí của mình.

- Người này là ai? Không ngờ lại cũng phá vỡ được bọt khí!

Không ít người kinh hô một tiếng.

Trước hắn, chỉ tổng cộng có bốn người phá vỡ được không gian bọt

khí, hơn nữa toàn bộ bọn họ đều là người của Thời Không Thánh Địa! Nhưng mà hiện tại, một gã nam tử hắc lân không thuộc về Thời Không Thánh Địa, đã thành công phá vỡ được không gian bọt khí!

- Hửm? Chủ nhân cũng muốn động thủ?

Diệt Thế Hắc Giao Long vừa mới chuẩn bị tiến vào cự môn ngân sắc kia, chợt thoáng dừng lại trong chốc lát.

Hắn vốn dựa vào tài trí hơn người, tri thức cùng sự từng trải của chính mình mới có thể lĩnh ngộ chiến kỹ Thời Không nhanh như vậy. Hắn tuyệt đối không tin, Triệu Phong ở phương diện này có thể hơn được hắn! Triệu Phong nhất định không có cách nào phá vỡ được không gian bọt khí kia.

Hô!

Triệu Phong hít sâu một hơi, ánh mắt hơi trầm xuống, một cỗ ý cảnh vô hình mạnh mẽ lan tràn ra.

Oanh!

Triệu Phong huy động hai cánh tay, trong bàn tay sản sinh ra một cỗ không gian ba động kỳ diệu, theo một chưởng đẩy dời ra. Đạo chưởng ảnh khổng lồ nhìn như chậm rãi này lại trực tiếp dung nhập vào trong hư không.

Sau một khắc, đạo chưởng ảnh này liền trực tiếp đánh lên trên không gian bọt khí.

Ong ong!

Không gian bọt khí chợt run lên nhưng cũng không có nghiền nát!

- Không Gian Áo Nghĩa Nhất trọng!

Thần sắc Diệt Thế Hắc Giao Long chấn động.

Hắn vẫn luôn một mực ở bên cạnh Triệu Phong, biết rõ ràng nhãn mâu của Triệu Phong mặc dù có thể sử dụng kỹ năng Không Gian, nhưng Không Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong cũng chưa có đạt tới Nhất trọng!

- Chiến kỹ Thời Không của người này, ngược lại có vài phần ý cảnh!

Một gã Chân Thần Tứ giai của Thời Không Thánh Địa nhìn về phía Triệu Phong, gật đầu tán thưởng một tiếng.

Trong những người ở đây, ngoại trừ người của Thời Không Thánh Địa ra, những người còn lại trên cơ bản đều là lần đầu tiên tiếp xúc với chiến kỹ Thời Không. Bất quá một chưởng vừa rồi của Triệu Phong, Không Gian Áo Nghĩa mặc dù không mạnh, nhưng chiêu thức ý cảnh lại đã đạt tới cảnh giới nhất định.

Oanh oành!

Sau khi đánh ra một chưởng, thân hình Triệu Phong khẽ động, chưởng thứ hai, chưởng thứ ba… chưởng thứ bảy… liên tục đánh ra.

Ong ong ong!

Không gian bọt khí chấn động càng lúc càng lợi hại.

Phốc!

Cuối cùng, không gian bọt khí cũng đã vỡ nát.

- Thành công rồi!

Khóe miệng Diệt Thế Hắc Giao Long co rúm. Không ngờ Triệu Phong cũng đã phá vỡ được không gian bọt khí!

Bản thân hắn từng sống qua vô số năm, cảnh giới tu vi vốn dĩ vô cùng cao thâm, không ngờ thời gian phá vỡ không gian bọt khí so với Triệu Phong cũng chỉ sớm hơn được có một chút mà thôi!

Chương 1201: Hỗn chiến

Tuy Diệt Thế Hắc Giao Long rất bất bình nhưng hắn cũng thấy được sự tiến bộ của Triệu Phong.

Con mắt của Triệu Phong tuy có thể sử dụng không gian thần thông nhưng bản thân hắn lại không lĩnh ngộ Không Gian áo nghĩa.

Nhưng vừa rồi Diệt Thế Hắc Giao Long cảm nhận được rõ trong chưởng của Triệu Phong có chứa sức mạnh Không Gian áo nghĩa, và đã đạt tới tầng thứ nhất rồi.

Vòng một chủ yếu là kiểm tra khả năng lĩnh ngộ Thời Không áo nghĩa.

Mà Không Gian áo nghĩa của Triệu Phong chỉ trong một ngày ngắn ngủi đã bước lên cảnh giới tầng thứ nhất.

Tiến bộ lớn như vậy đương nhiên đã chứng minh khả năng lĩnh ngộ của hắn đạt yêu cầu, vì thế việc phá vỡ bong bóng không gian không khó.

- Tên tiểu tử này thành công rồi hả?

Việc Triệu Phong phá vỡ được bong bóng không gian lập tức thu hút tất cả mọi người.

Diệt Thế Hắc Giao Long tạo cho mọi người cảm giác thâm sâu khó dò, rất có khả năng là lão quái vật đã sống rất lâu, nhưng Triệu Phong thì lại chỉ là một Chuẩn Thần trẻ tuổi.

- Đáng ghét, hai kẻ này sao nhanh như vậy!

Tiểu Linh bất mãn.

Có điều, tuy nàng là tứ giai Chân Thần nhưng thực sự không thành thạo Thời Không áo nghĩa.

Những người của Thời Không Thánh Địa có mặt ở đây đều nhìn Triệu Phong và Diệt Thế Hắc Giao Long một cái rồi tiếp lục lĩnh ngộ chiến kỹ.

Trong mắt họ, Thời Không Chi Bào chắc chắn là của Thời Không Thánh Địa.

Triệu Phong và Diệt Thế Hắc Giao Long cùng xuyên qua cánh cổng bạc khổng lồ.

Phía sau cánh cổng là một bầu trời sao bao la, dưới chân hai người là một tấm thạch bàn hình vuông mỗi cạnh tới vài vạn dặm. Trên đó là vô số những hoa văn kỳ diệu.

Lúc này, trên tấm thạch bàn có bốn người của Thời Không Thánh Địa đang ngồi khoanh chân.

Bốn người họ nhìn hai người Triệu Phong thì đều tỏ vẻ ngạc nhiên.

Rõ ràng họ đều cho rằng người theo sau họ tới đây đáng lẽ ra phải là người của Thời Không Thánh Địa, hoặc là những cường giả có tu vi cực cao.

Nhưng không ngờ lại chỉ là một nhị giai Chân Thần và một Chuẩn Thần. Hơn nữa họ cũng chẳng có ấn tượng gì với hai người Triệu

Phong.

- Nơi này thật kỳ diệu!

Triệu Phong cảm giác không gian xung quanh đây có luồng Thời Không áo nghĩa có thể chạm tới được.

- Chủ nhân, đây có thể nói là thánh địa tu luyện Thời Không áo nghĩa. Một công mà bốn lời.

Diệt Thế Hắc Giao Long lập tức truyền âm cho Triệu Phong.

Không Gian áo nghĩa là áo nghĩa bắt buộc phải tu luyện, mà Thời Gian áo nghĩa còn là một trong chung cực áo nghĩa, vô cùng cường hãn.

Nhưng hai loại áo nghĩa này đều cực khó lĩnh ngộ, vì thế mức độ quý giá của không gian này có thể không cần nghĩ cũng biết.

- Thì ra đây chính là lợi ích mà lão giả đó nói. Người đến đây trước sẽ có thời gian tu luyện dài hơn.

Triệu Phong mỉm cười, hắn phá vỡ được bong bóng không gian với tốc độ cực nhanh xem ra cũng rất đáng.

Rồi Triệu Phong và Diệt Thế Hắc Giao Long tìm một chỗ để ngồi xuống.

Thế nhưng hai người Triệu Phong còn chưa bắt đầu cảm ngộ Thời Không áo nghĩa thì nghe thấy một âm thanh chói tai.

- Dù sao hai người này sau cũng là kẻ địch của chúng ta. Chi bằng giải quyết luôn bây giờ đi.

Một Chuẩn Thần của Thời Không Thánh Địa cười gian ác, chủ động nói.

- Ngươi nghĩ chúng có thể uy hiếp chúng ta?

Không Nguyên Chuẩn Thần đột nhiên mở mắt, lạnh nhạt nói.

Sắc mặt Triệu Phong và Diệt Thế Hắc Giao Long tối lại, bốn kẻ kia nói giải quyết hai người ngay trước mắt bọn họ, hoàn toàn không coi bọn Triệu Phong ra gì.

Không Nguyên Chuẩn Thần thì càng cao ngạo, dường như chắc chắn Thời Không Chi Bào nhất định sẽ là của hắn.

- Đừng động thủ vội, sẽ cho các ngươi cơ hội sau.

Đúng lúc đó một giọng nói già nua vang lên từ bốn phía.

Giọng nói này ai cũng quen thuộc, chính là lão giả khoác chiếc Thời Không Chi Bào lúc trước.

- Các ngươi ở đây mười ngày thì bên ngoài mới chỉ một ngày, hãy biết trân trọng nó.

Giọng nói đó lại vang lên.

- Nói vậy ít nhất ta có thể ở đây tu luyện hai mươi ngày.

Triệu Phong khẽ chấn động, lập tức vào trạng thái tu luyện.

Đây là thánh địa tu luyện Thời Không áo nghĩa, thời gian trôi đi rất chậm, không tận dụng sao được chứ.

Hơn nữa, từ khảo nghiệm của vòng một có thể thấy Thời Không Chi Bào đang kiểm tra khả năng lĩnh ngộ Thời Không áo nghĩa, vậy thì khảo nghiệm tiếp theo cũng rất có thể liên quan tới Thời Không áo nghĩa.

Vì thế Triệu Phong buộc phải cố hết sức nâng cao thành tựu về Thời Không áo nghĩa. Như vậy có lẽ còn có hy vọng tranh Thời Không Chi Bào.

Ầm!

Sau khi vào trạng thái tu luyện, Triệu Phong liền thi triển Thần Linh Nhãn.

Khoảnh khắc này, khả năng tư duy, tốc độ phản ứng và khả năng lĩnh ngộ của hắn đều được nâng cao.

Sau một khoảng thời gian, Triệu Phong cảm giác Không Gian áo nghĩa tầng thứ nhất của mình đã được củng cố hoàn toàn và dường như bắt đầu chạm tới được Thời Gian áo nghĩa.

- Nếu kết hợp với thời không chiến kỹ Di Thiên Chưởng thì chắc tốc độ lĩnh ngộ sẽ càng nhanh.

Triệu Phong ý niệm khẽ động, chui vào không gian thần mâu.

Vù vù!

Cảnh tượng trong không gian thần mâu bỗng thay đổi, một lão giả bắt đầu diễn luyện Di Thiên Chưởng.

Lúc này, Thời Không áo nghĩa của Triệu Phong đã lên một tầng thứ,

quan sát đạo ảnh tượng này một lần nữa lĩnh ngộ được nhiều hơn.

Triệu Phong cứ quan sát như thế trong một thời gian rồi rời khỏi không gian này lĩnh ngộ Thời Không áo nghĩa. Cứ thay đổi nhau như vậy với tần suất cực cao.

Dần dần số người tới không gian này cũng ngày một nhiều.

Khi tới họ đều lập tức ngồi xuống cảm ngộ Thời Không áo nghĩa.

Cho dù cuối cùng không có được Thời Không Chi Bào thì ở đây lĩnh ngộ Thời Không áo nghĩa cũng là cơ ngộ lớn rôi.

Trong không gian tĩnh mịch, Thời Không áo nghĩa tựa những dòng nước chảy quanh mọi người.

Đột nhiên một âm thanh vang lên cắt đứt quá trình tham ngộ của mọi người.

- Hết giờ, xem ra các ngươi đều rất ưu tú. Bốn mươi hai người thì có tới ba mươi sáu người tới được đây.

Hư ảnh của lão giả khoác trên người Thời Không Chi Bào mỉm cười.

- Không Gian áo nghĩa sắp tới tầng thứ hai rồi. Thời Gian áo nghĩa thì cũng sắp tầng thứ nhất.

Triệu Phong than thở.

Tiếc là không thể tiếp tục tu luyện ở nơi thánh địa tuyệt vời này.

- Tiền bối, khảo nghiệm vòng đầu tiên mới loại một ít như vậy, không biết có mấy vòng khảo nghiệm?

Tứ giai Chân Thần của Thời Không Thánh Địa hỏi.

- Khảo nghiệm vòng thứ hai bắt đầu. Ba mươi sáu người các ngươi chiến đấu trên tấm thạch bàn này. Những ai ra ngoài phạm vi của thạch bàn là bị loại. Cuối cùng chỉ được còn lại mười người.

Giọng nói của lão giả vang vọng.

- Khảo nghiệm vòng thứ hai là chiến đấu sao?

- Chỉ được mười người?

Ba mươi sáu người ánh mắt thâm trầm.

Vòng thứ nhất loại sáu người, nhưng vòng hai phải loại những hơn hai mươi người.

- Ngoài ra, trong không gian này, chiến kỹ về Thời Không áo nghĩa cũng được tăng mạnh về uy lực.

Lão giả trong hư không nửa cười nửa không nói thêm.

- Cái gì? Còn có quy tắc vậy sao?

Tất cả đều chấn kinh.

Còn người của Thời Không Thánh Địa thì vui mừng vô cùng. Họ xuất thân từ Thời Không Thánh Địa, bản thân vốn rất tinh thông Không Gian áo nghĩa.

Triệu Phong lập tức truyền âm cho Tiểu Linh.

- Các vị, trong ba mươi sáu người ở đây thì có tới mười một người của Thời Không Thánh Địa.

Tiểu Linh trợn mắt nhìn Triệu Phong rồi truyền âm cho một phần những người có mặt ở đây.

Chiến kỹ thời không ở đây uy lực sẽ rất lớn.

Mà ở đây Thời Không Thánh Địa có tới mười một người. Ý của câu nói này không cần hỏi cũng biết, những người ngoài Thời Không Thánh Địa không hợp tác thì tất cả sẽ bị loại hết.

Dần dần một số cường giả tiến lại gần Tiểu Linh.

Còn những người không được Tiểu Linh truyền âm thấy hiện tượng đó cũng hiểu.

- Hửm?

Tứ giai Chân Thần của Thời Không Thánh Địa nhíu mày.

Tuy cường giả Thời Không Thánh Địa rất có lợi thế ở đây nhưng nếu hai mươi lăm người còn lại hợp tác với nhau thì chắc chắn họ chỉ có thua.

- Hừ, có lẽ ở đây có người của Dương Lăng Vực?

Lão giả hừ một tiếng phẫn nộ.

Không ít người không phải của Thời Không Thánh Địa, sắc mặt đều cứng đờ.

Vào Man Hoang Thái Cổ bí cảnh chỉ có người của ba đại vực, mà

chúa tể của Dương Lăng Vực chính là Thời Không Thánh Địa.

Cường giả tới đây cũng có vài người từ Dương Lăng Vực.

Họ không dám chống đối lại Thời Không Thánh Địa.

Vèo vèo!

Bốn thân ảnh bay tới bên cạnh cường giả Thời Không Thánh Địa.

Tứ giai Chân Thần của Thời Không Thánh Địa thấy vậy khẽ gật đầu.

Người của Dương Lăng Vực không dám đắc tội Thời Không Thánh Địa, hai đại vực còn lại cách Dương Lăng Vực rất xa, hơn nữa Thời Không Thánh Địa cũng không quản được họ.

Số người bên Thời Không Thánh Địa lúc này vẫn ở thế yếu nhưng tất cả người của Thời Không Thánh Địa đều tinh thông chiến kỹ loại thời gian, vì thế chiến lực ngược lại mạnh hơn bên kia.

- Chiến đấu vì Thời Không Thánh Địa chính là vinh dự của các ngươi!

Tứ giai Chân Thần của Thời Không Thánh Địa hô rồi dẫn đầu mười sáu người lao ra.

- Lên!

Hai mươi mốt người bên Triệu Phong cũng xông tới.

Uỳnh! Bùm!

Ba mươi sáu người lao vào nhau, năng lượng áo nghĩa bùng nổ

khắp không gian.

Bên Triệu Phong tuy đông người hơn một chút nhưng giao chiến được một lúc đã bị chiến kỹ thời không của đối phương áp chế.

- Di Thiên Chưởng!

Triệu Phong thi triển chiến kỹ loại thời không duy nhất của mình.

Uỳnh!

Một đạo hỏa diệm hư chưởng kinh thiên động địa xuyên qua hư không đánh về phía địch.

Tuy là thời không chiến kỹ nhưng vẫn có thể dung hợp sức mạnh áo nghĩa khác để tăng cường uy năng.

Tất cả mọi người ở đây đều có không quá ba ngày để lĩnh ngộ chiến kỹ trong bong bóng không gian. Còn Triệu Phong thì đã chép vào trong đầu, hắn không ngừng tu luyện chưởng pháp này đồng thời với lĩnh ngộ Thời Gian áo nghĩa.

Lúc này Triệu Phong đã có thể thi triển thành thục Di Thiên Chưởng đồng thời phát huy được vài phần uy năng.

- Phá!

Một tam giai Chân Thần của Thời Không Thánh Địa phá tan chưởng lực của Triệu Phong.

- Lại!

Triệu Phong tiếp tục thi triển Di Thiên Chưởng, trước đó hắn đều lĩnh

ngộ học tập trong đầu, lúc này vận dụng vào thực chiến hắn lại có thêm rất nhiều cảm ngộ.

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Vô số đạo hư chưởng xuyên qua hư không bắn về phía đối phương.

- Trò trẻ con!

Tam giai Chân Thần kia cười chế nhạo.

Thân là tam giai Chân Thần của Thời Không Thánh Địa, tuy Di Thiên Chưởng của Triệu Phong có mạnh nhưng vẫn chưa thể lọt mắt hắn.

Nhưng hắn không biết chiến kỹ của Triệu Phong chỉ mới học được không lâu.

Uỳnh uỳnh!

Chưởng ảnh mà Triệu Phong thi triển nhanh chóng dung nhập vào hư không, rồi xuất hiện ngay trước mặt cường giả tam giai Chân Thần kia.

- Không Gian áo nghĩa tầng thứ hai? Hắn vừa áp chế được sức mạnh áo nghĩa?

Tam giai Chân Thần hơi sững lại

- Không Gian áo nghĩa tầng thứ hai.

Cách Triệu Phong không xa, Diệt Thế Hắc Giao Long cũng đờ người.

Phải biết Diệt Thế Hắc Giao Long đã tu luyện ở đây lâu như vậy rồi

mà Không Gian áo nghĩa còn cách tầng thứ ba rất xa.

Mà Triệu Phong mới luyện chỉ vài chục ngày mà Không Gian áo nghĩa đã tới tầng thứ hai rồi. Đây rốt cuộc là yêu nghiệt gì vậy?!!

Chương 1202: Thời gian áo nghĩa

Những người còn lại đều cho Triệu Phong chỉ là một Chuẩn Thần bình thường.

Nhưng lúc này Triệu Phong lại thi triển nhị trùng Không Gian áo nghĩa và chiến kỹ không gian cao thâm.

Vì thời không chiến kỹ được tăng cường nên chiến lực của Triệu Phong lúc này tương đương với một tam giai Chân Thần.

- Mạnh thật, người này là thiên tài của thế lực nào mà Không Gian áo nghĩa đã đạt tới nhị trùng rồi?

Những người cùng đội với bọn Triệu Phong cũng rất kinh ngạc.

Không Nguyên Chuẩn Thần là thiên kiêu Chuẩn Thần mạnh nhất Thời Không Thánh Địa, trước khi vào Man Hoang Thái Cổ bí cảnh thì Không Gian áo nghĩa mới chỉ ở tầng thứ ba. Sau đó gặp được một số cơ ngộ, ở gần Thấu Minh Cung Điện cảm ngộ Không Gian áo nghĩa mới đột phá được tầng thứ tư.

Một số thiên tài Chuẩn Thần của Thời Không Thánh Địa thấy Không Gian áo nghĩa của Triệu Phong không tầm thường đều có ý nhằm vào hắn.

Nhưng khi tấn công Triệu Phong thì họ mới phát hiện bên cạnh hắn còn có hai cường giả bảo vệ.

Một là hắc lân long giáp nam tử, Không Gian áo nghĩa cường đại, ngoài ra còn có hủy diệt áo nghĩa đáng sợ.

Người còn lại là một nữ tử với dung nhan hoàn mỹ, tu vi cao thâm, hỏa chi áo nghĩa cường đại.

Uỳnh! Bùm!

- Phần Địa Chi Diệm!

- Thiên Thần Bá Quyền!

Thế hai bên như nước với lửa!

Rất nhiều cường giả bên Triệu Phong đều không dùng chiến kỹ thời không. Nhưng đi tới được lúc này thì đều không phải người tầm thường. Họ đều có lĩnh vực mình tinh thông.

Còn Triệu Phong vẫn liên tục thi triển Di Thiên Chưởng.

Tuy ở đây giờ đã thành chiến trường nhưng vẫn là thánh địa để lĩnh ngộ Thời Không áo nghĩa. Lúc này có thể nói Triệu Phong đang chiến đấu, nhưng giống đang tu luyện Di Thiên Chưởng, lĩnh ngộ Thời Không áo nghĩa hơn.

Uỳnh uỳnh!

Cuộc chiến của ba mươi sáu người vô cùng hỗn loạn, vô cùng ác liệt. Rất nhanh đã loại được một số người thưc lực yếu.

Lúc này, bên Thời Không Thánh Địa còn mười hai người, bên Triệu Phong còn mười sáu người.

- Vẫn phải loại mười tám người nữa.

Triệu Phong lúc nào cũng quan sát toàn bộ chiến trường.

Trận chiến vẫn tiếp tục, những người còn lại cuối cùng hầu như đều là cường giả có kinh nghiệm phong phú, ánh mắt sắc bén, muốn loại được thêm người từ những người này thực rất khó.

Có lẽ cuối cùng những người tạm thời liên thủ với Triệu Phong sẽ ra tay với hắn, chỉ để loại đủ số người cho họ bước vào vòng sau.

Cũng may Triệu Phong có Diệt Thế Hắc Giao Long và Tiểu Linh là trợ thủ. Chỉ cần cẩn thận hành sự thì có lẽ sẽ không bị loại.

Dần dần trận chiến đã bớt ác liệt hơn.

Không ít người bắt đầu thầm tích lũy thực lực, hồi phục tiêu hao và trị thương.

- Đội của Thời Không Thánh Địa quá mạnh, muốn loại thêm vài người rất khó.

Một tứ giai Chân Thần bên Triệu Phong nói.

Giờ còn lại hai mươi hai người, tất cả đều không phải loại dễ nhằn.

- Chúng ta nên liên kết lại tấn công một người, như vậy sẽ nhanh chóng giảm xuống còn mười người.

Triệu Phong đề nghị.

- Đúng. Vậy chúng ta tấn công Chuẩn Thần kia trước.

Đội ngũ của Triệu Phong bắt đầu bàn đối sách.

Vèo vèo!

Đột nhiên cường giả bên Triệu Phong đều lao tới nhằm vào một Chuẩn Thần trong đội của Thời Không Thánh Địa.

- Di Thiên Chưởng!

- Du Long Kiếm!

- Thiên Trảm Thánh Long Ba!

Công kích như bão táp tấn công cùng một người.

- Cứu ta...

Chuẩn Thần đó sợ đến toàn thân run rẩy.

- Đáng ghét!

Bên Thời Không Thánh Địa không ngờ đối phương lại làm vậy, muốn chống đỡ giúp vị Chuẩn Thần kia, nhưng không kịp nữa rồi.

Uỳnh! Bùm!

Hắn ta trực tiếp mất mạng, số người giảm đi một.

- Giết!

Bên Thời Không Thánh Địa lập tức phản kích.

- Ra tay với trung niên nam tử mặc áo xanh kia.

Đội ngũ bên Triệu Phong đã thống nhất được quyết sách xong, một lần nữa lại tấn công một người khác bên Thời Không Thánh Địa.

Uỳnh!

Sau một trận long tranh hổ đấu, chiến cục lại rơi vào thế giằng co.

Tới lúc này bên Thời Không Thánh Địa còn lại bảy người, bên Triệu Phong thì chỉ còn mười người.

Hai đội đứng cách xa nhau nhìn về phía đối phương, tạm thời không động thủ.

Triệu Phong cho ý niệm vào trong không gian thần mâu, sau khi quan sát ảnh tượng Di Thiên Chưởng, ý niệm trở về bản thể cảm ngộ Thời Không áo nghĩa.

- Thời Gian áo nghĩa!

Dường như Triệu Phong chạm tới được điều gì đó, nhưng hình như cũng chẳng hiểu gì cả.

Thời Gian áo nghĩa của Triệu Phong lúc này chỉ còn thiếu bước loại bỏ tấm màng cuối cùng nữa thôi.

- Cho các ngươi thêm thời gian một nén hương, sau đó ta sẽ chọn mười người giết được nhiều người nhất.

Đột nhiên lão giả mặt Thời Không Chi Bào cười nói.

Lời vừa dứt, mười bảy người đang dưỡng thương đột nhiên run lên.

- Sao không nói sớm!

Có người than vãn.

Cơ bản phải vài người liên thủ mới giết được một Chuẩn Thần hoặc Chân Thần. Là ai vừa hay giết chết đối thủ thì chẳng ai chút ý.

Thậm chí có những người mạnh nhưng chẳng giết được mấy người, một vài người yếu nhưng lại may mắn ra đòn quyết định.

Vù!

Ngay lập tức tất cả cùng đứng dậy.

Không ai biết mình rốt cuộc đã giết bao nhiêu người, nhưng muốn vào vòng sau thì bắt buộc phải giết được thêm vài người.

Uỳnh uỳnh!

Tất cả đều bị ép, tiếp tục lao vào giết chóc.

Chỉ có thời gian một nén hương, nếu tổng số người còn lại hơn mười người thì sẽ lấy mười người giết được nhiều nhất.

- Ta không tranh nữa.

Một tam giai Chân Thần trực tiếp rời khỏi khu vực thạch bàn, thân hình biến mất khỏi không gian này.

Thực lực của hắn rất mạnh nhưng hắn không nghĩ mình có thể đoạt được Thời Không Chi Bào. Tiếp tục ở lại thật quá nguy hiểm, nên hắn từ bỏ.

- Đi chết đi!

Một số người trực tiếp thi triển sát chiêu.

Bùm! Uỳnh!

Lúc này những người bên Thời Không Thánh Địa tất cả đều là cường giả của Thời Không Thánh Địa, chiến kỹ thời không khủng bố quét sạch mọi chướng ngại.

Trong Thời Không Thánh Địa, vị tứ giai Chân Thần kia và Không Nguyên Chuẩn Thần là có chiến lực mạnh nhất.

- Di Thiên Chưởng!

Triệu Phong vẫn tiếp tục tu luyện chưởng pháp này.

- Ủa, trong chưởng pháp của hắn có một chút Thời Gian áo nghĩa.

Cường giả của Thời Không Thánh Địa chú ý tới công kích của Triệu Phong.

- Không Gian áo nghĩa tầng thứ hai, Thời Gian áo nghĩa tiếp cận tần thứ nhất.

Không Nguyên Chuẩn Thần nhìn chăm chăm Triệu Phong.

Lúc này Không Nguyên Chuẩn Thần không khỏi có chút đố kỵ với Triệu Phong, không có Thời Không Chi Mâu nhưng Không Gian áo nghĩa lại đạt tới tầng thứ hai, còn Thời Gian áo nghĩa cũng sắp hình thành.

Không Gian áo nghĩa của Không Nguyên Chuẩn Thần tuy rằng đạt

tới tầng thứ tư, nhưng Thời Gian áo nghĩa mới chỉ tầng thứ nhất.

- Giết hắn đi!

Không Nguyên Chuẩn Thần truyền âm cho tất cả người của Thời Không Thánh Địa.

- Được, giết hắn!

Tứ giai Chân Thần của Thời Không Thánh Địa gật đầu.

Theo lý thuyết thì bên cạnh Triệu Phong luôn có hai cường giả bảo vệ, họ hành động sẽ không phải sáng suốt, rất có khả năng sẽ bị đối phương bắt được sơ hở và phản công.

Nhưng ai cũng nhận ra thiên phú của Triệu Phong. Với thiên phú của Không Nguyên Chuẩn Thần cũng có chút đố kỵ với Triệu Phong, huống hồ là những người khác.

- Giết!

Đột nhiên tất cả cường giả Thời Không Thánh Địa đều dồn về phía Triệu Phong.

- Phá Không Trảm!

- U Minh Không Tỏa!

Các lại chiến kỹ thời không cùng công kích về phía Triệu Phong.

- Nguy rồi! Tiểu Hắc, mau dùng sức mạnh Hủy Diệt Bản Nguyên!

Triệu Phong biến sắc, hắn không ngờ mình lại thành mục tiêu của

Thời Không Thánh Địa.

Uỳnh uỳnh!

Thân thể Diệt Thế Hắc Giao Long đột nhiên tỏa ra sức mạnh huy diệt, hắc diệm thần quang bùng phát ra xung quanh.

Vút vút vút!

Tiểu Linh vội tung những tấm lưới hỏa diệm về phía trước.

Nhưng chiến kỹ thời không quá cường hãn, nhanh chóng phá vỡ công kích của Tiểu Linh.

Phụt!

Tiểu Linh bị trúng công kích, miệng phun máu tươi, lùi sau vài bước.

Uỳnh uỳnh!

Uy năng chiến kỹ còn lại toàn bộ đánh lên người Diệt Thế Hắc Giao Long.

Diệt Thế Hắc Giao Long giữ hình người, hắc diệm thần quang vẫn rực cháy, thân thể bị hủy hoại tàn tạ, nhưng ngay lập tức đã lành lại.

Nhưng chỉ một khoảnh khắc đó, Diệt Thế Hắc Giao Long đã tiêu hao một lượng cực lớn Hủy Diệt Bản Nguyên.

- Sao có thẻ như vậy? Hủy Diệt Bản Nguyên, thể chất bất diệt, rốt cuộc hắn là chủng tộc gì?

Cường giả bên Thời Không Thánh Địa vô cùng kinh ngạc.

Nhưng họ chỉ có thể cảm nhận được khí tức huyết mạch khủng bố từ Diệt Thế Hắc Giao Long chứ không đoán được hắn là chủng tộc nào.

- Giết!

Cường giả bên Triệu Phong hoàn toàn không quan tâm tới Triệu Phong, tranh thủ lúc này lao về phía đối phương.

- Thời Không Thiết Cát!

Không Nguyên Chuẩn Thần dùng Thời Không Chi Mâu tích tụ năng lượng thời gian, ngưng tụ ra một đạo đao quang ngân sắc.

Ầm ầm!

Không Gian áo nghĩa đáng sợ cộng với Thời Gian áo nghĩa chung cực khiến tất cả những ai gần đó đều run rẩy.

Xoẹt!

Đạo đao quang ngân sắc ngay sau đó đã xuất hiện trước mặt Diệt Thế Hắc Giao Long.

Triệu Phong và Diệt Thế Hắc Giao Long đều cảm thấy khả năng tư duy và hành động của mình đang chậm lại, mọi thứ xung quanh đều đang chậm lại, trừ những đòn công kích trước mặt mình.

- Chủ nhân nợ ta nhiều tài nguyên lắm đấy.

Diệt Thế Hắc Giao Long tiếp tục thi triển Hủy Diệt Bản Nguyên, song trảo bắn ra hỏa diệm.

Phụt!

Chống đỡ chốc lát, đạo ngân quang kia đã chém đôi luồng hỏa diệm.

Vút!

Ngân quang tiếp tục chém về phía Triệu Phong.

Keng keng!

Triệu Phong giơ Cổ Thần Ấn hình lá chắn lên, truyền vào đó một lượng lớn Hủy Diệt Viêm Lôi để chống đỡ.

- Thời Gian áo nghĩa.

Triệu Phong truyền năng lượng áo nghĩa vào trong Hủy Diệt Viêm Lôi, khuếch tán ra xung quanh.

Ngay lập tức Thời Gian áo nghĩa trên công kích của Không Nguyên Chuẩn Thần bị Triệu Phong triệt tiêu. Uy năng còn lại cũng bị Cổ Thần Ấn đỡ được.

- Thời Gian áo nghĩa tầng thứ nhất.

Không Nguyên Chuẩn Thần bỗng run lên.

Vào khoảnh khắc nguy hiểm Thời Gian áo nghĩa của Triệu Phong đã đột phá lên tầng thứ nhất.

- Giết!

Ba cường giả của Thời Không Thánh Địa lao về phía Triệu Phong.

- Các ngươi đáng chết!

Thần sắc Triệu Phong lạnh băng, con mắt trái hiện lên đồng lực ý chí kinh người.

- Thời Không Thiết Cát!

Xoẹt!

Trong con mắt trái của Triệu Phong đột nhiên bắn ra ngân quang, Không Gian áo nghĩa cao thâm khiến ba cường giả kia dựng tóc gáy.

- Không Gian áo nghĩa tầng thứ tư, còn là chiến kỹ của Thời Không Chi Mâu của ta?

Không Nguyên Chuẩn Thần chấn kinh tới sững sờ.

Chiêu hắn vừa thi triển phải mất thời gian tích lực, còn Triệu Phong không có chút dấu hiệu báo trước nào, trực tiếp thích phóng công kích giống hệt hắn.

Phụt!

Ngân quang xuất hiện trước mặt ba người, cắt họ làm đôi.

Vút!

Nó tiếp tục bay về phía sau, một Chân Thần bị thương trong hỗn chiến không kịp phản ứng, liền bị chiêu này lấy mạng.

Cùng là chiến kỹ thời không giống Không Nguyên Chuẩn Thần nhưng chiêu của Triệu Phong đã giết bốn người.

- Con mắt màu kim kia lẽ nào là?

Không Nguyên Chuẩn Thần nhìn thẳng vào Triệu Phong, dừng lại vào con mắt màu kim lấp lánh màu hổ phách của Triệu Phong, dường như nghĩ ra điều gì đó.

Chương 1203: Thử thách cuối cùng

- Con mắt màu kim đó lẽ nào là?

Không Nguyên Chuẩn Thần nhìn thẳng vào con mắt màu kim lấp lánh tựa hổ phách của Triệu Phong, dường như nghĩ ra điều gì đó.

Tuy hắn đã chú ý tới mái tóc cũng như mắt Triệu Phong đều có màu kim, nhưng trong Man Hoang Thần Vực có vô số chủng tộc, có đủ mọi loại người với đủ loại màu da, màu tóc, màu mắt khác nhau.

Vì thế Không Nguyên Chuẩn Thần chưa từng nghĩ Di Thiên Thần Mâu từng đấu với hắn lại là do Triệu Phong thi triển.

Dù sao đi nữa, trong mắt hắn Triệu Phong cũng quá nhỏ bé không đáng nhắc tới.

Mãi đến vừa rồi khi con mắt trái của Triệu Phong thể hiện năng lực phi phàm, Không Nguyên Chuẩn Thần mới hoài nghi Triệu Phong chính là chủ nhân của Di Thiên Thần Mâu, người đã dùng Khoá Không Chi Mâu đánh bại hắn.

- Chớp mắt giết chết bốn người.

Một tứ giai Chân Thần tim đập thình thịch.

Hắn vốn cùng đội với Triệu Phong, nhưng khi cường giả Thời Không Thánh Địa bao vây tấn công Triệu Phong thì hắn không trợ giúp Triệu Phong mà lại tranh thủ cơ hội tấn công người của Thời Không Thánh

Địa.

Không ngờ Triệu Phong bị cường giả Thời Không Thánh Địa tấn công cuối cùng bình an vô sự mà còn giết ngược lại được vài người.

Vù vù!

Diệt Thế Hắc Giao Long bị chia thành làm hai, thân thể tự động dính lại, dần dần hồi phục.

Nhưng khí tức của hắn lúc này rất yếu, không có khả năng chiến đấu.

- Đây rốt cuộc là huyết mạch gì?

Cường giả của Thời Không Thánh Địa kêu lên thất thanh.

Ba cường giả của Thời Không Thánh Địa bị Thời Không Thiết Cát giết chết, trong khi Diệt Thế Hắc Giao Long bị chia thành hai mà vẫn sống nhăn.

- Được rồi, giờ vừa hay còn lại mười người, các ngươi đều vào vòng sau.

Lão giả trên hư không cười nói.

Mọi người nhìn quanh, đúng là chỉ còn lại mười người, trong đó bốn người của Thời Không Thánh Địa, sáu người còn lại chắc chắn là cường giả Thiên Vận Vực và Cổ Lũng Vực.

- Các ngươi cứ ở đây tu dưỡng một thời gian, không một ai được phép động thủ.

Lão giả khi nói xong thì biến mất.

- Thủ đoạn vừa rồi của vị tiểu huynh đệ đây thật khiến người khác chấn kinh!

Một trung niên nam tử với hàng lông mày màu nâu đi tới bên cạnh Triệu Phong.

Biểu hiện của Triệu Phong thật quá kinh người. Cộng với thể chất đặc biệt của Diệt Thế Hắc Giao Long, tu vi tứ giai Chân Thần của Tiểu Linh, ba người Triệu Phong ở đây thoáng cái đã trở thành lực lượng không thể coi nhẹ.

- Tiền bối quá khen!

Triệu Phong khách sáo nói.

Khả năng sao chép của thần mâu đúng là vô cùng cường đại, nhưng tất cả mọi người ở đây đều không hiểu đó là thủ đoạn gì. Đây cũng là lý do người này tiếp cận Triệu Phong.

Sau vòng thử thách thứ hai, mười người còn lại tạm thời nghỉ ngơi dưỡng thương tại đây.

Không ai biết tiếp theo sẽ đối mặt với điều gì, giờ việc duy nhất họ có thể làm đó là giữ trạng thái tốt nhất.

- Nếu vòng tới có nguy hiểm thì ngươi cứ từ bỏ.

Triệu Phong nói với Diệt Thế Hắc Giao Long.

Diệt Thế Hắc Giao Long đã tiêu hao quá nhiều Diệt Thế Bản Nguyên chi lực, giờ vô cùng hư nhược, tu vi đang tụt dần, không thể hồi phục

trong thời gian ngắn.

Cũng may, không có Diệt Thế Hắc Giao Long thì Triệu Phong vẫn còn tứ giai Chân Thần là Tiểu Linh.

Sau khi dùng một số tài nguyên trị thương, Triệu Phong liền bắt đầu cảm ngộ Thời Không áo nghĩa. Hắn tin bất luận vòng tiếp theo thử thách là gì thì chắc chắn Thời Gian áo nghĩa cũng sẽ được tăng cường.

Vài ngày sau, thương thế của tất cả cơ bản đã hồi phục, nhưng lão giả kia vẫn chưa xuất hiện.

Lại mười ngày nữa trôi qua, có người bắt đầu sốt ruột.

- Không phải lão già đó quên chúng ta rồi đấy chứ?

Nhiều người bắt đầu bực bội.

Nhưng Triệu Phong vẫn ngồi yên tại chỗ không hề động đậy.

Với Triệu Phong, trước khi vòng thử thách tiếp theo bắt đầu mà có cơ hội lĩnh ngộ Thời Không áo nghĩa cũng rất tốt.

Không Gian áo nghĩa tầng thứ hai và Thời Gian áo nghĩa tầng thứ nhất của hắn đều mới lĩnh ngộ khi tới đây.

Soạt!

Triệu Phong tới không gian thần mâu, một lão giả tóc bạc tiếp tục luyện Di Thiên Chưởng.

- Ta đã có thể dung nhập Thời Không áo nghĩa vào trong chưởng

pháp rồi.

Triệu Phong mừng rỡ nói.

Di Thiên Chưởng có Thời Không áo nghĩa mới thật sự là Di Thiên Chưởng.

Một chưởng bất chấp không gian, toàn bộ vùng bị chưởng pháp bao trùm thời gian sẽ chậm lại, kẻ địch muốn tránh cũng không tránh được.

Đúng lúc đó cơ thể Triệu Phong có điều bất thường, ý niệm trở về bản thể.

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Nơi mọi người đứng bỗng nhiên chấn động dữ dội.

Ở giữa hiện lên vô số tảng đá lớn nhỏ bay lên trên.

- Mau lùi lại!

Tất cả đều lùi ra phía mép tấm thạch bàn khổng lồ.

Uỳnh uỳnh!

Phía trước mọi người có vô số tảng đá màu trắng lơ lửng trong không trung.

Uỳnh uỳnh!

Những tảng đá đó bắt đầu tụ lại tạo thành một ngọn núi cao tới nghìn trượng.

Xung quanh ngọn núi có những dải bậc thang dẫn lên đỉnh.

Xoẹt!

Lão giả lúc trước hiện ra trên đỉnh núi.

- Người lên tới đỉnh đầu tiên sẽ là người chiến thắng.

Lúc này trên người lão giả đột nhiên phóng ra ngân quang.

- Vòng thử thách cuối cùng?

Nhiều người kinh ngạc.

- Người lên đỉnh núi đầu tiên sẽ có được Thời Không Chi Bào.

Một trung niên nam tử vô cùng phấn chấn.

Vòng thử thách cuối cùng khác hẳn những gì hắn tưởng, có lẽ hắn cũng có cơ hội lấy được Thời Không Chi Bào.

- Ngọn núi này rốt cuộc ẩn chứa huyền cơ gì?

Một lão giả bước lên bậc thang đầu tiên trong nghi hoặc.

Vào khoảnh khắc đặt chân xuống, lão giả đó đã hiểu, đường lên đỉnh núi chỉ có thể bước từng bước, không thể phi hành.

Ngoài ra hắn còn cảm nhận được một luồng trọng lực đột ngột đè nặng.

Trong Man Hoang Thần Vực, các đại thế lực đều có rất nhiều thí

luyện và khảo nghiệm, trong đó khảo nghiệm về trọng lực là một loại bình thường nhất.

Kiểu khảo nghiệm này thường liên quan tới thực lực và nghị lực.

- Chỉ vậy thôi sao?

Triệu Phong cũng bước lên một bậc, cảm nhận được sự áp chế của trọng lực.

Nhưng Triệu Phong không tin vòng thử thách cuối cùng lại chỉ đơn giản là trọng lực.

- Thời Không Chi Bào là của ta!

Một cường giả luyện thể thấy vòng này khảo nghiệm trọng lực thì vô cùng kích động, nhanh chóng chạy lên bậc thang.

- Ủa?

Cường giả đó liền cảm giác không ổn.

Ngoảnh lại thì thấy bậc thang dưới chân đang lùi về sau.

- Đây là…thế nào?

Hắn vô cùng chấn kinh.

Khi hắn không ngừng tiến về phía trước thì bậc thang dưới chân lại không ngừng lùi về sau.

Cũng có nghĩa là trừ phi tốc độ tiến tới của hắn nhanh hơn tốc độ lùi của bậc thang thì hắn mới tiếp tục tiến lên được.

Nhưng mỗi khi hắn tiến lên một đoạn thì trọng lực trên bậc thang lại tăng vài phần, để tiến về phía trước được thật sự quá khó.

- Hừ, không phải chỉ là khảo nghiệm thực lực và nghị lực sao?

Cường giả đó không từ bỏ, toàn thân phát ra năng lượng thể phách kinh người, chống lại trọng lực tiếp tục lao lên trước.

- Đi!

- Không thể tụt lại phía sau!

Những người khác cũng bước lên bậc thang, chống lại áp chế của trọng lực, lao lên như điên.

Triệu Phong cũng bước lên, đi được mười bậc.

- Đúng là trọng lực đang tăng lên.

Triệu Phong lẩm nhẩm.

Cùng lúc đó bậc thang lại đang lùi về sau. Nếu Triệu Phong không tiếp tục tiến lên thì hắn sẽ luôn về điểm xuất phát.

Nhưng cho dù đi thế nào Triệu Phong cũng không thể đi tới điểm cuối được.

Vì thế hắn đứng yên cho bậc thang đưa về điểm ban đầu.

- Tiểu Hắc, ngươi nghĩ sao?

Triệu Phong hỏi.

Vòng thử thách cuối cùng dường như không đơn giản, Diệt Thế Hắc Giao Long nhiều kiến thức, có lẽ sẽ tìm được điểm đột phá.

- Trọng lực của mỗi con đường chắc tùy thuộc vào tu vi. Vì thế Chuẩn Thần có thể khiêu chiến Chân Thần vượt cấp sẽ có ưu thế hơn.

Triệu Phong ngẫm nghĩ.

Nhưng nếu thật sự như Diệt Thế Hắc Giao Long nói, Không Nguyên Chuẩn Thần là Bán Thần nhưng lại có thực lực của tứ giai Chân Thần, không phải sẽ có ưu thế lớn nhất sao?

- Nếu vòng đầu tiên thử thách khả năng lĩnh ngộ chiến kỹ loại không gian, vòng thứ hai có thể nói là thử thách khả năng chiến đấu, còn vòng thứ ba rất có thể đang kiểm tra tiềm lực của chúng ta.

Diệt Thế Hắc Giao Long ánh mắt thâm sâu.

- Tiềm lực?

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Tiềm lực, thứ này ai có thể nói được chứ?

Tuy các đại thế lực khi lựa chọn thiên tài đều khá chú ý tới tiềm lực, nhưng phần lớn họ đều cho rằng tiềm lực chính là chỉ tư chất huyết mạch. Thật ra không hẳn là vậy.

Ít nhất theo Triệu Phong thì tâm tính cũng là một phần của tiềm lực.

- Con đường này nhất định phải đi liền một lúc, nếu dừng lại thì sẽ

trở về điểm ban đầu.

Lúc này, Triệu Phong nói.

- Hửm?

Bỗng nhiên mắt Diệt Thế Hắc Giao Long lóe sáng.

Sau khi nghĩ thì Triệu Phong nói rất đúng.

Triệu Phong phân tích nhanh như vậy, đây lẽ nào không phải một loại tiềm lực.

- Á!

Trên lưng chừng núi, cường giả luyện thể kia không chịu nổi trọng lực.

Vù vù…

Bậc thang nhanh chóng lùi về sau, hắn ta nhanh chóng bị trở về điểm ban đầu.

Trên những con đường khác, không ít người vẫn đang kiên trì, không ngừng tiến lên trước, nhưng bậc thang vẫn lùi sau, họ căn bản không tiến lên được bao nhiêu.

Bịch!

Triệu Phong ngồi xuống đất, nhắm mắt lại.

- Chủ nhân làm gì vậy?

Diệt Thế Hắc Giao Long kinh ngạc. Hắn vì thương thế nên căn bản không có cơ hội giành Thời Không Chi Bào nên mới ngồi tại chỗ trị thương. Còn Triệu Phong là vì sao?

- Tạm thời chưa có cách, cứ vừa tu luyện vừa nghĩ.

Triệu Phong đáp.

Tuy ở đây có thêm một ngọn núi nhưng vẫn là thánh địa tu luyện Thời Gian áo nghĩa.

Trên đỉnh núi, lão giả kia nhìn những người đang leo núi, khẽ lắc đầu:

- Những người có thiên phú thực lực cường đại có thể trực tiếp tới đây. Nếu không có thực lực thiên phú mà lại không muốn thừa nhận mình vô năng, không nghĩ cách giải quyết vấn đề, không chấp nhận thất bại mà cứ lao đầu về phía trước, sau này có thành tựu gì được chứ?

- Ủa? Có thể vận dụng Thời Gian áo nghĩa.

Không Nguyên Chuẩn Thần đang leo bỗng phát hiện hắn có thể dùng sức mạnh của thời gian để bậc thang lùi sau chậm lại.

Như vậy hắn sẽ tiết kiệm được không ít sức lực, tốc độ tiến lên cũng nhanh hơn không ít.

Những người Thời Không Thánh Địa còn lại thấy vậy liền hiểu ra.

Nhưng bốn người của Thời Không Thánh Địa ở đây, ngoài Không Nguyên Chuẩn Thần ra cũng chỉ có một người có Thời Gian áo nghĩa đạt tới tầng thứ nhất.

- Quả nhiên vòng thử thách này có đất cho Thời Không áo nghĩa dụng võ.

Tứ giai Chân Thần của Thời Không Thánh Địa cười, vận dụng Thời Gian áo nghĩa làm chậm tốc độ của bậc thang.

- Đáng ghét! Không công bằng.

Có người than thở, nhưng họ cũng hết cách.

Không Nguyên Chuẩn Thần thấy mình dẫn đầu thì vô cùng đắc ý.

Thời Không Chi Bào nhất định là của hắn.

Rồi hắn nhìn Triệu Phong dưới chân núi, cười càng thêm tươi.

- Còn định đánh bại ngươi trong vòng này, không ngờ ngươi chủ động nhận thua rồi.

Không Nguyên Chuẩn Thần từ trên cao, nhìn Triệu Phong cười khinh thường.

Chương 1204: Đột nhiên nổi tiếng

Nếu chưa có ai lên tới đỉnh núi thì vòng thử thách này sẽ không kết thúc. Trừ phi tất cả nhận thua, chủ động rời khỏi tấm thạch bàn khổng lồ này.

Triệu Phong ngồi khoanh chân dưới chân núi, bề ngoài là đang tu luyện, lĩnh ngộ Thời Không áo nghĩa, nhưng thực ra hắn tách một phần ý niệm quan sát những người đang leo núi.

Với khả năng của Thần Linh Nhãn, thông qua biểu hiện của bọn họ, Triệu Phong có thể suy ra được mình có thể đi tới đâu.

Lúc này, Không Nguyên Chân Thần dẫn đầu, bỏ xa tất cả ở đằng sau.

Thực lực bản thân hắn rất mạnh, lại nhiều thủ đoạn, chống lại trọng lực không vấn đề gì. Mà hắn lại có sức mạnh của Thời Gian áo nghĩa, làm chậm lại tốc độ lùi của bậc thang, tiến độ rõ ràng nhất, trở thành đối tượng khiến tất cả phải ngưỡng mộ.

Xếp thứ hai là một vị tứ giai Chân Thần của Thời Không Thánh Địa.

Tiếp đó là một tam giai Chân Thần, tu vi hơi thấp một chút nhưng thực lực thiên phú lại rất mạnh.

Sau đó nữa là vị cường giả luyện thể kia, hắn dựa vào thể phách cường hãn và ý chí kiên cường để tiếp tục leo lên.

Đương nhiên vị trí của hắn vẫn đang lên xuống thất thường.

So với những người này, Tiểu Linh tuy là tứ giai Chân Thần, nhưng lại không có gì nổi bật.

- Tu vi cao không có nghĩa là có ưu thế, quan trọng vẫn là thực lực, thủ đoạn, tâm tính.

Triệu Phong quan sát mọi người, không ngừng rút kinh nghiệm.

- Trong số những người này, thực lực của Không Nguyên Chân Thần cường đại, thiên tư trác việt, có khả năng lên đến đỉnh núi nhất.

Triệu Phong tập trung vào quan sát Không Nguyên Chân Thần.

Thời Gian áo nghĩa của Không Nguyên Chân Thần và Triệu Phong đều là tầng thứ nhất, nhưng nói về vận dụng thì Triệu Phong không bằng được hắn.

Lúc này Không Nguyên Chân Thần đang chuyên tâm dùng sức mạnh của Thời Gian áo nghĩa làm chậm lại tốc độ của bậc thang, Triệu Phong đương nhiên phải học hỏi.

- Nếu ta cũng có thể khống chế Thời Gian áo nghĩa như Không Nguyên Chân Thần, làm giảm tốc độ bậc thang thì rất có khả năng sẽ vượt được những người còn lại.

Triệu Phong vừa học tập vừa suy đoán.

- Ủa, có gì đó không ổn.

Triệu Phong đột nhiên mở mắt nhìn chăm chăm Không Nguyên Chân Thần.

Một lúc lâu sau thần sắc Triệu Phong cũng giãn ra.

- Thì ra là vậy. Bậc thang lùi về sau là vì thời không thần thông, mà Không Nguyên Chân Thần dùng sức mạnh của Thời Gian áo nghĩa triệt tiêu một phần Thời Không áo nghĩa trong bậc thang nên mới khiến tốc độ lùi của nó giảm đi.

Mắt Triệu Phong bỗng sáng lên.

Vì Thời Không áo nghĩa của không gian này rất rõ ràng đã che giấu đi thời không thần thông trong bậc thang.

Điều này có khi ngay cả Không Nguyên Chân Thần cũng không phát hiện. Chắc chắn hắn cho rằng nhờ đặc tính của Thời Gian áo nghĩa nên mới khiến bậc thang chậm lại.

Nếu Không Nguyên Chân Thần phát hiện ra điều này, với Không Gian áo nghĩa và Thời Gian áo nghĩa tầng thứ nhất của hắn, toàn lực triệt tiêu sức mạnh áo nghĩa trong bậc thang thì việc lên đến đỉnh không hề khó.

Nhưng người trong cuộc mơ hồ, người ngoài cuộc lại tỉnh táo.

Không Nguyên Chân Thần tâm cao khí ngạo, chỉ nghĩ tới việc lên đỉnh núi, đâu có nghĩ tới điểm này.

- Quả nhiên, điểm mấu chốt của vòng thử thách này vẫn là ở Thời Không áo nghĩa.

Triệu Phong dọn dẹp lại suy nghĩ.

Dùng Thời Không áo nghĩa triệt tiêu Thời Không áo nghĩa trong bậc

thang là có thể làm giảm tốc độ của bậc thang.

Đương nhiên, dùng sức mạnh áo nghĩa khác cũng được, nhưng chắc chắn hiệu quả không bằng Thời Không áo nghĩa. Vì Thời Không áo nghĩa ở không gian này có uy lực lớn hơn.

- Không Gian áo nghĩa của ta chỉ ở tầng thứ hai, Thời Gian áo nghĩa thì tầng thứ nhất, muốn lên đỉnh núi vẫn rất khó.

Triệu Phong nhíu mày.

Nếu Triệu Phong dùng cách này nhưng không nhanh chóng lên được đỉnh thì mọi người, bao gồm cả Không Nguyên Chân Thần sẽ biết. Lúc đó Không Nguyên Chân Thần rất có thể sẽ làm theo và lên đỉnh núi trước.

- Nhưng nếu ta không nhanh chóng hành động thì sớm muộn Không Nguyên Chân Thần cũng nghĩ ra cách này.

Triệu Phong hơi cụp mắt.

Không Nguyên Chân Thần Chuẩn Thần không hề ngốc, chỉ là quá cao ngạo mà thôi.

Đột nhiên Triệu Phong loé một tia tinh quang.

Xoẹt!

Trước mặt Triệu Phong xuất hiện các loại nguyên liệu tu luyện, một viên Kim Thần Tinh, một cái sừng lớn cháy kim diệm…

Rồi hắn bắt đầu tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết.

- Hửm? Chủ nhân tu luyện ở đây?

Diệt Thế Hắc Giao Long không biết nói gì nữa, hắn thậm chí hoài nghi có phải Triệu Phong từ bỏ Thời Không Chi Bào rồi không.

- Đó là Kim Thần Tinh, sừng của Kim Giác Hoả Thử, còn cả Kim Dương Huyết Viêm Hoa…

Không ít cường giả đang leo núi nhìn thấy những món khôi bảo trước mặt Triệu Phong thì sinh ra ý thèm muốn.

- Nguy rồi!

Một cường giả đang trong lúc quan trọng bị phân tâm thế là bị trọng lực tấn công.

Bịch bịch!

Lùi sau mất vài chục bước cường giả đó mới lấy lại được thăng bằng.

Trên núi không chỉ một mình hắn bị phân tâm.

Mọi người đều vì Triệu Phong đột nhiên lấy ra khôi bảo mà bị ảnh hưởng, đến cả Không Nguyên Chân Thần cũng không ngoại lệ.

- Khi nào ta lấy được Thời Không Chi Bào thì chính là lúc ngươi phải chết!

Không Nguyên Chân Thần lạnh băng nói.

Trận chiến Khoá Không Chi Mâu, Không Nguyên Chân Thần bại trong tay Triệu Phong, khi hắn biết bộ mặt thật của Triệu Phong thì võ

đạo chi tâm của hắn đã bị xung kích nặng nề.

Không Nguyên Chân Thần không cho phép mình thua trong tay của một kẻ nhỏ bé như vậy. Vì thế hắn bắt buộc phải đích thân giết chết Triệu Phong để giải quyết nút thắt này.

- Ài, xem ra Thời Không Chi Bào sắp bị Không Nguyên Chân Thần lấy rồi.

Diệt Thế Hắc Giao Long thở dài, tiếp tục hồi phục thương thế.

Thời gian chậm rãi đi qua, thử thách vẫn tiếp tục diễn ra.

Đột nhiên Diệt Thế Hắc Giao Long bỗng cảm giác bên cạnh xuất hiện một luồng khí tức mạnh mẽ thâm hậu.

- Công pháp của chủ nhân đột phá rồi?

Diệt Thế Hắc Giao Long bỗng khựng người.

Nhưng công pháp đột phá một tầng nhỏ thì cũng không thay đổi được gì nhỉ.

Vù!

Triệu Phong đứng dậy, khoé miệng nhướn lên.

- Dùng Thời Gian áo nghĩa vào chính mình có thể tăng tốc độ tu luyện.

Triệu Phong cảm nhận được sự cường đại của Thời Gian áo nghĩa rồi.

Vừa rồi hắn đã tiêu hao một lượng lớn các loại nguyên liệu tu luyện quý, Ngũ Hành Phong Lôi Quyết đột phá lên tầng thứ mười một Ngũ Hành Quy Nhất.

Dù sao trước đó Triệu Phong cũng đã chuyển hoá được Ngũ Hành rồi, đột phá không phải việc khó.

Cộp cộp.

Triệu Phong bước lên bậc thang.

- Chủ nhân hành động rồi?

Diệt Thế Hắc Giao Long tuy không nghĩ Triệu Phong sẽ thắng được Không Nguyên Chân Thần, nhưng hắn cũng có chút mong chờ.

- Ủa? Ta còn tưởng tên tiểu tử đó không dám lên.

Một cường giả của Thời Không Thánh Địa bật cười.

- Không tự lượng sức mình.

Không Nguyên Chân Thần cười lạnh.

Cộp cộp cộp.

Triệu Phong bước liền vài chục bước thì trọng lực mới có tác dụng tới hắn.

- Trọng lực, ta cũng có.

Trong thể phách của Triệu Phong trào dâng sức mạnh trọng lực chống lại trọng lực của bậc thang đá.

Cộp cộp.

Triệu Phong tốc độ như gió, nhanh chóng tiến lên bậc thang.

Sau khi tiến lên trăm bước tốc độ của hắn bắt đầu chậm lại.

- Lên!

Triệu Phong hét lớn, thân thể đột nhiên cao hơn vài phần.

Uỳnh!

Lôi điện ngũ sắc tạo thành những đường hoa văn chói loà phủ đầy toàn thân Triệu Phong.

Triệu Phong lúc này giống như một ngọn lôi sơn ngũ sắc, lực phách chấn thiên.

Cộp.

Tốc độ Triệu Phong tiếp tục tăng lên, vận chuyển Ngũ Hành thần lực tiến về phía trước.

Có tất cả tám người leo núi, đã có người bị Triệu Phong vượt qua.

Rất nhanh Triệu Phong đã vượt qua người thứ hai.

- Hắn có thực lực và thể phách mạnh thật!

Cường giả bị Triệu Phong vượt qua không khỏi cảm thán.

Cộp cộp cộp.

Khi vượt qua người thứ ba, tốc độ của Triệu Phong cuối cùng cũng chậm lại.

- Mạnh thật!

Tiểu Linh chăm chú nhìn Triệu Phong, chỉ thốt được hai chữ.

- Tiểu tử, đây chính là điểm cuối cùng của người.

Cường giả thứ tư của Thời Không Thánh Địa quát lên.

- Vậy sao?

Triệu Phong bật cười.

- Không Gian áo nghĩa, Thời Gian áo nghĩa.

Triệu Phong thi triển sức mạnh của hai loại áo nghĩa đánh lên bậc thang.

Ngay lập tức tốc độ của bậc thang dưới chân hắn chậm lại.

- Lên!

Ngũ Hành thần lực của Triệu Phong lại xung kích về phía trước, vượt qua Tiểu Linh.

Khoảng cách giữa Triệu Phong và cường giả vừa cười nhạo hắn càng ngày càng được rút ngắn.

- Không thể, ngươi không thể vượt qua ta!

Cường giả Thời Không Thánh Địa kia sững người, mặt đầy vẻ kinh hoàng.

Thế nhưng, đúng khi hắn nói ra câu đó thì Triệu Phong đã vượt qua hắn.

Giờ Triệu Phong đã là người xếp thứ tư trong cuộc đua.

Sau khi dùng Thời Không áo nghĩa, tốc độ của Triệu Phong tuy không nhanh nhưng cũng chưa từng dừng lại.

Lại một cường giả nữa bị vượt qua.

Giờ phía trước Triệu Phong chỉ còn lại Không Nguyên Chân Thần và một tứ giai Chân Thần.

- Ta hiểu rồi.

Không Nguyên Chân Thần lĩnh ngộ rất sâu sắc về Thời Không áo nghĩa.

Thủ đoạn vận dụng Thời Không áo nghĩa của Triệu Phong nhanh chóng bị hắn nhìn ra.

Ầm ầm!

Không Nguyên Chân Thần lập tức thi triển Thời Không áo nghĩa đánh lên bậc thang, tốc độ lùi của bậc thang chậm lại rất nhiều.

- Thì ra là vậy.

Cường giả tứ giai Chân Thần kia cũng hiểu ra.

Cộp cộp cộp.

Tốc độ của Không Nguyên Chân Thần lập tức tăng lên.

- Không Gian áo nghĩa của ngươi chỉ có tầng thứ hai, ngươi không thể vượt qua ta. Thời Không Chi Bào là của ta.

Không Nguyên Chân Thần làm theo cách của Triệu Phong, tốc độ nhanh chóng gần bằng hắn.

Nhưng rồi ngay sau đó Không Nguyên Chân Thần liền cảm nhận được luồng năng lượng áo nghĩa lớn lao từ Triệu Phong.

- Đó là? Nhiều loại áo nghĩa thật!

Sắc mặt Không Nguyên Chân Thần có phần chấn động.

Trước giờ Triệu Phong chỉ thi triển Thời Gian áo nghĩa nên hắn tưởng Triệu Phong chỉ biết một loại đó.

Nhưng lúc này số lượng áo nghĩa quanh người Triệu Phong khiến Không Nguyên Chân Thần suýt nữa quên việc leo núi.

- Ta cảm tri được hắn có ít nhất bảy tám loại áo nghĩa. Sao có thể như vậy?

Phía sau Triệu Phong không ít người kinh hô.

Chân Thần đẳng cấp thấp rất khó có được nhiều loại áo nghĩa, trừ phi là Cổ Thần cảnh giới cao, lĩnh ngộ áo nghĩa khá đơn giản, có nhiều loại áo nghĩa là bình thường.

Ngũ Hành Phong Lôi Quyết đạt tới tầng mười một Ngũ Hành Quy

Nhất, Ngũ Hành và Phong Lôi áo nghĩa của Triệu Phong liền xuất hiện.

Tuy mỗi loại áo nghĩa đều mới chỉ ở tầng thứ nhất, nhưng Ngũ Hành áo nghĩa cộng với Phong Lôi áo nghĩa thì chính là bảy loại rồi, cộng cả Thời Không áo nghĩa nữa thì là chín loại.

Bậc thang dưới chân Triệu Phong lùi về sau với tốc độ của ốc sên bò.

Còn Triệu Phong từng bước tiến về phía trước, rất nhanh đã vượt qua được cường giả tứ giai Chân Thần của Thời Không Thánh Địa, nhanh chóng tiến lại gần Không Nguyên Chân Thần.

- Chỉ là Bán Thần, lại có chín loại áo nghĩa.

Lão giả trên đỉnh núi lộ vẻ kinh ngạc.

- Không, ta không thể thua được!

Không Nguyên Chân Thần gầm lên, thi triển hết mọi loại thủ đoạn tấn công Triệu Phong.

Hắn tuyệt đối không cho phép mình lại thua Triệu Phong một lần nữa.

- Thực lực của ta mạnh hơn ngươi. Không Gian áo nghĩa của ta tới tầng thứ tư, ta leo trước ngươi, ta nhất định sẽ tới đỉnh núi đầu tiên!

Không Nguyên Chân Thần gầm lên trong đầu.

Lúc này tất cả mọi người đều nhìn về phía đỉnh núi.

Không Nguyên Chân Thần càng ngày càng gần với đỉnh núi, nhưng

Triệu Phong rất nhanh sẽ đuổi kịp hắn.

Cuối cùng ai sẽ là người chiến thắng?

- Hừ, Phong Thần Thạch!

Triệu Phong lật tay, một tảng Phong Thần Thạch to bằng nửa người xuất hiện trong tay hắn.

Sức mạnh phong ấn lập tức toả ra, trọng lực giảm đi, bậc thang đứng yên.

Chương 1205: Luyện hóa thời không chi bào

Lúc này bậc thang dưới chân Triệu Phong đã dừng việc lùi về sau, trọng lực trên người hắn cũng đã giảm đi không ít.

- Không...sao có thể như vậy?

Không Nguyên Chuẩn Thần vẻ mặt kinh hãi, hai tròng mắt như muốn lồi ra ngoài.

- Bậc thang dưới chân tiểu tử đó dừng lại rồi.

- Hắn có bảo vật gì vậy?

Mọi người đều nhìn về Triệu Phong.

Vốn dĩ cuộc so tài giữa Triệu Phong và Không Nguyên Chuẩn Thần chưa phân thắng bại. Nhưng lúc này đột nhiên trong tay Triệu Phong xuất hiện một tảng cự thạch màu trắng tỏa ta thứ sức mạnh phong ấn mọi thứ, sau khi khiến bậc thang đứng im thì làm giảm đi trọng lực.

- Đây là.. Phong Thần Thạch!

Tứ giai Chân Thần của Thời Không Thánh Địa nhìn chăm chăm vào tảng đá trên tay Triệu Phong.

Tuy tảng đá trong tay Triệu Phong hình dạng bình thường, không được mài giũa gì, nhưng sức mạnh ẩn chứa trong nó hoàn toàn

không khác gì Phong Thần Thạch trong truyền thuyết.

- Lẽ nào hắn là hậu duệ của Phong Thần Tộc?

Cường giả tứ giai Chân Thần đó run lên.

Trước đó họ còn định giết chết Triệu Phong, nếu Triệu Phong thật là hậu duệ của Phong Thần Tộc thì không thể rồi.

- Quên mất là chủ nhân còn có Phong Thần Thạch.

Diệt Thế Hắc Giao Long cười.

Cộp cộp cộp.

Triệu Phong nhẹ bước chậm rãi bước lên trên.

Lúc này đây, tất cả mọi người đều quên mất việc tiến lên, ánh mắt dừng lại trên người Triệu Phong nhìn hắn từng bước đi lên.

Vì ai cũng biết Triệu Phong chính là người chiến thắng.

Không Nguyên Chuẩn Thần sững người, mỗi bước đi của Triệu Phong như giẫm lên tâm hồn hắn khiến hắn bị sỉ nhục cực hạn.

- Không tồi!

Vị lão giả trên đỉnh núi nhìn Triệu Phong cười hiền hòa.

Từ vòng thử thách thứ nhất lão giả đã chú ý tới Triệu Phong rồi. Lúc đó là vì khả năng lĩnh ngộ Thời Không áo nghĩa của hắn rất tốt.

Nhưng giờ lão giả mới hiểu Triệu Phong không chỉ có thiên phú dị

thường về Thời Không áo nghĩa mà khả năng lĩnh ngộ các loại áo nghĩa khác cũng không tầm thường.

Đến lúc này Triệu Phong thể hiện sức mạnh về Ngũ Hành, Phong Lôi, Thời Không áo nghĩa. Mới là Chuẩn Thần đã lĩnh ngộ được chín loại áo nghĩa, việc này thật sự chưa từng được nghe.

Cộp.

Trước mắt tất cả mọi người, Triệu Phong bước lên tới đỉnh núi.

Uỳnh uỳnh!

Ngay lập tức cả ngọn núi trắng nổ tung trong một trận hư ảnh rồi biến mất.

- Thua rồi, thua hắn rồi!

Đến lúc này Không Nguyên Chuẩn Thần vẫn không muốn thừa nhận.

Khi tranh đoạt trọng bảo loại Thời Không, thân là thiên kiêu Chuẩn Thần của Thời Không Thánh Địa lại thua rồi.

- Không Nguyên Chuẩn Thần, đừng nản lòng, hắn ta dùng là Phong Thần Thạch, có lẽ hắn là hậu duệ của Phong Thần Tộc.

Tứ giai Chân Thần của Thời Không Thánh Địa lập tức truyền âm cho Không Nguyên Chuẩn Thần.

- Vậy sao?

Không Nguyên Chuẩn Thần bán tín bán nghi.

Nếu Triệu Phong thật sự là hậu duệ của Phong Thần Tộc thì hắn có thua cũng không oan uổng.

Phong Thần Tộc xếp thứ mười bốn trong Thái Cổ Vạn Tộc. Rất nhiều ma đầu trong Man Hoang Thần Vực đều bị Phong Thần Tộc trấn áp.

Lãnh địa của Phong Thần Tộc cũng là thánh địa thần vực, chính là Phong Thần Thánh Địa.

Soạt!

Sau khi ngọn núi biến mất, ngoài Triệu Phong ra, tất cả đều bị truyền tống ra ngoài, vì thử thách Thời Không Chi Bào đã kết thúc.

- Tiền bối, có thể cho hai người họ ở lại không?

Triệu Phong thấy Tiểu Linh và Diệt Thế Hắc Giao Long biến mất thì nói luôn.

Xoẹt!

Triệu Phong vung tay, trong hư không hiện ra hình ảnh của Tiểu Linh và Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Được, ta giúp ngươi.

Lão giả gật đầu.

Rồi sau đó Diệt Thế Hắc Giao Long và Tiểu Linh lại xuất hiện.

- Tình hình bên ngoài thế nào?

Triệu Phong hỏi.

- Bọn ta vừa ra ngoài thì bị cường giả Thời Không Thánh Địa chất vấn. Bên ngoài tử thương vô số, trận chiến giữa ngũ giai Chân Thần và Cổ Thần đã kết thúc.

Diệt Thế Hắc Giao Long vẫn còn sợ hãi, nói.

Cũng may họ quay lại đây, nếu không thật không biết tiếp theo Thời Không Thánh Địa sẽ làm gì họ.

- Trận chiến giữa ngũ giai Chân Thần và Cổ Thần kết thúc rồi? Còn những món trọng bảo còn lại?

Triệu Phong hỏi tiếp.

- Chỉ còn lại Tử Sắc Hỏa Diệm và Ngân Sắc Trường Kiếm.

Diệt Thế Hắc Giao Long đáp.

Bốn món chí báo hiện nay, Thời Không Chi Bào về tay Triệu Phong, Thiên Nguyên Thạch bàn về tay Tư Không Chuẩn Thần của Thiên Vận Thánh Địa.

Bên ngoài, sau trận đại chiến tử thương nghiêm trọng, không ít cường giả có được chút lợi ích đã rời đi luôn.

- Được rồi, ngươi đã có được Thời Không Chi Bào, mau luyện hóa nó đi.

Lão giả kia đột nhiên lên tiếng.

Ầm ầm!

Thân ảnh lão giả nhạt dần, nhưng Thời Không Chi Bào trên người thì càng ngày càng rõ, hoa văn chói lòa, thâm sâu khó lường.

Cuối cùng lão giả kia biến mất hoàn toàn, ánh sáng trên trường bào tối dần, lặng lẽ lơ lửng trên không trung.

Triệu Phong đưa tay chạm vào Thời Không Chi Bào.

- Luyện hóa Thời Không Chi Bào ngươi có thể tự rời khỏi đây.

Một luồng ý niệm chui vào đầu Triệu Phong.

- Triệu Phong, hợp tác kết thúc rồi chứ?

Lúc này Tiểu Linh lên tiếng.

Trạng thái của Tiểu Linh so với trước khi gia nhập đội Triệu Phong là một trời một vực.

- Kết thúc. Nhưng ngươi cũng không cần vội rời khỏi đây vậy chứ? Người của Thời Không Thánh Địa đang đợi ngươi ngoài kia đấy.

Triệu Phong nói.

- Ngươi cũng nên trả lại lông đuôi Phượng Vĩ Tước cho ta rồi chứ?

Tiểu Linh thấy dường như Triệu Phong đã quên mất chuyện này, liền mở miệng đòi.

Triệu Phong khựng lại rồi lấy ra ba cái lông đuôi đã tiêu hao hết năng lượng.

- Cái gì? Ngươi...

Tiểu Linh biến sắc, mắt trợn trừng nhìn Triệu Phong.

Nhưng Phượng Vĩ Tước tộc trưởng cũng chỉ bảo nàng lấy lại chứ không có yêu cầu khác.

Hơn nữa tuy năng lượng trong lông đuôi Phượng Vĩ Tước đã hết nhưng hoa văn áo nghĩa vẫn còn, có thể giúp tộc nhân cảm ngộ năng lượng áo nghĩa trong đó.

Tiểu Linh trợn mắt nhìn Triệu Phong rồi cầm lấy.

- Người của Thời Không Thánh Địa sẽ không bỏ đi ngay. Ngươi cứ ở đây tu luyện đi. Thời gian ở đây chậm hơn bên ngoài mười lần. Hơn nữa rất dễ tham ngộ Thời Không Áo Nghĩa, cũng là tạo hóa cho ngươi.

Triệu Phong nói.

Thời gian tu luyện gấp mười lần đương nhiên rất tốt. Nếu Tiểu Linh đột phá lên ngũ giai Chân Thần thì sẽ trở thành ngũ giai Chân Thần trẻ nhất Phượng Vĩ Tước Tộc, địa vị cực cao.

Sớm muộn có ngày nàng sẽ đạt tới lục giai Chân Thần hoặc Cổ Thần, đến lúc đó, Tiểu Linh sẽ để lại lông đuôi của mình rồi tới nơi rộng lớn hơn.

- Phải hồi phục tu vi càng nhanh càng tốt.

Triệu Phong để lại một cái không gian trữ vật cho Diệt Thế Hắc Giao Long.

Diệt Thế Hắc Giao Long vì đã tiêu hao lượng lớn Hủy Diệt Bản

Nguyên nên tu vi giảm mạnh, không có bất cứ tác dụng gì.

- Vâng, chủ nhân.

Diệt Thế Hắc Giao Long mừng rỡ.

Theo Triệu Phong lâu như vậy rồi, tâm tính của Diệt Thế Hắc Giao Long cũng thay đổi nhiều.

Theo Diệt Thế Hắc Giao Long nghĩ, thành tựu của Triệu Phong sau này nhất định sẽ vượt qua thời đỉnh phong của hắn, thậm chí vượt qua Cổ Thần.

Khi thần mâu thứ chín của Triệu Phong thức tỉnh, thành tựu của hắn sẽ không thể lường hết được, chỉ sợ cả Thần Vực cũng sẽ bị chấn động.

Trở thành tọa kỵ của một vị đại năng như vậy cũng chẳng phải là sự sỉ nhục gì.

Vù!

Triệu Phong bay tới ngọn núi Vô Tận Hư Không, ngồi khoanh chân trên không trung.

- Thời Không Chi Bào!

Mỗi khi nhìn thấy món trọng bảo này Triệu Phong lại cảm thấy phấn khích.

- Không biết nó là thứ thần khí có phẩm chất thế nào.

Triệu Phong cảm thán.

Đến lúc này, những món thần khí Triệu Phong từng tiếp xúc đều là thần giai hạ phẩm.

Đương nhiên, phẩm chất của bảo vật hắn có được trong cung điện trong suốt có thể đạt tới thần giai trung phẩm.

Uỳnh uỳnh!

Triệu Phong bắt đầu luyện hóa Thời Không Chi Bào.

Đột nhiên Triệu Phong phát hiện quá trình luyện hóa Thời Không Chi Bào rất chậm chạp.

Nhớ lần hắn luyện hóa thần giai hạ phẩm, lâu nhất cũng chỉ một hai giờ.

Nhưng điều này cũng chứng minh phẩm chất của Thời Không Chi Bào.

Vì quá trình luyện hóa rất chậm chạp, mà đây lại là thánh địa tu luyện, Triệu Phong lập tức phân ra vài luồng ý niệm tham ngộ phương diện khác.

- Ngũ Hành Phong Lôi Quyết tầng mười một, Ngũ Hành Quy Nhất!

Ý thức của Triệu Phong chui vào trong xoáy thần lực.

Triệu Phong lúc này Ngũ Hành Phong Lôi quy nhất, sức mạnh biến thành Ngũ Hành thần lực, vì thế nguồn lực trong cơ thể không thể gọi là xoáy thần lực nữa.

Trước kia, xoáy thần lực ngũ sắc của Triệu Phong, năm màu phân

định rất tõ ràng. Nhưng lúc này năm loại sức mạnh dường như hòa làm một, giống như một cái ngọc bàn hoàn chỉnh, ánh sáng năm màu chậm rãi xoay tròn.

Thi triển Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, Triệu Phong bắt đầu làm quen, củng cố cảnh giới mới.

Trước kia Triệu Phong chỉ vội vàng đột phá tầng mười một, thậm chí vẫn chưa kịp quen với sức mạnh mới – Ngũ Hành thần lực.

Ngũ Hành thần lực, sức mạnh lớn lao được hòa trộn năm loại năng lượng Phong Lôi, mạnh hơn Hủy Diệt Viêm Lôi nhiều lần.

- Ngũ Hành thần lực mới được sinh ra đã sánh ngang thần lực của tam giai Chân Thần rồi.

Triệu Phong có phần kích động.

Ngũ Hành Phong Lôi Quyết tầng mười một, mười hai hoàn toàn khác với tầng thứ mười.

Hai tầng này đều thuộc tiểu cảnh giới, tốc độ tiến cấp khá nhanh. Cũng không tiêu hao nhiều tài nguyên như tầng thứ mười, nó cần khả năng lĩnh ngộ hơn.

Giờ sức mạnh Ngũ Hành Phong Lôi Quyết của Triệu Phong mới chỉ dung hợp sơ bộ. Khi sức mạnh Ngũ Hành Phong Lôi dung hợp hoàn toàn thì tầng mười một sẽ đại công cáo thành.

- Ngũ Hành thần lực.

Triệu Phong ý niệm khẽ động, một luồng ánh sáng ngũ sắc tràn ra trên người hắn.

Một phần ngũ sắc thần lực cần tiêu hao một phần năng lượng Phong Lôi cho mỗi màu. Cũng có nghĩa là tiêu hao khi sử dụng Ngũ Hành thần lực sẽ gấp năm lần trước đây.

Nhưng xoáy thần lực của Triệu Phong vốn không như người thường, kiên cố thâm hậu, năng lượng dồi dào. Khi tầng mười một được tăng tiến dần, Ngũ Hành thần lực cũng càng ngày càng mạnh.

Thời gian chậm rãi trôi đi.

Trên hư không, khí tức của Triệu Phong mạnh dần, ánh sáng ngũ sắc chiếu sáng cả bầu trời sao.

Nhưng rất nhanh luồng khí tức cường đại đó trở lại trong cơ thể Triệu Phong khiến người khác không thể đoán định được.

- Giờ ta có thể vận dụng thành thạo sức mạnh Ngũ Hành thần lực rồi.

Triệu Phong tay phải xiết chặt cảm nhận luồng năng lượng sục sôi trong cơ thể.

- Nếu lấy xoáy Ngũ Hành thần lực làm căn cơ, cộng với huyết mạch, thể phách xung kích thiên giai Thần Vị ít nhất cũng là tam giai Chân Thần.

Triệu Phong rất tự tin vào điều này.

Nhưng hắn mới lên Chuẩn Thần không lâu, Ngũ Hành Phong Lôi Quyết và Kim Khôn Thánh Lôi Thể vẫn còn cơ hội nâng cấp.

Vì thế Triệu Phong định tiếp tục tích lũy thực lực, tăng cường nền tảng, đặt mục tiêu cao hơn cho mình.

- Đã một tháng, cũng luyện hóa thành công Thời Không Chi Bào rồi.

Triệu Phong cười.

Một tháng ở đây mới chỉ là ba ngày bên ngoài.

- Xem Thời Không Chi Bào rốt cuộc có gì ảo diệu đã.

Triệu Phong lộ chút tò mò.

Món thần khí này có trí tuệ không khác con người, hơn nữa trong không gian tự thân của nó cũng chậm hơn bên ngoài mười lần.

Món thần khí cường đại như vậy không biết sẽ giúp gì cho Triệu Phong.

Chương 1206: Bí cảnh đóng lại

Ý thức chìm vào Thời Không Chi Bào, Triệu Phong phát hiện không gian này hắn có thể khống chế hoàn toàn.

Triệu Phong muốn rời khỏi đây bất cứ lúc nào, cũng có thể đưa bất cứ ai vào đây.

Ngoài ra, không gian này cũng là mở ra dựa vào Thời Không thần thông. Bao giờ Triệu Phong đủ khả năng thì có thể cải tạo nó.

Ngoài ra, Triệu Phong mặt Thời Không Chi Bào còn có được tăng cường thêm.

Triệu Phong người mặt Ám Ngân Trường Bào, đột nhiên đứng dậy.

- Di Thiên Chưởng!

Truyền Thời Không áo nghĩa vào song chưởng.

Uỳnh uỳnh!

Vài đạo Di Thiên Chưởng ảnh đem theo uy thế mạnh mẽ ẩn vào hư không rồi lại xuất hiện ngay.

Trận thế kinh người đó dường như đã khiến cả hư không chấn động.

- Không Gian áo nghĩa được tăng cường thẳng lên tầng thứ ba, Thời Gian áo nghĩa tăng khá ít.

Triệu Phong dừng lại, đưa ra tổng kết.

Chiếc Thời Không Chi Bào này khiến Thời Gian áo nghĩa của Triệu Phong tăng thêm một tầng, Thời Gian áo nghĩa cũng được tăng cường không ít.

Cũng có nghĩa là Triệu Phong mặc chiếc áo bào này khi thi triển chiến kỹ loại thời không uy năng ít nhất sẽ tăng được hơn nửa tầng thứ.

- Thử cái này xem.

Triệu Phong cười thần bí, truyền Thời Không áo nghĩa vào Thời Không Chi Bào.

Soạt!

Một tầng hư ảnh không gian hiện lên, Triệu Phong đột nhiên biến mất.

Xoẹt!

Rồi Triệu Phong xuất hiện tại một nơi cách đó không xa.

Soạt!! Soạt! Soạt!

Thân ảnh Triệu Phong loang loáng lướt đi trong không gian, không thể nắm bắt được, dường như có thể xuất hiện ở bất cứ nơi nào.

- Không tồi.

Triệu Phong lộ vẻ kinh hỷ.

Không gian Thiểm Thước là khả năng thêm mà Thời Không Chi Bào đem lại cho Triệu Phong. Hắn có thể di chuyển tự do trong một phạm vi nhất định.

Tuy uy năng công kích của cường giả Chân Thần đều rất khủng bố, hơn nữa cũng có thủ đoạn cố định không gian, nhưng Không Gian Thiểm Thước là thủ đoạn di chuyển rất bất ngờ, vẫn rất cường hãn.

Ngoài ra, trong Thời Không Chi Bào bản thân còn ghi chép rất nhiều chiến kỹ thần thông loại Thời Không, có thể cho Triệu Phong chọn để học.

- Học di chuyển trước đã.

Triệu Phong quyết định xong.

Không Gian áo nghĩa áo nghĩa của hắn đạt tới tầng thứ hai, học Không Gian Thuấn Di cũng không mất nhiều thời gian.

Hơn nữa Thời Không Chi Bào cũng sẽ tăng sức mạnh cho Không Gian Thuấn Di, có thể tăng khoảng cách hoặc rút ngắn thời gian di chuyển.

- Không biết Thời Không Chi Bào có tăng sức mạnh cho Thời Không Đồng Thuật của Thần Linh Nhãn không.

Mắt Triệu Phong đột nhiên sáng lên.

Hư Không Na Vật và cả Hư Không Đồng Trảm của Thần Linh Nhãn ở một mức nhất định cũng có thể coi là chiến kỹ loại Thời Không.

Nếu Thời Không Chi Bào cũng có tác dụng tăng cường đối với đồng

thuật thì Triệu Phong sẽ chọn tu hành một số loại Thời Không Đồng Thuật.

Nghĩ vậy, hắn dùng Thần Linh Nhãn giao lưu với Thời Không Chi Bào.

Uỳnh!

Con mắt trái của Triệu Phong xuất hiện một vòng xoáy nước màu kim.

Soạt!

Đồng thời trong hư không cách đó không xa cũng hiện ra một cái xoáy đồng lực.

Nhưng rồi Triệu Phong đột nhiên khựng lại, hai mắt như thất thần đứng đơ tại chỗ.

- Cảm giác này…

Khi nãy, lúc hắn vừa dùng Thời Không Chi Bào để tăng cường cho Không Gian Đồng Thuật của không gian Thần Linh Nhãn thì Thần Linh Nhãn của hắn có dị biến.

Hắn cảm giác có một loại kết cấu không gian lớn lao nào đó tạo mối liên kết với Thần Linh Nhãn của hắn.

Dần dần Triệu Phong phát hiện ý thức của mình thoát khỏi cơ thể, nhảy ra khỏi không gian này rồi xuất hiện trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Uỳnh uỳnh bùm!

Bên ngoài, rất nhiều cường giả vẫn đang chiến đầu vì bảo vật.

Còn cường giả của Thời Không áo nghĩa đã lập một loại trận pháp nào đó tại chỗ Thời Không Chi Bào biến mất, dường như đang đợi Triệu Phong xuất hiện.

Triệu Phong không thấy hai loại chí bảo là Tử Sắc Hoả Diệm và Ngân Sắc Trường Kiếm, mà cường giả Cổ Thần kia cũng đã bỏ đi.

- Hửm?

Ngũ giai Chân Thần của Thời Không áo nghĩa dường như phát giác ra điều gì, liền khẽ nhíu mày, ngẩng đầu nhìn lên trời.

Vừa rồi hắn độ nhiên cảm giác trên trời dường như có cái gì đó đang chăm chú nhìn hắn.

- Chẳng có gì cả?

Ngũ giai Chân Thần vẻ mặt đầy nghi hoặc, lẽ nào vừa rồi hắn bị ảo giác?

Tại không gian bên trong Thời Không Chi Bào.

Hai mắt Triệu Phong khôi phục sự linh động.

- Vừa rồi là chuyện gì vậy? Ý thức của ta nhảy ra khỏi không gian này và vào hư không của Mộng Cảnh Thái Cổ.

Tâm thần Triệu Phong rung động mạnh, cảm giác không thể tin nổi.

Lúc đó ý thức của Triệu Phong dường như dung nhập vào hư không, có thể quan sát được toàn bộ Mộng Cảnh Thái Cổ, chứ không phải

dùng Di Thiên Chi Mâu quan sát tình hình bên ngoài.

Bình tĩnh lại, Triệu Phong lại thi triển Thần Linh Nhãn liên kết với Thời Không Chi Bào.

Ầm ầm!

Ý thức của Triệu Phong men theo cấu tạo mơ hồ của không gian chầm chậm lan rộng đáp xuống Mộng Cảnh Thái Cổ.

Lúc này Triệu Phong hoàn toàn hoà thành một thể với hư không, quan sát tất cả mọi người ở xung quanh, còn họ thì không phát hiện được Triệu Phong.

Ý niệm Triệu Phong khẽ động.

Uỳnh uỳnh!

Không gian Mộng Cảnh Thái Cổ bỗng nhiên rung chuyển.

- Xảy ra chuyện gì vậy?

Những cường giả đang chiến đấu bỗng giật mình.

Với uy năng chiến đấu của họ căn bản không thể gây chấn động được không gian của Mộng Cảnh Thái Cổ.

Tại sao nó lại vô duyên vô cớ rung chuyển?

Soạt!

Ý thức Triệu Phong lại trở về thân thể.

- Ta hiểu rồi, dùng khả năng phụ trợ của Thời Không Chi Bào, khả năng khống chế Mộng Cảnh Thái Cổ của ta đã được nâng tầm.

Triệu Phong hít một hơi sâu, kinh ngạc nói.

Lúc này hắn càng khẳng định Mộng Cảnh Thái Cổ và Thần Linh Nhãn có mối liên hệ rất mật thiết, hoặc Mộng Cảnh Thái Cổ chính là không gian bản nguyên của Thần Linh Nhãn.

- Man Hoang Thái Cổ bí cảnh vạn năm mới mở một lần đã mở trước thời hạn. Vậy chắc chắn có cách kết thúc trước hạn.

Triệu Phong vẫn luôn cho rằng Man Hoang Thái Cổ bí cảnh mở trước hạn là do hắn, vậy muốn kết thúc sớm, đuổi những người kia ra khỏi đây thì mấu chốt cũng ở hắn, ở Thần Linh Nhãn.

Nghĩ vậy, thần sắc Triệu Phong nghiêm túc, ngồi xuống bắt đầu nghiên cứu.

- Bản nguyên chi lực.

Ý thức Triệu Phong hoàn toàn chìm vào quả cầu kim sắc thần bí, phát hiện hắn có thể điều động được một luồng sức mạnh như vậy.

Hắn còn nhớ mỗi lần dùng thần mâu sao chép thì Thần Linh Nhãn đều tiêu hao một lượng bản nguyên chi lực nhất định.

- Căn cứ vào Tử Vong Chi Mâu, trạng thái của Tử Vong Chi Mâu và bản nguyên chi lực có thể ảnh hưởng tới không gian bản nguyên.

Triệu Phong dường như nắm bắt được điểm quan trọng nào đó.

Uỳnh!

Quả cầu thần bí trong không gian thần mâu lại xoay tròn.

Lần này quả cầu màu kim phát ra một luồng sức mạnh nhiều màu rất ảo diệu.

Vào khoảnh khắc dẫn ra luồng sức mạnh này Triệu Phong cảm giác Thần Linh Nhãn yếu đi vài phần.

Vù!

Ý thức của Triệu Phong nhanh chóng kéo theo luồng sức mảnh ảo diệu này, men theo kết cấu không gian, dần dần lan rộng.

Xoẹt!

Ý thức của Triệu Phong một lần nữa dung nhập vào hư không trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Nhưng lần này khác hẳn với hai lần trước.

Lúc này Triệu Phong có thể nhìn thấy tất cả tình hình trong vòng bán kính vài trăm vạn dặm. Hơn nữa hắn còn cảm giác mọi thứ ở đây đều nằm trong tầm kiểm soát của hắn, hắn có thể sử dụng thiên địa ý cảnh theo ý mình.

Triệu Phong giống như chúa tể của không gian này, bất cứ việc gì cũng tiến hành theo ý muốn của hắn.

- Cút hết khỏi đây cho ta!

Triệu Phong gầm lên một tiếng trong đầu.

Đồng thời ý thức của hắn mang theo sức mạnh bản nguyên của thần mâu dung nhập vào kết cấu không gian.

Uỳnh uỳnh!

Đột nhiên, Mộng Cảnh Thái Cổ rung chuyển dữ dội, hư không bắt đầu vận chuyển theo một phương thức kỳ diệu nào đó.

Một đội ngũ đang đi cách đó không xa đột nhiên dừng lại.

- Ủa? Không Gian lệnh bài có phản ứng?

Một lão giả tay xuất hiện một tấm lệnh bài đặc biệt.

Tấm lệnh bài này không ngừng lấp lánh ánh sáng và toả ra một luồng dao động Không Gian áo nghĩa.

Ai vào Man Hoang Thần Vực cũng có Không Gian lệnh bài đặc chế của thế lực mình.

Chỉ khi dùng Không Gian lệnh bài họ mới cảm tri được thông đạo không gian trong chủng tộc, tông môn, thiết lập liên lạc, thuận lợi trở về.

- Không phải chứ? Trước kia Man Hoang Thái Cổ bí cảnh đều mở nửa năm mà?

Một nữ tử trẻ tuổi hỏi.

- Không rõ, nhưng Không Gian lệnh bài càng ngày càng sáng, nếu chúng ta không nhanh chóng trở về thì rất có thể bị nhốt trong này không về được nữa.

Lão giả nhìn tấm lệnh bài chăm chăm, thần sắc ngưng trọng nói.

- Cái gì? Sao lại như vậy?

Trong đội ngũ, tất cả đều lấy lệnh bài ra, sau khi xác nhận sự thực thì đều ủ rũ.

Đồng thời, tất cả mọi người trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh đều cảm ứng được bí cảnh sắp kết thúc, họ buộc phải lập tức trở về Man Hoang Thần Vực.

- Sao lại như vậy? Tên tiểu tử đó còn chưa ra.

Cường giả Thời Không Thánh Địa vẻ mặt đầy do dự, không cam tâm.

- Đi thôi, đành phải rời khỏi đây vậy.

Một người nói.

- Ừm.

Không Nguyên Chân Thần đáp lại.

Triệu Phong trốn trong Thời Không Chi Bào không ra thì họ cũng chẳng có cách nào.

Mà rất có thể lúc này Triệu Phong đã trở về Man Hoang Thần Vực chứ không còn ở đây nữa.

- Phong Thần Thánh Địa.

Không Nguyên Chân Thần lẩm bẩm bốn chữ.

Sau khi về hắn phải điều tra xem rốt cuộc Phong Thần Thánh Địa có người này không.

Dù sao thì Vực có Phong Thần Thánh Địa không vào Man Hoang Thái Cổ bí cảnh cũng rất nhiều. Khả năng Triệu Phong là thiên kiêu của Phong Thần Thánh Địa không lớn.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Cùng lúc đó, từ khắp các nơi trong Mộng Cảnh Thái Cổ, nhiều người lần lượt biết mất.

Soạt!

Ý thức của Triệu Phong trở về cơ thể.

- Quả nhiên là được.

Triệu Phong trán đẫm mồ hôi, phấn khích nói.

Không ngờ có được Thời Không Chi Bào, Triệu Phong lại tình cờ phát hiện ra cách này buộc những người trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh rời đi.

Man Hoang Thái Cổ bí cảnh mở sớm cũng kết thúc sớm.

Nhưng lúc này Thần Linh Nhãn của Triệu Phong vô cùng mệt mỏi. Tâm hồn, ý thức của hắn cũng vậy, chỉ muốn nằm xuống ngủ một giấc.

Nhưng Triệu Phong vẫn cố gượng.

- Đi, rời khỏi đây.

Triệu Phong nói với Diệt Thế Hắc Giao Long và Tiểu Linh.

- Chủ nhân, bọn Thời Không Thánh Địa rất có thể vẫn ở ngoài kia.

Diệt Thế Hắc Giao Long nhắc nhở.

Nhưng Triệu Phong đã đưa Diệt Thế Hắc Giao Long và Tiểu Linh rời khỏi không gian Thời Không Chi Bào.

- Ủa không có ai?

Diệt Thế Hắc Giao Long kinh hãi nhìn xung quanh không một bóng người.

Mấy hôm trước khi hắn rời khỏi Thời Không Chi Bào ở đây có đại chiến, vậy mà giờ chẳng có một ai.

- Tiểu Linh, ngươi cũng nên trở về rồi.

Triệu Phong nói.

- Ừm.

Tiểu Lĩnh khựng lại một chút rồi gật đầu.

Đến lúc phải quay về tổ Phượng Vĩ Tước thì nàng mới phát hiện ra, thời gian rời tổ theo Triệu Phong rất tuyệt vời.

Uỳnh! Vù vù!

Trong một ngọn lửa màu lam tím, Tiểu Linh biến thành một con

Phượng Vĩ Tước mỹ lệ, trực tiếp rời khỏi đây.

Chương 1207: Triệu Phong hiện thân

Nơi Triệu Phong đứng lúc này chính là chỗ cung điện trong suốt xuất hiện.

Khi đó nơi này núi non trùng điệp nối dài một dải, nhưng giờ đã thành đồng bằng lồi lõm.

Vút vút!

Hai âm thanh xé gió vang lên, Triệu Vong và Triệu Vạn tới.

Nhưng cả hai đều có thương thế với mức nghiêm trọng khác nhau.

Vạn Tượng Chi Mâu có cả công lẫn phòng, mà bản thân Triệu Vong là bất diệt chi thân, khiến hắn bị thương nặng thế này, chắc chắn kẻ địch không phải tầm thường.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đứng trên vai Triệu Vạn thở dài.

- Kim Ngọc Tộc và Lam Lân Tộc sao?

Triệu Phong thấp giọng nói, thần sắc lạnh băng.

Ban đầu Triệu Phong, Diệt Thế Hắc Giao Long và Tiểu Linh trực tiếp được đưa vào không gian của Thời Không Chi Bào. Lam Lân Tộc thấy đội ngũ của Triệu Phong chỉ còn ba người liền quay lại giết họ,

sau đó một bộ phận Kim Ngọc Tộc cũng tham gia.

Triệu Vong và Triệu Vạn thủ đoạn khá nhiều, cuối cùng thoát chết, nhưng thanh y lão giả thì bị trúng độc thủ.

- Quay về trước đã.

Triệu Phong nói.

Ý Triệu Phong đương nhiên là quay lại Mộng Cảnh Thái Cổ, lãnh địa vốn có của hắn.

Giờ không còn cường giả của Man Hoang Thần Vực, với thực lực của bọn Triệu Phong khai thác nơi này có phần khó khăn.

Vì thế Triệu Phong vẫn quyết định trở về khu vực ngoại vi lúc trước, từ từ rồi mở rộng lãnh địa.

Vèo!

Trong số họ, Triệu Phong là tốc độ nhanh nhất, hắn đưa mọi người vào tiểu thế giới rồi lên đường.

Trên đường đi, Triệu Phong vừa phi hành vừa lý giải Không Gian Thuấn Di.

Chỉ mấy ngày sau hắn đã lĩnh ngộ thành công Không Gian Thuấn Di.

Uỳnh uỳnh!

Thân thể Triệu Phong phát ra dao động Không Gian áo nghĩa mãnh liệt, dung nhập vào hư không.

Uỳnh!

Hư không trước mặt Triệu Phong xuất hiện một tầng không gian gợn sóng giống như mặt nước trong suốt nổi sóng vậy.

Vù!

Triệu Phong nhảy vào trong tầng không gian đó.

Cách đó ba mươi vạn dặm.

Uỳnh uỳnh!

Hư không biến dạng sinh ra một luồng dao động không gian mạnh mẽ tạo ra trên hư không những đường gợn sóng.

Xoẹt!

Triệu Phong bay ra từ bên trong đó.

- Một lần di chuyển, ba mươi vạn dặm.

Triệu Phong mừng rỡ.

Đây chỉ là hắn vừa mới học được Không Gian Thuấn Di, khi thành thục dần, khoảng cách sẽ càng ngày càng xa.

Sau khi thử thêm vài lần Không Gian Thuấn Di, Triệu Phong dùng khả năng truyền tống của Mê Không Giới trở về lãnh địa.

Soat!

Triệu Phong thả hai phân thân, Diệt Thế Hắc Giao Long và Tiểu Tặc

Miêu ra.

- Chủ nhân, tại sao không bảo Tiểu Linh giúp chúng ta giải quyết phiền phức của Thiên Vũ Đảo?

Diệt Thế Hắc Giao Long hỏi.

Hắn đã dùng quá nhiều Hủy Diệt Bản Nguyên, căn cơ bị tổn thương khiến tu vi tụt giảm, giờ không thể giúp Triệu Phong được gì nữa.

- Không cần.

Triệu Phong đáp.

Nếu Tiểu Linh ra mặt thì đúng là có thể trực tiếp giải quyết phiền phức của Thiên Vũ Đảo. Nhưng việc Triệu Phong có thể tự do ra vào Mộng Cảnh Thái Cổ vẫn không nên cho thêm người biết thì tốt hơn.

Huống hồ với thực lực của Triệu Phong và số trợ thủ hiện nay, giải quyết việc của Thiên Vũ Đảo cũng không khó khăn.

- Ngươi mau chóng hồi phục tu vi đi.

Triệu Phong nói với Diệt Thế Hắc Giao Long.

Giờ Triệu Phong vẫn chưa vội ra ngoài. Ít nhất cũng phải đợi tu vi của Diệt Thế Hắc Giao Long trở lại, hồi phục thương thế của Triệu Vong, Triệu Vạn rồi củng cố tu vi nữa rồi ra cũng được.

Vèo!

Một đạo thân ảnh bay về phía Triệu Phong.

Người này mặc thanh sắc bố y, mặt trắng như ngọc, đầy vẻ thân thiện.

- Ừm, Triệu Hồi.

Triệu Phong gật đầu.

Phân thân mang Luân Hồi Chi Mâu có tên là Triệu Hồi.

Triệu Hồi lúc này đã luyện hóa thành công Luân Hồi Chi Mâu vào trong linh hồn.

- Ngươi lấy chỗ này tu luyện đi.

Triệu Phong chuyển một số công pháp, lý luận, bí thuật trong đầu cho Triệu Hồi.

Triệu Phong định để Triệu Hồi trở thành một y sư.

Về trợ thủ chiến đấu, Triệu Phong đã có Triệu Vong, Triệu Vạn và Diệt Thế Hắc Giao Long, thậm chí còn có cả đàn Thái Cổ chủng tộc.

Hơn nữa con mắt Sinh Chi Luân Hồi vốn không có khả năng chiến đấu lớn lắm.

Vì thế để Triệu Hồi làm y sư sẽ tốt hơn.

Thứ nhất có thể giúp bọn Triệu Phong trị thương.

Thứ hai y sư còn có thể luyện chế đan dược, nâng cao tốc độ tu luyện của đội ngũ Triệu Phong, giải quyết một số vấn đề nan giải trên con đường võ đạo.

Khi tạo thân thể cho Triệu Hồi, Triệu Phong trước tiên chọn một lượng lớn nguyên liệu sinh mệnh, tạo cho hắn một thân thể chứa dược tính, thân thiện với tự nhiên.

Như vậy cũng là để con đường y đạo của hắn thêm thuận lợi.

Nhưng nếu không có thiên phú thì đi con đường y đạo sẽ khó hơn cả võ đạo.

Trong thời gian ngắn Triệu Hồi rất khó đạt được đến mục tiêu lý tưởng của Triệu Phong.

Xoẹt!

Trường bào của Triệu Phong bay lên, thu ba phân thân và Diệt Thế Hắc Giao Long vào trong không gian của Thời Không Chi Bào.

Không gian bên trong Thời Không Chi Bào thời gian trôi chậm hơn ngoại giới mười lần, đương nhiên phải tận dụng.

Sau khi đưa mọi người vào trong Thời Không Chi Bào, Triệu Phong cũng tới đó.

Bịch!

Triệu Phong ngồi khoanh chân, ý thức bắt đầu đọc chiến kỹ loại Thời Không trong Thời Không Chi Bào.

- Chiến kỹ loại Thời Không tu luyện khá khó. Giai đoạn hiện giờ vẫn nên chọn những loại chiến kỹ, bí thuật thích hợp với mình nhất.

Triệu Phong lẩm bẩm.

- Không Gian Na Di.

Ánh mắt Triệu Phong dừng lại ở cuốn bí thuật này.

Về bản chất, Không Gian Na Di cũng giống Không Gian Thuấn Di, nhưng Không Gian Na di chú trọng về cự ly hơn, đưa khoảng cách di chuyển lên tới cực hạn.

Một lần Không Gian Thuấn Di có lẽ cũng chỉ vài chục vạn dặm, nhưng một lần Không Gian Na Di ít nhất cũng là vài nghìn vạn dặm, tương đương truyền tống đại trận cự ly gần của Man Hoang Thần Vực.

Nhưng Không Gian Na Di yêu cầu rất cao, ít nhất cũng phải có Không Gian áo nghĩa tầng thứ sáu mới làm được.

Triệu Phong đành đặt nó xuống, tiếp tục tìm kiếm.

- Tìm được rồi, đồng thuật loại Thời Không.

Ánh mắt Triệu Phong khẽ động.

Nền tảng lý luận đồng thuật của Triệu Phong là vững nhất, đồng thuật loại Thời Không mới là hợp với hắn nhất.

- Tỏa Không Chi Đồng, Thời Không Cấm Thân.

Trong đầu Triệu Phong xuất hiện hai quyển pháp quyết tu luyện.

Tỏa Không Chi Đồng: Nhắm tới không gian ở một phương khiến đối phương không thể thi triển những loại bí thuật di chuyển không gian. Nếu Thời Gian áo nghĩa cường đại còn có thể khiến tốc độ thời gian chậm lại.

Thời Không Cấm Thân: Dùng Thời Không áo nghĩa khóa chặt một người, có thể trực tiếp khiến đối phương không thể thích phóng Không Gian áo nghĩa. Nếu kết hợp với Thời Gian áo nghĩa, thậm chí có thể khiến đối phương đứng yên tại chỗ, tương đương với Định Thân Thuật.

Tỏa Không Chi Đồng là thần cấp trung giai bí thuật, còn Thời Không Cấm Thân là thần cấp cao giai bí thuật.

Vì thế Triệu Phong quyết định bắt đầu từ Tỏa Không Chi Mâu.

Phân ra rất nhiều phần ý niệm, phần thứ nhất bắt đầu tu luyện Tỏa Không Chi Đồng.

Phần thứ hai Triệu Phong dùng để tu luyện Kim Khôn Thánh Lôi Thể.

Còn lại hắn dùng để nghiên cứu Hư Không Đồng Trảm.

Khi Triệu Phong đột phá Huyền Quang Cảnh, loại đồng thuật này dần bị đào thải. Nhưng thực lực hắn mạnh như vậy, lại tinh thông Không Gian áo nghĩa, có lẽ có thể cải tạo tăng cường cho nó.

Thời gian tu luyện thường trôi qua rất nhanh.

Một hôm, thể phách của Triệu Phong bỗng nhiên đột phá lên một tầng thứ.

Thân thể Triệu Phong lấp lánh sáng lòa lưu động ánh lôi điện ngũ sắc.

Uỳnh!

Rồi lôi điện ngũ sắc và sức mạnh lực phách khủng bố bùng nổ từ trong thể phách của Triệu Phong.

Uỳnh!

Không trung lại chấn động.

- Thánh Lôi Thể đột phá lên tầng thứ bảy đại thành rồi.

Triệu Phong cười.

Sau khi Ngũ Hành thần lực được sinh ra, kết hợp với lôi kiếp chi lực, hiệu quả tôi luyện Thánh Lôi Thể càng tốt hơn.

Vì thế chỉ trong vài chục ngày Thánh Lôi Thể của Triệu Phong đã có thể đột phá.

Thánh Lôi Thể tầng thứ bảy đại thành, Triệu Phong chỉ cần dựa vào sức mạnh thể phách cũng có thể trấn áp nhị giai Chân Thần.

Sau khi củng cố một chút, Triệu Phong dùng luồng ý niệm này để tu luyện Phân Hồn Quyết rồi tiếp tục bế quan.

Lại hơn chục ngày nữa trôi qua, Triệu Phong mở mắt, nhưng chỉ để thử đồng thuật mà thôi.

- Lôi Kiếp Đồng Trảm!

Triệu Phong nhìn chăm chú vào một điểm.

Xoẹt!

Một vòng xoáy không gian xuất hiện, từ bên trong bắn ra một đạo

đao quang sấm sét.

Vút!

Đao quang cắt qua hư không, để lại vệt sáng trắng khiến người ta lạnh gáy.

- Không được, dao động không gian quá lớn, cường giả có Không Gian áo nghĩa sẽ dễ dàng phát giác.

Triệu Phong sắc mặt trầm xuống.

Lôi Kiếp Đồng Trảm là loại đồng thuật mới Triệu Phong, căn cứ Hư Không Đồng Trảm kết hợp với kỹ xảo khác.

Uy lực của Lôi Kiếp Đồng Trảm rất lớn, nếu trực tiếp thích phóng từ trên cơ thể đối phương thì rất dễ bị phát hiện.

Triệu Phong tiếp tục thử nghiệm.

Nửa năm thoáng chốc đã đi qua, nhưng ở bên ngoài chỉ mới qua hơn nửa tháng.

- Chủ nhân, ta đã phục hồi về nhị giai Chân Thần rồi.

Diệt Thế Hắc Giao Long đến gần Triệu Phong nói.

- Nếu vậy chúng ta ra ngoài thôi.

Triệu Phong mở mắt.

Trên Thiên Vũ Đảo.

Thiên Vũ Đảo chủ, Quỷ Sát Chân Thần và rất nhiều cường giả Chân Thần khác trên Thiên Vũ Đảo vẫn đang canh ở đây.

Đã bốn tháng, trong thời gian này quanh đây đều không có bất cứ dao động không gian nào.

Việc này khiến tất cả đều hoài nghi liệu có phải Triệu Phong không còn ở không gian này nữa không.

Nhưng Thiên Vũ Đảo chủ không nói gì thì họ đâu dám bỏ đi.

- Đại ca, tên tiểu tử đó liệu có rời khỏi đây rồi không?

Quỷ Sát Chân Thần hỏi.

- Không thể nào. Nếu hắn đã trốn trong không gian này thì chỉ cần di động một chút cũng sẽ có dao động không gian.

Thiên Vũ Đảo chủ thần sắc thâm trầm.

Thật ra hắn cũng có chút nghi ngờ bọn Triệu Phong đã không còn ở đây nữa.

Cho dù Triệu Phong vẫn trốn trong không gian này, hắn có thể trốn bốn tháng thì cũng có cách trốn lâu hơn.

Tuy bốn tháng với cường giả Chân Thần mà nói chỉ như cái búng tay. Nhưng việc này không chấm dứt thì họ cảm giác như nghẹn ở cổ, không ngày nào được thoải mái.

- Ủa? Hiện thân rồi!

Đột nhiên sắc mặt Thiên Vũ Đảo khẽ động, ánh mắt lóe hàn quang

kinh người.

Đợi bốn tháng, cuối cùng không gian này cũng đã xuất hiện dao động.

- Tấn công!

Thiên Vũ Đảo chủ trầm giọng hô.

Vút!

Trong tay Thiên Vũ Đảo chủ bắn ra một đạo hàn quang, sức mạnh âm lạnh đó khiến tâm thần người khác phải run rẩy.

Vút!

Hàn quang đi tới đâu để lại trong hư không một tầng băng vụ tới đó.

Uỳnh uỳnh!

Tất cả cường giả Chân Thần ở đây lập tức thi triển thần lực tấn công vào điểm Thiên Vũ Đảo chủ tấn công.

Uỳnh uỳnh!

Một trận tiếng nổ lớn vang lên, dao động thần lực khủng bố lan tỏa bốn phía.

Ngay cả Cấm Không Đại Trận được bố trí tại đây cũng rung chuyển dữ dội.

- Không biết đã thành công chưa?

Quỷ Sát Chân Thần có chút mong chờ.

Công kích vừa rồi là hợp lực của hơn hai mươi Chân Thần cơ mà.

- Ha ha, khiến các ngươi đợi lâu rồi!

Một tràng cười trong vắt đột nhiên vang lên.

Khói bụi tan đi, một thân ảnh dần xuất hiện, áo bạc, tóc kim, gương mặt tuấn tú tiêu sái.

Chương 1208: Cường thế trấn áp

- Triệu Phong, cuối cùng ngươi cũng ra.

Quỷ Sát Chân Thần lập tức quát lên, quỷ đạo thần lực sục sôi.

Oán hận và áp lực tích tụ bốn tháng này lập tức bạo phát.

- Chính là hắn?

Một số Chân Thần chưa từng gặp Triệu Phong tỏ ra có chút ngạc nhiên.

Chỉ là một Chuẩn Thần bình thường lại khiến Quỷ Sát Chân Thần triệu tập tất cả cường giả Chân Thần Thiên Vũ Đảo tới, hơn nữa ngay cả Thiên Vũ Đảo chủ cũng đích thân canh giữ ở đây.

Điều này khiến họ vô cùng tò mò về con người Triệu Phong.

- Triệu Phong, sao ngươi lại ra!

Thiên Hoả Chân Thần của Hoả Liệt Kim Dương Tộc lo lắng.

Ở đây có tới gần hai chục cường giả Chân Thần, bao gồm cả tam giai Chân Thần Quỷ Sát Chân Thần, tứ giai Chân Thần Thiên Vũ Đảo chủ.

Cho dù Triệu Phong có thiên phú, tiềm lực mạnh thế nào thì cũng chỉ mới bốn tháng, hắn sao có thể là đối thủ của những người này. Có lẽ

Quỷ Sát Chân Thần ra tay một cái là bắt được Triệu Phong.

- Triệu Phong?

Thiên Vũ Đảo chủ ánh mắt lạnh băng quan sát nam tử tóc kim trước mặt.

Giết được Quỷ Lịch Chân Thần, cho thấy thiên tư của đối phương còn cao hơn Hề Phong.

Hơn nữa đối phương xuất hiện một mình, vẻ mặt bình tĩnh như không, khiến Thiên Vũ Đảo chủ có cảm giác không chân thực.

Đột nhiên thần sắc Thiên Vũ Đảo thay đổi.

Hắn phát hiện Triệu Phong lơ lửng trên không trung.

Phải biết là chỗ này đã bố trí Cấm Không Đại Trận, ngăn cản phi hành, không thể vận dụng năng lượng Không Gian.

Nhưng lúc này Triệu Phong lại lơ lửng trong Cấm Không Đại Trận.

Sao có thể như vậy?

Sau Thiên Vũ Đảo chủ là trận pháp sư bố trí trận pháp cũng phát hiện ra điều này.

- Nhất định là một món bảo vật.

Thiên Vũ Đảo chủ nhìn chiếc trường bào màu bạc trên người Triệu Phong.

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng quanh chiếc trường bào đó có Không

Gian áo nghĩa thâm hậu, đẩy năng lượng của Cấm Không Đại Trận ra ngoài.

- Món bảo vật này ít nhất cũng là trung phẩm thần khí, nhất định phải lấy được.

- Bảo vật!

Cường giả Chân Thần khác cũng phát hiện chiếc trường bào trên người Triệu Phong.

Có thể chống lại Cấm Không Đại Trận thì chắc chắn đó là thần khí loại Không Gian.

Uỳnh vút vút!

Bỗng nhiên, hơn chục luồng năng lượng ý chí của Chân Thần tấn công Triệu Phong.

Những luồng năng lượng ý chí này xuyên qua hư không, linh hồn một trận bùng nổ, dẫn động cả năng lượng áo nghĩa trong trời đất, đủ để huỷ diệt một thế lực tứ tinh trong nháy mắt.

Uỳnh uỳnh!

Quanh người Triệu Phong nổi gió cuồn cuộn, những ngọn núi đá quanh đó đổ sụp, tựa như ngày tận thế đang tới vậy.

- Hừ!

Triệu Phong đứng yên tại chỗ không hề động đậy.

Linh hồn ý chí của hắn giống như biển sâu, sóng gió không kinh

hoảng, Thánh Lôi Thể của hắn đã là tầng thứ bảy đại thành, có thể bỏ qua tất cả công kích của Chân Thần từ nhị giai trở xuống.

Những luồng năng lượng ý chí chỉ là nhất, nhị giai Chân Thần này sao ảnh hưởng gì được tới hắn.

- Cái này…sao có thể?

Tất cả cường giả Chân Thần vừa ra tay đều đại kinh thất sắc.

Cho dù linh hồn ý chí của Triệu Phong có là nhị giai Chân Thần thì cũng không thể nào chống đỡ hết được nhiều công kích của Chân Thần như vậy.

Lẽ nào hắn ta có thần khí phòng ngự linh hồn?

Tất cả đều nhìn chăm chăm Triệu Phong với ánh mắt thèm thuồng.

- Lẽ nào Triệu Phong đột phá Chân Thần rồi?

Thiên Hoả Chân Thần có phần kinh ngạc.

Khí tức của Triệu Phong rất thâm hậu, ý cảnh cao thâm, khiến Thiên Hoả Chân Thần không phán đoán được tu vi của hắn.

Hơn nữa Thiên Hoả Chân Thần cũng biết thiên phú của Triệu Phong, một khi xung kích được thiên giai Thần Vị thì rất có thể sẽ là nhị giai Thần Vị.

- Hừ, xem ra thực lực của ngươi đã tăng lên không ít.

Quỷ Sát Chân Thần sắc mặt lạnh tanh.

Nếu thực lực không mạnh hơn thì có lẽ Triệu Phong đã không dám xuất hiện.

Nhưng trong bốn tháng thì hắn có thể mạnh tới mức nào?

Cho dù hắn đột phá lên cảnh giới Chân Thần thì cũng không thể là đối thủ của nhiều Chân Thần ở đây như vậy. Huống hồ đại ca Thiên Vũ Đảo chủ cũng ở đây.

- Giết!

Quỷ Sát Chân Thần hô một tiếng.

Tất cả Chân Thần đều nhìn Triệu Phong.

Ai cũng nhận ra trường bào trên người Triệu Phong bất phàm, hơn nữa cũng nghe về món thần khí phẩm chất rất cao của Triệu Phong. Nếu ai ra tay giết hắn trước, chưa biết chừng sẽ được chia chác một vài thứ.

Giờ ai cũng đang nghĩ cách lấy được thứ gì đó trên người Triệu Phong. Dù sao họ cũng là cường giả Chân Thần, ở đây tới bốn tháng mà quay về tay không thì thực không cam tâm.

Vút vút vút!

Hơn chục cường giả Chân Thần lao về phía Triệu Phong.

Áp lực khủng khiếp khiến mọi thứ quanh Triệu Phong nháy mắt tan biến.

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Phong Hỏa Băng Phong, vô số loại năng lượng đều ập về phía Triệu Phong.

Triệu Phong dường như sắp bị vùi lấp trong công kích của những cường giả Chân Thần kia.

Nhưng đột nhiên một tầng hư ảnh không gian xuất hiện quanh người Triệu Phong.

Xoẹt!

Rồi Triệu Phong trực tiếp biến mất.

- Chuyện…chuyện gì vậy?

Cảnh tượng đó ai cũng nhìn thấy, ai cũng kêu lên kinh ngạc.

Những nhất giai Chân Thần trên Thiên Vũ Đảo đương nhiên không hiểu về Không Gian Thiểm Thước.

- Cẩn thận!

Quỷ Sát Chân Thần đột nhiên cảm nhận được điều gì đó, hét lên một tiếng.

Nhưng đã quá muộn.

Xoẹt!

Không biết từ lúc nào, Triệu Phong đã xuất hiện phía sau một nhất giai Chân Thần.

Uỳnh!

Thi triển Thánh Lôi Thể kích phát Huyết Ma Dương, Triệu Phong tung một quyền.

Uỳnh! Bùm!

Trên người cường giả nhất giai Chân Thần đó xuất hiện một cái lỗ to, toàn thân be bét máu.

Uỳnh! Phừng phừng!

Đồng thời một ngọn lửa đỏ rực nháy mắt thiêu đốt toàn thân hắn.

- Á!!!

Tiếng kêu thảm thiết vang lên được một lúc thì vị nhất giai Chân Thần đó đã chết cả thể xác lần thần hồn.

Cả không gian tĩnh lặng như tờ.

Tất cả Chân Thần xung quanh Triệu Phong đều trợn mắt há mồm.

Một đòn kích sát nhất giai Chân Thần, đối phương không hề có khả năng phản kháng.

Ở đây phần lớn là nhất giai Chân Thần.

Cũng có nghĩa là Triệu Phong giết họ chỉ dễ như trở bàn tay, chỉ cần một đòn.

Một đòn giết được nhất giai Chân Thần thì giết nhị giai Chân Thần cũng không phải chuyện khó.

Tất cả cường giả cấp thấp có mặt ở đây đều bắt đầu có cảm giác sợ hãi.

- Hắn ta…

Ánh mắt Thiên Vũ Đảo chủ trầm xuống.

Một đòn giết chết nhất giai Chân Thần, hắn cũng làm được. Nhưng thần thông vừa rồi của Triệu Phong có phần bất phàm. Rõ ràng là dùng tới Không Gian áo nghĩa mới thi triển.

- Tất cả cùng lên!

Thiên Vũ Đảo chủ quát lớn.

Vút!

Quỷ Sát Chân Thần thi triển sức mạnh của tiểu thế giới xung kích về phía Triệu Phong.

Cho dù Triệu Phong có thể hiện thực lực kinh người thì chắc chắn cũng không thể giết được hắn.

Vút vút vút!

Những cường giả Chân Thần khác bị ép buộc, cũng đành phối hợp với Quỷ Sát Chân Thần.

Dù sao Thiên Vũ Đảo chủ cũng là tứ giai Chân Thần, giết họ cũng như giết một con kiến, không ai dám làm trái ý của Thiên Vũ Đảo chủ.

Hơn nữa họ đông như vậy, liên thủ lại, cẩn thận một chút, cộng với

cả Quỷ Sát Chân Thần Thiên Vũ Đảo chủ, chắc chắn có thể nhanh chóng giết chết Triệu Phong.

- Các ngươi quá chậm!

Triệu Phong lắc đầu.

Soẹt!

Không Gian áo nghĩa trào dâng, Triệu Phong lại biến mất.

- Cẩn thận!

Vào khoảnh khắc Triệu Phong biến mất, tất cả đều thót tim.

Vì vừa rồi cường giả nhất giai Chân Thần kia đã bị Triệu Phong tập kích đột ngột mà chết.

Thế nhưng cho dù mọi người có cảnh giác thế nào cũng không làm được gì.

- Á!!!

Triệu Phong lại xuất hiện sau lưng một Chân Thần, tiếng kêu thảm lại vang lên lần nữa.

Cường giả Chân Thần thứ hai đã chết.

Vẫn là ra tay trong nháy mắt, một đòn mất mạng.

- Ngươi muốn chết!

Thiên Vũ Đảo chủ hừ lạnh, lướt một cái tới bên cạnh Triệu Phong.

Vừa rồi hắn để bọn Quỷ Sát Chân Thần ra tay chính là để buộc Triệu Phong dùng Không Gian Thiểm Thước.

Vào khoảnh khắc Triệu Phong xuất hiện, Thiên Vũ Đảo chủ sẽ ra tay, nhưng vậy Triệu Phong chắc chắn không kịp thoát.

- Âm Hàn Băng Minh Chưởng!

Trên tay Thiên Vũ Đảo chủ, luồng năng lượng âm hàn đến cực điểm, tựa như đám khói trắng.

Uỳnh uỳnh!

Thiên Vũ Đảo chủ tung chưởng, một đạo chưởng ảnh tỏa ra khí tức âm hàn có thể xâm thực vạn vật oanh kích Triệu Phong với tốc độ sấm sét.

- Thiên Vũ Đảo chủ ra tay rồi, tên tiểu tử đó chết là chắc!

- Không hổ là tứ giai Chân Thần, chiêu này đủ để hủy diệt cả chủng tộc ta.

Tất cả nhất nhị giai Chân Thần có mặt đều mừng rỡ, vô cùng kích động.

Uỳnh!

Chưởng ảnh oanh kích lên người Triệu Phong.

Ầm xoẹt xoẹt!

Trường bào trên ngời Triệu Phong lan tỏa vô số tầng hư ảnh không

gian thần bí.

Toàn bộ năng lượng của chưởng ảnh dường như bị chuyển hết vào một không gian khác, tựa muối bỏ bể, uy lực tiêu biến dần.

Uỳnh! Bùm!

Uy lực của Âm Hàn Băng Minh Chưởng giảm xuống cực điểm, oanh kích lên người Triệu Phong, chỉ xuất hiện một lớp vụn băng.

Triệu Phong vẫn đứng ngyuyên tại chỗ, dường như chẳng có thương thế gì.

- Tiểu tử đó không sao hết!

- Sao có thể như vậy?

Thấy cảnh đó, tất cả cường giả Chân Thần khác đều thót tim, trong đầu nổi sóng.

Triệu Phong vẫn là Chuẩn Thần, nhưng Chuẩn Thần sao có thể mạnh đến vậy? Sao có thể chống đỡ được công kích của Thiên Vũ Đảo chủ?

- Sao có thể?

Thần sắc Thiên Vũ Đảo chủ đầy chấn động.

Hắn là tứ giai Chân Thần, công kích toàn lực mà không tạo được thương thế gì tới Triệu Phong?

Cho dù là tứ giai Chân Thần thì cũng không thể nào làm được điều này chứ?

Đương nhiên Thiên Vũ Đảo chủ không cho rằng đây là do thực lực của Triệu Phong. Nhất định là vì trường bào Triệu Phong mặc trên người.

Đó có lẽ là thần giai thượng phẩm.

Soạt!

Triệu Phong lại biến mất.

- Nguy rồi, hắn lại muốn dùng cách này giết những người khác.

Thiên Vũ Đảo chủ sắc mặt vô cùng khó coi.

Ngay cả Cấm Không Đại Trận cũng không thể ngăn cản được Triệu Phong, thủ đoạn của hắn đương nhiên vô dụng.

- Mau chạy đi. Hắn quá mạnh, đặc biệt là bí thuật thân pháp.

Thấy Triệu Phong biến mất, mọi người liền hoảng loạn.

Không ai biết tiếp theo Triệu Phong sẽ xuất hiện phía sau ai.

Mỗi lần Triệu Phong biến mất đều dự báo một cái chết của ai đó.

- Hửm?

Đúng lúc đó Thiên Vũ Đảo chủ bỗng phát hiện phía sau mình có dao động không gian rất bí ẩn.

Hắn không thể ngờ Triệu Phong lại ra tay với hắn.

- Hừ!

Thiên Vũ Đảo chủ hừ lạnh, điều động thần lực.

Xoẹt!

Triệu Phong xuất hiện phía say Thiên Vũ Đảo chủ.

- Chịu chết đi! Dám tự cao tự đại, di chuyển tới phía sau ta!

Thiên Vũ Đảo chủ cười lạnh.

Triệu Phong chủ động lại gần Thiên Vũ Đảo chủ, cho dù thần khí phòng ngự của hắn có cao cấp thế nào thì Thiên Vũ Đảo cũng tự tin có thể giết được Triệu Phong.

- Hề hề…

Triệu Phong nhếch môi, thân hình lùi về sau.

Đồng thời con mắt trái của hắn trào dâng đồng lực.

- Thần Mâu Phục Chế, Băng Hàn Âm Minh Chưởng!

Một đạo chưởng ảnh lạnh băng đột nhiên xuất hiện, hàn khí tỏa ra tấn công Thiên Vũ Đảo chủ.

- Sao có thể?

Thiên Vũ Đảo chủ thần sắc tái mét, vội thi triển thủ đoạn phòng ngự.

Uỳnh! Bùm!

Chưởng ảnh băng hàn đánh thẳng lên người Thiên Vũ Đảo chủ.

Bịch bịch bịch!

Thiên Vũ Đảo chủ bật ra sau một đoạn mới lấy lại được thăng bằng.

Lúc này toàn thân hắn phủ mọt lớp băng mỏng, khóe miệng có vết máu, sắc mặt tái nhợt.

Những Chân Thần khác thấy thế đều sững sờ, ánh mắt tràn ngập kinh hoàng, hồn vía bay lên mây.

Chương 1209: Phản công Thiên Vũ Đảo chủ

Ngay cả Thiên Vũ Đảo chủ cũng bị Triệu Phong đánh lui, sự chấn động của những Chân Thần còn lại là không thể nói thành lời.

Hơn nữa Triệu Phong còn thi triển tuyệt chiêu của Thiên Vũ Đảo chủ.

Việc này khiến họ tạm thời mất khả năng suy nghĩ, không hiểu tại sao lại như vậy.

- Mạnh...quá!

Thiên Hỏa Chân Thần nuốt nước bọt, toàn thân run lên.

Không đột phá Chân Thần đã có thể giao đấu với tứ giai Chân Thần.

Chỉ trong vài tháng ngắn ngủi mà Triệu Phong đã đạt tới trình độ này, sao hắn làm được như thế?

Tuy rất xúc động nhưng Thiên Hỏa Chân Thần vẫn rất lo lắng.

Ở đây có rất nhiều Chân Thần, ngoài Thiên Vũ Đảo chủ ra còn có tam giai Chân Thần là Quỷ Sát Chân Thần.

Mà Triệu Phong thì chỉ có một mình.

Dù sao Triệu Phong cũng không phải tứ giai Chân Thần, Thiên Hỏa Chân Thần không nghĩ Triệu Phong có cách gì giết được Thiên Vũ Đảo chủ.

Nhưng chỉ cần Triệu Phong còn sống, không lâu nữa chắc chắn hắn sẽ vượt qua Thiên Vũ Đảo chủ.

- Tiểu tử, ngươi phải chết!

Sắc mặt Thiên Vũ Đảo chủ lạnh băng, hai mắt lóe hung quang.

Thân là tứ giai Chân Thần, bị một Chuẩn Thần đánh lén bị thương, nếu hôm nay không giết Triệu Phong thì không phải làm trò cười cho thiên hạ hay sao.

Hơn nữa, Thiên Vũ Đảo chủ cho rằng tất cả đều là do trường bào mà Triệu Phong mặc trên người.

- Ha ha...

Triệu Phong cười lạnh.

Giờ hắn có Thời Không Chi Bào gần như là bất bại, Thiên Vũ Đảo chủ làm thế nào để giết hắn?

Đương nhiên thực lực bản thân Triệu Phong chỉ là tam giai Chân Thần, nếu không mượn sức mạnh của Thời Không Chi Bào thì đã không thể chống cự nổi sự tấn công của những Chân Thần kia, chứ chưa nói việc làm đối thủ của Thiên Vũ Đảo chủ.

- Các ngươi không ai được phép đi. Kẻ nào đi ta giết!

Thiên Vũ Đảo chủ quát lên với những người còn lại.

Không Gian thần thông của Triệu Phong rất mạnh, nếu một chọi một Thiên Vũ Đảo chủ rất khó tiếp cận được Triệu Phong.

Nếu có những người khác làm con mồi, chỉ cần Triệu Phong ra tay giết người thì hắn có thể nắm được sơ hở của Triệu Phong.

- Vâng, đảo chủ.

Các Chân Thần khác tuy biết Thiên Vũ Đảo chủ muốn họ làm con mồi hy sinh nhưng nếu họ bỏ chạy thì sẽ bị Thiên Vũ Đảo chủ giết chết ngay.

Giờ họ chỉ có thể cầu nguyện mục tiêu tiếp theo của Triệu Phong là người khác.

- Ha ha, đúng là hôm nay các ngươi đừng ai mong rời được khỏi đây.

Triệu Phong đột nhiên bật cười lớn.

Thiên Vũ Đảo chủ bắt buộc phải giải quyết.

Còn những người khác cũng không thể dễ dàng bỏ qua.

Những người còn lại nghe Triệu Phong nói thế bất giác cười khổ.

Thực lực Thiên Vũ Đảo chủ rất cường hãn, buộc họ ở lại làm con mồi, mà giờ Triệu Phong lại như chắc chắn tuyệt đối có thể giữ toàn bộ bọn họ lại.

Họ đông Chân Thần như vậy mà bị hai cường giả chơi đùa trong lòng bàn tay.

- Hừ, ngươi không chết thì chúng đương nhiên không đi được.

Thần thức của Thiên Vũ Đảo chủ bao trùm toàn bộ không gian, mắt gườm gườm nhìn Triệu Phong.

- Vậy sao?

Triệu Phong khẽ nói hai từ, xung quanh thân hình xuất hiện hư ảnh không gian.

- Tiểu tử này...

Thiên Vũ Đảo chủ thần sắc thất kinh.

Một khi Triệu Phong dùng Không Gian Thiểm Thước thì hắn có thể dự đoán được trước và ra tay với Triệu Phong. Điều này Triệu Phong cũng biết. Nhưng lúc này Triệu Phong vẫn không do dự dùng Không Gian Thiểm Thước.

Làm gì có ai biết rõ đường chết mà vẫn lao vào?

Xoẹt!

Triệu Phong đột nhiên biến mất.

- Ở kia!

Thần thức của Thiên Vũ Đảo chủ nắm toàn bộ không gian trong vòng vài chục dặm, lập tức đoán ra Triệu Phong sẽ xuất hiện ở đâu.

Tuy có chút nghi hoặc tại sao Triệu Phong biết rõ núi có hổ mà vẫn lao vào.

Nhưng Thiên Vũ Đảo chủ không thể nào không làm gì mà giương mắt nhìn Triệu Phong giết người trước mắt hắn.

- Mục tiêu là ta?

Một vị nhất giai Chân Thần sắc mặt đầy tuyệt vọng.

Hắn là Chân Thần của Lam Nhãn Băng Lang Tộc, vừa rồi hắn có dự cảm mục tiêu tiếp theo của Triệu Phong có thể là hắn.

Xoẹt!

Triệu Phong xuất hiện phía sau vị Chân Thần này.

Ngay sau đó Thiên Vũ Đảo chủ và Quỷ Sát Chân Thần cũng tới.

Trong tay Thiên Vũ Đảo chủ là một chiếc quạt Huyền Băng Tinh Phiến, Quỷ Sát Chân Thần cầm một cây ám ngân thương bằng xương cốt.

- Hắc Quỷ Phệ Thiên!

- Băng Minh Thích Cốt!

Hai đại Chân Thần cùng dùng thần khí trong tay toàn lực thi triển công kích.

Uy năng hủy thiên diệt địa khiến tất cả cường giả ở đây đều phải lùi về sau vì sợ.

Mục tiêu công kích của hai người chính là Triệu Phong và Chân Thần của Lam Nhãn Băng Lang Tộc.

- Triệu Phong, ngươi chắc chắn phải chết.

Chân Thần của Lam Nhãn Băng Lang Tộc cười tuyệt vọng, nguyền rủa Triệu Phong.

Triệu Phong căn bản không bận tâm hắn ta mà nhìn về phía Thiên Vũ Đảo chủ, Thời Không Chi Bào tung bay.

Xoẹt!

Ba đạo khí tức cường đại đột nhiên ập xuống.

- Tử Vong Hắc Động!

Vào khoảnh khắc Triệu Vong xuất hiện thì trong tay hắn cũng đã có Tử Chú Chi Trượng.

Tử Vong chi khí ồ ạt lan tỏa bốn phế, xâm thực mọi sinh mệnh.

Soạt!

Con mắt và Tử Vong Chi Mâu trên Tử Chú Chi Trượng hô ứng với nhau, bắn ra một đám hắc vụ ẩn chứa thứ sức mạnh áo nghĩa khiến người ta sợ hãi.

Tử Vong Hắc Động trực tiếp đón công kích của Thiên Vũ Đảo chủ.

Uỳnh vút vút!

Công kích cường đại của Thiên Vũ Đảo chủ bị Tử Vong Hắc Động chặn lại.

Đồng thời uy năng trong công kích không ngừng bị Tử Vong áo nghĩa xâm thực, uy năng yếu dần.

Tử Vong áo nghĩa xâm thực vạn vật trong trời đất khiến nó rơi vào hố sâu tử vong.

- Diệt Thế Long Kích!

- Thánh Lôi Phá Thiên Chưởng!

Triệu Phong và Diệt Thế Hắc Giao Long nhân cơ hội đó công kích Thiên Vũ Đảo chủ và Quỷ Sát Chân Thần.

- Kim Nhuệ Chi Kiếm!

Bên kia, Triệu Vạn thi triển Vạn Tượng Thần Mâu phá vỡ công kích của Quỷ Sát Chân Thần.

Uỳnh uỳnh!

- Có trợ thủ?

Sắc mặt Thiên Vũ Đảo chủ có phần nhợt nhạt.

Tử Vong áo nghĩa của Triệu Vong rất mạnh, nháy mắt đã xâm thực mất nghìn năm thọ mệnh của hắn.

- Đây... đúng là trợ thủ của Triệu Phong.

Quỷ Sát Chân Thần ôm thương thế trước ngực, khó khăn nói.

Hắn đã từng thấy Triệu Vong và Diệt Thế Hắc Giao Long, nhưng không ngờ giờ Triệu Vong cũng mạnh như vậy.

- Nhiều cường giả quá!

Những Chân Thần khác cũng sững người.

- Tỏa Không Chi Đồng!

Triệu Phong thi triển Thần Linh Nhãn, Không Gian áo nghĩa trào dâng, nhìn chăm chăm Thiên Vũ Đảo chủ.

Uỳnh uỳnh!

Ngay lập tức một vùng thiên địa bị Triệu Phong khóa chặt, Thiên Vũ Đảo chủ không thể thi triển thuật di chuyển trong không gian, ngay cả Thời Gian áo nghĩa cũng bị hạn chế.

- Đây là?

Thiên Vũ Đảo chủ đương nhiên cảm nhận được sự thay đổi của hư không.

Hắn chỉ không ngờ bí thuật của Triệu Phong còn mạnh hơn cả Cấm Không Đại Trận mà hắn bố trí.

Lúc này, Thiên Vũ Đảo chủ cuối cùng cũng hiểu tại sao Triệu Phong biết rõ trên núi có hổ mà vẫn lao vào. Vì mục tiêu thật sự của Triệu Phong chính là con hổ Thiên Vũ Đảo chủ hắn.

Nếu Triệu Phong trực tiếp di chuyển tới sau lưng Thiên Vũ Đảo chủ thì chắc chắn hắn sẽ có đề phòng.

Vì thế Triệu Phong cố tình tới sau lưng một Chân Thần khác dụ Thiên Vũ Đảo chủ và Quỷ Sát Chân Thần tấn công hắn.

- Sao có thể như vậy?

Chân Thần của Lam Nhãn Băng Lang Tộc sững người tại chỗ.

Thì ra Triệu Phong xuất hiện bên cạnh hắn là để dụ Thiên Vũ Đảo chủ và Quỷ Sát Chân Thần.

Thật nực cười, hắn đường đường là cường giả Chân Thần mà lại bị cả hai bên coi như miếng mồi.

- Hai ngươi canh giữ tại đây, kẻ nào rời đi thì giết!

Triệu Phong nói với Triệu Vạn và Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Giết!

Triệu Phong và Triệu Vong xông thẳng về phía Thiên Vũ Đảo chủ.

- Cút!

Thiên Vũ Đảo chủ vội vàng vung Huyền Băng Tinh Phiến lên, bắn ra cơn lốc hàn băng.

Thiên Vũ Đảo chủ lúc này có chút hoảng loạn rồi.

Hắn không ngờ mục tiêu thật sự của Triệu Phong lại là hắn.

Hơn nữa nam tử đầy tử khí bên cạnh Triệu Phong, tuy là Chuẩn Thần nhưng thực lực lại rất phi phàm. Quan trọng nhất là cây quyền trượng đen trong tay hắn, ngay cả Thiên Vũ Đảo chủ cũng cảm nhận được sức mạnh đáng sợ trong đó.

- Tử Vong Hắc Động!

Triệu Vong dùng Tử Vong Chi Mâu hô ứng với con mắt đen trên

quyền trượng, lại bắn ra một đám mê vụ đen kịt.

Vút!

Hắc vụ đi tới đâu hủy diệt mọi thứ tới đó.

- Di Thiên Chưởng!

Triệu Phong dùng Thời Gian áo nghĩa đánh ra một đao Di Thiên Chưởng ảnh, đem theo thứ khí thế mạnh mẽ, ẩn vào hư không rồi lại xuất hiện ngay, tấn công thẳng về phía Thiên Vũ Đảo chủ.

- Thiên Hàn Thuẫn!

Thiên Vũ Đảo chủ vung hai tay lên, phía trước hắn ngưng kết một tấm băng tinh khổng lồ.

- Phá!

Triệu Phong lại đánh ra vài đạo Di Thiên Chưởng khác.

Uỳnh! Bùm!

Hai tầng Không Gian áo nghĩa, cộng với sự tăng cường của Thời Không Chi Bào, còn cả phẩm cấp bản thân Di Thiên Chưởng, uy năng khủng khiếp đó nhanh chõng phá vỡ phòng ngự của Thiên Vũ Đảo chủ.

Bùm! Bùm!

Thiên Vũ Đảo chủ không kịp tránh, bị một đạo Di Thiên Chưởng đánh trúng, bay ra sau vào dặm, phun ra một ngụm máu tươi.

- Tử Vong Chi Xúc!

Trong Tử Chú Chi Trượng của Triệu Vong lập tức thò ra vô số cái xúc tu đen mang linh tính.

Vút!

Những cái xúc tu Tử Vong đen sì tấn công Thiên Vũ Đảo chủ.

- Làm gì có lý đó, hai người bọn chúng lại có chí bảo như vậy...

Thiên Vũ Đảo chủ vô cũng phẫn nộ.

Thời Không Chi Bào của Triệu Phong có khả năng phòng ngự cực lớn, thân pháp cao thâm, còn tăng cường cho chiến kỹ Thời Không.

Mà Triệu Vong lại có Tử Chú Chi Trượng, Tử Vong áo nghĩa cường đại, xâm thực mọi thứ.

- Chạy!

Thiên Vũ Đảo chủ đã không còn ý chí chiến đấu nữa rồi.

Triệu Phong phòng ngự mạnh, tốc độ nhanh, hắn căn bản không giết nổi.

Mà thần khí trong tay Triệu Vong lại rất đáng sợ, có sức uy hiếp rất lớn.

Nhưng vì không thể thi triển bí pháp di chuyển trong không gian, Thiên Vũ Đảo chủ đành dựa vào thần lực cường đại để di chuyển trong hư không.

Tốc độ của tứ giai Chân Thần không phải chuyện đùa, hắn đã muốn chạy đi thì hai Chuẩn Thần kia dù có bản lĩnh thế nào cũng không giết nổi hắn.

Nhưng đúng ngay sa đó, hư không phía trước Thiên Vũ Đảo chủ xuất hiện dao động không gian.

Uỳnh uỳnh!

Không gian biến dạng, Triệu Phong trực tiếp nhảy ra từ trong hư không.

- Đây là...Thuấn Di!

Thiên Vũ Đảo chủ kiến thức rộng, đương nhiên sẽ biết tới loại thần thông này.

Nhưng hắn không ngờ Triệu Phong chỉ là một Chuẩn Thần lại có thể thi triển nó.

- Thần Mâu Ngưng Thị!

Vào khoảnh khắc Triệu Phong xuất hiện, hắn liền thi triển Thần Mâu Ngưng Thị khống chế linh hồn của Thiên Vũ Đảo chủ.

- Hừ, dựa vào thứ đồng thuật đó mà muốn rút linh hồn ta sao?

Thiên Vũ Đảo chủ hừ lạnh.

Đồng thuật của Triệu Phong tuy mạnh nhưng linh hồn ý chí bản thân hắn thì quá yếu, chiêu này không thể ảnh hưởng gì tới Thiên Vũ Đảo chủ.

Nhưng ngay khi Thiên Vũ Đảo chủ chuẩn bị thoát ra thì...

Xoẹt!

Trường bào trên người Triệu Phong tung bay, Triệu Vong xuất hiện.

- Tử Vong Ngưng Thị!

Triệu Vong thi triển Tử Vong Chi Mâu, đồng thời chỉ Tử Chú Chi Trượng về phía Thiên Vũ Đảo chủ.

Uỳnh!

Tử Vong Chi Mâu và con mắt trên Tứ Chú Chi Trượng cùng lúc sinh ra một luồng Tử Vong áo nghĩa cường đại ập xuống người Thiên Vũ Đảo chủ.

Grào! Grào!

Từ trong Tử Chú Chi Trượng vọng ra vô số tiếng quỷ gào rú thảm thiết. Đó chính là sức mạnh Tổ Chú.

Tử Vong và Tổ Chú kết hợp thành sức mạnh đáng sợ đủ để khiến bất cứ sinh linh nào tan thành tro bụi.

Vừa rồi Triệu Phong chỉ tạm thời giữ chân Thiên Vũ Đảo chủ, sát chiêu thật sự chính là Triệu Vong và Tử Chú Chi Trượng.

Chương 1210: Thiên Vũ Đảo chủ chết

Thần Mâu Ngưng Thị và Tử Vong Ngưng Thị cùng lúc ập xuống Thiên Vũ Đảo chủ, sức mạnh cấm cố tăng lên mạnh mẽ.

Hơn nữa con mắt trên Tử Chú Chi Trượng dường như có thể phối hợp với đồng thuật của Triệu Vong, tăng cường sức mạnh công kích cho nó.

- Á!!

Thiên Vũ Đảo chủ kêu lên thảm thiết.

Hắn cảm nhận được sinh mệnh, sức mạnh và linh hồn mình đang bị Tử Vong áo nghĩa xâm thực.

Ngoài ra sức mạnh Tổ Chú trên Tử Chú Chi Trượng quấn quanh người Thiên Vũ Đảo chủ, khiến khả năng hồi phục cũng như kháng cự của hắn giảm mạnh,

- Đáng ghét, sao có thể mạnh như vậy! Món thần khí đó lẽ nào là cực phẩm thần khí?

Thiên Vũ Đảo chủ nhìn chăm chăm Tử Chú Chi Trượng trên tay Triệu Vong, trong lòng vô cùng kinh hãi.

Thần khí phân ra hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm và cực phẩm.

Phần lớn Chân Thần cấp thấp đều sử dụng hạ phẩm thần khí. Tứ

giai tới lục giai Chân Thần thì dùng trung phẩm thần khí, còn Cổ Thần thì dùng thượng phẩm thần khí.

Còn cực phẩm thần khí, trong truyền thuyết chỉ Thần Chủ mới có.

Triệu Vong mới chỉ là Chuẩn Thần, nhưng dùng thần khí lại có được lực công kích mạnh như vậy. Món thần khí kia chắc chắn là cực phẩm thần khí.

Cực phẩm thần khí là thần binh của Thần Chủ cơ mà!

Lúc này lại nằm trong tay một Chuẩn Thần bé nhỏ.

Xoẹt!

Phía sau Thiên Vũ Đảo chủ đột nhiên xuất hiện một phân thân.

Vút!

Phân thân của Thiên Vũ Đảo chủ xông thẳng tới Triệu Phong và Triệu Vong.

Chỉ cần ngắt quãng được một trong hai người Triệu Phong hoặc Triệu Vong là hắn có cơ hội sống.

Nếu chết trong tay hai Chuẩn Thần thì hắn không thể nhắm mắt nổi.

Triệu Phong ý niệm khẽ động, Tiểu Tặc Miêu từ trong Thời Không Chi Bào hiện ra.

Meo meo!

Ám Kim Xà Tiên trong tay Tiểu Tặc Miêu quất về phía phân thân của

Thiên Vũ Đảo chủ.

- Nổ!

Thiên Vũ Đảo chủ nghiến răng hô.

Ngay lập tức bên trong cơ thể phân thân của Thiên Vũ Đảo chủ sinh ra một luồng năng lượng chí mạng.

- Nguy rồi!

Thần sắc Triệu Phong biến đổi.

Phân thân của Thiên Vũ Đảo chủ có thực lực nhị giai Chân Thần, nếu tự phát nổ, cho dù là tam giai Chân Thần cũng khó thoát nạn.

Xoẹt!

Trường bào tung bay, ba người Triệu Phong lập tức trốn vào trong không gian của Thời Không Chi Bào.

Soạt!

Vào được một khoảnh khắc, Triệu Phong lại xuất hiện trở lại.

Uỳnh uỳnh!

Trời đất tối sầm lại, sức mạnh băng hàn bùng nổ đóng băng tất cả.

Khoảnh khắc vụ nổ xảy ra chính là lúc uy năng lớn nhất, còn dư chấn sau đó, với Thánh Lôi Thể của mình, Triệu Phong có thể chống đỡ dễ dàng.

- Chạy đi đâu!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong nhìn về một hướng.

Uỳnh!

Xung quanh Thời Không Chi Bào của Triệu Phong bùng phát Thời Gian áo nghĩa cường đại.

- Thuấn Di!

Triệu Phong nhảy lên, biến mất trong hư không.

Cách đó vài chục vạn dặm, Thiên Vũ Đảo chủ thân thể tàn tạ, hư nhược đến cực điểm đang phi hành trong không gian.

Sau khi thoát được sự trói buộc của Triệu Phong và Triệu Vong, hắn lập tức dùng thuật Không Gian, tuy không thể bằng Thuấn Di nhưng tốc độ cũng vô cùng kinh người.

- Cực phẩm thần khí, cho dù ta không có được thì các ngươi cũng phải chết!

Thiên Vũ Đảo chủ vẻ mặt đầy oán độc.

Một khi hắn tuyên truyền về cực phẩm thần khí, e là sẽ có vô số cường giả Cổ Thần sẽ phát điên, tranh nhau giết Triệu Phong.

Đột nhiên Thiên Vũ Đảo cảm giác phía sau có dao động không gian.

Rồi thân hình Triệu Phong đột nhiên nhảy ra từ trong hư không.

- Sao nhanh như vậy đã đuổi kịp được?!

Thiên Vũ Đảo vô cùng kinh ngạc.

Hắn không biết Thời Không Chi Bào có khả năng tăng khoảng cách Thuấn Di.

Hơn nữa Thời Không Chi Bào còn có thể giảm thời gian Thuấn Di, tăng cường tính ổn định cho Thuấn Di.

- Ngươi không thoát được đâu!

Sau lưng Triệu Phong xuất hiện đôi cánh lôi đình.

Uỳnh uỳnh!

Tiếng sấm sét đinh tai nhức óc bùng nổ, Triệu Phong nháy mắt đã tới gần Thiên Vũ Đảo chủ.

- Hàn Quang Thiểm!

Thiên Vũ Đảo chủ thót tim, lập tức thi triển thuật di chuyển Không Gian, biến thành đạo hàn quang lao vút đi.

- Ha ha, bị ta đuổi kịp thì ngươi không thoát được rồi.

Triệu Phong cười khảy.

Triệu Phong đuổi theo một lúc rồi lại thi triển Không Gian Thuấn Di, đuổi kịp Thiên Vũ Đảo chủ.

- Cho dù ngươi đuổi kịp thì sao, ngươi không giết được ta đâu!

Thiên Vũ Đảo chủ vẫn tiếp tục trốn chạy.

Thứ nhất Không Gian Thuấn Di tiêu hao rất lớn, Triệu Phong sẽ không thể thi triển liên lục được.

Thứ hai, trường bào trên người Triệu Phong là thần khí phụ trợ, với cảnh giới tu vi của Triệu Phong, công kích của hắn không tạo được uy hiếp gì lớn tới Thiên Vũ Đảo chủ.

Theo suy đoán của Thiên Vũ Đảo chủ, nam tử cầm quyền trượng vừa rồi chắc chắn là vì đã dùng cực phẩm thần khí tiêu hao quá lớn, hoặc có tác dụng phụ nên sẽ không xuất hiện.

Vì thế Thiên Vũ Đảo chủ vẫn còn cơ hội sống.

- Vậy sao?

Triệu Phong nói rồi thi triển con mắt trái.

Uỳnh!

Mắt trái Triệu Phong lập tức lóe lôi quang, một luồng Linh Hồn áo nghĩa cùng với dao động linh hồn trào dâng.

- Lôi Kiếp Đồng Diệm!

Uỳnh! Phừng!

Chỉ thấy lôi kiếp lạc ấn giống như một ngọn lửa rực cháy đột ngộ oanh kích lên đỉnh đầu Thiên Vũ Đảo chủ.

Ý chí Triệu Phong tuy yếu, linh hồn đồng thuật không thể gây thương thế gì tới Thiên Vũ Đảo chủ, nhưng thương thế do Lôi Kiếp Đồng Diệm liên quan tới số lượng lôi kiếp. Lôi kiếp càng nhiều tổn thương

tới linh hồn càng lớn.

- Á!!!

Thiên Vũ Đảo chủ cơ thể bỗng sững lại, kêu lên thảm thiết.

Hắn cảm giác linh hồn mình như tới địa ngục lôi kiếp, bị vạn lôi oanh kích.

Sau khi thi triển Lôi Kiếp Đồng Diệm, đồng lực từ con mắt trái của Triệu Phong vẫn tiếp tục tỏa ra.

Uỳnh!

Dần dần trên con mắt trái của hắn xuất hiện một vòng xoáy.

Vòng xoáy đó từ từ bao trùm lên ngực Thiên Vũ Đảo chủ.

Trong xoáy đồng lực bắn ra một đạo lôi đao trắng dài bằng cả một người lớn, khí tức lôi kiếp kinh người.

Phập!

Lưỡi đao sấm sét khổng lồ xuyên thẳng qua người Thiên Vũ Đảo chủ, chém hắn thành hai nửa.

- Lôi Kiếp Đồng Trảm!

Triệu Phong nhắm hờ mắt trái lại.

Lôi Kiếp Đồng Trảm dùng lôi kiếp chi lực ngưng tụ thành lưỡi đao, tính hủy diệt cực lớn.

Lôi Kiếp Đồng Trảm ngược lại với Lôi Kiếp Đồng Diễm, là đồng thuật loại công kích nghiêng về vật chất, nhưng vẫn có thể tổn thương tới linh hồn.

Soạt!

Trường bào bay lên, Triệu Vong xuất hiện.

Sử dụng Tử Vong thần khí liên tục, Triệu Vong tiêu hao cực lớn, tâm tính cũng đã có chút thay đổi.

Nhưng để đảm bảo giết được Thiên Vũ Đảo chủ, Triệu Phong vẫn phải mượn tới Tử Chú Chi Trượng của Triệu Vong.

- Tử Vong Hắc Động!

Triệu Vong thi triển Tử Chú Chi Trượng.

Vút!

Con mắt trên Tử Chú Chi Trượng và Tử Vong Chi Mâu hô ứng lẫn nhau, bắn ra một đám hắc vụ tỏa ra thứ khí tức chết chóc.

Vù!

Đám hắc vụ đó trực tiếp bám lên linh hồn Thiên Vũ Đảo chủ.

Vù vút vút!

Tử Vong Hắc Động nhanh chóng hút đi sức mạnh linh hồn của Thiên Vũ Đảo chủ.

Thân thể Thiên Vũ Đảo chủ bị Triệu Phong chém làm đôi, chỉ còn lại

thể linh hồn.

Vì thế uy năng của Tử Vong Hắc Động tác động được hoàn toàn lên linh hồn hắn.

Vù vút vút!

Sức mạnh linh hồn của Thiên Vũ Đảo chủ nhanh chóng bị rút đi.

Linh hồn càng yếu thì càng khó giãy giụa.

- Á…ta không cam tâm!

Linh hồn Triệu Vũ Phi chủ gầm lên thảm thiết.

Cuối cùng tất cả sức mạnh linh hồn của hắn đều bị hút vào Tử Vong Hắc Động.

Thiên Vũ Đảo chủ, chết!

- Muốn giết được Chân Thần có thực lực hơn mình quá nhiều thật sự rất phiền phức.

Triệu Phong thở dài.

Lần này giết được Thiên Vũ Đảo chủ vẫn là nhờ hai món thần khí.

Nhưng hai món thần khí này vẫn chưa hoàn chỉnh, uy năng thật sự của nó Triệu Phong và Triệu Vong không thể phát huy hết được.

Uỳnh!

Trong hư không xuất hiện dao động không gian, thân hình Triệu

Phong nhảy lên rồi biến mất.

Trên trời, một con cự long dài tới vài trăm trượng đang uốn lượng.

- Các ngươi muốn chết!

Diệt Thế Hắc Giao Long phẫn nộ gầm lên.

- Đây là chủng tộc Thái Cổ nào vậy? Hắc Giao Long?

- Huyết mạch thật khủng khiếp!

Vô số Chân Thần phía dưới đều run rẩy, áp lực khủng khiếp đó gần như khiến họ không thể vận chuyển huyết mạch.

Triệu Phong và Thiên Vũ Đảo chủ chưa trở lại, Quỷ Sát Chân Thần thì lôi kéo một số Chân Thần liên thủ phản kích.

Cuối cùng một số Chân Thần đồng ý chống lại Diệt Thế Hắc Giao Long và Triệu Vạn.

- Nhuệ Kim Chi Kiếm, Băng Hàn Chi Mâu, Hậu Thổ Chi Chùy…

Triệu Vận thi triển Vạn Tượng Chi Mâu, sức mạnh thiên nhiên trong trời đất đều nghe theo hắn.

- Vạn Tượng Chi Mâu, hậu duệ của Bát Đại Thần Mâu!

Rất nhiều nhất giai Chân Thần đang tấn công đều kêu khổ.

Lúc này họ phát hiện mình đã đánh giá quá thấp Triệu Phong.

Hai trợ thủ của Triệu Phong thực lực không tầm thường, huyết mạch

thì càng đáng sợ hơn.

- Đi!

Quỷ Sát Chân Thần thấy tình hình không ổn, quyết định bỏ lại những người kia, chạy trốn một mình.

Nhưng rồi sau đó bên cạnh hắn xuất hiện gợn sóng không gian.

Xoẹt!

Thân ảnh Triệu Phong đột nhiên chui ra từ trong hư không.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong vận Ngũ Hành thần lực tung ra một đạo ngũ sắc lôi quang chưởng ảnh.

Uỳnh uỳnh!

Sấm sét tung hoành, ngũ sắc lôi quang chưởng ảnh tựa cả ngọn lôi sơn oanh kích lên người Quỷ Sát Chân Thần.

Uỳnh! Bùm!

Quỷ Sát Chân Thần toàn thân bị lôi quang bao bọc, thân hình rơi xuống tạo thành cái hố sâu hun hút.

Tất cả Chân Thần còn lại đều sững người, linh hồn cũng bắt đầu run rẩy.

Một đòn khiến Quỷ Sát Chân Thần trọng thương, đòn này thuần túy là sức mạnh của Triệu Phong.

Hơn nữa Triệu Phong quay lại rồi, đó không phải chứng minh rằng Thiên Vũ Đảo chủ lành ít dữ nhiều hay sao.

- Chủ nhân quay lại rồi!

Con Hắc Giao Long khổng lồ trên không trung cung kính nói.

- Chủ nhân?

Tất cả một lần nữa run lên.

Họ vẫn tưởng Diệt Thế Hắc Giao Long là bằng hữu, là trợ thủ của Triệu Phong chứ không thể ngờ lại là nô bộc của hắn.

- Kẻ nào phản kháng, giết!

Triệu Phong lạnh lùng lên tiếng.

- Vâng!

Diệt Thế Hắc Giao Long và Triệu Vạn cùng hành động.

- Á!!

Tiếng kêu thảm thiết vang lên không ngừng.

Cuối cùng ngay cả Quỷ Sát Chân Thần cũng chết.

- Triệu tiền bối, xin tha mạng!

- Bọn ta cũng chỉ là bị ép buộc nên mới tới bao vây ngài thôi!

Những Chân Thần còn lại đều cầu xin.

- Từ nay, ta làm chủ Thiên Vũ Đảo chủ!

Triệu Phong nhìn chín nhất giai Chân Thần còn lại, tuyên bố.

- Vâng, vâng!

Họ vội đáp.

Nhưng trong lòng họ vẫn đang phỏng đoán, lẽ nào Thiên Vũ Đảo chủ thật sự bị Triệu Phong giết rồi?

- Triệu…tiền bối.

Thiên Hỏa Chân Thần kích động gọi.

Thiên Hỏa Chân Thần chưa bao giờ phấn khích đến thế. Lần đó lôi kéo Triệu Phong có lẽ là quyết định đúng đắn nhất cả đời hắn.

- Đi lấy thứ thuộc về Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đi.

Triệu Phong nhìn Thiên Hỏa Chân Thần, nói.

Thiên Hỏa Chân Thần tuy cũng là một trong những người bao vây Triệu Phong nhưng từ đầu chí cuối hắn vẫn không ra tay với Triệu Phong.

- Vâng!

Thần sắc Thiên Hỏa Chân Thần chấn động.

Những Chân Thần còn lại dường như cũng nhớ ra điều gì.

Trong trận chiến tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện rõ ràng đại diện của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc là Triệu Phong giành chiến thắng, nhưng người của Thiên Vũ Đảo lại ngang nhiên nhúng tay vào. Cuối cùng Triệu Phong bị truy sát, Giao Dịch Linh Điện trở thành của Lam Nhãn Băng Lang Tộc.

Chương 1211: Ly khai

Trong địa bàn Thiên Vũ Đảo, Lam Nhãn Băng Lang Tộc trước giờ luôn hành sự bá đạo, phát triển nhanh chóng, dã tâm bừng bừng, các thế lực khác đều luôn tương đối e dè đối với chủng tộc này.

Mà hiện tại, sau khi Triệu Phong trừ đi thế lực của Thiên Vũ Đảo chủ, lại tiếp tục đi đối phó với Lam Nhãn Băng Lang Tộc!

Bởi vậy, những Chân Thần biết được tin tức này đều vô cùng vui vẻ.

Thế lực cực mạnh Thiên Vũ Đảo chủ cũng đã bị diệt, kết cục của Lam Nhãn Băng Lang Tộc hẳn cũng sẽ không tốt lành gì. Cứ như vậy, tài nguyên mà các thế lực còn lại có thể đạt được cũng sẽ tăng lên không ít.

- Đi, Thiên Hỏa Chân Thần!

Triệu Phong thản nhiên nói, vận chuyển lực lượng, kéo theo Thiên Hỏa Chân Thần, trực tiếp bay đi.

Các cường giả Chân Thần khác cũng đều giải tán. Cường giả Chân Thần chết đi trong trận chiến này hầu như chiếm hơn phân nửa cường giả Chân Thần trong toàn bộ Thiên Vũ Đảo, bọn họ còn có thể sống sót cũng đã là vạn hạnh rồi.

Hơn nữa, cũng không có ai lại rỗi rãnh buồn chán đi thông tri cho Lam Nhãn Băng Lang Tộc biết nguy cơ sắp tới làm gì. Nếu như chọc cho Triệu Phong không vui, hậu quả đó cũng không phải bọn chúng có thể gánh nổi!

o0o

Một tháng sau, Triệu Phong cùng với Thiên Hỏa Chân Thần đã đi tới Giao Dịch Linh Điện do Lam Nhãn Băng Lang Tộc chưởng khống.

- Tất cả người của Lam Nhãn Băng Lang Tộc đều ra đây cho ta!

Triệu Phong phiêu phù giữa không trung, quát lớn một tiếng.

Ùng ùng!

Toàn bộ các kiến trúc của tòa Giao Dịch Linh Điện này đều ầm ầm rung động, giống như xảy ra động đất vậy.

Mà đại trận thủ hộ ngoại vi của Giao Dịch Linh Điện, quang mang không ngừng lập lòe chớp tắt, giống như bất cứ lúc nào cũng có thể tan vỡ.

Đám thủ vệ xung quanh Giao Dịch Linh Điện từ trong tiếng quát lớn này của Triệu Phong đã cảm thụ được sự cường đại của đối phương, cũng không dám có hành động thiếu suy nghĩ gì.

Nhưng theo như bọn chúng nghĩ, Triệu Phong đã dám đến tòa Giao Dịch Linh Điện này làm càn, cường giả Lam Nhãn Băng Lang Tộc tuyệt đối sẽ không bỏ qua hắn!

Hưu hưu!

Trong Giao Dịch Linh Điện đột nhiên bắn mấy cỗ khí tức cường đại. Năm đạo thân ảnh nhanh chóng phóng thẳng ra.

- Thiên Hỏa Chân Thần, không ngờ ngươi lại lớn mật như thế, dám

đến Giao Dịch Linh Điện gây sự! Đừng nói với ta là ngươi vẫn còn cho rằng Tranh đoạt chiến Giao Dịch Linh Điện trước đây là Hỏa Liệt Kim Dương Tộc các ngươi chiến thắng đó chứ?

Trong năm người, lão giả Bán Thần cầm đầu phì cười một tiếng.

Triệu Phong cùng Thiên Hỏa Chân Thần căn bản còn chưa có tiến vào Giao Dịch Linh Điện, nhưng đám người của Lam Nhãn Băng Lang Tộc vừa tới đã chụp mũ tội danh cho bọn họ trước rồi. Cứ như vậy, một lát nữa động thủ liền hợp tình hợp lý.

- Là… Triệu Phong!

Một lão giả Lam Nhãn Băng Lang Tộc, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Phong, cả người run rẩy, kinh hô một tiếng.

Lão giả này, chính là người trước đây giám định vật phẩm bán đấu giá cho Triệu Phong, về sau hắn còn phái ra cường giả Lam Nhãn Băng Lang Tộc theo dõi ám sát Triệu Phong!

- Đại Trưởng lão, hắn là… Triệu Phong!

Lại có thêm hai gã Bán Thần nhận ra Triệu Phong, sắc mặt kinh hoàng nói.

Hai người bọn họ trước đây từng quan sát tận mắt Tranh đoạt chiến Giao Dịch Linh Điện. Trước đây Triệu Phong đã từng một chiêu đánh bại Cô Lam, về sau còn đánh bại Hề Phong, đồ đệ của Thiên Vũ Đảo chủ! Một màn này vẫn luôn khắc sâu trong lòng bọn họ!

Mà về sau, thậm chí còn truyền ra tin tức Triệu Phong đã đánh chết Quỷ Lệ Chân Thần nữa!

Nói chung, thực lực của Triệu Phong sâu không thể lường, năm gã Bán Thần bọn chúng tuyệt đối không có khả năng là đối thủ của Triệu Phong!

- Triệu Phong!

Bên trong Giao Dịch Linh Điện, hai chữ Triệu Phong liên tục truyền ra.

Tuy rằng Triệu Phong đã đắc tội với Thiên Vũ Đảo chủ, nhưng mà danh tiếng của Triệu Phong vẫn không ngừng truyền đi sôi sùng sục trong địa bàn Thiên Vũ Đảo.

Hề Phong bị hắn đơn giản đánh bại, Quỷ Lệ Chân Thần bị hắn giết chết! Triệu Phong có thể nói là thiên tài Chuẩn Thần cường đại nhất trong cả Thiên Vũ Đảo.

- Triệu Phong!

Sắc mặt Đại Trưởng lão Lam Nhãn Băng Lang Tộc chấn động, có chút hối hận đối với những gì vừa rồi chính mình đã nói.

Trước đây hắn vẫn luôn bế quan, đối với những chuyện tình phát sinh ở ngoại giới cũng không biết rõ ràng cho lắm. Sau khi hắn xuất quan, mới nghe được một chút lời đồn về Triệu Phong.

Còn nữa, không phải cường giả Chân Thần trong tộc đã nói, Triệu Phong đang bị nhốt tại địa bàn của Thiên Vũ Đảo chủ sao?

Nơi đó có gần hai mươi gã cường giả Chân Thần bày ra sát trận, hơn nữa còn có đích thân Thiên Vũ Đảo chủ tự mình tọa trấn, cho dù là Chân Thần Tứ giai cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Nhưng mà vì sao Triệu Phong lại xuất hiện ở nơi này?

- Ta chính là tới nơi này gây chuyện đó! Ta cho rằng Tranh đoạt chiến Giao Dịch Linh Điện trước đây là bên ta đã thắng lợi, bởi vậy tòa Giao Dịch Linh Điện này phải là của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc!

Triệu Phong liền dựa theo lời nói của Đại Trưởng lão Lam Nhãn Băng Lang Tộc hồi đáp lại.

Nhưng mà lúc này, năm gã Bán Thần của Lam Nhãn Băng Lang Tộc ngay cả một câu cãi lại cũng không dám nói, thậm chí còn không dám nhìn thẳng Triệu Phong nữa!

- Ngươi, đáng chết!

Ánh mắt của Triệu Phong bỗng nhiên nhìn chằm chằm một lão giả trong số đó. Lão giả này chính là người trước đây đã giám định vật phẩm bán đấu giá cho Triệu Phong.

- Triệu tiền bối… Tha mạng!

Trong nháy mắt khi ánh mắt Triệu Phong nhìn tới, lão giả này liền trực tiếp quỳ xuống.

- Chết!

Linh hồn ý chí của Triệu Phong ngưng kết thành một cỗ lôi mang kinh thiên, nghiền áp về phía lão giả này.

Ùng ùng!

Bốn gã Bán Thần còn lại cảm giác phảng phất như mình đã lâm vào Địa ngục Lôi kiếp, vạn lôi thiên địa bôn đằng. Thân hình bọn chúng

cứng ngắc ngay tại chỗ, căn bản không dám nhúc nhích chút nào.

- A!

Lão giả kia kêu thảm một tiếng, linh hồn trực tiếp biến thành tro bụi, thân thể rơi thẳng xuống.

Toàn bộ Giao Dịch Linh Điện lập tức biến thành một mảnh tĩnh mịch.

Chỉ một ánh mắt, đã miễu sát cường giả Bán Thần! Thực lực của Triệu Phong đến tột cùng là cường đại đến cỡ nào?

Bốn gã Bán Thần còn lại càng là toàn thân run rẩy. Vừa rồi nếu như Triệu Phong có ý định công kích bọn chúng, chỉ sợ kết cục của bọn chúng đã giống hệt gã Bán Thần kia rồi!

- Triệu tiền bối bớt giận! Chuyện này, chúng ta không làm chủ được! Xin cho phép chúng ta bẩm báo lại cho Tộc trưởng!

Đại Trưởng lão Lam Nhãn Băng Lang Tộc run rẩy một hồi mới lập cập lên tiếng.

Lam Nhãn Băng Lang Tộc tổng cộng chỉ có hai gã Chân Thần, một gã Chân Thần Nhất giai trong đó đã bị Triệu Phong giết chết tại địa bàn Thiên Vũ Đảo chủ. Một người còn lại chính là Tộc trưởng của Lam Nhãn Băng Lang Tộc, là Chân Thần Nhị giai!

- Nhanh chóng bảo hắn lăn đến đây!

Thanh âm lạnh như băng của Triệu Phong truyền ra.

- Vâng!

Thân hình Đại Trưởng lão Lam Nhãn Băng Lang Tộc run lên, liên tục gật đầu. Chuyện này, đã không phải là chuyện hắn có thể xử lý, chỉ có thể giao lại cho Tộc trưởng quyết định.

- Thiên Hỏa Chân Thần, chúng ta đi vào trước!

Triệu Phong trực tiếp nói.

Địa bàn của Lam Nhãn Băng Lang Tộc còn cách Giao Dịch Linh Điện một đoạn không ngắn, Triệu Phong tự nhiên không có khả năng chờ đợi ở chỗ này.

Hưu hưu!

Rất nhanh, Triệu Phong cùng Thiên Hỏa Chân Thần đã đi thẳng tới Tiên Trân Lâu trong Giao Dịch Linh Điện.

Nhất thời, tất cả những cường giả dùng cơm nơi đây toàn bộ đều đứng dậy rời đi.

*** Nửa chương sau đọc tạm convert nha

Phải biết rằng, Triệu Phong một ánh mắt có thể miểu sát Bán Thần cường giả, bọn hắn những này bình thường Huyền Quang cảnh, chẳng phải là liếc miểu sát một đám.

Lúc này, toàn bộ Tiên Trân Lâu, chỉ có Triệu Phong cùng Thiên Hỏa Chân Thần hai người.

"Khách nhân muốn ăn chút gì đó!"

Một gã tiểu nhị, hơi có vẻ khẩn trương đi vào Triệu Phong trước bàn.

"Hơn mấy cái hương vị tốt nhất đồ ăn, lại đến một bình Thiên Tuyền Trân Tửu!"

Triệu Phong nói thẳng.

Hắn tới nơi này ăn uống, tự nhiên là đến hưởng lạc, hương vị khẳng định phải tốt nhất mới được.

"Được rồi, xin chờ một chút!"

Tiểu nhị trực tiếp ly khai.

Cũng không lâu lắm, rượu và thức ăn liền đã bưng lên.

Miêu Miêu!

Tiểu Tặc Miêu nghe thấy được như thế mỹ vị, trực tiếp chui ra, hơn nữa lúc này đây còn có rượu ngon.

"Triệu Phong, cảm tạ ngươi vi Hỏa Liệt Kim Dương tộc làm hết thảy!"

Thiên Hỏa Chân Thần nói thẳng.

Triệu Phong thực lực cường đại, chỉ có Thiên Vũ Đảo chủ địa bàn những cái Chân Thần kia biết rõ.

Nhưng lúc này Triệu Phong nhưng mà làm Hỏa Liệt Kim Dương tộc, để ý tới điểm ấy việc nhỏ.

"Tiện tay mà thôi mà thôi!"

Triệu Phong không có nhiều lời, trực tiếp hưởng thụ tại đây mỹ thực.

Mấy ngày về sau, Lam Nhãn Băng Lang tộc Tộc trưởng, hấp tấp chạy đến.

"Tộc trưởng!"

Lam Nhãn Băng Lang tộc Đại trưởng lão, ánh mắt lóe lên.

Triệu Phong cùng Thiên Vũ Đảo chủ kết thù, Thiên Vũ Đảo chủ nhất định sẽ không bỏ qua Triệu Phong; hắn tin tưởng Tộc trưởng trước khi đến, nhất định liên hệ rồi người của Thiên Vũ Đảo chủ .

Nhưng hắn không biết, Thiên Vũ Đảo chủ đã bị Triệu Phong chém giết!

Giao Dịch Linh Điện bên trong khác cường giả, toàn bộ đều không có rời đi, cũng chờ xem kịch vui.

Bất quá, mọi người không nghĩ tới chính là.

Lam Nhãn Băng Lang tộc Tộc trưởng chạy đến Tiên Trân Lâu, làm chuyện làm thứ nhất, lại là quỳ xuống.

Bịch!

Một gã Nhị giai Chân Thần, trực tiếp quỳ gối Triệu Phong trước người.

"Triệu tiền bối, chuyện lúc ban đầu, là Lam Nhãn Băng Lang tộc sai, tộc của ta nguyện ý giao ra Giao Dịch Linh Điện, cũng trở thành Triệu tiền bối phụ thuộc thế lực, chung thân vi Triệu tiền bối phục vụ!"

Lam Nhãn Băng Lang tộc Tộc trưởng, lập tức cầu khẩn nói.

Nhận được Đại trưởng lão truyền tin lúc, hắn cũng là trước tiên liên hệ người của Thiên Vũ Đảo chủ , nhưng lại phát hiện, toàn bộ liên lạc không được.

Cuối cùng nhất, hắn theo thế lực khác Chân Thần chỗ đó biết được, Thiên Vũ Đảo chủ thế lực, bị Triệu Phong tận diệt rồi.

"Cái này chuyện gì xảy ra?"

Giao Dịch Linh Điện trung đẳng lấy người xem náo nhiệt, lập tức ngây ngẩn cả người.

Lam Nhãn Băng Lang tộc, Thiên Vũ Đảo cao cấp nhất năm đại Tứ Tinh thế lực.

Nhưng lúc này, trong tộc Nhị giai Chân Thần, rõ ràng trực tiếp quỳ gối Triệu Phong trước mặt, cúi đầu nhận lầm!

"Bên cạnh ta, có thể không cần loại người như ngươi người!"

Triệu Phong lạnh lùng nói.

Lúc trước Triệu Phong chính diện chiến thắng Cô Lam, Lam Nhãn Băng Lang tộc Tộc trưởng lại nói Triệu Phong sử dụng thủ đoạn hèn hạ, thậm chí còn dùng lợi ích hối lộ Quỷ Lệ Chân Thần, lại để cho hắn ra tay giải quyết Triệu Phong.

Bá!

Tay áo huy động, Triệu Vong xuất hiện.

"Tử Vong Hắc Động!"

Triệu Vong trực tiếp vận chuyển Tử Vong Chi Mâu, phối hợp Tử Chú Chi Trượng, bắn ra tối đen như mực sương mù.

Cái kia đoàn khói đen còn không có hàng lâm, Lam Nhãn Băng Lang tộc Tộc trưởng phảng phất cũng đã cảm giác mình chết đi rồi.

Hô hưu hưu!

Đen kịt sương mù hình thành một cái Tử Vong Hắc Động, hấp thụ đến Lam Nhãn Băng Lang tộc Tộc trưởng trên người.

"A "

Dùng thực lực của hắn, căn bản không cách nào chống cự Tử Vong Chi Mâu, Tử Chú Chi Trượng uy năng.

Không đến một lát, Lam Nhãn Băng Lang tộc Tộc trưởng, hóa thành một đống bụi đất.

Toàn bộ Giao Dịch Linh Điện, tĩnh đáng sợ, tất cả người sững sờ tại nguyên chỗ, không thể tin được vừa rồi hình ảnh.

Lam Nhãn Băng Lang tộc Nhị giai Chân Thần, rõ ràng không hề chống cự chi lực, trực tiếp bị miểu sát!

"Tha mạng "

Lam Nhãn Băng Lang tộc tất cả người, toàn bộ quỳ trên mặt đất, toàn thân không ngừng run rẩy run.

"Các ngươi Tộc trưởng đã chết, lúc trước ân oán, ta tựu không truy cứu rồi!"

Triệu Phong lãnh đạm lên tiếng.

Triệu Phong rất nhanh tựu sẽ rời đi Thiên Vũ Đảo, hắn không cách nào cam đoan sau khi rời đi, Lam Nhãn Băng Lang tộc hội đối với Hỏa Liệt Kim Dương tộc ra tay.

Cho nên Triệu Phong cần suy yếu Lam Nhãn Băng Lang tộc, hoặc là chém giết Lam Nhãn Băng Lang tộc phần lớn cao tầng chiến lực, hoặc là trực tiếp chém giết hắn Tộc trưởng.

Vi để tránh cho giết chóc, Triệu Phong chỉ trảm giết một người!

Bá!

Giải quyết xong việc này về sau, Triệu Phong mang đi Triệu Vong, ly khai nơi đây.

Triệu Phong sau khi rời đi, hắn chém giết Lam Nhãn Băng Lang tộc tin tức, lập tức truyền ra; không đến mười ngày thời gian, truyền khắp toàn bộ Thiên Vũ Đảo.

Mà cũng không lâu lắm, một cái càng kình bạo phát tin tức truyền ra: Triệu Phong đem Thiên Vũ Đảo chủ thế lực cho nhổ rồi.

Như là người thứ nhất tin tức không có truyền ra trước khi, mọi người có lẽ sẽ không tin tưởng.

Nhưng Triệu Phong có thể bình yên vô sự sống ở Thiên Vũ Đảo, cái này cũng đã chứng minh, Thiên Vũ Đảo chủ thế lực, bị Triệu Phong phá hủy rồi.

Theo này, Triệu Phong là Thiên Vũ Đảo người mạnh nhất.

Sau đó, Hỏa Liệt Kim Dương tộc, trực tiếp di chuyển đến Thiên Vũ Đảo chủ địa bàn, một lần nữa chiếm giữ định căn.

Dù sao, Thiên Vũ Đảo chủ dưới địa bàn phương, có một đầu Hạ phẩm Thần Tinh mạch.

Một đầu tinh mạch, đủ để cải biến một chủng tộc tiền đồ.

"Ta đi rồi!"

Triệu Phong đứng tại Truyền Tống Trận đài bên trên, thân hình chậm rãi biến mất.

Trận đài bốn phía, đứng đấy Hỏa Liệt Kim Dương tộc cao tầng, còn có lúc trước Thanh Ngọc Dương tộc.

"Triệu Phong ca ca, nhất định phải trở lại xem chúng ta a!"

Thanh Ngọc Dương tộc tiểu công tử Lưu Vân, kích động gào lên.

Ngọc Lâm Nhi sờ lên Lưu Vân đầu, hai con ngươi hơi nước mông lung, tâm tình phức tạp nhìn về phía Triệu Phong.

Bá!

Sau một khắc, Triệu Phong thân hình, triệt để biến mất tại phía trên truyền tống cổ trận.

Chương 1212: Giữa đường gặp phải kẻ thù

Lam Hải Loan chính là phạm vi thống trị của Kim Ngọc Tộc, bên trong Loan gồm có lớn lớn nhỏ nhỏ gần mười cái Đảo vực, Thiên Vũ Đảo chỉ là một thành viên trong Lam Hải Loan!

Một ngày này, tại một thế lực Tứ tinh trong Lam Hải Loan, Truyền Tống Cổ Trận do thế lực này chưởng quản bỗng nhiên nhấp nhoáng quang mang tinh bạch.

Quang mang biến mất, một gã nam tử tóc hoàng kim đột nhiên xuất hiện.

Xung quanh Truyền Tống Cổ Trận có hai gã thị vệ lục giáp đứng thủ trận, tu vi đều cao tới Bán Thần. Bọn chúng không chỉ có trách nhiệm thủ hộ Truyền Tống Trận, còn hiểu biết một chút kiến thức về trận pháp, phụ trách thôi động Truyền Tống Trận.

- Đưa ra lệnh bài thân phận!

Một gã thủ vệ lục giáp trong đó liếc nhìn Triệu Phong một cái, trực tiếp quát lên.

- Ta là người của Thiên Vũ Đảo chủ!

Triệu Phong nói.

Toàn bộ Lam Hải Loan đều là lãnh địa của Kim Ngọc Tộc, mà trước đây Triệu Phong đã từng đánh chết Hề Phong, đắc tội với Đế Lâm

Chuẩn Thần, còn chém giết qua rất nhiều Chân Thần của Kim Ngọc Tộc. Thậm chí, thời điểm trọng bảo xuất hiện, Triệu Phong còn chỉ thị đám người Diệt Thế Hắc Giao Long ra tay cướp đoạt bảo vật Kim Ngọc Tộc đã đạt được tới tay nữa.

Có thể nói, người của Kim Ngọc Tộc ai nấy cũng đều hận Triệu Phong đến thấu xương.

Nhưng mà sợ rằng Kim Ngọc Tộc vĩnh viễn cũng sẽ không ngờ tới, Triệu Phong lại đang ở trong phạm vi thống trị của Kim Ngọc Tộc!

Bá!

Triệu Phong lấy ra một tấm lệnh bài bạch sắc.

Tấm lệnh bài này là do Triệu Phong lấy được từ trong Không gian Trữ vật của ba huynh đệ Thiên Vũ Đảo chủ. Tấm lệnh bài này chính là tượng trưng cho người của Thiên Vũ Đảo, có thể thông dụng bên trong địa bàn Lam Hải Loan.

Sau khi chứng minh thân phận xong, Triệu Phong liền dự bị trực tiếp rời đi.

- Chậm đã! Hiện tại ngươi đang ở trong địa bàn của Thiết Quỷ Môn thuộc Thanh Khung Đảo! Muốn rời khỏi nơi này, cần phải nộp hai mươi khối Thần Tinh Hạ phẩm!

Gã hộ vệ lục giáp vừa rồi kia đột nhiên ngăn cản Triệu Phong lại.

Triệu Phong thoáng sững sờ.

Hai mươi khối Thần Tinh Hạ phẩm, đối với một cường giả Bán Thần phổ thông mà nói, mặc dù cũng không tính là quá mức trân quý,

nhưng cũng không phải số lượng nhỏ.

Thế nhưng nếu như truyền tống tới là cường giả Huyền Quang Cảnh đại thành, như vậy tuyệt đối sẽ cầm không ra được hai mươi khối Thần Tinh Hạ phẩm!

Bởi vậy, Triệu Phong mới suy đoán, căn bản là không có quy củ này! Đây hoàn toàn là do những gã hộ vệ này ỷ vào thế lực cùng thực lực, khi dễ kẻ yếu mà thôi!

Trong cả Thần vực Man Hoang, khắp nơi đều có lợi ích cùng ức hiếp!

- Cút!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, phóng xuất ra uy áp Lực phách Lôi đạo kinh người.

Ầm ầm ầm!

Bốn phía xung quanh Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một cỗ lĩnh vực lôi điện ngũ sắc, cũng mang theo một cỗ Thánh Lôi Lực Phách uy chấn bát phương.

Phốc! Phốc!

Trong nháy mắt, hai gã hộ vệ lục giáp kia trực tiếp bị áp cho quỳ rạp trên mặt đất.

Đương nhiên, Triệu Phong ra tay cũng có chừng có mực, chỉ chấn nhiếp hai người này một chút mà thôi.

- Các hạ bớt giận! Chúng ta có mắt không tròng, Thiết Quỷ Môn căn

bản không có quy củ này!

Hai gã hộ vệ lục giáp nhất thời đổi giọng.

Chỉ bằng trong nháy mắt vừa rồi, bọn chúng liền có thể kết luận thực lực của Triệu Phong chí ít cũng vượt quá Chuẩn Thần Nhất giai!

Chuẩn Thần Nhất giai, ý tứ là chỉ cường giả Chuẩn Thần có được thực lực của Chân Thần Nhất giai!

Nhưng mà Chuẩn Thần có thể nói là tượng trưng vô cùng vinh quang, thân phận của một gã Chuẩn Thần Nhất giai hoàn toàn vượt qua một gã Chân Thần Nhất giai!

Hơn nữa, Chuẩn Thần càng cao cấp, sự vinh quang này lại càng chói mắt hơn!

Liền ví dụ như Thôn Thiên Chuẩn Thần của Phệ Thiên Thánh Địa, thực lực là Chuẩn Thần Tứ giai, hắn có thể trực tiếp chứng đạo Thần vị Tứ giai, thành tựu ngày sau thấp nhất cũng là Cổ Thần Cửu giai!

Nhưng mà những cường giả Chân Thần Tứ giai bình thường, ngay cả đường ranh giới Cổ Thần cũng có khả năng không đạt tới nổi!

Triệu Phong triệt hồi uy áp, trực tiếp rời đi.

- Kim Ngọc Tộc cũng không biết ta ở trong địa bàn Lam Hải Loan, bởi vậy mới không có nghiêm tra cẩn thận!

Trong lòng Triệu Phong vô cùng rõ ràng.

Nếu như Kim Ngọc Tộc biết được Triệu Phong đang ở bên trong địa bàn Lam Hải Loan, nhất định sẽ tuyên bố Lệnh truy nã toàn Loan.

Thời điểm ngay khi Triệu Phong vừa xuất hiện ở nơi này, nói không chừng cũng đã bị thế lực nơi này bao vây lại rồi.

Bất quá, người muốn giết chết Triệu Phong cũng không chỉ có một mình Kim Ngọc Tộc!

Trước đây khi tiến vào Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ, có các thế lực của Cổ Lũng Vực, Dương Lăng Vực, Thiên Vận Vực! Mà một vài thế lực trước đây Triệu Phong gặp phải, trên cơ bản toàn bộ đều thuộc về Cổ Lũng Vực mà thôi.

- Chỉ cần rời khỏi được Cổ Lũng Vực, trên cơ bản ta liền sẽ an toàn!

Mặc dù nói như thế, nhưng mà lãnh địa Cổ Lũng Vực khổng lồ vô hạn, mênh mông vô biên. Thế lực Tứ tinh rưỡi giống như Kim Ngọc Tộc tại Lam Hải Loan này, trong toàn bộ Cổ Lũng Vực, ít nhất cũng có ba mươi thế lực trở lên!

Bởi vậy có thể tưởng tượng, Thiên Vũ Đảo nơi Triệu Phong vừa mới tiến vào Thần vực Man Hoang trước đây là nhỏ bé đến cỡ nào!

- Một thế lực Tứ tinh như Thiên Vũ Đảo chủ vậy, chưởng khống đều là các Truyền Tống Trận Tiểu hình. Chỉ có các thế lực Tứ tinh rưỡi trở lên, mới có thể chưởng khống Truyền Tống Trận Đại hình, cự ly truyền tống sẽ hơi xa hơn một chút…

Trước khi Triệu Phong rời khỏi Thiên Vũ Đảo, đã hỏi thăm rõ ràng những cái này.

Nói cách khác, nếu như Triệu Phong suy nghĩ an toàn, chỉ có thể lợi dụng Truyền Tống Trận Tiểu hình của các thế lực Tứ tinh mà thôi.

Nếu như muốn cấp tốc rời khỏi Cổ Lũng Vực, nhất định phải lợi dụng

Truyền Tống Trận Đại hình của các thế lực Tứ tinh rưỡi, thậm chí là thế lực Ngũ tinh. Như vậy chí ít có thể tiết kiệm được thời gian gấp năm lần trở lên.

Bất quá, những Truyền Tống Trận Đại hình này đều được chưởng khống trong tay các thế lực Tứ tinh rưỡi, Tứ tinh đỉnh phong cùng với Ngũ tinh.

Thứ nhất, hiện tại Triệu Phong đã đắc tội quá nhiều thế lực, phải cẩn thận một chút!

Thứ hai, Triệu Phong không có lệnh bài thân phận, căn bản không có khả năng sử dụng những Truyền Tống Trận này!

Giống như vừa rồi, Triệu Phong chỉ mới truyền tống từ Thiên Vũ Đảo đến một cái Đảo vực nhỏ khác, thủ vệ nơi này đã yêu cầu Triệu Phong đưa ra lệnh bài thân phận, bằng không cũng sẽ không thả cho Triệu Phong đi đơn giản như vậy.

- Trước tiên rời khỏi Lam Hải Loan rồi tính tiếp!

Lệnh bài thân phận của Thiên Vũ Đảo chỉ có thể thông hành bên trong Lam Hải Loan, cho nên Triệu Phong dự định trước rời khỏi Lam Hải Loan rồi mới tính tiếp.

o0o

Mười mấy ngày sau, Triệu Phong đã đứng trên Truyền Tống Trận trong một tòa cổ lâu.

- Sắp sửa rời khỏi Lam Hải Loan rồi!

Triệu Phong lẩm bẩm nói.

Sau khi thông qua tòa Truyền Tống Trận này, Triệu Phong liền triệt để ly khai phạm vi thế lực của Lam Hải Loan.

Nhưng ngay tại lúc này, một tòa Truyền Tống Trận bên cạnh Triệu Phong đột nhiên lấp lánh quang mang tinh bạch.

Bá!

Ba đạo nhân ảnh đột nhiên hiện lên trong Truyền Tống Trận. Hai gã thanh niên cẩm y, một vị lão giả kim bào.

- Là ngươi!

Một gã thanh niên trong đó nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong, thần sắc cực kỳ kinh ngạc. Sau một lát, gã thanh niên này đột nhiên lộ ra vẻ giận dữ, hai mắt đằng đằng sát ý.

Người này, không ngờ lại là Đế Lâm Chuẩn Thần!

Đương nhiên, ngay cả Triệu Phong cũng thoáng sửng sốt trong chốc lát. Hắn căn bản không ngờ tới, tại thời điểm sắp sửa rời khỏi lãnh địa Lam Hải Loan, không ngờ lại gặp phải Đế Lâm Chuẩn Thần như vậy.

Bất quá, đến lúc Đế Lâm Chuẩn Thần kịp phản ứng lại, thì Triệu Phong đã thuận lợi truyền tống ly khai.

- Làm sao vậy, Đế Lâm Chuẩn Thần?

Một gã thanh niên khác, khuôn mặt góc cạnh phân minh, thân thể hơi chút cường tráng bên cạnh hắn chợt hỏi.

- Người vừa rồi kia, lúc trước ở trong Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ, nơi nơi chốn chốn đều đối địch với Kim Ngọc Tộc! Thậm chí còn từng xuất thủ cướp giật qua tài nguyên của Kim Ngọc Tộc nữa!

Đế Lâm Chuẩn Thần một hơi nói ra tội trạng của Triệu Phong.

Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ đột nhiên đóng lại trước thời hạn, kết quả cuối cùng, thu hoạch của Kim Ngọc Tộc so với các thế lực khác có thể nói là cực kỳ ít ỏi. Sau khi trở về, Thiên Hoa Chân Thần thậm chí từng đích thân tới khiển trách Đế Lâm Chuẩn Thần một trận nữa.

Nguyên nhân vì thù oán riêng tư của Đế Lâm Chuẩn Thần, nên Kim Ngọc Tộc mới xuất thủ đối phó Triệu Phong, cuối cùng khiến cho tổn thất hai gã Chân Thần Tam giai. Về sau trong tràng tranh đoạt trọng bảo, Tiểu đội của Triệu Phong lại đặc biệt cố ý nhằm vào Kim Ngọc Tộc.

- Chúng ta mau đuổi theo, tuyệt đối không thể bỏ qua cho kẻ này!

Đế Lâm Chuẩn Thần lập tức nói.

Sau đó, ba người liền bước lên tòa Truyền Tống Trận mà đã Triệu Phong truyền tống rời đi.

- Kẻ này có lai lịch gì? Tại sao lại xuất hiện ở lãnh địa Kim Ngọc Tộc chúng ta?

Gã thanh niên thân thể cường tráng kia có chút nghi vấn, hỏi.

Theo ý tứ của Đế Lâm Chuẩn Thần, thì Triệu Phong chính là đối địch với Kim Ngọc Tộc! Nhưng mà một người như vậy, vì sao lại có thể xuất hiện trong lãnh địa của Kim Ngọc Tộc? Chuyện này không phải rất kỳ quái sao?

Phải biết rằng, trong toàn bộ Lam Hải Loan này, cũng chỉ có mỗi mình Kim Ngọc Tộc mới có khả năng kết nối với Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ!

- Cái này…

Thần sắc Đế Lâm Chuẩn Thần khẽ ngẩn ra.

Tại sao Triệu Phong lại xuất hiện trong lãnh địa của Kim Ngọc Tộc phạm vi?

Vừa rồi hắn đột nhiên nhìn thấy Triệu Phong, đầu óc có chút hỗn loạn, hoàn toàn không hề nghĩ tới điểm này.

- Bắt kẻ này lại, chẳng phải sẽ biết rồi sao? Hơn nữa bảo vật trên người kẻ này cũng không ít! Với thực lực của Địa Hải Chân Thần, hoàn toàn có thể dễ dàng bắt được hắn!

Đế Lâm Chuẩn Thần nói với vị lão giả đứng một bên.

- A?

Lão giả này cũng không quá để ý tới chuyện này, bởi vì đối phương cũng chỉ là một gã Chuẩn Thần mà thôi.

Nhưng ý tứ những lời này của Đế Lâm Chuẩn Thần cũng đã rất rõ ràng, muốn bắt giữ tiểu tử kia, còn cần hắn phải xuất thủ mới được! Bởi vậy, Địa Hải Chân Thần mới có chút kinh ngạc.

- Mau thôi động Truyền Tống Trận!

Đế Lâm Chuẩn Thần quát đám thủ vệ bên cạnh trận đài một tiếng.

- Vâng! Vâng!

Một gã hộ vệ lập tức để vào trận pháp mấy khối Thần Tinh Hạ phẩm, sau đó thôi động trận pháp.

Ba người trước mắt chính là người của Kim Ngọc Tộc, người thống trị tối cao của toàn bộ Lam Hải Loan, hắn nào dám chậm trễ?

Bá!

Ba người Kim Ngọc Tộc lập tức theo sát sau Triệu Phong, truyền tống chuyển đi.

o0o

Ngay khoảnh khắc ba người Kim Ngọc Tộc xuất hiện trên một tòa Truyền Tống Cổ Trận khác, cả ba người lập tức trực tiếp phóng lên cao, nhưng lại không hề phát hiện ra tung tích của Triệu Phong!

- Bỏ chạy thật nhanh a!

Đế Lâm Chuẩn Thần hừ lạnh một tiếng.

- Gã nam tử tóc hoàng kim vừa rồi từ nơi này đi ra, đã rời đi theo phương hướng nào?

Đế Lâm Chuẩn Thần hỏi một gã thủ vệ đứng bên cạnh trận đài Truyền Tống Trận.

- Phía Đông!

Gã thủ vệ vừa nói xong, Địa Hải Chân Thần liền dẫn theo hai người

còn lại, hóa thành một đạo quang mang ám kim sắc, biến mất ở phía chân trời.

Sau khi phi hành một đoạn thời gian, Địa Hải Chân Thần đột nhiên dừng lại.

- Không cảm giác có lực lượng ba động nào cả! Phương hướng tựa hồ không đúng!

Địa Hải Chân Thần khẽ nhíu mày.

Nếu như Triệu Phong cấp tốc phóng chạy, nhất định sẽ phải vận dụng Bí thuật cường đại tiến hành phi hành, bởi vậy nhất định sẽ có một chút khí tức lực lượng lưu lại trong thiên địa.

Nhưng mà dọc theo đường truy đuổi nãy giờ, Địa Hải Chân Thần không hề phát hiện ra bất kỳ khác thường gì.

Bất quá, gã thủ vệ nơi đó cũng không có khả năng lừa gạt bọn họ.

- Không ngờ lại để cho hắn chạy thoát!

Đế Lâm Chuẩn Thần siết chặt hai nắm tay, hừ nhẹ một tiếng.

- Chúng ta tiếp tục lên đường thôi! Lần này các ngươi đi ra cũng không phải để chơi đùa!

Lão giả Chân Thần Ngũ giai này nói với Đế Lâm Chuẩn Thần cùng gã thanh niên cường tráng còn lại.

- Vâng!

Hai người đồng thời gật đầu, không có ý kiến gì nữa. Lần này bọn họ

đi ra ngoài, cũng là có nhiệm vụ trong người.

Sưu! Sưu! Sưu!

Rất nhanh, ba người đã trực tiếp rời đi.

Một hồi lâu sau, cách địa phương ba người Kim Ngọc Tộc rời đi một khoảng không xa, đột nhiên xuất hiện một tầng trọng ảnh hư không.

Bá!

Thân ảnh Triệu Phong chậm rãi hiện lên.

- Không ngờ lúc này lại đụng phải Đế Lâm Chuẩn Thần!

Triệu Phong thở dài một tiếng.

Ngay thời điểm sắp sửa rời khỏi phạm vi thế lực của Kim Ngọc Tộc, không ngờ lại có thể đụng phải Đế Lâm Chuẩn Thần, vận khí của hắn thật đúng là xui xẻo!

Nếu không phải hắn biết Không Gian Thuấn Di, lại còn có Thời Không Trường Bào, nói không chừng thật sự sẽ rơi vào trong tay đám người Kim Ngọc Tộc rồi.

Bá!

Triệu Phong thu hồi Thời Không Trường Bào vào trong Không gian Trữ vật.

Phẩm cấp của Thời Không Trường Bào tương đương với Quyền trượng Tử Chú, đều thuộc về Thần khí Cực phẩm, không thể đơn giản bại lộ ra ngoài, bằng không sẽ dẫn tới một hồi họa sát sinh!

- Chỉ đành phải cải biến phương hướng mà thôi!

Triệu Phong chỉ đành phải lâm thời cải biến lộ tuyến.

o0o

Phi hành mấy tháng đằng đẳng, cuối cùng Triệu Phong rốt cuộc cũng đi tới địa bàn một thế lực Tứ tinh.

- Không có thực lực, quả nhiên nửa bước khó đi!

Triệu Phong cảm thán một câu.

Trước đây, Diệt Thế Hắc Giao Long đã từng nói, nếu Triệu Phong nghĩ muốn đi tìm Triệu Vũ Phỉ, chí ít cũng cần mất một ngàn năm mới được! Hiện tại cuối cùng Triệu Phong cũng đã tin.

Với thực lực hiện tại của Triệu Phong, muốn truyền tống xuyên Vực cũng đã khó khăn vô cùng, càng không nói tới trước đây chỉ mới có tu vi Huyền Quang Cảnh đại thành!

Mượn dùng các Truyền Tống Trận của thế lực Tứ tinh trên đường, Triệu Phong tiếp tục chạy đi.

o0o

Một ngày này, Triệu Phong xuất hiện bên trong một tòa cổ lâu kim sắc.

Ngay khoảnh khắc vừa xuất hiện, hắn liền cảm thụ được Áo nghĩa ba động kinh thiên động địa lan tràn khắp nơi.

Oanh! Phanh! Oành!

Thanh âm bạo tạc khủng bố liên tục dội thẳng vào trong lỗ tai Triệu Phong.

Phóng nhãn nhìn lại, phía chân trời phương xa đang bị một tầng băng lôi phong hỏa bao phủ.

- Đây là… đại chiến giữa các thế lực?

Triệu Phong cũng đoán được một chút tình huống.

Đại chiến giữa các thế lực trong Thần vực Man Hoang hoàn toàn bất đồng với đại chiến trong Đại Lục Vực. Vẫn còn cách xa mấy trăm vạn dặm, Triệu Phong cũng có thể cảm nhận được chiến đấu kinh khủng trên chiến trường đằng kia.

Sưu sưu sưu!

Một Tiểu đội thân khoác chiến giáp màu nâu đột nhiên phóng thẳng về phía thế lực nơi Triệu Phong đang đứng.

- Giết sạch tất cả mọi người ở đây!

Gã Đội trưởng của chi Tiểu đội kia lãnh đạm vô tình hạ lệnh.

Chương 1213: Sinh mệnh chi mâu

- Giết sạch tất cả mọi người ở đây!

Gã Đội trưởng của chi Tiểu đội kia lãnh đạm vô tình hạ lệnh.

Chi Tiểu đội này tổng cộng có sáu người, Đội trưởng có thực lực Chân Thần Tam giai, những người còn lại, tất cả đều là Chân Thần Nhất giai!

Triệu Phong nhìn lướt qua một vòng thế lực mà chính mình vừa mới truyền tống đến này. Hiện tại ở nơi này chỉ còn lại có vài gã Chân Thần Nhất giai, một vài Bán Thần Huyền Quang Cảnh, còn lại đều là những người già yếu, ngay cả Huyền Quang Cảnh cũng không đạt tới.

- Xem ra, đây không phải là chiến tranh giữa các thế lực Tứ tinh phổ thông, mà hẳn là chiến tranh giữa các thế lực Tứ tinh rưỡi!

Trong lòng Triệu Phong thầm suy đoán.

Nếu chỉ là giao chiến giữa các thế lực Tứ tinh phổ thông, một cái Tiểu đội làm sao có thể có nhiều cường giả Chân Thần như vậy?

Hơn nữa, quy mô chiến đấu tại chân trời phương xa kia lại kinh thiên động địa đến như vậy, chí ít cũng phải có hai ba mươi cường giả Chân Thần cường đại tham chiến.

- Nếu là thế lực Tứ tinh rưỡi, như vậy nơi này là lãnh địa của Thần

Thảo Môn!

Sau khi đánh chết ba huynh đệ Thiên Vũ Đảo chủ, Triệu Phong đạt được địa đồ hoàn toàn mới, cũng hiểu một chút đối với các thế lực chung quanh Lam Hải Loan.

Nếu như là chiến tranh giữa các thế lực Tứ tinh rưỡi, như vậy tất cả các thế lực Tứ tinh bên trong sự quản hạt của thế lực Tứ tinh rưỡi cũng đều phải tham chiến.

Thế lực Tứ tinh mà Triệu Phong vừa truyền tống tới này, chính là một thành viên phải tham gia vào chiến trường Tứ tinh rưỡi khủng bố kia. Cường giả trong thế lực này hẳn cũng đã gia nhập vào chiến trường rồi.

Bá!

Trong tay gã Tiểu Đội trưởng kia xuất hiện một cái la bàn màu cổ đồng.

Gã Đội trưởng vỗ tay lên la bàn một cái, từ trong la bàn nhất thời bộc phát ra một tầng quang mạc hoàng sắc trong suốt, xông thẳng lên thiên không.

Sau khi tầng quang mạc hoàng sắc này đạt tới độ cao nhất định, liền tản ra bốn phía xung quanh, cuối cùng hình thành nên một cái quang tráo màu vàng nhạt, bao phủ toàn bộ địa bàn thế lực Tứ tinh này vào bên trong.

Sưu sưu sưu!

Sau đó, toàn bộ thành viên chi Tiểu đội này nhảy vào trong thế lực này, điên cuồng giết chóc.

- Xông lên! Giết chết đám tặc tử này!

Các thành viên còn lưu lại trong thế lực này lập tức lao ra, bộ dáng tất cả mọi người đều là mặc kệ sống chết, quyết phản kháng tới cùng.

Thế nhưng thực lực của bọn họ quá yếu, căn bản không phải là đối thủ của chi Tiểu đội này, xông lên cũng chỉ là chịu chết mà thôi.

- Haizzz… cá lớn nuốt cá bé a!

Triệu Phong thở dài một tiếng, bất động thanh sắc thối lui về phía hậu phương.

Chuyện này không quan hệ gì với mình, huống hồ cho dù hắn muốn quản cũng không quản được. Song phương khai chiến đều là thế lực Tứ tinh rưỡi, bên trong hiển nhiên là có cường giả Cổ Thần tọa trấn.

- Hửm? Bên đó còn có một gã Bán Thần!

Trong Tiểu đội, một gã Chân Thần Nhất giai mang theo vẻ mặt hưng phấn, phóng thẳng về phía Triệu Phong.

Hai phe thế lực phát sinh đại chiến, đều là dùng số đầu người để tính chiến công. Đối với Chân Thần Nhất giai mà nói, Bán Thần chính là con mồi ngon lành nhất!

- Ta chỉ vừa mới sử dụng Truyền Tống Trận đi tới nơi này, cũng không phải người của thế lực này!

Triệu Phong liếc nhìn về phía gã Chân Thần Nhất giai này một cái, mở miệng giải thích.

- Hắc hắc… Đừng mơ tưởng lừa dối ta! Ngươi chính là người của Thần Thảo Môn!

Ánh mắt gã Chân Thần Nhất giai kia khẽ ngưng lại, sau đó cười gian một tiếng, nói.

Vừa rồi quả thật Triệu Phong đã hiện thân tại phụ cận Truyền Tống Trận, hơn nữa đặc thù bề ngoài thân thể cùng với khí tức trên người Triệu Phong, cũng tuyệt đối không giống người của thế lực đối địch.

Nhưng đối phương bất quá chỉ là một gã Bán Thần, giết thì cũng thôi, lại còn có thể đổi lấy chiến công nữa.

Muốn trách cũng chỉ có thể trách vận khí hắn không tốt, chưa có hỏi thăm tình huống rõ ràng, đã truyền tống đến phạm vi thế lực của Thần Thảo Môn.

- Chịu chết đi!

Gã Chân Thần Nhất giai này huy động trường kích trong tay, đâm thẳng về phía Triệu Phong.

- Gào!

Một đạo Long ảnh hoàng sắc khổng lồ từ trong đầu thương lao ra, nháy mắt đã che khuất bầu trời, phát ra trận trận Long ngâm, lao thẳng về phía Triệu Phong.

- Buồn cười!

Sắc mặt Triệu Phong lạnh lẽo.

Cho dù mình thật sự rất giống người của Thần Thảo Môn đi nữa, đối phương cũng có thể thẩm tra thân phận trước rồi mới nói sau. Nhưng không ngờ người này lại trực tiếp hạ sát thủ, căn bản mặc kệ Triệu Phong rốt cuộc là người của thế lực nào.

Mắt thấy đầu Long ảnh hoàng sắc khổng lồ này sắp sửa nuốt chửng Triệu Phong, đột nhiên, hắn chợt khẽ vươn một tay ra, nhẹ nhàng nắm lại.

Ùng ùng!

Lực lượng Ngũ Hành Áo Nghĩa dung nhập vào trong thiên địa, phối hợp với ý chí lực lượng của Triệu Phong, hình thành nên một cỗ thiên địa vĩ lực kinh thiên khổng lồ.

Nhất thời, khắp thiên địa phảng phất như tập trung về phía Triệu Phong, thiên địa vĩ lực khủng bố ngưng tụ thành một bàn tay ngũ sắc như thực chất, nắm chặt lấy đầu của Long ảnh ám hoàng sắc kia.

Oanh oành!

Một thanh âm nổ tung vang lên, Long ảnh ám hoàng sắc kia trực tiếp bị Triệu Phong bóp cho nổ tung.

- Cái gì?

Gã Chân Thần Nhất giai này nhất thời ngây ngẩn tại chỗ, sững người ra như tượng. Công kích của mình, không ngờ lại bị đối phương phá hủy một cách đơn giản như vậy!

Cường giả Chuẩn Thần, hơn nữa ít nhất cũng là Chuẩn Thần Nhị giai! Nếu không, làm sao có thể cường đại như vậy? Mà một gã Chuẩn Thần Nhị giai, cho dù ở trong một thế lực Tứ tinh rưỡi cũng

được xem như là thiên tài tuyệt thế rồi!

- Ta đã nói là, ta chỉ đi ngang qua đây mà thôi!

Triệu Phong nhìn chằm chằm gã Chân Thần Nhất giai kia, lạnh lùng nói. Sau đó, Triệu Phong xoay người rời đi.

- Lưu lại!

Ngay vào lúc này, một thanh âm rít gào đột nhiên vang lên.

Sau đó, một đạo thân ảnh màu nâu, mang theo uy áp Lực phách kinh người, phóng thẳng về phía Triệu Phong.

- Các ngươi có ý gì đây?

Triệu Phong liếc nhìn đạo thân ảnh màu nâu này một cái. Đối phương chính là Đội trưởng của chi Tiểu đội này, là cường giả Chân Thần Tam giai!

- Ta từng gặp qua các Chuẩn Thần Nhị giai trong tất cả các thế lực phụ cận, như chưa từng gặp qua ngươi!

Ánh mắt gã Chân Thần Tam giai kia sáng quắc nhìn về phía Triệu Phong.

Trong Thần Thảo Môn, kể cả trong hai đại thế lực Tứ tinh rưỡi phụ cận, hắn đều chưa từng gặp qua Chuẩn Thần Nhị giai nào có dáng vẻ giống như Triệu Phong vậy.

- Thần vực Man Hoang lớn đến thế nào? Ngươi có thể biết hết được người thiên hạ sao?

Triệu Phong bình thản nói.

- Hừ! Trước theo ta trở về Hoàng Long Các! Nếu như ngươi không phải là người của Thần Thảo Môn, Hoàng Long Các sẽ thả ngươi đi sau!

Gã Chân Thần Tam giai này quát lạnh.

Thần sắc Triệu Phong trầm xuống. Thân phận của mình, căn bản không thể điều tra.

Hơn nữa Triệu Phong tin chắc, chỉ cần đối phương tra được mình không phải là người của thế lực Tứ tinh rưỡi, khẳng định sẽ không buông tha cho mình đơn giản như vậy.

- Đi theo ta!

Thấy Triệu Phong không trả lời, gã Chân Thần Tam giai này trực tiếp xuất thủ.

Oanh!

Toàn thân hắn ba động một tầng lân giáp ám hoàng sắc, dẫn động lực lượng Thổ thuộc tính trong thiên địa, phảng phất như biến thành một ngọn núi cao nguy nga, đứng sừng sững trước mặt Triệu Phong.

Đối mặt với kinh khủng uy áp Lực phách này, gã Chân Thần Nhất giai bên cạnh kia trực tiếp phun ra một ngụm tiên huyết, cấp tốc thoái lui về phía sau.

- Nếu đã muốn chiến, vậy thì chiến a!

Triệu Phong cũng mất đi kiên nhẫn.

Trong chi Tiểu đội này cũng chỉ có một gã Chân Thần Tam giai mà thôi, căn bản không làm gì được chính mình. Chỉ là, đắc tội với thế lực Tứ tinh rưỡi này, sợ rằng Triệu Phong lại phải thay đổi lộ tuyến, đi đường vòng nữa rồi.

Bất quá cái này cũng không cách nào tránh khỏi, hai đại thế lực này đang khai chiến, cho dù không có chuyện này, Triệu Phong cũng khó có thể sử dụng Truyền Tống Trận của bọn chúng.

Vù vù vù!

Thân thể Triệu Phong nhất thời dâng cao lên vài phần, một tầng lôi quang ngũ sắc bùng phát ra, Lôi lực ngũ thải đáng sợ điên cuồng vần vũ bốn phía xung quanh Triệu Phong.

Đồng dạng là công pháp luyện thể, nhưng thời điểm Triệu Phong triển lộ lực lượng thể phách, đại thế thiên địa trong nháy mắt đã tập trung về phía Triệu Phong.

Đây là bởi vì Thần lực Ngũ Hành của Triệu Phong có ẩn chứa Ngũ Hành Áo Nghĩa, càng phù hợp hơn với thiên địa tự nhiên.

Gã Chân Thần Tam giai kia thấy Triệu Phong cũng là người luyện thể, hơn nữa thành tựu luyện thể, so với chính mình tựa hồ còn cao hơn một chút, sắc mặt nhất thời cực kỳ khó coi.

- Hoàng Long Chiến Thiên!

Hai tay gã Chân Thần Tam giai đánh ra một quyền, tạo thành một đầu Cự long thổ hoàng sắc khí thế lẫm lẫm, bộ dáng dữ tợn đáng sợ, thân thể ngưng thực gần như thực chất.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong vận chuyển Thần lực Ngũ Hành, vỗ mạnh hai nắm tay một cái, một tòa lôi sơn ngũ sắc nhất thời xuất hiện trên không trung.

Ùng ùng!

Tòa lôi sơn ngũ sắc bắn ra lôi lực kinh người, ẩn chứa lực lượng hủy diệt, trực tiếp xỏ xuyên qua đầu Hoàng long kia, đánh thẳng lên trên ngực gã Chân Thần Tam giai kia.

Gã Chân Thần Tam giai này bị đánh lui về phía sau một bước, nhất thời ngây ngẩn tại chỗ.

- Làm sao có thể?

Sắc mặt gã Chân Thần Tam giai vô cùng kinh hãi.

Tuy rằng hắn cũng chưa xuất ra toàn lực, nhưng mà Chuẩn Thần Nhị giai làm sao có thể dễ dàng đánh bại chiến kỹ của hắn?

Lẽ nào, đối phương lại là Chuẩn Thần Tam giai sao?

Chuẩn Thần Tam giai, đây chính là thiên tài tuyệt thế chỉ có thế lực Tứ tinh đỉnh phong mới có thể có, tại sao đối phương lại xuất hiện ở chỗ này? Hơn nữa, nếu như đối phương là Chuẩn Thần Tam giai mà nói, quả thật không thể nào là người của Thần Thảo Môn!

- Các hạ chớ trách, ngươi thật sự không phải là người của Thần Thảo Môn! Là ánh mắt tại hạ vụng về rồi!

Gã Chân Thần Tam giai này lập tức mở miệng xin lỗi Triệu Phong.

Bởi vì sau lưng Triệu Phong rất có khả năng là một thế lực Tứ tinh đỉnh phong cường đại, thậm chí càng đáng sợ hơn! Mà Hoàng Long Các sau lưng hắn chỉ là một thế lực Tứ tinh rưỡi mà thôi, so với thế lực Tứ tinh đỉnh phong vẫn còn một khoảng cách rất lớn!

- Hửm? Đây là…

Ánh mắt gã Chân Thần Tam giai chợt nhìn xuống sâu bên dưới lòng đất.

Vừa rồi hắn giao phong kịch liệt với Triệu Phong, đem mặt đất chỗ này oanh kích san bằng một mảng lớn.

Lúc này, tại một chỗ nào đó sâu bên trong lòng đất đột nhiên lộ ra một phiến đá cứng rắn, trên đó còn có một đám văn lộ trận pháp lập lòe nhàn nhạt.

- Ha ha… hóa ra là trốn ở chỗ này!

Gã Chân Thần Tam giai này nhìn chằm chằm xuống sâu bên trong lòng đất, trong tay xuất hiện một tấm lệnh bài truyền tin, lập tức truyền đi một đạo tin tức.

- Các hạ, là ta đã nhận lầm ngươi! Ngày sau Hoàng Long Các chúng ta nhất định sẽ đăng môn tạ lỗi! Hiện tại Hoàng Long Các ta đang khai chiến với Thần Thảo Môn, nếu như các hạ đã không liên quan gì với chuyện này, xin hãy nhanh chóng rời đi, tận lực không nên tới gần khu vực chiến trường!

Gã Chân Thần Tam giai này khẽ mỉm cười, khách khí nói với Triệu Phong.

Nếu không phải hắn chiến đấu với Triệu Phong, đánh bậy đánh bạ,

khiến mục tiêu bạo lộ ra, chỉ sợ hắn đã bỏ lỡ mất cơ hội lập công này.

Rất rõ ràng, trong lòng đất bên dưới có một gian mật thất đặc thù, bốn phía mật thất còn có trận pháp Huyễn đạo che giấu khí tức. Thần thức cùng đạo cụ bình thường căn bản không thể nào thăm dò ra được nơi này.

Lúc này, chỉ cần bắt giữ được mục tiêu, hắn chính là một đại công thần!

- Haizzz…

Sâu bên trong lòng đất truyền ra một tiếng thở dài già nua, chán nản.

Ngay sau đó, hai đạo nhân ảnh đột nhiên phóng thẳng lên. Một trong hai đạo thân ảnh kia còn phát ra một cỗ uy thế khổng lồ, khiến cho thần sắc Triệu Phong lập tức chấn kinh.

Một người trong đó thân mặc đại bào bích lục, tản mát ra khí tức kinh người, uy thế ngập trời, là cường giả Chân Thần Tứ giai!

Ở bên cạnh hắn còn có một nàng nữ tử thân mặc váy dài xanh lục, mái tóc xanh như cành liễu rũ, làn da nõn nà, một cặp nhãn mâu bích lục sắc, xoay chuyển linh động lại tràn ngập sinh cơ nồng đậm.

Từ xa nhìn lại, xung quanh nữ tử này tràn ngập khí tức sinh cơ tự nhiên nồng đậm, phảng phất như một nàng Công chúa Sâm Lâm vậy.

Ánh mắt nữ tử váy xanh lục liếc nhìn về phía Triệu Phong, trong mắt lộ ra một tia thần sắc đau thương nhàn nhạt.

Sắc mặt Triệu Phong khẽ chấn động. Dung mạo nữ tử này giống hệt như một tác phẩm thiên nhiên hoàn mỹ, nhưng lại khiến cho người ta không sinh ra nổi bất luận ý tứ khinh nhờn gì!

Đặc biệt thời điểm vừa chạm đến ánh mắt của nàng, tâm cảnh của Triệu Phong liền trong nháy mắt trở nên an tĩnh bình hòa xuống.

- Hừ!

Vị lão giả thân mặc lục bào kia liếc nhìn Triệu Phong một cái, trong mắt hiện lên sát ý lạnh như băng.

Nếu không phải Triệu Phong bỗng nhiên chui ra, lại còn mạnh mẽ chiến đấu với gã Chân Thần Tam giai kia, có lẽ bọn họ đã có thể tránh thoát trận lục soát lần này của địch nhân, sau đó nhân cơ hội rời khỏi.

Triệu Phong cũng hiểu được mình đã vô tình mang tai họa đến cho hai người kia.

Hơn nữa, sở dĩ chi Tiểu đội này kiểm tra nghiêm khắc như vậy, không chịu buông tha cho chính mình, hóa ra là có mục tiêu quan trọng. Mà chính mình tựa hồ còn giúp đỡ bọn chúng, khiến cho mục tiêu quan trọng này bại lộ ra.

- Tiền bối thứ lỗi, là vãn bối vô ý!

Ngữ khí Triệu Phong có chút áy náy, xin lỗi một câu. Đây tuyệt đối là chuyện ngoài ý muốn của hắn!

- Đi, Ngưng Nhi!

Tuy rằng lão giả thật sự rất hận Triệu Phong, nhưng cũng không xuất

thủ với hắn, mà trực tiếp mang theo nữ tử kia, cấp tốc chạy đi.

Bất quá ngay vào lúc này, từ phía chân trời xa xa đột nhiên truyền đến một cỗ uy áp khổng lồ.

Ùng ùng!

Một tầng mây ám hoàng sắc điên cuồng nghiền ép tới, khắp thế giới phảng phất như rơi vào bóng đêm. Tất cả mọi người ở nơi này đều cảm thấy một cỗ áp lực cùng bất an nặng nề.

- Ha ha… các ngươi còn muốn chạy nơi nào?

Bên trên đám mây kia, đang đứng một vị lão giả làn da ám hoàng sắc, sau lưng còn mọc ra một cái đuôi dài.

- Trọng Thổ Chân Thần!

Lão giả lục bào liếc nhìn gã cường giả Chân Thần vừa mới chạy tới, thần sắc nhất thời đại biến.

Trọng Thổ Chân Thần, là cường giả Chân Thần Ngũ giai của Hoàng Long Các!

- Ngươi đã cùng đường rồi, Sinh Mệnh Chi Mâu!

Ánh mắt Trọng Thổ Chân Thần trực tiếp rơi xuống trên người nữ tử váy xanh lục kia.

Chương 1214: Giao phó

- Sinh Mệnh Chi Mâu?

Trong lòng Triệu Phong cả kinh, một lần nữa quan sát nữ tử này.

Nàng nữ tử này cứ như vậy phiêu phù giữa không trung, nhưng lại thể hiện ra một loại cảm giác Thần thánh siêu phàm thoát tục, không nhiễm một hạt bụi trần! Thiên địa xung quanh hôn ám, sát ý bốc lên cuồn cuộn, thế nhưng không gian mất thước xung quanh nàng lại là sinh ý dạt dào, vẫn luôn duy trì một mảnh tĩnh lặng, an bình.

Hóa ra, bản thân nàng có được Sinh Mệnh Chi Mâu, một trong những hậu duệ Bát Đại Thần Mâu! Sinh Mệnh Chi Mâu, loại Thần Mâu có sức chiến đấu yếu nhất trong số hậu duệ của Bát Đại Thần Mâu.

Nhưng mà trong truyền thuyết, chỉ cần linh hồn chưa bị hủy diệt, bất luận là thương thế tật bệnh gì trên thân thể, Sinh Mệnh Chi Mâu đều có thể đơn giản trị liệu!

Hơn nữa, trong Thần vực Man Hoang, chiến tranh giữa các đại thế lực vẫn luôn thường xuyên phát sinh. Nếu như có hậu duệ huyết mạch của Sinh Mệnh Chi Mâu ở hậu phương tương trợ, tất cả những chiến sĩ của phe thế lực này gần như là có được thân thể bất tử, chiến lực không biết sẽ tăng lên bao nhiêu lần.

Bởi vậy, tác dụng của hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu đối với một cái thế lực mà nói, thậm chí còn lớn hơn những hậu duệ Thần Mâu sức chiến đấu hơi chút mạnh mẽ khác.

- Ta sớm đã đoán được, Hàn Ngưng Nhi vẫn chưa rời khỏi phạm vi của Thần Thảo Môn!

Ánh mắt Trọng Thổ Chân Thần nhìn chằm chằm Hàn Ngưng Nhi, cười lớn một tiếng.

Trước khi đại chiến cùng Hoàng Long Các, cao tầng của Thần Thảo Môn đã ngầm đưa các huyết mạch đích hệ chuyển dời sang địa phương an toàn khác, một mặt là vì muốn phân tán nhân thủ của Hoàng Long Các, mặt khác là vì muốn che giấu hành tung của Hàn Ngưng Nhi.

Chỉ cần thành công bảo hộ Hàn Ngưng Nhi, đưa nàng đến địa phương an toàn, như vậy sau này Thần Thảo Môn chung quy sẽ có thể một lần nữa quật khởi.

Nhưng mà cao tầng Hoàng Long Các sớm đã liệu định đám người Thần Thảo Môn sẽ không dễ dàng để cho Hàn Ngưng Nhi mạo hiểm, nhất định vẫn còn giấu Hàn Ngưng Nhi ở một nơi nào đó bên trong phạm vi thế lực của Thần Thảo Môn, đợi sau khi sự tình qua đi, mới lặng lẽ đưa nàng rời đi. Bởi vậy, đám người Hoàng Long Các vẫn luôn lục soát nghiêm ngặt bên trong lãnh địa của Thần Thảo Môn.

Lão giả lục bào thoáng nhìn Hàn Ngưng Nhi một cái, cặp mắt khép hờ, không biết đang suy nghĩ cái gì.

- Trưởng lão, đã không còn cách nào nữa!

Thanh âm nhẹ nhàng êm tai của Hàn Ngưng Nhi vang lên. Thần sắc nàng thản nhiên, tựa hồ cũng không sợ hãi bao nhiêu đối với tử vong.

- Như thế nào? Đã đến lúc này, các người còn muốn chống lại nữa sao?

Trọng Thổ Chân Thần nhìn về phía lão giả lục bào cùng Hàn Ngưng Nhi, nở nụ cười trào phúng, nói.

- Ngưng Nhi, chuyện đã đến nước này, lão phu cũng chỉ có thể giao ngươi ra mà thôi!

Cặp mắt lão giả lục bào đột nhiên mở ra, ngưng tụ ra một cỗ ý chí lực lượng vô hình, triệt để cấm cố Hàn Ngưng Nhi lại.

Đối mặt với tình huống này, cặp mắt bích lục của Hàn Ngưng Nhi cũng chỉ lẳng lặng nhìn về phía lão giả lục bào, không nói thêm lời nào.

- Ha ha… kẻ thức thời mới là tuấn kiệt! Chỉ cần ngươi nguyện ý chủ động giao ra Hàn Ngưng Nhi, quy thuận Hoàng Long Các, Các chủ sẽ không bạc đãi ngươi a!

Trọng Thổ Chân Thần lớn tiếng cười vui vẻ.

Nhưng ngay trong lúc này, bên trong não hải Triệu Phong chợt vang lên một giọng nói:

- Chàng thanh niên, giúp ta đưa Ngưng Nhi đến Tử Linh Vực! Với thiên phú huyết mạch Sinh Mệnh Chi Mâu của Hàn Ngưng Nhi, tuyệt đối có thể bái vào một thế lực Ngũ tinh, thậm chí Thần Vực Thánh Địa cũng có thể! Đến lúc đó, chỗ tốt của ngươi cũng sẽ không thiếu!

Thần sắc Lão giả lục bào bất động, ngầm truyền âm cho Triệu Phong.

- Tiền bối quá coi trọng ta rồi!

Triệu Phong truyền âm trả lời.

Lão giả lục bào dùng thế lực Ngũ tinh, Thần Vực Thánh Địa dụ dỗ, khiến cho Triệu Phong giúp đỡ hắn chuyện này.

Một khi Triệu Phong thành công, như vậy tương đương với kéo lên quan hệ cùng thế lực Ngũ tinh, thậm chí Thần Vực Thánh Địa! Cái này chính là giấc mộng mà bao nhiêu người vẫn luôn tha thiết ước mơ.

Nhưng cho dù Hàn Ngưng Nhi có được Sinh Mệnh Chi Mâu, thì Thần Vực Thánh Địa cũng không phải là tồn tại mà Triệu Phong muốn tiếp xúc liền có thể tiếp xúc được!

- Thiên phú của ngươi không tệ, chắc cũng là đệ tử của đại thế lực nào đó! Nếu như Ngưng Nhi nguyện ý, các ngươi cũng có thể kết làm bạn lữ! Điều này đối với ngươi mà nói, tuyệt đối có lợi chứ không hại!

Lão giả lục bào tiếp tục nói.

Thực lực của Triệu Phong, vừa rồi hắn đã biết rõ, tuyệt đối vô cùng bất phàm.

Càng quan trọng chính là, với cục diện hiện tại, lão giả lục bào cũng chỉ có thể đặt hy vọng lên trên người Triệu Phong mà thôi!

Thậm chí, hắn còn lấy bản thân Hàn Ngưng Nhi ra làm dụ lợi. Nếu là những nam tử bình thường khác, nhìn thấy vẻ đẹp cùng khí chất của Hàn Ngưng Nhi, sợ rằng sẽ nhịn không được, lập tức mở miệng đáp ứng, thề sống thề chết cũng phải thủ hộ vị Sinh Mệnh Nữ Thần này.

Nếu như Triệu Phong thật sự là thiên tài của đại thế lực nào đó, như vậy càng tốt hơn. Một khi Triệu Phong kết làm đạo lữ với Hàn Ngưng Nhi, như vậy thậm chí còn có khả năng trực tiếp cứu vớt Thần Thảo Môn!

Chỉ tiếc, Triệu Phong lại không phải!

- Tiền bối, ngài quá coi trọng ta rồi! Bản thân ta lẻ loi một mình, thậm chí còn có rất nhiều cừu gia ở khắp nơi nữa!

Triệu Phong truyền âm nói.

Hắn cũng không phải là thiên tài của đại thế lực nào đó, thậm chí ở trong Cổ Lũng Vực cũng không dám hành động quá mức đường hoàng nữa.

Lão giả lục bào thở dài một tiếng, vận chuyển ý chí lực lượng, làm ra bộ dáng giống như chuẩn bị giao Hàn Ngưng Nhi cho Trọng Thổ Chân Thần.

- Bất quá, hoàn cảnh quẫn bách hiện tại của các ngươi cũng là do ta nên mới tạo thành! Hơn nữa, mục tiêu chuyến này của ta cũng đồng dạng là Tử Linh Vực…

Triệu Phong tiếp tục truyền âm nói. Những lời này đều là sự thật.

Sở dĩ lão giả lục bào cùng Hàn Ngưng Nhi bại lộ, là do Triệu Phong vô ý tạo thành. Hơn nữa, căn cứ theo trí nhớ của Diệt Thế Hắc Giao Long, thì Linh Tộc nơi Triệu Vũ Phỉ đang ở, cũng là tại Tử Linh Vực! Nói cách khác, về mặt lộ tuyến hai người cũng không xung đột nhau.

Vả lại, các thế lực muốn đối phó Triệu Phong cũng đã nhiều lắm, có

thêm một Hoàng Long Các cũng không có vấn đề gì.

Hơn nữa, hiện tại Hoàng Long Các cùng Thần Thảo Môn đang đại chiến với nhau, phỏng chừng cũng không xuất ra được chiến lực cường đại cỡ nào để đối phó với mình.

- Mau giao nàng cho ta!

Ánh mắt Trọng Thổ Chân Thần nhìn chằm chằm lão giả lục bào, khóe miệng nở ra một tia cười nhạt.

- Được!

Lão giả lục bào lên tiếng, sau đó vận chuyển ý chí vĩ lực, trực tiếp ném mạnh Hàn Ngưng Nhi ra, nhưng mà mục tiêu lại là về phía Triệu Phong!

Nháy mắt vừa ném Hàn Ngưng Nhi ra, trong cơ thể lão giả lục bào liền dâng trào lên một cỗ Thần lực kinh thiên khổng lồ.

Ông oanh!

Trong thiên địa, biển xanh cuộn sóng bốc lên không thôi, uy thế của lão giả lục bào liên tục dâng cao lên.

- Hừ! Lão già cứng đầu này, không biết sống chết! Ngươi chính là đang làm hại vị trẻ tuổi này mà thôi!

Trọng Thổ Chân Thần quát lớn một tiếng, tiếng thét cuồn cuộn như biển gầm, uy thế thiên địa chậm rãi lan tràn ra, thâm nhập nhân tâm.

Hắn đây chính là đang ám chỉ cho Triệu Phong, khuyên Triệu Phong nên hành sự theo lý trí. Đồng thời Trọng Thổ Chân Thần còn dùng

cường đại uy thế của Chân Thần Ngũ giai, mạnh mẽ áp bách cùng chấn nhiếp Triệu Phong.

Cũng tại thời khắc này, gã Đội trưởng cùng đám đội viên Chân Thần Nhất giai trong Tiểu đội khám xét kia cũng đồng thời lao nhanh về phía Triệu Phong.

- Đi!

Triệu Phong vận chuyển ý chí lực lượng, đón đỡ Hàn Ngưng Nhi.

Soạt soạt!

Sau lưng Triệu Phong ngưng tụ ra một cặp kim quang vũ dực, toàn thân hắn hóa thành một đạo quang mang đạm kim sắc, trực tiếp lóe lên, biến mất.

- Hửm? Tiểu bối này…

Trong lòng Trọng Thổ Chân Thần thoáng chút kinh ngạc.

Nơi đây đã bị đám người Hoàng Long Các bày ra thủ đoạn Cấm Không, nếu như Triệu Phong thi triển Độn Không Thuật, khẳng định là không thể nào thành công! Nhưng Triệu Phong lại trực tiếp thi triển Bí thuật phi hành phóng chạy, dường như sớm đã có dự liệu vậy.

Hơn nữa, tốc độ phi hành của Triệu Phong thật sự rất nhanh, hoàn toàn viễn siêu Chân Thần Tam giai bình thường.

- Đuổi theo!

Trọng Thổ Chân Thần hét lớn một tiếng.

- Đừng mơ tưởng!

Lão giả lục bào hoàn toàn mặc kệ sống chết, bùng nổ ra uy thế kinh thiên, liều mạng công kích Trọng Thổ Chân Thần.

Thực lực của Triệu Phong tựa hồ còn mạnh hơn gã Đội trưởng Chân Thần Tam giai kia một bậc, chỉ cần hắn quấn lấy Trọng Thổ Chân Thần, Hàn Ngưng Nhi liền có khả năng bỏ trốn thành công.

- Bích Vân Liên Thiên!

Lão giả lục bào hét lớn một tiếng, công kích nháy mắt đã hoàn thành.

Ùng ùng!

Từng tầng từng tầng chưởng ảnh tinh quang bích lục lấp lánh, ẩn chứa Thủy, Mộc Áo Nghĩa cường đại, giống như mây bay ngập trời, thổi quét thẳng về phía Trọng Thổ Chân Thần.

- Muốn chết! Lão gia hỏa khốn kiếp này!

Trọng Thổ Chân Thần phẫn nộ rít gào, vận chuyển Thần lực, oanh kích ra một đạo Long ảnh ám hoàng sắc khủng bố kinh người.

Vốn dĩ đã có thể lập được đại công, hiện tại không ngờ hắn lại để cho Hàn Ngưng Nhi chạy thoát, Trọng Thổ Chân Thần há có thể không giận?

Hơn nữa, hắn nói thế nào cũng không ngờ tới, Triệu Phong chỉ là cường giả Chuẩn Thần, lại dám đáp ứng thỉnh cầu của lão giả lục bào, lựa chọn hộ tống Hàn Ngưng Nhi.

- Chế trụ tiểu tử kia, đợi chi viện tới!

Trọng Thổ Chân Thần truyền âm cho gã Tiểu Đội trưởng kia.

Tốc độ Triệu Phong thể hiện ra cực nhanh, hắn không trông mong gã Chân Thần Tam giai kia có thể bắt giữ được Triệu Phong. Nhưng chỉ cần không bị mất dấu, đợi chi viện còn lại của Hoàng Long Các tới là được.

- Vâng!

Gã Đội trưởng Chân Thần Tam giai kia lập tức đuổi theo Triệu Phong.

- Thuấn di!

Triệu Phong vận chuyển Không Gian Áo Nghĩa, mang theo Hàn Ngưng Nhi, phóng thẳng vào trong hư không.

- Hắn lại còn biết Thuấn di?

Gã Chân Thần Tam giai vô cùng kinh ngạc.

Chỉ mới có tu vi Chuẩn Thần, lại có thể thi triển Thuấn di! Loại sự tình này ở Thần vực Man Hoang cũng là chuyện phi thường hiếm hoi. Phải biết rằng, ngay cả những Chân Thần Nhị giai, Tam giai cũng chưa chắc có thể lĩnh ngộ được Không Gian Áo Nghĩa, cũng không thể tiến hành Thuấn di!

Hơn nữa, Triệu Phong lại còn đang mang theo một người nữa thi triển Thuấn di, quả thật là không biết sống chết a!

Mang theo một người chính là có thêm một phần gánh vác! Nếu như thể lực không đủ, rất có khả năng sẽ rơi vào trong khe nứt hư không,

chết không có chỗ chôn!

- Thuấn di, ta cũng biết!

Gã Chân Thần Tam giai này cười lạnh một tiếng, đồng dạng cũng thi triển Thuấn di, nhảy vào trong hư không.

Lúc trước giao thủ với Triệu Phong một chiêu, hắn đã rơi xuống hạ phong. Lúc đó hắn còn tưởng rằng Triệu Phong là thiên tài của đại thế lực nào đó. Nhưng mà hiện tại xem ra, Triệu Phong phỏng chừng chỉ là một gã độc hành giả bình thường mà thôi.

Nếu là như vậy, Triệu Phong đắc tội Hoàng Long Các, tuyệt đối phải chết không thể nghi ngờ!

Bá!

Triệu Phong từ trong hư không nhảy ra, vội vàng ngưng tụ ra một đôi vũ dực lôi đình điện quang, độn không phóng đi.

- Mang theo một người sử dụng Thuấn di, khoảng cách bị rút ngắn lại, mà tiêu hao lại càng lớn hơn!

Triệu Phong thầm mắng một câu.

May mà Không Gian Áo Nghĩa của hắn đã đạt tới Nhị trọng, nếu không, tiến hành Thuấn di còn có thể bị thất bại. Mà lúc này Triệu Phong đang xông xáo bên ngoài, cũng không thể đơn giản bại lộ ra Thời Không Trường Bào được.

Bá!

Sau một khắc, tại địa phương Triệu Phong vừa mới xuất hiện, gã

Chân Thần Tam giai kia cũng từ trong hư không nhảy ra.

- Trên người tiểu tử này khẳng định có bảo vật!

Gã Chân Thần Tam giai này trong lúc truy đuổi, đồng thời cũng lâm vào trầm tư.

Triệu Phong có thể vừa mang theo một người vừa thi triển Không Gian Thuấn Di, trong tay hắn khẳng định có trọng bảo phụ trợ nào đó. Hơn nữa, Triệu Phong chỉ là một độc hành giả, không ngờ lại có thể đạt tới thực lực Chuẩn Thần Tam giai.

Từ những loại dấu hiệu này cho thấy, Triệu Phong rất có khả năng đã chiếm được một cái truyền thừa kinh thiên nào đó.

- Công tử, tiểu nữ tử Hàn Ngưng Nhi, đa tạ ân công xuất thủ cứu giúp! Bất quá ngươi mang theo ta, chạy trốn sẽ khó khăn hơn rất nhiều, không thể nào thoát khỏi gã Chân Thần kia! Một khi để cho chi viện của Hoàng Long Các đuổi kịp, cả ta và ngươi cũng sẽ phải táng thân tại nơi này!

Hàn Ngưng Nhi nhìn về phía Triệu Phong, ngữ khí có chút áy náy giải thích. Thanh âm của nàng như nước suối róc rách, chim chóc vui hót, khiến cho người ta nghe hết sức thoải mái.

Kỳ thật, trong lòng Hàn Ngưng Nhi cũng vô cùng kinh ngạc, không ngờ Triệu Phong lại có thực lực Chuẩn Thần Tam giai, hơn nữa còn có thể mang theo nàng Thuấn di nữa. Đây là lần đầu tiên nàng nhìn thấy một vị Chuẩn Thần thiên tài kinh diễm như vậy!

- Không sai!

Triệu Phong đơn giản nói.

Gã Chân Thần Tam giai kia có thể thi triển Thuấn di, sẽ không dễ dàng bỏ rơi như vậy.

Ùng ùng!

Lôi đình vũ dực sau lưng Triệu Phong chợt nở rộ ra lôi mang kinh người.

Lôi quang nở rộ, Triệu Phong ở trong hư không xoay chuyển một vòng, đã xoay người bay thẳng về phía gã Chân Thần Tam giai ở phía sau.

Hàn Ngưng Nhi thoáng sững sờ ngây người, chẳng lẽ Triệu Phong thật sự muốn giao chính mình cho Hoàng Long Các hay sao?

Toàn bộ Thần Thảo Môn vì để cho Hàn Ngưng Nhi đào sinh, đã hy sinh sinh mệnh nhiều đếm không hết, trong lòng Hàn Ngưng Nhi thập phần không đành lòng, nhưng lại bất lực không làm gì được.

Đã từng tận mắt nhìn thấy quá nhiều người bởi vì mình mà chết, Hàn Ngưng Nhi căn bản là không sợ sinh tử nữa, thậm chí nàng còn hy vọng chết rồi cũng tốt, chấm dứt hết thảy mọi chuyện, miễn cho gặp phải sự dằn vặt.

- Hửm?

Gã Chân Thần Tam giai kia nhìn thấy Triệu Phong bỗng nhiên bay thẳng về phía hắn, trong lòng cũng ngạc nhiên.

Nhưng sau một khắc, Triệu Phong đã thả Hàn Ngưng Nhi ra, đồng thời kích phát Thánh Lôi Thể, Huyết Ma Dương, vận chuyển Thần lực Ngũ Hành, trực tiếp giết tới.

- Thay vì vẫn luôn bị đuổi theo, còn không bằng trước hết giết chết ngươi!

Khuôn mặt Triệu Phong băng lãnh, trong Tả Mâu bắt đầu vận chuyển ý chí đồng lực.

Hàn Ngưng Nhi nhất thời mở lớn cái miệng nhỏ nhắn, ánh mắt không thể tin nổi nhìn về phía Triệu Phong.

Sở dĩ Triệu Phong chạy về, cũng không phải muốn giao nàng cho Hoàng Long Các, mà là muốn giết chết gã Chân Thần Tam giai này!

Chương 1215: Cấp tốc giết chết

- Giết ta?

Thần sắc gã Chân Thần Tam giai của Hoàng Long Các thoáng sửng sốt, chợt phì cười một tiếng. Tuy rằng lần trước hắn giao thủ một chiêu với Triệu Phong đã rơi xuống hạ phong, nhưng cái này tuyệt đối không chứng minh Triệu Phong có năng lực giết chết hắn!

- Để ta nhìn xem một chút, ngươi sẽ giết ta như thế nào?

Trên mặt gã Chân Thần Tam giai kia lộ ra nụ cười trào phúng.

Thực lực của Triệu Phong mạnh mẽ, thủ đoạn rất nhiều, thậm chí có khả năng còn có Thần khí cường đại. Nhưng mà, cho dù hắn không phải là đối thủ của Triệu Phong, nếu như hắn một lòng bỏ chạy, Triệu Phong có thể truy sát giết chết hắn được sao?

Phải biết rằng cục diện hiện tại chính là Triệu Phong đang bị Hoàng Long Các truy sát khắp nơi.

Mặt khác, sự vô tri cùng xung động lúc này của Triệu Phong, chính là phi thường hợp ý hắn! Chỉ cần hắn tạm thời kềm chế Triệu Phong một hồi, đợi đến lúc chi viện của Hoàng Long Các chạy tới liền được rồi.

Đến lúc đó, Triệu Phong chỉ có chạy đằng trời!

Oanh!

Thân thể gã Chân Thần Tam giai này bỗng nhiên dâng cao lên vài phần, bề mặt toàn thân hiện lên một tầng lân giáp ám hoàng sắc, phảng phất như một ngọn núi cao nguy nga, dẫn động lực lượng Thổ thuộc tính trong thiên địa.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong tích súc lực lượng đã lâu, lúc này bỗng nhiên mạnh mẽ đánh ra một đạo chưởng ảnh lôi quang ngũ sắc, chưởng ảnh nặng nề như núi, trên đó vạn lôi quấy nhiễu loạn xạ.

Lần này đây, Triệu Phong đã đem lực lượng của Ngũ Hành Áo Nghĩa dung nhập trong đó!

Năm loại Áo nghĩa Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, tuy rằng mỗi một loại chỉ đều đạt tới Nhất trọng, nhưng mà lực lượng năm loại Áo nghĩa kết hợp với nhau, uy năng sản sinh ra tuyệt đối không thể khinh thường.

Vù vù vù!

Trong lúc chưởng ảnh ngũ sắc thôi động, cũng đồng thời dẫn động lực lượng Ngũ Hành Áo Nghĩa thiên địa, dung nhập bản thân khiến cho chưởng uy liên tục tăng lên.

- Lực lượng Áo nghĩa thật cường đại!

Thần sắc Chân Thần Tam giai kinh hãi.

Một chưởng lúc này Triệu Phong thi triển, so với chưởng pháp trước đây lúc giao thủ với hắn cơ bản là giống nhau như đúc, nhưng uy năng lại khác nhau một trời một vực!

Nói cách khác, lúc đó Triệu Phong giao thủ với hắn, vẫn còn bảo lưu lại thực lực!

Nghĩ tới đây, trong lòng gã Chân Thần Tam giai này thập phần khó chịu.

- Hừ!

Gã Chân Thần Tam giai này tức giận hừ lạnh một tiếng, không chút do dự dẫn động huyết mạch trong cơ thể.

Ông oanh!

Một cỗ lực lượng trầm trọng khổng lồ từ trong cơ thể hắn bùng phát ra. Thân thể của gã Chân Thần Tam giai này liên tục bành trướng lớn lên, cuối cùng hóa thành hình thái nửa người nửa rồng.

Sau khi kích hoạt huyết mạch, hai cánh tay cường tráng của hắn vờn quanh một tầng lân giáp ám hoàng sắc dầy nặng, chợt mạnh mẽ oanh kích ra.

- Thổ Giao Long Tộc!

Ở xa xa, Hàn Ngưng Nhi cất tiếng nhắc nhở.

Thổ Giao Long Tộc, bài danh 2619 trong trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, nổi danh với lực lượng phòng ngự, ở phương diện Thổ Chi Áo Nghĩa, có lực lĩnh ngộ được trời ưu ái!

Oanh! Phanh! Oành!

Chưởng ảnh lôi quang ngũ sắc kia va chạm mạnh với gã Chân Thần

Tam giai sau khi kích hoạt huyết mạch. Năng lượng Áo nghĩa kinh khủng nhất thời bùng nổ ra thiên địa bốn phía xung quanh.

Tu vi Hàn Ngưng Nhi chỉ mới là Huyền Quang Đại viên mãn, nhất thời cả người cảm thấy áp lực khó chịu, ngay cả hô hấp cũng có chút khó khăn, lập tức phải lui về phía sau mấy vạn dặm.

- Thật cường đại! Không nghĩ tới người trẻ tuổi này lại có thực lực đáng sợ như thế!

Hàn Ngưng Nhi nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong, trong mắt tràn ngập vẻ không thể tin nổi.

Nhưng bỗng nhiên, từ trong chưởng ảnh lôi quang ngũ sắc đã bị gã Chân Thần Tam giai kia ngăn cản lại, đột nhiên bộc phát ra một cỗ huyết diễm ngập trời, cuồng bạo nóng bỏng. Trong nháy mắt đã bao vây lấy gã Chân Thần Tam giai kia.

Đồng thời, cỗ hỏa diễm này còn mang theo đặc tính ăn mòn thiêu đốt rất mạnh, rất khó dập tắt được.

- A! Cỗ lực lượng huyết mạch này…

Chân Thần Tam giai bỗng dưng gào lên một tiếng. Cỗ huyết mạch này tựa hồ còn mạnh hơn so với huyết mạch Thổ Giao Long Tộc của hắn!

Thời điểm bị cỗ hỏa diễm này thiêu đốt, hắn liền có cảm giác huyết mạch của mình giống như cũng bị thiêu đốt lên! Cảm giác này phi thường khó chịu! Hơn nữa tinh nguyên khí huyết trong cơ thể cũng còn đang xói mòn đi.

Phải biết rằng, Hỏa Chi Áo Nghĩa của Triệu Phong cũng đã đạt tới

Nhất trọng, thời điểm Ngũ Hành Phong Lôi Quyết tu luyện tới Ngũ Hành Quy Nhất, Hỏa Chi Áo Nghĩa lại có chỗ tăng cường, sắp đạt tới Nhị trọng!

Bởi vậy, Hỏa Chi Áo Nghĩa của Triệu Phong kết hợp với Huyết Ma Dương Thái Cổ, uy năng của nó phi thường cường đại!

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Trong Tả Mâu Triệu Phong ngưng kết ra một đoàn quang diễm lôi điện.

Trong lúc gã Chân Thần Tam giai này vẫn còn đang bị Huyết Ma Dương Thái Cổ của Triệu Phong thiêu đốt, hắn cũng tranh thủ cơ hội trực tiếp phát động công kích đồng thuật.

Oanh! Phanh!

Một đoàn lạc ấn Lôi kiếp vặn vẹo, giống như hỏa diễm đang thiêu đốt vậy, mang theo khí tức linh hồn kinh khủng không gì sánh được, bùng nổ ra ngay trên đầu gã Chân Thần Tam giai.

- A!

Gã Chân Thần Tam giai của Hoàng Long Các phát ra tiếng thét chói tai thê lương.

Vừa rồi, hắn chỉ là bị ngọn lửa cuồng bạo thiêu đốt, nhưng mà lúc này, hắn lại cảm giác như linh hồn cũng đang bị xé rách ra vậy! Cảm giác đau đớn này giống hệt như trăm đao ngàn chém, liên tục trùng kích vào tâm thần của hắn!

- Di Thiên Chưởng!

Chiêu thức ý cảnh của Triệu Phong biến đổi, vận chuyển Thời Không Áo Nghĩa, thi triển một loại chiến kỹ cường đại khác.

Không Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong đã đạt tới Nhị trọng, Thời Gian Áo Nghĩa cũng đạt tới Nhất trọng, mà bản thân Di Thiên Chưởng cũng là chiến kỹ Thần giai Trung phẩm! Uy lực của chưởng pháp này tuyệt đối mạnh hơn Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng rất nhiều lần.

Vài đạo chưởng ảnh ngập trời, mang theo khí thế mênh mang bao la hùng vĩ, nhanh chóng chui vào trong hư không. Thời điểm tiếp theo hiện lên, liền đã đến trước mặt gã Chân Thần Tam giai của Hoàng Long Các kia!

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Linh hồn gã Chân Thần Tam giai vẫn còn đang nằm trong sự đau đớn thống khổ, căn bản không có năng lực chống cự, đã trực tiếp bị Di Thiên Chưởng oanh kích trúng.

Không gian ba động kinh người kia nhanh chóng lan tràn ra bốn phương thiên địa, khiến cho cả hư không đều bị chấn động khủng bố.

- Oa!

Gã Chân Thần Tam giai Hoàng Long Các kia bay ngược về phía sau mấy ngàn dặm, lưu lại một đường máu tiên diễm thảm thiết.

Lúc này, linh hồn, huyết mạch cùng thân thể của hắn đều bị tổn thương nghiêm trọng, chiến lực đã không đủ bốn thành so với thời kỳ đỉnh phong.

- Chạy!

Sắc mặt gã Chân Thần Tam giai này lộ ra thần sắc sợ hãi, lập tức xoay người bỏ chạy.

Ông!

Xung quanh thân thể hắn, Không Gian Áo Nghĩa bắt đầu ba động, hắn chuẩn bị thi triển Độn Không Thuật để chạy trốn.

- Không ngờ Chân Thần Tam giai lại bị đánh bại đơn giản như vậy!

Hàn Ngưng Nhi khiếp sợ ngây ngẩn tại chỗ.

Với trạng thái hiện tại của gã Chân Thần Tam giai này, cho dù hắn một lòng phóng chạy, Triệu Phong cũng có khả năng rất lớn đánh chết hắn!

Bất quá, Triệu Phong cũng sẽ không đuổi theo truy sát hắn, bởi vì cường giả của Hoàng Long Các đang trên đường chạy tới đây.

- Ngươi thoát được sao?

Thần sắc Triệu Phong băng lãnh, vận chuyển Thần Linh Nhãn, Không Gian Áo Nghĩa mạnh mẽ ba động, tập trung một phương thiên địa.

- Tỏa Không Chi Đồng!

Nhất thời, một cỗ lực lượng Không Gian vô hình chậm rãi lan tràn ra bốn phía hư không.

Mấy vạn dặm phụ cận gã Chân Thần Tam giai này đều bị Triệu Phong trực tiếp phong tỏa, không thể nào thi triển Không Gian Độn Thuật, ngay cả Không Gian Áo Nghĩa cũng bị sự hạn chế nhất định!

- Cái gì? Ngươi còn có loại Bí thuật như vậy?

Gã Chân Thần Tam giai này nhất thời thất kinh.

Không Gian Áo Nghĩa rất khó lĩnh ngộ, mà chiến kỹ Không Gian cũng thập phần hiếm hoi. Gã Chân Thần Tam giai này cũng chỉ có một kiện Thần khí Hạ phẩm tập trung không gian mà thôi, nhưng không ngờ Triệu Phong lại có thể thi triển đồng thuật tập trung không gian như vậy!

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Triệu Phong không có thời gian nói lời vô ích với hắn, trực tiếp phát động linh hồn đồng thuật!

Oanh phốc!

Một đoàn diễm miêu tử tinh lôi quang đột nhiên bùng nổ ngay trên đầu gã Chân Thần Tam giai Hoàng Long Các kia.

Tại cả hai phương diện thân thể cùng linh hồn, lôi quang đồng diễm vô tận không ngừng thiêu đốt oanh tạc tàn sát bừa bãi.

- A! Tha mạng!

Gã Chân Thần Tam giai này vốn đã bị thương ở cả linh hồn cùng thân thể, tự nhiên là không thể chịu nổi.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Sau khi thi triển xong đồng thuật, Triệu Phong lại thi triển chiến kỹ Lực phách.

Oanh! Phanh! Oành!

Một cỗ lực lượng Áo nghĩa kinh thiên khổng lồ công kích thẳng về phía Chân Thần Tam giai của Hoàng Long Các.

Hàn Ngưng Nhi đờ đẫn ngây người ở phương xa, căn bản không thể tin nổi những gì mình nhìn thấy.

Một gã Chuẩn Thần, dùng tốc độ nhanh như sét đánh, đẩy lùi Chân Thần Tam giai, thuận thế nghiền ép cho hắn trọng thương, thậm chí sắp sửa cướp đoạt tính mạng của hắn nữa!

Gã thiếu niên tóc hoàng kim này, thật không phải là Chuẩn Thần thiên kiêu của thế lực Ngũ tinh nào sao?

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Triệu Phong thi triển một cái Lôi kiếp đồng thuật cuối cùng, lấy đi tính mạng của gã Chân Thần Tam giai này.

- Mau đi thôi!

Sau khi giết chết gã Chân Thần Tam giai, Triệu Phong mang theo Hàn Ngưng Nhi trực tiếp độn không mà đi.

Có thể nhanh chóng đánh chết một gã Chân Thần Tam giai như vậy, ngoại trừ một vài át chủ bài cường đại không có sử dụng, Triệu Phong căn bản cũng đã dốc hết toàn lực rồi.

Cộng thêm, liên tục thi triển đồng thuật cùng chiến kỹ cường đại, tiêu hao của Triệu Phong cũng là rất lớn. Nếu như lúc này lại gặp phải một gã Chân Thần Tam giai nữa, chỉ sợ Triệu Phong cũng không phải là đối thủ của hắn!

o0o

Sau khi hai người Triệu Phong bỏ đi không bao lâu, một cỗ uy áp khổng lồ như muốn nghiền ép vạn vật thiên địa chợt hàng lâm nơi này.

Hai vị lão giả với khí tức kinh người, đã đi tới địa phương gã Chân Thần Tam giai của Hoàng Long Các vẫn lạc. Một người trong đó chính là Trọng Thổ Chân Thần!

- Nơi này đã từng phát sinh qua đại chiến! Hơn nữa còn có một cỗ tử khí!

Sắc mặt Trọng Thổ Chân Thần trầm xuống.

Lúc này, hắn sử dụng lệnh bài truyền tin cũng không thể liên lạc với gã Chân Thần Tam giai kia, kết quả không cần nói cũng biết!

- Tiểu tử kia có năng lực đánh chết Chân Thần Tam giai sao?

Trọng Thổ Chân Thần căn bản không thể tin nổi.

- Tốc độ của ngươi và ta nhanh như vậy, cho dù thực lực của tên tiểu tử kia đạt tới Chân Thần Tam giai đỉnh phong, cũng không có khả năng giết chết một gã Chân Thần Tam giai nhanh đến như vậy được!

Vị lão giả còn lại nói.

- Xem ra, chắc là có người khác xuất thủ tương trợ! Hoặc là trên người tên tiểu tử này có trọng bảo!

Trọng Thổ Chân Thần suy đoán.

- Không thể bỏ qua cho hắn và Hàn Ngưng Nhi!

Hai đạo thân ảnh tức giận hừ lạnh một tiếng, phẩy tay áo bỏ đi.

o0o

Triệu Phong mang theo Hàn Ngưng Nhi, liên tục thi triển Không Gian Thuấn Di, sau khi phóng chạy hơn năm trăm vạn dặm mới dừng lại.

Bản thân tiêu hao của Không Gian Thuấn Di vốn đã rất lớn, mà Triệu Phong lại còn mang theo người khác, liên tục thi triển hơn mười lần Không Gian Thuấn Di, lúc này đã là cực hạn của hắn rồi.

Đương nhiên, nếu không phải Triệu Phong chỉ mới quen biết Hàn Ngưng Nhi, căn bản không tin được nàng, liền có thể trực tiếp thu nàng vào trong Thời Không Trường Bào, hoặc là bên trong Không gian Trữ vật cũng được.

Nhưng mà bí mật Thời Không Trường Bào này, tuyệt đối không thể đơn giản bại lộ ra. Mà bên trong Không gian Trữ vật của Triệu Phong cũng có vô số bảo vật, cường giả dưới Cổ Thần nhìn thấy cũng phải thèm muốn không thôi.

- Đa tạ ân công cứu giúp, tiểu nữ không có gì báo đáp nổi!

Hàn Ngưng Nhi lập tức nói lời cảm tạ với Triệu Phong. Sau đó, nàng khẽ vận chuyển ý chí đồng lực. Một cỗ Sinh Mệnh Áo Nghĩa kỳ lạ, vô

cùng ôn hòa nhất thời tiến vào trong cơ thể Triệu Phong.

Trong nháy mắt, Triệu Phong liền cảm giác thần thanh khí sảng, toàn bộ những mệt nhọc vừa rồi hoàn toàn quét sạch khỏi cơ thể.

Đồng thời cỗ lực lượng Sinh Mệnh này cũng chậm rãi chữa trị những thương thế trên người Triệu Phong, thậm chí còn có thể làm dịu thể phách, bổ sung nguyên khí tiêu hao lúc trước.

- Năng lực thật nghịch thiên!

Trong lòng Triệu Phong cả kinh.

Nếu như cảnh giới của Hàn Ngưng Nhi có thể cao hơn một chút, hiệu quả trị liệu có thể sẽ càng tốt hơn, thậm chí còn có thể xúc tiến tu vi cảnh giới của Triệu Phong nữa.

Dưới sự trị liệu của Sinh Mệnh Chi Mâu, Triệu Phong rất nhanh đã khôi phục trở lại, các phương diện đều khôi phục lại trạng thái tốt nhất.

- Gọi ta Triệu Phong là được!

Triệu Phong đơn giản nói.

Lộ trình đến Tử Linh Vực thập phần xa xôi dằng dặc, nếu như vẫn luôn bị gọi là ân công, Triệu Phong nghe mãi cũng cảm thấy khó chịu.

- Lại phải đi đường vòng nữa rồi! Trước tìm một tòa Giao Dịch Linh Điện, đổi lấy một phần địa đồ cái đã!

Phạm vi của địa đồ trong tay Triệu Phong thập phần hữu hạn. Nếu như muốn đi đường vòng, tự nhiên là phải đổi lấy một bản địa đồ

mới.

Giao Dịch Linh Điện thì rất dễ tìm, thế nhưng Giao Dịch Linh Điện cũng có phân chia đẳng cấp khác nhau.

Thế lực chưởng khống càng mạnh, thì đẳng cấp của Giao Dịch Linh Điện cũng càng cao hơn, giao dịch tiến hành bên trong cũng sẽ càng lớn.

o0o

Ba tháng sau, Triệu Phong cùng Hàn Ngưng Nhi đã ly khai phạm vi thế lực của Thần Thảo Môn cùng Hoàng Long Các, đi vào một tòa Giao Dịch Linh Điện.

Trong một khu vực đặc thù của Giao Dịch Linh Điện, tại nơi này chỉ cần giao nộp một lượng phí dụng nhất định, liền có thể thuê được một góc nhỏ, chủ sạp có thể bày sạp ở chỗ này, tiến hành giao dịch, trao đổi những vật phẩm mà mình muốn.

Triệu Phong giao nộp một lượng Thần Tinh nhất định, đổi lấy rồi một cái quầy hàng.

Ngẫm nghĩ trong chốc lát, Triệu Phong lấy ra hai loại trân bảo tu luyện lấy được từ trong Phượng Sào. Sau đó, hắn lấy ra một tấm bảng gỗ, viết xuống mấy cái chữ lớn: Đổi địa đồ phụ cận!

- Đây là… Thiên Liên Bích U Thảo, còn có Kim Tủy Quả!

Mấy chủ sạp phụ cận Triệu Phong, nhìn thấy hai loại vật phẩm Triệu Phong xuất ra, thần sắc nhất thời biến đổi, trong mắt lộ ra quang mang nóng bỏng.

Chương 1216: Kiếm phong chuẩn thần

- Đây là… Thiên Liên Bích U Thảo, còn có Kim Tủy Quả!

Mấy chủ sạp phụ cận Triệu Phong, nhìn thấy hai loại vật phẩm Triệu Phong xuất ra, thần sắc nhất thời biến đổi, trong mắt lộ ra quang mang nóng bỏng.

Hai món trân tài Thiên Liên Bích U Thảo, Kim Tủy Quả này, đối với Chân Thần Tứ giai cũng có sự dụ hoặc cực lớn.

Sau đó, bọn họ khẽ nhìn thoáng qua Triệu Phong một cái, phát hiện đối phương cũng không phải là cường giả Chân Thần, không khỏi lắc đầu thở dài một tiếng.

Triệu Phong xuất ra hai món trân tài này đổi lấy địa đồ, như vậy yêu cầu đối với địa đồ khẳng định cũng phải rất cao. Phỏng chừng cũng chỉ có một vài Chân Thần Tam giai, hoặc là Chân Thần Tứ giai mới có thể xuất ra được địa đồ mà Triệu Phong cần.

Nhưng trong tòa Giao Dịch Linh Điện này, Chân Thần Tam giai cũng đã thập phần hiếm thấy, Chân Thần Tứ giai đại khái mấy năm mới có thể nhìn thấy một lần! Nói cách khác, hai món bảo vật này của Triệu Phong rất có khả năng không thể giao dịch được.

Tuy rằng trong Giao Dịch Linh Điện vẫn đều cấm tranh đấu, nhưng mà Triệu Phong xuất ra hai món bảo vật trân quý như vậy, lại không có thực lực tương đối, nhất định sẽ bị người khác để mắt tới. Một khi hắn vừa rời khỏi Giao Dịch Linh Điện liền xong đời!

- Hai loại dược liệu này của ngươi quá trân quý rồi!

Bên cạnh Triệu Phong, một nàng nữ tử đầu đội đấu bồng màu trắng chợt khẽ truyền âm cho hắn. Nàng nữ tử này, tự nhiên chính là Hàn Ngưng Nhi!

Bởi vì địa bàn của Hoàng Long Các cách nơi này không xa, lệnh truy nã đối với Hàn Ngưng Nhi khẳng định cũng sẽ âm thầm lan tỏa tới đây. Vì lý do an toàn, Triệu Phong mới cố tình mua một cái đấu bồng đội đầu đặc thù, có thể phòng ngừa Thần thức dò xét, che giấu diện mạo của Hàn Ngưng Nhi lại.

Bất quá, cho dù là như vậy, cũng không cách nào che giấu được khí chất cùng cỗ sinh cơ tự nhiên tản mát ra trên toàn thân nàng! Cho dù người khác nhìn không thấy dung mạo của nàng, nhưng cũng sẽ biết đây nhất định là một vị mỹ nhân tuyệt sắc.

- Hiện tại cũng không có cách nào khác! Nếu như không có địa đồ, muốn đến được Tử Linh Vực, thời gian tiêu hao ít nhất cũng sẽ tăng lên gấp đôi! Hơn nữa khả năng gặp phải nguy hiểm trên đường cũng càng cao hơn!

Triệu Phong truyền âm trả lời.

- Ngươi thật sự không phải là đệ tử của đại thế lực nào đó sao?

Hàn Ngưng Nhi đột nhiên hỏi.

Bản thân Triệu Phong có huyết mạch cường đại, thực lực mạnh mẽ, còn có thiên phú kinh người, am hiểu nhiều loại lực lượng Áo nghĩa. Rất khó tưởng tượng, một người như vậy, không ngờ lại không phải thành viên của một đại thế lực nào đó.

Bất quá, nếu như Triệu Phong thật sự là người của đại thế lực nào đó, cũng không cần e ngại Hoàng Long Các như vậy, có thể trực tiếp mượn dùng Truyền Tống Trận của các thế lực Tứ tinh rưỡi, thậm chí thế lực Tứ tinh đỉnh phong để di chuyển.

- Không phải!

Triệu Phong đơn giản trả lời.

Kỳ thật, Triệu Phong cũng rất muốn kiếm một cái lệnh bài thân phận, một cái thân phận có thể mượn dùng Truyền Tống Trận của thế lực Tứ tinh rưỡi trở lên!

Bất quá, muốn lấy được loại lệnh bài thân phận này, tuyệt đối không dễ dàng chút nào! Hơn nữa trong Cổ Lũng Vực này, các thế lực mà Triệu Phong đắc tội hơi chút nhiều, dưới tình huống không rõ ràng địch ta, hắn vẫn không thể tùy tiện bại lộ thân phận.

- Không ngờ lại là Thiên Liên Bích U Thảo!

Không ít đám người đi dạo quanh đây đều dừng bước lại trước mặt Triệu Phong. Rất nhanh, đại bộ phận đám người trên cả con đường này đều tụ tập lại chỗ quầy hàng của Triệu Phong.

- Tiểu tử, ngươi muốn địa đồ như thế nào?

Lúc này, một gã nam tử trung niên chợt mở miệng hỏi. Trên người hắn, hữu ý vô ý tản ra một cỗ khí tức Quỷ Đạo khiến người ta sợ hãi. Những người thực lực hơi yếu một chút, chỉ cần đứng quá gần hắn, tâm tính cũng có khả năng bị hắn ảnh hưởng.

- Chân Thần Nhị giai!

Không ít cường giả Huyền Quang Cảnh tu vi hơi thấp lập tức tránh ra xa. Mặc dù chỉ là Chân Thần Nhị giai, nhưng mà người này lại là Tu sĩ Quỷ Đạo, vẫn không nên chọc vào hắn mới thỏa đáng.

- Chí ít phải là địa đồ hoàn chỉnh của tám thế lực Tứ tinh rưỡi trở lên!

Triệu Phong trực tiếp nói.

Địa đồ tin tức của Thiên Vũ Đảo chủ đại khái cũng chỉ liên quan đến sáu thế lực Tứ tinh rưỡi mà thôi, hơn nữa tin tức của mỗi một cái thế lực cũng không toàn diện cho lắm.

- Tiểu tử, giá tiền này của ngươi quá cao! Ta chỉ có địa đồ hoàn chỉnh của sáu thế lực Tứ tinh rưỡi, ngươi có đổi hay không?

Sắc mặt gã nam tử trung niên kia lạnh lẽo, uy áp Quỷ Đạo vô hình chậm rãi tụ tập về phía Triệu Phong.

Bên cạnh Triệu Phong, Hàn Ngưng Nhi chợt kêu lên một tiếng đau đớn. Hiển nhiên, với tu vi Huyền Quang Cảnh Đại viên mãn của nàng, khó có thể chống lại uy thế của gã Chân Thần Nhị giai này!

- Vậy thì cút đi!

Thanh âm Triệu Phong bình thản. Ngay trong nháy mắt câu nói này truyền ra, tất cả khí tức Quỷ Đạo phụ cận hắn đều trực tiếp tan vỡ, tản ra không còn lại chút nào nữa.

- Ngươi!

Thần sắc gã Chân Thần Nhị giai này chấn động, muốn nói điều gì, nhưng cuối cùng vẫn dừng lại. Từ biểu hiện vừa rồi của Triệu Phong,

liền có thể nhìn ra được, thực lực của Triệu Phong tuyệt đối không kém gì hắn!

- Hừ! Chỉ là một Chuẩn Thần Nhị giai lại dám xuất ra bảo vật như vậy! Thợ săn của Giao Dịch Linh Điện sẽ không bỏ qua ngươi!

Gã Chân Thần Nhị giai này lui sang một bên, hừ lạnh một tiếng.

Giao Dịch Linh Điện, chỉ cần giao nộp phí dụng nhất định, bất luận kẻ nào cũng có thể đi vào. Nhưng mà có một loại người đi vào Giao Dịch Linh Điện, cũng không phải muốn tiến hành giao dịch, mà là để tìm kiếm con mồi! Loại người này được gọi là Thợ săn!

Một khi Thợ săn coi trọng một món vật phẩm nào đó, bọn chúng sẽ luôn nằm vùng ở phụ cận, mãi cho đến khi đối phương rời khỏi Giao Dịch Linh Điện, liền bám theo tiến hành cướp đoạt.

Đáng sợ hơn chính là, những gã Thợ săn này đại đa số đều là tụ năm tụm ba hoạt động. Bởi vậy, những người bình thường đến Giao Dịch Linh Điện cũng đều là kết bè kết đội, hoặc là mang theo cường giả tiến hành bảo tiêu.

- Ha ha… Thợ săn sao?

Trong lòng Triệu Phong cười nhạt một tiếng.

Lần trước hắn ở trong Giao Dịch Linh Điện của Lam Nhãn Băng Lang Tộc bại lộ quá nhiều tiền tài, cuối cùng đã bị người của Lam Nhãn Băng Lang Tộc để ý tới. Bất quá cuối cùng, Triệu Phong ngược lại đã đem những gã Thợ săn này nhất nhất tru diệt.

Từ sau khi lấy ra hai món trâ n tài này, Triệu Phong đã sớm phát hiện ra, trong âm thầm đang có mấy đạo ánh mắt thị huyết hung lệ để ý

tới chính mình! Bất quá tu vi của những người này cũng không mạnh mẽ bao nhiêu. Dù sao tòa Giao Dịch Linh Điện này cũng không tính cao cấp bao nhiêu, ngay cả Chân Thần Tam giai cũng rất ít nhìn thấy.

Sau đó, liên tục có người đến trưng cầu giao dịch với Triệu Phong.

Trong đó có hai người cũng đạt tới yêu cầu của Triệu Phong, có được địa đồ hoàn chỉnh của tám thế lực Tứ tinh rưỡi trở lên. Nhưng mà trong địa đồ của hai người này có địa đồ của hai đại thế lực Tứ tinh rưỡi, bản thân Triệu Phong cũng có, bởi vậy giao dịch không thành công!

Một ngày sau, Triệu Phong cũng chưa thể giao dịch được địa đồ mà chính mình cần, nhưng ở phụ cận lại có thêm rất nhiều người núp trong bóng tối âm thầm để ý tới hắn.

- Chân Thần Tứ giai trong tòa Giao Dịch Linh Điện này quá ít, xem ra rất khó giao dịch thành công rồi!

Triệu Phong thở dài một tiếng.

- Hửm? Thiên Liên Bích U Thảo!

Lúc này, cách đó không xa chợt truyền đến một đạo thanh âm kinh ngạc. Sau đó, bốn đạo nhân ảnh rất nhanh đã đi tới chỗ của Triệu Phong.

Bốn người này gồm hai gã thanh niên, một nữ tử, còn có một vị lão giả khuôn mặt thâm trầm, khí tức sâu không thể lường. Bên ngoài thân thể bốn người này đều có chung một đặc điểm, chính là làn da tím đen, con ngươi màu trắng đục, khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị đáng sợ.

- Đây là… U Quỷ Tộc!

- Bốn người này, không phải là Chuẩn Thần thiên tài của U Quỷ Tộc sao? Thanh niên đầu lĩnh kia chính là Mạc Quỷ Chuẩn Thần!

Trong đám đông ở đây, không ít người đã nhận ra thế lực này, nhất thời đều tránh xa ra.

U Quỷ Tộc là một thế lực Tứ tinh rưỡi trong Cổ Lũng Vực, tồn tại tương đối cường đại, thực lực không sai biệt lắm so với Hoàng Long Các.

- Thiên Liên Bích U Thảo này, ta muốn!

Bạch đồng âm trầm của Mạc Quỷ Chuẩn Thần nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong, trực tiếp nói.

- Địa đồ hoàn chỉnh của tám thế lực Tứ tinh rưỡi trở lên!

Triệu Phong nhìn đám người này một cái, trực tiếp mở miệng.

Mạc Quỷ Chuẩn Thần chỉ là Chuẩn Thần Nhị giai, trình độ so với Đế Lâm Chuẩn Thần, Lam Diệp Chuẩn Thần mà Triệu Phong đã gặp trong Mộng Cảnh Thái Cổ cũng không chênh lệch bao nhiêu.

- Hửm?

Trong cặp mắt Mạc Quỷ Chuẩn Thần không hề che giấu, hiện lên một tia sát ý rõ ràng.

Hắn không nghĩ tới, tên Chuẩn Thần nho nhỏ bày sạp trong Giao Dịch Linh Điện này không ngờ lại không cho mình mặt mũi.

Phải biết rằng, U Quỷ Tộc chính là thế lực Tứ tinh rưỡi cường đại, trong tộc có Cổ Thần tọa trấn. Mỗi một cái thế lực Tứ tinh rưỡi chí ít cũng quản hạt hơn mười cái thế lực Tứ tinh, chưởng quản Giao Dịch Linh Điện cũng có gần hai mươi cái.

Quy củ của những Giao Dịch Linh Điện này, có sự ước thúc tuyệt đối với người của những thế lực Tứ tinh. Thế nhưng đối với người của thế lực Tứ tinh rưỡi quản hạt phiến lãnh địa này, lại không có bất kỳ tác dụng gì!

Quy củ, vĩnh viễn đều là công cụ để kẻ mạnh ràng buộc kẻ yếu hơn mình! Chỉ có kẻ yếu mới phải phục tùng!

- Không nên gây chuyện thị phi!

Vị lão giả thâm trầm bên cạnh Mạc Quỷ Chuẩn Thần chợt nhàn nhạt nói.

Tòa Giao Dịch Linh Điện này cũng không thuộc về lãnh địa của U Quỷ Tộc, bằng không, hắn cũng không cần phải quản Mạc Quỷ Chuẩn Thần làm gì.

- Tiểu tử, bán cho U Quỷ Tộc một cái mặt mũi! Ta cho ngươi địa đồ tin tức của bốn thế lực Tứ tinh rưỡi trở lên, Thiên Liên Bích U Thảo để lại cho ta!

Lão giả này tiếp tục mở miệng.

Vừa rồi Triệu Phong đã cự tuyệt Mạc Quỷ Chuẩn Thần, hoàn toàn không cấp mặt mũi cho U Quỷ Tộc. Nếu như hắn thật sự dựa theo yêu cầu của Triệu Phong, tiến hành giao dịch công bằng, đây chẳng phải đã làm tổn hại bộ mặt của U Quỷ Tộc rồi sao?

Triệu Phong khẽ nhíu mày, trong lòng thập phần không vui.

Nếu như hắn có được thực lực cường đại, có thân phận khiến người ta kiêng kỵ, thì tuyệt đối sẽ không bị người khác ức hiếp như vậy.

- Ta tới đây là muốn giao dịch địa đồ, cũng không phải tới bán mặt mũi!

Triệu Phong lạnh lùng nói.

- Hửm?

Nghe tới đây, cặp mày lão giả này khẽ nhíu lại, một cỗ uy áp vô hình lan tỏa ra.

Vù vù!

Không khí xung quanh đột nhiên biến thành một mảnh âm trầm, mơ hồ truyền đến thanh âm lệ quỷ rít gào, âm trầm đáng sợ.

- Chân Thần Tứ giai!

Sắc mặt mọi người chấn động, vội vàng lui xa về phía sau.

Bản thân lão giả này là cường giả Chân Thần Tứ giai, hơn nữa sau lưng lại còn là U Quỷ Tộc, cho dù có giết người trong Giao Dịch Linh Điện, người chưởng khống tòa Giao Dịch Linh Điện này cũng sẽ không dám nói gì.

Ánh mắt mọi người nhìn về phía Triệu Phong đều tràn ngập vẻ thương hại. Ngay cả những gã Thợ săn đang âm thầm theo dõi ở xa xa cũng chủ động buông tha mục tiêu này.

- Ha ha… người của U Quỷ Tộc lại muốn động thủ trong Giao Dịch Linh Điện do Thiên Lam Tộc chúng ta quản lý sao?

Ngay vào lúc này, cách đó không xa chợt truyền đến một tràng cười lớn.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên. Thanh âm người này có chút quen thuộc, nhưng trong lúc nhất thời hắn không nhớ nổi ra là ai!

- Đây không phải là Kiếm Phong Chuẩn Thần của Thiên Lam Tộc sao?

Cặp mắt âm lãnh của Mạc Quỷ Chân Thần U Quỷ Tộc nhìn chằm chằm về phía một đạo thân ảnh đang bay tới.

Mà ánh mắt của lão giả U Quỷ Tộc thì lại nhìn chăm chú vào một vị lão bà tóc xanh đang đi theo phía sau Kiếm Phong Chuẩn Thần.

- Kiếm Phong Chuẩn Thần, ngươi đây là có ý gì? U Quỷ Tộc ta sao có thể làm ra chuyện tình này được!

Ánh mắt Mạc Quỷ Chuẩn Thần lạnh lùng nhìn về phía Kiếm Phong Chuẩn Thần.

- Triệu huynh, không nghĩ tới lại có thể gặp được ngươi ở chỗ này!

Kiếm Phong Chuẩn Thần trực tiếp đi tới trước mặt Triệu Phong, ngữ khí vui vẻ, nói.

Kiếm Phong Chuẩn Thần này chính là Thiên kiêu của Thiên Lam Tộc, lúc trước ở trong Phượng Lâm đã mở lời mời Triệu Phong và đám người Kim Tí Tộc cùng tiến công Phượng Sào.

- Hừ!

Mạc Quỷ Chuẩn Thần hừ lạnh một tiếng, sắc mặt âm trầm.

Vừa rồi hắn đã lên tiếng hỏi Kiếm Phong Chuẩn Thần, nhưng đối phương lại không thèm để ý tới hắn, lại đi bắt chuyện với gã chủ sạp Chuẩn Thần này!

Bất quá, không ngờ Kiếm Phong Chuẩn Thần lại gọi gã chủ sạp này là Triệu huynh! Điều này khiến cho Mạc Quỷ Chuẩn Thần có chút kinh ngạc. Danh khí của Kiếm Phong Chuẩn Thần trong Thiên Lam Tộc cũng không nhỏ, có thể được hắn xưng huynh gọi đệ, tất nhiên cũng là người có thân phận không nhỏ!

- Đây là địa đồ của tám thế lực Tứ tinh rưỡi trở lên! Thiên Liên Bích U Thảo này, ta muốn!

Lão giả của U Quỷ Tộc kia đột nhiên mở miệng, lấy ra một khối ngọc phù, bên trong có tin tức hắn vừa mới lạc ấn vào.

Thiên Lam Tộc chính là thế lực Tứ tinh đỉnh phong, so với U Quỷ Tộc còn cường đại hơn rất nhiều. Mà Kiếm Phong Chuẩn Thần lại nhận biết Triệu Phong, cứ như vậy, nếu U Quỷ Tộc muốn có được Thiên Liên Bích U Thảo, cũng chỉ có thể tiến hành giao dịch công bằng mà thôi.

- Thật xin lỗi! Dẹp quầy rồi!

Triệu Phong mỉm cười, thu hồi hai gốc dược thảo, dọn dẹp quầy hàng, tiến về phía Kiếm Phong Chuẩn Thần.

Mặc dù hắn chỉ mới gặp mặt Kiếm Phong Chuẩn Thần một lần, nhưng với tính cách hào hiệp ngay thẳng của đối phương, hắn cũng

không phải hạng người lòng dạ thâm sâu. Nếu không, Kiếm Phong Chuẩn Thần cũng sẽ không chủ động tới đây, giải vây giúp Triệu Phong. Hiển nhiên đối phương đã có ý kết giao Triệu Phong.

Nếu là như vậy, Triệu Phong sẽ có thể lấy được địa đồ chi tiết từ chỗ của Thiên Lam Tộc, nói không chừng còn có thể mượn dùng Truyền Tống Trận của Thiên Lam Tộc nữa, không cần thiết phải tiếp tục bày sạp ở nơi này làm gì.

- Tiểu bối, lá gan của ngươi rất lớn!

Trong mắt lão giả U Quỷ Tộc bắn ra hai đạo u mang âm lãnh, lời nói gằn từng chữ một.

Chương 1217: Cổ Lũng Võ Hội

- Tiểu bối, lá gan của ngươi rất lớn!

Trong mắt lão giả U Quỷ Tộc bắn ra hai đạo u mang âm lãnh, lời nói gằn từng chữ một.

Cỗ sát ý băng lãnh thấu xương kia hoàn toàn không che giấu chút nào, có thể cảm nhận được vô cùng rõ ràng, khiến cho tất cả mọi người ở phụ cận vô cùng sợ hãi.

- Chúng ta đi!

Lão giả U Quỷ Tộc tức giận hừ lạnh một tiếng, mang theo đám người trẻ tuổi của U Quỷ Tộc rời khỏi nơi đây.

Nếu như không phải đang có người của Thiên Lam Tộc ở chỗ này, mà Kiếm Phong Chuẩn Thần lại quen biết với Triệu Phong, vừa rồi hắn đã xuất thủ diệt sát Triệu Phong rồi!

Sau khi đám người U Quỷ Tộc rời đi, mọi người ở hiện trường nhất thời thở phào nhẹ nhõm. Uy thế cùng sát ý của Chân Thần Tứ giai, cũng không phải dễ chống đỡ như vậy.

- Nguy hiểm thật! Không nghĩ tới hắn còn quen biết người của Thiên Lam Tộc!

Hàn Ngưng Nhi khẽ thở ra một hơi.

Mặc dù thực lực của Triệu Phong rất mạnh, không đến mức dễ dàng

bị Chân Thần Tứ giai giết chết, nhưng nếu là như vậy, thân phận của hai người bọn họ cũng sẽ bị bại lộ!

May mà Triệu Phong quen biết người của Thiên Lam Tộc, giải quyết xong nguy cơ lần này.

Thiên Lam Tộc là thế lực Tứ tinh đỉnh phong, so với Thần Thảo Môn, Hoàng Long Các còn mạnh hơn một bậc.

- Kiếm Phong Chuẩn Thần, đa tạ ngươi giúp ta giải vây!

Triệu Phong đi về phía Kiếm Phong Chuẩn Thần, vừa cười vừa nói.

- Sao lại nói như vậy? Ban đầu ở trong Phượng Sào, nếu như không phải Triệu huynh bắt giữ Hầu Khánh, dụ đi nhân mã của Thiên Thủy Yêu Tộc…

Kiếm Phong Chuẩn Thần mỉm cười với Triệu Phong, trong mắt tràn đầy vẻ tán thưởng.

Trước đây trong Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ, Triệu Phong ở trước mặt rất nhiều cường giả Chân Thần của Thiên Thủy Yêu Tộc, đánh bại cùng bắt giữ Hầu Khánh, dẫn đi nhân mã của Thiên Thủy Yêu Tộc, cuối cùng còn trốn thoát từ trong tay Chân Thần Tứ giai.

Chiến tích như vậy, khiến cho Kiếm Phong Chuẩn Thần thập phần bội phục.

Mặt khác, cũng chính nhờ lúc đó Triệu Phong dẫn đi cường giả của Thiên Thủy Yêu Tộc, mới khiến cho Thiên Lam Tộc thoát ly được hiểm cảnh.

Nghe Kiếm Phong Chuẩn Thần nói như vậy, vị lão bà cùng nữ tử mái

tóc lam nhạt kia của Thiên Lam Tộc cũng không khỏi phải nhìn về phía Triệu Phong một cái.

Về chuyện tình của Thiên Lam Tộc trong Phượng Sào, trước đây bọn họ cũng đã từng nghe nói qua.

Lần đó Thiên Lam Tộc đang đối mặt với sự cưỡng ép của Thiên Thủy Yêu Tộc cùng một chủng tộc Tứ tinh đỉnh phong khác, mà Triệu Phong lại xuất thủ bắt giữ Hầu Khánh, kềm chế Thiên Thủy Yêu Tộc, nhờ vậy mà Thiên Lam Tộc mới có thể thoát hiểm.

Có thể bắt giữ được Hầu Khánh, uy hiếp được Chân Thần Tứ giai, thậm chí còn thuận lợi chạy trốn! Gã thanh niên tóc hoàng kim này, tuyệt đối không đơn giản!

Lão bà tóc lam của Thiên Lam Tộc khẽ gật đầu.

Kiếm Phong Chuẩn Thần ở bên ngoài kết giao với người có tiềm lực như vậy, đối với Thiên Lam Tộc cũng là một loại trợ giúp rất lớn.

- Kiếm Phong Chuẩn Thần, thanh danh của ta không tốt lắm, việc này cũng không cần phải nhắc lại!

Triệu Phong âm thầm truyền âm cho Kiếm Phong Chuẩn Thần.

- Minh bạch!

Trong nháy mắt Kiếm Phong Chuẩn Thần liền sáng tỏ.

Những hành động trước đây của Triệu Phong, có thể nói là đã triệt để đắc tội với Thiên Thủy Yêu Tộc. Nhưng mà sau lưng Triệu Phong tựa hồ cũng không có đại thế lực gì, bởi vậy Triệu Phong không hy vọng danh tiếng của mình lan truyền quá rộng rãi, để tránh khỏi lọt

vào sự truy sát của Thiên Thủy Yêu Tộc.

- Triệu huynh, ngươi cần địa đồ khu vực phụ cận sao?

Kiếm Phong Chuẩn Thần đột nhiên hỏi.

- Đúng vậy! Hiện tại ta có việc gấp, cần phải rời khỏi Cổ Lũng Vực!

Triệu Phong thẳng thắn, nói.

Đồng thời, hắn cũng ám chỉ với Kiếm Phong Chuẩn Thần, có thể nào giúp hắn một chút hay không, kiếm cho hắn một lệnh bài thân phận, một cái lệnh bài thân phận có thể mượn dùng, sử dụng Truyền Tống Trận cao cấp.

- Ngươi muốn rời khỏi Cổ Lũng Vực?

Kiếm Phong Chuẩn Thần khẽ kinh hãi.

Thần vực Man Hoang mênh mông vô hạn, cho dù là một Vực trong đó cũng đã vô cùng to lớn. Đệ tử Thiên Lam Tộc bình thường đi ra ngoài lịch luyện, trên cơ bản cũng sẽ không rời khỏi Cổ Lũng Vực.

- Cái này thật ra có chút khó khăn! Cho dù là người của Thiên Lam Tộc đi ra ngoài lịch luyện, cũng chỉ có thể mượn dùng Truyền Tống Trận của mấy thế lực Tứ tinh rưỡi trở lên ở phụ cận mà thôi!

Kiếm Phong Chuẩn Thần cười khổ, nói.

Đồng thời trong lòng hắn còn đang suy nghĩ, lẽ nào thế lực phía sau Triệu Phong là ở một Vực khác?

Bằng không, một người sau lưng không có bất kỳ thế lực gì, làm sao

có thể có được thực lực như thế?

- Thì ra là vậy!

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Thế lực Tứ tinh rưỡi trở lên trong Cổ Lũng Vực cũng có mười mấy cái, một vài thế lực khoảng cách khá xa Thiên Lam Tộc, căn bản cũng sẽ không cấp cho Thiên Lam Tộc mặt mũi.

Đương nhiên, còn có những thế lực đối địch của Thiên Lam Tộc, nói không chừng còn sẽ gây khó dễ, thậm chí xuất thủ với thành viên Thiên Lam Tộc đi ra ngoài lịch luyện nữa.

- Cho dù đường xá gian nan đến đâu, ta cũng cần phải tới Tử Linh Vực! Đây cũng là sự tôi luyện đối với con đường võ đạo của ta!

Triệu Phong vừa cười vừa nói.

- Tử Linh Vực?

Thần sắc ba người Thiên Lam Tộc nhất thời chấn kinh.

Tử Linh Vực cách xa Cổ Lũng Vực tới ba Vực, con đường này cũng không phải xa xôi bình thường a!

Bất quá, chân chính khiến cho bọn họ tò mò chính là, vì sao Triệu Phong lại muốn đi Tử Linh Vực?

- Ha ha… Triệu huynh quả nhiên không phải là người bình thường a!

Kiếm Phong Chuẩn Thần kinh ngạc trong chốc lát, mới cười vui vẻ nói.

Triệu Phong chỉ mới là một Chuẩn Thần, lại muốn đi xuyên qua ba Vực, phần quyết tâm cùng dũng khí này cũng đủ để khiến cho hắn kính nể.

- Triệu huynh, nếu như ngươi tới Thiên Lam Tộc của ta, ta ngược lại có thể giúp ngươi tiết kiệm một đoạn lộ trình, bất quá chuyến này chúng ta ra ngoài cũng có chuyện quan trọng phải làm, ta cũng chỉ có thể giúp ngươi những thứ này!

Vừa nói xong, từ mi tâm Kiếm Phong Chuẩn Thần đã bay ra một quang đoàn đạm lam sắc.

Triệu Phong cũng không chống lại, tùy ý để cho đoàn lam quang này bay vào trong mi tâm của mình.

- Địa đồ! Địa đồ của mười cái thế lực Tứ tinh rưỡi trở lên!

Ánh mắt Triệu Phong lấp lánh tinh quang.

- Đa tạ!

Triệu Phong cảm kích nói.

Phần địa đồ này, hiển nhiên chính là bản đồ có phạm vi lớn nhất mà Kiếm Phong Chuẩn Thần có thể lấy được từ chỗ của Thiên Lam Tộc.

Hơn nữa, phần địa đồ này thập phần chi tiết, gần như là một bản mô hình chi tiết vậy!

- Đúng rồi! Với thực lực của Triệu huynh ngươi, nhất định có thể tiến vào Chuẩn Thần Bài Danh Bảng Cổ Lũng Vực, đến lúc đó dùng cái thân phận này, mượn dùng Truyền Tống Trận của một vài đại thế lực

cũng không phải là việc khó!

Kiếm Phong Chuẩn Thần bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, trực tiếp nói.

- Chuẩn Thần Bài Danh Bảng của Cổ Lũng Vực?

Triệu Phong cũng đã nghe nói qua cái này. Với thực lực của chính mình, tiến vào bảng danh sách này cũng không có bất kỳ khó khăn nào.

Nhưng mà cái bài danh thi đấu này, cứ mỗi một trăm năm mới tổ chức một lần, khoảng cách lần tổ chức tiếp theo còn tới năm mươi năm nữa!

Thời gian năm mươi năm mà nói, cho dù Triệu Phong sử dụng Truyền Tống Trận loại nhỏ, cũng đã có thể ly khai Cổ Lũng Vực rất lâu rồi.

- Triệu huynh không biết sao? Sắp tới, Thiên kiêu của hai đại thế lực Ngũ tinh trong Cổ Lũng Vực liên hợp, tổ chức một cái Cổ Lũng Võ Hội, tụ tập rất nhiều thiên tài trong Cổ Lũng Vực cùng tiến hành tham thảo luận bàn. Tuy rằng không phải là Chuẩn Thần Bài Danh Chiến Cổ Lũng Vực, nhưng mà cũng sẽ có một vài thiên tài trên Chuẩn Thần Bảng tham gia! Nếu như Triệu huynh có thể đánh bại những thiên tài này tại Cổ Lũng Võ Hội…

Kiếm Phong Chuẩn Thần giải thích cho Triệu Phong.

Lần này hắn rời đi xa nhà, cũng chính là vì tham gia cái Cổ Lũng Võ Hội này, kiến thức một chút thiên tài các nơi của Cổ Lũng Vực, cũng thử khiêu chiến một chút nhân vật trên Chuẩn Thần Bảng hiện nay.

- Cổ Lũng Võ Hội?

Triệu Phong chưa từng nghe nói qua về cái Võ hội này. Hàn Ngưng Nhi ở một bên cũng biểu thị không biết.

Dù sao, hiện tại Hoàng Long Các cùng Thần Thảo Môn đang nằm trong trạng thái khai chiến, làm sao có tâm trí quan tâm tới cái Võ hội này.

- Thân phận của ta tương đối mẫn cảm, nếu như là Chuẩn Thần Bài Danh Chiến Cổ Lũng Vực, ta tuyệt đối không thể đi! Nhưng mà Cổ Lũng Võ Hội này, ngược lại có thể tham gia một chút!

Trong lòng Triệu Phong suy nghĩ.

Chuẩn Thần Bài Danh Chiến Cổ Lũng Vực, có thể nói là thịnh hội trong toàn bộ Cổ Lũng Vực, tất cả các thế lực trong Cổ Lũng Vực hầu như đều sẽ tới tham dự, chứng kiến biểu hiện trác việt của đệ tử thế lực chính mình trước mặt quần hùng Cổ Lũng Vực.

Nhưng mà, đẳng cấp Cổ Lũng Võ Hội này lại hơi thấp một chút. Các thế lực đến đây đại khái cũng chỉ có một bộ phận nhỏ, hơn nữa nhân số cũng cực ít. Thậm chí một vài thế lực lớn có lẽ cũng chỉ phái đến một gã thám tử, tiến hành sưu tập tình báo mà thôi.

- Nếu Thiên Lam Tộc các vị không ngại phiền toái, có thể mang ta theo đoạn đường, để cho tại hạ kiến thức một chút về Cổ Lũng Võ Hội hay không?

Triệu Phong nhìn về phía ba người Thiên Lam Tộc, mỉm cười, nói.

Trong Cổ Lũng Võ Hội cũng sẽ có thiên tài trên Chuẩn Thần Bảng đến tham gia, đến lúc đó, Triệu Phong chỉ cần đánh bại một người trong số đó, đạt được một cái danh tiếng là được.

Bởi vì Triệu Phong hiện tại không thuộc về bất kỳ thế lực nào, cho nên rất nhiều thế lực còn có thể nảy sinh ý tứ lôi kéo, cho mượn dùng Truyền Tống Trận đương nhiên cũng không phải chuyện không có khả năng.

- Vậy thì cùng đi a!

Lão bà tóc lam của Thiên Lam Tộc trực tiếp nói. Dẫn thêm một người cùng đi, hoàn toàn không chút ảnh hưởng gì với bọn họ. Hơn nữa, bà ta cũng muốn nhìn một chút bản lĩnh thật sự của Triệu Phong.

- Vị này là…

Lão bà tóc lam của Thiên Lam Tộc chợt nhìn về phía Hàn Ngưng Nhi ở một bên. Với Thần thức cường đại của bà ta, cũng chỉ có thể nhìn thấy một bộ phận khuôn mặt của Hàn Ngưng Nhi mà thôi.

Nhưng mà chỉ một bộ phận dung mạo này của Hàn Ngưng Nhi cũng đã hoàn mỹ không chút tỳ vết, cho dù chỉ mới là tướng mạo mơ hồ, cũng đã là dung mạo khuynh quốc khuynh thành rồi.

Càng quan trọng hơn chính là, khí chất cùng cỗ sinh cơ đặc biệt xung quanh thân thể Hàn Ngưng Nhi kia, khiến cho người ta vô cùng tò mò.

- Đây là muội muội của ta! Lần này nàng cũng cùng ta đi tới Tử Linh Vực!

Triệu Phong mỉm cười, nói.

Nói Hàn Ngưng Nhi là muội muội của mình, cũng sẽ tránh cho người ta hoài nghi. Nếu như Triệu Phong dẫn theo một cái gánh nặng

không chút nào quan hệ với bản thân, thực lực lại thấp để cùng tiến về Tử Linh Vực, quả thật rất dễ khiến cho người ta hoài nghi.

Sau đó, Triệu Phong, Hàn Ngưng Nhi liền đi theo đám người Thiên Lam Tộc rời khỏi tòa Giao Dịch Linh Điện này.

Đám Thợ săn vẫn luôn nhìn chằm chằm Triệu Phong ở phụ cận, lúc này cũng chỉ có thể tự động tản đi.

- Kiếm Phong Chuẩn Thần cũng đi tham gia Cổ Lũng Võ Hội!

- Gã thanh niên tóc hoàng kim kia rốt cuộc là người nào? Nhìn bộ dáng tựa hồ Kiếm Phong Chuẩn Thần thập phần tôn trọng hắn a!

- …

Sau khi đám người Thiên Lam Tộc rời đi, mọi người ở hiện trường nhất thời nghị luận náo nhiệt.

Cổ Lũng Võ Hội chính là tụ tập đại bộ phận thiên tài của Cổ Lũng Vực, cùng nhau luận bàn tham thảo, đề thăng thực lực. Nhưng mà cũng không phải bất cứ kẻ nào cũng có tư cách tham gia quan sát.

o0o

Đi theo người của Thiên Lam Tộc, hai người Triệu Phong cùng nhau đi tới địa điểm Truyền Tống Trận do chủng tộc Tứ tinh rưỡi tại phiến lãnh địa này quản hạt.

Sử dụng Truyền Tống Trận do chủng tộc Tứ tinh rưỡi này chưởng khống, Triệu Phong cùng đám người Thiên Lam Tộc, trực tiếp xuyên qua khoảng cách lãnh địa năm, sáu cái thế lực Tứ tinh, đi tới mục tiêu lần này.

- Nơi này là lãnh địa của Tinh Thần Lâu! Cổ Lũng Võ Hội cũng được cử hành trên Ngũ Tinh Sơn, nằm bên trong lãnh địa của Tinh Thần Lâu!

Kiếm Phong Chuẩn Thần giới thiệu cho Triệu Phong.

Còn tới một tháng nữa Cổ Lũng Võ Hội mới bắt đầu, đám người Thiên Lam Tộc xem như là tới sớm. Bởi vậy, mọi người tạm thời định cư trong một tòa Giao Dịch Linh Điện ở phụ cận.

- Triệu huynh, tòa Giao Dịch Linh Điện này là do Tinh Thần Lâu quản lý, so với Giao Dịch Linh Điện do một vài thế lực Tứ tinh bình thường chưởng khống còn cao cấp hơn rất nhiều!

Một đường đến đây, Kiếm Phong Chuẩn Thần nói nhiều nhất, liên tục giới thiệu mọi thứ cho Triệu Phong.

Người nói nhiều thứ hai là nữ tử Chuẩn Thần còn lại của Thiên Lam Tộc, mà Hàn Ngưng Nhi chính ít nói chuyện nhất.

- Ừm! Quy mô quả thật không tầm thường!

Phóng nhãn nhìn lại, tòa Giao Dịch Linh Điện này so với Giao Dịch Linh Điện trong Thiên Vũ Đảo ít nhất cũng lớn hơn gấp năm lần. Tầm mắt người bình thường căn bản không nhìn thấy điểm cuối!

Bên trong Giao Dịch Linh Điện, rất nhiều kiến trúc, lầu các cổ kính, khí thế to lớn, thần bí thâm thúy, cổ lão sâm nghiêm, ngang dọc tương liên.

Hơn nữa, bởi vì chuyện tình Cổ Lũng Võ Hội, tất cả các Giao Dịch Linh Điện bên trong lãnh địa Tinh Thần Lâu đều là người xe đông

đúc, qua lại không ngớt. Chân Thần Nhị giai, Tam giai tùy tiện đều có thể nhìn thấy, Chân Thần Tứ giai cũng có thể nhìn thấy không ít.

- Đế Lâm Chuẩn Thần!

Ánh mắt Triệu Phong nhìn thấy Đế Lâm Chuẩn Thần trong một tòa kiến trúc.

Nhưng hiển nhiên đối phương không phát hiện ra Triệu Phong. Dù sao trong này lượng người ngựa qua lại quá lớn, một người rất dễ bị bao phủ bên trong biển người.

- Xem ra, Đế Lâm Chuẩn Thần hẳn là đại biểu cho Kim Ngọc Tộc tới tham gia Cổ Lũng Võ Hội lần này!

Triệu Phong lẩm bẩm nói.

Bất quá, hiện tại hắn đang ở cùng một chỗ với Thiên Lam Tộc, cho dù Đế Lâm Chuẩn có Thần phát hiện ra Triệu Phong đi nữa, cũng sẽ không dám động thủ!

Chương 1218: Chuẩn Thần tề tụ

Cổ Lũng Võ Hội được cử hành trên Ngũ Tinh Sơn, nằm bên trong lãnh địa của Tinh Thần Lâu.

Toàn bộ Ngũ Tinh Sơn do một loại nham thạch trắng xám vô cùng cứng rắn cấu thành, cho dù trong đêm tối, cũng tản mát ra một cỗ oánh quang nhàn nhạt.

Nơi đây có tổng cộng năm ngọn núi, cùng nhau bày ra xu thế năm góc hướng về năm phía, bởi vậy mới được gọi là Ngũ Tinh Sơn.

Từ mấy năm trước đây, trên Ngũ Tinh Sơn đã bắt đầu công tác khai thác kiến tạo.

Hiện tại, trên năm ngọn núi của Ngũ Tinh Sơn đã được xây dựng rất nhiều đình đài lầu các, mà tại ngọn núi trung tâm nhất, lại kiến tạo một cái chiến đài vô cùng to lớn.

Cổ Lũng Võ Hội còn chưa có bắt đầu, bốn phía xung quanh Ngũ Tinh Sơn đã tụ tập rất nhiều người đến xem.

- Nghe nói Võ hội lần này là do Thiên kiêu của hai đại thế lực Ngũ tinh Cổ Lũng Vực, Tử Phong Chuẩn Thần cùng Thiên Tuyết Chuẩn Thần chủ trì!

- Hai người này phân biệt đứng hàng thứ tư cùng thứ bảy trên Chuẩn Thần Bảng. Không biết trong đám hai mươi người đứng đầu Chuẩn Thần Bảng, còn có ai đến đây tham gia nữa không?

Bốn phía Ngũ Tinh Sơn liên tục có người thảo luận tình huống của Võ hội lần này. Theo như mọi người nghĩ, Cổ Lũng Võ Hội, kỳ thật chính là vở kịch mở màn của Chuẩn Thần Bài Danh Chiến.

Tuy rằng bốn phía xung quanh Ngũ Tinh Sơn có vô số cường giả tụ tập, nhưng không một người nào biết được, sâu bên trong lòng đất, giữa một ngọn núi của Ngũ Tinh Sơn, đang có một người ẩn nấp bên dưới.

- Khốn kiếp! Đang yên đang lành, tại sao lại cử hành Võ hội? Hơn nữa lại còn tổ chức ngay trên Ngũ Tinh Sơn nữa!

Gã nam tử này có làn da xạm đen, nhưng hai mắt lại vô cùng sáng ngời.

Ở trước mặt hắn là một cánh cửa đá. Trên cánh cửa đá có một tầng trận pháp phong ấn phức tạp.

Trận pháp phong ấn này có hình dạng ngũ giác, lực lượng Ngũ Hành từ trong mỗi một góc trận kéo dài ra, tiến hành bảo vệ một mảnh không gian phía sau.

- Nơi này nhất định là địa phương mà Ngũ Hành Thần Chủ đã từng bế quan tìm hiểu tu luyện. Đã bốn năm rồi, chỉ còn kém một tia cuối cùng, trận pháp thủ hộ này liền có thể bị ta phá vỡ!

Gã nam tử da đen này khoanh chân ngồi trước cửa đá, trong tay cầm theo một cái đạo cụ tròn dẹp, bên trong đạo cụ liên tục tuôn ra từng tia từng tia lưu quang, rót vào trong năm góc phong ấn.

- Ngũ Hành Thần Chủ là một vị Thần Chủ thường xuyên hành tẩu bốn phương, thời điểm bế quan rất thích mở ra một cái không gian

đơn độc, cũng bày ra trận pháp tiến hành thủ hộ!

Trên mặt gã nam tử da đen này lộ ra thần sắc kích động.

Chỉ còn kém một chút nữa, trận pháp thủ hộ này liền sẽ bị hắn phá vỡ, bên trong rất có khả năng có bảo vật do Ngũ Hành Thần Chủ lưu lại.

Chỉ là cực kỳ không may, vào một tháng sau, Cổ Lũng Võ Hội sẽ tiến hành, hơn nữa lại là ngay trên Ngũ Tinh Sơn nữa.

Mà trận pháp nơi này lại có đặc tính tự chữa trị, nếu như hắn đình chỉ phá trận, trận pháp này sẽ từ từ khôi phục lại! Đây chính là đặc tính của loại trận pháp Ngũ Hành.

Bởi vậy, nam tử da đen chỉ có cách trong lòng thầm cầu khẩn, Võ hội này nên kết thúc nhanh một chút.

o0o

Trong Giao Dịch Linh Điện, Triệu Phong, Hàn Ngưng Nhi, còn có hai vị Thiên kiêu của Thiên Lam Tộc, cùng nhau đi dạo khắp nơi.

- Quả thật không cùng một cấp bậc a! Nơi này tùy tiện đều có thể thấy được Chân Thần Tam giai, Chân Thần Tứ giai cũng không phải là số ít!

Triệu Phong lẩm bẩm nói.

Thậm chí Thần Linh Nhãn của Triệu Phong còn phát hiện ra vài người có khí tức thâm hậu cường đại, rất có thể là cường giả Chân Thần Tứ giai trở lên!

Ngoại trừ cường giả Chân Thần ra, nhiều nhất chính là cường giả Chuẩn Thần. Dù sao diễn viên chính của Võ hội lần này cũng chính là cường giả Chuẩn Thần!

- Thật nhiều cường giả Chuẩn Thần! Hơn nữa toàn bộ đều là thế hệ thanh niên!

Triệu Phong không khỏi hồi tưởng lại tình cảnh tại Đại Lục Vực, khẽ mỉm cười. Bên trong Đại Lục Vực, tu vi của thế hệ thanh niên cao lắm cũng chỉ là Đại Đế, có thể đạt tới Huyền Quang Cảnh cũng không có mấy người.

Nhưng ở Thần vực Man Hoang, có thể được xưng là thiên tài, nhất định phải đạt được danh hiệu Chuẩn Thần! Hơn nữa ít nhất còn phải là Chuẩn Thần Nhị giai trở lên!

- Đây không phải là Kiếm Phong Chuẩn Thần sao?

Ngay vào lúc này, phía trước đám người Triệu Phong chợt truyền đến một đạo thanh âm chói tai.

Triệu Phong liếc mắt nhìn lại, thì ra là hai gã Chuẩn Thần thiên tài của U Quỷ Tộc. Mà người vừa mở miệng nói chuyện chính là Mạc Quỷ Chuẩn Thần!

- Kiếm Phong Chuẩn Thần của Thiên Lam Tộc?

Ánh mắt của mọi người bốn phía nhất thời tụ tập về phía Kiếm Phong Chuẩn Thần.

Ngoại giới vẫn luôn đồn đãi, Kiếm Phong Chuẩn Thần của Thiên Lam Tộc đã lĩnh ngộ Phong Chi Áo Nghĩa tới Nhị trọng, rất có khả năng xông lên hai mươi hạng đầu trên Chuẩn Thần Bảng.

- Ngươi cũng có thể đến đây góp vui, ta lại không thể tới đây sao?

Ngôn ngữ phản kích của Kiếm Phong Chuẩn Thần cũng sắc bén vô cùng.

Mạc Quỷ Chuẩn Thần nhất thời không cứng họng. So thế lực, Thiên Lam Tộc cường đại hơn U Quỷ Tộc một bậc, so thực lực, hắn quả thật cũng không phải là đối thủ của Kiếm Phong Chuẩn Thần.

- Hừ! Không ngờ tiểu tử ngươi cũng đi tới nơi này! Bất quá, phỏng chừng ngươi căn bản không dám lên chiến đài Võ hội a!

Mạc Quỷ Chuẩn Thần không đối phó được Kiếm Phong Chuẩn Thần, lập tức lôi Triệu Phong ra xả giận.

Đồng thời, những lời này của hắn cũng là đang khiêu khích Triệu Phong, kích cho Triệu Phong phải leo lên chiến đài Võ hội. Chỉ cần Triệu Phong dám leo lên chiến đài, Mạc Quỷ Chuẩn Thần nhất định cũng sẽ xông lên, hung hăng nhục nhã Triệu Phong một phen.

- Không cần ngươi quan tâm!

Triệu Phong lãnh đạm nói.

- Ha ha… Mạc Quỷ Chuẩn Thần, chỉ sợ đến lúc Triệu huynh leo lên chiến đài, ngược lại là ngươi không dám leo lên a!

Kiếm Phong Chuẩn Thần cười ha hả một tiếng.

Thực lực của Mạc Quỷ Chuẩn Thần, ngay cả Hầu Khánh cũng không bằng được, Triệu Phong tuyệt đối có thể đơn giản đánh bại hắn.

- Được! Đến lúc đó cứ nhìn xem, là ai không dám lên chiến đài!

Mạc Quỷ Chuẩn Thần lộ ra nụ cười âm lãnh.

Nói xong, Mạc Quỷ Chuẩn Thần liền cùng một gã Chuẩn Thần khác của U Quỷ Tộc rời khỏi nơi đây.

- Triệu huynh, đến lúc đó, nhất định phải hảo hảo giáo huấn hắn một trận!

Kiếm Phong Chuẩn Thần cười nói.

Hắn đã sớm nhìn không thuận mắt Mạc Quỷ Chân Thần của U Quỷ Tộc rồi. Kẻ này ỷ vào có chút thực lực, liền đi gây chuyện khắp nơi, hoành hành ngang ngược, không cố kỵ kẻ nào.

- Chúng ta đi Hải Trân Lâu, thưởng thức một chút thức ăn nơi đó a!

Kiếm Phong Chuẩn Thần đề nghị.

- Nghe nói Hải Trân Lâu trong Giao Dịch Linh Điện của Tinh Thần Lâu chuyên nấu nướng các loại sinh vật dưới đáy biển, mùi vị cực kỳ đặc biệt a!

Vị nữ tử Chuẩn Thần của Thiên Lam Tộc kia cực kỳ hưng phấn nói.

- Được! Đi nếm thử một chút a!

Triệu Phong gật đầu.

Từ sau khi rời khỏi Thiên Vũ Đảo, Triệu Phong vẫn luôn bận rộn bôn ba, hiện tại cũng nên buông lỏng một chút.

Hải Trân Lâu cũng tương tự như Tiên Trân Lâu trong Giao Dịch Linh Điện của Thiên Vũ Đảo, nhưng mà Hải Trân Lâu lại to lớn khí phái hơn rất nhiều, hơn nữa cũng chỉ dùng sinh vật dưới đáy biển làm nguyên liệu nấu ăn, thức ăn nấu nướng ra cũng có một loại phong vị riêng.

Thời điểm đám người Triệu Phong đến, vừa vặn có một bàn khách nhân vừa mới rời đi.

- Triệu Phong, vận khí của ngươi thật tốt, không ngờ Thiên Tuyết Chuẩn Thần cũng đang ở trong này!

Sau khi Kiếm Phong Chuẩn Thần ngồi xuống, khẽ nhỏ giọng nói.

- Chính là nàng ta? Một trong hai người tổ chức Cổ Lũng Võ Hội lần này?

Ánh mắt Triệu Phong nhìn xuống vị trí trung tâm nhất của đại sảnh Hải Trân Lâu.

Ngay bên cạnh bàn ăn trung tâm, có một nàng nữ tử thân mặc váy trắng như tuyết. Làn da nàng thấu bạch nhẵn nhụi, vô cùng mịn màng, cặp mắt lấp lánh thủy quang oánh nhuận, giống hệt một nàng Tiên tử cao quý xuất trần.

Chỉ đáng tiếc là, trên mặt nàng đeo một tấm lụa mỏng, khiến cho không người nào có thể nhìn thấy toàn bộ dung nhan của nàng. Chỉ có trong nháy mắt khi nàng xốc lên tấm lụa che mặt, nhẹ nhàng ăn uống, mọi người mới có thể thấy được cặp môi anh đào mê người của nàng.

- Không sai! Thiên Tuyết Chuẩn Thần chính là Thiên kiêu của một trong ba đại thế lực Ngũ tinh trong Cổ Lũng Vực, bài danh thứ bảy

trên Chuẩn Thần Bảng! Trong toàn bộ Cổ Lũng Vực, có không biết bao nhiêu người theo đuổi nàng! Thậm chí bởi vì nguyên do có nàng trong thành phần tổ chức, cho nên Cổ Lũng Võ Hội lần này mới có nhiều người đến tham gia như vậy!

Kiếm Phong Chuẩn Thần liên miên không ngừng nói.

- Chẳng lẽ ngươi cũng có ý tứ với nàng sao?

Triệu Phong bỗng nhiên mỉm cười, hỏi.

- Mỹ nhân thì ai mà không thích?

Kiếm Phong Chuẩn Thần không che giấu chút nào, khẳng khái nói.

Triệu Phong gật đầu. Cho dù không thể nhìn thấy diện mục chân chính của Thiên Tuyết Chuẩn Thần, nhưng cũng có thể tưởng tượng ra, dung mạo nàng nữ tử này nhất định là cực kỳ xinh đẹp. Cộng thêm thiên phú của nàng, còn có thế lực sau lưng nàng, thế hệ thanh niên trong Cổ Lũng Vực, có ai mà không có ý ái mộ đối với nàng chứ?

Ông!

Triệu Phong bất giác thôi động Tả Mâu.

Trong nháy mắt, tấm lụa che mặt trên mặt Thiên Tuyết Chuẩn Thần đã bị Triệu Phong nhìn xuyên thấu. Dung nhan tiếu lệ tuyệt mỹ của nàng cũng rơi vào trong mắt Triệu Phong.

- Không bằng được nàng!

Triệu Phong khẽ lắc đầu một cái.

Thiên Tuyết Chuẩn Thần mặc một thân bạch y, đồng thời đeo khăn che mặt, không khỏi khiến cho Triệu Phong nhớ lại Liễu Cầm Hâm trong Hồng Hồ Thành trước đây.

Khi đó, thời điểm khi Tiểu tặc miêu xốc lên cái khăn che mặt của Liễu Cầm Hâm, khuôn mặt kinh tâm động phách của nàng, đến hiện tại Triệu Phong vẫn còn nhớ rõ không quên.

Tuy rằng dung mạo của Thiên Tuyết Chuẩn Thần cũng có thể coi là chim sa cá lặn, nhưng mà nàng tuyệt đối không bằng được Liễu Cầm Hâm!

- Hửm?

Ánh mắt Thiên Tuyết Chuẩn Thần bỗng nhiên rơi xuống trên người Triệu Phong.

Ở đây nhiều nam tử như vậy, ánh mắt tất cả đều mang theo sự ái mộ nồng đậm nhìn mình, nhưng mà duy nhất chỉ có gã nam tử tóc hoàng kim kia, thời điểm nhìn mình, lại khẽ lắc đầu một cái, thần trí như tưởng nhớ đến người nào đó!

Điều này khiến cho Thiên Tuyết Chuẩn Thần thập phần không vui.

Trên Chuẩn Thần Bảng, tuy rằng vẫn còn có nữ tử khác có thực lực cường đại hơn nàng, nhưng nếu luận dung mạo, nàng tuyệt đối là đứng đầu Chuẩn Thần Bảng. Cộng thêm thực lực cùng bối cảnh sau lưng nàng, làm gì có vị nam tử nào trong Cổ Lũng Vực mà không có ý tứ với nàng?

Nhưng không ngờ gã nam tử tóc hoàng kim này, thời điểm nhìn mình lại lắc đầu!

- Thiên Tuyết Chuẩn Thần, có chuyện gì vậy?

Ánh mắt rất nhiều nam tử ở đây thủy chung vẫn luôn nhìn chăm chú nhất cử nhất động của Thiên Tuyết Chuẩn Thần. Bởi vậy, chỉ cần thần sắc của Thiên Tuyết Chuẩn Thần có một tia biến hóa nào đó, bọn họ đều nhìn thấy rõ ràng trong mắt.

Mà vừa rồi, cặp mày của Thiên Tuyết Chuẩn Thần không ngờ lại nhíu lại một chút, bộ dáng giống như thập phần không cao hứng vậy.

- Tiểu tử, là ngươi chọc cho Thiên Tuyết Chuẩn Thần mất hứng phải không?

Một gã nam tử áo đen anh tuấn ngời ngời, nhìn theo ánh mắt của Thiên Tuyết Chuẩn Thần, phát giác ra Triệu Phong, nhất thời lạnh giọng quát lớn.

- Chính là tiểu tử này?

Những nam tử còn lại cũng dần dần phát hiện ra Triệu Phong, trong mắt ai nấy đều ẩn chứa địch ý nhàn nhạt. Đồng thời, trong lòng bọn chúng cũng có chút tiếc hận. Một cái cơ hội biểu hiện trước mặt Thiên Tuyết Chuẩn Thần tốt như vậy, không ngờ lại để cho gã nam tử áo đen kia đoạt mất.

Triệu Phong không biết nói lời nào. Hắn không nghĩ tới, một cái động tác lắc đầu đơn giản vừa rồi của chính mình, không ngờ lại có thể phát triển thành như vậy.

Bất quá, nơi này là Giao Dịch Linh Điện, đối phương không có khả năng xuất thủ với hắn, cho nên Triệu Phong cũng lười giải thích.

- Rốt cuộc là kẻ nào, lại chọc cho Thiên Tuyết Chuẩn Thần mất hứng như vậy?

Lúc này, từ trên lầu hai đột nhiên đi xuống mấy người, trong đó có một gã thanh niên áo trắng, khuôn mặt cao ngạo, lớn tiếng cười hỏi.

Theo ánh mắt của mọi người, thanh niên áo trắng rất nhanh đã tìm được Triệu Phong.

- Kiếm Phong Chuẩn Thần, cái này cũng gọi là vận khí sao?

Triệu Phong bất đắc dĩ cười lớn.

Kiếm Phong Chuẩn Thần cũng giật mình một cái, lúng túng cười cười. Bởi vì gã thanh niên áo trắng này, chính là Hầu Khánh của Thiên Thủy Yêu Tộc!

- Là ngươi!

Sắc mặt Hầu Khánh trầm xuống, cả người run rẩy, bộ dáng tức giận không kềm nổi.

Trước đây, trong Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ, Triệu Phong ở trước mặt nhiều người như vậy, không chỉ đánh bại hắn, thậm chí còn bắt hắn làm con tin nữa. Cuối cùng Triệu Phong bị buộc phải bất đắc dĩ chạy trốn vào trong Tử Vong Sâm Lâm.

Nhưng không nghĩ tới chính là, lúc đó Tử Vong Chi Vụ trong Tử Vong Sâm Lâm, bỗng nhiên tiêu tán đi. Có lẽ chính là bởi vì như vậy, cho nên Triệu Phong mới có thể còn sống sót.

- Hầu Khánh, chuyện gì vậy?

Bên cạnh Hầu Khánh, một gã nam tử yêu dị, khuôn mặt tuấn lãnh chợt thấp giọng hỏi.

- Lân Quang Chuẩn Thần của Thiên Thủy Yêu Tộc!

Ánh mắt của mọi người ở đây nhất thời hạ xuống trên người nam tử yêu dị bên cạnh Hầu Khánh.

Hầu Khánh quả thật là Chuẩn Thần thiên tài của Thiên Thủy Yêu Tộc, nhưng mà Chuẩn Thần thiên kiêu mạnh nhất Thiên Thủy Yêu Tộc lại là Lân Quang Chuẩn Thần, bài danh thứ mười bảy trên Chuẩn Thần Bảng!

- Không nghĩ tới ngay cả Lân Quang Chuẩn Thần cũng tới đây!

Trong mắt Kiếm Phong Chuẩn Thần hiện lên một tia chiến ý.

Trong đám người hai mươi hạng đầu trên Chuẩn Thần Bảng, lại xuất hiện thêm một người!

- Hắn chính là kẻ bên trong Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ…

Hầu Khánh tự nhiên sẽ không lớn tiếng nói ra chuyện này, mà là ngầm truyền âm nói cho Lân Quang Chuẩn Thần.

- Hừ!

Nghe xong Hầu Khánh truyền âm, Lân Quang Chuẩn Thần nhất thời hừ lạnh một tiếng, không khí bốn phía không khỏi trở nên âm lãnh xuống.

Bất quá, nơi này là Giao Dịch Linh Điện của Tinh Thần Lâu, Thiên Tuyết Chuẩn Thần cũng đang có mặt ở đây, Lân Quang Chuẩn Thần

tự nhiên sẽ không xuất thủ.

- Hắc hắc… tiểu tử này đắc tội người cũng không ít a!

- Hắn cũng tới đây tham gia Cổ Lũng Võ Hội lần này sao? Đắc tội Lân Quang Chuẩn Thần, phỏng chừng hắn ngay cả chiến đài cũng không dám lên!

- …

Trong lòng rất nhiều Chuẩn Thần ở đây không khỏi có chút hả hê.

Chương 1219: Tu Luyện Tháp

Bởi vì sự xuất hiện của đám người Thiên Thủy Yêu Tộc, Triệu Phong cùng Kiếm Phong Chuẩn Thần cũng không còn khẩu vị ăn uống gì nữa.

Sau khi nếm qua một chút thức ăn dùng sinh vật dưới đáy biển nấu nướng, đám người Triệu Phong liền trực tiếp đứng dậy rời đi.

- Cách thời điểm Cổ Lũng Võ Hội bắt đầu cũng còn một khoảng thời gian nữa, Triệu huynh có dự định làm gì không?

Kiếm Phong Chuẩn Thần chủ động dò hỏi.

Vừa rồi, chính hắn kiến nghị mọi người đi Hải Trân Lâu, nhưng không ngờ lại gặp phải đám người Thiên Thủy Yêu Tộc. Lúc này đám người Thiên Thủy Yêu Tộc cũng không dám làm gì Triệu Phong, nhưng mà một khi Võ hội kết thúc, vậy thì không nhất định.

- Ta dự định tìm một địa phương thích hợp, tiến hành củng cố thực lực một chút!

Triệu Phong mỉm cười nói.

Cổ Lũng Võ Hội, đối với Triệu Phong mà nói, căn bản không có chút khó khăn nào. Cho dù là Thiên Tuyết Chuẩn Thần, Triệu Phong cũng nắm chắc có thể dễ dàng chiến thắng.

Nhưng mà địch nhân của Triệu Phong cũng không phải chỉ có đám Chuẩn Thần này.

Ví dụ như, hiện nay Thiên Thủy Yêu Tộc đã nhìn chằm chằm Triệu Phong. Còn có Hàn Ngưng Nhi nữa, hiện tại nàng vẫn đang bị Hoàng Long Các phát lệnh truy nã.

- Cũng may Võ hội lần này, chỉ là do hai Chuẩn Thần tổ chức, cũng không được coi trọng cho lắm, Thiên Thủy Yêu Tộc cũng chỉ phái ra một gã Chân Thần Ngũ giai đi theo bảo hộ đệ tử Chuẩn Thần trong tộc mà thôi!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Sau khi đi tới nơi này, Triệu Phong mới hiểu rõ, khá nhiều thế lực cường đại cũng chỉ phái ra thiên tài nhị đẳng trong tộc đến đây mà thôi. Ví dụ như Kiếm Phong Chuẩn Thần của Thiên Lam Tộc chính là minh chứng điển hình.

Thiên tài mạnh nhất của Thiên Lam Tộc, cũng là một nhân vật trên Chuẩn Thần Bảng, lúc này phỏng chừng vẫn còn đang ở trong tộc tiếp nhận bồi dưỡng tốt nhất, nhằm mục đích đạt được xếp hạng cao hơn trong Chuẩn Thần Bài Danh Chiến sau này.

Bởi vậy Cổ Lũng Võ Hội lần này, đám người hai mươi hạng đầu trên Chuẩn Thần Bảng, có thể có được một nửa xuất hiện đã tính là nhiều rồi, hơn nữa tuyệt đại đa số cũng không nhất định sẽ ra tay.

- Nếu vậy, Triệu huynh tốt nhất là đi Tu Luyện Tháp a!

Kiếm Phong Chuẩn Thần lập tức đề nghị.

- Tu Luyện Tháp?

Trong mắt Triệu Phong lộ ra vẻ hiếu kỳ.

- Trong một số Giao Dịch Linh Điện cao cấp, có bố trí xây dựng Tu Luyện Tháp, chuyên môn dành cho các Võ giả bế quan tu luyện. Mỗi một gian mật thất trong Tu Luyện Tháp đều là một Tiểu Thế giới đơn độc, có thể lựa chọn các loại hoàn cảnh tu luyện khác nhau, đồng thời còn có thể điều tiết trọng lực, nhiệt độ, vân vân… Mà một số mật thất tu luyện cao cấp, là do các cường giả am hiểu Thời Gian Áo Nghĩa đặc biệt bố trí. Ở trong đó tu luyện mấy ngày, ngoại giới chỉ mới trôi qua một ngày mà thôi!

Kiếm Phong Chuẩn Thần biết rõ Triệu Phong có khả năng chưa từng nghe nói qua Tu Luyện Tháp, liền giới thiệu cặn kẽ cho Triệu Phong.

- Đi xem thử xem!

Trường bào Thời Không của Triệu Phong, đối với hắn mà nói, chính là không gian tu luyện tốt nhất. Thế nhưng Triệu Phong lại vô cùng tò mò đối với Tu Luyện Tháp mà Kiếm Phong Chuẩn Thần vừa mới nói kia, muốn đi kiến thức qua một chút.

o0o

Sau đó, đám người Triệu Phong liền đi tới Tu Luyện Tháp.

Đây là một tòa cự tháp phong cách cổ xưa to lớn huyền bí. Độ cao của tòa tháp có thể coi là một trong những tòa kiến trúc cao nhất nơi đây. Bốn phía xung quanh cự tháp còn bày ra trận pháp kết giới mạnh mẽ, ngăn cách tất cả Thần thức dò xét nữa.

- Các vị, mật thất sáu tầng dưới cùng của Tu Luyện Tháp đã đầy hết cả rồi!

Tại chỗ lối vào của Tu Luyện Tháp, một nữ tử thanh y dung mạo

quyến rũ động lòng, mỉm cười nói.

- Triệu huynh, Tu Luyện Tháp có tổng cộng chín tầng, mật thất tu luyện ở sáu tầng dưới đều không có cụ bị Thời Gian Áo Nghĩa. Chỉ có mật thất tu luyện từ tầng thứ bảy trở lên mới cụ bị Thời Gian Áo Nghĩa. Nếu như ở tu luyện tầng thứ chín, bên trong trôi qua năm ngày, bên ngoài mới trôi qua một ngày!

Kiếm Phong Chuẩn Thần biết rất rõ ràng tình huống của Tu Luyện Tháp. Bản thân Thiên Lam Tộc cũng có Tu Luyện Tháp, hơn nữa hiệu quả tu luyện so với Tu Luyện Tháp nơi này còn tốt hơn rất nhiều.

Triệu Phong cũng thoáng sững sờ. Trường bào Thời Không của chính mình, tốc độ chảy của thời gian so với ngoại giới thì chậm hơn gấp mười lần, bên trong Trường bào Thời Không trôi qua mười ngày, ngoại giới mới trôi qua một ngày!

- Một gian mật thất tu luyện của tầng thứ bảy, 100 Thần Tinh Hạ phẩm một tháng!

Nữ tử thanh y kia thấy Kiếm Phong Chuẩn Thần biết rõ tình huống của Tu Luyện Tháp như thế, liền biết rõ đối phương là thiên tài của đại thế lực, nụ cười trên mặt càng thêm xán lạn.

Trong Thần vực Man Hoang, Thần Tinh chia làm Thứ phẩm, Hạ phẩm, Trung phẩm, Thượng phẩm và Cực phẩm. Từ Thứ phẩm đến Thượng phẩm, tỷ lệ quy đổi giữa một Phẩm đều là 1 đổi 100.

Nhưng mà Thần Tinh Cực phẩm, trong Thần vực Man Hoang cũng là cực kỳ hiếm thấy, là Thần Tinh cao cấp nhất, có thể nói là bảo vật vô giá. Cho dù là một trăm vạn Thần Tinh Thượng phẩm cũng khó có thể đổi được một khối Thần Tinh Cực phẩm!

- Vậy ta lấy một gian mật thất tu luyện ở tầng thứ bảy a!

Triệu Phong trực tiếp nói.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Triệu Phong có đến mấy đầu khoáng mạch Thần Tinh Hạ phẩm, một chút Thần Tinh Hạ phẩm này, hắn căn bản không coi vào đâu.

- Triệu huynh, ta còn có việc khác, sẽ không đi cùng ngươi a!

Kiếm Phong Chuẩn Thần cũng không có hứng thú với Tu Luyện Tháp này. Đương nhiên, cũng có thể là Cổ Lũng Võ Hội sắp sửa bắt đầu, Kiếm Phong Chuẩn Thần cũng muốn đi kiến thức một chút những Chuẩn Thần thiên tài khác.

- Được rồi! Vậy liền nhờ ngươi chiếu cố muội muội ta một chút a!

Triệu Phong suy nghĩ trong chốc lát, tạm thời giao Hàn Ngưng Nhi cho Kiếm Phong Chuẩn Thần chiếu cố.

- Xin hỏi khách nhân cần tu luyện trong bao lâu?

Nữ tử thanh y hỏi.

- Một tháng!

Triệu Phong trực tiếp nộp 100 khối Thần Tinh Hạ phẩm, nhận lấy một tấm lệnh bài, sau đó tiến vào Tu Luyện Tháp.

Tầng thứ nhất Tu Luyện Tháp, cửa của một trăm gian mật thất tu luyện toàn bộ đều đóng chặt, nhưng mà trước cửa mỗi một gian mật thất tu luyện hầu như đều đang có hai đến ba người đứng ở đó, tựa

hồ như là đợi đặt cọc vị trí.

Sau đó Triệu Phong lên tầng thứ hai Tu Luyện Tháp, tình huống cũng giống tầng thứ nhất. Mãi cho đến tầng thứ sáu, Triệu Phong mới chỉ nhìn thấy có ba người đang chờ ở đây.

Cuối cùng, Triệu Phong đi lên tầng thứ bảy. Trên tầng thứ bảy này chỉ có hai mươi gian mật thất tu luyện, hiện tại vẫn còn trống ba gian.

Triệu Phong đi tới trước một gian mật thất tu luyện còn mở cửa, đặt một cái lệnh bài vào trong một cái rãnh nhỏ bên cạnh cửa.

Ông!

Trước mặt Triệu Phong chợt xuất hiện một cái màn ảnh, trên màn ảnh có các hạng mục dùng để lựa chọn môi trường, trọng lực, nhiệt độ… bên trong không gian tu luyện.

Triệu Phong tùy ý lựa chọn một môi trường, sau đó trực tiếp tiến vào mật thất tu luyện.

Dù sao Triệu Phong vốn chỉ là muốn tới xem thử một chút mà thôi. Nếu như muốn tu luyện, không gian bên trong Trường bào Thời Không nhất định là càng tốt hơn nhiều.

- Quả thật rất tốt! Nếu như ta không có Trường bào Thời Không, nhất định sẽ tuyển chọn tu luyện trong Tu Luyện Tháp của Giao Dịch Linh Điện!

Triệu Phong cảm thụ một chút phiến không gian dành riêng cho việc tu luyện này, đưa ra bình luận.

Mà một vài đại thế lực, hầu như đều có ít nhất một Bí cảnh tu luyện

như vậy!

Đây cũng là nguyên nhân vì sao vạn tộc trong Thần vực Man Hoang đều muốn tranh đoạt để tiến vào đại thế lực như vậy. Thế lực càng cường đại, thân phận càng cao quý, liền có thể hưởng thụ đãi ngộ cùng tài nguyên tu luyện càng cao hơn.

- Không biết có thể trọng điệp với tốc độ chảy của thời gian trong Trường bào Thời Không hay không?

Nếu như tốc độ chảy của thời gian trong gian mật thất tu luyện này có thể trọng điệp với tốc độ chảy của thời gian trong Trường bào Thời Không, như vậy Triệu Phong sẽ có thêm rất nhiều thời gian tu luyện.

Ông!

Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhãn, đảo qua mỗi một phân mỗi một tấc bên trong phiến Tiểu Thế giới này. Sau khi xác định không có điểm gì đáng ngờ, Triệu Phong mới lấy ra Trường bào Thời Không.

Bá!

Rất nhanh hắn đã tiến vào không gian bên trong Trường bào Thời Không.

Đỉnh đầu là tinh không thần bí bát ngát vô biên, dưới chân là tảng đá màu xám phủ đầy hoa văn.

- Không có trọng điệp!

Triệu Phong cũng có Thời Gian Áo Nghĩa. Sau khi trải qua tỉ mỉ nhận biết một chút, liền có thể đưa ra kết luận.

- Chủ nhân, ta đã khôi phục lại thực lực Chân Thần Tam giai rồi!

Cách đó không xa, Diệt Thế Hắc Giao Long hưng phấn nói. Thời kỳ đỉnh phong của hắn là Chân Thần Lục giai, hiện tại cách mục tiêu này cũng đã không xa nữa.

Bên kia, Triệu Vong, Triệu Hồi cùng Tiểu tặc miêu cũng đang ở đây tu luyện.

- Không biết Triệu Vạn đã khai khẩn Mộng Cảnh Thái Cổ đến đâu rồi?

Triệu Phong lẩm bẩm nói.

Hiện tại hắn có cái ba phân thân, Triệu Vong cần thời gian tiến hành luyện hóa Quyền trượng Tử Chú, áp chế tà tính trong cơ thể. Mà Triệu Hồi thì tu luyện Y Đạo, cần đại lượng thời gian củng cố lý luận tri thức, không có tâm trí để ý đến những chuyện khác. Cho nên, Triệu Phong đành để cho Triệu Vạn đi khai thác Mộng Cảnh Thái Cổ.

Cũng may là có Mộng Cảnh Thái Cổ, nếu không chỉ riêng tài nguyên cơ bản cấp cho cái đoàn đội tu luyện này, Triệu Phong hắn cũng không thể kiếm nổi!

- Tiểu tặc miêu đã chuẩn bị trùng kích Thần vị rồi sao?

Trong lòng Triệu Phong thoáng cảm thấy kinh ngạc.

Lúc này Tiểu tặc miêu đang nằm rạp trên mặt đất ngủ say, nhưng Triệu Phong biết rõ là nó đang tu luyện. Chiến lực chân chính của Tiểu tặc miêu vốn cũng không mạnh mẽ cho lắm, không biết sau khi nó trùng kích Thần vị, có thể có thể đạt tới Chân Thần mấy giai?

Triệu Phong cũng khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu bế quan tu luyện.

- Tầng thứ mười một của Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, Ngũ Hành Quy Nhất, nhu cầu đối với tài nguyên đã giảm bớt về mặt số lượng, nhưng lại chú trọng hơn về phương diện lĩnh ngộ của bản thân! Nếu như thiên phú của bản thân không đủ, sợ rằng vĩnh viễn cũng không đạt được tầng tiếp theo!

Triệu Phong lấy ra rất nhiều trân tài tu luyện, vận chuyển pháp quyết, hấp thu năng lượng bên trong chúng. Đồng thời, ý niệm của Triệu Phong cũng rót vào trong Thần lực quang toàn, đắm chìm trong thế giới lực lượng Ngũ Hành.

- Ngũ Hành Quy Nhất, đã đạt đến tiêu chuẩn Đại thành!

Trong lòng Triệu Phong có chút tự đắc.

Triệu Vạn cụ bị Vạn Tượng Chi Mâu, chỉ cần hắn tiến hành tu luyện, Triệu Phong liền có được rất nhiều sự cảm ngộ đối với lực lượng Ngũ Hành. Bởi vậy, việc dung hợp Thần lực Ngũ Hành của Triệu Phong cơ bản là tiến triển thần tốc.

Thời điểm Triệu Phong đem lực lượng Ngũ Hành triệt để dung hợp lại, Ngũ Hành Quy Nhất liền tính đạt tới cảnh giới viên mãn. Lúc đó, Thần lực Ngũ Hành của Triệu Phong chí ít cũng tương đương với Thần lực của Chân Thần Tứ giai.

Đồng thời trong lúc tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, Triệu Phong đồng dạng cũng tiến hành rèn luyện Thánh Lôi Thể, thôi diễn Phân Hồn Quyết, hấp thu lực lượng Thần kiếp trong Lôi Thần Tinh, vân vân…

Lực lượng Lôi kiếp đối với cường giả dưới Chân Thần chính là có sự đả kích trí mạng, đối với cường giả trên Chân Thần, chỉ có thể nói có sự uy hiếp nhất định.

Bất quá, lực lượng Lôi kiếp của Triệu Phong tựa hồ theo sự trưởng thành của hắn, cũng đang không ngừng trở nên cường đại hơn. Như vậy nguyên nhân chỉ có một: Triệu Phong sắp lĩnh ngộ ra Hủy Diệt Áo Nghĩa!

Lực lượng bổn nguyên của Lôi kiếp chính là Hủy Diệt Áo Nghĩa, độ mạnh yếu của Lôi kiếp, cũng là do mức độ lĩnh ngộ Hủy Diệt Áo Nghĩa quyết định.

Thời gian chậm rãi trôi qua, cách thời điểm Cổ Lũng Võ Hội bắt đầu còn ba mươi ngày nữa, nói cách khác, Triệu Phong có thể tu luyện ba trăm ngày bên trong Trường bào Thời Không.

Từ sau khi rời khỏi Thiên Vũ Đảo, Triệu Phong vẫn luôn bận rộn bôn ba di chuyển, rất lâu đã không bế quan tu luyện. Có khả năng chính bởi vì như vậy, cho nên Triệu Phong mới có cảm giác lúc này tu luyện vô cùng thông thuận, rất nhiều trở ngại đều bị trực tiếp đả thông.

o0o

Trong lúc Triệu Phong ở trong lãnh địa Tinh Thần Lâu tiến hành tu luyện, chờ đợi Cổ Lũng Võ Hội bắt đầu, thì một gã khách không mời đã đi tới địa phương nơi Triệu Phong vừa mới tiến vào Thần vực Man Hoang, địa bàn của Kim Ngọc Tộc!

Ông oanh!

Không trung lãnh địa của Kim Ngọc Tộc, lúc này đã biến thành một

mảnh thiên hôn địa ám, yêu quỷ vô cùng vô tận tàn sát bừa bãi, gào rít giận dữ.

- Không biết các hạ tới đây là có chuyện gì quan trọng?

Bên trong Kim Ngọc Tộc, một vị lão giả thân thể trong suốt kim ngọc lập tức bay ra.

- Tộc trưởng!

Tất cả mọi người của Kim Ngọc Tộc nhất thời quỳ lạy trên mặt đất. Lão giả này, chính là Tộc trưởng của Kim Ngọc Tộc, là một cường giả Cổ Thần Thất giai!

Nhưng mà khiến cho mọi người không nghĩ tới chính là, Tộc trưởng của bọn họ đối mặt với vị khách không mời kia, không ngờ lại khiêm tốn khom người vái chào.

Ở trước mặt Tộc trưởng Kim Ngọc Tộc là một gã nam tử trung niên toàn thân tối đen như mực, trên người phủ đầy tử văn yêu dị. Ánh mắt hắn cao cao tại thượng, quan sát chúng sinh.

Người này chính là Hắc Thiên Cổ Thần, đến từ Cổ Hồn Điện, bôn ba đường xa đến đây để tìm kiếm Cổ Thần Ấn.

- Trong các ngươi, có ai từng gặp qua vật này hay không?

Bên cạnh Hắc Thiên Cổ Thần nhất thời xuất hiện một đạo quang mạc, hình ảnh bên trong chợt hiện ra một khối thép tam giác màu đen, trên đó phủ đầy tế văn thanh sắc phức tạp.

Sau khi chất vấn mọi người một vòng, tất cả mọi người biểu thị chưa từng thấy qua.

Sau đó, Hắc Thiên Cổ Thần ly khai địa bàn của Kim Ngọc Tộc, nhưng vẫn như cũ bồi hồi bên trong lãnh địa Kim Ngọc Tộc.

- Đây đến cùng là vật phẩm gì? Không ngờ lại khiến cho Cổ Thần của Cổ Hồn Điện phải tự thân chạy tới tìm kiếm?

Tộc trưởng Kim Ngọc Tộc sợ hãi than một tiếng.

Địa phương của Cổ Hồn Điện cách nơi này thập phần xa xôi. Nhưng mà thời kỳ huy hoàng nhất của Cổ Hồn Điện, đã từng là thế lực Ngũ tinh mạnh mẽ nhất trong các thế lực Ngũ tinh của cả Thần vực Man Hoang.

Hiện tại mặc dù đã không còn cường thịnh như trước đây nữa, nhưng trong các thế lực Ngũ tinh khắp toàn Thần vực Man Hoang, Cổ Hồn Điện cũng là một tồn tại cực kỳ khủng bố.

Chương 1220: Võ hội bắt đầu

- Võ hội đã sắp sửa bắt đầu rồi!

Triệu Phong chợt mở mắt ra, rời khỏi không gian bên trong Trường bào Thời Không.

Lúc này, ngoại giới đã trôi qua hai mươi bốn ngày, nhưng Triệu Phong đã tu luyện tại không gian bên trong Trường bào Thời Không hai trăm bốn mươi ngày!

Hơn hai trăm ngày, tầng thứ mười một của Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, Ngũ Hành Quy Nhất, cũng đã tiến thêm một bước. Ngũ Hành Áo Nghĩa cùng Phong Lôi Áo Nghĩa của Triệu Phong toàn bộ cũng đã bước vào cảnh giới Nhị trọng.

Không Gian Áo Nghĩa chỉ kém một tia liền bước vào Tam trọng, mà Thời Gian Áo Nghĩa lại quá mức thâm ảo, Triệu Phong cũng không có tận lực tìm hiểu, bởi vậy tiến độ khá chậm.

Lúc Triệu Phong rời khỏi mật thất tu luyện mới phát hiện, hai mươi gian mật thất tu luyện của tầng thứ bảy, hiện tại đã có mười lăm gian trống không.

Sau khi rời khỏi Tu Luyện Tháp, Triệu Phong sử dụng lệnh bài truyền tin liên lạc với Hàn Ngưng Nhi. Rất nhanh, Triệu Phong dễ dàng hội hợp với đám người Thiên Lam Tộc.

- Triệu huynh, ngươi mà trễ thêm mấy ngày nữa, sẽ có thể bỏ lỡ Cổ Lũng Võ Hội rồi!

Kiếm Phong Chuẩn Thần cười nói.

- Thật sự xin lỗi! Ta tu luyện quá mức chuyên tâm rồi!

Triệu Phong giải thích.

Kiếm Phong Chuẩn Thần cũng không có nhiều lời. Có thể do lần đầu tiên Triệu Phong thể nghiệm mật thất tu luyện bên trong Tu Luyện Tháp, cho nên mới lâm vào trong tu luyện vong ngã, quên mất thời gian cũng là chuyện bình thường.

- Hắn là ai?

Ánh mắt Triệu Phong chợt rơi xuống trên người một gã thanh niên bên cạnh Hàn Ngưng Nhi.

- Hắn là sư huynh của ta!

Hàn Ngưng Nhi nhỏ giọng nói. Trong âm thầm, Hàn Ngưng Nhi truyền âm cho Triệu Phong:

- Môn chủ vì để yểm hộ cho ta, đã âm thầm phái ra rất nhiều thành viên phân tán ở các nơi. Đại đa số mọi người đều bị Hoàng Long Các bắt giữ hoặc giết chết, mà hắn vận khí tốt một chút, đã an toàn trốn thoát. Đoạn thời gian trước, ta gặp được hắn ở trong Giao Dịch Linh Điện, cho nên cũng muốn dẫn hắn cùng đi Tử Linh Vực!

Môn chủ Thần Thảo Môn vì để yểm hộ cho Hàn Ngưng Nhi, đã âm thầm phái ra rất nhiều đệ tử trong tộc, thậm chí có rất nhiều người đều là nhất mạch của Môn chủ. Đại đa số những người này đều đã vì Hàn Ngưng Nhi mà hy sinh, bởi vậy nàng rất kính trọng bọn họ. Hiện tại gặp được vị sư huynh này, nàng dự định dẫn hắn cùng đi tới Tử

Linh Vực.

Bất quá, chuyện này vẫn phải trải qua sự đồng ý của Triệu Phong.

- A?

Triệu Phong hiểu ra nguyên do sự tình, ánh mắt liền nhìn chằm chằm gã thanh niên này.

Ánh mắt gã thanh niên kia không khỏi nhìn về phía Tả Đồng kim sắc kia của Triệu Phong. Hắn nhất thời cảm giác như tâm thần của chính mình đã rơi vào trong đó, không thể nào giãy thoát ra được.

Gã thanh niên này có cảm giác tất cả mọi thứ của chính mình, bao gồm cả suy nghĩ trong lòng, dường như đều đã bị Triệu Phong xem thấu vậy. Theo bản năng, ánh mắt gã thanh niên này chợt lộ ra thần sắc bối rối.

Hô!

Bỗng nhiên, Tả Mâu của Triệu Phong rời khỏi người hắn, nhìn về phía khác.

- Chào ngươi, ta là sư huynh của Hàn Ngưng Nhi!

Ánh mắt gã thanh niên này có chút né tránh, không dám nhìn về phía ánh mắt Triệu Phong nữa.

Những người khác ở đây ít nhiều cũng phát hiện ra dị trạng vừa rồi.

Lúc này, mọi người mới chú ý tới nhãn đồng của Triệu Phong, tựa hồ cũng là một loại huyết mạch đặc thù. Nhưng mà căn cứ theo đặc thù ánh mắt của Triệu Phong, bọn họ đều không ai phán đoán ra đây là

loại huyết mạch nào.

- Hàn Ngưng Nhi, người này là do Hoàng Long Các phái tới! Hành tung của ngươi đã bị bại lộ!

Triệu Phong bất động thanh sắc truyền âm cho Hàn Ngưng Nhi.

Tu vi người này chỉ vừa đạt tới Bán Thần, tâm tính lại khá kém, Triệu Phong thoáng thi triển một chút huyễn thuật liền có thể ảnh hưởng tới ý thức của hắn.

Hơn nữa, Tả Mâu Triệu Phong còn phát hiện trên người gã thanh niên này còn có khí tức linh hồn của những Chân Thần cường đại khác. Rất hiển nhiên, tính mạng của hắn đã bị người khác chưởng khống!

Người của Hoàng Long Các biết rõ muốn tìm kiếm một người trong Cổ Lũng Vực, độ khó khăn tuyệt đối không nhỏ. Bởi vậy, Hoàng Long Các liền tiến hành nô dịch rất nhiều người của Thần Thảo Môn, để cho những người này đi lùng sục khắp nơi xung quanh lãnh địa.

Quả nhiên, Hàn Ngưng Nhi vừa nhìn thấy người của Thần Thảo Môn, liền chủ động tiến tới nhận mặt.

Tin chắc ngay sau khi gặp lại nhau, vị sư huynh này của Hàn Ngưng Nhi đã lén lút truyền đạt tin tức cho Hoàng Long Các rồi!

- Không đâu! Làm sao có thể?

Hàn Ngưng Nhi tự nhiên minh bạch ý tứ của Triệu Phong. Nhưng nàng tuyệt đối không tin sư huynh của nàng sẽ làm ra loại sự tình này!

- Kiếm Phong Chuẩn Thần, không biết sau khi Cổ Lũng Võ Hội kết thúc, ngươi chuẩn bị đi đâu?

Triệu Phong dò hỏi.

- Sau khi Cổ Lũng Võ Hội kết thúc, một thời gian nữa, Chuẩn Thần Bài Danh Chiến của Cổ Lũng Vực cũng sẽ bắt đầu. Cho nên ta chuẩn bị quay về trong tộc bế quan tu luyện!

Trong mắt Kiếm Phong Chuẩn Thần tràn đầy chiến ý. Mục tiêu của hắn chính là vọt vào hai mươi hạng đầu trên Chuẩn Thần Bảng.

Triệu Phong gật đầu. Đến lúc đó nếu như không còn cách nào khác, cũng chỉ có thể mang theo Hàn Ngưng Nhi, tạm thời đi Thiên Lam Tộc né tránh một hồi.

Đương nhiên, nếu như trên Võ hội có cơ hội, Triệu Phong cũng có thể giúp nàng kết giao với một vài thế lực cường đại, biết đâu có thể nhờ cậy bọn họ chiếu cố cho Hàn Ngưng Nhi.

o0o

Một ngày sau, cả tòa Giao Dịch Linh Điện này gần như đã hoàn toàn trống rỗng. Tất cả mọi người đều đã tiến về Ngũ Tinh Sơn. Mà đám người Triệu Phong cùng Thiên Lam Tộc, cũng đã xuất phát tiến về Ngũ Tinh Sơn.

- Triệu huynh, nghe nói Cổ Lũng Võ Hội lần này, Thiên kiêu trên Chuẩn Thần Bảng cũng có tới sáu vị xuất hiện!

Bộ dáng Kiếm Phong Chuẩn Thần thập phần hưng phấn, chiến ý dạt dào.

Ngoại trừ Tử Phong Chuẩn Thần cùng Thiên Tuyết Chuẩn Thần là người tổ chức Võ hội, còn có Lân Quang Chuẩn Thần, Triệu Phong đã từng gặp qua một lần, ngoài ra còn có thêm ba gã thiên tài khác trên Chuẩn Thần Bảng cũng tới tham dự Võ hội lần này.

Sáu người này, hầu như đại biểu cho sáu người mạnh nhất của Võ hội lần này, cũng là mục tiêu mà rất nhiều Chuẩn Thần thiên tài nghĩ muốn khiêu chiến.

o0o

Năm ngày sau, mọi người đã đi tới Ngũ Tinh Sơn.

Trong các đình đài lầu các trên năm ngọn núi năm góc đã tụ tập đầy nghẹt người. Những người này hoặc là thành viên của các đại thế lực, hoặc là bản thân có thực lực kinh người.

Những người tham quan tu vi thấp hơn Bán Thần, vừa không có thế lực cường đại chống lưng, chỉ có thể ở bên ngoài Ngũ Tinh Sơn nghe ngóng tin tức mà thôi.

Đám người Thiên Lam Tộc bay thẳng về phía một tòa đình đài trên một ngọn núi.

- Tiểu tử kia tới rồi!

Ánh mắt Hầu Khánh nhất thời nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong.

Võ hội lần này, hắn đã không thèm để ý tới những thứ khác nữa. Khiến cho Triệu Phong gặp phải sự nhục nhã nặng nề, chính là mục tiêu duy nhất của hắn.

- Triệu Phong!

Ánh mắt Đế Lâm Chuẩn Thần của Kim Ngọc Tộc cũng nhất thời cả kinh.

Trước đây lúc rời khỏi Kim Ngọc Tộc từng gặp phải Triệu Phong, nhưng lại để cho hắn trốn thoát, không nghĩ tới hôm nay trên Võ hội lại gặp phải Triệu Phong!

Nhưng mà lúc này, hắn lại không vui mừng chút nào, bởi vì Triệu Phong đang ở cùng một chỗ với người của Thiên Lam Tộc! Kiếm Phong Chuẩn Thần bên cạnh Triệu Phong tuy rằng không phải là nhân vật trên Chuẩn Thần Bảng, nhưng cũng là Chuẩn Thần thiên tài thập phần nổi danh trong Cổ Lũng Vực.

Cùng lúc đó, ánh mắt hơn phân nửa Chuẩn Thần thanh niên ở đây cũng rơi xuống trên người Triệu Phong, mang theo địch ý vô cùng rõ ràng.

- Nghe nói, chính là tiểu tử này đã bất kính với Thiên Tuyết Chuẩn Thần!

- Gã tiểu tử tóc vàng kia đã chọc giận Thiên Tuyết Chuẩn Thần sao? Đợi khi Võ hội bắt đầu, ta sẽ khiến cho hắn đẹp mặt!

- …

Trên Ngũ Tinh Sơn, rất nhiều Chuẩn Thần thanh niên đều mang theo ngữ khí cừu thị, nghị luận về Triệu Phong. Hiển nhiên, chuyện tình Triệu Phong chọc cho Thiên Tuyết Chuẩn Thần mất hứng trước đây, sớm đã lan truyền khắp nơi, đồng thời sự thật còn bị khuyếch đại lên không nhỏ.

Thật ra, lúc đó Triệu Phong cũng chỉ nhìn Thiên Tuyết Chuẩn Thần

rồi lắc đầu một cái mà thôi!

- Thiên Tuyết Chuẩn Thần, có người đắc tội với ngươi à?

Một gã nam tử anh tuấn thân khoác áo bào tím, thân thể lộ ra oánh quang tử ngọc nhàn nhạt, quan tâm hỏi.

Trên Chuẩn Thần Bảng của Cổ Lũng Vực, tuy rằng Thiên Tuyết Chuẩn Thần chỉ xếp hạng thứ bảy, nhưng mà dung mạo của nàng tuyệt đối là đứng đầu. Trong đám người hai mươi hạng đầu của Chuẩn Thần Bảng Cổ Lũng Vực, chỉ cần là nam tử, không người nào không muốn lấy được sự ưu ái của Thiên Tuyết Chuẩn Thần. Tử Phong Chuẩn Thần hắn cũng không ngoại lệ!

- Không có!

Thiên Tuyết Chuẩn Thần thản nhiên trả lời.

Kỳ thật, Triệu Phong cũng không tính là đã đắc tội nàng. Chỉ bất quá lúc đó sau khi Triệu Phong nhìn nàng lại khẽ lắc đầu một cái. Điều này khiến cho Thiên Tuyết Chuẩn Thần hết sức kinh ngạc, bản năng sản sinh phản cảm mà thôi.

- Chính là tiểu tử kia a?

Ánh mắt Tử Phong Chuẩn Thần rơi xuống trên người Triệu Phong, trong mắt mang theo quang mang khinh thường.

- Các ngươi đợi lát nữa lên khiêu chiến kẻ này, lăng nhục hắn nặng nề cho ta!

Tử Phong Chuẩn Thần thầm truyền âm cho một vài gã Chuẩn Thần sau lưng hắn.

Thân là người tổ chức của Võ hội lần này, hơn nữa lại là Thiên kiêu đứng hàng thứ năm trên Chuẩn Thần Bảng, Tử Phong Chuẩn Thần tự nhiên không có khả năng chủ động khiêu chiến Triệu Phong.

- Đó là…

Ánh mắt Hàn Ngưng Nhi chợt phát hiện ra mấy người trên ngọn núi đối diện. Những người này đều là cường giả Chân Thần, trong đó người cầm đầu chính là Trọng Thổ Chân Thần trước đây đã truy sát nàng.

- Những gì Triệu Phong nói đều là sự thật!

Ánh mắt Hàn Ngưng Nhi nhất thời ảm đạm xuống.

Mà bên cạnh nàng, vị sư huynh của Hàn Ngưng Nhi kia, bộ dạng tựa như hồn nhiên không hề hay biết gì cả.

o0o

Màn đêm chậm rãi buông xuống, đám người bốn phía xung quanh Ngũ Tinh Sơn càng ngày càng đông đúc hơn.

Bỗng nhiên, Thiên Tuyết Chuẩn Thần cùng Tử Phong Chuẩn Thần đồng thời đứng lên. Xung quanh nhất thời oanh động một trận.

- Thiên Tuyết Chuẩn Thần!

- Đó là Tử Phong Chuẩn Thần! Thiên kiêu thứ năm trên Chuẩn Thần Bảng!

- …

Ánh mắt của mọi người toàn bộ đều tập trung về phía hai người này. Một người là Thiên kiêu đỉnh cao của Cổ Lũng Vực, một người khác lại là Nữ Thần trong lòng tất cả mọi người.

Sau khi hai người đứng lên, liền trực tiếp tuyên bố Cổ Lũng Võ Hội bắt đầu.

Phốc!

Bên cạnh Tử Phong Chuẩn Thần, một đạo thân ảnh cao gầy trực tiếp nhảy xuống chiến đài phía dưới.

- Tại hạ là Đào Kim của Tử Dạ Điện, có vị nào nguyện ý chỉ giáo một chút không?

Ánh mắt gã nam tử cao gầy kia nhìn khắp bốn phía xung quanh.

Tử Dạ Điện cũng là một trong ba đại thế lực Ngũ tinh của Cổ Lũng Vực. Tuy rằng Đào Kim này cũng không quá nổi danh, nhưng mà thân là Chuẩn Thần của Tử Dạ Điện, hơn nữa lại là người đầu tiên lên sân khấu, sao có thể là người yếu được?

- Để cho ta thử một chút Huyễn Phong Quyết của Đào huynh a!

Trên một ngọn núi nào đó, một gã nam tử thân hình cường tráng, làn da ám hoàng sắc thô ráp chợt phóng xuống chiến đài.

- Được! Ta và ngươi đã lâu không giao thủ với nhau rồi!

Đào Kim nhìn về phía gã nam tử cường tráng này, cặp mắt tràn ngập chiến ý.

Hiển nhiên, hai người bọn họ đã sớm quen biết, hơn nữa còn có giao tình nhất định, thường xuyên tỷ thí luận bàn với nhau.

Ông!

Sau khi hai người leo lên chiến đài đối mặt nhau, trận pháp phòng hộ xung quanh chiến đài liền được mở ra.

- Huyễn Phong Tam Thức!

Thân hình Đào Kim phát ra tử quang sáng lạn, lập tức hóa thành vô số đạo huyễn phong tử sắc, vờn quanh bốn phía thân thể nam tử cường tráng.

Hưu hô!

Bỗng nhiên, mấy trăm đạo thân ảnh tử sắc trong đó trực tiếp đánh thẳng tới gã nam tử cường tráng kia.

- Kim Cương Bá Thể!

Thân thể nam tử cường tráng kia nhất thời dâng cao đến hai trượng, khí thế uy mãnh rung trời nghiền áp ra bốn phía xung quanh.

Nhưng vô số thân ảnh màu tím này đều ẩn chứa Phong Chi Áo Nghĩa, dung nhập vào trong thiên địa, đem cỗ uy thế áp bách này cắt giảm đến thấp nhất.

Oanh! Phanh! Oành!

Hai người giao phong kịch liệt với nhau. Trên chiến đài tràn ngập tử ảnh cùng bá quyền ám hoàng sắc.

Cũng may trận pháp kết giới trên chiến đài đã đem toàn bộ uy năng công kích khổng lồ kia ngăn cản bên trong.

- Cả hai người này đều rất mạnh!

- Đúng vậy! Bản thân bọn họ đều là Chuẩn Thần thiên tài trong đại thế lực cả!

- …

Rất nhiều người vây xem đều sợ hãi than thở liên tục.

Đào Kim là thiên tài của thế lực Ngũ tinh, mà gã nam tử còn lại cũng là thành viên của thế lực Tứ tinh đỉnh phong. Thực lực của hai người đều thập phần cường hãn!

- Huyễn Phong Liên Thiên!

Đào Kim phảng phất như hóa thành một cái hư ảnh hư huyễn thật lớn, mang theo lực lượng Phong thuộc tính kinh khủng, đánh bay nam tử cường tráng đến sát biên giới chiến đài.

- Đa tạ!

Sau khi Đào Kim chiến thắng, liền chủ động rời khỏi chiến đài. Võ hội có quy củ, một người không thể đấu hai trận liên tiếp nhau!

Sau khi trận đầu của Cổ Lũng Võ Hội đã khai hỏa, rất nhiều Chuẩn Thần thiên tài đều nhao nhao muốn thử, muốn đại triển thân thủ trên võ đài nơi này.

Vù!

Một đạo lôi quang kinh người xẹt qua, một gã nam tử áo trắng đã bay lên chiến đài.

- Đó là Lôi Minh Chuẩn Thần!

Thế lực sau lưng Lôi Minh Chuẩn Thần so ra thì kém hơn hai người mới chiến đấu vừa rồi. Nhưng mà Lôi Minh Chuẩn Thần ở trong thế lực Tứ tinh rưỡi của hắn cũng là thiên tài đứng đầu, danh tiếng cũng không nhỏ.

- Ngươi, lên đây!

Ánh mắt của Lôi Minh Chuẩn Thần nhìn thẳng về phía Triệu Phong.

- Ta?

Triệu Phong thoáng sửng sốt, không nghĩ tới mình nhanh như vậy đã sắp sửa ra sân.

- Triệu huynh, cũng nên triển lộ một chút thực lực của ngươi rồi a!

Kiếm Phong Chuẩn Thần mỉm cười nói. Hắn cũng muốn kiến thức một chút thực lực hiện tại của Triệu Phong đã đạt tới trình độ nào?

- Ha ha… tiểu tử này đã đắc tội với Thiên Tuyết Chuẩn Thần, ta nghĩ người muốn khiêu chiến hắn nhiều đếm không hết a!

- Thế nhưng tên tiểu tử lông vàng này rốt cuộc là có thân phận gì? Như thế nào trước đây chưa từng nghe nói qua?

- …

Xung quanh nhất thời sôi trào lên, mọi người đều mười phần mong

chờ trận chiến này.

Chương 1221: Triệu Phong ra tay

Trong Man Hoang Thần Vực, Triệu Phong cũng chỉ đắc tội một vài thế lực như Kim Ngọc Tộc, Lam Lân Tộc, Thiên Thuỷ Yêu Tộc, Thời Không Thánh Địa. Hơn nữa mấy thế lực này đều thua thiệt trong tay Triệu Phong nên đương nhiên sẽ không lan truyền tin này ra ngoài. Cùng lắm là ngầm điều tra, phát lệnh truy nã.

Lần này tới Cổ Lũng Võ Hội có tất cả hơn ba mươi thế lực lớn nhỏ, trong đó cũng rất ít thế lực biết Triệu Phong.

Tuy vậy danh tiếng của Triệu Phong cũng không hề thua kém các thiên tài của các thế lực tứ tinh đỉnh phong.

Số người muốn khiêu chiến Triệu Phong thậm chí còn nhiều hơn số người muốn khiêu chiến các thiên kiêu trên bảng Chuẩn Thần.

- Bị Lôi Minh Chân Thần giành trước rồi.

Mạc Quỷ Chuẩn Thần có chút bực bội nói.

Trong một tòa điện các, Tử Phong Chuẩn Thần nhìn chăm chú Triệu Phong.

- Tiểu tử này thực lực không tồi.

Tử Phong Chuẩn Thần lộ vẻ mặt kinh ngạc.

- Thua!

Lôi Minh Chuẩn Thần hét lớn, thân thể biến thành một đám lôi quang chói lóa lao về phía Triệu Phong.

- Cũng nên kết thúc rồi.

Triệu Phong vẫn thản nhiên, khẽ nói.

Uỳnh! Bùm!

Chính giữa chiến đài, lôi quang phát nổ dữ dội, những dòng điện quang chiếu sáng như ban ngày.

Lôi quang nhanh chóng tối đi, ở giữa chiến đài có một người đang đứng. Chính là Triệu Phong.

Còn Lôi Minh Chuẩn Thần thì nằm phía trước Triệu Phong, thân thể đen thui, khí tức yếu ớt.

Bốn bề bùng nổ.

- Sao có thể như vậy? Thua rồi?

- Sao Lôi Minh Chuẩn Thần lại thua được?

Theo lý mà nói, Lôi Minh Chuẩn Thần thi triển Thiên Lôi Diệu thì chắc chắn Triệu Phong chỉ có bại, nhưng kết quả lại hoàn toàn khác.

Nhưng lúc đó ánh lôi quang quá chói nên rất nhiều người không nhìn được Lôi Minh Chuẩn Thần đã thua như thế nào.

Vút!

Một thân ảnh nhảy xuống khỏi chiến đàu, chính là cường giả Chân Thần trong thế lực của Lôi Minh Chuẩn Thần.

Vị lão giả này trừng mắt nhìn Triệu Phong rồi đưa Lôi Minh đi.

- Tiểu tử này da thô thịt dày, quá khó nhằn. Nếu không người thua chắc chắn là hắn.

Cuối cùng mọi người chỉ đành kết luận lý do Triệu Phong chiến thắng đó là vì hắn là người tu luyện Lôi Đạo, vừa hay khắc chế được Lôi Minh Chuẩn Thần.

Sau trận đấu, Triệu Phong quay lại bên cạnh mấy người Thiên Lam Tộc.

- Triệu huynh, ngươi che giấu thực lực?

Kiếm Phong Chuẩn Thần kinh ngạc hỏi.

Trước kia, khi Triệu Phong đấu với Hầu Khánh, sức mạnh Lôi Điện không chỉ mạnh như vậy.

Nhưng trận đấu vừa rồi, chiến lực mà Triệu Phong thể hiện ra dường như không phải quá mạnh.

Chỉ có thể nói rằng Triệu Phong đã ẩn giấu thực lực.

- Ừm.

Triệu Phong khẽ gật đầu, cũng không nói kỹ.

- Ta muốn khiêu chiến Kim Chân Chuẩn Thần.

Chiến đài bỗng rung chuyển, một thanh niên khôi ngô tuấn tú xuất hiện trên chiến đài.

Kim Chân Chuẩn Thần mà hắn khiêu chiến là thiên kiêu xếp thứ hai mươi trong bảng Chuẩn Thần.

- Nhanh vậy đã có người khiêu chiến thiên tài trong bảng Chuẩn Thần rồi.

Mọi người xung quanh lại bắt đầu phấn khích.

- Hừ, muốn khiêu chiến Kim Chân Chuẩn Thần thì phải qua ải của ta trước.

Trong thế lực của Kim Chân Chuẩn Thần bay ra một nhân ảnh mặc kim y.

Cổ Lũng Võ Hội lần này có rất nhiều thiên tài, đều tới với mục tiêu là những thiên kiêu trên bảng Chuẩn Thần.

Nhưng thiên kiêu trên bảng chắc chắn sẽ không chấp nhận lời thách đấu của tất cả cường giả, họ sẽ chọn sách lược như thế này.

Chỉ cần có người thách đấu thiên kiêu trong bảng, sẽ có người khác trong thế lực của thiên kiêu đó chủ động xuất chiến. Chỉ khi thắng được người đó thì người thách đấu mới được thách đấu thiên kiêu.

- Được, luyện tay với ngươi trước.

Thanh niên có làn da vàng kia bỗng chốc toàn thân bùng nổ khí thế, khiến chiến đài được bọc trong một tầng khói màu đất vàng.

- Đó là?

Kim y thanh niên sững người.

Lúc này hắn cảm giác như thiên nhiên nằm trong sự kiểm soát của đối thủ còn hắn thì bị áp chế, thực lực yếu đi vài phần.

- Kim Hoa Quang Trảm!

Toàn thân kim y nam tử bùng phát kim quang sắc bén, bắn về phía nam tử kia.

- Đỡ một quyền của ta!

Song quyền của nam tử da vàng bọc trong một lớp đất vàng, dẫn động sức mạnh của đất đánh tới.

- Lực đạo thật khủng khiếp!

Sau khi giao thủ một chiêu, kim y nam tử bắt đầu thận trọng.

Sức mạnh của nam tử da vàng thực sự vô cùng khủng khiếp, sức phòng ngự cũng kinh người, ngay cả công kích Kim Đạo của hắn cũng khó lòng phá vỡ.

Những người quan chiến cũng bắt đầu chú ý tới nam tử da vàng.

Đối phương có thể đánh ngang sức với thiên tài trong thế lực của Kim Chân Chuẩn Thần cũng đã rất cừ rồi.

- Lẽ nào hắn chính là thiên tài mà Tiềm Long Tông phát hiện vài năm trước?

- Nghe nói hắn có huyết mạch Thái Cổ biến dị.

Ở đây nhiều người như vậy cũng có một số người biết lai lịch của nam tử da vàng kia.

- Huyết mạch Thái Cổ biến dị sao?

Mọi người chấn động.

Huyết mạch Thái Cổ còn tới ngày nay, các chủng tộc thông hôn, huyết mạch biến dị cũng có xảy ra.

Nhưng biến dị cũng có tốt xấu. Nam tử da vàng đây chính là biến dị tốt rồi.

Uỳnh uỳnh!

Trận giao chiến trên chiến đài càng ngày càng ác liệt, kim y nam tử dần rơi vào thế yếu.

- Để xem ngươi chạy đi đâu!

Nam tử da vàng cười lớn, dùng huyết mạch chi lực đặc biệt, đánh hai chưởng xuống mặt đất.

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Khói bụi trên chiến đài lập tức ngưng kết thành bùn, đắp lên thành những bức tường đất bọc quanh hai người.

Bùm bùm!

Tường đất che khuất hoàn toàn trận chiến giữa hai người.

Trừ phi là người có thần thức cường đại, nếu không rất khó nhìn xuyên qua được bức tường tạo nên từ năng lượng huyết mạch đặc biệt kia.

Uỳnh!

Triệu Phong bất giác dùng tới khả năng thấu thị của con mắt trái.

Ngay lập tức, trước mắt Triệu Phong hiện ra thế giới màu kim.

Hắn nhìn xuyên qua bức tường đất.

Nhưng thần sắc Triệu Phong bỗng thay đổi, nhìn chăm chú xuống lòng đất phía dưới chiến đài.

- Dưới lòng đất có người?

Triệu Phong chấn động, con mắt trái bắt đầu quan sát kỹ hơn.

Nhưng thực lực của Lôi Minh Chuẩn Thần cũng rất mạnh, hắn tinh thông Lôi Điện áo nghĩa, uy năng công kích rất khủng bố.

- Không vội, vừa hay cũng để Lôi Minh Chuẩn Thần thử xem sao.

Một cường giả tứ giai Chân Thần đứng bên cạnh Mạc Quỷ Chân Thần nói.

- Tự gây nghiệt, không thể sống.

Đế Lâm Chuẩn Thần gườm gườm nhìn Triệu Phong.

Tuy hắn không phải đối thủ của Triệu Phong nhưng hắn có thể nhận ra rất nhiều thiên tài Chuẩn Thần ở đây để có ý đối địch rõ ràng đối

với Triệu Phong.

Bên kia, đám cường giả Chân Thần của Hoàng Long Các cũng vẫn luôn chú ý tới xung quanh Triệu Phong.

- Nữ tử đội nón che mạng kia chính là Hàn Ngưng Nhi.

Trọng Thổ Chân Thần sắc mặt thâm trầm nói.

- Tuyệt đối không được để nàng ta tới Tử Linh Vực.

Một cường giả Chân Thần khác quả quyết nói.

Tử Linh Vực là nơi thịnh hành Y Đạo, thế lực chúa tể là Sinh Mệnh Thánh Địa, tứ đại ngũ tinh thế lực, có tới hai thế lực kiêm tu Y Đạo.

Nếu Hàn Ngưng Nhi tới được Tử Linh Vực, với thiên phú của Sinh Mệnh Chi Mâu của nàng ta, rất dễ dàng để vào thế lực tứ tinh đỉnh phong. Vận khí mà tốt chưa biết chừng còn được thế lực ngũ tinh coi trọng.

- Chính là hắn dẫn Hàn Ngưng Nhi đi và kích sát tam giai Chân Thần?

Cường giả Chân Thần bên cạnh Trọng Thổ Chân Thần nhìn Triệu Phong, đến giờ hắn vẫn có chút không tin.

Vù!

Lúc này Triệu Phong đã đáp xuống chiến đài.

- Ta là Lôi Minh Chuẩn Thần, ngươi là ai? Báo tên đi!

Lôi Minh Chuẩn Thần lạnh lùng nhìn Triệu Phong.

- Ta là người sẽ đánh bại ngươi.

Triệu Phong thản nhiên cười, nói.

- Được!

Lôi Minh Chuẩn Thần lộ sự giận dữ, gằn giọng đáp.

Uỳnh!

Hai tay Lôi Minh Chuẩn Thần lập tức ngưng kết hai quả cầu sấm sét khí thế bức người.

- Trời ạ, Lôi Điện áo nghĩa của Lôi Minh Chuẩn Thần đã tới cảnh giới tầng thứ hai rồi.

Mọi người xung quanh kinh hô.

Trong các cường giả Chuẩn Thần, nếu lĩnh ngộ được áo nghĩa thì chính là thiên tài, mà Lôi Minh Chuẩn Thần lại có được Lôi Điện áo nghĩa tầng thứ hai.

- Tên tiểu tử tóc kim kia chắc không qua được năm chiêu của Lôi Minh Chuẩn Thần.

Không ít người cười thích thú.

Lôi Điện áo nghĩa có thể nói là một trong những loại áo nghĩa công kích có sức công phá mạnh nhất.

Triệu Phong vừa rồi ngông cuồng như vậy, nếu không qua nổi năm

chiêu của Lôi Minh Chuẩn Thần thì không phải sẽ mất hết thể diện sao?

Uỳnh!

Cả chiến đài lan toả vô số tia sét xen lẫn tiếng sấm rền vang.

Lôi Minh Chuẩn Thần dường như biến thành một đám lôi quang khổng lồ, trong màn đêm trở nên vô cùng chói mắt.

- Lôi Thích!

Lôi Minh Chuẩn Thần di chuyển lấp loáng, tới phía sau Triệu Phong, hai tay đột ngột thò ra.

Ngay lập tức Lôi Điện chi lực ở xung quanh chui vào quả cầu sét trên tay hắn, tạo thành hai cái gai sét đâm về phía Triệu Phong.

- Thánh Lôi Bá Thể!

Triệu Phong thần sắc vẫn không thay đổi, kích hoạt Thánh Lôi Thể.

Uỳnh!

Ngũ sắc Lôi Điện lưu động trên người Triệu Phong mang theo áp lực lực phách khiến người ta phải nín thở.

- Ủa?

Lôi Minh Chuẩn Thần kêu lên kinh ngạc.

Hắn không ngờ Triệu Phong lại là người luyện thể Lôi Đạo, hơn nữa Lôi Điện áo nghĩa của hắn cũng đã là tầng thứ hai.

Ngoài ra, sức mạnh thể phách của Triệu Phong cũng rất cường đại khiến Lôi Minh Chuẩn Thần cũng bị áp chế ở mức nhất định, toàn thân không được tự do.

Nhưng Lôi Minh Chuẩn Thần không biết Triệu Phong vẫn chưa dùng toàn lực.

Nếu Triệu Phong dùng hết sức thì ngay cả Thiên Tuyết Chuẩn Thần cũng không phải đối thủ của hắn, nhưng như thế này cũng đủ kinh thế hãi tục rồi.

Hơn nữa có rất nhiều kẻ địch đang âm thầm quan sát Triệu Phong, nên hắn không thể bộc lộ hết chiến lực thực sự được.

Uỳnh uỳnh!

Lôi Điện của Lôi Minh Chuẩn Thần đánh lên thể phách của Triệu Phong.

Hai luồng Lôi Điện đan xen một lúc, công kích của Lôi Minh Chuẩn Thần không tạo được bao nhiêu thương thế cho Triệu Phong.

Uỳnh!

Triệu Phong vận chuyển lực phách và thần lực đánh ra một đạo ngũ sắc lôi quyền.

- Ha ha, công kích như vậy cũng đòi đánh trúng ta?

Lôi Minh Chuẩn Thần thân hình tựa sấm sét, nhanh chóng tránh được công kích của Triệu Phong.

Uỳnh bùm bùm!

Trên đài, lôi điện đáng sợ đan vào nhau, không ngừng xung kích trận pháp kết giới xung quanh.

Chỉ trong nháy mắt hai người đã tung ra đến mấy chiêu.

Triệu Phong là người tu luyện Lôi Đạo, vừa hay có kháng tính rất lớn đối với lôi điện.

Còn Lôi Minh Chuẩn Thần lại có tốc độ cực nhanh, lần nào cũng tránh được một chiêu chí mạng của Triệu Phong.

Những người quan chiến đều không thể ngờ Triệu Phong có thể đánh ngang sức với Lôi Minh Chuẩn Thần.

Nhưng chỉ Lôi Minh Chuẩn Thần mới biết cục diện rất bất lợi cho hắn.

Mỗi lần lại gần Triệu Phong, đến một khoảng cách nhất định là hắn lại bị một luồng Lôi Điện lực phách vô hình áp chế khiến hắn không thể đả thương được Triệu Phong.

Ngoài ra, công kích của Triệu Phong nhìn có vẻ như hắn tránh được hết nhưng luôn có một chút dư lực chạm tới hắn.

Lôi Minh Chuẩn Thần càng đánh càng kinh ngạc, hắn căn bản không thể đả thương được Triệu Phong.

Mà Triệu Phong dường như đang chơi đùa với hắn vậy, rất nhẹ nhàng thoải mái, dần dần làm giảm sức mạnh của Lôi Minh Chuẩn Thần.

- Thiên Lôi Diệu!

Lôi Minh Chuẩn Thần nghiến răng, toàn thân phát ra những đợt sóng Lôi Điện mạnh mẽ.

Đồng thời lôi điện trên chiến đài cũng bùng sáng chói lóa, lấy Lôi Minh Chuẩn Thần làm trung tâm, bắt đầu xoay tròn.

- Chuyện gì vậy? Lôi Minh Chuẩn Thần thi triển Thiên Lôi Diệu? Đó là tuyệt kỹ nổi tiếng của hắn đấy!

- Có lẽ vì tiểu tử tóc kim kia quá đáng gườm, Lôi Minh Chuẩn Thần muốn dùng chiêu này trực tiếp phá vỡ tầng phòng ngự, đánh bại đối thủ.

Xung quanh mọi người nhìn mà mơ hồ, bắt đầu phán đoán.

Chương 1222: Bí mật dưới lòng đất

Lúc này Triệu Phong đã hoàn toàn quên đi trận đấu trên chiến đài, hắn chú ý tới động tĩnh sâu dưới lòng đất.

Dưới lòng đất có một nam tử da đen, tay cầm một cái đĩa tròn, ngồi khoanh chân trước một cánh cổng đá.

Trên cánh cổng đá dường như có trận pháp bảo hộ.

Trung tâm của trận pháp có hình ngũ giác, bên trong không ngừng cuộn trào Ngũ Hành chi lực truyền đi khắp trận pháp.

Triệu Phong phát hiện thần thức của hắn quét tới cũng không cảm tri được bất cứ điều gì.

Nhưng con mắt trái của hắn có thể nhìn thấy rõ ràng cảnh tượng trong đó.

Rõ ràng là nam tử da đen kia đã bố trí trận pháp ẩn mình ở xung quanh.

- Rốt cuộc trong trận pháp đó có gì?

Triệu Phong vô cùng tò mò.

Người này mạo hiểm phá giải phong ấn của trận pháp trước mặt bao nhiêu thiên tài Chân Thần Chuẩn Thần thế này.

Phía sau cánh cửa kia rốt cuộc có thứ gì đáng để hắn mạo hiểm như vậy?

Tuy không đoán ra, nhưng không cần nghĩ cũng biết chắc chắn bên trong có bảo vật kinh thiên.

- Việc này hiện chỉ có ta biết, ta có thể đợi sau khi võ hội kết thúc, một mình tới đó xem sao, nhưng ta không phải đối thủ của hắn.

Triệu Phong có chút phân vân.

Nam tử da đen kia thực lực rất mạnh, ít nhất cũng là ngũ giai Chân Thần trở lên, một mình Triệu Phong đi cho dù dùng hết mọi thủ đoạn cũng chưa chắc là đối thủ của hắn.

Nếu để mọi người biết việc này thì Triệu Phong có muốn đục nước béo cò cũng khó. Chẳng có lợi gì cho hắn cả.

- Có lẽ ta có thể tìm hắn hợp tác.

Khoé miệng Triệu Phong nhếch lên gian xảo.

Uỳnh uỳnh!

Trên chiến đài, bức tường đất kiên cố kia đột nhiên nổ tung.

Kim y nam tử nằm dưới đất không dậy nổi.

- Ha ha, tiếp theo có thể giao đấu với Kim Chân Chuẩn Thần rồi nhỉ

Nam tử da vàng hưng phấn hô lớn.

- Thắng rồi!

- Cũng có nghĩa là hắn có cơ hội chiến đấu với thiên tài trên bảng Chuẩn Thần rồi.

Mọi người chấn động.

Tuy nhiều người không biết nam tử da vàng kia làm thế nào đánh bại được kim y nam tử nhưng họ đều rất mong chờ sự xuất hiện của thiên tài trên bảng Chuẩn Thần.

Dù sao rất nhiều Chuẩn Thần ở đây đều chuẩn bị tham gia trận đấu xếp hạng Chuẩn Thần kỳ tiếp theo. Có đối tượng tham chiếu thì đương nhiên sẽ tốt hơn.

- Kim Chân Chuẩn Thần, đối phó với hắn không thể không cẩn thận!

Một kim bào lão giả đứng bên cạnh Kim Chân Chuẩn Thần mắt loé tinh quang.

- Tiểu tử này thuộc Thổ Nham Tộc, nhưng huyết mạch có dị biến. Huyết mạch hiện nay của hắn ít nhất cũng có thể xếp trong hạng năm trăm trở lên trong bảng Thái Cổ Vạn Tộc.

Kim bào lão giả nói tiếp.

- Ngươi coi thường ta quá rồi.

Kim Chân Chuẩn Thần vẻ mặt bình thản, vô cùng tự tin vào bản thân.

Cổ Lũng Võ Hội có quy định một người không được đấu hai trận liên tiếp.

Vì thế sau khi hai người trận này rời khỏi chiến đài lập tức có người

khác lên đài.

Trong đó có Mạc Quỷ Chuẩn Thần của Thiên Thuỷ Yêu Tộc, còn có một bộ phận muốn đánh bại Triệu Phong trước mặt Thiên Tuyết Chuẩn Thần để được nàng chú ý tới.

Còn có Kiếm Phong Chuẩn Thần bên cạnh Triệu Phong cũng lao ra.

Vút!

Một đạo thân ảnh bạch sắc tới chiến đài đầu tiên.

- Ta muốn thỉnh giáo các hạ.

Bạch y nam tử nhìn Triệu Phong cười tà dị.

Đó chính là Hầu Khánh của Thiên Thuỷ Yêu Tộc.

Lần trước Triệu Phong đánh bại được hắn là vì Tiểu Tặc Miêu xuất hiện đột ngột đánh lén khiến hắn bị trọng thương.

Hơn nữa vừa rồi Hầu Khánh cũng đã thấy thực lực của Triệu Phong không thay đổi gì so với lúc trước.

Còn Hầu Khánh sau lần đó trở về tộc các phương diện đều tiến bộ, thực lực tăng lên đáng kể.

Lần này hắn có lòng tin tuyệt đối có thể đánh bại Triệu Phong trực diện.

- Lại là khiêu chiến hắn.

¬- Ta đã nghe nói tiểu tử tóc kim kia có mâu thuẫn với Thiên Thuỷ

Yêu Tộc.

Giờ tất cả mọi người lại chú ý tới Triệu Phong.

Thực lực của Hầu tuy không phải mạnh nhất Thiên Thuỷ Yêu Tộc nhưng Thiên Thuỷ Yêu Tộc là thế lực tứ tinh đỉnh phong. Thực lực của hắn mạnh hơn Lôi Minh Chuẩn Thần rất nhiều.

- Lại bị tranh trước. Nhưng lần này hắn toi đời rồi.

Mạc Quỷ Chuẩn Thần cười âm hiểm.

Thực lực của Hầu Khánh chưa biết chừng còn mạnh hơn hắn, Triệu Phong chết là chắc.

- Xem ra ngươi chưa rút bài học lần trước nhỉ? Lại vẫn dám khiêu chiến ta?

Triệu Phong cười ha hả, đáp xuống chiến đài.

Lời hắn vừa dứt thì xung quanh chấn động.

- Không ngờ thanh niên tóc kim kia từng giao đấu với Hầu Khánh.

- Hơn nữa kết quả dường như là Hầu Khánh thua.

Rất nhiều người ở đây không biết trước đó Triệu Phong và Thiên Thủy Yêu Tộc đã có mâu thuẫn gì.

- Ngươi muốn chết!

Hầu Khánh bị câu nói của Triệu Phong kích nộ hoàn toàn, lập tức kích hoạt sức mạnh huyết mạch xông tới.

Hắn đã rất nôn nóng muốn đánh bại, sỉ nhục Triệu Phong, nên vừa ra đòn đã kích hoạt luôn sức mạnh huyết mạch.

Uỳnh uỳnh!

Thân thể Hầu Khánh biến thành dịch thể bán trong suốt, giống như yêu linh nước, lơ lửng giữa không trung.

Nhưng dưới chân hắn lại xuất hiện một vòng xoáy Phong Thủy xoay tít.

Uỳnh vút vút!

Trong khi di động, vòng xoáy dưới chân Triệu Phong càng ngày càng lớn, sức nghiền nát của nó cũng càng thêm khủng bố.

- Phong Thủy áo nghĩa của Hầu Khánh đã đạt tới tầng thứ hai rồi.

Lân Quang Chuẩn Thần phe phẩy quạt, gật gù nói.

Xem ra những gì Triệu Phong làm đã kích thích Hầu Khánh rất mạnh, khiến tiềm lực trong hắn được kích phát hoàn toàn.

- Chết!

Hầu Khánh giẫm trên vòng xoáy Phong Thủy lao tới Triệu Phong.

Từ xa Triệu Phong đã cảm nhận được luồng hấp lực vô cùng mạnh mẽ.

Uỳnh!

Triệu Phong đã kích hoạt Thánh Lôi Thể, phát hiện uy năng lần này của Thánh Lôi Thể mạnh hơn trước kia rất nhiều.

- Lực Phách Lôi Vực!

Trong Thánh Lôi Thể của Triệu Phong phóng ra một tầng lĩnh vực lôi điện lực phách ngũ sắc bao trùm lấy Hầu Khánh.

Tốc độ của Hầu Khánh lập tức bị ảnh hưởng.

Rẹt!

Lôi điện ngũ sắc và sức mạnh Phong Thủy của Hầu Khánh lao vào triệt tiêu lẫn nhau.

- Phá cho ta!

Hầu Khánh vận Phong Thủy thần lực, xoáy Phong Thủy dưới chân lập tức càng thêm cuồng bạo.

Uỳnh uỳnh!

Lực phách lôi vực mà Triệu Phong thi triển bị luồng năng lượng kia nghiền nát.

Sâu dưới lòng đất, nam tử da đên kia cảm nhận trận chiến phía trên, tâm thần cũng khó lòng bình tĩnh.

- Không biết Cổ Lũng Võ Hội bao giờ mới kết thúc.

Nam tử da đen đó vẫn đang chờ Cổ Lũng Võ Hội mau chóng kết thúc.

Nhưng đúng lúc đó, thần sắc của hắn đột nhiên biến đổi.

Vì trong đầu hắn vang lên một giọng truyền âm linh hồn yếu ớt.

- Xin chào, chúng ta có thể hợp tác không?

Giọng nói của Triệu Phong vang lên.

- Ngươi là ai?

Thần sắc nam tử da đen đó đại biến. Hắn không ngờ lại có người phát hiện ra hắn.

- Ta đang chiến đấu phía trên ngươi. Ta tới là muốn hợp tác.

Triệu Phong cười.

- Bảo vật trong trận pháp phong ấn chúng ta mỗi người mọt nửa. Nếu không ta sẽ cho tất cả mọi người ở đây biết về bí mật này.

Triệu Phong nói tiếp.

- Làm vậy ngươi cũng chẳng được lợi gì đúng không? Huống hồ nếu ngươi tiết lộ họ sẽ nghi ngờ tại sao ngươi lại biết ta ở đây. Đến lúc đó nếu ta nói ngươi là đồng bọn của ta thì họ cũng sẽ không tha cho ngươi.

Nam tử da đen kia dần lấy lại bình tĩnh, truyền âm lại.

Triệu Phong chỉ là một Chuẩn Thần nhưng lại muốn chia đều bảo vật Ngũ Hành Thần Vương với hắn, khẩu vị cũng quá lớn rồi.

- Ta có thể phá vỡ trận pháp trước, như vậy mọi người ai cũng biết,

sẽ không nghi ngờ ta.

Triệu Phong đáp.

- Ngươi có bản lĩnh đó sao?

Nam tử da đen chế nhạo.

Triệu Phong đang chiến đấu trên kia, sao có thể phá vỡ được trận pháp mà không một ai biết.

Uỳnh uỳnh!

Trên chiến đài, trận đấu giữa Hầu Khánh và Triệu Phong vẫn diễn ra ác liệt.

- Giao Sát Thủy Mục!

Hầu Khánh một tay nắm lại, hai bên Triệu Phong lập tức xuất hiện hai vòng xoáy Phong Thủy khổng lồ không ngừng tiến lại như sắp nghiền nát Triệu Phong.

- Ngươi rất mạnh! Ta phải dùng toàn lực thôi.

Triệu Phong đột nhiên nói lớn.

- Toàn lực?

Hầu Khánh khựng người.

Đương nhiên hắn cũng đoán trận đấu ban nãy Triệu Phong có thể đã giữ sức.

Bất cứ ai cũng giấu tuyệt chiêu cuối cùng, không tới lúc vạn bất đắc dĩ thi không thi triển. Hầu Khánh hắn cũng vậy.

Những người xung quanh thì càng phấn khích hơn.

Họ càng quan tâm tới Triệu Phong hơn những thiên tài trong bảng Chuẩn Thần rồi.

Giờ Triệu Phong nói sẽ dùng hết sức, đương nhiên họ muốn xem xem thực lực thật sự của Triệu Phong rốt cuộc mạnh tới mức nào.

Uỳnh!

Một luồng sáng lôi điện ngũ sắc bùng phát từ cơ thể hắn.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong vận Ngũ Hành thần lực, đánh ra hai đạo thánh chưởng ngũ sắc về hai phía.

Uỳnh bùm!

Hai vòng xoáy Phong Thủy bị Triệu Phong trực tiếp phá vỡ.

- Đây là Ngũ Hành áo nghĩa?

Hầu Khánh sững người, dường như bị đả kích rất lớn.

Lần đó khi Triệu Phong đánh bại hắn vẫn chưa có sức mạnh áo nghĩa, trong khi Phong Thủy áo nghĩa của hắn đã tiếp cận tầng thứ nhất.

Còn lần này khi Phong Thủy áo nghĩa của hắn lên tầng thứ hai thì

Triệu Phong đã lĩnh ngộ được Ngũ Hành áo nghĩa.

Tuy mỗi loại trong Ngũ Hành áo nghĩa của Triệu Phong chỉ là tầng thứ nhất, nhưng uy năng của năm loại áo nghĩa kết hợp lại thì chẳng thua gì Phong Thủy áo nghĩa tầng thứ hai của hắn.

- Hầu Khánh, lần trước ta có thể đánh bại ngươi. Lần này ta dùng toàn lực cũng có thể đánh bại ngươi!

Triệu Phong cười đắc ý, vận Ngũ Hành thần lực lao về phía Hầu Khánh.

Tuy Triệu Phong cứ nói sẽ dùng hết sức nhưng hắn vẫn che giấu phần lớn thực lực. Ngay như Ngũ Hành áo nghĩa thật ra hắn đã đạt tới tầng thứ hai hết rồi nhưng hắn chỉ phát huy sức mạnh của cảnh giới thứ nhất.

- Không, nhất định ta phải thắng!

Hầu Khánh bị đả kích nặng nề, cảm xúc có phần mất kiểm soát.

Uỳnh uỳnh!

Hầu Khánh hoàn toàn kích phát huyết mạch, giống hư một con hải yêu, hung dữ khủng bố vô cùng.

- Giao Sát Toàn Ốc!

Toàn thân Hầu Khánh dung nhập và vòng xoáy dưới chân.

Vù vút vút!

Vòng xoáy Phong Thủy khổng lồ gần như chiếm hơn nửa chiến đài,

sức mạnh Phong Thủy trong đó điên cuồng nghiền nát mọi thứ.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong vận Ngũ Hành thần lực, mượn sức mạnh Ngũ Hành trong trời đất đánh ra một đạo lôi sơn ngũ sắc khổng lồ.

Uỳnh! Bùm!

Một chưởng đánh xuống, thân thể Hầu Khánh bị ép ra khỏi xoáy Phong Thủy.

Triệu Phong lại mượn sức mạnh Ngũ Hành trong trời đất xông tới lần nữa.

Bùm uỳnh!

Giao đấu một lúc, Hầu Khánh rơi vào thế hạ phong, lùi sau liên tục.

- Thua rồi! Hầu Khánh sắp thua rồi!

- Không ngờ thanh niên kia lại lĩnh ngộ được Ngũ Hành áo nghĩa, hơn nữa mỗi loại đều đạt tới trình độ khủng khiếp như vậy. Với thực lực đó hắn có lẽ có thể vào bảng Chuẩn Thần rồi.

Mọi người xung quanh bàn tán xôn xao.

Thế giới này cường giả vi tôn, ngươi có thực lực thì làm gì cũng đúng.

Sau khi Triệu Phong thể hiện thực lực mạnh mẽ liền được mọi người công nhận.

Thậm chí có cường giả Chân Thần của vài thế lực đã có ý định lôi kéo Triệu Phong.

Nhưng mọi người lại không biết sâu dưới lòng đất lại có người còn kích động hơn cả họ.

- Ngũ Hành áo nghĩa.

Nam tử da đen dưới lòng đất cũng hoàn toàn sững sờ.

Khi Triệu Phong dùng Ngũ Hành áo nghĩa thì sẽ hấp thụ năng lượng Ngũ Hành trong trời đất, mà năng lượng của Ngũ Hành trận pháp trước mặt hắn cũng không ngoại lệ.

Nếu Triệu Phong tiếp tục hấp thụ năng lượng Ngũ Hành thì sẽ ảnh hưởng rất lớn tới trận pháp và có thể phá vỡ nó.

- Khoan đã, ta đồng ý hợp tác. Ngươi mau dừng tay!

Nam tử da đen dưới lòng đất bất lực truyền âm cho Triệu Phong.

Chương 1223: Đồng ý hợp tác

- Khoan đã, ta đồng ý hợp tác với ngươi, mau dừng tay!

Nam tử da đen dưới lòng đất bất lực đành truyền âm cho Triệu Phong.

Giờ tuyệt đối không thể để Triệu Phong hấp thụ tiếp năng lượng Ngũ Hành nữa, nếu không trận pháp sẽ bị phá vỡ, mọi thứ ở đây sẽ bị bại lộ.

Hơn nữa Triệu Phong chỉ là một Chuẩn Thần bình thường, nếu hợp tác với Triệu Phong, quyền chủ động vẫn nằm trong tay nam tử da đen kia.

Triệu Phong trên chiến đài khoé miệng hơi nhếch lên.

Còn Hầu Khánh bị Triệu Phong chèn ép nãy giờ, khi thấy hắn cười thì càng thêm phẫn hận.

Hầu Khánh chủ động lên chiến đài thách đấu Triệu Phong, vốn tưởng sẽ giành chiến thắng tiện thể rửa sạch mối nhục lần trước. Nhưng kết quả hắn lại thảm bại lần nữa.

Vù!

Thần quang ngũ sắc trên người Triệu Phong dần tan đi.

Nam tử da đen kia đồng ý hợp tác thì Triệu Phong không tiếp tục dùng tới Ngũ Hành áo nghĩa nữa.

Nhưng giờ huyết mạch Hầu Khánh đã cạn kiệt, lại bị trọng thương, cho dù Triệu Phong không dùng Ngũ Hành áo nghĩa thì Hầu Khánh cũng không phải đối thủ của hắn.

Trong một gian điện các trên đỉnh của Ngũ Hành Sơn, một thanh niên khoác trường bào đỏ nhạt đang được tất cả mọi người xung quanh chú ý tới.

- Quy Nhất Chuẩn Thần, hắn giống hệt ngươi, cũng tinh thông Ngũ Hành áo nghĩa.

Bên cạnh thanh niên hồng bào, một nữ tử cười tinh nghịch nói.

- Tiểu tử đó đâu thể so sánh được với Quy Nhất Chuẩn Thần đứng thứ mười hai trong bảng Chuẩn Thần.

Ngay lập tức có người cười.

Cổ Lũng Võ Hội lần này có tất cả sáu thiên kiêu trong bảng Chuẩn Thần.

Quy Nhất Chuẩn Thần là thiên kiêu đứng thứ mười hai trong bảng.

- Ngũ Hành áo nghĩa của hắn, cảnh giới đều là tầng thứ nhất, nhưng ta đã có hai loại áo nghĩa tầng thứ hai, sự vận dụng của ta với Ngũ Hành áo nghĩa cũng cao hơn hắn.

Quy Nhất Chuẩn Thần nói rất tuỳ ý, nhưng thể hiện rõ sự tự tin.

Uỳnh uỳnh!

Trên chiến đài, Triệu Phong không vận dụng Ngũ Hành áo nghĩa,

dựa vào sức mạnh thể phách cũng áp chế được Hầu Khánh.

- Hầu Khánh, nhận thua đi. Ngươi không phải đối thủ của hắn.

Rất nhiều người trong Thiên Thuỷ Yêu Tộc đều truyền âm khuyên Hầu Khánh.

Trên chiến đàu Hầu Khánh cúi đầu nhận thua.

Có tiếp tục hắn cũng không thể đánh bại được Triệu Phong mà còn tự chuốc nhục vào thân.

Vèo vèo!

Hầu Khánh chủ động nhận thua, trận đấu kết thúc, hai người rời khỏi chiến đài.

Còn chưa đợi mọi người cảm khái thì từ năm ngọn núi đã có rất nhiều Chuẩn Thần bay thẳng tới chiến đài.

Có cả nam tử da vàng thắng ở vòng một. Hắn rất nôn nóng muốn chiến đấu với Kim Chân Chuẩn Thần.

Nhưng đáng tiếc một nữ tử dáng người mảnh mai, lả lướt tựa không xương đã đứng trên chiến đài trước.

Mà người đối chiến với nàng ta cũng là một nữ tử.

- Thực lực của tiểu tử kia như vậy, ngươi thua cũng không oan.

Bên Thiên Thuỷ Yêu Tộc, Lân Quang Chuẩn Thần an ủi Hầu Khánh.

Thực lực Triệu Phong thể hiện ra hiện giờ có lẽ có thể vào bảng

Chuẩn Thần rồi.

Lân Quang Chuẩn Thần tuy xếp thứ mười bảy trong bảng nhưng đó là lần xếp hạng trước, đã lâu như vậy rồi, thực lực của hắn không thể nào vẫn giậm chân tại chỗ.

Vì thế Lân Quang Chuẩn Thần có lòng tin sẽ đánh bại Triệu Phong.

Nhưng hắn đường đường là thiên kiêu trên bảng Chuẩn Thần sao có thể đi thách đấu một kẻ vô danh?

- Sao lại như vậy?

Mạc Quỷ Chuẩn Thần của U Quỷ Tộc sững người, mắt mở to.

Hầu Khánh của Thiên Thủy Yêu Tộc căn bản không phải đối thủ của Triệu Phong.

Thực lực Triệu Phong sao có thể mạnh như vậy?

Nếu vừa rồi là Mạc Quỷ Chuẩn Thần lên sàn đấu thì tình hình của hắn sẽ còn thảm hại hơn cả Hầu Khánh.

- Thực lực của kẻ này…

Tử Phong Chuẩn Thần nhìn Triệu Phong, sắc mặt sáng tối bất định.

Hắn vốn định để cường giả của Tử Dạ Điện đi hạ nhục Triệu Phong một trận để lấy lòng Thiên Tuyết Chuẩn Thần. Nhưng giờ mới thực lực của Triệu Phong quá mạnh, đã có thể vào bảng Chuẩn Thần rồi.

Cũng có nghĩa là, không cho những người trên bảng Chuẩn Thần ra mặt thì căn bản không thể tạo uy hiếp tới Triệu Phong được.

Ánh mắt Thiên Tuyết Chuẩn Thần ở bên cạnh cũng có chút dị quang.

Cường giả Chân Thần của Hoàng Long Các bên cạnh bắt đầu trao đổi với nhau.

- Thiên phú của hắn rất mạnh, nếu chiêu mộ được hắn thì mọi rắc rối sẽ được giải quyết.

Một vị Chuẩn Thần nói.

Nếu chiêu mộ được Triệu Phong, Hàn Ngưng Nhi sẽ mất đi sự che chở, xem như rơi vào tay Hoàng Long Các. Nếu nàng ta không khuất phục thì chỉ có chết.

Mặt khác, với thiên phú của Triệu Phong, sau này trở thành Cổ Thần cũng không thành vấn đề.

- Khó.

Thần sắc Trọng Địa Chuẩn Thần trầm xuống, nói.

Lúc trước Triệu Phong đã nhận sự uy thác của Thần Thảo Môn Chân Thần đưa Hàn Ngưng Nhi đi ngay trước mặt hắn.

Vì thế Trọng Địa Chân Thần cho rằng gần như không thể chiêu mộ được Triệu Phong.

- Nếu vậy thì chỉ có thể giết hết bọn chúng.

Một lão giả khác nói.

Nếu không phải tình thế ép buộc thì Hoàng Long Các thật không

muốn đắc tội thiên tài như Triệu Phong.

Vèo!

Triệu Phong trở về đội ngũ Thiên Lam Tộc, các cường giả khác ở xung quanh đều chúc mừng hắn.

Dù sao tiềm lực Triệu Phong thể hiện ra lúc này cũng đã chứng minh hắn sau này có thể trở thành Cổ Thần.

Trong Man Hoang Thần Vực, Cổ Thần đã là chiến lực hàng đầu, là bá chủ ảnh hưởng một phương.

- Triệu huynh, với thực lực của huynh, nếu tham dự trận chiến xếp hạng Cổ Lũng Vực nhất định sẽ lọt vào top hai mươi.

Kiếm Phong Chuẩn Thần ngưỡng mộ nói.

Thực lực Kiếm Phong Chuẩn Thần tuy mạnh nhưng muốn có tên trong bảng thì vẫn chưa thể.

Thái độ của một vị thiên tài khác và lão giả tóc lam thuộc Thiên Lam Tộc với Triệu Phong càng thân thiện hơn.

- Đâu có, hai mươi thiên kiêu đầu bảng Chuẩn Thần đều thiên phú kinh người, không thể coi thường.

Triệu Phong khiêm tốn nói.

Hàn Ngưng Nhi bên cạnh thấy Triệu Phong khiêm tốn như vậy thì bật cười.

Thực lực của Triệu Phong nàng đã thấy, ngay cả tam giai Chân Thần

hắn cũng có thể giết dễ dàng.

Cũng có nghĩa là nếu Triệu Phong tham gia trận chiến xếp hạng Chuẩn Thần thì có thể lọt top mười, thậm chí có thể hơn.

- Triệu công tử, người của Hoàng Long Các ở ngay trên ngọn núi phía tây. Công tử nói không sai, sư huynh của ta đúng là đã phản bội Thần Thảo Môn.

Hàn Ngưng Nhi có chút áy náy truyền âm cho Triệu Phong.

Dù sao phiền phức này cũng là do nàng gây ra. Nếu nàng không nhận quen sư huynh thì cũng sẽ không dẫn người của Hoàng Long Các tới.

- Giờ không nói việc này. Tiếp theo mọi thứ nghe ta. Bất luận ta nói gì ngươi cũng đừng nghi ngờ.

Giọng nói bình tĩnh của Triệu Phong vang lên trong đầu Hàn Ngưng Nhi.

- Ừm.

Nhìn gương mặt bình tĩnh như nước của Triệu Phong, Hàn Ngưng Nhi yên tâm hẳn.

Bên cạnh đó, sư huynh của Hàn Ngưng Nhi có chút kính sợ nhìn Triệu Phong. Giờ hắn vẫn chưa biết thân phận của mình đã bị lộ.

Uỳnh!

Triệu Phong quay lại nhìn xuống lòng đất dưới chiến đài.

- Giờ chúng ta đã hợp tác. Nhưng thực lực cua rngươi quá mạnh. Ta làm sao có thể tin ngươi?

Triệu Phong truyền âm cho nam tử da đen.

- Đây chỉ là cam kết miệng. Giờ ta đang phá giải trận pháp, không thể bỏ đi được. Mà ngươi cũng không thể xuống đây.

Nam tử da đen ngữ khí có chút bất lực

Tuy hắn đồng ý hợp tác với Triệu Phong nhưng tình hình giờ rất đặc biệt, hai người chỉ có thể cam kết bằng miệng.

Nam tử da đen cười thầm, cam kết miệng đương nhiên không có bất cứ ràng buộc gì, nhưng Triệu Phong có thể làm gì chứ?

Triệu Phong chẳng qua chỉ là Chuẩn Thần, nếu dám một mình tới thì hắn có thể giết luôn.

- Ngươi có thể tự làm thương mình, giảm chiến lực.

Triệu Phong bình tĩnh lên tiếng.

Nụ cười của nam tử da đen bỗng đông cứng.

- Tiểu tử ngươi, cách đó mà cũng nghĩ ra được.

Nam tử da đen chửi thầm trong bụng.

Nhưng nếu hắn không đồng ý thì không phải cho thấy hắn không có ý hợp tác hay sao?

Vậy thì chắc chắn Triệu Phong sẽ tiếp tục dùng Ngũ Hành áo nghĩa

làm giảm năng lượng phong ấn.

- Ta không khống chế được thời gian trận pháp này bị phá vỡ. Nếu trận pháp không phá được trước khi võ hội kết thúc thì ta sẽ tự làm thương mình…

Nam tử da đen không phải tên ngốc. Nếu giờ hắn làm thương chính mình thì trận pháp sẽ bị phá giải trước khi võ hội kết thúc. Như thế không phải hắn lỗ to sao.

- Được.

Cuối cùng hai người cũng thống nhất được ý kiến.

Tu vi của nam tử da đen kia là ngũ giai Chân Thần.

Nếu trước khi võ hội kết thúc mà trận pháp không bị phá giải thì nam tử da đen bắt buộc phải làm thương chính mình để chiến lực cùng lắm chỉ phát huy được bốn phần.

Đương nhiên mức độ làm thương chính mình chỉ có nam tử da đen hắn tự biết.

Nhưng chỉ cần hắn bị thương thế nhất định thì Triệu Phong tự tin có thể đối phó được, ít nhất sẽ không bị nam tử da đen uy hiếp.

- Cho ta biết bên trong đó là cái gì?

Triệu Phong hỏi.

- Đó có lẽ là nơi Ngũ Hành Thần Chủ từng bế quan tu luyện.

Nam tử da đen nói thật.

- Ngũ Hành Thần Chủ?

Triệu Phong khựng người.

Trên Cổ Thần là Thần Chủ.

Thần Chủ có thể nói là người đứng trên đỉnh cao Man Hoang Thần Vực, là thần long thấy đầu không thấy đuôi.

Tượng trưng cho thế lực ngũ tinh cũng chính là có một vị Thần Chủ tọa trấn.

Đương nhiên Triệu Phong cũng không hoàn toàn tin lời của nam tử da đen kia.

Sau khi thống nhất được cam kết với nam tử da đen, Triệu Phong bắt đầu quan sát võ hội.

Uỳnh uỳnh!

Trên chiến đài, trận đấu đã kết thúc, nữ tử chủ động lên chiến đài đã đánh bại đối thủ một cách khó khăn.

Cổ Lũng Võ Hội tiếp tục diễn ra.

Đến giờ không ai dám thách thức Triệu Phong nữa, dù sao chiến lực của Triệu Phong cũng đã tiệp cận Kim Chân Chuẩn Thần xếp thứ mười hai trong bảng Chuẩn Thần rồi.

Còn Triệu Phong vẫn luôn chú ý tới Mạc Quỷ Chuẩn Thần, khóe miệng lộ ra tiếu ý nhàn nhạt.

- Tiểu tử đáng ghét!

Mạc Quỷ Chuẩn Thần phẫn nộ chửi thầm, nhưng cũng chẳng biết làm thế nào.

Lúc trước là hắn chủ động thách đấu Triệu Phong, nói Triệu Phong không dám lên chiến đài

Nhưng lúc này lại chính là hắn không dám lên chiến đài.

Vì Mạc Quỷ Chuẩn Thần biết mình không phải đối thủ của Triệu Phong, nếu lên đài chắc chắn sẽ bị Triệu Phong sỉ nhục.

Bên kia, Đế Lâm Chuẩn Thần cũng không dám lên chiến đài.

Trước đó, khi Đế Lâm Chuẩn Thần dùng truyền tống trận từng gặp Triệu Phong. Khi ấy hắn và tộc nhân đã truy sát Triệu Phong, nhưng cuối cùng lại thất bại.

Cho dù không có việc này thì trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh Đế Lâm Chuẩn Thần và Triệu Phong cũng có mâu thuẫn không nhỏ.

Vì thế Đế Lâm Chuẩn Thần mới không dám lên đài.

Uỳnh uỳnh!

Một trận nổ lớn vang lên trên chiến đài.

Nam tử da vàng cuối cùng đã lên chiến đài trước.

Bên kia, Kim Chân Chuẩn Thần cũng không do dự bay ra.

- Để ta cho ngươi thấy sự lợi hại của thiên kiêu trong bảng Chuẩn

Thần.

Kim Chân Chuẩn Thần kiêu ngạo nói.

- Ha ha, nói ít thời thừa thãi thôi, đánh đi!

Nam tử da vàng cười lớn, khí thế bùng nổ.

- Có kịch hay để xem rồi.

- Không biết huyết mạch Thái Cổ biến dị của Tiềm Long Tộc có thắng được Kim Chân Chuẩn Thần không.

Mọi người xung quanh đều bàn luận rất nhiệt tình.

Chương 1224: Sắp hạ màn

Đây là trận đấu đầu tiên cả Cổ Lũng Võ Hội có thiên kiêu trên bảng Chuẩn Thần xuất chiến nên tất cả mọi người đều náo động.

- Đỡ một quyền của ta!

Nam tử da vàng nhảy lên, lao thẳng về phía Kim Chân Chuẩn Thần.

Vào khoảnh khắc hắn di động, bụi đất trên chiến đài đều bị hắn quấy động.

- Kim Hoa Quang Trảm!

Kim Chân Chuẩn Thần ánh mắt lạnh lùng, kim quang trên bàn tay trái lóe sáng tựa mặt trời.

Vút! Bùm!

Quyền và chưởng lao vào nhau, năng lượng khủng khiếp lan tỏa bốn phía.

Nam tử da vàng và Kim Chân Chuẩn Thần đồng loạt lùi về sau vài bước.

- Thực lực của ngươi không tồi. Ta phải dùng toàn lực rồi.

Nam tử da vàng hưng phấn cười lớn, chiến ý đằng đằng, ngay sau đó thần sắc đột nhiên biến đổi.

Bụi khói trên chiến đài chầm chậm được hút vào cơ thể nam tử da vàng, biến thành vô số những viên đất rắn chắc.

Nam tử da vàng lúc này giống như biến thành quái vật đá khổng lồ vậy.

- Cho dù ngươi có huyết mạch Thái Cổ biến dị thì cũng không thể sánh bằng huyết mạch của ta.

Kim Chân Chuẩn Thần hét lớn, ánh mắt đầy sự kiêu ngạo.

Uỳnh!

Chỉ thấy huyết dịch kim sắc chầm chậm thấm ra bề mặt thân thể Kim Chân Chuẩn Thần.

Huyết dịch kim sắc nhanh chóng tụ lại trong tay Kim Chân Chuẩn Thần, biến thành một thanh trường kiếm.

- Nhanh như vậy mà hai người đã dùng tới sức mạnh huyết mạch rồi.

- Huyết mạch của Kim Chân Chuẩn Thần, có thể rút huyết dịch ngưng tụ thành binh khí ở mọi hình thái.

Trên Ngũ Tinh Sơn và xung quanh đó ai cũng chấn động.

Cổ Lũng Võ Hội chỉ là tỉ võ cọ xát, không được dùng thần khí.

Nhưng huyết mạch của Kim Chân Chuẩn Thần lại cấp cho hắn thiên phú là có thể biến thành thần khí.

Nhưng huyết mạch của nam tử da vàng kia cũng không tầm thường.

Chính vì vậy trận chiến này mới khiến mọi người phấn khích.

Uỳnh uỳnh!

Đúng lúc mọi người kinh thán thì hai người trên chiến đài đã lại lao vào nhau.

Mỗi lần giao chiêu hai người đều tạo ra thanh thế khủng khiếp, kim quang bắn bốn phía.

- Mạnh thật!

Kiếm Phong Chuẩn Thần không kìm được thốt lên.

- Vào được bảng xếp hạng Chuẩn Thần ít nhất cũng là tam giai Chuẩn Thần.

Triệu Phong quan sát trận đấu, lẩm nhẩm.

Không đột phá Chân Thần mà thực lực đạt tới tam giai Chuẩn Thần. Yêu cầu này không phải cao bình thường đâu.

Đương nhiên Triệu Phong đã đạt yêu cầu đó lâu rồi.

Hơn nữa không lâu trước đây Ngũ Hành và Phong Lôi áo nghĩa của Triệu Phong đã đột phá lên hết tầng thứ hai, thực lực của hắn đã có tiến bộ vượt bậc.

- Không dùng tới Thời Không Chi Bào, giờ ta có thể kháng cự lại tứ giai Chân Thần, đại khái có thể xếp hạng năm trong bảng Chuẩn Thần.

Triệu Phong thầm phán đoán.

Cũng có nghĩa là thiên kiêu năm hạng đầu bảng đều có thể kháng cự với tứ giai Chân Thần.

Theo Triệu Phong biết, thiên kiêu mạnh nhất Cổ Lũng Võ Hội là Thôn Thiên Chuẩn Thần của Phệ Thiên Thánh Địa. Nghe nói hắn đã có tự tin xung kích tứ giai Thần Vị.

Trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh, Triệu Phong từng được chứng kiến thực lực của Thôn Thiên Chuẩn Thần, nếu hắn dùng hết toàn lực chưa biết chừng có thể chống lại ngũ giai Chân Thần.

Chuẩn Thần mà có thực lực của ngũ giai Chân Thần, đây chính là chiến lực mạnh nhất của thiên kiêu Cổ Lũng Vực.

- Một khi Ngũ Hành Phong Lôi Quyết đột phá tầng mười hai, cộng với Thánh Lôi Thể và sức mạnh đa tầng áo nghĩa. Có lẽ ta có thể chống lại ngũ giai Chân Thần.

Triệu Phong có chút mong đợi.

Yêu cầu của hắn với bản thân rất nghiêm khắc. Nếu người khác đạt được trình độ đó thì hắn cũng nhất định phải làm được.

Sự trợ giúp của Thần Linh Nhãn với hắn cũng không hề thua kém huyết mạch của những năm thiên kiêu đầu bảng Chuẩn Thần.

Uỳnh uỳnh!

Trên chiến đài, tiếng nổ vang lên không ngừng nghỉ, kim quang chói lòa.

Công kích của nam tử da vàng bá đạo uy mãnh, nặng tựa nghìn cân.

Còn công kích của Kim Chân Chuẩn Thần ngưng tụ tại một điểm, tinh chuẩn vô cùng, mang trong nó sự sắc bén có thể phá vỡ mọi thứ.

- Hai người này thật không khác gì mâu và thuẫn.

- Không biết cuối cùng mâu sẽ xuyên thủng thuẫn hay thuẫn sẽ mài mòn mâu.

Tất cả những người quan chiến đều bị thu hút theo từng giây phút chiến đấu của hai người.

Trận đấu kéo dài rất lâu nhưng chưa phân thắng bại.

- Kim Hoa Diệu Thiên!

- Đại Địa Mai Táng!

Hai người đột nhiên thi triển tuyệt chiêu.

Uỳnh rầm!

Cả chiến đài chấn động dữ dội, phía trên trời kim quang hoa lệ chiếu sáng màn đêm thành ban ngày.

Ánh sáng tan dần, trên chiến đài có một người đang đứng. Là Kim Chân Chuẩn Thần.

- Kim Chân Chuẩn Thần thắng rồi.

- Trận đấu thật ác liệt. Thực lực của cả hai đều rất khủng bố!

Bốn bề chấn động, trận đấu này đúng là đáng kinh ngạc.

Tuy lần này nam tử da vàng thua, nhưng còn mấy chục năm nữa mới tới lúc xếp hạng Chuẩn Thần. Lần sau, chưa biết chừng hắn sẽ thắng.

Sau khi trận đấu này kết thúc, trận sau đã ngay lập tức bắt đầu.

Trên chiến đài không ngừng diễn ra những trận chiến ác liệt.

Tuy cũng có những người khá nổi trội nhưng vẫn không đáng chú ý như Triệu Phong và nam tử da vàng kia.

Rất nhanh một ngày đã trôi qua, nhưng tinh thần của mọi người vẫn rất phấn khích.

Bùm! Uỳnh

Các trận đấu vẫn lần lượt diễn ra không mệt mỏi.

Vút!

Kiếm Phong Chuẩn Thần lên chiến đài.

- Ta muốn thách đấu Lân Quang Chuẩn Thần.

Ánh mắt Kiếm Phong Chuẩn Thần sắc bén tựa kiếm, nhìn thẳng về phía Lân Quang Chuẩn Thần.

Đã xem trận đấu giữa nam tử da vàng và Kim Chân Chuẩn Thần, Kiếm Phong Chuẩn Thần biết mình muốn thắng Kim Chân Chuẩn Thần là rất khó.

Nhưng Kiếm Phong Chuẩn Thần lại thách đấu với Lân Quang Chuẩn

Thần, người xếp hạng còn cao hơn.

Đương nhiên không phải không có lý do.

Đầu tiên, Thiên Thủy Yêu Tộc và Thiên Lam Tộc vẫn là thế lực đối địch.

Thứ hai, Lân Quang Chuẩn Thẳng ra đòn sẽ không nương tay, có thể tạo áp lực lớn hơn đối với Kiếm Phong.

Chỉ như vậy, khi tới lúc xếp hạng thì Kiếm Phong mới có khả năng lọt vào hai mươi hạng đầu.

- Cứ lượng theo sức là được.

Lão giả Thiên Lam Tộc hạ giọng nói.

Theo tiền lệ, Kiếm Phong đánh bại các thành viên khác của Thiên Thủy Yêu Tộc trước. Nhưng người của Thiên Thủy Yêu Tộc phái ra chỉ đánh ba chiêu với Kiếm Phong Chuẩn Thần là thua.

Ai cũng hiểu đây là Thiên Thủy Yêu Tộc cố tình làm vậy.

Chỉ vài trận sau Kiếm Phong lại lên chiến đài.

Vút vút!

Một luồng sáng lam sắc nhạt lóe lên, Lân Quang Chuẩn Thần xuất hiện trên chiến đài.

- Để ta xem thiên kiêu của Thiên Lam Tộc ra sao nào.

Lân Quang Chuẩn Thần cười gằn.

Trước khi giao chiến, Lân Quang Chuẩn Thần cố ý nâng cao Kiếm Phong. Để khi đánh bại Kiếm Phong Chuẩn Thần rồi sẽ sỉ nhục Thiên Lam Tộc ra trò.

- Ha ha, thiên kiêu thật sự của Thiên Lam Tộc không phải ta mà là vị xếp thứ mười sáu trong bảng Chuẩn Thần kia.

Kiếm Phong cười lớn.

Nghe thế sắc mặt Lân Quang Chuẩn Thần lạnh tanh.

Thiên kiêu mạnh nhất Thiên Lam Tộc trong bảng Chuẩn Thần cao hắn hơn một nấc, đó vẫn luôn là nỗi đau trong lòng hắn.

- Ngươi muốn chết!

Lân Quang Chuẩn Thần gầm lên một tiếng, thân hình lao vút tới.

Vút vút vút!

Xung quanh Kiếm Phong Chuẩn Thần lấp loáng kiếm ý tựa thực chất.

Hắn kép hai ngón tay ngưng tụ ra mũi kiếm màu lam nhạt điều khiển hư ảnh kiếm quang ở xung quanh.

Uỳnh uỳnh!

Vừa mới giao đấu, Kiếm Phong Chuẩn Thần rơi vào thế yếu.

Phụt!

Kiếm Phong Chuẩn Thần thối lui vài chục bước, miệng phun máu tươi.

Nhưng kiếm ý của hắn không giảm, thậm chí còn càng sắc bén hơn.

- Lăng Phong Trảm!

Kiếm Phong Chuẩn Thần mượn Phong chi áo nghĩa chém ra vô số đạo kiếm phong khổng lồ nhưng vô cùng khó nắm bắt.

- Giao Sát Thủy Mục!

Lân Quang Chuẩn Thần không chút nương tay chèn ép Kiếm Phong Chuẩn Thần.

Sau mười chiêu, Kiếm Phong Chuẩn Thần thua.

Thế nhưng kiếm ý tỏa ra từ người hắn lại ngưng luyện, sắc bén hơn trước.

- Khi nào tới lúc xếp hạng Chuẩn Thần, chắc chắn ngươi có thể lọt tốp hai mươi.

Triệu Phong nhìn Kiếm Phong Chuẩn Thần có phần hư nhược bên cạnh mình, cười nói.

- Mong là vậy.

Kiếm Phong Chuẩn Thần cười.

Cổ Lũng Võ Hội tiếp tục diễn ra, càng ngày càng có nhiều thiên tài cường đại ra mặt.

Có không ít người thách đấu với thiên kiêu trong bảng Chuẩn Thần, nhưng không một ai thành công.

- Trước khi hạ màn ta sẽ ra tay lần nữa.

Triệu Phong nghĩ bụng.

Thứ nhất, thực lực và thiên phú mà Triệu Phong thể hiện có thể được một số thế lực chiêu mộ.

Kết giao với họ có thể hóa giải nguy cơ hắn đang gặp phải.

Thứ hai Triệu Phong còn phải ép nam tử da đen kia tự làm thương chính mình. Nếu hắn ta không làm vậy Triệu Phong sẽ toàn lực thi triển Ngũ Hành áo nghĩa để trận pháp bị phá vỡ trước.

Thời gian dần trôi đi, võ hội đã tới ngày thứ ba, cũng sắp đến lúc kết thúc rồi.

- Đến lượt ta rồi.

Triệu Phong nheo mắt, nắm chuẩn thời cơ, chuẩn bị lên đài.

Vút!

Nhưng có người còn nhanh hơn Triệu Phong, nhanh hơn tất cả mọi người, lên chiến đài trước tiên.

- Quy Nhất Chuẩn Thần, lên đây chiến với ta!

Trên chiến đài, một nam tử mặt tựa rắn độc, giọng nói quái gở vang lên.

- Bích Tích Chuẩn Thần, xếp hạng mười bốn trên bảng Chuẩn Thần.

Xung quanh chiến đài bỗng chốc sôi sục.

Cổ Lũng Võ Hội lần này có tất cả sáu thiên kiêu trong bảng Chuẩn Thần, lần lượt là Tử Phong Chuẩn Thần, Thiên Tuyết Chuẩn Thần, Quy Nhất Chuẩn Thần, Bích Tích Chuẩn Thần, Lân Quang Chuẩn Thần và Kim Chân Chuẩn Thần.

Nhưng sáu người này chưa từng giao chiến với nhau.

Không ngờ khi sắp hạ màn thì Bích Tích Chuẩn Thần lại trực tiếp thách đấu Quy Nhất Chuẩn Thần.

- Được, ngươi là thiên kiêu trên bảng Chuẩn Thần, những người khác trong thế lực của ta đều không phải đối thủ cua rngươi. Vậy ta sẽ đấu với ngươi.

Quy Nhất Chuẩn Thần đứng dậy.

Võ hội kết thúc bằng trận đấu của hắn cũng không tồi.

- Hai người trong bảng Chuẩn Thần sắp khai chiến rồi.

- Lần này đúng là đến công cốc.

Xung quanh Ngũ Tinh Sơn ánh mắt mọi người đều lấp lánh dị quang, vô cùng chờ đợi.

Vèo!

Quy Nhất Chuẩn Thần chầm chậm đáp xuống chiến đài.

Đúng lúc đó Bích Tích Chuẩn Thần động thân, biến thành lưu quang biến mất trong hư không.

- Bích Tinh Độc Mang!

Bích Tích Chuẩn Thần chỉ vào hư không, một đạo lục quang xuyên qua hư không bắn về phía Quy Nhất Chuẩn Thần.

- Không Gian áo nghĩa tầng thứ hai.

Triệu Phong nheo mắt, ngoài ra Bích Tích Chuẩn Thần còn nắm giữa một loại áo nghĩa có độc tính khác.

- Ngũ Hành Càn Khôn!

Quy Nhất Chuẩn Thần vung hai tay, dẫn động sức mạnh Ngũ Hành trong trời đất biến thành một vòng sáng ngũ sắc. Năm đạo lưu quang trong vòng sáng xoay chuyển, công kích của Bích Tích Chuẩn Thần liền chui vào trong và bị hóa giải.

- Không hay rồi. Ngũ Hành áo nghĩa.

Thần sắc Triệu Phong biến đổi.

Hắn không ngờ Ngũ Hành Chuẩn Thần lại tinh thông Ngũ Hành áo nghĩa.

Sâu dưới lòng nam tử da đen kia cũng chấn động.

- Chuyện gì vậy?

Hắn ta truyền âm cho Triệu Phong.

- Một Chuẩn Thần khác đang dùng Ngũ Hành áo nghĩa để chiến đấu.

Sắc mặt Triệu Phong tối lại.

Ngũ Hành áo nghĩa của Quy Nhất Chuẩn Thần còn mạnh hơn Triệu Phong ban nãy.

Hơn nữa chiến lực của hai người đó tương đương, trận đấu sẽ không dễ dàng kết thúc.

Cứ như vậy thì trận pháp dưới lòng đất sẽ bị phá vỡ.

Nhưng Triệu Phong lại không thể ngăn trận đấu lại.

Cả hai đều là thiên kiêu của thế lực tứ tinh đỉnh phong. Triệu Phong ra mặt ngăn cản không phải tự tìm cái chết hay sao?

- Nguy rồi, e là trận pháp sắp bị phá vỡ rồi.

Dưới lòng đất, nam tử da đen lòng như lửa đốt.

Chương 1225: Bên dưới ngũ tinh sơn

Trận pháp Ngũ Hành bên dưới lòng đất đã trở nên rất yếu rồi.

Nếu không phải nam tử da đen cố ý giảm tốc độ phá giải trận pham thì chỉ e trận pháp đã bị vỡ lâu rồi.

Vốn dĩ Cổ Lũng Võ Hội sắp kết thúc, trận pháp có thể giữ cho đến khi tất cả rời khỏi đây rồi mới bị phá giải.

Nhưng lúc này Quy Nhất Chuẩn Thần lại lên chiến đài.

Tình cờ là hắn lại rất tinh thông Ngũ Hành áo nghĩa, còn cường đại hơn sức mạnh áo nghĩa của Triệu Phong trước đó.

- Nguy rồi, trận pháp e là sắp bị phá giải.

Nam tử da đen dưới lòng đất lòng như lửa đốt.

Uỳnh uỳnh!

Ngũ Hành chi lực trong trận pháp bị Quy Nhất Chuẩn Thần hút đi từng chút từng chút một

- Đành dừng việc phá trận pháp lại vậy.

Nam tử da đen đành cho dừng hết thủ đoạn phá trận, đặt thạch bàn trong tay xuống.

Nhưng trận pháp Ngũ Hành vốn đã ở ngưỡng cửa sắp bị phá vỡ, tính năng mọi phương diện đều giảm mạnh, khả năng tự chữa lành cũng rất thấp.

Hơn nữa khi tự chữa trị, một phần năng lượng của Ngũ Hành trận pháp cũng lấy từ tự nhiên.

Nhưng Quy Nhất Chuẩn Thần trên chiến đài không chỉ hấp thụ sức mạnh Ngũ Hành trong trời đất mà còn hút năng lượng của trận pháp.

Cũng có nghĩa là tốc độ chữa lành của trận pháp không theo kịp tốc độ hút năng lượng Ngũ Hành của Quy Nhất Chuẩn Thần.

- Nghe theo ý trời thôi.

Nam tử da đen ngồi nguyên tại chỗ, nhìn chăm chăm vào trận pháp trên cánh cổng đá trước mặt.

Trên Ngũ Tinh Sơn, Triệu Phong cũng nhìn thấy tình hình dưới lòng đất.

Uỳnh! Bùm!

Trên chiến đài, trận đấu giữa Quy Nhất Chuẩn Thần và Bích Tích Chuẩn Thần đang quấy động cảm xúc của tất cả mọi người.

Ngay cả Tử Phong Chuẩn Thần và Thiên Tuyết Chuẩn Thần nằm trong mười hạng đầu bảng Chuẩn Thần cũng không ngoại lệ.

Nhưng chỉ duy nhất một người không có tâm trạng để thưởng thức trận đấu hoa lệ kia, đó chính là Triệu Phong.

Triệu Phong đã phải mạo hiểm uy hiếp nam tử da đen kia hợp tác với

mình.

Võ hội kết thúc là hắn có thể cùng nam tử da đen cùng khám phá nơi Ngũ Hành Thần Chủ từng bế quan.

Nhưng giữa đường Quy Nhất Chuẩn Thần lại xuất hiện làm đảo lộn tất cả.

Giờ Triệu Phong chỉ có thể đợi xem ý trời mà thôi.

- Bích Tích Chuẩn Thần kích phát sức mạnh huyết mạch.

Một Chuẩn Thần đứng bên cạnh Triệu Phong kích động hô lên.

Chỉ thấy Bích Tích Chuẩn Thần từ từ biến thành một con thằn lằn khổng lồ, khí thế chấn động trời đất toả ra bốn phía.

- Tang Hồn Độc Vụ!

Bích Tích Chuẩn Thần hét lớn.

Uỳnh uỳnh!

Xung quanh thân thể hắn bốc ra một tầng khói xanh lục lan ra xung quanh.

- Tang Hồn Độc Vụ của Bích Tích Chuẩn Thần không chỉ có thể xâm thực sinh mệnh mà còn có thể độc sát linh hồn.

Quy Nhất Chuẩn Thần khẽ nói.

Hắn nắm rõ thông tin của tất cả những người trong bảng Chuẩn Thần.

Quy Nhất Chuẩn Thần vẻ mặt bình thản, thầm khởi động sức mạnh huyết mạch.

Tuy trong bảng Chuẩn Thần, Quy Nhất Chuẩn Thần xếp trên Bích Tích Chuẩn Thần hai hạng, nhưng không dùng tới sức mạnh huyết mạch thì hắn cũng không thể đánh bại Bích Tích Chuẩn Thần được.

Nhưng một khi đã dùng tới sức mạnh huyết mạch thì kết cục đã được quyết định.

Uỳnh uỳnh!

Chỉ thấy thân thể Quy Nhất Chuẩn Thần lập tức bùng phát ánh sáng ngũ sắc mờ ảo.

Lúc này năng lượng Ngũ Hành trong trời đấy điên cuồng hội tụ vào trong cơ thể hắn.

- Năng lượng huyết mạch của Quy Nhất Chuẩn Thần có thể biến bản thân hắn thành Ngũ Hành linh thể, kết nối với năng lượng Ngũ Hành trong trời đất.

Kiếm Phong Chuẩn Thần bên cạnh Triệu Phong mắt loé sáng.

Lúc này Quy Nhất Chuẩn Thần giống như một phần của thiên nhiên, nhất cứ nhất động đều dẫn động năng lượng Ngũ Hành, uy năng vô cùng kinh người.

- Thôi xong!

Triệu Phong nheo mắt.

Khi Quy Nhất Chuẩn Thần bộc lộ sức mạnh huyết mạch đặc thù là Triệu Phong biết e rằng bí mật dưới lòng đất không giữ được rồi.

- Lát nữa ta cho ngươi vào tiểu thế giới của ta. Đừng làm gì hết, cứ yên tâm ở trong đấy là được.

Triệu Phong truyền âm cho Hàn Ngưng Nhi.

Bí mật dưới lòng đất sắp bị lộ, nhưng Triệu Phong biết trước có lẽ sẽ trà trộn đục nước béo cò được.

Hơn nữa đến lúc đó hỗn loạn, những người muốn gây rắc rối cho hắn cũng khó lòng thực hiện được.

- Tên tiểu tử Chuẩn Thần đáng ghét này!

Nam tử da đen dưới lòng đất phẫn nộ.

Ngay sau đó, phong ấn Ngũ Hành trước mặt hắn biến mất hoàn toàn.

Uỳnh uỳnh!

Dưới lòng đất Ngũ Tinh Sơn bỗng rung chuyển dữ dội.

Tất cả mọi người đang quan chiến trên quanh Ngũ Tinh Sơn đều sững người. Cho dù uy năng trận chiến của Quy Nhất Chuẩn Thần và Bích Tích Chuẩn Thần có rất lớn cũng không thể khiến cả Ngũ Tinh Sơn chấn động kịch liệt như vậy.

Huống hồ chiến đài cũng có trận pháp gia cố, nếu không thì căn bản không thể chịu nổi cuộc chiến giữa các thiên tài Chuẩn Thần.

- Chuyện gì vậy?

Bích Tích Chuẩn Thần kinh ngạc, sắc mặt thâm trầm.

- Đó là…

Quy Nhất Chuẩn Thần cảm nhận sức mạnh tự nhiên, ngay lập tức phát giác một nơi nào đó trong Ngũ Tinh Sơn có dị thường.

Đúng lúc đó.

Cánh cổng đá dưới lòng đất nổ tung, biến thành cánh cổng ngũ sắc méo mó.

Một luồng năng lượng áo nghĩa lớn lao ồ ạt tràn ra.

Uỳnh uỳnh uỳnh.

Cả mặt đất rung chuyển dữ dội, xuất hiện vô số vết nứt rạn, năng lượng từ bên trong tràn ra.

- Dưới lòng đất Ngũ Tinh Sơn có bảo vật.

Triệu Phong hô lớn khiến mọi người chú ý.

- Bảo vật?

- Dưới lòng đất có bảo vật?

Ngay lập tức tin này truyền khắp Ngũ Tinh Sơn.

- Kiếm Phong Chuẩn Thần, bên dưới có bảo vật, ta đi trước.

Nói rồi Triệu Phong liền cho Hàn Ngưng Nhi vào trong Huyễn Thành

tiểu thế giới.

Nằm trong Huyễn Thành tiểu thế giới, Hàn Ngưng Nhi có muốn làm gì cũng không được.

Phụt!

Triệu Phong thi triển thuật độn thổ, chui xuống lòng đất.

- Triệu huynh đệ đừng vội.

Kiếm Phong Chuẩn Thần muốn ngăn lại nhưng đã không kịp rồi.

Triệu Phong biết phía dưới có bảo vật nên chui xuống lòng đất.

Còn những người khác vẫn còn nghi ngờ, chưa biết chừng bên dưới là một nguy cơ khủng khiếp nào đó.

Nhưng chỉ cần có người dẫn trước là những người khác sẽ không chịu tụt lại, liền theo sau ngay.

Xoẹt!

Quy Nhất Chuẩn Thần nhanh chóng chui xuống lòng đất.

Bích Tích Chuẩn Thần sau khi rời khỏi chiến đài cũng chui xuống đất.

- Đi!

Tử Phong chủ và cường giả Chân Thần của Tử Dạ Điện cũng vậy.

Tất cả cường giả Chuẩn Thần ở những nơi khác đều chui xuống đất.

- Cứ thả tên tiểu tử lông vàng đó đã, đi xem tình hình dưới lòng đất.

Trọng Thổ Chân Thần của Hoàng Long Các nói.

Con người vẫn luôn chú trọng lợi ích bản thân hơn. So với Triệu Phong và Hàn Ngưng Nhi thì Trọng Thổ Chân Thần vẫn coi trọng bảo vật cơ ngộ hơn.

- Không gian riêng lẻ.

Triệu Phong nhìn quầng sáng méo mó ngũ sắc trước mặt.

Hắn tinh thông thuật độn thổ, lại là người chui xuống đất đầu tiên nên tới đây trước người khác.

Nhưng hắn biết trước hắn đã có một người khác vào trong rồi.

- Đó là không gian bí cảnh.

Không xa phía sau Triệu Phong truyền tới những tiếng kinh hô.

Không ai ngờ dưới Ngũ Tinh Sơn lại có bí cảnh.

Khi có vài người sắp tới gần thì Triệu Phong đã chui vào trong.

Sau đó Triệu Phong xuất hiện trong một toà cung điện tráng lệ, hùng vĩ. Cả toà cung điện toả ra năng lượng áo nghĩa Ngũ Hành, xung quanh là nguyên khí tinh thuần.

- Đây có lẽ là tẩm cung của Ngũ Hành Thần Chủ.

Triệu Phong nheo mắt.

Không ngờ không gian riêng biệt nầy lại là một toà cung điện.

Đương nhiên toà cung điện này vô cùng kỳ vĩ, lớn gấp vài lần so với Ngũ Tinh Sơn.

Xoẹt xoẹt!

Rồi bên cạnh Triệu Phong xuất hiện vài nhân ảnh.

Ngoài bốn cường giả Chân Thần, những người còn lại đều chỉ thua kém thiên tài trong bảng Chuẩn Thần.

- Đây là đâu?

Ai cũng đầy vẻ kinh ngạc, tâm trí căng lên cảnh giác.

Soạt soạt!

Phía trên cung điện lại xuất hiện thêm vài chục người.

- Tất cả đều sẽ tới đây.

Triệu Phong căng thẳng.

Cung điện này tuy lớn, nhưng nếu tất cả đều vào thì quá chật chội.

Đến lúc đó, nếu bảo vật xuất hiện thì chắc chắn sẽ là một trận chiến tanh mùi máu. Cho dù Triệu Phong có Thời Không Chi Bào cũng không dám tham gia.

- Đúng rồi, tên da đen đó đâu?

Triệu Phong đột nhiên nhớ tới nam tử da đen kia, chắc hắn đã tới

đây đầu tiên.

Dường như hắn ta có chút hiểu về nơi này.

Cũng có nghĩa là hắn rất có thể đã biết bảo vật quý nhất được giấu ở đâu.

Uỳnh!

Triệu Phong bay lên, dùng con mắt trái thấu thị tìm kiếm vị trí của nam tử da đen kia.

Nơi này trong cung điện không lớn, Triệu Phong nhanh chóng nhìn được hết một lượt.

Nhưng trong cung điện này có rất nhiều nơi bị chặn khiến hắn muốn nhìn cũng mất rất nhiều thời gian.

- Tìm được rồi.

Triệu Phong nhanh chóng phát hiện nam tử da đen kia.

Vút!

Đôi cánh kim quang ngưng tụ sau lưng Triệu Phong, hắn nhanh chóng bay vào phía trong cung điện.

- Kẻ nào xông vào, chết!

Tại một ngã rẽ đột nhiên vang lên tiếng gầm đinh tai nhức óc.

- Đó là?

Triệu Phong sững người.

Trong Man Hoang Thần Vực, ngoài các chủng tộc Thái Cổ lớn ra tu luyện tới Thần Vị thì cũng có một số yêu thú, yêu linh phổ thông làm được, và chúng được gọi là Yêu Thần.

- Cung điện này có nguyên khí trời đất rất đậm đặc, tràn trề năng lượng áo nghĩa, sinh ra yêu linh cũng không có gì lạ.

Triệu Phong không hề thấy ngạc nhiên.

Uỳnh uỳnh!

Bỗng một con quái vật được tạo nên từ nham thạch xông về phía Triệu Phong.

Con quái vật đá đột nhiên tung một quyền khiến không gian xung quanh tối sầm lại.

- Chỉ là nhị giai Yêu Thần đã có Thổ chi áo nghĩa tầng thứ hai.

Triệu Phong hơi sững người kinh ngạc.

Theo lý thuyết thì tư chất của những con yêu thú, yêu linh bình thường chắc chắn không thể bằng những chủng tộc Thái Cổ xếp hạng đầu. Nhưng cho dù là chủng tộc Thái Cổ thì cũng có rất ít nhất giai Chân Thần có năng lượng áo nghĩa không tới được tầng thứ nhất.

Uỳnh!

Triệu Phong khởi động Thánh Lôi thể, giống như một quả cầu sét ngũ sắc chui qua thân thể con Yêu Thần kia.

Uỳnh một tiếng, quái vật đá bị Triệu Phong đâm nổ tung.

- Đây là cái gì?

Cùng lúc với kích sát con yêu linh, một viên tinh thể vàng hình lục lăng rơi vào tay Triệu Phong.

Khi nắm viên tinh thể này Triệu Phong cảm giác rõ một luồng Thổ chi áo nghĩa hiện lên trong đầu.

- Không phải Thần Tinh nhưng đặc biệt hơn, có thể giúp ta cảm ngộ năng lượng áo nghĩa.

Triệu Phong mừng rỡ.

Cất viên tinh thể này đi, Triệu Phong tiếp tục đuổi theo nam tử da đen.

Triệu Phong vẫn luôn tin chắc theo sau nam tử đó sẽ tới được nơi có cơ ngộ lớn hơn.

- Nhiều Yêu Thần thật, nhưng thực lực của hắn rất mạnh, còn hơn cả Trọng Thổ Chân Thần.

Triệu Phong dùng con mắt trái quan sát nam tử da đen chiến đấu và rút ra kết luận.

- Có cường giả như vậy chỉ dẫn, còn mở đường cho ta, đúng là không tồi!

Triệu Phong cười gian xảo.

Con đường Triệu Phong đi là do nam tử da đen kia mở ra, Yêu Thần dọc đường đều bị hắn ta giải quyết, vì thế Triệu Phong gặp rất ít trở ngại.

Chương 1226: Áo nghĩa chi tinh

Toàn bộ những người tham gia và quan chiến Cổ Lũng Võ Hội ồ ạt tràn vào trong thông đạo ngũ sắc dưới lòng đất để tới cung điện hùng vĩ này.

Có những người vận khí tốt đến thẳng bảo địa nào đó trong cung điện, mặc sức lấy kỳ trân dị bảo.

Nhưng cũng có người bị truyền tống tới nơi nguy hiểm, bị Yêu Thần tấn công, ôm hận mà chết.

Uỳnh bùm!

Xung quanh cung điện đều có âm thanh chiến đấu ác liệt.

Phần lớn mọi người tới tham gia Cổ Lũng Võ Hội đều có bạn đi cùng.

Vì thế trong cung điện phần lớn là hành động theo tiểu đội, như vậy sẽ an toàn hơn.

- Giết!

Hai Chuẩn Thần, hai Chân Thần và hai con Yêu Thần lao vào chiến đấu.

Trong đó một con là tam giai Yêu Thần, toàn thân tạo nên từ cây dây leo, công kích bất ngờ khó lường, sinh mệnh lực ngoan cường.

Con kia là tứ giai Yêu Thần, là một đám kim quang chói mắt, có thể biến thành bất cứ hình dạng gì, công kích cường hãn khiến người ta khó lòng phòng tránh. Nhưng phòng ngự và sinh mệnh lực của nó khá kém.

Bùm! Uỳnh!

Sau một trận chiến đấu, đội bốn người này đã giết được hai con Yêu Thần cường đại.

- Đó là áo nghĩa chi tinh!

Tứ giai Chân Thần trong đội ngũ nhìn viên tinh thể bay ra từ trong cơ thể hai con Yêu Thần sững người.

Áo nghĩa chi tinh là thứ tinh thể giúp cảm ngộ năng lượng áo nghĩa. Ngoài một số nơi đặc biệt có thể tự sinh ra thì chỉ có thể dựa vào cường giả nghịch thiên dùng năng lượng áo nghĩa của mình để tạo ra.

Rất nhiều chủng tộc thế lực cường đại dùng áo nghĩa chi tinh cho các thiên tại tu luyện cảm ngộ áo nghĩa.

- Lẽ nào áo nghĩa của những Yêu Thần này cao thêm đến vậy. Trong cơ thể chúng lại có áo nghĩa chi tinh.

Lão giả này mắt lấp lánh tinh quang.

Cho dù hắn là tứ giai Chân Thần cũng rất ít khi thấy được áo nghĩa chi tinh.

Vậy mà giờ hắn một lúc có được bảy viên áo nghĩa chi tinh.

- Đi, tiếp tục vào sâu bên trong.

Lão giả thần sắc vô cùng kích động.

Cung điện này rất ít nguy hiểm nhưng cơ ngộ và bảo vật lại vô cùng nhiều.

Bọn hắn là một trong những người vào đây đầu tiên, có thể nói là những người thu hoạch được nhiều nhất.

Không lâu sau nơi bảo địa này sẽ được tất cả mọi người biết đến, lúc đó chắc chắn sẽ có những trận chiến ác liệt đẫm máu.

Cách tiểu đội này vài bức tường, Triệu Phong cũng đang chiến đấu với một con Yêu Thần.

- Tam giai Yêu Thần, tam giai Thuỷ chi áo nghĩa, mạnh thật!

Triệu Phong sắc mặt có phần ngưng trọng.

Đến lúc này, các loại áo nghĩa của Triệu Phong đều chưa có loại nào đạt tới tầng thứ ba.

Nhưng Yêu Thần ở đây năng lượng áo nghĩa cơ bản đều tương đương với tu vi, vì thế chiến lực không phải cường đại bình thường.

Nhưng dường như chúng đều không biết các loại chiến kỹ cao thâm, cũng không có thần binh lợi khí gì.

- Tiểu tử, ngươi quá yếu, chịu chết đi!

Một con quái vật yêu ngư toàn thân trong suốt há cái mồm lớn hung hăng lao tới.

- Ngũ Hành, Thổ khắc Thuỷ.

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lôi Thể, dùng Thổ chi thần lực thích phóng ra Lực Phách Lôi Vực.

Ngay lập tức, Yêu Thần hình yêu ngư liền bị năng lượng lĩnh vực của Triệu Phong trói buộc.

Keng keng.

Trong tay Triệu Phong, một miếng sắt tam giác bỗng chốc biến thành một cây rìu khổng lồ.

Triệu Phong điều động Ngũ Hành thần lực, ánh sáng lôi đình ngũ sắc chuyển hóa thành lưu quang lôi đình màu vàng thẫm.

Ngũ Hành tuy tạo hợp thành một nhưng giữa các loại Ngũ Hành vẫn có thể tùy ý chuyển hóa.

Ngũ Hành thần lực tuy không mạnh, nhưng bốn loại thần lực khác đều chuyển thành Thổ chi thần lực thì uy năng không tầm thường.

Vù!

Cây rìu trong tay Triệu Phong được bọc trong một tầng lôi quang nặng nề.

Triệu Phong khó khăn nhấc cây chiến rìu trong tay lên, chém về phía Yêu Thần yêu ngư.

- Á!!!

Con Yêu Thần đó kêu lên thảm thiết.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Triệu Phong lập tức dùng tới sức mạnh con mắt trái, thi triển linh hồn đồng thuật với nó.

Linh hồn ý chí của yêu linh thường sẽ không mạnh, mà linh hồn ý chí của Triệu Phong hiện nay đã là nhị giai Chân Thần đỉnh phong, thi triển linh hồn đồng thuật có thể tạo được thương thế rất lớn đối với Yêu Thần.

Uỳnh! Phừng!

Một ngọn lửa lôi đình màu tím thẫm bùng nổ trên bề mặt linh hồn của Yêu Thần yêu ngư.

- Di Thiên Chưởng!

Triệu Phong không cho Yêu Thần yêu ngư cơ hội để thở, tấn công mạnh mẽ cả về vật chất và linh hồn.

Không lâu sau, con Yêu Thần đã bị Triệu Phong giết.

Xoẹt!

Triệu Phong thu lấy ba viên tinh thể màu lam vào không gian trữ vật.

Triệu Phong tiếp tục dùng con mắt trái quan sát nam tử da đen phía trước.

Hắn ta lúc này đang chiến đấu với một con tứ giai Yêu Thần. Hắn chiếm ưu thế tuyệt đối và rất nhanh đã giết được con Yêu Thần.

- Ảnh chi áo nghĩa! Hỏa chi áo nghĩa!

Triệu Phong đã có chút hiểu về nam tử da đen kia.

Dù sao thì thực lực của người này cũng rất cường hãn, lại rất có thể trở thành kẻ địch của Triệu Phong.

- Nhưng nếu không có hắn dẫn đường thì ta rất khó để vào sâu trong này.

Triệu Phong cười nói.

Ngoài ra, dường như nam tử da đen đó vẫn luôn có một mục tiêu xác định.

Dọc đường hắn chỉ giết Yêu Thần và không ngừng tiến về phía trước, những cơ ngộ dọc đường đều bị hắn bỏ qua.

Triệu Phong cũng nhận ra điều này nên mới theo sau hắn ta. Triệu Phong luôn dùng con mắt trái để thấu thị, quan sát tình hình.

- Đó là?

Hắn phát hiện phía trước không xa có một mục tiêu rất lớn nhưng khó để nhìn xuyên qua.

Xung quanh mục tiêu đó có rất nhiều Yêu Thần, trong đó yếu nhất cũng là tam giai Yêu Thần.

Triệu Phong có dự cảm có lẽ đây chính là mục tiêu cuối cùng của nam tử da đen kia.

Uỳnh uỳnh!

Triệu Phong cực lực thi triển sức mạnh của mắt trái nhưng vẫn không thể nhìn xuyên được.

- Thôi vậy.

Triệu Phong từ bỏ.

Tuy hắn còn có thể điều động bản nguyên chi lực để tăng cường năng lực cho Thần Mâu nhưng như vậy sẽ khiến nó hư nhược nhanh chóng, được không bù lại mất.

Triệu Phong vẫn thầm lặng theo sau nam tử da đen, cũng tiện thể giải quyết một số Yêu Thần đột ngột xuất hiện.

- Các tiểu đội quanh cung điện cũng đang tới gần đây.

Triệu Phong vừa đi vừa quan sát tình hình của cả cung điện.

Mục tiêu mà Triệu Phong không thể nhìn thấu có thể coi là trung tâm của cung điện này.

Ở những nơi bảo địa, thường thì cơ ngộ lớn nhất sẽ nằm ở khu vực nguy hiểm nhất hoặc nơi trung tâm.

Nam tử da đen kia tuy biết trước nhưng hắn chỉ có một mình, mà Yêu Thần lại càng ngày càng mạng, vì thế tốc độ của hắn cũng chậm dần.

- Ta vẫn nên ẩn thân thì hơn.

Triệu Phong nghĩ bụng.

Vì trước đó Triệu Phong từng uy hiếp nam tử da đen kia. Có thể nói đối phương chẳng có cảm tình gì với Triệu Phong, thậm chí khi nhìn thấy hắn có thể ra tay chưa biết chừng.

Hơn nữa, những người vào được sâu trong cung điện gần như đều là những tiểu đội rất mạnh, Triệu Phong không cần phải mạo hiểm.

- Nếu cơ ngộ ở trung tâm quá nguy hiểm thì ta sẽ rút lui.

Triệu Phong đã có tính toán.

Dù sao tất cả mọi người đều đang khám phá cung điện này, Triệu Phong vừa hay có thể bình an rút lui, thoát khỏi kẻ thù.

Thời gian chầm chậm trôi qua, mọi người đều đang khám phá và tiến dần vào trung tâm cung điện.

Rồi cũng tới lúc nam tử da đen kia tới gần mục tiêu mà Triệu Phong không thể nhìn thấu.

Nam tử da đen dừng bước, không tùy tiện hành động.

Trước mặt hắn là một tòa cung điện tinh thể ngũ sắc khá nhỏ, được bọc trong một lớp khói ngũ sắc.

Nếu nhìn kỹ có thể thấy cung điện tinh thể ngũ sắc này toàn bộ đều được tạo từ những mảnh tinh thể lục lăng, đó chính là áo nghĩa chi tinh.

Cả cung điện được tạo từ áo nghĩa chi tinh, có lẽ bên trong nó còn có bảo vật quý giá hơn.

Nhưng trong đám khói ngũ sắc kia còn có rất nhiều Yêu Thần khí tức cường đại khiến người ta thấy mà không dám tiến lên.

Rất nhanh đã có một tiểu đội bốn người tới đây.

Người dẫn đầu chính là Tử Phong Chuẩn Thần đứng thứ tư trên bảng Chuẩn Thần.

Bốn người Tử Dạ Điện bị tòa cung điện tinh thể này thu hút.

Rồi họ mới chú ý tới nam tử da đen bên cạnh.

- Hắc Đạo Chân Thần!

Một ngũ giai Chân Thần của Tử Dạ Điện nhìn nam tử da đen kia.

Ba người Tử Dạ Điện còn lại kinh ngạc.

Hắc Đạo Chân Thần (*) là đạo tặc nổi danh ở Cổ Lũng Vực, chỉ biết đến lợi ích, không sợ bất cứ điều gì, thậm chí từng lấy trộm cả đồ của thế lực tứ tinh đỉnh phong.

(*) Nguyên văn là Chuẩn Thần, nhưng có vẻ Chân Thần thì hợp lý hơn, vì ngũ giai Chuẩn Thần thì có vẻ vô lý.

- Các vị không cần phải kinh ngạc như vậy. Hắc Đạo Chân Thần ta hình như chưa từng tới Tử Dạ Điện phải không?

Hắc Đạo Chân Thần nghĩ một lúc rồi truyền âm.

- Ngươi không dám.

Tử Phong Chuẩn Thần lạnh lùng nhìn Hắc Đạo Chân Thần.

Hắc Đạo Chân Thần cười tà dị, không nói gì.

Rất nhanh đã có đội ngũ thứ hai tới, một người trong số đó là Quy Nhất Chuẩn Thần.

- Các vị, chúng ta nên liên thủ công phá nơi này.

Hắc Đạo Chân Thần chủ động nói.

- Liên thủ với Hắc Đạo Chân Thần ngươi?

Một người trong đội Quy Nhất Chuẩn Thần nói.

- Tuy các vị không muốn liên thủ với ta, nhưng chiến lực bản thân ta không tồi. Hơn nữa nếu tiếp tục đợi nữa sẽ có càng ngày càng nhiều người tới đây. Đến lúc đó thì khó rồi.

Một câu của hắn đã nói trúng trọng điểm.

Giờ chỉ có hai tiểu đội cộng với Hắc Đạo Chân Thần, chỉ cần công phá cung điện tinh thể này thì dễ dàng phân chia thu hoạch.

Nếu đợi có thêm người tới, tuy dễ công phá cung điện kia hơn nhưng khi phân chia thu hoạch thì chắc chắn lại một trận máu tanh.

- Được, chúng ta liên thủ!

Cuối cùng hai đại thế lực và Hắc Đạo Chân Thần đã thống nhất được ý kiến.

Vút vút vút!

Hai đại thế lực và Hắc Đạo Chân Thần lao tới.

- Cút hết đi! Đây không phải nơi các ngươi nên tới!

- Các ngươi đang tự tìm cái chết đấy

Trong đám khói ngũ sắc quanh cung điện vọng ra một tiếng gầm phẫn nộ.

Xoạt xoạt…

Vô số đạo thân ảnh khí tức kinh người, uy lực mạnh mẽ bay ra từ trong đám khói ngũ sắc.

Chúng đều là yêu linh sinh ra trong cung điện tinh thể.

Đồng thời chúng được năng lượng của cung điện tinh thể nuôi dưỡng, áo nghĩa tẩy lễ nên tu vi cao thâm, chiến lực kinh người.

Chiến đấu một lúc, bên Yêu Thần chiếm ưu thế.

Chúng vận dụng Ngũ Hành áo nghĩa tại đây sẽ có uy năng lớn hơn.

- Đám Yêu Thần này thực lực mạnh quá!

Một Chuẩn Thần trẻ tuổi bị một con Yêu Thần đánh lui liên tục, trong lòng vô cùng chấn kinh.

Nhưng rất nhanh đã có đội ngũ thứ ba tới.

- Thiên Tuyết Chuẩn Thần, mau trợ giúp, chúng ta cùng công phá nơi này, thu hoạch bên trong chia đều.

Tử Phong Chuẩn Thần lập tức mở lời mời với Thiên Tuyết Chuẩn Thần.

Nghĩ một chút, đội ngũ của Thiên Tuyết Chuẩn Thần cũng tạm thời hợp tác.

Uỳnh uỳnh!

Đội ngũ thứ ba gia nhập, bên cường giả con người nhanh chóng chiếm ưu thế, không ngừng trấn áp Yêu Thần.

- Giết!

Cuối cùng vô số Yêu Thần bị giết chỉ còn lại năm con.

Vèo vèo!

Chúng tuy có tín niệm của riêng mình nhưng ở lại thì chỉ có chết, vì vậy đều đồng loạt bỏ chạy.

Ba tiểu đội cùng với Hắc Đạo Chân Thần đương nhiên không rảnh để đuổi theo chúng.

- Mau vào trong!

Mọi người phấn khích, đi thẳng vào trong cung điện tinh thể.

Vút!

Trong góc cách đó không xa bay ra một đạo kim quang.

- Hì hì, ta cũng vào kiếm chác chút.

Triệu Phong ẩn mình trong bóng tối vẫn luôn quan sát những trận chiến gần cung điện tinh thể. Giờ chiến đấu đã ngừng, Yêu Thần bảo vệ cung điện đã rút lui, Triệu Phong cũng nên động thân thôi.

Chương 1227: Vùng đất tu luyện

Khi tới gần toà cung điện tinh thể ngũ sắc Triệu Phong liền cảm thấy trong không gian là Ngũ Hành áo nghĩa vô cùng vô tận.

Chỉ có điều năng lượng áo nghĩa ở đây quá cao đẳng, cho dù là Triệu Phong tu luyện Ngũ Hành áo nghĩa cũng khó lòng ảnh hưởng được tới nó.

Nếu được tu luyện gần cung điện thì Ngũ Hành áo nghĩa của Triệu Phong chắc chắn sẽ tiến bộ thần tốc, cũng sẽ rất có lợi cho tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết.

- Chẳng trách mà cảnh giới áo nghĩa của yêu linh ở đây lại cao thâm như vậy.

Triệu Phong thầm cảm thán.

Cho dù là người ngốc nghếch đến thế nào, cứ ở đây thì sức mạnh áo nghĩa cũng sẽ vô cùng cường đại.

- Đây có lẽ là nơi tu luyện của Ngũ Hành Thần Chủ rồi. Cả cung điện dường như đều là năng lượng áo nghĩa trộn lẫn với một phần thần lực, ngưng kết mà thành.

Triệu Phong không thể tưởng tượng rốt cuộc Thần Chủ có sự lý giải về áo nghĩa là trình độ nào.

Vút!

Triệu Phong tiến vào trong cung điện tinh thể.

Ngay khi bước vào trong, Triệu Phong liền cảm giác được năng lượng áo nghĩa trong hư không gần như tạo nên cả một đại dương áo nghĩa.

- Ai?

Trong cung điện, một vài người quát lên.

Yêu Thần bên ngoài cung điện là do ba đội ngũ bọn họ và Hắc Đạo Chân Thần đẩy lùi, những thứ trong này chỉ có họ mới được chia.

Vì thế tất cả những ai vào sau đều không được chào đón.

- Là ngươi?

Tử Phong Chuẩn Thần bật cười, ánh mắt nhìn Triệu Phong đầy khinh thường.

Thiên Tuyết Chuẩn Thần ở bên cạnh ánh mắt hơi lóe lên.

- Tiểu tử này..

Hắc Đạo Chân Thần sắc mặt tối lại, ánh mắt thâm trầm.

Trước đó Triệu Phong từng uy hiếp hắn, tuy không ảnh hưởng gì tới hắn, nhưng hắn đường đường là ngũ giai Chân Thần lẽ nào lại bị một Chuẩn Thần thông thường uy hiếp?

Vì thế Hắc Đạo Chân Thần đã nổi sát ý đối với Triệu Phong.

- Tiểu tử, nơi này đã là của bọn ta, ngươi cút ra ngoài

Đúng lúc đó, Tử Phong Chuẩn Thần khí thế mạnh mẽ, lạnh lùng quát lên.

Trong Cỗ Lũng Võ Hội, hắn muốn sỉ nhục Triệu Phong một trận để xả giận cho Thiên Tuyết Chuẩn Thần.

Nhưng thực lực Triệu Phong lại quá mạnh, không phải người trong bảng Chuẩn Thần thì không thể đánh bại hắn.

Vì thế trên võ hội Tử Phong Chuẩn Thần tạm tha cho Triệu Phong.

Nhưng hắn không ngờ lại gặp Triệu Phong ở đây.

Ở đây thì hắn chẳng phải e dè điều gì, hơn nữa cũng có lý do ra tay với Triệu Phong.

Quan trọng nhất là Thiên Tuyết Chuẩn Thần cũng ở bên cạnh.

- Những nơi trọng bảo, ai thấy cũng có phần, hà tất phải tuyệt tình như vậy? Lẽ nào các ngươi có thể chặn hết mọi người bên ngoài?

Triệu Phong nhẹ nhàng nói.

Vừa rồi hắn ẩn giấu mình, đúng là đã lợi dụng họ.

- Ta bảo ngươi cút!

Tử Phong Chuẩn Thần nhướn mày, sát ý trong mắt thêm đậm.

Triệu Phong cảm nhận được sát ý từ người Tử Phong Chuẩn Thần.

Tử Phong Chuẩn Thần muốn giết Triệu Phong chỉ vì Triệu Phong đã từng khiến Thiên Tuyết Chuẩn Thần không vui, mà Triệu Phong cũng không có thực lực nên hắn muốn giết là giết.

Ở bên cạnh, đội ngũ của Thiên Tuyết Chuẩn Thần và Quy Nhất Chuẩn Thần đều không nói gì.

Đương nhiên họ cũng muốn giết những kẻ muốn chạm vào bảo vật ở dây, nhưng Triệu Phong nói đúng, họ không thể nào ngăn hết tất cả được.

Hắc Đạo Chân Thần thì bộ dạng như chẳng liên quan gì tới hắn.

Hắn cũng muốn giết Triệu Phong, giờ Tử Phong Chuẩn Thần lại muốn làm thay, đương nhiên Hắc Đạo Chân Thần cũng ngại can thiệp.

Nhưng đúng lúc đó trong đầu Hắc Đạo Chân Thần vang lên giọng nói:

- Hắc Đạo Chân Thần, không phải chúng ta đang hợp tác sao? Đến lúc ngươi ra tay rồi.

Hắc Đạo Chân Thần khựng người, lúc này mà Triệu Phong còn truyền âm cho hắn?

Hợp tác? Đúng là nực cười!

Giờ trận pháp Ngũ Hành đã bị phá giải, hai người còn quan hệ hợp tác gì nữa chứ?

- Nếu rời khỏi đây, ta sẽ nói hết cho họ biết ngươi đã phát hiện ra nơi này và ngươi biết bảo vật quý nhất được giấu ở đâu…

Triệu Phong lại truyền âm.

- Ngươi…

Hắc Đạo Chân Thần toàn thân run lên.

Nếu là người khác, cho dù Triệu Phong nói thế cũng không ai tin. Nhưng Hắc Đạo Chân Thần hắn lại khác. Nếu Triệu Phong nói ra, chắc chắn ba đội ngũ kia sẽ nghi ngờ hắn, thậm chí có thể liên thủ đuổi hắn ra khỏi đây.

Hắc Đạo Chân Thần có phần bất lực, hắn lại bị Triệu Phong uy hiếp lần nữa.

- Hề hề, chẳng qua là một Chuẩn Thần lại khiến Tử Phong Chuẩn Thần bận tâm đến vậy. lẽ nào sợ hắn cướp mất trọng bảo ở đây sao? Hay là cướp đi nữ nhân trong lòng ngươi?

Hắc Đạo Chân Thần đứng ra cười gian xảo, rồi bay vào bên trong cung điện.

- Ngươi…

Tử Phong Chuẩn Thần sững người, hắn không ngờ Hắc Đạo Chân Thần lại nhúng tay vào.

Nhưng Tử Phong Chuẩn Thần muốn giết Triệu Phong đúng là vì Thiên Tuyết Chuẩn Thần.

Thiên Tuyết Chuẩn Thần ở bên cạnh, ánh mắt có chút dao động.

- Mau đi thôi, không thể để Hắc Đạo Chân Thần đi trước được.

Thiên Tuyết Chuẩn Thần và tiểu đội của mình bỏ đi.

Quy Nhất Chuẩn Thần và Triệu Phong chẳng có dây dưa gì với nhau, đương nhiên chẳng cần thiết phải nhằm vào hắn, cũng đi tìm kiếm cơ ngộ.

- Tiểu tử, lần này tha cho ngươi.

Tử Phong Chuẩn Thần vứt lại một câu rồi cùng đội ngũ bỏ đi.

Dù sao tòa cung điện tinh thể này có thể chính là nơi có cơ ngộ lớn nhất. Những người khác đã hành động, Tử Phong Chuẩn Thần đương nhiên không thể vì một mình Triệu Phong mà bỏ lỡ mất thời gian.

Sau khi tất cả đã bỏ đi, Triệu Phong dùng con mắt trái quan sát cung điện.

Vào bên trong cung điện này rồi mắt trái Triệu Phong có thể phát huy.

- Cả cung điện này được làm từ tinh thể chứa năng lượng áo nghĩa, hơn nữa tinh thể ở đây quý giá hơn nhiều so với tinh thể có được khi giết Yêu Thần.

Với mọi người, tòa cung điện này chính là một bảo tàng khổng lồ.

Chỉ có điều kết cấu của cung điện hoàn toàn vững chắc, chỉ dựa vào vài Chuẩn Thần, Chân Thần, muốn lấy vài viên áo nghĩa chi tinh trên tường là rất khó.

- Ủa?

Triệu Phong ngưng thị nhìn xuống lòng đất.

Hắn phát hiện dường như dưới lòng đất có trận pháp.

Với khả năng thấu thị của mình, Triệu Phong vẫn chưa thể nhìn thấy được trận pháp dưới cung điện này.

Hơn nữa Triệu Phong cũng không hiểu dưới lòng đất nơi Ngũ Hành Thần Chủ bố trị trận pháp làm gì?

Triệu Phong không nghĩ nữa, dù sao tới đây rồi phải tìm kiếm lợi ích là chủ yếu.

Vèo!

Tại nơi đang đứng chẳng có bất cứ thứ gì, Triệu Phong lại bay sang nơi khác.

Nhưng những gian phòng khác cũng trống không, ngoài mấy thứ đồ dùng gia đình thì chẳng có vật phẩm gì khác.

Nhưng những vật dụng này cũng làm từ áo nghĩa chi tinh, gắn liền với cung điện này không thể di chuyển.

Nhưng đúng lúc đó có tiếng đánh nhau vọng lại.

Vút!

Triệu Phong bay về phía đó.

- Tử Dạ Điện bọn ta nhìn thấy trước!

Cường giả Chân Thần của Tử Dạ Điện quát lớn.

Bên kia, đội ngũ của Quy Nhất Chuẩn Thần và Hắc Đạo Chân Thần liên thủ, hoàn toàn không sợ Tử Dạ Điện.

- Đây là cái gì?

Triệu Phong nhìn thứ hai bên đang tranh giành.

Đó là một vài viên tinh châu trong suốt lấp lánh ánh sáng, tỏa ra nguyên khí đậm đặc và dao động thần lực vô cùng mạnh mẽ.

- Ít nhất cũng là thượng phẩm Thần Tinh.

Trong Man Hoang Thần Vực, cực phẩm Thần Tinh quá hiếm gặp, nên thượng phẩm Thần Tinh cơ bản là thứ tiền tệ lưu thông cao cấp nhất.

Nhưng Triệu Phong không thiếu Thần Tinh, cũng không cần vì mấy viên thượng phẩm Thần Tinh mà tranh giành với Tử Dạ Điện và Hắc Đạo Chân Thần.

Vút!

Triệu Phong rời khỏi đó tới nơi khác.

- Là mấy người Thiên Tuyết Chuẩn Thần.

Triệu Phong thấy đội của Thiên Tuyết Chuẩn Thần đang đứng đờ người tại một gian mật điện.

Triệu Phong cảm giác mật điện này là nơi có năng lượng áo nghĩa dày đặc nhất.

- Đó là?

Vào khoảnh khắc bước vào mật điện, Triệu Phong liền sững người.

Xung quanh gian mật điện có ba bức bích họa khổng lồ. Trên đó có ánh ngũ sắc chói lòa.

Nếu nhìn kỹ sẽ có thể thấy trên bích họa có chữ và hoa văn thần lực đang chuyển động.

- Công pháp, chiến kỹ.

Triệu Phong chấn kinh.

Thậm chí Triệu Phong còn nghĩ công pháp, chiến kỹ trong bích họa liệu có phải thứ Ngũ Hành Chân Thần tu luyện không?

Nhưng thông tin của những công pháp, chiến kỹ này quá lớn, với con mắt của Triệu Phong cũng không thể nhớ hết được một loại trong thời gian ngắn.

Trong đội ngũ Thiên Tuyết Chuẩn Thần có một người cứ chăm chăm nhìn vào một bức họa, cố gắng ghi nhớ.

Những người khác thì quan sát các món vật phẩm khác.

- Mật điện này khá đặc biệt, còn có công pháp chiến kỹ chưa rõ phẩm cấp. Rất có thể đây mới chính là nơi Ngũ Hành Thần Chủ bế quan tu luyện.

Triệu Phong mắt lóe tinh quang, nhìn xung quanh một lượt.

Ngoài những dòng văn tự lơ lửng xung quanh, thứ thu hút sự chú ý

nhất chính là bức điêu khắc khổng lồ phía trước, còn có một cái cột đá khắc mấy chữ: Mọi thứ ở đây đều dành cho người hữu duyên.

Hàng chữ được viết rất có lực, lại ẩn chứa thứ sức mạnh kỳ ảo nào đó khiến tâm thần Triệu Phong chìm đắm trong đó.

Nhưng ý chí của Triệu Phong rất mạnh mẽ, rất nhanh đã thoát ra.

Triệu Phong cười khổ, những thứ ở đây đối với họ là bảo địa, nhưng với người để lại mấy chữ này thì chẳng là gì.

Hơn nữa, tuy cường giả đó nói mọi thứ là dành cho người có duyên. Nhưng kết cấu cung điện quá vững chắc, áo nghĩa chi tinh căn bản không thể lấy xuống được.

- Cốc rượu này có thể lấy đi.

Một Chân Thần trong đội Thiên Tuyết Chuẩn Thần kêu lên.

Ngay lập tức cả đội Thiên Tuyết Chuẩn Thần đều tập trung lại.

Cốc rượu này liên kết với cung điện khá yếu, đúng là có thể lấy đi được.

Bên cạnh cốc rượu này còn có một bình rượu, bên trong trống rỗng.

- Dùng năng lượng áo nghĩa lấy cốc này đi.

Cả đội chuẩn bị lấy đi cốc rượu ngũ sắc.

Áo nghĩa chi tinh tạo nên cốc rượu này đẳng cấp rất cao, có tác dụng rất lớn đối với những cường giả dưới Cổ Thần.

Đúng lúc đó, đội của Quy Nhất Chuẩn Thần, Tử Phong Chuẩn Thần và Hắc Đạo Chân Thần cũng tới.

- Bức bích họa này dường như ẩn chứa chiến kĩ nào đó.

Một thiên tài Chuẩn Thần tâm thần chìm trong một bức họa.

- Bức tượng kia ẩn chứa cái gì?

Vài Chân Thần tiến lại gần bức tượng để quan sát.

Hắc Đạo Chân Thần mắt lóe tinh quang, quan sát kỹ mỗi tấc cung điện, dường như đang tìm kiếm cái gì đó.

- Đệm ngồi? Ngũ Hành Thần Chủ tu luyện ở đây?

Ánh mắt Triệu Phong dừng lại ở ba cái đệm ngồi phía trước bức tượng.

Nếu Ngũ Hành Thần Chủ tu luyện ở trên đó thì có lẽ những cái đệm ngồi kia cũng không phải vật tầm thường.

Uỳnh!

Con mắt trái của Triệu Phong phủ lên một tầng kim quang, quan sát kỹ những tấm đệm làm từ áo nghĩa chi tinh kia.

- Ủa, ở đây dường như liên kết với trung tâm trận pháp dưới lòng đất.

Tuy Triệu Phong không nhìn thấu được trận pháp dưới lòng đất nhưng vị trí đại khái của trận pháp hắn vẫn phán đoán được.

Triệu Phong có phần tò mò, tiến tới gần tấm đệm ở giữa rồi ngồi xuống.

Chương 1228: Trung tâm cung điện

Khi ngồi xuống tấm đệm ngồi bằng tinh thể ngũ sắc, Triệu Phong lập tức cảm thấy Ngũ Hành áo nghĩa ồ ạt tràn về phía hắn.

Vào khoảnh khắc ấy Triệu Phong cảm giác linh hồn mình suýt chút nữa đã nổ tung, mặt mũi biến dạng.

- Ủa, tên tiểu tử kia sao vậy?

Sự dị thường của Triệu Phong đương nhiên thu hút sự chú ý của những người khác.

Hơn nữa động tĩnh của năng lượng áo nghĩa cũng không nhỏ.

Nhưng nhiều người chỉ nhìn qua hắn một cái rồi mặc kệ.

- Hà hà, có lẽ cái đệm ngồi kia là nơi tu luyện, người bình thường ngồi vào căn bản không chịu nổi năng lượng áo nghĩa lớn lao trong cung điện này.

Tử Phong Chuẩn Thần cười châm chọc.

Những nơi tu luyện thường sẽ có trận pháp đặc biệt để ngưng tụ nguyên khí trong trời đất.

Nơi này cũng không ngoại lệ, cái đệm ngồi đó nhất định là có thể ngưng tụ thần lực và năng lượng áo nghĩa xung quanh đây.

Chủ nhân của cung điện này không biết cường đại tới mức nào. Chỉ một Chuẩn Thần mà ngồi vào đó thì chẳng khác nào tìm cái chết.

Hơn nữa, những người tới đây đầu tìm mọi cách để kiếm bảo vật, rất ít người sẽ tiêu phí thời gian để tu luyện ở đây.

- Nguy hiểm thật! Trận pháp trên tấm đệm ngồi này đã mất tác dụng. Luồng hấp lực tập trung năng lượng của trời đất đó thuần túy chỉ là tác dụng tự thân của tấm đệm ngồi.

Trán Triệu Phong toát mồ hôi lạnh.

Nếu trận pháp của tấm đệm ngồi này vẫn phát huy tác dụng thì e là Triệu Phong đã bị luồng năng lượng khủng bố kia đè chết rồi.

Nhưng dù vậy, trong cung điện này, Triệu Phong vẫn phải toàn lực ứng phó với tác dụng tu luyện của tấm đệm ngồi kia mới được.

Nhưng Triệu Phong vốn không đến đây để tu luyện, hắn chỉ tò mò tại sao trung tâm trận pháp dưới lòng đất lại ở ngay quanh ba tấm đệm ngồi này.

Triệu Phong dùng thần lực ý chí chống lại luồng năng lượng đang ập tới, đồng thời phóng thích thần thức thăm dò bên trong tấm đệm ngồi.

Kết quả, thần thức Triệu Phong vào trong tấm đệm ngồi khá dễ dàng.

Điều này khiến Triệu Phong rất ngạc nhiên, vì những nơi khác trong cung điện, thần thức của Chuẩn Thần, Chân Thần bình thường rất khó chui vào trong.

Uỳnh! Vù vù!

Nguyên khí và năng lượng áo nghĩa dồi dào trong trời đất không ngừng tụ lại về phía Triệu Phong.

Khi tu luyện ở bên ngoài, Triệu Phong đều cố gắng thôn phệ năng lượng trời đất, còn bây giờ hắn phải chống lại chúng, chỉ hấp thụ từng chút một.

Chỉ một lát sau, Triệu Phong chợt phát hiện Ngũ Hành áo nghĩa của mình đã củng cố, căn cơ cảnh giới cũng vững chắc hơn.

Nhưng Triệu Phong chủ yếu vẫn để ý tới tấm đệm ngồi chứ không phải tu luyện.

Trong mặt đất phía dưới tấm đệm ngồi này dường như có thứ gì đó.

Triệu Phong có phần nghi hoặc.

Thần thức của hắn quả thực đã cảm ứng được thứ gì đó rất đặc biệt.

Vèo vèo vèo!

Lúc này lại có thêm một tiểu đội nữa tới gian mật địa này.

- Sẽ càng ngày càng nhiều người tới đây, lúc đó muốn kiếm chác được gì cũng khó.

Triệu Phong lẩm bẩm.

Lần này, Triệu Phong không gặp phải nguy cơ gì lớn, nhưng cũng chẳng có cơ ngộ gì đáng kể.

- Mặc kệ những thứ khác, xem bên trong nền của cung điện này rốt

cuộc có cái gì.

Dù sao điểm đáng nghi này đến giờ vẫn chỉ một mình Triệu Phong phát hiện ra, chưa biết chừng cũng là bảo bối.

Nếu Triệu Phong có thể lấy được nó mà thần không biết quỷ không hay thì chuyến đi này đã quá đủ, sau đó hắn sẽ rời khỏi đây, tiếp tục lên đường.

Hít sâu vào một hơi, Triệu Phong tập trung tinh thần, thần thức toàn lực đi xuống dưới.

Lần này Triệu Phong đã hoàn toàn chạm tới một món vật phẩm.

Đó là một viên tinh thể ngũ sắc, kết cấu rất khác biệt với những mảnh tinh thể lục lăng tạo nên cung điện này.

- Đây hình như không phải áo nghĩa chi tinh.

Triệu Phong càng thêm nghi hoặc.

Ở đây lâu Triệu Phong cũng nghe được những người khác nói những mảnh tinh thể lục lăng kia là áo nghĩa chi tinh.

Tuy hắn không biết viên tinh thể tròn ngũ sắc này là gì, nhưng có thể chắc chắn là bảo vật.

Hơn nữa Triệu Phong mới phát hiện ra, thần thức của hắn thông qua tấm đệm ngồi đã đi được một khoảng cách rất xa.

Còn những bức vách khác trong cung điện thì Chuẩn Thần, Chân Thần bình thường rất khó cho thần thức xuyên qua được.

- Đây rốt cuộc là cái gì?

Nghĩ đến đây, Triệu Phong càng thêm hứng thú.

Hắn cảm giác dường như mình đã chạm tới cơ ngộ thật sự trong cung điện này rồi.

Thời gian chầm chậm trôi, càng ngày càng có nhiều người tới cung điện này.

Ngay trong gian mật thất này đã có gần sáu người ngồi cảm ngộ công pháp, chiến kỹ trên bức bích họa.

Còn có không ít người ngồi quanh bức tượng khổng lồ, dường như đang tìm kiếm điều gì đó.

- Là tên tiểu tử đó.

Hầu Khánh của Thiên Thủy Yêu Tộc ngay lập tức chú ý tới Triệu Phong.

- Mặc kệ hắn, tìm bảo vật trước đi!

Lân Quang Chuẩn Thần lóe hàn quang.

So với bảo vật ở đây, việc của Triệu Phong căn bản chẳng đáng nhắc tới.

- Tên tiểu tử đó lại không sao cả, còn ngồi đó tu luyện?

Tử Phong Chuẩn Thần, Thiên Tuyết Chuẩn Thần và những người khác thấy Triệu Phong đã ngồi trên đệm đó rất lâu thì cảm thấy kinh ngạc.

Đúng lúc đó tâm thần Triệu Phong bỗng nhiên rung lên.

- Ta có thể dùng thần thức và Ngũ Hành áo nghĩa luyện hóa viên tinh thể ngũ sắc này.

Triệu Phong trong lòng vô cùng kinh ngạc.

Những thứ có thể luyện hóa, bình thường đều là thần khí hoặc đạo cụ đặc biệt.

Tuy Triệu Phong không đoán được viên tinh thể ngũ sắc này thuộc về cái gì nhưng chắc chắn không phải vật tầm thường.

- Nếu ta luyện hóa được nó thì có lẽ có thể cất vào trong không gian trữ vật.

Triệu Phong nghĩ bụng.

Rồi hắn tập trung tinh thần toàn lực luyện hóa viên tinh thể ngũ sắc này.

Ban đầu quá trình luyện hóa rất chậm chạp, nhưng chỉ cần luyện hóa được một chút thì quá trình bắt đầu diễn ra nhanh hơn.

Một lúc lâu sau, năng lượng áo nghĩa quanh Triệu Phong không cuồng bạo nữa mà trở nên ôn nhuận, vây quanh cho hắn hấp thụ.

Điểm này đến ngay cả Triệu Phong đang tập trung luyện hóa cũng không phát hiện ra.

- Tốt, luyện hóa được bốn phần rồi.

Triệu Phong mừng rỡ.

Đúng lúc đó Quy Nhất Chuẩn Thần tới ngồi xuống một cái đệm bên cạnh Triệu Phong.

Uỳnh!

Luồng năng lượng Ngũ Hành áo nghĩa bất ngờ ập tới khiến hắn suýt chút nữa đã ngất đi.

Nhưng Quy Nhất Chuẩn Thần là thiên kiêu mạnh nhất trong thế lực tứ tinh đỉnh phong, rất nhanh đã hồi phục lại bình thường.

- Tác dụng tu luyện mạnh thật. Ta có thể tu luyện Ngũ Hành áo nghĩa tới tầng thứ hai ở đây.

Quy Nhất Chuẩn Thần lẩm nhẩm.

Vừa rồi đội của hắn đã tìm kiếm hết một lượt nhưng không có thu hoạch gì.

Giờ Quy Nhất Chuẩn Thần định ở đây tu luyện nâng cao sức mạnh áo nghĩa để sau này có thể có thứ hạng cao hơn trong bảng Chuẩn Thần.

Hơn nữa hắn vốn rất giỏi Ngũ Hành áo nghĩa, nơi này với hắn chính là nơi tu luyện tốt nhất.

- Đã luyện hóa được năm phần rồi. Đây là…

Triệu Phong bỗng thót tim.

Khi luyện hóa được năm phần của viên tinh thể kia, Triệu Phong phát

hiện thần thức của mình có thể thông qua nó lượn lờ trong cung điện để xem tình hình bên trong.

Phải biết là thực lực của Chuẩn Thần, Chân Thần bình thường muốn nhìn thấy được những bức tường dựng từ áo nghĩa chi tinh là cực kỳ khó khăn.

Nhưng lúc này thần thức của Triệu Phong lại có thể men theo cung điện, mở rộng tới những nơi khác.

- Lẽ nào, viên tinh thể ngũ sắc này lại là trái tim của của cung điện này?

Triệu Phong đột nhiên nghĩ.

Nếu thật sự là vậy, Triệu Phong chỉ cần hoàn toàn luyện hóa được viên tinh thể thì sẽ khống chế được cả tòa cung điện, không phải sao?

Nghĩ vậy tim Triệu Phong đập thình thình, hô hấp cũng trở nên gấp gáp.

Nhưng rồi hắn nhanh chóng lấy lại lý trí.

- Nếu như vậy chắc chắn ta sẽ trở thành tâm điểm chú ý của tất cả mọi người. Với thực lực hiện nay ta căn bản không thể giữ được tòa cung điện này.

Sắc mặt Triệu Phong có chút khó coi.

Cơ ngộ này tuy rất lớn nhưng hắn cũng không muốn có lắm.

- Cứ luyện hóa trước đã, cùng lắm thì không cần tòa cung điện này

nữa.

Đã luyện hóa được năm phần, lúc này Triệu Phong rất khó từ bỏ.

Hơn nữa, khi đã luyện hóa được hoàn toàn tòa cung điện này thì muốn cái gì cũng không khó.

Nếu không giữ được tòa cung điện thì giao nó cho đại thế lực nào đó, tiện thể nhờ họ che chở cho, đấy cũng là vụ trao đổi không tồi.

Trong khi Triệu Phong luyện hóa viên tinh thể ngũ sắc thì cung điện cũng ngày càng có nhiều cường giả hơn.

Không lâu sau, tấm đệm ngồi cuối cùng trong ba tấm đã có một vị tứ giai Chân Thần chiếm.

- Tiểu tử tóc vàng, ngươi tránh ta, chỗ này của ta.

Lân Quang Chuẩn Thần của Thiên Thủy Yêu Tộc tới trước mặt Triệu Phong.

Bọn hắn đã tìm kiếm khắp nơi nhưng chẳng phát hiện ra cá gì, dù sao thì hắn đến đây cũng khá muộn.

Vì thế Lân Quang Chuẩn Thần liền tìm tới Triệu Phong gây rối. Ở đây không có sự ràng buộc như võ hội, hắn có thể tìm đại một lý do là có thể gây hấn với Triệu Phong.

Xung quanh có không ít người nhìn Triệu Phong với vẻ thích thú.

Họ đều biết hình như Triệu Phong và Thiên Thủy Yêu Tộc có mâu thuẫn không nhỏ.

- Ta bảo ngươi cút, không nghe thấy sao?

Lân Quang Chuẩn Thần đột nhiên gầm lên, thậm chí còn dùng tới cả linh hồn ý chí tấn công tâm thần của Triệu Phong.

- Cút!

Đúng lúc đó Triệu Phong đột nhiên mở mắt, hét lớn.

Đồng thời trong mắt trái Triệu Phong ngưng tụ đồng lực ý chí kinh người.

- Ngươi nói cái gì?

Lân Quang Chuẩn Thần phẫn nộ, Triệu Phong dám bảo hắn cút?

Đúng lúc đó mắt trái của Triệu Phong phát ra điện quang lôi kiếp kinh người.

Uỳnh! Phừng!

Một đám lôi kiếp lạc ấn bùng cháy, bùng nổ trên bề mặt linh hồn Lân Quang Chuẩn Thần.

- Á!!!

Lân Quang Chuẩn Thần không kịp phòng bị, linh hồn bị vạn lôi tấn công, tâm thần nhói lên từng cơn đau thấu tận xương.

- Chuyện gì vậy?

Mọi người liền tập trung vào Lân Quang Chuẩn Thần.

Rõ ràng vừa rồi Lân Quang Chuẩn Thần đang ra oai với Triệu Phong, nhưng đột nhiên hắn lại kêu lên thảm thiết.

Thực lực của Triệu Phong có lẽ có thể vào bảng Chuẩn Thần, nhưng cũng không thể một chiêu là khiến Lân Quang Chuẩn Thần thành ra như thế chứ?

- Lôi kiếp chi lực!

Ánh mắt Thiên Tuyết Chuẩn Thần dừng lại ở linh hồn Lân Quang Chuẩn Thần, bình thản nói.

- Ồ? Trước đó hắnvẫn che giấu thực lực?

Tử Phong Chuẩn Thần có phần kinh ngạc, nhưng rồi lại lộ vẻ khinh thường.

Cho dù Triệu Phong có che giấu thực lực thì trước mặt hắn cũng chẳng là gì.

- Tiểu tử này quả nhiên không tầm thường.

Trong góc mật điện, Hắc Đạo Chân Thần hơi mở mắt, nhưng rồi nhắm lại ngay.

- Sao có thể như vậy?

Hầu Khánh sững sờ khi nhìn cảnh tượng đó.

Lân Quang Chuẩn Thần, thiên kiêu mạnh nhất Thiên Thủy Yêu Tộc, xếp thứ mười bảy trong bảng Chuẩn Thần lại bị một chiêu đồng thuật của Triệu Phong biến thành bộ dạng thảm hại thế kia.

Lẽ nào đây mới là thực lực thật sự của hắn? Trước đó đều là Triệu Phong che giấu thủ đoạn và thực lực?

Một lúc sau Lân Quang Chuẩn Thần hồi phục bình thường, nhìn Triệu Phong có phần dè chừng, nhất thời không dám ra tay.

Đúng lúc đó một ngũ giai Chân Thần của Thiên Thủy Yêu Tộc tới bên cạnh Lân Quang Chuẩn Thần.

- Giết hắn đi!

Gương mặt Lân Quang Chuẩn Thần trở nên dữ dằn, gầm lên.

Chương 1229: Tâm điểm chú ý

Cường giả xung quanh đều sững người khi Lân Quang Chuẩn Thần lại bị Triệu Phong chấn nhiếp, không dám ra tay với Triệu Phong mà để ngũ giai Chân Thần trong Thiên Thủy Yêu Tộc ra mặt.

Thấy cảnh tượng đó, mọi người đều cảm thấy bất bình.

Ân oán của lớp trẻ lại để cường giả Chân Thần đời trước ra tay, Thiên Thủy Yêu Tộc thật vô sỉ.

Nhưng họ không có can hệ gì với Triệu Phong, đương nhiên sẽ không vì hắn mà đắc tội với Thiên Thủy Yêu Tộc.

- Hề hề, tiểu tử này thật ngông cuồng.

Hắc Đạo Chân Thần ở trong góc cười gian tà.

Cả Tử Phong Chuẩn Thần, khóe miệng hơi nhếch lên, hắn cũng rất vui vẻ khi chứng kiến cảnh này.

- Dám đả thương người của Thiên Thủy Yêu Tộc, ngươi không muốn sống rồi thì phải?

Ngũ giai Chân Thần của Thiên Thủy Yêu Tộc thần sắc uy nghiêm, giận dữ nhìn Triệu Phong.

Triệu Phong lạnh lùng nhìn lướt qua ngũ giai Chân Thần kia.

Giờ hắn đang luyện hóa trái tim của tòa cung điện tinh thể này, không

thể ngắt quãng.

Hơn nữa hắn đã luyện hóa được hơn năm phần, lúc này hắn đã có thể dùng một phần sức mạnh trong cung điện, đối phó một vị ngũ giai Chân Thần không hề khó.

Nhưng nếu Triệu Phong dùng tới năng lượng của cung điện thì không phải sẽ bại lộ hết sao?

Đến lúc đó hắn sẽ bị tất cả bao vây tấn công, dù hắn có mạnh thế nào cũng chỉ có đường chết.

- Thiên Thủy Yêu Tộc thật vô sỉ, lớp trẻ không bằng người khác thì bảo lão quái vật đã sống vài chục vạn năm ra mặt.

Lúc này, từ cửa mật điện vọng ra một tiếng nói già nua.

Ngũ giai Chân Thần của Thiên Thủy Yêu Tộc chau mày, chỉ nghe tiếng nói hắn cũng đã biết là ai rồi.

- Thiên Lam Tộc muốn quản chuyện này sao?

Ngũ giai Chân Thần của Thiên Thủy Yêu Tộc hừ lạnh.

- Thứ nhất, lão thân ngứa mắt cách làm của Thiên Thủy Yêu Tộc. Thứ hai hắn vốn là khách quý của Thiên Lam Tộc ta. Thiên Thủy Yêu Tộc muốn đối phó hắn nghĩa là đối phó người của Thiên Lam Tộc. Lẽ nào ta có thể ngồi yên?

Lão ẩu của Thiên Lam Tộc nói khiến ngũ giai Chân Thần không thể phản bác.

- Hừ!

Hắn ta hừ lạnh rồi quay người bỏ đi.

- Chỉ cần tiểu tử hắn rời khỏi chỗ Thiên Lam Tộc, ta sẽ giết hắn!

Ngũ giai Chân Thần truyền âm cho Lân Quang Chuẩn Thần.

Lân Quang Chuẩn Thần cũng bất lực, đành bỏ qua Triệu Phong.

- Đa tạ!

Triệu Phong hàm tiếu nói.

Lão ẩu tóc lam gật đầu, cũng không nói gì thêm.

Dù sao Thiên Lam Tộc đã quyết định lôi kéo Triệu Phong, việc nhỏ này căn bản chẳng là gì.

Rồi mấy người của Thiên Lam Tộc cũng bắt đầu khám phá mật điện.

Còn Triệu Phong tiếp tục luyện hóa trái tim cung điện này.

- Ủa, đây là?

Đúng lúc đó, Quy Nhất Chuẩn Thần ở bên cạnh kêu lên.

Ngay vừa rồi thần thức của hắn thông qua tấm ngồi đã phát hiện ra một vật thể chưa rõ.

- Đây là bảo vật gì?

Quy Nhất Chuẩn Thần trong lòng vô cùng mừng rỡ.

Hắn vốn định ở đây tu luyện nâng cao cảnh giới áo nghĩa, nhưng không ngờ lại có được thu hoạch khác.

Rồi hắn từ từ tìm hiểu viên tinh thể ngũ sắc kia.

- Có thể luyện hóa nó!

Quy Nhất Chuẩn Thần vô cùng kích động.

Thứ luyện hóa được thường đều là thần khí hoặc đạo cụ đặc biệt.

Phát hiện được điều này, Quy Nhất Chuẩn Thần lập tức thử luyện hóa.

Nhưng khi luyện hóa được một phần thì hắn đột nhiên bị một lực cản rất lớn.

- Có người khác cũng đang luyện hóa viên tinh thể này.

Thần sắc Quy Nhất Chuẩn Thần chấn động.

Căn cứ luồng năng lượng luyện hóa, Quy Nhất Chuẩn Thần đã đoán ra người còn lại là ai.

Triệu Phong cũng đã phát hiện ra điều này.

- Xem ra hai tấm ngồi kia cũng có thể liên kết tới trái tim cung điện. Nhưng ta đã luyện hóa được tám phấn, Quy Nhất Chuẩn Thần thì chỉ mới luyện hóa được một phần.

Sắc mặt Triệu Phong hơi trầm xuống, không chạm tới phần luyện hóa của Quy Nhất Chuẩn Thần mà nhanh chóng luyện hóa một phần còn lại kia trước.

- Đáng ghét, mức độ luyện hóa của hắn với viên tinh thể này hơn ta quá nhiều.

Quy Nhất Chuẩn Thần lo lắng, có phần phẫn nộ.

Ban đầu phát hiện Triệu Phong luyện hóa tinh thể thì Quy Nhất Chuẩn Thần không bận tâm. Vì Ngũ Hành áo nghĩa và linh hồn ý chí của hắn cao hơn Triệu Phong, tốc độ luyện hóa cũng nhanh hơn.

Nhưng khi đối kháng với sức mạnh của Triệu Phong, hắn mới phát hiện mình không chống lại được Triệu Phong.

Uỳnh uỳnh!

Đúng lúc đó, từ góc mật địa đột nhiên vang lên tiếng nổ lớn, năng lượng áo nghĩa trong cung điện trào dâng.

- Chuyện gì vậy?

- Chuyện gì xảy ra?

Tiếng nổ lớn gây chú ý cho tất cả mọi người.

Vút!

Chỉ thấy một đạo u quang bay qua bay lại rồi rời hỏi mật điện.

- Đó là Hắc Đạo Chân Thần, chắc chắn là hắn đã có cái gì đó!

Một tứ giai Chân Thần kêu lên.

Hắc Đạo Chân Thần nổi danh về cướp đoạt, đào mộ, hắn rất quen

thuộc với các loại truyền thừa, mộ địa, bí cảnh.

Thậm chí trước kia có những truyền thừa, bí cảnh chỉ cần có Hắc Đạo Chân Thần hiện thân thì gần như hắn thu hoạch đều được nhiều nhất.

- Mau đuổi theo!

Một tiểu đội cường đại đuổi theo.

Tất cả ai cũng biết trong mật điện này là nơi có khả năng cất giấu trọng bảo nhất. Nhưng mọi người tìm lâu như vậy nhưng chỉ có một số ít thế lực có thu hoạch. Ví dụ như thế lực của Thiên Tuyết Chuẩn Thần, Tử Phong Điện và thế lực của Quy Nhất Chuẩn Thần.

Phần lớn những người khác đều vẫn đang tìm kiếm, hoặc tham ngộ công pháp bí kỹ trên bức bích họa.

Giờ hình như Hắc Đạo Chân Thần đã có thu hoạch lớn, họ lập tức chuyển mục tiêu, đuổi theo Hắc Đạo Chân Thần.

Đương nhiên một số người hiểu về Hắc Đạo Chân Thần thì không đuổi theo.

Trong số những ngũ giai Chân Thần, Hắc Đạo Chân Thần vô cùng cường đại, đặc biệt hắn tinh thông Ảnh chi áo nghĩa, tới không biết, đi cũng không ai hay, thuật di chuyển vô cùng cao thâm.

Cho dù là lục giai Chân Thần phổ thông cũng khó bắt được hắn.

Trong bí điện còn có hai người chẳng bận tâm chút nào tới Hắc Đạo Chân Thần.

Đó đương nhiên là Triệu Phong và Quy Nhất Chuẩn Thần đang luyện hóa viên tinh thể ngũ sắc.

Giờ Triệu Phong đã luyện hóa được chín phần.

- Không xong rồi, hắn đã luyện hóa hết phần còn lại rồi.

Quy Nhất Chuẩn Thần thầm kêu lên.

Ban đầu hắn không phát hiện ra điều này, cho tới vừa rồi hắn đột nhiên nhận ra mình không thể luyện hóa nơi khác nữa.

- Nếu liều với hắn ta chắc chắn thua.

Quy Nhất Chuẩn Thần không thể không thừa nhận điều này.

Cái này cũng giống như một đội ngũ có mười người nhưng chín người nghe lệnh Triệu Phong còn Quy Nhất Chuẩn Thần hắn chỉ khống chế được một người.

Dù thế nào hắn cũng sẽ thua.

- Tiểu tử, ngươi đang luyện hóa thứ bảo vật gì?

Quy Nhất Chuẩn Thần mở mắt, đột nhiên hét lớn.

- Cái gì? Tiểu tử đó đang luyện hóa bảo vật?

Một Chuẩn Thần trong cung điện chấn kinh.

- Chẳng trách hắn không rời khỏi cái tấm ngồi đó, thậm chí khi ta ra tay, hắn cũng không định bỏ đi. Thì ra đang luyện hóa bảo vật.

Ánh mắt Ngũ giai Chân Thần của Thiên Thủy Yêu Tộc chợt lóe tinh quang.

Đồng thời Quy Nhất Chuẩn Thần cũng truyền âm cho người của mình:

- Mặc kệ tiểu tử đó, toàn lực bảo vệ ta!

Chỉ cần những người khác đối phó Triệu Phong thì hắn ta sẽ không thể tiếp tục luyện hóa được nữa.

Đồng thời Quy Nhất Chuẩn Thần còn truyền âm cho cường giả Tử Dạ Điện nhờ họ giúp đỡ.

Dù sao Tử Dạ Điện cũng là một trong những thế lực lớn nhất ở đây, nếu có Tử Dạ Điện trợ giúp, Quy Nhất Chuẩn Thần sẽ có chắc chắn hơn có thể luyện hóa viên tinh thể kia.

- Cút!

Một tứ giai Chân Thần gầm lên, vận thần lực tấn công Triệu Phong.

Xoẹt!

Trên người Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một chiếc trường bào màu bạc, phù văn trên đó lấp lánh hư quang.

Cùng lúc đó Triệu Vong và Diệt Thế Hắc Giao Long cũng xuất hiện.

- Muốn chết!

Diệt Thế Hắc Giao Long đột nhiên xuất hiện, vận chuyển hủy diệt bản nguyên chi lực.

Ma diệm trên người Diệt Thế Hắc Giao Long bùng cháy, tỏa ra thứ khí thế trấn áp linh hồn vạn vật.

- Luồng khí tức huyết mạch này…

Những cường giả đang chuẩn bị tấn công Triệu Phong đều sững người.

Tất cả những người ở đây đều là chủng tộc Thái Cổ, nhưng huyết mạch Thái Cổ của họ khi đứng trước Diệt Thế Hắc Giao Long thì lại bị áp chế hoàn toàn.

Uỳnh phừng phừng!

Diệt Thế Hắc Giao Long vung song trảo, một cái long trảo tạo nên từ xích hắc long viêm nhanh như chớp tán công vị tứ giai Chân Thần kia.

- Á!!!

Hắn ta căn bản không thể ngờ có biến cố này, bị chiêu của Diệt Thế Hắc Giao đánh trúng người.

Xích hắc long viêm chứa Hủy Diệt áo nghĩa nhanh chóng bọc lấy toàn thân hắn, thiêu rụi tất cả.

Grào!

Diệt Thế Hắc Giao Long toàn lực kích hoạt huyết mạch, ngửa mặt lên trời gầm một tiếng.

Huyết mạch từ Diệt Thế Long Tộc được hắn kích phát hoàn toàn,

xung quanh những ngọn hỏa diệm đen bùng cháy dữ dội và lan rộng

Những người thực lực dưới tam giai Chân Thần suýt nữa thì quỳ mọp dưới đất, toàn thân run rẩy.

- Đây…lẽ nào là huyết mạch Diệt Thế Long Tộc!

Một vị ngũ giai Chân Thần trong Tử Dạ Điện ánh mắt đầy chấn động nhìn Diệt Thế Hắc Giao Long.

Diệt Thế Long Tộc, là chủng tộc xếp trong mười hạng đầu tiên của bảng Thái Cổ Vạn Tộc.

Trước chủng tộc có huyết mạch khủng bố này, huyết mạch chi lực của họ căn bản không thể phát huy được bao nhiêu.

Nếu tu vi của Diệt Thế Hắc Giao Long cao hơn một chút thì huyết mạch chi lực của tất cả sẽ hoàn toàn bị áp chế.

- Việc này… sao có thể?

Quy Nhất Chuẩn Thần không ngờ Triệu Phong còn có trợ thủ. Mà lai lịch của trợ thủ này thật khiến người ta chấn kinh.

Nhất thời Quy Nhất Chuẩn Thần cũng quên cả việc luyện hóa tinh thể.

Đúng lúc đó Triệu Phong toàn lực đẩy sức mạnh của Quy Nhất Chuẩn Thần trong tinh thể ra ngoài dần.

- Không…

Quy Nhất Chuẩn Thần hét một tiếng kinh hoàng rồi nhảy lên.

Triệu Phong phản công quá đột ngột khiến hắn không thể chống lại.

- Mau giết hắn, tên tiểu tử tóc kim đó đang luyện hóa trọng bảo quý nhất trong cung điện này.

Quy Nhất Chuẩn Thần lập tức hét lên.

- Ra tay đi! Tên tiểu tử đó tới giờ không rời khỏi vị trí, dưới đó rốt cuộc có trọng bảo gì?

Một vị Chuẩn Thần lộ ra ánh mắt đầy thèm thuồng.

- Giết!

Tử Phong Chuẩn Thần cũng hô lên, chuẩn bị động thủ.

Trong mật điện, gần hai mươi cường giả đều lao về phía Triệu Phong.

Đấy còn may là vừa rồi Hắc Đạo Chân Thần đã kéo đi một phần các tiểu đội khác, nếu không sẽ còn nhiều người nữa nhằm vào Triệu Phong.

Mà lúc này Triệu Phong chỉ đẩy năng lượng của Quy Nhất Chuẩn Thần ra, còn một chút nữa mới luyện hóa được hết tinh thể, không thể phân tâm.

Chương 1230: Luyện hóa thành công

Gần như toàn bộ mọi người đều tấn công về phía Triệu Phong.

Động tĩnh lớn như vậy đã kinh động đến cả những tiểu đội khác trong cung điện, tất cả đều nhanh chóng tới nơi này.

- Triệu huynh…

Kiếm Phong Chuẩn Thần không biết phải làm sao.

Lúc này Triệu Phong đối mặt với quá nhiều kẻ địch, cho dù là Kiếm Phong Chuẩn Thần cũng thấy sợ.

- Đừng kích động!

Lão ẩu tóc lam của Thiên Lam Tộc nói.

Đội ngũ của họ mà xông ra giúp Triệu Phong chẳng khác nào tự sát.

Hơn nữa, theo đám người đó cướp đoạt bảo vật thì cuối cùng cũng rất khó có được bảo vật.

Cũng như Thiên Lam Tộc, một số đội ngũ nhỏ khác cũng chọn cách án binh bất động.

- Giết!

Gần ba mươi cường giả cùng xông tới, uy lực lớn lao đó khiến ba

người Triệu Phong hành động khó khăn.

- Làm sao đây…

Diệt Thế Hắc Giao Long vẻ mặt đầy lo lắng.

Hắn không ngờ lần này Triệu Phong gọi hắn ra lại phải đối mặt với cục diện thế này.

Gần ba mươi Chân Thần, hơn nữa ai cũng thực lực cường đại, trong đó còn có năm ngũ giai Chân Thần.

Cho dù Diệt Thế Hắc Giao Long có huyết mạch kinh thiên thì cũng không thể chặn được tất cả, thậm chí có thể bị chôn thây ở đây.

- Để ta!

Triệu Vong đứng ra.

Suy nghĩ của hắn kết nối với Triệu Phong, giữa hai người căn bản không cần phải trao đổi nhiều.

Xoẹt!

Trong tay Triệu Vong đột nhiên xuất hiện cây quyền trường bọc trong tử khí.

Vận chuyển Tử Vong Chi Mâu, kết nối với Tử Chú Chi Trượng, Triệu Vong cắm cây trượng xuống đất.

- Tử Chú Khu Trục!

Tử Vong Chi Mâu của Triệu Vong, đồng lực ý chí và linh hồn chi lực

tràn vào Tử Chú Chi Trượng.

Uỳnh phừng phừng!

Trong Tử Chú Chi Trượng tỏa ra hắc vụ đen kịt, nhanh chóng lan tỏa ra bốn bề.

Trong hắc vụ chứa tử vong chi lực cao thâm, khiến mọi thứ đều diệt vong.

Tử Chú Chi Trượng phẩm chất cũng tương đương Thời Không Chi Bào, hơn nữa món thần khí công kích này lại rất thích hợp với Triệu Vong, không những tăng cảnh giới cho Tử Vong áo nghĩa mà còn tăng cường sức mạnh của Tử Vong Chi Mâu.

Hơn nữa, công kích thi triển qua Tử Chú Chi Trượng còn mang cả tổ chú chi lực huyền ảo hơn.

- Năng lượng tử vong mạnh thật!

- Đó là Tử Vong Chi Mâu.

Cường giả ở xung quanh đều kêu lên kinh ngạc.

Tử Vong Chi Mâu là Thần Mâu tấn công khá mạnh trong số hậu duệ của Bát Đại Thần Mâu. Thứ Tử Vong chi lực kia có thể khiến mọi sinh linh phải sợ hãi.

Lúc này, Triệu Vong dùng Tử Vong Chi Mâu là phụ, còn Tử Chú Chi Trượng là chính, phát động bí thuật cấm kỵ của Tử Chủ Chi Trượng.

Luồng năng lượng tà ác đó khiến tất cả mọi người đều run rẩy sợ hãi.

- Đó…đó là thần khí gì vậy?

Một Chuẩn Thần xông tới quá nhanh lập tức dừng lại thét lên.

Lúc này hắn bị tổ chú quấn quanh người, thân thể bị thôn phệ, nhanh chóng già đi.

- Đây lẽ nào là Tử Chú Chi Trượng?

Một lão giả gầy gò, trên đỉnh đầu có chiếc sừng xoắn, run rẩy nói.

Ở đây đều là Chuẩn Thần, Chân Thần của các đại thế lực, thế nào cũng có người nhận ra lai lịch của Tử Chú Chi Trượng trong tay Triệu Vong.

Grào!

Diệt Thế Hắc Giao Long gầm lên, phối hợp với Triệu Vong, há mồm phun xích hắc long viêm ra khắp mật điện.

Hai người họ phát động công kích mạnh nhất, khiến hơn hai mươi cường giả phải dừng bước.

- Giết hắn đi! Thần khí của hắn ít nhất cũng là thượng phẩm!

Tất cả vốn chỉ định giết Triệu Phong lấy bảo vật mà hắn đang luyện hóa. Nhưng giờ Triệu Vong ra tay, thần khí mà hắn dùng cũng khiến tất cả thèm thuồng.

Uỳnh uỳnh!

Diệt Thế Hắc Giao Long và Triệu Vong phối hợp, uy năng công kích

cường đại vô cùng, nhưng tất cả kẻ địch liên thủ chống lại, rất dễ dàng phá vỡ.

Công kích của Diệt Thế Hắc Giao Long và Triệu Vong đều là tuyệt chiêu tiêu hao cực lớn, căn bản không thể thi triển liên tục.

- Băng Diệt Chưởng!

- Phong Lôi Điện Quang Trảm!

Gần ba mươi cường giả sau khi phá vỡ công kích của Triệu Vong và Diệt Thế Hắc Giao Long lập tức phát động tấn công.

- Hừ, đúng là gan to tày trời, lại muốn độc chiếm bảo vật trước mặt ta!

Tử Phong Chuẩn Thần cười lạnh.

- Tử Dạ Huyễn Kích!

Vận chuyển thần lực, biến ra một đạo quang ảnh tím xung kích về phía Triệu Phong.

- Tiểu tử này có quá nhiều bí mật. Có trợ thủ trong mười hạng đầu bảng Thái Cổ Vạn Tộc, có Tử Vong Chi Mâu, Tử Vong thần khí…

Quy Nhất Chuẩn Thần ánh mắt sâu thẳm có chút phấn khích.

- Quy Thiên Nhất Kích!

Quy Nhất Chuẩn Thần vận chuyển Ngũ Hành áo nghĩa, ngưng tụ một chưởng hỗn nguyên ngũ sắc đánh về phía bọn Triệu Phong.

- Chủ nhân!

Diệt Thế Hắc Giao Long toàn thân run lên, vội hét lên.

Hắn đã không muốn thể chống đỡ nữa rồi, chỉ đành hy vọng vào Triệu Phong.

- Hừ!

Triệu Phong bỗng hừ lạnh một tiếng.

Uỳnh uỳnh!

Chỉ một tiếng hừ, cả cung điện tinh thể rung chuyển dữ dội.

Năng lượng Ngũ Hành áo nghĩa trong cung điện lập tức tụ lại quanh bọn Triệu Phong tạo nên một quầng sáng ngũ sắc.

Giờ Triệu Phong đã không cần phải e dè điều gì nữa, trực tiếp điều động năng lượng trong cung điện.

Triệu Phong đang luyện hóa trái tim cung điện, không thể quá phân tâm, hơn nữa năng lượng bản thân hắn hơi thấp, không thể khống chế vận dụng được luồng năng lượng này.

Vì thế bây giờ hắn chỉ có thể hội tụ năng lượng, bọc lấy ba người họ thành một tầng phòng ngự.

Uỳnh uỳnh!

Công kích từ bốn phương tám hướng đánh lên xung quanh Triệu Phong.

Nhưng khi gặp quầng sáng ngũ sắc đặc quánh kia tất cả đều bị chặn đứng.

Luồng năng lượng Ngũ Hành áo nghĩa kia đẳng cấp quá cao, chỉ ở đó, không tấn công cũng không phòng ngự nhưng đã có thể ngăn được công kích của họ.

- Hắn lại có thể điều động năng lượng trong cung điện này!

- Nhất định là hắn đã luyện hóa vật phẩm trái tim của cung điện!

Tất cả thấy thế lập tức càng thêm điên cuồng, ai cũng đỏ mặt tía tai phẫn nộ.

Cung điện tinh thể này được cấu thành từ vô số áo nghĩa chi tinh cao cấp. Trận đại chiến của mấy chục Chân Thần, Chuẩn Thần cũng không suy suyển chút nào.

Hơn nữa trong cung điện còn có vô số loại kỳ trân dị bảo và chiến kỹ cường đại.

Giá trị của tòa cung điện này đủ khiến bất cứ ai cũng phải phát điên, thậm chí thế lực ngũ tinh cũng thèm khát vô cùng.

Mà chỉ cần luyện hóa trái tim cung điện là có được tất cả.

- Tên tiểu tử này đã luyện hóa trái tim của cung điện rồi!

Tử Phong Chuẩn Thần sững người, rồi lộ sự mừng rỡ.

- Hắn có cơ ngộ này, chỉ là đáng tiếc!

Thiên Tuyết Chuẩn Thần kinh ngạc, nhưng rồi lắc đầu.

Đương nhiên thế lực của nàng cũng muốn đoạt được trái tim cung điện.

Theo nàng thì Triệu Phong không thể giữ được thứ đó, thậm chí mạng cũng có thể mất.

- Giết! Mau chặn hắn lại!

Chân Thần, Chuẩn Thần của cả mật điện đều hành động.

Tại nơi cửa vào càng ngày càng có nhiều cường giả và các tiểu đội khác.

Lúc này đã có hơn sáu chục người bao vây ba người Triệu Phong, tất cả đều là tinh anh thiên kiêu của các thế lực cường đại tham gia Cỗ Lũng Võ Hội.

Uỳnh bùm!

Tất cả cùng phát động công kích ác liệt nhất, không ngừng oanh kích quầng sáng ngũ sắc quanh Triệu Phong.

- Chỉ cần đánh tan tầng năng lượng này, chúng chắc chắn phải chết!

Tử Phong Chuẩn Thần hét lớn.

- Tấn công, tuyệt đối không được để hắn luyện hóa thành công!

Một vị Chuẩn Thần hô lớn.

Bùm bùm!

Công kích vô cùng tận không ngừng đánh lên quầng sáng ngũ sắc.

Sau mỗi đợt công kích, quầng sáng ngũ sắc lại tối hơn vài phần.

Rất nhanh ba người Triệu Phong đã lộ ra trước mắt mọi người

- Mọi người tấn công tập trung tại một điểm, tấn công thẳng tên tiểu tử tóc kim kia!

Tử Phong Chuẩn Thần nhìn chăm chăm Triệu Phong, cười gian tà rồi hô lớn.

- Đúng, chỉ cần quầng sáng trước mặt tiểu tử đó bị phá là được.

Ngay lập tức có người đồng ý với ý kiến của Tử Phong Chuẩn Thần.

Uỳnh uỳnh!

Đồng thời Tử Phong Chuẩn Thần cũng dùng tới huyết mạch chi lực, thân thể hắn dần biến thành linh thể kinh dị màu tím.

- Tử Dạ Huyễn Kích!

Tử Phong Chuẩn Thần biến ra một vài đạo huyễn ảnh tím lao thẳng về phía quầng sáng ngũ sắc.

Phụt phụt phụt!

Những đao huyễn ảnh lao thẳng vào một điểm trên quầng sáng.

Đồng thời công kích của các cường giả khác cũng rơi xuống đúng vị trí đó.

Quầng sáng càng ngày càng mỏng đi, gương mặt hắn càng ngày càng rõ ràng.

Đến khi quầng sáng ngũ sắc trước mặt hắn biến mất hoàn toàn.

- Tốt!

Ngũ giai Chân Thần của Tử Dạ Điện hô lớn, tung một quyền thẳng về khu vực quầng sáng đã biến mất.

- Uỳnh!

Đạo chưởng ảnh tím khổng lồ đó xuyên qua lỗ hổng oánh kích Triệu Phong.

Nhìn cảnh đó, những cường giả công kích còn lại đều lộ vẻ mừng rỡ.

Nhưng đột nhiên xung quanh người Triệu Phong xuất hiện một tầng hư ảnh không gian thần bí.

Sức mạnh công kích của ngũ giai Chân Thần đó dường như bị đẩy sang một không gian khác, uy năng giảm mạnh.

Cuối cùng một đạo chưởng ảnh bình thường rơi lên người Triệu Phong, không tạo nên bất cứ gợn sóng nào.

- Đây…rốt cuộc là sao?

Những người đang tấn công đều sững sờ.

- Trường bào trên người hắn lẽ nào là Thời Không Chi Bào thật?

Ngũ giai Chân Thần của Tử Dạ Điện chợt lộ ra ánh mắt thâm trầm.

Khi Triệu Phong khoác lên người tấm trường bào đó, hắn đã nghi ngờ có thể đó là Thời Không Chi Bào.

Nhưng nghĩ Triệu Phong chỉ là một Chuẩn Thần, sau lưng lại không có thế lực nào. Sao có thể có được Thời Không Chi Bào? Hơn nữa Triệu Phong vẫn không hề thi triển khả năng của Thời Không Chi Bào, hắn liền cho rằng tấm áo bào đó chỉ là nhái theo Thời Không Chi Bào.

Đến giờ hắn mới biết đó thật sự là Thời Không Chi Bào.

- Tên tiểu tử đó rốt cuộc có bao nhiêu bí mật?

Sắc mặt Tử Phong Chuẩn Thần tối lại, lúc này hắn có phần hối hận, khi Triệu Phong mới tới cung điện ngũ sắc, lẽ ra nên giết đối phương luôn.

- Tên tiểu tử này đúng là “bảo khố”, không được tha cho hắn!

Mọi người xung quanh lại bị Thời Không Chi Bào của Triệu Phong kích thích, càng trở nên điên cuồng tấn công.

Uỳnh uỳnh!

Quầng sáng ngũ sắc trước mặt Triệu Phong gần như đã biến mất.

Ngay cả Thời Không Chi Bào của Triệu Phong cũng không thể chống đỡ nổi nhiều công kích như vậy.

Triệu Phong chết là chắc!

Thế nhưng ngay lúc đó, Triệu Phong đột nhiên đứng dậy.

Uỳnh uỳnh!

Dưới lòng đất, viên tinh thể to bằng nắm tay trẻ con lấp lánh ánh ngũ sắc, bay lên trước mặt Triệu Phong.

Chương 1231: Truyền tống rời đi

Triệu Phong cầm lấy quang cầu ngũ sắc trong tay. Giờ phút này, hắn có cảm giác toàn bộ tòa cung điện đều đang ở trong lòng bàn tay của chính mình! Ý niệm của hắn có thể du đãng tới lui các nơi bên trong tòa cung điện này.

Đồng dạng, toàn bộ lực lượng Áo nghĩa khổng lồ trong tòa cung điện cũng tùy tiện do Triệu Phong điều động. Bất quá, tu vi cảnh giới của Triệu Phong quá thấp, vẫn như cũ không thể nào vận dụng toàn bộ cỗ lực lượng này.

Hô! Hô!

Đối mặt sự vây công của mọi người, Triệu Phong trực tiếp điều động năng lượng Áo nghĩa bên trong toàn bộ cung điện, lại một lần nữa ngưng tụ xung quanh thân thể hắn.

Oanh! Phanh! Oành!

Công kích của toàn bộ cường giả đều bị quang vụ ngũ sắc bốn phía xung quanh Triệu Phong đón đỡ hết.

- Không tốt! Hắn đã thành công luyện hóa hạch tâm toàn bộ tòa cung điện này rồi!

Thanh mâu của Thiên Tuyết Chuẩn Thần chấn kinh, lập tức lao thẳng ra bên ngoài.

Triệu Phong đã luyện hóa được tòa cung điện tinh thể ngũ sắc này, có thể vận dụng toàn bộ lực lượng nơi này, cho dù hắn không thể chưởng khống vận dụng toàn diện, nhưng để đối phó bọn họ cũng vô cùng dễ dàng.

- Tử Phong Chuẩn Thần, đi mau! Kẻ này đã luyện hóa được hạch tâm cung điện, trong tòa cung điện này, ai cũng không làm gì được hắn cả!

Gã Chân Thần Ngũ giai của Tử Dạ Điện lập tức hét lớn với Tử Phong Chuẩn Thần.

Bất quá, cho dù Triệu Phong đã luyện hóa được tòa cung điện này, nhưng hắn tuyệt đối cũng không giữ được tòa cung điện này! Thời điểm phiến Bí cảnh này xuất thế, tin tức đã cấp tốc truyền ra, các đại thế lực đều đã phái cường giả đến đây.

- Cái gì? Sao lại có thể như vậy?

Sắc mặt Tử Phong Chuẩn Thần chấn kinh.

Tại lúc tối hậu quan đầu, không ngờ Triệu Phong lại thành công luyện hóa hạch tâm cung điện! Điều này khiến cho hắn cảm thấy một cỗ cảm giác thất bại chưa bao giờ có.

- Chạy!

Mấy đại thế lực đồng thời bỏ chạy, khiến cho Tiểu đội của các thế lực còn lại đều cảm thấy bất an. Nhưng mà thoáng suy tư trong chốc lát, bọn chúng liền hiểu được nguyên do.

Trước đây, bọn chúng cũng không thể nào tổn thương được Triệu Phong, hiện tại Triệu Phong đã thành công luyện hóa được tòa cung

điện tinh thể ngũ sắc này, bọn chúng càng không làm gì được Triệu Phong cả, trái lại cần phải lo lắng cho an nguy của mình mới đúng.

Sưu! Sưu!

Tất cả cường giả trong mật điện đều điên cuồng phóng chạy ra ngoài.

Trong nháy mắt, trong gian mật điện này chỉ còn lại có ba người Triệu Phong.

Đương nhiên, tòa cung điện tinh thể ngũ sắc này cũng tương đối khổng lồ, bên trong các gian phòng của những tòa điện các còn lại cũng không thiếu các Tiểu đội đang tiến hành thăm dò. Bất quá, bọn chúng nhìn thấy Tiểu đội của các đại thế lực đều dồn dập triệt thoái, cũng ý thức được có chuyện gì đó không ổn.

- Tất cả đều lưu lại đi!

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, trên mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Ý niệm tiến nhập vào trong quang cầu ngũ sắc, trong nháy mắt Triệu Phong đã chưởng khống toàn bộ tòa cung điện tinh thể ngũ sắc này.

Ông!

Triệu Phong khởi động cơ chế bảo hộ của tòa cung điện này.

- Khốn kiếp! Đợi đến lúc cường giả của Tử Dạ Điện đến, nhất định phải băm kẻ này thành trăm mảnh!

Tử Phong Chuẩn Thần hung tợn thầm mắng một câu, chuẩn bị rời đi. Thế nhưng đại môn trước mặt hắn đột nhiên loảng xoảng một tiếng,

trực tiếp đóng lại!

Cùng lúc đó, những lối ra khác của tòa cung điện tinh thể ngũ sắc này, toàn bộ đều đóng lại. Toàn bộ tòa cung điện, đều triệt để phong tỏa!

Mà một vài cường giả kịp thời đào tẩu, nhất thời đều thở phào nhẹ nhõm.

- Hắn muốn làm gì?

Thiên Tuyết Chuẩn Thần đã lui về phía sau vài dặm, nhìn chằm chằm tòa cung điện tinh thể ngũ sắc kia, tâm tình phập phồng bất định.

Trong đám người hai mươi hạng đầu trên Chuẩn Thần Bảng có mặt lần này, ngoại trừ nàng thuận lợi chạy thoát, mấy người còn lại đều đã bị giam lại bên trong tòa cung điện tinh thể ngũ sắc kia. Ngoại trừ bọn họ ra, còn có rất nhiều thành viên, Thiên kiêu của các đại thế lực cũng bị vây khốn bên trong.

- Tiểu tử này cho rằng luyện hóa được tòa cung điện này liền vô địch rồi sao? Không ngờ lại giam cầm luôn người của Tử Dạ Điện bên trong!

Bên cạnh Thiên Tuyết Chuẩn Thần, một gã Chân Thần Tứ giai cười lạnh một tiếng.

Tử Dạ Điện chính là một trong ba đại thế lực Ngũ tinh của Cổ Lũng Vực, Tử Phong Chuẩn Thần lại càng là Đệ nhất Thiên kiêu của Tử Dạ Điện. Ngoại trừ Tử Phong Chuẩn Thần, những thế lực có thể thuận lợi tiến vào tòa cung điện tinh thể ngũ sắc này, toàn bộ đều không phải là thế lực nhỏ.

- Hừ! Kẻ này hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Trừ phi cả đời hắn luôn trốn tránh bên trong!

Cách đó không xa, một gã Chuẩn Thần tại thời khắc cuối cùng kịp thời chạy ra, hừ lạnh nói.

Sưu! Sưu!

Cùng lúc đó, liên tục có người chạy tới tòa cung điện to lớn ở trung tâm này.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Một vài Tiểu đội vừa mới chạy tới, nhìn chằm chằm tòa cung điện tinh thể ngũ sắc đã triệt để phong bế ở trung tâm, trên mặt tràn đầy thần sắc kinh nghi.

Nhưng ngay vào lúc này, cách đó không xa đột nhiên vọt tới một cỗ vĩ lực hùng hậu thông thiên triệt địa.

Oanh!

Một vị lão giả mặt ngựa thân mặc đại bào lam tử sắc bỗng nhiên hàng lâm nơi đây.

Thiên địa hư không nhất thời tràn ngập một tầng quang huy ám lam sắc, khắp thiên địa phảng phất như biến thành phụ trợ của lão giả kia!

Đám cường giả còn lại đang vây xem ở đây, tâm thần nhất thời run lên bần bật, hô hấp cũng dồn dập lên một trận.

- Đây là cường giả Cổ Thần của Tinh Thần Lâu!

Một gã cường giả Chân Thần kinh hô một tiếng.

Ngũ Tinh Sơn chính là nằm trong lãnh địa của Tinh Thần Lâu, bởi vậy khoảnh khắc phiến Bí cảnh này xuất hiện, thế lực đầu tiên nhận được tin tức, chính là Tinh Thần Lâu! Mà lúc này, cường giả Cổ Thần của Tinh Thần Lâu rốt cuộc đã chạy tới.

Trong mắt lão giả mặt ngựa này lấp lánh tinh mang, nhìn chằm chằm tòa cung điện tinh thể ngũ sắc này, hô hấp dần trở nên dồn dập.

Toàn bộ tòa cung điện này là do Áo Nghĩa Chi Tinh cực kỳ cao cấp cấu thành, hơn nữa không biết bên trong cung điện còn ấn chứa bảo vật gì nữa. Một khi Tinh Thần Lâu đạt được này tòa cung điện tinh thể này, chỉ sợ không tới ngàn năm, liền có thể trở thành là thế lực Tứ tinh đỉnh phong đứng đầu Cổ Lũng Vực!

Thế nhưng lão giả mặt ngựa cũng biết, mặc dù phiến Bí cảnh này chính là nằm trong lãnh địa của Tinh Thần Lâu, thế nhưng nếu như Tinh Thần Lâu muốn nuốt trọn nó cũng phi thường khó khăn!

- Ngũ Trưởng lão, tòa cung điện tinh thể ngũ sắc này đã bị một gã tiểu tử tóc hoàng kim luyện hóa rồi! Hiện tại hắn đã phong tỏa tòa cung điện này, cũng nhốt luôn người của Tinh Thần Lâu bên trong…

Một gã cường giả của thế lực phụ thuộc Tinh Thần Lâu lập tức bẩm báo tình huống.

- Hừ!

Gã lão giả mặt ngựa này nhất thời hừ lạnh một cái.

Tất cả mọi người ở đây đều có cảm giác thiên địa chợt chấn động

một cái. Cỗ uy thế khủng bố kia khiến cho khí huyết trong cơ thể bọn họ sôi trào, linh hồn run rẩy.

- Tiểu bối, ngoan ngoãn ra đây, giao ra tòa cung điện này! Tinh Thần Lâu có thể bảo vệ ngươi khỏi chết!

Thần sắc lão giả mặt ngựa kia uy nghiêm, trực tiếp quát lên. Một cỗ sóng âm khổng lồ cuồn cuộn lan thẳng về phía tòa cung điện ngũ sắc kia.

Bên trong cung điện tinh thể ngũ sắc, vẫn còn lại hơn một trăm người bị Triệu Phong vây khốn.

- Tiểu tử lông vàng, vây khốn chúng ta ở chỗ này, ngươi dám giết chúng ta sao?

- Kế tiếp sẽ có thêm càng nhiều cường giả chạy tới nơi này, kể cả Cổ Thần Thất giai nữa! Ta khuyên ngươi tốt nhất thả chúng ta ra a! Kiện bảo vật này, không phải ngươi có thể có được!

- …

Bên trong cung điện ngũ sắc, đám người bị Triệu Phong vây khốn, ngươi một lời ta một câu, nhao nhao ầm lên. Bọn chúng cho rằng Triệu Phong căn bản không dám làm gì bọn chúng.

- Triệu huynh, hay là giao kiện bảo vật này cho một cái đại thế lực nào đó, tìm sự che chở của bọn họ a! Củ khoai lang phỏng tay này, sợ là không giữ được đâu!

Kiếm Phong Chuẩn Thần thì lại lo lắng truyền âm cho Triệu Phong. Thiên Lam Tộc cách nơi này quá mức xa xôi, cũng không cách nào bảo vệ được Triệu Phong.

Lúc này, bên ngoài đã chạy tới một gã Cổ Thần, kế tiếp nhất định sẽ có nhiều cường giả hơn chạy tới. Mà Triệu Phong cũng không thể mãi luôn ở lại chỗ này không đi ra.

Nếu như cường giả Cổ Thần cũng không làm gì được tòa cung điện này, cuối cùng cũng có một ngày, cường giả Thần Chủ của Tử Dạ Điện có khả năng sẽ đích thân tới nơi này. Đến lúc đó, cho dù Triệu Phong có giao ra tòa cung điện này, thì cũng khó giữ được mạng sống.

Bá!

Ngân bào khẽ phiêu động, Triệu Phong đã thu Triệu Vong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long vào trong không gian của Trường bào Thời Không.

Sau một khắc, Triệu Phong đi tới trước một phiến đại môn của cung điện tinh thể ngũ sắc, nhẹ nhàng xuyên thấu qua, đi ra bên ngoài.

- Ra rồi! Hắn chính là kẻ đã luyện hóa tòa cung điện này!

Thời điểm Triệu Phong vừa mới đi ra đại môn tòa cung điện tinh thể ngũ sắc, nhất thời dẫn phát sự chú ý của tất cả mọi người ở đây.

- Không nghĩ tới tiểu tử này đã tìm được hạch tâm cung điện, lại còn thành công luyện hóa!

Tại một nơi hẻo lánh gần đó, Hắc Đạo Chân Thần khiếp sợ thở dài một tiếng.

- Giao nó ra đây!

Lão giả mặt ngựa của Tinh Thần Lâu kia nhìn về phía Triệu Phong, quát lạnh một tiếng.

Theo như hắn nghĩ, lúc này Triệu Phong chủ động đi ra, nhất định là sẽ chấp nhận giao ra tòa cung điện này, tìm kiếm sự bảo hộ của Tinh Thần Lâu.

- Cường giả Cổ Thần!

Triệu Phong nhìn lão giả mặt ngựa trước mắt, thần sắc có chút ngưng trọng.

Lần đầu tiên Triệu Phong nhìn thấy cường giả Cổ Thần, chính là ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ. Lúc đó, con Hồng Viêm Kỳ Lân kia ở cách hắn thập phần xa xôi, Triệu Phong cũng không cách nào cẩn thận cảm nhận đối phương.

Nhưng mà lúc này, gã cường giả Cổ Thần của Tinh Thần Lâu này chỉ bình thản đứng ở nơi đó, không cố ý phóng thích ra uy áp, nhưng cũng đã khiến cho trong lòng Triệu Phong dâng lên một cỗ cảm giác vô lực khó có thể chống lại.

Bá!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một khỏa quang cầu ngũ sắc.

- Tốt!

Lão giả mặt ngựa kia lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Biểu hiện của Triệu Phong khiến cho hắn hết sức hài lòng. Đến lúc đó, chỉ cần không có thế lực nào quá mạnh mẽ cố ý nhằm vào Triệu Phong, Tinh Thần Lâu cũng có thể bảo toàn tính mạng của hắn.

Tuy rằng Tinh Thần Lâu không thể nào có khả năng nuốt trọn tòa cung điện tinh thể ngũ sắc này, nhưng mà đạt được tòa cung điện này trước một bước, Tinh Thần Lâu liền có thể tận lực đào móc ra một vài lợi ích từ trong đó.

Bỗng nhiên, quang cầu trong tay Triệu Phong chợt lấp lánh một tầng quang vựng ngũ sắc rực rỡ. Sau đó, từng đạo từng đạo bóng người từ bên trong tòa cung điện tinh thể ngũ sắc kia bay ra.

Đám người này có chừng hơn ba mươi người, mà đám người của Thiên Lam Tộc cũng có mặt trong đó.

- Tiểu tử này muốn làm gì?

Một vài cường giả phụ cận có chút nghi hoặc, hỏi.

Nếu như Triệu Phong thật sự muốn thả người mà nói, không phải hẳn là phóng xuất tất cả mọi người sao? Vì sao chỉ phóng xuất hơn ba mươi người?

- Mới vừa rồi các ngươi cũng không có tiến công ta, cho nên ta thả các ngươi một con đường sống!

Lúc này, Triệu Phong quát nhẹ một câu.

Oanh!

Trong nháy mắt hắn nói xong câu đó, tòa cung điện tinh thể ngũ sắc trước mặt Triệu Phong bỗng nhiên đột ngột từ trên mặt đất bay lên.

Khắp nơi bên trong không gian, năng lượng Ngũ Hành Áo Nghĩa cuồn cuộn không thôi, khiến người ta nhìn không rõ rốt cuộc đã xảy

ra chuyện gì.

Tòa cung điện tinh thể ngũ sắc kia bay lên không trung, trong lúc không ngừng xoay tròn, từ từ thu nhỏ lại, cuối cùng tiến nhập vào trong khỏa quang cầu ngũ sắc kia.

- Tiểu bối, ngươi đây là không muốn giao ra sao?

Lão giả mặt ngựa kia nghe được câu nói kia của Triệu Phong, trong lòng nhất thời có chút không vui. Trong thiên địa, lực lượng vĩ lực vô hình trong nháy mắt áp bách thẳng về phía Triệu Phong.

- Món đồ này, ta sẽ không giao ra!

Triệu Phong nắm chặt quang cầu trong tay, bước về phía trước mấy bước.

Kiếm Phong Chuẩn Thần khẽ lắc đầu, Triệu Phong không giao ra thì phải làm thế nào đây?

Tất cả mọi người ở đây đều không khỏi cười nhạo một trận. Triệu Phong thật sự ngu xuẩn! Hắn thế đơn lực bạc, lại muốn nuốt trọn kiện bảo vật bậc này!

- Đây là do ngươi tự tìm!

Sắc mặt lão giả mặt ngựa của Tinh Thần Lâu đại biến, chuẩn bị xuất thủ.

Khoảnh khắc này, khắp không gian ầm ầm nổ tung một trận, một cỗ uy áp kinh thiên trấn áp vạn vật bùng phát ra, khiến cho tất cả mọi người ở phụ cận toàn thân khẽ run lên. Những kẻ thực lực thấp hơn Chân Thần Tam giai càng không thể động đậy chút nào.

Thế nhưng bỗng nhiên, dưới chân Triệu Phong đột nhiên sáng lên một trận hư quang ngũ sắc tinh bạch. Vô số ngân văn trận pháp nhất thời lan tỏa ra, cuối cùng hình thành nên một đạo trận pháp văn lạc khổng lồ.

- Đây là… Không tốt!

Sắc mặt lão giả mặt ngựa kia đột nhiên thay đổi.

Từ đầu tới cuối, sự chú ý của hắn đều đặt trên người Triệu Phong cùng tòa cung điện tinh thể ngũ sắc kia. Mà vừa rồi khi tòa cung điện ngũ sắc kia bị Triệu Phong thu vào trong quang cầu ngũ sắc, hắn lại cũng không phát hiện ra, tại địa phương tòa cung điện kia biến mất, có một đạo trận pháp văn lạc mờ mịt.

Rầm rầm!

Uy áp thiên địa khổng lồ mang theo Thần lực thâm hậu mạnh mẽ nghiền áp thẳng về phía Triệu Phong. Lão giả mặt ngựa muốn ngăn cản Truyền Tống Trận kia phát động, nhưng ngay khi lực lượng của hắn tiếp cận cỗ hư quang ngũ sắc kia, liền trực tiếp bị hất văng ra.

Ông ba!

Trong một trận không gian ba động kịch liệt, thân ảnh Triệu Phong đã biến mất khỏi mảnh không gian này!

Tất cả mọi người ở hiện trường đều ngây ngẩn tại chỗ, sững người như tượng. Mà sắc mặt cường giả Cổ Thần của Tinh Thần Lâu lại càng âm hàn vô cùng.

Kẻ nào cũng không nghĩ tới, trong lòng đất tòa cung điện này lại còn

cất giấu một cái Truyện Tống Đại Trận! Mà Triệu Phong lại đã mang theo tòa cung điện tinh thể ngũ sắc kia thuận lợi truyền tống đi!

- Hừ! Ta xem ngươi có thể chạy đi đâu?

Lão giả mặt ngựa của Tinh Thần Lâu tức giận hừ lạnh một tiếng, thân hình trong nháy mắt liền biến mất.

Cho dù Triệu Phong sử dụng Truyện Tống Đại Trận thoát khỏi nơi đây, nhưng hắn tuyệt đối chưa thể rời khỏi Cổ Lũng Vực.

Chương 1232: Cổ lũng vực chấn động

Dưới tình huống Cổ Thần đã chạy tới, nhưng Triệu Phong vẫn như cũ có thể chạy trốn, không biết truyền tống tới nơi nào!

Nhưng có thể khẳng định chính là, Triệu Phong vẫn chưa có rời khỏi Cổ Lũng Vực! Cho dù là Truyền Tống Trận có cự ly truyền tống xa nhất của Cổ Lũng Vực, cũng không có khả năng trực tiếp từ nơi này truyền tống đến địa vực bên ngoài Cổ Lũng Vực.

- Chúng ta đi thôi!

Trong lòng Thiên Tuyết Chuẩn Thần có cảm giác vô cùng phức tạp.

Gã nam tử lúc đầu ở trong Hải Trân Lâu, nhìn về phía nàng mà lắc đầu thở dài, ở trên Cổ Lũng Vũ Hội đại phóng quang thải, đánh bại tất cả những người khiêu chiến.

Sau đó ở trong Bí cảnh lại chính diện đẩy lùi Lân Quang Chuẩn Thần, luyện hóa hạch tâm của cung điện tinh thể ngũ sắc, thậm chí dưới tình huống Cổ Thần đã hàng lâm, lại còn bình yên chạy trốn.

Mặt khác, đám cường giả bị Triệu Phong giam cầm còn có hơn bảy tám chục người, trong đó kể cả Tử Phong Chuẩn Thần của Tử Dạ Điện, Quy Nhất Chuẩn Thần, bài danh thứ mười hai trên Thiên Kiêu Bảng. Còn có những khác rất nhiều cường giả Chân Thần, Thiên kiêu của các thế lực cường đại khác nữa.

Có thể nói, Triệu Phong này đã khiến cho toàn bộ Cổ Lũng Vực phải

oanh động!

Không bao lâu sau, toàn bộ Cổ Lũng Vực cũng sẽ bị lật tung lên một trận, chỉ vì muốn truy tìm Triệu Phong này!

- Gã tiểu tử kia, hẳn sẽ phải chết không thể nghi ngờ!

Không ít người ném lại một câu, sau đó xoay người trực tiếp rời khỏi.

Cho dù tòa cung điện tinh thể ngũ sắc này đã bị Triệu Phong lấy đi, nhưng những địa phương còn lại cũng còn rất nhiều Áo Nghĩa Chi Tinh cùng những bảo vật trân quý khác. Bọn họ cũng đi tiến hành tìm kiếm một phen.

- Hy vọng Triệu huynh có thể nhanh chóng ly khai Cổ Lũng Vực a!

Kiếm Phong Chuẩn Thần có chút lo lắng.

Dù sao những hành vi của Triệu Phong cũng khiến cho người ta quá mức chấn kinh rồi, thậm chí ngay cả thiên tài của thế lực Ngũ tinh cũng dám bắt giữ.

Năng lượng của một cái thế lực Ngũ tinh, đủ để cho toàn bộ Cổ Lũng Vực chấn động một trận. Huống hồ Triệu Phong còn bắt giữ thành viên của mười mấy thế lực lớn nhỏ khác nữa.

- Đi thôi! Chuyện này, Thiên Lam Tộc cũng không quản được rồi!

Lão bà của Thiên Lam Tộc thở dài một tiếng.

Thật vất vả mới kiếm được một cái hạt giống tốt, không ngờ lại gây ra đại họa như vậy. Thiên Lam Tộc có muốn giúp cũng giúp không được!

Sau đó, đám người tụ tập ở chỗ này đều giải tán toàn bộ. o0o

Hoa văn trận pháp lan ra, hư quang ngũ sắc lấp lánh, thân hình Triệu Phong cũng chậm rãi hiện ra.

Vù vù!

Văn lạc trận pháp dưới chân Triệu Phong sau khi sử dụng một lần liền trực tiếp tiêu tán. Bốn phía xung quanh Triệu Phong là một mảnh tối đen, cách đó không xa chính là một phiến đất đá thổ nhưỡng.

- Nơi này là ở sâu bên dưới lòng đất?

Thần thức Triệu Phong đảo qua, liền xác định địa phương hiện tại của chính mình. Đồng thời, ở trong lòng đất hắn còn phát hiện ra một đầu Thứ Phẩm Thần Tinh Mạch.

- Xem ra, Ngũ Hành Thần Chủ hành sự thập phần cẩn trọng a!

Triệu Phong sợ hãi than một tiếng.

Thời điểm ở bên trong cung điện ngũ sắc luyện hóa hạch tâm cung điện, Triệu Phong cũng đã chậm rãi nghiên cứu trận pháp bên dưới cung điện. Khi triệt để luyện hóa được hạch tâm cung điện, Triệu Phong liền biết được tác dụng của văn lạc trận pháp kia.

Nếu không phải đã biết rõ tác dụng của đạo Truyền Tống Trận kia, Triệu Phong cũng sẽ không vây khốn những người kia bên trong cung điện tinh thể ngũ sắc như vậy. Thời điểm gặp phải cường giả Cổ Thần của Tinh Thần Lâu, có lẽ hắn cũng chỉ có thể giao ra hạch tâm cung điện tinh thể ngũ sắc mà hắn đã luyện hóa.

- Đạo trận pháp kia chắc là Ngũ Hành Thần Chủ chuẩn bị cho chính mình!

Triệu Phong lẩm bẩm nói.

Ở dưới địa phương tu luyện bày một cái Truyền Tống Trận, cho dù có địch nhân tìm đến, cũng có thể sớm truyền tống rời khỏi. Hơn nữa, lại còn bố trí một đầu khác của tòa Truyền Tống Trận thông nhau, thành lập bên trên một đầu mạch khoáng, có thể đảm bảo trận pháp thuận lợi duy trì vĩnh viễn không bao giờ ngừng.

Bá!

Triệu Phong thi triển Thổ Độn, trực tiếp chui lên mặt đất.

Đây là bên trong một khu vực rừng rậm chằng chịt ướt át, khắp nơi đều là hải dương lục sắc mênh mông vô bờ. Đương nhiên, bên trong cổ lâm rậm rạp che trời cũng cất giấu rất nhiều nguy cơ. Ngay cả trong tầng mây cũng thỉnh thoảng lóe ra một đạo bóng dáng khí tức khủng bố.

Triệu Phong trực tiếp xông thẳng lên trời, chấn kinh một vài đầu Yêu thú phi hành xao xác chạy trốn tứ phía.

Sau khi vận chuyển Tả Mâu tới cực hạn, tầm mắt của Triệu Phong có thể đạt tới hơn mười vạn dặm.

Quan sát một hồi lâu, Triệu Phong đã xác định được vị trí của mình.

- Thật tốt quá! Tòa Truyền Tống Trận này chí ít đã tiết kiệm cho ta lộ trình một năm trời!

Triệu Phong mừng rỡ cười nói.

Địa phương Triệu Phong truyền tống tới, vừa vặn nằm trên lộ tuyến hắn tiến về Tử Linh Vực. Hơn nữa cự ly truyền tống cực kỳ xa xôi, trực tiếp vượt qua địa bàn của cả một cái thế lực Tứ tinh đỉnh phong!

Đương nhiên, cái này cũng là nhờ có địa đồ mà Kiếm Phong Chuẩn Thần tặng cho Triệu Phong, bằng không Triệu Phong cũng sẽ không biết, hiện tại bản thân đang ở nơi nào.

Bá!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một khỏa quang cầu tinh thể ngũ sắc, bên trong quang cầu bao phủ một tòa cung điện ngũ sắc.

Tòa cung điện này tâm linh tương thông cùng Triệu Phong, hắn không cần đi vào, cũng có thể cảm nhận được năng lượng ba động, cùng thanh âm tức giận rít gào liên miên không dứt trong đó.

- Khốn kiếp! Bên ngoài rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

- Sau khi tiểu tử lông vàng kia rời khỏi nơi đây, cũng không đi vào nữa! Lẽ nào chúng ta sẽ bị vây khốn ở chỗ này mãi sao?

Gần tám mươi người bị vây khốn ở trong này đã gom lại cùng một chỗ, liên tục oanh kích một phiến đại môn nào đó của tòa cung điện. Bất quá, trải qua một phen oanh kích của bọn chúng, tòa cung điện tinh thể ngũ sắc này căn bản cũng không tổn hao chút nào.

Bỗng nhiên, phía sau bọn họ chợt xuất hiện một đạo nhân ảnh tóc hoàng kim.

- Tiểu tử lông vàng, mau thả ta ra! Bằng không, Tử Dạ Điện nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi!

Tử Phong Chuẩn Thần lập tức hét lớn.

- Ngươi bắt giữ chúng ta, tương đương với đắc tội tất cả thế lực sau lưng chúng ta! Ngươi cần phải biết rõ ràng điều này!

Lại một gã Chuẩn Thần trẻ tuổi uy hiếp.

- Hiện tại chúng ta đã ly khai phiến Bí cảnh kia!

Triệu Phong mỉm cười nói.

Bỗng nhiên, vách tường bốn phía cung điện chợt trở nên trong suốt, tất cả mọi người đều có thể nhìn thấy cảnh tượng bên ngoài.

- Đây là nơi nào?

- Làm sao ngươi có thể bình yên rời khỏi phiến Bí cảnh kia?

- …

Bên trong tòa cung điện ngũ sắc lại là một trận thanh âm gào thét rít gào.

Trong phiến Bí cảnh kia nhất định là đang có vô số cường giả tiến hành thăm dò, làm sao bọn họ có thể cho phép Triệu Phong mang theo loại bảo vật bậc này bình yên rời khỏi được?

Thậm chí, các cường giả Chân Thần, Cổ Thần cường đại của các đại thế lực nào đó hẳn cũng đã chạy tới nơi này. Theo lý thuyết, Triệu Phong tuyệt đối chính là mọc cánh cũng khó thoát!

- Nơi này là Bích Quảng Cổ Lâm, là địa bàn của Thông Văn Sơn!

Một gã cường giả Chân Thần vốn thuộc một thế lực phụ cận nơi này, lập tức nhận ra đây là nơi nào.

- Nói cho các ngươi biết cũng không sao! Dưới lòng đất của tòa cung điện này cất giấu một cái Truyền Tống Trận, sau khi ta luyện hóa hạch tâm cung điện, liền có thể bất cứ lúc nào thôi động tòa đại trận kia rời đi!

Ngữ khí Triệu Phong vui vẻ giảng giải cho mọi người.

- Khốn kiếp! Ngươi mau thả chúng ta ra!

- Ngươi cái tên điên này! Ngươi muốn làm gì chúng ta?

- …

Không ít người sau khi biết được nguyên nhân, nhất thời không khống chế được, trực tiếp công kích về phía Triệu Phong.

Công kích của mười mấy gã Chuẩn Thần, Chân Thần kia cộng lại, đủ để san bằng lãnh địa của một cái đại thế lực Tứ tinh.

Nhưng mà thần sắc Triệu Phong vẫn vô cùng thản nhiên, không sợ hãi chút nào!

Vù vù!

Ý niệm Triệu Phong khẽ động, năng lượng Áo nghĩa trong tòa cung điện ngũ sắc này bắt đầu tụ tập lại, vờn quanh thân thể hắn, đem công kích của tất cả mọi người ngăn cản bên ngoài.

- Các ngươi muốn rời đi, trừ phi trở thành nô bộc của ta! Bằng

không, cứ ở lại trong này đi!

Sau khi lưu lại một câu nói, Triệu Phong liền một lần nữa rời khỏi.

Những người này đều là những người trước đây từng tấn công Triệu Phong, đối với bọn chúng, hắn không có bất cứ lòng nào thương hại nào cả.

Hơn nữa, chỉ cần Triệu Phong không giao ra cung điện tinh thể ngũ sắc, cho dù có thả những người này đi, hắn cũng vẫn sẽ bị những đại thế lực kia truy sát. Cho nên Triệu Phong liền dứt khoát giam cầm luôn bọn chúng. Vạn nhất dọc đường gặp phải các thế lực tương ứng truy sát, còn có thể xuất ra một hai con tin để đàm phán.

Mặt khác trong những người này, đại bộ phận đều là những Chuẩn Thần thiên tài, tiền đồ tương lai quang minh rộng mở. Nếu như bọn chúng cam nguyện trở thành nô bộc của mình, Triệu Phong ngược lại sẽ nguyện ý nhận lấy, cho bọn chúng một con đường sống.

Vù!

Một tầng sương mù tử kim sắc dày đặc mông lung lan rộng ra, bên trong chậm rãi đi ra một nàng nữ tử lục y đầu đội đấu bồng màu trắng.

- Đây là nơi nào?

Hàn Ngưng Nhi quan sát xung quanh, vẻ mặt kinh ngạc.

Trước đây, lúc Triệu Phong đi xuống thăm dò địa phương Ngũ Hành Thần Chủ bế quan, đã thu Hàn Ngưng Nhi vào trong Tiểu Thế giới Huyễn Thành, bởi vậy nàng hoàn toàn không biết gì cả đối với những chuyện tình đã phát sinh tại ngoại giới.

Bất quá, nếu để cho Hàn Ngưng Nhi biết được, hiện tại nàng không chỉ đối mặt với sự truy nã của Hoàng Long Các, còn sắp sửa gặp phải sự truy nã của đông đảo thế lực Tứ tinh, Tứ tinh rưỡi, Tứ tinh đỉnh phong thậm chí cả thế lực Ngũ tinh trong Cổ Lũng Vực, không biết nàng có chút hối hận nào đối với việc lúc trước đi theo Triệu Phong hay không?

- Nơi này là địa bàn của Thông Văn Sơn, ngươi có khả năng không biết! Nói chung, khoảng cách giữa chúng ta với Tử Linh Vực lại càng gần hơn một chút!

Triệu Phong không có ý định giảng giải chi tiết cho Hàn Ngưng Nhi nghe về chuyện tình địa phương tu luyện của Ngũ Hành Thần Chủ.

Hai người trực tiếp xuất phát, tiếp tục chạy đi.

- Cần phải nhanh chóng ly khai Cổ Lũng Vực mới được!

Trên mặt Triệu Phong lộ ra vẻ ngưng trọng. Tuy rằng hắn đã bình yên trốn thoát, nhưng cũng không có nghĩa chính mình đã thật sự an toàn.

Hiện tại, chuyện tình Triệu Phong đạt được trọng bảo, lại giam cầm rất nhiều cường giả thiên tài vẫn chưa triệt để truyền ra. Bởi vậy, hiện tại Triệu Phong còn có thể mượn dùng Truyền Tống Trận của một vài thế lực. Cho dù có bại lộ hành tung, cũng không có biện pháp nào.

Một khi chuyện tình tại Ngũ Tinh Sơn triệt để truyền ra, chỉ sợ hơn phân nửa thế lực của Cổ Lũng Vực cũng sẽ truy nã Triệu Phong. Đến lúc đó, Triệu Phong thật sự phải hành sự cẩn thận, không thể tùy tiện lộ diện. o0o

Thời gian chậm chạp trôi qua, không ngoài dự liệu, chuyện tình tại Ngũ Tinh Sơn không tới hơn mười ngày, đã truyền khắp mấy cái thế lực Tứ tinh rưỡi phụ cận.

Một tháng sau, toàn bộ các thế lực trong Cổ Lũng Vực hầu như đều đã biết được tin tức này.

Tử Dạ Điện, một trong ba đại thế lực Ngũ tinh của Cổ Lũng Vực lại càng giận tím mặt, trực tiếp vận dụng tất cả thế lực trong phạm vi quản hạt của mình, toàn diện truy nã Triệu Phong.

Phải biết rằng, Tử Phong Chuẩn Thần bài danh thứ tư trên Chuẩn Thần Bảng, là Thiên kiêu mạnh nhất của Tử Dạ Điện, là hy vọng tương lai của Tử Dạ Điện. Nhưng mà hiện tại, Tử Phong Chuẩn Thần lại bị một hạng người vô danh bắt giữ!

Đương nhiên, Tử Dạ Điện tróc nã Triệu Phong, cũng có một phần nguyên nhân là vì tòa cung điện tinh thể ngũ sắc kia. Chỉ cần lấy được kiện bảo vật này, Tử Dạ Điện hoàn toàn có thể bồi dưỡng ra mấy vị Thiên kiêu không kém gì Tử Phong Chuẩn Thần. o0o

Tại một khu vực thủy vịnh nào đó, trong lúc Triệu Phong đang chuẩn bị mượn dùng Truyền Tống Trận của một thế lực Tứ tinh rưỡi, lại phát hiện đối phương cố tình kéo dài thời gian của mình.

- Xem ra, lệnh truy nã liên quan tới ta, đã triệt để hạ đạt xuống đây!

Trong lòng Triệu Phong sáng tỏ.

Sưu!

Triệu Phong trực tiếp thi triển Kim Lôi Quang Dực Thuật, rời khỏi nơi

này.

Dù sao, trong một cái thế lực Tứ tinh rưỡi nhất định sẽ có một cường giả Cổ Thần tọa trấn. Một khi bị cường giả Cổ Thần kia để mắt tới, như vậy liền xong rồi.

Sau khi phóng đi mấy trăm vạn dặm, Triệu Phong mới ngừng lại.

Mà hiện tại, Hàn Ngưng Nhi cũng không sai biệt lắm đã biết được chuyện này. Chuyện cho tới lúc này, nàng vẫn có chút không dám tin tưởng, trong thời gian chính mình tiến vào Tiểu Thế giới Huyễn Thành của Triệu Phong, không ngờ Triệu Phong lại có thể làm ra đại sự kinh thiên động địa như vậy.

- Hiện tại, chúng ta đã tới khu vực sát biên giới Cổ Lũng Vực, không bao lâu nữa liền có thể rời khỏi nơi này! Nhưng mà đây cũng là thời khắc quan trọng nhất!

Triệu Phong trịnh trọng nói.

Kế tiếp, hắn đã không thể tiếp tục mượn dùng Truyền Tống Trận nữa, chỉ có thể tận lực di chuyển tại những khu vực không người. o0o

Truyền Tống Đại Trận của một thế lực Tứ tinh rưỡi nào đó bỗng nhiên sáng lên.

Bá!

Một gã nam tử trung niên làn da thâm đen, phủ đầy tử văn yêu dị chậm rãi xuất hiện. Thần thức tản ra, trong nháy mắt hắn đã nắm bắt được một vài tin tức thú vị.

- Triệu Phong?

Gã nam tử trung niên này nhẹ nhàng lẩm bẩm cái tên này.

Triệu Phong ở trong Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ cũng đã có chút danh tiếng, từng kết giao với Lam Lân Tộc và Thiên Lam Tộc, còn có một vài thế lực khác nữa, cùng đi tấn công Phượng Sào. Hiện tại hắn lại gây ra động tĩnh to lớn như thế, tên họ tự nhiên cũng bị điều tra ra được.

Mà gã trung niên này chính là Hắc Thiên Cổ Thần của Cổ Hồn Điện, đã đi tới Cổ Lũng Vực, phụ trách đoạt lại Cổ Thần Ấn.

Đoạn thời gian trước, hắn trong lúc vô tình đã cảm giác được Cổ Thần Ấn chấn động, cho nên mới một lần nữa xác định được phương hướng truy tung.

- Không nghĩ tới Cổ Lũng Vực lại có thể xảy ra loại sự tình như thế này! Mười mấy thiên tài của các đại thế lực lại bị một tên mao đầu tiểu tử bắt giữ!

Hắc Thiên Cổ Thần không khỏi cười nhạo một tiếng.

Sau đó, Hắc Thiên Cổ Thần cũng đem hình dạng cùng đặc thù của Triệu Phong ghi tạc lại trong đầu.

Bảo vật mà Triệu Phong lấy được quá mức trân quý, nếu như trên đường gặp phải, Hắc Thiên Cổ Thần tuyệt đối không ngại thuận tiện thu thập luôn Triệu Phong, nuốt lấy kiện bảo vật này.

Đương nhiên, Hắc Thiên Cổ Thần vẫn còn chưa biết, mục tiêu mà hắn muốn tìm, cũng chính là Triệu Phong kia!

Chương 1233: Sưu tra nghi

Trước đây, Triệu Phong sử dụng Truyền Tống Trận rời đi, không biết đã truyền tống đến phương nào. Nhưng mà rất nhiều thế lực vẫn có thể xác định được một phạm vi đại khái, vì vậy đã tiến hành lục soát nghiêm ngặt bên trong mấy cái đại thế lực phụ cận Tinh Thần Lâu.

Chỉ bất quá, những thế lực này nhận được tin tức trễ nhất, mà Triệu Phong lại am hiểu Không Gian Thuấn Di, cho nên sớm đã chạy đi một khoảng cách nhất định. Bởi vậy, lục soát suốt nửa năm trời, cuối cùng vẫn không có bất cứ kết quả nào.

Mà thời điểm khi tung tích của Triệu Phong xuất hiện ở khu vực biên giới Cổ Lũng Vực, toàn bộ các thế lực truy nã Triệu Phong trong Cổ Lũng Vực liền lập tức áp dụng biện pháp của mình.

Hết thảy những chuyện này, Triệu Phong cũng đã dự liệu được, bất quá đây cũng là chuyện không có cách nào cả, hắn nhất định phải nhanh chóng ly khai Cổ Lũng Vực.

Thọ mệnh của cường giả Chân Thần quá mức dài lâu, sau khi đạt tới Cổ Thần, cơ hồ đã là trường sinh bất tử rồi. Bởi vậy, cho dù trong vòng mấy trăm năm cũng chưa bắt được Triệu Phong, thì cường độ lục soát cũng sẽ không yếu bớt chút nào, có lẽ sẽ vẫn luôn duy trì liên tục đến ngàn năm, vạn năm, thậm chí càng lâu hơn.

Hơn nữa, đến lúc đó, nhân thủ tại biên cảnh Cổ Lũng Vực cũng sẽ tăng mạnh, cho dù Triệu Phong đợi thêm mấy vạn năm, cũng sẽ không có cơ hội rời khỏi. Trong thời gian đó có lẽ còn có thể bị sưu tra (*) ra!

(*) tra soát, dò tìm

Mặt khác, để cho Triệu Phong co đầu rút cổ suốt mấy vạn năm, hắn làm không được! Từ khi hắn bắt đầu tu hành cho đến nay, thời gian trôi qua cũng chưa tới năm mươi năm!

Bởi vậy, còn không bằng thừa dịp hiện tại, đại lượng đội ngũ lục soát chưa có chạy tới, nắm chặt thời gian chạy đi, vẫn còn có cơ hội rất lớn rời khỏi Cổ Lũng Vực.

Chỉ cần rời khỏi Cổ Lũng Vực, bọn chúng muốn đuổi bắt Triệu Phong cũng sẽ không dễ dàng như vậy. Những thế lực này có thể hô phong hoán vũ trong Cổ Lũng Vực, nhưng ở những Vực khác, lại khó có thể nhấc lên bao nhiêu sóng to gió lớn.

o0o

Trên một phiến băng mạch cực hàn liên miên không dứt, một gã nam tử đơn độc đi về phía trước. Khuôn mặt nam tử này lạnh lùng nghiêm nghị, mái tóc dài đạm kim sắc giống như một dãy lưu quang kim sắc, ở phía sau tung bay lả tả.

- Nhân loại, dám xông vào địa bàn của ta! Thật là không biết sống chết a!

Bỗng nhiên, trong một tòa băng sơn thật lớn ở phương xa chợt truyền đến một trận gầm vang.

- Ta chỉ là vô tình đi qua nơi đây! Không có ý tứ nào khác!

Sắc mặt Triệu Phong băng lãnh, trực tiếp nói.

Một đường đi tới, những khu vực mà hắn hành tẩu qua đều là một vài cấm địa nguy hiểm, bên trong không chỉ có hoàn cảnh ác liệt, đồng dạng có đại lượng đàn Yêu thú chiếm cứ. Mỗi lần Triệu Phong đều sẽ nói ra những lời này, nhưng mà lần nào những đầu Yêu thú phát hiện ra Triệu Phong, cũng sẽ trực tiếp phát động tiến công.

Lần này cũng không ngoại lệ!

Ùng ùng!

Tòa băng sơn kia rung động, vài đạo cự ảnh hàn băng nhanh chóng lao ra.

Nhìn kỹ lại, trước mặt Triệu Phong chính là ba con phi cầm khổng lồ, cặp cánh chim màu trắng thật lớn che khuất cả bầu trời, nhưng phần đuôi lại mọc một cái đuôi long xà thật dài.

- Yêu Thần Tam giai?

Biểu tình của Triệu Phong cũng không có dao động bao nhiêu.

Một đường đi tới, Triệu Phong thậm chí còn từng gặp qua Yêu Thần Tứ giai nữa!

Yêu Thần Tứ giai đơn độc, Triệu Phong còn có thể ứng phó được. Nếu như là Yêu Thần Tứ giai mang theo rất nhiều thủ hạ mà nói, Triệu Phong cũng chỉ có thể thi triển ra át chủ bài, cuối cùng mới có thể thoát khốn.

- Muốn chết! Ngươi ở trong nhân loại, cũng chỉ là một gã Chuẩn Thần bình thường mà thôi, lại dám coi thường chúng ta!

Đầu phi cầm bạch vũ kia nhất thời giận dữ, vỗ mạnh cặp cánh, dẫn

động lực lượng Áo nghĩa.

Oanh vù vù!

Thiên địa nhất thời biến sắc, nhiệt độ lập tức giảm xuống, trong tầm mắt chỉ còn lại mưa đá dày đặc cuồng vũ mà thôi.

- Giết!

Triệu Phong tay cầm Cổ Thần Ấn, kích hoạt Thánh Lôi Thể, trực tiếp lao ra. Hắn tiện tay chém một cái, chính là một đạo quang trảm lôi đình ngũ sắc kinh người.

Đạo quang hoa ngũ sắc khổng lồ kia ẩn chứa uy năng vô cùng, dường như muốn đem toàn bộ thế giới băng tuyết này bổ ra luôn vậy.

- Tiểu tử này, thực lực rất mạnh!

Ba con phi cầm bạch vũ hợp lực xuất thủ, quang mang băng vũ ngập trời thổi quét thẳng về phía Triệu Phong.

Đám quang mang băng vũ kia vô cùng sắc bén, lại còn mang theo lực lượng cực hàn, Chân Thần Tam giai bình thường dưới một kích này của ba con phi cầm bạch vũ, không chết cũng phải trọng thương.

Nhưng mà Triệu Phong chẳng những không lùi, lại còn tiến tới, toàn lực thôi động Thánh Lôi Thể, bao phủ trong một tầng điện mang lôi đình ngũ sắc, cùng ba con phi cầm bạch vũ kia cứng đối cứng.

Tìm đúng thời cơ, Triệu Phong cũng liền thi triển huyết mạch đồng thuật với ba đầu Yêu Thần kia. Nhất thời, ba đầu Yêu Thần kia liền rơi vào thế yếu! Sau khi một con trong đó bị Triệu Phong giết chết,

hai đầu Yêu Thần trọng thương còn lại trực tiếp bỏ chạy.

Sau đó, Triệu Phong lại tiếp tục chạy đi.

Từ sau khi truyền tống rời đi, Triệu Phong chưa từng bao giờ đình chỉ phóng đi, ngay cả thời gian củng cố tu vi cảnh giới cũng không có. Bởi vậy, Triệu Phong thỉnh thoảng sẽ tiến hành thực chiến, nhằm để tôi luyện chính mình. Đương nhiên, hắn cũng không cố ý kéo dài chiến đấu, dù sao hắn vẫn còn đang bị truy sát.

o0o

- Lộ trình tiếp theo, đã không có địa đồ chi tiết rồi!

Thần sắc Triệu Phong khẽ lẩm bẩm.

Vẫn luôn đi về phía trước, không biết bao lâu sau, hai người đã ly khai mảnh hiểm địa băng hàn kia. Lúc này, Triệu Phong đang nhìn chằm chằm về phương xa, quan sát tình huống.

Không biết đi về phía trước bao lâu, đi tới nơi nào, rốt cuộc Triệu Phong cũng phát hiện ra một chi đội ngũ bốn người.

Trong bốn người này, cường giả mạnh nhất là Chân Thần Tam giai, ba gã thanh niên còn lại đều là cường giả Chuẩn Thần.

o0o

- Phiên tiền bối, Triệu Phong kia đến cùng là có lai lịch gì? Không ngờ lại gây ra đại họa lớn như vậy, ngay cả Tử Dạ Điện cũng dám đắc tội!

Một gã thanh niên trên trán có hoa văn đinh ốc lục sắc, hiếu kỳ hỏi.

- Chúng ta chỉ là đi đưa đồ, những chuyện khác liền không cần quản tới!

Vị lão giả dẫn đầu lập tức nói. Một thanh niên khiến cho toàn bộ Cổ Lũng Vực phải chấn động, hơn nữa còn không thuộc về bất kỳ thế lực nào, Phiên lão tự nhiên cũng hết sức tò mò.

Ngay vào lúc này, Phiên lão chợt phát hiện ra bên trong Không gian Trữ vật của mình có một tia dị động.

- Đây là…

Thần thức Phiên lão thăm dò vào bên trong Không gian Trữ vật. Bên trong này có ba cái dụng cụ ngân sắc hình vuông. Tại trung tâm của mỗi cái dụng cụ này đều có một khỏa tinh châu ngân sắc. Bất quá lúc này, cả ba khỏa tinh châu ngân sắc kia đều đang liên tục nhấp nháy oánh quang rực rỡ, hơn nữa tần suất càng lúc càng nhanh hơn.

- Đây là ba cái Sưu Tra Nghi (*) mà bên trên đưa xuống cho ta, mệnh lệnh cho ta đi giao cho các thế lực phụ cận! Một khi thiết bị này phát sáng, liền chứng minh đối tượng bị lục soát đang xuất hiện trong phương viên phạm vi nhất định!

(*) dụng cụ dò tìm, rà soát

Thần sắc Phiên lão đột nhiên chấn động. Hắn tự nhiên biết rõ, ba cái Sưu Tra Nghi này chính là đặc biệt chế ra nhằm để lục soát Triệu Phong!

Hô!

Phiên lão khẽ hít sâu một hơi, ánh mắt nhìn chằm chằm về phía

phương xa.

Chỉ thấy ở phía đó, một gã nam tử thư sinh thoạt nhìn rất nhu nhược đang chậm rãi tiến về phía này. Bộ dáng thực lực của hắn chỉ có Huyền Quang Đại viên mãn mà thôi.

- Vị tiền bối này, ta muốn trao đổi với ngươi địa đồ tin tức phụ cận!

Vẻ mặt gã thanh niên này ôn hòa tươi cười, nói.

Người này, đúng là phân thân duy nhất chưa từng xuất hiện ở ngoại giới của Triệu Phong, Triệu Hồi!

Khuôn mặt của Triệu Phong, phỏng chừng ngay cả một vài tiểu hài tử chưa thành niên trong Cổ Lũng Vực cũng đều biết. Bởi vậy, mỗi lần Triệu Phong có hành động gì cần xuất hiện trước mặt người khác, cũng đều sẽ để cho Triệu Hồi lên sân khấu.

Chỉ tiếc là h Hồi không mạnh, bằng không hắn còn có thể mượn dùng Truyền Tống Trận của một vài thế lực nhỏ mà đi.

- Hừ! Ngươi có thể lấy ra cái gì để đổi lấy địa đồ trong tay chúng ta?

Một gã thanh niên thấy bộ dạng Triệu Hồi cơ hồ là yếu không thể ra gió, lập tức giễu cợt nói. Chỉ là một gã Huyền Quang Đại viên mãn, có thể xuất ra thứ tốt gì để đổi lấy địa đồ trong tay Phiên lão chứ?

- Câm miệng!

Phiên lão đột nhiên quát lớn, dọa cho gã thanh niên kia chấn kinh ngây ngẩn tại chỗ, trong lòng không hiểu mình đã làm sai điều gì.

- Vị tiểu huynh đệ này chắc là mới tới nơi đây? Nếu như ngươi cần

địa đồ tin tức phụ cận, có thể lấy địa đồ trên người ngươi trao đổi với ta!

Phiên lão nhìn về phía Triệu Hồi, hai mắt hơi chút nghi hoặc, vẫn luôn đánh giá người trước mặt mình.

Nhưng ngay tại lúc này, một cỗ không gian ba động lóe lên, vài đạo thân ảnh khí tức khổng lồ đã trực tiếp hàng lâm trong thiên địa.

Sưu! Sưu! Sưu!

Triệu Phong, Triệu Vong, Triệu Vạn còn có Diệt Thế Hắc Giao Long trực tiếp vây quanh bốn người Phiên lão lại bên trong.

- Giao địa đồ ra đây, đồng thời nói rõ, làm thế nào ngươi phát hiện ra ta?

Triệu Phong quát lạnh một tiếng.

Một đường đi tới, Triệu Phong đã từng có mấy lần sơ xẩy khinh suất, thiếu chút nữa tạo thành sai lầm lớn. Bởi vậy hiện tại Triệu Phong hành sự thập phần cẩn thận, không bỏ qua bất luận một tia dấu vết tơ nhện gì.

Mà vừa rồi, lão giả này lại vì một người ngoài mà trách mắng tộc nhân của mình, hơn nữa nội tâm rõ ràng có chút hoảng hốt. Sau khi lão giả cẩn thận quan sát Triệu Hồi, sắc mặt cực kỳ thâm trầm, rõ ràng cho thấy đang suy tư điều gì.

- Phiên tiền bối, đã xảy ra chuyện gì?

Ba gã Chuẩn Thần nhất thời thất kinh. Trước mắt bọn chúng bỗng nhiên xuất hiện bốn người, thoạt nhìn tu vi cũng không mạnh, nhưng

khí thế mỗi người đều kinh thiên động địa.

- Các hạ, tha cho chúng ta a! Chúng ta đảm bảo sẽ không tiết lộ hành tung của ngươi ra ngoài!

Phiên lão lập tức cầu khẩn nói. Những lời đồn liên quan tới Triệu Phong, hắn cũng từng nghe qua không ít, bởi vậy biết rõ chỉ bằng vào một người mình, tuyệt đối không có khả năng là đối thủ của Triệu Phong.

- Nhanh lấy đồ vật ra đây!

Sắc mặt Triệu Phong lạnh lẽo, có chút không nhẫn nại.

- Vâng! Vâng!

Phiên lão lập tức giao cho Triệu Phong một phần tin tức địa đồ, đồng thời cũng lấy ra ba cái Sưu Tra Nghi kia.

Ong ong!

Lúc ba cái Sưu Tra Nghi kia bay tới trước mặt Triệu Phong, quang mang trên đó lóng lánh vô cùng, tần suất nhấp nháy đã nhanh đến mức mắt thường không thể nào nhận ra.

Triệu Phong tiếp nhận Sưu Tra Nghi, đem Thần thức thăm dò vào trong đó, liền biết được nguyên nhân. Ba cái Sưu Tra Nghi này đã mô phỏng khí tức linh hồn của Triệu Phong, chỉ cần phụ cận xuất hiện người có khí tức linh hồn gần giống với khí tức linh hồn trong này, sẽ lập tức phát ra cảnh báo.

Tu vi đạt tới Chân Thần, khuôn mặt của một người có thể dễ dàng cải biến, nhưng mà khí tức linh hồn lại không cách nào cải biến

được.

Oanh phanh!

Ba cái Sưu Tra Nghi trước mặt Triệu Phong trực tiếp nổ tung.

Sau khi đọc lướt qua tin tức địa đồ của Phiên lão, Triệu Phong liền cấp tốc rời đi.

- Phiên tiền bối, hắn chính là Triệu Phong sao?

Trong đội ngũ, một nàng thiếu nữ Chuẩn Thần mở to cặp mắt, sau khi nhìn thấy Triệu Phong đã rời khỏi mới run rẩy hỏi.

- Sao hắn lại có thể bỏ qua cho chúng ta?

Một gã thanh niên khác, trong lòng vẫn còn sợ hãi nói.

- Sưu Tra Nghi đã không thể nào đưa đi được nữa, mà hành tung của hắn cuối cùng cũng đã bại lộ, bởi vậy, cho dù giết chết chúng ta cũng vô dụng!

Phiên lão trực tiếp nói.

o0o

Sau khi Triệu Phong đạt được tin tức địa đồ, liền lập tức bắt đầu chạy đi.

- Chủ nhân, loại Sưu Tra Nghi này là dựa theo Văn minh truyền thừa của Thiên Cơ Tộc mà chế tạo ra! Quá trình chế tạo tương đối phức tạp, hiện tại cũng không phổ biến nữa. Một khi triệt để phổ biến, chỉ cần ngươi còn ở trong Cổ Lũng Vực, mặc kệ là núp ở chỗ nào, cũng

có thể bị tìm ra!

Diệt Thế Hắc Giao Long truyền âm nói. Hiện tại hắn cũng hy vọng Triệu Phong có thể nhanh chóng ly khai Cổ Lũng Vực.

Loại Sưu Tra Nghi đặc thù này, Diệt Thế Hắc Giao Long tự nhiên biết rõ. Cho dù là ẩn nấp trong những không gian khác, khi Sưu Tra Nghi tiếp cận đến phạm vi nhất định, vẫn như cũ có thể phát hiện ra.

Bởi vì dù cho ẩn nấp trong những không gian khác, nhưng về mặt bản chất thì vẫn còn tồn tại trong cấu trúc không gian của Đại lục Thần vực Man Hoang. Kể cả không gian bên trong Trường bào Thời Không, thậm chí Mộng Cảnh Thái Cổ cũng đều là như vậy!

- Ta biết rồi!

Sắc mặt Triệu Phong hơi trầm xuống.

Bốn người kia, vẫn chỉ là thế lực chủng tộc chung quanh đây. Tin tưởng những thế lực Tứ tinh đỉnh phong vì đuổi bắt hắn mà đến, còn có Tử Dạ Điện nữa, cũng đều sẽ mang theo đại lượng Sưu Tra Nghi như vậy.

Một khi Sưu Tra Nghi triệt để phổ biến, cho dù Triệu Phong có trốn vào trong Trường bào Thời Không, thậm chí trong Mộng Cảnh Thái Cổ, cũng đều sẽ bị cảm nhận ra!

- Cũng may, lộ trình còn lại rất ngắn!

Triệu Phong khiến cho mình tĩnh tâm trở lại. Sau khi đạt được địa đồ tin tức mới, Triệu Phong đã xác định được lộ tuyến.

Bá!

Triệu Phong trực tiếp mặc lên Trường bào Thời Không, lựa chọn những khu vực Cấm kỵ nguy hiểm hiếm có dấu chân người, thi triển Không Gian Thuấn Di chạy đi.

Chương 1234: Rời khỏi Cổ Lũng Vực

Sau khi Triệu Phong biết được chuyện tình Sưu Tra Nghi, liền không dám chậm trễ thời gian nữa. Hắn trực tiếp lấy ra Trường bào Thời Không, đề thăng Không Gian Áo Nghĩa, tăng lên khoảng cách Thuấn di.

Sau khi liên tục Thuấn di hơn mười lần, Triệu Phong đột nhiên dừng lại. Hắn phóng xuất Hàn Ngưng Nhi từ trong Tiểu Thế giới Huyễn Thành ra.

Hàn Ngưng Nhi cũng thập phần tự giác vận chuyển Sinh Mệnh Chi Mâu, trợ giúp Triệu Phong trị liệu khôi phục thể lực đã tiêu hao.

Mặc dù chỉ dừng lại trong chốc lát, nhưng Triệu Phong vẫn tranh thủ thời gian tu luyện, tăng lên thực lực.

Phương hướng Triệu Phong có thể tu luyện rất nhiều, nhưng mà hiện tại hắn lựa chọn chuyên tu Không Gian Áo Nghĩa.

Rất lâu trước đây, Không Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong đã đạt tới Nhị trọng viên mãn, một khi đột phá đến Tam trọng, như vậy khoảng cách Triệu Phong Thuấn di sẽ gia tăng rất lớn.

Hơn nữa, có Trường bào Thời Không trong người, Triệu Phong thể ngộ Không Gian Áo Nghĩa lại càng thêm đơn giản.

Khi các phương diện tiêu hao đã khôi phục lại toàn bộ, trạng thái bản thân đạt tới điều kiện tốt nhất, Triệu Phong lại bắt đầu tiếp tục chạy

đi, như vậy cứ tiến hành liên tục.

o0o

Thời gian ba tháng trôi qua rất nhanh, mà Không Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong đã thuận lợi đạt tới Tam trọng. Mà dưới sự tăng phúc của Trường bào Thời Không, Không Gian Áo Nghĩa của hắn sẽ đạt tới cảnh giới Tứ trọng!

Hiện tại, Triệu Phong cách Vực kế tiếp càng ngày càng gần hơn.

Một nào đó ngày, Triệu Phong đang trên đường phóng chạy, chợt có cảm giác mình tựa hồ đang bị để ý tới, liền lập tức thi triển Di Thiên Chi Mâu.

Di Thiên Chi Mâu có thể vượt qua khoảng cách cực xa, đồng thời bản thân Di Thiên Chi Mâu cũng có tầm mắt cực xa, tương đương với khiến cho Triệu Phong có thể nhìn xa gấp bội.

- Quả nhiên lại bị phát hiện rồi!

Tâm thần Triệu Phong chấn động. Trong tay người cầm đầu chi Tiểu đội kia, rõ ràng có một cái Sưu Tra Nghi!

- Bọn chúng đã đoán được ta muốn rời khỏi Cổ Lũng Vực, bởi vậy đã tăng mạnh nhân thủ ở chỗ này!

Những người đuổi bắt Triệu Phong tự nhiên không phải kẻ ngu, khẳng định đã biết rõ mục đích của Triệu Phong. Nhưng mà cho dù biết rõ phía trước nguy cơ trùng trùng, nhưng Triệu Phong nhất định cũng phải xông tới. Chỉ có xông qua được, mới có thể có được sinh cơ!

Thi triển Thuấn di, Triệu Phong cấp tốc phóng đi. Đồng thời, thỉnh thoảng hắn còn có thể thi triển Di Thiên Chi Mâu, quan sát tình huống xung quanh.

- Bất quá, Sưu Tra Nghi vẫn còn chưa có phổ biến, mà Chân Thần bình thường căn bản không đuổi kịp ta!

Triệu Phong không chút hoảng loạn, tiếp tục phóng chạy.

Không Gian Áo Nghĩa của hắn đã đạt tới Tam trọng, cộng thêm Trường bào Thời Không tăng phúc, liền có thể đạt tới Tứ trọng. Dùng Không Gian Áo Nghĩa Tứ trọng thi triển Không Gian Thuấn Di, khoảng cách chính là thập phần xa xôi, Chân Thần Ngũ giai bình thường cũng đuổi theo không kịp.

Thế nhưng, tung tích của Triệu Phong đã bị phát hiện rồi, nhất định sẽ có Cổ Thần đuổi theo.

o0o

Sát biên giới Cổ Lũng Vực, trận đài Truyện Tống Trận của một thế lực Tứ tinh đỉnh phong nào đó bỗng nhiên sáng lên.

Bá!

Ba đạo nhân ảnh nhẹ nhàng xuất hiện trên đó.

- Không ngờ tiểu tử kia lại muốn rời khỏi Cổ Lũng Vực!

Một gã nam tử trung niên thân thể lấp lánh ngân quang tử ngọc, phì cười một tiếng.

- Đừng vội cười! Một khi để cho tên tiểu tử kia rời khỏi Cổ Lũng Vực,

muốn bắt được hắn lại càng phiền toái hơn!

Một nàng mỹ phụ da tím khác mang theo thần sắc ngưng trọng, nói.

- Hừ! Cần phải tranh thủ trước khi hắn rời khỏi Cổ Lũng Vực, bắt giữ hắn!

Vị lão giả dẫn đầu, hai mắt âm lãnh, thần sắc vô cùng uy nghiêm.

- Vâng, Dạ Long Cổ Thần!

Hai người kia nhìn thấy bộ dạng Dạ Long Cổ Thần nghiêm túc như vậy, lập tức gật đầu.

Dạ Long Cổ Thần, Cổ Thần Thất giai của Tử Dạ Điện, lần này bị phái đến khu vực biên giới của Cổ Lũng Vực, truy bắt Triệu Phong.

Đương nhiên, Tử Dạ Điện thân là thế lực Ngũ tinh, nội tình thâm hậu, Tiểu đội phái ra cũng không chỉ có một chi, trong đó Cổ Thần cũng đã có hơn ba người.

Ba cường giả Cổ Thần đối với Tử Dạ Điện mà nói, mặc dù cũng không coi vào đâu, nhưng mà mục tiêu của bọn họ lại chỉ là một gã tiểu bối Chuẩn Thần, bởi vậy loại thanh thế này đã cũng đủ khổng lồ rồi.

- Chúng ta mang theo nhiều Sưu Tra Nghi như vậy, đến lúc đó, cho dù tiểu tử kia có trốn sâu bên trong lòng đất, cũng có thể bắt giữ được hắn!

Gã nam tử trung niên kia mỉa mai cười nói.

Ngoại trừ Thần Vực Thánh Địa, thế lực Ngũ tinh chính là thế lực bá

chủ của cả một Vực, sự tồn tại của bọn họ hầu như đều đã đạt tới mấy ức năm đằng đẳng.

Vĩnh viễn không nên đánh giá thấp năng lượng cùng nội tình của bọn họ! Liền ví dụ như Sưu Tra Nghi này, các thế lực bình thường muốn chế tạo ra một cái cũng đã thập phần khó khăn!

Mà bên kia, Hắc Thiên Cổ Thần cũng đang không ngừng sử dụng Truyền Tống Trận chạy đi. Thời gian gần đây, đạo cụ trong tay hắn rất nhiều lần cảm ứng được ba động của Cổ Thần Ấn.

- Hắc hắc… tiểu tử kia, xem ra ngươi còn chưa biết tử kỳ của chính mình đã sắp tới rồi a!

Hắc Thiên Cổ Thần không khỏi cười lạnh một tiếng.

Trên đường đi, Hắc Thiên Cổ Thần lại nghe được tin tức liên quan tới Triệu Phong.

- Không nghĩ tới người này cũng đang ở phụ cận mục tiêu của ta! Có lẽ đến lúc đó có thể cũng thu thập cả hắn luôn!

Khóe miệng Hắc Thiên Cổ Thần khẽ nhếch lên.

o0o

Bên kia, Triệu Phong vẫn đang cật lực phi độn, hồn nhiên không biết Tử Dạ Điện đã xuất động trận thế to lớn như thế để truy đuổi mình, lại càng không biết còn có một gã cường giả Cổ Thần đã truy đuổi hắn suốt mấy năm đằng đẳng.

- Cường giả mạnh nhất của thế lực Tứ tinh phụ cận nơi này chỉ là một gã Chân Thần Tứ giai!

Thời điểm Triệu Phong phóng chạy, vẫn luôn tỉ mỉ quan sát tin tức địa đồ trong đầu mình. Thực lực của thế lực Tứ tinh phụ cận nơi này hẳn cũng chỉ tương đương với Thiên Vũ Đảo mà thôi.

Hưu!

Lúc này, Triệu Phong khẽ thay đổi phương hướng một chút, trực tiếp bay về phía thế lực Tứ tinh kia. Dù sao, tung tích của hắn cũng đã bại lộ, không nhất thiết phải tiếp tục giấu diếm nữa.

o0o

Trong một tòa cổ lâu hắc thiết, mười mấy gã cường giả Bán Thần, Chân Thần đang canh giữ trận đài Truyền Tống Trận nơi này. Trong số đó còn có một gã Chân Thần Tam giai!

Bỗng nhiên, từ phía chân trời xa xa đột nhiên xuất hiện một cỗ không gian ba động kịch liệt.

Bá!

Một đạo nhân ảnh trẻ tuổi từ trong không gian ba động kia nhảy ra.

- Đây là… Không Gian Thuấn Di?

Một gã thủ vệ nhìn thấy thủ đoạn của Triệu Phong, nhất thời bị dọa không nhẹ, theo bản năng xuất hiện sự sùng kính, thậm chí quên luôn việc quan sát diện mạo của Triệu Phong.

- Triệu Phong! Là Triệu Phong!

- Đó không phải là người bị các thế lực trong Cổ Lũng Vực truy nã

gắt gao sao?

- …

Ngay sau đó, đám cường giả bốn phía xung quanh Truyền Tống Cổ Trận nhất thời triệt để sôi trào. Gã Chân Thần Tam giai duy nhất trong đám người ở đây lập tức phóng thẳng lên.

Dạo gần đây, bọn chúng vẫn luôn nghiêm tra những người sử dụng Truyền Tống Trận, ai cũng không nghĩ tới, không ngờ Triệu Phong lại dùng loại phương thức này hiện thân, chủ động bại lộ hành tung như vậy.

Bên trong một tòa cung điện hắc thiết khác gần đó, đột nhiên dâng trào một cỗ khí tức kinh thiên, một gã Chân Thần Tứ giai từ trong đó trực tiếp bay ra.

Sưu! Sưu!

Một gã Chân Thần Tam giai, một gã Chân Thần Tứ giai bay thẳng tới trước mặt Triệu Phong, vẻ mặt ngưng trọng nhìn chằm chằm hắn.

Mặc dù Triệu Phong chẳng qua chỉ là một gã Chuẩn Thần, nhưng mà hiện tại hắn hàng lâm, lại khiến cho toàn bộ thế lực Tứ tinh này cảm thấy một cỗ áp lực nặng nề chưa từng có.

Ngay cả Chân Thần Tứ giai, lúc này đối mặt với Triệu Phong, cũng không dám có chút khinh suất nào.

Thời điểm toàn bộ Cổ Lũng Vực tuyên bố lệnh truy nã đối với Triệu Phong, tự nhiên cũng nói rõ tình huống thực lực cùng rất nhiều trợ thủ của Triệu Phong.

- Ta muốn sử dụng Truyền Tống Trận!

Thần sắc Triệu Phong thản nhiên, nhìn xuống tất cả mọi người bên dưới.

Phía dưới thuần một mảnh tĩnh mịch. Những lời nói của Triệu Phong phảng phất mang đến cho bọn chúng một cỗ ảo giác không thể trái nghịch!

- Quấn lấy hắn, kéo dài thời gian!

Gã Chân Thần Tứ giai duy nhất của thế lực này truyền âm cho vài cường giả Chân Thần còn lại.

Bỗng nhiên, thân ảnh Triệu Phong chợt động!

Bá! Bá! Bá!

Từng tầng từng tầng hư ảnh hiện lên, Triệu Phong trực tiếp lướt qua tất cả mọi người ở đây, xuất hiện trên trận đài Truyện Tống Trận trong tòa cổ lâu hắc thiết kia!

Tất cả mọi người ở đây nhất thời ngây ngẩn tại chỗ, trong lòng dâng lên một cỗ ý tứ sợ hãi nồng đậm. Một gã Chuẩn Thần, không ngờ lại tùy ý xuyên qua tất cả mọi người ở đây, đi thẳng tới trên Truyền Tống Trận! Mà bọn chúng ngay cả một tia hình bóng của Triệu Phong đều không nhìn thấy, thì càng đừng nói gì tới chuyện ngăn cản hắn!

- Thôi động trận pháp! Nếu không, tất cả mọi người ở đây đều phải chết!

Lúc này, thanh âm lạnh như băng của Triệu Phong lại một lần nữa truyền ra. Toàn bộ tộc nhân thế lực Tứ tinh này như rơi vào hầm

băng, toàn thân vô lực.

Một gã Chuẩn Thần, ở ngay trước mặt tất cả mọi người bọn chúng lại dám nói sẽ tàn sát tất cả mọi người ở đây. Nhưng không ai trong bọn chúng dám có suy nghĩ là Triệu Phong không thể làm được!

- Nếu như để cho ngươi thoát đi, tất cả chúng ta cũng sẽ phải chết!

Gã Chân Thần Tứ giai kia bất đắc dĩ nói.

Nếu như bọn chúng để cho Triệu Phong truyền tống đi, không riêng gì thế lực Tứ tinh rưỡi phía trên sẽ không bỏ qua cho bọn chúng, mà Tử Dạ Điện cũng sẽ không bỏ qua cho bọn chúng.

- Vậy thì chết đi!

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lôi Thể, thôi động Thần lực Ngũ Hành, trực tiếp đẩy ra một đạo quang chưởng lôi đình ngũ sắc khổng lồ.

Oanh! Phanh! Oành!

Lôi sơn ngũ sắc khổng lồ lao thẳng về phía trước. Dọc đường nó lao tới, không ít thành viên đã chết thảm dưới một chưởng này.

- Động thủ!

Gã Chân Thần Tứ giai kia khẽ quát một tiếng. Tất cả các cường giả Chân Thần ở đây nhất thời phóng thẳng về phía Triệu Phong.

Bá!

Triệu Phong huy động ngân bào, toàn bộ đám trợ thủ của hắn lập tức

xuất hiện.

Diệt Thế Hắc Giao Long chỉ khẽ tản mát ra một tia huyết mạch Diệt Thế Long Tộc mỏng manh, đã áp chế toàn bộ lực lượng huyết mạch của đám cường giả nơi này.

- Cái này… đây là huyết mạch của Diệt Thế Long Tộc!

- Làm sao có thể? Đây chính là loại huyết mạch đứng trong mười hạng đầu của huyết mạch Hủy Diệt Thái Cổ a!

Những cường giả Chân Thần chuẩn bị xuất thủ ngăn cản Triệu Phong nhất thời quỳ rạp trên mặt đất. Dù sao, đại đa số những người này đều là Chân Thần Nhất giai, Nhị giai. Với tu vi của bọn họ, làm sao có thể chống lại huyết mạch Diệt Thế Long Tộc tu vi Tam giai chứ?

Ở đây, người duy nhất dễ chịu được một chút cũng chỉ có gã Chân Thần Tứ giai kia!

- Tin tức quả nhiên không sai! Triệu Phong còn có rất nhiều trợ thủ thực lực cường đại! Cho dù là gặp phải Chân Thần Ngũ giai, hắn cũng có sức đánh một trận!

Gã Chân Thần Tứ giai kia tái mặt, trong lòng không ngừng sợ hãi than thở.

Nhưng vào lúc này, Triệu Phong đã vận chuyển nhãn mâu kim sắc, nhìn chằm chằm về phía một gã cường giả Bán Thần gần đó, trực tiếp thi triển đồng thuật Huyễn đạo.

Gã Bán Thần kia đối mặt với đồng thuật Huyễn đạo của Triệu Phong, căn bản không có chút lực lượng chống lại nào, hai mắt mờ mịt chậm

rãi bước về phía Triệu Phong. Sau đó hắn đem trận pháp Truyền Tống Trận kích hoạt, đem đám người Triệu Phong, truyền tống rời khỏi nơi đây.

o0o

Sau khi truyền tống rời đi, Triệu Phong lại tiếp tục tìm đến một thế lực Tứ tinh kế tiếp, mạnh mẽ sử dụng Truyền Tống Cổ Trận di chuyển.

Sau đó, cứ như vậy, Triệu Phong liên tục sử dụng Không Gian Thuấn Di, mượn dùng Truyền Tống Trận của những thế lực Tứ tinh dọc theo đường đi.

Chỉ mấy ngày sau, Triệu Phong đã đi tới khu vực biên cảnh của Cổ Lũng Vực.

- Mau thôi động Truyền Tống Trận!

Triệu Phong đứng trên trận đài, sử dụng đồng thuật Huyễn đạo, khống chế một gã thành viên thế lực Tứ tinh nơi này.

Mà tất cả mọi người xung quanh cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn Triệu Phong cùng mấy người bên cạnh hắn, không dám động thủ.

- Sau khi sử dụng Truyền Tống Trận này, ta liền triệt để rời khỏi Cổ Lũng Vực rồi!

Triệu Phong thấp giọng thầm nói.

Nhưng ngay vào lúc này, tại chân trời xa xa chợt xuất hiện tử vân cuồn cuộn, vòm trời nhất thời tràn ngập một tầng quang hoa màu tím sẫm. Thiên địa phảng phất như biến thành bóng đêm tử sắc.

- Cường giả Cổ Thần tới rồi!

Trong lòng Triệu Phong thoáng chấn động.

Hắn chủ động bại lộ hành tung, mạnh mẽ mượn dùng Truyền Tống Trận của một vài thế lực Tứ tinh, tuy rằng có thể tăng nhanh tốc độ hành trình, nhưng cũng đồng thời tăng nhanh tốc độ cường giả Cổ Thần đuổi tới.

Soạt vù!

Trận pháp Truyền Tống Trận dưới chân Triệu Phong đã phác họa ra hoàn chỉnh, một tầng hư quang ngân sắc lóe lên, bao phủ Triệu Phong vào bên trong.

- Mau ngăn cản hắn!

Người vừa tới chính là một Tiểu đội của Cổ Thần Tử Dạ Điện!

Bọn chúng cũng không ngờ rằng Triệu Phong lại chủ động bại lộ thân phận, mạnh mẽ mượn dùng Truyền Tống Trận.

Nhưng vào lúc này, phụ cận Triệu Phong chợt có một tòa Truyền Tống Trận cũng sáng lên.

Bằng vào Không Gian Áo Nghĩa cao thâm, Triệu Phong có thể cảm thụ được, lại một gã cường giả Cổ Thần sắp sửa truyền tống tới đây!

- Mau xuất thủ, phá hư Truyền Tống Trận!

Đám thành viên của thế lực Tứ tinh này thấy cường giả Cổ Thần của Tử Dạ Điện đã tới, nhất thời không để ý tới sinh tử, trực tiếp xuất thủ.

Nhưng mà, công kích của bọn chúng căn bản không phá được tầng phòng hộ của đám người Triệu Phong!

Bá!

Thân ảnh mấy người Triệu Phong nhanh chóng biến mất bên trên Truyền Tống Cổ Trận.

Thời điểm đám người Triệu Phong vừa xuất hiện trên một tòa Truyền Tống Trận ở phía khác, hắn liền trực tiếp huy động song quyền, công kích mãnh liệt tất cả đám Truyền Tống Trận ở phụ cận, triệt để phá hủy tất cả các Truyền Tống Trận còn lại.

Chương 1235: Hắc thiên đuổi tới

Sau khi Triệu Phong phá hủy toàn bộ những Truyền Tống Trận ở phụ cận, lúc này hắn mới thở phào nhẹ nhõm một cái.

Hiện tại hắn đã triệt để ly khai Cổ Lũng Vực, tới được Thiên Vận Vực!

Thế nhưng, điều này cũng không chứng minh rằng Triệu Phong đã triệt để an toàn, chỉ có thể nói hắn đã chạy thoát khỏi thời điểm nguy cơ lớn nhất.

- Ngươi là… Triệu Phong!

Lúc này, xung quanh tòa Truyền Tống Trận này, ba gã thủ vệ chợt kêu lên kinh hãi.

Tuy rằng nơi đây cũng không thuộc phạm vi của Cổ Lũng Vực, nhưng mà nơi này là khu vực giao giới với Cổ Lũng Vực, Triệu Phong gây ra động tĩnh lớn như vậy tại Cổ Lũng Vực, bọn chúng tự nhiên cũng biết được một vài tình huống.

Đương nhiên, người của Thiên Vận Vực cũng không ai ngờ tới Triệu Phong lại có thể chạy thoát khỏi sự truy sát của rất nhiều thế lực Cổ Lũng Vực như vậy.

Nghe đồn Triệu Phong đã đạt được một kiện chí bảo của Cổ Lũng Vực, đồng thời còn giam cầm Chuẩn Thần thiên kiêu, cường giả Chân Thần của hơn mười cái thế lực, khiến cho cả Cổ Lũng Vực

chấn động trước giờ chưa từng có.

Trong lòng ba gã thủ vệ không khỏi phỏng đoán, Triệu Phong đến cùng đã lấy được loại bảo vật như thế nào? Nhưng cũng chỉ là suy nghĩ một chút mà thôi. Ba người bọn họ chỉ mới là cường giả Bán Thần, Triệu Phong chỉ cần búng tay một cái liền có thể giết chết bọn họ rồi.

Ngay vào lúc này, từ trong đám cung điện liên miên to lớn ở phương xa chợt bay ra hơn mười đạo quang hoa bạch sắc. Đám người này đều là cường giả cao tầng của thế lực này. Bọn họ cảm thụ được chấn động kinh người truyền tới từ vị trí đám Truyền Tống Trận, liền trực tiếp chạy tới đây.

- Đi!

Triệu Phong thu đám người Diệt Thế Hắc Giao Long vào không gian bên trong Trường bào Thời Không, trực tiếp Thuấn di rời khỏi.

Khoảng cách Triệu Phong truyền tống tới cũng không tính quá xa, cho dù hắn đã phá hủy toàn bộ Truyền Tống Trận ở nơi này, nhưng đám Cổ Thần của Cổ Lũng Vực không bao lâu nữa cũng có thể chạy tới nơi này.

- Không Gian Thuấn Di? Triệu Phong!

Trong lòng gã Tộc trưởng của thế lực này nhất thời chấn động.

Hắn thân là Chân Thần Tứ giai, nhưng vẫn không cách nào thi triển Không Gian Thuấn Di, bởi vậy Triệu Phong muốn đi, ở đây không người có thể ngăn cản được hắn. Huống hồ, bọn chúng cũng không dám ngăn cản!

- Ngươi đem chuyện này bẩm báo lên trên đi!

Gã Tộc trưởng nói với một gã nam tử trung niên bên cạnh mình.

Thiên Vận Vực không thù không oán với Triệu Phong, nhưng Triệu Phong thân mang chí bảo, bởi vậy không ai là không có hứng thú với hắn!

Mà một chuyện tình trọng yếu như vậy, tự nhiên phải báo cáo lên cho thế lực bên trên biết. o0o

Sau khi phóng chạy hơn mấy trăm vạn dặm, Triệu Phong mới hơi chút thở phào nhẹ nhõm.

- Cho dù truy binh của Cổ Lũng Vực đuổi tới Thiên Vận Vực, muốn tìm ta cũng không phải chuyện dễ dàng!

Trong lòng Triệu Phong hơi chút ổn định lại, giảm bớt tốc độ phi hành.

Những thế lực mà Triệu Phong đắc tội, toàn bộ đều nằm trong Cổ Lũng Vực. Ở nơi này, chỉ cần Tử Dạ Điện ra lệnh một tiếng, một phần ba thế lực của Cổ Lũng Vực đều đều sẽ nghe theo hiệu lệnh của Tử Dạ Điện.

Nhưng mà đến Thiên Vận Vực thì lại bất đồng, Tử Dạ Điện hoàn toàn không ảnh hưởng được tới những thế lực ở bên này.

- Bất quá, Thiên Vận Vực cùng Cổ Lũng Vực liền kề nhau, tin tức ta thân mang trọng bảo, một vài đại thế lực nơi này hẳn cũng sẽ biết!

Sắc mặt Triệu Phong ngưng trọng.

Không ai lại không có hứng thú với trọng bảo cả, cho dù là những người không cừu không oán với Triệu Phong, nếu như biết trên người Triệu Phong mang theo trọng bảo, nhất định cũng sẽ xuất thủ không chút do dự.

Cho nên, cho dù Triệu Phong đã tới được Thiên Vận Vực, nhưng vẫn như cũ cần phải hành sự khiêm tốn. Bởi vậy, Triệu Phong vẫn như cũ tuyển chọn mượn dùng Truyền Tống Trận của các thế lực Tứ tinh bình thường, chậm rãi chạy đi.

Sau khi chạy đi được một đoạn khoảng cách khá xa, Triệu Phong mới dám đi vào các Giao Dịch Linh Điện ở phụ cận, tiến hành nghỉ ngơi khôi phục. o0o

Một ngày nọ, bên trong Tu Luyện Tháp của một cái Giao Dịch Linh Điện tại khu vực Tây bộ Thiên Vận Vực, Triệu Phong tùy tiện chọn một gian mật thất tu luyện, sau đó trực tiếp tiến vào không gian bên trong Trường bào Thời Không.

- Chủ nhân, không biết ngài có thể xuất ra một chút Áo Nghĩa Chi Tinh, để cho ta đề thăng một chút Hỏa Chi Áo Nghĩa hay không?

Ngữ khí Diệt Thế Hắc Giao Long cầu khẩn nói.

- Không thành vấn đề!

Triệu Phong lên tiếng.

Càng về sau, Diệt Thế Hắc Giao Long muốn khôi phục tu vi, tài nguyên trân tài tiêu hao cũng càng nhiều hơn. Chẳng thà cấp cho hắn một mớ Áo Nghĩa Chi Tinh, giúp hắn đề thăng thực lực, để cho Diệt Thế Hắc Giao Long tự mình chậm rãi tu luyện, khôi phục lại tu vi.

Mà lúc này, ánh mắt Triệu Phong khẽ nhìn sang một bên, sắc mặt đột nhiên ngẩn ra.

Bởi vì, hắn nhìn thấy một quả trứng!

Triệu Phong căn bản không nhớ nổi, trong đám trân tài tu luyện của mình lại có một quả trứng như vậy.

Nhưng mà rất nhanh Triệu Phong liền nhớ ra, màu sắc cùng hoa văn của quả trứng này cực kỳ giống với quả trứng trước đây Triệu Phong đã lấy được từ trong Thí luyện Phù Loan (*).

(*) Thí luyện lúc còn ở Hiểu Nguyệt Tông

Khác nhau duy nhất chính là, thể tích của quả trứng hiện tại này hơi lớn hơn một chút.

- Đây là… Tiểu tặc miêu sao?

Sắc mặt Triệu Phong đột nhiên biến đổi. Trước đây, hắn đã phát hiện ra tình huống của Tiểu tặc miêu có chút không đúng. Không nghĩ tới lần này hắn tiến vào đây, Tiểu tặc miêu đã biến thành một quả trứng!

- Không sai!

Diệt Thế Hắc Giao Long gật đầu, có chút cổ quái liếc nhìn quả trứng này một cái. Trước đây, thời điểm khi Tiểu tặc miêu biến thành quả trứng, cũng đã dọa cho hắn khiếp sợ không ít, tỉ mỉ quan sát một đoạn thời gian rất dài.

- Lẽ nào Tiểu tặc miêu muốn đột phá Thiên giai Thần vị thì cần phải biến thành một quả trứng sao?

Triệu Phong có chút không biết phải nói gì.

Trước đây Tiểu tặc miêu đã từng đề cập qua, nó sắp sửa đột phá Thiên giai Thần vị. Nhưng trước đây Triệu Phong cũng không suy nghĩ quá nhiều.

Nhưng mà Triệu Phong không nghĩ tới, Tiểu tặc miêu muốn đột phá Thần vị, lại phải biến thành một quả trứng như vậy. Triệu Phong cũng chưa từng nghe qua một chủng tộc Thái Cổ nào, lúc đột phá Thần vị lại biến thành một quả trứng cả. Bởi vậy trong lòng hắn cũng có chút khiếp sợ, hiếu kỳ.

Ông!

Triệu Phong nhịn không được, vận chuyển Tả Mâu, nhìn trộm quả trứng này.

- Chướng ngại thật lớn!

Sắc mặt Triệu Phong chấn động. Nhìn thấu thị quả trứng này, trở ngại hoàn toàn không thua gì so với nhìn thấu thị tòa cung điện tinh thể ngũ sắc trước đây.

Ngay lúc này, sâu bên trong linh hồn của Triệu Phong chợt truyền đến một trận ba động nhàn nhạt.

Ba động này chính là đến từ liên hệ khế ước Linh sủng giữa Triệu Phong với Tiểu tặc miêu. Triệu Phong có thể cảm giác được, tâm tình Tiểu tặc miêu có ý tứ phản kháng.

Vì thế, Triệu Phong không tiếp tục nhìn thấu thị quả trứng do Tiểu tặc miêu biến hóa thành này nữa.

Bá!

Trong tay Triệu Phong, xuất hiện một quả cầu tinh thể ngũ sắc, bên trong chứa đựng một tòa cung điện tinh thể ngũ sắc.

Ý niệm Triệu Phong khẽ động, liền tiến vào trong đó.

Ngay khoảnh khắc hắn xuất hiện bên trong tòa cung điện kia, vô số công kích rợp trời rợp đất lập tức thổi quét về phía Triệu Phong. Mà hắn sớm đã nhìn thấu tất cả, ngay thời điểm hắn tiến vào trong này, đã vận chuyển lực lượng Áo nghĩa bên trong cung điện, bảo vệ xung quanh chính mình.

- Mau thả ta ra!

- Thả chúng ta ra ngoài!

- …

Bên trong cung điện truyền tới từng đợt tức giận rít gào điên cuồng. Bị Triệu Phong giam giữ lâu như vậy, tất cả đều khó có thể bảo trì được tâm tình tốt đẹp.

- Ngươi quá coi thường Tử Dạ Điện rồi! Không bao lâu nữa, ngươi nhất định sẽ bị cường giả Tử Dạ Điện bắt được! Đến lúc đó, ngươi chính là sống không bằng chết!

Ánh mắt Tử Phong Chuẩn Thần của Tử Dạ Điện lạnh lùng nhìn chằm chằm Triệu Phong. Hắn vẫn luôn tin tưởng, Triệu Phong nhất định sẽ bị Tử Dạ Điện bắt được. Lúc đó, tòa cung điện tinh thể ngũ sắc này cũng sẽ rơi vào trong tay Tử Dạ Điện!

- Đã quên nói cho các ngươi biết, hiện tại ta đang ở Thiên Vận Vực!

Triệu Phong khẽ cười nói, sau đó đi tới một bên.

- Cái gì? Thiên Vận Vực?

- Ngươi không ngờ có thể ly khai Cổ Lũng Vực!

- …

Đám cường giả bị giam cầm bên trong cung điện, tâm thần nhất thời tan vỡ. Ngay cả một vài cường giả của Tử Dạ Điện, trong mắt nhất thời cũng tuôn ra thần sắc tuyệt vọng.

Triệu Phong từ các nơi của cung điện tinh thể ngũ sắc dễ dàng gỡ xuống một vài khối Áo Nghĩa Chi Tinh, sau đó trực tiếp rời khỏi.

Sau khi giao một vài khối Áo Nghĩa Chi Tinh cho Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Phong đi tới chỗ Triệu Vạn ở bên cạnh, đưa cho hắn rất nhiều Áo Nghĩa Chi Tinh ẩn chứa Ngũ Hành Áo Nghĩa.

Bản thân mang Vạn Tượng Chi Mâu, sự trợ giúp của những Áo Nghĩa Chi Tinh này đối với Triệu Vạn mà nói, thậm chí còn vượt qua Triệu Phong một chút.

Khoanh chân ngồi xuống, Triệu Phong cũng bắt đầu sử dụng Áo Nghĩa Chi Tinh tiến hành tu luyện. Hắn vừa nắm Áo Nghĩa Chi Tinh trong tay, liền cảm giác được Ngũ Hành Áo Nghĩa tràn ngập trong não hải, tùy ý cho tinh thần ý chí của hắn thể nghiệm cảm ngộ.

- Hiệu quả thật kinh người!

Trong lòng Triệu Phong có chút kinh hỉ.

Không mất bao lâu, hắn đã có thể cảm giác Ngũ Hành Áo Nghĩa của chính mình đều có tinh tiến thật lớn.

Áo Nghĩa Chi Tinh là vật phẩm tuyệt giai dùng để tu luyện Áo nghĩa. Cho dù là Áo Nghĩa Chi Tinh cấp thấp nhất, cũng chỉ có cường giả Cổ Thần mới có thể ngưng tụ ra được. Cho nên các thế lực Tứ tinh bình thường, căn bản không có khả năng có được Áo Nghĩa Chi Tinh!

Mà một vài thế lực Tứ tinh rưỡi, số lượng Áo Nghĩa Chi Tinh có được cũng cực nhỏ, thông thường cũng chỉ cấp cho những thiên tài đứng đầu trong thế lực sử dụng.

Đồng thời với việc tu luyện Ngũ Hành Áo Nghĩa, Triệu Phong cũng phân ra rất nhiều ý niệm, tu luyện những phương diện khác.

Một chuyến Cổ Lũng Vũ Hội lần trước, Triệu Phong đã tao ngộ rất nhiều nguy cơ. Dưới sự áp bách sinh tử, tiềm lực của hắn cũng được nghiền ép ra một bậc, hiện tại tu luyện như nước chảy mây trôi, thực lực không ngừng dâng lên. o0o

Một tháng sau, Triệu Phong rời khỏi nơi đây, tiếp tục chạy đi.

Hàn Ngưng Nhi cũng hiểu rõ ràng, đoạn thời gian hiện tại vẫn chưa thể thoát khỏi nguy hiểm. Nàng cũng không muốn làm liên lụy tới Triệu Phong, cho nên vẫn luôn ở lại trong Tiểu Thế giới Huyễn Thành của Triệu Phong. o0o

Năm năm sau…

Tại khu vực Trung bộ Thiên Vận Vực, bên ngoài một tòa Giao Dịch Linh Điện do Quỷ Hà Tộc chưởng quản, một nam một nữ phiêu nhiên đi tới, dẫn tới sự để ý của một đám người ở phụ cận.

Hai người này, tự nhiên chính là Triệu Phong cùng Hàn Ngưng Nhi. Hai người đã chạy tới khu vực Trung bộ của Thiên Vận Vực, cũng không cần phải che che giấu giấu nữa. Mà hiện tại Triệu Phong cũng không cần chạy đi bất kể ngày đêm như trước đây, thỉnh thoảng sẽ đi tới Giao Dịch Linh Điện, nghỉ ngơi thư giãn hồi phục một chút.

- Nữ tử này thật đẹp a!

Một vài gã cường giả các tộc chuẩn bị tiến vào Giao Dịch Linh Điện, đã bị vẻ đẹp cùng khí chất của Hàn Ngưng Nhi hấp dẫn. Mà cũng có một vài nữ tử ở đây, lại nhìn về phía Triệu Phong, trong mắt hiện lên một tia dị sắc mê ly.

Triệu Phong hiện tại, so với lúc vừa mới rời khỏi Cổ Lũng Vực, chỉnh thể thực lực đã có sự đề thăng cực lớn.

Rõ ràng nhất chính là, Ngũ Hành Áo Nghĩa của Triệu Phong đều đã bước vào cảnh giới Tam trọng, mà Ngũ Hành Phong Lôi Quyết tầng thứ mười một cũng đã bước vào cảnh giới viên mãn.

Bằng vào Ngũ Hành Áo Nghĩa toàn bộ đạt tới Tam trọng cùng với Thần lực Ngũ Hành cảnh giới viên mãn, Triệu Phong đã cụ bị năng lực chống lại Chân Thần Ngũ giai!

- Thực lực của ta hiện tại, hẳn là không phân cao thấp với Thiên kiêu mạnh nhất Cổ Lũng Vực, Thôn Thiên Chuẩn Thần!

Thần sắc Triệu Phong lộ ra một tia đắc ý.

Hết thảy thành quả này, đều là nhờ vào tòa cung điện Áo Nghĩa Chi Tinh kia. Cho nên mới nói, Triệu Phong mạo hiểm nguy cơ sinh tử, cướp lấy tòa cung điện tinh thể này, hoàn toàn đáng giá!

Sau khi nộp một lượng Thần Tinh nhất định, Triệu Phong tiến vào Giao Dịch Linh Điện.

Đầu tiên, Triệu Phong tiến hành giao dịch đổi lấy địa đồ khu vực phụ cận. Tiếp theo, hắn lại đi thưởng thức một chút thức ăn mỹ vị của tòa Giao Dịch Linh Điện này.

Nhưng ngay vào lúc này, Cổ Thần Ấn nằm trong Không gian Trữ vật của Triệu Phong bỗng nhiên bắt đầu chuyển động. Những đường tế văn thanh sắc trên đó đột nhiên nhấp nháy trận trận quang trạch trong suốt.

- Chuyện gì xảy ra?

Ý niệm Triệu Phong khẽ động, tiến vào Không gian Trữ vật.

- Đây là… Không tốt!

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến điều gì, thần sắc nhất thời đại biến.

Lúc vừa mới đến Thần vực Man Hoang, Triệu Phong đã quyết định sẽ hạn chế tối đa sử dụng Cổ Thần Ấn, nhưng về sau đã từ từ quên mất cái quyết định kia. Dù sao, theo như hắn nghĩ, địa bàn thế lực của Thiên Phạt Chân Thần kia, có lẽ vẫn còn cách mình rất xa, căn bản không có khả năng tìm được tới đây.

Nhưng mà lúc này, Cổ Thần Ấn lại đột nhiên phát sinh dị biến, giống như là đang cảnh báo vậy, chấn vang trong đầu Triệu Phong.

- Chạy mau!

Triệu Phong trực tiếp thu Hàn Ngưng Nhi vào trong Tiểu Thế giới

Huyễn Thành, chuẩn bị bỏ chạy.

Nhưng ngay vào lúc này, khắp không gian thiên địa bên ngoài trực tiếp tối sầm lại.

Vù vù!

Trong mây mù cuồn cuộn đen như mực truyền ra trận trận thanh âm yêu quỷ phẫn nộ rít gào. Uy thế kinh thiên chấn địa kia khiến cho tất cả mọi người trong Giao Dịch Linh Điện đều phải chấn động toàn thân.

Mà tại trung tâm phiến hắc vụ ngập trời kia, có một gã nam tử trung niên da đen sẫm đang đứng trên đó, khuôn mặt trằn ngập tử văn yêu dị thể hiện ra cảm giác nguy hiểm tà dị.

Người này, chính là Hắc Thiên Cổ Thần!

- Lại có cường giả Cổ Thần đến tòa Giao Dịch Linh Điện này!

- Không biết là vị Cổ Thần nào đến nơi này?

- …

Bên trong Giao Dịch Linh Điện vang lên từng đợt thanh âm trò chuyện nghị luận. Ánh mắt của tất cả mọi người nhìn về phía phương xa, đều mang theo thần sắc sùng kính.

Quỷ Hà Tộc sau lưng tòa Giao Dịch Linh Điện này bất quá chỉ là một thế lực Tứ tinh rưỡi mà thôi, bởi vậy bình thường căn bản rất khó gặp được cường giả Cổ Thần xuất hiện.

Thế nhưng bỗng nhiên lúc này, trận pháp kết giới bốn phía xung

quanh Giao Dịch Linh Điện chợt ầm ầm một tiếng trực tiếp nghiền nát.

- Chuyện gì xảy ra? Sao gã cường giả Cổ Thần kia lại phá hủy trận pháp kết giới?

- Hắn muốn làm gì?

- …

Tất cả mọi người trong Giao Dịch Linh Điện nhất thời thất kinh một trận. Vốn dĩ bọn họ đều cho rằng, gã cường giả Cổ Thần này chỉ đi ngang qua nơi đây mà thôi, nhưng hiện tại xem ra, tình huống có chút không đúng.

- Hắc hắc… chính là ngươi!

Trong tay Hắc Thiên Cổ Thần cầm một khối sắt nhỏ màu đen. Mà ánh mắt của hắn lại nhìn chằm chằm trên người một gã nam tử tóc hoàng kim bên trong Giao Dịch Linh Điện.

Chương 1236: Cổ thần cường hãn

Khắp thiên địa thuần một mảnh tối đen, bên trong đó có vô số u hồn quỷ phách, gào thét rít gào, giống hệt như Địa ngục âm trầm đáng sợ.

Bên trong Giao Dịch Linh Điện, dưới uy áp của Hắc Thiên Cổ Thần, vô số cường giả đều kinh hoàng run rẩy. Bọn chúng có cảm giác, vị Cổ Thần này chính là chúa tể của mảnh thiên địa này, mà tính mạng của bọn họ lại tùy ý để cho đối phương xâm lược.

Sưu!

Ngay vào lúc này, người trấn thủ của Quỷ Hà Tộc bên trong Giao Dịch Linh Điện trực tiếp bay ra.

- Tiền bối, vì sao lại nhằm vào Giao Dịch Linh Điện của Quỷ Hà Tộc chúng ta?

Ánh mắt gã Chân Thần Lục giai trấn thủ Giao Dịch Linh Điện này vô cùng ngưng trọng.

Chín giai Chân Thần, trước Lục giai, chênh lệch giữa mỗi một giai cũng không lớn lắm, rất nhiều cường giả Chân Thần cường hãn của các đại thế lực cũng có thể chống lại đối thủ cao hơn hắn một giai.

Nhưng mà chênh lệch giữa Chân Thần Lục giai cùng Cổ Thần Thất giai, lại vô cùng lớn, giống như khoảng cách giữa trời và đất vậy!

Nhìn về phía gã cường giả Cổ Thần ẩn bên trong hư không tối tăm mông lung, gã Chân Thần Lục giai này cảm giác vô cùng áp lực, tâm thần run rẩy không thôi. Bởi vì hắn nhìn ra được, đối phương là Hắc Yêu Tộc, bài danh thứ 82 trong Thái Cổ Vạn Tộc bảng!

Trong Giao Dịch Linh Điện, Triệu Phong bước chân phóng chạy cũng mạnh mẽ dừng lại!

Hắn căn bản không ngờ tới Cổ Hồn Điện, thế lực sau lưng Thiên Phạt Chân Thần, lần này lại xuất động cường giả Cổ Thần đến đây truy sát hắn.

Triệu Phong từng đối mặt qua một vị Cổ Thần của Tinh Thần Lâu, nhưng mà trực giác nói cho hắn biết, vị Cổ Thần trước mắt này càng khủng bố cường đại hơn rất nhiều.

Oanh vù vù!

Sau lưng Triệu Phong ngưng tụ ra một cặp lôi đình vũ dực, dự định phóng chạy.

- Hừ!

Hắc Thiên Cổ Thần hừ nhẹ một tiếng. Theo tiếng hừ này của hắn, khắp thiên địa cũng ầm ầm nổ vang một trận.

Oanh phanh!

Cặp lôi đình vũ dực ngưng tụ ra sau lưng Triệu Phong liền trực tiếp bị đánh tan!

Đồng thời, Triệu Phong còn gặp phải một cỗ lực lượng Áo nghĩa vô hình trùng kích, thể phách linh hồn cũng gặp phải thương thế nhất

định. Các tòa kiến trúc bốn phía xung quanh Triệu Phong cũng dưới sự trùng kích của lực lượng Áo nghĩa cường đại kia, toàn bộ hóa thành tro bụi!

- Thật cường đại!

Tâm thần Triệu Phong chấn động.

Giờ phút này, hắn cảm giác lực lượng Lôi Điện trong không gian thiên địa không còn sót lại chút nào. Lôi Quang Thiểm Độn của hắn căn bản không thể nào phát huy ra bất cứ tác dụng gì.

Đây chính là lực lượng của Cổ Thần! Thần lực Áo nghĩa của Cổ Thần vô cùng cường đại, có thể gạt bỏ tất cả các lực lượng thuộc tính còn lại ra khỏi mảnh không gian của mình.

Đương nhiên, không chỉ một mình Triệu Phong gặp phải ảnh hưởng của Hắc Thiên Cổ Thần. Một vài người đứng cách Triệu Phong quá gần, thực lực hơi thấp một chút, suýt chút nữa đã bị trực tiếp đánh chết.

- Tiền bối, xin hãy dừng tay!

Gã Chân Thần Lục giai kia có chút buồn bực. Hắn không rõ vì sao Cổ Thần của Hắc Yêu Tộc lại cố ý muốn làm khó Quỷ Hà Tộc như vậy.

- Cút!

Hắc Thiên Cổ Thần quát lớn một tiếng.

Oanh!

Một tầng lốc xoáy hắc sắc vô hình thổi quét thẳng về phía gã Chân

Thần Lục giai kia. Trong nháy mắt, gã Chân Thần Lục giai kia đã bị đánh lui về phía sau mấy ngàn dặm, toàn thân dày đặc vết thương, sắc mặt cực kỳ kinh hoảng.

Sau đó, ánh mắt Hắc Thiên Cổ Thần trực tiếp hạ xuống trên người Triệu Phong.

Thời khắc này, Triệu Phong có cảm giác phảng phất như bị toàn bộ phiến thiên khung này trấn áp, thừa nhận trọng áp cực kỳ khủng bố, thân thể không thể động đậy nổi.

- Nói cho ta biết, Thiên Phạt Chân Thần chết như thế nào?

Hắc Thiên Cổ Thần lạnh lùng hỏi.

Thiên Phạt Chân Thần chính là hậu bối của Hắc Thiên Cổ Thần, mà hắn vẫn luôn thập phần không hiểu nổi, với thực lực của Thiên Phạt Chân Thần cộng thêm Thần khí trong tay, không ngờ nhiệm vụ lại thất bại, hơn nữa còn bỏ mình ở một địa phương bụi bặm, cường giả mạnh nhất còn chưa đạt tới Chuẩn Thần kia nữa.

Bởi vậy, Hắc Thiên Cổ Thần phi thường muốn biết được nguyên nhân.

Triệu Phong nhìn về phía gã Cổ Thần này, sâu trong linh hồn có một loại cảm giác lạnh lẽo vô cùng.

Đối phương đồng dạng cũng là Hắc Yêu Tộc, hơn nữa lại để ý đến Thiên Phạt Chân Thần như vậy, Triệu Phong làm sao dám nói cho đối phương biết, Thiên Phạt Chuẩn Thần là do chính mình giết chết.

Hiện tại, trong lòng Triệu Phong đang không ngừng suy tư phương pháp đào sinh.

Thế nhưng Triệu Phong lại phát hiện, đối mặt với cường giả Cổ Thần cường đại như vậy, chính mình tựa hồ không hề có lực lượng chống lại!

- Chỉ còn cách như vậy!

Ánh mắt Triệu Phong trầm xuống, ý niệm chìm vào sâu bên trong Tả Mâu.

Bá!

Sau một khắc, thân thể Triệu Phong đã biến mất tại chỗ.

- Hửm?

Thần sắc Hắc Thiên Cổ Thần đột nhiên kinh ngạc, nhưng lập tức lại lộ ra nụ cười tà dị.

- Không nghĩ tới ngươi còn sở hữu một không gian cao cấp như vậy! Tuy rằng phiến không gian này vô cùng phù hợp với không gian của Thần vực Man Hoang, hầu như ẩn nấp hoàn mỹ vào trong không gian của Thần vực Man Hoang, nhưng mà ngươi cho rằng ta không làm gì được ngươi sao?

Hắc Thiên Cổ Thần cười quái dị một tiếng, dáng vẻ thoạt nhìn thập phần cao hứng.

Vốn dĩ hắn chạy tới truy sát Triệu Phong chỉ vì muốn lấy lại Cổ Thần Ấn, nhưng bây giờ có thể thu hoạch một cái không gian cao cấp như vậy, làm sao không khiến cho hắn vui vẻ được?

- Để cho ngươi kiến thức một chút lực lượng của Cổ Thần a!

Hắc Thiên Cổ Thần ngửa mặt lên trời cười lớn, cả người toát ra yêu khí đằng đằng.

- Chạy mau!

Bên trong Giao Dịch Linh Điện, vô số cường giả lập tức phóng chạy ra ngoài. Cổ Thần xuất thủ, chắc chắn là sẽ long trời lở đất, bọn chúng nào dám dừng lại ở phụ cận?

Hắc Thiên Cổ Thần huy mạnh song trảo hắc sắc, nhắm ngay địa phương vừa rồi Triệu Phong biến mất, trảo mạnh một cái.

Khoảnh khắc này, tất cả lực lượng trong thiên địa nhất thời tụ tập lại chỗ địa phương Triệu Phong đã biến mất kia.

Oanh vù vù!

Cỗ công kích cường hãn kia ẩn chứa lực lượng Không Gian Áo Nghĩa cao cấp, hung hăng đánh vào trong hư không, khiến cho không gian xuất hiện một cỗ chấn động kịch liệt.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Tả Mâu Triệu Phong đột nhiên truyền đến một trận đau đớn mãnh liệt.

- A! Người này thật cường đại!

Triệu Phong nhất thời ôm chặt lấy Tả Mâu.

Lúc còn ở Thiên Vũ Đảo, mấy tên Chân Thần kia kiến thức hẹp hòi, ngay cả Không Gian Thuấn Di cũng không biết, Triệu Phong trốn vào Mộng Cảnh Thái Cổ, bọn chúng tự nhiên không thể làm gì được.

Nhưng mà Hắc Thiên Cổ Thần của Cổ Hồn Điện này, chính là tồn tại xuất sắc trong Cổ Thần, thân mang Không Gian Áo Nghĩa cao cấp, có thể phát hiện ra Triệu Phong. Đồng thời hắn thi triển ra công kích mang tính hủy diệt, chấn động hư không, có thể xỏ xuyên qua, công kích đến phiến không gian mà Triệu Phong đang ẩn núp.

Mà Mộng Cảnh Thái Cổ lại chính là không gian bản nguyên của Thần Mâu Triệu Phong, bởi vậy có thể tạo thành thương tổn cho Thần Mâu của Triệu Phong.

Bá!

Triệu Phong phủ lên Trường bào Thời Không, rời khỏi Mộng Cảnh Thái Cổ.

Xung quanh địa phương Triệu Phong xuất hiện vẫn còn lưu lại không gian ba động kịch liệt, không thể nào trực tiếp Thuấn di.

Ngay lúc Triệu Phong chuẩn bị một lần nữa thử phóng chạy, hắn chợt phát hiện ra, phía phương xa tựa hồ có chút dị dạng!

- Hửm? Trường bào Thời Không!

Trên mặt Hắc Thiên Cổ Thần lộ ra thần sắc kinh hỉ.

Xem ra chuyến đi này cũng không có lãng phí a!

Vù vù!

Hắc Thiên Cổ Thần giơ cánh tay trái lên chuẩn bị giết chết Triệu Phong, cướp đi hết thảy mọi thứ trên người hắn.

- Ta biết rõ Thiên Phạt Chân Thần chết như thế nào!

Nhưng ngay vào lúc này, Triệu Phong bỗng nhiên mở miệng.

- Nói!

Sắc mặt Hắc Thiên Cổ Thần ngưng đọng.

- Hắn là bị ta giết chết!

Triệu Phong cười ha hả.

- Ngươi muốn chết!

Sắc mặt Hắc Thiên Cổ Thần đại biến, giống như một tên hung thần lệ quỷ vậy. Hắn có cảm giác vừa rồi Triệu Phong chính là đã đùa giỡn hắn.

Mà ngay tại thời điểm Hắc Thiên Cổ Thần chuẩn bị giết chết Triệu Phong, thì…

- Ngươi không thể giết ta!

Triệu Phong một lần nữa cười nói.

- Tiền bối Cổ Thần trong tộc ta đã đến, ngươi nhất định phải chết!

Ánh mắt Triệu Phong liếc nhìn về phía phương xa.

Ngay vào lúc này, một cỗ uy áp thiên địa thuộc về Cổ Thần đột nhiên hàng lâm.

Từ phía chân trời xa xa, ba đạo thân ảnh đang rất nhanh bay về phía này. Kẻ cầm đầu, toàn thân lấp lánh ngân quang tử ngọc, trong tay

cầm một cái Sưu Tra Nghi, tần suất nhấp nháy của quang cầu tinh thể trên Sưu Tra Nghi đã nhanh chóng đến mức tận cùng.

Người tới, chính là Dạ Long Cổ Thần của Tử Dạ Điện!

Mấy năm trước, Triệu Phong thành công chạy ra khỏi Cổ Lũng Vực, Tử Dạ Điện, một trong ba đại thế lực Ngũ tinh của Cổ Lũng Vực, mặt mũi hoàn toàn mất sạch! Vì vậy, sau khi cao tầng Tử Dạ Điện trải qua thương nghị, đã phái ra mấy Tiểu đội, âm thầm tiến vào Thiên Vận Vực, tiến hành lục soát bí mật.

Mà Tiểu đội của Dạ Long Cổ Thần chính là một Tiểu đội trong số đó.

Bọn chúng liệu định, Triệu Phong cho là mình đã thoát khỏi truy sát, nhất định sẽ thả lỏng cảnh giác. Bởi vậy, địa điểm mà các đội ngũ của Tử Dạ Điện lục soát chủ yếu là trong các Giao Dịch Linh Điện.

Trùng hợp, thời điểm Dạ Long Cổ Thần sắp tiếp cận tòa Giao Dịch Linh Điện này, Sưu Tra Nghi đột nhiên có tình huống.

- Hai cường giả Cổ Thần, dường như đều không phải là người của Thiên Vận Vực! Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Trong lòng gã Chân Thần Lục giai tọa trấn Tòa Giao Dịch Linh Điện này kinh nghi bất định, khẽ lui về phía sau.

Cùng lúc đó, các cường giả trong Giao Dịch Linh Điện ở gần đó đều đã tránh ra rất xa.

- Cổ Thần, Hắc Yêu Tộc!

Ánh mắt Dạ Long Cổ Thần khẽ ngưng đọng, nhìn chằm chằm về phía Hắc Thiên Cổ Thần.

- Hỏng bét! Không nghĩ tới lại để cho Cổ Thần của Thiên Vận Vực bắt được Triệu Phong trước!

Dạ Long Cổ Thần âm thầm truyền âm cho hai gã Chân Thần khác của Tử Dạ Điện.

- Bảo vật trên người Triệu Phong, tuyệt đối không thể rơi vào trong tay những Cổ Thần khác!

Một gã Chân Thần Lục giai còn lại truyền âm nói.

Bọn chúng cho rằng, Hắc Thiên Cổ Thần bắt giữ Triệu Phong là bởi vì tòa cung điện tinh thể ngũ sắc kia.

Nhưng mà kiện bảo vật này quá mức trân quý, Tử Dạ Điện tuyệt đối không thể để cho các thế lực khác đạt được. Hơn nữa bọn chúng vì muốn vãn hồi mặt mũi của Tử Dạ Điện, cũng không thể tay không mà quay về.

- Một lát nữa ta sẽ ngăn cản hắn, các ngươi cấp tốc đánh chết Triệu Phong, sau đó lui lại!

Dạ Long Cổ Thần truyền âm cho hai gã Chân Thần kia.

- Tử Dạ Tộc, các ngươi hẳn là không có quan hệ gì với tên tiểu tử này a?

Sắc mặt Hắc Thiên Cổ Thần hơi trầm xuống.

Theo như hắn thấy, huyết mạch của Triệu Phong không phải là huyết mạch Tử Dạ Tộc, không có khả năng là người của Tử Dạ Tộc.

Nhưng ngay đúng lúc này, Dạ Long Cổ Thần đã trực tiếp phóng thẳng về phía hắn.

- Muốn chết!

Hắc Thiên Cổ Thần nhất thời giận dữ.

Lúc Hắc Thiên Cổ Thần hành sự ở những Vực khác, vẫn luôn thu liễm tính tình, hiện tại một gã Cổ Thần của Tử Dạ Tộc, không ngờ lại dám trực tiếp xuất thủ với hắn như vậy.

Ở đằng xa, Triệu Phong kinh hỉ cười lớn. Hắn cũng không biết bởi vì nguyên nhân gì mà cường giả Cổ Thần của Tử Dạ Điện lại trực tiếp xuất thủ với Hắc Thiên Cổ Thần như vậy. Nhưng đây tuyệt đối là cơ hội tốt nhất của hắn.

Hưu!

Bởi vì nguyên nhân không gian không ổn định, cho nên Triệu Phong không thể thi triển Thuấn di được, chỉ có thể trực tiếp phi độn chạy đi.

Nhưng ngay đúng lúc này, hai cường giả Chân Thần còn lại của Tử Dạ Điện đã trực tiếp giết thẳng về phía Triệu Phong.

- Tiểu tử, chết đi cho ta!

Hắc Thiên Cổ Thần sát ý đã quyết, mặc kệ công kích của Dạ Long Cổ Thần, trảo mạnh một cái về phía Triệu Phong.

Oanh vù vù!

Chỉ thấy một đạo toàn phong cự trảo tử hắc sắc chợt xé rách thiên

khung, nghiền áp về phía Triệu Phong.

- Gã Cổ Thần này, thật mạnh!

Thần sắc hai cường giả Chân Thần của Tử Dạ Điện cả kinh, lập tức tránh lui về phía sau.

- Chờ tiểu tử kia chết rồi, mới trực tiếp lục soát đồ vật trên người hắn!

Gã nam tử trung niên mỉm cười nói.

- Ừm!

Nàng mỹ phụ da tím còn lại gật đầu.

Oanh phanh!

Một trảo của Hắc Thiên Cổ Thần đã bao phủ toàn thân Triệu Phong trong đó.

- Có chút không đúng!

Gã nam tử trung niên kia khẽ nhíu mày.

Yên vụ tử hắc sắc chậm rãi tản đi, một tòa cung điện tinh thể ngũ sắc bay trở lại trong tay Triệu Phong. Mà Triệu Phong thì hóa thành một đạo lưu quang kim sắc, bỏ chạy về phía viễn phương.

- Mau đuổi theo!

Thần sắc mỹ phụ da tím kia đại biến, trực tiếp đuổi theo.

Thế nhưng, sau khi Triệu Phong chạy được một khoảng cách, liền trực tiếp thi triển Không Gian Thuấn Di, biến mất không thấy đâu nữa.

Mà bên kia, Hắc Thiên Cổ Thần cùng Dạ Long Cổ Thần đã khai chiến.

Một khắc này, cả thiên địa trong phương viên vạn dặm tràn đầy hào quang tử hắc sắc.

- Thật mạnh!

Sắc mặt Dạ Long Cổ Thần cả kinh. Đều là cường giả Cổ Thần, nhưng thực lực của đối phương so với hắn còn mạnh hơn rất nhiều!

- Tiểu tử kia lại không chết?

Lúc này Thần thức Hắc Thiên Cổ Thần đảo qua phía Triệu Phong một cái, phát hiện có cái gì đó không đúng.

Một chiêu vừa rồi hắn đánh ra, Triệu Phong nhất định hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Nhưng mà kết quả, không biết Triệu Phong đã dùng thủ đoạn gì đón đỡ được, lại xoay người bỏ chạy.

Bên kia, Triệu Phong sau khi sử dụng cung điện tinh thể ngũ sắc đón đỡ một kích của Hắc Thiên Cổ Thần, mặc lên người Trường bào Thời Không, liên tục thi triển Thuấn di bỏ chạy.

Mà sau lưng hắn, hai gã cường giả Chân Thần Ngũ giai của Tử Dạ Điện, trình độ Không Gian Áo Nghĩa thấp hơn Triệu Phong không ít, vừa không có loại bảo vật Trường bào Thời Không này, dần dần đã

mất đi bóng dáng của Triệu Phong. o0o

Bá!

Trong hư không đột nhiên hình thành một đạo sóng gợn, thân hình Triệu Phong từ trong đó trực tiếp nhảy ra.

- Xem ra, ta đã quá khinh suất rồi! Không nghĩ tới Tử Dạ Điện vẫn còn chưa chịu buông tha! Bất quá cũng nhờ có bọn chúng, mới giúp ta giải quyết được gã Cổ Thần Cổ Hồn Điện phiền phức kia…

Sắc mặt Triệu Phong âm trầm, tiếp tục viễn độn.

Thời điểm phóng chạy, ý niệm Triệu Phong tiến vào trong Không gian Trữ vật, xuất ra Phong Thần Thạch, trấn áp Cổ Thần Ấn lại.

Chương 1237: Đến Tử Linh Vực

Sau khi Triệu Phong còn sống dưới một kích của Hắc Thiên Cổ Thần, ngoài ý muốn đào tẩu, hai gã Cổ Thần bắt đầu câu thông với nhau. Lập tức, tất cả mọi chuyện liền sáng tỏ.

- Lần này là ta đường đột rồi!

Dạ Long Cổ Thần thoáng chút áy náy nói. Mới vừa rồi là do hắn xuất thủ trước.

- Hóa ra tên tiểu tử này còn dám trộm vật phẩm của Cổ Hồn Điện a!

Dạ Long Cổ Thần tiếp tục nói.

Đương nhiên, hắn thật sự cũng không tin thưởng thuyết pháp này của Hắc Thiên Cổ Thần. Hiện tại Triệu Phong chỉ mới là Chuẩn Thần, trước đây làm sao có thể từ Vực của Cổ Hồn Điện chạy tới Cổ Lũng Vực, lại còn trộm đi đồ vật của Cổ Hồn Điện được?

Bất quá Dạ Long Cổ Thần chỉ cần biết rằng, mục đích của Hắc Thiên Cổ Thần không phải là tòa cung điện tinh thể ngũ sắc kia là được.

- Không tốt! Tiểu tử kia chạy thoát rồi!

Dạ Long Cổ Thần nhận được truyền âm của hai cường giả Tử Dạ Điện còn lại, sắc mặt nhất thời phẫn nộ.

Hai gã cường giả Chân Thần Ngũ giai mà hắn mang tới, không ngờ

lại bị Triệu Phong bỏ rơi rồi!

Hưu! Hưu!

Hai vị cường giả Cổ Thần trực tiếp Thuấn di đuổi theo.

- Các hạ yên tâm! Trong tay ta có Sưu Tra Nghi đặc chế… Hơn nữa ta còn biết mục đích của tiểu tử kia!

Dạ Long Cổ Thần cười lạnh một tiếng. o0o

Sau khi Triệu Phong sử dụng Không Gian Thuấn Di phóng chạy một đoạn đường, lập tức thay đổi phương hướng.

Phạm vi bao phủ của thần niệm Cổ Thần rất rộng, hơn nữa trong tay Dạ Long Cổ Thần còn có Sưu Tra Nghi. Chỉ cần phương hướng bọn chúng truy tung đại khái tương đồng với phương hướng Triệu Phong bỏ chạy, rất nhanh liền có thể đuổi kịp chính mình.

Trong thời gian này, Triệu Phong vẫn luôn sử dụng Không Gian Thuấn Di chạy đi. Mỗi khi tiêu hao đạt đến cực hạn, sẽ để cho Hàn Ngưng Nhi dùng Sinh Mệnh Chi Mâu giúp mình khôi phục lại.

Một ngày sau, Triệu Phong thoáng dừng lại nghỉ ngơi một chút.

- Cổ Thần! Sớm muộn có một ngày, ta sẽ dẫm nát các ngươi dưới chân mình!

Trong mắt Triệu Phong tràn đầy thần sắc kiên định, nghiến răng nói.

Hiện tại, thực lực của hắn đã không phân cao thấp với Thôn Thiên Chuẩn Thần, Thiên kiêu mạnh nhất của Cổ Lũng Vực. Nếu như Thôn Thiên Chuẩn Thần nắm chắc có thể chứng đạo Thần vị Tứ giai, như

vậy Triệu Phong nhất định cũng có khả năng này!

Trực tiếp chứng đạo Thần vị Tứ giai, ngày sau bước lên con đường Cổ Thần cũng sẽ thuận lợi vô cùng. Nếu không có gì bất trắc xảy ra, hoàn toàn có thể một đường đạt tới Cổ Thần đỉnh phong!

Bởi vậy, Triệu Phong hoàn toàn nắm chắc, chỉ cần hắn có thể sống sót, liền nhất định có thể rửa sạch sự sỉ nhục ngày hôm nay.

- Ngươi nhất định có thể!

Ở một bên, cặp mắt Hàn Ngưng Nhi nhộn nhạo sóng biếc, tiếp tục giúp Triệu Phong trị liệu khôi phục.

Hàn Ngưng Nhi chưa từng thấy qua người nào có thiên phú giống như Triệu Phong vậy. Một đường đi tới, nàng tận mắt chứng kiến kỳ tích của Triệu Phong, nàng hoàn toàn tin tưởng Triệu Phong nhất định có thể làm được.

Sau khi khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, Triệu Phong lại tiếp tục chạy đi.

Lần này, hắn cải biến lộ tuyến, dọc theo đường đi cẩn thận vô cùng.

Dạ Long Cổ Thần có thể gặp được Triệu Phong một cách trùng hợp như vậy, nhất định là biết rõ mục đích cuối cùng của Triệu Phong! Triệu Phong không phải là người ngu, tự nhiên có thể nghĩ đến điểm này, cho nên hắn mới cải biến lộ tuyến. o0o

Trong chớp mắt, hai mươi lăm năm đã trôi qua.

Tử Linh Vực, một trong những Đại vực phồn hoa nhất của Thần vực Man Hoang. Trong Tử Linh Vực có bốn đại thế lực Ngũ tinh, mỗi thế

lực cũng đều vô cùng cường hãn.

Mà một vài khu vực không người trong Tử Linh Vực, hoặc là có hoàn cảnh hung hiểm đặc thù, hoặc là đều bị những Yêu Thần thập phần cường đại chiếm giữ.

Khu vực biên cảnh Tử Linh Vực, trong một phiến cổ lâm dày đặc, từng gốc từng gốc cổ mộc thật lớn đâm thẳng lên tận trời. Từ xa nhìn lại, tầng mây liên miên không dứt kia, giống như là táng lá xanh của phiến cổ lâm này vậy.

Trong cổ lâm hôn ám, một chi đội ngũ sáu người đang cấp tốc chạy nhanh về phía trước.

- Mọi người cẩn thận một chút! Không ít đội ngũ lúc tiến vào Tử Linh Vực, đã bị thua thiệt trong Xuyên Thiên Lâm tại khu vực biên cảnh này rồi!

Một lão giả áo xám, trong tay cầm một cái viên hoàn màu tím sẫm, đi ở phía trước dẫn đường. Hắn một đầu tóc dài màu đỏ sẫm, bên ngoài thân thể cũng có một tầng lân văn tử sắc tương đối rõ ràng.

- Vâng!

Năm người còn lại trong đội ngũ nhất tề gật đầu.

Trong đội ngũ sáu người này, vị lão giả áo xám kia là Chân Thần Tứ giai, còn có hai gã nam tử cường tráng là Chân Thần Tam giai, ba gã thanh niên còn lại đều là Chuẩn Thần.

- Hà thúc, có Ám Hồn Hoàn trong tay ngài, chúng ta làm sao có thể có nguy hiểm gì chứ?

Trong đội ngũ, một nàng thiếu nữ áo đỏ cười đùa nói. Những người còn lại trong đội ngũ cũng cười cười, nhưng không nói gì.

Hà thúc khẽ gật đầu, Thần khí Ám Hồn Hoàn trong tay hắn có khả năng tăng lên phạm vi Thần thức bao phủ, đồng thời có tác dụng che giấu khí tức Thần thức, thuộc về Thần khí loại thăm dò cực kỳ hi hữu.

Nhưng mà chuyện gì cũng không tuyệt đối. Ngoại trừ Thái Cổ Vạn Tộc, cũng không thiếu một vài chủng tộc Yêu Thần thực lực thập phần cường hãn, có được thiên phú thần thông vô cùng cường đại.

- Hửm?

Đúng vào lúc này, sắc mặt Hà thúc khẽ biến. Toàn bộ đội ngũ nhất thời dừng lại.

Rầm rầm!

Rất nhanh, một trận thanh âm oanh long khổng lồ nhanh chóng truyền tới. Cách đội ngũ sáu người này chừng mấy vạn dặm, bốn đạo nhân ảnh đang cấp tốc lao đi.

Bốn người này một đen ba tím, đúng là Hắc Thiên Cổ Thần cùng ba người bọn Dạ Long Cổ Thần. Những nơi bốn người này đi qua, thiên địa phong vân biến sắc, mà hết thảy mọi thứ trở ngại trước mặt bọn họn đều bị cỗ lực trùng kích cường hãn kia đánh tan.

- Grào grào grào!

Khắp nơi bên trong Xuyên Thiên Lâm truyền tới từng đợt thanh âm Yêu thú kinh hãi gào thét. Sau đó, khắp cổ lâm vang lên một trận ầm ầm vang dội liên miên không dứt.

- Tiểu tử kia đến Tử Linh Vực làm gì?

Hắc Thiên Cổ Thần đột nhiên hỏi.

- Nghe nói là đưa Sinh Mệnh Chi Mâu tới đây! Đoán chừng là hắn muốn mượn nhờ Sinh Mệnh Chi Mâu để bám lấy một đại thế lực nào đó a!

Dạ Long Cổ Thần cũng không biết rõ ràng lắm, chỉ có thể suy đoán.

Hưu!

Bốn người này giống như một thanh lợi kiếm xỏ xuyên qua tất cả, trực tiếp xuyên qua Xuyên Thiên Lâm, hủy diệt tất cả mọi thứ dọc đường đi của bọn họ. o0o

Tại phương xa, đội ngũ sáu người kia ngơ ngác đứng lặng tại chỗ.

- Trong bốn người kia, có hai cường giả Cổ Thần!

Hà thúc hít sâu một hơi, lập tức nói.

- Cổ Thần?

Trong đội ngũ, ba gã thanh niên Chuẩn Thần kia hít sâu một hơi, trong mắt lộ ra thần sắc sùng kính.

Bọn họ muốn xuyên qua Xuyên Thiên Lâm, lúc đi đường cần phải phi thường cẩn thận. Nhưng mà đội ngũ hai cường giả Cổ Thần kia lại dùng loại phương thức thô bạo dã man này, toàn lực phi hành, không đếm xỉa tất cả nguy hiểm trên đường.

- Tiếp tục chạy đi!

Đợi sau khi đội ngũ hai cường giả Cổ Thần kia rời đi, Hà thúc trực tiếp nói.

Nhưng mà, sáu người vừa đi tới không bao lâu, liền thả chậm bước chân. Sắc mặt Hà thúc hơi trầm xuống, Thần thức đảo qua phương xa.

- Không xong! Vừa rồi hai cường giả Cổ Thần kia đi qua nơi đây, đã dẫn tới Yêu thú trong Xuyên Thiên Lâm bạo loạn rồi!

Sắc mặt Hà thúc có chút tái nhợt.

- Sao có thể như vậy?

Nàng thiếu nữ áo đỏ trong đội ngũ nhất thời biến sắc, cặp thanh mâu trong suốt long lanh tràn ngập thần sắc sợ hãi.

Vù vù vù!

Dần dần, từng cỗ từng cỗ khí tức yêu lệ hung ác thông thiên từ các nơi lan tràn tới.

- Lui về phía sau! Đợi sau khi Yêu thú bình ổn trở lại mới tiếp tục đi tới!

Hà thúc lập tức hạ lệnh.

Hiện tại toàn bộ Yêu thú trong Xuyên Thiên Lâm đã bị kinh động, tâm tình tương đối nóng nảy. Bọn họ tùy tiện tiến về phía trước, chỉ sẽ rước lấy nguy cơ vô cùng mà thôi.

Sau đó, toàn bộ đội ngũ liền kết thành một đoàn, ba Chuẩn Thần thực lực yếu kém đi ở trung tâm, cả đội ngũ hình thành một cái chỉnh thể, cấp tốc lui nhanh về phía sau.

Ngay vào lúc này, giữa cổ lâm nguyên thủy hôn ám, trong tầng mây giữa bầu trời, đột nhiên xuất hiện mấy đạo thân ảnh khí thế ngập trời.

- Grào!

Một con sư thứu kim sắc thật lớn, mang theo một trận phong bạo kim sắc, đầu tiên kéo tới.

Chỉ thấy Hà thúc kia chợt tiến về phía trước, trong tay xuất hiện một thanh trường kiếm ám hồng sắc, chém ra một đạo sóng gợn viêm nhiệt hơi chút vặn vẹo.

Cùng lúc đó, một vài Yêu thú cường hãn ở những phương vị khác cũng đã mạnh mẽ phóng tới.

Trong đám Yêu thú này, đại đa số chỉ là Yêu Thần Tam giai trở xuống, đơn đả độc đấu đều không phải là đối thủ của Hà thúc, nhưng mà bọn chúng thắng ở số lượng nhiều.

Oanh! Phanh! Oành!

Đội ngũ sáu người một bên ngăn cản sự của tiến công đàn Yêu thú đông đúc, một bên cấp tốc lui về phía sau.

Nhưng ngay tại lúc này, ánh mắt Hà thúc chợt ngưng đọng, nhìn chăm chú về chỗ nào đó bên trong đám mây.

Bỗng nhiên, thiên địa phong vân đột nhiên dũng động, một cự ảnh màu đen giống như một đạo lôi đình hắc sắc đột nhiên từ trong tầng

mây phóng thẳng xuống.

- Không tốt! Là Thuấn Quang Ưng, Yêu Thần Tứ giai!

Hà thúc nhất thời quát lớn.

Trước đây chưa xuất hiện Yêu Thần Tứ giai, hắn còn có thể ổn định được cục diện, hiện tại bọn họ đã không còn bất cứ phần thắng nào nữa.

Sáu người lập tức thi triển ra át chủ bài của mình, một bên kềm chế đám Yêu Thần đông đúc, một bên cấp bách vội vàng lui về phía sau. o0o

Hai tháng sau, hai đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện trong Xuyên Thiên Lâm tại khu vực biên cảnh Tử Linh Vực.

- Cuối cùng cũng tới Tử Linh Vực!

Cặp mắt Triệu Phong lấp lánh tinh quang.

Trải qua hai mươi lăm năm, rốt cuộc hắn cũng xuyên qua ba Đại vực, đi tới Tử Linh Vực. Đây là đoạn lộ trình dài dòng nhất từ trước đến nay mà Triệu Phong từng hành tẩu qua.

Lúc này trên khuôn mặt anh tuấn của Triệu Phong tràn ngập vẻ lãnh đạm, từng góc cạnh đường cong phân minh, thân thể càng lộ vẻ cường tráng. Trong con ngươi thâm thúy trầm tĩnh ẩn giấu một cỗ quang mang sắc bén.

- Ngươi tới Tử Linh Vực là muốn làm gì?

Lúc này, Hàn Ngưng Nhi mỉm cười hỏi. Một đường đi tới, hai người

đã cùng trải qua vô số nguy hiểm sinh tử, quan hệ cũng từ từ rút ngắn lại.

- Tìm người!

Ánh mắt Triệu Phong dõi mắt về phía phương xa.

Hắn cũng không nghĩ tới, Thần vực Man Hoang lại rộng lớn như vậy, muốn tìm một người lại gian nan đến thế. Đã qua lâu như vậy, không biết cuộc sống hiện tại của Vũ Phi trôi qua thế nào?

- A!

Hàn Ngưng Nhi nhìn thấy một tia nhu tình nhàn nhạt hiện lên trong ánh mắt bình đạm thâm thúy của Triệu Phong. Chẳng biết tại sao, trong lòng nàng có chút thất lạc.

Đúng vào lúc này, ánh mắt Triệu Phong khẽ nhướng lên, nhìn về phía xa xa. Hàn Ngưng Nhi cũng thả chậm bước chân, tựa hồ đã nghe thấy cái gì.

- Các hạ, xin hãy cứu giúp chúng ta!

Ngay lúc này, một đạo thanh âm linh hồn đột nhiên phóng thẳng vào trong não hải Triệu Phong.

- Đi!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, lập tức bay thẳng về phía đạo thanh âm kia truyền tới.

Hắn đối với Tử Linh Vực hoàn toàn không biết gì cả, ngay cả địa đồ tin tức cũng không có. Hiện tại đúng lúc, có thể lấy được những thứ

này từ trên người đám người cầu cứu kia.

Đập vào trong mắt hắn, là một đội ngũ do sáu người tạo thành, hiện tại đều đã bị trọng thương, đang bị mười đầu Yêu Thần vây khốn.

- Hai gã Chuẩn Thần?

Trong đội ngũ, hai gã nam tử cường tráng kia đảo mắt qua hai người Triệu Phong, thoáng dừng lại chốc lát trên người Hàn Ngưng Nhi, sau đó lập tức khổ sở nói.

- Tiểu huynh đệ, ngươi đi đi! Nơi này có một đầu Yêu Thần Tứ giai, bốn đầu Yêu Thần Tam giai… Các ngươi không giúp được chúng ta đâu!

Hà thúc nhíu mày, trực tiếp nói. Vừa rồi hắn nhờ vào Ám Hồn Hoàn, từ rất xa đã cảm giác được có người đi ngang qua phụ cận, mới truyền âm tiến hành cầu cứu. Lại không nghĩ rằng, đối phương chỉ là hai gã Chuẩn Thần!

Những người còn lại nhìn về phía hai người Triệu Phong, sắc mặt vui mừng cũng nhất thời trầm xuống.

Từ hai tháng trước đây, bọn họ đã bị đám Yêu Thần này cuốn lấy, như thế nào cũng không thoát ra được. Trải qua chiến đấu liên tục, bọn họ dần dần bị vây khốn. Nếu không phải trước khi tới đây đã chuẩn bị đầy đủ, sợ rằng từ lâu đã bỏ mạng tại nơi này. Vừa rồi vốn tưởng rằng có thể được cứu viện, nhưng lại phát hiện đi qua nơi đây chỉ là hai gã Chuẩn Thần…

Triệu Phong liếc nhìn Hà thúc một cái, sau đó bay thẳng về phía trước.

- Hửm? Hắn lại còn chạy tới? Chẳng lẽ hắn thật sự muốn chết sao?

Nàng thiếu nữ áo đỏ trong đội ngũ khẽ kinh ngạc nói.

Lúc này, đã có mấy đầu Yêu Thần phát hiện ra Triệu Phong, trong ánh mắt lộ ra quang mang hung lệ.

- Xem ra hắn thật là tìm chết! Trừ phi hắn có được chiến lực Chuẩn Thần Tam giai, bằng không, căn bản không có bất kỳ tác dụng gì!

Một gã Chân Thần Tam giai trong đội ngũ nói.

- Muốn chết!

Đúng lúc này, một đầu Yêu Thần Tam giai đang vây khốn đội ngũ sáu người chợt hóa thành một đạo hắc ảnh hung lệ, phóng thẳng về phía Triệu Phong. Giờ phút này, đội ngũ sáu người phảng phất đã nhìn thấy hình ảnh Triệu Phong bị xé rách!

Ánh mắt Triệu Phong nhìn chằm chằm đầu Yêu Thần Tam giai này, trong mắt đột nhiên tản mát ra một cỗ khí tức băng lãnh xơ xác tiêu điều.

Vù vù!

Cánh tay phải Triệu Phong lấp lánh quang hoa lôi đình ngũ sắc, chợt đẩy ra một chưởng. Đạo quang chưởng lôi đình ngũ sắc khổng lồ này lấp lánh quang hoa chói mắt, sáng lạn chói mắt vô cùng.

Đầu Yêu Thần Tam giai đang vọt tới kia trực tiếp va chạm với chưởng quang của Triệu Phong.

- Ngao!

Sau một khắc, đầu Yêu Thần Tam giai kia liền phát ra tiếng gào thét thê lương.

Quang chưởng lôi đình ngũ sắc mạnh mẽ thôi động, lực lượng Ngũ Hành Phong Lôi khổng lồ toàn bộ oanh kích lên trên người đầu Yêu Thần Tam giai kia.

Thời điểm chưởng quang kia dừng lại, đầu Yêu Thần Tam giai kia đã hóa thành một bộ hài cốt cháy đen, rơi lả tả trên mặt đất!

Chương 1238: Tìm kiếm Y sư

Một chưởng đánh chết Yêu Thần Tam giai, sắc mặt Triệu Phong vẫn như cũ hoàn toàn bình thường, không có thay đổi gì cả.

Trong hai mươi lăm năm này, mặc dù hắn vẫn luôn chạy đi, nhưng cũng không hề đình chỉ việc tu luyện. Huống chi, ở bên trong không gian Trường bào Thời Không tu luyện mười ngày, ngoại giới mới chỉ đi qua một ngày!

Hiện tại, tầng thứ mười một Ngũ Hành Phong Lôi Quyết của Triệu Phong đã đạt tới cảnh giới viên mãn. Một chưởng vừa rồi kia, còn ẩn chứa Thần lực Ngũ Hành Phong Lôi dung hợp hoàn mỹ nữa.

Dưới Thần lực Ngũ Hành Phong Lôi dung hợp hoàn mỹ, chỉ là một đầu Yêu Thần Tam giai, căn bản không thể nào chống lại! Huống hồ, Ngũ Hành Phong Lôi Quyết của Triệu Phong đã vô cùng tiếp cận tầng thứ mười hai, tính phá hoại càng mạnh hơn.

Cách đó không xa, đội ngũ sáu người cùng chín đầu Yêu Thần đang giao chiến với nhau, nhất thời đột ngột dừng lại.

Ánh mắt Hà thúc rung động nhìn chằm chằm Triệu Phong, sau đó lại rơi xuống trên người Hàn Ngưng Nhi, ánh mắt một lần nữa lóe lên. Hắn biết rõ, lần này chỉ sợ chính mình đã nhìn lầm rồi!

Mà trong Tiểu đội, gã nam tử cường tráng vừa rồi nói Triệu Phong không phải Chuẩn Thần Tam giai, không có bất kỳ tác dụng gì kia, càng là miệng há hốc, vẻ mặt không thể tin nổi.

Xem ra, Triệu Phong không chỉ là Chuẩn Thần Tam giai đơn giản như vậy!

Mà nàng thiếu nữ áo đỏ trong đội ngũ, hai bàn tay hồng hào phấn nộn che miệng lại, không thể nào tin nổi những gì mình vừa nhìn thấy. Bản thân nàng cũng là cường giả Chuẩn Thần thiên tài trong tộc, nhưng mà so sánh với Triệu Phong, chỉ giống như đom đóm so với ánh trăng, một trời một vực!

- Nhân loại, nơi này không quan hệ gì với ngươi, đừng xía vào!

Hai mắt đầu Yêu Thần Tứ giai Thuấn Quang Ưng kia lấp lánh hàn quang hung lệ, nhìn chằm chằm Triệu Phong, cảnh cáo một câu. Cảm giác Triệu Phong mang đến cho hắn, so với gã Chân Thần Tứ giai trước mắt này còn mạnh hơn rất nhiều.

- Các hạ, xin hãy cứu giúp chúng ta! Xích Văn Tộc nhất định sẽ thâm tạ!

Lúc này, Hà thúc lại mở miệng lần nữa. Vừa rồi hắn khuyên Triệu Phong rời khỏi, nhưng Triệu Phong vẫn như cũ chạy tới hỗ trợ, bởi vậy hắn vững tin, Triệu Phong nhất định sẽ không thấy chết mà không cứu!

Triệu Phong gật đầu, biểu thị đáp ứng.

Đám người trong đội ngũ nhất thời lộ ra thần sắc kinh hỉ. Vừa rồi bọn họ còn cười nhạo Triệu Phong không biết tự lượng sức mình, mà hiện tại không ngờ Triệu Phong lại còn nguyện ý giúp đỡ bọn họ. Thực lực của Triệu Phong viễn siêu Chuẩn Thần Tam giai bình thường, có Triệu Phong trợ giúp, bọn họ nhất định có thể thoát khốn!

- Ba người các ngươi, đi ngăn cản nhân loại kia cho ta!

Yêu Thần Tứ giai Thuấn Quang Ưng hạ lệnh cho ba đầu Yêu Thần bên cạnh hắn.

Sưu! Sưu! Sưu!

Lại có thêm ba đầu Yêu Thần Tam giai, công kích về phía Triệu Phong. Mà sáu đầu Yêu Thần còn lại thì dốc toàn lực phát động mãnh công đối với đội ngũ Xích Văn Tộc.

Toàn bộ đội ngũ Xích Văn Tộc đều đã bị trọng thương, hơn nữa lại tiêu hao thật lớn, chỉ cần bọn họ giải quyết xong sáu người này, gã nhân loại tóc hoàng kim kỳ quái kia cũng không còn đáng sợ nữa.

- Ba đầu Yêu Thần Tam giai!

Lần này thấy có tới ba đầu Yêu Thần Tam giai phóng về phía Triệu Phong, đám người Xích Văn Tộc nhất thời có chút lo lắng.

- Không cần lo lắng! Hắn còn có một đồng bạn nữa!

Hà thúc lập tức trấn an, nói.

Vừa nghe như vậy, những người còn lại lập tức yên tâm hơn. Triệu Phong đã cường đại như vậy, nàng nữ tử mỹ lệ đi cùng hắn kia tất nhiên cũng không phải người yếu.

Oanh phanh!

Chiến đấu một lần nữa bùng phát, Tiểu đội Xích Văn Tộc gặp được sinh cơ trong tuyệt cảnh, chiến lực gia tăng gấp bội, phóng về phía đám Yêu Thần Thuấn Quang Ưng.

- Cẩn thận! Tiểu tử này có chút quỷ dị!

Ba đầu Yêu Thần Tam giai vây công Triệu Phong kia cũng không mù quáng tiến công.

Tử trạng của tên đồng bạn kia lúc trước vẫn còn y nguyên khắc sâu bên trong não hải bọn họ. Mà lần này, ba người bọn họ chỉ cần tạm thời ngăn cản Triệu Phong là được, không cần thiết liều mạng với đối thủ.

Thế nhưng, bọn họ còn chưa bắt đầu động thủ, Triệu Phong đã động thủ trước!

Vù vù!

Toàn thân Triệu Phong biến thành một đạo hư quang lôi đình, trong nháy mắt tiếp cận một đầu Yêu Thần Tam giai.

- Thật nhanh!

Triệu Phong trực tiếp xuất hiện ở trước mặt hắn, nhanh đến mức hắn còn chưa thể phản ứng kịp.

Ầm vù vù!

Triệu Phong không nói hai lời, bàn tay vung lên, một đạo lôi đình ngũ sắc giống như cự mãng vậy, mạnh mẽ quấn lấy đầu Yêu Thần Tam giai này.

Đầu Yêu Thần Tam giai này vốn thập phần am hiểu tốc độ, thế nhưng chiêu thức của Triệu Phong lại xuyên thấu hư không, tập trung gắt gao lên người hắn, muốn tránh cũng không thể tránh được!

- A!

Đầu Yêu Thần Tam giai này kêu thảm thiết một trận, toàn thân bay ngược ra, trên người lưu lại một vết thiêu cháy thâm đen nhìn thấy mà giật mình.

Ánh mắt Triệu Phong bất biến, nhìn về phía đầu Yêu Thần Tam giai thứ hai.

Thời gian hai mươi lăm năm, Không Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong đã đột phá đến Tứ trọng. Hiện tại, hắn đã có thể thuần thục đem Không Gian Áo Nghĩa vận dụng vào trong thân pháp, trong công kích, khiến cho người ta khó lòng phòng bị nổi.

Mà tại thời điểm Triệu Phong đánh trọng thương đầu Yêu Thần Tam giai thứ nhất, hai đầu Yêu Thần Tam giai còn lại lập tức phát động lôi đình mãnh công về phía Triệu Phong. Chỉ thấy, hai cỗ trảo quang yêu khí ngập trời đột ngột đánh thẳng về phía sau lưng Triệu Phong.

Mắt thấy hai đạo công kích hung ngoan kia sắp sửa xé nát Triệu Phong, chợt…

Vù vù!

Thân hình Triệu Phong nhất thời lấp lánh hư mang lôi đình, mang theo một đạo thanh âm ầm ầm, trực tiếp lóe lên, đã bay ra xa mấy dặm.

- Công kích của các ngươi, ngay cả tốc độ của ta cũng theo không kịp!

Triệu Phong nhìn về phía hai đầu Yêu Thần kia, mở miệng châm chọc một tiếng.

Triệu Phong vốn đã am hiểu tốc độ, hiện tại lại dung hợp Không Gian Áo Nghĩa cao thâm, chỉ bằng vào tốc độ, hắn cũng có thể trực tiếp né tránh công kích của Chân Thần Tam giai.

- Không Gian Áo Nghĩa thật cao thâm!

Bên kia, ánh mắt Hà thúc lấp lánh tinh quang.

Triệu Phong chỉ mới là Chuẩn Thần, đã có thể lĩnh ngộ được Không Gian Áo Nghĩa phi thường khó lĩnh ngộ, hơn nữa thành tựu so với hắn tựa hồ còn cao hơn rất nhiều.

Nghe Hà thúc nói như vậy, ba gã Chuẩn Thần của Xích Văn Tộc nhất thời lộ ra vẻ kinh dị. Trong ba người bọn họ, cũng chỉ có hai người mới vừa ngộ ra Hỏa Chi Áo Nghĩa Nhất trọng, nhưng đây cũng là bởi vì nguyên nhân huyết mạch của bản thân bọn họ.

Không Gian Áo Nghĩa càng cao thâm hơn kia, bọn họ căn bản không thể nào chạm tới được.

- Khốn kiếp! Tiểu tử này!

Đầu Thuấn Quang Ưng Tứ giai kia cũng nhìn ra được Triệu Phong cực kỳ vướng tay vướng chân. Bản thân hắn am hiểu Quang Chi Áo Nghĩa cùng Không Gian Áo Nghĩa, nhưng mà hắn tự nhận là ở phương diện tốc độ, căn bản là không sánh bằng được Triệu Phong.

- Tốc chiến tốc thắng!

Triệu Phong bỏ lại hai đầu Yêu Thần Tam giai kia, trực tiếp vọt tới đội ngũ Hà thúc đang bị vây quanh đằng kia.

- Đẩy lui gã Yêu Thần Tứ giai này trước đã!

Triệu Phong bình thản nói.

Sau đó, Triệu Phong liên thủ cùng Hà thúc, trực tiếp phát động mãnh công với Thuấn Quang Ưng.

Công kích của Triệu Phong ẩn chứa Không Gian Áo Nghĩa, khiến cho Thuấn Quang Ưng cho dù muốn tránh cũng không được. Mà thể phách bản thân Thuấn Quang Ưng rất bình thường, sau khi bị Thần lực Ngũ Hành của Triệu Phong bắn trúng mấy lần, cũng đã có chút vô lực chống cự. Hơn nữa, Thuấn Quang Ưng có cảm giác, Triệu Phong căn bản cũng không hề nghiêm túc đối chiến với nó. Từ đầu tới cuối hắn chưa từng sử dụng bất cứ chiến kỹ tuyệt chiêu gì.

- Đi!

Thuấn Quang Ưng gào thét một tiếng, dẫn đầu rút đi.

Thuấn Quang Ưng Tứ giai vừa đi, đám Yêu Thần còn lại cũng chỉ có thể thối lui.

Đám Yêu Thần vừa rút đi, đám người Xích Văn Tộc như trút được gánh nặng, thân thể xụi lơ ngã xuống. Dù sao bọn họ cũng đã bị vây khốn suốt hai tháng, toàn thân uể oải vô cùng.

- Đa tạ các hạ xuất thủ cứu giúp! Không biết hai vị có gì cần giúp đỡ? Chỉ cần Xích Văn Tộc có thể giúp được, nhất định sẽ tận lực tương trợ!

Hà thúc mỉm cười, nói.

- Đúng vậy, Đại ca ca! Ngươi đi Tử Linh Vực có chuyện gì không?

Một bên, thiếu nữ áo đỏ kia lập tức tiến tới, hai mắt ngạc nhiên nhìn chằm chằm Triệu Phong. Triệu Phong thoạt nhìn độ tuổi không lớn lắm, nhưng mà chiến lực lại hết sức kinh người, lại còn lĩnh ngộ Không Gian Áo Nghĩa nữa.

- Im miệng, Tiểu Tịch!

Hà thúc lập tức quát lên.

Thực lực của Triệu Phong cũng không đơn giản chỉ là Chuẩn Thần Tam giai, nhất định phải là thiên tài của một cái thế lực Tứ tinh đỉnh phong, thậm chí thế lực Ngũ tinh, không phải một cái Xích Văn Tộc có thể so sánh được.

Mà Hà Tịch lại dám trực tiếp hỏi mục đích chuyến đi này của đối phương như vậy, thật sự là quá lỗ mãng rồi!

Hà Tịch bĩu môi một cái, không dám nhắc lại nữa.

- Chúng ta tới Tử Linh Vực là vì muốn tìm một vị Y sư!

Triệu Phong trực tiếp nói.

Hai người vừa mới tới Tử Linh Vực, trong tay không có địa đồ tin tức, lại không quen biết người nào. Nhưng mà Thần Thảo Môn, môn phái của Hàn Ngưng Nhi, mấy vạn năm trước đây đã từng đưa một gã đệ tử thiên phú Y Đạo cao vô cùng tới một thế lực nào đó trong Tử Linh Vực. Nếu như Hàn Ngưng Nhi có thể tìm được đồng môn tiền bối, như vậy tất cả đều dễ nói rồi.

- Trùng hợp vậy? Chúng ta cũng tới Tử Linh Vực để tìm kiếm Y sư a!

Hà thúc còn chưa kịp mở miệng, thiếu nữ áo đỏ kia đã kinh hỉ kêu lên.

Sau khi hỏi kỹ, đám người Xích Văn Tộc mới phát hiện, Triệu Phong căn bản cũng không biết gã Y sư kia ở phương nào, thuộc về thế lực nào!

- Chuyến này chúng ta cũng muốn đi tới một thế lực Y Đạo, không bằng hai vị đồng hành cùng chúng ta đi? Đến Phổ Tế Điện, nói không chừng trong đó có người nhận ra vị Y sư các ngươi muốn tìm thì sao?

Hà thúc suy nghĩ trong chốc lát, trực tiếp nói.

Thực lực của Triệu Phong phi phàm, ngày sau nhất định tiền đồ vô hạn, bởi vậy Hà thúc nổi lên ý tứ kết giao, cho nên việc này có thể giúp liền giúp.

- Được!

Triệu Phong suy tư trong chốc lát, trực tiếp đáp ứng. Hai người bọn họ mới vừa tới Tử Linh Vực, nhân sinh địa không quen, nghĩ muốn tìm đồng môn tiền bối của Hàn Ngưng Nhi, nhưng lại không có manh mối gì để bắt tay vào.

Nếu như đồng môn tiền bối của Hàn Ngưng Nhi lăn lộn không tệ, hẳn là có thể thông qua một vài Y sư, tìm được đối phương.

Sau đó, hai người Triệu Phong liền theo đội ngũ của Xích Văn Tộc, cùng đi về phía thế lực Y Đạo mà bọn họ muốn tới. o0o

- Đại ca ca, thực lực của vị tỷ tỷ xinh đẹp này tựa hồ cũng không lợi hại giống ngươi a?

Trên đường đi, ánh mắt Hà Tịch liên tục quan sát Hàn Ngưng Nhi, cười đùa hỏi.

Hà Tịch vốn là đệ nhất mỹ thiếu nữ của Xích Văn Tộc, nhưng mỗi lần nhìn thấy Hàn Ngưng Nhi, so sánh với dung mạo vẫn luôn khiến nàng kiêu ngạo của mình, trong lòng nàng cũng phải có chút mặc cảm.

Dọc theo đường đi, ánh mắt những nam tử khác trong đội ngũ cũng không ngừng đảo về phía Hàn Ngưng Nhi, trong mắt lộ ra thần sắc si mê.

Trong cuộc chiến sinh tử lúc trước, bọn họ căn bản không có thời gian để ý tới Hàn Ngưng Nhi. Nhưng hiện tại đã thoát ly nguy cơ, bọn họ mới chính thức ý thức được vẻ đẹp của Hàn Ngưng Nhi.

Tuy rằng Hàn Ngưng Nhi từ đầu tới cuối vẫn chưa nói lời nào, nhưng bản thân nàng vẫn có một loại lực tương tác kỳ diệu. Chỉ cần đứng ở bên cạnh nàng, cũng có thể cảm giác vui vẻ thoải mái, thương thế khôi phục nhanh hơn.

- Ta không am hiểu chiến đấu, chỉ biết một chút y thuật mà thôi!

Hàn Ngưng Nhi chủ động mở miệng nói.

Lời này vừa nói ra, ánh mắt sáu người trong đội ngũ nhất thời lộ ra tinh quang.

Y sư ở trong Thần vực Man Hoang, chính là chức nghiệp được mọi người thập phần ưa chuộng. Bởi vì các thế lực lớn nhỏ trong Thần vực Man Hoang xảy ra mâu thuẫn, phát sinh chiến tranh là chuyện quá mức bình thường.

Lần này đội ngũ Xích Văn Tộc chạy tới Tử Linh Vực cũng là vì đi cầu y, cứu trị một gã cường giả trong tộc đang bị trọng thương.

- Hàn cô nương, nếu như không ngại, có thể xem một chút thương thế của ta không?

Trong đội ngũ, một gã đại hán cường tráng, mỉm cười nói. Mấy người còn lại cũng biểu thị, hy vọng Hàn Ngưng Nhi trị liệu cho bọn họ.

Bản thân bọn họ thương thế cũng rất nặng, mà Hàn Ngưng Nhi xinh đẹp như vậy, lại là Y sư, đúng lúc cho bọn họ mượn cớ để tiếp cận nàng.

Hàn Ngưng Nhi cũng không từ chối, giúp bọn họ xem xét một chút thương thế, xuất ra một vài loại linh dược, thi triển bí pháp trị liệu giúp bọn họ một phen. Bản thân nàng đến từ Thần Thảo Môn, cho dù không thi triển Sinh Mệnh Chi Mâu, trị liệu một vài thương thế đơn giản cũng không thành vấn đề.

- Y thuật của Hàn cô nương cao siêu như vậy, chẳng lẽ là Y sư của một thế lực Y Đạo nào?

Những nam tử này, không ngừng miệng khen ngợi.

Bởi vì Hàn Ngưng Nhi thân mang Sinh Mệnh Chi Mâu, trên phương diện trị liệu, hiệu quả sẽ tăng lên gấp bội, cho nên y thuật quả thật coi như không tệ.

Dọc theo đường đi, đám người Xích Văn Tộc đều tích cực nhiệt tình giao lưu với hai người Triệu Phong.

Dù sao theo như bọn họ nghĩ, thực lực của Triệu Phong cường hãn như vậy, ngày sau tuyệt đối tiềm lực vô hạn. Mà Hàn Ngưng Nhi thì y thuật cao siêu, hơn nữa còn là mỹ nữ tuyệt sắc, ngày sau nhất định sẽ có thể trở thành một vị Y sư xuất sắc.

Rất nhanh, mọi người đã đi xuyên qua Xuyên Thiên Lâm.

Trước đây, đội ngũ Xích Văn Tộc tao ngộ Yêu thú tập kích, nguyên nhân là bởi vì hai gã Cổ Thần quấy động, dẫn tới Yêu thú trong Xuyên Thiên Lâm bạo loạn. Hiện tại nhân số của đội ngũ đã tăng lên, thực lực không tầm thường, một ít Yêu thú đơn độc căn bản không dám tới tìm phiền toái.

- Hai cường giả Cổ Thần?

Triệu Phong có chút kinh ngạc.

Cường giả Cổ Thần trước giờ cũng không quá phổ biến. Ngoại trừ những cường giả Cổ Thần truy sát Triệu Phong ra, trước giờ hắn chưa từng gặp qua những Cổ Thần khác.

Mà Xích Văn Tộc lại có thể một lần liền gặp phải hai vị Cổ Thần, điều này khiến cho trong lòng Triệu Phong khẽ rùng mình, thoáng chút suy tư.

Chương 1239: Phổ tế điện

Phổ Tế Điện là một thế lực Tứ tinh rưỡi tại khu vực ngoại vi của Tử Linh Vực.

Bởi vì người nắm quyền chủ yếu của Phổ Tế Điện toàn bộ đều là Y sư, bởi vậy địa vị của thế lực này càng thêm đặc thù, càng thêm cao thượng.

Tất cả các thế lực xung quanh đây cũng đều có người từng nhận được sự cứu trị của các Y sư Phổ Tế Điện. Thậm chí một vị Y sư tương đối nổi danh của Phổ Tế Điện, lại còn từng cứu chữa qua cho cao tầng của một thế lực Tứ tinh đỉnh phong nữa.

Cho nên các thế lực lớn nhỏ xung quanh đây, phát sinh tranh đoạt tài nguyên lẫn nhau, tiến hành chiến tranh lớn nhỏ vô số, nhưng cơ bản cũng sẽ không quấy nhiễu tới Phổ Tế Điện.

Một ngày nọ, Triệu Phong cùng với đám người Xích Văn Tộc đã đi tới thế lực Y Đạo này.

Phổ Tế Điện tọa lạc phía dưới một mảnh vách núi thẳng đứng, xung quanh thanh sơn lục thủy, sơn linh thủy tú, tản ra các loại hương thơm kỳ dị.

- Cuối cùng cũng đã tới!

Sắc mặt Hà thúc lộ ra vẻ vui mừng.

Trên đường đi, Triệu Phong cũng biết được, Tộc trưởng Xích Văn

Tộc tựa hồ đã bị một loại kỳ độc nào đó quấn thân, cần phải có thủ đoạn đặc thù áp chế, bởi vậy không thể nào rời khỏi tộc đến đây.

Mà Xích Văn Tộc cũng nằm tại khu vực ngoại vi một Đại Vực tiếp giáp với Tử Linh Vực, khoảng cách Phổ Tế Điện không tính quá xa, bởi vậy Xích Văn Tộc liền phái ra một đội ngũ, chạy tới Phổ Tế Điện tại ngoại vi Tử Linh Vực để cầu y.

Bên ngoài Phổ Tế Điện đang có một hàng cực kỳ dài những người, đang bị thủ vệ kiểm tra. Bọn họ đều là người ở các nơi phụ cận đến đây cầu y, xin thuốc.

Đoàn người Triệu Phong, đứng vào phía sau hàng người thật dài, nhẫn nại chờ đợi.

- Không nghĩ tới, một đám Y sư cũng có thể cấu thành một cái thế lực!

Triệu Phong nhìn về phía Phổ Tế Điện nguy nga lộng lẫy, mỉm cười nói.

Theo như Triệu Phong nghĩ, nguyên nhân căn bản chắc là do Thần vực Man Hoang quá không hòa bình rồi. Chiến tranh giữa các thế lực Tứ tinh đỉnh phong trở xuống thường xuyên có thể thấy được.

So sánh với tại Đại Lục Vực, trong Thần vực Man Hoang, một vị Y sư cường đại có tác dụng lớn hơn rất nhiều!

Rất nhanh, đã đến phiên đoàn người của Triệu Phong.

- Các ngươi tới đây muốn làm gì?

Đám người Triệu Phong bị ba gã thủ vệ ngăn lại.

Ba gã thủ vệ này bất quá chỉ có cảnh giới Bán Thần, nhưng lúc nhìn về phía mấy cường giả Chân Thần bọn Hà thúc, lại không có bất kỳ vẻ sợ hãi hay kính nể nào.

- Chúng ta là người của Xích Văn Tộc, đến Phổ Tế Điện để cầu y! Trần Trưởng lão của Ngoại môn Phổ Tế Điện nhận biết chúng ta!

Hà thúc lập tức nói.

Sau đó, một gã thủ vệ cầm lấy lệnh bài thông tin, câu thông với người nắm quyền trong điện, sau khi xác nhận không có sai lầm, rốt cuộc cũng cho đám người Triệu Phong đi vào.

Không bao lâu sau, đoàn người Triệu Phong đã tiến vào Phổ Tế Điện, đồng thời gặp được vị Trần Trưởng lão mà Hà thúc đã nói.

Hà thúc lập tức đem bệnh tình của Tộc trưởng Xích Văn Tộc kể rõ ràng cho đối phương nghe.

- Thứ mà Tộc trưởng các ngươi trúng chính là Tang Hồn Viêm Độc! Loại độc chất này chỉ có Y sư quyền cao chức trọng trong Nội môn Phổ Tế Điện mới có thể giải được…

Trên mặt Trần Trưởng lão lộ ra thần sắc khó khăn.

Sắc mặt đám người Xích Văn Tộc cũng không tốt cho lắm. Căn cứ theo như Trần Trưởng lão giảng thuật, bọn họ nhất định phải mời một vị Y sư Y Đạo cao siêu, thực lực Chân Thần Ngũ giai trở lên trong Nội môn Phổ Tế Điện mới được.

Hơn nữa lại cần phải mời vị Y sư kia về trong tộc, tự mình trị liệu cho Tộc trưởng Xích Văn Tộc mới được.

Vốn dĩ muốn mời một vị Y sư như vậy, giá cả đã là cực kỳ sang quý, hơn nữa, chi phí các loại thiên địa trân tài trong quá trình điều trị, cũng phải do bọn họ tự xuất tài, xuất lực kiếm về. Mà hiện tại còn phải thỉnh đối phương đi về tộc mình. Một chuyến đi về này, làm lỡ bao nhiêu thời gian, bọn họ cũng phải trả thêm thù lao đền bù lại cho vị Y sư kia.

Bất quá, vì Tộc trưởng Xích Văn Tộc, đây cũng là chuyện không có cách nào khác.

Sau đó, Trần Trưởng lão dẫn mọi người vào trong Nội môn Phổ Tế Điện, tìm kiếm Y sư thích hợp.

Trên đường đi, Triệu Phong cũng hỏi thăm qua vị Trưởng lão này, có biết vị trưởng bối đồng môn kia của Hàn Ngưng Nhi không. Nhưng đối phương lại biểu thị chưa từng nghe nói qua.

Dưới sự dẫn tiến của Trần Trưởng lão, đoàn người Triệu Phong rất nhanh đã đi vào Nội môn Phổ Tế Điện.

Trong Nội môn Phổ Tế Điện thập phần thanh u, khắp nơi trong không khí phiêu đãng một cỗ hương thơm kỳ dị thấm người. Tùy ý hút vào một ngụm, liền có cảm giác cực kỳ thoải mái, tựa hồ có hiệu quả trị liệu đặc thù nào đó.

Trong một gian điện các cổ kính, đoàn người Xích Văn Tộc câu nệ đứng ở một bên. Mà ở trước mặt bọn họ đang có một gã Y sư thân mặc áo bào trắng an tọa.

Lúc này, hắn đang chậm rãi nhấp một ngụm trà thơm, sau đó ánh mắt bình thản ngạo nghễ của hắn mới chuyển tới trên người mọi người.

- Giải độc 600 Thần Tinh Trung phẩm, trong đó tất cả dược liệu cần dùng, toàn bộ do các ngươi phụ trách! Mặt khác, một chuyến đi về này ít nhất phải lãng phí của ta thời gian hai năm, các ngươi cần phải trả thêm cho ta 400 Thần Tinh Trung phẩm nữa…

Thần sắc gã Y sư áo bào trắng kia lạnh nhạt, thản nhiên nói.

Một bên, sắc mặt Triệu Phong ngẩn ra.

Không tính phí dụng dược liệu, Xích Văn Tộc cũng phải chi ra một ngàn Thần Tinh Trung phẩm, tương đương với mười vạn Thần Tinh Hạ phẩm!

Nhớ lại trước đây Triệu Phong tu luyện trong Tu Luyện Tháp một tháng trời, chỉ mới hao tốn một trăm Thần Tinh Hạ phẩm mà thôi. Mà hiện tại, giải một cái độc mà thôi, cũng phải mất tới mười vạn Thần Tinh Hạ phẩm!

Nhiêu đây tiền đối với một thế lực Tứ tinh rưỡi mà nói, cũng tuyệt đối không phải một số lượng nhỏ!

- Đã tới Tử Linh Vực, hẳn là nên để Triệu Hồi gia nhập một thế lực Y Đạo rồi!

Trong lòng Triệu Phong suy nghĩ.

Chỉ có ở thế lực như vậy, Y Đạo của Triệu Hồi mới có thể cấp tốc trưởng thành, có thể để cho Triệu Phong sở dụng.

Mà ở một bên, ba gã Chuẩn Thần của Xích Văn Tộc nghe được con số này, nhất thời ngây ngẩn tại chỗ, trợn tròn mắt, không biết nói lời nào.

Chỉ có Hà thúc cùng hai gã Chân Thần Tam giai còn lại, ánh mắt thâm trầm, trầm mặc không nói gì.

Trên đường đi vào Nội môn, Trần Trưởng lão đã giúp bọn họ tính toán đại khái phí dụng chữa trị, hẳn là khoảng chừng sáu vạn Thần Tinh Hạ phẩm. Con số này cũng xem như tương đương với giá cả trong lòng bọn họ rồi.

Nhưng không ngờ giá cả gã Y sư áo bào trắng này đưa ra lại quá cao như vậy!

- Phải biết rằng, Tộc trưởng của các ngươi là cường giả Cổ Thần, giá tiền này đã tính là rất tiện nghi rồi!

Gã Y sư áo bào trắng kia liếc nhìn sắc mặt của mọi người, nở nụ cười chẳng quan tâm. Loại tình huống này, hắn không biết đã gặp qua bao nhiêu lần rồi.

- Nghĩ kỹ rồi hãy trả lời cho ta biết!

Gã Y sư áo bào trắng ném lại một câu, liền trực tiếp rời khỏi.

- Xin các hạ chậm một chút!

Đúng lúc này, Triệu Phong đột nhiên mở miệng.

Gã Y sư áo bào trắng mới đi lướt qua bên cạnh Triệu Phong, khẽ dừng bước lại, ánh mắt cao ngạo nhìn về phía Triệu Phong.

Thế nhưng bỗng nhiên, ánh mắt gã Y sư này chợt chuyển qua bên cạnh Triệu Phong, dừng lại trên người Hàn Ngưng Nhi, trong mắt hiện lên một đạo tinh quang.

Hàn Ngưng Nhi không chỉ có dung mạo tuyệt sắc khuynh thành, hơn nữa toàn thân còn tản ra sinh cơ thuần túy, đây tuyệt đối là thể chất tốt nhất để tu hành Y Đạo. Gã Y sư áo bào trắng trước giờ chưa từng thấy qua kẻ nào có thể chất thích hợp tu hành Y Đạo như Hàn Ngưng Nhi vậy!

- Ta muốn hỏi thăm tiền bối một chút về một người!

Triệu Phong chợt cao giọng nói.

- Nơi này không phải là địa phương nghe ngóng tin tức!

Gã Y sư áo bào trắng không nhịn được, liếc nhìn Triệu Phong một cái, sau đó lại tiếp tục quan sát Hàn Ngưng Nhi.

Triệu Phong khẽ nhíu mày. Y sư nơi này không khỏi quá bất cận nhân tình rồi a! Chính mình chỉ muốn hỏi thăm tin tức một người cũng không được.

- Tiểu cô nương, không biết ngươi có nguyện ý ở lại Phổ Tế Điện không? Lão phu vừa lúc đang thiếu một đệ tử. Nếu như ngươi nguyện ý lưu lại, sẽ trực tiếp trở thành Đệ tử Hạch tâm của Phổ Tế Điện ta!

Gã Y sư áo bào trắng nhìn về phía Hàn Ngưng Nhi, vẻ mặt vui vẻ, nói.

Hắn tin tưởng Hàn Ngưng Nhi đã thấy rõ, thân là Y sư sẽ tôn quý đến thế nào, nhất định sẽ không cự tuyệt lời mời chào của hắn.

Nhưng mà ngoài dự liệu của hắn chính là, ánh mắt Hàn Ngưng Nhi lại mang theo ý tứ dò hỏi, nhìn về phía Triệu Phong.

- Không được! Chúng ta còn có chuyện khác phải làm!

Sắc mặt Triệu Phong lãnh đạm, trực tiếp cự tuyệt.

Hàn Ngưng Nhi thân mang Sinh Mệnh Chi Mâu, làm sao có thể ở lại trong một cái thế lực Tứ tinh rưỡi nho nhỏ được?

Hơn nữa, chỉ một cái thế lực Tứ tinh rưỡi, cho dù là thế lực Y Đạo đi chăng nữa, Triệu Phong cũng không có cách nào thông qua cái thế lực này tiếp xúc với Linh Tộc được.

Thời điểm đi tới đây, Triệu Phong đã thông qua đội ngũ của Xích Văn Tộc biết được, Linh Tộc là một thế lực Ngũ tinh của Tử Linh Vực.

Trước đây, huyết mạch Linh Tộc của bản thân Triệu Vũ Phi đã dẫn tới cường giả Linh Tộc hàng lâm hạ giới, mang nàng trở về Linh Tộc, có thể thấy được sự coi trọng của Linh Tộc đối với Triệu Vũ Phi. Cũng không phải Triệu Phong muốn gặp nàng liền có thể gặp được.

Gã Y sư áo bào trắng thấy Triệu Phong trực tiếp cự tuyệt, sắc mặt nhất thời trở thành khó nhìn.

- Tiểu cô nương, ngươi có thể cân nhắc một chút a! Phổ Tế Điện chính thế lực Tứ tinh rưỡi cường đại nhất xung quanh khu vực này. Ngay cả một vài thế lực Tứ tinh đỉnh phong cũng sẽ cho Phổ Tế Điện vài phần mặt mũi…

Gã Y sư áo bào trắng kia không thèm quản tới Triệu Phong, trực tiếp khuyên bảo Hàn Ngưng Nhi.

- Chúng ta đi thôi!

Sắc mặt Triệu Phong bình thản, nói. Sau đó liền cùng đám người Xích Văn Tộc cáo từ, chuẩn bị rời đi.

Sở dĩ Triệu Phong chịu đến thế lực Tứ tinh rưỡi này, bất quá chỉ là muốn thông qua Y sư nơi này, tìm kiếm tiền bối đồng môn của Hàn Ngưng Nhi mà thôi. Đương nhiên, muốn tìm được một người, cũng còn có rất nhiều phương pháp khác nữa.

- Chậm đã! Nàng ta phải lưu lại!

Gã Y sư áo bào trắng nhất thời quát lớn, uy áp của Chân Thần Ngũ giai mạnh mẽ tản ra.

Sắc mặt đám người Xích Văn Tộc nhất thời ngẩn ra. Bọn họ mang theo hai người Triệu Phong tới đây, không ngờ tới hai người Triệu Phong chỉ mới hàn huyên hai câu với gã Y sư này, liền náo sự thành ra như vậy. Hơn nữa đối phương thân là Chân Thần Ngũ giai, lại còn là một vị Y sư, mà nơi này lại chính là Phổ Tế Điện, bọn họ căn bản không dám xuất thủ ngăn cản.

Triệu Phong khẽ nhướng mày, hàn quang trong mắt bắn ra bốn phía.

Với thực lực hiện tại của hắn, hoàn toàn không sợ Chân Thần Ngũ giai, hơn nữa đối phương lại còn là một gã Chân Thần Ngũ giai không am hiểu chiến đấu. Nhưng mà quan trọng chính là, Phổ Tế Điện thân là thế lực Tứ tinh rưỡi, bên trong nhất định có cường giả Cổ Thần tọa trấn, hơn nữa uy vọng của Phổ Tế Điện ở chỗ này cũng cực cao.

Một khi Triệu Phong chọc giận Phổ Tế Điện, tương đương với trêu chọc tất cả các thế lực xung quanh đây một lần. Vừa mới tới Tử Linh Vực, Triệu Phong thật không muốn nháo sự thành ra như vậy.

- Ha hả… Phổ Tế Điện các ngươi có thể lưu được nàng sao?

Sắc mặt Triệu Phong thoáng hòa hoãn xuống, cười lạnh một tiếng.

- Phổ Tế Điện lưu không được nàng?

Nhìn thấy biểu tình của Triệu Phong, sắc mặt gã Y sư áo bào trắng thoáng co rúm lại. Chỉ là một gã Chuẩn Thần, lại dám nói với hắn như thế?

Lúc này, trong lòng gã Y sư áo bào trắng thậm chí có ý muốn lưu hai người này lại, Triệu Phong thì trực tiếp giết chết, còn Hàn Ngưng Nhi thì nhốt lại, chậm rãi khuyên bảo. Thế nhưng, bên cạnh vẫn còn có đám người Xích Văn Tộc, nếu như hắn làm như vậy, nhất định cũng phải thanh lý luôn những người này.

Lúc này, Triệu Phong liếc nhìn về phía Hàn Ngưng Nhi, khẽ gật đầu.

Cặp mắt bích lục sắc của Hàn Ngưng Nhi nhất thời nhìn chằm chằm về phía gã Y sư áo bào trắng. Bỗng nhiên, từ trong cặp mắt của nàng đột nhiên dâng lên một tầng oánh quang thúy lục sắc. Một cỗ lực lượng Sinh Mệnh Áo Nghĩa bàng bạc từ trong đó tràn ngập ra.

Cỗ lực lượng Sinh Mệnh Áo Nghĩa thuần túy kia khiến cho tất cả mọi người ở đây nhất thời vui vẻ thoải mái, huyết dịch gia tốc lưu động, ngũ tạng lục phủ thoải mái đến cực điểm, phảng phất đã tăng thêm mấy chục năm thọ mệnh.

Mấy chục năm thọ mệnh đối với cường giả Chân Thần mà nói, cũng không coi vào đâu. Nhưng chỉ mới bị cỗ lực lượng Áo nghĩa này lan đến, liền có thể tăng lên mấy chục năm thọ mệnh! Cái này không khỏi có chút không thể tưởng tượng nổi.

Sắc mặt sáu người Xích Văn Tộc kinh dị nhìn về phía Hàn Ngưng Nhi, không biết tại sao đối phương lại có được bản lĩnh lớn đến như vậy.

Nhưng gã Y sư áo bào trắng kia thì lại triệt để giật mình, hai mắt mở lớn, trợn trừng trừng nhìn chằm chằm Hàn Ngưng Nhi, hô hấp dồn dập.

Ngay thời khắc này, trong Nội các của Phổ Tể Điện đột nhiên bộc phát ra vài cỗ Thần thức cường đại, quét nhanh về phía tòa điện các này. Khoảnh khắc bọn họ quan sát tới cặp mắt của Hàn Ngưng Nhi, lập tức trực tiếp đứng bật dậy, phóng thẳng ra ngoài.

Trong nháy mắt, trong tòa điện các này đã xuất hiện hai gã Chân Thần Ngũ giai, một gã Chân Thần Lục giai!

Tâm thần đám người Xích Văn Tộc run lên, vẻ mặt kinh hoàng, không biết tại sao lại có nhiều cường giả Chân Thần như vậy chạy tới nơi này.

- Xin hỏi các hạ, có phải là hậu duệ truyền thừa của Sinh Mệnh Thần Mâu không?

Lúc này, gã Chân Thần Lục giai đầu mọc một cặp sừng ngọc xanh biếc, dưới cằm có một chòm râu dê khẽ thấp giọng hỏi.

- Sinh Mệnh Chi Mâu?

Đám người Xích Văn Tộc nhất tề nhdìn chăm chú về phía Hàn Ngưng Nhi, nhìn về phía cặp nhãn mâu lấp lánh bích lục toái quang kia của nàng, mạnh mẽ hít một hơi lãnh khí.

Chương 1240: Tìm được mục tiêu

Những hậu duệ huyết mạch của Bát Đại Thần Mâu, nếu như không cố ý bày ra năng lực của mình, căn bản rất khó phân biệt được. Cho nên trước đây, tất cả mọi người đều không phát hiện ra, thân phận hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu của Hàn Ngưng Nhi.

Trong điện các, Hàn Ngưng Nhi kích phát ra Sinh Mệnh Chi Mâu, giống như vị Sinh Mệnh Nữ Thần của toàn bộ phiến sơn lâm đại địa này. Khắp nơi đều đắm chìm trong sinh cơ bích lục dạt dào, bộ dáng thần thánh bất phàm.

- Hàn tỷ tỷ, không ngờ lại là hậu duệ truyền thừa của Sinh Mệnh Chi Mâu!

Nữ tử Hà Tịch của Xích Văn Tộc mở lớn cái miệng nhỏ phấn nộn, trong mắt lộ ra thần sắc sùng kính. Trong mắt nàng, huyết mạch của hậu duệ Thần Mâu có thể so sánh với huyết mạch năm mươi hạng đầu trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, chính là huyết mạch cao quý nhất!

Hiện tại, nàng căn bản sẽ không so sánh chính mình với Hàn Ngưng Nhi nữa.

- Cái này… Làm sao có thể?

Gã Y sư áo bào trắng kia khiếp sợ một hồi lâu, mới phun ra mấy chữ này.

Có được Sinh Mệnh Chi Mâu, cho dù không học tập Y Đạo, cũng có

thể dựa vào nhãn mâu dễ dàng trị liệu các loại thương thế tật bệnh trên thân thể người khác. Mà một khi nghiên cứu Y Đạo, năng lực của Sinh Mệnh Chi Mâu sẽ có thể phát huy với trình độ lớn nhất.

Một vị Y sư có được Sinh Mệnh Chi Mâu, không ai không phải là có địa vị tối cao trong Thần vực Man Hoang cả!

Phổ Tế Điện mặc dù ở khu vực phụ cận này xem như là thế lực Tứ tinh rưỡi có địa vị cao nhất, nhưng mà quả thật không dung nạp nổi hậu duệ của Sinh Mệnh Chi Mâu!

Một khi để cho những đại thế lực khác phát hiện trong Phổ Tế Điện có hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu, nói không chừng sẽ mặc kệ tất cả, tiến hành đả kích hủy diệt với Phổ Tế Điện, cướp đi hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu.

- Thư Trưởng lão!

Vị Chân Thần Lục giai của Phổ Tế Điện chợt quát lớn. Bên kia, toàn thân gã Y sư áo bào trắng kia nhất thời chấn động.

- Vị cô nương này, Thư mỗ có mắt không tròng, những lời nói vừa rồi cũng chỉ là vui đùa, xin không nên để ở trong lòng!

Trên mặt gã Y sư áo bào trắng kia nặn ra nụ cười chào đón.

Có được Sinh Mệnh Chi Mâu, một khi tiến vào thế lực cường đại, chắc chắn sẽ nhận được dốc hết sức tài bồi của bọn họ. Thành tựu ngày sau tuyệt đối viễn siêu bất luận một gã Y sư nào của Phổ Tế Điện.

Đám người Xích Văn Tộc ở bên cạnh ngây ngẩn cả người, ánh mắt đờ đẫn nhìn về phía gã Y sư áo bào trắng kia.

Vị Y sư Nội môn mới vừa rồi còn khí thế cao ngạo, khắp chỗ khinh thường đối với bọn chúng, hiện tại không ngờ lại cúi đầu gập người xin lỗi với Hàn Ngưng Nhi.

Sự tương phản giữa trước và sau thật sự quá lớn rồi!

- Là vui đùa sao? Vừa rồi Thư Trưởng lão thiếu chút nữa đã động thủ với vãn bối a!

Lúc này, Triệu Phong chợt cười lạnh một tiếng.

Vừa rồi, nếu không phải hắn để cho Hàn Ngưng Nhi biểu hiện ra năng lực của Sinh Mệnh Chi Mâu, vị Thư Trưởng lão này nói không chừng đã động thủ với bọn họ rồi.

- Hiểu lầm! Hiểu lầm mà thôi!

Thư Trưởng lão kia cười lúng túng một cái, nhưng trong nội tâm lại không ngừng thầm mắng Triệu Phong.

- Không biết hai vị tới đây là có chuyện gì quan trọng không?

Lúc này, vị Chân Thần Lục giai của Phổ Tế Điện kia chợt mở miệng hỏi.

Vừa rồi, Thư Trưởng lão của Phổ Tế Điện mình rõ ràng đã đắc tội hai người trẻ tuổi này, cho nên vị Chân Thần Lục giai này mới hy vọng có thể tận lực giúp đỡ hai người Triệu Phong, đổi lấy hảo cảm của bọn họ.

- Không biết tiền bối có từng nghe nói qua người nào tên là Du Băng Thành hay không?

Lúc này, Hàn Ngưng Nhi thu liễm lại Sinh Mệnh Chi Mâu, trực tiếp hỏi.

- Du Băng Thành? Các ngươi nói, chẳng lẽ là Du Trưởng lão của Sinh Nguyên Tông?

Gã Chân Thần Lục giai này thoáng trầm mặc trong chốc lát, hai mắt đột nhiên lấp lánh tinh quang, đột nhiên lại càng thêm nhiệt tình hơn với Hàn Ngưng Nhi.

Sinh Nguyên Tông cũng là một thế lực do Y sư làm chủ, nhưng lại là đại tông Tứ tinh đỉnh phong, uy danh truyền xa.

- Không rõ ràng lắm! Ta chỉ biết tên họ của người này mà thôi!

Hàn Ngưng Nhi lắc đầu.

Nhìn bộ dạng của gã Chân Thần Lục giai này, tựa hồ người tên Du Băng Thành này cũng thập phần nổi danh trong Tử Linh Vực.

Nhưng sắc mặt Triệu Phong lại bình thản, cũng không có biến hóa gì. Tên họ mặc dù giống nhau, nhưng không có nghĩa chính là người mà Hàn Ngưng Nhi muốn tìm kia.

Sau đó, dưới sự nhờ cậy của hai người Triệu Phong, vị Chân Thần Lục giai này của Phổ Tế Điện gửi đi một phong thư cho Du Trưởng lão của Sinh Nguyên Tông. Trong thư nói rõ một vài tình huống của Hàn Ngưng Nhi, nếu như vị Du Trưởng lão này đúng thật là tiền bối đồng môn mà Hàn Ngưng Nhi muốn tìm, hắn tự nhiên sẽ làm ra một vài an bài.

Trong khoảng thời gian chờ đợi này, hai người Triệu Phong tạm thời

ở lại trong Phổ Tế Điện.

o0o

Mấy ngày sau, sáu người Xích Văn Tộc chuẩn bị quay trở về.

- Lần này nhờ có Triệu huynh đệ rồi, Xích Văn Tộc vô cùng cảm kích!

Trên mặt Hàn thúc cùng đám người Xích Văn Tộc mang theo vẻ cảm kích, bịn rịn từ biệt hai người Triệu Phong. Cùng đồng hành với bọn họ, còn có vị Thư Trưởng lão kia của Phổ Tế Điện!

Dưới mệnh lệnh nghiêm khắc của Phổ Tế Điện, lần này hắn đi tới Xích Văn Tộc, tiến hành trị liệu kỳ độc cho Tộc trưởng Xích Văn Tộc, hơn nữa còn không được thu một xu thù lao nào cả.

- Gặp lại sau, Triệu ca ca, Hàn tỷ tỷ!

Hà Tịch vẫy vẫy bàn tay nhỏ bé, cáo biệt hai người Triệu Phong.

Vị Thư Trưởng lão kia mang theo biểu tình như khóc tang, đi theo đám người Xích Văn Tộc rời khỏi Phổ Tế Điện.

o0o

- Đợi một thời gian đi, không bao lâu nữa sẽ có tin tức thôi!

Triệu Phong nói với Hàn Ngưng Nhi một câu, sau đó quay trở lại chỗ ở của mình.

Bá!

Triệu Phong lấy ra Trường bào Thời Không, tiến vào không gian bên

trong.

Cách đó không xa, quả trứng do Tiểu tặc miêu hóa thành vẫn còn đang yên tĩnh nằm đó, không có một tia động tĩnh nào.

- Chủ nhân!

Diệt Thế Hắc Giao Long cung kính nói.

Hai mươi lăm năm qua, phần lớn thời gian Triệu Phong vẫn luôn dùng để chạy đi, mà Diệt Thế Hắc Giao Long thì lại chân chân chính chính ở trong Trường bào Thời Không tu luyện hai trăm năm chục năm. Hiện tại, tu vi của hắn đã khôi phục lại tới Chân Thần Ngũ giai, khoảng cách thời kỳ đỉnh phong, bất quá chỉ còn kém một giai nữa mà thôi. Trong thời gian này, Diệt Thế Hắc Giao Long đã sử dụng không ít Áo Nghĩa Chi Tinh, Hỏa Chi Áo Nghĩa, cho nên so với thời kỳ đỉnh phong cũng còn mạnh hơn vài phần.

Bên kia, Triệu Vong vẫn còn đang tu luyện, vẻ mặt lãnh khốc, cặp mắt âm trầm đáng sợ. Triệu Hồi thì đang đọc một cuốn sách, phân biệt dược liệu, phân tích dược lý. Mà Triệu Vạn thì đang phụ trách khai thác Mộng Cảnh Thái Cổ, cung cấp tài nguyên tu luyện cho mọi người.

Triệu Phong đi tới địa phương chính mình thường tu luyện, khoanh chân ngồi xuống.

Trước người Triệu Phong phiêu phù hai khỏa tinh châu trong suốt sáng bóng, bên trong tràn ngập vô số điện quang lôi đình. Đây chính là Lôi Thần Tinh trước đây Tân Vô Ngân đã tặng cho Triệu Phong, bởi vì nhu cầu tu luyện, cho nên hắn đã phục chế rất nhiều.

- Ngũ Hành Phong Lôi Quyết tầng thứ mười hai, Thần lực Ngũ Hành

Lôi kiếp… Nếu dùng lực lượng Lôi Điện ẩn chứa Lôi Kiếp Áo Nghĩa, dung nhập vào trong Thần lực Ngũ Hành, sẽ có thể gia tăng lực phá hoại!

Triệu Phong vận chuyển Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, trực tiếp hấp thu lực lượng Lôi kiếp trong Lôi Thần Tinh, dung nhập vào trong Thần lực quang toàn trong cơ thể.

Tầng thứ mười hai Ngũ Hành Phong Lôi Quyết này chính là một tầng cuối cùng, sau khi tu luyện thành, công pháp này sẽ triệt để viên mãn. Đến lúc đó, chính là thời điểm Triệu Phong đột phá Thiên giai Thần vị.

Thời điểm Triệu Phong tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, hắn còn sử dụng loại Thần lực này, kết hợp với lực lượng Lôi kiếp, tiến hành rèn luyện Thánh Lôi Thể.

Thánh Lôi Thể tổng cộng có bảy tầng, hiện tại Triệu Phong đã đạt tới tầng bảy đỉnh phong, khoảng cách viên mãn chỉ còn một bước nhỏ nữa. Nhưng mà một bước nhỏ này cũng rất khó vượt qua. Lực lượng Lôi kiếp bình thường đã khó có thể mang đến tác dụng rèn luyện cho thân thể của hắn.

o0o

Năm ngày sau, Phổ Tế Điện truyền đến tin tức. Du Trưởng lão của Sinh Nguyên Tông quả thật chính là tiền bối đồng môn của Hàn Ngưng Nhi!

- Không nghĩ tới hai vị thật sự nhận biết Du Trưởng lão của Sinh Nguyên Tông! Cứ như vậy, khi Hàn cô nương đến Sinh Nguyên Tông, chắc chắn sẽ nhận được đại lực tài bồi, tiền đồ sáng lạng!

Vị Chân Thần Lục giai của Phổ Tế Điện, mỉm cười, nói.

Thậm chí, cường giả Cổ Thần của Phổ Tế Điện cũng đặc biệt xuất quan, gặp mặt hai người một lần.

Màn đêm buông xuống, toàn bộ Phổ Tế Điện cử hành một hồi tiệc chia tay cho hai người Triệu Phong. Rất nhiều Y sư của Phổ Tế Điện, kể cả đám thanh niên tài tuấn của các thế lực phụ cận đều đến đây tụ họp một chút.

Một đêm qua đi, cao tầng Phổ Tế Điện tự thân phái người tiễn hai người Triệu Phong đi tới thế lực Tứ tinh đỉnh phong, Sinh Nguyên Tông!

- Đến Sinh Nguyên Tông rồi, cũng không nên quá mức ỷ lại vào vị tiền bối này! Tất cả đều phải dựa vào chính mình!

Trên đường đi, Triệu Phong dặn dò Hàn Ngưng Nhi.

Trước đây, trong thư tín Phổ Tế Điện gửi qua cũng không nói rõ Hàn Ngưng Nhi là hậu duệ của Sinh Mệnh Chi Mâu. Nếu như nói rõ điểm này, phỏng chừng Du Băng Thành của Sinh Nguyên Tông sẽ đích thân tới đây tiếp đón bọn họ. Bởi vậy có thể thấy được, gã Du Băng Thành này đối đãi với Hàn Ngưng Nhi, thái độ cũng rất bình thường.

- Ừm! Lúc nào ngươi sẽ đi tìm người mà ngươi muốn tìm?

Hàn Ngưng Nhi cúi đầu, nhẹ giọng hỏi.

Thời điểm đặt chân tới Tử Linh Vực, Hàn Ngưng Nhi liền biết, không bao lâu nữa Triệu Phong sẽ rời đi.

- Rất nhanh thôi!

Triệu Phong đơn giản trả lời.

o0o

Mượn danh tiếng của Phổ Tế Điện, đám người Triệu Phong liên tục mượn dùng Truyền Tống Trận các thế lực Tứ tinh rưỡi trên đường. Hai tháng sau, mọi người đã thuận lợi đến được Sinh Nguyên Tông.

Dưới sự dẫn tiến của nhân viên Phổ Tế Điện, hai người trực tiếp gặp được Du Trưởng lão của Sinh Nguyên Tông.

Gã Du Trưởng lão này bộ dáng chừng trung niên, trang phục Y sư bình thường, so với gã Thư Trưởng lão của Phổ Tế Điện kia còn có khí chất thầy thuốc hơn một chút.

Du Trưởng lão thân là Chân Thần Lục giai, chỉ kém một bước nhỏ nữa liền có thể trở thành Cổ Thần, nhưng mà một bước này lại khó như lên trời!

- Du tiền bối, ta chính là đệ tử của Thần Thảo Môn!

Hàn Ngưng Nhi chủ động nói.

- Hửm? Ngươi…

Ánh mắt Du Trưởng lão lập tức rơi xuống trên người Hàn Ngưng Nhi, tỉ mỉ đánh giá.

Hắn vốn cho là, Thần Thảo Môn biết được hiện tại hắn có thành tựu không tệ tại Tử Linh Vực, liền phái tới vài gã đệ tử, để cho hắn nâng đỡ một chút. Nhưng lại không nghĩ tới, không ngờ Thần Thảo Môn lại đưa tới một nàng mỹ nhân như vậy, hơn nữa thể chất của Hàn

Ngưng Nhi hết sức đặc thù, tuyệt đối là thân thể tuyệt hảo để tu hành Y Đạo.

Du Trưởng lão nhìn chằm chằm Hàn Ngưng Nhi, trong mắt có chút si mê.

- Nữ tử này dung mạo khuynh thành, hơn nữa thể chất đặc thù, có tiền đồ cực lớn, có thể làm đạo lữ song tu của ta!

Trong lòng Du Trưởng lão thầm đánh bàn tính.

Trước đó, Du Trưởng lão vốn đã muốn tìm một vị đạo lữ, mượn bí pháp song tu đặc thù, trợ giúp chính mình đột phá Cổ Thần. Hiện tại Hàn Ngưng Nhi lại đột nhiên đưa tới cửa, phương diện dung mạo tuyệt đối không thể xoi mói, thể chất cũng là tuyệt hảo.

- Du tiền bối, ta là hậu duệ của Sinh Mệnh Chi Mâu!

Hàn Ngưng Nhi thoáng thôi động một chút Sinh Mệnh Chi Mâu, sau đó nói.

Du Trưởng lão đang tỉ mỉ quan sát Hàn Ngưng Nhi, nhất thời ngây ngẩn tại chỗ, toàn thân cứng ngắc, ánh mắt nhìn chằm chằm cặp mắt bích lục của Hàn Ngưng Nhi.

Sau một hồi, trên mặt Du Trưởng lão lộ ra nụ cười kinh hỉ nồng đậm.

- Tốt! Tốt!

Sau nửa ngày, Du Trưởng lão mới nói ra hai chữ này. Mà ánh mắt của hắn, từ đầu tới cuối thủy chung vẫn luôn nhìn chằm chằm trên người Hàn Ngưng Nhi, không thể nào dứt ra.

- Sinh Mệnh Chi Mâu! Ha ha… ngươi chắc chắn sẽ được Sinh Nguyên Tông trọng dụng!

Du Trưởng lão kinh hỉ cười to.

Sau đó, Hàn Ngưng Nhi liền bắt đầu nói chuyện tình Thần Thảo Môn cho Du Trưởng lão nghe. Ở trong lòng nàng, Du Trưởng lão là người của Thần Thảo Môn, bởi vậy nàng đối đãi với hắn như là trưởng bối kính yêu trong tộc, đem tao ngộ của Thần Thảo Môn, toàn bộ nói ra.

- Ngươi yên tâm! Ta sẽ khiến cho Hoàng Long Các phải trả giá thật lớn!

Du Trưởng lão lời thề son sắt đảm bảo với Hàn Ngưng Nhi.

Hai người hàn huyên một hồi lâu, ánh mắt Du Trưởng lão cuối cùng mới chuyển sang trên người Triệu Phong.

- Là Triệu công tử đã đưa ta an toàn tới Tử Linh Vực!

Hàn Ngưng Nhi vội vàng giới thiệu.

- Dọc theo đường đi, đa tạ vị tiểu huynh đệ này rồi! Ngươi có nhu cầu hoặc là thỉnh cầu gì đó, cứ việc nói ra! Nếu Du mỗ có thể làm được, nhất định sẽ đáp ứng ngươi!

Du Trưởng lão tỉ mỉ đánh giá Triệu Phong, khách khí nói.

Hắn tự nhiên có thể nhìn ra được Triệu Phong bất phàm, bằng không, một gã Chuẩn Thần bình thường, làm sao có thể đưa Hàn Ngưng Nhi an toàn tới Tử Linh Vực được. Hơn nữa hắn còn nhìn ra được, Hàn Ngưng Nhi tựa hồ có chút ý tứ với tiểu tử tóc hoàng kim trước mắt này!

- Không biết tiền bối có từng nghe qua Triệu Vũ Phi của Linh Tộc không?

Triệu Phong không chút khách khí, trực tiếp mở miệng hỏi.

Gã Du Trưởng lão này là Trưởng lão của thế lực Tứ tinh đỉnh phong, hơn nữa lại còn là Y sư, quan hệ rộng rãi, có lẽ có thể giúp được Triệu Phong.

- Ngươi biết nàng?

Thần sắc Du Trưởng lão đột nhiên biến đổi, vẻ mặt kinh dị nhìn chằm chằm Triệu Phong, trong mắt mang theo nghi vấn nồng đậm.

Tâm thần Triệu Phong khẽ động, chỉ nhìn biểu tình của Du Trưởng lão liền biết, Triệu Vũ Phi quả thật đang ở trong thế lực Linh Tộc của Tử Linh Vực!

Chương 1241: Vào linh tộc

- Ngươi biết nàng ta?

Dư trưởng lão sắc mặt biến đối, kinh dị nhìn Triệu Phong đầy sự nghi ngờ.

Linh tộc là một trong tứ đại ngũ tinh thế lực ở Tử Linh Vực, một số thiên kiêu hàng đầu hắn cũng biết.

Triệu Vũ Phi của Linh tộc cũng nằm trong số đó, là một vị vô cùng giỏi giang, dưới một người trên vạn người, là niềm hy vọng của tương lai Linh tộc.

- Không thể nào, tiểu tử này chắc chắn không thể biết Triệu Vũ Phi.

Dư trưởng lão phủ định trong đầu.

Triệu Phong đến tử Cổ Lũng Vực, huyết mạch bình thường, sao có thể có quan hệ gì với Triệu Vũ Phi của Tử Linh Vực?

Dư trưởng lão càng tin Triệu Phong là một người ngưỡng mộ Triệu Vũ Phi, coi nàng là nữ thần trong mộng, chỉ là muốn gặp nữ thần của mình mà thôi.

- Triệu Vũ Phi, Linh tộc.

Hàn Ngưng Nhi hơi khựng người, khẽ lẩm nhẩm.

Nàng biết đây chính là người Triệu Phong muốn tìm, không ngờ đối

phương còn là người của Linh tộc, thế lực ngũ tinh.

Chẳng trách đối phương lại khiến Triệu Phong để tâm đến vậy, từ xa nghìn dặm tới đây.

- Có cách nào để ta gặp hoặc liên lạc được với nàng ấy không?

Triệu Phong hỏi.

Triệu Phong đoán vị Dư trưởng lão này chẳng có cách nào giúp mình.

Vì thế Triệu Phong mới hỏi vội như vậy, nếu Dư trưởng lão không biết thì hắn sẽ đi tìm cách khác ngay.

- Cái này…

Dư trưởng lão nhíu mày trầm mặc.

Linh tộc là ngũ tinh thế lực, mà Sinh Nguyên Tông lại nằm trong phạm vi thống trị của Linh tộc.

Hắn chẳng qua là một trưởng lão bình tường của Sinh Nguyên Tông, thật không có cách nào để Triệu Phong gặp Triệu Vũ Phi.

- Nếu ta không giải quyết được việc của tên tiểu tử này thì chắc chắn hắn sẽ ăn vạ ở đây không chịu đi.

Dư trưởng lão nghĩ bụng.

Hàn Ngưng Nhi rõ ràng có ý với Triệu Phong, nếu Triệu Phong ở lại đây thì hai người rất dễ đến với nhau.

Dù sao hai người cùng tới Tử Linh Vực, trong thời gian đó đã xảy ra rất nhiều chuyện, mà Hàn Ngưng Nhi còn là hậu duệ của Sinh Mệnh Chi mâu, dung mạo khí chất đều không có gì để chê.

- Du tiền bối, ngài giúp hắn đi.

Hàn Ngưng Nhi đứng bên cạnh nói nhỏ.

- Ta có thể dùng quan hệ để cho ngươi vào Linh tộc, nhưng chỉ với thân phận tạp dịch đệ tử…

Mãi lâu sau, Dư trưởng lão lên tiếng.

Tạp dịch đệ tử trong một thế lực chính là người quét dọn, làm việc vặt, bình thường căn bản không thể tiếp xúc được với những nhân vật quan trọng trong Linh tộc.

Trên tạp dịch đệ tử là ngoại tộc đệ tử, trở thành ngoại tộc đệ tử mới thật sự có thể coi là người của Linh tộc, được Linh tộc bảo vệ.

Nhưng Linh tộc là ngũ tinh thế lực, Dư trưởng lão dù có quan hệ rộng thế nào cũng không thể để một người thân phận không rõ ràng trở thành ngoại tộc đệ tử được.

- Tiểu huynh đệ, ta thấy thực lực và thiên phú của ngươi rất tốt, cho dù chỉ là tạp dịch đệ tử, nhưng nếu làm tốt thì không bao lâu sẽ được thăng cấp thành ngoại tộc đệ tử.

Dư trưởng lão biết thân phận tạp dịch đệ tử là rất thấp kém nên vội nói.

- Tạp dịch đệ tử.

Triệu Phong nhíu mày trầm tư.

Trước tiên, trở thành tạp dịch đệ tử thì căn bản không thể gặp được Triệu Vũ Phi.

Nhưng Dư trưởng lão nói đúng, nếu làm tốt thì sẽ có cơ hội trở thành ngoại tộc đệ tử.

- Nếu ngươi đồng ý, có thể chọn cách đợi tám mươi năm nữa Linh tộc sẽ chiêu mộ đệ tử, với khả năng của ngươi có lẽ sẽ vào dễ dàng thôi.

Dư trưởng lão nói.

Điều này dù hắn không nói thì Triệu Phong cũng dò hỏi được.

Tám mươi năm với một tu sĩ mà nói thì không lâu, thậm chí Chân Thần bế quan một lần cũng đã vài trăm năm rồi.

- Triệu công tử, chi bằng ngươi cứ tạm ở lại đây, đợi tám mươi năm nữa rồi tới Linh tộc…

Lúc này Hàn Ngưng Nhi khuyên Triệu Phong ở lại.

Thân phận tạp dịch đệ tử quá tấp, bất cứ thế lực nào cũng chẳng bận tâm đến sống chết của một tạp dịch.

Hơn nữa Triệu Phong ưu tú như vậy, bảo hắn làm việc vặt thì Hàn Ngưng Nhi có chút không nỡ.

- Vậy phiền Du tiền bối rồi. Ta muốn tới Linh tộc.

Suy nghĩ một lúc, Triệu Phong nói.

Tám mươi năm, Triệu Phong không đợi được.

Hắn cũng rất khó vào Linh tộc bằng con đường khác.

Ánh mắt Hàn Ngưng Nhi tối lại, Triệu Phong lại không ngại làm tạp dịch để được vào Linh tộc gặp Triệu Vũ Phi.

- Được, ngươi đợi một thời gian, ta sẽ sắp xếp cho ngươi vào Linh tộc.

Dư trưởng lão mừng rỡ.

Hắn nghĩ Triệu Phong chính là người ngưỡng mộ Triệu Vũ Phi, muốn tìm mọi cách để gặp nàng một lần.

Việc này thì Dư trưởng lão không quản được, giờ chỉ muốn nhanh chóng tiễn Triệu Phong đi để Hàn Ngưng Nhi quên hắn đi.

Dư trưởng lão sau khi sắp xếp chỗ ở cho Triệu Phong và Hàn Ngưng Nhi thì rời đi.

Sau khi về chỗ ở, Triệu Phong lại theo thói quen vào trong Thời Không Chi Bào tu luyện.

Trước mặt Triệu Phong lơ lửng rất nhiều viên tinh thể ngũ sắc.

Năng lượng áo nghĩa tinh thuần thuộc về Ngũ Hành lan toả quanh người Triệu Phong.

Ngũ Hành áo nghĩa của Triệu Phong hiện nay đã có hai loại đạt tới đệ tứ trùng, khi ba loại còn lại đến tứ trùng thì Ngũ Hành thần lực của hắn sẽ tăng lên vài phần.

Sau một thời gian, tinh thể ngũ sắc trước mặt Triệu Phong tối lại, biến thành tinh thể bình thường.

Soạt!

Triệu Phong lại lấy ra ba quả dây leo, bên trong chúng chứa năng lượng ý cảnh có thể giúp Triệu Phong nâng cao ý cảnh, ngưng tụ linh hồn.

Vì Triệu Phong tu luyện công pháp nên mặt thể chất của hắn đều rất cường đại.

Nhưng về linh hồn ý chí thì hắn mới chỉ dừng lại ở tam giai Chân Thần, rất khó tiến bộ, khiến cho uy năng của đồng thuật không theo kịp.

Nhưng chỉ cần đột phá Chân Thần, có được Thần Vị, đạt tới tầng thứ Thần Vị nào linh hồn ý chí sẽ có đột biến đạt tới tầng thứ đó.

Một hôm, Triệu Phong và Hàn Ngưng Nhi gặp nhau..

Không lâu sau, Triệu Phong đã rời khỏi Sinh Nguyên Tông tới Linh tộc.

Trên đường tới Tử Linh Vực hai người đã đồng cam cộng khổ, cũng trở thành bằng hữu không có gì không nói được. Lần này tạm biệt Triệu Phong cũng có vài phần lưu luyến.

- Nàng ta là gì của ngươi? Đáng để ngươi làm nhiều việc vậy không?

Hàn Ngưng Nhi tò mò hỏi.

- Ta đã từng hứa sẽ tìm nàng ấy.

Mãi lâu sau, Triệu Phong mới đáp.

Còn về câu hỏi đầu tiên, Triệu Phong cũng không biết nên trả lời thế nào.

- Chúc ngươi sớm gặp được nàng ấy.

Hàn Ngưng Nhi cười nói.

Triệu Phong gật đầu, cùng Hàn Ngưng Nhi dạo bước trong Sinh Nguyên Tông.

Sinh Nguyên Tông là thế lực tứ tinh đỉnh phong ở Tử Linh Vực, ở đây có y sư là chính, địa vị đặc thù.

Nếu không phải vì Triệu Vũ Phi thì Triệu Phong cũng không ngại ở đây tiềm tâm tu luyện, phát triển dần dần.

Vài ngày sau Dư trưởng lão tới tìm Triệu Phong.

- Có thể xuất phát rồi.

Dư trưởng lão cười nói.

Sau khi từ biệt Hàn Ngưng Nhi, Triệu Phong liền được Dư trưởng lão dẫn tới Linh tộc.

Khi Triệu Phong rời khỏi Sinh Nguyên Tông thì gần đó có một thanh y nam tử mặt trắng như ngọc, ôn văn nho nhã. Người này chính là phân thân Triệu Hồi của Triệu Phong. Triệu Phong định để Triệu Hồi ở lại Sinh Nguyên Tông tu hành Y đạo.

Mặt khác Triệu Phong cũng cảm thấy Dư trưởng lão có vấn đề.

Hàn Ngưng Nhi có Sinh Mệnh Chi Mâu, nhưng từ khi Hàn Ngưng Nhi tới, Sinh Nguyên Tông không hề có bất cứ động tĩnh gì. Từ đó có thể thấy Dư trưởng lão không hề báo lên trên về việc này.

Vì thế Triệu Phong để Triệu Hồi ở lại, đợi khi Sinh Nguyên Tông chiêu mộ đệ tử thì trà trộn vào.

Linh tộc là một trong tứ đại ngũ tinh thế lực của Tử Linh Vực, thống trị một phần tư lãnh địa Tử Linh Vực, thế lực của nó đương nhiên không thể ở khu vực ngoại vi Tử Linh Vực.

Được Dư trưởng lão dẫn đường, mấy người Triệu Phong đều dùng truyền tống trận tứ tinh rưỡi, tứ tinh đỉnh phong để truyền tống.

Nửa năm sau Triệu Phong đã tới Linh tộc.

Đập vào mắt là vô số những ngọn núi thuỷ tinh đa sắc màu. Đặc biệt nhất là trên những ngọn núi thuỷ tinh đó có núi xanh, nước biếc, cây cổ thơm ngát, giống như tiên cảnh bằng thuỷ tinh vậy.

- Thiên địa nguyên khí thật nồng đậm.

Còn chưa vào Linh tộc, con mắt trái của Triệu Phong đã phát hiện ở trung tâm Linh tộc có thiên địa nguyên khí tinh thuần.

Triệu Phong đoán phía dưới lãnh địa của Linh tộc ít ra cũng phải có một dòng thượng phẩm thần tinh mạch.

Đương nhiên phạm vi thượng phẩm thần tinh mạch chắc chắn ở khu trung tâm Linh tộc, chỉ những đệ tử hạch tâm và cao tầng mới được

sử dụng.

Sau khi kiểm tra một lượt, Triệu Phong liền thuận lợi vào trong Linh tộc.

Sau khi nhận vật phẩm cần có của tạp dịch đệ tử, Triệu Phong đã trở thành tạp dịch đệ tử trong ngũ tinh thế lực Linh tộc.

- Trong Linh tộc, chỉ cần ngươi không đắc tội đệ tử hạch tâm là được…

Trưởng lão Sinh Nguyên Tông dăn dò Triệu Phong xong, liền rời đi.

Nếu Triệu Phong vô tình đắc tội đệ tử hạch tâm thì người giới thiệu là hắn cũng sẽ gặp xui xẻo.

Khu vực Thiên Hà Cốc bên ngoài Linh tộc.

Triệu Phong mặc trang phục của tạp dịch đệ tử, tới gần một tòa cung điện tinh thể.

- Ta là tạp dịch đệ tử mới đến, Triệu Phong. Xin Lưu chấp sự giao nhiệm vụ.

Triệu Phong nói.

Trở thành tạp dịch đệ tử thì chỉ có làm việc mà thôi.

- Ngươi tới khu linh dược ở phía tây bắc trông coi linh dược ở mảnh đất thứ tư.

Mãi lâu sau từ bên trong vọng ra một tiếng nói.

Trong số vật phẩm Triệu Phong nhận có bản đồ của khu vực ngoại vi Linh tộc.

Rất nhanh Triệu Phong đã tới mảnh đất thứ tư khu Linh Dược. Dược tài trồng ở đây đều để cung cấp cho Huyền Quang Cảnh.

- Ủa, tiểu tử kia là mới đúng không?

Triệu Phong xuất hiện, khiến các tạp dịch khác đều chú ý tới.

Không ít người bắt đầu lắc đầu thở dài, nhìn Triệu Phong có chút thương hại.

Đúng lúc đó trên mảnh đất thứ nhất khu linh dược, một nam tử mày rậm bước ra.

- Hì hì, Bành Trác ra rồi.

- Ai bảo hắn là người mới, huống hồ thủ đoạn của Bành Trác cũng không thể coi là thô bạo.

Một số tạp dịch gần đấy bàn tán.

- Tiểu tử, ngươi mới tới đúng không? Từ sau công việc của ta ở đây sẽ do ngươi phụ trách.

Bành Trác tới trước mặt Triệu Phong, thân thể hắn cao lớn, hơn Triệu Phong hai cái đầu.

- Ta làm việc cho ngươi, Lưu chấp sự sẽ không nói gì?

Triệu Phong tò mò hỏi.

- Ha ha, chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ là được. Lão nhân gia đâu có quản rốt cuộc là ai hoàn thành.

Bành Trác cười ha hà, nhìn xuống Triệu Phong.

- Ồ, thì ra là bảo người khác hoàn thành nhiệm vụ cho cũng được.

Triệu Phong gật gù.

- Mảnh đất này của ta giao cho ngươi, coi sóc cẩn thận cho ta.

Triệu Phong nói rồi quay lại phía nhà cách đó không xa.

Đó chính là nơi ở của các tạp dịch.

- Tiểu tử, ngươi vừa nói gì?

Bành Trác phẫn nộ quát lên, khí tức bạo liệt bùng phtá.

Mới đến đúng là mới đến, không biết trời cao đất dày, phải dùng thu đoạn thu phục hắn mới được.

- Thôi xong, kẻ mới đến không biết sự lợi hại của Bành Trác, dám cãi lại hắn.

- Hề hề, giáo huấn một trận là hắn ngoan ngoãn thôi.

Một số tạp dịch gần đó chuẩn bị xem kịch hay.

Chương 1242: Uy nhiếp

- Ngươi vừa nói gì?

Bành Trác gầm lên, khí tức bạo liệt bùng phát.

Kẻ mới đến đúng là không biết trời cao đất dày, phải dùng thủ đoạn khiến hắn khuất phục mà thôi.

- Tai ngươi có vấn đề à, không nghe thấy ta vừa nói gì sao?

Triệu Phong đột nhiên quay lại hỏi.

Lời hắn vừa dứt, những tạp dịch xung quanh lập tức cười khảy, thầm cảm thán Triệu Phong đúng là không biết sống chết.

Bành Trác là một trong những tạp dịch đệ tử mạnh nhất khu linh dược, tu vi đã là Huyền Quang Cảnh đại thành.

- Ngươi muốn chết!

Bành Trác nổi cơn thịnh nộ, vận chuyển Huyền Quang thánh lực đem theo áp lực kinh người xông về phía Triệu Phong.

Mắt thấy “tảng đá” Bành Trác sắp đánh bay Triệu Phong đi…

Mọi người dường như đã nghe thấy tiếng kêu thảm của Triệu Phong, nhìn thấy bộ dạng đau đớn đến muốn chết đi của hắn.

Thế nhưng, khi Bành Trác tới trước mặt Triệu Phong thì dừng lại một

cách quỷ dị, uy thế tan biến.

- Chuyện gì vậy? Sao Bành Trác không động thủ nữa?

Mấy tạp dịch gần đó kêu lên kinh ngạc.

Nhưng chỉ Bành Trác là biết không phải hắn không động thủ mà là không động nổi.

Trước mặt Triệu Phong, huyết mạch và thánh lực của hắn bị đông cứng, không thể vận chuyển. Thậm chí cả linh hồn cũng bị cấm cố, chẳng thể làm được gì.

Điều khiến hắn kinh hãi hơn đó là Triệu Phong dường như chẳng làm bất cứ hành động gì mà chỉ lặng lẽ nhìn hắn, khoé miệng có tiếu ý nhàn nhạt.

- Sao có thể như vậy? Hắn ta rốt cuộc có cảnh giới gì?

Bành Trác kêu gào trong đầu.

Nhưng hắn đột nhiên phát hiện, nếu Triệu Phong không cho phép thì hắn cũng không phát ra tiếng được.

Bành Trác càng thêm sợ hãi, hai mắt nhìn Triệu Phong không ngừng run rẩy.

- Nhiệm vụ của ta giao hết cho ngươi hoàn thành, giờ nghe rõ chưa?

Lúc này, Triệu Phong chậm rãi nói, nói xong quay người đi.

Sau khi Triệu Phong đi rồi, Bành Trác như trút được gánh nặng, nằm phịch dưới đất.

- Chuyện gì vậy? BànhTrác không động thủ?

- Hình như thực lực của kẻ mới đến rất mạnh.

Một số tạp dịch tò mò, tại sao Bành Trác lạ không động thủ, nhưng một số người thì nhanh nhạy nhận ra sự bất phàm của Triệu Phong, sau này phải cẩn thận, tuyệt đối không được đắc tội Triệu Phong.

Tạp dịch đệ tử cho dù có biểu hiện tốt thế nào thì cũng cần một thời gian mới có thể trở thành ngoại tộc đệ tử.

Vì thế Triệu Phong không thể quá nóng vội, hắn vừa về phòng thì liền bắt đầu tu luyện.

Theo thói quen, hắn tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết và Kim Khôn Thánh Lôi Thể.

Sau đó hắn dần nghiên cứu Toả Không Chi Đồng và Thời Không Cấm Thân.

Toả Không Chi Đồng, tuy Triệu Phong đã bắt đầu tham ngộ từ lâu, nhưng không coi nó là trọng điểm, nên không thể phát huy hết uy năng của loại đồng thuật này.

Còn Thời Không Cấm Thân là đồng thuật cao giai thần cấp, Triệu Phong vẫn chưa bắt đầu tu luyện.

Cùng lúc với tham ngộ hai loại đồng thuật này, Triệu Phong cũng tham ngộ Thời Không Áo Nghĩa.

Thời Không Áo Nghĩa Triệu Phong đã đạt tới cảnh giới tầng thứ tư, còn Thời Gian Áo Nghĩa thì mới chỉ ở cảnh giới đầu tiên, còn cách

tầng thứ hai một đoạn nữa.

Một thánhg sau Triệu Phong rời khỏi phòng.

- À… ta đã coi sóc cho mảnh đất này theo lời ngươi nói.

Bành Trác lập tức chạy tới trước mặt Triệu Phong, kính sợ nói.

Những tạp dịch xung quanh sững sờ nhìn cảnh tượng đó.

Họ cũng không ngờ Bành Trác lại làm theo lời Triệu Phong, chăm sóc cẩn thận mảnh đất linh dược này.

Mà khi Triệu Phong bước ra, Bành Trác cũng như một tiểu đệ chạy tới bên cạnh lão đại báo cáo tình hình.

- Làm tốt lắm!

Triệu Phong đơn giản nói một câu rồi rời đi.

Mỗi tháng tạp dịch đệ tử đều phải báo cáo nhiệm vụ lên trên, căn cứ vào mức độ hoàn thành nhiệm vụ để nhận thù lao.

- Ừm, không tồi.

Lưu chấp sự trong Thủy Tinh cung điện lấy một số thù lao đưa cho Triệu Phong.

Bất cứ tình hình nào trong khu linh dược hắn đều biết rõ như lòng bàn tay.

Lần này, Lưu chấp sự quan sát Triệu Phong một chút, mặc dù đã quan sát rất kỹ, nhưng hắn lại nhận ra mình không thể nhìn thấu

được Triệu Phong.

- Lưu chấp sự, ta muộn nhận nhiều việc hơn một chút.

Triệu Phong nói. Rồi hắn nhận từ chỗ Lưu chấp sự bốn công việc.

Sau khi về khu linh dược, Triệu Phong đưa hết chỗ thù lao nhận được cho Bành Trác.

Tất cả đều là tài nguyên tu luyện và Tinh Nguyên Thạch có ích cho Huyền Quang Cảnh. Với Triệu Phong mà nói đều là đồ bỏ, để trong không gian trữ vật chỉ chật chỗ.

Rồi hắn tới khu vực tương ứng với bốn nhiệm vụ khác.

Nhìn quanh, Triệu Phong chọn bừa một tạp dịch đệ tử, thích phóng một chút áp lực là khiến đối phương thần phục, cam tâm tình nguyện làm việc cho hắn.

Làm xong, Triệu Phong trở về phòng, tiếp tục tu luyện.

Triệu Phong không biết rằng những việc hắn làm đã khiến các tạp dịch đệ tử ở khu linh dược và các khu vực quanh đó giận dữ.

Một số người đã ngấm ngầm tập hợp nhau lại chuẩn bị đối phó với hắn.

Họ cho rằng Triệu Phong là người mới đến, nhưng hành sự quá bá đạo.

Khi họ đang bí mật bàn bạc thì đột nhiên có người kêu lên:

- Thi Vi Nam trở về rồi.

Rất nhanh một người dáng người cao ráo, gương mặt anh tuấn, đôi mắt lạnh lùng bước vào.

Những người có mặt thất kinh, lập tức dừng bàn tán.

Người có tên Thi Vi Nam này là đệ nhất tạp dịch đệ tử trong khu Bang Hà Cốc, tu vi đã là Bán Thần.

Nghe nói hắn đến Linh tộc làm tạp dịch đệ tử là muốn thể hiện tốt để trở thành ngoại tộc đệ tử.

Một thời gian trước hắn cùng một ngoại tộc đệ tử ra ngoài thực hiện nhiệm vụ giờ mới quay về. Hẳn là không lâu nữa hắn sẽ thoát khỏi thân phận tạp dịch trở thành ngoại tộc đệ tử.

- Thi lão đại, cuối cùng lão đại cũng về. Gần đây có một tạp dịch đệ tử tới nhưng hắn vô cùng ngông cuồng...

Bành Trác lập tức thêm mắm dặm muối kể về Triệu Phong.

- Lẽ nào hắn không coi ta ra gì?

Thi Vi Nam nheo mắt, nhiệt độ xung quanh lập tức giảm xuống.

Thấy Thi Vi Nam quyết định ra tay, những người xung quanh đều trở nên thích thú.

Hàng ngày đều có người theo dõi phòng của Triệu Phong, chỉ cần hắn xuất hiện là họ sẽ thông báo cho người khác.

Nhưng Triệu Phong không quản những chuyện khác, chỉ nghĩ một tháng sau đi giao nhiệm vụ rồi nhận thêm một vài nhiệm vụ khác.

Vì thế trong một tháng này hắn chỉ toàn tâm toàn ý tu luyện.

Sau một tháng, trước phòng Triệu Phong đã có vài chục tạp dịch đệ tử tập trung.

Đứng đầu chính là Thi Vi Nam, mấy tạp dịch bên cạnh hắn đều là những người nổi trội ở các khu vực bên cạnh, Bành Trác cũng có mặt.

- Cả tháng rồi mà tiểu tử đó không ra ngoài.

- Lẽ nào hắn biết chúng ta muốn đối phó hắn nên cố tình trốn bên trong?

Một số tạp dịch đệ tử bàn tán.

- Triệu Phong, mau ra đây! Hàng tháng tạp dịch đệ tử đều phải báo cáo nhiệm vụ với Lưu chấp sự.

Đúng lúc đó, Thi Vi Nam đột nhiên quát lên.

Trong tiếng quát của hắn chứa khí thế và sức mạnh linh hồn cường đại.

Căn phòng của Triệu Phong kêu lên răng rắc.

Cùng lúc đó cửa phòng Triệu Phong mở ra.

- Ngươi chính là Triệu Phong?

Thi Vi Nam lạnh băng nhìn Triệu Phong, miệng cười thích thú.

Nhưng mọi người không ngờ tới Triệu Phong cũng lạnh lùng bước từng bước về phía Thi Vi Nam.

Ban đầu Thi Vi Nam không cảm nhận thấy gì, nhưng khi Triệu Phong càng tới gần thì thần sắc Thi Vi Nam càng thay đổi.

Khi Triệu Phong tới trước mặt, toàn thân Thi Vi Nam bị cấm cố hoàn toàn, không thể động đậy, thậm chí nói cũng không xong.

Một số tạp dịch đệ tử phía sau Thi Vi Nam cũng ở trạng thái đó, ai cũng như tượng đá, chỉ còn lại ánh mắt kinh hãi.

Bành Trác khổ không nói nên lời. Ban đầu tưởng nhiều người như vậy cộng với Thi Vi Nam sẽ đối phó được với Triệu Phong.

Nhưng kết quả vẫn vậy, trước mặt Triệu Phong, tất cả đều không thể khống chế được cơ thể mình.

- Sao lại như vậy?

Thi Vi Nam kinh hãi vô cùng, cố gắng giãy giụa nhưng hắn phát hiện tất cả đều vô ích.

- Còn lần sau, giết không cần hỏi.

Ánh mắt Triệu Phong quét qua mọi người, lạnh lùng lên tiếng. Mấy chữ cuối cùng tuy ngữ khí rất nhẹ nhưng lại như cây chùy băng giáng thẳng vào tim tất cả.

Triệu Phong vốn không muốn để lộ quá nhiều, nhưng nếu không cho những người này bài học thích đáng thì họ sẽ còn gây rối.

Vì thế Triệu Phong phải uy hiếp họ cho ra trò.

Sau đó Triệu Phong rời khỏi đó, đi tìm Lưu chấp sự.

- Tên Triệu Phong này mạnh thật!

- Thực lực như vậy sao lại tới đây làm tạp dịch đệ tử?

Sau khi Triệu Phong đi rồi, tất cả đều ngồi phịch xuống đất, nhỏ giọng bàn tán.

Lần này, khi Triệu Phong tới cung điện của Lưu chấp sự thì Lưu chấp sự đã ở bên trong dường như đang đợi hắn.

- Dường như ngươi là một Chuẩn Thần, tại sao lại tới Linh điện làm tạp dịch đệ tử?

Lưu chấp sự nghiêm nghị nói.

- Ta muốn vào Linh tộc thì chỉ có thể bắt đầu từ tạp dịch đệ tử.

Triệu Phong có gì nói đấy.

Hắn không muốn đắc tội vị Lưu chấp sự này, hắn muốn trở thành ngoại tộc đệ tử còn phải nhờ vào Lưu chấp sự giới thiệu, tiến cử.

- Chỉ cần ngươi biểu hiện tốt thì không tới nửa năm có thể trở thành ngoại tộc đệ tử.

Lưu chấp sự gật đầu, ánh mắt có chút kiêu ngạo.

Một Chuẩn Thần có tiềm lực như vậy tới Linh tộc làm tạp dịch đệ tử cũng là để trèo lên cao, trở thành ngoại tộc đệ tử.

Thân là người của Linh tộc, Lưu chấp sự vô cùng tự hào.

- Ta còn muốn hỏi thăm về một người.

Triệu Phong đột nhiên nói.

- Ồ?

Lưu chấp sự khựng lại, xem ra đây mới chính là mục đích chính của Triệu Phong.

- Ta muốn hỏi về Triệu Vũ Phi của Linh tộc.

Triệu Phong nói.

Lưu chấp sự khựng người, dường như nghĩ tới điều gì đó, rồi bật cười.

- Không phải ngươi vì Triệu Vũ Phi mà tới Linh tộc làm tạp dịch đệ tử đấy chứ?

Lưu chấp sự cười hỏi.

Trong số các nữ tử của Linh tộc, dung mạo và thiên phú của Triệu Vũ Phi đều đứng đầu, là nữ thần trong mắt gần như tất cả tạp dịch đệ tử, ngoại tộc đệ tử. Cả Tử Linh Vực này cũng có không ít người theo đuổi nàng.

Lưu chấp sự nghĩ rằng Triệu Phong cũng là một trong số đó.

Cho dù vậy Lưu chấp sự cũng có phần khâm phục Triệu Phong, bất chấp cả việc làm tạp dịch đệ tử để tiếp cận Triệu Vũ Phi.

- Cũng có thể coi là vậy.

Triệu Phong đáp.

Lưu chấp sự cười, biểu hiện mình đã hiểu.

Mỹ nhân như Triệu Vũ Phi thì có ai không yêu chứ. Hơn nữa người trẻ tuổi như Triệu Phong mới là dễ kích động nhất, việc gì cũng làm được.

Rồi Lưu chấp sự kể cho Triệu Phong những điều hắn biết về Triệu Vũ Phi.

Triệu Phong nghiêm túc lắng nghe, cũng hiểu được phần nào tình hình của Linh tộc.

Hai người nói chuyện rất lâu, sau đó Triệu Phong mới rời đi.

- Không ngờ Triệu Vũ Phi có địa vị cao trong Linh tộc như vậy.

Triệu Phong cười, hắn đã đánh giá thấp mức độ hiếm có của huyết mạch Linh tộc của Triệu Vũ Phi rồi.

Cả Linh tộc đông như vậy nhưng thành viên Linh tộc thật sự rất ít, chín phần nhân khẩu đều là chiêu mộ từ ngoại tộc hoặc những thế lực phụ thuộc.

Khi Triệu Phong chuẩn bị trở về chỗ ở thì Thần Linh Nhãn đột nhiên bắt được một tia khí tức huyết mạch.

- Khí tức của huyết mạch Linh tộc!

Triệu Phong khựng người, rồi dựa vào cảm tri bay về một hướng.

Chương 1243: Nổi tiếng

Từng tiếp xúc Triệu Vũ Phi một thời gian, Triệu Phong nhớ khí tức của huyết mạch Linh tộc.

Lúc này, cảm nhận luồng khí tức kia, suy nghĩ đầu tiên xuất hiện trong đầu hắn chính là: có khi nào đối phương là Triệu Vũ Phi?

Nếu ở Đại Lục Vực, Triệu Phong có thể xác định ngay đối phương chính là Triệu Vũ Phi, nhưng đây là Linh tộc, không ít người có huyết mạch Linh tộc.

Dựa vào cảm tri Triệu Phong nhanh chóng đi xa khỏi khu vực Băng Hà Cốc.

Dần dần trong tầm mắt Triệu Phong xuất hiện dáng một nữ tử thân hình trong suốt, phát ra tinh quang.

Nữ tử này khá xinh đẹp, cộng với đặc trưng của huyết mạch Linh tộc lại càng thêm cao quý hoa lệ.

Nữ tử lúc này đang chu miệng, lông mày dựng ngược, có vẻ như đang rất lo lắng.

Xung quanh nữ tử đó còn có một vài thanh niên các tộc khác.

- Thanh Oánh muốn đi đâu? Ta đưa nàng đi.

Một thanh niên yêu dị sắc mặt ôn hòa, tay cầm quạt bạch ngọc, hàm tiếu nói.

Triệu Phong ở phía xa quan sát.

Nữ tử kia rõ ràng là huyết mạch Linh tộc, những thanh niên xung quanh kia tu vi bất phàm, có lẽ là thiên tài Chuẩn Thần của các thế lực phụ thuộc Linh tộc.

Những người này chắc chắn có thể liên lạc được với Triệu Vũ Phi, đặc biệt là người có huyết mạch Linh tộc kia.

Nhưng thân phận của Triệu Phong lúc này quá thấp kém, những người này nhất định sẽ không để ý tới hắn.

Nhưng nếu họ giúp Triệu Phong đưa tin thì chưa biết chừng Triệu Phong có thể gặp trực tiếp Triệu Vũ Phi.

Khi Triệu Phong đang suy nghĩ thì nữ tử Linh tộc nhìn thấy Triệu Phong, bất giác cười.

Nàng nghĩ chắc chắn là Triệu Phong bị vẻ đẹp của nàng hấp dẫn nên mới ngẩn ra đó nhìn.

Ngoài ra, Triệu Phong tuy chỉ là tạp dịch đệ tử nhưng vẻ ngoài và khí chất đều rất xuất chúng, thậm chí không thua kém những thanh niên bên cạnh nàng lúc này..

- Ngươi lại đây.

Vệ Thanh Oánh đột nhiên dừng bước, chỉ Triệu Phong.

Triệu Phong khựng người, hắn đang nghĩ có nên chủ động tiếp cận những người này, sau đó để họ chuyển lời tới Triệu Vũ Phi giúp hay không thì nữ tử huyết mạch Linh tộc kia đã chủ động gọi hắn.

- Thanh Oánh, nàng tìm một hạ nhân làm gì?

Thanh niên yêu dị kia lạnh lùng liếc nhìn Triệu Phong rồi nói.

Triệu Phong lập tức bay tới trước mặt Vệ Thanh Oánh.

- Theo ngươi, cả Linh tộc này ai xinh đẹp nhất?

Vệ Thanh Oánh mang vẻ nhu mì của tiểu nữ, khẽ hỏi.

Mấy thiên tài ở bên cạnh đã hiểu Vệ Thanh Oánh muốn làm gì.

Trước khi Triệu Vũ Phi tới Linh tộc, đệ nhất mỹ nữ Linh tộc là Lạc Vũ Chuẩn Thần, mà Vệ Thanh Oánh là người ở bên cạnh Lạc Vũ Chuẩn Thần.

Nhưng từ khi Triệu Vũ Phi tới, huyết mạch không ngừng được kích phát, thiên phú cũng được bộc lộ, cộng với dung mạo tựa tiên nữ, dần dần đã thay thế vị trí của Lạc Vũ Chuẩn Thần, trở thành nữ thần trong lòng nam tử Linh tộc.

Nhưng Triệu Vũ Phi là người ngoại vực nên người của Linh tộc ở Man Hoang Thần Vực vẫn có tâm lý bài xích.

Huống hồ thiên phú của Triệu Vũ Phi rất cao, dung mạo khuynh thành, càng khiến một số nữ tử Linh tộc đố kỵ.

Hôm nay, không may Vệ Thanh Oánh nói xấu Triệu Vũ Phi sau lưng bị nàng bắt gặp giáo huấn một trận.

- Cái này...

Triệu Phong khựng người.

Hắn không thể ngờ nữ tử này gọi hắn là để hỏi câu này.

- Nói mau!

Nam tử yêu dị kia quát.

Ai cũng biết Vệ Thanh Oánh là người bên cạnh Lạc Vũ Chuẩn Thần, chỉ cần người dưới không nói người đẹp nhất là Triệu Vũ Phi thì nói ai cũng được.

Nhưng để lấy lòng Vệ Thanh Oánh, gặp tình huống này vẫn là nên nói Lạc Vũ Chuẩn Thần thì hơn.

- Đương nhiên là cô nương rồi.

Triệu Phong hàm tiếu nói.

Triệu Phong không biết gì về tình hình trong Linh tộc, nữ tử Linh tộc cũng chỉ biết có Triệu Vũ Phi.

Nhưng Triệu Phong có thể nhận ra, nữ tử này dường như đang tức giận.

Vì thế hắn nói vậy có lẽ sẽ hợp ý đối phương.

- Hi hi..

Hắn vừa dứt lời, Vệ Thanh Oánh lập tức bật cười khẽ.

Nàng ta vốn tưởng hạ nhân này sẽ nói người đẹp nhất là Lạc Vũ Chuẩn Thần, nhưng không ngờ lại nói là nàng.

Tuy biết Triệu Phong không nói thật nhưng Vệ Thanh Oánh vẫn rất vui.

Những thiên tài thanh niên kia có phần khinh bỉ nhìn Triệu Phong.

Cho dù nữ thần trong lòng Triệu Phong là Triệu Vũ Phi, nhưng để không đắc tội với Vệ Thanh Oánh thì chỉ cần nói là Lạc Vũ Chuẩn Thần là được. Nhưng Triệu Phong lại nói người đẹp nhất là Vệ Thanh Oánh, điều này khiến họ cảm thấy Triệu Phong có phần vô sỉ.

- Ừm, ngươi tu vi cũng được, biểu hiện không tồi, thời gian tới ta sẽ bảo họ cho ngươi làm ngoại môn đệ tử.

Vệ Thanh Oánh tâm tình tốt, lập tức nhìn gì cũng thấy thuận mắt.

Lúc này quan sát Triệu Phong nàng bỗng phát hiện Triệu Phong còn tuấn lãng hơn mấy thanh niên kia. Cả sự lãnh đạm, ngạo nghễ, mái tóc kim sắc tự nhiên...tất cả đều khiến mắt nàng sáng lên.

Nhìn thần thái của Vệ Thanh Oánh, ánh mắt của những người còn lại nhìn Triệu Phong lập tức trở nên lạnh lẽo.

Họ đều là thiên tài các thế lực phụ thuộc hoặc do Linh tộc quản hạt. Họ tự biết mình không thể với tới những thiên chi kiêu nữ như Triệu Vũ Phi hay Lạc Vũ Chuẩn Thần nên mới đặt mục tiêu ở những nữ tử thiên phú thấp một chút.

Dù sao Linh tộc cũng là chủng tộc có huyết mạch đứng thứ mười chín trên bảng Thái Cổ, kết hợp với huyết mạch như vậy, không chỉ thúc đẩy tốc độ tu luyện mà còn tạo phúc cho con cháu.

- Đa tạ!

Triệu Phong vui vẻ.

Vốn dĩ cho dù hắn biểu hiện tốt thì cũng phải mất một thời gian nữa mới trở thành ngoại tộc đệ tử được. Nhưng lúc này Vệ Thanh Oánh lại vui vẻ đã hứa sẽ đề bạt hắn làm ngoại tộc đệ tử luôn.

- Thanh Oánh, nàng muốn đi đâu, ta đi cùng nàng.

Những thanh niên kia thấy Vệ Thanh Oánh vui vẻ hơn, lập tức tiến lại lấy lòng.

- Được.

Vệ Thanh Oánh giờ tâm trạng tốt, chuẩn bị ra ngoài đi dạo.

- Xin dừng bước.

Triệu Phong đột nhiên lên tiếng.

Vệ Thanh Oánh đang vui, hơn nữa ấn tượng với Triệu Phong cũng tốt. Có lẽ sẽ đồng ý giúp Triệu Phong chuyển lời chăng.

Vì thế Triệu Phong mới gọi Vệ Thanh Oánh lại.

- Hạ nhân, ngươi nói năng kiểu gì đấy!

Nam tử yêu dị kia quát.

Hắn đã ngứa mắt Triệu Phong lâu rồi, chỉ một tạp dịch đệ tử mà dám ăn nói với đối tượng của hắn như vậy.

- Có chuyện gì?

Vệ Thanh Oánh đúng là có ấn tượng tốt về Triệu Phong, cũng không bận tâm thân phận thấp kém của hắn.

- Ta muốn nhờ các hạ một việc, có thể giúp ta chuyển lời tới Triệu Vũ Phi không?

Triệu Phong nói.

Nhưng vừa dứt lời thì Vệ Thanh Oánh và cả những thiên tài kia đều sững người, tất cả đều im lặng.

Mãi lâu sau, một thanh niên cười khảy phá vỡ sự im lặng.

Rồi tất cả cùng cười chế giễu, nhìn Triệu Phong với ánh mắt thương hại.

- Nguy rồi.

Triệu Phong cảm giác không ổn, vẻ mặt của những người kia và cả Vệ Thanh Oánh đều có vấn đề.

- Ngươi muốn liên hệ với Triệu Vũ Phi?

Vệ Thanh Oánh lúc này lộ nụ cười quỷ dị.

Triệu Phong còn chưa kịp nói thì Vệ Thanh Oánh đã tiếp tục:

- Xem ra ngươi cũng là người theo đuổi Triệu Vũ Phi đúng không? Nhưng ngươi chỉ là một tạp dịch đệ tử, cũng muốn tiếp cận Triệu Vũ Phi sao?

- Nhưng ngươi yên tâm, ta sẽ cho Triệu Vũ Phi biết có một tạp dịch

đệ tử muốn theo đuổi nàng ta.

Vệ Thanh Oánh thần sắc lạnh lẽo.

Vút!

Vệ Thanh Oánh bay đi.

- Hề hề, tiểu tử, ngươi thật không biết sống chết.

Một thanh niên thích thú nói.

- Tuy tu vi của ngươi không tồi, nhưng cả đời này cũng đừng hòng làm ngoại tộc đệ tử chứ đừng nói đến gặp Triệu Vũ Phi.

Thanh niên yêu dị cầm quạt vẻ mặt cao ngạo, để lại một câu rồi đuổi theo Vệ Thanh Oánh.

Triệu Phong biết có lẽ Vệ Thanh Oánh có quan hệ không tốt lắm với Triệu Vũ Phi.

Có lẽ nàng ta muốn dùng việc này để châm chọc Triệu Vũ Phi.

Nhưng nếu vì thế mà Triệu Vũ Phi chú ý tới Triệu Phong thì cũng không tồi.

Nhưng Triệu Phong không biết trong Tử Linh Vực thật sự có quá nhiều người theo đuổi Triệu Vũ Phi, nhiều không đếm nổi. Mà bản thân Triệu Vũ Phi dường như trái tim đã thuộc về ai đó, chưa từng để tâm đến những người theo đuổi mình.

Trở về Thiên Hà Cốc, Triệu Phong giao nhiệm vụ vừa nhận chỗ Lưu chấp sự cho những người khác.

Giờ Triệu Phong là lão đại của tạp dịch đệ tử Thiên Hà Cốc, chỉ cần hắn nhận nhiệm vụ, tự nhiên sẽ có tiểu đệ làm cho hắn.

Triệu Phong thì về phòng bế quan tu luyện.

Hắn không biết ngày hôm sau, tin tức hắn là người theo đuổi Triệu Vũ Phi đã truyền khắp Linh tộc,

Những thiên kiêu chân chính theo đuổi Triệu Vũ Phi thì chỉ coi đó là chuyện cười.

Nhưng ngoại tộc đệ tử trong tộc và những tạp dịch đệ tử khác thì ngưỡng mộ tìm đến vì muốn gặp hắn.

Hôm nay Triệu Phong vẫn ở trong Thời Không Chi Bào tu luyện thì phát hiện rất nhiều đạo linh thức thậm chí cả thần thức đang quét về nơi ở của hắn.

Soạt!

Triệu Phong rời khỏi Thời Không Chi Bào.

Những người có thần thức cơ bản đều là Chuẩn Thần hoăc Chân Thần, đương nhiên không thể nào là tạp dịch đệ tử.

- Tại sao lại có nhiều người tới đây vậy?

Triệu Phong kinh ngạc.

Tạp dịch đệ tử không được Linh tộc bảo vệ, cho dù đang tu luyện bị người khác làm phiền cũng không ai quản..

Chứ đừng nói lần này đến tìm Triệu Phong lại toàn là Chuẩn Thần.

Triệu Phong ra khỏi nhà.

- Triệu Phong ra rồi!

Triệu Phong vừa bước ra thì có người hô lên.

Ngay lập tức tất cả tạp dịch đệ tử đều nhìn về phía Triệu Phong.

Trên không trung cũng xuất hiện một vài thân ảnh thanh niên thần sắc cao ngạo, những người này khí tức huyết mạch đều không tầm thường.

- Chính là hắn đã nhờ Vệ Thanh Oánh liên lạc với Triệu Vũ Phi.

Một nam tử dáng người cao lớn lực lưỡng nói với người bên cạnh.

- Ừm, dung mạo cũng không tồi, tu vi cũng khá, chỉ là trí thông minh hơi có vấn đề. Chỉ một tạp dịch đệ tử mà cũng dám nhắm tới Triệu Vũ Phi.

Một thanh niên da xanh bên cạnh hắn thì không chút khách khí, châm chọc nói.

Bên cạnh Thi Vi Nam là một thanh niên mặt dài, mặc trang phục của ngoại môn đệ tử.

- Chính là hắn...

Thi Vi Nam ghé tai hắn nói nhỏ vài câu.

- Hừ, cóc ghẻ đòi ăn thịt thiên nga. Hôm nay ta sẽ giúp trí nhớ ngươi

tốt một chút.

Thanh niên mặt dài kia sải bước về phía Triệu Phong.

Thi Vi Nam đã nhờ hắn dạy cho một tạp dịch đệ tử một bài học. Nhưng thật tình cờ người đó lại chính là kẻ mà mấy hôm trước đã nổi tiếng vì muốn theo đuổi Triệu Vũ Phi.

Thanh niên mặt dài này lập tức thấy thích thú.

Chương 1244: Ngoại tộc đệ tử

Thi Vi Nam mặt tối sầm nhìn Triệu Phong. Trước đó Triệu Phong đã khiến hắn mất mặt trước bao nhiêu tạp dịch đệ tử. Khi ấy Thi Vi Nam đã bắt đầu liên hệ với các ngoại tộc đệ tử bảo họ giáo huấn Triệu Phong một trận.

Một mặt để lấy lại thể diện, mặt khác cũng là để chấn nhiếp tất cả tạp dịch đệ tử khác.

Thanh niên mặt dài là ngoại tộc đệ tử kia có tu vi nhất giai Chuẩn Thần.

Những ngoại tộc đệ tử nghe danh mà tới khác thấy thanh niên mặt dài muốn động thủ thì không bàn tán nữa mà đợi xem kịch hay.

- Hôm nay ta sẽ cho ngươi biết sự lợi hại của ngoại tộc đệ tử.

Thanh niên mặt dài vận thần lực, biến thành bạch quang lướt tới bên cạnh Triệu Phong.

Uỳnh!

Hắn vung quyền, một đào quyền ảnh bằng thần lực bắn ra.

- Nhìn kìa, là thần lực đấy!

- Thực lực của ngoại tộc đệ tử mạnh thật!

Tạp dịch đệ tử ở xung quanh nhìn thanh niên mặt dài kia với sự

ngưỡng mộ và kính sợ.

Vù!

Khi một quyền của thanh niên mặt dài kia sắp đánh trúng Triệu Phong thì Triệu Phong toàn thân phát lôi quang, lướt sang bên cạnh.

- Ủa, tiểu tử đó tránh được rồi.

Nam tử cao lớn kia hơi khựng người.

- Ha ha, tiểu tử đó có thể xưng bá tạp dịch đệ tử, chắc chắn cũng có chút thực lực.

Nam tử da xanh cười.

Theo hắn, có lẽ Triệu Phong là một Chuẩn Thần.

Nếu không, cho dù thân pháp có cao minh thế nào cũng không thể tránh được công kích của thanh niên mặt dài kia.

Đòn đầu tiên của thanh niên mặt dài không thành công, lập tức vung song quyền tiếp tục tấn công Triệu Phong.

Trời đất xung quanh rung chuyển dữ dội, vô số bạch quang bắn ra, tạo thành trên mặt đất bằng tinh thể vô số hố lớn nhỏ.

Nhưng hắn vẫn không thể đánh trúng được Triệu Phong.

- Tiểu tử, ngươi chỉ biết tránh thôi sao?

Thanh niên mặt dài kia phẫn nộ gầm lên.

Thân là ngoại tộc đệ tử, chủ động khiêu chiến tạp dịch đệ tử, nếu chẳng làm được gì đối phương thì hắn còn mặt mũi nào tiếp tục đứng trong hàng ngũ ngoại tộc đệ tử?

- Vậy thì ta cho ngươi mãn nguyện.

Triệu Phong nheo mắt.

Uỳnh!!

Một tiếng nổ lớn vang lên, Triệu Phong lướt tới sau lưng thanh niên mặt dài, tung một quyền ra.

Thanh niên mặt dài không kịp phòng ngự, bị Triệu Phong đánh bay rơi xuống đất xa vài trượng.

Xung quanh lập tức lặng như tờ, chẳng ai ngờ được Triệu Phong vừa ra tay đã đánh bại được ngoại tộc đệ tử.

- Ngươi… ngươi đánh lén!

Thanh niên mặt dài mặt đỏ phừng phừng, đột nhiên gầm lên.

Bị tạp dịch đệ tử một chiêu đánh bại, nói ra thì thật quá mất mặt, nên hắn đành nói như vậy.

- Đúng vậy, Triệu Phong đánh lén. Nếu không thì sao hắn thắng được ngoại tộc đệ tử?

Thi Vi Nam lập tức phụ họa.

Ai cũng nhận ra tốc độ của Triệu Phong quá nhanh, nháy mắt đã tới sau lưng thanh niên mặt dài kia rồi đánh bại hắn tức thì.

Dần dần mọi người cũng tin vào lý do này.

- Trần huynh, Triệu huynh, chúng ta cùng bắt tên tiểu nhân vô sỉ này!

Thấy mọi người xung quanh tin lời mình, thanh niên mặt dài liền cầu cứu các ngoại tộc đệ tử khác.

Bất luận có phải Triệu Phong đánh lén hay không, nhưng uy lực của quyền vừa rồi quá lớn, nên thanh niên mặt dài kia cũng tự biết mình không phải đối thủ của Triệu Phong.

Dù phải dùng thủ đoạn nào thì hôm nay hắn cũng phải đánh bại Triệu Phong.

- Được!

Nam tử da xanh liền xông tới.

- Hừ, một tạp dịch đệ tử mà ngông cuồng như vậy!

Nam tử cao lớn kia quát lớn, giống như cả ngọn núi lao về phía Triệu Phong.

Hai người họ đã sớm thấy Triệu Phong không thuận mắt, giờ Triệu Phong lại đánh bại thanh niên mặt dài kia, đánh bại một ngoại tộc đệ tử như họ, như vậy thì họ càng không thoải mái.

- Ba ngoại tộc đệ tử cùng ra tay.

Một tạp dịch đệ tử kêu lên.

Triệu Phong dù có mạnh thế nào thì chắc cũng sẽ thua thôi.

Xung quanh có một số ngoại tộc đệ tử thấy vậy cảm thấy có chút mất mặt, cúi đầu chuẩn bị lùi ra xa.

Ba ngoại tộc đệ tử đối phó với một tạp dịch đệ tử, thực sự quá mất mặt.

Họ nghĩ Triệu Phong chắc chắn sẽ thua, cũng không cần thiết phải xem tiếp nữa.

Thế nhưng khi họ còn chưa rời đi thì đã nghe vài tiếng kêu thảm thiết.

Điều khiến họ kinh ngạc đó chính là dường như tiếng kêu đó là của những ngoại tộc đệ tử mà họ quen thuộc.

Chỉ thấy Triệu Phong giống như tia sét di chuyển trong sự bao vây của ba người.

Binh!

Một quyền đánh ra, thanh niên mặt dài lại bắn ra xa.

Lại một quyền nữa, nam tử cao lớn ngã ra đất.

Quyền cuối cùng tung ra.

Cả ba ngoại tộc đệ tử đều nằm đo sàn.

Lúc này, tất cả mọi người đều sững người kinh hãi, vẻ mặt không thể tin nổi.

Ba ngoại tộc đệ tử kia, hai người là nhất giai Chuẩn Thần, một người

là nhất giai Chân Thần.

Dễ dàng đánh bại họ như vậy thì ít nhất cũng phải là nhị giai Chuẩn Thần, nhưng Triệu Phong sao có thể có thực lực đó?

Khi họ còn đang chấn kinh thì Triệu Phong tiến lại gần thanh niên mặt dài.

- Không…

Thanh niên mặt dài kia định nói gì đó nhưng Triệu Phong đã tung một cước.

Hắn muốn chặn, nhưng chặn không nổi, sức mạnh nặng tựa núi khiến toàn thân hắn bay ra xa vài chục trượng mới dừng lại.

Rồi Triệu Phong lại tới gần thanh niên cao lớn, cũng một cước khiến xương cốt trong người hắn vỡ vụn.

Cuối cùng Triệu Phong tới trước mặt thanh niên da xanh.

- Ngươi dám? Ngươi dám đả thương ta? Ngươi có biết anh họ ta… Á!!!

Thanh niên da xanh lên tiếng uy hiếp, nhưng chân Triệu Phong vẫn giẫm lên người hắn.

Sau một giẫm, Triệu Phong lại đá hắn một phát nữa, cho tới khi sự oán độc trong ánh mắt hắn không còn nữa thì thôi.

- Giờ các ngươi cút đi được rồi chứ?

Triệu Phong lạnh lùng quát.

Ngay lập tức tạp dịch đệ tử ở xung quanh đều giải tán, ngoại tộc đệ tử cũng rút lui.

Xung quanh nhà Triệu Phong cuối cùng cũng được yên tĩnh.

- Như vậy không được, thân làm tạp dịch đệ tử chẳng có sự riêng tư.

Triệu Phong trầm mặc.

Vừa rồi khi đang tu luyện, thần thức của những Chuẩn Thần, Chân Thần kia đã tùy tiện quét vào trong phòng hắn.

Nếu thần thức của họ mạnh hơn một chút thì sẽ phát hiện được bí mật về Thời Không Chi Bào của Triệu Phong.

- Nên dùng một số thủ đoạn rồi.

Triệu Phong lẩm bẩm.

Rồi hắn đi về phía cung điện của Lưu chấp sự.

Lúc này Lưu chấp sự đang đứng ở cửa, thần sắc uy nghiêm nhìn Triệu Phong.

- Ngươi không nên đả thương ngoại tộc đệ tử, đặc biệt là Triệu Hoành Nghị.

Lưu chấp sự quát.

Tuy biểu hiện của Triệu Phong rất kinh người, nhưng hắn đã đả thương ngoại tộc đệ tử, chắc chắn họ sẽ trả đũa.

Triệu Hoành Nghị mà Lưu chấp sự nói chính là thanh niên da xanh, anh họ hắn là một thiên tài trong nội tộc đệ tử.

Trong số các đệ tử Linh tộc, cao nhất là đệ tử hạch tâm, những người này thường có huyết mạch Linh tộc, hoặc là thiên tài ưu tú của các thế lực.

Dưới họ là nội tộc đệ tử, tuy không bằng đệ tử hạch tâm nhưng trong số các nội tộc đệ tử cũng có những người thực lực còn hơn cả đệ tử hạch tâm.

Lưu chấp sự vốn nghĩ, thêm vài tháng nữa sẽ cất nhắc Triệu Phong lên làm ngoại tộc đệ tử, nhưng giờ xem ra không thể rồi.

- Ài, ta cũng hết cách. Nếu không đánh lui họ thì chưa biết chừng ba người đó sẽ giết ta.

Triệu Phong tỏ vẻ bất lực, con mắt màu kim nhìn Lưu chấp sự, nổi lên một tầng tử kim quang.

Ngay sau đó ánh mắt Lưu chấp sự có chút mơ màng, khi nhìn lại Triệu Phong thì ánh mắt có thêm phần thương xót.

- Lưu chấp sự, ta muốn trở thành ngoại tộc đệ tử, như vậy mới có khả năng tự bảo vệ mình, cũng tránh gây rắc rối cho ngài.

Triệu Phong nhìn Lưu chấp sự, kim quang trong mắt càng thêm đậm, một luồng sức mạnh linh hồn huyền ảo tỏa ra xâm nhập vào trong đầu Lưu chấp sự.

Lưu chấp sự chỉ có tu vi nhị giai Chân Thần, quản lý tạp dịch đệ tử, trước huyễn thuật của Triệu Phong, căn bản không có khả năng phản kháng.

Đương nhiên Triệu Phong chỉ là dẫn dắt Lưu chấp sự chứ không hoàn toàn khống chế hắn, tránh để người khác tra ra.

- Ừm, cũng chỉ còn cách đó.

Lưu chấp sự gật đầu.

- Đa tạ Lưu chấp sự!

Triệu Phong rời khỏi đó rồi trở về phòng mình.

Không ngoài dự đoán, tin Triệu Phong đánh bại ngoại tộc đệ tử nhanh chóng truyền khắp Linh tộc.

Một số ngoại tộc đệ tử suýt chút nữa đã muốn tới giết Triệu Phong.

Nhưng khi họ được biết Triệu Phong đã nhẹ nhàng đánh bại được ba ngoại tộc đệ tử thì họ lại trầm mặc.

Có lẽ chỉ có ba người đứng đầu ngoại tộc đệ tử mới đối phó được Triệu Phong.

Không lâu sau, một tin tức kinh người hơn lan truyền trong ngoại tộc đệ tử.

- Tháng này Triệu Phong được thăng làm ngoại tộc đệ tử rồi?

Rất nhiều ngoại tộc đệ tử đều đang thương lượng cách đối phó Triệu Phong, vì Linh tộc sẽ không quan tâm đến sống chết của một tạp dịch đệ tử.

Nhưng lúc này Triệu Phong đã trở thành ngoại tộc đệ tử.

Sự việc này càng ngày càng lớn, cuối cùng cũng khiến nội tộc đệ tử chú ý tới.

Trong số các nội tộc đệ tử, bảy phần trở lên là nam đệ tử, đều là người theo đuổi Triệu Vũ Phi.

Một người vì muốn theo đuổi Triệu Vũ Phi, bất chấp làm tạp dịch đệ tử, thông qua nỗ lực đã thăng cấp lên ngoại tộc đệ tử, đương nhiên sẽ khiến họ hứng thú.

Hôm nay, Triệu Phong đổi sang chỗ ở của ngoại tộc đệ tử.

Ngoại tộc đệ tử được dùng tòa cung điện riêng, thiên địa nguyên khí trong đó gấp đôi ở khu vực tạp dịch đệ tử.

Trở thành ngoại tộc đệ tử mới thật sự vào Linh tộc, được Linh tộc bảo vệ.

- Chính là hắn đã đánh bại ba ngoại tộc đệ tử.

- Chắc hắn là thiên tài thế lực khác ở Tử Linh Vực, vì muốn theo đuổi Triệu Vũ Phi nên cam tâm tình nguyện làm tạp dịch đệ tử. Với thực lực của hắn, thăng cấp ngoại tộc đệ tử cũng không có gì lạ.

Một số ngoại tộc đệ tử bàn tán.

Triệu Phong không bận tâm tới họ mà đi về phía cung điện của mình.

Đúng lúc đó, phía trước Triệu Phong vọng lại những tiếng kinh hô.

- Phan Hạo đại ca!

- Phan Hạo đại ca sao rảnh mà tới đây?

Rất nhiều ngoại tộc đệ tử cung kính chào hỏi một thanh niên.

Triệu Phong nhìn sang, người đó mặc trang phục của nội tộc đệ tử, sống mũi không cao, mắt và miệng khá lớn, da trơn bóng, nhìn rất buồn cười.

Người này là Phan Hạo, nội tộc đệ tử. Hắn nhìn Triệu Phong rồi dần tiến lại gần.

- Ngươi chính là Triệu Phong?

Phan Hạo tỏ vẻ hứng thú với Triệu Phong, hỏi.

- Vừa trở thành ngoại tộc đệ tử đã có nội tộc đệ tử tìm tới tận cửa rồi?

Triệu Phong cảm thấy ngạc nhiên.

Trong Linh tộc, địa vị của nội tộc đệ tử rất cao, mà Triệu Phong mới trở thành ngoại tộc đệ tử, không muốn gây chuyện lớn quá.

Nhưng nếu nội tộc đệ tử thật sự động thủ với hắn thì Triệu Phong cũng không khách khí.

- Ha ha, tiểu tử ngươi thật thú vị. To gan lắm, ngông cuồng lắm. Phan Hạo ta tự thấy không bằng ngươi!

Phan Hạo đột nhiên cười lớn, ánh mắt lộ sự tán thưởng.

Triệu Phong khựng người, hình như tình hình không như hắn nghĩ.

Một số ngoại tộc đệ tử quanh đó cũng tưởng Phan Hạo tới tìm Triệu Phong gây sự, nhưng khi nghe hắn nói vậy thì trố mắt.

Rồi Phan Hạo dẫn Triệu Phong tới chỗ ở mới.

- Tuy ta khâm phục sự gan dạ, dũng khí của ngươi, nhưng ngươi chắc chắn sẽ không theo đuổi được Triệu Vũ Phi đâu.

Phan Hạo nói, lời nói thẳng thắn, nghiêm túc chứ không có ý chế nhạo.

- Ngươi không biết chứ mục tiêu của tất cả ngoại tộc đệ tử gần như đều là Triệu Vũ Phi. Đương nhiên họ cũng không có cơ hội. Thật sự có cơ hội có được Triệu Vũ Phi chỉ có đệ tử hạch tâm thôi. Đúng rồi, nghe nói ngươi đã phế Triệu Hoành Nghị. Anh họ hắn là thiên tài hàng đầu trong số các nội tộc đệ tử, tứ giai Chân Thần đấy…

Chương 1245: Gặp lại Nguyên Long

Triệu Hoành Nghị chính là thanh niên da xanh mà Triệu Phong đánh bại hôm trước.

Anh họ hắn là thiên tài trong nội tộc đệ tử, đột phá Chân Thần từ rất lâu rồi, giờ đã là tứ giai Chân Thần.

- Tại sao ngươi nói những điều này với ta?

Triệu Phong nghe xong hỏi.

Phan Hạo thân là ngoại tộc đệ tử, chủ động tìm hắn rồi khuyên Triệu Phong nhiều như vậy thật khiến hắn khó hiểu.

- Thân là thiên tài Chuẩn Thần, vì muốn theo đuổi Triệu Vũ Phi bất chấp làm tạp dịch đệ tử, ta rất khâm phục cách làm đó của ngươi. Chắc hẳn ngươi thật sự thích Triệu Vũ Phi.

Phan Hạo nghiêm túc nói.

- Thứ hai, ngươi đã đắc tội anh họ của Triệu Hoành Nghị là Triệu Lam Dịch. Mà trong số các nội tộc đệ tử hắn và ta là hai phe đối lập. Lần này ta tới cũng là muốn xem ngươi có thể trở thành người của bên ta không?

Phan Hạo nói.

Sự tranh đấu giữa các nội tộc đệ tử rất ác liệt, vì nó liên quan tới hy

vọng trở thành đệ tử hạch tâm của họ.

Nếu thực lực và tiềm lực của Triệu Phong có thể trở thành nội tộc đệ tử thì Phan Hạo buộc phải kéo hắn về phía mình trước.

Triệu Phong gật đầu, xem ra Phan Hạo tới tìm hắn không phải tình cờ.

Nhưng hắn không muốn nhúng tay vào tranh đấu của nội tộc đệ tử.

- Vậy ngươi không phải người theo đuổi Triệu Vũ Phi sao?

Triệu Phong tò mò hỏi.

- Ta cũng coi là phải đi.

Phan Hạo nghĩ một chút mới nói.

Thiên kiêu mỹ nhân thì có ai không yêu chứ. Chỉ là Phan Hạo biết mình không thể được Triệu Vũ Phi chú ý tới, nên cũng không muốn liên quan tới chuyện này.

Nhưng phụ thân hắn ngày nào cũng thúc giục hắn theo đuổi Triệu Vũ Phi, nói gì mà cái duyên phận thì ai nói cho chuẩn được. Chưa biết chừng Triệu Vũ Phi lại thích con trai hắn.

Phan Hạo cũng hết cách, đành làm ra vẻ như là người theo đuổi Triệu Vũ Phi.

- Phan Hạo, ngươi là nội tộc đệ tử, có thể giúp ta chuyển lời tới Triệu Vũ Phi không?

Triệu Phong đột nhiên hỏi.

- Xin lỗi, trong số nội tộc đệ tử ta cũng không phải người nổi trội, Triệu Vũ Phi không thể nào gặp ta đâu.

Phan Hạo cười.

Hắn còn nghĩ, vừa rồi nói nhiều như vậy mà Triệu Phong vẫn chưa nản lòng.

Triệu Phong cúi đầu, xem ra hắn đã đánh giá thấp địa vị của Triệu Vũ Phi trong Linh tộc rồi.

- Với thân phận của ngươi, chưa biết chừng mấy chục năm nữa cũng khó lòng gặp Triệu Vũ Phi, nhưng mà…

Phan Hạo cười cười.

- Nhưng mà sao?

Triệu Phong tâm thần khẽ động, dường như Phan Hạo có chủ ý gì đó.

- Nhưng gần đây một số đệ tử hạch tâm đang muốn tổ chức hội giao lưu, mời các đệ tử hạch tâm, nội tộc đệ tử…

Phan Hạo cười nói.

Triệu Phong biết trong số đệ tử hạch tâm chắc chắn có Triệu Vũ Phi.

- Phan huynh, dẫn ta đi.

Triệu Phong liền nói.

- Ta thấy tốt nhất ngươi đừng đi, hội giao lưu lần này thực ra là Lạc Vũ Chuẩn Thần và Triệu Vũ Phi là nhân vật chính. Đây là hai đại mỹ nhân Linh tộc, gần như tất cả những người theo đuổi họ đều tới…

Phan Hạo khuyên.

Tên tuổi của Triệu Phong đã truyền tới nội tộc đệ tử rồi. Nếu hắn xuất hiện chắc chắn sẽ bị mọi người nhằm vào.

Triệu Phong không nói gì nhưng nhìn Phan Hạo chăm chăm.

- Ngươi muốn đi thật sao?

Triệu Phong không có tư cách tham gia hội giao lưu này.

Cho dù Phan Hạo không nói cho Triệu Phong biết thì đại sự như thế, Triệu Phong cũng sẽ biết thôi.

Hơn nữa tên điên Triệu Phong này chắc việc gì cũng làm ra được.

- Dẫn ngươi đi cũng được, nhưng tuyệt đối đừng làm bừa!

Phan Hạo dặn dò.

Đưa Triệu Phong đi, chỉ cần hắn không gây thị phi là được.

Rồi Phan Hạo nói cho Triệu Phong về nội dung hội giao lưu.

Chiều tối thì Phan Hạo rời khỏi chỗ Triệu Phong.

- Đúng rồi, ngươi có thể yên tâm, Triệu Lam Dịch đang bế quan, trong thời gian ngắn tới sẽ không gây rắc rối cho ngươi. Nhân cơ hội này hãy tận dụng thật tốt tài nguyên tu luyện của ngoại tộc đệ tử để

tăng cường thực lực đi.

Trước khi đi Phan Hạo còn dặn.

Hắn có thể nhận ra Triệu Phong che giấu rất kỹ, thực lực có lẽ không tồi, có thể trở thành người bên hắn. Nhưng Triệu Lam Dịch là tứ giai Chân Thần, Triệu Phong không phải đối thủ, nên hắn đặc biệt nhắc nhở.

Phan Hạo đi rồi, Triệu Phong mới bắt đầu bế quan.

Sau khi trở thành ngoại tộc đệ tử, khi Triệu Phong bế quan, người khác không thể làm phiền, càng không thể dùng thần thức thăm dò.

Một tháng sau Triệu Phong rời khỏi cung điện.

Ngoại tộc đệ tử không cần phải làm việc dọn dẹp, nhưng mỗi tháng phải nhận một nhiệm vụ, căn cứ vào độ khó mà nhận thù lao và cống hiến tương ứng.

Trong cung điện nhận nhiệm vụ, hàng ngày đều có rất nhiều nhiệm vụ mới, độ khó từ Bán Thần cho tới thất giai Cổ Thần, chia ra rất rõ ràng để tất cả đệ tử chọn lựa.

Nhiệm vụ ở đây không chỉ có tác dụng lịch luyện mà còn có thể nhận thù lao, cống hiến.

Đúng lúc đó, từ phía xa truyền tới dao động thần lực mạnh mẽ.

Tất cả đệ tử trong điện đều quay ra nhìn.

- Đó là…

Ninh Tiểu Xuyên nhìn ra xa, chỉ thấy một tiểu đội ba người ngồi trên một con yêu thú phi hành tốc độ cực nhanh đang bay về phía này.

Trong Linh tộc có quy định, đệ tử bình thường không được ngồi tọa kỵ phi hành trong Linh tộc.

- Đó là đệ tử hạch tâm Linh tộc.

Một người kêu lên.

Trong ba người thì hai người có huyết mạch Linht ộc.

- Thật oai phong!

Một nữ đệ tử ánh mắt long lanh nhìn thanh niên ngồi đằng trước.

Người đó có dung mạo khiến cả nữ tử cũng phải đố kỵ, cộng với thân thể Linh tộc càng khiến hắn trở nên tuấn lãng, cao quý

Nhưng lúc này hắn ta đang nhìn thẳng Triệu Phong.

- Là hắn!

Thanh niên khiến vạn người chú ý kia và Triệu Phong cùng lên tiếng.

- Nguyên Long, ngươi biết hắn?

Bên cạnh Nguyên Long, một nữ tử dung mạo thanh thuần tò mò hỏi.

- Ha ha, không ngờ ngươi tới được đây.

Nguyên Long bật cười.

Trước đó khi hắn cùng sư tôn tới Đại Lục Vực để đưa Triệu Vũ Phi đi, đúng là có phần coi thường Triệu Phong.

Nhưng lúc này, Triệu Phong đã dựa vào bản lĩnh của chính mình tới Linh tộc và trở thành ngoại tộc đệ tử. Điều này chứng minh Triệu Phong không phải kẻ ngu độn.

Tất cả mọi người trong điện đều kinh ngạc.

Phần lớn bọn họ đều biết Triệu Phong, chính là Chuẩn Thần mà vì theo đuổi Triệu Vũ Phi đã bắt đầu từ tạp dịch đệ tử.

Nhưng họ không ngờ Triệu Phong lại biết Nguyên Long, một đệ tử hạch tâm, thiên tài thật sự của Linh tộc!

- Nhưng ngươi hiện nay lại càng không xứng với Triệu Vũ Phi!

Nguyên Long thản nhiên nói, bỏ qua Triệu Phong, đi vào thẳng trong điện.

Nhưng mọi người xung quanh thì chấn động, xem ra Triệu Phong theo đuổi Triệu Vũ Phi không chỉ mới một hai ngày!

- Chắc tiểu tử này đã theo đuổi Triệu Vũ Phi từ rất lâu rồi.

- Đúng là đánh chết không chừa, cóc ghẻ đòi ăn thịt thiên nga!

Một số đệ tử quanh đó bàn tán.

Mãi lâu sau, Nguyên Long và hai người kia nhận thù lao xong, liền rời khỏi đại điện.

Nguyên Long rất thản nhiên nhìn Triệu Phong rồi bỏ đi.

Nữ tử kia thì nửa cười nửa không nhìn Triệu Phong rồi tiến lại gần.

- Còn mấy ngày nữa là tới hội giao lưu, ngươi nhất định phải có mặt đấy.

Nữ tử đó tới gần, truyền âm cho Triệu Phong.

- Hửm?

Triệu Phong cảm nhận được một luồng hương thơm, trong tay hiện ra một thứ.

Khi truyền âm, nữ tử kia đã lặng lẽ đặt thư mời vào tay Triệu Phong.

Triệu Phong tay cầm thư mời, vẻ mặt đầy kinh ngạc nhìn nữ tử đó rời đi.

Chương 1246: Hội giao lưu

Sau khi ba đệ tử hạch tâm đi khỏi thì cung điện nhiệm vụ lại bùng nổ.

- Khổng Điệp vừa rồi tại sao lại tới gần Triệu Phong như vậy?

- Khổng Điệp và Triệu Vũ Phi quan hệ rất tốt, chắc chắn đang cảnh cáo Triệu Phong đừng có làm phiền Triệu Vũ Phi.

Xung quanh rất nhiều người đều chỉ trỏ Triệu Phong.

Nhưng họ đều không phát hiện khi Khổng Điệp tới gần Triệu Phong thì trong tay hắn đã xuất hiện một lá thư mời và hắn đã cất ngay vào trong không gian trữ vật.

- Người này đang giúp ta?

Triệu Phong có chút ngạc nhiên.

Nghe các đệ tư ở xung quanh bàn tán, Triệu Phong biết nữ tử tên Khổng Điệp kia dường như có quan hệ rất tốt với Triệu Vũ Phi.

Nhưng nếu đối phương muốn giúp Triệu Phong thì tại sao không trực tiếp cho Triệu Vũ Phi biết tin mà phải đưa Triệu Phong thư mời?

Hơn nữa, vừa rồi khi tiếp xúc với Nguyên Long, Triệu Phong cuối cùng cũng hiểu được thực lực của Nguyên Long.

- Ngũ giai Chân Thần.

Hơn nữa tuổi tác Nguyên Long cũng chẳng khác biệt Triệu Phong bao nhiêu.

Với thực lực hiện giờ, Triệu Phong không hề sợ ngũ giai Chân Thần, nhưng Nguyên Long có huyết mạch linh tộc, có lẽ có thể chống đỡ được lục giai Chân Thần.

- Nếu giờ ta xung kích thiên giới Thần Vị thì có năm phần chắc chắn sẽ có được ngũ giai Thần Vị.

Triệu Phong không chịu thỏa hiệp.

Một khi hắn xung kích thành công thiên giới Thần Vị thì không phải sợ Nguyên Long nữa.

Hơn nữa Thánh Lôi Thể và Ngũ Hành Phong Lôi Quyết tầng cuối cùng của Triệu Phong vẫn chưa viên mãn.

Vì thế hắn muốn đợi hai loại công pháp này viên mãn rồi mới xung kích thiên giới Thần Vị.

Lúc đó hắn sẽ có nhiều phần chắc chắn đạt được ngũ giai Thần Vị hơn.

Vào trong điện tùy ý nhận một nhiệm vụ đơn giản nhất, Triệu Phong mất ba ngày là hoàn thành.

Sau đó hắn luôn ở trong nhà bế quan tu luyện.

Một hôm, Phan Hạo lại tới.

- Đi, để ta dẫn ngươi tới xem hội giao lưu của nội tộc đệ tử và đệ tử hạch tâm.

Rất nhanh Triệu Phong đã tới khu vực sinh sống của nội tộc đệ tử. Thiên địa nguyên khí ở đây đậm đặc hơn ở bên ngoài nhiều.

Lúc này, ở đây còn rất ít người, phần lớn đã tới hội giao lưu rồi.

Không lâu sau Triệu Phong tới khu vực của đệ tử hạch tâm.

Đệ tử hạch tâm mới là đối tượng Linh tộc trọng điểm bồi dưỡng, bất cứ đệ tử hạch tâm nào cũng được Linh tộc tập trung bảo vệ và bồi dưỡng.

Trong số các đệ tử hạch tâm, cũng có người thực lực không bằng ngoại tộc đệ tử, nhưng thiên phú và tiềm lực của họ là hàng đầu, chỉ cần có thời gian là có thể thành cường giả.

Không lâu sau phía trước xuất hiện một mặt hồ trong veo.

Trên mặt hồ có rất nhiều những chiếc cầu nhỏ, đình đài lầu các.

Trên đó là rất nhiều thiên tài tuấn kiệt trẻ tuổi túm năm tụm ba trò chuyện.

- Lạc Vũ Chuẩn Thần và Triệu Vũ Phi là nhân vật chính của hội giao lưu lần này. Họ không tới sớm vậy đâu.

Phan Hạo thấy Triệu Phong cứ nhìn tới nhfin lui thì cười nói.

- Ta đưa ngươi tới chỉ là cho ngươi gặp Triệu Vũ Phi một lần, tiện thể thấy các đối thủ cạnh tranh cho ngươi từ bỏ ý định đi, đừng làm bừa.

Trước khi vào trong hội giao lưu, Phan Hạo lại dặn lần nữa.

Triệu Phong hơi nhíu mày, đương nhiên hắn sẽ không chủ động đi đắc tội những người ở đây, nhưng có những chuyện không thể tránh được.

Rồi hai người bước lên chiếc cầu trên mặt hồ.

Tuy tên tuổi Triệu Phong đã lan rộng khắp nơi nhưng rất ít nội tộc đệ tử biết mặt Triệu Phong, đệ tử hạch tâm thì gần như không bận tâm chuyện nhỏ đó.

- Nhìn bên kia, vị nội tộc đệ tử đó là Trương Vũ Đồng, tu vi lục giai Chân Thần. Tổ bối của hắn có địa vị không nhỏ trong Linh tộc, là một trong những người mạnh nhất theo đuổi Triệu Vũ Phi.

Khi đi lên cầu, Phan Hạo truyền âm giới thiệu cho Triệu Phong, mục đích đương nhiên là để đả kích Triệu Phong cho hắn lùi bước.

- Đều rất mạnh.

Triệu Phong gật gù.

Tham gia hội giao lưu này ai cũng là thiên tài vạn người mới có một, hoặc thực lực và thủ đoạn cường đại, hoặc có thiên phú tuyệt đỉnh.

Ví như Triệu Vũ Đồng này, Triệu Phong lần đầu thấy một thiên tài trẻ như như vậy đã là lục giai Chân Thần rồi.

Phan Hạo gật đầu, tưởng rằng Triệu Phong bị chấn nhiếp bởi các lộ thiên tài, biết hắn không có bất cứ cơ hội nào nữa.

Rồi Phan Hạo giới thiệu cho Triệu Phong rất nhiều nội tộc đệ tử.

Những nội tộc đệ tử này hầu như đều là người bên Phan Hạo, khi biết thân phận Triệu Phong thì họ có phần trách Phan Hạo.

- Ta chỉ đưa hắn tới gặp Triệu Vũ Phi, tiện thể dập tắt ý định của hắn.

Phan Hạo nói nhỏ.

Những nội tộc đệ tử này cũng không nói nhiều, chỉ thở dài rồi đi gặp gỡ các đệ tử hạch tâm.

- Đây không phải Phan huynh sao?

Đúng lúc đó, phía sau Phan Hạo xuất hiện một thanh niên mặt nhọn.

Phan Hạo vừa nghe tiến đã biết là ai.

Hắn chào qua loa một tiếng.

- Hắn là Thôi Lâm, người của Triệu Lam Dịch.

Phan Hạo truyền âm cho Triệu Phong.

- Phan huynh, vị bên cạnh huynh đây hình như Thôi mỗ gặp lần đâu. Không giới thiệu một chút sao?

Thôi Lâm lạnh lùng nhìn Triệu Phong.

Trong nội tộc đệ tử chia làm hai phái, Thôi Lâm là bên đối nghịch với Phan Hạo.

Nhưng Thôi Lâm không nhớ bên Phan Hạo lại có thêm một tiểu tử tóc kim. Lẽ nào là nội tộc đệ tử mới thăng cấp?

- Tiểu nhân vật nhỏ như bọn ta đâu đáng để đại nhân vật như Thôi huynh quen biết.

Triệu Hạo cự tuyệt thẳng thừng rồi dẫn Triệu Phong đi chỗ khác.

- Ngươi đừng thể hiện nhé, không thể để họ nhận ra ngươi là ngoại tộc đệ tử, nếu không chắc chắn họ sẽ đả kích bên bọn ta và sỉ nhục ngươi.

Phan Hạo nói nhỏ.

Rồi hai người ngồi ở một nơi khá ít người.

Phan Hạo cũng không phải thật sự theo đuổi Triệu Vũ Phi hay Lạc Vũ Chuẩn Thần, nên cũng không bận tâm lắm hội giao lưu này.

Đúng lúc đó, những người đang nói chuyện râm ran bỗng nhiên yên lặng, nhìn về phía xa.

- Nhìn kìa, Lạc Vũ Chuẩn Thần tới rồi.

Phan Hạo đẩy đẩy vai Triệu Phong.

Chỉ thấy cách đó không xa có hai nữ tử đi ra.

Nhưng tất cả mọi người đều nhìn người nữ tử mặc bạch y bên phải.

Nàng giống như băng tinh tiên tử, ngọc nhan tựa phù dung trên nước, ánh mắt trong veo tựa pha lê trong suốt, dáng người với những đường cong ẩn hiện, mỗi bước đi đều khiến tim các thanh niên kia thổn thức.

- Đó chính là Lạc Vũ Chuẩn Thần?

Triệu Phong cũng nhìn về mỹ nhân tựa tiên tử đó với ánh mắt thưởng thức.

Lạc Vũ Chuẩn Thần chỉ là tam giai Chuẩn Thần, nhưng nàng có huyết mạch Linh tộc, thực lực thật sự mạnh hơn nhiều.

Nhưng rồi rất nhanh, Triệu Phong liền bị thu hút bởi nữ tử bên cạnh Lạc Vũ Chuẩn Thần.

Người này có nụ cười đắc ý, là nữ đệ tử đầu tiên Triệu Phong gặp khi tới Linh tộc, Vệ Thanh Oánh.

- Lạc Vũ tiên tử dạo này vẫn tốt chứ?

- Lạc Vũ Chuẩn Thần, lần trước Thẩm mỗ tặng Cửu Thái Thiên Dương Hoa nàng có thích không?

Hơn nửa số thanh niên trên lầu các lập tức tràn tới nói.

- Hội giao lưu này được đón các vị tới, Lạc Vũ rất vui…

Lạc Vũ Chuẩn Thần nhìn những thanh niên tuấn kiệt kia khẽ gật đầu cười.

Sau đó dưới sự hộ tống của rất nhiều thiên tài, Lạc Vũ Chuẩn Thần bước vào trong khu vực diễn ra hội giao lưu.

- Ủa?

Vệ Thanh Oánh bên cạnh Lạc Vũ Chuẩn Thần đột nhiên nhìn thấy một thân ảnh tóc kim, hơi khựng lại rồi khóe miệng nhướn lên.

Chỉ thấy Vệ Thanh Oánh ghé tai Lạc Vũ Chuẩn Thần nói nhỏ vài câu. Lạc Vũ Chuẩn Thần đột nhiên nhìn sang Triệu Phong, ánh mắt có phần coi thường.

Gần như tất cả thanh niên đều nhìn Lạc Vũ Chuẩn Thần, thấy nàng đột nhiên nhìn sang hướng khác thì họ cũng chú ý tới.

- Hửm? Chuyện gì vậy? Lẽ nào Lạc Vũ Chuẩn Thần nhìn trúng ta rồi?

Phan Hạo ở bên cạnh Triệu Phong sững người, tim đập thình thịch.

Hắn không phải người theo đuổi Lạc Vũ Chuẩn Thần đó là vì hắn biết mình không có cơ hội. Nhưng nếu Lạc Vũ Chuẩn Thần nhìn trúng thì đương nhiên Phan Hạo hắn sẽ vui mừng chết được rồi.

- Đây có phải Triệu Phong, đã vì theo đuổi Triệu Vũ Phi mà làm từ tạp dịch đệ tử không?

Vệ Thanh Oánh cười gian xảo, ánh mắt đầy sự khinh thường.

Vệ Thanh Oánh vừa dứt lời, tất cả mọi người đều giật mình.

- Hình như ta cũng nghe tới chuyện này. Chính là tiểu tử này sao?

Một đệ tử hạch tâm hừ lạnh, liếc nhìn Triệu Phong.

- Triệu Phong!

Thôi Lâm bỗng khựng người.

Hội giao lưu này chỉ mời đệ tử hạch tâm và nội tộc đệ tử.

Hắn nhớ trước đây không lâu Triệu Phong mới thăng cấp lên ngoại tộc đệ tử, sao có thể nhanh như vậy thành nội tộc đệ tử rồi.

Không đợi hắn nghĩ nhiều, một thanh niên mặc kim y cách Triệu Phong không xa cười khảy:

- Cóc ghẻ đòi ăn thịt thiên nga. Một hạ nhân cũng muốn theo đuổi Triệu Vũ Phi?

- Thôi xong rồi.

Phan Hạo thầm kêu khổ.

Triệu Phong nhíu mày nhìn thanh niên mặc kim y kia. Hắn ta có huyết mạch Linh tộc, chỉ là tam giai Chân Thần, nhưng thần sắc vô cùng cao ngạo, ánh mắt khinh bỉ rõ rệt hơn bất cứ ai ở đây.

- Nhịn đi. Hắn là Kim Uy, kẻ theo đuổi Triệu Vũ Phi nhiệt tình nhất. Tuy hắn trẻ tuổi, tu vi thấp nhưng tổ bối của hắn quyền cao chức trọng. Tổ bối của hắn cực lực cổ vũ hắn theo đuổi Triệu Vũ Phi để củng cố địa vị trong Linh tộc.

Phan Hạo truyền âm cho Triệu Phong.

- Hạ nhân, có gan tỷ thí với ta không? Nếu thua thì cút khỏi đây!

Kim Uy thấy Triệu Phong không nói gì thì càng ngông nghênh.

Hội giao lưu này một nửa nội dung là giao lưu, một nửa là cọ xát.

Nhưng giờ mọi người vẫn chưa đến đủ Kim Uy đã chủ động thách đấu ra oai với Triệu Phong.

Rất nhiều nội tộc đệ tử, đệ tử hạch tâm đều cười khảy nhìn Triệu Phong.

Kim Uy nổi tiếng ngông cuồng, lời nói có khả năng sỉ nhục người rất cao.

Hơn nữa dòng mạch bên Kim Uy địa vị ở Linh tộc rất cao, ngay cả một số đệ tử hạch tâm cũng không muốn động vào hắn.

Triệu Phong lạnh băng nhìn Kim Uy.

Nếu hắn không bỏ đi thì chắc chắn kẻ này vẫn tiếp tục sỉ nhục hắn.

- Được, ta cũng muốn chứng kiến thực lực của đệ tử hạch tâm.

Khi mọi người đều nghĩ Triệu Phong sẽ bực tức mà rời khỏi đây thì hắn lại đứng dậy tiếp nhận lời khiêu chiến.

Phan Hạo bên cạnh đập trán, cho rằng đưa Triệu Phong tới đây thật là sai lầm lớn.

- Lạc Vũ tiên tử, nàng cho phép ta xử lý hạ nhân trước khi hội giao lưu bắt đầu chứ?

Kim Uy nhìn Lạc Vũ tiên tử cười.

- Lần này Lạc Vũ tới chính là để được chứng kiến thực lực của các thiên tài tuấn kiệt…

Lạc Vũ cười nói, rõ ràng là đã thầm cho phép.

Chương 1247: Gặp được Triệu Vũ Phi

- Vũ Phi, nhanh lên một chút, hội giao lưu sắp bắt đầu rồi.

Khổng Điệp cuống cuồng gọi.

Cách đó không xa, một nữ tử áo tím phong hoa tuyệt đại, không dính chút bụi trần, làn da trắng nõn bừng sáng giống như băng tinh tiên tử cao quý.

Chỉ có điều vị nữ thần tuyệt sắc này lại có thần sắc ảm đạm bi thương, dường như chẳng có hứng thú với bất cứ điều gì.

- Hội giao lưu thì liên quan gì đến ta?

Triệu Vũ Phi đầy vẻ không bận tâm.

- Ài, đây là hội giao lưu mà cao tầng Linh tộc đặc biệt tổ chức cho ngươi và Lạc Vũ Chuẩn Thần đấy. Ở đó có rất nhiều đang đợi kia kìa.

Khổng Điệp bay tới kéo tay Triệu Vũ Phi bay đi.

- Ha ha, ta đã nói rồi, hội giao lưu ta sẽ đem tới cho ngươi một bất ngờ, sao ngươi có thể không tới chứ?

Khổng Điệp bổ sung một câu.

- Có phải là không quen đâu, có gì mà ngạc nhiên được chứ?

Triệu Vũ Phi có chút nghi ngờ.

- Đi thì biết…

Khổng Điệp cười thần bí.

Trên khoảng đất thủy tinh giữa hồ, các đệ tử hạch tâm Linh tộc và Triệu Phong đứng ở giữa.

Vệ Thanh Oánh hớn hở khởi động trận pháp kết giới để tránh trận đấu của hai người ảnh hưởng tới những nơi khác.

Xung quanh chiến đài tập trung tất cả những đệ tử tới đây.

- Khí tức huyết mạch của tiểu tử này không mạnh, đứng trước huyết mạch Linh tộc của Kim Uy, không có bất cứ khả năng phản kháng nào.

Một số đệ tử hạch tâm không mấy hứng thú với trận đấu này.

Trước tiên, thực lực hai bên không mạnh.

Thứ hai, kết quả trận đấu này cũng chẳng có gì bất ngờ.

Thực lực của Kim Uy trong số các đệ tử hạch tâm không mạnh, nhưng hắn có huyết mạch Linh tộc, đấu với hắn mà huyết mạch càng yếu sẽ càng bị áp chế.

Huống hồ công pháp và chiến kỹ Kim Uy tu luyện đều thuộc hàng đầu.

- Ài, vừa rồi nên rời khỏi đây luôn, đấu với Kim Uy thua rồi không

phải vẫn phải đi sao.

Phan Hạo lẩm bẩm.

Bên kia, Lạc Vũ Chuẩn Thần nhìn Triệu Phong, khóe miệng cười nhạt.

Dung mạo và khí chất của Triệu Phong không tồi, dũng khí có thừa, nhưng đáng tiếc hắn là người theo đuổi Triệu Vũ Phi, nếu không Lạc Vũ Chuẩn Thần cũng có thể xem xét việc ngăn trận đấu này.

- Cho ngươi biết thế nào là huyết mạch Linh tộc chân chính.

Kim Uy vung tay áo, gương mặt đầy cao ngạo tự cho mình bất phàm.

- Khoan đã!

Triệu Phong đột nhiên lên tiếng.

- Sao? Hối hận rồi?

Kim Uy cười khảy.

Mọi người xung quanh cũng khựng lại, đã lên đến chiến đài lẽ nào Triệu Phong hối hận?

- Ta thua sẽ rời khỏi hội giao lưu. Vậy nếu ngươi thua cũng buộc phải rời khỏi đây?

Triệu Phong cười tùy ý.

Hắn vừa dứt lời lập tức khiến mọi người xung quanh đều khinh bỉ.

- Tiểu tử này quá tự cao tự đại rồi.

- Hắn nghĩ mình giỏi lắm sao.

Không ít nội tộc đệ tử vì lấy lòng Kim Uy, nói.

- Ha ha, ta đồng ý. Nhưng ta sẽ không thua.

Kim Uy cười lớn, lập tức khẳng định.

- Vậy thì bắt đầu đi.

Thấy Kim Uy đồng ý, nụ cười trên mặt Triệu Phong lập tức biến mất, một luồng sát ý lạnh thấu xương lập tức lan tỏa.

Lúc này nhìn vào mắt Triệu Phong, Kim Uy không khỏi rùng mình, trong nội tâm bỗng có chút sợ hãi.

- Sao có thể? Sao ta có thể sợ chứ?

Kim Uy kinh ngạc.

Rồi hắn lập tức kích phát huyết mạch Linh tộc.

Ngay lập tức thân thể Kim Uy trong suốt như thủy tinh, tỏa ra ánh sáng chói lóa, uy năng huyết mạch ập về phía Ninh Tiểu Xuyên.

Lông mày Triệu Phong khẽ động.

Kim Uy tuy thực lực không mạnh nhưng vận dụng huyết mạch rất tốt, không hổ là đệ tử hạch tâm Linh tộc.

Thái Cổ Huyết Ma Dương của Triệu Phong dung luyện liên tục mới

khó khăn lọt vào hạng một nghìn Thái Cổ. Nếu lúc này hắn dùng Thái Cổ Huyết Ma Dương thì gần như không có ích gì, sẽ bị huyết mạch Linh tộc của Kim Uy áp chế hoàn toàn.

Nhưng Triệu Phong căn bản không cần tới huyết mạch.

- Ha ha, tiểu tử đó lần đầu thấy huyết mạch Linh tộc chân chính nhỉ.

- Huyết mạch của hắn trước Kim Uy căn bản không thể dùng được.

Xung quanh, nhiều người thấy Triệu Phong đứng yên mà không dùng huyết mạch thì đều chế nhạo.

- Tụ Linh Quyền!

Kim Uy kích phát huyết mạch Linh tộc, điều động tất cả thiên địa nguyên khí trong kết giới để dùng.

Vút vút!

Xung quanh người hắn bay lượn vô số mảnh thủy tinh trắng, chúng tụ lại thành một cái cự chưởnng tinh thể công kích Triệu Phong.

Cự chưởng tinh thể sắp đánh trúng Triệu Phong nhưng hắn vẫn đứng yên tại chỗ không hề động đậy.

- Hề hề, ngay huyết mạch cũng không vận dụng được, ngươi đỡ được một chiêu này của ta cũng là không tồi rồi.

Kim Uy cười tự đắc.

- Vậy sao?

Triệu Phong đột nhiên thốt ra hai chữ?

Uỳnh!

Cơ thể hắn đột nhiên bùng phát một tầng ngũ sắc lôi điện, nhanh chóng tụ thành vô số đạo lôi điện lạc ấn phủ trên người hắn.

Cùng lúc đó một luồng năng lượng lôi điện lực phách áp chế mọi thứ cuồn cuộn nổi lên.

Không khí lập tức chìm xuống, tinh thể cự chưởng cũng dừng lại.

Uỳnh!

Trọng lực lôi đình lại tăng mạnh, cự chưởng tinh thể vỡ tan, cả chiến đài rung chuyển dữ dội.

Kim Uy cách đó không xa không kịp phòng ngự bị lực phách cường đại trấn áp.

Đồng thời sức mạnh lôi điện cũng khiến toàn thân hắn tê dại.

- Sao có thể như vậy? Công kích của Kim Uy vỡ tan rồi?

- Hắn làm thế nào vậy?

Xung quanh ai cũng kinh ngạc kêu lên.

Họ nghĩ Triệu Phong sẽ thảm bại ngay trong một chiêu hoặc có thể giãy giụa một lúc, chứ tuyệt đối không phải cảnh tượng này.

Cộp!

Triệu Phong giậm chân, một luồng lực phách lôi điện lấy hắn là trung tâm cuồn cuộn ra bốn phía.

Kim Uy trước mặt hắn bỗng thót tim, lại hứng chịu một luồng xung kích hung mãnh khác.

Cộp!

Triệu Phong giậm chân lần thứ hai, sắc mặt Kim Uy tái nhợt.

Bước thứ ba.

Kim Uy thổ huyết.

Bước thứ tư.

Kim Uy ngồi trên đất toàn thân run rẩy.

Xung quanh chiến đài tĩnh lặng như tờ.

Khi trận đấu bắt đầu Triệu Phong không ra tay mà chỉ bước vài bước chân là khiến Kim Uy trọng thương.

Sao có thể như vậy?

Các đệ tử hạch tâm ở đây đều không thể tin Triệu Phong có sức mạnh như vậy.

- Đó mới là thực lực thật sự của hắn?

Phan Hạo bên cạnh há hốc mồm.

Nhưng vì có trận pháp kết giới mà những người bên ngoài không

cảm nhận được rốt cuộc Triệu Phong đã phát huy sức mạnh lớn đến mức nào.

Nhưng có thể không chiến mà thắng thì thực lực tuyệt đối bất phàm.

- Tiểu tử này…

Trương Vũ Đồng nheo mắt, cuối cùng cũng nhìn Triệu Phong một cách nghiêm túc.

Lạc Vũ tiên tử sững người nhìn Triệu Phong trên chiến đài khí vũ phi phàm, anh tuấn tiêu sái, giống như một tuyệt thế Lôi Tôn, bá đạo tuyệt luân.

- Triệu Vũ Phi!

Đúng lúc đó có người kêu lên.

- Triệu Vũ Phi tới rồi.

Ngay lập tức mọi người quay sang nhìn về phía xa.

Chỉ thấy một nữ tử áo tím thanh lệ thoát tục đứng phía xa, giống như cảnh tượng mỹ lệ nhất trời đất.

Ngay cả Lạc Vũ Chuẩn Thần cũng khựng người, rồi lộ vẻ đố kỵ.

- Vũ Phi!

Kim Uy sững người, rồi hét lên:

- Không, ta không thể thua!

Sao hắn có thể đệ lộ bộ dạng thảm hại trước mặt nữ thần của mình, hắn bắt buộc phải đánh bại Triệu Phong.

Xoẹt!

Tay hắn xuất hiện một thanh thủy tinh trường kiếm phủ đầy hoa văn màu lam huyền ảo.

Kiếm vừa xuất hiện thì những người bên ngoài trận pháp cũng cảm nhận được kiếm ý sắc bén, thần lực trong cơ thể cũng mất đi một phần.

Hành động này của Kim Uy lập tức khiến mọi người rời mắt khỏi Triệu Vũ Phi.

- Thượng phẩm thần khí, Thiên Tinh Kiếm!

Một đệ tử hạch tâm lập tức thốt lên.

Thượng phẩm thần khí là thần khí của Cổ Thần.

- Không ngờ tổ bối của Kim Uy lại giao Thiên Tinh Kiếm cho hắn phòng thân.

Trương Vũ Đồng kinh ngạc.

Với độ sắc bén của thượng phẩm thần khí, trừ phi Triệu Phong cũng có thượng phẩm thần khí, nếu không sẽ không thể chặn nổi.

- Trong hội giao lưu không được dùng thần khí.

Phan Hạo lập tức kinh hô.

Hội giao lưu này chủ yếu là để các thiên tài Linh tộc trao đổi học hỏi lẫn nhau, không phải trận chiến sinh tử, không cho phép dùng thần khí.

Nhưng không ai ngăn cản, vì dù sao họ đều muốn Triệu Phong biến mất khỏi đây.

Nhưng, một cảnh tượng khó tin đã xảy ra.

- Kim Uy, dừng tay!

Nữ tử áo tím ở phía xa đột nhiên quát lên, bay về phía chiến đài.

Khổng Điệp cũng tới bên cạnh chiến đài, giải trừ trận pháp.

- Vũ Phi, sao..

Kim Uy sựng người, Triệu Vũ Phi chưa từng quát hắn như vậy? Rốt cuộc là thế nào?

Triệu Vũ Phi tới chiến đài, ánh mắt mông lung nhìn chăm chăm Triệu Phong.

- Vũ Phi!

Trương Vũ Đồng thần sắc khẽ động.

Từ trước tới nay Triệu Vũ Phi đều không có hứng thú với bất cứ điều gì.

Đây là lần đầu tiên hắn thấy nữ tử mình yêu thích lại có cảm xúc mãnh liệt như vậy.

- Phong ca… cuối cùng huynh cũng tới.

Triệu Vũ Phi hai mắt long lanh nước, trong tim không còn bất cứ điều gì khác nữa.

Hơn ba mươi năm rồi, cuối cùng Triệu Phong cũng tới tìm nàng. Nàng cũng đã đợi hơn ba mươi năm rồi.

Tuy ba mươi năm đối với một Chuẩn Thần mà nói rất ngắn nhưng nàng lại cảm giác như ba nghìn, ba vạn năm vậy…

Cuối cùng hắn cũng đã tới, không cần phải đợi nữa…

- Ta tới muộn rồi…

Giọng của Triệu Phong cũng có chút không tự nhiên.

Lúc này tim hắn cũng đập mãnh liệt, khóe mắt hơi ươn ướt.

Thấy Triệu Vũ Phi như vậy, hắn cũng thấy đau khó tả. Bỗng nhiên hắn muốn ôm lấy nữ tử này, không để nàng phải chịu bất cứ tổn thương nào nữa.

- Vũ Phi!

Những người xung quanh bất giác kinh hô.

Dựa vào cảm giác họ phát hiện dường như giữa Triệu Phong và Triệu Vũ Phi có quan hệ rất thân thiết.

Nhưng đúng lúc này Triệu Vũ Phi đã nắm tay Triệu Phong đi sang một bên.

- Chúng ta ra đây nói chuyện.

Triệu Vũ Phi cười tươi.

- Sao có thể…

Bốn bề sững sờ, họ dường như bị một chùy dội thẳng vào tim, đả kích cực lớn.

- Vũ Phi…

Kim Uy đầu óc trống rỗng, thượng phẩm thần khí rơi xuống đất.

Không ai có thể ngờ nữ thần trong lòng họ lại nắm tay một kẻ vô danh.

Hơn nữa tiểu bối vô danh này lại từng làm tạp dịch đệ tử, bị họ chế nhạo vô số lần.

Thôi Lâm cũng sững sờ, lấy ra một tấm lệnh bài nhận tin truyền đi.

Hắn khựng người, lập tức tới bên cạnh Trương Vũ Đồng nói nhỏ vài câu.

Trương Vũ Đồng cũng sựng lại, ánh mắt lóe tia sắc bén.

- Đợi đã, Triệu Phong, ngươi chỉ là ngoại tộc đệ tử, lại dám tùy tiện vào hội giao lưu của nội tộc đệ tử và đệ tử hạch tâm.

Trương Vũ Đồng bỗng quát lớn.

- Hắn chỉ là nội tộc đệ tử?

Một số đệ tử hạch tâm kinh dị nói.

Mọi người ai cũng nghĩ những người tới đây ít nhất là nội tộc đệ tử, càng không thể có ngoại tộc đệ tử chà trộn vào.

Nhưng Triệu Phong là ngoại tộc đệ tử lại tới.

- Ngoại tộc đệ tử cũng dám trà trộn vào hội giao lưu.

Kim Uy cũng đứng dậy, vẻ mặt hung hăng quát lớn.

Chương 1248: Triệu Vũ Phi ra tay

Hai đệ tử hạch tâm là Trương Vũ Đồng và Kim Uy khơi mào, những đệ tử xung quanh cũng bắt đầu phụ họa.

Tuy họ không muốn đắc tội Triệu Vũ Phi nhưng nhìn nữ thần trong tim mình nắm tay một nam tử xa lạ thì thật khó có thể chịu được.

Huống hồ Triệu Phong lại chỉ là ngoại tộc đệ tử, địa vị thua kém họ rất nhiều.

- Thì ra chỉ là ngoại tộc đệ tử, đúng là không hiểu quy tắc!

Vệ Thanh Oánh ở bên cạnh Lạc Vũ giọng cao vút vang lên.

Ban đầu nàng ta cũng có chút kỳ lạ sao Triệu Phong có thể trong thời gian ngắn như vậy thăng lên làm nội tộc đệ tử, thì ra hắn vẫn chỉ là ngoại tộc đệ tử.

- Cút ra khỏi đây!

Kim Uy gườm gườm nhìn Triệu Phong, phẫn nộ quát.

Trận đấu vừa rồi hắn đã thua, giờ chỉ có khiến Triệu Phong bị sỉ nhục mới giúp hắn trút giận được.

- Thôi xong rồi.

Phan Hạo cách đó không xa cũng thoát khỏi sự trấn kinh, cúi đầu thở

dài.

Triệu Phong là do hắn đưa tới, việc này mà lộ ra thì hắn không thể thoát khỏi liên can.

Hơn nữa Triệu Phong đã đắc tội phần lớn các nội tộc và hạch tâm đệ tử. Nếu họ biết điều này chắc chắn sẽ phẫn nộ luôn với cả hắn, đệ tử đứng về phía hắn cũng sẽ gặp tai họa.

- Là ta bảo hắn tới.

Lúc này Triệu Vũ Phi đột nhiên lên tiếng rồi nhìn Triệu Phong đầy nhu tình.

Lời vừa thốt ra, những người vừa uy hiếp Triệu Phong lập tức sững sờ.

- Vũ Phi, nàng…

Kim Uy không nói được gì.

Triệu Vũ Phi căn bản không biết Triệu Phong ở đây thì sao có thể là nàng bảo Triệu Phong tới.

Rõ ràng Triệu Vũ Phi đang bảo vệ Triệu Phong.

- Vũ Phi, nếu nàng muốn ra mặt giúp hắn thì bọn ta cũng không làm được gì, nhưng người mà nàng coi trọng cũng thật chẳng có cốt khí, chỉ biết trốn sau lưng để nàng che chắn sóng gió cho?

Lúc này Trương Vũ Đồng nhìn Triệu Phong châm chọc.

Với thân phận đệ tử hạch tâm của Triệu Vũ Phi, cộng với sự hậu ái

của rất nhiều trưởng lão, nếu Triệu Vũ Phi muốn bảo vệ Triệu Phong thì họ thật sự cũng không thể làm gì được.

Vì thế Trương Vũ Đồng mới nhằm vào Triệu Phong.

- Đồ bám váy nữ nhân!

- Có bản lĩnh thì đứng ra gánh vác đi!

Đệ tử xung quanh cũng có phần khinh thường hành động của Triệu Phong.

- Phong ca, mặc kệ họ.

Triệu Vũ Phi nắm tay hắn càng chặt hơn.

Triệu Phong chỉ là ngoại tộc đệ tử, không có chỗ dựa, nếu đứng ra gánh vác thì chắc chắn sẽ chịu sự trừng phạt nghiêm khắc.

Đến lúc đó, những người kia muốn xử lý Triệu Phong cũng dễ như trở bàn tay.

Thế nhưng lúc này Triệu Phong chủ động đứng lên phía trước, ánh mắt vô cùng bình tĩnh nhìn Trương Vũ Đồng.

Ngoài Khổng Điệp đang lén cười thì xung quanh đều sững người vì hành động của hắn.

Hắn chủ động đứng ra.

- Hội giao lâu này không có quy định là ngoại tộc đệ tử không được tham dự đúng không?

Triệu Phong bình tĩnh nói.

Tất cả cùng gật đầu, đúng là không có quy định rõ ràng về điều này.

Nhưng thư mời chỉ gửi cho đệ tử hạch tâm và nội tộc đệ tử.

- Đúng vậy, nhưng thư mời không phát cho ngoại tộc…

Trương Vũ Đồng không biết Triệu Phong có ý đồ gì, nhưng vẫn bình tĩnh nói

Nhưng hắn còn chưa nói hết thì đã dừng lại.

Thậm chí hắn còn muốn nuốt lại lời vừa nói.

Lúc này tất cả đều nhìn chăm chăm vào lá thư mời trong tay Triệu Phong.

- Tiểu tử này có thư mời.

Phan Hạo trố mắt, hắn cảm giác mình đúng là lo lắng thừa thãi rồi.

- Sao có thể? Hắn là ngoại tộc đệ tử sao lại có thư mời?

- Đáng chết, rốt cuộc ai đã đưa hắn?

Xung quanh có không ít người chửi thầm.

Những người có quyền phát thư mời cơ bản đều là những đệ tử hạch tâm có quyền thế nhất hội giao lưu lần này.

Trước đó Triệu Phong sao có thể quen biết đệ tử hạch tâm?

Nhưng bất luận thế nào thì Ninh Tiểu Xuyên vẫn lấy ra được thư mời, hắn có tư cách tham gia hội giao lưu lần này.

- Tiểu Điệp.

Triệu Vũ Phi cảm động nhìn Khổng Điệp, nhưng Khổng Điệp thì có dáng vẻ như muốn nói “nợ ta một ân tình rồi nhé”.

Rồi Khổng Điệp nhìn Triệu Phong, ánh mắt trở nên thâm trầm.

Nói thực, nàng cũng cho rằng Triệu Phong không xứng với Triệu Vũ Phi, vì trong số những người theo đuổi Triệu Vũ Phi có quá nhiều người ưu tú hơn Triệu Phong.

Ngay ví như Trương Vũ Đồng, tu vi lục giai Chân Thần, giết Triệu Phong dễ như trở bàn tay.

Ngoài ra còn có rất nhiều cường giả hạch tâm vì bế quan mà không tham gia, còn cả đệ tử hạch tâm của các thế lực khác ở Tử Linh Vực nữa.

Nếu không phải thường nghe Triệu Vũ Phi nói về Triệu Phong, thấy Triệu Vũ Phi quá nhung nhớ đến thất thần như thế thì Khổng Điệp tuyệt đối sẽ không giúp Triệu Phong.

Dần dần mọi người xung quanh đã lui xuống.

- Ngươi, có phải nên rời khỏi đây không?

Lúc này, Triệu Phong nhìn thẳng Kim Uy, lạnh băng nói.

Kim Uy sững người, giờ hắn mới nhớ ra việc cá cược, ai thua sẽ phải rời khỏi hội giao lưu.

Hắn không nghĩ mình lại thua nên không để ý tới việc này.

Kim Uy gườm gườm nhìn Triệu Phong như muốn ăn tươi nuốt sống.

Cuối cùng hắn chỉ biết hừ một tiếng phẫn nộ rồi bỏ đi.

Tuy vừa rồi hắn thua Triệu Phong nhưng trong Linh tộc thì hắn có rất nhiều cách để trừ bỏ Triệu Phong.

Ngay đúng lúc Kim Uy bỏ đi thì một nam tử da xanh đi tới.

- Kim Uy đại ca, huynh muốn đi đâu?

Triệu Lam Dịch nghi hoặc hỏi.

Hắn bế quan nên đến muộn, nhưng hội giao lưu chắc chưa kết thúc đấy chứ.

Kim Uy lúc này đâu còn tâm trạng nào để ý tới Triệu Lam Dịch, nên cũng không nhìn hắn lấy một cái, bỏ đi thẳng.

Triệu Lam Dịch có chút bối rồi, đi vào trong.

- Hử? Triệu Phong?

Trong khu đất rộng như vậy nhưng thân ảnh Triệu Phong lại lọt ngay vào mắt Triệu Lam Dịch.

Trước khi hắn tới tham dự hội giao lưu thì đường đệ của hắn là Triều Hoành Nghị đã nói hết mọi chuyện, bảo hắn hãy dạy dỗ Triệu Phong một trận ra trò.

Lúc này Triệu Phong vẫn ở trên chiến đài, Triệu Vũ Phi cũng ở phía sau hắn không xa.

Đây không phải chính là thời cơ tốt nhất để hắn khiêu chiến, thể hiện thực lực hay sao?

Bịch!

Triệu Lam Dịch bay lên, đáp xuống chiến đài.

- Triệu Phong, ngươi ức hiếp đường đệ của ta. Người làm đường huynh như ta phải đòi lại công bằng cho hắn.

Triệu Lam Dịch nhìn Triệu Phong, khóe miệng hơi nhướn lên.

Hắn cũng là nhân kiệt trong nội tộc đệ tử, tu vi tứ giai Chân Thần, còn mạnh hơn một số đệ tử hạch tâm.

Thế nhưng mọi người ở xung quanh đều trầm mặc, vẻ mặt có chút quái dị.

Triệu Lam Dịch là nội tộc đệ tử, lại dám chủ động khiêu khích người được Triệu Vũ Phi coi trọng, như vậy chẳng khác gì tự tìm cái chết.

Hơn nữa, thực lực Triệu Phong cũng không hề đơn giản.

Nhưng tất cả đều thấy Triệu Phong ngứa mắt, một số đệ tử hạch tâm còn đã nghĩ cách đối phó Triệu Phong.

Vì thế họ đều hy vọng Triệu Lam Dịch và Triệu Phong đánh một trận để thực lực thật sự của Triệu Phong lộ ra.

Nhưng trong số các nội tộc đệ tử, người đứng về phía Triệu Lam

Dịch đương nhiên sẽ nói cho hắn biết về điều này.

- Triệu Lam Dịch, tiểu tử đó thực lực rất mạnh, lại có quan hệ với Triệu Vũ Phi.

Một người truyền âm cho hắn.

- Cái gì?

Chiến ý của Triệu Lam Dịch lập tức bị dập tắt.

Lúc này hắn mới phát hiện ánh mắt Triệu Vũ Phi nhìn hắn đầy hàn ý.

Triệu Lam Dịch có phần hối hận, hắn nên đến sớm một chút để biết Triệu Phong có quan hệ với Triệu Vũ Phi.

Cho dù hắn đánh bại được Triệu Phong thật thì cũng đắc tội Triệu Vũ Phi.

Nhưng hắn đã cưỡi trên lưng hổ, vừa rồi hắn chủ động khiêu chiến, Triệu Phong còn chưa có trả lời gì.

Giờ Triệu Lam Dịch chỉ còn biết cách thầm cầu nguyện mong sao Triệu Phong cự tuyệt.

- Phong ca, lần tỷ thí này để ta thay!

Lúc này, Triệu Vũ Phi ở phía sau gương mặt đầy hàn ý đột nhiên bước ra.

- Không, Vũ Phi tỷ, việc này e là không thích hợp…

Triệu Lam Dịch vội nói.

Triệu Vũ Phi là đệ tử hạch tâm, hơn nữa huyết mạch và thiên phú tu luyện đều không phải tầm thường, hắn tuyệt đối không thể đắc tội.

Ngoài ra Triệu Vũ Phi còn là nữ tử mà hắn ngưỡng mộ, Triệu Lam Dịch hoàn toàn không ra tay nổi.

- Chẳng có gì không thích hợp cả.

Triệu Vũ Phi ánh mắt lóe tinh hàn quang.

Uỳnh!

Ngay lập tức toàn thân Triệu Vũ Phi như biến thành thủy tinh trong suốt, tỏa ra ánh sáng chói lòa, uy năng huyết mạch khiến nguyên khí trong trời đất rung chuyển dữ dội.

Nàng vung tay lên, một đạo tử sắc tinh quang bắn ra.

Triệu Lam Dịch đứng trước huyết mạch Linh tộc thì các mặt đều bị hạn chế, không thể tránh né mà chỉ có thể phòng ngự.

Uỳnh uỳnh!

Vô số các tầng vụn tinh thể nổ tung, thân thể Triệu Lam Dịch bay ngược ra sau, gần như toàn thân hắn đã hóa thành tinh thể, máu chảy ra từ khóe miệng cũng là tinh thể màu đỏ.

- Triệu Vũ Phi vận dụng huyết mạch quá giỏi.

- Triệu Lam Dịch là tứ giai Chân Thần mà ngay chiêu đầu tiên đã bị Triệu Vũ Phi đánh bại.

Các đệ tử ở xung quanh chấn kinh nghĩ.

Ánh mắt đố kỵ của Lạc Vũ Chuẩn Thần càng thêm rõ rệt, nàng hiện giờ đã không thể đỡ được một chiêu của Triệu Vũ Phi nữa rồi.

Triệu Vũ Phi quay đầu lại, thần sắc lạnh lẽo lập tức được thay thế bởi đôi mắt nhu tình, nhìn Triệu Phong rồi lại nắm tay hắn rời khỏi hội giao lưu.

- Vũ Phi, nồng độ huyết mạch của muội dường như hơn tất cả cường giả trong Linh tộc.

Triệu Phong kinh ngạc nói.

Không ngờ Triệu Vũ Phi từ Đại Lục Vực tới Linh tộc vẫn nổi trội như vậy.

- Hì hì, đâu có bằng huynh!

Triệu Vũ Phi tỏ vẻ ngượng ngùng hiếm thấy.

Dù thế nào thì trong tim nàng Triệu Phong vẫn là ngọn núi lớn không thể vượt qua.

Cả bây giờ Triệu Vũ Phi cũng tin chắc thực lực của Triệu Phong hơn xa những gì nàng tưởng.

Mắt nhìn Triệu Phong nắm tay đệ nhất mỹ nữ Triệu Vũ Phi rời khỏi tầm mắt, Phan Hạo vừa ngưỡng mộ vừa ghen tị:

- Tiểu tử này lại quen biết Triệu Vũ Phi thật.

Hội giao lưu còn chưa bắt đầu, Triệu Phong đã trấn áp được Kim Uy,

Triệu Vũ Phi một chiêu đánh bại Triệu Lam Dịch, rồi hai người tay trong tay rời đi.

Đến lúc này rất nhiều đệ tử hạch tâm không còn nhã hứng gì nữa.

Chỉ có một số nội tộc đệ tử vẫn vui vẻ nịnh nọt một số đệ tử hạch tâm.

- Hề hề, Lạc Vũ tỷ, tuy hội giao lưu bị đảo lộn nhưng đối với tỷ chưa chắc đã là chuyện xấu.

Vệ Thanh Oánh ở bênh cạnh Lạc Vũ Chuẩn Thần cười gian xảo.

- Cũng đúng, cao tầng Linh tộc sao có thể cho phép Triệu Vũ Phi ở bên cạnh một tên phế vật chứ…

Nghĩ rồi Lạc Vũ Chuẩn Thần cảm thấy Vệ Thanh Oánh nói rất có lý.

Triệu Phong muốn trèo cao, điều này đã định sẵn kết quả của hắn là thảm hại. Mà Triệu Vũ Phi nhiều lần khiến cao tầng và các thiên kiêu hạch tâm Linh tộc tức giận, đây cũng là điều rất đúng ý của Lạc Vũ Chuẩn Thần.

Không ai biết được khi hội giao lưu diễn ra thì trong bóng tối, cao tầng Linh tộc cũng đang quan sát tất cả.

- Hắn chính là người là Triệu Vũ Phi vẫn luôn bận tâm? Sao hắn lại tới Linh tộc?

- Nhưng hình như vì sự xuất hiện của hắn mà Triệu Vũ Phi đã đột phá bình cảnh, sức mạnh huyết mạch càng thêm mạnh.

- Dù thế nào thì tuyệt đối không được để huyết mạch thấp kém của

hắn làm bẩn huyết mạch Linh tộc!

Chương 1249: Áp lực

Sau khi rời khỏi hội giao lưu, hai người Triệu Phong dạo bước trong trung tâm lãnh địa tuyệt đẹp của Linh tộc.

Mọi thứ ở đây đều được làm từ thuỷ tinh nhiều màu, dưới lòng đất¬¬ còn có thượng phẩm Thần Tinh Mạch, thiên địa nguyên khí đậm đặc giống như những làn sương mịt mù, nhìn tựa tiên cảnh.

Triệu Vũ Phi tựa như một tiểu tiên nữ hoạt bát đáng yêu bước đi nhẹ nhàng, khó giấu được sự vui mừng.

Nàng biết rõ Man Hoang Thần Vực rộng lớn đến mức nào. Nàng vốn nghĩ Triệu Phong muốn tìm được Linh tộc ít nhất cũng phải mất một hai trăm năm.

Nhưng không ngờ Triệu Phong nhanh như vậy đã tới Linh tộc rồi.

Điều này cho thấy nàng có địa vị rất quan trọng trong lòng hắn không? Triệu Vũ Phi sung sướng trong lòng.

Đồng thời Triệu Vũ Phi còn rất kinh ngạc. Nếu những năm vừa qua Triệu Phong đều trên đường tới đây thì sao thực lực của hắn có thể tiến bộ nhanh như vậy?

- Phong ca, linh hồn huyết mạch của ta cũng không đuổi kịp tốc độ tu luyện của huynh.

Triệu Vũ Phi mỉm cười.

- Huyết mạch Linh tộc của muội đúng là bất phàm nhưng đừng quên ta có con mắt trái này…

Triệu Phong mỉm cười.

Hắn có được thành tựu như hiện nay, tốc độ tu luyện nhanh như vậy phần lớn là nhờ con mắt trái cả.

Rồi hai người trò chuyện về những gì xảy ra với mình trong thời gian qua.

Bất tri bất giác Triệu Vũ Phi đã dẫn Triệu Phong tới chỗ ở riêng của mình.

Đây là một quần thể cung điện thuỷ tinh tím lấp lánh.

Còn chưa bước vào trong thì Triệu Phong đã cảm nhận được một mùi hương đặc biệt có trong không khí.

- Phong ca, huynh ở lại Linh tộc được không?

Triệu Vũ Phi nhìn Triệu Phong, ánh mắt dịu dàng như nước.

Hai người mỗi lần gặp nhau đều không được lâu, lần nào cũng phải phân li.

Lần này chia cách hơn ba mươi năm, Triệu Vũ Phi không biết lần tới sẽ là bao lâu.

Hơn nữa, từ những gì Triệu Phong kể thì nàng cũng biết vị hôn thê của Triệu Phong đã luân hồi trùng sinh bằng một cách khác.

Nàng thấy Liễu Cầm Âm hiện nay không còn là Liễu Cầm Âm đính

hôn cùng Triệu Phong năm xưa nữa rồi.

Hơn nữa nếu Liễu Cầm Âm không có bối cảnh lớn, không có thiên phú thì có thể mãi mãi ở lại Đại Lục Vực, sẽ không xuất hiện trước mặt Triệu Phong nữa.

- Được.

Triệu Phong nhìn gương mặt khiến người ta rung động của Triệu Vũ Phi, trong lòng bỗng nổi sóng.

Có lẽ những năm qua chém giết quá nhiều đã khiến hắn mệt mỏi, có lẽ là lần này xa cách quá lâu, cũng có thể là sự ngắt quãng của quá khứ Liễu Cầm Âm…

Lần này gặp lại tâm trạng Triệu Phong rất phức tạp, nhìn Triệu Vũ Phi, trong lòng hắn nổi lên sự kích động mãnh liệt.

Ánh mắt thâm tình của cả hai gặp nhau, dần dần trở nên mơ màng, dần dần tiến lại gần nhau.

Cánh tay Triệu Phong không tự chủ mà đặt lên chiếc eo thon gọn mềm mại của Triệu Vũ Phi, khiến nàng khẽ kêu lên một tiếng, toàn thân bỗng ửng hồng.

Đúng lúc đó, từ trong cung điện vang lên một tiếng nói.

- Vũ Phi, đến chỗ ta ngay. Vi sư có chuyện cần nói với con.

Triệu Vũ Phi giật mình, lập tức rời khỏi vòng tay Triệu Phong, mặt đỏ lên bối rối.

Ánh mắt Triệu Phong cũng hồi phục sự tỉnh táo, cũng có chút ngại

ngùng nhìn tuyệt sắc giai nhân trước mặt.

- Sư tôn tìm ta.

Triệu Vũ Phi khẽ nói.

Nàng biết cao tầng Linh tộc đều đã thấy hết mọi việc diễn ra ở hội giao lưu rồi.

Triệu Phong không có huyết mạch Thái Cổ cường đại, chắc chắn cao tầng Linh tộc sẽ không chấp nhận Triệu Phong, không cho hai người họ bên nhau.

- Phong ca, hay là cho Linh tộc biết về Thần Mâu của huynh.

Triệu Vũ Phi nhỏ giọng nói.

Nếu Linh tộc biết về Thần Mâu của Triệu Phong thì chắc chắn sẽ suy nghĩ về chuyện của hai người, thậm chí có thể lôi kéo Triệu Phong còn không kịp.

Phải biết là bát đại Thần Mâu mà Man Hoang Thần Vực đã biết đều là những chúa tể Thần Mâu chí cao vô thượng.

- Giờ ta vẫn còn quá nhỏ bé, nếu tin về Thần Mâu lộ ra, e là…

Triệu Phong khẽ lắc đầu..

Hắn cũng là tới Man Hoang Thần Vực rồi mới biết sự cường hãn của bát đại Thần Mâu.

Mà hắn có được Thần Mâu thứ chín thì tiềm lực cũng không kém họ bao nhiêu.

Giờ thực lực của hắn không mạnh, nếu lộ ra thì có lẽ sẽ khiến các thế lực mâu thuẫn với hắn sẽ bất chấp tất cả mà đối phó hắn.

Ngoài ra hắn còn không biết bát đại Thần Mâu kia có thái độ thế nào với Thần Mâu thứ chín là hắn.

Nếu Thần Mâu của Triệu Phong khiến bất cứ vị Thần Mâu nào phản cảm thì hắn sẽ chết mà không chỗ chôn thây.

Triệu Vũ Phi gật đầu, đương nhiên nàng cũng hiểu chỗ khó của Triệu Phong.

Rồi Triệu Vũ Phi tới gặp sư tôn, còn Triệu Phong cũng nhanh chóng rời khỏi lãnh địa của đệ tử hạch tâm.

Trong một toà cung điện tinh thể xanh lục khá bình tường ở cấm địa Linh tộc.

- Vũ Phi, con đến rồi?

Một lão giả mặc bạch y, khí tức bình thản, chậm rãi nói.

Nếu Triệu Phong ở đó chắc chắn sẽ nhận ra lão giả này chính là cường giả Linh tộc đã tới Đại Lục Vực đón Triệu Vũ Phi đi.

Triệu Vũ Phi gật đầu, sư tôn từ đầu chí cuối đều biết chuyện của nàng và Triệu Phong.

- Con cũng biết tình cảnh Linh tộc hiện nay, hai đại phái trong Linh tộc mâu thuẫn càng ngày càng căng thẳng, mà bên ngoài còn có Kim tộc, cái phiền phức này…

Bạch y lão giả thở dài.

Bất cứ thế lực nào cũng không thể hoà thuận hoàn toàn, nội bộ Linh tộc cũng có mâu thuẫn không nhỏ.

Mà bên ngoài, Kim tộc, một thế lực ngũ tinh vẫn luôn nhăm nhe Linh tộc.

- Phái chúng ta cần phải nâng cao sức mạnh, Linh tộc cũng cần nâng cao sức mạnh. Cao tầng sẽ không cho phép một người có huyết mạch cao quý như con lại rơi vào ay một ngoại nhân vô dụng.

Bạch y lão giả nói tiếp.

Thực ra hôn nhân đại sự của Triệu Vũ Phi đã được cao tầng sắp xếp xong lâu rồi.

Hoặc là để Triệu Vũ Phi cùng với đệ tử hạch tâm của phái hệ khác, giải hoà mâu thuẫn giữa hai phái. Hoặc là để Triệu Vũ Phi liên hôn với hai đại thế lực ngũ tinh khác ở Tử Linh vực, được sự ủng hộ của thế lực khác chấn nhiếp Kim tộc.

Còn Triệu Phong, một nhân loại với huyết mạch đẳng cấp thấp, có tư cách gì mà tiếp xúc với Triệu Vũ Phi?

- Phong ca sẽ ở lại Linh tộc, không phải người ngoài.

Ánh mắt Triệu Vũ Phi đầy kiên định, nói.

- Người theo đuổi con nhiều như vậy, Triệu Phong không phải đối thủ của họ.

Bạch y lão giả nói.

Triệu Vũ Phi trầm mặc, đương nhiên nàng cũng biết điều này.

Trương Vũ Đồng lục giai Chân Thần chỉ là một trong vô số người theo đuổi nàng. Trong số các thế lực ngũ tinh khác ở Linh tộc còn rất nhiều cường giả khác nữa.

- Nếu lần đó hắn theo ta tới Linh tộc, nhận sự bồi dưỡng của thế lực ngũ tinh thì giờ đã không như vậy…

Bạch y lão giả thở dài.

Hồi đó, khi lão giả đưa Triệu Vũ Phi đi, từng lên tiếng mời Triệu Phong, nhưng hắn đã từ chối.

Nếu Triệu Phong tới Linh tộc từ lần đó, khổ tu vài chục năm thì có lẽ thành tựu đã rất khả quan.

Đúng lúc ấy lại có một thân ảnh chầm chậm đi tới.

- Nguyên Long sư huynh.

Triệu Vũ Phi thần sắc có chút ảm đạm chào.

- Vũ Phi sư muội, ta không biết muội thấy thích Triệu Phong ở điểm nào, nhưng ta có thể cho muội biết, trong Tử Linh Tộc, số thiên tài có các mặt vượt trội hơn hắn nhiều vô số kể…

Nguyên Long lãnh đạm nói.

Đối với hắn, những người xứng với Triệu Vũ Phi ít nhất phải có thực lực hơn hắn, tiếp đó là đẳng cấp huyết mạch không được quá thấp.

Mà Triệu Phong còn là Chuẩn Thần, huyết mạch chỉ đứng trong hạng một nghìn, nếu đứng trong hàng ngũ những người theo đuổi Triệu Vũ Phi, thì quả thật quá thấp kém.

- Vũ Phi, con hãy nghĩ kỹ đi, đây không chỉ vì chính con mà cũng là vì Triệu Phong nữa.

Bạch y lão giả nói với giọng nghiêm nghị.

Hội giao lưu chưa kết thúc, lãnh địa đệ tử hạch tâm khá rộng, Triệu Phong thuận lợi rời đi.

- Đợi khi ta có được ngũ giai Thần Vị là có thể chứng minh thiên phú và tiềm lực rồi.

Triệu Phong bình thản nói.

Phải biết là Thôn Thiên Chuẩn Thần của Thiên Phệ Thánh Địa cũng chỉ có được tứ giai Thần Vị.

Tuy đã nhiều năm như vậy đi qua, có lẽ hắn đã có cơ hội xung kích Thần Vị cao cấp hơn, nhưng Triệu Phong lẽ nào lại không thể, sự tiến bộ của hắn còn hơn xa đệ nhất Chuẩn Thần thiên tài của Thiên Phệ Thánh Địa.

- Nhưng vẫn phải đợi đã.

Triệu Phong nhanh chóng rời khỏi khu vực của nội tộc đệ tử để trở về chỗ ở.

Giờ Triệu Phong chỉ có năm phần chắc chắn giành được ngũ giai Thần Vị.

Nếu tăng thêm được vài phần thì sẽ tốt hơn nhiều.

Vì thế Triệu Phong vẫn phải bình tĩnh chờ Ngũ Hành Phong Lôi Quyết và Kim Khôn Thánh Lôi Thể viên mãn.

Sau khi về chỗ ở, Triệu Phong lại tiếp tục bế quan tu luyện.

- Hai môn công pháp này vẫn còn thiếu chút nữa mới viên mãn…

Triệu Phong nhíu mày.

Hắn biết tiềm lực của mình đã bị hạn chế tới cực hạn.

Phần sau của hai môn công pháp này, bản thân chúng tương ứng với giai đoạn Chân Thần.

Mà cảnh giới của Triệu Phong vẫn đang giữ ở mức Chuẩn Thần, nếu không đột phá thì hai môn công pháp này khó lòng tiến bộ.

Đây cũng là điểm khó khăn của rất nhiều Chuẩn Thần ở Man Hoang Thần Vực.

Mọi người ai cũng biết phải không ngừng tích luỹ căn cơ và thực lực thì mới đột phá được Thần Vị cao cấp hơn, tiềm lực sau này mới lớn hơn được.

Nhưng khi tiềm lực tới cực hạn, nếu tu vi không đột phá, công pháp không tiến bộ được chút nào thì chỉ làm nhỡ thời gian.

Vì thế phần lớn mọi người sẽ từ bỏ mà trực tiếp xung kích Chân Thần rồi dần dần xung kích lên tiếp.

Rất nhanh đã trôi qua một tháng.

Triệu Phong tu luyện ba trăm ngày trong Thời Không Chi Bào, nhưng tiến bộ vẫn không được bao nhiêu.

Hôm nay, Phan Hạo chợt tới tìm hắn.

- Triệu Phong, tiểu tử ngươi lại biết Triệu Vũ Phi thật à.

Phan Hạo trước tiên cảm khái một lúc.

Hắn không thể ngờ một ngoại tộc đệ tử bình thường như Triệu Phong lại có quan hệ sâu xa như thế với nữ thần của Linh tộc, Triệu Vũ Phi.

Rồi Triệu Phong hỏi han Phan Hạo về tình hình bên ngoài.

Giờ gần như cả Linh tộc, bao gồm cả tạp dịch đệ tử đều đã biết chuyện Triệu Vũ Phi và Triệu Phong.

- Triệu huynh đệ, ngươi phải cẩn thận đấy.

Phan Hạo bắt đầu lo lắng.

Triệu Phong có được trái tim Triệu Vũ Phi, tuy khiến nhiều người chấn kinh nhưng đây cũng không phải chuyện tốt.

Đây là địa bàn của Linh tộc, một ngoại nhân như Triệu Phong đến Linh tộc, tranh giành Triệu Vũ Phi với các đệ tử hạch tâm. Theo Phan Hạo thì sẽ có kết cục rất thê thảm.

Trong Linh tộc, những đệ tử hạch tâm kia muốn đối phó với Triệu Phong thì thật sự quá dễ dàng.

Nếu cao tầng Linh tộc ngầm cho phép thì cho dù họ giết Triệu Phong cũng chẳng ai quản.

- Ta biết.

Triệu Phong gật đầu, đây cũng là lý do hắn không muốn để lộ thực lực quá nhiều.

Khi hai người họ đang nói chuyện thì bên ngoài vọng vào một tiếng gầm thét:

- Triệu Phong, ta Nguỵ Trạch khiêu chiến ngươi. Ta phải chứng minh ngươi không xứng với Triệu Vũ Phi!

- Nguỵ Trạch, hắn là đệ tử hạch tâm, tuy không phải huyết mạch Linh tộc, nhưng cũng gần tốp đầu, đã là tứ giai đỉnh phong rồi. Ngươi đừng có ứng chiến…

Phan Hạo giật mình, liền khuyên nhủ.

Tu vi của Nguỵ Trạch đã là tứ giai đỉnh phong, khác với những tứ giai Chân Thần khác ngoài kia. Hơn nữa hắn còn được hưởng tài nguyên tu luyện tốt nhất, tu luyện công pháp chiến kỹ hàng đầu, có trong tay thần binh lợi khí đẳng cấp cao.

- Triệu Phong, tên bám váy nữ nhân, ngươi có dám ứng chiến không?

Bên ngoài còn có những người khác quát tháo.

Chương 1250: Chiến thư

Tứ giai đỉnh phong?

Triệu Phong lẩm nhẩm.

Hai mươi lăm năm trước hắn đã tạm thời có thể chống lại được ngũ giai Chân Thần.

Cũng có nghĩa là lúc đó hắn đã có thể đánh bại tên Nguỵ Trạch này rồi.

- Có lẽ ta nên thể hiện thực lực một chút.

Triệu Phong nghĩ.

Linh tộc là thế lực ngũ tinh, thiên tài vô số, có rất nhiều người đã là lục giai Chân Thần, mà cường giả đời trước còn có người tới Cổ Thần Cảnh.

Cho dù Triệu Phong đánh bại Kim Uy, thể hiện tiềm lực thiên phú nhất định nhưng dù sao hắn cũng không phải người của Linh tộc, không đủ để Linh tộc coi trọng.

Nếu không phải vì Triệu Vũ Phi thì có lẽ cao tầng Linh tộc đã ra tay với Triệu Phong rồi.

Triệu Phong đột nhiên đứng bật dậy, chuẩn bị đi ra.

Phan Hạo thấy Triệu Phong đứng dậy thì khựng người.

- Chúng cố tình muốn chọc tức ngươi đấy. Ngươi không định ra ứng chiến đấy chứ?

Phan Hạo vội hỏi.

Tuy hắn biết Triệu Phong rất giỏi, nhưng hắn không tin Triệu Phong có thể đánh bại Nguỵ Trạch. Dù gì Triệu Phong cũng chỉ là Chuẩn Thần mà.

- Lẽ nào ngươi muốn làm rùa rụt cổ trốn trong nhà?

- Không ngờ nam nhân Triệu Vũ Phi xem trọng lại là loại phế vật như vậy…

Bên ngoài cung điện, tiếng quát tháo vẫn không ngừng vang lên.

Đúng lúc đó, cánh cổng cung điện trước mặt mở ra.

- Ồ? Dám ra cơ à?

Nam tử mặc hắc giáp đứng phía hàng đầu tiên trên vai có hai cái sừng đen, gương mặt hung hăng tạo cảm giác rất tà ác.

Hắn chính là Nguỵ Trạch.

Phần lớn những người đứng xung quanh đều là ngoại tộc đệ tử, nhưng cũng có không ít nội tộc và đệ tử hạch tâm.

- Chính là hắn à? Xem ra rất yếu ớt, sao có thể là đối thủ của Nguỵ Trạch đại ca?

Từ sau khi hội giao lưu kết thúc Triệu Phong vẫn luôn bế quan, chưa

ra ngoài lần nào.

Vì thế rất nhiều đệ tử vẫn chưa biết Triệu Phong trông như thế nào.

- Ngươi muốn chiến thì ta chiến!

Triệu Phong thần sắc băng lạnh, nheo mắt nhìn Nguỵ Trạch.

- Ha ha, được!

Nguỵ Trạch cười lớn.

Hắn cho rằng Triệu Phong đánh bại được Kim Uy là tự cho mình giỏi giang.

Kim Uy tuy có huyết mạch linh tộc nhưng hắn chưa từng được tôi luyện, năng lực chiến đấu yếu kém.

- Tiểu tử kia lại chấp nhận thật kìa, đúng là tự tìm cái chết.

- Có kịch hay xem rồi.

Trên chiến đài trong khu vực ngoại tộc đệ tử…

- Ta còn tưởng ngươi sẽ mãi trốn sau lưng nữ nhân.

Nguỵ Trạch cười càng thêm hung ác.

Nguỵ Trạch cũng là người theo đuổi Triệu Vũ Phi, nhưng thời gian vừa rồi hắn làm nhiệm vụ ở ngoài, không tham gia hội giao lưu.

Nhưng sau khi về, hắn liền biết được tin khiến hắn phẫn nộ.

Vì thế, sau khi thăm dò thông tin, Nguỵ Trạch lập tức đến thẳng đây tìm Triệu Phong.

- Nói nhảm ít thôi!

Ánh mắt Triệu Phong lạnh băng, mắt trái xoay chuyển, phát ra đồng lực ý chí kinh người.

Nguỵ Trạch vừa rồi vẻ mặt còn rất thoải mái giờ bỗng biến sắc.

Theo tin tình báo hắn biết thì không thấy nói Triệu Phong biết đồng thuật.

Vù!

Một đám khói tím bỗng chụp xuống linh hồn Nguỵ Trạch.

Cảnh tượng xung quanh Nguỵ Trạch trở nên mờ ảo, khả năng khống chế thân thể của hắn cũng giảm mạnh.

- Đồng thuật của tên tiểu tử này thật cao siêu.

Nguỵ Trạch hừ một tiếng, toàn lực vận linh hồn ý chí, nhanh chóng hồi phục.

Đúng lúc đó Nguỵ Trạch cảm giác Triệu Phong tấn công từ mặt bên, hắn nhanh chóng phản ứng lại, tung ra song quyền.

Rầm!

Sau một chiêu, cả Triệu Phong và Nguỵ Trạch đều lùi sau vài chục bước.

- Tên Nguỵ Trạch này ý chí kiên định, chiến đấu lực cũng rất mạnh.

Triệu Phong gật gù.

Hắn tinh thông linh hồn lĩnh vực, Thần Mâu cũng có ưu thế nhất định, nhưng linh hồn ý chí vẫn còn một khoảng cách xa nữa mới tới tứ giai Chân Thần. Vì thế tác dụng của linh hồn đồng thuật với Nguỵ Trạch không lớn.

Bên kia, Nguỵ Trạch khựng người, hắn có phần chấn kinh.

Hắn phát hiện sức mạnh và thể phách của Triệu Phong cũng không thua kém gì hắn.

Nguỵ Trạch tu luyện luyện thể công pháp, cộng với ưu thế về huyết mạch, còn Triệu Phong chỉ là một Chuẩn Thần nhưng lại có thể phách mạnh tới vậy.

Phan Hạo bên dưới đang lo lắng, hai mắt bỗng tràn đầy kinh ngạc.

Hắn nhận ra mình đã đánh giá thấp Triệu Phong.

Những đệ tử khác đang quan chiến sắc mặt cũng thay đổi, có lẽ không ai ngờ trong cú va chạm vừa rồi, Triệu Phong lại không hề rơi xuống thế yếu.

- Hừ!

Nguỵ Trạch hừ lạnh một tiếng, vận thần lực, một luồng sát ý lạnh băng lan toả.

Vừa rồi hắn đã coi thường Triệu Phong, nhưng bây giờ hắn sẽ không cho Triệu Phong cơ hội nữa.

Uỳnh uỳnh!

Bên kia Triệu Phong biến thành một đạo lôi quang ngũ sắc, trong một tiếng nổ vang trời, lập tức tới gần Nguỵ Trạch.

Tốc độ kinh người đó khiến những người đứng bên dưới đều kinh hồn thất sắc.

Nguỵ Trạch giật mình, hai tay hiện lên thần lực màu đen, chuẩn bị tấn công Triệu Phong.

- Lôi Kiếp Đồng Diệm!

Đúng lúc đó, con mắt trái Triệu Phong loé lôi quang, mọt luồng năng lượng lôi kiếp linh hồn cùng với dao động linh hồn cường đại cuộn lên.

Uỳnh! Phụt!

Một cái lạc ấn lôi kiếp bùng cháy dữ dội, đem theo khí tức linh hồn khủng khiếp bỗng oanh kích xuống đầu Nguỵ Trạch.

- Á!!!

Nguỵ Trạch bỗng chốc mất hoàn toàn ý thức.

Hắn vẫn tưởng linh hồn đồng thuật mà Triệu Phong vừa thi triển có uy lực lớn nhất rồi, nên hắn không để ý lắm.

Nhưng lúc này đồng thuật mà con mắt trái Triệu Phong thi triển khiến hắn cảm thấy linh hồn như bị vạn lôi xuyên qua, cơn đau xé tâm can không ngừng xung kích ý thức của hắn.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong ngưng tụ một luồng lôi quang ngũ sắc thành chưởng, nhằm thẳng Ngụy Trạch đánh tới.

Năng lượng Ngũ Hành Áo Nghĩa trong chưởng ấn không ngừng oanh kích lên thân thể Ngụy Trạch.

Ngoài ra, Ngũ Hành Phong Lôi Quyết của Triệu Phong đã tới tầng cuối cùng, hắn đã dung nhập thành công năng lượng lôi kiếp vào thần lực, khiến khả năng hủy hoại của thần lực tăng mạnh.

Uỳnh! Rầm!

Ngụy Trạch cả người bay thẳng vào kết giới trận pháp quanh chiến đài.

Nhưng uy năng của quang chưởng ngũ sắc vẫn chưa kết thúc, tiếp tục tác dụng lên cơ thể Ngụy Trạch.

- Á!!!

Ngụy Trạch kêu lên thảm thiết, tiếng thét đau đớn khiến ai nhìn cũng phải kinh hãi.

Rầm!

Cuối cùng Ngụy Trạch rơi thẳng xuống đất.

Xung quanh một khoảng lặng chết chóc.

Lần đầu giao chiêu, hai bên ưu thế tương đương.

Nhưng đến lần thứ hai Triệu Phong đã áp đảo hoàn toàn và đánh bại Ngụy Trạch.

- Sao có thể mạnh như vậy?

Một số ngoại tộc đệ tử nuốt nước bọt, lòng đầy kinh hãi.

Vừa rồi hắn vẫn còn ở ngoài điện chế nhạo Triệu Phong.

- Mạnh thật, đánh bại Ngụy Trạch rồi!

Phan Hạo mừng rỡ kêu lên.

Tuy trận đấu này hắn nhìn cũng thấy hồ đồ, nhưng trọng điểm là Ngụy Trạch đã bị Triệu Phong đánh bại.

Triệu Phong nhảy xuống khỏi chiến đài rồi rời đi.

Ban đầu hắn dùng đồng thuật là cố tình khiến Ngụy Trạch mất cảnh giác.

Tiếp đó, hắn dùng Lôi Kiếp Đồng Diệm tấn công khiến Ngụy Trạch thương nặng rồi đánh bại.

Trên bầu trời Linh tộc có một vài đạo thần thức lượn quanh.

- Hắn đánh bại được Ngụy Trạch, thực lực của tiểu tử này ít nhất cũng là tứ giai Chuẩn Thần.

Thiên kiêu Chuẩn Thần mạnh nhất của Linh tộc hiện nay cũng là tứ giai Chuẩn Thần.

Thiên kiêu của Sinh Mệnh Thánh Địa ở Tử Linh Vực là Quán Long Chuẩn Thần, ba mươi năm trước đã có thực lực tứ giai Chuẩn Thần.

Giờ ba mươi năm đã qua, Quán Long Chuẩn Thần chỉ sợ đã là ngũ giai Chuẩn Thần rồi.

- Hắn dùng đồng thuật đánh lén, hơn nữa Ngụy Trạch vẫn chưa kích phát huyết mạch, ngay thần khí cũng không lấy ra, nếu Ngụy Trạch đề phòng từ trước thì chưa chắc...

Một đạo thần thức khác hừ lạnh.

- Nhưng thực lực của tiểu tử này đúng là rất mạnh, có thể ngang sức với Chuẩn Thần mạnh nhất Linh tộc rồi.

Lại một giọng nói khác vui mừng nói.

- Phù Linh Cổ Thần, ngươi là sư tôn của Triệu Vũ Phi, giờ không thể nào lại nghiêng về phía hắn chứ...

Mấy đạo thần thức cường đại bàn luận trên không trung.

- Nói chung là thực lực và tiềm lực của tiểu tử này đều không tồi. Nếu ở lại Linh tộc được là tốt nhất. Nhưng dù gì hắn cũng là người ngoài, huyết mạch quá kém...

Vốn dĩ mấy người này định ngầm xử lý Triệu Phong.

Nhưng thực lực Triệu Phong thể hiện lúc này lại khiến họ có hứng thú.

Nếu có thể khiến Triệu Phong thỏa hiệp, chủ động rời xa Triệu Vũ Phi, nhưng vẫn ở lại cống hiến cho Linh tộc thì đó sẽ là kết quả tốt

nhất.

Tin tức Triệu Phong đánh bại Ngụy Trạch nhanh chóng lan truyền.

- Ngụy Trạch thua dưới tay Triệu Phong!

- Không ngờ nam nhân mà Triệu Vũ Phi để mắt tới lại có thực lực lớn vậy!

Phần lớn mọi người đều vô cùng chấn kinh về thực lực của Triệu Phong.

Nhưng đệ tử hạch tâm thì ai cũng tối sầm mặt, vô cùng phẫn nộ.

Ngụy Trạch thân là đệ tử hạch tâm mà lại thua, làm mất hết thể diện của họ.

- Hừ, đồ ngu ngốc!

Trong một tòa cung điện màu lam, Triệu Vũ Đồng sắc mặt tím lại.

Đột nhiên hắn đảo mắt, dường như nghĩ ra điều gì, rồi nhanh chóng rời cung điện.

Bên kia, Triệu Vũ Phi biết tin Triệu Phong đánh bại Ngụy Trạch thì tâm thần chỉ khẽ động, không thể hiện quá nhiều sự vui mừng.

Cho dù Triệu Phong đánh bại Ngụy Trạch, tiềm lực không tồi nhưng với Linh tộc thì dù sao hắn vẫn là người ngoài.

Nếu Triệu Vũ Phi liên hôn với Chân Thần cường đại khác, có thể hòa giải mẫu thuẫn với Kim tộc, nếu liên hôn với thế lực ngũ tinh của Tử Linh Vực thì có thể mở rộng sức mạnh uy hiếp Kim tộc.

Còn Triệu Phong, một người ngoài thì có thể đem lại điều gì cho Linh tộc?

Sau khi đánh bại Ngoại tộc đệ tử, Triệu Phong lại đi nhận một nhiệm vụ đơn giản.

Hoàn thành xong hắn trở về chỗ ở tiếp tục bế quan.

Nhưng chỉ vài ngày sau lại có người réo tên hắn.

- Đệ tử hạch tâm Trương Chí Dược khiêu chiến với ngươi. Thời gian địa điểm cho ngươi chọn!

Triệu Phong quét thần thức, nhận thấy Trương Chí Dược là ngũ giai Chân Thần. Hắn ta chỉ ném lại một lá chiến thư rồi bỏ đi.

Triệu Phong cũng mặc kệ, tiếp tục bế quan.

Nhưng không lâu sau lại có một đệ tử hạch tâm khác tới khiêu chiến hắn rồi cũng vứt lại một lá chiến thư.

Hơn nữa tu vi của người này cũng là ngũ giai Chân Thần.

Triệu Phong sắc mặt tối lại, nhận thấy có gì đó không ổn.

Mấy ngày sau liên tục có mấy đệ tử hạch tâm tới khiêu chiến và để lại chiến thư.

Đến một ngày, Trương Vũ Đồng cũng đích thân tới cung điện Triệu Phong.

- Triệu Phong, ta là Trương Vũ Đồng, tới khiêu chiến với ngươi!

Khóe miệng Trương Vũ Đồng nhướn lên nụ cười nham hiểm, ánh mắt bắn ra hàn quang.

Một số ngoại tộc đệ tử quanh đó chấn động.

Trương Vũ Đồng là lục giai Chân Thần, hơn nữa hắn còn có huyết mạch Linh tộc, một số lục giai Chân Thần lâu nưam cũng không phải đối thủ của hắn.

Triệu Phong trong phòng vẫn không bận tâm.

Trương Vũ Đồng để lại chiến thư rồi cũng bỏ đi.

Không tới nửa tháng, trước cửa cung điện của Triệu Phong đã có ít nhất hơn chục lá chiến thư.

Trong đó, người khiêu chiến thấp nhất là ngũ giai Chân Thần, không thiếu gì lục giai Chân Thần. Trong số chiến thư này thậm chí còn có người của thế lực khác Linh tộc.

Chương 1251: Cổ Thần đàm phán

Linh Tộc, trong lãnh địa của đệ tử Ngoại tộc, lúc này đã có thêm một chỗ kỳ quan. Trước cửa một tòa cung điện bình thường, chồng chất một tầng thư khiêu chiến thật cao.

Tu vi của kẻ khiêu chiến thấp nhất trong này cũng là Chân Thần Ngũ giai, còn có cả Chân Thần Lục giai nữa. Trong những thư khiêu chiến này, thậm chí còn có thế lực bên ngoài Linh Tộc nữa.

Bên trong cung điện, Triệu Phong khẽ nhíu mày.

Nhiều thư khiêu chiến như vậy, thậm chí còn có thư khiêu chiến của vài tên Chân Thần Lục giai. Nếu như Triệu Phong xuất ra toàn bộ át chủ bài của mình, mới có khả năng nhất định chống lại Lục giai, nhưng mà chiến thắng thì lại hoàn toàn không có khả năng!

Huống chi, những Chân Thần Lục giai này đều là Đệ tử Hạch tâm của thế lực Ngũ tinh Linh Tộc, thực lực không thể khinh thường!

o0o

- Nam nhân mà Triệu Vũ Phi nhìn trúng, như thế nào chỉ là một gã đệ tử Ngoại tộc?

Bên ngoài cung điện lại vang lên một đạo thanh âm châm chọc.

- Lỗ huynh, ngươi không biết rồi, kẻ này muốn truy cầu Triệu Vũ Phi, nhưng lại không có biện pháp nào, liền bắt đầu từ đệ tử tạp dịch leo

lên, hiện tại vất vả lắm mới lên tới được đệ tử Ngoại tộc…

Bên cạnh hắn, một người cười nói.

Nghe thanh âm, Triệu Phong liền nhận ra kẻ này chính là Kim Uy!

- Ha ha… thú vị! Nam nhân mà Triệu Vũ Phi nhìn trúng, Lỗ mỗ cũng muốn khiêu chiến một phen…

Gã thanh niên họ Lỗ kia cười lớn một tiếng, bỏ lại một phong thư khiêu chiến.

Đám đệ tử tạp dịch xung quanh, trong lòng vô cùng kinh ngạc.

Trong Tử Linh Vực, ngoại trừ Linh Tộc cùng Liệt Kim Tộc ra, còn có hai đại thế lực Ngũ tinh, theo thứ tự là Thần Mộc Hải cùng Chấn Thiên Minh. Người của hai đại thế lực này hầu như đều là kiêm tu luyện thể chi đạo cùng Y Đạo. Khi một người luyện thể cường hãn lại có được sức khôi phục siêu cường cùng năng lực trị liệu, ưu thế luyện thể của hắn sẽ được phát huy đến mức tận cùng.

Mà gã thanh niên họ Lỗ này, chính là Chân Thần Lục giai đến từ Thần Mộc Hải!

- Ha ha… Lỗ huynh, chúng ta đi thôi! Địa phương của đệ tử Ngoại tộc này không có gì đẹp mắt cả…

Kim Uy cười gian một tiếng.

- Đúng lúc, ta cũng muốn đi khuyên nhủ Vũ Phi một phen…

Gã thanh niên họ Lỗ này cũng là người theo đuổi Triệu Vũ Phi.

o0o

Thêm mấy ngày nữa, Toái Cốt Chân Thần đại danh đỉnh đỉnh của Chấn Thiên Minh cũng đến nơi này, ném tới một phong thư khiêu chiến, sau đó tiến về khu vực hạch tâm của Linh Tộc.

- Triệu huynh, bản thân ngươi bảo trọng a!

Phan Hạo liên tục thở dài.

Hiện tại, ngay cả hắn cũng không dám tiến vào cung điện của Triệu Phong rồi. Mỗi một người khiêu chiến với Triệu Phong, bất luận là thực lực hay là thế lực sau lưng cũng đều viễn siêu Phan Hạo, hắn cũng không dám chọc vào đám phiền phức này.

Cứ như vậy, cứ qua thêm một hai ngày, bên ngoài cung điện Triệu Phong đều có thêm một phong thư khiêu chiến nữa. Mà từ đầu tới cuối, Triệu Phong chưa từng bao giờ rời khỏi tòa cung điện này.

o0o

Khu vực hạch tâm Linh Tộc, phụ cận một hồ nước thủy tinh nào đó. Gần hai mươi gã Đệ tử Hạch tâm Linh Tộc tụ tập chung một chỗ, uống rượu trò chuyện vui vẻ.

- Ha ha… ta xem lần này Triệu Phong phải làm sao đây?

Kim Uy uống một chén rượu, bộ dáng thư sướng cười nói. Lần trước bị Triệu Phong sỉ nhục, lần này, hắn nhất định phải tìm về gấp bội.

- Trương huynh, biện pháp này của ngươi thật tuyệt! Hơn nữa cao tầng Linh Tộc cũng sẽ không ngăn cản!

Một gã Đệ tử Hạch tâm khác phụ họa nói.

Trương Vũ Đồng gật đầu mỉm cười.

Tất cả mọi người ở đây đều dùng thân phận người đeo đuổi Triệu Vũ Phi mà khởi xướng thư khiêu chiến, làm như vậy không có gì đáng trách, không tính thập phần quá phận, nhưng lại có thể bức bách Triệu Phong không thể làm gì được.

Đây cũng là hy vọng của cao tầng Linh Tộc, bọn họ làm sao lại ngăn cản chứ?

Mặt khác, bọn chúng dùng thân phận người đeo đuổi Triệu Vũ Phi mà khởi xướng khiêu chiến, Triệu Phong hắn làm sao có thể không biết xấu hổ mà cự tuyệt toàn bộ được?

Nếu như Triệu Phong đều cự tuyệt toàn bộ những thư khiêu chiến này, như vậy võ đạo chi tâm của hắn cũng sẽ gặp phải trở ngại, Triệu Vũ Phi thân là thiên kiêu chi nữ của Linh Tộc cũng sẽ rất mất mặt.

- Tiểu tử này không có tư cách đạt được sự thân thiết của Vũ Phi muội!

Gã thanh niên họ Lỗ kia hừ lạnh một tiếng.

- Kế tiếp, sẽ còn có nhiều người hơn nữa đến hạ thư khiêu chiến với Triệu Phong. Nếu không phải tuổi hắn còn quá nhỏ, hơn nữa vẫn còn là Chuẩn Thần, thậm chí huynh trưởng của ta cũng sẽ đi hạ thư khiêu chiến hắn…

Kim Uy mỉm cười đắc ý.

- Tiểu tử kia ngay cả Chân Thần Ngũ giai cũng khó có thể ứng phó,

huống chi là Chân Thần Lục giai? Nếu như ngay cả cường giả Cổ Thần cũng xuất mã, lúc đó có vẻ Linh Tộc chúng ta đã khi dễ hắn, truyền đi cũng không tiện cho lắm…

Trương Vũ Đồng híp mắt cười nói.

- Qua chút thời gian nữa, còn có người của Sinh Mệnh Thánh Địa cũng sẽ tới…

o0o

Địa phương chỗ ở tư nhân của Triệu Vũ Phi, một đạo thanh âm quát lớn thanh thúy vang lên.

- Bọn chúng sao có thể làm vậy với Phong ca?

Triệu Vũ Phi phi thường tức giận.

- Cái này cũng không có cách nào a! Bọn chúng đều là những người đeo đuổi ngươi, khiêu chiến Triệu Phong cũng là danh chính ngôn thuận mà thôi!

Bên cạnh nàng, Khổng Điệp thở dài nói.

Lần trước, sau khi Triệu Phong đánh bại Ngụy Trạch, nàng đã bắt đầu cảm thấy Triệu Phong rất không tệ. Tướng mạo đường đường, thực lực cường đại, quan trọng là hai người hắn và Triệu Vũ Phi đều thật sự có ý tứ với nhau.

Chỉ tiếc, Triệu Phong không có quyền không có thế, càng không có huyết mạch cao đẳng, không sánh bằng những Đệ tử Hạch tâm kia, cũng không thuyết phục được cao tầng của Linh Tộc.

- Ta muốn đi tìm sư tôn!

Triệu Vũ Phi quyết định, chuẩn bị rời đi.

Ngay vào lúc này, một cỗ uy áp trầm trọng như núi đột nhiên hàng lâm nơi này, khiến cho Triệu Vũ Phi dừng bước lại.

- Sư tôn!

Sắc mặt Triệu Vũ Phi cả kinh.

- Vũ Phi, cao tầng Linh Tộc đông đảo, chuyện này, không phải một mình ta có thể quyết định được!

Phù Linh Cổ Thần bình thản nói.

Kỳ thật, bản thân hắn cũng cho rằng Triệu Phong rất tốt. Nếu người mà Triệu Phong coi trọng chỉ là một nữ tử nào khác của Linh Tộc, cao tầng Linh Tộc có lẽ cũng có thể tiếp nhận. Nhưng người mà hắn coi trọng hết lần này tới lần khác lại là Triệu Vũ Phi!

Mật độ huyết mạch Linh Tộc của Triệu Vũ Phi vượt xa những Đệ tử Hạch tâm khác của Linh Tộc, hơn nữa bản thân nàng trời sinh dung mạo xinh đẹp, là Nữ Thần được vạn chúng Tử Linh Vực chú mục.

- Ta muốn đi tìm Phong ca!

Trong tinh mâu như bảo thạch của của Triệu Vũ Phi lưu chuyển một tầng thanh vụ.

- Chuyện này, ngươi vẫn không nên nhúng tay thì tốt hơn! Trừ phi ngươi muốn đi cự tuyệt hắn, hoặc là đến khuyên bảo hắn từ bỏ…

Phù Linh Cổ Thần thở dài một tiếng. Sở dĩ hắn tới nơi này, chính là nhằm để ngăn cản Triệu Vũ Phi, đây là ý kiến nhất trí của cao tầng Linh Tộc!

Đêm khuya, trong lãnh địa Linh Tộc vẫn như cũ sáng lạn chói mắt như ban ngày vậy.

- Ân? Thần thức thật cường hãn!

Triệu Phong đang ở bên trong Trường bào Thời Không tu luyện, trực tiếp nhảy ra.

Đệ tử Ngoại tộc nhận được sự bảo hộ của Linh Tộc, tại thời điểm bế quan, cho dù là Đệ tử Hạch tâm cũng không dám dùng Thần thức dò xét.

Thế nhưng, lúc này giữa đêm khuya chợt đảo quét tới một đạo Thần thức cường hãn, khiến Triệu Phong lập tức đoán ra thân phận của đối phương.

Bá!

Một đạo nhân ảnh già nua thân khoác hắc bào bỗng nhiên xuất hiện bên trong cung điện Triệu Phong.

- Tiền bối!

Triệu Phong đứng dậy hành lễ.

Lão giả hắc bào trước mặt mặc dù không cấp cho Triệu Phong bao nhiêu sự áp bách, nhưng hắn cảm giác người này so với Hắc Thiên Cổ Thần lúc trước còn nguy hiểm hơn gấp mấy lần.

- Ta liền trực tiếp nói thẳng vậy!

Ánh mắt lão giả hắc bào này nhàn nhạt nhìn kỹ Triệu Phong, thần sắc hơi chút kiêu ngạo.

Triệu Phong gật đầu, không nói gì.

- Thực lực của ngươi rất mạnh! Hoàn toàn tương đương với Chuẩn Thần mạnh nhất của Linh Tộc ta! Nhưng mà thân phận, huyết mạch của ngươi lại không bằng bọn họ!

Cặp mắt lão giả hắc bào bình tĩnh, trực tiếp nói.

- Ta biết!

Thần sắc Triệu Phong bình thản. Ngay khoảnh khắc nhìn thấy lão giả hắc bào này, hắn liền biết đối phương đi tới nơi này vì nguyên nhân gì.

- Thanh niên tuấn kiệt theo đuổi Triệu Vũ Phi nhiều lắm, mà ngươi không quyền không thế, đánh không lại bất kỳ người nào trong bọn chúng! Ngươi không bảo vệ được Triệu Vũ Phi!

Lão giả hắc bào tiếp tục nói. Có lẽ trong những người theo đuổi Triệu Vũ Phi, có vài người tiềm lực không bằng được Triệu Phong, nhưng mà bọn chúng ai nấy cũng có thế lực cường đại, còn có huyết mạch cao đẳng…

- Nếu như ngươi nguyện ý chủ động từ bỏ Triệu Vũ Phi, Linh Tộc đáp ứng ngươi, sẽ coi ngươi như Đệ tử Hạch tâm mà bồi dưỡng! Nếu ngươi xem trọng một nữ tử nào khác của Linh Tộc, chúng ta cũng sẽ không ngăn cản ngươi nữa…

Lão giả tiếp tục nói.

Đệ tử Linh Tộc nhiều đến ngàn vạn, mà Đệ tử Hạch tâm chỉ có một vài tên như vậy, có thể thấy được thân phận này tôn quý đến mức nào? Mặt khác, lời này của lão giả hắc bào cũng chính là đang ám chỉ, cho dù Triệu Phong lựa chọn Lạc Vũ Chuẩn Thần hơi chút thua kém so với Triệu Vũ Phi, Linh Tộc cũng sẽ không can thiệp nữa.

Điều kiện phong phú như vậy, đủ để khiến cho vô số thanh niên Tử Linh Vực cũng phải có chút điên cuồng, nhưng mà ánh mắt Triệu Phong thủy chung vẫn bất biến.

- Nếu như Vũ Phi đáp ứng, ta không còn lời nào để nói!

Sắc mặt Triệu Phong vẫn nghiêm nghị.

Đối mặt với rất nhiều mê hoặc của Cổ Thần cao tầng Linh Tộc, hắn ngay cả chân mày cũng không nhíu lấy một cái. Hơn nữa, hiện tại đối phương đã chủ động tìm tới cửa, như vậy chứng minh Triệu Vũ Phi đã không đáp ứng.

Hắn biết rõ, áp lực mà Triệu Vũ Phi thừa nhận cũng không nhỏ, nhưng nếu như nàng đã không đáp ứng, như vậy mình cần gì phải thuận theo?

- Ta bây giờ là đang hỏi ngươi!

Ánh mắt lão giả hắc bào kia nhất thời ngưng đọng. Một cỗ uy thế Cổ Thần khủng bố dần dần lan tràn ra, tràn ngập bốn phía xung quanh Triệu Phong.

Thần sắc Triệu Phong cả kinh, đối phương chỉ mới phóng xuất ra một chút khí tức, liền khiến cho mình có cảm giác như bị cự sơn kình

thiên đè ép, toàn thân không thể động đậy. Xem ra, vị Cổ Thần này so với trong tưởng tượng của hắn còn mạnh hơn không ít.

- Ngươi suy nghĩ cẩn thận một chút đi!

Thấy Triệu Phong vẫn không nói gì, lão giả hắc bào ném lại một câu nói, sau đó trực tiếp biến mất.

o0o

Trên tầng mây hơn mấy vạn dặm, vài đạo Thần thức khổng lồ bắt đầu giao lưu với nhau.

- Tiểu tử kia cự tuyệt sao?

- Haizzz… nha đầu Vũ Phi kia cũng rất quật cường!

- Ta xem tiểu tử này làm sao xử lý những lá thư khiêu chiến này?

Chuyện tình thư khiêu chiến, đám cao tầng Linh Tộc nhất trí tán thành, cho rằng các Đệ tử Hạch tâm của Linh Tộc đã làm rất tốt.

- Qua một đoạn thời gian nữa, ta lại tìm tới nói chuyện với hắn một lần nữa! Tin tưởng không bao lâu nữa, hắn sẽ bị những áp lực này ép vỡ…

o0o

Chuyện tình thư khiêu chiến, quả thật là đã đặt một tảng đá lớn vào trong lòng Triệu Phong. Nếu như hắn cự tuyệt toàn bộ thư khiêu chiến, cự tuyệt những người theo đuổi Triệu Vũ Phi này, vậy hắn có còn tư cách ở cùng một chỗ với với Triệu Vũ Phi nữa sao?

- Xem ra, ta cần phải nhanh một chút trùng kích Thiên giai Thần vị!

Triệu Phong lẩm bẩm một tiếng.

Mọi người của Linh Tộc đều cho rằng hắn nhiều lắm chỉ có thể chứng đạo Thần vị Tứ giai. Nhưng mà Triệu Phong có nắm chắc nhất định chứng đạo Thần vị Ngũ giai. Nếu như hắn thành công đột phá đến Chân Thần Ngũ giai, cho dù là Linh Tộc cũng không thể coi thường!

Hơn nữa khi đó thực lực của hắn sẽ phát sinh lột xác về chất, ý chí linh hồn sẽ nhanh chóng đề thăng, cho dù là Chân Thần Lục giai của Linh Tộc, hắn cũng có thể dễ dàng chiến thắng!

Ý thức Triệu Phong chìm vào kim cầu thần bí trong Không gian Thần Mâu, Triệu Phong tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ.

Sau khi khoanh chân ngồi xuống, hắn lập tức vận chuyển Ngũ Hành Phong Lôi Quyết cùng Kim Khôn Thánh Lôi Thể.

Oanh chi chi!

Ở trước mặt hắn phiêu phù ba khỏa Lôi Thần Tinh, vô số điện văn Lôi kiếp bạch tinh từ trong đó tràn ngập ra, bao phủ toàn thân Triệu Phong.

Bốn phía xung quanh Triệu Phong biến thành một mảnh tuyệt địa Lôi kiếp!

o0o

Mấy ngày sau, một đầu chủng tộc Thái Cổ giống như Giao Long bạch sắc, đi tới bên cạnh Triệu Phong, sau khi ném xuống một cái Giới chỉ

Trữ vật, liền trực tiếp rời khỏi.

Cũng không lâu sau, Triệu Phong mở mắt ra, ý thức thăm dò vào bên trong.

- Không tệ! Những tài nguyên tu luyện này cho dù là Cổ Thần, cũng khó có thể chống cự!

Trong mắt Triệu Phong hiện lên một đạo tinh mang. Những tài nguyên tu luyện này đều là do hắn ra lệnh cho Triệu Vạn ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ, từ khắp nơi sưu tập lại, để cho hắn sử dụng trong lúc đột phá Thần vị.

Bá!

Triệu Phong trực tiếp lấy ra tất cả tài nguyên tu luyện bên trong.

Năng lượng ba động khổng lồ kia dẫn tới đám chủng tộc Thái Cổ xung quanh rung động một trận.

Triệu Phong không nói hai lời, điên cuồng hấp thu dược hiệu trong những trân tài tu luyện này, trùng kích cảnh giới viên mãn của hai môn công pháp.

o0o

Một ngày nào đó, khí tức toàn thân Triệu Phong đột nhiên tăng lên, một cỗ uy áp lôi điện lực phách uy chấn thiên địa thổi quét thẳng ra bốn phía xung quanh.

Thiên địa chấn động, phương viên trăm dặm hình thành một đạo vòng xoáy nguyên khí thiên địa khổng lồ, bên trong ẩn chứa quang hoa Lôi kiếp ngũ sắc, điên cuồng tàn sát khắp nơi.

- Hai môn công pháp rốt cuộc cũng đạt tới viên mãn!

Triệu Phong mở ra nhãn mâu sáng ngời, sắc mặt thần thái hưng phấn.

- Đã đến thời điểm đột phá Thiên giai Thần vị!

Triệu Phong đứng dậy, tìm kiếm một địa phương thích hợp để đột phá. Đồng thời, trong đầu của hắn hiện lên rất nhiều yếu điểm, kỹ xảo trùng kích Thần vị.

Chương 1252: Trùng kích Thần vị

Mấy ngày sau, Triệu Phong đã đi tới một phiến sâm lâm hắc sắc. Cây cối nơi này gọi là Hắc Ngưng Mộc, cành cây nhánh lá sắc bén như gai nhọn sắt thép vậy, dị thường dữ tợn.

Mà trong lòng đất phiến rừng rậm này còn có một cả đầu Thần Tinh Mạch Hạ phẩm.

- Ở tại nơi này a!

Triệu Phong đi tới ngay trung tâm phiến rừng rậm này, khoanh chân ngồi xuống.

Bá!

Triệu Phong lấy ra khỏi Không gian Thần Mâu một vài trân tài Thái Cổ phỏng chế thành công. Sau đó, Triệu Phong lại hút vào một nhóm trân tài Thái Cổ khác, tiến hành phục chế.

Mấy ngày sau, lại có thêm một đầu chủng tộc Thái Cổ đi tới bên cạnh Triệu Phong, ném thêm một cái Không gian Trữ vật nữa, sau đó lại trực tiếp rời đi.

Đồng thời, trong Không gian Thần Mâu, một nhóm trân tài cuối cùng cũng hoàn thành phục chế.

- Hiện tại, ta có chín thành nắm chắc trùng kích đến Chân Thần Ngũ giai!

Triệu Phong thoáng định liệu, nói.

- Trùng kích Chân Thần, bước đầu tiên, đắp nặn Thần thai!

Ý thức của Triệu Phong hoàn toàn chìm vào trong Thần lực quang toàn trong cơ thể.

Một cái quang bàn ngũ sắc thật lớn, trên đó tràn ngập bạch tinh lôi điện nhàn nhạt, chậm rãi vận chuyển trong cơ thể hắn.

Thần lực quang toàn của người bình thường chỉ là một đạo vòng xoáy, mà Thần lực quang toàn của Triệu Phong lại là một cái quang bàn ngũ sắc. Bởi vậy có thể thấy được, Thần lực quang toàn của Triệu Phong ngưng thực cứng cỏi cỡ nào, Thần lực Ngũ Hành Lôi Kiếp dựng dục ra trong đó cũng vô cùng cường đại.

Ong ong!

Trung tâm Thần lực quang toàn, từng tia từng tia quang hoa lôi đình ngũ sắc bị rút ra. Rất nhanh, một cái khung hình chữ nhật thật lớn đã được Triệu Phong phác họa ra.

Chín giai Chân Thần, mỗi một giai là một tòa Thần thai. Mà tòa Thần thai đầu tiên lại ở tầng dưới chót nhất, nhất định phải đủ cứng rắn ngưng thực, nếu không, sẽ không cách nào chịu tải được những Thần thai sau đó, như vậy sẽ định trước cả đời không thể đạt tới Cổ Thần Cửu giai.

Đắp nặn Thần thai, cần rút ra năng lượng trong Thần lực quang toàn, còn có các phương diện lực lượng cùng tiềm lực của bản thân nữa.

Trong Thần lực quang toàn, từng cỗ từng cỗ quang hoa lôi đình ngũ

sắc kỳ dị cuồn cuộn lao ra, dùng phương thức cấu tạo đặc thù nào đó, chậm rãi dung nhập vào tòa Thần thai đầu tiên.

- Tòa Thần thai đầu tiên, không thể khinh suất được!

Triệu Phong hết sức chăm chú đắp nặn Thần thai.

Tòa Thần thai đầu tiên có tác dụng cực kỳ quan trọng. Hắn còn muốn đem lực lượng sinh mệnh trong thể phách, còn có lực lượng huyết mạch của chính mình cũng sáp nhập một chút vào bên trong tòa Thần thai này.

Đồng thời, trong Không gian Trữ vật trước mặt Triệu Phong cũng bay ra từng món từng món trân tài tu luyện. Những món trân tài này, đại bộ phận đều là trân bảo tu luyện loại Ngũ Hành, còn có một bộ phận có lợi cho việc đắp nặn Thần thai.

Vù vù!

Năng lượng trong những món trân tài này dùng tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy được nhanh chóng biến mất, cấp tốc dung nhập bên trong Thần thai.

Tòa Thần thai đầu tiên, Triệu Phong hao tốn tròn một tháng mới đắp nặn thành công.

Trong thời gian này, hắn liên tục vận chuyển Thần Linh Nhãn, phối hợp việc đắp nặn Thần thai, đồng thời tỉ mỉ thẩm tra mỗi một phân một tấc, đem bất cứ tỳ vết nào trên tòa Thần thai này hoàn toàn bổ khuyết cho trọn vẹn.

- Ngũ Hành Phong Lôi Quyết cùng Kim Khôn Thánh Lôi Thể viên mãn, thực lực tăng trưởng viễn siêu tưởng tượng của ta. Ta có lẽ có

một thành hy vọng trùng kích đến Chân Thần Lục giai!

Căn cứ tình huống đắp nặn tòa Thần thai đầu tiên, Triệu Phong suy đoán. Ý nghĩ này, khiến cho hô hấp của hắn cũng có chút dồn dập lên.

Trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai, hắn chưa từng nghe nói qua có tồn tại nào như vậy. Nhưng mà hiện tại, Triệu Phong tựa hồ có một chút hy vọng này!

o0o

Ngoại giới, cứ cách mấy ngày lại sẽ có một người tới ngoài cửa cung điện Triệu Phong, bỏ lại một phong thư khiêu chiến.

- Hắn đã ở bên trong đó suốt hai tháng rồi!

- Ta thấy hắn chính là không dám đi ra a! Dự định một đường co đầu rút cổ ở bên trong, tránh né qua hết thảy chuyện này!

- …

Mấy gã đệ tử Ngoại tộc thấy hai tháng này Triệu Phong cũng không hề xuất hiện, không khỏi bắt đầu lớn mật, tùy ý đàm luận châm chọc.

- Nếu như hắn một đường không ra, mười tháng sau, hắn cũng sẽ bị Linh Tộc trục xuất!

Một gã đệ tử Nội tộc vừa vặn đi qua nơi này, lạnh giọng nói.

Đệ tử Ngoại tộc, mỗi một tháng đều phải hoàn thành ít nhất một cái nhiệm vụ trong tộc. Nhưng mà một vài đệ tử Ngoại tộc, lại bởi vì bế quan tu luyện hoặc là chuyện tình đặc thù, mà không thể nào đi làm

nhiệm vụ. Trong tộc cũng suy nghĩ đến điểm này, liền cho phép đem hạn mức nhiệm vụ này trì hoãn chậm lại thực hiện sau. Tối đa được phép trì hoãn một năm trời.

Nếu như sau một năm, Triệu Phong vẫn không có bất kỳ cống hiến gì với trong tộc, sẽ bị Linh Tộc trực tiếp trục xuất.

Kỳ thật, đại đa số các đệ tử Ngoại tộc cũng từng có tình huống bế quan một vài năm trời, bất quá bọn chúng đã sớm hoàn thành hạn mức nhiệm vụ rồi mới bế quan. Mà Triệu Phong lại không biết điểm này!

Bỗng nhiên, nguyên khí thiên địa bốn phía cung điện của Triệu Phong đột nhiên bắt đầu náo động lên. Lấy cung điện hắn làm trung tâm, hình thành một đạo vòng xoáy khổng lồ mà lại yếu ớt, đem từng tia từng tia nguyên khí thiên địa hút vào trong đó.

Đồng thời, bên trên đạo vòng xoáy cực lớn này, tựa hồ xoay quanh một cái hư ảnh hình vuông!

- Đây là… đắp nặn Thần thai, trùng kích Thần vị!

Gã đệ tử Nội tộc kia, cặp mày khẽ nhướng lên, kinh ngạc nói.

- Hắn đang trùng kích Thần vị?

Tin tức này cấp tốc truyền ra khắp nơi, khiến cho một đoàn đệ tử Ngoại tộc nháy mắt tụ tập đến đây.

- Xem ra Triệu Phong bị chèn ép, vì vậy đã bắt đầu trùng kích Thần vị rồi!

- Hắc hắc… hắn có thể đánh bại Ngụy Trạch, tối đa sẽ có thể trùng

kích đến Chân Thần Tứ giai! Nhưng vẫn như cũ không thể nào ứng phó những thư khiêu chiến này!

- …

Rất nhiều đệ tử Ngoại tộc bắt đầu nghị luận náo nhiệt.

- Không đúng! Vì sao dị tượng trùng kích Thần vị lại yếu ớt như vậy?

Gã đệ tử Nội tộc kia cấp tốc rời khỏi nơi này.

o0o

Bên cạnh hồ nước thủy tinh, sau khi Trương Vũ Đồng nhận được tin tức kia, trên mặt lộ ra bộ dáng tươi cười nghiền ngẫm.

- Chuyện gì vậy, Trương huynh?

Thanh niên họ Lỗ kia của Thần Mộc Hải lập tức hỏi.

- Triệu Phong hiện tại đang trùng kích Thiên giai Thần vị!

Trương Vũ Đồng lộ ra một tia nụ cười tà dị.

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người ở đây đầu tiên là cả kinh, sau đó lại cười to một trận.

- Hắn cho rằng sau khi chứng đạo Thần vị, liền có thể là đối thủ của chúng ta sao?

- Ta xem hắn là bị ép quá mức, đã cùng đường, mới tuyển chọn trùng kích Thần vị, nhằm để đề thăng thực lực a!

Không ít Đệ tử Hạch tâm châm chọc châm biếm, trong lòng mơ hồ có chút đắc ý.

- Đi thôi! Nếu như Triệu Phong đã tuyển chọn trùng kích Thần vị, như vậy chứng minh sau khi hắn thành công, sẽ xuất hiện tiếp nhận khiêu chiến của chúng ta!

Trương Vũ Đồng bỗng nhiên đứng dậy.

- Trương huynh, ngươi quá lo lắng rồi! Ta xem hắn chỉ là muốn mượn bảo địa Linh Tộc để trùng kích Thần vị. Đợi sau khi thành công, liền sẽ chủ động rời khỏi Linh Tộc mà thôi!

Lại một gã Đệ tử Hạch tâm phụ họa nói.

Sau đó, đám Đệ tử Hạch tâm tụ tập ở chỗ này toàn bộ đều giải tán.

o0o

Lãnh địa Ngoại tộc, đoàn người tụ tập bốn phía cung điện của Triệu Phong càng ngày càng nhiều lên.

- Triệu Phong bị ép, đã cùng đường mới lựa chọn như vậy! Nhưng mà cho dù hắn trùng kích Thần vị, cũng không cách nào thoát khỏi khốn cảnh!

Ánh mắt hai huynh đệ Triệu Lam Dịch lạnh lùng âm hiểm nhìn phía trước.

- Mau tránh ra! Rất nhiều Đệ tử Hạch tâm đã tới rồi!

Phía sau chợt vang lên một giọng nói. Đám đệ tử Ngoại tộc, Nội tộc vây tụ ở phụ cận cung điện của Triệu Phong kia lập tức tản ra. Sau

đó, đám Đệ tử Hạch tâm kết bạn mà đến, chậm rãi đi tới ngay phía trước cung điện của Triệu Phong.

- Hóa ra, hắn đang trùng kích Thần vị trong một phiến không gian khác!

Cặp mày Trương Vũ Đồng cau lại, tùy ý nói.

Thiên địa dị tượng khi Trùng kích Thần vị thập phần khổng lồ, mà bên ngoài cung điện của Triệu Phong chỉ có một đạo vòng xoáy nguyên khí cũng không quá rõ ràng, hư ảnh Thần thai kia lại càng yếu ớt vô cùng. Cái này chứng minh, Triệu Phong đang ẩn nấp bên trong một không gian khác, tiến hành trùng kích Thần vị.

Bất quá, đây cũng là chuyện rất bình thường. Nếu Triệu Phong trực tiếp ở bên trong cung điện tiến hành trùng kích Thần vị, như vậy cũng quá mức ngu ngốc rồi. Nếu như cừu nhân của hắn mặc kệ tất cả, tiến hành cản trở, ám toán, như vậy hắn chắc chắn sẽ tấn chức thất bại, thất bại trong gang tấc!

Cách đó không xa, Phan Hạo cũng chạy tới nơi này.

- Hắn muốn làm gì? Cho dù thành công trùng kích Thần vị, hắn cũng không phải là đối thủ của những người khiêu chiến này a!

Trong lòng Phan Hạo có chút lo lắng.

Ong ong!

Bốn phía xung quanh cung điện, phạm vi đạo vòng xoáy nguyên khí kia bao phủ chợt tăng lớn gấp đôi, hư ảnh tòa Thần thai thứ hai dần dần hình thành.

- Thần vị Nhị giai rồi!

Trương Vũ Đồng nhẹ giọng nói.

o0o

- Vũ Phi! Vũ Phi! Triệu Phong đang trùng kích Thần vị!

Khổng Điệp chạy như bay vào cung điện tư nhân của Triệu Vũ Phi, gần như gào lên.

- Phong ca đang trùng kích Thần vị?

Bên trong cung điện tử tinh, sắc mặt Triệu Vũ Phi sửng sốt, lập tức có chút phẫn nộ. Theo như nàng nghĩ, Triệu Phong nhất định là bị Linh Tộc ép bức quá mức, mới bất đắc dĩ trùng kích Thần vị vào lúc này.

o0o

- Tiểu tử này muốn làm gì?

Phụ cận cung điện của Triệu Vũ Phi, Phù Linh Cổ Thần lẩm bẩm nói.

Cảm giác đầu tiên của hắn chính là, Triệu Phong trùng kích Thần vị là vì muốn đề thăng thực lực, như vậy chính là đồng nghĩa với cự tuyệt thỏa hiệp, tuyển chọn phản kháng. Thế nhưng, cho dù Triệu Phong có trùng kích đến Thần vị Tứ giai đi chăng nữa, cũng không phải là đối thủ của những người khiêu chiến này!

- Lẽ nào tiểu tử này nắm chắc có thể trùng kích đến Chân Thần Ngũ giai?

Trong lòng Phù Linh Cổ Thần xuất hiện một đạo ý niệm lớn mật.

Lần trước lúc Triệu Phong chiến đấu với Ngụy Trạch, hắn cũng ở gần đó quan chiến. Hắn thủy chung cảm thấy, Triệu Phong tựa hồ còn đang ẩn giấu rất nhiều hậu chiêu, vẫn chưa có xuất ra toàn lực.

- Sư tôn!

Lúc này, Triệu Vũ Phi đột nhiên đi tới trước cửa cung điện, gọi lớn một tiếng. Nàng biết rõ, sư tôn của chính mình vẫn luôn ở phụ cận, chính là vì muốn ngăn cản nàng đi tìm Triệu Phong.

- Ngươi đi đi!

Phù Linh Cổ Thần bình thản nói.

Hưu!

Triệu Vũ Phi lập tức hóa thành một đạo lưu quang tử sắc, biến mất ở chân trời. Đồng thời, thân hình Phù Linh Cổ Thần cũng đột nhiên chui vào trong hư không.

o0o

Bên ngoài cung điện của Triệu Phong, phạm vi đạo vòng xoáy nguyên khí thật lớn kia bao phủ càng ngày càng rộng, từ từ ngưng thực lại, biến thành một đạo vòng xoáy ngũ sắc. Mà hư ảnh hai tòa Thần thai trên đó cũng dần dần xuất hiện một tia thải quang.

Một đạo tử quang lóe lên, Triệu Vũ Phi đã đi tới phụ cận.

- Phong ca!

Thần sắc Triệu Vũ Phi có chút lo lắng.

Rất nhanh sau đó, thiên địa biến sắc, phong vân cuồn cuộn, vài đạo thân ảnh siêu nhiên thế ngoại đột nhiên xuất hiện sâu bên trong thiên không.

- Tiểu tử này lựa chọn trùng kích Thần vị, đó chính là cự tuyệt thỏa hiệp sao?

Một gã Cổ Thần hắc bào, giọng điệu có chút lãnh đạm, nói. Người này đúng là Cổ Thần Linh Tộc đoạn thời gian trước đã đi tìm Triệu Phong đàm phán.

- Bất luận như thế nào, chờ sau khi hắn thành công đột phá, mọi chuyện sẽ có cái kết quả!

Phù Linh Cổ Thần thản nhiên nói.

- Bất quá, phiến không gian mà kẻ này tiến vào có chút bất phàm, không ngờ lại phù hợp với cấu tạo thiên địa của Thần vực Man Hoang đến như vậy!

Lại một gã Cổ Thần thở dài nói.

Ong ong ong!

Bốn phía cung điện của Triệu Phong, phạm vi bao phủ của đạo vòng xoáy nguyên khí ngũ sắc kia lại một lần nữa tăng lên gấp bội. Đồng thời, hư ảnh tòa Thần thai thứ ba cũng chậm rãi hiện lên!

- Đã Tam giai rồi!

- Thần thai ẩn chứa lực lượng Ngũ Hành cường đại! Cũng thật kiên

cố!

Ánh mắt Phù Linh Cổ Thần lóe lên.

Bằng vào lịch duyệt của hắn, chỉ dựa vào hư ảnh ba tòa Thần thai này, liền có thể nhìn ra tình huống Thần thai của Triệu Phong.

o0o

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Thần lực quang toàn trong cơ thể Triệu Phong đã rút nhỏ đi hơn gấp đôi.

Mà trên Thần lực quang toàn đã xuất hiện ba tòa Thần thai. Thần thai tinh thể sáng bóng, bên trong đó vận chuyển lưu quang thải sắc. Ngoài mặt Thần thai còn chảy xuôi hoa văn thâm thúy huyền ảo, phảng phất như ẩn chứa đại đạo thiên địa.

- Tiếp tục, tòa Thần thai thứ tư!

Trên ba tòa Thần thai trong cơ thể Triệu Phong đột nhiên bộc phát ra một đoàn quang hoa lôi đình ngũ sắc, nỗ lực xoay quanh hình dáng mơ hồ của tòa Thần thai thứ tư.

Nhưng ngay tại lúc này, động tác của hắn chợt hơi chút ngưng trệ lại. Sự chú ý của Triệu Phong hơi chút chuyển dời đi.

- Đây là…

Thần sắc của hắn đột nhiên biến đổi. Bởi vì hắn phát hiện, trong một đầu tóc dài đạm kim sắc đang theo gió cuồng vũ của chính mình, có một vài sợi tóc, màu sắc đã xuất hiện biến hóa!

Chương 1253: Thần linh nhãn dị biến

Mấy sợi tóc kia giống như là có sinh mệnh vậy, tùy ý vũ động vô cùng mỹ cảm trên không trung. Mấy sợi tóc thuần một màu ngân sắc mộng huyễn, bên trong thỉnh thoảng lại lưu động ra các loại màu sắc đỏ, vàng, lục, lam, đen… mỗi một loại màu sắc biến hóa đều vô cùng vi diệu mà lại tự nhiên.

Đương nhiên, hiện tại Triệu Phong cũng không có tâm tư đi tỉ mỉ quan sát những thứ này. Hắn chỉ biết là, chính mình đang ở trong thời khắc mấu chốt đắp nặn Thần thai, mà Thần Linh Nhãn của hắn lại đột nhiên sắp sửa lột xác.

- Làm sao bây giờ?

Trong lòng Triệu Phong có chút lo lắng.

Căn cứ theo kinh nghiệm trước đây, mỗi lần Thần Linh Nhãn lột xác có khả năng sẽ khiến cho hắn triệt để lâm vào ngủ say. Hơn nữa thời gian ngủ say cũng không cố định.

Hiện tại, hắn đã đắp nặn ra ba tòa Thần thai, nhưng nếu đến thời khắc mấu chốt cuối cùng, Thần Linh Nhãn tiến hành lột xác, khiến cho hắn lâm vào ngủ say, như vậy phải làm thế nào cho phải?

Một khi đắp nặn Thần thai thất bại, hắn sẽ bị phản phệ, đánh trở lại nguyên hình trước đây, hơn nữa phải cần một đoạn thời gian thật dài mới có thể khôi phục trở lại. Thế nhưng áp bách bên phía Linh Tộc lại cũng là lửa xém ngang mày, hắn phải nhanh chóng trùng kích

Thần vị, giải quyết tốt những uy hiếp này.

Đắn đo trong chốc lát, Triệu Phong quyết định tiếp tục trùng kích Thần vị.

Căn cứ theo kinh nghiệm trước đây, màu sắc mái tóc cải biến chỉ là dấu hiệu Thần Linh Nhãn sắp sửa lột xác mà thôi, thời khắc lột xác cụ thể còn phải đợi một đoạn thời gian nữa.

- Phải tranh thủ trước khi Thần Linh Nhãn lột xác, thành công trùng kích Thần vị!

Trong mắt Triệu Phong lóe lên vẻ kiên định.

o0o

Bên ngoài cung điện, vòng xoáy ngũ sắc thật lớn kia cùng tốc độ Thần thai hấp thu nguyên khí bỗng nhiên hơi chậm lại. Hiện tượng này khiến cho sắc mặt đám người phụ cận cả kinh.

- Lẽ nào đã kết thúc? Chỉ có ba tòa Thần thai thôi sao?

- Ha hả… Xem ra hắn cũng không hơn gì cái này! Tuy rằng hắn có thể chiến thắng Chân Thần Tứ giai, nhưng mà bản thân tiềm lực hữu hạn…

Trong đám Đệ tử Hạch tâm đứng ở gần nhất, không ít người bắt đầu cười nhạo. Ngưng tụ ba tòa Thần thai, tuyệt đại đa số Đệ tử Hạch tâm trong Linh Tộc cũng đều có thể làm được.

- Sẽ không đâu! Tuyệt đối không chỉ như vậy!

Xa xa, trong lòng Triệu Vũ Phi tin tưởng vững chắc, ba tòa Thần thai

không phải điểm cuối của Triệu Phong.

Ngay vào lúc này, bên trên vòng xoáy ngũ sắc thật lớn kia đột nhiên lại phác họa ra thêm hư ảnh một tòa Thần thai nữa.

- Bốn tòa Thần thai rồi!

Đám người xung quanh triệt để oanh động. Có thể đánh bại Chân Thần Tứ giai, không có nghĩa là có thể ngưng tụ ra bốn tòa Thần thai. Nhưng mà có thể làm được điểm này, lại đại biểu cho thiên phú cùng tiềm lực tuyệt hảo của kẻ đó.

Trên vòm trời, thần sắc mấy vị Cổ Thần cũng có biến hóa.

- Mặc dù kẻ này không có huyết mạch cao đẳng, nhưng mà tiềm lực thiên phú đều rất tốt!

- Bốn tòa Thần thai vô cùng kiên cố! Một khi thành hình, vô địch trong Chân Thần Tứ giai, có thể đối kháng với Chân Thần Ngũ giai!

Ánh mắt mấy vị Cổ Thần độc ác, chỉ căn cứ vào dị tượng mơ hồ này, đã đưa ra phán đoán.

Ngay vào lúc này, cách đó không xa đột nhiên xuất hiện mấy đạo nhân ảnh.

- Đó là… người của Sinh Mệnh Thánh Địa!

Đoàn người phụ cận đang quan tâm đến dị tượng Triệu Phong đột phá, nhất thời bị ba gã đệ tử trẻ tuổi vừa mới tới kia hấp dẫn.

- Không nghĩ tới là Hạ Hầu huynh đại giá quang lâm a!

Đám Đệ tử Hạch tâm Linh Tộc ở phụ cận lập tức tiến lên nghênh đón.

Sinh Mệnh Thánh Địa chính là thế lực chúa tể của Tử Linh Vực, Linh Tộc ở trước mặt Sinh Mệnh Thánh Địa, cũng không thể không cúi đầu!

Trong ba người này, người dẫn đầu một thân áo bào lục nhạt sạch sẽ ngắn gọn, thân thể thẳng tắp hùng tráng, cặp mắt bích lục sắc, lấp lánh một vầng quang trạch trong suốt.

- Đang xảy ra chuyện gì?

Gã nam tử hùng tráng kia nhìn về phía tòa cung điện của Triệu Phong, ngữ khí hơi chút kinh nghi, hỏi.

Người này là một cường giả Chân Thần Lục giai trẻ tuổi của Sinh Mệnh Thánh Địa, bản thân có được Sinh Mệnh Chi Mâu, cũng là một trong những người theo đuổi Triệu Vũ Phi.

- Hạ Hầu huynh, ngươi cũng biết bên trong Linh Tộc có rất nhiều đệ tử đều đang đeo đuổi Triệu Vũ Phi, nhưng mà hết lần này tới lần khác, tiểu tử này thu được trái tim của Triệu Vũ Phi! Chính vì thế, chúng ta mới khởi xướng thư khiêu chiến với kẻ này. Mà tiểu tử này biết rõ thực lực không đủ, cho nên mới vội vã đột phá Thần vị…

Vẻ mặt Trương Vũ Đồng tươi cười đón chào. Mặc dù hắn cũng là Chân Thần Lục giai, có được huyết mạch Linh Tộc, nhưng cũng không phải là đối thủ của Hạ Hầu Vũ. Mặt khác, thế lực sau lưng Hạ Hầu Vũ cũng cao một cấp bậc so với Linh Tộc.

- Hạ Hầu huynh, ngươi cũng muốn tới khiêu chiến hắn sao?

Một gã Đệ tử Hạch tâm của Linh Tộc hỏi.

- Không cần thiết!

Hạ Hầu Vũ lãnh đạm nói, ánh mắt nhìn về phía phương xa, nơi Triệu Vũ Phi đang đứng.

Theo như hắn nghĩ, cho dù Triệu Phong có đột phá Thần vị đi chăng nữa, cũng không thể nào là đối thủ của đám người Linh Tộc này, căn bản không cần hắn phải xuất thủ.

Mặt khác, dù sao Triệu Phong cũng là nam nhân mà Triệu Vũ Phi nhìn trúng, nếu như hắn chính diện sỉ nhục Triệu Phong, nhất định sẽ khiến cho Triệu Vũ Phi ghi hận. Còn không bằng cứ để cho đám người Linh Tộc xuất thủ, đánh đuổi Triệu Phong, mà hắn thì trực tiếp thoải mái đi lấy lòng Triệu Vũ Phi là được.

- Phải! Phải! Loại tiểu lâu la này, như thế nào đáng giá Hạ Hầu huynh xuất mã?

Trương Vũ Đồng vẫn như cũ cười cười nịnh hót nói.

Trên bầu trời, ánh mắt các Cổ Thần Linh Tộc cũng quan sát trên người ba người của Sinh Mệnh Thánh Địa.

- Thể phách của bọn chúng đều rất mạnh, hơn nữa lực tự lành cùng sức khôi phục cao siêu! Chỉ cần mang theo mấy cái Thần khí phòng ngự linh hồn, chính là vô địch trong cùng giai!

- Không hổ là thiên tài Thánh địa! Đệ tử Hạch tâm của Linh Tộc vừa so sánh với bọn hắn, liền thấy rõ sự thua kém rồi!

o0o

Vù vù vù!

Nguyên khí thiên địa phụ cận vẫn tiếp tục điên cuồng bị vòng xoáy nguyên khí ngũ sắc kia hấp thu đi, vận chuyển vào trong Mộng Cảnh Thái Cổ, chuyển vào cơ thể Triệu Phong.

Đồng thời, Thần Tinh Mạch Hạ phẩm trong lòng đất nơi Triệu Phong đang ngồi cũng tuôn ra nguyên khí thiên địa cùng Thần lực vô cùng vô tận, cung cấp cho Triệu Phong sử dụng.

Mặt khác, những thiên địa trân bảo Triệu Phong chuẩn bị cho việc trùng kích Thần vị, từ lâu cũng đã tiêu hao hết.

o0o

Nửa tháng sau, tòa Thần thai thứ tư rốt cuộc cũng ngưng tụ thành công.

- Tiếp theo là tòa thứ năm!

Tâm thần Triệu Phong có chút phấn chấn, đồng dạng cũng có chút lo lắng. Lúc này, một đầu sợi tóc đạm kim sắc của hắn đã có hơn một nửa lột xác thành ngân sắc. Nhưng những sợi tóc ngân sắc này trong lúc tự nhiên vũ động, màu sắc chậm rãi biến hóa, thể hiện ra một loại cảm giác lưu động như mộng huyễn vậy.

Mà Tả Mâu của hắn, cũng đã xuất hiện một cảm giác mệt mỏi nhè nhẹ.

Bên trong Không gian Thần Mâu, kim cầu thần bí kia cũng cấp tốc xoay tròn, màu sắc cũng đang phát sinh biến hóa. Khỏa kim cầu này từ từ chuyển biến thành ngân sắc, ngoài mặt lại nhộn nhạo một tầng

quang thải ngũ quang thập sắc mộng huyễn mê ly. Giống như bên trong khỏa tiểu cầu này đang ẩn chứa một cỗ dịch thể mộng huyễn vậy.

Thời điểm khi hư ảnh tòa Thần thai thứ năm bắt đầu phác họa ra, ngoại giới liền triệt để oanh động.

- Tòa Thần thai thứ năm? Tiểu tử này thật điên cuồng a!

- Ha ha… một khi bắt đầu đắp nặn Thần thai, phía sau vô lực, như vậy thì chẳng khác gì kiếm củi ba năm thiêu một giờ, hết thảy đều phế đi!

- …

Không ít đệ tử xung quanh nhất thời cười nói. Nhưng mà đồng thời trong lòng bọn chúng cũng có chút ghen tỵ! Ghen tỵ Triệu Phong có dũng khí đi đắp nặn tòa Thần thai thứ năm! Ghen tỵ hắn có thể đắp nặn ra hình thức ban đầu của tòa Thần thai thứ năm!

- Hừ! Không biết lượng sức!

Hạ Hầu Vũ hừ lạnh một tiếng.

Có thể chứng đạo Thần vị Ngũ giai, chỉ có những thiên tài Chuẩn Thần đứng đầu nhất của các Thánh địa mới có thể, ví dụ như Quán Long Chuẩn Thần của Sinh Mệnh Thánh Địa!

- Ha ha… sợ rằng tiểu tử này phải thất bại rồi! Mỗi một lần trùng kích Thần vị thất bại, đều sẽ đánh mất một chút tiềm lực nhất định! Hắn nhất định là bị phế đi rồi…

Trương Vũ Đồng cười nói.

Trùng kích Thần vị thất bại, Triệu Phong còn mặt mũi nào ở lại Linh Tộc nữa?

o0o

Trên bầu trời, mấy vị Cổ Thần đang quan sát phía dưới kia cũng liên tục thở dài.

- Vốn dĩ chỉ cần Triệu Phong chịu thỏa hiệp, Linh Tộc sẽ toàn lực bồi dưỡng hắn, cho dù hắn coi trọng Lạc Vũ Chuẩn Thần cũng không thành vấn đề! Nhưng bây giờ thì không thể nào…

Cổ Thần hắc bào kia lãnh đạm cười lớn.

- Haizzz… hy vọng hắn có thể thành công a!

Trong lòng Phù Linh Cổ Thần khẽ than thở.

Theo như hắn nghĩ, Triệu Phong chính là đang tiến hành một hồi đánh bạc. Nếu như hắn có thể trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai, Linh Tộc chắc chắn sẽ không ngăn cản hắn và Triệu Vũ Phi nữa. Thế nhưng một khi thất bại, cũng chính là đại biểu Triệu Phong không xứng với Triệu Vũ Phi!

- Ân? Có Cổ Thần tiếp cận!

Ánh mắt Cổ Thần Linh Tộc lập tức cảnh giác, nhìn về phía phương xa.

Ùng ùng!

Một đoàn tử vân cuồn cuộn lao đến, liên tiếp cùng một chỗ với tầng

mây mà đám Cổ Thần Linh Tộc đang ẩn nấp.

- Các hạ là người phương nào? Đến Linh Tộc ta có gì chỉ giáo?

Thần sắc Cổ Thần hắc bào uy nghiêm. Hắn có thể nhìn ra đối phương là Cổ Thần của Tử Dạ Tộc. Tử Dạ Tộc bài danh 29 trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, kém xa so với Linh Tộc.

- Ta là Dạ Long Cổ Thần của Tử Dạ Điện Cổ Lũng Vực!

Dạ Long Cổ Thần thản nhiên truyền âm.

- Thật không dám giấu diếm! Ta vì đuổi giết một người mới đi đến Tử Linh Vực. Kẻ này gây ra tội lỗi ngập trời ở Cổ Lũng Vực, lại càng bắt đi rất nhiều thiên tài của Tử Dạ Điện ta!

Cặp mắt Dạ Long Cổ Thần lộ ra một tia hận ý, ánh mắt nhìn xuống Triệu Phong đang đột phá bên dưới.

- Hắn?

Đám Cổ Thần Linh Tộc nhất thời sững sờ.

Tử Linh Vực cách Cổ Lũng Vực khá xa, bên phía Cổ Lũng Vực xảy ra chuyện gì, bọn họ thật đúng là không rõ ràng cho lắm. Bất quá, Triệu Phong có thể khuấy cho Cổ Lũng Vực thành ra như vậy, cũng là nhân vật không tầm thường.

- Nếu như Linh Tộc giao người này cho ta, Tử Dạ Điện nhất định sẽ thâm tạ!

Dạ Long Cổ Thần nói thẳng ra thỉnh cầu cùng thù lao của mình. Đám Cổ Thần Linh Tộc nhất thời lâm vào trầm tư.

Tuy rằng Tử Dạ Tộc không bằng được Linh Tộc, nhưng dù sao cũng là một đại thế lực Ngũ tinh. Hơn nữa thù lao mà Dạ Long Cổ Thần đưa ra cũng tương đối hậu hĩnh, giá trị cao hơn một tên Triệu Phong gấp trăm gấp ngàn lần.

Thế nhưng, nếu như bọn chúng cứ như vậy giao ra đệ tử Linh Tộc, chỉ sợ sẽ khiến cho những đệ tử khác thất vọng đau khổ, càng sẽ làm Triệu Vũ Phi triệt để thất vọng đối với Linh Tộc.

- Ta biết rõ sự lo lắng của chư vị! Bất quá, sau khi Triệu Phong đột phá, vẫn cần phải ra ngoài chấp hành nhiệm vụ a? Hiện tại bên ngoài rất không yên ổn, phát sinh chuyện ngoài ý muốn cũng khó tránh khỏi…

Dạ Long Cổ Thần lộ ra một tia tươi cười nham hiểm hung ác.

Đám Cổ Thần Linh Tộc tự nhiên hiểu được ý tứ trong lời này. Chỉ cần bọn họ gật đầu đồng ý, Dạ Long Cổ Thần sẽ âm thầm giết chết Triệu Phong, sẽ không để cho chuyện này nhấc lên chút quan hệ nào với bọn họ. Ánh mắt đám Cổ Thần Linh Tộc khẽ trầm xuống, bắt đầu âm thầm trao đổi với nhau.

- Triệu Phong vốn là một cái phiền phức, hiện tại hắn đang mạo hiểm trùng kích Chân Thần Ngũ giai, rất có thể sẽ thất bại! Còn không bằng dùng hắn làm cái giao dịch này với Dạ Long Cổ Thần, vừa có thể diệt trừ Triệu Phong, cũng có thể khiến cho Triệu Vũ Phi triệt để hết hy vọng…

Ánh mắt Cổ Thần hắc bào lấp lánh lãnh mang.

- Chuyện này có chút không ổn…

Phù Linh Cổ Thần đưa ra kháng nghị.

- Ta nghĩ Triệu Vũ Phi càng xứng với Hạ Hầu Vũ của Sinh Mệnh Thánh Địa hơn a!

- Cái tên Triệu Phong này quá mức lỗ mãng rồi! Làm sao có thể tùy tiện trùng kích Thần vị Ngũ giai được?

Mấy Cổ Thần còn lại, mặc dù không trực tiếp đưa ra ý kiến, nhưng mà ngôn ngữ uyển chuyển đã đồng ý đề nghị của Cổ Thần hắc bào.

Nhưng mà ngay vào lúc này, phía dưới đột nhiên truyền đến một trận thanh âm sôi trào.

- Tòa Thần thai thứ năm, sắp đúc thành rồi!

- Không thể nào! Triệu Phong làm sao có năng lực đắp nặn ra năm tòa Thần thai?

- …

Rất nhiều đệ tử đều khiếp sợ, liên tục nghi vấn.

- Tòa Thần thai thứ năm sắp sửa đúc thành! Làm sao có thể?

Trương Vũ Đồng vô cùng khiếp sợ, diện mục có chút điên cuồng.

Chỉ thấy, trên tòa cung điện kia, hư ảnh tòa Thần thai thứ năm đã sắp sửa thành hình! Trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai, đây chính là chỉ có Chuẩn Thần thiên kiêu của Thánh địa mới có thể làm được!

Ngay cả rất nhiều Cổ Thần Linh Tộc trên không trung cũng có chút không dám tin tưởng.

Trái lại, sắc mặt Dạ Long Cổ Thần lại vô cùng âm trầm, sát ý trong mắt giống như thực chất. Tiềm lực của Triệu Phong đã khiến cho hắn cảm thấy sợ hãi. Một khi để cho hắn trưởng thành lên, có khả năng tạo thành uy hiếp cự đại đối với Tử Dạ Điện, nhất định phải giết chết.

o0o

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, khóe miệng Triệu Phong khẽ nhếch lên.

- Tòa Thần thai thứ năm sắp sửa thành hình! Nhưng lực lượng còn thừa lại của ta đã không đủ để đắp nặn ra tòa Thần thai thứ sáu!

Triệu Phong cảm thấy có chút đáng tiếc.

Sự chú ý của hắn toàn bộ tập trung bên trên Thần thai, chậm rãi bổ sung cho đầy đủ tòa Thần thai thứ năm.

Nhưng ngay lúc này, bên trong Không gian Thần Mâu của hắn, tốc độ vận chuyển của tiểu cầu thần bí kia đã đạt tới tốc độ kinh người. Trong đó dần dần tản ra một đoàn thải sắc ngũ quang thập sắc mộng huyễn!

Theo cỗ màu sắc mê ly mộng huyễn kia từ trong quang cầu tràn ra, ý thức của Triệu Phong trong một trận đau nhức, bắt đầu lâm vào hôn mê.

o0o

Ngoại giới, lãnh địa Linh Tộc…

Bên trên tòa cung điện của Triệu Phong, đạo vòng xoáy ngũ sắc thật lớn kia, còn có hư ảnh tòa Thần thai thứ năm vẫn còn chưa ngưng tụ

ra xong toàn bộ kia, đột nhiên tản đi!

Chương 1254: Tiếp tục trùng kích

Thần vực Man Hoang, lãnh địa Linh Tộc…

Bên trên tòa cung điện của Triệu Phong, đạo vòng xoáy ngũ sắc thật lớn kia, còn có hư ảnh tòa Thần thai thứ năm vẫn còn chưa ngưng tụ ra xong toàn bộ kia, đột nhiên tản đi!

Hiện tượng này, khiến cho tâm thần tất cả mọi người đang tụ tập ở phụ cận đột nhiên chấn động, hai mắt ngưng trọng.

- Đây là… Chuyện gì xảy ra?

- Dị tượng trùng kích Thần vị, đột nhiên biến mất rồi!

- …

Đám đệ tử vừa mới còn đang khiếp sợ, điên cuồng, nhất thời liền ngây ngẩn cả người.

Triệu Phong rõ ràng sắp thành công đắp nặn ra tòa Thần thai thứ năm, nhưng vì sao thiên địa dị tượng, lại đột nhiên tiêu tán rồi? Bất quá rất nhanh, mọi người liền minh bạch, Triệu Phong tất nhiên là đã trùng kích Thần vị thất bại!

- Ha ha… ta đã nói mà! Tiểu tử này tuyệt đối không có khả năng thành công!

- Trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai? Cái này chỉ có Thiên kiêu

mạnh nhất của các Thánh địa mới có thể làm được! Thật là không biết lượng sức!

Thần sắc Trương Vũ Đồng vừa rồi còn buộc chặt, lúc này cũng đã thở phào nhẹ nhõm. Nếu như Triệu Phong trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai, chẳng phải là cùng một cấp bậc với Chuẩn Thần thiên kiêu của các Thánh địa rồi sao? Như vậy cao tầng của Linh Tộc cũng sẽ không tiếp tục ngăn cản chuyện tình giữa hắn và Triệu Vũ Phi nữa.

Thế nhưng, Triệu Phong đã thất bại!

Trương Vũ Đồng nở nụ cười âm lãnh.

- Không đúng! Nếu như đắp nặn Thần thai thất bại, phải là từng tòa lại từng tòa Thần thai liên tiếp tan vỡ. Nhưng cái này lại là hư ảnh năm tòa Thần thai phi thường đột ngột biến mất!

Một bên, ánh mắt Hạ Hầu Vũ khẽ trầm xuống, tỉ mỉ quan sát tòa cung điện trước mắt.

- Không có khả năng! Phong ca sẽ không thất bại!

Ở phương xa, thanh âm của Triệu Vũ Phi đã có chút thất thố.

- Triệu huynh đệ, ngươi rốt cuộc làm sao vậy?

Trong lòng Phan Hạo cũng vạn phần lo lắng.

Trên không trung, rất nhiều cường giả Cổ Thần cũng ngây ngẩn cả người.

- Thiên địa dị tượng biến mất, lẽ nào đã thất bại?

Một gã Cổ Thần Linh Tộc nhíu mày.

Từ dị tượng lúc trước, hắn có thể thấy được, Triệu Phong có khả năng rất lớn thành công đắp nặn ra tòa Thần thai thứ năm. Nhưng vì cái gì dị tượng trùng kích Thần vị đột nhiên lại biến mất như vậy…

- Tình huống có chút không đúng! Trong thiên địa tựa hồ vẫn tồn tại cỗ khí tức Thần thai giao hòa cùng thiên địa kia…

Trong lòng Phù Linh Cổ Thần thầm nói, nhưng cũng không quá xác định, bởi vì cỗ khí tức kia thật sự quá nhỏ yếu đi.

o0o

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, ý thức của Triệu Phong trong một trận đau nhức, bắt đầu lâm vào hôn mê. Nhưng cỗ cảm giác đau đớn này chỉ tồn tại trong nháy mắt, ý thức của hắn cũng không thật sự lâm vào ngủ say, rất nhanh đã thức tỉnh trở lại.

- Đây là…

Trong nháy mắt ý thức Triệu Phong khôi phục trở lại, trong lòng hắn liền hiện lên vẻ kinh sợ. Hắn phát hiện, linh hồn ý thức của chính mình đã không còn ở trong bản thể nữa, mà đã sáp nhập vào không gian của Mộng Cảnh Thái Cổ!

Tất cả mọi sự vật trong phương viên trăm vạn dặm đều nằm trong sự khống chế của hắn! Đồng thời, phạm vi chưởng khống này lại còn đang không ngừng mở rộng!

- Không tốt! Bản thể của ta! Thần thai!

Ý thức của Triệu Phong lập tức nhìn kỹ về phía một mảnh sâm lâm hắc sắc.

Hiện tại linh hồn ý thức của hắn đã sáp nhập vào trong Mộng Cảnh Thái Cổ, mà thân thể của hắn liền trở thành vật vô chủ! Không có ý niệm chỉ đạo, tất cả lực lượng trong cơ thể không hề chịu bất luận cái gì khống chế, việc đắp nặn Thần thai cũng sẽ bỏ dở giữa chừng, cuối cùng thất bại trong gang tấc!

Thế nhưng, khi ý niệm Triệu Phong ngưng tụ đến mảnh sâm lâm hắc sắc kia, ý niệm của hắn nhất thời bị mái tóc trên người mình hấp dẫn. Những sợi tóc trên đầu thuần một mảnh ngân sắc sáng rọi, lại phảng phất như lưu động bên trong hư không vậy, hiện lên quang trạch mộng huyễn đủ mọi màu sắc.

Sau đó, ý thức của Triệu Phong lại tụ tập đến vị trí Tả Mâu của hắn. Trạng thái của Tả Mâu giống như đúc một đầu mái tóc ngân sắc mộng huyễn kia của hắn.

Vù vù!

Bỗng nhiên, trong Tả Mâu ngân sắc mộng huyễn kia chợt tràn ngập ra một cỗ quang vụ ngũ quang thập sắc mộng huyễn, bao phủ thân thể của hắn vào bên trong.

Ngay tại lúc này, lấy thân thể của hắn làm trung tâm, một đạo vòng xoáy nguyên khí khổng lồ một lần nữa xuất hiện. Trên vòng xoáy nguyên khí kia phiêu phù năm tòa Thần thai bạch tinh, trên đó lưu động một tầng quang hoa ngũ sắc rực rỡ.

Mà tòa Thần thai phía trên cùng kia vẫn còn kém một tia nữa mới xem như đắp nặn hoàn chỉnh.

- Không ngờ Thần thai cũng không có tan vỡ!

Tâm thần Triệu Phong chấn động, có chút kích động, nhưng càng nhiều hơn lại là nghi hoặc.

Nhưng ngay vào lúc này, một màn khiến cho hắn vô cùng khiếp sợ xuất hiện. Chỉ thấy, tòa Thần thai thứ năm trên hư không kia không ngờ lại đang tự động bổ sung vào, dần dần trở nên hoàn chỉnh.

- Điều này sao có thể? Linh hồn ý thức của ta đã sáp nhập vào Mộng Cảnh Thái Cổ, không có ý niệm chưởng khống, vì sao Thần thai kia còn có thể tiếp tục đắp nặn được nữa?

Vẫn còn trong rung động, ý niệm Triệu Phong chậm rãi thâm nhập vào trong cỗ thân thể xếp bằng ngồi trên mặt đất kia.

- Đây là…

Thần sắc Triệu Phong chấn động.

Chỉ thấy ngay trên vùng đan điền trong thân thể hắn, bên trên năm tòa Thần thai kia đang nhấp nhô một đoàn quang vụ mê ly mộng huyễn. Lúc này, đoàn quang vụ kia đang phiêu phù bên trên tòa Thần thai thứ năm, mà những năng lượng khác bên trong thân thể hắn đang bị đoàn quang vụ mộng huyễn này rút ra, chậm rãi dung nhập vào trong tòa Thần thai thứ năm.

- Lực lượng của Thần Mâu đang giúp ta đắp nặn Thần thai!

Một hồi lâu sau, Triệu Phong mới đưa ra kết luận này.

Cùng lúc đó, hắn vẫn còn cảm giác được, bản thân mình cùng toàn bộ phiến thiên địa của Mộng Cảnh Thái Cổ càng thêm phù hợp, vẫn

đang dung hợp cùng một chỗ.

Cái loại cảm giác này, thật giống như là phiến thiên địa này vốn dĩ chính là thân thể của hắn vậy!

- Xem ra, Thần Mâu của ta đang từ từ thức tỉnh, quyền chưởng khống của ta đối với Mộng Cảnh Thái Cổ cũng đang không ngừng tăng lên!

Triệu Phong vô cùng kinh hỉ.

Lúc này, hắn chính là chúa tể của phiến thiên địa này. Triệu Phong không nói hai lời, đem nguyên khí thiên địa trong phương viên trăm vạn dặm tụ tập lại xung quanh thân thể.

Đồng thời, hắn còn đem một đầu Thần Tinh Mạch Hạ phẩm khác cách nơi này mấy mươi vạn dặm, di động đến dưới lòng đất phiến sâm lâm hắc sắc kia.

- Không biết, lần này Thần Mâu dị biến sẽ mang đến cho ta năng lực mới gì?

Thời điểm này, Triệu Phong rốt cuộc có thể buông xuống Thần thai, nghĩ đến vấn đề này. Lần này Thần Mâu dị biến rất kỳ quái, hắn cũng không lâm vào ngủ say, mà là ý chí linh hồn lại còn dung nhập vào Mộng Cảnh Thái Cổ…

Cho nên, hắn không để ý đến tình huống đang phát sinh trong Không gian Thần Mâu.

Hô hưu hưu!

Trong Không gian Thần Mâu, khỏa kim cầu thần bí kia đang không

ngừng xoay tròn, từ trong đó tản ra từng mảnh từng mảnh quang vụ mê ly mộng huyễn. Mà bản thân khỏa kim cầu này đã lột xác làm một khỏa ngân cầu mộng huyễn.

Bỗng nhiên, trên khỏa ngân cầu mộng huyễn kia chợt xuất hiện một quang điểm rực rỡ. Sau đó, điểm sáng kia chợt chậm rãi kéo dài ra, biến thành một đoạn thẳng ngắn nhỏ, tựa hồ như muốn xoay quanh một bộ đồ án gì đó.

o0o

Điểm liên tiếp giữa Mộng Cảnh Thái Cổ cùng Thần vực Man Hoang chính là Tả Mâu của Triệu Phong. Mà hiện tại, Tả Mâu của hắn đang trong quá trình lột xác, cỗ lực lượng bản nguyên Thần Mâu kia đã ngăn cách hết thảy thiên địa tinh hoa hấp thụ đến từ Thần vực Man Hoang.

Bởi vậy, trong Thần vực Man Hoang cũng không tiếp tục xuất hiện dị tượng trùng kích Thiên giai Thần vị nữa.

- Ha ha… không ngờ hắn lại đi trùng kích tòa Thần thai thứ năm! Thật là không biết sống chết!

- Hiện tại đã thất bại, hắn cũng không dám hiện thân nữa!

- …

Đoàn người mới vừa rồi bị Triệu Phong dọa cho không nhẹ, lúc này lập tức bắt đầu châm chọc.

- Ân? Cỗ khí tức này!

Ánh mắt Trương Vũ Đồng chợt lóe lên. Ngay tại vừa rồi, hắn bỗng

nhiên phát hiện ra một chút thiên địa dị động. Một cỗ khí tức kỳ dị đột nhiên dâng lên.

- Làm sao có thể? Đây là cỗ khí tức Thần vị mà chỉ khi trùng kích Thần vị, giao hòa cùng thiên địa, đạt được Thần vực Man Hoang công nhận!

Trong lòng Trương Vũ Đồng đột nhiên run lên.

Không phải đã thất bại rồi sao? Vì sao cỗ khí tức này vẫn còn tồn tại?

Cùng lúc đó, một vài Đệ tử Hạch tâm khác hoặc là đám người có Thần thức cường đại, quan sát nhạy cảm, cũng dần dần phát hiện ra điểm này. Sắc mặt tất cả mọi người khẽ trầm xuống, không ai mở miệng nói gì.

Trên bầu trời, sắc mặt mấy vị Cổ Thần cũng khẽ biến, lộ ra vẻ nghi hoặc.

- Hình như hắn vẫn chưa có thất bại…

Phù Linh Cổ Thần bình thản lên tiếng.

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Một gã Cổ Thần Linh Tộc nghi hoặc hỏi.

Bên cạnh đó, ánh mắt Dạ Long Cổ Thần liên tục lấp lánh tử quang.

- Tiểu tử này rõ ràng có thể trùng kích đến Thần vị Ngũ giai, thế nhưng cuối cùng rốt cuộc đã xảy ra biến cố gì, khiến cho thiên địa dị tượng biến mất? Nhưng cỗ khí tức Thần vị được thiên địa công nhận này, lại không có biến mất…

Dạ Long Cổ Thần khẽ suy tư trong chốc lát, bỗng nhiên mở miệng:

- Các vị, ta cáo từ trước!

Sưu!

Trong nháy mắt Dạ Long Cổ Thần biến mất không thấy đâu nữa.

Nếu như Triệu Phong trùng kích Thần vị thất bại, Dạ Long Cổ Thần xuất thủ giết chết hắn, Linh Tộc cũng sẽ không nói cái gì. Thế nhưng trực giác nói cho hắn biết, Triệu Phong trùng kích Thần vị, tựa hồ còn chưa kết thúc. Như vậy, Triệu Phong rất có thể sẽ chứng đạo Thần vị Ngũ giai! Đến lúc đó, hắn muốn giết Triệu Phong, Linh Tộc nhất định sẽ ngăn cản!

Bởi vậy, Dạ Long Cổ Thần quyết định tạm thời rời đi, âm thầm quan sát. Bất luận Triệu Phong thành công hay là thất bại, hắn nhất định cũng sẽ giết chết Triệu Phong.

Dạ Long Cổ Thần rời đi, đám Cổ Thần Linh Tộc cũng không thèm để ý tới. Hiện tại, bọn họ đang cẩn thận quan sát tòa cung điện kia của Triệu Phong, hy vọng còn có thể nhìn ra một ít gì đó.

- Trương huynh? Tiểu tử kia đã trùng kích Thần vị thất bại, chúng ta còn ở lại chỗ này làm gì nữa?

Vẻ mặt Kim Uy tươi cười, nghi hoặc hỏi.

- A! Ta biết rồi! Nhất định là Trương huynh đang đợi tiểu tử kia đi ra, sau đó hung hăng nhục nhã hắn một phen!

Khóe miệng Kim Uy lộ ra một nụ cười tàn nhẫn.

- Câm miệng!

Trương Vũ Đồng quát lạnh một tiếng, hai mắt tiếp tục nhìn chằm chằm về phía tòa cung điện kia.

- Ngươi…

Sắc mặt Kim Uy đại biến, muốn tức giận, nhưng lại nhịn được. Bối cảnh phía sau hắn cường đại hơn so với Trương Vũ Đồng, nhưng mà thiên phú cùng thực lực của hắn, vẫn còn xa không bằng Trương Vũ Đồng!

Mặt khác, Kim Uy cũng phát hiện ra có cái gì đó không đúng. Triệu Phong rõ ràng đã trùng kích Thần vị thất bại, nhưng vì cái gì đám người bốn phía cũng không có rời khỏi, trái lại bộ dáng còn như là suy nghĩ sâu xa ngưng trọng như vậy?

Hô!

Ngay vào lúc này, từ trong tòa cung điện của Triệu Phong chợt tản mát ra một cỗ khí tức Thần vị thiên địa càng thêm nồng nặc.

Ánh mắt Trương Vũ Đồng ngưng đọng, sắc mặt càng thêm thâm trầm. Hiện tại, hắn vững tin, Triệu Phong vẫn còn đang trùng kích Thần vị!

Theo cỗ khí tức Thần thai giao hòa cùng thiên địa này càng thêm rõ ràng hơn, xung quanh lại có thêm một vài người phát hiện ra điểm này.

o0o

Mộng Cảnh Thái Cổ…

- Ha ha… tòa Thần thai thứ sáu!

Toàn bộ phiến thiên địa chợt vang lên một đạo thanh âm cười to. Giống như là trời xanh đang cười to vui vẻ vậy. Loại dị tượng kỳ quái này khiến cho các chủng tộc Thái Cổ phụ cận kinh hãi khiếp đảm một trận.

Vù vù!

Trong sâm lâm hắc sắc, vòng xoáy nguyên khí ngũ sắc kia điên cuồng vận chuyển, trên đó thình lình xuất hiện khung ảnh tòa Thần thai thứ sáu!

- Cho dù là ta, cũng không nắm chắc có thể đắp nặn ra sáu tòa Thần thai! Nhưng mà hiện tại Thần Mâu dị biến, ý chí linh hồn của ta sáp nhập vào không gian Mộng Cảnh Thái Cổ, Thần Mâu lại giúp ta thành công ngưng tụ ra tòa Thần thai thứ sáu! Hết thảy chuyện này, thật là không thể tưởng tượng a!

Thần Linh Nhãn lại một lần nữa mang đến cho hắn sự trợ giúp cực lớn, đem tòa Thần thai thứ sáu mà ngay cả Triệu Phong cũng không nắm chắc có thể đắp nặn, lại đắp nặn ra!

- Chỉ riêng tòa Thần thai thứ sáu này, cũng đã là sự vui mừng thật lớn! Không biết lần này Tả Mâu dị biến, sẽ khiến cho Thần Linh Nhãn của ta phát sinh biến hóa gì nữa?

Trong lòng Triệu Phong có chút mong đợi.

Thế nhưng bỗng nhiên lúc này, não hải Triệu Phong lại một lần nữa ầm ầm chấn động, ý thức ngốc trệ.

- Cái này… Đây là…

Lần này, thanh âm Triệu Phong cũng đã có chút run rẩy.

Chỉ thấy, trên bầu trời sâm lâm hắc sắc kia, bên trên tòa Thần thai thứ sáu, hư ảnh hình dáng bên ngoài tòa Thần thai thứ bảy đang chậm rãi thành hình!

Hình dáng tòa Thần thai thứ bảy kia giống như hư ảnh mộng huyễn vậy, liên tục lấp lánh, tựa hồ bất cứ lúc nào cũng có thể tan vỡ…

Chương 1255: Một bước cổ thần

Tòa Thần thai thứ bảy, đây chính là biểu tượng của Cổ Thần!

Giờ phút này, bầu trời phụ cận liên tục xoay chuyển cuồn cuộn, mặt đất ầm ầm rung động, tựa hồ phản ánh nỗi lòng kích động cùng phập phồng của Triệu Phong vậy.

- Có thể thành công không?

Triệu Phong khẽ hít sâu một hơi, trong lòng ngoại trừ chờ mong, càng nhiều hơn là thấp thỏm cùng lo lắng.

Với nội tình của hắn, có thể chứng đạo Thần vị Lục giai đã là cực hạn. Tòa Thần thai thứ bảy kia có thể đúc thành công không?

Đương nhiên, lúc này cho dù hắn muốn can thiệp cũng can thiệp không được nữa.

- Thần Mâu lột xác, vẫn còn chưa kết thúc!

Triệu Phong nhẹ giọng thầm nói. Lúc này ý chí linh hồn của hắn đã dung nhập vào trong phiến thiên địa này, có thể chưởng khống tất cả mọi vật trong phương viên hơn một ngàn vạn dặm, đồng thời phạm vi này vẫn còn đang khuếch đại.

o0o

Thời điểm bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ, tòa Thần thai thứ bảy bắt

đầu cấu tạo, thì tại ngoại giới, trong lãnh địa của Linh Tộc, xung quanh tòa cung điện của Triệu Phong, cỗ khí tức Thần vị giao hòa cùng thiên địa kia đã rõ ràng đến mức tất cả mọi người đều có thể cảm nhận.

- Hắn vẫn còn đang trùng kích Thần vị!

- Vẫn chưa kết thúc sao?

Trong lòng mọi người nhấc lên một mảnh sóng to gió lớn, thật sự là không thể tưởng tượng nổi!

- Vì sao không có thiên địa dị tượng?

Ánh mắt Trương Vũ Đồng vô cùng âm trầm, trong lòng mơ hồ có loại dự cảm không ổn.

- Ta sớm biết, Phong ca sẽ không thất bại!

Xa xa, Triệu Vũ Phi mừng đến mức chảy nước mắt.

Trên bầu trời, nội tâm mấy vị Cổ Thần Linh Tộc cũng có chút khiếp sợ.

- Tiểu tử này vẫn còn đang trùng kích Thần vị, nhưng sao lại không có thiên địa dị tượng? Không gian hắn đang ở còn có loại năng lực này sao?

Cổ Thần hắc bào kia nghi ngờ nói. Đối với không gian thần bí kia của Triệu Phong, ngay cả hắn cũng sinh ra một tia hứng thú.

- Thật muốn nhìn xem một chút, phiến không gian mà tiểu tử kia đang ở, đến cùng là có hình dáng ra sao?

Một gã Cổ Thần Linh Tộc khác, trong lòng hết sức tò mò, nói.

- Ngươi cũng đừng khiến cho ta thất vọng a!

Sắc mặt Phù Linh Cổ Thần hơi hòa hoãn trở lại, hiện ra vẻ mỉm cười. Hắn vẫn luôn ủng hộ Triệu Vũ Phi cùng Triệu Phong ở cùng một chỗ. Dù sao những người khác mặc dù có thể mang đến cho Linh Tộc rất nhiều lợi ích, nhưng mà không thể nào mang đến cho Triệu Vũ Phi đầy đủ hạnh phúc.

o0o

Mấy ngày sau, Mộng Cảnh Thái Cổ…

Dưới lực lượng thần bí của quang vụ mộng huyễn, hư ảnh tòa Thần thai thứ bảy, cực kỳ gian nan ổn định lại.

- Kết cấu của Thần thai, miễn cưỡng xem như xây dựng thành công…

Triệu Phong thở phào nhẹ nhõm, trong lòng có vài phần may mắn.

Vù!

Đột nhiên, một bộ phận quang vụ mộng huyễn trên tòa Thần thai thứ bảy chợt tiến nhập vào trong tòa Thần thai thứ bảy.

Sau khi đám quang vụ mộng huyễn kia tiến vào trong đó, trải qua một trận vặn vẹo chuyển hóa, biến hóa thành năng lượng bổ sung thêm vào trong tòa Thần thai thứ bảy, tình huống giống như đúc năm tòa Thần thai phía dưới.

- Đúng rồi! Lực lượng Thần Mâu cũng là một trong những tiềm lực của ta!

Tinh thần Triệu Phong chấn động.

Khiến cho hắn ngạc nhiên chính là, Thần thai dùng lực lượng Thần Mâu đắp nặn ra, bản chất cùng với năm tòa Thần thai phía dưới cũng không chênh lệch bao nhiêu, ẩn chứa Thần lực Ngũ Hành Lôi Kiếp, còn có lực lượng huyết mạch, lực lượng sinh mệnh thể phách vân vân.

Theo thời gian trôi qua, tòa Thần thai thứ bảy kia dần dần bắt đầu hoàn chỉnh, lóe ra thần huy chói mắt.

- Bảy tòa Thần thai, cường giả Cổ Thần!

Trong lòng Triệu Phong phấn chấn, không cách nào hình dung tâm tình của hắn thời khắc này.

Một bước chứng đạo Thần vị Lục giai, đã là chuyện tình trong truyền thuyết, không thể nào chứng thực. Mà trực tiếp chứng đạo Cổ Thần, càng là mới nghe lần đầu!

Vù vù!

Vòng xoáy nguyên khí ngũ sắc xung quanh sâm lâm hắc sắc kia liên tục mở rộng ra, đồng thời điên cuồng xoay tròn. Đồng thời, phạm vi linh hồn ý chí của Triệu Phong có thể lan tràn đến cũng càng ngày càng rộng hơn.

Linh hồn của Triệu Phong xuất hiện một loại cảm ứng kỳ diệu. Mộng Cảnh Thái Cổ chính là thân thể của hắn, mà ở chỗ nào đó, trái tim của hắn đang kịch liệt chấn động.

Hư ảnh bảy tòa Thần thai kia phiêu phù giữa không trung, toàn thân phát ra quang mang tinh bạch sáng lạn, trên đó lưu động quang huy kỳ dị thải sắc, trở thành tồn tại bắt mắt nhất trong toàn bộ thiên địa.

Toàn bộ ý thức của Triệu Phong tụ tập đến trên tòa Thần thai thứ bảy.

- Tòa Thần thai thứ bảy đã thành, nhưng so sánh với sáu tòa trước có chút không ổn định cho lắm!

Thần thai càng về sau, độ khó khi đắp nặn lại càng lớn, cho dù là Thần Linh Nhãn, có thể miễn cưỡng đắp nặn ra tòa Thần thai thứ bảy, đã phi thường xuất sắc rồi.

Kế tiếp, liền phải dựa vào bản thân Triệu Phong. Sau khi khiến cho tòa Thần thai này triệt để vững chắc, mới tiếp tục đi trùng kích tầng cấp cao hơn.

Vù vù!

Vòng xoáy nguyên khí cùng hư ảnh Thần thai kia dần dần tản đi.

Ánh mắt Triệu Phong nhìn xuống trên thân thể của chính mình. Mái tóc cùng Tả Đồng của hắn đều thuần một màu ngân sắc mộng huyễn sáng lạn.

- Tả Mâu dị biến cũng sắp sửa kết thúc rồi!

Trong lòng Triệu Phong thoáng có cảm ứng.

Tả Mâu vô cùng sáng lạn, câu nhân tâm phách kia chậm rãi vận chuyển. Tầng quang vụ mộng huyễn xung quanh thân thể hắn chậm

rãi rút vào bên trong Tả Mâu.

Thời khắc nào đó, toàn bộ tầng quang vụ mộng huyễn kia đã dung nhập vào trong Tả Mâu, mà Tả Đồng ngân sắc mộng huyễn kia cũng đình chỉ vận chuyển.

Phốc!

Linh hồn ý chí của Triệu Phong trực tiếp quay trở lại bên trong thân thể. Vô số tin tức, trong nháy mắt tuôn trào vào trong linh hồn của hắn.

- Bảy tòa Thần thai!

Song quyền Triệu Phong nắm chặt, cảm giác thân thể chính mình tựa hồ đã hóa thành Cự Nhân Thái Cổ, lực lượng trong cơ thể lại càng dâng trào vô tận, khí thôn tinh hà.

- Đây chính là lực lượng của bảy tòa Thần thai?

Kềm chế kích động trong lòng, ý thức Triệu Phong, chìm vào trong Không gian Tả Mâu. Khỏa kim cầu thần bí kia đã hoàn toàn lột xác thành một khỏa tiểu cầu ngân sắc mộng huyễn. Trên tiểu cầu có vài đạo quang tuyến rực rỡ, đang không ngừng xoay quanh một nhãn đồng đơn giản.

- Thần Linh Nhãn ngân sắc mộng huyễn này có chỗ gì đặc biệt đây?

Triệu Phong thoáng suy tư. Mà một đầu mái tóc ngân sắc mộng huyễn kia của hắn cũng tự động vũ động, phiếm động một loạt những màu sắc khác nhau.

Thời điểm hắn chuẩn bị thăm dò sự biến hóa của Thần Linh Nhãn,

trong lòng Triệu Phong chợt sinh ra một loại cảm ứng.

- Ân? Chân Thần Lôi Kiếp?

Sắc mặt Triệu Phong biến đổi. Bởi vì trực tiếp đắp nặn ra bảy tòa Thần thai, hơn nữa Thần Linh Nhãn dị biến kỳ diệu, khiến cho hắn trong lúc nhất thời quên mất một cửa Lôi kiếp kinh khủng nhất kia.

- Bất quá, hiện tại hẳn phải gọi là Cổ Thần Lôi Kiếp a!

Triệu Phong cười hắc hắc. Hắn điều động một tia Thần lực từ trong Thần thai vận chuyển ra. Chỉ riêng một chút Thần lực trong đó, cũng đã cường đại hơn không biết gấp bao nhiêu lần so với Thần lực Ngũ Hành Lôi Kiếp trước đây của hắn. Sau khi dung hợp rất nhiều lực lượng Áo nghĩa, uy năng của cỗ Thần lực này một lần nữa tăng lên gấp bội.

- Để cho ta kiến thức một chút Cổ Thần Lôi Kiếp a!

Triệu Phong ngửa mặt lên trời hét lớn.

Ùng ùng!

Không bao lâu sau, thiên địa biến thành một mảnh hôn ám, mây đen ba động, lôi điện cuồn cuộn.

Khí tức áp lực kinh khủng kia khiến cho tất cả sinh linh trong phương viên mấy vạn dặm xung quanh đều kinh hãi không thôi, điên cuồng bỏ chạy khỏi khu vực này.

Rầm rầm rầm!

Lôi điện trong mây đen càng ngày càng nồng đậm hơn, giống như

từng đầu từng đầu Lôi Long Thái Cổ phóng chạy rít gào, uy chấn thiên địa.

- Lực lượng Lôi kiếp thật mạnh!

Tâm thần Triệu Phong thoáng rùng mình.

Nếu như chỉ là Chân Thần Lôi Kiếp bình thường, hắn chỉ cần nhắm mắt lại, cái gì cũng không làm, liền có thể thành công vượt qua. Nhưng mà Lôi kiếp hiện tại lại vô cùng kinh thế hãi tục, cho dù hắn đã là Chuẩn Cổ Thần, cũng phải toàn lực ứng phó mới được. Chỉ cần vượt qua Thần kiếp này, hắn sẽ chân chính là Cổ Thần danh xứng với thực!

Ùng ùng!

Đột nhiên, một đầu Lôi Long khổng lồ từ trong tầng mây cuồn cuộn lao ra, ầm ầm giáng xuống. Từ trong đầu Lôi Long kia lan tràn ra vô số đạo lôi điện thật nhỏ, phảng phất như là phun ra một đám vụ khí lôi điện khổng lồ vậy.

- Lôi Kiếp Thánh Thể!

Trên thân thể Triệu Phong lưu chuyển từng tầng từng tầng quang hoa lôi đình ngũ sắc, giống như một khỏa lôi cầu ngũ sắc vậy, vừa rực rỡ chói mắt lại vừa tràn ngập cảm giác lực lượng.

Oanh phanh!

Một đạo quang mang lôi đình khổng lồ trực tiếp đánh thẳng về phía Triệu Phong! Chỉ riêng đạo Lôi kiếp này phỏng chừng đã có thể đánh trọng thương Chân Thần Lục giai, miễu sát Chân Thần Ngũ giai!

Cũng may Triệu Phong có Lôi Kiếp Thánh Thể cùng Lôi Hồn Thể, đối mặt đạo Lôi kiếp này, hắn có lòng tin tuyệt đối.

Mặt khác, Triệu Phong lựa chọn phiến sâm lâm này, cũng chính là muốn dùng Mộc khắc Lôi! Nhưng mà lúc này cây cối trên mặt đất chung quanh hắn đã ầm ầm nghiền nát, hóa thành từng đám từng đám tro bụi.

Thân thể Triệu Phong phiêu lập giữa không trung, lù lù bất động, giống như một tòa lôi sơn. Thời khắc này, thể phách của Triệu Phong thậm chí còn đang hấp thu cỗ lực lượng Lôi kiếp này. Mà linh hồn của hắn, cũng đồng dạng đang hấp thu lực lượng Lôi kiếp.

- Hiệu quả rèn luyện thật mạnh mẽ!

Triệu Phong phát hiện, sau khi thừa nhận đạo lôi kích này, thể phách cùng linh hồn của hắn cũng đạt được hiệu quả ngưng luyện nhất định. Hiệu quả rèn luyện này tốt gấp mấy chục lần so với chính hắn dùng Lôi kiếp trong Lôi Thần Tinh rèn luyện thân thể.

Bởi vì nguyên nhân một bước trùng kích thẳng lên cảnh giới Cổ Thần, khiến cho cảnh giới Triệu Phong cực kỳ bất ổn, các phương diện cũng đều chưa thể đạt tới tiêu chuẩn Cổ Thần. Nhưng mà đạo Lôi kiếp này, lại có thể giúp hắn củng cố, rèn luyện mỗi cái phương diện còn thiếu sót kia.

Một phương diện khác, năng lượng của đầu Thần Tinh Mạch Hạ phẩm sâu bên trong lòng đất vốn đã khô kiệt. Nhưng mà lúc này, lấy thân thể Triệu Phong làm môi giới, lực lượng Lôi kiếp kia cũng đang không ngừng quán nhập vào trong Thần Tinh Mạch Hạ phẩm kia.

Trước khi Trùng kích Thần vị, Triệu Phong liền tính toán xong tất cả. Ngay cả lực lượng Lôi kiếp kia cũng phải hảo hảo sử dụng, tồn trữ lại

cho sau này.

Ùng ùng!

Thiên địa rung động, vạn lôi cuồng loạn. Đạo Lôi kiếp thứ hai trong nháy mắt đánh xuống. Uy năng của nó so với đạo thứ nhất càng khủng bố hơn rất nhiều! Tất cả mọi vật bốn phía xung quanh Triệu Phong hầu như đều hóa thành tro tàn.

Sau đó, đạo thứ ba, đạo thứ tư… Uy năng của Lôi kiếp cũng từ từ tăng lên!

Thân thể Triệu Phong sớm đã nghiền nát không chịu nổi, toàn thân cháy đen. Cũng may hắn có thể chất bất diệt, sức khôi phục cũng rất mạnh mẽ, có thể miễn cưỡng ngăn cản thân thể tổn hại.

Bá!

Lúc này, Triệu Phong chợt phủ Trường bào Thời Không lên bên ngoài thân thể.

Trường bào Thời Không chính là Thần khí Cực phẩm, căn bản sẽ không bị Lôi kiếp phá hủy. Mà hiệu quả phòng ngự của nó hoàn toàn có thể hạ thấp lực bộc phát trong nháy mắt của Lôi kiếp.

Phủ thêm Trường bào Thời Không, toàn lực vận chuyển Thần lực, Triệu Phong một lần lại một lần va chạm thẳng với những đầu Lôi Long Thái Cổ khủng bố kia.

o0o

Nửa ngày sau, thanh âm ầm ầm dần dần yếu xuống, mây đen trên không trung tiêu tán, bầu trời khôi phục lại sự sáng sủa vốn có. Trên

mặt đất, bên trong một cái hố to lớn khôn cùng, cháy đen bốc khói nghi ngút, có một cỗ thân thể cháy đen toàn thân nứt nẻ, vẫn còn đang bốc lên trận trận khói đen đang nằm dài trong đó.

Hơn mười ngày sau, thương thế trên người Triệu Phong từ từ khỏi hẳn. Trải qua Lôi kiếp tẩy lễ, cùng với thân thể chữa trị xây dựng lại, tu vi cảnh giới của hắn cũng càng thêm vững chắc hơn rất nhiều.

- Cổ Thần Thất giai…

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, trong lòng kích động cuồng hỉ.

Sau một lúc lâu, hắn rốt cuộc bình tĩnh trở lại. Tục ngữ nói, cây cao sẽ đón gió lớn! Trực tiếp chứng đạo Chân Thần Ngũ giai đã có thể danh dương Tử Linh Vực, Chân Thần Lục giai chính là một kỳ tích, mà Cổ Thần Thất giai, như vậy quá mức kinh thế hãi tục rồi! Một khi nói ra, nói không chừng thứ nghênh đón hắn lại chính là một tràng tai kiếp!

Nghĩ tới đây, khí tức trên người Triệu Phong chậm rãi yếu xuống, trở nên thập phần bình thường.

Đồng thời, Triệu Phong lấy ra mấy khối Phong Thần Thạch, vận chuyển một tia Phong Ấn Áo Nghĩa, phát huy bộ phận lực lượng của Phong Thần Thạch, sau đó trấn áp lên trên Thần thai ngay bên trong đan điền. Dần dần, khí tức của Triệu Phong ẩn nấp càng thêm hoàn mỹ.

o0o

Địa bàn Linh Tộc, đám người xung quanh cung điện của Triệu Phong cũng không ai tản đi, trái lại càng tụ tập lại nhiều hơn.

- Hắn vẫn chưa đi ra?

- Tiểu tử kia rốt cuộc là tình huống gì?

Trong lòng đám đệ tử đang vây xem phụ cận đều hết sức tò mò. Bởi vì lần này tình huống Triệu Phong trùng kích Thần vị thật sự là quá khác thường!

- Cỗ khí tức Thần vị giao hòa cùng thiên địa kia đã sớm tiêu tán, thế nhưng tiểu tử kia như thế nào còn chưa đi ra?

Sắc mặt Trương Vũ Đồng âm tình bất định.

Trên bầu trời, mấy vị Cổ Thần Linh Tộc cũng có chút không nhịn được.

- Hay là, chúng ta xuất thủ bức tiểu tử kia đi ra?

Cổ Thần hắc bào đề nghị. Bản thân hắn cảm thấy vô cùng hứng thú đối với không gian cao đẳng kia của Triệu Phong. Thế nhưng ngay khi hắn vừa mới nói xong câu đó, hắn chợt cảm thụ được trong tòa cung điện bên dưới kia chợt xuất hiện một cỗ không gian ba động nhàn nhạt.

Kẽo kẹt!

Đại môn của cung điện kia chợt mở ra.

- Thật là náo nhiệt a!

Triệu Phong liếc nhìn một chút chồng thư khiêu chiến đằng trước, lại đảo mắt quét một vòng vô số người vây xem ở phụ cận, mỉm cười, nói.

Chương 1256: Trận chiến đầu tiên

- Hắn là…

Đám người vây xem, vừa mới nhìn thấy Triệu Phong xuất hiện, thiếu chút nữa đã không nhận ra hắn. Một đầu mái tóc cùng nhãn mâu ngân sắc mộng huyễn kia thật sự quá mức sáng lạn rung động lòng người, khiến cho toàn bộ khí chất của Triệu Phong đều xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Không ít nữ đệ tử trong nháy mắt nhìn thấy Triệu Phong, trái tim cũng chợt run lên một cái, thiếu chút nữa đã bị hắn trực tiếp bắt làm tù binh.

- Mái tóc đẹp quá!

Vô số đạo thanh âm si mê của các nữ đệ tử nhàn nhạt vang lên.

- Ánh mắt cùng mái tóc của Phong ca…

Ở phương xa, trên dung nhan ngạc nhiên của Triệu Vũ Phi, trong cặp mắt đẹp hiện lên một tia sóng biếc nhu tình. Nàng biết rõ, mỗi khi Thần Mâu của Triệu Phong lột xác, màu sắc mái tóc của hắn cũng sẽ tương ứng cải biến theo. Mà lần này, nàng cảm giác Thần Mâu của Triệu Phong nhất định là đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Lúc này Triệu Phong đứng thẳng ở nơi đó, bộ dáng thoải mái vui vẻ, mỗi một cái giơ tay nhấc chân đều tản ra sự thản nhiên cùng tự tin vô cùng, khiến cho nội tâm vội vàng xao động không rõ trước đây của

nàng lúc này chợt an tĩnh lại.

- Vũ Phi, hắn đã xảy ra chuyện gì?

Khổng Điệp đụng nhẹ cánh tay ngọc của Triệu Vũ Phi một cái, kinh ngạc hỏi. Trước đây, nàng còn cho rằng Triệu Phong có chút không xứng với Triệu Vũ Phi. Nhưng mà lúc này, trong lòng nàng lại có xung động muốn tranh đoạt đạo lữ với Vũ Phi!

- Tiểu tử này, sau khi đột phá Chân Thần lại còn có thời gian nhàn hạ thoải mái đi nhuộm mái tóc!

Đại đa số thanh niên nam tính xung quanh nhìn về phía Triệu Phong, trong lòng có chút ghen tỵ nhàn nhạt.

Trên không trung, đám Cổ Thần Linh Tộc giống như thế ngoại cao nhân kia, ánh mắt cũng khẽ lóe lên, tỉ mỉ quan sát chằm chằm Triệu Phong.

- Mái tóc của hắn rất đặc thù, mỗi một sợi tóc đều phảng phất như cụ bị sinh mệnh vậy! Còn có thể căn cứ vào cảnh vật xung quanh mà phản xạ quang trạch…

- Thời điểm hắn trùng kích Thần vị, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Đám Cổ Thần Linh Tộc cũng không khỏi cảm thấy tò mò.

- Chậm đã! Khí tức trên người hắn…

Phù Linh Cổ Thần trải qua tỉ mỉ cảm nhận, thần sắc kinh biến, không thể tin nổi.

o0o

Triệu Phong đi ra khỏi tòa cung điện, bàn tay khẽ vung lên. Mấy phong thư khiêu chiến trên cùng chợt bay tới trước mặt hắn, nội dung bên trong đã nhìn một chút không sót gì.

- Không nghĩ tới, lại có nhiều đệ tử cùng tộc muốn tìm ta luận bàn như vậy!

Triệu Phong sảng khoái cười lớn. Nhưng nụ cười này, vang vào trong tai đám Đệ tử Hạch tâm kia, lại giống như là đang khinh thị, khinh thường bọn chúng vậy…

- Tiểu tử, cho dù ngươi trùng kích Thần vị thành công, cũng không có tư cách ngông cuồng như vậy!

Đúng lúc này, một gã thanh niên ngân phát tuấn lãng đột nhiên quát lớn. Đồng dạng là một đầu ngân phát, nhưng ngân phát của hắn căn bản không thể nào đánh đồng với mái tóc của Triệu Phong.

- Ta có tư cách hay không, còn chưa tới phiên ngươi lên tiếng!

Triệu Phong bình thản nói, một cỗ khí thế vô hình đột nhiên tản ra. Khoảnh khắc này, thiên địa biến sắc, phong vân dũng động, toàn bộ nguyên khí thiên địa lấy Triệu Phong làm trung tâm, không ngừng vận chuyển.

- Cỗ khí tức này… Chân Thần Ngũ giai!

Cổ khí thế này vừa ra, hiện trường lập tức có người đoán được.

- Trời ạ! Không ngờ Triệu Phong lại thành công! Hắn đã chứng đạo Thần vị Ngũ giai!

- Thiên địa dị tượng kia rõ ràng đã biến mất rồi, nhưng không ngờ hắn vẫn thành công chứng đạo Thần vị Ngũ giai!

Bốn phía liên tục truyền ra thanh âm sôi trào liên miên.

- Chân Thần Ngũ giai!

Sắc mặt Trương Vũ Đồng âm trầm vô cùng.

- Kẻ này lại có bậc năng lực này?

Sắc mặt Hạ Hầu Vũ của Sinh Mệnh Thánh Địa khiếp sợ, nhìn chăm chú về phía Triệu Phong.

Trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai, đây chính là chuyện tình chỉ có Thiên kiêu mạnh nhất trong các Thần Vực Thánh Địa mới có thể làm được! Nhưng lần này, không ngờ tên vô danh tiểu bối này lại có thể làm được chuyện đáng sợ này!

- Phong ca!

Triệu Vũ Phi mừng đến chảy nước mắt, hai mắt giọt nước mắt trong suốt từ trên cặp mắt trắng muốt như ngọc của nàng rơi thẳng xuống. Triệu Phong trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai, như vậy cao tầng Linh Tộc tất nhiên sẽ không tiếp tục cản trở hai người bọn họ nữa.

o0o

Trên bầu trời, mây trắng cuồn cuộn liên tục.

- Hảo tiểu tử, quả nhiên là Chân Thần Ngũ giai!

Phù Linh Cổ Thần kinh hỉ kêu lên.

- Không nghĩ tới Linh Tộc ta cũng có người có thể trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai!

Lại một gã Cổ Thần Linh Tộc, vẻ mặt cảm khái nói.

Trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai, cái này chính là đại biểu cho thiên phú cùng tiềm lực. Sau này nhất định có thể đạt tới Chân Thần Cửu giai, thậm chí vấn đỉnh cảnh giới Thần Chủ!

- Cách làm trước đây của chúng ta, có phải đã có chút quá phận rồi không?

Lúc này, một gã Cổ Thần bất đắc dĩ cười khổ. Nhất thời, những Cổ Thần Linh Tộc khác cũng lâm vào trầm mặc.

o0o

- Chân Thần Ngũ giai! Điều này sao có thể?

Gã thanh niên ngân phát kia thất hồn lạc phách một trận. Tên Triệu Phong mới vừa rồi bị hắn giễu cợt kia, không ngờ lại đã trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai, tồn tại tương đương với Chuẩn Thần thiên kiêu của các Thánh địa!

- Ta vừa mới đột phá Thần vị, đúng lúc cần đối thủ ma luyện một chút, củng cố thực lực! Những thư khiêu chiến này đến thật đúng lúc a!

Triệu Phong cười ha hả.

- Ta tên Chí Cương Chân Thần, cũng là một trong những đệ tử khởi xướng việc khiêu chiến ngươi! Có bản lĩnh, ngươi liền tiếp nhận

khiêu chiến của ta đi!

Gã thanh niên ngân phát kia lập tức nói.

Vừa rồi hắn nói Triệu Phong càn rỡ, kết quả Triệu Phong lại thể hiện ra thực lực chân chính, khiến cho tất cả mọi người vô cùng khiếp sợ, khiến cho hắn á khẩu không trả lời được. Hiện tại, nếu như hắn chính diện đánh bại Triệu Phong, liền có thể vãn hồi tất cả sỉ nhục này. Nhưng mà điều kiện tiên quyết chính là Triệu Phong dám tiếp nhận khiêu chiến của hắn.

- Có gì mà không dám?

Triệu Phong bình thản nói.

- Tốt!

Trong lòng Chí Cương Chân Thần nhất thời vui vẻ. Theo như hắn nghĩ, Triệu Phong chính là vừa mới chứng đạo Chân Thần Ngũ giai, lòng tin quá mức bành trướng, tự cho là đúng, không xem ai ra gì.

Sưu! Sưu!

Hai đạo thân ảnh, cấp tốc lao đi.

- Triệu Phong vừa mới đột phá Chân Thần Ngũ giai, đây là trận chiến đầu tiên sau khi hắn chứng đạo Thần vị, mau đi xem một chút a!

- Thế nhưng Chí Cương Chân Thần kia chính là tồn tại cực kỳ cường đại trong Chân Thần Ngũ giai a…

Rất nhiều đệ tử Ngoại tộc, Nội tộc cấp tốc chạy theo.

- Chúng ta cũng đi xem!

Trương Vũ Đồng lập tức nói. Lúc này ánh mắt của hắn, đã không thể nào rời khỏi trên người Triệu Phong. Triệu Phong trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai, nhất định sẽ trở thành đệ tử trẻ tuổi nổi bật nhất trong toàn bộ Linh Tộc. Ngay cả hắn, cũng chỉ có thể khuất phục dưới quang mang của Triệu Phong.

Cho nên, Trương Vũ Đồng thập phần không cam lòng!

- Trương huynh yên tâm! Tuy rằng Triệu Phong chứng đạo Thần vị Ngũ giai, nhưng mà trận chiến này, hắn nhất định phải thua không thể nghi ngờ!

Một gã Đệ tử Hạch tâm, nghiêm túc nói.

Bốn phía cung điện Triệu Phong nhất thời không còn một bóng người. Tất cả mọi người đều đã chuyển dời đến tòa Khiêu chiến đài duy nhất trong lãnh địa đệ tử Ngoại tộc ở phụ cận.

Trên Khiêu chiến đài, Chí Cương Chân Thần cùng Triệu Phong đang đứng đối mặt với nhau.

- Chí Cương Chân Thần thân mang huyết mạch Thuần Nguyên, có thể đem lực lượng huyết mạch tác dụng lên trên Thần lực, gia tăng cường độ của Thần lực. Mặt khác công pháp hắn tu luyện cũng là công pháp đặc thù có thể ngưng luyện Thần lực, Chân Thần Ngũ giai bình thường chiến đấu với hắn, trong nháy mắt giao thủ sẽ liền rơi xuống hạ phong!

Một gã đệ tử tương đối hiểu rõ về Chí Cương Chân Thần mỉm cười nói.

- Tuy rằng thiên tư Triệu Phong hơn người, có thể chứng đạo Thần vị Ngũ giai, nhưng cũng không thể nào là đối thủ của Chí Cương Chân Thần!

Một gã đệ tử Nội tộc đưa ra kết luận.

- Ngươi vừa mới đột phá đến Chân Thần Ngũ giai, căn bản không phải là đối thủ của ta!

Chí Cương Chân Thần mỉm cười nói. Có thể đánh bại một vị thiên tài tuyệt đỉnh như vậy, trong lòng hắn tràn ngập cảm giác thành tựu.

- Nói nhiều vô ích!

Triệu Phong lạnh lùng liếc nhìn một cái, khinh thường nói.

- Hừ! Để cho ngươi kiến thức một chút Thần lực của ta!

Chí Cương Chân Thần có chút tức giận, hừ lạnh một tiếng. Trong thân thể hắn đột nhiên bộc phát ra một cỗ Thần lực vô cùng cường hãn. Từng đạo từng dải Thần lực tinh bạch giống như thực chất, thậm chí ngay cả hoa văn trên dải Thần lực cũng đều có thể thấy được rõ ràng.

Đồng thời, Chí Cương Chân Thần trực tiếp thôi động lực lượng huyết mạch. Xung quanh tầng Thần lực kia nhất thời dâng lên một tia hồng sắc nhàn nhạt, khí tức lại tăng lên thêm vài phần.

- Trời ạ! Công pháp của Chí Cương Chân Thần lại tiến thêm một tầng nữa, phối hợp với lực lượng huyết mạch của hắn, Thần lực đã vô hạn tiếp cận Lục giai rồi!

- Haizzz… Xem ra Triệu Phong đã không có hy vọng gì nữa rồi! Bất

quá sau này Triệu Phong nhất định có thể rất nhanh đuổi kịp và vượt qua Chí Cương Chân Thần!

Không ít đệ tử xung quanh không khỏi cảm thấy đáng tiếc cho Triệu Phong. Nếu như Triệu Phong tùy tiện đối chiến với một gã Chân Thần Ngũ giai nào khác, hẳn cũng sẽ không đến mức quá mất mặt như hiện tại.

Oanh!

Chí Cương Chân Thần vung tay lên, đạo Thần lực hồng sắc giống như thực chất, nhanh như tia chớp bắn thẳng về phía Triệu Phong.

- Thần lực!

Triệu Phong lẩm bẩm nói. Trước khi đột phá Thần vị, cường độ Thần lực của hắn cũng đã không ai bằng. Cũng không biết hiện tại cường độ Thần lực của hắn có thể hơn được Chí Cương Chân Thần hay không?

Thủ chưởng Triệu Phong vung lên, một đạo Thần lực thuần khiết như đao nhận tinh bạch bắn thẳng ra.

Oanh phanh!

Công kích do hai người dùng Thần lực thuần túy phát động va chạm mạnh với nhau.

- Ha ha… ngươi vừa mới đột phá Chân Thần Ngũ giai, Thần lực của ngươi ở trước mặt ta căn bản không chịu nổi một kích!

Chí Cương Chân Thần nhìn thấy Triệu Phong chỉ vận dụng Thần lực công kích, nhất thời cười lớn khinh thường. Thế nhưng hắn vừa mới

dứt lời, trong đám bụi mù bạo tạc kia chợt bay vụt ra một đạo quang hoa Thần lực tinh bạch.

Đạo Thần lực như đao phong bạch sắc kia, chính là bay thẳng về phía hắn!

- Làm sao có thể?

Thần sắc Chí Cương Chân Thần nhất thời ngừng trệ, vận chuyển Thần lực cố gắng đón đỡ uy năng còn dư lại của đạo Thần lực này.

Mà những kẻ quan chiến xung quanh nhất thời cũng ngây ngẩn cả người. Kết quả như thế này, bọn chúng ngàn vạn lần cũng không nghĩ tới.

- Không! Điều này không có khả năng!

Sắc mặt Chí Cương Chân Thần dữ tợn, mang theo Thần lực khổng lồ hạo hạo đãng đãng, trực tiếp phóng thẳng về phía Triệu Phong. Lần này, Chí Cương Chân Thần không dám khinh thường Triệu Phong nữa, trực tiếp thi triển ra chiến kỹ, hơn nữa còn vận dụng lực lượng Áo nghĩa.

- Ngươi quá yếu!

Trong miệng Triệu Phong thốt ra mấy chữ, khiến cho Chí Cương Chân Thần thiếu chút nữa lâm vào điên cuồng.

Thân hình Triệu Phong đột nhiên bạo xạ thẳng tới. Đồng thời một cỗ quang hoa lôi đình ngũ sắc cũng chậm rãi từ trong cơ thể hắn cuồn cuộn lao ra. Cả người hắn giống hệt như một đầu Lôi Long ngũ sắc rít gào lao tới.

Ầm ầm!

Một đầu quang hoa lôi đình ngũ sắc, xuyên toa thẳng qua thân thể Chí Cương Chân Thần. Tầng Thần lực bốn phía xung quanh Chí Cương Chân Thần trực tiếp bị phá hủy sạch sẽ. Thân thể hắn cũng cháy đen một mảnh, ngã rạp trên mặt đất.

Hít…

Mặt đất cùng không trung đều tĩnh mịch một mảnh!

Một chiêu đánh bại Chí Cương Chân Thần! Đây là chuyện một người vừa mới đột phá Chân Thần Ngũ giai có thể làm được sao?

Đám Đệ tử Hạch tâm từng tên từng tên liên tục lắc đầu, không thể tin nổi.

- Không có khả năng!

Sắc mặt Hạ Hầu Vũ của Sinh Mệnh Thánh Địa kia cũng tràn ngập khiếp sợ.

- Thật mạnh! Thật là đẹp trai a!

Mà một vài nữ đệ tử nhất thời bị biểu hiện của Triệu Phong khiến cho mê hoặc.

- Quá yếu!

Triệu Phong nhẹ giọng nói.

Một câu nói này rơi vào trong tai đám người dưới đài, nhất thời bạo khởi lên một tràng chấn động kinh thiên. Đặc biệt những kẻ từng

nhằm vào Triệu Phong, hiện tại lại không dám đắc tội với hắn, từng tên từng tên đều nghiến răng nghiến lợi, cả người run rẩy.

Trên không trung, mấy gã Cổ Thần Linh Tộc cũng vô cùng chấn động.

- Làm sao có thể mạnh như vậy? Lẽ nào hắn đã ở trong không gian kia triệt để củng cố tu vi cảnh giới của mình?

- Nhất định là như vậy! Triệu Phong này tu luyện công pháp cực kỳ đặc thù, Thần lực cũng cực kỳ cường đại, hơn nữa Thần thai hắn đắp nặn lại ổn định kiên cố vô cùng…

Mấy gã Cổ Thần Linh Tộc đều rất tán thán đối với Triệu Phong, càng nhìn càng thuận mắt.

Trong lòng một vài gã Cổ Thần trong đó bỗng nhiên xuất hiện một ý nghĩ, muốn thu Triệu Phong làm đồ đệ!

Chương 1257: Cùng tiến lên

Biểu hiện của Triệu Phong thật sự khiến cho người ta khiếp sợ. Trên không trung, đã có mấy gã Cổ Thần muốn thu hắn làm đồ đệ. Dù sao Triệu Phong có thể trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai, chứng minh với thiên phú và tiềm lực của hắn, ngày sau đạt tới Chân Thần Cửu giai nhất định sẽ không có bất kỳ vấn đề gì. Hơn nữa, nếu như số mệnh tốt, Triệu Phong thậm chí còn có khả năng đột phá cực hạn của Chân Thần, đạt tới cảnh giới Thần Chủ!

Đến lúc đó, thân là sư tôn của Triệu Phong, nhất định sẽ có thể thu được ích lợi cùng vinh quang thật lớn.

Ầm ầm!

Giữa không trung, nguyên khí thiên địa đột nhiên cuồn cuộn rít gào. Một đạo hư ảnh lão giả cao tới trăm trượng, quanh quẩn trong một mảnh thần huy bạch tinh đột nhiên xuất hiện.

Tất cả mọi thành viên bên dưới nhất thời cảm giác được một cỗ áp lực vô hình khủng bố.

- Cường giả Cổ Thần! Trưởng lão!

Sắc mặt đám đệ tử bên dưới nhất thời lộ ra thần sắc sùng kính. Đám Đệ tử Hạch tâm cũng cung kính cúi đầu hành lễ.

Bọn họ cũng đã sớm biết, Triệu Phong trực tiếp chứng đạo Chân Thần Ngũ giai, nhất định sẽ dẫn tới cường giả Cổ Thần trong tộc. Cho nên vị cường giả Cổ Thần này xuất hiện, cũng không khiến cho

bọn họ quá mức ngạc nhiên.

- Không biết Trưởng lão có gì phân phó?

Triệu Phong mỉm cười nói. Kỳ thật Tả Mâu của hắn đã sớm phát hiện ra đám Cổ Thần Linh Tộc đang ẩn nấp trên thiên không.

- Ngươi nguyện ý làm đệ tử thân truyền của lão phu không?

Gã Trưởng lão Cổ Thần này mỉm cười hỏi. Mà sắc mặt những Cổ Thần Linh Tộc khác chung quanh hắn lại đột nhiên thay đổi, trong lòng cũng có chút hối hận. Không ngờ lại để cho lão gia hỏa này ra tay trước.

- Cổ Thần thu đồ đệ, đệ tử thân truyền!

Phía dưới nhất thời rung động một mảnh.

Cường giả Cổ Thần đích thân thu đồ đệ, vốn đã là chuyện tình cực kỳ quang vinh. Mà ý tứ của đệ tử thân truyền chính là vị cường giả Cổ Thần này nhất định sẽ đem tất cả y bát của chính mình toàn bộ truyền thụ cho Triệu Phong!

Ánh mắt vô số đệ tử nhìn về phía Triệu Phong đều hiện lên vẻ nóng bỏng cùng ghen tỵ.

- Trưởng lão, thật sự xin lỗi! Hiện tại ta vẫn còn muốn luận bàn một phen với các vị đồng môn trong tộc!

Triệu Phong mỉm cười nói, thần sắc cực kỳ bình thản, không có bất kỳ chút áy náy nào.

- Hắn cự tuyệt?

Ánh mắt rất nhiều đệ tử xung quanh nhìn về phía Triệu Phong tràn ngập vẻ kinh ngạc! Ai cũng không nghĩ tới, không ngờ Triệu Phong lại cự tuyệt trở thành đệ tử thân truyền một vị cường giả Cổ Thần một cách trực tiếp như vậy!

Trong Thần vực Man Hoang, ngoại trừ cường giả Thần Chủ vẫn luôn không hỏi thế sự ra, cường giả Cổ Thần căn bản chính là cường giả đỉnh cao tọa trấn một phương, đảm đương một phía. Có thể trở thành đệ tử thân truyền của một cường giả Cổ Thần, cái này không biết là chuyện tình tha thiết ước mơ của bao nhiêu cường giả Chuẩn Thần, Chân Thần?

Nhưng mà, không ngờ Triệu Phong lại quả quyết cự tuyệt!

- Ân! Ngươi cứ việc luận bàn trước, thuận tiện suy nghĩ một chút a!

Cực kỳ kiếm thấy, vị cường giả Cổ Thần trên không trung kia cũng không có chút mất hứng nào. Đạo hư ảnh trên không trung đột nhiên tiêu tán, tất cả khôi phục lại như thường.

- Thật là giảo hoạt a! May mà tiểu tử kia không đồng ý!

Trong lòng đám cường giả Cổ Thần Linh Tộc còn lại đều cảm thấy có chút may mắn. Chỉ cần Triệu Phong không đồng ý nhận lời làm đồ đệ của gã Cổ Thần kia, như vậy bọn họ sẽ còn một vài hy vọng.

Trên Khiêu chiến đài, thần sắc Triệu Phong vẫn như cũ bình tĩnh tự nhiên. Trước đây, đám Cổ Thần Linh Tộc ép buộc hắn phải thỏa hiệp, chấp nhận rời khỏi Triệu Vũ Phi. Mà hiện tại, Cổ Thần Linh Tộc lại muốn thu hắn làm đệ tử thân truyền. Cho dù Triệu Phong trực tiếp cự tuyệt, đối phương cũng không hề tức giận. Sự tương phản mãnh liệt như vậy, khiến cho Triệu Phong cũng có chút không quen.

Đương nhiên, sở dĩ Triệu Phong cự tuyệt, quả thật trong lòng hắn cũng đang muốn tiếp tục luận bàn một chút. Thoáng cái đột phá một hơi đến Cổ Thần thất giai, thực lực của hắn một lần tăng trưởng quá lớn, dẫn đến hắn vẫn chưa thể chưởng khống cỗ lực lượng này một cách như ý. Cho nên hắn mới hạ thấp cảnh giới, thông qua luận bàn với cường giả cùng giai, chậm rãi cảm ngộ cảnh giới lực lượng của mình.

Hơn nữa, đám Đệ tử Hạch tâm này liên hợp lại, khiêu khích chính mình, khởi xướng thư khiêu chiến, làm sao Triệu Phong có thể buông tha cho bọn chúng dễ dàng như vậy.

Bất quá quan trọng hơn chính là, bản thân Triệu Phong cũng đã là Cổ Thần Thất giai. Lão giả kia, không có tư cách làm sư phụ của hắn!

- Hừ! Để ta lên!

- Để ta lên đánh bại ngươi!

Đúng lúc này, xung quanh Khiêu chiến đài chợt nhảy ra bốn đạo nhân ảnh. Tất cả bốn người này đều là người muốn khiêu chiến Triệu Phong.

Phanh!

Đạo nhân ảnh hồng sắc dẫn đầu nhảy lên Khiêu chiến đài, khiến cho Khiêu chiến đài khẽ rung lên một trận.

- Đệ tử Hạch tâm Linh Tộc, Nộ Cực Chân Thần!

Gã nam tử vóc người hùng tráng, trên thân thể có một tầng hoa văn

sóng biển hồng sắc này trực tiếp báo ra danh hào.

- Không ngờ lại là Nộ Cực Chân Thần!

- Nộ Cực Chân Thần này, khoảng thời gian gần đây vẫn luôn bế quan tu luyện, không hỏi ngoại sự. Nhưng rất lâu trước đây hắn đã đạt tới Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong…

Mỗi một gã Đệ tử Hạch tâm đều không phải là hạng người vô danh. Uy danh của Nộ Cực Chân Thần này cũng không nhỏ.

Triệu Phong không thèm để ý, khẽ gật đầu. Trong những bức thư khiêu chiến ở đây, tựa hồ không có bóng dáng của Nộ Cực Chân Thần.

- Lại dám không đếm xỉa đến ta như vậy!

Vẻ mặt Nộ Cực Chân Thần chủ động thỉnh chiến đấu kia phẫn nộ, song quyền nắm chặt. Hắn đã bế quan nhiều năm, uy danh sớm không bằng trước đây nữa. Lần này xuất quan, hắn chính là nghĩ muốn tìm một cái cơ hội, trọng chấn lại thanh uy. Mà vừa vặn Triệu Phong trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai, trở thành tồn tại nổi bật nhất toàn bộ Linh Tộc.

- Nộ Hải Thao Thiên!

Toàn thân Nộ Cực Chân Thần phiếm động quang mang sóng biển hồng sắc, đám sóng biển kinh thiên kia dâng trào mãnh liệt, lại còn tản mát ra khí tức nóng bức dị thường. Mà khí thế của Nộ Cực Chân Thần cũng tại thời khắc này cấp tốc dâng lên, đánh vỡ rào cản tu vi, mơ hồ chạm tới cảnh giới Lục giai.

- Nộ Hải Thao Thiên! Bí pháp huyết mạch của chủng tộc Nộ Cực

Chân Thần, có thể tăng lên các phương diện năng lực trên diện rộng, đồng thời khiến cho uy năng chiêu thức công kích càng có thêm lực bộc phát cùng lực phá hoại…

- Nộ Cực Chân Thần đã là Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong, sau khi thôi động bí pháp huyết mạch, mơ hồ đạt tới Chân Thần Lục giai!

Tâm thần không ít đám người quan chiến xung quanh nhất thời kinh hãi.

- Thực lực người này không tệ, lực công kích bạo phát mạnh mẽ, lực phá hoại cực lớn! Đúng lúc có thể thử nghiệm thể phách phòng ngự của ta!

Triệu Phong thoáng chút hứng thú liếc mắt quan sát Nộ Cực Chân Thần.

Kim Khôn Thánh Lôi Thể cảnh giới viên mãn đã có thể chống lại Chân Thần Tứ giai, miễn dịch công kích của Chân Thần Tam giai. Hiện tại hắn đã đột phá tới Cổ Thần, không biết ưu thế thể phách phòng ngự có còn hay không?

Vù vù vù!

Hồng quang trong mắt Nộ Cực Chân Thần đại thịnh, xung quanh thân thể sóng biển cuồn cuộn liên tục, giống hệt một vị Hải Thần trong hải dương xích sắc, cường thế ngạo nghễ, công kích thẳng về phía Triệu Phong. Trong lúc nhất thời, trên toàn bộ Khiêu chiến đài tràn ngập hồng lãng ngập trời, khí tức Chân Thần cường đại nóng bỏng, khiến cho sắc mặt rất nhiều Chân Thần Ngũ giai dưới đài nhất thời động dung.

- Triệu huynh đệ!

Thần sắc Phan Hạo có chút lo lắng, lại có chút chờ mong. Vừa rồi Triệu Phong có thể dễ dàng giải quyết Chí Cương Chân Thần, hẳn cũng sẽ không đơn giản thua bởi Nộ Cực Chân Thần mới đúng.

- Hừ! Tuy rằng Thần lực của ngươi cường đại, nhưng mà huyết mạch lại bình thường, càng không có bí pháp cường đại!

Nộ Cực Chân Thần hừ lạnh một tiếng, phảng phất giống như một trận chiến này, hắn đã giành được thắng lợi.

- Ngũ giai Đỉnh phong sao?

Triệu Phong bình thản nói. Một câu nói này của hắn khiến cho tất cả mọi người có chút không giải thích được.

Thế nhưng sau một khắc, một cỗ quang vụ lôi điện ngũ sắc từ trên người Triệu Phong tản ra, xông thẳng lên không trung. Khí thế của hắn cũng theo đó mà tăng trưởng. Khí tức Thần thai trong cơ thể Triệu Phong tản ra cũng đã đạt tới Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong!

Vù vù vù!

Triệu Phong toàn lực vận chuyển lực lượng thể phách, giống như một tòa lôi sơn ngũ sắc, đứng sừng sững trên Khiêu chiến đài, thể hiện ra một loại cảm giác vĩnh viễn không cách nào rung chuyển nổi.

- Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong!

Sắc mặt Nộ Cực Chân Thần đột nhiên thay đổi, kinh hãi tắt tiếng. Triệu Phong trùng kích Thần vị, không ngờ lại trùng kích đến Ngũ giai Đỉnh phong! Mà giờ phút này, đã không cho phép hắn lui bước nữa.

Ùng ùng!

Đạo sóng to gió lớn hồng sắc kia giống như một đầu Mãnh thú Hồng Hoang khổng lồ, đánh thẳng về phía Triệu Phong.

Sau một khắc, Nộ Cực Chân Thần gần như đã thiêu đốt lực lượng huyết mạch. Trên đạo kinh đào xích sắc hạo hạo đãng đãng kia lao ra từng tia từng tia diễm miêu huyết hồng sắc. Thân thể Nộ Cực Chân Thần cũng dung nhập vào trong hải khiếu xích sắc kia, hóa thành một con Xích Hải Cự Thú, nghiền áp về phía Triệu Phong.

Ùng ùng!

Cả tòa Khiêu chiến đài nhất thời bắt đầu rung động. Nơi này dù sao cũng là Khiêu chiến đài của đệ tử Ngoại tộc, mà hiện tại lại là hai gã Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong đang đối chiến.

Dưới đài, tất cả mọi người ngay cả hô hấp cũng đều đình chỉ, nhãn mâu thẳng tắp nhìn chằm chằm tại trung tâm Khiêu chiến đài.

Chỉ thấy Nộ Cực Chân Thần mang theo khí thế kinh thiên, trực tiếp đụng thẳng lên người Triệu Phong. Một màn kinh người xảy ra!

Khanh rầm!

Nộ Cực Chân Thần phảng phất như đụng vào một tòa lôi sơn kim chúc khổng lồ. Thân thể phốc phốc phốc liên tục lùi về phía sau ba bước.

- Làm sao có thể?

Khóe miệng Nộ Cực Chân Thần tràn ra một tia máu tươi, thân thể khẽ run lên, ánh mắt lộ ra thần sắc sợ hãi. Vừa rồi, hắn đã dốc hết

thủ đoạn cả người, phát động tiến công mãnh liệt nhất về phía Triệu Phong. Mà Triệu Phong chỉ bằng vào phòng ngự thể phách, trái lại còn khiến cho hắn bị chấn thương.

- Công kích của ngươi, quá yếu!

Thân hình Triệu Phong bỗng nhiên khẽ động, tiếp cận Nộ Cực Chân Thần đá tới một cước.

Phác!

Nộ Cực Chân Thần bị Triệu Phong trực tiếp đá văng xuống Khiêu chiến đài, té ngã cực kỳ chật vật.

- Ngươi!

Nộ Cực Chân Thần cực kỳ xấu hổ và giận dữ, muốn nói cái gì, nhưng chung quy cũng không thể nói ra.

- Là Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong! Không ngờ Triệu Phong lại trùng kích đến Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong! Hơn nữa lại còn đánh bại Nộ Cực Chân Thần!

- Thật càn rỡ! Lại còn nói công kích của Nộ Cực Chân Thần quá yếu!

Đám đệ tử quan chiến xung quanh, hoặc là vô cùng kích động, hoặc là phẫn hận tức giận.

- Thảo nào có thể đánh bại ta đơn giản như vậy! Thì ra đã đạt tới Ngũ giai Đỉnh phong!

Chí Cương Chân Thần vừa rồi thua dưới tay Triệu Phong, lúc này cũng tự tìm cho chính mình một cái cớ.

- Đã là Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong!

Giờ phút này, trái tim Trương Vũ Đồng cũng hung hăng chấn động một trận. Hắn có chút hối hận, hối hận những chuyện trước đây chính mình đã làm với Triệu Phong.

Trên bầu trời, sắc mặt mấy vị Cổ Thần lại càng cực kỳ đặc sắc.

Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong, tuy rằng vẫn là Chân Thần Ngũ giai, nhưng đã có thể chứng minh tiềm lực cùng thiên phú của Triệu Phong mơ hồ đã vượt qua bộ phận Chuẩn Thần Thiên kiêu mạnh nhất của các Thánh địa.

Thần sắc của ba người Sinh Mệnh Thánh Địa kia cũng ngưng trọng vô cùng.

- Vừa rồi không phải còn có mấy người vội vã muốn đánh một trận với ta sao?

Triệu Phong cười lớn, hỏi. Vẻ mặt của hắn thản nhiên, chắp tay đứng thẳng trên đài, mang theo một tia ánh mắt nghiền ngẫm, đảo quét một vòng phía dưới.

Ba người còn lại vừa rồi vội vã khiêu chiến Triệu Phong, lập tức cúi đầu xuống, ẩn nấp vào trong đám người. Lực phòng ngự của Triệu Phong quá mức khủng bố, ngay cả Nộ Cực Chân Thần cũng không có cách nào công kích nổi hắn, bọn chúng lại càng bất lực.

- Ta cho các ngươi một cơ hội, cùng tiến lên hết! Như thế nào?

Đúng lúc này, Triệu Phong cười lớn trêu tức.

- Khốn kiếp! Tiểu tử này thật quá phách lối, không ngờ lại để chúng ta cùng tiến lên!

Một gã Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong sắc mặt đỏ bừng, phẫn nộ nói.

Đám người dưới đài cũng bị những lời này của Triệu Phong dọa cho không nhẹ. Ba người vừa rồi kia, cũng đều là Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong giống như Nộ Cực Chân Thần. Không ngờ Triệu Phong lại bảo bọn chúng cùng nhau tiến lên! Cái này cũng quá lớn lối rồi!

- Vũ Phi, ngươi làm sao lại tìm được một nam nhân ưu tú như vậy chứ?

Thân thể xinh đẹp của Khổng Điệp bắt đầu lắc lư, trong mắt không chút nào che giấu vẻ hâm mộ. Trên gương mặt trắng như tuyết của Triệu Vũ Phi nhất thời dâng lên hai đóa đỏ ửng.

- Đi! Cùng nhau tiến lên!

Ba người còn lại vừa rồi chuẩn bị khiêu chiến Triệu Phong tiến hành truyền âm với nhau. Câu nói kia của Triệu Phong quả thật quá mức kiêu ngạo rồi! Nếu như bọn chúng không dám lên, như vậy sau này còn có mặt mũi gì ở lại Linh Tộc?

Hơn nữa, Triệu Phong chỉ là thể phách phòng ngự mạnh mẽ, chỉ cần ba người bọn họ không cận thân mạnh mẽ đối kháng với hắn, liền có thể bảo đảm không thất bại. Nếu như có thể chế trụ được Triệu Phong, sau đó chậm rãi hao tổn hắn đến mức sức cùng lực kiệt, thắng lợi ngược lại liền chính là bọn chúng!

Sưu! Sưu! Sưu!

Nhất thời, ba đạo nhân ảnh liền phóng thẳng lên, đáp xuống trên Khiêu chiến đài. Cả ba người đều là Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong!

- Triệu Phong, là chính ngươi yêu cầu chúng ta cùng tiến lên a! Chúng ta chỉ thỏa mãn yêu cầu của ngươi mà thôi!

Một gã thanh niên gầy trơ xương, trên da có thật nhiều đốm đen lấm tấm trong ba người lạnh lùng nói.

Chương 1258: Đều quá yếu

- Triệu Phong, là chính ngươi yêu cầu chúng ta cùng tiến lên a! Chúng ta chỉ thỏa mãn yêu cầu của ngươi mà thôi!

Một gã thanh niên gầy trơ xương, trên da có thật nhiều đốm đen lấm tấm trong ba người lạnh lùng nói.

Ba người bọn họ liên thủ đối phó một gã Chân Thần cùng giai, chuyện này truyền đi cũng sẽ khiến cho danh tiếng của bọn chúng bị tổn hại. Cho nên trước khi khai chiến, hắn một lần nữa cường điệu, là chính miệng Triệu Phong yêu cầu ba người bọn hắn cùng tiến lên.

- Không thể nào! Triệu Phong thật sự muốn một mình khiêu chiến với ba cường giả Chân Thần cùng giai sao? Hắn chỉ vừa mới chứng đạo Thần vị a…

Đại đa số đám người dưới đài đều cho rằng Triệu Phong có chút quá tự đại rồi.

Triệu Phong nhìn ba người trước mắt, khóe miệng thủy chung mang theo một tia mỉm cười nghiền ngẫm.

- Lên!

Gã thanh niên làn da có nhiều đốm đen lấm tấm kia khẽ quát một tiếng. Hắn đã sớm không quen nhìn bộ dáng ung dung mà lại kiêu ngạo kia của Triệu Phong.

Oanh! Oanh! Oanh!

Ba cỗ khí tức Thần lực kinh thiên trực tiếp bộc phát ra. Ba người cũng không vội vã tiến công Triệu Phong, mà là luôn duy trì một đoạn khoảng cách với Triệu Phong, thi triển công kích cự ly xa.

Oanh! Phanh! Oành!

Triệu Phong đứng thẳng tại trung tâm Khiêu chiến đài, giống như một tòa lôi sơn ngũ sắc lù lù bất động. Tất cả công kích của ba cường giả cùng giai đánh lên trên người hắn cũng đều không thể tạo thành nửa điểm thương tổn gì.

- Thể phách thật mạnh!

Ánh mắt ba người kinh hãi nhìn chằm chằm Triệu Phong.

- Các ngươi cũng chỉ có chút năng lực đó thôi sao?

Triệu Phong nhún nhún vai, phảng phất như những công kích vừa rồi chỉ là đang gãi ngứa cho hắn mà thôi.

- Tiểu tử này…

Ba người đang đối chiến với Triệu Phong, mỗi người đều nghiến răng nghiến lợi, cực kỳ phẫn hận. Cả ba người trao đổi với nhau một phen, quyết định thi triển ra một vài tuyệt chiêu, chèn ép một chút khí diễm của Triệu Phong.

- Hắc Ma Động!

- Loạn Tinh Chuy!

- Thiên Nguyên Thần Trảm!

Ba gã Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong trực tiếp thi triển ra tuyệt chiêu áp đáy hòm, năng lượng phong bạo ngập trời kinh khủng kia hầu như bao phủ toàn bộ Khiêu chiến đài.

- Chút tài mọn!

Đúng lúc này, Triệu Phong chợt cười lạnh một tiếng.

Vù vù vù!

Trên thân thể của hắn, nhất thời nở rộ quang mang lực lượng Lôi Điện ngũ sắc chói mắt. Chỉ thấy, một phiến lĩnh vực không gian lôi đình ngũ sắc lấy Triệu Phong làm trung tâm, thổi quét thẳng ra bốn phía xung quanh.

Tất cả những lực lượng khác bên trong phiến không gian lĩnh vực này, nhất thời liền bị Ngũ Hành Lôi Kiếp mạnh mẽ oanh áp. Theo phiến lĩnh vực lôi đình ngũ sắc này mở rộng, tất cả lực lượng mà ba gã thanh niên kia phóng thích ra đều bị phá hủy sạch sẽ! Đồng thời, ba gã thanh niên kia thân ở trong phiến lĩnh vực không gian này còn gặp phải lực lượng Lôi kiếp áp bách vô cùng, toàn thân gặp phải áp chế thật lớn.

Đây là chiêu thức mới mà sau khi Triệu Phong đột phá Cổ Thần, đem hai môn công pháp viên mãn dung hợp lại với nhau, thôi diễn ra, Ngũ Hành Lôi Kiếp Vực!

- Cút xuống đi!

Triệu Phong thân ở trung tâm Ngũ Hành Lôi Kiếp Vực, đột nhiên quát lớn một tiếng. Toàn bộ lôi điện ngũ sắc bên trong lĩnh vực nhất thời điên cuồng loạn vũ.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Ba gã thanh niên kia gặp phải lực phách Lôi kiếp áp bách oanh tạc, trực tiếp bị đánh bay ra khỏi Khiêu chiến đài.

- Làm sao có thể?

Sau khi bị oanh xuống đài, ba gã thanh niên kia vẫn còn bộ dáng không thể tin nổi.

- Thất bại!

Toàn bộ những kẻ quan chiến xung quanh đều kinh ngạc ngây người tại chỗ, trong đầu trống rỗng.

Ba gã Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong cũng không làm gì được Triệu Phong sao?

- Không thể tin nổi!

Ánh mắt Hạ Hầu Vũ gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Phong, thở dài nói.

Trên bầu trời, mấy gã Cổ Thần Linh Tộc lại càng hưng phấn vô cùng, trong lòng quyết định, bất luận thế nào cũng phải giữ Triệu Phong ở lại Linh Tộc.

Nhìn thấy Triệu Phong cường thế chói mắt như vậy, trong lòng những Đệ tử Hạch tâm từng khởi xướng thư khiêu chiến với Triệu Phong, nhất thời có chút hối hận. Nhưng mà thư khiêu chiến của bọn họ đang ở trong tay Triệu Phong, có muốn chiến đấu hay không, hiện tại đã là do Triệu Phong quyết định!

- Triệu Phong, ngay cả Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong cũng không phải là đối thủ của ngươi, cứ để cho ta lên luận bàn một chút với ngươi đi! Như thế nào?

Đúng lúc này, trong đám người, Trương Vũ Đồng đột nhiên đi ra. Thay vì để cho đám thùng cơm kia đối chiến với Triệu Phong, thổi phồng uy phong của Triệu Phong, còn không bằng để cho hắn trực tiếp lên sân khấu, cắt ngang lần phong ba khiêu chiến này đi.

- Trương huynh!

Mấy người vừa rồi chiến bại nhất thời kinh ngạc nhìn chằm chằm Trương Vũ Đồng.

- Trương Vũ Đồng cũng muốn xuất thủ? Hắn chính là Chân Thần Lục giai mang huyết mạch Linh Tộc a!

Đám đệ tử còn lại xung quanh nhất thời khiếp sợ, không ngừng kinh thán. Không ít nữ đệ tử lại càng kinh ngạc giơ tay che miệng lại.

- Cũng được! Vậy để ta chơi đùa với ngươi một chút a!

Triệu Phong vẫn như cũ mang theo nụ cười nghiền ngẫm, liếc mắt quan sát Trương Vũ Đồng.

Lời này của hắn vừa nói ra, dưới đài lần nữa vang lên một trận thanh âm kinh hô.

Đối mặt với Trương Vũ Đồng thực lực Chân Thần Lục giai, Triệu Phong lại còn nói chơi đùa với ngươi một chút! Giọng điệu này thật giống như, Triệu Phong dùng thân phận cường giả trưởng bối, đáp ứng lời khiêu chiến của một tiểu bối yếu ớt vậy.

- Được! Vậy hãy để chúng ta vui đùa một chút a!

Trong mắt Trương Vũ Đồng lóe lên hàn quang, nhưng vẫn duy trì bộ dáng cười nhạt, leo lên Khiêu chiến đài.

- Ta ngất! Triệu huynh đệ, ngươi muốn làm cái gì a?

Phan Hạo đã không biết phải nói gì nữa rồi. Bản thân Trương Vũ Đồng có huyết mạch Linh Tộc, chiến lực chân chính của hắn cũng không phải là Chân Thần Lục giai bình thường a!

Trên bầu trời, sắc mặt mấy vị Cổ Thần cũng trầm xuống. Bọn họ cũng biết, mâu thuẫn giữa Triệu Phong và Trương Vũ Đồng đã không thể dễ dàng hóa giải. Nhưng mà Triệu Phong tuyệt đối không có khả năng là đối thủ của Chân Thần Lục giai Linh Tộc! Đến lúc đó, nếu như Triệu Phong gặp phải nguy hiểm, bọn họ sẽ lập tức xuất thủ, cắt ngang cuộc khiêu chiến.

Đúng lúc này, mấy vị Cổ Thần chợt có cảm ứng, ánh mắt nhất tề nhìn về phía phương xa. Chỉ thấy, một vị lão giả thân hình cao to, khí chất siêu nhiên đang chậm rãi đi tới.

- Tứ Trưởng lão!

Một đám Cổ Thần Linh Tộc bọn Phù Linh Cổ Thần lập tức cung kính hành lễ. Mà vị Tứ Trưởng lão này chỉ khẽ gật đầu một cái, ánh mắt nhìn về phía dưới, không nói lời nào.

o0o

Vù vù vù!

Bốn phía thân thể Trương Vũ Đồng tuôn ra một đoàn vụ khí bạch tinh, điên cuồng vũ động. Hắn khẽ vung tay lên, đám vụ khí bạch tinh này tùy ý biến hóa trạng thái, hóa thành các loại hình thái binh khí khác nhau.

Hưu!

Trương Vũ Đồng trực tiếp vọt thẳng về phía Triệu Phong. Các loại binh khí xung quanh thân thể hắn giống như tứ chi của hắn vậy, điều khiển như ý, đều phát động công kích về phía Triệu Phong.

Triệu Phong kích hoạt lực lượng thể phách phòng ngự, va chạm mạnh với Trương Vũ Đồng.

Leng keng! Thình thịch!

Bốn phía thân thể Triệu Phong liên tục văng ra một vài đạo lôi điện băng tinh.

Thần sắc Trương Vũ Đồng lãnh đạm, uy năng các loại thần binh lợi khí xung quanh thân thể từ từ tăng cường, công kích càng gia tăng mạnh mẽ lên.

- Tốc độ kẻ này cực nhanh, công kích mạnh mẽ, hơn nữa lại am hiểu phòng ngự, rất khó dây dưa!

Sắc mặt Triệu Phong hơi trầm xuống. Thể phách của hắn có chút đỡ không nổi công kích mạnh mẽ của Trương Vũ Đồng. Đối phương là Chân Thần Lục giai của Linh Tộc, thực lực không phải tầm thường!

Ông!

Triệu Phong không khỏi thôi động một tia lực lượng Tả Mâu. Thoáng

chốc, Tả Mâu Triệu Phong dâng lên một cỗ quang trạch mộng huyễn. Sau khi thôi động Tả Mâu, lực phản ứng cùng sức phán đoán của Triệu Phong đều cấp tốc dâng lên.

Mà khiến cho Triệu Phong ngạc nhiên chính là, trong lúc hắn tập trung quan sát phương thức công kích của Trương Vũ Đồng, phương pháp tu luyện chiến kỹ mà Trương Vũ Đồng đang thi triển kia cũng không ngừng hiện lên ở trong đầu hắn.

Triệu Phong tin tưởng, đợi sau khi Trương Vũ Đồng hoàn chỉnh thi triển ra môn chiến kỹ này, môn chiến kỹ này cũng sẽ trực tiếp bị hắn cướp đoạt tới tay!

Vù vù vù!

Triệu Phong một bên thể ngộ chiến kỹ của Trương Vũ Đồng, một bên thi triển ra chiến kỹ vừa quan sát được.

- Hửm? Đây là… chiến kỹ của ta!

Thần sắc Trương Vũ Đồng ngưng đọng. Hắn cảm giác công kích của Triệu Phong bỗng nhiên trở nên không giống bình thường. Nhưng mà thần sắc hắn đột nhiên kinh biến, hét lớn một tiếng. Nếu nói Triệu Phong tu luyện chiến kỹ đồng dạng với hắn, hắn tuyệt không tin!

Trải qua giao chiến liên tục, chiến kỹ Triệu Phong sử dụng ra cũng càng thêm có hình có dạng. Hơn nữa, Tả Mâu Triệu Phong lại còn có thể không ngừng hoàn thiện chiến kỹ, khiến cho chiến kỹ này càng thích hợp hơn với chính mình.

Trên trời dưới đất đều là một mảnh tĩnh mịch! Không ai lại nghĩ tới, không ngờ Triệu Phong lại có thể đối kháng tương đương với Chân Thần Lục giai Trương Vũ Đồng!

- Huyết mạch nhãn đồng của hắn…

Ánh mắt Hạ Hầu Vũ gắt gao nhìn chằm chằm Tả Mâu của Triệu Phong. Hắn cảm giác được một cỗ khí tức đồng loại như có như không.

Ầm! Thình thịch!

Trên Khiêu chiến đài, lôi quang cùng tinh mang rậm rạp chằng chịt đan xen một chỗ.

- Không thể tiếp tục như vậy! Phải nhanh chóng đánh bại hắn!

Sắc mặt Trương Vũ Đồng khẽ rung động, toàn thân lấp lánh bạch huy chói mắt.

Oanh!

Thân thể hắn nhất thời như trở nên thông thấu trong sáng như thủy tinh vậy, toát ra một tầng quang mang bạch tinh huy hoàng chói mắt. Một cỗ uy năng huyết mạch mênh mông cuồn cuộn khuấy động nguyên khí cả một phiến thiên địa.

- Sử dụng tới huyết mạch Linh Tộc? Xem ra ngươi rất trọng thị ta a! Nếu như ta không toàn lực ứng phó, thật đúng không phải là đối thủ của ngươi!

Đối mặt với Trương Vũ Đồng đã kích phát huyết mạch, chiến lực tăng gấp bội, thân hình Triệu Phong khẽ ngưng đọng lại.

- Hừ!

Trương Vũ Đồng chỉ hừ lạnh một tiếng, không để những lời nói của Triệu Phong vào trong mắt. Theo như hắn nghĩ, chính mình đã thôi động huyết mạch Linh Tộc, toàn lực ứng phó, Triệu Phong nhất định sẽ phải thua không thể nghi ngờ.

Nhưng ngay tại lúc này, trên người Triệu Phong bỗng nhiên bộc phát ra một cỗ khí thế kinh người.

Rầm rầm!

Từng đạo lôi quang ngũ sắc từ trong thân thể hắn lan tràn ra. Thần thai trong cơ thể Triệu Phong nhất thời tản mát ra khí tức Chân Thần Lục giai!

- Đây là… Chân Thần Lục giai!

Trương Vũ Đồng cảm giác đầu óc có chút ngốc trệ, nhất thời ngây ngẩn tại chỗ. Mà đám người bốn phía Khiêu chiến đài, mỗi người đều giống như thằng ngốc, ngây ngô đứng tại chỗ.

Sau khi Triệu Phong đem tu vi đề thăng tới Chân Thần Lục giai, các phương diện năng lực nhất thời thẳng tắp tăng vọt.

- Cút xuống đi!

Toàn thân hắn hóa thành một đạo quang mang lôi đình, trong nháy mắt đánh thẳng về phía Trương Vũ Đồng.

- Không xong!

Thần sắc Trương Vũ Đồng đột nhiên biến đổi, toàn thân hiện lên quang trạch trong suốt sáng bóng, ngoài mặt làn da phiếm động thủy văn liên y nhàn nhạt.

Oanh! Phanh!

Triệu Phong đánh ra một quyền. Một đạo Thần lực Lôi Điện xuyên thẳng qua thân thể Trương Vũ Đồng, cũng không tạo thành bao nhiêu thương tổn cho hắn. Nhưng mà lực lượng thể phách của Triệu Phong lại cực kỳ cường hãn, một quyền đã đánh bay Trương Vũ Đồng.

Trương Vũ Đồng, thất bại!

- Trời ạ! Không ngờ Triệu Phong lại có tu vi Chân Thần Lục giai!

- Hắn nhất định là trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai!

- Thiên tài a! Kỳ tài ngút trời!

Sau một khoảnh khắc tĩnh lặng, xung quanh nhất thời bộc phát ra thanh âm kinh thán đinh tai nhức óc. Trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai, chuyện tình trong truyền thuyết không thể nào chứng thực kia, hiện tại không ngờ lại được bọn chúng chứng kiến tận mắt.

Trương Vũ Đồng nằm dài trên mặt đất, thảm đạm cười lớn! Lần này, hắn hoàn toàn thua!

Trên không trung phong vân dũng động, mấy gã cường giả Cổ Thần chấn động, kích động cùng cực.

- Đem tất cả mọi chuyện của người này, nói cho ta biết!

Tứ Trưởng lão Linh Tộc kia trực tiếp nói với một vị Trưởng lão bên cạnh.

Sắc mặt mấy vị cường giả Cổ Thần xung quanh có chút không chịu nổi, khẽ gật đầu, sau đó không dám giấu diếm điều gì, nói ra tất cả mọi chuyện. Thần sắc Tứ Trưởng lão Linh Tộc dần dần trở nên thâm trầm. Đám cường giả Cổ Thần còn lại giống như ngồi trên bàn chông, cúi đầu xuống, thuần một bộ dáng nhận sai.

- Hừ! Sau này hắn sẽ là đệ nhất nhân của Linh Tộc! Ta sẽ đích thân tài bồi hắn!

Tứ Trưởng lão Linh Tộc hừ lạnh một tiếng. Mấy Trưởng lão Linh Tộc còn lại lập tức vâng vâng dạ dạ gật đầu.

Trên Khiêu chiến đài, trước mặt Triệu Phong phiêu phù từng phong từng thư khiêu chiến.

Dưới đài, sắc mặt không ít Đệ tử Hạch tâm đột nhiên thay đổi. Đáy lòng bọn chúng hối hận đến cực điểm, trước đây tại sao lại nghe theo kế hoạch của Trương Vũ Đồng, khởi xướng khiêu chiến với Triệu Phong làm gì? Hiện tại, bọn chúng đều không phải là đối thủ của Triệu Phong, lại không dám đắc tội Triệu Phong.

- Quên đi! Đều quá yếu!

Triệu Phong nhìn lướt qua đám thư khiêu chiến trước mặt, ý niệm khẽ nhúc nhích, một đạo lôi quang hiện lên đánh tất cả đám thư khiêu chiến thành cặn bã.

Thấy đám thư khiêu chiến kia đã bị hủy, trong lòng không ít người đều thở phào nhẹ nhõm. Nhưng mà câu nói kia của Triệu Phong lại như một thanh lợi kiếm, trực tiếp cắm vào tim của bọn chúng, thế nhưng bọn chúng lại đều không thể làm gì.

Phong ba khiêu chiến cuối cùng cũng kết thúc. Mà cái tên Triệu

Phong chắc chắn cũng sẽ dương danh Tử Linh Vực, thậm chí toàn bộ Thần vực Man Hoang!

Thời điểm mọi người cho rằng tất cả đều đã kết thúc, thì đột nhiên một đạo thanh âm vang dội chợt truyền ra:

- Triệu Phong, ta cảm thấy rất hứng thú với huyết mạch nhãn đồng của ngươi…

Chỉ thấy Hạ Hầu Vũ của Sinh Mệnh Thánh Địa chợt chậm rãi bước ra.

Chương 1259: Đối chiến Sinh Mệnh Chi Mâu

Trên không trung, sắc mặt mấy vị Cổ Thần nhất thời ngưng trọng. Mà ánh mắt vị Tứ Trưởng lão Linh Tộc kia lại nhìn chằm chằm trên người Hạ Hầu Vũ.

Vốn dĩ cuộc phong ba khiêu chiến này sắp sửa kết thúc, mà hắn cũng đang chuẩn bị đích thân thu Triệu Phong làm đồ đệ. Thế nhưng lúc này Hạ Hầu Vũ của Sinh Mệnh Thánh Địa chợt nhảy ra khiêu chiến.

Sinh Mệnh Thánh Địa chính là thế lực chúa tể của Tử Linh Vực. Mà Hạ Hầu Vũ lại càng là Đệ tử Hạch tâm của Sinh Mệnh Thánh Địa, thực lực Chân Thần Lục giai Đỉnh phong, thân mang Sinh Mệnh Chi Mâu, so với Trương Vũ Đồng không biết mạnh hơn bao nhiêu lần. Cho dù đã biết Triệu Phong có thể nhiều lần sáng tạo kỳ tích, nhưng đám Trưởng lão Cổ Thần Linh Tộc cũng đều không có có lòng tin với Triệu Phong.

Nhưng Hạ Hầu Vũ lại nói chỉ cảm thấy hứng thú với huyết mạch nhãn đồng của Triệu Phong, muốn so tài một chút, ngoài mặt cũng không biểu hiện ra ác ý gì, đám Trưởng lão Linh Tộc cũng không tiện cự tuyệt.

- Đệ tử Hạch tâm của Sinh Mệnh Thánh Địa, Hạ Hầu Vũ!

- Trời ạ! Hạ Hầu Vũ muốn đánh một trận với Triệu Phong sao?

Thần sắc đám đệ tử Linh Tộc xung quanh vô cùng kinh ngạc. Đối với

người của Sinh Mệnh Thánh Địa, trong lòng bọn họ đều có một loại sợ hãi bẩm sinh.

- Đã khiến cho Hạ Hầu Vũ của Sinh Mệnh Thánh Địa nổi lên chiến ý sao?

Trong đám người, thần sắc Nguyên Long hơi chút phức tạp. Lúc mới ban đầu nhìn thấy Triệu Phong, sâu trong đáy lòng hắn vẫn luôn coi thường Triệu Phong, cho rằng Triệu Phong chỉ là sinh linh hạ đẳng của Không gian Vực ngoại, càng không có huyết mạch Thái Cổ, so với bất kỳ người nào chung quanh hắn đều kém hơn rất nhiều.

Thế nhưng Triệu Phong bỗng nhiên trở nên nổi tiếng, dẫm nát rất nhiều đệ tử Linh Tộc dưới chân, sau đó thể hiện ra thực lực Chân Thần Lục giai, trở thành đệ tử có thiên phú và tiềm lực lớn nhất Linh Tộc. Mà hiện tại, ngay cả Hạ Hầu Vũ, Chân Thần Lục giai Đỉnh phong của Sinh Mệnh Thánh Địa cũng nhịn không được khởi xướng khiêu chiến với Triệu Phong!

- Sinh Mệnh Chi Mâu?

Triệu Phong thoáng đánh giá Hạ Hầu Vũ.

Hàn Ngưng Nhi đồng dạng cũng là kẻ có được Sinh Mệnh Chi Mâu, nhưng mà mức độ huyết mạch thức tỉnh so sánh với Hạ Hầu Vũ này, căn bản là chênh lệch một trời một vực. Khác với Hàn Ngưng Nhi, Sinh Mệnh Chi Mâu của Hạ Hầu Vũ là vận dụng trong chiến đấu.

Triệu Phong cũng vô cùng tò mò, năng lực của Sinh Mệnh Chi Mâu sẽ mang đến cho Hạ Hầu Vũ sức chiến đấu như thế nào?

- Cũng được! Những người vừa rồi vẫn chưa đủ để khiến cho ta sử dụng năng lực huyết mạch nhãn đồng!

Thần sắc của Triệu Phong trở nên nghiêm túc.

- Cái gì? Huyết mạch nhãn đồng của tiểu tử kia…

Trong lòng không ít đệ tử Linh Tộc dưới đài vô cùng chấn động. Hóa ra từ đầu đến giờ, Triệu Phong vẫn chưa sử dụng tới huyết mạch nhãn đồng cường đại nhất của hắn.

- Điều đó là không có khả năng!

Những Đệ tử Hạch tâm bị Triệu Phong đánh bại, liều mạng lắc đầu, không muốn thừa nhận điểm này. Thần sắc Trương Vũ Đồng lại càng u ám, nội tâm phẫn nộ không cam lòng.

Trên bầu trời, đám Cổ Thần Linh Tộc nhất thời cũng lộ ra ánh mắt thâm ý, trở nên mười phần mong đợi trận chiến này.

- Tốt!

Thần sắc Hạ Hầu Vũ vô cùng phấn chấn. Triệu Phong tự tin như vậy đối với huyết mạch nhãn đồng của chính mình, điều này chứng minh năng lực của nó rất không tầm thường, cái này chính hợp với tâm ý của hắn.

Oanh!

Trên thân thể Hạ Hầu Vũ đột nhiên dâng lên một cỗ lực lượng nặng như sơn nhạc. Thân thể hắn nhất thời cất cao vài phần, bề mặt làn da chậm rãi nổi lên một tầng hoa văn nham thạch màu đen. Một cỗ áp lực thể phách nặng như thái sơn đột nhiên hàng lâm trên Khiêu chiến đài.

Cho dù là Triệu Phong, dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, toàn thân cũng phải chấn động mạnh, cảm giác được một cỗ áp lực đáng sợ.

Nhưng mà, cái này còn chưa kết thúc…

Ông!

Trong cặp mắt bích lục của Hạ Hầu Vũ nhất thời lấp lánh quang trạch tinh lục, một cỗ lực lượng sinh mệnh bàng bạc nhảy vào trong thể phách của hắn. Dưới cỗ sinh mệnh lực cường đại này xúc tiến, lực lượng thể phách của Hạ Hầu Vũ lại càng cường đại hơn, giống như một ngọn núi cương thiết đứng sừng sững giữa thiên địa.

Bỗng nhiên, ngọn núi cương thiết này chợt động.

Rầm rầm!

Toàn thân Hạ Hầu Vũ giống như một đạo quang mang đen như mực, trong nháy mắt đã phóng đến bên cạnh Triệu Phong.

- Tốc độ thật nhanh!

Tâm thần Triệu Phong cả kinh. Thiên tài Thánh địa quả nhiên không thể coi thường!

Vù vù vù!

Triệu Phong lập tức vận chuyển Thánh Lôi Thể, đồng thời phóng xuất ra Ngũ Hành Lôi Kiếp Vực. Dưới tác dụng của Ngũ Hành Lôi Kiếp Vực, các phương diện của Hạ Hầu Vũ đều gặp phải áp chế nhất định.

Oanh phanh!

Hai người va chạm mạnh với nhau, truyền ra một trận bạo khởi kinh thiên.

- Lực đạo thật khủng khiếp!

Đám người bốn phía cảm thụ được lực đạo trấn áp thiên địa đáng sợ kia trên Khiêu chiến đài, nội tâm chấn động đến cực điểm. Khó có thể tưởng tượng, Triệu Phong đang chính diện chống lại Hạ Hầu Vũ, rốt cuộc phải thừa nhận lực lượng cường đại cỡ nào?

Triệu Phong lùi liên tục về phía sau ba bước, lưu lại ba đạo lõm xuống trên bề mặt Khiêu chiến đài. Xương cốt trong thân thể hắn truyền đến một trận đau nhức, hai cánh tay tức thì bị một quyền của Hạ Hầu Vũ đánh cho gãy xương.

Triệu Phong lập tức vận chuyển lực lượng Mộc Chi Áo Nghĩa, phối hợp thể chất bất diệt, tiến hành trị liệu khôi phục.

- Không nghĩ tới bên ngoài Thánh địa vẫn còn có người có thể tiếp ta một quyền!

Trong mắt Hạ Hầu Vũ dạt dào chiến ý. Hắn thân là Đệ tử Hạch tâm của Sinh Mệnh Thánh Địa, tự nhiên là tu luyện công pháp luyện thể đứng đầu nhất. Cộng thêm các loại dược liệu trân quý, còn có Sinh Mệnh Chi Mâu trợ giúp, thành tựu của hắn trên phương diện luyện thể tuyệt đối không tầm thường.

- Kế tiếp, đến phiên ta!

Trong Tả Mâu Triệu Phong hiện lên đạo ngân trạch mộng huyễn. Nhất thời, thần sắc Triệu Phong tỉnh táo lại. Tả Mâu của hắn chỉ mới

ngưng tụ trên người Hạ Hầu Vũ, liền có thể phân tích ra rất nhiều tin tức. Nhưng mà, Tả Mâu của hắn cũng không phải dùng để phân tích!

- Huyễn Cấm Mê Vực!

Trong Tả Mâu Triệu Phong bộc phát ra ý chí đồng lực kinh người, đồng thời từ từ diễn biến thành một tòa cung điện mê huyễn.

Ở phương xa, ánh mắt bích lục của Hạ Hầu Vũ chợt xuất hiện một tia mê mang. Nhưng mà tại phần hông của hắn, sợi đai lưng thủy tinh như phỉ thúy kia nhất thời lan tràn ra một trận quang trạch thâm lục sắc, tiến nhập vào trong linh hồn của Hạ Hầu Vũ.

Hưu!

Một đạo lôi quang hiện lên, Triệu Phong tiếp cận Hạ Hầu Vũ, trong ngón trỏ tay phải của hắn tản mát ra một cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ rung động thiên địa.

- Xuyên Thiên Chỉ!

Triệu Phong chỉ một cái, trực tiếp điểm lên trước ngực Hạ Hầu Vũ.

- Linh hồn đồng thuật thật mạnh! Cho dù ta có mang trên người Thần khí phòng ngự linh hồn, cũng vẫn bị huyễn thuật của hắn ảnh hưởng!

Ngay vào lúc này, hai mắt Hạ Hầu Vũ đã khôi phục lại thanh minh. Hắn lập tức ba động Thần lực, tiến hành tập trung phòng ngự ở địa phương Triệu Phong công kích.

Hưu phốc!

Đạo chỉ lực của Triệu Phong dung hợp lực lượng Thần huyết, ngưng

tụ lại một chút, trực tiếp xuyên thủng thể phách cứng rắn của Hạ Hầu Vũ.

- Gây tổn thương cho Hạ Hầu Vũ rồi! Không ngờ công kích của Triệu Phong lại có thể phá vỡ phòng ngự của Hạ Hầu Vũ!

Vô số đệ tử Linh Tộc phía dưới nhất thời kinh hô một trận.

Nhưng mà, sau khi Triệu Phong thực hiện được một kích, liền cấp tốc lui về phía sau, ánh mắt lãnh tĩnh, quan sát Hạ Hầu Vũ.

- Ngươi rất mạnh! Không ngờ lại có thể gây tổn thương cho ta!

Hạ Hầu Vũ không thèm để ý chút nào thương thế trên người, cười ha ha một tiếng. Chỉ thấy vết thương trên thân thể hắn, trong nháy mắt đã khôi phục hoàn toàn. Cho dù một chỉ kia của Triệu Phong có ẩn chứa lực lượng Lôi kiếp cùng lực lượng Thần huyết, nhưng cũng không có bao nhiêu tác dụng cả.

Thế nhưng thần sắc Hạ Hầu Vũ nhìn về phía Triệu Phong cũng trở nên vô cùng nghiêm túc. Bởi vì một cái đồng thuật vừa rồi của Triệu Phong đã nói cho hắn biết, đối phương am hiểu công kích linh hồn!

Nếu như nói Hạ Hầu Vũ có chỗ thiếu hụt gì, thì đó chính là phương diện linh hồn!

- Tính mạng thể phách của hắn hòa làm một thể với Sinh Mệnh Chi Mâu, sinh cơ cuồn cuộn không dứt, thân thể cứng như bàn thạch, so với ta tưởng tượng càng mạnh hơn!

Tả Mâu Triệu Phong quan sát tất cả ở trong mắt.

- Ăn một quyền nữa của ta!

Hạ Hầu Vũ vận chuyển Sinh Mệnh Chi Mâu, trực tiếp đánh thẳng về phía Triệu Phong. Một quyền này còn chưa hàng lâm, Triệu Phong đã cảm thụ được lực trùng kích khủng bố, hầu như muốn đem hắn đè bẹp xuống luôn.

Nhưng ngay tại lúc này, xung quanh thân thể Triệu Phong, Sinh Mệnh Áo Nghĩa đột nhiên ba động, từng sợi từng sợi dây mây lục sắc cứng cỏi quấn lấy thân thể hắn.

- Dùng Sinh Mệnh Chi Mâu phát động đồng thuật ràng buộc!

Tâm thần Triệu Phong chấn động. Quả nhiên không thể coi thường thiên tài Thánh địa a.

Mắt thấy Triệu Phong đã không thể nào thoát thân, sắp bị Hạ Hầu Vũ nghiền ép, thì…

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Tả Mâu Triệu Phong nhất thời lấp lánh vô số đạo lôi quang bạch tinh, một cỗ linh hồn Hủy Diệt Áo Nghĩa, mang theo linh hồn ba động cường đại mạnh mẽ khởi động.

Trải qua một phát đồng thuật vừa rồi, Triệu Phong liền cảm giác được, hiện tại hắn thi triển huyết mạch đồng thuật gần như là hạ bút thành văn, hơn nữa hiệu quả công kích cũng tăng cường mạnh mẽ rất nhiều.

Oanh phốc!

Một đoàn lạc ấn Lôi kiếp vặn vẹo giống như hỏa diễm thiêu đốt vậy, mang theo khí tức linh hồn kinh khủng không gì sánh được, trực tiếp

đánh lên vị trí phần đầu Hạ Hầu Vũ.

- A!

Thân hình Hạ Hầu Vũ nhất thời dừng lại, kêu la thảm thiết. Cho dù hắn đã có đề phòng, trên người còn mang theo Bí bảo phòng ngự linh hồn, nhưng vẫn như cũ không chịu nổi Lôi Kiếp Đồng Diễm của Triệu Phong.

Sau khi thực hiện được một kích, Triệu Phong lập tức tránh thoát, một lần nữa vận chuyển Tả Mâu. Từng cỗ từng cỗ lực lượng linh hồn tuyệt cường liên tục trùng kích lên linh hồn của Hạ Hầu Vũ. Hiện tại hắn phát động một vài đồng thuật nhỏ, đơn giản là thuấn phát, không cần trải qua tích súc lực lượng nữa.

Rắc rắc!

Đai lưng phỉ thúy bên hông Hạ Hầu Vũ không chịu nổi công kích linh hồn cuồn cuộn không ngừng của Triệu Phong, đã xuất hiện vài tia vết rách.

- Đây mới là thực lực chân chính của hắn sao?

Một vài đệ tử dưới đài nhất thời ngẩn ngơ tại chỗ. Hạ Hầu Vũ tu vi cao thâm, có được Sinh Mệnh Chi Mâu, còn có Thần khí phòng ngự linh hồn, nhưng dưới linh hồn đồng thuật của Triệu Phong lại là bộ dáng thảm đạm như thế này. Như vậy người bình thường ở trong tay Triệu Phong có thể chống nổi mấy giây?

Ong ong!

Sinh Mệnh Chi Mâu của Hạ Hầu Vũ bắt đầu điên cuồng vận chuyển. Sinh mệnh lực cường đại kia có thể duy trì tình trạng của hắn ở điều

kiện tốt nhất, có một vài hiệu quả nhất định đối với chống lại linh hồn đồng thuật.

Đồng thời, liên tục bị Triệu Phong dùng linh hồn đồng thuật công kích, Hạ Hầu Vũ cũng dần dần có được sức chống cự nhất định.

Bá!

Thân hình Hạ Hầu Vũ bỗng nhiên biến mất tại chỗ. Sau một khắc, Hạ Hầu Vũ trực tiếp xuất hiện ngay trước người Triệu Phong. Sinh Mệnh Chi Mâu của hắn điên cuồng vận chuyển. Sinh mệnh lực cường đại kia giống như một cỗ Sinh Mệnh Hỏa, ở trong cơ thể hắn điên cuồng thiêu đốt.

- Thiên Toái!

Trong thủ chưởng Hạ Hầu Vũ dần dần tụ tập một đoàn quang huy mặc lục sắc, phát ra lực lượng kinh khủng khiến lòng người run sợ.

- Chiêu thức thật cường đại!

Triệu Phong cảm giác được một cỗ nguy cơ, nếu như bị một chiêu này đánh trúng, hắn không chết cũng phải trọng thương. Xem ra, Hạ Hầu Vũ dự định dùng chiêu này để định thắng bại!

- Thần Mâu Phân Giải!

Ánh mắt Triệu Phong nhìn chằm chằm trên người Hạ Hầu Vũ, một cỗ ngân trạch mộng huyễn đột nhiên bắn thẳng ra.

Chỉ thấy lực lượng sinh cơ bốn phía xung quanh Hạ Hầu Vũ cấp tốc biến mất. Sau đó, sinh cơ bàng bạc trong cơ thể hắn cũng bắt đầu biến mất. Mà tuyệt chiêu hắn vừa mới tụ tập được, uy năng cũng từ

từ giảm xuống.

- Cái này… là loại đồng thuật gì vậy?

Hạ Hầu Vũ hoảng sợ tắt tiếng. Hắn bỗng nhiên phát giác sinh cơ trong cơ thể mình đang cấp tốc biến mất. Mà lực lượng sinh mệnh trong Sinh Mệnh Chi Mâu của hắn tuôn ra, không ngờ lại không theo kịp tốc độ biến mất. Nói cách khác, giờ phút này Sinh Mệnh Chi Mâu của hắn đã mất đi tất cả tác dụng. Tuyệt chiêu mà hắn ngưng tụ ra cũng vĩnh viễn không thể nào tụ tập ra lực lượng mạnh nhất được!

- Ha ha…

Triệu Phong mỉm cười. Lúc này tốc độ hắn phân giải quả thật đã nhanh đến không thể tin nổi. Nếu như Hạ Hầu Vũ không có Sinh Mệnh Chi Mâu, tất cả sinh cơ trong cơ thể hắn đã sớm bị Triệu Phong phân giải hoàn tất rồi.

Bỗng nhiên, Triệu Phong chợt đình chỉ Thần Mâu Phân Giải.

- Thần Mâu Phục Chế!

Tả Mâu Triệu Phong phóng ra một đạo quang vụ mộng huyễn, bao phủ ở trên người mình. Chỉ thấy, lực lượng sinh mệnh dâng trào vô biên kia, lúc này toàn bộ xuất hiện ở trong cơ thể Triệu Phong. Giờ phút này, Triệu Phong cảm giác lực lượng thể phách của mình chí ít đã tăng lên gấp ba lần so với trước đây!

Hưu!

Vận chuyển Không Gian Áo Nghĩa cùng Lôi Chi Áo Nghĩa, trong nháy mắt Triệu Phong đã xuất hiện bên cạnh Hạ Hầu Vũ. Hắn đem tất cả lực lượng sinh mệnh vừa rồi đã phỏng chế, toàn bộ ngưng tụ

bên trong Thần lực Ngũ Hành Lôi Kiếp.

Ùng ùng!

Một quyền này còn chưa đánh ra, không gian thiên địa đã xuất hiện từng đầu từng đầu Lôi Long dữ tợn rít gào.

- Điều này sao có thể? Lực lượng sinh mệnh trên người ngươi…

Hạ Hầu Vũ không thể nào tin nổi một màn vừa này.

Oanh phanh!

Triệu Phong đánh ra một quyền, một đầu Lôi Long ngũ sắc tráng kiện vô cùng đánh mạnh lên người Hạ Hầu Vũ.

Rắc rắc! Thình thịch!

Phòng ngự trên người Hạ Hầu Vũ bị Triệu Phong đánh nát bấy. Mà thân thể Hạ Hầu Vũ thì bị ném ra xa vài dặm, đập nát bấy một tòa cung điện phía sau.

Chương 1260: Bán Bộ Thần Chủ

Rắc rắc! Thình thịch!

Phòng ngự trên người Hạ Hầu Vũ bị Triệu Phong đánh nát bấy. Mà thân thể Hạ Hầu Vũ thì bị ném ra xa vài dặm, đập nát bấy một tòa cung điện phía sau.

Có thể một quyền đánh bay Hạ Hầu Vũ, uy năng một quyền kia của Triệu Phong chí ít tiếp cận Cổ Thần!

- Cái này… Kẻ này quá kinh khủng!

Không ít Đệ tử Hạch tâm nuốt nước miếng một cái, trong lòng một trận kinh hãi. Nếu như một quyền kia đánh lên trên người bọn họ, tuyệt đối là hữu tử vô sinh!

- Ngay cả Hạ Hầu Vũ cũng thất bại!

Thần sắc Trương Vũ Đồng càng thêm ảm đạm. Đám đệ tử còn lại thì càng khó có thể che giấu sự hưng phấn trong lòng, thốt lên kinh thán. Dù sao Triệu Phong cũng coi như người của Linh Tộc, mà hắn đánh bại thiên tài của Sinh Mệnh Thánh Địa, đây chính là đang mang tới thể diện cho Linh Tộc!

- Vũ Phi, hắn thật là cường đại a! Một quyền đánh bay Hạ Hầu Vũ…

Khổng Điệp hưng phấn thét chói tai một trận, khiến cho Triệu Vũ Phi ở một bên bất đắc dĩ phì cười một tiếng.

Trên Khiêu chiến đài, trong lòng Triệu Phong cũng hơi có chút vui vẻ. Sau khi Tả Mâu lột xác, đây coi như là lần đầu tiên hắn thi triển đồng thuật trong chiến đấu. Hắn phát giác năng lực của Tả Mâu đạt được đề thăng trước giờ chưa từng có. Tất cả đồng thuật trước kia thả ra bắt đầu dễ dàng như thường, mà tiêu hao lại giảm xuống thật lớn. Ngay cả Thần Mâu Phân Giải cùng Thần Mâu Phục Chế, cũng là tùy tùy tiện tiện liền có thể thả ra. Hơn nữa công hiệu quả thật là không thể tưởng tượng nổi.

Ví dụ như Thần Mâu Phân Giải vừa rồi, không cần trải qua phân tích, đã trực tiếp có thể phân giải! Cuối cùng đã phá giải tuyệt chiêu Thiên Toái của Hạ Hầu Vũ, khiến cho hắn không thể nào phát huy ra uy năng chân chính của một chiêu này.

Mà Thần Mâu Phục Chế, Triệu Phong lại càng vận dụng linh hoạt hơn. Trước đây hắn nhiều lắm chỉ có thể phục chế chiêu thức công kích của đối thủ, hiện tại cơ hồ có thể tùy thời tùy chỗ phục chế bất cứ vật phẩm gì. Tựa như vừa rồi, Triệu Phong trực tiếp phục chế lực lượng sinh mệnh Hạ Hầu Vũ thả ra, đem nó thu nạp cho mình sử dụng.

- Quả nhiên không khiến ta thất vọng!

Triệu Phong mỉm cười.

Lần này Thần Mâu lột xác, đã có biến hóa nghiêng trời lệch đất, về phần có còn những năng lực khác nữa hay không, tạm thời Triệu Phong chưa có thời gian đào móc ra.

Sưu! Sưu!

Hai gã đệ tử của Sinh Mệnh Thánh Địa phóng tới bên cạnh Hạ Hầu

Vũ.

- Hạ Hầu sư huynh!

Sắc mặt hai gã đệ tử có chút hoảng hốt, ngữ khí run rẩy.

- Không có việc gì!

Hạ Hầu Vũ trực tiếp đứng lên, vận chuyển Sinh Mệnh Chi Mâu, trong nháy mắt đã chữa trị hoàn hảo thương thế trên người mình.

- Huyết mạch nhãn đồng của hắn… gần như đã đạt tới cấp bậc Chuẩn Thần Mâu!

Hạ Hầu Vũ nhẹ giọng nói, thanh âm có chút kinh hãi.

Nếu chỉ là nhãn mâu bình thường, làm sao có thể khiến cho Sinh Mệnh Chi Mâu của hắn không có đất dụng võ chút nào? Hơn nữa Triệu Phong đúng là vận dụng huyết mạch nhãn đồng mới có thể đánh bại hắn.

- Không có khả năng! Hạ Hầu sư huynh, điều này sao có thể?

Một gã đệ tử Sinh Mệnh Thánh Địa lập tức phủ định.

Thần vực Man Hoang có Bát Đại Thần Mâu, phía dưới Bát Đại Thần Mâu chính là huyết mạch hậu duệ. Hậu duệ huyết mạch của Bát Đại Thần Mâu cũng có cực hạn trưởng thành. Cực hạn này chính là Chuẩn Thần Mâu!

Chuẩn Thần Mâu nếu như tiến thêm một bước, đó chính là Thần Mâu! Nhưng mà muốn trở thành Thần Mâu, nhất định phải đánh chết kẻ có được Thần Mâu, cho nên nói cực hạn của hậu duệ huyết mạch

Bát Đại Thần Mâu, chính là Chuẩn Thần Mâu!

- Tiểu tử này không phải là hậu duệ của Bát Đại Thần Mâu, nhãn đồng của hắn làm sao có thể đạt tới cấp bậc Chuẩn Thần Mâu?

Hai gã đệ tử Sinh Mệnh Thánh Địa thủy chung không thể nào tin nổi.

- Nhãn đồng của hắn không chỉ đạt tới cấp bậc Chuẩn Thần Mâu, thậm chí ta còn có cảm giác, trong nhãn đồng của hắn có một tia khí tức Thần Mâu nữa…

Hạ Hầu Vũ thấp giọng nói. Những lời này chỉ có hai gã đệ tử Sinh Mệnh Thánh Địa kia là nghe được.

- Không có khả năng!

Hai người hoảng sợ thốt lên.

- Chúng ta đi!

Hạ Hầu Vũ khẽ nói, sau đó mang theo hai người còn lại trực tiếp rời đi.

o0o

Trên bầu trời, sắc mặt mấy vị Cổ Thần Linh Tộc đã cực kỳ đặc sắc.

- Cấp bậc Chuẩn Thần Mâu sao?

Ánh mắt Tứ Trưởng lão Linh Tộc lộ ra thần sắc suy nghĩ sâu xa.

Bản thân hắn cũng từng nghe nói qua sự phân chia cấp bậc này. Bất quá có thể đạt tới cấp bậc này, chí ít cũng phải là hậu duệ Bát Đại

Thần Mâu mới đúng! Hắn không phải là hậu duệ của Thần Mâu, căn bản không biết rõ ràng những thứ này, cho nên cũng nghĩ không ra nguyên cớ.

- Có lẽ hắn có thể chứng đạo Thần vị Lục giai, có một bộ phận nguyên nhân là bởi vì nhãn đồng cấp bậc Chuẩn Thần Mâu này!

Tứ Trưởng lão thầm suy đoán.

Bất luận thế nào, Triệu Phong có thể trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai, chính là đại biểu cho ngày sau hắn có xác suất cực lớn vấn đỉnh cảnh giới Thần Chủ bên trên Chân Thần Cửu giai. Thiên tài như vậy, phải ở lại Linh Tộc, đạt được toàn lực tài bồi!

Ngay thời điểm Tứ Trưởng lão chuẩn bị hiện thân, hắn bỗng nhiên cảm thụ được một cỗ khí tức khiến cho hắn cũng phải cảm giác có chút đè nén. Đám Cổ Thần Linh Tộc còn lại cũng phát hiện ra cái gì, ánh mắt không khỏi nhìn về phía phương xa.

Chỉ thấy một vị lão giả mái tóc tinh bạch dài chấm đất đang chậm rãi đi tới. Những nơi hắn đi qua, thiên địa một mảnh tĩnh mịch, chỉ có vô số hư mang tinh bạch lấp lánh liên tục. Ngay cả thiên địa đều thể hiện ra một loại cảm giác không chân thật.

- Chuyện gì xảy ra?

Đám đệ tử Linh Tộc phía dưới bỗng nhiên phát hiện phía chân trời xa xa xuất hiện một cỗ năng lượng ba động đáng sợ. Theo cỗ khí tức uy thế kia tiếp cận, bọn chúng cảm giác tất cả lực lượng của mình toàn bộ đều bị cấm cố, không thể nào vận chuyển được chút nào. Giờ phút này, tất cả bọn chúng tựa như đã biến thành người thường vậy!

Tả Mâu Triệu Phong lập tức quét về phía phương xa, nhìn chằm

chằm trên người vị lão giả kia. Thời điểm khi hắn nhìn thấy vị lão giả này, Thần lực toàn thân hắn chợt bắt đầu run sợ, phương diện linh hồn cũng áp lực một trận, dường như muốn thần phục vị lão giả này vậy.

- Thật đáng sợ! Người này là ai?

Trong lòng Triệu Phong vô cùng chấn động.

Sưu sưu!

Lão giả mái tóc dài tinh bạch chấm đất còn chưa có hàng lâm, trên thiên không đã có mấy gã Cổ Thần Linh Tộc xuất hiện, ngênh đón.

- Tam Trưởng lão!

- Không nghĩ tới Tam Trưởng lão cũng đã xuất quan!

Thời điểm tất cả các Cổ Thần Linh Tộc, kể cả gã Tứ Trưởng lão, đều nhìn về phía vị Tam Trưởng lão này, trên mặt cũng đều lộ ra vẻ cung kính.

Cấp bậc của Tam Trưởng lão tuy rằng chỉ cao hơn Tứ Trưởng lão một cấp, nhưng mà thực lực của hắn đã đạt tới Bán Bộ Thần Chủ, là nhân vật có hy vọng trở thành Thần Chủ!

- Cung nghênh Tam Trưởng lão!

Nghe được thanh âm của đám cao tầng Cổ Thần Linh Tộc, tất cả đệ tử phía dưới nhất thời minh bạch thân phận của vị lão giả này. Bọn chúng căn bản không dám nghĩ tới, chính mình có một ngày có thể nhìn thấy nhân vật khủng bố như vậy.

Mà không ít Đệ tử Hạch tâm Linh Tộc từng nghe nói qua về chuyện tình của Tam Trưởng lão, cho nên sau khi biết được thân phận của người này, lại càng cực kỳ cung kính.

- Không nghĩ tới ngay cả Tam Trưởng lão cũng tới!

Trong lòng bộ phận Đệ tử Hạch tâm Linh Tộc nhất thời lo lắng. Bọn họ cũng đều biết, lần này Tam Trưởng lão xuất hiện nhất định là vì Triệu Phong, cho nên bọn chúng mới lo lắng!

- Ta đã biết tất cả mọi chuyện ở nơi này!

Tam Trưởng lão chậm rãi mở miệng, thanh âm cực kỳ bình thản kia truyền đi khắp toàn bộ Linh Tộc, thâm nhập tâm linh tất cả mọi người. Thần thông như thế, khiến cho tất cả mọi người trong Linh Tộc nghe được câu này đều phát ra cảm giác triều bái từ nội tâm.

Lúc này Tứ Trưởng lão cũng không nói gì. Nếu như Tam Trưởng lão cũng đã đi ra, như vậy hết thảy đều phải nghe theo phân phó của hắn.

Bên ngoài Linh Tộc, Dạ Long Cổ Thần đang ẩn nấp bên trong không gian, trực tiếp bị áp bách chui ra, phun ra một ngụm tiên huyết.

- Bán Bộ Thần Chủ!

Dạ Long Cổ Thần đè nén khí huyết sôi trào, trực tiếp Thuấn di bỏ chạy.

Trên dưới Linh Tộc hoàn toàn tĩnh lặng không một tiếng động, tất cả không gian phảng phất như đã rơi vào ngưng kết. Chỉ có bốn phía xung quanh Tam Trưởng lão kia, thiên địa liên tục lấp lánh một trận bạch quang hư thực.

- Ngươi chính là Triệu Phong?

Ánh mắt Tam Trưởng lão Linh Tộc kia bỗng nhiên hạ xuống trên người Triệu Phong.

- Phải!

Ánh mắt Triệu Phong nhìn thẳng lại đối phương. Một khắc này, hắn chợt cảm giác toàn bộ phiến thiên địa này như muốn sập xuống vậy. Một cỗ áp lực không gì sánh kịp trùng kích thẳng về phía hắn.

Thậm chí ánh mắt Tam Trưởng lão cũng giống như Tả Đồng của hắn vậy, có thể xem thấu tất cả bí mật trong cơ thể Triệu Phong.

Phanh phanh! Phanh phanh!

Tả Mâu Triệu Phong chợt truyền ra một trận ấm áp. Một cỗ quang vụ mộng huyễn từ trong Không gian Thần Mâu tràn ngập ra, tiến nhập linh hồn của Triệu Phong. Lúc này, Triệu Phong cảm giác mình bị khí tức áp bách, trong nháy mắt đã biến mất hơn phân nửa. Mà loại cảm giác toàn thân bị nhìn thấu kia, cũng hoàn toàn biến mất.

Trên bầu trời, cặp mày Tam Trưởng lão Linh Tộc khẽ nhướng lên.

- Ngươi có bằng lòng làm đồ đệ của ta không?

Trên mặt Tam Trưởng lão lộ ra nụ cười nhàn nhạt. Tứ Trưởng lão khẽ cau mày, trong lòng có chút không vui, nhưng lại không dám nói lời nào.

- Lại là thu đồ đệ!

- Tam Trưởng lão Linh Tộc, Bán Bộ Thần Chủ đích thân thu đồ đệ!

Nội tâm tất cả đệ tử Linh Tộc nhất thời sôi trào một trận.

Trước đây, Triệu Phong đã cự tuyệt lời mời thu đồ đệ của Trưởng lão Cổ Thần Linh Tộc bình thường. Mà hiện tại Tam Trưởng lão Bán Bộ Thần Chủ của Linh Tộc đã đích thân mở miệng, muốn thu hắn làm đồ đệ!

Không ít Đệ tử Hạch tâm bỗng nhiên có chút sợ hãi Triệu Phong. Nếu như Triệu Phong trở thành đồ đệ của Bán Bộ Thần Chủ, ngày sau hắn nhất định chính là tiểu tổ tông của Linh Tộc, dưới một người, trên vạn người! Cho dù là đệ tử có huyết mạch Linh Tộc cũng không dám có bất kỳ bất kính gì đối với hắn.

Nghe được câu này, trong lòng Triệu Phong dâng lên một tia gợn sóng. Nhưng hắn rất nhanh đã yên tĩnh trở lại.

- Trước đây, lúc ta còn là một đệ tử Ngoại tộc bình thường, chính là đối tượng cho rất nhiều đệ tử Ngoại tộc, Nội tộc, Hạch tâm nhục nhã! Thậm chí ngay cả Trưởng lão Linh Tộc cũng muốn ép bức ta…

Triệu Phong chậm rãi nói.

Lời này vừa nói ra, nội tâm tất cả mọi người trên dưới Linh Tộc nhất thời vô cùng kinh ngạc, mỗi người cũng đều trừng mắt há miệng.

- Tiểu tử kia xảy ra chuyện gì vậy?

Không ít Đệ tử Hạch tâm kinh ngạc thốt lên.

- Tiểu tử này muốn làm gì?

Sắc mặt Cổ Thần hắc bào kia cả kinh, trong lòng có chút lo lắng. Ánh mắt Tam Trưởng lão Linh Tộc cũng hơi lóe lên, tỉ mỉ nhìn chằm chằm Triệu Phong.

- Hiện tại, Tam Trưởng lão lại muốn thu ta làm đồ đệ! Sự tương phản giữa trước và sau thật sự quá lớn, khiến cho ta cảm giác có chút không chân thật! Xin để cho ta bình tĩnh mấy ngày, suy ngẫm một chút!

Sắc mặt Triệu Phong bình thản, nói.

Trước đây Linh Tộc đối với hắn như vậy, gần như tất cả mọi người đều đứng ở phương diện đối lập với hắn, muốn đuổi hắn ra khỏi Linh Tộc, muốn gia hại hắn. Hiện tại chính mình thể hiện ra thiên phú kinh người trước giờ chưa từng có, bọn chúng mới nghĩ tới mời chào mình, muốn mình hiệu lực cho Linh Tộc. Cái này không khỏi quá tiện nghi rồi!

Mặt khác, chính mình trực tiếp trùng kích đến cảnh giới Cổ Thần, như vậy cảnh giới Thần Chủ bên trên Chân Thần Cửu giai kia, đối với mình mà nói, căn bản không có bất cứ độ khó gì.

Nếu như đem chuyện này tiết lộ ra bên ngoài, không biết có bao nhiêu Thần Vực Thánh Địa đánh nhau sứt đầu mẻ trán cũng muốn thu lưu hắn. Mà lúc này Linh Tộc chỉ mới phái ra một gã Bán Bộ Thần Chủ mà thôi! Nói thật lòng, Triệu Phong vẫn cảm thấy người này không xứng làm sư tôn của chính mình!

Lời này của Triệu Phong vừa nói ra, tất cả các đệ tử của Linh Tộc kể cả các Trưởng lão Cổ Thần đều giống như hóa đá vậy, cứng ngắc tại chỗ.

Tuy rằng Triệu Phong nói là muốn suy nghĩ mấy ngày, nhưng mà tất

cả mọi người đều biết rõ, Triệu Phong đã cự tuyệt! Cự tuyệt trở thành đồ đệ của Bán Bộ Thần Chủ!

Giờ phút này, không biết có bao nhiêu người muốn nhảy dựng lên chửi chết Triệu Phong. Không ngờ lại cự tuyệt hảo ý của Bán Bộ Thần Chủ, không biết trong đầu hắn đang nghĩ cái gì?

- Vậy, ngươi muốn suy nghĩ bao lâu?

Ánh mắt Tam Trưởng lão ngưng đọng, đột nhiên hỏi.

Trên bầu trời, vô số hư mang bạch tinh điên cuồng cuồn cuộn. Cỗ khí tức to lớn phong bế thiên địa kia giống như biển gầm vậy, mạnh mẽ áp bách xuống dưới.

Tất cả đệ tử Linh Tộc phía dưới nhất thời cảm giác được một cỗ lực lượng áp bách khó có thể ngỗ nghịch, xương cốt thân thể phảng phất như sắp sửa bị nghiền nát vậy. Linh hồn ý thức của bọn họ gặp phải từng cỗ từng cỗ khủng bố trùng kích, đã sắp sửa không chịu nổi nữa.

Chương 1261: Danh chấn Tử Linh Vực

Tất cả đệ tử Linh Tộc nhất thời cảm giác được một cỗ lực lượng khó có thể làm trái, thân thể xương cốt phảng phất đều sắp sửa bị nghiền nát, linh hồn ý thức của bọn chúng thừa nhận từng cỗ từng cỗ trùng kích khủng bố, đã sắp sửa chịu không nổi!

Mà áp lực Triệu Phong đang bị, không hề thấp hơn những người khác chút nào. Nếu không phải thể phách của hắn cường hãn, linh hồn ngưng thực, hơn nữa có sự bảo hộ của Thần Mâu, chỉ sợ hiện tại hắn đã thần phục vị Bán Bộ Thần Chủ trước mặt rồi.

- Không sai! Ta cần suy nghĩ vài ngày!

Trong kẽ răng Triệu Phong gian nan rít ra một câu.

Lời này vừa nói ra, trái tim tất cả mọi người ở đây đều băng lãnh một trận. Trong lòng tất cả đệ tử ở đây đều mang Triệu Phong ra mắng vô số lần.

Trên bầu trời, mấy vị Trưởng lão Cổ Thần cũng đã ứa ra mồ hôi lạnh. Triệu Phong chính diện cự tuyệt Bán Bộ Thần Chủ, thậm chí dưới sự áp bách của Bán Bộ Thần Chủ, vẫn như cũ cự tuyệt. Điều này cho dù là Trưởng lão Cổ Thần bọn chúng cũng không dám làm như thế.

Ngay vào lúc này, cỗ khí tức áp bức trong thiên địa kia nhất thời bị quét đi sạch sẽ.

- Cho ngươi thời gian ba ngày, sau đó ta sẽ bế quan tu luyện!

Tam Trưởng lão lưu lại một câu nói, sau đó thân ảnh liền biến mất.

Hắn biết rõ, Triệu Phong kỳ thật đã cự tuyệt hắn. Nhưng hắn sẽ không bởi vậy mà làm gì Triệu Phong.

Phải biết rằng, Triệu Phong trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai, chỉ cần Linh Tộc chịu tài bồi, ngày sau trở thành Thần Chủ tuyệt đối không có bất cứ vấn đề gì. Thần Chủ, đã là cường giả đỉnh cao của Thần vực Man Hoang rồi. Thậm chí, Triệu Phong còn có một tia cơ hội, chạm tới đỉnh phong nhất của Thần vực Man Hoang, cảnh giới Thần Vương!

Nhưng thân là Tam Trưởng lão Linh Tộc, Bán Bộ Thần Chủ, hắn bị Triệu Phong cự tuyệt như vậy, quả thật có chút tổn hại mặt mũi. Cho nên hắn mới nói: Chính mình bề bộn nhiều việc, chỉ cho Triệu Phong thời gian ba ngày, nếu không chịu nắm lấy, sẽ bỏ lỡ cơ hội lần này. Những lời này, một lần nữa đề cao thân phận của Tam Trưởng lão, rất xảo diệu hóa giải mất đại bộ phận xấu hổ do hắn bị Triệu Phong cự tuyệt.

Tam Trưởng lão vừa đi, tất cả mọi người trên dưới Linh Tộc nhất thời thở phào nhẹ nhõm. Một số người càng là trực tiếp xụi lơ trên mặt đất.

Ánh mắt tất cả mọi người nhìn về phía Triệu Phong đều hết sức phức tạp. Đầu tiên, Triệu Phong vốn là đối tượng bị tất cả mọi người bài xích. Thế nhưng Triệu Phong một lần nhất cử chứng đạo Thần vị Lục giai, trở thành thiên tài chói mắt nhất của Linh Tộc, điều này khiến cho trong lòng bọn chúng có chút ghen tỵ.

Thế nhưng kế tiếp, Triệu Phong đánh bại Chân Thần Lục giai của Sinh Mệnh Thánh Địa, khiến cho bọn chúng thập phần kinh hỉ, mơ hồ

có chút sùng bái. Nhưng cuối cùng, Triệu Phong lại đắc tội Tam Trưởng lão của Linh Tộc…

Nhiều chuyện như vậy xảy ra, khiến cho đám đệ tử Linh Tộc không biết sau này nên dùng thái độ như thế nào để đối xử với Triệu Phong.

Triệu Phong cũng thở ra một hơi thật dài. Tuy rằng hắn liệu định Tam Trưởng lão cũng sẽ không làm gì hắn. Nhưng cỗ áp bách chấn động thiên địa này, hắn cũng có chút không đỡ nổi. Hắn còn có chút lo lắng, nếu như thời gian dài một chút, Tam Trưởng lão có thể sẽ nhìn ra nội tình chân chính của hắn.

- Phong ca!

Lúc này, một đạo thân ảnh màu tím nhẹ nhàng bay tới bên cạnh Triệu Phong. Người này, đúng là đệ nhất mỹ nữ Linh Tộc, Triệu Vũ Phi!

Triệu Vũ Phi không nói thêm gì, chỉ mang theo nụ cười làm lòng người say đắm, ánh mắt nhu tình như nước ngắm nhìn Triệu Phong. Phảng phất như mặc kệ Triệu Phong làm cái gì, nàng cũng sẽ không chút nào hoài nghi.

Thái độ của Triệu Vũ Phi khiến cho trong lòng Triệu Phong ấm áp. Dù sao nơi này cũng là Linh Tộc, là địa phương Triệu Vũ Phi ở mấy chục năm, mà chính mình vừa rồi lại cự tuyệt Tam Trưởng lão của Linh Tộc, có thể nói chính là đang kháng cự Linh Tộc!

Tất cả mọi người xung quanh nhìn thấy Nữ Thần trong lòng chính mình thân thiết với một gã nam tử khác như vậy, cảm xúc trong lòng ngổn ngang trăm mối.

Ở xa xa, Lạc Vũ Chuẩn Thần cùng Vệ Thanh Oánh đều nhìn về phía Triệu Phong và Triệu Vũ Phi, trong lòng có một loại vị đạo không nói nên lời. Trước đây, bọn chúng đều chỉ xem Triệu Phong như một công cụ dùng để châm chọc Triệu Vũ Phi. Nhưng hôm nay, Triệu Phong đã trở thành thiên tài chói mắt nhất của Linh Tộc, bọn chúng có muốn kết giao cũng kết giao không tới.

Sưu!

Phù Linh Cổ Thần nhẹ nhàng đáp xuống.

- Triệu Phong, chúng ta rốt cuộc cũng gặp mặt!

Phù Linh Cổ Thần mỉm cười nói.

- Mấy năm nay, Triệu Vũ Phi ở Linh Tộc, nhờ có tiền bối chiếu cố rồi!

Triệu Phong cung kính hành lễ.

Phù Linh Cổ Thần chính là vị cường giả trước đây đã đến Đại Lục Vực, trực tiếp đem Triệu Vũ Phi trở về Linh Tộc, Triệu Phong làm sao có thể quên được?

- Triệu Phong, hiện tại ngươi đã là Đệ tử Hạch tâm Linh Tộc rồi, không bằng ngươi dời đến ở động phủ bên cạnh Triệu Vũ Phi đi, như thế nào?

Sắc mặt Phù Linh Cổ Thần vui vẻ, nói.

- Sư tôn!

Khuôn mặt Triệu Vũ Phi nhất thời đỏ bừng, giống như trái táo chín mùi. Hiện tại, Linh Tộc nhất định sẽ cật lực giữ lại Triệu Phong, tuyệt

đối sẽ không tiếp tục cản trở hai người bọn họ nữa…

- Cũng được!

Triệu Phong cũng chỉ bình thản gật đầu.

Sau đó, Triệu Phong liền đi theo Phù Linh Cổ Thần, Triệu Vũ Phi tiến về khu vực lãnh địa của Đệ tử Hạch tâm.

Đám đệ tử khu vực bên ngoài cũng dần dần tản đi. Tất cả mọi chuyện phát sinh hôm nay nhất định sẽ khắc sâu vào trong đầu của bọn họ, rất lâu cũng không thể xua đi được.

Sưu!

Đúng lúc này, một gã thanh niên kim bào, trên người mang theo uy áp như kinh đào hải lãng vậy, chợt bay tới nơi này.

- Kim Uy, đã xảy ra chuyện gì?

Tướng mạo gã nam tử kim bào này có vài phần tương tự với Kim Uy, nhưng giữa hai hàng chân mày lại toát ra một cỗ cảm giác sắc bén.

- Đại ca, sao bây giờ ngươi mới chạy tới? Đã bỏ lỡ một trò hay tuyệt vời…

Sau đó, Kim Uy liền đem tất cả những chuyện đã phát sinh lúc trước nói lại cho Đại ca của hắn. Kim Khôn - đại ca của hắn thân mang huyết mạch Linh Tộc, cường giả thiên kiêu đứng đầu có bối phận cao hơn hắn một bậc, hiện tại cũng đã là cường giả Cổ Thần.

- Chân Thần Lục giai?

Thần sắc Kim Khôn chấn động, có chút không tin nổi.

- Đây là sự thật! Ngay cả Tam Trưởng lão cũng xuất hiện, muốn thu hắn làm đồ đệ…

Kim Uy cũng biết, vị Đại ca của hắn này tâm cao khí ngạo, nghe được một gã ngoại tộc có thể chứng đạo Chân Thần Lục giai, chắc chắn sẽ không tin tưởng.

- Hừ! Không ngờ tiểu tử kia lại dám cự tuyệt Tam Trưởng lão!

Kim Khôn hừ lạnh một tiếng, trong lòng có chút không vui.

- Hắn quả thật đã bỏ lỡ một cái cơ hội tuyệt vời! Nếu như có thể bái Tam Trưởng lão làm sư phụ, toàn bộ Linh Tộc cũng sẽ không ai dám chọc tới hắn! Thế nhưng hắn hết lần này tới lần khác lại cự tuyệt Tam Trưởng lão!

Kim Uy có chút không giải thích được, nói.

- Có cơ hội, ta muốn gặp người này một chút!

Trong mắt Kim Khôn hiện lên đạo quang mang sắc bén. Trước đây, tổ bối Kim Khôn từng đề cử hắn cho Tam Trưởng lão, hy vọng Tam Trưởng lão có thể nhận lấy gã đồ đệ này. Nhưng Tam Trưởng lão chỉ liếc nhìn hắn một cái, liền cự tuyệt.

Nhưng hôm nay, không ngờ Tam Trưởng lão lại tự thân xuất mã, muốn thu Triệu Phong làm đồ đệ. Tuy rằng cuối cùng Triệu Phong cự tuyệt, nhưng trong lòng Kim Khôn vẫn như cũ thập phần bất bình.

o0o

Sau khi đi tới chỗ ở mới của chính mình, Triệu Phong lập tức bế quan một đoạn thời gian. Vừa mới đột phá Cổ Thần, cảnh giới còn chưa được ổn định, cần phải hao phí đại lượng thời gian để củng cố. Hơn nữa hắn đã trải qua một trận chiến đấu, cũng có một vài lĩnh ngộ.

- Bề ngoài mặc dù ta là Chân Thần Lục giai, nhưng thực tế ta cũng đã là Cổ Thần, cái này cũng là một át chủ bài bảo mệnh của ta!

Sắc mặt Triệu Phong bình tĩnh. Cho dù hắn đang ở thế lực Ngũ tinh, nhận được sự bảo hộ của Linh Tộc, nhưng nếu hắn thể hiện ra thiên phú tiềm lực thật quá mức kinh người, không khỏi sẽ dẫn tới nguy cơ khó có thể dự đoán.

Đồng thời, Triệu Phong cũng còn đang đại lực tài bồi Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Chủ nhân, ta sắp sửa đã có thể khôi phục lại thực lực đỉnh phong rồi!

Diệt Thế Hắc Giao Long cung kính nói.

Hắn vẫn luôn một mực tu luyện bên trong Trường bào Thời Không, đối với sự tình ngoại giới hết thảy đều không biết. Thế nhưng Triệu Phong vừa mới tiến vào, liền thể hiện ra khí tức của Cổ Thần, thiếu chút nữa đã hù dọa cho lá gan của hắn vỡ tan.

Sau đó, hắn mới biết được Triệu Phong đã trực tiếp chứng đạo Cổ Thần, bởi vậy liền nhất mực cung kính với Triệu Phong.

- Ân!

Triệu Phong khẽ gật đầu, đi tới địa phương tu luyện của mình.

Diệt Thế Hắc Giao Long đồng thời trong lúc khôi phục thực lực cũng là đang tu luyện, cho nên nếu hắn khôi phục lại tu vi đỉnh phong trước kia, thực lực nhất định là còn mạnh hơn so với lúc trước. Mặt khác, cũng không biết Diệt Thế Hắc Giao Long đã lấy được loại trân tài tu luyện gì từ chỗ của Triệu Vạn, huyết mạch Diệt Thế Long Tộc của hắn so với trước đây còn hơi nồng đậm hơn một chút.

Đương nhiên, đây là điều mà Triệu Phong nguyện ý nhìn thấy! Nếu như Diệt Thế Hắc Giao Long theo không kịp bước tiến của hắn, như vậy sẽ không có bao nhiêu tác dụng rồi.

Mặt khác, Triệu Phong nhìn một chút một quả trứng màu xám nằm bên cạnh.

- Ta bị con tặc miêu này lừa gạt a!

Triệu Phong có chút không biết phải nói gì.

Trước đây, Tiểu tặc miêu nói nó sắp sửa đột phá Thiên giai Thần vị. Thế nhưng đột phá Thiên giai Thần vị lại cần biến thành một quả trứng sao? Đột phá Thiên giai Thần vị cần hao phí thời gian lâu như vậy sao?

Lúc này, Triệu Phong cũng không để ý đến những thứ này nữa, hắn chỉ muốn nhìn một chút Tiểu tặc miêu sau khi phá trứng chui ra sẽ có bộ dáng như thế nào.

Khẽ nhắm mắt lại, Triệu Phong tiến vào trạng thái tu luyện.

o0o

Linh Tộc sinh ra một vị thiên tài tuyệt thế trực tiếp trùng kích đến Chân Thần Lục giai. Tin tức này, trong nháy mắt đã thổi quét ra khắp nơi trong Tử Linh Vực, nhấc lên một phen chấn động to lớn.

Trực tiếp trùng kích đến Chân Thần Lục giai, đây chính là chuyện tình không thể nào chứng thực trong truyền thuyết. Không nghĩ tới hôm nay, lại chân thật xảy ra!

Đương nhiên, tuyệt đại đa số mọi người cũng đều ôm thái độ hoài nghi đối với điều này. Dù sao, không tận mắt nhìn thấy, bất cứ kẻ nào cũng sẽ không tin tưởng một chuyện tình không thể tin nổi như thế.

Không tới mấy ngày, mấy cái thế lực Tứ tinh đỉnh phong cách Linh Tộc gần nhất liền phái người tới thăm. Bất quá trùng hợp, Triệu Phong lại đang bế quan tu luyện, cho nên những người tới thăm này cũng không thể nhìn thấy chân nhân Triệu Phong.

Đối với chuyện này, một số người lại cho rằng cái gã thiên tài trực tiếp trùng kích đến Thần vị Lục giai kia chỉ là do Linh Tộc bịa đặt ra mà thôi. Mục đích tự nhiên chính là muốn chấn nhiếp Liệt Kim Tộc!

o0o

Tử Linh Vực, Liệt Kim Tộc.

Sâu bên trong lòng đất, trong một tòa mật điện hiện lên hỏa quang cực nóng, các cao tầng Liệt Kim Tộc đều đang tề tụ một đường. Nhưng không khí hiện trường lại cực kỳ áp lực, tất cả mọi người ngay cả thở mạnh cũng không dám, ánh mắt nhất tề đều nhìn về phía trước.

Nơi đó đang phiêu phù một vị Trưởng lão chưởng quyền, thân thể như kim thiết, toàn thân kim diễm đằng đằng, tu vi cao tới Bán Bộ

Thần Chủ!

- Nói một chút tình huống a!

Bán Bộ Thần Chủ của Liệt Kim Tộc bỗng nhiên lên tiếng.

- Căn cứ thám tử tình báo bên phía Linh Tộc, quả thật có một gã đệ tử tên là Triệu Phong, trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai!

Phía dưới, một gã nam tử trung niên thấp giọng nói. Lời này vừa nói ra, ở đây nhất thời sôi trào một mảnh. Ngay cả vị Trưởng lão Bán Bộ Thần Chủ kia, sắc mặt cũng trầm xuống.

- Người này tuyệt đối không thể lưu!

- Nhất định phải diệt trừ! Bằng không Liệt Kim Tộc vĩnh viễn không có ngày yên ổn!

Sắc mặt một vài cao tầng lộ ra thần sắc ngoan lệ.

- Trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai, một kẻ ngoại tộc?

Trưởng lão Bán Bộ Thần Chủ kia nhẹ giọng hỏi.

- Không sai! Nghe nói người này là vì theo đuổi Triệu Vũ Phi, nên dùng thân phận đệ tử tạp dịch, tiến vào Linh Tộc…

Gã nam tử trung niên kia đem toàn bộ những chuyện chính mình biết nói ra.

- Nhìn kỹ tên Triệu Phong này! Áp dụng sách lược dùng lợi ích mê hoặc, lôi kéo! Nếu như hắn cự tuyệt, trực tiếp gạt bỏ!

Bán Bộ Thần Chủ kia bình thản nói.

o0o

Bên trong không gian Trường bào Thời Không, Triệu Phong mở mắt ra.

- Nên tìm kiếm một bộ công pháp mới a! Bằng không, tiến độ tu luyện hiện tại quá chậm chạp rồi!

Triệu Phong thở dài một tiếng.

Ngũ Hành Phong Lôi Quyết cùng Kim Khôn Thánh Thể trước đây hắn tu hành, hiện tại sớm đã viên mãn, không thể nào tiếp tục tu luyện nữa.

- Chủ nhân không cần lo lắng! Linh Tộc là thế lực Ngũ tinh, ngươi hôm nay đã là thiên tài chói mắt nhất của Linh Tộc, ngươi xem trọng bất cứ công pháp gì, bọn chúng cũng sẽ trực tiếp dâng lên!

Diệt Thế Hắc Giao Long cung kính nói.

Triệu Phong gật đầu, chuẩn bị rời khỏi nơi này, đi Tàng Thư Lâu của Linh Tộc tìm một bộ công pháp thích hợp. Nhưng ngay vào lúc này, bên trong linh hồn của hắn đột nhiên truyền đến một đạo tin tức khẩn cấp.

- Triệu Vạn đã xảy ra chuyện!

Sắc mặt Triệu Phong cả kinh, ý thức lập tức tiến vào tiểu cầu ngân sắc mộng huyễn trong Không gian Thần Mâu.

Chương 1262: Áp bách từ Mộng Cảnh Thái Cổ

Mộng Cảnh Thái Cổ, tại trung tâm một cái bồn địa cháy đen thật lớn.

Bá!

Thân hình Triệu Phong, bỗng nhiên xuất hiện.

- Không Gian Thuấn Di!

Vừa tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ, Triệu Phong lập tức thi triển Không Gian Thuấn Di, nhảy vào trong hư không.

Cách đó năm mươi vạn dặm, thân hình Triệu Phong chợt từ trong hư không nhảy ra.

- Cự ly Thuấn di, không ngờ lại tăng lên đến năm mươi vạn dặm!

Trong lòng Triệu Phong vui vẻ.

Đột phá Thần vị, bản thân chính là một quá trình liên tục lĩnh ngộ, đột phá, giao hòa cùng thiên địa. Hiện tại, Không Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong đã thuận lợi đạt tới cảnh giới Ngũ trọng, mà Ngũ Hành Áo Nghĩa cùng Phong Lôi Áo Nghĩa, đều đạt tới Tứ trọng, trong đó Lôi Chi Áo Nghĩa cùng Kim Chi Áo Nghĩa thì tiếp cận Ngũ trọng.

Triệu Phong lại còn có cảm giác, chính mình hoàn toàn có thể tùy thời tùy chỗ dung hợp cùng thiên địa, vận dụng lực lượng của Mộng Cảnh Thái Cổ, tăng lên thực lực của bản thân. Nếu như hắn có thể

vận dụng thuần thục năng lực chưởng khống đối với Mộng Cảnh Thái Cổ, cự ly Thuấn di của hắn còn có thể có gia tăng lên.

Bá!

Triệu Phong phủ lên Trường bào Thời Không. Một cỗ Không Gian Áo Nghĩa cao cấp nhất thời gia trì lên trên người, khiến cho Không Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong tiếp cận Lục trọng.

Trên đường chạy đi, hắn cũng đang không ngừng cảm ngộ Không Gian Áo Nghĩa cùng Mộng Cảnh Thái Cổ. Dần dần, Triệu Phong đem một bộ phận ý niệm của chính mình lan tỏa ra ngoài, dung nhập vào Mộng Cảnh Thái Cổ. Giờ phút này, Triệu Phong phảng phất trở thành bầu trời, có thể quan sát chính mình đang chạy đi bên dưới.

Bộ phận ý niệm dung nhập Mộng Cảnh Thái Cổ kia của hắn có thể chưởng khống lực lượng thiên địa, kể cả không gian!

Triệu Phong đang trong lúc Thuấn di, nhất thời liền cảm giác trở ngại khi Thuấn di đã giảm đi rất lớn, khoảng cách cùng tính ổn định không ngừng tăng lên. Cứ như vậy, Triệu Phong sử dụng phương thức này, cấp tốc xuyên toa ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Không được năm ngày, hắn liền sắp chạy tới nơi của Triệu Vạn.

- Căn cứ theo tin tức Triệu Vạn truyền đến, đám chủng tộc Thái Cổ hắn nắm trong tay tựa hồ đã chọc giận một cỗ thế lực cường đại trong Mộng Cảnh Thái Cổ a…

Thần sắc Triệu Phong có chút âm trầm.

Thực lực hiện tại của Triệu Vạn chỉ mới đạt tới Chuẩn Thần Tứ giai, không có khả năng chưởng khống trợ thủ cường đại đến mức nào.

Khai khẩn Mộng Cảnh Thái Cổ, hắn một đường dựa vào chính là đám chủng tộc Thái Cổ khổng lồ, dùng số lượng để thủ thắng. Nhưng khi thực lực của đối thủ cường đại tới trình độ nhất định, số lượng nhiều đến đâu cũng đều vô dụng!

o0o

- Mau lui lại!

Triệu Vạn hạ đạt mệnh lệnh cho đám chủng tộc Thái Cổ mà chính mình chưởng khống.

Phía sau hắn, đàn chủng tộc Thái Cổ hạo hạo đãng đãng điên cuồng xuyên toa trong thiên địa. Mỗi một đầu chủng tộc Thái Cổ ở nơi này đều đạt tới cảnh giới Chân Thần, số lượng càng là nhiều đến đếm không hết. Nhưng lúc này, trong mắt tất cả bọn chúng đều là thần sắc sợ hãi.

- Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc cũng không có toàn lực đuổi giết chúng ta, tựa hồ như đang đùa giỡn với chúng ta vậy?

Bên cạnh Triệu Vạn, một con Phượng Vĩ Tước lấp lánh hỏa diễm tử lam sắc, truyền ra thanh âm thanh thúy. Con Phượng Vĩ Tước này chính là Tiểu Linh!

Trước đây khi Triệu Vạn khai thác lãnh địa, sắp sửa tiếp cận Phượng Vĩ Tước tộc, Triệu Vạn liền liên hệ với Tiểu Linh. Mà tu vi của nàng hiện tại đã đạt tới Chân Thần Lục giai, trở thành một trong những cường giả mạnh nhất trong đông đảo các chủng tộc Thái Cổ.

Thế nhưng, mặc dù tu vi của nàng đã đạt tới Chân Thần Lục giai, nhưng lúc này cũng chỉ có nước bỏ chạy trối chết!

Ùng ùng!

Sau lưng mọi người, một mảnh tầng mây hồng sắc diễm khí đằng đằng, mang theo uy áp khủng bố uy nhiếp thiên địa, liên tục lao nhanh về phía trước. Trong tầng mây hồng sắc kia mơ hồ có thể thấy được mấy con chủng tộc Kỳ Lân hình thể khổng lồ, toàn thân thiêu đốt liệt hỏa hừng hực.

- Thiết Hỏa, chuyện này thật sự quá nhàm chán rồi! Không bằng giết sạch bọn chúng a? Người mà Tộc trưởng muốn tìm, khẳng định không có ở trong này!

Trong tầng mây hồng sắc, một đầu Kỳ Lân hồng sắc gãy sừng nhếch miệng cười to dữ tợn, phun ra một cỗ hỏa diễm viêm nhiệt.

- Đừng làm chuyện dư thừa! Hoàn thành nhiệm vụ Tộc trưởng phân phó là được rồi!

Một đầu Kỳ Lân hồng sắc khác, hình thể tương đối khổng lồ, thản nhiên nói.

Đầu Hồng Viêm Kỳ Lân này, chính là đầu Kỳ Lân Cổ Thần trước đây Triệu Phong đã nhìn thấy lúc tranh đoạt bảo vật với Tam Đại Thánh Địa kia.

- Khốn kiếp! Chúng ta căn bản không xâm phạm lãnh địa của bọn chúng, chính là bọn chúng vô duyên vô cớ công kích chúng ta a!

Bên cạnh Triệu Vạn, một đầu chủng tộc Thái Cổ to lớn, hình dạng giống như cá sấu, có chút bất bình nói. Ngoại trừ đám chủng tộc Thái Cổ nơi này, đám nhân thủ ở địa phương khác của Triệu Vạn cũng gặp phải sự áp bách của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc.

- Triệu Vạn, hắn như thế nào còn chưa tới?

Tiểu Linh hỏi. Hắn trong miệng Tiểu Linh tự nhiên chính là chỉ Triệu Phong, cũng là chủ nhân chân chính của tất cả chủng tộc Thái Cổ nơi này. Bất quá, nguy cơ lần này cũng không phải bình thường, cho dù Triệu Phong có tới đây, cũng sẽ không có bất kỳ hy vọng nào.

- Hắn đã tới rồi!

Triệu Vạn bình tĩnh nói. Thời điểm Triệu Phong vừa xuất hiện trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Triệu Vạn liền không có bất cứ lo lắng gì nữa. Dù sao, cho dù gặp phải bất cứ nguy cơ gì, Triệu Phong đều có thể mang theo hắn trực tiếp rời đi. Chỉ đáng tiếc cho những thế lực chủng tộc Thái Cổ thật vất vả mới có thể chưởng khống này.

Cách đó mấy trăm vạn dặm, thân hình Triệu Phong phiêu lập giữa không trung. Hiện tại hắn đã sơ bộ chưởng khống Mộng Cảnh Thái Cổ, có thể cảm giác rõ ràng được tình huống cách đó mấy trăm vạn dặm.

- Là hắn?

Trong lòng Triệu Phong thoáng chút kinh ngạc. Triệu Phong khắc sâu ấn tượng đối với một đầu Hồng Viêm Kỳ Lân đầu lĩnh ở trong tầng mây hồng sắc kia.

Đó là thời điểm khi Mộng Cảnh Thái Cổ trở thành Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ mở ra, đầu Hồng Viêm Kỳ Lân này bỗng nhiên đánh tới, dẫn tới các Chân Thần đỉnh cao nhất của Tam Đại Thánh Địa liên hợp lại với nhau, cùng chống lại hắn. Trước đây, Triệu Phong căn bản không dám tiếp cận chiến trường của đám cường giả Cổ Thần kia.

- Xem ra, thế lực mà Triệu Vạn xúc phạm, ít nhất cũng có cấp bậc Tứ tinh rưỡi đỉnh phong!

Sắc mặt Triệu Phong có chút ngưng trọng. Nếu như chỉ là một thế lực Tứ tinh rưỡi bình thường, Triệu Phong dựa vào ưu thế của Mộng Cảnh Thái Cổ, nói không chừng còn có thể hóa giải nguy cơ, thuận tiện chưởng khống luôn thế lực này. Nhưng mà, bên trong một thế lực Tứ tinh rưỡi cường đại, tuyệt đối không chỉ có hai ba gã cường giả Cổ Thần đơn giản như vậy, càng rất có thể xuất hiện Cổ Thần Bát giai, Cửu giai.

Hiện tại, chỉ có thể đi một bước tính một bước rồi! Nếu không phải vạn bất đắc dĩ, Triệu Phong cũng không muốn từ bỏ những thế lực chủng tộc Thái Cổ này.

- Triệu Phong!

Tiểu Linh phóng chạy ở trước nhất, là người đầu tiên nhìn thấy Triệu Phong. Trong nháy mắt, nàng liền bị mái tóc cùng nhãn đồng xinh đẹp kia của Triệu Phong hấp dẫn. Phượng Vĩ Tước thân là một trong bốn đại chủng tộc Thái Cổ Vạn Tộc xinh đẹp nhất, có sự yêu thích mạnh mẽ đối với những vật xinh đẹp mỹ lệ.

- Chủ nhân!

Trong đám chủng tộc Thái Cổ khổng lồ phía sau, hơn một nửa thành viên đều cung kính hô lớn. Bọn họ đều là những kẻ bị Triệu Phong thao túng thông qua Minh Tâm Ấn.

- Các vị, các ngươi muốn cái gì, cứ việc nói thẳng đi!

Toàn thân Triệu Phong tản mát ra khí tức Cổ Thần tuyệt cường, đột nhiên quát lớn một tiếng. Trong tiếng hét lớn này, hắn còn dung hợp

lực lượng thiên địa của Mộng Cảnh Thái Cổ, uy năng khí thế vô cùng to lớn.

Ùng ùng!

Thiên địa liên tục chấn động, uy thế do một câu nói này của Triệu Phong hình thành, ngay cả hai đầu Kỳ Lân Cổ Thần trong hồng vân kia cũng phải khẽ chấn động.

- Tu vi Cổ Thần?

Tiểu Linh ngạc nhiên kêu lên. Trước đây, thời điểm nàng và Triệu Phong hợp tác, Triệu Phong vẫn chỉ là một gã Chuẩn Thần, mà nàng đã là Chân Thần Ngũ giai. Thế nhưng lần tiếp theo gặp lại, nàng chỉ đột phá đến Chân Thần Lục giai, mà Triệu Phong lại đột phá đến Cổ Thần!

- Thiết Hỏa, thực lực tiểu tử này không đơn giản!

Đầu Kỳ Lân gãy sừng kia, lạnh giọng nói.

- Ừm!

Đầu Kỳ Lân hồng sắc Thiết Hỏa còn lại gật đầu.

Khí tức Cổ Thần trên người Triệu Phong cũng không quá mạnh mẽ, nhưng cỗ uy thế thiên địa này lại khiến cho mọi người kinh hãi. Sau đó, ánh mắt Thiết Hỏa rơi xuống kiện Trường bào Thời Không trên người Triệu Phong.

- Trường bào Thời Không! Hắn cũng có mặt trong đám nhân loại trước đây…

Thần sắc Thiết Hỏa đột nhiên chấn động. Trong những gã nhân loại lúc đó, đại đa số đều là Chuẩn Thần, Chân Thần. Thực lực mạnh nhất bất quá cũng chỉ là Chân Thần Ngũ giai. Nhưng hiện tại, khoác kiện Trường bào Thời Không này lại là một gã Cổ Thần! Lẽ nào chỉ ngắn ngủi trong thời gian hai ba chục năm, kẻ đạt được Trường bào Thời Không kia đã trưởng thành đến loại trình độ này?

Thần sắc của Thiết Hỏa dần dần bình tĩnh trở lại. Dựa theo Tộc trưởng phân phó, hắn thông qua bí pháp, đem tin tức nơi này truyền đi. Không bao lâu sau, trong linh hồn của hắn chợt vang lên một đạo thanh âm tang thương:

- Ngươi ra tay, đánh một trận với hắn!

Thần sắc Thiết Hỏa ngưng đọng, nhưng cũng không hỏi nhiều.

Vù vù vù!

Thiết Hỏa trực tiếp bước ra, hai mắt thiêu đốt huyết diễm, gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Phong.

- Hửm?

Triệu Phong thoáng chút kinh ngạc.

Tiếng gầm vừa rồi của chính mình đã dung hợp lực lượng của Mộng Cảnh Thái Cổ, uy thế đủ để chấn nhiếp Cổ Thần Thất giai bình thường. Mặt khác, Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc rõ ràng có năng lực đánh chết đám người Triệu Vạn, nhưng lại không có hạ sát thủ, chỉ là thỉnh thoảng đánh chết một chủng tộc Thái Cổ thực lực yếu kém mà thôi. Cho nên Triệu Phong mới suy đoán, bọn chúng tất nhiên còn có mục đích khác, bởi vậy mới không trực tiếp hạ sát thủ. Nhưng lúc này, đầu Hồng Viêm Kỳ Lân này lại mang theo bộ dáng muốn liều mạng

với mình vậy.

- Thiết Hỏa?

Sắc mặt đầu Kỳ Lân gãy sừng kia cũng tràn ngập vẻ ngạc nhiên, không hiểu chuyện gì xảy ra.

- Đúng lúc, ta còn chưa từng chiến đấu qua với cường giả Cổ Thần, mượn ngươi tới luyện tay một chút!

Trên người Triệu Phong đồng dạng cũng bộc phát ra một cỗ chiến ý. Ở Linh Tộc, Triệu Phong cố tình ẩn nấp tu vi chân chính, chiến đấu với đối thủ mạnh nhất cũng chỉ là Hạ Hầu Vũ cấp bậc Chân Thần Lục giai Đỉnh phong mà thôi.

Đây chính là trận chiến đấu thi triển toàn lực đầu tiên từ sau khi hắn đột phá Cổ Thần cho tới nay.

Oanh!

Thân hình đầu Hồng Viêm Kỳ Lân kia đột nhiên tăng vọt gấp mấy chục lần, hóa thành một tòa cự sơn hỏa diễm, áp bách thẳng về phía Triệu Phong.

Triệu Phong không dám khinh thường, kích phát Thánh Lôi Thể, thân thể quấn quanh quang hoa lôi đình ngũ sắc, trùng kích thẳng ra.

- Mau tản ra!

Đám chủng tộc Thái Cổ bên cạnh Triệu Vạn đều chạy trốn ra bốn phía xung quanh, nhanh chóng rời xa địa phương hai cường giả Cổ Thần chiến đấu.

Ầm ầm!

Sau một khắc, Triệu Phong đã cùng đầu Hồng Viêm Kỳ Lân to lớn khôn cùng kia va chạm mạnh với nhau. Lôi quang cùng hỏa diễm điên cuồng đan xen trong thiên địa. Hai đạo thân ảnh nhanh chóng phân tách ra.

- Thực lực thật mạnh!

Nhiệt huyết trong cơ thể Triệu Phong sôi trào. Trong nháy mắt giao phong vừa rồi, thể phách của Triệu Phong cũng cảm giác một cỗ đau đớn bỏng rát.

- Một lần nữa!

Triệu Phong hét lớn một tiếng, vận chuyển Thần lực và lực lượng Áo nghĩa, oanh kích ra một đạo chưởng quang khổng lồ.

Lần này chiến đấu không hề cố kỵ gì, khiến cho toàn thân Triệu Phong thư sướng một trận.

- Bảy loại lực lượng Áo nghĩa!

Ánh mắt Thiết Hỏa cả kinh.

Cường giả Cổ Thần bình thường đều am hiểu rất nhiều loại Áo nghĩa, nhưng cũng chỉ tinh thông một hai loại mà thôi. Nhưng lực lượng Áo nghĩa ẩn chứa trong một chưởng này của Triệu Phong lại có tới hơn bảy loại. Đồng thời mỗi một loại Áo nghĩa đều là Tứ trọng trở lên!

Ùng ùng!

Thiết Hỏa không dám khinh thường, lập tức thôi phát huyết mạch Thái Cổ, toàn thân mang theo hỏa diễm phóng lên cao. Sau khi triệt để kích hoạt huyết mạch Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, chiến lực của Thiết Hỏa đã gia tăng gấp bội. Hắn dựa vào hỏa diễm cùng thể phách cường hãn, mạnh mẽ đánh tan công kích của Triệu Phong.

- Thật mạnh! Hắn đã trưởng thành đến loại tình trạng này!

Ánh mắt Tiểu Linh hiện lên quang mang dị thải, nhìn về phía Triệu Phong đang chiến đấu kịch liệt với Hỏa Diễm Kỳ Lân.

Đám chủng tộc Thái Cổ còn lại, tâm thần cũng vô cùng chấn động, chằm chằm quan sát đại chiến giữa chủ nhân bọn họ với Cổ Thần của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc.

Oanh! Phanh! Oành!

Trên bầu trời, lôi hỏa điện quang đan xen, Triệu Phong đã giao thủ hơn mười chiêu với Thiết Hỏa.

- Tiểu tử này, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Tâm thần Thiết Hỏa chấn động.

Lúc đầu, hắn và Triệu Phong chính là không phân cao thấp. Nhưng chỉ sau mười chiêu, Triệu Phong liền bắt đầu chiếm ưu thế. Sau hai mươi chiêu, Thiết Hỏa đã có chút chịu không nổi!

Chương 1263: Chúa tể đại nhân

Từ sau khi đột phá, Triệu Phong chưa từng bao giờ toàn lực chiến đấu qua, vì vậy ngay từ đầu khẳng định không thích ứng với trạng thái thời khắc này. Rất nhiều địa phương, khống chế không thể nào thật sự như ý.

Nhưng trải qua chiến đấu, không ngừng quen thuộc, hắn rất nhanh liền có thể nắm trong tay tất cả, chiến đấu nhẹ nhàng thoải mái. Hơn nữa Thần Linh Nhãn cấp cho hắn khả năng nhìn thấu cùng sức phán đoán, Cổ Thần Thất giai bình thường tuyệt đối không phải là đối thủ của Triệu Phong!

Đương nhiên, sở dĩ hắn có thể nhanh chóng chiếm ưu thế như vậy, còn có một nguyên nhân nữa, đó chính là Trường bào Thời Không! Trường bào Thời Không chính là Thần khí Cực phẩm, hiện tại cảnh giới Triệu Phong đã đạt tới Cổ Thần, Không Gian Áo Nghĩa đạt tới Ngũ trọng, cơ bản có thể phát huy ra một vài tác dụng của nó.

Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc am hiểu Hỏa Chi Áo Nghĩa, công kích cường đại, lực bộc phát mạnh mẽ. Nhưng Trường bào Thời Không lại có thể trực tiếp trung hòa đại bộ phận uy năng công kích. Những thương tổn còn thừa lại kia, khi lan đến trên người Triệu Phong cũng đã không có gì đáng ngại nữa.

- Chủ nhân thật mạnh!

Mắt thấy Triệu Phong dần dần chiếm ưu thế, những chủng tộc Thái Cổ bên dưới nhất thời kinh hỉ kêu lên.

Tâm thần Tiểu Linh cũng hoảng hốt một trận. Không nghĩ tới nàng một lần nữa gặp lại Triệu Phong, hắn trở nên cường đại đến như vậy, khiến cho nàng cũng phải ngưỡng vọng.

- Tiểu tử này có Trường bào Thời Không, Thiết Hỏa không phải là đối thủ của hắn!

Sắc mặt đầu Kỳ Lân gãy sừng kia của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc trầm xuống.

- Cùng tiến lên, giải quyết tên này a!

Đám thành viên Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc còn lại đều nhìn về phía đầu Kỳ Lân gãy sừng kia, xin chỉ thị.

- Một mình ta là được!

Trong lòng đầu Kỳ Lân gãy sừng kia đã có tính toán. Với thực lực đám tộc nhân của hắn, căn bản không làm gì được Triệu Phong, nhiều người hơn nữa, ngược lại chính là chuyện xấu.

Hắn khẽ vận chuyển Thần lực, dự định tại thời điểm mấu chốt nhất tiến hành đánh lén, tranh thủ đánh trọng thương Triệu Phong, sau đó liên thủ cùng Thiết Hỏa, đoạt lấy Trường bào Thời Không. Nhưng ngay vào lúc này, trong linh hồn của hắn đột nhiên vang lên một giọng nói:

- Đứng yên tại chỗ, nhìn thật kỹ cho ta!

Đạo thanh âm này khiến cho linh hồn của đầu Kỳ Lân gãy sừng nhất thời run lên.

- Tộc trưởng!

Đầu Kỳ Lân gãy sừng tự nhiên biết rõ, vị cường giả vừa phát tin tức tới cho hắn là ai. Hắn nhất thời minh bạch, vì sao vừa rồi Thiết Hỏa lại trực tiếp lao ra, đánh một trận với Triệu Phong. Cái này tất nhiên chính là do Tộc trưởng phân phó. Tuy rằng không hiểu nổi nguyên nhân, nhưng hắn cũng chỉ có thể vâng theo.

Ầm ầm!

Triệu Phong vận chuyển Thần lực Áo nghĩa, toàn lực đánh ra một chưởng, uy năng tuyệt cường đã đánh bay Thiết Hỏa ra xa hơn mấy dặm.

Lúc này, trên người Thiết Hỏa đã có rất nhiều chỗ trọng thương, khí diễm giảm mạnh.

- Quá yếu! Không bằng ngươi cũng lên đi?

Triệu Phong mỉm cười nhìn về phía đầu Kỳ Lân gãy sừng kia.

Tuy rằng nói như vậy, nhưng trong lòng Triệu Phong minh bạch, hắn có thể dễ dàng chiến thắng Thiết Hỏa như vậy, có hai nguyên nhân. Thứ nhất, nơi này là Mộng Cảnh Thái Cổ, ý niệm của hắn khẽ động, liền có thể mượn dùng bộ phận lực lượng trong thiên địa, tăng lên uy năng công kích. Thứ hai: phòng ngự của Trường bào Thời Không vô cùng cường hãn, khiến cho Triệu Phong gần như nằm trong trạng thái không bao giờ bị thương.

Đương nhiên, nếu như Triệu Phong sử dụng ra toàn bộ những năng lực khác của Trường bào Thời Không, Thiết Hỏa sẽ chiến bại càng thảm hại hơn.

- Tiểu tử, ngươi đừng quá kiêu ngạo!

Đầu Kỳ Lân gãy sừng nhớ đến lời căn dặn của Tộc trưởng, chỉ có thể nhẫn nhịn, phẫn nộ quát một tiếng.

Thái độ của đầu Kỳ Lân gãy sừng kia khiến cho Triệu Phong hết sức ngạc nhiên. Lẽ nào Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc kia nhìn thấy Thiết Hỏa bị đánh bại, thậm chí bị giết chết, cũng sẽ không ra tay tham dự sao?

Vừa nghĩ tới đây, Triệu Phong đột nhiên cảm giác được một cỗ khí tức cực nóng nguy hiểm truyền tới. Chỉ thấy, gã Thiết Hỏa đã bị hắn đánh bay kia, lúc này khí thế trên thân thể đột nhiên bạo tăng lên. Toàn thân hắn bao phủ hỏa diễm xích hồng sắc, trong nháy mắt bùng phát cuồng bạo mãnh liệt, liên tục dâng lên, hình thành một đầu Kỳ Lân hỏa diễm thật lớn, bao phủ Thiết Hỏa vào bên trong.

- Grào!

Thiết Hỏa đột nhiên gào lên một tiếng. Một cỗ khí lãng bỏng rát thổi quét thẳng ra bốn phía xung quanh, nhuộm đỏ cả một phương thiên địa.

- Thật là khủng khiếp! Đây là có chuyện gì?

- Thực lực của hắn đang không ngừng tăng trưởng!

Đám chủng tộc Thái Cổ bên cạnh Triệu Vạn, từng tên từng tên đều vô cùng khiếp sợ, sau đó sắc mặt nhất thời âm trầm xuống.

Phía bên kia, đám Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, thần sắc mỗi người đều vô cùng phấn chấn.

- Tộc trưởng đang âm thầm trợ giúp Liệt Hỏa!

Trong lòng đầu Kỳ Lân gãy sừng kia cả kinh.

Lúc này, lực lượng của Thiết Hỏa đang không ngừng tăng lên, sắp tiếp cận Cổ Thần Bát giai. Đồng thời, trong lòng hắn vẫn còn đang suy tư, vì sao Tộc trưởng lại làm như vậy? Lẽ nào… gã thanh niên trước mắt này chính là người mà Tộc trưởng muốn tìm sao?

Oanh!

Khí thế Thiết Hỏa mạnh mẽ tăng vọt, thực lực gia tăng, toàn thân giống như một đoàn thái dương nóng rực, đụng thẳng về phía Triệu Phong.

- Nếu như ngươi đã mượn dùng ngoại lực, vậy ta cũng sẽ không khách khí!

Ánh mắt Triệu Phong ngưng đọng, vận chuyển Không Gian Áo Nghĩa. Nhất thời, mặt ngoài kiện trường bào ám ngân sắc trên người hắn chợt hiện lên một tầng hư ảnh không gian trọng điệp, đem uy thế tản phát ra trên người Thiết Hỏa trực tiếp ngăn cách ra bên ngoài.

Bá!

Bốn phía thân thể Triệu Phong chợt xuất hiện một tầng không gian trọng ảnh, thân hình của hắn đột nhiên biến mất, sau một khắc đã trực tiếp xuất hiện ở bên cạnh Thiết Hỏa.

Vận chuyển Ngũ Hành Áo Nghĩa, Phong Lôi Áo Nghĩa, Triệu Phong chợt đánh ra một chưởng. Đồng thời một chưởng này còn ẩn chứa đại thế thiên địa, dung hợp lực lượng tự nhiên trong Mộng Cảnh Thái Cổ, uy lực cường đại trước giờ chưa từng có.

- Hỏa Liệt Cự Long!

Thiết Hỏa đột nhiên quát lớn, há miệng phun ra một đầu Cự long hồng sắc liên miên không dứt. Đầu Cự long hồng sắc này vô cùng ngưng thực, lân phiến hỏa diễm toàn thân hồng quang lập lòe, tản ra uy năng nóng bỏng, trực tiếp đánh thẳng về phía quang chưởng ngũ sắc do Triệu Phong đánh ra.

Ầm ầm!

Sau khi hai người va chạm với nhau, quang chưởng lôi đình ngũ sắc của Triệu Phong trước tiên tan vỡ. Bất quá, trước đó Triệu Phong đã dựa vào năng lực của Trường bào Thời Không, phóng đến đến sau người Thiết Hỏa.

- Di Thiên Chưởng!

Chưởng phong vận chuyển Thời Không Áo Nghĩa, đánh ra một đạo chưởng ảnh di thiên hư vô. Đạo chưởng ảnh kia trực tiếp xuyên thấu hư không, hàng lâm tới trước người Thiết Hỏa. Đồng thời, một cỗ lực lượng Thời Gian Áo Nghĩa chậm rãi lan tràn ra, giống như một tầng thủy chi liên y, rót vào trong thiên địa, khiến cho Thiết Hỏa không cách nào có thời gian đi phòng ngự, né tránh.

Ầm ầm!

Đạo chưởng ảnh khổng lồ kia hoàn toàn đánh trúng lên người Thiết Hỏa, khiến cho hắn suy yếu đi vài phần.

- Không ngờ vẫn không phải là đối thủ của tiểu tử này!

Đầu Kỳ Lân gãy sừng kia trừng mắt há miệng. Thiết Hỏa hiện tại đã có Tộc trưởng tương trợ, cho dù tiểu tử này có Trường bào Thời

Không, cũng không đến mức mạnh như vậy a!

Nhưng ngay tại lúc này, khí thế trên người Thiết Hỏa lại một lần nữa tăng lên vài phần.

- Cổ Thần Bát giai!

Tâm thần Kỳ Lân gãy sừng vô cùng kinh hãi.

Giờ phút này, thực lực của Thiết Hỏa đã trực tiếp vượt qua một cấp bậc, đạt tới Cổ Thần Bát giai!

- Có người phía sau tương trợ!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ biến.

Lần này, Triệu Phong dựa vào sự chưởng khống đối với Mộng Cảnh Thái Cổ, cảm ứng được từ địa phương cực xa phía trước, có cường giả sử dụng thủ đoạn đặc thù, đem lực lượng của chính mình chuyển độ cho Thiết Hỏa!

- Có thể trực tiếp khiến cho thực lực của Cổ Thần Thất giai tăng trưởng lên Cổ Thần Bát giai, kẻ phía sau màn kia ít nhất cũng là Cổ Thần Cửu giai!

Trong lòng Triệu Phong cũng cảm thấy có chút sợ hãi.

- Không đúng! Nếu kẻ phía sau màn kia muốn đối phó ta, vì sao không tự thân xuất thủ, mà lại dùng loại phương thức này?

Trong lòng Triệu Phong không khỏi dâng lên nghi ngờ. Bất kể như thế nào, trong lòng hắn cũng có một chút phòng bị. Một khi gã cường giả sau màn này xuất hiện, hắn nhất định phải trước tiên chạy đến

bên cạnh Triệu Vạn, mang theo hắn cùng rời khỏi Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Hỏa Liệt Cự Long!

Trong cái miệng to dữ tợn của Thiết Hỏa một lần nữa dâng lên một cỗ khí tức nóng bỏng nguy hiểm.

Ánh mắt Triệu Phong nhất thời tỉnh táo lại, giờ phút này mới là thời điểm hắn nghiêm túc nhất.

Tả Mâu Triệu Phong chợt chậm rãi vận chuyển, trong nhãn mâu ngân sắc lưu động ra từng đạo từng đạo quang trạch mộng huyễn kỳ dị.

Ùng ùng!

Ngay vào lúc này, trong miệng Thiết Hỏa chợt phun ra một đầu Diễm long xích hồng sắc dữ tợn rít gào. Đầu Diễm long kia phảng phất như là từ trong hỏa diễm dưới Địa ngục giãy ra, mang theo khí tức cuồng bạo vô tận, nghiền ép thẳng về phía trước.

- Thần Mâu Phân Giải!

Triệu Phong sớm đã vận chuyển môn đồng thuật này, lúc này bỗng nhiên phát động. Một cỗ đồng lực ba động tuyệt cường từ trong Tả Mâu của hắn bắt đầu ba động. Thế nhưng, dù sao lực lượng của Thiết Hỏa cũng đạt tới cấp bậc Cổ Thần Bát giai, phân giải tuyệt chiêu hắn thi triển ra, độ khó cũng khá lớn.

Rầm rầm!

Đầu Cự long xích hồng sắc kia rít gào lao tới, mắt thấy sắp sửa thôn

diệt toàn thân Triệu Phong. Nhưng thời điểm khi khoảng cách giữa nó với Triệu Phong chỉ còn khoảng chừng hơn mười trượng, phần đầu của nó bỗng nhiên tiêu tán, tiếp theo là cổ, thân thể, phần đuôi… Cuối cùng, toàn bộ đều biến mất!

- Cái gì?

Sắc mặt Thiết Hỏa ngẩn ra, trừng mắt há miệng. Hắn dưới sự trợ giúp của Tộc trưởng, lực lượng gia tăng lên gấp bội, thi triển ra tuyệt chiêu cường đại như vậy, không ngờ lại đột nhiên biến mất như vậy. Hơn nữa phương thức biến mất kia, hắn hoàn toàn xem không hiểu!

Hai phe địch ta đồng dạng cũng là kinh ngạc thất thố, giống như một thằng ngốc vậy, ngây ngẩn tại chỗ. Hết thảy chuyện này, thật sự là thật là quỷ dị!

Bá!

Thân hình Triệu Phong lóe lên, trong nháy mắt đã đi tới bên cạnh Thiết Hỏa.

- Thần Mâu Phục Chế, Hỏa Liệt Cự Long!

Trong Tả Mâu Triệu Phong nhất thời toát ra một đoàn quang vụ mộng huyễn.

Ùng ùng!

Trong đám quang vụ mộng huyễn kia bỗng nhiên nhảy ra một đầu Cự long xích hồng sắc to lớn khôn cùng, mang theo uy thế kinh thiên, trực tiếp xỏ xuyên về phía Thiết Hỏa.

- Không có khả năng!

Trong lòng Thiết Hỏa kinh hãi, Triệu Phong làm sao có thể thi triển ra tuyệt chiêu của hắn? Hơn nữa uy năng đồng dạng cũng đạt tới cấp bậc Cổ Thần Bát giai.

Oanh!

Thiết Hỏa nháy mắt đã bị chiêu thức mà hắn vô cùng quen thuộc nuốt mất.

Thiên địa xung quanh thuần một mảnh tĩnh mịch. Tất cả mọi người nhìn thấy một màn này, toàn thân giống như hóa thạch cứng ngắc tại chỗ, thần sắc cực kỳ hoảng sợ. Hết thảy chuyện này, thật sự không thể nào tưởng tượng nổi!

Oanh!

Bị tuyệt chiêu của chính mình bắn trúng, vết thương trên người Thiết Hỏa dày đặc, nằm rạp trên mặt đất. Tộc trưởng đã không tiếp tục chuyển độ lực lượng cho hắn nữa!

Thiết Hỏa thất bại!

Ngay vào lúc này, một cỗ khí tức nóng bức vô cùng đè nén bỗng nhiên lan tràn tới.

Tại chân trời xa xa, một đoàn hỏa vân xích hồng sắc cuồn cuộn lan tràn tới. Sau một khắc, một đầu cự ảnh ám hồng sắc kinh thiên đã xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người. Đầu quái vật hỏa diễm dữ tợn đáng sợ kia giống như một đầu Viêm Ma vừa mới từ trong nham tương Địa ngục đi ra vậy!

Bá!

Thân hình Triệu Phong lóe lên, trong nháy mắt đã đi tới bên cạnh Triệu Vạn. Khí thế của cự ảnh ám hồng sắc kia so với Tam Trưởng lão Linh Tộc cũng chỉ yếu hơn một chút, nhưng đồng dạng vẫn là tồn tại cực kỳ kinh khủng, không phải Triệu Phong có thể chống lại được.

- Xin các hạ chậm một chút!

Bỗng nhiên, một đạo thanh âm kinh thiên đinh tai nhức óc ầm ầm vang lên.

Đám chủng tộc Thái Cổ bên cạnh Triệu Phong, hai mắt vô cùng kinh hoàng, toàn thân phát ra từ bản năng, không ngừng run rẩy.

Thần sắc Triệu Phong ngưng trọng, Tả Mâu thủy chung nhìn chằm chằm vị cường giả tuyệt thế đang không ngừng tiếp cận kia. Chỉ cần hơi có chút không thích hợp, hắn liền trực tiếp rời đi.

- Tiền bối gọi vãn bối lại, là có chuyện gì muốn chỉ giáo?

Triệu Phong lãnh đạm thốt lên.

Chỉ thấy một đầu Kỳ Lân ám hồng sắc, giống như một vị bá chủ tuyệt thế, toàn thân huyết diễm đằng đằng, uy vũ dữ tợn đang rất nhanh bay tới.

- Tộc trưởng!

Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc cung kính kêu lên.

- Nhãn mâu của các hạ, có phải là Thần Mâu hay không?

Đầu Kỳ Lân ám hồng sắc kia nói ra một câu khiến cho tất cả mọi

người ở đây khiếp sợ không thôi.

- Thần Mâu?

Ở trong lòng bọn họ, mỗi một loại Thần Mâu đều là tồn tại khủng bố, tương đương với huyết mạch Thái Cổ mười hạng đầu trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng. Mỗi một loại Thần Mâu đều là truyền thuyết thế gian, tồn tại Chúa tể không gì sánh được.

Ánh mắt tất cả mọi người không khỏi nhìn về phía Tả Mâu của Triệu Phong. Lúc này, trong lòng bọn chúng nghĩ đến từng màn từng màn không thể tưởng tượng nổi phát sinh vừa rồi kia, ánh mắt mọi người đều toát ra vẻ hiểu ra…

- Đúng vậy!

Triệu Phong thốt lên hai chữ. Thân ảnh của hắn cũng bắt đầu trở nên vĩ ngạn hơn.

- Chúa Tể đại nhân, xin hãy thu lưu Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc a!

Đầu Kỳ Lân ám hồng sắc kia dừng lại cách Triệu Phong chừng mấy dặm, thân thể hơi cúi xuống, cung kính nói. Một màn này, không chỉ khiến cho tất cả mọi người đều trừng mắt há miệng, mà ngay cả khuôn mặt bình tĩnh kia của Triệu Phong, đồng dạng cũng phi thường sợ hãi, thân thể có chút cứng ngắc.

!

Chương 1264: Thần mâu thứ chín

- Chúa Tể đại nhân, xin hãy thu lưu Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc a!

Đầu Kỳ Lân ám hồng sắc kia dừng lại cách Triệu Phong chừng mấy dặm, thân thể hơi cúi xuống, cung kính nói.

- Tộc trưởng!

Toàn bộ đám Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc từng tên từng tên đều trừng mắt há miệng, ngây ngẩn tại chỗ, không biết phải nói gì.

Mà vô số chủng tộc Thái Cổ phía Triệu Phong bên kia, tâm thần lại chấn động một trận, nhìn chằm chằm về phía ánh mắt Triệu Phong, trong lòng nhất thời bắt đầu nóng bỏng. Ngay cả Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc cũng muốn chủ nhân thu lưu bọn chúng! Chủ nhân đến tột cùng là Đại năng phương nào?

Hiện tại, bọn chúng đã càng thêm tín phục Triệu Phong. Thậm chí ngay cả những gã chưa bị Triệu Phong hạ xuống Minh Tâm Ấn, cũng cực kỳ sùng kính đối với Triệu Phong, không dám có một tia dị tâm nào cả.

- Hắn đến cùng là người nào?

Tâm thần Tiểu Linh chấn động, trong cặp mắt chợt hiện lên lưu quang thải sắc.

Triệu Phong bất quá chỉ vừa mới đột phá đến Cổ Thần, mà Tộc

trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc kia đã là tồn tại đỉnh phong trong Cổ Thần. Nhưng mà lúc này, Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc kia lại mang theo ý tứ khẩn cầu, cầu Triệu Phong thu lưu bọn chúng!

Ánh mắt tất cả mọi người nhất thời tập trung trên người Triệu Phong.

- Tiền bối, có phải ngươi đã lầm lẫn gì rồi không?

Một lúc lâu sau, Triệu Phong có chút không biết làm sao, mở miệng nói.

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc kia chính là cường giả Cổ Thần đỉnh cao, nếu chính diện chiến đấu, Triệu Phong không có bất cứ một phần thắng nào. Hiện tại không ngờ hắn lại cung kính với chính mình như thế, điều này khiến cho Triệu Phong cảm giác có chút quái dị.

- Tộc trưởng, hắn chỉ là một gã Cổ Thần Thất giai, tuy rằng thực lực không tệ, nhưng ngay cả tư cách liên minh với chúng ta cũng không có! Ngươi như thế nào…

Đầu Kỳ Lân gãy sừng kia, sau khi lấy lại tinh thần, lập tức nói. Đám thành viên Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc còn lại cũng khẽ gật đầu.

- Câm miệng!

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc phẫn nộ quát một tiếng. Khí thế quanh người hắn hình thành nên một cỗ hỏa vân phong bạo khổng lồ, thổi quét thẳng ra.

Tất cả các thành viên Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc nhất thời không nói lời nào, thân thể đứng nghiêm tại chỗ.

- Ngươi là kẻ có được Thần Mâu, cuối cùng sẽ có một ngày ngươi trưởng thành, trở thành Thần Mâu Chúa Tể, chúa tể cả một phương thiên địa!

Đầu Kỳ Lân ám hồng sắc kia trịnh trọng nói.

Trong lòng tất cả các chủng tộc Thái Cổ ở đây không khỏi nghiêm túc lên.

Thần Mâu Chúa Tể!

Đó là bốn chữ đã khắc sâu vào trong linh hồn của bọn chúng, là đại biểu cho lực lượng tuyệt đối chúa tể một phương thiên địa, đại biểu cho cường giả mạnh nhất Phạm Trụ!

- Lẽ nào, người này trưởng thành sẽ trở thành cường giả như vậy?

Cặp mắt Thiết Hỏa nhất thời hiện lên quang mang sáng ngời, tỉ mỉ quan sát Triệu Phong.

- Bất quá, nhãn mâu của hắn không phải là loại nào trong Bát Đại Thần Mâu a!

Trong lòng Thiết Hỏa bỗng nhiên nảy ra một cái nghi vấn. Trong lúc giao thủ với Triệu Phong, hắn đã được chứng kiến năng lực không thể tưởng tượng nổi của Thần Mâu Triệu Phong. Nhưng loại năng lực này, tuyệt đối không thuộc về bất cứ loại nào trong Bát Đại Thần Mâu.

Trong lòng những người khác cũng toát ra nghi vấn này. Năng lực của Bát Đại Thần Mâu, tất cả bọn chúng đều ít nhiều biết một chút, nhưng năng lực Tả Mâu Triệu Phong thể hiện ra, tựa hồ không phải là bất luận loại nào trong số đó.

Chẳng lẽ nó lại là… Thần Mâu thứ chín?

- Ta đoán rằng, Thần Mâu của đại nhân chắc là Thần Mâu thứ chín!

Lúc này, Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc trịnh trọng nói.

- Thần Mâu thứ chín?

Tâm thần tất cả mọi người nhất thời chấn động một cái!

Chuyện tình liên quan tới Thần Mâu thứ chín, vẫn luôn là sự suy đoán của rất nhiều Đại năng trong Phạm Trụ, nhưng mà người nào cũng không cách nào chứng thực được! Mà Thần Mâu thứ chín, từ trước đến giờ vẫn luôn chưa từng xuất hiện qua…

- Không có khả năng! Tiểu tử này sao có thể là Thần Mâu thứ chín chứ?

Trong lòng đầu Kỳ Lân gãy sừng kia kiên quyết phủ định.

Từ thời đại Bát Đại Thần Mâu vừa mới sinh ra, trong toàn bộ Phạm Trụ liền có vô số cường giả đều suy đoán về sự tồn tại của Thần Mâu thứ chín. Thế nhưng trải qua không biết bao nhiêu ức năm, Thần Mâu thứ chín này thủy chung cũng không hề xuất hiện! Cho nên, đại đa số mọi người đều tin tưởng, trên thế gian cơ bản không có Thần Mâu thứ chín!

- Thần Mâu thứ chín sao?

Triệu Phong nhẹ giọng lẩm bẩm. Điểm này, ngay cả hắn cũng hiểu không rõ ràng lắm.

- Ngươi làm sao lại phát hiện ra ta?

Triệu Phong đột nhiên mở miệng hỏi. Hắn có cảm giác, Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc này là tìm kiếm mình một cách có mục đích. Như vậy, đối phương làm sao lại phát hiện ra Thần Mâu của chính mình?

- Đoạn thời gian trước, ta phát hiện thiên địa đột nhiên dị biến, cảm giác được lực lượng bản nguyên của mảnh không gian này chợt có dị động…

Đầu Kỳ Lân ám hồng sắc kia không chút tị hiềm, trực tiếp kể lại.

Hóa ra, thời điểm trước đây khi Triệu Phong đột phá trong Mộng Cảnh Thái Cổ, dẫn đến Tả Mâu dị biến, đầu Kỳ Lân ám hồng sắc này đã phát hiện ra dị dạng. Hắn bằng vào cảm ứng của mình, bắt đầu tìm kiếm. Bất quá thời điểm khi hắn sắp sửa tìm được Triệu Phong, thì Triệu Phong đã thành công đột phá, ly khai Mộng Cảnh Thái Cổ.

Vì vậy, đầu Kỳ Lân ám hồng sắc này liền vận dụng tộc nhân của mình, nhiễu loạn cả một phiến khu vực này, nỗ lực bức ra Triệu Phong. Sau khi tìm được Triệu Phong, đầu Kỳ Lân ám hồng sắc này vì để chứng thực ý nghĩ của chính mình, liền để cho Thiết Hỏa đánh một trận với Triệu Phong, đồng thời không ngừng tăng lên thực lực của Thiết Hỏa, nỗ lực bức ra năng lực của Tả Mâu Triệu Phong, để nghiệm chứng suy đoán của hắn. Cuối cùng, hắn vững tin Triệu Phong chính là kẻ có được Thần Mâu!

- Xin tha thứ cho ta đã dùng loại phương pháp vô lý như thế!

Đầu Kỳ Lân ám hồng sắc kia thoáng có chút áy náy, nói.

Trong lòng đám tộc nhân Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc chấn động không

thôi. Lúc này bọn chúng rốt cuộc cũng đã minh bạch, sở dĩ Tộc trưởng mệnh lệnh cho bọn chúng tới nơi này ức hiếp đám chủng tộc Thái Cổ kia, hóa ra là vì muốn bức ra Triệu Phong. Thế nhưng Tộc trưởng làm sao có thể xác định, năng lực của Thần Mâu của Triệu Phong chính là năng lực của Thần Mâu thứ chín?

Điểm này, ngay cả Triệu Phong cũng vô cùng tò mò.

- Thần Mâu trưởng thành cực kỳ không dễ, trong thời gian đó có thể sẽ gặp phải rất nhiều cường địch, Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc nguyện ý cống hiến sức lực cho Chúa Tể đại nhân!

Sau khi giải thích xong hết thảy, đầu Kỳ Lân ám hồng sắc này một lần nữa cung kính nói.

- Ta tự nhiên nguyện ý tiếp nhận các ngươi! Nhưng ngươi quá nguy hiểm!

Triệu Phong mỉm cười nói.

Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc này ít nhất cũng là một thế lực Tứ tinh đỉnh phong, có thể thu nó làm thủ hạ, Triệu Phong chính là ngàn vạn lần nguyện ý. Nhưng mà thực lực Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc lại quá mạnh mẽ, Triệu Phong lại chưa thể xác định đối phương có phải có những âm mưu khác hay không. Cho nên, hắn không yên tâm để cho đối phương đứng ở bên cạnh mình.

- Ta nguyện ý ký quyển trục Huyết Chi Khế Ước với đại nhân!

Đầu Kỳ Lân ám hồng sắc kia phảng phất như sớm đã dự liệu, trực tiếp nói.

- Tộc trưởng, ngươi sao có thể?

Đám thành viên Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc nhất thời vô cùng khiếp sợ. Không ngờ Tộc trưởng của bọn họ lại muốn ký kết khế ước quyển trục với gã thanh niên hèn mọn kia! Nếu như gã thanh niên này thật sự là kẻ có được Thần Mâu thứ chín, bọn chúng cũng chỉ không còn lời nào để nói. Nhưng quan trọng chính là, Thần Mâu thứ chín quá mức hư vô mờ mịt, khiến cho người ta không cách nào tin tưởng được.

- Còn nữa, những tộc nhân này của ngươi tựa hồ rất bất mãn với ta, ta cũng vô cùng lo lắng a!

Ánh mắt Triệu Phong, quét về phía đám Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc kia.

- Ngươi!

Đám Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc mỗi người đều vô cùng tức giận, nhưng vì e ngại uy nghiêm của Tộc trưởng, cho nên cũng không dám làm chuyện gì quá đáng.

- Nếu như đại nhân nguyện ý, có thể chỉ giáo một chút tộc nhân của ta, bọn chúng sẽ tin phục thủ đoạn của đại nhân!

Đầu Kỳ Lân ám hồng sắc kia mang theo ý tứ trưng cầu, nói.

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên. Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc là thế lực Tứ tinh đỉnh phong, trong đó ngoại trừ những Cổ Thần Thất giai như Thiết Hỏa ra, khẳng định còn có Cổ Thần Bát giai, thậm chí Cổ Thần Cửu giai nữa. Lẽ nào, đầu Kỳ Lân ám hồng sắc này lại tin tưởng chính mình có thể đánh bại Cổ Thần Bát giai, Cửu giai sao?

Thế nhưng, Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc rõ ràng có nắm chắc, cho rằng Triệu Phong nhất định có thể thu thập đám tộc nhân

của hắn.

- Được!

Triệu Phong trực tiếp đáp ứng. Hắn ngược lại muốn nhìn xem, đầu Kỳ Lân ám hồng sắc này có dụng ý gì.

Đám thành viên Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc ở đây nhất thời yên tâm trở lại. Chỉ cần trong số bọn họ có tộc nhân có thể đánh bại Triệu Phong, Tộc trưởng của bọn họ sẽ không cần ký kết khế ước quyển trục với gã thanh niên này nữa.

- Đợi sau khi cường giả chân chính trong tộc tới đây, tiểu tử này chắc chắn sẽ thất bại không thể nghi ngờ!

Trong lòng đầu Kỳ Lân gãy sừng kia hung tợn nói. Đám Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc ở đây chẳng qua là một phần nhỏ trong tộc mà thôi. Còn có các tộc nhân đang ở các địa phương khác, làm những việc trước đây bọn chúng đã làm. Hơn nữa cũng còn một đám lớn tộc nhân đang ở lại trong tộc nữa.

- Xin đại nhân hãy chờ một chút, đám người trong tộc ta không bao lâu nữa sẽ có thể toàn bộ chạy tới!

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc mỉm cười nói.

o0o

Sau đó, hai phe nhân mã tạm thời dừng lại tại phiến khu vực này.

Bên phe của Triệu Phong đứng cách Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc một khoảng cự ly cực xa. Thực lực của đối phương quá khủng bố, tiếp cận quá gần, phe nhân mã bên Triệu Phong không có bất kỳ cảm

giác an toàn nào.

- Đại nhân, nếu như ta không nhìn lầm, lực lượng Thần Mâu của ngươi hoàn toàn có thể chưởng khống vận dụng lực lượng phiến thiên địa này?

Đúng lúc này, Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc đột nhiên truyền âm cho Triệu Phong.

Triệu Phong khẽ mỉm cười. Xem ra tựa hồ Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc đã có diệu chiêu gì đó.

- Không sai!

Triệu Phong thẳng thắn trả lời.

Theo Thần Mâu liên tục thức tỉnh, quyền chưởng khống của hắn đối với phiến thiên địa này đang không ngừng lớn lên.

- Mỗi một cái Thần Mâu đều có thể chúa tể một loại lực lượng, tuy rằng ta không biết Thần Mâu của đại nhân có thể chúa tể loại lực lượng gì, nhưng trước đây ta thấy đại nhân có thể chưởng khống vận dụng lực lượng phiến thiên địa này. Loại lực lượng chưởng khống đó, cho dù là ta cũng không cách nào làm được, hoặc có thể làm được…

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc chậm rãi nói. Triệu Phong yên lặng lắng nghe, kiến thức của Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc nhiều hơn hắn rất nhiều.

- Đại nhân có thể nếm thử, vận dụng lực lượng của Bản Nguyên Thần Mâu, chưởng khống phiến thiên địa này…

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc nói ra ý nghĩ của chính mình.

- Có lẽ, đây là một ý kiến không tệ!

Sau khi Triệu Phong nghe xong, liền lâm vào trầm tư.

Trước đây, thời điểm khi Thần Mâu của hắn vẫn chưa tiến thêm một bước thức tỉnh, hắn đã có thể thông qua điều động lực lượng Bản Nguyên Thần Mâu, tiến hành đóng lại phiến không gian này, đuổi đám thiên tài của Thần vực Man Hoang ra ngoài. Về sau, sau khi Thần Mâu thức tỉnh, ý niệm của Triệu Phong đã có thể trực tiếp dung nhập vào thiên địa của Mộng Cảnh Thái Cổ, đạt được một vài năng lực mới. Nhưng mà hắn vẫn chưa từng nếm thử vận dụng lực lượng Bản Nguyên Thần Mâu.

- Triệu Phong, Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc kia khẳng định có vấn đề! Bọn chúng nhất định sẽ phái ra Cổ Thần Bát giai, thậm chí Cổ Thần Cửu giai…

Tiểu Linh có chút lo lắng nói. Đối mặt với Cổ Thần Cửu giai, làm sao Triệu Phong có thể chiến thắng nổi? Đối với thân phận Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong, nàng cũng là nửa tin nửa ngờ.

- Ngươi cứ rời đi trước đi! Đến lúc đó, nếu tình huống không đúng, ta tự có biện pháp an toàn chạy trốn!

Triệu Phong chuẩn bị thực nghiệm một chút thuyết pháp vừa rồi của Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc.

Ông!

Bỗng nhiên, trong Tả Mâu Triệu Phong chợt hiện lên một đạo quang vụ mộng huyễn. Sau đó, ý niệm của Triệu Phong mang theo một cỗ

lực lượng Bản Nguyên Thần Mâu, dung nhập vào trong thiên địa.

Ngay vào lúc này, trong phương viên mấy mươi vạn dặm, tất cả sinh linh chợt cảm giác được một cỗ uy áp thiên địa trước giờ chưa từng có. Giờ phút này, phảng phất như thương thiên đại địa đều cụ bị ý thức. Một tia ý niệm của nó liền có thể chúa tể tất cả mọi thứ ở nơi này, quyết định sinh tử của bọn họ!

- Đây là… Đã xảy ra chuyện gì?

Tất cả mọi người của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, toàn thân khẽ run lên, ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ. Bọn chúng bỗng nhiên có cảm giác phảng phất như đang có một gã cường giả tuyệt thế đang nhìn chằm chằm bọn chúng vậy.

Thiên địa trở nên vô cùng áp lực, khí tức Thái Cổ Bản Nguyên kể cả nguyên khí thiên địa, lực lượng các loại thuộc tính… đều bị đối phương triệt để chưởng khống.

- Quả nhiên có chút khác biệt!

Khóe miệng Triệu Phong khẽ nhếch lên. Sau một khắc, ý niệm của Triệu Phong mang theo cỗ lực lượng Bản Nguyên Thần Mâu kia quay trở về bản thể.

- Quả nhiên, lực lượng Bản Nguyên Thần Mâu của người này có thể chưởng khống được mảnh không gian này!

Ánh mắt của Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc khẽ lóe lên.

Chương 1265: Hiệu lực với ngài

- Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì?

Đám cường giả Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc nhất tề đứng lên, sắc mặt kinh nghi bất định. Cũng may, bọn chúng nhìn thấy vẻ mặt Tộc trưởng thản nhiên, sự lo âu trong lòng mới chậm rãi tiêu tan đi.

- Tộc trưởng, vừa rồi…

Đầu Kỳ Lân gãy sừng kia chuẩn bị hỏi cái gì.

- Không cần lo lắng!

Nhưng Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc đã trực tiếp cắt đứt lời của hắn.

Phía bên kia, trong đám chủng tộc Thái Cổ phụ cận Triệu Phong, có không ít kẻ cảm nhận nhạy cảm phát hiện ra, vừa rồi trên người Triệu Phong có năng lượng cường đại ba động.

- Xảy ra chuyện gì? Thiên địa dị biến vừa rồi, chẳng lẽ là do hắn mang tới?

Ánh mắt Tiểu Linh kinh dị nhìn chằm chằm Triệu Phong, trong lòng có chút khiếp sợ. Lẽ nào là do Thần Mâu thứ chín ban tặng cho Triệu Phong loại lực lượng đó? Hắn thật là kẻ có được Thần Mâu thứ chín sao?

- Dựa vào loại phương pháp chưởng khống Mộng Cảnh Thái Cổ này, Cổ Thần Bát giai cũng hoàn toàn không phải là đối thủ của ta!

Trong lòng Triệu Phong thoáng vui vẻ. Bất quá hắn cũng biết, chỉ khi nào ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ, hắn mới có được loại ưu thế này.

Sau đó, Triệu Phong lại tiếp tục củng cố tu vi thực lực, đồng thời nghiên cứu lực lượng Thần Mâu. Trong thời gian này đó, dần dần cũng có càng nhiều thành viên của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc chạy tới nơi đây.

Mãi đến một tháng sau, đại bộ đội bên trong Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc toàn bộ đã đến.

- Đại nhân, có thể bắt đầu rồi!

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân cung kính nói với Triệu Phong.

Hưu!

Triệu Phong phóng người bay lên, nhưng vẫn như cũ bảo trì khoảng cách nhất định với Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc. Toàn thể thành viên Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc đều quan sát Triệu Phong, thấp giọng nghị luận, ánh mắt hoặc kinh ngạc hoặc khinh thường.

- Để ta tới nhìn xem, ngươi có phải là kẻ có được Thần Mâu hay không?

Bên trong Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, một con Kỳ Lân hồng sắc khuôn mặt dữ tợn trực tiếp lao ra.

- Cổ Thần Bát giai!

Tiểu Linh kinh hô một tiếng.

Tuy rằng trước đây Triệu Phong đã từng đánh bại Thiết Hỏa lực lượng đạt tới Cổ Thần Bát giai. Nhưng dù sao Thiết Hỏa cũng là dưới sự trợ giúp âm thầm của Tộc trưởng, lực lượng tạm thời đạt tới Cổ Thần Bát giai, những phương diện khác đều vẫn là Cổ Thần Thất giai, không thể nào chân chính đánh đồng với Cổ Thần Bát giai.

- Grào!

Đầu Kỳ Lân hồng sắc kia ngửa mặt lên trời gào lớn, trực tiếp kích hoạt lực lượng huyết mạch. Một cỗ hỏa diễm xích sắc đột nhiên mạnh mẽ bạo trướng, giống như một đạo long quyển hỏa diễm, điên cuồng dâng lên trong thiên địa, khiến cho tâm thần người khác rung động.

- Nếu như ngươi muốn kiến thức, vậy ta liền để cho ngươi kiến thức một chút a!

Mái tóc ngân sắc mộng huyễn kia của Triệu Phong không gió tự động. Tả Mâu của hắn càng hiện ra quang thải dị sắc sáng ngời.

Ông!

Một đạo quang trạch mê ly mộng huyễn hiện lên bên trong Tả Mâu Triệu Phong. Bộ phận ý chí linh hồn của Triệu Phong xen lẫn một cỗ lực lượng Bản Nguyên Thần Mâu, dung nhập vào trong một phương thiên địa.

Triệu Phong nhất thời có cảm giác, phiến thiên địa này dường như đã trở thành thân thể của chính mình. Ý niệm khẽ động, một cỗ áp lực thiên địa tuyệt cường đột nhiên hàng lâm xuống. Thiên địa vĩ lực to lớn kia áp bách thẳng về phía đầu Hồng Viêm Kỳ Lân kia.

Hô phốc!

Liệt hỏa ngập trời trên người đầu Hồng Viêm Kỳ Lân kia phảng phất như gặp phải sóng biển vậy, uy năng giảm thấp, hỏa diễm cũng chậm rãi ảm đạm xuống.

- Cái này… là chuyện gì xảy ra?

Đầu Hỏa Diễm Kỳ Lân kia nhất thời cả kinh. Lực lượng mà hắn vừa mới kích hoạt huyết mạch đạt được kia, trong nháy mắt đã bị áp chế xuống. Thực lực hiện tại của hắn so với trước khi kích hoạt huyết mạch lại còn yếu hơn một bậc nữa.

- Thiên địa dị động kia trước đây, hóa ra chính là do hắn!

Trong Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, một vài Huyết Diễm Kỳ Lân nhất thời đều hiểu ra, quát lớn một tiếng. Trước đây bọn chúng vẫn cho rằng là một vị cường giả tuyệt thế nào đó, thực lực tương đương với Tộc trưởng, đã hàng lâm.

- Đây là lực lượng bản nguyên của thiên địa!

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân kinh ngạc lẩm bẩm. Ánh mắt hắn nhìn về phía Triệu Phong, trong nháy mắt trở nên kích động.

- Ngươi chỉ là một Cổ Thần Thất giai, cho dù lực lượng của ta bị áp chế, nhưng ngươi cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của ta!

Đầu Hồng Viêm Kỳ Lân kia điên cuồng rít gào. Toàn thân hắn hóa thành một đoàn hỏa cầu cực nóng, nghiền áp thẳng về phía Triệu Phong.

- Vậy sao?

Triệu Phong mỉm cười. Không gian thiên địa cũng theo đó nổ vang một trận.

Ông oanh!

Một bộ phận ý chí linh hồn của hắn dung nhập vào trong thiên địa, ý niệm khẽ động, một cỗ lực lượng hạn chế không gian tập trung bốn phía xung quanh Hồng Viêm Kỳ Lân.

Đầu Hồng Viêm Kỳ Lân kia vừa muốn thi triển Không Gian Áo Nghĩa, lại phát hiện hắn căn bản không cách nào vận chuyển nửa điểm lực lượng Không Gian. Thậm chí bản thân hắn cũng bị không gian ràng buộc, năng lực hành động giảm xuống thật lớn.

Bá!

Bốn phía xung quanh Trường bào Thời Không trên người Triệu Phong chợt hiện lên một tầng không gian hư ảnh. Thân hình hắn bỗng nhiên lóe lên, đi tới sau lưng Hồng Viêm Kỳ Lân.

- Di Thiên Chưởng!

Triệu Phong vận chuyển Không Gian Áo Nghĩa. Giờ phút này, Không Gian Áo Nghĩa của hắn không chỉ được Trường bào Thời Không tăng phúc, lại còn được lực lượng Không Gian của Mộng Cảnh Thái Cổ tăng phúc.

Đạo chưởng ảnh hư vô kia trong khoảnh khắc xuất hiện, đã liền biến mất.

Ầm ầm!

Khi đạo chưởng ảnh hư vô này một lần nữa xuất hiện, đã đi tới trước mặt Hồng Viêm Kỳ Lân kia, trực tiếp nghiền áp thẳng về phía thân thể nó.

- A!

Đầu Hồng Viêm Kỳ Lân kia kêu thảm một tiếng, thân hình bay ngược về phía sau, hung hăng đập thẳng vào trong lòng đất phía dưới. Cho dù thân thể của nó là Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, tu vi Cổ Thần Bát giai, nhưng cũng không thể thừa nhận nổi uy năng của một chưởng này.

Thế nhưng, sao nó lại có thể chịu thua đơn giản như vậy?

Ầm ầm!

Trong lòng đất, một đoàn hỏa diễm phong bạo thổi quét ra, đầu Hồng Viêm Kỳ Lân kia hóa thành một đạo diễm quang, hung hăng bắn thẳng về phía Triệu Phong.

- Liệt Nhật Diễm Quang!

Trên đường phóng tới, Hồng Viêm Kỳ Lân lại thi triển ra chiến kỹ huyết mạch, trong miệng bắn ra một đạo liệt quang hồng sắc cực nóng. Những nơi đạo liệt quang hồng sắc kia đi qua, tất cả mọi thứ đều bị đốt cháy sạch sẽ. Uy năng nóng bỏng kia khiến cho rất nhiều chủng tộc Thái Cổ trong phạm vi hơn vạn dặm cũng bị thiêu đốt đau đớn một trận.

- Thần Mâu Phân Giải!

Tả Đồng của Triệu Phong chậm rãi vận chuyển, một cỗ đồng lực ba động mang theo một đạo thải sắc mộng huyễn chậm rãi lan tràn ra.

Hô!

Đạo liệt quang hồng sắc bắn về phía Triệu Phong kia, từng đoạn từng đoạn chậm rãi tiêu tán. Trong mắt của người bên ngoài, bốn phía xung quanh Triệu Phong giống như một cái vùng cấm vậy, tất cả những lực lượng tới gần phiến vùng cấm này, chắc chắn là sẽ biến mất!

Bá! Bá!

Thân hình Triệu Phong lóe lên trong không gian, khiến cho đầu Hồng Viêm Kỳ Lân kia không thể nào đoán được, cuối cùng Triệu Phong sẽ từ chỗ nào công kích hắn.

- Thần Mâu Phục Chế, Liệt Nhật Diễm Quang!

Triệu Phong cũng không quá mức tiếp cận Hồng Viêm Kỳ Lân, mà trực tiếp sử dụng Thần Mâu Phục Chế tiến hành công kích nó.

Ông!

Một đoàn quang vụ mộng huyễn mang theo đồng lực ba động kinh người, từ trong Tả Mâu của hắn lan tỏa ra. Bỗng nhiên, trong quang vụ mộng huyễn kia chợt bắn ra một đạo liệt quang hồng sắc cực nóng.

- Đây là… Tuyệt chiêu của ta!

Đầu Hồng Viêm Kỳ Lân kia cực kỳ kinh chấn.

- Đây là lực lượng Thần Mâu của hắn sao?

Phương xa, trong lòng Thiết Hỏa kinh tâm động phách. Lần này, hắn lấy thân phận người đứng xem, một lần nữa nhìn thấy năng lực không thể tưởng tượng nổi kia của Triệu Phong. Ngay cả Thiết Hỏa cũng không phát hiện, trong bất tri bất giác hắn đã tán thành thân phận Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong!

Ầm ầm!

Đạo liệt quang hồng sắc cực nóng kia chính xác đánh trúng lên người Hồng Viêm Kỳ Lân. Sau khi đánh trúng một kích, Triệu Phong lại bổ sung thêm mấy phát linh hồn đồng thuật nữa.

- A!

Bên trong hố hỏa diễm bốc cháy nghi ngút, đầu Hồng Viêm Kỳ Lân kia thống khổ kêu lên. Song trọng đả kích cả vật chất lẫn linh hồn, cộng thêm thiên địa áp chế cùng bài xích, hắn đã triệt để mất đi năng lực chiến đấu.

- Thất bại!

Phương xa, Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc toàn bộ ngây ngẩn tại chỗ. Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, bọn chúng vĩnh viễn không thể nào tin nổi, một gã Cổ Thần Thất giai, có thể đơn giản như vậy đánh bại Cổ Thần Bát giai Huyết Diễm Kỳ Lân.

- Để ta đánh với ngươi một trận!

Trong đám huyết vân xích hồng sắc kia, một đầu Kỳ Lân khí tức càng cường đại hơn, đạt tới Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, nôn nóng muốn đánh một trận với Triệu Phong, tẩy rửa sỉ nhục của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc.

- Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, một cỗ ý chí đồng lực cường đại ba động từ bên trong Tả Mâu của hắn tản ra. Sau một khắc, Tả Mâu của Triệu Phong đã biến thành con ngươi màu đen bình thường. Thế nhưng, trên bầu trời lại đột nhiên xuất hiện một đầu Di Thiên Ngân Mâu.

Đầu ngân mâu kia to lớn khôn cùng, bên trong lưu động đủ mọi màu sắc quang trạch, lạnh lùng vô tình, phảng phất đại biểu cho thiên uy, quan sát sinh linh phía dưới.

Bỗng nhiên, đầu ngân mâu mộng huyễn thật lớn kia bỗng nhiên chuyển động. Một màn này khiến cho tất cả sinh linh phía dưới, trong lòng dâng lên một cỗ ý tứ sợ hãi.

Đầu ngân đồng kia thật sự quá lớn, nếu đầu nhãn đồng này là nhãn đồng của một sinh linh nào đó, khó có thể tưởng tượng nổi đầu sinh linh kia sẽ khổng lồ đến cỡ nào? Cuối cùng, ngân đồng mộng huyễn kia đột nhiên tập trung trên người đầu Huyết Diễm Kỳ Lân đang chuẩn bị lao ra kia.

Một cỗ uy áp thiên địa vô cùng vô tận mang theo lực lượng tinh thần không thể hình dung, mạnh mẽ hàng lâm trên người đầu Huyết Diễm Kỳ Lân kia.

- Cái này… là…

Đầu Huyết Diễm Kỳ Lân kia nhất thời có cảm giác, trời cao vô tận dường như muốn sụp đổ xuống vậy. Toàn thân hắn run rẩy, gian nan chống cự cỗ thiên uy này. Linh hồn của hắn cũng hồi hộp run rẩy một trận dưới cỗ lực lượng tinh thần kia.

Mà đám tộc nhân bốn phía xung quanh đầu Huyết Diễm Kỳ Lân này cũng đồng dạng gặp phải lực lượng vô hình lan đến. Những gã Huyết Diễm Kỳ Lân này, ánh mắt nhìn chằm chằm về phía chân trời, trong lòng sinh ra một cỗ cảm giác nhỏ bé, vô lực.

Ánh mắt Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc đồng dạng nhìn chăm chú vào ngân đồng mộng huyễn trên thiên không, che khuất bầu trời, giống như Thần linh chí cao kia, trong lòng kinh hãi không cách nào hình dung nổi.

- Chúa Tể đại nhân!

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc bỗng nhiên mở miệng hô lớn. Đám tộc nhân Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc còn lại, toàn thân nhất thời chấn động mạnh.

- Chúa Tể đại nhân!

Một gã Huyết Diễm Kỳ Lân đồng dạng hô lên.

- Chúa Tể đại nhân! Chúa Tể đại nhân!

Càng lúc càng nhiều tộc nhân Huyết Diễm Kỳ Lân cũng theo đó hô lớn. Từng đợt thanh âm triều bái vang vọng bên trong thiên địa. Phía bên kia, đám chủng tộc Thái Cổ thủ hạ của Triệu Phong cũng phát ra từ nội tâm gào lên:

- Chúa Tể đại nhân!

Cùng thời khắc đó, lấy nơi đây làm trung tâm, tất cả các sinh linh trong phương viên mấy trăm vạn dặm đều ngẩng đầu nhìn kỹ đầu ngân mâu tại chân trời xa xa kia. Theo từng tiếng Chúa Tể đại nhân kinh thiên vang dội kia, bọn chúng cũng theo đó mà quát kêu.

Trên bầu trời, đại bộ phận ý thức của Triệu Phong đã hoàn toàn đắm chìm trong đầu Di Thiên Chi Mâu khổng lồ kia. Hắn cũng không nghĩ tới, vận dụng lực lượng Bản Nguyên Thần Mâu, thi triển Di Thiên Chi Mâu, không ngờ lại trở thành như vậy. Lúc này, tầm mắt của hắn rộng lớn cực kỳ, hắn quan sát vô tận sinh linh trong thiên địa, lắng nghe thanh âm triều bái của bọn chúng.

Tâm thần của hắn cũng kịch liệt chấn động. Phảng phất như hắn thật sự trở thành Chúa Tể đại nhân, chúa tể mọi thứ ở nơi này.

- Không tốt! Lực lượng Thần Mâu đang cấp tốc biến mất!

Linh hồn của Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một cỗ mệt mỏi. Sau một khắc, ngân mâu di thiên mộng huyễn trên bầu trời kia phốc một cái liền biến mất. Thiên địa khôi phục lại như thường. Mà lúc này Tả Mâu của Triệu Phong, cũng khôi phục lại ngân trạch mộng huyễn.

- Tiêu hao thật lớn!

Triệu Phong có cảm giác, Tả Mâu của hắn, đã không thể nào lại sử dụng lực lượng bản nguyên rồi. Dù sao trước đây trong chiến đấu, hắn vẫn luôn đang sử dụng cỗ lực lượng này, đến tiếp sau thi triển Di Thiên Chi Mâu thời điểm, lực lượng bản nguyên tiêu hao, càng nhanh chóng vô cùng.

Ngay vào lúc này, Triệu Phong chợt cảm giác phía trước truyền đến một cỗ dị động. Chỉ thấy toàn bộ thành viên của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc đã cúi đầu xuống thật thấp, mà Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân lại chậm rãi bước ra:

- Chúa Tể đại nhân, xin hãy cho tộc ta, hiệu lực với ngài!

Chương 1266: Rời khỏi linh tộc

Sau khi toàn bộ Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc nguyện ý thần phục với Triệu Phong, hắn liền ký kết Huyết Chi Khế Ước với Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân. Nội dung khế ước thập phần đơn giản: Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc để cho Triệu Phong tùy tiện điều khiển, không được xuất thủ với Triệu Phong. Đồng dạng như vậy, Triệu Phong cũng không được cố ý hãm hại Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc.

Ngay sau đó, Triệu Phong cùng rất nhiều chủng tộc Thái Cổ thế lực của hắn đã di chuyển tới địa bàn của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc. Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc là thế lực Tứ tinh đỉnh phong, chiếm cứ một phiến khu vực lớn tại Trung bộ Mộng Cảnh Thái Cổ. Tài nguyên nơi này so với bên ngoài càng phong phú hơn nhiều.

Hiện tại, địa bàn của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc đã trở thành đại bản doanh của Triệu Phong trong Mộng Cảnh Thái Cổ. Ngày sau Triệu Vạn có thể trực tiếp sử dụng thế lực Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, khai thác mở rộng, tiền lời gấp mấy lần ban đầu.

- Ta cũng nên rời đi rồi!

Triệu Phong ở lại mấy ngày trong địa bàn Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc.

Một vài loại công pháp, chiến kỹ của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc cũng chỉ thích hợp phối hợp với huyết mạch Huyết Diễm Kỳ Lân. Tuy rằng Triệu Phong có huyết mạch Huyết Ma Dương Thái Cổ, cũng có thể tu luyện, nhưng hiệu quả so ra kém Huyết Diễm Kỳ Lân một chút.

Công pháp, tự nhiên là tuyển chọn loại thích hợp nhất với chính mình, phẩm chất càng cao càng tốt. Hơn nữa, một khi đã bắt đầu tu luyện, giữa đường muốn đổi sang những công pháp khác cũng thập phần phiền phức. Cho nên Triệu Phong tình nguyện hao tổn nhiều thời gian hơn một chút, đi tìm một môn công pháp thích hợp nhất với mình.

Trước khi rời đi, Triệu Phong đi dạo một vòng trong lãnh địa Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, không chút khách khí lấy đi mấy thứ thiên địa trân tài chính mình cần.

- Ta không còn ở đây, phỏng chừng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc không có khả năng hoàn toàn nghe theo lời của Triệu Vạn!

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì. Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc chỉ tôn kính đối với thân phận Thần Mâu của chính mình mà thôi, tuy rằng Triệu Vạn cũng có được Vạn Tượng Chi Mâu, nhưng dù sao chỉ là huyết mạch hậu duệ, hơn nữa thực lực bản thân vẫn còn yếu nhược.

Cuối cùng, Triệu Phong quyết định để cho Triệu Vạn đột phá Thần vị. Vốn dĩ với thiên phú tiềm lực của Triệu Vạn, vẫn còn có thể tích lũy một chút nội tình nữa. Nhưng lúc này không có biện pháp khác, nếu thực lực Triệu Vạn theo không kịp, sẽ không có bao nhiêu tác dụng.

- Đi xem cung điện Ngũ Hành một chút a!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một khỏa thủy tinh cầu ngũ sắc, bên trong lẳng lặng phiêu phù một tòa cung điện sáng lạn mỹ lệ. Ý niệm khẽ động, Triệu Phong liền trực tiếp tiến vào trong đó.

- Triệu Phong!

Ngay khoảnh khắc Triệu Phong vừa xuất hiện, liền có người bên trong cung điện Ngũ Hành phát hiện ra.

Những gã Chuẩn Thần, Chân Thần bị vây ở chỗ này, địa vị ở trong thế lực của chính mình đều luôn rất cao thượng, tự nhiên sẽ không dễ dàng phục tùng Triệu Phong. Hơn nữa, bọn chúng cũng chỉ mới bị vây mấy chục năm mà thôi. Khoảng thời gian này đối với bọn chúng mà nói, chẳng qua chỉ là một khoảnh khắc ngắn ngủi mà thôi.

Mặt khác, nguyên khí thiên địa cùng lực lượng Áo nghĩa bên trong cung điện tinh thể Ngũ Hành này thập phần nồng nặc. Tại địa phương Ngũ Hành Thần Chủ bế quan này thậm chí còn lưu lại chiến kỹ công pháp cao thâm, có thể nói là địa phương tu luyện tuyệt hảo. Tuy rằng bọn chúng đang bị vây ở chỗ này, nhưng bất kỳ thời khắc nào cũng đều đang cố gắng tu luyện, suy nghĩ đề thăng thực lực, thoát khốn từ trong tay Triệu Phong.

- Mở trận pháp!

Một gã Chân Thần Ngũ giai quát lớn một tiếng.

Vù vù vù!

Dưới chân Triệu Phong nhất thời lóe lên một đạo trận pháp đủ mọi màu sắc phức tạp. Đồng thời, một cỗ năng lượng Áo nghĩa ba động cường đại từ xung quanh phóng lên cao, hình thành nên bốn đạo quang mạc ngũ sắc, giam cầm Triệu Phong vào bên trong.

- Tiến công!

Gần tám mươi gã cường giả không nói hai lời, trực tiếp thi triển chiến kỹ, bí thuật cường hãn nhất của mình.

Oanh!

Thần lực ba động rợp trời rợp đất giống như cuồng phong mưa rào, trực tiếp xuyên qua trận pháp cấm cố, nghiền áp thẳng về phía Triệu Phong.

- Vẫn còn chưa từ bỏ ý định a!

Triệu Phong thấy bọn chúng lại dùng trận thế lớn như vậy đối phó chính mình, không khỏi cười lớn.

Mặt khác, Triệu Phong phát giác ra thực lực của những người này, ai nấy cũng đều có đề thăng thật lớn. Ví dụ như Tử Phong Chuẩn Thần của Tử Dạ Điện kia, luận thực lực, sợ rằng đã sắp vượt qua Chuẩn Thần mạnh nhất của Linh Tộc rồi.

Bá!

Một kiện trường bào ám ngân sắc chợt khoác lên trên người Triệu Phong. Hắn vận chuyển Thần lực cùng Không Gian Áo Nghĩa, thôi động lực lượng của Trường bào Thời Không.

- Không Gian Bình Chướng!

Từng tầng từng tầng không gian hư ảnh hư thực vô chừng mạnh mẽ tản ra. Đám Thần lực công kích vô cùng vô tận kia va chạm vào tầng không gian hư ảnh này, uy lực liền trọng trọng suy yếu, phảng phất như bị chuyển dời tới không gian Dị thứ nguyên vậy. Cuối cùng, tất cả công kích còn chưa kịp va chạm với thân thể của Triệu Phong, đã triệt để biến mất.

Cùng thời khắc này, một cỗ khí tức cường đại phong áp thiên địa, lấy Triệu Phong làm trung tâm, áp bách thẳng ra bốn phía xung. Tất cả

các cường giả đang bao vây bốn phía nhất thời cảm giác được một cỗ áp bách hít thở không thông.

- Làm sao có thể? Cỗ khí tức này, là… Cổ Thần Thất giai!

Một gã Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong, sắc mặt nhất thời vô cùng kinh hoàng.

- Không có khả năng! Tuyệt đối không có khả năng này! Hắn nhất định là mượn dùng lực lượng của cung điện, bắt chước ra khí tức của Cổ Thần a!

Tử Phong Chuẩn Thần liều mạng lắc đầu, không thể nào tin nổi hết thảy những chuyện này. Lần trước khi Triệu Phong đi tới nơi này, bất quá chỉ mới là nửa năm trước, khi đó hắn vẫn chỉ là Chuẩn Thần mà thôi. Một gã Chuẩn Thần cho dù sau khi đột phá Chân Thần, cũng không có khả năng tu luyện tới Cổ Thần Thất giai trong khoảng thời gian ngắn như vậy! Tất cả mọi người không cách nào tưởng tượng nổi Triệu Phong đã trực tiếp chứng đạo Thần vị Cổ Thần!

- Ta cố tình để các ngươi ở lại chỗ này, hưởng thụ tài nguyên tu luyện tốt như vậy, nhưng các ngươi thoạt nhìn cũng không có bao nhiêu tiến bộ a!

Triệu Phong không để ý đến sự khiếp sợ của những người này, phì cười một tiếng.

Kỳ thật, Triệu Phong hoàn toàn có thể đem những người này cấm cố ở một khu vực đơn độc, khiến cho bọn chúng không cách nào sử dụng tài nguyên tu luyện ở nơi này. Nhưng Triệu Phong lại không làm như vậy, mà là để cho bọn chúng hưởng thụ tài nguyên nơi đây, tăng lên thực lực của mình. Bởi vì, Triệu Phong căn bản không lo lắng những người này có thể chạy trốn từ trong tay hắn. Mà nguyên

nhân thứ hai, chính là Triệu Phong dự định thu nạp những người này cho mình sử dụng, cũng hy vọng thực lực của bọn họ không ngừng tăng lên.

Ầm ầm!

Triệu Phong thoáng di động, tòa trận pháp đặc thù đang giam cầm hắn kia liền trực tiếp nghiền nát.

- Hiện tại ta đã là cường giả Cổ Thần! Đợi đến khi thực lực của ta cường đại tới trình độ nhất định, các ngươi ngay cả tư cách làm người hầu cho ta cũng không có nữa!

Thanh âm Triệu Phong bỗng nhiên trở nên lãnh đạm, giống như một cây băng trùy lạnh lẽo xỏ xuyên qua trái tim mỗi một người ở đây!

Tốc độ tu luyện của Triệu Phong, thật sự quá mức kinh thế hãi tục. Hiện tại hắn đã là Cổ Thần Thất giai, là tồn tại mà tất cả mọi người ở đây đều phải ngưỡng vọng. Ai có thể dự liệu được lần tiếp theo Triệu Phong xuất hiện trong tòa cung điện này, tu vi cảnh giới của hắn sẽ đến mức nào?

Vù vù vù!

Từng khối từng khối Áo Nghĩa Chi Tinh tự động tách khỏi vách tường, bay tới trong tay Triệu Phong. Tu vi đạt đến Cổ Thần, Áo Nghĩa Chi Tinh bình thường đã không có bất kỳ tác dụng gì với Triệu Phong nữa. Chỉ có những loại Áo Nghĩa Chi Tinh tương đối cao cấp mới có tư cách được Cổ Thần sử dụng. Mà vừa hay, trong tòa cung điện tinh thể ngũ sắc này, số lượng loại Áo Nghĩa Chi Tinh này cũng không ít chút nào.

Lần này, Triệu Phong lấy đi số lượng Áo Nghĩa Chi Tinh nhiều vô

cùng, thậm chí đối với việc vận hành của cả tòa cung điện Ngũ Hành này cũng tạo thành ảnh hưởng nhất định. Nhưng Triệu Phong đã có tu vi Cổ Thần, hắn căn bản không lo lắng những người này có thể trốn thoát.

Sau khi lấy đủ Áo Nghĩa Chi Tinh, Triệu Phong đi tới mật thất tu luyện. Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm vào ba bức bích họa ở đây. Dựa vào sự chưởng khống đối với tòa cung điện tinh thể Ngũ Hành này, Triệu Phong trực tiếp thu lấy toàn bộ công pháp, chiến kỹ bên trong ba bức bích họa.

Ngay lúc Triệu Phong chuẩn bị rời đi…

- Triệu Phong, chậm đã!

Một đạo thanh âm hơi chút giãy dụa chợt gọi Triệu Phong trở lại.

- Ta nguyện ý trở thành người hầu của ngươi!

Kẻ vừa nói kia chỉ là một gã Chuẩn Thần bình thường, tâm tính của hắn khá kém, không chịu nổi khoảng thời gian bị giam cầm này. Cộng thêm sự chấn nhiếp bởi tu vi Cổ Thần của Triệu Phong, hắn liền trở thành kẻ đầu tiên khuất phục.

Chỉ cần có kẻ đầu tiên khuất phục, sẽ có nhiều người khác nữa dao động. Không ngoài sở liệu, lại một giọng nói nữa truyền ra:

- Ta cũng vậy!

Gã Chuẩn Thần này là đến từ cùng một cái thế lực với gã Chuẩn Thần khuất phục đầu tiên kia. Sau đó lại có thêm năm người nữa lựa chọn khuất phục Triệu Phong.

- Hừ! Một đám bất lực!

Tử Phong Chuẩn Thần hừ lạnh một tiếng, trong mắt lộ ra vẻ khinh thường.

- Các ngươi lựa chọn rất sáng suốt! Đãi ngộ mà ta cho các ngươi, tuyệt đối sẽ cao hơn trong thế lực trước đây của các ngươi!

Triệu Phong chỉ cười nhạt một tiếng, ý niệm khẽ động, hắn cùng những người này đã trực tiếp rời khỏi nơi đây. Mà những người còn lại, toàn bộ đều lâm vào trầm tư.

o0o

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, bảy người Triệu Phong đã đi tới địa bàn của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc. Sau đó, Triệu Phong liền hạ Minh Tâm Ấn vào trong linh hồn của bảy người này.

- Sau này các ngươi cứ ở tại chỗ này!

Triệu Phong cũng không có ý định sẽ thả bọn chúng ra ngoài.

- Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, lại là hình thái nguyên chủng! Nơi này là địa phương nào?

Một gã cường giả Chân Thần chấn kinh hỏi.

- Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ!

Triệu Phong mỉm cười thần bí.

- Làm sao có thể?

Bảy người này nhất thời ngây ngẩn tại chỗ, trong đầu có chút ngốc trệ. Làm sao bọn chúng có thể xuất hiện trong Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ được?

Sau khi giao bảy người cùng một bộ phận Áo Nghĩa Chi Tinh lại cho Triệu Vạn, Triệu Phong liền rời khỏi Mộng Cảnh Thái Cổ.

o0o

Sau khi trở lại Linh Tộc, Triệu Phong liền một lần nữa ẩn giấu khí tức, sử dụng Phong Thần Thạch phong ấn một tòa Thần thai.

Triệu Phong ở trong cung điện dành riêng cho Đệ tử Hạch tâm, cho dù là Trưởng lão Linh Tộc, cũng không thể tùy ý sử dụng Thần thức dò xét.

Thời điểm Triệu Phong ra khỏi cung điện, ở trước cửa liền gặp một gã đệ tử Nội tộc. Gã đệ tử Nội tộc này thấy Triệu Phong rốt cuộc cũng đi ra, lập tức đem một vài sự tình nói lại cho cho Triệu Phong, đồng thời đưa cho hắn một đống lớn thư mời. Sau khi truyền lời xong, gã đệ tử Nội tộc này liền trực tiếp rời khỏi nơi này.

- Đều là thư mời của các đại thế lực!

Triệu Phong có chút đau đầu, đóng cửa cửa điện, trực tiếp ném đống thư mời này vào trong Không gian Trữ vật.

- Giai đoạn hiện tại, còn chưa đến lúc quá mức rêu rao!

Hiện nay, thành viên các các đại thế lực tới bái phỏng Linh Tộc rất có khả năng vẫn chưa có rời đi.

- Trước rời khỏi Linh Tộc một đoạn thời gian, thuận tiện đón Triệu

Hồi tới đây luôn!

Triệu Phong dự định.

o0o

Đêm đó, Triệu Phong trực tiếp truyền âm cho Triệu Vũ Phi, nói cho nàng biết, chính mình sắp sửa ly khai Linh Tộc một đoạn thời gian, bảo nàng không cần lo lắng.

Sau đó, dưới sự trợ giúp của Khổng Điệp, Triệu Phong không kinh động tới bất cứ kẻ nào, ly khai Linh Tộc.

Sau khi rời khỏi phạm vi thế lực của Linh Tộc, Triệu Phong đội lên một cái đấu bồng màu trắng, bắt đầu chạy đi. Dù sao màu sắc mái tóc cùng nhãn đồng của hắn quá mức bắt mắt, chỉ cần kẻ nào tin tức linh thông, đều có thể nhận ra thân phận của Triệu Phong. Đây cũng là nguyên nhân vì sao hắn dựa vào Khổng Điệp để rời khỏi Linh Tộc.

o0o

Khu vực ngoại vi Linh Tộc, đám người Dạ Long Cổ Thần của Tử Dạ Điện một mực vẫn chưa có rời đi.

- Ta cũng không tin ngươi có thể vĩnh viễn trốn trong Linh Tộc!

Sắc mặt Dạ Long Cổ Thần âm lãnh.

Tử Dạ Điện cùng Linh Tộc đều là thế lực Ngũ tinh, hơn nữa cách nhau tới ba Vực. Cho dù hắn giết chết Triệu Phong, Linh Tộc cũng sẽ không làm gì được Tử Dạ Điện, nhiều lắm chỉ là yêu cầu một chút bồi thường mà thôi.

So với những bồi thường kia, đánh chết gã thiên tài tiềm lực thật lớn Triệu Phong này, đồng thời đạt được tòa cung điện tinh thể ngũ sắc kia, cứu về người của Tử Dạ Điện, bên nặng bên nhẹ giữa hai cái này, vừa nhìn liền biết được rõ ràng.

- Dạ Long tiền bối, Sưu Tra Nghi đã có phản ứng!

Một ngày này, Dạ Long Cổ Thần chợt nhận được truyền âm.

- Rốt cuộc hắn cũng ly khai Linh Tộc!

Thần sắc Dạ Long Cổ Thần lộ ra vẻ hưng phấn, cười nhạt.

- Khởi hành!

Sau khi Dạ Long Cổ Thần truyền ra một cái tin tức, liền trực tiếp Thuấn di rời khỏi.

Chương 1267: Thời Không Cấm Thân

Linh Tộc nằm ở trung tâm Tử Linh Vực, mà Sinh Nguyên Tông, nơi của Triệu Hồi, lại hơi ở ngoại vi. Lần trước, Triệu Phong từ Sinh Nguyên Tông đi tới Linh Tộc, dọc đường mượn dùng các Truyền Tống Trận, cũng phải mất thời gian hơn nửa năm. Nhưng hiện tại, thực lực của Triệu Phong không giống người thường, nếu như thi triển Không Gian Thuấn Di, tốc độ di chuyển cực nhanh, chí ít có thể rút ngắn phân nửa thời gian.

Hơn nữa, hắn còn có lệnh bài thân phận của Đệ tử Hạch tâm Linh Tộc, có thể tùy ý sử dụng Truyền Tống Trận của tất cả các thế lực dọc đường. Hơn nữa, khi Triệu Phong đi qua những thế lực này, thậm chí còn dẫn tới cao tầng của thế lực tự thân nghênh tiếp nữa.

- Thân phận Đệ tử Hạch tâm của Linh Tộc, tác dụng quả thật là rất lớn!

Triệu Phong cảm thán một câu. Nghĩ tới thời điểm ban đầu lúc thoát khỏi Cổ Lũng Vực, căn bản không thể nào mượn dùng Truyền Tống Trận của các đại thế lực. Bởi vì đang bị truy sát cùng truy nã, phần lớn thời gian hắn đều phải dựa vào phi hành.

Thời khắc nào đó, trong tầm mắt hắn chợt xuất hiện một tòa sơn phong khổng lồ cao tới ngàn trượng, đâm thẳng vào biển mây, bao trùm phương viên mấy vạn dặm. Ngay khi Triệu Phong vừa mới xuyên qua ngọn sơn phong này, một cỗ khí tức kinh thiên động địa từ trong biển mây phía trước chợt bộc phát ra.

- Không tốt!

Ánh mắt Triệu Phong bỗng nhiên nhìn chằm chằm phía trước, mà thân hình hắn nhanh chóng thối lui về phía sau.

Oanh!

Ngay vào lúc này, một cỗ lực lượng Không Gian Áo Nghĩa mạnh mẽ khởi động trong thiên địa xung quanh. Chỉ thấy bốn phương tám hướng bỗng nhiên xuất hiện từng đạo từng đạo màn đêm tử sắc. Trong màn đêm kia có mây đen, tử nguyệt, tràn ngập sao trời…

Cuối cùng, tất cả màn đêm tử sắc chợt liên tiếp lại với nhau, đem phương viên mấy vạn dặm đều cấm cố vào bên trong. Toàn bộ mảnh thiên địa này phảng phất biến thành bóng đêm tử sắc, triệt để ngăn cách cùng ngoại giới.

- Tiểu bối, ngươi rốt cuộc cũng chịu đi ra rồi!

Trong màn đêm tử sắc, thân hình Dạ Long Cổ Thần chậm rãi hiện lên.

Triệu Phong lập tức khoác lên Trường bào Thời Không.

- Đừng phí sức vô ích! Huyễn Không Tử Vực Trận này chính là đặc biệt chuẩn bị cho ngươi. Thực lực của ngươi cho dù cường đại đến đâu, cũng không cách nào vận dụng lực lượng của Trường bào Thời Không rời khỏi nơi này!

Dạ Long Cổ Thần cười lạnh một tiếng.

Tu vi của Triệu Phong đạt tới Chân Thần Lục giai, trên người có Trường bào Thời Không, cung điện tinh thể ngũ sắc. Hơn nữa, hắn

đã đạt được sự tán thành của Linh Tộc, nếu như Linh Tộc cấp cho Triệu Phong một vài át chủ bài bảo mệnh, cho dù là Dạ Long Cổ Thần cũng không tuyệt đối nắm chắc có thể nhanh chóng đánh chết Triệu Phong. Cho nên, hắn mới chạy tới phía trước Triệu Phong, bày ra tòa đại trận cường hãn này. Ở trong Huyễn Không Tử Vực Trận này, cho dù là Không Gian Áo Nghĩa của bản thân hắn, cũng gặp phải sự hạn chế nhất định.

- Ai nói ta muốn rời khỏi nơi này?

Triệu Phong khoác lên Trường bào Thời Không, cũng không thôi động bất kỳ lực lượng nào, trên mặt mang theo nụ cười vui vẻ nhìn về phía Dạ Long Cổ Thần.

- Nếu không phải ta cố ý thả chậm tốc độ, để cho tộc nhân của ngươi có thể đuổi kịp ta, đồng thời trên đường đi vẫn luôn đi thẳng một phía, ngươi có thể có thời gian chạy tới phía trước ta, bày ra tòa đại trận này sao?

Triệu Phong vạch trần ra tất cả.

Sau khi Thần Linh Nhãn lột xác, tầm mắt của hắn đã tăng cường lên vô cùng mạnh mẽ. Ngay thời điểm hắn rời khỏi Linh Tộc, hắn liền phát hiện ra người của Tử Dạ Tộc đang theo dõi chính mình. Triệu Phong liền tương kế tựu kế, giả vờ như trúng kế đối phương, chỉ có một mục đích duy nhất, giết chết vị Cổ Thần trước đây đã truy sát hắn!

- Điểm này ta tự nhiên biết rõ! Nhưng ngươi cho rằng đã đột phá đến Chân Thần Lục giai, trong tay có rất nhiều Thần khí, bảo vật, liền có thể là đối thủ của ta sao?

Dạ Long Cổ Thần cười ha ha một tiếng.

Hắn sớm cũng đã phát hiện ra lộ tuyến Triệu Phong đi tới có chút quá mức thẳng tắp, dường như là có chút cố ý. Nhưng hắn thân là Cổ Thần, chẳng lẽ lại đi sợ một gã Chân Thần Lục giai? Cho dù Linh Tộc có cấp cho Triệu Phong một vài át chủ bài bảo mệnh gì, hắn không thể giết chết được Triệu Phong, nhưng bản thân hắn cũng sẽ không tổn thất bất cứ thứ gì. Nhưng nếu có thể đánh chết Triệu Phong, hắn sẽ đạt được tất cả bảo vật trên người Triệu Phong!

- Không thử một chút làm sao biết được?

Nụ cười Triệu Phong có chút giảo hoạt.

- Ha ha…

Dạ Long Cổ Thần phì cười một tiếng.

Oanh!

Dạ Long Cổ Thần trực tiếp kích hoạt huyết mạch, toàn thân trở thành một mảnh chất lỏng màu tím hư thực trọng điệp, hòa làm một thể cùng màn đêm xung quanh.

Triệu Phong nhất thời có cảm giác thiên địa xung quanh, tràn đầy áp lực vô tận. Đồng thời, đám sao trời, tử nguyệt, mây đen bốn phương tám hướng đều dùng một loại quy luật kỳ dị nào đó, vận chuyển biến hóa.

- Lực lượng Huyễn đạo?

Trong Tả Đồng Triệu Phong tản mát ra một cỗ ý chí đồng lực tuyệt cường, khiến cho hắn bảo trì thanh tỉnh.

- Huyết mạch nhãn đồng của tiểu tử này quả thật bất phàm! Vậy mà có thể khiến cho hắn miễn dịch lực lượng Huyễn đạo của Huyễn Không Tử Vực Trận!

Dạ Long Cổ Thần đang ẩn nấp trong tử dạ cũng có chút kinh ngạc.

Huyễn Không Tử Vực Trận này có ba đại tác dụng. Thứ nhất, ngăn cách ngoại giới, cấm chế đối thủ sử dụng Không Gian Áo Nghĩa. Thứ hai, lực lượng Huyễn đạo mà cường giả cùng giai bình thường căn bản khó có thể chống lại. Thứ ba, có thể tăng phúc lực lượng huyết mạch của Tử Dạ Tộc.

Bá! Bá!

Trong màn đêm tử sắc bỗng nhiên nhảy ra hai đạo nhân ảnh dịch thể tử quang lấp lánh. Hai đạo nhân ảnh kia lấp lánh hư thực, mang theo lực lượng khiến người ta sợ hãi, trực tiếp đánh thẳng về phía Triệu Phong.

- Ngũ Hành Lôi Kiếp Vực!

Trên thân thể Triệu Phong nhất thời toát ra lực lượng Lôi Điện ngũ sắc chói mắt. Chỉ thấy một phiến lĩnh vực không gian lôi đình ngũ sắc, lấy Triệu Phong làm trung tâm, thổi quét thẳng ra bốn phía xung quanh. Hai đạo nhân ảnh tử sắc kia vừa tiến vào phạm vi của Ngũ Hành Lôi Kiếp Vực, lập tức bị lực lượng Ngũ Hành Lôi Kiếp áp chế.

Vù vù vù!

Công kích của Dạ Long Cổ Thần nhất thời bị suy yếu hơn hai thành.

- Hửm? Tiểu tử này cũng không tầm thường a!

Dạ Long Cổ Thần hơi có chút kinh ngạc.

Chênh lệch giữa Chân Thần Lục giai cùng Cổ Thần Thất giai bình thường rất lớn. Hơn nữa, huyết mạch của Tử Dạ Tộc ở trong Huyễn Không Tử Vực Trận sẽ nhận được tăng phúc. Nói cách khác, lúc này chiến lực của Dạ Long Cổ Thần đã viễn siêu bình thường. Nhưng chiến kỹ của Triệu Phong vẫn như cũ có thể làm suy yếu công kích của hắn.

- Hiện!

Trong tay Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một khỏa tinh châu ngũ sắc. Rất nhanh, khỏa tinh châu ngũ sắc kia đã trực tiếp bay lên, không ngừng xoay tròn, hóa thành một tòa cung điện tinh thể ngũ sắc to lớn khôn cùng, trực tiếp ngăn cản những uy năng công kích còn thừa lại.

- Hắc hắc… Ta chính là đang đợi ngươi lấy nó ra a!

Dạ Long Cổ Thần lộ ra nụ cười âm trầm. Cung điện tinh thể ngũ sắc trên người Triệu Phong quả thật chính là một kiện Thần khí phòng ngự tuyệt đối. Cho dù là Dạ Long Cổ Thần cũng rất khó phá vỡ.

Sưu!

Bản thể của Dạ Long Cổ Thần đột nhiên nhảy ra ngay bên cạnh tòa cung điện tinh thể ngũ sắc kia. Trong tay hắn cầm một cây quạt xếp tử tinh, cuốn lên một cỗ lưu quang tử sắc, quạt mạnh một cái.

Xuy xuy xuy!

Từng đạo từng đạo lưu quang tử sắc mỏng như tơ tằm, dùng tốc độ như lôi đình, xuyên thấu tất cả, đâm thẳng về phía Triệu Phong.

- Ta chính là đang đợi ngươi ngươi chủ động hiện thân a!

Triệu Phong bỗng nhiên cười lạnh một tiếng, trong Tả Mâu chợt bộc phát ra ý chí đồng lực tuyệt cường.

Vù vù vù!

Một đoàn lôi quang diễm miêu tử ngân sắc từ trong ngân đồng mộng huyễn của hắn phác họa ra. Cỗ khí tức Lôi kiếp khiến người ta sợ hãi kia khiến cho Dạ Long Cổ Thần lập tức ý thức được một tia không ổn.

Oanh phốc!

Sau một khắc, đạo tia lửa Lôi kiếp tử ngân sắc kia đã oanh tạc ngay lên trên linh hồn của Dạ Long Cổ Thần.

- Công kích linh hồn thật mạnh!

Dạ Long Cổ Thần rống lớn một tiếng, càng phát giác tình huống có chút không đúng. Ngay vào lúc này, hắn bỗng nhiên cảm giác được một cỗ khí thế vĩ lực bàng bạc to lớn.

- Cường giả Cổ Thần!

Trong não hải Dạ Long Cổ Thần bỗng nhiên vang lên mấy chữ này.

Giờ phút này, Triệu Phong đã không hề che giấu thực lực nữa!

Đinh! Bành! Thình thịch!

Công kích Dạ Long Cổ Thần thi triển ra gặp phải Trường bào Thời

Không làm suy yếu, đến khi rơi xuống trên người Triệu Phong, chỉ đủ chấn lên vài đạo lôi mang.

- Ngũ Hành Lôi Kiếp Chưởng!

Sau khi mạnh mẽ đỡ lấy công kích của Dạ Long Cổ Thần, Triệu Phong vận chuyển lực lượng Lôi kiếp vô hình, dung quán lực phách, đánh ra một đạo quang chưởng thật lớn giăng đầy ngũ sắc lôi quang.

- Công kích thật mạnh! Uy lực này đã không kém cường giả Cổ Thần bình thường rồi!

Dạ Long Cổ Thần thanh tỉnh lại từ trong đau đớn linh hồn, sắc mặt cực kỳ kinh chấn.

- Tử Hư!

Dạ Long Cổ Thần vội vàng vận chuyển lực lượng huyết mạch. Quanh thân hắn liền hiện lên từng tầng từng tầng hư quang tử sắc hư thực chợt hiện. Lúc này, đối mặt với tiến công chính diện của Triệu Phong, Dạ Long Cổ Thần cũng không thể không toàn lực ứng phó.

- Thần Mâu Phân Giải!

Tả Mâu Triệu Phong ba động một cỗ ý chí đồng lực. Sau khi một trận quang trạch mộng huyễn lóe lên, một đoàn quang vụ mộng huyễn từ trong đó tản ra. Ngay vào lúc này, tầng tử sắc hư quang trước mặt Dạ Long Cổ Thần bỗng nhiên ảm đạm xuống, sau đó biến mất!

- Cái này… Làm sao có thể?

Sắc mặt Dạ Long Cổ Thần kinh hoàng, có chút không thể hiểu nổi.

Lực lượng trong bí kỹ huyết mạch phòng ngự mà hắn thi triển ra, không ngờ lại đột nhiên biến mất như vậy!

Phốc!

Quang chưởng lôi đình ngũ sắc kia không chút trở ngại, mang theo lực lượng Lôi kiếp Lực phách uy chấn thần quỷ, nghiền áp thẳng về phía trước.

Ở trong Huyễn Không Tử Vực Trận, Không Gian Áo Nghĩa của Dạ Long Cổ Thần cũng bị hạn chế một phần. Hắn tự biết không thể nào né tránh một chiêu này, liền lấy ra một kiện Thần khí phòng ngự, toàn lực thôi động kiện Thần khí phòng ngự này.

- Thần khí phòng ngự Thượng phẩm!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên. Căn cứ theo Thần Mâu của hắn quan sát, phẩm chất của kiện Thần khí phòng ngự Thượng phẩm này cũng không tính rất cao, chỉ là mới vừa tiến nhập cánh cửa Thượng phẩm mà thôi.

- Thần Mâu Phân Giải!

Tả Mâu Triệu Phong nhìn chằm chằm trên Thần khí phòng ngự Thượng phẩm kia.

Ông!

Một tầng quang vụ mộng huyễn nhanh chóng lao ra. Quang trạch trên kiện Thần khí phòng ngự Thượng phẩm trong tay Dạ Long Cổ Thần bỗng nhiên ảm đạm xuống vài phần.

- Cái này… Đã xảy ra chuyện gì?

Tròng mắt Dạ Long Cổ Thần thiếu chút nữa đều rơi ra ngoài. Vừa rồi, lực lượng trong bí thuật huyết mạch phòng ngự mà hắn thi triển đã vô duyên vô cớ trôi đi. Hiện tại uy năng của Thần khí phòng ngự Thượng phẩm trong tay hắn cũng đang không ngừng giảm xuống!

Vù vù vù!

Thế nhưng lúc này đã không có thời gian cho hắn khiếp sợ, Công kích của Triệu Phong đã đụng lên tầng phòng ngự của Thần khí của hắn. Thế nhưng cho dù uy năng của kiện Thần khí Thượng phẩm kia đã giảm xuống, đỡ một chiêu này của Triệu Phong cũng không có vấn đề gì.

- Thần Mâu Phân Giải!

Triệu Phong đem lực lượng của Thần Mâu Phân Giải tập trung tại vị trí then chốt nào đó của kiện Thần khí kia. Nhất thời, toàn bộ lực lượng phân giải liền tập trung bao phủ tại một điểm.

Xuy!

Một khe nứt thật nhỏ xuất hiện trên kiện Thần khí Thượng phẩm kia. Nhất thời, toàn bộ lực lượng trong quang chưởng Ngũ Hành Lôi Kiếp liền tập trung về phía chỗ khe nứt nhỏ kia. Hai bên phối hợp với nhau, đã tạo thành đả kích mang tính hủy diệt đối với kiện Thần khí này, gần như khiến cho phẩm chất của nó rơi xuống đến Trung phẩm!

Ầm ầm!

Uy năng công kích còn lại của Triệu Phong oanh kích lên trên người Dạ Long Cổ Thần, đánh hắn văng đến khu vực biên giới của Huyễn

Không Tử Vực Trận.

- Di Thiên Chưởng! Ngũ Hành Lôi Kiếp Chưởng!

Triệu Phong thừa thắng truy kích, không để cho Dạ Long Cổ Thần có bất luận cơ hội thở dốc nào.

- Khốn kiếp! Tên tiểu tử này… Thật là tà môn!

Thân thể tử sắc của Dạ Long Cổ Thần thập phần ảm đạm. Lần này, hắn đã thất bại! Hắn căn bản không phải là đối thủ của Triệu Phong! Mà nguyên nhân chủ yếu chính là không ngờ Triệu Phong lại có tu vi Cổ Thần, cộng thêm năng lực huyết mạch nhãn đồng mạnh mẽ đáng sợ, có thể nói quỷ dị tà môn vô cùng.

- Bất quá, hắn cũng sắp đến đây rồi! Tiểu tử này cuối cùng vẫn phải chết!

Dạ Long Cổ Thần hừ lạnh một tiếng.

Bá!

Dạ Long Cổ Thần vội vàng thoát khỏi trận pháp cấm cố, chuẩn bị chạy đi. Nếu như lúc này Triệu Phong đuổi theo, chỉ sợ hắn sẽ càng chết nhanh hơn.

- Trốn chỗ nào?

Triệu Phong quát lạnh một tiếng. Tả Mâu của hắn một lần nữa vận chuyển, một cỗ ý chí đồng lực tuyệt cường mang theo một cỗ Thời Không Áo Nghĩa chí cao, chậm rãi lan tràn ra.

- Thời Không Cấm Thân!

Một cỗ Thời Không Áo Nghĩa hư thực giao thoa nhất thời hàng lâm trên người Dạ Long Cổ Thần.

- Đây… là… lực… lượng… Thời… Không… Áo… Nghĩa…

Dạ Long Cổ Thần kinh hãi thốt lên. Thế nhưng lời nói của hắn, người khác nghe được lại vô cùng chậm chạp, giống như trẻ con đang học nói vậy.

Triệu Phong sớm đã bắt đầu tu luyện Thời Không Cấm Thân. Nhưng bởi vì độ khó quá lớn, trước đây Triệu Phong không cách nào phát huy ra uy năng chân chính của chiêu này. Hiện tại hắn đã đột phá đến Cổ Thần, tình huống đã bất đồng.

Lúc này, Dạ Long Cổ Thần không chỉ không thể nào thi triển ra Không Gian Áo Nghĩa, lại còn bị Thời Gian Áo Nghĩa chế ước, phảng phất như đang nằm trong một cái thế giới động tác chậm, tùy ý để cho Triệu Phong xâm lược!

Chương 1268: Lại tới Sinh Nguyên Tông

Dạ Long Cổ Thần trúng phải Thời Không Đồng Thuật, toàn thân rơi vào trong một cái thế giới động tác chậm, ngay cả suy nghĩ của hắn cũng trở nên thập phần chậm chạp. Hơn nữa, đây còn là đồng thuật tập trung đơn thể, mặc kệ là Dạ Long Cổ Thần chạy tới chỗ nào, hiệu quả của đồng thuật vẫn như cũ tồn tại.

Thế nhưng, dù sao Dạ Long Cổ Thần cũng là Cổ Thần Thất giai, bản thân cũng am hiểu Không Gian Áo Nghĩa, vẫn còn có sức chống cự nhất định. Mà cái đồng thuật này của Triệu Phong chỉ vừa mới sơ thành, khó có thể tạo thành hiệu quả lâu dài đối với hắn.

- Ngũ Hành Lôi Kiếp Chưởng!

Triệu Phong không nói hai lời, vận chuyển Thần lực Ngũ Hành Lôi Kiếp, dung quán lực lượng Lực phách, cấp tốc đẩy ra mấy đạo quang chưởng lôi đình.

- Khốn kiếp! Tiểu tử này đạt được Trường bào Thời Không, lĩnh ngộ Thời Không Áo Nghĩa, lại còn học tập Thời Không Đồng Thuật…

Dạ Long Cổ Thần thấy công kích của Triệu Phong đã đánh đến nơi, lại không có cách nào né tránh, cho dù thi triển chiến kỹ phòng ngự cũng đã không kịp. Bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể xuất ra kiện Thần khí phòng ngự phẩm chất đã có tổn thương kia mạnh mẽ chống lại.

Ầm ầm!

Thân thể Dạ Long Cổ Thần trực tiếp bị đánh ra xa mấy dặm. Một tòa sơn phong khổng lồ đất đá liên miên không dứt trong nháy mắt đã bị san bằng!

- Đã khôi phục lại không ít!

Dạ Long Cổ Thần cảm giác được lực lượng Thời Không mình trúng phải đang nhanh chóng yếu bớt. Nhưng thời khắc này thương thế của hắn cũng đã thập phần nghiêm trọng, phải nhanh chóng ly khai.

Bá!

Tay trái Triệu Phong vung lên, một gã nam tử hắc lân đen kịt nhất thời xuất hiện.

- Giết hắn!

Triệu Phong lạnh lùng nói.

- Hắc hắc… một gã Cổ Thần trọng thương!

Diệt Thế Hắc Giao Long liếm môi một cái, lộ ra thần sắc thị huyết hưng phấn.

Trong thời gian này, hắn vẫn luôn ở trong không gian của Trường bào Thời Không, toàn lực khôi phục thực lực, đã không biết bao nhiêu năm chưa từng thấy qua máu tươi. Mà huyết mạch của Diệt Thế Long Tộc vốn là yêu phá hoại thích giết chóc. Loại cảm giác toàn tâm bế quan tu luyện này, đối với Diệt Thế Hắc Giao Long mà nói cũng có chút gian nan.

Oanh!

Toàn thân Diệt Thế Hắc Giao Long dâng lên ma diễm hừng hực, tản ra khí tức khủng bố hủy diệt vạn vật sinh linh. Những nơi nó lan tới, bốn phía thiên địa tràn ngập một cỗ khí tức tai nạn hủy diệt. Lúc này, Diệt Thế Hắc Giao Long đã khôi phục lại tu vi Lục giai!

- Diệt Thế Long Tộc!

Dạ Long Cổ Thần kinh hãi thốt lên bốn chữ này. Huyết mạch Tử Dạ Tộc của hắn ở trước mặt huyết mạch của Diệt Thế Hắc Giao Long cũng mơ hồ run rẩy, chịu sự áp chế nhất định.

Trong chớp mắt, Diệt Thế Hắc Giao Long cùng Triệu Phong đã đi tới trước mặt hắn.

- Diệt Thế Long Kích!

Diệt Thế Hắc Giao Long ngưng tụ ra một đoàn cự trảo hỏa diễm xích hắc sắc, trực tiếp đánh ra.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Thương tổn ở phương diện vật chất của Triệu Phong có lẽ không bằng được Diệt Thế Hắc Giao Long, bởi vậy hắn trực tiếp tiến hành đả kích đối với linh hồn của Dạ Long Cổ Thần.

Ầm ầm!

Một đoàn điện quang lôi hỏa triệt để bao vây Dạ Long Cổ Thần bên trong. Lúc này, cấm chế Thời Không trên người Dạ Long Cổ Thần đã triệt để tiêu tán. Nhưng thương thế lúc này của hắn lại là nghiêm trọng trước giờ chưa từng có, sắp gặp phải tử vong trí mạng!

- Hừ! Chết đi!

Diệt Thế Hắc Giao Long thấy Dạ Long Cổ Thần muốn phản kháng, toàn lực thôi động lực lượng huyết mạch, đối với hắn tiến hành áp chế, đồng thời phát động mang tính hủy diệt tiến công. Triệu Phong cũng không ngừng đối với linh hồn của Dạ Long Cổ Thần, tiến hành tàn phá.

- A!

Dạ Long Cổ Thần phát ra tiếng thét thảm thê lương, thân thể nghiền nát không chịu nổi của hắn bị điện mang hắc hỏa vô tận bao vây.

- Chết đi!

Một trảo Diệt Thế Hắc Giao Long mang theo Hủy Diệt Long Viêm, trực tiếp đánh ra.

Oanh!

Thân thể cùng linh hồn của Dạ Long Cổ Thần triệt để vẫn lạc, hóa thành một đám bụi bặm, phiêu tán trong không trung.

- Rốt cuộc cũng giết chết ngươi!

Trong mắt Triệu Phong chợt hiện ra tinh quang lăng lệ. Hai mươi lăm năm trước, thời điểm hắn đào tẩu dưới sự đuổi giết của hai gã Cổ Thần này, hắn đã hạ quyết tâm, phải rửa sạch sự sỉ nhục khi đó. Hôm nay, một gã Cổ Thần trong đó rốt cuộc đã chết trong tay của hắn.

- Có cường giả tiếp cận!

Ngay vào lúc này, Triệu Phong cùng Hắc Giao Long bỗng nhiên cảm

giác được có một cỗ khí tức cường đại khác đang cấp tốc bức tới.

- Hóa ra là hắn!

Ánh mắt Triệu Phong lạnh lùng.

Người tới chính là Hắc Thiên Cổ Thần, còn có hai gã Chân Thần khác của Tử Dạ Điện.

- Đó là…

Sắc mặt Hắc Thiên Cổ Thần nhất thời âm trầm xuống. Cách Triệu Phong không xa, thân thể Dạ Long Cổ Thần đã hóa thành tro tàn, đang chậm rãi tiêu tán trong không trung!

- Dạ Long tiền bối!

Hai gã Chân Thần của Tử Dạ Điện kinh khủng thét lên. Bọn chúng như thế nào cũng không ngờ tới, nhiệm vụ truy sát lần này, Dạ Long Cổ Thần lại chết trong tay kẻ bị truy sát!

Không phải Triệu Phong chỉ mới là Chân Thần Lục giai sao? Như thế nào bây giờ đã là Cổ Thần Thất giai rồi? Lại còn có được bản lĩnh có thể đánh chết cường giả cùng giai nữa?

- Ngươi một đường đuổi giết ta, chính là muốn món đồ này phải không?

Triệu Phong nhìn chằm chằm Hắc Thiên Cổ Thần, trong tay chợt xuất hiện một khối thép tam giác màu đen.

Trước đây, Triệu Phong vì muốn trốn tránh sự truy tung của Hắc Thiên Cổ Thần, vẫn luôn dùng Phong Thần Thạch trấn áp phong ấn

khối thép tam giác này. Nhưng mà lúc này hắn lại chủ động lấy ra vật này ngay trước mặt Hắc Thiên Cổ Thần.

Trong nháy mắt nhìn thấy món đồ này, toàn thân Hắc Thiên Cổ Thần liền chấn động, mắt tập trung trên khối thép tam giác kia, hoàn toàn không đếm xỉa gì tới Triệu Phong nữa.

- Trong kiện Thần khí này, đến cùng là có bí mật gì?

Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long cũng không khỏi cẩn thận quan sát khối sắt này. Có thể khiến cho một gã cường giả Cổ Thần, kích động như thế, kiên nhẫn truy sát mấy chục năm như vậy, khối thép tam giác này tuyệt đối không đơn giản như bề ngoài vậy.

- Triệu Phong, giao món đồ này cho ta! Từ nay về sau, Cổ Hồn Điện cũng sẽ không làm khó dễ ngươi nữa!

Hắc Thiên Cổ Thần hít sâu một hơi, bình phục tâm tình phức tạp trong lòng, ánh mắt nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong.

Nếu như đổi thành trước đây, hắn tuyệt đối sẽ trực tiếp xuất thủ, căn bản sẽ không nói lời vô ích với Triệu Phong như vậy. Nhưng cũng ngay vừa rồi, Dạ Long Cổ Thần đã bỏ mạng trong tay Triệu Phong! Điều này khiến cho hắn phải một lần nữa đánh giá lại Triệu Phong. Chiến đấu giữa cường giả đồng giai, muốn đánh chết đối phương, căn bản là rất khó. Nhưng Triệu Phong vừa mới đạt tới Cổ Thần, lại có thể đánh chết Cổ Thần của Tử Dạ Tộc!

Hơn nữa, bên cạnh Triệu Phong còn có một đầu Hắc Giao Long có được huyết mạch Diệt Thế Long Tộc! Tuy rằng bên cạnh hắn cũng có hai gã Chân Thần Ngũ giai của Tử Dạ Điện, nhưng lại không dùng được. Nếu như thật sự đánh nhau, rơi xuống hạ phong tuyệt đối là bên phía Hắc Thiên Cổ Thần.

- Ta có nói sẽ buông tha cho ngươi sao?

Triệu Phong không khỏi cười lạnh một tiếng. Cổ Hồn Điện có muốn buông tha cho Triệu Phong hay không, hắn quản không được, nhưng Triệu Phong biết rõ, hắn sẽ không bỏ qua cho Hắc Thiên Cổ Thần!

- Ngươi…

Hắc Thiên Cổ Thần dự định mở miệng uy hiếp. Nhưng hiện tại Triệu Phong đã là Đệ tử Hạch tâm của Linh Tộc, lại là thiên tài trực tiếp chứng đạo Chân Thần Lục giai, hơn nữa lại ngắn ngủi trong vòng một năm đột phá lên Cổ Thần. Cổ Hồn Điện muốn xuất thủ với Triệu Phong, Linh Tộc chắc chắn sẽ không mặc kệ không để ý tới.

- Ngươi nhất định sẽ hối hận!

Hắc Thiên Cổ Thần lạnh lùng nói, sau đó lập tức xoay người rời khỏi.

- Hắc Thiên tiền bối…

Hai gã Chân Thần của Tử Dạ Điện thấy Hắc Thiên Cổ Thần chuẩn bị rời đi, lập tức kêu lên. Ngay cả Dạ Long Cổ Thần cũng bị Triệu Phong giết chết, hai người bọn họ sao có thể là đối thủ của Triệu Phong? Cho nên bọn chúng hy vọng Hắc Thiên Cổ Thần có thể dẫn theo bọn chúng rời khỏi nơi này.

- Muốn chết!

Sắc mặt Hắc Thiên Cổ Thần đột nhiên trở nên dữ tợn, phẫn nộ quát lớn một tiếng. Hiện tại tâm tình hắn đang không tốt, không ngờ hai gã Chân Thần này lại dám làm phiền hắn.

Phốc xuy!

Một đoàn u quang tử hắc sắc từ trong hai trảo của Hắc Thiên Cổ Thần bộc phát ra, trực tiếp xé nát thân thể, linh hồn của hai gã Chân Thần Tử Dạ Điện thành mảnh nhỏ. Sau khi tiện tay đánh chết hai người, Hắc Thiên Cổ Thần liền trực tiếp Thuấn di bỏ đi.

- Hắc hắc…

Diệt Thế Hắc Giao Long bật cười đắc ý. Hiện tại hắn đã khôi phục lại cảnh giới đỉnh phong, đồng thời vừa mới chạy ra liền đã đánh chết một gã Cổ Thần, thật sự quá sảng khoái rồi!

- Lần này lưu lại cho hắn một mạng vậy!

Triệu Phong thấp giọng hừ một cái. So với Dạ Long Cổ Thần, hắn càng muốn giết Hắc Thiên Cổ Thần hơn. Chỉ bất quá thực lực của Hắc Thiên Cổ Thần còn vượt xa Dạ Long Cổ Thần. Hơn nữa chính mình vừa mới trải qua một phen đại chiến, cũng có chút tiêu hao, cho dù liên thủ với Diệt Thế Hắc Giao Long, cũng không nắm chắc có thể đánh chết được Hắc Thiên Cổ Thần.

Trừ phi hắn sử dụng tới lực lượng của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc! Nhưng cái này cũng không bảo hiểm. Dù sao Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc chỉ đáp ứng hiệu lực cho Triệu Phong, không làm tổn hại Triệu Phong. Thế nhưng nếu như sau khi bọn chúng ra ngoài, thoát khỏi sự chưởng khống của Triệu Phong, hoàn toàn có thể đem bí mật của Triệu Phong tiết lộ ra ngoài, để cho những người khác tới giết Triệu Phong!

- Lưu hắn một mạng?

Trong lòng Diệt Thế Hắc Giao Long nhất thời chấn động.

- Tương lai của hắn không thể đo lường a!

Trong lòng Diệt Thế Hắc Giao Long cảm khái. Nhớ tới lúc ban đầu, Triệu Phong ở trong mắt hắn chỉ là một con kiến hôi mà thôi. Nhưng hôm nay, cho dù là hắn khôi phục lại thực lực đỉnh phong, cũng không phải là đối thủ của Triệu Phong nữa!

Thu hồi Diệt Thế Hắc Giao Long vào trong Trường bào Thời Không, Triệu Phong tiếp tục chạy đi. Lần này, hắn thi triển Không Gian Thuấn Di, hết tốc lực tiến về phía trước.

o0o

Hơn hai tháng sau, rốt cuộc đã đi tới Sinh Nguyên Tông. Đầu Triệu Phong đội đấu bồng màu trắng, trực tiếp tiến vào trong Sinh Nguyên Tông.

- Người tới là ai?

Mấy gã thủ vệ sơn môn lập tức ngăn cản Triệu Phong lại.

Triệu Phong trực tiếp lấy ra lệnh bài thân phận của Đệ tử Hạch tâm Linh Tộc.

- Tại hạ có mắt không tròng, không biết các hạ là Đệ tử Hạch tâm Linh Tộc! Xin thứ tội!

Tất cả thủ vệ trước mặt Triệu Phong, toàn bộ đều quỳ xuống.

Sinh Nguyên Tông tuy là thế lực Tứ tinh đỉnh phong, nhưng vẫn nằm trong sự quản hạt của Linh Tộc. Ngay cả Đệ tử Hạch tâm của Sinh Nguyên Tông nhìn thấy Đệ tử Hạch tâm của Linh Tộc cũng phải vô

cùng cung kính, vậy thì càng đừng nói tới chuyện đám thủ vệ bọn chúng.

- Không biết các hạ tới Sinh Nguyên Tông là có chuyện quan trọng gì?

Một gã thủ vệ chủ động hỏi.

- Ta tìm Du Băng Thành!

Triệu Phong lạnh giọng nói.

Sau đó, Triệu Phong đi theo gã thủ vệ này tiến vào trong Sinh Nguyên Tông. Cũng không lâu lắm, dưới sự hướng dẫn của gã thủ vệ này, Triệu Phong đã đi tới chỗ ở của Trưởng lão Du Băng Thành.

- Các hạ, nơi này chính là chỗ của Du Trưởng lão rồi! Ta giúp ngươi truyền tin a!

Gã thủ vệ kia cười nịnh hót, nói.

- Không cần! Ngươi đi xuống trước đi!

Triệu Phong bình thản nói.

Thình thịch!

Sau khi gã thủ vệ rời đi, Triệu Phong trực tiếp tiến lên, đẩy ra cửa điện.

- Kẻ nào? Không ngờ lại dám tự tiện xông vào phủ đệ của Trưởng lão!

Một đạo thanh âm gầm lên từ sâu bên trong cung điện vang ra. Hư quang lóe lên, Du Băng Thành đã trực tiếp xuất hiện trước mặt Triệu Phong.

- Là ngươi!

Du Băng Thành nhất thời kinh ngạc, tròng mắt chợt đảo một vòng, cả người tản mát ra khí tức áp bách tuyệt cường.

- Mặc kệ ngươi là ai, tự tiện xông vào phủ đệ của Trưởng lão chính là đại tội! Hôm nay ta liền tự thân trừng phạt ngươi!

Du Băng Thành đại nghĩa lẫm nhiên nói.

Hắn không nghĩ tới lúc này Triệu Phong lại trở về. Xem ra hắn là theo đuổi Triệu Vũ Phi thất bại, mới quay trở lại Sinh Nguyên Tông, muốn đầu nhập vào chính mình. Nhưng Du Băng Thành há có thể để cho Triệu Phong phá hỏng kế hoạch của hắn! Cho nên hắn trở mặt, chuẩn bị trực tiếp giết chết Triệu Phong.

- Trí nhớ của Du Trưởng lão thật là tốt a! Nhanh như vậy đã quên mất Triệu mỗ rồi!

Thân hình Triệu Phong bất động, khí tức Thần thai trong cơ thể chậm rãi tản ra.

Chương 1269: Giải cứu

Cặp mắt Du Băng Thành lạnh lẽo nhìn chằm chằm Triệu Phong, khí thế phô thiên cái địa nghiền ép thẳng về phía trước. Nhưng ngay vào lúc này, trong cơ thể Triệu Phong cũng bộc phát ra một cỗ khí thế mênh mông trầm trọng.

- Chân Thần Lục giai!

Giờ phút này, Du Băng Thành mới chân chân thật thật cảm ứng được cảnh giới tu vi của Triệu Phong. Nhưng mà, điều này sao có thể? Trước đây, khi Triệu Phong mới tới Sinh Nguyên Tông, bất quá cũng chỉ là một gã Chuẩn Thần mà thôi. Thế nhưng hiện tại như thế nào lại là Chân Thần Lục giai rồi?

- Triệu… Phong! Ngươi chẳng lẽ chính là…

Du Băng Thành tựa hồ nghĩ đến cái gì, sắc mặt vô cùng kinh hãi.

Trước đây, thời điểm Triệu Phong đưa Hàn Ngưng Nhi tới đây, Du Băng Thành chỉ nghe Hàn Ngưng Nhi đề cập qua tên họ Triệu Phong một hai lần. Lúc đó, Triệu Phong là một tên Chuẩn Thần nhỏ bé, Du Băng Thành căn bản không nghĩ tới ngày sau còn có thể gặp lại hắn, cho nên ngay cả tên họ cũng lười nhớ. Sau khi đưa Triệu Phong đi, Du Băng Thành liền một mạch bế quan không ra, bận rộn xử lý chuyện của mình.

Bất quá, những lúc rảnh rỗi, hắn cũng nghe được một số tin tức liên quan tới một gã Triệu Phong thiên tài. Lúc đó, Du Băng Thành hoàn toàn không liên tưởng tới gã thiên tài Triệu Phong này lại chính là cái

gã đệ tử tạp dịch hắn đã đưa đến Linh Tộc kia. Nhưng mà lúc này Triệu Phong đã thể hiện ra tu vi Chân Thần Lục giai, hắn làm sao còn không biết rõ hết thảy chuyện này?

- Vì sao Du Trưởng lão lại muốn giết ta gấp gáp như vậy?

Vẻ mặt Triệu Phong mỉm cười thản nhiên.

- Ta đang trong lúc bế quan, đột nhiên bị người quấy rối, lửa giận công tâm, cho nên mới có chút lỗ mãng như vậy! Xin Triệu huynh đệ đừng trách…

Trên mặt Du Băng Thành nặn ra một nụ cười cực kỳ khó coi. Hắn với Triệu Phong cũng không thù không oán, cho dù vừa rồi có nổi lên sát tâm, nhưng cuối cùng hắn cũng không có động thủ. Mà Triệu Phong có thể tiến vào Linh Tộc, hoàn toàn đều là nhờ sự giúp đỡ của hắn. Cho nên Du Băng Thành cho rằng Triệu Phong cũng sẽ không làm gì hắn cả.

- Không nghĩ tới thiên phú của tiểu tử này lại kinh khủng như vậy, không ngờ có thể trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai!

Trong lòng Du Băng Thành cực kỳ không thăng bằng. Hắn thân là Chân Thần Lục giai, ở trong rất nhiều Trưởng lão của Sinh Nguyên Tông, chính là người có quyền lợi thấp nhất.

Triệu Phong đồng dạng cũng là Chân Thần Lục giai, lại là Đệ tử Hạch tâm của Linh Tộc, thiên tài chói mắt nhất của Linh Tộc, cho dù là Trưởng lão Linh Tộc bình thường, cũng không dám trên chọc đến Triệu Phong. Mà Sinh Nguyên Tông, trên thực chất cũng là một thế lực dưới sự quản hạt của Linh Tộc. Cho nên, địa vị của hắn, vị Trưởng lão Sinh Nguyên Tông này, còn xa mới bằng được Triệu Phong.

- Hàn Ngưng Nhi đâu rồi?

Sắc mặt Triệu Phong thủy chung bất biến.

- Nàng… Hiện tại đã ra ngoài chấp hành nhiệm vụ rồi!

Sắc mặt Du Băng Thành bỗng nhiên biến đổi, chớp mắt đã khôi phục như thường.

- Tiểu tử này như thế nào vừa tới đã thăm dò Hàn Ngưng Nhi rồi? Hiện tại hắn đã là thiên tài chói mắt nhất của Linh Tộc, chắc là đã ở cùng một chỗ với Triệu Vũ Phi a!

Trong lòng Du Băng Thành có chút bối rối. Theo như hắn nghĩ, Triệu Phong chỉ là phụ trách đưa Hàn Ngưng Nhi đến Tử Linh Vực mà thôi, giữa hai người hẳn là không có bất cứ quan hệ gì. Nhưng lúc này, Triệu Phong vừa mới tới đã trực tiếp hỏi thăm Hàn Ngưng Nhi. Nếu như để cho Triệu Phong biết được những chuyện hắn làm với Hàn Ngưng Nhi, Du Băng Thành khó có thể dự liệu sẽ có những hậu quả gì.

Du Băng Thành chỉ có thể hy vọng, Triệu Phong chỉ là thuận miệng hỏi thăm một chút. Cho nên hắn liền nói bừa là Hàn Ngưng Nhi đã ra ngoài chấp hành nhiệm vụ…

- Du Trưởng lão thật biết nói đùa! Không phải nàng đang ở trong phủ đệ của ngươi sao?

Tả Mâu Triệu Phong xuyên thấu tất cả, sớm đã nhìn thấy Hàn Ngưng Nhi đang bị nhốt tại một chỗ nào đó bên trong cung điện.

- Ngươi… Làm sao ngươi biết?

Sắc mặt Du Băng Thành đại biến, vô cùng kinh hãi.

Sắc mặt Triệu Phong âm lãnh, không nói lời nào, trực tiếp bước vào trong cung điện.

Thời điểm hắn rời đi, đã lưu Triệu Hồi lại chỗ này. Hiện tại Triệu Hồi chỉ vừa mới lẫn vào Sinh Nguyên Tông, nhưng những tình huống liên quan tới Sinh Nguyên Tông, hắn từ lúc vừa mới vào đã bắt đầu chú ý. Bên trong Sinh Nguyên Tông không có nửa điểm tin tức gì liên quan tới một đệ tử có Sinh Mệnh Chi Mâu cả. Cho nên từ rất lâu trước đây, Triệu Phong đã đoán được tình huống có chút không đúng. Lần này hắn đến Sinh Nguyên Tông, một mặt là đón Triệu Hồi rời đi, mặt khác cũng muốn nhìn một chút xem Hàn Ngưng Nhi đã xảy ra chuyện gì.

Tại một chỗ sâu nhất trong tòa cung điện, xung quanh có trận pháp phong ấn cường đại, hoàn toàn ngăn cách với bên ngoài. Thần thức dưới Cổ Thần, căn bản khó có thể rót vào trong đó.

Chỉ tiếc, những thứ này lại ngăn cản không được thấu thị của Tả Mâu Triệu Phong.

- Không ngờ hắn lại biết rõ!

Du Băng Thành đi theo sau lưng Triệu Phong, thần sắc cực kỳ kinh dị. Hắn trong thời gian ngắn một đường bế quan không ra, càng không có người tiến vào chỗ ở của hắn, tin tức Hàn Ngưng Nhi bị vây ở chỗ này, làm thế nào truyền đi, làm thế nào truyền tới tai Triệu Phong? Du Băng Thành thật sự không thể nghĩ ra.

Đi tới trước mặt tòa cung điện phong bế này, Triệu Phong vươn một tay ra.

Vù vù vù!

Một cỗ lực lượng Lôi Điện Lực phách bài sơn đảo hải chợt oanh kích ra. Lôi kiếp điện quang vô tận cuồng oanh loạn tạc trên kết giới xung quanh tòa cung điện này.

Thình thịch! Rắc!

Trên kết giới, ngay chỗ thủ chưởng Triệu Phong đặt vào, chợt xuất hiện một khe nứt nhỏ. Sau đó, Triệu Phong chợt đánh ra một quyền.

Thình thịch!

Toàn bộ kết giới trận pháp nhất thời hóa thành vô số quang điểm tinh oánh, tiêu tán bên trong thiên địa.

- Làm sao có thể? Dưới Cổ Thần, tuyệt đối không người nào có thể phá khai trận pháp!

Một bên, tâm thần Du Băng Thành nhất thời chấn động.

Sau khi trận pháp nghiền nát, đại môn tòa cung điện kia trực tiếp mở ra. Hàn Ngưng Nhi một thân váy lục từ bên trong đột ngột nhảy ra.

- Triệu Phong?

Hàn Ngưng Nhi không biết vì sao trận pháp lại nghiền nát, chỉ là muốn thừa cơ rời khỏi, nhưng người đầu tiên nàng nhìn thấy sau khi đi ra, lại là Triệu Phong!

Thân hình Hàn Ngưng Nhi thoáng cái đứng lặng tại chỗ. Trong con ngươi bích lục tràn ngập lệ châu. Lúc này, khuôn mặt Hàn Ngưng

Nhi đã không còn vẻ thân thiện hiền hòa ngày đó nữa, thay vào đó là một dung nhan tiều tụy, hơi chút kinh hoảng.

Bỗng nhiên, cỗ một thân thể mềm mại chợt bổ nhào vào trong lồng ngực Triệu Phong. Không biết là do quá đau khổ hay là quá vui vẻ, Hàn Ngưng Nhi thoáng cái liền bật khóc. Những giọt nước mắt trong suốt thấm ướt cả y phục trước ngực Triệu Phong.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Triệu Phong không chút chống cự, chỉ nhàn nhạt hỏi.

- Hắn vẫn luôn vây khốn ta ở trong đó, khuyên bảo ta kết làm đạo lữ với hắn…

Sau đó, Hàn Ngưng Nhi liền đem tất cả mọi chuyện sau khi Triệu Phong rời đi, toàn bộ giảng thuật lại.

Hóa ra, trước đây ngay sau khi Triệu Phong rời đi, Du Băng Thành liền giam giữ Hàn Ngưng Nhi ở trong này, ngày ngày khuyên bảo Hàn Ngưng Nhi chấp nhận làm đạo lữ của hắn. Hàn Ngưng Nhi không đồng ý, liền không được rời khỏi tòa cung điện này. Mặt khác, cái mà Du Băng Thành cần là một cái đạo lữ chân chính, chứ không phải là một cỗ khôi lỗi. Cho nên hắn cũng không làm chuyện gì quá đáng, chỉ là không ngừng khuyên bảo.

Hắn không hy vọng Hàn Ngưng Nhi sẽ xuất hiện hận ý quá lớn với hắn. Bởi vì một khi Hàn Ngưng Nhi đồng ý, với tư chất của Sinh Mệnh Chi Mâu, tiền đồ chính là một mảnh rộng rãi sáng rọi. Đến lúc đó, Du Băng Thành cũng có thể dựa thế Hàn Ngưng Nhi, liên tục leo lên cao.

- Triệu huynh đệ, ta chính là thật tâm yêu thích Hàn Ngưng Nhi, cũng

không có làm gì quá đáng với nàng…

Du Băng Thành thấy thần sắc của Triệu Phong có gì đó không đúng, lập tức mặt dày giải thích:

- Nếu như Triệu huynh đệ cũng yêu thích Hàn Ngưng Nhi, như vậy ngươi cứ trực tiếp dẫn nàng đi đi! Hàn Ngưng Nhi đến Linh Tộc, không bao lâu nữa cũng sẽ trở thành cường giả một phương!

Thấy bộ dáng Du Băng Thành tựa hồ rất sợ Triệu Phong, Hàn Ngưng Nhi chợt lau khô lệ châu trên khóe mắt, rời khỏi lồng ngực rắn chắc ấm áp của Triệu Phong.

- Triệu Phong, ngươi đã gặp được Triệu Vũ Phi rồi sao?

Hàn Ngưng Nhi trực tiếp hỏi. Theo như nàng nghĩ, Triệu Phong nhất định là đã gặp được Triệu Vũ Phi, đồng thời đạt được một thân phận rất không tệ, bằng không làm sao Du Băng Thành lại sợ Triệu Phong như vậy?

- Xử trí hắn như thế nào?

Triệu Phong gật đầu, chỉ về phía Du Băng Thành, hỏi.

Lúc này, ánh mắt Hàn Ngưng Nhi lạnh lẽo nhìn về phía Du Băng Thành.

Sắc mặt Du Băng Thành khẽ biến. Những lời này của Triệu Phong khiến cho hắn có chút khó chịu. Tốt xấu gì hắn cũng là một gã Trưởng lão của Sinh Nguyên Tông, Triệu Phong lại có bộ dáng như là có thể chúa tể sinh tử của hắn vậy.

- Phế tu vi của hắn!

Triệu Phong trực tiếp nói. Hắn biết rõ, Hàn Ngưng Nhi nhất định rất khó nổi lên sát tâm với Du Băng Thành.

- Triệu huynh đệ, ngươi có thể tiến vào Linh Tộc, cũng là nhờ ta trợ giúp…

Sắc mặt Du Băng Thành nhất thời thay đổi, lập tức nói. Ở trong Thần vực Man Hoang, bị phế tu vi, còn không bằng trực tiếp đi tìm chết!

Thần sắc Triệu Phong bất biến, chậm rãi đi về phía Du Băng Thành.

- Triệu Phong, ngươi đừng có được một tấc lại muốn tiến một thước! Tuy rằng thực lực ngươi mạnh hơn ta, nhưng muốn phế tu vi của ta, điều đó không có khả năng! Huống hồ nơi này là địa bàn của Sinh Nguyên Tông, mà ta lại là Trưởng lão của Sinh Nguyên Tông!

Du Băng Thành thấy mềm không được, thái độ lập tức cường ngạnh.

- Trước đây ngươi cũng là người của Thần Thảo Môn, lại không giúp đỡ Hàn Ngưng Nhi, giúp nàng phục hưng Thần Thảo Môn, lại chỉ nghĩ cho chính mình! Hơn nữa, ngươi cũng không chịu soi gương thử xem, ngươi xứng với nàng sao?

Vẻ mặt Triệu Phong tràn đầy khinh bỉ.

- Hừ! Cho dù ta có phải thoát ly Sinh Nguyên Tông, rời khỏi Tử Linh Vực, cũng sẽ không để cho ngươi phế đi tu vi của ta!

Sắc mặt Du Băng Thành lộ ra vẻ quyết tuyệt. Với tu vi Chân Thần Lục giai và thân phận Y sư của hắn, cho dù đi tới những Vực khác, tùy tiện tìm một thế lực Tứ tinh, đồng dạng cũng có thể lăn lộn thật tốt.

Hưu!

Du Băng Thành lập tức phóng thẳng ra ngoài bỏ chạy.

- Ngươi đi không được!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, hóa thành một đạo quang mang lôi điện, lao thẳng về phía Du Băng Thành.

- Kinh Cúc Phược!

Toàn thân Du Băng Thành ba động một cỗ Thần lực lục sẫm, lan tràn ra khắp không gian. Nhất thời, bốn phía cung điện chợt mọc lên từng sợi từng sợi dây mây gai nhọn tráng kiện. Rất nhanh cả toàn cung điện đã biến thành một phiến hải dương gai nhọn.

Ầm ầm!

Trong nháy mắt, toàn bộ tòa cung điện ầm ầm nát bấy, vô số sợi mây gai nhọn cuốn nhanh về phía Triệu Phong.

- Ha ha ha…

Du Băng Thành bật cười đắc ý, phóng thẳng ra ngoài bỏ chạy.

Nhưng mà, ngay một khắc sau đó, bên trong đám hải dương gai nhọn kia chợt xuất hiện một phiến lĩnh vực lôi đình ngũ sắc. Tất cả dây mây gai nhọn bên trong phạm vi của lĩnh vực, toàn bộ đều bị oanh tạc thành một đống vụn gỗ cháy đen.

Hưu!

Thân hình Triệu Phong bắn thẳng về phía Du Băng Thành, phảng phất như xuyên thấu hư không, trong nháy mắt đã bay tới trên đầu Du Băng Thành.

- Thật nhanh!

Tâm thần Du Băng Thành cả kinh. Sau một khắc, một cỗ cảm giác đau đớn xé tim chợt lan tràn trên thân thể hắn.

Phốc! Rầm!

Du Băng Thành bị Triệu Phong đánh trúng một quyền, thân thể hung hăng đập sâu vào lòng đất, máu tươi cuồng phún. Hắn là người tu hành Mộc hệ, lại càng là một gã Y sư, phương diện chiến đấu xa xa không bằng cường giả Chân Thần Lục giai bình thường.

- Tiểu tử này thật mạnh! Tốc độ lại càng viễn siêu ta nhiều lắm!

Du Băng Thành biết rõ, hắn căn bản không phải là đối thủ của Triệu Phong, cũng không có khả năng chạy trốn. Cố nén thương thế, hắn đột nhiên bay nhanh về phía Hàn Ngưng Nhi đang đứng một bên.

- Triệu Phong, đây là ngươi ép ta!

Du Băng Thành ba động Thần lực, ý muốn bắt giữ Hàn Ngưng Nhi, tiến hành uy hiếp Triệu Phong, sau đó đào tẩu.

- Không nên!

Đối mặt với uy thế cường hãn của Du Băng Thành, Hàn Ngưng Nhi nhất thời bị đè ép đến mức không thở nổi. Mắt thấy Du Băng Thành đã sắp sửa bắt được Hàn Ngưng Nhi…

- Muốn chết!

Ánh mắt Triệu Phong băng lãnh, bàn tay vươn ra, trực tiếp trảo một cái. Một đạo quang nhận lôi đình ngũ sắc xuyên thấu hư không, trực tiếp chém thẳng lên trên bộ vị bắp đùi của Du Băng Thành.

- A!

Thân thể Du Băng Thành gần như bị chém thành hai nửa, thống khổ kêu gào thảm thiết. Khí thế uy áp khổng lồ xung quanh nhất thời tán loạn đi hết.

Đúng lúc này, bốn phương tám hướng đột nhiên xuất hiện từng cỗ từng cỗ khí tức ba động cường đại.

- Kẻ nào? Lại dám nháo sự ở Sinh Nguyên Tông!

Một vị lão giả làn da mặc lục sắc, toàn thân hơi chút nhăn nheo, đột nhiên quát lớn. Phía bên kia, một vị lão bà tay chống quải trượng, đồng thời bay thẳng về phía chỗ này.

- Tam Trưởng lão, Tứ Trưởng lão, hắn muốn giết ta! Mau cứu ta!

Du Băng Thành lập tức gào lên.

- Dừng tay!

- To gan lớn mật! Lại dám xông vào Sinh Nguyên Tông hành hung người!

Chương 1270: Sinh mệnh thánh địa

- Dừng tay!

- To gan lớn mật! Lại dám xông vào Sinh Nguyên Tông hành hung người!

Hai vị Trưởng lão Sinh Nguyên Tông vừa xuất hiện, thấy Du Băng Thành bị người ta cắt thành hai nửa, cực kỳ tức giận, nhất thời hét lớn. Sinh Nguyên Tông dù gì cũng là thế lực Tứ tinh đỉnh phong, không ngờ lại bị người khác trực tiếp xông vào, tập sát Trưởng lão như vậy.

- Hai vị tới thật đúng lúc!

Triệu Phong bỗng nhiên xoay người lại, nói với hai cường giả Cổ Thần đang vọt tới kia.

- Có ý gì?

Ánh mắt lão giả làn da mặc lục nhăn nheo kia khẽ trầm xuống, dừng bước lại.

Người trẻ tuổi này đối mặt với hai cường giả Cổ Thần, không ngờ lại không trốn không tránh, còn chủ động đối mặt với bọn họ. Điều này khiến cho vị Trưởng lão này cảm thấy thập phần kỳ hoặc. Mà vị Trưởng lão còn lại, lúc này cũng tỉ mỉ quan sát Triệu Phong.

- Tam Trưởng lão, Tứ Trưởng lão, đừng nghe hắn nói mò! Mau giết

hắn đi!

Một bên, Du Băng Thành, thân thể đã bị cắt thành hai đoạn, ra sức gào thét. Nhưng mà ánh mắt hai vị Trưởng lão này nghiền ngẫm, cũng không có hành động thiếu suy nghĩ.

- Ngươi là…

Hai vị Trưởng lão tỉ mỉ quan sát Triệu Phong, bỗng nhiên chợt nghĩ tới cái gì, sắc mặt nhất thời thay đổi. Bọn họ đã sớm nghe nói, Linh Tộc trước đó không lâu đã xuất hiện một vị thiên tài tuyệt đỉnh, nhất cử đột phá đến Chân Thần Lục giai. Mà màu sắc Tả Mâu cùng mái tóc của vị thiên tài này hết sức đặc thù… Nhưng dù sao bọn họ chỉ là nghe nói, cũng chưa từng nhìn thấy tận mắt, cho nên ngay từ đầu hai người không có khả năng nhận ra Triệu Phong.

- Ta là Đệ tử Hạch tâm của Linh Tộc, Triệu Phong!

Triệu Phong nói ra lời còn chưa nói hết của hai vị Trưởng lão.

- Đúng là hắn!

Sắc mặt hai vị Trưởng lão chấn động, lập tức lộ ra thần sắc nghi hoặc. Sinh Nguyên Tông dù sao cũng là thế lực do Linh Tộc quản hạt, vì sao Triệu Phong này lại đến Sinh Nguyên Tông nháo sự như vậy?

- Một năm trước, ta đã đưa một vị hậu duệ huyết mạch của Sinh Mệnh Chi Mâu đến Sinh Nguyên Tông, hy vọng Sinh Nguyên Tông có thể tài bồi nàng! Nhưng lại không nghĩ tới, ta vừa mới rời đi, tên Du Băng Thành này lại vì tư dục của bản thân, muốn chiếm giữ nàng, vẫn luôn cấm cố trong cung điện của mình…

Sắc mặt Triệu Phong lạnh lẽo, trực tiếp nói.

- Sinh Mệnh Chi Mâu!

Sắc mặt hai vị Trưởng lão Sinh Nguyên Tông chấn động, kinh hãi lên tiếng. Hai người không hẹn mà cùng nhìn về phía Hàn Ngưng Nhi đang đứng một bên.

- Đúng là Sinh Mệnh Chi Mâu!

Hai vị Trưởng lão tỉ mỉ cảm nhận, trong lòng chấn động liên miên không dứt.

- Xong rồi!

Du Băng Thành ở một bên biết rõ, bất luận thế nào hắn cũng đã không chạy thoát được rồi. Bất quá, cho dù bị phế đi tu vi, hắn vẫn có biện pháp một lần nữa tu luyện trở lại, chỉ bất quá sẽ gian khổ hơn rất nhiều mà thôi.

- Hừ! Du Trưởng lão, ngươi thật to gan a!

Sắc mặt hai vị Trưởng lão đột biến, ánh mắt lạnh như băng bắn thẳng về phía Du Băng Thành. Tiềm lực của Sinh Mệnh Chi Mâu không cần phải nói. Nếu như nàng ở lại Sinh Nguyên Tông, ngày sau nhất định có thể trở thành một trong những cường giả mạnh nhất của Sinh Nguyên Tông. Hoặc là đưa Sinh Mệnh Chi Mâu đến chỗ Sinh Mệnh Thánh Địa, tiền đồ ngày sau cũng sẽ rộng rãi sáng rọi vô hạn, mà Sinh Nguyên Tông cũng sẽ thu được chỗ tốt cực lớn.

Du Băng Thành này đúng là nhìn trúng điểm ấy, cho nên mới muốn kết làm đạo lữ với Hàn Ngưng Nhi. Như vậy mà nói, ngày sau kẻ được lợi lớn nhất chính là hắn. Nếu như chuyện này thành công,

Sinh Nguyên Tông sẽ không trách cứ gì Du Băng Thành. Nhưng quan trọng chính là, hắn đã thất bại! Hiện tại Sinh Nguyên Tông không chỉ mất đi Sinh Mệnh Chi Mâu, lại còn đắc tội Đệ tử Hạch tâm của Linh Tộc là Triệu Phong nữa!

- Hai vị tới đây thật đúng lúc, hiện tại ta muốn đích thân giết chết hắn!

Triệu Phong nhìn về phía hai vị Trưởng lão, ngôn ngữ bình thản.

- Giết chết?

Đồng tử Du Băng Thành nhất thời co rụt lại. Trước đây, không phải Triệu Phong đã nói chỉ phế tu vi của hắn thôi sao? Như thế nào hiện tại lại biến thành giết chết rồi?

- Nếu như vừa rồi ngươi không uy hiếp tính mạng của Hàn Ngưng Nhi, có lẽ còn có thể tiếp tục kéo dài hơi tàn…

Triệu Phong cười lạnh một tiếng. Vốn dĩ hắn cũng định tha cho người này một mạng, nhưng Du Băng Thành đã tự mình lựa chọn sai lần.

Một bên, Tam Trưởng lão cùng Tứ Trưởng lão của Sinh Nguyên Tông liếc nhìn nhau, âm thầm truyền âm giao lưu. Du Băng Thành dù gì cũng là một Chân Thần Lục giai, là Trưởng lão của Sinh Nguyên Tông, vẫn còn có giá trị. Nhưng nếu bởi vì Du Băng Thành mà chọc cho Triệu Phong không vui, cái được cũng không bù đắp đủ cái mất…

- Triệu tiểu hữu, Du Trưởng lão này dù gì cũng là Chân Thần Lục giai, là một vị Trưởng lão của Sinh Nguyên Tông! Hãy nể mặt mũi của Sinh Nguyên Tông, có thể tha cho hắn một mạng hay không?

Vị Trưởng lão làn da nhăn nheo mặc lục sắc kia mở miệng nói.

- Sinh Nguyên Tông nguyện ý xuất ra đại lượng Thần tinh, linh tài, bồi thường cho Triệu tiểu hữu, để đổi lấy một mạng của Du Băng Thành!

Vị lão bà còn lại cũng vội vàng nói. Đây chính là kết quả sau khi hai người bọn họ giao lưu với nhau. Phương pháp này không chỉ có thể lấy lòng Triệu Phong, lại còn có thể lưu lại một mạng của Du Băng Thành. Dù sao tiềm lực của Triệu Phong cũng quá mạnh mẽ, hắn còn có một vị bằng hữu là hậu duệ của Sinh Mệnh Chi Mâu nữa. Nếu như có thể kết được thiện duyên với hai người bọn họ, đối với Sinh Nguyên Tông mà nói, tuyệt đối có lợi mà vô hại.

Một bên, Du Băng Thành thấy hai vị Trưởng lão trong tông muốn lưu lại một mạng cho hắn, trong lòng nhất thời vui vẻ.

- Ta chỉ thông báo cho các ngươi biết, chứ không phải hỏi ý kiến của các ngươi!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, mặt không đổi sắc, nói. Lời này vừa ra, sắc mặt ba vị Trưởng lão của Sinh Nguyên Tông đều khẽ biến. Ánh mắt của Tam Trưởng lão, Tứ Trưởng lão hơi có chút không vui, mà Du Băng Thành thì lại lộ ra thần sắc sợ hãi. Hắn không nghĩ tới Triệu Phong lại cứng rắn đến như thế, không cấp cho hai vị Trưởng lão chút mặt mũi nào.

Vù vù vù!

Tả Mâu Triệu Phong nhất thời hiện ra vô số đạo lôi quang bạch tinh. Một cỗ linh hồn Hủy Diệt Áo Nghĩa mang theo linh hồn ba động cường đại, mạnh mẽ dâng trào.

- Không nên! Tam Trưởng lão, Tứ Trưởng lão, mau khuyên nhủ

Triệu Phong a…

Du Băng Thành cảm giác được một cỗ nguy cơ sinh tử, nhất thời cầu khẩn. Nhưng tất cả cũng đều đã muộn, đồng thuật của Triệu Phong phát động quá nhanh!

Oanh phốc!

Một đoàn lạc ấn Lôi kiếp vặn vẹo giống như hỏa diễm thiêu đốt, trực tiếp đánh lên trên linh hồn của Du Băng Thành. Hắn chỉ kịp giãy dụa một cái, sau đó linh hồn liền triệt để vẫn lạc.

- Trực tiếp miễu sát!

- Đây là linh hồn đồng thuật, lực lượng Lôi kiếp!

Tâm thần hai vị Trưởng lão Sinh Nguyên Tông hồi hộp một trận.

Trong lời đồn, Triệu Phong chính là trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai, thế nhưng hắn đánh chết một gã Chân Thần Lục giai, lại chỉ cần liếc mắt một cái! Khó có thể tưởng tượng, huyết mạch nhãn đồng của Triệu Phong này cường đại cỡ nào a! Chí ít có thể so với hậu duệ của Bát Đại Thần Mâu. Thiên phú, thực lực bậc này, quả thật khủng bố!

- Triệu tiểu hữu, Du Trưởng lão này đã bị ngươi giết, vị bằng hữu Sinh Mệnh Chi Mâu này của ngươi, cứ ở lại Sinh Nguyên Tông, để Sinh Nguyên Tông chúng ta bồi thường nàng a, Sinh Nguyên Tông chúng ta đảm bảo, sẽ không tái xuất hiện chuyện như vậy…

Du Băng Thành đã chết, cơn giận trong lòng Triệu Phong hẳn là đã tiêu mất, vị lão giả làn da nhăn nheo kia chợt hiền hòa nói.

Triệu Phong không khỏi bật cười, vừa định mở miệng cự tuyệt, thì Hàn Ngưng Nhi đã trực tiếp nói:

- Không! Ta không muốn ở lại chỗ này!

Trước đây, ở đây đều là mấy vị cường giả tuyệt đỉnh, mà nàng chỉ là một Chuẩn Thần nhỏ bé, cho nên Hàn Ngưng Nhi cũng không có nói gì. Nhưng lúc này, Hàn Ngưng Nhi lại trực tiếp nói thẳng ra ý kiến của mình.

- Vậy chúng ta đi thôi!

Triệu Phong mỉm cười, cuốn lấy Hàn Ngưng Nhi, trực tiếp rời khỏi Sinh Nguyên Tông.

- Khốn kiếp! Người này thật là phách lối, giết Sinh Nguyên Tông một gã Trưởng lão, cứ như vậy trực tiếp rời khỏi!

Triệu Phong đi rồi, sắc mặt vị lão giả làn da nhăn nheo kia nhất thời lạnh lẽo.

- Chuyện này cũng không có biện pháp! Dù sao cũng là do Du Băng Thành có lỗi trước. Hơn nữa, cho dù có làm lớn chuyện này lên, chỗ tốt mà Sinh Nguyên Tông lấy được cũng gần như không có, thậm chí còn có thể chọc giận Triệu Phong nữa! Cái được không bù nổi cái mất…

Vị Trưởng lão còn lại thở dài nói.

- Thật là lợi hại! Hắn chính là Triệu Phong sao?

- Không ngờ lại dám trực tiếp xông tới nơi này, giết chết Du Trưởng lão!

Một đám đệ tử tụ tập phụ cận nhất thời thảo luận náo nhiệt lên.

o0o

Thời điểm sắp sửa rời khỏi Sinh Nguyên Tông, tay áo Triệu Phong cuốn lên một cái, liền thu luôn Triệu Hồi ở phía dưới vào trong Không gian Trữ vật của mình. Sau khi hoàn thành tất cả, Triệu Phong mới rời khỏi Sinh Nguyên Tông, chuẩn bị trở về Linh Tộc.

- Cám ơn ngươi lại một lần nữa cứu ta!

Sắc mặt Hàn Ngưng Nhi lại khôi phục như trước đây, trở nên vui tươi thân thiện hơn.

- Là ta hại ngươi! Ta không nên giao ngươi vào tay hắn, cho nên ta cứu ngươi cũng là chuyện đương nhiên!

Triệu Phong trực tiếp nói.

Trên đường từ Cổ Lũng Vực chạy tới Tử Linh Vực, hai người đã đồng cam cộng khổ với nhau hơn ba mươi năm, quan hệ giữa hai người cũng xảy ra một chút biến hóa. Triệu Phong biết được tình huống của Hàn Ngưng Nhi không đúng, tự nhiên là không thể bỏ mặc.

o0o

Trên đường trở về, Triệu Phong cũng không vội vã chạy đi nữa, thỉnh thoảng còn có thể ghé vào các Giao Dịch Linh Điện trên đường, nghỉ ngơi một chút.

Một ngày nọ, Triệu Phong lấy ra một đống lớn thư mời trước đây đã

nhận được, xem lại một chút.

Trước đây, Triệu Phong đã trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai, dẫn tới toàn bộ Tử Linh Vực rung động. Nhưng hắn vẫn luôn ở lại bên trong Linh Tộc, các thế lực khác vẫn còn mang theo thái độ hoài nghi đối với sự kiện này. Mà thời điểm bọn họ đến Linh Tộc bái phỏng Triệu Phong, hắn đã bế quan củng cố thực lực. Cho nên, bọn họ mới đều để lại thư mời Triệu Phong. Một khi Triệu Phong ghé thăm, liền có thể chứng minh tất cả thật giả. Đồng thời, nếu như hết thảy chuyện này là sự thật, những thế lực kia nhất định sẽ mượn hơi Triệu Phong, tạo mối quan hệ tốt với Triệu Phong.

- Hửm? Trong đám thư mời này, không ngờ có cả thư của Sinh Mệnh Thánh Địa!

Triệu Phong từ trong một đống thư mời, rút ra một tấm thư mời, ngoài bìa có những đường vân lục sắc kỳ dị.

Sinh Mệnh Thánh Địa chính là thế lực chúa tể của Tử Linh Vực. Tuy rằng hắn không đi cũng không ai dám nói gì, nhưng cho tới hiện tại Triệu Phong vẫn chưa từng ghé qua bất kỳ một Thánh địa nào, đối với cái gọi là Thần Vực Thánh Địa, trong lòng hắn vẫn còn có chút hiếu kỳ.

- Có lẽ, có thể đưa Hàn Ngưng Nhi đến Sinh Mệnh Chi Địa a!

Trong đầu Triệu Phong bỗng nhiên xuất hiện ý nghĩ này.

Tại Linh Tộc, tuy rằng có thể bảo đảm sự an toàn của Hàn Ngưng Nhi, nhưng luận tiến cảnh, tuyệt đối không thể nào so sánh được với Sinh Mệnh Thánh Địa! Hơn nữa, trên người Hàn Ngưng Nhi còn mang theo trọng trách phục hưng Thần Thảo Môn. Cho nên Triệu Phong cảm thấy, Sinh Mệnh Thánh Địa đối với Hàn Ngưng Nhi mà

nói, mới là sự lựa chọn tốt nhất!

- Cũng may lộ tuyến cũng không quá lệch!

Triệu Phong lật xem một chút tin tức địa đồ trong đầu.

o0o

Nghỉ ngơi sau một lát, hai người một lần nữa xuất phát.

- Hàn Ngưng Nhi, chúng ta ghé thăm Sinh Mệnh Thánh Địa một chút đi!

Trước khi lên đường, Triệu Phong nói.

- Chúng ta có thể đi Sinh Mệnh Thánh Địa sao?

Trong mắt Hàn Ngưng Nhi chợt lóe lên quang mang linh động. Bản thân nàng xuất thân từ thế lực Y Đạo, làm sao có thể không biết Sinh Mệnh Thánh Địa? Hơn nữa, Sinh Mệnh Thánh Địa có thể nói là Thánh địa của bất kỳ một vị Y sư nào, là địa phương tha thiết ước mơ được ghé thăm một lần trong đời.

- Vậy thì đi a!

Thấy Hàn Ngưng Nhi đã đồng ý, Triệu Phong liền thay đổi lộ tuyến, bắt đầu chạy đi.

o0o

Bốn tháng sau, hai người Triệu Phong đã đi tới trung tâm Tử Linh Vực, phụ cận lãnh địa của Sinh Mệnh Thánh Địa.

Còn chưa chân chính tới Sinh Mệnh Thánh Địa, Triệu Phong đã có cảm giác, nồng độ thiên địa nguyên khí nơi đây, chí ít có thể so với địa phương đệ tử Ngoại tộc Linh Tộc ở lại. Hơn nữa, trong không khí cũng tràn ngập sinh cơ cực kỳ nồng đậm. Chỉ cần hít vào một ngụm, cũng có cảm giác toàn thân sảng khoái vô cùng.

Thông qua Tả Mâu, tầm mắt của Triệu Phong phóng thẳng về phía phương xa. Tại trung tâm một đám sương mù dày đặc màu lục nhạt mênh mông vô tận, có một gốc Sinh Mệnh Cổ Thụ to lớn khôn cùng. Gốc cổ thụ này, phảng phất như nối liền trời cùng đất vậy. Phạm vi mà nó bao phủ, còn lớn hơn cả diện tích của toàn bộ lãnh địa của Linh Tộc!

- Đại thụ to lớn như vậy!

Tâm thần Triệu Phong chấn động. Đây là gốc đại thụ lớn nhất từ trước đến nay hắn từng gặp qua.

Địa phương mà gốc đại thụ kia bao phủ, đã hình thành nên một phiến không gian đơn độc. Bốn phương tám hướng đều có trọng trọng trận pháp kết giới ngăn cách với bên ngoài.

Hiện tại khoảng cách vẫn còn quá xa, Triệu Phong không thể nào nhìn thấy được tình huống ở bên trong.

- Hửm?

Đang chuẩn bị xuất phát tiến vào Sinh Mệnh Thánh Địa, Tả Mâu Triệu Phong bỗng nhiên phát hiện trong lòng đất cách đó không xa chợt có một chút dị động.

Chương 1271: Chặn giết hậu duệ Thần Mâu

- Hửm? Trong lòng đất…

Ánh mắt Triệu Phong bỗng nhiên nhìn chằm chằm sâu bên trong lòng đất cách đó mười mấy vạn dặm.

Chỉ thấy một gã nam tử tà dị thân khoác hắc bào, hầu như chỉ lộ ra khuôn mặt, đang cấp tốc xuyên toa trong lòng đất. Đồng thời khí tức của người này cực kỳ bí ẩn, cấp tốc xuyên toa trong lòng đất, động tĩnh cực nhỏ, gần như nhỏ bé không đáng kể. Loại thuật độn thổ cao siêu này, cho dù là Triệu Phong cũng khó có thể làm được.

Bỗng nhiên, gã nam tử trong hắc bào kia tựa hồ phát giác ra, ánh mắt quét về phía Triệu Phong.

- Đó là…

Sắc mặt Triệu Phong đột nhiên cả kinh.

- Làm sao vậy?

Hàn Ngưng Nhi ở một bên, phát hiện ra Triệu Phong có chút kỳ quái, mở miệng hỏi. Triệu Phong không để ý đến Hàn Ngưng Nhi, mà nhìn chăm chú về phía mắt phải của gã nam tử hắc bào kia.

- Vạn Tượng Chi Mâu!

Triệu Vạn, một phân thân của Triệu Phong cũng có Vạn Tượng Chi

Mâu. Đương nhiên, chân chính khiến cho Triệu Phong kinh ngạc chính là, Vạn Tượng Chi Mâu của người này chỉ có một con, đó là mắt phải!

Lúc này, hắc bào nhân kia chính là đang dựa vào Vạn Tượng Chi Mâu để chưởng khống lực lượng Thổ hệ trong lòng đất, bởi vậy mới có thể nhanh chóng xuyên toa trong lòng đất, mà khí tức ba động cực nhỏ, thường nhân khó có thể phát hiện ra.

- Hắc hắc… không ngờ tiểu tử này lại có thể phát hiện ra ta! Là huyết mạch nhãn đồng đặc thù sao?

Sâu bên trong lòng đất, trong lòng gã nam tử hắc bào kia thoáng chút kinh ngạc. Nhãn đồng của Triệu Phong thoạt nhìn cực kỳ bất phàm, cho nên nam tử hắc bào cho rằng nhãn đồng của Triệu Phong chắc là loại cảm nhận, nếu không, sẽ không có khả năng phát hiện ra hắn!

- Hửm? Sinh Mệnh Chi Mâu!

Ánh mắt nam tử hắc bào kia bỗng nhiên chuyển dời sang trên người Hàn Ngưng Nhi.

- Hắc hắc… chủ động đưa tới cửa, như vậy ta liền không khách khí!

Nam tử hắc bào kia cười lạnh một tiếng, cải biến phương hướng, chạy thẳng về phía Triệu Phong bên này.

- Sát ý! Hắn cũng là cường giả Cổ Thần!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Triệu Phong vẫn chưa thể nhìn ra tu vi cụ thể của gã nam tử hắc bào này, nhưng hắn cảm giác, người này khẳng định còn mạnh hơn Hắc Thiên Cổ Thần một bậc. Mặt khác, Triệu Phong còn nhìn ra, mục tiêu của nam tử hắc bào này

chính là Hàn Ngưng Nhi. Điều này khiến cho Triệu Phong có chút không rõ.

Hàn Ngưng Nhi từ sau khi đi tới Tử Linh Vực căn bản là chưa từng lộ diện qua, càng là lần đầu tiên đi tới Trung bộ Tử Linh Vực. Mà nam tử hắc bào này lần đầu tiên nhìn thấy Hàn Ngưng Nhi, không ngờ lại sản sinh ra sát ý. Bất quá, Triệu Phong tuyệt đối sẽ không để cho hắn thực hiện được!

Sưu!

Nam tử hắc bào kia cấp tốc xuyên toa trong lòng đất, bức thẳng về phía Triệu Phong. Triệu Phong cũng đã chuẩn bị sẵn sàng ngăn địch. Mà thời điểm khi nam tử hắc bào kia còn cách Triệu Phong không tới hai vạn dặm, thân hình của hắn đột nhiên dừng lại.

- Người của Sinh Mệnh Thánh Địa đã tới!

Nam tử hắc bào lẩm bẩm một câu.

- Hắc hắc… lần này tạm bỏ qua cho các ngươi!

Nam tử hắc bào kia thốt lên một câu, sau đó thay đổi phương hướng, cấp tốc viễn độn bỏ chạy.

- Là ai?

Lúc này, Hàn Ngưng Nhi chợt nghe câu nói kia của gã nam tử hắc bào, sắc mặt chấn kinh. Nhưng mà, với tu vi của nàng, căn bản không thể nào phát hiện ra hắc bào nhân kia được.

Ánh mắt Triệu Phong khẽ trầm xuống, nhìn về phía trước. Cách đó không xa, một tiểu đội ba người mang theo một cỗ uy thế lực phách,

tiến về phía hai người Triệu Phong.

- Các ngươi là người phương nào?

Trong tiểu đội ba người, kẻ cầm đầu chỉ là một gã thanh niên, thân mặc trường y kim lam sắc, tướng mạo khí vũ bất phàm. Người này có tu vi Cổ Thần, mà hai người bên cạnh hắn cũng là Chân Thần Lục giai.

- Kẻ nhận được lời mời của Sinh Mệnh Thánh Địa!

Triệu Phong bình thản nói, đồng thời trong tay xuất hiện một phong thư mời. Thần niệm của thanh niên lam y kia đảo qua trên bức thư mời, sắc mặt chấn kinh nhìn về phía Triệu Phong.

- Ngươi là… Triệu Phong?

Sắc mặt thanh niên lam y kia có chút hoài nghi, đảo mắt từ đầu tới chân Triệu Phong. Sắc mặt hai người bên cạnh hắn cũng lộ ra thần sắc kinh dị nhìn về phía Triệu Phong. Chuyện tình liên quan tới Triệu Phong, đoạn thời gian trước cũng đã gây ra động tĩnh không nhỏ trong Sinh Mệnh Thánh Địa. Tất cả mọi người đều cảm thấy rất hứng thú với tên Triệu Phong này.

Bộ dáng Hàn Ngưng Nhi hơi có chút rụt rè đứng ở một bên. Trong mắt nàng, người của Sinh Mệnh Thánh Địa đều là cường giả thân phận cao quý. Nhưng lúc này, thanh niên lam y khí vũ bất phàm này lại mang theo vẻ ngạc nhiên quan sát Triệu Phong. Tựa hồ, thân phận của Triệu Phong còn tôn quý hơn so với thanh niên lam y kia nữa.

- Ngươi muốn tiến vào Sinh Mệnh Thánh Địa, cần trải qua sự kiểm soát của ta! Dù sao thay đổi bề ngoài quá dễ dàng, khó tránh khỏi có

người giả trang thành hình dạng của Triệu Phong, muốn lẫn vào Sinh Mệnh Thánh Địa!

Thanh niên lam y kia nghiêm mặt nói.

Triệu Phong khẽ nhíu mày. Chính mình nhận được lời mời của Sinh Mệnh Thánh Địa mà đến, không ngờ vẫn phải tiếp nhận kiểm tra.

- Các hạ chớ trách! Nếu như bình thường, tự nhiên là không có cái trình tự này! Nhưng hiện tại tình huống có chút đặc thù, cho nên…

Sắc mặt thanh niên lam y kia có chút ngại ngùng, nói.

- Được thôi! Kiểm tra như thế nào?

Triệu Phong thấy thanh niên lam y tựa hồ quả thật có những nguyên nhân khác, liền đồng ý, nói.

- Hạ Hầu Vũ từng đánh qua một trận với Triệu Phong, một chút tình báo liên quan tới Triệu Phong, ta cũng biết được một chút! Ta muốn thử một chút thân thủ của ngươi!

Thanh niên lam y kia cười nói. Tuy rằng hiện tại Sinh Mệnh Thánh Địa đang nằm trong tình huống đặc biệt, nhưng Triệu Phong muốn đi vào trong đó, hoàn toàn có thể không cần trải qua hắn kiểm tra. Chỉ bất quá, thanh niên lam y vừa lúc cảm thấy hứng thú với Triệu Phong, cho nên mới lấy cái này làm cớ, muốn kiến thức một chút thực lực của Triệu Phong, có phải như Hạ Hầu Vũ nói như vậy không.

- Bề ngoài của một người rất dễ cải biến, nhưng thuộc tính công pháp tu luyện, muốn cải biến cũng có chút khó khăn!

Thanh niên lam y một lần nữa nói. Sắc mặt hai người bên cạnh thanh niên lam y thoáng chấn kinh. Bọn họ biết rõ, Lưu Khải thuần túy chỉ là muốn kiến thức một chút thực lực của Triệu Phong. Nhưng Lưu Khải là thiên tài Cổ Thần thế hệ trước, Triệu Phong chỉ mới là Chân Thần Lục giai, làm sao có thể là đối thủ của hắn được?

- Các hạ yên tâm! Ta chỉ sử dụng bốn thành thực lực mà thôi, với năng lực đánh bại Hạ Hầu Vũ của ngươi, hoàn toàn có thể tiếp được!

Lưu Khải nói lần nữa.

Hạ Hầu Vũ có được Sinh Mệnh Chi Mâu, tu vi Lục giai Đỉnh phong, uy lực phát ra hoàn toàn tương đương với bốn thành lực lượng của một gã Cổ Thần bình thường. Thế nhưng, Lưu Khải là thiên tài Cổ Thần thế hệ trước của Sinh Mệnh Thánh Địa, bốn thành lực lượng này, hoàn toàn có khả năng còn mạnh hơn Hạ Hầu Vũ rất nhiều.

- Đi thôi!

Triệu Phong gật đầu.

Thấy Triệu Phong đã đồng ý, trong lòng Lưu Khải nhất thời vui vẻ. Hai gã đệ tử Sinh Mệnh Thánh Địa còn lại, còn có Hàn Ngưng Nhi, lập tức lui ra một khoảng cách nhất định, để tránh khỏi bị dư ba giao chiến làm tổn thương.

- Bắt đầu đi! Các hạ cũng nên cẩn thận a!

Lưu Khải mỉm cười nhắc nhở.

Sau một khắc, thân thể hắn đột nhiên tăng lớn, trên đó hiện lên một tầng hoa văn ngân sắc. Một cỗ uy áp lực phách cường đại lan tràn ra bốn phía xung quanh, hư không nhất thời trở nên trầm trọng lên.

- Chỉ mới phát huy ra bốn thành thực lực, Ngân Cương Mật Thể của Lưu Khải đã có lực lượng áp bách cường đại như vậy rồi! Xem ra gần đây hắn đã có tiến bộ không nhỏ a!

Hai người còn lại của Sinh Mệnh Thánh Địa đứng cách địa phương hai người chiến đấu khá gần, cảm thụ thập phần rõ ràng cỗ lực phách kia.

Sưu!

Toàn thân Lưu Khải hóa thành một đạo quang mang ngân sắc, đột nhiên tiếp cận Triệu Phong. Hắn mỉm cười nhìn về phía Triệu Phong, mạnh mẽ đánh ra một quyền. Trong nháy mắt nắm đấm kia đánh ra, trong hư không hiện lên một đạo hư ảnh cương quyền ngân sắc. Những nơi đạo hư ảnh kia đi qua, đều phát ra những thanh âm bạo hưởng liên tiếp.

Sắc mặt Triệu Phong bất biến, kích hoạt Thánh Lôi Thể, vận chuyển Thần lực Ngũ Hành, đồng dạng đánh ra một quyền. Chỉ dùng tu vi Chân Thần Lục giai, không sử dụng huyết mạch nhãn đồng, Triệu Phong căn bản không phải đối thủ của Hạ Hầu Vũ, dĩ nhiên càng không phải là đối thủ của Lưu Khải. Cho nên, Triệu Phong mới toàn lực phát huy ra lực lượng thể phách.

Oanh phanh!

Thanh âm kim chúc va chạm đinh tai nhức óc từ giữa nắm tay hai người truyền ra. Vô số sợi tơ lôi điện bạch tinh mỏng như mạng nhện lan tràn về phía thân thể Lưu Khải. Lưu Khải chỉ cảm giác thân thể đau đớn tê dại yếu ớt một trận.

- Không ngờ lại có thể tiếp được!

Sắc mặt Lưu Khải ngưng đọng. Theo như hắn biết, sở dĩ Triệu Phong có thể đánh bại Hạ Hầu Vũ, chủ yếu là dựa vào huyết mạch nhãn đồng. Nhưng lúc này, Triệu Phong không hề sử dụng tới lực lượng nhãn đồng, cũng đã tiếp được một quyền của hắn.

- Lực lượng thể phách của hắn, so với Hạ Hầu Vũ nói còn mạnh hơn!

Trong lòng Lưu Khải thầm nói. Hắn không biết, khi đó Triệu Phong vẫn còn giấu giếm thực lực, hơn nữa trong khoảng thời gian này Triệu Phong cũng có chút tiến bộ.

- Làm sao có thể? Hắn có thể tiếp được!

Sắc mặt hai người còn lại của Sinh Mệnh Thánh Địa nhất thời chấn kinh.

- Lại tiếp của ta một quyền!

Sắc mặt Lưu Khải có chút không tốt.

Kỳ thật, muốn nói kiểm tra thân phận của Triệu Phong, như vậy một kích vừa rồi cũng đã đủ rồi. Nhưng Triệu Phong có thể dễ dàng tiếp được một kích kia, không có bất kỳ khó khăn nào, điều này khiến cho trong lòng Lưu Khải gặp phải sự đả kích nhất định. Hắn đường đường là cường giả Cổ Thần, giao thủ với một tên Chân Thần Lục giai, không ngờ lại không chiếm được thượng phong.

Lưu Khải chợt lao thẳng lên thiên không, sau khi súc lực, trực tiếp nghiền ép xuống. Từ xa nhìn lại, thật giống như có một tòa cự phong ngân sắc uy chấn chư thiên trấn áp xuống vậy. Lần này, Lưu Khải vẫn chỉ sử dụng bốn thành thực lực, nhưng bởi vì nguyên nhân lao xuống, cho nên hắn mới phát huy ra lực lượng càng mạnh hơn.

Oanh!

Triệu Phong chuẩn bị sẵn sàng nghênh địch, xung quanh thân thể lan tràn ra một tầng lĩnh vực lôi điện ngũ sắc.

Vù vù vù!

Khi Lưu Khải tiếp cận Triệu Phong một khoảng cách nhất định, nhất định sẽ gặp phải Ngũ Hành Lôi Kiếp Vực khiến cho trở ngại, suy yếu.

Mắt thấy nắm đấm của Lưu Khải sắp sửa đánh trúng Triệu Phong, thân hình Triệu Phong khẽ rùn xuống, Ngũ Hành Lôi Kiếp Vực xung quanh nhất thời thu nhỏ lại, dung nhập trong bàn tay của hắn, sau đó hắn mới đánh ra một chưởng. Lần này, Triệu Phong đem lực lượng thể phách của hắn dung hợp vào Ngũ Hành Lôi Kiếp Vực, toàn lực phát huy ra.

Oanh phanh!

Sau khi hai người va chạm với nhau, Lưu Khải liền bị một cỗ lôi đình lực phách thật lớn trùng kích, toàn bộ thân thể nhất thời lui về phía sau.

- Làm sao có thể?

Sắc mặt Lưu Khải chấn kinh, thân hình cấp tốc lui về phía sau, nhằm che giấu sự thật hắn bị Triệu Phong đẩy lùi!

- Ngươi thật sự là Triệu Phong!

Lưu Khải cười lúng túng, nói.

Cách nơi này một khoảng cực xa, cũng đang có hai tiểu đội khác của Sinh Mệnh Thánh Địa quan sát trận chiến này. Kẻ dẫn đầu của hai chi tiểu đội đều là cường giả Cổ Thần.

- Không nghĩ tới Lưu Khải cũng bị thua thiệt!

- Triệu Phong đã mạnh hơn so với tại thời điểm đánh bại Hạ Hầu Vũ!

Hai gã cường giả Cổ Thần đều tự cảm thán một câu, sau đó dẫn theo tiểu đội của mình trực tiếp rời đi.

- Ta dẫn các ngươi tiến vào Thánh địa a!

Lưu Khải nói với Triệu Phong một câu, sau đó nhìn về phía hai đồng môn xa xa, phân phó nói:

- Hai người các ngươi tiếp tục lục soát, một khi có phát hiện gì, lập tức truyền ra tin tức!

Sau đó, hai người Triệu Phong liền đi theo Lưu Khải, một đường tiến vào Sinh Mệnh Thánh Địa.

- Lưu huynh, gần đây Sinh Mệnh Thánh Địa đã xảy ra chuyện gì vậy?

Triệu Phong chủ động hỏi. Một đoạn lộ trình ngắn ngủi này, hắn đã nhìn thấy ba tiểu đội từ trong cấp tốc bay ra ngoài. Kẻ cầm đầu của các tiểu đội đều là cường giả Cổ Thần. Hơn nữa, Triệu Phong còn nhìn thấy tại khu vực biên giới trong Sinh Mệnh Thánh Địa cũng liên tục có các đội ngũ tuần tra, tiến hành kiểm tra nghiêm khắc đối với những người ra vào. Đến lúc này, Triệu Phong mới hoàn toàn ném ra sau đầu chuyện tình Lưu Khải tiến hành kiểm tra hắn trước đây. Bởi vì xem ra, Sinh Mệnh Thánh Địa quả thật đã xuất hiện chuyện tình không nhỏ.

- Triệu huynh là khách quý nhận được lời mời của Sinh Mệnh Thánh Địa, như vậy ta sẽ nói cho ngươi biết một chút tin tức a!

Sắc mặt Lưu Khải khẽ biến. Triệu Phong cùng Hàn Ngưng Nhi cũng không khỏi nhìn về phía hắn.

- Cách đây không lâu, một gã hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu của Sinh Mệnh Thánh Địa có chuyện phải ra ngoài. Nhưng vừa mới rời khỏi Thánh địa không bao xa, đã bị người ta sát hại!

Ánh mắt Lưu Khải có chút lạnh lẽo.

- Cái gì? Giết chết hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu của Sinh Mệnh Thánh Địa?

Tâm thần Triệu Phong khẽ chấn động. Sinh Mệnh Chi Mâu, tuyệt đối là đối tượng trọng điểm bảo hộ của Sinh Mệnh Thánh Địa. Không ngờ lại có người dám giết chết hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu từ trong Sinh Mệnh Thánh Địa đi ra. Mặt khác, căn cứ theo như Lưu Khải miêu tả, hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu kia, là vừa ly khai Thánh địa không bao lâu liền bị giết. Nói cách khác, đối phương chính là ẩn nấp ở phụ cận Sinh Mệnh Thánh Địa, tiến hành chặn giết. Cái này hoàn toàn chính là đang khiêu khích uy nghiêm của Sinh Mệnh Thánh Địa!

- Chẳng lẽ là hắn?

Bỗng nhiên, trong não hải Triệu Phong chợt hiện ra hình ảnh một gã nam tử hắc bào.

Chương 1272: Sinh Mệnh Chi Đàm

- Tử Linh Vực còn có thế lực dám đối kháng với Sinh Mệnh Thánh Địa sao?

Triệu Phong nói ra thắc mắc trong lòng mình.

Tại Tử Linh Vực, Sinh Mệnh Thánh Địa chính là thế lực chúa tể. Kẻ chặn giết hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu kia đến cùng là thuộc về thế lực phương nào, lại dám đối kháng với Sinh Mệnh Thánh Địa như vậy? Cho dù đối phương có là người của các Thánh địa khác, nhưng hai Đại Thánh địa cũng sẽ không thể nào chính diện khiêu khích nhau như vậy. Một khi dẫn phát chiến tranh giữa hai Thánh địa, như vậy cũng không phải chuyện bình thường.

- Chuyện này, còn cần tiếp tục điều tra nữa! Hiện tại vẫn chưa thể xác định chính xác là ai làm. Nhưng ngươi đừng tưởng rằng, trong một Vực, Thần Vực Thánh Địa chính là thế lực cường đại nhất!

Lưu Khải khẽ lắc đầu, sau đó trịnh trọng nói.

- Có ý gì?

Triệu Phong ngây ngẩn cả người. Trong một Vực, Thánh địa chính là thế lực chúa tể, chẳng lẽ còn có thế lực còn mạnh hơn Thánh địa nữa sao?

- Thần vực Man Hoang rộng lớn vô biên, các thế lực ẩn nấp trong bóng tối, nhiều đến đếm không hết! Mà có mấy thế lực như vậy, sớm

đã viễn siêu tiêu chuẩn Ngũ tinh, đạt tới cấp bậc của Thần Vực Thánh Địa…

Lưu Khải tiếp tục nói.

Triệu Phong khẽ gật đầu, lời này không khó lý giải. Bất luận một mảnh thiên địa nào, cũng có thế lực cường đại ẩn nấp trong bóng tối, không muốn người khác biết. Một địa phương lớn như Thần vực Man Hoang vậy, làm sao có thể không có? Chỉ là, một cái thế lực âm thầm phát triển, không ngờ lại có thể phát triển tới quy mô bằng được Thần Vực Thánh Địa, điều này quả thật khiến cho người ta chấn kinh rồi.

Ngay sau đó, hai người Triệu Phong theo Lưu Khải, thông qua một đường vào chuyên dụng, đi qua tầng tầng kiểm tra, mới thuận lợi tiến vào Sinh Mệnh Thánh Địa.

- Nguyên khí thiên địa bằng với tại lãnh địa Đệ tử Hạch tâm của Linh Tộc! Hơn nữa, sinh cơ nơi này thập phần nồng nặc, tại Linh Tộc căn bản không thể nào so sánh được!

Trong lòng Triệu Phong cảm khái. Nếu như từ nhỏ sinh ra tại hoàn cảnh như vậy, vừa mới bắt đầu đã nhận được ảnh hưởng ở nơi đây, các loại phương diện thể chất, sinh mệnh lực… cũng sẽ viễn siêu thường nhân. Nếu như Triệu Phong vừa mới bắt đầu luyện thể, có thể tu luyện ở địa phương tốt như Sinh Mệnh Thánh Địa vậy, như vậy tốc độ cùng hiệu quả và lợi ích luyện thể ít nhất sẽ tăng lên gấp mấy chục lần.

- Hửm? Cỗ khí tức này…

Sắc mặt Lưu Khải đột biến, nhìn về phía Hàn Ngưng Nhi bên cạnh Triệu Phong. Chỉ thấy lực lượng sinh mệnh trong thiên địa không tự

chủ tiến vào trong hai tròng mắt của nàng. Một cỗ lực lượng sinh mệnh thuần túy từ trong đó mạnh mẽ lan tràn ra, phảng phất như có được năng lực khởi tử hồi sinh.

- Đây là… Sinh Mệnh Chi Mâu?

Lưu Khải khiếp sợ nói.

Tuy rằng Sinh Mệnh Thánh Địa chính là địa phương Sinh Mệnh Chi Mâu quy túc, nhưng hậu duệ Bát Đại Thần Mâu cũng không nhiều như trong tưởng tượng vậy. Một hậu duệ của Sinh Mệnh Chi Mâu, cho dù đặt ở Sinh Mệnh Thánh Địa cũng là tồn tại thập phần thưa thớt.

- Nồng độ huyết mạch của nàng, tựa hồ có chút biến hóa!

Tả Mâu Triệu Phong hoàn toàn nhìn thấy tất cả.

Hàn Ngưng Nhi chỉ là một đệ tử bình thường của thế lực Tứ tinh rưỡi tại Cổ Lũng Vực, huyết mạch chỉ vừa mới thức tỉnh, còn chưa trải qua khai quật. Hiện tại, nàng chỉ mới tiến vào Sinh Mệnh Thánh Địa, nồng độ huyết mạch Sinh Mệnh Chi Mâu liền phát sinh biến hóa. Xem ra chuyến đi này không uổng công, nơi này tuyệt đối là địa phương rất thích hợp với Hàn Ngưng Nhi.

- Triệu Phong, nàng là…

Lúc này, Lưu Khải mới dò hỏi.

- Bằng hữu của ta!

Triệu Phong đơn giản nói.

Sắc mặt Lưu Khải ngưng đọng. Triệu Phong là Đệ tử Hạch tâm của Linh Tộc, mà cô gái này có thể cùng Triệu Phong đến Sinh Mệnh Thánh Địa, quan hệ hẳn là không tầm thường. Nói cách khác, cô gái này rất có khả năng đã là đệ tử của Linh Tộc rồi. Hắn không khỏi cảm khái, số mệnh của Linh Tộc gần đây như thế nào lại tốt như vậy?

- Đi! Đi lên trên!

Lưu Khải nói.

Triệu Phong cùng Hàn Ngưng Nhi ngước nhìn lên trên. Gốc cổ mộc thật lớn kia hoàn toàn che khuất bầu trời. Khoảng không toàn bộ mảnh thiên địa này đều là một mảnh tinh oánh xanh biếc. Trên các nhánh cây của gốc cổ mộc thật lớn kia đều có kiến tạo rất nhiều lâu đài cung điện lớn nhỏ không đồng nhất, còn có thủy vịnh, dòng sông, thác nước… vô cùng kỳ vĩ.

Càng bay về phía trước, nguyên khí thiên địa cũng càng nồng nặc hơn, các tòa kiến trúc cũng càng ngày càng ít hơn. Chỉ thấy trước mặt một tòa cung điện lục sắc to lớn nào đó, tụ tập gần mười người. Một gã thanh niên trong đó, chính là Hạ Hầu Vũ mà Triệu Phong quen biết.

- Hắn chính là Triệu Phong?

Một gã nam tử thân khoác đại bào kim hoàng, ánh mắt sáng quắc nhìn về phía Triệu Phong. Hắn chính là Chuẩn Thần Thiên kiêu mạnh nhất của Sinh Mệnh Thánh Địa, Quán Long Chuẩn Thần! Vốn dĩ, hắn chính là thiên tài chói mắt nhất trong Tử Linh Vực, nhân vật tương đương với thiên tài của các Thánh địa khác. Nhưng Linh Tộc bỗng nhiên xuất ra một tên Triệu Phong, trực tiếp đột phá Chân Thần Lục giai, thay thế vị trí hàng đầu của hắn.

- Tu vi đúng là Lục giai, cũng không biết có phải trực tiếp trùng kích đến Lục giai hay không?

Không ít đệ tử trẻ tuổi trong đám người kia mang theo ánh mắt chất vấn quan sát Triệu Phong. Ngoại trừ những thanh niên này, trong đám người còn có ba người lớn tuổi, tu vi bí hiểm.

- Vãn bối Triệu Phong, bái kiến tiền bối Thánh địa!

Ánh mắt của Triệu Phong nhìn về phía ba người lớn tuổi kia, không chút nào để ý tới nghi vấn của đám đệ tử trẻ tuổi kia. Lúc này, ánh mắt của ba người lớn tuổi kia chợt hiện lên tinh quang, toàn bộ nhìn chằm chằm trên người Triệu Phong, dường như muốn nhìn thấu tất cả mọi thứ của hắn vậy.

- Linh Tộc có thể nhận được một người như ngươi vậy, thật khiến cho người ta ước ao a!

Bỗng nhiên, một vị lão giả khô diện trường bào hoa râm trong đó, khẽ vuốt râu cười nói.

- Tiền bối quá khen!

Triệu Phong khách khí nói.

- Hạ Hầu Vũ, ngươi dẫn Triệu Phong cùng bằng hữu của hắn đi thăm Sinh Mệnh Thánh Địa một chút a!

Lão giả khô diện kia mỉm cười nói.

- Vâng, sư tôn!

Hạ Hầu Vũ cung kính nói, lập tức tiến ra.

- Triệu Phong, để ta dẫn ngươi đi dạo một vòng Sinh Mệnh Thánh Địa a!

Thái độ của Hạ Hầu Vũ tương đối hữu hảo, nhưng khi nhắc tới bốn chữ Sinh Mệnh Thánh Địa, trong lúc vô hình liền toát ra một cỗ cảm giác tự hào.

Ba người Triệu Phong đi rồi, lão giả khô diện kia bỗng nhiên nói:

- Ta có thể khẳng định với các ngươi, Triệu Phong chính là trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai!

Lời này vừa nói ra, sắc mặt mấy gã đệ tử trẻ tuổi xung quanh nhất thời cứng ngắc, thập phần không chịu nổi. Trong bọn họ, có kẻ vẫn còn là Chuẩn Thần, có kẻ đã là Chân Thần, có kẻ thậm chí đã đạt tới Cổ Thần. Tất cả bọn chúng đều là thiên tài mạnh nhất của Sinh Mệnh Thánh Địa, nhưng giờ phút này, tất cả bọn chúng đều cúi đầu xuống.

- Khốn kiếp!

Khóe miệng Quán Long Chuẩn Thần rít ra hai chữ. Vốn dĩ hắn dự định qua một khoảng thời gian nữa sẽ trực tiếp trùng kích Thần vị. Nhưng hiện tại hắn quyết định sẽ tiếp tục liều mạng, hắn muốn nhất định phải trùng kích tới Lục giai, muốn đoạt lại sự vinh diệu thuộc về chính mình.

o0o

Dưới sự dẫn đường của Hạ Hầu Vũ, Triệu Phong cùng Hàn Ngưng Nhi chậm rãi thăm thú khắp nơi trong Sinh Mệnh Thánh Địa mỹ lệ hoa mỹ, giống như một kiện tác phẩm nghệ thuật khổng lồ.

- Hửm? Sinh cơ đột nhiên nồng đậm hơn rất nhiều!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ chấn kinh.

- Ừm! Ở phía Đông Sinh Mệnh Thánh Địa là địa phương tu luyện cùng nhà ở, mà ở phía Tây chính là địa phương gieo trồng, bồi dưỡng tài nguyên…

Hạ Hầu Vũ cười nói.

Linh tài của Sinh Mệnh Thánh Địa, chính là nổi danh phẩm chất thượng giai trong khắp cả Thần vực Man Hoang. Rất nhiều trân tài trân bảo đã tuyệt tích ở ngoại giới, ở Sinh Mệnh Thánh Địa cũng đều có.

Hạ Hầu Vũ dẫn theo Triệu Phong tiến vào một vài khu vực bồi dưỡng linh tài, thậm chí không chút e ngại, dẫn Triệu Phong đi tham quan một vài khu vực trân tài cấp bậc trân bảo. Các dược liệu trân quý nhiều đếm không hết bên trong, cho dù là Triệu Phong, cũng chỉ có thể nhận ra một phần nhỏ mà thôi. Mà Hàn Ngưng Nhi thân là Y sư, dọc theo đường đi lại càng kích động hưng phấn không thôi. Hai mắt nàng chợt hiện lên oánh quang bích lục, không buông tha bất luận một địa phương nào xung quanh.

- Thánh địa quả nhiên là địa phương tốt!

Triệu Phong cảm khái nói. Chủng loại dược liệu nơi này rất nhiều, hầu như loại hình gì cũng có. Hơn nữa, dược liệu đồng dạng, chất lượng ở Sinh Mệnh Thánh Địa đều hơn xa bất kỳ địa phương nào khác bên ngoài. Mà những loại linh tài linh hồn tương đối thưa thớt ở ngoại giới, tại nơi này cũng có rất nhiều.

- Triệu Phong, ta dẫn ngươi đi một địa phương tốt!

Hạ Hầu Vũ bỗng nhiên nói.

Nói xong, Hạ Hầu Vũ liền dẫn hai người Triệu Phong đi tới đi lui, cuối cùng đi tới một tòa kiến trúc kỳ lạ thật lớn do đằng mộc tạo thành. Xung quanh nơi này có rất nhiều trận pháp cường đại thủ hộ. Bên trong tòa kiến trúc này có rất nhiều thân cây chống đỡ. Trên các vách tường xung quanh tòa kiến trúc có gắn rất nhiều những vầng sáng lục sắc.

Triệu Phong liếc mắt liền nhìn ra, mỗi một vầng sáng lục sắc ở nơi này đều liên tiếp với một phiến không gian đơn độc.

- Đi! Chúng ta vào trong đó!

Hạ Hầu Vũ chỉ tay về phía một vầng sáng lục sắc màu sắc hơi chút ảm đạm.

Ba người tiến vào một phiến Tiểu Thế giới kỳ dị do một thảm thực vật tạo thành. Diện tích phiến không gian đơn độc này rất nhỏ, liếc mắt liền có thể nhìn thấy điểm cuối. Mà ở trước mặt mọi người lại có một cái đầm nước do bùn đất, cây cối hình thành, bên trong lưu động một loại chất lỏng màu xanh biếc hương thơm thuần hậu. Chỉ mới nhìn một chút, liền có thể minh bạch sự trân quý của loại chất lỏng này.

- Đây là Sinh Mệnh Chi Đàm! Ngươi vào đó ngâm thử một chút đi!

Hạ Hầu Vũ cười nói.

Triệu Phong liền trực tiếp nhảy vào trong đầm nước. Chỉ thoáng chốc, hắn đã cảm giác tế bào toàn thân mình phảng phất như đã thức tỉnh lại, liều mạng hút lấy năng lượng sinh mệnh trong đám dịch thể kia. Các phương diện trạng thái cũng khôi phục lại điều kiện tốt

nhất. Cũng không lâu lắm, Triệu Phong liền cảm giác cấp bậc tính mạng của mình đã có chút đề cao.

- Đây là Sinh Mệnh Chi Đàm, địa phương tu luyện do Sinh Mệnh Thánh Địa chế tạo ra. Đệ tử Sinh Mệnh Thánh Địa muốn tới nơi này ngâm một lần, chí ít cần phải tích lũy cống hiến suốt mấy năm trời. Mà Sinh Mệnh Chi Đàm hiện tại ngươi đang ngâm chính là tương ứng với Cổ Thần Thất giai, đối với ngươi cũng có lợi ích vô cùng!

Hạ Hầu Vũ đứng ở một bên giải thích.

- Đa tạ!

Triệu Phong tự nhiên minh bạch sự trân quý của Sinh Mệnh Chi Đàm này. Vừa rồi, tất cả các vầng sáng lục sắc bên trong tòa kiến trúc kia cộng lại cũng không tới một trăm cái. Mà đệ tử của Sinh Mệnh Thánh Địa nhiều đếm không hết, Sinh Mệnh Chi Đàm cũng chỉ có một trăm cái, hơn nữa lại đối ứng tu vi đẳng cấp bất đồng. Thời điểm bọn họ đến đây, rất nhiều vầng sáng lối vào đều tương đối tối, hiển nhiên là không có đệ tử nào tiến vào trong đó. Đương nhiên, không phải là bọn chúng không muốn đi vào, mà là giá cả quá đắt, không thể nào tiến vào. Mà giờ phút này, Triệu Phong một người từ bên ngoài đến này, lại có thể trực tiếp ngâm một cái Sinh Mệnh Chi Đàm đối ứng với Cổ Thần Thất giai.

- Lần này đi tới đây, ngươi có thể ngâm trong Sinh Mệnh Chi Đàm này ba ngày, vì vậy nhất định phải quý trọng thời gian. Còn bằng hữu của ngươi, ta sẽ dẫn nàng đi tham quan những địa phương khác…

Hạ Hầu Vũ nói xong, liền dẫn Hàn Ngưng Nhi trực tiếp rời khỏi.

- Địa phương tốt, không thể bỏ qua!

Sắc mặt Triệu Phong đại hỉ. Hắn vừa mới đột phá Cổ Thần Thất giai, các phương diện thực lực còn chưa triệt để củng cố, khoảng cách tới Bát giai còn có một đoạn lộ trình cực xa. Hiện tại, hắn có cơ duyên tiến vào Sinh Mệnh Chi Đàm này, có thể nhân cơ hội đề thăng một chút cấp bậc sinh mệnh, còn có thể tu luyện một chút Thổ, Mộc Áo Nghĩa.

Hai mắt Triệu Phong khép hờ, tản mát ra một cỗ lực lượng Thổ, Mộc Áo Nghĩa, tràn ngập khắp không gian thiên địa. Hắn trực tiếp chứng đạo Thần vị Thất giai, khoảng cách gia tăng cực lớn, các loại lực lượng Áo nghĩa vẫn còn có không gian đề thăng rất lớn.

- Trong ba ngày này, ít nhất phải đem Thổ, Mộc Áo Nghĩa đề thăng tới Tứ trọng đỉnh phong mới được!

Triệu Phong lẩm bẩm nói, thuận tiện xuất ra một chút Áo Nghĩa Chi Tinh, phụ trợ tu luyện.

o0o

Ba ngày sau, bốn phía xung quanh Triệu Phong tràn ngập một cỗ sương mù hoàng lục bán trong suốt. Bùn đất cùng cây cối bốn phía mơ hồ chấn động, một vài nụ hoa càng trực tiếp nở rộ. Bỗng nhiên, hai mắt Triệu Phong chợt mở ra.

- Mượn nhờ Sinh Mệnh Chi Đàm, Thổ, Mộc Áo Nghĩa của ta đã thuận lợi đạt tới Tứ trọng đỉnh phong!

Triệu Phong kinh hỉ cười nói. Ngoại trừ cái đó, tính mạng của hắn cấp bậc, cũng không có thiếu đề thăng.

Đúng lúc này, Hạ Hầu Vũ cùng Hàn Ngưng Nhi đột nhiên xuất hiện trong phiến không gian này.

- Triệu Phong, Trưởng lão Sinh Mệnh Thánh Địa muốn nói chuyện với ngươi!

Chương 1273: Liệt Kim Tộc xuất thủ

Triệu Phong có chút không tình nguyện rời khỏi Sinh Mệnh Chi Đàm.

Trên đường đi, Triệu Phong mới biết được, trong ba ngày qua, Hàn Ngưng

Nhi cũng có thu hoạch cực lớn. Nàng đi thăm càng nhiều hơn khu vực trồng trọt trân tài, kiến thức rất nhiều loại trân tài nàng chưa từng nhìn thấy qua, còn có may mắn tiến vào mấy tầng trên Sinh Pháp Điện của Sinh

Mệnh Thánh Địa, xem qua một vài cổ tịch trân quý mà nàng cảm thấy hứng thú.

Dưới sự hướng dẫn của Hạ Hầu Vũ, mấy người Triệu Phong đi tới một gian mật điện. Bên trong chỉ có ba người, hai vị lão giả, một gã thanh niên.

Hai vị lão giả này, một người trong đó là lão giả khô diện, sư tôn của

Hạ Hầu Vũ, lúc Triệu Phong mới tới đây đã gặp qua. Mà người còn lại thân hình tương đối thấp bé, trên mái tóc hoa râm chảy xuôi một tầng quang trạch đạm lục sắc. Khí tức của người này, tựa hồ còn cường đại hơn so với lão giả khô diện kia nhiều. Mà gã thanh niên thân khoác đại bào kim sắc ở bên cạnh bọn họ kia, chính là Quán Long Chuẩn Thần.

- Vãn bối Triệu Phong, bái kiến các vị tiền bối Thánh địa!

Triệu Phong nhìn về phía hai vị Trưởng lão.

- Triệu tiểu hữu, ba ngày này trải qua ở Sinh Mệnh Thánh Địa cũng không tệ lắm phải không?

Lão giả khô diện kia trực tiếp nói.

- Vãn bối là lần đầu tiên tới Thánh địa, tất cả mọi thứ ở nơi này với ta mà nói, đều là chưa từng thấy qua…

Triệu Phong ăn ngay nói thật. Tất cả mọi thứ tại Sinh Mệnh Thánh Địa, đều là thứ tốt nhất lần đầu tiên hắn từng gặp qua.

- Đây là tự nhiên! Sinh Mệnh Thánh Địa chính là một trong những Thánh địa lịch sử lâu dài nhất, cường đại nhất trong rất nhiều Thánh địa!

Quán Long Chuẩn Thần ở một bên kiêu ngạo nói. Vinh quang của hắn đã bị

Triệu Phong cướp đi, cho nên hắn khát vọng có thể siêu việt Triệu Phong ở những phương diện khác, tìm trở lại cảm giác thành tựu.

Sau đó, hai người lại khách sáo vài câu, lão giả khô diện mới tiến thẳng vào chủ đề.

- Triệu tiểu hữu, Sinh Mệnh Thánh Địa cần những nhân tài như ngươi vậy!

Nếu như ngươi ở lại chỗ này, đãi ngộ tuyệt đối sẽ nhiều gấp mấy lần so với ở lại Linh Tộc. Hơn nữa ngươi cũng là kẻ tu hành luyện thể, cũng có được huyết mạch nhãn đồng cường đại. Phương diện này,

chỉ có Sinh Mệnh

Thánh Địa mới có thể cấp cho ngươi sự trợ giúp lớn nhất…

Ngữ khí lão giả khô diện hòa ái nói.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên. Ngay từ khi quyết định đi đến Sinh Mệnh

Thánh Địa, hắn đã đoán trước sẽ gặp phải sự tình này. Hắn cũng biết, hành trình sau đó của hắn ở trong Sinh Mệnh Thánh Địa cũng là do Trưởng lão Thánh địa an bày sẵn. Đầu tiên, để cho Triệu Phong kiến thức tài nguyên, nội tình phong phú của Sinh Mệnh Thánh Địa. Sau đó, lại cấp cho hắn chỗ tốt thật lớn, Sinh Mệnh Chi Đàm. Cuối cùng, lại đưa ra rất nhiều lời hứa hẹn. Đổi thành người bình thường, làm sao có thể cự tuyệt lời mời như vậy?

Ở bên cạnh, trong lòng Hàn Ngưng Nhi kích động không thôi. Nàng không thể nào ngờ tới, Triệu Phong lại có thể được Trưởng lão Thánh địa tự thân mời chào như vậy. Có thể tiến vào Sinh Mệnh Thánh Địa, đây chính là chuyện tình mà tất cả các Y sư đều tha thiết ước mơ. Chuyện tốt bậc này, Hàn Ngưng Nhi nằm mơ cũng không bao giờ dám nghĩ tới.

Phía bên kia, sắc mặt Quán Long Chuẩn Thần cũng có chút không tốt. Một khi Triệu Phong tiến vào Sinh Mệnh Thánh Địa, danh tiếng của hắn nhất định sẽ bị Triệu Phong triệt để che lấp mất.

Thế nhưng, câu kế tiếp của Triệu Phong lại khiến cho tất cả mọi người ở đây đều ngây ngẩn cả người.

- Đa tạ sự ưu ái của Trưởng lão! Nhưng vãn bối ở Linh Tộc trải qua không tệ, cũng không muốn nhanh như vậy lại đổi một địa phương

khác!

Triệu Phong trực tiếp cự tuyệt, hơn nữa lý do cự tuyệt căn bản không thể xem như là lý do.

Kỳ thật, trước khi tới đây, trong lòng Triệu Phong đã từng nghĩ qua vấn đề này. Nếu như hắn đến Sinh Mệnh Thánh Địa, Triệu Vũ Phi cũng sẽ tới đây. Hắn có thể vô âu vô lo, nhưng Triệu Vũ Phi sinh sống tại Linh Tộc hơn ba mươi năm, kết giao rất nhiều người. Triệu Phong không muốn Triệu

Vũ Phi bởi vì chính mình mà đem hết thảy những thứ đó đều bỏ rơi hết.

Hơn nữa, sau này Triệu Phong cũng không dự định đi theo con đường luyện thể, mà đặc điểm nhãn đồng của hắn cùng đường đi của Sinh Mệnh Chi Mâu, quan hệ cũng không lớn, cho nên nói sự giúp đỡ của Sinh Mệnh Thánh Địa dành cho hắn cũng không lớn như lão giả khô diện nói vậy.

Quan trọng nhất chính là, hắn không biết Sinh Mệnh Thánh Địa sẽ duy trì thái độ như thế nào đối với Thần Mâu của hắn. Thần Mâu thứ chín vô cùng quan trọng!

- Hắn cự tuyệt?

Quán Long Chuẩn Thần vô cùng kinh ngạc, trong lòng có chút quái dị.

Thánh địa mà hắn vẫn luôn lấy làm tự hào, chủ động phát ra lời mời chào với Triệu Phong, lại bị hắn cự tuyệt!

- Triệu tiểu hữu, ngươi có vấn đề gì khó nói hay sao?

Lão giả khô diện kinh ngạc trong chốc lát, lập tức hỏi.

- Lần này ta tới đây, chính là hy vọng Sinh Mệnh Thánh Địa có thể lưu vị bằng hữu này của ta lại…

Triệu Phong nói sang chuyện khác, đem tầm mắt của mọi người chuyển qua trên người Hàn Ngưng Nhi.

- Vãn bối Hàn Ngưng Nhi, bái kiến các vị tiền bối Thánh địa!

Sắc mặt Hàn Ngưng Nhi sửng sốt, lập tức hơi chút rụt rè nói. Sau khi nói xong, nàng liếc nhìn về phía Triệu Phong, trong lòng không biết đang suy nghĩ cái gì.

- Sinh Mệnh Chi Mâu, có thể lưu lại chỗ này!

Vị lão giả thân hình có chút thấp bé kia, lần đầu tiên mở miệng nói.

- Sinh Mệnh Chi Mâu sao?

Hạ Hầu Vũ cùng Quán Long Chuẩn Thần hơi chút kinh ngạc nhìn về phía Hàn

Ngưng Nhi. Cho tới lúc này, ánh mắt của mọi người vẫn luôn tập trung trên người Triệu Phong, tự nhiên quên mất vị Hàn Ngưng Nhi tu vi thấp bé bên cạnh kia. Tỉ mỉ cảm nhận, bọn họ liền lập tức phát hiện ra huyết mạch hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu trên người Hàn Ngưng Nhi.

- Nếu như ngươi không muốn ở lại đây, Sinh Mệnh Thánh Đị cũng sẽ không miễn cưỡng! Nhưng nếu sau này ngươi thay đổi chủ ý, đại môn Sinh Mệnh

Thánh Địa bất cứ lúc nào cũng mở rộng với ngươi!

Lão giả thân hình thấp bé kia tiếp tục nói. Lời này vừa nói ra, ngay cả lão giả khô diện cũng hơi chút kinh ngạc. Cho dù vừa rồi Triệu Phong cự tuyệt, nhưng hẳn vẫn còn giữ lại dư địa. Ví dụ như xuất ra một chút Thần binh, tài nguyên, bảo vật, lời hứa hẹn tốt hơn vân vân.

- Cái gì?

Sắc mặt Quán Long Chuẩn Thần có chút cứng ngắc nhìn về phía lão giả thấp bé. Triệu Phong đã cự tuyệt lời mời chào của Thánh địa, nhưng vị đại nhân này không ngờ vẫn hữu hảo như vậy, để cho đại môn của Thánh địa vĩnh viễn mở rộng với Triệu Phong?

- Đa tạ tiền bối ưu ái!

Ánh mắt Triệu Phong tỉ mỉ quan sát một chút lão giả thân hình thấp bé này. Vị Trưởng lão này vừa nói, tất cả mọi người ở đây đều trực tiếp cam chịu, không dám nhiều lời. Xem ra, đối phương mới là cường giả mạnh nhất ở nơi này!

- Vậy vãn bối xin cáo từ trước!

Sau khi hàn huyên mấy câu, Triệu Phong mới cáo từ rời đi. Dù sao hắn cũng đã rời khỏi Linh Tộc một đoạn thời gian khá lâu rồi.

- Ở lại chỗ này, tiềm lực của ngươi mới có thể phát huy ra hết, ngươi mới có thể hoàn thành chuyện tình Thần Thảo Môn giao phó cho ngươi…

Triệu Phong nói với Hàn Ngưng Nhi. Nghĩ đến Thần Thảo Môn, ánh mắt Hàn Ngưng Nhi liền kiên định trở lại.

Sau khi cáo từ, Triệu Phong ly khai Sinh Mệnh Thánh Địa. Sau đó, Hàn

Ngưng Nhi cũng được Hạ Hầu Vũ cùng Quán Long Chuẩn Thần dẫn đi. Trong đại điện chỉ còn lại hai vị lão giả.

- Đại nhân, ngài như thế nào lại dễ dàng để cho hắn rời đi như vậy?

Lão giả khô diện có chút không hiểu nổi.

- Tu vi thật sự của hắn, là Cổ Thần Thất giai!

Lão giả thân hình thấp bé kia bỗng nhiên nói.

- Cái gì? Làm sao có thể?

Sắc mặt lão giả khô diện đại biến, khiếp sợ không thôi. Đương nhiên, bọn họ cũng chỉ có thể xác định tu vi hiện tại của Triệu Phong là Cổ Thần

Thất giai. Rốt cuộc Triệu Phong là trùng kích đến Lục giai, sau đó tăng lên Thất giai, hay là trực tiếp trùng kích đến Thất giai, bọn họ cũng không biết.

- Mặc dù có chút đáng tiếc, nhưng Triệu Phong đã đưa tới một hậu duệ

Sinh Mệnh Chi Mâu, điều này cũng khiến cho Sinh Mệnh Thánh Địa thành lập được một chút liên hệ với hắn…

Lão giả thân hình thấp bé kia nói xong câu đó, liền biến mất. o0o

Sau khi rời khỏi Sinh Mệnh Thánh Địa, Triệu Phong xác định lộ tuyến trở về Linh Tộc, bắt đầu chạy đi. Trên đường đi, dựa vào lệnh bài Đệ tử Hạch tâm Linh Tộc, hắn thuận lợi sử dụng Truyền Tống Trận trong các thế lực, tiến hành xuyên toa. Chỉ bất quá, vừa mới truyền tống được ba lần,

Triệu Phong đã gặp phải tình huống.

- Ra đi!

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, ánh mắt nhìn về một chỗ trong hư không.

Phốc xuy!

Ngay vào lúc này, trong hư không đột nhiên thiêu đốt lên một đoàn hỏa diễm kim sắc. Sau đó, một gã nam tử cụt tay toàn thân như kim thiết, thân hình thẳng tắp cao to, từ trong đám hỏa diễm kia chậm rãi bước ra.

Khí tức trên người hắn, tuyệt đối là Cổ Thần không thể nghi ngờ.

- Không ngờ lại phát hiện ra ta!

Vẻ mặt nam tử kia thoáng ngạc nhiên quan sát Triệu Phong.

Thứ nhất, Triệu Phong hiện tại chính là thiên tài chói mắt nhất của Tử

Linh Vực, đây là lần đầu tiên hắn tận mắt nhìn thấy. Thứ hai, không ngờ

Triệu Phong lại có thể phát hiện ra hắn đang ẩn nấp bên trong hư không.

Điều này khiến cho hắn hết sức tò mò.

- Xem ra, sau khi Liệt Kim Tộc biết được tin tức ta xuất hiện ở Sinh

Mệnh Thánh Địa, liền triển khai hành động, mai phục trên đường trở về

Linh Tộc…

Từ trang phục của gã nam tử này, Triệu Phong liền có thể đoán ra thế lực sau lưng đối phương. Tin tức Triệu Phong xuất hiện ở Sinh Mệnh Thánh

Địa, tự nhiên không thể che giấu.

- Ngươi hẳn là đã cự tuyệt lời mời chào của Sinh Mệnh Thánh Địa a? Đã như vậy, Liệt Kim Tộc cũng không cần phí lời lôi kéo ngươi làm gì!

Sắc mặt gã nam tử cụt tay kia bỗng nhiên trở nên lãnh lệ.

Triệu Phong xuất hiện ở Sinh Mệnh Thánh Địa, Liệt Kim Tộc tự nhiên minh bạch, Sinh Mệnh Thánh Địa nhất định sẽ mời chào Triệu Phong. Nếu như

Triệu Phong thật sự đáp ứng, như vậy hắn sẽ ở lại Sinh Mệnh Thánh Địa.

Nếu như hắn cự tuyệt, nhất định sẽ quay về Linh Tộc. Cho nên Liệt Kim

Tộc từ sớm cũng đã bố trí rất nhiều cơ sở ngầm trên lộ tuyến trở về

Linh Tộc, chỉ cần Triệu Phong vừa xuất hiện, nam tử cụt tay sẽ lập tức hành động.

- Linh Tộc hẳn đã cấp cho ngươi một chút át chủ bài a! Nếu không, ngươi nhìn thấy ta, cũng sẽ không bình tĩnh như thế!

Trên mặt nam tử cụt tay lộ ra nụ cười nghiền ngẫm.

- Thế nhưng, ta đã đích thân chặn giết ngươi, tự nhiên cũng có chuẩn bị! Ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Sắc mặt nam tử cụt tay đột biến, một cỗ sát ý nóng rực lao thẳng về phía Triệu Phong.

Trong tay nam tử cụt tay đột nhiên xuất hiện một khỏa quang cầu ngân sắc. Ngoài mặt quang cầu lưu chuyển từng đạo từng đạo phù văn bạch tinh. Hắn điểm ra một ngón tay, trong quang cầu ngân sắc kia bỗng nhiên bộc phát ra một tầng quang mạc phù văn ngân sắc, dung nhập vào hư không thiên địa. Một cỗ lực lượng trói buộc không gian tràn ngập trong thiên địa, chủ yếu là nhằm vào Triệu Phong.

- Có Thần khí Tỏa không Thiên Phược Châu này, ngươi căn bản trốn không thoát!

Nam tử cụt tay cười lạnh một tiếng, toàn thân biến thành một đạo liệt quang kim sắc, trùng kích thẳng về phía Triệu Phong. Hắn còn chưa tới gần, Triệu Phong đã cảm giác được một cỗ quang mang phong duệ nóng rực áp bách thẳng tới. Liệt Kim Tộc bài danh thứ 21 trong Thái Cổ Vạn Tộc

Bảng, hơi kém hơn một chút so với Linh Tộc, nhưng sức chiến đấu lại cực kỳ cường hãn, không thể khinh thường.

- Như vậy cũng có thể gọi là Thần khí Tỏa không sao?

Triệu Phong không khỏi phì cười một tiếng.

- Chết đi!

Thủ chưởng nam tử cụt tay biến thành phong nhận, thân thể hóa thành một đạo diễm quang kim sắc, xuyên thấu hư không, bắn thẳng về phía Triệu

Phong. Thần khí Tỏa không của nam tử cụt tay tương đối cao cấp, khiến cho người khác không thể sử dụng Không Gian Áo Nghĩa, nhưng chính mình lại không bị ảnh hưởng chút nào.

Giờ phút này, trên người Triệu Phong chợt xuất hiện một kiện trường bào ám ngân sắc. Trường bào huy động, một đạo diễm ảnh đen như mực, xuất hiện ngay trước mặt Triệu Phong.

Oanh phanh!

Song trảo Diệt Thế Hắc Giao Long chợt đánh ra, một cỗ Long viêm xích hắc sắc va chạm mạnh với công kích của nam tử cụt tay.

- Đây là, Giao Long ẩn chứa huyết mạch của Diệt Thế Long Tộc!

Nam tử cụt tay lui về phía sau một đoạn, sắc mặt có chút kinh ngạc, thốt lên. Xem ra, đây chính là bảo tiêu mà Linh Tộc cấp cho Triệu Phong! Bất quá, tuy rằng trên người đối phương có huyết mạch thuộc mười hạng đầu trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, nhưng nồng độ quá thấp, căn bản đánh không lại bản thân hắn mang trên người huyết mạch Liệt Kim Tộc.

- Trường bào Thời Không!

Ánh mắt nam tử cụt tay rơi xuống trên kiện áo bào trên người Triệu

Phong, thần sắc khiếp sợ kia, so với nhìn thấy Diệt Thế Hắc Giao Long còn lớn hơn một chút.

Đúng lúc này, Triệu Phong chợt vận chuyển Không Gian Áo Nghĩa, thôi động Trường bào Thời Không.

Vù vù!

Từng tầng từng tầng hư ảnh không gian ám ngân sắc thẩm thấu vào trong không gian thiên địa. Một cỗ lực lượng trói buộc không gian vô hình hàng lâm trên người nam tử cụt tay.

- Hiện tại, ngay cả ngươi cũng trốn không thoát!

Triệu Phong lạnh giọng cười lớn, đem lời nói vừa rồi của nam tử cụt tay trả lại cho hắn. Trường bào Thời Không có công dụng cực lớn, năng lực tỏa không này tự nhiên cũng có.

- Ha ha… không biết trời cao đất rộng!

Nam tử cụt tay đột nhiên cười ha hả, sắc mặt càng thêm hưng phấn, trong mắt thiêu đốt liệt diễm kim sắc. Diệt Thế Hắc Giao Long căn bản không phải là đối thủ của hắn, Trường bào Thời Không tuy là Thần khí Cực phẩm, nhưng chỉ là loại phụ trợ phòng ngự, cho nên Triệu Phong cũng khó có thể tạo thành thương tổn cho hắn. Chỉ cần đánh chết Diệt Thế Hắc Giao

Long, Triệu Phong không phải tùy ý cho hắn xâm lược sao?

Cho dù Triệu Phong còn có những át chủ bài khác của Linh Tộc cấp

cho, nam tử cụt tay không cách nào đánh chết được Triệu Phong, nhưng nếu hắn muốn trốn chạy nắm chắc vẫn có khả năng. Đến lúc đó, hắn sẽ đem bí mật của Trường bào Thời Không tiết lộ ra ngoài, địch nhân mà Triệu Phong phải phòng bị, tuyệt đối sẽ không phải chỉ một mình Liệt Kim Tộc.

Chương 1274: Tái chiến Cổ Thần thất giai

- Ha ha… không biết trời cao đất rộng!

Sắc mặt nam tử cụt tay hưng phấn, hỏa quang kim sắc khắp toàn thân soi sáng cả một phương thiên địa.

Hưu!

Kim quang lóe lên, toàn thân nam tử cụt tay giống như một thanh kim đao sắc bén, chém thẳng về phía Diệt Thế Hắc Giao Long. Theo như nam tử cụt tay nghĩ, có thể tạo thành uy hiếp cho hắn cũng chỉ có mỗi mình Diệt Thế Hắc Giao Long mà thôi! Chỉ cần giết chết hắn, tất cả sẽ kết thúc.

- Cường giả luyện thể am hiểu Kim, Hỏa Áo Nghĩa!

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long khẽ trầm xuống. Nếu như đối mặt cường giả Cổ Thần bình thường, hắn còn có năng lực chống lại. Nhưng bản thân huyết mạch nam tử cụt tay này cực kỳ cao cấp, lại am hiểu luyện thể, có được sự phong duệ của Kim thuộc tính cùng sự bạo phát của Hỏa thuộc tính. Công phòng nhất thể, thực lực có thể nói vô cùng khủng bố, hắn muốn vượt cấp khiêu chiến cũng có chút khó khăn.

Oanh!

Diệt Thế Hắc Giao Long không chút do dự, thôi động huyết mạch Diệt Thế

Long Tộc. Một đoàn Hủy Diệt Long Viêm đen như mực từ trong khe nứt lân phiến toàn thân hắn bắn ra.

- Không phải là Cổ Thần, có được huyết mạch cao cấp thì có ích lợi gì?

Ánh mắt nam tử cụt tay lạnh lẽo, đánh ra một quyền. Chỉ thấy xung quanh nắm đấm của hắn bao phủ một tầng kim chúc kim sắc, trên đó còn có hỏa diễm kim sắc nữa.

- Diệt Thế Long Kích!

Diệt Thế Hắc Giao Long vươn ra song trảo, cùng nắm đấm của nam tử cụt tay va chạm với nhau.

Oanh phanh!

Hai người giao phong với nhau, Diệt Thế Hắc Giao Long bị trực tiếp kích bay xa mấy trượng. Toàn thân hắn tràn đầy tổn hại, nhưng cũng may hắn có Diệt Thế Long Thể, thương thế rất nhanh đã hoàn toàn khép lại. Mà nam tử cụt tay thì đứng thẳng tại chỗ, thân thể vững như Thái Sơn. Tuy rằng trên cánh tay, nắm đấm của hắn còn có vài tia Hủy Diệt Long Viêm, nhưng với tu vi cộng thêm huyết mạch đặc thù của hắn, rất nhanh đã có thể dập tắt được nó.

- Chủ nhân…

Diệt Thế Hắc Giao Long có chút nghi hoặc, vì sao Triệu Phong lại không xuất thủ?

- Tiểu tử này, hẳn là định thừa dịp ta nghiêm túc đọ sức với kẻ có được huyết mạch Diệt Thế Long Tộc, mà nhân cơ hội đào tẩu!

Trong lòng nam tử cụt tay cũng có sự phòng bị với Triệu Phong. Với cấp bậc của Triệu Phong, không có thủ đoạn công kích cường đại, căn bản khó có thể tạo thành thương tổn cho hắn. Nhưng một khi Diệt Thế Hắc Giao

Long rơi xuống hạ phong, Triệu Phong có khả năng sẽ nhân cơ hội đào tẩu. Vì vậy, hắn cần phải nhanh chóng giải quyết Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Như vậy, đã đến lúc tiễn ngươi lên đường a!

Nam tử cụt tay bỗng nhiên nhìn chăm chú về phía Diệt Thế Hắc Giao Long, một cỗ thiên địa vĩ lực trầm trọng nóng rực quanh quẩn ở trong thiên địa. Giờ phút này, phương viên mấy vạn dặm đột nhiên sụp đổ xuống dưới.

Lập tức toàn bộ tất cả đều bị hỏa diễm kim sắc thiêu đốt, phảng phất như biến thành hải dương kim sắc. Mà thân thể của nam tử cụt tay cũng phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất. Thân hình của hắn bành trướng một trận, biến thành một đầu Cự thú hung mãnh, toàn thân phủ đầy lân giáp thiêu đốt liệt diễm kim sắc.

Oanh!

Giờ phút này, Diệt Thế Hắc Giao Long không khỏi vô cùng cẩn thận, toàn lực thôi động huyết mạch Diệt Thế Long Tộc.

- Thiên Băng Địa Liệt!

Cự thú kim giáp do nam tử cụt tay hóa thành kia dùng tốc độ cực nhanh, phóng tới trên không Diệt Thế Hắc Giao Long. Trên cặp thú trảo to lớn của hắn tụ tập lực lượng gần như có thể đánh nát tất cả,

bỗng nhiên oanh kích thẳng xuống dưới.

Rầm rầm!

Nơi nam tử cụt tay đánh xuống, thiên địa ầm ầm rung động, một cỗ hỏa lãng kim sắc thổi quét ra bốn phía xung quanh.

- Không tốt! Đỡ không được!

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long trầm trọng. Nam tử cụt tay muốn tốc chiến tốc thắng, sau khi thôi động huyết mạch, lập tức sử dụng ra chiến kỹ, tiến hành một kích tất sát. Nếu như bị đánh trúng, cho dù hắn thân mang huyết mạch Diệt Thế Long Tộc, không chết cũng sẽ bị trọng thương không thể tiếp tục chiến đấu. Nhưng mà, giờ phút này, hắn đột nhiên nhận được mệnh lệnh của Triệu Phong:

- Toàn lực tiến công!

Thần sắc sợ hãi trên mặt Diệt Thế Hắc Giao Long lập tức biến mất.

- Diệt Thế Long Tức!

Toàn lực thôi động huyết mạch, trong miệng Diệt Thế Hắc Giao Long trực tiếp phụt ra một đoàn Thần viêm Cấm kỵ xích hắc sắc tàn sát bừa bãi.

Oanh!

Một khỏa hỏa cầu xích hắc sắc thật lớn, phảng phất như là một khỏa thái dương xích hắc sắc, thiêu đốt hủy diệt tất cả, đánh thẳng về phía nam tử cụt tay.

- Chút tài mọn! Xem ta đập nó nát bấy như thế nào!

Nam tử cụt tay không chút nào sợ hãi, cấp tốc nghiền ép thẳng xuống. Đột nhiên đúng lúc này, hắn chợt phát hiện ra một tia dị dạng. Trong vô thanh vô tức, một tầng vòng xoáy đồng lực thủy văn chợt bao phủ ngay trước ngực nam tử cụt tay. Bỗng nhiên, từ trong đồng lực thủy văn kia chợt bay vụt ra một đạo quang nhận lôi đình tinh bạch, chiều dài đạt tới hơn ba thước, tản ra khí tức Lôi kiếp kinh người.

Phốc xuy!

Đạo quang nhận lôi đình tinh bạch thật lớn kia trực tiếp xẹt qua từ giữa hông của nam tử cụt tay, trực tiếp mở ra phần bụng của hắn.

- A! Tiểu bối vô sỉ! Không ngờ lại dám đánh lén ta…

Uy thế của nam tử cụt tay kia nhất thời tan vỡ, ngay cả uy năng của chiến kỹ chuẩn bị thi triển ra cũng bị giảm xuống thật lớn.

Ong ong!

Bộ phận nơi phần hông của nam tử cụt tay bị chém ra kia đã bắt đầu nối liền trở lại. Hắn dù sao cũng là cường giả luyện thể, lực phòng ngự cùng năng lực tự lành cũng cực kỳ đáng sợ.

Oanh vù vù!

Ngay vào lúc này, Diệt Thế Long Tức của Diệt Thế Hắc Giao Long đã đánh thẳng lên trên người nam tử cụt tay.

- A!

Chỉ thấy trong thái dương hắc sắc chợt truyền ra một trận thanh âm

hét lên thống khổ của nam tử cụt tay. Lôi Kiếp Đồng Trảm của Triệu Phong chỉ chém thân thể của hắn ra một đoạn lớn, tạo thành thương tổn cũng không quá lớn. Nhưng thời điểm khi thân thể hắn còn chưa kịp khép lại, đã gặp phải Hủy Diệt Long Viêm của Diệt Thế Hắc Giao Long tập kích, tình huống hoàn toàn bất đồng.

Hủy Diệt Long Viêm của Diệt Thế Hắc Giao Long vốn đã thập phần cường đại, hiện tại lại trực tiếp thông qua vết thương thật lớn kia xâm nhập vào trong cơ thể nam tử cụt tay, thương tổn tạo thành tự nhiên có thể nghĩ.

Oanh phanh!

Nam tử cụt tay từ trong hỏa cầu hủy diệt hắc sắc lao ra, nhưng uy năng tuyệt chiêu Băng Thiên Địa Liệt mà hắn ngưng tụ ra đã yếu đi rất nhiều, không thể nào tạo thành uy hiếp cho Diệt Thế Hắc Giao Long được nữa.

- Tiểu tử này thân khoác Trường bào Thời Không, cho nên có thể thi triển Không Gian Áo Nghĩa, hơn nữa không ngờ hắn lại còn chưởng khống được lực lượng Lôi kiếp…

Sắc mặt nam tử cụt tay âm trầm. Hết thảy chuyện này, đều là chuyện hắn không thể ngờ tới. Thiên

Phược Châu của hắn mặc dù có năng lực hạn chế Không Gian Áo Nghĩa của

Triệu Phong. Nhưng Triệu Phong thân khoác Thần khí Cực phẩm Trường bào

Thời Không, sự hạn chế này dĩ nhiên là không có tác dụng gì. Hơn nữa,

Triệu Phong còn có thể chưởng khống lực lượng Lôi kiếp, vận dụng không gian đồng thuật, đem công kích trực tiếp thả ra từ bên trong cơ thể của hắn, đánh tan thể phách phòng ngự của hắn.

- Chủ nhân thật biết nắm bắt thời cơ!

Diệt Thế Hắc Giao Long nhếch miệng cười lớn, hóa thành một đạo diễm ảnh đen như mực, thừa thắng truy kích về phía nam tử cụt tay.

Oanh! Phanh! Oành!

Nam tử cụt tay vừa khôi phục thương thế, vừa giao phong kịch liệt với

Diệt Thế Hắc Giao Long, nhưng vẫn như cũ chiếm được thượng phong.

- Đến lúc xuất thủ rồi!

Sau lưng Triệu Phong chợt ngưng tụ ra một đôi kim quang vũ dực, chậm rãi tiếp cận chiến trường của hai người.

Từ sau khi tấn chức Cổ Thần, ưu thế luyện thể của hắn sớm đã mất đi. Đối mặt với cường giả Luyện thể Cổ Thần chân chính, căn bản là không chịu nổi một kích. Dù sao Thánh Lôi Thể trước đây cũng chỉ tu luyện tới trình độ Chân Thần Tứ giai mà thôi. Cho nên Triệu Phong đối mặt nam tử cụt tay, cũng sẽ không chiến đấu cận thân với hắn.

- Ngũ Hành Lôi Kiếp Chưởng!

Triệu Phong toàn lực vận chuyển tất cả lực lượng, phát động công kích tầm xa đối với nam tử cụt tay.

Oanh phanh!

Quang chưởng lôi đình thật lớn của Triệu Phong đánh thẳng lên trên thân thể của nam tử cụt tay, khiến cho hắn nhất thời cảm thấy đau đớn tê dại.

- Khốn kiếp! Mặc dù tiểu tử này chỉ là Chân Thần Lục giai, nhưng lực lượng Áo nghĩa cường đại, còn có lực lượng Lôi kiếp nữa!

Sắc mặt nam tử cụt tay khẽ trầm xuống. Càng bất đắc dĩ hơn chính là,

Triệu Phong căn bản không tiếp cận hắn, mà luôn trốn ở sau lưng Diệt Thế Hắc Giao Long, tiến hành công kích.

- Bất quá, ít nhất hắn cũng đã tiếp cận chiến trường! Ta có thể tìm kiếm thời cơ, trực tiếp công kích hắn!

Trong lòng nam tử cụt tay suy tư sách lược.

Oanh! Phanh! Oành!

Nam tử cụt tay dựa vào ưu thế thể phách huyết mạch, giao chiến với hai người Triệu Phong, vẫn như cũ không rơi xuống hạ phong. Đồng thời, hắn còn một đường bảo trì di động cao tốc, phòng bị Lôi Kiếp Đồng Trảm của

Triệu Phong.

Mãi đến thời khắc nào đó, Triệu Phong chợt hơi chút tiếp cận nam tử cụt tay.

- Chết đi, Triệu Phong!

Nam tử cụt tay hét lớn một tiếng, trong tay hắn đột nhiên xuất hiện một cây trùy kim sắc. Khoảnh khắc cây trùy kia xuất hiện, trong thiên địa liền lưu động vô số quang tuyến kim sắc phong duệ, xuyên toa cắt đứt qua lại khắp nơi, gần như cắt nát tất cả mọi thứ.

Oanh hưu!

Lực lượng mà nam tử cụt tay tích lũy đã lâu đột nhiên bộc phát ra, hóa thành một đạo kim quang cực nóng, bắn thẳng về phía Triệu Phong.

- Không tốt! Thần khí Thượng phẩm!

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long khẽ biến.

Trước đây nam tử cụt tay một mực không có xuất thủ với Triệu Phong, đó là bởi vì hắn cũng không am hiểu tốc độ, cho nên một khi hắn xuất thủ, nhất định phải là một kích tất sát. Chỉ thấy cây trùy kim sắc trong tay nam tử cụt tay kia chợt toát ra quang huy kim sắc dị thường chói mắt, hòa làm một thể cùng nam tử cụt tay, giống như một tòa kim tự tháp chổng ngược, đâm thẳng xuống dưới.

- Tiểu bối, nhận lấy cái chết!

Trên mặt nam tử cụt tay lộ ra nụ cười hưng phấn. Đây là một kích trong nháy mắt hắn bạo phát ra, tốc độ cực nhanh, hơn nữa uy năng phạm vi chiêu thức cực kỳ khổng lồ, Triệu Phong căn bản không thể nào né tránh!

Lấy tu vi Cổ Thần Thất giai của hắn, thôi động Thần khí Thượng phẩm, đánh ra một kích toàn lực, Triệu Phong hẳn phải chết không

thể nghi ngờ!

- Ta xem, là ngươi đi tìm cái chết mới đúng a!

Thân hình Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, không né không tránh.

Oanh!

Lúc này, Triệu Phong không hề che giấu tu vi nữa, bộc phát ra uy thế Cổ Thần Thất giai.

- Cổ Thần Thất giai, cũng phải chết!

Nam tử cụt tay thoáng khiếp sợ một chút, sát ý đối với Triệu Phong càng nồng đậm hơn. Hiện tại, hắn rốt cuộc đã biết Triệu Phong vì sao lại không sợ hãi! Đó là bởi vì hắn đã đạt tới Cổ Thần. Bất quá, Triệu Phong vừa mới đột phá Cổ Thần, vẫn còn chênh lệch rất lớn với hắn.

Trong tay Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một cái tiểu thuẫn tử sắc. Đây chính là chiến lợi phẩm hắn lấy được sau khi đánh chết Dạ Long Cổ Thần. Tuy rằng phẩm chất đã có chút suy giảm, nhưng đỡ một kích này của nam tử cụt tay vẫn là không thành vấn đề.

Oanh phanh!

Hai kiện Thần khí va chạm kịch liệt với nhau.

- Thần khí Thượng phẩm!

Sắc mặt nam tử cụt tay khẽ trầm xuống, không nghĩ tới Triệu Phong vừa mới đột phá Cổ Thần, đã có được Thần khí Thượng phẩm. Thế nhưng, kiện

Thần khí Thượng phẩm kia đã có chút hư hao, hơn nữa không thích hợp với

Triệu Phong, cho nên hắn khó có thể phát huy được toàn bộ uy năng của nó.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Tả Mâu Triệu Phong bỗng nhiên bộc phát ra một cỗ khí tức lôi điện hủy diệt. Nam tử cụt tay ở gần trong gang tấc, căn bản không thể nào né tránh.

Nam tử cụt tay trúng phải công kích linh hồn, ý nghĩ nhất thời ngừng trệ, không thể nào chưởng khống lực lượng trong thân thể được.

- Diệt Thế Long Kích!

Phía sau, Diệt Thế Hắc Giao Long cũng phát động tiến công về phía nam tử cụt tay.

- Lôi Kiếp Đồng Trảm!

Triệu Phong lại một lần nữa phóng xuất ra một cái đồng thuật.

Phốc xuy!

Một đạo quang nhận lôi đình bạch tinh, đem từ đầu đến giữa hông trên thân thể nam tử cụt tay, bổ ra một đạo lổ hổng thật lớn. Sau khi phá vỡ tầng phòng ngự của hắn, hiệu quả uy năng công kích của Diệt Thế Hắc Giao Long sẽ càng mạnh hơn.

- Không tốt! Tu vi người này cao tới Cổ Thần Thất giai, huyết mạch nhãn đồng cường đại dị thường, ta không thể giết được hắn, nhất

định phải đem tin tức này tung ra ngoài…

Nam tử cụt tay cố gắng chịu đựng cơn đau nhức, trong lòng đã có quyết sách. Cổ Thần Thất giai, cộng thêm Thần khí phòng ngự Cực phẩm, bản thân rất khó có thể đánh chết. Huống chi bên cạnh Triệu Phong lại còn có một đầu Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Ha ha… Trốn chỗ nào?

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, tất cả bí mật của hắn đều đã bại lộ ra trước mặt đối phương, sao có thể để cho nam tử cụt tay dễ dàng chạy trốn như vậy?

Vận chuyển Tả Mâu, Triệu Phong một lần nữa thi triển một kích Lôi Kiếp

Đồng Diễm. Cho dù nam tử cụt tay sớm đã có phòng bị, nhưng vẫn như cũ không chịu nổi thương tổn cường đại kia, linh hồn đau nhức một trận, mất đi chưởng khống đối với thân thể.

Triệu Phong thôi động Trường bào Thời Không, trực tiếp thu nam tử cụt tay vào không gian bên trong.

Chương 1275: Tịnh Linh Thánh Thủy

Sau khi thu nam tử cụt tay vào không gian bên trong Trường bào Thời Không, Triệu Phong cùng Hắc Giao Long cũng tiến vào bên trong.

- Khốn kiếp! Đã tiến vào trong không gian của Trường bào Thời Không?

Nam tử cụt tay vừa mới khôi phục lại từ linh hồn đồng thuật, vẻ mặt âm trầm quan sát xung quanh. Xung quanh hắn là một mảnh tinh không hạo hãn, bên dưới là một tảng đá màu xám to lớn khôn cùng. Trên tảng đá còn có một gã thanh niên hắc y lãnh khốc, kế đó chính là… một quả trứng!

Tuy rằng khí tức của nam tử hắc y kia âm trầm đáng sợ, nhưng tu vi quá thấp, nam tử cụt tay căn bản không thèm để ý tới. Chân chính khiến cho hắn ngạc nhiên chính là, nơi này sao lại có một quả trứng? Bất quá, lúc này hắn không có tâm trí đi quản chuyện này rồi.

- Đã tiến vào trong này, để xem ngươi chạy đi đâu?

Vẻ mặt Triệu Phong tươi cười nghiền ngẫm. Hắn là chủ nhân của Trường bào Thời Không, tại không gian bên trong Trường bào Thời Không có thể tiến hành hạn chế càng mạnh hơn đối với địch nhân. Nhưng đồng dạng, địch nhân ở trong này có thể dễ dàng phá hư hạch tâm của Trường bào Thời Không, tạo thành tổn thương thật lớn cho Trường bào Thời Không.

Bá!

Thân hình Triệu Phong lóe lên, xuất hiện phía bên phải nam tử cụt tay, trực tiếp đánh ra một chưởng. Bên kia, Diệt Thế Hắc Giao Long cũng khởi xướng công kích mang tính hủy diệt.

- Áp chế thật mạnh!

Sắc mặt nam tử cụt tay khẽ trầm xuống. Triệu Phong là chủ nhân của Trường bào Thời Không, ở trong này, nam tử cụt tay bị áp chế không gian rất lớn, Thời Không Áo Nghĩa càng không cần nói tới. Hắn chỉ có thể toàn lực thôi động thể phách, tiến hành phòng ngự.

- Hạch tâm của Trường bào Thời Không, hẳn chính là tảng đá màu xám phía dưới!

Ánh mắt nam tử cụt tay như đuốc, nhìn xuống phía dưới. Chỉ cần có thể phá hư kết cấu của Trường bào Thời Không, hắn sẽ có thể đơn giản rời khỏi mảnh không gian này.

- Đừng giãy dụa vô ích nữa! Kỳ thật ở bên ngoài ta cũng có thể giết chết ngươi, hiện tại tiến vào nơi này, ngươi càng không có khả năng phản kháng…

Tả Mâu Triệu Phong nhìn chằm chằm nam tử cụt tay, một cỗ ý chí đồng lực tuyệt cường mang theo một cỗ Thời Không Áo Nghĩa chí cao, chậm rãi lan tràn ra.

- Thời Không Cấm Thân!

Một cỗ Thời Không Áo Nghĩa hư thực giao thoa hàng lâm lên trên người nam tử cụt tay.

- Đây… là… Thời… Không… Đồng… Thuật!

Thần sắc nam tử cụt tay kinh hãi, ngay cả tốc độ nói chuyện cũng chậm lại.

Thời Không Áo Nghĩa là Áo nghĩa chí cao, rất khó lĩnh ngộ. Chân Thần bình thường để cho thuận tiện, cũng chỉ thoáng lĩnh ngộ một chút Không Gian Áo Nghĩa, còn Thời Gian Áo Nghĩa căn bản sẽ không đụng tới. Nhưng lúc này Triệu Phong lại thi triển ra Thời Không Đồng Thuật. Loại đồng thuật này cao thâm vô cùng, đối với nam tử cụt tay thân là cường giả Cổ Thần cũng có lực trói buộc tuyệt cường.

- Mau tấn công!

Triệu Phong nhất thời quát lớn.

- Diệt Thế Long Tức!

Diệt Thế Hắc Giao Long kích hoạt lực lượng huyết mạch, phụt ra một khỏa thái dương hủy diệt hắc sắc, bao phủ nam tử cụt tay vào bên trong.

- Tử Chú Thúc Phược!

Triệu Vong phía dưới cũng xuất ra Quyền trượng Tử Chú, thi triển Cấm thuật. Quyền trượng Tử Chú giống với Trường bào Thời Không, bên trong cũng ghi lại một vài chiến kỹ, bí thuật nguyên bộ. Nhưng cảnh giới Triệu Vong còn thấp, chủ yếu dựa vào lực lượng của Quyền trượng Tử Chú, tạo thành thương tổn cho nam tử cụt tay.

Triệu Phong cũng không có dừng lại, vận dụng lực lượng Tả Mâu, trong nháy mắt phóng xuất ra ba cái linh hồn đồng thuật nhỏ.

- Khốn… kiếp… Ta… phá… hủy… Trường… bào… Thời… Không… của… ngươi…

Trên mặt nam tử cụt tay chậm rãi tuôn ra một tia thần sắc tuyệt vọng.

- Hắn muốn tự bạo!

Triệu Phong trong nháy mắt đã nhìn ra ý nghĩ của nam tử cụt tay. Nhưng lúc này bản thân nam tử cụt tay đã trúng phải Thời Không Đồng Thuật, ngay cả thời gian tiến hành tự bạo cũng kéo dài ra rất nhiều.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Triệu Phong lập tức vận chuyển Tả Mâu, ngưng tụ ra càng nhiều lạc ấn Lôi kiếp hơn.

Một đoàn Lôi kiếp hỏa diễm vặn vẹo nổ vang bên trong tầng diện linh hồn của nam tử cụt tay, khiến cho hành động của hắn một lần nữa bị chậm lại. Còn Diệt Thế Hắc Giao Long và Triệu Vong thì vâng theo ý chí của Triệu Phong, tiếp tục tiến công.

- Thần Mâu Ngưng Thị!

Cũng tại thời điểm Triệu Phong phát hiện nam tử cụt tay sắp sửa tự bạo, hắn bỗng nhiên phát động đồng thuật rút ra linh hồn. Đang bị trúng Thời Không Cấm Thân, ý niệm chống lại trong đầu nam tử cụt tay cũng trở nên chậm chạp hơn nhiều, bởi vậy cũng yếu đi không ít. Rất nhanh đã nhìn thấy linh hồn kim sắc của nam tử cụt tay chậm rãi rời khỏi thân thể. Sự chưởng khống của linh hồn đối với thân thể càng ngày càng yếu, có muốn tự bạo cũng không thể nào.

Lợi dụng thời cơ này, Diệt Thế Hắc Giao Long cùng Triệu Vong điên cuồng công kích thân thể nam tử cụt tay, tạo cho hắn những thương tổn cực kỳ nghiêm trọng.

- Hiệu quả của Thời Không Cấm Thân sắp sửa biến mất rồi!

Triệu Phong phát hiện ý niệm chống lại trong đầu nam tử cụt tay đang nhanh chóng trở nên cường đại, cuối cùng đã hoàn toàn chống lại Thần Mâu Ngưng Thị.

- Vậy thì cứ quay trở về thân thể của ngươi đi!

Triệu Phong không khỏi cười lớn, đình chỉ Thần Mâu Ngưng Thị.

Nam tử cụt tay không biết đã sống bao nhiêu năm, ý chí linh hồn thập phần cường đại, muốn rút ra vẫn còn có chút khó khăn. Mặt khác, thân thể của hắn đã bị Diệt Thế Hắc Giao Long cùng Triệu Vong đánh tan không còn lại bao nhiêu. Cho dù linh hồn nam tử cụt tay quay trở lại thân thể của chính mình, cũng khó mà tạo ra uy năng tự bạo cường đại đến đâu.

- Khốn kiếp! Liệt Kim Tộc nhất định sẽ không tha cho các ngươi!

Nam tử cụt tay phẫn nộ hét lớn. Lúc này, thân thể của hắn đã rách nát, không còn hình người. Đám người Triệu Phong có thể nhìn thấy rõ ràng huyết dịch kim sắc bên trong thân thể hắn đang nhanh chóng lưu động, ý đồ khôi phục thương thế.

- Hiện tại, cho dù ngươi có tự bạo, cũng không thể tạo thành bao nhiêu uy hiếp cho ta!

Cặp mắt Triệu Phong lãnh đạm, quan sát nam tử cụt tay, mang theo một tia tươi cười nghiền ngẫm.

- Ngươi muốn thế nào?

Trong lòng nam tử cụt tay sinh ra một cỗ cảm giác vô lực. Thương thế của hắn quá nặng, cho dù dựa vào huyết mạch cùng bí pháp, trong khoảng thời gian ngắn cũng không cách nào chữa trị. Bất quá, lúc này Triệu Phong cũng không động thủ, chứng minh hắn vẫn còn cơ hội sống sót.

- Làm nô bộc của ta!

Ngữ khí Triệu Phong quả đoán, không cho phép cò kè mặc cả.

- Ha ha… ngươi chính là si tâm vọng tưởng a…

Nam tử cụt tay ngửa đầu cười to. Linh Tộc cùng Liệt Kim Tộc chính là thế lực đối địch, một khi hắn thần phục với Triệu Phong, chính là tương đương với gia nhập Linh Tộc. Đầu tiên, Linh Tộc chắc chắn sẽ không yên tâm đối với hắn. Thứ hai, Liệt Kim Tộc nhất định sẽ toàn lực diệt trừ hắn. Nhưng mà, nam tử cụt tay còn chưa kịp nói ra điều này…

Bá!

Triệu Phong trực tiếp hiện lên ngay bên cạnh hắn, Tả Mâu vận chuyển. Sau đó, Triệu Phong cùng nam tử cụt tay đều biến mất khỏi chỗ này. Sau một khắc, hai người đã đi tới một phiến không gian khác.

Đây là một dãy núi lửa liên miên không dứt, trên các đỉnh của tòa núi lửa đều xây dựng những tòa cung điện hùng vĩ tráng lệ.

- Đây là nơi nào? Ngươi mang ta tới nơi này làm cái gì?

Nam tử cụt tay bỗng nhiên hét lớn. Trong trí nhớ của hắn, căn bản không có phiến địa phương này. Chính là bởi vì xa lạ, mới khiến cho hắn cảm thấy sợ hãi.

Ngay vào lúc này, một đạo uy áp cực nóng uy chấn bầu trời chợt hàng lâm nơi này.

- Chúa Tể đại nhân!

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc trực tiếp xuất hiện bên cạnh nam tử cụt tay, sau đó cung kính nhìn về phía Triệu Phong.

- Đây là… Ngươi là Chúa Tể… đại nhân?

Nam tử cụt tay nhìn về phía Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân, trong lòng cực kỳ khiếp sợ thực lực của đối phương, sau đó lại kinh ngạc nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong. Vì sao một vị cường giả khủng bố như vậy lại xưng Triệu Phong là Chúa Tể đại nhân? Chúa Tể đại nhân? Nam tử cụt tay bỗng nhiên nghĩ đến điều gì, sắc mặt kịch biến. Sau đó hắn gắt gao nhìn chăm chú về phía Tả Mâu Triệu Phong, bộ dáng trừng mắt há miệng.

- Đừng để hắn chết, những cái khác tùy ngươi!

Triệu Phong tùy tiền nói.

- Vâng, Chúa Tể đại nhân!

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc nhất thời lộ ra nụ cười dữ tợn. Sau một khắc, một cỗ vĩ lực phong áp chư thiên đã bao vây toàn thân nam tử cụt tay, khiến cho huyết mạch, Thần lực của hắn nhất thời ngưng kết, suy nghĩ cứng ngắc, không cách nào phản kháng

được.

- Đồ mà ta phân phó đâu?

Triệu Phong lập tức hỏi.

- Ở đây!

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc lấy ra một cái bình hồng sắc nhỏ. Triệu Phong tiếp nhận cái bình hồng sắc nhỏ, liền rời khỏi Mộng Cảnh Thái Cổ.

o0o

Thần vực Man Hoang, tại địa phương Triệu Phong cùng nam tử cụt tay từng chiến đấu qua, vẫn còn đang thiêu đốt hỏa diễm hắc sắc cùng kim sắc. Khí thế kinh thiên, khí tức nóng rực kinh khủng kia khiến cho tất cả sinh linh phụ cận đều không dám tiếp cận.

Bá!

Thân hình Diệt Thế Hắc Giao Long, bỗng nhiên xuất hiện.

- Chủ nhân nói không sai, quả nhiên có người ẩn nấp xung quanh!

Diệt Thế Hắc Giao Long cấp tốc rời khỏi nơi này.

Trước đây, thời điểm khi chiến đấu với nam tử cụt tay, Tả Mâu Triệu Phong đã phát hiện ra những thành viên còn lại của Liệt Kim Tộc. Tu vi bọn chúng cũng không cao, đều là thủ hạ của nam tử cụt tay. Bởi vì không muốn bại lộ thực lực và bộ phận át chủ bài, Triệu Phong mới đem chiến đấu chuyển dời vào trong Trường bào Thời Không.

Tại một khu vực cách phiến hỏa diễm này một khoảng cực xa, đang có bốn đạo nhân ảnh ẩn nấp trong hư không.

- Gã nam tử hắc lân kia là ai?

- Không phải là Triệu Phong! Cũng không phải là Cổ Thần tộc ta!

o0o

Sau khi triệt để rời xa nơi này, Triệu Phong mới từ trong Trường bào Thời Không nhảy ra, đội lên đầu một cái đấu bồng màu trắng, liền tiếp tục chạy đi.

- Linh Tộc đã xảy ra tình huống gì rồi sao?

Triệu Phong lẩm bẩm nói. Sau khi tiến vào phạm vi của Linh Tộc, thời điểm đi qua rất nhiều thế lực phụ thuộc, hắn đều phát giác không khí những thế lực này khẩn trương dị thường.

Hơn một tháng sau, Triệu Phong đã thuận lợi quay trở về Linh Tộc.

- Triệu Phong đã trở về!

Triệu Phong vừa xuất hiện, liền dẫn phát một phen oanh động tại khu vực đệ tử tạp dịch, Ngoại tộc, Nội tộc…

- Triệu Phong, sau này không nên tự ý rời khỏi nữa! Hiện tại ngươi đã là thiên tài vạn chúng chú mục của Tử Linh Vực, có thể sẽ bị rất nhiều các thế lực tiến hành ám sát!

Trên không trung, mấy gã Cổ Thần Linh Tộc lập tức dặn dò. Bọn chúng cũng là nghe được tin tức Triệu Phong xuất hiện ở Sinh Mệnh Thánh Địa, mới biết Triệu Phong đã rời khỏi.

- Triệu Phong, một tháng sau, Linh Tộc sẽ tiến hành phân phát Tịnh Linh Thánh Thủy! Ngươi vừa mới đột phá không bao lâu, Thánh Thủy này đối với ngươi sẽ có chỗ tốt thật lớn! Đến lúc đó ngươi không nên bỏ qua a…

Phù Linh Cổ Thần chậm rãi nói.

- Đã biết rồi!

Triệu Phong tùy tiện nói, sau đó quay trở về chỗ ở của mình.

- Xem ra hắn cũng không tiếp nhận lời mời chào của Sinh Mệnh Thánh Địa!

Vài gã Trưởng lão Cổ Thần hai mặt nhìn nhau, trầm mặc một trận. Thời điểm bọn họ biết được tin tức Triệu Phong xuất hiện ở Sinh Mệnh Thánh Địa, điều đầu tiên bọn họ nghĩ đến chính là Triệu Phong đã từ bỏ Linh Tộc, lựa chọn Thánh địa. Nhưng kết quả lại ngoài dự liệu của bọn họ.

o0o

Sau khi trở lại chỗ ở của mình, Triệu Phong dự định liên hệ với Triệu Vũ Phi, lại phát hiện xung quanh cung điện của nàng đã có trận pháp ngăn cách. Hiển nhiên, Triệu Vũ Phi đang bế quan tu luyện.

Bá!

Triệu Phong lấy ra một cái bình hồng sắc nhỏ.

- Không biết hiệu quả của huyết mạch Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc này như thế nào đây?

Triệu Phong không kịp chờ đợi, liền mở ra nắp bình, đổ ra một chút dịch thể huyết sắc, bôi lên trên cánh tay mình. Sau đó, hắn liền tiến vào trạng thái tu luyện, thôi động huyết mạch Huyết Ma Dương Thái Cổ, hấp thu, dung luyện đám dịch thể huyết sắc này.

Trong nháy mắt, dương viêm huyết sắc trên người Triệu Phong tăng vọt lên không chỉ gấp đôi. Đám hỏa diễm huyết sắc kia liên tục vặn vẹo, tựa hồ như đang tranh đấu giằng co.

Hồi lâu sau, toàn bộ dịch thể huyết sắc trên cánh tay Triệu Phong đã hoàn toàn biến mất, hắn mới mở mắt ra.

- Chỉ mới một chút như thế, thứ tự của Huyết Ma Dương Thái Cổ của ta chí ít đã tăng lên mười mấy cấp bậc!

Huyết mạch Thái Cổ có thể tiến hành dung luyện với huyết mạch Triệu Phong cũng không nhiều, Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc này chính là một cái trong số đó.

- Được rồi! Chỉ còn hơn mười ngày là tới lúc Linh Tộc phân phát Tịnh Linh Thánh Thủy!

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến điều gì. Thế nhưng mãi cho đến hiện tại hắn vẫn còn chưa biết được, Tịnh Linh Thánh Thủy này đến cùng là loại vật phẩm gì?

Chương 1276: Tranh đoạt bắt đầu

Chuyện tình liên quan tới Tịnh Linh Thánh Thủy, Triệu Phong vẫn còn chưa biết bất cứ điều gì, chỉ có thể đi hỏi những người khác. Nhưng trong các Đệ tử Hạch tâm, người mà hắn quen biết cũng không nhiều lắm, vì vậy liền tìm tới hỏi thăm đệ tử Nội tộc Phan Hạo.

- Triệu Phong ca, ngươi tìm ta có chuyện gì không?

Phan Hạo hơi chút rụt rè, nói. Bởi vì Triệu Phong nhảy vọt cả ngàn trượng, trở thành thiên tài chói mắt nhất của Linh Tộc, điều này khiến cho trong lòng Phan Hạo dâng lên một cỗ cảm giác kính nể. Hắn biết rõ sự chênh lệch giữa mình với Triệu Phong.

- Ngươi biết được bao nhiêu về Tịnh Linh Thánh Thủy của Linh Tộc?

Triệu Phong chủ động hỏi.

- Tịnh Linh Thánh Thủy của Linh Tộc thích hợp nhất cho những người sau khi đột phá phục dụng. Ngươi thoáng cái đột phá đến Thần vị Lục giai, hiệu quả của Tịnh Linh Thánh Thủy này đối với ngươi mà nói, chính là viễn siêu người bình thường gấp mấy lần…

Phan Hạo nhất nhất giảng giải cho Triệu Phong. Nói tóm lại, Tịnh Linh Thánh Thủy này có hiệu quả củng cố Thần thai, tinh lọc Thần lực, đồng thời loại trừ tạp chất trong Thần thể.

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên. Vốn dĩ hắn cũng không quá mức để ý đến chuyện này, nhưng hiện tại vừa nghe, liền có hứng thú thật

lớn đối với Tịnh Linh Thánh Thủy này. Nếu như mỗi một lần đột phá đều có thể phục dụng một chút Tịnh Linh Thánh Thủy, như vậy tu vi cảnh giới liền có thể lập tức củng cố, đối với sự trưởng thành của bản thân cũng có trợ giúp cực lớn.

- Mỗi một thế lực, đều có nội tình đặc biệt của nó. Tịnh Linh Thánh Thủy của Linh Tộc chính là tương đương với Sinh Mệnh Chi Đàm của Sinh Mệnh Thánh Địa, chính là độc nhất vô nhị…

Triệu Phong cũng có nhận thức sâu hơn đối với chuyện này.

- Kỳ thật, thời điểm phân phát Tịnh Linh Thánh Thủy này, vốn là năm năm sau mới tới, nhưng hiện tại lại đặc biệt tổ chức trước…

Phan Hạo tiếp tục nói.

Hóa ra, thời điểm phân phát Tịnh Linh Thánh Thủy vốn là cách mười năm phân phát một lần. Nhưng lần này phân phát Tịnh Linh Thánh Thủy sớm, nguyên nhân trong đó đại khái chính là bởi vì Triệu Phong. Triệu Phong thoáng cái đột phá đến Chân Thần Lục giai, khoảng cách tăng trưởng quá lớn. Hơn nữa Triệu Phong lại còn cự tuyệt cao tầng Linh Tộc thu làm đồ đệ. Không có sư phụ chỉ điểm, Linh Tộc sợ rằng Triệu Phong nóng lòng cầu tiến, tạo thành căn cơ bất ổn, lãng phí tiềm lực thiên phú, cho nên quyết định sớm phân phát Tịnh Linh Thánh Thủy. Nhưng do vì sớm phân phát, cho nên danh ngạch phân phát tương đối hơi ít.

Triệu Phong khẽ gật đầu. Linh Tộc đối đãi với hắn cũng không tệ lắm, không uổng công hắn đã cự tuyệt lời mời chào của Sinh Mệnh Thánh Địa.

- Thì ra là thế! Thảo nào tất cả bọn họ đều đang bế quan tu luyện!

Từ đầu Triệu Phong vốn định trước đi tìm Khổng Điệp, Nguyên Long hỏi thăm, kết quả tất cả bọn họ đều đang bế quan.

- Không biết đến bao giờ ta mới có thể thu được một phần Tịnh Linh Thánh Thủy?

Phan Hạo lắc đầu thở dài. Tịnh Linh Thánh Thủy chỉ dành cho những đệ tử Linh Tộc từ Chân Thần Tứ giai đến Cổ Thần Thất giai, mà Phan Hạo vẫn chỉ là Chân Thần Tam giai, ngay cả tư cách tranh đoạt cũng không có.

- Nỗ lực tu luyện, nhất định sẽ có thể!

Triệu Phong vỗ vỗ vai Phan Hạo.

- Ừm!

Phan Hạo hăng hái gật đầu. Hàn huyên lâu như vậy, hắn phát hiện Triệu Phong vẫn là Triệu Phong trước đây. Cho dù thân phận đã tăng cao rất nhiều, nhưng thái độ của hắn so với trước đây cũng không có nửa phần khác biệt nào. Vốn dĩ Phan Hạo đối với tu luyện cũng không có bao nhiêu ý cầu tiến, nhưng sự bỗng nhiên nổi tiếng kia của Triệu Phong đã thiêu đốt ý chí chiến đấu của hắn. Hiện tại hắn cũng tu luyện cực kỳ khắc khổ.

- Ta chờ đến ngày ngươi cũng có thể tiến vào hàng ngũ Đệ tử Hạch tâm!

Triệu Phong nghiêm túc nói, sau đó lấy ra mấy món trân bảo tu luyện.

- Cái này…

Phan Hạo kích động không biết phải nói gì. Những món trân bảo tu

luyện Triệu Phong lấy ra này, đều là nhằm vào Chân Thần Ngũ giai trở lên. Thậm chí còn có những loại trân tài có ích lợi cực lớn đối với Chân Thần Lục giai. Cho dù hắn có thân phận cao quý bên trong chủng tộc của chính mình, nhưng cũng không có khả năng đạt được những thứ này.

Hai người tùy tiện hàn huyên vài câu, liền chia tay. Phan Hạo vội vã trở lại tu luyện, mà Triệu Phong thì dự định đi Vạn Linh Điện của Linh Tộc nhìn xem một chút. Vạn Linh Điện, chính là địa phương Linh Tộc thu nạp, lưu trữ các loại công pháp, chiến kỹ.

Từ sau khi Triệu Phong đột phá Cổ Thần, vẫn luôn không tìm được công pháp thích hợp, hắn muốn tìm kiếm thử nơi này xem có công pháp nào thích hợp hay không. Ngay khi Triệu Phong vừa tới, Trưởng lão Thủ điện nơi này đã trực tiếp xuất hiện, nói cho Triệu Phong biết, muốn lấy được công pháp Linh Tộc, hắn nhất định phải dùng điểm cống hiến để đổi.

Thời điểm lúc Triệu Phong còn là đệ tử Ngoại tộc, cũng đã từng làm qua nhiệm vụ, đối với điểm cống hiến cũng có một vài nhận thức nhất định.

- Một môn công pháp thích hợp với Cổ Thần, đại khái cần bao nhiêu điểm cống hiến?

Triệu Phong dò hỏi, trước hết để cho trong lòng có một cái mục tiêu nhất định.

- Mười vạn đến hai mươi vạn không đồng nhất!

Câu nói kia của Trưởng lão Thủ điện khiến cho tâm thần Triệu Phong nhảy lên. Sau đó, hắn chỉ đành rời khỏi nơi này. Trước đây lúc còn là đệ tử Ngoại tộc, hắn làm mấy cái nhiệm vụ, điểm cống hiến cộng lại

chỉ mới hơn một trăm. Tuy hiện tại hắn đã trở thành Đệ tử Hạch tâm, đẳng cấp nhiệm vụ nhận lấy càng cao hơn, điểm cống hiến cũng khá nhiều, nhưng muốn góp đủ hơn mười vạn điểm cống hiến, không biết phải đợi đến lúc nào?

- Vạn Linh Điện vừa vặn có một môn công pháp tu luyện Ngũ Hành, hơn nữa còn có thể đột phá tới cường giả Thần Chủ! Điểm cống hiến cần năm mươi vạn!

Trước khi hắn rời đi, Trưởng lão Thủ điện kia chợt truyền âm cho Triệu Phong.

- Công pháp đột phá Thần Chủ? Năm mươi vạn điểm cống hiến?

Triệu Phong nhất thời hiểu ra, không khỏi líu lưỡi. Hiện tại hắn mới ý thức được, công pháp thích hợp Cổ Thần tu luyện là trân quý đến thế nào. Bình thường một chút, đều phải tốn hơn mười vạn điểm cống hiến, nhiều lắm chỉ có thể tu luyện tới Cổ Thần Cửu giai. Mà công pháp có thể tu luyện tới cấp bậc Thần Chủ, gần như là bảo vật vô giá!

- Trước không vội! Vừa mới đột phá Thất giai, vẫn còn thời gian tìm kiếm công pháp!

Triệu Phong bất đắc dĩ nói.

o0o

Sau khi trở lại chỗ ở, hắn lập tức khởi động cung điện trận pháp phòng hộ, tiến vào không gian bên trong Trường bào Thời Không.

- Không vội đề thăng tu vi, trước đề thăng lực lượng Áo nghĩa đã!

Triệu Phong đưa ra quyết định. Lực lượng Áo nghĩa của hắn đông đảo, trong đó tương đối cường đại có Ngũ Hành, Phong Lôi Áo Nghĩa, còn có Thời Không Áo Nghĩa. Trong tất cả những Áo nghĩa này, chỉ có ba loại Áo nghĩa Kim, Lôi, Không Gian là đạt tới Ngũ trọng, những cái khác đều là Tứ trọng. Mà Thời Gian Áo Nghĩa mới chỉ có Nhị trọng Đỉnh phong.

Triệu Phong lấy ra rất nhiều Ngũ Hành Áo Nghĩa Chi Tinh, tiến hành tìm hiểu Ngũ Hành Áo Nghĩa, đồng thời sử dụng Trường bào Thời Không tu luyện Thời Không Áo Nghĩa. Đây là lĩnh ngộ nội tại, mà ngoài thân, Triệu Phong tiếp tục sử dụng huyết mạch của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, cường hóa huyết mạch Huyết Ma Dương Thái Cổ.

o0o

Hơn một trăm ngày sau, Triệu Phong kết thúc tu luyện.

- Ngũ Hành Áo Nghĩa cùng Phong Lôi Áo Nghĩa, toàn bộ đạt tới cảnh giới Ngũ trọng! Thời Gian Áo Nghĩa đạt tới Tam trọng!

Triệu Phong tương đối hài lòng đối với thành quả lần này.

Toàn bộ Ngũ Hành Áo Nghĩa đều đạt đến Ngũ trọng, thực lực của hắn lại có tăng lên không nhỏ. Đương nhiên, lực lượng Áo nghĩa của hắn có thể tăng nhanh như vậy, nguyên nhân chủ yếu vẫn là cảnh giới bản thân Triệu Phong quá cao. Từ sau khi đột phá tới nay, hắn cũng không có thời gian đề thăng cảnh giới Áo nghĩa. Nếu như hiện tại Triệu Phong muốn lĩnh ngộ những Áo nghĩa bình thường khác, có lẽ chỉ mất mấy ngày, hắn đã có thể nhập môn.

- Ngày hôm nay, hẳn là ngày phân phát Tịnh Linh Thánh Thủy rồi!

Triệu Phong rời khỏi cung điện của mình.

- Phong ca, ngươi rốt cuộc cũng đi ra! Ngày hôm nay chính là ngày phân phát Tịnh Linh Thánh Thủy a!

Bên ngoài cửa điện, Triệu Vũ Phi sớm đã đợi rất lâu rồi. Sau đó, hai người liền cùng đi tới quảng trường trung tâm của Đệ tử Hạch tâm.

Trên quảng trường trung tâm có đặt bốn tòa chiến đài hình tròn. Xung quanh mỗi một tòa chiến đài đều tụ tập đại lượng đệ tử Linh Tộc.

- Mau nhìn kìa! Là Triệu Phong! Còn có Triệu Vũ Phi nữa!

- Thật hâm mộ a! Trai tài gái sắc! Căn bản là tuyệt phối!

- …

Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phi vừa đến, nhất thời dẫn phát sự quan tâm của tất cả mọi người. Triệu Phong hiện tại là thiên tài chói mắt nhất của Linh Tộc, mà Triệu Vũ Phi chính là đệ nhất mỹ nữ Linh Tộc, thiên phú của nàng ở trong các nữ đệ tử Linh Tộc cũng là đệ nhất nhân. Số ít đệ tử Nội tộc thập phần hâm mộ sùng bái hai người Triệu Phong. Mà một vài Đệ tử Hạch tâm cường đại thì mang theo vẻ mặt lãnh đạm, thoáng chút địch ý nhìn về phía Triệu Phong.

- Thực lực của hắn, sâu không thể lường!

Chỉ có Chí Cương Chân Thần cùng Nộ Cực Chân Thần đã từng giao thủ với Triệu Phong, mới có sự kính nể sâu đậm đối với hắn.

- Hắn chính là Triệu Phong?

Trong mắt Kim Khôn, huynh trưởng của Kim Uy, mang theo quang

mang lãnh lệ. Đoạn thời gian trước hắn vẫn muốn tìm một cơ hội khiêu chiến Triệu Phong, nhưng trùng hợp Triệu Phong đã rời khỏi Linh Tộc. Nhưng hôm nay là Tranh đoạt chiến Tịnh Linh Thánh Thủy, tu vi của hắn không cùng đẳng cấp với Triệu Phong, không có khả năng giao thủ với nhau.

- Triệu Phong? Kẻ trực tiếp đột phá Chân Thần Lục giai chính là hắn sao?

Một gã thanh niên dung mạo tuấn lãng, khuôn mặt lạnh như băng nhàn nhạt liếc nhìn về phía Triệu Phong.

- Như thế nào? Băng Nguyên Cổ Thần ngươi cũng muốn xuất thủ với hắn sao?

Một gã Cổ Thần Thất giai của Linh Tộc nói đùa. Những người còn lại ở xung quanh nhất thời cũng bị những lời này hấp dẫn.

Băng Nguyên Cổ Thần chính là Thiên kiêu mạnh nhất thế hệ trước. Hắn vừa mới đột phá Cổ Thần Thất giai đã có thể đánh bại Cổ Thần bình thường của Linh Tộc. Bản thân hắn được Linh Tộc ký thác kỳ vọng rất cao, cũng là một trong những cường giả trước đây có khả năng theo đuổi được Triệu Vũ Phi nhất. Thế nhưng cho dù là Băng Nguyên Cổ Thần, Triệu Vũ Phi cũng không chút do dự cự tuyệt. Mà lúc này, nam nhân Triệu Vũ Phi xem trọng lại trực tiếp đột phá Chân Thần Lục giai, trở thành thiên tài mạnh nhất từ trước tới nay của Linh Tộc.

- Hừ! Dưới Cổ Thần đều là con kiến hôi mà thôi!

Sắc mặt Băng Nguyên Cổ Thần lãnh ngạo.

- Không hổ là thế lực Ngũ tinh! Số lượng Cổ Thần Thất giai lần này

trình diện cũng có hơn mười người!

Triệu Phong thoáng đánh giá xung quanh chiến đài Cổ Thần Thất giai. Những Cổ Thần này đều tương đối trẻ tuổi, mà Linh Tộc hẳn cũng không thiếu cường giả Cổ Thần đã thoát khỏi phạm trù đệ tử, dĩ nhiên là không thể tham dự tranh đoạt Tịnh Linh Thánh Thủy.

- Khốn kiếp! Không ngờ tiểu tử này lại không thèm để ý tới chúng ta!

Xung quanh chiến đài Chân Thần Lục giai, một gã thanh niên thân hình cao to, cánh tay tráng kiện giống như một con vượn, bất mãn nói. Triệu Phong thuộc về Chân Thần Lục giai, nhưng sau khi hắn đến, lại trực tiếp nhìn về phía Cổ Thần Thất giai bên kia. Điều này khiến cho đám Chân Thần Lục giai cho rằng Triệu Phong căn bản không xem bọn chúng là đối thủ của mình.

Không bao lâu, đệ tử Linh Tộc trên quảng trường càng ngày càng nhiều, cũng đã tương đối đến đông đủ. Ngoại trừ số người cực ít ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, không thể trở về kịp.

- Lần này phân phát Tịnh Linh Thánh Thủy sớm hơn bình thường, cho nên số danh ngạch cũng giảm đi phân nửa! Các ngươi tận lực tranh thủ a!

Một đạo thanh âm vang dội đột nhiên vang lên. Tất cả mọi người ở hiện trường nhất thời an tĩnh lại. Trưởng lão chủ trì trận Tranh đoạt chiến này là một vị Trưởng lão đức cao vọng trọng của Linh Tộc, thực lực bản thân hắn cực kỳ cường hãn. Đương nhiên, trong âm thầm còn có những cao tầng khác của Linh Tộc đang nhìn chăm chú vào lần Tranh đoạt chiến này.

- Sau lần Tranh đoạt chiến này, ta cũng sẽ tuyên bố một việc quan trọng!

Trưởng lão Cổ Thần trịnh trọng nói. Phía dưới nhất thời ngờ vực vô căn cứ một mảnh. Sự tình có thể tuyên bố trước mặt rất nhiều đệ tử Linh Tộc, tất nhiên không phải là việc nhỏ.

- Hiện tại, Tranh đoạt chiến Tịnh Linh Thánh Thủy, bắt đầu!

Vừa dứt lời, đoàn người phía dưới nhất thời oanh động một trận. Sắc mặt tất cả mọi người sục sôi, khó có thể che giấu sự hưng phấn trong lòng.

Sưu!

Bốn vị Trưởng lão bỗng nhiên đi tới bên cạnh mỗi một tòa chiến đài. Trước khi Tranh đoạt chiến bắt đầu, thành viên tham chiến của mỗi một tòa chiến đài đều phải tiến hành rút thăm một lần.

- Hiện tại, trình tự dựa theo rút thăm bắt đầu thi đấu! Mỗi người đều phải đối chiến một trận với tất cả những người khác, cuối cùng căn cứ vào số trận thắng mà bài danh!

Người chủ trì vừa mới tuyên bố bắt đầu, một gã thanh niên thân hình cao to giống như con vượn đã bước lên chiến đài.

- Đối thủ đầu tiên của ta là ai? Mau lên đây!

Ánh mắt thanh niên kia kiêu căng, lớn tiếng rít gào.

- Không nghĩ tới Bạo Viên lại là số một! Không biết đối thủ của hắn là ai? Nhất định là phải gặp tai ương rồi!

Phía dưới nhất thời nghị luận một trận. Thực lực của Bạo Viên là Lục giai Đỉnh phong, là một trong những cường giả mạnh nhất của tòa

chiến đài này.

Phốc!

Thân hình Triệu Phong lóe lên, đã xuất hiện ở đối diện Bạo Viên.
Dưới đài nhất thời một mảnh tĩnh mịch.

Chương 1277: Triệu Vũ Phi tiếnbộ

- Không ngờ lại… là hắn!

Khóe miệng Bạo Viên co quắp một trận. Tuy rằng trước đây hắn đã tức giận Triệu Phong chỉ quan tâm tới chiến đài Cổ Thần Linh Tộc, không đếm xỉa tới Chân Thần Lục giai. Nhưng hắn quả thật không chút nắm chắc chính diện có thể đánh bại Triệu Phong. Trừ phi trước đó Triệu Phong đã trải qua mấy trận chiến đấu, trên người bị chút thương thế, có chút tiêu hao.

- Hắc hắc… không nghĩ tới Bạo Viên cùng Triệu Phong theo thứ tự là số một, số hai! Cứ để cho hai người lợi hại bọn họ đánh trước đến ngươi chết ta sống, như vậy tỷ lệ chúng ta chiến thắng sẽ càng lớn hơn!

- Nói cũng phải! Bọn chúng đánh càng kịch liệt càng tốt a!

Dưới đài, trong lòng không ít Đệ tử Hạch tâm không khỏi cười thầm.

- Thứ tự của ta tương đối phía sau, chỉ cần bảo tồn tốt lực lượng, đợi Triệu Phong tiêu hao trước mấy trận, ta sẽ có thể dễ dàng chiến thắng hắn!

Trong lòng Trương Vũ Đồng thầm nghĩ. Lần trước sau khi bị Triệu Phong đánh bại, hắn càng thêm khắc khổ tu luyện, thực lực tăng trưởng thật lớn, hơn nữa lần này hắn chuẩn bị cực kỳ đầy đủ.

- Hừ! Ta đã sớm muốn đánh một trận với ngươi rồi!

Bạo Viên hét lớn một tiếng. Nếu như đã không cách nào tránh khỏi, như vậy hắn tuyệt đối không thể thua ở phương diện khí thế.

- Hy vọng ngươi có tư cách đánh một trận với ta!

Triệu Phong cười nhạt một tiếng. Kia nhẹ nhàng thoải mái tư thái, khiến cho rất nhiều Chân Thần Lục giai, cảm thấy một cỗ áp lực vô hình.

- Hừ!

Bạo Viên tức giận hừ lạnh một tiếng, hắn không thích nhất chính là người khác xem thường hắn. Hắn trực tiếp thôi động huyết mạch, thân hình tăng lớn gần chục lần, triệt để biến thành một con cự viên hắc sắc. Đồng thời, trong tay của hắn cũng xuất hiện một thanh cự phủ ám hoàng sắc. Khí thế cây búa kia tản ra đã đạt tới cấp bậc Thần khí Trung phẩm cực hạn.

Nhưng mà, Triệu Phong đứng ở trước mặt hắn, mặt vẫn không đổi sắc, không hề thôi động huyết mạch, cũng không có xuất ra Thần khí.

- Những kẻ tự đại, đều sống không lâu!

Cặp mắt Bạo Viên chợt hiện hung quang, huy động cự phủ trong tay, áp bách thẳng về phía Triệu Phong. Cự phủ còn chưa hàng lâm, thiên địa đã mờ mịt tối tăm một mảnh. Một cỗ trọng áp thật lớn bao phủ bốn phía xung quanh Triệu Phong.

Vù vù!

Triệu Phong thôi động Thánh Lôi Thể, vận chuyển một cỗ Thần lực Ngũ Hành Lôi Kiếp. Bỗng nhiên, toàn bộ lực lượng lôi đình ngũ sắc

kia chợt chuyển hóa thành ám hoàng sắc, bao phủ trong nắm đấm của Triệu Phong.

- Thổ Lôi Thần Quyền!

Triệu Phong đem Thần lực Ngũ Hành Lôi Kiếp linh hoạt chuyển hóa thành Thần lực Thổ Chi Lôi Kiếp, mạnh mẽ đánh ra.

Oanh phanh!

Toàn bộ chiến đài đều phát ra thanh âm chấn động nặng nề. Lập tức liền nghe được một thanh âm thình thịch, Bạo Viên đã bị đẩy lui về phía sau mấy bước.

- Ngũ Hành Áo Nghĩa!

Sắc mặt Bạo Viên tràn ngập khiếp sợ.

Sắc mặt rất nhiều Chân Thần Lục giai xung quanh cũng khẽ trầm xuống. Lực lượng Áo nghĩa cũng có phân chia mạnh yếu. Chỉ riêng một loại Ngũ Hành Áo Nghĩa thì hết sức bình thường, nhưng mà nếu là toàn bộ chỉnh thể Ngũ Hành Áo Nghĩa, thì lại được cho là một trong những Áo nghĩa cực mạnh. Lúc đó, các loại Ngũ Hành Áo Nghĩa liền có thể chuyển hóa qua lại với nhau, khiến cho gia tăng uy lực lên một bậc. Đây cũng là một loại kỹ xảo đặc hữu của Ngũ Hành Áo Nghĩa. Thổ Chi Áo Nghĩa của Triệu Phong tuy rằng chỉ có Ngũ trọng, nhưng mà dưới sự chuyển hóa của Ngũ Hành Áo Nghĩa, có thể phát huy ra uy năng bằng được Lục trọng!

Sau khi đánh ra một kích, toàn thân Triệu Phong chợt hóa thành một đạo lôi điện kim sắc, nhanh chóng phóng lên.

- Kim Lôi Thần Chỉ!

Đem toàn bộ Ngũ Hành Áo Nghĩa chuyển hóa thành Thần lực Kim Chi Lôi Kiếp, Triệu Phong điểm ra một ngón tay. Đạo lôi quang rực rỡ chói mắt kia phảng phất như là lợi khí không gì không phá, bắn thẳng về phía Bạo Viên.

- Không cần Thần khí, công kích cũng có thể cường hãn như vậy?

Sắc mặt Bạo Viên có chút kinh hoàng, lập tức vũ động Thần khí trong tay, ý đồ chống lại một chỉ này của Triệu Phong. Nhưng mà, tốc độ một chỉ này quá nhanh!

Phốc xuy!

Bả vai Bạo Viên lập tức xuất hiện một lỗ máu, huyết dịch tuôn ra.

- Phong Ma Phủ!

Bạo Viên thấy tình thế không ổn, trực tiếp thi triển chiến kỹ. Hai tay hắn điên cuồng huy động cự phủ trong tay, giống như một tên hỗn thế ma đầu, từng đạo từng đạo lốc xoáy u ám lan tràn ra trên chiến đài.

- Nên kết thúc rồi!

Sắc mặt Triệu Phong có chút không thú vị, nói.

Bá!

Triệu Phong không cần dựa vào Trường bào Thời Không, vận chuyển Không Gian Áo Nghĩa cường đại, vẫn có thể Thuấn di trong khoảng cách nhất định. Sau khi phóng tới sau lưng Bạo Viên, Triệu Phong đem toàn bộ Thần lực Ngũ Hành Lôi Kiếp chuyển hóa thành

Thần lực Hỏa Chi Lôi Kiếp.

- Phần Thiên Lôi Hỏa!

Triệu Phong bỗng nhiên đánh ra một chưởng, một cỗ lôi hỏa phong bạo hủy thiên diệt địa thổi quét thẳng về phía Bạo Viên.

Ùng ùng!

Một chưởng kia giống như một đầu Lôi Hỏa Viêm Ma, trùng kích thẳng ra, trực tiếp đánh cho uy thế của Bạo Viên nát bấy. Khí huyết toàn thân Bạo Viên sôi trào, thân thể chấn động thiêu đốt đau đớn, thoái lui đến sát biên giới chiến đài, mới chật vật ổn định lại được thân hình.

- Lực công kích so với Bạo Viên còn mạnh hơn!

- Ngũ Hành Áo Nghĩa vốn là một trong những Áo nghĩa cực mạnh a!

Rất nhiều Chân Thần Lục giai sau khi kiến thức thực lực của Triệu Phong, sắc mặt có chút tái nhợt. Ngay cả Bạo Viên cũng bị đánh bại đơn giản như vậy, bọn họn còn hy vọng gì nữa?

- Thật mạnh!

Bạo Viên biết rõ chính mình tuyệt đối không có khả năng chiến thắng Triệu Phong, liền trực tiếp nhảy xuống đài. Sau khi ăn vào một chút thánh dược chữa thương, hắn ngồi xếp bằng dưới đất, trị liệu thương thế trên thân thể.

Trên bầu trời phương xa, có ba vị Cổ Thần Linh Tộc đang quan sát các trận chiến phía dưới. Ba vị Cổ Thần này khác với những Cổ Thần chủ trì tranh tài phụ cận chiến đài. Thực lực của bọn hắn càng

mạnh hơn, là người nắm quyền có quyền lợi càng cao hơn trong Linh Tộc.

- Ngũ Hành Áo Nghĩa trọn vẹn, hơn nữa mỗi loại Áo nghĩa đều thập phần cường đại!

- Tuổi tác cũng phù hợp! Đưa hắn vào danh sách!

o0o

- Băng Nguyên Cổ Thần sắp sửa chiến đấu!

Sau khi Triệu Phong xuống đài, người tham chiến số ba cùng số bốn lập tức lên đài.

- Mau nhìn kìa! Băng Nguyên Cổ Thần xuất chiến!

- Thực lực Băng Nguyên Cổ Thần tuyệt đối là người nổi bật trong Cổ Thần Thất giai!

Đám đệ tử phụ cận ba chiến đài còn lại đều để ý đến chiến đài bên này. Không ít nữ đệ tử càng kêu gào chói tai. Triệu Phong cũng không khỏi liếc mắt nhìn sang.

- Băng Tinh Trảm!

Trên tay Băng Nguyên Cổ Thần cầm một thanh trường kiếm băng tinh. Mỗi một đạo công kích cũng giống như chém ra một tòa băng sơn thật lớn. Cỗ áp bách cực hàn cường đại kia gần như khiến cho huyết mạch, Thần lực của đối thủ ngưng kết lại.

Giao chiến không quá mười chiêu, đối thủ của hắn đã chủ động chịu thua. Dù sao, Tranh đoạt chiến Tịnh Linh Thánh Thủy cuối cùng là

dựa theo số trận thắng mà bài danh, hoàn toàn không cần thiết liều chết hao tổn với mấy cường giả đỉnh cao. Ví dụ như Bạo Viên, sau khi phát giác không địch lại Triệu Phong, liền lập tức chịu thua, khôi phục trị liệu, nhằm ứng phó những trận chiến kế tiếp.

Kế tiếp, lực chú ý của Triệu Phong chủ yếu đặt trên các cuộc chiến đấu của Cổ Thần Thất giai Linh Tộc. Dù sao trên chiến trường, Chân Thần Lục giai căn bản không có một đối thủ nào có thể khiến cho hắn nghiêm túc.

Triệu Phong đột nhiên thôi động Tả Mâu, tất cả các chi tiết trên chiến trường Cổ Thần kia đều trốn không thoát ánh mắt của hắn, kể cả sơ đồ lưu động Thần lực trong cơ thể song phương giao chiến. Lúc này, thực lực của hai gã Cổ Thần đang chiến đấu kia tương đương với nhau, thời gian chiến đấu cũng khá lâu.

- Hai bộ chiến kỹ đầy đủ tới tay!

Triệu Phong khẽ mỉm cười một cái. Hơi chút thôi động Tả Mâu, hắn liền có thể từ trong chiêu thức của đối phương, tiến hành phân tích, suy tính ra được trọn vẹn bộ chiến kỹ.

Chiến kỹ mà những Cổ Thần thiên tài này tu luyện hầu như đều là chiến kỹ Thần giai Thượng phẩm. Chiến kỹ Thượng phẩm ở trong Vạn Linh Điện tuy rằng không đắt đỏ bằng công pháp Thượng phẩm, nhưng cũng đều cực kỳ trân quý. Lúc này, Triệu Phong quan sát những Cổ Thần này chiến đấu, chính là tương đương với xem lướt qua một bộ chiến kỹ. Có đôi khi, Triệu Phong từ trong những chiến kỹ này đạt được linh cảm, liền lập tức cải tạo hoàn thiện chiêu thức của chính mình.

So sánh với chiến đấu giữa các Cổ Thần, khu vực chiến đấu của Chân Thần Lục giai tiến hành rất nhanh. Một vòng đi qua, Triệu

Phong một lần nữa xuất chiến.

- Ta chịu thua!

Lần này, thực lực đối thủ của Triệu Phong tương đối bình thường, trực tiếp chịu thua.

Chiến đấu liên tục tiến hành, thời gian mỗi một trận chiến đấu cũng không ngừng rút ngắn đi. Dù sao mỗi một trận chiến đấu qua đi, trạng thái của người tham chiến cũng sẽ giảm xuống một phần. Mà những kẻ không quá lo lắng tới kết quả chiến đấu, cơ hồ là chỉ giao thủ mấy chiêu liền đã phân ra thắng bại.

- Triệu Phong, đến đây đi!

Đứng trên chiến đài, Nguyên Long trầm giọng nói.

- Lại đến phiên ta?

Triệu Phong vẫn đang mải mê quan sát chiến đấu bên phía Cổ Thần, không nhận ra đã tới lượt mình lên đài.

Bá!

Thân hình Triệu Phong trực tiếp xuất hiện trên chiến đài. Lần này đối thủ của hắn chính là Nguyên Long!

Nhớ lại lúc ban đầu, lần đầu tiên Triệu Phong gặp Nguyên Long, đối phương chỉ phất tay một cái liền có thể miễu sát cường giả mạnh nhất Đại Lục Vực trước đây, Bán Thần Long Hoàng, cũng không thèm liếc mắt nhìn Triệu Phong lấy một cái. Về sau, khi Triệu Phong đã tới Linh Tộc, Nguyên Long vẫn không thèm đếm xỉa gì tới Triệu Phong. Bởi vậy sau khi Triệu Phong bỗng nhiên nổi tiếng, kẻ gặp

phải đả kích lớn nhất, cũng chính là Nguyên Long!

Nhưng mà tất cả chuyện này cũng không khiến cho hắn suy sụp, trái lại khiến cho hắn càng thêm có động lực phấn đấu, đoạn thời gian trước vừa mới đột phá Chân Thần Lục giai.

- Phong Phá!

Ánh mắt Nguyên Long kiên định, trực tiếp thôi động lực lượng huyết mạch, thi triển chiến kỹ cực mạnh của chính mình. Chỉ thấy xung quanh thân thể Triệu Phong lóe lên từng đợt băng tinh phong bạo. Đám phong bạo kia càng ngày càng nhanh, thanh âm ma sát xuyên thủng màng tai của mọi người.

- Nguyên Long cũng có tiến bộ không nhỏ a!

Phù Linh Cổ Thần vẫn luôn ở phụ cận chăm chú quan sát các trận đấu. Dù sao lần Tranh đoạt chiến này, cả hai đồ đệ của hắn đều có tham gia.

Bị bao vây trong băng tinh phong bạo, sắc mặt Triệu Phong vẫn bình thản như thường. Hắn chậm rãi giơ bàn tay lên, vung mạnh một cái. Một cỗ lực lượng Phong Lôi cường hãn bỗng nhiên lan tràn ra bốn phía xung quanh.

Thình thịch!

Băng tinh phong bạo của Nguyên Long giống như cuồng phong gặp phải long quyển hủy diệt vậy, trong nháy mắt liền yên diệt, hoàn toàn biến mất.

- Ta thua!

Nguyên Long trực tiếp nhảy xuống chiến đài.

Triệu Phong cũng không nhiều lời, ánh mắt khẽ quét về phía chiến đài của Chân Thần Tứ giai. Đám người quan chiến xung quanh chiến đài kia chính là nhiều nhất, gần như tương đương với tổng nhân số quan chiến xung quanh ba chiến đài còn lại. Bởi vì, Chuẩn Thần Tứ giai cũng ở trong đó! Lúc này một phương đứng trên đài chiến đấu, chính là Triệu Vũ Phi! Đối thủ của nàng là một gã Chân Thần Tứ giai lâu năm, nhưng mà chiến đấu lại là Triệu Vũ Phi chiếm ưu thế.

- Thật mạnh! Thực lực của Triệu Vũ Phi đã mạnh mẽ hơn không ít a!

- Không hổ là đệ nhất nữ đệ tử của Linh Tộc!

Rất nhiều đệ tử phụ cận đều rất thưởng thức phong cách chiến đấu của Triệu Vũ Phi.

- Vũ Phi, vì Tịnh Linh Thánh Thủy, cũng đừng trách ta a!

Đối diện Triệu Vũ Phi, một gã nam tử áo xám, mím môi nói. Trong tay hắn bỗng nhiên xuất hiện hai thanh trường kiếm, phẩm chất mỗi một thanh kiếm đều viễn siêu Thần khí Trung phẩm bình thường. Đồng thời thuộc tính hai thanh trường kiếm này còn là một Băng một Hỏa, liên hợp sử dụng, đánh ra uy năng vô cùng cường hãn.

Nhưng Triệu Vũ Phi chẳng những không lùi lại còn tiến tới, thân thể lóe ra quang trạch tử oánh càng thêm rực rỡ, khí tức huyết mạch đột nhiên tăng trưởng gần gấp đôi. Nam tử áo xám vốn dĩ vẫn có thể chống lại huyết mạch của Triệu Vũ Phi, nhưng mà lúc này khí huyết của hắn sôi trào một trận, Thần lực trong cơ thể đã có chút hỗn loạn.

- Huyết mạch Linh Tộc thật mạnh! Thực lực hiện tại của nàng sợ rằng đã đạt tới Chuẩn Thần Ngũ giai rồi a!

Đám người bốn phía hầu như đều bị trận chiến đấu của Triệu Vũ Phi hấp dẫn.

- Vũ Phi cũng có tiến bộ thật lớn!

Trong lòng Triệu Phong cũng có chút kinh ngạc. Căn cứ Tả Mâu hắn quan sát, Triệu Vũ Phi quả thật đã đạt tới tiêu chuẩn Chuẩn Thần Ngũ giai. Đám Cổ Thần Linh Tộc xung quanh quảng trường, trên bầu trời cũng đang tỉ mỉ quan sát cuộc chiến đấu của Triệu Vũ Phi.

- Huyết mạch Linh Tộc lại càng thêm thuần khiết rồi!

- Không ngờ nàng đã đạt tới Chuẩn Thần Ngũ giai, đã vượt qua Chuẩn Thần mạnh nhất Linh Tộc hiện tại rồi!

Đám cao tầng Cổ Thần Linh Tộc, từng tên từng tên đều kích động không thôi. Tuy rằng thiên tư Triệu Phong trác việt, nhưng chung quy cũng không phải là huyết mạch Linh Tộc, thậm chí huyết mạch của hắn cũng không đủ lọt vào mắt của Linh Tộc. Mà Triệu Vũ Phi thì bất đồng, nàng là người mang huyết mạch Linh Tộc!

- Xem ra, Triệu Phong đến đây, thu hoạch lớn nhất ngược lại là hai đứa đồ nhi của ta a!

Phù Linh Cổ Thần vuốt râu cười nói. Triệu Phong đến Linh Tộc, khiến cho Nguyên Long bị đả kích, càng thêm chuyên tâm tu luyện, có nhiều đột phá. Mà Triệu Vũ Phi lúc trước vẫn luôn lo lắng cho Triệu Phong, tạp niệm trong lòng quá lớn, căn bản cũng không chuyên tâm tu luyện. Lúc này, lo lắng trong lòng nàng đã hết, phương diện thực lực lại bị Triệu Phong xa xa quăng lại phía sau, khiến cho tiềm lực thiên phú của nàng mới hoàn toàn phát huy ra!

Chương 1278: Linh mạch Thiên Tinh Hỏa

Sau khi Triệu Vũ Phi sử dụng ra toàn lực, áo xám nam tử kia dần dần mất đi lực lượng chống đỡ. Giao phong trong chốc lát, nam tử áo xám chủ động chịu thua. Mà thực lực Triệu Vũ Phi ở trên chiến đài Chân Thần Tứ giai, không hề nghi ngờ tuyệt đối đã là đệ nhất nhân.

Sau khi chiến đấu kết thúc, Triệu Vũ Phi liếc nhìn về phía Triệu Phong bên này. Triệu Phong mỉm cười gật đầu với nàng một cái. Khóe miệng Triệu Vũ Phi lập tức nhếch lên, lộ ra nụ cười mừng rỡ. Sau khi chiến đấu của Triệu Vũ Phi kết thúc, Triệu Phong mới nhìn lại trên chiến đài của mình.

Lúc này một trong hai kẻ đang chiến đấu trên chiến đài chính là Trương Vũ Đồng. Thực lực của hắn so sánh với trước đây đã tăng cường không ít. Hơn nữa bản thân hắn có huyết mạch Linh Tộc, trong rất nhiều Chân Thần Lục giai cũng là tồn tại nổi bật.

Thời gian nửa ngày trôi qua, nhân số của chiến đài Cổ Thần ít nhất, đã sắp sửa kết thúc.

- Lại đến phiên Triệu Phong rồi!

- Đối thủ của hắn là Long Nguyên Chân Thần!

Tu vi của Long Nguyên Chân Thần là Lục giai Đỉnh phong, thân mang huyết mạch Linh Tộc, là một trong những cường giả Chân Thần Lục giai tham chiến mạnh nhất. Từ đầu đến giờ, cũng chỉ có Long Nguyên Chân Thần và Triệu Phong là chưa từng bại trận nào.

Cho nên tất cả mọi người ở đây đều mười phần mong đợi trận chiến này.

- Xin chỉ giáo!

Long Nguyên Chân Thần nghiêm túc nói. Nói xong, hắn trực tiếp kích hoạt huyết mạch Linh Tộc, toàn thân bao phủ trong một tầng toái mang băng tinh. Một cỗ uy áp huyết mạch ngạo nghễ bát phương nhất thời thổi quét ra.

Bá!

Triệu Phong trực tiếp Thuấn di đến bên cạnh Long Nguyên Chân Thần, tiện tay đánh ra một chưởng.

- Tốc độ thật nhanh!

Long Nguyên Chân Thần cấp tốc phản ứng lại, vận chuyển huyết mạch Thần lực, gia tăng phòng ngự tại bộ vị Triệu Phong công kích, mạnh mẽ đón đỡ. Sau khi đánh ra một chưởng, Triệu Phong căn bản không hề dừng lại, tiếp tục Thuấn di đến một bên khác, một lần nữa đánh ra một chưởng. Trong toàn bộ chiến đấu, Long Nguyên Chân Thần căn bản không có cơ hội xuất thủ, chỉ có thể bị động phòng ngự.

- Grào...

Long Nguyên Chân Thần hét lớn một tiếng, thôi động lực lượng huyết mạch đến cực hạn, không quan tâm tới một chưởng của Triệu Phong, phát động tiến công mãnh liệt. Một tầng bạch tinh toái mang biến thành một đầu Băng Tinh Cự Long, mạnh mẽ bùng phát ra.

- Phần Thiên Lôi Hỏa!

Triệu Phong đem toàn bộ Thần lực Ngũ Hành Lôi Kiếp chuyển hóa thành Thần lực Hỏa Chi Lôi Kiếp, đột nhiên đánh ra một chưởng.

Ùng ùng!

Một chưởng này giống hệt như một đầu Lôi Hỏa Viêm Ma, trùng kích thẳng ra, va chạm mạnh với công kích của Long Nguyên Chân Thần. Mà bản thân Triệu Phong, sau khi đánh ra một chưởng này, đã cấp tốc Thuấn di đến góc chết của Long Nguyên Chân Thần, phát động mãnh công.

- Phốc!

Long Nguyên Chân Thần phun ra một ngụm tiên huyết, dần dần rơi vào hạ phong. Sau ba chiêu nữa, hắn trực tiếp chịu thua.

- Ngay cả Long Nguyên Chân Thần cũng thất bại!

- Tốc độ Triệu Phong cực nhanh, công kích lại mạnh mẽ, cho dù là Long Nguyên Chân Thần, cũng không làm gì được hắn…

Trước đây, chưa từng bại trận nào cũng chỉ có Triệu Phong và Nguyên Long Chân Thần. Nhưng mà hiện tại, Long Nguyên Chân Thần đã bại dưới tay Triệu Phong.

Trên không trung, mấy người nắm quyền Linh Tộc đều nhìn về phía Long Nguyên Chân Thần đang đi xuống chiến đài.

- Thiên phú của Long Nguyên Chân Thần rất tốt, tuổi còn trẻ cũng đã đạt tới Chân Thần Lục giai! Chỉ tiếc Triệu Phong đã hoàn toàn che khuất quang mang của hắn mà thôi!

- Thân mang huyết mạch Linh Tộc, tuổi tác cũng phù hợp! Cũng đưa hắn vào danh sách!

o0o

Một vòng rất nhanh kết thúc, vòng kế tiếp, đối thủ của Triệu Phong mang theo ánh mắt phức tạp nhảy lên chiến đài.

- Lại đến phiên Triệu Phong rồi!

- Đối thủ của hắn là, Trương Vũ Đồng!

Phụ cận chiến đài nhất thời vang lên thanh âm nghị luận. Tất cả mọi người đều biết thời điểm Triệu Phong đột phá Chân Thần, hai người đã từng giao thủ qua. Kết quả Trương Vũ Đồng hoàn toàn bị đánh bại dễ dàng. Nhưng Trương Vũ Đồng cũng là thiên tài Linh Tộc trong thế hệ này, thực lực mạnh mẽ, trong cảnh giới đồng giai rất nhiều người đều hết sức kiêng kỵ hắn.

Trên chiến đài, song phương đều không nhiều lời, trực tiếp xuất thủ.

- Hắn không có nửa điểm thương thế, tiêu hao cũng không lớn!

Trong nháy mắt giao thủ, Trương Vũ Đồng liền nắm rõ nội tình của Triệu Phong. Sau đó, hắn liền buông tha tiến công, liên tục phòng thủ, né tránh, cố gắng duy trì với Triệu Phong. Lực phòng ngự của huyết mạch Linh Tộc rất mạnh, dưới tình huống áp chế thực lực lại không dùng tới át chủ bài, Triệu Phong rất khó đánh bại hắn. Nhưng sau khi giao thủ một khoảng thời gian, khí thế trên người Trương Vũ Đồng đột nhiên biến mất.

- Ta không phải là đối thủ của ngươi! Kế tiếp ta vẫn phải chiến đấu nữa, cho nên ta muốn bảo tồn thực lực!

Trương Vũ Đồng chủ động chịu thua. Từ lúc bắt đầu chiến đấu cho đến nay, Triệu Phong chưa từng bại trận nào, đối thủ của hắn hoặc là chịu thua ngay từ đầu, hoặc là giao thủ mấy chiêu liền chịu thua. Mà Trương Vũ Đồng tuy rằng nhận thua, nhưng hắn lại là người giao thủ lâu nhất với Triệu Phong. Như vậy, hắn cũng sẽ không quá mất mặt. Đây là sách lược Trương Vũ Đồng đã sớm định sẵn.

- Bạo Viên, Trương Vũ Đồng, Long Nguyên Chân Thần cũng không phải là đối thủ của Triệu Phong, thậm chí đều không thể tạo thành bất cứ thương tổn gì cho hắn cả!

- Xem ra bên chiến đài này, Triệu Phong chính là đệ nhất danh!

Tâm tình không ít Chân Thần Lục giai có chút trầm trọng. Vốn dĩ, tất cả mọi người cho rằng, sau khi mấy gã Chân Thần Lục giai cường đại đánh một trận với Triệu Phong, ít nhiều cũng sẽ khiến cho Triệu Phong thụ thương, tiêu hao thật lớn. Nói không chừng cuối cùng sẽ có thể khiến cho Triệu Phong thua một hai trận. Nhưng mà từ đầu đến giờ Triệu Phong có thể nói là không hề bị chút thương tổn nào.

- Ta chịu thua!

Vòng kế tiếp, thực lực của đối thủ Triệu Phong kém hơn nhiều, ngay cả chiến đài cũng không lên, đã trực tiếp chịu thua.

- Kế tiếp, có khả năng không cần xuất thủ nữa!

Triệu Phong cảm thán một câu.

- Tiểu tử kia thật là phách lối!

Nghe được những lời này của Triệu Phong, không ít Chân Thần Lục

giai tức giận không thôi. Nhưng mà, những Chân Thần Lục giai thực lực hơi chút mạnh mẽ đều đã thua trong tay Triệu Phong, những người còn lại không thể nào tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì cho Triệu Phong.

Lúc này, chiến đấu của Cổ Thần Thất giai đã kết thúc.

- Tranh đoạt chiến Tịnh Linh Thánh Thủy tại chiến đài Cổ Thần Thất giai, đệ nhất danh: Chân Hải Cổ Thần, đứng thứ hai: Băng Nguyên Cổ Thần…

Trưởng lão trong tộc tuyên đọc lớn bài danh cuối cùng ngay trước mặt mọi người.

Chân Hải Cổ Thần là Cổ Thần mấy thế hệ trước, độ tuổi khá cao, nội tình rất mạnh, sau khi đánh bại Băng Nguyên Cổ Thần liền thu được đệ nhất danh.

Băng Nguyên Cổ Thần, độ tuổi chưa tới hai trăm, sau khi đánh bại rất nhiều Cổ Thần Thất giai, chỉ bại bởi Chân Hải Cổ Thần. Tuy là đứng thứ hai, nhưng vinh dự hắn nhận được thậm chí còn viễn siêu Chân Hải Cổ Thần. Bởi vì tất cả mọi người tin tưởng, không bao nhiêu năm nữa, Băng Nguyên Cổ Thần sẽ đem Chân Hải Cổ Thần bỏ xa phía sau.

Sau khi chiến đấu của Cổ Thần kết thúc, Triệu Phong mới bắt đầu nghiêm túc quan sát chiến trường của Chân Thần Lục giai.

- Đệ nhất danh chính là ta, kẻ thứ hai chắc là Long Nguyên Chân Thần!

Vốn dĩ, thắng bại giữa Bạo Viên và Long Nguyên Chân Thần vẫn chưa thể nói trước. Nhưng mà bởi vì ban đầu Triệu Phong đã tạo

thành thương thế nhất định cho Bạo Viên, ảnh hưởng đến trạng thái sau này của hắn, khiến cho hắn bại trong tay Long Nguyên Chân Thần. sau khi Bạo Viên chiến đấu với Long Nguyên Chân Thần, lại đánh một trận với Trương Vũ Đồng, một lần nữa bị đánh bại. Nói tóm lại, hôm nay vận khí Bạo Viên không tốt, trận chiến đầu tiên đã gặp phải Triệu Phong, dẫn đến kết quả chiến đấu các trận kế tiếp đều không tốt.

- Hắn không ngờ lại chưa từng bại trận nào!

Băng Nguyên Cổ Thần nhìn về phía chiến trường Chân Thần Lục giai, sắc mặt băng lãnh thâm trầm. Tuy rằng chiến trường của hắn và Triệu Phong bất đồng, nhưng bản thân hắn từng thua một trận, mà Triệu Phong lại là toàn thắng, điều này khiến cho Băng Nguyên Cổ Thần thập phần khó chịu.

- Thực lực tiểu tử này thật mạnh, phải nhân cơ hội đánh một trận với hắn trước khi hắn đột phá Cổ Thần, như vậy mới có thể đánh bại hắn!

Ánh mắt Kim Khôn lóe lên tinh quang, trong lòng đưa ra quyết định. Hơn nữa Triệu Phong gần như đánh bại tất cả Chân Thần Lục giai của Linh Tộc, như vậy hắn khiêu chiến Triệu Phong cũng không quá mức mất mặt.

- Ta chịu thua!

Một vòng này, đối thủ của Triệu Phong là một gã thanh niên da xám, hắn còn chưa kịp lên đài đã trực tiếp chịu thua.

- Hừ! Còn chưa chiến đấu đã trực tiếp chịu thua, ngươi có tác dụng gì nữa?

Xa xa, trong đám Cổ Thần Thất giai, Băng Nguyên Cổ Thần hừ lạnh một tiếng.

- Xin lỗi!

Toàn thân gã thanh niên da xám kia run lên, cúi đầu né tránh vào trong đám người.

Rất nhanh, chiến đấu của Chân Thần Lục giai cũng toàn bộ kết thúc.

- Tranh đoạt chiến Tịnh Linh Thánh Thủy tại chiến đài Chân Thần Lục giai, đệ nhất danh: Triệu Phong, đứng thứ hai: Trương Vũ Đồng, đứng thứ ba: Bạo Viên…

Thời điểm tuyên bố kết quả, vẫn như cũ dẫn phát một phen oanh động.

- Triệu Phong quả nhiên là mạnh nhất cùng giai!

- Có lẽ sau khi Triệu Phong đột phá Thất giai, cũng là cường giả mạnh nhất trong Cổ Thần Thất giai của Linh Tộc!

Rất nhiều đệ tử Linh Tộc vô cùng cảm khái.

Tranh đoạt chiến Tịnh Linh Thánh Thủy vẫn tiếp tục tiến hành. Rất nhanh, Tranh đoạt chiến của Chân Thần Ngũ giai cùng Chân Thần Tứ giai cũng toàn bộ kết thúc.

- Tranh đoạt chiến Tịnh Linh Thánh Thủy đã kết thúc! Kế tiếp ta tuyên bố một chuyện quan trọng khác!

Trưởng lão Cổ Thần Linh Tộc bỗng nhiên mở miệng, thanh âm chấn động quanh quẩn trong thiên địa. Trong lòng tất cả mọi người trên

quảng trường nhất thời nghiêm túc. Trước khi Tranh đoạt chiến bắt đầu, Trưởng lão Linh Tộc đã đề cập qua vấn đề này một lần.

- Mọi người đều biết, hai trăm năm trước, tại địa phương giáp giới giữa Linh Tộc cùng Liệt Kim Tộc đã phát hiện một tòa Linh mạch Thiên Tinh Hỏa. Vì thế, Linh Tộc từng phát sinh qua va chạm không nhỏ với Liệt Kim Tộc, thậm chí còn trực tiếp khai chiến…

Cổ Thần Linh Tộc kia hết sức trịnh trọng chậm rãi giảng thuật. Đám đệ tử Linh Tộc dưới đài dần dần ý thức được là chuyện gì xảy ra.

Trong Thần vực Man Hoang, ngoại trừ Khoáng mạch Thần Tinh ra, rất nhiều địa hình cùng sinh thái đặc thù còn có thể dựng dục ra mạch khoáng khác thường. Linh mạch Thiên Tinh Hỏa này về mặt bản chất là Khoáng mạch Thần Tinh Thượng phẩm, nhưng bởi vì ẩn chứa lực lượng Hỏa Chi Áo Nghĩa cường đại dung luyện, nguyên khí thiên địa cùng độ tinh khiết của Thần lực trong đó viễn siêu Khoáng mạch Thần Tinh Thượng phẩm. Ngoài ra, Linh thạch Thiên Tinh Hỏa mạch khoáng này sản xuất ra, chính là trân bảo tu luyện tuyệt hảo đối với kẻ tu hành Viêm đạo, không chỉ có thể xúc tiến tu luyện, còn có thể đề thăng cấp bậc Áo nghĩa. Mà đầu mạch khoáng này lại vừa vặn nằm tại địa phương giáp giới của hai thế lực Ngũ tinh. Hai bên là thế lực đối địch, mà đầu mạch khoáng này gần như có thể quyết định tương lai một phương. Vì thế hai đại thế lực không biết đã phát sinh qua vao nhiêu mâu thuẫn, chiến tranh.

- Đoạn thời gian trước, sau khi hai tộc trải qua thương nghị, quyết định áp dụng phương thức đổ chiến để quyết định phân phối Linh mạch Thiên Tinh Hỏa như thế nào!

Sau khi Cổ Thần Linh Tộc nói xong, ánh mắt đảo qua rất nhiều đệ tử trẻ tuổi phía dưới.

- Mỗi tộc đều phái ra mười đệ tử trẻ tuổi, tiến hành đối chiến lẫn nhau. Căn cứ kết quả cuối cùng mà phân phối Linh mạch Thiên Tinh Hỏa. Cho nên, ta sẽ chọn ra mười người từ trong các ngươi để tham gia đổ chiến! Đến lúc đó mỗi khi các ngươi đánh bại một đối thủ, sẽ trực tiếp thu được hai vạn điểm cống hiến! Ngoài ra, nếu như đoạt được Linh mạch Thiên Tinh Hỏa, những người tham chiến các ngươi còn có thể được thưởng thêm Linh thạch Thiên Tinh Hỏa…

Cao tầng Cổ Thần Linh Tộc tiếp tục nói hết.

- Hai vạn điểm cống hiến? Linh thạch Thiên Tinh Hỏa?

Dưới đài nhất thời sôi trào một trận, trong mắt vô số đệ tử lóe lên quang mang sáng ngời. Hai vạn điểm cống hiến đối với đám đệ tử Chân Thần Tứ giai mà nói, quả thật giống như một con số trên trời, xa không thể đạt tới. Cho dù là Cổ Thần Thất giai, cũng khó có thể chống lại sự mê hoặc của hai vạn điểm cống hiến này.

- Đánh bại được hai người, chính là bốn vạn điểm cống hiến, ba người chính là sáu vạn! Ngoài ra, còn có Linh thạch Thiên Tinh Hỏa nữa…

Khuôn mặt Băng Nguyên Cổ Thần nhất thời trở nên phi thường hưng phấn.

- Điểm cống hiến!

Ánh mắt Triệu Phong cũng sáng ngời, trong lòng nhất thời cảm thấy hứng thú.

Trước mắt, Ngũ Hành Phong Lôi Quyết cùng Kim Khôn Thánh Lôi Thể của hắn đã sớm tu luyện tới đỉnh điểm, đang có nhu cầu bức thiết đối với công pháp cấp bậc Cổ Thần, thậm chí là công pháp chủ

tu có thể đột phá Thần Chủ! Bằng không, tu vi của hắn sẽ mãi dừng lại ở Cổ Thần Thất giai. Mà muốn lấy được công pháp từ Linh Tộc, biện pháp trực tiếp nhất chính là dùng điểm cống hiến để đổi.

Ngoại trừ điểm cống hiến, còn có phần thưởng Linh thạch Thiên Tinh Hỏa nữa. Mỗi một khỏa Linh thạch Thiên Tinh Hỏa chính là tương đương với một viên Thần Tinh Thượng phẩm, đồng thời cũng là một loại trân bảo tu luyện Viêm đạo.

Chương 1279: Hai tộc đổ chiến

- Các ngươi không nên cao hứng quá sớm! Danh ngạch chỉ có mười cái, hơn nữa còn có một điểm hạn chế, đó chính là tuổi tác không được vượt qua hai trăm tuổi!

Trưởng lão Cổ Thần Linh Tộc một lần nữa lên tiếng, cũng nói ra quy tắc hạn chế. Lời này vừa nói ra, rất nhiều đệ tử Linh Tộc phía dưới hoặc là lắc đầu thở dài, hoặc là tức giận bất bình. Đối với cường giả Chân Thần mà nói, mấy trăm năm bất quá chỉ là trong nháy mắt. Thậm chí độ tuổi rất nhiều Chân Thần Tứ giai ở đây cũng đã sớm vượt qua hai trăm tuổi.

Hai tộc đổ chiến, không có hạn chế tu vi, lại hạn chế tuổi tác! Đây là chuyện mà đại đa số người cũng không ngờ tới.

- Ta quá già rồi!

Chân Hải Cổ Thần, đệ nhất danh trong Cổ Thần Thất giai, bất đắc dĩ cười khổ một tiếng. Độ tuổi của hắn trong tất cả các Cổ Thần ở nơi này xem như là lớn nhất. Lần Tranh đoạt chiến Tịnh Linh Thánh Thủy này, mặc dù hắn là đệ nhất danh, nhưng hắn cũng vô duyên tham gia đổ chiến giữa hai tộc.

- Không nghĩ tới còn có cái hạn chế này!

Băng Nguyên Cổ Thần nghe được hạn chế này, tinh mang trong mắt càng lóe sáng. Tuổi tác của hắn vừa vặn một trăm chín mươi tuổi, hơn nữa rất nhiều Cổ Thần thế hệ trước đều không phải là đối thủ

của hắn. Mặt khác, theo như hắn biết, trong các Cổ Thần Linh Tộc, độ tuổi không quá hai trăm, hình như cũng chỉ có một mình hắn!

- Xem ra đổ chiến hai tộc lần này, toàn bộ mười người bên Liệt Kim Tộc nhất định sẽ phải thua trong tay ta!

Trong lòng Băng Nguyên Cổ Thần cười lạnh. Đổ chiến hai tộc lần này, chính là sân khấu của hắn!

Một đám đệ tử trẻ tuổi ở đây thoáng thở phào nhẹ nhõm. Có cái hạn chế hai trăm tuổi này, sẽ đem tuyệt đại đa số cường giả đỉnh cao chặn lại ngoài cửa, mà bọn chúng cũng sẽ có nhiều thêm một tia cơ hội.

Nhưng ngay vào lúc này, trên không trung đột nhiên phong vân dũng động, một đạo thanh âm tang thương cổ lão chợt vang lên.

- Vừa rồi lão phu tiến hành quan sát Tranh đoạt chiến Tịnh Linh Thánh Thủy, đã xác định được năm cái danh ngạch!

Trong nháy mắt lời này truyền ra, trên bầu trời liền ngưng tụ ra một đạo hư ảnh lão nhân thật lớn. Ánh mắt mọi người nhất thời tụ tập trên bầu trời. Chỉ một số ít Đệ tử Hạch tâm cùng Trưởng lão Cổ Thần Linh Tộc mới nhận ra đạo hư ảnh này chính là Ngũ Trưởng lão Linh Tộc!

Mà hắn vừa mới dứt lời, hiện trường nhất thời ồ lên một trận. Hóa ra thời điểm tiến hành Tranh đoạt chiến Tịnh Linh Thánh Thủy vừa rồi, cao tầng Linh Tộc đều đang âm thầm quan chiến, đồng thời lựa chọn ứng viên thích hợp. Hiện tại đã xác định năm cái danh ngạch, như vậy cũng chỉ còn lại năm cái danh ngạch mà thôi.

- Băng Nguyên Cổ Thần, Long Nguyên Chân Thần, Triệu Phong,

Trương Vũ Đồng, Bạo Viên! Năm người này sẽ trực tiếp tham gia đổ chiến hai tộc, các ngươi có thắc mắc gì không?

Trên bầu trời, sắc mặt lão giả kia vừa già nua lại mang theo uy nghiêm vô tận.

- Không có!

Cơ hội tốt như vậy, mấy người được lựa chọn tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

- Năm cái danh ngạch còn lại, bất luận kẻ nào cũng có thể tiến hành tranh đoạt!

Ngũ Trưởng lão Linh Tộc tiếp tục nói.

- Trưởng lão, ta muốn lui xuống trước, chuẩn bị một chút cho đổ chiến hai tộc!

Thần sắc Băng Nguyên Cổ Thần tự ngạo, lớn tiếng nói. Lời này của hắn nhất thời hấp dẫn sự chú ý của tất cả mọi người ở đây.

- Hình như, trong các cường giả Cổ Thần, chỉ có một mình Băng Nguyên Cổ Thần là không quá hai trăm tuổi!

- Xem ra, cường giả mạnh nhất trong đổ chiến hai tộc lần này chính là hắn a! Hắn nhất định sẽ giành lấy vinh quang cho Linh Tộc a!

Rất nhiều đệ tử Linh Tộc nhìn về phía Băng Nguyên Cổ Thần, khó có thể che giấu sự sùng kính cùng ước ao trong lòng.

- Ngươi lui xuống đi! Có gì không hiểu, có thể thỉnh giáo các Trưởng lão Linh Tộc!

Lão nhân trên bầu trời hòa ái nói. Trong các đệ tử trẻ tuổi của Linh Tộc, chỉ có một mình Băng Nguyên Cổ Thần là cường giả Cổ Thần có tư cách tham dự đổ chiến hai tộc. Mà thực lực bản thân Băng Nguyên Cổ Thần cũng là đứng đầu trong Cổ Thần Thất giai, cho nên Linh Tộc mới ký thác kỳ vọng cực cao đối với hắn!

Ngay sau đó, bốn người bọn Triệu Phong còn lại cũng trực tiếp rời khỏi nơi này. Dù sao, bọn họ cũng cần phải tham gia đổ chiến hai tộc, đến lúc đó đối mặt chính là mười cường giả cực mạnh của Liệt Kim Tộc. Hiện tại khoảng cách đổ chiến hai tộc còn có hai tháng nữa, bọn họ đều muốn đề thăng thêm một chút thực lực, đạt được thành tích tốt trong cuộc đổ chiến.

- Phong ca!

Triệu Vũ Phi nhanh chóng đuổi theo, cùng Triệu Phong rời khỏi nơi này. Mặc dù đổ chiến hai tộc có hạn chế về tuổi tác, nhưng không hạn chế cảnh giới. Như vậy năm cái danh ngạch còn thừa lại hơn phân nửa toàn bộ đều là Chân Thần Lục giai. Mà Triệu Vũ Phi chỉ mới đạt tới tiêu chuẩn Chuẩn Thần Ngũ giai, tự nhiên không có bất kỳ hy vọng gì.

Sau khi những người nên rời đi đã rời đi, trên quảng trường trung tâm lại một lần nữa sôi trào. Bởi vì Tranh đoạt chiến Tịnh Linh Thánh Thủy vừa kết thúc, chính là cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch đổ chiến hai tộc.

o0o

Đổ chiến hai tộc sẽ diễn ra vào hai tháng sau, nếu như vẫn ở trong không gian bên trong Trường bào Thời Không, Triệu Phong sẽ có năm sáu trăm ngày thời gian tu luyện.

Tiến vào Trường bào Thời Không, Triệu Vong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long đều đang tiến hành tu luyện. Lúc này, Triệu Vong cũng đã đạt tới tiêu chuẩn Chuẩn Thần Ngũ giai. Triệu Phong đưa Triệu Vong vào Mộng Cảnh Thái Cổ, an bài để hắn đột phá Thần vị.

Không tới mấy ngày, đã có người của Linh Tộc đưa Tịnh Linh Thánh Thủy tới cho hắn.

- Đây chính là Tịnh Linh Thánh Thủy?

Ánh mắt Triệu Phong tỉ mỉ quan sát bình lưu ly trong suốt trong tay. Trong bình, một cỗ dịch thể đạm lam sắc phảng phất như có linh tính, chậm rãi lưu động bên trong.

Không nói hai lời, Triệu Phong liền bắt đầu bế quan. Tịnh Linh Thánh Thủy phục dụng sau khi đột phá mới có hiệu quả lớn nhất, mà hắn cũng đã đột phá Cổ Thần một đoạn thời gian rồi. Bất quá trước khi sử dụng, còn cần phải phục chế lại một phần.

Một ngày sau, phục chế hoàn tất, Triệu Phong mới bắt đầu phục dụng.

Vừa uống vào Tịnh Linh Thánh Thủy, Triệu Phong liền cảm giác được một cỗ thanh lưu lạnh lẽo lưu chuyển theo huyết dịch, lan tràn ra toàn thân. Cuối cùng, toàn bộ cỗ thanh lưu kia đã hội tụ vào Thần thai bên trong cơ thể.

Hai mươi ngày sau, khí tức trên người Triệu Phong dần dần nội liễm xuống. Lúc này, cho dù là Cổ Thần cùng giai, trừ phi có thủ đoạn đặc thù, bằng không sẽ không có cách nào xác định được cảnh giới chân thật của Triệu Phong. Cái này chứng minh, Thần thai của Triệu Phong thập phần kiên cố ổn định, lực lượng bên trong dung hợp

hoàn mỹ, mà Triệu Phong cũng hoàn toàn có thể chưởng khống lực lượng của mình.

- Hiệu quả không tầm thường a!

Hiệu quả của Tịnh Linh Thánh Thủy, viễn siêu dự liệu của Triệu Phong. Mặt khác, hắn còn phát hiện ngoài mặt thân thể của chính mình có một tầng dơ bẩn ám hồng sắc.

- Đây là tạp chất do Tịnh Linh Thánh Thủy tinh lọc Thần thể, huyết mạch tống ra!

Trong lòng Triệu Phong có chút suy tư. Bình thường, tu vi đạt tới tầng thứ Chân Thần, trong Thần thể căn bản không có bao nhiêu tạp chất. Nhưng lúc này Triệu Phong lại tống ra nhiều tạp chất như vậy. Hiển nhiên vấn đề là nằm ở phương diện huyết mạch.

- Xem ra, thời điểm dung luyện cường hóa huyết mạch, ta vẫn chưa đủ cẩn thận tỉ mỉ a!

Trong lòng Triệu Phong nhất thời hiểu ra. Cấp bậc huyết mạch của hắn vốn dĩ thập phần thấp, hiện tại lại đạt tới trong vòng một ngàn trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, chênh lệch trước sau thật sự quá lớn. Đồng dạng, trong huyết mạch của hắn cũng lưu lại rất nhiều tạp chất chưa thể dung luyện, bài trừ ra.

- Sau khi bài trừ ra những tạp chất này, huyết mạch của ta mới có thể tăng trưởng càng thêm nhanh chóng!

Triệu Phong khẽ cười một tiếng. Hắn cảm nhận rõ ràng tác dụng của Tịnh Linh Thánh Thủy, mà bản thân hắn có được năng lực phục chế, hoàn toàn có thể sản xuất ra số lượng lớn!

Sau khi dùng xong Tịnh Linh Thánh Thủy, Triệu Phong liền tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ. Lúc này, Triệu Vong đang trùng kích Thiên giai Thần vị, vừa mới ngưng tụ ra tòa Thần thai đầu tiên. Bởi vì quyền chưởng khống của Triệu Phong đối với Mộng Cảnh Thái Cổ đã tăng lên rất nhiều, cho nên lần này ngoại giới cũng không xuất hiện dị tượng trùng kích.

Sau khi Triệu Phong lấy thêm một ít huyết dịch từ Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, liền một lần nữa rời đi.

o0o

Không gian bên trong Trường bào Thời Không, Triệu Phong kích hoạt huyết mạch Huyết Ma Dương Thái Cổ, tiếp tục dung luyện huyết mạch.

- Sau khi bài trừ tạp chất ra ngoài, hiệu quả dung luyện cũng tăng lên rất nhiều!

Sắc mặt Triệu Phong nhất thời vui vẻ.

Hai tháng sau, Huyết Ma Dương Thái Cổ của Triệu Phong cũng đã đạt tới trình độ chen vào năm trăm hạng đầu trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng. Sự tiến bộ kinh người này khiến cho Triệu Phong mừng rỡ không thôi.

Kế tiếp, Triệu Phong liền bắt đầu tìm hiểu các loại lực lượng Áo nghĩa. Ngoài ra, hắn còn học tập một loại Bí kỹ Thời Không khác, Không Gian Na Di! Không Gian Na Di về mặt bản chất tương đương với Không Gian Thuấn Di, nhưng mà Không Gian Na Di chú trọng khoảng cách hơn, mở rộng cự ly xuyên toa lên đến cực hạn.

Một cái Thuấn di, khoảng cách nhiều lắm cũng chỉ mấy mươi vạn

dặm, nhưng mà một cái Không Gian Na Di, ít nhất cũng có khoảng cách ngàn vạn dặm, tương đương với Truyền Tống Trận cự ly ngắn trong Thần vực Man Hoang. Mà yêu cầu của Không Gian Na Di cũng rất cao, chí ít cần có Không Gian Áo Nghĩa Lục trọng mới có thể làm được!

Hiện tại, Không Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong đã đạt tới Ngũ trọng, cộng thêm Trường bào Thời Không tăng phúc cũng đạt tới Lục trọng, đã phù hợp với tiêu chuẩn của Không Gian Na Di. Hiện tại, Triệu Phong chỉ có thể tìm hiểu yếu lĩnh của Không Gian Na Di, đồng thời tiến hành thí luyện, thôi diễn trong đầu.

Thời điểm trong Trường bào Thời Không trôi qua hơn năm trăm ngày, Triệu Phong mới xuất quan.

o0o

Lúc này, trên quảng trường rộng lớn, ngoại trừ vài vị Trưởng lão Linh Tộc khí tức cường đại ra, cũng chỉ có mấy gã đệ tử trẻ tuổi tham gia đổ chiến hai tộc mà thôi.

- Tứ Trưởng lão, Ngũ Trưởng lão!

Sắc mặt Triệu Phong cả kinh. Đổ chiến hai tộc lần này, không ngờ Linh Tộc lại để hai vị cường giả này dẫn đội! Xem ra hắn vẫn còn coi thường tầm quan trọng của Linh mạch Thiên Tinh Hỏa rồi.

Sau đó, Triệu Phong quan sát một chút các thành viên tham gia đổ chiến lần này. Đối với mấy người sớm đã xác định kia, hắn có cảm giác bọn họ đã cường đại hơn không ít.

- Nhanh lên một chút!

Ánh mắt Băng Nguyên Cổ Thần liếc nhìn Triệu Phong một cái, khẽ nhíu mày, sắc mặt không vui. Thân là Cổ Thần thiên tài trẻ tuổi nhất Linh Tộc, hắn chính là vương bài của lần đổ chiến này. Còn đối với thiên tài Triệu Phong, kẻ trực tiếp chứng đạo Chân Thần Lục giai này, trong lòng Băng Nguyên Cổ Thần mơ hồ có chút bài xích cùng ghen tỵ. Cái này không chỉ bởi vì tiềm lực đáng sợ một bước chứng Chân Thần Lục giai của Triệu Phong, mà còn nguyên nhân là vì Triệu Vũ Phi mà chính mình đau khổ theo đuổi đã lựa chọn đối phương!

Triệu Phong không thèm để ý đến hắn, bình thản tiến vào trong đám người.

Mọi người đợi trong chốc lát, các thành viên cơ bản đã đến đông đủ.

- Trưởng lão, có thể xuất phát rồi!

Băng Nguyên Cổ Thần tiến lên mấy bước, bộ dáng như chính mình là Đội trưởng vậy.

- Ừm!

Tứ Trưởng lão Linh Tộc khẽ gật đầu.

Sau một khắc, trên bầu trời chợt xuất hiện một chiếc Chiến hạm lam bạch sắc xa hoa. Mọi người lập tức bước lên Chiến hạm, chuẩn bị xuất phát.

Hưu!

Xung quanh Chiến hạm lam bạch sắc mở ra một tầng lồng bảo hộ, sau đó liền hóa thành một đạo lưu quang, nhanh chóng biến mất.

- Đổ chiến hai tộc lần này cực kỳ quan trọng, các ngươi phải xuất ra

tất cả bản lĩnh của mình a!

Tứ Trưởng lão nhìn về phía mọi người, cẩn thận dặn dò. Bản thân Linh mạch Thiên Tinh Hỏa có giá trị cực cao, hơn nữa đầu Linh mạch này lại còn quan hệ tới vinh quang của hai tộc, thậm chí có thể ảnh hưởng đến cách cục tương lai của hai tộc nữa. Đầu mạch khoáng này đối với Liệt Kim Tộc thì tác dụng lớn hơn nhiều, một khi để bọn chúng đạt được, trong vòng ngàn năm, thực lực của Liệt Kim Tộc rất có thể sẽ vượt qua Linh Tộc.

Đám đệ tử tham chiến đều gật đầu. Trong hai tháng này, bọn chúng đều nhận được sự chỉ điểm của rất nhiều Trưởng lão Linh Tộc, thậm chí còn tốn hao đại lượng tài nguyên, tiến hành cường hóa các loại thần binh lợi khí trong tay nữa.

- Sau đây, ta liền nói cho các ngươi rõ quy tắc của đổ chiến lần này…

Mỗi tộc tham gia đều sẽ phái ra mười người, luân phiên nhau xuất chiến. Tới khi toàn bộ mười người của một phương đều bị đánh bại, chiến đấu sẽ kết thúc. Căn cứ vào số trận thắng bại sau cùng, sẽ quyết định tỷ lệ phân phối Linh mạch Thiên Tinh Hỏa.

- Sau khi chiến đấu xong một trận, liền có thể lựa chọn tiếp tục khiêu chiến hoặc là nghỉ ngơi! Đương nhiên, ta kiến nghị các ngươi không nên liên tục xuất chiến. Bởi vì khi trạng thái các ngươi không tốt, có khả năng sẽ bị bên phía Liệt Kim Tộc khiêu chiến. Lần đầu tiên có thể cự tuyệt một lần, mà lần thứ hai nhất định phải ứng chiến!

Tứ Trưởng lão trịnh trọng nói.

- Xin Trưởng lão cứ yên tâm! Theo như ta biết, bên phía Liệt Kim Tộc, cường giả Cổ Thần phù hợp yêu cầu cũng chỉ có một mình Kim Nộ Cổ Thần! Mà hắn lại không phải là đối thủ của ta!

Băng Nguyên Cổ Thần tự tin cười lớn một tiếng. Đổ chiến hai tộc lần này chính là thời khắc hắn dương danh Tử Linh Vực, Băng Nguyên Cổ Thần chính là tràn ngập tự tin!

Chương 1280: Đổ chiến bắt đầu

- Xin Trưởng lão cứ yên tâm! Theo như ta biết, bên phía Liệt Kim Tộc, cường giả Cổ Thần phù hợp yêu cầu cũng chỉ có một mình Kim Nộ Cổ Thần! Mà hắn lại không phải là đối thủ của ta!

Băng Nguyên Cổ Thần tự tin cười lớn một tiếng. Hắn cũng từng tiếp xúc mấy lần với Kim Nộ Cổ Thần, thực lực của đối phương còn kém hơn hắn một chút.

Trưởng lão Linh Tộc khẽ gật đầu, căn cứ theo như bọn họ biết, tình huống thực tế đúng như những gì Băng Nguyên Cổ Thần nói. Nhưng mà lần đổ chiến này thật ra lại là do Liệt Kim Tộc chủ động đề nghị, kể cả cái hạn chế hai trăm tuổi kia cũng vậy. Cho nên cao tầng Linh Tộc vẫn như cũ có chút không yên lòng. Cho dù ngoài mặt bên phía Linh Tộc rõ ràng chiếm ưu thế, nhưng các Trưởng lão Linh Tộc cũng không có nửa điểm thư giãn, mà toàn lực chọn lựa nhân tài, đồng thời trợ giúp bọn họ trong ngắn hạn đề thăng thực lực nhất định. Phân phát sớm Tịnh Linh Thánh Thủy, cũng có một bộ phận nguyên nhân bởi vì đổ chiến hai tộc lần này.

Kế tiếp, Tứ Trưởng lão Linh Tộc còn tiết lộ một chút những tin tức khác về đổ chiến. Mỗi tộc đều phái ra mười người, tiến hành khiêu chiến lẫn nhau. Đến khi chiến đấu kết thúc, nếu như bên chiến thắng còn lại một người không bại, thì phân chia Linh mạch Thiên Tinh Hỏa, bên thắng đạt được sáu thành, bên bại đạt được bốn thành. Nếu như bên chiến thắng còn lại hai người, sẽ thu được bảy thành mạch khoáng, bên bại chỉ đạt được ba thành. Nếu như bên chiến thắng còn lại năm người, như vậy bên bại sẽ không đạt được bất cứ

cái gì.

Quy củ này là do chính Sinh Mệnh Thánh Địa yêu cầu, nguyên nhân tự nhiên là hy vọng để cho mỗi tộc đều có thể đạt được một chút mạch khoáng, để tránh khỏi mâu thuẫn, thế cục giữa hai tộc tiến thêm một bước chuyển biến xấu hơn.

- Hiện tại, ta sẽ định luôn trình tự xuất chiến của các ngươi. Nhưng đến lúc đó, nếu như gặp phải tình huống đặc thù, sẽ tùy thời tiến hành thay đổi!

Tứ Trưởng lão đem trình tự xuất chiến đã sớm xác định xong nói cho mọi người. Trận chiến đầu tiên tốt nhất là nên đạt được thắng lợi, cho nên thành viên xuất chiến phải là người có huyết mạch Linh Tộc, vì thế cho nên Long Nguyên Chân Thần được xuất chiến đầu tiên.

Thứ hai là một vị nữ tử Chân Thần Linh Tộc mà Triệu Phong không biết. Thứ ba là Băng Nguyên Cổ Thần. Mà Triệu Phong thì là thứ năm.

Nói tóm lại, Trưởng lão Linh Tộc đem vài người thực lực cực mạnh sắp xếp chia đều trong mười người. Làm như vậy cũng là vì phòng ngừa liên tục bị thua, ảnh hưởng đến sĩ khí.

- Kế tiếp, các ngươi còn có nghi vấn gì đều có thể trực tiếp hỏi chúng ta, kể cả vấn đề tu luyện…

Tứ Trưởng lão nhìn về phía mười người trước mặt, tiếp tục nói. Bản thân hắn là cường giả Cổ Thần đỉnh phong của Linh Tộc, bình thường căn bản là không thể nào gặp mặt. Mà lúc này, tất cả mọi người đều có cơ hội thỉnh giáo vị cường giả Cổ Thần đỉnh phong này.

- Trưởng lão, ta tu luyện Thiên Lôi Thổ Quyết tầng thứ tám, thủy chung không thể nào đột phá…

Một gã thanh niên làn da thâm đen giành trước đặt câu hỏi. Con đường tu luyện luôn luôn tràn ngập vô số vấn đề không biết. Mỗi khi đạt tới một cái độ cao mới, lại phải nghênh đón càng nhiều vấn đề hơn. Ngay cả Băng Nguyên Cổ Thần cũng đang đợi cơ hội nhờ Tứ Trưởng lão giúp hắn giải thích nghi hoặc.

Triệu Phong đi tới một bên, xếp bằng tu luyện. Hiện tại hắn vẫn chưa có công pháp chủ tu, tu vi một đường dừng lại không tiến thêm, cho nên cũng không có bao nhiêu nghi hoặc hay bình cảnh. Cho dù là có, hắn cũng sẽ tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ, trực tiếp hỏi Tộc trưởng Hỏa Diễm Kỳ Lân Tộc.

Nhắm hai mắt lại, trong đầu Triệu Phong hiện lên rất nhiều chiến kỹ, bí pháp khác nhau. Những chiến kỹ, bí pháp này đều là tại thời điểm Tranh đoạt chiến Tịnh Linh Thánh Thủy, hắn dùng Tả Mâu quan sát người khác chiến đấu mà thôi diễn ra. Chiến kỹ công kích của bản thân Triệu Phong hiện tại cũng đã đạt tới điểm giới hạn. Lúc này, hắn đang thử tu luyện một hai môn trong đó, hoặc là căn cứ vào những chiến kỹ cao cấp này, hoàn thiện sửa chữa những chiến kỹ mà chính mình thuần thục.

Mấy ngày sau, hai tòa hỏa sơn thật lớn đã xuất hiện trước mắt mọi người.

Mọi người trên Chiến hạm đều tiến về phía trước, trong mắt toát ra thần sắc kích động. Chỉ thấy hai tòa hỏa sơn thật lớn kia vẫn còn đang phun ra hỏa vụ nóng bỏng. Ngay chính giữa hai ngọn hỏa sơn có một tòa chiến đài dài rộng mấy ngàn dặm. Bốn phía xung quanh chiến đài còn có năm cái đài quan chiến nhỏ hơn.

Thời điểm đám người Linh Tộc đến, ánh mắt của tất cả mọi người trên một đài quan chiến trong đó đều nhất tề quét tới, địch ý trong mắt hiển lộ hết sức rõ ràng. Bọn chúng chính là người của Liệt Kim Tộc!

Đài quan chiến bên cạnh đám người Liệt Kim Tộc có nhân số ít hơn một chút, nhưng mà vị trí của nó lại ở cao nhất. Bọn họ chính là người của Sinh Mệnh Thánh Địa! Hai đài quan chiến còn lại là thuộc về hai đại thế lực Ngũ tinh còn lại của Tử Linh Vực, Thần Mộc Hải cùng Chấn Thiên Minh. Ngoại trừ những đài quan chiến này, các thế lực nhỏ còn lại của Tử Linh Vực muốn quan chiến, chỉ có thể tùy tiện chọn một địa phương nào đó ở khu vực bên ngoài.

- Rốt cuộc cũng tới! Ta còn tưởng rằng Linh Tộc các ngươi quyết định trả Linh mạch Thiên Tinh Hỏa lại cho Liệt Kim Tộc chúng ta cơ chứ?

Trong các thành viên Liệt Kim Tộc, một vị lão giả toàn thân ám kim sắc, ngoài da thiêu đốt vài tia diễm văn hắc sắc, thanh âm như hồng chung vang dội, nhàn nhạt nói.

- Kim Trưởng lão thật biết nói đùa! Linh mạch Thiên Tinh Hỏa này vẫn luôn không phải là của Liệt Kim Tộc a!

Tứ Trưởng lão cười khẽ một tiếng.

Vừa mới chạm mặt, người dẫn đội của hai tộc đã xảy ra va chạm. Giọng điệu của hai vị Trưởng lão tuy rằng tương đối bình thản, nhưng ý tứ đối địch trong giọng nói lại hết sức rõ ràng.

Người của Thần Mộc Hải cùng Chấn Thiên Minh đều khẽ cười một tiếng, cũng không nói gì. Mâu thuẫn giữa Linh Tộc và Liệt Kim Tộc cũng không phải chỉ mới một hai ngày, nếu không phải do Sinh Mệnh

Thánh Địa áp chế, chỉ sợ hiện tại hai tộc đã trực tiếp khai chiến rồi.

- Hai vị bình tĩnh một chút, chớ nóng vội! Tất cả đợi kết quả đổ chiến mà xác định!

Lúc này, người chủ sự của Sinh Mệnh Thánh Địa chợt mở miệng giảng hòa. Đối với lời nói của Sinh Mệnh Thánh Địa, bất luận kẻ nào ở đây đều vẫn phải duy trì một phần kính nể.

- Là hắn!

Triệu Phong nhìn về phía đài quan chiến của Sinh Mệnh Thánh Địa, người vừa mới lên tiếng, chính là sư tôn của Hạ Hầu Vũ, vị lão giả khô diện kia!

Trước đây khi hắn đến Sinh Mệnh Thánh Địa, tiếp xúc nhiều nhất chính là vị lão giả này. Ngoại trừ vị lão giả này ra, Triệu Phong còn thấy được Quán Long Chuẩn Thần, Hạ Hầu Vũ cùng Lưu Khải. Cùng lúc đó, mấy người này cũng nhất tề nhìn về phía Triệu Phong.

Trên những đài quan chiến khác, tất cả mọi người cũng đều đang quan sát các thành viên tham chiến của Linh Tộc.

- Trong Linh Tộc cùng Liệt Kim Tộc đều có một gã cường giả Cổ Thần, nhưng mà Băng Nguyên Cổ Thần của Linh Tộc hẳn là càng mạnh hơn một chút!

- Mau nhìn xem! Gã thanh niên với mái tóc cùng mắt trái ngân sắc mộng huyễn kia, chính là Triệu Phong, đoạn thời gian trước đã danh chấn Tử Linh Vực!

- Mái tóc cùng nhãn đồng của hắn thật là kỳ lạ! Không biết có phải là do huyết mạch đặc thù tạo thành không?

Ánh mắt mọi người đại khái chuyển dời trên thân ba người Băng Nguyên Cổ Thần, Triệu Phong và Long Nguyên Chân Thần. Băng Nguyên Cổ Thần là cường giả Cổ Thần duy nhất, bản thân là tồn tại vương bài của Linh Tộc. Long Nguyên Chân Thần có tu vi Lục giai Đỉnh phong, khí tức mơ hồ tiếp cận Cổ Thần, uy danh sớm đã truyền xa. Mà Triệu Phong lại thuần túy là danh tiếng vang xa, mơ hồ vượt qua hai người còn lại. Nhưng tất cả mọi người ở đây đều chưa từng nhìn thấy tận mắt.

- Quả thật là tu vi Chân Thần Lục giai! Cũng không biết là trực tiếp trùng kích đến Lục giai hay là do Linh Tộc bịa đặt ra…

Trong Liệt Kim Tộc truyền ra một đạo thanh âm nghi vấn tương đối vang dội. Quả thật, trực tiếp trùng kích đến Chân Thần Lục giai chính là quá mức kinh thế hãi tục. Cho dù là thiên tài Thánh địa cũng không cách nào làm được. Cho nên đại đa số mọi người vẫn còn duy trì thái độ hoài nghi.

- Triệu Phong?

Ánh mắt của Kim Trưởng lão Liệt Kim Tộc cũng dừng lại trên người Triệu Phong trong chốc lát. Đoạn thời gian trước, Liệt Kim Tộc từng phái ra một gã Cổ Thần đi chặn giết Triệu Phong. Nhưng mà sau đó, Cổ Thần của Liệt Kim Tộc đã mất đi tung tích! Các thành viên Liệt Kim Tộc đi theo gã Cổ Thần kia cũng không biết được nguyên nhân vì sao, bởi vì bọn chúng cũng không nhìn thấy tình huống chiến đấu giữa nam tử cụt tay cùng Triệu Phong. Mà dấu vết linh hồn của nam tử cụt tay để lại tại Liệt Kim Tộc cũng không có biến mất, điều này chứng minh hắn vẫn còn sống. Nhưng hắn lại không hề trở về Liệt Kim Tộc, điều này khiến cho cao tầng Liệt Kim Tộc thập phần buồn bực.

Sưu sưu!

Đám người Linh Tộc từ trên Chiến hạm nhảy ra, đáp xuống trên quan chiến đài thuộc về bọn họ.

- Xin Trưởng lão hãy yên tâm! Lần đổ chiến này, Linh Tộc tất thắng! Đến lúc đó, Liệt Kim Tộc cũng không còn mặt mũi tiếp tục càn rỡ nữa!

Băng Nguyên Cổ Thần đi tới bên cạnh Tứ Trưởng lão, thấp giọng nói. Thanh âm của hắn tuy nhỏ, nhưng mà đám người Liệt Kim Tộc lại nghe thấy toàn bộ. Liệt Kim Tộc ngoại trừ cao tầng cùng một số ít cường giả ra, thần sắc của những người còn lại đều đại biến, trong mắt không hề che giấu vẻ phẫn nộ.

- Băng Nguyên Cổ Thần, ngươi vẫn trước sau như một thích nói mạnh miệng a!

Kim Nộ Cổ Thần một thân bạch y, thân thể thẳng tắp cao ngất, cười lạnh một tiếng.

- Nếu như Linh Tộc các vị đã đến, như vậy liền nhanh lên một chút bắt đầu đi!

Kim Trưởng lão của Liệt Kim Tộc không thèm để ý đến Băng Nguyên Cổ Thần, trực tiếp nói. Lời này vừa nói ra, hiện trường nhất thời ồ lên một mảnh, hiển nhiên là cảm thấy vô cùng hứng thú đối với trận đổ chiến này.

Trận đổ chiến này, không những có thể tận mắt nhìn thấy thực lực thế hệ thanh niên của hai đại thế lực Ngũ tinh. Mà kết quả đổ chiến cũng thể hiện ra hai đại thế lực đối địch này, đến cùng là ai mạnh ai yếu, mơ hồ quyết định cách cục tương lai của Tử Linh Vực.

- Đổ chiến giữa hai tộc, hiện tại bắt đầu! Căn cứ vào nhân số còn lại cuối cùng, sẽ quyết định tỷ lệ phân phối Linh mạch Thiên Tinh Hỏa!

Thanh âm của lão giả khô diện Sinh Mệnh Thánh Địa nhất thời rung động thiên địa.

Hưu!

Long Nguyên Chân Thần của Linh Tộc dẫn đầu lên đài. Căn cứ theo Trưởng lão Linh Tộc phân phó, Long Nguyên Chân Thần cần phải khiêu chiến một cường giả Lục giai Đỉnh phong của Liệt Kim Tộc, đồng thời phải giành được chiến thắng. Chỉ có như vậy, mới có thể cổ vũ sĩ khí của Linh Tộc!

Quan sát trong chốc lát, Long Nguyên Chân Thần chỉ về phía một gã thanh niên kim y bên phía Liệt Kim Tộc.

Sắc mặt gã thanh niên kim y của Liệt Kim Tộc khẽ biến, lập tức cũng nhảy lên chiến đài. Hai người cũng không nói lời nào, liền trực tiếp động thủ.

Leng keng! Thình thịch!

Ngay từ lúc bắt đầu, hai người đã trực tiếp tế xuất ra Thần binh của mình.

Huyết mạch Linh Tộc vốn am hiểu phòng ngự, mà Long Nguyên Chân Thần cũng có tạo nghệ cực cao trên phương diện thủ đoạn công kích. Gã thanh niên kim y của Liệt Kim Tộc cũng đi theo con đường luyện thể, công kích cùng phòng ngự ngang nhau. Nhưng mà phương diện phòng ngự của Liệt Kim Tộc vẫn như cũ có chút không bằng đặc hiệu huyết mạch của Linh Tộc.

- Long Tượng Trảm!

Long Nguyên Chân Thần vũ động trường đao trong tay, chém mạnh ra một đạo băng tinh ba nhận khí thế bàng bạc, uy năng rung trời.

Sắc mặt thanh niên kim y kia khẽ biến, lập tức thôi động bí pháp phòng ngự, cả người toát ra kim trạch rạng rỡ, hóa thành một tòa cự sơn kim diễm, toàn lực phòng thủ.

- Trận chiến đầu tiên, nếu không có gì bất ngờ, Long Nguyên Chân Thần tất thắng!

Quan sát trong chốc lát, Tứ Trưởng lão Linh Tộc mỉm cười nói.

- Xem ra, trận đầu phải thua rồi!

Bên phía Liệt Kim Tộc, một gã thanh niên toàn thân ám kim sắc bất đắc dĩ lắc đầu.

- Như vậy không tốt sao? Để cho Linh Tộc trước vui vẻ một trận, như vậy mới có thể đả kích bọn chúng càng mạnh mẽ hơn!

Kim Nộ Cổ Thần không thèm để ý chút nào, mỉm cười nói.

- Chỉ cần đến lúc đó ngươi đừng hạ thủ quá ác, để cho ta không có cơ hội lên sân khấu là được!

Kim Nộ Cổ Thần liếc nhìn về phía gã thanh niên làn da ám kim sắc kia, nói giỡn một câu.

Ngay vào lúc này, trên chiến đài, Long Nguyên Chân Thần toàn lực thôi động huyết mạch, huy động trường đao, chém ra vô số băng tinh

quang nhận. Toàn bộ chiến đài đều bị từng tầng từng tầng bạch sắc tinh mang dầy nặng bao trùm.

Oanh phanh!

Gã thanh niên kim y của Liệt Kim Tộc kia liền bị đánh bay ra ngoài.

- Trận đầu, Linh Tộc thắng!

Lão giả khô diện của Sinh Mệnh Thánh Địa trực tiếp tuyên bố.

Dưới đài cũng là một mảnh sôi trào.

- Trận đầu là Linh Tộc thắng lợi, mà Băng Nguyên Cổ Thần của Linh Tộc so với Kim Nộ Cổ Thần của Liệt Kim Tộc tựa hồ còn mạnh hơn một chút! Như vậy xem ra, lần đổ chiến này, Linh Tộc tất thắng!

- Cũng không nhất định! Mười người xuất chiến, thập phần chú ý sách lược! Chỉ cần Liệt Kim Tộc trước hết để cho mấy người xuất chiến, cố gắng tiêu hao Băng Nguyên Cổ Thần, như vậy Kim Nộ Cổ Thần của Liệt Kim Tộc liền có thể sẽ đánh bại Băng Nguyên Cổ Thần, xoay chuyển chiến cuộc!

- …

Rất nhiều kẻ quan chiến dưới đài đều nói ra ý kiến của mình.

Thời điểm trận thứ hai bắt đầu, một nàng nữ tử vóc người nóng bỏng, thân hình lồi lõm mê người bên phía Liệt Kim Tộc leo lên chiến đài.

Chương 1281: Chiếm ưu thế

- Ngươi có dám đánh một trận với ta không?

Nữ tử Liệt Kim Tộc kia đứng ngạo nghễ trên chiến đài, chỉ về phía một người trong các thành viên tham chiến của Linh Tộc.

- Long Nguyên Chân Thần!

Người mà nàng nữ tử nóng bỏng kia khiêu chiến, chính là Long Nguyên Chân Thần vừa rồi mới trải qua một trận đại chiến xong. Long Nguyên Chân Thần là cường giả Lục giai Đỉnh phong, thực lực khẳng định viễn siêu nàng nữ tử nóng bỏng này. Nhưng mà hiện tại Long Nguyên Chân Thần thân mang thương thế, thực lực tiêu hao khá lớn, tự nhiên không thể nào là đối thủ của nàng. Vì muốn suy nghĩ cho đại cục, Long Nguyên Chân Thần cự tuyệt khiêu chiến, lựa chọn nghỉ ngơi.

- Nam tử Linh Tộc, đều là người nhát gan cả sao?

Nữ tử nóng bỏng của Liệt Kim Tộc nhìn về phía mười người tham chiến của Linh Tộc, vẻ mặt cười nhạo, cặp nhũ phong đầy đặn kia cũng rung động lên một trận.

- Vậy ngươi lên đây đánh một trận với ta!

Nữ tử nóng bỏng kia một lần nữa chọn một người khác.

- Được!

Thời điểm Trương Vũ Đồng bị nữ tử nóng bỏng kia chỉ tới, liền trực tiếp phóng lên, bước lên chiến đài.

Oanh!

Trong nháy mắt, hai cỗ khí thế kinh thiên đã va chạm mạnh với nhau.

- Thần lực của nàng… so với ta còn mạnh hơn!

Sắc mặt Trương Vũ Đồng ngưng đọng, thân thể khẽ run lên. Vừa rồi nữ tử nóng bỏng kia lựa chọn khiêu chiến Long Nguyên Chân Thần trước, lại bị Long Nguyên Chân Thần cự tuyệt ứng chiến. Sau đó, nữ tử nóng bỏng châm chọc một phen, rồi mới trực tiếp khiêu chiến Trương Vũ Đồng. Nếu như hắn không ứng chiến, thật sự có chút mất mặt. Hơn nữa Trương Vũ Đồng cũng gấp không kịp đợi, muốn biểu hiện một phen, còn chưa có tỉ mỉ cảm nhận, đã trực tiếp bước lên chiến đài. Hiện tại xem ra, thực lực nữ tử nóng bỏng này có khả năng còn mạnh hơn hắn vài phần.

Thình thịch!

Địa phương nữ tử nóng bỏng kia đang đứng bỗng nhiên vang lên một đạo thanh âm bạo liệt. Một khắc sau, nữ tử nóng bỏng của Liệt Kim Tộc đã trực tiếp vọt tới bên cạnh Trương Vũ Đồng. Đồng thời, nàng kích hoạt huyết mạch, tay phải mang một cái bao tay màu đen, một cỗ uy áp tuyệt cường không gì sánh kịp như núi lửa bộc phát, đánh thẳng về phía Trương Vũ Đồng.

Ông!

Trương Vũ Đồng cũng thôi động huyết mạch Linh Tộc, miễn dịch một kích này của nữ tử nóng bỏng, sau đó bắt đầu phản kích.

Đinh đinh! Bành!

Hai người kịch liệt va chạm mạnh với nhau, nữ tử nóng bỏng kia giống như một đầu kim hổ liệt diễm, công kích vô cùng uy mãnh, từng bước ép sát.

Tất cả mọi người ở đây đều đã nhìn ra, trận thứ hai này, Linh Tộc chỉ sợ là phải thua.

Sắc mặt mười người tham chiến của Linh Tộc cũng có chút không tốt. Thực lực của nữ tử nóng bỏng này tuy rằng còn kém Long Nguyên Chân Thần, nhưng cũng thập phần cường hãn.

- Đợi một lát nữa, ta nhất định sẽ thu thập nàng ta!

Bạo Viên hừ nhẹ một tiếng, trong mắt toát ra chiến ý dạt dào.

- Tận lực trọng thương nàng, gia tăng lên tiêu hao của nàng!

Băng Nguyên Cổ Thần lập tức truyền âm cho Trương Vũ Đồng. Trương Vũ Đồng nhíu mày, có chút không cam lòng.

- Tinh Linh Hóa Binh!

Trương Vũ Đồng hét lớn một tiếng, toàn thân toát ra một tầng vụ khí bạch tinh, cấp tốc biến thành đủ các loại Thần binh. Các loại binh khí tinh thể xung quanh thân thể hắn bắt đầu vũ động theo công kích của hắn, cũng có một chút tác dụng thay đổi thế cục.

Thế nhưng, nữ tử nóng bỏng kia cũng còn lưu lại át chủ bài khác. Song phương dây dưa hồi lâu, rốt cuộc Trương Vũ Đồng chiến bại trong gang tấc. Nhưng tình huống của nữ tử kia cũng không tốt hơn bao nhiêu, đã bị thương nặng, không thể tiếp tục tái chiến.

- Trận thứ hai, Liệt Kim Tộc thắng!

Lão giả khô diện của Sinh Mệnh Thánh Điện tuyên bố.

Người đầu tiên xuất chiến của Linh Tộc cường thế vô cùng, đạt được thắng lợi, mà Liệt Kim Tộc cũng không yếu kém chút nào, liền phái ra một cường nhân, đạt được một trận thắng.

- Song phương không ai yếu kém cả! Có kịch hay để xem a!

- Không hổ là hai đại thế lực Ngũ tinh, cường giả trong tộc như mây!

- …

Những kẻ quan chiến bốn phương tám hướng nhất thời náo nhiệt lên.

Nữ tử nóng bỏng kia của Liệt Kim Tộc sau khi chiến thắng một trận, liền lựa chọn nghỉ ngơi. Kế tiếp, người xuất chiến thứ hai của Linh Tộc, một nàng nữ tử nhìn qua có chút nhỏ gầy yếu ớt, bước lên chiến đài. Căn cứ theo sự phân phó của cao tầng Linh Tộc, nàng chọn lựa một người thực lực thoạt nhìn hơi yếu trong Liệt Kim Tộc. Hai người chiến đấu kịch liệt một trận, cuối cùng nàng nữ tử nhỏ yếu kia của Linh Tộc chiến thắng.

Cục diện hiện tại, Linh Tộc thua một trận, Liệt Kim Tộc thua hai trận.

- Thiên Tiệm Chân Thần, ngươi lên!

Kim Trưởng lão của Liệt Kim Tộc khẽ quát một tiếng.

- Vâng!

Bên phía Liệt Kim Tộc, một gã thanh niên thoạt nhìn có chút mập mạp trực tiếp nhảy lên chiến đài.

- Triệu Phong, có dám đánh một trận không?

Trên khuôn mặt tròn vo của gã thanh niên mập mạp kia mang theo nụ cười đắc ý. Hắn là đệ nhất nhân trong Chân Thần Lục giai Đỉnh phong của Liệt Kim Tộc, mà hai tộc đổ chiến lần này, Liệt Kim Tộc giao cho hắn một nhiệm vụ đặc biệt, đánh bại Triệu Phong!

Mục đích của Liệt Kim Tộc chính là muốn để cho Triệu Phong không có bất kỳ biểu hiện gì trong trận đổ chiến lần này. Như vậy vừa có thể đả kích thanh thế của Linh Tộc, đồng dạng cũng có thể tạo thành ảnh hưởng đối với tâm tính của Triệu Phong, giảm xuống tiền đồ tương lai của hắn.

- Triệu Phong sắp sửa xuất thủ rồi!

- Bất quá đối thủ của hắn lại là Thiên Tiệm Chân Thần! Triệu Phong hẳn là sẽ cự tuyệt ứng chiến a!

Sau khi trận chiến thứ hai tương đối nhàm chán kết thúc, trận thứ ba Thiên Tiệm Chân Thần của Liệt Kim Tộc xuất mã, khiêu chiến Triệu Phong của Linh Tộc. Tâm tình kích động của đám người quan chiến lập tức được kích khởi lên.

- Ha ha…

Long Nguyên Chân Thần thấp giọng cười một tiếng. Hắn cũng tương đối hiểu rõ Thiên Tiệm Chân Thần này. Đối phương là đệ nhất nhân trong Chân Thần Lục giai Đỉnh phong của Liệt Kim Tộc. Nhưng bản thân Long Nguyên Chân Thần ở Linh Tộc cũng là người nổi bật trong

Chân Thần Lục giai Đỉnh phong, thế nhưng hắn lại không chống nổi mười chiêu dưới tay Triệu Phong, cho nên hắn biết chắc rằng, lần này Thiên Tiệm Chân Thần đã tính lầm bàn tính rồi.

- Vậy ta sẽ chơi đùa một chút với ngươi a!

Triệu Phong khẽ mỉm cười, bước lên chiến đài. Hắn sớm đã không nhịn được muốn xuất chiến, chỉ tiếc là hắn bị xếp tại vị trí thứ năm, không thể lên đài sớm hơn. Đánh bại một người chính là hai vạn điểm cống hiến a! Nhìn về phía tên mập mạp trước mắt này, Triệu Phong tựa như đang nhìn hai vạn điểm cống hiến đang chủ động đưa tới cửa vậy.

Oanh!

Thiên Tiệm Chân Thần trực tiếp kích hoạt huyết mạch Liệt Kim Tộc, trên thân thể chậm rãi xuất hiện một tầng kim văn, một đoàn hỏa diễm kim sắc cực nóng từ từ bốc lên. Liệt Kim Tộc là huyết mạch Thái Cổ bài danh thứ 21, cũng có sự áp chế thật lớn đối với Triệu Phong.

- Liệt Vân Chưởng!

Sau khi kích phát huyết mạch, thân thể Thiên Tiệm Chân Thần bắt đầu vũ động, song chưởng liên tục đánh ra. Từng đạo từng đạo viêm chưởng kim sắc dùng khí thế bài sơn đảo hải, cực kỳ hung mãnh, cuồn cuộn mà đến.

- Thủy Lôi Thánh Chưởng!

Triệu Phong kích phát Thánh Lôi Thể, đem Thần lực Ngũ Hành chuyển hóa thành Thần lực Thủy Chi Lôi Kiếp, vỗ mạnh ra một chưởng.

- Xem ra vận khí của ngươi không tệ, không ngờ lại am hiểu Thủy Chi Áo Nghĩa có thể khắc chế hỏa diễm!

Thiên Tiệm Chân Thần mang theo nụ cười nghiền ngẫm quan sát Triệu Phong. Thực lực của Triệu Phong trong số những Chân Thần Lục giai vừa mới đột phá mà nói, đã là vô cùng mạnh mẽ rồi. Nhưng mà bản thân hắn lại là cường giả nổi bật trong Chân Thần Lục giai Đỉnh phong. Hơn nữa hắn còn cảm giác được, cấp bậc huyết mạch trong cơ thể Triệu Phong thập phần thấp kém, cho nên Triệu Phong chắc chắn thất bại không thể nghi ngờ!

- Kim Quang Thánh Thể!

Thiên Tiệm Chân Thần kích phát thể phách đặc thù của chính mình, toàn thân nhất thời lóe lên kim quang chói mắt. Thân thể mập mạp kia của hắn lúc này nhìn giống như một tôn Kim Phật vậy. Một cỗ lực lượng thể phách trấn áp vạn vật lan ra, bao phủ lấy toàn thân Triệu Phong.

- Thể phách tiếp cận cấp bậc Cổ Thần!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Thánh Lôi Thể của hắn đối mặt với thể phách của Thiên Tiệm Chân Thần, căn bản không có bất kỳ ưu thế gì.

Oanh!

Sau khi kích phát Kim Quang Thánh Thể, toàn thân Thiên Tiệm Chân Thần giống như một tòa cự sơn kim sắc, nghiền ép về phía Triệu Phong. Thân là cường giả Luyện thể, hắn tự nhiên cũng am hiểu cận chiến. Mắt thấy Thiên Tiệm Chân Thần mang theo diễm quang cực nóng vô tận sắp sửa đánh bay Triệu Phong, thì…

Bá!

Xung quanh thân thể Triệu Phong chợt hiện lên một tầng hư ảnh không gian trọng điệp. Một khắc sau, thân hình của hắn trực tiếp biến mất ngay trước mặt Thiên Tiệm Chân Thần. Thân thể Thiên Tiệm Chân Thần trực tiếp xuyên qua vị trí vừa rồi của Triệu Phong.

- Sau lưng!

Tâm thần Thiên Tiệm Chân Thần chấn động. Thời điểm khi hắn xoay người lại, Triệu Phong đã đánh ra một chưởng.

Oanh! Phanh!

Thiên Tiệm Chân Thần toàn lực phòng ngự, chống đỡ được một kích của Triệu Phong, trên thân thể hắn thủy hỏa giao hòa, vụ khí bốc lên.

- Không Gian Áo Nghĩa!

Ánh mắt Thiên Tiệm Chân Thần khẽ lóe lên. Tuy rằng hắn cũng am hiểu Không Gian Áo Nghĩa, nhưng tuyệt đối không thể làm được như Triệu Phong vậy.

- Ngươi nhìn đi đâu vậy?

Thanh âm Triệu Phong vang lên bên tai Thiên Tiệm Chân Thần.

Oanh!

Một cỗ Thần lực Thủy Chi Lôi Kiếp cường đại mạnh mẽ chợt dâng lên ngay sau lưng Thiên Tiệm Chân Thần.

- Khốn kiếp!

Trong lòng Thiên Tiệm Chân Thần có chút tức giận. Hắn thân là cường giả Luyện thể, thể phách cường đại, công kích đại khai đại hợp, uy mãnh cực kỳ. Nhưng Triệu Phong lại am hiểu Không Gian Áo Nghĩa, không chịu va chạm cứng đối cứng với hắn.

- Không nghĩ tới Triệu Phong trên phương diện Không Gian Áo Nghĩa cũng có thành tựu cao như thế!

- Xem ra cuộc chiến đấu này, thắng bại không thể nói trước a!

- …

Xung quanh đài quan chiến, mọi người không ngừng nghị luận.

Có được Không Gian Áo Nghĩa cường đại, chính là tương đương với chiếm được ưu thế rất lớn ở phương diện tốc độ, như vậy Triệu Phong sẽ có thủ đoạn dây dưa lâu dài với Thiên Tiệm Chân Thần.

- Hừ! Đây là ngươi tự tìm!

Sắc mặt Thiên Tiệm Chân Thần hiện lên thần sắc ngoan lệ. Trong tay hắn liền xuất hiện một thanh trường đao huyết hồng sắc. Trên thân đao dài một thước kia có điêu khắc một đầu Kim Long trông rất sống động.

Thiên Tiệm Chân Thần vận chuyển Thần lực, trực tiếp thôi động trường đao. Nháy mắt, một cỗ huyết diễm từ trong đó bùng phát ra, cùng kim diễm trên người Thiên Tiệm Chân Thần dung hợp với nhau, hình thành nên một đầu Cự long hỏa diễm, uốn lượn xung quanh thân thể Thiên Tiệm Chân Thần.

- Cỗ khí thế này… là Thần khí Thượng phẩm!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên. Xem ra Liệt Kim Tộc ký thác kỳ vọng khá cao đối với Thiên Tiệm Chân Thần, không ngờ lại cấp cho hắn cả một kiện Thần khí Thượng phẩm! Dưới tình huống áp chế tu vi, Triệu Phong muốn đánh bại Chân Thần Lục giai Đỉnh phong cũng đã không dễ dàng gì. Mà giờ phút này, Thiên Tiệm Chân Thần cũng đã tế xuất ra Thần khí Thượng phẩm!

- Trời ạ! Lại là Thần khí Thượng phẩm!

- Lần này Triệu Phong chắc chắn phải thất bại không thể nghi ngờ!

- …

Xung quanh chiến đài ồ lên một trận.

Bên phía Linh Tộc, không ít thành viên tham chiến cũng vô cùng lo lắng. Bọn họ đều biết, trước kia bối cảnh của Triệu Phong cũng không được tốt cho lắm, đã tiếp xúc với Triệu Phong một khoảng thời gian, cũng không thấy Triệu Phong xuất ra một kiện Thần khí nào đáng kể cả. Mà giờ phút này, Thiên Tiệm Chân Thần lại trực tiếp tế xuất ra Thần khí Thượng phẩm! Cứ như vậy, chiến lực của hắn sợ rằng đã đạt tới cấp bậc Cổ Thần Thất giai!

- Đã như vậy, vậy thì trực tiếp kết thúc a!

Khí thế trên người Triệu Phong đột nhiên chậm rãi yếu bớt xuống.

- Nhận thua rồi sao?

Nhìn thấy một màn này, Thiên Tiệm Chân Thần cho rằng Triệu Phong đã từ bỏ chiến đấu, chuẩn bị nhận thua, nên không khỏi phì

cười một tiếng. Nhưng mà một khắc sau, trong Tả Mâu ngân sắc mộng huyễn của Triệu Phong chợt bộc phát ra một cỗ ý chí đồng lực siêu cường. Mái tóc của Triệu Phong linh động tung bay trên không trung, trên mỗi một sợi tóc ngân sắc đều lưu động huyễn thải đủ màu.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Tả Mâu Triệu Phong nhất thời ngưng đọng, trong đó bắt đầu xoay quanh một đoàn lôi viêm bạch tinh.

Oanh phốc!

Một đoàn quang vụ mộng huyễn hiện lên trên linh hồn Thiên Tiệm Chân Thần đột nhiên nổ vang một trận.

- Đây là… A!

Thiên Tiệm Chân Thần phản ứng không kịp, liền bị cảm giác đau đớn chấn động khiến cho ý thức bất tỉnh, ngay cả Thần khí Thượng phẩm trong tay cũng rơi luôn xuống đất.

Oanh! Phanh!

Triệu Phong bổ sung một chưởng, trực tiếp đánh Thiên Tiệm Chân Thần văng ra khỏi chiến đài, Thiên Tiệm Chân Thần bại!

- Tê!

Hiện trường một mảnh tĩnh mịch! Thiên Tiệm Chân Thần vốn dĩ đã tế xuất ra Thần khí Thượng phẩm, chiếm giữ ưu thế tuyệt đối, không ngờ lại bị đánh bại trong nháy mắt như vậy!

- Điều này sao có thể?

- Huyết mạch nhãn đồng của hắn thật mạnh! Không ngờ lại có thể trực tiếp miễu sát Thiên Tiệm Chân Thần!

- Nhãn mâu này, hoàn toàn không thua kém gì hậu duệ Bát Đại Thần Mâu a!

- …

Xung quanh chiến đài, nhất thời bộc phát ra từng trận thanh âm bàn tán sôi trào. Tất cả mọi người đều khiếp sợ với sự nghịch chuyển kinh thiên của cuộc chiến đấu này!

Hiện tại, Linh Tộc mới thua một trận, Liệt Kim Tộc đã thua ba trận. Mà Băng Nguyên Cổ Thần của Linh Tộc càng mạnh hơn so với Kim Nộ Cổ Thần của Liệt Kim Tộc. Có thể nói Linh Tộc đã chiếm ưu thế tuyệt đối trong cuộc đổ chiến lần này!

Chương 1282: Hai gã cổ thần

- Hiện tại Linh Tộc chỉ có Trương Vũ Đồng mới thua một trận, mà Liệt Kim Tộc cộng thêm Thiên Tiệm Chân Thần vừa mới khiêu chiến, trái lại chiến bại, thì đã thua ba trận!

- Kế tiếp, chỉ cần Băng Nguyên Cổ Thần xuất mã, đánh bại một người nữa, Liệt Kim Tộc liền sẽ chiến bại bốn trận!

- …

Rất nhiều thế lực quan chiến xung quanh chiến đài liên tục nghị luận râm ran. Chuyện tình phát triển như vậy, hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của tất cả mọi người. Mà nguyên nhân của hết thảy những cái này, chính là từ gã thiên tài tuyệt thế trực tiếp đột phá đến Chân Thần Lục giai trong truyền thuyết kia.

- Tiểu tử này…

Lão giả khô diện của Sinh Mệnh Thánh Điện bất đắc dĩ cười một tiếng. Giữa hai tộc nhất định là sẽ có thắng bại, nhưng mà theo như hắn dự đoán, sự chênh lệch của thắng bại cũng sẽ không quá lớn, như vậy mới có thể khiến cho hai tộc tiếp tục chế ước lẫn nhau. Nhưng mà sự xuất hiện của Triệu Phong, lại khiến cho cán cân thắng bại xuất hiện một độ nghiêng thật lớn.

- Hắn lại có linh hồn nhãn đồng cường hãn như vậy!

Sắc mặt từng tên từng tên cao tầng Liệt Kim Tộc thâm trầm như tử thủy. Bọn chúng vốn dĩ mong muốn Thiên Tiệm Chân Thần trực tiếp

đánh bại Triệu Phong, khiến cho đối phương không có chút tác dụng nào trong trận đổ chiến này. Nhưng kết quả lại khiến cho Triệu Phong đại phát danh tiếng!

Bất quá, cho dù Triệu Phong có đánh bại Thiên Tiệm Chân Thần, thì thắng lợi cuối cùng vẫn thuộc về Liệt Kim Tộc. Nghĩ tới đây, sắc mặt cao tầng Liệt Kim Tộc mới hòa hoãn xuống.

- Các ngươi đám ngu xuẩn này!

Trong đám thành viên tham chiến của Liệt Kim Tộc, gã thanh niên làn da ám kim sắc kia nổi giận, thấp giọng mắng một tiếng. Những thành viên tham chiến khác bên cạnh hắn, mặc dù trong lòng thập phần phẫn nộ, nhưng cũng không dám nói thêm câu nào.

- Tiếp theo, tới phiên ta lên!

Trong con ngươi gã thanh niên làn da ám kim sắc kia hiện lên một đạo phong mang âm lãnh.

- Ừm! Để cho Lưu Kim Cổ Thần lên đi!

Thanh âm của cao tầng Liệt Kim Tộc chợt vang lên trong đầu các thành viên tham chiến. Thần sắc đám đệ tử Liệt Kim Tộc nhất thời chấn động.

- Lần này, Linh Tộc nhất định phải thua rồi!

Kim Nộ Cổ Thần cũng không khỏi bật cười một tiếng.

Phía bên kia, Triệu Phong giành được chiến thắng, khiến cho rất nhiều đệ tử tham chiến của Linh Tộc đều cảm thấy bội phục đối với hắn.

- Tốt! Triệu Phong, có ngươi và Băng Nguyên Cổ Thần, Linh Tộc ta nhất định có thể đạt được toàn thắng!

Thanh âm mừng rỡ của Ngũ Trưởng lão Linh Tộc vang lên.

Băng Nguyên Cổ Thần nghe được câu này, khẽ nhíu mày lại, trong lòng có chút không vui. Hai tộc đổ chiến lần này rõ ràng là sân khấu của hắn, hiện tại lại để cho Triệu Phong giành trước đại phát danh tiếng.

- Bất quá, trận chiến kế tiếp liền đến phiên ta ra tay!

Băng Nguyên Cổ Thần khó có thể che giấu sự hưng phấn trong lòng. Chỉ cần hắn xuất chiến, hắn sẽ lựa chọn khiêu chiến hai thành viên Liệt Kim Tộc thực lực yếu kém một chút, đạt được hai thắng liên tiếp, liền có thể che lấp được quang mang của Triệu Phong!

Nhưng ngay vào lúc này, thanh âm của Tứ Trưởng lão Linh Tộc giống như một chậu nước đá, hất thẳng lên trên người hắn.

- Băng Nguyên Cổ Thần, ngươi khoan hãy xuất chiến! Để cho Bạo Viên lên trước!

Sắc mặt Tứ Trưởng lão Linh Tộc thâm trầm, cặp mắt thâm thúy, liên tục đảo qua bên phía Liệt Kim Tộc. Theo lý thuyết, Triệu Phong đã đánh bại Thiên Tiệm Chân Thần của Liệt Kim Tộc, đám người Liệt Kim Tộc hẳn là phải phẫn nộ, bộ dáng lúng túng mới đúng. Nhưng hiện tại đối phương lại vô cùng bình thản, tỉnh táo, từng tên từng tên bộ dáng giống như đã định liệu trước vậy. Thật sự rất đáng ngờ! Bởi vì để phòng ngừa vạn nhất, Tứ Trưởng lão Linh Tộc quyết định đem thứ tự xuất chiến của Băng Nguyên Cổ Thần chuyển đến phía sau.

- Vậy hãy để ta lên!

Bạo Viên nhếch miệng cười lạnh một tiếng, thân hình phóng lên, đã rơi xuống trên chiến đài. Mặc dù hắn không phải là huyết mạch Linh Tộc, nhưng thực lực cũng cực kỳ cường hãn.

- Ngươi, lên đây vui đùa với ta một chút!

Ánh mắt Bạo Viên bắn thẳng đến trên người nữ tử nóng bỏng Liệt Kim Tộc vừa rồi.

- Không chiến!

Nữ tử nóng bỏng kia quả đoán trả lời. Nàng cũng có thể phán đoán được một chút thực lực của Bạo Viên, với trạng thái hiện tại của mình, nàng quả thật không phải là đối thủ của Bạo Viên.

Khiêu chiến bị cự tuyệt, Bạo Viên chỉ có thể lựa chọn một người khác.

- Tên bên cạnh kia, ngươi có dám trên chiến đài không?

Ánh mắt Bạo Viên khẽ nhúc nhích, rơi xuống trên người gã nam tử làn da ám kim sắc bên cạnh nữ tử nóng bỏng kia. Bằng cảm giác của mình, hắn cảm thấy thực lực của gã nam tử làn da ám kim sắc kia hẳn là rất mạnh, có thể làm đối thủ của hắn. Hơn nữa thần sắc đối phương trầm thấp, ánh mắt lạnh lùng, vị trí đứng lại tương đối ở phía trước, có chút khiến cho người khác chú ý.

- Lưu Kim Cổ Thần, hiện tại ngươi có thể ra sân rồi!

Kim Nộ Cổ Thần thấp giọng cười nói.

- Được!

Trong mắt Lưu Kim Cổ Thần lệ mang đại thịnh, bay thẳng lên đài.

- Hôm nay để cho ngươi trở thành hòn đá lót chân của Bạo Viên ta a!

Dáng vẻ Bạo Viên nôn nóng xuất chiến, bộ dáng thập phần hưng phấn.

- Phải vậy không?

Lưu Kim Cổ Thần cười lạnh một tiếng, khí tức Thần thai trong cơ thể đột nhiên mạnh mẽ lan tràn ra.

Oanh!

Cỗ khí tức bàng đại uy chấn chư thiên, duy ngã độc tôn kia, rõ ràng là khí tức Cổ Thần không thể nghi ngờ!

- Đây là… cường giả Cổ Thần?

Thần sắc Bạo Viên đột nhiên chấn động, thân hình khẽ run lên.

- Xảy ra chuyện gì? Gã thanh niên kia là ai?

- Không ngờ Liệt Kim Tộc lại còn có một cường giả Cổ Thần!

Đám người quan chiến xung quanh chiến đài mỗi người đều vô cùng khiếp sợ, kêu lên thất thanh. Một gã cường giả Cổ Thần đều có ảnh hưởng thật lớn đối với cục diện chiến đấu. Vốn dĩ bên phía Linh Tộc đang chiếm ưu thế tuyệt đối, hiện tại xem ra, khả năng thua trận của Linh Tộc đã lớn hơn rất nhiều.

- Còn có một tên Cổ Thần!

Đám cao tầng Linh Tộc, ngoại trừ Tứ Trưởng lão, tất cả đều nhất tề đứng lên, nụ cười trên mặt nhất thời bị sự lo lắng thay thế.

- Thì ra là như vậy! Liệt Kim Tộc còn cất giấu một gã cường giả Cổ Thần!

Trước đây, đề nghị trận đổ chiến lần này, đúng là do Liệt Kim Tộc đưa ra. Bên phía Linh Tộc cũng đã từng hoài nghi. Nhưng mà lúc đó, lời đề nghị này rõ ràng chính là cực kỳ có lợi đối với Linh Tộc, nếu Linh Tộc không đáp ứng liền có vẻ quá lo trước lo sau rồi. Nhưng mà bọn chúng không ngờ tới chính là, bên phía Liệt Kim Tộc lại còn cất giấu một gã cường giả Cổ Thần!

- Xin Trưởng lão hãy yên tâm! Gã Cổ Thần này của Liệt Kim Tộc, chắc là vừa mới đột phá không bao lâu, ta hoàn toàn có thể ứng phó!

Băng Nguyên Cổ Thần tự tin thấp giọng nói. Chỉ cần an bài trình tự xuất chiến thỏa đáng, Băng Nguyên Cổ Thần vẫn có khả năng một mình đối phó với hai gã cường giả Cổ Thần.

- Đúng vậy! Để cho Triệu Phong tiêu hao gã cường giả Cổ Thần này trước, sau đó Băng Nguyên Cổ Thần mới đi lên khiêu chiến hắn, hoàn toàn có thể giải quyết được hắn!

Đám thành viên tham chiến của Linh Tộc nhất thời đem toàn bộ hy vọng đều đặt trên người Băng Nguyên Cổ Thần. Thực lực Triệu Phong là cực mạnh dưới Cổ Thần, có thể tạo thành một chút thương thế cho cường giả Cổ Thần vừa mới đột phá của Liệt Kim Tộc. Sau đó, để cho Băng Nguyên Cổ Thần lên khiêu chiến, trực tiếp giải quyết hắn. Như vậy Linh Tộc vẫn như cũ có thể bảo trì ưu thế. Hiện tại, Băng Nguyên Cổ Thần đã trở thành hy vọng duy nhất của Linh Tộc.

Ông!

Triệu Phong không khỏi hơi thôi động Tả Mâu, nhìn chằm chằm trên người Lưu Kim Cổ Thần.

- Thần thai trong cơ thể hắn, còn có một đạo bí pháp phong ấn!

Triệu Phong lập tức phát hiện ra một chút tình huống. Xem ra là đích thân Trưởng lão cao tầng Liệt Kim Tộc đã thi triển bí pháp, che giấu tu vi chân chính của Lưu Kim Cổ Thần, vì thế cho nên cường giả Cổ Thần của Linh Tộc mới nhìn không ra. Hơn nữa trên Thần thai trong cơ thể Lưu Kim Cổ Thần còn có một bộ phận phong ấn nữa…

- Bạo Viên, tận lực tiêu hao lực lượng của hắn!

Băng Nguyên Cổ Thần trực tiếp truyền âm cho Bạo Viên.

- Được!

Sắc mặt Bạo Viên dữ tợn, trực tiếp thôi động huyết mạch, chuẩn bị toàn lực ứng phó.

Oanh!

Thân hình Bạo Viên bành trướng lên gần chục lần, hóa thành một đầu Cự Viên hắc sắc. Mỗi một sợi lông trên người của hắn cũng biến thành những mũi cương châm màu đen, bộ dáng thoạt nhìn dữ tợn hung mãnh dị thường. Trong tay hắn cũng xuất hiện một thanh cự phủ ám hoàng sắc. Khí thế cây búa kia tản ra đã đạt tới Thần khí Trung phẩm cực hạn.

- Phong Ma Phủ!

Bạo Viên không chút do dự, thi triển chiến kỹ cường đại nhất của mình. Hai tay hắn điên cuồng huy động cự phủ trong tay, giống như một đầu Hỗn Thế Ma Đầu. Từng đạo từng đạo lốc xoáy u ám lan tràn ra trên chiến đài, bổ thẳng về phía Lưu Kim Cổ Thần.

Khóe miệng Lưu Kim Cổ Thần nhếch lên một tia cười nhạt. Thân thể của hắn trong nháy mắt dâng lên một tầng quang mang ám kim sắc. Một đoàn hỏa diễm ám kim sắc nhất thời dâng lên.

Oanh! Phanh!

Lưu Kim Cổ Thần đánh ra một quyền. Một đạo viêm quyền ám kim sắc giống như một đầu nộ long lao ra, triệt để đánh nát tất cả mọi thứ trên dọc đường nó đi qua.

- Ha ha… thực lực của ngươi chỉ có một chút đó thôi sao?

Lưu Kim Cổ Thần huy vũ song quyền, dễ dàng đánh nát công kích của Bạo Viên.

- A!

Bạo Viên hét lớn một tiếng. Bộ lông giống như cương châm trên toàn thân nhất tề dựng thẳng lên, trực tiếp va chạm mạnh với Lưu Kim Cổ Thần. Huyết mạch của Bạo Viên cũng là loại hình cận chiến, nhưng lúc này cho dù hắn dựa vào Thần binh, cũng không phải là đối thủ của Lưu Kim Cổ Thần!

- Thực lực gã cường giả Cổ Thần này cũng không bình thường a!

Bên phía Linh Tộc, trong lòng đám đệ tử tham chiến nhất thời lo lắng.

- Loại Cổ Thần thực lực này như hắn, ta không biết là đã đánh bại bao nhiêu tên rồi! Chỉ cần không phải liên tục đối phó hai gã Cổ Thần của Liệt Kim Tộc, ta hoàn toàn nắm chắc có thể đánh bại bọn chúng!

Băng Nguyên Cổ Thần tự tin nói. Hiện tại, hắn đã trở thành hy vọng duy nhất của Linh Tộc, chỉ có mình hắn mới có thể nghịch chuyển được tình thế chiến cuộc. Nếu như cuối cùng đạt được thắng lợi, hắn có lẽ còn có thể yêu cầu những phần thưởng khác với cao tầng Linh Tộc.

- Không nghĩ tới Liệt Kim Tộc lại đê tiện như vậy, không ngờ lại cố tình che giấu tu vi của gã Cổ Thần này! Hơn nữa, bộ dáng gã Cổ Thần này tựa hồ cũng không giống như mới đột phá…

Thần sắc đám cao tầng Linh Tộc có chút chút ảm đạm. Bọn chúng vẫn luôn đang quan sát trận chiến đấu giữa Bạo Viên cùng Lưu Kim Cổ Thần. Với nhãn giới của bọn họ, tự nhiên phát hiện ra Thần lực của Lưu Kim Cổ Thần thập phần ổn định. Hơn nữa hắn tựa hồ vẫn chưa có xuất toàn lực, mà là tận lực tránh né thương tổn, chậm rãi hao tổn Bạo Viên đến cùng. Xem ra, Liệt Kim Tộc cũng không phải là kẻ ngu, cho dù bên mình có hai gã Cổ Thần, vẫn như cũ vô cùng thận trọng.

- Khốn kiếp!

Trong lòng Bạo Viên vô cùng phẫn nộ. Chiến đấu cho đến bây giờ, hắn vẫn luôn bị áp chế, căn bản không làm gì được Lưu Kim Cổ Thần. Điều này khiến cho hắn thập phần phiền muồn.

- Hắc Ma Loạn Kích!

Bạo Viên hét lớn một tiếng, thi triển ra thủ đoạn áp đáy hòm.

Oanh!

Hắn bắt đầu thiêu đốt huyết mạch trong cơ thể, hình thành lên một cỗ hư diễm hắc sắc, bao vây lấy toàn thân hắn, hình thành một đạo hư ảnh cự viên thông thiên. Giờ phút này, khí thế của Bạo Viên đột nhiên bạo tăng, thân hình bắn thẳng ra. Cự phủ trong tay vờn quanh quang mang hắc sắc, ném thẳng về phía Lưu Kim Cổ Thần.

Ùng ùng!

Trên chiến đài truyền đến từng đợt thanh âm bạo hưởng. Bạo Viên giống như phát điên rồi vậy, huy động cự phủ trong tay, điên cuồng công kích. Tầng tầng hắc mang bao phủ lấy thân hình Lưu Kim Chân Thần bên trong.

- Chỉ có một chút thực lực này thôi sao? Người của Linh Tộc thật đúng là rất yếu a!

Từ trung tâm Thần lực hắc sắc kia truyền ra tiếng cười châm chọc của Lưu Kim Cổ Thần. Một khắc sau, một đạo diễm quang kim sắc đã đâm rách tầng tầng hắc quang kia. Toàn thân Lưu Kim Cổ Thần hóa thành một đoàn sơn phong kim chúc, trực tiếp đánh về phía Bạo Viên.

- Bại a!

Trong tay Lưu Kim Cổ Thần ngưng tụ ra một đoàn quang mang ám kim sắc. Một cỗ lực lượng cực nóng vô cùng kinh khủng phóng xuất ra.

Toàn bộ thân thể Bạo Viên trúng phải công kích khủng bố, cuồn cuộn lăn thẳng về phía sau, cuối cùng nằm lại ngay sát biên giới chiến đài, toàn thân phủ trong vũng máu tươi.

- Bạo Viên đã chiến bại!

Trương Vũ Đồng thấp giọng nói.

- Lưu Kim Cổ Thần này, tại sao thoạt nhìn giống như không hề bị bao nhiêu thương tổn vậy?

Băng Nguyên Cổ Thần khẽ nhíu mày, gắt gao nhìn chằm chằm Lưu Kim Cổ Thần. Theo lý thuyết, tu vi của Bạo Viên đạt tới Chân Thần Lục giai Đỉnh phong, điên cuồng phát động tiến công, chí ít có thể tạo thành một chút thương tổn cho Lưu Kim Cổ Thần mới đúng.

- Triệu Phong, đợi lát nữa ngươi lên đài, toàn lực ứng phó, tận lực tạo thành càng nhiều tổn thương cho hắn! Như vậy ta mới có thể dưới tình huống bảo tồn thực lực mà đánh bại hắn!

Băng Nguyên Cổ Thần lập tức nói với Triệu Phong. Kế tiếp, Triệu Phong căn bản không có cơ hội xuất đầu nữa, toàn bộ đều phải kính dâng cho chính mình, thành tựu cho chính mình!

Nhưng ngay vào lúc này, Lưu Kim Cổ Thần trên chiến đài đột nhiên lạnh giọng quát lớn:

- Băng Nguyên Cổ Thần, lên đây đánh một trận với ta!

Sau khi Lưu Kim Cổ Thần đánh bại Bạo Viên, không ngờ lại không lựa chọn nghỉ ngơi, mà tiếp tục khiêu chiến. Hơn nữa đối tượng khiêu chiến lại là cường giả mạnh nhất bên phía Linh Tộc, Băng Nguyên Cổ Thần!

Chương 1283: Tuyệt vọng

- Sau khi Lưu Kim Cổ Thần đánh bại Bạo Viên, lại tiếp tục khiêu chiến Băng Nguyên Cổ Thần!

- Băng Nguyên Cổ Thần trong Cổ Thần Thất giai của Linh Tộc cũng là tồn tại vô cùng cường đại! Mà Lưu Kim Cổ Thần này, ta cũng chỉ mới lần đầu nghe nói tới a!

- …

Đám người quan chiến xung quanh bị hành động của Lưu Kim Cổ Thần khiến cho triệt để chấn kinh.

Ngay cả Băng Nguyên Cổ Thần đang căn dặn Triệu Phong, cũng nhất thời sửng sốt một trận. Hắn thậm chí còn hoài nghi, chính mình có phải đã nghe lầm rồi không? Lại có người trực tiếp khiêu chiến hắn! Hơn nữa kẻ khiêu chiến này, mới trước đây còn đại chiến một trận với Bạo Viên, Chân Thần Lục giai Đỉnh phong nữa. Cho dù đối phương muốn đánh một trận với hắn, ít nhất cũng phải nghỉ ngơi một chút, dùng trạng thái toàn thịnh xuất chiến mới đúng.

- Xem ra Liệt Kim Tộc cho rằng mình có hai cường giả Cổ Thần, đã nắm chắc phần thắng trong tay, không ngờ lại trực tiếp khiêu chiến ta như vậy!

Trong lòng Băng Nguyên Cổ Thần thầm suy đoán. Chuyện này đối với hắn mà nói có lẽ chính là một cái cơ hội. Bất quá, Băng Nguyên Cổ Thần còn phải xin phép cao tầng Linh Tộc mới được.

- Ngươi lên đi!

Mặc dù cao tầng Linh Tộc cũng cảm giác có chút không thích hợp, nhưng cũng chỉ có thể để cho Băng Nguyên Cổ Thần xuất chiến. Dù sao, đối phương chính là khiêu chiến cường giả mạnh nhất của Linh Tộc, nếu bên phía Linh Tộc không ứng chiến, chẳng phải sẽ bị cả Tử Linh Vực chế giễu hay sao? Hơn nữa Trưởng lão Linh Tộc cũng đang suy đoán, Liệt Kim Tộc có thể là muốn để cho Lưu Kim Cổ Thần khiến cho Băng Nguyên Cổ Thần bị tiêu hao cùng thương tổn. Sau đó Kim Nộ Cổ Thần mới lên sân khấu, trực tiếp đánh bại Băng Nguyên Cổ Thần, đạt được thắng lợi sau cùng.

- Bọn chúng có hai cường giả Cổ Thần, bất luận thế nào, Băng Nguyên Cổ Thần cũng cần phải lần lượt đối mặt cả hai người!

Ngũ Trưởng lão Linh Tộc cảm thán một câu.

Phốc!

Thân hình Băng Nguyên Cổ Thần phóng lên, xuất hiện trên chiến đài.

- Ta còn tưởng ngươi không dám lên đây nữa chứ!

Lưu Kim Cổ Thần lạnh giọng cười nói, sâu bên trong nhãn mâu toát ra một tia thần sắc hưng phấn.

- Một khi ta đã lên đây, liền sẽ lập tức tiễn ngươi xuống dưới!

Thần sắc Băng Nguyên Cổ Thần lãnh ngạo, nhàn nhạt nói. Theo như hắn thấy, thực lực của Lưu Kim Cổ Thần khẳng định là không bằng hắn, huống hồ trước đây Lưu Kim Cổ Thần lại vừa mới đánh một trận với Bạo Viên nữa.

- Vậy hãy để ta nhìn một chút xem, ngươi có tư cách này hay không?

Lưu Kim Cổ Thần hét lớn một tiếng, khí thế toàn thân tăng mạnh. Một tầng hỏa diễm ám kim sắc lan tràn ra toàn thân, biến hắn thành một tôn Hỏa Diễm Chiến Thần.

- Ngươi sẽ thấy ngay thôi!

Ánh mắt Băng Nguyên Cổ Thần lóe lên, chậm rãi thôi động huyết mạch Linh Tộc, nguyên khí thiên địa nhất thời hóa thành băng tinh vụ thủy. Giờ phút này, Băng Nguyên Cổ Thần phảng phất như đã hòa làm một thể cùng nguyên khí thiên địa, mọi cử động của hắn đều có thể phát ra uy năng lớn lao.

Vù vù vù!

Thủ chưởng Băng Nguyên Cổ Thần vung lên, vô số thủy tinh băng mang ngưng tụ lại, hóa thành một đầu trường long thủy tinh, đánh thẳng về phía Lưu Kim Cổ Thần.

- Kim Quang Thánh Thể!

Lưu Kim Cổ Thần thôi động thể phách đặc thù. Trên thân hình ám kim sắc hiện lên vô số quang văn hỏa diễm chói mắt. Một cỗ thể phách trọng áp cực nóng khuếch tán ra bốn phía xung quanh.

Đinh đinh! Bành!

Lưu Kim Cổ Thần dùng thể phách cường đại mạnh mẽ đón đỡ một kích của Băng Nguyên Cổ Thần. Nhưng thân thể của hắn cũng bị đánh lui về phía sau mấy bước, trên thể phách ám kim sắc cũng lưu lại rất nhiều vết chém.

- Ngươi cũng không có gì đặc biệt!

Cặp mắt Băng Nguyên Cổ Thần lóe lên bạch quang, chậm rãi vận chuyển lực lượng huyết mạch trong cơ thể. Trên toàn bộ khiêu chiến đài nhất thời phủ đầy toái mang băng tinh rậm rạp chằng chịt. Một cỗ uy áp thiên địa trầm trọng bao phủ trên người Lưu Kim Cổ Thần. Lưu Kim Cổ Thần lập tức có cảm giác thiên địa phảng phất như đứng ở mặt đối lập với hắn, một cỗ cảm giác nguy cơ chậm rãi kéo tới.

- Thật mạnh! Thực lực của Băng Nguyên Cổ Thần đã đạt tới loại trình độ này! Lưu Kim Cổ Thần hẳn là chống đỡ không được bao lâu a!

- Bất quá, Băng Nguyên Cổ Thần muốn đánh bại Lưu Kim Cổ Thần, cũng không dễ dàng như vậy! Kế tiếp hắn còn phải đối mặt với Kim Nộ Cổ Thần nữa…

- …

Đại đa số mọi người tỉ mỉ quan sát chiến đấu, không nhịn được, bắt đầu bình luận.

- Kim Nộ Cổ Thần, ngươi biết vì sao Lưu Kim Cổ Thần lại bỗng nhiên trở nên lợi hại như vậy không?

Thiên Tiệm Chân Thần không nhịn được, hỏi. Ba mươi năm trước, Lưu Kim Cổ Thần vẫn còn là Lưu Kim Chân Thần, chỉ là một thành viên bình thường trong đám Chân Thần Liệt Kim Tộc mà thôi. Thậm chí ngay cả một vài Cổ Thần Thất giai trong Liệt Kim Tộc cũng đều không biết tới hắn.

- Trong ba mươi năm này, Lưu Kim Chân Thần vẫn luôn ra ngoài du lịch, liên tục tôi luyện chính mình, nỗ lực trùng kích Thần vị Cổ Thần,

đại phát quang mang tại Liệt Kim Tộc. Mà vận khí của hắn rất tốt, trong lúc vô tình đã phát hiện ra một chỗ di tích…

Kim Nộ Cổ Thần truyền âm cho Thiên Tiệm Chân Thần.

- Lẽ nào chính là nhờ chỗ di tích kia?

Sắc mặt Thiên Tiệm Chân Thần lộ ra thần sắc hưng phấn.

- Đúng là như vậy! Về phần đó là chỗ di tích nào, hắn đã gặp được chỗ tốt gì, cũng chỉ có các cao tầng Liệt Kim Tộc mới biết được mà thôi!

Những gì Kim Nộ Cổ Thần biết cũng không nhiều lắm. Nhưng mà chỗ di tích kia hiển nhiên là rất bất phàm, có thể khiến cho Lưu Kim Cổ Thần từ một gã đệ tử bình thường nhảy lên trở thành Cổ Thần Thất giai đỉnh cao của Liệt Kim Tộc. Hơn nữa lúc Lưu Kim Cổ Thần trở về, đúng lúc là thời điểm Liệt Kim Tộc phát sinh tranh chấp Linh mạch Thiên Tinh Hỏa với Linh Tộc. Cho nên Liệt Kim Tộc mới chủ động đề nghị đổ chiến, đồng thời phong tỏa toàn bộ các tin tức có quan hệ đến Lưu Kim Cổ Thần, để cho hắn trở thành vương bài bí ẩn mà xuất chiến. Chỉ có một vài đệ tử tham gia đổ chiến, từ một chút chi tiết mà nhìn ra được, Lưu Kim Cổ Thần mới là vương bài của lần đổ chiến này.

- Bất quá xem ra, dường như Lưu Kim Cổ Thần cũng không phải là đối thủ của Băng Nguyên Cổ Thần a!

Thiên Tiệm Chân Thần mỉm cười nói. Theo như hắn nghĩ, Lưu Kim Cổ Thần cũng không phải lợi hại bao nhiêu, chỉ bất quá vừa vặn xuất hiện tại thời điểm Liệt Kim Tộc cần, mới được cao tầng Liệt Kim Tộc coi trọng như vậy.

- Ha ha… Lưu Kim Cổ Thần chỉ đang vui đùa một chút với Băng Nguyên Cổ Thần mà thôi! Thực lực chân chính của hắn tuyệt đối viễn siêu Băng Nguyên Cổ Thần!

Kim Nộ Cổ Thần tùy ý mỉm cười một tiếng, sau đó thấp giọng truyền âm. Trước khi hai tộc đổ chiến bắt đầu, dưới sự an bài của cao tầng Liệt Kim Tộc, hắn đã từng luận bàn một trận với Lưu Kim Cổ Thần, cho nên hắn thập phần hiểu rõ thực lực của Lưu Kim Cổ Thần.

- Thật sao?

Vẻ mặt Thiên Tiệm Chân Thần không thể tin nổi.

Nhưng ngay vào lúc này, trên chiến đài, một cỗ lực lượng thể phách kinh thiên động phách xen lẫn hỏa diễm ám kim sắc cực nóng bá đạo chợt bộc phát ra.

Vù vù vù!

Quang diễm ám kim sắc cùng toái mang băng tinh điên cuồng đan xen cùng một chỗ. Cuối cùng, lực lượng do Băng Nguyên Cổ Thần thôi động huyết mạch ngưng tụ ra, đã bị Lưu Kim Cổ Thần hoàn toàn đánh tan.

- Thực lực của ngươi…

Thần sắc Băng Nguyên Cổ Thần đột nhiên trầm xuống. Lúc này, lực lượng mà Lưu Kim Cổ Thần bộc phát ra đã hoàn toàn không thua kém gì hắn.

- Đây là chuyện gì? Thực lực Lưu Kim Cổ Thần làm sao lại mạnh như vậy?

- Hóa ra Lưu Kim Cổ Thần vẫn luôn ẩn tàng thực lực! Hắn mới là vương bài chân chính của Liệt Kim Tộc! Lần này sợ rằng Linh Tộc phải thảm bại rồi!

- …

Từng đợt thanh âm kinh ngạc, cảm thán không ngừng quanh quẩn bên tai đám người Linh Tộc. Đám đệ tử Linh Tộc đứng lặng tại chỗ, sắc mặt phẫn nộ cùng không cam lòng, nhưng cuối cùng cũng không thể làm gì được.

Sắc mặt đám cao tầng Linh Tộc cũng cực kỳ khó coi. Từ tình huống hiện tại mà xem, bọn họ muốn có được một thành Linh mạch Thiên Tinh Hỏa cũng thập phần khó khăn.

- Ngươi không phải là nói, muốn đuổi ta xuống chiến đài sao?

Ánh mắt Lưu Kim Cổ Thần ngoan lệ, giọng điệu bức người.

- Bớt sàm ngôn đi!

Sắc mặt Băng Nguyên Cổ Thần thâm trầm. Trong tay hắn nhất thời xuất hiện một thanh trường kiếm băng tinh. Một cỗ hàn ý vô hình từ trên thanh kiếm mạnh mẽ bùng phát ra.

- Băng Tinh Thiên Trảm!

Băng Nguyên Cổ Thần giơ cao thanh trường kiếm trong tay. Một cỗ Thần lực Băng Hàn nồng đậm từ trong đó bùng phát ra. Giờ phút này, Băng Nguyên Cổ Thần không giữ lại chút nào, xuất ra Thần khí Thượng phẩm, đồng thời cũng thi triển tuyệt kỹ của mình.

Hưu!

Một đạo băng tinh kiếm trảm to lớn khôn cùng quán nhập chiến đài, đâm thẳng về phía Lưu Kim Cổ Thần. Sắc mặt Lưu Kim Cổ Thần ngưng đọng. Kiếm trảm kia còn chưa hàng lâm, lồng ngực của hắn đã cảm thụ được một cỗ băng hàn đau đớn.

Bá!

Trong tay hắn chợt xuất hiện một thanh thạch phủ ám hoàng sắc phong cách cổ xưa. Khoảnh khắc thanh thạch phủ kia xuất hiện, thiên địa hư không mơ hồ chấn động một trận. Một cỗ khí tức trầm trọng phong cách cổ xưa đột nhiên lan tỏa ra. Lưu Kim Cổ Thần huy động cự phủ trong tay, phóng lên cao, bổ ra mấy đạo viêm trảm kim sắc khí thế bàng bạc.

Oanh! Phanh! Oành!

Mấy đạo viêm trảm kia của Lưu Kim Cổ Thần nhanh chóng đanh tan mấy đạo băng tinh kiếm trảm vừa đánh tới kia, đồng thời cũng liên tục nghiền ép về phía Băng Nguyên Cổ Thần.

- Không ngờ lại có thể chặn được!

Trong lòng Băng Nguyên Cổ Thần có chút kinh ngạc. Thời điểm Lưu Kim Cổ Thần tiếp cận mình, hắn đã cảm giác được phẩm chất của Thần khí Thượng phẩm trong tay đối phương còn hơi cao hơn một bậc so với Thần khí trong tay hắn.

- Băng Tinh Nghịch Thiên Thức!

Băng Nguyên Cổ Thần một lần nữa thi triển ra kiếm kỹ cường đại, giao phong kịch liệt với Lưu Kim Cổ Thần.

Nhưng những kẻ quan chiến xung quanh đã nhìn ra, thực lực của Băng Nguyên Cổ Thần hơi kém hơn Lưu Kim Cổ Thần một bậc. Nếu không có gì ngoài suy đoán, trận chiến này, hẳn là Lưu Kim Cổ Thần sẽ chiến thắng. Cho dù Băng Nguyên Cổ Thần còn có những thủ đoạn khác, thế cục có thể thủ hòa, như vậy hắn cũng không còn khả năng ứng phó với địch nhân kế tiếp, cuối cùng Linh Tộc cũng sẽ thua trận!

Oanh!

Đúng lúc này, trên chiến đài, Lưu Kim Cổ Thần chợt chém mạnh ra một đạo phủ ảnh kim sắc uy năng rung trời.

- Tinh Linh Hóa Thủy!

Đối mặt với một kích cường hãn như vậy, Băng Nguyên Cổ Thần chỉ có thể thôi động bí pháp đặc thù của Linh Tộc. Trên thân thể băng tinh thông thấu của hắn bỗng nhiên hiện lên một tầng thủy văn liên y.

Hưu xuy!

Đạo phủ quang kim sắc kia trực tiếp đánh trúng lên người Băng Nguyên Cổ Thần, mở ra một đạo vết chém thật lớn. Thời điểm đạo phủ trảm kia biến mất, đạo vết rách thật lớn trên thân thể Băng Nguyên Cổ Thần cũng đã lập tức khép lại.

Phốc!

Sau khi dựa vào môn bí pháp này đón đỡ được một kích uy năng khủng bố kia, Băng Nguyên Cổ Thần trực tiếp phun ra một ngụm tiên huyết, lập tức thi triển phản kích.

Vù vù vù!

Mấy đạo hàn mang băng tinh khủng bố mạnh mẽ bắn ra.

Lưu Kim Cổ Thần vừa mới thi triển tuyệt chiêu, không còn dư lực để phản ứng lại, liền bị công kích của Băng Nguyên Cổ Thần đánh trúng. Nhưng thương thế của hắn vẫn ít hơn Băng Nguyên Cổ Thần rất nhiều.

- Không ngờ lại chặn được!

Lưu Kim Cổ Thần cũng có chút kinh ngạc. Huyết mạch Linh Tộc dù sao cũng có cấp bậc cao hơn huyết mạch Thái Cổ của Liệt Kim Tộc. Đặc tính của loại huyết mạch đặc thù này có thể giúp chủ nhân miễn dịch một lần thương tổn trí mạng.

- Đã như vậy, liền sử dụng chiêu này đánh bại ngươi a!

Trên mặt Lưu Kim Cổ Thần nhất thời xuất hiện một tia thần sắc điên cuồng. Chỉ thấy một cỗ kim mang rực rỡ từ trong cơ thể Lưu Kim Cổ Thần lan tỏa ra, gia nhập vào thanh thạch phủ ám hoàng sắc trong tay hắn.

Hô!

Uy năng của đạo kim diễm đang thiêu đốt trên thanh thạch phủ kia bỗng nhiên tăng vọt lên, một cỗ Hủy Diệt Áo Nghĩa phá hủy tất cả đột nhiên mạnh mẽ bùng phát ra.

- Lực lượng Hủy Diệt Áo Nghĩa!

Thân hình Băng Nguyên Cổ Thần run lên, trong mắt xuất hiện thần sắc kinh hoàng. Bản thân Lưu Kim Cổ Thần đã thập phần cường đại, lúc này đột nhiên thi triển ra một cỗ lực lượng cường hãn khác, cả

hai cái kết hợp lại với nhau, uy năng phát ra ít nhất là gấp đôi một búa vừa rồi. Hiện tại bản thân Băng Nguyên Cổ Thần đã bị trọng thương, huyết mạch suy yếu, căn bản không thể thi triển ra huyết mạch bí pháp lần thứ hai nữa.

- Băng Tinh Nghịch Thiên Thức!

Băng Nguyên Cổ Thần thiêu đốt Thần lực cùng huyết mạch còn thừa lại, đem toàn bộ uy lực ngưng tụ lên trên một chiêu công kích cuối cùng. Nhưng chiêu thức của hắn vừa mới đánh ra, đã bị Lưu Kim Cổ Thần triệt tể phá tan. Một cỗ dư uy ẩn chứa lực lượng Hủy Diệt liền bao phủ trên người Băng Nguyên Cổ Thần.

Hưu!

Một đạo kim quang bắn tới, một búa của Lưu Kim Cổ Thần đã đánh văng Băng Nguyên Cổ Thần ra khỏi chiến đài. Chiến đấu kết thúc, Băng Nguyên Cổ Thần chiến bại!

- Băng Nguyên Cổ Thần thua!

Sắc mặt Long Nguyên Chân Thần biến thành trắng bệch. Ánh mắt đám đệ tử tham chiến còn lại của Linh Tộc cũng trở nên cực kỳ ảm đạm. Băng Nguyên Cổ Thần đã chiến bại, mà Kim Nộ Cổ Thần của Liệt Kim Tộc vẫn còn chưa xuất thủ. Trận đổ chiến này, bọn chúng đã triệt để thất bại. Một cỗ cảm giác tuyệt vọng lo lắng bao phủ trên đỉnh đầu đám người Linh Tộc.

- Liệt Kim Tộc chiến thắng!

Hồi lâu sau, lão giả khô diện của Sinh Mệnh Thánh Địa lớn tiếng tuyên bố.

Nhưng không đợi những người khác ở xung quanh chiến đài nói ra những ý nghĩ trong lòng mình, thanh âm bá đạo nghiêm nghị của Lưu Kim Cổ Thần lại một lần nữa vang lên.

- Đây chính là cường giả mạnh nhất mà Linh Tộc phái tới sao? Cũng không gì hơn cái này! Chỉ bằng một mình ta đã có thể quét ngang tất cả đám người còn lại các ngươi!

Lưu Kim Cổ Thần đứng ngạo nghễ trên chiến đài, thần sắc kiêu căng, ngôn ngữ cực kỳ cuồng vọng, ánh mắt khinh thường đảo qua những thành viên tham chiến còn lại của Linh Tộc.

Chương 1284: Liên tiếp thảm bại

- Đây chính là cường giả mạnh nhất mà Linh Tộc phái tới sao? Cũng không gì hơn cái này! Chỉ bằng một mình ta đã có thể quét ngang tất cả đám người còn lại các ngươi!

Lưu Kim Cổ Thần đảo mắt nhìn về phía đám người Linh Tộc, cực kỳ phách lối nói.

Đám thành viên tham chiến còn lại của Linh Tộc, thân thể khẽ run lên, trong lòng phẫn uất không chút cam lòng, nhưng cũng chỉ có thể cúi đầu, không dám nói gì. Lưu Kim Cổ Thần đánh bại Băng Nguyên Cổ Thần đã triệt để đánh sụp lòng tin của bọn họ. Hơn nữa, Kim Nộ Cổ Thần của Liệt Kim Tộc vẫn còn chưa có xuất thủ! Ngoại trừ cái này, bên phía Liệt Kim Tộc vẫn còn lại năm gã Chân Thần Lục giai. Hai gã Cổ Thần của Liệt Kim Tộc thay phiên xuất thủ, liền có thể đem số trận thua ổn định dưới năm trận. Nói như vậy, Linh Tộc ngay cả một thành Linh mạch Thiên Tinh Hỏa cũng không được chia.

- Ta thua rồi!

Thần sắc Băng Nguyên Cổ Thần ảm đạm, chậm rãi quay trở lại trận doanh Linh Tộc, không nói một tiếng nào. Hắn vốn dĩ cho rằng sẽ lợi dụng trận đổ chiến hai tộc này mà đại phóng quang thải. Thế nhưng hắn làm thế nào cũng không ngờ tới, trận chiến đầu tiên của mình đã thất bại một cách ê chề như vậy.

- Liệt Kim Tộc, bởi vì thắng lợi, các ngươi thật đúng là không từ thủ đoạn a!

Ngũ Trưởng lão Linh Tộc khẽ quát một tiếng. Liệt Kim Tộc chủ động đưa ra đề nghị hai tộc đổ chiến, ngoài mặt là Linh Tộc đã chiếm ưu thế, nhưng Liệt Kim Tộc lại cất giấu một tấm vương bài cường giả Cổ Thần có thể triệt để nghịch chuyển chiến cuộc như vậy. Vì chuyện này, Liệt Kim Tộc đã tầng tầng phong tỏa tất cả tin tức, lại càng dùng thủ đoạn đặc thù, che giấu tu vi chân chính của Lưu Kim Cổ Thần. Có thể nói là đã cực kỳ nhọc lòng a.

- Lời này không đúng rồi! Liệt Kim Tộc chúng ta vốn là Thiên kiêu nhiều như mây, thực lực mạnh mẽ, dựa vào đều là bản lĩnh chân chính! Chỉ là do đệ tử Linh Tộc tài nghệ không bằng người mà thôi, làm sao lại có thể ngậm máu phun người như vậy?

Kim Trưởng lão Liệt Kim Tộc mặt đầy hồng quang, cười ha hả một tiếng. Lần này, Liệt Kim Tộc ngay trước mặt rất nhiều thế lực của Tử Linh Vực, hung hăng đánh bại Linh Tộc. Nhìn thấy sắc mặt từng tên từng tên Linh Tộc vô cùng phiền muộn, thần sắc tức giận, trong lòng Kim Trưởng lão cực kỳ vui sướng.

- Ngươi…

Ngũ Trưởng lão Linh Tộc tức giận đến mức run rẩy, nhưng cuối cùng Băng Nguyên Cổ Thần đã chiến bại, hắn có nói cái gì cũng vô dụng.

- Đổ chiến còn chưa kết thúc, chúng ta cứ tiếp tục a!

Kim Trưởng lão nhìn về phía mấy Trưởng lão Linh Tộc, vẻ mặt đắc ý, nói. Đổ chiến tiếp tục nữa, sẽ chỉ càng làm cho đám người Linh Tộc càng thêm dày vò, càng thêm mất mặt mà thôi. Đây chính là cái mà hắn muốn nhìn thấy!

- Đổ chiến…

Ánh mắt mấy vị Trưởng lão Linh Tộc phi thường phức tạp, hơi chút giãy dụa.

- Vẫn còn có hy vọng!

Tứ Trưởng lão Linh Tộc truyền âm cho toàn thể đám người Linh Tộc.

- Chúng ta còn có tám người, vẫn còn cơ hội chủ động khiêu chiến. Chỉ cần đánh bại ba gã Chân Thần Lục giai của Liệt Kim Tộc, chúng ta còn có thể chia được một chén súp Linh mạch Thiên Tinh Hỏa!

Thanh âm thâm trầm của Tứ Trưởng lão vang lên trong đầu tất cả mọi người. Hiện tại Liệt Kim Tộc vẫn còn dư lại bảy người, chỉ cần để cho nhân số còn lại của Liệt Kim Tộc không tới năm người, bên phía Linh Tộc vẫn còn có thể phân chia một thành lợi ích. Các Trưởng lão còn lại của Linh Tộc cũng hơi chút tỉnh táo lại. Nếu như trực tiếp chịu thua, bộ mặt của Linh Tộc liền sẽ hoàn toàn ném đi. Hơn nữa, có một thành vẫn luôn tốt hơn so với không có gì cả!

- Hiện tại, nếu như các ngươi có thể đánh bại ba người của Liệt Kim Tộc, như vậy sẽ thưởng cho mỗi người một vạn điểm cống hiến! Nếu như đánh bại toàn bộ đệ tử còn lại của Liệt Kim Tộc, sẽ thưởng cho mỗi người bốn vạn điểm cống hiến!

Tứ Trưởng lão nhìn thấy tình tự của đám đệ tử Linh Tộc vẫn như cũ thập phần chán nản, liền tiếp tục nói. Lời này vừa nói ra, trong mắt mấy gã đệ tử còn lại của Linh Tộc chợt lóe lên một tia quang mang. Chỉ cần đánh bại ba gã Chân Thần Lục giai, tất cả mọi người đều có thể đạt được một vạn điểm cống hiến. Còn nếu có thể đánh bại toàn bộ các đệ tử của Liệt Kim Tộc, mỗi người liền có thể thu được bốn vạn điểm cống hiến.

- Đổ chiến tiếp tục!

Lão giả khô diện của Sinh Mệnh Thánh Điện trực tiếp tuyên bố.

- Ha ha… thật đúng là chưa từ bỏ ý định a!

Kim Trưởng lão Liệt Kim Tộc phì cười một tiếng. Hắn tự nhiên minh bạch, Linh Tộc muốn tranh thủ đánh bại ba gã Chân Thần Lục giai của Liệt Kim Tộc. Nếu là vậy, Linh Tộc vẫn còn có thể đạt được một thành Linh mạch Thiên Tinh Hỏa.

- Được! Nếu như các ngươi muốn chiến, ta sẽ vui đùa một chút với các ngươi a!

Trên chiến đài, Lưu Kim Cổ Thần bật cười dữ tợn. Rất rõ ràng, Lưu Kim Cổ Thần sau khi chiến thắng Băng Nguyên Cổ Thần, cũng không dự định sẽ nghỉ ngơi khôi phục.

Sắc mặt mấy thành viên còn lại của Linh Tộc khẽ trầm xuống. Tuy rằng Lưu Kim Cổ Thần trải qua một trận đại chiến với Băng Nguyên Cổ Thần, đã có tiêu hao thật lớn, thân bị thương tổn. Nhưng với thực lực của hắn, đối mặt với Chân Thần Lục giai, vẫn như cũ có thể cường thế đánh bại đối thủ. Tất cả mọi người đều minh bạch, nếu như bị Lưu Kim Cổ Thần chọn trúng, chắc chắn sẽ thất bại không thể nghi ngờ.

- Lưu Kim Cổ Thần, lưu Triệu Phong lại cuối cùng!

Kim Trưởng lão Liệt Kim Tộc trực tiếp truyền âm cho Lưu Kim Cổ Thần. Trước đây, Triệu Phong sớm đã chiếm hết danh tiếng, hiện tại hắn liền muốn Triệu Phong phải thừa nhận sự dày vò cùng áp lực gấp nhiều lần những người khác.

- Được!

Lưu Kim Cổ Thần khẽ gật đầu. Tuy rằng hắn rất muốn ngay lập tức giải quyết Triệu Phong, nhưng nếu Kim Trưởng lão đã mở lời, hắn cũng không dám nghịch ý.

- Liền bắt đầu từ trái qua a!

Ánh mắt Lưu Kim Cổ Thần trực tiếp dừng lại trên người một kẻ bên trái nhất bên phía Linh Tộc. Đó là một gã thanh niên bạch y, trong mười gã đệ tử Linh Tộc tham chiến, thực lực của hắn chính là yếu nhất.

- Liều mạng!

Gã thanh niên bạch y vừa bước lên chiến đài, liền lập tức thôi động huyết mạch Linh Tộc, thi triển ra át chủ bài của chính mình.

Oanh! Phanh! Oành!

Lưu quang bạch tinh bùng phát ngập trời, hóa thành một thanh lợi kiếm tuyệt thế, đâm thẳng về phía Lưu Kim Cổ Thần. Thần sắc Lưu Kim Cổ Thần khẽ động, trên thân thể ba động ra một đoàn liệt quang kim sắc.

Đinh đinh! Phanh phanh!

Lưu Kim Cổ Thần đứng thẳng tại chỗ, trực tiếp mạnh mẽ đón đỡ công kích của thanh niên bạch y Linh Tộc.

- Cút xuống đi!

Thân hình Lưu Kim Cổ Thần chợt phóng ra, một cỗ trọng lực áp bách

cực nóng bao phủ bốn phía xung quanh gã thanh niên bạch y. Thanh cự phủ phong cách cổ xưa trong tay hắn chợt vung lên. Một đạo quang ảnh kim sắc khổng lồ trực tiếp đánh bay gã thanh niên bạch y của Linh Tộc ra khỏi chiến đài.

Sắc mặt mấy người còn lại của Linh Tộc một lần nữa trầm xuống.

- Không nghĩ tới sau khi hắn đánh một trận với Băng Nguyên Cổ Thần, vẫn còn có thể phát huy ra thực lực cường đại như vậy!

Sắc mặt Long Nguyên Chân Thần tái nhợt. Lúc này cho dù là hắn xuất thủ, cũng không thể nắm chắc có thể đánh bại Lưu Kim Cổ Thần.

- Thêm một tên nữa! Chính là ngươi! Lên đây cho ta!

Sau khi đánh bại thêm một người, ánh mắt Lưu Kim Cổ Thần cấp tốc rơi xuống trên người đám người tham chiến còn lại của Linh Tộc.

Gã thanh niên Linh Tộc kia chỉ có thể kiên trì liều mạng, thi triển ra toàn bộ thủ đoạn của mình. Gã thanh niên Linh Tộc này hơi mạnh mẽ hơn một chút, sau khi va chạm với Lưu Kim Cổ Thần hơn mười chiêu, mới bị đánh xuống chiến đài.

Lúc này, bên phía Linh Tộc đã chiến bại liên tiếp bốn trận, chỉ còn lại có sáu người!

Đám người quan chiến phụ cận cũng dần dần mất đi hứng thú. Bởi vì chiến đấu kế tiếp hoàn toàn là chỉ nghiêng về một phía. Mà kết quả cuối cùng, trong lòng tất cả mọi người đều hết sức rõ ràng. Hai tộc đổ chiến lần này, Liệt Kim Tộc đã triệt để quật khởi, mà Lưu Kim Cổ Thần cũng sẽ vang danh toàn bộ Tử Linh Vực.

- Ta hẳn là không còn cơ hội lên sân khấu nữa a!

Kim Nộ Cổ Thần mỉm cười nói. Trước khi đổ chiến bắt đầu, ở trong mắt người khác, hắn chính là cường giả mạnh nhất của Liệt Kim Tộc, nhưng đến bây giờ hắn vẫn còn chưa có cơ hội lên chiến đài.

Oanh! Phanh!

Giờ phút này, lại có thêm một gã đệ tử Linh Tộc nữa bị đánh văng ra khỏi chiến đài. Lưu Kim Cổ Thần đã là năm thắng liên tiếp. Mà Linh Tộc cũng là năm bại liên tiếp!

Loại tràng diện này, tất cả đám người Linh Tộc đều không muốn tiếp tục xem nữa, hận không thể ngay lập tức trực tiếp rời khỏi. Mỗi một khắc trôi qua, đối với bọn chúng mà nói, đều là một loại dày vò. Duy chỉ có mỗi mình Triệu Phong, từ đầu đến cuối, thần sắc của hắn cũng chỉ hơi chút giật mình mà thôi.

- Như vậy cũng đúng lúc! Liệt Kim Tộc còn dư lại bảy người, cộng lại chính là hai mươi tám vạn điểm cống hiến a!

Nghĩ tới đây, thần sắc Triệu Phong mơ hồ có chút kích động. Hai mươi tám vạn điểm cống hiến, ở trong Linh Tộc, đổi lấy một bộ công pháp cũng đã dư dả rồi.

- Chỉ còn lại bốn người! Ngươi lên đây đi!

Lưu Kim Cổ Thần một lần nữa chỉ về phía một gã đệ tử Linh Tộc.

Sưu!

Một gã thanh niên mặt dài của Linh Tộc phóng lên chiến đài.

- Ngươi vốn đã thân mang thương tổn, tiêu hao thật lớn, lại thêm liên tục chiến đấu mấy trận, hiện tại đã uể oải không chịu nổi! Vậy để cho ta kết thúc ngươi a!

Thực lực gã thanh niên mặt dài này ở trong mười thành viên tham chiến cũng thuộc về đẳng cấp cao.

- Hừ! Ta đã nói rồi, một mình ta liền có thể quét ngang toàn bộ đám người Linh Tộc!

Sắc mặt Lưu Kim Cổ Thần mặc dù đã hơi chút uể oải, nhưng mà ngôn ngữ vẫn như cũ vô cùng mạnh mẽ cuồng vọng.

Đinh đinh! Bành!

Hai người nói xong mấy câu công kích nhau, sau đó liền giao phong mãnh liệt với nhau.

Gã thanh niên mặt dài của Linh Tộc, tay cầm Thần khí Trung phẩm, thiêu đốt huyết mạch Linh Tộc, điên cuồng tiến công Lưu Kim Cổ Thần. Lần này, thời gian chiến đấu khá lâu, ưu thế của Lưu Kim Cổ Thần cũng không rõ ràng như trước đây nữa.

Bỗng nhiên, trong mắt Lưu Kim Cổ Thần chợt lóe lên kim quang. Hắn thôi động Thần khí Thượng phẩm trong tay, mạnh mẽ vung lên một cái.

Đinh bành!

Đại đao Thần khí Trung phẩm trong tay gã thanh niên mặt dài kia trực tiếp bị Lưu Kim Cổ Thần chém gãy làm đôi.

- Thiên Phong Phá Nhật Đao của ta!

Gã thanh niên mặt dài kinh hô một tiếng. Thần khí của hắn chỉ là Trung phẩm, không thể nào so sánh với Thần khí Thượng phẩm của Lưu Kim Cổ Thần.

Mất đi Thần khí, chiến lực của gã thanh niên mặt dài rất nhanh giảm xuống. Cuối cùng gã thanh niên mặt dài cũng thua trên tay của Lưu Kim Cổ Thần. Lưu Kim Cổ Thần đạt được sáu thắng liên tiếp!

Tiếp theo, trong ba người còn lại của Linh Tộc, nàng nữ tử thân hình gầy yếu, thực lực không mấy mạnh mẽ kia lại đi lên chiến đài. Không mất bao lâu, nàng cũng thua trận!

Lưu Kim Cổ Thần của Liệt Kim Tộc đạt được bảy thắng liên tiếp!

Cao tầng Linh Tộc từng tên từng tên sắc mặt xám như tro tàn. Hiện tại bên phía bọn họ chỉ còn dư lại hai người, muốn đoạt được một thành Linh mạch Thiên Tinh Hỏa từ trong tay Liệt Kim Tộc đã có vẻ không mấy hiện thực. Nhưng mà Linh Tộc đã liên tục thua bảy trận, ít nhất cũng phải thắng được một trận, bằng không, quả thật mất mặt tới cực điểm!

- Thực lực của Triệu Phong cùng Long Nguyên Chân Thần hơi mạnh một chút, Lưu Kim Cổ Thần sẽ lựa chọn nghỉ ngơi. Nếu như vậy, Linh Tộc còn có thể thắng được một trận!

Thanh âm của Tứ Trưởng lão Linh Tộc thập phần bất đắc dĩ.

- Long Nguyên Chân Thần, lên đây đi!

Nhưng không ngờ Lưu Kim Cổ Thần cũng không hề lui xuống, mà là tiếp tục khiêu chiến, khiêu chiến Long Nguyên Chân Thần thực lực Chân Thần Lục giai Đỉnh phong!

- Hừ! Ta nhất định sẽ đánh bại ngươi!

Trong mắt Long Nguyên Chân Thần hiện ra quang mang ngoan lệ, bay thẳng lên chiến đài.

Oanh!

Một cỗ uy áp huyết mạch Linh Tộc nhất thời bạo phát ra. Long Nguyên Chân Thần tay cầm trường thương kim sắc, mang theo kim quang rực rỡ ngập trời đâm thẳng về phía Lưu Kim Cổ Thần.

- Ngươi vẫn phải chiến bại mà thôi!

Cặp mắt Lưu Kim Cổ Thần khẽ động, một lần nữa thôi động át chủ bài. Từ trong cơ thể hắn, một cỗ lực lượng Hủy Diệt Áo Nghĩa cường đại chậm rãi tuôn trào ra.

- Kim Quang Phá!

Lưu Kim Cổ Thần huy động thanh cự phủ phong cách cổ xưa trong tay, chém mạnh ra một đạo cự nhận kim diễm hủy thiên diệt địa.

Oanh! Phanh!

Thần sắc Long Nguyên Chân Thần đại biến, thi triển ra bí pháp huyết mạch Linh Tộc, tránh thoát được vết thương trí mạng, nhưng cũng gặp phải thương thế nghiêm trọng. Long Nguyên Chân Thần ưu thế đã mất, chỉ dây dưa được một lát, liền thảm bại.

Lúc này, bên phía Linh Tộc chỉ còn lại có một mình Triệu Phong. Còn lại, toàn bộ đều chiến bại!

- Long Nguyên Chân Thần cũng thua rồi!

Ngũ Trưởng lão Linh Tộc nhắm chặt hai mắt, không muốn đối mặt hết thảy những chuyện này, không muốn nhìn thấy sắc mặt đáng ghê tởm của đám người Liệt Kim Tộc.

- Thế sự khó liệu a!

Tứ Trưởng lão Linh Tộc cũng thở dài một tiếng. Hắn cũng không nghĩ tới Lưu Kim Cổ Thần lại cường hãn như vậy, át chủ bài đông đảo, cho dù đã chiến đấu tám trận cũng vẫn không chiến bại.

- Chúng ta nhận thua đi!

Một gã Trưởng lão Linh Tộc, vẻ mặt mang theo thần sắc dày vò, nói. Có người đầu tiên nói ra những lời này, những Trưởng lão Linh Tộc còn lại cũng đều biểu thị tán thành.

- Triệu Phong, ngươi còn không mau cút trở về? Còn định tiếp tục mất mặt xấu hổ sao?

Tâm tình Băng Nguyên Cổ Thần kém tới cực điểm, hắn thấy Triệu Phong vẫn còn một mình đứng ở phía trước, liền nhất thời quát lên một câu.

Rất nhiều Trưởng lão Linh Tộc đã tán thành chịu thua, Tứ Trưởng lão cũng rốt cuộc hạ quyết định. Hắn chợt đứng lên, sắp sửa nói với Sinh Mệnh Thánh Địa là Linh Tộc chịu thua. Thì đột nhiên, một đạo thanh âm vang dội đã chặn hắn lại.

- Chậm đã! Kế tiếp đến phiên ta ra sân a!

Trong lòng Triệu Phong có chút buồn bực. Lưu Kim Cổ Thần mãi vẫn

luôn không khiêu chiến hắn, Triệu Phong chỉ có thể chờ đợi. Nào ngờ thế sự không tốt, rốt cuộc cũng đến phiên mình lên sân khấu, thì cao tầng Linh Tộc lại muốn lên tiếng chịu thua. Hắn làm sao có thể cho phép chuyện như vậy phát sinh chứ?

Tất cả mọi người ở đây vừa nghe được câu này, nhất thời sửng sốt, sau đó lập tức liên tục cười nhạo.

Mà ngay giờ phút này, một cỗ khí tức uy áp bàng đại cường hãn tuyệt luân, uy chấn thiên địa chợt từ trong cơ thể Triệu Phong lan tràn ra.

Chương 1285: Châm lại hy vọng

Ngay khi khí thế trên người Triệu Phong phóng thích ra, tất cả mọi người xung quanh nhất thời ngậm miệng lại, ánh mắt nhìn chằm chằm trên người hắn.

- Đây là… khí tức Thần thai thuộc về Cổ Thần!

- Làm sao có thể? Triệu Phong như thế nào lại là cường giả Cổ Thần?

- …

Sau khoảnh khắc yên lặng, xung quanh nhất thời bộc phát ra rất nhiều thanh âm kinh hãi, nghi vấn.

Giờ phút này, Triệu Phong đột nhiên trở thành cường giả Cổ Thần còn khiến cho người ta khiếp sợ hơn rất nhiều so với vừa rồi Lưu Kim Cổ Thần bỗng nhiên giết ra. Dù sao Lưu Kim Cổ Thần rất lâu trước đây đã là Chân Thần Lục giai, lúc này đột phá đến Cổ Thần cũng không có bao nhiêu ngạc nhiên. Nhưng Triệu Phong lại bất đồng! Một năm trước đây, hắn chỉ mới đột phá đến Chân Thần Lục giai. Trước đây bọn họ chưa từng nghe qua, có kẻ nào có thể ngắn ngủi trong vòng một năm, từ Chân Thần Lục giai đột phá đến Cổ Thần Thất giai! Đơn giản là không thể nào tin nổi!

- Cổ Thần Thất giai!

- Ta hoa mắt a!

Đám cao tầng Linh Tộc nhất tề đứng lên. Vào giờ phút này, bọn họ phảng phất như thấy được một chút hy vọng. Lúc này, bọn họ cũng đều không nghĩ tới chuyện tại sao Triệu Phong có thể trở thành cường giả Cổ Thần, mà trong lòng bọn họ chỉ hy vọng Triệu Phong có thể sẽ vãn hồi được một chút cục diện khó xử của Linh Tộc.

- Hiện tại Triệu Phong thể hiện ra thực lực Cổ Thần, Lưu Kim Cổ Thần nhất định sẽ lựa chọn nghỉ ngơi! Như vậy Triệu Phong liền có thể chủ động khiêu chiến…

Trong lòng Tứ Trưởng lão bắt đầu tính toán. Chỉ cần Triệu Phong có thể đánh bại được ba gã Chân Thần Lục giai, trận đổ chiến này, Linh Tộc sẽ không đến mức khó coi như vậy.

- Hắn lại là Cổ Thần Thất giai? Điều đó không có khả năng!

Băng Nguyên Cổ Thần lắc mạnh đầu, không thể nào tin nổi những gì mình nhìn thấy.

- Tiểu tử kia lại có tu vi Cổ Thần? Làm sao hắn làm được?

Sắc mặt Kim Trưởng lão Liệt Kim Tộc âm tình bất định. Lúc này, hắn đã không nghĩ tới thắng bại của cuộc đổ chiến nữa, mà là đang suy nghĩ Triệu Phong tu luyện như thế nào lại đạt đến Cổ Thần Thất giai như vậy, lo lắng tương lai Triệu Phong đến tột cùng sẽ khủng bố đến mức độ như thế nào.

- Nhất định phải diệt trừ người này!

Một lúc sau, sắc mặt Kim Trưởng lão đột nhiên trầm xuống. Hắn chợt nhớ tới, trước đây Liệt Kim Tộc từng phái ra một gã Cổ Thần đi chặn giết Triệu Phong. Hiện tại sợ rằng gã Cổ Thần kia đã lành ít dữ

nhiều, đã không có khả năng quay về Liệt Kim Tộc nữa rồi.

- Thú vị!

Trên chiến đài, Lưu Kim Cổ Thần nhìn chằm chằm Triệu Phong, lộ ra vẻ hứng thú nồng hậu.

- Triệu Phong, chỉ cần ngươi có thể đánh bại ba đối thủ, Linh Tộc sẽ cho ngươi mười lăm vạn điểm cống hiến!

Tứ Trưởng lão trực tiếp truyền âm cho Triệu Phong. Theo như hắn nghĩ, Triệu Phong có khả năng chỉ vừa mới đột phá Cổ Thần, thực lực hoàn toàn kém xa hai gã Cổ Thần của Liệt Kim Tộc.

- Các ngươi cho ta năm mươi vạn điểm cống hiến, ta sẽ đánh bại tất cả bọn chúng, như thế nào?

Đúng lúc này, Triệu Phong ở ngay trước mặt mặt tất cả mọi người bỗng nhiên mở miệng nói.

- Cái gì?

Toàn bộ đám người Linh Tộc nhất thời trừng mắt há miệng, giống như hóa thạch đứng thẳng tại chỗ. Tất cả mọi người đều đang cầu khẩn, chỉ cần Triệu Phong có thể đánh bại được ba người đã xem như không tệ rồi. Không ngờ Triệu Phong lại còn nói hắn sẽ đánh bại tất cả mọi người bên phía Liệt Kim Tộc, kể cả hai gã cường giả Cổ Thần nữa!

Mà các thế lực còn lại, kể cả Liệt Kim Tộc, thần sắc mỗi người đều dại ra, vẻ mặt không thể tin nổi.

- Vô tri! Buồn cười!

Băng Nguyên Cổ Thần hừ lạnh một tiếng, nhưng trong lòng lại giống như mới bị đổ một bình giấm chua vậy, ghen tỵ cùng khó chịu không nói nên lời. Vốn dĩ hắn mới chính là át chủ bài, là hy vọng duy nhất của Linh Tộc. Nhưng hiện tại Triệu Phong lại trở thành hy vọng cuối cùng của Linh Tộc.

- Hắn điên rồi sao?

- Cho dù hắn có tu vi Cổ Thần đi nữa, lẽ nào lại có thể lấy một địch bảy sao?

- …

Rất nhiều kẻ quan chiến phụ cận không khỏi lắc đầu cười nhạo. Theo như bọn chúng nghĩ, Triệu Phong này quá không biết trời cao đất rộng rồi.

- Triệu Phong, đừng nóng vội! Chỉ cần ngươi có thể đánh bại ba người…

Tứ Trưởng lão lập tức truyền âm, đồng thời khuyên bảo Triệu Phong cẩn thận hành sự. Thần sắc Triệu Phong khẽ trầm xuống, nhướng mày một cái. Chính mình nói ra những lời như vậy, tất nhiên là có một chút nắm chắc.

- Được! Ta đáp ứng ngươi! Nhưng mà, ngươi trước hết vẫn nên đánh bại ba người trước đã…

Tứ Trưởng lão nhìn thấu suy nghĩ của Triệu Phong, thuận miệng đáp ứng, nhưng cũng tiếp tục khuyên bảo.

- Được! Vậy liền bắt đầu a!

Triệu Phong hét lớn một tiếng, trực tiếp nhảy trên chiến đài, lười nghe đám người cao tầng Linh Tộc lải nhải.

- Ta trước nghỉ ngơi trong chốc lát! Ta ngược lại muốn nhìn xem ngươi sẽ đánh bại bảy đệ tử Liệt Kim Tộc như thế nào?

Lưu Kim Cổ Thần hừ lạnh một tiếng, sau đó xoay người rời khỏi chiến đài. Hắn phi thường muốn dạy dỗ một chút gã thanh niên xuất khẩu cuồng ngôn trước mắt này. Nhưng hắn biết rõ trạng thái hiện tại của mình, nếu như đối mặt cường giả Cổ Thần chắc chắn sẽ thất bại không chút nghi ngờ.

- Nếu như ngươi đã cút xuống, như vậy liền để ta chọn người a!

Ánh mắt Triệu Phong nhất thời quét về phía bảy người Liệt Kim Tộc. Trong lòng từng tên từng tên cao tầng Linh Tộc vô cùng kích động. Với tu vi Cổ Thần của Triệu Phong, nếu như lựa chọn Chân Thần Lục giai, liền có thể dễ dàng thắng lợi.

- Chọn ngươi vậy, Kim Nộ Cổ Thần!

Triệu Phong nhàn nhạt liếc nhìn về phía Kim Nộ Cổ Thần.

- Kim Nộ Cổ Thần?

Từng tên từng tên cao tầng Linh Tộc nghẹn họng nhìn trân trối, cả nửa ngày cũng thốt không ra nổi bất cứ lời nào.

- Cái gì? Kim Nộ Cổ Thần?

Lưu Kim Cổ Thần vừa mới bay xuống, thiếu chút nữa đã té nhào xuống đất.

- Tiểu tử này thật là không biết sống chết! Xem ra ta không có cơ hội xuất chiến nữa rồi!

Lưu Kim Cổ Thần hừ nhẹ một tiếng. Một tên vừa mới đột phá đến Cổ Thần, không ngờ lại đi khiêu chiến người nổi bật trong Cổ Thần, đây không phải là muốn chết sao?

Đám người quan chiến xung quanh cũng ồ lên một mảnh. Tất cả mọi người đều cho rằng Triệu Phong sẽ hạ thủ từ đám đệ tử Chân Thần, thế nhưng hắn lại trực tiếp khiêu chiến Kim Nộ Cổ Thần! Đơn giản chính là mạnh miệng không biết sống chết!

- Ha ha… không nghĩ tới ta lại dùng phương thức này mà lên sân khấu a!

Kim Nộ Cổ Thần cười lớn một tiếng, trực tiếp bước lên chiến đài. Từ khi đổ chiến bắt đầu đến giờ, hắn vẫn luôn là một kẻ quan chiến. Mà trong lòng hắn ít nhiều cũng có chút ghen tỵ với Lưu Kim Cổ Thần. Hiện tại, hắn rốt cuộc đã có thể biểu hiện.

- Yên tâm! Ngươi rất nhanh sẽ xuống dưới thôi!

Thần sắc Triệu Phong bỗng nhiên trở nên băng lãnh. Vận chuyển Thánh Lôi Thể, toàn thân hắn liền hóa thành một đạo quang mang lôi đình, lao thẳng về phía Kim Nộ Cổ Thần.

- Ha hả… kết cục của những kẻ vô tri đều sẽ rất thảm a!

Kim Nộ Cổ Thần bật cười, thôi động Kim Quang Thánh Thể. Thân thể hắn nhất thời dâng lên một tầng diễm văn kim sắc. Một cỗ hỏa diễm kim sắc mênh mông bắt đầu thiêu đốt.

- Ngũ Hành Lôi Kiếp Vực, Thủy Lôi Thánh Chưởng!

Triệu Phong phóng xuất ra lĩnh vực Lôi kiếp, tiến hành áp chế đủ các phương diện của Kim Nộ Cổ Thần. Đồng thời, hắn còn phát ra một đạo quang chưởng lôi đình bích lam sắc. Đạo quang chưởng kia ở trong Ngũ Hành Lôi Kiếp Vực đạt được lực lượng tăng phúc, uy năng càng mạnh hơn, bắn thẳng về phía Kim Nộ Cổ Thần.

Sắc mặt Kim Nộ Cổ Thần khẽ trầm xuống. Thực lực của Triệu Phong so với trong tưởng tượng của hắn còn mạnh hơn không ít.

- Thiên Diễm Quyền!

Mạnh mẽ dung quán Thần lực cùng lực lượng thể phách, Kim Nộ Cổ Thần chợt đánh ra một quyền.

Oanh! Phanh!

Sau khi hai đạo công kích kia va chạm với nhau, công kích của Kim Nộ Cổ Thần liền bị đánh tan.

- Thật mạnh!

Sắc mặt Kim Nộ Cổ Thần ngưng trọng. Nếu như thực lực của Triệu Phong không bằng hắn, cho dù là Thủy khắc Hỏa, nhưng cũng không có khả năng cường thế đến như vậy. Hắn rốt cuộc cũng ý thức được, chính mình vẫn như cũ đã đánh giá thấp thực lực của Triệu Phong.

- Không tốt!

Kim Nộ Cổ Thần bỗng nhiên phát hiện một cỗ nguy cơ đột nhiên từ sau lưng ập tới. Hóa ra, trong nháy mắt Kim Nộ Cổ Thần còn đang

ngạc nhiên, Triệu Phong đã dựa vào Không Gian Áo Nghĩa, Thuấn di đến sau lưng hắn, phát động tiến công hung mãnh.

Vù vù vù!

Kim Nộ Cổ Thần toàn lực thôi động huyết mạch, kích phát thể phách, vận chuyển Bí kỹ phòng ngự, nghênh đón một kích quang chưởng thủy lôi kia.

Kim Nộ Cổ Thần không khỏi lui về phía sau hai bước, đón đỡ được một kích này. Nhưng mà, không đợi hắn kịp khôi phục lại, Triệu Phong đã Thuấn di đến một bên kia, một lần nữa phát động công kích lôi đình. Dựa vào Không Gian Áo Nghĩa, tốc độ của Triệu Phong đã đứng ở một điểm cao, hoàn toàn nắm trong tay quyền chủ động lúc chiến đấu.

- Không ngờ Kim Nộ Cổ Thần cũng không làm gì được hắn!

- Vừa am hiểu Ngũ Hành Áo Nghĩa, lại am hiểu Không Gian Áo Nghĩa, lực lĩnh ngộ của kẻ này quá đáng sợ a!

- …

Đám người quan chiến bốn phía không khỏi kinh thán. Bọn chúng đều đã đánh giá thấp thực lực của Triệu Phong.

- Làm sao có thể? Không ngờ lại có thể chế trụ được Kim Nộ Cổ Thần!

Vẻ mặt Băng Nguyên Cổ Thần tràn đầy khiếp sợ. Trước đây, tất cả mọi người đều cho rằng Triệu Phong không biết sống chết, lại trực tiếp khiêu chiến Kim Nộ Cổ Thần. Nhưng hiện tại, không ngờ Kim Nộ Cổ Thần lại bị Triệu Phong áp chế như vậy.

- Tốt!

Từng tên từng tên cao tầng Linh Tộc không khỏi kinh hô mừng rỡ. Từ cục diện hiện tại mà xem, Triệu Phong hoàn toàn có hy vọng đánh bại Kim Nộ Cổ Thần. Tiếp theo, chỉ cần lại đánh bại hai gã Chân Thần nữa, như vậy quá đủ rồi!

Đứng trên chiến đài, Kim Nộ Cổ Thần vẫn đang bị áp chế gắt gao.

- Ngươi đừng quá càn rỡ a!

Kim Nộ Cổ Thần đột nhiên quát lớn, toàn thân bốc lên kim diễm đằng đằng. Một cỗ lực lượng lực phách cường hãn va chạm kịch liệt với Ngũ Hành Lôi Kiếp Vực của Triệu Phong. Đồng thời, trong tay Kim Nộ Cổ Thần cũng xuất hiện một thanh cự phủ hắc sắc.

Vù vù vù!

Trên thanh cự phủ kia đột nhiên dâng lên một tầng diễm miêu hắc sắc, vặn vẹo cùng một chỗ với diễm miêu kim sắc của Kim Nộ Cổ Thần.

- Viêm Ma Thất Thức!

Kim Nộ Cổ Thần thôi động Thần khí Thượng phẩm trong tay, tại chỗ bắt đầu huy vũ.

Vù vù vù!

Từng đạo từng đạo hỏa diễm hắc kim sắc đáng sợ chậm rãi bắt đầu trọng điệp, hình thành một cỗ hỏa diễm phong bạo hắc kim sắc. Thoáng chốc, Ngũ Hành Lôi Kiếp Vực của Triệu Phong cơ hồ đã bị

phá hủy.

- Huyễn Cấm Mê Vực!

Tả Mâu Triệu Phong nhìn chằm chằm vào chỗ trung tâm cỗ hỏa diễm phong bạo hắc kim sắc kia. Một cỗ ý chí đồng lực bắt đầu ba động.

Ông hô!

Một tầng quang vụ mộng huyễn từ trong Tả Mâu Triệu Phong xoay tròn lan tỏa ra. Tại trung tâm phong bạo, Kim Nộ Cổ Thần không khỏi nhìn về phía Tả Mâu Triệu Phong, chiến kỹ phóng thích loạn cả lên.

- Chính là lúc này!

Triệu Phong nắm lấy thời cơ, đem Ngũ Hành Lôi Kiếp Vực dung nhập vào trong lòng bàn tay, sau khi dung hợp với Thần lực, mới trực tiếp đánh ra. Hơn nữa góc độ của một chưởng này thập phần xảo quyệt, trực tiếp thông qua điểm sơ hở của hỏa diễm phong bạo hắc kim sắc kia mà vọt vào.

Oanh! Phanh!

Thân thể Kim Nộ Cổ Thần bị oanh bay ra xa mấy trượng. Sau khi đánh trúng Kim Nộ Cổ Thần, Triệu Phong cũng không có đình chỉ, liên tiếp đánh ra mấy đạo chưởng ảnh.

- Đồng thuật thật mạnh!

Cảm giác đau đớn truyền tới khiến cho Kim Nộ Cổ Thần giãy thoát khỏi huyễn thuật của Triệu Phong. Hắn lập tức bò dậy, trong lòng vẫn còn sợ hãi nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong. Trên người hắn cũng có đeo theo Thần khí phòng ngự linh hồn, nhưng vẫn như cũ bị

huyễn thuật của Triệu Phong làm cho mê hoặc. Cũng may thể phách phòng ngự của hắn rất mạnh, cho nên thương thế cũng không quá nặng.

- Viêm Ma Diệt Thiên Thức!

Đối mặt với công kích của Triệu Phong, Kim Nộ Cổ Thần tập trung toàn bộ tinh thần, đồng thời thi triển chiến kỹ cường hãn, đánh ra một đoàn hỏa diễm hắc kim sắc.

- Đây là… Không Gian Áo Nghĩa!

Kim Nộ Cổ Thần chợt phát hiện, trên thân thể của chính mình đột nhiên tràn ngập một cỗ Không Gian Áo Nghĩa yếu ớt.

- Lôi Kiếp Đồng Trảm!

Tả Mâu Triệu Phong bỗng nhiên bộc phát ra một cỗ khí tức Lôi kiếp hủy diệt. Cùng thời khắc đó, một đạo lôi đình tinh nhận thật lớn chợt từ trong cơ thể Kim Nộ Cổ Thần chém ra, huyết dịch kim sắc nóng rực phun ra đầy đất.

- Không Gian Đồng Thuật!

Sắc mặt Kim Nộ Cổ Thần cực kỳ khó nhìn. Hắn vẫn luôn một mực đề phòng Huyễn Đạo Đồng Thuật của Triệu Phong, lại không nghĩ rằng Triệu Phong còn có thể sử dụng công kích Không Gian Đồng Thuật.

Bá!

Đúng lúc này, Triệu Phong bỗng nhiên xuất hiện ở một bên Kim Nộ Cổ Thần, liên tục phát động công kích lôi đình. Vết thương thật lớn trên người Kim Nộ Cổ Thần còn chưa kịp khép lại, đã một lần nữa

gặp phải trọng thương.

- Phốc!

Kim Nộ Cổ Thần phun ra mấy ngụm máu tươi, chiến lực thẳng tắp giảm xuống, không thể nào tiếp tục chống lại công kích của Triệu Phong.

Oanh! Phanh!

Kim Nộ Cổ Thần bị một chưởng của Triệu Phong trực tiếp đánh văng khỏi chiến đài.

- Cổ Thần của Liệt Kim Tộc cũng không gì hơn cái này! Một mình ta liền có thể quét ngang tất cả những người còn lại các ngươi!

Vẻ mặt Triệu Phong thản nhiên, hai tay chắp sau lưng, trên mặt mang theo nụ cười nghiền ngẫm, đảo mắt nhìn về phía đám đệ tử tham chiến còn lại của Liệt Kim Tộc. Những lời này, đúng là những lời trước đây sau khi Lưu Kim Cổ Thần đánh bại Băng Nguyên Cổ Thần đã nói. Hiện tại, Triệu Phong đem câu nói này y nguyên trả lại cho Liệt Kim Tộc.

Chương 1286: Trận chiến cuối cùng

- Cổ Thần của Liệt Kim Tộc cũng không gì hơn cái này! Một mình ta liền có thể quét ngang tất cả những người còn lại các ngươi!

Vẻ mặt Triệu Phong thản nhiên, hai tay chắp sau lưng, trên mặt mang theo nụ cười nghiền ngẫm, đảo mắt nhìn về phía đám đệ tử tham chiến còn lại của Liệt Kim Tộc.

Nghe được câu này, Lưu Kim Cổ Thần vẫn còn đang nghỉ ngơi, sắc mặt đột nhiên trầm xuống, trong hai mắt, hàn quang bắn ra bốn phía. Những lời này, đúng là những lời trước đây sau khi Lưu Kim Cổ Thần đánh bại Băng Nguyên Cổ Thần đã nói với đám người Linh Tộc. Hiện tại, Triệu Phong đem câu nói này y nguyên trả lại cho Liệt Kim Tộc.

- Thắng rồi! Đã chiến thắng được Kim Nộ Cổ Thần!

Đám đệ tử Linh Tộc nhất thời điên cuồng hoan hô. Cho dù bọn họ không quen biết với Triệu Phong, nhưng Triệu Phong thân là đệ tử Linh Tộc, Triệu Phong đánh bại kẻ đối địch, chính là đoạt lấy vinh quang cho Linh Tộc.

Tình hình lúc này, Triệu Phong rất có thể sẽ vãn hồi bại cục, giúp cho Linh Tộc có thể phân được một chút Linh mạch Thiên Tinh Hỏa. Hơn nữa, vừa rồi Tứ Trưởng lão cũng đã nói, chỉ cần Linh Tộc có thể phân được một thành Linh mạch Thiên Tinh Hỏa, tất cả đệ tử Linh Tộc tham chiến đều có thể nhận được một vạn điểm cống hiến. Cho nên bọn họ lại càng bức thiết hy vọng Triệu Phong có thể tiếp tục

thắng lợi tiếp nữa.

- Không ngờ hắn lại thắng rồi!

Chỉ riêng mình Băng Nguyên Cổ Thần là ngây ngẩn tại chỗ, thần sắc thất lạc, trong lòng tràn ngập ghen tỵ. Triệu Phong có thể chiến thắng được Kim Nộ Cổ Thần, cái này đã nói rõ, thực lực của Triệu Phong đã hoàn toàn tương đương với hắn rồi.

- Thực lực thật mạnh! Hoàn toàn không giống với vừa mới đột phá Cổ Thần a!

Ánh mắt Tứ Trưởng lão thì lại thâm thúy, trong lòng thầm nói. Bỗng nhiên, hắn chợt nghĩ đến trước đây Triệu Phong đã cự tuyệt lời mời chào thu đồ đệ của Tam Trưởng lão.

- Lẽ nào… hắn đã có sư tôn?

Trong lòng Tứ Trưởng lão đột nhiên xuất hiện ý nghĩ này. Chỉ có như vậy, mới có thể giải thích vì sao Triệu Phong lại cự tuyệt lời mời chào thu làm đồ đệ của Bán Bộ Thần Chủ. Như vậy mới có thể giải thích, vì sao Triệu Phong nhanh như vậy đã đột phá tới Cổ Thần, mà thực lực lại còn cường đại như vậy. Mặt khác, trước đây sau khi Triệu Phong trùng kích Thiên giai Thần vị, đã vụng trộm ly khai Linh Tộc. Hắn tất nhiên là muốn đi gặp sư tôn thần bí của hắn, dưới sự trợ giúp của sư tôn hắn mà đột phá Cổ Thần, đồng thời củng cố tu vi của mình. Nghĩ càng sâu, Tứ Trưởng lão lại càng khẳng định cái ý nghĩ này.

Bên phía Liệt Kim Tộc bên kia, so với những địa phương khác thì càng yên tĩnh hơn rất nhiều.

- Làm sao có thể? Không ngờ Kim Nộ Cổ Thần lại thất bại!

Đám đệ tử Liệt Kim Tộc vẫn còn chìm trong khiếp sợ. Còn sắc mặt từng tên từng tên cao tầng Liệt Kim Tộc thì lại cực kỳ bình tĩnh. Vốn dĩ, Liệt Kim Tộc hẳn là phải hát vang tiến mạnh, một đường quét ngang, dẫm nát Linh Tộc dưới chân. Nhưng mà nửa đường lại giết ra một tên Triệu Phong, lại còn đánh bại Kim Nộ Cổ Thần. Cho dù cuối cùng Liệt Kim Tộc có chiến thắng đi nữa, thì hiệu quả chèn ép đối với Linh Tộc cũng sẽ bị suy yếu xuống thật lớn.

- Tuyệt đối không thể lưu người này!

Sâu bên trong cặp mắt của Kim Trưởng lão ẩn giấu một cỗ sát ý khó có thể phát giác.

- Kim Nộ Cổ Thần đã thua, kế tiếp đến phiên người nào đây?

Vẻ mặt Triệu Phong nhẹ nhàng thản nhiên, ánh mắt đảo qua đám người Liệt Kim Tộc.

- Tiểu tử, ngươi đừng càn rỡ! Nếu không phải hiện tại ta thương thế nghiêm trọng, tiêu hao thật lớn, ngươi đã sớm thua trên tay của ta rồi!

Lưu Kim Cổ Thần hét lớn một tiếng.

- Nói như vậy, có nghĩa là bây giờ ngươi không dám lên sao?

Triệu Phong cười nghiền ngẫm, nói.

- Ngươi!

Lưu Kim Cổ Thần tức giận đến mức thân thể khẽ run lên. Nhưng hắn lúc này quả thật không thể lên được. Cho dù hắn vẫn còn có át chủ

bài, nhưng tỷ lệ hắn thua trong tay Triệu Phong cũng rất lớn.

- Lưu Kim Cổ Thần cần thời gian khôi phục thương thế! Các ngươi hãy lên trước, tận lực kéo dài thời gian, đồng thời làm tiêu hao thể lực của hắn!

Cao tầng Liệt Kim Tộc trực tiếp truyền âm cho đám đệ tử tham chiến còn lại. Mặc dù Triệu Phong đã đánh bại Kim Nộ Cổ Thần, nhưng Liệt Kim Tộc vẫn còn dư lại sáu người.

- Ừm! Mặc dù hắn đánh bại Kim Nộ Cổ Thần, nhưng tiêu hao hẳn là cũng không nhỏ!

- Chúng ta lại níu kéo hắn một lúc, để cho Lưu Kim Cổ Thần có đầy đủ thời gian khôi phục lại!

Đám đệ tử còn lại của Liệt Kim Tộc đều tán thành.

- Ngươi muốn nghỉ ngơi, vậy cứ như ngươi mong muốn, để cho đám Chân Thần của Liệt Kim Tộc lên trước đi!

Triệu Phong cười nhạt một tiếng. Cho dù hắn có khiêu chiến Lưu Kim Cổ Thần, đối phương cũng sẽ cự tuyệt. Hơn nữa, nếu như hắn trực tiếp đánh bại Lưu Kim Cổ Thần, dẫn đến Liệt Kim Tộc chủ động chịu thua, như vậy chẳng phải không có biện pháp kiếm lấy điểm cống hiến rồi sao? Cho nên trước khi giải quyết Lưu Kim Cổ Thần, hắn còn cần phải thu thập hết tất cả những tên tiểu lâu la này đã.

- Để cho Chân Thần mạnh nhất lên trước đi!

Thanh âm của Kim Trưởng lão vang lên trong đầu năm gã cường giả Chân Thần. Hiện tại Liệt Kim Tộc đã thua bốn trận, nếu như thua thêm hai trận nữa, nhân số còn lại thấp hơn năm người, Linh Tộc liền

có thể phân được một thành Linh mạch Thiên Tinh Hỏa. Cho nên, để cho Chân Thần thực lực hơi chút mạnh mẽ lên trước, sẽ có thể tranh thủ thêm được một chút thời gian cho Lưu Kim Cổ Thần.

Sau khi mấy gã đệ tử Chân Thần nhìn nhau vài lần, một gã thanh niên hắc y chủ động đứng ra. Hắn trực tiếp nhảy lên chiến đài, vẻ mặt ngưng trọng nhìn về phía Triệu Phong.

Ngay trong nháy mắt thanh niên hắc y nhảy lên chiến đài, thân hình Triệu Phong đã lóe lên, cấp tốc tiếp cận hắn.

Oanh!

Gã thanh niên hắc y kia toàn lực thôi động huyết mạch, vận chuyển Bí kỹ phòng ngự, tay cầm Thần khí, áp dụng thủ đoạn phòng ngự. Nhiệm vụ của hắn chỉ là tranh thủ thời gian cho Lưu Kim Cổ Thần, đồng thời tiêu hao thể lực của Triệu Phong.

Nhưng mà, Triệu Phong làm sao có thể để cho Liệt Kim Tộc được như nguyện? Nếu như chiến đấu kéo dài quá lâu, Lưu Kim Cổ Thần sẽ có thể nhanh chóng khôi phục lại thực lực, Triệu Phong liền không có cơ hội giải quyết những người khác nữa. Thứ hai, Triệu Phong vừa mới đại chiến một trận với Kim Nộ Cổ Thần, kế tiếp còn phải đối mặt với rất nhiều cường giả Chân Thần nữa. Mà Lưu Kim Cổ Thần vẫn còn bảo tồn thực lực. Đã như vậy, thì Triệu Phong cũng chỉ có thể dùng thủ đoạn đặc thù, cấp tốc giải quyết đối thủ.

Ông!

Ngân mâu mộng huyễn của Triệu Phong chậm chạp vận chuyển, huyễn thải ngũ quang thập sắc từ trong đó chiết xạ ra, quang mang sáng lạn mà mỹ lệ.

- Không tốt! Là đồng thuật!

Gã thanh niên hắc y kia lập tức tập trung lực chú ý, nhấc lên toàn bộ tinh thần. Hắn vừa phải cẩn thận Huyễn Đạo Đồng Thuật của Triệu Phong, lại còn phải đề phòng Không Gian Đồng Thuật nữa. Nhưng mà, với ý chí linh hồn Chân Thần Lục giai của hắn, cho dù có đề phòng đi chăng nữa, cũng không thể làm được chuyện gì. Huống chi thời điểm Triệu Phong đột phá Chân Thần, Thần Mâu của hắn đã trải qua một lần đại lột xác. Hiện tại Tả Mâu của hắn đã đạt tới cấp bậc Chuẩn Thần Mâu!

Oanh!

Một đoàn thải vụ mộng huyễn lan tràn ra, tràn ngập bốn phía xung quanh nam tử hắc y, chậm rãi bao phủ hắn vào bên tỏng. Đoàn thải vụ mộng huyễn này cấp tốc biến hóa thành từng tầng từng tầng thủy lưu lấp lánh tinh quang. Trong tầng thủy lưu này lại còn lưu động vô số sợi tơ lôi điện rực rỡ nữa.

- Thủy Lôi Huyễn Lao!

Thi triển đồng thuật thành công, Tả Mâu của Triệu Phong cũng đình chỉ vận chuyển. Thủy Lôi Huyễn Lao là chiêu thức đồng thuật mà Triệu Phong mới nghiên cứu ra. Hắn đem Huyễn Đạo Áo Nghĩa cùng Thủy Chi Áo Nghĩa dung hợp lại với nhau, ẩn chứa lực lượng hai phương diện linh hồn cùng vật chất, đặt nặng ở kềm chế, bắt giữ, khiến cho đối thủ không thể nào thoát ra được.

Chỉ thấy gã thanh niên hắc y kia bị vây bên trong một cái lao lung do lôi điện lam sắc mê huyễn làm chủ, thần sắc hỗn loạn, tận lực giãy dụa, nhưng cũng không có cách nào thoát khốn.

Bá!

Trong nháy mắt Triệu Phong đã Thuấn di đến bên cạnh hắn, đem Thần lực Ngũ Hành chuyển hóa thành Thần lực Thủy hệ, trực tiếp đánh ra. Thời điểm đạo chưởng quang ẩn chứa Thủy Chi Áo Nghĩa kia bắn trúng Thủy Lôi Huyễn Lao, lập tức dung hợp với lực lượng trong đó, dùng xu thế càng cường đại hơn nghiền ép thẳng về phía gã thanh niên hắc y.

Oanh! Phanh! Oành!

Gã thanh niên hắc y kia không kịp phòng bị, thân thể bay ngược về phía sau, hung hăng nện thẳng lên trên mặt đất cách đó ngàn trượng, lập tức phun mấy ngụm máu tươi.

Sắc mặt tất cả mọi người của Liệt Kim Tộc nhất thời trầm xuống, kể cả những gã đệ tử tham chiến, trong lòng cũng đều có chút hồi hộp.

- Đó đến tột cùng là loại nhãn đồng gì? Uy lực thật là mạnh mẽ!

- Hơn nữa tạo nghệ đồng thuật của bản thân hắn cũng thập phần cao thâm a!

- …

Đám người Liệt Kim Tộc liên tục trao đổi lẫn nhau, cố gắng tìm kiếm biện pháp đối phó. Gã thanh niên hắc y kia bại quá nhanh, hoàn toàn không tranh thủ được bao nhiêu thời gian, cho nên bọn chúng còn cần phái thêm người lên sân khấu.

- Tốt! Lại thắng một trận!

Đám người Linh Tộc điên cuồng hoan hô một trận. Triệu Phong đã đánh bại hai người, chỉ cần lại đánh bại thêm một người nữa, Linh

Tộc liền có thể phân được một thành mạch khoáng, mà tất cả những người tham chiến đều có thể thu được một vạn điểm cống hiến. Bất quá hiện tại đám người Linh Tộc cũng đã nhìn thấy rõ thực lực của Triệu Phong. Có lẽ, Linh Tộc không chỉ có thể đạt được một thành, mà là càng nhiều hơn nữa!

- Cỗ khí tức này…

- Khí tức của Thần Mâu!

Trên đài quan chiến của Sinh Mệnh Thánh Địa, số ít mấy người có được Sinh Mệnh Chi Mâu, sắc mặt khẽ trầm xuống.

- Cái này không có khả năng! Tất cả các huyết mạch nhãn đồng trong thiên địa, đều xuất phát từ Bát Đại Thần Mâu. Mà nhãn đồng của hắn cũng không giống như bất luận loại nào trong Bát Đại Thần Mâu. Hơn nữa cỗ khí tức Thần Mâu này… là chuyện gì xảy ra?

Lão giả khô diện của Sinh Mệnh Thánh Điện không khỏi lâm vào trầm tư.

Mà lúc này, trong đám đệ tử tham chiến của Liệt Kim Tộc, nàng nữ tử nóng bỏng kia đã leo lên chiến đài. Bất quá thú vị nhất chính là, trên người nàng nữ tử này lại đeo tới ba kiện Thần khí phòng ngự linh hồn.

- Ta nói rồi, một mình ta liền có thể quét ngang tất cả mọi người của Liệt Kim Tộc! Bất luận thế nào, các ngươi cũng phải thua mà thôi!

Ánh mắt Triệu Phong chế giễu, nhìn về phía nàng nữ tử nóng bỏng kia.

Sắc mặt đám người Linh Tộc khẽ co quắp một trận. Trước đây bọn

chúng đều cho rằng Triệu Phong chỉ là muốn châm chọc Liệt Kim Tộc mà thôi. Nhưng mà hiện tại xem ra, Triệu Phong quả thật là có ý tứ này.

- Hừ! Nói mạnh miệng, ai lại không biết?

Tính tình nàng nữ tử nóng bỏng kia tương đối táo bạo, hơn nữa bản thân nàng có chuẩn bị mà đến, trên người đeo tới ba kiện Thần khí phòng ngự linh hồn, nên cũng có chút tin tưởng.

Bá!

Triệu Phong không thèm nói nhảm, trực tiếp nhanh chóng lao ra. Một cỗ Thần lực khổng lồ, nghiền ép về phía đối thủ. Nữ tử nóng bỏng kia nhất thời thi triển tất cả thủ đoạn, thận trọng đọ sức với Triệu Phong.

- Ngũ Hành Lôi Kiếp Chưởng!

Triệu Phong toàn lực ứng phó, phát động tiến công mãnh liệt về phía đối phương.

- Thật mạnh! Cho dù hắn không sử dụng đồng thuật, ta cũng không thể chống đỡ được bao lâu cả!

Trong lòng nữ tử nóng bỏng kia hơi chút đắng chát. Công kích của Triệu Phong ẩn chứa Phong Lôi Áo Nghĩa, Ngũ Hành Áo Nghĩa, thỉnh thoảng lại còn vận dụng Không Gian Áo Nghĩa, khiến cho nữ tử nóng bỏng vô lực chống đỡ. Sau mười chiêu, nàng đã bị Triệu Phong đánh bay ra khỏi chiến đài.

- Ba trận! Đã thắng ba trận rồi!

Bên phía đám người Linh Tộc, mỗi người đều vô cùng hưng phấn.

Mà từng tên từng tên mặt Liệt Kim Tộc thì sắc mặt vô cùng âm trầm. Rơi vào đường cùng, bọn chúng chỉ có thể tiếp tục phái ra đệ tử Chân Thần, cố gắng tranh thủ thời gian cho Lưu Kim Cổ Thần. Nhưng mà thực lực của những đệ tử này so với hai người trước còn yếu hơn nhiều, căn bản vô lực đọ sức với Triệu Phong. Nếu như bọn chúng không đeo trên người nhiều loại Thần khí phòng ngự linh hồn, gần như chính là bị Triệu Phong một chiêu miễu sát!

Cuối cùng, tất cả đệ tử Chân Thần của Liệt Kim Tộc đã chiến bại toàn bộ! Mà Triệu Phong thì đã hoàn thành sáu thắng liên tiếp.

Xung quanh chiến đài, thần sắc tất cả mọi người cũng có chút hoảng hốt. Đổ chiến diễn biến thành như vậy, là chuyện mà ai cũng đều không nghĩ tới. Lúc trước Liệt Kim Tộc xuất hiện một tên Lưu Kim Cổ Thần, lập tức chiến thắng bảy người của Linh Tộc. Mà ngay sau đó, Triệu Phong của Linh Tộc thể hiện ra tu vi chân chính, đánh bại liên tiếp sáu người của Liệt Kim Tộc.

- Thật không thể tin nổi! Không ngờ Triệu Phong lại có được thực lực như thế!

- Cho dù cuối cùng Triệu Phong có bại dưới tay Lưu Kim Cổ Thần, thì hiện tại Linh Tộc cũng đã có thể phân được bốn thành Linh mạch Thiên Tinh Hỏa rồi!

- …

Đám người Linh Tộc vô cùng kích động. Không ngờ Triệu Phong lại có thể dùng sức một người, cứu vãn lại cục diện thảm bại của Linh Tộc. Cho dù trận cuối cùng Triệu Phong có thua, cũng không có bất kỳ người nào dám nói gì hắn một câu.

Lúc này, Lưu Kim Cổ Thần đã bước lên chiến đài, thần tình hắn vô cùng thô bạo, ánh mắt hung ác tàn nhẫn.

- Triệu Phong, ta nhất định sẽ dẫm nát ngươi dưới chân!

Lưu Kim Cổ Thần quát lớn một tiếng. Vốn dĩ, trong trận đổ chiến này, một mình hắn sẽ có thể chói mắt nhất, dẫm nát toàn bộ Linh Tộc dưới chân, tranh đoạt vinh dự cho Liệt Kim Tộc. Nhưng mà hết thảy chuyện này lại bị Triệu Phong phá hủy.

Vì để tranh thủ cho Lưu Kim Cổ Thần có thời gian khôi phục, Liệt Kim Tộc phải một đường để cho đám đệ tử Chân Thần lên sân khấu. Chỉ là không nghĩ tới, thủ đoạn của Triệu Phong lại lợi hại như vậy, đều dùng tốc độ lôi đình đánh bại toàn bộ mấy người kia. Việc đã đến nước này, Liệt Kim Tộc có ảo não nữa cũng vô dụng.

Cũng may, hiện tại Lưu Kim Cổ Thần đã khôi phục không sai biệt lắm. Đám người Liệt Kim Tộc tin tưởng, một trận chiến đấu cuối cùng, Lưu Kim Cổ Thần tất thắng. Trận đổ chiến này, thắng lợi cuối cùng nhất định vẫn sẽ là Liệt Kim Tộc!

Chương 1287: Mượn dùng lực lượng

- Đây là trận chiến cuối cùng của đổ chiến hai tộc, không biết ai mới là người chân chính quét ngang đối phương a!

Lưu Kim Cổ Thần cùng Triệu Phong cũng đều từng nói qua sẽ dùng sức một mình quét ngang tất cả mọi người còn lại của đối phương. Trận cuối cùng, chính là hai người đối chiến với nhau. Kết quả chỉ có thể là một người trong đó có thể chứng thực được lời nói của mình.

- Triệu Phong chiến đấu sáu trận liên tiếp, không có thời gian nghỉ ngơi. Mà thương thế của Lưu Kim Cổ Thần đã cũng tương đối khỏi hẳn, chênh lệch giữa hai người hết sức rõ ràng…

- Hơn nữa trong chiến đấu trước đây cũng không thấy Triệu Phong xuất ra Thần khí gì, nhất định là hắn không có Thần khí thuận tay. Mà Lưu Kim Cổ Thần thì lại có một kiện Thần khí Thượng phẩm a…

- …

Mắt thấy trận chiến đấu cuối cùng sắp sửa bắt đầu, những kẻ quan chiến không khỏi bàn luận, suy đoán. Nhưng mà tất cả mọi người ở đây không ai coi trọng Triệu Phong cả. Đây cũng là từ nhiều phương diện tổng kết ra được.

- Triệu Phong, không cần có áp lực a!

Tứ Trưởng lão Linh Tộc vội vàng truyền âm cho Triệu Phong. Triệu Phong đã chiến đấu liên tiếp sáu trận không có nghỉ ngơi, trận chiến

cuối cùng này nhất định phải thua không thể nghi ngờ. Nhưng mà lúc này đám cao tầng Linh Tộc đã chẳng quan tâm những thứ này nữa. Dù sao trước đây, Linh Tộc có khả năng sẽ hoàn toàn bại trong tay Liệt Kim Tộc, ngay cả một thành Linh mạch Thiên Tinh Hỏa đều không chiếm được. Mà Triệu Phong đã đứng ra ngăn cơn sóng dữ, xoay chuyển thế cục, giúp Linh Tộc tranh thủ được bốn thành Linh mạch Thiên Tinh Hỏa.

- Trưởng lão, ngài cũng đừng quên năm mươi vạn điểm cống hiến đã đáp ứng ta a!

Triệu Phong nghiêm túc nói.

- Năm mươi vạn điểm cống hiến?

Tứ Trưởng lão bỗng nhiên nhớ tới trước đây hắn từng thuận miệng đáp ứng Triệu Phong, chỉ cần hắn quét ngang tất cả mọi người của Liệt Kim Tộc, Linh Tộc liền cấp cho Triệu Phong năm mươi vạn điểm cống hiến. Đương nhiên, lúc đó Tứ Trưởng lão chỉ là vì muốn ổn định cảm xúc của Triệu Phong, mới thuận miệng đáp ứng mà thôi.

- Lẽ nào, hắn có nắm chắc?

Thần sắc Tứ Trưởng lão sửng sốt.

- Nếu như Triệu Phong không có nắm chắc, tại sao lại tại thời điểm trước khi trận chiến bắt đầu lại nói với mình những lời này?

Nghĩ tới đây, trái tim Tứ Trưởng lão nhất thời phanh phanh nhảy lên. Trước đây, thời điểm Lưu Kim Cổ Thần xuất hiện, hắn đã hoàn toàn không chút hy vọng Linh Tộc còn có thể thắng lợi, chỉ hy vọng không bị thua quá thảm là được. Vậy mà bây giờ, Linh Tộc còn có khả năng thắng lợi sao? Chẳng biết tại sao, trong lòng Tứ Trưởng lão mơ hồ

có chút mong đợi.

Vẻ mặt những đệ tử Linh Tộc khác cũng tràn đầy thần sắc kích động. Duy chỉ có một mình Băng Nguyên Cổ Thần, vẫn luôn buồn bã thất hồn ngây ngẩn đứng ở một bên. Hai tộc đổ chiến lần này, quả thật chính là thời khắc thống khổ, dày vò nhất trong cả cuộc đời hắn.

Oanh!

Trên chiến đài, Triệu Phong cùng Lưu Kim Cổ Thần đã bắt đầu giao phong.

Lưu Kim Cổ Thần tay cầm cự phủ ám hoàng sắc phong cách cổ xưa, toàn thân bao phủ bên trong một đoàn diễm quang kim sắc, công kích đại khai đại hợp, vô cùng uy mãnh, bức thẳng về phía Triệu Phong.

Mà Triệu Phong thì lại sử dụng ưu thế phương diện tốc độ, liên tục né tránh, sau đó công kích những địa phương phòng ngự bạc nhược của Lưu Kim Cổ Thần.

Lưu Kim Cổ Thần dựa vào Thần khí Thượng phẩm, công kích cường đại, nhưng hắn rất khó gây tổn thương cho Triệu Phong. Mà thể phách phòng ngự bản thân hắn cũng rất cường hãn, công kích của Triệu Phong cũng rất khó tạo thành bao nhiêu thương tổn cho hắn.

Tuy nói trước đây Triệu Phong cũng từng đánh chết Cổ Thần Thất giai. Nhưng mà đó là nhờ có phòng ngự tuyệt đối của Trường bào Thời Không, còn có Diệt Thế Hắc Giao Long trợ giúp. Ở chỗ này, Triệu Phong khẳng định không thể lấy ra Trường bào Thời Không, cho nên hắn không thể đơn giản để cho Lưu Kim Cổ Thần tiếp cận hắn.

- Ngươi chỉ biết né tránh thôi sao?

Lưu Kim Cổ Thần phì cười một tiếng. Đã chiến đấu liên tiếp sáu trận không có nghỉ ngơi, Triệu Phong dựa vào cái gì mà đấu với hắn? Hơn nữa, lần này Lưu Kim Cổ Thần cũng có chuẩn bị mới xuất chiến.

- Toái Thiên Trảm!

Lưu Kim Cổ Thần tụ tập lực lượng, chuẩn bị thi triển chiến kỹ cường đại.

- Chính là lúc này!

Ánh mắt Lưu Kim Cổ Thần nở rộ tinh mang, bắt được thời điểm Triệu Phong sắp sửa thi triển Không Gian Thuấn Di, xuất ra một cái Bát Quái Tinh Bàn. Vừa thôi động Bát Quái Tinh Bàn, một cỗ lực lượng Không Gian kỳ dị đã lan tỏa ra, trọng điệp cùng không gian bốn phía.

- Thần khí Tỏa không!

Triệu Phong khẽ nhíu mày, sau lưng thi triển một đôi vũ dực kim sắc, mang theo hắn nhanh chóng lui về phía sau.

Liệt Kim Tộc đem tất cả hy vọng giao phó trên người Lưu Kim Cổ Thần, khẳng định đã tiến hành phân tích đối với phương thức chiến đấu của Triệu Phong, còn nghĩ ra biện pháp tiến hành khắc chế đối với một chút thủ đoạn của Triệu Phong nữa. Liền ví dụ như một chiếc nhẫn màu đen trong tay Lưu Kim Cổ Thần. Đó chính là một kiện Thần khí phòng ngự linh hồn đạt tới Thần giai Thượng phẩm. Ngoại trừ cái này, Liệt Kim Tộc tự nhiên còn có biện pháp có thể tiến hành khắc chế đối với Không Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong.

Vù vù vù!

Lưu Kim Cổ Thần phóng xuất ra một đoàn hư ảnh quang phủ kim diễm, lại bị Triệu Phong đúng lúc né tránh.

- Ngươi rất thông minh, hơn nữa còn có phòng bị!

Lưu Kim Cổ Thần bỗng nhiên sử dụng Thần khí Tỏa không, cũng không mang tới hiệu quả xuất kỳ chế thắng, nhưng hắn cũng chẳng quan tâm lắm. Theo như hắn nghĩ, Triệu Phong đã chiến đấu liên tiếp sáu trận, lần này nhất định phải thua không thể nghi ngờ. Những đồ vật Liệt Kim Tộc chuẩn bị cho hắn, hoàn toàn chính là dư thừa.

- Nguy hiểm thật!

Đám đệ tử Linh Tộc cũng đều âm thầm đổ mồ hôi lạnh thay cho Triệu Phong.

- Thần khí trong tay Lưu Kim Cổ Thần quả thật quá nhiều, mà Triệu Phong…

Một vị Trưởng lão cao tầng Linh Tộc thở dài một tiếng. Sớm biết như vậy, bọn họ cũng sẽ chuẩn bị cho Triệu Phong một vài kiện Thần khí.

- Nếu như Triệu Phong có được một kiện Thần khí công kích Thượng phẩm, thắng bại cũng không thể nói trước!

Đám đệ tử tham chiến của Linh Tộc cũng có chút tức giận bất bình thay cho Triệu Phong. Một kiện Thần khí công kích Thượng phẩm thích hợp chí ít có thể khiến cho công kích của một gã Cổ Thần đề thăng bốn thành uy lực trở lên. Có Thần khí cùng không có Thần khí, chênh lệch giữa hai cái này chính là phi thường to lớn. Nhưng Triệu Phong dù không có Thần khí Thượng phẩm cũng có thể chiến đấu

với Lưu Kim Cổ Thần đến loại trình độ này, quả thật khiến cho người ta khiếp sợ.

Phía bên kia, bộ dáng từng tên từng tên cao tầng Liệt Kim Tộc tựa hồ như đã nắm chắc phần thắng trong tay vậy.

Vù vù vù!

Triệu Phong thi triển Kim Lôi Quang Dực Thuật, hóa thành một đoàn lưu quang kim sắc, nhanh chóng di động ở trên chiến đài.

- Ngũ Hành Lôi Kiếp Chưởng!

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Triệu Phong tìm được một đạo khe hở nào đó, đồng thời sử dụng chiến kỹ cùng đồng thuật.

Oanh! Phanh!

Lưu Kim Cổ Thần huy động cự phủ ám hoàng sắc trong tay, chém mạnh ra một đạo quang ba kim diễm, phá tan quang chưởng lôi đình ngũ sắc do Triệu Phong đánh ra.

- A…

Lưu Kim Cổ Thần đột nhiên cảm giác được linh hồn đau đớn, liền rống lớn một tiếng. Sau khi dừng lại một lát, mới một lần nữa phát động tiến công về phía Triệu Phong.

- Ta hiểu rồi!

Ánh mắt Triệu Phong nhất thời hiện lên một đạo tinh mang. Vừa rồi

hắn quan sát được, thời điểm chính mình phát động Linh Hồn Đồng Thuật đối với Lưu Kim Cổ Thần, uy năng khỏa giới chỉ trong tay Lưu Kim Cổ Thần phát huy ra cũng không đạt tới tiêu chuẩn Thần khí Thượng phẩm! Đây nhất định là bởi vì kiện Thần khí Thượng phẩm này vốn là của cao tầng Liệt Kim Tộc, lúc này mới lâm thời cho Lưu Kim Cổ Thần mượn dùng. Luyện hóa một kiện Thần khí Thượng phẩm, làm sao có thể dễ dàng như vậy? Chưa thể hoàn toàn luyện hóa được kiện Thần khí phòng ngự linh hồn này, Lưu Kim Cổ Thần liền không thể phát huy ra được toàn bộ uy năng của nó. Cho nên Linh Hồn Đồng Thuật của Triệu Phong vẫn như cũ có hiệu quả rất mạnh.

- Thủy Lôi Huyễn Lao!

Ngân mâu mộng huyễn của Triệu Phong chậm chạp vận chuyển, huyễn thải ngũ quang thập sắc từ trong đó chiết xạ ra, sáng lạn mà mỹ lệ.

Oanh!

Một đoàn thải vụ mộng huyễn lan tràn ra, tràn ngập bốn phía xung quanh Lưu Kim Cổ Thần, chậm rãi bao phủ hắn vào bên trong. Đám thải vụ mộng huyễn này cấp tốc biến hóa thành một cái thủy lao mê huyễn lam sắc, giam Lưu Kim Cổ Thần lại bên trong. Trong nháy mắt phóng xuất ra đồng thuật, Triệu Phong cũng đồng thời tiến hành công kích cuồng mãnh, đánh ra từng đạo từng đạo cự chưởng lôi đình bích lam sắc liên miên không dứt.

Oanh phốc!

Phát hiện ra nguy cơ tiếp cận, Lưu Kim Cổ Thần liền thi triển Bí kỹ phòng ngự. Xung quanh thân thể hắn lập tức hiện lên một cái đạo quang quyển kim sắc. Trên quang quyển còn có một đám văn lạc hỏa

diễm sáng ngời. Đồng thời, Lưu Kim Cổ Thần cũng đem thanh Thần khí Thượng phẩm trong tay chắn ngang trước mặt mình.

Oanh! Phanh! Oành!

Lưu Kim Cổ Thần bị đánh lui một đoạn ngắn mới có thể dừng lại được.

- Không nghĩ tới đã trải qua sáu trận chiến đấu liên tiếp, ngươi vẫn còn có thể phát huy ra thực lực bậc này!

Lưu Kim Cổ Thần cũng có chút ngoài ý muốn. Giờ phút này, thần sắc của hắn đột nhiên trở nên lãnh lệ, một cỗ khí tức túc sát chậm rãi lan tràn ra.

- Muốn sử dụng toàn lực rồi sao?

Triệu Phong lẩm bẩm một tiếng. Hắn một bước đột phá đến Cổ Thần, cái này cũng đã chứng minh nội tình cùng tiềm lực của Triệu Phong viễn siêu thường nhân. Trong những trận chiến đấu trước đây, mặc dù hắn cũng có chút tiêu hao, nhưng mà cũng không lớn bao nhiêu.

- Chấn Thiên Cự Phủ Trảm!

Lưu Kim Cổ Thần khẽ quát một tiếng. Trên thạch phủ trong tay hắn nhất thời hiện lên một tầng hư ảnh cự phủ khổng lồ. Một kích đánh ra, một đạo quang trảm kim diễm vô cùng to lớn mạnh mẽ bùng phát. Phạm vi của đạo kim diễm này gần như bao phủ hơn phân nửa chiến đài, khiến cho Triệu Phong cơ hồ không có chỗ né tránh.

- Hắc hắc… rốt cuộc Lưu Kim Cổ Thần cũng chịu nghiêm túc rồi!

- Đã như vậy, Triệu Phong hẳn phải thua không thể nghi ngờ!

Đám cao tầng Liệt Kim Tộc lộ ra nụ cười nham hiểm hung ác.

Những kẻ quan chiến khác xung quanh chiến đài phảng phất cũng cảm giác được chiến đấu sắp sửa kết thúc.

Mắt thấy đạo quang trảm kim diễm vô cùng to lớn kia sắp sửa bắn trúng Triệu Phong.

- Thần Mâu Phân Giải!

Triệu Phong âm thầm vận chuyển Thần Mâu, tập trung một chỗ nào đó trước mặt mình. Một cỗ quang vụ mộng huyễn từ trong Tả Mâu của hắn tán xạ ra. Bỗng nhiên, trên đạo quang trảm kim diễm thật lớn kia chợt xuất hiện một cái chỗ hổng cỡ thân người.

Hưu!

Đạo công kích phạm vi khổng lồ kia ầm ầm lướt qua, mà thân thể Triệu Phong thì vừa vặn ở ngay tại chỗ lỗ hổng kia, nhất thời bình yên vô sự.

- Đây là môn đồng thuật gì?

Lưu Kim Cổ Thần phát hiện ra năng lực nhãn đồng vừa rồi Triệu Phong mới sử dụng, nhưng hắn lại nhìn không ra nguyên lý của nó.

- Lôi Kiếp Đồng Trảm!

Triệu Phong lập tức phát động một cái đồng thuật.

Phốc hưu!

Một đạo quang nhận bạch tinh lôi đình từ trong cơ thể Lưu Kim Cổ Thần vọt ra.

- Ngươi muốn chết!

Sắc mặt Lưu Kim Cổ Thần vô cùng dữ tợn. Hắn phát hiện ra Triệu Phong thi triển đồng thuật, tuy rằng có thể tránh né vị trí vết thương trí mạng, nhưng vẫn như cũ bị thương không nhẹ.

Trong cơ thể Lưu Kim Cổ Thần bỗng nhiên tuôn ra một đoàn kim quang rực rỡ chói mắt, một cỗ khí tức Áo nghĩa hủy diệt tất cả chậm rãi lan tràn ra.

- Hủy Diệt Áo Nghĩa! Cẩn thận!

Đám người Linh Tộc nhất thời cả kinh kêu lên.

Phía bên kia, đám người Liệt Kim Tộc lại lộ ra nụ cười đắc ý:

- Sắp sửa kết thúc!

Tất cả mọi người xung quanh đều lộ ra biểu tình như đã đoán trước kết quả vậy. Lưu Kim Cổ Thần có được Thần khí Thượng phẩm, cộng thêm cỗ lực lượng Hủy Diệt Áo Nghĩa cường đại này, Triệu Phong chắc chắn phải thất bại không thể nghi ngờ.

Nhưng Triệu Phong lại không có bao nhiêu hoảng hốt, trái lại còn có chút kích động.

- Ta chính là đợi ngươi sử dụng cỗ lực lượng này!

Trên mặt Triệu Phong lộ ra một tia nụ cười giảo hoạt.

- Thần Mâu Phục Chế!

Tả Mâu Triệu Phong nhìn chằm chằm trên cỗ lực lượng Hủy Diệt kia của Lưu Kim Cổ Thần, một cỗ ý chí đồng lực cường đại ba động ra. Rất nhanh, Triệu Phong đã thành công phục chế được cỗ lực lượng kia. Đồng thời, Lôi Kiếp Đồng Thuật cũng bắt đầu tích súc ở trong Tả Mâu của hắn.

- Đi chết đi, Triệu Phong!

Lưu Kim Cổ Thần rít gào một tiếng, hai cánh tay chợt huy động cự phủ, chuẩn bị dùng một kích này để quyết thắng thua. Trên thanh thạch phủ phong cách cổ xưa trong tay hắn bắt đầu ba động một cỗ lực lượng Hủy Diệt uy chấn thiên địa.

- Thần Mâu Phục Chế! Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Nhưng ngay tại lúc này, đồng thuật cường đại của Triệu Phong đã sớm phát động. Hắn đem lực lượng Hủy Diệt chính mình phục chế được từ chỗ của Lưu Kim Cổ Thần, dung hợp với Lôi Kiếp Đồng Diễm của chính mình. Uy năng của một cái Lôi Kiếp Đồng Diễm này cường đại trước giờ chưa từng có!

Chỉ thấy một đạo quang diễm lôi đình rực rỡ bỗng nhiên hàng lâm trên đỉnh đầu Lưu Kim Cổ Thần. Cỗ lực lượng linh hồn Hủy Diệt khiến người ta sợ hãi kia còn chưa hàng lâm, đã khiến cho tâm thần Lưu Kim Cổ Thần khẽ nhảy lên một cái. Hắn vội vàng thôi động Thần khí phòng ngự linh hồn trên ngón tay mình.

Ông!

Một tầng quang ba u hắc sắc bao phủ lấy linh hồn thể của hắn.

Cơ hồ ngay tại lúc này, Lôi Kiếp Đồng Diễm dung hợp Thần Mâu Phục Chế bản cường hóa đã nương theo khí tức hủy diệt Cấm kỵ, oanh tạc xuống. Đạo quang ba u ám kia trong thời gian ngắn liền ảm đạm nghiền nát…

Chương 1288: Đổ chiến kết thúc

- Xảy ra chuyện gì?

- Lưu Kim Cổ Thần bị làm sao vậy?

- …

Lưu Kim Cổ Thần vốn dĩ đã chuẩn bị thi triển một kích tuyệt cường về phía Triệu Phong, đánh bại hắn, thế nhưng uy thế trên người hắn đột nhiên lại tiêu tan. Cùng lúc đó, một cỗ lực lượng linh hồn hủy diệt lại đột nhiên hàng lâm trên đỉnh đầu Lưu Kim Cổ Thần. Trong nháy mắt cảm thụ được cỗ lực lượng này, linh hồn tất cả mọi người xung quanh đều chợt run lên một trận.

Oanh phốc!

Đoàn quang diễm lôi đình rực rỡ trong nháy mắt đã phá hủy quang tráo u ám trên linh hồn thể của Lưu Kim Cổ Thần. Dù sao Lưu Kim Cổ Thần cũng chưa có hoàn toàn luyện hóa kiện Thần khí phòng ngự linh hồn Thượng phẩm này, khả năng phòng ngự giảm xuống thật lớn.

- A a!

Tiếng kêu thảm thiết thê lương thống khổ của Lưu Kim Cổ Thần truyền ra khắp phương viên mấy vạn dặm. Sắc mặt hắn vặn vẹo, nằm co rút trên mặt đất, liên tục giãy dụa.

Trong lòng đám quan chiến bốn phía cũng đều sợ hãi vô cùng. Bọn chúng cũng cảm thụ được cỗ linh hồn lôi điện cường đại kia. Ngay cả bí thuật phòng ngự bảo hộ linh hồn của Lưu Kim Cổ Thần cũng bị nó đánh nát trong nháy mắt, khó có thể tưởng tượng nổi giờ phút này Lưu Kim Cổ Thần đang phải thừa nhận thương tổn linh hồn cường đại cỡ nào.

Theo tiếng kêu thảm thiết của Lưu Kim Cổ Thần dần dần nhỏ đi, tất cả mọi người đều cảm giác được khí tức linh hồn của Lưu Kim Cổ Thần cũng càng ngày càng yếu, gần như sắp sửa biến mất. Cuối cùng, Lưu Kim Cổ Thần hoàn toàn đình chỉ giãy dụa, nằm im trên mặt đất. Tuy rằng khí tức vô cùng yếu ớt, nhưng cũng không có chết.

Sau một lúc yên lặng, toàn bộ tràng diện nhất thời sôi trào.

- Lưu Kim Cổ Thần thất bại!

- Vừa rồi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

- …

Sự tình phát triển như thế này khiến cho tất cả mọi người đều kinh ngạc không thôi. Rất nhiều người thậm chí còn không rõ, rốt cuộc Lưu Kim Cổ Thần đã bại như thế nào.

- Không ngờ lại thắng rồi!

- Trời ạ! Không ngờ Triệu Phong lại thắng rồi!

- …

Đám người Linh Tộc sau khi ngây người một lát, liền bắt đầu kinh hô ầm ỹ. Bọn họ đều cảm giác hết thảy những chuyện này tựa như là

đang nằm mơ vậy. Từ lúc bắt đầu là cục diện tất bại, về sau lại xuất hiện chuyển cơ, từ từ đạt được ưu thế, cuối cùng là nghịch chuyển bại cục. Ngay cả đám cao tầng Linh Tộc cũng đều ngơ ngẩn một trận, kích động không biết phải nói gì.

Trái lại bên phía Liệt Kim Tộc, sắc mặt tất cả mọi người đều vô cùng âm trầm. Một cỗ khí tức thể phách cực nóng khổng lồ phóng thẳng lên cao.

Bọn chúng đều cho rằng, sau khi Lưu Kim Cổ Thần sử dụng ra đòn sát thủ, Triệu Phong chắc chắn phải thất bại không thể nghi ngờ. Nhưng lại không ngờ rằng, tại thời khắc mấu chốt bỗng nhiên lại xuất hiện chuyển biến to lớn như vậy. Trong nháy mắt Lưu Kim Cổ Thần đã thua! Bọn chúng thậm chí còn hoài nghi chính mình đã xuất hiện ảo giác nữa. Tất cả mọi người đều không thể nào tiếp nhận kết quả này.

- Tiểu bối, không ngờ ngươi lại hạ tử thủ như vậy! Công kích linh hồn cường đại như vậy, cho dù không giết chết Lưu Kim Cổ Thần, cũng sẽ tạo thành tổn thương nghiêm trọng không thể nào chữa trị cho linh hồn của hắn …

Kim Trưởng lão của Liệt Kim Tộc chợt quát lớn một tiếng. Một cỗ khí tức nóng bỏng rung chuyển thiên địa đột nhiên lan tràn thẳng về phía trên chiến đài. Trong khoảnh khắc, Triệu Phong nhất thời cảm giác không trung phảng phất như là đổ sập xuống vậy, khiến cho hắn không thể nào thở nổi. Ngoài ra, một cỗ khí tức hỏa diễm nóng rực chậm rãi vọt tới, khiến cho Triệu Phong có cảm giác như chính mình đang đặt mình trong nham tương Địa ngục vậy. Toàn thân hắn, kể cả linh hồn, đều bị cỗ hỏa diễm nóng bỏng kia thiêu đốt.

- Liệt Kim Tộc thật là không biết liêm sỉ! Chiến đấu giữa thế hệ thanh niên, không ngờ Cổ Thần đỉnh phong của thế hệ trước lại cũng

nhúng tay vào!

Ngay vào lúc này, thanh âm của Tứ Trưởng lão Linh Tộc đột nhiên vang lên. Một cỗ Thiên Địa Áo Nghĩa trầm trọng hàng lâm lên toàn thân Triệu Phong, trong nháy mắt đã khu trừ toàn bộ tất cả những cảm giác khó chịu trên người Triệu Phong.

- Ta cũng không định xuất thủ! Ta chỉ muốn chất vấn đệ tử Linh Tộc ngươi một chút, vì sao lại hạ thủ độc ác như vậy mà thôi!

Kim Trưởng lão lẽ thẳng khí hùng nói.

- Tài nghệ không bằng người, như thế nào nói lời vô ích nhiều như vậy? Nếu như Triệu Phong thật sự thủ đoạn độc ác, thời điểm trước đây giao chiến với Chân Thần Liệt Kim Tộc, cũng sẽ không lưu lại người sống rồi!

Tứ Trưởng lão hừ lạnh một tiếng, ngôn ngữ mang theo sự khinh thường nồng đậm.

Lời này vừa nói ra, Liệt Kim Tộc nhất thời không thể nào phản bác.

- Được rồi! Đổ chiến kết thúc, Linh Tộc đạt được thắng lợi!

Ngay vào lúc này, lão giả khô diện của Sinh Mệnh Thánh Điện, sắc mặt chợt trầm xuống, trực tiếp nói. Nhất thời, hai đại thế lực Ngũ tinh không tiếp tục giằng co với nhau nữa.

Sưu!

Triệu Phong dưới sự chú mục của vạn chúng, bình thản rời khỏi chiến đài, quay trở lại khu vực của Linh Tộc. Mà phía bên kia, Lưu Kim Cổ Thần cũng được đám đệ tử của Liệt Kim Tộc khiêng xuống.

- Triệu Phong, ngươi thật lợi hại!

- Lần này nhờ có ngươi cả!

Tất cả đám người Linh Tộc khi đối mặt Triệu Phong, tất cả đều mang theo khuôn mặt tươi cười đón chào.

- Triệu Phong, lần này ngươi lập công lớn, năm mươi vạn điểm cống hiến, sẽ không thiếu một điểm nào!

Vẻ mặt Tứ Trưởng lão tràn đầy nụ cười vui sướng, nói. So sánh với thu hoạch của Linh Tộc, năm mươi vạn điểm cống hiến này không đáng kể chút nào.

Đám đệ tử Linh Tộc còn lại nhất thời ném về phía Triệu Phong ánh mắt hâm mộ vô cùng. Lần này Linh Tộc đạt được thắng lợi, đại đa số mọi người cũng chỉ đạt được một vạn điểm cống hiến, Long Nguyên Chân Thần cùng nàng nữ tử nhỏ yếu kia, trước đây đã đánh bại được một người, mỗi người đều được ba vạn điểm cống hiến. Nhưng mà một mình Triệu Phong lại trực tiếp thu được năm mươi vạn điểm! Số điểm cống hiến khổng lồ như vậy, cho dù là làm nhiệm vụ liên tục mấy chục năm cũng không đạt được. Nhưng tất cả những cái này đều là Triệu Phong nên được.

Về phần cuối cùng vì sao Triệu Phong có thể trong nháy mắt đánh bại Lưu Kim Cổ Thần, đám người Linh Tộc quả thật không có bao nhiêu kinh ngạc. Bởi vì trước đây Triệu Phong đã từng biểu hiện qua môn đồng thuật này tại Linh Tộc.

- Linh mạch Thiên Tinh Hỏa nơi đây liền dựa theo quy tắc trước đây mà phân chia. Đổ chiến hai tộc đến đây kết thúc!

Lúc này, lão giả khô diện của Sinh Mệnh Thánh Điện cao giọng tuyên bố.

Từ đó, đổ chiến của hai tộc chính thức khép lại màn che. Trận đổ chiến này thập phần đặc sắc, có rất nhiều tình tiết nằm ngoài dự đoán của tất cả mọi người!

Thần sắc từng tên từng tên bên phía Liệt Kim Tộc đều tràn ngập thất lạc. Trong đám đệ tử tham chiến có tới bảy người chính là thua trong tay Triệu Phong, trong đó còn kể cả hai gã cường giả Cổ Thần nữa. Đám đệ tử tham chiến của Liệt Kim Tộc đã không còn mặt mũi nào đối mặt với người của Liệt Kim Tộc.

Đổ chiến đã kết thúc, các thế lực tụ tập ở đây cũng chậm rãi tản đi. Có không ít thế lực có quan hệ tốt với Linh Tộc, hoặc là các thế lực cường đại, thì đi đến bên phía Linh Tộc, vui vẻ chúc mừng, khẳng định tốt mối quan hệ. Kể cả người chủ trì của Sinh Mệnh Thánh Địa cũng tiến về phía Linh Tộc bên này. Hành vi của Sinh Mệnh Thánh Địa khiến cho sắc mặt đám người Liệt Kim Tộc một lần nữa trầm xuống.

- Biểu hiện lần này của Linh Tộc, thật khiến cho người ta phải kinh ngạc a!

Lão giả khô diện kia liếc nhìn Triệu Phong một cái, sau đó mới nói với Tứ Trưởng lão. Lúc này, Hạ Hầu Vũ cũng đi tới bên cạnh Triệu Phong.

- Triệu Phong, tiến bộ của ngươi thật là nhanh a!

Trong lòng Hạ Hầu Vũ quả thật cũng có chút mặc cảm. Hơn một năm trước, hắn còn có thể giao phong một trận với Triệu Phong. Nhưng hiện tại, hắn phỏng chừng mình có thể chống nổi năm chiêu trong tay

Triệu Phong hay không cũng là một vấn đề.

- Hội nghị Thần Mâu vào nửa năm sau, ngươi có đi không?

Hạ Hầu Vũ đột nhiên hỏi.

- Hội nghị Thần Mâu?

Trong lòng Triệu Phong nghi hoặc, hỏi lại. Hắn cũng là lần đầu tiên nghe tới danh từ này. Đồng thời, hắn còn đang suy nghĩ, lẽ nào cái hội nghị này sẽ có mặt Bát Đại Thần Mâu sao?

- Ngươi không biết sao?

Ánh mắt Hạ Hầu Vũ lộ ra vẻ kinh ngạc, lập tức chậm rãi giải thích.

Hội nghị Thần Mâu này chính là do một cái thế lực đặc thù trong Thần vực Man Hoang, tên là Thần Mâu Đường tổ chức. Thần Mâu Đường là một cái thế lực bí ẩn vẫn luôn ẩn núp trong bóng tối, phạm vi của nó trải rộng khắp toàn bộ Thần vực Man Hoang. Những người chủ trì của thế lực này ai nấy cũng đều là hậu duệ Thần Mâu. Còn có lời đồn, Chúa tể đứng đầu của Thần Mâu Đường này chính là một vị Thần Mâu Chúa Tể.

Trong lòng Triệu Phong sửng sốt. Nếu thật sự là như thế, vậy thì cái thế lực này chỉ sợ đã tương đương với một Thần Vực Thánh Địa rồi.

- Thế lực này hết sức đặc thù, thành viên rất ít, cũng không dùng danh hào thế lực lộ diện tại ngoại giới, không kết giao với bất kỳ thế lực nào, cũng không tranh đoạt bất luận tài nguyên gì. Cho dù gia nhập thế lực này, cũng sẽ không đạt được bất kỳ chỗ tốt hay che chở nào… Tuy nói nó là một cái thế lực, nhưng mà mỗi một người trong thế lực này đều thập phần tự do, thậm chí còn có thể là thành viên

của những đại thế lực khác cũng không sao.

Hạ Hầu Vũ tiếp tục giới thiệu:

- Từ trước đến nay Thần Mâu Đường cũng chỉ có tiến hành một việc, chính là cách mỗi một đoạn thời gian sẽ cử hành một cái Hội nghị Thần Mâu ở một cái Vực nào đó! Tuy rằng gọi là Hội nghị Thần Mâu, nhưng mà những người tham dự hầu như đều là hậu duệ Thần Mâu.

- Trọng điểm của Hội nghị Thần Mâu này là cái gì?

Triệu Phong trực tiếp hỏi. Một cái thế lực đặc thù cường đại như vậy, chỉ làm có một chuyện, đó chính là cử hành Hội nghị Thần Mâu, như vậy cái hội nghị này khẳng định là không bình thường.

- Cái hội nghị này chủ yếu là đem hậu duệ Bát Đại Thần Mâu tại mỗi một Vực tụ tập cùng một chỗ, trong đó lại tổ chức các loại hoạt động, giao dịch hoặc là nhiệm vụ giao tiếp…

Hạ Hầu Vũ mỉm cười nói.

- Nhãn mâu của ngươi hết sức đặc thù, có lẽ sẽ tìm được đáp án trong Hội nghị Thần Mâu này. Mặt khác, nhãn mâu của ngươi đã đạt tới cấp bậc Chuẩn Thần Mâu, nhưng mà uy năng tựa hồ hoàn toàn chưa thể phát huy ra a…

Ánh mắt Hạ Hầu Vũ nhìn chằm chằm trên Tả Mâu của Triệu Phong. Sinh Mệnh Chi Mâu mà hắn vẫn luôn cảm thấy kiêu ngạo kia, mỗi khi nhìn thấy Tả Mâu của Triệu Phong, cũng đều sẽ run lên một cách không rõ ràng.

Trong lòng Triệu Phong có chút suy tư. Liên quan tới sự phân chia đẳng cấp Chuẩn Thần Mâu này, hắn cũng là từ chỗ của Hạ Hầu Vũ

mới nghe được. Hiện tại Triệu Phong mới biết được, sự lý giải của chính mình đối với Bát Đại Thần Mâu thật sự là ít đến thương cảm.

- Bát Đại Thần Mâu tề tụ một chỗ…

Trong lòng Triệu Phong có một loại kích động khó hiểu.

- Nhãn mâu của ta cũng không thuộc về hậu duệ Bát Đại Thần Mâu…

Triệu Phong do dự một chút, mới nói ra những lời này.

- Bất luận loại nhãn đồng nào trong Phạm Trụ cũng đều xuất xứ từ Bát Đại Thần Mâu mà ra. Trước đây, Hội nghị Thần Mâu chỉ cho phép hậu duệ Bát Đại Thần Mâu tham gia, nhưng mà về sau điều kiện cũng được nới lỏng hơn nhiều, chỉ cần có huyết mạch nhãn đồng liền có thể tham gia…

Hạ Hầu Vũ trực tiếp nói.

- Nửa năm sau, người của Thần Mâu Đường lại cử hành một cái Hội nghị Thần Mâu!

Hạ Hầu Vũ nói xong câu đó, liền cùng người của Sinh Mệnh Thánh Địa ly khai nơi này. Bọn họ chỉ là nhân chứng của lần đổ chiến này, hiện tại đổ chiến đã kết thúc, bọn họ tự nhiên không cần thiết phải tiếp tục ở lại chỗ này.

- Các ngươi có thể lựa chọn ở lại chỗ này hoặc là trở về Linh Tộc. Nếu ở lại chỗ này phụ trách tiến hành khai thác Linh mạch Thiên Tinh Hỏa, có thể nhận được thêm thù lao…

Tứ Trưởng lão nói với mọi người.

- Ta muốn trở về một chuyến!

Triệu Phong trực tiếp nói.

Vốn dĩ Băng Nguyên Cổ Thần cũng dự định quay trở về Linh Tộc, nhưng sau khi hắn nghe được Triệu Phong muốn quay về, liền quyết định ở lại. Cuối cùng, chỉ có ba người lựa chọn quay về Linh Tộc.

Dưới sự hướng dẫn của Ngũ Trưởng lão cùng một vài cao tầng Linh Tộc, đoàn người Triệu Phong thuận lợi trở về Linh Tộc. Mà Ngũ Trưởng lão thì lập tức tuyển chọn một đám đệ tử Ngoại tộc đi tiến hành khai thác Linh mạch Thiên Tinh Hỏa.

o0o

Sau khi trở lại Linh Tộc, Triệu Phong liền bế quan một đoạn thời gian. Vừa trải qua một hồi luân phiên đại chiến, hắn cũng có rất nhiều lĩnh ngộ. Mặt khác, năm mươi vạn điểm cống hiến kia phỏng chừng vẫn còn chưa báo lên trên.

Chừng mười ngày sau, Triệu Phong mới xuất quan, đi tới Vạn Linh Điện của Linh Tộc.

- Phong ca xuất quan rồi!

- Xin chào Triệu Phong ca!

Trên đường đi, vài gã Đệ tử Hạch tâm nhìn thấy hắn, đều thập phần nhiệt tình chào hỏi bắt chuyện vui vẻ. Mấy ngày nay, biểu hiện của Triệu Phong tại đổ chiến hai tộc đã được triệt để lan truyền ra. Sở dĩ bọn chúng hữu hảo đối với Triệu Phong như vậy, tự nhiên là bởi vì Triệu Phong giúp Linh Tộc đoạt được vinh quang, đồng thời thể hiện ra thực lực cường đại mà bất luận gã đệ tử nào cũng không thể

không kiêng kỵ.

Rất nhanh, Triệu Phong đã đi tới Vạn Linh Điện của Linh Tộc. Hắn vừa tới nơi này, trước cửa Vạn Linh Điện đã xuất hiện một vị lão giả.

- Ngươi rốt cuộc đã tới!

Vị Trưởng lão Thủ điện kia mỉm cười, bộ dáng giống như vẫn luôn một mực chờ đợi Triệu Phong vậy.

- Ừm! Ta muốn đổi một bộ công pháp!

Triệu Phong bình thản nói. Sau đó, hai người trực tiếp bước vào tầng cao nhất của Vạn Linh Điện.

Chương 1289: Hỗn thiên không nguyên quyết

Sau khi Triệu Phong tiến vào Vạn Linh Điện, lập tức dẫn phát sự chú ý của rất nhiều ánh mắt các đệ tử Linh Tộc. Hắn không hề để ý tới những ánh mắt kia, cùng Trưởng lão Thủ điện đi thẳng lên tầng cao nhất.

- Hắn chính là Triệu Phong! Một năm trước vừa mới đột phá đến Chân Thần Lục giai, hiện tại đã là cường giả Cổ Thần!

- Hơn nữa trong đổ chiến giữa hai tộc, hắn dùng sức một mình ngăn cơn sóng dữ, chiến đấu liên tiếp bảy trận, đánh bại hai gã Cổ Thần của Liệt Kim Tộc. Mà cao tầng Linh Tộc đã thưởng cho hắn năm mươi vạn điểm cống hiến…

Rất nhiều đệ tử Linh Tộc đang lựa chọn công pháp, chiến kỹ đều không khỏi kinh thán đối với sự tích của Triệu Phong.

- Năm mươi vạn điểm cống hiến?

Tất cả đệ tử Linh Tộc đều nuốt một ngụm nước miếng. Đại đa số bọn chúng đều là những Chân Thần cấp thấp, mà những môn công pháp có thể tu luyện tới Cổ Thần Thất giai cũng chỉ tốn hơn một vạn, nhiều lắm là hai vạn điểm cống hiến mà thôi. Năm mươi vạn điểm cống hiến cấp cho bọn chúng, căn bản là xài mãi không hết.

Rất nhanh, Triệu Phong đã đi tới tầng cao nhất của Vạn Linh Điện. Tầng này chỉ có những kẻ đã đạt tới Cổ Thần mới có thể bước vào. Hiện tại ở nơi này chỉ có hai người Triệu Phong cùng Trưởng lão

Thủ điện Vạn Linh Điện mà thôi.

Trong tầng cuối cùng này thập phần trống trãi, chỉ có bốn phiến vách tường tinh thể bán trong suốt. Trên mỗi một mặt vách tường đều khảm nạm một vài khỏa tinh châu lớn nhỏ không đồng nhất, màu sắc khác nhau. Bên trong mỗi một khỏa tinh châu đều cất giấu một môn công pháp hoặc là chiến kỹ Thần cấp.

- Ngươi muốn tự chọn hay để cho ta chọn giúp ngươi?

Trưởng lão Thủ điện mỉm cười hỏi.

- Ta cần loại công pháp có thể đột phá đến Thần Chủ!

Triệu Phong trực tiếp nói. Công pháp cùng đẳng cấp, có thể tu luyện tới Thần Chủ tự nhiên là tốt nhất. Có thể tu luyện tới Thần Chủ, liền chứng minh bản thân loại công pháp này tương đối hoàn thiện, có thể tăng phúc trọng đại đối với thực lực. Hơn nữa, chỉ cần là công pháp có thể đột phá đến Thần Chủ, đều có thể tính là công pháp Thần cấp Đỉnh giai.

- Nhìn đằng kia!

Trưởng lão Thủ điện lộ ra nụ cười sớm đã đoán trước, sau đó chỉ tay một cái về phía Đông. Triệu Phong nhìn về phía mặt vách tường phía Đông. Ở phía trên cùng của vách tường có khảm nạm bốn khỏa tinh châu lớn hơn những khỏa còn lại.

- Công pháp có thể đột phá đến Thần Chủ, Linh Tộc tổng cộng có bốn môn!

Thần sắc Trưởng lão Thủ điện thoáng có chút đắc ý, giới thiệu.

- Môn thứ nhất là công pháp chuyên dành cho huyết mạch Linh Tộc tu luyện. Ngươi không có huyết mạch Linh Tộc, nên không thích hợp môn công pháp này, ta sẽ không giới thiệu!

Trưởng lão Thủ điện trực tiếp giới thiệu cho Triệu Phong ba môn công pháp còn lại.

Môn công pháp thứ hai tên là Ngũ Hành Vạn Pháp, chủ tu Ngũ Hành Áo Nghĩa. Ngũ Hành Áo Nghĩa bao quát năm loại lực lượng Áo nghĩa, lúc tu luyện nhất định phải bảo đảm năm loại Áo nghĩa này chênh lệch không lớn, bằng không sẽ rất khó tiến bộ, độ khó khá cao.

Môn công pháp thứ ba tên là Lôi Hỏa Thiên Quyết, thích hợp kẻ tu hành hai đạo Lôi Hỏa. Tu luyện môn công pháp này, lực bộc phát mạnh mẽ, cũng tương đối dễ tu luyện, tổng thể mà nói, chính là quy quy củ củ.

Môn công pháp thứ tư tên là Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết, bao hàm Thiên Địa Ngũ Hành, Thời Không Vạn Tượng, dung hợp rất nhiều loại Áo nghĩa, tu luyện ra Thần lực Hỗn Nguyên, uy năng cực mạnh. Nhưng bởi vì loại công pháp này có tính bao dung quá lớn, không có một mục tiêu minh xác, cho nên khả năng tấn chức Thần Chủ khá khó khăn, hơn nữa bản thân môn công pháp này cũng cực kỳ khó tu luyện.

- Năm mươi vạn điểm cống hiến của ngươi chỉ có thể đổi lấy một môn công pháp trong này. Cho nên, ta kiến nghị ngươi vẫn là nên đổi một môn công pháp cấp bậc thấp hơn một chút, thuận tiện còn có thể đổi lấy mấy môn chiến kỹ cường đại!

Trưởng lão Thủ điện nói ra kiến nghị của chính mình.

- Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết?

Thời điểm Triệu Phong nghe giới thiệu về môn công pháp này, nhất thời sửng sốt một chút. Vốn dĩ hắn tới nơi này lựa chọn công pháp, là chuẩn bị lựa chọn loại công pháp Ngũ Hành mà lần trước Trưởng lão Thủ điện đã nói qua. Nhưng hắn lại phát hiện uy lực của môn Ngũ Hành Vạn Pháp này tựa hồ còn không bằng hai môn còn lại. Hơn nữa, Triệu Phong còn phát hiện môn Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết này tựa hồ thích hợp với chính mình hơn môn Ngũ Hành Vạn Pháp kia. Dù sao, nếu như hắn tu luyện Ngũ Hành Vạn Pháp, trên cơ bản liền phải vứt bỏ Phong, Lôi Áo Nghĩa. Nhưng mà Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết lại bất đồng, gần như có thể bao dung tất cả các loại Áo nghĩa.

- Ta chọn Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết!

Trầm tư trong chốc lát, Triệu Phong trực tiếp nói.

- Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết?

Sắc mặt Trưởng lão Thủ điện khẽ sửng sốt. Hắn vốn cho là Triệu Phong sẽ chọn môn Ngũ Hành Vạn Pháp.

- Triệu Phong, độ khó của môn Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết này tuyệt không bình thường a! Lực lượng Áo nghĩa càng nhiều uy lực mới càng mạnh, thế nhưng tu luyện quá nhiều lực lượng Áo nghĩa, thì sẽ càng khó khăn chưởng khống cùng vận dụng…

Trưởng lão Thủ điện thấu hiểu hết sức rõ ràng đối với bốn môn công pháp này, lập tức khuyên nhủ.

- Ta chính là muốn chọn nó!

Ánh mắt Triệu Phong kiên định. Hiện tại hắn chính là tu luyện rất

nhiều lực lượng Áo nghĩa, nếu như bỏ qua vài loại trong đó, thật sự là có một chút luyến tiếc.

Trưởng lão Thủ điện thấy Triệu Phong kiên định như vậy, cũng không nói thêm gì nữa, trực tiếp lấy ra một khối lệnh bài tinh thể. Hắn đem Thần lực quán nhập vào trong đó, một khỏa tinh châu trên vách tường chợt bay thẳng ra, phiêu phù trước mặt Triệu Phong.

- Ở chỗ này ghi nhớ xong công pháp mới có thể rời đi, đồng thời không thể tiết lộ môn công pháp này ra ngoài. Một khi phát hiện, Linh Tộc nhất định sẽ trừng phạt nghiêm khắc!

Trưởng lão Thủ điện nói xong lời này, liền trực tiếp rời khỏi nơi đây.

Triệu Phong khoanh chân ngồi xuống, ý thức thâm nhập vào trong khỏa tinh châu này. Trong nháy mắt, tin tức của Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết đã tiến nhập vào đầu óc của hắn.

- Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết bao hàm Thiên Địa Ngũ Hành, Thời Không Vạn Tượng, bao dung tất cả lực lượng. Thời điểm viên mãn, thậm chí có thể diễn hóa ra một tia lực lượng Hỗn Độn…

- Quả nhiên không khiến cho ta thất vọng!

Trong mắt Triệu Phong thoáng chút mừng rỡ. Bản thân hắn am hiểu thập phần nhiều lực lượng Áo nghĩa, kể cả Ngũ Hành, Phong Lôi, Thời Không… Hơn nữa hắn có được Thần Linh Nhãn, năng lực lĩnh ngộ rất mạnh, lĩnh ngộ đối với Áo nghĩa lại càng là thuận buồm xuôi gió. Nếu như hắn muốn, còn có thể thuận tiện tìm hiểu thêm một vài những môn Áo nghĩa khác nữa. Nghĩ tới đây, Triệu Phong không khỏi nhớ lại Hội nghị Thần Mâu mà Hạ Hầu Vũ đã nói.

- Hội nghị thuộc về Bát Đại Thần Mâu, bên trong hẳn là có thể đạt

được rất nhiều tin tức, kỹ xảo vận dụng đồng thuật, thậm chí là phương pháp tu luyện đồng thuật liên quan tới Bát Đại Thần Mâu…

Triệu Phong thập phần động tâm đối với cái hội nghị này. Nhưng điều duy nhất hắn lo lắng chính là, nhãn mâu của chính mình có khả năng là Thần Mâu thứ chín.

- Nếu như đi tới nơi đó có thể phát huy ra lực lượng chân chính của Thần Mâu ta, cho dù mạo hiểm một chút cũng là đáng giá!

Hồi lâu sau, Triệu Phong làm ra quyết định. Tả Mâu thần bí này vẫn luôn là bí mật lớn nhất của hắn. Có lẽ sau khi khai quật ra tiềm lực của Tả Mâu, những bí mật liên quan tới nhãn mâu này cũng sẽ được tiết lộ. Cho nên, Hội nghị Thần Mâu này, Triệu Phong quyết định sẽ đi xem một chút.

o0o

Một ngày sau, Triệu Phong dựa vào năng lực ghi nhớ cường hãn của Tả Mâu, đã ghi nhớ xong toàn bộ Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết.

Hắn vừa mới đi ra khỏi tầng cao nhất, Trưởng lão Thủ điện đã nhanh chóng chạy tới.

- Ngươi đã ghi nhớ kỹ rồi?

Trưởng lão Thủ điện có chút kinh ngạc hỏi. Một tờ giấy một hải dương, một môn công pháp có thể đột phá đến Thần Chủ, cho dù là với năng lực của Cổ Thần Thất giai, hẳn là phải cần thời gian hơn mười ngày mới có thể hoàn toàn nhớ kỹ.

- Phải!

Triệu Phong gật đầu, đem khỏa tinh châu trả lại cho Trưởng lão Thủ điện.

- Triệu Phong?

Ngay vào lúc này, một đạo thanh âm có chút kinh hãi vang lên.

Triệu Phong vừa nhìn lại, thì ra chính là một gã Cổ Thần đã từng xuất hiện qua trong Tranh đoạt chiến Tịnh Linh Thánh Thủy, ca ca của Kim Uy, Kim Khôn Cổ Thần! Triệu Phong vẫn còn nhớ rõ, khi đó hắn cảm giác được người này có địch ý rất lớn đối với chính mình. Triệu Phong chỉ thoáng liếc mắt nhìn hắn một cái, liền trực tiếp rời khỏi nơi đây.

- Khốn kiếp!

Hai bàn tay Kim Khôn nắm chặt, nghiến răng nghiến lợi một trận. Hắn mãi vẫn muốn có cơ hội khiêu chiến Triệu Phong, nhưng mà sau khi Triệu Phong đột phá Chân Thần, vẫn luôn bế quan không ra, sau đó lại len lén chạy ra ngoài. Sau khi Triệu Phong trở lại Linh Tộc, thì Tranh đoạt chiến Tịnh Linh Thánh Thủy đã bắt đầu. Kế tiếp, Triệu Phong lại đại biểu Linh Tộc tham gia đổ chiến hai tộc, cho nên Kim Khôn không thể làm gì được Triệu Phong. Thế nhưng Triệu Phong vừa mới trở lại, không ngờ tu vi lại đã đạt tới Cổ Thần. Hơn nữa hắn còn nghe nói, tại đổ chiến hai tộc, một mình Triệu Phong đã đánh bại bảy người của Liệt Kim Tộc, trong đó còn kể cả hai gã Cổ Thần nữa. Lúc này, Kim Khôn làm gì còn dũng khí khiêu chiến Triệu Phong nữa.

Sau khi rời khỏi Vạn Linh Điện, Triệu Phong liền chuẩn bị trở về chỗ ở của mình, tu luyện Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết. Thế nhưng thời điểm trở về, hắn nghe được một tin tức kinh người. Triệu Vũ Phi của Linh Tộc đã trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai, trở thành Thiên kiêu huyết mạch Linh Tộc.

- Không nghĩ tới Vũ Phi đã thành công!

Trong lòng Triệu Phong kinh hỉ một trận.

Lúc trở lại Linh Tộc, hắn cũng không nhìn thấy Triệu Vũ Phi. Sau khi nghe ngóng mới biết được, Triệu Vũ Phi đã chuyển đến một địa phương khác, chuẩn bị đột phá Thiên giai Thần vị. Lúc đó, Triệu Phong đã cảm thấy Triệu Vũ Phi có chút gấp gáp nóng vội. Nếu như lại tích lũy thêm một đoạn thời gian nữa, nàng liền có thể trùng kích đến Thần vị Ngũ giai. Nhưng lại không nghĩ tới, không ngờ Triệu Vũ Phi lại thành công chứng đạo được Thần vị Ngũ giai.

Tuy rằng bề ngoài Triệu Phong trực tiếp đột phá đến Thần vị Lục giai, thiên phú so với Triệu Vũ Phi còn tốt hơn một chút. Nhưng đối với cao tầng Linh Tộc, Triệu Vũ Phi thân mang huyết mạch Linh Tộc, hoàn toàn bất đồng so với Triệu Phong!

- Hiện tại Triệu Vũ Phi đã trở thành tồn tại chói mắt nhất trong huyết mạch Linh Tộc!

- Trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai, hơn nữa đặc tính tu luyện của huyết mạch Linh Tộc, thành tựu ngày sau của Triệu Vũ Phi tuyệt đối không thể đánh giá a!

Triệu Vũ Phi đột phá, khiến cho cả trên dưới Linh Tộc đều vô cùng rung động.

Một ngày này, Triệu Vũ Phi quay trở lại cung điện của chính mình.

- Phong ca, ta rất nhanh sẽ đuổi kịp ngươi!

Toàn thân Triệu Vũ Phi lan tỏa ra một cỗ khí chất siêu nhiên thoát

tục, giống hệt Thủy Tinh Tiên Tử xuất trần bất nhiễm.

- Phải không? Hiện tại ta đã là cường giả Cổ Thần rồi a!

Triệu Phong trêu ghẹo nói. Triệu Vũ Phi vẫn luôn một mực bế quan đột phá, đối với chuyện tình đổ chiến hai tộc vẫn còn chưa biết tới.

- Cái này… Làm sao có thể?

Cái miệng nhỏ nhắn của Triệu Vũ Phi khẽ nhếch lên, vô cùng kinh hãi. Sau khi tỉ mỉ cảm nhận, mới phát hiện Triệu Phong quả thật đã đạt tới Cổ Thần.

- Đáng ghét! Ta thân mang huyết mạch Linh Tộc, trên phương diện tốc độ tu luyện không ngờ lại đuổi không kịp ngươi!

Triệu Vũ Phi nhất thời có chút không vui. Nhưng mà trong lòng, nàng lại cảm thấy vui vẻ cho Triệu Phong.

Triệu Phong có chút không biết nói gì. Nếu không phải hắn thể hiện ra thiên tư cùng tiềm lực siêu nhân, hiện giờ hắn còn có thể bình yên vô sự đứng ở Linh Tộc sao?

o0o

Ba ngày sau, cao tầng Linh Tộc vì để ăn mừng Triệu Vũ Phi đột phá Chân Thần Ngũ giai, đã cử hành một buổi yến hội. Buổi yến hội này, cũng có mời đại bộ phận các thế lực trong Tử Linh Vực.

Bất luận một người nào có mặt trong yến hội này, chí ít đều là cường giả Chân Thần cường hãn. Mà cường giả Cổ Thần cũng không phải là số ít. Huyết mạch Linh Tộc cực kỳ đặc thù, trên con đường tu luyện luôn có thiên phú được trời ưu ái. Triệu Vũ Phi trực tiếp chứng

đạo Thần vị Ngũ giai, cái này cho thấy ngày sau nàng có khả năng không hề nhỏ có thể đạt tới cảnh giới Thần Chủ.

Bên trong Linh Tộc, không ít cao tầng Cổ Thần đều muốn đánh quan hệ tốt với Triệu Vũ Phi. Tuy rằng Triệu Vũ Phi mới là nhân vật chính của buổi yến hội này, vẻ đẹp của nàng khiến cho đám thanh niên tuấn kiệt của Tử Linh Vực có chút khuynh đảo. Nhưng mà Triệu Phong đứng ở bên cạnh nàng, cũng đồng dạng cực kỳ chói mắt.

- Hắn chính là Triệu Phong, kẻ trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai, một năm đột phá Cổ Thần, đánh bại bảy gã đệ tử của Liệt Kim Tộc sao?

- Tương lai, Linh Tộc rất có thể sẽ trở thành đệ nhất thế lực Ngũ tinh của Tử Linh Vực!

- …

Tất cả mọi người nhìn về phía hai người Triệu Phong cũng đều hâm mộ và ca ngợi, đồng thời, bọn họ cũng đều kinh thán đối với số mệnh của Linh Tộc. Có lẽ nhiều năm sau, Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phi sẽ đều có thể song song đạt tới cảnh giới Thần Chủ.

Trên yến hội, đám cao tầng Linh Tộc từng tên từng tên đều cười không khép miệng lại được. Trong thời gian ngắn, Linh Tộc liên tục phát sinh rất nhiều sự kiện tốt, đã trở thành điểm nóng trọng tâm câu chuyện của cả Tử Linh Vực.

Ba ngày sau, yến hội kết thúc, Triệu Phong trở lại chỗ ở của mình, chuẩn bị bế quan một đoạn thời gian, tu luyện Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết.

Chương 1290: Hội nghị thần mâu

Bên trong cung điện, Triệu Phong ngồi xếp bằng tiến hành tu luyện. Trong đầu hắn, tin tức của Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết chậm rãi hiện lên.

Triệu Phong đại khái nhìn qua một chút, Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết này mặc dù là công pháp có tính bao dung cực lớn, nhưng mà vẫn cần phải chọn một loại Áo nghĩa dùng làm đầu mối liên tiếp tất cả các loại Áo nghĩa còn lại. Mà cường độ của loại Áo nghĩa này phải viễn siêu tất cả những Áo nghĩa khác.

- Trong tất cả các loại Áo nghĩa của ta, Không Gian Áo Nghĩa chính là mạnh nhất!

Bởi vì nguyên nhân có Trường bào Thời Không, Không Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong thậm chí còn viễn siêu Ngũ Hành, Phong Lôi Áo Nghĩa mà dĩ vãng hắn vẫn luôn nghiên cứu.

Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết này có tổng cộng sáu tầng. Yêu cầu tu luyện tầng thứ nhất chính là có ít nhất một loại lực lượng Áo nghĩa đạt tới cảnh giới Ngũ trọng. Yêu cầu của tầng thứ hai chính là, lực lượng của tất cả các loại Áo nghĩa đều phải đạt tới Lục trọng. Cứ như vậy mà tính, mỗi khi công pháp tăng lên một tầng, lực lượng Áo nghĩa liền phải đề thăng lên một trọng. Thời điểm tu luyện tới tầng thứ năm, các loại lực lượng Áo nghĩa đều phải đạt tới cảnh giới Cửu trọng viên mãn. Tầng thứ sáu, chính là trùng kích cảnh giới Thần Chủ.

- Nói như vậy, ta chính là chủ tu Không Gian Áo Nghĩa rồi!

Triệu Phong nhẹ giọng thầm nói. Xem ra, chỉ cần đề thăng Không Gian Áo Nghĩa, tầng cấp của công pháp liền có thể từ từ tăng lên. Nhưng mà uy năng Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết thể hiện ra, lại là dựa vào cấp bậc của các loại lực lượng Áo nghĩa dung nhập. Cho nên, tại thời điểm chủ tu Không Gian Áo Nghĩa, lực lượng những loại Áo nghĩa khác cũng không thể giảm xuống. Ưu thế của công pháp này chính là Thần lực Hỗn Nguyên ẩn chứa đặc tính của các loại Áo nghĩa, rất ít bị các lực lượng khác khắc chế. Mặt khác, Triệu Phong chính là cảm thấy hứng thú nhất đối với một tia lực lượng Hỗn Độn mà khi đạt tới viên mãn tầng cao nhất có thể diễn hóa xuất ra kia.

Sau khi xem qua môn công pháp này một lần, Triệu Phong bắt đầu tu luyện.

Tầng thứ nhất, dùng Không Gian Áo Nghĩa làm chủ, liên tiếp tất cả lực lượng Áo nghĩa khác, đem chúng dung nhập vào bên trong Thần lực, hình thành Thần lực Hỗn Nguyên. Những thứ này đối với Triệu Phong mà nói cũng không quá khó khăn.

Mới nửa canh giờ, trong Thần thai của Triệu Phong đã xuất hiện một cỗ Thần lực vặn vẹo thành một đoàn, đủ mọi màu sắc hôn ám. Chất lượng của cỗ Thần lực này, hơn xa Thần lực Ngũ Hành Lôi Kiếp của Triệu Phong trước đây.

Hơn nữa tu luyện Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết, Triệu Phong chỉ cần đem lực lượng trong Thần thai, liên tục dung hợp lại với nhau. Không giống như môn Ngũ Hành Vạn Pháp kia, nếu như Triệu Phong muốn tu luyện nó, nhất định phải đem tất cả các loại lực lượng còn lại trong Thần thai, hoàn toàn loại trừ sạch sẽ.

Ông!

Triệu Phong điều động ra Thần lực Hỗn Nguyên mà chính mình vừa mới luyện hóa ra. Một đoàn lưu quang hôn ám xoay chuyển biến hóa ở trước mặt Triệu Phong. Màu sắc biến hóa trong Thần lực Hỗn Nguyên có chút cùng loại với hình thức biến hóa màu sắc mái tóc ngân sắc mộng huyễn của Triệu Phong.

- Thần lực Hỗn Nguyên chí ít cường đại hơn gấp đôi so với Thần lực của Lưu Kim Cổ Thần!

Triệu Phong hít sâu một hơi. Hắn phát giác cỗ Thần lực này nặng nề không gì sánh được, có thể hấp thu bất kỳ lực lượng nào trong thiên địa. Mà nếu dùng nó làm thủ đoạn công kích, cũng có khả năng rất thấp gặp phải loại lực lượng nào đó khắc chế. Nếu như trước đây hắn tu luyện Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết, như vậy thời điểm hai tộc đổ chiến, hắn hoàn toàn có thể dựa vào cỗ Thần lực này, chính diện chống lại Lưu Kim Cổ Thần.

Cảm thụ được chỗ cường hãn của Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết, Triệu Phong liền tiếp tục tu luyện.

Ba tháng sau, Triệu Phong rốt cuộc đem tất cả lực lượng trong Thần thai luyện hóa thành Thần lực Hỗn Nguyên. Nhưng mà cỗ Thần lực Hỗn Nguyên này vẫn còn chưa đủ tinh thuần. Chủ yếu là Triệu Phong chưa thể đem tất cả các loại Áo nghĩa hoàn mỹ dung hợp cùng một chỗ.

- Nếu như đẳng cấp của đại bộ phận các loại Áo nghĩa đều tương đương nhau, sẽ có thể càng hoàn mỹ liên tiếp cùng một chỗ!

Thời điểm Triệu Phong luyện hóa Thần lực Hỗn Nguyên, đã phát hiện ra vấn đề này. Ví dụ như Kim, Lôi Áo Nghĩa đều đạt tới Ngũ trọng, có thể liên tiếp rất dễ dàng với nhau. Nhưng nếu như liên tiếp

với Mộc Chi Áo Nghĩa chỉ có Tứ trọng, thì không phải là rất hoàn mỹ. Đương nhiên, cái này cũng có quan hệ với kỹ xảo liên tiếp. Dù sao hiện tại Triệu Phong chỉ mới tu luyện Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết không bao lâu.

Hiện nay, mục tiêu của Triệu Phong chính là đem tất cả lực lượng Áo nghĩa, ngoại trừ Thời Gian Áo Nghĩa ra, đều đề thăng tới cảnh giới Ngũ trọng, như vậy uy lực của Thần lực Hỗn Nguyên cũng sẽ đề thăng thật lớn.

Bá!

Triệu Phong một lần nữa tiến vào cung điện tinh thể ngũ sắc. Hắn mới xuất hiện, liền nghe có người nói:

- Triệu Phong, ta nguyện ý làm nô bộc của ngươi!

Lập tức, một đạo nhân ảnh đã đi tới trước mặt Triệu Phong, trực tiếp quỳ xuống.

- Còn có ai nữa không?

Ánh mắt Triệu Phong đảo qua tất cả mọi người bên trong cung điện.

Rất nhanh lại có thêm mười mấy người lục tục đi ra. Những người còn lại đều vẫn còn có chút giãy dụa. Đại bộ phận bọn chúng đều có bối cảnh thế lực thập phần cường đại, ví dụ như Tử Dạ Chuẩn Thần, còn có Quy Nhất Chuẩn Thần.

- Ta đang có nhu cầu đại lượng tài nguyên tu luyện, tính năng của tòa cung điện tinh thể này rất nhanh sẽ suy yếu đi, cuối cùng sẽ không còn tồn tại nữa!

Triệu Phong trực tiếp nói.

Tòa cung điện này là do vô số Áo Nghĩa Chi Tinh cấu thành, mà mỗi một lần Triệu Phong đến đây, cũng sẽ lấy đi đại lượng Áo Nghĩa Chi Tinh. Tính năng của tòa cung điện tinh thể ngũ sắc này đã sớm không bằng trước đây, nếu không phải do Triệu Phong cố tình chưởng khống, đám Chuẩn Thần, Chân Thần bên trong thậm chí đã có thể dễ dàng trốn thoát.

Nghe được câu nói này, trong lòng không ít người ở đây nhất thời vui vẻ. Một khi kết cấu tòa cung điện Ngũ Hành này bị phá hư, như vậy bọn chúng sẽ có cơ hội chạy đi. Nhưng mà càng nhiều người, sắc mặt chợt trầm xuống, nhanh chóng bật người đi ra, cam nguyện trở thành nô bộc của Triệu Phong.

- Bởi vì tòa cung điện này sắp sửa không còn tồn tại nữa, cho nên ta cũng không biết vào lúc nào, sẽ giết sạch tất cả các ngươi!

Lúc này, câu nói lãnh đạm của Triệu Phong đột nhiên truyền ra. Hiện tại đối với hắn mà nói, giết những người này hay không cũng đã không còn quan trọng nữa. Nếu như đối phương thức thời, Triệu Phong cấp cho bọn chúng một con đường sống cũng không phải không được.

- Triệu Phong, ngươi dám!

Sắc mặt đám Chuẩn Thần, Chân Thần của Tử Dạ Điện cả kinh, nhất thời quát lớn.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, bàn tay vung lên. Một đạo Thần lực hôn ám đủ mọi màu sắc, giống như một khỏa đạn pháo cương thiết chợt bắn thẳng ra.

Oanh! Phanh!

Một gã Chân Thần Ngũ giai của Tử Dạ Điện bị Thần lực Hỗn Nguyên xỏ xuyên qua, toàn thân biến thành tro bụi. Mà Thần lực Hỗn Nguyên do Triệu Phong thi triển ra kia bắn trúng vách tường tinh thể phía sau, trực tiếp nện xuống mấy viên Áo Nghĩa Chi Tinh.

Tê!

Hiện trường một mảnh tĩnh mịch. Vừa rồi người của Tử Dạ Điện nói Triệu Phong không dám, một khắc sau, Triệu Phong đã trực tiếp đánh chết người của Tử Dạ Điện. Thực lực của Triệu Phong quá mạnh mẽ, giết chết một gã Chân Thần Ngũ giai, cũng đơn giản như bóp chết một con kiến vậy. Đồng thời, bọn chúng đã bị Triệu Phong giam cầm thời gian lâu như vậy, cũng không được ai cứu ra ngoài. Mà Triệu Phong không chỉ sống thật tốt, tu vi lại càng đột nhiên tăng mạnh. Điều này khiến cho bọn chúng cảm thấy, trừ phi quy thuận Triệu Phong, bằng không sẽ có khả năng vĩnh viễn không thể rời khỏi nơi này.

- Ta nguyện ý quy thuận ngươi!

- Ta cũng nguyện ý làm nô bộc của ngươi!

Dưới sự uy hiếp của tử vong, bọn chúng đã lựa chọn thỏa hiệp. Theo như bọn chúng nghĩ, chỉ cần có thể sống sót, tất cả mới có hy vọng. Cuối cùng, ngay cả người của Tử Dạ Điện cũng toàn bộ thần phục.

Triệu Phong không nói hai lời, đem toàn bộ những người này tiến nhập vào trong Mộng Cảnh Thái Cổ, giao cho Triệu Vạn điều khiển. Lúc này Triệu Vạn cùng Triệu Vong đều đã thành công đột phá Thần vị, hai người đều đã chứng đạo Thần vị Ngũ giai, hơn nữa căn cơ thập phần củng cố. Hơn nữa bọn họ đang ở Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc,

địa vị của bọn chúng cũng tương đương với nhân vật cấp Trưởng lão của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, hưởng thụ đãi ngộ cực cao, một đường tu luyện vô cùng thông thuận.

- Chúa Tể đại nhân, có cái gì có thể ra sức cho ngài?

Một gã cao tầng của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc cung kính nói.

- Ta cần tài nguyên tu luyện tìm hiểu Phong Lôi Áo Nghĩa!

Triệu Phong trực tiếp nói.

Nhưng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc vốn không tu luyện Phong Lôi Áo Nghĩa, cho nên tích trữ tài nguyên loại này vô cùng ít. Sau khi Triệu Phong cầm đi toàn bộ, liền rời khỏi Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Đi khu giao dịch của Linh Tộc nhìn xem!

Triệu Phong đi ra cung điện. Rất nhanh, hắn liền đi tới một mảnh địa phương giao dịch phồn hoa náo nhiệt. Khu giao dịch này tồn tại chuyên môn là để cho đệ tử bên trong Linh Tộc tiến hành giao dịch lẫn nhau.

Triệu Phong đi tới nơi này, chủ yếu là thu mua một nhóm tài nguyên tìm hiểu Phong Lôi Áo Nghĩa. Mà vật phẩm trao đổi Triệu Phong xuất ra chính là Ngũ Hành Áo Nghĩa Chi Tinh. Dù sao đại bộ phận lực lượng Áo nghĩa mà mọi người tu luyện đều là một hai loại trong Ngũ Hành Áo Nghĩa. Áo Nghĩa Chi Tinh loại vật này vốn đã thập phần thưa thớt, hơn nữa phẩm chất Áo Nghĩa Chi Tinh của Triệu Phong lại còn cực cao. Triệu Phong vừa lấy ra, liền dẫn phát vô số người ở khu giao dịch tiến hành hỏi giá, tranh mua.

- Ta chỉ đổi lấy tu luyện tài nguyên Phong Lôi Áo Nghĩa!

Triệu Phong lưu lại một câu nói, liền ngồi xuống tại chỗ chờ đợi. Dần dần dà dà, liên tục có người cầm tài nguyên mà Triệu Phong cần đến đây giao dịch. Sau khi Triệu Phong thu mua được số lượng nhất định, hắn liền rời khỏi nơi này.

- Đúng rồi! Hội nghị Thần Mâu sẽ cử hành vào ba tháng sau, nhưng mà ta vẫn chưa biết nó sẽ cử hành ở đâu!

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì. Hơn nữa, Triệu Phong đối với cái gọi là Hội nghị Thần Mâu này, một chút cũng không hề quen thuộc, tốt nhất là nên tìm một người cùng đi sẽ tốt hơn. Vì thế, hắn liền viết một phong thư, gởi cho Hạ Hầu Vũ của Sinh Mệnh Thánh Địa.

Sau khi trở lại chỗ ở, Triệu Phong phát hiện Triệu Vũ Phi đã đợi hắn rất lâu trước điện.

- Phong ca, đi tập luyện một chút với ta a!

Trên mặt Triệu Vũ Phi nở nụ cười xán lạn.

Triệu Phong không khỏi nhớ lại, thời điểm ở Đại Lục Vực, hai người vẫn thường xuyên luận bàn giao lưu, đề thăng thực lực lẫn nhau. Nhưng hiện tại hai người chênh lệch quá lớn, một kích tùy ý của Triệu Phong liền có thể triệt để đánh bại Triệu Vũ Phi rồi.

- Ngươi đem tu vi áp chế xuống Chân Thần Ngũ giai, đồng thời không được sử dụng huyết mạch nhãn đồng!

Dưới sự yêu cầu cường liệt của Triệu Vũ Phi, Triệu Phong dựa theo lời nàng nói, hai người bắt đầu luận bàn. Kết quả, Triệu Phong dùng thực lực Chân Thần Ngũ giai, không sử dụng huyết mạch nhãn đồng,

cũng chỉ cần mấy chiêu liền dễ dàng đánh bại Triệu Vũ Phi.

- Phong ca, Thần lực của ngươi đã áp chế đến Chân Thần Ngũ giai, như thế nào vẫn còn mạnh mẽ như vậy?

Sau khi chiến đấu một trận, Triệu Vũ Phi thở hổn hển hỏi. Trong lúc tỷ thí, Triệu Phong chỉ sử dụng Thần lực cơ bản nhất, nhưng cũng đã khiến cho Triệu Vũ Phi chống đỡ không nổi. Huống hồ, Triệu Vũ Phi thân mang huyết mạch Linh Tộc, Thần lực của nàng so với Chân Thần Ngũ giai bình thường còn mạnh hơn rất nhiều.

- Ta đã tu luyện công pháp trên Cổ Thần, cho dù đem Thần lực giảm xuống đến tiêu chuẩn Ngũ giai, cũng vẫn cực kỳ cường hãn…

Triệu Phong mỉm cười nói. Thần lực của hắn đã sớm lột xác thành Thần lực Hỗn Nguyên, cho dù đem cảnh giới áp chế xuống, Thần lực Hỗn Nguyên ở trong đẳng cấp Chân Thần Ngũ giai này cơ hồ cũng là Thần lực vô địch.

- Ta nhất định sẽ đuổi kịp ngươi!

Triệu Vũ Phi mặc dù có chút phiền muộn, nhưng ý chí chiến đấu vẫn sục sôi.

- Vũ Phi, ba tháng sau, ta phải ly khai Linh Tộc một chuyến, đi kiến thức một chút Hội nghị Thần Mâu a!

Triệu Phong nói ra chuyện này. Lúc ban đầu, Hội nghị Thần Mâu chỉ cho phép hậu duệ Thần Mâu tham gia, về sau điều kiện được nới lỏng hơn, chỉ cần có được huyết mạch nhãn đồng, liền có thể tham gia. Triệu Vũ Phi tựa hồ cũng đã từng nghe nói qua cái gọi là Hội nghị Thần Mâu này, biết rõ mình không thể đi vào.

Hai tháng sau, Triệu Phong nhận được một bức thư, là do Hạ Hầu Vũ của Sinh Mệnh Thánh Địa gửi tới. Bên trên ghi rõ thời gian cùng địa điểm của Hội nghị Thần Mâu, đồng thời cũng mời Triệu Phong hội hợp với đội ngũ của Sinh Mệnh Thánh Địa, cùng nhau tham gia.

Mấy ngày sau, Triệu Phong liền trực tiếp xuất phát.

Chương 1291: Thiên Phạt Chi Mâu

Nửa tháng sau, Triệu Phong đã đi tới địa phương mà Hạ Hầu Vũ nói, là một cái thế lực Tứ tinh rưỡi bình thường.

- Bảy người!

Tả Mâu Triệu Phong phát hiện trong một tòa cung điện nào đó của thế lực Tứ tinh rưỡi này có bảy tên hậu duệ Thần Mâu. Trong bảy người này, người có tu vi thấp nhất cũng là Chân Thần Ngũ giai, cường giả mạnh nhất là một vị lão giả làn da phủ đầy vết ban lục sắc. Ngoại trừ Hạ Hầu Vũ ra, Triệu Phong cũng không nhận ra mấy người khác.

Với tu vi của Triệu Phong, cũng không có người nào ngăn cản, hắn trực tiếp tiến vào trong thế lực Tứ tinh rưỡi này.

- Rốt cuộc cũng đã tới!

Triệu Phong còn chưa tiến vào tòa cung điện kia, bên trong đã truyền ra một đạo thanh âm có chút bất mãn. Sau khi tiến vào trong cung điện, Triệu Phong nở nụ cười thoáng chút áy náy. Thời gian mà Hạ Hầu Vũ nói thật ra đã là hôm qua. Nhưng mà lộ trình quá mức xa xôi, cụ thể lúc nào đến, căn bản không thể tính toán chính xác được, bởi vậy Triệu Phong đã tới trễ một ngày.

Cùng lúc đó, ánh mắt mọi người trong đại điện cũng nhìn chằm chằm trên người hắn. Bọn họ đều từng nghe nói qua sự tích của Triệu Phong, nhưng chưa từng tận mắt gặp mặt Triệu Phong.

- Không biết huyết mạch nhãn đồng của hắn là do loại Thần Mâu nào diễn biến ra a?

Một gã thanh niên hoàng y mỉm cười nói.

- Nếu như đã tới đủ rồi, vậy thì lên đường thôi!

Trong bảy người, vị lão giả làn da phủ đầy đốm ban lục sắc kia bình thản nói. Sau đó, một đám tám người liền rời khỏi nơi đây. Các thành viên của thế lực Tứ tinh rưỡi này cũng đều thở phào nhẹ nhõm một trận.

Vừa rời đi không bao lâu, Triệu Phong đã trực tiếp truyền âm hỏi Hạ Hầu Vũ:

- Đồng bạn của ngươi tựa hồ cũng không quá hảo cảm với ta a?

- Ừm! Vị Trưởng lão này có khả năng bởi vì trước đây ngươi đã cự tuyệt lời mời chào của Sinh Mệnh Thánh Địa, cho nên không có ấn tượng tốt với ngươi. Mà những người khác thì là do cảm giác ưu việt của hậu duệ Thần Mâu a!

Hạ Hầu Vũ trực tiếp truyền âm. Triệu Phong gật đầu, biểu thị đã hiểu. Bất luận loại huyết mạch nhãn đồng nào trên thế gian đều xuất phát từ Bát Đại Thần Mâu, thân là hậu duệ Thần Mâu, nhìn thấy những loại huyết mạch nhãn đồng khác, tự nhiên là có loại cảm giác ưu việt.

- Sinh Mệnh Thánh Địa chỉ có bảy người tham gia Hội nghị Thần Mâu sao?

Theo lý thuyết, cái hội nghị này là thuộc về hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, Sinh Mệnh Thánh Địa dù thế nào cũng không chỉ có mấy người

như thế này đi. Rất nhanh, Triệu Phong từ chỗ Hạ Hầu Vũ mới biết được, người của Sinh Mệnh Thánh Địa đi tới Hội nghị Thần Mâu đã chia ra khá nhiều đội ngũ lên đường, cũng có một vài kẻ độc hành. Dù sao thời gian Hội nghị Thần Mâu này mở ra cũng rất dài, không cần thiết phải tập trung toàn bộ cùng đi, như vậy sẽ vô cùng rêu rao.

Mặt khác, Hội nghị Thần Mâu này thật ra là một hoạt động tương đối bí ẩn, thời gian tổ chức của hội nghị cũng là do các thành viên của Thần Mâu Đường phân tán ở các Vực chủ động tung ra. Cho nên, một vài nhóm thế lực thấp căn bản không biết được chuyện tình liên quan tới Hội nghị Thần Mâu. Đồng dạng, địa điểm của Hội nghị Thần Mâu cũng vô cùng bí ẩn.

- Đúng rồi! Hàn Ngưng Nhi không tham gia sao?

Triệu Phong trực tiếp hỏi. Hàn Ngưng Nhi cũng là hậu duệ Thần Mâu, lại đang ở Sinh Mệnh Thánh Địa, hẳn là nên tham gia mới đúng.

- Chỉ có những người là Chân Thần trở lên mới có tư cách tham gia, Chuẩn Thần không có được tư cách này!

Hạ Hầu Vũ trực tiếp nói. Triệu Phong không khỏi kinh ngạc, không nghĩ tới yêu cầu của Hội nghị Thần Mâu này lại cao như vậy. Nhưng càng là như vậy, liền chứng minh chất lượng của cái hội nghị này càng cao.

Đồng dạng, Triệu Phong cũng phải cẩn thận một chút. Tại Hội nghị Thần Mâu này không biết sẽ có nhân vật nào, mà huyết mạch nhãn đồng của hắn tốt nhất không nên dễ dàng bại lộ. Trên đường đi, Triệu Phong liên tục áp chế Thần Linh Nhãn, đem các phương diện năng lực của nhãn mâu giảm xuống đến mức thấp nhất.

Mười mấy ngày sau, một đoàn tám người đã đi tới trên không một phiến Cấm địa nguy hiểm nào đó. Mọi người liên tục bay lên cao, mãi đến mấy mươi vạn dặm trên không trung, Triệu Phong mới phát hiện một xung quanh đoàn mây trắng có một cái kết giới ẩn nấp.

- Không nghĩ tới lối vào lại ở chỗ này!

Trong lòng Triệu Phong có chút kinh ngạc.

Thời điểm khi mọi người tiếp cận, cái kết giới kia tự động mở ra, đoàn người bình yên tiến vào. Trong đám mây trắng có một tòa trận đài hình tròn phong cách cổ xưa màu bạc trắng. Đứng bên cạnh trận đài là một gã nam tử trung niên thân hình cường tráng cao to, giống như một tảng đá lớn vậy.

- Hoan nghênh đoàn người của Sinh Mệnh Thánh Địa!

Nam tử trung niên kia mỉm cười nói. Lão giả làn da đốm ban lục sắc của Sinh Mệnh Thánh Địa thì lại quan sát cẩn thận trận đài.

- Tại sao lại là Truyền Tống Đại Trận?

Sắc mặt lão giả làn da đốm ban lục sắc khẽ trầm xuống. Đám người Sinh Mệnh Thánh Địa còn lại cũng lộ ra vẻ nghi hoặc. Các Hội nghị Thần Mâu trước đây đều là thông qua một cái lối vào hoặc là thông đạo đơn giản, tiến vào một phiến không gian đơn độc.

- Hội nghị Thần Mâu lần này, Tử Linh Vực sẽ tổ chức cùng với một Vực khác, cho nên lối vào mới là Truyền Tống Đại Trận!

Nam tử trung niên kia tựa hồ đã dự đoán trước câu hỏi này, cho nên trả lời rất nhanh. Nghe vậy, sắc mặt tất cả mọi người ở đây khẽ chấn kinh.

- Là Vực nào?

Sắc mặt lão giả làn da đốm ban lục sắc khẽ trầm xuống, tựa hồ nghĩ tới cái gì.

- Ám Thiên Vực!

Nam tử trung niên nhếch miệng cười một tiếng. Sắc mặt lão giả làn da đốm ban lục sắc vẫn bình thản như cũ, hiển nhiên đáp án của đối phương giống với suy đoán của hắn.

- Ám Thiên Vực!

Mấy người còn lại thì khẽ nhắc lại ba chữ này.

Triệu Phong cũng có chút kiến thức đối với mấy Vực xung quanh Tử Linh Vực. Ám Thiên Vực này là một Đại Vực không kém gì Tử Linh Vực, thế lực chúa tể của Vực này, là Đọa Thiên Tộc bài danh thứ mười hai trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

- Truyền tống chúng ta qua đó đi!

Lão giả làn da đốm ban lục sắc sau khi nộp ra đại lượng Thần tinh Trung phẩm, liền đái lĩnh mọi người bước lên trận đài Truyền Tống Trận. Bỗng nhiên, hai mắt nam tử trung niên kia chợt lóe lên lên từng đạo từng đạo hư quang bạch kim sắc.

- Hậu duệ Thần Mâu!

Tâm thần Triệu Phong khẽ chấn động. Hơn nữa nhãn mâu này là một trong những Bát Đại Thần Mâu mà từ trước đến nay Triệu Phong chưa từng thấy qua, Thiên Phạt Chi Mâu!

Thời điểm nhìn thấy Thiên Phạt Chi Mâu của nam tử trung niên, Triệu Phong bỗng nhiên có cảm giác, đối phương thật giống như một vị Thần minh công chính nghiêm minh, thẩm phán tất cả tội ác. Hơn nữa Triệu Phong còn cảm giác, thực lực của đối phương thập phần cường hãn, không hề thua kém lão giả làn da đốm ban lục sắc dẫn đội của Sinh Mệnh Thánh Địa kia.

Bỗng nhiên, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong chợt truyền đến một trận ba động nhàn nhạt. Hắn lập tức đem khí tức của Thần Linh Nhãn thu liễm lại, áp chế năng lực của nó xuống. Ánh mắt nam tử trung niên kia nhìn lướt qua trên người mọi người, cuối cùng dừng lại trong chốc lát trên Tả Mâu Triệu Phong, sau đó mới gật đầu. Triệu Phong biết rõ, đối phương chính là đang xác nhận huyết mạch nhãn đồng của mọi người.

Ông!

Văn lạc của Trận pháp dần dần phác họa đầy đủ, từng đạo từng đạo hư quang tinh bạch từ trong đó dâng lên, bao phủ lấy thân ảnh của mọi người. Bá một tiếng, thân ảnh của mọi người đã biến mất, quang mang trên trận pháp đài cũng từ từ ảm đạm xuống.

- Có chút thú vị! Nhãn mâu của tiểu tử kia không ngờ lại còn cường đại hơn nhãn mâu của những hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu khác!

Nam tử trung niên không khỏi cười khẽ một tiếng.

Cũng không lâu lắm, lại có thêm ba đạo thân ảnh thân khoác hắc bào đi tới nơi này. Niên kỷ của ba người này cũng không lớn, hai nam một nữ. Mắt phải của gã dẫn đầu lóe lên quang mang đủ mọi màu sắc, chính là Vạn Tượng Chi Mâu. Nếu như Triệu Phong ở chỗ này, nhất định có thể nhận ra, hắn chính là hắc y nhân lúc trước độn thổ

trong lòng đất ở bên ngoài Sinh Mệnh Thánh Địa.

- Hội nghị Thần Mâu lần này, Tử Linh Vực sẽ tổ chức cùng với một Vực khác, cho nên lối vào mới là Truyền Tống Đại Trận!

Lần này, nam tử trung niên trực tiếp nói.

- Ừm! Chúng ta lập tức tiến vào!

Thần sắc của ba gã hắc bào nhân không có bất kỳ ba động nào.

- Tốt! Để ta kiểm tra một chút thân phận của các ngươi a!

Nam tử trung niên trực tiếp nói. Kiểm tra thân phận chính là kiểm tra huyết mạch nhãn đồng.

Mắt phải của gã dẫn đầu kia nhất thời lóe lên một trận màu sắc biến hóa. Lực lượng tự nhiên trong thiên địa chậm rãi tụ tập về phía đó. Hai người khác phân biệt thể hiện ra dấu hiệu của Vận Mệnh Chi Mâu cùng Tử Vong Chi Mâu. Sau đó, ba người nộp lên Thần tinh Trung phẩm, biến mất bên trong trận pháp.

Chương 1292: Giao dịch bí bảo

Địa phương tổ chức Hội nghị Thần Mâu là một phiến không gian nhỏ đơn độc. Trên đỉnh đầu là một tầng quang mạc vàng óng ánh, trên đó điểm xuyến các loại tinh châu, bảo thạch màu sắc hoa mỹ đủ màu. Từng dãy vách tường xung quanh đều là do rất nhiều tòa kiến trúc đặc sắc lớn nhỏ không đồng nhất cấu thành. Bên ngoài các tòa kiến trúc tương đối khổng lồ trong đó còn có rất nhiều thủ vệ tu vi cao thâm. Bên trong thỉnh thoảng truyền ra những trận thanh âm sôi trào náo nhiệt. Xung quanh các tòa cung điện đều có lâm mộc sơn thủy vờn quanh, cảnh trí xinh đẹp hợp lòng người, giống như Tiên cảnh!

Sưu! Sưu! Sưu!

Bên trong các tòa cung điện rộng lớn vô biên, thân ảnh tàn quang đủ mọi màu sắc của các cường giả không ngừng xuyên toa bay vút đi trên không trung, kể cả một vài loại Linh sủng phi cầm thật lớn, hoặc là công cụ phi hành chuyên dụng khổng lồ.

- Đây chính là tràng diện của Hội nghị Thần Mâu sao?

Đám đệ tử Sinh Mệnh Thánh Địa không ngừng nhìn ngắm bốn phía, không khỏi thở dài kinh thán. Mấy người bọn họ cũng là lần đầu tiên tham gia Hội nghị Thần Mâu. Trước đây bọn chúng cũng từng nghe nói qua, tràng diện mỗi một lần Hội nghị Thần Mâu cũng đều không giống nhau. Có khi là thế giới màn đêm tử sắc quỷ dị, có khi là đáy biển kỳ trân thần bí… Mà lần này, tràng diện của Hội nghị Thần Mâu lại là một tòa cung điện hoàng kim cái gì cần có đều có. Tuy nói chỉ là một tòa cung điện, nhưng mà kích thước của nó ít nhất cũng cỡ phân

nửa Thiên Vũ Đảo.

- Tùy ý đều có thể thấy được hậu duệ Thần Mâu!

Thần sắc Triệu Phong cảm thán, đảo qua đám cường giả cực nhanh xẹt qua phía trước. Nhớ lại ban đầu, khi Triệu Phong còn ở Đại Lục Vực, có thể gặp được một hậu duệ Thần Mâu đã là chuyện rất ngạc nhiên rồi. Nhưng lần này tham gia Thần Mâu, hậu duệ Thần Mâu lại là tùy ý đều có thể thấy được.

Đương nhiên, lần Hội nghị Thần Mâu này dù sao cũng là tụ tập cường giả của hai Đại Vực. Mà Đại Lục Vực trước đây, phỏng chừng cũng chỉ lớn hơn Thiên Vũ Đảo một chút mà thôi. Trong một cái Vực, thế lực nhỏ cùng loại như Thiên Vũ Đảo vậy, lại là nhiều đếm không hết. Bởi vậy có thể thấy được, địa vực mà lần Hội nghị Thần Mâu này bao phủ là rộng khắp đến thế nào, có thể tụ tập được nhiều hậu duệ Thần Mâu như vậy cũng là chuyện đương nhiên.

- Các ngươi chia ra tự do hành động đi! Gặp phải sự tình gì, có thể dùng lệnh bài thông tin để liên hệ ta!

Lão giả làn da đốm ban lục sắc của Sinh Mệnh Thánh Địa trực tiếp nói, sau đó hắn liền hóa thành một đạo hư quang, chạy đi thăm dò các nơi. Địa hình mỗi một lần Hội nghị Thần Mâu đều không giống nhau, cho dù lão giả làn da đốm ban lục sắc đã tham gia qua mấy lần, cũng phải cần một khoảng thời gian để quen thuộc địa hình.

- Triệu huynh đệ không có lệnh bài truyền tin của Sinh Mệnh Thánh Địa, vậy hãy đi cùng ta a!

Hạ Hầu Vũ trực tiếp nói.

- Chúng ta đi!

Năm gã đệ tử Sinh Mệnh Thánh Địa còn lại chia làm hai đội ngũ, đều tự đi thăm dò.

- Triệu Phong, ngươi hiện tại có nhu cầu gì?

Hạ Hầu Vũ trực tiếp hỏi. Mặc dù hắn chưa từng tham gia qua Hội nghị Thần Mâu, nhưng từng nghe trưởng bối của Sinh Mệnh Thánh Địa nói qua một chút tình huống bên trong Hội nghị Thần Mâu. Trong đó kể cả Khu vực sân đấu, Đài đổ chiến, Khu vực buôn bán tình báo, Khu giao tiếp nhiệm vụ… Ngoài ra còn có Khu tự do cùng Khu giao dịch. Trong Khu giao dịch gần như có thể giao dịch tất cả những thứ mình mong muốn, kể cả công pháp truyền thừa, thiên tài địa bảo, thần binh lợi khí, Linh sủng tọa kỵ…

- Ta cần bí thuật tu luyện phương diện linh hồn hoặc là đồng thuật, công pháp, tài nguyên tu luyện!

Triệu Phong thẳng thắn nói. Hiện tại hắn đã từ bỏ con đường luyện thể, như vậy thì hẳn là nên nỗ lực nghiên cứu phương diện linh hồn, nhãn đồng, tận lực phát huy sở trường của mình. Hơn nữa Hạ Hầu Vũ cũng từng nói, nhãn mâu của hắn đã đạt tới cấp bậc Chuẩn Thần Mâu, nhưng mà tựa hồ còn chưa có phát huy ra uy năng chân chính của nó. Thân là đệ tử Sinh Mệnh Thánh Địa, Hạ Hầu Vũ nhất định đã từng gặp qua Chuẩn Thần Mâu chân chính, cho nên mới có kết luận như vậy.

- Nếu là vậy, thì chúng ta có thể đi tìm khu vực Giao Dịch Bí Bảo, còn có Công Pháp Giao Dịch Các, hoặc là chỗ bán đấu giá…

Hạ Hầu Vũ đề nghị.

- Giao Dịch Bí Bảo và Công Pháp Giao Dịch Các có gì khác nhau?

Triệu Phong hỏi. Chỗ bán đấu giá thì hắn biết rõ, ở nơi đó có khả năng gặp được đồ tốt rất cao, nhưng mà giá cả cũng là cao vô cùng.

- Công Pháp Giao Dịch Các là một địa phương giao dịch đại hình chuyên bán ra các loại công pháp cùng chiến kỹ. Mà Giao Dịch Bí Bảo lại là địa phương mà mười mấy người tiến hành các hoạt động giao dịch bí mật lẫn nhau. Kẻ giao dịch không thể nhìn thấy lẫn nhau, chỉ có thể nhìn thấy các vật phẩm giao dịch mà thôi…

Hạ Hầu Vũ cũng không phải hiểu rất rõ ràng, chỉ nói ra một chút tình huống đại khái. Cuối cùng, Triệu Phong cảm thấy cái Giao Dịch Bí Bảo này tựa hồ thích hợp nhất với chính mình. Ở chỗ này, Triệu Phong có thể xuất ra các trân tài tu luyện từ trong Mộng Cảnh Thái Cổ, hoặc là Ngũ Hành Áo Nghĩa Chi Tinh làm vật phẩm giao dịch, mà không cần phải lo lắng bị những người khác dò xét, theo dõi.

Hai người vừa phi hành vừa thăm dò, không bao lâu sau đã phát hiện một tòa đại điện hùng vĩ toàn thân đen như mực, ở trong rất nhiều tòa kiến trúc cũng vẫn thập phần nổi bật. Hơn nữa số lượng đoàn người ra vào đều rất nhiều.

- Đây là chỗ giao tiếp nhiệm vụ! Có người nói, ở chỗ này có thể tuyên bố bất luận nhiệm vụ hoặc là treo thưởng gì! Còn có thể mời được sát thủ hoặc bảo tiêu thực lực cường hãn nữa…

Hạ Hầu Vũ giới thiệu.

- Giao Dịch Bí Bảo!

Bỗng nhiên, Tả Mâu Triệu Phong tìm được bốn chữ lớn kia trong vô số các chiêu bài kiến trúc ở nơi này. Đây là một tòa kiến trúc hình tròn màu nâu xám khổng lồ. Xung quanh tòa kiến trúc có mấy trăm

thông đạo nhỏ. Trước mỗi thông đạo đều có vài thủ vệ khí tức cường đại.

Sưu! Sưu! Sưu!

Từ rất xa, Triệu Phong đã nhìn thấy mấy đạo nhân ảnh đi tới tòa Giao Dịch Bí Bảo này, sau khi giao nộp Thần tinh, liền tiến vào trong thông đạo. Mà từ trong những thông đạo nhỏ kia, lại cũng có người cấp tốc rời khỏi.

Sau đó, Hạ Hầu Vũ cùng Triệu Phong cùng tiến về phía tòa Giao Dịch Bí Bảo này.

- Một cái lối đi chỉ cho phép một người tiến vào!

Một gã thủ vệ trước một lối đi, đưa tay ngăn cản hai người Triệu Phong. Nơi này là Hội nghị Thần Mâu, cho dù Hạ Hầu Vũ là người của Sinh Mệnh Thánh Địa, cũng không dám nói năng gì, chỉ có thể tuân theo quy củ của nơi này. Sau đó, gã thủ vệ này lấy ra một cái đạo cụ tròn dẹp, bảo Triệu Phong đặt tay lên trên đó.

Ông!

Trên đạo cụ đột nhiên sáng lên bảy quang điểm.

- Cổ Thần Thất giai! Muốn tiến vào, phải giao nộp năm trăm Thần tinh Trung phẩm!

Gã thủ vệ kia bình thản nói.

Triệu Phong thoáng chút kinh ngạc. Năm trăm Thần tinh Trung phẩm đối với hắn mà nói cũng không coi vào đâu, nhưng đối với cường giả Chân Thần bình thường mà nói, lại là một số tài sản lớn. Đồng dạng,

Triệu Phong cũng đã nhìn ra, phí dụng giao nộp này là căn cứ theo tu vi của hắn mà định.

- Phí dụng giao nộp là căn cứ theo tu vi của ngươi mà định. Tu vi của ngươi là Cổ Thần Thất giai, như vậy người tiến hành giao dịch với ngươi, đại khái cũng ở mức tu vi này!

Gã thủ vệ kia tùy tiện giải thích một câu.

- Sau khi tiến vào trong, ngươi sẽ đi tới một cái kết giới phong bế. Ngươi chỉ cần đợi trong chốc lát, khi nhân số giao dịch đạt tới mười hai người, giao dịch liền sẽ bắt đầu. Sau một vòng giao dịch kết thúc, nếu muốn tiếp tục giao dịch, cứ việc ở lại bên trong là được!

Trước khi tiến vào, gã thủ vệ giảng thuật cho Triệu Phong một chút trình tự giao dịch.

Bên trong lối đi tối thui, chỉ có thể đi thẳng về phía trước. Vách tường xung quanh không biết là do cái gì tạo thành, Thần thức căn bản không thể nào xuyên thấu được. Cho dù là Tả Mâu Triệu Phong, cũng chỉ có thể thấu thị tới một mức độ nhất định, vẫn như cũ không nhìn thấy được cái gì.

Rất nhanh đã đến cuối thông đạo, phía trước xuất hiện một phiến không gian hình tròn khá chật hẹp.

- Chỉ cần đợi ở chỗ này là được a?

Triệu Phong lẩm bẩm một tiếng, khoanh chân ngồi xuống. Nhưng ngay vào lúc này, toàn bộ phiến không gian phong bế bỗng nhiên sáng lên.

- Giao dịch bắt đầu! Mời đem các vật phẩm giao dịch, cùng một cỗ

thần niệm, đặt vào trong quang cầu trước mặt!

Một đạo giọng nữ cơ giới hóa đột nhiên vang lên.

Ông!

Trước mặt Triệu Phong chợt hiện lên một khỏa tiểu quang cầu bạch sắc. Hắn đối với loại phương thức giao dịch này vẫn còn chưa quen thuộc, cũng có chút tâm thái đề phòng, cho nên chỉ để vào đó năm khối Áo Nghĩa Chi Tinh mà thôi.

- Giao dịch bắt đầu!

Hồi lâu sau, đạo thanh âm kia một lần nữa vang lên. Liền sau đó, trước mặt Triệu Phong đã hiện lên thêm mười một khỏa quang cầu nữa. Trong mỗi một khỏa quang cầu đều đặt những vật phẩm bất đồng, bao gồm dược liệu, binh khí, thư tịch, đạo cụ tồn trữ tin tức vân vân.

- Đây chính là những vật phẩm mà mười một người còn lại muốn dùng để giao dịch a!

Trong nháy mắt Triệu Phong liền sáng tỏ. Sau đó, Triệu Phong phát hiện, chỉ cần đem Thần thức rót vào trong các khỏa quang cầu, liền có thể trực tiếp tiến hành kiểm tra vật phẩm, đồng thời truyền âm giao lưu cùng chủ nhân của kiện vật phẩm kia.

- Thật là kỳ lạ!

Ánh mắt Triệu Phong không khỏi sáng ngời. Loại này phương thức giao dịch khiến cho hắn cảm thấy vô cùng mới lạ. Tất cả mọi người giao dịch đều chỉ có thể nhìn thấy vật phẩm giao dịch, không thể nào nhìn thấy lẫn nhau. Loại phương thức giao dịch này có ưu điểm

chính là có thể yên tâm giao dịch những vật phẩm tương đối vướng tay chân, hoặc là quá mức trân quý trong tay mình, mà không cần lo lắng bị người khác để mắt tới. Nhưng mà khuyết điểm chính là tiến độ giao dịch chậm chạp, đồng thời có khả năng rất khó tìm được thứ mà chính mình cần.

Triệu Phong không nói hai lời, dùng Thần thức thăm dò vật phẩm trong quang cầu đầu tiên. Đó là một gốc hoa cỏ mặc lục sắc, trên đó lan tỏa ra khí tức linh hồn nhàn nhạt!

- Thiên Hồn Minh Mục Thảo, trân bảo thần bí có xác xuất nhất định giúp tiến hóa huyết mạch nhãn đồng!

Ngay vào lúc này, đạo Thần thức ở bên trong khỏa quang cầu này chợt trực tiếp truyền ra một câu nói.

- Có thể xúc tiến huyết mạch nhãn đồng tiến hóa?

Trong lòng Triệu Phong thoáng cả kinh. Nhưng lập tức hắn liền bình tĩnh trở lại, hắn nghĩ những lời này của đối phương hẳn là có chút thật thật giả giả.

- Hẳn là có hạn chế gì a?

Triệu Phong lớn mật hỏi ra nghi hoặc của mình, dù sao song phương cũng không biết nhau.

- Là có xác xuất nhất định! Huyết mạch nhãn đồng bình thường thì xác suất lớn hơn một chút, hậu duệ Thần Mâu thì kém hơn một chút. Đồng thời xác suất còn phụ thuộc vào tu vi bản thân. Tu vi càng cao xác suất càng thấp!

Rất nhanh, đạo thanh âm kia lại một lần nữa vang lên. Sau khi biết

được những hạ chế này, Thần thức của Triệu Phong trực tiếp rời khỏi quang cầu này, chuẩn bị thăm dò những quang cầu khác. Nhưng đột nhiên, một đạo Thần thức truyền âm chợt vang lên ở trong đầu hắn.

- Xem ra, có người muốn giao dịch Ngũ Hành Áo Nghĩa Chi Tinh của ta!

Triệu Phong không khỏi cười một tiếng. Năm khối Áo Nghĩa Chi Tinh hắn xuất ra, theo thứ tự đối ứng với năm loại lực lượng Áo nghĩa, hơn nữa phẩm chất khá cao cấp, đối ứng với Cổ Thần Thất giai.

- Áo Nghĩa Chi Tinh ẩn chứa Kim Chi Áo Nghĩa, ngươi có bao nhiêu?

Một đạo thanh âm già nua hỏi.

- Rất nhiều!

Triệu Phong đơn giản trả lời. Sau đó, đối phương lại hỏi Triệu Phong cần thứ gì.

- Bí pháp hoặc là tài nguyên tu luyện linh hồn, nhãn đồng thẩm cấp cao!

Triệu Phong thẳng thắn phản hồi. Nhưng bí pháp cùng tài nguyên tu luyện đối phương lấy ra cũng không tính quá lý tưởng. Cuối cùng, Triệu Phong chỉ giao dịch một ít tài nguyên tu luyện.

Phương thức giao dịch thập phần đơn giản. Mười hai khỏa quang cầu trước mặt, Triệu Phong có thể đem vật phẩm để vào trong bất kỳ một khỏa quang cầu nào, lại chỉ có thể lấy ra vật phẩm từ khỏa quang cầu thuộc về hắn. Triệu Phong đem Áo Nghĩa Chi Tinh để vào

bên trong một khỏa quang cầu nào đó. Rất nhanh, trong khỏa quang cầu kia của hắn đã xuất hiện một vài tài nguyên tu luyện. Sau khi xác nhận không có sai lầm, Triệu Phong trực tiếp lấy đi những tài nguyên kia, còn đối phương cũng lấy đi Áo Nghĩa Chi Tinh của Triệu Phong.

Sau đó, hắn đem Thần thức rót vào bên trong một khỏa quang cầu khác. Bên trong quang cầu này chứa một gốc dược thảo thủy tinh bích lục, lan tỏa ra khí tức linh hồn sinh cơ nồng nặc. Sau một lát giao lưu, Triệu Phong đã giao dịch kiện vật phẩm này với đối phương.

Khỏa quang cầu thứ ba, Thần thức của Triệu Phong vừa rót vào trong đó, chỉ nhìn thấy một khối tinh châu hắc sắc. Thần thức nhẹ nhàng chạm vào, não hải của Triệu Phong liền xuất hiện một đoạn ảnh tượng.

- Lại là hình ảnh ghi nhớ!

Triệu Phong thoáng cảm thấy kinh ngạc, tỉ mỉ quan sát đoạn hình ảnh trong đầu.

Chương 1293: Nhiệm vụ bí mật

Trong ảnh tượng là một mảnh phế tích, bốn phía một mảnh không gian mịt mù tăm tối. Kẻ có được đoạn ghi nhớ này đang cấp tốc phóng chạy bên trong mảnh phế tích này.

Bởi vì là dùng ánh mắt của chính chủ nhân, cho nên Triệu Phong cũng không nhận ra được đối phương là ai, hơn nữa một vài địa phương nào đó cũng đã bị tận lực che mờ rồi, cố tình không để cho người khác nhận ra lai lịch bản thân.

Bỗng nhiên, từ trong một tòa kiến trúc kỳ lạ ở phía xa trong phế tích chợt lao ra một con Yêu Thần toàn thân kim sắc, hình dạng giống một khỏa nhãn đồng, lại có hai cánh tay mạnh mẽ. Kẻ có được đoạn ghi nhớ này trực tiếp chiến đấu với con Yêu Thần này.

- Tử Vong Áo Nghĩa, Hủy Diệt Áo Nghĩa!

Từ trong chiêu thức của đối phương, Triệu Phong có thể đoán được, kẻ có được đoạn ghi nhớ này là hậu duệ Tử Vong Thần Mâu. Mà con Yêu Thần Nhãn Đồng kim sắc kia thi triển ra cũng là đồng thuật công kích, đồng thời ẩn chứa Hủy Diệt Áo Nghĩa. Tỉ mỉ quan sát, có thể phát hiện con Yêu Thần Nhãn Đồng này, có khá nhiều chỗ tương tự với Phá Diệt Chi Mâu. Cuối cùng, hậu duệ Tử Vong Thần Mâu đã đánh chết con Yêu Thần Nhãn Đồng kia, đạt được một khối tinh thể kim sắc hình thoi dị thường rực rỡ.

- Áo Nghĩa Chi Tinh ẩn chứa Hủy Diệt Áo Nghĩa!

Triệu Phong ở trong cung điện tinh thể Ngũ Hành từng gặp qua loại tình huống này, lập tức đoán ra được. Thế nhưng, so với Áo Nghĩa Chi Tinh ẩn chứa Ngũ Hành Áo Nghĩa, viên Hủy Diệt Áo Nghĩa Chi Tinh kia không thể nghi ngờ càng trân quý hơn nhiều.

Bá!

Hình ảnh đột nhiên lóe lên, hậu duệ Tử Vong Thần Mâu đã đi tới một tòa kiến trúc đổ nát hoang vu.

- Kiến trúc Thiên Cơ Tộc!

Ánh mắt Triệu Phong nhất thời sáng ngời. Hắn từng mấy lần tiến vào thành thị của Thiên Cơ Tộc, đối với lối kiến trúc bên trong cũng hiểu được một chút. Đương nhiên, cho dù kiến trúc nơi này giống với kiến trúc của thành thị Thiên Cơ Tộc cũng không thể nói rõ cái gì. Cũng không loại trừ thế lực nào đó nắm trong tay chút ít kỹ thuật của Thiên Cơ Tộc, hoặc là mô phỏng theo phong cách kiến tạo của kiến trúc Thiên Cơ Tộc mà xây dựng nên.

Sau đó, hình ảnh lại một lần nữa lóe lên, hậu duệ Tử Vong Thần Mâu kia đã ở bên trong tòa kiến trúc Thiên Cơ Tộc kia. Ở trước mặt hắn có một phiến thạch môn tử tinh, bất quá trên cửa có kết giới phong ấn. Gã hậu duệ Tử Vong Thần Mâu kia nếm thử thời gian rất lâu, nhưng cũng không có cách nào phá vỡ được phong ấn. Bất quá, xuyên thấu qua phong ấn, Triệu Phong mơ hồ thấy được bên trong có một đầm nước màu đen thật lớn. Bốn phía đầm nước có rất nhiều tinh thể hình thoi màu đen. Triệu Phong liếc mắt liền nhìn ra chúng đều là Áo Nghĩa Chi Tinh. Bất quá Áo Nghĩa Chi Tinh màu đen kia là loại lực lượng Áo nghĩa gì, Triệu Phong vẫn còn không rõ ràng lắm.

Bỗng nhiên, hình ảnh ký ức tới đây đã biến mất.

- Xem xong rồi chứ?

Lúc này, một đạo thanh âm khàn khàn chợt vang lên.

- Ngươi muốn giao dịch cái gì?

Triệu Phong trực tiếp hỏi.

- Đây là một phiến di tích phế tích đổ nát mà ta trong lúc vô tình phát hiện ra. Cái mà ngươi thấy là bộ phận hình ảnh lần trước ta thăm dò nơi đó. Mà hiện tại ta muốn mời chào thêm hai tới ba đội hữu, tiến hành xâm nhập thăm dò sâu hơn phiến di tích này!

Đạo thanh âm khàn khàn kia một lần nữa vang lên. Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, kỳ thật hắn cũng sớm đoán được. Bằng không, người nào lại vô duyên vô cớ phóng xuất một đoạn ảnh tượng trân quý như vậy?

- Ta cần biết càng nhiều tin tức hơn!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Chỉ dựa vào một đoạn ảnh tượng, hắn biết được tin tức quá ít, hơn nữa tính nguy hiểm cũng không cách nào xác định được.

- Ta đã tự mình thăm dò qua phiến di tích này, tuy rằng lối kiến trúc là của Thiên Cơ Tộc, nhưng ta đoán đây lại là chỗ ở của hậu duệ Thần Mâu cường đại nào đó thuộc Thời kỳ Thượng Cổ hoặc là Thái Cổ. Dù sao rất nhiều thế lực cường đại khi đó đều có lui tới với Thiên Cơ Tộc, có thể mượn dùng kết tinh trí tuệ của bọn chúng. Hơn nữa ngươi cũng biết hình thức giao dịch nơi đây, tu vi của ta cũng tương đương với ngươi. Ta có thể thăm dò phiến di tích kia tới trình độ nhất định còn bình yên trở về, đã chứng minh trình độ nguy hiểm bên trong cũng không quá lớn!

Người nọ giải thích thập phần thông thuận. Dù sao hắn tới nơi này làm giao dịch, khẳng định đã sớm nghĩ kỹ lý do giải thích. Hơn nữa những gì hắn nói đều quay chung quanh hai điểm. Đầu tiên là lợi ích, thứ hai là an toàn. Đây cũng là hai điểm mà người khác coi trọng nhất.

- Vì sao ngươi không đi Khu giao tiếp nhiệm vụ?

Sau khi Triệu Phong nghe xong, một lần nữa hỏi.

- Nếu làm vậy, phiến di tích này, còn có thân phận của ta cũng sẽ triệt để bại lộ, thậm chí sẽ khiến ta bị cường giả truy sát. Ngoài ra, ta chỉ cần hai ba đội hữu, như vậy mới có thể tối đa hóa lợi ích mà mối người lấy được, cho nên Giao Dịch Bí Bảo mới là địa phương thích hợp tuyên bố nhiệm vụ này nhất!

Triệu Phong trầm tư một lúc. Hắn sẽ không hoàn toàn tin tưởng lời nói của người này, chỉ có thể xem nó coi như sự tham khảo mà thôi.

Nhưng hiện nay xem ra, thăm dò phiến di tích kia, trình độ nguy hiểm quả thật cũng không lớn lắm. Kẻ có được đoạn ghi nhớ này có thể còn sống trở về, chính là minh chứng tốt nhất. Cho dù hắn còn có che giấu cái gì, có một chút nguy hiểm khác, Triệu Phong cũng có thể không quá lo lắng. Bởi vì hắn tin tưởng những lá bài tẩy của mình hoàn toàn có thể giải quyết hết thảy những nguy cơ khác. Kỳ thật Triệu Phong đã có ý tứ tiếp nhận nhiệm vụ này, hắn chỉ là muốn biết rõ càng nhiều tin tức hơn mà thôi.

- Nói thật cho ngươi biết, nguyên nhân ta hoài nghi nơi đó là chỗ ở của hậu duệ Thần Mâu cường đại, là bởi vì những Áo Nghĩa Chi Tinh ta lấy được từ nơi đó, đều là các loại Áo nghĩa có liên quan với Bát Đại Thần Mâu!

Đạo thanh âm kia một lần nữa vang lên.

Tâm thần Triệu Phong khẽ chấn động. Lời nói của đối phương mặc dù không thể hoàn toàn tin tưởng, nhưng mà căn cứ theo suy đoán của Triệu Phong, địa phương kia quả thật rất có thể là địa phương mà hậu duệ Thần Mâu thuộc Thời kỳ Thượng Cổ, thậm chí là Thái Cổ đã từng ở lại. Nếu thật sự là như vậy, tất cả các đồ vật bên trong cũng đều có liên quan với Bát Đại Thần Mâu. Có lẽ còn có thể tìm được tin tức liên quan tới Thần Mâu thứ chín.

Mặt khác, nơi này là Hội nghị Thần Mâu, hầu như tất cả huyết mạch nhãn đồng đều là xuất phát từ Bát Đại Thần Mâu. Như vậy có thể tưởng tượng được tác dụng của phiến di tích tàn phá kia đối với bọn họ, cho nên đại bộ phận mọi người rất khó cự tuyệt nhiệm vụ này.

Ta nói rồi, ta chỉ muốn hai hoặc ba đội hữu mà thôi. Hiện tại trong mười một người giao dịch nơi này đã có năm người lựa chọn tiếp nhận nhiệm vụ này. Nhưng ta vẫn còn cần sàng lọc, lựa chọn ra những đội hữu thích hợp nhất!

Đạo thanh âm khàn khàn kia một lần nữa vang lên.

- Được! Ta tiếp nhận nhiệm vụ này!

Triệu Phong tỉ mỉ suy nghĩ trong chốc lát, liền đáp ứng. Đầu tiên, đối phương còn phải từ trong đám người tiếp nhận nhiệm vụ đông đảo sàng lọc ra những người thích hợp nhất. Triệu Phong có thể từ trong quá trình sàng lọc này thu được càng nhiều tin tức hơn nữa. Trong quá trình này, nếu như phát hiện có nghi điểm gì, có thể quyết định sau. Dù sao, hắn không đi thăm dò phiến di tích này, đối phương cũng không thể làm gì được hắn. Lần này Triệu Phong chính là đi cùng với người của Sinh Mệnh Thánh Địa, mà bản thân hắn cũng là

Đệ tử Hạch tâm của Linh Tộc, đối phương nhất định sẽ kiêng kỵ ra tay với hắn.

- Ta muốn ký kết quyển trục Huyết Chi Khế Ước với ngươi, đảm bảo không tiết lộ chuyện này cho những người khác!

Đối phương đưa ra yêu cầu. Yêu cầu này của hắn mang cho người khác có loại cảm giác giống như đang bảo hộ chính mình. Triệu Phong cũng không quan trọng, tiến hành ký kết quyển trục với hắn.

- Được rồi! Cầm lấy lệnh bài thông tin của ta, sau khi giao dịch kết thúc sẽ liên lạc lại!

Người nọ để một cái lệnh bài thông tin vào trong quang cầu của Triệu Phong. Triệu Phong lấy lệnh bài thông tin ra, kiểm tra một phen. Kết quả phát hiện, đây chỉ là một khối lệnh bài thông tin đơn giản nhất, thậm chí khoảng cách thông tin còn thập phần hữu hạn. Trên lệnh bài cũng không có bất kỳ điểm đáng ngờ nào.

Sau đó, Triệu Phong để chuyện này sang một bên, tiếp tục quan sát các vật phẩm trong những quang cầu khác.

- Phong Mục Thuật!

Thần thức của Triệu Phong dừng lại trên vật phẩm trong khỏa quang cầu thứ năm.

- Đây là bí thuật có thể phong ấn năng lực của huyết mạch đồng thuật!

Một đạo thanh âm thiếu nữ trong trẻo truyền ra. Phong ấn lại uy năng của huyết mạch nhãn đồng, vào thời khắc mấu chốt giải bỏ phong bế, có lẽ sẽ có thể trở thành một át chủ bài ngoài dự đoán của mọi

người. Đương nhiên, Triệu Phong còn nghe nói qua một loại Yểm Mục Thuật có thể làm cho dị tượng của huyết mạch nhãn đồng trở về bình thường. Nếu như phối hợp hai loại bí thuật này với nhau, hiệu quả càng thêm hoàn mỹ hơn.

- Ngươi cần cái gì?

Triệu Phong trực tiếp hỏi. Phong Mục Thuật đúng là thứ hiện tại Triệu Phong đang cần.

- Ta cần Thời Không Đồng Thuật!

Đối phương trực tiếp trả lời. Từ điểm này có thể nhìn ra, đối phương hoặc là hậu duệ Thời Không Thần Mâu, hoặc cũng có chút liên quan.

Trong lòng Triệu Phong không khỏi vui vẻ. Hắn đúng lúc có hai loại Thời Không Đồng Thuật, đều xuất phát từ Trường bào Thời Không. Cân nhắc một chút, Triệu Phong quyết định xuất ra Thời Không Cấm Thân phẩm cấp càng cao hơn tiến hành giao dịch.

- Phong Mục Thuật của ngươi muốn đổi lấy Thời Không Đồng Thuật của ta, còn xa xa không được!

Ngữ khí Triệu Phong có chút thâm trầm nói. Thế nhưng, đối phương rõ ràng thập phần khát vọng đối với Thời Không Cấm Thân, biểu thị nguyện ý lấy thêm ra một vài thứ để trao đổi. Lập tức, Triệu Phong đưa ra yêu cầu Yểm Mục Thuật. Mà trùng hợp đối phương cũng có loại bí thuật này, hai người thuận lợi hoàn thành giao dịch.

Kế tiếp, Triệu Phong trong lúc xem lướt qua vật phẩm trong những quang cầu khác, cũng phân hóa ra một bộ phận ý niệm, đại khái tìm hiểu hai loại bí thuật này. Đại khái nhìn lướt qua một lần, hắn phát hiện Phong Mục Thuật tương đối cao cấp, mà Yểm Mục Thuật thì hơi

thấp một chút. Bởi vì phẩm cấp Yểm Mục Thuật hữu hạn, đối với những loại nhãn mâu cường đại nào đó, cũng không che giấu được triệt để.

Trong những quang cầu kế tiếp cũng không có vật phẩm khiến Triệu Phong coi trọng, hắn liền trực tiếp ở trong không gian phong bế bắt đầu tìm hiểu hai môn đồng thuật kia.

Hồi lâu sau, cuộc giao dịch này kết thúc, Triệu Phong mới đứng dậy rời đi, đứng ở phụ cận một thông đạo nhỏ lối vào Giao Dịch Bí Bảo. Một lát sau, Triệu Phong phát hiện Hạ Hầu Vũ từ trong một thông đạo nhỏ đi ra, hắn chủ động tiến tới.

- Thế nào, kết quả tốt không?

Triệu Phong cười hỏi.

- Tiến hành giao dịch với ta cũng đều là cường giả Cổ Thần Thất giai. Ta nhìn trúng một mớ Áo Nghĩa Chi Tinh ẩn chứa Mộc Chi Áo Nghĩa, nhưng mà phẩm chất đồ vật của ta quá thấp, cuối cùng chỉ miễn cưỡng trao đổi được một ít Áo Nghĩa Chi Tinh mà thôi!

Hạ Hầu Vũ mỉm cười nói. Bởi vì tu vi của hắn là Lục giai Đỉnh phong, chỉ cách Cổ Thần Thất giai một bước nhỏ mà thôi, cho nên an bài tiến hành giao dịch với Cổ Thần cũng không có vấn đề gì.

Thần sắc Triệu Phong không khỏi sửng sốt. Lúc này hắn mới nhớ tới, chính mình vừa rồi tựa hồ dùng một ít Mộc Chi Áo Nghĩa Chi Tinh giao dịch với người trong quang cầu thứ hai. Đối phương xuất ra một chút trân tài tu luyện linh hồn, quả thật phẩm cấp không được tốt lắm. Hóa ra người đó chính là Hạ Hầu Vũ. Trong lòng Triệu Phong không khỏi cười thầm.

- Lại đi tới những địa phương khác xem thử một chút đi. Hội nghị Thần Mâu này là cơ hội rất hiếm có, tuyệt đối không thể dễ dàng bỏ qua!

Triệu Phong mỉm cười nói.

Sau đó, hai người đi dạo một vòng lớn trong này, ghé vào một chút Công Pháp Giao Dịch Các. Công pháp, bí thuật nơi này gần như đều có liên quan với linh hồn, nhãn đồng. Khuyết điểm duy nhất chính là giá cả rất cao. Thần tinh trong tay Triệu Phong ngược lại cũng rất nhiều, nhưng chỉ là một cường giả Cổ Thần Thất giai, hắn không muốn hiển lộ ra tài phú quá mức kinh người. Cho nên Triệu Phong chỉ lựa chọn mua mấy môn công pháp, đồng thuật thích hợp hoặc là hắn cảm thấy hứng thú.

- Trước tìm một cái khách điếm nghỉ ngơi một chút a!

Triệu Phong đề nghị. Trong Hội nghị Thần Mâu này, kỳ nhân dị sĩ rất nhiều, huyết mạch nhãn đồng của Triệu Phong tốt nhất là không nên bại lộ cho thỏa đáng. Cho nên hắn muốn trước đem Yểm Mục Thuật cùng Phong Mục Thuật tìm hiểu cho thấu đáo, tiến hành che giấu Thần Linh Nhãn của chính mình một mức độ nhất định.

Dọc theo đường đi, Hạ Hầu Vũ cũng có thu hoạch tương đối phong phú, liền biểu thị tán thành. Sau đó hai người đều tự tìm cho mình một gian khách phòng thoải mái, vào ở trong đó.

Bá!

Bởi vì để tiết tiết kiệm thời gian, Triệu Phong tiến vào không gian bên trong Trường bào Thời Không tu luyện hai loại đồng thuật này. Mười ngày sau, Triệu Phong đã tương đối thuần thục hai môn đồng thuật này, tiến hành nếm thử che giấu Thần Linh Nhãn

Chương 1294: Gặp lại người quen

Đầu tiên, Triệu Phong nếm thử chính là Yểm Mục Thuật. Vận chuyển pháp quyết, từ trong nhãn mâu Triệu Phong chợt truyền ra một trận năng lượng ba động kỳ dị. Rất nhanh, quang trạch trong nhãn mâu của hắn chợt trở nên u ám hơn một chút. Đồng dạng như vậy, một đầu ngân phát mộng huyễn sáng lạn kia của Triệu Phong, bắt đầu từ phần đuôi trở lên dần dần biến thành màu đen. Nhưng biến hóa chỉ tới đây liền đình chỉ, không có những dị tượng gì khác nữa.

Hồi lâu sau, Triệu Phong đình chỉ vận chuyển pháp quyết, mở mắt ra.

- Yểm Mục Thuật cũng không thể hoàn toàn che lại dị tượng Thần Linh Nhãn của ta!

Sắc mặt Triệu Phong bình thản. Trong lúc tu luyện môn bí thuật này, hắn cũng đã đoán được điểm ấy. Dù sao nhãn mâu của Triệu Phong đã đạt tới cấp bậc Chuẩn Thần Mâu, hơn nữa còn có triển vọng trở thành Thần Mâu thứ chín. Loại Yểm Mục Thuật cấp thấp này tự nhiên không thể nào tiêu trừ đi dị tượng của huyết mạch nhãn đồng. Có lẽ, thời điểm Thần Linh Nhãn còn là kim sắc, bí thuật này mới có khả năng có hiệu quả.

Ngay sau đó, Triệu Phong nếm thử loại bí thuật thứ hai phẩm cấp khá cao, Phong Mục Thuật. Phong Mục Thuật chủ yếu là phong ấn toàn bộ năng lực, hoặc là một bộ phận năng lực của huyết mạch nhãn đồng. Nhưng mà nghĩ với sự cường hãn của Thần Linh Nhãn, phỏng chừng không có khả năng đem toàn bộ năng lực của nó phong ấn lại. Cho nên Triệu Phong chỉ lựa chọn phong ấn một cái

trọng điểm, đó chính là lực lượng bản nguyên trong ngân cầu mộng huyễn bên trong Không gian Thần Mâu.

Thời điểm Thần Linh Nhãn của Triệu Phong lột xác thành ngân sắc mộng huyễn, biến hóa về mặt bản chất chính là cỗ lực lượng bản nguyên có thể tự do điều động kia. Chỉ cần phong ấn lực lượng bản nguyên lại, uy năng của Thần Linh Nhãn Triệu Phong sẽ giảm xuống thật lớn. Người khác muốn cảm giác được sự đặc thù của Thần Linh Nhãn Triệu Phong, cũng sẽ thập phần khó khăn.

Bên trong Không gian Thần Mâu đang phiêu phù một tấm văn lạc phức tạp do Thần lực Hỗn Nguyên tạo thành, giống như là một tấm phù chú vậy. Triệu Phong khống chế đạo phong ấn này, dán về phía ngân cầu mộng huyễn.

Ông vù vù!

Nhưng khi đạo bí pháp phong ấn tiếp cận ngân cầu mộng huyễn, bên trong ngân cầu mộng huyễn đột nhiên truyền ra một cỗ lực lượng chống cự không nhỏ.

- Có chút khó khăn!

Triệu Phong khẽ nhíu mày, hắn cũng đã tận lực áp chế lực lượng bản nguyên rồi. Yểm Mục Thuật không có hiệu quả cũng nằm trong dự liệu của hắn, nhưng mà nếu như Phong Mục Thuật này cũng không có hiệu quả, như vậy cuộc giao dịch lúc trước liền quá thua thiệt rồi.

- Đúng rồi! Trước đây ta cũng từng lĩnh ngộ qua một chút Phong Ấn Áo Nghĩa a!

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến điểm này. Trước đây hắn từng

thoáng lĩnh ngộ một chút Phong Ấn Áo Nghĩa, theo cảnh giới đột phá đến Cổ Thần, loại Áo nghĩa này đã đạt đến cảnh giới Nhị trọng. Tuy rằng lực lượng Áo nghĩa thấp, nhưng nếu như dung hợp vào trong phong ấn thuật này, hẳn là sẽ có thể xúc tiến một chút hiệu quả a.

Nghĩ đến đây, Triệu Phong liền vận chuyển lực lượng Phong Ấn Áo Nghĩa, dung nhập vào trong bí thuật phong ấn. Nhất thời, đoàn văn lạc Thần lực Hỗn Nguyên hình dạng tấm phù chú kia đột nhiên biến lớn lên. Mỗi một đường nét cũng bắt đầu càng thêm ngưng thực. Sau khi uy năng bí thuật phong ấn có sự đề thăng rõ rệt, Triệu Phong liền tiếp tục phong ấn. Lần này, bí thuật phong ấn đã thành công bao vây khỏa ngân cầu mộng huyễn kia.

Ông!

Quang trạch ngân mâu mộng huyễn của Triệu Phong cũng từ từ ảm đạm xuống, phảng phất như đã mất đi tính linh động cùng sinh cơ. Mà một đầu mái tóc sáng lạn tự do vốn luôn phất phới kia đồng dạng cũng là như vậy. Trước đây, Tả Mâu cùng mái tóc của Triệu Phong cho dù là ai nhìn thấy cũng sẽ cảm thấy không tầm thường. Hiện tại, cũng không lại khiến người khác quá mức chú ý như vậy nữa.

Kế tiếp, Triệu Phong lại bế quan một đoạn thời gian. Trước đây, bởi vì hắn chú trọng tu luyện các loại Áo nghĩa Ngũ Hành, Phong Lôi, Thời Không… cho nên mới bỏ qua Phong Ấn Áo Nghĩa có độ khó khá cao. Nhưng hiện tại hắn tu luyện Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết, lực lượng Áo nghĩa càng nhiều, uy lực của công pháp càng lớn. Hơn nữa tác dụng của Phong Ấn Áo Nghĩa cũng thập phần to lớn, cho nên Triệu Phong cũng có chút hứng thú với nó. Vì vậy hắn mới lấy ra mấy khối Phong Thần Thạch, tỉ mỉ cảm ngộ lực lượng Áo nghĩa trong đó.

Lại qua thêm ba mươi ngày, hắn chợt nhận được truyền tin của Hạ

Hầu Vũ, mới kết thúc bế quan. Bất quá ngoại giới tổng cộng chỉ mới trôi qua có bốn ngày.

- Thời gian Hội nghị Thần Mâu mở ra chỉ có một tháng, cũng không thể lãng phí a!

Hạ Hầu Vũ trực tiếp nói. Không gian toàn bộ Hội nghị Thần Mâu hết sức rộng lớn, địa phương hiện tại hai người đã đi qua chỉ là một góc trong đó mà thôi.

- Chúng ta đi xem một chút chiến đấu giao phong của những huyết mạch nhãn đồng khác a!

Hạ Hầu Vũ đề nghị. Thân là hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu, hắn quanh năm vẫn luôn ở trong Sinh Mệnh Thánh Địa, gặp qua những hậu duệ Thần Mâu khác cũng không tính là nhiều. Mà những người thực lực hơi chút mạnh mẽ, một bàn tay liền có thể đếm hết. Nhưng mà Hội nghị Thần Mâu lại bất đồng, nơi này tụ tập không biết bao nhiêu hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, cùng với tất cả những người có huyết mạch nhãn đồng, đồng thời lại còn không hạn chế tu vi.

- Được!

Triệu Phong gật đầu. Hiện tại hắn đã buông tha con đường luyện thể, lựa chọn chuyên tu linh hồn, đồng thuật. Quan sát những huyết mạch nhãn đồng khác chiến đấu, tự nhiên có thể từ trong đó đạt được rất nhiều lĩnh ngộ, thậm chí còn có thể phục chế đồng thuật của đối phương. Lực lượng bản nguyên của hắn tuy rằng đã bị phong ấn, năng lực của Thần Linh Nhãn cũng bị hạn chế, nhưng nếu như là để phục chế, học tập mà nói, thì mức độ ảnh hưởng cũng không lớn.

Hai người đi về phía trước không bao lâu, liền phát hiện một tòa kiến trúc cung điện hình vuông thật lớn, bên trong truyền ra trận trận

thanh âm sôi trào. Nhưng đây chẳng qua chỉ là tràng diện đối chiến bình thường mà thôi. Trong này có thể tùy ý lựa chọn đối thủ, tôi luyện thực lực của chính mình, đồng thời cũng có thể bị những người khác khiêu chiến.

- Chúng ta đi sân thi đấu đại hình đi! Nơi đó mới có thể nhìn thấy chiến đấu của những cường giả chân chính!

Sắc mặt Hạ Hầu Vũ thoáng có chút kích động. Trong sân đấu đại hình còn có thiết lập giải thưởng. Cấp bậc chiến đấu càng cao, phần thưởng càng hậu hĩnh, cho nên chiến đấu trong này cũng càng đặc sắc hơn.

Rất nhanh, hai người đã tìm được một tòa sân đấu đúc bằng kim loại hắc kim sắc, bốn phía có những pho tượng Thần Ma thật lớn trang trí. Bên ngoài sân đấu kia còn có trận pháp kết giới cường hãn bảo vệ. Triệu Phong đoán chừng, cho dù là lão giả làn da đốm ban lục sắc dẫn đội của Sinh Mệnh Thánh Địa, cũng không cách nào phá vỡ được nó.

- Đi! Chúng ta vào xem!

Thần sắc Hạ Hầu Vũ hơi chút kích động. Sau đó, hai người nộp một khoản phí vào cửa thật lớn, tiến vào sân đấu thật lớn này.

Mới vừa tiến vào trong này, Triệu Phong liền nghe được thanh âm hò hét, cỗ vũ đinh tai nhức óc. Chỉ thấy trên chiến đài cương nham màu xám to lớn khôn cùng kia, đang có hai người giao phong kịch liệt với nhau.

Một phe chiến đấu là một gã trung niên tóc ngắn, tu vi Cổ Thần Thất giai. Trong đôi nhãn mâu ám ngân sắc của hắn tràn ra một cỗ Không Gian Áo Nghĩa cao thâm. Mà đối thủ của hắn chỉ là huyết mạch nhãn

đồng bình thường, chủ yếu có ưu thế ở chỗ kinh nghiệm chiến đấu phong phú, tu vi nội tình mạnh mẽ.

- Cực Không Chi Nhận!

Trong cặp mắt của trung niên tóc ngắn kia ngưng tụ một cỗ Thời Không Áo Nghĩa cùng Kim Chi Áo Nghĩa cường đại. Sau khi hai loại lực lượng này kết hợp với nhau, trong nháy mắt đã ngưng tụ ra một đạo hư nhận ngân sắc.

Hưu!

Hư quang lóe lên, đạo hư nhận ngân sắc kia bỗng nhiên biến mất. Một khắc sau, tên trung niên to con đối diện kia, phần ngực đã bị trực tiếp xuyên thấu, phụt ra một đạo tia máu. Bản thân hắn vốn đã vết thương dày đặc, bị một chiêu này bắn trúng chỗ yếu hại, liền vô lực chiến đấu tiếp. Cuối cùng, trọng tài trực tiếp tuyên bố trung niên cường tráng chiến bại.

- Thật nhanh!

Tâm thần Triệu Phong khẽ nhảy lên. Cực Không Chi Nhận của gã trung niên tóc ngắn này so với Hư Không Đồng Trảm của hắn còn nhanh hơn một chút, chỉ là uy lực còn không bằng mà thôi. Trong đồng giai, nếu như không phòng bị mà nói, gần như không thể nào tránh thoát. Đương nhiên, đối phương có được Thời Không Chi Mâu, thành tựu của hai loại Áo nghĩa này đều vượt qua Triệu Phong. Hơn nữa Thời Không Chi Mâu có thể thi triển ra loại đồng thuật như vậy, cũng không tính là quá kinh ngạc.

- Thời Không Chi Mâu của Lâm Thành Vũ thật mạnh! Hiện tại hắn đã chiến thắng liên tiếp mười bốn trận rồi!

- Mau nhìn xem! Đối thủ thứ mười lăm của hắn đã tới rồi!

Rất nhanh, thành viên sân đấu đã an bài xong thành viên đối chiến tiếp theo. Đó là một gã cường giả Cổ Thần có cái đầu giống như hùng sư, thân hình cao to uy mãnh. Huyết mạch nhãn đồng của hắn cũng tương đối bình thường, nhưng tu vi lại đạt tới Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong. Hắn vừa bước lên chiến đài, một cỗ sát khí khiến người ta hít thở không thông đã bùng phát ra.

- Không ngờ lại là Mông Kỳ!

- Bản thân Mông Kỳ cũng có một loại huyết mạch đặc thù, về sau dưới cơ duyên xảo hợp lại đạt được một loại huyết mạch đồng lực, hơn nữa sức chiến đấu rất mạnh, cơ hồ là tồn tại vô địch trong Cổ Thần Thất giai!

Những cường giả từng tham gia Hội nghị Thần Mâu hơn một lần trở lên cũng có chút ấn tượng với gã nam tử đầu sư tử này.

- Xem ra lần này Lâm Thành Vũ phải thua rồi!

Cách đó không xa, một đạo thanh âm mang theo ý tứ hơi chút vui mừng vang lên. Đám người quan chiến phụ cận không khỏi nhìn lại. Xem ra người vừa nói chuyện kia tựa hồ cũng có liên quan với Lâm Thành Vũ đang chiến đấu trên sân. Triệu Phong cũng liếc nhìn lại. Đó là một gã thanh niên, diện mục trắng nõn hơi chút yêu dị. Mà trong cặp nhãn mâu màu đen của hắn có rất nhiều tinh quang bạch sắc.

Nhưng mà trong nháy mắt, ánh mắt của Triệu Phong đã rơi xuống trên người một gã trung niên toàn thân hắc giáp, đỉnh đầu có một cái sừng đinh ốc bên cạnh gã thanh niên này. Ánh mắt gã trung niên này cũng tùy ý đảo qua bốn phía, bỗng nhiên cũng dừng lại trên người Triệu Phong. Diện mục hắn cả kinh, trực tiếp thốt lên:

- Triệu Phong!

- Đã lâu không gặp!

Sắc mặt Triệu Phong lộ ra vẻ mỉm cười, gật đầu chào lại đối phương. Hắn không nghĩ tới, người quen đầu tiên của Đại Lục Vực mà mình gặp lại trong Thần vực Man Hoang này, lại là Bán Thần Phá Diệt bên phía Dị Tộc bên kia. Trước đây, Triệu Phong đã cảm thấy bên phía Dị Tộc bên kia, kẻ có thiên phú tiềm lực lớn nhất chính là Bán Thần Phá Diệt. Quả nhiên, người này rất nhanh đã đi tới Thần vực Man Hoang, hiện tại cũng đã đạt tới Chân Thần Tam giai.

- Không nghĩ tới lại gặp phải ngươi ở chỗ này!

Vẻ mặt Bán Thần Phá Diệt cười nhạt, trong mắt mơ hồ có chút địch ý.

- Triệu Phong? Phá Vân Chân Thần, ngươi quen biết hắn sao?

Ánh mắt gã thanh niên yêu dị kia đầu tiên thoáng kinh ngạc một chút, sau đó lại lộ ra một tia nghi hoặc, nhìn về phía Bán Thần Phá Diệt. Hóa ra, sau khi Bán Thần Phá Diệt đi tới Thần vực Man Hoang, đã sửa lại danh hào, gọi là Phá Vân Chân Thần. Trong Đại Lục Vực, hậu duệ Phá Diệt Chi Mâu chỉ có mình hắn là đệ nhất nhân, xưng hào Phá Diệt ngược lại cũng không có vấn đề gì. Nhưng mà ở trong Thần vực Man Hoang, cường giả có được Phá Diệt Chi Mâu nhiều lắm, nếu như hắn vẫn giữ lấy cái danh hào Phá Diệt này, chỉ sợ rất nhanh sẽ bị các hậu duệ Phá Diệt Chi Mâu điên cuồng đuổi giết.

- Đúng vậy, Hải công tử! Hắn và ta cùng từ một phiến không gian ngoại vực đi tới Thần vực Man Hoang!

Vẻ mặt Phá Vân Chân Thần cung kính nói.

- A? Hóa ra Triệu Phong của Tử Linh Vực lại đến từ một không gian ngoại vực hạ đẳng sao?

Vẻ mặt Hải công tử kia nghiền ngẫm, trong ngôn ngữ mang theo ý giễu cợt rõ ràng. Thần sắc Triệu Phong cũng có chút ngưng đọng, hắn tựa hồ không biết người này, nhưng đối phương lại dường như có chút địch ý với hắn.

- Ta nghe nói ngươi là trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai sao? Hơn nữa nhanh như vậy đã đạt tới Cổ Thần Thất giai, chỉ sợ cũng chỉ là tin tức do Tử Linh Vực giả tạo mà thôi!

Hải công tử tiếp tục nói. Ám Thiên Vực cùng Tử Linh Vực tiếp giáp nhau, hắn cũng từng nghe qua những lời đồn liên quan tới Triệu Phong. Trước đây hắn cũng đã không tin trên thế gian lại có thiên tài như vậy, hiện tại xem ra, cái này hoàn toàn là tin tức giả tạo. Trên đời nào có chuyện sau khi đột phá Chân Thần Lục giai, đã lập tức đạt tới Cổ Thần Thất giai? Hiện tại nghe Phá Vân Chân Thần nói, Triệu Phong lại còn là người đến từ không gian ngoại vực hạ đẳng, hắn thì càng thêm không tin, thậm chí có chút khinh thường.

- Cái gì? Chân Thần Lục giai, Cổ Thần Thất giai…

Phá Vân Chân Thần thoáng cái sững người như tượng. Vừa rồi, hắn còn dự định muốn tìm Triệu Phong luận bàn một trận. Dù sao ở Đại Lục Vực, hai người thân ở Vương triều đối địch, mà huyết mạch nhãn đồng của Triệu Phong lại vô cùng thần bí, thậm chí mơ hồ có chút áp chế Phá Diệt Chi Mâu của hắn. Sau khi hắn tới Thần vực Man Hoang, rất nhanh đã đầu nhập vào một đại thế lực Ngũ tinh của Ám Thiên Vực, tu vi đột nhiên tăng mạnh, hiện tại đã đạt tới Chân Thần Tam giai. Thế nhưng không ngờ Triệu Phong lại đã là cường

giả Cổ Thần rồi! Thần sắc Phá Vân Chân Thần hơi chút dại ra, hiển nhiên trong lòng bị đả kích không nhỏ.

Ngay vào lúc này, Triệu Phong chợt cảm giác bên trong Không gian Trữ vật có chút khác thường. Hắn đem ý niệm thăm dò trong đó, tìm được một khối lệnh bài lấy được từ trong Giao Dịch Bí Bảo.

- Đầu tiên, ta cần kiến thức một chút thực lực của ngươi. Nếu như quá yếu, ngươi cũng không có tư cách làm đội hữu của ta!

Trong đó, chợt truyền ra một đạo thanh âm trầm thấp. Triệu Phong trầm tư một lúc, ánh mắt bỗng nhiên nhìn về phía Hải công tử, mỉm cười, mở miệng nói:

- Thật hay giả, ngươi không thử qua một lần, làm sao biết được?

Chương 1295: Tinh Thần Đồng Thuật

Thần bí nhân tuyên bố nhiệm vụ bí mật nghĩ muốn kiến thức một chút thực lực của Triệu Phong. Như vậy Triệu Phong phải tìm một người để thử thân thủ, mới có thể khiến cho đối phương thấy được thực lực của chính mình. Mà giờ phút này, ở trước mặt hắn vừa lúc đang có một kẻ phi thường thiếu giáo huấn.

- Thật hay giả, ngươi không thử qua một lần, làm sao biết được?

Triệu Phong mỉm cười nói với Hải công tử. Thời điểm Triệu Phong nói ra câu nói này, hắn cũng thông qua lệnh bài thông tin, báo cho đối phương biết vị trí của mình.

- Ngươi!

Thần sắc Hải công tử thoáng sửng sốt một cái, lập tức lộ ra thần sắc cao ngạo, bộ dáng có chút khinh thường nhìn về phía Triệu Phong.

- Triệu Phong, Hải công tử này là một vị thiên tài cực kỳ nổi danh tại Ám Thiên Vực, mặc dù không phải là hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, nhưng Tinh Thần Chi Mâu của hắn cũng cực kỳ lợi hại…

Thần sắc Hạ Hầu Vũ bình thản, truyền âm cho Triệu Phong. Hắn cũng không hiểu rõ Hải công tử cho lắm, nhưng lại hiểu rất rõ ràng thực lực của Triệu Phong, cũng không quá mức lo lắng, chỉ thoáng nhắc nhở một chút mà thôi.

- Ha ha… ta thấy ngươi chính là đã quen uy phong tại Tử Linh Vực

rồi a!

Hải công tử chợt cười to nói. Cho dù Triệu Phong thật sự là trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai, thì hiện tại cho dù đột phá đến Thất giai cũng không bao lâu, thực lực có thể mạnh tới đâu? Hơn nữa Hải công tử cũng cực kỳ có lòng tin với thực lực của chính mình.

- Hừ! Vẫn là không biết sống chết y như trước đây!

Phá Vân Chân Thần hừ nhẹ một tiếng, trong lòng lập tức thoáng vui vẻ lên. Biết rõ hiện tại Triệu Phong đã là Cổ Thần Thất giai, cảm giác tự hào trước đây trong lòng Phá Vân Chân Thần đã không còn sót lại chút gì. Nhưng nếu hiện tại Triệu Phong đã chủ động muốn chết, tự mình khiêu chiến Hải công tử, trong lòng hắn bỗng nhiên có chút chờ mong, chờ mong nhìn thấy cảnh Hải công tử hành hạ Triệu Phong đến chết.

- Đã như vậy, để ta tới thử một chút bản lĩnh của ngươi a!

Khóe miệng Hải công tử nhếch lên một nụ cười âm hiểm.

- Hải công tử, phụ cận vừa vặn có một Đài đổ chiến còn trống a!

Phá Vân Chân Thần lập tức nói. Hải công tử muốn quyết đấu với Triệu Phong, nhưng mà quy tắc của sân đấu này cũng không thích hợp dành cho hai người quyết đấu.

- Vậy thì đi a!

Bộ dáng Triệu Phong cực kỳ nhẹ nhàng thoải mái.

- Xảy ra chuyện gì? Hải công tử muốn quyết đấu với người của Tử Linh Vực?

- Đó không phải là Triệu Phong sao? Triệu Phong muốn tỷ thí với Hải công tử của Ám Thiên Vực?

Trong sân đấu đều là người có huyết mạch nhãn đồng của hai Vực, mà Triệu Phong cùng Hải công tử đều thập phần có danh tiếng tại Vực của chính mình. Hai người này phát sinh va chạm với nhau, cũng hấp dẫn một nhóm người trong sân đấu tới quan chiến.

Sưu! Sưu!

Triệu Phong cùng Hải công tử rất nhanh liền tiến về khu vực quyết đấu đổ chiến cách sân đấu không xa.

o0o

Tại một chỗ nào đó bên cạnh sân đấu, ba gã hắc y nhân đứng chung một chỗ với nhau. Một gã nam tử hắc y khuôn mặt tà dị lấy ra một tấm lệnh bài.

- Trùng hợp như vậy? Một kẻ nhận nhiệm vụ khác cũng đang ở đây!

Nam tử hắc y kia không khỏi mỉm cười một tiếng.

- Hắc Cực Cổ Thần, con cá của ngươi cắn câu rồi à?

Một gã nam tử một con mắt có Vạn Tượng Chi Mâu chợt cười hỏi. Nhưng ngay lúc này, Hắc Cực Cổ Thần lại nhận được một tin nhắn:

- Hiện tại ta đã đi tới tràng quyết đấu đổ chiến bên cạnh, tỷ thí với một gã Cổ Thần Thất giai!

- Ừm! Ta phải đi trước đây!

Hắc Cực Cổ Thần ném lại một câu nói, liền cấp tốc phóng đi.

o0o

Sau khi Triệu Phong cùng Hải công tử nộp một mớ lệ phí Thần tinh Trung phẩm, liền tiến vào khu vực quyết đấu đổ chiến. Cùng đi theo hai người bọn họ còn có Hạ Hầu Vũ và vài gã đồng bạn của Hải công tử, còn có một vài khán giả trong sân đấu. Nếu không phải bởi vì Lâm Thành Vũ cùng Mông Kỳ đang chiến đấu với nhau, có lẽ sẽ có càng nhiều người hơn nữa đi theo tới đây.

Tại khu vực quyết đấu đổ chiến có tổng cộng bốn đài chiến đấu, lúc này trên hai đài chiến đấu đã có người đang chiến đấu.

- Mời hai vị xuất ra tiền đặt cược của mình!

Bên cạnh sân đấu, một gã trọng tài mở miệng nói.

Triệu Phong khẽ lật tay, trong tay hắn liền xuất hiện mười khối tinh thể đủ mọi màu sắc.

- Mười khối Áo Nghĩa Chi Tinh này, đối với những kẻ tu hành Áo nghĩa đã đạt tới Ngũ trọng cũng có hiệu quả rất lớn!

Triệu Phong giao đám Áo Nghĩa Chi Tinh cho trọng tài.

- Áo Nghĩa Chi Tinh cao cấp như vậy?

Gã trọng tài tiếp nhận Áo Nghĩa Chi Tinh, nhãn mâu cũng sáng ngời lên. Đại bộ phận các Cổ Thần Thất giai, lực lượng Áo nghĩa cũng chỉ khoảng chừng Ngũ trọng mà thôi. Nói cách khác, những Áo Nghĩa Chi Tinh này chính là tài nguyên tu luyện dành cho Cổ Thần Thất giai.

Hải công tử thoáng ngẩn người. Đồ vật mà Triệu Phong xuất ra quả thật là không tệ.

- Tiền đặt cuộc của ta là, đồng thuật Thần cấp Cao giai Địa Bạo Kinh Tinh!

Thoáng suy nghĩ một chút, Hải công tử chợt lớn giọng nói, trong mắt xuất hiện vẻ kiêu ngạo nồng đậm. Tiền đặt cược của hắn, so với Triệu Phong tự nhiên phải trân quý hơn mới được. Hơn nữa trận đổ chiến này, hắn nhất định là sẽ giành được thắng lợi, cho nên mới xuất ra đồng thuật trân quý như vậy làm tiền đặt cược, trước sau gì nó cũng sẽ quay trở lại trong túi của hắn mà thôi.

- Xong chưa? Trực tiếp bắt đầu đi!

Triệu Phong không thèm để ý chút nào, nói. Nguyên nhân hắn tới nơi này, chính là để cho kẻ tuyên bố nhiệm vụ kiến thức thực lực của chính mình. Hắn căn bản không muốn đạt được thứ tốt gì từ trong tay Hải công tử.

Hải công tử khẽ nhướng mày, trong lòng có chút không vui. Giá trị của môn đồng thuật mà hắn xuất ra kia cao hơn mười khối Áo Nghĩa Chi Tinh của Triệu Phong rất nhiều. Nhưng đối phương lại không thèm để ý tới chút nào, thậm chí còn biểu hiện ra bộ dáng hoàn toàn không có hứng thú nữa.

- Có thể bắt đầu rồi!

Trọng tài đem tiền đặt cược của hai người để xuống sát mép chiến đài, khởi động một cái trận pháp kết giới ngăn cách trên thạch đài.

Vào lúc này, Hắc Cực Cổ Thần cũng đã ẩn nấp vào trong đám

người, ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong cùng Hải công tử trên chiến đài, nhẹ giọng nói:

- Chính là hắn sao? Tuy rằng không phải là hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, nhưng mà nhãn đồng thoạt nhìn cũng có chút bất phàm!

Trong lòng Hắc Cực Cổ Thần vốn dĩ có chút thất vọng, nhưng khi Tử Vong Chi Mâu của hắn nhìn về phía Tả Mâu của Triệu Phong, lại mơ hồ sinh ra một tia hứng thú nhàn nhạt.

Vù vù vù!

Trên chiến đài, Hải công tử vận chuyển Tinh Thần Chi Mâu, trên thân thể hiện lên một tầng quang mang vũ trụ tinh thần mông lung.

- Tinh Thuấn!

Hải công tử nhìn về phía Triệu Phong, phì cười một tiếng, thân hình hóa thành một đạo tinh quang, biến mất tại chỗ. Theo như hắn thấy, thân pháp của chính mình cao minh như thế, Triệu Phong khẳng định căn bản không thể nào theo kịp hắn.

Hưu hưu!

Toàn thân Hải công tử hóa thành một đạo quang mang tinh thần yếu ớt, ở trên chiến đài cấp tốc di động, hơn nữa quỹ tích di động cực kỳ cổ quái, thỉnh thoảng đột nhiên chuyển hướng, tốc độ lại không giảm chút nào, khiến cho người ta khó có thể nắm bắt được. Bỗng nhiên, đạo tinh quang kia lại một lần nữa chuyển hướng, cấp tốc phóng thẳng về phía Triệu Phong.

- Thiên Tinh Bạo!

Hải công tử vận chuyển Tinh Thần Chi Mâu, trong tròng mắt dần dần tụ tập ra một đoàn tinh quang xán lạn. Đoàn tinh quang kia từ trong ánh mắt hắn bắn ra, hóa thành một đoàn tinh quang rực rỡ thật lớn, bắn thẳng về phía Triệu Phong.

Ngay vào lúc này, xung quanh thân ảnh của Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một tầng hư ảnh không gian trọng điệp. Đoàn tinh quang hủy diệt kia xuyên thẳng qua thân thể của Triệu Phong, hoàn toàn phá hủy thân thể của hắn.

- Không đúng! Trốn thoát rồi!

Sắc mặt Hải công tử có chút khó nhìn. Đúng lúc này, hắn đột nhiên cảm giác được sau lưng mình chợt xuất hiện một cỗ Thần lực cường hãn ba động.

Hưu!

Thân hình Hải công tử đột nhiên chuyển hướng, cấp tốc bay đi một phía khác. Sau đó, một đoàn chưởng quang hỗn loạn u ám đột nhiên gào thét bắn qua, đánh lên kết giới trận pháp phía sau, chấn lên một trận bạo hưởng.

Oanh! Phanh! Oành!

Hai người giao phong, va chạm qua lại, năng lượng trên chiến đài ba động kinh khủng mạnh mẽ kinh thiên.

- Thật đặc sắc a! Hải công tử am hiểu Tinh Thần Áo Nghĩa, thân pháp cao minh, tốc độ cực nhanh, mà Triệu Phong lại am hiểu Không Gian Thiểm Thước, tốc độ hoàn toàn không kém!

Đám người quan chiến bốn phía không ngừng kinh hô trầm trồ khen

ngợi.

- Không ngờ Triệu Phong lại có thực lực cường đại như thế!

Sắc mặt Phá Vân Chân Thần có chút âm trầm. Có thể giao thủ với Hải công tử tới mức độ như vậy, đã không thể tính là Cổ Thần Thất giai bình thường rồi.

- Đồng thuật của người này chuyên nhằm vào hai phương diện linh hồn và vật chất, mà thân pháp của hắn lại có chút vướng tay chân!

Sắc mặt của Triệu Phong rất nhanh tỉnh táo lại.

- Để cho không gian không ổn định, ta xem ngươi tránh né như thế nào?

Hải công tử hét lớn một tiếng, trong tròng mắt hiện ra một đạo ý chí đồng lực kinh người. Đồng thời, Tinh Thần Áo Nghĩa cường đại cũng nương theo Không Gian Áo Nghĩa yếu ớt ba động ra.

- Tinh Thần Loạn Sát!

Trong ánh mắt Hải công tử điên cuồng vận chuyển một cỗ tinh quang rực rỡ. Cùng lúc đó, không gian bốn phía đột nhiên hiện ra vô số hư ảnh sao trời lớn lớn nhỏ nhỏ, toàn bộ chiến đài phảng phất biến thành một phiến thế giới sao trời.

Oanh!

Bỗng nhiên, tất cả các ngôi sao nhất tề bạo liệt, một cỗ năng lượng hủy diệt phong bạo tràn ngập không gian thiên địa.

Triệu Phong lập tức ngưng tụ ra một mặt quang thuẫn Thần lực Hỗn

Nguyên, sau lưng mở ra một đôi quang dực kim sắc, thi triển Kim Lôi Quang Dực Thuật, cấp tốc tránh thoát.

- Lần này ngươi không thể sử dụng Không Gian Thiểm Thước rồi a!

Hải công tử cười lạnh một tiếng, hóa thành một đạo tinh mang, cấp tốc ép thẳng về phía Triệu Phong. Tinh Thuấn là bí kỹ sử dụng Tinh Thần Áo Nghĩa di động cao tốc, tốc độ viễn siêu Kim Lôi Quang Dực Thuật của Triệu Phong, hơn nữa không bị ảnh hưởng của Không Gian Áo Nghĩa.

- Địa Bạo Kinh Tinh!

Trong ánh mắt của Hải công tử, vô số đoàn tinh quang nhỏ bé toàn bộ tụ tập cùng một chỗ, hình thành nên một đoàn tinh đoàn bạch sắc.

- Đồng thuật thật mạnh!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ động. Hải công tử giờ phút này cũng giống như một khỏa ngôi sao vô cùng to lớn đang treo trên đỉnh đầu hắn, mang đến cho hắn một loại ảo giác bị thiên địa nghiền ép.

- Tốt! Hải công tử sắp sửa chiến thắng a!

Tại khu vực quan chiến, đám người của Ám Thiên Vực không ngừng kinh hô hò hét.

- Ha hả… đắc tội ai không tốt, lại không biết sống chết đi đắc tội Hải công tử!

Phá Vân Chân Thần phì cười một tiếng, trong lòng vô cùng vui sướng.

- Haizzz… không phải là hậu duệ Thần Mâu, huyết mạch nhãn đồng tựa hồ cũng không mạnh mẽ cho lắm! Trận chiến này nói không chừng sẽ chiến bại trong tay đối phương, xem ra còn phải tiếp tục tìm người nữa rồi!

Hắc Cực Cổ Thần cảm khái một câu, trong lòng có chút tức giận.

- Hửm?

Thế nhưng lúc này Hắc Cực Cổ Thần đột nhiên phát hiện ra một cỗ lực lượng Thời Không Áo Nghĩa, Tử Vong Chi Mâu của hắn không khỏi nhìn về phía Triệu Phong một cái.

- Thời Không Cấm Thân!

Tả Mâu của Triệu Phong tập trung về phía Hải công tử, tản mát ra một cỗ lực lượng Áo nghĩa cao thâm huyền ảo. Một cỗ Thời Không Áo Nghĩa hư thực giao thoa nhất thời hàng lâm trên người Hải công tử. Vốn dĩ đồng thuật của Hải công tử đã lập tức thi triển ra, lúc này chợt chậm lại nửa nhịp. Triệu Phong sớm từ trước đã rời khỏi phạm vi đồng thuật của Hải công tử.

Ùng ùng!

Chiêu Địa Bạo Kinh Tinh kia đột nhiên xuất hiện tại vị trí vừa rồi của Triệu Phong. Một cỗ lực lượng khổng lồ kinh người hình thành, ở trong hư không trùng kích tàn sát bừa bãi, gần như khiến cho không gian xuất hiện một tia vặn vẹo.

- Đây… là… Thời… Không… Đồng… Thuật!

Sắc mặt Hải công tử kinh hãi, lập tức phóng xuất ra lực lượng Không Gian Áo Nghĩa, tiến hành suy yếu trung hòa lực lượng của Thời

Không Đồng Thuật. Căn cứ theo như hắn hiểu biết, có thể thi triển ra Thời Không Đồng Thuật cao thâm như vậy, cũng chỉ có hậu duệ của Thời Không Chi Mâu mới có thể làm được.

- Hỗn Nguyên Chưởng!

Triệu Phong vận chuyển Thần lực Hỗn Nguyên, đánh ra hai đạo quang chưởng hôn ám thải sắc kinh thiên khổng lồ.

Hải công tử vội vàng vận chuyển lực lượng, bảo hộ xung quanh thân thể, đồng thời còn lấy ra một kiện Thần khí phòng ngự Thượng phẩm. Nhưng bởi vì ảnh hưởng của Thời Gian Áo Nghĩa, hắn còn chưa kịp kích hoạt lực lượng của Thần khí, đã bị công kích của Triệu Phong đánh trúng.

Oanh oành!

Thân thể Hải công tử bay ngược ra ngoài, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi.

- Uy năng của Thời Không Đồng Thuật đã yếu bớt!

Hải công tử nhanh chóng ổn định lại thương thế. Bởi vì đã phong ấn lực lượng bản nguyên của Thần Mâu, cho nên uy lực đồng thuật của Triệu Phong cũng có chút suy giảm.

- Ngươi có thể xuống dưới rồi!

Triệu Phong bỗng nhiên Thuấn di đến sau lưng Hải công tử, một lần nữa đánh ra mấy đạo chưởng quang. Cùng thời khắc đó, trong Tả Mâu của hắn chợt lóe lên một đạo diễm miêu lôi điện mộng huyễn.

Oanh phốc!

Lưu quang Thần lực hỗn loạn cùng diễm quang lôi điện ám ngân sắc cuồng bạo bao phủ lấy thân hình Hải công tử. Hải công tử bay ngược thẳng về phía sau, hung hăng đập lên trên mặt đất, toàn thân huyết nhục mơ hồ.

- Hải công tử… Điều này sao có thể?

Phá Vân Chân Thần ngây ngẩn tại chỗ, vẻ mặt không thể tin nổi. Mà Hạ Hầu Vũ thì chỉ khẽ cười cười một cái. Hải công tử thua trong tay Triệu Phong hoàn toàn nằm trong dự liệu của hắn.

- Thời Không Đồng Thuật cao thâm như vậy, chẳng lẽ huyết mạch nhãn đồng của hắn có quan hệ với Thời Không Chi Mâu sao?

Thần sắc Hắc Cực Cổ Thần thoáng kinh ngạc, thầm suy đoán. Đúng lúc này, một đạo hắc ảnh chợt đi tới bên cạnh hắn, khẽ hỏi:

- Như thế nào?

- Không phải là hậu duệ Bát Đại Thần Mâu!

- Hửm? Là hắn?

Trong hắc ảnh, một đầu Vạn Tượng Chi Mâu chợt nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong, thanh âm lộ ra vẻ kinh ngạc.

Chương 1296: Khu trò chơi Thần Mâu

- Hửm? Là hắn?

Trong hắc ảnh, một đầu Vạn Tượng Chi Mâu chợt nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong, thanh âm lộ ra vẻ kinh ngạc.

- Huyền Ma Cổ Thần, ngươi biết gã tiểu tử này?

Hắc Cực Cổ Thần thoáng ngạc nhiên. Bản thân hắn biết rất rõ ràng, đám người bọn chúng bình thường sẽ không có bất cứ quan hệ gì với những người ngoài.

- Lần trước, thời điểm ta cướp đoạt Sinh Mệnh Chi Mâu bỏ chạy, đã từng gặp qua hắn, hơn nữa còn bị hắn phát hiện!

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần khẽ trầm xuống.

- Tiểu tử này không phải là hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, lại am hiểu Thời Không Áo Nghĩa. Nếu như nhãn đồng của hắn có thể phát hiện ngươi dưới trạng thái ẩn giấu, vậy thì có chút bất phàm rồi!

Ánh mắt Hắc Cực Cổ Thần lộ ra thần sắc thâm trầm, lẩm bẩm. Nhãn mâu của Triệu Phong nhìn bề ngoài cũng đã vô cùng bất phàm, cộng thêm Thời Không Đồng Thuật cao thâm cùng năng lực cảm nhận cường hãn, có lẽ cũng đã tiếp cận hậu duệ Thần Mâu.

- Người này có một chút liên hệ với Sinh Mệnh Thánh Địa, hắn hẳn là không biết những hành vi trước đây của ta, nhưng vì để phòng ngừa

vạn nhất, vẫn nên dẫn hắn theo đi! Như vậy sẽ có thể ngăn lại tất cả tin tức có thể tiết lộ!

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần khẽ động, trong mắt lóe lên lãnh quang.

- Cứ quyết định như vậy!

Hắc Cực Cổ Thần gật đầu. Sau đó hai người trực tiếp rời khỏi nơi đây.

- Không ngờ Hải công tử lại thua!

- Nhãn mâu của Triệu Phong kia đến cùng là loại nhãn mâu gì, không ngờ lại có thể thi triển Thời Không Đồng Thuật cường đại như vậy?

Xung quanh đài quan chiến, thanh âm kinh hô không ngừng vang lên. Hiển nhiên bởi vì chiến đấu kết thúc quá nhanh, kết quả lại cũng viễn siêu dự liệu của bọn họ.

- Triệu Phong thắng!

Trọng tài trực tiếp tuyên bố. Sau đó kết giới trên đài cũng giải trừ, vài gã tùy tùng của Hải công tử lập tức vọt lên, nâng hắn dậy.

- Hải công tử, ngươi không sao chứ?

Phá Vân Chân Thần vội vàng hỏi.

- Khốn kiếp! Không ngờ ta lại thua!

Mặt mũi Hải công tử đầy máu, dữ tợn nói. Triệu Phong không thèm để ý đến hắn, đi tới một bên chiến đài, lấy đi tiền đặt cược, sau đó cùng Hạ Hầu Vũ trực tiếp rời đi.

- Hải công tử, hay là phái người theo dõi tiểu tử kia, chờ sau khi hắn rời khỏi địa điểm Hội nghị Thần Mâu, liền…

Một gã thanh niên mắt tam giác lập tức nói ra chủ ý.

- Ngu xuẩn! Hắn là người của Linh Tộc! Hơn nữa, ngươi không phát hiện ra người đi cùng với hắn chính là hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu sao?

Hải công tử nhất thời mắng to, đá một cước lên người gã thanh niên này.

- Cái gì? Linh Tộc? Sinh Mệnh Thánh Địa?

Thần sắc Phá Vân Chân Thần lại một lần nữa chấn động, ánh mắt có chút thất thần. Mới trải qua thời gian ngắn ngủi như thế, không ngờ Triệu Phong lại có thể tiến nhập Linh Tộc, đồng thời kết giao với người của Sinh Mệnh Thánh Địa, trở thành một danh nhân Đại Vực như vậy. Đương nhiên Phá Vân Chân Thần còn không biết, ở Cổ Lũng Vực, Triệu Phong đồng dạng cũng là một đại danh nhân.

o0o

Sau khi rời khỏi khu vực quyết đấu đổ chiến, ý niệm Triệu Phong tiến hành thăm dò bên trong Không gian Trữ vật, nhận được một tin tức:

- Thực lực của ngươi phù hợp với yêu cầu của ta!

- Khi nào chúng ta sẽ gặp mặt?

Triệu Phong truyền tin hỏi. Hiện tại hắn hy vọng có thể lấy được càng nhiều tin tức liên quan tới di tích từ chỗ của người thần bí kia.

- Hiện tại ta còn đang xác định mấy đội hữu khác. Đến lúc cần gặp mặt, ta sẽ thông báo cho ngươi!

Đối phương lập tức hồi đáp.

Sau đó Triệu Phong cũng không quá để ý đến chuyện này nữa, mà là đi theo Hạ Hầu Vũ, một lần nữa quay trở lại sân đấu. Lúc này, trận chiến của Lâm Thành Vũ kia đã kết thúc. Sau khi nghe ngóng mới biết được, Lâm Thành Vũ chỉ giao thủ được mấy chiêu liền thất bại. Dù sao đối thủ của hắn thập phần mạnh mẽ, mà trước đây Lâm Thành Vũ cũng đã chiến đấu liên tiếp rất nhiều tràng rồi.

Kế tiếp, hai người ở lại sân đấu quan sát các tràng diện cường giả khiêu chiến khác.

Triệu Phong một mặt tiến hành học tập khả năng vận dụng đồng thuật của bọn chúng, mặt khác thì xuất ra Địa Bạo Kinh Tinh, bắt đầu tìm hiểu. Thời điểm chiến đấu với Hải công tử, Triệu Phong cảm nhận được uy năng của Địa Bạo Kinh Tinh mà đối phương sử dụng, tuyệt không phải là đồng thuật tầm thường.

- Dùng Tinh Thần Áo Nghĩa cao tốc di động, sau đó để cho chúng va chạm với nhau, tạo thành uy năng hủy diệt tất cả!

Không mất bao lâu, Triệu Phong đã xem hiểu được nguyên lý của chiêu đồng thuật này.

- Hạch tâm chính là hỗn loạn cùng va chạm!

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm, lâm vào trầm tư. Hắn không cụ bị Tinh Thần Áo Nghĩa, không thể nào sử dụng được một chiêu này. Nhưng Triệu Phong lại đang suy nghĩ, Thần lực Hỗn Nguyên của chính mình

hẳn là cũng có thể làm được điểm ấy. Sau đó, Triệu Phong liền không ngừng thôi diễn ở trong đầu, nỗ lực đem nó cải tạo thành đồng thuật mà mình có thể sử dụng.

Lúc này trên đài thi đấu, một phương chiến đấu là một gã Cổ Thần Bát giai, thực lực vô cùng cường hãn.

- Đúng rồi! Tựa hồ không phát hiện ra nhân vật đỉnh phong chân chính a!

Triệu Phong bỗng nhiên nói. Từ đầu đến giờ, trong những cường giả mà hắn đã từng gặp qua, chỉ có một số rất ít Cổ Thần Bát giai cùng Chân Thần Cửu giai, lẽ nào những người càng mạnh hơn sẽ không tới tham gia Hội nghị Thần Mâu sao?

- Nghe nói, địa phương hội nghị của bọn họ bất đồng với chúng ta!

Hạ Hầu Vũ thoáng suy nghĩ trong chốc lát, lập tức nói.

Thần sắc Triệu Phong khẽ động. Xem ra trong Hội nghị Thần Mâu này vẫn có cường giả huyết mạch nhãn đồng càng cường đại hơn, chỉ bất quá chính mình không gặp được, hoặc là gặp được mà không phát hiện ra mà thôi. Loại cường giả tầng thứ đó, làm sao có thể lăn lộn cùng một chỗ với Chân Thần bình thường?

Sau khi quan sát sân đấu ba ngày, Triệu Phong cùng Hạ Hầu Vũ đều có thu hoạch rất nhiều. Hai người xoay người rời khỏi, tiếp tục đi dạo khắp nơi trong Hội nghị Thần Mâu. Trên đường đi, Hạ Hầu Vũ kiến nghị Triệu Phong, nếu muốn biết làm thế nào phát huy ra lực lượng nhãn đồng của mình, có thể đi Thần Mâu Vấn Thiên Điện thăm hỏi một chuyến.

Ở nơi đó, sau khi giao nộp một lượng Thần tinh nhất định, liền có thể

thỉnh giáo các cường giả hậu duệ Bát Đại Thần Mâu một vài vấn đề liên quan tới phương diện nhãn đồng. Thậm chí nếu giao nộp đầy đủ lượng Thần tinh, còn có thể thỉnh Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, thậm chí Bán Bộ Thần Chủ đích thân chỉ điểm.

Tuy rằng Triệu Phong rất tâm động, nhưng vẫn chỉ đành cự tuyệt. Cổ Thần bình thường đối với hắn không có bất cứ trợ giúp gì, mà cường giả tu vi quá cao, sẽ có khả năng phát hiện thân phận Thần Mâu thứ chín của hắn. Cái nguy hiểm này, Triệu Phong không dám gánh!

- Đó là địa phương nào?

Đó là địa phương nào?

Hạ Hầu Vũ đột nhiên dừng bước lại, nhìn về phía một tòa thành kim lam sắc to lớn khôn cùng ở phương xa. Tòa kiến trúc này là tòa kiến trúc to lớn nhất từ đầu đến giờ mà hai người từng nhìn thấy trong này, hơn nữa lối kiến trúc của nó cũng vô cùng rộng lớn khí phái.

- Khu trò chơi Thần Mâu!

Triệu Phong nhìn về phía năm chữ lớn dát vàng trên một khối hồng thạch dựng trước cửa tòa nhà kia. Hạ Hầu Vũ biểu thị hắn chưa từng nghe qua trưởng bối trong tộc giảng thuật về địa điểm này, cho nên hoàn toàn không biết gì về nó.

Sau đó hai người trực tiếp tiến vào Khu trò chơi Thần Mâu. Trước cửa đại điện đồng dạng cũng có đại lượng thủ vệ đứng gác. Thời điểm hai người giao nộp Thần tinh, một gã thủ vệ đã trực tiếp mở miệng:

- Bên trong Khu trò chơi Thần Mâu có rất nhiều trò chơi thi đấu. Khi nhân số tham dự đạt tới tiêu chuẩn, trò chơi thi đấu sẽ bắt đầu.

Người thắng trận cuối cùng có thể thu được toàn bộ phần thưởng thi đấu!

- Hóa ra là như vậy!

Trong mắt Hạ Hầu Vũ lóe ra vẻ hứng thú nồng đậm.

Sau khi tiến vào Khu trò chơi Thần Mâu, hai người liền xuất hiện ở một phiến thế giới kỳ huyễn. Khắp nơi trong thiên địa đều là không gian kết giới. Trong mỗi một cái kết giới đều là một sân chơi lớn. Mà số lượng khán giả bốn phía tuyệt đối không hề thua kém so với Sân thi đấu Thần Mâu trước đây bọn từng ghé xem.

- Triệu Phong, nhìn đằng kia!

Hạ Hầu Vũ đột nhiên chỉ về phía một cái bia thủy tinh thật lớn bên ngoài khu vực sân chơi. Trên tấm bia này liệt kê tất cả các hạng mục trò chơi hiện tại đang tiến hành, kể cả phần thưởng cuối cùng của mỗi trò chơi. Mỗi một loại hạng mục thi đấu trên đó đều có đối tượng tu vi bất đồng, đương nhiên cũng có một vài hạng mục đặc sắc, có rất nhiều địa điểm thích hợp những người có tu vi bất đồng tham gia.

- Bích Thủy Thiên Liên Quả, đồng thuật cao giai Hư Không Chi Kích, bí thuật phòng ngự linh hồn Trấn Hồn Tháp…

Triệu Phong kinh ngạc nhìn đám giải thưởng liệt kê trên tấm bia thủy tinh, trong lòng cũng cực kỳ động tâm.

- Phần thưởng thật kinh người!

Hạ Hầu Vũ đồng dạng cũng kinh thán nói.

- Hắc hắc… hai người các ngươi đều là lần đầu tiên tới đây phải

không?

Một gã nam tử trung niên làn da xanh đen, hai hàm răng trắng noãn, đột nhiên hỏi.

- Mỗi khi tham gia một hạng mục trò chơi nào đó, đều cần giao nộp một lượng Thần tinh thật lớn. Mà mỗi một trận trò chơi thi đầu bình thường đều phải đợi đủ tám người mới có thể bắt đầu. Tổng số lượng Thần tinh mà tám người này giao nộp, thông thường đều cao hơn giá trị của phần thưởng cuối cùng! Cho nên chủ sự tuyệt đối không có khả năng thua lỗ!

Nam tử ngăm đen kia tựa hồ thập phần hiểu rõ đối với chỗ này.

- Nói cách khác, đây chính là tám người tham gia thi đấu với nhau, kẻ nào đạt được thắng lợi, thì tương đương với thu được số lượng Thần tinh của bảy người còn lại?

Triệu Phong đột nhiên mở miệng hỏi.

- Không sai! Chính là như vậy!

Nam tử ngăm đen kia nhếch miệng cười một tiếng, tiếp tục nói:

- Mặt khác, các trò chơi thi đấu ở nơi này hết sức đặc thù. Những người tham gia trò chơi, sau khi trải qua thi đấu, thực lực đều có thể được đề thăng lên một chút!

- Con đường Tử Vong đã quyết ra thắng bại!

Có người đột nhiên hét lên. Lập tức liền nhìn thấy trên tấm bia thủy tinh kia, phần thưởng của hạng mục Con đường Tử Vong đã biến mất, sau đó lại hiện lên một loạt phần thưởng của một hạng mục

khác. Trong nháy mắt liền có mấy người vội vàng chạy đi, phóng về phía một cái kết giới trên thiên không. Trong đó cũng có cả gã nam tử ngăm đen kia.

- Thoạt nhìn tựa hồ rất thú vị a!

Sắc mặt Hạ Hầu Vũ vui vẻ, liên tục gật đầu.

Đúng vào lúc này, lại một hạng mục phần thưởng nữa trên tấm bia thủy tinh thật lớn kia chợt biến mất. Một hạng mục khác lại hiện lên, phần thưởng là Áo Nghĩa Chi Tinh đối ứng với Phong Chi Áo Nghĩa Ngũ trọng.

- Áo Nghĩa Chi Tinh ẩn chứa Phong Chi Áo Nghĩa!

Ánh mắt Triệu Phong lóe sáng. Ngũ Hành Áo Nghĩa thì hắn đã có Ngũ Hành Áo Nghĩa Chi Tinh. Còn Phong Lôi Áo Nghĩa, hắn có thể mượn Lôi Thần Tinh tiến hành tìm hiểu Lôi Chi Áo Nghĩa, nhưng lĩnh ngộ Phong Chi Áo Nghĩa thì vẫn còn thiếu tài nguyên tương ứng. Trong nháy mắt Triệu Phong liền có chút động tâm.

- Sân cầu Trùng Kích!

Ánh mắt hắn quét về phía hạng mục thi đấu đối ứng với Phong Chi Áo Nghĩa Chi Tinh.

- Hạ Hầu Vũ, ta đi qua đó thử một chút a!

Triệu Phong khẽ cười cười, ánh mắt đảo qua không trung, sau đó trực tiếp rời đi. Hạ Hầu Vũ gật đầu, ánh mắt thì nhìn chằm chằm trên bia thủy tinh, tìm kiếm hạng mục trò chơi thi đấu thích hợp với chính mình.

- Được! Liền chọn Sân cầu Trùng Kích vậy!

Trong đoàn người phía sau, một gã nam tử hai sừng thân khoác chiến giáp hắc kim sắc chợt hừ nhẹ một tiếng. Sau đó hắn đem một đạo tin tức thông qua một khối lệnh bài bình thường trong tay truyền đi.

- Sân cầu Trùng Kích? Hắn là… Vong Linh Cổ Thần của Đọa Thiên Thánh Địa!

Vẻ mặt Hạ Hầu Vũ kinh hãi nhìn về phía đạo thân ảnh đã đi xa kia.

o0o

Lúc Triệu Phong đi tới sân đấu Sân cầu Trùng Kích, nơi này sớm đã tụ tập một số người, đại bộ phận trong đó đều là những người quan chiến.

- Năm mươi Thần tinh Thượng phẩm!

Một gã trọng tài mỉm cười nói.

- Được!

Trong lòng Triệu Phong thoáng cả kinh, nhưng cũng gật đầu đáp ứng. Thần tinh phải giao nộp để tham gia trò chơi thi đấu lại là Thần tinh Thượng phẩm, hơn nữa số lượng cũng cực kỳ kinh người. Nhưng trong Mộng Cảnh Thái Cổ của Triệu Phong, có cả một cái thế lực Tứ tinh đỉnh phong Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, chỉ năm mươi khối Thần tinh Thượng phẩm, căn bản không đáng nhắc tới. Sau khi giao nộp Thần tinh, Triệu Phong liền cấp tốc tiến vào.

Lúc này, trong sân chơi Sân cầu Trùng Kích đã có sẵn năm người,

vẫn còn thiếu ba người. Rất nhanh lại có thêm hai người tiến vào.

Cuối cùng, một đạo hắc ảnh chợt xông vào, một cỗ khí tức tử vong âm trầm nhất thời lan tràn ra, chấn nhiếp tất cả mọi người ở đây.

- Vong Linh Cổ Thần!

Một gã chủng tộc cao lớn cái đầu như Giao Long nhất thời kinh hô một tiếng. Mấy người còn lại ở đây cũng thể hiện ra thần sắc sợ hãi.

- Sớm biết như vậy, sẽ không vào đây nhanh như vậy rồi!

Một người vẻ mặt như đưa đám nói.

Gã nam tử chiến giáp hắc kim sắc kia đứng yên tại chỗ, thần sắc uy nghiêm, ánh mắt ngạo nghễ hiện lên lãnh quang, hoàn toàn không thèm để ý đến những người khác.

o0o

Sát biên giới Khu trò chơi Thần Mâu, có một nàng nữ tử cao gầy thân khoác hắc bào, hai mắt một mảnh mù sương đang đứng đó. Nàng nhận được một đạo tin nhắn từ trong một tấm lệnh bài, sau đó chợt ngẩng đầu nhìn về phía phương xa.

- Sân cầu Trùng Kích sao?

Ánh mắt nữ tử cao gầy kia chợt nhìn về một phía nào đó.

Chương 1297: Trò chơi thi đấu

Tám người đã đến đủ, có thể bắt đầu rồi! Hiện tại tiến hành rút thăm, căn cứ theo kết quả tiến hành quyết đấu một đối một!

Gã trọng tài của thi đấu trực tiếp nói. Sau đó, tám người tiến hành một vòng rút thăm. Triệu Phong rút ngẫu nhiên được số tám.

- Số một quyết đấu với số hai! Số ba quyết đấu với số bốn! Cứ như vậy mà tính tiếp!

Trọng tài chỉ về bốn cái sân đấu phía trước, trực tiếp nói. Hắn vừa mới dứt lời, phốc một tiếng, Vong Linh Cổ Thần đã bay thẳng đến sân đấu thứ nhất, lẳng lặng đứng tại đó.

- Xong! Lại là Vong Linh Cổ Thần!

Gã nam tử thân hình cao to có cái đầu Giao Long kia giống như bị sét đánh, nhưng vẫn như cũ tiến vào trong sân đấu. Mặc kệ như thế nào, trận thi đấu này đã có Vong Linh Cổ Thần xuất hiện, hắn tuyệt đối sẽ không có bất kỳ cơ hội nào, thua sớm thua muộn cũng đều giống nhau. Sắc mặt của những người còn lại đồng dạng cũng có chút ngưng trọng.

- Bốn trận tiến hành cùng một lúc! Vòng này sẽ đào thải bốn người!

Gã trọng tài cao giọng nói, sau đó lấy ra bốn quả viên cầu hắc sắc lớn cỡ đầu người.

- Ta nói trước một chút quy tắc thi đấu! Song phương thi đấu, chỉ có

thể dùng quả Thiên Nguyên Cầu này công kích lẫn nhau! Chỉ cần có một phương không thể đem quả cầu này đánh ngược trở lại, liền tính là thua! Nhớ kỹ, không được trực tiếp công kích đối thủ, chỉ có thể đem lực lượng rót vào trong Thiên Nguyên Cầu, tiến hành công kích đối phương!

Trọng tài giảng giải thập phần đơn giản. Những kẻ tham gia loại thi đấu này, trước đây hoặc nhiều hoặc ít cũng từng xem qua một chút quy tắc thi đấu, hoặc là từng quan sát qua các trận thi đấu tại nơi này. Hơn nữa, quy tắc thi đấu cũng khá đơn giản.

- Thiên Nguyên Cầu?

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên, nhìn chằm chằm về phía quả tiểu cầu kia. Hắn biết được có một loại tài liệu chính dùng để luyện chế Thần khí Thượng phẩm gọi là Thiên Nguyên Thần Thiết. Xem ra quả cầu này chính là do Thiên Nguyên Thần Thiết chế luyện thành. Loại khoáng thạch này có tính dung hợp rất mạnh, có thể dung nạp được lực lượng thập phần khổng lồ, nhưng lại cực kỳ cứng rắn, cho dù là Cổ Thần Bát giai cũng khó có thể phá hủy được nó.

- Tiểu tử, chúng ta hảo hảo vui đùa một chút a! Tốt xấu gì cũng đã nộp năm mươi Thần tinh Thượng phẩm rồi!

Đối diện Triệu Phong, một gã nam tử mắt xanh tóc xanh khẽ mỉm cười nói. Theo như hắn nghĩ, lần này nhất định là Vong Linh Cổ Thần chiến thắng, nhưng hắn cũng đã nộp nhiều Thần tinh như vậy, cũng phải chơi đùa thêm một hồi mới được.

Triệu Phong không thèm để ý đến hắn. Tuy rằng Vong Linh Cổ Thần quả thật có được Tử Vong Chi Mâu, thực lực khá phi phàm, nhưng đây cũng không phải là quyết đấu sinh tử, hắn cũng không phải không thể chiến thắng.

- Bắt đầu!

Trọng tài tuyên bố bắt đầu, cũng đem bốn quả cầu trong tay phân biệt ném cho một người ngẫu nhiên trong bốn sân thi đấu.

Vù vù vù!

Một quả hắc cầu trong đó rơi vào trong tay gã nam tử tóc xanh đối diện Triệu Phong. Hắn lập tức vận chuyển huyết mạch nhãn đồng, đem một cỗ Phong Chi Áo Nghĩa cường đại ngưng tụ xung quanh hắc cầu, khống chế lấy nó.

- Toàn Phong Tật Sát!

Cặp thanh mâu của gã nam tử tóc xanh bắt đầu vận chuyển, bốn phía quả hắc cầu kia nhất thời xuất hiện vô số phong nhận bạch sắc thật nhỏ.

Hưu!

Quả hắc cầu kia dùng tốc độ như cuồng phong, mang theo vô số đao nhận thật nhỏ đập thẳng về phía Triệu Phong.

Trước đây Triệu Phong cũng chưa từng xem qua quy tắc thi đấu, nhưng thông qua vừa rồi trọng tài giảng thuật, còn có hành động của nam tử tóc xanh đối diện kia, hắn cũng có thể đoán ra được. Hắn nhất thời ba động Thần lực Hỗn Nguyên, đánh ra một chưởng. Khoảnh khắc này, đám Phong Chi Áo Nghĩa trên hắc cầu đã bị Triệu Phong trực tiếp đánh tan một bộ phận, hấp thu một bộ phận, sau đó chuyển hóa thành lực lượng Thần lực Hỗn Nguyên, phóng thẳng về phía nam tử tóc xanh.

- Lực đạo thật mạnh!

Sắc mặt gã nam tử tóc xanh kia kịch biến, vội vận chuyển Thần lực, phối hợp với huyết mạch nhãn đồng, chặn quả hắc cầu lại, miễn cưỡng đẩy ngược trở về phía Triệu Phong.

- Kết thúc đi!

Triệu Phong vận chuyển một cỗ Thần lực Hỗn Nguyên khổng lồ, một lần nữa đánh ra một chưởng.

Hưu vù vù!

Bốn phía quả hắc cầu kia bị một đoàn Thần lực hỗn loạn vặn vẹo bao vây, giống như một quả đạn pháo phá hủy tất cả, bắn thẳng về phía đối phương.

- Khốn kiếp!

Gã nam tử áo xanh kia tận lực vận chuyển Thần lực, nhưng vẫn như cũ không thể nào chặn lại được quả hắc cầu.

Oanh! Phanh!

Quả hắc cầu kia mạnh mẽ đột phá sự ngăn chặn của hắn, mãnh liệt đập xuống mặt đất phía sau.

Cùng lúc đó, bên phía Vong Linh Cổ Thần bên kia.

- Tử Vong Chi Nhận!

Vong Linh Cổ Thần vận chuyển Tử Vong Chi Mâu, ở bốn phía quả hắc cầu của hắn ngưng tụ ra một đám quang nhận đen như mực tử

khí vờn quanh.

- Không tốt!

Sắc mặt đối thủ của hắn kịch biến, căn bản không dám đón nhận quả banh này, trực tiếp lóe người né tránh.

Oanh! Phanh!

Quả hắc cầu ẩn chứa Tử Vong Áo Nghĩa nồng đậm kia đập trúng xuống mặt đất đặc thù phía sau, lưu lại một cái hố cạn màu xám đen.

- Quả nhiên, ở đây không người nào có thể là đối thủ của Vong Linh Cổ Thần!

- Không hổ là Tử Vong Áo Nghĩa! Không ngờ lại có thể tạo thành hư hao cho sân thi đấu như vậy!

Hai người đang đối chiến ở sân đấu bên cạnh Vong Linh Cổ Thần không khỏi kinh thán một tiếng. Bởi vì mọi người đều quá mức quan tâm tới trận đấu bên phía Vong Linh Cổ Thần, rất ít người phát hiện ra, trận thi đấu bên phía Triệu Phong bên này còn kết thúc trước trận đấu của Vong Linh Cổ Thần bên kia một chút.

- Ngươi cũng không tệ a!

Đúng lúc này, ánh mắt Vong Linh Cổ Thần bỗng nhiên nhìn về phía Triệu Phong, thấp giọng nói.

o0o

Vòng đầu rất nhanh kết thúc, chỉ còn lại bốn người, liền tiến hành vòng thi đấu thứ hai.

- Hỗn Nguyên Thần Chưởng!

Triệu Phong đẩy ra một đạo quang chưởng hôn ám thải sắc thật lớn, bao vây lấy quả hắc cầu kia, cấp tốc nghiền ép về phía đối thủ.

- Sao lại mạnh như vậy?

Trận này, đối thủ của hắn là một nàng nữ tử hồng y. Lúc này thần sắc của nàng đại biến, vội vàng ứng đối.

Oanh! Phanh! Oành!

Triệu Phong liên tục thi triển Thần lực Hỗn Nguyên, khống chế quả hắc cầu thập phần chuẩn xác, mỗi một kích đánh ra đều vô cùng cường hãn, phối hợp với Thần Linh Nhãn, công kích về phía địa phương phòng thủ yếu nhược của nữ tử hồng y. Giao chiến không được năm chiêu, nữ tử hồng y đã thua trận.

Lúc này, mọi người mới để ý đến sự cường hãn của Triệu Phong.

- Cho dù ngươi có thắng ta, ngươi vẫn sẽ bại trong tay Vong Linh Cổ Thần mà thôi!

Nữ tử hồng y hung tợn nói.

- Thú vị a!

Bên kia, Vong Linh Cổ Thần rất nhanh đã dùng thực lực tuyệt cường đánh bại đối thủ. Ngay từ trận đầu tiên, hắn đã nhìn ra thực lực của Triệu Phong tuyệt đối không tầm thường. Vốn dĩ hắn muốn mượn trận thi đấu này để người thần bí tuyên bố nhiệm vụ kia kiến thức thực lực của chính mình, lại không nghĩ tới đụng phải một đối thủ

khiến hắn có hứng thú như vậy.

Được rồi! Kế tiếp là trận chung kết!

Gã trọng tài kia la lớn một tiếng.

Sưu!

Vong Linh Cổ Thần phóng thẳng tới đối diện Triệu Phong, hai người nhìn chằm chằm lẫn nhau.

- Tiểu tử kia là ai? Thực lực thoạt nhìn cũng không tệ a!

- Hắn là Triệu Phong của Tử Linh Vực! Các ngươi có khả năng chưa từng nghe qua a! Hắn chính là kẻ trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai, trong vòng một năm đột phá Thất giai, đồng thời đánh bại hai gã cường giả Cổ Thần của Liệt Kim Tộc a!

Một gã cường giả Cổ Thần tuổi còn trẻ bên Tử Linh Vực lập tức nói.

- Ha hả… trực tiếp đột phá Chân Thần Lục giai? Ngươi cho ta là kẻ ngu sao? Cho dù là thật sự, hắn chỉ vừa mới đột phá Cổ Thần, tuyệt đối không có khả năng là đối thủ của Vong Linh Cổ Thần!

Tại khu quan chiến phụ cận, một bộ phận người đã bắt đầu tranh cãi. Đại bộ phận đám người Tử Linh Vực cũng không quá coi trọng Triệu Phong, nhưng vẫn như cũ hy vọng Triệu Phong có thể chiến thắng Vong Linh Cổ Thần của Ám Thiên Vực.

- Hy vọng ngươi có thể khiến cho ta chơi đùa lâu một chút!

Vong Linh Cổ Thần lộ ra nụ cười lành lạnh, trong hai tròng mắt đen như mực, hắc vụ điên cuồng ba động.

- Trận chung kết bắt đầu!

Đúng lúc này, gã trọng tài đã ném một quả hắc cầu cho Vong Linh Cổ Thần.

- Tử Vong Chi Nhận!

Cặp mắt Vong Linh Cổ Thần ba động một cỗ hắc vụ, bốn phía quả hắc cầu kia nhất thời bao phủ một tầng lực lượng Tử Vong Áo Nghĩa, đồng thời hình thành một đám quang nhận hắc sắc đoạt mệnh.

Hưu!

Dưới sự khống chế của Vong Linh Cổ Thần, đám quang nhận kia mang theo quả hắc cầu đâm thẳng về phía Triệu Phong.

- Hỗn Nguyên Thần Chưởng!

Sắc mặt Triệu Phong ngưng trọng, đánh ra một đạo quang chưởng hỗn loạn hôn ám vô cùng ngưng thực.

- Vô dụng! Thần lực của ngươi sẽ từ từ héo rũ tiêu vong dưới Tử Vong Áo Nghĩa của ta!

Vong Linh Cổ Thần khẽ cười một tiếng. Nhưng chỉ một khắc sau, quả hắc cầu mà hắn đánh ra đã bị Triệu Phong chặn lại.

Oanh!

Thần lực Hỗn Nguyên cùng Thần lực Tử Vong giao phong kịch liệt, cuối cùng Triệu Phong đã áp chế được tất cả Tử Vong Áo Nghĩa

xuống.

- Như thế nào… có khả năng?

Sắc mặt Vong Linh Cổ Thần thoáng kinh ngạc. Triệu Phong đánh ra Thần lực, cũng không quá khó khăn đã thành công ngăn cản được Tử Vong Áo Nghĩa của hắn. Trải qua tỉ mỉ cảm nhận, Vong Linh Cổ Thần phát hiện ra Thần lực của Triệu Phong ẩn chứa rất nhiều loại lực lượng Áo nghĩa khác nhau, đồng thời cảnh giới của bọn chúng cũng đều rất cao. Hơn nữa tất cả các loại Áo nghĩa đều liên tiếp cùng một chỗ, lấy ưu bù khuyết, hình thành nên một cỗ Thần lực đặc thù cường hoành bễ nghễ.

- Chỉ một mình Thần lực Hỗn Nguyên căn bản không đối phó được hắn!

Tả Mâu Triệu Phong chợt ba động lên một cỗ đồng lực nhàn nhạt.

Oanh!

Thời điểm đánh quả hắc cầu về phía Vong Linh Cổ Thần, Tả Mâu Triệu Phong bỗng nhiên phát động công kích. Một đoàn diễm miêu lôi điện tử ngân sắc mạnh mẽ khởi động, mang theo một cỗ lực lượng trùng kích cường đại, oanh tạc thẳng về phía Vong Linh Cổ Thần.

- Linh Hồn Đồng Thuật!

Vong Linh Cổ Thần thoáng kinh ngạc. Linh Hồn Đồng Thuật mà Triệu Phong biểu hiện ra có lực bộc phát cực kỳ cường đại.

- Tử Vong Triền Nhiễu!

Trong ánh mắt Vong Linh Cổ Thần chợt lan tỏa ra vô số sợi tơ hắc

sắc, quấn quanh lấy quả hắc cầu kia. Thần lực Tử Vong cường hãn đem đám lực lượng còn lại trên hắc cầu chậm rãi tiêu hao đi.

- Đi cho ta!

Vong Linh Cổ Thần khống chế quả hắc cầu, một lần nữa công kích Triệu Phong. Trên quả hắc cầu, Thần lực Tử Vong điên cuồng ba động, giống như một cái Tử Vong Hắc Động di động vậy, thôn phệ đập nát tất cả mọi thứ tiếp cận nó.

- Không hổ là Bát Đại Thần Mâu! Cho dù là Thần lực Hỗn Nguyên của ta đã đạt tới sơ thành, cũng khó có thể chống lại!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ, một lần nữa thôi động Tả Mâu. Một cỗ Thời Không Áo Nghĩa yếu ớt chậm rãi lan tràn ra. Nhất thời, tốc độ di động của quả hắc cầu kia chợt chậm lại vài phần.

Dị tượng như vậy, tự nhiên cũng khiến cho những người khác chú ý.

- Thời Không Áo Nghĩa!

Sắc mặt Vong Linh Cổ Thần khẽ trầm xuống. Thời Không Áo Nghĩa là loại Áo nghĩa hoàn toàn không hề yếu hơn Tử Vong Áo Nghĩa của hắn chút nào.

Quả hắc cầu đã bị Thời Không Áo Nghĩa ảnh hưởng, rất dễ dàng bị Triệu Phong chưởng khống.

Hưu!

Bốn phía quả hắc cầu kia nhất thời lóe lên một trận hư ảnh không gian thiểm thước, bắn thẳng về phía Vong Linh Cổ Thần.

- Thật nhanh!

Vong Linh Cổ Thần vội vàng vận chuyển Tử Vong Chi Mâu.

- Mượn ngươi thử chiêu mới của ta a!

Trong nhãn mâu của Triệu Phong, ý chí đồng lực toàn lực ba động. Một cỗ quang cầu hỗn loạn vặn vẹo thành một đoàn từ trong đó cấp tốc bắn ra, tiến vào trong quả hắc cầu.

Oanh hưu!

Quả hắc cầu kia giống như nổi cơn điên vậy, mang theo lực lượng kinh khủng cực kỳ không ổn định trùng kích thẳng về phía trước.

Vong Linh Cổ Thần vội vàng vận chuyển Tử Vong Chi Mâu, ý đồ tiêu diệt lực lượng bên trong quả hắc cầu. Nhưng mà bỗng nhiên…

Oanh! Phanh!

Bên trong quả hắc cầu kia chợt bộc phát ra một cỗ năng lượng cuồng bạo trước giờ chưa từng có, xua tan đi tất cả những lực lượng khác ở bốn phía.

- Địa Bạo Kinh Tinh!

Tả Mâu Triệu Phong lại khôi phục như thường. Mà cùng thời khắc đó…

Thình thịch!

Quả hắc cầu xuyên qua phòng tuyến của Vong Linh Cổ Thần, rơi xuống trên mặt đất phía sau, đánh ra một cái hố sâu.

Bốn phía nhất thời yên lặng một mảnh. Một hồi lâu sau mới bộc phát ra rất nhiều thanh âm kinh hô, nghi vấn.

- Không ngờ Vong Linh Cổ Thần lại thua!

- Thật không thể tin nổi!

Trận đấu kết thúc quá nhanh, mà kết quả lại càng nằm ngoài dự đoán mọi người.

Ở xa xa, Hạ Hầu Vũ cũng khẽ mỉm cười. Hắn tự nhiên nhìn ra được đồng thuật Triệu Phong vừa rồi thi triển, chính là học được từ chỗ của Hải công tử kia.

Trong đám người sát biên giới Khu trò chơi Thần Mâu, nữ tử hắc y kia cười lạnh một tiếng:

- Không ngờ hắn lại thua!

Tuy rằng Vong Linh Cổ Thần rất mạnh, đã hoàn toàn phù hợp yêu cầu của nàng, nhưng lại bại bởi một người huyết mạch nhãn đồng không rõ.

Đúng lúc này, Huyền Ma Cổ Thần chợt đi tới nơi này.

- Như thế nào?

Huyền Ma Cổ Thần thấp giọng hỏi.

- Đã xác định xong các thành viên!

Nữ tử cao gầy gật đầu.

- Hửm? Là hắn! Ngươi thử dùng Vận Mệnh Chi Mâu của ngươi nhìn kẻ này xem!

Huyền Ma Cổ Thần chợt nhìn về phía một chỗ nào đó trong Khu trò chơi Thần Mâu, ánh mắt khẽ nhíu lại, lập tức nhìn lại nữ tử cao gầy bên cạnh, trực tiếp nói

Chương 1298: Di tích Thần Mâu

- Ừm!

Mặc dù nữ tử cao gầy không biết vì sao Huyền Ma Cổ Thần lại có phản ứng như thế, nhưng nàng vẫn đáp ứng. Với Vận Mệnh Chi Mâu của nàng, muốn đánh cắp một chút tin tức từ trên người một gã Cổ Thần không phải hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, căn bản dễ như trở bàn tay!

Ông!

Hai mắt nữ tử cao gầy nhìn chằm chằm vào một chỗ u minh phương xa. Một cỗ lực lượng Áo nghĩa người ngoài không thể nào phát giác dung nhập vào trong thiên địa hư không, mệnh vận trường hà. Thời khắc nào đó, trong mắt nữ tử cao gầy đã xuất hiện rất nhiều hình ảnh hư ảnh thải vụ mông lung.

- Như thế nào lại nhìn không thấy rõ?

Nữ tử cao gầy thoáng sửng sốt, toàn lực thôi động Vận Mệnh Chi Mâu. Thế nhưng ngay một khắc sau đó, đám hình ảnh thải sắc trong ánh mắt nàng đột nhiên toát ra một cỗ Thần quang Hồng Hoang cửu viễn vô thượng. Đối diện với cỗ Thần quang này, nữ tử cao gầy chỉ cảm thấy bản thân mình nhỏ bé đến cực điểm, tâm hồn đột nhiên rung động một trận. Liền một khắc sau đó, một cỗ lực lượng phản phệ nhằm vào linh hồn cùng Vận Mệnh Chi Mâu bỗng nhiên hàng lâm lên người nàng. Đồng thời, toàn bộ hình ảnh xuất hiện trong Vận Mệnh Chi Mâu của nữ tử cao gầy đột nhiên hoàn toàn biến mất…

Phía bên kia…

- Hửm?

Triệu Phong đang đứng trên sân thi đấu, bỗng nhiên có cảm giác như trong thiên địa có một cặp mắt đang nhìn chằm chằm hắn, phảng phất như có thể nhìn thấy quá khứ tương lai của hắn. Với thủ đoạn của Triệu Phong, căn bản không thể nào ngăn cản đối phương nhìn trộm. Thế nhưng bên trong Không gian Thần Mâu, từ trong khỏa ngân cầu mộng huyễn đang bị phong ấn lực lượng kia lại đột nhiên toát ra một đạo Thần huy mộng huyễn chói mắt. Một khắc sau, loại cảm giác bị theo dõi kia liền đột nhiên biến mất.

- Vận Mệnh Chi Mâu!

Trong lòng Triệu Phong khẽ lẩm bẩm, trước đây hắn từng bị qua loại cảm giác này, cho nên có thể suy đoán ra được. Đồng thời hắn còn bắt được một tia liên hệ như có như không. Khóe mắt Triệu Phong, âm thầm liếc mắt về một nơi nào đó phía dưới.

- A!

Nữ tử cao gầy kia kêu khẽ một tiếng, sắc mặt lập tức biến thành trắng bệch, khẽ đưa tay lau đi một tia máu tươi vừa chảy ra trên khóe miệng.

- Đi!

Nàng khẽ thấp giọng nói, sau đó cấp tốc xoay người rời đi.

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần lộ ra vẻ kinh nghi, cũng không nói tiếng nào, trực tiếp quay người rời đi. Đối với quyết định của nữ tử cao

gầy, Huyền Ma Cổ Thần sớm đã tập thành thói quen lựa chọn hoàn toàn tin tưởng. Dù sao đối phương cũng có được Vận Mệnh Chi Mâu.

Sau khi hai người rời xa một khoảng cách.

- Chuyện gì vậy?

Huyền Ma Cổ Thần lập tức hỏi.

- Thất bại!

Sắc mặt nữ tử cao gầy có chút khó nhìn.

- Làm sao lại?

Huyền Ma Cổ Thần cực kỳ ngạc nhiên. Xem ra, đồng bạn của hắn quả thật cái gì cũng đều không thể nhìn thấy.

- Trên người hắn có lẽ có Thần khí hoặc đạo cụ đặc thù phòng ngừa nhìn trộm vận mệnh!

Nữ tử cao gầy trầm ngâm trong chốc lát, mới trả lời. Đây cũng là lần đầu tiên nàng gặp phải loại tình huống Vận Mệnh Chi Mâu của nàng không thể nhìn thấy gì, nhưng nàng ngay cả nguyên nhân cũng không biết rõ ràng lắm, cho nên chỉ có thể giải thích như vậy.

- Trên thế gian lại có loại bảo vật này sao?

Huyền Ma Cổ Thần bắt đầu suy nghĩ sâu xa, xem ra bí mật trên người kẻ này không ít.

- Bất quá, ta cũng có thể xác định, nhãn mâu của hắn đạt tới cấp bậc

Chuẩn Thần Mâu!

Nữ tử cao gầy ngưng trọng nói.

- Làm sao có thể? Hắn còn trẻ tuổi như vậy, hơn nữa huyết mạch nhãn đồng cũng không phải là Bát Đại Thần Mâu, làm sao có thể đạt tới trình độ như vậy?

Huyền Ma Cổ Thần vô cùng ngạc nhiên. Đám người bọn chúng, tuy rằng huyết mạch nhãn đồng đều là do chế tạo mà có, nhưng khả năng vận dụng đối với huyết mạch nhãn đồng thậm chí còn có thể vượt qua những kẻ trời sinh có được huyết mạch nhãn đồng. Cho dù như vậy, trong những người bọn chúng cũng chỉ có cực ít người mà nhãn đồng có thể đạt tới loại cấp bậc đó. Về sau toàn bộ đều là thân phận đề thăng, cuối cùng không biết tung tích…

- Như vậy đúng lúc! Hắn cũng là một trong những mục tiêu lần này. Có lẽ bên trên sẽ có hứng thú đối với nhãn đồng của hắn!

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần bỗng nhiên thay đổi, cười lạnh.

- Các thành viên cũng đã tương đối đủ rồi! Các ngươi phát động trước đi, ta cần nghỉ ngơi mấy ngày…

Sắc mặt nữ tử cao gầy ủ dột, trực tiếp rời khỏi.

o0o

Khu trò chơi Thần Mâu.

- Chúc mừng ngươi đã đạt được thắng lợi! Phần thưởng là năm mươi khối Phong Chi Áo Nghĩa Chi Tinh!

Trọng tài đem phần thưởng sớm đã chuẩn bị xong đưa cho Triệu Phong.

- Năm mươi khối?

Sắc mặt Triệu Phong chấn kinh. Hắn căn bản không nghĩ tới phần thưởng lại nhiều như vậy. Kỳ thật, chỉ cần có được một khối, hắn liền có thể dùng Thần Mâu tiến hành phục chế, đại lượng sản xuất. Bất quá giai đoạn hiện tại, hắn đã phong ấn lại lực lượng bản nguyên, phỏng chừng năng lực phục chế cũng gặp phải sự hạn chế cực lớn.

- Cũng may là đã làm vậy! Nếu không, vừa rồi có thể đã bị nhìn ra cái gì!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ. Vận Mệnh Chi Mâu, không thể không đề phòng!

- Khốn kiếp! Ngươi… tên tiểu tử này!

Cặp mắt Vong Linh Cổ Thần âm trầm đáng sợ, gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Phong. Hắn tiếp nhận một nhiệm vụ thần bí, đối phương cần xem trước một chút thực lực của hắn, nhưng lần thi đấu này, hắn lại bại bởi dưới tay một kẻ khác. Cứ như vậy, hắn có khả năng sẽ mất đi cái nhiệm vụ trọng yếu này.

Nhưng đúng lúc này, Vong Linh Cổ Thần cặp mày khẽ nhúc nhích, ý thức thăm dò vào trong Không gian Trữ vật, nhận được một cái tin tức. Rất nhanh hắn liền thở phào một hơi. Thực lực của hắn đã thông qua yêu cầu của đối phương.

- Tiểu tử, lần sau chúng ta lại so tài một phen!

Nói xong lời này, Vong Linh Cổ Thần trực tiếp rời khỏi.

Đám người bốn phía vẫn còn kinh ngạc nhìn chằm chằm Triệu Phong. Bọn chúng vốn dĩ đều cho rằng lần này Vong Linh Cổ Thần tất thắng không thể nghi ngờ, nhưng cuối cùng ngay cả Vong Linh Cổ Thần cũng thất bại.

Sau khi nhận lấy phần thưởng, Triệu Phong liền rời khỏi Khu trò chơi Thần Mâu.

- Triệu Phong, đừng mạnh mẽ đối kháng với Vong Linh Cổ Thần! Tuy rằng ngươi thi đấu thắng hắn, nhưng chiến đấu chân chính thì rất khó nói. Dù sao đối phương cũng am hiểu Tử Vong Áo Nghĩa, vẫn không nên chọc vào thì tốt hơn!

Hạ Hầu Vũ đề nghị.

- Ta cần một mớ tài nguyên tu luyện trân quý, dự định sẽ đi các địa phương khác trong hội nghị tìm kiếm một phen!

Triệu Phong gật đầu, chợt mở miệng nói.

- Vậy thì chúng ta tạm thời chia ra a!

Hạ Hầu Vũ tự nhiên nghe được ý tứ ẩn trong lời nói của Triệu Phong, chủ động nói.

Sau đó hai người tạm thời chia ra. Hạ Hầu Vũ dường như vẫn cảm thấy rất hứng thú đối với Khu trò chơi Thần Mâu, tiếp tục ở lại chỗ này.

Sưu!

Triệu Phong thì hóa thành một đạo kim quang, nhanh chóng di động

bên trong hội nghị. Kỳ thật, vừa rồi khi thi đấu kết thúc, Triệu Phong đã nhận được truyền tin của người thần bí kia, đối phương trực tiếp nói rõ địa điểm gặp mặt. Cho nên Triệu Phong mới vội vàng rời khỏi như vậy. Thời điểm hắn nhận nhiệm vụ này đã ký kết khế ước quyển trục, không thể để lộ việc này ra ngoài, cho nên cũng chỉ có thể tìm một cái cớ để rời khỏi Hạ Hầu Vũ.

Rất nhanh hắn đã đi tới một tòa khách điếm sa hoa sơn lâm vờn quanh, cảnh sắc rất khác biệt. Tiến vào trong đó, Triệu Phong tìm tới một gian phòng bình thường, gõ cửa mấy cái.

- Mời vào!

Một đạo thanh âm trầm thấp chợt truyền ra, Triệu Phong đẩy cửa bước vào.

Bên trong gian phòng một mảnh hôn ám, chỉ có vài điểm tia sáng yếu ớt, thoạt nhìn giống như một cái kết giới đặc thù ngăn cách với bên ngoài. Nhưng mà cái này cũng không ảnh hưởng tới tầm mắt của Triệu Phong. Bên trong gian phòng đang có tổng cộng ba người: Một nàng thiếu phụ mỹ mạo quốc sắc thiên hương, một gã trung niên tóc ngắn lãnh đạm, còn có một gã thanh niên hắc y sắc mặt âm trầm, hai mắt đen như mực.

- Đây chính là người cuối cùng à?

Hắn vừa bước vào, nàng thiếu nữ mỹ mạo cùng gã trung niên tóc ngắn ngồi ở bên cạnh nàng đều liếc mắt nhìn về phía Triệu Phong.

- Thực lực hẳn là tạm được a!

Ánh mắt thiếu nữ mỹ mạo kia dừng lại trên người Triệu Phong trong chốc lát, phát hiện hắn không phải là Bát Đại Thần Mâu, liền uyển

chuyển nói.

- Là… Triệu Phong của Tử Linh Vực a?

Gã trung niên tóc ngắn kia vừa liếc nhìn Triệu Phong, đã trực tiếp nói.

- Ừm!

Triệu Phong gật đầu. Gã trung niên tóc ngắn này chính là Lâm Thành Vũ mà lúc trước hắn từng gặp qua ở sân đấu. Hắn có thể nhận biết Triệu Phong, có khả năng bởi vì danh tiếng của Triệu Phong, hoặc có khả năng bởi vì nguyên nhân Hải công tử.

Sắc mặt thiếu nữ mỹ mạo kia vẫn bất động, hiển nhiên là không biết Triệu Phong. Nhưng nàng thấy Lâm Thành Vũ nhận biết Triệu Phong, liền xác định Triệu Phong cũng không phải là hạng người vô danh, cũng không nói gì nữa.

- Ta là Hắc Cực Cổ Thần, người tuyên bố nhiệm vụ!

Nam tử hai mắt đen như mực kia thản nhiên nói. Sau đó, hắn đơn giản giới thiệu mọi người lẫn nhau một phen.

- Nếu như đã tới, ta nghĩ mọi người hẳn là đều hy vọng có thể cùng ta đi thăm dò phiến di tích kia a!

- Vẫn là nói trước một chút tình hình rồi mới quyết định a!

Thiếu phụ mỹ mạo kia khẽ cười một tiếng, vào thẳng chủ đề. Lâm Thành Vũ cũng gật đầu một cái. Bọn họ cũng giống như Triệu Phong vậy, vẫn chưa hoàn toàn tin tưởng Hắc Cực Cổ Thần. Bọn họ tới nơi này chỉ là muốn đạt được càng nhiều tình báo hơn, mới ra quyết

định.

- Vậy thì ta cũng nói thẳng! Ta hoài nghi nơi đó là một chỗ di tích của hậu duệ Bát Đại Thần Mâu Thời kỳ Thượng Cổ, thậm chí Thời kỳ Thái Cổ từng ở lại! Trước đây ta một mình thăm dò, mặc dù cũng gặp phải một chút nguy cơ, nhưng đều có thể ứng phó!

Hắc Cực Cổ Thần chậm rãi nói. Ba người còn lại ở đây khẽ nhíu mày, không nói gì.

- Đương nhiên, trong đó cũng có một vài nguy cơ vượt qua khả năng ứng đối của ta, nhưng đều bị ta tránh được. Nếu như bốn người chúng ta đồng hành, căn cứ khả năng của mọi người, mà lựa chọn thăm dò những địa phương độ nguy hiểm tương ứng. Chỉ cần chúng ta cẩn thận một chút, gặp phải phiền phức ứng phó không được liền nhanh chóng rút đi, cũng sẽ không có vấn đề lớn lao gì!

Sắc mặt Hắc Cực Cổ Thần trầm xuống, một lần nữa nói.

- Ngươi thuộc về thế lực nào? Vì sao không đem việc này báo cho thế lực của ngươi?

Lâm Thành Vũ bỗng nhiên mở miệng hỏi. Thế lực của Hắc Cực Cổ Thần khá là thần bí, bọn họ đều chưa ai nhìn thấy qua, bởi vậy cũng có chút ngạc nhiên.

- Thế lực hắc ám của Thần vực Man Hoang cũng không phải là số ít, về phần ta thuộc về thế lực nào, thì thứ lỗi ta không thể tiết lộ được! Còn nếu như ta đem chỗ di tích này báo cho thế lực sau lưng ta biết, thì chỗ tốt mà ta có thể nhận được, hẳn sẽ giảm đi rất nhiều so với chúng ta tự mình đi thăm dò a!

Hắc Cực Cổ Thần lộ ra một tia nụ cười tham lam.

- Đã như vậy, ngươi hoàn toàn có thể một mình chậm rãi thăm dò, thu được toàn bộ chỗ tốt! Vì sao lại mời chúng ta nhập bọn?

Trong mắt thiếu phụ mỹ mạo kia lóe lên tinh quang, hỏi.

- Không gian của phiến di tích kia càng ngày càng không ổn định, sợ rằng không bao lâu nữa sẽ bại lộ ra ngoài. Cho nên ta mới dự định mời chào các vị, tranh thủ trước khi phiến di tích kia bạo lộ ra, đào móc được lợi ích lớn nhất!

Hắc Cực Cổ Thần nhàn nhạt nói.

Mọi người hàn huyên hồi lâu, trong đó Triệu Phong cũng đưa ra mấy cái nghi vấn.

- Thế nào? Tiếp nhận hay là từ bỏ?

Cuối cùng, sắc mặt Hắc Cực Cổ Thần cười nhạt, nhìn về phía ba người trước mặt.

- Ta đi!

Lâm Thành Vũ là kẻ đầu tiên đáp ứng. Sau đó, thiếu phụ mỹ mạo kia cũng lựa chọn tiếp nhận. Mọi người đều cảm thấy vô cùng hứng thú đối với di tích hậu duệ Bát Đại Thần Mâu mà Hắc Cực Cổ Thần nói.

- Ta cũng không có vấn đề gì!

Triệu Phong thể hiện thái độ của mình. Căn cứ cuộc nói chuyện vừa rồi, thì vấn đề trong chuyện này quả thật không lớn, trình độ nguy hiểm cũng không cao lắm.

Sau đó, mọi người thống nhất thời gian xuất phát, cuối cùng đều ly khai. Sau khi mọi người rời đi, gian phòng này lại khôi phục vẻ sáng sủa, mùi hương thoang thoảng phiêu dật.

Một lúc sau, cách gian phòng mà đám người Triệu Phong vừa mới rời đi không xa, một cánh cửa trực tiếp mở ra. Sau đó, từ trong đó chợt đi ra một nàng thiếu nữ lục y hoạt bát vui vẻ. Da thịt nàng như bạch ngọc, ngũ quan tinh xảo mà linh động, xinh đẹp tuyệt trần. Một đôi bạch mâu như thiên thần sáng láng, thiên chân vô tà. Sự xuất hiện của nàng lập tức hấp dẫn rất nhiều nam tử phụ cận nơi đây nhìn chăm chú.

Nhưng ngay sau đó, ánh mắt bọn họ chợt mở to, lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, thần sắc si mê. Hóa ra, bên trong căn phòng kia lại có thêm một nàng nữ tử bạch y chậm rãi đi ra. Nàng có một mái tóc đen như thác nước, khuôn mặt không linh lạc nhạn, tiếu mỹ khuynh thành. Một đôi bạch mâu u tĩnh thâm thúy phảng phất như có thể nhìn thấu vạn vật thế gian. Nàng an tĩnh điềm nhiên đứng thẳng ở đó, giống như Tiên tử cao quý trong tranh sơn thủy duy mỹ, khiến cho tâm thần người khác chấn động. So sánh với nàng, thiếu nữ lục y xinh đẹp trước đây liền có vẻ ảm đạm không ánh sáng.

- Cầm tỷ tỷ, ngươi nói tới nơi này đợi người, thế nhưng chúng ta vẫn chưa nhìn thấy bất luận kẻ nào, đã trực tiếp rời đi sao?

Nàng thiếu nữ trẻ tuổi hoạt bát đáng yêu kia nói.

- Đã gặp được! Sự tình cũng đã làm xong, cần phải trở về rồi!

Nữ tử bạch y kia điềm nhiên cười một tiếng.

- Vậy sao? Vận Mệnh Chi Mâu của Cầm tỷ càng ngày càng khiến người ta nhìn không thấu a!

Hai mắt thiếu nữ trẻ tuổi kia khẽ mở lớn, lộ ra thần sắc nghi hoặc, lập tức có chút hâm mộ nói. Sau đó, hai nàng nữ tử khuynh quốc tuyệt sắc này đã phiêu nhiên rời khỏi.

Chương 1299: Nhãn mâu yêu thần

Sau khi rời khỏi nơi đó, Triệu Phong tùy ý đi dạo một vòng trong khu vực Hội nghị Thần Mâu. Sau khi mua sắm một vài tài nguyên tu luyện cần thiết, Triệu Phong liên hệ với Hạ Hầu Vũ, báo cho hắn biết chính mình sẽ rời đi trước. Mặc dù trong lòng Hạ Hầu Vũ có chút kinh ngạc, nhưng thấy Triệu Phong không có ý giải thích cặn kẽ, nên hắn cũng không hỏi nhiều.

Tiếp theo, Triệu Phong quay lại chỗ ở của mình, tiến vào không gian bên trong Trường bào Thời Không, tiến hành tu luyện một đoạn thời gian. Mãi đến một ngày nào đó, hắn nhận được truyền tin của Hắc Cực Cổ Thần, mới đứng dậy rời đi.

Hội nghị Thần Mâu tổ chức trong một không gian đơn độc, muốn rời khỏi tự nhiên là phải thông qua Truyền Tống Trận. Nhưng vì để tránh cho lúc Hội nghị Thần Mâu kết thúc, mọi người tập trung rời đi quá nhiều, dễ khiến cho người ngoài chú ý, nên bố trí khá nhiều Truyền Tống Trận khác nhau, hơn nữa lại còn tiến hành truyền tống ngẫu nhiên, địa điểm truyền tống có thể xuất hiện ở bất cứ nơi nào trong phạm vi hai Vực chỉ định.

Lúc Triệu Phong vừa mới đi tới cửa đại điện truyền tống, đã nhìn thấy đám người Hắc Cực Cổ Thần bên trong đại điện.

- Đi thôi!

Sau khi Triệu Phong đến, Hắc Cực Cổ Thần khẽ quát một tiếng. Tất cả mọi người liền biến mất trong quang mang của Truyền Tống Trận.

Một khắc sau, một đám bốn người Triệu Phong đã xuất hiện trên không trung của một mảnh ao đầm trong Tử Linh Vực.

- Phiến di tích kia cách nơi này không xa!

Hắc Cực Cổ Thần trực tiếp nói, sau đó bay ở phía trước dẫn đường. Sau đó, mọi người dùng tốc độ cực nhanh liên tục phi hành hơn mười ngày, đi tới một mảnh rừng cây hoang dã rộng lớn mới dừng lại.

- Chính là chỗ này!

Hắc Cực Cổ Thần trực tiếp nói.

Tâm thần ba người Triệu Phong, Lâm Thành Vũ, thiếu phụ mỹ mạo nhất tề hưng phấn. Sắp sửa đã có thể đi vào địa phương Di tích Thần Mâu kia rồi. Một khi đạt được chút kỳ ngộ gì đó trong này, huyết mạch nhãn đồng của bọn họ liền có thể đột nhiên tăng mạnh, thực lực đại tăng.

Hắc Cực Cổ Thần nhanh chóng chui vào trong lòng đất, đám người Triệu Phong cũng không chậm trễ, lập tức đuổi kịp. Sau khi xuống đến một khoảng cách nhất định, Hắc Cực Cổ Thần lấy ra một cái thạch bàn màu đen, trên đó khắc đầy những phù văn huyền diệu. Với kiến thức của mọi người, có thể phân biệt ra được đó là văn tự của Thiên Cơ Tộc.

Hắc Cực Cổ Thần khu động pháp quyết, vận chuyển Thần lực, vỗ mạnh một cái. Trên thạch bàn màu đen đột nhiên toát ra một tầng hư quang hắc sắc.

Ùng ùng!

Nhất thời, trong lòng đất bỗng nhiên chấn động. Phía trước cách bọn họ một quãng không xa đột nhiên ba động ra một cỗ Không Gian Áo Nghĩa khổng lồ.

- Trận pháp ẩn nấp!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên.

Sau đó Hắc Cực Cổ Thần liền gia tăng vận chuyển lực lượng, trên thạch bàn chợt ba động ra một đám văn tự thật nhỏ.

Vù vù vù!

Địa phương Không Gian Áo Nghĩa ba động phía trước kia chợt chậm rãi xuất hiện một cái khe nứt không gian.

- Xé rách không gian?

Thần sắc thiếu phụ mỹ mạo kia chấn kinh, thốt lên.

- Ta nói rồi, không gian nơi này rất yếu đuối. Tu vi quá cao có lẽ cũng không thể tiến vào được. Nhưng dựa vào đạo cụ đặc thù mở ra một khe nứt thì lại không khó lắm…

Hắc Cực Cổ Thần nhàn nhạt nói.

Ong ong!

Trên thạch bàn màu đen kia không ngừng tuôn ra văn tự màu trắng nhàn nhạt.

- Mở!

Hắc Cực Cổ Thần một lần nữa vận chuyển lực lượng, đưa vào trong thạch bàn màu đen. Khe nứt không gian thật nhỏ kia cũng chợt xé mở to ra thêm vài phần. Sau một lát, một đạo lỗ hổng đủ để cho một người thông qua đã xuất hiện.

Sưu! Sưu! Sưu!

Ba người Triệu Phong trước tiên đi vào, sau đó Hắc Cực Cổ Thần mới vội vàng vọt vào.

Mọi người vừa tiến vào một phiến không gian xa lạ, nhất thời cảm giác một cỗ khí tức hỗn loạn nghiền ép chợt hàng lâm nơi này, khiến cho hô hấp bọn họ cũng có chút hơi chậm lại.

Trước mắt tràn ngập một tầng sương mù hôn ám nồng đậm, thiên địa u ám vô biên. Bốn phía đều là những đống đá vụn lớn lớn nhỏ nhỏ. Ở chỗ này, Thần thức cũng bị tầng sương mù hôn ám nồng đậm kia trở ngại, thậm chí còn không xa bằng nhìn bằng ánh mắt.

- Hiện tại chúng ta đang ở khu vực ngoại vi của phiến di tích này. Tại nơi này trên cơ bản không có bảo vật gì cả!

Hắc Cực Cổ Thần vừa nói xong câu đó, liền dẫn đầu chạy đi ở phía trước. Mọi người liền phóng người bay lên, trong lòng cũng có chút gấp gáp, nôn nóng.

- Mau hạ xuống!

Thế nhưng ngay lúc này, Hắc Cực Cổ Thần đột nhiên quát lớn một tiếng.

- Chuyện gì vậy?

Thiếu phụ mỹ mạo khẽ nhíu mày. Trong mấy người ở đây, kẻ khiến nàng không yên lòng nhất chính là Hắc Cực Cổ Thần, đối với hắn vẫn luôn thập phần cảnh giới.

- Cho dù là ở khu vực ngoại vi, nhưng nơi này cũng có rất nhiều Yêu Thần. Mặc dù thực lực bọn chúng cũng không mạnh lắm, nhưng số lượng lại rất nhiều, tính tình thô bạo…

Hắc Cực Cổ Thần lập tức nói. Nhưng đúng lúc này, bởi vì vừa rồi mọi người không chút cố kỵ phi hành, dẫn tới cách đó không xa chợt bắn ra vài đạo khí tức ba động cường đại.

- Có sinh linh ngoại lai, giết bọn chúng!

- Đã lâu không ăn thịt a!

Từ rất xa mọi người đã nghe mấy đạo thanh âm hưng phấn, tàn bạo rống lên. Sau đó, một con Yêu Thần hình dạng nhãn đồng khổng lồ nhiều màu sắc chợt từ bên trong lòng đất của phế tích nhảy ra, mang theo một cỗ thần sắc điên cuồng thô bạo, cấp tốc bay nhanh về phía mọi người.

- Sợ cái gì? Chỉ là mấy con Yêu Thần cấp thấp mà thôi!

Nàng thiếu phụ mỹ mạo đáp xuống, thấp giọng nói. Hơn nữa, đánh chết Yêu Thần còn có thể thu được Áo Nghĩa Chi Tinh bên trong cơ thể của bọn chúng.

- Mấy khối Áo Nghĩa Chi Tinh cấp thấp có thể so với bảo vật ở trung tâm di tích sao? Cho dù có muốn giết, cũng phải đi liệp sát đám Yêu Thần Thất giai trở lên a!

Sắc mặt Hắc Cực Cổ Thần khẽ trầm xuống, băng lãnh quát lên.

Cho tới lúc này, đã có tám con Yêu Thần chạy tới xung quanh mọi người, nhưng vẫn duy trì khoảng cách nhất định. Trong tám con Yêu Thần này, có một con cùng loại với Tử Vong Chi Mâu, khí tức cực mạnh, cấp bậc cao tới Lục giai. Mấy con Nhãn Mâu Yêu Thần khác thì lại yếu nhược hơn không ít.

Vù vù vù!

Tất cả đám Yêu Thần đều bảo trì cự ly khá xa, phát động công kích đồng thuật về phía bốn người Hắc Cực Cổ Thần. Trong nháy mắt, các loại quang mang, hàn băng, hỏa diễm… đều mang theo công kích hai phương diện vật chất cùng linh hồn, oanh kích về phía mọi người.

- Giao cho ta!

Thiếu phụ mỹ mạo hừ nhẹ một tiếng. Trong cặp mắt bình thản của nàng nhất thời ba động một cỗ đồng lực kinh người, biến thành u ám vô biên, bên trong chậm rãi hiện lên một tia quang vựng màu đen. Rất hiển nhiên, trước đây nàng đã dùng bí pháp che giấu đi dị tượng của huyết mạch nhãn đồng.

- Luân Hồi Chi Mâu!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên. Mấy người trong nhóm này, không kẻ nào là trái hồng mềm. Thiếu phụ mỹ mạo có được Luân Hồi Chi Mâu, trong tay có đại lượng khôi lỗi có thể chiến đấu. Mà thực lực của Lâm Thành Vũ, trước đây Triệu Phong đã từng tận mắt thấy qua, thập phần mạnh mẽ. Nhưng khiến cho Triệu Phong kiêng kỵ nhất vẫn là Hắc Cực Cổ Thần có được Tử Vong Chi Mâu.

Ông!

Luân Hồi Chi Mâu của thiếu phụ mỹ mạo bắt đầu chậm rãi vận chuyển, một tầng lực lượng Áo nghĩa ám hoàng sắc hôn ám ba động ra.

Sưu! Sưu! Sưu!

Từ trong nhãn mâu của nàng trực tiếp nhảy ra ba đạo thân ảnh hình thái khác nhau, toàn bộ đều là Luân Hồi Bất Diệt Thể. Khoảnh khắc ba người xuất hiện, liền trực tiếp thi triển chiến kỹ cường hãn, thay mọi người đón đỡ công kích ở bốn phía.

- Chúng ta đi trước, nơi này cứ giao cho bọn chúng!

Thiếu phụ mỹ mạo trực tiếp nói.

Tất cả mọi người đều minh bạch ý tứ của thiếu phụ mỹ mạo. Luân Hồi Bất Diệt Thể vốn bất tử bất diệt, cho dù bị rất nhiều Yêu Thần vây công mà chết, cũng sẽ sống lại trong Luân Hồi Chi Mâu của thiếu phụ mỹ mạo. Hơn nữa những Luân Hồi Bất Diệt Thể này cũng đều chỉ là Chân Thần Ngũ giai, Lục giai mà thôi.

Sưu!

Hắc Cực Cổ Thần tiếp tục ở phía trước dẫn đường, mọi người đuổi theo phía sau.

Đột nhiên một con Nhãn Mâu Yêu Thần đạm hồng sắc xuất hiện, công kích mọi người.

- Thiểm Không Nhận!

Ánh mắt Lâm Thành Vũ nhẹ nhàng lóe lên, một đạo quang nhận

bạch tinh bán trong suốt trực tiếp bắn ra, giết chết con Yêu Thần kia.

Sau đó mọi người ẩn nấp đi khí tức cùng ba động, cấp tốc xuyên toa trên mặt đất. Dĩ vãng Hắc Cực Cổ Thần đã từng thăm dò qua nơi đây, rất tinh tường đối với lộ tuyến, tránh né được khá nhiều địa phương tập trung Yêu Thần với số lượng lớn. Cho dù là như vậy, mọi người cũng khó tránh khỏi kinh động đến một vài con Yêu Thần. Nhưng mấy con Yêu Thần này vừa mới xuất hiện, hầu như đã bị Thời Không Chi Mâu của Lâm Thành Vũ trực tiếp giết chết.

Bỗng nhiên, từ phía sau một đám phế tích chợt nhảy ra một con Nhãn Mâu Yêu Thần ám tử sắc thật lớn. Sắc mặt mọi người khẽ động, khí tức của con Yêu Thần này cao tới Lục giai Đỉnh phong.

- Kẻ xâm nhập phải chết!

Con Yêu Thần tử sắc kia trực tiếp phát động công kích với Triệu Phong ở phía sau cùng của đội ngũ. Hai người còn lại trong đội ngũ cũng không nói gì, nhưng thủy chung vẫn luôn lưu ý đến hắn, muốn xem thử thực lực của hắn như thế nào.

Ông!

Tả Mâu Triệu Phong chợt lưu chuyển một trận quang vụ mộng huyễn. Một cỗ lực lượng Linh Hồn Huyễn Đạo lan tràn ra. Một khắc sau, đầu Yêu Thần thô bạo kia đã đình trệ tại chỗ, mãi vẫn không nhúc nhích.

- Huyễn Đạo Đồng Thuật!

Tâm thần tất cả mọi người ở đây cả kinh một trận. Nhưng kinh ngạc nhất vẫn là Hắc Cực Cổ Thần. Căn cứ theo như tình báo của hắn, nhãn mâu của Triệu Phong am hiểu cảm nhận cùng Thời Không

Đồng Thuật, nhưng hôm nay hắn lại biểu hiện ra tạo nghệ huyễn thuật cường đại. Điều này khiến cho hắn thập phần kinh nghi. Phương hướng phát triển của huyết mạch nhãn đồng cơ bản chỉ có một phương diện, nhưng nhãn mâu của Triệu Phong tựa hồ cái gì cũng đều am hiểu vậy.

Mấy ngày sau, cước bộ của Hắc Cực Cổ Thần dần dần chậm lại.

- Được rồi! Chúng ta đã tiếp cận trung tâm di tích rồi!

Hắc Cực Cổ Thần dừng lại, nói.

Xuất hiện ở bốn phía nơi này đều là những đống phế tích đại hình, những tòa kiến trúc đại hình tàn phá không hoàn chỉnh.

- Kiến trúc Thiên Cơ Tộc! Lại có liên quan với Bát Đại Thần Mâu!

Thần sắc Triệu Phong khẽ trầm xuống. Hắn đã từng đi qua mấy thành thị Thiên Cơ Tộc, đối với kiến trúc của Thiên Cơ Tộc có thể nói là thập phần hiểu rõ. Theo như hắn thấy, các kiến trúc nơi này chắc là do đích thân Thiên Cơ Tộc kiến tạo, nhưng đám Yêu Thần chung quanh lại liên quan với Bát Đại Thần Mâu, điều này khiến trong đầu Triệu Phong tràn đầy nghi vấn.

- Trước đây, lúc ta thăm dò nơi này, đã phát hiện ra ba địa phương có giấu bảo, nhưng bởi vì năng lực không đủ, không thể nào thâm nhập vào đó thăm dò được…

Hắc Cực Cổ Thần thấp giọng nói. Sau đó hắn đem tình huống ba chỗ bảo địa này, dùng phương thức ảnh tượng thể hiện ra.

Chỗ thứ nhất là đầm nước màu đen trong hình ảnh lúc trước Hắc Cực Cổ Thần đã cho Triệu Phong quan sát ở trong Giao Dịch Bí Bảo.

Trong đó phiêu phù rất nhiều khối tinh thể hình thoi màu đen. Chỗ thứ hai, là một tòa kiến trúc đổ nát tràn ngập hương thơm kỳ dị. Hắc Cực Cổ Thần còn chưa có tiếp cận quá gần, đã phát hiện ra rất nhiều Yêu Thần Thất giai bao vây xung quanh. Trong đó hẳn là còn có tồn tại càng mạnh hơn nữa. Chỗ thứ ba là một tòa kiến trúc cương thiết thật lớn, bên trong phát ra ba động đặc thù không phải tầm thường, nhưng bốn phía lại có một số lượng Yêu Thần thật lớn bảo vệ.

Cuối cùng, mọi người trải qua thương nghị, quyết định đi chỗ bảo địa đầu tiên. Bởi vì chỗ đó nhìn qua thì có độ nguy hiểm thấp nhất.

- Được!

Hắc Cực Cổ Thần mỉm cười, bắt đầu dẫn đường. Triệu Phong mỗi thời mỗi khắc đều luôn cảnh giác bốn phía, kể cả mấy đội hữu bên cạnh mình. Bỗng nhiên, ánh mắt hắn chợt nhìn chằm chằm một nơi nào đó ở phương xa.

- Hửm?

Trên mặt Triệu Phong không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc, thân hình khẽ ngưng lại.

- Chuyện gì vậy?

Thiếu phụ mỹ mạo trước mặt hắn lập tức hỏi.

- Ở hướng kia, có người khác!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống, thấp giọng nói. Hắn vừa nói xong, toàn thân ba người còn lại chấn động một trận. Nơi này ngoại trừ bốn người bọn họ ra, còn có những người khác sao? Sau một thoáng ngạc nhiên, ánh mắt thiếu phụ mỹ mạo cùng Lâm Thành Vũ

đều mang theo địch ý sâu đậm, đồng thời nhìn về phía Hắc Cực Cổ Thần.

- Nhìn ta làm gì? Đúng là là ta dẫn các ngươi tới, nhưng các ngươi cho là ta sẽ đem tin tức của phiến di tích này lan truyền ra, để cho người khác cũng tới đây thăm dò sao?

Hắc Cực Cổ Thần cười khổ, nói.

- Triệu Phong, ngươi có khả năng nhìn lầm rồi a! Nơi này ánh sáng u ám, Thần thức lại bị trở ngại…

Hắc Cực Cổ Thần nhìn về phía Triệu Phong, sâu trong ánh mắt hiện lên một tia lãnh ý. Sắc mặt của thiếu phụ mỹ mạo cùng Lâm Thành Vũ cũng hơi hòa hoãn lại, đồng thời quan sát phương hướng mà Triệu Phong đã nói. Trong thiên địa nơi này phiêu phù một cỗ năng lượng hỗn loạn cuồng bạo, có sự quấy rầy thật lớn đối với Thần thức, cho nên mọi người đều không thể quan sát xa bằng được với ánh mắt của mình. Huống hồ mọi người đều là hậu duệ Thần Mâu, thị lực tốt hơn so với người bình thường rất nhiều. Nhưng bọn họ cũng đều không nhìn thấy cái gì. Thần sắc của thiếu phụ mỹ mạo cùng Lâm Thành Vũ nhìn về phía Triệu Phong cũng có thêm một phần cảnh giác.

- Có lẽ là như vậy a!

Triệu Phong cảm thấy có chút oan uổng, nhưng cũng chỉ có thể nói như vậy. Tả Mâu của hắn có được năng lực thấu thị cùng năng lực nhìn xa rất mạnh, đặc biệt sau khi Thần Linh Nhãn lột xác thành ngân sắc mộng huyễn, những năng lực này lại một lần nữa đề thăng thật lớn, có thể nhìn được khoảng cách tới ba bốn mươi vạn dặm.

Sau đó mọi người tiếp tục đi tới, nhưng trong lòng mỗi người đều

cực kỳ không bình tĩnh, mỗi người đều có tâm tư riêng của mình.

- Quả nhiên không đơn giản như vậy!

Sắc mặt Triệu Phong thâm trầm, trong lòng không khỏi càng thêm cảnh giác.

Chương 1300: Không gian Tử Vong

Sau khi đi một đoạn đường, trước mặt mọi người chợt xuất hiện một tòa kiến trúc đổ nát khổng lồ. Chỉ cần nhìn những cảnh sắc kiến trúc đổ nát không chịu nổi, mọi người đều có thể cảm nhận được thời điểm các kiến trúc nơi này còn đầy đủ, thì sẽ huyền bí hùng vĩ như thế nào.

Dưới sự hướng dẫn của Hắc Cực Cổ Thần, mọi người theo một cái động khẩu nhỏ chui xuống lòng đất. Lúc đầu bốn phía đều là khối đá cương thiết, thông đạo hẹp dài. Nhưng không bao lâu sau, bốn phía xung quanh đều là những vách tường tinh thể màu xám kỳ dị.

- Phiến di tích này mặc dù đã bị phá hủy, nhưng phía dưới vẫn còn bảo tồn đầy đủ!

Trong mắt thiếu phụ mỹ mạo kia lóe lên tinh quang. Mà ánh mắt Triệu Phong thì lại cẩn thận thăm dò mỗi một phân mỗi một tấc phía trước. Hắn phát hiện chất liệu của vách tường thập phần cứng rắn, một quyền của hắn đánh ra phỏng chừng cũng không cách nào lưu lại bất cứ vết tích nào. Hơn nữa vách tường nơi này lại còn có tác dụng ngăn cách không hề nhỏ đối với Thần thức nữa.

Nhưng điều khiến cho Triệu Phong nghi hoặc chính là, nơi này đến cùng là đã xảy ra chuyện gì, đến cùng là người nào đã đem đám kiến trúc kiên cố khổng lồ như vậy nghiền nát thành bộ dáng như vậy?

- Nơi này hẳn là kiến trúc do Thiên Cơ Tộc kiến tạo, vì sao dọc theo đường đi lại không đụng phải cơ quan trận pháp?

Sau một hồi tiến về phía trước, Triệu Phong đột nhiên nói ra nghi vấn của mình. Trong mắt thiếu phụ mỹ mạo cùng Lâm Thành Vũ cũng lộ ra thần sắc nghi hoặc. Bọn họ ít nhiều cũng nghe qua những sự tình liên quan tới thành thị, truyền thừa của Thiên Cơ Tộc. Ngoại trừ những khu vực công cộng nào đó, những địa phương khác đều sẽ có tầng tầng cơ quan trận pháp thủ hộ, người ngoài tùy tiện tiến vào, căn bản là nửa bước khó đi.

- Ta vừa vặn am hiểu một chút cơ quan trận pháp, lộ trình hiện tại chúng ta đang đi, chính là địa phương trước đây ta từng phá giải qua!

Hắc Cực Cổ Thần bình thản nói.

Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo nghe vậy, trong lòng âm thầm cả kinh. Ở địa phương di lưu của Thiên Cơ Tộc, Hắc Cực Cổ Thần lại am hiểu cơ quan trận pháp, so với bất luận kẻ nào cũng có ưu thế hơn, bọn họ nhất định phải đề phòng cẩn thận.

Rất nhanh, mọi người đã đi tới trước một cái thạch môn tử tinh. Trên thạch môn có một tầng trận pháp kết giới màu tím nhạt, che chắn lại lối vào. Nhìn xuyên qua kết giới, mọi người có thể rõ ràng nhìn thấy phía sau là một mảnh không gian cương bích màu xám bạc cực kỳ rộng lớn. Tại trung tâm không gian có một cái đầm nước màu đen, bên trong đó lưu động một loại thủy dịch màu đen. Bên cạnh đầm nước thỉnh thoảng còn di động mấy khối tinh thể hình thoi màu đen.

Bởi vì có trận pháp kết giới ngăn cách, mọi người không thể cảm giác được bất kỳ khí tức gì, cho nên không thể phán đoán ra nước ao màu đen kia là cái gì, nhưng đám tinh thể hình thoi màu đen kia chắc chắn chính là Áo Nghĩa Chi Tinh không thể nghi ngờ.

- Cái kết giới này ẩn chứa trận pháp cùng cơ quan Thiên Cơ Tộc! Ta biết rõ phương pháp phá giải nó, nhưng khi đó chỉ có một mình, ta khó có thể làm được. Hiện tại có các ngươi ở đây, phá giải trận pháp cũng không tính quá khó khăn!

Trên khuôn mặt âm lãnh của Hắc Cực Cổ Thần nhếch lên một tia cười nhạt.

- Phải làm thế nào?

Thiếu phụ mỹ mạo lập tức hỏi.

Sau đó, Hắc Cực Cổ Thần liền đem phương pháp của hắn nói ra cho mọi người. Đạo cơ quan trận pháp kết giới này hết sức đặc thù, ẩn chứa cơ quan cùng trận pháp của Thiên Cơ Tộc. Trước đây Hắc Cực Cổ Thần chỉ có một mình, một lúc chỉ có thể tiến hành phá giải một loại trong đó, bởi vậy không cách nào phá giải được.

- Đến lúc đó, trong lúc ta phá giải cơ quan, thì các ngươi công kích ba vị trí yếu điểm của đạo trận pháp này!

Sau khi Hắc Cực Cổ Thần nói xong, liền lấy ra cái thạch bàn màu đen kia, bắt đầu tiến hành phá giải cơ quan. Ba người còn lại đều tự mình phụ trách một cái yếu điểm trận pháp.

Vù vù vù!

Trên cái thạch bàn màu đen kia ba động ra vô số văn tự di động thật nhỏ, chui vào trong thạch môn tử tinh thật lớn kia. Nhất thời, đám văn lạc mơ hồ không rõ trên cánh cửa đá kia đột nhiên lóe lên một đạo quang trạch chói mắt. Chỉ nghe bên trong chợt truyền ra thanh âm rầm rầm vang dội. Uy năng trận pháp kết giới trước mặt mọi người tựa hồ trở nên yếu hơn rất nhiều.

Đúng vào lúc này, ba người Triệu Phong đồng thời công kích trận pháp.

Oanh! Phanh!

Trận pháp rất nhanh đã bị nghiền nát, một cỗ khí tức tử vong nồng đậm đập mặt mà tới. Chỉ bằng cỗ khí tức tử vong này, phỏng chừng cũng đã có thể diệt sát được cường giả Chân Thần Nhất giai rồi.

- Đầm nước này ẩn chứa lực lượng Tử Vong Áo Nghĩa! Đó là Tử Vong Áo Nghĩa Chi Tinh!

Sắc mặt thiếu phụ mỹ mạo thoáng có chút thất vọng, nhưng vẫn như cũ cùng mọi người tiến vào trong. Tuy rằng Tử Vong Áo Nghĩa Chi Tinh vô dụng với nàng cùng Lâm Thành Vũ, nhưng đẳng cấp đám Áo Nghĩa Chi Tinh này thập phần cao, hơn nữa Tử Vong Áo Nghĩa Chi Tinh thập phần hi hữu, giá trị cực cao, hoàn toàn có thể đổi lấy đại lượng Áo Nghĩa Chi Tinh bọn họ cần.

Mọi người nhanh chóng tiến vào trong, nhưng bước tiến của Triệu Phong cùng Hắc Cực Cổ Thần lại là thoáng chậm lại một chút.

Oanh!

Bỗng nhiên, tử thủy màu đen bên trong đầm nước đột nhiên phun lên tung tóe. Một cỗ khí tức tử vong cường đại thổi quét thẳng ra bốn phía xung quanh.

Thiếu phụ mỹ mạo tiếp cận khá gần, thân thể bị hất trúng không ít tử thủy màu đen. Các bộ vị bị bắn trúng nhất thời u ám đi, chậm rãi tiêu vong, phá hư sạch sẽ thân thể cùng sắc đẹp của nàng. Còn Lâm Thành Vũ nhìn thấy một màn này, liền dựa vào Không Gian Áo

Nghĩa cao thâm, nhanh chóng nhảy tránh được.

- Khốn kiếp!

Sắc mặt thiếu phụ mỹ mạo có chút phẫn nộ. Tử Vong Áo Nghĩa này cực kỳ đặc thù, cho dù nàng thân là Luân Hồi Bất Diệt Thể, trong lúc nhất thời cũng khó có thể đem địa phương bị Tử Vong Áo Nghĩa ăn mòn trên người chữa trị tốt.

- Muốn chết! Lại dám xông vào nơi đây!

Một đạo thanh âm phẫn nộ rít gào tử khí đằng đằng đột nhiên vang lên. Chỉ thấy trong đầm nước màu đen kia chậm rãi trồi lên một con nhãn mâu màu đen thật lớn, trên đó còn điểm một chút đốm trắng thảm đạm, nhàn nhạt nhảy lên. Hình thái con nhãn mâu này giống hệt Tử Vong Chi Mâu, hơn nữa độ tương tự so với Tử Vong Chi Mâu còn cao tới tám phần.

Bốn phía con nhãn mâu màu đen này còn có mấy cái xúc tu màu đen dài, kéo dài vào trong đầm nước màu đen phía dưới.

- Yêu Thần Thất giai cũng dám làm càn!

Thiếu phụ mỹ mạo có chút phẫn nộ, cặp mắt khẽ vận chuyển, một tầng hoàng vụ hôn ám hiện lên, một gã Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp bậc Cổ Thần đã xuất hiện.

- Đây chính là một con Tử Vong Chi Mâu cụ bị thần trí!

Ánh mắt Lâm Thành Vũ lộ ra tinh mang

Mọi người đều biết, Yêu Thần sinh ra có quan hệ đến vật phẩm cùng hoàn cảnh đặc thù chung quanh nó. Mà tất cả các Yêu Thần trong

phiến di tích này đều có hình dạng nhãn mâu. Con Yêu Thần trước mắt này đã có thể coi như là một con Tử Vong Chi Mâu rồi. Trong lòng mọi người không khỏi tò mò, trong phiến di tích này đến cùng là cất giấu bí mật gì liên quan tới Bát Đại Thần Mâu, lại có thể cho ra đời nhiều Nhãn Mâu Yêu Thần như vậy.

- Cùng tiến lên! Công kích tầm xa, không nên tới gần nó!

Hắc Cực Cổ Thần đột nhiên quát lớn. Mọi người nhất thời minh bạch ý tứ của Hắc Cực Cổ Thần, tử dịch hắc sắc trong đầm nước kia ẩn chứa lực lượng Tử Vong Áo Nghĩa, cho dù là Cổ Thần chạm phải, cũng sẽ bị ảnh hưởng cực lớn.

- Hư Không Loạn Nhận!

Cặp mắt Lâm Thành Vũ lóe lên quang trạch ngân lượng, bốn phía hư không chậm rãi ngưng tụ ra vô số tinh nhận hư bạch.

Hưu hưu hưu!

Trong nháy mắt, đám tinh nhận hư bạch nhiều đếm không hết này toàn bộ đã chém thẳng lên người Yêu Thần Tử Vong Chi Mâu.

- Hắc Lưu Cực Quang!

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Hắc Cực Cổ Thần cùng Triệu Phong cũng đồng thời thi triển đồng thuật, tiến hành công kích nó. Phía bên kia, Luân Hồi Bất Diệt Thể do thiếu phụ mỹ mạo triệu hồi ra, tay cầm một thanh trường kiếm kim sắc, chém mạnh ra vài đạo cự mang kinh thiên.

- Grào!

Đồng thời bị công kích của bốn người đánh trúng, trong đó kể cả song trọng đả kích phương diện vật chất cùng linh hồn, Yêu Thần Tử Vong Chi Mâu kia nhất thời kêu la thảm thiết, thân thể chợt ảm đạm đi vài phần.

- Không thể tha thứ!

Yêu Thần Tử Vong Chi Mâu gào thét rống giận, từng cỗ từng cỗ khí tức tử vong lan tràn ra bốn phía xung quanh.

Ngoại trừ Hắc Cực Cổ Thần ra, tất cả mọi người vội vàng vận chuyển Thần lực tiến hành chống lại.

Oanh!

Khí thế của Yêu Thần Tử Vong Chi Mâu đột nhiên dâng cao, giống như tất cả thương thế mới gặp phải vừa rồi đã hoàn toàn khỏi hẳn vậy. Cùng lúc đó, trong Tử Vong Chi Mâu khổng lồ kia chợt lan tỏa ra mấy ngàn đạo tế ti hắc sắc.

Xuy xuy xuy!

Đám tế ti hắc sắc kia chiếu xạ lên trên vách tường cương thiết bốn phía, lưu lại từng đạo từng đạo vết cắt sâu u ám.

Lâm Thành Vũ cùng Triệu Phong không ngừng Thuấn di qua lại trong không gian, dễ dàng né tránh tất cả các đạo tế ti kia.

- Ngươi cũng biết Không Gian Thiểm Thước?

Sắc mặt Lâm Thành Vũ lộ ra vẻ kinh ngạc.

Phía bên kia, thiếu phụ mỹ mạo thì triệu hồi ra rất nhiều Luân Hồi Bất Diệt Thể, bảo hộ nàng bên trong. Mà Hắc Cực Cổ Thần thân là hậu duệ Tử Vong Thần Mâu, là người duy nhất có thể chính diện chống lại công kích tử vong.

- Mọi người có phát hiện ra không? Con Yêu Thần này đặt mình bên trong cái đầm nước kia, có thể hấp thu được lực lượng Tử Vong Thủy Dịch! Trừ phi chúng ta có thể trong nháy mắt giết chết nó, bằng không, nó rất nhanh sẽ có thể khôi phục lại!

Hắc Cực Cổ Thần vội vàng nói.

Mọi người đều gật đầu. Điểm này bọn họ đã sớm phát hiện ra rồi, nhưng bọn họ cũng không có biện pháp nào. Nước trong đầm kia căn bản là không thể đụng vào được. Hơn nữa, giá trị của nước trong đầm này cũng tương đương với Tử Vong Áo Nghĩa Chi Tinh bên trong, là trân bảo tu luyện tốt nhất dành cho kẻ tu luyện Tử Vong Áo Nghĩa. Mọi người cũng không ai muốn buông tha đám tài nguyên này.

Mặt khác, phía sau phiến không gian cương thiết này còn có một cái lối đi, chỉ bất quá bên trong có vô số cơ quan trận pháp. Nếu như bọn họ muốn thông qua, cần phải vô cùng cẩn thận. Nếu có con Yêu Thần này gây trở ngại, nói không chừng có thể bỏ mạng trong cơ quan.

- Ta có một biện pháp! Ta có thể chuyển dời đám tử dịch hắc sắc này đến một địa phương khác!

Hắc Cực Cổ Thần bỗng nhiên cười rộ lên.

- Không có khả năng!

Lâm Thành Vũ trực tiếp phủ định. Vừa rồi hắn đã thử dùng lực lượng Không Gian Áo Nghĩa, đem Tử Vong Thủy Dịch trong đầm nước chuyển dời đi. Nhưng lực lượng Không Gian Áo Nghĩa của hắn vừa mới rót vào trong đó, liền sẽ bị Tử Vong Áo Nghĩa phá hủy, dẫn đến lực lượng không ổn định, chuyển dời không thành công.

- Chẳng lẽ các ngươi đã quên, mỗi một hậu duệ Bát Đại Thần Mâu đều có một cái Không gian Bản nguyên? Mà Không gian Bản nguyên Tử Vong Chi Mâu của ta chính là Không gian Tử Vong, bản chất của nó cũng ẩn chứa một chút lực lượng Tử Vong Bản Nguyên!

Hắc Cực Cổ Thần giải thích.

Mọi người vừa nghe hắn nói vậy, trong nháy mắt liền minh bạch, phương pháp này quả thật khả thi. Nhưng thiếu phụ mỹ mạo cùng Lâm Thành Vũ lại chậm chạp không có lên tiếng. Trong bốn người ở đây, chỉ có Không gian Tử Vong của Hắc Cực Cổ Thần là có thể dung nạp tử dịch hắc sắc. Thế nhưng tài nguyên tu luyện trân quý như thế, cứ như vậy để cho một mình Hắc Cực Cổ Thần cầm đi, trong lòng bọn họ tự nhiên là không dễ chịu.

- Các ngươi tạm thời chế trụ nó a! Để ta đem Tử Vong Thủy Dịch trong đầm nước này chuyển dời vào trong Không gian Tử Vong!

Hắc Cực Cổ Thần âm trầm cười một tiếng. Sau đó hắn vận chuyển Tử Vong Chi Mâu, phát ra một cỗ hấp lực cực lớn, hấp thu tử dịch hắc sắc trong đầm nước. Phía bên kia, thiếu phụ mỹ mạo cùng Lâm Thành Vũ cũng đều không lên tiếng, hiển nhiên là đã đồng ý.

- Đợi một chút!

Đúng lúc này, Triệu Phong bỗng nhiên mở miệng.

- Như thế nào? Ngươi không đồng ý cách làm của ta sao? Ta chính là đang nghĩ cho mọi người mà thôi! Hơn nữa, các ngươi đều không cách nào lấy đi đám Tử Vong Thủy Dịch này!

Hắc Cực Cổ Thần phì cười một tiếng.

- Ta phi thường tán thành!

Triệu Phong mỉm cười nói.

- Vậy sao ngươi lại còn…

Hắc Cực Cổ Thần có chút tức giận. Nếu như tiểu tử này đồng ý, còn gọi dừng lại làm gì? Hắn có ý gì?

Thế nhưng hắn còn chưa kịp nói xong, một đạo thân ảnh màu đen lạnh như băng đã xuất hiện bên cạnh Triệu Phong. Mắt phải của hắn rõ ràng là một con Tử Vong Chi Mâu!

- Triệu Phong, ngươi nói chuyện này cho người khác biết?

Hắc Cực Cổ Thần sau khi sửng sốt một lát, đột nhiên hét lớn. Vẻ mặt Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo cũng kinh dị nhìn chằm chằm Triệu Phong.

- Hừ! Chúng ta đã ký kết khế ước quyển trục, nếu như ta tiết lộ chuyện này cho người khác, ta còn có thể hoàn hảo không hao tổn gì đứng ở đây sao?

Vẻ mặt Triệu Phong khinh bỉ, nói. Những người còn lại đều gật đầu. Quả thật là như thế, vậy vì sao…

- Hắn là phân thân của ta!

Triệu Phong cởi bỏ nghi hoặc của mọi người.

- Phân thân cũng có thể có được Tử Vong Chi Mâu? Xem ra bí pháp phân thân của ngươi hết sức đặc thù a!

Ánh mắt thiếu phụ mỹ mạo sáng ngời lên, cảm thấy vô cùng hứng thú với bí pháp phân thân của Triệu Phong.

Ông!

Đúng lúc này, Triệu Vong cũng học theo Hắc Cực Cổ Thần, sử dụng Tử Vong Chi Mâu, hấp thu tử dịch hắc sắc trong đầm nước.

- Ha hả… chỉ là Chân Thần Ngũ giai, Không gian Bản nguyên sợ rằng không thể nào dung nạp loại Tử Vong Thủy Dịch đẳng cấp này! Ngươi không sợ Không gian Tử Vong bị hao tổn sao?

Trong lòng Hắc Cực Cổ Thần cười nhạt

Chương 1301: Liệt Kim Tộc tiến vào

Ha ha… chỉ là Chân Thần Ngũ giai, Không gian Bản nguyên sợ rằng không thể nào dung nạp loại Tử Vong Thủy Dịch đẳng cấp này! Ngươi không sợ Không gian Tử Vong bị hao tổn sao?

Trong lòng Hắc Cực Cổ Thần cười nhạt. Cho dù là bản thân hắn cũng không dám hấp thu quá nhanh chóng, quá nhiều Tử Vong Thủy Dịch này. Dù sao Không gian Bản nguyên cũng liên quan đến Tử Vong Chi Mâu, một khi nó bị hao tổn, chính là tương đương với Tử Vong Chi Mâu bị tổn hại.

Nhưng chỉ sau một khắc, thần sắc Hắc Cực Cổ Thần nhất thời cứng đờ. Chỉ thấy Tử Vong Chi Mâu của Triệu Vong đang điên cuồng vận chuyển, giống như một vòng xoáy hắc sắc thật lớn, rất nhanh hút mạnh Tử Vong Thủy Dịch trong đầm nước. Tốc độ hấp thu này so với Hắc Cực Cổ Thần còn nhanh hơn không ít.

- Như thế nào có khả năng? Hắn thật không sợ chết sao?

Thân thể Hắc Cực Cổ Thần cứng đờ, trong lòng thì lại hoảng sợ.

Bên kia, Triệu Phong, Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo đang gắt gao kềm chế đầu Yêu Thần Tử Vong Chi Mâu. Hai người Lâm Thành Vũ cũng phát hiện ra sự đặc thù của Triệu Vong. So với để Hắc Cực Cổ Thần chiếm được tiện nghi, bọn chúng càng hy vọng Triệu Vong có thể thu được càng nhiều Tử Vong Thủy Dịch hơn.

- Hắc Cực Cổ Thần, ngươi làm sao lại chậm chạp như vậy? Tốc độ

còn chậm hơn phân thân của Triệu Phong nữa a!

Thiếu phụ mỹ mạo kia cười duyên một tiếng, khiến cho sắc mặt Hắc Cực Cổ Thần nhất thời tái nhợt.

Triệu Vong chỉ mỉm cười, không nói gì. Tuy rằng hắn vừa mới đột phá Chân Thần Ngũ giai không bao lâu, nhưng dưới sự trợ giúp của Quyền trượng Tử Chú, tài nguyên cao đẳng cùng sự chỉ điểm của các cường giả trong Mộng Cảnh Thái Cổ, hiện tại hắn đã đạt tới Ngũ giai Đỉnh phong, khoảng cách tới Lục giai cũng không còn xa. Lúc này hắn đã được Quyền trượng Tử Chú sơ bộ tán thành, có thể phát huy ra một bộ phận uy năng của Quyền trượng Tử Chú.

Trong Không gian Tử Vong, sau khi mỗi một tia Tử Vong Thủy Dịch tiến vào, đều sẽ tự giác lưu động đến xung quanh Quyền trượng Tử Chú. Sau khi chúng xoay chuyển một vòng, liền bị Quyền trượng Tử Chú hấp thu đi. Quyền trượng Tử Chú đã bị phong ấn dưới Phong Thần Thạch Bia quá nhiều năm, uy năng tổn hao rất nhiều. Hiện tại, đám Tử Vong Thủy Dịch này chính là đồ đại bổ giúp nó khôi phục lại. Đồng thời với việc hấp thu Tử Vong Thủy Dịch, Quyền trượng Tử Chú còn có thể giảm xuống một bộ phận uy năng của Tử Vong Thủy Dịch, chuyển chúng vào trong Không gian Tử Vong, dễ dàng cho Triệu Vong sử dụng hơn. Hai bên chính là hỗ trợ lẫn nhau cùng có lợi.

- Xảy ra chuyện gì? Trừ phi Tử Vong Chi Mâu của hắn đã đạt tới cấp bậc Chuẩn Thần Mâu, bằng không làm sao có thể thừa nhận nổi đám Tử Vong Thủy Dịch này?

Hắc Cực Cổ Thần thời thời khắc khắc cũng đều chú ý quan sát Triệu Vong. Trước đây hắn vẫn cho rằng Triệu Vong không hiểu rõ uy lực của Tử Vong Thủy Dịch, nên mới to gan hấp thu điên cuồng không giới hạn như vậy. Nhưng thời gian trôi qua lâu như vậy, đối phương

vẫn như cũ không có chút biến hóa nào, tốc độ hấp thu Tử Vong Thủy Dịch cũng không giảm chút nào. Mà hiện tại, Không gian Tử Vong của Hắc Cực Cổ Thần đã xu thế không chống đỡ nổi.

Thêm một lát nữa, Hắc Cực Cổ Thần chỉ đành phải đình chỉ hấp thu, sau khi liếc mắt nhìn Triệu Vong một cái, mới ngồi xếp bằng xuống, tiến hành luyện hóa trong chốc lát. Nhưng khi hắn mở mắt ra lần nữa, Tử Vong Thủy Dịch trong đầm nước kia chỉ còn dư lại không bao nhiêu, trong đầm nước đã lộ ra một đám Tử Vong Áo Nghĩa Chi Tinh dày đặc.

Bên kia, Yêu Thần Tử Vong Chi Mâu bị ba người Triệu Phong chế trụ, đã từ từ suy yếu.

- Nó sắp chết rồi!

Triệu Phong thấp giọng nói, sau đó chợt tiến về phía trước mấy bước. Thần sắc Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo khẽ biến, cũng tiếp cận đầm nước thêm vài phần, nhằm đảm bảo đến lúc đó có thể có nhiều thêm một chút chỗ tốt.

Thời khắc nào đó, ba người đồng thời phát động một kích trí mạng với Yêu Thần Tử Vong Chi Mâu.

Oanh phanh!

Thân thể Yêu Thần Tử Vong Chi Mâu từ từ nhạt dần, sau đó nổ tung thành trăm mảnh.

Sưu!

Thiếu phụ mỹ mạo cùng Lâm Thành Vũ trực tiếp phóng thẳng về phía cái đầm nước đã khô cạn kia.

Triệu Phong thì giả vờ như muốn tiếp cận đầm nước, nhưng Tả Mâu lại nhìn chằm chằm về phía chỗ con Yêu Thần Tử Vong Chi Mâu kia vừa nổ tung. Tại nơi đó, một cái xoáy nước không gian chậm rãi xuất hiện. Bên trên xoáy nước không gian kia có một khối tinh thể hình thoi đen như mực, đang tản ra tử khí nồng nặc. Đây chính là Áo Nghĩa Chi Tinh trong cơ thể con Yêu Thần Tử Vong Chi Mâu kia. Nhưng với nhãn mâu của Triệu Phong, có thể nhìn thấy được bên trong khối tinh thể hình thoi này, có một khỏa viên cầu, hình dạng giống với một cái đồng tử.

Triệu Phong đang dự định thu lấy khối tinh thể hình thoi này, thế nhưng thân ảnh của Hắc Cực Cổ Thần đột nhiên xuất hiện ở phụ cận, vươn ra một trảo, trên đó lượn lờ hắc vụ cùng một cỗ hấp lực mạnh mẽ, hút lấy khối Áo Nghĩa Chi Tinh kia, khiến cho nó chợt rời khỏi tầm tay của Triệu Phong.

- Mục tiêu của kẻ này là…

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống, lập tức thi triển Không Gian Áo Nghĩa, thân hình chợt Thuấn di tới. Hắn là bởi vì có được Tả Mâu, nên mới phát hiện khối tinh thể hình thoi màu đen này tương đối đặc thù, mới muốn thu lấy nó. Nhưng mục tiêu ngay từ đầu của Hắc Cực Cổ Thần, dường như chính là khối Áo Nghĩa Chi Tinh trong cơ thể Yêu Thần này.

Bá! Bá!

Triệu Phong liên tục Thuấn di, nhanh chóng tiếp cận khối tinh thể hình thoi kia, phốc một cái đã chụp được nó.

- Triệu huynh đệ hảo thủ đoạn a!

Hắc Cực Cổ Thần thấy Triệu Phong đã bắt được khối Áo Nghĩa Chi Tinh kia, cũng không tiếp tục xuất thủ nữa, mở miệng khen ngợi một tiếng.

Bên kia, Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo cũng lập tức dừng động tác lại, nhìn về phía Triệu Phong cùng Hắc Cực Cổ Thần.

- Triệu Phong, ngươi đã lấy được cái gì?

- Bốn người chúng ta tạm thời hợp tác với nhau, ngươi muốn một mình độc chiếm đồ tốt sao?

Trong lòng hai người tự nhiên biết rõ, tựa hồ bọn họ đã bỏ lỡ một bảo vật trân quý gì rồi.

- Đây là Áo Nghĩa Chi Tinh trong cơ thể con Yêu Thần kia, phẩm chất cao hơn không ít so với đám Áo Nghĩa Chi Tinh trong đầm nước. Nếu các ngươi nguyện ý nhường khối Áo Nghĩa Chi Tinh này lại cho ta, ta sẽ không cần đám Áo Nghĩa Chi Tinh trong đầm nước kia nữa!

Triệu Phong không kiêng kỵ chút nào, lấy khối Áo Nghĩa Chi Tinh vừa thu được ra cầm trên tay. Sau khi nói xong câu đó, hắn liếc nhìn về phía Hắc Cực Cổ Thần.

Theo như mọi người thấy, khối Áo Nghĩa Chi Tinh trong tay Triệu Phong đúng theo như lời hắn nói, phẩm chất chỉ hơi cao hơn so với đám Áo Nghĩa Chi Tinh còn lại mà thôi. Nhưng tựa hồ Hắc Cực Cổ Thần biết được chút ít gì đó, chỉ là xem hắn có nguyện ý nói ra những điều đó hay không. Nếu hắn không nói gì, hai người còn lại cũng sẽ không phản đối gì nữa, như vậy khối Áo Nghĩa Chi Tinh này sẽ hoàn toàn thuộc về Triệu Phong.

Nhưng câu nói cuối cùng của Hắc Cực Cổ Thần lại khiến cho Triệu Phong có chút ngoài ý muốn:

- Ta không có ý kiến gì!

Ngoài mặt Hắc Cực Cổ Thần thập phần tùy tiện nói, nhưng trong lòng hắn lại cười lạnh liên tục:

- Tất cả mọi thứ ở nơi này, cho dù các ngươi có tạm thời đạt được, đến cuối cùng toàn bộ cũng đều là của ta!

Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo cũng không có nhu cầu đối với đám Áo Nghĩa Chi Tinh này, bọn họ chỉ nhìn trúng giá trị của chúng mà thôi. Sau khi cân nhắc thiệt hơn một lúc, cuối cùng bọn họ cũng đáp ứng. Bọn họ nghĩ kẻ cần phải đề phòng nhất chính là Hắc Cực Cổ Thần, nếu ngay cả Hắc Cực Cổ Thần cũng đã không thèm để ý, bọn họ cũng không cần quá mức chèn ép Triệu Phong làm gì. Cuối cùng, Triệu Phong thuận lợi đạt được khối Áo Nghĩa Chi Tinh đặc thù kia.

Trước khi để nó vào trong Không gian Trữ vật, Triệu Phong khẽ vận chuyển Tả Mâu, tỉ mỉ quan sát nó một phen. Hắn phát hiện, trong khối Áo Nghĩa Chi Tinh này không ngờ lại tồn tại một con Tử Vong Chi Mâu!

- Chẳng lẽ sau khi cường giả nơi này chết, những nhãn mâu này còn gặp phải tình huống khác, nên đều biến dị thành Yêu Thần?

Trong lòng Triệu Phong thoáng suy ngẫm trong chốc lát, cũng không suy nghĩ quá nhiều. Tuy rằng hắn chỉ chiếm được một khối Áo Nghĩa Chi Tinh đặc thù này, nhưng vừa rồi Triệu Vong cũng đã hấp thu được đại lượng Tử Vong Thủy Dịch. Nói tóm lại, thu hoạch của Triệu Phong chính là lớn nhất trong mấy người ở đây.

Rất nhanh, đám Tử Vong Áo Nghĩa Chi Tinh trong đầm nước đã bị ba người còn lại chia cắt sạch sẽ. Chỉ còn lại một vài vật phẩm tàn phá không có giá trị, ví dụ như là dược thảo khô héo, khoáng thạch năng lượng khô cạn vân vân.

- Đi thôi! Phía trước có thông đạo, rất có thể sẽ đi đến những địa phương trọng yếu khác!

Hắc Cực Cổ Thần lập tức nói, sau đó đi phía trước dẫn đường. Nhưng vừa đi tới cửa vào của lối đi kia, Hắc Cực Cổ Thần chợt đột nhiên dừng lại, từng bước từng bước đi tới.

- Toàn bộ các cơ quan bẫy rập trên quãng đường trước đây đều đã bị ta phá hủy từ trước, cho nên có thể tùy tiện tiến tới. Nhưng quãng đường kế tiếp cần phải cẩn thận hơn rồi! Các ngươi tốt nhất đừng đụng vào bất cứ thứ gì!

Hắc Cực Cổ Thần trịnh trọng nói.

Những người còn lại đều gật đầu. Nơi này không biết là địa phương thần thánh phương nào ở lại, nhưng ít ra thực lực cũng viễn siêu bọn họ hiện tại. Bọn họ không hoài nghi chút nào, những cơ quan bẫy rập ở nơi này hoàn toàn có thể trực tiếp giết chết bọn họ. Nếu không nhờ có Hắc Cực Cổ Thần am hiểu cơ quan trận pháp, bọn họ có thể sẽ phải từ bỏ việc thăm dò.

Tiến tới không bao lâu, trên đường đi đã xuất hiện mấy cái ngã ba. Tất cả mọi người đều dốt đặc cán mai đối với mấy cái này, nên chỉ có thể để cho Hắc Cực Cổ Thần lựa chọn. Dọc theo đường đi, mọi người cũng đi qua một số gian phòng lớn lớn nhỏ nhỏ. Có một vài gian phòng đã hoàn toàn sụp đổ hủy hoại, nhưng trong đó vẫn như cũ có một đám Yêu Thần ẩn nấp, nhảy ra công kích mọi người. Bên

trong một vài gian phòng, mọi người còn phát hiện ra không ít tài nguyên trân quý ẩn chứa Tử Vong Áo Nghĩa.

- Lẽ nào nơi này là địa phương một hậu duệ Tử Vong Chi Mâu cường đại từng ở qua?

Sắc mặt thiếu phụ mỹ mạo kia có chút không kiên nhẫn. Thăm dò cho tới bây giờ, những gì mọi người gặp phải đều là những vật phẩm có liên quan tới Tử Vong Áo Nghĩa, điều này khiến cho nàng thập phần phiền não.

- Cũng không có khả năng! Trước đây ở bên ngoài chúng ta từng gặp qua không ít Yêu Thần ẩn chứa Hủy Diệt Áo Nghĩa cùng Sinh Mệnh Áo Nghĩa…

Lâm Thành Vũ bình thản nói.

- Các vị, phiến di tích này thập phần khổng lồ, không nên gấp gáp!

Hắc Cực Cổ Thần khẽ mỉm cười một cái.

Mọi người đều gật đầu. Chí ít thời điểm ở bên ngoài mọi người liền biết, phiến di tích này quả thật vô cùng to lớn. Mà mọi người bởi vì bị đám cơ quan trận pháp gây trở ngại, khiến cho tốc độ tiến lên thập phần chậm chạp, những khu vực mà mọi người thăm dò cho đến bây giờ, cũng không đến toàn bộ một phần trăm của phiến di tích này.

o0o

Đúng lúc này, trên không trung của phiến di tích, gần mười đạo thân ảnh chợt phiêu nhiên bay tới. Kẻ cầm đầu thân hình như tháp sắt, ánh mắt kim sắc vô cùng cương nghị.

- Cự Linh Cổ Thần, ngay phía dưới nơi này a!

Bên cạnh hắn, một gã thanh niên làn da ám kim sắc mỉm cười nói. Kẻ này, chính là kẻ từng xuất hiện trên đổ chiến hai tộc, thiếu chút nữa đã đánh bại tất cả đám người còn lại của Linh Tộc, Lưu Kim Cổ Thần!

- Cỗ lực lượng Hủy Diệt Bản Nguyên trong cơ thể ta chính là kỳ ngộ đến từ phiến di tích này! Nhưng mà trong này cơ quan trọng trọng, ta căn bản không có khả năng tiếp tục thăm dò…

Lưu Kim Cổ Thần tiếp tục nói. Trước đây khi hắn ra ngoài lịch luyện, trong lúc vô tình đã xông lầm vào nơi này, thu được các loại kỳ ngộ, đồng thời đột phá lên Cổ Thần. Cuối cùng quay trở về trong tộc, trở thành đòn sát thủ ẩn giấu trong đổ chiến hai tộc. Chỉ tiếc, cuối cùng hắn lại bại trong tay Triệu Phong.

- Lần này chúng ta có chuẩn bị mà đến, chí ít có thể khai quật đi đại bộ phận bảo vật trong phiến di tích này!

Cự Linh Cổ Thần thấp giọng nói.

- Trước đây lão phu cũng từng thăm dò qua mấy địa phương di lưu của Thiên Cơ Tộc!

Bên cạnh hắn, một vị lão giả trường bào màu tím tự tin cười một tiếng.

Đúng lúc này, bốn phương tám hướng chợt có rất nhiều Yêu Thần tuôn trào ra.

- Muốn chết!

Toàn thân Cự Linh Cổ Thần chấn động, lực phách chấn thiên, kim diễm cuồng vũ tàn sát bừa bãi. Một cỗ kim diễm phong bạo uy chấn thiên địa thổi quét thẳng ra bốn phía xung quanh. Đám đá vụn bốn phía, các mảnh vỡ di tích nhất thời tung bay tứ tán. Những con Yêu Thần thực lực thấp hơn Cổ Thần Thất giai còn chưa kịp tiếp cận mọi người, đã bị cỗ lực lượng cường hãn kia trực tiếp chấn tan thành mây khói.

- Quá mạnh mẽ!

Một vài Yêu Thần thực lực hơi chút mạnh mẽ còn lại cảm thấy cảm giác nguy hiểm đến từ Cự Linh Cổ Thần, trong lòng sinh ra một tia sợ hãi.

Đúng lúc này, Cự Linh Cổ Thần liên tục điểm ra mấy ngón tay kim sắc. Vài đạo diễm mang kim sắc rực rỡ chói mắt trực tiếp bắn ra, trực tiếp bắn xuyên qua mấy con Yêu Thần còn sống sót ở phương xa.

- A!

Toàn thân bọn chúng lan tràn kim diễm, thân thể dần dần vỡ vụn, cuối cùng hóa thành một đống tro tàn.

- Cổ Thần Bát giai quả nhiên không tầm thường!

Trong lòng Lưu Kim Cổ Thần kinh thán.

- Chuẩn bị tiến vào thăm dò đi!

Sau khi giải quyết xong tất cả các Yêu Thần, Cự Linh Cổ Thần lạnh nhạt nói.

- Tựa hồ trước chúng ta đã có những người khác tiến vào chỗ này!

Sau khi quan sát bốn phía một lúc, lão giả áo bào tím kia chợt thấp giọng nói.

- Như vậy càng đúng lúc! Cứ để bọn chúng đi phía trước dò đường a…

Thần sắc Cự Linh Cổ Thần bất biến, lạnh lẽo nói.

Sau đó, đoàn người Liệt Kim Tộc tìm được một cái lối vào, tiến vào trong đó.

Chương 1302: Quả trứng có động tĩnh

Đám người Liệt Kim Tộc tiến vào một thông đạo nhỏ, một đường tiến lên không chút trở ngại.

- Những trở ngại cơ quan trận pháp trên con đường này đều đã bị người khác phá giải hết. Nếu như chúng ta tiếp tục đi theo con đường này, gần như khó có thể đạt được lợi ích gì!

Thời khắc nào đó, lão giả áo bào tím trong đám người Liệt Kim Tộc đột nhiên dừng lại.

- Nhân số của đối phương chừng bao nhiêu người?

Lưu Kim Cổ Thần chợt hỏi.

Lần này đám người Liệt Kim Tộc đến đây, đại đa số đều là Cổ Thần Thất giai, kẻ cầm đầu là Cự Linh Cổ Thần tu vi Cổ Thần Bát giai. Căn cứ theo những gì Lưu Kim Cổ Thần kể lại, thì trong phiến di tích này còn chưa xuất hiện bảo vật gì khiến cho Cổ Thần Bát giai trở lên động tâm. Hơn nữa phiến di tích này lại nằm trong phạm vi lãnh địa của thế lực Ngũ tinh Thần Mộc Hải, Liệt Kim Tộc không tiện quang minh chính đại suất lĩnh quá nhiều cường giả cao giai thâm nhập vào lãnh địa của những thế lực Ngũ tinh khác, như vậy chỉ khiến cho phiến di tích này càng sớm tiết lộ ra ngoài. Cuối cùng, Liệt Kim Tộc chỉ có thể phái ra một chi tiểu đội Cổ Thần Thất giai, kẻ cầm đầu là Cổ Thần Bát giai tiến hành thăm dò, đào móc phiến di tích này.

- Theo như lão phu quan sát, nhân số của đối phương không quá

năm người!

Lão giả áo bào tím nhếch miệng cười một tiếng.

- Những gì bọn chúng lấy được, cuối cùng cũng sẽ là của Liệt Kim Tộc!

Ánh mắt Cự Linh Cổ Thần nhấp nháy kim quang. Lời nói của hắn đã hết sức rõ ràng, từ nay về sau cứ việc chậm rãi thâm nhập con đường này. Nếu như gặp phải những người khác, cứ việc trực tiếp giết người đoạt bảo!

Không gian phiến di tích này cực kỳ không ổn định, nếu như Cổ Thần Cửu giai tiến vào, có thể bình yên sống sót hay không cũng là một vấn đề. Cho nên đám người Liệt Kim Tộc suy đoán, bọn chúng không có khả năng gặp phải tồn tại Cổ Thần Cửu giai. Bọn chúng thân là chủng tộc thứ 21 trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, nhân số đông đảo, ở trong phiến di tích này gần như có thể hoành hành không chút cố kỵ…

o0o

Trong lòng đất, đoàn người Triệu Phong cẩn thận từng chút một tiếp tục tiến về phía trước. Trái ngược với bên ngoài di tích, Yêu Thần dày đặc khắp nơi trên mặt đất, bên trong di tích, phần lớn các nguy cơ đều đến từ các cơ quan bẫy rập.

- Có một cỗ hương vị kỳ lạ!

Đột nhiên, cái mũi của thiếu phụ mỹ mạo kia khẽ nhún một cái, sau đó mới nói. Vừa vặn, phía trước cách đó không xa chợt xuất hiện một cái ngã ba.

- Căn cứ theo phân bố cơ quan ở nơi đây, ở phía kia tựa hồ là một địa phương quan trọng!

Hắc Cực Cổ Thần mở miệng, đưa tay chỉ về phương hướng đại khái phù hợp với nơi phát ra hương vị mà thiếu phụ mỹ mạo vừa ngửi được.

Sau đó, mọi người liền đi theo phương hướng đó. Đi tới không được bao lâu, độ rộng thông đạo bốn phía từ từ mở rộng ra. Mà phía cuối thông đạo chợt xuất hiện một cái thạch môn tử tinh thật lớn lấp lánh quang mang. Kích thước của phiến thạch môn tử tinh này chính là phiến thạch môn lớn nhất từ đầu đến giờ mọi người từng gặp qua.

Xuyên thấu qua kết giới trên phiến thạch môn tử tinh kia, mọi người mơ hồ có thể nhìn thấy cảnh tượng phía sau. Bên trong là một phiến không gian hình cầu thật lớn, bốn phía không gian đặt rất nhiều rương thủy tinh, trong rương chứa các loại thổ nhưỡng đủ loại màu sắc. Trên thổ nhưỡng còn gieo trồng các loại kỳ hoa dị thảo. Ngoại trừ những cái rương này, bên trong còn có rất nhiều thiết bị đạo cụ đại hình mà mọi người chưa từng nhìn thấy qua.

Nhưng bởi vì không gian hình cầu xuất hiện tình trạng đổ sụp, đại bộ phận vật phẩm bên trong cũng bị phá hư, vùi lấp gần hết. Rất nhiều rương thủy tinh đặt ở bốn phía cũng đã bị tổn hại hoặc là bị hủy hoại, thực vật trồng trọt bên trong sớm đã héo rũ, chỉ còn lại một vài cành khô lá héo mà thôi.

Bất quá, bên trong vẫn còn lại hai cái rương thủy tinh được lưu giữ hoàn hảo. Một bộ phận trân tài bên trong hai cái rương này vẫn còn toát ra linh khí, tản ra quang trạch kỳ dị.

- Đó là… Thất Thải Luân Hồi Thảo!

Thiếu phụ mỹ mạo nhất thời thốt lên kinh hỉ.

Trong các hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, tu vi khó tinh tiến nhất chính là Vận Mệnh Chi Mâu, thứ hai chính là Luân Hồi Chi Mâu. Cái này chính là bởi vì lực lượng mà hai loại nhãn mâu này cụ bị quá khó để tìm hiểu. Ví dụ như Luân Hồi Thánh Vương, kẻ đã từng giao thủ với Triệu Phong trong Đại Lục Vực lúc trước. Hắn vì muốn tăng trưởng tu vi, mà không ngừng liệp sát những đám chuyển thế trọng sinh, đánh cắp lực lượng Luân Hồi từ trên người bọn họ.

- Thiên Hư Thánh Linh Chi, Thiên Luân Nghiệp Quả!

Lâm Thành Vũ từ đầu đến giờ vẫn luôn tỉnh táo, lúc này cũng trợn to hai mắt, nhìn chằm chằm mấy món tài nguyên bên trong không gian phía sau kết giới.

- Hắc Cực Cổ Thần, mau, nhanh chóng phá vỡ kết giới nơi này a!

Thiếu phụ mỹ mạo có chút gấp gáp không kịp đợi. Dọc theo đường đi, những thứ mọi người gặp phải cũng đều là những thứ liên quan tới Tử Vong Áo Nghĩa. Mà hiện tại nàng đã gặp được những trân bảo tu luyện mà chính mình vẫn luôn tha thiết mơ ước.

Tả Mâu Triệu Phong nhìn xuyên thấu tất cả, quan sát được rõ ràng tình huống trong những rương thủy tinh kia, xác định những thứ kia đều là tồn tại thật sự. Hiện tại Triệu Phong tham tu nhiều loại Áo nghĩa, rất nhiều loại vật phẩm trong hai rương thủy tinh kia đều có tác dụng cực lớn đối với hắn.

- Đừng nóng vội! Cơ quan trận pháp nơi này còn cao thâm hơn những chỗ trước đây nhiều lắm, không phải một giờ nửa khắc có thể phá giải được!

Hắc Cực Cổ Thần thoạt nhìn tương đối trấn định, chợt lấy ra mặt thạch bàn màu đen, tỉ mỉ nghiên cứu những ảo diệu của các cơ quan trên phiến thạch môn tử tinh này.

- Nếu như nơi này không bị phá hư, đám tài nguyên tu luyện bên trong đủ để sánh ngang với toàn bộ gia sản của một Cổ Thần Cửu giai a!

Thiếu phụ mỹ mạo sau một lúc kích động, mới cảm khái nói. Đám rương thủy tinh trong phiến không gian này cộng lại ít nhất cũng có hơn hai mươi cái, nhưng đại đa số đều đã bị hư hao, hiện tại chỉ còn lại có hai cái hoàn chỉnh mà thôi.

Thừa dịp Hắc Cực Cổ Thần nghiên cứu cách phá giải cơ quan kết giới trên phiến thạch môn tử tinh, mọi người ngồi xếp bằng xuống, khôi phục lại những tiêu hao trước đây.

Mặc dù không gian phía sau thạch môn tử tinh có trọng bảo, nhưng cũng khó tránh khỏi sẽ có những nguy cơ khó có thể dự liệu, mọi người cần phải cẩn thận chuẩn bị.

- Được rồi!

Một lúc lâu sau, Hắc Cực Cổ Thần bỗng nhiên mở miệng.

- Tốt! Chúng ta cần phải làm gì?

Thiếu phụ mỹ mạo lập tức hỏi.

- Hơi chút khác biệt so với lần trước. Trận pháp ở nơi này có tới năm cái yếu điểm!

Hắc Cực Cổ Thần đơn giản nói ra phương pháp phá giải trận pháp

nơi này. Thiếu phụ mỹ mạo kia lập tức triệu hồi ra thêm hai cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể. Sau đó, Hắc Cực Cổ Thần bắt đầu phá giải cơ quan.

Thời điểm khi những đường hoa văn phức tạp khó hiểu ở bốn phía phiến thạch môn tử tinh thật lớn kia bắt đầu lóe lên quang mang, liền thể hiện rõ ràng cơ quan đã bị phá giải

Oanh phanh!

Ngay khoảnh khắc này, mọi người liền dốc toàn lực tấn công năm chỗ yếu điểm của trận pháp này, trong nháy mắt liền phá hủy được kết giới. Lần này, mọi người cũng không vội vàng phóng vọt vào, mà là cẩn thận tiến vào.

- Nơi này, tựa hồ không chút nguy cơ nào a?

Ánh mắt Lâm Thành Vũ tỉ mỉ đảo quét qua bốn phía xung quanh, sau đó mới nói.

Nhưng đúng lúc này, phía bên phải phiến không gian này bỗng nhiên truyền ra một trận thanh âm nổ vang.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Thiếu phụ mỹ mạo lập tức lộ ra thần sắc đề phòng. Từ địa phương truyền đến thanh âm nổ vang kia, còn kèm theo năng lượng ba động cường đại. Thần thức mọi người vừa đảo qua, sắc mặt lập tức biến đổi.

- Nơi này còn có những người khác!

Lâm Thành Vũ khẽ quát một tiếng.

Địa phương thanh âm nổ vang kia truyền đến vừa vặn bị một mảnh phế tích che khuất, cho nên ngay từ đầu mọi người cũng không chú ý tới tình huống bên đó. Kỳ thật, thời điểm đám người Hắc Cực Cổ Thần phá giải trận pháp, phía bên phải phiến không gian này cũng có một cái lối vào, bên ngoài lối vào còn có một chi đội ngũ, đang cùng lúc phá giải trận pháp kết giới.

Sưu! Sưu! Sưu!

Ba đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện trong phiến không gian này. Ánh mắt các thành viên của hai đội ngũ trong nháy mắt đối diện với nhau.

- Không ngờ nơi này lại còn có những người khác!

Một vị lão giả áo xanh trong đội ngũ kia lộ ra ánh mắt bất thiện, nói.

- Là hắn!

Ánh mắt Triệu Phong thì lại nhìn chằm chằm trên người một gã hắc y nhân. Nam tử trung niên kia chỉ có con mắt phải là Vạn Tượng Chi Mâu. Người này chính là kẻ trước đây lúc Triệu Phong bái phỏng Sinh Mệnh Thánh Địa, trong lúc vô tình đã gặp phải. Mà lúc đó, gã nam tử có Vạn Tượng Chi Mâu này còn định xuất thủ với Triệu Phong nữa.

- Hắc hắc…

Huyền Ma Cổ Thần đảo mắt qua đám người Triệu Phong, cười lạnh một tiếng.

- Triệu Phong!

Trong đội ngũ Huyền Ma Cổ Thần, một gã thanh niên áo vàng thoáng chút kinh ngạc, thốt lên. Triệu Phong vừa nhìn lại, phát hiện gã thanh niên áo vàng kia chính là một người trong mấy thành viên trong đội ngũ Sinh Mệnh Thánh Địa đã đi cùng hắn tiến về Hội nghị Thần Mâu lúc trước.

- Bên chúng ta có bốn người, mà các ngươi chỉ có ba người! Hơn nữa nơi này là do bọn ta phát hiện trước, ta khuyên các ngươi hãy từ bỏ nơi này đi!

Hắc Cực Cổ Thần đầu tiên đứng ra, sắc mặt lạnh lẽo cảnh cáo.

Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo vừa chuẩn bị chất vấn Hắc Cực Cổ Thần. Dù sao bọn họ cũng đã ký kết khế ước quyển trục, không thể tiết lộ việc này. Nếu như tin tức bị tiết lộ ra ngoài, chỉ có Hắc Cực Cổ Thần mới có thể làm được. Nhưng bọn chúng nghe được những lời này của Hắc Cực Cổ Thần, liền không nói gì nữa. Mặc dù có thể là Hắc Cực Cổ Thần tiết lộ tin tức ra ngoài, nhưng cũng có thể là do những người khác phát hiện ra phiến di tích này.

- Hắc hắc… nhân số các ngươi tuy nhiều, nhưng thoạt nhìn thực lực cũng rất bình thường a!

Ánh mắt vị lão giả áo xanh đối diện kia thâm thúy xảo trá, tản mát ra khí tức cường đại thuộc về Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong.

- Hai cái rương thủy tinh kia cũng không thể trực tiếp đụng tới! Chúng ta không chiếm được, các ngươi cũng đừng hòng lấy được!

Huyền Ma Cổ Thần khẽ cười nhẹ một tiếng. Tu vi của hắn cũng đạt tới Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong, thậm chí còn mạnh hơn vị lão giả áo xanh kia một chút. Lời này của hắn vừa nói ra, ánh mắt những

người còn lại liền quét một cái lên hai cái rương thủy tinh kia. Trên đó quả thật không đơn giản, đều ẩn chứa các cơ quan huyền bí phức tạp.

Sắc mặt Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo có chút khó coi. Nếu như Hắc Cực Cổ Thần tập trung phá giải trận pháp, như vậy ba người bọn họ tuyệt đối không phải là đối thủ của đám người đối diện. Nhưng nếu như đối phương vẫn cứ liều chết dây dưa loạn đả, bọn chúng cũng không cách nào triệt để đuổi đi đối phương.

- Đừng vội!

Hắc Cực Cổ Thần âm thầm truyền âm cho các thành viên còn lại trong tiểu đội, nói ra kiến nghị của chính mình.

- Các ngươi có thể tiến vào nơi đây, hẳn là cũng có người am hiểu cơ quan trận pháp a? Không bằng chúng ta cùng nhau phân chia các bảo vật trong hai rương thủy tinh kia!

Sau khi đạt được sự tán thành của các thành viên, Hắc Cực Cổ Thần mỉm cười nói. Hợp lực phá vỡ hai rương thủy tinh trước, sau đó mới tiến hành tranh đoạt. Mà nhân số đám người Hắc Cực Cổ Thần bên này nhiều hơn một người, tuyệt đối chiếm cứ ưu thế.

- Ta cũng có ý đó!

Huyền Ma Cổ Thần mỉm cười, chủ động đứng ra nói. Sau đó, người am hiểu cơ quan trận pháp trong hai tiểu đội đều tiến tới bên cạnh một rương thủy tinh. Mà các thành viên còn lại của hai tiểu đội thì nhìn chăm chú vào nhất cử nhất động của phe đối phương.

- Nếu như ta đoán không lầm, gã Vạn Tượng Chi Mâu độc nhãn kia hẳn là Đội trưởng của chi tiểu đội kia!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ trầm xuống, mơ hồ đã đoán được cái gì. Niên kỷ của Hắc Cực Cổ Thần cùng Huyền Ma Cổ Thần cũng không tính là quá lớn, nhưng cả hai người đều nghiên cứu qua cơ quan trận pháp của Thiên Cơ Tộc, lại vừa lúc là Đội trưởng của hai chi tiểu đội này. Mặt khác, trước đây ở bên ngoài, tiểu đội mà Triệu Phong nhìn thấy lại có tới bốn người. Nói cách khác, trong phiến di tích này còn có các tiểu đội khác nữa.

Trong lòng Triệu Phong không khỏi càng thêm cẩn thận, nghĩ lần thăm dò phiến di tích này phi thường không đơn giản. Đúng lúc này, trong não hải Triệu Phong bỗng nhiên truyền tới một đạo thanh âm.

- Chủ nhân, quả trứng kia có động tĩnh…

Đúng là Diệt Thế Hắc Giao Long thông qua Minh Tâm Ấn liên hệ với Triệu Phong.

- Quả trứng?

Triệu Phong đầu tiên sửng sốt, nhưng rất nhanh đã nhớ ra, thần sắc khẽ chấn động.

Trong không gian bên trong Trường bào Thời Không, cách Diệt Thế Hắc Giao Long một quãng không xa, quả trứng màu xám trơn bóng không chút tì vết kia đang khẽ rung động. Trên quả trứng thỉnh thoảng lại hiện ra những văn tự, ký hiệu ngân sắc cực kỳ phức tạp, đồng thời lưu động chung quanh quả trứng với một loại quỹ tích kỳ diệu.

- Con tặc miêu này, đến cùng là chủng tộc nào?

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long vô cùng ngưng trọng.

Bỗng nhiên, những văn tự, ký hiệu thần bí trên quả trứng kia bắt đầu sáng ngời lên, một cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ hỗn loạn từ trong đó thẩm thấu ra.

- Cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ này…

Toàn thân Diệt Thế Hắc Giao Long cứng đờ, huyết mạch Diệt Thế Long Tộc yếu ớt trong cơ thể hắn dưới ảnh hưởng của cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ không biết này, cũng mơ hồ ngưng trệ bất động.

Triệu Phong vừa mới chuẩn bị xem xét một chút tình huống bên trong Trường bào Thời Không, đột nhiên nghe thấy Hắc Cực Cổ Thần chợt quát lớn:

- Động thủ!

Chỉ thấy vách tường thủy tinh phía trên hai cái rương thủy tinh kia đã trực tiếp biến mất. Đám trân bảo tu luyện cực kỳ trân quý trong đó đã bại lộ trong tầm mắt tất cả mọi người!

Chương 1303: Tiểu tặc miêu xuất thủ

Ngay trong nháy mắt hai cái rương thủy tinh kia mở ra, Hắc Cực Cổ Thần liền bắt đầu động thủ với Huyền Ma Cổ Thần. Mà bên kia, các thành viên còn lại của hai phe cũng đồng thời xuất thủ. Cặp mắt lão giả áo xanh kia nhất thời toát ra kim quang rực rỡ, một cỗ khí tức hủy diệt vạn vật thiên địa từ trong đó lan tràn ra.

Bá!

Thân hình Triệu Phong khẽ lóe lên, đã xuất hiện bên cạnh một rương thủy tinh. Hắn tu luyện tương đối nhiều các loại Áo nghĩa, huống chi còn có ba cỗ phân thân nữa. Bất luận loại trân bảo tu luyện nào ở nơi này cũng có tác dụng cực lớn đối với hắn.

- Ha ha… Triệu Phong, để ta thử một chút thực lực của ngươi a!

Gã thanh niên áo vàng kia của Sinh Mệnh Thánh Địa kích phát lực lượng trong thân thể, vận chuyển Sinh Mệnh Chi Mâu, trực tiếp công kích về phía Triệu Phong. Sức chiến đấu của Sinh Mệnh Chi Mâu trong Bát Đại Thần Mâu vốn rất yếu ớt, nhưng lại tương đối dễ tăng trưởng tu vi. Bởi vì đại bộ phận các trân tài tu luyện đều ẩn chứa Sinh Mệnh Áo Nghĩa. Cho nên đối với thanh niên áo vàng mà nói, tất cả mọi thứ ở nơi này cũng đều thích hợp với hắn.

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Trước đây lúc hắn hội hợp với tiểu đội của Sinh Mệnh Thánh Địa, gã thanh niên áo vàng này đã biểu hiện ra có chút bất mãn với hắn. Triệu Phong từng nghe Hạ Hầu Vũ nói qua, bởi vì trước đây chính mình đã cự tuyệt lời mời chào của

Sinh Mệnh Thánh Địa, cho nên rất nhiều đệ tử cùng Trưởng lão trong tộc cũng đều không có ấn tượng tốt với hắn.

Vù vù vù!

Sau lưng Triệu Phong chợt ngưng tụ ra một cặp vũ dực kim sắc. Hắn liên tục giao thoa sử dụng Kim Lôi Thánh Quang Dực cùng Không Gian Thiểm Thước, không ngừng tránh né thanh niên áo vàng kia, dần dần tiếp cận rương thủy tinh.

- Hừ! Cút cho ta!

Huyền Ma Cổ Thần đang chiến đấu với Hắc Cực Cổ Thần, Tả Mâu vận chuyển, phóng xuất ra từng đạo từng đạo trường thương kim sắc, đâm thẳng về phía Triệu Phong.

- Thật mạnh a!

Triệu Phong sử dụng khả năng nhìn thấu của Tả Mâu cùng thuật né tránh, nhanh chóng tránh thoát công kích của Huyền Ma Cổ Thần.

Trong tất cả những người ở đây, thực lực của Huyền Ma Cổ Thần chính là mạnh nhất. Vừa có thể ngăn cản Hắc Cực Cổ Thần, vẫn còn có dư lực xuất thủ với Triệu Phong.

Bên kia, Lâm Thành Vũ cùng lão giả áo xanh đang mạnh mẽ đối chiến với nhau. Thế nhưng cho dù Lâm Thành Vũ có được Thời Không Chi Mâu, cũng không chiếm được chút tiện nghi nào trong tay lão giả áo xanh.

Lúc mới bắt đầu, đội ngũ của Huyền Ma Cổ Thần chiếm được ưu thế, đám người bọn chúng đều dốc hết khả năng thu lấy các trân bảo tu luyện trong rương thủy tinh. Tuy rằng hai rương thủy tinh này khá

kiên cố, nhưng đám trân bảo tu luyện bên trong tuyệt đối không chịu nổi dư ba công kích của bọn họ. Cho nên tất cả mọi người cũng đều tận lực không để cho uy năng chiến đấu lan đến phụ cận hai rương thủy tinh kia. Như vậy mức độ khó khăn để bọn họ thu lấy các trân bảo tu luyện cũng vô hình chung tăng lên.

Đúng lúc này…

Sưu sưu!

Lại có thêm mấy đạo nhân ảnh gia nhập vào chiến trường, tất cả bọn họ đều là Luân Hồi Bất Diệt Thể của thiếu phụ mỹ mạo. Trong đó, một gã có thực lực Cổ Thần Thất giai hơi chút mạnh mẽ, còn có một gã thực lực vừa mới đạt tới Cổ Thần Thất giai, còn lại cũng đều là Chân Thần Lục giai. Mà bản thân thiếu phụ mỹ mạo thì lui về phía sau, thỉnh thoảng phát động viễn trình đánh lén về phía đám người đối địch.

Sau khi đám Luân Hồi Bất Diệt Thể này gia nhập chiến cuộc, một phương Huyền Ma Cổ Thần bên kia dần dần rơi xuống thế yếu.

- Vạn Tượng Sâm La Vực!

Không gian bốn phía xung quanh Huyền Ma Cổ Thần xuất hiện một cái quang tráo màu sắc rực rỡ, trong đó ẩn chứa lực lượng Thiên Địa Vạn Tượng mạnh mẽ, khiến cho chiến lực của Huyền Ma Cổ Thần gia tăng lên gấp bội, hơn nữa lại còn có hiệu quả phòng ngự rất mạnh mẽ.

- Thiên Địa Yên Diệt!

Cặp mắt lão giả áo xanh cấp tốc vận chuyển. Trong đồng tử của hắn tràn ngập một cỗ lực lượng Hủy Diệt Áo Nghĩa khủng bố, khiến cho

tất cả mọi thứ xung quanh chậm rãi tiêu vong.

- Thực lực đội ngũ này thật mạnh!

Ở một bên, thiếu phụ mỹ mạo kinh ngạc nói. Bất quá đây cũng là do đội hình đối phương quá tốt. Huyền Ma Cổ Thần am hiểu phòng ngự, công kích của lão giả áo xanh cực mạnh, mà Sinh Mệnh Chi Mâu của thanh niên áo vàng kia lại có năng lực chữa trị cường đại.

- Mặc kệ bọn họ!

Ánh mắt thiếu phụ mỹ mạo rơi xuống trên một gốc Thất Thải Luân Hồi Thảo trong một cái rương thủy tinh. Nàng lập tức khống chế vài gã Luân Hồi Bất Diệt Thể tu vi Chân Thần Lục giai thực lực hơi chút mạnh mẽ, đem mục tiêu cướp đoạt tài nguyên đặt lên hàng đầu.

Đúng lúc này…

Hưu!

Trong rương thủy tinh kia chợt hiện lên một đạo kim quang. Gốc trân bảo tu luyện mà thiếu phụ mỹ mạo đang để ý tới trong rương thủy tinh không ngờ đột nhiên lại biến mất.

- Tiểu tử Triệu Phong kia…

Sắc mặt thiếu phụ mỹ mạo lộ ra vẻ kinh ngạc.

Kẻ đang đối chiến với Triệu Phong chính là gã thanh niên áo vàng của Sinh Mệnh Thánh Địa, nhưng Triệu Phong căn bản không chịu giao thủ với hắn, mà chỉ không ngừng tránh né, đồng thời liên tục chạy loạn xung quanh hai cái rương thủy tinh. Cho dù gã thanh niên áo vàng tiếp cận, mỗi lần Triệu Phong cũng đều có thể nhanh chóng

thoát khỏi hắn.

Sưu!

Một gã Luân Hồi Bất Diệt Thể của thiếu phụ mỹ mạo chợt tránh né chiến đấu của mọi người, tiếp cận rương thủy tinh kia.

Đúng lúc này, một đạo hư ảnh kim sắc đột nhiên lóe lên, Triệu Phong đã trực tiếp thu lấy một gốc dược thảo thất thải sắc, phủ đầy những viên hoàn kỳ dị bên trong đó.

- Thất Thải Luân Hồi Thảo của ta!

Thiếu phụ mỹ mạo nhất thời thét lên chói tai. Tuy rằng nàng và Triệu Phong cùng chung một tiểu đội, nhưng phương châm phân phối bảo vật của mọi người chính là đều dựa vào bản lĩnh của chính mình.

- Khốn kiếp! Tốc độ của kẻ này quá nhanh!

Gã thanh niên áo vàng kia biết rõ, chính mình căn bản không làm gì được Triệu Phong, liền không tiếp tục chiến đấu với Triệu Phong nữa, mà tập trung vào đám bảo vật trong hai cái rương thủy tinh kia.

- Cái này cũng không phải do ngươi quyết định!

Triệu Phong thấy gã thanh niên áo vàng kia không tiếp tục quấn lấy mình nữa, mà quay sang cướp đoạt bảo vật, nhất thời tiến hành cản trở.

Oanh phốc!

Một đoàn diễm miêu lôi điện tử ngân sắc bùng nổ ngay trên phương diện linh hồn của gã thanh niên áo vàng. Sau đó, Triệu Phong một

lần nữa đánh ra một chưởng, mạnh mẽ đẩy lùi hắn, rất nhanh tiếp cận hai cái rương thủy tinh kia.

- Ha hả… Thiên Hư Thánh Linh Quả này, ta cũng đành nhận lấy a!

Triệu Phong khẽ cười một tiếng, hái đi một quả trái cây ngân bạch sắc, còn có một quả trái cây ám kim sắc bên cạnh nữa.

- Hư Diệt Thần Quả của ta!

Lão giả áo xanh kia thấy trân bảo tu luyện Hủy Diệt Áo Nghĩa mà chính mình nhìn trúng bị Triệu Phong đoạt mất, nhất thời giận dữ. Trong tròng mắt hắn điên cuồng ba động một cỗ Hủy Diệt Áo Nghĩa. Mà sắc mặt Lâm Thành Vũ cũng cực kỳ khó coi, Thiên Hư Thánh Linh Quả mà bản thân hắn cần cũng đã bị Triệu Phong trước một bước cướp mất

Chúng ta đình chiến a, hòa bình phân phối những bảo vật bên trong, như thế nào?

Lâm Thành Vũ bất động thanh sắc truyền âm cho lão giả áo xanh. Thần sắc lão giả áo xanh cũng ngưng đọng, tựa hồ đã đáp ứng, âm thầm truyền âm cho thanh niên áo vàng cùng Huyền Ma Cổ Thần.

Trong lòng thanh niên áo vàng của Sinh Mệnh Thánh Địa thập phần phiền muộn. Đánh nhau chết sống với Triệu Phong, hắn căn bản không đạt được bất kỳ chỗ tốt nào, trái lại còn nhiều lần có hại nữa, cho nên hắn phi thường quả quyết đồng ý.

- Các vị, chúng ta không phải là đối thủ của các ngươi! Bảo vật nơi đây, các ngươi sáu thành, chúng ta bốn thành! Phân phối như vậy thế nào?

Nếu toàn bộ các đội viên đều đã đồng ý, Huyền Ma Cổ Thần cũng chỉ có thể mở miệng nói. Thiếu phụ mỹ mạo cùng Triệu Phong đều thoáng sững sờ.

- Những người này thấy ta lấy được quá nhiều đồ tốt, cuối cùng lại muốn nghị hòa?

Trong lòng Triệu Phong không khỏi buồn bực. Nhưng hiện tại xem ra, Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo hẳn cũng sẽ không cự tuyệt. Chính mình chỉ là một thành viên trong đội ngũ, nếu như đa số người đều đã đồng ý, hắn cũng không có biện pháp nào.

Nhưng đúng vào lúc này, trong không gian bỗng nhiên xuất hiện một cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ cường đại. Cỗ khí tức huyết mạch kia khiến cho huyết mạch tất cả mọi người ở đây đều ngưng kết lại, tâm thần khẽ run lên.

Huyết mạch của hậu duệ Bát Đại Thần Mâu bình thường chỉ tương đương với chừng bốn mươi hạng đầu trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng. Mà cấp bậc huyết mạch của Chuẩn Thần Mâu thì lại tương đương với hai mươi hạng đầu trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng. Nhưng bây giờ, cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ đặc thù không biết này lại khiến cho tất cả mọi người ở đây cảm thấy một cỗ uy áp huyết mạch cường đại.

- Có những chủng tộc cường đại khác đến nơi này?

Trong lòng Hắc Cực Cổ Thần cùng Huyền Ma Cổ Thần nhất thời cả kinh. Những người bọn chúng mời chào đến cũng đều là huyết mạch nhãn đồng hậu duệ của Bát Đại Thần Mâu. Ngoại trừ Bát Đại Thần Mâu ra, còn có loại huyết mạch nhãn đồng nào khác có thể tạo thành lực trùng kích lớn như vậy cho huyết mạch nhãn đồng của bọn chúng?

Hưu!

Một đạo quang mang ám ngân sắc nhanh chóng xẹt qua, trong rương thủy tinh đột nhiên xuất hiện một đạo thân ảnh.

- Mèo?

Ánh mắt đám người lão giả áo xanh, thanh niên áo vàng đều lộ ra thần sắc ngạc nhiên, nhìn chằm chằm vào một con mèo màu xám bạc xuất hiện trong rương thủy tinh.

Bộ lông con mèo này có màu xám sẫm pha bạc, tứ chi thon dài mạnh mẽ. Bất đồng duy nhất với những con mèo bình thường chính là tứ chi cùng cái đuôi của con tặc miêu màu xám bạc này bao phủ rất nhiều phù văn ngân sắc sáng rọi cùng văn tự tối tăm, khiến cho nó nhìn qua tăng thêm vài phần thần bí cùng quái dị.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu nhìn về phía mọi người, ánh mắt gian tà, khẽ cười gian một cái. Cái đuôi dài phủ đầy phù văn ngân sắc cùng văn tự của nó giống như một sợi roi bạc thủy tinh, phe phẩy qua lại.

- Tiểu tặc miêu!

Thần sắc Triệu Phong khẽ sửng sốt. Con mèo trước mặt này, về mặt hình thái so với Tiểu tặc miêu trước đây có sự biến hóa không nhỏ, giống như là đã trưởng thành vậy. Nếu không phải có sự liên hệ bởi khế ước sủng vật, Triệu Phong thiếu chút nữa đã không nhận ra nó. Nhưng đồng thời, trong lòng Triệu Phong cũng vô cùng kinh ngạc, lần này Tiểu tặc miêu lột xác sợ rằng có những biến hóa không nhỏ. Cỗ uy áp huyết mạch Thái Cổ khiếp sợ mọi người vừa rồi kia quả

thật không tầm thường. Bất quá, cho dù Tiểu tặc miêu đã trải qua sự lột xác không ai biết, nhưng vẻ mặt gian tặc kia như vẫn như cũ không chút thay đổi.

- Thiên Cơ…

Sắc mặt Hắc Cực Cổ Thần chấn động, hết sức kinh hãi. Bên kia, sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần cũng liên tục biến hóa vài lần.

- Hắn cũng biết được Thiên Cơ Miêu?

Triệu Phong liếc nhìn Hắc Cực Cổ Thần một cái. Danh từ Thiên Cơ Miêu này, Triệu Phong cũng chỉ từng nghe cỗ khôi lỗi cơ giới trong Thiên Cơ Thành nói qua mà thôi. Mà giờ phút này, không ngờ Hắc Cực Cổ Thần này lại cũng biết được Thiên Cơ Miêu. Còn Huyền Ma Cổ Thần kia mặc dù cũng không kêu lên, nhưng từ vẻ mặt của hắn liền có thể nhìn ra được, hắn cũng biết!

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu bày ra bộ dáng kẻ trộm, sau đó há lớn miệng, trực tiếp nuốt vào một quả trái cây giá trị trân quý.

- Khốn kiếp! Con mèo này từ đâu chui ra?

Lão giả áo xanh kia nhất thời hét lớn. Không ngờ con tặc miêu này lại ăn mất một tài nguyên tu luyện trân quý như thế. Mà ánh mắt Lâm Thành Vũ lại liếc nhìn về phía Triệu Phong một cái. Vừa rồi hắn cảm giác được từ phương vị của Triệu Phong truyền tới một trận không gian ba động mịt mờ.

- Không ngờ huyết mạch của con mèo này lại bất phàm như thế! Nếu như có thể thu làm Linh sủng…

Trong lòng thiếu phụ mỹ mạo lại toát ra ý nghĩ này.

- Meo meo!

Ánh mắt Tiểu tặc miêu lộ ra vẻ nghi hoặc, dường như là đang bày tỏ, không ngờ đám kẻ ngốc này lại mặc kệ nó như vậy! Miêu trảo thon dài của Tiểu tặc miêu đột nhiên lại vung lên, một gốc linh chi như tuyết trắng đã xuất hiện trong tay nó, sau đó đồng dạng chui mất vào cái miệng gian tặc của nó.

Bá!

Thân hình Tiểu tặc miêu một lần nữa lóe lên, đã xuất hiện trong cái rương thủy tinh còn lại. Nó khẽ há miệng đảo qua một cái, năm món trân tài đã biến mất trong cái miệng của nó.

- Không tốt! Con tặc miêu tham ăn này!

Gã thanh niên áo vàng kia hét lớn. Sắc mặt thiếu phụ mỹ mạo, lão giả áo xanh cùng Lâm Thành Vũ đồng dạng cũng kinh hãi. Vừa rồi bọn chúng còn đấu với nhau ngươi chết ta sống, mỗi người nhiều lắm cũng chỉ lấy được một hai loại trân bảo. Thế nhưng con tặc miêu này vừa mới xuất hiện, đã trực tiếp nuốt mất mấy loại trân bảo tu luyện vô giá, đồng thời hoàn toàn không có ý sẽ dừng lại.

Chỉ có vẻ mặt của Hắc Cực Cổ Thần cùng Huyền Ma Cổ Thần vẫn còn bộ dáng trầm tư, đứng yên tại chỗ, không biết là đang suy nghĩ cái gì.

- Con tặc miêu này!

Triệu Phong khẽ vỗ trán một cái.

Hành vi của Tiểu tặc miêu đã trực tiếp khiến cho hai phe nhân mã đồng thời nổi giận. Nhưng hình thể của Tiểu tặc miêu không lớn, lại đang ở trong rương thủy tinh, mọi người không dám trực tiếp thi triển tuyệt chiêu cường hãn, nhằm tránh cho phá hủy đám trân bảo tu luyện.

Soạt soạt!

Thân hình Lâm Thành Vũ liên tục Thuấn di, dẫn đầu tiếp cận rương thủy tinh.

- Thiểm Không Nhận!

Hắn thôi động Tả Mâu, tập trung vào Tiểu tặc miêu, trực tiếp phát động một cái Không Gian Đồng Thuật.

Hưu!

Một đạo đao nhận tinh bạch thật nhỏ trực tiếp xuất hiện ngay bên cạnh Tiểu tặc miêu, mắt thấy đã sắp xuyên thấu qua thân mình của nó. Nhưng một màn khiến cho người ta không thể tưởng tượng nổi chợt xuất hiện. Đạo đao nhận tinh bạch thật nhỏ đã trực tiếp xuyên thấu qua thân thể Tiểu tặc miêu, nhưng cũng không để lại một tia vết tích nào trên thân thể nó.

Hưu!

Đạo đao nhận tinh bạch xuyên thấu thẳng qua đám thổ nhưỡng bên dưới, chém lạnh lên trên vách tường thủy tinh dưới đám thổ nhưỡng, lưu lại một đạo dấu vết mờ mờ. Mà Tiểu tặc miêu lại mang theo nụ cười gian tặc, thân thể khẽ lóe lên, đã trực tiếp nuốt luôn bốn năm loại trân bảo tu luyện nữa.

Chương 1304: Thuần phục Tiểu tặc miêu

- Con mèo này… Làm sao có thể?

Đám hậu duệ Thần Mâu có ý định công kích Tiểu tặc miêu, hai mắt nhất thời mở to, ai nấy đều lộ ra thần sắc kinh hãi. Cái đồng thuật kia của Lâm Thành Vũ rõ ràng đã đánh trúng Tiểu tặc miêu, nhưng lại không tạo thành một chút xíu thương tổn nào cho nó. Hơn nữa, con tặc miêu kia cũng không có thể phách phòng ngự tuyệt đối, cũng không sử dụng thân pháp cao thâm để né tránh. Mà cái Không Gian Đồng Thuật kia lại là trực tiếp xuyên thấu qua thân thể của nó.

- Lẽ nào con tặc miêu này cũng không phải là thực thể sao?

Thiếu phụ mỹ mạo kia kinh hãi thầm nói. Mà sắc mặt lão giả áo xanh lại khẽ trầm xuống, tựa hồ đã nhìn ra cái gì.

- Không phải! Con tặc miêu này có được Không Gian Áo Nghĩa cực kỳ cao thâm!

Sắc mặt Lâm Thành Vũ ngưng trọng nhìn về phía Tiểu tặc miêu. Đạo công kích vừa rồi là do hắn thi triển, mà bản thân hắn lại có được Thời Không Chi Mâu, cho nên chỉ có hắn nhìn rõ ràng nhất tình huống vừa rồi.

Bề ngoài thoạt nhìn, đạo đao nhận bạch tinh thật nhỏ kia đã xuyên thấu qua cơ thể Tiểu tặc miêu, nhưng kỳ thật không phải như vậy. Trong nháy mắt khi đạo đao nhận bạch tinh kia va chạm lên thân thể Tiểu tặc miêu, nó liền thi triển ra Không Gian Áo Nghĩa cao thâm,

đem đạo đao nhận bạch tinh từ bên này thân thể chuyển dời sang bên kia thân thể nó. Cho nên trong mắt của người khác, đạo đao nhận bạch tinh kia giống như là trực tiếp xuyên thấu qua cơ thể của nó vậy.

Đây là bản lĩnh Không Gian Na Di cự ly ngắn, bản thân Lâm Thành Vũ cũng biết. Nhưng mà Tiểu tặc miêu lại có thể làm càng xuất sắc hơn, Không Gian Áo Nghĩa dao động cực kỳ nhẹ, những kẻ tu vi Không Gian Áo Nghĩa hơi thấp, căn bản khó có thể phát hiện ra. Từ phương diện này mà xét, bản lĩnh Không Gian Áo Nghĩa của Tiểu tặc miêu tựa hồ còn lợi hại hơn so với Thời Không Chi Mâu của Lâm Thành Vũ.

- Thì ra là thế! Không ngờ con tặc miêu này lại lợi hại như vậy!

Vẻ mặt thanh niên áo vàng kia kinh dị đánh giá Tiểu tặc miêu.

- Hừ! Cứ tiếp tục như vậy, tất cả trân bảo tu luyện trong rương thủy tinh đều sẽ bị con tặc miêu này ăn sạch mất!

Lão giả áo xanh hừ nhẹ một tiếng.

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người cũng đều lộ ra thần sắc khó coi. Tất cả bọn chúng đều là hậu duệ Thần Mâu, cường giả Cổ Thần đại danh đỉnh đỉnh, không ngờ hiện tại lại bị con mèo này đùa giỡn đến loại trình độ này, quả thật có chút đáng giận!

Nhưng dù sao bọn chúng cũng đều là cường giả Cổ Thần, trong đó thanh niên áo vàng có tuổi tác ít nhất cũng đã mấy trăm tuổi, mà số tuổi của lão giả áo xanh kia sợ rằng cũng đã có ngàn vạn rồi. Ánh mắt bọn chúng đều cực kỳ sắc bén, suy nghĩ sâu xa. So với đám trân bảo tu luyện ở nơi này, nếu như có thể thuần phục được con tặc miêu này, tác dụng không thể nghi ngờ sẽ càng lớn hơn nhiều.

- Con tặc miêu này, cứ giao cho lão phu xử lý a!

Thân hình lão giả áo xanh nhất thời lao ra, bức thẳng về phía Tiểu tặc miêu trong rương thủy tinh kia.

- Không thể để cho hắn thực hiện được ý đồ!

Sắc mặt thiếu phụ mỹ mạo lộ ra thần sắc lo lắng. Nàng tự nhiên cũng nhìn ra tâm tư của lão giả áo xanh.

- Hắc Cực Cổ Thần?

Lâm Thành Vũ thì lại nhìn thoáng qua Hắc Cực Cổ Thần. Dường như từ sau khi Tiểu tặc miêu xuất hiện, Hắc Cực Cổ Thần liền trở nên trầm mặc không nói, không biết là đang suy nghĩ cái gì. Mà Huyền Ma Cổ Thần bên kia tựa hồ cũng có bộ dáng y như vậy. Đồng thời, hắn còn phát hiện thần sắc của Triệu Phong cũng có chút cổ quái.

Sưu! Sưu!

Đúng lúc này, lão giả áo xanh cùng một gã Luân Hồi Bất Diệt Thể của thiếu phụ mỹ mạo đã đi tới bên cạnh Tiểu tặc miêu.

- Con mèo nhỏ, ngươi ăn trộm nhiều bảo vật như vậy của chúng ta, trừ phi ngươi nguyện ý đi theo lão phu, bằng không, hôm nay ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Cặp mắt kim sắc của lão giả áo xanh tản mát ra một cỗ khí tức khủng bố hủy thiên diệt địa. Hơn nữa, cỗ khí tức áp bách này lại còn là nhằm vào phương diện linh hồn. Các sinh linh bình thường dưới sự áp bách của cỗ lực lượng hủy diệt linh hồn này, lực lượng linh hồn sẽ từng bước suy yếu, cuối cùng sẽ khuất phục với đối phương.

Nhưng dường như Tiểu tặc miêu hoàn toàn không bị ảnh hưởng chút nào, chỉ thoáng khinh bỉ liếc nhìn lão giả áo xanh một cái, sau đó đã nhảy sang một chỗ khác, một lần nữa nuốt vào mấy món bảo vật.

- Làm sao có thể? Không ngờ con tặc miêu này lại hoàn toàn không bị ảnh hưởng bởi uy áp linh hồn Phá Diệt Chi Mâu của lão phu!

Khóe miệng lão giả áo xanh khẽ co rúm lại.

Tả Mâu Triệu Phong thấu thị tới. Hắn phát hiện ngay tại vừa rồi, trên Linh hồn thể của Tiểu tặc miêu bỗng nhiên xuất hiện một tầng màng mỏng u ám kỳ dị, bao phủ Linh hồn thể của nó vào bên trong. Chính nhờ vào tầng Bí thuật phòng ngự linh hồn thần bí này, Tiểu tặc miêu mới không bị ảnh hưởng chút nào. Loại Bí thuật linh hồn này, Tiểu tặc miêu trước kia cũng không biết…

- Ha ha… thuần phục sủng vật, cũng không phải làm như vậy a!

Phía sau, thiếu phụ mỹ mạo khẽ cười duyên một tiếng. Sau đó, gã Luân Hồi Bất Diệt Thể do nàng khống chế đã đi tới phụ cận Tiểu tặc miêu. Gã cường giả Cổ Thần tay cầm kim kiếm kia dựa theo sự phân phó của thiếu phụ mỹ mạo, nói:

- Con mèo nhỏ, nếu như ngươi chịu đi theo chủ nhân của ta, ngày sau loại bảo vật như vậy sẽ nhiều đếm không hết! Ngươi muốn ăn bao nhiêu liền có bao nhiêu…

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu khẽ vươn thủ trảo ra, có chút lười biếng lắc lắc mấy cái, dường như muốn nói, chính mình đang bận dùng cơm, đừng tới quấy rầy nó.

Sau đó, gã thanh niên áo vàng cùng Lâm Thành Vũ cũng lần lượt xuất thủ, nỗ lực thuần phục con tặc miêu thần bí mà cường đại này. Nhưng cuối cùng, tất cả mọi người cũng đều bị Tiểu tặc miêu ngoảnh mặt làm ngơ. Nhưng bọn chúng cũng còn không chịu buông tha. Theo như mọi người nghĩ, con Tiểu tặc miêu này nhất định là sinh vật bên trong phiến Di tích Thần Mâu này. Bản thân nó thần bí khó lường, hơn nữa thực lực cường đại, lại có được bản lĩnh đặc thù. Thuần phục được nó, nói không chừng còn có thể từ trong miệng nó lấy được một vài tin tức quan trọng nào đó.

- Vậy ta chỉ có thể bắt giữ ngươi!

Gã thanh niên áo vàng kia có chút tức giận, vận chuyển Bí thuật, ý đồ mạnh mẽ bắt giữ Tiểu tặc miêu. Chỉ thấy bốn phía phiến không gian này chợt xuất hiện từng sợi dây mây lục sắc vặn vẹo cứng cỏi, mạnh mẽ quấn quanh về phía Tiểu tặc miêu.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu đang lúc cắn nuốt dược liệu, thấy tình hình như vậy, sắc mặt mơ hồ có chút phẫn nộ. Bỗng nhiên, đám phù văn, văn tự ngân sắc thần bí trên tứ chi của nó chợt khẽ chớp động vặn vẹo, mà thân mình của nó phảng phất như cũng xuất hiện biến hóa rất nhỏ, trở nên mạnh mẽ kiên cường dẻo dai hơn, tràn ngập cảm giác lực lượng. Cùng lúc đó, tất cả mọi người ở đây lại một lần nữa cảm thụ được cỗ uy áp huyết mạch uy chấn chư thiên kia.

- Lực lượng huyết mạch thật mạnh! Nhất định phải bắt được con mèo này!

Sắc mặt lão giả áo xanh vô cùng hưng phấn.

Hai trảo của Tiểu tặc miêu nhất thời trở nên cực kỳ sắc bén. Nó tùy

tiện huy vũ vài cái, trong hư không liền xuất hiện vô số đạo ngân nhận, giống như một trận phong bạo sáng lạn, cực kỳ có linh tính cắt đứt hủy diệt toàn bộ đám dây mây kia.

Các ngươi không muốn thử một chút sao?

Thiếu phụ mỹ mạo chợt nhìn về phía Triệu Phong cùng Hắc Cực Cổ Thần. Ngoại trừ Triệu Phong, Hắc Cực Cổ Thần cùng Huyền Ma Cổ Thần ra, những người còn lại cũng đều đã thử thuần phục Tiểu tặc miêu rồi, chỉ còn có ba người bọn họ chưa thử.

- Con mèo này… rất khó thuần phục!

Sắc mặt Hắc Cực Cổ Thần lộ ra vẻ chần chờ, sau đó chợt nói. Thiếu phụ mỹ mạo cũng gật đầu. Theo như nàng nghĩ, Hắc Cực Cổ Thần chính là đang quan sát, tìm kiếm nhược điểm của Tiểu tặc miêu, sau đó mới xuất thủ. Mà lúc này, Tiểu tặc miêu cũng đã hoàn tất cắn nuốt tất cả các trân bảo tu luyện trong hai rương thủy tinh kia.

- Không ngờ con mèo này lại ăn hết tất cả các trân tài rồi!

Thanh niên áo vàng tức giận dẫm chân liên hồi. Con mèo nhỏ vẻ mặt gian tặc này mềm cứng đều không chịu nể mặt, kế hoạch thuần phục của bọn chúng mãi cũng không tiến triển chút nào. Mà nếu bọn chúng muốn thu lấy những trân bảo tu luyện trong rương thủy tinh, sẽ bị Tiểu tặc miêu mạnh mẽ tập kích.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu dường như đã ăn no rồi, ợ dài một cái, đưa tay vỗ vỗ bụng.

- Con mèo này đã ăn no rồi, có lẽ sẽ có thể tìm được cơ hội thuần

phục nó!

Ánh mắt lão giả áo xanh khẽ lóe lên tinh quang. Những người còn lại cũng là nhao nhao muốn thử một chút. Hiện tại đám trân bảo tu luyện đều đã bị con mèo này cắn nuốt toàn bộ rồi, nếu kẻ nào thành công thuần phục được con mèo này, chính là kẻ chiến thắng sau cùng. Nhưng đúng lúc này, Triệu Phong mãi vẫn luôn không nói lời nào, đột nhiên lại mở miệng.

- Đến đây đi!

Triệu Phong có chút bất đắc dĩ nói. Con tặc miêu này vừa mới đi ra đã nuốt lấy tất cả các bảo vật còn lại vào trong miệng, mà những người khác lại còn liều mạng lấy lòng nó.

- Ha ha… ngươi gọi nó qua, nó liền đi qua sao?

Gã thanh niên áo vàng kia không khỏi phì cười một tiếng.

- Tiểu đệ đệ, phương pháp thuần thú này của ngươi, dường như không được a!

Thiếu phụ mỹ mạo cũng phì cười một tiếng. Nhưng hai người bọn họ vừa nói xong, con tặc miêu màu xám bạc trong rương thủy tinh kia chợt đứng lên.

Bá!

Quang mang màu xám bạc khẽ lóe lên, Tiểu tặc miêu đã xuất hiện trên bả vai Triệu Phong, sau đó nhẹ nhàng khoanh tròn nằm xuống.

- Cái này…

Lão giả áo xanh cùng Lâm Thành Vũ vẫn luôn bình tĩnh, mười phần tự tin, trong lúc nhất thời cũng ngây người như tượng, không biết phải nói gì. Mà thanh niên áo vàng cùng thiếu phụ mỹ mạo lại càng giống như đã hóa đá, diện mục ngơ ngẩn. Vẻ mặt Hắc Cực Cổ Thần cùng Huyền Ma Cổ Thần thì lại rung động nhìn chằm chằm Triệu Phong, ý nghĩ trong đầu điên cuồng xoay chuyển.

Một hồi lâu sau, ánh mắt lão giả áo xanh chợt lóe lên.

- Tiểu tử, nó là sủng vật của ngươi?

Lão giả áo xanh quát lên một tiếng lớn, bộ dạng vô cùng phẫn nộ.

- Cái gì?

Vẻ mặt những người còn lại tràn đầy khiếp sợ nhìn chằm chằm Triệu Phong, trên mặt mang theo vẻ không thể tin. Nhưng thật ra căn cứ vào hiện tượng vừa rồi, đã đủ để nói rõ, Tiểu tặc miêu chính là sủng vật của Triệu Phong. Nói cách khác, chín thành trân bảo trở lên trong hai cái rương thủy tinh kia đều đã bị đôi chủ sủng này chiếm hết rồi. Tất cả mọi người đều không thể nào tiếp nhận điểm này.

- Triệu Phong, sủng vật của ngươi đã ăn hết tất cả lợi ích còn lại ở nơi này! Thân là chủ nhân của nó, ngươi phải phụ trách chuyện này a!

Gã thanh niên áo vàng kia lập tức hét lớn. Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo cũng rất muốn lên tiếng tán thành, nhưng bọn chúng tốt xấu gì cũng đang chung một đội ngũ với Triệu Phong, không tiện bày tỏ rõ ràng ra.

- Tranh đoạt bảo vật là dựa vào bản lĩnh của mình! Huống hồ thời điểm sủng vật của ta xuất thủ, ta cũng không có xuất thủ, cho dù là

như vậy, các ngươi cũng cướp không lại nó a! Hơn nữa, trong mắt của ta, các ngươi chính là cố ý để mặc cho nó nuốt lấy đám trân bảo kia, ý đồ chân chính là muốn cướp lấy sủng vật của ta a!

Triệu Phong đầu tiên giải thích một chút, thoáng có chút giảm thấp sự phẫn nộ của mọi người, sau đó giọng nói hắn chợt xoay chuyển, trực tiếp chất vấn những người muốn cướp giật sủng vật của hắn.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người cũng không thể nói gì nữa. Bọn chúng thậm chí còn thập phần hối hận, nếu như vừa rồi sớm đạt thành hiệp nghị một chút, như vậy hiện tại Triệu Phong đã phải phụ trách chuyện này rồi. Đồng thời, trong lòng tất cả mọi người vẫn còn buồn bực. Con mèo thần bí cường đại như vậy, không ngờ lại là sủng vật của Triệu Phong. Mà Hắc Cực Cổ Thần cùng Huyền Ma Cổ Thần chỉ nhìn chằm chằm Triệu Phong, cũng không biết đang suy nghĩ cái gì.

- Chúng ta đi!

Một hồi lâu sau, Huyền Ma Cổ Thần dẫn theo đội ngũ của mình rời khỏi nơi này. Mà Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo đều nhìn về phía Triệu Phong, sắc mặt cũng không tốt cho lắm.

- Triệu Phong, ngươi có con sủng vật này, vì sao từ đầu không sớm lấy ra?

Hắc Cực Cổ Thần thoáng có chút trách cứ nói, thế nhưng hắn thật ra là muốn thăm dò một chút nội tình của Tiểu tặc miêu.

- Cái tên này cũng không phải rất nghe lời a!

Triệu Phong tùy tiện giải thích một câu. Nhưng mọi người dường như cũng tin tưởng lý do này của hắn.

- Chúng ta cũng đi thôi!

Hắc Cực Cổ Thần cũng không thăm dò được cái gì, chỉ có thể trực tiếp nói.

- Chậm đã! Nơi này còn có thứ tốt!

Triệu Phong chợt ngăn mọi người lại.

- Còn có thứ tốt?

Lâm Thành Vũ có chút không tin nổi, hỏi ngược lại. Nếu có thứ tốt, vì sao Triệu Phong lại không tự mình độc chiếm?

Dưới ánh mắt soi mói của tất cả mọi người, Triệu Phong chậm rãi đi tới một góc hẻo lánh gần đó, hai tay ngưng tụ ra một đoàn Thần lực Hỗn Nguyên, đánh thẳng xuống một khối cương thiết ngân sắc nào đó nằm sát biên giới phiến không gian này. Trải qua công kích, khối cương thiết ngân sắc thật lớn sát biên giới không gian kia bị đánh văng ra một góc, lộ ra một thứ khác phía sau, chính là một bàn tay!

- Đây là tay người! Bên trong còn có người?

Sắc mặt thiếu phụ mỹ mạo lộ ra thần sắc kinh hãi.

- Không đúng! Đây là khôi lỗi cơ giới!

Sắc mặt Hắc Cực Cổ Thần cũng lộ ra thần sắc kinh hãi, lập tức thốt lên. Mọi người nhất thời liên tưởng đến khôi lỗi cơ giới có trí tuệ cực cao do Thiên Cơ Tộc sáng tạo ra. Theo truyền thuyết, Thiên Cơ Tộc còn có những cường giả cơ giới có sức chiến đấu hủy thiên diệt địa nữa.

- Mau đào nó lên! Có lẽ có thể đạt được lợi ích nào đó, hoặc là thông tin gì đó!

Hắc Cực Cổ Thần khẽ quát một tiếng

Chương 1305: Khu vực hạch tâm

- Mau đào nó lên! Có lẽ có thể đạt được lợi ích nào đó, hoặc là thông tin gì đó!

Hắc Cực Cổ Thần khẽ quát một tiếng.

Những người còn lại lập tức phản ứng. Khôi lỗi cơ giới Thiên Cơ Tộc này rất có thể chính là một thành viên trong phiến Di tích Thần Mâu này. Hơn nữa khôi lỗi cơ giới hầu như không có hạn chế về mặt thọ mệnh, nếu như đầu khôi lỗi cơ giới chôn giấu dưới đất này vẫn còn sống, như vậy mọi người thậm chí còn có thể từ trong miệng của hắn biết được bộ mặt thật sự của phiến di tích này. Trong phiến Di tích Thần Mâu này xuất hiện một đầu khôi lỗi cơ giới Thiên Cơ Tộc, đây tuyệt đối là chuyện rất không bình thường, có lẽ diện mục chân chính ở nơi đây cũng không giống như những gì Hắc Cực Cổ Thần đã nói.

- Động thủ!

Sắc mặt Lâm Thành Vũ cũng có chút động dung.

- Thiểm Không Loạn Nhận!

Hắn lập tức vận chuyển Thời Không Chi Mâu, trong tròng mắt bộc phát ra một cỗ ý chí đồng lực tuyệt cường.

Hưu hưu hưu!

Vô số đạo quang nhận bạch tinh, không đếm xỉa tới khoảng cách hư

không, trực tiếp chém lên trên bề mặt khối cương thiết ngân sắc trước mặt kia. Nhưng các kiến trúc ở nơi này lại hết sức đặc thù, khối cương thiết ngân sắc thật lớn trước mặt mọi người to lớn nặng nề, lại cứng rắn vô cùng, một cái Thời Không Đồng Thuật của Lâm Thành Vũ cũng chỉ có thể chém ra mấy mảnh vụn nhỏ mà thôi.

Cùng lúc đó, thiếu phụ mỹ mạo cũng phóng xuất ra hơn mười cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể, mạnh mẽ oanh kích khối cương thiết ngân sắc trước mặt. Bên kia, Hắc Cực Cổ Thần cũng vận chuyển Tử Vong Chi Mâu, công kích khối cương thiết ngân sắc thật lớn kia. Tử Vong Áo Nghĩa có thể khiến cho bất cứ vật phẩm gì từ từ suy bại, dần dần hủ nát tử vong, chính là có hiệu quả rõ ràng nhất với khối cương thiết ngân sắc thật lớn kia.

Dưới phối hợp của bốn người, rất nhanh đã khai quật ra phân nửa cỗ khôi lỗi cơ giới Thiên Cơ Tộc bị chôn vùi dưới mặt đất kia.

- Bị đập thành như vậy, căn bản không có tác dụng gì rồi!

Thiếu phụ mỹ mạo hơi chút thất vọng, nói. Hiện tại chỉ có phần đầu cùng nửa phần thân trên của cỗ khôi lỗi cơ giới này là được mọi người khai quật ra. Nhưng mà khuôn mặt của nó đã bị đập nát đến mức không còn hình người, tại bộ vị trước ngực cũng có một cái lỗ lớn sâu hoắm, toàn bộ linh kiện máy móc bên trong đều đã bị hủy hoại sạch sẽ.

- Để ta tới thử xem!

Hắc Cực Cổ Thần chủ động đứng ra, tiếp cận khôi lỗi cơ giới, sau đó ngồi xổm xuống.

- Ngươi muốn làm gì?

Lâm Thành Vũ nghi hoặc hỏi.

- Tất cả các bộ vị của cỗ khôi lỗi cơ giới này đều đã bị hư hao nghiêm trọng, cho dù là Luyện Trận Đại Sư của Thần vực Man Hoang cũng không có khả năng chữa trị được. Nhưng mà khu vực phần đầu của cỗ khôi lỗi cơ giới này cũng không bị hư hao nghiêm trọng cho lắm. Ta muốn thử một lần xem có thể đánh cắp được tin tức gì từ trong đó hay không!

Hắc Cực Cổ Thần đơn giản trả lời. Còn không đợi mọi người nói gì nữa, hắn đã lấy ra mấy kiện đạo cụ, vận chuyển Bí pháp, một tay đặt ở vị trí phần đầu của khôi lỗi cơ giới. Chỉ thấy từ trong tay Hắc Cực Cổ Thần truyền ra từng tầng từng tầng ánh sáng do vô số văn tự, phù văn hắc sắc tạo thành, toàn bộ đều chui vào phần đầu của khôi lỗi cơ giới. Ngay sau đó, từ trong phần đầu của khôi lỗi cơ giới này chợt truyền ra vài đạo thanh âm xoèn xoẹt nho nhỏ. Mà Hắc Cực Cổ Thần thì nhắm chặt hai mắt lại, tựa hồ như đang tỉ mỉ thăm dò cái gì đó.

Một hồi lâu sau, thiếu phụ mỹ mạo nhỏ giọng hỏi:

- Tình huống như thế nào?

- Lấy được đại bộ phận tin tức địa đồ của phiến di tích này!

Hắc Cực Cổ Thần rụt tay về, sau khi thu hồi những kiện đạo cụ kia, mới lên tiếng.

- Thật sao?

Thần sắc Lâm Thành Vũ kinh hỉ. Theo như hắn thấy, mọi người ngay từ đầu cũng chỉ là đang chạy loạn không có mục đích cụ thể trong phiến di tích này. Nếu như lấy được tin tức địa đồ của nơi này, như

vậy mọi người liền có thể quy hoạch được mục tiêu cụ thể, trong thời gian ngắn nhất đạt được lợi ích lớn nhất.

- Ngoại trừ địa đồ, cũng không còn những tin tức nào khác nữa sao?

Lúc này, Triệu Phong đột nhiên mở miệng hỏi.

- Kho dữ liệu ký ức của hắn bị thủ đoạn phi thường cao thâm phong ấn lại, ta căn bản không tra xét được. Nhưng tin tức địa đồ lại đặt tại khu vực tin tức đơn độc trong não bộ của khôi lỗi cơ giới, mà vừa vặn phòng hộ tại khu vực kia đã mất đi hiệu lực, cho nên ta mới có thể lấy được tấm địa đồ tin tức này…

Ngữ khí Hắc Cực Cổ Thần cực kỳ thẳng thắn, giải thích. Sắc mặt thiếu phụ mỹ mạo cùng Lâm Thành Vũ thì lại khẽ biến. Theo bọn họ suy đoán, Hắc Cực Cổ Thần khẳng định không chỉ đạt được mỗi tin tức địa đồ mà thôi, nhưng hắn lại cố ý che giấu đi những tin tức trọng yếu khác. Cho nên trong lòng hai người bọn họ âm thầm quyết định, mỗi thời mỗi khắc đều nhìn chằm chằm vào Hắc Cực Cổ Thần.

Bá!

Hắc Cực Cổ Thần vung tay lên, đem một phần tin tức địa đồ có chút thô ráp thể hiện ra trước mặt mọi người.

- Tấm địa đồ này…

Ánh mắt của mọi người đều tập trung trên địa đồ, sau đó đều chậm rãi tụ tập đến một địa điểm được đánh dấu trên đó.

- Đây là khu vực hạch tâm của Di tích Thần Mâu!

Thiếu phụ mỹ mạo kinh hô một tiếng. Tất cả mọi người đều có thể đại

khái nhìn thấy tại trung tâm của tấm địa đồ này có một chấm tròn thật lớn, dùng tiêu chí màu đỏ tươi đánh dấu là vùng cấm, mà trung tâm của dấu chấm tròn kia còn có tiêu chí một cái nhãn mâu.

- Không sai! Hơn nữa hiện tại chúng ta cách khu vực hạch tâm này cũng không quá xa!

Hắc Cực Cổ Thần gật đầu, nói.

Thần sắc tất cả mọi người khẽ biến, khó có thể che giấu sự kích động trong lòng. Phiến di tích khổng lồ này, tại thời kỳ còn nguyên vẹn, nhất định là vô cùng huy hoàng. Chỉ cần nhìn vào đám trân tài tu luyện trong phiến không gian này, tuy rằng chỉ còn lại hai cái rương thủy tinh nguyên vẹn, nhưng các trân bảo tu luyện bên trong vẫn như cũ khiến cho bảy gã cường giả Cổ Thần điên cuồng tranh đoạt. Khó có thể tưởng tượng, khu vực trung tâm của phiến di tích này đến cùng là cất giấu những bảo vật, kỳ ngộ trân quý đến thế nào?

- Mau hành động a!

Thiếu phụ mỹ mạo có chút gấp không kịp đợi, lên tiếng hối thúc. Sau đó, mọi người lựa chọn một lộ tuyến gần nhất, trực tiếp tiến về khu vực hạch tâm trên bản đồ.

Ngay khi mọi người rời khỏi nơi đây, không ai phát hiện ra một đạo quang mang ám ngân sắc hư vô chợt nhẹ nhàng xẹt qua trong không gian.

- Meo meo!

Thân ảnh Tiểu tặc miêu đột nhiên xuất hiện, khẽ lóe lên một cái đã đi tới bên cạnh cỗ khôi lỗi cơ giới tàn phá kia. Nó khẽ huy động hai móng, một cỗ đồ hình, văn tự thần bí phức tạp lóe lên, hình thành

nên một cái quang quyển ám ngân sắc, bao phủ trên vị trí não bộ của cỗ khôi lỗi cơ giới. Một hồi lâu sau, hai trảo Tiểu tặc miêu buông xuống, thoáng trầm tư trong chốc lát, liền trực tiếp rời khỏi nơi này.

Triệu Phong đang cùng với đám người của tiểu đội Hắc Cực Cổ Thần chạy đi, đột nhiên Tiểu tặc miêu chợt một lần nữa xuất hiện trên bả vai của hắn.

- Con mèo này…

Thiếu phụ mỹ mạo có chút khó chịu, lại có chút hâm mộ liếc nhìn Tiểu tặc miêu một cái. Còn Lâm Thành Vũ cùng Hắc Cực Cổ Thần thì lại không hề lưu ý gì đến nó.

Tiểu tặc miêu đứng trên đầu vai Triệu Phong, thông qua linh hồn ý thức, truyền cho Triệu Phong rất nhiều tin tức nó thu thập được. Cuối cùng, nó lại chui vào Không gian Trữ vật.

- Thì ra là thế! Phiến di tích này, căn bản cũng không phải là Di tích Thần Mâu…

Trong lòng Triệu Phong khẽ chấn động, nhưng bề ngoài cũng không có bất kỳ tâm tình ba động nào. Căn cứ theo tin tức hắn lấy được từ chỗ Tiểu tặc miêu, cộng thêm những điểm đáng ngờ trong khoảng thời gian này phát hiện ra, Triệu Phong cảm thấy chuyến đi này rất có thể là một cái bẫy. Nhưng hiện tại đã sắp sửa tiếp cận khu vực hạch tâm của di tích, hắn cũng muốn khám phá đến cùng. Đương nhiên, bản thân Triệu Phong có phương pháp bảo mệnh, cho nên mặc dù biết rõ gặp nguy hiểm, hắn vẫn dám thâm nhập vào trong đó.

- Cẩn thận! Phía trước có Yêu Thần!

Hắc Cực Cổ Thần đột nhiên lên tiếng nhắc nhở.

- Xem ra khu vực hạch tâm này nhất định có bảo vật, kỳ ngộ thập phần quan trọng!

Sắc mặt thiếu phụ mỹ mạo lộ ra thần sắc kích động. Trước đây, thời điểm khi mọi người tiến hành thăm dò bên trong di tích, dọc theo lối đi gặp phải rất ít Yêu Thần. Nhưng thời điểm khi sắp sửa tiếp cận khu vực hạch tâm, trong thông đạo liền xuất hiện rất nhiều Yêu Thần. Bất quá cái này trái lại khiến cho mọi người càng thêm kích động.

- Rống!

Một đầu Yêu Thần Thất giai hình dạng giống một con Vạn Tượng Chi Mâu chợt rống lên một tiếng về phía mọi người.

- Cút khỏi nơi này!

Bốn phía xung quanh đầu Yêu Thần Thất giai kia chợt khởi động một cỗ lực lượng vô cùng cuồng bạo. Bên trong tròng mắt ngũ quang thập sắc thật lớn của nó, các loại màu sắc điên cuồng vận chuyển, phảng phất như đang thể hiện sự tức giận của nó.

Đám người Hắc Cực Cổ Thần cũng không nói gì, trực tiếp phóng thẳng về phía đó, trong nhãn đồng của tất cả mọi người cũng lóe ra đồng lực ba động nhàn nhạt.

Oanh phanh!

Trong nháy mắt hai bên va chạm với nhau, đầu Yêu Thần Thất giai kia đã bị mọi người trực tiếp đánh giết.

- Phía trước còn có rất nhiều Yêu Thần, các Áo Nghĩa Chi Tinh cao đẳng trong cơ thể đám Yêu Thần, mọi người thay phiên phân phối!

Hắc Cực Cổ Thần nói xong câu này, liền thu khối Áo Nghĩa Chi Tinh Vạn Tượng Chi Mâu này vào Không gian Trữ vật.

Quả nhiên, mọi người tiến về phía trước không bao lâu, lại gặp phải một con Yêu Thần Thất giai nữa. Sau khi giết chết nó, khối Áo Nghĩa Chi Tinh cao cấp này bị Lâm Thành Vũ bỏ vào trong túi.

Không ngừng tiến sâu vào bên trong, lối đi này cũng dần dần trở nên rộng rãi hơn. Nhưng Yêu Thần mà mọi người gặp phải cũng càng ngày càng lớn mạnh hơn, thậm chí còn chưa kịp giải quyết xong con Yêu Thần thứ nhất, con Nhãn Mâu Yêu Thần thứ hai đã tiếp cận. Tốc độ tiến lên của đoàn người rốt cuộc cũng chậm lại.

- Khu vực hạch tâm chính là ở một ngàn thước phía trước!

Hắc Cực Cổ Thần khẽ quát một tiếng. Trong mắt Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo nhất thời hiện lên quang mang lăng lệ, chiến lực bỗng nhiên trở nên càng mạnh mẽ hơn.

Oanh! Phanh! Oành!

Một đoàn bốn người kịch liệt chém giết cùng một chỗ với đám Yêu Thần trong thông đạo phía trước.

Một lúc lâu sau, đám người bọn họ rốt cuộc cũng đã tới được đầu cuối thông đạo. Hiện ra trước mắt mọi người chính là một khỏa viên cầu bán trong suốt to lớn khôn cùng. Bất quá mọi người đều nhìn không được rõ ràng lắm cảnh tượng bên trong, Thần thức cũng không cách nào rót vào trong đó. Bốn phía của khỏa viên cầu có tổng cộng tám cái thông đạo, đi thông tới bốn phương tám hướng. Thông đạo nơi mọi người đang đứng, chính là một cái trong đó.

Bảo tàng lớn nhất của phiến di tích này ở ngay trước mặt, nhưng tất cả mọi người lại kềm xuống sự kích động trong lòng, đứng yên tại chỗ. Bởi vì, trên con đường đi thông tới khỏa viên cầu trung tâm này tập trung một lượng Yêu Thần thập phần kinh người. Trong đám Yêu Thần này, thấp nhất cũng là Yêu Thần Lục giai, mà cực mạnh thì gần đạt tới Lục giai Đỉnh phong.

- Rống!

Đám Yêu Thần kia phát hiện ra đám người Hắc Cực Cổ Thần, liền rống lên một tiếng, trực tiếp phóng vọt tới.

- Số lượng kinh khủng như vậy? Chỉ hơi chút không cẩn thận, sẽ chôn xác ở đây a!

Sắc mặt thiếu phụ mỹ mạo có chút không chịu nổi.

- Nếu như mọi người đều không giữ lại thủ đoạn nữa, như vậy chúng ta vẫn có cơ hội rất lớn đi qua lối đi này a!

Ánh mắt âm lãnh của Hắc Cực Cổ Thần đảo qua mọi người.

Bất luận một cường giả nào, bình thường cũng sẽ lưu lại một hai át chủ bài cường đại. Hơn nữa nhiệm vụ lần này đặc thù, các thành viên khác đều có sự đề phòng đối với Hắc Cực Cổ Thần, cho nên che giấu thủ đoạn lại càng nhiều hơn.

Đang tại thời điểm mọi người còn do dự, trong tám thông đạo của viên cầu trung tâm kia, một đầu thông đạo trong đó bỗng nhiên xuất hiện một cỗ năng lượng ba động mạnh mẽ. Ngay sau đó, ba đạo nhân ảnh đã xuất hiện tại lối vào thông đạo.

- Là bọn chúng!

Thiếu phụ mỹ mạo cùng Lâm Thành Vũ nhất thời kinh hô một tiếng. Chi tiểu đội đột nhiên xuất hiện kia chính là chi đội ngũ của Huyền Ma Cổ Thần trước đây.

- Lại có người còn tới trước cả chúng ta?

Gã thanh niên áo vàng trong đội ngũ Huyền Ma Cổ Thần thốt lên một tiếng kinh dị. Nhưng ngay tại thời điểm song phương còn đang quan sát lẫn nhau, lại có thêm một cái thông đạo nữa chợt truyền ra trận trận thanh âm nổ tung. Rất nhanh sau đó, một chi tiểu đội bốn người đã xuất hiện trước mặt hai chi tiểu đội của Huyền Ma Cổ Thần cùng Hắc Cực Cổ Thần.

- Lại còn có những người khác?

Trong chi tiểu đội vừa mới xuất hiện kia, một gã nam tử chiến giáp hắc kim sắc, ánh mắt lóe lên lãnh mang âm sâm.

- Vong Linh Cổ Thần!

Trong hai tiểu đội còn lại, rất nhiều người đều thập phần hiểu rõ gã nam tử chiến giáp hắc kim sắc này. Ngoại trừ Vong Linh Cổ Thần ra, trong đội ngũ mới xuất hiện này còn có một gã hậu duệ Vạn Tượng Chi Mâu, một gã hậu duệ Thời Không Chi Mâu. Mà phía sau ba người này, còn có thêm một nữ tử cao gầy hậu duệ Vận Mệnh Chi Mâu.

Ba chi đội ngũ phân biệt đứng ở lối vào của một cái thông đạo. Mà trên mỗi một cái thông đạo cũng đều tụ tập một số lượng Yêu Thần thập phần kinh khủng. Lúc này, đám Nhãn Mâu Yêu Thần này đã bắt đầu khởi xướng tiến công về phía đám người ngoại lai trên thông đạo của bọn chúng!

Chương 1306: Nghiên cứu hậu duệ Thần Mâu

Động thủ!

Hắc Cực Cổ Thần khẽ quát một tiếng. Cùng lúc đó, hai chi tiểu đội còn lại ở hai đầu thông đạo khác cũng đã làm xong công tác chuẩn bị chiến đấu.

- Nhất định phải tiến vào khu vực hạch tâm trước bọn chúng!

Ánh mắt thiếu phụ mỹ mạo cực kỳ lãnh tĩnh. Trong khu vực hạch tâm kia không biết tồn tại những kỳ ngộ, bảo vật gì. Nhưng bất luận nói thế nào, nếu như có thể tiến vào trong đó trước hai chi tiểu đội còn lại một bước, chính là tương đương với nắm được tiên cơ trong tay. Mà hai chi tiểu đội còn lại cũng đều có suy nghĩ như vậy, cố gắng tiến vào khu vực hạch tâm phiến di tích này trước hai chi đội ngũ còn lại.

- Nhìn tình huống hiện tại, chiến lực của tiểu đội chúng ta chính là cao nhất!

Lâm Thành Vũ tỉ mỉ quan sát hai chi tiểu đội còn lại, đưa ra kết luận này. Tiểu đội của Huyền Ma Cổ Thần tổng cộng chỉ có ba người, mà trong đội ngũ của Vong Linh Cổ Thần có một kẻ là Vận Mệnh Chi Mâu, căn bản không cụ bị năng lực chiến đấu. Nói tóm lại, chiến lực của tiểu đội Hắc Cực Cổ Thần chính là cao nhất.

- Không cần lo lắng! Đội ngũ nào có thể tới được khu vực hạch tâm trước nhất, cũng còn là biến số cực lớn…

Nữ tử cao gầy Vận Mệnh Chi Mâu nói với ba người còn lại trong tiểu đội mình.

- Hừ! Nhất định phải là kẻ đầu tiên tiến vào khu vực hạch tâm!

Vong Linh Cổ Thần tức giận hừ lạnh một tiếng, hai mắt âm trầm nhìn chằm chằm Triệu Phong. Lúc trước ở Khu trò chơi Thần Mâu, hắn đã từng bại trong tay Triệu Phong. Lần này, tiểu đội của hắn cùng tiểu đội của Triệu Phong lại có một trận tranh đoạt thắng bại vô hình.

- Ừm!

Hai gã đội hữu còn lại đều gật đầu. Chỉ có tiến vào khu vực hạch tâm trước tiên mới có thể đại được thu hoạch lớn nhất.

- Tử Vong Triền Nhiễu!

Tử Vong Chi Mâu của Vong Linh Cổ Thần mạnh mẽ vận chuyển, hắc vụ tử vong nhất thời ba động bốn phía, từ trong đó tuôn ra vô số sợi xúc tua đen như mực, huy vũ về phía trước.

Hưu hưu hưu!

Trong nháy mắt liền có mấy con Yêu Thần Lục giai bị Vong Linh Cổ Thần trực tiếp miễu sát.

Phía bên kia, tiểu đội của Huyền Ma Cổ Thần cũng nhanh chóng tiến vào thông đạo, đại chiến với đám Nhãn Mâu Yêu Thần dày đặc ở nơi đó.

- Phá Diệt Cực Quang!

Từ trong Phá Diệt Chi Mâu của lão giả áo xanh bắn ra một đạo lượng quang kim sắc cực kỳ rực rỡ, trực tiếp xuyên thấu về phía trước…

Bên phía Hắc Cực Cổ Thần, đám người Triệu Phong sớm đã hành động.

- Thiểm Không Loạn Nhận!

Lâm Thành Vũ vận chuyển Thời Không Chi Mâu, từ trong đồng tử bộc phát ra ý chí đồng lực tuyệt cường.

Hưu hưu hưu!

Nhất thời, từ trong nhãn mâu của hắn bay vụt ra vô số đạo quang nhận bạch tinh, không để ý tới khoảng cách hư không, trực tiếp đánh trúng một đầu Nhãn Mâu Yêu Thần ở phía trước.

- Tử Vong Quang Ba!

Hắc Cực Cổ Thần chính là trùng kích ở trước nhất, phát động công kích đồng thuật trí mạng về phía đám Nhãn Mâu Yêu Thần không biết sống chết. Đi giữa đội ngũ là Triệu Phong, thỉnh thoảng sử dụng tinh thần huyễn thuật, mê hoặc đám Nhãn Mâu Yêu Thần, khiến cho bọn chúng bại lộ ra nhược điểm, càng thêm đơn giản bị đánh chết. Mà đám Luân Hồi Bất Diệt Thể của thiếu phụ mỹ mạo thì xông ở phía trước làm lá chắn thịt, bản thân nàng ta thì đi ở cuối cùng. Rất nhanh, tiểu đội Hắc Cực Cổ Thần đã tiến trước tất cả các tiểu đội.

Nhưng dần dần tốc độ tiến lên của bọn họ cũng bị ép chậm lại. Dù sao, bất luận kẻ nào cũng không muốn sớm bại lộ ra lá bài tẩy của mình. Hơn nữa tình huống nơi đây đặc thù, không chừng lúc nào đó sẽ xuất hiện biến hóa gì, cho nên mọi người vẫn muốn bảo tồn lại một chút thực lực của mình. Thế nhưng chính bởi vì như vậy, khiến

cho các tiểu đội khác đã từ từ đuổi kịp bọn họ. Bởi vậy, khoảng cách tiến lên của ba tiểu đội thủy chung cũng chênh lệch không lớn, từng chút từng chút một tiếp cận về phía khu vực hạch tâm.

- Số lượng Nhãn Mâu Yêu Thần không thay đổi quá nhiều, điều này chứng minh số lượng Yêu Thần trên mỗi một thông đạo hẳn là cố định!

Hắc Cực Cổ Thần bỗng nhiên nói. Lời này của hắn vừa nói ra, mấy người khác trong tiểu đội nhất thời nhiệt tình hơn một chút. Trước đây, mọi người còn lo lắng nếu như mình xông lên quá nhanh, đám Yêu Thần trên những thông đạo khác sẽ đổ dồn sang thông đạo của bọn họ.

- Giết!

Bốn người trong tiểu đội nhất thời bạo phát một trận, tiến nhanh về phía trước một đoạn khoảng cách khá xa.

- Không tốt! Các thành viên trong tiểu đội bọn chúng đều là loại hình chiến đấu, hơn nữa còn có hậu duệ Luân Hồi Chi Mâu, tốc độ tiến lên quá nhanh!

Trong tiểu đội của Vong Linh Cổ Thần, một gã hậu duệ Vạn Tượng Chi Mâu kinh thán một tiếng.

- Cho dù là như vậy, cũng không thể để bọn chúng bỏ rơi quá xa, càng không thể bị chi tiểu đội còn lại vượt qua luôn!

Vong Linh Cổ Thần hét lớn một tiếng, trong hai cái nhãn đồng tuôn trào ra một đám tử vong hắc vụ, giống hệt như một cái Tử Vong Hắc Động sâu không thấy đáy.

Từng cái Tử Vong Chi Mâu âm trầm đen như mực từ trong đó tán xạ ra, dễ dàng giết chết một đám Nhãn Mâu Yêu Thần. Đội ngũ của Huyền Ma Cổ Thần cũng bắt đầu đẩy nhanh tiến trình. Nhưng cuối cùng, vẫn là tiểu đội của Hắc Cực Cổ Thần dẫn đầu tiến vào khu vực hạch tâm.

- Mau giết qua a!

Hai chi tiểu đội còn lại nhìn thấy tình huống như vậy, nhất thời mặc kệ tất cả, lấy ra một vài át chủ bài, ra sức đánh chết đám Nhãn Mâu Yêu Thần. Bọn chúng không thể nhìn thấy cảnh tượng bên trong khỏa viên cầu thủy tinh kia, nhưng mọi người luôn có một loại ảo giác, một khi chính mình trễ nãi tiến vào, có bảo vật gì cũng sẽ bị tiểu đội của Hắc Cực Cổ Thần lấy mất.

Tiểu đội Hắc Cực Cổ Thần đi xuyên qua một tầng quang quyển kỳ dị, tiến vào khu vực hạch tâm của Di tích Thần Mâu. Từ bên trong khu vực hạch tâm, mọi người đều có thể nhìn thấy rõ tình huống bên ngoài. Nhưng lúc này không ai thèm quản bên ngoài đang xảy ra chuyện gì, tất cả mọi người đều trừng lớn hai mắt, thần sắc giật mình quan sát hết thảy mọi thứ trước mắt.

Hiện tại mọi người chỉ đang ở trong một cái phòng nhỏ nằm trong khỏa viên cầu thật lớn kia. Trong gian phòng này đặt các loại máy móc thiết bị đủ các kiểu dáng mà mọi người đều chưa từng nhìn thấy qua. Ngoài ra, còn có rất nhiều những ống nghiệm dài đóng kín, bên trong đó chứa đựng đủ các loại dịch thể khác nhau.

- Nơi này chỉ sợ không phải là Di tích Thần Mâu a!

Sắc mặt Lâm Thành Vũ khẽ trầm xuống.

- Trước đây ta cũng chỉ là suy đoán mà thôi!

Hắc Cực Cổ Thần giải thích một câu.

- Nơi này nhất định là một phiến di tích của Thiên Cơ Tộc!

Cặp mắt thiếu phụ mỹ mạo lóe lên tinh quang. Tuy rằng nơi này không phải là Di tích Thần Mâu, nhưng mà giá trị của một phiến di tích Thiên Cơ Tộc hoàn toàn không thua kém Di tích Thần Mâu chút nào cả.

Meo meo!

Đúng lúc này, Tiểu tặc miêu đột nhiên lại chui ra, cặp nhãn mâu đen tròn trong trẻo mang theo tinh trạch ngân sắc không ngừng đảo qua bốn phía xung quanh. Ánh mắt Hắc Cực Cổ Thần một lần nữa nhìn chằm chằm về phía Tiểu tặc miêu, cũng không nói lời nào.

- Trong một hàng ống nghiệm kia, toàn bộ cũng đều chứa đựng huyết mạch Thái Cổ!

Ánh mắt thiếu phụ mỹ mạo bỗng nhiên nhìn chằm chằm trên một hàng các ống nghiệm to như cánh tay, đủ các loại màu sắc khác nhau. Mọi người ở đây đều là huyết mạch hậu duệ Thần Mâu, liên hệ với huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc tương đối yếu, hơn nữa có ống nghiệm ngăn cách, khiến cho bọn họ không thể nào phát hiện ra huyền bí bên trong. Nhưng thiếu phụ mỹ mạo lại có rất nhiều Luân Hồi Bất Diệt Thể, mà trước đây bọn họ cũng đều là chủng tộc Thái Cổ huyết mạch cường đại.

- Thật sao?

Vẻ mặt Lâm Thành Vũ tràn ngập kinh dị. Bởi vì có ống nghiệm ngăn cách, cho nên bọn họ không thể cảm giác được bên trong rốt cuộc

chứa đựng loại huyết mạch gì. Nhưng huyết mạch Thái Cổ có thể để ở chỗ này, bài danh làm sao có thể thấp được chứ? Mỗi một cái ống nghiệm nơi này hầu như đều có thể đắp nặn nên một cường giả chủng tộc Thái Cổ cường đại.

Ngay sau đó, ánh mắt của mọi người lại chuyển dời đến một chỗ khác. Đó là từng cái từng cái ống nghiệm nhỏ bé. Bên trong mỗi một cái cũng đều chứa đựng một chút dịch thể hoặc là bột phấn thập phần ít ỏi, thoạt nhìn giống như là các loại dược tề đặc thù, sử dụng những trân tài đặc thù nào đó chế tác thành.

- Đi!

Thiếu phụ mỹ mạo lập tức ra lệnh một gã Luân Hồi Bất Diệt Thể tiếp cận một cái ống nghiệm tối mờ đựng một loại dược tề quý hiếm kia. Nhưng ngay khi bàn tay của gã Luân Hồi Bất Diệt vừa mới chạm vào cái ống nghiệm kia, từ bốn phía gian phòng bỗng nhiên bắn ra từng đạo từng đạo cực quang bạch sắc nhanh như tia chớp, triệt để xé nát thân thể gã Luân Hồi Bất Diệt Thể kia.

- Nơi đây gần như được bảo tồn phi thường hoàn chỉnh. Những vật phẩm trân quý ở nơi này đều tuyệt đối vượt xa sự tưởng tượng của các ngươi, hơn nữa cũng không phải tùy tùy tiện tiện liền có thể đụng vào được!

Sắc mặt Hắc Cực Cổ Thần bình thản, nhàn nhạt nói.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu đứng trên đầu vai của Triệu Phong, lộ ra bộ dáng rất linh hoạt. Nhưng ngoại trừ Triệu Phong ra, không người nào có thể nghe hiểu nó đang nói cái gì.

- Hắc Cực Cổ Thần, chỉ có một mình ngươi mới có thể lấy được những bảo vật nơi này, mau động thủ đi!

Thiếu phụ mỹ mạo cười duyên một tiếng, trực tiếp nói. Cùng lúc đó, Lâm Thành Vũ cùng Triệu Phong cũng nhất tề nhìn về phía Hắc Cực Cổ Thần, phảng phất như muốn liên hợp cùng một chỗ, uy hiếp Hắc Cực Cổ Thần vậy.

Nhưng vào lúc này, hai chi tiểu đội còn lại cũng đã tiến vào được khu vực hạch tâm. Đối với những gì xuất hiện trước mặt, tất cả mọi người cũng đều biểu hiện ra thần sắc khiếp sợ.

- Trước không vội! Hãy cứ lấy đi những đồ vật có thể lấy được, sau đó đi xem một chút bên trong đã, rồi mới quyết định sau!

Hắc Cực Cổ Thần bày ra bộ dáng không thèm để ý, đi tới đi lui bốn phía trong căn phòng, quan sát chung quanh một phen. Những người còn lại cũng đi đi lại lại bên trong gian phòng, nhìn thấy bất luận vật phẩm gì cũng đều cố gắng lấy đi. Cuối cùng, mọi người cũng chỉ lấy được một vài đạo cụ hết sức bình thường, sau đó trực tiếp đi về phía một gian phòng bên trong.

- Đây là cái gì?

Thiếu phụ mỹ mạo nhất thời hét lên chói tai.

Chỉ thấy trước mặt mọi người có từng cái từng cái ống dài phong bế thật lớn, bên trong mỗi một cái ống dài cũng đều đặt một cỗ thân thể không biết đã tồn tại bao nhiêu năm. Có lẽ bởi vì các máy móc thiết bị đã lâu không vận chuyển, cho nên những cỗ thân thể này đều đã mất hết sinh cơ. Nhưng những cỗ thân thể này cũng đều có một điểm giống nhau, đó chính là đều không có hai con mắt!

Vị trí hai con mắt của bọn chúng chỉ cắm mấy cái ống truyền dịch nhỏ như sợi tóc. Những ống truyền dịch kia từ trong hốc mắt bọn chúng kéo dài đến trong một cái rương thủy tinh đặc thù ở phía trên. Trong mỗi một cái rương thủy tinh cũng đều tồn tại một đôi nhãn mâu. Đồng thời toàn bộ những đôi nhãn mâu kia cũng đều là Tử Vong Chi Mâu.

- Nơi này… chẳng lẽ là…

Trong lòng Lâm Thành Vũ vô cùng sợ hãi.

Căn cứ theo như bọn chúng nhìn thấy, mỗi một cỗ thân thể ở nơi này cũng đều là một gã hậu duệ Tử Vong Thần Mâu. Nhưng mà huyết mạch nhãn đồng của bọn chúng đều bị móc ra, xem như là một vật thí nghiệm.

- Nơi này chắc là một chỗ căn cứ nghiên cứu của phái Nghịch Thiên trong Thiên Cơ Tộc. Hơn nữa đối tượng nghiên cứu đều là hậu duệ Bát Đại Thần Mâu. Tuy rằng nơi này chỉ có vật thí nghiệm hậu duệ Tử Vong Thần Mâu, nhưng địa phương mà bảy cái thông đạo còn lại dẫn tới, chắc là nơi nghiên cứu các vật thí nghiệm hậu duệ Thần Mâu còn lại!

Trên mặt thiếu phụ mỹ mạo lộ ra một tia chán ghét. Dù sao bản thân nàng cũng là hậu duệ Thần Mâu. Mặt khác, tên gọi của hai cái lưu phái Nghịch Thiên cùng Trí Giả trong Thiên Cơ Tộc này, ở Đại Lục Vực thì không ai biết tới, nhưng trong Thần vực Man Hoang, đại đa số các cường giả Chân Thần đều biết rõ ràng.

Triệu Phong cũng gật đầu, suy luận của thiếu phụ mỹ mạo hẳn là sẽ không sai lầm.

- Phái Nghịch Thiên của Thiên Cơ Tộc rốt cuộc là muốn làm gì?

Lâm Thành Vũ không khỏi nghi hoặc, hỏi.

Phái Nghịch Thiên sẽ không làm những nghiên cứu không có ý nghĩa. Mà đối tượng của nghiên cứu này chính là hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, như vậy phái Nghịch Thiên đến cùng là muốn nghiên cứu bí mật gì của Bát Đại Thần Mâu? Quan trọng nhất chính là, bọn họ đã nghiên cứu ra chưa?

Lúc này, Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo đã gấp không kịp đợi, muốn tiến vào tầng tiếp theo. Nhưng ngay tại lúc này, tại một cửa thông đạo nào đó ở bên ngoài, bỗng nhiên truyền đến mấy cỗ khí tức ba động khổng lồ. Ánh mắt của tất cả mọi người trong khu vực hạch tâm không khỏi nhìn ra phía ngoài.

- Là người của Liệt Kim Tộc!

- Tổng cộng có chín người! Còn có một gã Cổ Thần Bát giai!

Tất cả mọi người không khỏi chấn động, trái tim mạnh mẽ nhảy lên. Nếu như là ở thời kỳ toàn thịnh, bọn chúng ngược lại cũng không sợ đám người Liệt Kim Tộc. Nhưng từ lúc bắt đầu thăm dò di tích cho đến bây giờ, mọi người gần như chưa từng nghỉ ngơi chút nào. Vừa rồi giải quyết đám Yêu Thần trên thông đạo lại càng tiêu hao thật lớn. Cả ba tiểu đội trong khu vực hạch tâm, toàn bộ đều không ở trạng thái toàn thịnh. Mà đám người Liệt Kim Tộc tựa hồ là tiến vào theo con đường của tiểu đội Huyền Ma Cổ Thần, dọc đường hoàn toàn không gặp chút trở ngại nào, không gặp phải bất luận nguy cơ gì, lúc này toàn bộ cũng đều ở trạng thái tốt nhất.

- Đây chính là khu vực hạch tâm quý giá nhất trong phiến di tích này a!

Trong đội ngũ Liệt Kim Tộc, một vị lão giả áo bào tím, nhãn mâu lóe

lên quang trạch sáng ngời, nói.

- Bọn chúng hẳn đều ở bên trong a! Đi vào trực tiếp giết sạch là được!

Trong đội ngũ Liệt Kim Tộc, Cự Linh Cổ Thần lộ ra một tia tàn nhẫn nụ cười.

Chương 1307: Liên hợp đối kháng

- Bọn chúng hẳn đều ở bên trong a! Đi vào trực tiếp giết sạch là được!

Trong đội ngũ Liệt Kim Tộc, Cự Linh Cổ Thần lộ ra một tia tàn nhẫn nụ cười.

- Hắc hắc… Được!

Vẻ mặt Lưu Kim Cổ Thần hưng phấn, đám người Liệt Kim Tộc còn lại cũng là đều xoa tay, chuẩn bị động thủ. Bọn chúng cũng không nghĩ tới, đi theo con đường người khác đã đi qua, không ngờ lại có thể tìm tới khu vực hạch tâm của phiến di tích này. Hiện tại, bọn chúng chỉ cần tiến vào khu vực hạch tâm kia, giết chết toàn bộ những người đã tiến vào, phiến di tích này liền chính là thuộc về Liệt Kim Tộc rồi.

Đám người Liệt Kim Tộc, nhanh chóng tiến về khu vực hạch tâm phía trước.

Cùng lúc đó, bên trong khu vực hạch tâm, sắc mặt đám người ba chi tiểu đội đều đại biến. Đặc biệt lão giả áo xanh cùng thanh niên áo vàng trong tiểu đội Huyền Ma Cổ Thần, trái tim càng như lửa đốt. Không cần nói rõ, bọn chúng cũng đều minh bạch, lúc này đám người Liệt Kim Tộc rốt cuộc là muốn làm gì.

- Làm sao bây giờ? Liệt Kim Tộc xuất động chín gã Cổ Thần, kẻ cầm đầu lại càng là một gã Cổ Thần Bát giai!

Vẻ mặt gã thanh niên áo vàng của Sinh Mệnh Thánh Địa tràn đầy lo lắng. Ngày thường, hắn thân là Đệ tử Hạch tâm của Sinh Mệnh Thánh Địa, cho dù đám đệ tử Liệt Kim Tộc muốn nịnh bợ hắn, cũng phải xem tâm tình của hắn như thế nào. Nhưng hiện tại, đối phương tuyệt đối sẽ không chút lưu tình giết chết hắn.

- Liệt Kim Tộc chính là đi theo lộ tuyến của chúng ta mà tới, chúng ta cần phải lập tức tiến nhanh tới, liên hợp với hai đội ngũ trong khu vực hạch tâm kia, mới có một đường sinh cơ!

Thần sắc Huyền Ma Cổ Thần đồng dạng cũng có chút lo lắng. Một khi bị đội ngũ của Liệt Kim Tộc đuổi kịp, ba người bọn họ không chết cũng phải trọng thương.

- Không sai! Mau hội hợp với hai đội ngũ còn lại trong khu vực hạch tâm!

Lão giả áo xanh cũng thập phần tán thành. Nếu Liệt Kim Tộc muốn nuốt một mình phiến di tích này, tất nhiên sẽ không bỏ qua cho bất luận một tiểu đội nào ở đây. Luận đơn đả độc đấu, cả ba tiểu đội đã tiến vào nơi này cũng không ai có thể là đối thủ của đội ngũ Liệt Kim Tộc, nhưng nếu như cả ba chịu liên hợp lại, như vậy sẽ có được lực lượng chiến đấu một trận.

Ba người lập tức khởi hành, cực nhanh tiến về phía trước, đã bất chấp các loại bảo vật trong khu vực hạch tâm. Hiện tại bảo mệnh mới quan trọng hơn, không có mạng sống, lấy được những thứ tốt thì cũng có ích lợi gì? Bất quá, trong khu vực hạch tâm này phòng lớn phòng nhỏ vô số, địa hình rắc rối phức tạp, hơn nữa tất cả các tòa kiến trúc đều có thể ngăn cách Thần thức. Muốn tìm một chi đội ngũ cũng phải phí một chút công phu.

Cùng lúc đó, hai chi tiểu đội còn lại trong khu vực hạch tâm tuy rằng vẫn còn cách nguy cơ Liệt Kim Tộc một quãng khá xa, nhưng bọn họ cũng biết tình huống cực kỳ không lạc quan.

- Vì sao Liệt Kim Tộc của Tử Linh Vực lại biết nơi này?

Vẻ mặt Lâm Thành Vũ tràn ngập thần sắc phẫn hận. Lúc mới bắt đầu, hắn vẫn còn hoài nghi là do Hắc Cực Cổ Thần để lộ bí mật ra ngoài. Hiện tại xem ra, phiến di tích này cũng không phải là chỗ ẩn giấu tuyệt đối, đã có không ít người phát hiện ra sự tồn tại của nó.

- Thì ra là vậy! Ta đã nói rồi, Lưu Kim Cổ Thần của Liệt Kim Tộc làm sao lại có được lực lượng Hủy Diệt cường đại như vậy…

Cũng chỉ có mỗi mình Triệu Phong là không quá mức kinh ngạc. Thời điểm hai tộc đổ chiến, hắn cũng đã nghe qua một chút sự tình liên quan tới Lưu Kim Cổ Thần. Lúc này nghĩ lại, hẳn là Lưu Kim Cổ Thần trong lúc đi du lịch, vô tình đã xông vào phiến di tích này, cũng thu được một chút kỳ ngộ nhất định.

- Chúng ta đi tìm hai đội ngũ đã tiến vào khu vực hạch tâm còn lại. Chỉ có liên hợp lại với nhau, mới có thể đối kháng được với Liệt Kim Tộc!

Hắc Cực Cổ Thần lập tức nói, sau đó dẫn đầu chạy đi. Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo cũng biết đây là biện pháp duy nhất có thể giải quyết nguy cơ hiện tại, cho nên hai người lập tức đuổi theo. Triệu Phong thì đi ở sau cùng, chạy theo bước tiến của ba người. Mà Tiểu tặc miêu trên bả vai hắn thì lại lóe lên rồi biến mất, không biết đã chạy đi nơi nào.

Phía bên kia…

- Đi phía bên này! Có một tiểu đội sắp gặp phải nguy cơ tử vong đến từ Liệt Kim Tộc. Chúng ta cần phải cứu được bọn chúng, đồng thời liên hợp lẫn nhau, mới có năng lực chống lại đám người Liệt Kim Tộc!

Trong cặp mắt của nữ tử cao gầy kia chợt hiện lên một vài bức quang ảnh thải sắc, sau đó nàng bỗng nhiên mở miệng nói.

- Đi!

Những người còn lại trong đội ngũ đều minh bạch tình huống thời khắc này, lập tức hành động. Dưới sự chỉ dẫn của Vận Mệnh Chi Mâu, mọi người nhanh chóng xuyên tới xuyên lui giữa những gian phòng rắc rối phức tạp, rốt cuộc cũng nghe được thanh âm chiến đấu.

Oanh! Phanh! Oành!

Chín người Liệt Kim Tộc giống như chín vầng thái dương thiêu đốt hỏa diễm kim sắc, không ngừng xuyên toa truy đuổi.

- Chạy mau!

Huyền Ma Cổ Thần điên cuồng thét lớn, đồng thời vận chuyển Vạn Tượng Chi Mâu, ở sau lưng chế tạo ra vô số cực băng phong bạo, tiến hành cản trở đám người Liệt Kim Tộc.

- Phá!

Trong đám người Liệt Kim Tộc, Cự Linh Cổ Thần hét lớn một tiếng. Từ trên thân thể như vầng thái dương của hắn toát ra một cỗ liệt quang kim sắc như Mãnh thú Hồng Hoang, trùng kích thẳng về phía trước, trong nháy mắt đập tan cỗ cực băng phong bạo kia.

- Cổ Thần Bát giai!

Sắc mặt lão giả áo xanh khẽ chấn động. Cỗ khí tức Thần lực huyết mạch khổng lồ kinh khủng kia khiến cho hắn cảm giác được một cỗ nguy cơ khủng bố.

- Cự Linh Cổ Thần, ngươi muốn giết ta?

Gã thanh niên áo vàng của Sinh Mệnh Thánh Địa phẫn nộ rít gào một câu.

- Hừ!

Cự Linh Cổ Thần hừ lạnh một tiếng, không nói lời nào, vẫn tiếp tục truy sát. Nếu không phải hắn không quá am hiểu tốc độ, ba người phía trước chỉ sợ sớm đã bị hắn giết chết từ lâu rồi. Bất quá, Cổ Thần Bát giai cuối cùng vẫn là Cổ Thần Bát giai, ý cảnh cao thâm, Áo nghĩa cường đại, Thần lực tinh thuần. Cho dù hắn không am hiểu tốc độ nhưng phương diện tốc độ cũng viễn siêu Cổ Thần Thất giai bình thường.

Từ từ, ba người Huyền Ma Cổ Thần dần cảm thụ được một cỗ uy áp lực phách cực nóng áp bách thẳng tới, hơn nữa còn không ngừng mãnh liệt lên. Bọn chúng minh bạch, đám người Liệt Kim Tộc đã sắp sửa đuổi kịp bọn họ.

- Toái Ma Thiên Viêm Chưởng!

Cự Linh Cổ Thần bỗng nhiên vận chuyển lực lượng, mạnh mẽ đánh ra một chưởng. Chỉ thấy một đoàn quang chưởng hỏa diễm nóng bỏng cuồng bạo, gào thét áp bách thẳng về phía ba người Huyền Ma Cổ Thần.

- Mau ngăn cản!

Huyền Ma Cổ Thần khẽ quát một tiếng, lập tức phóng xuất ra Vạn Tượng Sâm La Vực, bảo hộ chính mình cùng hai người còn lại vào bên trong. Đồng thời, lão giả áo xanh cùng thanh niên áo vàng cũng ra sức công kích, nhằm suy yếu một kích cường hãn của Cự Linh Cổ Thần

Đúng lúc này, từ sau lưng đám người Huyền Ma Cổ Thần chợt bắn ra một cây trường mâu tử vong đen như mực, đồng thời công kích về phía Cự Linh Cổ Thần.

Oanh phanh!

Năng lượng phong bạo khủng bố không ngừng oanh tạc bừa bãi trong khu vực hạch tâm. Phiến di tích này gần như đã bị hủy hết, nhưng khu vực hạch tâm lại vẫn còn lưu giữ đầy đủ, bởi vậy có thể thấy được mức độ kiên cố của khu vực hạch tâm này. Thế nhưng lúc này, dưới sự va chạm kịch liệt của hai phe, các kiến trúc bốn phía gian phòng cũng xuất hiện một tia vặn vẹo, rất nhiều thiết bị nhỏ trực tiếp bị hủy diệt. Đồng thời, những cơ quan bố trí bốn phía trong gian phòng cũng trực tiếp khởi động, đồng loạt phát động công kích về phía tất cả mọi người trong căn phòng.

- Lui lại!

Cự Linh Cổ Thần khẽ quát một tiếng. Các cơ quan bẫy rập trong khu vực hạch tâm phiến di tích này, cho dù bản thân hắn là Cổ Thần Bát giai, cũng không thể không cẩn thận.

Sưu!

Phía bên kia, đội ngũ của Huyền Ma Cổ Thần cùng nữ tử cao gầy liền nhân cơ hội này mà chạy trốn.

- Mau đuổi theo!

Cự Linh Cổ Thần lập tức hạ đạt mệnh lệnh. Vừa rồi nếu không phải có thêm một tiểu đội nữa xuất hiện, ba người Huyền Ma Cổ Thần sợ rằng đã chết trong tay đám người Liệt Kim Tộc rồi. Hiện tại mặc dù đối phương có tới bảy người, giết sạch cũng hơi phiền phức một chút, nhưng chỉ cần đuổi theo không buông, vẫn có hy vọng tiêu diệt sạch sẽ đối phương.

Sưu sưu sưu!

Đám người Liệt Kim Tộc đồng loạt lao ra, tiếp tục truy đuổi. Nhưng bọn chúng truy đuổi không bao lâu sau, liền phát hiện bảy người kia chợt đứng lại bên trong một gian phòng nào đó, không có ý tiếp tục đào tẩu nữa.

- Cẩn thận có bẫy!

Lão giả áo bào tím nhắc nhở. Theo như hắn thấy, đối phương có thể bình yên đến được nơi này, trong đó tất nhiên có đại sư cơ quan trận pháp. Không loại trừ khả năng đối phương sẽ lợi dụng cơ quan bẫy rập trong phiến khu vực hạch tâm này để đối phó bọn chúng.

Nhưng không đợi đám người Liệt Kim Tộc tiếp cận, Huyền Ma Cổ Thần ở trong bảy người đã trực tiếp mở miệng:

- Hiện tại chúng ta có bảy người, nếu các ngươi muốn đánh chết toàn bộ chúng ta, sợ rằng cũng thập phần khó khăn, hơn nữa còn phải phải bỏ ra một cái giá cao thảm trọng! Không bằng chúng ta đàm phán một chút a?

Cự Linh Cổ Thần khẽ sửng sốt. Không nghĩ tới đối phương dừng lại là muốn đàm phán với Liệt Kim Tộc bọn hắn.

- Liệt Kim Tộc sớm đã phát hiện ra phiến di tích này rồi, nếu như các vị nguyện ý giao ra những vật một đường thăm dò lấy được, chúng ta có thể mở cho các vị một con đường sống!

Cự Linh Cổ Thần bày ra bộ dáng đàm phán hữu hảo, chậm rãi tiếp cận bảy người đối phương. Mặc dù hắn nói như vậy, nhưng nếu như có cơ hội, hắn tuyệt đối cũng sẽ không lưu lại bất cứ người sống nào.

- Yêu cầu của Liệt Kim Tộc hơi cao một chút a! Chúng ta có thể tiếp tục đàm phán nữa không?

Huyền Ma Cổ Thần lộ ra bộ dáng do dự.

- Ha ha… vậy thì giao ra chín thành a!

Đám người Liệt Kim Tộc chậm rãi tiếp cận.

- Chín thành cũng được! Chỉ là xem ngươi có dám cầm hay không?

Bộ dáng do dự của Huyền Ma Cổ Thần nhất thời biến đổi, cùng lúc đó, mấy người khác cũng đồng loạt phóng xuất ra ba động ý chí đồng lực cường đại.

- Thật không biết sống chết! Chỉ bằng bảy người các ngươi cũng muốn đối kháng với Liệt Kim Tộc sao?

Cự Linh Cổ Thần phì cười một tiếng.

Nhưng ngay tại lúc này, bên trong một gian phòng sau lưng đám người Liệt Kim Tộc đột nhiên lao ra bốn đạo nhân ảnh, đúng là đoàn người Triệu Phong. Các kiến trúc trong khu vực hạch tâm này hết sức đặc thù, gần như hoàn toàn ngăn cách Thần thức, cho nên đám người Liệt Kim Tộc căn bản không phát hiện ra phụ cận còn có những địch nhân khác đang ẩn nấp.

- Cực Không Chi Nhận!

- Tử Vong Triền Nhiễu!

- Phá Diệt Chi Quang!

- Ngũ Hành Âm Dương Kích!

- …

Trong nháy mắt, tất cả các hậu duệ Thần Mâu đều nhất tề phát động đồng thuật chung cực vô cùng cường hãn, tiến hành mãnh công đám người Liệt Kim Tộc.

Đám người Liệt Kim Tộc vừa rồi còn chiếm ưu thế tuyệt đối, nói thế nào cũng không ngờ tới chiến cuộc sẽ biến thành như vậy. Dưới tình huống bất ngờ không kịp đề phòng, đám người Liệt Kim Tộc nhất thời bị thua thiệt rất nhiều. Cả chín người đều bị những thương thế lớn nhỏ khác nhau. May mà Liệt Kim Tộc vốn am hiểu phòng ngự, bằng không vừa rồi sẽ còn tổn thất nhiều hơn một chút.

Bất quá, cho dù là phát động tập kích bất ngờ, nhưng chiến lực bên phe hậu duệ Thần Mâu vẫn như cũ không bằng được bên phe Liệt Kim Tộc.

- Là ngươi, Triệu Phong!

Trong đám người Liệt Kim Tộc, Lưu Kim Cổ Thần chỉ tay về phía Triệu Phong, nghiến răng nghiến lợi một trận. Mà bên kia, Kim Nộ Cổ Thần, kẻ đã trực tiếp thua trong tay Triệu Phong trên đổ chiến hai tộc, vẻ mặt đồng dạng cũng vô cùng khiếp sợ.

- Hắn chính là Triệu Phong?

Ánh mắt Cự Linh Cổ Thần nhất thời rơi xuống trên người Triệu Phong, không chút nào che giấu sát ý ẩn sâu trong đó. Đoạn thời gian trước, trong đổ chiến hai tộc, một mình Triệu Phong đã làm cho chiến cuộc nghịch chuyển, khiến cho Liệt Kim Tộc mất hết mặt mũi. Trên dưới Liệt Kim Tộc, ngay cả những đệ tử tạp vụ cũng đều có một cỗ hận ý đối với Triệu Phong. Đám người Liệt Kim Tộc nơi đây, từng tên từng tên sát ý đằng đằng, ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong giống như muốn ăn sống nuốt tươi hắn luôn vậy.

- Nhãn đồng của Triệu Phong mặc dù không phải là hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, nhưng cũng vô cùng thần bí và cường đại! Tuyệt đối không thể để cho hắn đạt được chỗ tốt gì ở nơi này, bằng không, ngày sau người này nhất định sẽ trở thành trở ngại thật lớn của Liệt Kim Tộc!

Thanh âm Cự Linh Cổ Thần vang lên trong đầu đám người Liệt Kim Tộc.

- Hơn nữa, mười mấy người trước mặt chỉ là tiêu hao quá lớn, một khi để bọn chúng khôi phục trở lại, kẻ thua ngược lại chính là chúng ta!

Sắc mặt lão giả áo bào tím khẽ trầm xuống, truyền âm nói. Rất nhanh, đám người Liệt Kim Tộc đã thống nhất ý kiến…

- Giết!

Bỗng nhiên, đám người Liệt Kim Tộc chợt trực tiếp phát động mãnh công.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Vẻ mặt lão giả áo xanh kinh hãi. Vừa rồi đám người Liệt Kim Tộc vẫn còn thần sắc trầm tĩnh, thế nhưng đột nhiên chợt trở nên đằng đằng sát khí, trực tiếp công kích. Hơn nữa còn là không để ý tử thương, cũng muốn quyết trận tử chiến với bọn chúng.

- Bọn chúng điên hết rồi sao?

Trong lòng Vong Linh Cổ Thần khẽ mắng thầm. Hắn cho rằng ba tiểu đội liên hợp lại sẽ có thể chấn nhiếp được Liệt Kim Tộc, vừa mới thở phào nhẹ nhõm một cái. Nhưng không ngờ Liệt Kim Tộc lại giống như đã phát điên vậy, dưới tình huống thực lực hai phe chênh lệch không bao nhiêu, lại còn phát động mãnh công như vậy.

Chương 1308: Cục diện đại nghịch chuyển

Đám người Liệt Kim Tộc bỗng nhiên phát động mãnh công, khiến cho bên phía hậu duệ Thần Mâu nhất thời trở tay không kịp.

- Toái Ma Thiên Diễm Chưởng!

Cự Linh Cổ Thần công kích trước nhất, mạnh mẽ vận chuyển Thần lực, đánh ra một đạo cự chưởng hỏa diễm kim sắc phần thiên diệt nhật. Cùng lúc đó, các thành viên còn lại của Liệt Kim Tộc cũng mạnh mẽ cường công.

- Mục tiêu của bọn chúng là mình!

Tâm thần Triệu Phong khẽ động. Hắn phát hiện mục tiêu công kích của tất cả mọi người bên phía Liệt Kim Tộc cũng đều nhằm về phía chính mình. Đương nhiên, những người khác bên phía hậu duệ Thần Mâu cũng phát hiện ra điểm này.

- Kẻ bọn chúng muốn giết chính là Triệu Phong!

Thanh niên áo vàng của Sinh Mệnh Thánh Địa nhất thời kêu lên. Bản thân hắn biết rất rõ ràng ân oán giữa Liệt Kim Tộc cùng Triệu Phong.

- Khốn kiếp! Tên tiểu tử này!

Vong Linh Cổ Thần liếc nhìn Triệu Phong một cái, trong lòng mắng thầm. Hóa ra sở dĩ đám người Liệt Kim Tộc mạnh mẽ mãnh công, phần lớn nguyên nhân chính là bởi vì Triệu Phong. Nhưng lúc này,

đối mặt với sự điên cuồng mãnh công của đám người Liệt Kim Tộc, bọn chúng cũng không ai kịp trốn tránh, chỉ có thể hợp lực đón đỡ mà thôi.

- Tử Vong Chi Mâu!

- Thiên Hư Trảm!

- …

Đám người hậu duệ Thần Mâu một lần nữa vận chuyển huyết mạch nhãn đồng, hợp lực chống lại đám người Liệt Kim Tộc. Mà trong đám hậu duệ Thần Mâu, nữ tử cao gầy Vận Mệnh Chi Mâu kia sớm đã biến mất, hiển nhiên là nàng dự liệu được chuyện quá khẩn cấp, đã trước tiên rút lui. Dù sao sức chiến đấu của Vận Mệnh Chi Mâu cũng cực thấp, ở lại phụ cận chiến trường cũng có thể sẽ bị dư ba đánh chết.

- Giết!

Các thành viên Liệt Kim Tộc, mỗi người đều bùng phát ý chí chiến đấu, sức chiến đấu cường hãn tuyệt luân. Tuy rằng mục tiêu chủ yếu của bọn chúng là Triệu Phong, nhưng đám người Liệt Kim Tộc cũng không có dự định sẽ buông tha cho những người khác.

- Mau lui lại!

Huyền Ma Cổ Thần hét lớn một tiếng.

Dọc theo đường đi, đại đa số các hậu duệ Thần Mâu đều đã không ngừng thôi động đồng thuật, trước khi tiến vào khu vực hạch tâm, tất cả mọi người cũng đều đã sử dụng qua những át chủ bài, toàn bộ đều tiêu hao cực lớn. Bọn họ không chỉ tiêu hao Thần lực thật lớn,

ngay cả huyết mạch nhãn đồng cũng đã sớm uể oải không chịu nổi.

- Chúng ta rút lui trước! Đợi sau khi khôi phục lại lực lượng nhất định, mới phản công trở lại!

Hắc Cực Cổ Thần hét lớn.

Sau khi chống đỡ được một vòng tiến công của đám người Liệt Kim Tộc, các thành viên hậu duệ Thần Mâu lập tức lựa chọn lui về phía sau. Nhưng đám người Liệt Kim Tộc vẫn như cũ không chịu buông tay. Mãi đến khi đám hậu duệ Thần Mâu đã rời khỏi khu vực hạch tâm, đám người Liệt Kim Tộc vẫn cứ đuổi theo không buông.

Mặt khác, đám người hậu duệ Thần Mâu lựa chọn lộ tuyến trốn chạy, phải cam đoan là không có cơ quan bẫy rập, bằng không chính là tương đương với đi lên tử lộ. Cho nên đám hậu duệ Thần Mâu thủy chung chỉ đảo quanh phụ cận khu vực hạch tâm mà thôi.

- Khốn kiếp! Đám người Liệt Kim Tộc kia chẳng lẽ đã phát điên rồi sao? Muốn một đường truy sát tới khi nào đây?

Thiếu phụ mỹ mạo quát lớn một tiếng.

- Không bằng chúng ta giao Triệu Phong ra? Đối tượng mà đám người Liệt Kim Tộc chủ yếu truy sát chính là Triệu Phong a!

Một người trong đội ngũ chợt truyền âm cho tất cả mọi người, trừ Triệu Phong ra. Những người còn lại nhất thời trầm ngâm suy tư, chỉ có sắc mặt Hắc Cực Cổ Thần cùng Huyền Ma Cổ Thần là có chút bất đồng.

- Cho dù có làm vậy, đám người Liệt Kim Tộc cũng sẽ không bỏ qua cho chúng ta!

Huyền Ma Cổ Thần truyền âm cho mọi người, đám người còn lại đều lộ ra vẻ mặt không hiểu.

- Nếu như chúng ta giao Triệu Phong ra, đám người Liệt Kim Tộc sẽ chấp nhận buông tha cho chúng ta, như vậy bọn chúng sớm đã trực tiếp đưa ra yêu cầu này rồi! Từ việc bọn chúng một đường đuổi theo không buông đã thấy được, bọn họ chính là muốn đuổi tất cả chúng ta ra khỏi nơi này!

Lúc này, Hắc Cực Cổ Thần cũng lên tiếng.

Sắc mặt mọi người lộ ra thần sắc nghi hoặc. Theo lý thuyết, hai người này không có khả năng bảo vệ Triệu Phong mới đúng. Bất quá, lời hai người nói ngẫm lại cũng rất đúng. Mặc dù mục tiêu chủ yếu của đám người Liệt Kim Tộc đúng là Triệu Phong, nhưng bọn chúng cũng sẽ không đơn giản buông tha những người khác như vậy. Dù sao, đợi sau khi đám người hậu duệ Thần Mâu khôi phục lại thực lực đỉnh phong, chiến lực của bọn họ tuyệt đối sẽ viễn siêu đám người Liệt Kim Tộc. Cho nên hiện tại đám người Liệt Kim Tộc chính là có hai mục tiêu hàng đầu: Thứ nhất chính là giết chết Triệu Phong, thứ hai thì lại là trục xuất đám hậu duệ Thần Mâu còn lại ra khỏi phiến di tích này.

Sưu sưu sưu!

Một đám thân ảnh phóng vọt vào một gian đại điện trung tâm thật lớn.

- Nơi này là…

Đám hậu duệ Thần Mâu thoáng sững sờ một trận. Bọn chúng chỉ là phóng chạy lung tung bên trong khu vực hạch tâm, căn bản không có

xác định lộ tuyến. Mà hiện tại, gian đại điện mà bọn chúng tiến vào này thập phần to lớn hùng vĩ, bốn phía điêu khắc một đám bích họa trang nghiêm cùng văn tự Thiên Cơ Tộc, tuyệt đối bất đồng với những căn phòng khác trước đây mọi người từng đi qua.

Bốn phía đại điện vẫn như cũ có những máy móc thiết bị đại hình mà mọi người hoàn toàn nhìn không ra tác dụng. Bất quá thứ hấp dẫn mọi người nhất chính là một cái thiết bị tám cạnh thật lớn đặt tại vị trí trung tâm gian đại điện. Bốn phía thiết bị tám cạnh phân biệt gắn tám khối tinh thể trong suốt, bên trong mỗi một khối tinh thể đều phiêu phù một đôi nhãn mâu. Nhãn mâu của hậu duệ Bát Đại Thần Mâu toàn bộ đều ở trong đó.

- Nơi này, hẳn chính là địa phương quý trọng nhất trong khu vực hạch tâm!

Thiếu phụ mỹ mạo lập tức nói. Mà ánh mắt của những người còn lại thì nhìn chằm chằm trên tám đôi nhãn mâu kia.

- Cặp Thời Không Chi Mâu kia, đã tiếp cận cấp bậc Chuẩn Thần Mâu!

- Cặp Tử Vong Chi Mâu kia đồng dạng cũng tiếp cận cấp bậc đó!

Tất cả các hậu duệ Thần Mâu không khỏi hít mạnh một hơi. Tám đôi nhãn đồng hậu duệ Thần Mâu ở nơi này, không ngờ toàn bộ đều tiếp cận cấp bậc Chuẩn Thần Mâu!

- Căn cứ nghiên cứu này, đến cùng là nghiên cứu cái gì? Không ngờ lại nghiên cứu ra tám đôi nhãn đồng hậu duệ Thần Mâu tiếp cận cấp bậc Chuẩn Thần Mâu!

Trong lòng Lâm Thành Vũ hết sức kinh hãi. Nhưng chỉ dựa vào nhận

thức cùng tư duy của bọn chúng, tự nhiên là không thể đoán ra Thiên Cơ Tộc muốn làm gì.

Vù vù vù!

Đúng lúc này, một cỗ uy áp thiêu đốt vạn vật chợt nghiền ép thẳng tới.

- Toái Ma Thiên Viêm Chưởng!

Trong nháy mắt Cự Linh Cổ Thần xuất hiện ở nơi đây, hắn lập tức đánh ra một chưởng thẳng về phía đám người hậu duệ Thần Mâu. Sau đó, hắn mới quan sát tình huống nơi đây.

- Đi!

Huyền Ma Cổ Thần khẽ quát một tiếng. Đám người hậu duệ Thần Mâu lại một lần nữa phóng chạy, đồng thời quan sát tình huống phía sau. Gian đại điện này chính là bộ vị quan trọng nhất của khu vực hạch tâm, không biết đám người Liệt Kim Tộc có từ bỏ truy sát, lựa chọn cướp đoạt bảo vật nơi đây hay không? Nhưng kết quả lại vượt qua dự liệu của mọi người, đám người Liệt Kim Tộc lựa chọn tiếp tục đuổi theo truy sát.

Truy sát duy trì liên tục một lúc lâu, bản thân đám hậu duệ Thần Mâu đã tiêu hao cực lớn, hơn nữa cũng không ở trạng thái hoàn hảo. Thậm chí trong quá trình bị truy sát, có một vài người bị đám người Liệt Kim Tộc công kích trúng, gặp phải thương thế không nhỏ.

Một lần nữa, mọi người lại chạy vào đại điện trung tâm trong khu vực hạch tâm. Đám người hậu duệ Thần Mâu nhìn về phía các nhãn đồng hậu duệ Thần Mâu trên cái thiết bị tám cạnh tại vị trí trung tâm kia, trong lòng vô cùng động tâm.

- Tiếp tục như vậy cũng không phải là biện pháp!

Ánh mắt thiếu phụ mỹ mạo có chút ảm đạm. Sức chiến đấu của bản thân nàng không mạnh, năng lực bỏ chạy cũng yếu. Giai đoạn trước khi thăm dò Di tích Thần Mâu, đám Luân Hồi Bất Diệt Thể có thể chiến đấu cũng đã dùng làm con chốt thí hết cả rồi. Chỉ cần Luân Hồi Bất Diệt Thể không bị triệt để giết chết, sẽ có thể không ngừng phục hồi lại như cũ, nhưng một khi nó bị triệt để giết chết, như vậy cần kẻ có Luân Hồi Chi Mâu tiêu hao đại lượng tài nguyên cùng thời gian, một lần nữa triệu hồi nó trở lại mới được.

- Trừ phi chúng ta rời khỏi phiến di tích này, bằng không bọn chúng sẽ mãi không bỏ qua cho chúng ta!

Trong mắt thanh niên áo vàng của Sinh Mệnh Thánh Địa có chút do dự, trong lòng đã có ý định thoái lui.

- Liều mạng với bọn chúng! Chỉ cần giết chết được gã Cổ Thần Bát giai kia, đám Cổ Thần Thất giai còn lại cũng dễ nói chuyện rồi!

Vẻ mặt Vong Linh Cổ Thần hung lệ, trong lòng đã tức giận đến cực điểm.

- Vậy thì lưu lại, liều mạng với bọn chúng a!

Trong đám người, Huyền Ma Cổ Thần khẽ cười một tiếng.

- Hửm?

Vong Linh Cổ Thần nhất thời nhìn chằm chằm Huyền Ma Cổ Thần. Câu nói vừa rồi của hắn, hoàn toàn chỉ là nói cho sướng miệng mà thôi. Nhưng không ngờ Huyền Ma Cổ Thần bình thường luôn luôn

tỉnh táo, lúc này lại đồng ý câu nói mạnh miệng kia của hắn. Điều này khiến cho hắn có chút ngoài ý muốn. Đám người còn lại cũng không khỏi nhìn về phía Huyền Ma Cổ Thần, vẻ mặt nghi hoặc.

Đúng lúc này, đám người Liệt Kim Tộc cũng đã truy đuổi đến đây.

- Không chạy nữa sao?

Cự Linh Cổ Thần cười mỉa mai một tiếng. Kỳ thật trong lòng hắn cũng đã có chút tức giận. Đám hậu duệ Thần Mâu này bị bọn chúng truy sát lâu như vậy, không ngờ vẫn không chịu từ bỏ những bảo vật trong khu vực hạch tâm này.

- Ha ha… ngươi đã sắp chết đến nơi còn không biết a!

Hắc Cực Cổ Thần bỗng nhiên bật cười một tiếng, ánh mắt âm hàn băng lãnh bắn thẳng về phía Cự Linh Cổ Thần. Lúc này, đám người hậu duệ Thần Mâu đều mang theo vẻ mặt ngạc nhiên nhìn chằm chằm về phía Hắc Cực Cổ Thần. Vừa rồi Huyền Ma Cổ Thần nói chuyện không thích hợp, mà lúc này Hắc Cực Cổ Thần lại càng giống như kẻ điên, nói chuyện không thông qua đại não suy nghĩ! Cho dù tất cả mọi người bên phía bọn họ đều khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, muốn đánh chết Cổ Thần Bát giai của Liệt Kim Tộc cũng có chút không hiện thực.

Nhưng chỉ có ánh mắt Triệu Phong bỗng nhiên trở nên ngưng trọng. Hắn đã sớm biết ba người Hắc Cực Cổ Thần, Huyền Ma Cổ Thần còn có nữ tử cao gầy kia chính là một phe. Mà ba chi tiểu đội hậu duệ Thần Mâu này cũng là do bọn chúng tổ chức đến đây, chỉ là Triệu Phong không biết mục đích của bọn chúng là gì mà thôi. Bất quá, sự xuất hiện của đám người Liệt Kim Tộc hẳn là một điểm ngoài ý muốn.

- Hai người này có năng lực gì, lại dám nói lời như vậy với Cự Linh Cổ Thần?

Trong lòng Triệu Phong thoáng suy tư. Tuy rằng hắn không biết kế tiếp Hắc Cực Cổ Thần cùng Huyền Ma Cổ Thần sẽ tạo thành biến cố gì, nhưng trong lòng Triệu Phong bắt đầu cảm giác được một tia bất an không thể nói rõ.

- Đúng rồi! Không thấy nữ tử cao gầy Vận Mệnh Chi Mâu kia đâu nữa!

Triệu Phong bỗng nhiên ý thức được cái gì.

- Ha ha… ta vốn dĩ chỉ muốn đuổi các ngươi ra khỏi phiến di tích này là được, nhưng hiện tại các ngươi đã chủ động chịu chết, vậy thì không trách được ta a!

Trong mắt Cự Linh Cổ Thần đại phóng lãnh quang, thân thể giống như hoàng kim của hắn nhất thời bao phủ một tầng hỏa diễm lưu quang kim sắc. Một cỗ áp bách cực nóng nghiền áp về phía đám người hậu duệ Thần Mâu.

- Giết!

Các thành viên Liệt Kim Tộc còn lại, từng tên từng tên đều kích phát lực lượng thể phách, phát ra kim diễm đằng đằng, giống hệt từng khỏa tiểu thái dương kim sắc.

Đúng lúc này, từ bên cạnh lối đi của đại điện trung tâm này đột nhiên phóng ra một đạo nhân ảnh. Chính là nữ tử cao gầy trước đây không biết đã chạy đi nơi nào!

- Rốt cuộc ngươi đã tới!

Huyền Ma Cổ Thần cười lạnh một tiếng. Huyền Ma Cổ Thần cùng Hắc Cực Cổ Thần nhanh chóng thoát khỏi đội ngũ hậu duệ Thần Mâu, đi tới bên cạnh nữ tử cao gầy.

- Ba người các ngươi…

Đám người hậu duệ Thần Mâu nhìn về phía ba người kia, sắc mặt nhất thời trở nên khó nhìn. Ba người Huyền Ma Cổ Thần, Hắc Cực Cổ Thần cùng nữ tử cao gầy chính là kẻ dẫn đầu của ba chi đội ngũ. Trong đó, Hắc Cực Cổ Thần lại là người khởi xướng nhiệm vụ của tiểu đội Triệu Phong. Tâm thần đám người Triệu Phong khẽ động, mơ hồ ngửi được mùi vị âm mưu.

- Các ngươi muốn làm gì? Hiện tại thoát ly đội ngũ, chỉ sẽ khiến cho chúng ta càng chết nhanh hơn mà thôi!

Thiếu phụ mỹ mạo lập tức quát lên.

- Ai nói chúng ta chỉ có ba người?

Huyền Ma Cổ Thần cười nhạt một tiếng. Cùng lúc đó, từ phía sau lối đi kia chợt xuất hiện thêm ba đạo thân ảnh hắc bào, đều là hậu duệ Thần Mâu.

- Ha ha… các ngươi thật đúng là… đội ngũ của ba chúng ta đã sớm bị giải quyết rồi!

Một gã hắc bào nhân Thiên Phạt Chi Mâu cười mỉa mai một tiếng.

- Bất quá, các ngươi gặp phải đám người Liệt Kim Tộc, kế hoạch không được thuận lợi, cũng là rất bình thường!

Một gã nam tử thân hình cao to khác bình thản nói.

- Còn có những người khác?

Trong đám người Liệt Kim Tộc, sắc mặt Cự Linh Cổ Thần nhất thời trầm xuống, cũng không vội vã xuất thủ. Không biết nữ tử Vận Mệnh Chi Mâu kia từ nơi nào lại tìm tới ba gã trợ thủ. Nếu lúc này đám người đối phương liên hợp lại, bên phía Liệt Kim Tộc chắc chắn sẽ thất bại không thể nghi ngờ. Bất quá nhìn tình huống, tựa hồ có gì đó không đúng…

- Bọn chúng lại có sáu người!

Trong lòng Triệu Phong khẽ kinh hãi. Sáu người này theo thứ tự là ba gã hắc bào nhân vừa tới, Hắc Cực Cổ Thần, Huyền Ma Cổ Thần cùng với nữ tử cao gầy. Bất quá, cái mà Triệu Phong đang suy tư chính là lời đối thoại của đối phương.

- Ba tiểu đội kia đã sớm bị giải quyết rồi… đây là có ý gì?

Trong mắt Triệu Phong dần dần tràn ngập vẻ kinh hãi. Hắn không khỏi liên tưởng đến, sáu người này phân biệt suất lĩnh một chi tiểu đội, tiến hành thăm dò phiến di tích này. Nhưng hiện tại, các thành viên còn lại của ba chi tiểu đội khác đã toàn bộ tử vong!

- Ha ha… dẫn theo các ngươi chơi đùa nửa ngày, hiện tại rốt cuộc có thể kết thúc rồi!

Huyền Ma Cổ Thần lãnh đạm mở miệng. Năm người còn lại nhất tề đứng ra, sáu người đứng thành một hàng, trong huyết mạch nhãn đồng mỗi một người bỗng nhiên ba động ra lực lượng Bản Nguyên kinh người.

- Không tốt!

Sắc mặt Triệu Phong đột nhiên đại biến, trái tim khẽ nhảy lên một cái.

Chẳng biết tại sao, trong nháy mắt nhìn thấy một màn này, trong đầu hắn không khỏi hiện lên hình ảnh thời điểm còn tại Đại Lục Vực, các hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu liên hợp lại, thi triển ra Bí pháp, đánh trọng thương Thiên Phạt Chân Thần!

Chương 1309: Bí pháp Thần Mâu hợp nhất

Dẫn theo các ngươi chơi đùa nửa ngày, hiện tại rốt cuộc có thể kết thúc rồi!

Huyền Ma Cổ Thần lãnh đạm mở miệng.

Vốn dĩ ba người bọn họ muốn để cho các thành viên ba chi đội ngũ gặp nhau tại khu vực hạch tâm, sau đó dẫn phát tranh đoạt tàn sát lẫn nhau, cuối cùng nhất cử bắt lấy tất cả các hậu duệ Thần Mâu. Nhưng đám người Liệt Kim Tộc đột nhiên xuất hiện, đã phá vỡ kế hoạch của bọn chúng. Cho dù song phương phát sinh chiến đấu, cuối cùng song song đều bị trọng thương, nhưng cả ba người bọn họ cũng không cách nào thu thập được tàn cục. Cho nên trên đường bỏ chạy, nữ tử cao gầy kia liền lặng yên rời khỏi, tìm kiếm những đồng bạn khác ở nơi đây. Hiện tại sáu người bọn chúng đã tề tụ, rốt cuộc không cần phải phóng chạy khắp nơi chung quanh rồi.

Năm người còn lại nhất tề đứng ra, sáu người đứng thành một hàng, trong huyết mạch nhãn đồng mỗi một người bỗng nhiên ba động ra lực lượng Bản Nguyên kinh người.

- Không tốt!

Sắc mặt Triệu Phong đột nhiên đại biến, trái tim khẽ nhảy lên một cái.

Chẳng biết tại sao, trong nháy mắt nhìn thấy một màn này, trong đầu hắn không khỏi hiện lên hình ảnh thời điểm còn tại Đại Lục Vực, các hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu liên hợp lại, thi triển ra Bí pháp, đánh

trọng thương Thiên Phạt Chân Thần!

Nhưng mà, những người khác lại không cho là đúng.

- Ta không biết các ngươi dẫn chúng ta tới nơi này là có mục đích gì, nhưng kế hoạch của các ngươi đã thất bại! Bằng lực lượng hiện tại của các ngươi, có thể làm được gì chúng ta?

Vong Linh Cổ Thần cười lạnh một tiếng.

Huyền Ma Cổ Thần, Hắc Cực Cổ Thần cùng nữ tử cao gầy kia chính là người dẫn đầu của ba tiểu đội bọn họ, cũng là người khởi xướng nhiệm vụ lần này. Hiện tại bọn chúng đã đứng cùng một chỗ với một đám người khác, đám người hậu duệ Thần Mâu tự nhiên minh bạch, cái Di tích Thần Mâu này, từ lúc bắt đầu cũng đã là một cái bẫy rập. Nếu như không có đám người Liệt Kim Tộc xuất hiện, vừa vào tới khu vực hạch tâm, chỉ sợ ba đội ngũ bọn chúng cũng liền bắt đầu tàn sát lẫn nhau. Nhưng đám người Liệt Kim Tộc xuất hiện, đã thúc đẩy ba phương liên hợp lại, phá vỡ kế hoạch lúc trước của bọn chúng.

Bất quá, cục diện hiện tại cũng không tốt cho lắm. Vốn dĩ bọn chúng đã không phải là đối thủ của đám người Liệt Kim Tộc, lại thêm hiện tại Hắc Cực Cổ Thần cùng Huyền Ma Cổ Thần lại còn ly khai nữa. Nhưng trong đội ngũ của Huyền Ma Cổ Thần cũng chỉ có sáu người, trong đó Vận Mệnh Chi Mâu lại không có sức chiến đấu, có thể nói chính là một phương yếu nhất trong ba phương thế lực ở đây. Thế nhưng không ngờ đám người khởi xướng nhiệm vụ thần bí kia lại là một phe phách lối nhất ở đây. Ở ngay trước mặt đám người Liệt Kim Tộc, nói là Cự Linh Cổ Thần đã sắp chết đến nơi, hiện tại lại còn nói muốn kết thúc tất cả mọi chuyện!

Bên phía Liệt Kim Tộc, rất nhiều người đều tức giận không thôi, chực muốn phát tác, nhưng toàn bộ đều bị Cự Linh Cổ Thần cùng lão giả

áo bào tím ngăn lại. Bọn chúng không thể nào địch lại tất cả mọi người ở đây, cho nên hiện tại cần phải cẩn thận hành sự.

- Mặc kệ các ngươi muốn làm gì, nhưng hiện tại, tất cả đã kết thúc!

Ánh mắt Huyền Ma Cổ Thần lạnh nhạt đảo qua tất cả mọi người, không đặt bất kỳ kẻ nào vào trong mắt. Hắn vừa mới dứt lời, lực lượng Bản Nguyên của sáu hậu duệ Thần Mâu bên phía hắn đã bị điều động ra.

- Lực lượng Bản Nguyên! Bọn chúng muốn làm gì?

Vẻ mặt đám hậu duệ Thần Mâu kinh nghi bất định. Lực lượng Bản Nguyên chính là lực lượng căn bản của nhãn mâu, không đến lúc vạn bất đắc dĩ, thông thường mọi người đều rất ít khi sử dụng tới. Còn đám người Liệt Kim Tộc bên kia thì thần sắc vẫn bất biến. Lực lượng Bản Nguyên của sáu hậu duệ Thần Mâu mà thôi, còn chưa đủ khiến cho bọn chúng coi trọng. Trong đám người ở đây, sắc mặt biến hóa lớn nhất, chỉ có một mình Triệu Phong.

- Quả nhiên! Bọn chúng biết Bí pháp Thần Mâu hợp nhất!

Trong lòng Triệu Phong vô cùng chấn động, bước chân không khỏi lui về phía sau mấy bước. Hắn đã từng tận mắt kiến thức qua uy năng do Bí pháp Thần Mâu hợp nhất sản sinh ra, cho dù là cường giả cao hơn một đẳng cấp, cũng hoàn toàn có thể trực tiếp miễu sát.

- Bất quá, Bí pháp Thần Mâu hợp nhất này cũng không thể sử dụng thời gian dài!

Triệu Phong hơi chút trấn định lại. Bí pháp Thần Mâu hợp nhất này khiến cho tiêu hao thật lớn, thời gian hữu hạn, tuyệt đối không có khả năng giải quyết hết tất cả mọi người ở đây.

Bất quá sau một khắc, ánh mắt Triệu Phong nhất thời ngưng trọng lại. Chỉ thấy sáu hậu duệ Thần Mâu do Huyền Ma Cổ Thần dẫn đầu nhất tề kháp động pháp quyết, khống chế lực lượng Bản Nguyên của chính mình, bắt đầu tương hỗ giao hòa với nhau.

- Xem ra, ta vẫn là đánh giá thấp bọn chúng!

Tâm thần Triệu Phong một lần nữa căng thẳng. Hắn nhớ rõ lúc ban đầu ở Đại Lục Vực, năm hậu duệ Thần Mâu, bốn người trong đó chỉ phóng xuất ra lực lượng Bản Nguyên, giao cho Luân Hồi Thánh Vương điều khiển. Nhưng lúc này, sáu người đối phương, mỗi một người đều là người điều khiển. Cái này có ý nghĩa, lực lượng sau khi Thần Mâu hợp nhất kia sẽ được phát huy càng thêm chi tiết, hoàn mỹ hơn.

Bên phía Liệt Kim Tộc, Cự Linh Cổ Thần cùng lão giả áo bào tím khẽ nhíu mày một cái. Bọn chúng luôn cảm thấy có cái gì đó không đúng. Sáu người Huyền Ma Cổ Thần quá mức tự tin cùng bình tĩnh, mà hành động hiện tại của bọn chúng cũng vô cùng quỷ dị kỳ hoặc.

- Không được hành động thiếu suy nghĩ! Nếu như chúng ta xuất thủ với đội ngũ của Huyền Ma Cổ Thần, đội ngũ của Triệu Phong nhất định sẽ liên hợp với bọn chúng, cùng đối phó chúng ta!

Lão giả áo bào tím truyền âm cho mọi người.

Thế nhưng sau một khắc, Cự Linh Cổ Thần đã hừ nhẹ một tiếng, hóa thành một đoàn kim mang, dẫn đầu bắn thẳng về phía sáu người Huyền Ma Cổ Thần. Tuy rằng hiện tại xem ra đội ngũ của Huyền Ma Cổ Thần cũng không xuất hiện uy hiếp gì cho bọn chúng. Nhưng Cự Linh Cổ Thần có cảm giác, hành động bọn chúng đang làm thật sự là không đơn giản. Nếu lúc này hắn không ngăn cản, chỉ sợ sẽ có

chuyện cực kỳ đáng sợ xuất hiện.

- Toái Ma Thiên Viêm Chưởng!

Cự Linh Cổ Thần dung nhập thể phách cùng huyết mạch Thần lực, đánh ra một tòa cự sơn hỏa diễm kim sắc, nghiền áp về phía đội ngũ của Huyền Ma Cổ Thần.

- Đi!

Huyền Ma Cổ Thần phát hiện ra hành động của Cự Linh Cổ Thần, khẽ điều động một cỗ ý niệm, lấy từ trong Không gian Trữ vật ra một phiến kim loại tam giác.

Leng keng!

Phiến kim loại tam giác kia bị kích hoạt, trên đó chợt hiện ra vài đạo hoa văn phức tạp. Lập tức, từng đạo từng đạo quang mạc ám ngân sắc từ trên phiến kim loại bắn ra, hình thành một đạo bình chướng thiên y vô phùng, bao phủ sáu người Huyền Ma Cổ Thần vào bên trong.

Oanh phanh!

Một chưởng cường hãn tuyệt luân của Cự Linh Cổ Thần hung hăng đánh thẳng lên trên đạo quang mạc ám ngân sắc. Nhưng một kích toàn lực kia của hắn không ngờ lại bị đạo bình chướng ám ngân sắc ngăn cản bên ngoài. Hai cỗ lực lượng mạnh mẽ va chạm với nhau. Một hồi lâu sau, đạo bình chướng ám ngân sắc kia dần dần ảm đạm xuống, nhưng uy năng một chưởng kia của Cự Linh Cổ Thần cũng triệt để biến mất.

Leng keng!

Lúc này, phiến kim loại tam giác kia chợt rớt xuống đất. Hiển nhiên, đây là vật phẩm sử dụng duy nhất một lần, sau khi dùng xong cũng không còn bất cứ tác dụng gì nữa.

Trong lòng tất cả mọi người ở đây, kể cả Cự Linh Cổ Thần, cũng đều phi thường chấn động. Có thể dễ dàng chống lại một kích toàn lực của Cổ Thần Bát giai, đây hoàn toàn có thể xem như là một át chủ bài bảo mệnh rồi.

- Không ngờ có thể chặn lại!

Sắc mặt Cự Linh Cổ Thần có chút khó nhìn, lập tức một lần nữa vận chuyển lực lượng, chuẩn bị xuất thủ. Nhưng ngay tại lúc này, hắn đột nhiên cảm thụ được một cỗ lực lượng áp đảo vạn vật đè ép tới, một cỗ nguy cơ tử vong cũng hàng lâm trên người hắn.

Oanh ong ong!

Trên đỉnh đầu sáu người Huyền Ma Cổ Thần chợt phiêu phù một đoàn lực lượng thần bí hư vô vặn vẹo. Cỗ lực lượng này một mảnh hư vô, phảng phất như không tồn tại, nhưng lại ảnh hưởng tới thiên địa vạn vật, giống như chúa tể thế gian vậy! Từ xa nhìn lại, thậm chí có thể thấy bên trong cỗ lực lượng hư vô này tựa hồ có một con nhãn mâu như có như không.

Sưu!

Cự Linh Cổ Thần nhanh chóng lui về phía sau, quay trở lại trong đội ngũ Liệt Kim Tộc.

- Cỗ khí tức này…

Phía bên kia, sắc mặt đám người hậu duệ Thần Mâu đều đại biến. Ánh mắt của bọn họ mở trừng trừng nhìn chăm chú vào đoàn lực lượng hư vô trên đỉnh đầu đám người Huyền Ma Cổ Thần kia.

- Làm sao có thể? Đây là khí tức của Thần Mâu!

Tất cả các hậu duệ Thần Mâu đều có thể rõ ràng cảm giác được cỗ khí tức Thần Mâu duy nhất thiên địa, chí cao vô thượng kia. Nếu không phải bọn chúng chính mắt nhìn thấy sáu người đối phương thi triển Bí thuật, triệu hồi ra cỗ lực lượng này, bọn chúng thậm chí sẽ cho rằng, trong sáu người này có một người có được Thần Mâu, hoặc là sau lưng của bọn họ có một vị Thần Mâu Chúa Tể!

- Không tốt! Chúng ta rút lui trước!

Cự Linh Cổ Thần khẽ quát một tiếng, dẫn đầu phi độn đào tẩu. Cỗ lực lượng kia thật sự quá kinh khủng, tuyệt đối có thể tạo thành uy hiếp trí mạng đối với hắn. Lại liên tưởng tới những hành động của chính mình trước đây, sáu người Huyền Ma Cổ Thần tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho đám người Liệt Kim Tộc bọn họ.

- Đi!

Những người còn lại của Liệt Kim Tộc thấy Huyền Ma Cổ Thần đã chạy đi, lập tức đuổi theo.

Phía bên kia, đám người Triệu Phong cũng đã có thoái ý.

- Hôm nay, không có người nào có thể chạy khỏi nơi này!

Huyền Ma Cổ Thần đứng dưới cỗ lực lượng hư vô kia, khẽ cười lạnh một tiếng.

- Phong bế!

Sáu người bọn họ nhất tề kháp động pháp quyết, tựa hồ như muốn điều động đoàn lực lượng hư vô phía trên kia. Bỗng nhiên, trong đoàn lực lượng hư vô kia chợt toát ra một tầng quang mạc hư vô, lan tỏa ra thiên địa bốn phương. Trong nháy mắt, tầng quang mạc hư vô kia đã bao phủ toàn bộ tòa đại điện trung tâm vào bên trong!

- Kết giới?

Cự Linh Cổ Thần vừa sắp sửa chạy ra, chợt phát hiện cỗ lực lượng kết giới ở phía trước, nhất thời vận chuyển lực lượng, dung hợp Không Gian Áo Nghĩa, đánh ra một quyền.

Oanh phanh!

Thời điểm đoàn cự quyền hỏa diễm kia hàng lâm trên kết giới hư vô, liền trực tiếp bị chặn lại. Càng quỷ dị hơn chính là, uy năng của một quyền kia từ từ yếu dần đi. Không được hai giây, đạo diễm quang giống như vầng thái dương kia đã biến hóa thành một đốm lửa nhỏ bé, cuối cùng triệt để biến mất.

- Đây là…

Phía bên kia, sắc mặt Triệu Phong nhất thời cũng trầm trọng. Một quyền của Cự Linh Cổ Thần cũng không tạo thành bất cứ thương tổn gì cho tầng kết giới hư vô kia, mà lực lượng của nó phảng phất như bị hấp thu vậy. Nếu nói như vậy, cho dù là hắn, cũng khó có thể chạy đi.

Đồng dạng là sử dụng Bí pháp Thần Mâu hợp nhất, nhưng Bí pháp của sáu người Huyền Ma Cổ Thần hiển nhiên càng cao cấp hơn. Hơn nữa, cả sáu người đều có thể điều khiển cỗ lực lượng kia, thủ

đoạn có thể thi triển ra cũng sẽ thay đổi thất thường hơn.

- Các ngươi đều đã là cá trong chậu!

Hắc Cực Cổ Thần cười âm lãnh nói.

- Các ngươi không có sự cho phép của chúng ta, đã xông vào lãnh địa của chúng ta! Kết cục của các ngươi, chỉ có cái chết!

Ánh mắt Huyền Ma Cổ Thần rơi xuống trên người đám người Liệt Kim Tộc. Sáu người bọn họ đột nhiên kháp động pháp quyết, cỗ lực lượng hư vô trên đỉnh đầu bọn họ tựa hồ phát sinh cảm ứng, chợt nhảy lên giống như trái tim đang đập vậy. Bỗng nhiên, một sợi dây xích hư vô từ trong đó bắn ra. Ở một đầu của sợi dây xích này còn gắn một mũi dùi bén nhọn.

Hưu!

Sợi dây xích kia trực tiếp bắn về phía Cự Linh Cổ Thần trong đám người Liệt Kim Tộc.

- Khốn kiếp!

Sắc mặt Cự Linh Cổ Thần tái nhợt, chợt lấy ra một tấm thuẫn kim sắc hình vuông.

Đinh bành!

Mũi dùi trước đầu sợi dây xích hư vô kia trực tiếp đâm vào cái thuẫn hình vuông kim sắc trước mặt Cự Linh Cổ Thần.

- Làm sao có thể? Đây chính là Thần khí Thượng phẩm a!

Sắc mặt Cự Linh Cổ Thần bắt đầu hoảng loạn. Mặc dù hắn cũng không cảm thụ được sợi dây xích hư vô kia đến cùng là loại lực lượng gì, nhưng cỗ lực lượng này lại mang đến cho hắn một cỗ cảm giác nguy cơ tử vong, dễ dàng đâm rách Thần khí phòng ngự Thượng phẩm của hắn. Cái này mặc dù chỉ là Thần khí phòng ngự Thượng phẩm Sơ cấp, nhưng dù gì nó cũng là Thần khí Thượng phẩm a!

Soạt soạt! Hưu!

Một lát sau, sợi dây xích kia tiến quân thần tốc, trực tiếp đâm xuyên qua cái thuẫn hình vuông kim sắc. Nhưng trước đó, Cự Linh Cổ Thần đã kịp tránh né sang chỗ khác. Sợi dây xích hư vô kia thì xuyên qua địa phương thân thể hắn đã biến mất.

Phốc hưu!

Một gã thành viên Liệt Kim Tộc ở phía sau bị sợi dây xích hư vô xuyên thấu.

Oanh phanh!

Trong nháy mắt thân thể hắn bị xuyên thấu, liền trực tiếp nổ tung. Mà Linh hồn thể kim sắc trong cơ thể hắn cũng bị sợi dây xích hư vô kia lôi kéo lại, mặc kệ hắn giãy dụa như thế nào, cũng đều không cách nào thoát ra được! Cuối cùng, Linh hồn thể của hắn dần dần ảm đạm đi, hoàn toàn biến mất. Một kích miễu sát, không hề trở ngại!

Tất cả mọi người xung quanh tận mắt nhìn thấy toàn bộ quá trình. Thân thể bọn chúng cứng ngắc tại chỗ, giống như rơi vào trong hầm băng, hoàn toàn hóa đá. Cỗ lực lượng khiến cho Cổ Thần Bát giai phải bỏ chạy, phá vỡ Thần khí phòng ngự Thượng phẩm, trực tiếp miễu sát Cổ Thần Thất giai kia, đến cùng là loại lực lượng gì?

Chương 1310: Lực lượng vô địch

- Không ngờ ngươi lại có thể tránh né!

Thanh âm bình đạm vô thường của Huyền Ma Cổ Thần đánh vỡ sự yên lặng ở đây.

- Đó đến cùng là lực lượng gì?

Trong đội ngũ Liệt Kim Tộc, lão giả áo bào tím kia run giọng cả kinh nói. Có thể đánh chết một gã Cổ Thần Thất giai, khiến cho đối phương ngay cả lực lượng giãy dụa cũng không có, trực tiếp miễu sát kể cả linh hồn. Bất kỳ người nào ở đây chỉ cần bị sợi dây xích hư vô kia đâm xuyên qua, sợ rằng cũng sẽ có kết quả đồng dạng.

Cách đó không xa, sắc mặt Cự Linh Cổ Thần trắng bệch, trong lòng vẫn còn sợ hãi. Cho dù bản thân hắn là Cổ Thần Bát giai, nhưng vừa rồi nếu như không kịp né tránh, phỏng chừng cũng sẽ giống như người nọ vậy, trực tiếp bị miễu sát.

Sắc mặt Triệu Phong rét lạnh. Ban đầu ở Đại Lục Vực, Bí pháp của Luân Hồi Thánh Vương cơ hồ chỉ là sử dụng qua một lần, liền tiêu hao tất cả năng lượng rồi. Bởi vậy uy năng của nó cực lớn, đồng thời rất khó có thể né tránh. Mà Bí pháp hiện tại sáu người này thi triển ra, sau khi sử dụng xong một lần, dường như cũng không tiêu hao bao nhiêu, vẫn có thể tiếp tục sử dụng. Chỉ là các phương diện tính năng cùng uy lực công kích đều hơi suy yếu hơn một chút.

- Làm sao có khả năng? Bọn chúng làm sao lại mạnh mẽ như vậy?

Vẻ mặt Vong Linh Cổ Thần tràn đầy kinh hãi. Trước đây hắn còn mạnh miệng nói rằng đám người Huyền Ma Cổ Thần căn bản không làm gì được bọn chúng. Nhưng hiện tại, sáu người Huyền Ma Cổ Thần triệu hồi ra cỗ lực lượng thần bí có khí tức Thần Mâu, miễu sát Cổ Thần Thất giai dễ như trở bàn tay, không hề trở ngại chút nào.

- Tiếp theo, ngươi cũng không còn vận khí tốt như vậy nữa đâu!

Huyền Ma Cổ Thần hừ lạnh một tiếng. Cùng lúc đó, sáu người Hắc Cực Cổ Thần lại kháp động pháp quyết. Từ trong đoàn lực lượng hư vô trên đỉnh đầu bọn họ lại một lần nữa đâm ra một sợi dây xích thứ hai, hoàn toàn giống như sợi thứ nhất.

- Không tốt!

Sắc mặt Cự Linh Cổ Thần đột nhiên thay đổi. Lần này, mục tiêu của đối phương tựa hồ chính là hắn, hơn nữa lại có thêm một sợi dây xích nữa, như vậy hắn sẽ càng khó tránh né hơn nữa.

- Các vị, nơi đây đã bị bọn chúng phong tỏa, nếu như không diệt trừ bọn chúng, tất cả chúng ta đều phải chết ở chỗ này!

Trên mặt Cự Linh Cổ Thần lộ ra thần sắc lo lắng, lập tức đưa ra đề nghị liên hợp với đám người hậu duệ Thần Mâu bên kia.

- Hiện tại, cũng chỉ có thể như thế!

Sắc mặt Vong Linh Cổ Thần khẽ trầm xuống. Ngay từ đầu, mục tiêu của đám người Huyền Ma Cổ Thần chính là những hậu duệ Thần Mâu bọn chúng. Mặc dù hiện tại sáu người Huyền Ma Cổ Thần đã xoay sang đối phó với đám người Liệt Kim Tộc trước, nhưng bọn chúng tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho đám hậu duệ Thần Mâu bọn họ.

- Ừm! Nhất định phải phá giải Bí pháp của bọn chúng!

Trong mắt lão giả áo xanh lóe lên tinh mang. Bí pháp sáu người Huyền Ma Cổ Thần thi triển ra, có lực lượng hủy diệt tất cả, cho dù là Cự Linh Cổ Thần cũng sợ hãi nó vô cùng. Nếu như phá hủy đi Bí pháp của bọn chúng, sáu người bọn chúng bất quá cũng chỉ là Cổ Thần Thất giai bình thường. Bất luận là đám người Liệt Kim Tộc hay là đội ngũ do lão giả áo xanh, Vong Linh Cổ Thần, Triệu Phong tạm thời liên hợp lại, cũng hoàn toàn có thể giải quyết được bọn chúng. Mặt khác, lão giả áo xanh cũng cảm thấy vô cùng hứng thú đối với Bí pháp của sáu người Huyền Ma Cổ Thần.

Bản thân Triệu Phong cũng không tị hiềm liên thủ với đám người Liệt Kim Tộc. Dù sao hiện tại quan trọng nhất chính là sống sót ra ngoài. Mà Triệu Phong có cảm giác, bản thân mình cũng là một trong những mục tiêu chủ yếu của sáu người Huyền Ma Cổ Thần, cho nên hắn cũng vô cùng hy vọng có thể tiêu diệt mối uy hiếp này.

Dần dần, đám người Liệt Kim Tộc cùng Triệu Phong bắt đầu tập trung lại với nhau.

- Hừ! Hành động vô dụng!

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần bình thản, tựa hồ không thèm quan tâm tới cử động của đám người bọn họ. Mà trong đoàn lực lượng hư vô kia lại nhanh chóng bắn ra thêm hai sợi dây xích nữa. Nhìn thấy hai sợi dây xích giống như tử vong độc xà này, tâm thần mọi người không khỏi phát lạnh một trận.

- Mau tránh ra!

Lão giả áo xanh kinh hô một tiếng. Một khi bị sợi dây xích hư vô này

đánh trúng, cơ hồ hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

- Mục tiêu của sợi dây xích là ta, các ngươi nhân cơ hội này công kích bọn chúng, phá hư Bí pháp của bọn chúng!

Cự Linh Cổ Thần hét lớn một tiếng, sau đó thi triển Bí kỹ tốc độ, hóa thành một đoàn lưu quang kim sắc, cực nhanh phi độn đào tẩu.

- Được!

Đám người hậu duệ Thần Mâu lao thẳng về phía sáu người Huyền Ma Cổ Thần. Mà các thành viên còn lại của Liệt Kim Tộc thì dốc hết toàn lực tấn công sợi dây xích hư vô kia, cố gắng tạo thành một chút trở ngại cho nó, chế tạo cơ hội tránh né cho Cự Linh Cổ Thần.

- Rốt cuộc cũng có việc để làm rồi!

Trong đội ngũ Huyền Ma Cổ Thần, ba hậu duệ Thần Mâu còn lại, nhất tề kháp động pháp quyết, điều động cỗ lực lượng hư vô phía trên kia.

Ông!

Từ trong nhãn mâu bên trong đoàn lực lượng hư vô vặn vẹo kia đột nhiên bùng phát ra một tầng quang mạc hư vô, bao phủ sáu người bọn chúng vào bên trong.

- Tử Vong Quang Ba!

- Phá Diệt Chi Quang!

Trong đội ngũ Triệu Phong, hậu duệ của Tử Vong Chi Mâu cùng Phá Diệt Chi Mâu đồng thời vận chuyển ý chí đồng lực, thi triển đồng

thuật cường hãn. Chỉ thấy một tầng quang ba hắc sắc mờ tối cùng một đạo quang tuyến kim sắc rực rỡ trong nháy mắt đã hàng lâm trên tầng quang mạc hư vô kia.

Nhưng hình ảnh trong tưởng tượng cũng không xuất hiện. Công kích cường hãn của hai hậu duệ Thần Mâu rơi xuống trên quang mạc, chỉ chấn lên một tầng sóng gợn rung động mà thôi. Hai cỗ lực lượng Hủy Diệt cùng Tử Vong toàn lực đánh thẳng lên trên tầng quang mạc, nỗ lực phá vỡ nó. Nhưng cuối cùng, đến khi hai cỗ lực lượng này toàn bộ hao hết, cũng không có một chút hiệu quả nào.

- Sao có thể như vậy? Ngay cả Tử Vong Áo Nghĩa cùng Hủy Diệt Áo Nghĩa cũng vô dụng?

Thần sắc lão giả áo xanh đại chấn. Tử Vong cùng Hủy Diệt, chính là một trong những loại lực lượng Áo nghĩa cường đại nhất. Nhưng không ngờ công kích của hai người bọn họ lại không tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì cho tầng quang mạc hư vô kia.

- Để ta tới thử xem!

Thân hình Lâm Thành Vũ khẽ lóe lên, Thời Không Chi Mâu đã bắt đầu vận chuyển.

- Cực Không Chi Nhận!

Chỉ thấy một đạo hư nhận kim ngân sắc bắt đầu ngưng tụ ra phía trước nhãn mâu của hắn. Đạo hư nhận kim ngân sắc kia đột nhiên biến mất, thời điểm xuất hiện lần nữa đã chém thẳng lên trên tầng quang mạc hư vô kia.

- Ngay cả Không Gian Áo Nghĩa cũng vô dụng!

Sắc mặt Lâm Thành Vũ cũng chấn kinh. Vừa rồi hắn chính là muốn đem Thời Không Đồng Thuật của chính mình trực tiếp xuyên thấu qua tầng quang mạc hư vô kia, công kích một người bên trong đó. Nhưng thời điểm đạo Cực Không Chi Nhận kia của hắn tiếp cận tầng quang mạc hư vô, đã bị ép phải xuất hiện.

Phốc xuy!

Đạo hư nhận kim ngân sắc lực xuyên thấu rất mạnh kia va chạm mạnh với tầng quang mạc hư vô, cuối cùng lực lượng tiêu hao hết, chậm rãi tiêu tán.

- Địa Bạo Kinh Tinh!

Triệu Phong cũng phát động mấy chiêu đồng thuật, nhưng không thể nghi ngờ đều bị tầng quang mạc hư vô kia ngăn cản hết bên ngoài.

Bên kia, Cự Linh Cổ Thần thực lực cường đại, thủ đoạn đông đảo, hơn nữa có trợ giúp của những thành viên Liệt Kim Tộc còn lại, hai sợi dây xích kia thủy chung cũng không thể lấy đi tính mạng của hắn. Cự Linh Cổ Thần trong lúc phóng chạy thỉnh thoảng cũng quan sát xem tình hình đám người Triệu Phong bên kia tiến triển thế nào.

- Sao có thể như vậy? Ngay cả lực lượng Áo nghĩa của các hậu duệ Thần Mâu cũng không cách nào phá vỡ được Bí pháp phòng ngự của bọn chúng sao?

Sắc mặt Cự Linh Cổ Thần tái nhợt. Sáu người Huyền Ma Cổ Thần có thể nói là có được mũi mâu cực mạnh cùng tấm thuẫn cực mạnh.

- Huyền Ma Cổ Thần, không cần tiết kiệm lực lượng nữa, trực tiếp giết chết gã Cổ Thần Bát giai kia đi! Còn lại cũng sẽ dễ giải quyết hơn!

Ánh mắt nữ tử cao gầy Vận Mệnh Chi Mâu kia đảo qua toàn cục, trực tiếp mở miệng.

- Được!

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần trầm xuống, trong mắt nở rộ lãnh quang. Bỗng nhiên, hai sợi dây xích kia đột nhiên co rút trở lại.

- Xảy ra chuyện gì?

Thần sắc Cự Linh Cổ Thần ngưng đọng, vẻ mặt ngưng trọng nhìn về phía sáu người Huyền Ma Cổ Thần. Trực giác nói cho hắn biết, đối phương sẽ không dễ dàng thu tay như vậy.

- Không tốt! Bọn chúng muốn thay đổi phương thức công kích!

Trong lòng Triệu Phong trầm xuống. Hắn phi thường rõ ràng uy năng công kích chân chính mà loại Bí pháp này có thể sinh ra.

Ong ong!

Đúng lúc này, đoàn lực lượng hư vô kia đột nhiên xoay chuyển, từ trong đó lan tỏa ra từng tia từng tia quang trạch thần bí. Đám quang trạch nhàn nhạt kia mơ hồ xoay quanh một con nhãn mâu mơ hồ nhìn không rõ lắm.

- Không tốt!

Thân thể Cự Linh Cổ Thần chấn động. Thời điểm bị con Hư Vô Chi Mâu này nhìn chằm chằm, hắn cảm giác được huyết nhục, Thần lực, linh hồn của chính mình mơ hồ như đã từ bỏ chống cự, trực tiếp thần phục. Giờ phút này, Cự Linh Cổ Thần mới chân chân thật thật cảm

nhận được nguy cơ tử vong trước giờ chưa từng có, tâm hồn hắn cũng không ngừng run rẩy…

Oanh!

Bỗng nhiên, con Hư Vô Chi Mâu kia chợt lóe một trận quang trạch. Ngay sau đó, một đoàn lực lượng hư vô từ trong đó bạo xạ ra.

- Không! Ta không muốn chết!

Cặp mắt Cự Linh Cổ Thần gần như lòi cả ra ngoài, lộ ra thần sắc hoảng sợ tuyệt vọng. Hắn có thể cảm thụ được rõ ràng bất luận mình chạy trốn tới nơi nào, cũng không cách nào tránh khỏi một kích này của đối phương. Nhưng Cự Linh Cổ Thần không muốn vẫn lạc như vậy, hắn mạnh mẽ thiêu đốt Thần lực Bản Nguyên, toàn thân hóa thành một khỏa thái dương kim sắc, chuẩn bị phóng chạy về phía những phương hướng khác.

Thế nhưng, hắn vừa mới hành động, cỗ lực lượng hư vô thần bí, chúa tể tất cả kia đã trực tiếp hàng lâm ngay trước mặt hắn.

- Không!

Oanh phanh!

Thanh âm bạo tạc hủy thiên diệt địa hoàn toàn thôn phệ mất tiếng kêu thảm thiết của Cự Linh Cổ Thần. Trung tâm bạo tạc kia mơ hồ xuất hiện vài khe nứt không gian, xé rách tất cả ở bốn phía. Cuối cùng, thời điểm hủy diệt phong bạo dừng lại, tại địa phương kia cũng không còn lại bất cứ thứ gì. Cự Linh Cổ Thần cũng bị trực tiếp miễu sát!

- Cự Linh Cổ Thần!

- Điều đó không có khả năng!

Toàn thể đám người Liệt Kim Tộc sau một lát khiếp sợ ngây người, đột nhiên thốt lên sợ hãi. Trong chi tiểu đội bọn chúng, thực lực của Cự Linh Cổ Thần chính là mạnh mẽ nhất, không ngờ lại bị đối phương trực tiếp miễu sát như vậy!

- Đây là loại lực lượng gì?

Bên phía Triệu Phong, đám người hậu duệ Thần Mâu đồng dạng cũng ngây ngẩn tại chỗ, trên mặt tràn đầy thần sắc sợ hãi, khẽ nuốt nước miếng một cái.

- Cho dù ta có là Luân Hồi Bất Diệt Thể, cũng tránh không khỏi cái chết!

Toàn thân thiếu phụ mỹ mạo không khỏi run lên. Trước giờ nàng vẫn luôn không sợ chết, hiện tại lần đầu tiên cảm nhận được sự đáng sợ của tử vong.

- Chúng ta chính là muốn như vậy a! Không cho các ngươi mở rộng tầm mắt một chút, lại còn thật cho rằng chính mình tài giỏi vô cùng!

Hắc Cực Cổ Thần nhếch miệng cười nhạt một tiếng.

- Uy lực một chiêu vừa rồi quá lớn, thiếu chút nữa đã phá hủy các thành quả nghiên cứu trân quý nơi đây! Chúng ta trước lấy các đồ vật ở đây đi đi!

Nữ tử cao gầy Vận Mệnh Chi Mâu bình thản nói. Dư ba của một kích đánh chết Cự Linh Cổ Thần vừa rồi kia đã phá hủy một cỗ máy móc thiết bị ở phụ cận, lại còn suýt chút nữa lan đến thiết bị tám cạnh ở

trung tâm.

- Ừm!

Năm người còn lại đồng thời gật đầu. Nhiệm vụ chủ yếu hành động lần này của bọn chúng là lấy đi tất cả các thành quả nghiên cứu bên trong phiến di tích này. Bắt giữ hậu duệ Thần Mâu chỉ là nhiệm vụ tiện thể tiến hành mà thôi. Sáu người phân biệt lấy ra rất nhiều đạo cụ kỳ dị, đồng thời kích hoạt chúng. Sau một khắc, rất nhiều thiết bị trong đại điện trung tâm này bỗng nhiên có phản ứng, bắt đầu vận chuyển.

Leng keng!

Rất nhiều thiết bị bắt đầu tự động thu nhỏ lại, sau đó di động đến trước mặt sáu người.

- Không ngờ bọn chúng lại có thể khống chế các trang bị khí giới của Thiên Cơ Tộc!

- Làm sao có thể? Lẽ nào bọn chúng là người của Thiên Cơ Tộc sao?

Mọi người ở đây đều vô cùng kinh hãi đối với một màn này. Nhưng sáu người Huyền Ma Cổ Thần hoàn toàn mặc kệ bọn họ, đều tự làm những chuyện của mình. Cũng không lâu lắm, tòa đại điện trung tâm này đã có vẻ trống trải hơn nữa, chỉ còn lại mỗi thiết bị tám cạnh ở trung tâm.

- Chúng ta không thể nào khu động được cái trang bị này, chỉ có thể trực tiếp lấy đi thành quả nghiên cứu cùng số liệu bên trong mà thôi!

Huyền Ma Cổ Thần trực tiếp nói, sau đó liền bắt đầu tiến hành điều

khiển thiết bị tám cạnh. Chỉ nghe vài thanh âm kỳ dị vang lên, tám khối tinh thể trong suốt phân biệt chứa đựng tám cặp nhãn đồng hậu duệ Thần Mâu trên thiết bị tám cạnh đã trực tiếp tách ra khỏi trang bị.

- Nhãn đồng hậu duệ Thần Mâu tiếp cận Chuẩn Thần Mâu!

Trong lòng Vong Linh Cổ Thần khẽ động. Nếu như có thể lấy được một đôi Tử Vong Chi Mâu tiếp cận Chuẩn Thần Mâu, Tử Vong Chi Mâu của hắn có lẽ có thể hấp thu lực lượng bên trong, xuất hiện sự lột xác cực lớn, tiến hóa đến Chuẩn Thần Mâu cũng không phải không có khả năng. Nhưng lúc này hắn cũng không dám động thủ. Các hậu duệ Thần Mâu còn lại ở đây cũng thập phần khát vọng tám đôi nhãn đồng kia, thế nhưng tất cả đều không dám xuất thủ.

Bất quá đúng lúc này, tại một chỗ lối vào nào đó của đại điện trung tâm chợt hiện lên một đạo quang mang ám ngân sắc. Trong nháy mắt, đạo quang mang kia đã phóng tới trên một khối tinh thể trong suốt, sau đó thân thể mạnh mẽ thon dài của Tiểu tặc miêu chợt xuất hiện.

- Không tốt! Là Thiên Cơ Miêu!

Huyền Ma Cổ Thần lập tức quát lên.

- Thật sự là Thiên Cơ Miêu sao?

Trong đội ngũ Huyền Ma Cổ Thần, ba gã hậu duệ Thần Mâu lúc trước đến đây trễ hơn, trên mặt tràn đầy thần sắc chấn kinh.

Chương 1311: Bắt giữ Thiên Cơ Miêu

Lúc này, ánh mắt của tất cả mọi người cũng đều tụ tập trên người Tiểu tặc miêu. Sáu người Huyền Ma Cổ Thần đều khiếp sợ, không ngờ ở chỗ này lại có thể gặp được Thiên Cơ Miêu chân chính. Mà những người còn lại thì lại là kinh ngạc, không ngờ con tặc miêu này lại không biết sống chết, dám nhúng chàm tám đôi nhãn đồng hậu duệ Thần Mâu kia. Nhưng bọn họ thấy biểu tình của sáu người Huyền Ma Cổ Thần, trong lòng chợt nảy sinh vô số nghi hoặc. Nhìn bộ dáng của bọn chúng, con mèo này tựa hồ vô cùng bất phàm, tựa hồ có thể đánh đồng với tám đôi nhãn đồng hậu duệ Thần Mâu kia.

- Tiểu tặc miêu!

Tâm thần Triệu Phong khẽ động. Vật phẩm trang bị của Thiên Cơ Tộc, người ngoài căn bản không thể đơn giản đụng vào, khó tránh khỏi sẽ kích hoạt những cơ quan bẫy rập gì. Hơn nữa, tám đôi nhãn đồng hậu duệ Thần Mâu kia là mục tiêu cướp đoạt hàng đầu của sáu người Huyền Ma Cổ Thần, hiện tại Tiểu tặc miêu lại dám xuất thủ cướp đoạt, nhất định sẽ chọc giận đối phương.

Thế nhưng sau một khắc, hành động của Tiểu tặc miêu lại một lần nữa dọa cho mọi người, kể cả Triệu Phong, cũng phải sợ ngây người. Chỉ thấy Tiểu tặc miêu mở lớn cái miệng rộng của nó, trực tiếp nuốt luôn một khối tinh thể trong suốt dưới chân của nó vào trong bụng.

- Không tốt! Thiên Cơ Miêu đã nuốt mất thành quả nghiên cứu rồi!

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần khẽ biến.

- Không hổ là Thiên Cơ Miêu! Cho dù trực tiếp nuốt chửng thiết bị vật phẩm quan trọng của Thiên Cơ Tộc cũng không có bất kỳ ảnh hưởng gì!

Gã Thiên Phạt Chi Mâu trong đội ngũ Huyền Ma Cổ Thần kinh ngạc than thở.

- Con mèo này, như thế nào lại lợi hại như vậy?

Lâm Thành Vũ đã từng gặp qua Tiểu tặc miêu, thần sắc cũng khẽ sửng sốt.

- Bất quá, nó thật là muốn chết a, cũng không biết chủ nhân của nó nghĩ như thế nào?

Gã thanh niên áo vàng của Sinh Mệnh Thánh Địa phì cười một tiếng. Theo như hắn nghĩ, hành động của Tiểu tặc miêu nhất định là do Triệu Phong chỉ điểm. Nhưng Tiểu tặc miêu đã chọc giận tới sáu người Huyền Ma Cổ Thần, nhất định sẽ trở thành mục tiêu kế tiếp của bọn chúng. Mà bất luận kẻ nào đối mặt với cỗ lực lượng hư vô thần bí kia, cũng chỉ có một con đường chết, Tiểu tặc miêu cũng không ngoại lệ!

Hưu!

Sau khi Tiểu tặc miêu nuốt chửng một khối tinh thể trong suốt chứa đựng huyết mạch nhãn đồng trong số đó, nó liền cấp tốc thiểm độn rời đi.

- Bắt lấy nó!

Huyền Ma Cổ Thần lập tức quát lên.

- Không cần ngươi nói! Đây chính là Thiên Cơ Miêu a! Tự nhiên không thể thả nó đi!

Ánh mắt Hắc Cực Cổ Thần lóe lên tinh quang. Ánh mắt của những người còn lại cũng mở trừng trừng nhìn chằm chằm Tiểu tặc miêu, tựa hồ không bắt được nó thì không xong vậy.

Sáu người nhất tề kháp động pháp quyết, khiến cho lực lượng nhãn đồng hư vô trên đỉnh đầu không ngừng vặn vẹo rung động. Bỗng nhiên, bên trong đó chợt đâm ra ba đạo ánh sáng hư vô. Trong nháy mắt ba đạo ánh sáng tuôn ra đã dùng tốc độ lôi đình thổi quét thẳng về phía Tiểu tặc miêu.

Nhưng mà, Tiểu tặc miêu sau khi lột xác, độn pháp đã đạt tới tình trạng xuất thần nhập hóa, cho dù là Thần Linh Nhãn của Triệu Phong cũng khó khăn lắm mới nắm bắt được quỹ tích di động của nó. Tiểu tặc miêu hóa thành một đạo hư vô quang mang ám ngân sắc, nhanh chóng biến mất.

Nhưng không biết sáu người Huyền Ma Cổ Thần có bản lãnh gì, lại có thể nắm bắt được quỹ tích phóng chạy của Tiểu tặc miêu. Ba đạo ánh sáng do bọn chúng khống chế lập tức thay đổi phương hướng, từ ba phía khác nhau tiến hành bao vây Tiểu tặc miêu.

- Các vị, đây là một cơ hội tốt a!

Ánh mắt Vong Linh Cổ Thần trầm xuống, truyền âm cho những người còn lại. Không cần nói nhiều lời, mọi người lập tức sáng tỏ. Giờ phút này, đại bộ phận lực chú ý của sáu người Huyền Ma Cổ Thần đều đặt trên người Tiểu tặc miêu, đúng là thời cơ tuyệt hảo để bọn chúng phản công. Đám người hai phe hậu duệ Thần Mâu cùng

Liệt Kim Tộc trực tiếp lao ra.

- Tử Vong Chi Mâu!

- Cực Không Chi Nhận!

- Hỏa Liệt Thần Quyền!

Trong lúc nhất thời, hai phe đội ngũ nhất tề phát động công kích cường hãn về phía sáu người Huyền Ma Cổ Thần.

- Hừ! Đã sớm đoán được các ngươi sẽ như vậy! Nếu không phải Thiên Cơ Miêu đột nhiên xuất hiện, các ngươi căn bản không có bất cứ cơ hội gì cả!

Hắc Cực Cổ Thần cười lạnh một tiếng. Ngoại trừ ba người điều khiển ba đạo ánh sáng hư vô ra, ba người khác lập tức dẫn động lực lượng hư vô, hình thành một tầng bình chướng phòng ngự. Tuy rằng nhân số tiến công nhiều vô cùng, nhưng bọn chúng thập phần tự tin đối với lực lượng do Bí pháp Thần Mâu hợp nhất sinh ra. Trừ phi là có lực lượng thuộc về cùng một tầng thứ, bằng không sẽ không có bất cứ tác dụng gì.

Oanh! Phanh! Oành!

Tất cả các công kích đều hàng lâm trên bình chướng hư vô, nhưng vẫn như cũ không thể nào lay động được nó chút nào.

- Đây rốt cuộc là loại lực lượng gì? Không ngờ lại có thể ngăn cản nhiều người toàn lực tiến công như vậy!

Vong Linh Cổ Thần sau một thoáng khiếp sợ, sắc mặt cực kỳ khó nhìn. Đám người còn lại cũng cảm thấy vô cùng buồn bực. Trình độ

cường hãn của cỗ lực lượng kia đã hoàn toàn vượt ra khỏi lẽ thường.

- Xem ra sáu người này hẳn là thường xuyên tu luyện loại Bí pháp này, nếu không làm sao có thể vận dụng lực lượng Thần Mâu hợp nhất một cách thông thạo, tinh tế như vậy!

Trong lòng Triệu Phong có chút rung động. Hơn nữa, những người này lại còn am hiểu cơ quan trận pháp, có thể điều khiển máy móc trang bị của Thiên Cơ Tộc… Theo như Triệu Phong nghĩ, những người này hẳn là thuộc về một đại thế lực nào đó mới đúng.

- Tiếp tục tiến công! Cỗ lực lượng này tuyệt đối không có khả năng sử dụng vô hạn!

Lâm Thành Vũ khẽ quát một tiếng. Những lời này lập tức được những người khác ở đây tán thành. Nếu như không làm gì cả, chính là tương đương với ngồi chờ chết. Huống hồ những gì Lâm Thành Vũ nói cũng hết sức chính xác. Cỗ lực lượng kia tuyệt đối không phải là vô hạn, bằng không sáu người Huyền Ma Cổ Thần, vì sao không dùng ngay từ đầu, liền trực tiếp miễu sát Cự Linh Cổ Thần.

Oanh! Phanh! Oành!

Bên phía đám người hậu duệ Thần Mâu cùng Liệt Kim Tộc lại một lần nữa phấn chấn trở lại, thi triển chiến kỹ cường hãn, không ngừng oanh kích tầng bình chướng hư vô kia.

Khốn kiếp! Mấy tên này…

Hắc Cực Cổ Thần cắn răng hừ nhẹ một tiếng. Bí pháp Thần Mâu hợp nhất này chính là rút ra lực lượng Bản Nguyên trong nhãn mâu của sáu người bọn chúng. Lực lượng Bản Nguyên tiêu hao càng

nhiều, tổn thương đối với huyết mạch nhãn đồng sẽ càng lớn. Nếu như một lần hao tổn sạch sẽ toàn bộ lực lượng Bản Nguyên, sẽ tạo thành đả kích mang tính hủy diệt đối với huyết mạch nhãn đồng, thậm chí còn có thể mất đi huyết mạch nhãn đồng nữa.

Sáu người Huyền Ma Cổ Thần không có hành động gì đáp lại, khiến cho hai phe nhân mã càng thêm vững tin hơn một chút. Bởi vì tính mạng của mình, tất cả mọi người đều đồng lòng hợp lực điên cuồng tấn công. Nhưng cũng có người bắt đầu chú ý tới Tiểu tặc miêu. Dù sao bọn chúng có thể có cơ hội tấn công sáu người Huyền Ma Cổ Thần, cũng là do Tiểu tặc miêu tranh thủ được.

Bá!

Toàn thân Tiểu tặc miêu giống như một đạo hư mang ám ngân sắc, cấp tốc phi độn bên trong đại điện trung tâm. Mà sau lưng nó, ba đạo ánh sáng hư vô phảng phất như có hệ thống theo dõi vật, truy đuổi gắt gao ngay sau lưng Tiểu tặc miêu.

Oanh! Phanh! Oành!

Mỗi khi ba đạo ánh sáng kia tấn công thất bại, đánh trúng lên các bộ phận kiến trúc bốn phía đại điện, cũng sẽ lưu lại trên đó một cái lỗ hổng. Phải biết rằng các kiến trúc nơi này cho dù là Cổ Thần Thất giai, muốn tạo thành hư hao cho nó cũng có chút khó khăn.

- Con mèo kia thật là lợi hại! Không ngờ đến bây giờ vẫn chưa bị bắt!

- Công kích của ba đạo ánh sáng hư vô này so với mấy sợi dây xích trước đây còn nhanh hơn một chút. Trước đây Cự Linh Cổ Thần cũng suýt chút nữa là bị trúng chiêu, nhưng con tặc miêu này chỉ dựa vào chính mình, đã có thể dây dưa cùng ba đạo ánh sáng hư vô này lâu như vậy!

Mọi người trong lúc liên tục tiến công, vẫn có chút tâm tư đi quan sát tình huống của Tiểu tặc miêu bên kia. Những kẻ biết Tiểu tặc miêu là Linh sủng của Triệu Phong thì lại càng ao ước không thôi. Một đầu Linh sủng cường đại như vậy, nếu như thuộc về chính mình, như vậy sẽ tốt biết bao.

- Meo!

Phảng phất như nghe được mọi người khích lệ, Tiểu tặc miêu trong lúc phóng chạy chợt quay mặt về phía mọi người nhếch miệng cười đắc ý, giống như có chút dương dương tự đắc vậy. Mọi người thoáng cái bị cử động của Tiểu tặc miêu chọc cho bật cười. Nhưng sau một khắc, sắc mặt bọn họ lại đột nhiên biến đổi, giống như bị sét đánh vậy, thân thể cứng ngắc tại chỗ.

Chỉ thấy Tiểu tặc miêu bởi vì cử động trong nháy mắt đó, khiến cho tốc độ hơi chậm lại. Mà ba đạo ánh sáng kia đột nhiên lại tăng tốc lên, thoáng cái đã quấn lấy Tiểu tặc miêu.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu bị ba đạo ánh sáng hư vô kia quấn lấy, toàn thân liều mạng giãy dụa. Nhưng vẫn không có cách nào giãy thoát được. Bất quá ba đạo ánh sáng kia tựa hồ chỉ muốn trói lấy Tiểu tặc miêu, cũng không tạo thành bất cứ thương tổn gì cho nó.

- Không tốt! Con mèo kia!

Trong lòng mọi người không khỏi hối hận, bọn họ không nên tạo thành ảnh hưởng cho Tiểu tặc miêu.

- Con tặc miêu kia?

Chỉ có Triệu Phong là sau khi kinh ngạc, sau đó lại lộ ra thần sắc nghi hoặc. Theo như hắn thấy, Tiểu tặc miêu tuyệt đối sẽ không phạm phải loại sai lầm như thế này, ngược lại nó càng giống như là cố tình để bị bắt vậy.

- Rốt cuộc cũng bắt được Thiên Cơ Miêu!

Ánh mắt sáu người Huyền Ma Cổ Thần cực kỳ hưng phấn. Bọn chúng khống chế ba đạo ánh sáng, mạnh mẽ kéo Tiểu tặc miêu về phía mình.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu có chút đáng thương kêu lên, sau đó chợt mở ra cái miệng rộng. Ngay lúc này, Triệu Phong đột nhiên cấp tốc chạy về phía nó.

- Vô dụng thôi!

Huyền Ma Cổ Thần cười nhạt một tiếng, nhưng mà ánh mắt lại là nhìn chằm chằm Triệu Phong. Ngoại trừ thành quả nghiên cứu cùng số liệu, còn có Thiên Cơ Miêu ra, Triệu Phong cũng là một trong những mục tiêu bắt giữ tương đối quan trọng. Dù không phải là hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, lại có được nhãn đồng cấp bậc Chuẩn Thần Mâu, điểm này thật sự là kỳ quái. Hơn nữa năng lực nhãn mâu của Triệu Phong cũng không kém gì hậu duệ Bát Đại Thần Mâu. Lúc này, chỉ cần Triệu Phong chạy tới nghĩ cách cứu viện Tiểu tặc miêu, hắn sẽ lập tức khống chế một đạo ánh sáng trong đó, cũng đồng thời trói buộc Triệu Phong luôn.

Thế nhưng sau khi Triệu Phong tiếp cận Tiểu tặc miêu một khoảng cách nhất định, cũng không tiếp tục tới gần nữa. Mà lúc này, từ trong

miệng Tiểu tặc miêu chợt bay ra mấy món vật phẩm. Trong đó có ống nghiệm to bằng cánh tay, bên trong chứa loại huyết mạch Thái Cổ nào đó không biết, còn có những ống nghiệm khá nhỏ, bên trong chứa đựng các loại dược tề đặc thù. Ngoại trừ những cái đó, còn có một số vật phẩm kỳ quái khác do Tiểu tặc miêu cướp đoạt được ở chung quanh khu vực hạch tâm.

- Đây đều là những bảo vật mà chúng ta không thể lấy được trong khu vực hạch tâm!

- Trời ạ! Con tặc miêu này, từ lúc nào đã lấy trộm được những thứ này!

Đám người Hậu duệ Thần Mâu cùng Liệt Kim Tộc cũng đều khiếp sợ không thôi. Bọn chúng đều biết, những vật phẩm trân quý này thứ nào cũng đều có biện pháp phòng hộ, người ngoài đụng vào nhất định sẽ kích hoạt cơ quan bẫy rập. Nhưng Tiểu tặc miêu lại có thể thần không biết quỷ không hay, lấy trộm đi mấy thứ này! Nó đến cùng làm sao có thể làm được?

Giờ phút này, ngay cả sáu người Huyền Ma Cổ Thần cũng vô cùng kinh sợ. Những thứ này đều là những tài nguyên quan trọng trong khu vực hạch tâm.

- Đó là…

Ánh mắt Lâm Thành Vũ lóe lên, nhìn chằm chằm trên một kiện vật phẩm trong số đó. Đó là một khối tinh thể trong suốt, bên trong còn có một cặp huyết mạch nhãn đồng tiếp cận cấp bậc Chuẩn Thần Mâu. Đám hậu duệ Thần Mâu còn lại cũng lập tức bị kiện vật phẩm kia hấp dẫn. Nhưng bọn chúng muốn cướp đoạt cũng đã không kịp nữa. Trong nháy mắt những vật phẩm này bị Tiểu tặc miêu phun ra, Triệu Phong đã trực tiếp thu toàn bộ vào trong Không gian Trữ vật.

Sau khi Tiểu tặc miêu làm xong hết thảy chuyện này, đã trực tiếp bị kéo thẳng tới bên cạnh đám người Huyền Ma Cổ Thần. Lập tức ba đạo ánh sáng kia liền hóa thành một tầng dịch thể hư vô, bám lên bên ngoài thân thể Tiểu tặc miêu, triệt để cấm cố nó vào bên trong.

- Đã thành công bắt giữ Thiên Cơ Miêu!

Huyền Ma Cổ Thần hừ nhẹ một tiếng, thu Tiểu tặc miêu vào Không gian Trữ vật đặc thù.

- Lực lượng còn lại cũng không thiếu, đủ để giải quyết toàn bộ các ngươi rồi!

Trên khuôn mặt âm lãnh của Hắc Cực Cổ Thần lộ ra nụ cười dữ tợn nham hiểm hung ác.

Đối diện, đám người hậu duệ Thần Mâu cùng Liệt Kim Tộc một lần nữa cảm giác được một cỗ nguy cơ tử vong, toàn thân không khỏi run lên!

Chương 1312: Giải phong Thần Mâu

Lực lượng còn lại cũng không thiếu, đủ để giải quyết toàn bộ các ngươi rồi!

Trên khuôn mặt âm lãnh của Hắc Cực Cổ Thần lộ ra nụ cười dữ tợn nham hiểm hung ác.

Cho tới lúc này, Cự Linh Cổ Thần tu vi Bát giai đã bị giết, Tiểu tặc miêu thần bí khó lường, bản lĩnh cao cường cũng đã bị bắt. Hơn nữa nghe ngữ khí của đối phương, tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho bất kỳ người nào ở đây.

- Tiểu tặc miêu!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Trước khi Tiểu tặc miêu bị sáu người Huyền Ma Cổ Thần triệt để cấm cố, hắn nhận được truyền tin của Tiểu tặc miêu, bảo chính mình không nên lo lắng. Nhưng lúc này, Triệu Phong trước tiên cần phải lo lắng một chút về chính mình, làm thế nào để chạy trốn.

- Bắt giữ đám hậu duệ Thần Mâu, những người còn lại, giết chết không tha!

Huyền Ma Cổ Thần thấp giọng nói. Lập tức sáu người nhất tề kháp động pháp quyết, khống chế cỗ lực lượng hư vô trên đỉnh đầu. Ba đạo ánh sáng cùng với ba sợi dây xích hư vô đồng thời từ trong đó đột nhiên lao ra.

- Bắt giữ đám hậu duệ Thần Mâu?

Sắc mặt đám hậu duệ Thần Mâu ở đây khẽ biến. Lúc này bọn chúng rốt cuộc cũng biết được, mấy người Huyền Ma Cổ Thần dẫn dụ bọn chúng đến phiến di tích này chính là muốn bắt giữ bọn chúng. Về phần mục đích cuối cùng là cái gì, bọn chúng cũng không biết được, nói chung tuyệt đối không phải là chuyện gì tốt cả.

- Giết chết không tha?

Toàn thân đám người Liệt Kim Tộc run lên, trong mắt lộ ra thần sắc sợ hãi.

Hưu hưu hưu!

Từ trong cỗ lực lượng hư vô kia phóng ra ba sợi dây xích, ba đạo ánh sáng, phân biệt phóng thẳng về phía đám người Liệt Kim Tộc cùng hậu duệ Thần Mâu.

- Chạy mau!

Một gã nam tử trong đám người Liệt Kim Tộc bị một sợi dây xích hư vô để mắt tới, vội vàng kinh hô một tiếng, xoay người phóng chạy.

- Không được! Mau nghĩ biện pháp a!

Lâm Thành Vũ quát khẽ một tiếng, thân hình thiểm độn phóng đi, né tránh một đạo ánh sáng. Nếu tất cả mọi người chỉ biết né tránh, cuối cùng khẳng định cũng sẽ bị sáu người Huyền Ma Cổ Thần tiêu diệt. Nhưng hiện tại, ở nơi này không người nào có thể giống như Cự Linh Cổ Thần hoặc là Tiểu tặc miêu, có thể dây dưa, kéo dài thời gian với sáu người Huyền Ma Cổ Thần cả.

Hưu!

Một đạo ánh sáng hư vô dùng góc độ phi thường xảo quyệt, phóng thẳng về phía Triệu Phong. Triệu Phong sớm có cảm ứng, thi triển Không Gian Thiểm Thước, nhanh chóng tránh thoát. Nhưng hắn vừa mới xuất hiện tại một chỗ mới, đạo ánh sáng hư vô kia đã phóng tới.

- Triệu Phong, ngoan ngoãn thúc thủ chịu trói a! Cùng với Linh sủng của ngươi, đi với chúng ta thôi!

Hắc Cực Cổ Thần cười lạnh một tiếng. Hóa ra, kẻ lúc này khống chế đạo ánh sáng hư vô kia bắt giữ Triệu Phong, chính là Hắc Cực Cổ Thần.

- Vừa rồi sở dĩ ta không giao ngươi cho đám người Liệt Kim Tộc, chính là bởi vì ngươi cũng là một trong những mục tiêu chủ yếu của chúng ta, không thể đơn giản để cho ngươi chết được…

Hắc Cực Cổ Thần một lần nữa nói.

- Vì sao lại muốn bắt ta? Ta cũng không phải hậu duệ Thần Mâu a!

Triệu Phong dò hỏi. Bọn chúng muốn bắt giữ các hậu duệ Thần Mâu, Triệu Phong còn có thể hiểu được một chút, nhưng bọn chúng muốn bắt chính mình lại là bởi vì cái gì.

- Ngươi không phải là hậu duệ Thần Mâu, nhưng lại có thể tu luyện nhãn đồng tới cấp bậc Chuẩn Thần Mâu, hơn nữa ngươi còn là chủ nhân của Thiên Cơ Miêu! Giá trị của ngươi tuyệt đối không thua kém những hậu duệ Thần Mâu khác chút nào a!

Hắc Cực Cổ Thần tựa hồ đã nắm chắc tình hình, không để ý chút nào, tiết lộ ra những tin tức này.

- Cái gì? Cấp bậc Chuẩn Thần Mâu?

Sắc mặt đám hậu duệ Thần Mâu còn lại ở đây đều phi thường kinh hãi.

- Điều đó không có khả năng!

Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo mạnh mẽ lắc đầu, vẻ mặt không thể tin nổi. Triệu Phong thật sự quá trẻ tuổi, hơn nữa cũng không phải là hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, hắn làm sao có thể tu luyện huyết mạch nhãn đồng bình thường tới cấp bậc Chuẩn Thần Mâu được? Mặt khác, trước đây bọn chúng ở cùng một tiểu đội với Triệu Phong, lại cũng không cảm ứng được cấp bậc huyết mạch nhãn đồng của Triệu Phong.

- Nhãn đồng cấp bậc Chuẩn Thần Mâu?

Thần sắc Triệu Phong khẽ sửng sốt. Lúc này, hắn đột nhiên nhớ tới thời điểm tại Đại Lục Vực, lúc năm người Luân Hồi Thánh Vương thi triển Bí pháp Thần Mâu hợp nhất, bởi vì Thần Linh Nhãn của chính mình đột nhiên tham dự vào, khiến cho xảy ra biến cố trọng đại. Có lẽ giờ phút này, Thần Linh Nhãn của chính mình cũng có thể làm được chút gì…

Bá!

Trong Không gian Thần Mâu của Triệu Phong, đạo phong ấn đang bao vây lấy khỏa ngân cầu mộng huyễn kia chợt trực tiếp bị xé rơi. Cùng lúc đó, thải quang trong nhãn mâu của Triệu Phong đột nhiên bắt đầu sáng lên, từ trong đó chiếu rọi ra lưu quang thải sắc rực rỡ, mà mái tóc của hắn cũng khôi phục ngân trạch mộng huyễn, bay lượn trên không trung, lưu động như nước.

- Lực lượng nhãn đồng đã bị phong ấn!

Trong lòng Lâm Thành Vũ vô cùng khiếp sợ. Trước đây, năng lực nhãn đồng của Triệu Phong đã có thể không phân cao thấp với nhãn mâu của hắn, cho nên hắn căn bản không hề nghĩ qua, khi đó Triệu Phong đã phong ấn một bộ phận năng lực huyết mạch nhãn đồng của chính mình.

- Thật sự là Chuẩn Thần Mâu sao?

Ánh mắt của đám hậu duệ Thần Mâu còn lại đều tụ tập về phía Tả Mâu của Triệu Phong, kể cả sáu người Huyền Ma Cổ Thần đồng dạng cũng là như vậy.

Mọi người có lẽ đã từng gặp qua nhân vật đạt tới cấp bậc Chuẩn Thần Mâu, nhưng tuyệt đối chưa thấy qua loại huyết mạch nhãn đồng nào ngoại trừ hậu duệ Bát Đại Thần Mâu còn có thể đạt tới cấp bậc Chuẩn Thần Mâu như vậy.

Ngay vào lúc này, phía bên kia…

- A!

Một gã hậu duệ Thần Mâu hơi chút không cẩn thận, bị một đạo ánh sáng quấn lấy. Sau đó, đạo ánh sáng hư vô kia liền hóa thành một tầng dịch thể hư vô, bao trùm toàn thân gã hậu duệ Thần Mâu này. Nhất thời, gã hậu duệ Thần Mâu kia không thể động đậy được nữa, cũng không làm được cái gì, nhanh chóng bị bắt giữ.

- Khốn kiếp!

Lão giả áo xanh mắng to một câu. Một khi bọn chúng có chút thả

lỏng, liền sẽ bị đạo ánh sáng hư vô thần bí kia quấn lấy, hơn nữa không có biện pháp giãy thoát ra. So với bên phía hậu duệ Thần Mâu, đám người Liệt Kim Tộc bên kia đã có hai người trực tiếp bị giết chết.

- Triệu Phong, mau thúc thủ chịu trói đi! Giờ phút này, cho dù ngươi thể hiện ra thực lực chân chính của nhãn mâu, cũng chẳng có ích lợi gì

Hắc Cực Cổ Thần phì cười một tiếng. Mặc dù đang mở miệng nói chuyện, nhưng Hắc Cực Cổ Thần cũng không lúc nào thả lỏng, không ngừng khống chế mấy đạo ánh sáng hư vô, ý đồ quấn lấy Triệu Phong. Nhưng thân pháp của Triệu Phong cực kỳ cao minh, chỉ dựa vào đạo ánh sáng do hắn khống chế, căn bản không thể nào đuổi kịp Triệu Phong.

- Có lẽ sẽ có tác dụng a?

Triệu Phong lẩm bẩm một tiếng, hắn cũng là ôm thái độ thử một lần, cho dù là vô dụng, hắn cũng sẽ không tổn thất cái gì.

- Hừ! Vô tri!

Hắc Cực Cổ Thần cười lạnh một tiếng. Từ khi bắt đầu tu luyện cho đến nay, Bí pháp Thần Mâu hợp nhất do bọn chúng hợp lực thi triển vẫn chưa từng bị bất cứ loại lực lượng nào đánh bại. Trừ phi là quá nhiều cường giả đẳng cấp hoàn toàn vượt qua bọn chúng.

- Cho ta mượn lực lượng của ngươi!

Hắc Cực Cổ Thần nói với một gã đồng bạn Thời Không Chi Mâu. Lập tức, Hắc Cực Cổ Thần liền cảm giác được trên đạo ánh sáng hư vô do chính mình khống chế chợt xuất hiện một cỗ lực lượng Thời

Không Áo Nghĩa cao thâm.

- Hắc hắc… lần này xem ngươi chạy đi đâu?

Cặp mắt Hắc Cực Cổ Thần ngưng đọng. Tốc độ của đạo hư vô ánh sáng kia nhất thời tăng gấp bội, đồng thời nhanh chóng dung nhập vào hư không, trực tiếp xuyên thấu không gian, thoáng cái đã phóng đến trước mặt Triệu Phong.

- Tiểu tử Triệu Phong kia sắp xong rồi!

Gã thanh niên áo vàng của Sinh Mệnh Thánh Địa thấp giọng nói. Địch quân chỉ khống chế ba đạo ánh sáng bắt giữ đám người hậu duệ Thần Mâu, mà hắn là một trong những người đang tạm thời bị xem nhẹ. Mắt thấy đạo ánh sáng hư vô kia đã sắp sửa quấn đến trên người Triệu Phong, thì đột nhiên ngay lúc này, Triệu Phong đã thành công kích phát ra đồng thuật Tả Mâu.

- Bản Nguyên Đồng Hỏa!

Tả Mâu Triệu Phong tập trung vào đạo ánh sáng hư vô trước mặt. Một đoàn tử diễm ngân sắc mộng huyễn bắt đầu mạnh mẽ lưu chuyển.

- Ha ha… Thật ngu xuẩn! Lực lượng của các ngươi không có bất cứ tác dụng gì cả!

Hắc Cực Cổ Thần cảm thấy hành vi của Triệu Phong chính là phi thường buồn cười. Nhưng sau một khắc, hắn nhất thời sững sờ tại chỗ, diện mục cứng ngắc.

Oanh phốc!

Một đoàn diễm miêu lôi điện ngân tử sắc giống như mộng huyễn đột nhiên bùng nổ trên đạo ánh sáng hư vô trước mặt Triệu Phong. Rất nhanh, đạo ánh sáng hư vô kia chợt vặn vẹo một trận, cuối cùng hóa thành mấy tia lực lượng Áo nghĩa, nhẹ nhàng tiêu tán trong thiên địa.

- Quả nhiên hữu dụng!

Ánh mắt Triệu Phong nhất thời sáng ngời. Hắn biết rõ, công kích bình thường sẽ không có bất kỳ tác dụng gì đối với cỗ lực lượng hư vô thần bí kia. Cho nên sau khi cởi bỏ phong ấn, Triệu Phong liền điều động một bộ phận lực lượng Bản Nguyên, dung nhập vào trong đồng thuật. Lúc trước còn ở Đại Lục Vực, khi lực lượng Bản Nguyên trong Thần Linh Nhãn của hắn vừa mới xuất hiện, đã trong nháy mắt áp đảo lực lượng Bản Nguyên của những hậu duệ Thần Mâu khác, trở thành kẻ chủ đạo của cỗ lực lượng cường hãn kia. Mà lần này, lực lượng Bản Nguyên của Thần Linh Nhãn dung hợp với đồng thuật, đồng dạng cũng có hiệu quả rõ rệt với cỗ lực lượng hư vô thần bí này.

- Làm sao có thể?

Hắc Cực Cổ Thần nhất thời kinh hãi thất thanh. Lực lượng do Bí pháp Thần Mâu hợp nhất của bọn chúng chế tạo ra, làm sao có thể dễ dàng bị tiêu diệt như vậy?

- Khí tức Thần Mâu…

Sắc mặt đám người Huyền Ma Cổ Thần cũng tràn đầy thần sắc kinh ngạc. Tình huống như thế này, bọn chúng đúng là lần đầu tiên nhìn thấy. Hơn nữa, trong lực lượng vừa rồi Triệu Phong thể hiện ra còn có một cỗ khí tức hoàn toàn tương đồng với cỗ lực lượng hư vô trên đỉnh đầu bọn chúng.

Bên kia, đám người hậu duệ Thần Mâu cùng Liệt Kim Tộc thấy công kích của Triệu Phong có tác dụng với cỗ lực lượng hư vô kia, trên mặt nhất thời lộ ra thần sắc kinh hỉ. Bọn chúng vốn tưởng rằng hy vọng đã tan vỡ, thế nhưng tại thời khắc mấu chốt lại xuất hiện một tia ánh rạng đông.

- Triệu Phong, không ngờ huyết mạch nhãn đồng của ngươi lại hữu hiệu với Bí pháp của bọn chúng!

- Triệu Phong, mau giúp chúng ta!

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đều cầu cứu Triệu Phong. Giờ phút này, Triệu Phong đã trở thành hy vọng của tất cả mọi người ở đây, hy vọng có thể sống sót cuối cùng.

Oanh phốc!

Thân thể Triệu Phong khẽ lóe lên, một cái đồng thuật bỗng nhiên phát động. Cách đó không xa, thiếu phụ mỹ mạo thiếu chút nữa bị đạo ánh sáng hư vô kia quấn lấy, liền nhân cơ hội hội trốn thoát.

Kỳ thật, Triệu Phong căn bản không muốn cứu những người này, dù sao cũng không có bất kỳ chỗ tốt gì, mà bọn chúng còn có thể tiết lộ những bí mật của mình ra ngoài. Ví dụ như chuyện tình Thiên Cơ Miêu, hay chuyện trước khi Tiểu tặc miêu bị bắt, đã đưa cho Triệu Phong vô số bảo vật trân quý, còn có bí mật Thần Linh Nhãn của Triệu Phong nữa… Thế nhưng, lúc này sống sót ra ngoài mới là quan trọng nhất, cho nên Triệu Phong vẫn lựa chọn xuất thủ cứu giúp những người này, tăng lên chiến lực bên phe mình.

- Cảm tạ!

Thiếu phụ mỹ mạo lập tức tiếp cận Triệu Phong, muốn nhận được sự

bảo hộ của hắn. Lần này tất cả mọi người đều tận mắt nhìn thấy Triệu Phong phá hủy cỗ lực lượng hư vô kia.

- Khí tức Thần Mâu!

Trong lòng đám người hậu duệ Thần Mâu đều khẽ chấn động, sắc mặt trầm xuống. Ban nãy đối mặt với nguy cơ cực lớn, hơn nữa thế cục hỗn loạn, bọn chúng không có tâm trí chú ý tới điểm này. Nhưng lần này tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm Triệu Phong, bởi vậy rõ ràng cảm giác được, lúc Triệu Phong thi triển đồng thuật, đã tản ra khí tức thuộc về Thần Mâu!

Bất quá, cho dù bọn chúng có bất mãn Triệu Phong đến đâu, hoặc là muốn cướp đoạt bảo vật trong tay Triệu Phong, hay hiếu kỳ huyết mạch nhãn đồng của Triệu Phong, thì lúc này, bọn chúng cũng cần phải dựa vào lực lượng của Triệu Phong mới có thể sống sót. Dần dần, những người còn lại đều tập trung về phía Triệu Phong.

Bất quá lúc này, bên phía hậu duệ Thần Mâu chỉ còn lại có năm người, mà đám người Liệt Kim Tộc chỉ còn có bốn người.

- Thay đổi kế hoạch! Trước bắt giữ Triệu Phong!

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần tái nhợt, nhìn chằm chằm Triệu Phong, ánh mắt vô cùng lãnh lệ.

- Ừm!

Những người còn lại lập tức gật đầu. Nhiệm vụ lần này xuất hiện biến cố như thế này, là chuyện bọn chúng ngàn vạn lần không nghĩ tới. Nhưng cho dù là như vậy, bọn chúng cũng sẽ không thất bại, cũng không cho phép thất bại!

Ông hô!

Hai đạo ánh sáng hư vô đã bị Triệu Phong hủy hoại kia lại một lần nữa sinh trưởng ra. Đồng thời, ba đạo ánh sáng hư vô kia từ ba phương hướng, cấp tốc công kích thẳng về phía Triệu Phong!

Chương 1313: Át chủ bài của địch nhân

Lúc này, sáu người Huyền Ma Cổ Thần đã từ bỏ việc tróc nã những hậu duệ Thần Mâu khác, trực tiếp dồn sức bắt giữ Triệu Phong. Ba đạo ánh sáng hư vô từ ba phương hướng khác nhau, cấp tốc công kích thẳng về phía Triệu Phong.

- Không tốt! Bọn chúng dự định dồn sức bắt giữ Triệu Phong trước!

Nhìn thấy một màn này, những người còn lại đều nhất thời kinh hoảng. Hiện tại Triệu Phong chính là hy vọng duy nhất có thể giúp cho bọn chúng sống tiếp, một khi Triệu Phong bị bắt giữ, bọn chúng sẽ một lần nữa quay trở lại tuyệt cảnh. Mà từ đầu đến giờ, có thể liên tục né tránh sự truy kích của ba đạo ánh sáng hư vô kia, cũng chỉ có con tặc miêu vô cùng thần bí, độn pháp cao thâm, bị Huyền Ma Cổ Thần gọi là Thiên Cơ Miêu là có thể làm được. Ngay cả Lâm Thành Vũ vốn am hiểu Thời Không Áo Nghĩa cũng không dám đối mặt với ba đạo ánh sáng hư vô ấy. Cho nên mọi người hoàn toàn không tưởng tượng ra nổi, Triệu Phong sẽ có biện pháp gì có thể tránh được sự đuổi bắt của ba đạo ánh sáng hư vô.

- Chúng ta phải bảo vệ hắn!

Trong miệng Vong Linh Cổ Thần cơ hồ là nặn ra mấy chữ này. Tuy rằng thập phần không tình nguyện, nhưng bọn chúng nhất định phải làm như vậy.

- Không sai!

Những người còn lại cũng gật đầu. Hiện tại, Triệu Phong chính là hy vọng duy nhất để đối phó sáu người Huyền Ma Cổ Thần.

- Không nghĩ tới, cục diện lại biến thành như vậy!

Sắc mặt Lưu Kim Cổ Thần tràn đầy thần sắc phức tạp. Cường giả mạnh nhất của Liệt Kim Tộc bị giết chết, những đệ tử còn lại cũng đã bị tàn sát không ít. Mà hiện tại, bọn chúng muốn sống sót ra ngoài, cũng chỉ có thể dựa vào Triệu Phong của Linh Tộc.

Thế nhưng trong lúc đám người Huyền Ma Cổ Thần cố gắng bắt giữ Triệu Phong, thì bên này, ba sợi dây xích hư vô cũng bay vụt về phía đám người Liệt Kim Tộc.

- Không tốt!

Sắc mặt bốn người còn lại của Liệt Kim Tộc nhất thời đại biến. Giờ phút này, bọn chúng cũng không hy vọng xa vời Triệu Phong sẽ xuất thủ cứu trợ bọn chúng, chỉ có thể như cũ dựa vào chính mình. Đám hậu duệ Thần Mâu cũng không hề quản tới đám người Liệt Kim Tộc.

- Tử Vong Quang Ba!

- Hủy Diệt Chi Quang!

- Cực Không Chi Nhận!

- …

Mọi người nhất tề phát động tiến công uy mãnh về phía ba đầu ánh sáng hư vô đang cố gắng quấn quanh về phía Triệu Phong kia. Chỉ cần có thể ngăn trở bọn chúng trong chốc lát, liền có thể tạo cho Triệu Phong cơ hội chạy trốn.

Bá!

Bốn phía Triệu Phong hiện lên một tầng hư ảnh không gian, sau đó hắn lóe lên biến mất.

- Có mấy người này tương trợ, ta có thể trực tiếp công kích sáu người Huyền Ma Cổ Thần!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ chuyển, nhất thời nhìn chằm chằm trên thân sáu người Huyền Ma Cổ Thần. Trong Tả Mâu của hắn điên cuồng ba động ý chí đồng lực, lóe lên một đoàn quang cầu giống như mộng huyễn. Toàn thân Triệu Phong hiện tại giống như một khỏa ngôi sao khổng lồ, tản mát ra khí thế uy áp khủng bố.

- Địa Bạo Kinh Tinh!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, trong Tả Mâu của hắn nhất thời nổ bắn ra một đoàn quang cầu hỗn loạn mộng huyễn.

Hưu!

Trong khoảnh khắc khỏa quang cầu xuất hiện, liền lóe lên rồi biến mất. Sau một khắc, nó đã trực tiếp hàng lâm trên tầng bình chướng phòng hộ trước mặt sáu người Huyền Ma Cổ Thần.

- Đồng thuật thật là mạnh mẽ!

Sắc mặt Hắc Cực Cổ Thần khẽ trầm xuống. Nếu như là bình thường, hắn chắc chắn sẽ không chút lo lắng. Bởi vì cho dù công kích cường đại đến đâu, cũng không cách nào phá hủy được lực lượng do Thần Mâu bọn chúng hợp nhất sinh ra. Nhưng Triệu Phong lại bất đồng! Công kích của hắn có thể phá giải được lực lượng của sáu người

Huyền Ma Cổ Thần. Mà công kích cường đại như vậy, một khi có hiệu quả, uy năng tuyệt đối sẽ không bình thường.

Bất quá lúc này, sáu người bọn chúng đang phân biệt điều khiển ánh sáng cùng dây xích tiến hành bắt giữ Triệu Phong cùng với truy sát đám người Liệt Kim Tộc, đã không thể lại phân tâm đi làm những chuyện khác nữa.

Oanh phanh!

Sáu người Huyền Ma Cổ Thần chỉ cảm thấy trước mặt bỗng nhiên trở nên rực rỡ vô cùng, ánh sáng chói mắt khiến cho bọn chúng không thể nào mở mắt ra nổi. Đồng thời, một cỗ dư ba xỏ xuyên qua vật chất cùng linh hồn đánh thẳng lên trên người bọn họ.

- Không ngờ lại có thể phá vỡ được bình chướng phòng ngự!

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần vô cùng âm trầm.

- Đây đến cùng là loại lực lượng gì, không ngờ lại có thể khắc chế được lực lượng Bản Nguyên hợp nhất của sáu người chúng ta!

Những đồng bạn còn lại của hắn vẫn có chút không thể tin nổi hết thảy những chuyện này. Chỉ có nữ tử cao gầy Vận Mệnh Chi Mâu trốn ở cuối cùng của bọn chúng là không nói lời nào. Nàng đã từng phát động Vận Mệnh Chi Mâu quan sát Triệu Phong, chẳng những cái gì cũng đều không thấy, hơn nữa còn gặp phải phản phệ mạnh mẽ nữa. Hiện tại nàng cũng không dám phát động lần nữa. Mặt khác, cho dù cục diện có phát triển thành ra như vậy, bọn chúng cũng sẽ không thất bại!

- Tốt!

Đám hậu duệ Thần Mâu ở bên cạnh Triệu Phong, sắc mặt mỗi người kinh hỉ, vô cùng kích động. Trước đây, hai phe nhân mã liên hợp cũng không cách nào tạo thành chút xíu thương tổn gì cho sáu người Huyền Ma Cổ Thần, nhưng hiện tại, Triệu Phong đã phá vỡ được tầng phòng ngự của bọn chúng, càng tạo thành một chút thương tổn cho bọn chúng nữa.

Soạt soạt!

Thân hình Triệu Phong liên tục Thuấn di, dưới sự trợ giúp của đám người hậu duệ Thần Mâu, bình yên tránh được sự đuổi bắt của ba đạo ánh sáng hư vô. Nhưng ngay vào lúc này, bên kia chợt truyền đến một trận thanh âm bạo tạc.

Ầm ầm!

Chỉ thấy trước ngực Lưu Kim Cổ Thần bị một sợi dây xích hư vô đâm xuyên qua, thân thể thiêu đốt diễm quang kim sắc kia của hắn trực tiếp nổ tung.

- Triệu Phong, các ngươi cũng phải chết ở chỗ này!

Linh hồn Lưu Kim Cổ Thần không thể nào chạy trốn, trong lúc thống khổ suy vong vẫn không ngừng nguyền rủa Triệu Phong cùng những người khác. Hóa ra, bởi vì đám hậu duệ Thần Mâu chỉ giúp đỡ Triệu Phong, bốn người còn lại bên phía Liệt Kim Tộc dưới sự truy sát của sợi dây xích hư vô, nhất nhất bị giết chết. Lúc này, đám người Liệt Kim Tộc đã toàn bộ tử vong!

- Triệu Phong, ngươi thua rồi!

Hắc Cực Cổ Thần nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong, cười lạnh nói.

Ong ong!

Ba sợi dây xích hư vô vừa giết chết xong Lưu Kim Cổ Thần, lúc này đã chậm rãi biến hóa thành ba đạo ánh sáng. Bởi vì đã giết xong toàn bộ những kẻ đáng giết, cho nên kế tiếp chỉ cần tiến hành phương án bắt giữ là được.

- Không tốt! Chúng ta gặp nguy hiểm!

- Khốn kiếp! Mấy tên phế vật Liệt Kim Tộc này, như thế nào không chịu chống đỡ thêm một hồi nữa?

Đám hậu duệ Thần Mâu khác ở đây nhất thời mắng chửi. Đám người Liệt Kim Tộc đã toàn bộ chết đi, sáu người Huyền Ma Cổ Thần liền có thể toàn lực đối phó bọn chúng. Nhìn sáu đạo ánh sáng lan tỏa ra từ quang đoàn hư vô kia, thân thể mọi người cũng phát lạnh một trận.

Nhưng thật ra, tình huống của sáu người Huyền Ma Cổ Thần cũng thập phần không tốt. Bí thuật của bọn chúng đã duy trì khá lâu, cho dù bọn chúng điều khiển cỗ lực lượng hư vô thần bí kia thập phần tinh tế, tiết kiệm, nhưng hiện tại cũng đã có chút thoát lực rồi.

- Cứ tiếp tục như vậy, lực lượng của chúng ta sẽ không đủ để bắt giữ những hậu duệ Thần Mâu khác!

Nữ tử cao gầy thấp giọng nói. Sắc mặt của những người còn lại cũng khẽ trầm xuống. Bọn chúng chưa từng bao giờ nghĩ tới nhiệm vụ lần này lại sẽ gian nan như vậy.

- Vậy chỉ cần bắt Triệu Phong là được, những khác đều giết chết hết!

Trên mặt Huyền Ma Cổ Thần đầy vẻ ngoan lệ. Tuy nói mục tiêu ban đầu là bắt giữ các hậu duệ Thần Mâu, nhưng chỉ cần bọn chúng không tự bạo, cho dù chết đi, cũng còn có giá trị.

- Được!

Năm người còn lại đều đồng ý với đề nghị của Huyền Ma Cổ Thần. Sáu người nhất thời kháp động pháp quyết, điều khiển sáu đạo ánh sáng hư vô từ bốn phương tám hướng công kích về phía Triệu Phong.

- Cái gì? Bọn chúng chỉ cần bắt giữ một mình Triệu Phong?

Thần sắc đám hậu duệ Thần Mâu nhất thời chấn động. Bọn chúng vốn cho rằng sau khi đám người Liệt Kim Tộc bị giết chết hết, sáu người Huyền Ma Cổ Thần sẽ dùng ưu thế tuyệt đối, một lưới bắt hết năm người còn dư lại bọn chúng. Nhưng lúc này, đám người Huyền Ma Cổ Thần lại chỉ nhằm chằm chằm vào Triệu Phong, quyết định bỏ qua cho những người khác. Nhưng cho dù là như vậy, bọn chúng cũng không có chút cao hứng nào.

- Xong rồi! Lần này Triệu Phong khẳng định là trốn không thoát!

Sắc mặt thiếu phụ mỹ mạo toát ra vẻ thống khổ. Nếu như Triệu Phong bị bắt, kế tiếp liền sẽ đến phiên bọn họ. Đột nhiên lúc này, trên người Triệu Phong chợt xuất hiện một kiện trường bào ám ngân sắc. Trên bề mặt kiện trường bào phủ đầy hoa văn ngân sắc huyền ảo sáng rọi, lóe lên quang mang nhàn nhạt.

Bá! Bá! Bá!

Triệu Phong mặc lên người Trường bào Thời Không, ý niệm khẽ nhúc nhích, liền có thể tiến hành Thuấn di. Đồng thời tốc độ cùng

khoảng cách Thuấn di cũng nhanh đến mức những người bên cạnh đều không kịp phản ứng. Một khắc kia, khắp nơi trong đại điện trung tâm cũng phảng phất đều là thân ảnh của hắn.

- Trường bào Thời Không!

Ánh mắt Lâm Thành Vũ trừng lớn gần như sắp sửa rơi ra ngoài luôn. Thân là hậu duệ Thời Không Chi Mâu, hắn tự nhiên biết rõ kiện Thần khí phụ trợ Cực phẩm Trường bào Thời Không này. Bên trong đó không chỉ có không gian đơn độc, có thể tăng lên thời gian tu luyện, còn có thể tăng phúc đẳng cấp Thời Không Áo Nghĩa của người sử dụng, gia tăng lên uy năng của chiến kỹ Thời Không Áo Nghĩa. Ngoại trừ những cái này, bản thân Trường bào Thời Không còn có một vài năng lực có thể trực tiếp phát động, ví dụ như Không Gian Thiểm Thước, Không Gian Bình Chướng…

- Không ngờ tiểu tử này lại có Trường bào Thời Không!

Tất cả mọi người ở đây đều toát ra ánh mắt ao ước đối với kiện Thần khí Cực phẩm kia của Triệu Phong. Trường bào Thời Không tập hợp phụ trợ, phòng ngự, bỏ chạy vào một chỗ, cũng có danh tiếng cực lớn trong Thần khí Cực phẩm.

- Không thể thả hắn đi!

Huyền Ma Cổ Thần lập tức quát lên. Bảo vật trên người Triệu Phong rất nhiều, có vài thứ phải nộp lên trên, nhưng kiện Trường bào Thời Không này, hắn lại có thể tư tàng xuống.

- Ừm!

Năm người còn lại lập tức gật đầu, toàn lực ứng phó điều khiển sáu đạo ánh sáng hư vô, tiến hành bao vây tiễu trừ Triệu Phong.

Oanh! Phanh! Oành!

Khắp nơi trong đại điện trung tâm đều là thân hình Triệu Phong, còn có những đạo ánh sáng điên cuồng xẹt qua. Mà đại điện trung tâm phiến khu vực hạch tâm này sớm bị hủy diệt không còn chỗ nào nguyên vẹn cả.

- Nếu không có Trường bào Thời Không, sợ rằng ta đã sớm bị bắt rồi!

Trong lòng Triệu Phong chấn kinh. Nhưng mà cho dù là có Trường bào Thời Không, hắn cũng phải vạn phần cẩn thận. Chỉ cần hơi chút lơ là, hắn vẫn sẽ bị đối phương bắt được kẽ hở. Trong lúc phóng chạy, Triệu Phong ngay cả cơ hội thi triển đồng thuật cũng không có.

- Các ngươi nhanh một chút a!

Triệu Phong truyền âm cho những hậu duệ Thần Mâu khác. Lúc này, đám bọn họ chỉ còn lại có Vong Linh Cổ Thần, Lâm Thành Vũ, thiếu phụ mỹ mạo cùng lão giả áo xanh.

- Được! Được!

Mọi người nhất thời phản ứng lại, liên tục gật đầu.

- Cơ hội cực tốt như vậy, lập tức giết bọn chúng!

Trong mắt Vong Linh Cổ Thần bùng phát sát ý. Lúc này sáu người Huyền Ma Cổ Thần đang toàn lực đối phó Triệu Phong, đồng thời cũng không có bình chướng hư vô bảo hộ. Mà lực lượng của sáu người bọn chúng phỏng chừng cũng không còn lại bao nhiêu.

Sưu sưu!

Bốn người hậu duệ Thần Mâu cấp tốc phóng thẳng về phía sáu người Huyền Ma Cổ Thần. Trong cặp mắt của bọn chúng, ý chí đồng lực bắt đầu ba động, đã chuẩn bị phát động công kích mạnh nhất về phía sáu người Huyền Ma Cổ Thần.

- Vô tri!

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần trầm xuống, liếc mắt nhìn bốn người kia, khinh thường nói.

- Chúng ta tuyệt đối sẽ không thất bại!

Những người còn lại cũng lạnh lùng lẩm bẩm. Tất cả mọi người đều có lòng tin tuyệt đối với chính mình.

- Hừ! Chết đến nơi lại còn giả bộ!

Vong Linh Cổ Thần hừ lạnh một tiếng. Mặc dù bên phía Huyền Ma Cổ Thần vẫn còn nguyên sáu người, nhưng bọn chúng thi triển Bí thuật tiêu hao quá lớn, một khi Bí thuật đình chỉ, bọn chúng gần như không có bất cứ chiến lực nào nữa.

Nhưng ngay sau đó một khắc, bên cạnh sáu người Huyền Ma Cổ Thần bỗng nhiên xuất hiện một cỗ không gian ba động yếu ớt. Lập tức sáu đạo thân ảnh màu đen lạnh như băng bỗng nhiên hiện lên. Cặp mắt bọn chúng phiếm động quang mang hồng sắc, thân khoác cương giáp màu đen, cự kiếm hắc thiết trong tay tản mát ra khí tức áp bách kinh người.

- Đây là… Khôi lỗi Thiên Cơ Tộc!

Vong Linh Cổ Thần kinh hô một tiếng.

- Làm sao có thể? Bọn chúng còn có loại át chủ bài này!

Sắc mặt Lâm Thành Vũ đại biến, thần sắc vô cùng kinh hoàng.

Sáu người Huyền Ma Cổ Thần, mỗi người đều có một con khôi lỗi cơ giới Thiên Cơ Tộc. Đại đa số những khôi lỗi này đều tản ra uy áp Cổ Thần Thất giai. Nhưng hai cỗ khôi lỗi của Huyền Ma Cổ Thần cùng Hắc Cực Cổ Thần kia lại tản mát ra khí tức Cổ Thần Bát giai. Chỉ cần nhìn hai con khôi lỗi kia, mọi người liền cảm thụ được sự áp bách hít thở không thông.

- Lẽ nào chúng ta đã định trước đều phải bỏ mạng ở nơi này?

Thiếu phụ mỹ mạo thập phần không cam lòng. Cho dù nàng là Luân Hồi Bất Diệt Thể, một khi rơi vào trong tay Huyền Ma Cổ Thần, cũng không có bất cứ tác dụng gì.

- Giết bọn chúng!

Huyền Ma Cổ Thần hừ lạnh một tiếng, hạ đạt mệnh lệnh.

Leng keng!

Toàn thân sáu con khôi lỗi nhất tề khởi động, thanh âm cương thiết ma sát va chạm kia giống như chuông tang tử vong, quanh quẩn trong tâm thần của mọi người.

Chương 1314: Nô bộc cường đại

Thời điểm sáu người Huyền Ma Cổ Thần xuất ra sáu con khôi lỗi cơ giới, những người còn lại ở đây nhất thời lâm vào tuyệt vọng. Ngoại trừ Triệu Phong chỉ còn lại bốn hậu duệ Thần Mâu, mà bản thân bọn chúng đều không ở trạng thái hoàn hảo, làm thế nào có thể đối mặt với sáu con khôi lỗi cơ giới? Huống hồ trong đó còn có hai con khôi lỗi đạt tới Cổ Thần Bát giai!

- Lẽ nào chúng ta nhất định phải vẫn lạc ở nơi này?

Thiếu phụ mỹ mạo thập phần không cam lòng. Cho dù nàng là Luân Hồi Bất Diệt Thể, một khi rơi vào trong tay Huyền Ma Cổ Thần, cũng không có bất cứ tác dụng gì.

- Khốn kiếp! Không có biện pháp nào!

Ba người còn lại cũng ngây người tại chỗ, hai chân run rẩy. Bọn chúng, đã lâm vào tuyệt cảnh tử vong.

- Những người này, tuyệt đối không bình thường!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Biết được vị trí di tích Thiên Cơ Tộc, hơn nữa có thể sử dụng Bí pháp Thần Mâu hợp nhất, còn có thể điều khiển máy móc trang bị bên trong di tích Thiên Cơ Tộc, còn nắm trong tay những khôi lỗi cơ giới cường hãn. Bối cảnh của những người này tuyệt đối không đơn giản!

Keng keng! Thình thịch!

Bên kia, bốn người Vong Linh Cổ Thần đã bị sáu con khôi lỗi Thiên Cơ Tộc tấn công. Tuy đã lâm vào tuyệt cảnh, nhưng bọn chúng vẫn ra sức phản kháng, không từ bỏ chống cự.

- Triệu Phong, mau thúc thủ chịu trói đi! Ngươi cho rằng ngươi còn có thể chạy đi sao?

Hắc Cực Cổ Thần cười lạnh một tiếng. Hắn cùng vài tên đồng bọn cũng thập phần nghi hoặc, bọn chúng đã tế xuất ra át chủ bài sau cùng của chính mình rồi, không ngờ Triệu Phong vẫn như cũ không chịu buông tay. Hiện tại Triệu Phong không có cách nào rời khỏi đại điện trung tâm, cho dù hắn có được loại Thần khí bảo mệnh Trường bào Thời Không này, cũng khó có thể đào tẩu được. Một khi sáu con khôi lỗi cơ giới kia giải quyết hết đám hậu duệ Thần Mâu còn lại, cho dù Triệu Phong dựa vào năng lực của Trường bào Thời Không, cũng không cách nào tiếp tục phóng chạy được nữa.

Oanh phanh!

Ngay vào lúc này, một con khôi lỗi Cổ Thần Bát giai trực tiếp chém thân thể lão giả áo xanh thành hai nửa, ngay cả linh hồn của hắn cũng bị chém chết. Hậu duệ Phá Diệt Chi Mâu tu vi Thất giai Đỉnh phong cứ như vậy vẫn lạc!

- Xem ra, chỉ có thể mượn lực lượng của bọn họ mà thôi!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Nếu không phải hiện tại đang đối mặt với tuyệt cảnh, gần như không có đường sống nào, Triệu Phong căn bản không muốn mượn dùng lực lượng của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc.

- Bất quá, không gian nơi đây không ổn định, chỉ có thể mượn lực

lượng của chủng tộc Thái Cổ Bát giai mà thôi…

Trong lòng Triệu Phong không khỏi suy tư.

Đúng vào lúc này, thiếu phụ mỹ mạo cùng Lâm Thành Vũ cũng bị hai con khôi lỗi cơ giới giết chết. Cuối cùng, chỉ còn lại một mình Vong Linh Cổ Thần bị tất cả các khôi lỗi cơ giới bao vây.

- A!

Vong Linh Cổ Thần thấy đã không còn khả năng sống sót, dứt khoát quyết định tự bạo. Với lực lượng Tử Vong Chi Mâu của hắn, nếu như tiến hành tự bạo, nhất định có thể tạo thành thương tổn thật lớn cho đám người Huyền Ma Cổ Thần.

- Hắn muốn tự bạo!

Thần sắc Triệu Phong khẽ động. Có lẽ Vong Linh Cổ Thần tự bạo có thể tạo cho chính mình một chút cơ hội nào đó.

- Ngây thơ!

Huyền Ma Cổ Thần hừ nhẹ một tiếng.

Ngay vào lúc này, sáu con khôi lỗi kia chợt trong nháy mắt vây quanh lấy Vong Linh Cổ Thần. Bọn chúng đồng loạt giơ ra song chưởng, từ trong đó nhất thời tuôn ra một lớp quang vụ u ám. Tất cả những quang vụ u ám kia liên tiếp với nhau, hình thành nên một cái kết giới đơn độc, bao vây Vong Linh Cổ Thần ở bên trong, đồng thời không ngừng thu nhỏ lại.

Oanh phanh!

Bên trong đạo kết giới u ám, Vong Linh Cổ Thần hung hãn tiến hành tự bạo. Đạo kết giới u ám bao vây hắn lập tức bị oanh phá, nhưng uy năng còn dư lại cũng không còn được bao nhiêu, không tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng đối với đại điện trung tâm.

- Thủ đoạn thật nhiều a!

Triệu Phong không khỏi than thở. Cho tới lúc này, tất cả mọi người đến thăm dò phiến di tích này, gần như đã bị sáu người Huyền Ma Cổ Thần diệt trừ toàn bộ. Chiến tích bậc này, nếu như lan truyền ra ngoài, tuyệt đối là kinh thế hãi tục.

- Triệu Phong, lần này ngươi có chạy đằng trời a!

Ánh mắt Huyền Ma Cổ Thần rơi xuống trên người Triệu Phong, nở nụ cười đắc ý. Những người còn lại cũng lộ ra nụ cười tự tin thắng lợi.

- Vậy sao? Nếu như ta có thể trốn thoát được thì sao?

Triệu Phong đồng dạng cười một tiếng.

- Vô tri!

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần đột nhiên thay đổi.

Sưu sưu sưu!

Trong nháy mắt, sáu con khôi lỗi cơ giới lạnh như băng kia nhất tề phóng về phía Triệu Phong.

- Ta xem ngươi chạy như thế nào?

Huyền Ma Cổ Thần dữ tợn quát lớn. Trong một không gian thu hẹp như vậy, vừa có sáu đạo quang đái hư vô cộng thêm sáu cỗ khôi lỗi cơ giới, Triệu Phong còn có thể chạy đi đâu?

Thế nhưng, bên cạnh Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một cỗ khí tức khủng bố uy áp toàn trường.

Oanh phanh!

Một cỗ viêm nhiệt huyết sắc bạo liệt mạnh mẽ bốc lên bốn phía xung quanh Triệu Phong. Sáu đạo quang đái kia mặc dù cũng không bị phá hủy, nhưng cũng gặp phải trở ngại thật lớn. Mà sáu cỗ khôi lỗi cơ giới, ngoại trừ hai cỗ khôi lỗi Bát giai, bốn cỗ khôi lỗi còn lại toàn bộ đều văng ngược ra ngoài, hung hăng nện xuống trên mặt đất bốn phía.

- Cỗ khí tức này…

Sắc mặt sáu người Huyền Ma Cổ Thần nhất thời trầm xuống. Cỗ khí tức đột nhiên xuất hiện kia không chỉ có huyết mạch Thái Cổ cường đại, còn có khí tức Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong nữa.

Hỏa diễm tiêu tán, bên cạnh Triệu Phong chợt xuất hiện một con Kỳ Lân huyết sắc khổng lồ.

- Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc!

Đám người Huyền Ma Cổ Thần kinh hãi thốt lên.

- Nơi này sao có thể có Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong?

- Triệu Phong, ta và ngươi đã ký kết khế ước, ngươi không thể nói việc này cho người thứ hai biết!

Hắc Cực Cổ Thần lập tức quát lên. Con Kỳ Lân Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong đột nhiên xuất hiện này, nhất định là có quan hệ với Triệu Phong. Nhưng lúc đầu hắn rõ ràng đã ký kết khế ước với Triệu Phong, không thể nào nói ra việc này cho người ngoài. Đã như vậy, đầu Kỳ Lân Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong này tại sao lại cam nguyện đi theo tới đây?

- Chủ nhân, có gì phân phó?

Tại thời điểm mọi người còn đang nghi hoặc, đầu Kỳ Lân Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong kia đã quỳ một gối xuống giữa không trung, cung kính nói.

- Chủ nhân?

Sáu người Huyền Ma Cổ Thần vừa khiếp sợ lại vừa nghi hoặc. Đường đường là Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, không ngờ lại gọi Triệu Phong là chủ nhân! Bất quá, nếu thật sự là như vậy, thì đầu Kỳ Lân Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong kia chỉ tương đương với nô bộc của Triệu Phong. Triệu Phong muốn hắn làm cái gì, căn bản cũng không cần nói ra nguyên do. Lúc này, đầu Kỳ Lân Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong này xuất hiện ở đây, nhất định là hoàn toàn không biết chuyện gì cả.

Mang ta thoát khỏi nơi này!

Triệu Phong bình thản nói.

- Vâng!

Đầu Huyết Diễm Kỳ Lân kia cung kính nói. Sau khi nói xong, trong miệng nó liền ngưng tụ ra một đoàn lực lượng hỏa diễm cực nóng.

Có cơ hội có thể trợ giúp Chúa Tể đại nhân, hắn nhất định phải biểu hiện tốt một chút, cho nên liền dốc toàn lực ứng phó!

- Không tốt!

Sắc mặt sáu người Huyền Ma Cổ Thần nhất thời chấn kinh. Lực lượng Thần Mâu hợp nhất do bọn chúng sinh ra đã không còn dư lại bao nhiêu. Tầng bình chướng hư vô bốn phía đại điện trung tâm đã hết sức yếu ớt, hơn nữa Triệu Phong có thể đơn giản phá vỡ. Hơn nữa có thêm Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong trợ giúp, hai người nhất định có thể thông qua tầng tầng phong tỏa của khu vực hạch tâm, thoát khỏi nơi này. Một khi Triệu Phong rời khỏi nơi này, dựa vào Trường bào Thời Không, mọi người muốn đuổi theo bắt hắn sẽ vô cùng khó khăn.

Đám người Huyền Ma Cổ Thần lập tức khống chế sáu con khôi lỗi cơ giới, giết thẳng về phía Huyết Diễm Kỳ Lân. Lực lượng Thần Mâu hợp nhất của bọn chúng, đã không còn dư lại bao nhiêu, nếu như dùng để đối phó Huyết Diễm Kỳ Lân, liền khó có thể bắt giữ Triệu Phong, cho nên bọn chúng cũng không sử dụng.

- Hỗn Nguyên Thần Chưởng!

Triệu Phong vận chuyển Thần lực Hỗn Nguyên, đánh ra một đạo quang chưởng hỗn loạn mờ tối thật lớn, bắn thẳng về phía trước, ý đồ ngăn cản đám khôi lỗi cơ giới quấy rầy. Cùng lúc đó, hắn cũng bỗng nhiên phát động một cái Bản Nguyên Đồng Thuật về phía bình chướng hư vô.

Oanh phanh!

Tầng bình chướng hư vô bao khỏa nơi đây trực tiếp bị oanh phá. Thế nhưng sáu người Huyền Ma Cổ Thần cũng không chỉ dùng bình

chướng hư vô ngăn cách gian đại điện trung tâm này, mà còn phong tỏa tất cả các cửa ra vào toàn bộ khu vực hạch tâm. Tuy rằng kết giới đã bị phá, nhưng hai người Triệu Phong nghĩ muốn rời khỏi nơi này vẫn hết sức khó khăn.

Oanh phanh!

Huyết Diễm Kỳ Lân lựa chọn một địa điểm nào đó trên vách tường, phát động tiến công mãnh liệt nhất. Toàn bộ đại điện trung tâm nhất thời rung động một trận.

Bên kia, đám khôi lỗi cơ giới nhanh chóng đập nát công kích của Triệu Phong, trùng kích thẳng về phía Huyết Diễm Kỳ Lân.

- Thời Không Bình Chướng!

Triệu Phong lập tức vận chuyển Thời Không Áo Nghĩa, thôi động năng lực của Trường bào Thời Không.

Vù vù vù!

Một tầng lực lượng hư vô đạm bạch sắc trùng trùng điệp điệp xuất hiện giữa đám khôi lỗi cơ giới cùng Triệu Phong. Khi khôi lỗi cơ giới muốn tiếp cận thời điểm, bọn chúng không chỉ gặp phải lực lượng Không Gian trở ngại, lại còn gặp phải ảnh hưởng của lực lượng Thời Gian, động tác và tư duy đều trở nên chậm chạp.

- Thời Không Áo Nghĩa của người này không tầm thường, không ngờ lại có thể thúc giục loại năng lực này của Trường bào Thời Không!

Hắc Cực Cổ Thần khiếp sợ nói. Thời Không Bình Chướng là bản thăng cấp của Không Gian Bình Chướng, trên phương diện phòng

ngự có lực trở ngại siêu cường.

- Để cho ta tới!

Một gã hậu duệ Thời Không Chi Mâu thân hình khô gầy bỗng nhiên đứng ra. Thời Không Chi Mâu của hắn bắt đầu vận chuyển, một cỗ Thời Không Áo Nghĩa bao phủ trên toàn thân đám khôi lỗi cơ giới. Trong nháy mắt, ảnh hưởng bởi Thời Không Bình Chướng mà đám khôi lỗi cơ giới gặp phải nhất thời giảm thấp xuống.

Oanh! Phốc xuy!

Sáu con khôi lỗi cơ giới huy động cự kiếm trong tay, chém mạnh ra một đạo công kích uy lực cường hãn. Dần dần, Thời Không Bình Chướng mà Triệu Phong dựa vào Trường bào Thời Không thi triển ra càng ngày càng yếu đi. Mà khoảng cách giữa đám khôi lỗi cơ giới với Triệu Phong cùng Huyết Diễm Kỳ Lân lại gần hơn rất nhiều.

Nhưng ngay vào lúc này…

Oanh phanh!

Đầu Huyết Diễm Kỳ Lân Bát giai Đỉnh phong đã đánh ra một cái lỗ nhỏ trên tầng bình chướng phong bế đại điện trung tâm này. Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc không hổ là chủng tộc am hiểu chiến đấu, trên phương diện thủ đoạn công kích vẫn luôn hết sức cường hãn.

- Đi!

Triệu Phong vận chuyển Không Gian Áo Nghĩa, cùng Huyết Diễm Kỳ Lân thông qua cái lỗ nhỏ kia, cấp tốc rời khỏi đại điện trung tâm.

- Không tốt! Hắn chạy thoát rồi!

Sắc mặt sáu người Huyền Ma Cổ Thần nhất thời chấn kinh.

- Làm sao bây giờ?

Trong lúc nhất thời, mọi người cũng không có hành động gì. Lúc này trạng thái của bọn chúng đều cực kém, sức chiến đấu thập phần thấp, không thể đưa thân mạo hiểm được. Mà Triệu Phong lại có được nô bộc cấp bậc Bát giai Đỉnh phong, bọn chúng muốn đối phó hai người Triệu Phong, chỉ phái ra hai con khôi lỗi Bát giai thì tuyệt đối không đủ. Mặt khác, Triệu Phong còn am hiểu Thời Không Áo Nghĩa, có được Trường bào Thời Không, nếu như bọn chúng phái đi đại lượng khôi lỗi cơ giới, còn phải lo lắng Triệu Phong bỗng nhiên giết ngược trở lại. Trong lúc nhất thời, bọn chúng lâm vào tình cảnh tiến thoái lưỡng nan.

- Đã như vậy, thì giết chết hắn luôn đi!

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần vô cùng âm trầm. Nhiệm vụ lần này trở thành như vậy, khiến cho hắn thập phần căm tức.

- Nhiệm vụ của chúng ta vốn không bao gồm tên Triệu Phong này, thế nhưng nếu để tin tức liên quan tới chúng ta tiết lộ ra ngoài, như vậy liền xong đời!

Hắc Cực Cổ Thần thập phần tán thành đề nghị của Huyền Ma Cổ Thần. Nếu như bọn chúng bắt được Triệu Phong, có khả năng nhận được phần thưởng hậu hĩnh, nhưng nếu như để tin tức tình báo tiết lộ ra ngoài, đó tuyệt đối là chết không có chỗ chôn!

- Được rồi! Vậy thì tiêu hủy luôn nơi đây đi!

Những người còn lại lập tức tán đồng ý kiến. Sau đó, bọn chúng đi

tới bên cạnh thiết bị tám cạnh ngay tại trung tâm gian đại điện kia. Sáu người lục lọi một trận, trên cái thiết bị tám cạnh rốt cuộc bắn ra một đạo quang mạc bạch sắc trong suốt.

- Khởi động tiến trình tự hủy!

Huyền Ma Cổ Thần khẽ quát một tiếng. Lập tức, toàn bộ đạo quang mạc kia liền biến thành màu hồng nhạt.

- Còn có thời gian một trăm giây, nơi đây sẽ tự động hủy diệt! Ba người các ngươi phụ trách bố trí Truyền Tống Trận, ba người chúng ta phụ trách lấy đi những thành quả nghiên cứu cùng tư liệu còn lại ở nơi đây!

Huyền Ma Cổ Thần lập tức phân phó. Sau đó, sáu người liền tự chia ra hành động. Sau khi nhiệm vụ lần này kết thúc, bọn họ cũng cần phải tiêu hủy luôn phiến di tích này, hiện tại đúng lúc có thể mượn cỗ lực lượng này giết chết Triệu Phong. Bọn chúng tuyệt đối không tin Triệu Phong còn có thể bỏ chạy ra khỏi không gian bị hủy diệt. Cho dù là có Trường bào Thời Không cũng không thể nào làm được!

o0o

Bên kia, sau khi Triệu Phong trốn ra khỏi đại điện trung tâm, hắn liền sử dụng năng lực thấu thị của Tả Mâu, quan sát tình huống của sáu người Huyền Ma Cổ Thần.

- Hửm? Bọn chúng cũng ly khai?

Trong lòng Triệu Phong có chút nghi hoặc. Sáu người Huyền Ma Cổ Thần có thể khống chế cơ quan, máy móc nơi đây, không ngờ lại không tiếp tục đuổi bắt chính mình.

- Đó là cái gì?

Ánh mắt Triệu Phong dừng lại trên tầng quang mạc đạm hồng sắc xuất hiện phía trước thiết bị tám cạnh kia. Hắn nhớ rõ, trước đây nơi này không tồn tại thứ này.

Những văn tự trên tầng quang mạc đạm hồng sắc kia là văn tự Thiên Cơ Tộc, Triệu Phong căn bản không biết nó nói cái gì. Nhưng chẳng biết tại sao, trong lòng hắn lại có loại cảm giác bất an.

Chương 1315: Hủy diệt không gian

Trước đây thời điểm đám người Triệu Phong bị đuổi giết, đã hầu như lui tới một lần cả khu vực hạch tâm này, cho nên hắn cũng biết tương đối rõ ràng địa hình ở nơi này. Sau khi chạy ra khỏi đại điện trung tâm, Triệu Phong liền xác định một đường lộ tuyến gần nhất, nhanh chóng cùng Huyết Diễm Kỳ Lân nỗ lực chạy ra ngoài.

- Bọn chúng đi những địa phương khác của khu vực hạch tâm, cầm lấy vật phẩm rồi!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong có thể thấu thị một khoảng cách nhất định, có thể quan sát được một chút tình huống. Bất quá, mặc dù sáu người kia chia ra làm hai tiểu đội song song hành động, nhưng cho dù Triệu Phong giết ngược trở lại cũng không nhất định có thể thành công. Cho nên hắn vẫn chạy khỏi nơi này rồi tính tiếp. Dù sao nơi này cũng là di tích Thiên Cơ Tộc, còn đối phương ở chỗ này không có bất kỳ ảnh hưởng gì, giống như hoa viên sau nhà mình.

Về phần Tiểu tặc miêu, từ mức độ xem trọng của những người đối với Tiểu tặc miêu liền có thể nhìn ra, bọn chúng sẽ không dễ dàng thương tổn Tiểu tặc miêu. Mặt khác, Triệu Phong cũng nghĩ thông suốt nguyên nhân Tiểu tặc miêu cố ý để bản thân bị bắt. Giữa hắn và Tiểu tặc miêu có khế ước liên hệ, cho dù cả hai cách nhau khoảng cách một cái Vực, cũng vẫn duy trì một tia liên hệ yếu ớt. Một khi bọn chúng mang Tiểu tặc miêu về sào huyệt của mình, Triệu Phong sẽ có thể biết được cứ điểm của thế lực sau lưng những hậu duệ Thần Mâu này.

Mặt khác, cỗ thế lực này biết rõ bí mật của Thiên Cơ Miêu, bên trong rất có thể còn có những đồ vật mà Tiểu tặc miêu đang cần. Nếu không, nó sẽ không lấy thân mạo hiểm, cố ý bị bắt như vậy. Hơn nữa, thế lực sau lưng những người này tựa hồ đang tiến hành nghiên cứu liên quan tới Thần Mâu, có lẽ bên trong còn có những đồ vật mà Triệu Phong cần. Cũng chính vì vậy, Triệu Phong cũng không sử dụng quá nhiều lực lượng của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, bằng không sáu gã hậu duệ Thần Mâu kia tuyệt đối cũng không phải là đối thủ của hắn. Tuy rằng toàn bộ chuyện này rất nguy hiểm, nhưng Tiểu tặc miêu có năng lực bói toán hung cát, vẫn có một chút tự tin nhất định.

Oanh phanh!

Đúng lúc này, Triệu Phong cùng Huyết Diễm Kỳ Lân lại đánh ra một lỗ hổng nhỏ trên một cánh cửa thông đạo, hai người cấp tốc chạy xuyên qua.

- Đại nhân, nơi này tựa hồ là địa phương di lưu của Thiên Cơ Tộc?

Đầu Huyết Diễm Kỳ Lân kia nhịn không được sự nghi ngờ trong lòng, mở miệng hỏi.

- Trốn thoát quan trọng hơn!

Triệu Phong cũng không giải thích nhiều lắm.

o0o

Phía bên kia, tiểu đội của Hắc Cực Cổ Thần cũng thuận lợi thu lấy một vài thành quả nghiên cứu cùng số liệu quan trọng.

- Khốn kiếp! Có không ít thành quả nghiên cứu đã bị Thiên Cơ Miêu lấy đưa cho Triệu Phong!

Huyền Ma Cổ Thần có chút tức giận.

- Ở trên tay hắn thì có ích lợi gì? Một khi không gian nghiền nát, hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Một gã bên cạnh khẽ hừ lạnh, nói.

- Tuy là nói như vậy, nhưng nhiều thành quả nghiên cứu trân quý như thế, cứ như vậy mà lãng phí, quả thật cũng có chút đáng tiếc!

- Thời gian không đủ, nhanh trở về a!

Nữ tử cao gầy lập tức nói. Tiến trình tự hủy diệt chỉ có thời gian một trăm giây, hiện tại chỉ còn lại hai mươi giây mà thôi. Vì để tránh xảy ra chuyện ngoài ý muốn, bọn chúng vẫn nên cấp tốc chạy về cho thỏa đáng.

Bên trong một gian phòng cương thiết chật hẹp nào đó, ba người Hắc Cực Cổ Thần đã sớm đợi khá lâu rồi.

- Truyền Tống Trận nơi này được bảo tồn tương đối hoàn chỉnh, chúng ta chỉ cần điều chỉnh một chút phương vị truyền tống thích hợp, liền có thể yên tâm sử dụng!

Hắc Cực Cổ Thần mỉm cười nói.

- Ừm!

Một đoàn sáu người bước lên trận đài Truyền Tống Trận.

- Đi thôi! Để cho tên tiểu tử kia chôn cùng nơi này đi!

Hắc Cực Cổ Thần cười một tiếng nham hiểm hung ác.

Vết nhơ lớn nhất trong nhiệm vụ lần này của bọn chúng chính là Triệu Phong. Nếu không có Triệu Phong, nhiệm vụ của bọn chúng không biết sẽ thuận lợi hoàn thành đến cỡ nào. Hơn nữa không ngờ cuối cùng bọn chúng vẫn không thể giết được Triệu Phong, chỉ có thể mượn dùng tiến trình tự hủy của phiến di tích Thiên Cơ Tộc này.

- Thật là tiện nghi cho tên tiểu tử kia!

Gã hậu duệ Thời Không Chi Mâu khô gầy kia khinh thường nói.

- Tuy rằng hắn gây cho chúng ta phiền toái không nhỏ, nhưng tốt xấu gì hắn cũng tặng cho chúng ta một con Thiên Cơ Miêu!

Huyền Ma Cổ Thần lãnh đạm nói.

- Đúng rồi! Con mèo này cùng tiểu tử kia vẫn còn có khế ước Linh sủng…

- Quản cái này làm gì? Tên tiểu tử kia chết rồi, khế ước không phải là tự động tiêu trừ sao?

Ông hô!

Lúc này, trận đài Truyền Tống Trận bắt đầu khởi động, từng đạo từng đạo phù văn ngân sắc nhanh chóng phác họa ra. Một tầng quang trạch ngân bạch phong cách cổ xưa bỗng nhiên dâng lên, bao phủ đám người Huyền Ma Cổ Thần vào bên trong.

o0o

Ở bên kia, mặc dù Triệu Phong đang tìm kiếm lối ra, nhưng vẫn như cũ chú ý quan sát hành động của đám người Huyền Ma Cổ Thần.

- Truyền Tống Trận! Bọn chúng muốn rời đi?

Sắc mặt Triệu Phong lộ ra vẻ ngạc nhiên.

- Không ngờ bọn chúng cứ như vậy mà buông tha cho ta!

Triệu Phong không khỏi cười một tiếng. Xem ra những người này không thể làm gì được chính mình, cho nên không dự định làm lỡ thời gian, mà trực tiếp rời khỏi. Nhưng hắn vẫn như cũ cảm giác có chút không thích hợp, không khỏi lâm vào trầm tư.

- Không đúng! Ta biết được nhiều bí mật của bọn chúng như vậy, bọn chúng làm sao có thể dễ dàng buông tha ta như vậy?

Sắc mặt Triệu Phong đột nhiên thay đổi, trong lòng hoảng hốt.

Cùng lúc này, Triệu Phong một lần nữa nhìn về phía thiết bị tám cạnh trong đại điện trung tâm. Tầng quang mạc đạm hồng sắc trên thiết bị không ngừng lóe lên. Tuy rằng Triệu Phong xem không hiểu những văn tự trên đó, nhưng hắn lại nhìn thấy một đạo đường thẳng màu đỏ, đang từ bên trái lan tỏa về phía bên phải, đã sắp sửa đi tới cuối cùng.

- Lực lượng bốn phía khu vực hạch tâm tựa hồ cũng đang lưu động về phía đó!

Tỉ mỉ quan sát, Triệu Phong phát hiện năng lượng bên trong thiết bị tám cạnh kia dị thường khổng lồ, đồng thời cũng ba động thập phần kịch liệt.

- Không tốt! Bọn chúng muốn hủy diệt nơi này!

Thần sắc Triệu Phong đại biến, kinh hô một tiếng.

Đứng ở góc độ của đám người Huyền Ma Cổ Thần, những đồ vật quan trọng bên trong phiến di tích này đều đã bị khai quật đi, như vậy phiến di tích này còn để lại làm gì nữa? Như vậy chỉ sẽ lưu lại dấu vết tơ nhện, khiến cho các thế lực khác điều tra ra được chuyện tình của sáu người Huyền Ma Cổ Thần. Đồng thời, Triệu Phong đã biết được nhiều bí mật như vậy của bọn chúng, bọn chúng hoàn toàn không có lý do gì buông tha cho Triệu Phong. Hai cái này kết hợp lại với nhau, Triệu Phong liền nghĩ tới một khả năng: Sáu người Huyền Ma Cổ Thần muốn triệt để hủy diệt phiến không gian này, đồng thời cùng lúc giết chết Triệu Phong luôn!

Thiết bị tám cạnh trong đại điện trung tâm chính là máy móc trang bị cao đẳng nhất trong khu vực hạch tâm này, ngay cả sáu người Huyền Ma Cổ Thần cũng không cách nào hoàn toàn khống chế được. Cho nên thiết bị tám cạnh kia nhất định là trang bị hạch tâm của toàn bộ phiến di tích, có thể kể cả không gian của toàn bộ phiến di tích. Mới vừa rồi, cái thiết bị tám cạnh kia đã xuất hiện dị tượng…

- Không tốt! Nơi đây sắp hoàn toàn bị hủy diệt!

Triệu Phong vội vàng nói với Huyết Diễm Kỳ Lân.

- Có biện pháp gì có thể cấp tốc thoát khỏi phiến không gian này không?

Triệu Phong vội vàng hỏi. Hiện tại, đã là sống chết trước mắt.

- Thoát khỏi phiến không gian này?

Đầu Huyết Diễm Kỳ Lân kia nhất thời sửng sốt. Hiện tại bọn họ muốn rời khỏi phiến khu vực hạch tâm này cũng đã có chút khó khăn, làm sao có thể thoáng cái thoát khỏi phiến không gian này được? Triệu Phong biết rõ con Huyết Diễm Kỳ Lân này không thể nào làm được, liền trực tiếp thu hồi nó trở về Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Đã như vậy, chỉ có thể liều mạng!

Trên mặt Triệu Phong lộ ra thần sắc quyết tuyệt. Thân hình hắn đột nhiên biến mất tại chỗ. Nhưng ngay sau đó, một trận không gian ba động kịch liệt chợt xuất hiện.

Vù vù!

Triệu Phong cùng Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc trực tiếp xuất hiện ở nơi này. Mà bốn phía xung quanh Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc nhất thời xuất hiện từng đạo từng đạo khe nứt không gian nhỏ bé. Với tu vi của Triệu Phong, nếu đơn giản tiếp cận những khe nứt không gian này, chắc chắn sẽ bị chia năm xẻ bảy. Nhưng trên người hắn có Thần khí phòng ngự Cực phẩm Trường bào Thời Không, có hiệu quả phòng ngự rất tốt đối với khe nứt không gian.

- Đại nhân, nơi này là…

Sắc mặt Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân lộ ra vẻ nghi hoặc. Triệu Phong cũng không nói gì đã trực tiếp kéo hắn tới nơi này, khiến cho hắn trong lúc nhất thời không biết đã xảy ra chuyện gì. Nhưng trong nháy mắt, Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc chợt cảm thụ được dấu hiệu không gian sắp sửa nghiền nát.

- Đại nhân, đẳng cấp phiến không gian này quá thấp, không thể nào dung nạp được ta!

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc lập tức nói.

- Tìm tất cả mọi biện pháp, bất kể là phải trả cái giá gì, cũng phải mang ta rời khỏi phiến không gian này!

Triệu Phong vội vàng nói. Lúc này, đường sáng màu đỏ trên thiết bị tám cạnh kia đã sắp sửa đi tới đầu cuối.

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc rốt cuộc cũng ý thức được tính nghiêm trọng của sự tình. Nếu không phải Chúa Tể đại nhân gặp phải nguy cơ trí mạng khó có thể giải quyết, làm sao có thể đơn giản gọi hắn tới đây.

- Được!

Ánh mắt Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc vô cùng uy nghiêm, một cỗ khí tức Hồng Hoang vô biên cường đại từ trong cơ thể hắn bắt đầu ba động ra.

Hưu hưu hưu!

Theo Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc thi triển ra lực lượng cường đại, không gian bốn phía chợt vặn vẹo một trận. Vô số khe nứt không gian lớn lớn nhỏ nhỏ bắt đầu vỡ vụn ra, từng đạo từng đạo không gian phong bạo xé rách, hủy diệt tất cả từ trong đó thổi quét ra.

Phốc xuy!

Trong nháy mắt, trên thân thể Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc đã xuất hiện hơn mười đạo vết thương lớn nhỏ bất đồng. Tuy rằng sinh mệnh lực của hắn cường đại, nhưng tốc độ khôi phục của hắn so ra

vẫn kém tốc độ gia tăng vết thương.

Cùng lúc đó, Triệu Phong dựa theo phân phó của Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, thôi động năng lực Thời Không Bình Chướng của Trường bào Thời Không. Lực lượng Không Gian của Không Gian Bình Chướng có hiệu quả phòng ngự tuyệt hảo, mà Thời Không Bình Chướng lại là bản thăng cấp của nó, ở phương diện này tự nhiên càng xuất sắc hơn.

Dưới sự bảo vệ của Thời Không Bình Chướng, thương thế của Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc tạm thời ổn định lại. Mà Triệu Phong có hai tầng bảo hộ của Trường bào Thời Không cùng Thời Không Bình Chướng, tương đối mà nói càng an toàn hơn một chút.

Ngay vào lúc này, đường sáng màu đỏ trên thiết bị tám cạnh kia rốt cuộc cũng đi tới điểm cuối! Toàn bộ khu vực hạch tâm, kể cả các địa phương lớn nhỏ bốn phía đều bắt đầu ba động một trận lực lượng mang tính hủy diệt. Trong nháy mắt, Triệu Phong cảm giác vô cùng áp lực, nguy cơ tử vong sắp sửa hàng lâm xuống!

- Bọn chúng quả nhiên muốn hủy diệt phiến không gian này!

Trong lòng Triệu Phong chấn động, ngay cả Thần Linh Nhãn của hắn cũng liên tục nhảy lên. Thế nhưng lực lượng của hắn quá mức nhỏ yếu, căn bản không có bất kỳ biện pháp nào.

Đúng vào lúc này, bốn phía xung quanh Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc chợt lưu chuyển từng đạo từng đạo văn tự hỏa diễm kỳ diệu, mang theo lực lượng Áo nghĩa cường đại bắt đầu kịch liệt ba động. Trong nháy mắt, không gian bốn phía triệt để nghiền nát. Cùng lúc đó, tầng văn tự hỏa diễm kỳ dị kia đã vờn quanh toàn thân Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc cùng Triệu Phong.

Oanh phanh!

Hai người hóa thành một đoàn quang mang huyết diễm, trong một tiếng ầm ầm, đã nổ tung biến mất.

o0o

Tử Linh Vực, một mảnh rừng cây trống trải hoang dã, không gian bỗng nhiên bắt đầy vặn vẹo hỗn loạn.

Oanh! Ầm ầm!

Bỗng nhiên, từng đạo từng đạo khe nứt không gian khổng lồ vỡ vụn ra. Một cỗ phong bạo năng lượng hủy diệt kinh khủng từ trong đó phát tiết ra. Phương viên mười mấy vạn dặm nhất thời biến thành một phiến cấm địa. Lực lượng không gian phong bạo mang tính hủy diệt kia xen lẫn năng lượng trùng kích khổng lồ ầm ầm bùng phát. Mà ở khu vực biên giới bên cạnh cỗ Cấm địa hủy diệt này, hai đạo thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện.

- Nguy hiểm thật!

Trái tim gấp gáp đập nhanh của Triệu Phong rốt cuộc bình phục trở lại. Trường bào Thời Không trên người hắn lóe lên những tia sáng yếu ớt, hiển nhiên là bởi vì bảo hộ Triệu Phong mà bị tổn hại nhất định. Mà hắn cũng nhờ có nó mới bình yên còn sống. Chỉ bất quá, lực lượng không gian phong bạo kia vẫn tạo thành một chút ảnh hưởng cho Triệu Phong. Còn có Bí thuật cường đại của Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, đối với hắn cũng có sự trùng kích nhất định.

- Phốc!

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc phun ra một ngụm lớn huyết dịch

nóng rực, trên đó mơ hồ còn có một tầng ngọn lửa. Địa phương ngụm huyết dịch kia rơi xuống lập tức bốc cháy lên một đám liệt hỏa hừng hực.

- Ngươi sao rồi?

Triệu Phong lập tức hỏi. So với hắn, Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc thi triển Độn Không Thuật cường hãn bên trong không gian không ổn định, nên đã bị thương thế cực kỳ thảm trọng. Toàn thân hắn không có một chỗ lành lặn, có nhiều chỗ lại càng suy yếu mơ hồ, có thể thấy được xương trắng phía dưới lớp da.

- Không có việc gì! Tuy rằng bị đả thương một chút nguyên khí, nhưng cũng không quá lo ngại! Chỉ là thời gian sắp tới, có khả năng ta không thể tiếp tục giúp đại nhân ứng phó những nguy cơ trọng đại nào khác nữa rồi…

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc vận chuyển Bí thuật trị liệu, sau đó mới lên tiếng.

- Ngươi trở về đi! Hành động hôm nay của ngươi, ta sẽ nhớ kỹ!

Triệu Phong cảm khái một câu. Lần này quả thật là nhờ có Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc. Nếu không có hắn, cho dù mình có Trường bào Thời Không đi chăng nữa, cũng sẽ bị hư không phong bạo vô tận nghiền thành bụi phấn, thần hồn câu diệt.

Bá!

Triệu Phong thu Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc vào bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Tiểu tặc miêu!

Hai mắt Triệu Phong khép hờ, trong lòng thoáng cảm ứng một phương hướng khác.

Chương 1316: Thu hoạch phong phú

- Trước rời khỏi nơi này đã!

Triệu Phong tạm thời buông xuống chuyện tình Tiểu tặc miêu, thu hồi Trường bào Thời Không, cấp tốc bay đi.

Nơi này xuất hiện động tĩnh lớn như vậy, nhất định sẽ hấp dẫn sự chú ý của các thế lực phụ cận. Mặt khác, Liệt Kim Tộc cũng biết rõ chỗ này, mà những cường giả Cổ Thần bọn chúng phái đến đây cũng đã bị diệt toàn quân. Tin tưởng không bao lâu nữa, các cường giả Liệt Kim Tộc sẽ đến nơi này. Đến lúc đó, nếu như thấy chỉ có một mình Triệu Phong ở đây, đối phương nhất định sẽ nghĩ mọi cách đem tội danh đổ lên người hắn. Hơn nữa, Hội nghị Thần Mâu cũng đã sớm kết thúc, hắn vẫn cần phải quay về Linh Tộc một chuyến.

Hơn hai tháng sau, Triệu Phong đã thuận lợi trở về Linh Tộc.

Biết được tin hắn trở về, rất nhiều cao tầng Linh Tộc đều lục tục ghé thăm hắn. Hiện tại Triệu Phong đã có địa vị cực cao tại Linh Tộc, mà sau khi Hội nghị Thần Mâu kết thúc, Triệu Phong cũng không trở về ngay lập tức. Sau khi nghe ngóng từ phía Sinh Mệnh Thánh Địa mới biết được, Triệu Phong đã sớm ly khai từ trước. Bên phía Linh Tộc liền cử ra một đám nhân viên tình báo, đi khắp nơi sưu tập tin tức liên quan tới Triệu Phong, nhưng cũng không có bất cứ kết quả gì.

- Khiến các vị quan tâm rồi!

Triệu Phong ôm quyền nói.

- Triệu Phong, ngươi cũng không nên thư giãn quá mức! Hiện tại Triệu Vũ Phi đã là đệ tử thân truyền của Tam Trưởng lão rồi a!

Phù Linh Cổ Thần vuốt râu, mỉm cười nói.

- Ừm! Vũ Phi vốn là huyết mạch Linh Tộc thuần khiết, lại có thêm Bán Bộ Thần Chủ của Linh Tộc chỉ điểm, tu vi, huyết mạch, thực lực của nàng chắc chắn sẽ tăng nhanh vô cùng!

Một gã Cổ Thần hắc y nói. Theo như hắn thấy, Triệu Phong sau khi đột phá Cổ Thần, đã quá tự đề cao chính mình. Bản thân có được huyết mạch nhãn đồng thần bí, cũng không quá mức xem trọng Hội nghị Thần Mâu, chỉ vừa mới đi dạo vài vòng liền trực tiếp ly khai. Phải biết rằng, những kẻ có được huyết mạch nhãn đồng khác, ai nấy cũng đều hận không thể ở lại trong Hội nghị Thần Mâu lâu hơn một chút. Còn có một vài kẻ có được huyết mạch nhãn đồng tu vi không đủ tiêu chuẩn tiến nhập, càng là vô cùng khát vọng đối với Hội nghị Thần Mâu, muốn được tiến vào trong đó. Mà Triệu Phong lần đầu tiên tham gia Hội nghị Thần Mâu, không ngờ lại chủ động ly khai trước khi hội nghị kết thúc!

- Đệ tử thân truyền của Tam Trưởng lão?

Sắc mặt Triệu Phong khẽ sửng sốt. Tam Trưởng lão Linh Tộc không phải chính là vị Bán Bộ Thần Chủ sau khi chính mình đột phá Thần vị, muốn nhận mình làm đồ đệ, kết quả đã bị cự tuyệt sao? Không nghĩ tới, sau mình khi rời đi, vị Tam Trưởng lão này lại thu Triệu Vũ Phi làm đồ đệ. Bất quá, thiên phú mà Triệu Vũ Phi thể hiện ra quả thật không giống người thường.

- Ta cáo từ trước!

Triệu Phong trực tiếp từ biệt chúng Trưởng lão Linh Tộc.

Những chuyện tình liên quan tới đám người Huyền Ma Cổ Thần, Triệu Phong cũng không định sẽ nói cho cao tầng Linh Tộc biết. Đầu tiên, đối phương tựa hồ chỉ để mắt tới những hậu duệ Thần Mâu, không có quan hệ quá lớn với bên phía Linh Tộc. Cho dù hắn nói với cao tầng Linh Tộc, cũng chưa chắc sẽ có lợi ích gì. Thứ hai, nếu nói ra chuyện tình địa phương di lưu của Thiên Cơ Tộc, nhất định sẽ có rất nhiều phiền phức tìm tới cửa. Ví dụ như những bảo vật mà Triệu Phong lấy được, sẽ bị người khác để ý tới. Còn nữa, những người khác tiến vào trong đó cũng đều đã chết hết, các đại thế lực như Liệt Kim Tộc, Ám Thiên Vực… cũng sẽ nhằm vào Triệu Phong. Cho nên Triệu Phong không có ý định sẽ nói ra chuyện này.

o0o

Sau khi trở lại chỗ ở của mình, Triệu Phong lập tức bắt đầu bế quan. Sau khi tiến vào không gian bên trong Trường bào Thời Không, Triệu Phong trước hết tranh thủ điều trị thương thế. Đồng thời trong lúc chữa trị thương thế, hắn cũng lấy ra toàn bộ những thu hoạch trong lần thăm dò di tích này.

Bên kia, Diệt Thế Hắc Giao Long đang trong lúc tu luyện, lúc này cũng mở mắt ra, nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong bên này.

Tại một nơi hẻo lánh trong phiến không gian này, Triệu Vong tay cầm Quyền trượng Tử Chú, đang tập trung tu luyện. Đến lúc này, Triệu Vong đã nhận được sự tán thành của Quyền trượng Tử Chú. Hơn nữa, trong địa phương di lưu của Thiên Cơ Tộc, hắn cũng thu hoạch rất nhiều Tử Vong Thủy Dịch, dưới sự trợ giúp luyện hóa của Quyền trượng Tử Chú, hắn sớm đã thuận lợi đột phá đến Chân Thần Lục giai.

Triệu Phong từ trong đông đảo những vật phẩm trước mặt, lấy ra một cái ống nghiệm thủy tinh to bằng cánh tay. Bên trong ống nghiệm chứa một loại huyết dịch hồng sắc, cho người ta một loại cảm giác giống như nham tương vậy.

Oanh!

Ngay khoảnh khắc hắn mở ra cái ống nghiệm kia, một cỗ uy áp huyết mạch Thái Cổ nóng rực đột nhiên trùng kích thẳng ra.

- So với huyết mạch của Liệt Kim Tộc thì còn kém một chút, nhưng so với huyết mạch của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc thì mạnh hơn rất nhiều!

Chỉ dựa vào khí tức, Triệu Phong cũng không thể nào phán đoán ra đây là loại huyết mạch nào, chỉ có thể đo lường đại khái mà thôi.

- Chủ nhân, đây là huyết mạch Viêm Thần Tộc bài danh thứ 48 trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng!

Diệt Thế Hắc Giao Long lập tức nói.

- Bài danh thứ 48?

Trong lòng Triệu Phong khẽ chấn động. Không nghĩ tới trong một ống nghiệm tùy tiện này, lại chứa đựng một loại huyết mạch cao cấp như vậy.

- Chủ nhân, có thể nào thưởng nó cho ta không? Có loại huyết mạch Viêm Thần Tộc này, ta nhất định có thể nhất cử đột phá tới Cổ Thần Thất giai!

Trên mặt Diệt Thế Hắc Giao Long lộ ra thần sắc khẩn cầu. Thời kỳ

đỉnh phong của hắn cũng chỉ là Chân Thần Lục giai Đỉnh phong, hiện tại hắn đã sớm khôi phục lại tu vi trước đây, nhưng nếu muốn trùng kích Cổ Thần, vẫn còn có chút không được. Mà huyết mạch cường hãn mạnh mẽ của Diệt Thế Long Tộc cũng cụ bị tính chất Viêm đạo, hoàn toàn có thể luyện hóa, hấp thu năng lượng của huyết mạch Viêm Thần Tộc.

- Đợi lát nữa rồi hãy nói!

Triệu Phong không lạnh không nhạt nói. Huyết mạch Viêm Thần Tộc này đối với hắn cũng có chút tác dụng. Hơn nữa huyết mạch cao cấp như vậy, tự nhiên là phải phục chế trước mấy phần rồi hãy nói tiếp. Lập tức, Triệu Phong hút ống nghiệm thủy tinh kia vào Không gian Thần Mâu, bắt đầu tiến hành phục chế.

Diệt Thế Hắc Giao Long lộ ra thần sắc thất vọng, nhưng cũng không dám nhiều lời, chỉ là ánh mắt không chớp nhìn chằm chằm những vật phẩm còn lại trước mặt Triệu Phong.

- Những huyết mạch Thái Cổ có giá trị tương đương với huyết mạch Viêm Thần Tộc ở nơi này, chí ít còn có bốn loại! Còn có những loại dược tề trân quý khác nữa…

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long tràn ngập vẻ tham lam. Trong lòng hắn hết sức tò mò, Triệu Phong làm thế nào có thể thoáng cái lấy được nhiều vật phẩm trân quý như vậy

Tiếp theo, Triệu Phong nhất nhất tra xét những vật phẩm còn lại. Tuy rằng hắn cũng không quá quan tâm tìm hiểu, nhưng hắn có Thần Linh Nhãn, chí ít có thể nhìn ra một ít gì đó.

- Những loại dược tề bên trong mấy ống nghiệm nhỏ này, so với mấy loại huyết mạch Thái Cổ kia còn trân quý hơn!

Triệu Phong cẩn thận xem xét một loạt những ống nghiệm nhỏ bé trước mặt. Bên trong chúng chứa đựng các loại dược thủy, bột phấn, hoặc là thể rắn nhỏ. Dưới sự tỉ mỉ quan sát của Triệu Phong, hắn phát hiện mỗi một loại dược tề ở đây cũng đều có tác dụng dược hiệu không thể tưởng tượng nổi.

Trong đó, trong một ống nghiệm nhỏ bé, chứa đựng một loại dịch thể băng hàn sềnh sệch, có thể xúc tiến huyết mạch Băng đạo tiến hóa, còn có thể dùng để tu luyện công pháp Băng đạo, lại càng là trân bảo tu luyện có thể giúp lĩnh ngộ Băng Chi Áo Nghĩa. Còn có một ống nghiệm khác, dược tề chứa bên trong có tác dụng đối với phương diện linh hồn, có tỷ lệ nhất định khiến cho Linh hồn thể bình thường lột xác thành Linh hồn thể đặc thù. Liền ví dụ như Lôi Hồn Thể của Triệu Phong, có sức chống cự cực lớn với Lôi kiếp, gần như miễn dịch với lôi điện bình thường, thậm chí còn có thể thôn phệ lôi điện, tăng trưởng lực lượng linh hồn của mình.

Linh hồn là căn bản của một người, thân thể bị hủy diệt còn có thể đắp nặn trở lại, nhưng linh hồn bị tiêu diệt thì cái gì cũng đều mất hết. Bởi vậy có thể thấy được, loại dược tề có thể thúc đẩy linh hồn lột xác, tăng lên lực lượng linh hồn này trân quý đến thế nào.

Ngoại trừ hai loại dược tề này, còn có mấy loại dược tề tương đối trân quý khác nữa. Cuối cùng chỉ còn lại một loại dược tề nữa, Triệu Phong không đoán ra được hiệu quả của nó. Ngoại trừ những thứ này ra, còn có rất nhiều những trân tài tu luyện mà ngoại giới cực kỳ hiếm có, ví dụ như Thất Thải Luân Hồi Thảo, Thiên Hư Thánh Linh Quả…

Sau khi chỉnh lý tất cả các vật phẩm một lượt, Triệu Phong bắt đầu suy tư nên phân phối tài nguyên như thế nào. Đầu tiên, hắn trực tiếp giao phần lớn Tử Vong Áo Nghĩa Chi Tinh lấy được cho Triệu Vong.

Ngoài ra, trước đây hắn cũng từng lấy được một viên Áo Nghĩa Chi Tinh bên trong có Tử Vong Chi Mâu, hắn cũng đưa nó cho Triệu Vong.

- Ngươi xem có thể dùng con Tử Vong Chi Mâu bên trong Áo Nghĩa Chi Tinh này, lấy cho mình sử dụng hay không?

Triệu Phong đem khỏa Áo Nghĩa Chi Tinh này giao cho Triệu Vong xử lý. Nếu hắn cần, thì có thể luyện hóa, nếu hắn không cần, vậy thì cứ tùy tiện xử lý. Dù sao huyết mạch nhãn đồng cũng không phải cứ có nhiều thì sẽ lợi hại hơn. Ví dụ như gã Huyền Ma Cổ Thần độc nhãn kia, mặc dù chỉ có một con Vạn Tượng Chi Mâu, nhưng chiến lực lại là mạnh nhất trong tiểu đội của bọn chúng.

- Đã phục chế được huyết mạch Viêm Thần Tộc rồi!

Triệu Phong lấy ra hai phần huyết mạch, nhưng cũng không lập tức giao cho Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Huyết mạch Viêm Thần Tộc hẳn cũng có lợi ích cực lớn đối với Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc a!

Ý thức của Triệu Phong chạm vào ngân cầu mộng huyễn trong Không gian Thần Mâu. Sau một khắc, hắn liền trực tiếp biến mất khỏi chỗ này.

- Đây là huyết mạch Viêm Thần Tộc!

Toàn thân Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc khẽ run lên. Đều là huyết mạch Viêm đạo, nhưng huyết mạch của hắn lại xa xa không bằng huyết mạch Viêm Thần Tộc.

Ngoại trừ huyết mạch Viêm Thần Tộc, Triệu Phong còn lấy ra mấy

món trân bảo tu luyện Viêm đạo, tặng cho Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc. Dù sao bởi vì cứu mình thoát ly hiểm cảnh, đối phương cũng đã đại thương nguyên khí.

- Đa tạ Đại nhân!

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc kích động tiếp nhận tất cả. Theo như hắn thấy, trả một cái giá lớn như vậy cứu mạng Triệu Phong, hoàn toàn là đáng giá.

Sau đó, Triệu Phong quay trở lại không gian Trường bào Thời Không.

- Mấy thứ này cũng quá mức trân quý! Đối với ta, Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Vong, Triệu Vạn, còn có đám người Triệu Hồi, cũng đều có tác dụng cực lớn…

Triệu Phong chuẩn bị đem toàn bộ những tài nguyên tu luyện này đều phục chế thêm mấy phần, sau đó mới tiến hành phân phối. Tuy rằng sau khi Thần Linh Nhãn lột xác, năng lực phục chế của hắn cũng có sự đề thăng thật lớn, nhưng phẩm chất của những bảo vật này không giống bình thường, muốn phục chế toàn bộ, cũng phải hao phí không ít thời gian. May mà ở không gian bên trong Trường bào Thời Không, hắn có khá nhiều thời gian.

Hơn một tháng sau, Triệu Phong đã thành công phục chế một lượt tất cả những vật phẩm kia. Mà Diệt Thế Hắc Giao Long cũng nhận được huyết mạch Viêm Thần Tộc hắn luôn tha thiết ước mơ. Sau khi thành công phục chế mấy thứ này, Triệu Phong cũng gấp không kịp đợi tiến vào trạng thái tu luyện.

- Nếu như đi cứu Tiểu tặc miêu, tiếp cận thế lực sau lưng sáu người Huyền Ma Cổ Thần, mà thực lực bản thân ta không mạnh, đó chính

là tự chui đầu vào lưới!

Thoáng củng cố một phen, sau đó phục dụng vài loại dược tài tu luyện, tu vi Triệu Phong cũng tiến thêm một bước tăng trưởng, tiếp cận Thất giai Đỉnh phong. Hắn cũng không vội vã đề thăng tu vi, mà tạm thời dừng lại, tham tu lực lượng Áo nghĩa.

Một ngày nào đó, tâm thần Triệu Phong chợt run lên, trực tiếp mở mắt ra.

- Không tốt! Cảm ứng khế ước với Tiểu tặc miêu đã bị cắt đứt!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ biến.

Thủ đoạn của sáu người Huyền Ma Cổ Thần không thể so sánh theo lẽ thường. Thông qua khế ước trên người Tiểu tặc miêu, bọn chúng có khả năng đã biết được Triệu Phong vẫn còn sống. Nhưng hiện tại Triệu Phong đang ở Linh Tộc, cũng không có khả năng gặp phải nguy hiểm gì. Chỉ là, đã không còn cảm ứng của khế ước Linh sủng, Triệu Phong làm cách nào có thể tìm được Tiểu tặc miêu nữa?

Ngay vào lúc này, một kiện vật phẩm bên trong Không gian Trữ vật của Triệu Phong đột nhiên lóe lên tinh mang yếu ớt. Đó là một đồng tiền cổ phủ đầy đốm rỉ sét cổ lão.

- Làm sao có thể? Đồng tiền này…

Triệu Phong lập tức cầm lấy đồng tiền này, kiểm tra một phen. Đồng tiền này là lúc ban đầu ở Phạm Luân Cổ Âm Điện, Liễu Cầm Hâm đã lưu lại cho hắn. Hắn nhớ rõ, trước đây lực lượng bên trong đồng tiền này sớm đã dùng hết rồi. Nhưng lúc này, không biết như thế nào, đồng tiền này lại có thể tiếp tục sử dụng lực lượng rồi.

- Ta nhớ rõ, thời điểm trước đây đào hôn ở Hồng Hồ Thành, Liễu Cầm Hâm đã từng dùng đồng tiền này để cảm ứng vị trí của Tiểu tặc miêu, cuối cùng mới đuổi kịp được ta…

Ánh mắt Triệu Phong nhất thời sáng ngời. Tuy rằng cảm ứng khế ước trước đây giữa hắn với Tiểu tặc miêu đã bị người khác dùng thủ đoạn đặc thù cắt đứt. Nhưng lúc này, Triệu Phong vẫn có thể dựa vào đồng tiền cổ này chỉ dẫn, xác định vị trí của Tiểu tặc miêu

Chương 1317: Cổ Thần Ấn lột xác

Sau khi xác định đồng tiền cổ này có thể cảm ứng được vị trí của Tiểu tặc miêu, Triệu Phong bắt đầu tỉ mỉ quan sát nó. Đồng tiền này là lễ vật trước đây khi hắn xông vào Phạm Luân Cổ Âm Điện, Liễu Cầm Hâm đã đưa cho hắn. Bởi vậy, sau khi lực lượng bên trong đó tiêu hao hết Triệu Phong cũng không vứt bỏ nó, cũng không đưa nó cho Tiểu tặc miêu.

Trước đây, Triệu Phong cũng đã kiểm tra qua vài lần, xác nhận lực lượng bên trong đồng tiền này đã triệt để tiêu tán. Thế nhưng không hiểu vì sao trải qua mấy chục năm, đồng tiền này lại một lần nữa cụ bị lực lượng, cái này thật sự có chút kỳ hoặc. Hơn nữa cỗ lực lượng này lại có chút bất đồng với loại lực lượng đã từng cụ bị bên trong. Lực lượng bên trong đồng tiền cổ hiện tại, là một cỗ lực lượng Mệnh Đạo càng cao thâm hơn.

Triệu Phong cũng không có bất kỳ thiên phú gì đối với Mệnh Đạo này, cho nên không nghĩ ra cũng không tiếp tục suy nghĩ nữa. Thế nhưng, đồng tiền này lại một lần nữa mang lại sự trợ giúp cực lớn cho Triệu Phong, nội tâm hắn âm thầm cảm tạ Liễu Cầm Hâm, hoặc là Liễu Cầm Âm đã luân hồi sống lại.

- Đợi sau khi việc này hoàn tất, ta cũng nên trở về Đại Lục Vực một chuyến!

Sắc mặt Triệu Phong lộ ra thần sắc hoài niệm. Với nội tình của Linh Tộc, hoàn toàn có thể mở thông đạo tiến về Đại Lục Vực, chỉ là người bình thường không có tư cách sử dụng mà thôi. Nhưng hiện

tại Triệu Phong đã là cường giả Cổ Thần, lại càng là thiên tài chói mắt nhất của Linh Tộc, nhờ Linh Tộc đưa hắn trở về Đại Lục Vực cũng không có bất kỳ khó khăn gì.

Tuy rằng thời gian Triệu Phong ở tại Thần vực Man Hoang so với ở tại Đại Lục Vực còn lâu hơn nhiều. Nhưng hắn vẫn như cũ có một loại cảm giác sâu đậm đối với Đại Lục Vực cùng Đại lục Thanh Hoa. Hắn muốn trở về thăm hỏi phụ mẫu, gặp mặt sư hữu một phen, nhìn xem hiện tại Đại lục Thanh Hoa có an bình hay không, tình huống Vương triều Đại Càn cùng Vương triều U Nguyệt hiện tại thế nào, còn muốn nhìn xem hiện tại Liễu Cầm Âm đã ra sao rồi…

Nếu như quay về Đại Lục Vực, Triệu Phong nhất định sẽ ở lại thời gian lâu một chút, cho nên hắn muốn giải quyết xong chuyện tình của Tiểu tặc miêu trước rồi mới tính tiếp. Thế nhưng, muốn cứu được Tiểu tặc miêu, nguy hiểm mà hắn cần phải đối mặt tuyệt đối là không bình thường. Đối phương đã coi trọng Thiên Cơ Miêu như vậy, nhất định là sẽ giấu nó ở địa phương bí mật, phòng thủ nghiêm mật nhất.

- Với thực lực hiện tại của ta, quá nguy hiểm!

Triệu Phong khẽ lắc đầu.

Đầu tiên, các thành viên trong thế lực đối phương nắm trong tay Bí pháp Thần Mâu hợp nhất, đây cũng đã là một trở ngại thật lớn. Nếu không phải Triệu Phong có Thần Linh Nhãn, vừa vặn có thể đối phó với cỗ lực lượng này, hắn tuyệt đối ngàn vạn lần không dám tham dự vào. Thứ hai, từ sáu người Huyền Ma Cổ Thần liền có thể nhìn ra, thế lực đối phương tuyệt đối là không giống bình thường, bên trong cường giả như mây. Tuy rằng Triệu Phong có trợ lực cường đại là Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, nhưng nếu như chính diện chống lại, bọn họ tuyệt đối cũng không phải là đối thủ của đối phương. Hơn nữa, nếu không phải vạn bất đắc dĩ, Triệu Phong cũng không muốn sử dụng

tới cỗ lực lượng này. Nói chung, chuyến này chính là nguy cơ trùng trùng!

- Nếu như thực lực bản thân ta cường đại, như vậy cái gì cũng không phải vấn đề!

Trước mặt Triệu Phong nhất thời xuất hiện các loại Áo Nghĩa Chi Tinh, trân bảo tu luyện Áo nghĩa. Hắn nắm trong tay các lực lượng Áo nghĩa như Ngũ Hành, Phong Lôi, Thời Không… tu luyện đã định trước là cần một lượng tài nguyên hết sức kinh người. Chỉ là những thứ Triệu Phong sử dụng trước mặt này, phỏng chừng cũng đã tương đương toàn bộ gia sản của một gã Cổ Thần Thất giai. Nhưng giá cả càng lớn, thành quả đạt được cũng là vô cùng kinh người.

Hai tháng sau, Triệu Phong đã đem Ngũ Hành, Phong Lôi cùng Không Gian Áo Nghĩa đề thăng lên tới Lục trọng. Đối ứng, Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết cũng đã đề thăng tới Nhị trọng, Thần lực Hỗn Nguyên lại càng cường đại hơn, gần như có thể địch nổi Thần lực của Cổ Thần Bát giai. Đến lúc này, Triệu Phong mới dừng lại việc tìm hiểu tu luyện lực lượng Áo nghĩa.

Bàn tay hắn khẽ lật, trong lòng bàn tay đã xuất hiện một khối thép tam giác màu đen.

- Để ta thăm dò một chút, xem ngươi đến cùng là cất giấu bí mật gì!

Tả Mâu Triệu Phong bắt đầu vận chuyển.

Cổ Thần Ấn này vốn là cực phẩm trong Thần khí Hạ phẩm, thời điểm Triệu Phong vừa mới tới Thần vực Man Hoang, nó có tác dụng phi thường to lớn, uy năng hoàn toàn nghiền ép các loại Thần khí Hạ phẩm bình thường. Nhưng từ sau khi Triệu Phong trực tiếp đột phá đến Cổ Thần, kiện Thần khí này đã không còn bất cứ tác dụng gì

nữa. Thế nhưng Hắc Thiên Cổ Thần lại có thể ngàn dặm xa xôi chạy đến đây truy sát Triệu Phong, chỉ vì muốn lấy đi Cổ Thần Ấn. Cái này đã nói rõ, kiện Thần khí này cũng không đơn giản như bề ngoài vậy.

- Từ mức độ cứng rắn, Cổ Thần Ấn hoàn toàn bằng được Thần khí Thượng phẩm!

Triệu Phong thoáng cảm thấy kinh ngạc. Một kiện Thần khí Hạ phẩm lại cụ bị độ cứng rắn của Thần khí Thượng phẩm, thảo nào trong Thần khí Hạ phẩm, Cổ Thần Ấn chính là tồn tại đỉnh cấp. Bất quá phân chia phẩm cấp Thần khí cũng không đơn thuần tính từ độ cứng của nó.

- Ta nhớ rõ, bên trong Cổ Thần Ấn còn có một đạo phong ấn!

Đem ý niệm thăm dò vào bên trong, Triệu Phong một lần nữa cảm thụ được một đạo phong ấn bên trong Cổ Thần Ấn. Không ngoài dự liệu, là một loại phong ấn có quan hệ với Thiên Cơ Tộc, hơn nữa cấu trúc hết sức phức tạp, còn liên quan đến phương diện linh hồn nữa. Nếu nắm trong tay thủ đoạn đặc thù, thật ra có thể rất dễ dàng phá vỡ. Nhưng Triệu Phong lại không có nghiên cứu đối với phương diện này, càng không thể nào tùy tiện tiết lộ bí mật của Cổ Thần Ấn ra ngoài, cũng chỉ có thể dựa vào man lực mạnh mẽ phá hủy. Bởi vậy còn phải tiêu tốn thêm một ít thời gian nữa.

Oanh!

Triệu Phong vận chuyển Thần lực Hỗn Nguyên cùng lực lượng linh hồn, quán nhập vào trong Cổ Thần Ấn, trùng kích cỗ phong ấn kia. Trong lúc tiến hành trùng kích phong ấn, bên trong Không gian Thần Mâu của hắn vẫn như cũ tiến hành phục chế tài nguyên tu luyện.

Mười ngày sau…

- Đã phá vỡ được phong ấn!

Từ trong Cổ Thần Ấn trong tay Triệu Phong, bỗng nhiên truyền ra một cỗ năng lượng ba động khổng lồ.

Phía bên kia, Diệt Thế Hắc Giao Long đang tiến hành luyện hóa huyết dịch Viêm Thần Tộc, lúc này cũng bị kinh động. Bởi vì cỗ lực lượng kia rõ ràng là thuộc về cấp bậc Cổ Thần.

Ong ong!

Từng đạo từng đạo văn tự thanh sắc từ trung tâm Cổ Thần Ấn chợt lưu chuyển ra, không ngừng xoay tròn chung quanh Cổ Thần Ấn.

- Thật là kỳ lạ! Nó tựa hồ đang tiến hành cải tạo Cổ Thần Ấn!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong tỉ mỉ quan sát Cổ Thần Ấn. Trình độ cứng rắn của Cổ Thần Ấn cũng đạt tới Thần khí Thượng phẩm, nhưng tính năng lại hơi chút thấp kém. Mà giờ phút này, cỗ lực lượng này sau khi tuôn ra, tựa hồ như đang cải tạo tính năng của Cổ Thần Ấn.

Hồi lâu sau, những động tĩnh trên Cổ Thần Ấn chậm rãi biến mất. Ý thức của Triệu Phong liền lập tức tiến nhập vào trong đó, tỉ mỉ kiểm tra một phen. Phía sau đạo phong ấn nghiền nát kia là một cái không gian nhỏ đơn độc, bên trong không gian tồn tại một đoàn năng lượng nguyên khổng lồ, chính là động lực năng lượng điều khiển toàn bộ Cổ Thần Ấn

Hửm? Đó là…

Ánh mắt Triệu Phong nhìn chằm chằm lên một mặt vách tường bên

trong phiến không gian nhỏ này. Chỉ thấy trên đó có khắc một tấm địa đồ đơn giản, bên cạnh còn có những văn tự Thiên Cơ Tộc thuyết minh.

- Lẽ nào thứ mà Cổ Hồn Điện muốn tìm, chính là tấm địa đồ nhỏ này?

Trong lòng Triệu Phong có chút nghi hoặc. Tấm địa đồ này cũng không tính là lớn, kết cấu cũng không phức tạp. Những địa phương chân chính cần địa đồ, thông thường đều là các địa vực đại hình hoặc là địa phương địa hình phức tạp. Một tấm địa đồ đơn giản như vậy, hoàn toàn có cũng được, không có cũng không sao. Mà Triệu Phong cũng xem không hiểu những văn tự Thiên Cơ Tộc ở bên cạnh tấm địa đồ, không biết có phải còn có những nguyên nhân gì khác hay không.

Sau khi giải khai bí mật của Cổ Thần Ấn, đối với Triệu Phong mà nói, cũng không có bao nhiêu tác dụng. Chỗ tốt duy nhất chính là sau khi cởi bỏ phong ấn, Cổ Thần Ấn đã được cải tạo, phẩm cấp đề thăng lên, bước vào hàng ngũ Thần khí Thần cấp Thượng phẩm. Cứ như vậy, Triệu Phong có được Thần khí thuận tay, thực lực cũng sẽ tăng lên vài phần.

- Thần khí Thượng phẩm!

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long thoáng sửng sốt. Hắn cũng từng nhìn thấy qua kiện Thần khí trong tay Triệu Phong này. Đó vốn chỉ là một kiện Thần khí Hạ phẩm, lúc này không ngờ lại đã biến thành Thần khí Thượng phẩm!

- Là thời điểm khởi hành rồi!

Triệu Phong đứng dậy, kết thúc bế quan.

Tiểu tặc miêu bị bắt đã hơn ba tháng, có lẽ sáu người Huyền Ma Cổ Thần cũng đã sắp sửa về tới sào huyệt của mình. Căn cứ theo sự cảm ứng của đồng tiền cổ, Triệu Phong có thể xác định đại khái phương hướng của Tiểu tặc miêu, không ngờ lại cùng một phương hướng với di tích Thiên Cơ Tộc hắn thăm dò lúc trước. Cái địa phương đó thập phần tiếp cận khu vực ngoại vi của Tử Linh Vực.

Sau khi suy đoán, Triệu Phong cảm thấy bọn chúng rất có thể đã ly khai Tử Linh Vực. Mà phương hướng kia, chính là Đại Vực ở ngay bên cạnh Tử Linh Vực, Ám Thiên Vực!

o0o

Đã quyết định lên đường, Triệu Phong trước ghé thăm Triệu Vũ Phi một chút. Địa phương của Tam Trưởng lão Linh Tộc là ở bên trong Cấm địa Linh Tộc, cho dù là Triệu Phong, cũng cần phải thông báo trước mới có thể tiến vào trong đó.

- Phong ca, ngươi lại muốn ly khai nữa sao?

Triệu Vũ Phi có chút không tình nguyện, nói. Triệu Phong vừa mới quay trở lại Linh Tộc, còn chưa ở nơi này được bao lâu, hai người chỉ mới lần đầu tiên gặp mặt, kết quả là Triệu Phong lại muốn rời đi.

Triệu Phong chỉ có thể nói, trong Hội nghị Thần Mâu, hắn đã bị lạc mất Tiểu tặc miêu, căn cứ theo như hắn cảm ứng, Tiểu tặc miêu rất có thể đang ở tại Ám Thiên Vực, nên hắn cần qua đó tìm nó trở về.

- Là con tặc miêu chết tiệt kia… Vậy để ta đi với ngươi!

Triệu Vũ Phi cũng khắc sâu ấn tượng với Tiểu tặc miêu. Nàng thấy Triệu Phong muốn đi Ám Thiên Vực, đường xá xa xôi như vậy, nên

thập phần không nỡ, nói.

- Vũ Phi, nhớ kỹ chuyện ngươi đã đáp ứng với vi sư!

Ngay vào lúc này, từ sâu bên trong Cấm địa chợt truyền ra một đạo thanh âm không linh tang thương. Nghe được lời này, Triệu Vũ Phi lập tức lộ ra thần sắc bất đắc dĩ.

Sắc mặt Triệu Phong nhất thời lộ ra thần sắc cổ quái. Sau khi hỏi lại mới biết, trước đây Triệu Vũ Phi đã từng đáp ứng với sư tôn, sẽ ở lại Cấm địa Linh Tộc chuyên tâm tu luyện, sau khi nàng đạt tới cảnh giới Cổ Thần, mới có thể bước ra khỏi Linh Tộc. Về phần nguyên nhân, chính là bởi vì trước đây Triệu Phong từng cự tuyệt lời mời thu đồ đệ của Tam Trưởng lão, mà tu vi hiện tại của Triệu Phong đã là Cổ Thần, cho nên Tam Trưởng lão mới yêu cầu đồ đệ của mình tận lực nhanh chóng đuổi theo Triệu Phong, thậm chí là siêu việt hắn.

Triệu Phong không khỏi cẩn thận quan sát Triệu Vũ Phi, phát hiện nàng vừa mới đột phá Chân Thần Ngũ giai không bao lâu, nhưng tu vi cũng đã đạt tới Ngũ giai Đỉnh phong.

- Không hổ là huyết mạch Linh Tộc, hơn nữa Tam Trưởng lão này cũng ký thác kỳ vọng rất cao đối với Triệu Vũ Phi, cơ hồ là dốc hết toàn lực tài bồi nàng!

Trong lòng Triệu Phong thầm than. Hắn tin tưởng, cho dù chính mình bái Tam Trưởng lão làm sư phụ, cũng không có khả năng hưởng thụ được những đãi ngộ như là Triệu Vũ Phi. Dù sao Triệu Vũ Phi là huyết mạch Linh Tộc, nàng mới là người được Linh Tộc coi trọng nhất.

- Ta không đi được rồi! Phong ca, ngươi phải bảo trọng a…

Triệu Vũ Phi lập tức đổi giọng.

- Phong ca, trong thời gian sắp tới, Linh Tộc sẽ có một chi đội ngũ đi tới Ám Thiên Vực một chuyến. Hay là ngươi cùng đi với bọn họ a? Như vậy sẽ an toàn hơn!

Triệu Vũ Phi tựa hồ nghĩ đến cái gì, trực tiếp nói.

- Cũng được!

Triệu Phong gật đầu đồng ý, sau đó mới rời khỏi Cấm địa Linh Tộc. Lần này rời khỏi Linh Tộc, thời gian trở về bất định, cho nên Triệu Phong quyết định nói với cao tầng Linh Tộc một tiếng, thuận tiện cũng muốn hỏi thăm một chút sự tình vừa rồi Triệu Vũ Phi đã nói.

- Không sai! Quả thật có việc này! Từ trước đến giờ, Linh Tộc vẫn luôn có có mậu dịch qua lại với Hắc Ma Phong, một thế lực Ngũ tinh trong Ám Thiên Vực. Một tháng sau, Linh Tộc sẽ phái người vận chuyển một nhóm hàng hóa đến Hắc Ma Phong!

Phù Linh Cổ Thần giải đáp thắc mắc của hắn.

Cuối cùng, Triệu Phong lựa chọn gia nhập vào đội ngũ chuyển hàng này. Bởi vì đường xá quá mức xa xôi, đội ngũ tiến hành mậu dịch cũng sẽ cưỡi Chiến hạm đại hình phi hành tới Hắc Ma Phong. Mà Triệu Phong cũng không vội vã lên đường, cho nên nếu hắn cưỡi Chiến hạm, vừa có thể lên đường, vừa có thể có được đại lượng thời gian để tu luyện, đề thăng thực lực. Cho nên Triệu Phong chủ động yêu cầu gia nhập vào chi đội ngũ này.

Trước khi lên đường, Triệu Phong lại đi dạo một vòng bên trong Linh Tộc, thăm hỏi một chút Phan Hạo, đồng thời dẫn Triệu Hồi đi theo. Trước đây, thời điểm hắn mang Triệu Hồi đến Linh Tộc, liền trực tiếp

an bài hắn vào trong hàng ngũ đệ tử Nội tộc. Trong khoảng thời gian này, tu vi của Triệu Hồi cũng tăng trưởng không ít, Y Đạo cũng đã tiến vào nhập môn. Trước đây, Triệu Phong không có thời gian đi quản Triệu Hồi, lần này dẫn hắn đi theo, chính là muốn cấp tốc đề thăng tu vi của Triệu Hồi, nói không chừng còn có thể phát ra công dụng nhất định.

Một tháng sau, Triệu Phong cưỡi Chiến hạm cương thiết lam bạch sắc của Linh Tộc, xuất phát tiến về Ám Thiên Vực!

Chương 1318: Côn Vân đáng thương

Tin tức Triệu Phong còn sống, sáu người Huyền Ma Cổ Thần thông qua khế ước Linh sủng trên người Tiểu tặc miêu, liền có thể phát hiện ra. Triệu Phong xác định, nếu như đối phương biết rõ chính mình còn sống, chắc chắn sẽ tìm mọi cách diệt trừ chính mình. Thế lực phía sau sáu người Huyền Ma Cổ Thần tuyệt đối không tầm thường, muốn điều tra những tin tức liên quan tới Triệu Phong, là chuyện hết sức dễ dàng. Thậm chí, bọn chúng còn có thể sẽ phái người nhìn chằm chằm Linh Tộc, một khi Triệu Phong ra ngoài, sẽ áp dụng hành động bắt giữ, hoặc là ám sát hắn.

Bởi vậy, lần này Triệu Phong tiến về Ám Thiên Vực, tiếp ứng Tiểu tặc miêu, cần phải tiến hành âm thầm, đồng thời giấu giếm thật kỹ thân phận của mình. Bằng không, trái lại sẽ đả thảo kinh xà, khiến cho chính mình bại lộ trong mắt địch nhân.

Bất quá, màu sắc nhãn đồng cùng mái tóc của Triệu Phong, cho dù là Yểm Mục Thuật cũng không cách nào che giấu được. Mà loại bề ngoài đặc thù này, trong toàn bộ Thần vực Man Hoang sợ rằng cũng tìm không ra người thứ hai. Nếu đã như vậy, Triệu Phong cũng chỉ có thể tìm biện pháp khác.

Trên Chiến hạm Linh Tộc.

- Người này là ai?

Một gã Trưởng lão hắc y nhìn chằm chằm Triệu Hồi, thoáng có chút bất mãn hỏi.

- Bẩm Trưởng lão, vãn bối là Triệu Hồi, Đệ tử Nội tộc của Linh Tộc!

Triệu Hồi mỉm cười ấm áp, trả lời. Đây chính là thủ đoạn của Triệu Phong, dùng Triệu Hồi làm vật dẫn, mang theo chính mình hành động. Triệu Hồi vốn là Đệ tử Nội tộc của Linh Tộc, phương diện thân phận sẽ không khiến cho người khác hoài nghi. Mặt khác, đoạn thời gian trước Triệu Hồi đã đột phá Thiên giai Thần vị, chứng đạo Chân Thần Tam giai. Tu vi như thế rất dễ bị người khác bỏ qua, tiến hành điều tra cũng thuận tiện hơn.

- Đây là một đứa đệ tử Nội tộc mà lão phu xem trọng, chuẩn bị qua một thời gian nữa sẽ thu hắn làm đồ đệ. Hôm nay ta mang hắn đi theo nhằm gia tăng kiến thức!

Phù Linh Cổ Thần dựa theo thuyết pháp của Triệu Phong mà giải thích. Phù Linh Cổ Thần từng là sư tôn của Triệu Vũ Phi, Triệu Phong nhờ hắn giúp đỡ chuyện này, đối phương tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Lời nói của Phù Linh Cổ Thần khiến cho những người khác trên Chiến hạm không khỏi nhìn lại Triệu Hồi thêm vài lần. Nhưng mặc kệ nhìn thế nào, Triệu Hồi cũng là loại người vô cùng bình thường, không có bất cứ chỗ đặc biệt nào.

- Thật là vận khí tốt a!

Kim Khôn lẩm bẩm một câu. Một gã đệ tử bình thường bái nhập vào Linh Tộc, vừa mới đạt tới Chân Thần Tam giai không bao lâu, đã được một vị Trưởng lão Cổ Thần của Linh Tộc coi trọng, vận khí này quả thật là tốt tới cực điểm.

Tham gia hoạt động mậu dịch với bên phía Ám Thiên Vực lần này

cũng là một hạng mục nhiệm vụ. Ngoại trừ ba gã Trưởng lão Cổ Thần dẫn đội ra, còn có bốn gã đệ tử Cổ Thần khác cũng tiếp nhận nhiệm vụ này. Trong ba gã Trưởng lão, có Phù Linh Cổ Thần, một gã Cổ Thần hắc y, còn có một vị phụ nhân đầu đầy tóc bạc. Mà trong bốn đệ tử Cổ Thần, Triệu Phong chỉ nhận biết một người, chính là ca ca của Kim Uy, Kim Khôn.

- Cái thân phận này quả nhiên thật tốt a!

Triệu Phong mỉm cười, ra lệnh cho Triệu Hồi rời khỏi nơi này, quay trở về phòng mình. Sự xuất hiện của Triệu Hồi khiến cho mọi người phát sinh chất vấn, nhưng bọn chúng căn bản không có hứng thú đi quan tâm gã Chân Thần Tam giai bình thường này.

Sau khi trở lại trong phòng, Triệu Hồi liền mở ra trận pháp phòng hộ, biểu thị tiến vào trạng thái tu luyện, không được quấy rối. Trong đông đảo các phân thân, Triệu Hồi chính là phân thân ít tiếp xúc với Triệu Phong nhất. Con đường tu luyện của hắn phần lớn cũng là dựa vào chính mình. Lần này, Triệu Phong đích thân chỉ đạo Triệu Hồi tu luyện, đồng thời cũng giúp hắn quy hoạch cặn kẽ con đường sau này của hắn.

Triệu Hồi sớm được Triệu Phong định vị là một Y sư. Thân là Y sư, sức chiến đấu hoàn toàn không cần phải mạnh mẽ, nhưng tốc độ bỏ chạy cùng thủ đoạn bỏ trốn nhất định là phải có. Vì vậy, Triệu Phong đem Kim Lôi Quang Dực Thuật, cải thiện thành phương pháp phi độn thích hợp cho Triệu Hồi tu luyện. Mà các loại Áo nghĩa Triệu Hồi cần tìm hiểu, chủ yếu là Thủy Mộc, kế đó là Phong, Không Gian…

Sau khi tiến hành giáo dục cùng chỉ điểm thích hợp, lại đưa cho Triệu Hồi một số loại tài nguyên tu luyện, Triệu Phong liền bắt đầu làm chuyện của mình. Hành động giải cứu Tiểu tặc miêu lần này có trình độ nguy hiểm cực cao, thực lực bản thân càng mạnh, hy vọng mới

càng lớn hơn. Cho nên Triệu Phong không lãng phí một chút thời gian nào, nắm chặt thời gian tu luyện.

Sau khi tu luyện Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết tới tầng thứ hai, hắn cũng có thể tu luyện một số chiến kỹ đối ứng với Thần lực Hỗn Nguyên cao đẳng như Hỗn Nguyên Thần Quyền, Hỗn Nguyên Thuẫn… Ngoại trừ những môn chiến kỹ này, Triệu Phong còn tiến hành tu luyện Thời Không Đồng Thuật, Thời Không Na Di…

Hơn ba tháng sau, Chiến hạm Linh Tộc đã ly khai phạm vi của Tử Linh Vực, tiến vào lãnh địa Ám Thiên Vực. Lúc này, Triệu Phong rời khỏi không gian của Trường bào Thời Không, lấy ra đồng tiền cổ kia. Thời điểm phương vị của đồng tiền cổ nhất trí với phương hướng của Tiểu tặc miêu, tinh quang trên đó cũng sẽ sáng sủa dị thường.

- Quả nhiên là tại Ám Thiên Vực!

Hơn nữa Triệu Phong còn phát hiện, phương hướng mà đồng tiền cổ này chỉ tới, không ngờ lại cùng một phương hướng với mục tiêu của Chiến hạm Linh Tộc, chính là Hắc Ma Phong!

Vốn dĩ Triệu Phong dự định, sau khi tiến vào Ám Thiên Vực, hắn sẽ tự động rời khỏi, một mình tiến hành tra tìm. Thế nhưng nếu phương hướng mục đích nhất trí với Hắc Ma Phong, Triệu Phong liền quyết định, sau khi cùng đám người Linh Tộc đi tới Hắc Ma Phong, mới quyết định hành động kế tiếp. Hắc Ma Phong là một trong những thế lực Ngũ tinh của Ám Thiên Vực, thành viên tụ tập đông đảo, ở trong đó cũng dễ dàng tìm hiểu tin tức hơn.

Cứ như vậy, Triệu Phong quay trở lại không gian Trường bào Thời Không, tiếp tục bế quan. Sau khi củng cố tầng thứ hai Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết, cũng tu luyện thông thạo các loại chiến kỹ có liên quan, Triệu Phong mới thoáng nghỉ ngơi trong chốc lát.

Bá!

Triệu Phong lấy từ Không gian Trữ vật ra một cái tinh thể hình thoi trong suốt. Bên trong khối tinh thể thình lình có một đôi nhãn mâu, chính là Thời Không Chi Mâu. Đúng là thứ mà lúc trước Tiểu tặc miêu cướp đoạt được từ trên cái thiết bị tám cạnh kia. Trước khi Tiểu tặc miêu bị bắt, nó đã giao đôi Thời Không Chi Mâu này cho Triệu Phong.

- Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết của ta chính là chủ tu Không Gian Áo Nghĩa, nếu như có được một cỗ phân thân Thời Không Chi Mâu, đối với việc lĩnh ngộ Không Gian Áo Nghĩa của ta mới có tác dụng thôi động cực lớn…

Tâm thần Triệu Phong khẽ động. Đem đôi Thời Không Chi Mâu này giao cho cỗ phân thân tiếp theo của hắn, mới có thể phát huy ra trình độ lớn nhất giá trị của đôi nhãn mâu này. Nhưng Phân Hồn Quyết tầng thứ tư vẫn còn đang trong quá trình thôi diễn, cỗ phân thân thứ tư còn cần một khoảng thời gian nữa mới có thể đắp nặn được

Một ngày nọ, Chiến hạm Linh Tộc cuối cùng cũng tới được Hắc Ma Phong. Đến lúc này, Triệu Phong mới chính thức xuất quan.

- Nhiệm vụ lần này cũng rất đơn giản a!

Kim Khôn đứng ở đầu Chiến hạm, trên mặt nở nụ cười đắc ý.

Sau đó Triệu Phong mới biết được, dọc theo đường đi, Chiến hạm Linh Tộc đã từng tao ngộ qua hai ba lần cướp bóc, chỉ bất quá là đều bị cường giả Cổ Thần Linh Tộc dễ dàng giải quyết. Mà dọc theo đường đi, Triệu Phong cùng Triệu Hồi vẫn luôn ở trong trạng thái bế quan, rất ít khi rời khỏi phòng, căn bản không biết được chuyện này.

Đương nhiên, đây cũng là bởi vì Triệu Hồi quá mức nhỏ yếu, hoàn toàn bị những người khác bỏ quên mất.

- Dĩ vãng, mỗi khi đội ngũ mậu dịch của Linh Tộc lên đường, hoặc nhiều hoặc ít cũng sẽ bị đám người Liệt Kim Tộc phái tới chặn giết, cản trở. Nhưng lần này, bên phía Liệt Kim Tộc lại không có bất cứ hành động gì, ngược lại cũng có chút ngoài ý muốn a…

Ánh mắt lão phụ nhân đầu đầy tóc bạc kia khẽ trầm xuống.

Triệu Hồi nghe được câu này, trong lòng cười thầm. Tại địa phương di lưu của Thiên Cơ Tộc, chín gã Cổ Thần của Liệt Kim Tộc, kể cả một gã Cổ Thần Bát giai đã toàn bộ vẫn lạc. Cái này đối với một cái thế lực Ngũ tinh cũng là một tổn thất cùng đả kích vô cùng to lớn. Nếu tại thời điểm này hai đại thế lực Ngũ tinh khai chiến, Liệt Kim Tộc chắc chắn sẽ thất bại không thể nghi ngờ. Lúc này, bọn chúng nhất định là đang nắm chặt thời gian, tranh thủ tích súc thế lực, khôi phục lại nguyên khí, làm sao còn có tinh lực đi quản đám người Linh Tộc.

Triệu Phong thoáng nhìn về phía tầng vụ hải hắc sắc nồng đậm trước mặt. Rất nhanh, từ trong vụ hải chợt xuất hiện năm tòa ngọn núi dữ tợn cao chót vót, giống như một cái quỷ trảo màu đen, muốn từ trong man hoang đại địa bò ra ngoài vậy.

Hắc Ma Phong, thế lực Ngũ tinh của Ám Thiên Vực, không phải do một đại tộc nào đó chưởng khống, mà là tương đương với một thế lực tông môn, dạng đệ tử gì cũng thu nhận.

o0o

Trong khu vực Ngoại phong của Hắc Ma Phong, phụ cận một đài khiêu chiến, lúc này đang tụ tập đại lượng đệ tử Hắc Ma Phong.

Ngay vào lúc này, một đạo thân ảnh kim sắc đột nhiên hàng lâm nơi đây.

- Phá Vân đại ca!

- Phá Vân Chân Thần đã tới rồi!

Những kẻ quan chiến tụ tập xung quanh nhất thời chào đón hắn.

Phá Vân Chân Thần có được Phá Diệt Chi Mâu, hiện tại đang là đệ tử Nội phong của Hắc Ma Phong. Nghe đồn tu vi của hắn đã đạt tới Chân Thần Tam giai Đỉnh phong, chỉ cần thêm một bước, tiến vào Chân Thần Tứ giai, liền có thể trở thành Đệ tử Hạch tâm của Nội phong.

- Phá Vân đại ca, ngươi lại tới nữa rồi!

Một gã thanh niên cao lớn toàn thân da bọc xương, bề ngoài giống như một bộ xương khô lập tức tiến lên nghênh đón.

- Dựa theo phân phó của huynh, mỗi ngày ta đều an bài đệ tử Ngoại phong đến đây khiêu chiến hắn. Hôm nay huynh đến vừa vặn, chiến đấu còn chưa có kết thúc a!

Trên mặt thanh niên khô lâu nở nụ cười lấy lòng. Hắn vốn là Lão đại trong đệ tử Ngoại phong, nhưng Phá Vân Chân Thần đã sắp sửa tiến vào hàng ngũ Đệ tử Hạch tâm, cộng thêm Phá Diệt Chi Mâu của hắn, ngày sau tiền đồ vô hạn.

- Trận chiến hôm nay, người nào giành được thắng lợi, ta sẽ thưởng cho một viên Thần Huyết Đan!

Phá Vân Chân Thần nhìn về phía một đạo thân ảnh kim sắc trên đài

khiêu chiến, trên mặt lộ ra một tia tươi cười nghiền ngẫm.

Trên đài khiêu chiến, hai đạo thân ảnh đang giao phong kịch liệt với nhau.

Oanh hô!

Một gã thanh niên hắc y trên đó, tay cầm kim chúc trảo màu đen, trực tiếp đánh ra một đạo hư ảnh bạch cốt thật lớn. Một đạo quang ảnh kim sắc còn lại phản ứng không kịp, bị đánh lui đến sát mép chiến đài, trên người lưu lại một đạo vết thương máu chảy dầm dề.

- Côn Vân, đã qua thời gian lâu như vậy, thực lực của ngươi vẫn không chút tiến bộ a!

Thanh niên hắc y kia thập phần nhàn nhã cười nói.

- Khốn kiếp!

Côn Vân Chân Thần chật vật bò dậy, không thèm quản tới gã thanh niên hắc y này, mà hung hăng nhìn chằm chằm về phía Phá Vân Chân Thần ở phương xa. Hắn gặp phải đãi ngộ như thế, chính là bởi vì kẻ này.

- Đã như vậy, Thần Huyết Đan của Phá Vân đại ca chính là của ta a!

Gã thanh niên hắc y kia tay cầm kim chúc trảo màu đen, cấp tốc tiếp cận Côn Vân, trực tiếp đánh ra một trảo.

Oanh phanh!

Côn Vân Chân Thần thân chịu trọng thương, không có chút lực lượng chống lại, lập tức bị hắn đánh rơi xuống khỏi đài khiêu chiến.

- Thứ này cho ngươi!

Phá Vân Chân Thần lấy ra một viên đan dược lưu ly huyết hồng sắc, ném cho gã thanh niên hắc y kia, chuẩn bị xoay người phiêu nhiên rời đi.

- Phá Vân!

Song quyền Côn Vân nắm chặt, cặp mắt đỏ bừng, gắt gao nhìn chằm chằm Phá Vân Chân Thần. Mười năm trước hắn tiến vào Thần vực Man Hoang, dưới cơ duyên xảo hợp, đã gia nhập thế lực Ngũ tinh Hắc Ma Phong này. Nhưng không ngờ, Bán Thần Phá Diệt trong Đại Lục Vực cũng đang ở tại Hắc Ma Phong. Mà đối phương lại tới nơi này sớm hơn Côn Vân một bước, thiên phú huyết mạch cũng mạnh hơn Côn Vân một bậc, càng được cao tầng Hắc Ma Phong coi trọng.

Vốn dĩ Phá Vân Chân Thần chỉ thỉnh thoảng hữu ý vô ý chèn ép Côn Vân một chút, bình thường căn bản không hề đặt hắn vào trong mắt. Nhưng từ sau khi tham gia Hội nghị Thần Mâu trở về, thái độ của Phá Vân Chân Thần chợt đại biến, mỗi ngày đều ra lệnh cho đệ tử Ngoại phong dùng loại phương thức khiêu chiến này để khi dễ Côn Vân. Bất đắc dĩ chính là Côn Vân tuyệt đối không thể rời khỏi Hắc Ma Phong. Hắn biết rõ, một khi mình rời khỏi, Phá Vân Chân Thần nhất định sẽ xuất thủ giết chết hắn.

Ùng ùng!

Đúng vào lúc này, trên đỉnh đầu mọi người, một chiếc Chiến hạm cương thiết lam bạch sắc xa hoa đột nhiên gào thét bay qua.

- Đây là Chiến hạm của Linh Tộc trong Tử Linh Vực! Cứ cách mấy chục năm, Hắc Ma Phong và Tử Linh Vực sẽ bái phỏng lẫn nhau,

tiến hành một lần mậu dịch…

Một gã đệ tử Ngoại phong lâu năm có chút cảm khái, nói.

- Chiến hạm của Linh Tộc?

Toàn thân Phá Vân Chân Thần nhất thời chấn động, hai mắt nhìn chằm chằm về phía chiếc Chiến hạm kia.

- Triệu Phong cũng đang ở Linh Tộc!

Trong lòng Phá Vân Chân Thần thoáng chút hoảng hốt. Hắn tự nhiên biết rõ mối quan hệ giữa Côn Vân và Triệu Phong. Nếu để cho Triệu Phong phát hiện hắn đối đãi với Côn Vân như vậy, chắc chắn hắn sẽ không tha cho chính mình. Thế nhưng, Triệu Phong căn bản không biết hạ lạc của Côn Vân, hẳn là sẽ không đột nhiên đi tới Hắc Ma Phong như vậy.

Thế nhưng hắn lại không biết, trên chiếc Chiến hạm lam bạch sắc kia, một gã thanh niên tướng mạo bình thường, hơi chút nho nhã, đang dùng ánh mắt lạnh như băng nhìn lại hắn.

Chương 1319: Tìm tới cửa

Thời điểm nhìn thấy Côn Vân, Triệu Phong không khỏi nhớ lại ước định kỳ hạn ba mươi năm giữa hắn cùng với Côn Vân lúc còn ở Đại Lục Vực trước đây.

- Hiện tại, đã qua hơn bốn mươi năm rồi!

Triệu Phong không khỏi cảm khái. Tuy nói bốn mươi năm đối với những người khác ở Thần vực Man Hoang này chính là ngắn ngủi gần như có thể bỏ qua, nhưng đối với Triệu Phong mà nói, bốn mươi năm này lại là dài dằng dặc vô cùng.

- Không nghĩ tới hai người bọn họ đều ở nơi này!

Triệu Phong cảm giác thế sự quả thật khó lường. Lúc còn ở Đại Lục Vực, Côn Vân cùng Phá Diệt Chân Thần là người của hai Vương triều đối địch. Hiện tại hai người cũng đều ở tại Hắc Ma Phong, tự nhiên là không có khả năng hữu hảo ở chung. Hơn nữa, Phá Vân Chân Thần bất kể là thực lực hay là địa vị đều viễn siêu Côn Vân nhiều lắm, muốn chơi chết Côn Vân quả thật dễ như trở bàn tay. Không cần nghĩ cũng biết, Côn Vân khẳng định là đang ủy khuất muốn chết.

Tuy nói từ đầu tới cuối, giữa Côn Vân và Triệu Phong chỉ có quan hệ giao dịch. Nhưng hai người tốt xấu gì cũng đã quen biết nhiều năm. Không có Côn Vân, cũng sẽ không có Triệu Phong hiện tại. Mà Triệu Phong vốn không có một tia hảo cảm gì với Phá Vân Chân Thần, thậm chí còn thập phần chán ghét. Cho nên, Triệu Phong quyết định sẽ nhúng tay vào chuyện này.

Ùng ùng!

Chiến hạm cương thiết lam bạch sắc xuyên toa tiến tới trong tầng hắc vụ nồng đậm, rất nhanh đã đến trên đỉnh núi một tòa trung tâm của năm ngọn núi màu đen kia.

Trên đỉnh núi, mấy vị cao tầng của Hắc Ma Phong sớm đã đợi sẵn từ lâu.

- Các vị Linh Tộc đại giá quang lâm, Hắc Ma Phong không có từ xa tiếp đón…

Một vị lão giả hắc bào thân hình cao to lập tức tiến lên, từ trên người toát ra một cỗ khí tức cường hãn khiến cho Triệu Hồi cảm thấy áp lực hít thở không thông.

- Đào Trưởng lão quá lời rồi!

Bên phía Linh Tộc, vị lão phụ đầu đầy tóc bạc kia chủ động đứng ra.

Sau đó, đám người Linh Tộc bước xuống Chiến hạm, dưới sự nghênh tiếp của cao tầng Hắc Ma Phong, tiến vào tòa chủ phong này.

- Vị trẻ tuổi này là…

Một gã Trưởng lão Hắc Ma Phong, trên mặt có văn lạc hắc bạch sắc, giống một gương mặt quỷ, thoáng mang theo một tia kinh dị cùng khinh thường nhìn về phía Triệu Hồi, hỏi.

- Hắn là một đệ tử Linh Tộc mà ta nhìn trúng. Nhiệm vụ lần này, ta thuận tiện dẫn hắn ra ngoài kiến thức một chút!

Phù Linh Cổ Thần mở miệng nói. Phù Linh Cổ Thần là Cổ Thần Bát giai thế hệ trước của Linh Tộc, đã từng tới Hắc Ma Phong vài lần, cho nên rất quen thuộc những Trưởng lão nơi đây.

- A?

Mấy người còn lại của Hắc Ma Phong đều quan sát Triệu Hồi thêm một chút, nhưng cũng không phát hiện ra điểm nào đặc biệt, liền không thèm để ý tới hắn nữa. Dù sao cũng chỉ là một gã Chân Thần Tam giai, cho dù có đặc thù như thế nào đi nữa, cũng không tiến nhập vào pháp nhãn của bọn chúng. Huống hồ, Triệu Hồi lại còn không có chút đặc thù gì.

Trên đường đi vào, Triệu Phong phát giác, ba gã Trưởng lão Hắc Ma Phong do Đào Trưởng lão dẫn đầu, thái độ thập phần hữu hảo nhiệt tình. Mà lão giả mặt quỷ kia, còn có một vị Trưởng lão khác, thì thái độ đối với Linh Tộc lại rất lãnh đạm.

Trong lúc cao tầng hai đại thế lực Ngũ tinh nói chuyện với nhau, mọi người đã đi tới chủ điện.

- Chuyện tình của các vị tiền bối, vãn bối xin phép không tham dự a!

Còn chưa tiến vào chủ điện, Triệu Hồi đã chủ động lên tiếng từ giã. Hành động này của Triệu Hồi, khiến cho cao tầng hai phe đều cảm thấy hắn rất thức thời.

Sau khi cáo từ cao tầng hai phe, Triệu Phong chuẩn bị đi tới ngọn núi màu đen chỗ của Côn Vân bên kia. Vừa rời khỏi không bao lâu, Triệu Phong liền lấy ra một đồng tiền cổ.

- Tinh quang thật cường thịnh!

Sắc mặt Triệu Hồi cả kinh. Quang mang lúc này đồng tiền cổ phát ra, thiếu chút nữa khiến cho Triệu Phong cho rằng, Tiểu tặc miêu đang bị giấu ở ngay chỗ này. Sau đó, Triệu Hồi sử dụng đồng tiền cảm ứng một phen, mới xác định quả thật không phải là nơi này.

- Bất quá, địa điểm cũng cách nơi này không xa!

Trên mặt Triệu Hồi lộ ra vẻ vui mừng, thu đồng tiền cổ lại. Chuyện tình tiếp ứng Tiểu tặc miêu, tuyệt đối không thể hành sự lỗ mãng. Tối thiểu cần phải điều tra tin tức rõ ràng, sau đó mới thận trọng lẻn vào.

Sau đó, Triệu Hồi phi hành bên trong hắc vụ, rời khỏi ngọn chủ phong. Thời điểm hắn bay qua ngọn núi thứ hai, không ngờ lại thập phần trùng hợp, gặp phải Phá Vân Chân Thần. Lúc này, Triệu Phong không thể đơn giản bại lộ thân phận, huống hồ Phá Vân Chân Thần lại còn là đệ tử của Hắc Ma Phong, Triệu Phong có muốn thu thập hắn cũng phải tìm cái lý do hợp lý. Bởi vậy Triệu Phong không thèm đếm xỉa tới Phá Vân Chân Thần, trước đi tìm Côn Vân cái đã.

- Ta như thế nào chưa từng gặp qua ngươi? Ngươi không biết ngọn sơn phong này, chỉ có đệ tử Nội phong mới được tiến vào sao?

Phá Vân Chân Thần thấy Triệu Hồi gặp hắn cũng không thèm chào hỏi tiếng nào, nhất thời gọi Triệu Hồi lại. Phải biết rằng, cho dù là mấy người bài danh phía trước trong hàng đệ tử Nội phong, nhìn thấy hắn cũng phải chào hỏi một tiếng. Nhưng gã thanh niên trước mặt này thoạt nhìn hết sức bình thường, thực lực lại thấp, nhìn thấy hắn, sắc mặt lại vẫn lãnh đạm không thèm đếm xỉa gì tới.

- Ta quả thật không phải là đệ tử Nội phong, nhưng ta vẫn muốn tiến nhập nơi này, ngươi làm gì được ta?

Triệu Hồi có chút không vui nói. Hắn là khách quý từ Linh Tộc đến đây, Phá Vân Chân Thần có thể làm được gì hắn?

- Ngươi… Đây là đang nói chuyện với ta sao?

Phá Vân Chân Thần thoáng cả kinh một lúc, mới nhất thời âm trầm hỏi. Nếu như Triệu Hồi không phải là đệ tử Nội phong, mà lại chủ động chống đối hắn, cho dù hắn trực tiếp xuất thủ đánh cho Triệu Hồi nửa chết nửa sống cũng không có vấn đề gì.

- Lẽ nào đây chính là đạo đãi khách của Hắc Ma Phong sao?

Triệu Hồi không khỏi phì cười một tiếng.

- Ngươi là… Đệ tử Linh Tộc?

Sắc mặt Phá Vân Chân Thần khẽ biến, thần sắc âm trầm nhất thời biến mất không còn. Dựa vào lời nói vừa rồi, hắn có thể suy đoán ra thân phận của Triệu Hồi. Theo như hắn biết, mậu dịch lui tới giữa Linh Tộc cùng Hắc Ma Phong thông thường đều là giao lưu giữa các cao tầng. Nhưng lần này, Linh Tộc lại mang đến một gã Chân Thần Tam giai, cái này chứng minh thân phận của Triệu Hồi khẳng định là không bình thường. Hơn nữa mặc dù cả hai đều là thế lực Ngũ tinh, nhưng Linh Tộc so với Hắc Ma Phong thì lại cường thịnh hơn một bậc.

- Thật xin lỗi! Tại hạ ánh mắt vụng về, không nghĩ tới các hạ là thiên tài của Linh Tộc!

Phá Vân Chân Thần lập tức nặn ra vẻ tươi cười, hòa hoãn nói.

- Hừ!

Triệu Hồi thập phần khinh thường hừ lạnh một tiếng, trực tiếp rời đi. Cử động này của hắn khiến cho khóe miệng Phá Vân Chân Thần thoáng co quắp lại, trong lòng thập phần căm tức. Nhưng Triệu Hồi thân là khách nhân ở xa tới, nếu như hắn chọc giận Triệu Hồi, chính là gián tiếp ảnh hưởng tới quan hệ giữa Linh Tộc cùng Hắc Ma Phong.

Không bằng để ta dẫn các hạ đi tham quan nơi đây a!

Phá Vân Chân Thần đột nhiên nói. Hắn chủ động lấy lòng, tận tình gia chủ, nếu như có thể bắt được cơ hội, sẽ chỉnh đốn Triệu Hồi một trận. Cho dù xảy ra chuyện phiền phức gì, cũng sẽ không có lỗi gì quá lớn.

- Cũng được!

Triệu Hồi thoáng suy nghĩ trong chốc lát, gật đầu đáp ứng. Hắc Ma Phong có thể tính là thế lực Ma Đạo, bên trong long xà hỗn tạp, minh tranh ám đoạt giữa các đệ tử thập phần phổ biến, thậm chí động một cái là lên đài khiêu chiến tiến hành quyết đấu. Bản thân Triệu Hồi nhìn qua quá nhỏ yếu, khó tránh khỏi sẽ gặp phải một chút phiền toái. Nếu như đi cùng một chỗ với Phá Vân Chân Thần, liền hoàn toàn có thể tránh khỏi những phiền phức này, đồng thời còn có thể sai sử người này nữa.

Sau đó, dưới sự hướng dẫn của Phá Vân Chân Thần, Triệu Hồi từ ngọn núi nơi ở của các đệ tử Nội phong đi tới phía Ngoại phong. Dọc đường, rất nhiều đệ tử đều cảm thấy hết sức tò mò đối với gã thanh niên nhỏ yếu bên cạnh Phá Vân Chân Thần kia.

- Triệu huynh đệ, địa phương đệ tử Ngoại phong này cũng không có gì để tham quan a!

Phá Vân Chân Thần mỉm cười nói.

- Không có việc gì! Thời điểm ta vừa đến đây, đã nhìn thấy một người quen ở Ngoại phong, hiện tại ta muốn đi thăm hắn một chút!

Triệu Hồi không chút e dè, nói.

- A? Không nghĩ tới Triệu huynh đệ lại còn có người quen tại Hắc Ma Phong này! Không biết người này là ai vậy? Nói không chừng ta cũng biết hắn a!

Phá Vân Chân Thần thoáng sững sờ, lập tức nhiệt tình nói. Thật ra, Phá Vân Chân Thần chính là đang suy tư, với thân phận địa vị của Triệu Hồi, làm sao có thể quen biết đệ tử Ngoại phong của Hắc Ma Phong được?

- Côn Vân!

Triệu Hồi mỉm cười, nhìn chằm chằm Phá Vân Chân Thần.

- Côn… Vân?

Sắc mặt Phá Vân Chân Thần sửng sốt, lập tức lộ ra thần sắc cổ quái. Hắn thật sự không nghĩ tới, Côn Vân lại có liên hệ gì với gã đệ tử Linh Tộc này. Thời gian Côn Vân đến Thần vực Man Hoang này rất ngắn, thậm chí còn chưa từng đi qua Tử Linh Vực. Nếu không phải hình dạng Triệu Hồi thập phần xa lạ, hắn thậm chí còn hoài nghi Triệu Hồi có phải là người của Đại Lục Vực hay không? Bằng không, hắn không có khả năng quen biết Côn Vân. Nghĩ đến quan hệ giữa mình và Côn Vân, Phá Vân Chân Thần thật sự có chút không muốn đi. Nhưng thần sắc vừa rồi của hắn, đã thuyết minh rõ ràng là hắn nhận biết Côn Vân.

- Chào Phá Vân đại ca!

- Phá Vân Chân Thần đại giá quang lâm, có chuyện gì quan trọng không?

Thời điểm Phá Vân Chân Thần đi tới Ngoại phong, tất cả đệ tử Ngoại phong trên đường đi gần như đều vô cùng cung kính chào hỏi hắn. Mà Phá Vân Chân Thần cũng tương đối hưởng thụ sự cung kính này, vẻ mặt vẻ ngạo nghễ hành tẩu giữa vô số đệ tử Ngoại phong.

- Triệu huynh, bên này!

Phá Vân Chân Thần mỉm cười nói.

- Người bên cạnh Phá Vân Chân Thần là ai vậy? Ta như thế nào chưa từng gặp qua?

- Xem ra, địa vị của người nọ hẳn là rất không bình thường a!

Vốn dĩ mọi người cho rằng Triệu Hồi là kẻ nịnh bợ đi theo Phá Vân Chân Thần, nhưng cử động vừa rồi của Phá Vân Chân Thần lại khiến cho tất cả mọi người mở rộng tầm mắt. Xuất phát từ lòng hiếu kỳ, rất nhiều đệ tử Ngoại phong đều lục tục đi theo phía sau hai người.

Rất nhanh, Triệu Hồi cùng Phá Vân Chân Thần đã đi tới bên cạnh nơi ở của Côn Vân.

- Là tới tìm Côn Vân!

- Haizzz… ngày hôm nay Côn Vân vừa mới bị giáo huấn qua, lần này đích thân Phá Vân Chân Thần đến đây, hắn nhất định lại phải gặp xui xẻo rồi!

Không ít đệ tử Ngoại phong dùng ngữ khí có chút hả hê cười nói. Phá Vân Chân Thần vẫn luôn nhằm vào đệ tử Ngoại phong Côn Vân Chân Thần, điểm này tất cả các đệ tử Ngoại phong khác đều hết sức rõ ràng. Chỉ là bình thường Phá Vân Chân Thần rất ít khi nào trực tiếp tới tìm Côn Vân. Xem ra lần này lại có trò hay để nhìn rồi.

Dần dần, càng ngày càng nhiều đệ tử Ngoại phong đã tụ tập đến đây xem trò vui. Mà Côn Vân bên lúc này cũng đã phát hiện ra dị động bên ngoài.

- Phá Vân Chân Thần, ngươi đến cùng là muốn như thế nào?

Côn Vân trực tiếp lao ra, vẻ mặt oán độc nhìn chằm chằm Phá Vân Chân Thần. Bởi vì nguyên nhân Phá Vân Chân Thần, hắn gần như cứ cách hai ba ngày liền sẽ bị người khác dạy dỗ một trận, có thể nói là nhận đủ khuất nhục trên đời. Sở dĩ Côn Vân nhẫn nhịn, là muốn một ngày sẽ siêu việt Phá Vân Chân Thần, tẩy sạch tất cả những khuất nhục trước đây từng nhận lấy.

- Triệu huynh đừng thấy lạ! Giữa ta và Côn Vân có một chút hiểu lầm!

Phá Vân Chân Thần không thèm để ý chút nào, nhàn nhạt nói. Với địa vị của hắn tại Hắc Ma Phong, cho dù Triệu Hồi muốn ra mặt cho Côn Vân, cáo trạng lên cao tầng Hắc Ma Phong, cũng không thể làm được gì hắn.

- Cái tên này, rốt cuộc muốn đùa giỡn trò gì nữa đây?

Trong lòng Côn Vân âm thầm cảnh giác. Phá Vân Chân Thần đích thân tìm tới cửa, nhất định là không có chuyện gì tốt. Đồng thời, Côn Vân cũng quan sát gã thanh niên bên cạnh Phá Vân Chân Thần.

Xem ra, gã thanh niên nhìn như bình thường này, địa vị cũng chênh lệch không bao nhiêu so với Phá Vân Chân Thần. Chỉ là, nếu như đối phương đã đi cùng một chỗ với Phá Vân Chân Thần, thì tuyệt đối không phải là người tốt lành gì, mà Côn Vân hắn lại sẽ có thêm một gã địch nhân.

Thế nhưng, ngoài dự liệu của Côn Vân, Triệu Hồi lại trực tiếp dang rộng hai cánh tay, chậm rãi đi về phía hắn.

- Côn Vân, đã lâu không gặp a! Ngươi như thế nào lại biến thành bộ dáng này?

Mắt thấy Triệu Hồi đã sắp sửa ôm lấy Côn Vân, Côn Vân không khỏi lui về phía sau nửa bước, vẻ mặt ngạc nhiên nhìn chằm chằm Triệu Hồi, có chút không biết đã xảy ra chuyện gì.

Một màn này cũng khiến cho tất cả đệ tử Ngoại phong ở đây nhất thời choáng váng. Côn Vân này không phải là đối tượng mà Phá Vân Chân Thần luôn nhằm vào sao? Vì sao hiện tại người đi cùng Phá Vân Chân Thần tới đây lại hữu hảo với Côn Vân như vậy? Tuy rằng không thể hiểu nổi, nhưng đại đa số mọi người đều cho rằng, đây nhất định là Phá Vân Chân Thần đang đùa giỡn quỷ kế gì đó, đợi một lát nhất định sẽ khiến cho Côn Vân càng thêm khó nhìn, càng thêm khuất nhục.

- Côn Vân, lâu như vậy không tới thăm ngươi, ngươi đã không nhận ra người bạn này rồi a!

Triệu Hồi một lần nữa cười nói, trực tiếp ôm chầm lấy Côn Vân. Đồng thời, một cỗ Mộc Chi Áo Nghĩa tinh thuần mạnh mẽ lan tỏa ra. Triệu Hồi vốn chuyên tu Y Đạo, lại có thêm tài nguyên tu luyện trân quý, cùng công pháp tu luyện cao thâm do Triệu Phong cung cấp, y thuật của hắn đã đạt tới tình trạng thập phần tinh diệu.

- Đây là…

Côn Vân nhất thời ngây ngẩn cả người. Gã nam tử xa lạ đi cùng Phá Vân Chân Thần tới đây, không ngờ lại xưng huynh gọi đệ với hắn, lại còn giúp hắn trị liệu thương thế nữa.

- Côn Vân, trước khi ngươi rời đi, tình huống của Chúa Tể Điện có tốt không?

Thanh âm Triệu Hồi bỗng nhiên vang lên trong não hải Côn Vân.

Một khắc này, toàn thân Côn Vân giống như bị sét đánh, thân thể nhất thời cứng ngắc, mang theo thần sắc không thể tin nổi, gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Hồi.

Chương 1320: Côn Vân xuất chiến

Một khắc này, toàn thân Côn Vân giống như bị sét đánh, thân thể nhất thời cứng ngắc, mang theo thần sắc không thể tin nổi, gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Hồi. Dựa theo lời nói của Triệu Hồi, Côn Vân có thể xác định, đối phương là người trong Vương triều Đại Càn của Đại Lục Vực, thậm chí còn có một chút liên hệ với Chúa Tể Điện nữa. Nhưng Côn Vân nghĩ như thế nào cũng nhớ không nổi, trong Chúa Tể Điện lại có một người như vậy. Dù sao có một chút hy vọng tiến vào Thần vực Man Hoang, cả Chúa Tể Điện cũng chỉ có mấy người mà thôi.

Bất quá, nếu như đối phương đã nhận biết mình, như vậy hắn có ác ý gì hay không, Côn Vân cũng không quản được nhiều như vậy nữa. Tình huống lúc này của hắn thập phần khó nhìn, bị Phá Vân Chân Thần liên tục đùa bỡn trong tay, có khả năng cả đời cũng không cách nào thoát khỏi vận mệnh này. Hiện tại bỗng nhiên xuất hiện một kẻ thân phận bất phàm, lại thập phần hữu hảo với bản thân, nói không chừng có thể mượn tay hắn giúp chính mình thoát ly khổ hải.

- Người này truyền âm thể hiện thân phận với ta, cái này đã nói rõ, hắn không muốn để cho những người khác biết được điểm này!

Đại não Côn Vân nhanh chóng vận chuyển, sau đó liếc nhìn về phía Phá Vân Chân Thần. Tuy rằng không biết Triệu Hồi có mục đích gì, nhưng Triệu Hồi rất có thể là đến đây giúp chính mình, Côn Vân tuyệt đối sẽ không vạch trần, trái lại còn hết sức phối hợp.

- Ngươi còn biết đến thăm ta a…

Sau một hồi, Côn Vân đột nhiên cười ha hả nói.

Đám đệ tử Ngoại phong ở bốn phía thập phần nghi hoặc nhìn một màn cổ quái này, không biết đây là chuyện gì xảy ra. Người đi cùng Phá Vân Chân Thần tới đây, tại sao lại hữu hảo với Côn Vân như vậy?

- Thương thế của ngươi sao lại nặng như vậy? Đây là một chút thánh dược chữa thương, ngươi lấy đi chữa trị thân thể a…

Vừa rồi Triệu Hồi đã trị liệu thương thế của Côn Vân gần như hoàn hảo, nhưng hắn vẫn như cũ nói như thế. Sau đó, thủ chưởng Triệu Hồi khẽ lật, chợt lấy ra hơn mười loại dược liệu, đan dược trân quý. Trong số này quả thật có hai loại là dùng để chữa thương, cho dù là với thương thế của Chân Thần Tứ giai, Ngũ giai cũng đều có hiệu quả trị liệu cực lớn. Ngoại trừ hai loại này, tất cả những loại còn lại đều là trân tài tu luyện.

- Ta không nhìn lầm chứ? Đó là Hồng Liên Quả, Chân Long Diệp, Âm Dương Nguyên Sinh Đan…

Những trân phẩm mà Triệu Hồi lấy ra lập tức dẫn phát ánh mắt tham lam của đám đệ tử Ma đạo ở phụ cận. Trong hàng ngũ Đệ tử Ngoại phong, nhiều lắm cũng là Chân Thần Tam giai, mà Triệu Hồi lấy ra mỗi một thứ vật phẩm, với bọn chúng mà nói, thực sự quý trọng vô cùng.

- Địa vị của tiểu tử này tại Linh Tộc, sợ rằng cũng không tầm thường a!

Phá Vân Chân Thần nhìn chằm chằm những món bảo vật này, trong lòng cũng có chút kích động. Nhưng hắn cũng không có bất kỳ hảo

cảm gì đối với Triệu Hồi, đặc biệt Triệu Hồi lại còn quen biết Côn Vân.

Mà Côn Vân lúc này cũng đã triệt để trợn tròn mắt. Gã thanh niên xa lạ bỗng nhiên xuất hiện này, không chỉ có xưng huynh gọi đệ với chính mình, giúp hắn trị liệu thương thế, cuối cùng lại còn tặng cho hắn những bảo vật quý trọng như vậy. Lúc này, Côn Vân cũng đang hoài nghi có phải chính mình đang nằm mơ hay không? Bầu trời như thế nào lại rớt xuống nhiều cái bánh ngọt như vậy? Tuy rằng hắn không nghĩ ra, nhưng có đồ tốt không thể không lấy a. Côn Vân không chút khách khí, lập tức nhận lấy toàn bộ những thứ này.

- Có những món trân tài này, không bao lâu nữa ta liền có thể trùng kích Chân Thần Tam giai rồi…

Trong lòng Côn Vân vô cùng kích động. Tại Đại Lục Vực, bởi vì có Triệu Phong trợ giúp, hắn tại thời điểm tu vi Bán Thần đã tiến vào Thần vực Man Hoang. Huống hồ bản thân hắn chính là tích huyết trọng tu, trong thời gian trấn thủ ba mươi năm kia, hắn cũng không ngừng củng cố nội tình của mình. Bởi vậy, sau khi tiến vào Thần vực Man Hoang được năm năm, hắn đã trùng kích Thần vị, trực tiếp chứng đạo Thần vị Nhị giai. Bất quá, sau khi cơ duyên xảo hợp gia nhập thế lực Ngũ tinh Hắc Ma Phong, tu vi của hắn mãi vẫn luôn trì trệ không tiến. Cái này toàn bộ là bởi vì Phá Vân Chân Thần tạo thành.

Đám đệ tử Ngoại phong xung quanh trơ mắt nhìn Côn Vân nhận lấy bảo vật kia, trong lòng vô cùng kích động, nhưng cũng không dám động thủ.

- Trong tay Triệu huynh có vô số trân bảo, tin tưởng thực lực của ngươi cũng không giống người thường a!

Đúng lúc này, Phá Vân Chân Thần đột nhiên âm trầm quỷ dị mở miệng. Đám đệ tử Ngoại phong còn lại không khỏi nhìn về phía hắn, không biết hắn là có ý gì.

- Bình thường thôi!

Triệu Hồi đơn giản trả lời.

- Triệu huynh quá khiêm nhường rồi! Linh Tộc chính là thế lực Ngũ tinh so với Hắc Ma Phong còn cường đại hơn một chút. Đại đa số các Chân Thần Tam giai của Hắc Ma Phong hẳn cũng không phải là đối thủ của ngươi!

Phá Vân Chân Thần không ngừng nâng Triệu Hồi lên.

- Người của Linh Tộc? Nhất định là lúc trước đã cưỡi chiếc Chiến hạm kia đến đây!

Giờ phút này, thân phận của Triệu Hồi đã hoàn toàn rõ ràng. Tất cả mọi người mới hiểu được, Triệu Hồi cùng Phá Vân Chân Thần cũng không phải là cùng một phe. Nhưng bọn chúng cũng không nghĩ tới, Côn Vân vẫn luôn bị bọn chúng khi dễ kia, không ngờ lại quen biết người của Linh Tộc, hơn nữa địa vị của đối phương tựa hồ cũng không tầm thường.

- Linh Tộc?

Côn Vân khẽ lẩm bẩm. Hai từ này chỉ có thể khiến cho hắn liên tưởng tới Triệu Vũ Phi, nhưng cho dù là Triệu Vũ Phi, nàng cũng không có khả năng biết được hạ lạc cụ thể của hắn a.

- Tại hạ là Hắc Khô Chân Thần, muốn xin thiên tài của Linh Tộc chỉ giáo cho một chút!

Đúng lúc này, một gã thanh niên thân hình giống như bộ xương khô chợt chủ động đứng ra. Thân là tùy tùng của Phá Vân Chân Thần, Hắc Khô Chân Thần thập phần hiểu rõ tâm tư của hắn.

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người ở đây nhất thời hăng hái trở lại. Rất rõ ràng, bởi vì nguyên nhân Côn Vân, Phá Vân Chân Thần cũng có chút địch ý đối với Triệu Hồi. Hắc Khô Chân Thần là Chân Thần Tam giai, chính là đệ nhất nhân trong các đệ tử Ngoại phong, thực lực không phải bình thường.

- Huynh đệ, ta không phải là đối thủ của hắn, không bằng ngươi thay ta xuất chiến, có được không?

Đúng lúc này, Triệu Hồi đột nhiên nói với Côn Vân.

Lời này vừa nói ra, sắc mặt tất cả mọi người ở đây nhất thời sửng sốt. Phải biết rằng, Hắc Khô Chân Thần chính là Chân Thần Tam giai, mà Côn Vân chỉ là Chân Thần Nhị giai. Nhưng hiện tại, Triệu Hồi thân là Chân Thần Tam giai, lại muốn một gã Chân Thần Nhị giai thay mình xuất chiến. Nếu không phải Phá Vân Chân Thần thể hiện rõ ràng địch ý với Triệu Hồi, tất cả đệ tử Ngoại phong ở đây thậm chí còn cho rằng, Triệu Hồi là cùng Phá Vân Chân Thần tới đây, cố tình chỉnh Côn Vân một trận.

- Cái này…

Đầu óc Côn Vân cũng trực tiếp ngây ngẩn. Triệu Hồi vừa rồi hữu hảo với mình như vậy, sau một khắc đã đẩy mình vào biển lửa, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Nếu như là Côn Vân xuất chiến, như vậy Hắc Khô đại ca cũng không cần phải động thủ, cứ để ta tới a!

Trong đám người, một gã thanh niên hắc y chợt cười lạnh, lớn tiếng nói. Sắc mặt Côn Vân trầm xuống, gắt gao nhìn chằm chằm người này. Gã thanh niên hắc y này chính là một gã Chân Thần Nhị giai Đỉnh phong, buổi sáng ngày hôm nay đã dạy dỗ hắn một trận.

- Triệu huynh, nếu như ngươi không chịu nể mặt, thì cứ việc để bằng hữu của ngươi xuất chiến cũng được!

Trong ngôn ngữ Phá Vân Chân Thần đã có ý uy hiếp. Nếu như Triệu Hồi lên sân khấu, tám phần mười là sẽ bại trong nay Hắc Khô Chân Thần. Còn nếu hắn không chịu lên sân khấu, như vậy Côn Vân nhất định sẽ phải lên sân khấu. Cứ như vậy, quan hệ giữa hai người bọn họ tự nhiên cũng sẽ tan vỡ.

- Ta là một gã Y sư, vốn không am hiểu chiến đấu!

Triệu Hồi nói ra thân phận của mình, liền khiến cho mọi người ở đây có chút kinh ngạc. Ngay cả Phá Vân Chân Thần cũng không nghĩ tới, Triệu Phong lại là một gã Y sư. Nếu thật sự là như vậy, lời nói vừa rồi của hắn cũng có chút không ổn. Khiêu chiến một gã Y sư, nói ra cũng không có ý tứ, huống hồ Triệu Phong lại còn là khách nhân từ xa tới. Bất quá, lời đã nói ra, hiện tại muốn thu hồi cũng không dễ dàng.

- Đã như vậy, Côn Vân, chúng ta lại lên chơi một hồi a!

Đúng lúc này, gã thanh niên hắc y kia đã một lần nữa leo lên đài khiêu chiến, vẻ mặt hài hước nhìn về phía Côn Vân.

- Ngươi…

Sắc mặt Côn Vân nhất thời đỏ bừng. Buổi sáng, hắn mới vừa chiến

đấu một trận với gã thanh niên hắc y này, bị đối phương hung hăng đánh bại, bản thân cũng bị trọng thương. Cho dù hiện tại thương thế đã khôi phục không sai biệt lắm, nhưng cũng không phải là đối thủ của gã thanh niên hắc y.

- Côn Vân, thời điểm ta tới nơi này, trùng hợp nhìn thấy ngươi đang tỷ thí. Ta phát hiện ngươi cũng không có Thần binh thuận tay a! Không bằng ta cho ngươi mượn một vài binh khí, ngươi lại lên đánh một trận với hắn!

Triệu Hồi mở miệng cười nói.

Sắc mặt gã thanh niên hắc y bất biến. Cho dù Côn Vân có thêm một kiện Thần binh đi chăng nữa, cũng không phải là đối thủ của hắn.

Côn Vân cũng không nói lời nào, chỉ hung hăng nhìn chằm chằm Triệu Hồi, không biết hắn có ý gì. Nhưng sau một khắc, thủ chưởng Triệu Hồi khẽ lật, ba kiện Thần khí bảo quang rạng rỡ bỗng nhiên xuất hiện. Ba kiện bảo vật này theo thứ tự là một thanh cự chuy hắc sắc, một kiện long giáp kim sắc cùng một kiện áo choàng hồng vân. Khoảnh khắc ba kiện Thần binh này xuất hiện, liền tản mát ra một cỗ khí tức kinh người, hấp dẫn sự chú ý của tất cả mọi người ở đây.

- Đây là… Ba kiện Thần khí Trung phẩm!

Trên đài khiêu chiến, sắc mặt gã thanh niên hắc y ngẩn ra, nuốt một ngụm nước miếng.

- Không ngờ thoáng cái lại lấy ra ba kiện Thần khí Trung phẩm!

Những người còn lại cũng vô cùng cảm thán, nhìn thấy mà thèm muốn vô cùng.

- Cái này… Như vậy ta sẽ lại đánh một trận với ngươi!

Côn Vân thoáng sửng sốt một hồi, sau đó lộ ra vẻ mừng rỡ như điên. Thần khí Trung phẩm chính là đối ứng với Chân Thần Tứ giai đến Lục giai, đây chính là Thần khí mà bình thường hắn nằm mơ cũng không có cơ hội nhìn thấy. Cấp cho hắn ba kiện Thần khí Trung phẩm này, thắng bại thật đúng là không nhất định.

Bá!

Côn Vân mang theo ba kiện Thần khí Trung phẩm, trực tiếp nhảy lên đài khiêu chiến. Thoáng thôi động ba kiện Thần khí trên người, hắn lập tức cảm giác được một cỗ lực lượng cường hãn vô địch gia trì trên thân thể. Một cỗ uy thế kinh khủng nghiền ép thẳng về phía gã thanh niên hắc y.

- Ba kiện Thần khí này ở trong Thần khí Trung phẩm cũng là đứng đầu, ít nhất phải là Chân Thần Ngũ giai mới có thể triệt để nắm giữ trong tay!

Sắc mặt Phá Vân Chân Thần khẽ trầm xuống. Có được ba kiện Thần khí Trung phẩm cường đại như vậy, công kích, phòng ngự, phụ trợ cùng một thể, Côn Vân gần như là vô địch trong các Chân Thần Nhị giai, thậm chí còn có thể khiêu chiến Chân Thần Tam giai nữa.

Oanh! Thình thịch!

Không ngoài dự liệu, hai người giao thủ không được năm chiêu, gã thanh niên hắc y kia đã bị một búa của Côn Vân đánh bay, liên tục phun ra vài ngụm máu tươi mới có thể đứng lên.

- Ha ha…

Côn Vân cười lớn một tiếng, huênh hoang đi xuống chiến đài. Từ khi hắn đến Hắc Ma Phong, cũng chưa từng bao giờ sảng khoái qua như vậy. Vừa đạt được đại lượng tài nguyên, lại còn sử dụng Thần khí Trung phẩm đánh bại cừu nhân…

- Côn Vân, ba kiện Thần khí này thích hợp với ngươi như vậy, liền tặng cho ngươi a!

Triệu Hồi mở miệng cười nói.

Côn Vân vừa mới bước xuống đài, thiếu chút nữa đã lảo đảo ngã xuống. Đây chính là ba kiện Thần khí Trung phẩm a, Triệu Hồi nói tặng cho người khác liền tặng luôn. Tuy rằng hắn thập phần ước ao ba kiện Thần khí này, nhưng chúng thật sự là quá mức quý trọng. Bất quá, dưới sự yêu cầu cường liệt của Hồi, cuối cùng Côn Vân vẫn nhận lấy ba kiện Thần khí này.

Đám đệ tử Ngoại phong ở phụ cận, từng tên từng tên giống như kẻ ngốc nhìn chằm chằm một màn này. Có đám tài nguyên tu luyện lúc nãy, cộng thêm ba kiện Thần khí Trung phẩm này, Côn Vân rất nhanh sẽ có thể vô địch tại Ngoại phong, tiến vào Nội phong.

- Bất quá…

Sắc mặt Côn Vân lập tức ũ rũ xuống. Thất phu vô tội, hoài bích có tội. Huống hồ, bản thân hắn gây thù hằn đông đảo, một khi Triệu Hồi rời khỏi, Phá Vân Chân Thần nhất định sẽ nghĩ mọi cách chèn ép hắn, đoạt lấy toàn bộ những thứ này. Nhưng đúng vào lúc này, trong não hải Côn Vân đột nhiên xuất hiện một đạo thanh âm:

- Đợi đến lúc đám người Linh Tộc rời đi, ngươi hãy cùng bọn họ tới Linh Tộc a!

- Ha ha… Triệu huynh, ta dẫn ngươi đi dạo những nơi khác a!

Phá Vân Chân Thần nở nụ cười âm tà. Triệu Hồi còn ở chỗ này, Côn Vân sẽ không có việc gì, nhưng một khi Triệu Hồi rời đi, vậy thì không nhất định. Những tài nguyên tu luyện cùng Thần khí này, toàn bộ đều sẽ thuộc về hắn.

- Được!

Triệu Hồi khẽ gật đầu, chuẩn bị rời đi.

- Các hạ là ai? Vì sao lại trợ giúp ta?

Trong lòng Côn Vân vô cùng kích động, nhưng hắn lập tức trấn định lại, dùng linh hồn truyền âm nói. Hắn không tin rằng một người không có chút liên hệ gì với hắn, lại chủ động chiếu cố hắn nhiều như vậy.

- Tiểu Côn Vân, trí nhớ của ngươi thật không tốt a! Ngay cả ta cũng quên luôn!

Triệu Hồi bỏ lại một câu này, sau đó liền cùng Phá Vân Chân Thần rời khỏi nơi đây.

Nhưng Côn Vân lại là thần hồn mãnh chấn, đứng ngẩn ngơ tại chỗ, ánh mắt kinh ngạc nhìn chằm chằm Triệu Hồi rời đi. Cả đời này của hắn, kẻ gọi hắn là Tiểu Côn Vân cũng chỉ có duy nhất một người, đó chính là kẻ trước đây đã giúp hắn tích huyết trọng sinh, Triệu Phong!

Chương 1321: Gặp lại Hải công tử

Sau khi rời khỏi Ngoại phong, Triệu Phong liền đi tới Khu giao dịch tự do của Hắc Ma Phong. Chỉ riêng diện tích của Khu giao dịch thế lực Ngũ tinh cũng gần như tương đương với lãnh địa của toàn bộ một thế lực Tứ tinh rồi, hoàn toàn giống như một cái tiểu quốc gia vậy. Khu giao dịch này là địa phương chuyên môn dành riêng cho các đệ tử Hắc Ma Phong tiến hành giao dịch. Ở nơi này cũng không có phân chia ra khu vực Nội phong hay Ngoại phong gì cả, bởi vậy nhân số lưu động ở nơi này cũng thập phần nhiều.

- Ta rất quen thuộc đối với nơi này, Triệu huynh có gì cần, xin cứ việc phân phó!

Phá Vân Chân Thần mỉm cười nói.

Triệu Hồi tới nơi này là muốn tìm hiểu một chút tin tức tình báo, nhưng lúc này Phá Vân Chân Thần lại kè kè đi theo, khiến cho hắn hành động có chút bất tiện. Cho nên Triệu Hồi cũng chỉ tùy tiện ngắm nhìn, thăm dò đường xá một chút, đợi có thời gian sẽ quay trở lại sau.

Bất quá, một đường đi dạo khắp nơi, Triệu Phong cũng có chút phát hiện ngạc nhiên, trong Khu giao dịch của Hắc Ma Phong, thường xuyên có thể thấy được một vài đạo cụ nhỏ cùng thiết bị ẩn chứa khoa học kỹ thuật của Thiên Cơ Tộc.

- Có lẽ sẽ có thể tra được chút gì ở nơi này a!

Trong lòng Triệu Hồi âm thầm tính toán.

Nơi ở hiện tại của Tiểu tặc miêu cách lãnh địa của Hắc Ma Phong không tính là quá xa. Mà Hắc Ma Phong thân là một trong những thế lực Ngũ tinh của Ám Thiên Vực, các thành viên trong thế lực cũng là long xà hỗn tạp, nhất định có thể thám thính được tin tức về thế lực thần bí sau lưng đám người Huyền Ma Cổ Thần.

- Phá Vân huynh, ta trở về Chủ phong, nhìn xem cao tầng hai phe thế lực của ta và ngươi đã đàm phán thế nào rồi…

Triệu Hồi chủ động mở miệng từ giã, quay trở về Chủ phong Hắc Ma Phong.

- Tiểu tử này chỉ mới là Chân Thần Tam giai, trong Linh Tộc tối đa cũng chỉ là đệ tử Nội tộc, lại có thể tự do ra vào Chủ phong Hắc Ma Phong!

Sau khi Triệu Phong rời đi, Phá Vân Chân Thần thấp giọng mắng một tiếng. Chủ phong Hắc Ma Phong là địa phương chỉ có Đệ tử Hạch tâm Nội phong mới có thể tiến vào, mà hắn hiện tại cũng không có tư cách. Nhưng Triệu Hồi chỉ là Đệ tử Nội tộc Linh Tộc, lại có thể tiến vào khu vực hạch tâm của Hắc Ma Phong, điều này khiến cho hắn vô cùng bất mãn, lại còn có chút ghen tỵ nữa.

Sau khi rời khỏi Khu giao dịch, Triệu Hồi trực tiếp quay về Chủ phong Hắc Ma Phong. Nhưng còn chưa kịp tiếp cận chủ điện, Triệu Hồi đã nhìn thấy cao tầng của hai đại thế lực cùng nhau nhất tề bay ra.

- Hậu bối Hắc Ma Phong chúng ta đã sớm nghe nói chiến lực của thiên tài Linh Tộc rất mạnh! Hay là lần này để bọn chúng luận bàn với các đệ tử thiên tài của Linh Tộc một phen a!

Trong đám cao tầng Hắc Ma Phong, vị lão giả mặt quỷ kia đột nhiên mỉm cười nói.

- Nào có nào có! Chỉ dựa vào chiến lực mà nói, đệ tử Linh Tộc so ra còn kém xa đệ tử Hắc Ma Phong a!

Lão phụ nhân tóc bạc của Linh Tộc bình thản nói. Nếu không phải cao tầng Hắc Ma Phong cứ mãi nhằn nhựa quấn lấy không buông, bà ta tuyệt đối sẽ không đồng ý trận so tài này. Bởi vì bốn gã Cổ Thần Linh Tộc lần này đến đây, cũng không phải là đệ tử Cổ Thần cường đại nhất trong Linh Tộc.

- Các đệ tử Cổ Thần Linh Tộc lần này đến đây, cũng chỉ là ngẫu nhiên tiếp nhận nhiệm vụ này mà thôi! Hắc Ma Phong các vị không nên quá mức nghiêm túc làm gì!

Phù Linh Cổ Thần mở miệng nói, tận lực đè thấp thực lực mấy gã đệ tử Linh Tộc.

- Xem ra, giữa hai đại thế lực cũng không quá hữu hảo a!

Trong lòng Triệu Hồi thầm nghĩ. Hắn đến đây, đã sớm khiến rất nhiều cường giả Cổ Thần ở đây chú ý. Nhưng hắn chỉ là một gã Chân Thần Tam giai, đám Cổ Thần cao tầng cũng không thèm để ý tới. Cho nên Triệu Hồi chỉ yên lặng đi phía sau đội ngũ, nhìn xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

- Triệu Phong, lần luận bàn này, nếu như bên phía Linh Tộc không địch lại, ngươi có thể xuất thủ hay không?

Phù Linh Cổ Thần đột nhiên truyền âm cho Triệu Hồi. Thực lực của Triệu Phong, tại trên đổ chiến hai tộc, tất cả mọi người đều đã tận mắt nhìn thấy. Lần này hai đại thế lực tiến hành luận bàn, bên phía

Hắc Ma Phong dĩ nhiên sẽ chiếm được chút ưu thế. Thế nhưng, nếu như cao tầng Hắc Ma Phong không cấp mặt mũi cho Linh Tộc, xuất động những thiên tài cường đại trong thế lực, hung hăng nhục nhã các đệ tử Linh Tộc, như vậy Phù Linh Cổ Thần hy vọng Triệu Phong có thể xuất thủ, cứu vãn một chút cục diện.

- Linh Tộc không phải vẫn luôn giao hảo với Hắc Ma Phong ư? Vì sao lại xuất hiện loại tình huống này?

Triệu Phong cũng không trực tiếp đáp ứng, mà hỏi ngược lại.

- Nội bộ bất kỳ một thế lực nào cũng không thể đoàn kết thống nhất tuyệt đối! Trong một đại thế lực như Hắc Ma Phong vậy, lại càng thể hiện vượt trội hơn…

Phù Linh Cổ Thần cũng không có cấm kỵ gì, chậm rãi giải thích cho Triệu Phong. Hóa ra, tranh đấu bên trong nội bộ Hắc Ma Phong cũng thập phần kịch liệt. Hiện nay trong Hắc Ma Phong có hai phái cường đại nhất, mà giao hảo với Linh Tộc chỉ là một phái trong đó. Đào Trưởng lão chính là đại biểu cho phái này. Mà đại biểu của phái còn lại chính là lão giả mặt quỷ kia. Hai phái này vẫn luôn tranh đấu lẫn nhau, nỗ lực đoạt được đại quyền của Hắc Ma Phong.

Phe phái Đào Trưởng lão thông qua mậu dịch giao lưu với Linh Tộc, đổi lấy những tài nguyên cần thiết, đề thăng chỉnh thể thực lực của phe mình. Mà ngược lại, phe phái còn lại từ trước đến giờ vẫn luôn tìm mọi cách ngăn cản, tận lực phá hoại quan hệ của song phương. Nhưng bọn họ cũng không dám làm gì quá đáng, bằng không nếu như đắc tội Linh Tộc quá sâu, hậu quả trái lại càng tệ hại hơn.

- Nói cách khác, phe phái của lão giả mặt quỷ muốn dùng loại phương thức này nhục nhã Linh Tộc một phen, để cho Linh Tộc từ từ mất đi hảo cảm với Hắc Ma Phong…

Triệu Phong rất nhanh liền minh bạch nguyên nhân của lần luận bàn này. Thế nhưng, hắn không dự định sẽ hiện thân xuất thủ. Nơi này là thế lực Ngũ tinh của Ám Thiên Vực, một khi thân phận của Triệu Phong bại lộ ra, thế lực sau lưng đám người Huyền Ma Cổ Thần trong nháy mắt có thể điều tra ra được. Đến lúc đó, không chỉ hành động tiếp ứng Tiểu tặc miêu sẽ thất bại, mà bản thân Triệu Phong cũng có thể sẽ gặp nguy hiểm.

Rất nhanh, cao tầng hai phe thế lực đã tiến vào một phiến không gian nhỏ đơn độc. Bên trong phiến không gian này, cự sơn san sát, hơn nữa đều dữ tợn cao vút.

Chính là nơi này! Không có phân chia khu vực chiến đấu, không có trận pháp kết giới phòng hộ, có thể thỏa thích phát huy chiến đấu!

Trưởng lão quỷ diện cười to nói.

- Không biết vị đệ tử thiên tài Hắc Ma Phong nào sẽ xuất chiến luận bàn đây?

Lão phụ nhân tóc bạc của Linh Tộc mở miệng hỏi. Các thiên tài nổi danh trong Hắc Ma Phong, bà ta cũng từng nghe qua.

Ông hô!

Đúng lúc này, bên cạnh mọi người đột nhiên xuất hiện một tia không gian ba động. Lập tức, một gã thanh niên tuấn lãng yêu dị, con mắt có điện quang tinh thần chợt xuất hiện ở nơi này.

- Là hắn!

Thần sắc Triệu Hồi thoáng ngưng đọng. Gã thanh niên vừa đến nơi

này, chính là kẻ lúc trước tại Hội nghị Thần Mâu đã từng tiến hành một trận đổ chiến với Triệu Phong, kết quả thua trong tay Triệu Phong, Hải công tử. Tuy rằng Triệu Phong biết rõ Phá Vân Chân Thần có mặt ở đây, như vậy Hải công tử khẳng định cũng sẽ ở đây. Chỉ là hắn không nghĩ tới, hai người lại có cơ hội gặp mặt.

- Bái kiến các vị tiền bối Linh Tộc…

Hải công tử mỉm cười, khẽ cúi đầu hành lễ.

- Hóa ra là Hải công tử của Hắc Ma Phong, kẻ có được Tinh Thần Nhãn Mâu!

Lão bà tóc bạc cũng đã từng nghe qua danh tiếng của hắn. Đương nhiên, cũng không phải bởi vì thực lực Hải công tử mạnh mẽ bao nhiêu, mà là bởi vì nhãn mâu của Hải công tử đặc thù, chiến lực thập phần cường hãn, gần như tiếp cận nhãn mâu của hậu duệ Bát Đại Thần Mâu. Nói tóm lại, Hải công tử mặc dù không phải là đệ tử Cổ Thần đứng đầu nhất Hắc Ma Phong, nhưng tuyệt đối cũng không kém.

- Kim Khôn, ngươi lên đi!

Lão bà tóc bạc chủ động điểm danh. Trong bốn gã đệ tử Cổ Thần Linh Tộc lần này đến đây, chỉ có Kim Khôn là đệ tử huyết mạch Linh Tộc. Huyết mạch Linh Tộc có thể có tác dụng ngăn chặn uy lực huyết mạch nhãn đồng của Hải công tử.

- Vâng!

Kim Khôn lập tức đứng ra. Hắn cũng từng nghe nói qua danh tiếng của Hải công tử này, thực lực của kẻ này hẳn là không chênh lệch hắn bao nhiêu. Nếu như lần này hắn có thể chiến thắng Hải công tử,

chính là làm vẻ vang cho Linh Tộc, sau khi trở lại Linh Tộc, khẳng định sẽ đạt được không ít điểm cống hiến.

- Xin chỉ giáo!

Hải công tử mỉm cười tà dị một tiếng, sau đó xoay người bay ra xa. Kim Khôn cũng lập tức lao theo. Hai người bay ra không được bao xa, liền trực tiếp xuất thủ.

- Tinh Thuấn!

Hải công tử lập tức thi triển Bí kỹ phi hành đắc ý, toàn thân bao phủ một tầng tinh vụ mông lung, cấp tốc tới lui bên trong không gian thiên địa.

- Tốc độ thật nhanh! Nhưng ta căn bản không cần truy đuổi hắn!

Kim Khôn đứng thẳng tại chỗ, trên thân thể dâng lên một tầng lượng quang bạch ngọc, hiển nhiên là tu luyện công pháp luyện thể cao thâm. Bản thân huyết mạch Linh Tộc vốn đã am hiểu phòng ngự, cộng thêm Kim Khôn tu luyện công pháp luyện thể, Cổ Thần bình thường căn bản không gây thương tổn được hắn chút nào. Cho nên hắn mới lớn mật đứng yên tại chỗ, đợi Hải công tử chủ động công kích tới.

- Thiên Tinh Bạo!

Hải công tử vận chuyển Tinh Thần Nhãn Mâu, bắn ra một đạo tinh quang rực rỡ. Cùng lúc đó, trong tay của hắn cũng xuất hiện một thanh trường cung giống như trăng rằm. Phẩm chất cây cung này cao tới Thần khí Thượng phẩm, hơn nữa cực kỳ phù hợp với Tinh Thần Áo Nghĩa của hắn, có thể phát huy ra uy năng cực kỳ cường đại.

Oanh! Phanh! Oành!

Thoáng chốc, thiên địa nhất thời nổ vang, sơn băng địa liệt.

- Hải công tử tuy rằng am hiểu tốc độ, công kích rất mạnh, nhưng Thần Linh Ngọc Thể của Kim Khôn tựa hồ có nhiều tiến bộ, cộng thêm huyết mạch Linh Tộc, lực phòng thủ kiên cố!

Trên mặt Cổ Thần hắc y của Linh Tộc lộ ra thần sắc tán thưởng. Thực lực của Kim Khôn so với trong nhận thức của bọn họ còn cường đại hơn một chút.

- Hải công tử của Hắc Ma Phong cũng là một đại kỳ tài! Có thể vận dụng Tinh Thần Áo Nghĩa đến trình độ như vậy…

Tuy rằng thực lực của Kim Khôn viễn siêu dự liệu, nhưng thực lực của Hải công tử cũng không thể khinh thường. Trận luận bàn này, thắng bại hẳn là tỷ lệ năm năm. Thắng được tự nhiên rất tốt, nhưng dù có thua cũng không tới mức quá thảm.

- Đâu có đâu có! Huyết mạch Linh Tộc không hổ là huyết mạch Thái Cổ đứng trong hai mươi hạng đầu, có thể áp chế Tinh Thần Nhãn Mâu của Hải công tử đến trình độ như vậy…

Mặc dù lão giả mặt quỷ nói như thế, nhưng ngữ khí cũng không có một chút lo lắng nào.

- Thực lực của Hải công tử so với trước đây đã mạnh hơn không ít!

Ánh mắt Triệu Hồi khẽ trầm xuống. Trước đây, Triệu Phong đã từng giao thủ với Hải công tử. Lần đó, Triệu Phong phải thi triển tới Thời Không Đồng Thuật mới có thể đánh bại được hắn. Hiện tại, Hải công

tử đã càng mạnh hơn so với lúc trước, hơn nữa biểu hiện của hắn trong lúc chiến đấu vô cùng nhàn nhã, cũng không có xuất toàn lực, tựa hồ là đang tìm cơ hội.

Quả nhiên, không bao lâu sau, Kim Khôn dần dần cảm giác có chút mệt mỏi vô lực. Tinh Thần Áo Nghĩa vốn là loại lực lượng Áo nghĩa chuyên về công kích, bạo phát cùng với tốc độ, so với các loại lực lượng Áo nghĩa bình thường thì cường đại hơn rất nhiều.

Sắc mặt các cao tầng Linh Tộc dần dần có chút khó nhìn.

- Địa Bạo Kinh Tinh!

Thời khắc nào đó, Hải công tử bỗng nhiên phát động một đạo Tinh Thần Đồng Thuật cường đại. Thân thể hắn giống như một ngôi sao to lớn khôn cùng, sắp sửa bùng nổ hủy diệt, áp bách thẳng về phía Kim Khôn. Tốc độ này, khiến cho người ta căn bản không kịp phản ứng.

Oanh phanh!

Một cỗ lực lượng Tinh Thần khổng lồ kinh người mãnh liệt đánh thẳng lên trên tầng Thần lực phòng ngự của Kim Khôn.

- Lực lượng thật mạnh!

Kim Khôn cảm giác được nguy hiểm, lập tức thi triển Bí pháp huyết mạch Linh Tộc, tận lực giảm thiểu thương thế.

- Ha ha… bại a!

Bỗng nhiên, sau lưng Kim Khôn chợt vang lên một đạo thanh âm. Vận chuyển Tinh Thần Nhãn Mâu, dung nhập lực lượng vào thanh

trường cung trăng rằm cung trong tay, Hải công tử mạnh mẽ bắn ra một đạo quang tiễn rực rỡ giống như lưu tinh, phá vỡ tất cả tầng phòng ngự, bắn trúng thân thể Kim Khôn.

Oanh phanh!

Thân thể Kim Khôn rơi thẳng xuống đất, đập ra trên mặt đất một cái hố sâu không đáy.

- Xem ra, đúng như lời Phù Linh Cổ Thần đã nói, đệ tử Linh Tộc lần này đến đây, chỉ là tùy tiện chọn lựa mấy người a!

Lão giả mặt quỷ thoáng có chút một tia đắc ý, nói.

Sắc mặt các cao tầng Linh Tộc thì lại trầm xuống, Kim Khôn bị đánh bại quá nhanh, mà Hải công tử gần như không bị bất cứ thương tích gì. Đây hoàn toàn là một trận chiến đấu nghiêng về một phía. Mặt khác, nếu như kẻ chiến bại không phải là đệ tử huyết mạch Linh Tộc, như vậy cũng sẽ dễ nhìn hơn một chút.

- Triệu Phong!

Phù Linh Cổ Thần không khỏi liếc nhìn về phía Triệu Hồi, hy vọng Triệu Phong sẽ hiện thân. Triệu Phong thân mang huyết mạch nhãn đồng cao thâm, đánh bại Hải công tử cũng sẽ không quá khó khăn.

- Hửm? Lẽ nào chàng thanh niên mà Phù Linh Cổ Thần nhìn trúng này mới là thiên tài chân chính của Linh Tộc sao?

Lão giả mặt quỷ cười gian một tiếng, ánh mắt rơi xuống trên người Triệu Hồi.

- Hay là, Hắc Ma Phong ta sẽ cử ra một đệ tử Chân Thần Tam giai

xuất chiến, luận bàn một trận với vị tiểu thiên tài Linh Tộc này?

Lão giả mặt quỷ thoáng có chút châm chọc, dò hỏi.

Các cao tầng Linh Tộc cũng không ai tiếp lời. Triệu Hồi chẳng qua chỉ là một gã đệ tử Nội tộc không có tiếng tăm gì mà thôi. Nếu như Hắc Ma Phong xuất động Chân Thần Tam giai, như vậy nhất định cũng là cường giả đỉnh cao trong Chân Thần Tam giai, Triệu Hồi nhất định phải thua không thể nghi ngờ!

Thế nhưng ngoài dự liệu của mọi người, Triệu Hồi từ đầu đến giờ vẫn luôn không nói gì, lúc này đột nhiên chủ động mở miệng:

- Như vậy vãn bối liền bêu xấu một hồi a!

Triệu Hồi mỉm cười nói, chủ động tiếp nhận khiêu chiến. Vừa rồi hắn còn đang sầu khổ suy nghĩ nên cự tuyệt lời thỉnh cầu của Phù Linh Cổ Thần như thế nào. Dù sao đối phương đối với chính mình cũng không tệ. Mà hiện tại lão giả mặt quỷ này lại nói sẽ phái ra một gã Chân Thần Tam giai đánh một trận với hắn. Nếu là như vậy, Triệu Phong vừa không cần cự tuyệt Phù Linh Cổ Thần, cũng có thể dưới tình huống giấu giếm thân phận mà xuất thủ, vì sao lại không làm?

Chương 1322: Triệu Hồi xuất chiến

Cái này…

Phù Linh Cổ Thần nhất thời ngẩn ra. Vừa rồi Triệu Hồi cũng không có đáp ứng, hiện tại thấy lão giả mặt quỷ nói sẽ phái ra Chân Thần Tam giai đối chiến, hắn lại đáp ứng rồi. Nói cách khác, Triệu Phong chính là muốn dùng cỗ phân thân này giúp Linh Tộc xuất chiến. Nhưng kẻ mà Phù Linh Cổ Thần có lòng tin là bản thân Triệu Phong, chứ không phải là một cỗ phân thân bình bình thường thường chỉ có tu vi Chân Thần Tam giai này.

- Tiểu tử, ngươi nói cái gì?

Mấy gã đệ tử khác của Linh Tộc nhất thời khẽ quát một tiếng. Theo như bọn chúng nghĩ, Triệu Hồi căn bản là không có bất kỳ phần thắng nào. Dù sao bọn họ đều là cường giả Cổ Thần, liếc mắt một cái liền có thể nhìn ra thực lực của Triệu Hồi không mạnh.

Các cao tầng Linh Tộc cũng thập phần không vui, gã đệ tử Nội tộc này thật sự là quá tự cao tự đại rồi.

- Tốt! Đệ tử Linh Tộc quả nhiên đều là hạng người anh dũng a!

Lão giả mặt quỷ cười lớn một tiếng, lập tức lấy ra một khối lệnh bài thông tin. Lần luận bàn này yêu cầu là Chân Thần Tam giai, mà trong lòng hắn sớm đã có nhân tuyển. Đối chiến giữa Cổ Thần Thất giai, hắn đã cấp mặt mũi cho Linh Tộc, cũng không phái ra Cổ Thần Thất giai đứng đầu nhất. Mà quyết đấu giữa các Chân Thần Tam giai,

theo như hắn nghĩ là ảnh hưởng cũng không lớn lắm, cho nên hắn định sẽ xuất động đệ tử đỉnh cao, mạnh mẽ đánh bại Triệu Hồi, cũng không có vấn đề gì.

- Hừ!

Lúc này, Kim Khôn đã chật vật quay trở về. Hắn liếc nhìn về phía Triệu Hồi, khinh thường hừ lạnh một cái. Hắc Ma Phong rõ ràng là có chuẩn bị, tuyệt đối sẽ không để cho Linh Tộc giành được thắng lợi, mà tiểu tử này không ngờ vẫn tự cho là đúng, chủ động xuất chiến.

Không bao lâu sau, phiến không gian đơn độc lại xuất hiện một đạo thân ảnh kim sắc.

- Trưởng lão có gì phân phó?

Thần sắc Phá Vân Chân Thần vô cùng kích động. Cổ Thần cao tầng Hắc Ma Phong gọi hắn tới đây, khẳng định là có chuyện quan trọng giao phó. Nếu như hắn hoàn thành tốt, sau này tại Hắc Ma Phong, hắn chắc chắn là một bước lên trời.

- Ngươi đi luận bàn một phen với đệ tử Linh Tộc a! Thuận tiện tôi luyện một chút thực lực của chính mình!

Lão giả mặt quỷ thản nhiên mở miệng. Mặc dù là nói như thế, nhưng Phá Diệt Chân Thần có được Phá Diệt Chi Mâu, tuyệt đối là cường giả đỉnh cao trong Chân Thần Tam giai, Triệu Hồi của Linh Tộc căn bản không phải là đối thủ của hắn.

- Vâng! Không biết là vị thiên tài nào của Linh Tộc sẽ luận bàn với tại hạ?

Phá Vân Chân Thần tự tin cười một tiếng.

- Là ta!

Triệu Hồi trực tiếp đứng ra.

- Là… Triệu huynh a!

Phá Vân Chân Thần đầu tiên ngẩn ra một chút, sau đó lập tức mỉm cười nói. Ánh mắt cao tầng hai phe khẽ nhíu lại. Hai người này tựa hồ quen biết nhau.

- Vừa rồi ta trùng hợp gặp Triệu huynh, đã dẫn hắn đi thăm Hắc Ma Phong một vòng!

Phá Vân Chân Thần chủ động giải thích, lại hỏi lần nữa:

- Bất quá, Triệu huynh ngươi không phải là Y sư sao?

Trước đây hắn bức ép Côn Vân khá thảm, nhưng Triệu Hồi cũng không có ra tay, hiện tại vì sao lại đại biểu cho Linh Tộc xuất chiến, lẽ nào thân phận Y sư của hắn là giả sao?

- Y sư?

Nghe được lời này, thành viên hai phe nhất thời sửng sốt. Đám người Linh Tộc thiếu chút nữa mở miệng mắng chửi. Ngươi thân là một gã Y sư, lại dám đáp ứng xuất chiến, thật là không biết sống chết mà.

- Ta thoáng có chút tâm đắc trên phương diện chiến đấu, đánh bại ngươi cũng không thành vấn đề!

Sắc mặt Triệu Hồi bất biến, bình thản nói.

Lời này của hắn vừa nói ra, bên phía Hắc Ma Phong thiếu chút nữa thì bật cười thành tiếng. Đám người Hắc Ma Phong biết rõ thực lực của Phá Vân Chân Thần, mà một gã Y sư cùng giai lại dám nói có thể đánh bại Phá Vân Chân Thần, đơn giản là chuyện buồn cười nhất thiên hạ. Đám người Linh Tộc cũng vừa tức vừa buồn bực đối với sự vô liêm sỉ của Triệu Hồi. Bất quá Triệu Hồi đã tự mình ứng chiến, bọn họ có muốn ngăn cản cũng không kịp nữa.

- Mời!

Triệu Phong vận chuyển một cỗ lực lượng Phong Chi Áo Nghĩa, cấp tốc bay ra.

- Cái này…

Thế nhưng, ngoài dự liệu của mọi người, Phá Vân Chân Thần vẫn đứng yên tại chỗ, tựa hồ có chỗ gì đó cố kỵ.

- Phá Vân Chân Thần, làm sao vậy?

Trưởng lão quỷ diện hừ nhẹ một tiếng. Đường đường là hậu duệ Phá Diệt Chi Mâu, đối mặt với một gã Y sư, không ngờ lại còn sợ hãi rụt rè. Cái này thật sự là mất mặt!

- Trưởng lão, đây chỉ là một trận luận bàn hữu nghị, có thể thêm chút hạn chế hay không? Như là không sử dụng thần binh lợi khí, đạo cụ phụ trợ chẳng hạn…

Phá Vân Chân Thần có chút ngượng ngùng nói. Nhưng hắn không nói không được a. Trước đây hắn từng thấy tận mắt Triệu Hồi lấy ra ba kiện Thần khí Trung phẩm, cung cấp cho Côn Vân. Ai biết trong tay Triệu Hồi có còn những Thần khí, đạo cụ lợi hại hơn hay không?

Sắc mặt lão giả mặt quỷ trầm xuống. Lời nói của Phá Vân Chân Thần khiến cho hắn thập phần khó chịu. Nhưng nghĩ tới trước đây Phá Vân Chân Thần từng tiếp xúc qua với Triệu Hồi, hắn đưa ra yêu cầu như vậy, nhất định là có nguyên nhân đặc thù gì đó.

- Ta nghĩ không cần mượn dùng ngoại lực, sẽ càng thể hiện rõ ràng thực lực của bản thân a! Linh Tộc các vị cảm thấy thế nào?

Lão giả mặt quỷ nặn ra vẻ tươi cười, nói. Đám cao tầng Linh Tộc mặc dù cảm thấy chút cổ quái, nhưng cũng không có cự tuyệt.

- Tốt! Triệu huynh, để ta kiến thức một chút thực lực của ngươi a!

Sắc mặt Phá Vân Chân Thần đại hỉ, lập tức lao ra. Trong Chân Thần Tam giai, hắn chưa từng bao giờ gặp được đối thủ. Phá Diệt Chi Mâu của hắn, phương diện công kích vốn đã vô cùng cường hãn, không sử dụng thần binh lợi khí đối với hắn mà nói, ưu thế sẽ càng lớn hơn.

Ông!

Từ trong nhãn mâu Phá Vân Chân Thần lan tỏa ra một tầng kim quang rực rỡ, tản mát ra khí tức Áo nghĩa hủy diệt tất cả.

- Phá Diệt Chi Mâu!

Đám người Linh Tộc nhất thời kinh hô một trận. Trong lòng bọn họ càng thêm khó chịu, không nghĩ tới trận luận bàn này, Hắc Ma Phong ngay cả hậu duệ Thần Mâu cũng phái ra rồi. Hơn nữa Phá Diệt Chi Mâu có lực phá hoại cực mạnh, Thần binh công kích đối với hắn mà nói, có cũng được, không có cũng không sao.

- Phá Diệt Chi Quang!

Phá Vân Chân Thần hét lớn một tiếng, bên trong nhãn mâu bộc phát ra một đạo quang trụ kim sắc rực rỡ, bắn thẳng về phía Triệu Hồi.

Hưu!

Sau lưng Triệu Hồi ngưng tụ ra một đôi phong dực màu lam nhạt, một tầng Không Gian Áo Nghĩa ba động, thân ảnh trở nên mờ ảo vô hình.

- Hửm? Thân pháp của tiểu tử này thập phần cao thâm a!

Trưởng lão hắc y của Linh Tộc ngạc nhiên nói. Tuy là Phá Diệt Chi Mâu vô cùng cường hãn, nhưng thân pháp Triệu Hồi cao thâm, tốc độ cực nhanh, có thể tránh thoát mọi công kích của đối phương.

- Chỉ biết chạy trốn mà thôi, làm sao có thể đánh bại đối thủ?

Kim Khôn hừ lạnh một tiếng. Tuy hắn khó chịu đối với Triệu Hồi, nhưng lời hắn bình luận cũng là sự thật. Đại bộ phận Y sư cũng không am hiểu chiến đấu, mà là tu luyện một thân bản lĩnh chạy trốn. Nhưng đây là luận bàn, cần phải dùng việc đánh bại đối thủ để phán định thắng bại. Triệu Hồi không am hiểu công kích, làm sao đánh bại Phá Vân Chân Thần đây?

- Khốn kiếp! Thân pháp của tiểu tử này thật là cao thâm! Bất quá… hắn quả thật là một Y sư!

Phá Vân Chân Thần hừ lạnh một tiếng, sau đó bắt đầu cười lạnh. Đối với đối thủ chỉ biết trốn chạy, hắn căn bản không e ngại. Chỉ cần không ngừng công kích, khiến cho đối thủ lộ ra sơ hở, sau đó trong nháy mắt đánh bại là được.

- Phá Diệt Loạn Sát!

Nhãn mâu Phá Vân Chân Thần tản ra từng đạo từng đạo quang tuyến kim sắc mảnh như lông trâu, xuyên kích ra thiên địa bốn phía xung quanh.

Hưu hưu!

Triệu Hồi vận chuyển Phong Chi Áo Nghĩa, Không Gian Áo Nghĩa, linh động xuyên toa trong thiên địa, cực kỳ hiểm hóc tránh thoát tất cả các tia quang tuyến kim sắc. Thân pháp cùng lực phản ứng như vậy, cũng khiến cho các cường giả Cổ Thần hai phe kinh ngạc không thôi. Bọn họ không biết là, hiện tại chính là Triệu Phong đang thao túng Triệu Hồi, đồng thời chuyển dời một bộ phận tinh thần lực cường đại cho Triệu Hồi. Giữa Triệu Phong và các phân thân chính là linh hồn nhất thể, hơn nữa Triệu Phong đang trốn bên trong Không gian Trữ vật, lực lượng chuyển dời rất nhỏ lại rất mịt mờ, cho dù là cường giả Cổ Thần đỉnh cao ở đây cũng khó có thể phát hiện ra. Năng lực cảm nhận của Triệu Hồi tăng nhiều, tự nhiên có thể dễ dàng né tránh những công kích này của Phá Vân Chân Thần.

- Đến lượt ta công kích!

Khóe miệng Triệu Hồi nở nụ cười nhàn nhạt.

- Ngươi?

Phá Vân Chân Thần không khỏi cười nhạo. Theo như hắn thấy, Triệu Hồi chính là Y sư chuyên tu năng lực bỏ chạy, năng lực chiến đấu cùng thủ đoạn công kích tất nhiên không mạnh.

- Hắn cũng muốn hoàn thủ?

Trưởng lão hắc y của Linh Tộc không khỏi cả kinh. Hắn còn tưởng rằng Triệu Hồi sẽ luôn duy trì né tránh, phóng chạy, cuối cùng chủ động chịu thua, như vậy cũng sẽ không thua đến mức quá khó coi. Nhưng không nghĩ tới, Triệu Hồi còn có thể hoàn thủ công kích. Chỉ là không biết, năng lực công kích của Triệu Hồi sẽ cường đại đến mức nào?

Đúng lúc này, Hữu Mâu của Triệu Hồi bỗng nhiên trở nên vô cùng hôn ám, giống như hoàng hôn Địa ngục, trong đó một tia sáng màu đen như ẩn như hiện xoay tròn.

- Luân Hồi Chi Mâu!

Phá Vân Chân Thần thốt lên kinh ngạc. Hắn căn bản là không nghĩ tới Triệu Hồi cũng là hậu duệ Bát Đại Thần Mâu. Hơn nữa Luân Hồi Chi Mâu ở trong hậu duệ Bát Đại Thần Mâu được xưng Bất Tử Chi Mâu, là loại nhãn mâu khó dây dưa nhất.

Những thành viên khác của hai phe cũng vô cùng khiếp sợ.

- Thủ đoạn kẻ này ẩn giấu, không ngờ lại thâm sâu như vậy! Ngay cả ta cũng không thể phát hiện!

Ánh mắt lão bà tóc bạc có chút thâm ý nhìn về phía Triệu Hồi. Bà không biết rằng, huyết mạch Luân Hồi Chi Mâu của Triệu Hồi là do Triệu Phong vận dụng Phong Mục Thuật cùng Yểm Mục Thuật che giấu đi. Trừ phi lão bà tóc bạc cũng là hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, bằng không rất khó có thể nhận ra.

- Một cỗ phân thân lại có Luân Hồi Chi Mâu?

Trong lòng Phù Linh Cổ Thần âm thầm thất kinh. Thảo nào Triệu

Phong lại lưu lại một cỗ phân thân nhỏ yếu như vậy.

- Bất quá, tựa hồ chỉ có một con Luân Hồi Chi Mâu a!

Lão giả mặt quỷ sau khi khiếp sợ, ánh mắt khẽ trầm xuống.

- Chỉ có một con Luân Hồi Chi Mâu?

Những người còn lại ở đây cũng lộ ra thần sắc nghi hoặc. Mọi người đều biết, Luân Hồi Chi Mâu phân ra làm Sinh Chi Luân Hồi cùng Tử Chi Luân Hồi. Tử Chi Luân Hồi có được thân thể bất tử, cộng thêm Luân Hồi Bất Diệt Thể. Sinh Chi Luân Hồi thì càng thêm đặc thù, có thể nói là không có bất cứ tác dụng gì, nhưng có đôi khi lại có tác dụng cực lớn. Rất rõ ràng, con nhãn mâu này của Triệu Hồi, chính là Sinh Chi Luân Hồi! Mà Sinh Chi Luân Hồi ở trong trận chiến đấu này, căn bản là không hề có tác dụng gì!

Mọi người có chút không biết nói gì. Vốn dĩ bọn họ còn đang cân nhắc thắng bại của trận chiến đấu này, nhưng không ngờ lại bị Triệu Hồi đùa bỡn một phen. Một con nhãn mâu Sinh Chi Luân Hồi ở trong trận chiến đấu này cũng không có khả năng thay đổi cục diện chiến đấu a.

- Ha ha… ngươi định dùng nhãn mâu này để công kích ta sao?

Phá Vân Chân Thần thở phào nhẹ nhõm, cười chế giễu một tiếng.

- Ngươi đoán không sai!

Hữu Mâu Triệu Hồi bắt đầu vận chuyển, một cỗ lực lượng hỗn loạn chậm rãi ngưng tụ ra. Nhãn mâu Sinh Chi Luân Hồi ở trong chiến đấu mặc dù không có tác dụng gì lớn, nhưng nó dù gì cũng là huyết mạch nhãn đồng đặc thù, dùng nó phát động công kích đồng thuật, uy năng

so với nhãn đồng bình thường nhất định sẽ mạnh mẽ hơn một chút. Mà lúc này, Triệu Phong trong âm thầm đã đem đồng lực chuyển độ qua, uy năng của đồng thuật này càng tiến thêm một bước.

- Không tốt!

Phá Vân Chân Thần cảm giác được một cỗ khí tức nguy hiểm. Hắn không nghĩ tới, không ngờ một gã Y sư lại có công kích đồng thuật cường đại như vậy.

- Địa Bạo Kinh Tinh!

Đồng thuật tích súc bên trong Hữu Mâu Triệu Hồi bỗng nhiên phát động. Bản thân Triệu Hồi có Phong, Thủy, Mộc cùng Không Gian Áo Nghĩa, thi triển Địa Bạo Kinh Tinh cũng có vài phần uy năng. Công kích của Địa Bạo Kinh Tinh xỏ xuyên qua vật chất cùng linh hồn, mà Phá Diệt Chi Mâu vốn cũng không am hiểu phòng ngự. Phá Vân Chân Thần muốn tránh cũng không tránh được, trực tiếp bị một cỗ lực lượng Áo nghĩa hỗn loạn đánh trúng, dưới một tầng lực lượng bùng phát trùng kích, thảm bại thua trận.

- Địa Bạo Kinh Tinh!

Tại chỗ quan chiến, thần sắc Hải công tử nhất thời đại chấn. Tuy rằng cái mà Triệu Hồi thi triển ra cũng không phải là Địa Bạo Kinh Tinh chân chính, nhưng đây chính là tuyệt kỹ thành danh của Hải công tử, hắn vô cùng quen thuộc đối với môn đồng thuật này.

- Linh Tộc, Triệu Phong!

Sắc mặt Hải công tử khẽ trầm xuống. Từ trước đến nay, hắn chưa từng bao giờ đi qua Linh Tộc, chỉ đem Bí kỹ đồng thuật này dùng làm tiền đặt cuộc trên Hội nghị Thần Mâu, cuối cùng bị thua trong tay

Triệu Phong.

- Thắng rồi?

Đám người Linh Tộc có chút không dám tin tưởng. Cục diện biến hóa thật sự quá nhanh! Triệu Hồi vừa thể hiện ra Sinh Chi Luân Hồi, dùng một cái đồng thuật, đã trực tiếp đánh bại Phá Vân Chân Thần! Nhãn mâu Sinh Chi Luân Hồi chỉ có tác dụng tăng phúc uy năng nhất định, cái mang tới tác dụng mang tính quyết định, chính là môn Bí kỹ đồng thuật cao thâm cường đại kia của Triệu Hồi.

- Linh Tộc quả nhiên là ngọa hổ tàng long a!

Đào Trưởng lão của Hắc Ma Phong mỉm cười nói. Hắn tự nhiên là hy vọng bên phía Linh Tộc có thể thắng trận này, để tránh cho quan hệ giữa hai đại thế lực trở nên xấu đi. Nhưng sắc mặt của Trưởng lão quỷ diện lại cực kỳ khó nhìn, nhìn chằm chằm về phía Phá Vân Chân Thần cùng Triệu Hồi, tựa hồ như muốn ăn tươi nuốt sống hai người bọn họ. Đúng lúc này, trong não hải Trưởng lão quỷ diện chợt vang lên một đạo thanh âm:

- Trưởng lão, đồng thuật vừa rồi Triệu Hồi này thi triển, chính là Địa Bạo Kinh Tinh của ta! Nhưng bên phía Linh Tộc có được bí tịch đồng thuật này, hẳn chỉ có một mình Triệu Phong! Triệu Hồi cùng Triệu Phong, sợ rằng có quan hệ cực kỳ mật thiết a!

Kẻ truyền âm chính là Hải công tử.

- Bên phía Thiên Ma Đường bọn chúng đang điều tra tin tức của Triệu Phong, ngươi đem chuyện này nói cho bọn chúng đi!

Ánh mắt Trưởng lão quỷ diện sâu kín nhìn về phía Triệu Hồi, truyền âm trở lại.

Chương 1323: Triệu Hồi bị bắt cóc

Đối với biểu hiện của Triệu Phong, đám cao tầng Cổ Thần Linh Tộc liên tục tán thán. Thân là Y sư, lại có nhãn mâu Sinh Chi Luân Hồi, còn am hiểu bỏ chạy, tạo nghệ đồng thuật còn vô cùng cao thâm. Nếu không phải nghe nói Phù Linh Cổ Thần đã nhìn trúng Triệu Hồi, có lẽ bọn họ sẽ đặc biệt thu hắn làm đồ đệ.

Mấy gã đệ tử Linh Tộc khác thì lại có chút ghen tỵ với Triệu Hồi, đặc biệt Kim Khôn, trong lòng thập phần phiền muộn. Bọn chúng thân là đệ tử Cổ Thần, hiện tại không ngờ lại không bằng được một gã đệ tử Chân Thần Tam giai. Hơn nữa, bản lĩnh mà Triệu Hồi biểu hiện ra quả thật rất cường đại, ngày sau nói không chừng sẽ trở thành một Triệu Phong thứ hai, nở rộ ra quang mang chói mắt.

- Thiên tài Linh Tộc quả nhiên cường đại! Luận bàn hôm nay liền dừng lại ở đây a!

Đào Trưởng lão lớn tiếng nói. Hắn thật đúng là sợ lão giả mặt quỷ chết cũng không chịu buông tay, yêu cầu tiếp tục luận bàn nữa.

Sau đó, dưới sự an bài của đám người Hắc Ma Phong, mấy người Linh Tộc tạm thời ở lại trong một địa phương tuyệt hảo tràn ngập nguyên khí thiên địa dư thừa. Nhiệm vụ chủ yếu lần này Linh Tộc đến đây, là tiến hành mậu dịch với Hắc Ma Phong, chí ít cần một hai tháng nữa mới có thể xong việc.

o0o

Khu vực biên giới bên cạnh phạm vi thế lực của Hắc Ma Phong có một chỗ tuyệt địa Cấm kỵ, tên là Cực Hàn Thâm Uyên. Nơi này quanh năm tràn ngập bão tuyết, bên trong sinh hoạt đại lượng các loại Yêu Thần Hàn Băng hệ cường đại. Chân Thần Nhị giai, Tam giai bình thường nếu như không cẩn thận thâm nhập vào trong đó, tuyệt đối là hữu tử vô sinh. Hơn nữa, Cực Hàn Thâm Uyên này còn sâu không thấy đáy, càng xâm nhập vào sâu bên trong, lại càng lạnh lẽo vô cùng. Cho dù là Chân Thần Tứ giai cũng không cách nào thừa nhận nổi. Nhưng phía sau một vách đá nằm sâu bên trong Cực Hàn Thâm Uyên, lại có một động thiên khác!

- Hửm? Là người của Hắc Ma Phong truyền tin!

Một gã nam tử cao lớn đỉnh đầu mọc một cặp sừng trâu màu hoàng kim, tay cầm một khối lệnh bài thông tin, nhíu mày đọc thông tin trong đó.

- Tin tức liên quan tới Triệu Phong?

Sau khi đọc tin tức trong tay, nam tử kim giác kia lập tức thi triển Bí thuật, liên hệ với những người khác. Rất nhanh, một đạo thân ảnh màu đen đã đi tới nơi này.

- Ngưu Ma Cổ Thần, có tin tức gì vậy?

Kẻ vừa mới tới chính là Huyền Ma Cổ Thần.

- Linh Tộc đang tiến hành mậu dịch với Hắc Ma Phong! Trong các thành viên Linh Tộc đến đây, có một gã Chân Thần Tam giai, tựa hồ có quan hệ mật thiết với Triệu Phong!

Ngưu Ma Cổ Thần dựa theo tin tức trả lời.

Huyền Ma Cổ Thần nhất thời lâm vào trầm tư. Tình huống cụ thể của nhiệm vụ lần trước, đặc biệt những chuyện liên quan tới Triệu Phong, cho tới bây giờ bọn chúng cũng chưa có bẩm báo lên trên, mà đang dựa vào phạm vi quyền hạn của mình, âm thầm tiến hành sưu tập tin tức tình báo liên quan tới Triệu Phong. Bởi vì bọn chúng vẫn còn mang một chút tư tâm, muốn đạt được rất nhiều bảo vật trong tay Triệu Phong. Ví dụ như Thần khí Cực phẩm Trường bào Thời Không kia.

- Để cho bọn chúng phái người theo dõi hắn! Có cơ hội thì cứ hạ thủ!

Huyền Ma Cổ Thần trầm ngâm trong chốc lát, mới lên tiếng. Gã Chân Thần Tam giai kia đang ở cùng một chỗ với cao tầng Linh Tộc, bọn chúng không thể tùy tiện xuất thủ được.

- Huyền Ma Cổ Thần, nếu như bí mật trên người Triệu Phong có thể khiến cho bên trên chú ý, cho dù là có Cổ Thần Linh Tộc bảo hộ, chúng ta cũng có thể âm thầm bắt cóc gã Chân Thần Tam giai kia a!

Ánh mắt Ngưu Ma Cổ Thần lộ ra thâm ý nhìn về phía Huyền Ma Cổ Thần. Nhiệm vụ lần trước, đám người Huyền Ma Cổ Thần hoàn thành cũng không được tốt cho lắm, nhưng bọn chúng lại có vận khí cực tốt, bắt được về đây một con Thiên Cơ Miêu, trái lại đã nhận được ngợi khen cực lớn. Bất quá Ngưu Ma Cổ Thần phát hiện, huyết mạch nhãn đồng của đám người Huyền Ma Cổ Thần, đã trở nên suy nhược dị thường, bọn chúng đã sử dụng đại lượng điểm cống hiến đổi lấy các loại trân tài khôi phục huyết mạch nhãn đồng. Mà sau khi bọn chúng về đây không bao lâu, liền để cho bên phía tổ chức tình báo tỉ mỉ điều tra những tin tức tình báo liên quan tới Triệu Phong. Cho nên Ngưu Ma Cổ Thần suy đoán, trong này nhất định là có ẩn tình.

- Ừm! Ta biết rõ!

Huyền Ma Cổ Thần tùy tiện trả lời một câu, sau đó liền trực tiếp rời khỏi. Nếu như có thể thành công bắt cóc được Triệu Hồi, chuyện này liền do bọn chúng tự mình giải quyết. Bằng không, hắn đã đem chuyện tình của Triệu Phong báo cáo lên trên.

o0o

Hắc Ma Phong, cả Triệu Phong cùng Triệu Hồi đều tiến vào Trường bào Thời Không bế quan tu luyện.

- Niên Luân Phong Mộc!

Triệu Phong lấy ra một khúc thân cây cổ lão. Đây cũng là một trong những thứ hắn lấy được từ trong địa phương di lưu của Thiên Cơ Tộc. Niên Luân Phong Mộc này là loại trân tài tu luyện ẩn chứa lực lượng Thời Gian Áo Nghĩa, đồng thời cũng là tài liệu tuyệt hảo để chế tác Thần khí Thời Không.

Bên trong Trường bào Thời Không, thời gian mười ngày chỉ tương đương với một ngày ở ngoại giới. Rất nhanh, năng lượng trong khối Niên Luân Phong Mộc này đã bị Triệu Phong sử dụng sạch sẽ.

- Thời Gian Áo Nghĩa đã đạt tới Tứ trọng rồi!

Sắc mặt Triệu Phong lộ ra thần sắc kinh hỉ. Thời Gian Áo Nghĩa chính là loại Áo nghĩa khó tu luyện nhất trong tất cả các loại Áo nghĩa mà Triệu Phong nắm trong tay.

- Một khi Thời Gian Áo Nghĩa đạt tới Ngũ trọng, ta thậm chí có thể cải biến lực lượng Thời Gian của phiến không gian này, khiến cho thời gian tu luyện càng nhiều thêm!

Hiện tại mười ngày bên trong Trường bào Thời Không tương đương với một ngày ở ngoại giới. Đến lúc đó, có lẽ sẽ trở thành hai mươi ngày trong này bằng một ngày ở ngoại giới. Điều này được quyết định bởi khả năng vận dụng Thời Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong. Nhưng bản thân Thời Gian Áo Nghĩa quá khó tìm hiểu. Các loại Áo nghĩa khác của Triệu Phong sớm đã đạt tới Lục trọng, duy chỉ có Thời Gian Áo Nghĩa này, cho dù nắm trong tay trân bảo tu luyện tuyệt hảo, cũng rất khó có thể tiến bộ.

- Đã đến lúc ra ngoài tìm hiểu tình báo rồi!

Triệu Phong nhẹ giọng nói. Sau đó, Triệu Hồi liền rời khỏi không gian bên trong Trường bào Thời Không.

o0o

Khu giao dịch Hắc Ma Phong, địa phương dành riêng cho đệ tử Hắc Ma Phong tiến hành giao dịch các thứ theo nhu cầu. Mà bản thân tình báo cũng là một giao dịch vô cùng nóng bỏng. Nhưng vừa đi tới nơi này, Triệu Phong liền phát hiện ra có chút dị thường.

- Có người theo dõi!

Tuy rằng Triệu Phong đang ẩn nấp bên trong Trường bào Thời Không, nhưng hắn vẫn có thể sử dụng linh hồn của Triệu Hồi, cảm nhận tình huống xung quanh. Sau khi phát hiện ra có người theo dõi Triệu Hồi, hắn liền cẩn thận tiến hành cảm nhận tỉ mỉ, vững vàng nắm trong tay tu vi cùng hình dạng của hai người đang theo dõi mình ở xa xa.

- Vì sao Hắc Ma Phong lại phái người theo dõi Triệu Hồi?

Trong lòng Triệu Phong thập phần nghi hoặc. Chẳng lẽ là bởi vì

trước đây trong lúc luận bàn, Triệu Hồi đã đánh bại Phá Vân Chân Thần sao? Cho dù Hắc Ma Phong ngu xuẩn đến đâu, cũng sẽ không bởi vì chuyện này mà theo dõi Triệu Hồi. Mặt khác, Triệu Hồi đang ở trong lãnh địa của Hắc Ma Phong, bọn chúng cũng không dám làm gì quá đáng, bằng không chính là trách nhiệm của Hắc Ma Phong. Nhưng bị người khác để mắt tới, vẫn luôn là một chuyện khiến cho người ta khá khó chịu

Mấy ngày kế tiếp, mỗi khi Triệu Hồi rời khỏi Chủ phong, không bao lâu sau đều sẽ bị hai người này theo dõi. Hai người này cũng không dám làm gì quá mức, mà chỉ bồi hồi ở bốn phía của Chủ phong, bằng không, nếu như bị cao tầng Linh Tộc phát hiện thì xong rồi.

- Hai người này chỉ chuyên nhằm vào Triệu Hồi! Để ta xem một chút bọn chúng rốt cuộc là có mục đích gì!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ. Trải qua mấy ngày này quan sát, Triệu Phong phát hiện, chỉ có một mình Triệu Hồi là bị người khác theo dõi, mà những người còn lại của Linh Tộc thì hoàn toàn bình an vô sự. Hắn rất muốn biết, tại sao Triệu Hồi lại bị người ta theo dõi.

Một ngày nọ, Triệu Hồi chủ động rời khỏi địa bàn của Hắc Ma Phong, đồng thời phi hành về phía địa phương thưa thớt bóng người. Còn chưa bay đi được bao xa xa, thì hai người theo dõi kia đã cấp tốc rút ngắn cự ly.

- Kẻ nào?

Triệu Hồi đột nhiên quay đầu lại, hét lớn một tiếng.

Hai đạo thân ảnh màu đen mang theo thanh âm phá không, cấp tốc bay thẳng về phía Triệu Hồi. Hai người này cũng là Chân Thần Tứ giai, hơn nữa thực lực cường hãn, bộ dạng còn giống như sớm đã

chuẩn bị sẵn vậy.

Vù vù!

Hai người này, mỗi người đều tế xuất ra một thanh trận kỳ, trên đó nhất thời tuôn ra một tầng ma diễm đen như mực, lan tỏa ra bốn phía xung quanh, triệt để phong tỏa phương viên mấy vạn dặm.

- Cứ như vậy, cho dù ngươi sở trường bỏ chạy, cũng trốn không thoát a!

Một gã nam tử thân hình cao to trong đó lạnh giọng nói.

- Đại ca, nhanh lên! Miễn cho xuất hiện chuyện ngoài ý muốn!

Một gã nam tử khác, dáng người tương đối thấp bé lập tức quát lớn, trực tiếp xuất thủ.

- Chỉ muốn bắt ta sao?

Trong lòng Triệu Hồi toát ra một tia nghi hoặc. Nếu hai người này tới đây muốn giết hắn, Triệu Phong sẽ trực tiếp xuất thủ, bắt giữ bọn chúng, tiến hành sưu hồn. Thế nhưng hai người này cũng chỉ muốn bắt giữ Triệu Hồi mà thôi.

- Các ngươi thật to gan! Lại dám xuất thủ với đệ tử Linh Tộc!

Triệu Hồi hét lớn một tiếng, thi triển Bí kỹ phi hành, né tránh công kích của nam tử thấp lùn.

- Ta chính là đồ đệ của Phù Linh Cổ Thần! Nếu như để cho sư phụ ta biết chuyện này, các ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Triệu Hồi không ngừng khích tướng hai người này, thế nhưng bọn chúng cũng không hề cung cấp bất kỳ manh mối nào.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Triệu Hồi vận chuyển Luân Hồi Chi Mâu, thi triển đồng thuật, công kích một người trong đó. Nhưng kẻ này sớm đã có phòng bị, tế xuất ra Thần khí phòng ngự Trung phẩm, đón đỡ được một chiêu đồng thuật kia. Rất nhanh, Triệu Hồi đã biểu hiện ra dấu hiệu Thần lực chống đỡ hết nổi.

- Tồi Ma Thủ!

Lúc này, gã nam tử cao lớn kia chợt đánh ra một đạo quang trụ âm hàn đen như mực, đánh trúng thân thể Triệu Hồi. Đồng thời, tên còn lại cấp tốc tiếp cận Triệu Hồi, khẽ vung tay lên, lấy ra một sợi roi kim sắc đầy gai nhọn, quấn quanh thân thể Triệu Hồi. Trên những mũi gai của sợi roi kim sắc này còn có bôi thêm độc tố, rất nhanh khiến cho thân thể Triệu Hồi tê dại, đồng thời hút đi Thần lực trong cơ thể hắn. Cứ như vậy, Triệu Hồi đã bị hai người này bắt giữ!

- Đi mau!

Hai người sau khi thành công bắt giữ Triệu Hồi, cũng không quay trở lại Hắc Ma Phong, mà là bay thẳng về một phương hướng khác.

- Hừ! Dẫn ta đi gặp người chủ trì phía sau màn các ngươi a!

Triệu Phong ở bên trong Trường bào Thời Không khẽ cười nhẹ một tiếng.

o0o

Ba ngày sau, trước mặt hai người này lại xuất hiện hai người. Hai người mới tới này cũng có tu vi Cổ Thần, một người trong đó chính là Hải công tử.

- Hải công tử, tại sao ngươi muốn bắt ta?

Triệu Hồi rít gào một tiếng.

- Hừ! Ngươi quá đề cao chính mình rồi! Cho dù ngươi có thể đánh bại Phá Vân Chân Thần, cũng không lọt vào được pháp nhãn của ta!

Hải công tử hừ nhẹ một tiếng, thu Triệu Hồi vào trong Không gian Trữ vật, cùng với một gã Cổ Thần nữa rời đi.

Trong Trường bào Thời Không, Triệu Phong nhất thời lâm vào trầm tư. Vừa rồi, hắn thiếu chút nữa đã trực tiếp hiện thân, chuẩn bị bắt giữ hai gã Cổ Thần này trước rồi tính tiếp. Nhưng lời nói của Hải công tử lại khiến cho hắn đình chỉ hành động. Tựa hồ người muốn đối phó Triệu Hồi, lại là một người khác! Hơn nữa thân phận của người này tuyệt đối không đơn giản, không ngờ lại có thể khiến cho Hải công tử phải làm kẻ sai vặt như vậy.

- Lẽ nào…

Triệu Phong tựa hồ nghĩ tới điều gì, trong mắt lóe lên một đạo tinh quang.

Bá!

Trong tay của hắn xuất hiện một đồng tiền cổ, trên đó lóe lên tinh quang sáng ngời.

- Đúng là phương hướng này!

Thần sắc Triệu Phong khẽ chấn động. Lúc này, phương hướng mà đám người Hải công tử đang phi hành, hoàn toàn nhất trí với phương hướng mà đồng tiền cổ chỉ dẫn.

- Thân phận của ta, không có khả năng bị phát hiện!

Triệu Phong tâm như gương sáng. Nếu như thân phận chân thật của hắn đã bị bại lộ, vừa rồi Hải công tử cũng sẽ không nói như vậy. Nói cách khác, mục đích của đối phương chính là Triệu Hồi! Bất quá như vậy càng đúng lúc, Triệu Hồi chỉ là Chân Thần Tam giai, tính cảnh giác của đối phương đối với hắn sẽ rất thấp, thập phần có lợi cho việc Triệu Phong lẫn vào trong đó.

- Tuy rằng vẫn chưa thu thập được đầy đủ tin tức tình báo, nhưng hiện tại cũng chỉ có thể tùy cơ ứng biến mà thôi!

Kế tiếp, Triệu Phong phân ra một bộ phận ý niệm khống chế linh hồn của Triệu Hồi, thời thời khắc khắc quan sát tình huống ngoại giới. Mà một bộ phận ý niệm khác thì lại chuyên chú tu luyện, đề thăng thực lực, nhằm ứng đối những nguy cơ không biết sắp tới sẽ gặp phải.

o0o

Bên trong Trường bào Thời Không, thời gian nửa năm đằng đẳng trôi qua. Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết lại tinh tiến thêm vài phần, tu vi của Triệu Phong cũng đạt tới Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong. Mấy môn chiến kỹ đối ứng với tầng thứ hai Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết, hắn cũng đã sớm thấu hiểu quán thông rồi.

Ngoại giới, hai người Hải công tử đi tới khu vực phụ cận Cực Hàn Thâm Uyên. Sau khi tiến vào một khu vực bí ẩn, một đạo trận pháp ẩn nấp trước mặt bọn họ bỗng nhiên triệt hồi, lộ ra một tòa Truyền

Tống Trận. Sau khi khởi động Truyền Tống Trận, tận mắt chứng kiến Triệu Hồi dần dần biến mất, hai người Hải công tử mới thập phần cẩn thận rời khỏi nơi đây.

Mà Triệu Hồi thì bị truyền tống vào bên trong một phiến không gian vô cùng u ám. Bốn phía không gian đang có mấy đạo nhân ảnh, một người trong đó đứng ngay trước mặt Triệu Hồi.

- Huyền Ma Cổ Thần!

Triệu Phong ở bên trong Trường bào Thời Không khẽ kinh hô một tiếng. Mà Triệu Hồi ở ngoại giới thì lại biểu hiện ra vẻ mặt kinh khủng sợ hãi, không biết phải làm sao.

Chương 1324: Chế phục

Hắn là người mà ta nhờ ngươi bắt tới?

Huyền Ma Cổ Thần thấp giọng nói, sau đó cuốn lấy Triệu Hồi, trực tiếp rời khỏi nơi này.

Rời khỏi phiến không gian hôn ám kia, Huyền Ma Cổ Thần xuất hiện bên trong một dãy lối đi bằng kim loại hình ống dài vô cùng rộng lớn. Những dãy lối đi này kéo dài chằng chịt thông suốt khắp nơi, đồng thời tại một vài cổng ra vào quan trọng còn có tiến hành nghiệm chứng thân phận.

Không bao lâu sau, Huyền Ma Cổ Thần đã tiến vào một gian mật thất đơn độc, ném Triệu Hồi xuống đất.

- Đừng nói với ta là ngươi không biết Triệu Phong!

Ánh mắt Huyền Ma Cổ Thần lãnh lệ, khí tức uy áp thuộc về cường giả Cổ Thần mạnh mẽ áp bách thẳng về phía Triệu Hồi. Triệu Hồi chỉ là Chân Thần Tam giai, dưới sự áp bách của cỗ vĩ lực này, gần như hít thở không thông, căn bản không thể động đậy.

- Biết… ta biết!

Triệu Hồi run run thốt lên, vẻ mặt kinh hoàng, thần sắc khủng hoảng. Trong mắt Huyền Ma Cổ Thần chợt lóe tinh quang, sắc mặt nhất thời vui vẻ.

- Vậy thì ngoan ngoãn nói cho ta biết tất cả a!

Khí thế trên người Huyền Ma Cổ Thần lại càng tăng lên. Trong tay hắn chậm rãi ngưng tụ ra một cái đầu quỷ hắc sắc dữ tợn. Cái đầu quỷ kia giống như có linh tính, sau khi ngưng tụ ra, liền trực tiếp phóng thẳng về phía mi tâm của Triệu Hồi. Đây là một loại phương pháp thu lấy ký ức đặc thù, một khi cái đầu quỷ hắc sắc này tiến vào mi tâm Triệu Hồi, rất nhanh sẽ thôn phệ linh hồn của hắn, thu lấy tất cả ký ức của hắn.

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần vui vẻ, nhìn chằm chằm gã Chân Thần cấp thấp do chính mình xử lý này.

- Muốn trách thì trách ngươi có liên quan với Triệu Phong a!

Huyền Ma Cổ Thần hừ lạnh một tiếng. Hiện tại trong lòng hắn cực kỳ khát vọng có thể sớm bắt được Triệu Phong, đạt được tất cả mọi thứ trên người Triệu Phong, khiến cho Triệu Phong muốn sống không được, muốn chết không xong.

Mắt thấy đầu quỷ hắc sắc dữ tợn kia sắp sửa tiến vào mi tâm của Triệu Hồi, thì…

- Ngươi muốn gặp ta đến như vậy sao?

Đúng lúc này, trong gian mật thất này chợt vang lên một đạo thanh âm thứ ba. Đạo thanh âm này khiến cho toàn thân Huyền Ma Cổ Thần chấn động. Một loại cảm giác quen thuộc, chán ghét, tâm tình phẫn hận trong nháy mắt liền dâng trào lên trong lòng hắn.

- Triệu Phong!

Huyền Ma Cổ Thần chợt nhớ ra chủ nhân của đạo thanh âm này, sắc mặt đại biến. Hắn thập phần bức thiết muốn bắt được Triệu Phong,

nhưng tuyệt không nghĩ tới, Triệu Phong lại chủ động xuất hiện ở nơi này.

Triệu Phong đột nhiên xuất hiện bên cạnh Triệu Hồi, sau đó trực tiếp nhìn chằm chằm về phía Huyền Ma Cổ Thần. Thời điểm cái đầu quỷ hắc sắc kia xẹt qua bên cạnh hắn, trên người Triệu Phong liền toát ra một cỗ khí tức uy thế bàng đại, trực tiếp đánh nát bấy nó.

- Hỗn Nguyên Thần Quyền!

Triệu Phong dùng thế lôi đình, vận chuyển Thần lực Hỗn Nguyên cường hãn, thi triển ra chiến kỹ bên trong Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết.

Oanh phanh!

Chỉ thấy một đoàn lưu quang hỗn loạn hôn ám, giống như một tòa cự sơn kình thiên nghiền ép thẳng về phía trước. Huyền Ma Cổ Thần hoàn toàn không ngờ tới điểm này, dưới tình huống bất ngờ không kịp đề phòng, liền trực tiếp trúng chiêu.

Phốc!

Hắn hung hăng phun ra một ngụm tiên huyết, thân thể dưới sự của oanh kích cự sơn hôn ám, bay ngược về phía sau. Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết đã đột phá đến tầng thứ hai, tu vi Triệu Phong cũng đạt tới Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong, thực lực của hắn so với trước đây cũng đã tăng lên một cấp bậc. Huyền Ma Cổ Thần bị đánh trúng một quyền, cái gì cũng không kịp làm, chỉ có thể thối lui về phía sau. Nhưng không đợi Huyền Ma Cổ Thần kịp rơi xuống đất, Triệu Phong đã xuất hiện bên cạnh hắn. Y bào ngân sắc khẽ động, Huyền Ma Cổ Thần cùng Triệu Phong đồng thời biến mất tại chỗ.

Không gian bên trong Trường bào Thời Không, Huyền Ma Cổ Thần liên tiếp phun ra mấy ngụm máu tươi mới có thể đứng vững thân hình.

- Triệu Phong… Ngươi làm sao có thể đi tới nơi này? Thực lực của ngươi…

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần phi thường khiếp sợ, nghi hoặc trong lòng cũng rất nhiều. Hắn chưa từng bao giờ nghĩ qua, Triệu Phong lại dám lấy thân mạo hiểm, lẻn vào trong phạm vi thế lực của bọn chúng như vậy. Tuy hắn có thể khẳng định, Triệu Phong tiến vào nơi này nhất định là hữu tử vô sinh, nhưng lúc này, hắn trước cần phải lo lắng cho tính mạng của chính mình cái đã. So với lần gặp mặt trước đây, thực lực của Triệu Phong đã cường đại hơn rất nhiều.

- Nơi này là không gian bên trong Trường bào Thời Không, ngươi căn bản không trốn thoát được! Chấp nhận thần phục ta đi!

Triệu Phong thản nhiên nói. Cùng lúc này, trong không gian bên trong Trường bào Thời Không, mấy người Triệu Vong, Diệt Thế Hắc Giao Long cũng đã chạy tới. Toàn thân Diệt Thế Hắc Giao Long thiêu đốt Long viêm đen như mực, khí tức huyết mạch trong cơ thể không chút nào che giấu tán phát ra ngoài, tản ra khí tức tai nạn hủy diệt tất cả.

Mà Triệu Vong bên kia, mặc dù chỉ là Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong, nhưng hắn lại là hậu duệ Tử Vong Chi Mâu. Hấp dẫn sự chú ý của Huyền Ma Cổ Thần nhất chính là một cây quyền trượng đen như mực trong tay Triệu Hồi. Từ trong cây quyền trượng này tản mát ra khí tức khủng bố âm sâm, so với Diệt Thế Hắc Giao Long càng nguy hiểm hơn.

- Diệt Thế Long Tộc! Thần khí Tử Vong Cực phẩm!

Nội tâm Huyền Ma Cổ Thần nhất thời tuyệt vọng. Chỉ một mình Triệu Phong, đã không phải hắn có thể chống lại, huống chi nơi này còn có một gã Cổ Thần huyết mạch Diệt Thế Long Tộc, một người khác lại chưởng khống Thần khí Tử Vong Cực phẩm trong tay. Hơn nữa Huyền Ma Cổ Thần còn biết rõ, trong tay Triệu Phong còn có những át chủ bài khác. Hắn tuyệt không nghĩ tới, chính mình lại bởi vì bắt một gã Chân Thần Tam giai mà chết.

- Ngươi cuối cùng cũng sẽ chết mà thôi!

Huyền Ma Cổ Thần thân nằm trong tuyệt cảnh, trái lại trên mặt lộ ra nụ cười âm tà.

Ong ong!

Một cỗ năng lượng khổng lồ, tại trong cơ thể hắn không ngừng ba động, tản ra khí tức khiến cho người ta sợ hãi.

- Muốn tự bạo sao?

Triệu Phong tựa hồ đã sớm có dự liệu, biểu tình trên mặt cũng không có biến hóa gì quá lớn. Mà thân hình của hắn lại đột nhiên lóe lên, tiến thẳng về phía Huyền Ma Cổ Thần.

- Ngươi… muốn làm gì?

Thần sắc Huyền Ma Cổ Thần nhất thời ngẩn ra. Lúc này hắn thật đúng là dự định muốn tự bạo. Hắn cũng biết tốc độ của Triệu Phong quá nhanh, nhất định có thể thoát khỏi phạm vi bạo tạc, cho nên nguyên nhân thực sự hắn tự bạo cũng không phải là muốn giết chết Triệu Phong, mà là để cho bên phía Thiên Ma Đường phát hiện ra cái chết của hắn. Đến lúc đó, cao tầng Thiên Ma Đường nhất định là sẽ gia tăng điều tra, Triệu Phong tuyệt đối có chạy đằng trời. Thế nhưng

khiến hắn không nghĩ tới chính là, chính mình muốn tự bạo, Triệu Phong cũng không trốn đi, ngược lại còn nhanh chóng tiếp cận chính mình nữa.

- Ngươi muốn ngăn cản ta tự bạo sao? Buồn cười!

Huyền Ma Cổ Thần nở nụ cười chế giễu. Cho dù là Cổ Thần Bát giai cũng không cách nào toàn diện áp chế hắn, cho nên Triệu Phong căn bản không có khả năng ngăn cản hắn tự bạo. Hơn nữa, nếu như Triệu Phong tiếp cận quá gần mà nói, như vậy chính mình tự bạo có thể trong nháy mắt giết chết hắn. Cho nên Huyền Ma Cổ Thần mới cười nhạo Triệu Phong ngu xuẩn.

Trong nháy mắt Triệu Phong phóng tới bên cạnh Huyền Ma Cổ Thần, ngân mâu mộng huyễn nhất thời nhìn chằm chằm hắn, khẽ xoay chuyển một chút.

- Đây là…

Sau một khắc, Huyền Ma Cổ Thần nhất thời cảm thụ được một cỗ lực lượng Không Gian Hoang Cổ xa lạ, muốn truyền tống hắn đến một chỗ khác. Mà hắn vừa mới chuẩn bị chống cự, phiến không gian này chợt xuất hiện một cỗ lực lượng Thời Không, cấm chế toàn thân hắn.

Cùng lúc đó, Tả Mâu Triệu Phong cũng phóng xuất ra một cỗ lực lượng Huyễn đạo cường đại, ảnh hưởng ý chí tâm thần của hắn. Hơn nữa ý chí linh hồn của Huyền Ma Cổ Thần vốn cũng không bằng được Triệu Phong, mà Vạn Tượng Chi Mâu của hắn lại càng không thể đánh đồng với Thần Linh Nhãn cấp bậc Chuẩn Thần Mâu của Triệu Phong.

Bá!

Rất nhanh, Huyền Ma Cổ Thần đã bị Triệu Phong trực tiếp kéo vào bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Mộng Cảnh Thái Cổ, khu vực hạch tâm của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc. Ba vị Cổ Thần Bát giai, còn có Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, đang phân biệt ngồi ở bốn phương.

Bỗng nhiên, thân hình Huyền Ma Cổ Thần chợt xuất hiện ở trung gian bốn người. Sau một khắc, thần sắc bốn gã cường giả Cổ Thần khẽ động, nhất tề bộc phát ra lực lượng bài sơn đảo hải vô tận, mạnh mẽ nghiền ép về phía trung tâm. Huyền Ma Cổ Thần vừa xuất hiện ở nơi này, cái gì cũng chưa kịp làm, đã bị cỗ lực lượng vô địch cường hãn này triệt để chưởng khống, cái gì cũng không làm được. Lực lượng bạo tạc dâng lên trong cơ thể hắn, cũng đình chỉ lưu động, chậm rãi tản đi.

- Đây là… địa phương… nào?

Huyền Ma Cổ Thần cực kỳ gian nan nặn ra mấy chữ này. Nơi này rõ ràng là một phiến không gian khác, hơn nữa bên trong phiến không gian này lại còn cất giấu mấy vị cường giả tuyệt thế.

Sau một khắc, Triệu Phong cũng xuất hiện ở nơi này.

- Đại nhân!

Đám người Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc thấp giọng kêu lên.

- Minh Tâm Ấn!

Triệu Phong cũng không nói gì, trong Tả Mâu cấp tốc ngưng tụ ra một đạo ấn ký ngân sắc mộng huyễn, nhanh chóng lạc ấn vào sâu

bên trong linh hồn của Huyền Ma Cổ Thần. Huyền Ma Cổ Thần bị bốn vị cường giả Cổ Thần khống chế, căn bản không hề có lực lượng chống lại, rất nhanh đã bị gieo xuống lạc ấn. Sau khi lạc ấn thành công, các thành viên Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc mới buông hắn ra.

Triệu Phong biết rõ tính nguy hiểm của việc lẻn vào nơi này, bởi vậy hắn sớm đã chuẩn bị kỹ càng. Một thế lực ẩn núp thần bí như thế sau lưng Huyền Ma Cổ Thần vậy, bình thường hành sự nhất định là phi thường nghiêm cẩn, tất cả các thành viên hẳn đều sẽ có Hồn Ngọc của riêng mình, hơn nữa còn được thống nhất trông coi cẩn thận. Bên trong Hồn Ngọc ẩn chứa một tia linh hồn ấn ký của bản thân, một khi bản thân tử vong, Hồn Ngọc chắc chắn cũng sẽ nghiền nát. Cho nên, Triệu Phong lẻn vào nơi này, tốt nhất là không được giết người, bằng không liền sẽ bại lộ thân phận.

- Chủ nhân, có gì phân phó?

Toàn thân Huyền Ma Cổ Thần hết sức yếu ớt, quỳ gối trước mặt Triệu Phong.

- Nói cho ta tình huống hiện tại của Thiên Cơ Miêu, còn có tất cả những tin tức về thế lực sau lưng ngươi!

Trong lòng Triệu Phong có chút kích động. Từ đầu, hắn vẫn luôn có chút nghi hoặc đối với thế lực sau lưng Huyền Ma Cổ Thần. Một đám hậu duệ Thần Mâu, không ngờ lại có thể khu động máy móc thiết bị của Thiên Cơ Tộc. Sau khi lẻn vào nơi này, Triệu Phong còn phát hiện, thế lực sau lưng đám người Huyền Ma Cổ Thần sợ rằng so với trong tưởng tượng của hắn còn thần bí cường đại hơn, không ngờ lại nắm trong tay đại lượng khoa học kỹ thuật của Thiên Cơ Tộc! Nếu không phải đại đa số các thành viên nơi đây đều là hậu duệ Thần Mâu, Triệu Phong thậm chí còn hoài nghi, nơi này có phải là thế lực

của Thiên Cơ Tộc hay không.

- Chủ nhân, thuộc hạ rất khó làm được chuyện này!

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần đột nhiên lộ ra vẻ giằng co.

Triệu Phong nhất thời sửng sốt. Sau khi bị gieo xuống Minh Tâm Ấn, Huyền Ma Cổ Thần ngay cả ý thức tư duy cũng đều phải phục tùng chính mình. Thế nhưng lúc này, không ngờ Huyền Ma Cổ Thần lại phản kháng yêu cầu của hắn.

- Chủ nhân, ta đã ký kết khế ước quyển trục! Một khi ta tiết lộ bất kỳ tin tức gì liên quan tới Thiên Ma Đường, liền sẽ lập tức thần hồn câu liệt!

Huyền Ma Cổ Thần thành thật trả lời.

Triệu Phong nhất thời sáng tỏ. Chỉ có cái chết mới có thể khiến cho đối tượng bị chính mình gieo xuống Minh Tâm Ấn phản kháng lại mệnh lệnh của mình. Một khi Huyền Ma Cổ Thần nói ra một chút tin tức gì đó, phỏng chừng vừa nói ra một chút, liền sẽ chết ngay, đối với Triệu Phong mà nói, cũng không có bất kỳ tác dụng gì. Chuyện này khiến cho Triệu Phong một lần nữa cảm nhận được, thế lực Thiên Ma Đường này hành sự nghiêm cẩn đến thế nào. Hành động kế tiếp của hắn cần phải cẩn thận từng chút một.

Sau khi thành công gieo xuống Minh Tâm Ấn, Triệu Phong cùng Huyền Ma Cổ Thần quay trở lại không gian ngoại giới. Tuy rằng Huyền Ma Cổ Thần không thể tiết lộ bất cứ tin tức gì, nhưng Huyền Ma Cổ Thần biết rõ chỗ Tiểu tặc miêu đang ở, có thể dẫn đường cho Triệu Phong. Hơn nữa trên đường đi cũng không có ít địa phương cần tiến hành nghiệm chứng thân phận.

Bất quá, đầu tiên còn phải để cho Huyền Ma Cổ Thần khôi phục lại trạng thái bình thường, bằng không sẽ dễ dàng lộ tẩy. Vì vậy hai người liền tạm thời ở lại trong gian mật thất này, tiến hành tu luyện một đoạn thời gian. Nhưng Huyền Ma Cổ Thần vừa tu luyện không được bao lâu, liền mở mắt ra, lấy ra một khối lệnh bài cương thiết hình tròn. Trên khối lệnh bài còn đang lóe ra hồng quang nhàn nhạt.

- Xảy ra chuyện gì?

Triệu Phong lập tức hỏi.

- Có người xúc động hệ thống báo động! Hiện tại, phương viên mười vạn dặm của Thiên Ma Đường đã triệt để phong tỏa!

Huyền Ma Cổ Thần thành thật trả lời.

- Ta bị phát hiện rồi?

Thần sắc Triệu Phong nhất thời chấn động.

- Không phải! Chắc là do người khác gây ra!

Lời nói của Huyền Ma Cổ Thần khiến cho Triệu Phong hơi chút yên tâm lại. Bất quá có những người khác xúc động hệ thống báo động, khiến cho nơi này bắt đầu tăng mạnh đề phòng. Điều này đối với Triệu Phong mà nói, cũng là một tin tức xấu. Nhưng chuyện này cũng có một mặt tốt. Lúc này lực chú ý của Thiên Ma Đường hẳn là đã bị kẻ xúc động cảnh báo kia hấp dẫn đi, đây chính là thời cơ tốt để Triệu Phong hành động.

- Chúng ta phải hành động nhanh lên một chút!

Triệu Phong căn dặn một câu, đồng thời đích thân giúp Huyền Ma Cổ

Thần khôi phục thương thế.

Đột nhiên, gian mật thất nơi hai người đang ở chợt lóe lên quang mang nhàn nhạt.

- Có người đến!

Huyền Ma Cổ Thần lập tức nói.

Triệu Phong không khỏi vận chuyển Tả Mâu, thi triển năng lực thấu thị, xuyên thấu tầng tầng vách tường cương thiết đặc thù, nhìn ra bên ngoài. Chỉ thấy ngay trước cửa gian mật thất này đang có hai đạo nhân ảnh đứng đó. Bọn chúng đang kích khởi trận pháp phong bế gian mật thất này của Huyền Ma Cổ Thần.

Chương 1325: Kẻ xúc động hệ thống báo động

Triệu Phong không khỏi vận chuyển Tả Mâu, thi triển năng lực thấu thị, xuyên thấu tầng tầng vách tường cương thiết đặc thù, nhìn ra bên ngoài. Chỉ thấy ngay trước cửa gian mật thất này đang có hai đạo nhân ảnh đứng đó. Bọn chúng đang kích khởi trận pháp phong bế gian mật thất này của Huyền Ma Cổ Thần.

Hai người này, Triệu Phong đều nhận thức, chính là hai tên đồng đội của Huyền Ma Cổ Thần trong di tích Thiên Cơ Tộc lúc trước. Một người trong đó còn là Đội trưởng của chi tiểu đội của Triệu Phong lúc đó, Hắc Cực Cổ Thần!

- Trước đây, lúc ta biết được tin tức của Triệu Hồi, cũng có nói cho bọn họ biết!

Huyền Ma Cổ Thần giải thích. Xem ra, hai người Hắc Cực Cổ Thần hiển nhiên là biết được chuyện Huyền Ma Cổ Thần thành công bắt được Triệu Hồi, sợ Huyền Ma Cổ Thần một mình độc chiếm chỗ tốt, cho nên mới tới đây xem một chút.

- Không được lộ ra sơ hở, tránh đả thảo kinh xà!

Triệu Phong lâm vào trầm tư, bỗng nhiên ánh mắt hắn chợt hiện lên một đạo tinh quang, khóe miệng nhếch lên một tia cười nhạt.

o0o

- Hắn còn chưa chịu ra?

Sắc mặt Hắc Cực Cổ Thần âm trầm.

- Huyền Ma Cổ Thần đừng nói là muốn gạt chúng ta qua một bên, cùng những người khác liên thủ đối phó Triệu Phong, phân phối lợi ích a!

Một gã hậu duệ Thời Không Thần Mâu khô gầy còn lại nhỏ giọng thầm thì. Dù sao bí mật trên người Triệu Phong cũng không phải bình thường, tuyệt đối có thể khiến cho cao tầng chú ý tới. Rất có thể Huyền Ma Cổ Thần mượn cơ hội này, bám vào cường giả đỉnh cao trong thế lực.

Nhưng đúng lúc này, trận pháp kết giới trước mặt hai người đột nhiên biến mất, thân ảnh Huyền Ma Cổ Thần chậm rãi xuất hiện.

- Vào đi!

Nói xong câu này, Huyền Ma Cổ Thần trực tiếp xoay người đi vào. Hai người Hắc Cực Cổ Thần lập tức theo sát phía sau. Rất nhanh, ba người đã đi tới một gian mật thất đơn độc. Trong mật thất đang có một gã thanh niên tướng mạo nho nhã, thân thể bị một cỗ Thần lực cường đại ràng buộc, không thể nhúc nhích.

- Đây chính là kẻ có quan hệ mật thiết với Triệu Phong?

Cặp mắt âm lãnh của Hắc Cực Cổ Thần bắn thẳng về phía Triệu Hồi, cặp Tử Vong Chi Mâu kia càng trở nên âm trầm khủng bố hơn.

- Đã lấy được đầu mối gì rồi?

Tên còn lại gấp không kịp đợi hỏi.

- Chỉ là một gã Chân Thần Tam giai mà thôi, còn có sức phản kháng sao?

Huyền Ma Cổ Thần lộ ra nụ cười đắc thắng.

- Nói nhanh lên! Có tin tức gì có giá trị không?

Hắc Cực Cổ Thần có chút chờ mong, hỏi.

- Các ngươi tự xem a!

Huyền Ma Cổ Thần bình thản nói, bàn tay vung lên trong hư không. Lập tức, một đạo quang mạc màu sắc rực rỡ đã hiện lên trước mặt hai người. Hai người Hắc Cực Cổ Thần biết, Huyền Ma Cổ Thần đây là muốn bày ra ảnh tượng trong trí nhớ của Triệu Hồi.

Trong hình ảnh là một địa phương giống như Tiên cảnh do thủy tinh điêu khắc ra vậy, đúng là địa bàn của Linh Tộc. Rất nhanh, trong đó đã hiện lên một đạo thân ảnh, một đầu ngân phát mộng huyễn như nước chảy, tùy ý theo gió vũ động.

- Không đúng!

Sắc mặt nam tử khô gầy kia khẽ biến. Bản thân hắn có được Thời Không Chi Mâu, ngay vừa rồi, hắn chợt phát hiện trong quang mạc kia lại có một tia không gian ba động.

- Chuyện gì vậy?

Thần sắc Hắc Cực Cổ Thần nghi hoặc, hỏi. Đúng lúc này, hình ảnh Triệu Phong bên trong đạo quang mạc màu sắc rực rỡ kia bỗng nhiên nhìn về phía hai người. Từ trong Tả Mâu của hắn tản mát ra lực lượng Tinh Thần Huyễn Đạo cường đại. Dần dần, thân ảnh Triệu

Phong từ từ ngưng thực lại, mà đạo quang mạc kia thì trực tiếp biến mất.

- Huyễn Cấm Mê Vực!

Huyễn thuật của Triệu Phong đồng thời bao phủ lấy hai người. Một khắc này, hai gã hậu duệ Thần Mâu phảng phất như đi tới một thế giới sương mù dày đặc giống như mộng huyễn.

- Vạn Tượng Sâm La Chưởng!

Huyền Ma Cổ Thần đứng phía sau hai người Hắc Cực Cổ Thần, bỗng nhiên vận chuyển Vạn Tượng Chi Mâu, song chưởng oanh kích ra hai đạo quang chưởng thải sắc uy năng to lớn. Dưới ảnh hưởng của lực lượng Huyễn đạo, hai người Hắc Cực Cổ Thần căn bản không kịp phản ứng.

Hai người Hắc Cực Cổ Thần trực tiếp bị đánh trúng, thân thể bay thẳng về phía trước. Thần sắc Triệu Phong vui vẻ, nhìn về phía hai người đang rất nhanh tiếp cận chính mình, Trường bào Thời Không khẽ vung lên, thu bọn chúng vào không gian bên trong.

- Đi!

Sau đó, Triệu Phong cùng Huyền Ma Cổ Thần cũng tiến vào không gian Trường bào Thời Không.

- Thần Mâu Ngưng Thị!

Sau khi tiến vào Trường bào Thời Không, Triệu Phong trực tiếp vận chuyển Thần Linh Nhãn, thi triển Thần Mâu Ngưng Thị với gã nam tử khô gầy kia, khống chế linh hồn của hắn. Dù sao kẻ này cũng là hậu duệ Thời Không Thần Mâu, mức độ bị ảnh hưởng trong phiến không

gian này cũng thấp hơn người khác nhiều.

- Xảy ra chuyện gì? Linh hồn của ta!

Nam tử khô gầy tận lực giãy dụa, lại phát hiện linh hồn của hắn hầu như không có chút lực lượng chống lại Tả Mâu Triệu Phong.

Mà Hắc Cực Cổ Thần thì bị Huyền Ma Cổ Thần, Diệt Thế Hắc Giao Long cùng với Triệu Hồi liên thủ chế trụ. Huyết mạch của Diệt Thế Hắc Giao Long đối với hắn có sự áp chế tuyệt đối, mà Quyền trượng Tử Chú của Triệu Hồi lại càng khiến cho Tử Vong Chi Mâu của Hắc Cực Cổ Thần không thể phát ra bất cứ tác dụng gì.

- Đây là… Quyền trượng Tử Chú! Thảo nào lần trước ngươi có thể hấp thu nhiều Tử Vong Thủy Dịch như vậy!

Thần sắc Hắc Cực Cổ Thần tràn ngập khiếp sợ, hắn rốt cuộc cũng giải thích được cái vấn đề vẫn luôn khiến hắn vướng mắc này. Quyền trượng Tử Chú nghe đồn là do một gã hậu duệ Tử Vong Chi Mâu cường đại tại Thời kỳ Viễn Cổ chế tạo ra. Hơn nữa, vị hậu duệ Tử Vong Chi Mâu này trùng hợp đã từng đạt được một đạo Trớ Chú Truyền Thừa của chủng tộc bài danh thứ hai trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, Cổ Vu Tộc. Cũng chính bởi vì như vậy, trên Quyền trượng Tử Chú mới có tác dụng cùng loại với Tử Vong Chi Mâu, có thể triệt để phối hợp với Tử Vong Chi Mâu, hơn nữa lại còn ẩn chứa lực lượng Trớ Chú đáng sợ nữa.

- Đừng mà…

Linh hồn của nam tử khô gầy tận lực giãy dụa, nhưng vẫn như cũ không thể khống chế, bay thẳng về phía Tả Mâu Triệu Phong.

- Thu!

Thần Mâu Ngưng Thị của Triệu Phong trực tiếp hút linh hồn của nam tử khô gầy vào trong Không gian Thần Mâu. Sau khi Thần Linh Nhãn lột xác, Tả Mâu của hắn ngày càng cường đại hơn, trong đồng giai gần như không người nào có thể chống lại uy năng của Thần Mâu Ngưng Thị.

- Đến phiên ngươi!

Thần sắc Triệu Phong vui vẻ, tiến về phía Hắc Cực Cổ Thần. Không phí bao nhiêu sức lực, Hắc Cực Cổ Thần rất nhanh cũng bị hút vào Không gian Thần Mâu. Trải qua một đoạn thời gian dằn vặt, Triệu Phong thành công gieo xuống Minh Tâm Ấn vào trong linh hồn bọn chúng

Nhân viên nội bộ trợ giúp, càng thuận tiện lăn lộn trong Thiên Ma Đường rồi!

Thần sắc Triệu Phong vui mừng. Không nghĩ tới sau khi nô dịch Huyền Ma Cổ Thần, lại có thêm hai người nữa đưa tới cửa. Tuy rằng ba người này cũng không thể nói cho Triệu Phong biết bất luận tin tức gì liên quan tới Thiên Ma Đường, nhưng Triệu Phong lại có thể sử dụng ánh mắt của ba người này, quan sát rõ ràng tình huống đại khái bên trong Thiên Ma Đường.

- Chủ nhân, ngươi muốn cứu Thiên Cơ Miêu cũng không dễ dàng a!

Hắc Cực Cổ Thần lo lắng thay cho Triệu Phong.

- Chỗ của Thiên Cơ Miêu, lúc nào cũng có cường giả tọa trấn!

Nam tử khô gầy chỉ có thể nói như thế. Dựa theo hai người giảng giải, Triệu Phong đại khái có thể đoán được, chỗ của Thiên Cơ Miêu

là địa phương có trọng binh canh gác, bên trong còn có cường giả siêu cấp tọa trấn. Chỉ dựa vào lực lượng của Triệu Phong, muốn đi cứu Tiểu tặc miêu, không khác gì lấy trứng chọi đá.

- Bất cứ chuyện gì cũng không có tuyệt đối! Trên thế gian cũng không có bức tường nào mà gió không lọt qua được, địa phương nghiêm mật đến đâu cũng có lỗ thủng có thể chui vào!

Sắc mặt Triệu Phong bình thản. Huống hồ hiện tại tựa hồ còn có những người khác đang tới nơi này quấy rối. Bất quá muốn cứu được Tiểu tặc miêu, hiện tại vẫn còn chưa phải lúc, hắn còn cần chuẩn bị một phen.

- Xuất phát!

Triệu Phong khẽ hô một tiếng, sau đó thi triển Không Gian Áo Nghĩa, ẩn nấp vào trong cơ thể của Huyền Ma Cổ Thần.

- Chủ nhân, chúng ta nên làm thế nào?

Huyền Ma Cổ Thần thấp giọng hỏi. Mặc dù hắn đã biết được một chút át chủ bài của Triệu Phong, nhưng cũng không cho là Triệu Phong có năng lực cứu đi Tiểu tặc miêu.

- Trước đi tìm ba tên đồng đội còn lại của các ngươi!

Thanh âm hơi chút vui vẻ của Triệu Phong truyền ra.

- Vâng!

Tuy không biết chủ nhân có dụng ý gì, nhưng ba người bọn họ cũng không dám trái nghịch mệnh lệnh của Triệu Phong.

Sau khi rời khỏi gian mật thất kia, mọi người liền bắt gặp mấy đạo nhân ảnh đang từ trong thông đạo phương xa cấp tốc chạy vội đi.

- Xem ra những kẻ xâm nhập khác, tựa hồ thập phần cường đại a!

Triệu Phong có thể thông qua ánh mắt của ba gã người hầu, quan sát tất cả.

Sưu sưu!

Ba người Huyền Ma Cổ Thần phóng chạy bên trong khu căn cứ có cấu tạo kỳ lạ, giống như một tòa mê cung vậy. Không bao lâu sau, đám người Huyền Ma Cổ Thần đã đi tới bên ngoài một gian phòng đơn độc.

- Là ta, Huyền Ma Cổ Thần!

Rất nhanh, trận pháp bên ngoài gian phòng tắt đi, một gã nam tử cường tráng đi ra:

- Có chuyện gì?

- Ba người chúng ta đều tới, tự nhiên là có chuyện quan trọng tìm ngươi thương lượng!

Bộ dạng Huyền Ma Cổ Thần giống như đang cất chứa bí mật trọng đại vậy, nhàn nhạt nói. Nam tử cường tráng kia cũng không suy nghĩ nhiều, cùng ba người bọn họ trực tiếp đi vào. Nhưng bỗng nhiên, ba tên đồng đội của hắn chợt phát động đánh lén về phía hắn. Cùng lúc đó, Triệu Phong trốn ở trên người Huyền Ma Cổ Thần cũng trực tiếp hiện thân.

Dưới sự phối hợp của bốn người, gã Cổ Thần Thất giai này không

có bất kỳ lực lượng chống lại nào. Sau một khoảng thời gian, bốn người Huyền Ma Cổ Thần đã đi ra khỏi phòng, tiến về chỗ ở của mục tiêu kế tiếp.

o0o

- Là ta, Huyền Ma Cổ Thần!

Đám người Huyền Ma Cổ Thần đi tới chỗ ở của nàng nữ tử cao gầy kia, nhưng đứng đợi một hồi lâu, bên trong cũng không có bất kỳ phản ứng gì.

- Xem ra Vận Mệnh Chi Mâu đã có chút cảm ứng, sớm chạy trước rồi!

Triệu Phong không thèm để ý điểm này. Đến lúc này, trong sáu người tiến vào địa phương di tích Thiên Cơ Tộc trước đây, đã có năm người trở thành nô bộc của Triệu Phong.

- Cứ như vậy, ta lại có thêm một át chủ bài!

Triệu Phong ẩn nấp trên người Huyền Ma Cổ Thần, trong lòng vui vẻ. Mặc dù hắn không thể từ trên người bọn chúng đạt được phương pháp Thần Mâu hợp nhất, nhưng lại có thể sử dụng bọn chúng thi triển ra Bí pháp kia. Sự cường đại của phương pháp Thần Mâu hợp nhất, Triệu Phong tràn đầy thể hội. Nếu như toàn lực bạo phát trong nháy mắt, đoán chừng ngay cả Cổ Thần Cửu giai, hơi có chút không cẩn thận cũng sẽ gặp tai ương. Còn nếu tiến hành công kích lâu dài mà nói, liền có thể chống lại vài gã Cổ Thần Bát giai.

- Kế tiếp, đi tới chỗ của Thiên Cơ Miêu!

Triệu Phong hạ đạt mệnh lệnh.

o0o

Sâu bên trong trung tâm Thiên Ma Đường có một gian mật điện thật lớn, nơi này là địa phương cấm kỵ của Thiên Ma Đường. Cho dù là đám người Huyền Ma Cổ Thần, không có nguyên nhân đặc thù, ngay cả tiếp cận cũng đều không được.

Trong mật điện có vô số những quang tráo kết giới lớn lớn nhỏ nhỏ, bên trong mỗi một cái quang tráo cũng tồn tại một vài máy móc thiết bị kỳ lạ, những thành quả nghiên cứu, còn có các vật thí nghiệm. Sâu bên trong nhất của mật điện đặt một cái bồn thủy tinh khá lớn, trong đó chứa đầy thủy dịch kim ngân sắc.

Bên trong thủy dịch đang phiêu phù một con mèo màu xám bạc. Lúc này, những phù văn, ấn ký ngân sắc trên người Tiểu tặc miêu giống như là có sinh mệnh vậy, không ngừng vặn vẹo, lan tràn ra khắp nơi. Phía trước cái bồn thủy tinh chứa Tiểu tặc miêu, có một gã nhân viên điều khiển, chưởng khống một thiết bị thật lớn nối tiếp với Tiểu tặc miêu. Mà phía sau gã nhân viên điều khiển này, có một vị lão giả diện mục thâm độc, toàn thân phủ đầy lân phiến màu xám.

- Nếu như con Thiên Cơ Miêu này, lột xác đến thể Hoàn thiện…

Cặp mắt lão giả lân phiến màu xám gắt gao nhìn chằm chằm Tiểu tặc miêu, khó có thể che giấu thần sắc kích động trong đó.

Đúng lúc này, một đạo hắc ảnh chợt phóng thẳng đến sau lưng lão giả, quỳ xuống.

- Đại nhân, cường giả Thời Không Thánh Địa đang tiếp cận căn cứ Thiên Ma Đường!

Bóng đen lập tức bẩm báo.

- Xem ra, kẻ lần trước chấp hành nhiệm vụ ở chỗ bọn chúng đã để lại dấu vết a!

Lão giả lân phiến màu xám thở dài một tiếng, trong mắt hiện lên một tia thần sắc lãnh lệ.

- Hừ! Người tới là kẻ nào?

Lão giả lân phiến màu xám hỏi lại lần nữa.

- Là đồ đệ của Thời Không Chúa Tể, Xích Tiêu Cổ Thần!

- Lại là Xích Tiêu! Nghe đồn hắn đã đạt tới Bán Bộ Thần Chủ rồi! Để ta ra gặp hắn a!

Lão giả lân phiến màu xám nói, bộ dáng vẫn như cũ nhẹ nhàng thoải mái.

Chương 1326: Đấu Cổ Thần Bát giai

- Lại là Xích Tiêu! Nghe đồn hắn đã đạt tới Bán Bộ Thần Chủ rồi! Để ta ra gặp hắn a!

Lão giả lân phiến màu xám nói, bộ dáng vẫn như cũ nhẹ nhàng thoải mái. Vừa dứt lời, thân hình của hắn đã trực tiếp biến mất.

- Đại nhân đã ly khai, nơi này sẽ không xuất hiện vấn đề gì chứ?

Một lão giả tóc bạc điều khiển hệ thống giám thị toàn bộ Thiên Ma Đường, thoáng có chút lo lắng, nói. Những nhân viên điều khiển khác trong gian mật điện này đồng dạng cũng có chút lo lắng. Bản thân bọn chúng chiến lực thập phần thấp, không có bao nhiêu năng lực tự vệ. Hơn nữa lần này kẻ tìm tới cửa lại là người của Thời Không Thánh Địa! Trong Thần vực Man Hoang, Thánh địa chính là thế lực chúa tể khổng lồ nhất!

- Hừ! Có ta ở đây trấn thủ, sợ cái gì?

Đúng lúc này, trong bóng tối chợt truyền đến một đạo thanh âm băng lãnh âm sâm. Một gã nam tử dáng người thẳng tắp, hai mắt hôn ám hắc trọc giống như lệ quỷ vậy, phiêu nhiên xuất hiện.

- U Tuyền Cổ Thần!

Mọi người không khỏi run rẩy một cái.

- Có U Tuyền Cổ Thần ở đây, tự nhiên là không có bất kỳ vấn đề gì!

Vị lão giả tóc bạc kia mỉm cười nói. Đúng lúc này, tại một nơi nào đó trên màn ảnh thật lớn trước mặt hắn bỗng nhiên lóe lên một cái quang điểm màu đỏ.

- Có kẻ lẻn vào!

Lão giả tóc bạc lập tức quát lớn.

- Mục tiêu chính là chỗ này của chúng ta!

Những nhân viên khác sau khi quan sát cẩn thận, lập tức nói.

- Chẳng qua là tự tìm cái chết mà thôi!

U Tuyền Cổ Thần cười lạnh một tiếng, cặp mắt u ám của hắn nhất thời bắt đầu vận chuyển. Một đoàn vụ khí tuyền thủy hôn ám từ trong đó phun trào ra. Người thường chỉ cần nhìn một cái, sẽ có loại ảo giác như đang tiến vào Địa Ngục Hoàng Tuyền vậy.

Sưu sưu!

Trong vụ khí hôn ám kia bỗng nhiên nhảy ra một nam một nữ. Nam tử thân thể cao lớn u ám, trên người tản ra khí tức Quỷ đạo âm trầm, mà nữ tử thì lại đoan trang thánh khiết, giống như một nàng Tiên tử xuất trần bất nhiễm vậy. Khoảnh khắc hai người xuất hiện, đã liền phá không phóng đi.

- Đây không phải là Tà Thánh Song Thần danh chấn Ám Thiên Vực sao? Nghe đồn hai người này đều đã đạt tới Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong rồi, không nghĩ tới bọn chúng đã trở thành Luân Hồi Bất Diệt Thể của U Tuyền đại nhân rồi!

o0o

Bên trong Thiên Ma Đường, các thông đạo chằng chịt rắc rối phức tạp, nếu không phải có đám người Huyền Ma Cổ Thần dẫn đường, Triệu Phong muốn lục lọi đến địa điểm của Tiểu tặc miêu cũng phải tốn hao một đoạn thời gian.

Sưu! Sưu!

Trong mỗi cái thông đạo, thỉnh thoảng lại xuất hiện một hai đạo nhân ảnh gấp gáp chạy tới chạy lui. Đi tới không được bao lâu, số lượng nhân viên gặp phải dọc đường cũng càng ngày càng ít đi. Đúng lúc này, từ phương xa đột nhiên phóng tới một gã nam tử trung niên tóc ngắn, tu vi Cổ Thần Thất giai.

- Huyền Ma Cổ Thần, các ngươi đang đi đâu đây?

Gã trung niên tóc ngắn này cũng có một chút giao tình với Huyền Ma Cổ Thần.

- Bắt lấy hắn!

Triệu Phong trực tiếp hạ lệnh. Hắn cần tiến hành sưu hồn với người này, nhằm hiểu rõ một chút tình huống. Hơn nữa, mọi người đột nhiên xuất thủ, tuyệt đối có thể trong nháy mắt chế phục đối phương.

Huyền Ma Cổ Thần cũng không trả lời câu hỏi của nam tử trung niên, mà trong nháy mắt xuất thủ. Cùng lúc đó, bốn gã hậu duệ Thần Mâu còn lại cũng nhất tề vận chuyển huyết mạch nhãn đồng.

- Các ngươi muốn làm gì?

Thần sắc nam tử trung niên kia kinh hoàng, thốt lên.

Ngay lúc này, trong hư không phụ cận bỗng nhiên xuất hiện một con ngân mâu mộng huyễn lớn cỡ đầu người.

- Linh Hồn Tù Lung!

Ngân mâu mộng huyễn khảm nạm bên trong hư không kia bỗng nhiên phát động đồng thuật. Sau một khắc, linh hồn của nam tử trung niên kia đã bị vô số xiềng xích linh hồn trói chặt, đồng thời từng cây từng cây gai sắt màu đen bén nhọn đâm thẳng vào trong linh hồn của hắn. Linh Hồn Tù Lung khiến cho linh hồn của nam tử trung niên rơi vào trong huyễn cảnh dằn vặt, một hơi thở tại ngoại giới, trong huyễn thuật đã trôi qua mấy tháng trời. Cùng lúc đó, công kích của đám người Huyền Ma Cổ Thần cũng rơi lên trên người nam tử trung niên này.

Trong nháy mắt nam tử trung niên gặp phải thương tổn cực lớn, trực tiếp ngã xuống đất. Một tầng đồng lực thủy tuyền nhất thời bao phủ trên người gã nam tử trung niên này. Sau một khắc, hắn đã bị hút vào trong Không gian Thần Mâu của Triệu Phong. Toàn bộ hành động bắt giữ đều hết sức nhanh chóng, bất quá chỉ có thời gian mấy hơi thở mà thôi.

Nhưng ngay lúc này, một trận không gian ba động chợt lóe lên, lập tức, một bóng người màu đen đã phóng tới chỗ này.

- Các ngươi đang làm gì?

Gã nam tử mới tới kia dáng người nhỏ gầy tối tăm, phảng phất hòa làm một thể với bộ hắc bào. Hắn nhìn chăm chú về phía đám người Huyền Ma Cổ Thần, thét lên một tiếng. Tuy rằng hắn không nhìn thấy gì cả, nhưng hắn cảm giác được nơi này có các loại đồng lực ba động, rõ ràng là nơi này đang phát sinh giao chiến. Nhưng khi hắn

đến nơi này, đã có một cỗ khí tức đột nhiên biến mất.

Bên trong Trường bào Thời Không, sắc mặt Triệu Phong khẽ ngưng đọng. Bởi vì đang ở không gian bên trong Trường bào Thời Không, năng lực Thần Linh Nhãn của Triệu Phong gặp phải trở ngại thật lớn. Huống hồ tài liệu của các kiến trúc nơi này hết sức đặc thù, hạn chế năng lực cảm nhận của Triệu Phong thật lớn. Vì thế cho nên hắn mới không thể sớm phát hiện gã hậu duệ Thời Không Thần Mâu tu vi cao thâm này đang tiếp cận nơi đây.

- La Môn Cổ Thần, vừa rồi có một thành viên thừa dịp náo loạn, ăn cắp thành quả nghiên cứu của Thiên Ma Đường, bị chúng ta phát hiện, cho nên chúng ta mới liên thủ diệt trừ hắn!

Huyền Ma Cổ Thần chủ động giải thích.

Ở bên trong Trường bào Thời Không, Triệu Phong thông qua Minh Tâm Ấn liên hệ, có thể cảm thụ rõ ràng tu vi của La Môn Cổ Thần này là Cổ Thần Bát giai. Hơn nữa còn là loại Cổ Thần Bát giai căn cơ cực kỳ ổn định.

- Thả hắn ra đây, tất cả đợi sau khi ta thẩm tra xong rồi hãy nói!

Sắc mặt La Môn Cổ Thần uy nghiêm lạnh lẽo. Lời này vừa nói ra, đám người Huyền Ma Cổ Thần nhất thời lộ ra thần sắc khó nhìn.

- La Môn Cổ Thần, thật ra là giữa chúng ta với gã thành viên kia có chút thù riêng, vừa rồi chúng ta nhịn không được, cho nên…

Thần sắc Huyền Ma Cổ Thần bỗng nhiên biến đổi.

- La Môn Cổ Thần, nếu như ngươi giữ bí mật chuyện này giúp chúng ta, năm người chúng ta nguyện ý xuất ra đại lượng điểm cống hiến

tặng cho ngươi!

Hắc Cực Cổ Thần lộ ra thần sắc khẩn cầu.

- Được!

La Môn Cổ Thần hừ lạnh một tiếng. Lần trước sáu người Huyền Ma Cổ Thần bắt được Thiên Cơ Miêu, đạt được điểm cống hiến có chút kinh người. Cho dù là La Môn Cổ Thần cũng vô cùng động tâm. Ở trong Thiên Ma Đường này, điểm cống hiến có thể đổi lấy các loại Thần khí cùng vật phẩm trân quý, ví dụ như khôi lỗi cơ giới chiến lực tuyệt cường, các loại đạo cụ đặc thù, hoặc là dược tề xúc tiến huyết mạch nhãn đồng vân vân.

- La Môn Cổ Thần, chúng ta đổi địa phương khác bàn bạc một chút!

Huyền Ma Cổ Thần thấp giọng truyền âm. Đúng lúc này, tại một cái thông đạo xa xa gần đó chợt có một đạo nhân ảnh chạy qua.

- Ừm! Nơi này quả thật không phải là địa phương để nói chuyện!

La Môn Cổ Thần gật đầu.

Bên trong Trường bào Thời Không, thần sắc Triệu Phong khẽ động.

- Không ngờ người này lại tín nhiệm các ngươi như vậy! Hắn không sợ các ngươi giở trò lừa bịp sao?

Triệu Phong trực tiếp hỏi. Phải biết rằng Huyền Ma Cổ Thần là Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong, hơn nữa còn có bốn gã hậu duệ Thần Mâu tương trợ, đánh trọng thương thậm chí đánh chết một gã Cổ Thần Bát giai hoàn toàn không có vấn đề.

- Chủ nhân, ngươi đã coi thường chiến lực thành viên cao cấp trong Thiên Ma Đường rồi!

Huyền Ma Cổ Thần cũng không tiện tiết lộ quá nhiều, chỉ có thể nói như vậy. Nhưng Triệu Phong cũng không khó suy đoán, quy mô của Thiên Ma Đường tuy rằng không lớn lắm, nhưng nắm trong tay kỹ thuật truyền thừa của Thiên Cơ Tộc, có được các loại máy móc đạo cụ, khôi lỗi siêu cường, các loại Bí thuật, phương pháp tu luyện hiếm thấy. Những thứ này cũng đều có thể thông qua điểm cống hiến để đổi lấy. Mà La Môn Cổ Thần nhất định là Cổ Thần có tư lịch lão làng, các phương diện thực lực cũng đều cực kỳ cường hãn.

Ngoài ra, tuy rằng đám người Huyền Ma Cổ Thần có thể thi triển phương pháp Thần Mâu hợp nhất, nhưng Bí pháp này cần thời gian thi triển, mà La Môn Cổ Thần lại hiểu rõ Bí pháp này như vậy, tất nhiên sẽ không cho đám người Huyền Ma Cổ Thần thời gian thi triển ra. Bởi vậy, cho dù bên phía Huyền Ma Cổ Thần có tới năm người, nhưng La Môn Cổ Thần cũng không lo lắng bọn chúng giở trò lừa bịp. Nhưng La Môn Cổ Thần căn bản là không biết có yếu tố bất ngờ là Triệu Phong.

Không bao lâu, mọi người đã tiến vào một gian phòng gần đó. Trong nháy mắt tiến vào nơi này, tất cả mọi người liền cảm thụ được một cỗ trọng lực áp chế cường đại. Rất rõ ràng, đây là một gian phòng huấn luyện đặc thù, có thể chủ động điều tiết cường độ trọng lực áp chế trong này.

- Mưu sát thành viên Thiên Ma Đường, đây chính là tội lớn a!

La Môn Cổ Thần nhàn nhã nhẹ nhàng nói, trên mặt nở nụ cười gian xảo. Năm tên trước mặt này, ai nấy đều có đại lượng điểm cống hiến, hắn tự nhiên phải xảo trá nhiều một chút.

- Trong tay ta có một món đồ khác, có lẽ La Môn Cổ Thần sẽ cảm thấy hứng thú a!

Huyền Ma Cổ Thần nheo mắt cười nói.

- Lấy ra nhìn một chút xem sao!

Sắc mặt La Môn Cổ Thần khẽ biến. Trên thực tế hắn càng cảm thấy hứng thú với điểm cống hiến hơn. Ở trong Thiên Ma Đường này, có điểm cống hiến hầu như cái gì cũng có thể đổi được. Nhưng Huyền Ma Cổ Thần hẳn là cũng biết điểm này, chắc là sẽ không lấy ra vật phẩm bình thường gì để lòe hắn.

Huyền Ma Cổ Thần mỉm cười, khởi động Không gian Trữ vật trên người, khẽ vung tay lên. Một kiện trường bào ngân sắc bỗng nhiên xuất hiện. Những hoa văn, phù văn ngân sắc sáng rọi trên đó tựa hồ như ẩn chứa đại đạo thiên địa, nhìn xem một chút cũng đã có chút cảm ngộ.

- Trường bào Thời Không!

Tròng mắt La Môn Cổ Thần gần như rớt luôn ra ngoài, toàn thân khẽ run. Không ngờ lại là kiện Thần khí Thời Không Cực phẩm bao gồm nhiều công dụng phụ trợ, phòng ngự, bỏ chạy… Trường bào Thời Không! Nhưng Trường bào Thời Không này trân quý như thế, đám người Huyền Ma Cổ Thần tuyệt đối không có khả năng tặng cho chính mình. Hơn nữa, hắn cũng không có khả năng trong nháy mắt trực tiếp giết chết năm người trước mặt.

- Các ngươi muốn cái gì?

La Môn Cổ Thần chủ động hỏi. Chỉ cần có thể đạt được kiện Trường bào Thời Không này, hắn có thể nguyện ý làm bất cứ chuyện gì.

- Muốn mạng của ngươi!

Đúng lúc này, từ trong kiện Trường bào Thời Không phiêu phù trên hư không kia bỗng nhiên xuất hiện một đạo thân ảnh.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Triệu Phong ở trong không gian bên trong Trường bào Thời Không, đã sớm ngưng tụ đại lượng lạc ấn Lôi kiếp. Ngay khoảnh khắc xuất hiện, hắn liền trực tiếp thi triển ra.

- Ngươi…

Thần sắc La Môn Cổ Thần kinh hãi. Mặc dù vẫn chưa nhìn rõ tình huống, nhưng cỗ cảm giác nguy cơ này lại khiến cho hắn trong nháy mắt phản ứng lại.

Hưu!

La Môn Cổ Thần hóa thành một đạo hư mang u ám, nhanh chóng thiểm độn, tránh thoát sang một bên. Thiểm độn không bao xa, La Môn Cổ Thần đã bị ép phải hiện ra thân hình, thống khổ hét lên một trận. Đồng thuật của Triệu Phong tinh chuẩn thế nào, cơ hồ là thuấn phát. Cho dù La Môn Cổ Thần phản ứng cực nhanh, nhưng linh hồn của hắn vẫn như cũ trúng phải tám phần uy năng của Lôi Kiếp Đồng Diễm.

Đúng lúc này, năm người Huyền Ma Cổ Thần đã trực tiếp thi triển đồng thuật, cũng triệu hồi ra khôi lỗi cơ giới, phát động mãnh công về phía La Môn Cổ Thần. Bên phía Triệu Phong đông người, liên tục công kích, không để cho La Môn Cổ Thần có cơ hội thở dốc. Một khi La Môn Cổ Thần lựa chọn tiến hành truyền tin tức ra ngoài, cũng sẽ

bị đồng thuật cường hãn của năm người toàn bộ đánh trúng, rất có thể sẽ vẫn lạc ở đây.

- Không Nguyên Thần Thuẫn!

La Môn Cổ Thần mạnh mẽ ổn định thương thế phương diện linh hồn, vận chuyển Thời Không Chi Mâu, thi triển ra một tầng quang tráo hư bạch sắc.

Oanh! Phanh! Oành!

Công kích đồng thuật của mọi người rơi lên trên tầng quang tráo kia cũng sẽ bị tầng tầng suy yếu. Nhưng bởi vì nhân số đám người Huyền Ma Cổ Thần khá nhiều, đầu tiên chịu không nổi ngược lại là Bí kỹ phòng ngự do La Môn Cổ Thần vội vội vàng vàng thi triển ra. Bất quá, lúc này La Môn Cổ Thần cũng không kịp làm gì cả, bởi vì năm cỗ khôi lỗi của đám người Huyền Ma Cổ Thần đã mạnh mẽ công kích về phía hắn.

- Ra đi!

La Môn Cổ Thần đồng dạng triệu hồi ra một cỗ khôi lỗi, hơn nữa thực lực của nó còn đạt tới Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong. Sau khi làm xong hết thảy chuyện này, ý thức của La Môn Cổ Thần lập tức tiến vào Không gian Trữ vật, chuẩn bị truyền tin. Nhưng ngay lúc này, phương xa đột nhiên ba động một cỗ lực lượng khiến cho người ta sợ hãi.

- Địa Bạo Kinh Tinh!

Triệu Phong một lần nữa phát động đồng thuật. Địa Bạo Kinh Tinh vốn là dựa vào các loại lực lượng cường đại, mạnh mẽ va chạm với nhau, tạo ra uy năng bạo tạc cực lớn. Sau khi Hỗn Thiên Không

Nguyên Quyết tu luyện tới tầng thứ hai, nhiều loại lực lượng Áo nghĩa của Triệu Phong gần như cũng đề thăng lên một trọng. Uy lực của đồng thuật này cũng đề thăng cực lớn.

Oanh phanh!

Trong nháy mắt, một đoàn lực lượng hôn ám hỗn loạn khổng lồ trực tiếp nổ tung ra ngay trên thân thể của La Môn Cổ Thần. Công kích của Địa Bạo Kinh Tinh xỏ xuyên qua vật chất cùng linh hồn, tạm thời cắt ngang hành động truyền tin của La Môn Cổ Thần.

Cùng lúc đó, thân hình Triệu Phong chợt lóe lên, đã phóng tới bên cạnh La Môn Cổ Thần. Tay áo hắn vung lên, thu La Môn Cổ Thần vào không gian bên trong Trường bào Thời Không.

- Khốn kiếp!

Đợi sau khi La Môn Cổ Thần khôi phục lại, hắn lập tức rõ ràng đã xảy ra chuyện gì.

- Chịu chết đi!

Triệu Phong cùng đám người Huyền Ma Cổ Thần trực tiếp xuất hiện ở nơi này. Hiện tại, Triệu Phong đã không lo lắng La Môn Cổ Thần truyền tin ra ngoài nữa. Trường bào Thời Không là Thần khí Cực phẩm, hơn nữa dưới sự chưởng khống của Triệu Phong, đã triệt để ngăn cách với không gian ngoại giới. Trừ phi Triệu Phong cho phép, bằng không La Môn Cổ Thần không thể nào đem tin tức từ phiến không gian này truyền ra ngoài!

Chương 1327: Kẻ lẻn vào

- Hỗn Nguyên Thần Quyền!

Triệu Phong vận chuyển Thần lực Hỗn Nguyên, song quyền liên tục đánh ra vài đạo quyền ảnh lưu quang hôn ám cực lớn, ẩn chứa đặc tính Không Gian Áo Nghĩa, xuyên thấu hư không, oanh kích thẳng về phía La Môn Cổ Thần.

Bá! Bá!

Thân hình La Môn Cổ Thần không ngừng thiểm độn. Hắn thân là hậu duệ Thời Không Thần Mâu, vận dụng Không Gian Áo Nghĩa viễn siêu Triệu Phong rất nhiều. Nhưng trong đám quyền ảnh dày đặc kia, cũng có một đạo đánh trúng thân thể La Môn Cổ Thần.

Oanh phanh!

Thân thể La Môn Cổ Thần văng thẳng về phía sau.

- Công kích thật mạnh!

La Môn Cổ Thần phun ra mấy ngụm máu tươi, sắc mặt hơi chút tái nhợt. Thời điểm bị một quyền kia đánh trúng, hắn đã vận dụng lực lượng Không Gian, làm chậm lại lực trùng kích của một quyền kia. Nhưng một quyền này vẫn như cũ tạo thành thương thế không nhỏ cho hắn.

- Khốn kiếp! Tiểu tử này là chủ nhân của Trường bào Thời Không, năng lực Thời Không của ta ở chỗ này cũng bị hạn chế nhất định!

La Môn Cổ Thần thấp giọng mắng. Nếu không phải bị sự ảnh hưởng của Trường bào Thời Không, cho dù mấy quyền kia của Triệu Phong có ẩn chứa lực lượng Không Gian Áo Nghĩa, cũng không thể đánh trúng hắn được.

Nhưng thật ra, trong lòng La Môn Cổ Thần cũng thầm khiếp sợ đối với Không Gian Áo Nghĩa cường đại của Triệu Phong. Hắn thân là Thời Không Chi Mâu, lại là Cổ Thần Bát giai, Không Gian Áo Nghĩa đã đạt tới Lục trọng Đỉnh phong. Còn Triệu Phong mặc dù không phải là hậu duệ Thời Không Thần Mâu, lại chỉ là Cổ Thần Thất giai, nhưng không ngờ Không Gian Áo Nghĩa cũng đạt tới Lục trọng. Nếu không phải bởi vì nguyên nhân này, La Môn Cổ Thần thậm chí còn có thể chạy thoát khỏi sự ràng buộc của Trường bào Thời Không rồi.

- Tử Vong Xạ Tuyến!

- Hủy Diệt Chi Quang!

- …

Đúng lúc này, năm người Huyền Ma Cổ Thần cũng vận chuyển huyết mạch nhãn đồng, thi triển ra đồng thuật cường hãn, tấn công La Môn Cổ Thần.

- Không ngờ mấy người các ngươi lại dám cấu kết với người ngoài!

La Môn Cổ Thần trong lúc phóng chạy cũng mở miệng mắng. Hiện tại La Môn Cổ Thần rốt cuộc cũng minh bạch, đám người Huyền Ma Cổ Thần đánh chết thành viên trong thế lực, cũng không phải là do ân oán cá nhân, mà hoàn toàn là do Triệu Phong sai sử. Mà bản thân hắn cũng bởi vì đã bỏ sót yếu tố Triệu Phong này, cho nên hiện tại mới rơi vào tình cảnh như thế.

- Những kẻ ngăn cản chủ nhân, toàn bộ đều phải chết!

Huyền Ma Cổ Thần hét lớn một tiếng. Cùng lúc đó, khôi lỗi cơ giới của năm người Huyền Ma Cổ Thần cũng tiến hành truy sát La Môn Cổ Thần. Bất quá, cho dù Thời Không Áo Nghĩa của La Môn Cổ Thần bị hạn chế, năm người Huyền Ma Cổ Thần cộng thêm năm đầu khôi lỗi cơ giới cũng khó có thể đuổi kịp hắn. Chỉ có Triệu Phong ở chỗ này lại như cá gặp nước, phương diện tốc độ không hề thua kém La Môn Cổ Thần chút nào.

- Hỗn Nguyên Trấn Thần Ấn!

Triệu Phong vận chuyển Thần lực Hỗn Nguyên, ngưng tụ ra một cái ấn tỷ to như ngọn núi, ném thẳng về phía La Môn Cổ Thần. Phạm vi công kích của chiêu này rất lớn, La Môn Cổ Thần phải thi triển tốc độ đến cực hạn mới khó khăn lắm thành công chạy ra.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Ngay khoảnh khắc La Môn Cổ Thần hiện thân, Triệu Phong trực tiếp phát động Lôi Kiếp Đồng Thuật. Cùng lúc đó, Hỗn Nguyên Trấn Thần Ấn kia lại một lần nữa nghiền ép tới. Đám người Huyền Ma Cổ Thần cùng với năm đầu khôi lỗi cơ giới cũng trong nháy mắt phóng tới bốn phía xung quanh La Môn Cổ Thần, bao vây hắn ở trung tâm.

- Không Nguyên Thần Thuẫn!

La Môn Cổ Thần điên cuồng giãy dụa, thi triển ra Bí kỹ Không Gian phòng ngự, ngăn cản Hỗn Nguyên Trấn Thần Ấn của Triệu Phong. Nhưng công kích của đám người Huyền Ma Cổ Thần cùng năm đầu khôi lỗi cơ giới cũng ngay lập tức phóng tới.

- Khốn kiếp! Ta căn bản không còn đường sống!

Thần sắc La Môn Cổ Thần tuyệt vọng. Nếu như hiện tại hắn vẫn còn khôi lỗi cơ giới, mới còn được một chút lực lượng giãy dụa.

- Liều mạng!

Ánh mắt La Môn Cổ Thần gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Phong. Thân hình hắn đột nhiên lóe lên, bức thẳng về phía Triệu Phong. Trên đường đi, rất nhiều công kích đồng loạt phóng thẳng về phía hắn. La Môn Cổ Thần chỉ có thể né tránh đại bộ phận, vẫn bị một phần nhỏ công kích đánh trúng. Nhưng hắn không thèm để ý tới thương thế trên người, mà cấp tốc phóng thẳng về phía Triệu Phong. Cùng lúc đó, trong cơ thể hắn dần dần tản mát ra một cỗ lực lượng kinh khủng khiến cho tim Triệu Phong đập nhanh.

- Tự bạo!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong nhìn thấy rõ tất cả, trong nháy mắt đã xem thấu tình huống trong cơ thể La Môn Cổ Thần. Nhưng hắn không thể bởi vì La Môn Cổ Thần muốn tự bạo mà để cho hắn rời khỏi nơi này. Bởi vì lúc này La Môn Cổ Thần bất cứ lúc nào cũng có thể đình chỉ cái ý niệm này. Một khi thả hắn rời khỏi nơi này, khó tránh khỏi La Môn Cổ Thần sẽ thi triển Bí thuật Thời Không thoát đi, đồng thời truyền bí mật của đám người Triệu Phong ra ngoài.

- Thời Không Cấm Cố!

Cặp mắt La Môn Cổ Thần nhìn chằm chằm vào Triệu Phong. Nhất thời, một tầng lực lượng Thời Không trong suốt hư vô chợt ngưng tụ bốn phía xung quanh Triệu Phong, hình thành nên một khối lập phương vô hình, cấm cố Triệu Phong ở bên trong. Chiêu Thời Không Cấm Cố này có chút cùng loại với Thời Không Cấm Thân của Triệu

Phong. Bất quá Thời Không Cấm Cố chú trọng bắt giữ, mà Thời Không Cấm Thân thì lại là thay đổi trạng thái của địch nhân.

- Chết đi!

La Môn Cổ Thần cười lớn dữ tợn. Khoảng cách gần như vậy, một khi hắn tự bạo, Triệu Phong hơn phân nửa sẽ táng mệnh. Hơn nữa hắn là tự bạo bên trong không gian Trường bào Thời Không, với tu vi cùng nội tình Cổ Thần Bát giai của hắn, còn có thể tạo thành thương tổn thật lớn cho Trường bào Thời Không. Ngoài ra, chỉ cần bên phía Thiên Ma Đường phát hiện hắn đã chết, hoàn toàn có thể vận dụng Luân Hồi Chi Mâu cường đại, cứu hắn sống lại.

Ngay thời điểm La Môn Cổ Thần đem tất cả lực lượng ngưng tụ vào trong Thời Không Chi Mâu, chuẩn bị tự bạo…

- Thời Không Cấm Thân!

Lúc này Triệu Phong bỗng nhiên cũng phát động Thời Không Đồng Thuật. Sau một khắc, một cỗ lực lượng cường đại hư thực giao thoa hàng lâm lên trên người La Môn Cổ Thần, khiến cho hành động cùng tư duy của hắn trở nên vô cùng chậm rãi. Mượn dùng lực lượng của Trường bào Thời Không, uy năng của Thời Không Cấm Thân lại càng cường đại hơn.

Bá!

Triệu Phong trực tiếp đá La Môn Cổ Thần ra khỏi phiến không gian này. Kéo người tiến vào phải cần đối phương đồng ý hoặc là không có lực lượng chống lại, còn đá người ra ngoài thì lại thập phần đơn giản.

- Không!

Ngoại giới, La Môn Cổ Thần bi thảm thét lên chói tai. Hiện tại hắn đã ở trong lúc tối hậu quan đầu, cho dù tư duy, hành động của hắn đã trở nên chậm chạp, nhưng cũng khó có thể ngưng lại hành động tự bạo.

Ầm ầm!

Bên trong mật thất tu luyện trọng lực nhất thời ba động lên một trận năng lượng phong bạo mang tính hủy diệt.

Bên trong Trường bào Thời Không, Triệu Phong cùng năm người Huyền Ma Cổ Thần nhất thời có cảm giác thiên địa rung động. Sau ba hơi thở, tình huống mới hơi chút ổn định lại.

- Không hổ là Thần khí phòng ngự Cực phẩm!

Huyền Ma Cổ Thần kích động nói. Cũng chỉ có Thần khí phòng ngự Cực phẩm mới có thể ngăn cản uy năng tự bạo của Cổ Thần Bát giai như vậy. Bất quá, cũng chỉ có Triệu Phong thân là chủ nhân của Trường bào Thời Không mới phát hiện ra, Trường bào Thời Không lại một lần nữa gặp phải tổn thương.

- Đi!

Triệu Phong cùng đám người Huyền Ma Cổ Thần rất nhanh rời khỏi gian mật thất tu luyện trọng lực

Ngay sau khi đám người rời đi, một đám người của Thiên Ma Đường nghe được động tĩnh tự bạo, vội vã kéo tới nơi này xem xét tình hình.

- Đã xảy ra chuyện gì?

- Mật thất tu luyện trọng lực làm sao lại phát sinh bạo tạc lớn như vậy?

Cuối cùng, mọi người cảm giác được nơi này có khí tức linh hồn vẫn lạc, cũng không tra xét thêm được bất cứ cái gì nữa.

- Để cho hậu duệ Luân Hồi Thần Mâu chuẩn bị, hồi sinh kẻ đã chết ở đây!

Đám người Thiên Ma Đường đưa ra quyết định này, cũng đem tình huống ở đây báo cáo lên trên. Mặc kệ người chết là ai, cứ việc hồi sinh lại liền có thể biết được tất cả.

o0o

Lúc này, đám người Huyền Ma Cổ Thần đã tiếp tục chạy đi.

- Bọn chúng không biết tu vi của kẻ đã chết, nếu như tùy tiện phái một gã Luân Hồi Chi Mâu tiến hành hồi sinh, không chỉ sẽ thất bại còn có thể bị thương nặng nữa. Cho dù là hậu duệ Luân Hồi Thần Mâu có năng lực hồi sinh La Môn Cổ Thần, cũng cần một đoạn thời gian rất lâu!

Huyền Ma Cổ Thần thập phần hiểu rõ năng lực của Luân Hồi Chi Mâu.

- Trước khi La Môn Cổ Thần hồi sinh, nhất định phải cứu được Tiểu tặc miêu!

Ánh mắt Triệu Phong kiên định, lập tức ý thức tiến vào Không gian Thần Mâu. Hiện tại trong Không gian Thần Mâu vẫn còn một gã trung niên tóc ngắn đã bị triệt để chế trụ. Vừa rồi, chính bởi vì Triệu Phong

muốn bắt giữ kẻ này, nên mới bị La Môn Cổ Thần phát hiện, thiếu chút nữa đã lộ tẩy.

- Sưu hồn!

Một cỗ ý chí linh hồn cường hãn phóng vọt vào trong linh hồn của gã nam tử này. Rất nhanh, Triệu Phong đã chạm tới ký ức linh hồn của gã nam tử này. Một vài tin tức không quan hệ với Thiên Ma Đường, Triệu Phong dễ như trở bàn tay đã đạt được. Mà thời điểm hắn vừa mới chạm tới ký ức liên quan tới Thiên Ma Đường.

- A!

Linh hồn của gã nam tử trung niên nhất thời bắt đầu vặn vẹo run rẩy.

Oanh!

Triệu Phong còn chưa kịp đọc bất cứ tin tức gì, linh hồn của nam tử trung niên đã bị một cỗ lực lượng thiên địa không thể nào chống lại trực tiếp hủy diệt.

- Ngay thời điểm sắp sửa tiết lộ tin tức sẽ lập tức tử vong!

Triệu Phong cảm giác cực kỳ nan giải. Bất quá, chính bởi vì làm như vậy, hành động của Thiên Ma Đường mới bí ẩn đến mức không ai biết được. Thậm chí rất nhiều đại thế lực trong Ám Thiên Vực cũng không biết bên trong Ám Thiên Vực đang ẩn giấu một thế lực như vậy.

Liên quan tới tình huống gây rối bên ngoài, Triệu Phong xem như là đã biết, dù sao cái này cũng không phải là bí mật thuộc về Thiên Ma Đường. Tình huống cụ thể chính là, lần trước lúc Thiên Ma Đường bắt cóc hai gã hậu duệ Thần Mâu của Thời Không Thánh Địa, đã để

lại một chút dấu vết, bị Đại năng của Thời Không Thánh Địa truy tung, truy tìm đến tận nơi đây. Hiện tại, đồ đệ của Thời Không Chúa Tể, Xích Tiêu Cổ Thần đã đích thân đánh tới. Mà cường giả mạnh nhất trấn thủ mật điện tựa hồ đã đi đối phó với Xích Tiêu Cổ Thần rồi.

- Nhanh chóng tiến về địa phương của Thiên Cơ Miêu!

Triệu Phong lập tức thông qua Minh Tâm Ấn, hạ đạt mệnh lệnh cho Huyền Ma Cổ Thần. Hiện tại Thiên Ma Đường đang phải ứng đối kẻ thù bên ngoài, là thời điểm chỗ của Tiểu tặc miêu đề phòng yếu nhất.

- Vâng!

Đám người Huyền Ma Cổ Thần lập tức đáp ứng. Tuy rằng bọn chúng có chút lo lắng, nhưng không thể nào làm trái lại ý chí của Triệu Phong.

Hồi lâu sau, dọc đường mọi người đi tới, số lượng thành viên gặp phải cũng càng ngày càng ít đi. Sau khi đi tới trước một phiến thạch môn tứ tinh thật lớn, năm người Huyền Ma Cổ Thần dừng bước lại.

- Chủ nhân, phía trước chính là khu vực hạch tâm của Thiên Ma Đường, thời kỳ bình thường, nơi này cũng đã giới bị nghiêm mật, không thể đến gần!

Huyền Ma Cổ Thần trịnh trọng nói.

- Cho dù là hiện tại, bên trong hẳn cũng có không ít thủ vệ cường đại!

Bên trong Trường bào Thời Không, đồng tiền cổ trong tay Triệu Phong chợt lóe lên tinh quang rực rỡ. Điều này cho thấy Tiểu tặc miêu đang ở cách hắn không xa.

- Tiến vào! Nếu gặp phải thủ vệ, nhất tề ra tay chế phục hắn!

Triệu Phong trực tiếp hạ lệnh.

Sau đó, một đám năm người thông qua nghiệm chứng thân phận, đi xuyên qua cánh cửa đá. Đập vào mắt mọi người chính là một gian đại sảnh hình tròn, xung quanh đại sảnh đặt những bức thạch điêu hình thái khác nhau, trên vách tường còn có bích họa miêu tả hình ảnh kỳ dị.

- Hửm? Không có người nào trong này!

Huyền Ma Cổ Thần kinh ngạc kêu lên một tiếng. Cho dù lúc này có kẻ thù bên ngoài đột kích, khu vực cấm kỵ này của Thiên Ma Đường cũng không có khả năng không có thủ vệ tuần tra kiểm tra a. Có lẽ, đây chính là một cái bẫy rập!

- Đi tiếp đi!

Triệu Phong hạ đạt mệnh lệnh. Tuy rằng hắn ẩn nấp bên trong Trường bào Thời Không, không thể nào phát huy ra năng lực của Thần Linh Nhãn, nhưng hắn cũng không phát hiện ra bất cứ dị dạng gì.

Sưu sưu!

Huyền Ma Cổ Thần tiếp tục tiến về phía trước, nhưng tốc độ hơi chút chậm lại.

- Hửm?

Triệu Phong ở trong Trường bào Thời Không, bỗng nhiên quan sát được cái gì.

- Mau lùi lại!

Triệu Phong lập tức quát lên. Đám người Huyền Ma Cổ Thần không chút do dự, lập tức dừng lại, xoay người phóng chạy.

- Chết đi!

Đúng lúc này, trong hư không sau lưng mọi người đột nhiên xuất hiện một đạo thân ảnh xinh đẹp. Nữ tử mới xuất hiện này ngũ quan tinh xảo, trên mặt mang theo hàn ý nhàn nhạt, bộ ngân y bó sát người thể hiện rõ ràng dáng người hoàn mỹ tinh tế mềm mại của nàng.

- Xảy ra chuyện gì? Trong Thiên Ma Đường sao lại có người muốn giết các ngươi?

Triệu Phong lập tức dò hỏi.

- Nữ tử này không phải là người của Thiên Ma Đường!

Huyền Ma Cổ Thần khẳng định nói.

Tốc độ của nữ tử ngân y kia cực nhanh, viễn siêu La Môn Cổ Thần, trong nháy mắt đã đuổi kịp đám người Huyền Ma Cổ Thần. Trong cặp ngân mâu của nàng, Thời Không Áo Nghĩa cường đại bỗng nhiên ba động, khiến cho tâm thần đám người Huyền Ma Cổ Thần mãnh liệt run lên.

- Chết đi!

Khuôn mặt nữ tử ngân y kia băng lãnh, mang theo sát ý nhàn nhạt, năng lượng Thời Không Áo Nghĩa trong cặp mắt khiến cho hư không

phụ cận khẽ vặn vẹo.

- Thực lực nữ tử này thật mạnh!

Bên trong Trường bào Thời Không, tâm thần Triệu Phong chấn kinh. Vừa rồi bọn họ có thể giết chết La Môn Cổ Thần, chủ yếu là thừa dịp hắn không phòng bị, cộng thêm sự hạn chế của Trường bào Thời Không, còn có bên phe Triệu Phong tiến hành quần ẩu. Nhưng nữ tử trước mặt này, so với La Môn Cổ Thần tuyệt đối càng mạnh hơn, trừ phi Triệu Phong xuất ra những át chủ bài lớn nhất, bằng không sẽ không có cách nào ứng đối.

- Khoan đã! Chúng ta đều là kẻ lẻn vào! Là người đồng hành!

Đúng lúc này, Huyền Ma Cổ Thần dựa theo Triệu Phong phân phó, đột nhiên la lớn.

Chương 1328: Tà Thánh Song Thần

Khoan đã! Chúng ta đều là kẻ lẻn vào! Là người đồng hành!

Đúng lúc này, Huyền Ma Cổ Thần dựa theo Triệu Phong phân phó, đột nhiên la lớn.

Nữ tử ngân y này nhìn thấy đám người Huyền Ma Cổ Thần, liền trực tiếp bắt đầu kích sát. Mà đám người Huyền Ma Cổ Thần cũng xác nhận, kẻ này không phải là người của Thiên Ma Đường. Bởi vậy, thân phận của đối phương liền được miêu tả sinh động, nhất định là kẻ lẻn vào! Thời Không Thánh Địa phái một nhóm người ở bên ngoài kềm chế đại bộ phận thành viên Thiên Ma Đường, trong âm thầm lại phái nữ tử ngân y này lén lút lẻn vào đây. Trong khu vực cấm kỵ này hoàn toàn không có một gã thủ vệ nào, nhất định là trước đó đã bị nàng giết chết.

- Kẻ lẻn vào? Đồng hành?

Đồng lực ba động trong cặp mắt nữ tử ngân y kia hơi chút chậm lại. Nàng lẻn vào nơi này, đã giết chết rất nhiều người của Thiên Ma Đường, nhưng đây là lần đầu nghe được người bị giết nói ra những lời này. Ngoài ra, đối phương hẳn là đã sớm nhận ra nàng, nếu không, ngay cả cơ hội nói chuyện cũng không có.

- Có gì chứng minh?

Sát ý trên mặt nữ tử ngân y không giảm, đồng thuật trong tròng mắt vẫn như cũ tồn tại. Phảng phất như chỉ cần đám người Huyền Ma Cổ

Thần có bất kỳ động tác gì, nàng sẽ trước tiên phát động công kích đánh chết đối phương.

Đúng lúc này, trong hư không trên đỉnh đầu Huyền Ma Cổ Thần đột nhiên xuất hiện một con ngân mâu mộng huyễn, phảng phất như khảm nạm bên trong không gian vậy, thể hiện ra một cỗ áp lực vô hình. Ngay khi ánh mắt vừa chạm vào con ngân mâu mộng huyễn này, Thời Không Chi Mâu của nữ tử ngân y kia cũng chấn động một cái. Cùng lúc đó, Minh Tâm Ấn trong linh hồn đám người Huyền Ma Cổ Thần cũng bộc lộ ra khí tức linh hồn thuộc về Triệu Phong.

- Như vậy chắc là được rồi chứ?

Thanh âm linh hồn của Triệu Phong trống rỗng vang lên.

- Chúng ta đã từng là thành viên ở nơi này, nhưng hiện tại đã hiệu lực cho chủ nhân!

Huyền Ma Cổ Thần lập tức nói.

Nữ tử ngân y lộ ra thần sắc suy tư, trong chốc lát đã đoán được đại khái tình huống, sát ý trên mặt nàng cũng dần dần thu lại, nhưng vẫn chưa hoàn toàn tiêu thất.

- Hóa ra là Cổ Thần am hiểu Linh Hồn hệ!

Nữ tử ngân y bình thản nói. Từ tình huống vừa rồi cho thấy, kẻ đang ẩn núp trong bóng tối kia cũng có được huyết mạch nhãn đồng, hơn nữa lại là am hiểu Linh Hồn hệ. Hiện tại vài gã thành viên nội bộ Thiên Ma Đường này đang bị kẻ đang ẩn núp trong bóng tối kia điều khiển.

- Ngươi vào đây có mục đích gì?

Nữ tử ngân y trực tiếp hỏi. Có năng lực lẻn vào nơi này, cũng không phải người bình thường, bởi vậy nàng cũng không hề khinh thường kẻ ẩn núp trong bóng tối kia. Ngoài ra, mạo hiểm nguy cơ lớn như vậy lẻn vào nơi này, mục đích cũng tuyệt không bình thường.

- Ngươi vào đây có mục đích gì?

Triệu Phong cũng không trả lời, mà hỏi ngược lại. Cặp mày nữ tử ngân y kia khẽ nhướng lên, nhưng cũng không cố kỵ gì, lập tức nói:

- Cứu người! Đệ đệ của ta bị bắt tới nơi này!

Sau khi nữ tử ngân y nói xong, trong tròng mắt toát ra hàn ý nghiêm nghị. Ánh mắt nàng quét về phía đám người Huyền Ma Cổ Thần, khiến cho toàn thân bọn chúng run lên.

- Ta đã nói xong mục đích của ta, vậy mục đích của ngươi thì sao?

Nữ tử ngân y lãnh đạm nói.

- Cứu mèo! Linh sủng của ta bị bọn chúng bắt!

Triệu Phong cũng không có giấu diếm.

Thần sắc nữ tử ngân y lại bùng phát vẻ băng lãnh, tựa hồ như hoàn toàn không tin. Vì một con Linh sủng, lẻn vào Thiên Ma Đường, nào có chuyện tình hoang đường như vậy?

- Bất quá, trong mật điện Thiên Ma Đường khẳng định có cường giả thủ hộ, chúng ta cần phải liên thủ, mới có khả năng thuận lợi tiến vào trong đó!

Triệu Phong không quan tâm nữ tử ngân y có tin hay không, trực tiếp nói. Nữ tử ngân y cũng không tiếp tục hỏi mục đích của Triệu Phong nữa, điều đó cũng không có quan hệ gì với nàng cả.

- Hành động đi!

Nữ tử ngân y rõ ràng có chút lo lắng, khẽ nói. Sau đó, thân hình của nàng liền chui vào trong hư không, chậm chạp tiến về phía trước. Năm người Huyền Ma Cổ Thần thì đi theo phía sau, không ngừng hướng dẫn đường đi cho nàng. Mặc dù nữ tử ngân y là hậu duệ Thời Không Thần Mâu, độn pháp vô cùng cao thâm, nhưng trên đường đi cũng khó tránh khỏi chạm phải một vài bẫy rập hoặc là cơ quan nào đó.

- Phương pháp Không Gian Ẩn Độn thật cao thâm a!

Triệu Phong không khỏi quan sát phương pháp Không Gian Ẩn Độn của nữ tử ngân y. Những người am hiểu Không Gian Áo Nghĩa đều có thể đem chính mình ẩn giấu vào trong hư không. Nhưng đó chẳng qua chỉ là ẩn giấu, một khi bọn họ ở trong hư không có động tác gì lớn, sẽ tạo thành động tĩnh, rất dễ bị người khác phát hiện. Mà nữ tử ngân y này sau khi ẩn nấp vào trong hư không, vẫn như cũ bảo trì tốc độ cực nhanh, còn đem ba động áp chế xuống cực thấp. Nếu như không tỉ mỉ cảm nhận, căn bản là rất khó phát hiện.

- Ta hẳn là cũng có thể làm được như vậy!

Lập tức, Triệu Phong bắt đầu vận chuyển Tả Mâu. Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết của hắn vốn là chủ tu Không Gian Áo Nghĩa, nếu năng lực vận dụng Không Gian Áo Nghĩa tăng lên, không thể nghi ngờ cũng có thể khiến cho Thần lực Hỗn Nguyên càng mạnh hơn. Hơn nữa, Triệu Phong còn có loại Thần khí Thời Không như Trường bào Thời Không bậc này, muốn làm được điểm ấy cũng không khó

cho lắm.

Ông!

Ngoại giới, một con ngân mâu mộng huyễn chậm rãi hiện lên, đồng thời di động theo bước tiến của mọi người. Ngân mâu mộng huyễn kia tập trung lên trên người nữ tử ngân y, một trận quang trạch mộng huyễn chậm rãi lan tràn ra.

- Hửm?

Nữ tử ngân y đi ở trước nhất, cặp mày khẽ nhướng lên, lộ ra thần sắc cảnh giác. Vừa rồi nàng bỗng nhiên có loại ảo giác như bị lột sạch y phục, tất cả mọi thứ trên người cũng đều bị người khác nhìn đến mức vô cùng rõ ràng.

- Con nhãn mâu này có chút bất phàm a!

Trong lòng nữ tử ngân y thầm nghĩ, nhưng cũng không quá mức để ý. Ngoại trừ những nhãn đồng hậu duệ Bát Đại Thần Mâu ra, cũng không thiếu những huyết mạch nhãn đồng uy lực tiếp cận đẳng cấp này. Thậm chí có một vài loại huyết mạch nhãn đồng sau khi phát sinh biến dị, năng lực cực kỳ đặc thù, có thể so sánh với hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, chỉ là không gian trưởng thành mới thoáng có chút không bằng mà thôi.

Phốc xuy!

Hai đạo phong mang ngân sắc xẹt qua, hai gã thủ vệ còn chưa phản ứng kịp, thân thể đồng thời bị cắt thành hai nửa. Lại một đạo không gian công kích nữa xẹt qua, lan đến linh hồn, trực tiếp giết chết hai tên bọn chúng.

- Một kích giết chết Cổ Thần Thất giai! Thực lực của nữ tử này so với ta nghĩ còn mạnh hơn nữa!

Trong lòng Triệu Phong cũng sinh ra một tia cảnh giác.

Không bao lâu sau, Triệu Phong đã hoàn toàn phục chế xong Không Gian Ẩn Độn Thuật của nữ tử ngân y. Bất quá hiện tại hắn cũng không có cơ hội đi thử. Sau khi phục chế thành công, con ngân mâu mộng huyễn phiêu phù trên hư không cũng không có biến mất. Lúc này hắn đang liên thủ với nữ tử ngân y, một khi gặp phải thủ vệ liền sẽ trực tiếp giết chết, bởi vậy cũng không cần lo lắng sẽ bại lộ. Hơn nữa làm như vậy, sẽ có lợi cho việc quan sát địch tình, chưởng khống tất cả những động tĩnh nhỏ nhất ở bốn phía.

- Đã tìm được! Bên trong gian mật điện kia!

Tả Mâu Triệu Phong xuyên thấu qua tầng tầng trở ngại, quan sát được một gian mật điện cực kỳ nghiêm mật, bốn phía đều có mấy gã Cổ Thần Thất giai thủ vệ. Bất quá, gian mật điện này tương đối đặc thù, hiện tại Triệu Phong cũng chỉ có thể miễn cưỡng xuyên thấu vách tường, nhìn thấy một số bóng người bên trong mà thôi.

- Không tốt! Có người tới!

Triệu Phong bỗng nhiên nhìn thấy hai đạo nhân ảnh đang nhanh chóng phóng thẳng về phía địa phương hiện tại của hắn. Ngân mâu mộng huyễn trong hư không nhất thời biến mất. Năm người Huyền Ma Cổ Thần lập tức kéo ra khoảng cách với nữ tử ngân y, đồng thời trên mặt cũng biểu lộ ra thần sắc địch ý.

Nữ tử ngân y nhìn chằm chằm năm người Huyền Ma Cổ Thần, thần sắc ngưng đọng. Đám người này mới vừa rồi còn nói muốn liên thủ với nàng, vì sao hiện tại lại bỗng nhiên kéo ra khoảng cách với nàng,

lại biểu lộ ra địch ý. Lẽ nào vừa rồi hết thảy đều là giả tạo sao? Đều là thủ đoạn của những người này?

- Ngươi gạt ta?

Mặt nữ tử ngân y toát ra hàn ý, sát ý giống như thực chất.

- Có người tới!

Nhưng sau một khắc, thanh âm Triệu Phong đột nhiên vang lên trong đầu nàng.

- Hiện tại ta còn phải sử dụng năm người này, cho nên ở trước mặt các thành viên Thiên Ma Đường, chúng ta là địch nhân!

Triệu Phong truyền âm giải thích một câu.

Mặc dù nữ tử ngân y cũng có nghi hoặc, nhưng nàng rất nhanh đã cảm giác được hai cỗ khí tức cường hãn tiếp cận nơi này.

Sưu! Sưu!

Một nam một nữ đột nhiên cấp tốc phóng tới nơi này.

- Tìm được rồi! Không nghĩ tới kẻ lẻn vào nơi này lại là Lạc Linh Cổ Thần!

Hai người bọn họ đồng thời thốt lên, có một loại cảm giác quỷ dị nói không nên lời. Nhưng thật ra, hai cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể này tương liên với ý chí của U Tuyền Cổ Thần, những lời này là do U Tuyền Cổ Thần ở trong mật điện khống chế bọn chúng nói ra. Mà U Tuyền Cổ Thần có thể trực tiếp nói rõ danh tính của nữ tử ngân y, có thể thấy được nữ tử này ở ngoài vẫn có chút danh khí.

Sắc mặt Lạc Linh Cổ Thần khẽ trầm xuống. Hiển nhiên, hai người mới tới này hoàn toàn vượt ra phạm vi ứng phó của nàng.

- Tại sao mấy người các ngươi lại ở chỗ này?

Tà Thánh Song Thần chợt nhìn về phía đám người Huyền Ma Cổ Thần, hỏi.

- Các ngươi là ai?

Huyền Ma Cổ Thần trực tiếp hỏi. Nếu ở thời điểm bình thường, kẻ xuất hiện ở nơi này ai nấy cũng đều là kẻ nắm quyền của Thiên Ma Đường, hắn tuyệt đối sẽ không hỏi như vậy. Nhưng tình huống hiện tại bất đồng, huống hồ hai người trước mặt cũng là Luân Hồi Bất Diệt Thể, hơn nữa bọn chúng cũng đều chưa từng gặp qua.

- U Tuyền Cổ Thần!

Hai người Tà Thánh Song Thần đồng thời nói, sắc mặt phẫn nộ.

- Hóa ra là Trưởng lão U Tuyền!

Sắc mặt đám người Huyền Ma Cổ Thần lập tức khẽ biến, lộ ra thần sắc cung kính.

- Bẩm Trưởng lão U Tuyền, phòng huấn luyện trọng lực phát sinh đại bạo tạc, năm người chúng ta thông qua dấu vết còn sót lại, điều tra tới nơi đây, gặp được kẻ lẻn vào này. Chúng ta đang chuẩn bị bắt giữ nàng ta, sau đó mới bẩm báo lên các vị Trưởng lão!

Huyền Ma Cổ Thần dựa theo những gì Triệu Phong phân phó, trực tiếp nói.

- Hừ! Thật là tham danh hám lợi! Người này là kẻ mà mấy người các ngươi có thể đối phó sao?

Tà Thánh Song Thần đồng thời hừ lạnh một tiếng, một chút hoài nghi đối với đám người Huyền Ma Cổ Thần liền giảm xuống. Bởi vì lợi ích của chính mình, có chuyện không lập tức thông báo lên trên, mà đơn độc hành động… Loại tình huống này trước đây cũng thường xuyên xuất hiện qua. Tin tức liên quan tới phòng huấn luyện trọng lực đột nhiên đại bạo tạc, hắn cũng đã biết. Vốn dĩ hắn hẳn là phải đi qua đó, dùng Luân Hồi Chi Mâu hồi sinh lại người chết để điều tra chi tiết tình hình mới đúng, nhưng lúc này hắn cần phải trấn thủ mật điện, không thể tùy tiện rời khỏi được.

- Trưởng lão U Tuyền dạy bảo rất phải! Bất quá, nếu Luân Hồi Bất Diệt Thể của ngài đã tới đây rồi, nữ tử này cũng chỉ có thể thúc thủ chịu trói mà thôi!

Huyền Ma Cổ Thần lập tức nịnh nọt nói.

- Hừ!

Tà Thánh Song Thần hừ lạnh một tiếng, lập tức phát động tiến công về phía Lạc Linh Cổ Thần. Uy thế trong nháy mắt hai người bộc phát ra, khiến cho Thần lực cùng huyết mạch của đám người Huyền Ma Cổ Thần gần như ngưng kết lại, lập tức đều lui về phía sau. Gã nam tử thân thể cao to, trên người vờn quanh sương mù u ám nồng đậm kia, tay cầm một thanh đại đao đầu quỷ, trực tiếp chém ra một đạo quỷ trảm âm trầm sắc bén. Bên kia, trường kiếm tinh bạch trong tay nữ tử bạch y thánh khiết kia cũng chém ra mấy đạo phong mang thánh quang.

- Thiên Địa Hư Giới!

Lạc Linh Cổ Thần trực tiếp phát động Thời Không Chi Mâu, hư không thiên địa bốn phía mơ hồ xuất hiện một tầng hư ảnh không gian chớp động, sau đó lập tức lại biến mất. Sau khi thi triển một chiêu này, Lạc Linh Cổ Thần ở trong phiến không gian này giống như cá gặp nước, thân hình gần như không thể nắm bắt. Trong tay của nàng chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện một thanh loan đao ngân sắc. Tay nàng nhẹ nhàng vung lên, đã chém ra một đạo quang mang hư không sắc bén. Nhưng Tà Thánh Song Thần kia thân là Luân Hồi Bất Diệt Thể, cho dù công kích tạo thành thương thế cho bọn chúng, cũng có thể lập tức chữa trị hoàn hảo.

- Quỷ Ma Phong Trảm!

- Thánh Quang Tiên Linh Kiếm!

Tà Thánh Song Thần thân là Luân Hồi Bất Diệt Thể, không cố kỵ chút nào, đều điên cuồng tiến công.

- Cả ba người này đều là Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong!

Thông qua chiến đấu, Triệu Phong đã nhìn thấu rõ ràng tu vi nội tình của ba người này. Một đối một, bất kỳ người nào trong Tà Thánh Song Thần cũng không phải là đối thủ của Lạc Linh Cổ Thần. Nhưng lúc này bọn chúng thân là Luân Hồi Bất Diệt Thể, không có cố kỵ gì, bởi vậy ngược lại chiếm được ưu thế.

- Ta sẽ giúp ngươi!

Trong chỗ tối, Triệu Phong chợt truyền âm cho Lạc Linh Cổ Thần. Hiện tại, hắn đang cần lực lượng của Lạc Linh Cổ Thần, bằng không, hắn cũng khó có thể thuận lợi tiến vào mật điện, cứu ra Tiểu tặc miêu được

Chương 1329: Lẫn vào mật điện

Ta sẽ giúp ngươi!

Trong chỗ tối, Triệu Phong chợt truyền âm cho Lạc Linh Cổ Thần. Hiện tại, hắn đang cần lực lượng của Lạc Linh Cổ Thần, bằng không, hắn cũng khó có thể thuận lợi tiến vào mật điện, cứu ra Tiểu tặc miêu được. Hơn nữa, nếu như Triệu Phong không xuất thủ tương trợ, một khi Lạc Linh Cổ Thần thua trận, nhất định sẽ nói ra toàn bộ sự tình của hắn. Cho nên Triệu Phong không xuất thủ không được. Bất quá, muốn giúp đỡ Lạc Linh Cổ Thần, tốt nhất là đừng để cho Tà Thánh Song Thần phát hiện ra cái gì, bằng không, đám người Huyền Ma Cổ Thần liền không thể nào trở thành át chủ bài của Triệu Phong rồi.

- Phương pháp Không Gian Ẩn Độn!

Triệu Phong thi triển ra Bí pháp phục chế được từ chỗ của Lạc Linh Cổ Thần. Hắn từ trên người Huyền Ma Cổ Thần lặng yên rời đi, không gian ba động tản ra cực kỳ yếu ớt. Hơn nữa, Tà Thánh Song Thần đang lúc chiến đấu kịch liệt với Lạc Linh Cổ Thần, mà Lạc Linh Cổ Thần càng là hậu duệ Thời Không Thần Mâu, hoàn mỹ che giấu đi không gian ba động yếu ớt tản ra từ chỗ Triệu Phong bên kia. Dần dần, Triệu Phong từ từ quen thuộc Bí pháp này, có thể thoải mái di động trong hư không, không gian ba động tạo ra gần như nhỏ bé không đáng kể.

- Tốt! Chỉ cần không xuất hiện quan hệ với đám người Huyền Ma Cổ Thần, ta sẽ có thể dùng thân phận chi viện của Thời Không Thánh Địa mà xuất hiện!

Triệu Phong ẩn nấp bên trong hư không, cấp tốc rời xa đám người Huyền Ma Cổ Thần.

o0o

Bên trong mật điện, cặp mắt hôn ám của U Tuyền Cổ Thần nhìn về phương xa, phảng phất như đặt thân vào trong trận chiến giữa Tà Thánh Song Thần với Lạc Linh Cổ Thần vậy.

- Lạc Linh Cổ Thần này, thật khó dây dưa a!

U Tuyền Cổ Thần thấp giọng nói. Bất quá đối phương chỉ là một Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, chính mình đã phái ra hai Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, nếu vẫn không thể giải quyết được nàng ta, để cho người của Thiên Ma Đường biết được, hắn cũng sẽ mất hết mặt mũi.

Phía sau, trong bồn thủy tinh chứa đầy thủy dịch kim ngân sắc, những đồ án, văn tự ngân sắc trên người Tiểu tặc miêu đã đình chỉ ba động, khôi phục thành nguyên trạng, bám vào bên ngoài thân thể của nó. Tiểu tặc miêu hiện tại so với lúc ở địa phương di lưu của Thiên Cơ Tộc, thể tích đã lớn hơn một chút, kế đó chính là lỗ tai đã dài ra không ít. Mà thân mình của nó càng thêm thon dài mạnh mẽ, tràn ngập sức sống, bộ dáng vô cùng mỹ cảm.

Đúng lúc này, cặp mắt giống như hai khỏa hắc bảo thạch của Tiểu tặc miêu khẽ mở ra, thâm thúy mà thần bí. Chỉ trong một cái chớp mắt, Tiểu tặc miêu tựa hồ đã phát hiện cái gì, khóe miệng khẽ nhếch lên, lập tức lại nhắm mắt lại. U Tuyền Cổ Thần ở phía trước đang khống chế Tà Thánh Song Thần chiến đấu, căn bản không phát hiện ra điểm này.

- Năm người các ngươi đứng ở đó xem cuộc vui sao? Mau sử dụng

phương pháp Thần Mâu hợp nhất!

U Tuyền Cổ Thần đột nhiên quát lớn một tiếng. Cùng lúc đó, Tà Thánh Song Thần đang lúc chiến đấu bỗng nhiên cũng quát lớn, nói ra câu nói kia.

Thần sắc năm người Huyền Ma Cổ Thần khẽ chấn động. Triệu Phong vừa ly khai thân thể Huyền Ma Cổ Thần chưa bao xa, cũng không ngờ tới hậu duệ Luân Hồi Thần Mâu kia lại bỗng nhiên hạ đạt mệnh lệnh như vậy. Nhưng bởi vì không để cho quan hệ giữa mình với đám người Huyền Ma Cổ Thần bại lộ, Triệu Phong chỉ có thể ra lệnh cho năm người Huyền Ma Cổ Thần làm theo mệnh lệnh của U Tuyền Cổ Thần.

- Vâng!

Đám người Huyền Ma Cổ Thần vội vàng gật đầu. Sau một khắc, trong nhãn mâu bọn chúng đột nhiên tản mát ra một cỗ lực lượng Bản Nguyên.

- Cái gì?

Sắc mặt Lạc Linh Cổ Thần đại biến. Nàng tựa hồ cũng biết được uy lực của phương pháp Thần Mâu hợp nhất này. Lạc Linh Cổ Thần biết rõ năm người Huyền Ma Cổ Thần là bị Triệu Phong điều khiển, thế nhưng nàng không ngờ Triệu Phong lại cho phép mấy người này sử dụng phương pháp Thần Mâu hợp nhất kia.

Lúc này, Lạc Linh Cổ Thần đã có tâm tư đào tẩu. Một khi để cho năm người Huyền Ma Cổ Thần thành công thi triển ra môn Bí pháp này, nàng có muốn chạy cũng không thoát được. Bất quá, Lạc Linh Cổ Thần vẫn còn đang đợi! Nàng đợi hành động của Triệu Phong. Dù sao vừa rồi Triệu Phong đã nói, hắn sẽ giúp nàng. Hơn nữa mục đích

của Triệu Phong cũng tương đồng với nàng, một khi mất đi trợ lực từ phía nàng, Triệu Phong cũng rất khó đạt thành mục đích.

Nhưng lúc này, lực lượng Bản Nguyên trong nhãn mâu năm người Huyền Ma Cổ Thần đã bắt đầu phiêu phù ra.

- Hắc hắc… Lạc Linh Cổ Thần, thúc thủ chịu trói đi!

Tà Thánh Song Thần cười lạnh một tiếng. Bọn chúng sở dĩ không thể đối phó được Lạc Linh Cổ Thần, cũng là bởi vì Lạc Linh Cổ Thần vận dụng Thời Không Áo Nghĩa quá mức thông thạo. Thế nhưng nếu đám người Huyền Ma Cổ Thần thành công thi triển ra phương pháp Thần Mâu hợp nhất, liền có thể khắc chế lực lượng Thời Không Áo Nghĩa của Lạc Linh Cổ Thần.

Đúng lúc này, ngay lúc đám người Huyền Ma Cổ Thần đang thi triển phương pháp Thần Mâu hợp nhất, phía sau bọn chúng một quãng cực xa chợt lóe lên một cỗ không gian ba động.

- Lạc Linh Cổ Thần! Xin lỗi, ta đã tới chậm!

Thân hình Triệu Phong đột nhiên từ trong hư không nhảy ra. Trên đầu hắn đội một cái đấu bồng màu trắng, hoàn toàn che khuất nhãn mâu cùng mái tóc của hắn, trên người khoác Trường bào Thời Không, bộ dáng vô cùng thần bí.

- Hừ!

Lạc Linh Cổ Thần chỉ khẽ hừ nhẹ một tiếng, cũng không nói gì. Nếu như Triệu Phong hành động trễ thêm một chút nữa, nàng sẽ lựa chọn rút đi, đồng thời sẽ vạch trần ra chuyện tình của Triệu Phong.

- Không ngờ lại còn có chi viện!

Sắc mặt Tà Thánh Song Thần khẽ chấn kinh. Địa phương mà Triệu Phong xuất hiện cách nơi này khá xa, hơn nữa thủ đoạn không gian cao thâm, cùng với bộ Trường bào Thời Không trên người kia, khiến cho Tà Thánh Song Thần cùng U Tuyền Cổ Thần trực tiếp nhận định Triệu Phong chính là người của Thời Không Thánh Địa.

- Di Thiên Chưởng!

Ngay khoảnh khắc Triệu Phong xuất hiện, liền vận chuyển Thời Không Áo Nghĩa, trực tiếp phát động tiến công về phía năm người Huyền Ma Cổ Thần. Đạo chưởng quang hư vô to lớn kia xuyên thấu khoảng cách không gian, trực tiếp hàng lâm trước mặt đám người Huyền Ma Cổ Thần.

- Không tốt!

Năm người Huyền Ma Cổ Thần lộ ra thần sắc sợ hãi. Bọn chúng ngay tại khoảnh khắc này liền đình chỉ phương pháp Thần Mâu hợp nhất, đồng thời vận dụng thủ đoạn phòng ngự thích hợp, nhằm giảm thiểu thương thế.

Oanh phanh!

Năm người Huyền Ma Cổ Thần bị một chưởng của Triệu Phong đánh trúng, thân thể bay ngược về phía, liên tục phun ra mấy ngụm máu tươi, khiến cho người ta nhìn qua bộ dáng giống như là Bí pháp bị cắt đứt, gặp phải phản phệ trọng thương. Mà Tà Thánh Song Thần đang lúc chiến đấu kịch liệt, quan sát cũng không được tỉ mỉ cho lắm

- Lôi Kiếp Đồng Trảm!

Trong Tả Mâu Triệu Phong trực tiếp lóe lên một đạo đao nhận lôi

đình tinh bạch, xuyên thấu thiên địa hư không, công kích thẳng về phía năm người Huyền Ma Cổ Thần. Vốn dĩ, Lôi Kiếp Đồng Trảm này trải qua hư không na di phụ trợ, sẽ phóng thích ngay bên trong cơ thể địch nhân, công kích cực kỳ xuất kỳ bất ý. Nhưng hiện tại Triệu Phong chỉ là đang diễn trò, cũng không phải thật sự muốn giết chết đám người Huyền Ma Cổ Thần, bởi vậy liền trực tiếp thả ra từ trong Tả Mâu.

- Lực lượng Lôi kiếp! Kẻ này quá mạnh mẽ, chúng ta lui!

Huyền Ma Cổ Thần kinh hô một tiếng, dẫn đầu xoay người phóng chạy. Mấy người còn lại lập tức đuổi theo, rời xa địa điểm chiến đấu.

- Hừ! Đám phế vật này!

Tà Thánh Song Thần nhất thời tức giận mắng một câu. Nhưng bọn chúng tuyệt không hoài nghi đám người Huyền Ma Cổ Thần chút nào. Đầu tiên, đám người Huyền Ma Cổ Thần trong lúc thi triển Bí pháp bị Triệu Phong đánh lén cắt đứt, bị trọng thương nhất định. Kế tiếp, Triệu Phong thể hiện ra Lôi Kiếp Đồng Thuật, có lực thương tổn cực cao, lại còn cụ bị lực lượng Lôi kiếp, không giống bình thường.

Sưu sưu!

Năm người Huyền Ma Cổ Thần bị Triệu Phong đuổi theo truy sát, nhanh chóng phóng về phía bên trong mật điện. Sắc mặt Lạc Linh Cổ Thần khẽ ngẩn ra, Triệu Phong chỉ thoáng thi triển một chút kế nhỏ, đã trực tiếp khiến cho thủ hạ của mình trốn chết về phía mật điện mà không khiến cho đám người Tà Thánh Song Thần nghi ngờ. Nàng không khỏi quan sát Triệu Phong thêm vài lần. Dù sao ngay từ đầu, Triệu Phong vẫn luôn mơ hồ ẩn núp trong bóng tối, Lạc Linh Cổ Thần vẫn chưa từng chân chính gặp qua Triệu Phong.

- Người này lại có Trường bào Thời Không!

Ngũ quan Triệu Phong đã bị che khuất, ánh mắt Lạc Linh Cổ Thần trực tiếp rơi xuống trên Trường bào Thời Không, trong lòng cũng có chút khiếp sợ. Trường bào Thời Không này chính là Thần khí Thời Không Cực phẩm, là kiện Thần khí mà các hậu duệ Thời Không Thần Mâu vẫn luôn tha thiết ước mơ.

Ngoài ra, Lạc Linh Cổ Thần còn nhớ tới một việc. Lần trước, thời điểm Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ mở ra, sau khi đội ngũ của Thời Không Thánh Địa trở về đã nói trong đó từng xuất hiện qua Trường bào Thời Không. Nhưng bọn chúng trong lúc tranh đoạt, đã bại trong tay một gã thanh niên Tả Đồng thần bí không biết danh tính.

- Lạc Linh Cổ Thần, ta đến giúp ngươi!

Triệu Phong cũng không dám tiếp cận quá gần. Dù sao mấy kẻ đang chiến đấu kia chính là ba Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, thực lực của Triệu Phong vẫn còn chưa đủ nhìn. Bất quá, hắn chỉ cần thoáng ảnh hưởng tới Tà Thánh Song Thần một chút, Lạc Linh Cổ Thần phỏng chừng sẽ có thể xoay chuyển chiến cuộc rồi.

- Di Thiên Chưởng!

Triệu Phong vận chuyển Thời Không Áo Nghĩa, đánh ra mấy đạo chưởng quang hư vô kinh thiên.

- Chỉ là Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong, lại dám quấy rầy chiến trường của Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong! Thật là điếc không sợ súng mà!

Tà Thánh Song Thần cười lạnh một tiếng. Bọn chúng thân là Luân Hồi Bất Diệt Thể, đối với công kích bình thường, bọn chúng thậm chí có thể không thèm đếm xỉa tới.

Lạc Linh Cổ Thần cũng thoáng liếc nhìn Triệu Phong một cái. Nàng căn bản không ngờ tới tu vi của Triệu Phong chỉ là Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong mà thôi. Nàng như thế nào cũng không nghĩ tới, một gã Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong cũng dám lẻn vào Thiên Ma Đường nguy cơ trùng trùng này.

Bá bá bá!

Đạo chưởng quang Triệu Phong đánh ra không đếm xỉa gì tới khoảng cách không gian, trực tiếp gia nhập chiến trường, hàng lâm ngay trước mặt Tà Thánh Song Thần. Trong nháy mắt, Tà Thánh Song Thần liền cảm giác được một cỗ Thời Không Áo Nghĩa cường đại.

- Không Gian Áo Nghĩa Lục trọng, Thời Gian Áo Nghĩa cũng không yếu!

Tà Thánh Song Thần kinh hô một tiếng. Tuy rằng tu vi Triệu Phong khá thấp, nhưng Thời Không Áo Nghĩa lại mạnh mẽ ngoài ý liệu.

Trong lòng Lạc Linh Cổ Thần cũng khẽ kinh hãi. Nàng thân là Thời Không Chi Mâu, Không Gian Áo Nghĩa đạt tới Thất trọng, mà Thời Gian Áo Nghĩa cũng chỉ tương đương Triệu Phong, đạt tới Tứ trọng. Lúc này, Lạc Linh Cổ Thần thậm chí còn cho rằng Triệu Phong thật sự là người của Thời Không Thánh Địa, hơn nữa còn là loại đệ tử yêu nghiệt cực kỳ cường đại nữa.

- Thiên Địa Hư Giới!

Lạc Linh Cổ Thần thừa cơ phát lực, vận chuyển Thiên Địa Hư Giới, phối hợp với Thời Không Áo Nghĩa của Triệu Phong, tăng cường uy năng của nó.

Oanh! Thình thịch! Thình thịch!

Vài đạo quang chưởng hư vô di thiên kia trực tiếp đánh lên người Tà Thánh Song Thần. Bởi vì có lực lượng của Lạc Linh Cổ Thần tăng phúc, uy năng vài đạo Di Thiên Chưởng này của Triệu Phong trở nên cường đại chưa từng có, Thời Không Áo Nghĩa hàng lâm lên trên người Tà Thánh Song Thần cũng tạo thành trở ngại, quấy rầy nhất định với bọn chúng.

- Hư Linh Trảm!

Lạc Linh Cổ Thần nắm đúng thời cơ, nhãn mâu bắt đầu vận chuyển lên. Loan đao ngân sắc trong tay nàng nhất thời lóe lên tầng tầng quang mang hư vô, một đạo hư ảnh loan nguyệt thật lớn từ trong đó lan tỏa ra.

Vù vù vù!

Lạc Linh Cổ Thần mạnh mẽ vung tay một cái, một đạo loan nhận hư vô to lớn khôn cùng giống như ánh trăng trong nước, gào thét lao ra, hư thực giao thoa, lại đột nhiên biến mất. Mà thời điểm vầng loan nguyệt này một lần nữa xuất hiện, đã tới trước mặt Tà Thánh Song Thần.

Phốc xuy!

Vầng loan nguyệt hư vô kia xỏ xuyên qua bên sườn Tà Thánh Song Thần, chém bọn chúng thành hai nửa.

- Khốn kiếp!

Tà Thánh Song Thần khẽ mắng một tiếng. Tuy bọn chúng là Luân

Hồi Bất Diệt Thể, mặc kệ thương thế như thế nào, cũng có thể cấp tốc phục hồi lại như cũ, nhưng nếu thân thể bị cắt làm hai nửa, hai người bọn họ liền không thể chiến đấu như bình thường được nữa.

o0o

Trước cửa mật điện, hai gã thủ vệ khôi lỗi cơ giới ngăn cản đám người Huyền Ma Cổ Thần bên ngoài.

- Trưởng lão, là chúng ta!

Huyền Ma Cổ Thần lập tức lớn tiếng gọi. Trong mật điện, sắc mặt U Tuyền Cổ Thần có chút không vui.

- Không ngờ đám người kia lại chạy đến nơi đây!

Đám nhân viên điều khiển trong mật điện lắc đầu nói. Nơi này chính là địa phương cơ mật của Thiên Ma Đường, người thường căn bản không có khả năng tiếp cận, càng đừng nói tới chuyện vào trong.

- Để bọn chúng vào đây!

U Tuyền Cổ Thần thấp giọng quát lớn.

- Không biết còn có bao nhiêu người của Thời Không Thánh Địa lẻn vào nơi này, hiện tại nơi này nhân thủ quá ít, có lẽ bọn họ còn có thể tạo được một chút tác dụng!

U Tuyền Cổ Thần bổ sung một câu.

- Vâng!

Một gã nhân viên điều khiển mở đại môn của mật điện ra.

Sưu sưu sưu!

- Trưởng lão!

Đám người Huyền Ma Cổ Thần tiến vào, toàn bộ đều thể hiện ra thần thái suy yếu. Sau khi tiến vào nơi này, bọn chúng trừng lớn hai mắt, vẻ mặt ngạc nhiên quan sát bốn phía.

o0o

Bên ngoài, Triệu Phong đang lúc phụ trợ Lạc Linh Cổ Thần chiến đấu, khóe miệng khẽ nhếch lên.

- Thành công rồi!

Triệu Phong khẽ vận chuyển Tả Mâu. Sau một khắc, hắn đã nhìn thấy được tất cả mọi thứ bên trong mật điện.

Chương 1330: Tiểu tặc miêu thoát khốn

Thời điểm đám người Huyền Ma Cổ Thần tiến vào mật điện, Triệu Phong thông qua ánh mắt của bọn họ, liền thấy được tất cả bên trong.

- Cổ Thần Cửu giai!

Triệu Phong cảm giác được tu vi chân chính của U Tuyền Cổ Thần, toàn thân không khỏi run lên. Nếu như hắn tùy tiện xông vào trong này, chỉ sợ sẽ lập tức bị giải quyết.

- Xem ra, bây giờ vẫn chưa thể động thủ!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ trầm xuống, hạ lệnh cho đám người Huyền Ma Cổ Thần tiếp tục ở lại bên trong. U Tuyền Cổ Thần kia là hậu duệ Luân Hồi Thần Mâu, trong tay rất có thể còn có Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp bậc Cửu giai. Nếu như Triệu Phong hành động thiếu suy nghĩ, không chỉ rất khó cứu được Tiểu tặc miêu, còn có thể bại lộ thân phận của mình, át chủ bài đám người Huyền Ma Cổ Thần này cũng sẽ mất đi hiệu quả của nó. Cho nên, Triệu Phong cần tiếp tục chờ đợi thời cơ.

- Thánh Linh Xuyên Thiên Kiếm!

- Quỷ Tà Liệt Địa Trảm!

Thân thể Tà Thánh Song Thần rất nhanh đã khôi phục lại, phát động tiến công hung ác tàn nhẫn về phía Lạc Linh Cổ Thần. Khí tức thần

quỷ cuồng bạo ngập trời kia cuồn cuộn sôi trào, khiến cho Triệu Phong ở xa xa cũng cảm nhận được một cỗ áp lực mạnh mẽ, không khỏi lui về phía sau vài bước. Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong toàn lực bạo phát, tuyệt đối là chấn thiên động địa.

- Hư Không Thuấn Di!

Lạc Linh Cổ Thần lập tức thi triển ra một môn thân pháp Thời Không hệ cao thâm khác, thân thể di động lui tới trong hư không, phiêu nhiên cấp tốc, khiến người ta khó có thể nắm bắt. Đồng thời, mỗi một lần di động, Lạc Linh Cổ Thần cũng sẽ sử dụng thanh loan đao ngân sắc trong tay, thi triển ra một công kích Thời Không hệ.

- Tiểu oa nhi, mặc dù chúng ta tạm thời không làm gì được ngươi, nhưng công kích Thời Không hệ của ngươi cũng không đối phó được chúng ta!

Tà Thánh Song Thần cùng cười nói. Thứ duy nhất có thể tạo thành thương tổn rõ ràng cho bọn chúng, chỉ có lực lượng Lôi kiếp mà vừa rồi Triệu Phong mới thi triển ra. Nhưng tu vi Triệu Phong quá thấp, cỗ lực lượng Lôi kiếp này cũng yếu đi không ít, cho nên bọn chúng cũng chẳng quan tâm.

- Vậy sao? Xem ra các ngươi thật đúng là ngu dốt a!

Lạc Linh Cổ Thần khẽ cười lạnh, một lần nữa chém ra một đạo hư mang sắc bén.

- Hửm?

Tà Thánh Song Thần khẽ nhíu mày. Kỳ thật bọn chúng cũng phát hiện ra một chút dị thường, nhưng cũng không quá để ý. Dù sao bọn chúng thân là Luân Hồi Bất Diệt Thể, cũng sớm đã chẳng quan tâm

đến bất kỳ cảm giác gì trên thân thể. Thậm chí còn thường dùng thân thể làm lá chắn thịt, thay U Tuyền Cổ Thần chống lại các thương tổn trí mạng.

Phốc xuy!

Đạo hư mang sắc bén kia nháy mắt đánh trúng gã nam tử cao lớn, lưu lại một đạo vết thương thật lớn trước ngực hắn. Nhưng rất nhanh, vết thương này đã khôi phục lại.

- Không đúng! Thân thể bọn chúng cũng không có hoàn toàn khôi phục!

Ánh mắt Triệu Phong cả kinh. Lúc này hắn đã nhìn ra, khi công kích của Lạc Linh Cổ Thần phá hư Luân Hồi Bất Diệt Thể của gã nam tử kia, nàng cũng vận dụng một cỗ lực lượng Không Gian, đem một bộ phận thân thể cắt đứt đi kia, chuyển dời đến một phiến không gian khác. Mặc dù bề ngoài nhìn qua là đã khôi phục, nhưng thật sự vẫn không hoàn toàn khôi phục.

Cùng lúc đó, Tà Thánh Song Thần rốt cuộc cũng đã nhận ra điểm này. Mỗi khi Lạc Linh Cổ Thần chém trúng bọn chúng một lần, Luân Hồi Bất Diệt Thể của bọn chúng cũng sẽ giảm thiểu đi một chút.

- Khó trách ta có cảm giác cỗ thân thể này không thể nào phát huy ra hoàn toàn thực lực của ta! Hóa ra là như vậy!

Sắc mặt nam tử cao lớn kia khẽ trầm xuống. Tuy là hắn chẳng quan tâm lắm tới cỗ thân thể này, nhưng hai người bọn họ liên thủ, nếu như vẫn thua trong tay Lạc Linh Cổ Thần, chẳng phải là rất mất thể diện sao?

- Tốt! Không nghĩ tới Lạc Linh Cổ Thần lại có hy vọng đánh bại hai cỗ

Luân Hồi Bất Diệt Thể này!

Trong lòng Triệu Phong âm thầm khen ngợi. Phải biết rằng, hai cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể này cũng là Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, hơn nữa đều là thân thể bất tử. Bởi vậy có thể thấy được, Lạc Linh Cổ Thần của Thời Không Thánh Địa này cường đại đến thế nào.

- Nàng chính là một trợ lực quan trọng giúp ta cứu ra Tiểu tặc miêu!

Ánh mắt Triệu Phong ngưng đọng, vận chuyển Thời Không Áo Nghĩa. Trường bào Thời Không của hắn bỗng nhiên bắt đầu phiêu động, sau một khắc, tầng tầng lớp lớp quang hoa bán trong suốt đã bao phủ về phía Tà Thánh Song Thần.

- Thời Không Bình Chướng!

Thời Không Bình Chướng vốn là thủ đoạn phòng ngự của Trường bào Thời Không, mỗi khi có địch nhân hoặc là công kích nào đó tiếp cận, liền sẽ bị sự ảnh hưởng của Thời Không Áo Nghĩa, khiến cho uy năng yếu bớt, tốc độ trở nên chậm lại.

Nhưng khi Thời Không Bình Chướng bao phủ lên trên thân thể một người nào đó, chính là tương đương với thủ đoạn giam cầm, thập phần tương tự với đồng thuật Thời Không Cấm Thân của Triệu Phong.

- Tới tốt lắm!

Lạc Linh Cổ Thần lập tức phối hợp với thủ đoạn Thời Không của Triệu Phong, tăng phúc uy năng của nó. Đồng thời, thanh loan đao ngân sắc trong tay nàng cũng liên tục chém ra.

Phốc xuy!

Một tầng đao mang hư vô sáng lạn giống như bướm bay ngập trời, phóng xuất tán loạn ra, bao phủ toàn thân Tà Thánh Song Thần. Khi tất cả các đao mang biến mất, Triệu Phong nhìn thấy thân thể của Tà Thánh Song Thần đã nghiền nát không chịu nổi, hơn nữa cũng không thể nào phục hồi lại như cũ. Đây là bởi vì những bộ vị bị tổn thương kia, toàn bộ đã bị Lạc Linh Cổ Thần chuyển dời đến những không gian khác. Chỉ khi nào Luân Hồi Chi Mâu vận dụng lực lượng cường đại, mới có thể tìm chúng trở về. Nhưng rõ ràng là U Tuyền Cổ Thần không muốn làm như vậy.

- Tốt! Tốt! Không ngờ lại phá hủy hai cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể của ta! Đây là ngươi tự tìm a!

Trong miệng Tà Thánh Song Thần lớn tiếng rít gào, hiển nhiên, đây là những lời U Tuyền Cổ Thần muốn nói.

- Vừa rồi ngươi còn có cơ hội chạy thoát, nhưng hiện tại, ngươi hãy chôn thây ở nơi này cho ta!

Tà Thánh Song Thần một lần nữa rít gào.

Trong mật điện, U Tuyền Cổ Thần vận chuyển Luân Hồi Chi Mâu. Trong hư không chợt hình thành một đạo quang quyển hôn ám, giống như thông đạo đi xuống Địa ngục vậy.

Sưu!

Bên trong đạo quang quyển kia trực tiếp nhảy ra một đạo thân ảnh hồng sắc. Hắn mình người đầu rồng, sau lưng có một cặp cánh cùng một cái đuôi rồng phủ đầy lân phiến.

- Luân Hồi Bất Diệt Thể Cửu giai!

Triệu Phong thông qua ánh mắt của Huyền Ma Cổ Thần, nhìn thấy rõ ràng hết thảy những chuyện này. Nhưng sau khi nhìn thấy một màn này, Triệu Phong cũng không có rút đi, trái lại trở nên có chút kích động.

Cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể Cửu giai kia trực tiếp lao ra khỏi mật điện.

- Cơ hội!

Trong Tả Mâu Triệu Phong nhất thời ba động một cỗ đồng lực kinh người. Cùng lúc đó, trong Không gian Thần Mâu, đạo phong ấn trên ngân cầu mộng huyễn kia cũng hoàn toàn rơi ra. Lực lượng Bản Nguyên trong ngân cầu mộng huyễn ẩn chứa khí tức Thần Mâu, rất dễ bị người khác phát hiện. Cho nên lúc bình thường, Triệu Phong vẫn luôn phong ấn cỗ lực lượng Bản Nguyên này.

- Cỗ khí tức này…

Thần sắc Lạc Linh Cổ Thần khẽ chấn động. Ngay tại vừa rồi, Thời Không Chi Mâu của nàng chợt run lên. Cỗ khí tức khiến cho Thời Không Chi Mâu của nàng kinh hãi kia, lại mang đến cho nàng một loại cảm thấy vô cùng quen thuộc, thập phần tương tự với khí tức khi nàng đối mặt với hư ảnh khóa không của Thời Không Chúa Tể tại Thời Không Thánh Địa.

Đúng lúc này, trong mật điện…

- Hửm?

U Tuyền Cổ Thần đột nhiên có loại ảo giác như đang bị Thần linh chí cao quan sát, hơn nữa cỗ khí tức kia còn khiến cho Luân Hồi Chi Mâu của hắn trở nên run rẩy.

- Xảy ra chuyện gì?

U Tuyền Cổ Thần chợt quay đầu lại, ngây người sửng sốt. Chỉ thấy phía trên gian mật điện kia không biết từ lúc nào đã xuất hiện một con ngân mâu, đang chiếu rọi ngàn vạn sắc thái xuống bên dưới. Con ngân mâu mộng huyễn kia to lớn vô cùng, phảng phất như hóa thành bầu trời của gian mật điện này vậy, tản ra khí tức Thái Cổ duy ngã độc tôn.

- Trời ạ! Đó là cái gì?

- Con nhãn mâu này thật là kỳ lạ!

Đám nhân viên điều khiển thiết bị nơi đây, toàn thân không ngừng run rẩy. Bọn chúng vô cùng tinh tường đối với huyết mạch nhãn đồng của Bát Đại Thần Mâu, chính bởi vì như vậy, cho nên bọn chúng mới kinh ngạc khi nhìn thấy con ngân mâu mộng huyễn này đến như vậy.

- Là ai?

Trong lòng U Tuyền Cổ Thần khẽ run lên, con ngân mâu mộng huyễn này khiến cho Luân Hồi Chi Mâu của hắn theo bản năng vô cùng sợ hãi. Hắn thậm chí lại còn cảm thấy khí tức của Thần Mâu phát ra từ trong đó. Lúc đầu, U Tuyền Cổ Thần thậm chí còn cho rằng là lực lượng của một vị Thần Mâu Chúa Tể nào đó khóa không hàng lâm. Nhưng con ngân mâu mộng huyễn này cũng không phải là là nào trong trong Bát Đại Thần Mâu mà hắn biết rõ.

Vù vù vù!

Khoảnh khắc con ngân mâu mộng huyễn này xuất hiện, trong đó liền ba động ra vô số lôi đình thiểm điện đủ mọi màu sắc.

- Hừ! Công kích nhỏ yếu như vậy, phá cho ta!

U Tuyền Cổ Thần sau một lúc khiếp sợ, liền cười lạnh một tiếng, lập tức phát động tiến công. Tuy rằng con ngân mâu mộng huyễn kia phát ra uy thế kinh thiên, khí tức cường đại, nhưng ý chí đồng lực tản ra cũng không quá mạnh, uy năng công kích đồng thuật thoạt nhìn cũng chỉ bình thường. Trong nhãn mâu U Tuyền Cổ Thần thoáng ba động đồng lực, sau đó, một viên cầu hôn ám chợt từ trong đó bắn ra.

- Không tốt!

Bỗng nhiên, sắc mặt U Tuyền Cổ Thần khẽ biến. Bởi vì hắn phát hiện, mục tiêu công kích của ngân mâu mộng huyễn kia cũng không phải là hắn, mà là cái bồn thủy tinh chứa đầy thủy dịch kim ngân sắc phía sau kia.

- Meo!

Tiểu tặc miêu đột nhiên mở ra cặp mắt ngăm đen thâm thúy, lộ ra nụ cười đắc ý. Một tầng vòng xoáy đồng lực chợt hiện lên trên bồn thủy tinh. Sau một khắc, một đoàn đao nhận lôi đình bao phủ quang vụ mộng huyễn từ trong đó chém mạnh ra. Lực lượng Lôi kiếp hủy diệt cộng thêm lực lượng Bản Nguyên của Thần Linh Nhãn, thập phần dễ dàng rạch ra một lỗ hổng trên bồn thủy tinh. Sau khi thi triển xong chiêu này, ngân mâu mộng huyễn kia cũng trực tiếp biến mất. Trong nháy mắt, Tiểu tặc miêu trong bồn thủy tinh đã biến mất. Mà bên ngoài bồn thủy tinh, một con tặc miêu thon dài mạnh mẽ, tràn ngập linh khí, vui vẻ hoạt bát chạy loạn.

- Thiên Cơ Miêu!

Thần sắc U Tuyền Cổ Thần đại biến. Chuyện tình liên quan tới Thiên

Cơ Miêu, hắn đã bẩm báo lên trên. Nếu hiện tại để cho Thiên Cơ Miêu đào tẩu, tội lỗi của U Tuyền Cổ Thần hắn tuyệt đối không nhỏ.

- Trưởng lão U Tuyền, ước số huyết mạch của Thiên Cơ Miêu này đã được kích hoạt!

Một gã nhân viên điều khiển lập tức nói.

- Cho dù là như vậy, nó cũng chạy đằng trời!

Thần sắc U Tuyền Cổ Thần chấn kinh, lập tức hừ lạnh một tiếng. Luân Hồi Chi Mâu ở phương diện tốc độ cùng chiến đấu có chút không đủ, lại nghĩ tới năng lực của Thiên Cơ Miêu trong truyền thuyết, vì để phòng ngừa vạn nhất, U Tuyền Cổ Thần trực tiếp triệu hoán ra khôi lỗi cơ giới của chính mình. Một gã giáp vệ cơ giới thân thể tối tăm, tay cầm song kiếm kim quang nhất thời xuất hiện. Khôi lỗi cơ giới của U Tuyền Cổ Thần cũng có được tu vi Cổ Thần Cửu giai. Hắn cùng khôi lỗi cơ giới đồng loạt xuất thủ, cho dù Thiên Cơ Miêu có giảo hoạt đến đâu, thủ đoạn nhiều đến đâu, cũng đừng mong đào tẩu.

Nhưng ngay vào lúc này, U Tuyền Cổ Thần bỗng nhiên cảm giác được một cỗ lực lượng kinh người còn có khí tức Thần Mâu truyền tới, thần sắc hắn khẽ biến, nhìn về phía một bên. Chỉ thấy đám người Huyền Ma Cổ Thần sớm đã thành bắt đầu thi triển phương pháp Thần Mâu hợp nhất.

- Năm người các ngươi làm rất tốt! Mau giúp ta bắt lấy Thiên Cơ Miêu!

U Tuyền Cổ Thần lập tức kinh hỉ quát lên. Vừa rồi bởi vì ngân mâu mộng huyễn kia bỗng nhiên xuất hiện, hơn nữa Thiên Cơ Miêu phá bồn chạy ra, khiến cho U Tuyền Cổ Thần quên mất đám người

Huyền Ma Cổ Thần đang đứng ở một bên. Lúc này phát hiện bọn chúng đã thi triển phương pháp Thần Mâu hợp nhất, trong lòng U Tuyền Cổ Thần không khỏi đại hỉ. Lực lượng Bí pháp mà năm người bọn chúng thi triển, vừa vặn có thể khắc chế thủ đoạn của Tiểu tặc miêu.

- Vâng!

Năm người Huyền Ma Cổ Thần lập tức nói. Cùng lúc đó, từ trong đoàn quang mang hư vô trên đỉnh đầu bọn họ bỗng nhiên bắn ra hai sợi dây xích hư vô to lớn khôn cùng. Sợi xích này so với sợi xích trong địa phương di lưu của Thiên Cơ Tộc lúc trước còn thô to hơn gấp mười lần. Khoảnh khắc hai sợi dây xích kia xuất hiện, liền trực tiếp công kích về phía U Tuyền Cổ Thần.

- Cái gì? Các ngươi…

U Tuyền Cổ Thần căn bản không nghĩ tới, không ngờ thành viên Thiên Ma Đường của hắn lại đột nhiên phát động tập kích chính mình. Cho dù hắn thân là Cổ Thần Cửu giai, dưới tình huống bất ngờ không kịp đề phòng, cũng bị hai sợi dây xích thật lớn này trói buộc lại. Cùng lúc đó, địa phương bị sợi xích chạm tới trên người U Tuyền Cổ Thần đã xuất hiện từng tia từng tia vết rạn, tựa hồ như sắp sửa nghiền nát vậy.

- Xảy ra chuyện gì? Mấy người bọn hắn…

Đám nhân viên điều khiển còn lại nơi đây cũng đều biến sắc.

- Bất lấy Thiên Cơ Miêu!

U Tuyền Cổ Thần phẫn nộ quát lớn một tiếng. Tuy rằng hắn bị đám người Huyền Ma Cổ Thần thi triển ra phương pháp Thần Mâu hợp

nhất tạm thời vây khốn, nhưng vẫn có thể chỉ huy cỗ khôi lỗi cơ giới kia. Cỗ khôi lỗi cơ giới Cửu giai kia tay cầm song kiếm, hóa thành một đạo hư mang hắc sắc, trực tiếp tiếp cận Tiểu tặc miêu.

Chương 1331: Tiểu tặc miêu trở về

Cỗ khôi lỗi cơ giới Cửu giai kia tay cầm song kiếm, hóa thành một đạo hư mang hắc sắc, trực tiếp tiếp cận Tiểu tặc miêu. Trong khôi lỗi cơ giới cũng có ý chí linh hồn đơn độc, nhưng lại bị kẻ chưởng khống nô dịch, chính là tương đương với quan hệ giữa Triệu Phong cùng đám người Huyền Ma Cổ Thần. Chỉ cần U Tuyền Cổ Thần vừa hạ lệnh, cỗ khôi lỗi cơ giới sẽ hoàn toàn dựa theo mệnh lệnh mà chấp hành.

Cỗ khôi lỗi cơ giới kia chợt bộc phát ra một cỗ khí tức uy thế thuộc về Cổ Thần Cửu giai, nhanh chóng nghiền ép về phía Tiểu tặc miêu.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu không chút hoang mang, giơ ra miêu trảo. Đám đồ án văn tự ngân sắc sáng rọi bao phủ đầy trên móng vuốt nó chợt bộc phát ra khí tức huyết mạch Thái Cổ cường đại. Cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ cường hãn tuyệt luân này khiến cho huyết dịch tất cả mọi người ở đây gần như ngưng kết, thân thể phủ phục run rẩy phát ra từ bản năng. Ngay cả U Tuyền Cổ Thần, trong lòng cũng kinh hãi một trận.

Khí tức uy thế áp bách của khôi lỗi cơ giới kia nhất thời bị đánh tan. Cùng lúc đó, trong miêu trảo của Tiểu tặc miêu chợt tản mát ra một cỗ quang quyển tinh bạch kỳ diệu, bay thẳng về phía khôi lỗi cơ giới kia.

- Đây là thủ đoạn phong ấn của Phong Thần Tộc!

Một gã nhân viên điều khiển không khỏi kinh hô một tiếng. Chỉ thấy cỗ khôi lỗi cơ giới kia vừa chạm tới tầng quang quyển tinh bạch, uy thế trên người nhất thời giảm xuống, tốc độ cũng chậm lại vài phần. Nhưng khôi lỗi cơ giới tốt xấu gì cũng có thực lực Cửu giai, trong nháy mắt đã bộc phát ra quang huy Thần lực cường hãn, đánh tan cỗ lực lượng phong ấn kia.

Nhưng ngay lúc này, Tiểu tặc miêu đột nhiên mở ra cái miệng rộng, chợt hút mạnh một cái. Chỉ thấy phía trên khôi lỗi cơ giới bỗng nhiên xuất hiện một cái hắc động hư vô bán trong suốt, một cỗ lực hấp xả kinh người từ trong đó lan tràn ra.

Vù vù vù!

Thần lực mà cỗ khôi lỗi cơ giới kia vừa mới bộc phát ra, đã có một bộ phận lớn trực tiếp bị hắc động kia hấp thu mất.

- Thần thông của Phệ Thiên Tộc!

U Tuyền Cổ Thần đang tận lực giãy dụa, thần sắc cũng vô cùng chấn động. Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, hắn thật sự không thể tin nổi hết thảy chuyện này đều là sự thật.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu khép miệng lại, ợ ra một cái, cái hắc động phía trên khôi lỗi cơ giới kia cũng trực tiếp biến mất.

- Giết!

Khôi lỗi cơ giới nhận được mệnh lệnh của U Tuyền Cổ Thần, trực tiếp phát động tiến công về phía Tiểu tặc miêu. Năng lực của Thiên

Cơ Miêu quá mạnh mẽ, muốn bắt lấy nó mà không làm tổn thương tới nó, căn bản là không có khả năng.

Hưu hưu hưu!

Vài đạo kiếm quang kim sắc cực kỳ ngưng luyện dùng tốc độ lôi đình, trong nháy mắt đã hàng lâm trước mặt Tiểu tặc miêu. Nhưng đúng lúc này, thân thể Tiểu tặc miêu bỗng nhiên biến thành một đoàn quang mang tối đen, bắn ra vô số đạo ám lưu, bỏ chạy khắp nơi.

Oanh! Phanh! Oành!

Kiếm chiêu của khôi lỗi cơ giới đánh hụt, đánh nát bấy tầng bảo hộ của dụng cụ mà vừa rồi Tiểu tặc miêu đứng lên. Một kích thất bại, ánh mắt khôi lỗi cơ giới đảo qua đám ám lưu hắc sắc bốn phía chung quanh, lại không nhận ra cái nào mới đúng là Tiểu tặc miêu.

- Đây là môn thần thông gì?

Huyền Ma Cổ Thần kinh ngạc nhìn hết thảy một màn này. Mà thông qua ánh mắt của hắn, Triệu Phong cũng nhìn thấy tất cả.

- Khốn kiếp! Năm người các ngươi dám xuất thủ với ta, ta chắc chắn sẽ luyện các ngươi thành Luân Hồi Bất Diệt Thể, khiến cho các ngươi vĩnh viễn muốn chết cũng không được!

U Tuyền Cổ Thần nhìn về phía năm người Huyền Ma Cổ Thần, phẫn nộ rít gào.

- Sắp sửa dùng hết lực lượng rồi!

Thần sắc Hắc Cực Cổ Thần vô cùng suy yếu. Trong trận tranh đoạt tại di tích Thiên Cơ Tộc cách đây không lâu, bọn chúng đã vận dụng

quá nhiều lực lượng Thần Mâu Bản Nguyên, cho đến nay vẫn chưa thể hoàn toàn khôi phục lại. Hơn nữa lần này kẻ mà bọn chúng trói buộc lại là U Tuyền Cổ Thần, năng lượng hai sợi dây xích hư vô thật lớn kia tiêu hao không giống bình thường, chống đỡ không được bao lâu.

- Ở đó!

Thần sắc U Tuyền Cổ Thần đột nhiên chấn động, nhìn chằm chằm một đạo ám lưu hắc sắc ngay tại lối ra của mật điện.

- Không tốt! Thiên Cơ Miêu muốn chạy trốn!

- Mau bắt nó lại!

Đám nhân viên điều khiển trong mật điện nhất thời hét lên. Vì để cho Thiên Cơ Miêu có thể lột xác, bọn chúng đã hao tốn không biết bao nhiêu tài lực cùng tinh lực. Hiện tại đã thành công, làm sao có thể để cho Thiên Cơ Miêu cứ như vậy đào tẩu?

Cỗ khôi lỗi cơ giới kia nhanh chóng tiếp cận lối vào mật điện.

- Meo meo!

Đạo ám lưu hắc sắc kia trong nháy mắt biến thành một con tặc miêu. Tiểu tặc miêu nhanh chóng phóng tới chỗ lối vào, cặp miêu trảo cào cào một trận. Đột nhiên, đại môn của mật điện chợt mở rộng ra hai bên. Trước khi Tiểu tặc miêu rời đi, nó cùng quay về phía U Tuyền Cổ Thần cùng rất nhiều thành viên Thiên Ma Đường bên trong, khẽ cúi đầu một cái, tựa hồ là đang cảm tạ bọn chúng. Tốc độ của khôi lỗi cơ giới kia làm sao nhanh bằng Tiểu tặc miêu, thời điểm nó chạy tới, Tiểu tặc miêu đã không thấy tăm hơi nữa.

- Khốn kiếp! Không ngờ con Thiên Cơ Miêu này lại có thể trực tiếp mở ra đại môn!

- Nó thức tỉnh không chỉ năng lực cùng huyết mạch, còn có ký ức nữa…

o0o

- Thành công rồi!

Sắc mặt Triệu Phong vui vẻ.

- Có phải là người của các ngươi đã giải cứu Thiên Cơ Miêu không?

Tà Thánh Song Thần nhìn chằm chằm Lạc Linh Cổ Thần cùng Triệu Phong, phẫn nộ rít gào. Đây tự nhiên là nghi hoặc trong lòng U Tuyền Cổ Thần.

- Bọn chúng có ý gì?

Lạc Linh Cổ Thần lộ ra thần sắc nghi hoặc. Thiên Cơ Miêu này là cái gì?

- Đi mau! Luân Hồi Bất Diệt Thể Cửu giai của đối phương sắp tới rồi!

Triệu Phong lập tức truyền âm cho Lạc Linh Cổ Thần. Nói xong câu đó, hắn liền cấp tốc rút đi. Tà Thánh Song Thần cũng không thèm để ý tới Triệu Phong, bởi vì Lạc Linh Cổ Thần mới là đối thủ chân chính của bọn chúng. Sắc mặt Lạc Linh Cổ Thần cả kinh, nhưng cũng không lập tức rút đi, trong mắt thoáng có chút do dự.

- Đào tẩu trước đã! Luân Hồi Bất Diệt Thể căn bản đuổi không kịp ngươi, muốn cứu ra đệ đệ ngươi, sau này vẫn còn có cơ hội!

Triệu Phong thấy Lạc Linh Cổ Thần vẫn đứng yên tại chỗ, liền khuyên nhủ thêm một câu. Dù sao lần này hắn có thể thuận lợi cứu được Tiểu tặc miêu, hoàn toàn là nhờ có Lạc Linh Cổ Thần. Ngoài ra, Lạc Linh Cổ Thần do dự như vậy, khiến cho Triệu Phong suy đoán, có lẽ Lạc Linh Cổ Thần có được năng lực chống lại Cổ Thần Cửu giai. Bằng không, ngay khi nàng nghe được Luân Hồi Bất Diệt Thể Cửu giai, hẳn là nên lập tức rút lui.

Triệu Phong cũng không để ý được nhiều như vậy, lập tức ẩn độn hư không, trực tiếp thoát đi. Tiểu tặc miêu ở chỗ này đã trải qua đại lột xác, thực lực đại tăng. Trong nháy mắt nó trốn thoát, giữa song phương đã có thể cảm ứng được phương hướng đại khái của đối phương. Ngoài ra, sau khi Tiểu tặc miêu chạy thoát, Triệu Phong đã toàn tâm toàn ý điều khiển đám người Huyền Ma Cổ Thần, tận lực kềm chế U Tuyền Cổ Thần. Trước đây, chính là bọn chúng bắt đi Tiểu tặc miêu, hiện tại Triệu Phong lại mượn tay bọn chúng, cứu thoát Tiểu tặc miêu.

o0o

Bên ngoài Cực Hàn Thâm Uyên, thanh âm ầm ầm vang lên liên miên không dứt. Thiên địa hôn ám, cát bay đá chạy… Bốn gã cường giả của Thời Không Thánh Địa đang giao phong kịch liệt với vài gã cao tầng của Thiên Ma Đường.

- Thành viên của thế lực này, không ngờ kẻ nào cũng là hậu duệ Thần Mâu!

- Hơn nữa, khả năng vận dụng huyết mạch nhãn đồng của bọn chúng cũng không kém chúng ta chút nào! Chỉ là độ phù hợp của bọn chúng với huyết mạch nhãn đồng tựa hồ không phải vô cùng hoàn mỹ!

Cường giả Thời Không Thánh Địa đại khái đánh giá thực lực địch nhân của mình. Tuy rằng độ phù hợp với huyết mạch nhãn đồng không cao, nhưng khả năng vận dụng huyết mạch nhãn đồng của đám người Thiên Ma Đường lại thập phần tinh diệu, am hiểu các loại đồng thuật kỳ diệu, còn có các loại Thần khí, thiết bị đạo cụ kỳ lạ. Bởi vậy cho đến hiện tại, đám người Thời Không Thánh Địa cũng không chiếm được bao nhiêu tiện nghi.

Oanh! Phanh! Oành!

Trên đầu những người này đột nhiên truyền ra một cỗ năng lượng hủy diệt kinh thiên động địa.

- Thật là khủng khiếp!

Một gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong đang giao chiến, toàn thân không khỏi run lên, nhìn về phía trên. Nhưng nơi đó lại ẩn chứa đầy rẫy các loại năng lượng phong bạo, căn bản khó có thể thấy rõ được tình huống.

- Không hổ là Xích Tiêu Cổ Thần của Thời Không Thánh Địa, mặc dù chỉ vừa mới đạt tới Bán Bộ Thần Chủ, nhưng thực lực so với lão phu còn mạnh hơn không ít a!

Lão giả lân phiến màu xám lớn tiếng cười nói. Đối diện với hắn, đang phiêu phù một đạo nhân ảnh thân hình hư thực bất định, ngay cả dung mạo cũng nhìn không rõ.

- Hừ! Các ngươi thật to gan, lại dám xuất thủ với thành viên hạch tâm của Thời Không Thánh Địa!

Trong đó truyền ra thanh âm bất mãn của một nam tử trung niên.

- Chúng ta cũng là sau khi động thủ mới biết được bọn họ là người của Thời Không Thánh Địa! Hiện tại lão phu chân thành xin lỗi ngươi! Chúng ta cũng nguyện ý đưa ra những bồi thường nhất định…

Lão giả lân phiến màu xám biểu hiện ra ý tứ thỏa hiệp. Nếu như chỉ cần trả ra một cái giá nhất định, có thể giải quyết được việc này, như vậy bọn chúng tự nhiên là nguyện ý.

- Hừ! Ngoại trừ bồi thường, các ngươi còn phải công khai xin lỗi Thời Không Thánh Địa! Bằng không, chúng ta tuyệt đối không để yên chuyện này!

Xích Tiêu Cổ Thần hừ lạnh một tiếng. Vốn dĩ bọn họ chỉ dự định cứu ra hai gã đệ tử kia, lại yêu cầu một chút bồi thường liền xong việc. Nhưng khi bọn chúng tìm tới đây mới phát hiện ra, nội tình thế lực này vô cùng thâm hậu, bên trong cường giả như mây, hơn nữa đại đa số thành viên đều là hậu duệ Thần Mâu, thực lực không phải bình thường. Bởi vậy bọn chúng càng muốn biết rõ, mục đích thế lực này tồn tại là vì cái gì. Hiện tại, hắn chỉ cần tạm thời quấn lấy đám người lão giả lân phiến màu xám một đoạn thời gian, tin tưởng Lạc Linh Cổ Thần sẽ có thể điều tra ra một ít tin tức gì đó.

- Thời Không Thánh Địa các ngươi khinh người quá đáng! Vậy thì đừng trách lão phu!

Sắc mặt lão giả lân phiến màu xám đột nhiên trở nên vô cùng âm lãnh. Công khai xin lỗi với Thời Không Thánh Địa, như vậy chẳng phải chính là bại lộ ra tất cả bí mật rồi sao? Trong cặp mắt lão giả lân phiến màu xám điên cuồng ba động hắc vụ, một cỗ tử vong đồng lực kinh sát thiên địa từ trong đó ba động ra. Nhưng bỗng nhiên, hắn chợt đình chỉ đồng thuật.

- Không ngờ các ngươi lại âm thầm phái người lẻn vào!

Lão giả lân phiến màu xám nhất thời vô cùng phẫn nộ. Không ngờ đám người Thời Không Thánh Địa lại âm thầm phá hoại, để cho Thiên Cơ Miêu chạy thoát! Đây chính là Thiên Cơ Miêu mà bọn chúng đã tỉ mỉ chuẩn bị, hiện tại cứ như vậy trốn thoát. Cái này đối với Thiên Ma Đường mà nói, chính là tổn thất lớn nhất từ trước đến nay chưa từng có. Càng quan trọng hơn chính là, bọn chúng đã đem chuyện này báo cáo lên cho nhân vật cao hơn một cấp rồi.

- Không tốt! Lạc Linh Cổ Thần đã bị phát hiện rồi sao?

Sắc mặt Xích Tiêu Cổ Thần khẽ biến. Từ biểu tình của lão giả lân phiến màu xám xem ra, Lạc Linh Cổ Thần tựa hồ vẫn còn sống. Bất luận thế nào, hắn cũng phải chế trụ lão giả lân phiến màu xám này một lúc, bằng không Lạc Linh Cổ Thần sẽ càng nguy hiểm hơn.

Ánh mắt lão giả lân phiến màu xám chợt nhìn về phía tại phụ cận Thiên Ma Đường, truyền âm cho mấy người trong đó:

- Mau trở về Thiên Ma Đường, diệt trừ đám người Thời Không Thánh Địa lẻn vào, đồng thời bắt được Thiên Cơ Miêu!

Tiêu chí quan trọng nhất của Thiên Ma Đường chính là phải giữ cơ mật. Cho nên thời điểm Thời Không Thánh Địa tấn công tới, đại lượng thành viên bên trong Thiên Ma Đường đều đã xuất động, thành lập tầng tầng phòng ngự bên ngoài Thiên Ma Đường. Hiện tại nhận được truyền tin của lão giả lân phiến màu xám, nhất thời có vài gã Cổ Thần khí tức cường đại rời đi.

o0o

Bên trong Thiên Ma Đường, Triệu Phong thân khoác Trường bào

Thời Không, ẩn nấp ở một địa phương bí mật. Nhờ có Thần Linh Nhãn, mỗi khi có người tiếp cận, hắn đều có thể sớm phát hiện, nhanh chóng ẩn nấp đi.

Đột nhiên, trước mặt Triệu Phong chợt hiện lên một đạo hư mang ngân sắc. Lập tức, một con tặc miêu màu xám bạc thần bí bỗng nhiên xuất hiện.

- Tiểu tặc miêu!

Sắc mặt Triệu Phong vui vẻ.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu nhảy thẳng lên trên vai Triệu Phong, khoa tay múa chân một trận với Triệu Phong.

- Không cần cảm tạ ta! Đi nhanh đi!

Mục đích của Triệu Phong đã đạt được, hiện tại hẳn nên tìm mọi cách rời khỏi nơi đây.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu lập tức kêu lên, nhảy vọt đến trước mặt Triệu Phong, một lần nữa khoa tay múa chân.

- Ngươi muốn dẫn ta đi một địa phương tốt?

Triệu Phong có chút nửa tin nửa ngờ. Tiểu tặc miêu có năng lực bói toán, luôn có thể chỉ dẫn phương hướng cho Triệu Phong, nhưng nó lại thường xuyên dẫn Triệu Phong tới những địa phương cực kỳ nguy hiểm.

Chương 1332: Trân Bảo Khố

Phòng huấn luyện trọng lực, một nữ tử hắc bào âm lãnh phiêu phù giữa không trung. Cặp mắt hôn ám của nàng chậm rãi vận chuyển. Một cỗ sương mù âm u nồng đậm ám hoàng sắc giống như quỷ vụ Địa ngục vậy, phiêu đãng bay ra, bao phủ toàn bộ phòng huấn luyện trọng lực nghiền nát không chịu nổi vào trong.

Giờ phút này, nơi đây phảng phất trở thành quỷ địa âm sâm, khiến người ta vô cùng sợ hãi. Bỗng nhiên, trong đám sương mù u ám quỷ dị kia chợt xuất hiện một đoàn vụ khí ám ngân sắc, giống như một đầu cô hồn lệ quỷ vậy. Linh hồn thể ám ngân sắc kia trong nháy mắt đã bay tới trước mặt nữ tử hắc bào.

- Đa tạ!

La Môn Cổ Thần thập phần cảm kích nói. Hắn nhận ra nữ tử này, chỉ có tu vi Cổ Thần Bát giai, mới có thể phục sinh mình, phỏng chừng nàng cũng đã bỏ ra một cái giá không nhỏ. Cặp mắt nữ tử âm lãnh thân khoác hắc bào kia ngừng vận chuyển, sắc mặt cũng tái nhợt hơn vài phần.

- Là ngươi, La Môn Cổ Thần? Ngươi làm sao lại chết?

Vẻ mặt nữ tử âm lãnh kia kinh dị, thốt lên.

- Không ngờ lại là La Môn Cổ Thần! Nơi này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Các thành viên khác ở phụ cận cũng lộ ra thần sắc khiếp sợ.

- Ta bị một tên tiểu tử lẫn vào nơi này hãm hại! Tiểu tử kia thân mặc Trường bào Thời Không, hắn còn khống chế Huyền Ma Cổ Thần cùng mấy tên đồng đội của hắn nữa! Ta đã bị bọn chúng liên thủ đánh chết!

Linh hồn thể của La Môn Cổ Thần cắn răng nghiến lợi nói. Mặc dù hắn đúng là bị nhiều người vây công đánh chết, nhưng tu vi của đám người vây công hắn đều thấp hơn hắn một bậc. Cái này đối với La Môn Cổ Thần mà nói, cũng là một loại vô cùng nhục nhã.

- Đúng rồi! Ta sẽ mô tả hình dạng của tiểu tử kia cho ngươi biết, ngươi mau chóng thông tri cho cao tầng Thiên Ma Đường!

La Môn Cổ Thần lập tức nói.

- Không cần! Kẻ có được Trường bào Thời Không mà ngươi mới nói kia, bên phía cao tầng đã biết rồi!

Nữ tử âm lãnh khẽ lắc đầu.

- Hắn đã chết rồi à?

Thần sắc La Môn Cổ Thần ngưng đọng, sau đó mới hỏi.

- Vẫn chưa! Không chỉ như vậy, hắn lại còn cùng với đồng bạn của hắn, thành công khiến cho Thiên Cơ Miêu chạy thoát rồi!

Sắc mặt nữ tử âm lãnh lạnh lẽo.

- Cái gì? Không ngờ tiểu tử kia vẫn chưa chết! Ta muốn đích thân giết hắn!

La Môn Cổ Thần lập tức phẫn nộ rít gào. Hận ý của La Môn Cổ Thần đối với Triệu Phong, khiến cho hắn hoàn toàn không để ý gì đến Thiên Cơ Miêu.

- Ngươi hiện tại chỉ là một cỗ Linh hồn thể, cho dù có tiến hành Đoạt xá, cũng không có bao nhiêu tác dụng…

Nữ tử âm lãnh lạnh giọng nói. Nàng tiêu hao nhiều lực lượng Bản Nguyên cùng ý chí đồng lực như vậy, kết quả phục sinh lại là cường giả Thiên Ma Đường, hơn nữa cũng không có bất luận tin tức hữu dụng gì, điều này khiến cho nữ tử âm lãnh cảm thấy mình đã thua lỗ lớn.

- Cho ta mượn dùng khôi lỗi cơ giới của ngươi một chút! Khôi lỗi cơ giới của ngươi là loại khôi lỗi tiên tiến nhất mới nghiên cứu ra, nhãn đồng đặc chế của nó có thể thi triển được đồng thuật cường đại! Ngươi yên tâm, một khi ta giết chết được tên tiểu tử kia, sẽ trả khôi lỗi lại cho ngươi, đồng thời còn tặng cho ngươi năm ngàn điểm cống hiến!

La Môn Cổ Thần lập tức nhìn về phía nữ tử âm lãnh, vội vàng nói. La Môn Cổ Thần căn bản nhịn không được cơn tức này, hắn nhất định phải chính tay giết chết Triệu Phong. Nhưng hiện tại hắn chỉ là Linh hồn thể, không có một tên Cổ Thần Bát giai nào nguyện ý để cho hắn Đoạt xá. Nếu như hắn chỉ Đoạt xá Cổ Thần Thất giai, như vậy căn bản không phải là đối thủ của Triệu Phong. Cho nên La Môn Cổ Thần dự định tạm thời bám vào trong một cỗ khôi lỗi cơ giới, điều khiển khôi lỗi cơ giới cường hãn đi đạt thành mục đích của chính mình.

- Năm ngàn điểm cống hiến? Nói phải giữ lời a!

Ánh mắt nữ tử âm lãnh nhất thời sáng ngời. Nơi này còn có những thành viên khác làm chứng, nàng cũng không sợ sau này La Môn Cổ

Thần quyt nợ. Nói xong, nàng trực tiếp triệu hồi ra khôi lỗi cơ giới của chính mình. Một cỗ khôi lỗi cơ giới màu lam sẫm trực tiếp xuất hiện bên cạnh nàng. Tay nó cầm kiếm thuẫn, cặp mắt lóe lên quang trạch như lam bảo thạch vậy.

- Đa tạ!

Linh hồn thể của La Môn Cổ Thần trực tiếp bay vọt vào trong cỗ khôi lỗi cơ giới màu lam sẫm. Lúc mới bắt đầu, ý chí linh hồn bên trong khôi lỗi cơ giới theo bản năng phản kháng. Thế nhưng dưới sự khống chế của chủ nhân, nó chỉ có thể cam tâm tình nguyện bị La Môn Cổ Thần áp bách xuống, giao ra quyền chưởng khống.

- Tu vi Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong! Tiểu tử kia, ngươi nhất định phải chết!

La Môn Cổ Thần vô cùng hưng phấn. Lực lượng của cỗ thân thể mới này so với bản thể của hắn còn mạnh hơn một chút, chỉ là độ phù hợp không quá cao, thứ hai chính là không thể nào phát huy ra uy năng Thời Không Chi Mâu của bản thể hắn.

o0o

Trong khu vực hạch tâm của Thiên Ma Đường, Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu cấp tốc phóng đi giữa những đại sảnh cùng thông đạo. Tiểu tặc miêu đi ở phía trước dẫn đường, thân hình nó không ngừng nhảy tới nhảy lui trên lộ tuyến trước mặt, miêu trảo không ngừng vỗ vỗ nơi này, sờ sờ chỗ kia. Chính là nhờ có những cử động đơn giản như thế của nó, trong lúc Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu tiến về phía trước cũng không gặp phải bất luận cơ quan bẫy rập gì cả. Ngay cả những lối vào cần nghiệm chứng thân phận, bọn họ cũng đều có thể trực tiếp thông qua.

- Con tặc miêu này, không hổ là cơ mật tối cao của Thiên Cơ Tộc, Thiên Cơ Miêu!

Triệu Phong không khỏi kinh ngạc tán thán. Lúc hắn lẻn vào nơi này, cần phải giả mạo thân phận, giả vờ như bị bắt, dựa vào đám người Huyền Ma Cổ Thần mới có thể lẻn vào tới mật điện. Nhưng Tiểu tặc miêu ở chỗ này lại giống như đang ở trong hoa viên sau nhà mình vậy, tới lui tự nhiên.

Triệu Phong rốt cuộc cũng minh bạch, vì sao Tiểu tặc miêu lại mạo hiểm nguy hiểm lớn như vậy, cố tình bị bắt tới chỗ này. Nếu như Triệu Phong bị bắt tới chỗ này có thể trải qua lột xác lớn như vậy, hắn cũng sẽ nguyện ý thử một lần. Tả Mâu Triệu Phong không khỏi quan sát Tiểu tặc miêu một cái, lại phát hiện chính mình hoàn toàn nhìn không thấu, ngay cả tu vi của Tiểu tặc miêu, hắn cũng không cảm nhận được rõ ràng cho lắm.

Rất nhanh, trong tầm mắt Triệu Phong đã xuất hiện một tòa thành bảo tử thiết. Tòa thành bảo cương thiết tử sắc này hoàn toàn khác biệt với những tòa kiến trúc ở bốn phía, rõ ràng thể hiện là địa phương đặc biệt quan trọng. Tại bốn phía thành bảo tử thiết có hai tầng đại trận thủ hộ, đồng thời trên con đường tiến vào thành bảo còn có dày đặc các loại cơ quan bẫy rập. Cho dù một vài thành viên Thiên Ma Đường đi tới nơi này, cũng không dám tùy tiện tiếp cận.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu khoa tay múa chân với Triệu Phong, lộ ra một nụ cười gian xảo.

- Trân Bảo Khố của Thiên Ma Đường?

Tâm thần Triệu Phong chấn động, lập tức mỉm cười nhìn về phía

Tiểu tặc miêu:

- Con tặc miêu này! Ngươi nhất định có biện pháp đi vào a?

Triệu Phong mạo hiểm nguy hiểm sinh mệnh thật lớn, lẻn vào nơi này tiếp ứng Tiểu tặc miêu, chỉ cần hắn phạm phải một chút sai lầm, liền sẽ vạn kiếp bất phục. Tiểu tặc miêu cũng biết cảm tạ hắn, dẫn Triệu Phong đi tới nơi này. Hơn nữa từ những thủ đoạn dọc theo đường đi Tiểu tặc miêu thể hiện ra, nó khẳng định là có biện pháp tiến vào Trân Bảo Khố này.

Meo meo!

Tiểu tặc miêu lộ ra nụ cười đắc ý, biểu thị tất cả cứ giao cho nó.

- Được! Ta sẽ giúp ngươi trấn thủ!

Triệu Phong yên tâm giao nơi này cho Tiểu tặc miêu, mà bản thân hắn thì lại vận chuyển Thần Linh Nhãn, không ngừng giám thị bốn phía. Toàn thân Tiểu tặc miêu hóa thành một đạo quang mang màu xám bạc, không ngờ lại có thể trực tiếp xuyên qua đại trận phòng ngự.

Sau đó, Tiểu tặc miêu chạy tới vị trí then chốt của trận pháp, trực tiếp phá vỡ nó từ bên trong. Sau đó, Tiểu tặc miêu nhảy thẳng lên con đường tiến vào thành bảo tử thiết. Lúc này, tốc độ của nó mới chậm lại, bốn cái miêu trảo không ngừng nhấn loạn ở trên sàn nhà. Chỉ cần là địa phương Tiểu tặc miêu từng đi qua, quang mang trên đó lập tức ảm đạm đi. Cuối cùng, cả con đường đầy cơ quan kia đã biến thành một con đường hoàn toàn bình thường.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu quay về phía Triệu Phong hô hoán một trận.

- Đơn giản như vậy?

Triệu Phong có chút khó có thể tin nổi, tốc độ phá giải trận pháp này cũng quá nhanh rồi a. Hắn không chút che giấu sự kích động trong nội tâm, lập tức phóng tới. Miêu trảo sáng rọi của Tiểu tặc miêu nhẹ nhàng vỗ một cái lên đại môn. Lập tức, trung tâm đại môn trước mặt Triệu Phong chợt xuất hiện một đạo khe nứt, khe nứt dần dần mở rộng ra hai bên, một cửa vào trực tiếp xuất hiện. Tiểu tặc miêu so với Triệu Phong còn kích động hơn, trực tiếp phóng thẳng vào.

Không gian bên trong thành bảo không lớn, ở bốn phía xung quanh phân biệt đặt mấy cái kệ sắt tử thiết đặc thù. Trên mỗi cái kệ sắt tử thiết đều đặt rất nhiều Thần binh, đạo cụ, thiết bị… Trên mỗi một kiện đồ vật cũng có một cái kết giới phòng hộ đơn độc.

- Đây là Thần khí Viễn Cổ trong truyền thuyết, Thiên Khung Phủ!

Trong lòng Triệu Phong sửng sốt, ánh mắt dừng lại trên một thanh cự phủ thoạt nhìn thương tang cổ lão, hồng hoang bá đạo. Tại Thời kỳ Viễn Cổ, Thiên Khung Phủ này chính là một thanh Thần khí đại danh đỉnh đỉnh, uy năng không phải tầm thường, khí thế công kích dường như muốn đem thiên địa bổ ra làm đôi. Nghe đồn bên trong Thiên Khung Phủ này còn ẩn chứa một mảnh thương khung đặc thù, có thể giúp kẻ tu hành cảm ngộ lực lượng Thương Khung. Thiên Khung Phủ này có lực công kích cường hãn, gần như có thể nghiền ép tất cả các Thần khí Thượng phẩm, có thể nói là tồn tại đỉnh cấp trong Thần khí Thượng phẩm.

- Thần khí Thái Cổ, Cửu Lôi Luyện Phách Kính!

Ánh mắt Triệu Phong lại rơi xuống trên một tấm gương. Tấm gương

này trong suốt sáng bóng, trên mặt gương tràn đầy những lôi văn rậm rạp. Cửu Lôi Luyện Phách Kính này chính là một kiện Thần khí Cực phẩm từ Thời kỳ Thái Cổ. Nghe đồn tấm gương này không chỉ có thể thi triển ra công kích cửu thiên lôi đình vô cùng cường hãn, còn có thể hấp thu luyện hóa linh hồn, luyện hóa linh hồn đối phương thành Lôi Đình Hồn Tinh đặc thù. Sau khi sử dụng, có thể phát ra linh hồn lôi điện đặc thù, rèn luyện tâm hồn ý chí.

Ngoại trừ hai kiện Thần khí này ra, còn có mấy món Thần khí mà Triệu Phong cũng biết, toàn bộ đều là Thần khí nghịch thiên đại danh đỉnh đỉnh. Phần nhiều còn lại đều là một vài loại thiết bị, đạo cụ đặc thù mà Triệu Phong không thể nhận ra.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu vội vàng khoa tay múa chân một chút, sau đó chạy vội về phía một cái kệ sắt đặt ở cuối cùng.

- Kết giới phòng hộ nơi này, không phải sử dụng kỹ thuật của Thiên Cơ Tộc bố trí, cho nên Tiểu tặc miêu cũng không có biện pháp. Ngoại trừ người bố trí có thể tiếp xúc ra, chỉ có thể dùng man lực mạnh mẽ phá hủy!

Sau khi minh bạch ý tứ của Tiểu tặc miêu, Triệu Phong thoáng có chút thất vọng.

- Xem ra, phải nắm chặt thời gian, lấy đi những thứ cần thiết nhất hoặc là trân quý nhất!

Trong mắt Triệu Phong lóe lên tinh quang. Ngoại trừ những kiện Thần khí kia, hắn cũng không nhận ra đại bộ phận các thiết bị, đạo cụ kia. Hơn nữa lại có trận pháp phòng hộ ngăn cách, Triệu Phong ngay cả khí tức cũng khó có thể cảm giác được. Bởi vậy, hắn rất nhanh

liền xác định một mục tiêu, chính là Cửu Lôi Luyện Phách Kính mà hắn tương đối quen thuộc.

o0o

Trong mật điện hạch tâm…

- Khốn kiếp! Mấy tên tặc tử này!

U Tuyền Cổ Thần phẫn nộ rít gào. Chỉ thấy trong mật điện hôn ám một mảnh, cả một khu vực lớn đã bị nổ thành một mảnh phế tích. May là những thiết bị quan trọng trong mật điện cũng đều có kết giới phòng hộ, tình huống hư hao không tính nghiêm trọng cho lắm. Nhưng cái này đối với Thiên Ma Đường mà nói cũng là tổn thất to lớn vô cùng.

- Khụ khụ… không nghĩ tới năm người bọn chúng lại tự bạo…

Một nhân viên điều khiển đầu đầy tóc bạc ho khan mấy tiếng, thống hận nói. Hóa ra, tại thời điểm lực lượng đám người Huyền Ma Cổ Thần sắp sửa tiêu hao hết, Triệu Phong đã trực tiếp hạ lệnh cho bọn chúng tự bạo, kềm chế U Tuyền Cổ Thần. U Tuyền Cổ Thần dưới tình huống bất ngờ không kịp đề phòng, cũng bị bạo tạc khiến cho trọng thương, may mắn hắn là Luân Hồi Bất Diệt Thể, rất nhanh đã khôi phục lại. Nhưng các thiết bị nơi đây lại bị phá hỏng thật lớn, đám nhân viên điều khiển cũng chết đi ba người.

- Hừ! Năm người bọn chúng đã bị người của Thời Không Thánh Địa khống chế!

U Tuyền Cổ Thần hừ lạnh một tiếng. Thời điểm năm người Huyền Ma Cổ Thần tự bạo, hắn đã phát hiện trên Linh hồn thể của năm người kia có khí tức linh hồn của người khác. Hiển nhiên, trong lòng

năm người Huyền Ma Cổ Thần cũng có chút sợ hãi tử vong, cố gắng chống cự tự bạo, nhưng cuối cùng vẫn như cũ không thể trái nghịch ý chí của Triệu Phong. Tuy U Tuyền Cổ Thần cũng có thể lập tức phục sinh năm người này, nhưng hiện tại hắn cần phải bảo tồn thực lực, giết chết những người lẻn vào nơi này, bắt lấy Thiên Cơ Miêu trở về.

- Thế nào rồi? Có tìm được tung tích của kẻ còn lại chưa?

U Tuyền Cổ Thần băng lãnh hỏi. Bọn chúng đã phát hiện ra hành tung của Lạc Linh Cổ Thần, hiện tại đã phái người đến đó, kể cả Luân Hồi Bất Diệt Thể Cửu giai của U Tuyền Cổ Thần. Bất quá tốc độ của Lạc Linh Cổ Thần quá nhanh, Bí pháp ẩn nấp cũng cao thâm vô cùng, mãi cho đến hiện tại vẫn chưa thể vây khốn được nàng ta.

- Vẫn chưa phát hiện! Hửm? Đại bộ phận các cơ quan bố trí trên đường tiến vào Trân Bảo Khố phía Đông đã đình chỉ vận chuyển!

Một gã nhân viên điều khiển cẩn thận quan sát màn ảnh phức tạp thật lớn trước mặt, bỗng nhiên kinh ngạc nói.

- Cái gì? Trân Bảo Khố phía Đông!

U Tuyền Cổ Thần thiếu chút nữa phun ra một ngụm tiên huyết. Hắn vốn cho rằng Triệu Phong sẽ lựa chọn thoát đi, lại không nghĩ rằng Triệu Phong vẫn như cũ còn lảng vảng tại phụ cận khu vực hạch tâm, hơn nữa lại còn tiến vào Trân Bảo Khố nữa!

Chương 1333: Thu hoạch kinh người

- Cái gì? Trân Bảo Khố phía Đông!

U Tuyền Cổ Thần thiếu chút nữa phun ra một ngụm tiên huyết. Hắn vốn cho rằng Triệu Phong sẽ lựa chọn thoát đi, lại không nghĩ rằng Triệu Phong vẫn như cũ còn bồi hồi tại phụ cận khu vực hạch tâm, hơn nữa lại còn tiến vào Trân Bảo Khố nữa!

Những thứ lưu trữ bên trong Trân Bảo Khố phía Đông, cũng đều là những thành quả nghiên cứu trong vạn năm qua của Thiên Ma Đường, còn có những bảo vật sưu tập được từ khắp nơi nữa. Những đồ vật bên trong này cũng đều bị tầng tầng phong tỏa, chính là những bảo vật quan trọng nhất của Thiên Ma Đường.

- Theo lý thuyết, đối phương tuyệt đối không có khả năng phá giải những cơ quan trận pháp bẫy rập bố trí bốn phía xung quanh Trân Bảo Khố, nhưng mà…

Gã nhân viên điều khiển kia có chút nghi hoặc. Trong ngoài bảo khố đều có trận pháp phòng ngự, còn có các loại cơ quan bẫy rập, trong toàn bộ Thiên Ma Đường, có thể thuận lợi tiến vào trong đó cũng chỉ có mấy vị cường giả đứng đầu mà thôi.

- Cho dù tên tặc tử kia khống chế thành viên Thiên Ma Đường, cũng khó mà phá giải được! Duy nhất có khả năng chính là, Thiên Cơ Miêu!

Sắc mặt U Tuyền Cổ Thần khẽ trầm xuống. Hắn chẳng thể nào nghĩ

tới, Thiên Cơ Miêu lại chịu giúp người của Thời Không Thánh Địa như vậy. Có lẽ là do người của Thời Không Thánh Địa đã giúp nó thoát khốn, cho nên Thiên Cơ Miêu mới chịu giúp người của Thời Không Thánh Địa như vậy. Ngoài ra, có lẽ Thiên Cơ Miêu cũng cần những vật phẩm nào đó bên trong Trân Bảo Khố. U Tuyền Cổ Thần lập tức lấy ra một khối lệnh bài thông tin ám ngân sắc:

- Các ngươi phái mấy người đi Trân Bảo Khố phía Đông, chặn giết kẻ lẻn vào, đồng thời bắt giữ Thiên Cơ Miêu!

Trân Bảo Khố nằm ở khu vực hạch tâm, không phải vạn bất đắc dĩ, U Tuyền Cổ Thần căn bản không thể để cho các thành viên bình thường tiến vào đó. Nói không chừng, đã có người của Thời Không Thánh Địa trà trộn vào trong các thành viên Thiên Ma Đường. Nếu như để cho mấy tên nữa lẻn vào, chẳng phải là sẽ quậy đến lật trời luôn sao?

o0o

- Hỗn Nguyên Thần Quyền!

Triệu Phong vận chuyển Thần lực Hỗn Nguyên, đánh ra một đoàn quyền mang hôn ám trầm trọng.

Oanh phanh!

Nhưng uy lực của quyền mang cường hãn kia đánh lên kết giới phòng hộ bốn phía xung quanh Cửu Lôi Luyện Phách Kính, cũng chỉ có thể khiến cho đó khẽ chấn động một chút. Mà cái kệ sắt tử thiết phảng phất như nối liền một thể với thành bảo tử thiết, cũng không chút cử động.

- Thần lực Hỗn Nguyên do Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết tu luyện

ra vô cùng cường hãn, ta tuy chỉ mới Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong, nhưng công kích Thần lực còn mạnh hơn so với Cổ Thần Bát giai bình thường, như vậy cũng khó có thể phá vỡ kết giới phòng hộ!

Triệu Phong thoáng khiếp sợ. Bất quá, đây cũng là chuyện đương nhiên, Cửu Lôi Luyện Phách Kính chính là Thần khí Cực phẩm. Một kiện Thần khí Cực phẩm làm sao có thể lấy đơn giản như vậy. Nhưng ngay lúc này, một cỗ khí tức Thái Cổ Hồng Hoang cửu viễn khổng lồ ở đằng xa chợt ầm ầm bạo phát.

- Meo meo!

Chỉ thấy sắc mặt Tiểu tặc miêu cười gian, nhìn chằm chằm một thanh dao găm ngân sắc giăng đầy phù văn kỳ dị trong tay mình. Trên thanh dao găm, đám phù văn ngân sắc kia phát ra khí tức cường đại khiến cho người ta kinh hãi. Dựa theo Triệu Phong cảm giác, đây tuyệt đối là Thần khí Cực phẩm không thể nghi ngờ.

- Con mèo này…

Triệu Phong nhất thời có chút không biết nói gì. Trước kia hắn còn tưởng rằng Tiểu tặc miêu dẫn Triệu Phong tới nơi này là vì muốn cảm tạ hắn, chủ nhân của nó. Kết quả, tặc miêu chỉ lo cho chính mình. Bất quá, Triệu Phong cũng càng thêm kinh dị thủ đoạn của Tiểu tặc miêu. Vừa rồi hắn cũng không tỉ mỉ quan sát, không nhìn rõ ràng lắm Tiểu tặc miêu đã dùng thủ đoạn gì để phá vỡ kết giới phòng ngự.

Sau khi đạt được thanh dao găm ngân sắc, Tiểu tặc miêu lập tức ngồi xuống, vận chuyển một cỗ Thần quang màu xám bạc, bao vây lấy nó. Bất luận kiện Thần khí gì, cũng cần phải luyện hóa xong mới có thể phát huy ra uy năng chân chính của nó.

- Phá cho ta!

Tả Mâu Triệu Phong bắt đầu vận chuyển lên, một tia diễm miêu lôi điện mộng huyễn, ở bên trong cuồn cuộn không thôi. Sau một khắc, một đoàn hỏa diễm lôi đình bao phủ quang vụ mộng huyễn trực tiếp hàng lâm lên trên kết giới phòng hộ của Cửu Lôi Luyện Phách Kính. Đám diễm miêu lôi điện kia điên cuồng tiến hành oanh tạc.

Phốc xuy!

Trên kết giới phòng hộ lóe lên một tầng quang mang hư thực, thời khắc nào đó, đã xuất hiện một hai lỗ thủng bị Lôi kiếp oanh tạc ra. Nhưng kết giới phòng hộ này lại có đặc tính tự chữa trị, chỉ cần năng lượng không triệt để biến mất, sẽ có thể rất nhanh khôi phục trở lại.

- Hỗn Nguyên Thần Quyền!

Triệu Phong không nói hai lời, tiếp tục bồi thêm một đốm lửa, liên tục oanh kích ra vài đạo quyền ảnh hôn ám cường hãn tuyệt luân.

Oanh! Phanh! Oành!

Dưới song trọng công kích của đồng lực Lôi kiếp công kích cùng Hỗn Nguyên Thần Quyền. Năng lượng kết giới phòng hộ cấp tốc tiêu hao, rất nhanh trở nên ảm đạm đi.

- Phá!

Từ trong ngón trỏ tay phải Triệu Phong chợt tản mát ra một cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ cường hãn. Lúc còn ở Đại Lục Vực, trong ngón trỏ hắn đã phong ấn một giọt Thần huyết. Khi đó bởi vì thân thể Triệu Phong không thể nào hấp thu năng lượng của giọt Thần huyết này, cho nên mới lựa chọn hạ sách này. Nhưng theo tu vi Triệu

Phong không ngừng tăng trưởng, cấp bậc sinh mệnh đột phá, giọt Thần huyết trong ngón ngón trỏ trong lúc vô hình không ngừng làm dịu huyết mạch, thể phách của Triệu Phong, năng lượng trong đó sớm đã tiêu hao hết. Nhưng cho dù là như vậy, ngón tay trỏ này của Triệu Phong cũng không phải tầm thường.

Hưu!

Một đạo chỉ quang ám hồng sắc hỗn loạn từ trong ngón trỏ hắn mạnh mẽ phụt ra. Chỉ quang kia trong nháy mắt hàng lâm lên trên kết giới phòng hộ, hai bên giằng co trong chốc lát.

Răng rắc!

Đạo kết giới phòng hộ kia trực tiếp vỡ vụn. Một chút uy năng còn dư lại của đạo chỉ quang kia rơi xuống trên Cửu Lôi Luyện Phách Kính, chỉ chấn lên một tia đốm lửa.

- Cửu Lôi Luyện Phách Kính!

Sắc mặt Triệu Phong lộ ra thần sắc kinh hỉ, vung tay lên, trực tiếp lấy đi Cửu Lôi Luyện Phách Kính.

Vù vù vù!

Một cỗ khí tức lôi điện Hồng Hoang Thái Cổ từ trong đó lan tràn ra. Cho dù thân thể Triệu Phong đã từng là Lôi Kiếp Thánh Thể, thời điểm vừa chạm vào cỗ lực lượng Lôi Điện này, vẫn như cũ cảm thấy tê dại một trận. Bất quá, linh hồn của Triệu Phong rõ ràng không hề sợ hãi cỗ lực lượng Lôi Điện này, thậm chí còn biểu hiện ra bộ dáng thập phần thân thiện, hấp thu không ít lực lượng Lôi Điện do Cửu Lôi Luyện Phách Kính tản ra. Trong nháy mắt, Triệu Phong cảm giác linh hồn mình một mảnh thanh minh, thần thanh khí sảng.

- Không hỗ là Cửu Lôi Luyện Phách Kính có tác dụng luyện hóa linh hồn!

Trong lòng Triệu Phong vui vẻ. Theo cảnh giới nhanh chóng đề thăng, Lôi Hồn Thể của hắn không còn là ưu thế như trước đây nữa. Nhưng có Cửu Lôi Luyện Phách Kính này, đặc thù cùng ưu thế Lôi Hồn Thể của Triệu Phong lại một lần nữa được thể hiện ra. Huống hồ Cửu Lôi Luyện Phách Kính này còn là một kiện Thần khí công kích, Triệu Phong chuyên dùng Lôi kiếp, có được Lôi Chi Áo Nghĩa, có thể phát huy được uy lực của nó.

- Lúc này quan trọng nhất chính là luyện hóa!

Triệu Phong lập tức ngồi xếp bằng xuống. Nếu như chưa luyện hóa, kiện Thần khí Cực phẩm này liền không có nửa điểm tác dụng đối với Triệu Phong. Hiện tại hắn vẫn còn ở trong Thiên Ma Đường, các thành viên Thiên Ma Đường cũng đều hận hắn thấu xương, khẳng định vẫn đang lục soát hắn khắp nơi.

- Nếu như luyện hóa được Cửu Lôi Luyện Phách Kính, năng lực tự vệ của ta sẽ lại tăng thêm không ít!

Triệu Phong nhanh chóng vận chuyển Thần lực, lực lượng linh hồn, thâm nhập vào trong Cửu Lôi Luyện Phách Kính. Ngoài dự liệu, tốc độ Triệu Phong luyện hóa Cửu Lôi Luyện Phách Kính quá mức nhanh chóng. Hắn từng có kinh nghiệm luyện hóa Trường bào Thời Không, so sánh với lúc đó, tốc độ luyện hóa Cửu Lôi Luyện Phách Kính hiện tại thật sự là kinh người.

Bất quá vừa nghĩ một chút, liền có thể minh bạch nguyên nhân. Nếu như đổi lại là một gã hậu duệ Thời Không Thần Mâu khác đi luyện hóa Trường bào Thời Không, khả năng còn nhanh hơn so với Triệu

Phong lúc trước. Mà Triệu Phong tu luyện Lôi Chi Áo Nghĩa, đã từng là Lôi Kiếp Thánh Thể, linh hồn cũng là Lôi Hồn Thể, cho nên luyện hóa Cửu Lôi Luyện Phách Kính cực kỳ thuận buồm xuôi gió.

- Meo meo!

Không bao lâu sau, bên tai Triệu Phong chợt vang lên thanh âm của Tiểu tặc miêu. Cho dù Triệu Phong vô cùng phù hợp với Cửu Lôi Luyện Phách Kính, nhưng luyện hóa Thần khí Cực phẩm cũng không phải trong thời gian ngắn có thể hoàn thành được. Hiện tại, mức độ luyện hóa Cửu Lôi Luyện Phách Kính cũng chỉ mới có hai thành.

- Không có quá nhiều thời gian sao?

Triệu Phong đại khái hiểu được ý tứ của Tiểu tặc miêu. Hắn cùng Tiểu tặc miêu xông vào Trân Bảo Khố, bên phía Thiên Ma Đường không có khả năng không có bất kỳ phát hiện gì.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu khoa tay múa chân một trận với Triệu Phong, sau đó nhảy thẳng lên trên một cái kệ sắt tử thiết gần đó.

- Ngươi muốn giúp ta lựa chọn một vài thứ hữu dụng?

Triệu Phong khẽ sửng sốt, lập tức lộ ra thần sắc nửa tin nửa ngờ. Sau một khắc, trong tay Tiểu tặc miêu chợt xuất hiện một thanh dao găm phù văn ngân sắc. Các loại phù văn trên đó không ngừng lóe lên quang trạch kỳ dị. Tiểu tặc miêu đi tới trước một cái kết giới phòng hộ trong đó. Bên trong kết giới có một đầu quang đái ngân bạch sắc, tản ra quang huy ngân sắc nhàn nhạt. Tiểu tặc miêu dùng thanh dao găm phù văn ngân sắc trong tay nhẹ nhàng rạch một cái.

Phốc xuy!

Cái kết giới phòng hộ kia trực tiếp bị chém ra một vết rách dài. Tuy rằng vết rách kia đang liều mạng khép lại, nhưng trong thanh dao găm phù văn ngân sắc đồng dạng tản mát ra một cỗ lực lượng kỳ dị, đối kháng với nó. Cùng lúc đó, Tiểu tặc miêu đã lấy ra vật phẩm trong kết giới phòng hộ.

- Đơn giản như vậy?

Triệu Phong nhất thời sửng sốt. Hơn nữa hắn còn có cảm giác, mức độ luyện hóa của thanh dao găm phù văn ngân sắc trong tay Tiểu tặc miêu này, so với Cửu Lôi Luyện Phách Kính trong tay mình còn cao hơn nhiều. Bằng vào lực quan sát của Thần Linh Nhãn, Triệu Phong phát hiện khí tức trên người Tiểu tặc miêu cũng yếu bớt vài phần. Có lẽ, Tiểu tặc miêu có thể lấy được vật phẩm bên trong kết giới phòng ngự, tiêu hao của nó khẳng định cũng không nhỏ.

Tiểu tặc miêu trực tiếp ném mảnh quang đái ngân bạch sắc kia cho Triệu Phong.

- Meo meo!

Sau khi tùy tiện khoa tay múa chân một chút, cặp mắt kia giống như hắc bảo thạch của Tiểu tặc miêu chợt liếc nhìn về phía những địa phương khác. Triệu Phong dựa theo ý tứ của Tiểu tặc miêu, đem quang đái ngân bạch sắc kia đặt sát vào Trường bào Thời Không, khẽ vận chuyển Thần lực. Bỗng nhiên, mảnh quang đái ngân bạch sắc kia chậm rãi biến mất vào bên trong Trường bào Thời Không!

Triệu Phong lập tức vận chuyển Thần Linh Nhãn tỉ mỉ quan sát. Kết quả phát hiện, mảnh quang đái ngân bạch sắc kia chợt tách ra thành rất nhiều đường cong thật nhỏ, thâm nhập vào mỗi một địa phương

tồn tại tỳ vết, tổn hại, hư hao… trên Trường bào Thời Không, nhanh chóng chữa trị toàn bộ những điểm tổn hại đó.

- Lại có thần hiệu này!

Sắc mặt Triệu Phong không khỏi cả kinh. Trường bào Thời Không chính là Thần khí Cực phẩm từ Thời kỳ Thượng Cổ, đã trải qua vô số năm tháng, bản thân cũng có không ít tỳ vết, hư hao. Mà từ sau khi Triệu Phong đạt được Trường bào Thời Không, đã trải qua rất nhiều hiểm cảnh, cũng khiến cho Trường bào Thời Không xuất hiện một chút tổn thương nhỏ. Nhưng hiện tại, những tổn hại này gần như đã được chữa trị toàn bộ.

Còn chưa kịp tỉ mỉ nhìn kỹ, Tiểu tặc miêu đã lại ném qua một kiện vật phẩm nữa.

- Đây cũng là một loại đạo cụ đặc thù…

Triệu Phong nhìn lại một quả cầu kim chúc lớn chừng nắm tay trẻ con trong tay mình, cũng không biết đã là vật gì. Hắn dùng ý thức tiến hành thăm dò trong đó, chỉ phát hiện ra một tầng sương mù kỳ dị nồng đậm. Hắn đem Thần lực tiến nhập vào trong đó…

Vù vù vù!

Nhất thời, quả cầu kim chúc trong tay Triệu Phong chợt hòa tan ra, hóa thành một đoàn quang vụ đủ mọi màu sắc, bao phủ Triệu Phong vào trong. Tuy rằng quanh thân bị tầng quang vụ này bao phủ, nhưng tầm mắt cùng Thần thức của hắn cũng không bị chút ảnh hưởng nào.

- Vật này có ích lợi gì?

Đến bây giờ Triệu Phong vẫn còn không rõ ràng lắm tác dụng của

đạo cụ này. Nhưng nếu Tiểu tặc miêu đã đích thân chọn lựa giúp Triệu Phong, tuyệt đối không phải là vật tầm thường.

- Không tốt! Có người tới!

Lúc này, Tả Mâu Triệu Phong nhìn xuyên thấu các kiến trúc ở nơi này, nhìn thấy một đạo nhân ảnh. Ngay sau đó, lại có thêm một đạo nhân ảnh nữa xuất hiện, mục tiêu chính là tòa Trân Bảo Khố nơi hắn cùng Tiểu tặc miêu đang ở này.

- Tiểu tặc miêu!

Triệu Phong kinh hô một tiếng. Tiểu tặc miêu lập tức rời khỏi kệ sắt tử thiết, sau đó hai người thuận thế rời khỏi thành bảo tử thiết. Vừa mới ra ngoài, Triệu Phong đã nghe thấy một tiếng thét kinh hãi:

- Quả nhiên là ở chỗ này!

- Thiên Cơ Miêu!

Chỉ thấy ba đạo nhân ảnh đang cấp tốc tiếp cận chỗ của Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu. Hơn nữa trong ba người này có hai người là Cổ Thần Bát giai, gã nam tử tóc đỏ dẫn đầu càng là Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong.

- Hửm? Đoàn quang vụ đủ mọi màu sắc kia là cái gì?

Một người trong đó nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong đang bị tầng tầng yên vụ bao phủ, vẻ mặt kinh ngạc. Chỉ dựa vào tầm mắt, bọn chúng không thể nào nhìn xuyên thấu tầng quang vụ, nhưng cho dù vận dụng Thần thức, cũng không cách nào nhìn thấy cảnh tượng bên trong đoàn quang vụ kia. Cho nên theo như bọn chúng nghĩ, đó chính là một đoàn quang vụ đủ mọi màu sắc, đang cấp tốc di chuyển

bên trong hư không

Chương 1334: Chính diện giết Bát giai

Hửm? Đoàn quang vụ đủ mọi màu sắc kia là cái gì?

Một người trong đó nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong đang bị tầng tầng yên vụ bao phủ, vẻ mặt kinh ngạc. Chỉ dựa vào tầm mắt, bọn chúng không thể nào nhìn xuyên thấu tầng quang vụ, nhưng cho dù vận dụng Thần thức, cũng không cách nào nhìn thấy cảnh tượng bên trong đoàn quang vụ kia.

- Bọn chúng nhìn không thấy ta?

Căn cứ phản ứng của ba người này, Triệu Phong đại khái có thể đoán ra.

- Hóa ra cái đạo cụ này có thể ẩn giấu thân phận của ta…

Trong nháy mắt Triệu Phong liền minh bạch dụng ý của Tiểu tặc miêu. Cái đạo cụ này, quả thật là thứ hắn cần trước mắt. Liên quan tới tướng mạo của Triệu Phong, đám người Thiên Ma Đường gần như toàn bộ đều biết rõ. Nhưng hiện tại đám người Thiên Ma Đường đều cho rằng Triệu Phong là người của Thời Không Thánh Địa, bởi vậy cũng đã bỏ quên khả năng Thần Mâu thứ chín của hắn. Càng hiểu rõ thế lực này, Triệu Phong phát giác bọn chúng cực kỳ khát vọng theo đuổi đối với hậu duệ Thần Mâu. Hiện tại Triệu Phong càng có thể hành động thuận tiện hơn, tính nguy hiểm cũng giảm xuống thật lớn.

- Hai người các ngươi dám tự tiện xông vào Trân Bảo Khố, hiện tại

tuyệt đối chạy trời không khỏi nắng!

- Mau bắt lấy bọn chúng!

Ba người vừa đuổi tới lớn tiếng gầm lên.

- Kim Duệ Quang Kiếm!

Cặp mắt nam tử tóc đỏ dẫn đầu lóe lên quang mang ngũ thải, bên trong đó đột nhiên phụt ra mấy thanh lợi kiếm kim sắc xỏ xuyên qua vạn vật.

- Hỗn Nguyên Thần Quyền!

Triệu Phong vận chuyển Thần lực Hỗn Nguyên, thi triển ra chiến kỹ cường hãn. Thần lực Hỗn Nguyên cực kỳ đặc thù, ẩn chứa nhiều loại Áo nghĩa, rất nhiều đặc tính khác nhau, rất ít bị lực lượng khác khắc chế. Nhưng tu vi Triệu Phong chênh lệch khá lớn với đối phương, Hỗn Nguyên Thần Quyền của hắn chỉ giằng co không được bao lâu, liền bị đám lợi kiếm kim sắc kia xỏ xuyên qua.

Đúng lúc này, trong tay Triệu Phong chợt xuất hiện một mặt quang kính lôi văn trong suốt sáng bóng.

- Cửu Thiên Lôi Lực!

Triệu Phong vỗ cái lên mặt trái của Cửu Lôi Luyện Phách Kính, vận chuyển lực lượng Lôi kiếp với Lôi Chi Áo Nghĩa.

Vù vù vù!

Trong nháy mắt, từ trong Cửu Lôi Luyện Phách Kính chợt bộc phát ra một cỗ lực lượng Lôi Điện uy chấn thiên địa quỷ tà. Ba người truy

kích phía sau kia, thân thể cùng linh hồn đều không khỏi kinh hãi. Thiên địa bốn phía phảng phất như trở thành một phiến lĩnh vực lôi điện, vô số điện quang lôi đình chạy loạn.

- Đó là… Cửu Lôi Luyện Phách Kính!

- Không ngờ ngươi lại dám đánh cắp kiện Thần khí này!

Ba người truy kích phía sau, nhất thời chửi ầm lên. Cửu Lôi Luyện Phách Kính này chính là một trong những vật phẩm trân quý nhất lưu giữ bên trong Trân Bảo Khố phía Đông.

Vù vù vù!

Trong Cửu Lôi Luyện Phách Kính bỗng nhiên nổ bắn ra một đạo lôi điện dữ tợn thô to như thùng nước. Triệu Phong đã luyện hóa Cửu Lôi Luyện Phách Kính này được hai thành, vẫn có thể phát huy ra được uy lực không nhỏ.

Oanh phanh!

Cửu Thiên Lôi Lực ầm ầm va chạm với đám lợi kiếm kim sắc nhiều đếm không hết kia. Hai cỗ lực lực lượng phá hoại cực mạnh nhất thời oanh tạc ra, đem bốn phía tòa kiến trúc phá hư trăm ngàn lỗ thủng, không còn hình dáng. Bởi vì bị cỗ lực lượng kinh khủng trong nháy mắt bộc phát ra ảnh hưởng, tốc độ của ba người nam tử tóc đỏ thoáng ngừng lại, mà Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu lại trước tiên một bước bỏ chạy vô tung vô ảnh.

- Mau đuổi theo!

Nam tử tóc đỏ dẫn đầu thấp giọng quát lớn. Cùng lúc đó, phía sau ba người đột nhiên xuất hiện hai cỗ khí tức kinh người.

Sưu! Sưu!

Hai đạo thân ảnh một đen một trắng trực tiếp đuổi tới. Toàn thân nam tử bao phủ quỷ vụ tối tăm, âm trầm khủng bố, còn nữ tử thì dung nhan mỹ lệ, quanh thân hiện lên sương khói nhân uân thanh bạch, giống như Tiên tử vậy.

- Tà Thánh Song Thần! Trưởng lão U Tuyền!

Nam tử tóc đỏ nhất thời cung kính hô lớn.

- Kẻ lẻn vào của Thời Không Thánh Địa có phải đi chung với Thiên Cơ Miêu không?

Tà Thánh Song Thần lạnh giọng hỏi.

- Không rõ ràng lắm! Toàn thân kẻ đi chung với Thiên Cơ Miêu bao phủ bên trong một tầng quang vụ ngũ thải, chúng ta không thể dò xét được thân phận của hắn!

Nam tử tóc đỏ thành thật trả lời.

- Quang vụ ngũ thải? Đó là đạo cụ đặc thù Huyễn Thần!

Tà Thánh Song Thần nhất thời cả kinh kêu lên. Đương nhiên, đây là biểu hiện ý chí của U Tuyền Cổ Thần.

Huyễn Thần chính là một loại đạo cụ ẩn giấu đặc thù do Thiên Ma Đường nghiên cứu chế tạo ra. Một khi sử dụng liền có thể ẩn sâu vào bên trong quang vụ, Thần thức cũng không có tác dụng dò xét. Cho dù là cường giả cao hơn một cấp bậc so với người sử dụng, cũng khó có thể nhìn trộm được chân tướng thật sự của người bên

trong quang vụ kia. Ba người nam tử tóc đỏ không biết quang vụ ngũ sắc kia là cái gì, bởi vì bọn chúng cũng không được biết rõ ràng rất nhiều thành quả nghiên cứu của Thiên Ma Đường. Nhưng từ biểu hiện của Tà Thánh Song Thần, bọn chúng cũng có thể đoán ra món đồ kia tuyệt không bình thường.

- Ngoại trừ cái đó, còn có Cửu Lôi Luyện Phách Kính nữa!

Nam tử tóc đỏ nhỏ giọng nói.

- Cái gì? Cửu Lôi Luyện Phách Kính!

Sắc mặt Tà Thánh Song Thần đại biến, thần sắc vô cùng phẫn nộ. Mà trong mật điện, U Tuyền Cổ Thần lại càng tức giận đến mức giẫm chân liên hồi.

Cửu Lôi Luyện Phách Kính này chính là một kiện Thần khí Thái Cổ, rất lâu trước đây bọn chúng đạt được trong lúc thăm dò một phiến Di tích Thái Cổ, vẫn luôn bảo tồn đến tận bây giờ. Lần này, bọn chúng chuẩn bị đem tất cả mọi thứ bên trong Trân Bảo Khố, kể cả Thiên Cơ Miêu, cùng nhau giao cho đại nhân vật bên trên. Thậm chí trước đây, bọn chúng còn tiêu hao vô số tài lực, nhằm tiến hành kế hoạch thức tỉnh Thiên Cơ Miêu, kích phát toàn bộ tiềm năng của nó. Nhưng hiện tại, Thiên Cơ Miêu đã chạy mất, Cửu Lôi Luyện Phách Kính cùng với thành quả nghiên cứu Huyễn Thần cũng bị đánh cấp mất.

- Mau đuổi theo! Tuyệt không thể bỏ qua cho bọn chúng!

Tà Thánh Song Thần phẫn nộ quát một tiếng.

o0o

- Không tốt! Tà Thánh Song Thần tới rồi!

Tả Mâu Triệu Phong quan sát được tình huống phía sau. Tà Thánh Song Thần chính là Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, lại càng là Luân Hồi Bất Diệt Thể, thân thể bất tử bất diệt. Với thực lực hiện tại của Triệu Phong, nếu bị bọn chúng đuổi kịp tuyệt đối là chết chắc.

- Phía trước cũng có người!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ chớp động

- Xem ra chúng ta tiến vào Trân Bảo Khố, đã triệt để chọc giận Thiên Ma Đường!

Triệu Phong bất đắc dĩ cười một tiếng. Khu vực hạch tâm này rõ ràng là khu vực cơ mật nhất, nhưng bởi vì bắt Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu, không ngờ Thiên Ma Đường lại điều động nhiều nhân thủ như vậy, hiện tại Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu đã bị hai mặt giáp công. Bất quá, so với truy binh phía sau, phía trước chỉ có một gã Cổ Thần Bát giai. Tốc độ Triệu Phong không giảm, phương hướng không hề thay đổi, cấp tốc chạy tới phía trước.

- Có người!

Một gã nam tử trung niên đầu mọc sừng hươu, sắc mặt đột nhiên biến đổi. Hắn đang chạy tới Trân Bảo Khố phía Đông, dự định sẽ hội hợp những người khác, tróc nã kẻ lẻn vào. Nhưng hiện tại còn chưa tới nơi, nửa đường bỗng nhiên chợt cảm giác được một cỗ sinh mệnh ba động yếu ớt đang tiếp cận về phía hắn…

Đúng lúc này, Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu đột nhiên lao ra, trực tiếp công kích về phía gã nam tử trung niên sừng hươu kia.

- Hỗn Nguyên Thần Quyền!

Tay trái Triệu Phong giơ lên, đánh ra vài đạo quyền quang hỗn loạn vô cùng hôn ám. Mà Tiểu tặc miêu thì huy động thanh dao găm phù văn trong tay, chém mạnh ra từng đạo từng đạo đao phong ngân sắc quỹ tích không thể nắm bắt.

Oanh!

Gã trung niên sừng hươu kia lập tức thôi động Sinh Mệnh Chi Mâu, một cỗ lực lượng Sinh Mệnh cường hãn từ trong cơ thể hắn bộc phát ra. Cùng lúc đó, xung quanh thân thể hắn đột nhiên sinh trưởng ra vô số sợi dây mây tráng kiện, hình thành một tầng phòng ngự kiên cố.

Oanh! Phanh! Oành!

Thời điểm công kích của Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu hàng lâm, tầng phòng ngự kia trong nháy mắt bị đánh tan. Uy năng công kích còn lại của hai người đánh lên trên người nam tử sừng hươu, lưu lại một cái động lớn. Nhưng trong nháy mắt, cái động lớn kia cũng dưới sự thúc giục của sinh mệnh lực cường đại, nhanh chóng khôi phục trở lại. Đây chính là sinh mệnh lực cường hãn của hậu duệ Sinh Mệnh Thần Mâu.

- Thiên Cơ Miêu!

Ánh mắt nam tử sừng hươu nhất thời nhìn chằm chằm về phía Tiểu tặc miêu.

- Lưu lại cho ta!

Sắc mặt nam tử sừng hươu đại hỉ. Chỉ cần hắn ngăn cản hai người Triệu Phong ở chỗ này, đợi các cường giả Thiên Ma Đường khác chạy tới, hắn tuyệt đối là lập được đại công.

- Hừ! Chỉ bằng ngươi?

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, song quyền một lần nữa chém ra. Từng đạo từng đạo quyền quang hỗn loạn hôn ám giống như từng ngọn núi cao nguy nga, mạnh mẽ oanh áp xuống.

- Hừ! Ngươi quá coi thường Sinh Mệnh Chi Mâu rồi!

Nam tử sừng hươu hừ lạnh một tiếng, có chút không vui. Xung quanh thân thể hắn lập tức hiện lên vô số gốc cổ mộc tráng kiện, từ dưới đất đâm lên, nhanh chóng sinh trưởng.

Oanh! Phanh! Oành!

Công kích vô cùng cường hãn của Triệu Phong nhanh chóng phá hủy toàn bộ đám cổ mộc kia, nhưng Triệu Phong phá hủy bao nhiêu, đám cổ mộc kia liền lập tức sinh trưởng lại bấy nhiêu. Cùng lúc này, xung quanh thân thể gã nam tử sừng hươu chợt hiện lên một tầng chiến giáp lục văn. Sau đó hắn trực tiếp phóng thẳng về phía Triệu Phong, oanh kích ra một quyền mang theo năng lượng kinh người. Giờ phút này, toàn bộ đám lực lượng Sinh Mệnh Áo Nghĩa phiêu phù bốn phía đều tụ tập lại vào trong nắm tay của hắn.

- Hừ! Là ngươi quá coi thường ta a!

Triệu Phong mỉm cười lạnh lẽo. Hiện tại hắn đã đạt tới Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong, Cổ Thần Bát giai bình thường sớm đã không phải là đối thủ của hắn.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Trong Tả Mâu của hắn, ý chí đồng lực bắt đầu ba động, một đoàn lôi

điện diễm miêu chậm rãi hiện lên.

Oanh phốc!

Một đoàn Lôi Kiếp Chi Hỏa trực tiếp oanh tạc lên trên phương diện linh hồn của nam tử sừng hươu. Mặc dù không có vận dụng lực lượng Bản Nguyên, nhưng uy năng của Lôi Kiếp Đồng Diễm cũng không phải một tên Cổ Thần Bát giai bình thường có thể chịu nổi.

- Lực lượng Lôi kiếp thật mạnh!

Nam tử sừng hươu lộ ra thần sắc giằng co thống khổ. Mộc vốn khắc Lôi, nhưng hắn vẫn như cũ bị Lôi Kiếp Đồng Thuật của Triệu Phong dằn vặt thống khổ không chịu nổi.

- Cửu Thiên Lôi Lực!

Cùng lúc đó, từ trong Cửu Lôi Luyện Phách Kính trong tay Triệu Phong đột nhiên tuôn ra một đầu Lôi Long tráng kiện dữ tợn.

Ùng ùng!

Hai cỗ lực lượng Lôi Điện đan xen tại bốn phía xung quanh nam tử sừng hươu, đánh cho toàn thân hắn cháy khét một mảnh.

- Không có khả năng!

Vẻ mặt nam tử sừng hươu không thể tin nổi. Lần này, Thiên Cơ Miêu cũng không có xuất thủ, hắn thân là Sinh Mệnh Chi Mâu, không ngờ lại không phải là đối thủ của một gã Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong! Hắn vội vàng thôi động Sinh Mệnh Chi Mâu, tầng chiến giáp lục văn kia một lần nữa hiện lên xung quanh thân thể hắn.

- Hỗn Nguyên Thần Quyền! Di Thiên Chưởng!

Triệu Phong trong nháy mắt tiếp cận nam tử sừng hươu, dưới khoảng cách gần trực tiếp thi triển hai loại chiến kỹ này. Ám quyền hư chưởng đan xen, trực tiếp đánh lên trên người nam tử sừng hươu.

Oanh! Phanh! Oành!

Nam tử sừng hươu bị đánh văng sang một bên, huyết nhục mơ hồ, khí tức suy nhược. Nếu như đổi lại là người bình thường, chỉ sợ sớm đã tử vong. Nhưng Sinh Mệnh Chi Mâu của hắn vẫn còn đang chống đỡ, không ngừng lưu động ra lực lượng Sinh Mệnh Áo Nghĩa cường đại, khôi phục lại Thần thể của hắn.

- Ngươi quá yếu!

Triệu Phong bình thản nói, Tả Mâu khẽ vận chuyển. Nam tử sừng hươu kia thập phần không cam lòng, nhưng căn bản vô lực phản bác. Hắn đường đường là Cổ Thần Bát giai, không ngờ lại bị một gã Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong chính diện đánh bại.

- Điều đó không có khả năng!

Sắc mặt nam tử sừng hươu vặn vẹo giãy dụa, đột nhiên hét lớn. Bởi vì tâm linh nhất thời sơ hở, Huyễn Đạo Đồng Thuật của Triệu Phong trực tiếp xâm lấn, khiến cho nam tử sừng hươu rơi vào trong một cái huyễn cảnh dằn vặt vĩnh viễn bất tận.

- Ý chí bạc nhược như vậy!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng. Lúc này nam tử sừng hươu đã chìm sâu vào trong thế giới huyễn thuật, không thể tự khống chế. Mà

Sinh Mệnh Chi Mâu của hắn cũng bởi vậy mà đình chỉ vận chuyển.

- Chết đi!

Tả Mâu Triệu Phong bắt đầu vận chuyển, oanh tạc ra một đoàn năng lượng hỗn loạn vặn vẹo.

- Địa Bạo Kinh Tinh!

Một khỏa quang cầu hôn ám, sau khi bao vây toàn thân nam tử sừng hươu, liền trực tiếp nổ tung. Thân thể nam tử sừng hươu theo hôn ám quang cầu nổ tung cũng hóa thành tro bụi.

- Đi!

Trong lòng Triệu Phong thoáng có chút đắc ý, cùng Tiểu tặc miêu tiếp tục phóng chạy. Lần này, Tiểu tặc miêu gần như không hỗ trợ bất kỳ cái gì. Một mình hắn đã chính diện đánh bại một gã Cổ Thần Bát giai, giết chết đối phương

Chương 1335: Ma Hồn Bàn

Sau khi đánh chết nam tử sừng hươu Cổ Thần Bát giai, Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu trực tiếp phóng chạy. Thế nhưng hai người bọn họ chạy trốn còn phải lựa chọn lộ tuyến, đồng thời phải phá hủy một chút cơ quan bẫy rập. Mà đám người Tà Thánh Song Thần truy sát phía sau lại chỉ cần căn cứ theo cảm nhận, đầu mối… không chút ảnh hưởng truy kích theo sau, rất nhanh đã đuổi kịp hai người Triệu Phong.

- Đã đuổi kịp rồi!

Tà Thánh Song Thần cười lạnh một tiếng.

- Tặc tử, thúc thủ chịu trói đi!

- Thiên Cơ Miêu, mau trở lại!

Sau đó, đám người nam tử tóc đỏ cũng lần lượt xuất hiện.

- Quả nhiên là Huyễn Thần!

Ánh mắt Tà Thánh Song Thần gắt gao nhìn chằm chằm đoàn quang vụ ngũ thải kia. Tuy rằng bọn chúng nhìn không thấy tình huống bên trong quang vụ, nhưng có thể cảm giác được tu vi của kẻ ẩn nấp bên trong. Cho nên bọn chúng xác định người bên trong, chính là tên tiểu tử khoác Trường bào Thời Không kia. Tuy rằng không biết hắn làm thế nào nhận được sự trợ giúp của Thiên Cơ Miêu, nhưng như vậy rất tốt, có thể đem hai người một lưới bắt hết. Nếu như Thiên Cơ Miêu đi chung với Lạc Linh Cổ Thần, như vậy bọn chúng sẽ càng

phiền phức hơn.

Tựa hồ phát hiện ra ánh mắt của Tà Thánh Song Thần, Tiểu tặc miêu bỗng nhiên quay về phía Tà Thánh Song Thần mỉm cười một cái, sau đó lấy ra một thanh dao găm phù văn ngân sắc.

- Thiên Lung Bí Nhận!

Tròng mắt Tà Thánh Song Thần thiếu chút nữa trực tiếp rơi luôn ra ngoài. Ngoại trừ U Tuyền Cổ Thần ra, tất cả mọi người ở đây cũng không ai nhận ra kiện Thần khí này.

Thiên Lung Bí Nhận này là đồ vật do Thiên Cơ Tộc căn cứ theo Thần khí Cực phẩm Thái Cổ Thiên Lung Nhận mà phỏng chế ra. Trên phương diện uy lực, Thiên Lung Bí Nhận không thể so sánh với Thần khí Thái Cổ Thiên Lung Nhận, nhưng trong quá trình chế tác, Thiên Cơ Tộc đã gia nhập một vài năng lực khác, khiến cho kiện Thần khí này không chỉ là một kiện Thần khí công kích, lại còn cụ bị những năng lực khác nữa. Kiện Thần khí này, cũng là thu hoạch lớn nhất mà Thiên Ma Đường đạt được khi thăm dò một phiến di tích Thiên Cơ Tộc. Giá trị của nó còn cao hơn cả Cửu Lôi Luyện Phách Kính, xem như là kiện vật phẩm trân quý nhất trong Trân Bảo Khố phía Đông. Bọn chúng cũng không thể không bội phục ánh mắt của Thiên Cơ Miêu.

- Chỉ cần bắt được bọn chúng, mỗi người các ngươi đều có thể nhận được một phần Thiên Thần Dịch!

Tà Thánh Song Thần lập tức nói. Đương nhiên, đây cũng là ý tứ của U Tuyền Cổ Thần. Tên tiểu tử thân khoác Trường bào Thời Không kia có chút bất phàm, cộng thêm Thiên Cơ Miêu vô cùng bí hiểm, khó tránh khỏi gặp phải chuyện gì ngoài ý muốn. Cho nên U Tuyền Cổ Thần mới chấp nhận hứa hẹn như vậy. Chỉ cần bắt được Triệu

Phong cùng Tiểu tặc miêu, như vậy giá trị mấy phần Thiên Thần Dịch kia cũng trở thành nhỏ bé không đáng kể rồi.

- Thiên Thần Dịch!

Toàn thân ba gã Cổ Thần Bát giai còn lại nhất thời chấn động. Thiên Lung Bí Nhận mà Tà Thánh Song Thần vừa nói, bọn chúng cũng chỉ mới nghe lần đầu, nhưng giá trị của Thiên Thần Dịch, bọn chúng lại biết rất rõ ràng. Thiên Thần Dịch chính là loại trân bảo mà tất cả cường giả trong chín giai Chân Thần đều phải tha thiết ước mơ.

Nghe đồn lần đầu tiên phục dụng Thiên Thần Dịch sẽ có xác suất cực lớn là trực tiếp đột phá một giai. Tu vi càng thấp, xác suất càng lớn. Dưới Chân Thần Lục giai xác suất này là năm thành, nếu là Cổ Thần Bát giai thì chỉ có chừng hai thành. Phải biết rằng, đối với những Chân Thần, Cổ Thần nào đó mà nói, trực tiếp đột phá một giai cơ hồ là tiết kiệm được thời gian tu luyện mấy trăm vạn năm thậm chí ngàn vạn năm a. Mặc dù là có xác suất, nhưng cho dù không thành công tiến giai, cũng sẽ gia tăng tu vi trên diện rộng, cách tiến giai cũng không xa.

- Tử Vong Cực Quang!

- Phá Diệt Chước Thần!

Ba người liền vận chuyển huyết mạch nhãn đồng, thi triển công kích đồng thuật cự ly xa.

- Hỗn Nguyên Thuẫn!

Triệu Phong lập tức vận chuyển Thần lực Hỗn Nguyên, ngưng kết ra sau lưng một đạo quang thuẫn hôn ám vặn vẹo. Phương diện công kích, Thần lực Hỗn Nguyên còn mạnh hơn công kích Thần lực của

Cổ Thần Bát giai, nếu như dùng ở phương diện phòng ngự, hiệu quả càng cao hơn. Nhưng hiện tại, kẻ mà Triệu Phong đang đối mặt là hậu duệ Thần Mâu, lực lượng bọn chúng sử dụng cũng không phải tầm thường.

Oanh! Phanh! Oành!

Sau khi chống đỡ được mấy kích, Hỗn Nguyên Thuẫn của Triệu Phong đã vỡ vụn ra. Cùng lúc đó, trong tay Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một cái khối thép tam giác.

Leng keng!

Khối thép tam giác kia trong nháy mắt biến thành một cái thiết bản màu đen, che ở sau lưng Triệu Phong. Cổ Thần Ấn hiện tại đã lột xác thành Thần khí Thượng phẩm, nó có thể thiên biến vạn hóa, bất quá uy năng công kích lại chỉ tương đương với Thần khí Thượng phẩm bình thường. Thần kỳ nhất chính là, năng lực phòng ngự của Cổ Thần Ấn tuyệt đối là tồn tại nhất lưu trong Thần khí Thượng phẩm, gần như chắc chắn không thể phá vỡ.

- Vật phẩm do Thiên Cơ Tộc nghiên cứu chế tạo!

Thông qua ánh mắt Tà Thánh Song Thần, U Tuyền Cổ Thần nhìn thấu một chút mánh khóe từ trên Cổ Thần Ấn. Theo nhận thức của hắn, Cổ Thần Ấn này vô cùng bất phàm, nhưng cụ thể có chỗ bất phàm gì, chỉ sau khi tỉ mỉ nghiên cứu mới có thể biết được.

- Nhất định phải bắt được tên tiểu tử này!

U Tuyền Cổ Thần phân ra đại bộ phận ý niệm, khống chế Tà Thánh Song Thần. Chỉ khi bắt giữ được Triệu Phong, mới có thể bù đắp được những sai lầm cùng tổn thất của hắn. Đồng thời trên người

Triệu Phong còn có Thần khí Cực phẩm Trường bào Thời Không, cộng thêm Cổ Thần Ấn hắn vừa mới thể hiện ra. Nói không chừng đến lúc đó, hắn không chỉ có không có tội, còn có công lao cực lớn nữa.

Đúng lúc này…

- Huyết Ma Độn!

Nam tử tóc đỏ kia cắn răng một cái, thi triển ra một Bí thuật không biết tên. Toàn thân hắn toát ra một trận vụ khí huyết tinh, thân hình áp súc thành một giọt huyết quang, lóe lên rồi biến mất. Tốc độ này cực kỳ kinh người, giống hệt như Không Gian Thuấn Di vậy. Nhưng Không Gian Thuấn Di cần có không gian ổn định, lại còn có thời gian thi triển, mà Bí thuật nam tử tóc đỏ vừa thi triển ra lại không bị những yếu tố này hạn chế.

- Lưu lại đi!

Trong nháy mắt nam tử tóc đỏ hiện thân, sắc mặt hắn hơi tái nhợt một chút, nhưng nghĩ tới Thiên Thần Dịch, hắn lập tức lộ ra nụ cười hưng phấn. Hắn khẽ vận chuyển Vạn Tượng Chi Mâu, một cỗ lực lượng tự nhiên vạn tượng nhất thời ba động ra. Không gian xung quanh Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu nhất thời trở nên trầm trọng vô cùng, phi hành cũng phải cố hết sức.

Sau đó, lại thêm một cỗ lực lượng Hàn Băng hàng lâm xuống. Mà mặt đất phía dưới lại đột nhiên sinh trưởng ra vô số dây mây thực vật, quấn quanh về phía Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu. Trong lúc nhất thời, Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu đã bị lực lượng tự nhiên vạn tượng triệt để bao vây, tốc độ chợt giảm mạnh.

- Tốt!

Tà Thánh Song Thần cười lạnh một tiếng, gia tăng tốc độ, bức thẳng về phía Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu.

Tiểu tặc miêu, mau ra tay a!

Triệu Phong lập tức thúc giục. Vừa rồi, Tiểu tặc miêu đã nói với Triệu Phong, nó có át chủ bài có thể đối phó Tà Thánh Song Thần. Nếu để cho đối phương tụ tập lại cùng một chỗ, hiệu quả của át chủ bài này càng có thể tối đa hóa.

- Meo meo!

Đúng lúc này, trong tay Tiểu tặc miêu chợt xuất hiện một cái mâm kim loại thần bí.

Sắc mặt Triệu Phong ngưng đọng. Đây chính là át chủ bài mà Tiểu tặc miêu nói sao? Hắn nhớ rõ, cái mâm kim loại này chính là một kiện vật phẩm trong Trân Bảo Khố phía Đông. Lúc đó, sau khi Tiểu tặc miêu giúp Triệu Phong lấy được Huyễn Thần, liền lấy thêm kiện vật phẩm này từ trong một kết giới phòng hộ, sau đó mới cùng Triệu Phong thoát đi. Về phần cái mâm kim loại này có công hiệu cụ thể gì, Triệu Phong cũng không rõ ràng lắm.

- Ma Hồn Bàn!

Tà Thánh Song Thần từ phía sau truy kích đến, nhìn thấy cái mâm kim loại trong tay Tiểu tặc miêu, sắc mặt đột biến, lập tức dừng phắt lại. Nhưng đã không còn kịp nữa, Tiểu tặc miêu đã trực tiếp ném ra cái mâm trong tay. Cái mâm kim loại kia rơi xuống chính giữa đám người nam tử tóc đỏ cùng Tà Thánh Song Thần.

Ông!

Trên cái mâm kia chợt hiện lên một đạo lưu quang, sau đó nó bắt đầu xoay tròn mãnh liệt. Một cỗ sương mù màu xám tro dày đặc từ trong đó phun trào ra, giống như cái mâm kim loại, cũng đồng dạng xoay tròn mãnh liệt, hình thành một cỗ long quyển phong bạo màu xám tro, bao phủ tất cả mọi người ở đây, trừ Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu ra, vào bên trong.

- Đây là… công kích linh hồn!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong phát hiện, đám mê vụ xám tro kia là sản vật linh hồn.

- A!

Nam tử tóc đỏ cách Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu gần nhất, đầu tiên kêu la thảm thiết. Cùng lúc đó, Tà Thánh Song Thần cùng mấy người còn lại ở phía sau cũng không ngừng nghiêng ngã, sắc mặt nhăn nhó giãy dụa. Tà Thánh Song Thần cố chịu đựng linh hồn đau đớn kịch liệt, chậm rãi lui về phía sau, nỗ lực rời khỏi đám long quyển phong bạo màu xám kia.

- Ma Hồn Bàn!

Trong mật điện, linh hồn của U Tuyền Cổ Thần cũng cảm thấy đau đớn một trận. Đây là đến từ sự liên hệ linh hồn giữa hắn cùng Tà Thánh Song Thần.

- Không ngờ Thiên Cơ Miêu lại đánh cắp cả món đồ này!

Thần sắc U Tuyền Cổ Thần âm lệ. Công dụng cũng như thên gọi, một khi kiện đạo cụ này phát động, linh hồn của những sinh linh bốn phía xung quanh sẽ giống như đang nằm trong một cái bàn xay vậy,

liên tục bị đè ép, đau khổ đến tột cùng. Nhưng kiện đạo cụ này cũng có khá nhiều chỗ thiếu hụt, đó chính là phạm vi công kích chỉ ở khu vực bốn phía đạo cụ, không thể công kích cự ly quá xa, đồng thời phạm vi công kích còn không lớn. Hơn nữa, đây lại còn là vật phẩm chỉ sử dụng một lần.

- Khốn kiếp! Một kiện đạo cụ trân quý như thế!

U Tuyền Cổ Thần cảm giác trái tim co quắp một trận.

Rất nhanh, hiệu quả của Ma Hồn Bàn đã biến mất. Ngoại trừ linh hồn một gã Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong bị thương tổn nghiêm trọng, tình huống của những người còn lại cũng không quá nghiêm trọng. Nhưng bọn chúng đã hoàn toàn mất đi thân ảnh của Triệu Phong cùng Thiên Cơ Miêu.

- Bọn chúng hẳn là đã chạy ra khỏi khu vực hạch tâm!

U Tuyền Cổ Thần thoáng suy tư, nói. Hai người kia đã lấy được không ít chỗ tốt, đồng thời vừa rồi bọn chúng đã bị ép phải sử dụng Ma Hồn Bàn. Thật vất vả mới thoát khốn được, bọn chúng hẳn là nghĩ mọi biện pháp chạy ra khỏi nơi này, không có khả năng tiếp tục ở lại khu vực hạch tâm. Bởi vậy, U Tuyền Cổ Thần phân phó Tà Thánh Song Thần cùng mấy người khác rời khỏi khu vực hạch tâm, tiến hành tìm tòi.

- Xuất hiện bất cứ dị thường nào, lập tức trực tiếp thông tri cho ta!

U Tuyền Cổ Thần trực tiếp nói với đám nhân viên điều khiển trong mật điện. Sau khi làm xong hết thảy chuyện này, U Tuyền Cổ Thần vẫn chưa yên tâm, lập tức phóng xuất ra bốn cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể, phân biệt tiến về các Trân Bảo Khố trong khu vực hạch tâm.

Bên trong khu vực hạch tâm có tổng cộng bốn tòa Trân Bảo Khố. Phía Đông là cất giữ Thần binh lợi khí, đạo cụ thiết bị… Phía Tây cất giữ trân tài, dược tề, đan dược… Phía Nam cất giữ thành quả nghiên cứu đối với hậu duệ Thần Mâu. Phía Bắc thì lại là địa phương cất giữ khôi lỗi cơ giới.

Trình độ cơ mật của những Trân Bảo Khố này tương đương với mật điện, bố trí phòng hộ thậm chí còn cao hơn cả mật điện. Cho dù là Cổ Thần Cửu giai muốn xông vào Trân Bảo Khố, cũng là tự tìm đường chết, bởi vậy căn bản không cần cường giả tọa trấn. Nhưng lần này lại xuất hiện ngoài ý muốn, chính là Thiên Cơ Miêu! Cho nên U Tuyền Cổ Thần cần cẩn thận một chút.

o0o

Khu vực hạch tâm, trong một gian phòng u ám nào đó, Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu đang ẩn nấp bên trong Trường bào Thời Không.

- Tiểu tặc miêu, chẳng lẽ vẫn chưa rời đi?

Triệu Phong nghi hoặc hỏi. Căn cứ theo lộ tuyến Tiểu tặc miêu chạy trốn, hắn có thể nhìn ra, Tiểu tặc miêu không có ý tứ lập tức rời khỏi nơi này.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu khoa tay múa chân một trận với Triệu Phong, sau đó làm ra bộ dáng khinh bỉ, rõ ràng thể hiện nó đang nói Triệu Phong rất sợ chết.

- Ngươi muốn nói, hiện tại chúng ta rất khó rời đi? Cho dù có rời khỏi Thiên Ma Đường, vừa ra ngoài cũng sẽ bị đám cường giả hai phe giao chiến bên ngoài để mắt tới, cho nên ở lại chỗ này trái lại càng an

toàn hơn?

Triệu Phong đại khái hiểu được ý tứ của Tiểu tặc miêu. Bên ngoài, cường giả Thiên Ma Đường đang đại chiến với Xích Tiêu Cổ Thần của Thời Không Thánh Địa, nếu như lúc này hắn ra ngoài, quả thật chính là muốn chết. Nhưng ở lại khu vực hạch tâm cũng có chút không thích hợp a?

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu tiếp tục khoa tay múa chân, sau đó không để ý tới Triệu Phong nữa, chính mình ngồi xuống luyện hóa Thiên Lung Bí Nhận. Triệu Phong cũng dựa theo ý tứ của Tiểu tặc miêu, trước luyện hóa Cửu Lôi Luyện Phách Kính rồi hãy nói.

Bên trong Trường bào Thời Không trôi qua ba ngày, Triệu Phong đã luyện hóa Cửu Lôi Luyện Phách Kính được hơn bảy thành. Đúng lúc này, Tiểu tặc miêu đột nhiên nhảy ra khỏi Trường bào Thời Không.

Triệu Phong biết rõ, đã đến lúc hành động. Hai người phóng đi trong chốc lát, Triệu Phong đã nhìn thấy một tòa cung điện thủy tinh lam sắc.

- Trân Bảo Khố?

Triệu Phong ngây ngẩn tại chỗ, khiếp sợ thốt lên. Không ngờ lại còn có tòa Trân Bảo Khố thứ hai, thảo nào Tiểu tặc miêu được nhiều chỗ tốt như vậy, còn chưa muốn rời khỏi!

Chương 1336: Lại vào Trân Bảo Khố

Trân Bảo Khố?

Triệu Phong ngây ngẩn tại chỗ, khiếp sợ thốt lên. Bên trong tòa Trân Bảo Khố đầu tiên, hắn cùng Tiểu tặc miêu đã đạt được thật sự rất nhiều tốt chỗ. Khó có thể tưởng tượng, Trân Bảo Khố như vậy còn có một tòa thứ hai nữa. Thảo nào Tiểu tặc miêu được nhiều chỗ tốt như vậy, còn chưa muốn rời khỏi.

- Bất quá, đối phương khẳng định đã có phòng bị!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Trước đây, hắn cùng Tiểu tặc miêu lẻn vào tòa Trân Bảo Khố thứ nhất, lấy trộm đi đại lượng bảo vật. Bên phía Thiên Ma Đường cho dù nhân thủ không đủ, cũng sẽ phái người trấn thủ, hoặc là giám thị Trân Bảo Khố. Hắn không khỏi vận chuyển Tả Mâu, trực tiếp xuyên thấu tòa cung điện thủy tinh lam sắc trước mặt này.

- Có người!

Triệu Phong rất nhanh thấy được một đạo nhân ảnh đang ẩn nấp bên trong tòa cung điện thủy tinh lam sắc kia.

- Chỉ là Cổ Thần Thất giai! Xem ra bởi vì nhân thủ không đủ, cho nên bên phía Thiên Ma Đường chỉ phái người giám thị mà thôi!

Triệu Phong thấp giọng thầm nói. Trân Bảo Khố này cũng không phải có thể tùy tiện tiến vào, cho dù có Tiểu tặc miêu tương trợ, muốn tiến

vào trong đó cũng cần phải phí một phen công phu. Bởi vậy, Thiên Ma Đường chỉ phái người giám thị nơi này, một khi phát hiện Trân Bảo Khố có chút dị dạng gì, lập tức sẽ truyền ra tin tức. Cứ như vậy, cho dù Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu thành công xông vào, cũng không có bao nhiêu thời gian đánh cắp bảo vật, ngược lại còn bị thành viên Thiên Ma Đường chạy tới nơi này bao vây. Hắn cũng nói một tiếng tình huống ở nơi này cho Tiểu tặc miêu biết.

- Meo meo!

Nhưng Tiểu tặc miêu vẫn như cũ không chịu rời đi, mà là bắt đầu thương lượng đối sách với Triệu Phong. Cuối cùng, Tiểu tặc miêu kiến nghị, Triệu Phong đem tất cả cơ quan trận pháp nơi đây, miêu tả ra toàn bộ, để cho nó suy nghĩ phương pháp phá giải trước. Như thế, đến lúc đó sẽ có thể cấp tốc phá giải, tranh thủ trước khi những người của Thiên Ma Đường chạy tới nơi này, thu lấy một số thứ tốt, sau đó nhanh chóng thoát đi.

Triệu Phong trầm tư trong chốc lát. Mặc dù là có chút nguy hiểm, nhưng tính khả thi rất cao. Ngoài ra, vừa rồi hắn thấu thị, cũng đại khái nhìn thấy rõ ràng tình huống bảo vật bên trong tòa cung điện thủy tinh lam sắc này.

- Bên trong cũng đều là những trân bảo tu luyện đã tuyệt tích do Thiên Ma Đường sưu tập được. Còn có rất nhiều những dược tề, đan dược nghiên cứu chế tạo ra…

Trong lòng Triệu Phong có chút hưng phấn. Theo như hắn nghĩ, những dược tề, đan dược kia đều là do Thiên Cơ Tộc nghiên cứu chế tạo ra, đã bị các thành viên Thiên Ma Đường chậm rãi sưu tập về đây. Những dược tề, đan dược do Thiên Cơ Tộc nghiên cứu chế tạo, nhất định là trân quý đến cực điểm, dược hiệu thông thiên.

Sau đó, Triệu Phong liền cùng Tiểu tặc miêu ẩn nấp ở phụ cận tòa cung điện thủy tinh lam sắc này. Chỉ trong chốc lát, Triệu Phong gần như đã đem toàn bộ những kết cấu, chi tiết của cung điện thủy tinh lam sắc này miêu tả ra cặn kẽ. Chuyện kế tiếp là do Tiểu tặc miêu phụ trách, mà Triệu Phong thì lại tiến vào Trường bào Thời Không, luyện hóa Cửu Lôi Luyện Phách Kính.

Khi mức độ luyện hóa Cửu Lôi Luyện Phách Kính vừa đạt tới tám phần thì…

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu bỗng nhiên nhảy đến trước mặt Triệu Phong, kêu lên vui mừng.

- Vậy thì hành động a!

Triệu Phong tự nhiên biết rõ ý tứ của Tiểu tặc miêu, đình chỉ luyện hóa Cửu Lôi Luyện Phách Kính, rời khỏi Trường bào Thời Không.

Tiểu tặc miêu trực tiếp nhảy thẳng đến phụ cận cung điện thủy tinh lam sắc, thân ảnh của nó một phân thành hai, hai chia làm bốn… Cuối cùng, tám đạo thân ảnh Tiểu tặc miêu xuất hiện tại bốn phía cung điện thủy tinh lam sắc, vỗ vỗ gõ gõ một trận. Không tới năm hơi thở sau, tất cả những cơ quan bẫy rập trên đường tiến vào cung điện thủy tinh lam sắc đều bị phá hủy sạch sẽ.

o0o

Trong mật điện hạch tâm, sắc mặt U Tuyền Cổ Thần âm trầm.

- Không có bất kỳ phát hiện nào sao?

U Tuyền Cổ Thần phẫn nộ quát lớn một tiếng. Kẻ lẻn vào cùng Thiên Cơ Miêu kia, sau khi đào tẩu từ trong tay Tà Thánh Song Thần, cho tới bây giờ cũng không có một chút đầu mối nào. Mà ngay tại vừa rồi, Lạc Linh Cổ Thần đã thuận lợi đào tẩu khỏi sự truy sát của hắn.

- Vẫn chưa… chưa có!

Tâm thần lão giả quản lý trang bị theo dõi của Thiên Ma Đường kia thoáng run lên.

- Có! Có rồi! Chúng ở…

Bỗng nhiên, lão giả tóc bạc kia vội vàng nói gấp. Nhưng hắn còn chưa kịp nói ra địa điểm cụ thể, đã bị U Tuyền Cổ Thần mạnh mẽ cắt đứt.

- Trân Bảo Khố phía Tây! Không ngờ bọn chúng vẫn chưa rời khỏi khu vực hạch tâm!

Sắc mặt U Tuyền Cổ Thần vô cùng âm trầm. Trước đây hắn từng kết luận, kẻ lẻn vào cùng Thiên Cơ Miêu kia, sau khi thu được chỗ tốt, khẳng định là đã ly khai khu vực hạch tâm, tìm cơ hội chạy trốn. Không nghĩ tới, đối phương vẫn còn ẩn nấp tại khu vực hạch tâm, hơn nữa còn đặt mục tiêu trên tòa Trân Bảo Khố thứ hai nữa.

- Buồn cười!

Trong mật điện, U Tuyền Cổ Thần phẫn nộ quát một tiếng. Kẻ lẻn vào cùng Thiên Cơ Miêu kia quả thật chính là cả gan làm loạn! Bên trong Trân Bảo Khố phía Tây, cất giữ đều là những trân bảo tu luyện truyền thuyết sớm đã tuyệt tích. Những tài nguyên tu luyện này gần như đều là bảo vật vô giá, cho dù là bọn chúng cũng không dám dùng loạn, sợ sẽ lãng phí chúng. Ngoại trừ những thứ đó, còn lại đều

là những dược tề, đan dược của Thiên Cơ Tộc mà bọn chúng sưu tập được, cùng với những thành quả quan trọng mà Thiên Ma Đường nghiên cứu chế tạo ra.

Tòa Trân Bảo Khố đầu tiên bị mất trộm, là do bọn chúng bất ngờ không kịp đề phòng, bị Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu lợi dụng sơ hở. Nếu như tòa Trân Bảo Khố thứ hai lại bị mất trộm, như vậy căn bản chính là một chuyện chê cười!

- Quay lại khu vực hạch tâm! Bọn chúng đang ở Trân Bảo Khố phía Tây!

U Tuyền Cổ Thần lập tức khống chế Tà Thánh Song Thần, dẫn theo một đám nhân thủ, dùng tốc độ cao nhất quay trở về khu vực hạch tâm.

o0o

Khu vực ngoại vi Thiên Ma Đường, trong một gian phòng chất đầy tử thi nào đó. Tại một góc âm u trong gian phòng đột nhiên truyền ra một tia không gian ba động yếu ớt.

- Khốn kiếp! Không ngờ gã hậu duệ Luân Hồi Thần Mâu kia lại có được một Luân Hồi Bất Diệt Thể Cửu giai cường đại như vậy!

Sắc mặt Lạc Linh Cổ Thần hơi chút tái nhợt, đang phục dụng một chút đan dược khôi phục lại thân thể. Cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể thân người đầu rồng kia, lúc sinh tiền chính là Lôi Viêm Cổ Long Tộc, bài danh thứ 43 trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng. Nếu không phải Lạc Linh Cổ Thần trước khi hành động đã có chuẩn bị đầy đủ, chỉ sợ sớm đã bỏ mình dưới sự đuổi giết của cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể Cửu giai kia.

Ta nhất định phải đi khu vực hạch tâm một chuyến a!

Lạc Linh Cổ Thần nghiến chặt hàm răng, nói. Nàng vẫn chưa thể xác định sinh tử của đệ đệ, cho dù không còn hy vọng cứu được đệ đệ, nhưng nhất định cũng phải tra rõ nội tình của thế lực này. Trà trộn vào chỗ này càng lâu, Lạc Linh Cổ Thần phát giác ra, thế lực này tuyệt đối không bình thường, khẳng định là cất giấu những bí mật kinh người.

- Tiểu tử kia hẳn là đã chết rồi a!

Lạc Linh Cổ Thần không khỏi nhớ tới Triệu Phong, kẻ trước đây từng hợp tác qua với mình. Với thực lực của mình cũng thiếu chút nữa đã chết, kẻ thần bí từng hợp tác qua với nàng kia chỉ có tu vi Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong, chỉ sợ sớm đã bị Thiên Ma Đường bắt giữ rồi.

o0o

- Mau lên!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng. Trong nháy mắt tất cả các cơ quan bẫy rập trận pháp bị phá giải, hắn cùng Tiểu tặc miêu liền cấp tốc phóng vọt vào.

Bỗng nhiên, từ bên cạnh Triệu Phong chợt xuất hiện một cỗ Thần lực ba động cường hãn. Chỉ thấy một đạo kim quang xán lạn đột nhiên áp bách thẳng về phía hắn.

- Phách Thần Quyền!

Một gã nam tử làn da đạm kim sắc, thân thể cao to cường tráng, uy vũ sinh uy hét lớn một tiếng.

- Ngươi cho rằng ta không biết ngươi trốn ở chỗ này sao?

Triệu Phong cười lạnh một tiếng. Tòa cung điện thủy tinh lam sắc này có thể ngăn cách được Thần thức, nhưng cũng không thể ngăn cách được năng lực thấu thị Thần Linh Nhãn của hắn. Gã Cổ Thần Thất giai này ẩn nấp ở một bên, chuẩn bị đánh lén hắn, Triệu Phong sớm đã nhìn thấy vô cùng rõ ràng.

Leng keng!

Trong tay Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một tấm thuẫn hắc thiết, chính là do Cổ Thần Ấn biến thành. Với phòng ngự của Cổ Thần Ấn, nam tử da hoàng kim kia hoàn toàn không làm gì được hắn.

- Thần Mâu Ngưng Thị!

Sau một khắc, Triệu Phong trực tiếp phát động đồng thuật cường hãn. Trong ngân mâu mộng huyễn của hắn đột nhiên lan tỏa ra một cái vực sâu mộng huyễn, cũng tản mát ra một cỗ lực hấp xả linh hồn cường đại.

Sưu!

Trong nháy mắt, linh hồn của nam tử da hoàng kim kia đã bị kéo ra một bộ phận. Dù sao cấp bậc linh hồn của Triệu Phong đã đạt tới tiêu chuẩn Cổ Thần Bát giai, cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể Thất giai này thực lực bình thường, căn bản không cách nào chống cự nổi. Nhưng ngay lúc này, trong linh hồn đối phương đột nhiên xuất hiện một cỗ ý chí linh hồn âm u cường đại. Không cần suy nghĩ, đây nhất định là lực lượng linh hồn do U Tuyền Cổ Thần chuyển độ qua.

- Không ngờ tiểu tử ngươi lại dám xông vào chỗ này! Ngươi cứ chờ chết đi!

Trong miệng nam tử da hoàng kim kia truyền ra thanh âm ác độc. U Tuyền Cổ Thần phái gã Cổ Thần Thất giai này tới đây là để giám thị tòa Trân Bảo Khố phía Tây này. Một khi có bất cứ động tĩnh gì, U Tuyền Cổ Thần có thể đầu tiên biết rõ. Cứ như vậy, hắn liền có thể kịp thời trước khi Thiên Cơ Miêu tiến vào Trân Bảo Khố, điều động nhân thủ tới.

Nhưng tốc độ phá giải cơ quan của Thiên Cơ Miêu cùng Triệu Phong thật sự quá nhanh, cho nên U Tuyền Cổ Thần chỉ có đem lực lượng của chính mình chuyển độ tới, hy vọng Luân Hồi Bất Diệt Thể của hắn có thể tận lực kềm chế Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu được một hồi.

- Hừ! Ngươi cũng không thể ngăn cản được ta!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, trong Thần Mâu bộc phát ra một cỗ lực lượng Bản Nguyên. Nhất thời, uy năng của Thần Mâu Ngưng Thị đột nhiên tăng lên nhiều.

- Tặc tử, ngươi muốn chết!

U Tuyền Cổ Thần thông qua Luân Hồi Bất Diệt Thể, tức giận nói. Bởi vì U Tuyền Cổ Thần phát hiện, cho dù hắn đã chuyển độ lực lượng tới, nhưng vẫn như cũ không chống cự nổi uy lực đồng thuật của Triệu Phong.

- Khốn kiếp! Linh hồn của cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể này quá yếu, không thể thừa nhận nổi quá nhiều lực lượng của ta!

U Tuyền Cổ Thần tức giận mắng một câu. Hắn muốn chuyển độ lực lượng sang cho Luân Hồi Bất Diệt Thể của hắn, để cho hắn có thể chống lại Triệu Phong, nhưng bất đắc dĩ chính là, bản thân cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể kia quá yếu, không thể thừa nhận được quá nhiều

lực lượng.

- Linh Hồn Đồng Thuật này của hắn, chỉ sợ đã có thể tạo thành uy hiếp cho Cổ Thần Bát giai rồi!

Ánh mắt U Tuyền Cổ Thần cực kỳ thâm trầm. Nếu không phải hắn đúng lúc xuất thủ, linh hồn của cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể Thất giai kia chỉ sợ đã trực tiếp bị Triệu Phong hút đi. Bỗng nhiên, liên hệ giữa U Tuyền Cổ Thần cùng Luân Hồi Bất Diệt Thể chợt giảm xuống thật lớn, chỉ có thể mơ hồ cảm giác được đối phương còn sống mà thôi.

Trong Trân Bảo Khố phía Tây, Linh hồn thể của Luân Hồi Bất Diệt Thể Thất giai kia đã bị Triệu Phong hút vào Không gian Thần Mâu. Đồng thời, Triệu Phong vận dụng lực lượng linh hồn, bao vây cỗ linh hồn kia lại, khiến cho hắn sau khi tiến vào Không gian Thần Mâu, cái gì cũng đều nhìn không thấy.

- Mau hành động đi!

Sau khi giải quyết xong cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể kia, Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu lập tức hành động. Kết cấu ở nơi này tương đồng với tòa Trân Bảo Khố đầu tiên, bốn phía đều có các kệ sắt cương thiết, mỗi một vật phẩm trên đó cũng đều có kết giới đơn độc bảo hộ.

Hai người tách ra, phân biệt chạy về phía một khỏa quang cầu. Bởi vì thời gian cấp bách, trước đó đôi chủ sủng này không chỉ phân tích phương pháp phá giải cơ quan bẫy rập, cũng đã xác định tốt những mục tiêu của mình rồi. Triệu Phong trực tiếp lấy ra Cửu Lôi Luyện Phách Kính, vận chuyển Lôi Chi Áo Nghĩa cùng lực lượng Lôi kiếp, thôi động nó.

Vù vù vù!

Một đạo lôi điện bạch tinh khổng lồ ngưng luyện thành một đầu lôi xà sáng ngời thật nhỏ, đánh thẳng về phía đạo kết giới phòng hộ kia. Cửu Lôi Luyện Phách Kính chính là Thần khí Cực phẩm, hiện tại đã bị Triệu Phong luyện hóa được hơn tám phần, uy năng phát huy ra đã viễn siêu Thần khí công kích Thượng phẩm bình thường. Huống hồ cái mà Cửu Lôi Luyện Phách Kính thi triển ra lại còn là công kích lôi điện vô cùng cường hãn nữa.

Oanh! Phanh! Oành!

Sau ba lần công kích, đạo kết giới phòng hộ kia đã trực tiếp nghiền nát, Triệu Phong trực tiếp thu lấy một quả đan dược tinh xảo đặc sắc, ngoài mặt phủ đầy ngân văn bên trong.

Những mục tiêu đánh cắp hàng đầu này cũng đều là do Tiểu tặc miêu xác định trước, Triệu Phong cũng không biết công dụng cụ thể của nó là gì. Nhưng Tiểu tặc miêu thân là Thiên Cơ Miêu, khẳng định thập phần hiểu rõ đối với những vật phẩm do Thiên Cơ Tộc nghiên cứu chế tạo này. Bởi vậy, Triệu Phong tin tưởng vào ánh mắt của Tiểu tặc miêu.

Sau khi đánh cắp viên đan dược này, Triệu Phong lập tức tiến về mục tiêu kế tiếp

Chương 1337: Nghịch lân Long tộc

Tại khu vực ngoại vi, Tà Thánh Song Thần suất lĩnh vài tên cường giả, nhanh chóng phóng đi về phía khu vực hạch tâm.

- Khốn kiếp! Không ngờ tên tiểu tử kia vẫn còn ở khu vực hạch tâm!

Thần sắc Tà Thánh Song Thần cực kỳ giận dữ. Tuy là bọn chúng đã bị U Tuyền Cổ Thần khống chế, nhưng bản thân bọn chúng cũng có tư duy ý chí của mình. Trước đây bọn chúng thua trong tay Lạc Linh Cổ Thần của Thời Không Thánh Địa, còn có thể chấp nhận được. Nhưng nếu như ngay cả một gã tiểu bối Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong, bọn chúng cũng không bắt được, như vậy thì thật sự rất mất thể diện rồi.

- Bọn chúng còn ở lại trong khu vực hạch tâm làm gì?

Thần sắc nam tử tóc đỏ cũng có chút kinh ngạc. Đổi lại là hắn, sau khi chiếm được nhiều chỗ tốt như vậy, tuyệt đối sẽ nhanh chóng rời khỏi khu vực hạch tâm, tìm kiếm cơ hội rời khỏi Thiên Ma Đường. Không biết tiểu tử kia cùng Thiên Cơ Miêu là vô tri hay là ngu xuẩn, không ngờ lại còn dám ở lại trong khu vực hạch tâm.

- Bọn chúng đã tiến nhập vào Trân Bảo Khố phía Tây!

Tà Thánh Song Thần trực tiếp nói. Hiện tại, Trân Bảo Khố phía Tây cũng chính là mục tiêu của bọn chúng.

- Cái gì?

Nam tử tóc đỏ khiếp sợ không nói nên lời. Những đồ vật trong Trân Bảo Khố phía Tây kia, hắn cũng biết được một chút, nghe đồn ngay cả Thiên Thần Dịch cũng được đặt ở trong đó. Ngoài ra, trong đó còn có rất nhiều những linh đan diệu dược, trân bảo tu luyện giá trị không kém gì Thiên Thần Dịch. Có thể nói, Trân Bảo Khố phía Tây chính là bảo khố mà các thành viên Thiên Ma Đường muốn tiến vào nhất. Nhưng Trân Bảo Khố của Thiên Ma Đường, người thường căn bản không được vào. Chỉ là lần này xuất hiện một kẻ ngoài ý muốn, chính là Thiên Cơ Miêu!

- Nếu như bắt được tiểu tử kia cùng Thiên Cơ Miêu, mỗi người các ngươi ngoại trừ một phần Thiên Thần Dịch ra, còn có thể đạt được năm ngàn điểm cống hiến nữa!

Tà Thánh Song Thần đột nhiên nói. Đương nhiên, mệnh lệnh là do chính U Tuyền Cổ Thần hạ đạt. Lần này, Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu thật sự đã hung hăng chọc giận U Tuyền Cổ Thần.

- Cái gì? Ngoại trừ Thiên Thần Dịch, còn được năm ngàn điểm cống hiến nữa?

- Nhất định phải bắt giữ hai người bọn họ!

o0o

Trong cung điện thủy tinh lam sắc, sau khi Triệu Phong lấy được một viên dược hoàn ngân sắc, liền chuyển mục tiêu sang món vật phẩm thứ hai. Đó là một bình lưu ly màu lam nhạt, bên trong đựng một loại dịch thể bạch tinh.

- Cửu Thiên Lôi Lực!

Triệu Phong lập tức vận chuyển lực lượng Lôi kiếp với Lôi Chi Áo Nghĩa, thôi động Cửu Lôi Luyện Phách Kính.

Vù vù vù!

Trong Cửu Lôi Luyện Phách Kính tản mát ra một cỗ lực lượng Lôi Điện khiến người ta sợ hãi. Trong cung điện nhất thời tràn ngập lôi điện, phảng phất như bị một tầng lôi điện mật võng bao phủ vậy. Rất nhanh, từ trong Cửu Lôi Luyện Phách Kính chợt bay ra ba đầu lôi xà thủy tinh cực kỳ ngưng thực vậy. Ba đầu lôi xà thủy tinh này phóng thẳng lên trên đạo kết giới phòng ngự kia, bám chặt lấy nó, đồng thời phóng xuất ra toàn bộ lực lượng của mình.

Xẹt xẹt xẹt!

Trên kết giới phòng hộ bùng phát ra một tầng năng lượng, chống lại ba đầu lôi xà kia.

- Phá!

Triệu Phong quán nhập một cỗ Thần lực khổng lồ vào trong Cửu Lôi Luyện Phách Kính. Ba đầu lôi xà thủy tinh sắp sửa hao hết năng lượng kia, một lần nữa lóe lên quang mang lôi điện tinh bạch.

Răng rắc!

Ngay vào lúc này, tầng kết giới phòng hộ kia đã bị ba đầu lôi xà thủy tinh phá tan.

- Thu!

Triệu Phong vung tay lên, thu cái bình lưu ly màu lam nhạt kia vào trong Không gian Trữ vật. Sau đó, Triệu Phong liền đi tới bên cạnh

mục tiêu thứ ba. Đó là một khỏa thủy tinh cầu, bên trong đó lưu trữ một khối lân phiến màu đen thoáng có chút tổn hại.

- Kiện vật phẩm cuối cùng rồi!

Triệu Phong lập tức vận chuyển Cửu Lôi Luyện Phách Kính, tiến hành phá hủy tầng kết giới phòng hộ. Hắn từng thương nghị qua với Tiểu tặc miêu, hai người mỗi người cũng chỉ lấy ba món vật phẩm, sau đó liền trực tiếp rời đi. Nếu như đến lúc đó các thành viên Thiên Ma Đường chạy tới, như vậy bọn họ cũng chỉ có thể liều mạng đột phá vòng vây. Nếu như vẫn chưa đúng lúc chạy tới, như vậy thì bọn họ sẽ tìm một chỗ trốn đi, chờ đợi cơ hội rời đi.

Oanh phanh!

Tầng kết giới phòng hộ ầm ầm nghiền nát, món vật phẩm thứ ba thuận lợi tới tay. Nhưng bên kia, Tiểu tặc miêu tựa hồ là thấy Triệu Phong hành động quá chậm, sau khi lấy xong ba món vật phẩm, nó đã kịp lấy luôn món thứ tư. Lúc này, Triệu Phong rất muốn nói, Tiểu tặc miêu ngươi nói chuyện không giữ lời gì cả!

- Bọn chúng đến quá chậm, chúng ta đi thôi!

Bởi vì có năng lực thấu thị của Thần Linh Nhãn Triệu Phong, cộng thêm thủ đoạn của Thiên Cơ Miêu, trước đó Tiểu tặc miêu đã hiểu rõ tất cả cơ quan bẫy rập ở đây, phá giải cấp tốc vô cùng, điều này đã giúp cho bọn họ tranh thủ được khá nhiều thời gian, vì thế cho nên sau khi bọn họ đánh cắp xong mấy món vật phẩm, chuẩn bị rời đi, đám người Thiên Ma Đường không ngờ vẫn chưa chạy tới.

Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu vừa rời khỏi được một lát, một cỗ năng lượng ba động kinh khủng đã áp bách thẳng tới.

- Nhanh lên!

Tà Thánh Song Thần khẽ quát một tiếng, cùng với vài gã Cổ Thần nữa hấp tấp chạy tới. Thế nhưng, bên trong Trân Bảo Khố sớm đã không còn thân ảnh nào, chỉ có vô số bảo vật khiến cho tất cả mọi người nhìn thấy phát thèm mà thôi.

- Làm sao lại… Chúng ta đã tới trễ rồi…

- Đó là Cửu Long Trân Dịch, Thiên Mệnh Đan…

o0o

Trong mật điện, toàn thân U Tuyền Cổ Thần phóng xuất ra một cỗ khí tức âm trầm khiến cho người ta run rẩy.

- Hai tên này…

Sắc mặt U Tuyền Cổ Thần âm lãnh, trong miệng rít ra mấy chữ này.

- Trưởng lão, bớt giận a!

- Bọn chúng vẫn chưa có rời khỏi Thiên Ma Đường a!

Đám nhân viên điều khiển bốn phía, toàn thân không ngừng run rẩy, vội vàng khuyên nhủ.

- Để ta xem các ngươi có thể trốn đi chỗ nào?

U Tuyền Cổ Thần ngửa mặt lên trời rít gào một tiếng. Trong cặp mắt hôn ám của hắn chợt phun trào ra từng tầng từng tầng quỷ vụ ám hoàng sắc âm sâm. Lập tức, từng đạo từng đạo thân ảnh màu đen từ trong đám ám vụ nồng đậm kia nhảy ra. Mỗi một đạo thân ảnh kia

cũng đều tản ra khí tức không kém, trong đó mạnh nhất là Cổ Thần Thất giai, yếu nhất cũng là Cổ Thần Lục giai Đỉnh phong. Sau khi đám Luân Hồi Bất Diệt Thể này xuất hiện, cũng đều chỉnh tề phiêu phù ở giữa không trung.

- Tất cả đi lùng sục bọn chúng cho ta!

U Tuyền Cổ Thần ra lệnh một tiếng.

Sưu sưu sưu!

Tất cả Luân Hồi Bất Diệt Thể đều tách ra, rời khỏi mật điện. Cùng lúc đó, U Tuyền Cổ Thần cũng đem ý niệm của mình phân hóa thành rất nhiều phần, ký thác lên trên người mỗi một cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể. Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu am hiểu ẩn độn, cho dù những Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp thấp này đi tới phụ cận bọn chúng, phỏng chừng cũng không thể phát hiện ra. Cho nên U Tuyền Cổ Thần cần tiến hành chưởng khống mỗi một cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể, đồng thời đem lực lượng linh hồn của chính mình chuyển độ qua cho bọn chúng.

- Lần này các ngươi có chạy đằng trời!

U Tuyền Cổ Thần hừ lạnh một tiếng, tinh thần ý thức tập trung lên trên người tất cả các Luân Hồi Bất Diệt Thể, bắt đầu lùng sục theo kiểu trải thảm.

o0o

Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu, sau khi trộm cắp xong Trân Bảo Khố phía Tây liền lập tức rời khỏi khu vực hạch tâm. Tiến về phía trước không được bao lâu, bọn họ lại tiến vào một gian mật thất khá bí ẩn.

- Trước ở lại chỗ này đi!

Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu dự định trước ẩn nấp ở chỗ này một đoạn thời gian. Hiện tại người của Thiên Ma Đường còn đang đại chiến với Thời Không Thánh Địa, Thiên Ma Đường nhất định là đang mở ra đại trận phòng hộ, cho dù là Cổ Thần Cửu giai cũng khó có thể đột phá ra ngoài. Nếu như Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu tùy tiện lộ diện, ngược lại sẽ bại lộ thân phận, trở thành cái đích cho tất cả mọi người nhắm vào.

Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu tiến vào không gian bên trong Trường bào Thời Không.

- Tiểu tặc miêu, ba món bảo vật này có tác dụng gì?

Triệu Phong lập tức lấy ra ba món vật phẩm hắn lấy được từ trong Trân Bảo Khố phía Tây. Thật ra trong Trân Bảo Khố phía Tây còn có mấy món trân bảo tu luyện mà Triệu Phong nhận ra. Nhưng Triệu Phong vẫn dựa theo ý tứ của Tiểu tặc miêu, chỉ lấy ba món vật phẩm này. Hắn tin tưởng vào ánh mắt của Tiểu tặc miêu, ba món vật phẩm này khẳng định cũng không phải tầm thường.

Thế nhưng còn chưa đợi Tiểu tặc miêu mở miệng, Diệt Thế Hắc Giao Long đang tu luyện ở chỗ này đã lập tức phóng tới, vẻ mặt hưng phấn kích động, nhìn chằm chằm vào mảnh lân phiến màu đen thoáng có chút tổn hại bên trong khỏa thủy tinh cầu kia. Hắn lập tức hỏi:

- Chủ nhân, sao ngươi có thể có được kiện vật phẩm này vậy?

Triệu Phong thoáng chút kinh ngạc, xem ra Diệt Thế Hắc Giao Long biết rõ mảnh lân phiến màu đen kia là vật gì.

- Chủ nhân, ta cảm nhận được khí tức của Diệt Thế Long Tộc chân chính từ trong mảnh lân phiến màu đen này!

Diệt Thế Hắc Giao Long kích động nói. Hắn chỉ có một chút huyết mạch Diệt Thế Long Tộc phi thường loãng, bản thể cũng chỉ là một con Giao Long bình thường, có chênh lệch cực lớn với Chân Long. Nếu như nó muốn lột xác, chỉ có hai phương diện, hoặc là xuất phát từ huyết mạch, hoặc là xuất phát từ bản thể. Nhưng mảnh lân phiến Diệt Thế Long Tộc này không chỉ có thể xúc tiến huyết mạch của hắn, còn có thể khiến cho bản thể của hắn phát sinh lột xác.

Đương nhiên, lân phiến bình thường tự nhiên không có khả năng có hiệu quả như vậy. Nhưng mảnh lân phiến trong tay Triệu Phong kia lại là Long Chi Nghịch Lân, khối lân phiến trân quý nhất trên người Diệt Thế Long Tộc, thấm đẫm đại lượng lực lượng huyết mạch của Diệt Thế Long Tộc. Đây quả thật chính là bảo vật mà Diệt Thế Hắc Giao Long tha thiết ước mơ. Nếu như mảnh lân phiến này không bị tổn hại, như vậy sẽ càng hoàn mỹ hơn.

- Chủ nhân, có thể ban tặng kiện vật phẩm này cho ta hay không? Ta nguyện ý vĩnh viễn làm tọa kỵ của ngươi, mặc cho ngươi điều khiển!

Giờ phút này, Diệt Thế Hắc Giao Long đã cam tâm tình nguyện triều bái trước mặt Triệu Phong. Mặc dù Diệt Thế Hắc Giao Long có một tia huyết mạch Diệt Thế Long Tộc, nhưng đường tu luyện của huyết mạch chủng tộc này rất khó tinh tiến, nếu không thể tiến hành phá hư lớn, lấy được lực lượng từ trong hủy diệt, cơ hồ là nửa bước khó tiến. Hơn nữa, thiên tư của Diệt Thế Hắc Giao Long vốn cũng không cao, nếu như không có đại kỳ ngộ gì, tương lai thành tựu tối cao cũng chỉ có thể đạt tới Cổ Thần Cửu giai. Nhưng khối Nghịch lân Diệt Thế Long Tộc này lại có hy vọng trợ giúp hắn nghịch thiên cải mệnh!

- Ừm! Ngươi hiện tại quả thật cũng quá yếu một chút rồi!

Triệu Phong tùy tiện nói.

Diệt Thế Hắc Giao Long cúi đầu không nói. Hắn cũng không nghĩ tới chủ nhân của mình lại tiến bộ thần tốc như vậy, chỉ ngắn ngủi thời gian mấy chục năm đã siêu việt hắn thời kỳ đỉnh phong. Đối với Triệu Phong, hiện tại Diệt Thế Hắc Giao Long chính là thật lòng phục tùng.

- Thứ này đối với ta vô dụng! Cho ngươi cũng không sao…

Triệu Phong ăn ngay nói thật. Huyết mạch của Diệt Thế Hắc Giao Long vẫn là rất kinh khủng, nếu như có thể bồi dưỡng tốt, tuyệt đối là một đại trợ lực không nhỏ.

- Đa tạ chủ nhân! Như vậy…

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long liếc nhìn về phía mảnh Nghịch lân kia.

- Trước hãy đợi một chút đã!

Triệu Phong không nói hai lời, hút mảnh lân phiến kia vào trong Không gian Thần Mâu. Cho dù là Nghịch lân, nhưng cũng chỉ có một mảnh, hơn nữa lại còn đã tổn hại. Nếu như phục chế thêm mấy mảnh, hiệu quả hẳn là sẽ lớn hơn nhiều a.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu nhảy tới trước mặt Diệt Thế Hắc Giao Long, vỗ vỗ bộ ngực, bộ dáng vô cùng linh hoạt gian xảo.

- Miêu huynh, hóa ra là ngươi chỉ cho chủ nhân cướp lấy món bảo vật này a…

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long nhất thời tràn đầy thần sắc nịnh nọt, lấy lòng Tiểu tặc miêu. Hắn vẫn còn nhớ rõ ràng, lúc Tiểu tặc miêu vừa mới lột xác, đã tản ra khí tức huyết mạch Thái Cổ cường đại vô cùng, ngay cả huyết mạch Diệt Thế Long Tộc của hắn cũng âm thầm rung động một trận. Mà hiện tại, Tiểu tặc miêu một lần nữa trở về, lại xuất hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất, khiến cho Diệt Thế Hắc Giao Long càng thêm nhìn không thấu.

- Miêu huynh, trước đây ta không hiểu chuyện, sau này ta sẽ cùng ngươi lăn lộn a! Có chuyện tốt xin hãy đừng quên ta a!

Diệt Thế Hắc Giao Long thật sự vô cùng bội phục với những thủ đoạn của Tiểu tặc miêu, đặc biệt là năng lực tầm bảo. Cứ như vậy, đường đường là Diệt Thế Hắc Giao Long đã trở thành tiểu đệ của Tiểu tặc miêu. Triệu Phong im lặng nhìn thoáng qua sủng vật cùng tọa kỵ của mình. Bỗng nhiên, sắc mặt hắn khẽ biến.

- Có người tới! Sao bọn chúng có thể tìm đến đây nhanh như vậy?

Đang ở không gian bên trong Trường bào Thời Không, Triệu Phong không cần cố ý cảm nhận, liền có thể cảm nhận được ở phụ cận xuất hiện một tia không gian ba động. Hắn khẽ vận chuyển Tả Mâu, nhìn xuyên thấu tất cả.

- Hóa ra là nàng!

Thần sắc của Triệu Phong nhất thời hòa hoãn xuống.

Chương 1338: Vây giết tới

Thời điểm Lạc Linh Cổ Thần tiếp cận khu vực này, lập tức phát hiện ra không gian dị thường. Nàng bay thẳng vào trong gian phòng nơi Triệu Phong đang ẩn nấp, ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm nơi nào đó trong hư vô, cũng không có hành động gì thiếu suy nghĩ. Đúng vào lúc này, một đoàn quang vụ ngũ thải đột nhiên từ trong hư không nhảy ra.

- Ngươi là ai?

Ánh mắt Lạc Linh Cổ Thần khẽ trầm xuống, gắt gao nhìn chằm chằm một đoàn quang vụ ngũ thải trước mặt, lại không cảm nhận được bất kỳ tình huống gì. Sở dĩ nàng không có xuất thủ, là bởi vì nàng cảm giác, người ẩn nấp trong quang vụ ngũ thải trước mặt này không thể nào là thành viên Thiên Ma Đường. Nếu tên này không phải là Thiên Ma Đường, như vậy cũng chỉ có thể là một kẻ lẻn vào khác rồi.

- Trước đây không lâu đã từng hợp tác qua, hiện tại đã quên mất ta rồi sao?

Triệu Phong cười nhạt một tiếng.

- Là ngươi?

Ánh mắt Lạc Linh Cổ Thần khẽ run lên, hiển nhiên là kinh ngạc không hề nhỏ. Theo như nàng nghĩ, với thực lực của Triệu Phong, hẳn là sớm đã bị Thiên Ma Đường tru diệt rồi. Thế nhưng Triệu Phong lại còn sống cho tới bây giờ, tựa hồ còn có kỳ ngộ không nhỏ nữa. Liền ví dụ như đoàn quang vụ ngũ thải đang bao phủ bốn phía xung

quanh Triệu Phong kia, chính là một loại thủ đoạn ngay cả nàng cũng nhìn không thấu. Lạc Linh Cổ Thần có thể khẳng định, đây là thứ mà Triệu Phong đạt được tại bên trong Thiên Ma Đường.

- Ta khuyên ngươi hãy tìm cơ hội rời đi, không nên tiếp cận khu vực hạch tâm nữa!

Triệu Phong trực tiếp nói. Hắn biết rõ mục đích của Lạc Linh Cổ Thần, hơn nữa từ phương hướng vừa rồi Lạc Linh Cổ Thần đi tới, hắn suy đoán nàng đang chuẩn bị tiến về khu vực hạch tâm. Nhưng trước đây Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu đã ăn cắp hai tòa Trân Bảo Khố tại khu vực hạch tâm. Điều này đã triệt để chọc giận Thiên Ma Đường, hiện tại khu vực hạch tâm chính là địa phương nguy hiểm nhất trong toàn bộ Thiên Ma Đường. Chỉ cần Lạc Linh Cổ Thần đi qua, tuyệt đối là hữu tử vô sinh. Tuy Triệu Phong không có quan hệ quá nhiều với nữ tử này, nhưng sở dĩ hắn có thể cứu ra Tiểu tặc miêu, cũng là nhờ có Lạc Linh Cổ Thần. Bởi vậy, nếu như có thể giúp được Lạc Linh Cổ Thần, Triệu Phong tự nhiên sẽ xuất thủ.

Lạc Linh Cổ Thần khẽ suy tư. Nếu một lần nữa tiến vào khu vực hạch tâm, nàng cũng minh bạch tính nguy hiểm trong đó.

- Meo meo!

Đúng lúc này, Tiểu tặc miêu chợt từ không gian bên trong Trường bào Thời Không nhảy ra, cặp mắt linh động thâm thúy nhìn chằm chằm về phía Lạc Linh Cổ Thần.

- Mèo?

Lạc Linh Cổ Thần cũng liếc nhìn Tiểu tặc miêu một cái, Tiểu tặc miêu mang đến cho nàng cảm giác vô cùng bất phàm. Đột nhiên, nàng nhớ tới trước đây Triệu Phong đã từng nói qua, hắn lẻn vào Thiên

Ma Đường là vì muốn cứu Linh sủng của hắn, một con mèo! Lúc đó nàng cho rằng Triệu Phong không muốn nói ra mục đích thật sự, nói bậy nói bạ mà thôi, không nghĩ tới sự thật đúng là như vậy.

- Ngươi đã cứu được con mèo của ngươi rồi?

Lạc Linh Cổ Thần trực tiếp hỏi.

- Cũng là nhờ có ngươi hỗ trợ!

Triệu Phong mang theo vẻ biết ơn, nói.

- Ta đi trước!

Nghe xong những lời này, Lạc Linh Cổ Thần trực tiếp xoay người rời khỏi. Tuy biểu tình nàng vẫn như cũ lãnh đạm, không có bao nhiêu ba động, nhưng trong lòng nàng lại bị đả kích không nhỏ. Nàng từng liên thủ với Triệu Phong, mỗi người đều có mục đích riêng. Hiện tại mục đích của Triệu Phong đã đạt thành, thành công cứu được sủng vật của hắn. Nhưng mục đích của nàng lại không tiến triển chút nào. Nội tâm kiêu ngạo của Lạc Linh Cổ Thần cũng bị đả kích nhất định, trong lòng thoáng có chút bất mãn. Vì sao sự tình một gã Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong có thể làm được, còn nàng là một Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong lại không làm được? Vốn dĩ nàng định nghe theo khuyến cáo của Triệu Phong, nhưng hiện tại nàng quyết định quay lại thử một lần.

Nhìn bộ dáng của Lạc Linh Cổ Thần, Triệu Phong liền biết, hắn có nói thêm gì nữa cũng vô dụng. Nhưng hắn đã khuyên nhủ rồi, Lạc Linh Cổ Thần không nghe khuyến cáo, đưa thân vào mạo hiểm cũng trách không được hắn.

Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu một lần nữa quay trở lại không gian

Trường bào Thời Không. Mục đích của hắn đã đạt được, ngoại trừ cái đó, còn đạt được rất nhiều bảo vật cùng tin tức khác. Hiện tại, Triệu Phong chỉ cần chờ đợi thời cơ, chạy khỏi nơi này là được.

- Tiểu tặc miêu, còn hai món đồ này lại có ích lợi gì?

Triệu Phong lấy ra hai vật phẩm còn lại, theo thứ tự là một viên dược hoàn linh lung trong sáng, ngoài mặt phủ đầy ngân văn, còn có bình thủy dịch bạch tinh kia. Tuy rằng cái hai thứ này đều là đồ có thể trực tiếp phục dụng, nhưng còn chưa biết được tác dụng của nó, Triệu Phong làm sao dám phục dụng lung tung.

- Meo meo!

Thân hình Tiểu tặc miêu nhảy lên, cướp đi cái bình lưu ly lam nhạt chứa đầy thủy dịch bạch tinh từ trong tay Triệu Phong. Nó trực tiếp mở nắm bình ra, cái miệng rộng hút mạnh một cái. Trong nháy mắt, thủy dịch bạch tinh trong cái bình lưu ly màu lam nhạt kia lập tức đổ ra, chảy vào trong miệng Tiểu tặc miêu.

- Tiểu tặc miêu, nói mau!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Nhìn tình huống này, đồ vật chứa trong cái bình lưu ly này hẳn là có tác dụng lớn đối với Tiểu tặc miêu. Hắn tổng cộng cướp được ba món vật phẩm, Nghịch lân Diệt Thế Long Tộc kia vô dụng với hắn, nếu như lọ thủy dịch bạch tinh cũng cũng vô dụng với hắn, như vậy chẳng phải hắn chỉ còn lại có một viên đan dược kia rồi sao?

Đúng vào lúc này, Tiểu tặc miêu đã đình chỉ nuốt vào thủy dịch bạch tinh.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu đưa trả cái bình lưu ly kia lại cho Triệu Phong, sau khi khoa tay múa chân một trận, liền nhảy sang một bên, tiến vào tu luyện.

- Thiên Thần Dịch, trân bảo trợ giúp cho đột phá tu vi!

Sau khi minh bạch ý tứ của Tiểu tặc miêu, sắc mặt Triệu Phong liền khẽ chấn động. Nghe Tiểu tặc miêu miêu tả, Thiên Thần Dịch này quả thật chính là trân bảo mà tất cả cường giả trong chín giai Chân Thần đều tha thiết ước mơ. Bởi vì tất cả cường giả này chỉ cần lần đầu tiên phục dụng Thiên Thần Dịch, liền có xác suất cực lớn trực tiếp đột phá lên một giai. Tu vi càng thấp, xác suất lại càng lớn. Dưới Chân Thần Lục giai, xác suất này có tới năm thành, nếu là Cổ Thần Bát giai mà nói, cũng có được hai thành.

- Lại là loại trân bảo tu luyện như thế!

Triệu Phong vừa cảm thấy ngoài ý muốn, vừa có chút kinh hỉ. Phân thân cùng thủ hạ của hắn đông đảo, nhưng đều theo không kịp bước tiến của mình. Thiên Thần Dịch này không thể nghi ngờ có thể trong khoảng thời gian ngắn gia tăng tu vi phân thân cùng thủ hạ của hắn.

- Căn cứ theo phân lượng vừa rồi Tiểu tặc miêu phục dụng, lượng Thiên Thần Dịch còn lại tối đa có thể cấp cho năm người phục dụng!

Tả Mâu Triệu Phong tỉ mỉ quan sát Thiên Thần Dịch này. Hắn có ba cỗ phân thân, cộng thêm Diệt Thế Hắc Giao Long, hoàn toàn có thể cho mỗi người phục dụng một phần. Hơn nữa Thần Linh Nhãn của Triệu Phong còn có năng lực phục chế thiên tài địa bảo, căn bản chẳng quan tâm tới vấn đề phân lượng.

- Tu vi càng cao, phục dụng Thiên Thần Dịch, xác suất đột phá tu vi

càng thấp. Nếu chờ sau khi ta đột phá Cổ Thần Bát giai mới phục dụng, rất có thể sẽ thất bại, chẳng thà lập tức phục dụng, đột phá Cổ Thần Bát giai, ứng đối với những tình huống kế tiếp có thể xuất hiện…

Cuối cùng, Triệu Phong đưa ra quyết định, hiện tại lập tức phục dụng Thiên Thần Dịch, đột phá Cổ Thần Bát giai. Thân hình Triệu Phong trực tiếp lóe lên, đi đến bên cạnh Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Tiểu Hắc, đây là trân bảo có xác xuất nhất định giúp ngươi trực tiếp đột phá một giai!

Triệu Phong vung tay lên, lấy từ trong bình lưu ly ra một phần, trực tiếp giao cho Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Cái gì?

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long ngẩn ra, tựa hồ có chút không tin. Vừa rồi nhìn thấy Nghịch lân Diệt Thế Long Tộc, đối với hắn mà nói cũng đã là kỳ ngộ cực lớn rồi. Không lâu sau, chủ nhân lại một lần nữa tới đây, ban cho hắn trân bảo có thể trực tiếp đột phá tu vi. Hết thảy những chuyện này quả thật giống như là nằm mơ vậy. Tuy trong lòng có không tin, nhưng Diệt Thế Hắc Giao Long cũng không dám trái nghịch ý chí của Triệu Phong, trực tiếp nuốt xuống đám thủy dịch bạch tinh kia.

Sau khi để Diệt Thế Hắc Giao Long phục dụng Thiên Thần Dịch, Triệu Phong cũng đưa cho Triệu Vong, Triệu Hồi một phần. Triệu Vạn hiện đang ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ, trước không vội đưa cho hắn.

- Có thể đột phá hay không, còn phải nhìn tạo hóa!

Triệu Phong lẩm bẩm một câu, cũng nuốt vào một lượng nhất định. Nhất thời, hắn cảm giác được một cỗ thanh lưu tản ra bên trong cơ thể hắn, chảy vào kinh mạch toàn thân, thông suốt tạng phủ, rót vào cốt tủy, thậm chí còn ảnh hưởng đến phương diện linh hồn của hắn nữa. Giờ phút này, tất cả toàn thân Triệu Phong phảng phất như đều đạt được thăng hoa. Tất cả mọi thứ của hắn cũng bị một cỗ lực lượng kỳ dị tiến hành cải tạo.

Đương nhiên, một bộ phận lực lượng lớn nhất trong phần Thiên Thần Dịch này đã tụ tập đến chỗ Thần thai. Triệu Phong lập tức vận chuyển Thần lực, ở trên tòa Thần thai thứ bảy xây dựng ra tòa Thần thai thứ tám. Rất nhanh, hình thức ban đầu của tòa Thần thai thứ tám đã xây dựng thành công. Ngay sau đó, Triệu Phong vận chuyển năng lượng do Thiên Thần Dịch mang tới quán nhập vào trong đó.

o0o

Không gian bên trong Trường bào Thời Không, một mảnh an tĩnh. Tiểu tặc miêu, Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Phong kể cả hai cỗ phân thân còn lại, toàn bộ đều phục dụng Thiên Thần Dịch. Lúc này, tất cả mọi người cũng đang lợi dụng dược hiệu của Thiên Thần Dịch, trùng kích tu vi. Nhưng dược hiệu của Thiên Thần Dịch cũng có xác xuất nhất định, có thể thành công đột phá hay không, phải còn xem vận khí.

Đúng vào lúc này, tại ngoại giới, một cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể Thất giai từ bên ngoài gian phòng phiêu đãng phóng qua. Tuy rằng Triệu Phong đang tu luyện, nhưng hắn vẫn nhận ra điểm động tĩnh đó. Chỉ bất quá, cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể kia vẫn tiếp tục bay thẳng qua, gần như không hề dừng lại, Triệu Phong cũng không quá lưu ý.

o0o

Trong mật điện hạch tâm, ánh mắt U Tuyền Cổ Thần chợt lóe lên quang mang.

- Có điểm đáng ngờ!

U Tuyền Cổ Thần quát khẽ. Từ đầu đến giờ, tinh thần ý niệm của hắn vẫn luôn ký thác vào trên tất cả các cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể, tiến hành tỉ mỉ lục soát. Ngay tại vừa rồi, hắn rốt cuộc phát hiện ra một điểm đáng ngờ.

- Đại nhân, đã xảy ra chuyện gì?

Một gã nhân viên điều khiển lập tức hỏi.

- Vẫn còn chưa rõ ràng lắm! Ngươi tỉ mỉ giám thị phụ cận chỗ có tình huống kia cho ta!

U Tuyền Cổ Thần thấp giọng nói, lập tức truyền ra một đạo Thần lực. Đạo Thần lực kia bay vào trong quang mạc trước mặt gã nhân viên điều khiển kia, khoanh tròn một khu vực. Mặc dù U Tuyền Cổ Thần cũng không quá xác định, nhưng hắn tuyệt không thể bỏ qua. Hắn cũng không đả thảo kinh xà, ngay thời điểm phát hiện ra điểm đáng ngờ, hắn liền để cho cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể kia trực tiếp rời đi.

- Các ngươi nhanh chóng tới đó, nhưng không được đến quá gần, tránh đả thảo kinh xà!

U Tuyền Cổ Thần trực tiếp hạ đạt mệnh lệnh cho Tà Thánh Song Thần. Hắn không thể xác định, nghi điểm trốn ở chỗ kia rốt cuộc là Triệu Phong, Thiên Cơ Miêu hay là Lạc Linh Cổ Thần. Nhưng bất luận là người nào, nếu như hắn đã xuất thủ, tuyệt đối không thể thất thủ được!

o0o

- Có tình huống!

Tà Thánh Song Thần nhận được tin tức của U Tuyền Cổ Thần. Trong đầu bọn chúng chợt hiện lên một bản địa đồ, trên đó ghi rõ địa điểm mục tiêu lần này.

- Hy vọng là tiểu tử kia cùng Thiên Cơ Miêu!

Hai người lập tức rời đi. Hận ý của bọn chúng đối với Triệu Phong còn vượt qua đối với Lạc Linh Cổ Thần. Hơn nữa, đối với bọn chúng, Triệu Phong cũng dễ đối phó hơn một chút.

Cùng lúc đó, trong một gian mật thất tu luyện nào đó, một gã nam tử tóc đỏ đang kiểm tra mỗi một địa phương. Bỗng nhiên, hắn chợt lấy ra một khối lệnh bài thông tin.

- Đã tìm được rồi!

Sắc mặt nam tử tóc đỏ lộ ra thần sắc kinh hỉ, trực tiếp rời khỏi nơi đây.

- Hy vọng là chỗ ẩn thân của Thiên Cơ Miêu cùng tên tiểu tử kia! Nếu là vậy, Thiên Thần Dịch cùng điểm cống hiến liền có thể tới tay!

Sắc mặt nam tử tóc đỏ vô cùng mừng rỡ. Sau khi đạt được tin tức này, hắn liền dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới mục tiêu. Đồng thời, hắn còn đem tin tức truyền đi cho những thành viên lục soát khác.

Khu vực ngoại vi của Thiên Ma Đường, một cỗ thân ảnh cao lớn liên tục lóe lên bên trong các thông đạo. Hắn thân người đầu rồng, sau lưng có long dực cùng cái đuôi rồng, toàn thân tản ra khí tức khủng

bố uy chấn chư thiên.

Kẻ này chính là Luân Hồi Bất Diệt Thể Cửu giai của U Tuyền Cổ Thần, cường giả Lôi Viêm Cổ Long Tộc. Thời khắc nào đó, thân hình hắn bỗng nhiên dừng lại, lập tức thay đổi phương hướng, thân hình lóe lên rồi biến mất.

Chương 1339: Giết ngược trở lại

Thần thai chín tòa, mỗi mộttòa đại biểu cho một giai. Mỗi khi ngưng tụ một tòa Thần thai, thứ tiêuhao cũng là nội tình tích lũy trong một giai này.

Triệu Phong ở trong Cổ Thần Thất giai chỉ dừng lại thời gian rất ngắn,nhưng trong khoảng thời gian này, thiên tài địa bảo mà hắn phục dụng lại nhiều đếm không xuể, đại chiến tiểu chiến hắn trải qua cũng là vô sốkể. Huống hồ, Triệu Phong tu luyện là loại công pháp Thần cấp Đỉnh giaiHỗn Thiên Không Nguyên Quyết cao thâm, vững chắc từng bước bậc này. Bởivậy, nội tình của Triệu Phong cũng hoàn toàn đầy đủ. Nhưng bởi vì đangbí mật trùng kích Cổ Thần Bát giai, Triệu Phong đã hoàn toàn phong tỏakhông gian Trường bào Thời Không, khiến cho thiên địa dị tượng cũngkhông hàng lâm tại ngoại giới. Điều này cũng dẫn đến Triệu Phong khôngthể hấp thu nguyên khí thiên địa khổng lồ ở ngoại giới. Cũng may, TriệuPhong sớm đã có chuẩn bị, trân bảo tu luyện trong tay tích lũy hùng hậu. Hắn liên tục lấy ra rất nhiều trân bảo tu luyện thích hợp trùng kíchThần vị, hấp thu lực lượng từ trong đó.

- Sắp xong rồi!

Trong lòng Triệu Phong mừng rỡ. Hiện tại tòa Thần thai thứ tám của hắnđã hoàn thành được tám phần. Đồng thời trong lúc đắp nặn Thần thai,Triệu Phong có thể cảm giác được rõ ràng Thần lực chính mình cũng đangkhông ngừng lột xác, trở nên càng thêm ngưng thực, chắc chắn không thểphá vỡ. Mà ý chí linh hồn của hắn cũng tiến thêm một bước củng cố, chậmrãi đề thăng, viễn siêu Cổ Thần Bát giai bình

thường.

Thời khắc nào đó, toàn thân Triệu Phong chợt toát ra một trận thần huyhư vô, chiếu rọi toàn bộ không gian Trường bào Thời Không.

- Đột phá rồi!

Triệu Phong mở mắt ra, phun ra một ngụm trọc khí. Từ Thất giai Đỉnhphong lên Bát giai, đề thăng lớn nhất chính là Thần lực, thứ hai là ýchí linh hồn cùng với Thần thể.

Leng keng!

Tiểu tặc miêu bên cạnh Triệu Phong chợt ném ra mấy đồng tiền cổ, sau đó cặp mắt nheo lại thành một đoàn.

- Dấu hiệu bất tường?

Sắc mặt Triệu Phong khẽ run lên. Lẽ nào chính mình đột phá Cổ Thần Bát giai, ngược lại chính là một chuyện xấu?

- Không đúng!

Thần sắc Triệu Phong biến đổi, trong Tả Mâu tản mát ra một cỗ ý chí đồng lực kinh người. Sau một khắc, tầm mắt của hắn xuyên thấu không gian bên trong Trường bào Thời Không, xuyên thấu tầng tầng vách tường, nhìn thấy địa phương rất xa bên ngoài.

- Có người ẩn nấp tại phụ cận?

Ánh mắt Triệu Phong khẽ ngưng trọng, đảo quét xung quanh một vòng, cuốicùng phát hiện ra hai người. Trong đó một gã là Luân Hồi Bất Diệt ThểThất giai, còn lại là một gã Cổ Thần Bát giai. Xung quanh

nơi này xuấthiện thành viên Thiên Ma Đường, ngược lại cũng không kỳ quái, nhưng kỳquái chính là, những người này là cố tình ẩn nấp.

- Xem ra, nơi này đã bại lộ!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống, trực tiếp đứng dậy. Hiện tại DiệtThế Hắc Giao Long cùng Triệu Vong, Triệu Hồi vẫn còn đang cố gắng độtphá tu vi. Dù sao Triệu Phong sau khi đạt tới Cổ Thần Thất giai Đỉnhphong mới bắt đầu trùng kích. Mà Triệu Vong chỉ vừa đạt tới Lục giai,Triệu Hồi cũng chỉ vừa đạt tới Tam giai, thời gian trùng kích cần lâuhơn.

Trong hư không, Triệu Phong thân khoác Trường bào Thời Không, bao phủbên trong Huyễn Thần, nhanh chóng di chuyển. Đây là phương pháp ẩn độnhắn học được từ chỗ Lạc Linh Cổ Thần, không gian ba động cực kỳ yếu ớt.Cường giả đồng giai không tỉ mỉ cảm nhận, rất khó phát hiện ra. Nhưngđột nhiên, trước mặt hắn chợt xuất hiện một tầng Không Gian Bình Chướng.

- Không tốt!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ biến. Vốn dĩ hắn định sẽ im lặng không lêntiếng, lặng lẽ phóng chạy. Nhưng không nghĩ tới, đối phương lại dùng thủ đoạn đặc thù, thiết trí bình chướng ở bốn phía xung quanh. Không GianBình Chướng tác dụng có trở ngại phòng ngự, cũng có thể xem như là thủđoạn cảnh giới.

- Chỉ có thể mạnh mẽ xông qua!

Sắc mặt Triệu Phong trầm xuống. Hắn muốn ly khai, cần phải xuyên quaKhông Gian Bình Chướng. Cứ như vậy, hành động của hắn liền bại lộ. Nhưng lúc này, Triệu Phong không có cách nào khác. Sở dĩ đối phương ẩn nấp,bày ra Không Gian Bình Chướng, phỏng chừng

chính là đợi người tới đủ,mới xuất thủ vây giết Triệu Phong, cho nên hắn nhất định phải xông ra.

Tuy rằng đã quyết định phải xông ra, nhưng Triệu Phong cũng không lậptức hành động. Dù sao thông qua Không Gian Bình Chướng sẽ làm bại lộthân phận. Chẳng thà tại thời điểm rời đi đánh chết thêm một người, nhưvậy cũng bớt được một cái phiền phức.

Triệu Phong ở trong không gian hữu hạn, tới lui trong chốc lát.

- Chính là ngươi!

Ánh mắt Triệu Phong xuyên thấu vài bức tường, liếc nhìn một cỗ Luân HồiBất Diệt Thể Thất giai. Bỗng nhiên, bốn phía thân hình Triệu Phong chợtxuất hiện một tầng hư ảnh không gian. Sau một khắc, hắn đã nhanh chónglao ra, xuyên thấu qua Không Gian Bình Chướng, đi tới bên cạnh gã CổThần Thất giai kia.

- Người nào?

Gã Cổ Thần Thất giai kia là Luân Hồi Bất Diệt Thể của U Tuyền Cổ Thần,trên người hắn còn có linh hồn ý niệm của U Tuyền Cổ Thần, bởi vậy tínhcảnh giác rất mạnh. Trong nháy mắt Triệu Phong thi triển Không GianThiểm Thước, hắn đã phản ứng kịp.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Triệu Phong gắt gao nhìn chằm chằm gã Cổ Thần Thất giai này, trong Tả Mâu điên cuồng ba động ý chí đồng lực.

Oanh phốc!

Một đoàn diễm miêu lôi điện mộng huyễn bỗng nhiên hàng lâm trên

người gã Cổ Thần Thất giai kia. Lực lượng Lôi kiếp kinh khủng kia liên tục quánxuyên linh hồn đối phương, mạnh mẽ đập nát nó.

- Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, cấp tốc thoát đi.

o0o

Mật điện hạch tâm…

- A!

U Tuyền Cổ Thần không khỏi rống lớn một tiếng. Linh hồn ý niệm của hắnký thác lên Linh hồn thể của người khác. Đối phương gặp phải công kíchlinh hồn, hắn cũng sẽ phải chịu một chút ảnh hưởng. Chỉ là U Tuyền CổThần không nghĩ tới, công kích linh hồn của Triệu Phong lại cường đạinhư vậy, lực lượng bộc phát ra trong nháy mắt đã trực tiếp miễu sát linh hồn của một gã Cổ Thần Thất giai. Nếu không, U Tuyền Cổ Thần còn có thể chuyển độ lực lượng của mình, để cho Luân Hồi Bất Diệt Thể của hắnchống đỡ thêm một hồi.

- Hừ! Đã dùng Thiên Thần Dịch trộm được, đột phá đến Bát giai!

Sắc mặt U Tuyền Cổ Thần trở nên thâm trầm, có chút phẫn nộ. Mặc dù chỉlà một khoảnh khắc, nhưng hắn đã cảm nhận được tu vi chân chính củaTriệu Phong.

- Kẻ này, tuyệt đối không thể lưu!

U Tuyền Cổ Thần thấp giọng nói.

- Trưởng lão, người của chúng ta cũng đã tiếp cận chỗ đó! Hắn trốn

không thoát!

Một gã nhân viên điều khiển tóc bạc cười một tiếng âm trầm. Khoảng cáchphát hiện địa phương Triệu Phong ẩn nấp đã được một đoạn thời gian. Tuyrằng phụ cận chỉ có hai người, nhưng càng nhiều người hơn đang nhanhchóng tiếp cận địa điểm mục tiêu.

- Ừm! Luân Hồi Bất Diệt Thể Cửu giai của ta cách nơi đó hơi xa một chút, nhưng phỏng chừng cũng không cần hắn tới rồi!

U Tuyền Cổ Thần cười lạnh một tiếng. Nếu kẻ trốn ở nơi đó là Lạc Linh Cổ Thần, như vậy chỉ có Luân Hồi Bất Diệt Thể Cửu giai của hắn xuất thủmới có khả năng thắng lợi trở về. Nhưng nếu chỉ là Triệu Phong, cho dùhắn đã đột phá đến Bát giai, cũng chỉ là vừa đạt tới Cổ Thần Bát giai mà thôi. Phỏng chừng Luân Hồi Bất Diệt Thể Cửu giai còn chưa kịp tới,Triệu Phong cũng đã bị những người khác giết chết rồi.

o0o

- Không tốt! Có người!

Triệu Phong đang lúc phóng chạy, chợt phát hiện phía trước không xa cómột gã Cổ Thần Bát giai đang cấp tốc chạy tới. Nếu hắn không thay đổiphương hướng, hai người phỏng chừng sẽ vừa vặn va chạm nhau. Triệu Phong chỉ có thể cải biến lộ tuyến, tiếp tục phóng đi. Nhưng còn chưa phi độn được mấy hơi thở, hắn lại nhìn thấy một cỗ thân ảnh khác nữa.

- Hành tung của ta đã triệt để bại lộ, tất cả nhân viên lục soát trong Thiên Ma Đường cũng đều đang tập trung lại đây!

Triệu Phong đột nhiên dừng hẳn lại, ánh mắt thâm thúy bình tĩnh.

Hiệntại hành tung của hắn có thể nói là đã hoàn toàn bị tập trung, rất khóchạy thoát.

- Đã như vậy, trước giết chết một đám vậy!

Ánh mắt Triệu Phong hiện lên quang mang ngoan lệ. Nếu như đợi tất cả mọi người tụ tập lại đây, Triệu Phong song quyền khó địch tứ thủ. Còn không bằng thừa dịp hiện tại, trước giết đi một đám. Cho dù đến lúc đó bọnchúng đều tụ tập lại, áp lực mà Triệu Phong gặp phải cũng nhỏ đi mộtchút.

- Giết!

Sau khi đưa ra quyết sách, Triệu Phong buông tha sách lược chạy trốn.Thân hình hắn bỗng nhiên thiểm độn, trực tiếp lướt về phía một gã CổThần Bát giai đang tiếp cận nơi này.

- Có tình huống!

Một gã xà nhân toàn thân phủ đầy lân phiến lam sắc, thông qua lệnh bàitruyền tin biết được phương hướng Triệu Phong phóng chạy là ở phía hắn.Mà giờ phút này, hắn chợt cảm giác được một cỗ không gian ba động, còncó một cỗ sát ý đang nhằm vào hắn.

- Ta sao lại sợ hắn? Chẳng qua là một tên Cổ Thần vừa đột phá Bát giai mà thôi!

Sắc mặt xà nhân lân phiến lam sắc âm lệ. Sinh Mệnh Chi Mâu của hắn bỗngnhiên vận chuyển. Một cỗ sinh cơ mênh mông từ trong cơ thể hắn cuồn cuộn lao ra. Trong nháy mắt, thân thể xà nhân lân phiến lam sắc đã trở nêncường tráng vô cùng, tràn ngập cảm giác lực lượng. Đồng thời, trong haitay hắn cũng xuất hiện một thanh trường đao hình thái dữ tợn.

- Thiên Lôi Phách Trảm!

Xà nhân lân phiến lam sắc huy động trường đao trong tay, nhắm ngay chỗcỗ sát ý kia truyền tới, chợt chém mạnh một cái. Chỉ thấy một đạo đaophong lôi điện to lớn khôn cùng, mang theo lực lượng lực phách kinhngười đánh thẳng về phía trước. Sau một khắc, Triệu Phong bao phủ trongquang vụ ngũ thải đã xuất hiện tại phụ cận phạm vi công kích của hắn.

- Hỗn Nguyên Thần Quyền!

Triệu Phong điều động Thần lực Hỗn Nguyên, ngưng tụ vào nắm tay, mạnh mẽ xuất quyền. Một đạo quyền mang hôn ám thật lớn giống như một ngôi chổichợt oanh kích ra.

Oanh phanh!

Sau khi hai bên va chạm, đao phong lôi điện do xà nhân lân phiến lam sắc chém ra lại giống như tờ giấy vậy, trong nháy mắt đã bị nghiền nát.

- Làm sao có thể?

Miệng xà nhân lân phiến lam sắc nhất thời há hốc, vẻ mặt không thể tinnổi. Căn cứ theo tình báo hắn nhận được, đối phương bất quá chỉ vừa mớiđột phá Cổ Thần Bát giai mà thôi, công kích Thần lực làm sao lại cườngđại như vậy?

- Chết cho ta!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, điều động Thần lực bàng bạc trong cơthể, tùy ý phóng ra. Phải biết rằng, trước đây hắn còn chưa đột

phá,công kích Thần lực đã mạnh hơn Cổ Thần Bát giai bình thường. Sau khi đột phá, Thần lực càng thêm tinh thuần ngưng thực, các phương diện cũng đều tăng lên không nhỏ. Hiện tại công kích Thần lực của Triệu Phong đã đủđể nghiền ép Cổ Thần Bát giai bình thường rồi.

Oanh! Phanh! Oành!

Hỗn Nguyên Thần Quyền vô cùng uy mãnh của Triệu Phong giống như một đámvẫn thạch vậy, điên cuồng nện xuống xà nhân lân phiến lam sắc kia.

- Khốn kiếp! Sinh Mệnh Chi Nguyên!

Bị một trận oanh kích này, xà nhân lân phiến lam sắc lập tức thôi độngSinh Mệnh Chi Mâu. Nhất thời, trong cặp mắt của hắn cuồn cuộn khôngngừng chảy ra lực lượng Sinh Mệnh, thân thể nghiền nát không chịu nổikia của hắn dùng tốc độ cực nhanh khôi phục lại.

- Ngươi căn bản không thể giết được ta!

Xà nhân lân phiến lam sắc cười lạnh một tiếng. Đầu tiên, hắn là hậu duệSinh Mệnh Thần Mâu, sinh mệnh lực vốn đã vô cùng cường hãn, khó có thểđánh chết. Thứ hai, cho dù Triệu Phong xuất ra toàn bộ thủ đoạn, giếtchết hắn, Thiên Ma Đường cũng sẽ phục sinh hắn lại. Đây chính là quy củcủa Thiên Ma Đường, kẻ có công mà chết, liền có thể chết mà phục sinh.

- Giết không chết sao?

Triệu Phong đồng dạng cười một tiếng. Sau một khắc, trong Tả Mâu của hắn bắt đầu ba động ý chí đồng lực.

- Đồng lực thật mạnh!

Linh hồn xà nhân lân phiến lam sắc nhất thời rung động một trận.

- Địa Bạo Kinh Tinh!

Triệu Phong trong nháy mắt phát động đồng thuật. Một cỗ quang cầu hỗnloạn trong khoảnh khắc hình thành, trực tiếp hàng lâm lên trên người xànhân lân phiến lam sắc.

Oanh! Phanh! Oành!

Lập tức, tất cả năng lượng đan xen bên trong đó không ngừng va chạm,bùng nổ. Trong nháy mắt, thân thể vừa khôi phục như cũ của xà nhân lânphiến lam sắc lại bị phá tan ra thành từng mảnh. Mà công kích của ĐịaBạo Kinh Tinh lại còn lan đến phương diện linh hồn, khiến cho xà nhânlân phiến lam sắc trong lúc nhất thời không thể nào tập trung ý thứcđược.

- Xem ra, vẫn có thể giết được a!

Triệu Phong khẽ lắc đầu, lập tức cười một tiếng. Trong tay hắn chợt xuất hiện một cái quang kính lôi điện trong suốt sáng bóng.

- Cửu Lôi Luyện Hồn!

Triệu Phong nhất thời thôi động Thần lực. Lập tức, từ trong Cửu LôiLuyện Phách Kính chợt lóe lên lực lượng Lôi Điện kinh người, xỏ xuyênqua vật chất cùng linh hồn. Cỗ lực lượng Lôi Điện kia từ từ vặn vẹo,hình thành nên bảy sợi dây xích lôi điện. Nếu như hoàn toàn luyện hóa,sẽ là chín sợi dây xích lôi điện.

Soạt soạt soạt!

Bảy sợi dây xích lôi điện dùng tốc độ như sét đánh, quấn lấy linh hồncủa xà nhân lân phiến lam sắc. Sau đó, trong sợi dây xích lôi điện chợtphóng xuất ra lực lượng Lôi Điện nhằm vào linh hồn, không ngừng tê dại,tàn phá linh hồn của xà nhân lân phiến lam sắc.

- Thu!

Triệu Phong chưởng khống Cửu Lôi Luyện Phách Kính, lập tức kéo lấy linh hồn của xà nhân lân phiến lam sắc.

- Không!

Xà nhân lân phiến lam sắc liều mạng giãy dụa, phóng chạy về phía ngượclại, nhưng hắn căn bản không thể tránh thoát, chỉ có thể bảo đảm khôngbị kéo vào Cửu Lôi Luyện Phách Kính.

- Trốn chỗ nào?

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, bổ sung một cái đồng thuật. Đồng thời,lực lượng Lôi Điện trong bảy sợi dây xích nhất thời tập kích ra, khiếncho linh hồn của xà nhân lân phiến lam sắc mất đi lực lượng chống lại.

Soạt soạt soạt!

Bảy sợi dây xích lôi điện rút trở về, Linh hồn thể của xà nhân lân phiến lam sắc cũng trực tiếp bị kéo vào bên trong Cửu Lôi Luyện Phách Kính.

Chương 1340: La Môn Cổ thần

"Thu!"

Triệu Phong thúc dục Cửu Lôi Luyện Phách Kính, đem linh hồn lam lân xà nhân hút vào bên trong Thần Khí.

Trong Thiên Ma Đường, có rất nhiều hậu duệ Luân Hồi Thần Mâu.

Đối với việc tiến hành bắt Triệu Phong, cường giả cũng là hậu duệ Luân Hồi Chi Mâu.

Nếu như hắn giết những người đó, U Tuyền Cổ Thần hắn phục sinh cũng không cần phí công phu gì.

Bởi vậy, còn không bằng đem linh hồn những địch nhân này nạp cho mình dùng.

Cửu Lôi Luyện Phách Kính, ẩn chứa Cửu Thiên Lôi Lực, có thể đem hút linh hồn vào trong đó, luyện hóa "Lôi Đình Hồn Tinh." Nếu nuốt, về sau cóthể sinh ra linh hồn Lôi Điện đặc thù, rèn luyện, lớn mạnh ý chí tâmhồn.

Huống chi, linh hồn Triệu Phong là Lôi Hồn Thể, phục dụng Lôi Đình Hồn Tinh hiệu quả và lợi ích đem lại là lớn nhất.

"Cái này là người thứ nhất!"

Triệu Phong ánh mắt lạnh lùng.

Trước đánh chết Thất giai Cổ Thần, vốn là Luân Hồi Bất Diệt Thể, bởi vậy không tính giết.

Ánh mắt đảo qua bốn phía một vòng, rất nhanh, trong tầm mắt lại xuất hiện một tên Thất giai Cổ Thần.

"Nghĩ bắt ta, ta đây sẽ chủ động đưa tới cửa!"

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, thân hình lập loè biến mất.

"Ai!"

Tên Thất giai Cổ Thần kia hoàn toàn không có phát giác, bỗng nhiên Triệu Phong xuất hiện.

"Chạy!"

Thất giai Cổ Thần này, biết rõ mình không phải là đối thủ của Triệu Phong, cất bước bỏ chạy.

Hắn chỉ là chuẩn bị tới lẫn vào một cước, nhằm đạt được một ít điểm cống hiến.

Lại không nghĩ rằng, chính mình còn chưa tới lại mục tiêu!

"Tâm Linh Huyễn Ma!"

Triệu Phong tùy ý thi triển một cái Huyễn đạo đồng thuật.

Một đoàn ánh sáng đủ mọi màu sắc u ám lập tức xâm nhập linh hồn đốiphương, làm cho tên Thất giai Cổ Thần kia lâm vào nội tâm ma chướng,càng lún càng sâu, ma chướng càng lúc càng lớn.

Theo tính toán Triệu Phong không giết hắn, người này ngày sau tu vi, cũng khó tiến nửa bước!

"Thứ hai, thu!"

Cửu Lôi Luyện Phách Kính hiện ra lôi quang chói mắt.

Ông chi chi!

Trong đó lập tức xông ra bảy sợi Lôi Đình xiềng xích, đem linh hồn đối phương một mực khốn khóa.

Qua một thời gian ngắn, linh hồn đối phương bị Triệu Phong thu thập.

"Mục tiêu kế tiếp ở đâu?"

Triệu Phong vận chuyển mắt trái, ngắm nhìn bốn phía, xuyên thấu hết thảy chướng ngại vật.

...

Hạch tâm khu vực, bên trong mật điện.

"Cái này... Trưởng lão."

Tên nhân viên thao tác kia, nhìn chằm chằm lên trước màn hình cực lớn, sắc mặt có chút khó chịu nổi.

"Tình huống như thế nào?"

U Tuyền Cổ Thần lạnh giọng hỏi.

Trước mắt, hắn cũng đã biết rõ, Triệu Phong sớm trốn ra, hơn nữa phá hủy một cỗ Thất giai Luân Hồi Bất Diệt Thể.

"Tên kia người lẻn vào, cũng không có toàn lực bỏ chạy, mà là bắt đầu săn giết thành viên phụ cận Thiên Ma Đường!"

Thao tác nhân viên căn cứ từ tin tức mình có được, nói ra kết luận.

Tuy nhiên không thể tưởng tượng nổi, nhưng sự thật chính là như thế.

"Cái gì? Rõ ràng không có trốn?"

U Tuyền Cổ Thần sắc mặt chấn động, lập tức rơi vào trầm tư.

Lấy thực lực đối phương là Bát giai Cổ Thần, tuyệt đối không cách nàođối kháng Thiên Ma Đường, vô luận giãy dụa như thế nào, đều là chỉ cònđường chết.

Đối phương cũng có thể biết điểm ấy, đoán chừng nhận mệnh, cho nên quyết định trước khi bị tóm, tận lực giết nhiều thêm mấy người.

"Ngu xuẩn!"

U Tuyền Cổ Thần cười lạnh một tiếng.

Những người bị giết này, đều là Bát giai bình thường thậm chí thấp hơn, phục sinh độ khó không lớn.

Nói cách khác, những người này bị Triệu Phong giết chết, đến lúc đó toàn bộ đều có thể phục sinh!

Bỗng nhiên, U Tuyền Cổ Thần sắc mặt khẽ biến.

Bởi vì hắn khống chế một cỗ Lục giai đỉnh phong Luân Hồi Bất Diệt Thể, bị Triệu Phong theo dõi.

"Giết Luân Hồi Bất Diệt Thể của ta sao? Cái này càng ngu xuẩn."

U Tuyền Cổ Thần trên mặt khinh thường, cười nhạo một tiếng.

Đem một cái linh hồn phục sinh, là Sinh Chi Luân Hồi, tiêu hao lớn hơn.

Nếu là Luân Hồi Bất Diệt Thể, tiêu hao chỉ một nửa.

"Cửu Lôi Luyện Phách Kính!"

U Tuyền Cổ Thần ánh mắt khẽ giật mình.

Bên kia, Triệu Phong trực tiếp thúc dục Cửu Lôi Luyện Phách Kính, lôi kéo linh hồn Lục giai đỉnh phong Chân Thần.

Mà linh hồn này không có chút nào chống cự, trực tiếp bị Cực phẩm Thần Khí Cửu Lôi Luyện Phách Kính hấp thu.

"Làm sao có thể? Tiểu tử này đã đem Cửu Lôi Luyện Phách Kính luyện hóa đến loại trình độ này rồi!"

U Tuyền Cổ Thần lập tức kinh hãi lên tiếng.

Đây chính là Cực phẩm Thần Khí, chính là Bát giai Cổ Thần, sao có thể mà đơn giản luyện hóa như vậy.

Nhưng hôm nay, thấy Triệu Phong bày ra uy năng Thần Khí đã cách hoàn toàn luyện hóa không xa.

"Trong điểm của Luân Hồi Bất Diệt Thể là linh hồn Bất Tử Bất Diệt, hắntính toán đem linh hồn giam cầm, ta cũng có thể động dụng bí thuật gọitrở về, chỉ khi nào linh hồn bị Cửu Lôi Luyện Phách Kính luyện hóa được, hắn dùng Tử Chi Luân Hồi chú ấn, cũng sẽ nhất định bị phá hư, có thểgọi trở về hay không còn phải xem vận khí..."

Như là linh hồn bị Cửu Lôi Luyện Phách Kính hoàn toàn luyện hóa, vậy thì tương đương với thoát ly Luân Hồi Chi Mâu khống chế.

Bất kể thế nào nói, Cửu Lôi Luyện Phách Kính có chút khắc chế năng lực Luân Hồi Chi Mâu.

"Không tốt, hẳn là những người khác cũng là như thế này, linh hồn bị Cửu Lôi Luyện Phách Kính rút đi rồi!"

U Tuyền Cổ Thần sắc mặt đột biến.

Có được Cực phẩm Thần Khí Cửu Lôi Luyện Phách Kính cùng Thời Không ChiBào, bình thường Bát giai Cổ Thần, căn bản không phải là đối thủ củaTriệu Phong.

Những người kia bị Triệu Phong nhìn chằm chằm vào, cơ bản chỉ có một con đường chết.

Nhưng U Tuyền Cổ Thần cũng tuyệt không thể để cho Triệu Phong ly khai như vậy.

Nếu bỏ qua một cơ hội này, Triệu Phong rất có thể chạy khỏi nơi này.

"Hai người các ngươi, nhanh lên cho ta!"

U Tuyền Cổ Thần lập tức truyền âm cho Tà Thánh Song Thần.

...

Bên trong khu vực Thiên Ma Đường.

Một tên khôi lỗi ám lam sắc, toàn thân bao phủ một tầng không gian hư ảnh, thân hình cấp tốc lập loè.

"Đến bây giờ cũng không phát hiện dị thường, tiểu tử kia sẽ không bị chết chứ!"

Khống chế lấy máy móc Khôi Lỗi, La Môn Cổ Thần hừ lạnh một tiếng.

Bởi vì tự bạo, vật phẩm đeo trên người toàn bộ bị hủy, bởi vậy khôngcách nào liên lạc với thành viên Thiên Ma Đường khác cùng cao tầng.

"Ồ? Phía trước có tình huống!"

Hai con ngươi Lam Bảo Thạch của khôi lỗi lập lèo ánh sáng.

Vừa rồi, La Môn Cổ Thần nhận biết phía trước có không gian chấn động, rõ ràng cho thấy dấu hiệu chiến đấu.

Bá! Bá!

La Môn Cổ Thần thân hình liên tục lập loè, cấp tốc chạy đến.

Rất nhanh, hắn rõ ràng nhận biết được một cỗ lực lượng lôi điện cường hãn.

Lập tức, trước mắt của hắn xuất hiện một bức họa mặt.

Một đoàn quang vụ năm màu, ẩn ẩn thấy được một mặt kính tinh xảo lấp lánh quang mang lôi điện.

Trong gương kéo dài ra bảy đầu Lôi Điện xiềng xích, đem linh hồn một tên Thất giai Cổ Thần của Thiên Ma Đường gắt gao khóa lại, hơn nữa hướngtrong gương lôi kéo mà đi.

"Cứu ta, hắn là người lẻn vào!"

Linh hồn thể kia nhìn thấy một khôi lỗi Thiên Ma Đường, lập tức phát ra cầu cứu.

"Người lẻn vào!"

La Môn Cổ Thần thần sắc hơi trầm xuống.

Căn cứ tình báo lúc trước, Thiên Ma Đường có hai người lẻn vào.

Thứ nhất là Lạc Linh Cổ Thần, thứ hai thì là Triệu Phong.

Lạc Linh Cổ Thần là Bát giai đỉnh phong, hậu duệ Thời Không Thần Mâu, rõ ràng không phải người trước mắt.

Như vậy thân ảnh ở trong quan vụ năm màu, thân phận không cần nói cũng biết, chính là Triệu Phong.

Hắn nhớ rõ lúc trước Triệu Phong tu vi chỉ là Thất giai đỉnh phong, không nghĩ tới rõ ràng đột phá.

"Triệu Phong, ta giết ngươi!"

La Môn Cổ Thần gầm rú một tiếng, lập tức mang theo một cỗ thần lực cường đại áp bách hướng Triệu Phong trùng kích mà đi.

Chổ sâu trong quang vụ năm màu, Triệu Phong nghe được câu này, sắc mặt đột nhiên thay đổi.

"Hắn rõ ràng biết rõ thân phận của ta!"

Trước mắt, Triệu Phong giao thủ với tất cả cũng không ai biết thân phận chân thật của hắn.

Nhưng này là khôi lỗi, lại trực tiếp hô lên tên của hắn.

Xem bộ dáng tựa hồ còn cùng mình thù oán không nhỏ.

"Triệu Phong?"

Linh hồn kia bị Triệu Phong trói buộc chặt cũng sững sờ.

Căn cứ tình báo của hắn, hai người lẻn vào đều là Thời Không Thánh Địa người a!

Mà Triệu Phong, không phải là người Tử Linh Vực của Linh tộc sao?

Ngay lúc hắn suy tư, mắt trái Triệu Phong vận chuyển, một đạo Lôi kiếp đồng thuật oanh kích mà ra.

"Lôi Kiếp Đồng Diễm!"

Thân phận của Triệu Phong, có thể giữ bí mật thì tận lực giữ bí mật, tiết lộ ra ngoài, cũng không sao cả.

Trước mắt, thân phận của hắn có lẽ vẫn chưa hoàn toàn bạo lộ ra.

Cho nên một người, một khôi lỗi này, phải chết!

Oanh phốc!

Linh hồn Thất giai Chân Thần đã bị Lôi kiếp chi lực tàn sát bừa bãi sáng chói.

Đồng thời, Cửu Lôi Luyện Phách Kính phát lực đem linh hồn đối phương mạnh mẽ kéo lôi ra, thu nhập vào trong gương.

Đồng thời tiến hành những chuyện này, Triệu Phong tự nhiên đã né tránh công kích ám lam sắc của khôi lỗi.

"Ngươi là La Môn Cổ Thần!"

Giải quyết xong tên Thất giai Cổ Thần kia, ánh mắt Triệu Phong trịnh trọng nhìn về phía khôi lỗi.

Bình thường, máy móc Khôi Lỗi không thể nào có khí tức linh hồn cường đại như thế.

Hơn nữa, khí tức linh hồn của khôi lỗi này phát ra, làm cho Triệu Phonghết sức quen thuộc, hắn nghĩ một chút liền được ra đáp án.

Chỉ là Triệu Phong không nghĩ tới, La Môn Cổ Thần muốn giết hắn tới như vậy.

Phục sinh cũng không tìm thân thể mà trực tiếp gởi lại bên trong khôi lỗi, liền hướng Triệu Phong đánh tới.

"Nhận lấy cái chết!"

La Môn Cổ Thần tức giận quát một tiếng trong tay ám lam trường kiếm, liên tục vung vẩy.

Máy móc Khôi Lỗi vốn là Bát giai đỉnh phong thực lực, vài đạo kiếmtrảm, khí thế bức người, lại dung hợp Thời Không Áo Nghĩa của La Môn CổThần, trở nên càng thêm hung mãnh, khó có thể trốn tránh.

"Đem ngươi giết chết, ta lại đoạt xá thân thể ngươi!"

La Môn Cổ Thần nội tâm cười lạnh liên tục.

Triệu Phong hôm nay cũng là Bát giai Cổ Thần, hay vẫn là thiên tài trực tiếp chứng đạo Lục giai Cổ Thần.

Nếu như đạt được thân thể của hắn, La Môn Cổ Thần tương đương với Nghịch Thiên Cải Mệnh.

"Bát giai đỉnh phong!"

Triệu Phong sắc mặt hơi trầm xuống.

Hắn vừa đột phá Bát giai, nhưng nội tình thâm sâu, công pháp cao thâmcường đại, thần lực vượt qua Bát giai, hơn nữa hai kiện Cực phẩm ThầnKhí, đối chiến bình thường Bát giai Cổ Thần, trên căn bản là hoàn ngược.

Nếu như là Bát giai đỉnh phong tinh anh, thì có hơi chút phiền toái.

"Thời Không Bình Chướng!"

Triệu Phong thúc dục Thời Không Chi Bào, phóng xuất ra một tầng không gian hư ảnh chồng chất.

Vài đạo hư không kiếm trảm uy năng cường hãn vô cùng lập tức đã

bị ThờiKhông Bình Chướng ảnh hưởng, bị Triệu Phong đơn giản né tránh được.

"Hỗn Nguyên Thần Quyền!"

Triệu Phong không sợ chút nào, phát động công kích thần lực mạnh nhất.

Oanh phanh bồng!

Hai người chiến đấu, kinh thiên động địa.

"Đó là tình huống gì?"

Một tên Thất giai Cổ Thần, chạy tới nơi này.

"Là người lẻn vào!"

Phụ cận, một tên Lục giai đỉnh phong Luân Hồi Bất Diệt Thể, trực tiếp nói ra.

Đồng thời, Luân Hồi Bất Diệt Thể đưa thân phận chủ nhân hắn hiển lộ ra.

"Trưởng lão, ta đi hỗ trợ, đem người lẻn vào bắt lại!"

Thất giai Cổ Thần kia chuẩn bị trực tiếp xông lên.

Lúc này người lẻn vào bị Bát giai đỉnh phong Khôi Lỗi kiềm chế, một khibọn hắn gia nhập chiến đấu, nhất định có thể thay đổi chiến cuộc.

Bởi như vậy, điểm cống hiến cũng sẽ tới tay.

"Chậm đã, những người khác đang chạy đến, đến lúc đó đem nơi đây phong tỏa, sau đó cùng vây công!"

Lục giai Luân Hồi Bất Diệt Thể thấp giọng nói ra.

Chương 1341: Một mẻ hốt gọn

"Chậm đã, đợi những người khác chạy đến, đến lúc đó đem nơi đây phong tỏa, sau đó cùng vây công!"

Lục giai Luân Hồi Bất Diệt Thể thấp giọng nói ra.

"Vẫn là trưởng lão nghĩ sâu tính kỹ..."

Tên Thất giai Cổ Thần lập tức nịnh nọt cười nói, nhưng nội tâm lại không cho là đúng.

Theo hắn, Triệu Phong bất quá vừa đột phá Bát giai mà thôi.

Mình tại cảnh giới Thất giai Cổ Thần cũng cực kỳ cường đại, nếu cùng Bát giai đỉnh phong khôi lỗi liên thủ, tất nhiên có thể đánh bại TriệuPhong.

Bất quá, U Tuyền trưởng lão lên tiếng, hắn cũng chỉ có thể tuân theo.

Oanh phanh bồng!

Thiên Ma Đường không gian hạn hẹp, kiến trúc cũng không phải chắc chắn,nhờ có trận pháp gia cố nếu không chỉ sợ đã bị hai người triệt để hủyđi.

Triệu Phong cùng La Môn Cổ Thần chiến đấu, dùng Thời Không Áo Nghĩa làm chủ.

Thân hình hai người phiêu hốt bất định, chiến đấu càng là mạnh mẽ

vô cùng, làm cho người khác cũng phản ứng không kịp nữa.

"Chút năng lực ấy cũng muốn giết ta?"

Triệu Phong cười nhạt một tiếng.

Hắn có Thời Không Chi Bào, luận năng lực né tránh cùng phòng ngự, thậm chí còn hơn La Môn Cổ Thần.

"Hừ!"

La Môn Cổ Thần hừ lạnh một tiếng, sắc mặt thâm trầm, không nói gì.

Đối mặt với Triệu Phong trước kia, La Môn Cổ Thần có chín thành phần thắng.

Nhưng hôm nay, Triệu Phong đột phá Bát giai Cổ Thần, các phương diện đều tăng lên không nhỏ, lại đạt được Cửu Lôi Luyện Phách Kính.

Trong lúc nhất thời, La Môn Cổ Thần hoàn toàn không làm gì được Triệu Phong.

Cho dù như thế, La Môn Cổ Thần cũng không nóng nảy.

Nơi này là Thiên Ma Đường, không bao lâu nữa cường giả trong Thiên MaĐường sẽ gặp chạy đến, đến lúc đó Triệu Phong hẳn phải chết không thểnghi ngờ.

"Cửu Thiên Lôi Lực!"

Triệu Phong, tay trái cầm Cửu Lôi Luyện Phách Kính, thúc dục ra mấy con lôi long tráng kiện hướng đến La Môn Cổ Thần mà đi.

"Thiên Hư Bộ!"

Thân hình La Môn Cổ Thần trong hư không dùng quy tắc kỳ diệu lập lòe qua lại, hoàn toàn tránh thoát công kích của Triệu Phong.

Ngoài ra, hắn đã đề phòng Triệu Phong bày ra Thời Không Cấm Thân.

Lúc trước hắn muốn tự bạo, đối với Triệu Phong sẽ tạo thành tổn thương cực lớn.

Nhưng Thời Không Cấm Thân của Triệu Phong lại để cho hắn bàn tính thất bại.

Đối với uy lực của Thời Không Cấm Thân, La Môn Cổ Thần khắc sâu trong người, thấu hiểu rất rõ, cho nên một mực đều đề phòng.

"Thiên La Hư Không Trảm!"

La Môn Cổ Thần không chút nào yếu thế, vận chuyển thần lực, huy độngtrường kiếm trong tay, bổ chém ra từng đạo kiếm trảm hư vô mà sắc bén.

"Thời Không Bình Chướng!"

Triệu Phong trực tiếp sử xuất Thời Không Bình Chướng, đối với công kíchcủa La Môn Cổ Thần tiến hành trở ngại, lập tức liên tục oanh ra quyềnkình, đem toàn bộ đều hủy diệt.

Xa xa, Lục giai đỉnh phong Luân Hồi Bất Diệt Thể cùng tên Thất giai Cổ Thần, sắc mặt hơi trầm xuống.

"Kẻ này thực lực chân chính, so với ta đoán trước còn mạnh hơn!"

U Tuyền Cổ Thần thông qua Luân Hồi Bất Diệt Thể cảm thán nói.

Tuy nhiên, Triệu Phong là dựa vào hai kiện Cực phẩm Thần Khí mới có thể cùng Bát giai đỉnh phong Khôi Lỗi dây dưa.

Nhưng theo tính toán cho dù không có hai kiện Thần Khí này, Bát giai Khôi Lỗi cũng khó có thể đánh bại Triệu Phong.

Ngoài ra, qua quan sát, U Tuyền Cổ Thần phát hiện, Bát giai đỉnh phong Khôi Lỗi cũng có chút bất đồng.

Trong đó linh hồn ý chí cường đại dị thường, so Bát giai Khôi Lỗi tầm thường thì cường đại hơn rất nhiều.

"Trưởng lão, người lẻn vào này thực lực quả nhiên không tầm thường!"

Thất giai Cổ Thần kinh ngạc nói.

Vừa mới đột phá Bát giai Cổ Thần, nhưng thần lực cùng phương diện áo nghĩa, đều vượt qua Bát giai Cổ Thần.

Hơn nữa còn có Thời Không Chi Bào cùng Cửu Lôi Luyện Phách Kính, Bát giai đỉnh phong Khôi Lỗi không có một điểm ưu thế.

Loại tình huống này, tính toán là hắn xông lên hỗ trợ cũng không giúp được gì.

"Hừ, hắn đích thật là một thiên tài, nhưng là một thiên tài sắp chết đi!"

Lục giai Luân Hồi Bất Diệt Thể tươi cười hung ác nham hiểm.

Giờ phút này, lại có ba người đã đến, hai gã Thất giai Cổ Thần, một Lụcgiai đỉnh phong Luân Hồi Bất Diệt Thể của U Tuyền Cổ Thần.

Nếu tất cả cùng quần công, Triệu Phong là thua không nghi ngờ.

Nhưng vì để phòng ngừa vạn nhất, U Tuyền Cổ Thần vẫn còn các loại thủ đoạn.

Nhưng vào lúc này, một nam tử Hồng Phát, đi tới nơi phụ cận tràng đại chiến này.

"Trưởng lão, ta đến rồi!"

Hồng Phát nam tử, trực tiếp đưa tin cho U Tuyền Cổ Thần thông qua Luân Hồi Bất Diệt Thể.

"Tốt, động thủ, Thiên Long Tỏa Không Trận!"

Lục giai Luân Hồi Bất Diệt Thể, đem tin tức truyền đạt ra ngoài.

Sau một khắc, bốn phía xung quanh Triệu Phong cùng La Môn Cổ Thần chiến đấu, hiện lên ra một cỗ khí tức cường đại.

"Ngươi nhất định phải chết!"

La Môn Cổ Thần trong nội tâm lập tức vui mừng.

Nơi này là Thiên Ma Đường, thành viên Thiên Ma Đường đã đến, triển khai hành động.

Triệu Phong chỉ có một con đường chết!

"Hừ, rốt cục chịu tới rồi sao?"

Triệu Phong nhếch miệng lên tươi cười.

Tuy hắn cùng với La Môn Cổ Thần đang kịch chiến, nhưng mắt trái cườngnhãn thấu thị, hoàn toàn quan sát tình huống chiến trường bốn phía.

Thậm chí, U Tuyền Cổ Thần không có phát giác được tình huống, Triệu Phong đều sớm đã nắm giữ.

Ông vù vù!

Xung quanh Triệu Phong cùng La Môn Cổ Thần chiến đấu, bỗng nhiên truyền đến chấn động không gian kịch liệt.

Lập tức, liền trông thấy bốn đầu rồng hư ảnh, mạnh mẽ vọt lên hướng trung tâm hội tụ lại.

Cuối cùng, bốn hư ảnh đầu rồng đụng vào nhau, một tầng kết giới trắng hơi mờ lập tức hình thành.

Thiên Long Tỏa Không Trận, không chỉ là khóa không thủ đoạn mà còn là phong bế kết giới.

Đang chiến đấu bên trong, Triệu Phong cùng La Môn Cổ Thần lập tức cảmgiác Không Gian Áo Nghĩa bị trói buộc thật lớn, vận dụng dị thường khókhăn.

"Không Gian Áo Nghĩa đã khóa tác dụng của Thời Không Chi Bào, trực tiếp giảm phân nửa, chịu chết đi!"

La Môn Cổ Thần lập tức phát lực, thần lực trong cơ thể cường hãn

phát ra.

Hắn tuy là Thời Không Thần Mâu hậu duệ, không gian bị khóa, hắn am hiểu nhất không gian đồng thuật không cách nào thi triển.

Nhưng giờ phút này, hắn có được Bát giai đỉnh phong, thần lực công kích cường hãn vô cùng.

Oanh phanh bồng!

Vài đạo bạch tinh quang trực tiếp hướng Triệu Phong bổ đốn mà đến.

Cùng lúc đó, theo từng phương hướng, thành viên Thiên Ma Đường trực tiếp hiện thân.

"Tử Vong Quang Ba!"

"Hủy Diệt Xạ Tuyến!"

Thành viên Thiên Ma Đường cùng phát động công kích đối với Triệu Phong.

Đối mặt nhiều người quần công như vậy, tác dụng của Thời Không Chi Bào cũng bị áp chế, suy yếu, không cách nào phòng ngự.

Không Gian Áo Nghĩa không thể thi triển, muốn né tránh cũng không có khả năng.

Hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Nhưng vào lúc này.

Một quái vật khổng lồ, bỗng nhiên xuất hiện bên cạnh Triệu Phong.

Thân hình hắn một mảnh đen kịt, toàn thân thiêu đốt Xích Hắc hỏa diễm, đem Triệu Phong hộ ở chính giữa!

Hô hưu hưu!

Một cỗ hỏa diễm hủy thiên diệt địa, mạnh mẽ phát ra, hình thành một vòi rồng hỏa diễm.

Cùng lúc đó, một cỗ khí tức huyết mạnh Thái Cổ uy chấn thiên địa hướngbốn phía mà đi, khiến cho huyết mạch của mọi người cứng lại, linh hồnkhông khỏi run lên.

Oanh phanh bồng!

Tất cả công kích của thành viên Thiên Ma Đường va chạm vào hỏa diễm vòi rồng đều suy yếu nhất định.

Sau đó, những công kích này, toàn bộ rơi vào trên người Diệt Thế Hắc Giao Long.

Giờ phút này khí tức của Diệt Thế Hắc Giao Long so với trước cường đại hơn rất nhiều.

Hắn cũng phục dụng Thiên Thần Dịch, nhưng hắn vận khí không tốt, chỉ đạt tới Thất giai đỉnh phong, cách Bát giai còn một bước.

"Huyết mạch cường đại làm cho người khác sợ hãi…"

"Đó là cái gì, giúp đỡ sao?"

Ánh mắt mọi người kinh ngạc, nhìn chằm chằm vào Cự Long đen kịt

kia, sắc mặt khẽ biến.

Hắc Giao Long, có đủ huyết mạch Diệt Thế Long tộc.

Lúc này, Diệt Thế Hắc Giao Long giúp Triệu Phong kháng vòng tiếp theocông kích, toàn thân bị nghiền nát không chịu nổi, không có một chỗnguyên vẹn.

Nhưng không cần Sinh Mệnh Chi Mâu, Thể Phách của hắn, lấy mắt thường có thể thấy được nhanh chóng khép lại.

"Làm sao lại như vậy? Hắn làm sao còn có giúp đỡ, hơn nữa còn là ẩn chứa huyết mạch Diệt Thế Long tộc!"

U Tuyền Cổ Thần thông qua Luân Hồi Bất Diệt Thể, kinh ngạc nhìn xem một màn này, nội tâm một mảnh rung động.

Trước kia, Triệu Phong có mấy lần bị buộc nhập tuyệt cảnh, đều không xuất ra tấm át chủ bài này.

Cho nên hắn cho rằng, đã đem Triệu Phong nhìn thấu rất nhiều, lại không nghĩ rằng Triệu Phong còn có giúp đỡ.

Tiếp theo, huyết mạch như thế nếu thành công bắt giữ lại, có thể nghiên cứu chế tạo ra không ít thành quả cực lớn.

Bỗng nhiên, U Tuyền Cổ Thần cảm giác được một cỗ nguy cơ.

"Không tốt..."

Lục giai đỉnh phong Luân Hồi Bất Diệt Thể, trước mắt bỗng nhiên một màu đen, lập tức mất đi ý thức.

Miêu Miêu!

Chẳng biết lúc nào, vẻ mặt giảo hoạt Tiểu Tặc Miêu, ra hiện sau lưng hắn.

Mà Luân Hồi Bất Diệt Thể này đã bị chia thành hai nửa, mà đặc tính củaLuân Hồi Bất Diệt Thể bị phong ấn cường hãn trấn áp lực lượng cho nênkhông cách nào có hiệu quả.

Linh hồn Luân Hồi Bất Diệt Thể đụng phải một kích trí mạng cường hãn vô cùng, trực tiếp vẫn lạc!

"Thiên Cơ Miêu!"

"Thiên Cơ Miêu rõ ràng ẩn núp tại phụ cận!"

Thành viên Thiên Ma Đường còn lại lập tức kêu lên sợ hãi.

Thiên Cơ Miêu là vật trọng yếu nhất của Thiên Ma Đường, cho dù mất hếttrân bảo khố, thành quả nghiên cứu cũng không thể để Thiên Cơ Miêu trốnmất.

Nhưng vào lúc này, chiến trường trung tâm, trong mắt Triệu Phong hiện lên lệ mang hung ác.

"Giết!"

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, sau lưng ngưng tụ ra một đôi kim quang dực.

Hưu chi chi!

Thân hình Triệu Phong hóa thành một đạo mang vàng nhạt hướng

biên giới kết giới có một tên Thất giai Cổ Thần phóng đi.

Kỳ thật, nếu là vận dụng một ít át chủ bài, Triệu Phong rất sớm liền có thể đánh bại La Môn Cổ Thần.

Hắn sở dĩ che dấu rất nhiều thủ đoạn, cùng La Môn Cổ Thần hao tổn, chính là muốn đợi những người phụ cận chủ động hiện thân.

Làm cho đối phương đưa tới cửa không phải rất tốt sao, trực tiếp một mẻ hốt gọn!

Càng buồn cười chính là, những thành viên này sợ Triệu Phong chạy, khóađóng không gian, nhưng giờ phút này tầng này kết giới lại muốn trở thành tù vây khốn bọn họ.

"Cửu Lôi Luyện Hồn!"

Không nói hai lời, xuất ra Cửu Lôi Luyện Phách Kính, trực tiếp thúc dục ra bảy đầu xiềng xích.

Đinh đinh đinh!

Lôi Điện xiềng xích kia xuyên thấu tên Thất giai Cổ Thần, đem linh hồn hắn trực tiếp buộc chặt.

"Muốn chết!"

La Môn Cổ Thần vẻ mặt phẫn nộ, lập tức hướng Triệu Phong phóng đi, huy động trường kiếm trong tay, mạnh mẽ trảm mà ra.

Hưu chi chi!

Triệu Phong thi triển Kim Lôi Quang Dực Thuật, phối hợp Thần Linh

Nhãn cường đại đem hết thảy công kích, toàn bộ né tránh.

"Không có không gian áo nghĩa, công kích của ngươi không có khả năng làm tổn thương ta!"

Triệu Phong cười nhạt một tiếng, tiếp tục thúc dục Cửu Lôi Luyện Phách Kính.

"Đáng giận!"

La Môn Cổ Thần khuôn mặt dữ tợn.

Triệu Phong lại còn khoác lác như thế, hơn nữa ngay trước mặt hắn lại ra tay với Cổ Thần thất gia, hoàn toàn đem La Môn Cổ Thần bỏ qua một bên.

Hắn thân là Thời Không Chi Mâu hậu duệ, am hiểu nhất đúng là Không GianÁo Nghĩa, trừ những chiến kỹ đó ra, những thứ khác chỉ là liếc qua.

"Thu!"

Triệu Phong đem linh hồn tên Thất giai Cổ Thần kia, trực tiếp rút ra.

Tại thời điểm Triệu Phong giải quyết một người, Tiểu Tặc Miêu bên kialại giải quyết một tên Lục giai đỉnh phong Luân Hồi Bất Diệt Thể.

"Giết!"

Diệt Thế Hắc Giao Long khôi phục, kiêu ngạo đằng đằng, bắt đầu khởi động Hủy Diệt Long Viêm, hướng một tên Thất giai đỉnh tiêm Cổ Thần đánhgiết.

Diệt Thế Long tộc, trời sinh hiếu chiến, Diệt Thế Hắc Giao Long gần một đoạn thời gian có thể nói là kiềm nén đến chết rồi.

Thật vất vả mới có cơ hội chém giết một phen, nó tựa như điên rồi, liều lĩnh chém giết.

"Kế tiếp!"

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, bỏ qua La Môn Cổ Thần, hướng xa xa bay đi.

Hôm nay, hắn là thợ săn, săn giết thành viên Thiên Ma Đường bên trong Thiên Long Tỏa Không Trận.

Chương 1342: Đồ sát

Khu vực hạch tâm trong mật điện.

"Tiểu tử kia, rõ ràng có Diệt Thế Hắc Giao Long, Thiên Cơ Miêu giúp đỡ!"

U Tuyền Cổ Thần tức giận gào thét.

Diệt Thế Hắc Giao Long, có đủ một tia Diệt Thế Long tộc huyết mạch,nhưng chỉ là Thất giai đỉnh phong, cũng không thuộc về Bát giai Cổ Thần.

Mà Thiên Cơ Miêu thì càng thâm bất khả trắc.

Bởi vậy, kế hoạch quần công triệt để sụp đổ.

Thậm chí Thiên Long Tỏa Không Trận ngược lại trở thành lồng giam trói buộc thành viên Thiên Ma Đường.

"Đáng giận, hai cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể của đều chết hết cũng không nhìn được tình huống cụ thể!"

U Tuyền Cổ Thần hai đấm nắm chặt, một cỗ khí tức u lãnh âm hàn hướng bốn phía tràn ngập mà đi.

Thiên Cơ Miêu tựa hồ là cố ý gây nên, ngay từ đầu đã cố ý chém giết Luân Hồi Bất Diệt Thể.

Tuy nhiên, U Tuyền Cổ Thần có rất nhiều Luân Hồi Bất Diệt Thể, vốn

muốnlấy chúng để hiểu rõ chiến lực của đám người Triệu Phong.

Những Luân Hồi Bất Diệt Thể kia một khi tiếp cận, chính là đi chịu chết.

Hơn nữa, nếu là bị hút vào Cửu Lôi Luyện Phách Kính, bị luyện hóa thànhLôi Đình Hồn Tinh, coi như là Luân Hồi Bất Diệt Thể đều không thể phụcsinh.

"Hai người các ngươi, nhanh lên đuổi qua kia!"

U Tuyền Cổ Thần hạ đạt mệnh lệnh cho Tà Thánh Song Thần.

Tình huống hôm nay, chỉ có Tà Thánh Song Thần mới có thể đối phó bọn người Triệu Phong.

Mà Cửu giai Luân Hồi Bất Diệt Thể, bởi vì ở ngoại vi khu vực Thiên MaĐường, khoảng cách xa nhất, chạy tới còn phải cần một khoảng thời gian.

"Trưởng lão, tin tức của Bát giai đỉnh phong Khôi Lỗi, tra được rồi!"

Một tên nhân viên thao tác, thông qua ngoại hình Khôi Lỗi tra được người có được, được đến tất cả tin tức.

Hắn đem những tin tức này toàn bộ cáo tri U Tuyền Cổ Thần.

"Cái gì? Tiểu tử kia vừa lẻn vào liền giết La Môn Cổ Thần, hơn nữa các ngươi đều không có phát hiện?"

U Tuyền Cổ Thần vừa bình phục tâm tình, lần nữa bị lửa giận trong lòng đốt, không thể không thổ lộ.

Bên trong mật điện, lập tức câm như hến.

Hồi lâu, U Tuyền Cổ Thần mới tỉnh táo lại, lâm vào trầm tư.

"Tiểu tử kia, hình như trước đây biết rõ bốn phía có biến!"

U Tuyền Cổ Thần khuôn mặt lạnh lùng.

Thiên Ma Đường kiến trúc tài liệu đặc thù, lại có trận pháp gia cố, có thể mạnh mẽ ngăn cách thần thức.

Nhưng Triệu Phong chiến đấu cùng Bát giai máy móc Khôi Lỗi lại như rõ ràng biết rõ bốn phía hết thảy.

"Ồ?"

Nhưng vào lúc này, U Tuyền Cổ Thần thông qua Luân Hồi Bất Diệt Thể, gặp tình huống mới.

"Là Lạc Linh Cổ Thần!"

U Tuyền Cổ Thần thanh âm băng hàn.

Lúc này, Lạc Linh Cổ Thần đang chuẩn bị lẻn vào mật điện, nhưng hạch tâm khu vực, người tuần tra thật sự là quá nhiều, càng có rất nhiều LuânHồi Bất Diệt Thể.

Ngay tại vừa rồi, Lạc Linh Cổ Thần bị một cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể phát hiện, cũng may nàng lập tức rút lui khỏi.

"Tại sao có thể như vậy?"

Lạc Linh Cổ Thần cảm giác có chút khác thường, lúc này nếu là

hướng bên trong xông vào thật sự quá nguy hiểm.

Nàng cân nhắc liên tục, quyết định lui lại, hơn nữa nàng có biện pháp ly khai Thiên Ma Đường.

"Không bằng giúp hắn một tay!"

Lạc Linh Cổ Thần bỗng nhiên nghĩ đến Triệu Phong.

Lúc trước nàng quyết định lần nữa lẻn vào mật điện, Triệu Phong từngnhắc nhở nàng quá mức nguy hiểm, nhưng Lạc Linh Cổ Thần không có nghetheo lời khuyên.

Hơn nữa nhìn bộ dáng Triệu Phong, tựa hồ là không có biện pháp ly khai Thiên Ma Đường, ở đằng kia chờ cơ hội.

"Coi như là báo đáp nhân tình của hắn!"

Lạc Linh Cổ Thần thấp giọng nói ra, lập tức ly khai.

Lạc Linh Cổ Thần sau khi rời đi, cách đó không xa xuất hiện một tên Bátgiai Luân Hồi Bất Diệt Thể, nhưng bên trên lại tản mát ra linh hồn lựclượng của Cửu giai Cổ Thần.

"Lạc Linh Cổ Thần cùng tiểu tử kia, là cùng một nhóm..."

U Tuyền Cổ Thần lần nữa lâm vào suy tư.

Hắn còn không biết thân phận chân thật của Triệu Phong, cho rằng TriệuPhong giống như Lạc Linh Cổ Thần, cũng là Thời Không Thánh Địa.

"Lạc Linh Cổ Thần chẳng lẽ là cùng với tiểu tử kia hội hợp, mang

theo Thiên Cơ Miêu, ly khai nơi đây!"

U Tuyền Cổ Thần đôi mắt tinh quang lóe lên.

Nếu để cho Lạc Linh Cổ Thần cùng Triệu Phong hội hợp, đến lúc đó, TàThánh Song Thần đi qua đều là chịu chết, Cửu giai Luân Hồi Bất Diệt Thểđều có thể không ngăn được bọn hắn, mà Thiên Cơ Miêu cũng có khả năng bị bọn hắn mang đi.

"Không đem bọn ngươi bắt được ta còn có thể diện gì!"

U Tuyền Cổ Thần hừ nhẹ một tiếng.

Thiên Ma Đường tổng cộng có hai người lẻn vào.

Hôm nay, hai người kia sắp hội hiệp.

Nói cách khác, U Tuyền Cổ Thần có thể không cần tọa trấn chỗ này.

Tính toán còn sẽ phát sinh tình huống khác, cũng không so được với Thiên Cơ Miêu cùng hai người lẻn vào.

Hô!

Nghĩ tới đây, thân hình U Tuyền Cổ Thần, hóa thành một đoàn vụ hoàng hôn, biến mất ở bên trong mật điện.

...

"Chạy đi đâu, có bản lĩnh cùng ta đánh một trận!"

La Môn Cổ Thần phẫn nộ hét lớn.

Từ khi Thiên Long Tỏa Không Trận bố trí xuống, Triệu Phong liền khôngcùng hắn giao thủ, mà ra tay với thành viên Thiên Ma Đường.

Ngay lúc vừa rồi, một tên Thất giai Cổ Thần, ở trước mặt của hắn vẫn lạc.

Loại bất lực thất bại cùng khuất nhục này, làm cho La Môn Cổ Thần thiếu chút nữa mất đi lý trí.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

Hắn không cùng La Môn Cổ Thần đánh, không phải bởi vì sợ hắn.

Chỉ là bởi vì giết La Môn Cổ Thần, hơi có chút phiền phức, đến lúc đólại để cho những người khác chạy thoát, vậy là thua lỗ rồi.

Bởi vậy, Triệu Phong trước hạ sát những người này trước.

Vèo!

Hào quang vàng nhạt xẹt qua, Triệu Phong đến trước mặt một tên Thất giai Cổ Thần mặc áo bào xanh.

"Nhanh cởi bỏ đại trận!"

Cổ Thần áo bào xanh, gặp Triệu Phong hướng hắn vọt tới, sắc mặt đại biến, kinh hoảng vô cùng.

Thiên Long Tỏa Không Trận, là bốn người lợi dụng đạo cũ đặc thù liên hợp thi triển, muốn muốn cỡi bỏ cũng cần bốn người, nếu không hết sức phiền toái.

Hai cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể tử vong, Triệu Phong giết một người,

tên còn lại bị Diệt Thế Hắc Giao Long cuốn lấy.

Giờ phút này, chỉ còn lại nam tử tóc đỏ cùng Cổ Thần áo bào xanh.

Hai người bọn họ lúc Diệt Thế Hắc Giao Long cùng Thiên Cơ Miêu đi ra, mà bắt đầu phá trận, nhưng còn không thành công.

"Cửu Lôi Luyện Hồn!"

Triệu Phong trực tiếp thúc dục Cực phẩm Thần Khí Cửu Lôi Luyện Phách Kính.

"Không tốt!"

Cổ Thần áo bào xanh lập tức đình chỉ phá trận, bỏ chạy.

Ông chi chi!

Nhưng hắn so với tốc độ của bảy căn xiềng xích không thể so sánh, gắtgao đi theo sau lưng, phảng phất như độc xà Lôi Điện, chỉ cần hắn buônglỏng nháy mắt, cũng sẽ bị quấn lên.

"Mơ tưởng!"

Nhưng vào lúc này, La Môn Cổ Thần hướng Triệu Phong đánh tới.

Trường kiếm trong tay điên cuồng múa, bổ chém ra vô số lưỡi đao cực lớn, tràn ngập giữa thiên địa.

"Hỗn Nguyên Thuẫn!"

Triệu Phong vận chuyển Hỗn Nguyên Thần Lực, ngưng kết ra một quang thuẫn tối tăm vặn vẹo, đem mình bảo hộ lại.

Hắn mặc kệ La Môn Cổ Thần, toàn lực đối phó tên Cổ Thần áo bào xanh.

"Không muốn..."

Cổ Thần áo bào xanh hoảng sợ gào rú.

Đinh ha ha!

Linh hồn của hắn bị bảy căn xiềng xích kéo túm lại, vô luận hắn giãy dụa làm sao, đều không đào thoát ra được.

"Thu!"

Triệu Phong thu Cửu Lôi Luyện Phách Kính, lần nữa nhận lấy một cỗ linh hồn thể.

Meo meo

Một bên, Tiểu Tặc Miêu hoa chân múa tay vui sướng, hoàn toàn không đếm xỉa đến.

Nó chỉ đem hai cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể giết đi, cũng không quản chuyện khác.

Đây cũng là Triệu Phong phân phó, dù sao bị Tiểu Tặc Miêu giết chết, bọn hắn còn có cơ hội phục sinh.

Còn nếu là bị Cửu Lôi Luyện Phách Kính hấp thu mất linh hồn, không chỉcó thể tránh điểm ấy, còn có thể bị luyện hóa thành Lôi Đình Hồn Tinh.

"Tại sao có thể như vậy?"

Trong đại trận, nam tử tóc đỏ vẻ mặt ngốc trệ.

Vốn là bọn hắn chế tạo khốn trận, vây giết Triệu Phong, nhưng bây giờ lại biến thành bọn hắn bị nhốt, bị Triệu Phong đồ sát.

Vèo!

Triệu Phong hướng Diệt Thế Hắc Giao Long bay đi.

Lúc này, đối thủ của Diệt Thế Hắc Giao Long, đã hấp hối.

"Cửu Lôi Luyện Hồn!"

Triệu Phong thúc dục Cửu Lôi Luyện Phách Kính, lại thu một người!

Hôm nay, trong đại trận, chỉ còn lại La Môn Cổ Thần cùng nam tử tóc đỏ.

Nhưng vào lúc này, bên ngoài đại trận có một tên Bát giai Cổ Thần chạy đến.

"Xảy ra chuyện gì? Tại sao có thể như vậy?"

Bát giai Cổ Thần vẻ mặt kinh hãi.

Trước khi đến, hắn còn lo lắng đã tới chậm, người lẻn vào đã bị bắt.

Lại không nghĩ rằng, chạy đến sau lại chứng kiến hình ảnh này.

Hắn muốn đi vào trợ giúp thành viên Thiên Ma Đường, nhưng không cách nào phá vỡ Thiên Long Tỏa Không Trận, chỉ có thể ngốc trệ

nhìn vào trongđại trận.

"Đây không phải là thật!"

"Tiểu tử này... Tại sao có thể như vậy?"

Nam tử tóc đỏ cùng La Môn Cổ Thần khuôn mặt hơi có ngốc trệ, mang theo sợ hãi thật sâu.

Giờ phút này chỉ còn lại có hai người bọn họ, nhưng bọn hắn biết rõ, mình không phải là đối thủ của bọn người Triệu Phong.

Mà cường giả Thiên Ma Đường trợ giúp cũng chưa có chạy đến.

Chẳng lẽ bọn hắn cũng phải chết ở chỗ này sao?

Bọn hắn rất rõ ràng, một khi bị Cửu Lôi Luyện Phách Kính hấp thu linh hồn, bọn hắn liền không có cơ hội phục sinh.

"Trước hết giết hắn!"

Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long liếc nhau, lập tức trực tiếp đối với tóc đỏ nam tử, khởi xướng tiến công.

Tóc đỏ nam tử cùng La Môn Cổ Thần đều là Bát giai, nhưng La Môn Cổ Thần chính là Bát giai đỉnh phong, dường như khó đối phó hơn.

"Không..."

Nam tử tóc đỏ, hét lên một tiếng, điên cuồng bỏ chạy.

Nhưng luận tốc độ, hắn không nhanh bằng Triệu Phong, hơn nữa không gianbị hạn chế, hắn muốn chạy trốn đều không có địa phương

trốn.

"Cửu Lôi Luyện Hồn!"

Triệu Phong thúc dục Cửu Lôi Luyện Phách Kính, bảy căn Lôi Điện xiềng xích gào thét mà ra.

"Diệt Thế Long Viêm!”

Diệt Thế Hắc Giao Long song trảo vung ra hai luồng hỏa diễm Xích Hắc,ngọn lửa bay ra lập tức biến thành hai vòi rồng Xích Hắc, tàn sát bừabãi, hủy diệt hết thảy.

"Nhanh cứu ta, chúng ta liên thủ, có lẽ có thể đối phó bọn hắn?"

Tóc đỏ nam tử đối diện nguy cơ sinh tử, hướng La Môn Cổ Thần cầu cứu.

"Thua... cho dù liên thủ, cũng không phải là đối thủ của bọn họ!"

La Môn Cổ Thần vẻ mặt bi thương.

Hắn không phải là đối thủ của Triệu Phong, mà tóc đỏ nam tử cũng không phải là đối thủ của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Huống hồ, bên cạnh còn có một Thiên Cơ Miêu.

"Địa Bạo Kinh Tinh!"

Triệu Phong nắm đúng thời cơ, thi triển ra đồng thuật cường hãn.

Oanh phanh!

Toàn thân nam tử tóc đỏ bị một cỗ năng lượng hỗn loạn tàn sát bừa bãi, oanh tạc va chạm, toàn thân bị phá vỡ.

Đinh ha ha!

Mà linh hồn của hắn, trực tiếp bị lôi điện xiềng xích, kéo vào Cửu Lôi Luyện Phách Kính.

Hôm nay, trong đại trận chỉ còn lại La Môn Cổ Thần!

Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long, cùng nhau nhìn về phía hắn.

"Không... Ta không muốn chết!"

La Môn Cổ Thần phát ra gầm rú thê lương.

Bỗng nhiên, trong cơ thể hắn tản mát ra năng lượng chấn động làm cho người ta tim đập nhanh.

"Không tốt, tự bạo!"

Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long lập tức lui ra phía sau, hơn nữa thi triển tầng tầng phòng ngự.

"Như vậy, ta cũng không cần chết rồi!"

La Môn Cổ Thần vẻ mặt thống khổ bi ai.

Linh hồn tự bạo, không cách nào bị Triệu Phong rút ra, như vậy hắn còn có cơ hội phục sinh.

La Môn Cổ Thần cười khổ một tiếng, hắn không nghĩ tới, chính mình

bị bức thành như vậy, dùng tự bạo để đổi lấy một đường sinh cơ!

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu cũng nhảy đến Triệu Phong, thủ trảo duỗi ra, phóng thíchmột đạo phù văn, bên trên vốn có Phong Ấn Áo Nghĩa, hình như có thểtrấn áp bất luận lực lượng gì.

Oanh phanh!

Bên trong Thiên Long Tỏa Không Trận, một cỗ năng lượng kinh khủng lan tràn ra.

Thiên Địa không gian đều ẩn ẩn chấn động, mà Thiên Long Tỏa Không Trận cũng trực tiếp bị tạc vỡ.

Bốn phía một mảnh trống trải, mà đại trận bên ngoài Bát giai Cổ Thần, phát giác được tình thế không đúng, đã sớm chạy thoát.

Bất quá, Triệu Phong lại phát hiện, sau khi La Môn Cổ Thần bạo tạc, cách đó không xa, chẳng biết lúc nào xuất hiện một người.

Chương 1343: Lôi Viêm Cổ Long tộc

Lạc Linh Cổ Thần vốn định đến tìm Triệu Phong, dẫn hắn cùng ly khai.

Dù sao ngay từ đầu, hai người đã hợp tác qua, rồi sau đó, Triệu Phong hảo tâm nhắc nhở Lạc Linh Cổ Thần.

Mang Triệu Phong ly khai nơi đây, cũng không quá đáng, tiện tay mà thôi.

Nhưng thời điểm nàng đi vào lại cảm nhận được năng lượng chấn động cực lớn, cùng thanh âm bạo tạc kinh thiên động địa.

Mới đầu, Lạc Linh Cổ Thần cho rằng, địa phương Triệu Phong ẩn núp bị Thiên Ma Đường phát hiện, hai phe đang đại chiến.

Nàng đang chuẩn bị tiến lên giúp Triệu Phong một tay.

Thời điểm khi nàng đi vào phụ cận Thiên Long Tỏa Không Trận, lại chứngkiến Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long liên thủ đánh chết nam tửtóc đỏ, mà bên kia Bát giai đỉnh phong Khôi Lỗi, lựa chọn tự bạo.

Một Khôi Lỗi thần sắc thống khổ, đau thương, bất đắc dĩ, sỉ nhục...

Hình ảnh này không biết đối với Lạc Linh Cổ Thần tạo thành trùng kích lớn cỡ nào!

Tuy Triệu Phong cũng có giúp đỡ, nhưng hắn chẳng qua là tên Thất giaiđỉnh phong, thực sự đem đối phương bức đến loại tình trạng này.

Cái này cũng không phải người vừa mới đột phá Bát giai Cổ Thần có thể làm được!

Nếu như không phải ngay từ đầu, Lạc Linh Cổ Thần cùng Triệu Phong hợptác qua, nàng tuyệt sẽ không tin tưởng người bên trong quang vụ năm màulà Triệu Phong.

"Chính diện đánh chết Bát giai Cổ Thần, hơn nữa bức Bát giai đỉnh phong Khôi Lỗi tự bạo!"

Lạc Linh Cổ Thần khuôn mặt có chút ngốc trệ.

Một tên Bát giai đỉnh phong Khôi Lỗi, rõ ràng không hề có chiến ý, lựa chọn tự bạo.

Khó có thể tưởng tượng, bên trong Thiên Long Tỏa Không Trận bên trong, đối phương đến tột cùng gặp phải cái gì.

Nhưng vào lúc này, Triệu Phong cũng phát hiện Lạc Linh Cổ Thần.

"Làm sao ngươi tới đây?"

Triệu Phong nhìn về phía Lạc Linh Cổ Thần, trực tiếp hỏi.

Lạc Linh Cổ Thần không phải đi hạch tâm mật điện sao? Nếu thất bại, cũng có thể tìm cơ hội chạy đi mới đúng, làm sao chạy đến đây tìm mình.

Nhưng vào lúc này, Tiểu Tặc Miêu không biết dùng biện pháp gì, hết sức thoải mái đem Thiên Long Tỏa Không Trận phá giải.

"Ân?"

Lạc Linh Cổ Thần sắc mặt đột biến.

Vừa rồi bởi vì trận pháp, cảm giác của nàng cũng không tốt lắm.

Như nay trận pháp biến mất, nàng lập tức cảm nhận được tử khí mãnh liệt.

Hiển nhiên, bên trong trận pháp này vẫn lạc tuyệt không chỉ có nam tử tóc đỏ cùng khôi lỗi kia.

Sau đó, ánh mắt Lạc Linh Cổ Thần mạnh mẽ nhìn về phía Diệt Thế Hắc Giao Long.

"Diệt Thế Long tộc!"

Lạc Linh Cổ Thần khuôn mặt càng thêm kinh hãi.

Khí tức trên thân Diệt Thế Hắc Giao Long làm cho huyết mạch của nàng có chút sợ run.

Tuy huyết mạch trên người Diệt Thế Hắc Giao Long hết sức bạc yếu, nhưngcuối cùng cũng là trong Thái Cổ vạn tộc, bài danh top 10, huyết mạchDiệt Thế Long tộc!

Huyết mạch Diệt Thế Long tộc cường đại, thậm chí bằng được huyết mạch bát đại Thần Mâu!

"Ta thấy ngươi trốn ở chỗ đó, nghĩ là ngươi không có biện pháp đi ra ngoài, chuẩn bị trở về mang ngươi ly khai!"

Lạc Linh Cổ Thần trì độn một lát mới lên tiếng.

Hôm nay, nàng đã đem Triệu Phong cùng nàng ngang hàng.

Vừa mới đột phá Bát giai, có thể có được chiến tích kinh người như thế, hoàn toàn không chênh lệch với nàng lắm.

Triệu Phong tâm thần khẽ động, hắn đích thật là đang chờ đợi thời cơ, sau đó rời đi.

Có thể cùng Lạc Linh Cổ Thần cùng ly khai, nhất định sẽ bị Thời Không Thánh Địa chú ý.

Nhớ ngày đó, tại Man Hoang Thái Cổ Bí Cảnh, Triệu Phong theo tiểu độiThời Không Thánh Địa, đoạt được Thời Không Chi Bào, có thể nói là kếtxuống thù oán.

Triệu Phong vừa mới chuẩn bị cự tuyệt, trong đầu của hắn bỗng nhiên nhảy ra một ý nghĩ.

"Chúng ta làm giao dịch!"

Triệu Phong trực tiếp nói ra.

"Ta mang ngươi đi ra ngoài, không cần ngươi bất kỳ vật gì!"

Lạc Linh Cổ Thần trong mắt hiện lên một vẻ khinh thường.

Triệu Phong nói câu này để cho Lạc Linh Cổ Thần nghĩ lầm Triệu Phong có ý tứ là, mình mang Triệu Phong đi ra ngoài là muốn đạt được bảo vật trênngười Triệu Phong.

Bất quá, Lạc Linh Cổ Thần cũng xác thực khát vọng kiện Thời Không

Chi Bào.

"Ngươi đã hiểu lầm, ta là muốn cùng ngươi làm giao dịch khác!"

Triệu Phong cười nhạt một tiếng.

Lạc Linh Cổ Thần sững sờ, hai gò má thoáng đỏ rồi lập tức nhanh chóng mất đi.

"Giao dịch gì?"

Lạc Linh Cổ Thần thấp giọng hỏi.

"Ta cho ngươi tiến vào bên trong không gian Thời Không Chi Bào, đột phá Cửu giai Cổ Thần, ngươi cũng giúp ta một việc..."

Triệu Phong mỉm cười.

"Để cho ta đột phá Cửu giai, tiến vào bên trong Thời Không Chi Bào?"

Lạc Linh Cổ Thần sắc mặt đại chấn.

Phải biết rằng, Cổ Thần Tam giai, mỗi Nhất giai đều rất khó đột phá, coi như có cường giả đẳng cấp cao tương trợ, cũng không phải nói đột phá là có thể đột phá.

Mà lúc này, nói với Lạc Linh Cổ Thần những lời này, là một người tu vi so nàng còn thấp hơn.

Ngoài ra, tiến vào bên trong Thời Không Chi Bào, tương đương với việc có thể lục lọi đến hạch tâm Thời Không Chi Bào.

Tuy nhiên Thời Không Chi Bào đã có chủ nhân, chỉ khi nào Triệu Phong bịtrọng thương hoặc Lạc Linh Cổ Thần có thủ đoạn đặc thù, mới có thể hoàntoàn đem nó cướp đi.

"Thiên Thần Dịch, không biết ngươi nghe nói qua chưa!"

Triệu Phong hỏi.

Lần đầu phục dụng Thiên Thần Dịch, có xác suất thật lớn đột phá.

Thiên Thần Dịch này, Triệu Phong trước kia chưa từng nghe nói qua, hẳn là Thiên Cơ tộc nghiên cứu chế tạo ra.

Cho nên, Lạc Linh Cổ Thần có lẽ không có phục dụng qua Thiên Thần Dịch.

Lạc Linh Cổ Thần lắc đầu, tỏ vẻ chưa từng nghe nói.

"Bảo vật này, có xác suất nhất định cho cường giả dưới Chân Thần Cửugiai trực tiếp đột phá Nhất giai, tu vi càng thấp xác suất càng cao, tachính là phục dụng bảo vậy này, mới đột phá đến Bát giai Cổ Thần, ngươiđã là Bát giai đỉnh phong, vấn đề có lẽ không lớn..."

Triệu Phong bắt đầu nói rõ chi tiết cho Lạc Linh Cổ Thần.

Tuy nói Bát giai đỉnh phong vấn đề không lớn, nhưng Triệu Phong cũng không dám cam đoan trăm phần trăm.

Xác suất này, ai cũng nói không chính xác.

Cho nên hắn trước đem tình huống nói rõ ràng.

"Ta đồng ý!"

Lạc Linh Cổ Thần trực tiếp đáp ứng.

Triệu Phong theo như lời giao dịch, đối với nàng mà nói, trăm lợi mà vô hại.

"Tốt!"

Triệu Phong trực tiếp xuất ra một phần khế ước quyển trục.

Ký kết quyển trục mục đích chủ yếu, chính là ước thúc Lạc Linh Cổ Thần,làm cho nàng tiến vào bên trong không gianThời Không Chi Bào, không thể làm bất cứ chuyện gì, chuyên tâm tu luyện đột phá là được.

Sau đó, Triệu Phong đem hai phần Thiên Thần Dịch còn lại, cho Lạc Linh Cổ Thần một phần.

Bá!

Thời Không Chi Bào vũ động, Lạc Linh Cổ Thần cùng Diệt Thế Hắc Giao Long, toàn bộ tiến vào trong đó.

Leng keng!

Tiểu Tặc Miêu ném ra ngoài mấy cái cổ tiền đồng, lập tức chỉ một cái phương hướng.

Sau đó, Triệu Phong dựa theo phương hướng Tiểu Tặc Miêu chỉ, phi độn mà đi.

Mật thất một chỗ tu luyện nào đó, bỗng nhiên xuất hiện một đạo thân ảnh.

"Trưởng lão, người lẻn vào hướng phía Đông đào tẩu rồi!"

Hắn lập tức xuất ra lệnh bài, truyền ra tin tức.

Vốn là, người này dựa theo mệnh lệnh U Tuyền Cổ Thần, chạy tới mục tiêu vây giết Triệu Phong.

Nhưng sự tình đã xảy ra biến cố, bọn hắn lại nhận được mệnh lệnh, không nên tới gần mục tiêu.

Cho nên, tại phụ cận cất dấu không ít thành viên Thiên Ma Đường, kể cả Luân Hồi Bất Diệt Thể của U Tuyền Cổ Thần.

...

Trong Thiên Ma Đường, U Tuyền Cổ Thần đang dùng tốc độ cao nhất chạy đi.

Hắn là Luân Hồi Chi Mâu, không am hiểu chiến đấu, tốc độ cũng không ngoại lệ.

Cho nên so với hậu duệ Thời Không Thần Mâu Lạc Linh Cổ Thần, chậm hơn không chỉ một ít.

Nhưng vào lúc này, hắn xuất ra một tấm lệnh bài, cảm ứng một phen.

"Ngươi có thể trốn được không?"

U Tuyền Cổ Thần hừ lạnh một tiếng.

Lúc này đây, hắn tự thân xuất mã, hai người lẻn vào hẳn phải chết không thể nghi ngờ, Thiên Cơ Miêu cũng trốn không thoát!

"Không đúng, phía đông!"

U Tuyền Cổ Thần sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, lập tức suy tư.

"Đáng giận, bọn hắn chạy trốn, vừa lúc là khu vực an toàn nhất!"

U Tuyền Cổ Thần lập tức chửi ầm lên.

Cửu giai Luân Hồi Bất Diệt Thể chính là từ phương tây mà đến, mà hắn là theo phương bắc đuổi đi qua.

Trùng hợp, Triệu Phong chạy trốn phương hướng là phía đông.

Chẳng lẽ Triệu Phong biết rõ hết thảy?

"Nhất định là Thiên Cơ Miêu!"

U Tuyền Cổ Thần lập tức hiểu ra.

Trước, Thiên Cơ Miêu vẫn đứng ở bên người Triệu Phong.

Đường đường Thiên Cơ Miêu, dự đoán loại chuyện này, hoàn toàn không nói chơi.

"Chẳng qua là kéo dài thời gian chết mà thôi!"

U Tuyền Cổ Thần không thèm để ý.

Ngoài ra, Tà Thánh Song Thần có lẽ đã đuổi kịp Triệu Phong.

Không cầu bọn hắn bắt Triệu Phong, chỉ cần quấy nhiễu, kiềm chế Triệu Phong là được, chỉ cần không mất dấu là được!

U Tuyền Cổ Thần cùng Cửu giai Luân Hồi Bất Diệt Thể vừa đến, hết thảy là thành kết cục đã định rồi!

...

Thiên Ma Đường thông đạo rắc rối phức tạp, tựa như một cái mê cung.

Hưu!

Sau lưng Triệu Phong cánh chim rất nhanh chấn động, thân hình của hắnhóa thành một đạo mang vàng nhạt, tại trong thông đạo vượt qua.

"Hi vọng Lạc Linh Cổ Thần có thể sớm đi đột phá!"

Triệu Phong trong nội tâm nghĩ đến.

Kỳ thật, hắn có thể trực tiếp đi theo Lạc Linh Cổ Thần trực tiếp ly khai.

Nhưng Triệu Phong thật đúng là có chút không cam lòng như vậy, cho nên cùng với Lạc Linh Cổ Thần tiến hành giao dịch.

Một khi Lạc Linh Cổ Thần đột phá đến Cửu giai, bên trong Thiên Ma đường, bọn hắn còn không phải đi ngang sao!

Ngoài ra, trận này giao dịch người được lợi lớn nhất là Lạc Linh CổThần, ở một trình độ nhất định, Triệu Phong cũng giao hảo với Thời Không Thánh Địa.

"Nhanh như vậy đã tới rồi!"

Triệu Phong ánh mắt chớp lên.

Chỗ ngã ba, Triệu Phong bỗng nhiên quẹo vào.

Cùng lúc đó, phía trước cửa thông đạo, Tà Thánh Song Thần bỗng nhiên xuất hiện.

"Người lẻn vào!"

Hai người lập tức kinh kêu một tiếng.

Bọn hắn thu được mệnh lệnh U Tuyền Cổ Thần, chỉ cần kiềm chế chắc chắn người lẻn vào, thậm chí không mất dấu là được.

Vừa chứng kiến Triệu Phong, hai người sợ tới mức không nhẹ.

Bởi vì căn cứ theo lời U Tuyền Cổ Thần, thực lực bọn người Triệu Phongvượt xa bọn hắn, bởi vậy tuyệt không thể chính diện giao phong.

Nhưng tình huống thực tế, Triệu Phong nhìn thấy bọn hắn nhưng lại trực tiếp chạy trốn!

Nếu thực lực bọn người Triệu Phong mạnh hơn bọn hắn, vì sao phải chạy trốn?

Tà Thánh Song Thần có chút không nghĩ ra.

"Mau đuổi theo!"

Hai người lập tức đuổi theo mau.

Nhưng Triệu Phong căn bản không để ý tới bọn hắn.

Hơn nữa tốc độ của Triệu Phong so với bọn hắn hơi nhanh một ít, nếu cứ tiếp tục bọn hắn tất nhiên sẽ bị vứt bỏ.

"Đáng giận, tiểu tử này tốc độ còn nhanh hơn chúng ta!"

Tà Thánh Song Thần cảm giác thể diện bị gây khó dễ.

Kỳ thật, Triệu Phong nếu là toàn lực phi độn, hai người này căn bản không có khả năng đuổi theo.

Nhưng Triệu Phong vừa đã trải qua một phen đại chiến, tiêu hao không ít, kế tiếp còn có chuyện trọng yếu hơn, không cần lãng phí tiêu hao.

Hơn nữa, không vứt bỏ hai người này cũng căn bản không trọng yếu.

"Quỷ Ma Phong Trảm!"

"Thánh Quang Tiên Linh Kiếm!"

Tà Thánh Song Thần trực tiếp thi triển công kích, đối với Triệu Phong tiến hành quấy nhiễu.

Triệu Phong vẫn cứ lẫn trốn như trước, không để ý tới hai người này, trong thông đạo Thiên Ma Đường xông loạn.

"Còn chưa được sao?"

Thời gian kéo quá lâu sẽ gặp nguy hiểm, Triệu Phong ý thức được, hơi chút thăm dò vào trong Thời Không Chi Bào.

Giờ phút này, Lạc Linh Cổ Thần đang vào thời khắc đắp nặn thần đài...

Bỗng nhiên, đang phi độn, tốc độ Triệu Phong trì trệ.

"Không tốt!"

Triệu Phong sắc mặt khẽ biến, quay người hướng Tà Thánh Song Thần phóng đi.

"Ha ha, trốn chỗ nào!"

Tà Thánh Song Thần cười lạnh một tiếng, trực tiếp hướng Triệu Phong đánh tới.

Đối với Triệu Phong bỗng nhiên biểu hiện dị thường, bọn hắn không có một chút ngoài ý muốn.

Nhưng vào lúc này, không xa truyền đến một cỗ khí tức cường đại làm cho người ta tâm thần sợ run.

Thời gian dần trôi qua, không gian biến thành nóng rực vô cùng, trong không khí còn tràn ngập tí ti điện quang.

"Người lẻn vào, nhận lấy cái chết!"

Một âm thanh điếc tai nhức óc gào thét, mạnh mẽ chấn động mà ra.

Lập tức, một thân ảnh cự đại màu đỏ xuất hiện tại cuối thông đạo.

Hắn thân người đầu rồng, lưng có hai cánh, khuôn mặt bá khí dữ tợn,đúng là Cửu giai Luân Hồi Bất Diệt Thể, cường giả Lôi Viêm Cổ Long tộc!

Chương 1344: Toàn thể xuất động

"Người lẻn vào, nhận lấy cái chết!"

Cường giả Lôi Viêm Cổ Long tộc xuất hiện trong nháy mắt, hét lớn một tiếng, làm cho bốn phía hư không ẩn ẩn chấn động.

"Cửu giai Luân Hồi Bất Diệt Thể!"

Triệu Phong không nói hai lời, quay người bỏ chạy.

Nếu là Cửu giai Cổ Thần bình thường, Triệu Phong dựa vào hai kiện Cực phẩm Thần Khí, có lẽ còn có thể chống lại.

Nhưng cái này là Lôi Viêm Cổ Long tộc, khi còn sống là kiểu chủng tộcchiến đấu khủng bố, hôm nay lại trở thành thân thể bất tử, cùng hắn liều đánh đồng với muốn chết, huống hồ bên cạnh còn có Tà Thánh Song Thần.

"Cút ngay!"

Triệu Phong vừa mới chuyển thân đã nhìn thấy Tà Thánh Song Thần tấn công mạnh mà đến, hắn lập tức vận chuyển Hỗn Nguyên Thần Lực, ngưng tụ ramột mặt quang thuẫn tối tăm vặn vẹo, sau đó lại thúc dục Cửu Lôi LuyệnPhách Kính!

Ông chi chi!

Cửu Lôi Luyện Phách Kính mạnh mẽ phun trào ra một đầu lôi long

cực lớn.

Lôi Quang khí thế kinh thiên làm cho Tà Thánh Song Thần sắc mặt hơikinh, bất quá bọn hắn thân là Luân Hồi Bất Diệt Thể, không sợ hãi.

"Huyễn Cấm Mê Vực!"

Tại thời điểm Tà Thánh Song Thần chuẩn bị thi triển công kích cườnghãn, mắt trái Triệu Phong lập tức phát động linh hồn Huyễn thuật.

Tuy nhiên Tà Thánh Song Thần tu vi cao tới Bát giai đỉnh phong, nhưng vẫn bị Huyễn thuật của Triệu Phong mê hoặc một lát.

Oanh phanh bồng!

Bởi vậy, Tà Thánh Song Thần lâm vào yếu thế, bị Lôi Điện Quang Long cựclớn trực tiếp xỏ xuyên qua, thân hình nghiền nát không chịu nổi hướng về sau rút lui.

Mà Triệu Phong, thừa lúc này khe hở, trực tiếp bỏ chạy.

"Trốn chỗ nào!"

Phía sau, Cửu giai Luân Hồi Bất Diệt Thể hét lớn một tiếng, bàn tay vung lên.

Oanh vù vù!

Một đầu Lôi Quang Hỏa Long chói lọi, trực tiếp lao nhanh mà ra, bất kểlà khí thế hay uy lực, đều vượt xa Triệu Phong dùng Cửu Lôi Luyện PháchKính phóng xuất ra Lôi Long công kích.

Lôi Quang Hỏa Long đi qua, cảnh hoang tàn khắp nơi.

"Thời Không Bình Chướng!"

Triệu Phong lập tức thúc dục Thời Không Chi Bào, phóng xuất ra một tầng hư hư thật thật không gian trùng điệp.

Hỏa diễm Lôi Long kia chạm đến đến tầng này lực lượng thời không, liền lập tức chịu ảnh hưởng.

Oanh chi chi!

Chỉ chốc lát sau, lực lượng thời không đã bị Lôi Quang Hỏa Long trực tiếp nổ nát.

Bất quá, một sát na thời gian, Triệu Phong sớm đã trốn không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

"Mau đuổi theo, đừng buông tha tiểu tử kia!"

Tà Thánh Song Thần lập tức quát.

Giờ phút này, U Tuyền Cổ Thần Cửu giai Luân Hồi Bất Diệt Thể đã đến, người lẻn vào còn có thể chống cự sao?

Cho dù hắn dốc sức liều mạng trốn, cũng trốn không thoát lòng bàn tay Lôi Viêm Cổ Long.

"Không vội!"

Lôi Viêm Cổ Long thấp giọng nói ra.

Tà Thánh Song Thần vừa mới chuẩn bị chất vấn, liền tiếp nhận truyền âmcủa U Tuyền Cổ Thần: "Người lẻn vào này, có lẽ đã cùng Lạc Linh CổThần hội hợp, hắn còn có Diệt Thế Hắc Giao Long cùng Thiên Cơ Miêu giúpđỡ, các ngươi có thể bắt thì bắt, chỉ cần không cho hắn trốn, thế làđược..."

"Là như thế sao? Bất quá, chủ nhân ngươi làm sao tự mình chạy đến!"

Nghe xong những lời này, Tà Thánh Song Thần sắc mặt sững sờ.

Nếu thật như chủ nhân nói như vậy, hai người bọn họ tăng thêm Lôi ViêmCổ Long, thật đúng là không nhất định có thể bắt Triệu Phong.

Nhưng U Tuyền Cổ Thần tự mình chạy đến, hết thảy đều không có bất cứ vấn đề gì.

Tuy nhiên, Luân Hồi Chi Mâu không am hiểu chiến đấu, nhưng U Tuyền CổThần dầu gì cũng là một tên Cửu giai Cổ Thần, thực lực không thể khinhthường.

"Lúc này, tất cả thành viên Thiên Ma Đường, đều nghe theo chỉ huy củata, tất cả tập trung, đến lúc đó ta muốn cho bọn hắn nếm thử tư vị tuyệt vọng!"

U Tuyền Cổ Thần lần nữa hừ lạnh một tiếng, lời nói lạnh như băng, quanh quẩn trong linh hồn ba người bọn họ.

U Tuyền Cổ Thần đối với Triệu Phong, hận không dùng hình dung.

Vì hành động thắng lợi lần này, U Tuyền Cổ Thần xuất ra toàn bộ thựclực, hơn nữa tự thân xuất mã, trừ lần đó ra, hắn còn điều động tất cảthành viên Thiên Ma Đường!

Thanh thế to lớn cũng chỉ vì bắt giết hai người lẻn vào, bắt lại Thiên Cơ Miêu.

"Ân? Không có vội vã đuổi theo?"

Triệu Phong hơi có vẻ ngoài ý muốn.

Dựa theo tình huống bình thường, Cửu giai Luân Hồi Bất Diệt Thể phảidùng toàn lực bắt mình mới đúng, dùng tốc độ của Lôi Viêm Cổ Long đuổitheo Triệu Phong không tính là khó khăn.

Mà Triệu Phong cũng chuẩn bị kỹ càng, một khi không địch lại, liền lấyra át chủ bài, để cho Diệt Thế Hắc Giao Long cùng Thiên Cơ Miêu ra tay,nếu còn không được, liền từ trong Mộng Cảnh Thái Cổ gọi giúp đỡ.

Nhưng Lôi Viêm Cổ Long cùng Tà Thánh Song Thần truy đuổi Triệu Phong cũng không dùng nhiều hết sức.

"Như vậy cũng tốt, các ngươi đã cho ta thời gian, ta đây sẽ cho các ngươi một kinh hỉ!"

Triệu Phong cười cười, tiếp tục bỏ chạy.

…

Trong Thiên Ma Đường, tất cả mọi người hành động đều do U Tuyền Cổ Thần điều khiển.

Trong một gian mật thất nào đó, một nữ tử gầy gò thần sắc sợ hãi.

Nàng đúng một thành viên cùng bọn người Huyền Ma Cổ Thần liên

thủ, tại di tích Thiên Cơ tộc trắng trợn đồ sát.

"Quả nhiên là hắn, bọn người Huyền Ma Cổ Thần, toàn bộ đều chết hết..."

Nữ tử gầy gò có chút thất lạc.

Dù sao bọn hắn sáu người chấp hành nhiệm vụ nhiều năm, hôm nay chỉ còn lại nàng.

Nữ tử gầy gò bỗng nhiên xuất ra một khối lệnh bài thông tin, đưa tin tức cho U Tuyền Cổ Thần, cũng không có hành động gì.

Nữ tử gầy gò cùng Triệu Phong tiếp xúc qua rất nhiều lần, manh mối đầyđủ, có thể dựa vào Mệnh Vận Chi Mâu, dự đoán tình huống đại khái kếtiếp.

"Tình huống xấu!"

...

"Bắt lấy người lẻn vào, tất cả mọi người đều đạt được điểm cống hiến!"

Một tên lão già tóc bạc, thần sắc hưng phấn, trực tiếp xuất phát.

Toàn bộ thành viên trong Thiên Ma Đường, đều hướng một phương hướng đại khái di động.

Mà Triệu Phong đang chạy trốn rốt cục cũng phát giác được điểm này.

Thần Linh Nhãn thấu thị phát hiện, phụ cận có không ít người đều

hành động, cũng không có hiện thân ra tay với hắn.

"Không nghĩ tới Thiên Ma Đường vì đối phó ta, xuất động đại thế như vậy!"

Triệu Phong bất đắc dĩ cười cười, đối phương thật sự là quá xem trọng mình rồi.

"Phía trước là?"

Triệu Phong giật mình.

Cùng thời khắc đó, Triệu Phong cảm giác sau lưng truyền đến một cỗ áp lực lớn lao.

Không gian bốn phía, trở nên nóng bức vô cùng, ẩn ẩn có Lôi Điện lan tràn.

Oanh!

Lôi Viêm Cổ Long cùng Tà Thánh Song Thần, bỗng nhiên phát lực, dùng tốc độ nhanh nhất dồn sức mà đến.

Cùng lúc đó, bốn phía Triệu Phong cũng dần dần xuất hiện mấy cái bóng người lạ lẫm.

Bọn hắn tuy nhìn không thấy Triệu Phong, nhưng nhận được người nào đóchỉ huy, biết rõ mục tiêu, gấp rút nhanh chóng hướng Triệu Phong vâyđến.

"Để cho ta nhìn xem, ngươi còn có thể hung hăng càn quấy tới khi nào!"

Nhưng vào lúc này, phía trước truyền đến một thanh âm gầm gừ vang lên, sáng lạnh như băng.

Oanh phanh bồng!

Theo khí thế kinh thiên khổng lồ nghiền áp mà đến, công trình kiến trúc bốn phía trực tiếp sụp đổ nghiền nát.

Sau một khắc, một đạo thân ảnh cao lớn đen kịt, xuất hiện trong tầm mắt Triệu Phong.

Một người mặc áo đen trong sương mù tối tăm âm trầm, đôi mắt như nhìn thông địa ngục, gắt gao nhìn chằm chằm vào Triệu Phong.

Thời điểm U Tuyền Cổ Thần chứng kiến Triệu Phong, sắc mặt dị thường dữtợn, khủng bố, phẫn nộ, kích động, phẫn hận toàn bộ đều hiện lên trênmặt hắn.

"Hậu duệ Cửu giai Luân Hồi Thần Mâu!"

Triệu Phong ánh mắt nhàn nhạt nhìn chằm chằm U Tuyền Cổ Thần.

Từ lúc bắt đầu đến bây giờ, Triệu Phong cùng U Tuyền Cổ Thần giao thủrất nhiều lần, nhưng hai người lại là lần đầu tiên gặp mặt.

"Không nghĩ tới ngươi sẽ đích thân ra tay..."

Triệu Phong xác thực không có nghĩ đến điểm này, xem ra U Tuyền Cổ Thần đối với mình hận ý đã đạt được đến cực hạn.

Hiện tại Triệu Phong rốt cục cũng nghĩ thông suốt, vừa rồi Lôi Viêm Cổ Long vì sao không trực tiếp hạ sát thủ.

Bởi vì U Tuyền Cổ Thần, muốn tra tấn Triệu Phong, tự mình giết chết hắn, thậm chí chế tác thành Luân Hồi Bất Diệt Thể, lại để cho Triệu Phongmuốn sống không được muốn chết không xong.

Cùng lúc đó, Lôi Viêm Cổ Long cùng Tà Thánh Song Thần, xuất hiện sau lưng Triệu Phong.

Mà bốn phía, Triệu Phong còn có thể nhận thấy khí tức nhỏ yếu.

"Chịu chết đi!"

U Tuyền Cổ Thần lạnh lùng nhìn Triệu Phong.

Tại thời điểm hắn nói ra những lời này, Triệu Phong đã cảm nhận được bốn phía, cổ áp lực thần lực chấn động.

"Chậm đã, ngươi không muốn biết, Thiên Cơ Miêu vì sao nguyện ý đi theo ta, nghe mệnh lệnh của ta sao?"

Triệu Phong bỗng nhiên mở miệng.

U Tuyền Cổ Thần sắc mặt hơi sững sờ, Triệu Phong biết rõ danh từ Thiên Cơ Miêu này, hắn cũng không cảm thấy ngạc nhiên.

Hắn chính thức cảm thấy hứng thú chính là Thiên Cơ Miêu tại sao lại đitheo Triệu Phong, giúp Triệu Phong thu hoạch bảo vật trân bảo khố, cònnghe theo mệnh lệnh Triệu Phong, chém giết thành viên Thiên Ma Đường.

Trước kia đem Thiên Cơ Miêu bắt được mặc kệ bọn hắn làm cái gì, Thiên Cơ Miêu đều không phối hợp.

"Đem phương pháp của ngươi nói ra, ta có thể cho ngươi chết thống

khoái!"

U Tuyền Cổ Thần do dự một chút, lần nữa nói ra.

Triệu Phong không phải không thể giết, nếu có thể moi ra những tin tức kia không còn gì tốt hơn.

Cho dù không nói ra cũng không sao cả, dù sao Thiên Cơ Miêu, rất nhanh cũng sẽ bị cường giả cấp Thần Chủ mang đi.

"Nếu ta đem trân bảo khố ăn cắp toàn bộ giao hết ra, có thể thả ta hay khôngi?"

Triệu Phong biểu hiện ra bộ bộ dáng sợ hãi, cùng U Tuyền Cổ Thần cò kè mặc cả.

U Tuyền Cổ Thần một chầu thần sắc, lông mày nhăn lại.

Nếu trực tiếp hạ sát thủ, thời điểm Triệu Phong không địch lại, rất cóthể tự bạo, lại để cho đại bộ phận bảo vật trực tiếp hủy diệt.

U Tuyền Cổ Thần một hồi tâm phiền ý loạn...

"Không đúng, hắn là đang kéo dài thời gian!"

U Tuyền Cổ Thần sắc mặt chợt biến, sát ý lạnh như băng ngưng như thực chất.

Vừa rồi, hắn bị lợi ích trong lời nói Triệu Phong hấp dẫn, thế cho nên không có toàn diện suy nghĩ.

Tỉnh táo lại, hắn liền phát hiện rất nhiều điểm đáng ngờ.

Đầu tiên, Triệu Phong trước chỉ là tại Thiên Ma Đường tán loạn, cũng không có tìm cửa ra.

Tiếp theo, Lạc Linh Cổ Thần cùng Triệu Phong hội hợp, nhưng không thấy bóng dáng.

Cuối cùng, Diệt Thế Hắc Giao Long cùng Thiên Cơ Miêu cũng đều không có hiện thân.

Đây hết thảy quá khác thường, làm cho U Tuyền Cổ Thần trong nội tâm dâng lên một tia bất an.

"Giết hắn đi!"

U Tuyền Cổ Thần trực tiếp hạ lệnh.

Sau một khắc, mắt trái hắn bắn ra ý chí đồng lực kinh người, một cỗ lực lượng áo nghĩa siêu nhiên từ từ chấn động mà ra.

Bên kia, bên trong song trảo của Lôi Viêm Cổ Long song trảo dâng lênXích Viêm lôi võng, vặn vẹo thành một đoàn, hình thành một cỗ năng lượng kinh khủng.

Triệu Phong còn cảm giác được, bốn phía khác có không ít không nhỏ thần lực chấn động.

Giờ phút này, Triệu Phong bị hai gã Cửu giai, hai gã Bát giai đỉnhphong, còn có các Cổ Thần khác, bao quanh vây khốn, đã là tuyệt lộ.

"Các ngươi giết được ta sao?"

Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

Lời nầy vừa ra, bốn phía tất cả người đều sững sờ, lập tức lộ ra vẻ châm chọc.

"Sắp chết đến nơi, còn hung hăng càn quấy như thế!"

"Chê cười, sau một khắc sẽ cho ngươi chết không có chỗ chôn!"

Rất nhiều Cổ Thần liên tục khinh thường trào phúng.

Duy chỉ có U Tuyền Cổ Thần trong lòng bất an, càng thêm đầm đặc.

Ông!

Bên trong hai con ngươi bộc phát ra quang đoàn tối tăm, ẩn chứa áo nghĩa luân hồi không thể tin nổi, phảng phất có thể trói buộc thiên địa vạn sinh.

Lập tức U Tuyền Cổ Thần dùng đồng thuật công kích, liền hướng đến mụctiêu Triệu Phong, nhưng Triệu Phong bộ dáng như cũ không thèm để ý.

"Đến ngươi đại triển thân thủ rồi!"

Triệu Phong nói nhỏ một tiếng, tay áo vung lên!

Một ngân y nữ tử ngũ quan tinh xảo, thân hình linh lung bỗng nhiên xuất hiện.

"Hư Linh Trảm!"

Lạc Linh Cổ Thần xuất hiện nháy mắt, tiểu loan đao màu bạc trong taynhẹ nhàng huy động, một đạo hư mang sáng bạc lập loè mà ra.

Phốc hưu!

U Tuyền Cổ Thần thi triển ra đồng thuật công kích, bị một đạo hư mang sáng bạc xỏ xuyên qua.

Sau một khắc, đồng thuật công kích của U Tuyền Cổ Thần bị cắt thành vô số phần, tiêu tán trong thiên địa.

Chương 1345: Mưu đồ bí mật

Lạc Linh Cổ Thần bỗng nhiên xuất hiện, một chiêu đem đồng thuật của U Tuyền Cổ Thần làm tan rã.

Đồng thời, một cỗ thiên địa uy thế thuộc về Cửu giai Cổ Thần, hướng bốn phía lan tràn mà đi.

Uy thế này làm cho phụ cận có một số ít Bát giai, Thất giai công kích đều trì hoãn trong chốc lát.

"Cửu giai Cổ Thần!"

U Tuyền Cổ Thần chằm chằm vào Lạc Linh Cổ Thần, kinh hãi nghẹn ngào.

Lạc Linh Cổ Thần rõ ràng cùng Triệu Phong hội hợp, nhưng vẫn không có xuất hiện, điều này làm hắn có một chút bất an.

Hiện tại hắn rốt cuộc hiểu rõ, Lạc Linh Cổ Thần là trốn ở bên trongThời Không Chi Bào, phục dụng Thiên Thần Dịch, tu luyện đột phá!

Vốn là, nhóm người Triệu Phong thực lực tuy không tầm thường, nhưngThiên Ma Đường bên này có hai gã Cửu giai Cổ Thần, bất luận như thế nào, đều chiếm cứ đại ưu thế.

Nhưng bây giờ, Triệu Phong bên kia xuất hiện một tên Cửu giai Cổ Thần, làm cho thắng lợi thiên bình khẽ nghiêng thêm vài phần.

"Rõ ràng đột phá đến Cửu giai rồi!"

Lôi Viêm Cổ Long chằm chằm vào Lạc Linh Cổ Thần, sắc mặt hơi trầm xuống.

Trước hắn với Lạc Linh Cổ Thần đã giao thủ, tuy nhiên Lạc Linh Cổ Thầnkhông cách nào cùng hắn liều mạng, nhưng đối phương một lòng muốn chạytrốn, Lôi Viêm Cổ Long cũng không có cách nào.

Hôm nay, Lạc Linh Cổ Thần đột phá đến Cửu giai Cổ Thần, chẳng phải càng khó giải quyết sao.

Ầm ầm!

Lạc Linh Cổ Thần chỉ là đem U Tuyền Cổ Thần công kích chống đỡ đỡ được,những người khác công kích, tại thời khắc này, toàn bộ hàng lâm mà đến.

"Thời Không Bình Chướng!"

Triệu Phong thúc dục Thời Không Chi Bào, phóng xuất ra một tầng chồng chất không gian hư ảnh.

Cùng lúc đó, Lạc Linh Cổ Thần, Thời Không Chi Mâu vận chuyển, phóng xuất ra một tầng bạch quang cầu.

Bạch quang cầu cùng Thời Không Bình Chướng dung hợp, cuối cùng nhất đem hai người bao phủ ở bên trong.

Hai người từng có một lần hợp tác kinh nghiệm, lúc này đây liên thủ, càng thêm hòa hợp.

Oanh!

Khi thành viên Thiên Ma Đường công kích tiếp xúc bốn phía hư ảnh quang cầu, lập tức đã bị Thời Không Áo Nghĩa ảnh hưởng.

Không chỉ có uy năng công kích yếu bớt, mà thêm nữa biến thành vô cùng chậm rãi.

Tại lúc này, Triệu Phong cùng Lạc Linh Cổ Thần nhanh chóng ra tay, đem tất cả công kích, từng cái hủy diệt.

Hai người ăn ý hợp tác, làm cho ở đây tất cả người ở đây hơi kinh, càngthêm khẳng định hai người bọn họ là Thời Không Thánh Địa, hơn nữa quanhệ vô cùng tốt.

"Đa tạ Thiên Thần Dịch của ngươi!"

Lạc Linh Cổ Thần lòng biết ơn nói.

Nàng vốn là Bát giai đỉnh phong, xác suất thành công xác thực rất lớn,hơn nữa phục dụng Thiên Thần Dịch tu luyện đột phá, sẽ không xuất hiệncăn cơ bất ổn.

Càng mấu chốt chính là, nàng hôm nay tu vi đạt tới Cửu giai, cũng khôngcần như trước nén giận, thậm chí nàng còn có thể lại một lần nữa đimật điện.

"Giao dịch mà thôi, ta cũng không phải vô điều kiện giúp ngươi!"

Triệu Phong tùy ý nói ra.

Triệu Phong giúp Lạc Linh Cổ Thần đột phá Cửu giai, tương ứng điều kiệnlà, Lạc Linh Cổ Thần cùng Triệu Phong, cùng một chỗ giết địch.

Cho tới nay, Triệu Phong đều trốn đông trốn tây, hôm nay rốt cục có thể đại khai sát giới.

Hai người không coi ai ra gì trao đổi, lại để cho bốn phía thành viên Thiên Ma Đường sắc mặt một hồi biến hóa.

"Ha ha, coi như ngươi đột phá đến Cửu giai, chẳng lẽ các ngươi có thể còn sống đi ra ngoài?"

Nhưng vào lúc này, U Tuyền Cổ Thần lạnh lùng cười cười.

Thời Không Thánh Địa vẫn là kiêu ngạo như vậy, không coi ai ra gì.

Giờ phút này, âm mưu của Triệu Phong rốt cục sáng tỏa, nhưng không cáchnào đối với đại cục tạo thành ảnh hưởng to lớn gì, bởi vậy U Tuyền CổThần cũng không lo lắng.

"Vây giết!"

U Tuyền Cổ Thần lập tức hạ lệnh.

Rầm rầm rầm!

Bốn phía Triệu Phong cùng Lạc Linh Cổ Thần, một cỗ khí tức khổng lồ,phóng lên trời, toàn bộ Thiên Ma Đường phảng phất đều đang chấn động.

Sau một khắc, bốn phía hai người xuất hiện từng đạo thần lực công kích.

"Các ngươi cũng đi ra!"

Triệu Phong hét lớn một tiếng.

Bá...

Bên cạnh hắn, Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Vong còn có Tiểu Tặc Miêu, trực tiếp xuất hiện.

Triệu Vong phục dụng Thiên Thần Dịch về sau, thuận lợi đột phá đến Thất giai Cổ Thần, có tư cách chính diện tham dự cuộc chiến.

"Còn có một người!"

U Tuyền Cổ Thần nhíu mày.

Tuy hắn chưa bao giờ thấy qua Triệu Vong, nhưng Triệu Vong bất quá làmột tên Thất giai Cổ Thần, U Tuyền Cổ Thần cũng không có quá để ý.

Ầm ầm!

Lôi Viêm Cổ Long mang theo Lôi Hỏa điện quang kinh người, hướng Lạc Linh Cổ Thần phóng đi.

"Để cho ta nhìn xem, ngươi đột phá Cửu giai có hay không tiến bộ!"

Lôi Viêm Cổ Long toàn thân bao phủ Lôi Điện Hỏa Vân kinh người, hướng Lạc Linh Cổ Thần ầm ầm đập tới.

Thiên Địa uy thế kinh khủng kia, coi như là Lạc Linh Cổ Thần, sắc mặt đều là ngưng trọng, chỉ có thể né tránh.

Lôi Viêm Cổ Long giao cho Lạc Linh Cổ Thần, mà Triệu Phong cũng tìm kiếm mục tiêu của mình.

"Giết!"

Triệu Phong tốc độ nhanh chóng, thân hình lóe lên, tới gần một tên Bát giai Cổ Thần.

Trong tay hắn Cửu Lôi Luyện Phách Kính bỗng nhiên thúc dục, trong đó bắn ra bảy Lôi Đình xiềng xích, trực tiếp đem linh hồn đối phương buộcchặt.

"Hỗn Nguyên Thần Quyền!"

"Phong Lôi Đồng Hỏa!"

Cùng thời khắc đó, Triệu Phong một tay oanh kích ra một quyền, mắt trái trong tắc thì bắn ra một đoàn Lôi Hỏa diễm.

Giao thủ một lát, tên kia Bát giai Cổ Thần trực tiếp bị thua, một thânvết thương, linh hồn thể bị Triệu Phong thu vào Cửu Lôi Luyện PháchKính.

"Làm sao có thể? Trực tiếp miểu sát Bát giai Cổ Thần!"

"Hắn không phải vừa đột phá Bát giai sao? Làm sao cường đại như thế!"

Phụ cận không ít Cổ Thần cường giả, kinh hãi lên tiếng, cùng Triệu Phong kéo ra một khoảng cách.

Triệu Phong biểu hiện ra chiến lực thật sự là khủng bố, ở đây ngoại trừ U Tuyền Cổ Thần, Tà Thánh Song Thần cùng Lôi Viêm Cổ Long, không ai làđối thủ của hắn.

Nhưng vào lúc này, bên kia truyền đến âm thanh của một tên Thất giai Cổ Thần kêu la thảm thiết.

Chỉ thấy, trên thân thể Thất giai Cổ Thần đó xuất hiện một lỗ đen ẩn chứa tử khí nồng đậm, liên tiếp hấp kéo sinh mệnh của hắn.

"Tử Chú Thuật!"

Triệu Vong huy động Tử Chú Chi Trượng trong tay, thi triển một loại lực lượng chú thuật kỳ diệu.

Tên Thất giai Cổ Thần lập tức bị một màn tối tăm dữ tợn bao phủ, tình trạng càng lúc càng thấp.

Tử Chú Thuật cùng Tử Vong Hắc Động đem kết hợp, không đến một lát, tên Thất giai Cổ Thần bị Triệu Vong miểu sát.

"Người này là hậu duệ Tử Vong Thần Mâu... Thực lực thật mạnh!"

"Trong tay hắn hình như là Cực phẩm Thần Khí Tử Chú Chi Trượng!"

Một tên Tử Vong Thần Mâu hậu duệ kêu sợ hãi.

Tử Chú Chi Trượng, thế nhưng là Cực phẩm công kích Thần Khí mà hậu duệTử Vong Thần Mâu tha thiết ước mơ, có thể phối hợp với Tử Vong Chi Mâu,trong đó còn ẩn chứa lực lượng nguyền rủa cùng Tử Vong Áo Nghĩa xứngđôi, uy năng không gì sánh kịp.

"Lại một kiện Cực phẩm Thần Khí!"

U Tuyền Cổ Thần ánh mắt chớp lên, càng phát giác được Triệu Phong có chút thâm bất khả trắc.

Oanh phanh bồng!

Bên kia, một cỗ khí tức hủy diệt kinh thiên lan tràn.

Diệt Thế Hắc Giao Long hình thể tăng lớn vài phần, hóa thành một đầuGiao Long hung ác, giơ tay nhấc chân tản mát ra lực lượng làm cho ngườita tim đập nhanh.

"Mỗi một tên Cổ Thần, cũng đều cường hãn như thế!"

Tà Thánh Song Thần có chút khiếp sợ.

Ngoại trừ Triệu Vong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long, Tiểu Tặc Miêu càng làthần bí khó lường, thủ đoạn cao thâm, không người có thể ngăn.

"Thiên Cơ Miêu để cho ta tới, các ngươi đối phó tiểu tử kia!"

U Tuyền Cổ Thần lập tức hét lớn.

Tuy nhiên hắn đối với Triệu Phong hận thấu xương, nhưng trước mắt bắt Thiên Cơ Miêu mới trọng yếu nhất.

Tà Thánh Song Thần chiến lực tuy mạnh, nhưng thủ đoạn quá ít, không cách nào đối phó Thiên Cơ Miêu.

"Tiểu tử, ngoan ngoãn nhận lấy cái chết!"

Tà Thánh Song Thần tìm được mục tiêu, lập tức liên thủ xuất kích.

Nhưng mà, Triệu Phong căn bản mặc kệ hai người bọn họ.

Bá bá!

Hắn đem Kim Lôi Quang Dực Thuật cùng Hư Không Thiểm Thước kết hợp, thânpháp cùng tốc độ, tiếp cận với Tiểu Tặc Miêu xuất quỷ nhập thần.

Nhanh chóng phi độn về sau, Triệu Phong trực tiếp thẳng hướng một tên Thất giai Cổ Thần.

"Cửu Lôi Luyện Hồn!"

Triệu Phong thúc dục Cửu Lôi Luyện Phách Kính, không đến hai hơi thời gian, liền đem linh hồn đối phương nuốt hết.

Nơi này là Thiên Ma Đường, kéo dài càng lâu, sẽ có càng nhiều người chạy tới.

Cho nên sách lược của Triệu Phong là chọn quả hồng mềm trước hết giết.

"Đáng giận, tiểu tử này có Thời Không Chi Bào, chúng ta đều đuổi không kịp..."

Tà Thánh Song Thần sắc mặt có chút khó chịu nổi, vì chính mình tìm lấy cớ.

Nhưng vào lúc này, Triệu Phong đã bức đến hướng tên còn lại.

"Nhanh ngăn lại hắn!"

Tà Thánh Song Thần lập tức kinh hô.

Nhưng không ai có thể ngăn cản Triệu Phong.

Thời điểm khi Tà Thánh Song Thần đuổi qua, lại một thành viên chết trong tay Triệu Phong.

"Tốt!"

Lạc Linh Cổ Thần đại chiến cùng Lôi Viêm Cổ Long, kinh hỉ kêu lên.

Vốn là, bọn hắn bên này ở vào yếu thế, nhưng bây giờ đang dần dần nghịch chuyển.

Bên kia, U Tuyền Cổ Thần đang đuổi bắt Thiên Cơ Miêu, cũng cảm giác hết sức khó giải quyết.

"Tiếp tục như vậy, không phải biện pháp!"

U Tuyền Cổ Thần sắc mặt hơi trầm xuống.

Lạc Linh Cổ Thần đột phá Cửu giai là hắn không nghĩ tới, mà Triệu Phongrõ ràng còn có một tên Tử Vong Thần Mâu hậu duệ giúp đỡ.

Hôm nay hai phe khai chiến, Triệu Phong dựa vào tốc độ không ai bằng, trước chém giết kẻ yếu.

Nếu tiếp tục như vậy, ưu thế Thiên Ma Đường sẽ dần dần mất đi, cuối cùng nhất lâm vào yếu thế.

"Chủ nhân..."

Tà Thánh Song Thần sắc mặt khó chịu, cực khổ nói.

Hai người bọn họ là Bát giai đỉnh phong, bởi vì tốc độ không kịp Triệu Phong, bị Triệu Phong đùa nghịch xoay quanh.

Hơn nữa, giờ phút này Triệu Phong một bên còn có Cửu giai chiến lực,tính toán bố trí đặc thù Tỏa Không Đại Trận, cũng sẽ bị công phá.

"Đừng nóng vội, ta có biện pháp!"

U Tuyền Cổ Thần thấp giọng truyền âm.

Thiên Ma Đường tuy là Tứ Tinh đỉnh phong thế lực, nhưng trong đó caotầng chiến lực lại hoàn toàn bằng được Ngũ Tinh thế lực, tuyệt đối là Tứ Tinh đỉnh phong trong thế lực bá chủ tồn tại.

Ngoài ra, còn có một vật là chỗ dựa lớn nhất của Thiên Ma Đường.

Chính là Thần Mâu hợp nhất!

Bất quá, Thần Mâu hợp nhất thi triển, cần phải có thời gian, không thể bị đánh gãy.

Mà Triệu Phong cường đại thấy rõ, U Tuyền Cổ Thần sớm có phát giác.

Cho nên chuyện này, phải bí mật tiến hành, không thể để cho Triệu Phong phát hiện.

Phần đông thành viên Thiên Ma Đường gom góp tám gã Thần Mâu hậu duệ đều không là vấn đề.

Đến lúc đó, lực lượng chúa tể thần bí, đủ để lập tức miểu sát Triệu Phong cùng Lạc Linh Cổ Thần.

Phải biết rằng, năm người Huyền Ma Cổ Thần hợp lực thi triển Thần Mâu hợp nhất, đều có thể tạm thời vây khốn Cửu giai Cổ Thần.

Nếu là tám gã Thần Mâu hậu duệ thi triển phương pháp này, uy lực của nó không cách nào tưởng tượng!

Nghĩ tới đây, U Tuyền Cổ Thần đã bắt đầu bí mật mưu đồ.

Bốn phía tán loạn, Tiểu Tặc Miêu, tròng mắt bỗng nhiên xoay chuyển, ném ra ngoài mấy cái đồng tiền cổ.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu lập tức nhìn về phía Triệu Phong, thoáng khoa tay múa chân vài cái.

"Phục dụng miếng đan dược màu bạc?"

Triệu Phong sắc mặt sững sờ, nhưng sau một khắc, hắn liền minh bạch ý tứ Tiểu Tặc Miêu.

Lúc trước từ trong trân bảo khố phía tây, Triệu Phong tổng cộng đoạt được ba dạng vật phẩm.

Thứ nhất là nghịch lân Diệt Thế Long tộc, thứ hai là Thiên Thần Dịch, mà thứ ba là một miếng đan dược màu bạc che kín mật văn tinh xảo đặc sắc.

Về tác dụng của đan dược, Tiểu Tặc Miêu một mực chưa nói.

Nhưng giờ phút này, Tiểu Tặc Miêu lại để cho Triệu Phong ăn vào, tấtnhiên nhất định có đạo lý, nó sẽ không tại thời khắc mấu chốt lừa bịpchủ nhân.

Bá!

Triệu Phong trực tiếp theo trong không gian trữ vật, xuất ra một miếng ngân văn đan dược.

Viên thuốc này không có khí tức cùng hào quang gì đặc biệt, nhưng khinhìn cũng có cảm giác phi phàm đặc biệt, có loại cảm giác thần bí khólường.

Chương 1346: Thần cổ đan

"Thần Cổ Đan!"

Ánh mắt U Tuyền Cổ Thần hơi trầm xuống.

Trân bảo khố thiếu thốn cái gì hắn nhất thanh nhị sở.

"Đó là thần Cổ Đan!"

Thiên Ma Đường, một nhóm người còn không biết thần Cổ Đan, số ít thìnhận thức được viên thuốc này, lộ ra kinh ngạc và vẻ nghi hoặc.

"Nghe đồn viên thuốc này, là nhằm vào hậu duệ bát đại Thần Mâu, phụcdụng về sau có thể xúc tiến huyết mạch phản tổ, thậm chí có khả năngthức tỉnh huyết mạch bên trong…"

Một tên Bát giai Cổ Thần, chằm chằm vào đan dược trong tay Triệu Phong, thấp giọng nói ra.

Huyết mạch sở dĩ kéo dài là bởi vì huyết mạch tổ tiên, khi tu vi đạt tới trình độ nghịch thiên dùng thủ đoạn đặc thù, sử dụng lực lượng huyếtmạch của mình có thể kéo dài truyền thừa xuống dưới.

Huyết mạch không chỉ có thể cho người có được lực lượng, tăng phúc nănglực khác, trong đó còn cất dấu ghi nhớ của đại năng tổ tiên.

Trong Man Hoang Thần Vực, có không ít chuyện như vậy, một vị cường giảbỗng nhiên thức tỉnh huyết mạch, từ đó đã lấy được thần

thông hạng nhất, thông thiên triệt địa, cùng giai vô địch...

Đây cũng là lý do trong Man Hoang Thần Vực, tất cả cường giả liên tiếpxúc tiến huyết mạch, hi vọng phản tổ đến trình độ cao nhất.

Bất quá, hết thảy còn phải xem vận khí, Tạo Hóa.

Trong Man Hoang Thần Vực, có không ít đỉnh phong cường giả, huyết mạchđã phản tổ đến trình độ cao nhất nhưng cũng không có thức tỉnh trínhớhuyết mạch.

Thần Cổ Đan, là Thiên Ma Đường nghiên cứu chế tạo ra, có thể xúc tiếnhuyết mạch đồng tử phản tổ, cấp độ lực lượng đan dược càng cao thức tỉnh huyết mạch càng sâu.

Nghe tác dụng thần Cổ Đan, có chút không thể tưởng tượng, có thể nói là vô thượng chi bảo.

Kỳ thật không phải, thần Cổ Đan giá trị chế tạo cực kỳ đắt đỏ, trước mắt đã dùng qua nhiều người, hiệu quả huyết mạch phản tổ cũng không rõràng, càng không có thức tỉnh trí nhớ huyết mạch.

Bởi vậy, viên thuốc này tính giá trị thì thấp tới cực điểm, Thiên MaĐường tự nhiên không có khả năng hao phí giá cực lớn đi nghiên cứu chếtạo, liền chỉ lưu lại một cái.

"Viên thuốc này, cũng không giống như trân quý lắm..."

Triệu Phong nội tâm thầm nghĩ.

Nếu viên thuốc này giá trị liên thành, thời điểm xuất ra, bốn phía Thiên Ma Đường tuyệt không biểu lộ bộ dạng này.

Nhưng Triệu Phong cũng mặc kệ, trực tiếp phục dụng xuống.

"Lúc này hắn phục dụng thần Cổ Đan, có thể có tác dụng gì?"

"Hắn khả năng đem thần Cổ Đan ngộ nhận thành đan dược gia tăng chiếnlực, dù sao đây là Thiên Ma Đường nghiên cứu chế tạo, ngoại giới khôngngười biết được!"

Vài tên biết được thần Cổ Đan, vẻ mặt mỉa mai nói.

"Tuy ta không biết ngươi lúc này phục dụng thần Cổ Đan làm gì, nhưng tacho ngươi biết, ngay cả đỉnh tiêm hậu duệ bát đại Thần Mâu phục dụngviên thuốc này, đều không có bao nhiêu hiệu quả, thì càng không nóichuyện ngươi không phải hậu duệ bát đại Thần Mâu."

U Tuyền Cổ Thần cười lạnh một tiếng, đã kết luận, Triệu Phong phục dụng thần Cổ Đan, không có bất kỳ tác dụng.

"Nguyên lai là chủng loại hình đan dược này!"

Triệu Phong theo những lời người khác nói, đại khái phỏng đoán ra công dụng đan dược.

Chính mình có Thần Linh Nhãn thuộc về Thần Mâu thứ chín, có lẽ cùngbát đại Thần Mâu không giống, nói cách khác, dược hiệu viên thuốc nàyđối với huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, sẽ không giảm xuống.

Bất quá, xem bộ dạng nhiều thành viên Thiên Ma Đường, đan dược này tínhtoán đối với hậu duệ bát đại Thần Mâu, hình như cũng không nhiều lực hấp dẫn.

Nhưng vào lúc này, Triệu Phong cảm giác, bên trong quả cầu bạc

mộng ảotrong không gian Thần Mâu truyền đến một cỗ chấn động yếu ớt.

Thời khắc bình thường, Triệu Phong đều phong ấn bổn nguyên chi lực, giờ phút này, bên trong quả cầu bạc mộng ảo, bổn nguyên chi lực lại bỗngnhiên có phản ứng.

Ông!

Chấn động càng ngày càng mãnh liệt, phảng phất như muốn trực tiếp phá tan phong ấn.

"Đã như vầy, ta liền trực tiếp cởi bỏ!"

Triệu Phong lập tức đem phong ấn bên trên quả cầu bạc mộng ảo lau đi.

Sau một khắc, bên trong quả cầu bạc tản mát ra mộng ảo chói lọi.

Ông!

Một cỗ khí tức Thần Mâu như có như không lập tức bị hậu duệ Thần Mâu bốn phía tất cả phát giác được.

"Khí tứcThần Mâu, điều này sao có thể?"

Tất cả thành viên Thiên Ma Đường, kể cả Lạc Linh Cổ Thần, Triệu Vong,tâm thần mạnh mẽ cả kinh, không tự chủ được hướng Triệu Phong nhìn lại.

Thần Mâu khí tức cũng không được mạnh mẽ, nhưng lại chân thật.

"Chẳng lẽ đôi mắt của hắn vốn là Thần Mâu? Phục dụng thần Cổ

Đan, triệt để thức tỉnh thành Thần Mâu?"

Một tên Bát giai Cổ Thần lịch duyệt khá nhiều, kinh nghi suy đoán.

Nói ra cái suy đoán này, chính hắn đều không thể tin được.

"Điều đó không có khả năng, tiểu tử này nhất định từng có kỳ ngộ, nhiễmqua khí tức bát đại Thần Mâu, hắn tại thời điểm phục dụng thần Cổ Đan,cố ý phóng xuất ra cỗ hơi thở này, chính là vì nghe nhìn lẫn lộn!"

U Tuyền Cổ Thần lập tức quát.

Thần Mâu chính thức, là tín ngưỡng của tất cả Thần Mâu hậu duệ, là thuỷ tổ của bọn hắn.

Thần Mâu hậu duệ bình thường đối với Thần Mâu chính thức chỉ có kính ngưỡng!

Trước mắt, tuyệt không thể bởi vì Triệu Phong tản mát ra khí tức Thần Mâu, ảnh hưởng sĩ khí thành viên Thiên Ma Đường.

Hơn nữa hắn cũng hoàn toàn không tin Triệu Phong có Thần Mâu!

Ngoài ra, Thần Mâu hợp nhất đã chuẩn bị sẵn sàng, thắng lợi sắp thuộc về hắn.

"Nhất định là như vậy, tiểu tử kia không biết có kỳ ngộ gì..."

"Khó trách hắn không phải hậu duệ bát đại Thần Mâu, đồng thuật lại lợihại như thế, tất nhiên là đạt được do có quan hệ đến Thần Mâu bảo vậthoặc là truyền thừa!"

U Tuyền Cổ Thần thuyết pháp, tuy là phỏng đoán nhưng lại hết sức làm cho người tin phục.

Dù sao đôi mắt Triệu Phong là Thần Mâu, cái này quá không thể tưởng tượng, khó mà tin được.

Nhưng Triệu Phong lại không để ý những lời này.

Tại phong ấn cởi bỏ, mộng ảo quang cầu tản mát ra mộng ảo thần huy, phảng phất cải biến cho hắn cái gì đó.

Hắn bỗng nhiên cảm giác tâm linh trong vắt một mảnh, tâm như mặt nướcphẳng lặng, tốc độ suy nghĩ của hắn trở nên nhanh chóng, mẫn cảmvô cùng, Thần Linh Nhãn ban cho hắn cơ bản nhất là thị lực cũng tăng cường cựđại, tỷ như năng lực thấu thị, có thể thấu thị càng nhiều vật thể, viễnthị có thể xem xa hơn.

"Đây là có chuyện gì?"

Triệu Phong tâm thần chấn động, đây chẳng lẽ là dược hiệu thần Cổ Đan?

Hắn tin tưởng, nếu giờ phút này hắn đình chỉ chiến đấu, bế quan tu luyện tìm hiểu, nhất định thành tựu không nhỏ.

"Nhận lấy cái chết!"

Tà Thánh Song Thần thu được mệnh lệnh U Tuyền Cổ Thần, trực tiếp hướng Triệu Phong đánh tới.

Tuy nhiên Triệu Phong chậm phản ứng kịp, nhưng hắn lúc này tốc độ phản ứng so với bình thường nhanh hơn.

Bá!

Triệu Phong lập tức lập loè né tránh, cùng Tà Thánh Song Thần kéo ra một khoảng cách.

"Đã không cách nào tĩnh tu lĩnh ngộ, vậy thì trong chiến đấu lĩnh ngộ!"

Triệu Phong trong mắt lập loè tinh quang, trực tiếp phóng tới một tên Thất giai Cổ Thần.

Cùng lúc đó, mắt trái bắn ra ý chí đồng lực kinh người.

"Huyễn Cấm Mê Vực!"

"Phong Lôi Đồng Hỏa!"

Triệu Phong hai phát đồng thuật không hề ngắt quản thi triển mà ra, tốc độ phát động coi như là Triệu Phong đều cảm thấy kinh hãi.

Oanh phốc!

Tên Thất giai Cổ Thần đang thừ người, bị một đoàn linh hồn Lôi Hỏa đánh trúng.

Giãy dụa một sát na, người này trực tiếp vẫn lạc.

Cởi bỏ phong ấn bổn nguyên, Thần Mâu của Triệu Phong uy lực tăng cườngsâu sắc, Thất giai Cổ Thần sao có thể có thể ngăn cản được!

"Thật kỳ quái!"

Đánh chết một người, Triệu Phong hành động thoáng một chậm lại.

Vừa rồi thi triển đồng thuật, cảm giác hết sức kỳ quái, hai phát đồngthuật lập tức sinh ra, tốc độ quá nhanh, làm cho Triệu Phong có loại cảm giác không chân thực.

Thật giống như hắn vừa mới nghĩ đến thi triển đồng thuật, đồng thuật cũng đã phát động.

"Có thể là hai chủng đồng thuật này tương đối thấp..."

Triệu Phong chỉ có thể nghĩ như vậy.

Đồng thuật quá thấp mà Triệu Phong đối với hai môn đồng thuật lại khôngcó quen thuộc, cho nên tốc độ phóng thích đạt tới độ cao khác.

Ngoại trừ điểm ấy, trạng thái vừa rồi hắn thi triển hai phát đồng thuật, đối với hắn đã có nhận thức càng khắc sâu.

Phong Lôi Đồng Hỏa thuộc về đồng thuật cấp thấp, cơ hồ hết sức hoàn thiện, trên kỹ xảo không thể tăng lên.

Huyễn Cấm Mê Vực cũng tương đối thấp, nhưng còn có không gian tăng lên,có thể trên cơ sở Huyễn thuật này, dung nhập Ma đồng xâm lấn, tâm linhxâm nhập các loại, tăng lớn uy lực Huyễn Cấm Mê Vực.

Nghĩ tới đây, Triệu Phong liền phân ra một bộ phận ý niệm, đối với Huyễn Cấm Mê Vực tiến hành cải thiện.

"Tà ma phong trảm!"

"Thánh Quang Tiên Linh Kiếm!"

Ngay tại thời điểm Triệu Phong dừng lại suy tư, Tà Thánh Song Thần

đối với hắn phát động đánh lén.

Một đen một trắng đao kiếm hư ảnh, dùng tư thái phá hủy hết thảy hướng Triệu Phong mà đi.

"Liền cùng các ngươi chơi thử xem!"

Triệu Phong ánh mắt nhìn thẳng phía trước, trong đó bắt đầu khởi động ra một cỗ lực lượng hỗn loạn hùng hậu.

Thoáng chốc, một hư ảnh ngôi sao tăm tối xuất hiện bốn phía Triệu Phong làm cho người khác áp lực lớn lao.

Oanh phốc!

Sau một khắc, một đoàn quang cầu hỗn loạn vặn vẹo trực tiếp oanh kích phía trên công kích Tà Thánh Song Thần.

Oanh phanh!

Cả hai mãnh liệt va chạm, tiếp tục một lát, hóa thành tro bụi.

"Làm sao có thể? Đồng thuật này rõ ràng sánh vai với hai người chúng ta hợp lực một kích!"

Tà Thánh Song Thần khuôn mặt chấn động vô cùng.

Trước Triệu Phong một mực trốn tránh, không cùng bọn hắn giao thủ, nhưng hôm nay một phát, bọn hắn lần nữa bị đả kích kịch liệt.

"Xem ra mới vừa rồi là ảo giác!"

Triệu Phong không để ý đến Tà Thánh Song Thần, thấp giọng nỉ non.

Lúc này đây, đồng thuật không phải lập tức sinh ra.

Có thể coi là hiện tại, xác nhận vừa rồi một màn kia có thể là ảo giác, Triệu Phong như trước không xác định loại cảm giác này.

Trong không gian Thần Mâu, mộng ảo bạc cầu có chút xoay chuyển, tản rahào quang như mộng ảo mỹ lệ, phảng phất diễn lại ngàn vạn sắc thái thếgian.

Triệu Phong đều không có phát giác được, linh hồn của hắn bị cổ hào quang này liên tiếp cải biến.

"Đáng giận, đồng thuật quá mạnh mẽ!"

"Hắn sử dụng đồng tử như thế sẽ không sợ huyết mạch chống đỡ hết nổi sao?"

Số ít cấp thấp Cổ Thần khuôn mặt sợ hãi, liên tiếp lui ra phía sau, căn bản không dám gần Triệu Phong.

"Đại nhân, còn chưa được sao?"

Một tên Cổ Thần biết rõ mưu đồ U Tuyền Cổ Thần, truyền âm hỏi.

Lại tiếp tục như vậy, Cổ Thần khác sẽ bị giết sạch, đến lúc đó U Tuyền Cổ Thần cũng vô lực chống lại bọn người Triệu Phong.

"Ân? Không tốt!"

Triệu Phong mắt trái, bỗng nhiên cảm ứng được cái gì, hắn lập tức hướng phương hướng cực xa nhìn lại.

Tầng tầng thấu thị, Triệu Phong rốt cục trông thấy tám người ẩn nấp trong một tầngkết giới.

"Tám người, Thần Mâu hợp nhất!"

Triệu Phong sắc mặt đột nhiên thay đổi.

Đối với chiêu này, hắn một mực có chỗ đề phòng, thời điểm đối phương chuẩn bị thi triển, hắn chắc chắn trước tiên đem đánh gãy.

Nhưng U Tuyền Cổ Thần lại ở trong tối bí mật mưu đồ, tránh né phạm vi Triệu Phong thăm dò.

Hôm nay đối phương đã bắt đầu thi triển Thần Mâu hợp nhất, nhất định phải ngăn cản mới được!

Bá!

Phát hiện chuyện này, trong nháy mắt thân hình Triệu Phong lập loè mà ra.

"Mau ngăn cản hắn!"

U Tuyền Cổ Thần đại biến quát.

Hắn cũng không nghĩ tới, Triệu Phong lại có thể sớm phát giác được.

Bất quá chắc có lẽ không có vấn đề, tại thời điểm Triệu Phong phát hiện, tám người kia đã bắt đầu thi triển.

Không ngoài sở liệu, Triệu Phong căn bản không cách nào ngăn cản!

Nhưng phàm việc gì đều có ngoài ý muốn, U Tuyền Cổ Thần cũng không muốn đi canh bạc này.

Vèo!

Thành viên Thiên Ma Đường, Lôi Viêm Cổ Long tốc độ nhanh nhất vứt bỏ Lạc Linh Cổ Thần, hóa thành một đạo lôi điện, truy kích mà ra.

Bên trong trận pháp ẩn nấp tám gã Thần Mâu hậu duệ, bổn nguyên chi lực phiêu phù ở trên không.

Tám gã Thần Mâu hậu duệ cùng nhau động pháp quyết, khống chế bổn nguyênchi lực bản thân cùng lực lượng khác tương giao tương dung!

Chương 1347: Không khống chế được

Thời điểm khi tám người khống chế bổn nguyên chi lực tương giao tương dung, cổ khí thế kinh thiên này trận pháp không thể che dấu được nữa.

"Thần Mâu hợp nhất!"

"Lúc đầu U Tuyền trưởng lão sớm có diệu kế!"

Một thành viên Thiên Ma Đường không biết rõ tình hình, lập tức lộ ra vẻ kích động.

Thần Mâu hợp nhất cường đại, tất cả mọi người biết rõ.

Một khi tám người thành công ngưng tụ ra hoàn toàn lực lượng, những người lẻn vào này đều chết không có chỗ chôn.

Nhưng bí pháp này có một cái thiếu sót thật lớn, thời điểm đang thi triển không thể bị cắt đứt.

Nhưng hôm nay, đại thế đã thành, Triệu Phong đuổi đi qua cũng không cách nào ngăn cản tám người bọn hắn, trái ngược lại là đi chịu chết!

"Đã xong!"

Lạc Linh Cổ Thần sắc mặt cả kinh.

Đây là sau khi nàng đột phá Cửu giai Cổ Thần, lần đầu tiên xuất hiện cảm giác nguy cơ như thế.

Nàng cũng được chứng kiến bí pháp này, đối với nó cảm giác sợ hãi thật sâu.

Bí pháp này một khi thành công, cơ hồ có thể phân luôn chúa tể.

Lạc Linh Cổ Thần lâm vào suy nghĩ xoắn xuýt, lúc này nàng đào tẩu còn kịp, nhưng Triệu Phong hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Nàng nếu là tiến lên ngăn trở Lôi Viêm Cổ Long, vì Triệu Phong tranh thủ thời gian, một khi thất bại, mình cũng khả năng chết ở chỗ này.

Vèo!

Lạc Linh Cổ Thần chỉ do dự chỉ chốc lát, liền trực tiếp xông ra.

"Đứng lại!"

Lạc Linh Cổ Thần thân hình như ẩn như hiện, phảng phất cùng hư không dung làm một thể, hướng Lôi Viêm Cổ Long truy đuổi.

"Hư Linh Trảm!"

Lạc Linh Cổ Thần cùng Lôi Viêm Cổ Long khoảng cách ngày gần hơn, trongtay nàng loan đao màu bạc vung lên, bổ chém ra một đạo hư mang trănglưỡi liềm.

Nhưng mà, thân là Luân Hồi Bất Diệt Thể, Lôi Viêm Cổ Long căn bản không quan tâm, một lòng truy kích Triệu Phong.

Bá!

Triệu Phong phi hành trước nhất, thân hình liên tục lập loè, nhưng LôiViêm Cổ Long theo sát phía sau, phảng phất chỉ cần Triệu Phong ngừnglại, sẽ bị đuổi kịp ngay, bởi vậy Triệu Phong căn bản không có cơ hộithi triển Không Gian Thuấn Di.

Lập tức, tám người kia phóng xuất ra bổn nguyên chi lực, dần dần dunghợp cùng một chỗ, mắt trái Triệu Phong vận chuyển tới cực hạn, ý đồphóng thích đồng thuật.

Chỉ cần có thể lập tức trọng thương một trong số đó, đem bí pháp đánh gãy là được rồi.

Tám gã Thần Mâu hậu duệ chỉ có hai gã Bát giai Cổ Thần, còn lại đều là Thất giai.

Tuy nhiên Triệu Phong còn phát giác được bên cạnh tám người kia, còn cómột tên Bát giai đỉnh phong Cổ Thần thủ hộ, nhưng đồng thuật của mình là thuấn phát, tin tưởng đối phương cũng rất khó phản ứng kịp.

Nhưng mà thời điểm đang chuẩn bị thi triển đồng thuật, Triệu Phong lại phát hiện, đồng thuật không cách nào tập trung lên tám người kia!

"Ha ha, đồng thuật của ngươi chúng ta đều rõ rõ ràng ràng, bốn phía xung quanh không chỉ có trận pháp ẩn nấp, còn có trận pháp nhiễu loạn không gian..."

Tám người kia ở bên trong, một tên hậu duệ Thời Không Thần Mâu phát giác được Triệu Phong phóng thích đồng thuật, lại không phóng xuất ra được, lập tức cười to nói.

"Nguy rồi, tại sao có thể như vậy?"

Lạc Linh Cổ Thần sắc mặt thâm trầm.

"Hắc hắc!"

Rất nhiều thành viên Thiên Ma Đường, tắc thì lộ ra bộ dáng nắm chắcthắng lợi trong tay, đặc biệt là U Tuyền Cổ Thần, vì mưu đồ của mình màcảm thấy tự hào.

"Nguyên lai là như vậy!"

Triệu Phong sắc mặt hơi trầm xuống.

Không thể không nói, U Tuyền Cổ Thần bố trí hết sức chu đáo, đem các phương diện nhân tố đều cân nhắc kĩ.

Tính toán giờ phút này, Triệu Phong trực tiếp phát động công kích cự lyxa, Bát giai đỉnh phong Cổ Thần bên cạnh tám người kia cũng có rất nhiều thủ đoạn chống đỡ được.

"Thật khó, liền không có cách nào sao?"

TTriệu Phong trong nội tâm hết sức không cam lòng.

Một khi đối phương thi triển bí pháp thành công, Triệu Phong muốn dọndẹp nguy cơ, cũng chỉ có thể dựa vào lực lượng Huyết Diễm Kỳ Lân tộc.

Hắn còn không rõ ràng lắm, lực lượng hợp nhất tám gã Thần Mâu chỗ sinhra đến cùng có nhiều khủng bố như thế nào, nói không chừng phải lại đểcho Huyết Diễm Kỳ Lân tộc toàn thể xuất động, mới có thể giải quyết nguy cơ.

Ngay tại giờ khắc Triệu Phong suy tư, trong không gian Thần Mâu, mộng ảo ngân cầu xoay chuyển nhanh hơn vài phần, phóng xuất ra bổn nguyên chilực càng thêm chói lọi mộng ảo.

"Không, có lẽ còn có biện pháp!"

Triệu Phong ánh mắt ngưng tụ, gắt gao nhìn chằm chằm bổn nguyên chi lực trên đỉnh đầu tám người kia, sắp dung hợp cùng một chỗ.

"Bổn nguyên chi lực của Thần Linh Nhãn, có thể khắc chế lực lượng của bọn hắn, có lẽ có thể tìm được đột phá..."

Triệu Phong tinh tường, tình cảnh lần đầu tiên Thần Mâu hợp nhất, khi đó Luân Hồi Thánh Vương vốn là người khống chế cổ lực lượng thần bí kia,nhưng bởi vì bổn nguyên lực lượng Thần Linh Nhãn xuất hiện, Triệu Phongđã trở thành người chưởng khống, người chủ đạo.

Lần thứ hai, Thần Mâu hợp nhất là tại Thiên Cơ tộc chi địa còn sót lại,khi đó Triệu Phong đem bổn nguyên chi lực, dung nhập vào bên trong đồng thuật, tấn công lực lượng Thần Mâu hợp nhất của bọn người Huyền Ma CổThần, sinh ra tính đả kích hủy diệt, cuối cùng làm bọn hắn tổn thất thảm trọng.

Nếu nói là có biện pháp nào có thể khắc chế Thần Mâu hợp nhất, đây tuyệt đối là lực lượng Thần Linh Nhãn.

"Liều mạng!"

Triệu Phong lộ ra một tia điên cuồng, hưng phấn.

Sau một khắc, trong không gian Thần Mâu, tất cả bổn nguyên chi lực toàn bộ bị điều động mà ra, ngưng tụ tại mắt trái.

Thoáng chốc, mắt trái Triệu Phong tản mát ra quang huy tươi đẹp không gì sánh kịp, phảng phất chiếu rọi thế gian ngàn vạn sắc thái.

"Khí tức Thần Mâu!"

Trong nháy mắt, tất cả Thần Mâu hậu duệ, lại một lần nữa rõ ràng cảm nhận được trên người Triệu Phong có khí tức Thần Mâu.

Nhưng giờ phút này bọn hắn toàn bộ nhận định, Triệu Phong hẳn là tiếp xúc qua Thần Mâu, hoặc là đạt được bảo vật Thần Mâu.

"Hắn muốn làm gì?"

Theo sát phía sau Triệu Phong là Lôi Viêm Cổ Long, lập tức lộ ra vẻ kinh hãi.

Hắn tới gần nhất với Triệu Phong, lúc này phía trước là quang vụ năm màu tản mát ra ngàn vạn sắc thái, làm cho nội tâm của hắn chấn động, sinhra một loại cảm giác vô lực chống lại.

"Địa Bạo Kinh Tinh!"

Triệu Phong đem tất cả bổn nguyên chi lực điều động ra, thi triển đồng thuật cường hãn.

Địa Bạo Kinh Tinh vốn là đem các loại lực lượng, ngưng tụ cùng một chỗ, lợi dụng sự hỗn loạn va chạm, sinh ra sức bật cường đại.

Nhưng giờ phút này, chiêu Địa Bạo Kinh Tinh còn có bổn nguyên chi lực của Thần Linh Nhãn!

Oanh!

Một quang cầu mộng ảo mê ly giống như ngôi sao xuất hiện trên ngườiTriệu Phong, lập tức lóe lên rồi biến mất, thẳng hướng bức đến tám người đang thi triển Thần Mâu hợp nhất.

Cùng lúc đó, Bát giai đỉnh phong Cổ Thần bên cạnh tám người kia trựctiếp đứng ra, nhiệm vụ của hắn, chính là dùng hết mọi thủ đoạn, bảo hộtám người đang thi triển bí pháp.

"Đây là công kích gì?"

Tám người đang thi triển bí pháp nhìn ngôi sao mộng ảo phi tốc mà đến, trong lòng có loại ảo giác không cách nào chống lại.

Nhưng vào lúc này, một trong tám người trong đó hét lớn: "Không tốt, dung hợp xuất hiện tình huống không ổn định!"

Đồng thời, mấy người còn lại cũng phát giác được điểm ấy.

bổn nguyên chi lực sắp dung hợp cùng một chỗ sinh ra lực lượng hoàn toàn mới bỗng nhiên rung động.

Không biết làm sao, bọn hắn bỗng nhiên khó có thể khống chế bổn nguyên chi lực của chính mình.

"Thêm chút sức, nhất định phải dung hợp!"

Trong tám người, mạnh nhất là Bát giai Cổ Thần lập tức quát.

Chỉ có không am hiểu bí pháp này, thi triển bí pháp mới xuất hiện loại tình huống này.

Mà bọn hắn đều là U Tuyền Cổ Thần chọn kỹ lựa khéo ra, đối với Thần Mâuhợp nhất rất quen thuộc, làm sao xuất hiện loại tình huống

này.

Nếu là đã thất bại, bọn hắn còn có thể diện gì đối mặt cao tầng Thiên Ma Đường.

Tám người cố gắng khống chế phóng xuất ra bổn nguyên chi lực, dung hợp lẫn nhau.

Có thể bọn hắn lại phát hiện, vẻ xung đột, mâu thuẫn càng thêm mãnh liệt, khó có thể khống chế.

"Tại sao có thể như vậy?"

Một tên Thần Mâu hậu duệ có chút sợ hãi.

"Chẳng lẽ... Là cái ngôi sao mộng ảo kia!"

Một người kinh hô mà ra.

Triệu Phong phóng xuất ra mộng ảo ngôi sao càng tiếp cận bọn hắn, bọnhắn lại càng khó có thể khống chế bổn nguyên chi lực, dung hợp độ khóliền dần dần tăng lớn.

"Tại sao có thể có loại chuyện này?"

Bát giai mạnh nhất vẻ mặt không thể tin.

Thần Mâu hợp nhất, không có cách phá giải, lực lượng mà bí pháp sinh ra cũng chưa bao giờ gặp khắc tinh.

Nhưng giờ phút này, lại xuất hiện chuyện lạ như thế.

Oanh!

Ngôi sao mộng ảo mạnh mẽ mà đến.

Bát giai đỉnh phong Cổ Thần phía trước lập tức thiêu đốt thần lực, thúc dục Thần Khí phòng ngự cùng với thủ đoạn phòng ngự khác.

Nhưng vào lúc này, tám gã Thần Mâu hậu duệ kêu lên sợ hãi.

"Không tốt, không khống chế được..."

"Không cách nào khống chế!"

Tám gã Thần Mâu hậu duệ sắc mặt đủ biến.

Khi đồng thuật công kích của Triệu Phong hàng lâm mà đến, bổn nguyên chi lực rõ ràng trực tiếp thoát ly khống chế của bọn hắn.

Cái này tương đương với đang thi triển Thần Mâu hợp nhất, lọt vào tập kích khủng bố, bí pháp bị cắt đứt.

Ầm ầm!

Bổn nguyên chi lực mất đi khống chế, bạo động mà lên, sinh ra một cỗ năng lượng hủy diệt.

Phía trước Bát giai đỉnh phong Cổ Thần đang chuẩn bị ngăn cản mộng ảongôi sao, làm sao cũng không ngờ tới phía sau hắn sẽ xuất hiện loại tình huống này.

"Trốn!"

Bát giai đỉnh phong, cái gì cũng đều mặc kệ, trực tiếp thoát đi.

Mà tám gã Thần Mâu hậu duệ, tại thời điểm Thần Mâu chi pháp thất bại, cũng trực tiếp thoát đi ra.

Oanh phanh bồng!

Mộng ảo ngôi sao kể cả tám phần bổn nguyên chi lực đụng vào nhau.

Làm cho người ta không nghĩ tới chính là tám phần bổn nguyên chi lực lập tức biến mất hầu như không còn.

Liền phảng phất như hỏa diễm gặp băng thủy, thoáng cái vô tung vô ảnh.

Phá hủy bổn nguyên chi lực, mộng ảo ngôi sao bạo liệt ra, sinh ra mộtcỗ năng lượng Phong Bạo đáng sợ, đem tất cả mọi thứ toàn bộ hủy diệt.

Phong Bạo qua đi, chỗ đó xuất hiện một cái hố cực lớn không có vật gì.

Tám gã Thần Mâu hậu duệ, kể cả một tên Bát giai đỉnh phong, hài cốt cũng không còn!

"Thành công rồi!"

Triệu Phong sững sờ chỉ chốc lát, kinh hỉ cười nói.

Hắn cũng không nghĩ tới, chính mình thoáng điều động ra bổn nguyên chilực nhiều như vậy, lại có thể lại để cho Thần Mâu hợp nhất chi phápsinh ra hỗn loạn, cuối cùng mất đi khống chế.

Nói như vậy, chính mình chẳng phải là đã trở thành khắc tinh của

Thần Mâu hợp nhất sao.

Chỉ cần Thiên Ma Đường thi triển bí pháp này, Triệu Phong có thể lập tức lại để cho bí pháp không khống chế được, sinh ra hỗn loạn bạo tạc, thậm chí đem người làm phép toàn bộ diệt sát.

Ngoại trừ Triệu Phong, tất cả thành viên trong Thiên Ma Đường, lập tứcnhư hóa thành hoá thạch ngàn năm, vẻ khiếp sợ phảng phất vĩnh viễn không rút đi được.

Sau một lát, ở đây một mảnh xôn xao!

Thần Mâu hợp nhất bỗng nhiên bị cắt đứt, hơn nữa người làm phép cùng Thủ Hộ Giả, toàn bộ chết, đây là vượt quá ý liệu của tất cả mọi người.

"Điều này sao có thể? Thần Mâu hợp nhất sắp thành công, tại sao lại đột nhiên xuất hiện loại tình huống này?"

U Tuyền Cổ Thần bỗng nhiên phẫn nộ gào thét.

Đây hết thảy, thật sự là quá khó mà lý giải.

Đang chờ cơ hội đại hoạch toàn thắng, lại bỗng nhiên xuất hiện loại biến cố này, giống như là con vịt đã đun sôi đều bay mất.

"Các ngươi còn có bản lãnh gì? Cứ việc lấy ra đi!"

Triệu Phong bỗng nhiên quay người, đứng chắp tay, một bộ ngạo nghễ tư thái.

Hắn đem át chủ bài Thiên Ma Đường tỉ mỉ chuẩn bị, trực tiếp đánh sụp.

Hôm nay Thiên Ma Đường sĩ khí đại ngã, luận chiến lực, cũng không phải đối thủ của Triệu Phong bên này.

"Đáng giận... Ngươi đến tột cùng là như thế nào phá hư Thần Mâu hợp nhất?"

U Tuyền Cổ Thần vẻ mặt sợ hãi chằm chằm vào Triệu Phong.

Chương 1348: Thần chủ

Bên ngoài Thiên Ma Đường, phía trên Cực Hàn Thâm Uyên, cao tầng Thời Không Thánh Địa cùng Thiên Ma Đường giằng co cùng một chỗ.

"Vừa rồi là cái gì?"

Tro lân lão giả, con ngươi đen nhánh có chút lóe lên, lườm hướng sâu trong lòng đất Thiên Ma Đường.

Vừa rồi một sát na kia, trong Thiên Ma Đường bỗng nhiên truyền đến một cỗ lực lượng làm hắn không thể phỏng đoán.

Hắn thậm chí suy nghĩ, có phải hay không Thời Không Thánh Địa chuẩn bị át chủ bài.

"Xảy ra chuyện gì?"

Xích Tiêu Cổ Thần sắc mặt hơi trầm xuống.

Vừa rồi cảm ứng cổ lực lượng không biết kia, Thời Không Chi Mâu đều khẽ run lên.

Tình huống cụ thể không cách nào biết được, nhưng có thể phỏng đoánchính là, cổ lực lượng không biết kia, khẳng định không phải Lạc Linh Cổ Thần thi triển ra.

Bởi vậy, Xích Tiêu Cổ Thần ngược lại có chút bận tâm an nguy Lạc Linh Cổ Thần.

...

Trong Thiên Ma Đường, U Tuyền Cổ Thần gắt gao nhìn chằm chằm vào Triệu Phong, oán hận trong lòng không cách nào nói rõ.

Người lẻn vào này, đem Thiên Ma Đường hủy rối tinh rối mù, huống chi còn đem tất cả kế sách của U Tuyền Cổ Thần, toàn bộ lật đổ.

Hắn đã thất bại, thua ở trong tay Triệu Phong.

Mà Triệu Phong sau khi phá hư Thần Mâu hợp nhất, liền âm thầm quan sát tình huống Thần Linh Nhãn.

Vừa rồi, hắn đem đại lượng bổn nguyên chi lực tiết ra.

Giờ phút này bổn nguyên chi lực bên trong ngân cầu mộng ảo, hơi chút ổn định lại, không giống như trước kịch liệt chấn động.

Căn cứ quan sát, không bao lâu ngân cầu mộng ảo sẽ khôi phục như thường.

Nhưng Triệu Phong cảm giác, lúc phục dụng Thần Cổ Đan, Thần Linh Nhãn dị thường, hình như cải biến cho hắn cái gì, chỉ là hắn không phát giácđược mà thôi.

"Giết!"

Triệu Phong cũng không hề suy nghĩ nhiều.

Hôm nay, hay vẫn là đem chuyện trước mắt dọn dẹp rồi nói sau.

Sau một khắc, Lạc Linh Cổ Thần, Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu

Vong còn có Tiểu Tặc Miêu, cùng nhau phát động tiến công.

Bọn hắn theo như Triệu Phong phân phó, trước chém giết người thực lực nhỏ yếu.

Bá!

Triệu Phong thân hình lóe lên, tới gần một tên Bát giai Cổ Thần, trong tay Cửu Lôi Luyện Phách Kính tách ra Lôi Quang chói mắt.

Trong nháy mắt, bảy Lôi Đình xiềng xích chạy như điên mà ra, đem linh hồn đối phương nhốt lại.

"Tử Vong Xâm Thực!"

Bát giai Cổ Thần này là hậu duệ Tử Vong Thần Mâu, hắn lập tức phát độngtử vong linh hồn đồng thuật, ngăn cản uy năng Cửu Lôi Luyện Phách Kính.

Nhưng Triệu Phong sao lại cho hắn cơ hội.

"Lôi Kiếp Đồng Diễm!"

Trong nháy mắt, Lôi Kiếp Đồng Diễm ngưng tụ thành công, hơn nữa trực tiếp phát động.

Giờ phút này, Triệu Phong không có phong ấn bổn nguyên chi lực, uy lực Lôi Kiếp Đồng Diễm, vượt xa bình thường.

Oanh phốc!

Trong nháy mắt, linh hồn Bát giai Cổ Thần bị Lôi Điện vô cùng tận bao bọc.

Nếu như không phải Triệu Phong lợi dụng Cửu Lôi Luyện Phách Kính, cắtgiảm uy lực Lôi kiếp đồng thuật, chỉ sợ Bát giai Cổ Thần đã bị TriệuPhong một kích miểu sát.

Ông chi chi!

Lôi Đình xiềng xích kéo động, linh hồn đối phương bị Cửu Lôi Luyện Phách Kính hấp thụ!

Bên kia, tốc độ Lạc Linh Cổ Thần vượt xa Lôi Viêm Cổ Long, thời điểm triền đấu còn có cơ hội ra tay với Cổ Thần cấp thấp khác.

Mà Tiểu Tặc Miêu càng xuất quỷ nhập thần, hắn thủ đoạn nhiều, coi như là U Tuyền Cổ Thần đều khó lòng phòng bị.

Không đến một lát, Thiên Ma Đường một phương thương bại phần đông, chỉ còn lại có số ít.

Đặc biệt là một số ít người thực lực không tốt, thần sắc bối rối, thời khắc đều bảo trì cảnh giác.

"Tụ tập cùng một chỗ!"

U Tuyền Cổ Thần trực tiếp hạ lệnh.

Hôm nay, chính diện chiến đấu, bọn hắn cũng không phải đối thủ của bọnngười Triệu Phong, hơn nữa bọn họ vẫn áp dụng sách lược trước hết giếtkẻ yếu.

Ngoài ra, Thần Mâu hợp nhất, cũng không thể tái sử dụng.

Vừa rồi tất cả đều nhìn thấy, tám người thi triển Thần Mâu hợp nhất,

bởi vì bí pháp không khống chế được, chết không thể chết thêm nữa.

Sưu sưu!

Tất cả còn lại đều hướng U Tuyền Cổ Thần tụ tập.

"Đáng giận!"

Tà Thánh Song Thần phẫn hận không cam lòng kêu lên.

Từ khi bọn hắn trở thành Luân Hồi Bất Diệt Thể của U Tuyền Cổ Thần, chưa từng khuất nhục như thế.

Thành viên Thiên Ma Đường còn lại cũng là phẫn uất vô cùng.

"Hướng hạch tâm khu vực lui lại!"

U Tuyền Cổ Thần dẫn đầu, vừa đánh vừa lui.

Hạch tâm khu vực là địa phận trọng yếu của Thiên Ma Đường, trong đó có không ít cơ quan bẫy rập.

Hạch tâm mật điện bốn phía, càng có máy móc vũ khí cấm kị có thể diệt sát Cửu giai Cổ Thần.

Chỉ cần trở lại trong mật điện, bọn hắn trên cơ bản liền an toàn.

"Tập trung ở cùng một chỗ, để cho ta tiện chém giết sao?"

Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

Lôi Kiếp Đồng Diễm tập trung mục tiêu mà phát động, không có quỹ tích công kích.

Những người này tụ tập cùng một chỗ, hành động ngược lại càng thêm không tiện, nói cách khác, lại càng dễ bị Triệu Phong tập kích.

"Lôi Kiếp Đồng Diễm!"

Triệu Phong tùy ý tập trung vào một người, Lôi kiếp đồng thuật bỗng nhiên phát động.

Oanh phốc!

Khó lòng phòng bị, một tên Cổ Thần trực tiếp vẫn lạc.

Một màn này, càng là làm cho các Cổ Thần khác toàn thân run rẩy, hoảng sợ không thôi.

"Hư Linh Trảm!"

Lạc Linh Cổ Thần khuôn mặt lạnh như băng, ẩn ẩn có chút kích động.

Trước nàng một mực ẩn núp bốn phía, trốn tránh đuổi giết, hôm nay nàng lại có cơ hội đuổi giết người Thiên Ma Đường.

Lạc Linh Cổ Thần công kích, cũng thập phần cường đại, ngoại trừ U TuyềnCổ Thần cùng Lôi Viêm Cổ Long có thể ngăn trở bên ngoài, những ngườicòn lại chỉ có thể nhìn.

Nơi đây cách hạch tâm mật điện khoảng cách tương đối xa xôi.

Không đến một nửa lộ trình, những người còn lại của Thiên Ma Đường toànbộ chết hết, chỉ còn có Lôi Viêm Cổ Long, Tà Thánh Song Thần cùng UTuyền Cổ Thần.

Cũng có thể nói chỉ còn lại U Tuyền Cổ Thần một người, bởi vì ba người kia là Luân Hồi Bất Diệt Thể của hắn.

Bất quá Triệu Phong, Lạc Linh Cổ Thần bọn người tiêu hao cũng cực lớn.

Triệu Phong một mực đều sử dụng bổn nguyên chi lực, đồng lực ý chí cũng bởi vì liên tục sử dụng đồng thuật, cơ hồ hao tổn không thôi.

Lạc Linh Cổ Thần cũng không mới đột phá Cửu giai, nội tình còn chưa củng cố, xa xa không kịp Lôi Viêm Cổ Long cùng U Tuyền Cổ Thần.

"Tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, huống hồ các ngươi ở Thiên Ma Đường, đã nhận được nhiều chỗ tốt như vậy..."

U Tuyền Cổ Thần vẻ mặt u oán nhìn chằm chằm vào Triệu Phong.

Tuy trong hai người lẻn vào, Lạc Linh Cổ Thần tu vi cao nhất, nhưngTriệu Phong mới là tồn tại kinh khủng nhất, cũng là đầu sỏ gây nên làmhắn biến thành bộ dáng như thế.

"Đó là ta dựa vào thực lực chính mình có được!"

Triệu Phong mặt không đổi sắc.

Man Hoang Thần Vực, thực lực chính là hết thảy, người nhỏ yếu lời nói không có trọng lượng!

Thử nghĩ, nếu Triệu Phong không có thực lực như bây giờ, bị Thiên Ma Đường vây khốn, bọn hắn sẽ bỏ qua Triệu Phong sao?

Cho nên, Triệu Phong đối với những người này, sát ý sẽ không cải biến.

"Trước hết giết hai người các ngươi!"

Triệu Phong ánh mắt, bỗng nhiên chằm chằm hướng Tà Thánh Song Thần.

"Cửu Lôi Luyện Hồn!"

Cửu Lôi Luyện Phách Kính chạy ra bảy đầu Lôi Đình xiềng xích.

"Không muốn..."

Tà Thánh Song Thần kinh hãi lên tiếng, Cửu Lôi Luyện Phách Kính là khắcchế của Luân Hồi Bất Diệt Thể, một khi linh hồn bị rút lấy, liền thậtsự đã xong.

"Dừng tay!"

U Tuyền Cổ Thần cùng Lôi Viêm Cổ Long nhao nhao ra tay.

Tà Thánh Song Thần mặc dù chỉ là Bát giai đỉnh phong, nhưng hai ngườiliên thủ đã có thể chống lại Cửu giai, cũng coi như là chiến lực cườngđại trong tay U Tuyền Cổ Thần.

"Thiên Phong Hư Linh Trảm!"

Lạc Linh Cổ Thần lập tức ra tay, đánh ra một mảnh hư đao trắng bạc, cấp tốc xoay tròn, hướng Lôi Viêm Cổ Long mà đi.

Mà Tiểu Tặc Miêu thì thúc dục phù văn ngân nhận, phóng xuất ra một cỗ phong ấn lực lượng, ngăn trở U Tuyền Cổ Thần.

Ông chi chi!

Bảy đầu Lôi Đình xiềng xích, đem Tà Thánh Song Thần buộc chặt cùng một chỗ.

Cùng lúc đó, Triệu Phong chuẩn bị phát động Lôi Kiếp Đồng Diễm với hai người bọn họ.

Ẩn chứa bổn nguyên chi lực, Lôi Kiếp Đồng Diễm uy năng khủng bố, cho dù hai người bọn họ cùng gánh chịu cũng khó có thể chống cự.

"Thu!"

Triệu Phong toàn lực thúc dục Cửu Lôi Luyện Phách Kính, đem linh hồn Tà Thánh Song Thần suy yếu, kéo đi.

Làm xong đây hết thảy, đồng lực ý chí của Triệu Phong cơ hồ thiếu hụt.

Trước mặt cũng chỉ còn lại Lôi Viêm Cổ Long cùng U Tuyền Cổ Thần.

Hai người đều là Cửu giai Cổ Thần, càng là Luân Hồi Bất Diệt Thể, rất khó đánh chết.

Nhưng giết không được cũng có thể khiến hai người bọn họ sống không khá giả!

Bọn người Triệu Phong liên tiếp truy kích hai người U Tuyền Cổ Thần, liều lĩnh phát động công kích cường hãn.

Bọn hắn tuy là Luân Hồi Bất Diệt thể, nhưng thân thể bị xé nứt đau

đớn vẫn có.

Bọn người Triệu Phong công kích, một lần lại một lần xé rách thân thể của bọn hắn, tiếng kêu thảm thiết liền nhau không dứt.

...

phía trên Cực Hàn Thâm Uyên, Xích Tiêu Cổ Thần cùng tro lân lão giả chiến đấu, càng thêm kịch liệt.

Sau một khắc, tro lân lão giả thu được truyền tin của U Tuyền Cổ Thần.

Thoáng chốc, hắn sắc mặt kịch biến, kinh sợ vô cùng.

Trong thiên địa, mây đen bắt đầu khởi động gào thét, rõ ràng hắn cảm thấy vô cùng chấn động.

"Rõ ràng lại thành bộ dạng như vậy!"

Tro lân lão giả âm hàn, thanh âm nhàn nhạt.

Thiên Cơ Miêu đào tẩu, trân bảo khố bị trộm, Thiên Ma Đường ở bên trong, càng bị hủy rối tinh rối mù.

Mà U Tuyền Cổ Thần, rõ ràng còn không có cách nào đối phó hai người lẻn vào!

Căn cứ lời nói U Tuyền Cổ Thần, tro lân lão giả đương nhiên đem hai người lẻn vào là người Thời Không Thánh Địa.

"Ân?"

Xích Tiêu Cổ Thần sắc mặt khẽ biến.

Đối thủ của hắn bỗng nhiên dị thường, cũng không giống bộ dạng cao hứng.

Theo tro lân lão giả phẫn nộ, Xích Tiêu Cổ Thần có thể phỏng đoán ra, Lạc Linh Cổ Thần có lẽ không gì ngoài ý muốn.

"Đừng tưởng rằng các ngươi là người Thời Không Thánh Địa, có thể muốn làm gì thì làm!"

Tro lân lão giả lạnh như băng lên tiếng.

Sau khi nghe truyền âm của U Tuyền Cổ Thần, làm hắn hết sức phẫn nộ.

Nhưng cuối cùng, kết quả cũng không thể cải biến!

"Là các ngươi muốn làm gì thì làm!"

Xích Tiêu Cổ Thần cũng phẫn nộ rồi.

"Ta xác thực xem nhẹ các ngươi, không nghĩ tới Thời Không Thánh Địa rõ ràng có nhân vật như vậy!"

Tro lân lão giả lành lạnh cười cười, hắn chỗ chỉ nhân vật, tự nhiên là Triệu Phong.

Xích Tiêu Cổ Thần lộ ra vẻ cổ quái.

Theo hắn, bên trong Thiên Ma Đường có lẽ còn có cường giả tọa trấn, Lạc Linh Cổ Thần hành động sẽ không thuận lợi.

Nhưng theo tro lân lão giả nói, Thiên Ma Đường hình như bị tổn thất nặng.

"Bất quá, hết thảy cũng đã xong, các ngươi đều phải mai táng ở đây!"

Tro lân lão giả tiếp tục nói.

Nói xong câu đó, tro lân lão giả cấp tốc lui ra phía sau, cùng Xích Tiêu Cổ Thần kéo ra khoảng cách, đình chỉ chiến đấu.

"Có ý tứ gì?"

Xích Tiêu Cổ Thần con ngươi đảo một vòng, trong nội tâm dâng lên một cảm giác không ổn, bỗng nhiên, hắn cảm giác được một cỗ sinh tử nguy cơ.

Hắn chợt xoay người, xem hướng phía sau.

Chỉ thấy, xa xôi một mảnh đen kịt, tử khí ngập trời, không có nửa điểm sinh cơ.

Mà ở bên trong mây đen vô tận, có một đạo thân hình cũng không thấy rõ được.

Nhìn người nọ, lập tức linh hồn Xích Tiêu Cổ Thần mạnh mẽ run lên, lộ ra vẻ hoảng sợ.

Bá!

Sau một khắc, thân ảnh màu đen không ngờ trực tiếp xuất hiện tại Cực Hàn Thâm Uyên, xuất hiện ở giữa hai phe thế lực cao tầng trong chiếntrường.

Cùng lúc đó, nơi đây tất cả mọi người đều cảm giác Thiên Địa chấn độngmạnh, một cỗ thần uy không thể trái nghịch bao phủ Thiên Địa.

Thoáng chốc, bọn hắn cùng nhau phun ra máu tươi, linh hồn cùng thân hình không thể khống chế phủ phục run rẩy.

Thiên Địa đen kịt một mảnh, đập vào mắt là khói đen vô tận, tất cả phảng phất như đi tới một thế giới khác, sinh tử bị khống chế.

"Thần Chủ!"

Xích Tiêu Cổ Thần vẻ mặt tái nhợt, hai mắt sợ hãi nhìn đạo bóng đen kia trong thế giới đen kịt!

Chương 1349: Thần Chủ chi năng

Bên trong Thiên Ma Đường, bọn người Triệu Phong cùng U Tuyền Cổ Thần một đuổi một chạy, toàn thân bỗng nhiên run lên.

Bọn họ có cảm giác, phảng phất có một cỗ lực lượng làm cho người sợ hãi treo trên đỉnh đầu.

"Chuyện gì xảy ra? Cổ sức mạnh khí tức to lớn này đến từ bên ngoài!"

Lạc Linh Cổ Thần khuôn mặt thất sắc, kinh ngạc lên tiếng.

Sức mạnh khí tức to lớn từ ngoại giới thẩm thấu vào phòng hộ đại trận,rót vào bên trong Thiên Ma Đường, làm mọi người cảm giác được sợ hãi.

Khó có thể tưởng tượng, cường giả tản mát ra cỗ hơi thở này kinh khủng bực nào.

"Cỗ hơi thở này, ha ha, các ngươi đều đã xong!"

U Tuyền Cổ Thần đang chạy trốn, bỗng nhiên ngừng lại, lập tức cuồng vọng cười to.

Có thể làm cho thân là Cửu giai Cổ Thần hắn, đều cảm thấy sợ hãi cổ lựclượng đó, còn có khí tức tử vong cùng đồng tử cảm ứng, U Tuyền Cổ Thầnxác định, phía trên chính là cường giả Thần Chủ, đã tới Thiên Ma Đường!

Lúc trước bắt được Thiên Cơ Miêu, Thiên Ma Đường liền truyền ra tin tức.

Thiên Cơ Miêu trọng đại, phía trên trực tiếp để cho nhân vật cấp Thần Chủ, tự mình tới một chuyến.

Đương nhiên, đối phương còn có thể thuận tiện đem bảo vật tích lũy cùng thành quả nghiên cứu của Thiên Ma Đường, toàn bộ lấy đi.

"Chuyện gì xảy ra?"

Triệu Phong một hồi tâm thần có chút không tập trung, nhưng giờ phút này đồng lực ý chí tiêu hao quá lớn, muốn xuyên thấu Thiên Ma Đường, còn có mấy vạn trượng Cực Hàn Thâm Uyên, nhìn trộm tình huống bên ngoài, cănbản không có khả năng.

"Ha ha, Thần Chủ đại nhân hàng lâm, những kẻ gây rối các ngươi còn có đường sống sao?"

U Tuyền Cổ Thần không chút nào kiêng kị, nói thẳng ra.

Hắn chính là muốn nhìn bọn người Triệu Phong bộ dạng hoảng sợ, sợ hãi.

"Thần Chủ!"

Lạc Linh Cổ Thần tâm thần chấn động, cảm giác sự tình không ổn.

Đội ngũ bọn hắn lúc tới đây, người mạnh nhất là Xích Tiêu Cổ Thần.

Bất quá, bọn họ là người Thời Không Thánh Địa, vị Thần Chủ này, chắc có lẽ sẽ không khó xử bọn hắn.

"Thần Chủ đến rồi!"

Triệu Phong toàn thân khẽ run.

Trong Man Hoang Thần Vực, người chủ trì đều là Cổ Thần.

Thần Chủ, Chí Tôn cường giả thuộc về mấy vạn năm thậm chí mười vạn nămđều khó gặp, nghe đồn Thần Chủ giận dữ, hủy thiên diệt địa.

Dù là tỉnh táo như Triệu Phong, giờ khắc này cũng kinh hoảng lên.

Hắn không giống như Lạc Linh Cổ Thần, có Thời Không Thánh Địa bảo kê.

Sau lưng của hắn là Linh tộc, hắn lực uy hiếp xa không bằng Thần VựcThánh Địa, hơn nữa Triệu Phong đem Thiên Ma Đường phá hư thành như vậy,giết chết thành viên cũng đếm không hết.

Vị Thần Chủ kia, hoàn toàn không có lý do gì buông tha cho mình.

Lúc này, Triệu Phong liền tính toán sử xuất át chủ bài, cũng không gâythương tổn Thần Chủ một phần một nào, thậm chí còn lộ ra một ít bí mật,còn có thể bị Thần Chủ nhìn chằm chằm vào.

Đường sống duy nhất cũng chỉ có làm bộ là người Thời Không Thánh Địa, lại để cho Lạc Linh Cổ Thần giúp hắn một tay.

Nhưng Triệu Phong vừa đi ra ngoài, gặp phải người Thời Không Thánh Địa, tiếp theo bị lộ.

Bá!

Triệu Phong xuất ra dạng trân tài bổ dưỡng linh hồn, trực tiếp ăn vào, khôi phục tiêu hao.

Đồng thời, hắn thu hồi Thời Không Chi Bào, phong ấn bổn nguyên chi lực.

"Thần Chủ!"

Diệt Thế Hắc Giao Long trên người kiêu ngạo lập tức biến mất vô tung, hóa thành một tên Hắc Lân nam tử, vẻ mặt hoảng sợ.

Chủ nhân của hắn, Triệu Phong giờ phút này Triệu Phong cũng khó có thểtự bảo vệ, hắn Diệt Thế Hắc Giao Long chẳng phải càng thêm nguy hiểm.

Hơn nữa, Diệt Thế Hắc Giao Long hết sức không cam lòng, hắn hôm nay tuvi vượt xa trước, càng đạt được nghịch lân Diệt Thế Long tộc, có cơ hộivấn đỉnh Cổ Thần, thậm chí trùng kích Thần Chủ.

Ngoại giới.

Thiên địa đen kịt một mảnh, giống như thế giới Hắc Ám vô tận tử vong,sinh tử của tất cả mọi người, đều phảng phất khống chế trong tay ngườikhác.

Mọi người toàn thân sợ run, chống cự lại áp lực cực lớn, nhìn về phíatrung tâm tử vong thế giới, người mà nắm sinh tử của bọn hắn.

Một người già nua tóc trắng, khuôn mặt cô quạnh, hơi có vẻ uy nghiêm,một đôi mắt đen kịt thâm thúy như là Tử Vong Hắc Động, thôn phệ hết thảy sinh cơ.

"Lại là Thần Chủ!"

Xích Tiêu Cổ Thần gắt gao chằm chằm vào đối phương, lấy làm lạ lên tiếng.

Chỉ có Thần Chủ, mới có uy năng như thế.

Hơn nữa Xích Tiêu Cổ Thần cảm giác, trước mắt người này, cũng không phải Thần Chủ bình thường.

Vị Thần Chủ này xuất hiện tại đây, phiến thiên địa nháy mắt đều do làm chủ, Xích Tiêu Cổ Thần muốn vận chuyển Thời Không Áo Nghĩa bỏ chạy,đều hết sức khó khăn.

"Tại sao có thể có Thần Chủ hàng lâm!"

Người Thời Không Thánh Địa nghe Xích Tiêu Cổ Thần nói, lập tức sắc mặt kinh hãi.

Chổ sâu trong phiến thế giới đen kịt này, bọn hắn cảm giác sinh cơ chậmchạp trôi đi mất, đây là đối phương trong lúc vô tình phát ra lực lượng.

"Thiên Tịch đại nhân, không nghĩ tới là ngài tự mình tới!"

Tro lân lão giả cung kính cúi đầu.

Cùng lúc đó, tất cả thành viên Thiên Ma Đường nơi đây đều quỳ xuống.

"Cái thế lực này quả nhiên không đơn giản, còn có cấp nhân vật Thần Chủ cường đại như thế!"

Xích Tiêu Cổ Thần trong nội tâm cả kinh lẩm bẩm.

"Ngươi là Xích Tiêu?"

Thiên Tịch Thần Chủ ánh mắt bỗng nhiên hướng Xích Tiêu Cổ Thần.

Cái tùy ý thoáng nhìn kia, liền cho Xích Tiêu Cổ Thần áp lực vô tận.

Trong lúc vô tình, bốn phía khói đen tử vong, hướng Xích Tiêu Cổ Thần tụ tập mà đến, thôn phệ sinh cơ của hắn với tốc độ nhanh hơn.

"Đúng vậy!"

Xích Tiêu Cổ Thần vận chuyển tất cả lực lượng, chống cự sức mạnh thiênđịa to lớn đến từ Thiên Tịch Thần Chủ, ánh mắt nhìn thẳng Thiên TịchThần Chủ.

Bọn họ là người Thời Không Thánh Địa, mà hắn càng là đồ đệ của Thời Không Chúa Tể.

Thần Chủ, không dám làm gì đối với hắn.

Huống chi trước mắt vị Thần Chủ này, bề ngoài giống như không phải cường giả Thần Vực Thánh Địa.

Cho nên Xích Tiêu Cổ Thần cũng không úy kỵ, hắn tin tưởng chỉ cần mìnhđưa ra lý do, Thiên Tịch Thần Chủ cũng sẽ không làm khó bọn họ.

Thiên Tịch Thần Chủ nhìn về phía Xích Tiêu Cổ Thần, khóe miệng thoáng cười cười.

Hô!

Hắn bàn tay bỗng nhiên duỗi ra, lòng bàn tay hướng xuống, nhắm ngay lòng đất Cực Hàn Thâm Uyên - Thiên Ma Đường.

Một cỗ bổn nguyên lực lượng người bình thường không thể thừa nhận từ trong tay Thiên Tịch Thần Chủ tán phát ra.

Sau một khắc, toàn bộ Cực Hàn Thâm Uyên, kịch liệt run rẩy lên.

Trong nháy mắt giống như khắp đại địa, đều đang chấn động, muốn vỡ ra.

"Cái này là năng lực của Thần Chủ, đây quả thực là thay trời đổi đất..."

Một tên Cổ Thần Thời Không Thánh Địa, ánh mắt trừng lớn, kinh hãi nghẹn ngào.

Mọi thứ dưới chân hết thảy đều đang chấn động, sơn hà đại địa toàn bộ vỡ vụn.

"Hắn là..!"

Xích Tiêu Cổ Thần sắc mặt xiết chặt, hắn cảm giác vị Thần Chủ này, không theo như lẽ thường.

"Dậy!"

Thiên Tịch Thần Chủ nói nhỏ một tiếng.

Ầm ầm!

Tất cả đại địa dưới chân trực tiếp nứt toác ra.

Lập tức đã nhìn thấy một cái quang cầu màu đen cực lớn chậm rãi hiện lên.

"Cái này..."

Xích Tiêu Cổ Thần kinh hãi vô cùng nhìn chằm chằm vào quang cầu.

Trong quang cầu là một khu kiến trúc cực lớn bị phong bế, rõ ràng là toàn bộ Thiên Ma Đường.

trận pháp phòng hộ bốn phía Thiên Ma Đường mở ra, rất nhiều cường giả thi triển trận pháp càng là chân tay luống cuống.

Thiên Tịch Thần Chủ, trực tiếp đem lãnh địa một cái Tứ Tinh đỉnh phong thu lấy!

"Lạc Linh Cổ Thần!"

Xích Tiêu Cổ Thần bỗng nhiên nghĩ đến cái gì đó.

Cách làm của Thiên Tịch Thần Chủ rõ ràng cho thấy, muốn đem toàn bộThiên Ma Đường đi, có thể Lạc Linh Cổ Thần còn ở bên trong.

"Thiên Tịch đại nhân quả thực thần lực thông thiên!"

Tro lân lão giả sắc mặt kích động vô cùng, run giọng nói ra.

Một màn này, thật sự là quá mức trùng kích rồi!

Ngoài ra, sự kiện lần này náo lớn như vậy Thiên Ma Đường đã không cókhả năng tồn tại, cách làm của Thiên Tịch Thần Chủ, hắn tự nhiên có thểhiểu được.

"Ân!"

Thiên Tịch Thần Chủ nhẹ gật đầu, không nói gì.

Mà Hắc Ám quang cầu bao vây toàn bộ Thiên Ma Đường, dần dần thu nhỏ lại, nay chỉ có mấy trăm trượng.

Tương đối mà nói, thu nhỏ lại một phiến không gian, không tính khó khăn.

Khó khăn nhất là, thu lấy một mảnh thổ địa khổng lồ như thế, khó có thể tưởng tượng, điều này cần lực lượng khổng lồ cỡ nào.

Hô!

Hắc Ám quang cầu bay ra, đi vào bên cạnh Thiên Tịch Thần Chủ.

Mà đại địa đã bị hủy hoang tàn khắp nơi!

Bên trong Thiên Ma Đường.

"Vừa rồi chuyện gì xảy ra?"

Tất cả người kinh nghi hỏi.

Bọn hắn chỉ cảm thấy toàn bộ Thiên Ma Đường đều đang chấn động, những thứ khác hoàn toàn không biết.

"Để cho ta nhìn xem, tình huống như thế nào!"

Triệu Phong đồng lực ý chí khôi phục một ít, toàn lực thấu thị, mới có thể xem tình huống bên ngoài.

Bá bá bá!

Một tầng tầng cảnh tượng, trực tiếp xuyên thấu.

Mà Triệu Phong sắc mặt biến đổi!

"Cái này..."

Triệu Phong giật mình nhưng không biết biểu đạt như thế nào.

Thấu thị hết thảy, hắn phát hiện Thiên Ma Đường rõ ràng đang phiêu phù trên bầu trời.

Mà trên bầu trời, có một hắc y nhân cực lớn, phảng phất là trung tâm thế giới.

Người kia chính là Thần Chủ!

"Cái này là năng lực bực nào!"

Triệu Phong tâm thần sợ hãi thán phục.

Hắn biết rõ, không phải đối phương biến lớn, mà là bọn hắn nhỏ đi, toàn bộ Thiên Ma Đường đều nhỏ đi.

Nhưng vào lúc này, Thiên Tịch Thần Chủ nhìn về bên trong Thiên Ma Đường, cười lạnh một tiếng.

"Thiên Ma Đường hủy thành như thế, các ngươi phải trả cái giá tương ứng!"

Thiên Tịch Thần Chủ nhìn về phía Xích Tiêu Cổ Thần, lạnh lùng nói ra.

Lời này vừa nói ra, tất cả người Thời Không Thánh Địa, nội tâm chấn động.

"Tiền bối, việc này nguyên nhân gây ra là Thiên Ma Đường trước bắt người Thời Không Thánh Địa!"

Xích Tiêu Cổ Thần cũng sợ hãi, vội vàng giải thích.

"Thời Không Thánh Địa chết mấy người? Thiên Ma Đường lại chết mấy người?"

Thiên Tịch Thần Chủ mặt không đổi sắc, lạnh giọng hỏi.

Trong lúc nhất thời, rất nhiều người Thời Không Thánh Địa trầm mặc.

Đạo lý kia, không phải như vậy tính đến.

"Người Thiên Ma Đường có thể cùng người Thời Không Thánh Địa so sánh sao?"

Một tên Cửu giai Cổ Thần, rốt cục không nín được, thấp giọng nói ra.

Hắn cùng Xích Tiêu Cổ Thần cùng nhau mà đến, là đỉnh tiêm Cửu giai Cổ Thần, trong đội ngũ địa vị gần với Xích Tiêu Cổ Thần.

Thiên Tịch Thần Chủ mặt không đổi sắc, phảng phất không có nghe được,nhìn về phía Xích Tiêu Cổ Thần, sau đó nói ra: "Ta không giết ngươi,nhưng bọn hắn, đều phải chết!"

Xích Tiêu Cổ Thần là đồ đệ Thời Không Chúa Tể, Thiên Tịch Thần Chủ xác thực không dám bắt hắn.

"Tiền bối, cái này..."

Xích Tiêu Cổ Thần sắc mặt đứng biến, vừa mới chuẩn bị nói cái gì.

Oanh vù vù!

Trong thiên địa khói đen bắt đầu khởi động, hình thành quỷ trảo màu đendữ tợn, hướng tên Thời Không Thánh Địa vừa rồi nói chuyện đánh tới.

"Không, tha mạng..."

Kêu thảm thiết vài tiếng, khói đen tán đi, Cửu giai Cổ Thần biến mất vô tung.

Mà người trong cuộc, Thiên Tịch Thần Chủ, hình như cái gì cũng không có làm.

Hiện trường lập tức một mảnh yên tĩnh, một cỗ sợ hãi tử vong, bao phủ trên đỉnh đầu rất nhiều người của Thời Không Thánh Địa.

Vị Thần Chủ này, rõ ràng nói giết liền giết.

Loại hành vi này, tuyệt đối sẽ chọc giận Thời Không Thánh Địa.

Trừ phi chỗ thế lực của Thiên Tịch Thần Chủ, có thể cùng Thời KhôngThánh Địa đánh đồng, nếu không, Thiên Tịch Thần Chủ chạy trốn tới bất kỳ một cái vực nào, đều lọt vào đuổi giết của Thời Không Thánh Địa.

Bên trong Thiên Ma Đường, Triệu Phong cũng đồng dạng nhìn thấy hết thảy, nội tâm khiếp sợ tột đỉnh.

Hắn vẫn cho là, Thần Chủ cùng Cửu giai Cổ Thần chênh lệch cũng không lớn.

Thẳng cho tới hôm nay, hắn mới biết được chính mình ngây thơ!

Thần Chủ, mới có thể xem như là thần của Man Hoang Thần Vực!

"Kế tiếp!"

Thanh âm Thiên Tịch Thần Chủ như là tử vong tuyên án.

Giờ khắc này, ngoài Xích Tiêu Cổ Thần, tất cả người của Thời Không Thánh Địa toàn thân cứng ngắc, linh hồn kinh hãi.

"Chết!"

Thiên Tịch Thần Chủ vang lên, Hắc Ám thế giới, khói đen tử vong lập tức bắt đầu khởi động.

Nhưng vào lúc này, Thiên Tịch Thần Chủ sắc mặt đột nhiên thay đổi, đâylà lần đầu tiên hắn tới nơi này sắc mặt biến hoá lớn nhất.

"Dừng tay!"

Một tiếng tang thương không linh, phảng phất từ thời không xa xôi mà đến, quanh quẩn bên trong Hắc Ám thế giới.

Cùng lúc đó, trên không chiếu xuống một tia ánh sáng sáng ngời.

Sau đó, toàn bộ Hắc Ám thế giới chậm rãi tán loạn!

Chương 1350: Chúa tể lực lượng

"Dừng tay!"

Một thanh âm tang thương kỳ ảo, phảng phất từ thời không xa xôi mà đến, quanh quẩn trong Hắc Ám thế giới.

Giờ khắc này, âm thanh trong mắt mọi người giống như Chí Tôn Thần linh,Thiên Tịch Thần Chủ thật sự ngừng tay, khẽ ngẩng đầu, nhìn hướng bầutrời.

"Đạo thanh âm này!"

Xích Tiêu Cổ Thần ánh mắt chớp lên, mặt lộ vẻ sợ hãi lẫn vui mừng.

Cùng lúc đó, trên không bắn xuống một đạo ánh sáng sáng ngời.

Sau đó, toàn bộ Hắc Ám thế giới chậm rãi tán loạn, liền phảng phất mây đen dày đặc nghênh đón trời trong xanh sau cơn mưa.

Song khi mọi người thấy thế giới bên ngoài, cũng một lần chấn trụ.

"Đó là?"

Tro lân lão giả sắc mặt kịch biến, kinh hãi lên tiếng.

Chỉ thấy, bên trên bầu trời hào quang màu bạc qua lại đan vào nhau, phảng phất bện thành một hình ảnh vô cùng phức tạp.

Trong tích tắc, trên bầu trời xuất hiện một đôi mắt màu bạc cực lớn vôcùng, trong đôi mắt kia phảng phất chính là một cái thế giới, một cái vũ trụ, trong đó có vô số ngôi sao phát sáng, khiến người nhìn đi giốngnhư lâm vào một phiến thời không khác.

Hai coong ngươi màu bạc cực lớn kia, phảng phất trở thành bầu trời, che lấp hết thảy.

Ở dưới đôi mắt màu bạc, tất cả mọi người có một loại cảm giác nhỏ bé như con sâu cái kiến, thân hình khẽ run, không tự giác phủ phục cúng bái.

Hắc Ám thế giới biến mất, lúc này bốn phía lại bị bịt kín bởi một tầng màu xám bạc.

Cả vùng Thiên Địa đều hư hư thật thật, cho người cảm giác không chân thực.

"Chuyện gì xảy ra?"

Rất nhiều cường giả Thiên Ma Đường, nội tâm kinh nghi hỏi.

Nhưng có không ít hậu duệ Thời Không Thần Mâu, nhìn về phía cặp kia DiThiên Ngân Mâu, đã đoán được cái gì, trong đôi mắt bọn hắn lộ ra vẻcung kính sùng bái!

"Sư tôn!"

Xích Tiêu Cổ Thần quỳ một chân trên đất, cung kính nói ra.

Cùng lúc đó, tất cả người của Thời Không Thánh Địa, toàn bộ quỳ lạy, cùng kêu lên: "Chúa Tể đại nhân!"

Trong tâm bọn họ rung động vô cùng, không nghĩ tới hành động của bọn hắn, một mực bị Chúa Tể đại nhân chú ý.

Khi thời điểm bọn hắn gặp nguy cơ, Thời Không Chúa Tể đại nhân, dùngvô thượng thần thông, thi triển Khóa Không Chi Mâu, hàng lâm đến tậnđây.

Nếu không vừa rồi Thiên Tịch Thần Chủ, chỉ sợ lại giết một tên Cổ Thần Thời Không Thánh Địa.

"Chúa Tể đại nhân!"

Toàn thể Thiên Ma Đường nhìn về phía người Thời Không Thánh Địa, khuôn mặt càng thêm sợ hãi.

Danh hiệu này ở Thời Không Thánh Địa chỉ có một người, chính là ThờiKhông Thần Mâu trong bát đại Thần Mâu, Thời Không Áo Nghĩa kết nối huyết mạch đồng tử của thuỷ tổ!

Đương nhiên, lúc này Di Thiên Ngân Mâu xuất hiện phía trên bầu trời,cũng không phải bản thể Thời Không Chúa Tể, chỉ là hắn Khóa Không ChiLực mà đến!

Ám Thiên Vực tuy cùng Dương Lăng Vực giáp giới, nhưng Thời Không ThánhĐịa cùng Cực Hàn Thâm Uyên khoảng cách lại xa xôi chi cực, đổi lại bìnhthường Tam, Tứ giai Chân Thần, không gián đoạn phi hành cũng gần mườinăm thời gian.

Khoảng cách xa như thế mà Thời Không Chúa Tể dùng Khóa Không Chi Lực, lại trực tiếp hàng lâm mà đến.

"Tại sao có thể như vậy, Thời Không Chúa Tể rõ ràng chú ý đến nơi đây rồi!"

Tro lân lão giả nội tâm mạnh mẽ rung động, mồ hôi lạnh trên trán ứa ra.

Trong Man Hoang Thần Vực, có thể dùng danh hiệu chúa tể, có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Bọn họ là chúa tể chi thần được công nhận trên Man Hoang Thần Vực, không gì làm không được!

Tất cả người của Thiên Ma Đường, nhìn trời xanh một mảnh màu bạc, tâm thần kinh hoảng vô cùng.

Đây là lần đầu tiên bọn hắn nhìn thấy lực lượng chúa tể, lại không nghĩ rằng là đứng tại đây đối địch.

"Thời Không... Chúa Tể!"

Thiên Tịch Thần Chủ sắc mặt hơi trầm xuống.

Thời Không Chúa Tể nhúng tay việc này, đây là hắn không nghĩ tới.

Trong Thiên Ma Đường.

Triệu Phong đồng dạng nhìn xem hết thảy bên ngoài.

"Lại có thể phát sinh chuyển biến như thế!"

Triệu Phong tâm thần rung động vô cùng.

Trước, Triệu Phong cũng thiếu chút cho rằng, Thiên Tịch Thần Chủ sẽ đemnhững người khác của Thời Không Thánh Địa toàn bộ đánh chết, đương nhiên cũng kể cả Triệu Phong cùng Lạc Linh Cổ Thần

trong Thiên Ma Đường.

Nhưng lại không nghĩ rằng, Thiên Tịch Thần Chủ ra tay đánh chết người thứ hai thì Thời Không Chúa Tể bỗng nhiên nhúng tay.

"Bát đại Thần Mâu, Thời Không Thần Mâu!"

Hai con ngươi Triệu Phong gắt gao nhìn chằm chằm vào hai con ngươi màu bạc bên trên bầu trời.

Phanh phanh! Phanh phanh!

Mắt trái có chút nhảy lên, truyền đến một cỗ cảm giác hưng phấn trước nay chưa có!

Nếu như Thần Linh Nhãn thật là Thần Mâu thứ chín, cuối cùng có một ngày, hắn cũng có cơ hội đạt tới độ cao này, trở thành cường giả chúa tể ManHoang Thần Vực, chúa tể muôn đời thiên thu!

Nghĩ tới đây, trong nội tâm Triệu Phong cũng dâng lên một nhiệt huyết hào hùng.

"Tình huống như thế nào?"

Lạc Linh Cổ Thần trực tiếp hỏi.

Ngay tại vừa rồi, cổ khí tức áp lực tử vong trực tiếp biến mất.

Mà Lạc Linh Cổ Thần phát giác, Triệu Phong đã biết mấy thứ gì đó.

"Lực lượng Thần Mâu Chúa Tể, phủ xuống!"

Triệu Phong trực tiếp nói ra.

"Chúa Tể đại nhân!"

Lạc Linh Cổ Thần khiếp sợ lên tiếng, vẻ mặt lập tức sợ hãi lẫn vui mừng.

Chúa Tể đại nhân tự thân xuất mã, vậy bọn họ liền không có bất kỳ nguy cơ nào, ngược lại là Thiên Ma Đường...

"Không, điều này sao có thể? Tiểu tử ngươi nói mò!"

Bên kia, U Tuyền Cổ Thần khẽ giật mình, lập tức giận dữ hét lớn.

Nếu là ngay từ đầu, Thiên Ma Đường đem thủ đoạn ra hết, Thời Không Thánh Địa tuyệt không phần thắng, thậm chí sẽ tử thương thảm trọng.

Nhưng bọn hắn không dám làm quá mức, tất cả đều là bởi vì Thời Không Thánh Địa tồn tại!

Nhưng lúc này, Triệu Phong lại còn nói lực lượng chúa tể Thời Không Thánh Địa hàng lâm nơi đây.

Giờ phút này, U Tuyền Cổ Thần trong nội tâm đều hết rồi, không biết sự tình sẽ phát triển thành bộ dáng gì nữa.

Bỗng nhiên.

Trên bầu trời, Ngân Mâu cực lớn có chút chuyển động.

Cùng lúc đó, cả vùng Thiên Địa, xuất hiện vô số hư ảnh trọng điệp.

Am hiểu cường giả Thời Không Áo Nghĩa bỗng nhiên cảm giác,

Thiên Địathời không bỗng lạ lẫm vô cùng, lực lượng thời không bọn hắn rõ ràngkhông cách nào thi triển ra.

Cái này là lực lượng của Thời Không Chúa Tể, đối với thiên địa thời không tuyệt đối chưởng khống!

Hô!

Một đôi Ngân Mâu cực lớn trực tiếp nhìn chằm chằm trên người Thiên Tịch Thần Chủ.

Thoáng chốc, Thiên Tịch Thần Chủ sắc mặt trắng bệch, một tia máu đen theo khóe miệng tràn ra.

Mà hai chân của hắn khẽ run, phảng phất chống đỡ không nổi phải bái lạy xuống.

"Vẻn vẹn chỉ là khóa không hư ảnh, đã cường đại như thế!"

Thiên Tịch Thần Chủ nội tâm chấn động vô cùng.

Xem ra, hắn đánh giá thấp lực lượng chúa tể!

Bịch!

Mà phụ cận Thiên Tịch Thần Chủ, thành viên Thiên Ma Đường, lực chống cự đều không có, trong nháy mắt quỳ trên mặt đất.

Sau khi quỳ xuống, thần sắc cùng động tác của bọn hắn hết sức cứng ngắc, chậm chạp.

"Chúa Tể đại nhân, ý định tự mình ra tay, đối phó một vị một vị Thần Chủ là ta sao?"

Thiên Tịch Thần Chủ trong cơ thể bắn ra một cỗ lực lượng cường hãn vô cùng, đối kháng thời không uy áp trong thiên địa.

Hắn đem mình làm thấp đi, đem Thời Không Chúa Tể nâng lên, sau đó lại nói đối phương lấy lớn hiếp nhỏ.

"Ngươi đường đường là Thần Chủ, ra tay với Cổ Thần, còn không biết xấu hổ?"

Nhưng vào lúc này, Xích Tiêu Cổ Thần cười lạnh một tiếng.

Thân là đồ đệ Thời Không Chúa Tể, vì sư tôn giải quyết khó khăn, chính là chuyện hắn nên làm.

"Cái này..."

Thiên Tịch Thần Chủ tức thì im bặt.

Hắn thậm chí suy nghĩ, Thời Không Chúa Tể có phải hay không một mực chú ý việc này, đang đợi hắn ra tay. Một khi hắn đã giết Cổ Thần Thời KhôngThánh Địa, Thời Không Chúa Tể giết hắn, cũng không thể không được.

"Chúa Tể đại nhân, hành vi vừa rồi hoàn toàn là bởi vì đồ đệ ngài dẫnngười đánh đến Thiên Ma Đường, đối với nó tạo thành thất lớn cùng thương vong cự tổn..."

Thiên Tịch Thần Chủ lập tức nói.

Từ điểm đó phân tích, Thiên Tịch Thần Chủ ra tay đánh chết Cổ Thần Thời Không Thánh Địa, hoàn toàn là hợp tình lý.

Dù sao người Thời Không Thánh Địa đều trực tiếp đánh tới.

"Bất quá việc này, Thiên Ma Đường đã làm sai trước, chúng ta nguyện ý đối với Thời Không Thánh Địa, người chết tương ứng bồi thường!"

Thiên Tịch Thần Chủ lập tức chịu thua, hơn nữa chủ động đưa ra bồi thường.

Hai thế lực lớn chiến đấu, nguyên nhân gây ra là bởi vì Thiên Ma Đường.

Hơn nữa giờ phút này, hắn nguyện ý đối với Thời Không Thánh Địa tiến hành bồi thường.

Thời Không Thánh Địa trước mắt mới chỉ bị chết một người, ngoại trừThiên Tịch Thần Chủ vừa rồi đánh chết một người bên ngoài, Thiên MaĐường lúc trước bắt giết hai gã đệ tử hạch tâm Thời Không Thánh Địa.

Ba người này sinh tử bồi thường, đối với một tên Thần Chủ mà nói, căn bản là không coi vào đâu.

"Cái này..."

Xích Tiêu Cổ Thần muốn nói cái gì, nhưng là không biết làm sao mở miệng.

Lúc này đây hai phe đại chiến, tổn thất thảm trọng chính là Thiên MaĐường, mà đối phương còn chủ động đưa ra tương ứng bồi thường với ThờiKhông Thánh Địa.

Nếu như Thời Không Thánh Địa như trước cắn chặt không thả,

chẳng phải mất danh tiếng là Thánh Địa.

"Cứ như vậy đi, người Thời Không Thánh Địa, toàn bộ ly khai tại đây!"

Nhưng vào lúc này, bên trên bầu trời, một thanh âm không mình lần nữa quanh quẩn trong linh hồn.

Đây là Thời Không Chúa Tể, nói câu nói thứ hai.

Câu nói đầu tiên, ngăn lại giết chóc, câu nói thứ hai, chấm dứt hết thảy!

"Vâng!"

Người Thời Không Thánh Địa cùng kêu lên đáp.

Những lời này sau khi nói xong, hai con ngươi màu bạc trên bầu trời, cũng liền trực tiếp biến mất.

"Đi rồi?"

Người Thiên Ma Đường lập tức như trút được gánh nặng, đứng người lên.

Tuy Thời Không Chúa Tể đã đi, nhưng cổ áp lực vô hình vẫn còn bao phủ trên người bọn họ.

Ai cũng không xác định, nếu như Thiên Ma Đường không theo lời mà làm,lực lượng Thời Không Chúa Tể, có thể hay không lần nữa hàng lâm.

"Đây là bồi thường!"

Thiên Tịch Thần Chủ tùy tiện ném ra một cái trữ vật không gian, giá trị trong đó hoàn toàn vượt ba cái nhân mạng kia.

"Thần Chủ đại nhân, xin thả người!"

Xích Tiêu Cổ Thần trực tiếp nói ra.

Thiên Tịch Thần Chủ tự nhiên biết rõ, Xích Tiêu Cổ Thần chỉ chính là cái gì.

Ông!

Hắc Ám quang cầu cực lớn trôi nổi bên cạnh, bỗng nhiên xuất hiện một cái lỗ hổng.

"Người Thời Không Thánh Địa ly khai Thiên Ma Đường!"

Một đạo âm thanh âm trầm lạnh như băng, quanh quẩn mỗi một chỗ trong Thiên Ma Đường.

"Ta và ngươi cùng đi!"

Triệu Phong nhìn về phía Lạc Linh Cổ Thần trực tiếp nói ra.

Hắn vừa rồi thấy được hết thảy, nhưng lại không biết cụ thể xảy ra chuyện gì.

Nhưng Triệu Phong phỏng đoán, người Thời Không Thánh Địa nhất định có thể bình yên rời đi, chính hắn liền không nhất định.

Lạc Linh Cổ Thần không có suy nghĩ nhiều, cùng Triệu Phong trực tiếp ly khai.

Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Vong, Tiểu Tặc Miêu sớm được Triệu Phong thu vào trữ vật không gian.

Sưu sưu!

Hai đạo nhân ảnh, theo Hắc Ám quang cầu trực tiếp bay ra.

"Lạc Linh Cổ Thần!"

Xích Tiêu Cổ Thần thấy Lạc Linh Cổ Thần không xảy ra chuyện gì, hơn nữa tu vi còn đột phá, lập tức kinh hỉ kêu lên.

"Ân? Còn có một người?"

Xích Tiêu Cổ Thần nhìn về phía Triệu Phong, lộ ra vẻ nghi hoặc, hắn nhớrõ lúc trước chỉ phái Lạc Linh Cổ Thần lẻn vào Thiên Ma Đường!

Những người còn lại của Thời Không Thánh Địa, cũng kinh dị chằm chằm vào Triệu Phong, người này, bọn hắn không biết!

Ông bá!

Triệu Phong tản mát ra một cỗ Thời Không Áo Nghĩa, thi triển thời không lập loè, đi vào trong đám người Thời Không Thánh Địa.

Cảnh này làm cho rất nhiều thành viên Thời Không Thánh Địa sắc mặt cảkinh, đối phương tuổi còn trẻ, không có Thời Không Chi Mâu, Thời KhôngÁo Nghĩa lại cường đại như thế.

"Có thể đi rồi chưa?"

Lạc Linh Cổ Thần hỏi.

"Có thể rồi!"

Người Thời Không Thánh Địa không có hỏi nhiều.

Bọn hắn suy nghĩ, Triệu Phong có lẽ là theo Lạc Linh Cổ Thần vào trongThiên Ma Đường, nếu là đem hắn mang đi, nói không chừng có thể trênngười moi ra chút tin tức gì đó.

Huống hồ Triệu Phong thể hiện ra thực lực thiên phú cũng không tệ, nếu gia nhập Thời Không Thánh Địa, liền tốt hơn.

Sau đó, Thời Không Thánh Địa mang theo Triệu Phong trực tiếp ly khai.

...

"Chúng ta đi!"

Thiên Tịch Thần Chủ thấp giọng nói ra.

Lúc này đây tuy bị chúa tể chú ý tới, nhưng tốt xấu không có đại sự gì.

Đi về phía trước lúc, tro lân lão giả không kiên nhẫn xuất ra một khối thông tin lệnh bài.

"Cái gì? Thiên Cơ Miêu bị mang đi?"

Tro lân lão giả kinh hô mà ra.

Truyền âm, tự nhiên là U Tuyền Cổ Thần.

Hắn vừa rồi không biết bên ngoài phát sinh tình huống như thế nào, hômnay ly khai Thiên Ma Đường, mới phát hiện Triệu Phong cùng người ThờiKhông Thánh Địa toàn bộ không thấy.

Mà nghe được câu này, Thiên Tịch Thần Chủ sắc mặt lập tức thâm trầm vôcùng, thanh âm trầm thấp âm hàn chậm rãi truyền ra: "Thiên Cơ Miêu,không ở Thiên Ma Đường?"

Chương 1351: Không Gian Na Di

Triệu Phong theo đội ngũ Thời Không Thánh Địa phi hành một khoảng cách rất xa.

"Lạc Linh Cổ Thần, người này là ai?"

Trong đội ngũ rốt cục có người trực tiếp hỏi.

Triệu Phong tuổi còn trẻ đã có tu vi Bát giai Cổ Thần, càng khó có được chính là không có Thời Không Chi Mâu, Thời Không Áo Nghĩa lại cao sâu như thế.

Coi như là Thời Không Thánh Địa, cũng khó có thể tìm ra mấy đệ tử ưu tú so vớiTriệu Phong.

"Hắn là ta lẻn vào Thiên Ma Đường nhận thức, cũng là người lẻn vào, chúng ta hai người hợp tác cùng có lợi, mới có thể sống đến bây giờ!"

Lạc Linh Cổ Thần nhìn Triệu Phong, lập tức nói ra.

Tại Thiên Ma Đường, nàng chưa bao giờ thấy qua chân thật khuôn mặt của Triệu Phong, chỉ là theo thanh âm phán đoán, Triệu Phong tuổi không lớn lắm.

Chân dung Triệu Phong liền làm Lạc Linh Cổ Thần đều hơi sững sờ.

Triệu Phong bên ngoài tuấn lãng, khí chất thật tốt, phối hợp mắt trái

thâm thúy cùng một đầu tóc bạc mộng ảo bay lả tả, càng lộ ra thần bí yêu dị.

"Người lẻn vào?"

Người Thời Không Thánh Địa liền giật mình.

Thân phận này làm bọn hắn thật không ngờ tới.

Mà theo như lời Lạc Linh Cổ Thần, hỗ trợ lẫn nhau, càng là đưa tới đây nhiều chú ý.

Hôm nay Lạc Linh Cổ Thần đột phá đến Cửu giai Cổ Thần, có thể đối với nàng có chỗ trợ giúp, sao lại đơn giản được.

"Không biết các hạ là thành viên thế lực phương nào?"

Xích Tiêu Cổ Thần trực tiếp hỏi.

Triệu Phong thiên phú rất cao, rất có thể là thế lực lớn nào đó, thậm chí là thành viên Thần Vực Thánh Địa.

Nhưng Triệu Phong nếu là thành viên thế lực lớn, vì sao đơn độc một người lẻn vào Thiên Ma Đường?

Ngoài ra, hắn đối với mục đích Triệu Phong lẻn vào Thiên Ma Đường cũng rất cảm thấy hứng thú.

Là mục đích gì, đáng giá để cho hắn lẻ loi một mình, tiến vào hiểm địa?

"Linh tộc, Triệu Phong!"

Triệu Phong nói thẳng.

Biết tướng mạo mình, đối phương muốn tra thân phận, cũng vô cùng đơn giản, bởi vậy không cần giấu diếm.

"Linh tộc!"

Mọi người Thời Không Thánh Địa lộ ra vẻ suy tư.

"Triệu mỗ cáo từ trước, ngày nào đó có cơ hội, sẽ đến nhà bái tạ các vị!"

Triệu Phong lập tức chào từ giã.

Hắn chỉ là mượn Thời Không Thánh Địa thoát ra Thiên Ma Đường mà thôi, cũng không ý định cùng bọn họ đi Thời Không Thánh Địa.

"Vậy liền cáo từ rồi!"

Xích Tiêu Cổ Thần cũng không có giữ lại.

"Cáo từ!"

Triệu Phong hướng về phía Lạc Linh Cổ Thần nói ra, lập tức trực tiếp ly khai.

Đi về phía trước không xa, Triệu Phong bỗng nhiên ngừng lại.

"Thử một lần Không Gian Na Di!"

Không Gian Na Di yêu cầu là lục trọng Không Gian Áo Nghĩa, rất sớm trước Triệu Phong đã bắt đầu tìm hiểu, hôm nay đã hiểu bảy tám phần.

Lần thứ nhất thi triển Không Gian Na Di, vì đề cao xác xuất thành công, Triệu Phong phủ thêm Thời Không Chi Bào.

Ông hưu!

Một không gian tầng tầng gợn sóng, lấy Triệu Phong làm trung tâm xoay tròn mà lên.

Thời gian dần trôi qua, không gian vòng xoáy, càng ngày càng nhỏ, nhưng không gian chấn động nhưng lại càng thêm mãnh liệt.

Sau một khắc, thân hình Triệu Phong, trực tiếp lâm vào bên trong dòng nước xoáy tiểu không gian.

Hơn một nghìn vạn dặm.

Ông hưu hưu!

Một dòng nước xoáy không gian bỗng nhiên hiển hiện, thân hình Triệu Phong, chậm rãi theo trong hư không xuất hiện.

"Một cái Na Di, hơn một nghìn vạn dặm!"

Triệu Phong tâm thần chấn động, khoảng cách này cơ hồ gấp mấy chục lần Không Gian Thuấn Di.

Đương nhiên, đây là Triệu Phong lần đầu thi triển Không Gian Na Di, khoảng cách còn có thể tăng lên.

Ngoài ra, Không Gian Na Di tuy thuấn di khoảng cách hết sức xa xôi, nhưng bí thuật này chuẩn bị thời gian dài, cực dễ dàng bị người khác đánh gãy.

...

"Lạc Linh Cổ Thần, ngươi là tại sao biết Triệu Phong?"

"Hắn lẻn vào Thiên Ma Đường mục đích là cái gì?"

Trong đội ngũ, không ít thành viên lập tức dò hỏi.

"Lẻn vào mật điện đụng phải, mục đích của hắn, là cứu trở về sủng vật của hắn!"

Lạc Linh Cổ Thần trực tiếp trả lời.

"Cứu sủng vật, Lạc Linh Cổ Thần ngươi không có bị tiểu tử kia lừa chứ!"

Một tên Bát giai Cổ Thần già nua tóc xanh mỉm cười.

Theo hắn, Lạc Linh Cổ Thần tuy nhiên thiên phú cường đại, thực lực cường hãn, nhưng vẫn là tuổi còn rất trẻ, lịch duyệt chưa đủ.

Lạc Linh Cổ Thần lạnh lùng quét người này một cái, không nói gì.

"Đúng rồi, Lạc Linh Cổ Thần, dùng thực lực của ngươi, liền tính toán gặp được nguy hiểm, Triệu Phong kia cũng giúp không được ngươi!"

Xích Tiêu Cổ Thần đột nhiên hỏi.

Trước có Triệu Phong, hắn không có ý tứ trực tiếp mở miệng.

"Ta sở dĩ đột phá Cửu giai, tất cả đều là bởi vì hắn!"

Lạc Linh Cổ Thần không có giải thích quá mức kỹ càng, chỉ là như vậy nói ra.

"Cái gì?"

Ở đây rất nhiều thành viên Thời Không Thánh Địa, lộ ra vẻ kinh hãi.

Thúc đẩy Lạc Linh Cổ Thần đột phá Cửu giai, lại là Triệu Phong.

Ở đây có mấy người hay vẫn là Bát giai Cổ Thần, bọn hắn càng là bức thiết muốn biết, Triệu Phong là như thế nào giúp Lạc Linh Cổ Thần đột phá Cửu giai.

Nhưng mà vào đúng lúc này, một cỗ khí tức tử vong áp lực, bỗng nhiên hàng lâm, Thiên Địa cũng ảm đạm một mảnh, không thấy mặt trời.

Tất cả mọi người Thời Không Thánh Địa kể cả Xích Tiêu Cổ Thần, đều là vẻ mặt vẻ mặt ngưng trọng.

Cỗ hơi thở này, bọn hắn hết sức quen thuộc, đúng là Thiên Tịch Thần Chủ kia.

Bá!

Bỗng nhiên, một bóng người màu đen, trực tiếp hiện ra trước mặt bọn hắn.

Thiên Tịch Thần Chủ ánh mắt âm trầm khủng bố, có chút quét qua, sắc mặt chìm xuống.

"Triệu Phong đâu?"

Thiên Tịch Thần Chủ trực tiếp hỏi.

Triệu Phong hình dạng ra sao, Thiên Ma Đường liền lập tức tra ra thân phận của hắn.

"Đi rồi!"

Xích Tiêu Cổ Thần trực tiếp nói ra.

"Đi? Ha ha, Thời Không Thánh Địa các ngươi quá không có thành tín, rõ ràng đem người bên ngoài mang đi!"

Thiên Tịch Thần Chủ hừ lạnh một tiếng, một cổ áp lực vô hình, hàng lâm trên người toàn thể thành viên Thời Không Thánh Địa.

Tất cả mọi người sắc mặt hơi trầm xuống, liền hô hấp đều có chút ít khó khăn, không ít người càng là hơi bất mãn lườm hướng Lạc Linh Cổ Thần.

"Không phải chúng ta mang Triệu Phong đi, mà là Triệu Phong đi theo chúng ta, hơn nữa chúng ta cũng chưa bao giờ nói qua, hắn là thành viên Thời Không Thánh Địa!"

Xích Tiêu Cổ Thần không sợ chút nào, trực tiếp nói ra.

Hắn tin tưởng, Thiên Tịch Thần Chủ sẽ không dám đối với bọn họ như thế nào.

Dù sao bọn hắn không có làm sai cái gì, mà Thời Không Chúa Tể uy hiếp, như trước tồn tại.

"Tốt, tốt!"

Thiên Tịch Thần Chủ hai mắt trống tròn, gắt gao chằm chằm lên mấy người trước mắt, một cỗ tử vong khí tức làm cho người hít thở không thông, tràn ngập mà ra.

Đây là Thiên Tịch Thần Chủ toàn lực áp chế, nếu không ở đây Bát giai Cổ Thần bình thường, chỉ sợ liền mệnh tang tại chỗ.

Bởi vậy có thể thấy được, lúc này Thiên Tịch Thần Chủ là phẫn nộ đến cỡ nào.

Bất quá cái này cũng hoàn toàn có thể lý giải, hắn lần này tới Thiên Ma Đường, mục đích chủ yếu chính là mang đi Thiên Cơ Miêu, tiếp theo là một ít thành quả nghiên cứu cùng thu thập phẩm trong Thiên Ma Đường.

Mà hắn lúc chạy đến, không chỉ có đụng phải Thời Không Chúa Tể, thể diện tổn hao nhiều.

Mấu chốt nhất chính là, Thiên Cơ Miêu mất rồi!

"Ta tin tưởng Thời Không Thánh Địa các vị, không phải cố ý lừa gạt ta!"

Thiên Tịch Thần Chủ dần dần khôi phục lại bình tĩnh.

"Người này tại Thiên Ma Đường, cướp đoạt rất nhiều tài nguyên trân quý, đánh chết mấy tên Cổ Thần cường giả... Không biết hắn vừa rồi, hướng phương hướng nào ly khai?"

Thiên Tịch Thần Chủ trực tiếp hỏi.

Giờ phút này đã không cần phải đi nhằm vào Thời Không Thánh Địa.

Triệu Phong có lẽ vừa rời đi không lâu, còn có thể đuổi theo.

Người Thời Không Thánh Địa, không khỏi thổn thức.

Có thể làm cho Thiên Tịch Thần Chủ tự mình đến đây bắt, cái tên Triệu Phong này đến cùng có gì đặc biệt.

"Bên kia!"

Lạc Linh Cổ Thần trực tiếp chỉ một ngón tay.

Xích Tiêu Cổ Thần sắc mặt khẽ biến, không nói gì.

Lạc Linh Cổ Thần chỉ phương hướng, tự nhiên là sai lầm, cùng Triệu Phong phương hướng ly khai, hoàn toàn trái lại.

Thiên Tịch Thần Chủ sắc mặt sững sờ, cũng không nói gì.

Thời điểm tra ra được tin tức Triệu Phong, hắn tự nhiên biết rõ Triệu Phong là người Linh tộc, mà Lạc Linh Cổ Thần chỉ phương hướng, cùng Linh tộc trái lại.

Nhưng Triệu Phong có khả năng không ngờ tới Thiên Ma Đường đuổi giết, chọn một con đường riêng mà đi cũng hết sức bình thường.

Bá!

Sau một khắc, Thiên Tịch Thần Chủ biến mất vô ảnh.

Thiên Địa khôi phục sáng ngời, mọi người cũng như trút được gánh nặng.

"Lạc Linh Cổ Thần, ngươi sao có thể làm như vậy? Đây chính là đắc tội một tên Thần Chủ!"

Tóc xanh lão giả lập tức chất vấn.

Đối với Thần Chủ, tất cả nhân tâm chỉ có hướng tới, sùng kính cùng với sợ hãi.

"Hắn giúp ta đột phá Cửu giai, ta giúp hắn một lần!"

Lạc Linh Cổ Thần sắc mặt như thường, thấp giọng nói ra.

Kì thực, Triệu Phong trợ nàng đột phá Cửu giai, chính là một cái giao dịch, mà giao dịch cũng đã sớm xong.

"Đi nhanh đi!"

Xích Tiêu Cổ Thần trực tiếp hét một tiếng.

Tuy Lạc Linh Cổ Thần lừa Thiên Tịch Thần Chủ, liền tính toán Thiên Tịch Thần Chủ chưa bắt được người, cũng không có chứng cớ trực tiếp nói Thời Không Thánh Địa lừa gạt hắn.

Chỉ có điều, bị hắn lại tìm tới, khó tránh khỏi sẽ có một chút phiền toái.

Hưu hưu hưu!

Người Thời Không Thánh Địa, cấp tốc ly khai nơi đây.

Bên kia, Triệu Phong đang nghiên cứu Thời Không Na Di, cũng không biết mình cùng nguy cơ tử vong gặp thoáng qua.

Ông hưu hưu!

Một cái dòng nước xoáy không gian, trực tiếp hiện ra một tên không gian áo bào màu bạc.

"Tuy nhiên tiêu hao có chút lớn, nhưng khoảng cách xa như thế, hoàn toàn đáng giá!"

Triệu Phong đối với Không Gian Na Di, hết sức hài lòng.

Man Hoang Thần Vực, rộng lớn vô cùng, mỗi lần chạy đi, đều tương đối dài dằng dặc, buồn tẻ.

Đây cũng là vì sao, cơ hồ tất cả Chân Thần, Cổ Thần, đều đi tìm hiểu Không Gian Áo Nghĩa.

Thi triển Không Gian Na Di, đi đi ngừng ngừng.

Không đến mười ngày, hắn liền tới đến bên ngoài thế lực Hắc Ma Phong.

"Không biết Phù Linh Cổ Thần bọn họ tình huống như thế nào..."

Triệu Phong suy tư.

Tiến vào Thiên Ma Đường, thông tin cùng ngoại giới ngăn cách, bởi vậy bọn người Phù Linh trưởng lão, cũng không cách nào liên lạc với Triệu Phong.

Hôm nay, thời gian nhiệm vụ Linh tộc mậu dịch, sớm đã chấm dứt, đội ngũ Linh tộc có lẽ đã quay trở về.

Ông!

Triệu Phong có chút thúc dục mắt trái, hướng Hắc Ma Phong thấu thị mà đi.

Thần Linh Nhãn lột xác, thị lực càng thêm rộng lớn, hơn nữa thấu thị, càng là như cá gặp nước.

Hơn nữa, dùng thị lực quan sát, sẽ không bị người phát giác, dùng thần thức cường giả cùng giai lập tức liền sẽ phát hiện.

"Hẳn là ly khai!"

Triệu Phong quan sát rất nhiều địa phương, đều không có Linh tộc cường giả.

"Không biết Côn Vân..."

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, nỉ non một tiếng.

Lúc trước, thời điểm hắn chuẩn bị cùng Linh tộc ly khai, lại để cho Linh tộc trưởng lão, đem Côn Vân mang đi.

Thế nhưng mà trên đường, Triệu Hồi bị cướp, sẽ không có thông tri chuyện này.

Bất quá, chỉ cần Côn Vân đối với Linh tộc trưởng lão nói rõ hết thảy, tin tưởng Phù Linh Cổ Thần chắc chắn viện thủ.

Nhưng là, Triệu Phong ánh mắt đảo qua chỗ ở Côn Vân, sắc mặt đột nhiên âm trầm.

...

Ngoại phong.

Bên ngoài một kiện phòng ốc, vây đầy ngoại phong đệ tử.

"Côn Vân, mau ra đây, chúng ta lại luận bàn một chút!"

Một tên thanh niên thân hình như Khô Lâu, lớn tiếng cười cười.

"Chỉ cần đánh bại ta, ngươi có thể cầm lại kiện Trung phẩm Thần Khí kia, còn có thể trở thành đệ nhất ngoại phong, tiến vào nội phong cũng trong tầm tay!"

Khô Lâu thanh niên kia cười lạnh một tiếng, tiếp tục quát.

"Mau ra đây, Côn Vân ngươi cái rùa đen rút đầu!"

Bên cạnh hắn, mười mấy tên ngoại phong đệ tử, liền quát lên.

"Côn Vân, ta nhiều lần hướng ngươi thỉnh giáo, nhưng ngươi lại không nể mặt ta, đã như vầy, ta cũng chỉ có phá cửa mà vào rồi!"

Khô Lâu thanh niên dữ tợn cười lạnh, thân hình bỗng nhiên bay ra, tới gần đại môn phòng ốc.

Bỗng nhiên, một cỗ khí tức khủng bố trấn áp toàn trường, bỗng nhiên hàng lâm.

Oanh phanh!

Khô Lâu thanh niên phun ra một ngụm lớn máu tươi, thân hình bay ngược mà ra.

Chương 1352: Người muốn tìm

Trong phòng, Côn Vân nghe nói Khô Lâu nam tử muốn phá cửa mà vào, tâm thần lập tức run lên.

Đều là Ngoại Môn Đệ Tử, Khô Lâu nam tử trực tiếp xâm nhập phòng ốc đệ tử khác, sẽ phải chịu trừng phạt.

Nhưng Khô Lâu nam tử hết thảy hành động, đều là Phá Vân Chân Thần sai khiến, mà Phá Vân Chân Thần hôm nay đã thành đệ tử hạch tâm, thân phận cao quý.

Quản lý ngoại phong đệ tử chấp sự, không nghĩ đắc tội Phá Vân Chân Thần, mở một con mắt nhắm một con mắt.

Biết rõ không cách nào tránh né, Côn Vân trực tiếp đẩy cửa phòng ra.

Bỗng nhiên, một đạo thân ảnh hàng lâm ở trước mặt hắn.

Cùng lúc đó, một cỗ khí thế uy áp rung động toàn trường đột nhiên tản ra.

Khô Lâu nam tử vọt mạnh mà đến trực tiếp bị đánh bay, hung hăng ngã trên mặt đất, cả buổi dậy không nổi.

Mà bốn phía, những người còn lại, cảm nhận được áp lực giống như núi cao, ngay cả đứng đều hết sức khó khăn.

"Cái này, không biết... Sư huynh..."

Khô Lâu nam tử vẻ mặt sợ hãi nhìn về phía Triệu Phong.

Đối phương cường hãn vượt qua tưởng tượng của hắn, thực lực khủng bố như thế, tuyệt đối là đệ tử hạch tâm, nhưng Khô Lâu nam tử lại không nhớ rõ Hắc Ma Phong có một người này.

Bịch!

Hai ngoại phong đệ tử còn lại, cùng nhau quỳ xuống.

"Côn Vân, ngươi làm sao còn ở nơi này?"

Triệu Phong thấp giọng nói ra, bỗng nhiên quay người.

Côn Vân vẻ mặt rung động chằm chằm vào vị này cường giả, hắn rất muốn biết, lúc này đây, đến tột cùng là vị sư huynh hoặc là tiền bối nào đang giúp hắn.

Khi hắn chứng kiến khuôn mặt Triệu Phong, thần sắc đột nhiên sững sờ, lập tức biến thành khiếp sợ.

"Ngươi là... Triệu Phong!"

Côn Vân kinh hãi mà hô.

Tuy đồng tử cùng màu tóc thay đổi, nhưng khuôn mặt này lại không có bao nhiêu biến hóa.

Huống hồ Côn Vân cũng biết, mắt trái Triệu Phong sẽ không ngừng lột xác.

Khi Côn Vân kêu lên tên Triệu Phong, đệ tử Hắc Ma Phong trong hàng, số ít người sắc mặt khẽ biến, trong đó có Khô Lâu nam tử.

"Linh tộc Triệu Phong!"

Khô Lâu nam tử lập tức đứng lên, thần sắc không hề cung kính.

Lúc trước hắn còn tưởng rằng, là sư huynh trưởng bối Hắc Ma Phong, không nghĩ tới lại là Triệu Phong.

Triệu Phong thân là người của Linh tộc, đối với đệ tử Hắc Ma Phong ra tay, vốn là không đúng, hơn nữa vừa rồi hắn không đối với Triệu Phong làm cái gì, là Triệu Phong xuất thủ trước.

Huống hồ Phá Vân Chân Thần sau lưng Khô Lâu nam tử hôm nay cũng là đệ tử hạch tâm, cùng Linh tộc Triệu Phong địa vị không sai biệt lắm.

"Triệu Phong, ngươi tự tiện xông vào Hắc Ma Phong, cũng đối với đệ tử Hắc Ma Phong ra tay, ngươi đợi đến bị phạt đi!"

Khô Lâu nam tử lạnh giọng nói ra.

Triệu Phong không sợ chút nào, thậm chí nhìn cũng chưa từng nhìn Khô Lâu nam tử một cái.

"Sự tình là như thế này..."

Côn Vân vốn là áp lực vô cùng, trực tiếp đem sự tình nguyên do nhổ ra.

Lúc đầu, lúc Triệu Hồi sau khi mất tích, Hắc Ma Phong từng phái ra đại lượng nhân thủ điều tra, đều không có kết quả.

Cho nên Côn Vân chỉ có thể chủ động đi cáo tri Linh tộc trưởng lão hết thảy, hy vọng có thể thoát ly nơi đây.

Nhưng không biết làm sao, Phá Vân Chân Thần âm thầm phái người, đem Côn Vân nhốt lại, bỏ lỡ thời cơ.

Rồi sau đó, Côn Vân liền lại lọt vào đủ loại thủ đoạn của Phá Vân Chân Thần, hôm nay mục đích là moi ra trên người hắn bảo vật cùng Thần Khí.

Trước đó không lâu, Côn Vân bị ép ứng chiến, hắn lúc ấy nghĩ đến chính mình có ba kiện Trung phẩm Thần Khí, có lẽ địch nổi Khô Lâu nam tử.

Nhưng không ngờ Khô Lâu nam tử cũng được Phá Vân Chân Thần cho Trung phẩm Thần Khí, hơn nữa hắn bản thân thực lực rất mạnh, Côn Vân bị thua, thua một trận một kiện Trung phẩm Thần Khí...

"Ta mang ngươi đi!"

Triệu Phong trực tiếp nói ra.

Giờ phút này, hắn mới quay người, vẻ mặt lạnh như băng nhìn về phía Khô Lâu nam tử.

Thoáng chốc, Khô Lâu nam tử bầu trời đều như sụp đổ xuống, đem hắn ép tới không thể động đậy.

"Chết!"

Triệu Phong nói nhỏ một tiếng.

Thoáng chốc, linh hồn Khô Lâu nam tử, đã bị một cỗ sức mạnh vô hình to lớn nghiền áp, trực tiếp nát bấy.

Bịch!

Khô Lâu nam tử thân thể trực tiếp ngã xuống đất.

Mà một cái trữ vật không gian, theo thân thể của hắn bay ra, bay đến bên cạnh Côn Vân.

Nhìn trữ vật không gian, Côn Vân lập tức kích động vô cùng, cái này là thực lực!

Nói giết liền giết, giết Chân Thần như giết con sâu cái kiến!

Nhưng vào lúc này.

Oanh! Oanh!

Ngoại phong Hắc Ma Phong, hai cỗ khí tức tà sát kinh thiên mà lên.

"Người đến là người phương nào, lại tự tiện xông vào Hắc Ma Phong?"

Hai gã Cổ Thần tà đạo, bỗng nhiên xông ra, hướng chỗ Triệu Phong trực tiếp chạy tới.

Triệu Phong trực tiếp xuyên thấu Hắc Ma Phong đã biết có kết giới, liền tính toán không cố ý phát ra tu vi, Hắc Ma Phong cũng là biết được.

Vèo! Vèo!

Hai đạo nhân ảnh, lập tức đi vào phụ cận.

Khi bọn hắn quét đến Khô Lâu nam tử, sắc mặt lập tức trầm xuống.

"Trưởng lão!"

Đệ tử Hắc Ma Phong, nhao nhao cung kính hành lễ.

"Triệu Phong, ngươi tùy ý xông vào Hắc Ma Phong, giết Hắc Ma Phong đệ tử ta, phải chăng quá không đem Hắc Ma Phong để vào mắt?"

Một người trong đó, lạnh giọng chất vấn.

"Giúp các ngươi thanh lý môn hộ!"

Triệu Phong sắc mặt trầm xuống, ánh mắt quét về phía hai gã Cổ Thần, một cổ uy thế vô hình phóng thích mà ra.

Hai gã Cổ Thần trưởng lão này, chỉ là trấn thủ ngoại phong Thất giai Cổ Thần.

Bực này thực lực, Triệu Phong một mắt có thể miểu sát.

"Bát giai..."

Hai gã trưởng lão thần sắc lập tức trì hoãn một tia.

Một tên ngoại phong đệ tử chết mà thôi, tính toán không được cái gì, bọn hắn chỉ là cảm thấy một cái hậu bối, rõ ràng dám càn rỡ như thế, muốn dạy dỗ một phen.

Lại không nghĩ rằng, Triệu Phong lại là Bát giai Cổ Thần.

Theo bọn hắn biết, Triệu Phong trước đó không lâu mới đột phá Thất giai, làm sao nhanh như vậy liền Bát giai rồi!

"Triệu Phong, ngươi giết Hắc Ma Phong đệ tử, không thể cứ như vậy rời đi, cũng nên cho phía trên một cái công đạo!"

Hai gã trưởng lão lời nói dừng một chút, quyết định đem sự tình giao cho cao tầng cầm quyền đi xử lý.

"Tốt!"

Triệu Phong nhẹ gật đầu.

Giết một tên ngoại phong đệ tử, không coi là cái gì, nhưng Triệu Phong còn mang đi một tên ngoại phong đệ tử, hai chủng hành vi nếu là cộng lại, xác thực Triệu Phong quá không kiêng nể gì, không đem Hắc Ma Phong để vào mắt.

...

Nghị sự đại điện!

"Ngươi chính là Triệu Phong?"

Đào trưởng lão cẩn thận dò xét Triệu Phong, khẽ gật đầu.

Không hổ là thiên tài Linh tộc chói mắt nhất, trực tiếp đột phá Lục giai Cổ Thần, trước đó không lâu đạt tới Thất giai, hôm nay lại là Bát giai.

Bực thiên phú tu luyện này, chỉ sợ là Linh tộc huyết mạch nồng độ cực cao đều không bằng hắn.

Bên kia, trưởng lão mặt quỷ cũng hơi kinh hãi.

Hắc Ma Phong chia làm hai phái, đào trưởng lão là một phái cùng Linh tộc giao hảo, mặt quỷ trưởng lão một phái tắc thì ngược lại, quan hệ xấu cùng Linh tộc.

"Triệu Phong, ngươi tùy ý đánh chết Hắc Ma Phong đệ tử ta, không khỏi quá làm càn!"

Mặt quỷ trưởng lão bỗng nhiên chất vấn, cũng tản mát ra như có như không khí tức cường đại.

Trước, thời điểm Linh tộc vừa tới, hắn đưa ra tỷ thí, ý đồ chuyển biến xấu quan hệ Linh tộc cùng đào trưởng lão.

Kết quả lại bỗng nhiên giết ra cái Triệu Hồi, làm rối loạn kế hoạch của hắn.

Hôm nay, nếu mượn cơ hội này, trùng điệp trừng phạt Triệu Phong, nhất định có thể khiến cho Linh tộc mãnh liệt bất mãn, có thể lần nữa đạt tới mục đích của hắn.

"Trưởng lão, ta trước tiên là nói về một chuyện khác, ta cùng với Triệu Hồi là huynh đệ tốt, ta vừa vặn cũng ở Ám Thiên Vực du lịch, nghe nói hắn lúc này mất tích, liền một đường truy tra..."

Triệu Phong lời nói xoay chuyển.

"Triệu Hồi..."

Mặt quỷ trưởng lão sắc mặt lập tức sững sờ, lập tức hết sức tiếc hận nói: "Hắn tại mặc dù không phải tại Hắc Ma Phong mất tích, nhưng chúng ta hết sức xin lỗi, không biết ngươi tra được cái gì rồi?"

Vừa mới dứt lời, Triệu Phong vung tay lên, Triệu Hồi trực tiếp xuất hiện.

Một màn này, đem mặt quỷ trưởng lão sợ tới mức không nhẹ.

Người bị đưa vào Thiên Ma Đường, làm sao còn sống?

"Ta là bị Hắc Ma Phong đệ tử bắt đi!"

Triệu Hồi trực tiếp mở miệng.

"Lại có việc này?"

Đào trưởng lão sắc mặt đột biến.

Hắn làm sao cũng không nghĩ tới, Triệu Hồi mất tích, lại là Hắc Ma Phong gây nên, lúc này phải tra rõ.

Sau một khắc, Triệu Hồi trực tiếp phóng xuất ra trí nhớ hình ảnh, đem ngày đó bị tóm đi, bày ra.

"Ngươi yên tâm, hai người này, Hắc Ma Phong sẽ đích thân xử trí, cũng cho Linh tộc một cái công đạo!"

Mặt quỷ trưởng lão nghĩa chính ngôn từ nói.

Chỉ là hai bình thường nội phong đệ tử, hắn phái người trực tiếp đem xử lí, sự tình gì đều giải quyết hết rồi.

"Ngoài ra, không biết các trưởng lão có biết hay không Thiên Ma Đường!"

Triệu Phong bỗng nhiên vừa cười vừa nói.

"Thiên Ma Đường!"

Hai vị trưởng lão đồng thời lên tiếng.

Thiên Ma Đường là thế lực cùng mặt quỷ trưởng lão âm thầm lui tới, chính hắn tự nhiên biết rõ, chỉ là không nghĩ tới, Triệu Phong rõ ràng ngay cả Thiên Ma đường đều điều tra ra.

Đào trưởng lão kinh ngạc thì là bởi vì hắn vừa tra được, mặt quỷ trưởng lão cùng Thiên Ma Đường thế lực thần bí có chỗ lui tới.

Mà nhất phái của mặt quỷ trưởng lão kia gần đoạn thời gian gần đây nhanh chóng cường đại lên, tất nhiên cũng là bởi vì Thiên Ma Đường âm thầm ủng hộ, chỉ là hắn còn không có tra được tình huống cụ thể của Thiên Ma Đường.

"Đoạn thời gian, lúc ta điều tra Triệu Hồi, ngoài ý muốn phát hiện một chỗ chiến trường, chiến đấu song phương là Thiên Ma Đường cùng Thời Không Thánh Địa!"

Triệu Phong nhìn về phía mặt quỷ trưởng lão, chậm rãi nói ra.

Mặt quỷ trưởng lão sắc mặt âm trầm vô cùng.

Cùng Thiên Ma Đường lui tới thời gian không ít, đối với hành vi Thiên Ma Đường, hắn tự nhiên cũng biết một ít.

"Những cái thứ này, rõ ràng dám bắt Thần Mâu hậu duệ Thời Không Thánh Địa, bị người khác tra đi qua..."

Mặt quỷ lão giả trong nội tâm thầm mắng.

Bọn họ cùng Thiên Ma Đường có lui tới mậu dịch, qua mấy tháng, chính là thời khắc Thiên Ma Đường cho tài nguyên, hết lần này tới lần khác lại chọn ngay lúc này, Thiên Ma Đường xảy ra vấn đề.

"Trưởng lão, ngươi hình như rất quan tâm cái thế lực này?"

Triệu Phong nhìn về phía mặt quỷ trưởng lão, khẽ cười nói.

Không đợi mặt quỷ trưởng lão giải thích, Triệu Phong nói thẳng: "Thiên Ma Đường hết sức bất phàm, cường giả như mây, nhưng cuối cùng, Thời Không Chúa Tể dùng Khóa Không Chi Lực hàng lâm, hết thảy chấm dứt, hôm nay Thiên Ma Đường đã không còn bóng dáng!"

Lời này vừa nói ra, hai vị trưởng lão tâm thần mạnh mẽ run lên, sắc mặt kịch biến.

"Không nghĩ đến cái Thiên Ma Đường này, rõ ràng đắc tội Thời Không Thánh Địa, còn dẫn tới Thời Không Chúa Tể ra tay..."

Đào trưởng lão cảm thấy hết sức không thể tưởng tượng nổi, nhưng nội tâm lại thoải mái vô cùng.

Thiên Ma Đường trực tiếp biến mất, cái này với hắn mà nói, là kết quả tốt nhất.

Mà mặt quỷ lão giả sắc mặt thâm trầm như nước đọng, không nói một lời!

Thời Không Chúa Tể ra tay, Thiên Ma Đường biến mất vô tung!

Theo hắn, Thiên Ma Đường nhất định là bị diệt chỉ còn lại có cặn bã.

"Các vị, ta còn có việc, liền cáo từ trước!"

Triệu Phong nhìn thần sắc mặt quỷ trưởng lão, lạnh giọng cười cười, trực tiếp chào từ giã.

Giờ phút này mặt quỷ trưởng lão tâm thụ đả kích, cũng không có tâm tình đi tranh luận hành vi củaTriệu Phong tại Hắc Ma Phong.

"Triệu Phong, lần sau có cơ hội lại đến, Hắc Ma Phong thịnh tình chiêu đãi!"

Đào trưởng lão hết sức sung sướng nói.

Triệu Phong xuất hiện, trực tiếp vì hắn đã mang đến cái tin tức tốt nhất.

"Đi, Côn Vân!"

Ly khai đại điện, Triệu Phong đối với Côn Vân sắc mặt lo lắng nói ra.

"Có thể đi?"

Côn Vân có chút khó tin, chính mình rốt cục có thể thoát ly Hắc Ma Phong.

Bất quá Côn Vân tu vi quá thấp, vì thuận tiện chạy đi, Triệu Phong đem hắn để vào bên trong không gian Thời Không Chi Bào.

Côn Vân tu vi thấp, liền tính toán đối với Thời Không Chi Bào có ý đồ gì cũng vô dụng, bởi vậy Triệu Phong tuyệt đối yên tâm.

Triệu Phong ly khai Hắc Ma Phong, trực tiếp quay người.

"Hai người các ngươi, cũng không thể buông tha!"

Triệu Phong vận chuyển mắt trái, đối với Hắc Ma Phong tiến hành điều tra.

Rất nhanh, Phá Vân Chân Thần cùng Hải công tử bị Triệu Phong từng cái phát hiện.

Triệu Phong vận chuyển mắt trái, hết sức mịt mờ ở trên người bọn họ lưu lại một dấu hiệu.

Phải biết rằng, hôm nay linh hồn ý chí của Triệu Phong, đạt tới Bát giai đỉnh phong, hai người bọn họ căn bản không có khả năng phát giác được bất cứ dị thường nào.

Làm xong hết thảy, Triệu Phong chuẩn bị trước ly khai nơi đây.

Thần Linh Nhãn chợt phát hiện, có hai gã Cổ Thần hướng Hắc Ma Phong mà đến, hơn nữa mục tiêu, tựa hồ là chính mình.

"Chính là hắn?"

Trong đó một tên trung niên nam tử thân hình cao lớn cường tráng, sắc mặt lại hơi có chút tái nhợt, nhìn về Triệu Phong cách đó không xa.

"Hắn chính là Triệu Phong, Vô Ngân đại nhân người muốn tìm?"

Một nữ tử khác mặc xiêm y xanh nhạt, đẫy đà cũng cẩn thận dò xét Triệu Phong.

Chương 1353: Cự thần điện

Không ngoài dự đoán, Triệu Phong đứng thẳng tại chỗ, mà hai gã Cổ Thần kia, trực tiếp hướng đến hắn.

Hai phe nhìn nhau, nam tử cao lớn cùng nữ tử đẫy đà hết sức cẩn thận quan sát Triệu Phong.

"Hai vị có gì muốn làm?"

Triệu Phong thẳng vào chủ đề.

Hai người này tựa hồ mình không quá quen thuộc, nhưng muốn tìm mục tiêu là mình, cái này làm cho Triệu Phong hết sức nghi hoặc.

"Các hạ là Triệu Phong?"

Nam tử cường tráng kia trực tiếp hỏi.

"Đúng vậy!"

Triệu Phong khẳng định trả lời.

Hai người này biết rõ tên của hắn, lại không biết Triệu Phong, hẳn không phải là người Tử Linh Vực cùng Ám Thiên Vực.

"Cổ Thần Ấn trên tay ngươi, thỉnh trả cho chúng ta!"

Nam tử cường tráng trực tiếp nói ra, cùng lúc đó, một cỗ uy áp huyết mạch rung động Thiên Địa tán phát ra.

Coi như là Triệu Phong, trước đó dưới tình huống không ngờ tới, thân thể đều khẽ run lên.

"Thái Cổ huyết mạch thật cường đại!"

Triệu Phong tâm thần hơi kinh, Thái Cổ huyết mạch của nam tử cường tráng, tuyệt không tầm thường, bài danh khẳng định gần phía trước.

Chỉ là căn cứ bên ngoài thân đặc thù của đối phương, Triệu Phong còn phỏng đoán không được đây là huyết mạch gì.

Nhưng chẳng biết tại sao, Triệu Phong đối với cổ huyết mạch này, có một loại cảm giác quen thuộc, hình như đã từng thấy qua.

"Cái kia là đồ đạc của ta!"

Triệu Phong sắc mặt lạnh lẽo, một cỗ khí tức trầm trọng dày ổn, tán phát ra.

Trước mắt mới chỉ có Hắc Thiên Cổ Thần biết rõ Cổ Thần Ấn, cũng liều lĩnh muốn cướp đi.

Hôm nay đi tới nơi này, hai người cũng là vì Cổ Thần Ấn, điều này làm cho Triệu Phong suy đoán, hai người bọn họ có thể là thành viên trong thế lực Hắc Thiên Cổ Thần.

Hơn nữa hai người bọn họ, đều là Bát giai Cổ Thần, hơn nữa huyết mạch cường hãn kia, thực lực không tầm thường.

Nhưng Triệu Phong cũng đã xảy ra lột xác nghiêng trời lệch đất, tính toán trước mắt hai người liên thủ, hắn cũng không sợ chút nào.

Ngoài ra, hai người này không giống Hắc Thiên Cổ Thần, thứ nhất là hạ sát thủ, cho nên Triệu Phong cũng không động thủ.

Nếu là đúng đối phương trực tiếp động thủ, hắn cũng sẽ không khách khí.

Oanh!

Triệu Phong tản mát ra khí thế, hoàn toàn không kém gì nam tử cường tráng.

Đây là bởi vì Triệu Phong tu luyện 《Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết》, tham tu rất nhiều lực lượng áo nghĩa, còn bởi vì, trước Triệu Phong từng tận mắt thấy Bán bộ Thần Chủ, Thần Chủ thậm chí chúa tể thần uy.

Trình độ nhất định, Triệu Phong tâm cảnh được ma luyện, tầm mắt được mở rộng, trở nên không sợ hãi chưa từng có từ trước đến nay.

Trước khí thế cùng thái độ của Triệu Phong, làm cho hai người đối diện sắc mặt hơi kinh.

"Người này không đơn giản!"

Cường tráng nam tử thầm nghĩ trong lòng.

Giờ phút này hắn có thương thế, đơn đả độc đấu, nói không chừng còn không phải đối thủ.

"Ta khuyên ngươi hay vẫn là trả cho chúng ta, Thần Khí này đối với ngươi cũng không có gì dùng, ngược lại sẽ rước lấy họa sát thân, hơn nữa ngươi có yêu cầu gì, cũng có thể đưa ra!"

Cường tráng nam tử thái độ hơi chút hòa hoãn, cũng thu liễm khí tức.

"Các ngươi vì sao phải lấy Cổ Thần Ấn?"

Triệu Phong hỏi ra nghi hoặc trong nội tâm.

Hôm nay, Cổ Thần Ấn đối với Triệu Phong mà nói, xác thực không có gì trọng dụng.

Hơn nữa Cổ Thần Ấn còn bị thế lực Hắc Thiên Cổ Thần trộm nhìn, nếu đổi lại trước đây, gặp được loại tình huống này, Triệu Phong có lẽ sẽ giao ra, còn có thể đổi lấy lợi ích khác.

Nhưng hôm nay Triệu Phong gia nhập Linh tộc, tu vi đạt tới Bát giai Cổ Thần, có thể làm cho hắn sợ hãi đã không nhiều lắm.

Cho nên, Triệu Phong đối với bí mật Cổ Thần Ấn, càng cảm thấy hứng thú.

"Cái này..."

Cường tráng nam tử lập tức có chút chần chờ.

Về sự tình Cổ Thần Ấn hắn biết rõ một ít, nhưng tuyệt không thể nói cho người bên ngoài.

"Tốt rồi, Triệu Phong, theo chúng ta đi Cự Thần Điện xem đi, tới nơi ngươi tiếp tục quyết định!"

Nhưng vào lúc này, từ lúc bắt đầu đến giờ, nữ tử đẫy đà một mực cười dịu dàng nhìn về phía Triệu Phong, rốt cục mở miệng.

"Ta nếu với các ngươi đi Cự Thần Điện, đến lúc đó chẳng phải cái gì cũng đều nghe theo các ngươi sao!"

Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

Cự Thần Điện hắn chưa nghe nói qua, nhưng ít ra cũng là Tứ Tinh đỉnh phong, Triệu Phong một người xâm nhập, thực sự quá nguy hiểm.

"Ta phụng mệnh lệnh Vô Ngân đại nhân, thỉnh ngươi đi qua, ta có thể cam đoan, ngươi đi Cự Thần Điện, không có lo lắng tính mạng!"

Nữ tử sắc mặt hơi chút nghiêm túc nói.

"Vô Ngân đại nhân?"

Triệu Phong khẽ giật mình, lập tức mở miệng.

Cái tên này tự nhiên làm hắn liên tưởng đến Tân Vô Ngân.

Hơn nữa Triệu Phong biết rõ, trong Đại Lục Vực xuất hiện Thần Thi, cùng Tân Vô Ngân có quan hệ rất lớn, theo một trình độ nhất định, Cổ Thần Ấn cũng là Triệu Phong theo Tân Vô Ngân ở chỗ đó có được.

Cùng lúc đó, nữ tử kia xuất ra một miếng ngọc phù hình vuông, bên trên lập tức dâng lên hào quang màu trắng hư ảo.

Hào quang hình thành một đạo tiểu màn hình hơi mờ, trong đó chậm rãi ngưng tụ ra một thân ảnh to lớn cao ngạo.

Tuy khí chất có chỗ biến hóa, nhưng bên ngoài cùng Tân Vô Ngân

Triệu Phong đã từng nhận thức, hết sức tương tự.

"Triệu Phong, nếu như nguyện ý, thì đến Cự Thần Điện một chuyến."

Trong tấm hình Tân Vô Ngân, chỉ nói một câu, sau đó đạo màn sáng liền trực tiếp biến mất.

Tuy chỉ có một câu đơn giản, nhưng Triệu Phong lại cảm giác, Tân Vô Ngân là nói ra suy nghĩ của mình, chỉ là bất tiện.

Giờ phút này, Triệu Phong lần nữa dò xét hai người trước mắt, hai người bọn họ có lẽ đều là người Cự Thần Điện, nhưng thái độ đối với Triệu Phong có chút bất đồng.

Nữ tử là phụng mệnh lệnh Tân Vô Ngân, mà một người khác cũng không biết là tình huống như thế nào.

"Hai người này tuy thái độ bất đồng, nhưng cũng là vì Cổ Thần Ấn, ta nếu không đi, bọn hắn sẽ còn tiếp tục dây dưa, hơn nữa bọn họ cùng Tân Vô Ngân cũng có liên quan."

Suy tư liên tục, Triệu Phong quyết định, đi xem Cự Thần Điện.

Dù sao Tân Vô Ngân ly khai Đại Lục Vực trước, cho hắn Lôi kiếp Thần Tinh cực kỳ trân quý, cung cấp manh mối cho Triệu Phong tìm kiếm Liễu Cầm Hâm.

Tóm lại, Tân Vô Ngân đối với Triệu Phong có ân.

Hơn nữa có thể ở Man Hoang Thần Vực, nhìn thấy người quen Đại Lục Vực, cũng là một sự tình làm cho người cao hứng.

"Tốt, ta theo các ngươi đi xem!"

Triệu Phong trực tiếp đáp ứng.

"Vậy lập tức lên đường đi!"

Đẫy đà nữ tử lộ ra vẻ mĩm cười.

"Đầu tiên chờ chút đã, ta còn có sự tình khác!"

Triệu Phong ánh mắt nhìn hướng Hắc Ma Phong, lập tức nói ra.

"Ngươi còn muốn làm cái gì? Chúng ta mang ngươi đi Cự Thần Điện, cũng chỉ hạn ngươi một người, không thể mang những người khác!"

Cường tráng nam tử sắc mặt khẽ biến.

Hắn cho rằng Triệu Phong là thành viên Hắc Ma Phong, lo lắng an nguy bản thân, chuẩn bị mang một ít nhân thủ theo.

"Không, trước hết để cho ta giết hai người!"

Triệu Phong bỗng nhiên cười cười, làm cho hai người bọn họ có loại cảm giác rùng mình.

Sưu sưu sưu!

Triệu Phong cùng hai người bọn họ, trực tiếp ly khai Hắc Ma Phong.

Bên trong Hắc Ma Phong.

"Ly khai?"

Đào trưởng lão nhẹ giọng nỉ non.

Ba vị Cổ Thần tụ tập bên ngoài Hắc Ma Phong, tự nhiên đưa chú ý của bọn hắn.

Nhưng cũng may ba gã Cổ Thần này, tựa hồ là bởi vì sự tình khác, chỉ nói chuyện vài câu liền rời đi, cao tầng Hắc Ma Phong cũng yên lòng.

"Vừa rồi tên Cổ Thần kia, tản mát ra khí tức huyết mạch, tựa hồ là Cự Thần tộc!"

Một tên lão giả tóc hoa râm nói ra.

"Cự Thần tộc, không phải đã diệt tộc sao?"

Đào trưởng lão lộ ra kinh hãi.

"Một chủng tộc, không dễ dàng diệt tộc như vậy, huống hồ vẫn là chủng tộc cường đại như thế!"

...

Ly khai Hắc Ma Phong một khoảng cách, ba người ẩn nấp tại một sơn cốc âm u.

"Ngươi muốn giết, hẳn là người Hắc Ma Phong, nhưng trốn ở chỗ này, là muốn?"

Cường tráng nam tử trực tiếp hỏi.

Triệu Phong không có trả lời, mắt trái trong bỗng nhiên tản mát ra một cỗ linh hồn chấn động cường đại.

Sau một khắc, hắn liền thông qua ấn ký trên người Phá Vân Chân Thần, mơ hồ biết được tình huống phụ cận.

"Khí tức linh hồn thật cường đại!"

Cường tráng nam tử thần sắc hơi kinh.

Triệu Phong tu vi rõ ràng không bằng hai người bọn họ, nhưng linh hồn ý chí viễn siêu bọn hắn.

Hơn nữa đồng tử huyết mạch có chút ít thần bí, chiến lực có lẽ không tầm thường.

Meo meo!

Đúng lúc này, Tiểu Tặc Miêu theo trong trữ vật không gian nhảy ra, lẻn đến trên bờ vai Triệu Phong.

"Mèo thật kì lạ!"

Đẫy đà nữ tử lập tức nhìn chằm chằm hướng Tiểu Tặc Miêu.

Tiểu Tặc Miêu ngoại hình hiện nay cùng mèo bình thường khác nhau thật lớn, thân hình kiện tráng cân xứng, cho người một loại ảo giác sinh mạng thể hoàn mỹ, hai lỗ tai cùng đuôi mèo thon dài, ngược lại như một Tinh Linh.

Kỳ dị nhất là, trên người Tiểu Tặc Miêu phù văn cùng đồ án màu bạc các loại rắc rối phức tạp, khó hiểu.

Tiểu tặc? Chằm chằm vào hai người Cự Thần Điện, một bộ thần sắc cảnh giác.

Sau một khắc, linh hồn khí tức trong thân thể Triệu Phong bỗng nhiên ảm đạm biến mất, phảng phất tử vong.

Chỉ có Tiểu Tặc Miêu biết rõ, tầm mắt Triệu Phong, đã thổi đi xa xôi phía chân trời.

Chỗ ở Phá Vân Chân Thần.

"Thành đệ tử hạch tâm, đãi ngộ là không giống với bình thường, cái này là Thất Chuyển Huyết Tinh Đan, có thể trực tiếp giúp ta củng cố tu vi, tăng lên cấp độ sinh mệnh..."

Phá Vân Chân Thần cầm trong tay một đan dược đỏ tươi sáng long lanh trực tiếp ăn vào.

Nhưng vào lúc này, đỉnh đầu hắn xuất hiện một Ngân Mâu mộng ảo chỉ lớn cỡ nắm tay, tựu như vậy lơ lửng trong hư không.

Bỗng nhiên, trong đó tản ra từng đạo ánh sáng băng hàn lam nhạt.

Vù vù!

Lam nhạt ánh sáng xuyên vào linh hồn Phá Vân Chân Thần, lập tức đem tư duy ý thức của hắn hoàn toàn đông lại, sau một khắc linh hồn trực tiếp vẫn lạc.

Làm xong hết thảy, mộng ảo Ngân Mâu trực tiếp biến mất.

Đánh chết Phá Vân Chân Thần, Triệu Phong vận dụng lực lượng nhỏ yếu mịt mờ, sẽ không bị phát giác.

"Giết Phá Vân Chân Thần, hết sức đơn giản, nhưng Hải công tử, nếu

trực tiếp hạ sát thủ, có khả năng bị phát giác, bất quá hắn giờ phút này đang tu luyện..."

Trng một căn phòng khác.

Hải công tử đang chìm đắm trong một môn Tinh Thần đồng thuật cao thâm.

Hai con ngươi lập loè nhàn nhạt hư quang, rõ ràng cho thấy đang suy diễn đồng thuật, nhưng sắc mặt cực kỳ khó coi, hẳn là đồng thuật tu luyện hết sức không thuận, gặp nan đề.

Ông!

Phía sau của hắn, một mộng ảo Ngân Mâu lập tức hiển hiện.

Nếu là bình thường, Hải công tử có thể sẽ phát giác, nhưng giờ phút này hắn đang tu luyện đồng thuật, tâm thần cũng cực kỳ không yên.

"Viêm Hồn Ma Đồng!"

Một cỗ lực lượng tinh thần Huyễn đạo cực nóng, bao phủ mà xuống.

Lập tức, Hải công tử đang tu luyện, sắc mặt dữ tợn khủng bố, một tia máu chảy từ trong đôi mắt.

Sau một khắc, trong hư không, mộng ảo Ngân Mâu liền trực tiếp biến mất.

Trong sơn động.

Triệu Phong đồng tử u ám, hiển hiện mộng ảo ngân trạch.

"Chuyện gì xảy ra?"

Cường tráng nam tử một mực quan sát Triệu Phong, cảm thấy hết sức kỳ quặc.

"Hắn tinh thông hồn đạo, vừa rồi linh hồn xuất thể..."

Đẫy đà nữ tử đôi mắt lập loè dị sắc.

"Có thể đi rồi."

Triệu Phong trực tiếp mở miệng.

Mặc dù không muốn trực tiếp hạ sát thủ Hải công tử, nhưng Triệu Phong lại phát động Huyễn đạo đồng thuật nguy hiểm lớn nhất đối với Hải công tử.

Viêm Hồn Ma Đồng, vốn có tính công kích lại có tính mê hoặc Huyễn thuật, đồng thời Triệu Phong còn dùng năng lực xâm nhập sơ hở tâm linh, dung nhập trong đó.

Tại lúc Triệu Phong thi triển đồng thuật này, tình huống nếu tốt hơn một chút, thì tu vi rút lui, cả đời trì trệ không tiến, bị Tâm Ma quấn quanh, tình huống có thể chính là linh hồn vẫn lạc.

Cường tráng nam tử cùng đẫy đà nữ tử, hơi có thâm ý nhìn Triệu Phong, không có nhiều lời.

Vừa rồi Triệu Phong nói, giết hai người Hắc Ma Phong liền đi.

Giờ phút này có thể đi, chẳng phải chứng minh, người đã bị giết!

Mặc dù có chút khó mà tin được, nhưng chuyện này làm cho hai

người bọn họ đối với Triệu Phong thận trọng lên.

Ba người ly khai không lâu, Hắc Ma Phong liền truyền ra tin tức, Hải công tử tu luyện nhập ma, linh hồn tự bạo mà vong.

Chương 1354: Cổ hồn tộc

Một chiếc phi thuyền nhỏ phong cách cổ xưa, dùng tốc độ cực nhanh, xuyên qua giữa thiên địa.

Đây là đạo cụ phi hành của hai người Cự Thần Điện, tốc độ đạt tới Thất giai đỉnh phong, lực phòng ngự cũng rất mạnh, giá trị xa xỉ.

Cự Thần Điện ở Xích Tinh Vực cùng Ám Thiên Vực cách một cái Dương Lăng Vực, khoảng cách xa như thế, tự nhiên là sử dụng phi hành đạo cụ cho thỏa đáng.

Trên đường, Triệu Phong biết được, nam tử cường tráng tên Phá Nhạc Cổ Thần, nữ tử gọi Ngưng Nguyệt Cổ Thần, hai người đều là người Cự Thần Điện, mà lại hay là người có được huyết mạch Cự Thần tộc.

"Lại đều là chủng tộc Thái Cổ bài danh mười lăm!"

Triệu Phong nội tâm không khỏi cả kinh.

Cự Thần tộc trên Thái Cổ vạn tộc bảng bài danh mười lăm, truyền thuyết Cự Thần tộc sau khi thúc dục huyết mạch, hình thể cực lớn vô cùng, tùy ý một kích có thể phiên sơn đảo hải.

Có lẽ chính mình trước đã coi thường những người này, bài danh chủng tộc thứ mười lăm, tuyệt đối không phải biểu hiện ra đơn giản như vậy.

"Kỳ thật tình huống không như Triệu công tử nghĩ, Cự Thần tộc tuy

mạnh, nhưng huyết mạch tương đối đặc thù..."

Ngưng Nguyệt Cổ Thần tương đối nhiệt tình, chủ động giới thiệu nói.

Thái Cổ vạn tộc từng chủng tộc huyết mạch, đều có tính đặc thù.

Cự Thần tộc huyết mạch cường hãn vô cùng, nhưng chủng tộc này cũng có chỗ thiếu hụt, chính là huyết mạch kế thừa xác suất khá thấp, mà nồng độ huyết mạch tương đối mỏng manh, rất khó tăng lên.

Tỷ như Phá Nhạc Cổ Thần cùng Ngưng Nguyệt Cổ Thần, tuy đều là Cự Thần tộc, nhưng nồng độ huyết mạch hết sức thấp, cùng Cự Thần tộc chính thức hữu danh vô thực.

Bởi vậy, bọn hắn tuy là Cự Thần tộc bài danh mười lăm, nhưng luận thực lực, cũng cùng với Cổ Hồn tộc bài danh hai mươi sáu không sai biệt lắm.

"Nhưng Vô Ngân đại nhân, ở bên trong Cự Thần tộc, nồng độ huyết mạch cao nhất, nếu cho hắn thời gian..."

Ngưng Nguyệt Cổ Thần mặt lộ vẻ sùng kính.

Triệu Phong nhẹ gật đầu, hắn đối với Thái Cổ vạn tộc mỗi một chủng tộc hiểu cũng không tỉ mỉ.

Theo lời nói Ngưng Nguyệt Cổ Thần, hắn hiểu rõ, Cự Thần tộc huyết mạch tuy cường đại, nhưng người có được huyết mạch Cự Thần tộc không tính là nhiều, huyết mạch nồng độ cao thì càng thiếu.

"Xem ra Tân Vô Ngân lai lịch không tầm thường!"

Triệu Phong lâm vào trầm tư.

Hắn có thể để xác định, thời điểm nhận thức Tân Vô Ngân, đối phương không chuẩn bị huyết mạch gì.

Lại liên hệ Cự Thần tộc Thần Thi kia ở Đại Lục Vực, Triệu Phong rất nhanh liền hiểu thứ gì đó

"Có lẽ, Thần Thi kia là Tân Vô Ngân kiếp trước, sau khi chuyển thế, Tân Vô Ngân đi vào bên trong Thần Thi, đạt được trí nhớ kiếp trước, truyền thừa cả huyết mạch, mà Cự Thần tộc Thần Thi kiếp trước tất nhiên cũng là tuyệt thế đại năng!"

Chỉ có như vậy, mới có thể giải thích Tân Vô Ngân vì sao có được huyết mạch Cự Thần tộc, càng là trực tiếp trở thành Cự Thần Điện Điện chủ.

Bất quá vừa nghĩ như thế, sự tình kỳ quặc liền càng nhiều.

Nếu như Tân Vô Ngân kiếp trước cường đại như thế, tại sao lại vẫn lạc, mà lại chết ở tại Đại Lục Vực.

Còn có, vì sao Cổ Hồn Điện muốn đoạt Cổ Thần Ấn, mà Tân Vô Ngân ở Cự Thần Điện, cũng cần Cổ Thần Ấn?

Những vấn đề này, có lẽ đều là bí mật Cự Thần Điện, Triệu Phong cũng không có hỏi nhiều.

"Thương thế của ngươi, là chuyện gì xảy ra?"

Triệu Phong nhìn về phía Phá Nhạc Cổ Thần, linh hồn của hắn có chỗ trọng thương, trước Triệu Phong đã nhìn ra.

"Thời điểm chúng ta tới tìm kiếm ngươi, bị Cổ Hồn tộc..."

Phá Nhạc Cổ Thần sắc mặt có chút khó chịu nổi, trực tiếp nói ra.

Nhưng vào lúc này, ba người cảm giác cả chiếc phi thuyền nhỏ, bỗng nhiên kịch liệt đung đưa.

"Nhất định là bọn U Nha Cổ Thần!"

Phá Nhạc Cổ Thần sắc mặt chợt biến, Ngưng Nguyệt Cổ Thần cũng có chút ngưng trọng.

Ông!

Triệu Phong không khỏi thúc dục mắt trái, ánh mắt xuyên thấu đi ra ngoài.

Chỉ thấy, bốn phía phi thuyền có ba người, vẻ mặt bình tĩnh dáng tươi cười công kích tới phi thuyền phong cách cổ xưa.

Ba người kia tất cả đều là Bát giai Cổ Thần, người dẫn đầu là một lão ông tóc xanh biếc, thì ra là U Nha Cổ Thần trong miệng Phá Nhạc Cổ Thần, thực lực đạt tới Bát giai đỉnh phong, ngoài ra thì là một nam một nữ.

Ba người này đều có một cái đặc thù, chính là thân hình u ám hơi mờ.

"Cự Thần Điện, ngoan ngoãn ra đi tìm cái chết!"

Tên trung niên tóc ngắn, cười tà một tiếng.

"Cổ Hồn tộc!"

Triệu Phong căn cứ hình dáng đặc thù của những người này, đoán được.

Kết hợp trước lấy được tin tức, Triệu Phong không khó nghĩ đến, những người này là người Cổ Hồn Điện.

"Bọn hắn làm sao biết vị trí của chúng ta? Cái này xong rồi!"

Ngưng Nguyệt Cổ Thần sắc mặt lo lắng.

"Hôm nay ta bản thân bị trọng thương, trong bọn họ càng có một tên Bát giai đỉnh phong, chúng ta không phải là đối thủ của bọn họ!"

Phá Nhạc Cổ Thần hết sức tức giận nói.

"Chúng ta bây giờ có Triệu công tử, ba người liên hợp, có lẽ có lực chống lại!"

Ngưng Nguyệt Cổ Thần lập tức nhìn về phía Triệu Phong.

Căn cứ trước ở chung, nàng cảm thấy Triệu Phong thực lực tất nhiên không kém.

"Triệu huynh tuy vừa đột phá Bát giai, thực lực xác thực không tầm thường, nhưng Triệu huynh ngươi am hiểu chính là Hồn đạo, Cổ Hồn tộc thế nhưng là Thái Cổ chủng tộc Hồn đạo..."

Phá Nhạc Cổ Thần nhìn về phía Triệu Phong, khẽ lắc đầu.

Triệu Phong huyết mạch đồng tử mặc dù thần bí, nhưng không thuộc về bát đại Thần Mâu, cuối cùng không nhiều trọng dụng.

Mà Cổ Hồn tộc là Thái Cổ chủng tộc chuyên tu Hồn đạo, Triệu Phong không thể nào là đối thủ Cổ Hồn tộc, có khả năng còn bị Cổ Hồn tộc khắc chế.

"Trốn ở chỗ này cũng không phải biện pháp!"

Triệu Phong bình thản nói ra.

Chiếc phi thuyền này tính năng phòng ngự mặc dù tốt, cũng ngăn cản không nổi ba gã Bát giai Cổ Thần vây công.

Bá!

Ba người đem phi thuyền thu hồi, lập tức hiện thân.

"Ồ? Nhiều hơn một người, ngươi chính là Triệu Phong, tay cầm Cổ Thần Ấn!"

Trung niên tóc ngắn chằm chằm hướng Triệu Phong, lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng.

"Không nghĩ tới cố ý tha các ngươi một con đường sống, thật đúng là câu được một con cá lớn!"

Bên cạnh là nữ tử yêu dị vô cùng, tà mị cười cười.

"Cái gì, cố ý thả chúng ta đi?"

Ngưng Nguyệt Cổ Thần hai mắt khẽ giật mình.

"Không lẽ chỉ bằng hai người các ngươi, có thể từ trong tay chúng ta đào tẩu sao?"

U Nha Cổ Thần không khỏi cười nhạo.

Phá Nhạc Cổ Thần cùng Ngưng Nguyệt Cổ Thần biết được điểm này, ánh mắt lập tức có chút ảm đạm.

"Các ngươi có lẽ nhận thức Hắc Thiên Cổ Thần!"

Triệu Phong bỗng nhiên mở miệng.

"Hừ, lão gia hỏa kia, chủ động nhận lệnh đi bắt ngươi, kết quả không công mà lui, thật là mất mặt!"

Trung niên tóc ngắn lạnh giọng nói ra.

"Đã như vầy, ta cũng không cần phải hạ thủ lưu tình rồi!"

Triệu Phong sắc mặt lạnh như băng, một cỗ băng hàn sát ý tràn ngập mà ra.

Lúc trước Hắc Thiên Cổ Thần cùng Dạ Long Cổ Thần, liên thủ đuổi giết mình, suýt nữa đưa Triệu Phong vào chỗ chết.

Về sau hắn chỉ giết mất Dạ Long Cổ Thần, lại để cho Hắc Thiên Cổ Thần đào tẩu.

Hôm nay, thế lực Hắc Thiên Cổ Thần chủ động đưa tới cửa, hắn tự nhiên sẽ không khách khí.

"Triệu Phong!"

Ngưng Nguyệt Cổ Thần thần sắc sững sờ, nhìn về phía Triệu Phong.

Chẳng lẽ Triệu Phong thấy không rõ tình thế? Hôm nay bọn hắn bên

này rõ ràng cho thấy yếu thế hơn.

"Ha ha, ngươi tốt nhất đừng hạ thủ lưu tình, nếu không ngươi chết không nhắm mắt!"

Trung niên tóc ngắn lập tức cuồng thanh cười to.

"Đừng nói nhảm, đều giết chết!"

U Nha Cổ Thần sắc mặt lạnh lẽo, không kiên nhẫn nói.

"Cùng bọn họ liều mạng!"

Ngưng Nguyệt Cổ Thần cắn răng, trong cơ thể tản mát ra khí tức Thái Cổ huyết mạch cường đại.

Vèo!

Bóng đen hiện lên, trung niên tóc ngắn bay tới Triệu Phong.

"Ha ha, tiểu tử, ngươi có thể ngàn vạn đừng hạ thủ lưu tình!"

Trung niên tóc ngắn buồn rười rượi cười nói.

Hắn có thể nhìn ra Triệu Phong vừa đột phá Bát giai không lâu, hơn nữa trong cơ thể huyết mạch hình như hết sức nhỏ yếu, bởi vậy hắn không lo lắng chút nào.

"Hỗn Nguyên Thần Quyền!"

Triệu Phong vận chuyển Hỗn Nguyên Thần Lực, phát động công kích thăm dò.

Trong Thái Cổ vạn tộc, Cổ Hồn tộc, hắn chưa bao giờ tiếp xúc qua, nhưng hắn biết rõ, bài danh phía trên, cũng không thể khinh thường.

"Thần lực cường đại như thế?"

Trung niên tóc ngắn mặt lộ vẻ dị sắc, lập tức cười cười: "Bất quá, quá chậm!"

Vèo!

Thân hình hắn hóa thành một đạo ánh sáng đen, tránh thoát Triệu Phong một quyền.

"Đến phiên ta rồi!"

Trung niên tóc ngắn bỗng nhiên hiện ra thân hình, tiện tay đập, nện ra một đạo quang chưởng màu đen.

Quang chưởng kia tản ra khí tức linh hồn cường hãn, nơi lòng bàn tay có một đầu rắn nhỏ trông rất sống động u ám, chậm rãi vặn vẹo, miệng phun lưỡi rắn.

"Linh hồn công kích!"

Triệu Phong mắt trái ngưng tụ, phân tích công kích của đối phương.

Một chưởng kia thuộc về linh hồn công kích, uy năng, tốc độ gồm nhiều mặt.

Bá!

Triệu Phong thân hình lóe lên, né tránh công kích của đối phương.

"Không Gian Thiểm Thước... Có thể lại dùng cái này?"

Trung niên tóc ngắn thần sắc liền giật mình, lập tức cười tà dị.

Chỉ thấy, một kích kia tan vỡ, chuyển chỗ, tiếp tục hướng Triệu Phong đánh tới.

"Quả nhiên có quỷ dị!"

Triệu Phong sắc mặt hơi trầm xuống.

Vừa rồi một chưởng của đối phương, trong đó xà ảnh Triệu Phong phân tích không thấu, cho nên liệu định tất có kỳ quặc.

Bá!

Triệu Phong thân hình tiếp tục lập loè, né tránh quang chưởng màu đen.

Nhưng mà quang chưởng phảng phất có linh tính, theo đuổi không bỏ.

Càng mấu chốt chính là, Triệu Phong phát hiện trung niên tóc ngắn, cũng không có khống chế đạo linh hồn công kích này.

"Triệu Phong, đây là thủ đoạn đặc thù của Cổ Hồn tộc, cái xà ảnh kia là bọn hắn tu luyện ra 'Hồn thú', tương đương với Thuần Thú Sư linh sủng..."

Nhưng vào lúc này, bên kia Ngưng Nguyệt Cổ Thần cùng U Nha Cổ Thần chiến đấu lập tức nhắc nhở.

"Là như thế sao?"

Triệu Phong mặt lộ vẻ ngạc nhiên.

Khó trách u ám chưởng quang này, như là có linh tính, một mực theo sát mình, hơn nữa uy năng không có nửa điểm yếu bớt, thì ra là tu luyện pháp môn đặc thù, tu luyện ra Hồn thú.

Đối với Cổ Hồn tộc mà nói, Hồn thú chính là linh sủng của bọn họ, nhưng lại càng dễ điều khiển, còn có thể dung nhập linh hồn vào trong công kích.

Meo meo!

Đúng lúc này, Tiểu Tặc Miêu trong không gian trữ vật nhảy ra.

"Vậy thì nhìn xem, là linh sủng ai lợi hại hơn!"

Triệu Phong bỗng nhiên cười cười.

Tiểu Tặc Miêu đã tự động chạy đến, tự nhiên là muốn chơi đùa, tin tưởng Tiểu Tặc Miêu cũng có biện pháp, thủ đoạn đối phó với Cổ Hồn tộc.

"Hừ, tùy tiện một con mèo hoang, cũng có thể cùng Hồn thú của ta đánh đồng?"

Trung niên tóc ngắn hừ lạnh một tiếng, có chút phẫn nộ.

Hắn véo động pháp quyết, toàn thân ánh sáng u ám bắt đầu khởi động.

Cùng lúc đó, con rắn nhỏ hình thể dần dần tăng lớn, từ trong quang chưởng bay ra, hơn nữa thôn phệ.

Tê tê!

Quang xà tăng lớn, hình thể tiếp cận một cái phòng nhỏ, dữ tợn khủng bố, hướng Triệu Phong mạnh mẽ mà đến, phảng phất muốn nuốt linh hồn hắn.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu lập tức duỗi ra song áp, quang huy màu bạc cùng phù văn chớp động, một miêu ảnh màu trắng bay nhào mà ra.

Mèo bạc kia thân hình dần dần biến lớn, thậm chí so với quang xà còn lớn hơn.

Phốc!

Mèo bạc trực tiếp đánh về phía quang xà, trên người lưu lại vài đạo vết trảo sâu đậm, đồng thời đối với nó điên cuồng cắn xé.

"Cái đó là... Ngươi làm sao biết được bí kỹ 'Phệ Hồn Kích' của Cổ Hồn tộc huyết mạch!"

Trung niên tóc ngắn lập tức kêu sợ hãi mà lên.

Tiểu Tặc Miêu vừa rồi thi triển ra công kích, đúng là bí kỹ "Phệ Hồn Kích" Cổ Hồn tộc cực kỳ cao thâm, một khi thi triển ra, sẽ ngắn ngủi ngưng tụ ra Hồn thú, điên cuồng thôn phệ linh hồn đối phương.

"Không, ảnh xà của ta!"

Giờ phút này, trung niên tóc ngắn mới kịp phản ứng, Hồn thú của mình sắp diệt vong.

"Ngươi sẽ chết trước!"

Bỗng nhiên, bên cạnh trung niên tóc ngắn, vang lên một đạo âm thanh lạnh như băng.

"Không tốt!"

Trung niên tóc ngắn sắc mặt đột biến.

"Lôi Kiếp Đồng Diễm!"

Triệu Phong vừa dứt lời, linh hồn trung niên tóc ngắn, đã bị một đoàn Lôi Điện hỏa diễm nhen nhóm.

Oanh chi chi!

Vô số Lôi Điện như tơ mỏng, tản ra khí tức hủy diệt kinh người, trong thân thể của hắn du tháo oanh tạc.

"Chuyện gì xảy ra?"

U Nha Cổ Thần phát giác được bên kia dị thường, thần thức quét qua, sắc mặt đột biến.

"Triệu Phong hắn rõ ràng chiếm cứ ưu thế!"

Phá Nhạc Cổ Thần nhìn về phía Triệu Phong bên kia, khiếp sợ lên tiếng.

Chiến đấu bắt đầu không đến một lát, Cổ Hồn tộc cường giả rõ ràng thua ở trong tay Triệu Phong!

Chương 1355: Phản giết

Chiến đấu bắt đầu không đến một lát, Ngưng Nguyệt Cổ Thần đã ở vào yếu thế, bị U Nha Cổ Thần bắt chỉ có thể toàn lực phòng thủ.

Bên kia Phá Nhạc Cổ Thần bản thân thì có thương thế, tự nhiên cũng không phải đối thủ một tên nữ tử Cổ Hồn tộc.

Nhưng Triệu Phong bên kia chiến cuộc, lại ra ngoài ý định.

"A..."

Trung niên tóc ngắn thân trúng Lôi Kiếp Đồng Diễm liên tục kêu thảm thiết.

Cách đó không xa, Hồn thú của hắn, cũng bị khắc chế, cơ hồ cũng bị Tiểu Tặc Miêu thi triển ra thủ đoạn cắn nuốt sạch.

"Ồ? Không hổ là chủng tộc Thái Cổ Hồn đạo, linh hồn cường độ vượt xa người bình thường!"

Triệu Phong phát hiện, trong một cái Lôi Kiếp Đồng Diễm, trung niên tóc ngắn cũng chưa chết đi.

Hồn đạo chủng tộc đặc tính là, huyết mạch lực lượng thể hiện tại phươngdiện linh hồn, linh hồn trung niên tóc ngắn cùng Lôi Hồn Thể Triệu Phong có chút cùng loại, cực kỳ ngưng thực, sẽ không dễ dàng bị gạt bỏ.

Bởi vậy, đối với loại chủng tộc này, đều chọn dùng phương pháp

giam cầm, chậm rãi hao tổn đến chết.

"Tiểu tử, ta không thể không giết ngươi!"

Từ Lôi Kiếp Đồng Diễm khôi phục lại trung niên tóc ngắn, linh hồn trong suốt u ám một hồi vặn vẹo.

Thân là Hồn đạo chủng tộc, đối mặt linh hồn công kích, hắn có tự tin.

Nhưng Triệu Phong linh hồn công kích, ẩn chứa Lôi kiếp lực lượng, cườngnhãn vô cùng, đối với "Cổ Hồn Thể" của hắn đã tạo thành bị thương cự đại.

Mà bên kia, Hồn thú của hắn cũng bại bởi linh sủng Triệu Phong, điều này làm hắn hết sức tức giận.

"Linh hồn công kích của ngươi rất cường, nhưng giết không chết ta, hiện tại liền cho ngươi nếm thử linh hồn công kích của ta!"

Trung niên tóc ngắn thân hình lại vặn vẹo, hóa thành vô số dòng nước chảy u ám.

Cổ Hồn tộc không chỉ có linh hồn phòng ngự cường đại, thủ đoạn công kích linh hồn cũng là nhiều mặt, làm cho người khó lòng phòng bị.

"Thật kỳ lạ, toàn bộ thân hình đều giống như hóa thành linh hồn thể, sau đó đem linh hồn thể chuyển hóa làm thủ đoạn công kích!"

Triệu Phong ngạc nhiên dò xét đối phương.

"U Hải Luyện Hồn!"

Dòng nước chảy u ám vờn quanh bốn phía Triệu Phong, như một màn nước màu đen che phủ, tản ra khí tức linh hồn tà ác làm cho người áp lực, rấtnhanh triệt để bao bọc Triệu Phong.

Người bình thường tao ngộ tình huống như vậy, linh hồn ý chí đều chịu ảnh hưởng, chiến lực cùng sức chống cự giảm nhiều.

"Chịu chết đi, để cho ta ăn tươi linh hồn của ngươi, để khôi phục thương thế của ta, còn có Ảnh Xà tổn thất nữa!"

Bốn phía dòng nước chảy u ám truyền đến từng đợt âm trầm cười lạnh.

Lập tức, vô số nước chảy xoay tròn mà lên, lập tức gần sát thân hình Triệu Phong, hướng linh hồn quấn giết tới.

"Hắn rõ ràng sử dụng chiêu này!"

U Nha Cổ Thần sắc mặt hơi run sợ.

Linh hồn Cổ Hồn tộc đặc thù, thi triển bí pháp có thể đem linh hồn hóathành thủ đoạn công kích, "U Hải Luyện Hồn" chính là dùng linh hồn bảnthân đem linh hồn đối phương lập tức áp chế, cũng cấp tốc luyện hóa, một khi thành công lấy được năng lượng linh hồn đối phương còn có trí nhớ.

Nhưng thuật này cũng có phong hiểm thật lớn, thi thuật trong quá trìnhlinh hồn đã bị tổn thương càng thêm thảm trọng, một khi không thành, bản thân linh hồn người thi thuật, còn có thể lọt vào cắn trả cường đại.

Trung niên tóc ngắn sở dĩ thi triển chiêu này, là bởi vì Hồn thú của hắn bị khắc chế, làm cho chiến lực giảm đi, cho nên hắn thi triển bí

thuậtnày, trực tiếp cùng Triệu Phong quyết một thắng bại, vãn hồi thể diện.

"Hừ, sư huynh linh hồn cực kỳ cường đại, định là có thể lập tức hấp thu luyện hóa linh hồn tiểu tử kia!"

Tà mị nữ tử cười mỉm nói.

"Không tốt, là chiêu này!"

Ngưng Nguyệt Cổ Thần sắc mặt ngưng lại.

Linh hồn người bình thường, đều xa không bằng Cổ Hồn tộc, đối diện chiêu này không hề có lực chống đỡ, chỉ có thể chờ linh hồn bị hắn luyện hóathôn phệ.

Mà nàng cùng Phá Nhạc Cổ Thần ở vào yếu thế, không rảnh đi nhúng tay trợ giúp Triệu Phong.

Nhưng Triệu Phong bị dòng nước u ám che phủ bao bọc lại vẻ mặt lạnh nhạt.

Ông!

Hắn thúc dục mắt trái, quan sát bốn phía.

Dòng nước u ám chính là trung niên tóc ngắn biến thành, trong đó đại bộ phận vật chất đều là linh hồn.

"Đem linh hồn thể hóa thành thủ đoạn công kích, tuy nhiên tính nguy hiểm thật lớn, nhưng công kích bản thân cũng cường hãn vô cùng, mà linh hồnthể lại càng cường đại, thủ đoạn công kích cũng càng khủng bố..."

Triệu Phong mắt trái, bắt đầu phân tích bí thuật trung niên tóc ngắn vừa rồi thi triển ra.

Ồ ồ!

Dòng nước u ám che phủ cơ hồ gần sát thân hình Triệu Phong, liền muốn luyện hóa linh hồn hắn.

"Làm sao? Lần thứ nhất nhìn thấy loại linh hồn bí thuật này, đã bỏ đi vùng vẫy sao?"

Trước mặt Triệu Phong, bỗng nhiên xuất hiện một gương mặt u ám nhưng trong suốt, truyền ra thanh âm cười to.

"Thuật này ta xác thực là lần đầu tiên nhìn thấy, nhưng cũng chỉ là hiếu kỳ mà thôi."

Triệu Phong bỗng nhiên mở miệng, khóe miệng mỉm cười.

"Không tốt!"

Lời nói Triệu Phong làm cho trung niên tóc ngắn cảm giác được không ổn.

Hơn nữa linh hồn công kích của hắn đã tiếp xúc đến linh hồn thể củaTriệu Phong, lại bỗng nhiên cảm nhận được một cỗ cảm giác tê dại.

Ông chi chi!

Nhưng vào lúc này, Triệu Phong trong linh hồn u ám đột nhiên bắn ra vô số tơ mỏng Lôi Điện trắng tinh.

"Lôi kiếp lực lượng!"

Phát giác được điểm này trung niên tóc ngắn lập tức lộ ra vẻ hoảng sợ.

Ồ ồ!

Hóa thành dòng nước chảy u ám, hắn nhanh chóng triệt hồi, chuẩn bị thoát đi.

"Làm sao lại như vậy? Trong linh hồn hắn rõ ràng có Lôi kiếp lực lượng!"

Trung niên tóc ngắn trong nội tâm chấn động vô cùng.

Bí thuật linh hồn công kích này là thành lập trên cơ sở linh hồn mạnh xa đối phương là điều kiện tiên quyết, một khi linh hồn ý chí song phươngtương xứng, chịu thiệt đúng là người thi thuật.

Huống hồ linh hồn Triệu Phong, quả thực là cái quái thai, trong đó rõ ràng cất giấu Lôi kiếp lực lượng.

"Thủy Lôi Huyễn Lao!"

Triệu Phong nói nhỏ một tiếng.

Lập tức, theo linh hồn tản mát ra Lôi Điện, ngưng kết thành một cái Lôi Điện lao tù.

Triệu Phong mắt trái vận chuyển mà lên, đem cỗ lực lượng này biến thành một cái lao tù thuỷ lôi cự đại không gì phá nổi.

"Co rút lại!"

Ý niệm khẽ nhúc nhích, Thủy Lôi Huyễn Lao dùng Triệu Phong làm trung tâm co rút lại.

"Không..."

Trung niên tóc ngắn lộ ra vẻ hoảng sợ.

Nhưng Thủy Lôi Huyễn Lao dùng tù khốn làm chủ, hắn căn bản vô lực đào thoát.

Hơn nữa Thủy Lôi Huyễn Lao cùng Lôi Hồn Thể Triệu Phong hô ứng, huyễn lao càng thu nhỏ lại, uy năng càng lớn.

"Không muốn, thả ta đi..."

Trung niên tóc ngắn sợ hãi kêu.

Triệu Phong sắc mặt lãnh đạm, trong Lôi Hồn Thể phóng xuất ra linh hồn Lôi Điện cường đại, cùng Thủy Lôi Huyễn Lao hô ứng.

Có thể nói, linh hồn Triệu Phong chính là một quả bom.

Mà theo Thủy Lôi Huyễn Lao co rút lại, linh hồn trung niên tóc ngắn đang không ngừng tiếp cận quả bom này.

Oanh chi chi!

Thủy Lôi Huyễn Lao lập tức co rút lại đến nhỏ nhất, ở đằng kia chỉ vẹnvẹn trong không gian nhỏ linh hồn trung niên tóc ngắn lọt vào vô cùng vô tận Lôi Điện oanh kích.

"Mau thả sư huynh của ta!"

Vào thời khắc này, tà mị nữ tử đánh lui Phá Nhạc Cổ Thần, hướng Triệu Phong vọt tới.

Bên kia, U Nha Cổ Thần cũng chuẩn bị ra tay.

"Chạy đi đâu!"

Ngưng Nguyệt Cổ Thần cắn răng, lập tức thúc dục huyết mạch Cự Thần tộc trong cơ thể.

Sau một khắc, thân thể nàng tách ra vô số hư quang trắng tinh chói mắt,hào quang kia bắn thẳng đến phía chân trời, chiếu rọi một mảnh trờixanh.

Mà bản thể Ngưng Nguyệt Cổ Thần, cũng ở trong hào quang nhanh chóng cấtcao tăng lớn, hóa thành một cự nhân ngàn trượng, một khắc này, trongvòng nghìn dặm chỗ có sinh vật, đều đã bị một cỗ khí tức cường đại vôcùng áp bách.

"Cự Thần Chỉ!"

Ngưng Nguyệt Cổ Thần một ngón tay điểm ra.

Trong ngón tay Ngưng Nguyệt Cổ Thần tụ tập tất cả lực lượng của thânthể, giống như một cột đá vô cùng cự đại, từ trên trời giáng xuống, nátbấy hết thảy.

Uy năng khổng lồ coi như là U Nha Cổ Thần, cũng chỉ có thể tránh né.

"Cự Thần tộc chi uy, quả nhiên không giống bình thường!"

Triệu Phong sợ hãi thán phục một câu.

Giờ phút này Ngưng Nguyệt Cổ Thần, coi như là Triệu Phong cũng không dám tới cứng đối cứng, mà là chọn đường xa hoặc là linh hồn công kích.

"Chết!"

Triệu Phong, Lôi Hồn Thể Lôi kiếp lực lượng toàn lực bộc phát.

Thoáng chốc, linh hồn trung niên tóc ngắn bị Triệu Phong giật chết.

"Ta muốn ngươi chết!"

Tà mị nữ tử lộ ra vẻ dữ tợn.

"Ngươi nghĩ như vậy, ta sẽ đưa ngươi đi gặp hắn!"

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, nhìn về phía tà mị nữ tử, mắt trái vận chuyển mà lên.

Hình như cảm nhận được đồng lực tập trung, tà mị nữ tử tăng thêm tốc độ, qua lại di động, làm cho Triệu Phong tập trung độ khó gia tăng thậtlớn.

Nhưng vào lúc này, bên tai tà mị nữ tử, vang lên một tiếng mèo kêu.

"Không tốt, con mèo này!"

Tà mị nữ tử sắc mặt khẽ biến.

Trung niên tóc ngắn vừa chết, Hồn thú của hắn Sinh Mệnh lực thấp

hơn, trực tiếp bị Tiểu Tặc Miêu diệt sát.

Tà mị nữ tử cũng biết mèo này quỷ dị, không dám tùy tiện sử xuất Hồn thú.

"Hỗn Nguyên Trấn Thần Ấn!"

Triệu Phong vận chuyển Hỗn Nguyên Thần Lực, ngưng tụ ra một ấn tỷ to như núi, che đậy mà đi.

Tiểu Tặc Miêu xuất hiện, làm cho tà mị nữ tử có chỗ cố kỵ, chiến lực giảm nhiều.

Mà bên kia, Phá Nhạc Cổ Thần liền giúp Ngưng Nguyệt Cổ Thần, hai ngườiliên thủ, toàn lực ra tay cùng U Nha Cổ Thần lực ngang nhau.

"Tình huống không ổn!"

U Nha Cổ Thần sắc mặt thâm trầm.

Sủng vật Triệu Phong hết sức cổ quái, hơn nữa bản thân hắn thực lực lạicường, chính mình mang đến hai người, đơn đả độc đấu đều không phải làđối thủ của Triệu Phong.

Mà giờ khắc này, hắn bị hai gã Cự Thần tộc cường giả chặn đường, coi như là xuất ra át chủ bài, cũng khó có hiệu quả to lớn.

Tà mị nữ tử bị thua là chuyện sớm hay muộn, đến lúc đó hắn đối diện ba người giáp công, thậm chí khả năng vẫn lạc tại đây.

"Lui lại!"

Biết rõ đại cục đã định, U Nha Cổ Thần lập tức truyền âm.

Sau một khắc, U Nha Cổ Thần hóa thành một đạo hư mang u ám, trực tiếp bỏ chạy.

"Đào tẩu?"

Triệu Phong phát giác tà mị nữ tử cũng muốn bỏ chạy, lập tức vận chuyểnThời Không Áo Nghĩa, nện ra một đạo quang chưởng hư vô đầy trời.

Chưởng quang kia xuyên thấu hư không, trực tiếp hàng lâm phụ cận tà mị nữ tử, làm cho nàng muốn tránh cũng không được.

Phốc!

Tà mị nữ tử phun ra một ngụm máu tươi, tốc độ ngừng lại.

"Không thể để cho nàng chạy!"

Ngưng Nguyệt Cổ Thần thấy Triệu Phong ngăn lại một người, sắc mặt hơi thích, một ngón tay điểm ra.

U Nha Cổ Thần thực lực cường hãn, am hiểu bỏ chạy, hai người bọn họ truy giết không nhiều trọng dụng, nhưng tà mị nữ tử này bị Triệu Phong ngăntrở chỉ chốc lát, liền tuyệt không thể đơn giản để cho chạy.

"Nhận lấy cái chết!"

Phá Nhạc Cổ Thần toàn lực thúc dục huyết mạch chi lực, uy năng công kích một đường dâng lên.

Bị mọi người bao bọc vây công, không đến một lát, tà mị nữ tử vẫn

lạc tại đây.

"Rõ ràng đưa bọn chúng đánh lui, còn giết chết hai người!"

Sau khi kết thúc, Phá Nhạc Cổ Thần có chút khó có thể tin.

"Đều là Triệu công tử thủ đoạn tốt, tại Hồn đạo tạo nghệ rõ ràng so Cổ Hồn tộc còn muốn lợi hại hơn!"

Ngưng Nguyệt Cổ Thần lập tức nhìn về phía Triệu Phong, càng thêm hữu hảo nói.

Một trận chiến này thắng lợi, cũng là bởi vì Triệu Phong lập tức nghiền áp một người trong đó, thay đổi thắng bại.

Phá Nhạc Cổ Thần vẻ mặt ngưng trọng nhìn về phía Triệu Phong, hoàn toàn nhận thức thực lực Triệu Phong.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu lập tức nhảy lên, tỏ vẻ nó so Triệu Phong chủ nhân này còn lợi hại hơn, phát ra tác dụng càng lớn.

"Đúng, ngươi cũng rất lợi hại!"

Ngưng Nguyệt Cổ Thần khanh khách một tiếng.

Vốn tưởng rằng hẳn phải chết, kết quả lại là làm cho Cổ Hồn tộc bangười, hai chết một trốn, người Cự Thần tộc đề cập tới cao hứng biết bao nhiêu.

"U Nha Cổ Thần đào tẩu, chúng ta mau chóng chạy đi, để tránh Cổ Hồn Điện phái cường giả khác tới trợ giúp!"

Phá Nhạc Cổ Thần đề nghị nói.

Sau đó, ba người lần nữa tiến vào thuyền nhỏ phong cách cổ xưa, biến mất tại trong thiên địa.

Ba năm sau, Xích Tinh Vực, một khu vực đá núi nào đó, một chiếc phi thuyền phong cách cổ xưa vạch phá mây xanh.

"Tới Cự Thần Điện rồi!"

Ngưng Nguyệt Cổ Thần vẻ mặt vui mừng.

Từ khi cùng bọn người U Nha Cổ Thần một trận chiến, bọn hắn trên đường đi vô kinh vô hiểm, hôm nay sắp phản hồi.

Mà Cổ Thần Ấn cũng đã mang tới, nhiệm vụ của bọn hắn thuận lợi hoàn thành, Cự Thần Điện nhất định có thể quật khởi!

Chương 1356: Bí bật Cự Thần tộc

"Đã tới rồi sao?"

Trong Thời Không Chi Bào, trong phi thuyền Triệu Phong mơ hồ nhận biết tình huống.

Ba năm này hắn đều bế quan, hơn nữa đại đa số thời gian, đều bên trong không gian Thời Không Chi Bào.

Ba năm thời gian, tu vi của hắn triệt để củng cố tại Bát giai Cổ Thần, Không Gian Áo Nghĩa đạt tới thất trọng, 《 Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết 》 cũng tu luyện tới tầng thứ ba sơ kỳ.

Trừ lần đó ra, 《 Phân Hồn Quyết 》 tầng thứ tư suy diễn thành công, chỉ bất quá hắn còn chưa phân hồn, dù sao phân hồn là chuyện nguy hiểm, không thể bị quấy rầy, mà sau khi phân hồn sẽ có thời kì suy yếu ngắn ngủi.

Còn có chính là, Triệu Phong đối với các loại đồng thuật của chính mình đã tiến hành hoàn thiện, còn lợi dụng chỗ tu công pháp cùng kiến thức, suy diễn ra đi một tí đồng thuật mới.

Bên kia, Diệt Thế Hắc Giao Long hấp thu đại lượng nghịch lân Diệt Thế Long tộc do Triệu Phong phục chế ra, sớm đã đạt tới Bát giai Cổ Thần, hơn nữa thân thể Giao Long đang hướng Chân Long lột xác, nồng độ huyết mạch Diệt Thế Long tộc, cũng có chỗ gia tăng.

Trong ba năm này phát triển nhanh nhất đúng là nó, thực lực tăng

trưởng so với Triệu Phong còn nhiều hơn.

Đương nhiên, lý do là hắn có huyết mạch ưu tú.

Thái Cổ thời kì cường đại nhất là Diệt Thế Long tộc và là đối thủ một mất một còn của Kim Ô, có thể thấy được huyết mạch này khủng bố.

Bất quá, Diệt Thế Long Lân sử dụng số lượng quá nhiều, sớm đã mất đi hiệu quả trước kia.

Kế tiếp, Diệt Thế Hắc Giao Long muốn tăng lên, liền cần theo phương diện khác bắt đầu.

"Chủ nhân, dùng thực lực hôm nay, Bát giai đỉnh phong Cổ Thần đều không phải là đối thủ của ta!"

Diệt Thế Hắc Giao Long thấy Triệu Phong chấm dứt bế quan, lập tức nói.

Hắn có thể có được tu vi hôm nay, tất cả đều là bởi vì Triệu Phong, hôm nay Diệt Thế Hắc Giao Long thậm chí sẽ nhớ, may mắn chính mình lúc trước khuất phục Triệu Phong.

Bất quá, Triệu Phong tiến bộ quá lớn, cho hắn áp lực hết sức to lớn, một khi chính mình theo không kịp bị bỏ quá xa, Diệt Thế Hắc Giao Long cũng không có cảm giác an toàn.

"Hắc Giao Long này!"

Một bên, Côn Vân có chút ghen ghét thở dài.

Trong ba năm, dưới sự chỉ điểm của Triệu Phong, hắn sớm đã đột phá Tam giai Chân Thần, hơn nữa tu vi đột nhiên tăng mạnh, đã đạt

tới Tam giai đỉnh phong.

Bực tốc độ tu luyện này, đặt ở Ngũ Tinh thế lực bình thường, cũng có thể tự hào.

Nhưng cùng Triệu Phong những người này sống chung một chỗ, hắn hoàn toàn không có cảm giác thành tựu.

Hắn thậm chí nghe nói, Triệu Phong trước kia là hảo hữu Tân Vô Ngân, đã là Điện Chủ Cự Thần tộc, Côn Vân thiếu chút nữa khiếp sợ mà chết.

Bá!

Triệu Phong ly khai không gian Thời Không Chi Bào.

"Triệu huynh đệ, khí tức của ngươi hết sức nội liễm, xem ra đã triệt để củng cố tu vi!"

Phá Nhạc Cổ Thần kinh ngạc nói ra.

Trong hàng ngũ Cổ Thần, rất nhiều người thiên phú tiềm lực sớm đã đến cuối cùng, hao hết thiên tân vạn khổ mới đột phá, bởi vậy muốn triệt để củng cố, cũng là khó chi lại khó.

"Nhanh đến thật!"

Triệu Phong hỏi.

Trước hắn cảm giác được phi thuyền nhanh chóng, Cự Thần Điện hai người chấm dứt bế quan, cho nên nhận định là nhanh đến.

Vốn lấy tầm mắt của hắn, sao không phát hiện tình huống như thế

nào.

"Ở tại phía trước, bên trong phiến hải vực kia!"

Ngưng Nguyệt Cổ Thần cười nói.

"Trên biển?"

Triệu Phong sững sờ.

Phốc!

Phi thuyền thẳng vào phía sâu biển cả, đi về phía trước một khoảng cách, vượt qua mấy dòng nước xoáy lớn, rốt cục dừng lại tại một mảnh san hô màu máu.

Rời thuyền, hai người tới một chỗ, véo động pháp quyết.

Lập tức, phía trước xuất hiện một cái thông đạo u ám.

Ba người cùng nhau xuyên qua thông đạo, đi vào một phiến đại địa khác bao la mờ mịt.

Trong đó vạn dặm không mây, núi cao nguy nga khổng lồ, trải rộng đại địa, trên núi cao, đều có rất nhiều cung điện không đồng đều.

"Cư nhiên che giấu như thế!"

Triệu Phong giật mình nhưng khó trách hắn chưa từng nghe nói qua Cự Thần Điện.

Phải biết rằng, Cự Thần tộc thứ mười lăm trong Thái Cổ vạn tộc, cỡ nào làm người khác chú ý, nhưng chỗ thế lực lại ẩn nấp như thế, cơ

hồ không người biết được.

"Đây cũng là có nguyên nhân, đến lúc đó ngươi sẽ biết!"

Ngưng Nguyệt Cổ Thần thở dài một tiếng, không có nhiều lời.

Nhưng vào lúc này, phụ cận vài toà cung điện cao thâm ở bên trong, từng đạo thần thức quét ra.

Sau đó, mấy đạo nhân ảnh từ đó nhảy ra.

Phương xa, một tên Cổ Thần cường giả mặc Kim Giáp, lập tức bay tới.

"Phá Nhạc Cổ Thần, Ngưng Nguyệt Cổ Thần, các ngươi trở lại rồi, người này là ai?"

Kim Giáp Cổ Thần ân cần thăm hỏi một tiếng, hướng Triệu Phong, trong mắt hơi có chút bất thiện.

"Người có được Cổ Thần Ấn!"

Phá Nhạc Cổ Thần trực tiếp nói ra.

Lời này vừa nói ra, Kim Giáp Cổ Thần lập tức nói ra: "Vì sao đem hắn mang đến nơi đây?"

Kim Giáp Cổ Thần ý tứ rất rõ ràng, chỉ cần cầm lại Cổ Thần Ấn là được, không có lẽ mang Triệu Phong tới nơi này.

"Hắn là Vô Ngân đại nhân mời đến!"

Ngưng Nguyệt Cổ Thần sắc mặt lạnh lùng.

Lúc trước cùng U Nha Cổ Thần một trận chiến, hơn nữa ba năm ở chung, hai người quan hệ cũng không tệ, Ngưng Nguyệt Cổ Thần đối với Triệu Phong cách nhìn cũng dần dần cải thiện.

Nghe được bốn chữ "Vô Ngân đại nhân", Kim Giáp nam tử lập tức cúi đầu không nói.

Nhưng vào lúc này, trong vô số quần sơn, một đạo thanh âm lãng lãng: "Ngưng Nguyệt, đem khách nhân thỉnh đến nơi của ta!"

Lập tức, cả vùng Thiên Địa, yên lặng một mảnh, tất cả đều cúi đầu cúng bái.

Triệu Phong đoán được, nói chuyện đúng là Tân Vô Ngân, nhưng hắn vẫn không cách nào nhìn ra, thanh âm này đến tột cùng là theo đỉnh núi nào truyền đến.

"Đi thôi!"

Sau đó, Ngưng Nguyệt Cổ Thần mang theo Triệu Phong, trèo đèo lội suối, đi vào một tòa cung điện màu vàng trên ngọn núi khổng lồ phía trước.

Trên đính ngọn núi khổng lồ có một tòa cung điện phong cách cổ xưa, trước đại điện đứng vững một bóng người thẳng tắp cao ngất.

Hắn tướng mạo bình thường nhưng lúc giơ tay nhấc chân khí chất phong phạm, nhưng lại làm kẻ khác cảm thấy cực kỳ bất phàm, hắn lẳng lặng đứng ở nơi đó, nhìn về phía trên lại như cùng cả ngọn núi dung làm một thể, vĩ đại cao lớn, làm cho người mặc cảm.

"Triệu Phong, đã lâu không gặp, đến đây tâm sự!"

Tân Vô Ngân tùy ý cười cười.

"Ngươi thật đúng là thâm bất khả trắc!"

Triệu Phong cảm thán hết một câu, tiến vào trong đại điện.

Coi như là ở Đại Lục Vực, hắn đã biết Tân Vô Ngân bất phàm, nhưng tình huống thực tế viễn siêu hắn đoán trước.

Triệu Phong tiến vào Man Hoang Thần Vực, một mực kỳ ngộ trùng điệp, càng là trực tiếp trùng kích đến Thất giai Cổ Thần Thần Vị, nhưng như cũ xa xa không bằng hắn.

Hôm nay thấy Tân Vô Ngân, Triệu Phong cảm giác ít nhất là Cửu giai Cổ Thần, nhưng so với hắn thấy qua Cửu giai Cổ Thần càng thêm thâm bất khả trắc, khó có thể đánh giá suy đoán!

"Ta vốn cho là, ngươi ít nhất còn cần năm trăm năm, mới có thể cùng ta tương kiến, không nghĩ tới ngươi tiến bộ nhanh như vậy!"

Sau khi ngồi xuống, Tân Vô Ngân cẩn thận dò xét Triệu Phong.

"Năm trăm năm?"

Triệu Phong thoáng cười cười, đổi lại Chân Thần khác theo ngoại vực đến Man Hoang Thần Vực, một lần nữa cho một ngàn năm thời gian, cũng khó khăn đạt tới thành tựu như Triệu Phong.

Nhưng Tân Vô Ngân dự đoán ra năm trăm năm, hiển nhiên cũng là biết rõ mắt trái Triệu Phong bất phàm.

"Trả lại cho ngươi!"

Triệu Phong xuất ra Cổ Thần Ấn, đồ vật này vốn là của Tân Vô Ngân.

Ba năm, hắn nhiều lần nghiên cứu qua Cổ Thần Ấn, nghiên cứu càng sâu hắn lại càng phát hiện Cổ Thần Ấn không đơn giản.

Cuối cùng nhất, hắn hiểu được một sự kiện: Cổ Thần Ấn không có bị hắn hoàn toàn luyện hóa, bởi vì Cổ Thần Ấn một mực là vật có chủ, chính là Tân Vô Ngân.

Ông!

Cổ Thần Ấn tự động bay tới bên cạnh Tân Vô Ngân.

Thời gian dần trôi qua, một cỗ khí tức cường đại từ đó phóng thích mà ra, mặt ngoài Cổ Thần Ấn, bị từng đạo hư ảnh trắng tinh vờn quanh.

Lại một tầng phong ấn cởi bỏ, Cổ Thần Ấn trực tiếp tản mát ra khí tức Cực phẩm Thần Khí.

"Ngươi đã biết, đúng vậy, Cổ Thần Ấn chính là tín vật của 'Cổ Thần Điện' Điện Chủ!"

Tân Vô Ngân hơi có vẻ kinh ngạc, đem Cổ Thần Ấn thu hồi.

"Cổ Thần Điện?"

Chỗ thế lực Tân Vô Ngân không phải Cự Thần Điện sao? Cùng Cổ Thần Điện lại có quan hệ gì?

"Ba trăm triệu năm trước, Xích Tinh Vực có một Ngũ Tinh thế lực đứng đầu, tên là Cổ Thần Điện, phóng nhãn toàn bộ Man Hoang

Thần Vực, uy danh cũng không nhỏ mà Cổ Thần Điện do hai đại chủng tộc chưởng quản, theo thứ tự là Cự Thần tộc cùng Cổ Hồn tộc..."

Tân Vô Ngân một tia hồi ức, chậm rãi nói ra.

Lúc đầu, Xích Tinh Vực trước không có Cự Thần Điện, cũng không có Cổ Hồn Điện, chỉ có Ngũ Tinh Siêu cấp thế lực 'Cổ Thần Điện'.

Kẻ thống trị cao nhất Cổ Thần Điện là Cự Thần tộc, nhưng Cự Thần tộc đặc tính là, huyết mạch kéo dài xác suất khá thấp, huyết mạch nồng độ cũng thấp, huyết mạch nồng độ cao ít càng thêm ít, dần dần xuống dốc.

Mà Cổ Hồn tộc nhân số khá nhiều, tuy bài danh không bằng Cự Thần tộc, nhưng huyết mạch nồng độ cao, thủ đoạn cũng quỷ dị, bọn hắn bất mãn hiện trạng, cuối cùng soán mưu đoạt vị, một lần hành động đánh bại Cự Thần tộc.

Từ đây Cổ Thần Điện đổi tên thành Cổ Hồn Điện!

Sự tình đi qua đã lâu, cũng chỉ có Man Hoang Thần Vực một ít lão quái vật, mới biết được những này bí mật.

"Lại là như vậy!"

Triệu Phong vẻ mặt khiếp sợ đem hết thảy nghe ở trong tai.

Hôm nay, hắn rốt cục minh bạch, Cự Thần Điện vì sao ẩn tàng trong một địa phương bí mật.

Bởi vì hiện tại, Cự Thần Điện thực lực còn xa không bằng Cổ Hồn Điện, mà Cổ Hồn Điện cũng sẽ không bỏ qua Cự Thần tộc!

"Lúc trước ta bị Cổ Hồn tộc vây giết, thần hồn tan vỡ, miễn cưỡng mở ra Ngoại Vực thông đạo, kết quả thân thể vẫn lạc trên Đại Lục Vực, cứ tưởng thần hồn mất mạng, không thể Tích Huyết Trọng Sinh, nhưng thủ đoạn của Thần Chủ có thể dùng 'Bản Nguyên Ấn Ký' Luân Hồi trùng sinh..."

Tân Vô Ngân sắc mặt phức tạp nói.

Đối với cái này, Triệu Phong đã sớm ngờ tới.

Chỉ là hắn không nghĩ tới, kiếp trước Tân Vô Ngân lại là một trong những Thần Chủ cường đại nhất của Cự Thần tộc.

Cho nên sau khi Tân Vô Ngân đi vào Man Hoang Thần Vực kế thừa Điện Chủ vị, cũng không có người dị nghị.

"Cổ Thần Ấn quý trọng như thế, ngươi lúc trước vì sao giao cho ta?"

Triệu Phong hỏi ra cái nghi hoặc.

Cổ Thần Ấn vốn là Cực phẩm Thần Khí, hơn nữa hình như còn có bí mật khác, là thứ đồ vật trọng yếu, tại Đại Lục Vực, Tân Vô Ngân liền giao cho Triệu Phong, điều này làm hắn có chút khó có thể tin.

"Ta kế thừa huyết mạch thân thể kiếp trước, Cổ Hồn Điện liền phát giác được sự hiện hữu của ta, ta đoán đã có Chân Thần hàng lâm tại Đại Lục Vực, có thể sẽ mang đến một hồi hủy diệt phong bạo, liền đem mỗi một kiện vật phẩm kiếp trước, thiết lập một cái truyền thừa, cho các ngươi chọn lựa, một là vì đền bù tổn thất của các ngươi, hai là cho các ngươi gia tăng thực lực, ứng đối nguy cơ kế tiếp, về phần Cổ Thần Ấn, là ngươi thông qua khảo nghiệm lấy đi..."

Tân Vô Ngân cười cười, Cổ Thần Ấn không phải hắn cho, là Triệu Phong chính mình dựa vào bổn sự mà cầm.

Hơn nữa, Tân Vô Ngân kế thừa lực lượng kiếp trước tiến vào Man Hoang Thần Vực, cũng lọt vào đuổi giết liên tục của Cổ Hồn Điện.

Cổ Thần Ấn trọng yếu như thế, tuyệt không thể rơi vào tay Cổ Hồn Điện, bởi vậy hắn cũng ý định giao cho những người khác đảm bảo.

Nhưng bảo vệ Cổ Thần Ấn cũng là một loại nguy cơ, người bình thường cũng không làm được...

"Muốn biết bí mật Cổ Thần Ấn sao?"

Tân Vô Ngân đột nhiên hỏi.

Triệu Phong sững sờ, hắn tự nhiên biết rõ, Cổ Thần Ấn khả năng bí mật hết sức trọng đại.

Nhưng Tân Vô Ngân lại không có ý tứ giấu diếm Triệu Phong.

"Dù sao ngươi cũng giúp ta cái đại ân, cũng coi như nửa chủ nhân Cổ Thần Ấn, biết rõ chuyện của nó, cũng là nên..."

Tân Vô Ngân chuẩn bị đem bí mật nói ra.

Nhưng vào lúc này, một cỗ khí tức trầm trọng vô cùng áp lực, hàng lâm cả tòa đại điện.

Phải biết rằng, Triệu Phong tiến vào nơi đây, đại điện bốn phía mở ra phòng hộ kết giới.

Khí tức cường giả thần bí kia lại có thể bỏ qua phòng hộ kết giới,

hàng lâm mà đến.

Cỗ hơi thở này, trầm trọng như núi, cách kết giới, Triệu Phong đều không thể động đậy, cảm giác mình như là con sâu cái kiến nhỏ bé, tánh mạng bị người khác nắm.

Loại này cảm thụ, lúc trước hắn thể nghiệm qua một lần.

"Thần Chủ!"

Triệu Phong nội tâm cả kinh, được chứng kiến Thiên Tịch Thần Chủ có thể căn cứ khí tức ý cảnh đoán được tu vi đối phương.

"Vô Ngân, ngươi ý định đem bí mật Cự Thần tộc nói cho một ngoại nhân?"

Một đạo thanh âm già nua uy nghiêm, quanh quẩn ở trong đại điện.

Chương 1357: Nhất triển thân thủ

"Vô Ngân, ngươi ý định đem bí mật Cự Thần Tộc, nói cho một ngoại nhân?"

Một đạo thanh âm già nua uy nghiêm, quanh quẩn ở trong đại điện.

"Cho tới nay, đều là hắn giúp ta bảo vệ Cổ Thần ấn, hơn nữa hắn tự mình tới đem Cổ Thần ấn trả cho ta, cho nên ta tin tưởng hắn."

Tân Vô Ngân thần sắc thản nhiên.

Triệu Phong biết rõ Cổ Thần ấn chứa đựng đại bí mật, nhưng như cũ lại tới đây, cũng chủ động giao ra.

Cho nên, nói cho Triệu Phong về bí mật Cổ Thần ấn, cũng không gì đáng trách.

"Lúc trước, Cự Thần Tộc ta cũng thập phần tín nhiệm Cổ Hồn Tộc, cuối cùng…"

Một thanh âm già nua lần nữa vang lên, trong lời nói mang theo cảm thán, bất đắc dĩ, phẫn nộ.

"Không phải tộc của ta, hắn tâm tất nhiên dị."

Còn chưa chờ Tân Vô Ngân nói chuyện, thanh âm già nua ẩn chứa vô tận uy áp, vang vọng cả phiến thiên địa.

Cùng lúc đó, cơ hồ người của Cự Thần Điện, toàn bộ đi ra, vẻ mặt bi thương nhìn Thiên không.

"Triệu Phong, chớ để ở trong lòng, Đại trưởng lão cũng không phải nhằm vào ngươi."

Tân Vô Ngân biết, Đại trưởng lão đối với Cổ Hồn Tộc hận ý quá sâu, không có tiếp tục tranh luận, mà là nói với Triệu Phong.

Theo hắn, Cự Thần Tộc sở dĩ như vậy, là vì Cự Thần Tộc quá ỷ lại vào huyết mạch, hơn nữa cho rằng bản thân huyết mạch cao đẳng, đối với Thái Cổ chủng tộc nhỏ yếu khác chẳng thèm ngó tới, trôi qua quá an ổn, không có cảm giác nguy cơ, mới nhận được loại thảm kịch này.

Kinh nghiệm này về sau Cự Thần Tộc đã có nhận thức khắc sâu, một khi sống lại, thế như chẻ tre, không người nào có thể ngăn.

Nhưng hôm nay Cự Thần Tộc gặp phải nguy cơ đến từ cổ Hồn Điện, muốn quật khởi, cần một cơ hội.

"Vô Ngân, thứ đồ vật đã tới tay rồi, đưa hắn đi thôi."

Đại trưởng lão tiếp tục nói.

Cự Thần Tộc muốn có cơ hội quật khởi, tựu là Cổ Thần ấn.

"Ta cần trợ giúp của hắn."

Tân Vô Ngân bình thản nói ra.

"Cái gì ngươi ý định để hắn ở tại chỗ này."

Một đạo thanh âm tức giận lập tức vang lên.

Triệu Phong cảm giác Thiên không (bầu trời) phảng phất sụp đổ, áp lực vô cùng.

Sau một khắc, trong đại điện trực tiếp xuất hiện một lão giả, hắn thân hình cao lớn, màu da đỏ sậm, diện mục uy nghiêm, một đầu tóc trắng tang thương.

"Hắn một gã bát giai Cổ Thần, trong thế lực bình thường đích thật là đỉnh cường giả, nhưng đối với Cự Thần Tộc hôm nay mà nói, không có bất kỳ tác dụng gì."

Đại trưởng lão trực tiếp quát.

Kỳ thật, hôm nay cự Thần Điện tựu là thiếu khuyết cường giả, nếu là nhiều ra một gã bát giai Cổ Thần, bọn hắn tự nhiên nguyện ý.

Chỉ có điều Đại trưởng lão đối với ngoại tộc, một mực trong lòng còn có khúc mắc.

Huống chi hôm nay Cự Thần Tộc đang đứng ở thời kì mấu chốt, tuyệt không thể có bất kỳ sai lầm.

"Ta trong lúc Luân Hồi trọng sinh cùng Triệu Phong ở chung qua một thời gian ngắn, ta đối với hắn tương đối hiểu rõ, hắn có năng lực giúp ta, nhưng có nguyện ý giúp ta hay không, còn phải hỏi qua hắn mới được."

Tân Vô Ngân bỗng nhiên đứng lên, tản mát ra khí tức huyết mạch cường hãn vô cùng, đem Triệu Phong đã bị khí tức áp chế, yếu bớt vài phần.

"Ngươi đã coi trọng hắn như thế, vậy hãy để cho ta đến kiểm tra đo lường một chút, hắn có hay không có năng lực như thế."

Đại trưởng lão mặt không đổi sắc, chằm chằm vào Triệu Phong.

Trước khi, hắn đối với Triệu Phong cũng không có để ý nhiều, nhưng hắn tin tưởng mắt của Tân Vô Ngân, cho nên đối với Triệu Phong hơi chút cảm thấy hứng thú.

"Ngươi nếu muốn ở lại chỗ này, cùng với ký danh đệ tử của ta, tỷ thí một trận, bằng không thì liền trực tiếp ly khai."

Đại trưởng lão nói với Triệu Phong.

Tân Vô Ngân sắc mặt khẽ biến, ký danh đệ tử của Đại trưởng lão “Trình vân Cổ Thần", trước đó không lâu vừa đạt tới bát giai đỉnh phong, thực lực không giống người thường.

Nhưng hắn cho rằng, Triệu Phong có thể chiến thắng đối phương, chỉ có điều Đại trưởng lão là loại phương thức cưỡng bức, có thể sẽ làm cho Triệu Phong không vui, trực tiếp ly khai.

"Vãn bối nguyện ý thử một lần."

Triệu Phong sắc mặt bình thản.

Hắn tới nơi này, hoàn toàn chính xác cố ý giúp Tân Vô Ngân, nhưng Thần Chủ này thái độ đối với hắn hoàn toàn chính xác lại để cho người rất không thoải mái, đã như vầy, chính mình dùng thực lực để chứng minh, hung hăng đánh vào mặt của đối phương.

Huống hồ ba năm bế quan, Triệu Phong thực lực tinh tiến không ít, nhưng một mực không có thực chiến qua, còn có chút ngứa tay.

Nghe được Triệu Phong trả lời, Tân Vô Ngân mỉm cười.

"Tốt."

Đại trưởng lão hét lớn một tiếng, vận chuyển lực lượng cường đại, lập tức mang theo Triệu Phong ly khai đại điện.

Đồng thời, một giọng nói quanh quẩn tại trong đại điện: "Vô Ngân, Cổ Thần ấn đã tới tay, ngươi trước làm chuẩn bị đi, về tiểu tử này, ta đến xử lý."

Trước mắt lóe lên, Triệu Phong liền phát hiện mình đi vào một mảnh địa phương trống trải, nơi đây phạm vi mấy vạn dặm có một tầng thủ hộ kết giới.

Bỗng nhiên, không gian lập loè một tia chấn động, lập tức xuất hiện một gã kim giáp nam tử.

"Sư tôn, tìm đệ tử có chuyện gì."

Trình vân Cổ Thần cung kính hành lễ.

"Ngươi cùng người ngoại tộc này luận bàn một phen, phân ra thắng bại."

Đại trưởng lão lạnh nhạt nói ra.

Đệ tử của hắn chỉ có Trình vân Cổ Thần cùng Triệu Phong tu vi chênh lệch không lớn, Trình vân Cổ Thần tuy chỉ là ký danh đệ tử, nhưng thân có Cự Thần Tộc huyết mạch, thực lực không thể tầm thường so sánh được.

Nếu như Triệu Phong ngoại tộc cấp thấp, có thể chiến thắng Trình vân Cổ Thần, cho thấy đối phương thiên phú tiềm lực hoàn toàn chính xác cường đại khủng bố, có lẽ đối với Cự Thần Tộc hữu dụng.

Triệu Phong ánh mắt chớp lên, Trình vân Cổ Thần này chính là hắn mới vừa vào cự Thần Điện, Kim giáp Cổ Thần thái độ cực bất hữu thiện.

Cùng lúc đó, kết giới bên ngoài, không ngừng có người vây tụ mà đến.

"Nghe nói người ngoại tộc kia cùng với ký danh đệ tử Đại trưởng lão Trình vân Cổ Thần so thử một chút."

"Người cấp thấp ngoại tộc thế nào lại là đối thủ Trình vân Cổ Thần."

Phụ cận nghị luận mà lên.

"Chỉ giáo."

Trình vân Cổ Thần lời nói vừa ra, lập tức kích phát Cự Thần Tộc huyết mạch.

Thoáng chốc, Thiên Địa hào quang vạn trượng, một kim giáp cự nhân cự đại vô cùng, xuất hiện trong thiên địa, làm cho người chịu uy áp lớn lao.

Trình vân Cổ Thần trực tiếp thúc dục huyết mạch, rất rõ ràng là ý định tốc chiến tốc thắng.

Dù sao hắn đối người ngoại tộc cũng không chào đón, hơn nữa giờ phút này hắn vì sư tôn xuất chiến, nhất định phải dùng ưu thế tuyệt đối, đạt được thắng lợi.

"Người này hình thể so với Ngưng Nguyệt Cổ Thần lúc trước còn muốn lớn hơn không ít."

Triệu Phong đôi mắt chớp lên, Cự Thần Tộc huyết không thể khinh thường.

"Cự thần Liệt Phong chưởng."

Thân cao gần vạn trượng của Trình vân Cổ Thần, che khuất bầu trời, thủ chưởng huy động mà lên.

Lập tức, cả phiến không gian nổi lên cuồng bạo gió lốc, bỗng nhiên, một đạo Phong Ảnh quang chưởng cự đại vô cùng, hướng Triệu Phong đánh ra.

Bá!

Triệu Phong lập tức thi triển không gian lập loè, né tránh phạm vi công kích của Trình vân Cổ Thần.

Oanh phanh!

Một chưởng kia rơi vào phía trên đại địa, trực tiếp gọt ra một cái Thâm Uyên, công kích uy năng làm cho người lạnh mình.

"Không gì hơn cái này, người ngoại tộc kia huyết mạch cấp thấp, căn bản không cách nào cùng Trình vân Cổ Thần đánh đồng."

"Trình vân Cổ Thần thực lực cường lớn thêm không ít, Phong chi áo nghĩa đạt tới lục trọng đỉnh phong, tăng thêm huyết mạch Cự Thần Tộc, tiểu tử kia cũng chỉ có né tránh."

Người vây quanh, liên tục kinh hô.

Nhưng vào lúc này, một gã nam tử Tử Huyết tóc dài yêu dị lại tới đây, đôi mắt chằm chằm vào trong kết giới Triệu Phong.

Người này đến, lập tức đưa tới những người khác ánh mắt khác thường.

"Nam Cung Thánh, hắn giống như ngươi là người ngoại tộc, muốn ở lại chỗ này, nhưng hắn vận khí không bằng ngươi, trước hết còn qua cửa ải này của Trình vân Cổ Thần."

Một gã tuổi trẻ Cổ Thần, nhìn về phía yêu dị nam tử kia cười nói.

"Hắn sẽ thắng."

Nam Cung thánh bình thản nói ra.

Nhưng nội tâm, Nam Cung thánh cực kỳ bất bình: "Không nghĩ tới ngươi đã là bát giai Cổ Thần rồi."

"Ta Cự Thần Tộc huyết mạch, phòng ngự cùng lực lượng gồm nhiều mặt, công kích uy năng khổng lồ vô cùng, ngươi có thể trốn đi nơi nào."

Trình vân Cổ Thần như là cự nhân chống trời uy nghiêm vô cùng, hắn song chưởng vận chuyển mà ra, huy động lên Phong chi áo nghĩa cao thâm.

"Liệt Phong Thiên Long kích."

Trình vân Cổ Thần song chưởng thay đổi, một cổ năng lượng cường hãn Phong Bạo, tàn sát bừa bãi mà ra.

"Trình vân Cổ Thần ra tuyệt chiêu, phạm vi công kích thật lớn, tiểu tử kia muốn tránh cũng không được."

"Xem ra đã xong, thật sự là không thú vị."

Mọi người vốn tưởng rằng, chiến đấu còn sẽ kéo dài một hồi, nào có thể đoán được Trình vân Cổ Thần rõ ràng trực tiếp sử xuất tuyệt chiêu.

Chỉ thấy, một đầu lờ mờ Phong Bạo chi Long, mang theo uy thế vô cùng cuồng bạo, hướng Triệu Phong oanh kích mà đi.

Ở đằng kia trước mặt Cự Long, Triệu Phong thân hình nhỏ bé, giống như là một đầu tiểu côn trùng, yếu ớt không chịu nổi.

Lúc này đây, Triệu Phong không có né tránh, thân hình bất động, trong cơ thể nhộn nhạo ngưng luyện ra thần lực quang huy chói mắt.

"Hỗn Nguyên toái thần quyền."

Dung hợp nhiều loại áo nghĩa, Triệu Phong một quyền mãnh liệt oanh ra.

Lập tức, một đạo quyền ảnh lờ mờ cự đại vô cùng, lấy tốc độ cực nhanh, hướng vòm trời trùng kích mà đi, xu thế trước nay chưa từng có, phảng phất như bất kỳ vật gì đều không thể đem hắn ngăn cản.

Oanh bang bang!

Một đầu Phong Bạo chi Long cực lớn trực tiếp bị Triệu Phong một quyền xỏ xuyên qua.

Phải biết rằng, Hỗn Thiên không nguyên bí quyết đột phá đến tầng thứ ba, Hỗn Nguyên thần lực, cơ hồ là hoành hành bên trong bát giai.

"Làm sao có thể!"

Trình vân Cổ Thần lập tức trì trệ.

Thân là Cự Thần Tộc, hắn rõ ràng tại thần lực công kích lại thua bởi ngoại tộc bình thường bát giai Cổ Thần.

Nhưng vào lúc này, mắt trái Triệu Phong bắt đầu khởi động ý chí đồng lực cường đại.

"Linh hồn công kích."

Trình vân Cổ Thần sắc mặt khẽ biến.

Kết giới bên ngoài, những người khác thần sắc cũng lập tức ngưng tụ.

Linh hồn công kích, bọn hắn đầu tiên nghĩ đến đúng là Cổ Hồn Tộc, mặt khác, về linh hồn cũng đích thật là điểm yếu Cự Thần Tộc.

"Phong Lôi Huyễn Giới."

Triệu Phong mắt trái lập tức phát động, một cổ Lôi Điện vô cùng trùng kích mà ra.

Lôi Điện lực lượng không ngừng mở rộng, hơn nữa hấp thu phong lực lượng trong thiên địa, hình thành một Phong Lôi võng cực lớn vô cùng, đem Trình vân Cổ Thần trói buộc ở bên trong.

Ông chi chi!

Phong Lôi võng tản mát ra Phong Lôi lực phá hoại cường đại, đối với linh hồn cùng thân hình Trình vân Cổ Thần, tạo thành tổn thương cực lớn.

Cùng lúc đó, mắt trái Triệu Phong kết nối lấy Phong Lôi võng, truyền ra huyễn đạo lực lượng cường đại, phối hợp Lôi Điện tê liệt, ảnh hưởng tâm thần Trình vân Cổ Thần, giảm xuống sự chống cự của hắn.

Đối thủ là loại hình thể cực lớn như Cự Thần Tộc, đồng thuật loại nhỏ căn bản vô dụng.

Ba năm bế quan, Triệu Phong cũng nghĩ đến điểm này, mới bắt đầu nghiên cứu linh hồn công kích thuật phạm vi lớn, "Phong Lôi Huyễn Giới" là thứ nhất.

Hơn nữa đồng thuật này vô cùng linh hoạt, Lôi Điện lực lượng còn có thể cùng mộc, thủy, kim áo nghĩa lực lượng xứng hợp.

Bị đồng thuật Triệu Phong trói buộc tra tấn, Trình vân Cổ Thần không ngừng kêu thảm thiết.

Linh hồn ý chí Triệu Phong đã đến gần vô hạn Cửu giai Cổ Thần.

Cho dù không có sử dụng bổn nguyên chi lực, Trình vân Cổ Thần cũng khó có thể chống cự.

Mắt trái Triệu Phong bỗng nhiên sinh ra đồng lực ý chí chấn động, rõ ràng cho thấy muốn thi triển đồng thuật khác.

"Dừng tay."

Nhưng vào lúc này, Đại trưởng lão trực tiếp mở miệng.

Giờ khắc này, Thiên Địa phảng phất đình trệ một sát na, tất cả lực lượng, lập tức tan thành mây khói, phảng phất như trước kia không tồn tại.

"Thắng bại đã phân."

Đại trưởng lão vứt bỏ những lời này liền phiêu nhiên mà đi.

Thân là Thần Chủ, trong lúc giao thủ ngắn ngủi, liền có thể nhìn ra rất nhiều.

Tiếp tục chiến đấu, thua cũng là Trình vân Cổ Thần, còn không bằng chấm dứt như vậy, để tránh lại để cho Cự Thần Tộc quá mất mặt.

"Không, tại sao có thể như vậy."

Trình vân Cổ Thần cực không cam lòng, nhưng cũng không dám cải lời ý tứ của Đại trưởng lão.

Chiến đấu chấm dứt, Triệu Phong liền chuẩn bị ly khai nơi đây, hắn chợt thấy trong đám người vây xem, một gã nam tử Tử Huyết tóc dài yêu dị.

Chương 1358: Tổ Di Bảo Khố

"Nam Cung Thánh!"

Triệu Phong kinh hãi.

Hắn làm sao cũng không nghĩ tới, lại ở chỗ này nhìn thấy Nam Cung Thánh.

Vèo!

Triệu Phong trực tiếp bay đi.

Phụ cận người Cự Thần tộc như trước không chào đón Triệu Phong, nhưng Triệu Phong đã nhận được Đại trưởng lão tán thành, càng nghe đồn cùng Điện Chủ Vô Ngân đại nhân có quan hệ, cho nên bọn hắn cũng sẽ không chủ động khiêu khích Triệu Phong.

"Không nghĩ tới ngươi ở nơi này."

Triệu Phong mỉm cười nói.

Hôm nay Nam Cung Thánh đã là Lục giai Chân Thần.

Dù sao lúc trước hắn kế thừa Cổ Thần lực lượng, hơn nữa hắn tu luyện thiên phú vốn là tuyệt hảo, đến cảnh giới này rất bình thường.

Khó được chính là, lúc này tà niệm trên người Nam Cung Thánh, hình như so thời điểm Đại Lục Vực còn yếu một ít.

"Đi vào Man Hoang Thần Vực, trùng hợp gặp được Tân Vô Ngân, lúc ấy không chỗ có thể đi, liền theo hắn đến nơi này!"

Nam Cung Thánh giảng thuật nói.

Lại nói tiếp, hắn hết sức may mắn.

Lúc trước, hắn đắc tội một cái thế lực bán Tứ Tinh, thiếu chút nữa bị đuổi giết đến chết, cuối cùng được Tân Vô Ngân cứu một mạng.

Rồi sau đó, Tân Vô Ngân giúp hắn áp chế tà niệm trong cơ thể, tâm tính của hắn có chỗ chuyển biến tốt đẹp.

"Đúng rồi, gặp một lần bằng hữu cũ!"

Triệu Phong mỉm cười, đem Côn Vân cũng gọi đi ra.

"Nam Cung Thánh?"

"Côn Vân!"

Hai người hơi có vẻ kinh ngạc, đồng thời lên tiếng.

Côn Vân chằm chằm vào Nam Cung Thánh, phát giác được đối phương tu vi thâm bất khả trắc, không khỏi có chút ao ước cùng ghen ghét.

Bất quá, kế thừa bộ phận lực lượng Cổ Thần Tà Dương, Nam Cung Thánh có thể có thành tựu này cũng không kỳ lạ quý hiếm, hơn nữa lúc trước tiến vào Man Hoang Thần Vực, Nam Cung Thánh cũng là Chân Thần.

Ba người nhìn nhau, không khỏi cười cười, không nghĩ tới ba đại

cường giả lúc trước của Chúa Tể Điện, hôm nay tề tụ một đường.

Ngẫm lại, đã qua lâu như vậy.

Thời điểm tại Đại Lục Vực, ba người bởi vì quan hệ lợi ích, đi cùng một chỗ, nhưng hôm nay lại không có lợi ích buộc chặt, ba người vừa đi vừa nói, thoải mái khoan khoái dễ chịu trước nay chưa có.

Cuối cùng, Côn Vân quyết định ở tại chỗ này.

Tuy nhiên nơi này kỳ thị ngoại tộc nhưng với hắn mà nói, tại đây so với Hắc Ma Phong tốt hơn nhiều.

Hắn muốn ở tại đây nghịch cảnh phấn đấu chém giết, liên tiếp trở nên mạnh mẽ, đuổi theo Nam Cung Thánh. Với hắn mà nói, Triệu Phong quá xa không thể chạm.

"Đúng rồi, Nam Cung Thánh, cho ngươi một vật!"

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến, trước hắn đã phục chế đại lượng Thiên Thần Dịch.

Lúc trước hắn cũng cho Côn Vân một phần, nhưng Côn Vân một mực giữ lại, chờ cơ hội thích hợp sử dụng.

Bá!

Triệu Phong lấy ra một cái bình nhỏ Lưu Ly, trong đó chứa mốt ít chất lỏng trắng tinh.

"Đây là Thiên Thần Dịch, có xác suất trợ trong Chân Thần Cửu giai trực tiếp đột phá một tầng, tu vi càng thấp xác suất càng lớn, mà căn cơ sẽ không bất ổn..."

Triệu Phong giao cho bọn họ, về phần lúc nào phục dụng do chính bọn hắn quyết định.

"Rõ ràng có bảo vật này!"

Nam Cung Thánh chấn động vô cùng.

Theo dược hiệu thì hắn liền nhìn ra Thiên Thần Dịch trân quý, mà hắn cũng quyết định, trực tiếp phục dụng bảo vật này, trùng kích Cổ Thần.

Cứ như vậy, Triệu Phong tại Cự Thần Điện cư ngụ mấy ngày.

Một ngày này, thanh âm Tân Vô Ngân vang lên trong óc Triệu Phong: "Triệu Phong, đến chỗ của ta!"

Đi vào đại điện, Triệu Phong phát hiện, trên cường giả Bát giai Cổ Thần Cự Thần tộc cơ hồ toàn bộ tụ tập lúc này.

"Vô Ngân, ngươi cũng gọi hắn đến?"

Bên cạnh Tân Vô Ngân, Đại trưởng lão nhíu mày.

Toàn bộ đại điện cũng lập tức yên lặng xuống.

Cự Thần tộc cường giả còn lại cũng có chút bài xích Triệu Phong.

Dù sao chuyện kế tiếp, là đại cơ mật của Cự Thần tộc.

Nếu như không phải người Cự Thần tộc hôm nay rất thưa thớt, bọn hắn cũng không nhất định có cơ hội tham dự.

Nhưng giờ phút này, một người ngoại tộc, rõ ràng được tham dự.

"Triệu Phong từng giúp ta bảo vệ Cổ Thần Ấn, còn lọt vào Cổ Hồn Điện đuổi giết, hôm nay như cũ đem Cổ Thần Ấn đưa đến trong tay của ta, vì báo đáp hắn, ta quyết định để cho hắn tham dự việc này!"

Tân Vô Ngân trịnh trọng nói ra, ngữ khí chân thật đáng tin.

Lời này vừa nói ra, ở đây rất nhiều cường giả chỉ là khẽ lắc đầu, không có nhiều lời.

Triệu Phong sắc mặt hơi kinh, không nghĩ tới Tân Vô Ngân tu vi không đến Thần Chủ, ngồi ở Điện Chủ vị, nhưng như cũ làm cho người tin phục như thế.

Bất quá hắn cũng theo Nam Cung Thánh nghe qua một ít sự tình Tân Vô Ngân.

Tân Vô Ngân kiếp trước là Cự Thần tộc tuyệt thế thiên tài, không chỉ có huyết mạch nồng độ cực cao, ngộ tính cũng là siêu tuyệt, chỉ dùng ba ngàn năm, liền tấn thăng làm Thần Chủ, coi như là một Truyền Kỳ của Man Hoang Thần Vực.

Khi đó, Cự Thần tộc đem hết thảy hi vọng ký thác trên người hắn, nếu như không phải Cổ Thần Điện phát sinh biến cố, Tân Vô Ngân vô cùng có khả năng thành Thần Vương làm chúa tể vận mệnh Man Hoang Thần Vực!

Lúc này, những người Cự Thần tộc có lẽ cũng đem hết thảy ký thác vào Tân Vô Ngân, tin tưởng vững chắc Tân Vô Ngân dẫn đầu bọn hắn quật khởi.

"Triệu Phong, Cổ Thần Ấn không chỉ là biểu tượng thân phận Cổ

Thần Điện Điện Chủ, càng là chìa khóa mở ra 'Tổ Di Bảo Khố' thần bí nhất Cự Thần tộc!"

Giờ phút này, Tân Vô Ngân rốt cục đem bí mật Cổ Thần Ấn, nói ra.

Tổ Di Bảo Khố?

Triệu Phong trong nội tâm khẽ động, lẳng lặng nghe.

Tại thời đại xa xôi, Cự Thần tộc nhân khẩu huyết mạch hiếm bạc, mà ngộ tính cũng phần lớn.

Thẳng đến thời kì nào đó, tổ tiên có ý mở ra một bảo khố thần bí, làm cho chủng tộc ngắn ngủn mấy ngàn năm, liên tục sinh ra đời mấy vị "Thần Chủ." Cuối cùng nhất trở thành đỉnh tiêm tồn tại bên trong Ngũ Tinh thế lực trong Man Hoang Thần Vực.

"Liên tục sinh ra đời mấy vị Thần Chủ? Cái 'Tổ Di Bảo Khố ' này, cũng thật bất khả tư nghị..."

Triệu Phong không khỏi âm thầm líu lưỡi.

Nếu là thật, một khi có thể mở lại 'Tổ Di Bảo Khố ', khống chế lợi ích trong đó, Cự Thần tộc dùng không bao lâu, liền có thể lớn mạnh, chống lại Cổ Hồn Điện!"

Khó có thể tưởng tượng, chính mình một mực sử dụng "Cổ Thần Ấn." Vậy mà có bí mật như vậy.

"Vô Ngân, mở ra Cự Thần tộc Tổ Di Bảo Khố, mấy người các ngươi đi vào, ta trấn thủ tại đây!"

Đại trưởng lão lạnh nhạt nói ra.

Thân là người mạnh nhất, bỏ qua tư cách tiến vào bảo khố, trấn thủ Cự Thần tộc.

Có thể thấy được Đại trưởng lão đích thật là một lòng vì Cự Thần tộc suy nghĩ.

Ông ông!

Nhưng vào lúc này, đại điện bên ngoài kết giới xuất hiện chấn động.

Đại trưởng lão nhíu mày, thần thức quét đi ra ngoài, cùng người ngoại giới trao đổi.

"Không tốt, Cổ Hồn Điện đánh tới!"

Đại trưởng lão sắc mặt khẽ biến.

"Nếu là hôm nay mở ra bảo khố, Cổ Hồn Điện một khi công tới, thì xong rồi!"

"Đáng giận, bọn hắn rõ ràng biết rõ vị trí của chúng ta!"

Rất nhiều cao tầng, liên tục cảm thán.

"Khả năng có nội gian!"

Một tên ánh mắt âm hàn Bát giai Cổ Thần, thấp giọng nói ra.

Ánh mắt mọi người, không hẹn mà cùng lườm qua Triệu Phong.

Tại thời khắc mấu chốt, Cổ Hồn Điện đánh đến, thật sự là quá kỳ quặc, hoài nghi có nội gian cũng rất bình thường.

Mà Triệu Phong là gần đoạn thời gian vừa tới nơi này, là một ngoại nhân tự nhiên cũng đã thành đối tượng hoài nghi nhất.

"Trước lui lại!"

Đại trưởng lão sắc mặt trầm xuống, biến mất trong đại điện.

Cùng lúc đó, tất cả mọi người ly khai nơi đây.

Cũng không lâu lắm, người Cự Thần Điện toàn bộ tụ tập đến.

"Rút lui khỏi nơi đây!"

Đại trưởng lão lớn tiếng hét một tiếng, xuất ra một cái lâu đài cổ sắt thép cự đại.

Lâu đài cổ bốn phía có cánh, rõ ràng là một kiện đạo cụ phi hành cỡ lớn.

Mấy hơi thời gian, tất cả mọi người tiến vào lâu đài cổ.

Oanh!

Lâu đài cổ một tiếng ầm ầm, xuyên thẳng qua, trực tiếp hướng bầu trời trùng kích mà đi.

Đến độ cao nhất định, lâu đài cổ xuyên thấu toàn bộ kết giới không gian, đi vào vùng biển phụ cận.

Chỉ thấy, xa xa bên cạnh là Thiên Địa đen kịt một mảnh, giống như tận thế sắp hàng lâm.

"Cự Thần tộc dư nghiệt, giao ra Cổ Thần Ấn, thúc thủ chịu trói đi!"

Ở trung tâm mây đen, một tên Thần Chủ Cổ Hồn tộc thân hình hơi mờ nhìn không thấy ngũ quan, truyền ra thanh âm âm hàn.

"Cổ Hồn tộc, Thiên Minh Thần Chủ!"

Đại trưởng lão trợn mắt nhìn.

Trừ hắn ra, nhận thức Thiên Minh Thần Chủ, còn có một tên Thần Chủ Cổ Hồn Điện, mà Cổ Thần cường giả cùng tổng nhân số cũng áp đảo Cự Thần tộc một phương.

"Không tốt, Cổ Hồn Điện đã công đến nơi đây rồi!"

Cổ Hồn tộc tại phương diện tốc độ vốn là vượt xa Cự Thần tộc.

Huống chi Cự Thần tộc, phi hành đạo cụ càng lớn thì tốc độ bên trên càng chậm.

Người Cự Thần tộc còn lại đều hiểu rõ điểm ấy.

"Các vị, theo ta cùng một chỗ chặn đường Cổ Hồn Điện, vì Vô Ngân đại nhân tranh thủ cơ hội chạy thoát!"

Đại trưởng lão bỗng nhiên nói ra, đây là biện pháp tốt nhất hiện tại.

Trong lâu đài cổ lập tức trầm tĩnh một mảnh, đây là liên quan đến lựa chọn tánh mạng.

Nhưng ngoài ý định, tuyệt đại đa số người đều rất nhanh đồng ý.

Nam Cung Thánh cùng Tân Vô Ngân thân là người Cự Thần Điện,

không có lý do trốn tránh, mà bọn hắn càng không có trốn tránh.

Triệu Phong đi qua, cho hai người một ít vật bảo vệ tánh mạng.

"Vô Ngân, ngươi mang mấy người âm thầm đào tẩu, mở ra bảo khố Cự Thần tộc..."

Đại trưởng lão vẻ mặt trịnh trọng nhìn về phía Tân Vô Ngân.

Đồng thời, trong lâu đài cổ, tất cả người cũng đều nhìn chăm chú lên Điện Chủ bọn hắn.

Giờ phút này, nói áp lực lớn nhất thật ra là Tân Vô Ngân.

"Đương nhiên, chúng ta cũng không phải liều chết, chỉ cần kiềm chế một lát, liền toàn lực bỏ chạy..."

Đại trưởng lão bắt đầu nói rõ sách lược.

Sau một khắc, lâu đài cổ phi hành ngừng ở giữa không trung.

"Muốn đầu hàng sao?"

Thiên Minh Thần Chủ cười nhạo một tiếng.

Kỳ thật rất sớm, bọn hắn đã phát hiện chỗ ẩn dấu Cự Thần Điện.

Sở dĩ chờ tới bây giờ, là ở chờ người Cự Thần tộc cầm lại Cổ Thần Ấn, dù sao trước Cổ Thần Ấn nằm trong tay Triệu Phong, mà Triệu Phong ở chỗ Linh tộc là cái xương cứng.

"Các ngươi quá coi thường Cự Thần tộc rồi!"

Đại trưởng lão theo trong lâu đài cổ bay ra, một cỗ huyết mạch khí tức kinh khủng bỗng nhiên bộc phát.

Một sát na kia, tinh quang hư ảo chói mắt chiếu sáng chói lọi khắp trời xanh, đem hết thảy Hắc Ám khu trừ.

Oanh!

Một Kình Thiên cự nhân cực lớn khó có thể hình dung, đứng lặng tại phía trên đại địa.

Thoáng chốc, Sơn Hà sụp đổ, đại địa nghiền nát, toàn bộ thế giới phảng phất đã gặp phải tai hoạ ngập đầu.

"Cự Thần tộc!"

Thiên Minh Thần Chủ ngưng trọng nhìn về phía Đại trưởng lão.

Cự Thần tộc phần lớn huyết mạch cực kỳ hiếm bạc, huyết mạch nồng độ cao cực nhỏ, nhưng Đại trưởng lão là một trong số đó, là Cự Thần tộc cường giả chân chính.

Đơn đả độc đấu, hắn còn không dám cùng Đại trưởng lão cứng đối cứng.

"Vừa rồi có người từ trong lâu đài cổ đào tẩu rồi!"

Bỗng nhiên, Cổ Hồn Điện một Thần Chủ khác thấp giọng nói ra.

"Ngươi đuổi bắt bọn hắn!"

Thiên Minh Thần Chủ thấp giọng hét một tiếng, thân hình liền lập tức biến mất, đối diện Đại trưởng lão.

"Ai cũng đừng mong từ nơi này đi qua!"

Đại trưởng lão tức giận hét một tiếng, bàn tay vung lên, phía sau liền xuất hiện một vách tường màu vàng đất cự đại vô cùng, phảng phất đem thế giới cắt thành hai nửa.

Cùng lúc đó, người Cự Thần Điện còn lại, cùng nhau xông ra.

...

Tại thời Đại trưởng lão hiện ra chân thân, Tân Vô Ngân liền dẫn lĩnh mấy người, âm thầm đào tẩu.

Triệu Phong cũng ở trong mấy người này, hắn là một ngoại nhân, Cự Thần tộc tự nhiên không có khả năng để cho hắn lưu lại làm loại sự tình này.

"Thái Cổ, hai mươi nhân vật Thần Chủ, quả thật là hủy thiên diệt địa!"

Triệu Phong mắt trái còn có thể chứng kiến hai phe thế lực tràng diện.

Đại trưởng lão làm cho Triệu Phong rung động, muốn cao hơn Thiên Tịch Thần Chủ lúc trước.

Tình cảnh này, quả thực chính là dậm chân một cái, là có thể đem một cái thế lực bán Tứ Tinh triệt để hủy diệt!

Chương 1359: Bẫy rập

"Vô Ngân đại nhân, chúng ta đi đâu?"

Trình Vân Cổ Thần hỏi.

Được Đại trưởng lão chọn ra đi theo Tân Vô Ngân, tổng cộng có ba người, theo thứ tự là Bát giai Phá Nhạc Cổ Thần, Bát giai đỉnh phong Trình Vân Cổ Thần, cùng một tên Bát giai đỉnh phong khác là Hoa Thải Cổ Thần.

Dù sao đại bộ phận Cổ Thần, cần lưu trên chiến trường, kiềm chế Cổ Hồn Điện.

Ba người, đã là điều động nhân số lớn nhất.

"Mau chóng rời xa nơi đây rồi nói sau, chỉ có như vậy, các tộc nhân mới có thể sớm rút lui khỏi!"

Tân Vô Ngân thấp giọng nói ra.

Chỉ cần bọn hắn thoát ly hiểm cảnh, người Cự Thần tộc ở lại nơi đó, có thể rút lui khỏi.

Cho nên hôm nay Tân Vô Ngân cũng không có mục tiêu, hết sức trốn xa là được.

"Có người tới!"

Triệu Phong bỗng nhiên mở miệng.

Cổ Hồn Điện nhân số phần đông, thực lực cường hãn, Cự Thần tộc tính toán toàn lực ứng phó, cũng không có khả năng đem tất cả người ngăn lại.

Hơn nữa, mục tiêu chính thức của Cổ Hồn Điện là Cổ Thần Ấn, bọn hắn tự nhiên sẽ làm tất cả biện pháp đột phá phòng tuyến Đại trưởng lão.

"Tình huống như thế nào?"

Tân Vô Ngân trực tiếp hỏi.

Mọi người thần sắc sững sờ, bọn hắn cái gì đều không có phát giác được, nhưng Tân Vô Ngân lại hoàn toàn tin tưởng Triệu Phong, trực tiếp hỏi.

"Một tên Cửu giai Cổ Thần, hai gã Bát giai!"

Triệu Phong thông qua quan sát của mình phán đoán tu vi đối phương.

Rất nhanh, ba gã cổ Hồn Điện tiến vào phạm vi mọi người nhận biết.

"Thực là như thế này!"

Hoa Thải Cổ Thần có chút khó có thể tin, chẳng lẽ thần thức của Triệu Phong so mấy người bọn họ đều cường đại hơn?

"Chỉ có ba người, tính toán bọn hắn đuổi theo, cũng không có cách lưu lại chúng ta!"

Trình Vân Cổ Thần hơi chút nhẹ nhàng thở ra.

Nếu như truy tới là đại bộ phận, thậm chí có nửa bước Thần Chủ hoặc là Thần Chủ, vậy bọn họ chỉ có một con đường chết.

"Không, bọn hắn có lẽ không có ý định cùng chúng ta giao thủ!"

Triệu Phong bỗng nhiên mở miệng.

Trình Vân Cổ Thần bọn người nghe chuyện đó, nghi hoặc một sát na, lập tức minh bạch.

"Chém giết, bọn hắn không phải là đối thủ của chúng ta, ba người bọn họ mục đích, chỉ sợ chỉ là theo chân chúng ta..."

Hoa Thải Cổ Thần sắc mặt lập tức trầm xuống.

Chỉ cần ba người kia không mất dấu, Cổ Hồn Điện có thể phái ra người khác trợ giúp, đến lúc đó bọn người Cự Thần tộc có chạy đằng trời.

"Đáng giận, lại là như vậy!"

Phá Nhạc Cổ Thần tức giận phẫn nộ.

Cổ Hồn Điện ba người, thủy chung cùng bọn họ bảo trì khoảng cách nhất định, không theo kịp cũng không bị bỏ lại.

Bọn hắn muốn hoàn toàn vứt bỏ đối phương, hết sức khó khăn.

Có thể nếu là phản giết bằng được, đối phương chắc chắn sẽ không ứng chiến, một lòng bỏ chạy né tránh, bọn người Cự Thần tộc muốn giữ bọn hắn cũng không có biện pháp.

Huống hồ một khi lựa chọn phản giết, không thể nhanh chóng chấm dứt, chậm trễ đúng là thời gian bọn người Cự Thần tộc, chỉ làm bọn hắn lâm vào tình cảnh càng nguy hiểm.

Trong lúc nhất thời, Cự Thần tộc bốn người kể cả Triệu Phong, sắc mặt đều trầm trọng xuống.

"Ta có một biện pháp!"

Không khí nặng nề, Triệu Phong bỗng nhiên mở miệng.

Cự Thần tộc bốn người lập tức lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng.

"Biện pháp gì?"

Tân Vô Ngân lập tức hỏi.

Giờ phút này tình thế phi thường khẩn cấp, hắn đều không có biện pháp.

"Ta lưu lại, các ngươi đi trước..."

...

40 vạn dặm bên ngoài.

"Hắc hắc, chúng ta chỉ cần không mất dấu, đợi trợ giúp Cổ Hồn Điện tới, có thể đưa bọn chúng một lần tiêu diệt, đoạt lại Cổ Thần Ấn!"

Cầm đầu là một tên Cổ Hồn tộc hắc y lão giả, lạnh giọng cười cười.

Mục tiêu của bọn hắn là Cổ Thần Ấn, đối với Cổ Hồn tộc mà nói, giết hay không người Cự Thần tộc không phải trọng yếu.

"Trưởng lão, 'Cổ Thần Ấn' trong tay Cự Thần tộc, đến tột cùng là cái gì? Lại lại để cho Cổ Hồn Điện trả đại phí như thế!"

Một tên nam tử da đỏ hỏi, hắn không phải người Cổ Hồn tộc, đối với rất nhiều sự tình cũng không rõ ràng lắm.

"Thật lâu trước Cổ Hồn Điện là do Cổ Hồn tộc cùng Cự Thần tộc cộng đồng thống trị, mà Cổ Hồn tộc sở dĩ phản bội, mưu sát Cự Thần tộc, cũng là bởi vì Cổ Thần Ấn!"

Hắc y lão giả cười nói.

"Cổ Thần Ấn đến cùng có gì huyền bí?"

Da đỏ nam tử tử tế nghe lấy, tiếp tục hỏi.

Có thể làm cho hai đại chủng tộc trở mặt thành thù, Cổ Thần Ấn đến tột cùng cất dấu bí mật gì?

"Cổ Thần Ấn có thể mở ra Cự Thần tộc 'Tổ Di Bảo Khố ', ngươi cũng đã biết, lúc ấy Cự Thần tộc cũng là bởi vì Tổ Di Bảo Khố, mấy ngàn năm liền sinh ra đời hai vị Thần Chủ!"

Lời này vừa nói ra, hai gã khác Bát giai Cổ Thần lập tức nghẹn họng nhìn trân trối.

Ngoại trừ Thần Vương, Thần Chủ trên Man Hoang Thần Vực là tuyệt đối cường giả, hô phong hoán vũ.

"Cái này cũng thật lợi hại... Nhất định phải đạt được!"

Hai gã Bát giai Cổ Thần lập tức toát ra vẻ tham lam.

"Nghe đồn Tổ Di Bảo Khố, không chỉ có bí mật tấn chức Thần Chủ, còn có thể có thể liên quan đến Thái Cổ vạn tộc, bài danh trước 10 chủng tộc Thần Thoại..."

Hắc y lão giả nhỏ giọng nói ra.

Thái Cổ chủng tộc bài danh trước 10!

Hai người khác trái tim mạnh mẽ run lên!

Cường như Cự Thần tộc, cũng chỉ là bài danh mười lăm chủng tộc, mà bài danh top 10, tại Man Hoang Thần Vực cơ hồ đều là chủng tộc tuyệt tích cấm kị.

Tỷ như bài danh thứ bảy Quang tộc, thứ tám Kim Ô tộc, thứ chín Diệt Thế Long tộc, không có chỗ nào mà không phải là trong thần thoại cấm kị tồn tại.

Mà cái di tích bảo khố kia, rõ ràng cùng Thái Cổ top 10 chủng tộc, có chỗ liên quan!

"Trưởng lão, tình huống có biến!"

Da đỏ nam tử tốc độ hơi đình trệ.

"Tình huống như thế nào? Tiểu tử kia vì bảo hộ Cự Thần tộc, một người lưu lại ngăn trở chúng ta?"

Tên Bát giai Cổ Thần khác không khỏi cười nói.

Trong suy nghĩ của bọn hắn, Triệu Phong một người bỗng nhiên dừng lại tại chỗ, mà mấy người khác nhanh chóng thuấn di mà đi.

Căn cứ thần thức cảm ứng, khí tức linh hồn mấy người đào tẩu, không có biến hóa, nói cách khác đây không phải âm mưu, bọn người Tân Vô Ngân là thực rời đi.

"Nhanh chóng đem hắn chém giết, tuyệt đối không thể mất dấu!"

Hắc y trưởng lão đôi mắt lập loè ánh sáng lạnh.

Bá bá bá!

Sau một khắc, ba người thi triển Không Gian Thuấn Di, tới gần Triệu Phong.

"Triệu Phong, ta thực bội phục ngươi đại nghĩa, rõ ràng vì Cự Thần tộc kính dâng ra tánh mạng bản thân, bất quá ngươi căn bản ngăn trở không có chút ý nghĩa nào!"

Hắc y lão giả lập tức hét một tiếng, trong thân thể linh hồn lực lượng cường đại chấn động mà ra.

"Yên tâm, sau khi ngươi chết, bọn hắn rất nhanh sẽ đến bồi ngươi!"

Da đỏ nam tử cười tà một tiếng.

Hai gã Bát giai Cổ Thần, một tên Cửu giai Cổ Thần, trực tiếp ra tay, ý định lập tức gạt bỏ Triệu Phong.

Nhưng Triệu Phong đứng thẳng tại chỗ, sắc mặt không chút hoang mang.

"Ha ha, chẳng lẽ các ngươi không nhìn ra đó là một bẫy rập sao?"

Triệu Phong mỉm cười.

"Không tốt!"

Hắc y lão giả sắc mặt hơi trầm xuống.

Tuy nhiên đến bây giờ, hắn đều không phát giác được dị thường, nhưng Triệu Phong nói những lời này, lại để cho trong lòng của hắn dự cảm không ổn càng thêm mãnh liệt.

Nhưng Triệu Phong nói những lời này, cũng có khả năng thật sự kéo dài thời gian, vô luận như thế nào, trước nhanh chóng đem hắn chém giết nói sau.

"Diệt Hồn Ba!"

Hắc y lão giả vận chuyển linh hồn lực, chuẩn bị thi triển linh hồn công kích cường hãn.

"Xuất hiện đi!"

Triệu Phong mắt trái lập tức vận chuyển.

Ông hưu hưu!

Ở trước mặt hắn, bỗng nhiên xuất hiện bốn cái vòng xoáy đồng lực, trong đó lập tức hiện ra bốn đạo nhân ảnh.

"Đây là thủ đoạn không gian!"

Hắc y lão giả lập tức hiểu ra.

Nguyên lai, Triệu Phong ở trên thân Cự Thần tộc bốn người hạ

xuống ấn kí, Cự Thần tộc bốn người chỉ là trốn ra phạm vi thần thức bọn người Cổ Hồn Điện nhận biết, cũng chưa toàn bộ đào tẩu.

Giờ phút này Cổ Hồn Điện tới gần, Triệu Phong thông qua ấn ký, thi triển hư không chuyển vật, đem Cự Thần tộc bốn người, di chuyển tức thời đến.

"Cổ Hồn Điện, nhận lấy cái chết!"

Hoa Thải Cổ Thần xuất hiện nháy mắt, liền vận chuyển huyết mạch lực, một quyền oanh kích mà ra.

Nàng hình thể dù chưa biến lớn, nhưng một quyền kia làm cho bốn phía đã có một cánh tay hư ảnh cự đại vô cùng, ẩn chứa uy năng lớn lao.

"Cự Thần Nhất Chỉ!"

Tân Vô Ngân thúc dục huyết mạch lực lượng, tụ tập thiên địa lực lượng, một ngón tay mạnh mẽ điểm ra.

Một đạo chỉ quang bình thản nhưng bốn phía bỗng nhiên xuất hiện một hư ảnh ngón tay cực lớn vô cùng ngưng thực, bên trên ngưng tụ Thổ Chi Áo Nghĩa lực lượng trong thiên địa, như Kình Thiên trụ, ngang nhiên oanh ra.

Một ngón tay kia còn chưa hàng lâm, Cổ Hồn Điện bọn người liền đã bị áp chế lớn lao.

Hai gã Bát giai Cổ Thần, huyết mạch trong cơ thể trực tiếp cứng lại, thân hình không thể động đậy, chạy trốn cũng làm không được.

Hắc y lão giả vẻ mặt kinh hãi chằm chằm vào một màn này.

Đại đa số người Cự Thần tộc chiến lực cũng không tính nhiều khủng bố, nhưng Cự Thần tộc chính thức huyết mạch nồng độ cao lại có được lực lượng hủy thiên diệt địa khủng bố.

Như Tân Vô Ngân lúc này, lại để cho hắn ý niệm chống lại trong đầu đều không có.

"Cổ Hồn Hoán Thể!"

Hắc y lão giả đình chỉ linh hồn công kích, thi triển một loại bí thuật khác.

Sau một khắc, thân thể của hắn biến thành đen kịt trong suốt, như hoàn toàn là linh hồn thể.

Cổ Thần công kích xỏ xuyên qua linh hồn phương diện, linh hồn thể năng miễn dịch đại bộ phận thương tích, nhưng Cổ Hồn tộc linh hồn phòng ngự vốn là rất mạnh, thi triển bí thuật này, có thể ngăn cản cao hơn một cái tiểu cấp độ cường giả một kích trí mạng.

Oanh phanh bồng!

Nhưng vào lúc này, bọn người Cự Thần tộc công kích oanh áp mà qua.

"Hừ, một đám tôm tép nhãi nhép!"

Trình Vân Cổ Thần hừ lạnh một tiếng.

Chính diện đánh nhau, Cổ Hồn Điện ba người lập tức đã bị bọn hắn miểu sát.

Nhưng vào lúc này.

Vèo!

Trong phong ba bạo tạc, một đạo mang tối tăm suy yếu, phi tốc nhảy ra.

"Không tốt, Cửu giai Cổ Thần thi triển bí thuật, tránh được một kiếp!"

Phá Nhạc Cổ Thần cả kinh kêu lên.

Hóa thành linh hồn thể, tốc độ nhanh hơn Cổ Thần bình thường vài lần, rất khó đuổi theo.

Bỗng nhiên, một đạo ý chí đồng lực chợt lóe lên.

Oanh phốc!

Vừa chạy ra mười mấy vạn dặm, hắc y lão giả lập tức bị một đoàn Lôi kiếp diễm mang oanh trúng.

Mới từ trong công kích của bọn người Cự Thần tộc đào thoát, hắc y lão giả linh hồn gặp trọng thương lớn lao, giờ phút này lại bị Lôi Kiếp Đồng Diễm của Triệu Phong đánh trúng.

Giãy dụa không đến một lát, hắc y lão giả triệt để vẫn lạc.

"Chết rồi!"

Trình Vân Cổ Thần sắc mặt cả kinh.

Mọi người không khỏi nhìn về phía Triệu Phong, đồng thuật tự nhiên là hắn phát động mà ra.

Nhưng rõ ràng là thuấn phát đồng thuật, Triệu Phong thật giống như ngay từ đầu liền thấy rõ hết thảy, biết rõ quỹ tích hắc y lão giả bỏ chạy, đồng thuật công kích chính xác vô cùng, lập tức đem linh hồn suy yếu hắc y lão giả diệt sát.

"Đi mau!"

Tân Vô Ngân khẽ quát một tiếng.

Bọn hắn ở chỗ này chậm trễ mỗi một hơi, đều là người Cự Thần tộc, dùng mệnh trả trở về!

Bá bá bá!

Mọi người vội vàng thi triển thuấn di, bỏ chạy.

Một ngày sau đó, mọi người dừng lại tại nơi nào đó hoang tàn vắng vẻ, nguyên khí hiếm bạc.

"Tình huống như thế nào?"

Tân Vô Ngân nhìn về phía Triệu Phong.

"Không có phát hiện, có lẽ an toàn!"

Triệu Phong nói ra.

"Vô Ngân đại nhân, kế tiếp chúng ta nên làm cái gì bây giờ?"

Phá Nhạc Cổ Thần lập tức hỏi.

"Mở ra Tổ Di Bảo Khố, các ngươi đều theo ta cùng một chỗ tiến vào

trong đó!"

Tân Vô Ngân vẻ mặt trịnh trọng.

Mấy người còn lại, thân hình lập tức chấn động, đối với Cự Thần tộc nắm giữ Tổ Di Bảo Khố, bọn hắn vẫn luôn là nghe nói, cũng không thấy tận mắt.

"Chúng ta nhất định phải ở trong Tổ Di Bảo Khố, thu hoạch lợi ích cự đại, lại để cho Cự Thần tộc quật khởi!"

Trình Vân Cổ Thần vỗ bộ ngực nói ra.

Sau đó, một đoàn người trốn vào sâu trong lòng đất, bố trí xuống đại trận ẩn nấp.

Bá!

Tân Vô Ngân lấy ra Cổ Thần Ấn, chuẩn bị mở ra Tổ Di Bảo Khố.

Chương 1360: Mở ra

Trong lòng đất, Tân Vô Ngân rất nhanh đã bố trí ra một cái Thiên Cơ bí trận.

Cổ Thần Ấn rõ ràng cùng Thiên Cơ tộc có chút liên quan, nếu muốn lợi dụng Cổ Thần Ấn, mở ra Tổ Di Bảo Khố, phải đối với văn minh Thiên Cơ tộc có tài nghệ.

Cổ Thần cường giả Cự Thần tộc cũng biết, trong truyền thừa Cự Thần tộc, bao hàm không ít văn minh Thiên Cơ tộc, chỉ có địa vị đạt được tới trình độ nhất định, mới có quyền tìm hiểu.

Nhưng có rất ít người biết rõ, truyền thừa của một bộ phận văn minh Thiên Cơ tộc tồn tại, chính là vì mở ra "Tổ Di Bảo Khố".

Trận pháp sau khi hoàn thành, Tân Vô Ngân hai tay liên tục véo động pháp quyết.

Vô số văn tự lớn nhỏ không đều màu xanh sẫm liên tiếp dũng mãnh tiến vào trong đại trận.

Ông ông!

Thoáng chốc, một đạo huyền diệu tối nghĩa, người bình thường khó hiểu do trận pháp cấu tạo mà thành.

"Đi!"

Tân Vô Ngân đem Cổ Thần Ấn ném vào trong đại trận.

Sau một khắc, trong đại trận tuôn ra vô số đường vân xanh nhỏ, liên tiếp dung nhập vào Cổ Thần Ấn phía trên.

Bỗng nhiên.

Cổ Thần Ấn kịch liệt run rẩy, bên trên đường vân xanh nhỏ lập loè óng ánh.

Leng keng!

Trong lúc Tân Vô Ngân điều khiển, Cổ Thần Ấn bỗng nhiên mở rộng ra, bắt đầu biến hình.

Không bao lâu, một đại môn kim loại màu đen, thành công dựng nên.

Hô!

Trong cửa lớn, xuất hiện một khe hẹp, từ đó bắn ra một đạo hư quang tang thương cổ xưa thần bí.

Thời gian dần trôi qua, đại môn rộng mở, hư quang thần bí chói mắt vô cùng, cả đám bị bao phủ ở bên trong.

Bị tầng hư quang thần quý này bao phủ, Triệu Phong phát hiện thần trí cùng giác quan của mình bị áp chế thật lớn.

Đồng thời, hắn còn phát hiện nhất cử nhất động của mình chậm chạp hơn bình thường rất nhiều.

"Thời Gian Áo Nghĩa!"

Triệu Phong nội tâm khẽ động.

Chỉ là theo lối đi vào chỗ chiếu xạ ra hào quang, Thời Gian Áo Nghĩa đã cao thâm như thế, xem ra Tổ Di Bảo Khố không tầm thường.

Trình Vân Cổ Thần, Hoa Thải Cổ Thần, cũng phát giác được cổ cao thâm Thời Gian Áo Nghĩa này.

"Đi vào!"

Tân Vô Ngân khẽ quát một tiếng, tất cả sớm đã người không thể chờ đợi được, trực tiếp xông vào.

...

Một hồi điên đảo, thân thể Triệu Phong bỗng nhiên trầm xuống, xuất hiện tại một bãi cỏ trên không.

Đồng thời, một cỗ khí tức Thái Cổ tang thương cổ xưa đánh tới.

Hầu như không cần nghĩ cũng cảm giác đây là một mảnh không gian hết sức lâu đời cổ xưa.

Phản ứng đầu tiên của tất cả mọi người là lập tức quan sát bốn phía.

Dù sao về Tổ Di Bảo Khố, mọi người hoàn toàn không biết gì cả, mà ngay cả Tân Vô Ngân, cũng là lần đầu tiên tiến vào.

"Ân?"

Triệu Phong hơi kinh hãi.

Nếm thử một phen hắn phát hiện, nơi đây đem thần trí cùng các giác quan, đều bị áp chế đến một phần mười trình độ.

Vốn hắn thân là Cổ Thần, thần thức quét qua, có thể đem phương viên hai 30 vạn dặm toàn bộ khống chế.

Nhưng hiện tại, phạm vi thần thức nhận biết, chỉ có 3 vạn dặm mà thôi.

Nhìn về phía những người khác, hình như cũng vì cổ khí tức cường hãn áp chế mà kinh nghi.

Bất quá, ánh mắt giác quan của Triệu Phong bị hạn chế, tầm mắt của hắn cũng vượt xa người bình thường.

Hắn còn phát hiện, nếu là toàn lực thúc dục năng lực thấu thị, ánh mắt nhất định được tăng lên.

"Nơi đây hạn chế, cũng không chỉ như vậy!"

Tân Vô Ngân bỗng nhiên lên tiếng.

Lời này vừa nói ra, mọi người cũng phát giác được khác thường.

Những lời nói của Tân Vô Ngân so với bình thường chậm thêm vài phần.

"Thời Gian Áo Nghĩa!"

Triệu Phong cũng cảm giác được.

Dù sao Thời Gian Áo Nghĩa của hắn, cũng đạt tới tứ trọng đỉnh phong.

"Tại sao có thể như vậy?"

Phá Nhạc Cổ Thần khó có thể tin.

Giờ phút này, tất cả mọi người nói chuyện trao đổi, đều so bình thường chậm thêm vài phần.

"Trước mặc kệ nhiều như vậy, tìm kiếm bảo khố quan trọng hơn!"

Tân Vô Ngân trực tiếp nói ra.

Thời điểm hắn kế thừa Cổ Thần Ấn, lúc ấy Cự Thần tộc Thần Chủ từng nói, Tổ Di Bảo Khố kỳ ngộ trùng điệp, nguy cơ cũng là khắp nơi, mà Cự Thần tộc tại một vị trí nào đó từng kiến tạo qua một tư nhân bảo khố, bên trong tồn tại tài nguyên trân quý mà Cự Thần tộc tích lũy xuống.

Bá!

Tân Vô Ngân tay đem Cổ Thần Ấn xuất ra.

Căn cứ Cổ Thần Ấn, hắn có thể nhận biết được Cự Thần tộc bảo khố đại khái ở vị trí nào.

Đã có phương hướng, mọi người vừa đi về phía trước, vừa quan sát phiến không gian ngăn cách này.

"Nhìn ở kia!"

Trình Vân Cổ Thần kinh hô một tiếng, chỉ hướng bên trái.

Chỗ kia vừa vặn trong phạm vi cực hạn thần thức nhận biết.

Đó là một ao nước nhỏ, trong ao sinh trưởng vài cọng cỏ trắng nhạt,

bên trên có nhàn nhạt oánh quang, dễ làm người khác chú ý.

"Chỉ là 'Thì Nguyên Hoa' bình thường mà thôi, có gì ngạc nhiên!"

Phá Nhạc Cổ Thần hừ nhẹ một tiếng.

Thời Gian Áo Nghĩa vô cùng cường đại, rất khó nhập môn, cùng hắn có quan hệ tu luyện trân tài cũng hết sức trân quý.

Thì Nguyên Hoa là trân tài tu luyện thời gian áo nghĩa tương đối cấp thấp phổ biến, tuyệt đại đa số Chân Thần cấp thấp đều thu mua một ít Thì Nguyên Hoa, nếm thử tìm hiểu Thời Gian Áo Nghĩa.

Nếu là khó có thể nhập môn, liền dứt khoát buông tha, nếu là có thể ngộ được một chút gì đó, liền tỏ vẻ có thiên phú tu luyện Thời Gian Áo Nghĩa...

"Ta nhìn ngươi thời điểm còn là Chân Thần, có lẽ không có thử tu luyện Thời Gian Áo Nghĩa!"

Trình Vân Cổ Thần cười nhạt một tiếng.

Phá Nhạc Cổ Thần sắc mặt thoáng cứng đờ, hắn lúc trước cảm thấy Thời Gian Áo Nghĩa rất khó khăn, hơn nữa tại phương diện công kích không có tăng phúc, cũng không suy nghĩ qua tu luyện áo nghĩa này.

Triệu Phong cũng nghe toàn bộ, hắn lúc trước trực tiếp đột phá đến Thất giai Cổ Thần, cũng không trải qua những cấp thấp Chân Thần kia.

"Thì Nguyên Hoa cũng không tính trân quý, chủ yếu là Sinh Mệnh lực cường đại, trải qua thời gian lâu, chậm rãi có được lực lượng Thời

Gian Áo Nghĩa, mà một cánh hoa có thể có một trăm triệu năm tuổi thọ!"

Hoa Thải Cổ Thần hít sâu một mạch, ánh mắt kinh ngạc chằm chằm vào phương xa.

Triệu Phong ánh mắt ngưng tụ, vài Thì Nguyên Hoa có cánh hoa tuyệt đại đa số đều vượt qua sáu phiến, càng có một cây Thì Nguyên Hoa cánh hoa đạt tới mười hai phiến.

"Một tỷ hai năm!"

Triệu Phong kinh hãi nỉ non.

Lâu như thế trân tài tu luyện, hắn là lần đầu tiên thấy qua.

Sưu sưu sưu!

Sau một khắc, tất cả mọi người hướng chỗ vũng nước bay đi.

Thì Nguyên Hoa tuy là cấp thấp trân tài tu luyện, nhưng niên hạn đạt tới hơn mười ức năm, dù là bình thường cũng sẽ biến thành trân phẩm.

Mọi người sau khi đem Thì Nguyên Hoa phân phối xong, lại phát hiện phía trước cách đó không xa trong vũng nước, hoặc nhiều hoặc ít đều có một ít trân tài, những trân tài này phẩm loại khác nhau, đối với Cổ Thần mà nói, cũng không phải rất trân quý, nhưng mấu chốt chính là, niên hạn đều cực kỳ lâu đời.

"Cái này thật là bảo khố!"

Trình Vân Cổ Thần sợ hãi thán phục một tiếng, không khỏi bay đi.

"Đầu tiên chờ chút đã!"

Tân Vô Ngân bỗng nhiên lên tiếng.

Kế thừa Cổ Thần Ấn, Cự Thần tộc trưởng bối từng nói qua, Tổ Di Bảo Khố kỳ ngộ trùng điệp, nhưng nguy cơ cũng trải rộng.

Mọi người chỉ là phát hiện vài Thì Nguyên Hoa, cũng chấp nhận được, nhưng phía trước còn có rất nhiều trân tài, nơi đây đã có thể xem như một kỳ ngộ chi địa nhỏ, nguy hiểm khẳng định tồn tại.

Mà thần thức giác quan ở chỗ này bị áp chế đến một phần mười, nhận biết trở ngại cũng thấp hơn bình thường, bởi vậy vẫn là cẩn thận một chút thì tốt hơn.

Ầm ầm!

Nhưng vào lúc này, mọi người cảm giác đại địa bỗng nhiên nhẹ nhàng rung động.

Chỉ thấy phía trước Trình Vân Cổ Thần cách đó không xa, lòng đất bỗng nhiên xông ra một đầu Xà Long Yêu Thần.

Yêu Thần thân hình bóng loáng trắng bạc, một đôi mắt màu trắng, chằm chằm vào mọi người, hàn quang lạnh lùng.

Yêu Thần này xuất hiện nháy mắt, mọi người cảm giác đối phương có khí thế sức mạnh to lớn, cùng Thiên Địa vô hình dung làm một thể, mọi người cảm giác áp lực vô cùng trầm trọng.

"Chỉ là Bát giai đỉnh phong, lại có thể làm cho ta cảm thấy sợ hãi!"

Trình Vân Cổ Thần kinh ngạc chằm chằm vào Yêu Thần, sắc mặt hơi kinh.

"Quấy rầy ta nghỉ ngơi, còn đụng đến thứ đồ vật trên địa bàn ta, hôm nay liền cho các ngươi trở thành phân bón cho mảnh thổ địa này!"

Long Xà Yêu Thần khẽ quát một tiếng, thân hình vặn vẹo xông ra.

Bá!

Ngân quang lóe lên, Long Xà Yêu Thần trực tiếp tới gần Trình Vân Cổ Thần, nó mở ra miệng rộng, một cỗ thần lực cường hãn chấn động truyền ra.

"Thật nhanh!"

Trình Vân Cổ Thần sắc mặt khẽ biến, lập tức lui về phía sau.

Nhưng hắn vẫn phát hiện, mình đã bị một cỗ Thời Gian Áo Nghĩa cường đại trở ngại, tốc độ ít nhất so với trước chậm gấp hai.

Hưu!

Tân Vô Ngân lập tức kích phát huyết mạch lực lượng, trực tiếp xông ra.

Huyết mạch Cự Thần tộc cường hãn, làm cho Thời Gian Áo Nghĩa đối với hắn ảnh hưởng giảm bớt không ít.

"Viêm Phong Chưởng!"

Tân Vô Ngân vận chuyển thần lực, bày ra một cỗ ý cảnh kỳ diệu, hấp thu Thiên Địa Phong Hỏa lực lượng, dung nhập trong công kích.

Oanh vù vù!

Một đạo Phong Hỏa cự chưởng, gào thét mà ra.

Viêm Phong Chưởng nguyên vốn thuộc về công kích có sức bật rất mạnh rất nhanh, nhưng ở chỗ này, lại chậm hơn không ít.

"Hừ, chút tài mọn!"

Long Xà Yêu Thần thân hình vặn vẹo, tản mát ra một cỗ lực lượng Thời Gian Áo Nghĩa cao thâm, tràn ngập bốn phía.

Lập tức, công kích của Tân Vô Ngân bị Thời Gian Áo Nghĩa trở ngại, càng thêm chậm chạp.

Mà Long Xà Yêu Thần hơi động một chút, né tránh công kích.

"Cái này..."

Trong lúc nhất thời, mọi người kể cả Tân Vô Ngân đều có chút ít im lặng.

"Yêu Thần này Thời Gian Áo Nghĩa, ít nhất đạt tới thất trọng!"

Triệu Phong sợ hãi than.

Thời Gian Áo Nghĩa tuy không cách nào tăng phúc thần lực công kích, nhưng nó có thể trở thành một trong những áo nghĩa cường đại nhất, tất có đạo lý riêng.

Dùng thực lực Tân Vô Ngân, bình thường Cửu giai Cổ Thần trong tay hắn đều không thể sống quá mấy chiêu, nhưng trước mắt chỉ là

Bát giai đỉnh phong Yêu Thần, lại có thể tới quần nhau.

Oanh phanh!

Trình Vân Cổ Thần bị Bát giai đỉnh phong Yêu Thần trực tiếp oanh lui vài dặm xa.

Nhưng thân là Cự Thần tộc huyết mạch, lực phòng ngự cường hãn.

Ngoài ra hắn phát hiện, Yêu Thần tuy thanh thế mênh mông cuồn cuộn, Thời Gian Áo Nghĩa cường đại, lại để cho mọi người có chút kinh ngạc, nhưng thần lực công kích chỉ là tiếp cận Cửu giai Cổ Thần, cũng không tính quá không hợp thói thường.

"Cùng tiến lên!"

Hoa Thải Cổ Thần trực tiếp quát.

Sau đó, một chuyến năm người liên thủ, đối phó Long Xà Yêu Thần.

Giao chiến một lát, Long Xà Yêu Thần liền phát hiện, những người này thực lực phi phàm, mình coi như ỷ vào Thời Gian Áo Nghĩa, cũng không đối phó được bọn hắn.

Trong lúc này, Triệu Phong cũng dùng thử đồng thuật công kích, kết quả phát hiện Yêu Thần này linh hồn ý chí hết sức cứng cỏi, đối với linh hồn công kích sức chống cự rất mạnh.

"Các ngươi thật đáng giận!"

Long Xà Yêu Thần thân phụ thảm trọng thương thế, muốn bỏ chạy.

"Chạy đi đâu!"

Hoa Thải Cổ Thần lập tức hét một tiếng, xuất ra một kiện Thần Khí trói buộc.

Bọn hắn một chuyến năm người, vây công một Bát giai Yêu Thần, nếu để cho đối phương chạy, còn mặt mũi nào mà tồn tại.

Cuối cùng, năm người lấy ra một ít bản lĩnh thật sự, đem Long Xà Yêu Thần nhanh chóng chém giết.

Đem mổ đi, mọi người phát hiện Yêu Thần này một thân là bảo.

Tỷ như "Thủy Linh Xà Tích" ẩn chứa Thủy, Thời Gian Áo Nghĩa lực lượng, là tài liệu luyện chế Thần Binh tuyệt hảo loại trói buộc, mà "Thủy Nguyên Tâm Mạch" phục dụng có thể gia tăng cấp độ sinh mệnh, cường hóa tinh mạch thần thể, chữa trị ám tật, đồng thời cũng có thể coi như là trân tài tu luyện Thời Gian Áo Nghĩa.

Thông qua giải phẫu, mọi người phát hiện Yêu Thần tuổi thọ đạt tới 1 tỷ năm trở lên, mà tài liệu trên người, cũng chính bởi vì thời gian lâu đời, giá trị mới quá mức như thế.

"Khó trách cường hãn khó chơi như thế!"

Triệu Phong kinh ngạc nói ra.

Coi như là thiên phú chênh lệch, tại cùng một cảnh giới dừng lại 1 tỷ năm, cũng có thể quét ngang cùng giai.

Tổ Di Bảo Khố, xem ra thực không tầm thường.

Chương 1361: Đến bảo khố

Xích tinh vực.

Cổ Hồn Điện cùng Cự Thần Tộc chiến đấu, đem một phương đất vực triệt để hủy diệt.

Hai phe chiến đấu không dài, Cự Thần Tộc liền vội vàng rút lui, mà Cổ Hồn Điện cũng vội vàng điều tra Tân Vô Ngân, cùng nơi Cổ Thần ấn hạ lạc, không có tiếp tục dây dưa.

Trên trời vạn trượng, cung điện màu đen, hào khí áp lực vô cùng.

"Thiên Minh đại nhân, không tra được tung tích bọn người Tân Vô Ngân!"

Một gã Cổ Hồn Điện, quỳ một chân xuống đất, thân hình run rẩy.

"Một đám ngu xuẩn không có tác dụng!"

Phía trên một phương đại điện, Thiên Minh Thần Chủ lập tức khẽ quát một tiếng.

Trận đánh lúc trước Cự Thần Tộc liều lĩnh ngăn trở, bọn hắn toàn lực đột phá, lập tức đả thông một cái lổ hổng, tống xuất ba gã Cổ Thần, hơn nữa dặn dò, chỉ cần theo sát bọn người Tân Vô Ngân là được.

Chỉ là một cái nhiệm vụ đơn giản như vậy, bọn hắn làm không được, còn ném đi tánh mạng.

Trong đại điện, rất nhiều cao tầng Cổ Hồn Điện sắc mặt âm trầm khó chịu nổi.

Lúc này đây bọn hắn chọn đúng thời cơ, bỗng nhiên tập kích, nhưng không ngờ lại để cho Tân Vô Ngân mang theo Cổ Thần ấn trốn đi.

Nếu là Cự Thần Tộc thật sự mở ra "Tổ di bảo khố", ở trong đó đạt được đại kỳ ngộ, rất có thể lập tức lớn mạnh, đến lúc đó Cổ Hồn Điện sẽ tràn đầy nguy cơ.

"Thiên Minh Thần Chủ, sinh khí như thế nào?"

Nhưng vào lúc này, trong đại điện bỗng nhiên vang lên một đạo âm thanh già nua thư giãn và thích ý.

Trong đại điện tất cả mọi người sắc mặt đột nhiên thay đổi, lúc này rõ ràng còn có người dám trước mặt Thiên Minh Thần Chủ, biểu hiện ra bộ dạng như thế, thật sự là to gan lớn mật, không biết sống chết.

Bá!

Trong đại điện, bỗng nhiên xuất hiện một già một trẻ.

Lão giả kia thân hình cao lớn, toàn thân che kín hoa văn phong cách Cổ xưa, chòm râu bạch sắc chạm tới đất, trong tay chống một căn mộc trượng màu bạc, song mâu thâm thúy như Tinh Không, chằm chằm vào trên đại điện hướng Thiên Minh Thần Chủ.

Người trẻ tuổi bên cạnh, bề ngoài đặc thù cùng lão giả không kém bao nhiêu, nhưng lại Cực kỳ tuấn tú nho nhã.

"Người phương nào?"

Trong đại điện rất nhiều cao tầng sắc mặt đột nhiên thay đổi.

Bọn hắn có bày trận pháp thủ hộ cho cung điện, tòa nghị sự đại điện cũng có kết giới phòng hộ.

Nhưng một già một trẻ này, như vào chỗ không người, đi thẳng tới đây.

Mà càng làm bọn hắn khiếp sợ chính là, bọn hắn còn không rõ ràng lắm, hai người này là như thế nào xông vào đây.

"Tinh tượng Thần Chủ, ngươi rốt cuộc đã tới!"

Thiên Minh Thần Chủ sắc mặt bỗng nhiên bình tĩnh trở lại, nhìn về phía lão giả.

"Thần Chủ!"

Thiên Minh thần chủ mở miệng, mọi người mới biết người tới không phải địch nhân, nhưng thân phận lão giả kia, lại làm bọn hắn cả kinh.

"Như ngươi sở liệu, chúng ta không tìm trở lại Cổ Thần ấn!"

Thiên Minh Thần Chủ lần nữa nói ra.

Tại thời điểm Cổ Hồn Điện chuẩn bị đánh Cự Thần Tộc, tinh tượng Thần Chủ có nói với hắn, việc này không chiếm được Cổ Thần ấn.

Thiên Minh Thần Chủ lúc trước thập phần tức giận, Cổ Hồn Điện cường đại như thế, làm sao có thể không đối phó được dư nghiệt Cự Thần Tộc, bởi vậy quyết định, nhất định phải đoạt được Cổ Thần ấn.

Nhưng cuối cùng nhất vẫn bị thất bại.

"Cái gì, vị Thần Chủ này rõ ràng đã sớm liệu được!"

Những người đang ngồi nội tâm lần nữa chấn động, thật lâu không thể dẹp loạn.

Tất cả mọi người vô cùng trịnh trọng dò xét một già một trẻ kia, lại phát hiện cái gì cũng đều nhìn không thấu, thật giống như đối phương là Thần Chủ, nhưng bọn hắn trước khi lại không phát giác.

"Ta có một việc không thể chậm trễ, chuyện ta để cho ngươi làm, đã làm xong!"

Tinh tượng Thần Chủ cười cười.

"Sớm đã chuẩn bị sẵn sàng, thỉnh!"

Thiên Minh Thần Chủ lập tức đứng lên.

Hôm nay, Cự Thần Tộc chỉ sợ đã mở ra tổ di bảo khố, Cổ Thần điện chỉ có thể dựa vào tinh tượng Thần Chủ đến vãn hồi cục diện.

Sau đó, hai vị Thần Chủ, còn có trong đại điện sở hữu tất cả cường giả, hướng một chỗ cơ mật khác di chuyển.

Trong một mảnh không gian hư vô, có một cái bệ đá Cự đại, trên bệ đá có phác họa một tòa đại trận ánh sáng vàng bạc, phía trên đại trận có một bộ quang đồ mông lung, thật giống như một mảnh Tinh Không.

"Tại thời điểm Cự Thần Tộc mở ra tổ di bảo khố, liền dựa theo ngươi phân phó, đem vị trí đại khái của tổ di bảo khố xác định được!"

Thiên Minh Thần Chủ âm tà cười cười.

Tổ di bảo khố là một không gian độc lập, hành tung phiêu hốt bất định, trong phạm trụ có thể ở bất luận chỗ nào.

Tại thời điểm Cự Thần Tộc mở ra tổ di bảo khố, bọn hắn tiện lợi dùng thủ đoạn đặc thù, đem vị trí bảo khố đại khái xác định.

"Ngài thực có biện pháp, lần nữa mở ra tổ di bảo khố?"

Thiên Minh Thần Chủ thăm dò hỏi.

Hắn lúc trước cũng là người Cổ Thần điện, đối với tổ di bảo khố có một chút lý giải.

Bảo vật này hành tung phiêu hốt bất định, hơn nữa chỉ có thể thông qua Cổ Thần ấn thành lập thông đạo.

Lần nữa mở ra tổ di bảo khố!

Cổ Thần điện chư vị cường giả, vẻ mặt rung động nhìn chằm chằm vào một già một trẻ kia.

"Tuy phiến không gian kia chỉ có thể thông qua Cổ Thần ấn mở ra, nhưng chỗ không gian đó đã không biết trải qua bao nhiêu ức năm, hơn nữa trong đó không có Chưởng Khống Giả, bản thân không gian có lẽ tồn tại không ít lỗ thủng."

Tinh tượng Thần Chủ bình thản nói ra.

Nghe lời hắn nói, tất cả mọi người biết, đối phương có nắm chắc lần nữa mở ra tổ di bảo khố!

"Nếu bàn về hiểu biết đối với phiến không gian kia, ngay cả Cự Thần Tộc tiền bối đạt được Cổ Thần ấn, đều xa không bằng lão phu, cho nên điểm ấy ngươi yên tâm!"

Tinh tượng Thần Chủ lộ ra một tia tự tin.

"Tinh tượng Thần Chủ nói đùa, Cự Thần Tộc có thể nào cùng ngài đánh đồng!"

Thiên Minh Thần Chủ ha ha cười cười.

Ở đây Cổ Thần cường giả còn lại, nghe hai vị Thần Chủ ngôn luận, càng nghe càng kinh hãi!

Bỗng nhiên xuất hiện Tinh tượng Thần Chủ, đến tột cùng là thần thánh phương nào? Làm cho Thiên Minh Thần Chủ tôn kính như thế, còn có thể lần nữa thành lập thông đạo đi tổ di bảo khố, càng tự xưng đối với tổ di bảo khố rất hiểu rõ, viễn siêu Cự Thần Tộc.

Bá!

Tinh tượng Thần Chủ trực tiếp xuất ra một cái bát giác đài Cự đại bằng kim loại, bên trên sớm đã bố trí tốt một Thiên Cơ bí trận.

Bốn phía đại trận có một trăm lẻ tám cái lổ nhỏ, trong đó khảm nạm đều là kỳ thạch cùng trân bảo Cực kỳ hiếm thấy.

Mà ở trong đại trận, có một quang đoàn sáng óng ánh, tản mát ra thần lực chấn động, làm cho tất cả mọi người ở đây không khỏi ghé mắt.

"Đây là Cực phẩm thần tinh, bố trí đại trận này tiêu hao tài lực vật tư

ta cũng không muốn nói nhiều, nếu hành động lần này, Cổ Hồn Điện không theo như chỉ huy của ta, tự gánh lấy hậu quả!"

Tinh tượng Thần Chủ thần sắc bỗng nhiên băng lạnh lên.

"Cực phẩm thần tinh!"

Thiên Minh Thần Chủ ánh mắt khẽ giật mình.

Cực phẩm thần tinh tại Man Hoang Thần Vực, cùng với Thái Cổ Top 10 chủng tộc đồng dạng, cơ hồ tuyệt tích, thập phần rất thưa thớt, chính là vật báu vô giá.

Trong đại trận, Cực phẩm thần tinh thoạt nhìn có chút tổn hại, nhưng giá trị, như trước không thể đánh giá.

Mà Tinh tượng Thần Chủ nói "Tự gánh lấy hậu quả" bốn chữ này, không làm hắn phẫn nộ, ngược lại làm cho hắn trịnh trọng vô cùng.

"Hôm nay, đại trận này, có thể đem mười người tu vi dưới Thần Chủ, đưa vào trong đó!"

Tinh tượng Thần Chủ lạnh nhạt nói ra.

Vừa mới dứt lời, Thiên Minh Thần Chủ lập tức chọn lựa.

Nơi đây sở hữu tất cả cao tầng, nhao nhao tranh đoạt danh ngạch.

Tổ di bảo khố nghe đồn có bí mật dấu tấn chức Thần Chủ.

Đối với Cổ Thần cường giả mà nói, cả đời này tâm nguyện lớn nhất, là đột phá Thần Chủ, cho dù trong đó nguy hiểm, bọn hắn cũng nguyện ý thử một lần.

Đầu tiên, Thiên Minh Thần Chủ chọn lựa Cổ Hồn Điện chỉ vẹn vẹn có ba gã nửa bước Thần Chủ.

Tiếp theo, là cửu giai Cổ Thần, bát giai đỉnh phong.

"Đồ nhi của ta sẽ chỉ huy hành động lần này!"

Tinh tượng Thần Chủ bỗng nhiên mở miệng.

Mọi người một mắt nhìn đi, đồ nhi Tinh tượng Thần Chủ tuy tuổi còn trẻ, nhưng đã có tu vi cửu giai Cổ Thần.

Lập tức, Thiên Minh Thần Chủ bỏ đi một người.

Cuối cùng, tiểu đội mười người, thuận lợi tạo thành.

"Vũ Hành, lên đường đi!"

Tinh tượng Thần Chủ thấp giọng nói ra.

...

Tổ di bảo khố.

Đoàn người Triệu Phong, cẩn thận tiềm hành bên trong.

Hôm nay, bọn hắn trong tổ di bảo khố đã đi về phía trước một tháng.

Bởi vì thời gian áo nghĩa áp chế, mọi người tốc độ chậm chạp, nơi đây đối với không gian thuấn di cũng có áp chế.

Hơn nữa nơi đây nguy cơ trùng trùng, mọi người cũng không dám

tùy tiện thuấn di, cho nên một tháng đi qua khu vực, cũng không tính quá lâu.

"Ai, Cổ Thần ấn chỉ cảm ứng phương vị, không biết cụ thể có xa lắm không!"

Tân Vô Ngân cảm thán một câu.

Đã đi về phía trước một tháng, bọn hắn còn chưa tìm được bảo khố Cự Thần Tộc ở tại chỗ này.

"Xem phía trước!"

Hoa Thải Cổ Thần bỗng nhiên nói ra.

Chỉ thấy, phương hướng Cực xa có một ngọn núi khổng lồ màu đen, bốn phía tràn ngập sương mù đen dày đặc.

Thởi điểm tiếp cận, Triệu Phong liền phát hiện, bên ngoài biên giới ngọn núi màu đen, có một ít trân tài cấp thấp niên hạn Cực kỳ lâu đời.

"Ngọn núi này cùng phương hướng Cổ Thần ấn chỉ dẫn nhất trí, bảo khố còn sót lại của Cự Thần Tộc, có thể hay không ở phía trước?"

Trình vân Cổ Thần thấp giọng nói ra.

Mọi người không khỏi hướng Hắc sơn mà đi, càng tiếp cận, càng phát hiện bốn phía trân tài phẩm giai không ngừng đề thăng.

Thậm chí có thời điểm, xuất hiện một hai dạng làm cho bát giai Cổ Thần cũng trông mà thèm.

Nhưng lúc này đây, mọi người không có tùy tiện hành động.

Nơi đây rõ ràng cho thấy là một chỗ bảo địa, nhất định nương theo là nguy cơ tương ứng.

Meo meo!

Lúc này tiểu tặc mèo bỗng nhiên nhảy ra, đối với Triệu Phong một hồi khoa tay múa chân.

Triệu Phong ánh mắt hướng tiền phương nhìn lại, hơn nữa thúc dục năng lực thấu thị, ánh mắt so với thần thức kéo dài còn xa hơn.

"Đi mau!"

Triệu Phong bỗng nhiên quát.

"Tình huống như thế nào?"

Tân Vô Ngân hỏi.

"Bầy Yêu Thần, nội vi tòa hắc sơn bị đàn yêu thú chiếm cứ!"

Triệu Phong lập tức nói.

Lời này vừa nói ra, mọi người lập tức cảm giác da đầu run lên.

Yêu Thần nơi đây cường hãn viễn siêu ngoại giới, nguyên nhân chính là thời gian áo nghĩa.

Một tháng trước, mọi người cũng tao ngộ qua không ít Yêu Thần, cơ hồ đều nắm giữ thời gian áo nghĩa cao thâm, thập phần khó chơi.

Mà giờ khắc này, bọn hắn rõ ràng đang tại tiếp cận một quần thể Yêu Thần!

"Đi!"

Mọi người không nói hai lời, trực tiếp bỏ chạy.

Thời gian áo nghĩa quá mức cường đại, nếu là bị đàn yêu thú nhìn chằm chằm vào, mọi người rất khó tránh thoát.

"Núi này quá nguy hiểm, hi vọng bảo khố không ở bên trong!"

Tân Vô Ngân hít sâu một mạch, vượt qua Hắc Sơn, tiếp tục đi về phía trước.

Theo kinh nghiệm càng ngày càng nhiều, mọi người đối với tổ di bảo khố, càng thêm sợ hãi.

Coi như là Cổ Thần bọn hắn, nếu như không cẩn thận cũng rất có thể chết vài lần.

Vượt qua Hắc Sơn, Cổ Thần ấn chỉ dẫn phương hướng như trước không thay đổi, mọi người sắc mặt vui vẻ, tiếp tục đi về phía trước.

Bỗng nhiên, Cổ Thần ấn, vầng sáng bạch sắc tăng lớn vài phần.

"Nhanh đến rồi, Cự Thần Tộc bảo khố!"

Tân Vô Ngân kích động nói ra.

Tổ di bảo khố, tuy khắp nơi trên đất là bảo, nhưng quá mức nguy hiểm.

Mà Cự Thần Tộc lưu bảo khố ở nơi đây, đối với thân là Cự Thần Tộc bọn hắn mà nói, không có gặp nguy hiểm đáng nói.

Rất nhanh, trước mặt mọi người liền xuất hiện từng tòa thành ố vàng Cực lớn vô cùng.

"Cự Thần Tộc bảo khố!"

Hoa Thải Cổ Thần sắc mặt vui vẻ.

Không nghĩ tới cách hắc sơn ở trước không xa, là Cự Thần Tộc bảo khố.

Chỉ cần đạt được hết thảy bảo khố, nhiệm vụ lần này cơ bản hoàn thành, cũng coi như cho tộc nhân khác một cái công đạo.

"Có chút không đúng!"

Triệu Phong bỗng nhiên mở miệng.

Thông qua mắt trái quan sát, Cự Thần Tộc bảo khố, bốn phía có dấu vết đặc thù, còn lưu lại khí tức hỗn tạp.

Hướng hắn tới gần một khoảng cách, Triệu Phong thấy rõ trong đó một ít tình huống, sắc mặt đại biến.

"Cự Thần Tộc bảo khố, bị Yêu Thần chiếm lĩnh!"

Triệu Phong nói ra, làm cho Cự Thần Tộc như gặp sét đánh ngang tai.

Chương 1362: Châm ngòi

Trên trời xanh. Trong cung điện màu đen.

"Thành công rồi!"

Thiên Minh Thần Chủ sắc mặt không khỏi vui vẻ.

Trước, hắn vẫn còn lo lắng, vận chuyển trận pháp này có thể hay không có vấn đề gì, đề nghị dùng một Yêu thú thử một lần.

Nhưng đồ nhi Tinh Tượng Thần Chủ, là người thứ nhất tiến vào trận pháp, điều này cũng làm cho hắn tiêu trừ ngờ vực.

Dù sao Tinh Tượng Thần Chủ cũng không lấy sinh mệnh đồ nhi làm trò đùa.

Hơn nữa, mỗi khi vận chuyển một người, tiêu hao đều hết sức cự đại, mười người thành công vận chuyển, truyền tống trận sẽ nhất định bị tổn thương.

"Đồ nhi của ta tiến vào trong đó sẽ bố trí xuống cảm ứng đại trận, gia tăng tỉ suất vận chuyển đại trận, giảm xuống tiêu hao, nhưng năng lượng Truyền Tống Trận hao hết nhất định sẽ bị tổn thương, tốt nhất không nên vào lần thứ hai!"

Tinh Tượng Thần Chủ bình thản nói ra.

Lúc trước Tân Vô Ngân cũng liền mang theo bốn người đào tẩu, hơn nữa tu vi đều không đạt được Cửu giai, theo lý thuyết, đội ngũ Cổ

Hồn Điện có thể trực tiếp nghiền áp đối phương.

Đồng thời, Tinh Tượng Thần Chủ lâm vào trầm tư.

Vừa rồi tiến hành vận chuyển, hắn bỗng nhiên cảm giác được một cỗ mệnh đạo pháp tắc cao thâm, can thiệp tiến đến.

Trong Man Hoang Thần Vực, tại phương diện Mệnh đạo tạo nghệ cao hơn hắn, thật đúng là không nhiều lắm.

"Chẳng lẽ là phái kia?"

Tinh Tượng Thần Chủ ánh mắt càng thêm thâm thúy.

Trên thực tế, hắn chạy tới nơi này, liền cảm giác có một cỗ vận mệnh lực lượng vô hình, đang làm nhiễu hắn, cho nên hắn so với dự tính thời gian đến chậm hơn rất nhiều.

Mà bốn phía thì sợ hãi thán phục thủ đoạn Tinh Tượng Thần Chủ kinh người.

Cổ Hồn Điện chỉ là phụ trách vị trí Tổ Di Bảo Khố, nhưng Tinh Tượng Thần Chủ lại có thể thông qua điểm ấy, nhanh chóng tìm được lỗ thủng, hơn nữa thâm nhập vào, thành lập thông đạo.

Tổ Di Bảo Khố.

Vũ Hành cùng bọn người Cổ Hồn Điện, rơi vào một mảnh đầm lầy trên không.

"Cái này là Tổ Di Bảo Khố?"

"Áp chế thật lớn!"

Mọi người ngay từ đầu đều không thích ứng, liên tục cảm khái.

Chỉ có đồ đệ Tinh Tượng Thần Chủ- Vũ Hành là khuôn mặt bình thản, bỗng nhiên lộ ra vẻ mĩm cười.

"Chia ra ba đường, mục tiêu là tìm kiếm Cổ Thần Ấn!"

Vũ Hành mở miệng nói.

Mảnh không gian này thực tế phạm vi cực kỳ rộng lớn, căn bản không thể gọi là "Bảo khố".

Hơn nữa có thời không áp chế, muốn ở trong đó tìm kiếm một người, cũng không dễ dàng.

Ba gã nửa bước Thần Chủ, sắc mặt có chút khó chịu nổi.

Bọn hắn đến chỗ này, càng coi trọng chính là bí mật tấn chức Thần Chủ.

Mà giờ khắc này, lại nghe theo một tên Cửu giai Cổ Thần.

Nhưng nhân vật sau lưng Vũ Hành, bọn hắn cũng thấy được, Tinh Tượng Thần Chủ chẳng những thủ đoạn thông thiên, mà ngay cả Thiên Minh Thần Chủ đối với hắn, cũng là bảo trì một tia kính sợ.

Cuối cùng, mười người Cổ Hồn Điện, thuận lợi phân thành ba chi tiểu đội.

Mỗi chi tiểu đội là một tên nửa bước Thần Chủ dẫn đầu.

"Đây là địa đồ, nhưng theo thực tế tình huống thì nơi đây cùng địa đồ

khả năng giống nhau không lớn, dù sao đã qua quá lâu..."

Vũ Hành xuất ra một phần địa đồ to lớn.

Địa đồ hết sức đơn giản, chỉ đại khái phác hoạ địa hình, sau đó có chút khu vực đặc biệt nguy hiểm, được đánh dấu hiệu.

Một mắt nhìn đi, mọi người phát hiện địa phương nguy hiểm được đánh dấu rõ ràng to lớn bằng bốn mươi năm mươi chỗ khác!

Bất quá càng làm người khiếp sợ chính là, Vũ Hành rõ ràng có địa đồ của nơi đây.

...

Bên kia, bọn người Cự Thần tộc, chậm rãi tiếp cận Cự Thần tộc bảo khố.

Ngoài Triệu Phong, những người khác cũng dần dần phát giác được một ít dấu hiệu, cho thấy theo như lời Triệu Phong không sai, nơi đây đích xác bị đàn Yêu Thần chiếm lĩnh.

"Tại sao có thể như vậy, bị đàn yêu thú chiếm lĩnh!"

Hoa Thải Cổ Thần khuôn mặt hơi có vẻ chán chường.

"Đã trải qua quá lâu, Cự Thần tộc bảo khố, phòng hộ kết giới dần dần yếu bớt, bị Yêu thú công phá, đem hắn chiếm lĩnh..."

Tân Vô Ngân thở dài một tiếng.

Cự Thần tộc bảo khố bị chiếm lĩnh, đối với họ mà nói, đích thật là một đả kích phi thường to lớn.

Nếu là có thể đạt được tất cả tài nguyên bên trong, Cự Thần tộc có thể trong thời gian ngắn nhanh chóng quật khởi lớn mạnh.

Nhưng giờ phút này, căn cứ Triệu Phong miêu tả, Yêu Thần số lượng có hơn hai mươi chỉ.

Về phần Cửu giai Yêu Thần, căn cứ quan sát phỏng đoán, hai bên tả hữu, trong đó thủ lĩnh vượt xa Cửu giai tầm thường.

Khủng bố như thế, tính toán bọn hắn liên thủ, át chủ bài ra hết, cũng chỉ có thể chết ở bên trong.

Hơn nữa, Yêu Thần nơi đây am hiểu Thời Không Áo Nghĩa, mọi người một khi quyết định xông vào, đường lùi lại đều không có.

"Nói như vậy, chúng ta chỉ có thể đi địa phương khác, sưu tập tài nguyên rồi!"

Tân Vô Ngân lập tức suy tư phương pháp giải quyết.

Nơi đây tuy tài nguyên phong phú, trân quý, nhưng bốn phía nhất định là kém tài nguyên thu hoạch trực tiếp trong bảo khố Cự Thần tộc.

Hơn nữa, nơi đây tài nguyên phần lớn là Thời Không Áo Nghĩa, Cự Thần tộc muốn chính là trong thời gian ngắn tăng lên tu vi, thực lực.

Ngoài ra, bốn phía còn có đối diện rất nhiều nguy cơ không biết.

"Cũng không phải là không có biện pháp!"

Nhưng vào lúc này, thanh âm Triệu Phong bỗng nhiên vang lên.

Mọi người thân hình chấn động mạnh, hướng Triệu Phong nhìn lại.

"Lấy thực lực của chúng ta, xông vào Cự Thần tộc bảo khố, đích thật là lấy trứng chọi đá, nhưng chúng ta có thể mượn nhờ lực lượng khác!"

Triệu Phong nói ra ý nghĩ của mình.

Trình Vân Cổ Thần lập tức mặt trắng không còn chút máu: "Yêu Thần nơi đây đối với người từ ngoài đến cừu thị nhất định, trước ngươi cũng được chứng kiến, bọn hắn làm sao có thể giúp bọn ta?"

"Ngươi quá ngu xuẩn, châm ngòi ly gián, mượn đao giết người sẽ không sao?"

Triệu Phong mỉm cười, hơi khinh thường.

Trình Vân Cổ Thần sắc mặt lập tức cứng đờ, mà những người khác tại thời điểm Triệu Phong nói ra những lời này, cũng triệt để minh bạch.

"Trước tòa hắc sơn này, vừa vặn bị một đàn thú chiếm cứ!"

Tân Vô Ngân phát giác được sách lược Triệu Phong.

"Các ngươi là nói, lợi dụng lực lượng một đàn Yêu Thần khác, đến kiềm chế đàn Yêu Thần trong bảo khố, sau đó chúng ta thừa cơ lẻn vào, cướp lấy tài nguyên!"

Hoa Thải Cổ Thần khuôn mặt cả kinh.

Tuy kế sách rất tốt, chỉ là nếu có điều sai lầm, mọi người tắc thì sẽ

phải đối diện hai đại đàn yêu thú vây giết, đây tuyệt đối là phải chết không thể nghi ngờ.

"Triệu Phong, ngươi có lẽ có phương pháp chứ!"

Tân Vô Ngân suy đoán nói.

Dù hắn rất hiểu rõ, Triệu Phong rất ít làm những việc không có nắm chắc.

"Tiểu Tặc Miêu, ngươi nên ra tay rồi!"

Triệu Phong nhìn con mèo màu xám trên bờ vai nói ra.

"Mèo này đến tột cùng là chủng loại gì?"

Tân Vô Ngân trong nội tâm cả kinh lẩm bẩm.

Tại Đại Lục Vực, Tiểu Tặc Miêu này đã đi cùng Triệu Phong.

Khi đó hắn nhìn không thấu Tiểu Tặc Miêu, hiện tại càng thêm nhìn không thấu.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu một bộ cố mà làm, sau đó làm ra bộ dáng đảm đương trách nhiệm.

Hưu!

Tiểu Tặc Miêu minh bạch kế hoạch, thân hình nhảy ra, ẩn độn trong hư không, chậm rãi tiếp cận Cự Thần tộc bảo khố.

"Độn không chi pháp thật cao thâm!"

Phá Nhạc Cổ Thần lập tức sợ hãi thán phục.

"Con mèo kia, giống như không bị nơi đây áp chế!"

Tân Vô Ngân theo động tác vừa rồi của Tiểu Tặc Miêu, phát hiện điểm ấy.

Triệu Phong nhẹ gật đầu, Tiểu Tặc Miêu đích xác không bị nơi đây áp chế, điều này làm hắn đều có chút ít ghen ghét, Thiên Cơ Miêu này đến tột cùng ẩn chứa bí mật gì, sao lại đặc thù như thế.

Nhưng cũng chính bởi vì điểm ấy, hắn mới cho Tiểu Tặc Miêu xuất mã.

Kế hoạch bước đầu tiên là để cho Tiểu Tặc Miêu dẫn ra một chi Yêu Thần lạc đàn.

Tiểu Tặc Miêu ly khai hồi lâu sau, Triệu Phong bỗng nhiên hành động, mọi người lập tức đi theo.

"Đứng lại, mèo hoang!"

Chỉ thấy, một chi Cự Hổ màu bạc dữ tợn tàn bạo, truy đuổi Tiểu Tặc Miêu.

Cự Hổ chỉ là Bát giai Yêu Thần, cũng có Thời Gian Áo Nghĩa cao thâm, nhưng như cũ bị Tiểu Tặc Miêu đùa nghịch.

"Tốt, Tiểu Tặc Miêu thành công mê hoặc đến một chi Yêu Thần lạc đàn!"

Triệu Phong mỉm cười.

Khi Cự Hổ cách bảo khố khá xa đoàn người Triệu Phong bỗng nhiên xông ra.

"Nhân loại?"

Cự Hổ lập tức có chỗ phát giác, chuẩn bị bỏ chạy, dù sao đối phương nhân số quá nhiều, còn có một người khí tức đạt tới Cửu giai.

Nhưng ngay lúc này, Tiểu Tặc Miêu song trảo vung ra, phóng xuất ra một cỗ Phong Ấn Áo Nghĩa cường hãn, phong ấn lực lượng Cự Hổ.

Bản thân cũng chỉ có tu vi Bát giai, Cự Hổ trực tiếp bị bọn người Triệu Phong đuổi theo.

"Đem hắn khống chế!"

Triệu Phong hét lớn một tiếng.

Bọn người Cự Thần tộc đem Cự Hổ vây quanh, đối với linh hồn ý chí liên tiếp oanh kích.

"Minh Tâm Ấn!"

Triệu Phong mắt trái ngưng tụ ra một miếng Lôi Điện quang ấn, lập tức lạc ấn xuống.

"Tốt, bước đầu tiên thành công!"

Triệu Phong thấp giọng nói ra.

Nô dịch Yêu Thần này, Triệu Phong đối với đàn Yêu Thần trong bảo khố, đã kỹ càng hiểu rõ.

Theo đó, Triệu Phong lợi dụng một chi Yêu Thần này, hết sức thoải mái mê hoặc thêm hai Yêu Thần, trong đó càng có một Bát giai đỉnh phong.

Hôm nay, Triệu Phong cũng đã nô dịch ba con Ngân Hổ Yêu Thần.

"Tốt, hiện tại chúng ta đi châm ngòi một đàn thú khác!"

Triệu Phong lộ ra nụ cười đắc ý.

"Diệu kế!"

Hoa Thải Cổ Thần không khỏi sợ hãi thán phục.

Cũng không lâu lắm, đoàn người Triệu Phong đi vào tòa hắc phong khổng lồ phụ cận.

Triệu Phong khống chế ba con Ngân Hổ Yêu Thần, xâm nhập vào trong đó, tàn sát Yêu Thần bên trong, hơn nữa khiêu khích hùng hồn.

Ban đầu, đàn Yêu Thần bên trong bất vi sở động.

Nhưng lúc Ngân Hổ Yêu Thần ba lần bốn lượt khiêu khích, chúng rốt cục phẫn nộ không thôi, phái ra Yêu Thần cường đại, chuẩn bị tiến đến chất vấn đàn Yêu Thần trong bảo khố.

Trước đó, Triệu Phong liền khống chế ba con Ngân Hổ Yêu Thần, trở lại Cự Thần tộc bảo khố.

"Lão Đại, Yêu thần trong Hắc Phong sơn đánh chúng ta bị tổn thất,

còn giết đồng bạn của chúng ta!"

"Bọn hắn còn nói, bọn hắn sớm muộn cũng công đánh đến, giết đầu bệnh hổ ngài, nuốt mất địa bàn của chúng ta!"

Triệu Phong lại để cho hai Ngân Hổ Yêu Thần kể khổ với Yêu Thần thủ lĩnh này.

"Lẽ nào lại như vậy!"

Cự Hổ kia hình thể khổng lồ, trên thân thể che kín đường vân ám ngân quỷ dị, trong thú đồng hung quang lập loè.

Mà cũng không lâu lắm, Yêu Thần bên trong Hắc Phong Sơn đã đến, bầy Ngân Hổ Yêu Thần trực tiếp đem hắn chém giết.

Yêu Thần nơi đây tính tình vốn tàn bạo thị sát khát máu, rất dễ dàng châm ngòi, sự tình càng diễn càng mạnh mẽ, không đến một tháng, hai đại đàn Yêu Thần trực tiếp khai chiến.

Tại bảo khố ở trung tâm Hắc Sơn, hai đại đàn yêu thú chém giết một chỗ.

"Ngươi nói ta là bệnh hổ, vậy để cho ta biết một chút về ngươi, cái đầu bàn xà có bao nhiêu lợi hại!"

Cự Hổ ngửa mặt lên trời vừa kêu, cùng một đầu mãng xà cự đại màu xanh chém giết cùng một chỗ.

Cả hai đều là Cửu giai tu vi đỉnh cao, chiến đấu kinh thiên động địa.

Đặc biệt là cổ Thời Gian Áo Nghĩa cao thâm, làm cho người bên ngoài thấy không rõ động tác của bọn hắn, mà một khi tới gần, giống

như tiến vào thế giới động tác chậm, bước đi liên tục khó khăn.

"Hành động!"

Triệu Phong thấp giọng nói ra.

Sau đó, Triệu Phong, Tân Vô Ngân hai người, rất nhanh tiếp cận bảo khố.

Tân Vô Ngân thực lực cao thâm, mà Triệu Phong am hiểu che dấu, không dễ dàng bị Yêu Thần trấn thủ bảo khố phát giác.

Hoa Thải Cổ Thần bọn người tắc thì trực tiếp ly khai, phụ trách tiếp ứng, mà Tiểu Tặc Miêu thì ở tại chiến trường phụ cận, một khi Yêu Thần trở về, Triệu Phong liền có thể lập tức phát giác được.

"Bên này!"

Tân Vô Ngân truyền âm nói.

Nơi này là Cự Thần tộc bảo khố tu kiến, địa hình kết cấu cùng bố trí, hắn là rõ ràng nhất.

Mà Triệu Phong thông qua thấu thị, chợt phát hiện địa hình bảo khố này, hình như cùng địa đồ được khắc bên trong Cổ Thần Ấn giống như đúc.

Chương 1363: Trắng trợn vơ vét

Không gian ẩn độn thuật của Triệu Phong, là học được từ chỗ Lạc Linh Cổ Thần của Thời Không Thánh Địa, có thể ẩn vào trong hư không, cấp tốc đi về phía trước, không bị phát giác.

Mà Tân Vô Ngân thực lực cường đại, ý cảnh cao thâm, có thể đem khí tức cùng không gian nơi đây dung hợp, huống chi hắn đối với bảo khố là hiểu rõ nhất, cho nên phải lẻn vào.

Xuyên qua đại sảnh, Tân Vô Ngân sắc mặt thoáng ngừng lại.

"Bố cục nơi đây, phần lớn đã cải biến, tài nguyên, bảo vật tồn phóng đều rỗng tuếch!"

Tân Vô Ngân cùng Triệu Phong rẽ.

Dù sao bầy Ngân Hổ Yêu Thần kia chiếm lĩnh Cự Thần tộc bảo khố, không có khả năng để lại bảo vật, nhất định là từng người phân phối mất rồi.

"Cự Thần tộc năm đó hẳn là đem tài nguyên, bảo vật, đều phong tồn ở chỗ này!"

Triệu Phong, mắt trái quan sát một ít dấu vết trận pháp để lại, suy đoán.

"Bởi vì thời gian quá mức lâu đời, trận pháp phong ấn dần dần mất đi uy năng, Yêu Thần mới có thể phá hư, đoạt được bảo vật, nhưng

khả năng có vài chỗ phong ấn, còn chưa có bị phá hư mất!"

Triệu Phong phân tích nói.

"Nói rất đúng!"

Tân Vô Ngân sắc mặt hơi chấn.

Tại đây hay vẫn là bảo khố bên ngoài, ở bên trong có thể có rất nhiều tài nguyên trọng yếu hơn.

Ban đầu ở đây thiết hạ kết giới phòng ngự là Cự Thần tộc Thần Chủ cường giả, không phải niên đại quá mức lâu đời, những Yêu Thần này căn bản không nhúc nhích được bất luận trân tài, bảo vật gì.

"Chỗ đó, có hai gã thủ vệ!"

Triệu Phong thấu thị đem tình huống truyền cho Tân Vô Ngân.

Hôm nay hai đại đàn Yêu Thần đại chiến, nhưng trong này rõ ràng còn có thủ vệ, bởi vậy có thể thấy được bên trong chắc chắn có bí mật.

"Nơi đó là một trong những nơi tồn phóng trọng bảo!"

Tân Vô Ngân trong mắt lập loè tinh quang.

Sau đó, hai người bắt đầu tới gần chỗ có thủ vệ.

"Ngươi nói, bên ngoài chiến đấu, đến cùng ra sao?"

Một tên Ám Ngân Hổ hỏi.

"Cái kia còn phải nói, nhất định là chúng ta chiếm cứ ưu thế, từ khi chúng ta chiếm lĩnh bảo khố này, liên tiếp công phá phòng hộ kết giới, đạt được bảo vật, chỉnh thể thực lực phi tốc tăng lên!"

Một tên thủ vệ khác cười nói.

"Nói cũng đúng, cũng không biết bảo khố này là người phương nào kiến tạo, ở bên trong phong tồn nhiều bảo vật như vậy, chúng ta còn phải cảm tạ bọn hắn, ha ha!"

Ám Ngân Hổ cười lớn một tiếng.

"Đã muốn cảm tạ, vậy thì để mạng lại cám ơn ta đi!"

Tân Vô Ngân hừ nhẹ một tiếng, bỗng nhiên hiện thân, một ngón tay điểm ra.

Một đạo chỉ quang, cô đọng chí cực, liền như là một thanh lợi kiếm, lập tức đâm ra.

"Không tốt!"

Ngân Hổ Yêu Thần sắc mặt đại biến.

Hắn tu vi bất quá Bát giai, Tân Vô Ngân xuất hiện nháy mắt, liền sinh ra một cỗ cảm giác sinh tử nguy cơ.

Nhưng mà, một kích kia của Tân Vô Ngân, tụ lực đã lâu, đem thần lực huyết mạch công kích ngưng lại đến mức tận cùng, tốc độ cũng phi thường nhanh, lập tức trúng mục tiêu.

Hưu phốc!

Ngân Hổ Yêu Thần đầu lâu trực tiếp xuất hiện một cái lỗ máu, máu tươi tuôn ra.

Tính toán dù Yêu Thần nơi đây so ngoại giới cường hãn hơn rất nhiều, nhưng loại Bát giai Yêu Thần bình thường, trong tay Tân Vô Ngân cũng là sống không qua một chiêu!

"Lại dám xông vào..."

Ngân Hổ còn lại mặt lộ vẻ sợ hãi, chuẩn bị liên hệ Yêu Thần khác.

"Lôi Kiếp Đồng Diễm!"

Nhưng vào lúc này, một đoàn Lôi Điện vặn vẹo, đem linh hồn hắn oanh tạc ra.

Một kích Lôi Kiếp Đồng Diễm, là Triệu Phong phong ấn bổn nguyên chi lực, uy lực so sánh mạnh một kích.

Linh hồn Ngân hổ kia đã bị Lôi kiếp cường hãn oanh kích, căn bản không cách nào đưa tin.

Giãy dụa bất quá một hơi, linh hồn của nó liền trực tiếp vẫn lạc.

Hai người liếc nhìn nhau, từ khi đến đây cho tới bây giờ, đây là lần thứ nhất bọn hắn hợp tác.

Tuy Tân Vô Ngân là Cự Thần tộc cường giả, huyết mạch nồng độ cực cao, tu vi cũng vượt xa Triệu Phong, nhưng hắn chưa bao giờ khinh thị Triệu Phong.

Liền nói, vừa rồi Triệu Phong thi triển ra linh hồn công kích, cũng đủ để đối với Tân Vô Ngân tạo thành uy hiếp.

Hơn nữa Tân Vô Ngân cảm giác, Triệu Phong mắt trái hình như không có hoàn toàn phát lực.

Mà giải quyết một tên thủ vệ, Triệu Phong cũng sợ hãi thán phục thủ đoạn vừa rồi của Tân Vô Ngân.

Căn cứ theo hắn quan sát cho tới nay, người Cự Thần tộc mượn quá nhiều huyết mạch lực lượng nhất định phải hiện ra bản thể.

Nhưng Tân Vô Ngân lại có thể dưới tình huống không hiện ra bản thể, đem đại bộ phận huyết mạch lực lượng, dung nhập trong công kích, thi triển ra.

Đối với khống chế huyết mạch Cự Thần tộc cùng năng lực vận dụng, không phải là thành viên Cự Thần tộc khác có thể so sánh.

"Không làm kinh động thủ vệ khác!"

Triệu Phong Thần Linh Nhãn quét mắt nhìn bốn phía, lập tức nói ra.

Lập tức, Tân Vô Ngân thi triển bí pháp, đem cửa mở ra một cái cái khe nhỏ, hai người trực tiếp xông vào.

Bên trong đại điện phảng phất như một gian phòng được bố trí tinh mỹ, hoa cỏ bồn hoa, đồ cổ thư tịch, bày đặt ở các nơi.

Nhưng kỳ thật, tại đây mỗi một kiện vật phẩm, đều là trân tài, bảo vật ngoại giới đại danh đỉnh đỉnh.

Liền tỷ như thư tịch trên trên mặt bàn, toàn bộ đều là Thần giai Cao cấp công pháp, thư tịch bên cạnh bình hoa là đỉnh tiêm bên trong Thần cấp Thượng phẩm Thần Khí "Vạn Linh Thiên Phương Bình",

nghe đồn bên trong Thần Khí chứa đựng vô số tiểu không gian đơn độc khác nhau, tức là có thể chứa đựng trân tài hàn thuộc tính cũng có thể chứa đựng trân tài viêm thuộc tính.

"Tốt, trong phòng này đại bộ phận bảo vật cùng trân tài, cũng còn nguyên vẹn!"

Tân Vô Ngân hơi có vẻ kinh hỉ.

Hắn lập tức đi đến trước bàn sách, thúc dục bí pháp, phá giải trận pháp kết giới.

Nơi đây trận pháp kết giới là Cự Thần tộc pháp môn thi triển mà ra, trong đó còn dung hợp Thiên Cơ bí pháp, chỉ có Cự Thần tộc cao tầng mới biết và hiểu phá giải chi pháp.

"Vạn Linh Thiên Phương Bình!"

Chỉ chốc lát, Tân Vô Ngân đem cái kia Vạn Linh Thiên Phương Bình trận pháp phong ấn phá giải, đem bỏ vào trong túi.

"Quá chậm!"

Triệu Phong có chút lo lắng.

Dù sao trận pháp ở đây là Thần Chủ bố trí xuống, Tân Vô Ngân cho dù hiểu được phá giải chi pháp nhưng cũng cần chút thời giờ.

Nhưng nơi đây lớn nhỏ vật phẩm chừng 50-60 kiện, nếu Tân Vô Ngân đi phá giải từng cái, không biết phải đợi tới khi nào.

Vèo!

Triệu Phong đi vào giá đồ bên cạnh, mắt trái vận chuyển, bao phủ toàn bộ.

"Ngươi làm gì? Nơi đây có trận pháp kết giới, là Cự Thần tộc độc môn bí pháp, còn dung hợp Thiên Cơ bí pháp!"

Tân Vô Ngân lập tức truyền âm.

Nếu trận pháp kết giới nơi đây có thể dễ dàng phá giải như vậy, bảo vật sớm đã bị Ngân Hổ Yêu Thần vơ vét hết rồi.

"Thần Mâu... Phân Giải!"

Trong mắt trái Triệu Phong, hiện lên một tầng quang vụ nhàn nhạt mộng ảo, đem trọn giá đồ bao phủ ở bên trong, xuyên thấu qua lại ngàn vạn lần.

Vì giảm bớt tiêu hao, Triệu Phong đem mục tiêu phân giải tập trung tại trận pháp phong ấn phía trên.

Hô!

Trong tầm mắt, tất cả trận pháp phong ấn, uy năng dần dần yếu bớt, trận pháp kết cấu gặp phải phá hư, từng chút một biến mất.

"Đây là đồng thuật gì?"

Bên kia, Tân Vô Ngân quá sợ hãi.

Trên đời tại sao có thể có đồng thuật thần kỳ như thế, có thể liên tiếp lám suy yếu uy năng trận pháp.

Nhưng Tân Vô Ngân cũng không cần biết nhiều như vậy, gấp rút phá

trận, vơ vét tài nguyên.

Khi hắn đem tất cả tài nguyên bên ngoài giá đồ toàn bộ thu đi, Triệu Phong cũng thuận lợi đem tất cả trận pháp kết giới bên trên giá hoàn toàn phân giải mất.

"Đa tạ!"

Tân Vô Ngân vừa cười vừa nói.

Vật phẩm trên giá tương đối trân quý, phần lớn là Thần Khí, đạo cụ, bởi vậy cường độ trận pháp cũng càng cao, cho nên hắn không từ nơi này ra tay trước.

Nhưng chờ hắn đem vật phẩm còn lại toàn bộ thu đi, tất cả trận pháp phía trên giá liền bị Triệu Phong phá giải.

Cái này không thể nghi ngờ tiết kiệm cho Tân Vô Ngân một nửa thời gian.

Vơ vét hết gian phòng này, hai người ly khai, tiếp tục sưu tầm.

"Phong Thần Chỉ!"

"Lôi Kiếp Đồng Diễm!"

Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân liên thủ, đánh chết một tên Bát giai Yêu Thần.

Dù sao hai đại bầy tộc đại chiến, chiến lực cường đại hơn đều đang liều giết, cho nên thủ vệ cùng người tuần tra, đều là Bát giai Yêu Thần bình thường.

"Đi vào nội khố nhìn xem!"

Vơ vét hết một cái mật thất nhỏ, Tân Vô Ngân nói ra.

Nội khố, là bảo khố Cự Thần tộc trân quý nhất.

"Chỉ có hai thủ vệ!"

Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân, dựa theo phương thức trước, tới gần một tên thủ vệ, phát động công kích trí mạng.

Phù phù!

Hai gã thủ vệ bị Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân công kích trí mạng trực tiếp diệt vong.

"Tốt!"

Tân Vô Ngân sắc mặt vui vẻ, vận chuyển bí pháp, đang trong quá trình mở ra tâm bảo khố.

Nhưng mà, bảo khố vừa mới mở ra, hai người thần thức quét qua, mặt lộ vẻ kinh hãi.

Chỉ thấy, nơi sâu nhất bảo khố có một đầu trắng bạc Cự Hổ, hắn hình thể khổng lồ, tu vi cao tới Bát giai đỉnh phong, cùng đàn Yêu Thần thủ lĩnh, tướng mạo cực kỳ tương tự.

"Các ngươi là... Nhân loại, người lẻn vào?"

Cự Hổ kia bỗng nhiên đứng lên, chằm chằm vào Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân.

...

Ngoại giới, hai đại đàn Yêu Thần chiến đấu, hôn thiên ám địa.

"Ngươi rõ ràng phái người lẻn vào bảo khố của ta!"

Màu bạc Cự Hổ sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, hai con mắt ánh sáng lạnh lăng liệt, gắt gao chằm chằm lên trước mặt ngân lục mãng xà.

"Hừ, ta cũng không làm việc này, nhất định là ngươi ngày thường đắc tội Yêu Thần quá nhiều, bọn hắn nhân cơ hội này, lẻn vào bảo khố!"

Ngân lục sắc mãng xà ha ha cười cười.

"Nói nhảm, ta đã vài tỷ năm chưa thấy qua nhân loại rồi!"

Màu bạc Cự Hổ lớn tiếng mắng, lập tức màu bạc Cự Hổ chuẩn bị phản hồi bảo khố.

"Nhân loại?"

Ngân lục Cự Mãng hơi sững sờ, nhưng thấy màu bạc Cự Hổ muốn bỏ chạy, lập tức xông ra.

"Chạy đi đâu!"

Ngân lục Cự Mãng lập tức tản mát ra Thời Gian Áo Nghĩa cường đại, há mồm phun ra một mảnh ám lục khói độc.

"Ta và ngươi hai phe thế lực, hòa bình nhiều năm, thật muốn rời vào tình trạng như thế?"

Màu bạc Cự Hổ vô cùng phẫn nộ.

"Hừ, là ngươi trước giết bầy tộc Yêu Thần ta, còn chủ động khiêu khích tới!"

Ngân lục Cự Mãng lạnh giọng cười nói.

"Nói nhảm, rõ ràng là ngươi trước giết tộc Yêu Thần ta!"

Hai đại Cửu giai đỉnh phong Yêu Thần, lập tức tranh luận mà lên.

Thời gian dần trôi qua, chuyện đã trải qua, cũng bị chúng chắp vá lại.

"Chẳng lẽ là những nhân loại kia?"

"Hừ, ta ngược lại muốn nhìn, đến tột cùng là người phương nào lớn mật như thế, châm ngòi hai phương chúng ta, hơn nữa còn lẻn vào bảo khố!"

Hai đại Cửu giai đỉnh phong Yêu Thần, đạt thành nhất trí, lập tức dừng tay.

...

"Mau nhìn, tòa hắc sơn, trong đó khắp nơi trên đất đều là bảo!"

Một tên Bát giai đỉnh phong Cổ Thần Cổ Hồn Điện, lập tức kêu lên.

Dẫn đội là một tên Cổ Hồn tộc nửa bước Thần Chủ, một mắt nhìn đi, có chút tâm động.

Nhưng ngay lúc này, trong tay hắn một viên cầu Thủy Tinh, lập loè một điểm thanh quang.

"Ồ? Có động tĩnh, Cổ Thần Ấn ngay tại phụ cận!"

Ngục Hải Cổ Thần kinh hô một tiếng.

Đạo cụ này là Vũ Hành cho bọn hắn, chỉ cần Cổ Thần Ấn xuất hiện tại phương viên nhất định, bên trên sẽ có dị tượng.

Trong lúc nhất thời, ba người tiểu đội đứng thẳng tại chỗ.

"Nếu không, chúng ta trước đi tòa Hắc Sơn này nhìn xem!"

Bát giai đỉnh phong Cổ Thần nhỏ giọng dò hỏi.

Tuy nói tìm kiếm Cổ Thần Ấn là nhiệm vụ thứ nhất, nhưng bọn hắn ở chỗ này hành động, lại không bị giám thị của Cổ Hồn Điện cùng thầy trò Tinh Tượng Thần Chủ, cũng không biết bọn hắn cụ thể đang làm gì đó.

"Không, trước tìm Cổ Thần Ấn, Cổ Hồn Điện Thần Chủ cùng Tinh Tượng Thần Chủ đối với Cổ Thần Ấn coi trọng như thế, chúng ta nếu đem Cổ Thần Ấn tìm về, chính là công lao lớn nhất lần này, đến lúc đó chỗ tốt không thiếu!"

Ngục Hải Cổ Thần suy tư một lát, trực tiếp nói ra.

Chương 1364: Hại

Tại trung tâm bảo khố, thời điểm bị Bát giai đỉnh phong Cự Hổ phát hiện, bọn người Triệu Phong cũng không lập tức rút lui khỏi.

Bởi vì Triệu Phong thông qua tầm mắt Tiểu Tặc Miêu chứng kiến, hai đại đàn Yêu Thần vẫn còn tranh đấu.

Cho nên, Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân chuẩn bị xông vào bảo khố, đem Cự Hổ kiađánh chết, vơ vét một ít gì đó sau sẽ rời đi.

Bất quá, khi hai người bọn họ chuẩn bị ra tay lại chợt phát hiện, trên thân Cự Hổ truyền ra một cỗ lực lượng linh hồn ý chí vượt xa tu vi.

"Không tốt, là phân thân của Yêu Thần thủ lĩnh!"

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, trực tiếp nhìn ra điểm ấy.

Cùng lúc đó, Tiểu Tặc Miêu cũng đem biến hóa trên chiến trường, nói cho Triệu Phong.

"Đi mau, hai đại đàn Yêu Thần đã tới!"

Triệu Phong sắc mặt đột nhiên thay đổi.

Tại thời điểm hai người rút lui khỏi, Bát giai đỉnh phong Cự Hổ lập tức xông ra, muốn ngăn trở Triệu Phong hai người, đây tự nhiên là ý chí của Ngân Hổ thủ lĩnh.

Dùng thực lực Tân Vô Ngân cùng Triệu Phong liên thủ, chém giết Cự

Hổ đó không hề khó.

Nhưng giờ phút này, hai đại đàn Yêu Thần cùng nhau vọt tới, bọn hắn không dám ở nơi này dừng lại thêm một hơi.

Vừa rời Cự Thần tộc bảo khố, Triệu Phong hai người liền trông thấy phương xa đông nghịt một mảnh, hổ xà hai đàn Yêu Thần, bay nhào mà đến.

Trong đó cầm đầu, theo thứ tự là một đầu Cự Hổ toàn thân che kín đường vân ám ngân quỷ dị, cùng một đầu ngân lục sắc Cự Mãng, cả hai tu vi đều đạt tới Cửu giai đỉnh phong.

Nếu là Cửu giai đỉnh phong Yêu Thần bình thường, dùng thực lực Tân Vô Ngân, căn bản không để vào mắt.

Nhưng Yêu Thần nơi đây có Thời Gian Áo Nghĩa cao thâm, một chọi một, Tân Vô Ngân đều cảm thấy khó giải quyết.

Huống chi đối phương là đàn Yêu Thần, số lượng khổng lồ, mà lại từng cái thực lực cường hãn.

"Hai tặc tử các ngươi, rõ ràng dám trộm vật trong bảo khố ta!"

Cự Hổ ngửa mặt lên trời hét một tiếng, uy thế ngập trời.

"Chính là các ngươi châm ngòi hai bầy tộc chúng ta?"

Cự Mãng âm lãnh lên tiếng.

"Chạy mau!"

Triệu Phong hô nhỏ một tiếng.

Vốn là, dùng tốc độ phản ứng của hai người bọn họ là có thể tại trước khi hai đại đàn Yêu Thần chạy đến chạy trốn.

Nhưng bất đắc dĩ, Cửu giai đỉnh phong ngân sắc Cự Hổ rõ ràng đem một cỗ phân thân để lại trung tâm trong bảo khố.

Bởi vì Cửu giai đỉnh phong Yêu Thần cố ý khống chế, ngân sắc Cự Hổ phát huy ra chiến lực càng mạnh hơn, nhưng nó như trước không phải là đối thủ của Triệu Phong hai người.

"Lưu lại!"

Bản thể dưới sự khống chế của phân thân, ngang nhiên tự bạo, hình thành một đoàn ám ngân hủy diệt phong bạo, đem Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân, bức đến sâu trong kho chí bảo.

Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân liên thủ, liên tục thi triển phòng ngự bí kỹ, cuối cùng ngăn lại tự bạo tổn thương.

Ầm ầm!

Vừa thoát ra xa, xa xa một phương thiên địa, Yêu Thần đông nghịt một mảnh, hướng Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân oanh áp mà đến.

Tình cảnh này, coi như là Triệu Phong trấn định, trái tim đều cấp tốc nhảy lên.

"Trốn không thoát!"

Tân Vô Ngân sắc mặt hơi trầm xuống.

Bọn hắn lúc này bị Thời Gian Áo Nghĩa áp chế, tốc độ di chuyển

giảm phân nửa.

Mà những Yêu Thần đó, sinh trưởng ở địa phương không bị bất luận áp chế gì, thậm chí bởi vì Thời Gian Áo Nghĩa, tốc độ nhanh vô cùng.

Lập tức, bọn hắn liền muốn đuổi kịp Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân.

Dùng lực lượng hai cỗ đàn Yêu Thần đủ để lập tức nghiền áp hai người.

"Triệu Phong, có biện pháp nào không?"

Tân Vô Ngân hỏi.

Cho tới nay, Triệu Phong đều biểu hiện khiến người ngoài ý muốn.

Nếu như ngay cả Triệu Phong đều không có biện pháp, Tân Vô Ngân chỉ có thể sử dụng lực lượng Cổ Thần Ấn cùng Triệu Phong ly khai nơi đây.

Nhưng thông qua Cổ Thần Ấn mở ra thông đạo, khoảng cách là một trăm vạn năm.

Nếu là cứ như vậy ly khai, liền cần đợi một trăm vạn năm nữa mới có thể tiến nhập.

Hơn nữa bọn hắn tại Cự Thần tộc bảo khố sưu tập tài nguyên, số lượng không nhiều lắm, không đủ để chèo chống toàn bộ Cự Thần tộc quật khởi, một trăm vạn năm thời gian, quá mức dài dằng dặc, khả năng xuất hiện biến cố cũng quá nhiều.

...

"Phía trước là chuyện gì xảy ra?"

Cổ Hồn Điện Bát giai đỉnh phong Cổ Thần kinh nghi hỏi.

Căn cứ đạo cụ trong tay Ngục Hải Cổ Thần, Cổ Thần Ấn ở tại phía trước.

Nhưng hắn vẫn cảm giác, phía trước có chút không đúng, bốn phía tràn ngập hỗn tạp mùi huyết tinh.

"Đúng thế, đàn Yêu Thần!"

Ngục Hải Cổ Thần thần thức tương đối cường đại, nhận biết phạm vi khá xa, phát giác được một ít tình huống.

"Chẳng lẽ, Tân Vô Ngân bọn hắn bị đàn Yêu Thần vây quanh?"

Ngục Hải Cổ Thần suy đoán nói.

Căn cứ trong tay Thủy Tinh Cầu biểu hiện, chỗ vị trí Cổ Thần Ấn cùng đàn Yêu Thần kia cách nhau không xa.

"Chúng ta đây nên làm thế nào cho phải?"

Trong đội ngũ, tên còn lại hỏi.

"Yên lặng theo dõi kỳ biến!"

Ngục Hải Cổ Thần thấp giọng nói ra.

Nơi đây Yêu Thần cường hãn, bọn hắn cũng là thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ.

Liền tính toán hắn là nửa bước Thần Chủ, đối mặt số lượng Yêu Thần này cũng không có bất kỳ phần thắng.

Ngục Hải Cổ Thần thân là nửa bước Thần Chủ, phát giác được đàn Yêu Thần tồn tại.

Mà đàn Yêu Thần nơi đây sinh trưởng ở địa phương không bị áp chế, hơn nữa tuổi lâu đời, ý chí cường đại, bởi vậy cũng đã nhận ra ba người Cổ Hồn Điện phía sau.

Hai đại đàn Yêu Thần cách Triệu Phong hai người, bất quá 10 vạn dặm, bỗng nhiên ngừng lại.

"Nhân loại?"

Ngân sắc Cự Hổ đôi mắt thâm trầm vô cùng.

"Làm sao có nhiều nhân loại xuất hiện ở chỗ này như vậy?"

Ngân lục sắc Cự Mãng cũng cảm thấy ngạc nhiên.

Đàn Yêu Thần đối diện.

Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân phát giác được đàn Yêu Thần khác thường.

"Còn có những người khác?"

Triệu Phong sắc mặt hơi trầm xuống.

Lúc trước Tân Vô Ngân mở ra Cổ Thần Ấn thông đạo, chỉ có bọn hắn năm người vào được.

Nhưng căn cứ lời nói của hai đại đàn Yêu Thần, hình như phụ cận còn có những nhân loại khác.

"Không phải bọn người Hoa Thải Cổ Thần!"

Hơi chút liên hệ về sau, Tân Vô Ngân lập tức nói.

Kể từ đó, liền càng kỳ quái hơn, chẳng lẽ mảnh không gian này vốn có nhân loại?

Nhưng trước mắt, không phải thời điểm đi quản, chạy trốn trước đã.

Triệu Phong đôi mắt bỗng nhiên sáng ngời, lập tức vẻ mặt kinh hỉ nói: "Thật tốt quá, đội trưởng bọn họ đã chạy tới, trọng bảo trong bảo khố đem đi dễ như trở bàn tay..."

Tân Vô Ngân vốn là sững sờ, lập tức im lặng cười cười.

Không biết phụ cận những nhân loại khác, đến tột cùng là ai, cứ như vậy bị Triệu Phong cho hại.

"Cái gì, đội trưởng..."

Ngân sắc Cự Hổ sắc mặt đột nhiên thay đổi, không nghĩ tới những người này còn có đồng lõa.

Bọn hắn đuổi giết Triệu Phong hai người, đích xác đã rời xa bảo khố.

Một khi bọn hắn tiếp tục đuổi giết, phía sau ba người rất có thể thừa cơ tiến vào trân bảo khố.

Hơn nữa, trong ba người kia, mạnh nhất đạt tới nửa bước Thần Chủ,

thực lực cường hãn, đơn đả độc đấu, Cửu giai đỉnh phong ngân sắc Cự Hổ, đều không phải là đối thủ của hắn.

"Đi!"

Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân, không vội không chậm hướng trước phi hành.

Mà bầy Ngân Hổ Yêu Thần tiến thối lưỡng nan, nếu bọn họ tiếp tục đuổi giết Triệu Phong, đằng sau ba người sẽ thừa cơ tiến vào trân bảo khố.

"Giúp ta một tay, sau đó thâm tạ!"

Ngân sắc Cự Hổ nhìn ngân lục mãng xà nói ra.

"Tốt!"

Ngân lục mãng xà một lời đáp ứng.

Lúc này đây hai người bọn họ nhóm lớn khai chiến, tử thương không ít.

Mà hết thảy chuyện này, đều là nhân loại châm ngòi, cho nên hắn cũng hết sức tức giận, đối với nhân loại dị thường cừu hận.

"Mấy người các ngươi, truy giết hai người bọn họ!"

Ngân sắc Cự Hổ lập tức hạ lệnh.

Sau đó, hắn liền cùng ngân lục Cự Mãng, mang theo đại lượng đàn Yêu Thần, hướng phía sau triệt hồi.

Còn lại đến bốn ngân sắc Cự Hổ, một tu vi đạt được đến Cửu giai, hai cái Bát giai đỉnh phong, một tên Bát giai, lập tức hướng Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân đánh giết mà đến.

"Tốt!"

Tân Vô Ngân nhịn không được kêu lên.

Đối với nguy cơ trước mắt, bốn con ngân sắc Cự Hổ, ngược lại không tính là cái gì.

"Phụ cận không biết nhân loại có thực lực như thế nào, lại để cho hai đại Yêu Thần thủ lĩnh, liên thủ đối phó!"

Triệu Phong có chút kinh hãi.

Vừa rồi hắn chỉ là cố ý thăm dò thử xem, nếu có thể thành công đương nhiên tốt.

Nhưng Triệu Phong không nghĩ tới, sẽ thành công như thế, phụ cận không biết có nhân loại thực lực ra sao? Cơ hồ đem chín thành Yêu Thần hấp dẫn qua.

Bên kia.

"Ngục Hải Cổ Thần, có chút không đúng!"

Bát giai đỉnh phong Cổ Thần, bỗng nhiên nói ra.

"Đích xác rất không đúng!"

Ngục Hải Cổ Thần sắc mặt thâm trầm vô cùng.

Ba người bọn họ ở chỗ này, cái gì cũng đều không làm, vì sao đàn Yêu Thần kia bỗng nhiên khí thế ngập trời tấn công mạnh mà đến.

Xem bộ dáng tựa hồ là kết xuống huyết hải thâm cừu.

"Ngục Hải Cổ Thần, chúng ta đi mau!"

Một cái tên khác Cửu giai Cổ Thần lập tức cả kinh kêu lên.

"Chậm đã!"

Ngục Hải Cổ Thần khẽ quát một tiếng.

Vừa rồi bọn hắn bỏ lỡ kỳ ngộ bên trên Hắc Sơn, chính là vì bắt giết Tân Vô Ngân đạt được Cổ Thần Ấn.

Giờ phút này nếu là chạy trốn, chẳng phải là bỏ qua cơ hội này.

"Các vị, chúng ta bề ngoài giống như không có gì thù hận gì!"

Ngục Hải Cổ Thần hét lớn một tiếng.

"Hừ, không có cừu oán, ngươi nói ngược lại là thoải mái!"

Ngân lục Cự Mãng âm hàn cười nói.

"Nói nhảm, nhân loại xảo trá, nhận lấy cái chết!"

Ám ngân Cự Hổ kìm nén không được nội tâm phẫn nộ, hóa thành một đạo trắng bạc chi mang, hướng Ngục Hải Cổ Thần bay nhào mà đi.

Cùng lúc đó, ngân lục mãng xà theo sát phía sau, hai người bọn họ

liên thủ, mới đối phó được vị nửa bước Thần Chủ này.

"Những Yêu Thần nhược trí, chẳng lẽ là bị Tân Vô Ngân quỷ kế lừa bịp rồi!"

Ngục Hải Cổ Thần đã nghĩ đến mấy thứ gì đó.

Nhưng giờ phút này, đối mặt số lượng Yêu Thần khủng bố như thế, hắn cũng chỉ có chạy trốn.

"Các ngươi khẳng định đã hiểu lầm cái gì, ba người chúng ta, là tới bắt hai gã người trẻ tuổi mới vừa rồi bị các ngươi vây quanh!"

Ngục Hải Cổ Thần hai tay vung lên, hai luồng khe hở u ám, hướng hai Cửu giai đỉnh phong Yêu Thần đánh tới.

"Các ngươi phải chết, bọn hắn cũng sẽ chết!"

Ngân sắc Cự Hổ gào thét một tiếng.

Bọn hắn lưu lại bốn Yêu Thần, đủ để đem Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân bầm thây vạn đoạn.

Cho nên trước mắt quan trọng nhất là, chúng phải đem ba người này diệt trừ, nhằm giải mối hận trong lòng.

...

GR...À..OOOO!!!

Bốn Yêu Thần gào thét một tiếng, mạnh mẽ mà đến.

"Để cho ta tới!"

Tân Vô Ngân khẽ quát một tiếng, trực tiếp đứng ra, trong cơ thể huyết mạch điên cuồng bắt đầu khởi động.

Oanh!

Sau một khắc, thần quang hư bạch chiếu rọi Thương Khung, thân hình Tân Vô Ngân lập tức cao đến vạn trượng.

Kích phát huyết mạch, Tân Vô Ngân có phòng ngự cùng lực lượng đều được tăng lên vô cùng, giống như được lấp kín bởi tường đồng vách sắt, đem bốn Yêu Thần chặn lại phía trước.

Mà Triệu Phong tắc thì đứng ở phía sau, dùng đồng thuật cùng linh hồn công kích, tiến hành quấy nhiễu.

Đương nhiên, cả hai cũng chưa liều chết, mà là vừa đánh vừa lui.

"Vô Ngân đại nhân, chúng ta tới rồi!"

Không bao lâu, thanh âm bọn người Hoa Thải Cổ Thần vang lên.

Mà Tiểu Tặc Miêu cũng theo mà đến.

"Rõ ràng còn có giúp đỡ?"

Cửu giai Yêu Thần vừa giận vừa nói.

Tuy nhiên, hai người này thực lực không tầm thường, nhưng bọn hắn có số lượng nhiều, thắng lợi như trước thuộc cho bọn hắn, chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Nhưng lúc này, lại xuất hiện ba gã Cổ Thần, còn có một con mèo quỷ

dị.

Bốn Ngân Hổ Yêu Thần, lập tức lâm vào hoàn cảnh xấu.

"Đừng ham chiến, chạy trốn quan trọng hơn!"

Tân Vô Ngân nói ra.

Tuy nhiên bọn hắn chiếm cứ ưu thế, nhưng Ngân Hổ Yêu Thần hoàn toàn có thể thỉnh cầu trợ giúp.

Sau đó, mọi người liên thủ, vừa đánh vừa lui, thuận lợi thoát khỏi Ngân Hổ Yêu Thần dây dưa.

Phi hành hơn nửa ngày, mọi người trốn vào lòng đất, tạm thời ngừng lại.

"Vô Ngân đại nhân, hành động kết quả như thế nào?"

Trình Vân Cổ Thần kích động hỏi.

Đây chính là Cự Thần tộc bảo khố, trong đó tài nguyên bảo vật, có lẽ đủ để chèo chống Cự Thần tộc quật khởi.

Chương 1365: Cửu trọng áo nghĩa

"Vô Ngân đại nhân, hành động kết quả như thế nào?"

Trình Vân Cổ Thần kích động hỏi.

Đây chính là Cự Thần tộc bảo khố, trong đó tài nguyên bảo vật, có lẽ đủ để chèo chống Cự Thần tộc quật khởi.

"Bảo khố bị đàn Yêu Thần chiếm lĩnh, trong đó rất nhiều tài nguyên bảo vật sớm được đào móc, mà ta cùng Triệu Phong thời gian khẩn cấp, cũng chỉ lấy được bộ phận!"

Tân Vô Ngân như thật nói ra.

Nghe chuyện đó, Cự Thần tộc những người còn lại, hơi có vẻ thất lạc.

Đây là Cự Thần tộc bảo khố, nhưng bởi vì biến cố Cổ Thần Điện, Cự Thần tộc cũng không đến nơi này, làm cho bảo khố bị Yêu Thần chiếm lĩnh.

"Bất quá không sao, Tổ Di Bảo Khố rộng lớn vô cùng, kỳ ngộ trùng điệp, chúng ta có thể ở chỗ này dừng lại thêm một thời gian ngắn, vơ vét tài nguyên!"

Tân Vô Ngân lần nữa nói ra.

Chuyện đó tự nhiên là đạt được đồng ý của những người còn lại.

Đầu tiên, thu hoạch của bọn hắn cũng không ra hồn, liền tính toán trở lại Cự Thần tộc, cũng khó có thể thay đổi thế cục.

Tiếp theo, Tổ Di Bảo Khố trân quý như thế, tự nhiên là dừng lại thêm một hồi, đào móc kỳ ngộ, tăng thực lực lên, đối với toàn bộ Cự Thần tộc mà nói, có lợi mà vô hại.

Nghe đồn nơi đây còn có bí mật tấn chức Thần Chủ, mọi người nếu được kỳ ngộ này, có lẽ đều có thể đi vào Thần Chủ, đến lúc đó liền tính toán không có bao nhiêu tài nguyên, cũng có thể dẫn đầu Cự Thần tộc, phá vỡ Cổ Hồn Điện.

"Nơi đây nguy cơ trùng trùng, lấy thực lực của chúng ta, đều xa xa chưa đủ..."

Tân Vô Ngân đem tài nguyên đoạt đến trong bảo khố, xuất ra một ít, cho mọi người.

Những tài nguyên này vốn là Cự Thần tộc năm đó để lại chỗ này, cho người Cự Thần tộc sử dụng, cũng là thiên kinh địa nghĩa.

Hôm nay, vì tăng lên thực lực mọi người, Tân Vô Ngân trực tiếp lấy ra.

"Đa tạ Điện chủ!"

Hoa Thải Cổ Thần bọn người, vẻ mặt khiếp sợ vui sướng, từng người tiếp nhận một ít trân tài.

Nếu là đổi lại bình thường, bọn hắn đều cần dùng điểm cống hiến hối đoái mới được, nhưng giờ phút này là thời kì đặc thù, bọn hắn mới có thể hưởng thụ đãi ngộ như thế.

"Triệu Phong, hôm nay chúng ta cần lực lượng của ngươi, cho nên ngươi cũng coi như là một phần tử của Cự Thần Điện..."

Tân Vô Ngân nói với Triệu Phong.

Những tài nguyên này dùng để cung ứng Cự Thần tộc, đều xa xa chưa đủ, hôm nay hắn muốn đưa cho Triệu Phong, khó tránh khỏi làm cho Cự Thần tộc lòng có khúc mắc, cho nên hắn mới nói như thế.

"Những cái này là của Cự Thần tộc các ngươi, ngươi giữ lại, ta ngược lại là hi vọng, kế tiếp ta mà lấy được kỳ ngộ, tự chính mình được quyền phân phối!"

Triệu Phong cự tuyệt Tân Vô Ngân tặng cho, đưa ra yêu cầu của mình.

Dù sao cũng là bởi vì Tân Vô Ngân cùng Cự Thần tộc, hắn mới có cơ hội đến chỗ này, nếu là kế tiếp hắn được trọng bảo, khó tránh khỏi sẽ để cho Cự Thần tộc trộm nhìn, dẫn phát song phương mâu thuẫn.

Cho nên, Triệu Phong cự tuyệt Cự Thần tộc tài nguyên, đưa ra yêu cầu này.

"Tốt, điểm ấy ta không ý kiến, tất cả bằng bổn sự!"

Trình Vân Cổ Thần lập tức mở miệng.

Nếu là cự tuyệt, Triệu Phong có thể trắng trợn sử dụng Cự Thần tộc tài nguyên, Trình Vân Cổ Thần không muốn chứng kiến điểm ấy.

Huống hồ phần đồng thành viên Cự Thần tộc, chẳng lẽ tầm bảo còn

so ra kém Triệu Phong một người?

"Tốt, cứ như vậy!"

Tân Vô Ngân cũng không để ý nhiều.

Mấy người bọn họ có thể còn sống tiến vào Tổ Di Bảo Khố, không thể bỏ qua công lao Triệu Phong.

Kế tiếp thăm dò tại đây, Triệu Phong cùng Tiểu Tặc Miêu cũng là tất không thể thiếu, Triệu Phong đưa ra yêu cầu này, không tính quá phận.

Huống hồ chỗ không gian này, cũng là Cự Thần tộc tiền bối trong lúc vô tình lấy được, cũng không phải Cự Thần tộc mở.

Tại đây kỳ ngộ phần đông, nhưng nguy cơ cũng trùng trùng, Triệu Phong nếu có thực lực, liền lấy đi.

...

Một phương khác, bọn người Cổ Hồn Điện, bị đàn Yêu Thần đuổi giết.

"Không thể để cho bọn hắn chạy!"

Ngân sắc Cự Hổ khẽ quát một tiếng.

Hắn vừa nhận được tin tức, Triệu Phong bọn người thuận lợi đào thoát, nếu để cho mấy nhân loại này cũng chạy thoát, hắn thật sự nuốt không trôi cơn tức này.

"Các ngươi đây là rượu mời không uống uống rượu phạt, thật sự

cho rằng Cổ Hồn tộc dễ ức hiếp!"

Ngục Hải Cổ Thần cũng nổi giận.

Hắn không muốn cùng đàn Yêu Thần quá nhiều dây dưa, nhưng đối phương cắn chặt không thả, hắn đường đường nửa bước Thần Chủ, rõ ràng bị hai gã Cửu giai đỉnh phong Cổ Thần đuổi giết, cái này lại để cho hắn hết sức tức giận.

Ông!

Ngục Hải Cổ Thần lập tức kích phát ra huyết mạch lực lượng, thân thể của hắn hoàn toàn biến thành một đoàn linh hồn thể tối tăm mờ ảo.

Oanh phốc phốc!

Màu bạc Cự Hổ cùng ngân lục mãng xà công kích, trực tiếp xuyên qua Ngục Hải Cổ Thần, cũng không tạo thành tổn thương to lớn.

"Cổ Hồn tộc!"

Ngân lục Cự Mãng sắc mặt hơi trầm xuống, trong trí nhớ của nó, chủng tộc này thập phần cường đại, am hiểu linh hồn công kích.

"Địa Ngục Tử Hải!"

Ngục Hải Cổ Thần thân hình liên tiếp tăng thêm, hóa thành tầng tầng sóng biển u ám, phiêu phù ở bầu trời.

Hai đại đàn Yêu Thần ở bên trong, không ít linh hồn ý chí yếu kém, toàn thân run lên, linh hồn cảm nhận được áp lực trầm trọng trước nay chưa có.

"Ngục Hải Cổ Thần tuyệt kỹ!"

"Lợi dụng đặc thù Linh thể của Cổ Hồn tộc, thi triển huyết mạch bí thuật, hóa thành một mảnh linh hồn Ngục Hải, những nơi đi qua, làm cho vạn vật linh hồn yên lặng, vẫn còn hãm trong địa ngục!"

Hai người khác, không khỏi sợ hãi thán phục.

"Chết đi!"

Ngục Hải Cổ Thần hét lớn một tiếng.

Sóng biển u ám lập tức cất cao mấy trượng, sau đó hóa thành một mảnh kinh thiên sóng thần, hướng đàn Yêu Thần bao phủ mà đến.

Hai đại Cửu giai đỉnh phong Yêu Thần, lập tức thi triển linh hồn công kích.

Nhưng không biết làm sao linh hồn Ngục Hải Cổ Thần phòng ngự cường hãn, chọi cứng với linh hồn của bọn hắn công kích, gào thét áp bách mà đến.

Trong nháy mắt, hai đại Cửu giai đỉnh phong Yêu Thần bị sóng biển vây khốn, Yêu Thần phụ cận cũng nhận được ảnh hưởng nhất định.

Mới đầu, bọn hắn còn ra sức phản kích, chống cự.

Nhưng thời gian dần trôi qua, linh hồn của bọn hắn cấp tốc suy yếu, không ít Bát giai Yêu Thần, linh hồn bị Ngục Hải Cổ Thần trực tiếp thôn phệ.

"Không tốt, người này có thủ đoạn linh hồn quá mức cường hãn!"

Ngân lục Cự Mãng thi triển Thời Gian Áo Nghĩa, cùng sóng biển tranh đấu dây dưa.

"Cứu ta!"

Mà bên kia, ngân sắc Cự Hổ tốc độ cùng độ nhạy hơi kém hơn ngân lục Cự Mãng, đã bị linh hồn thể của Ngục Hải Cổ Thần trói buộc.

"Có thể xưng là nửa bước Thần Chủ, chí ít có áo nghĩa lực lượng tương đương, đạt tới cửu trọng chi cảnh, Thủy Chi Áo Nghĩa của ta có tính trói buộc rất mạnh, các ngươi chạy trốn không xong!"

Bên trong sóng biển u ám, truyền ra thanh âm Ngục Hải Cổ Thần.

Ngoại trừ Thủy Chi Áo Nghĩa, linh hồn công kích của hắn còn ẩn chứa Ám Chi Áo Nghĩa, cả hai xứng đôi, có thể làm cho linh hồn thể dần dần mất đi ý thức, lâm vào trong yên lặng.

Chỉ cần triệt để mất đi chống cự, là hắn có thể thoải mái đem linh hồn đối phương luyện hóa thôn phệ.

Bất quá, Ngục Hải Cổ Thần thi triển bí thuật này, đối với huyết mạch tiêu hao thật lớn, huống hồ hắn tiến công trong phạm vi rộng, tâm thần tiêu hao cũng tăng gấp đôi.

Hai đại Cửu giai đỉnh phong Cổ Thần sắc mặt khó chịu nổi chí cực, nếu không phải là bọn hắn có linh hồn ý chí cường hãn cùng Thời Gian Áo Nghĩa cao thâm, lúc này chỉ sợ đã bị đối phương diệt sát.

Trong thiên địa, ảm đạm một mảnh, sóng biển u ám phảng phất muốn đem hết thảy bao phủ.

"Liên thủ!"

Hai đại Cửu giai đỉnh phong Yêu Thần liếc nhau, đồng thời vận chuyển Thời Gian Áo Nghĩa.

Bỗng nhiên, thiên địa vận chuyển, trở nên vô cùng chậm rãi, cuối cùng thì đình trệ.

Hai đại Cửu giai đỉnh phong Yêu Thần, ở đằng kia một sát trực tiếp giãy giụa ra khỏi trói buộc của Ngục Hải Cổ Thần.

Bọn hắn vừa giãy giụa trói buộc, còn không có ly khai ra xa, Thiên Địa lại khôi phục như thường.

"Đào tẩu, Thời Gian Áo Nghĩa?"

Ngục Hải Cổ Thần sắc mặt hơi trầm xuống.

Hai đại Cửu giai đỉnh phong Cổ Thần liên thủ, dùng Thời Gian Áo Nghĩa đông lại một phương không gian thời gian.

Cũng may Ngục Hải Cổ Thần tu vi cường đại, thời gian đông lại cực kỳ ngắn, không đến nửa hơi thở.

Giãy giụa ra được, hai Cửu giai đỉnh phong Yêu Thần, sắc mặt suy yếu vô cùng, uể oải không phấn chấn chằm chằm vào Ngục Hải Cổ Thần.

Tuy là giãy giụa ra được, nhưng trạng thái hai người bọn họ cũng xuống đến cực thấp, chiến lực chưa đủ đỉnh phong năm thành.

Nhưng, bí thuật này của Ngục Hải Cổ Thần cũng đã thi triển được hồi lâu.

"Đi!"

Trong thiên địa, sóng biển u ám chậm rãi thu nạp, biến hóa thành Ngục Hải Cổ Thần.

Tuy hắn đã chấn nhiếp được hai đại đàn Yêu Thần, nhưng Ngục Hải Cổ Thần tiêu hao cũng thật lớn, tiếp tục đấu sẽ đối với linh hồn tạo thành thương tổn khó trị.

Huống hồ nơi đây nguy cơ trùng trùng, bọn hắn còn có nhiệm vụ tại thân.

Sưu sưu sưu!

Ngục Hải Cổ Thần tiểu đội trực tiếp ly khai, mà số Yêu Thần còn sống chỉ là nhìn xem bọn hắn rời đi, không có ngăn trở.

"Tân Vô Ngân, Triệu Phong, ta nhất định phải để các ngươi muốn sống không được muốn chết không xong!"

Ngục Hải Cổ Thần khuôn mặt dữ tợn, nghiến răng nghiến lợi.

Lúc này đây, sự kiện này tuyệt đối là bởi vì Triệu Phong, Tân Vô Ngân.

...

Sâu trong lòng đất, đoàn người Triệu Phong ngừng lại một nơi.

Cự Thần tộc, thông qua bảo khố vơ vét được vật phẩm, tiến hành tu luyện, tăng thực lực lên.

Mà Triệu Phong cũng từ Cửu Lôi Luyện Phách Kính lấy ra một khối Lôi Đình Tinh Thạch u ám, trực tiếp nuốt.

Cửu Lôi Luyện Phách Kính, có thể tự hành luyện hóa linh hồn thể bị hút vào, không cần Triệu Phong phí công.

Chỉ có điều tại thời điểm luyện hóa linh hồn, Cửu Lôi Luyện Phách Kính lôi lực yếu bớt, bất quá nếu đem luyện hóa Lôi Đình Hồn Tinh làm năng lượng lại có thể gia tăng uy năng của Cửu Lôi Luyện Phách Kính.

Triệu Phong qua một đoạn thời gian, liền nuốt Lôi Đình Hồn Tinh, ngưng luyện linh hồn ý chí, tăng lên linh hồn chi lực, khu trừ tâm hồn tạp chất.

"Lôi Đình Hồn Tinh?"

Trình Vân Cổ Thần thoáng nhìn Triệu Phong nuốt một khối Lôi Tinh, sắc mặt đốn kinh.

Khó trách Triệu Phong có linh hồn đồng thuật cường đại như thế, Cự Thần tộc huyết mạch đều chống cự không được.

Nguyên lai Triệu Phong có linh hồn trân tài như thế.

"Nghe đồn Lôi Đình Hồn Tinh có thể rèn luyện tâm hồn ý chí, ngưng luyện linh hồn chi lực, khu trừ tâm hồn ma chướng, sử dụng linh hồn phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất!"

Phá Nhạc Cổ Thần lập tức nói.

"Bất quá, trực tiếp như vậy nuốt, thật đúng là không biết sống chết!"

Trình Vân Cổ Thần cười thầm một tiếng.

Lôi Đình Hồn Tinh dược lực cực kỳ bá đạo, đều được nghiền thành bụi phấn, hoặc là phối hợp với chất lỏng khác loại chữa trị linh hồn cùng một chỗ phục dụng.

Khả năng chịu không được dược lực bá đạo, đối linh hồn tạo thành tổn thương khó có thể chữa trị.

Nhưng mà, Triệu Phong nuốt vào một khối Lôi Đình Hồn Tinh về sau không có biểu hiện ra cái gì không khỏe, miệng trong còn thỉnh thoảng truyền ra "Xoẹt zoẹt xoẹt zoẹt" thanh âm, một bộ cực kỳ hưởng thụ.

Đây cũng không phải là Triệu Phong giả vờ, đối với Lôi Hồn Thể của hắn mà nói, Lôi Đình Hồn Tinh bá đạo kia chính là tuyệt hảo thuốc bổ.

"Chỉ tiếc, những Lôi Đình Hồn Tinh này đều là Bát giai Cổ Thần linh hồn luyện hóa mà thành..."

Triệu Phong nội tâm thở dài.

Những Lôi Đình Hồn Tinh này, đều là dùng linh hồn cường giả trong Thiên Ma Đường luyện hóa mà thành, nhưng lúc trước Triệu Phong dùng Cửu Lôi Luyện Phách Kính hấp thu linh hồn thể, tối đa cũng là Bát giai đỉnh phong.

Giờ phút này linh hồn ý chí của Triệu Phong đã đạt tới Bát giai cực hạn, mà Lôi Đình Hồn Tinh phục dụng quá nhiều, hiệu quả có chỗ yếu bớt.

Nếu có Cửu giai linh hồn luyện hóa thành Lôi Đình Hồn Tinh, linh hồn

ý chí của Triệu Phong rất có thể trực tiếp bước vào Cửu giai.

Bỏ qua phương diện tu luyện linh hồn, Triệu Phong vẫn tìm hiểu Thời Gian Áo Nghĩa.

Tại Tổ Di Bảo Khố, nếu không có Thời Gian Áo Nghĩa, chịu thiệt quá lớn.

Huống hồ bản thân Triệu Phong tu luyện Thời Gian Áo Nghĩa, tại đây trân tài Thời Gian Áo Nghĩa cũng khá nhiều, càng lợi cho hắn tu luyện.

Không chỉ Triệu Phong, Tân Vô Ngân còn có các Cổ Thần còn lại cũng đều thích hợp tìm hiểu Thời Gian Áo Nghĩa.

Một tháng sau, mọi người chấm dứt bế quan, chuẩn bị tiếp tục thăm dò.

"Trước tìm kiếm Thời Gian Áo Nghĩa trân tài tuyệt hảo, chúng ta đều thích hợp tìm hiểu một chút ít Thời Gian Áo Nghĩa, chỉnh thể thực lực có thể tăng thật lớn!"

Tân Vô Ngân đề nghị nói.

Chương 1366: Mười hạng đầu Thái Cổ bảng

**Chương này đọc tạm convert nhé

"Trước tìm kiếm tuyệt hảo Thời Gian Áo Nghĩa trân tài, nếu là chúng ta đều thích hợp tìm hiểu một chút ít Thời Gian Áo Nghĩa, chỉnh thể thực lực đem có thật lớn lên cao!"

Tân Vô Ngân đề nghị nói.

Đến Cổ Thần tu vi, tìm hiểu Thời Gian Áo Nghĩa, nhập môn hết sức đơn giản.

Có thể nếu là không có phương diện này thiên phú, như trước khó có thể tăng lên tầng thấp Thời Gian Áo Nghĩa, đối Cổ Thần cường giả mà nói, cũng không nhiều trọng dụng chỗ, không phải sử dụng đến.

Nhưng mà, mọi người vừa ngoi đầu lên không lâu, xa xa liền có một đạo cường đại thần thức, đảo qua nơi đây.

Mọi người sắc mặt cùng nhau biến đổi.

"Không tốt, là Ngân Hổ Yêu Thần bầy người điều tra!"

Thông qua đối phương thần thức, mọi người phản truy tung sưu tầm, thăm dò thần thức người có được hình dạng.

Đối phương mặc dù chỉ là bình thường Bát giai Cổ Thần, nhưng nó phát giác được Triệu Phong bọn người, nhất định sẽ thông tri mặt

khác Yêu Thần.

"Đi mau!"

Mọi người không nói hai lời, trước bỏ chạy nói sau.

Bọn hắn trước lừa hai đại đàn Yêu Thần, một nửa bước Thần Chủ cường giả ra tay.

Sự tình đi qua lâu như vậy, song phương tầm đó khẳng định đã rõ rõ ràng ràng.

Liền tính toán còn không minh bạch, Triệu Phong bọn người cũng là trộm đoạt bảo kho đạo tặc, Ngân Hổ Yêu Thần bầy là sẽ không bỏ qua bọn hắn.

Leng keng!

Tiểu Tặc Miêu Đồng Tiền Cổ ném đi, vạch một cái phương hướng.

Tân Vô Ngân đối Tiểu Tặc Miêu bổn sự, cũng có chỗ hiểu rõ, lập tức mang theo mọi người, hướng phía Tiểu Tặc Miêu chỗ chỉ phương hướng bỏ chạy.

Nhưng kỳ thật, cái kia Bạch Hổ Yêu Thần chỉ là tại bốn phía tuần tra, bởi vì chúng thương vong thảm trọng, Ngân Hổ Yêu Thần bầy linh hồn đã bị trọng thương, như giờ phút này có kẻ thù bên ngoài đánh úp lại, chúng liền nguy hiểm.

Cự Thần tộc trong bảo khố.

"Ai, mấy cái tặc tử!"

Màu bạc Cự Hổ liên tục thở dài.

Tộc đàn thương vong thảm trọng, chính hắn càng là thâm thụ trọng thương, hôm nay hay vẫn là sớm đi chữa trị thương thế quan trọng hơn.

Nhưng vào lúc này, vài đạo cường hãn khí tức, thẳng bức bảo khố mà đến, trong đó đạt tới "Nửa bước Thần Chủ " khí tức, rõ ràng có hai cỗ.

"Nhân loại!"

Màu bạc Cự Hổ sắc mặt kịch biến.

Cái kia sáu đạo thân ảnh ở bên trong, trong đó có ba người, đúng là chúng trước đuổi giết qua Ngục Hải Cổ Thần bọn người.

Sáu cổ cường hãn khí tức, lập tức hàng lâm Cự Thần tộc bảo khố, làm cho trong bảo khố Ngân Hổ Yêu Thần, nguyên một đám như lâm đại địch.

Vù vù!

Tất cả Ngân Hổ Yêu Thần, toàn bộ xông ra, xem hướng lên bầu trời bên trong sáu người, bày thế trận chờ quân địch.

"Nhân loại, các ngươi nhân thủ phần đông, ta nhận thua, cái này bảo khố tặng cho các ngươi!"

Cửu giai đỉnh phong màu bạc Cự Hổ, vẻ mặt không cam lòng nói.

Hắn còn cho rằng, những ngững người này trộm nhìn nó chiếm đoạt lĩnh bảo khố.

"Ngục Hải Cổ Thần, ngươi chính là bị cái này đầu nhỏ yếu Cửu giai đỉnh phong, biến thành cái kia bộ hình dạng?"

Một tên người mặc ám thanh trường bào lão giả, không khỏi cười cười.

"Trưởng lão, lúc trước có hai đại đàn Yêu Thần liên thủ!"

Một tên Cửu giai Cổ Thần, thay Ngục Hải Cổ Thần nói chuyện.

Cái kia ám thanh trường bào lão giả, là Cổ Hồn Điện một cái tên khác nửa bước Thần Chủ, Diệt Lưu Cổ Thần, nghe đồn hắn cùng với Ngục Hải Cổ Thần lúc tuổi còn trẻ là bạn thân, nhưng bởi vì một lần Bí Cảnh thăm dò, tranh đoạt bảo vật, trở mặt thành thù.

"Trước ta chính là ở chỗ này, phát giác được Cổ Thần Ấn hạ xuống, đáng tiếc bị cái kia hai đại đàn Yêu Thần cho chậm trễ, lại để cho Tân Vô Ngân bọn người đào tẩu!"

Ngục Hải Cổ Thần sắc mặt âm trầm, không để ý đến Diệt Lưu Cổ Thần, mà là nói với Vũ Hành.

Vũ Hành hai con mắt khép hờ, tay vừa bấm ngón tay.

Hồi lâu sau, hắn mở ra thâm trầm đôi mắt, ngậm mà không nói.

"Ta rõ ràng đã nắm giữ một ít manh mối, rõ ràng còn không cách nào suy diễn ra hành tung của bọn hắn vị trí!"

Vũ Hành nội tâm kinh nghi, cảm giác việc này có chút kỳ quặc.

Nếu là sư tôn của hắn ở chỗ này, liền có thể phát giác được, là một

cỗ càng thêm cao thâm mệnh đạo lực lượng, tại ảnh hưởng Vũ Hành suy diễn.

"Toàn bộ giết, không buông tha bất luận cái gì manh mối!"

Vũ Hành bỗng nhiên mở miệng, khuôn mặt anh tuấn bên trên còn mang theo vui vẻ.

Cổ Hồn tộc am hiểu Hồn đạo, tại thôn phệ đối thủ linh hồn về sau, có thể đạt được tất cả trí nhớ cùng tin tức.

"Các ngươi muốn bảo khố, chúng ta cho các ngươi chính là, nếu là cố ý đối với ta tộc đàn ra tay, chúng ta cũng sẽ không khiến các ngươi sống khá giả!"

Màu bạc Cự Hổ lập tức hét một tiếng, toàn thân bộc phát ra kinh người hung lệ chi khí.

Còn lại Ngân Hổ Yêu Thần, cũng đồng dạng lộ ra oán giận chi sắc, chuẩn bị dùng mệnh tương bác.

Thực đánh nhau, chịu thiệt nhất định là chúng.

Nhưng giờ phút này, chúng không còn phương pháp, chỉ có thể dùng cái này đến uy hiếp đối phương: Một khi nhân loại ra tay, bọn hắn hội áp dụng tự sát thức công kích!

Ngân Hổ Yêu Thần uy hiếp, làm cho Cổ Hồn Điện chi nhân hơi có chần chờ.

Nếu không phải cẩn thận, Cửu giai đỉnh phong tự bạo, liền nửa bước Thần Chủ đều có thể giết chết, huống chi Ngục Hải Cổ Thần bản thân có thương tại thân.

"Một bầy kiến hôi, còn ý định phản kháng!"

Vũ Hành mỉm cười, lập tức đứng ra.

"Hắn muốn?"

Ngục Hải Cổ Thần cùng Diệt Lưu Cổ Thần chằm chằm vào Vũ Hành, có chút khó hiểu.

Bọn hắn sở dĩ nghe theo Vũ Hành, không phải bởi vì Vũ Hành thực lực, mà là bởi vì Vũ Hành sau lưng Tinh Tượng Thần Chủ.

Dùng Vũ Hành Cửu giai Cổ Thần thực lực, nếu không phải cẩn thận, thậm chí sẽ bị Ngân Hổ Yêu Thần đột nhiên tập kích giết chết.

Nhưng lại tại sau một khắc, Vũ Hành trong thân thể, tản mát ra một cỗ từ cổ chí kim lâu đời, uy chấn bát phương Thái Cổ huyết mạch khí tức.

Ông hưu hưu!

Từng đạo vàng bạc khí lưu, vờn quanh tại Vũ Hành thân thể bốn phía, ẩn ẩn buộc vòng quanh một cái Thái Cổ Thần Ma hư tượng.

Thoáng chốc, Ngân Hổ Yêu Thần bầy thân thể huyết dịch, đã bị một cỗ không gì sánh kịp trấn áp, loại cảm giác này, thật giống như trước mắt Vũ Hành, là tổ tiên của bọn nó bình thường, cơ hồ tất cả Yêu Thần cùng nhau phủ phục trên mặt đất, thân hình linh hồn không ngừng run sắt, chỉ có cái kia chỉ vẹn vẹn có hai cái Cửu giai Yêu Thần, trên mặt khiếp sợ sợ hãi, gắt gao chằm chằm vào Vũ Hành.

Không chỉ có như thế, Vũ Hành sau lưng Cổ Hồn Điện mọi người,

đồng dạng cảm nhận được một cỗ cường hãn vô cùng Thái Cổ huyết mạch áp chế.

Cái kia Cổ Hồn Điện nửa bước Thần Chủ, thậm chí cảm giác mình Cổ Hồn tộc huyết mạch, không cách nào vận chuyển, hắn thân thể không cách nào chuyển hóa thành Cổ Hồn Thể.

"Cái này. . . Đến tột cùng là gì loại huyết mạch!"

Ngục Hải Cổ Thần toàn thân run lên, chằm chằm vào Vũ Hành, nội tâm khiếp sợ không thôi.

Coi như là đối mặt Cự Thần tộc, hắn cũng chưa bao giờ có như thế cảm thụ.

Nói như vậy, Vũ Hành trên người huyết mạch, tuyệt đối là Thái Cổ Top 10, cho cảm giác của hắn, có lẽ muốn càng gần phía trước!

Thái Cổ Top 10, cái kia đều là Man Hoang thần thoại bên trong cấm kị tồn tại, trước mắt Vũ Hành, đến tột cùng là Top 10 bên trong loại nào huyết mạch?

"Giết chết!"

Vũ Hành khẽ quát một tiếng.

Cổ Hồn Điện cường giả khuôn mặt chấn động, liên tục gật đầu, trực tiếp xông ra.

Mà Ngân Hổ Yêu Thần bầy, tại Vũ Hành cái kia chí cao chí cường, Duy Ngã Độc Tôn huyết mạch áp chế phía dưới, khó có thể bay lên phản kháng ý niệm trong đầu, liền tính toán phản kháng, chiến lực cũng sẽ đại giảm.

Cuối cùng nhất, toàn bộ Ngân Hổ Yêu Thần bầy, toàn bộ bị giết.

Chúng trong linh hồn trí nhớ, bị Cổ Hồn Điện cường giả cầm lấy ra.

"Có tình báo, mấy ngày trước đây, Tân Vô Ngân bọn người từng ở đằng kia ở bên trong hiện thân. . ."

Một tên Cửu giai Cổ Thần đem chính mình đạt được tin tức, cùng mọi người cộng hưởng.

Nhưng về Triệu Phong bọn người tin tức, cũng chỉ có điểm ấy mà thôi.

"Chia nhau, tiếp tục điều tra, có biến liền trực tiếp nói cho ta biết!"

Vũ Hành bình thản nói ra.

"Cái này bảo khố. . ."

Ngục Hải Cổ Thần ánh mắt quăng hướng cái kia bảo khố.

Lúc này Ngân Hổ Yêu Thần bầy đều bị chém giết, trong bảo khố không có một bóng người.

Trân quý như thế bảo khố, liền vứt bỏ ở chỗ này, thật sự là quá tận diệt mọi vật.

"Cái kia tốt, cho các ngươi nửa nén hương thời gian!"

Vũ Hành vừa mới dứt lời, Cổ Hồn Điện chi nhân liền toàn bộ dũng mãnh vào trong bảo khố.

Chỉ có Vũ Hành, một người tung đứng bầu trời, nhìn phương xa, hình như đang suy tư điều gì.

Nửa nén hương về sau, Cổ Hồn Điện chi nhân theo trong bảo khố đi ra.

Vũ Hành trực tiếp theo tất cả mọi người thu hoạch ở bên trong, chọn lựa mấy thứ chính mình cần, hai vị nửa bước Thần Chủ, không có bất kỳ câu oán hận.

. . .

Triệu Phong một đoàn người bỏ chạy một khoảng cách về sau, liền ngừng lại.

"Mèo này thực đáng tin cậy, chúng ta hẳn là hướng phía trong Tổ Di Bảo Khố bộ khu vực đi về phía trước !"

Hoa Thải Cổ Thần khen thoáng một phát Tiểu Tặc Miêu.

Tổ Di Bảo Khố, không có Nhật Nguyệt, Thiên Địa tối tăm mờ mịt một mảnh, thần thức cùng ánh mắt lại đã bị trở ngại, thế cho nên căn bản không cách nào phân biệt phương hướng.

Nhưng mọi người một đường đi về phía trước mà đến, phát hiện bốn phía sinh trưởng thực vật, niên hạn càng ngày càng lâu đời, ngẫu nhiên xuất hiện trân tài, đều tiếp cận 1 tỷ năm lâu.

Cho nên Hoa Thải Cổ Thần mới phỏng đoán, bọn họ là tại hướng bên trong tới gần.

"Phía trước có công trình kiến trúc!"

Triệu Phong bỗng nhiên mở.

Đối với cái này, mọi người không có chút nào hoài nghi.

Ở chung như thế trường thời gian, bọn hắn đối Triệu Phong huyết mạch đồng tử năng lực, cũng có nhất định được hiểu rõ.

"Chẳng lẽ là tồn tại ở nơi đây là một loại Yêu Thần thế lực?"

Phá Nhạc Cổ Thần phỏng đoán nói.

"Đó là Thiên Cơ tộc kiến trúc!"

Triệu Phong cẩn thận nhìn chằm chằm hồi lâu, mới lên tiếng.

"Thiên Cơ tộc?"

Còn lại bọn người, lập tức kinh hô.

Nơi này không gian, tại sao có thể có Thiên Cơ tộc công trình kiến trúc?

Bình thường Cự Thần tộc chi nhân, phần lớn cho rằng, Tổ Di Bảo Khố là Cự Thần tộc Thần Chủ thành lập.

"Các vị, kỳ thật Cổ Thần Ấn, cũng là Cự Thần tộc tiền bối trong lúc vô tình được đến, về sau mở ra chỗ không gian này, đại đại truyền thừa về sau, liền xưng là 'Tổ Di Bảo Khố' !"

Tân Vô Ngân đem chỉ có Cự Thần tộc Thần Chủ cường giả biết đến sự tình, nói cho mọi người.

Cổ Thần Ấn cùng với Thiên Cơ tộc có chút liên hệ, như vậy đến nhìn,

chỗ không gian này cùng Thiên Cơ tộc có chỗ liên hệ, cũng là hợp tình lý.

"Nghe đồn Thiên Cơ tộc đem chủ truyền thừa, chia ra làm tất cả lớn nhỏ vô số chi nhánh, chiếu rọi Phạm Trụ các nơi, chẳng lẽ mảnh không gian này, cũng là Thiên Cơ tộc phần đông truyền thừa chi nhánh bên trong một cái?"

Trình Vân Cổ Thần suy đoán nói.

Nếu thật sự là như thế, chỗ này truyền thừa, tuyệt đối là Thiên Cơ tộc cực kỳ cao đẳng một cái chi nhánh truyền thừa.

"Điểm này, ta cũng không rõ ràng lắm, lúc trước ta từng hỏi thăm Cự Thần tộc tổ tiên, mà ngay cả hắn cũng không có cho ta một cái khẳng định trả lời!"

Tân Vô Ngân lắc đầu nói ra.

Sau đó, mọi người chậm rãi tới gần cái kia Thiên Cơ tộc công trình kiến trúc.

Đầu tiên, Thiên Cơ tộc truyền thừa vốn là hết sức hấp dẫn người, không ít Thiên Cơ tộc tài nghệ, thậm chí có thể thay đổi biến một cái thế lực vận mệnh.

Tiếp theo, mọi người cũng rất nghĩ biết rõ ràng, chỗ không gian này đến cùng là lai lịch gì.

Chỗ không gian này đẳng cấp độ cao vô cho hoài nghi, mà ngay cả nửa bước Thần Chủ, đều đã bị nhất định được áp chế.

Hơn nữa, cả phiến không gian đều có chút ít quỷ dị, tất cả Yêu Thần

đều cực kỳ am hiểu Thời Gian Áo Nghĩa, các loại trân tài cũng là dùng Thời Gian Áo Nghĩa vi chủ.

Rất nhanh, cái kia to lớn sắt thép công trình kiến trúc, xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu bỗng nhiên cùng Triệu Phong khoa tay múa chân.

"Gặp nguy hiểm?"

Triệu Phong sắc mặt khẽ giật mình.

Đường này không phải Tiểu Tặc Miêu chỉ dẫn đấy sao, mang đến nơi đây về sau, tại sao lại nói gặp nguy hiểm.

Tiểu Tặc Miêu lập tức giải thích, nó chỉ là dẫn đầu mọi người, hướng cái phương hướng này đến, cũng không có lại để cho bọn hắn tiến vào chỗ này công trình kiến trúc.

Triệu Phong vừa mới chuẩn bị đem Tiểu Tặc Miêu ý tứ, nói cho mọi người.

Bỗng nhiên, Trình Vân Cổ Thần kinh hô một tiếng: "Đó là 'Nguyệt Quang Thiên Duẩn ', nghe nói ít nhất cần hai tỷ năm, mới có thể thai nghén đi ra thời gian tu luyện trân tài."

Chỉ thấy, công trình kiến trúc ở trong góc tường, có một đóa lập loè óng ánh sáng bạch quang trúc duẩn(măng).

Khi mọi người thấy đi thời điểm, thì có loại thời không sai điệp cảm giác.

"Nghe đồn Nguyệt Quang Thiên Duẩn, ẩn chứa cực kỳ thuần túy thời gian tinh hoa, là tìm hiểu Thời Gian Áo Nghĩa trân quý nhất mấy thứ trân bảo một trong, phục dụng về sau, còn có thể gia tăng đối Thời Gian Áo Nghĩa lực lĩnh ngộ. . ."

Bực này Truyền Kỳ Thời Gian Áo Nghĩa tu luyện trân tài, là Thời Gian Áo Nghĩa người tu hành mơ tưởng đã lâu Côi Bảo, ngoại giới căn bản có tiền mà không mua được.

Mấy trăm vạn năm trước, Man Hoang Thần Vực một chỗ, từng xuất hiện này trân tài tin tức, lập tức dẫn tới bốn phía đại vực rất nhiều Thời Gian Áo Nghĩa người tu hành, chen chúc tới, thậm chí liền Thần Chủ, đều tự mình ra tay.

Chương 1367: Oan gia ngõ hẹp

"Nguyệt Quang Thiên Duẩn!"

Ánh mắt mọi người cùng nhau nhìn chằm chằm về hướng bên trong kiến trúc Thiên Cơ tộc.

Mà ngay cả Triệu Phong cũng hết sức tâm động, quên mất nguy cơ Tiểu Tặc Miêu vừa mới nói.

Bình thường trân tài tu luyện Thời Gian Áo Nghĩa, chỉ là ẩn chứa Thời Gian Áo Nghĩa lực lượng cùng ý cảnh, nhưng Nguyệt Quang Thiên Duẩn lại ẩn chứa thời gian tinh hoa, là côi bảo trong những trân tài tu luyện Thời Gian Áo Nghĩa.

Phục dụng trân tài này có thể chậm rãi luyện hóa, thể ngộ thời gian tinh hoa, tìm hiểu Thời Gian Áo Nghĩa, làm chơi ăn thật.

Nhưng lại có tin đồn, phục dụng Nguyệt Quang Thiên Duẩn có thể gia tăng lực lĩnh ngộ đối với Thời Gian Áo Nghĩa, quả thực là trân tài mà người tu hành Thời Gian Áo Nghĩa tha thiết ước mơ.

Tuy xuất hiện trọng bảo như thế, động lòng người không thôi, nhưng không người nào hành động thiếu suy nghĩ.

Căn cứ kinh nghiệm lúc trước, địa phương có trọng bảo, đều nương theo là nguy cơ nhất định.

Nói không chừng chỗ 'Nguyệt Quang Thiên Duẩn kia có nguy hiểm

không biết.

Mọi người để ý tới gần, cảnh giác bốn phía.

"Cũng không có gì dị thường!"

Cẩn thận quan sát một phen, mọi người chưa phát hiện gì đáng ngờ, liền không tự chủ được nhanh hơn.

Nhưng mà, thời điểm mọi người cách Thiên Cơ tộc kiến trúc không đến mười trượng, bỗng nhiên cảm nhận được một cỗ Thời Gian Áo Nghĩa vô cùng cao thâm áp chế.

"Áp chế thật mạnh!"

Hoa Thải Cổ Thần kinh ngạc nói ra.

"Nhất định là 'Nguyệt Quang Thiên Duẩn tản mát ra thời gian lực lượng!"

Trình Vân Cổ Thần kích động nói ra.

Nguyệt Quang Thiên Duẩn chính là Côi Bảo tu luyện Thời Gian Áo Nghĩa, phẩm giai cực cao, hơn nữa ở nơi đây thì niên hạn càng thêm lâu dài, tản mát ra cổ lực lượng thời gian cao thâm chẳng có gì lạ.

Đương nhiên, còn có một chút nguyên nhân, chính là mọi người không am hiểu Thời Gian Áo Nghĩa, nếu không cổ áp chế này sẽ nhỏ yếu rất nhiều.

Tiến vào Thiên Cơ tộc kiến trúc, mọi người như trước không phát hiện gì dị thường, lại càng lớn mật, bay thẳng đến "Nguyệt Quang

Thiên Duẩn".

Bất quá càng tới gần, cổ Thời Gian Áo Nghĩa áp chế, liền điên cuồng gia tăng, thật giống như toàn bộ không gian biến thành đặc dính trầm trọng vô cùng, tất cả mọi cử động đều bị trở ngại to lớn, cực kỳ chậm chạp.

Có thể càng như vậy, liền chứng minh Nguyệt Quang Thiên Duẩn phẩm giai cực cao.

Mọi người cách Nguyệt Quang Thiên Duẩn bất quá một trượng, kế tiếp muốn tới gần một phần đều cực kỳ dài dằng dặc.

Nhưng vào lúc này, mắt trái Triệu Phong bắt được một ít khác thường.

"Cẩn thận!"

Triệu Phong lập tức nhắc nhở, nhưng thanh âm lại hết sức chậm chạp vang lên.

Lời còn chưa nói hết, bên trong công trình kiến trúc Thiên Cơ tộc liền xuất hiện ba đạo ánh sáng hư trắng.

Hưu hưu!

Trong nháy mắt, ba đạo ánh sáng tới gần bọn người Triệu Phong, tốc độ kia lại để cho trong lòng mọi người cả kinh.

Bởi vì Thời Gian Áo Nghĩa áp chế, mọi người căn bản phản ứng không kịpthủ đoạn, phòng ngự đều thi triển không ra.

Rầm rầm!

Vài chùm tia sáng màu trắng bằng cánh tay thô, lấy tốc độ cực nhanh, oanh kích mọi người.

Cũng may công kích cũng không tính cường đại, mọi người chưa bị tổn thương trí mạng nhưng nếu tiếp tục đứng ở phụ cận Nguyệt Quang Thiên Duẩn, không hề có lực hoàn thủ, tiếp tục chậm chậm tích lũy tổn thương, đủ để tạo thành trọng thương to lớn.

Lập tức, mọi người ly khai phụ cận Nguyệt Quang Thiên Duẩn.

"Cái kia là cái gì?"

"Cũng may chúng tu vi không cao, công kích không được, không thì chúng ta vừa rồi liền gặp nạn rồi!"

Một đoàn người ly khai phụ cận, Thời Gian Áo Nghĩa ảnh hưởng, cũng yếu bớt xuống.

Tất cả mọi người, chằm chằm vào ba cái Linh thể kỳ dị trôi nổi.

Ba con Yêu Thần đặc thù, lớn nhỏ cùng người bình thường không sai biệt lắm, khuôn mặt tương đối dữ tợn, mắt tam giác, lỗ tai dài, thoạt nhìn tựa như ba con tiểu ác ma, chúng không có hai chân, tựu như vậy phiêu phù ở hư không.

"Nhân loại, nhận lấy cái chết!"

Ba con "Ác Ma Yêu Thần" hai mắt gắt gao trừng mắt đoàn người, trực tiếp phát động công kích.

"Thật là không biết sống chết, nhỏ yếu như thế cũng dám ra tay với chúng ta!"

Trình Vân Cổ Thần không khỏi cười lạnh.

Vừa rồi bọn hắn thiếu chút nữa, có thể đạt được Nguyệt Quang Thiên Duẩn, cũng bởi vì ba con Ác Ma Yêu Thần này, không thể không lui bước.

Thực lực ba con Ác Ma Yêu Thần bọn hắn cũng thấy được, công kích so với Bát giai bình thường hơi mạnh hơn một ít.

Ba con Ác Ma Yêu Thần, căn bản bất vi sở động, đối với mọi người, sát ý ngưng như thực chất.

Hưu hưu!

Mấy đạo Cực Quang, trực tiếp chiếu xạ mà ra.

Trình Vân Cổ Thần còn không có kịp phản ứng, liền bị đối phương công kích trực tiếp.

Những người còn lại ngược lại là kịp phản ứng, nhưng né tránh được công kích, cũng chỉ có Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân mà thôi.

"Công kích thật nhanh!"

Hoa Thải Cổ Thần kinh hãi nói ra.

Vừa rồi bởi vì Thời Gian Áo Nghĩa áp chế, bọn hắn không phát giác được điểm ấy.

"Nhanh giết bọn chúng đi, không thì không có cách nào lấy được Nguyệt Quang Thiên Duẩn."

Trình Vân Cổ Thần dừng lại, đứng mũi chịu sào, một chưởng bổ ra.

Hưu hô!

Trình Vân Cổ Thần tu luyện Phong Chi Áo Nghĩa, một chưởng này tốc độ cực nhanh vô cùng.

Nhưng mà, ba con Yêu Thần, thân hình di động phía bên trái liền tránh né dễ dàng.

Cùng lúc đó, mọi người cũng liền thi triển ra công kích, chuẩn bị đem ba con Yêu Thần giải quyết.

Oanh hưu hưu!

Công kích đầy trời.

Ba con Yêu Thần, thông qua khe hẹp giữa những công kích của mọi người qua lại vòng vèo, né tránh tất cả công kích, không bị một tia tổn thương.

Ba con Ác Ma Yêu Thần tốc độ công kích cực nhanh, nếu là hết sức chăm chú, ngược lại có thể né tránh.

"Đáng giận..."

Loại tình huống này, lại để cho tất cả mọi người trong lòng có chút uất ức.

Nhưng không biết làm sao, ba con Ác Ma Yêu Thần tốc độ di chuyển, thật sự quá nhanh, có thể so với thuấn di.

Thuấn di cần thời gian thi triển, mà ba con Yêu Thần này, tốc độ

phảng phất là trời sinh.

Đối phương có tốc độ nhanh như vậy, mọi người muốn cận chiến, đoán chừng cũng không thể thực hiện được.

"Đồng thuật cũng rất khó tập trung!"

Triệu Phong bất đắc dĩ cười cười.

Ba con Ác Ma Yêu Thần nhận biết hết sức nhạy cảm, thời điểm khi phát giác Triệu Phong tập trung bọn hắn, liền nhanh chóng di động.

"Tốc độ nhanh như vậy, chẳng lẽ là Quang tộc bên trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng Top 10?"

Tân Vô Ngân trong nội tâm nỉ non.

Trong Thái Cổ vạn tộc, bài danh thứ bảy Quang tộc, khống chế thời gian chi lực, có được tốc độ nhanh nhất Phạm Trụ, không ai bằng.

Nhưng Quang tộc không thuộc về Yêu Thần, ngoại hình cũng cùng những Ác Ma Yêu Thần đó hoàn toàn bất đồng.

...

Một phương khác, ba tiểu đội Cổ Hồn Điện đã tiến hành một lần càn quét Cự Thần tộc bảo khố, liền trực tiếp tách ra, lần nữa điều tra bọn người Tân Vô Ngân.

"Đừng cho ta bắt được các ngươi, nếu không cho các ngươi sống không bằng chết!"

Ngục Hải Cổ Thần sắc mặt âm trầm.

Vốn là, bọn hắn sắp đạt được Cổ Thần Ấn, trở thành người có công lao lớn nhất.

Nhưng bởi vì quỷ kế của Tân Vô Ngân cùng Triệu Phong, bọn hắn bị hai đại đàn Yêu Thần vây công, càng làm cho hắn trước mặt Diệt Lưu Cổ Thần mất hết thể diện.

Vừa mới dứt lời, Thủy Tinh Cầu trong tay Ngục Hải Cổ Thần, bỗng nhiên lập loè quang điểm màu xanh.

"Tại phụ cận!"

Ngục Hải Cổ Thần sắc mặt đột nhiên thay đổi.

Hai gã Cổ Hồn Điện khác, thần sắc cũng là chấn động.

Không nghĩ tới bọn hắn vận khí tốt như vậy, rõ ràng lần nữa điều tra được mục tiêu.

"Trưởng lão, không thông tri Vũ Hành sao?"

Trong đội ngũ, Cửu giai Cổ Thần hỏi.

Vũ Hành từng dặn dò, một khi phát hiện Cổ Thần Ấn, phải trước tiên thông tri hắn.

"Trước không vội!"

Do dự một chút, Ngục Hải Cổ Thần mới lên tiếng.

Chỉ cần lúc này đây, hắn thành công đoạt được Cổ Thần Ấn, chính là nhất đại công thần.

Còn một nguyên nhân nữa, đối đầu với hắn là Diệt Lưu Cổ Thần, vừa vặn cùng Vũ Hành là một đội ngũ, hắn không muốn làm cho Diệt Lưu Cổ Thần thu lợi.

"Nếu là chúng ta có thể giải quyết, công lao đều là của chúng ta, nếu là tương đối khó khăn, lại thông tri bọn hắn cũng không muộn!"

Ngục Hải Cổ Thần bổ sung một câu, mà hai người khác, cũng đồng ý.

Theo phương hướng chỉ dẫn của Thủy Tinh Cầu, Ngục Hải Cổ Thần, rất nhanh phi hành tới.

"Thiên Cơ tộc kiến trúc!"

Cổ Hồn Điện Cửu giai cường giả, kinh hô một tiếng.

"Tại đây tại sao có thể có Thiên Cơ tộc kiến trúc?"

Một tên khác kinh hãi nỉ non.

Trong nhận thức của bọn hắn, Tổ Di Bảo Khố là Cự Thần tộc sở hữu, lại không nghĩ rằng trong đó rõ ràng còn có Thiên Cơ tộc kiến trúc, xem ra lai lịch bảo khố không tầm thường.

"Bọn hắn nhất định ở trong Thiên Cơ tộc kiến trúc, sưu tầm bảo vật!"

Cửu giai Cổ Thần sắc mặt chấn động.

Toàn bộ Phạm Trụ, Thiên Cơ tộc truyền thừa, chi nhánh vô số kể, trong đó ẩn chứa kỳ ngộ, có lớn có nhỏ.

Không gian cao cấp như Tổ Di Bảo Khố, trong đó Thiên Cơ tộc truyền thừa, khẳng định không tầm thường.

"Hừ, oan gia ngõ hẹp!"

Ngục Hải Cổ Thần nhe răng cười một tiếng, dẫn đầu mọi người trực tiếp bay đi.

Còn chưa tới gần Thiên Cơ tộc kiến trúc, mọi người liền phát giác được trong đó thần lực kinh người chấn động cùng thanh âm đánh nhau, bởi vậy tốc độ thoáng dừng một chút.

...

Bên trong công trình kiến trúc Thiên Cơ tộc.

Ba con Ác Ma Yêu Thần tốc độ cực nhanh, mọi người hết sức bực bội.

"Sử dụng công kích phạm vi lớn, đưa phạm vi bọn chúng né tránh, triệt để phong tỏa!"

Triệu Phong đề nghị nói.

Đề nghị này lập tức đạt được đồng ý, ba con Ác Ma Yêu Thần, tốc độ di chuyển mặc dù nhanh, nhưng nơi đây không gian nhỏ hẹp, đã hạn chế sở trường của chúng.

"Thủy Lôi Huyễn Giới!"

Triệu Phong vận chuyển mắt trái, trong đó bắn ra một đoàn lôi võng tia điện.

Lôi Điện lực lượng nhanh chóng mở rộng, hấp thu Thủy Chi Áo Nghĩa lực lượng trong thiên địa, biến hóa thành một Thủy Lôi chi võng to lớn, đem ba con Ác Ma Yêu Thần phong tỏa đường lui.

Bên kia, bọn người Cự Thần tộc, thi triển ra phạm vi công kích cường đại.

Ác Ma Yêu Thần chỉ là tốc độ nhanh, phòng ngự liền tương đối bình thường, bị mọi người liên hợp công kích đánh trúng, liền trực tiếp vẫn lạc.

"Rốt cục giải quyết!"

Trình Vân Cổ Thần thở ra một hơi, quay người nhìn về phía Nguyệt Quang Thiên Duẩn.

Nhưng vào lúc này, bên ngoài Thiên Cơ tộc kiến trúc, bỗng nhiên xuất hiện ba cỗ khí tức cường đại.

"Ha ha, Nguyệt Quang Thiên Duẩn là của chúng ta, mạng của các ngươi, cũng là của chúng ta!"

Ngục Hải Cổ Thần lớn tiếng cười nói.

Lần trước thất bại, hôm nay bọn hắn lần nữa phát hiện bọn người Triệu Phong, trừ lần đó ra, còn phát hiện Côi Bảo tu luyện Thời Gian Áo Nghĩa 'Nguyệt Quang Thiên Duẩn", có thể nói là song mùa thu hoạch!

"Có người khác!"

Hoa Thải Cổ Thần biến sắc.

Những người còn lại sắc mặt cũng tương đối khó chịu nổi.

Bọn hắn thân ở công trình kiến trúc, nhận biết cùng giác quan đã bị trở ngại, đối với tình huống bên ngoài công trình kiến trúc, không sớm kịp phát hiện.

"Bọn họ là... Cổ Hồn Điện!"

Phá Nhạc Cổ Thần chấn động vô cùng.

Tổ Di Bảo Khố không phải chỉ có thể thông qua Cổ Thần Ấn mở ra thông đạo sao?

Cổ Hồn Điện tại sao lại đi tới được nơi này?

"Cổ Hồn Điện, rõ ràng đến nơi này?"

Tân Vô Ngân cùng Triệu Phong, sắc mặt đồng dạng chấn động, có chút khó mà tin được.

"Tại sao có thể như vậy?"

Trình Vân Cổ Thần toàn thân run lên, mặt lộ vẻ tuyệt vọng.

Trước, thời điểm muốn đạt được Nguyệt Quang Thiên Duẩn, ba con Ác Ma Yêu Thần bỗng nhiên quấy rối.

Mà đem chúng giải quyết, lại nghênh đón nguy cơ càng lớn hơn.

Trước mặt địch nhân, tuy chỉ có ba người, nhưng không phải nhóm người mình có thể chống lại, tên kia nửa bước Thần Chủ, cũng đủ để khống chế cục diện.

Chương 1368: Chủ động đón đánh

Cự Thần Tộc nhân số hơi chiếm ưu thế, nhưng Cổ Hồn Điện có Bán bộ thần chủ cường hãn, Cửu Giai Cổ Thần hầu như là ung dung ép giết.

Duy nhất có khả năng ngăn cản Ngục Hải Cổ Thần chốc lát, cũng chỉ có Tân Vô Ngân.

Nhưng lúc này Tân Vô Ngân cho dù toàn lực kích phát huyết mạch, lấy ra hết thảy thủ đoạn tình huống cũng không khả quan.

"Tại sao lại như vậy, bọn họ làm sao tới được nơi này? Lẽ nào Cự Thần Tộc không cách nào quật khởi?"

Hoa Thải Cổ Thần mặt lộ vẻ tuyệt vọng.

Nàng vốn tưởng rằng đi tới nơi này, liền cùng Man Hoang Thần vực ngăn cách.

Chỉ cần gom góp tài nguyên nhất định, lại trở về tộc, nghỉ ngơi lấy sức, từ từ phát triển, nhất định có thể vượt qua Cổ Hồn Điện.

Nhưng không ngờ, Cổ Hồn Điện truy sát, lại kéo dài đến Tổ Di Bảo Khố.

Ba tên Cổ Hồn Điện trước mắt này, không phải bọn họ có thể chống lại, cũng không ai biết, phụ cận có còn hay không cường giả Cổ Hồn Điện khác.

"Các ngươi là làm sao tiến vào nơi này?"

Tân Vô Ngân sắc mặt chìm xuống, trực tiếp hỏi.

Đây là nghi hoặcto lớn nhất trong lòng hắn.

"Người sắp chết, hà tất biết nhiều như vậy."

Ngục Hải Cổ Thần cười nhạt một tiếng.

Kỳ thực, hắn cũng chỉ biết là, bọn họ là thông qua Tinh tượng thần chủ dùng trận pháp, đi tới nơi này.

Tinh tượng thần chủ cùng Vũ hành lai lịch bí ẩn, phỏng chừng chỉ có Cổ Hồn Điện thần chủ cường giả, mới biết tình huống cụ thể.

Lén lút, Ngục Hải Cổ Thần cùng hai gã khác Cổ Thần truyền âm: "Trực tiếp ra tay với Tân Vô Ngân, cướp giật Cổ Thần ấn mới là quan trọng nhất!"

Đối lập với Cự Thần Tộc đang tuyệt vọng, Triệu Phong bình tĩnh đánh giá ba người trước mắt.

"Lẽ nào lúc trước, nhân loại xuất hiện ở phụ cận quần thể hai đại yêu thần cũng là những người này?"

Triệu Phong cẩn thận hồi tưởng tình cảnh lúc trước, hai đại Cửu Giai đỉnh cao yêu thần, bởi vì phát hiện những nhân loại khác, liên thủ nghênh địch.

Cũng chỉ có nửa bước thần chủ, mới có thể làm cho hai đại yêu thần coi trọng như vậy, liên thủ đi đối phó.

Vù!

Tả mâu Triệu Phong chậm rãi vận chuyển, cẩn thận nhìn chăm chú Ngục Hải Cổ Thần.

Dần dần, tình huống thân thể, linh hồn Ngục Hải Cổ Thần, bị Triệu Phong tường tận.

"Quả nhiên là bọn họ!"

Triệu Phong khẽ mỉm cười.

Ba người này mang thương thế trên người, cũng chưa hề hoàn toàn khôi phục.

Đặc biệt là Ngục Hải Cổ Thần, huyết thống tiêu hao quá lớn, bản nguyên linh hồn cũng hơi chút suy yếu, không ở trạng thái đỉnh cao.

"Tân Vô Ngân, nghe ta nói..."

Triệu Phong bất động vẻ mặt truyền âm cho Tân Vô Ngân.

Ba người Ngục Hải Cổ Thần, thương thế đều cố ý ẩn giấu lên, Cự Thần Tộc khó có thể nhìn ra, vì lẽ đó cho rằng không có phần thắng chút nào, tâm ý chiến đấu đều khó mà lên cao.

"Để mạng lại đi!"

Ngục Hải Cổ Thần hét lớn một tiếng, bàn tay vung lên, một đoàn hắc mang trực tiếp bay ra.

Bên trong hắc mang, có một con cá sấu kỳ dị khuôn mặt dữ tợn,

chính là hồn thú của Ngục Hải Cổ Thần.

Đồng thời, thân hình Ngục Hải Cổ Thần loáng một cái, cùng hồn thú đồng thời tấn công về phía Hoa Thải Cổ Thần.

Một bên khác, hai tên Cổ Hồn Điện Cổ Thần, cũng thả ra hồn thú công kích.

"Được, làm bộ công kích những người khác, sau đó đồng thời vây công Tân Vô Ngân, đem hắn xoá bỏ!"

Ngục Hải Cổ Thần nội tâm âm thầm cười lên.

Nội tình Tân Vô Ngân, bọn họ đều rõ ràng, nếu là toàn lực bạo phát, vẫn là hết sức khủng bố.

Mà trên sân, có thể cùng Ngục Hải Cổ Thần chống lại, cũng chỉ có Tân Vô Ngân, chỉ cần đem hắn giết chết, những người còn lại không đáng để lo.

Nếu Ngục Hải Cổ Thần ở trạng thái toàn thịnh, trực tiếp giết hướng về Tân Vô Ngân liền có thể, chỉ tiếc bản nguyên linh hồn bị thương thế, không dễ khỏi như vậy, bởi vậy thực thi sách lược mới càng dễ dàng đắc thủ.

Cổ Hồn Điện cường giả công kích vừa triển khai ra, Tân Vô Ngân trực tiếp lao ra.

Ầm!

Một luồng khí tức Thái cổ huyết mạch uy chấn thiên địa đột nhiên xung kích mà ra, hướng về Cổ Hồn Điện ba người trực tiếp đánh tới.

Kích hoạt huyết mạch Cự Thần Tộc đồng thời, Tân Vô Ngân hai tay vung lên, triển khai phòng ngự bí pháp.

Lập tức, một quang cảnh năm màu, xuất hiện ở giữa song chưởng.

"Sao lại thế..."

Ngục Hải Cổ Thần sắc mặt đột ngột biến, có chút khó có thể tin.

Tân Vô Ngân tựa hồ sớm có dự mưu, toàn lực bạo phát, tốc độ cực nhanh, vọt thẳng mà ra, hắn sử dụng tới phòng ngự thủ đoạn, đem công kích của ba người Cổ Hồn Điện suy yếu phần lớn.

Ầm!

Tân Vô Ngân xông đến ba người Cổ Hồn Điện, hình thể bỗng nhiên lớn lên.

Một người khổng lồ cao tới vạn trượng, xuất hiện ở ngoài Thiên Cơ tộc kiến trúc, khiến cho đại địa đột nhiên run lên.

Tăng tăng!

Cổ Hồn Điện ba người bị đánh bay một khoảng cách, mới miễn cưỡng ngừng lại bước chân.

Ngoại trừ Ngục Hải Cổ Thần, hai người khác sắc mặt lúc thì đỏ bạch biến hóa, khóe miệng tràn ra một tia máu tươi.

Cổ Hồn Điện am hiểu hồn đạo, mà Cự Thần Tộc thể phách sức mạnh cực kỳ cường hãn, huống chi là Tân Vô Ngân với độ đậm của huyết mạch cực cao bên trong Cự Thần Tộc.

Bởi vậy chính diện về sức mạnh va chạm, ba người Cổ Hồn Điện đều bị Tân Vô Ngân đẩy lui.

"Tại sao lại như vậy? Ở bề ngoài chúng ta chiếm cứ ưu thế, bọn họ nên bị động phòng thủ mới đúng..."

Bát Giai đỉnh cao Cổ Thần, mặt lộ vẻ khiếp sợ.

Hơn nữa những người Cự Thần Tộc còn lại, cũng xác thực lu mờ ảm đạm, tâm có sợ hãi, không hề có chiến ý.

"Bọn họ nhìn ra thương thế của chúng ta!"

Ngục Hải Cổ Thần sắc mặt hơi trầm xuống.

Sau khi đem ba người Cổ Hồn Điện đánh bay, Tân Vô Ngân không có một chút nào dừng lại, tiếp tục vọt tới trước, một chỉ điểm ra.

Một cái chỉ tay lớn vô cùng, dường như kình thiên cự phong, ngưng tụ là sức mạnh toàn thân của Tân Vô Ngân, dung hợp thiên địa Ngũ Hành, hướng về phía trước nghiền ép mà đi.

"Hừ, chỉ là Cửu Giai Cổ Thần, coi như lão phu có thương tích tại người, giết ngươi cũng là dễ như ăn cháo!"

Ngục Hải Cổ Thần nhất thời giận dữ.

Kế hoạch của bọn họ, toàn bộ bị nhỡ, trái lại bị Tân Vô Ngân đánh trở tay không kịp, làm hắn vô cùng tức giận.

Lời vừa nói xong, Ngục Hải Cổ Thần tựa hồ nhận biết được cái gì, con ngươi ngẩn ra.

Chỉ thấy, Tân Vô Ngân trước đó vừa mới vọt tới, đầu hơi hơi lệch đi.

Phía sau, một con ngươi màu bạc Di Thiên mộng ảo, hiển hiện ở trước mặt ba người Cổ Hồn Điện.

"Đó là, Khóa Không Chi Mâu bí thuật!"

Cổ Hồn Điện Cửu Giai Cổ Thần, kêu lên sợ hãi.

Bởi vì thân thể Tân Vô Ngân to lớn che lấp đi, còn có khí tức huyết mạch uy chấn bát phương đem tất cả che giấu đi, làm cho bọn hắn không nhận ra được trên vòm trời là Khóa Không Chi Mâu.

"Lôi kiếp đồng diễm!"

Lấy trạng thái Di Thiên chi mâu, đồng thuật lôi kiếp linh hồn của Triệu Phong, bỗng nhiên phát động.

Mục tiêu chỉ có một người, chính là Ngục Hải Cổ Thần!

Triệu Phong vừa đột phá Bát Giai Cổ Thần, có thể chống đỡ Cửu Giai Cổ Thần, nếu là muốn đánh giết Cửu Giai, thì lại nhất định phải vận dụng lực lượng bản nguyên, sử dụng một ít lá bài tẩy.

Mà bây giờ Ngục Hải Cổ Thần, là nửa bước thần chủ, cùng Cửu Giai Cổ Thần chênh lệch rất lớn.

Đối mặt đối thủ như vậy, Triệu Phong không dám khinh thường, lấy trạng thái toàn thịnh đón đánh.

Ngay vừa nãy, hắn mở ra lực lượng bản nguyên phong ấn.

Mặt khác, ở trạng thái Di Thiên chi mâu, uy năng đồng thuật Triệu

Phong, còn được tăng lên nhiều.

Oanh phốc!

Một đoàn Lôi Điện quang diễm vặn vẹo, ở trên linh hồn thể của Ngục Hải Cổ Thần ầm ầm nổ tung.

Vô số Lôi Điện tàn phá, lực lượng sấm sét khủng bố hủy diệt, khiến cho một bên hai vị Cổ Thần, kinh hãi không ngớt.

Nếu bọn họ đối mặt với đồng thuật này, không chết cũng đến trọng thương.

Bị lôi kiếp đồng diễm bắn trúng, tâm tư Ngục Hải Cổ Thần bị cắt đứt chốc lát.

Nhưng vào lúc này, công kích của Tân Vô Ngân giáng lâm mà tới.

"Không được!"

Hai gã Cổ Thần khác hơi biến sắc mặt, triển khai phòng ngự bí pháp, bảo vệ Ngục Hải Cổ Thần.

Oanh ầm!

Tân Vô Ngân chỉ tay trực tiếp nổ ra, đem tầng thần lực phòng hộ Ngục Hải Cổ Thần toàn bộ đánh tan.

Mà Ngục Hải Cổ Thần cũng trực tiếp bị nổ ra bên ngoài mấy ngàn dặm.

Chỉ tiếc, thời gian Tân Vô Ngân bắn trúng Ngục Hải Cổ Thần, đối phương đã khôi phục một bộ phận ý thức, vận chuyển thần lực,

chống đối phần lớn thương tổn.

Làm xong tất cả những thứ này, Triệu Phong không đi quản Ngục Hải Cổ Thần làm sao, trực tiếp nhìn về phía sau.

"Còn chưa xong?"

Triệu Phong khẽ nhíu mày.

Lúc hắn cùng Tân Vô Ngân hành động, hắn liền để Hoa Thải Cổ Thần mau chóng lấy đi 'Nguyệt Quang Thiên Duẩn', nhưng bọn họ hiện tại còn chưa thành công.

Miêu miêu!

Tiểu tặc miêu nhếch miệng nở nụ cười, biểu thị còn phải để nó ra tay.

Xèo!

Hoa râm chi mang xẹt qua, tiểu tặc miêu trong nháy mắt áp sát "Nguyệt Quang Thiên Duẩn".

"Là con mèo này, nó không bị vùng không gian này áp chế!"

Hoa Thải Cổ Thần sắc mặt vui vẻ.

Tiểu tặc miêu xác thực không bị vùng không gian này áp chế, nhưng Nguyệt Quang Thiên Duẩn tỏa ra sức mạnh thời gian cực kỳ mạnh mẽ, tiểu tặc miêu cũng phải bị một ít ảnh hưởng.

Có điều, nó vẫn rất nhanh tiếp cận Nguyệt Quang Thiên Duẩn, móng vuốt vung lên, đem hái.

Cùng lúc đó, xa phía chân trời bùng nổ ra một luồng khí tức kinh người.

"Ta tất đem bọn ngươi chém thành muôn mảnh!"

Ngục Hải Cổ Thần rít gào một tiếng, hóa thành một mảnh sóng biển tối tăm, điên cuồng lướt tới.

"Trốn vào đi!"

Triệu Phong bỗng nhiên nói.

Sau đó đoàn người trực tiếp hướng bên trong Thiên Cơ Tộc kiến trúc chui vào.

Vừa nãy mọi người xuất kỳ bất ý, mới đánh Ngục Hải Cổ Thần trở tay không kịp, nhưng Ngục Hải Cổ Thần vẫn chưa chịu thương tổn lớn lắm.

Mặt khác, Cổ hồn tộc am hiểu tốc độ, Ngục Hải Cổ Thần đạt đến nửa bước thần chủ, tốc độ tuyệt đối là nhanh nhất ở đây.

Nếu là trực tiếp bỏ chạy, nhất định sẽ bị đuổi theo.

Vì lẽ đó trốn vào Thiên Cơ tộc kiến trúc là lựa chọn tốt hơn.

"Theo ta!"

Triệu Phong trực tiếp nói.

Làm ra quyết định này, hắn liền đại khái tra xét chỗ kiến trúc này, phát hiện tòa kiến trúc này vô cùng khổng lồ.

Trên đường, rất nhiều nơi đều sinh trưởng một ít loại trân tài tu luyện thời gian, nhưng giá trị đại thể không bằng "Nguyệt Quang Thiên Duẩn".

Bây giờ bảo mệnh quan trọng, không thừa bao nhiêu thời gian đi hái.

Hơn nữa tới gần chút trân tài thời gian này, còn sẽ phải chịu thời gian ảnh hưởng, chỉ sợ còn chưa đắc thủ, Ngục Hải Cổ Thần đã tới rồi.

Ngoại trừ trân tài ở ngoài, còn có chính là yêu thần.

Ác ma yêu thần nhìn thấy Triệu Phong, lập tức lộ ra dữ tợn phẫn nộ.

"Giao cho ta!"

Tân Vô Ngân đi tới phía sau đội ngũ, hơi kích phát huyết mạch, vận chuyển thần lực, đánh ra từng đạo từng đạo vòng sáng năm màu, chống lại ác ma yêu thần công kích.

Cũng may những ác ma yêu thần thực lực đều không mạnh, Tân Vô Ngân một người đủ để ứng phó.

Miêu miêu!

Tiểu tặc miêu bỗng nhiên rời vai Triệu Phong, nhảy đến một bên.

"Con kia miêu muốn làm gì?"

Trình Vân Cổ Thần lập tức hỏi.

Trong tay Tiểu tặc miêu là Nguyệt Quang Thiên Duẩn, không thể xuất hiện bất ngờ.

Chỉ thấy, tiểu tặc miêu chia ra làm bốn, nhảy lên các kiến trúc phụ cận, trong tay vờn quanh hoa râm lưu quang, một trận gõ tìm tòi.

Nguyên bản u ám không gian, nhất thời loé lên nhàn nhạt ánh sáng, toả ra một luồng khí lạnh không tên.

Bạch! Xoạt! Xoạt!

Rất nhanh, Cổ Hồn Điện ba người truy đuổi mà tới.

Đang lúc này, dị biến đột ngột sinh ra!

Hô Ầm!

Hai bên vách tường, xuất hiện rất nhiều động khổng, phun ra vô số đạo hắc diễm, cũng đan dệt thành một tấm hỏa diễm cự võng.

"Cẩn thận!"

Ngục Hải Cổ Thần sắc mặt đại biến, lúc này đã muộn.

"A tê..."

Phụ cận, hai con ác ma yêu thần, bị hắc diễm nhấn chìm, trong khoảnh khắc hóa thành tro bụi.

Ba người dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, cũng bị hắc diễm cự võng bao phủ, thân thể trong nháy mắt bị nhen lửa, linh hồn đều chịu thiêu đốt nhất định.

"Đáng ghét! Là cơ quan cạm bẫy Thiên Cơ tộc..."

Chương 1369: Bích U Thần Tủy Thạch

- Khốn kiếp! Là cơ quan bẫy rập của Thiên Cơ Tộc…

Thanh âm kinh hãi thất thanh truyền tới, ba người bị thiêu đốt một trận chật vật, bắt buộc phải dừng lại, nhằm ngăn cản đám hắc diễm đáng sợ kia thiêu đốt.

- Đây là loại hỏa diễm gì?

Gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong của Cổ Hồn Điện kinh hãi hỏi. Ngọn lửa màu đen kia có thể hấp thu năng lượng trong thân thể bọn họ để tăng lên cường độ thiêu đốt. Đồng thời cỗ hỏa diễm này còn có thể ảnh hưởng đến phương diện linh hồn. Trong ba người của Cổ Hồn Điện, tu vi của hắn thấp nhất, nên bị dằn vặt thống khổ nhất.

Oanh!

Bên kia, Ngục Hải Cổ Thần tản mát ra Thần lực Thủy Chi Áo Nghĩa tuyệt cường, cấp tốc dập tắt ngọn lửa màu đen kia. Sau khi làm xong hết thảy những chuyện này, hắn lập tức giúp hai gã Cổ Thần còn lại giải quyết nguy cơ.

- Con mèo kia lại có bản lãnh này?

Sắc mặt Ngục Hải Cổ Thần lộ ra thần sắc kinh nghi. Vốn dĩ tòa kiến trúc này đã trải qua thời gian quá lâu rồi, tất cả các trang bị kể cả cơ quan bẫy rập bên trong cũng đã sớm đình chỉ vận chuyển. Nhưng cử động vừa rồi của Tiểu tặc miêu đã thành công kích hoạt được một bộ

phận cơ quan bẫy rập. Kế tiếp bọn chúng muốn tiếp tục xông vào trong, nhất định là sẽ gặp phải tầng tầng trở ngại.

- Nhân loại, nhận lấy cái chết!

Đúng lúc này, vài đạo thanh âm phẫn nộ đột nhiên vang lên. Chỉ thấy mấy đạo bạch quang vù một tiếng đã tiếp cận ba người Cổ Hồn Điện. Chúng hóa thành một đầu tiểu ác ma, toàn thân bao phủ bạch quang, song trảo huy động, đánh ra mấy đạo xạ tuyến bạch quang.

- Đám quái vật này rốt cuộc là cái gì?

Gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong của Cổ Hồn Điện khẽ nhíu mày. Loại hình Yêu Thần này, vẫn là lần đầu tiên bọn chúng nhìn thấy, hơn nữa đối phương mặc kệ tất cả tiến hành công kích, hiển nhiên là đã mất đi lý trí, hoặc là đã ma hóa.

- Sinh vật cấp thấp ngu xuẩn!

Sắc mặt Ngục Hải Cổ Thần lạnh lẽo, bàn tay khẽ huy động, phóng xuất ra một mảnh sóng nước u hắc. Đám sóng nước u hắc kia có phạm vi lan tỏa thật lớn, cuồn cuộn lưu động ra bốn phía thiên địa. Đám Ác Ma Yêu Thần kia chỉ có tốc độ nhanh mà thôi, tu vi lại tương đối thấp, căn bản không ngăn cản nổi công kích của Bán Bộ Thần Chủ.

- A!

Thanh âm kêu la thảm thiết vang lên liên miên bất tuyệt. Trong khoảnh khắc, toàn bộ các Ác Ma Yêu Thần đã chết sạch.

- Làm sao bây giờ, Trưởng lão?

Gã Cổ Thần Cửu giai của Cổ Hồn Điện dò hỏi. Nếu bọn chúng tiếp tục xông vào, nhất định sẽ gặp phải tầng tầng trở ngại. Lúc này, suy nghĩ của hắn chính là thông tri cho Vũ Hành. Tinh Tượng Thần Chủ kia rõ ràng có chút nghiên cứu đối với kỹ thuật truyền thừa của Thiên Cơ Tộc, thân là đồ nhi của hắn, Vũ Hành rất có thể biết cách phá giải cơ quan bẫy rập nơi này.

- Bọn chúng đã bị vây ở chỗ này, chúng ta cũng không cần gấp gáp, cứ việc chậm rãi phá giải trận pháp, sẽ có thể giết chết bọn chúng, hoàn thành nhiệm vụ!

Ngục Hải Cổ Thần trực tiếp nói. Nếu như hiện tại liên hệ với đám người Vũ Hành, chẳng phải là nói cho bọn chúng biết, chính mình lại một lần nữa gặp được đám người Tân Vô Ngân, nhưng lại bị đối phương đột nhiên xuất kích, đánh cho trở tay không kịp? Thân là Bán Bộ Thần Chủ, lại bị Tân Vô Ngân cùng một gã Cổ Thần Bát giai liên thủ đẩy lùi! Đây quả thật chính là sỉ nhục lớn nhất trong cuộc đời của hắn. Nếu để cho Diệt Lưu Cổ Thần, đối thủ sinh tử của hắn biết được điểm này, nhất định sẽ mượn chuyện này châm chọc hắn mấy trăm vạn năm mất! Thế nhưng, chỉ cần giết chết toàn bộ đám người Tân Vô Ngân, đoạt lại Cổ Thần Ấn, hết thảy chuyện này cũng sẽ không tồn tại nữa.

- Đúng lúc, chúng ta cũng đang cần một chút thời gian khôi phục thương thế!

Ngục Hải Cổ Thần tiếp tục nói.

- Trưởng lão nói phải! Đến lúc đó bọn chúng chỉ có chạy đằng trời!

Gã Cổ Thần Cửu giai còn lại cười nói. Bất luận kẻ nào cũng có tư tâm, bọn chúng cũng không ngoại lệ, cũng muốn độc chiếm công lao.

o0o

Ba người Cổ Hồn Điện đã bị cơ quan bẫy rập của Thiên Cơ Tộc cản trở. Điểm này, đám người Cự Thần Tộc cũng có thể nhìn thấy.

- Bí pháp Thiên Cơ Tộc!

Tân Vô Ngân đi ở sau cùng đội ngũ, nhìn thấy rõ ràng nhất. Vốn dĩ nơi này đã trải qua thời gian rất lâu, tất cả các trang bị, kể cả cơ quan bẫy rập cũng đã đình chỉ vận hành. Nhưng cử động vừa rồi của Tiểu tặc miêu lại một lần mở ra kết giới bẫy rập nào đó. Phải biết rằng, ngay cả Tân Vô Ngân am hiểu Bí pháp Thiên Cơ Tộc cũng không cách nào trong khoảng thời gian ngắn ngủi đó, trực tiếp kích hoạt cơ quan bẫy rập của Thiên Cơ Tộc được. Có thể thấy được bản lãnh của Tiểu tặc miêu có chút không tầm thường.

- Không ngờ con mèo này lại lợi hại như vậy!

Ánh mắt Trình Vân Cổ Thần khẽ ngưng đọng. Biểu tình của Phá Nhạc Cổ Thần thì tốt hơn một chút. Trước đây hắn từng nhìn thấy Tiểu tặc miêu thi triển ra thần thông huyết mạch của Cổ Hồn Tộc, đánh bại Hồn thú của Cổ Hồn Tộc.

Rất nhanh, mọi người đã chạy tới sâu bên trong lòng đất tòa kiến trúc này.

- Hiện tại chúng ta nên làm gì đây?

Vân Thải Cổ Thần hỏi. Tình huống vừa rồi, cho dù bọn họ trực tiếp đào tẩu cũng sẽ trong nháy mắt bị ba người Cổ Hồn Điện đuổi kịp. Tuy rằng hiện tại bọn họ trốn vào chỗ này, tạm thời không có nguy cơ gì, nhưng bọn họ cũng tương đương với bị vây khốn ở nơi này. Đám người Cổ Hồn Điện sớm muộn gì cũng sẽ tới đây, đến lúc đó phải

làm gì đây?

- Ít nhất hiện tại chúng ta vẫn còn sống, cũng còn có thời gian suy nghĩ tìm cách đối phó, vẫn còn khả năng sống tiếp!

Tân Vô Ngân thản nhiên nói.

- Khoan nói chuyện đã! Trước giải quyết hết đám Yêu Thần chung quanh đây a!

Triệu Phong nhìn lướt qua bốn phía xung quanh, đột nhiên nói.

Sau đó, mọi người hợp lực lại, nhanh chóng tiêu diệt tất cả Ác Ma Yêu Thần trong phiến không gian nhỏ này.

- Mau lấy Nguyệt Quang Thiên Duẫn ra phân phối a!

Trình Vân Cổ Thần nhìn về phía Tiểu tặc miêu trên vai Triệu Phong. Tuy rằng trước đây mọi người đã có hiệp nghị, những kỳ ngộ mà Triệu Phong đạt được, bọn họ không thể nhúng tay vào. Nhưng để đạt được Nguyệt Quang Thiên Duẫn này, bên phía Cự Thần Tộc cũng đã xuất ra không ít lực, huống hồ loại trân bảo này lại còn trân quý như vậy nữa.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu có chút không tình nguyện lấy Nguyệt Quang Thiên Duẫn ra.

- Khúc Nguyệt Quang Thiên Duẫn này có tổng cộng ba khúc, ta chỉ lấy một khúc trong đó!

Sau khi Triệu Phong nói xong, liền nhìn về phía đám người Cự Thần

Tộc.

- Được! Cứ phân phối như vậy đi!

Đám người Trình Vân Cổ Thần thoáng sửng sốt trong chốc lát, lập tức tán thành. Nếu dựa theo mức độ xuất lực để phân phối, Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân ngăn cản Ngục Hải Cổ Thần, Nguyệt Quang Thiên Duẫn cũng là do Tiểu tặc miêu đích thân hái lấy, Triệu Phong hẳn là nên đạt được hai khúc mới đúng. Hiện tại Triệu Phong chỉ cần một khúc trong đó, bọn họ tự nhiên cam tâm tình nguyện tán thành.

Nhưng bọn họ không biết là Triệu Phong có năng lực Thần Mâu Phục Chế, có thể không ngừng phục chế trân tài. Mà phẩm cấp Nguyệt Quang Thiên Duẫn này rất cao, nếu phục chế toàn bộ một cây mà nói, mức độ tiêu hao quá lớn, thậm chí còn có thể thất bại nữa. Cho nên hắn chỉ cần một khúc trong đó, có thể gia tăng thật lớn xác xuất phỏng chế thành công.

Sau khi phân phối xong Nguyệt Quang Thiên Duẫn, mọi người đảo mắt nhìn lên đám trân tài sinh trưởng trong phiến không gian nhỏ này. Tất cả mọi người liền nhanh chóng hành động. Phiến không gian này tuy nhỏ, nhưng lại nằm sâu bên trong lòng đất, số lượng trân tài đông đảo, phẩm cấp cũng cực cao.

- Bạch Nguyệt Thảo! Không chỉ là trân tài tu luyện Thời Gian Áo Nghĩa, còn có tác dụng bồi bổ linh hồn, tinh lọc tâm linh…

Trình Vân Cổ Thần kinh hô một tiếng, dời đi một tảng đá lớn, hái xuống một gốc dược thảo hình trăng non. Trân tài nơi đây chủ yếu là chủng loại Thời Gian Áo Nghĩa, nhưng cũng có các loại trân tài khác. Thần sắc mấy người Cự Thần Tộc vô cùng kích động, tìm tòi khắp nơi, thu nhặt toàn bộ những kỳ trân dị bảo phát hiện được.

- Hửm? Tiểu tử kia như thế nào không hành động?

Khóe mắt Trình Vân Cổ Thần liếc nhìn về phía Triệu Phong, lại phát hiện Triệu Phong vẫn đứng thẳng tại chỗ, không có hành động gì. Thoáng suy nghĩ một chút, Trình Vân Cổ Thần liền cho rằng, có thể là bởi vì nhân số Cự Thần Tộc khá nhiều, Triệu Phong cảm thấy không có hy vọng đạt được trân tài quý giá gì, cho nên mới không xuất thủ tranh đoạt.

Thế nhưng lúc này, thân thể Triệu Phong bỗng nhiên di động. Hắn đi tới một góc phế tích ẩn khuất, đánh ra một chưởng, trực tiếp phá vỡ một lỗ hổng trên bức tường phế tích. Nháy mắt, một đạo linh quang bích ngọc từ trong đó bắn ra. Triệu Phong vung tay lên, từ trong đó lấy ra một khối đá lớn cỡ bàn tay, bên trong lưu chuyển tầng tầng lưu quang bích lục, tản ra ý tứ u hàn nhàn nhạt.

- Bích U Thần Tủy Thạch!

Trình Vân Cổ Thần nhìn thấy khối ngọc bích hàn thạch này, nhất thời thốt lên kinh hãi.

- Lại là loại kỳ thạch này! Đây là một loại Thần Thạch Tinh Tủy biến dị đặc thù, bên trong ẩn chứa tinh hoa thiên địa khổng lồ, có thể trong khoảng thời gian ngắn củng cố Thần thai, tăng cường tu vi Thần lực của cường giả Cổ Thần …

Phá Nhạc Cổ Thần cũng nhìn lại, sắc mặt không khỏi cả kinh. Thu hoạch của bọn họ tuy nhiều, nhưng cũng không có mấy thứ giá trị có thể so với Bích U Thần Tủy Thạch kia.

Thu khối đá này vào trong Không gian Trữ vật, Triệu Phong một lần nữa đảo mắt nhìn khắp bốn phía. Phương diện Thời Gian Áo Nghĩa

đã có Nguyệt Quang Thiên Duẫn, cho nên hắn không cần tranh đoạt những trân tài tu luyện Thời Gian Áo Nghĩa khác, trừ phi phẩm chất của thứ đó còn cao hơn Nguyệt Quang Thiên Duẫn. Vì thế, Triệu Phong cũng không vội vàng xuất thủ, mà là quan sát khắp nơi trước, sưu tầm những loại hình trân tài thích hợp với chính mình, hoặc là trong tay mình không có. Bích U Thần Tủy Thạch này chính là một trong số đó, có hiệu quả tẩy rửa thể phách, đề thăng tu vi, ngưng luyện Thần lực.

Không bao lâu sau, Triệu Phong lại một lần nữa hành động. Hắn đi thẳng tới phía sau một cỗ máy móc thiết bị, đánh ra một quyền. Cỗ máy móc thiết bị kia bị Triệu Phong đánh vỡ, trực tiếp bại lộ ra hai quả trái cây nhỏ sinh trưởng bên trong.

- Không Linh Thiên Diệp Quả!

Sắc mặt Triệu Phong lộ ra thần sắc vui vẻ. Không Linh Thiên Diệp Quả này tuy cũng là trân tài Thời Gian Áo Nghĩa, nhưng bên trong lại còn ẩn chứa Không Gian Áo Nghĩa, là một loại trân tài tu luyện Thời Không hệ, hơn nữa phẩm cấp cũng khá cao. Giá trị loại trân tài này mặc dù không bằng được Bích U Thần Tủy Thạch trước đây, nhưng Không Gian Áo Nghĩa là lực lượng Áo nghĩa mà tất cả mọi người đều muốn thử tu luyện. Mà trân tài ẩn chứa loại lực lượng Thời Không Áo Nghĩa này tự nhiên quý trọng hơn không ít so với trân tài Thời Gian hệ cùng phẩm giai.

- Khốn kiếp! Tiểu tử này chuyên chọn thứ tốt!

Lúc này, Trình Vân Cổ Thần tự nhiên đã hiểu được ý nghĩ của Triệu Phong, không cầu nhiều, chỉ cầu tinh. Bên kia, thu hoạch của Tiểu tặc miêu đồng dạng cũng cực kỳ phong phú.

Cũng không bao lâu, phiến không gian này cơ hồ đã bị mọi người

cướp đoạt sạch sẽ. Tuy rằng nhân số đám người Cự Thần Tộc khá nhiều, đạt được số lượng lớn trân tài, nhưng luận giá trị chưa chắc đã bằng được đám trân tài mà Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu đạt được. Thậm chí Vân Thải Cổ Thần cùng Trình Vân Cổ Thần cũng từng muốn giao dịch Không Linh Thiên Diệp Quả cùng Bích U Thần Tủy Thạch vừa rồi Triệu Phong đạt được. Nhưng đồ vật bọn họ lấy ra, Triệu Phong cũng không cần tới, vì vậy liền từ chối.

Sau khi cướp đoạt trân tài hoàn tất, mọi người bắt đầu suy nghĩ tới những chuyện khác.

- Ba người Cổ Hồn Điện muốn tấn công vào đây, cũng còn một khoảng thời gian nữa! Nếu như trong khoảng thời gian này, thực lực của mỗi người chúng ta cũng đề thăng lên một chút, chưa chắc đã không thể chống lại bọn chúng!

Tân Vô Ngân nói xong, liền trực tiếp khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tu luyện.

- Vô Ngân đại nhân, ngài nói rất đúng!

Phá Nhạc Cổ Thần cũng khoanh chân ngồi xuống, lấy ra một vài trân tài cướp đoạt được, nhanh chóng tiến vào trạng thái tu luyện.

Trên thực tế, đây cũng là ý nghĩ của Triệu Phong! Sau khi tiến vào Trường bào Thời Không, hắn cũng bắt đầu bế quan tu luyện. Mà Tiểu tặc miêu thì dựa theo phân phó của Triệu Phong, đi hoàn thiện những cơ quan bẫy rập bốn phía phiến không gian này, tranh thủ ngăn cản ba người Cổ Hồn Điện thêm một chút thời gian.

Bên kia, Vân Thải Cổ Thần cũng bắt đầu tu luyện, duy chỉ có Trình Vân Cổ Thần, tựa hồ vẫn còn tiếp tục sưu tầm trân tài, đi dạo ở các khu vực phụ cận.

Sau khi rời khỏi gian phòng kia, Trình Vân Cổ Thần tiến vào một gian phòng chứa rất nhiều các thiết bị lưu trữ thật lớn. Những dụng cụ lưu trữ này sớm đã ngừng vận chuyển, trên đó còn phủ đầy một tầng bụi bậm dơ bẩn. Trình Vân Cổ Thần đi tới trước một ống thủy tinh hình trụ tròn lớn. Bên trong ống thủy tinh kia chứa rất nhiều các loại trân tài trân quý, chỉ bất quá đại đa số đều đã khô héo hết.

Đột nhiên, phía dưới rất nhiều những trân tài kia chợt lóe lên vài tia quang mang yếu ớt. Bởi vì có ống thủy tinh ngăn cách, còn có một đống lớn trân tài che khuất, cho nên Trình Vân Cổ Thần cũng không nhận ra rốt cuộc bên dưới đó là cái gì.

- Lẽ nào trong này còn có một món bảo vật trân quý dị thường gì đó?

Tâm thần Trình Vân Cổ Thần khẽ động.

Chương 1370: Tà niệm ma hóa

Sau khi tiến vào Trường bào Thời Không, đầu tiên Triệu Phong liền nếm thử phục chế một khúc Nguyệt Quang Thiên Duẫn kia. Đương nhiên, nếu không phải bởi vì thời gian bên trong Trường bào Thời Không tương đối đầy đủ, Triệu Phong quả thật cũng không dám tại thời điểm mấu chốt này đi tiến hành phục chế một loại trân bảo như vậy.

Một khúc Nguyệt Quang Thiên Duẫn này cực kỳ trân quý, phẩm chất cấp bậc tương ứng của nó hoàn toàn viễn siêu tu vi hiện tại của Triệu Phong, tiến hành phục chế cực kỳ khó khăn. Hơn nữa, thi triển Thần Mâu Phục Chế sẽ phải tiêu hao lực lượng Bản Nguyên trong ngân cầu mộng huyễn, mà đồng lực cùng tâm hồn của Triệu Phong cũng tiêu hao khá lớn. Nói cách khác, trong lúc phục chế vật phẩm hoặc là sau khi phục chế, thực lực của Triệu Phong có một thời kỳ suy yếu ngắn.

Sau khi bắt đầu phục chế Nguyệt Quang Thiên Duẫn, Triệu Phong liền lấy ra mấy món trân tài tu luyện Thời Gian Áo Nghĩa khác, ví dụ như Thời Nguyên Hoa bình thường nhất, còn có những cái khác nữa. Phẩm cấp của những món trân tài này so với những trân tài tu luyện thời gian xuất hiện ở trong này lại có vẻ thấp một chút, vì thế Triệu Phong cũng không có ý định phục chế bọn chúng, mà trực tiếp sử dụng luôn.

Không tới ba ngày, sau khi Triệu Phong dùng xong món trân tài tu luyện Thời Gian Áo Nghĩa thứ tư, khóe miệng hắn khẽ nhếch lên, mở mắt ra.

- Thời Gian Áo Nghĩa rốt cuộc cũng đạt tới Ngũ trọng!

Trước đây, Thời Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong cũng đã đạt tới Tứ trọng Đỉnh phong, hiện tại tiến vào phiến không gian đặc thù này, cộng thêm những trân tài tu luyện Thời Gian Áo Nghĩa niên hạn xa xưa, rất nhẹ nhàng liền đột phá. Mặc dù đối với Cổ Thần mà nói, Thời Gian Áo Nghĩa Ngũ trọng hoàn toàn không có bất cứ tác dụng gì, nhưng sau khi Thời Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong đạt tới Ngũ trọng, lại có thể phối hợp với Trường bào Thời Không, điều chỉnh dòng chảy thời gian của không gian bên trong nó.

Ông!

Triệu Phong vận chuyển Thời Gian Áo Nghĩa, chậm rãi đem nó dung nhập vào không gian của Trường bào Thời Không. Đột nhiên, những ngôi sao trên bầu trời đêm trên đỉnh đầu hắn nhất tề lóe lên quang mang nhàn nhạt, đồng thời vị trí của bọn chúng cũng phát sinh những biến hóa rất nhỏ. Cùng lúc đó, một cỗ lực lượng Thời Gian Áo Nghĩa cao thâm từ trên bầu trời đêm kia chợt chiếu rọi xuống, lan tỏa ra toàn bộ không gian. Chỉ thoáng cảm thụ một chút Thời Gian Áo Nghĩa, sẽ phát hiện ra dòng chảy thời gian trong phiến không gian này đã phát sinh thay đổi.

- Thời Gian Áo Nghĩa của chủ nhân đã đạt tới Ngũ trọng rồi!

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long khẽ chấn kinh. Hắn biết rõ, lực lượng Áo nghĩa mà Triệu Phong tu luyện cũng có hơn mười loại. Mà loại Thời Gian Áo Nghĩa cực kỳ khó lĩnh ngộ này, Triệu Phong còn có thể tu luyện tới loại trình độ này, thật sự là đáng kinh ngạc!

- Hiện tại, trong Trường bào Thời Không hai mươi ngày, ngoại giới mới qua một ngày!

Triệu Phong thoáng cảm nhận một chút, suy đoán ra đại khái số liệu.

- Các ngươi cũng nên tìm hiểu một chút Thời Gian Áo Nghĩa đi!

Triệu Phong đem một ít trân tài tu luyện Thời Gian Áo Nghĩa còn thừa lại, giao cho Diệt Thế Hắc Giao Long cùng Triệu Vong. Có lẽ sắp tới hắn còn cần hai người bọn họ trợ giúp, nếu bọn họ hoàn toàn không am hiểu Thời Gian Áo Nghĩa, ở trong phiến không gian này sẽ bị thua thiệt rất nhiều.

- Đa tạ chủ nhân!

Diệt Thế Hắc Giao Long cung kính nói. Từ đầu hắn đã phát hiện ra trân tài mà Triệu Phong sử dụng rất bất phàm, hiện tại tỉ mỉ quan sát, mới phát hiện niên hạn những món trân tài này cũng đều cực kỳ xa xưa, thậm chí còn có mấy thứ viễn siêu mười ức năm nữa.

Làm xong hết thảy chuyện này, Triệu Phong quay trở lại chỗ cũ, lấy ra Bích U Thần Tủy Thạch. Trân tài đề thăng tu vi, phục dụng lần thứ hai, hiệu quả sẽ giảm xuống thật lớn. Mà hiện tại Triệu Phong đang đối mặt với nguy cơ, lại gấp gáp cần đề thăng thực lực, đồng dạng cũng không tiến hành phục chế, vì vậy liền trực tiếp sử dụng nó.

Vận chuyển pháp quyết, Triệu Phong tiến hành điều động năng lượng kỳ dị trong Bích U Thần Tủy Thạch. Cỗ năng lượng này cực kỳ tinh thuần, hơn nữa còn mang theo hàn ý nhàn nhạt, sau khi ở trong người lưu chuyển một vòng, mới dung nhập vào trong Thần thai. Theo thời gian trôi qua, khí tức trên người Triệu Phong cũng không ngừng dâng lên.

Ở ngoại giới, đám người Tân Vô Ngân cũng ở trong không gian đơn độc đặc thù tiến hành tu luyện. Thời khắc nào đó, trong cơ thể Tân

Vô Ngân đột nhiên tản mát ra khí tức huyết mạch Thái Cổ cường đại, sau đó lại cấp tốc thu liễm lại, bùng phát ra, lại thu liễm lại… liên tục mấy lần như vậy. Ban đầu, mọi người cũng bị cỗ khí tức này quấy nhiễu, nhưng sau đó liền tập mãi thành thói quen. Trong cơ thể Tân Vô Ngân vốn ẩn chứa lực lượng Thần Chủ, tại thời khắc nguy cơ này, tiềm lực trên người hắn đã bị kích thích ra, tu vi thực lực cũng nhanh chóng tăng lên.

Mà bên ngoài phiến không gian này, Tiểu tặc miêu vừa tìm kiếm trân tài tu luyện, vừa tiến hành kích hoạt những cơ quan trận pháp nó gặp được.

o0o

Bên kia, đám người Cổ Hồn Điện cũng không chút gấp gáp, chậm rãi phá giải các cơ quan trận pháp. Biện pháp phá giải của bọn chúng, tự nhiên chính là mạnh mẽ phá hủy. Dù sao bọn chúng căn bản cũng không quá am hiểu cơ quan trận pháp, thay vì vắt hết óc suy nghĩ cách phá giải, còn không bằng trực tiếp hủy diệt.

Nếu như tòa kiến trúc này có người chưởng khống vận chuyển, những cơ quan bẫy rập trong phạm vi nhất định cũng sẽ tương liên lẫn nhau, dùng loại phương thức bạo lực này để phá giải cơ quan mà nói, nhất định sẽ bị những cơ quan liên hoàn khác công kích. Nhưng hiện tại, những cơ quan bẫy rập này chỉ là do Tiểu tặc miêu trong lúc vội vội vàng vàng kích hoạt, cũng không có liên kết với những cơ quan bẫy rập khác trong tòa kiến trúc.

Oanh! Phanh! Oành!

Ba người Cổ Hồn Điện thành công phá hủy một cái cơ quan, tiến nhanh về phía trước một đoạn đường. Nhưng bọn họ vừa mới tiến vào nơi này…

- Nhân loại, nhận lấy cái chết!

Một đám Ác Ma Yêu Thần liền mặc kệ sống chết, trực tiếp đánh tới.

- Hừ! Thật ngu xuẩn!

Ba người Cổ Hồn Điện đã sớm tập mãi thành thói quen, thi triển mấy chiêu công kích phạm vi lớn đánh chết toàn bộ bọn chúng. Trong quá trình tiến lên, bọn chúng còn có thể thuận tiện cướp đoạt một ít thiên địa trân tài dọc đường.

- Bạch Nguyệt Thảo! Còn có Linh Tủy Ngọc Quả…

Sắc mặt gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong của Cổ Hồn Điện vui vẻ, bay vào trong một gian phòng ở bên cạnh.

- Đây là… Thiên Hồn Tịnh Linh Lộ!

Cặp mắt Ngục Hải Cổ Thần chợt lóe sáng, từ trong một địa phương ẩm thấp linh thảo xanh um, lấy được hai giọt sương thanh u trong trẻo.

- Thiên Hồn Tịnh Linh Lộ có những công hiệu kỳ lạ như tinh lọc linh hồn, chữa trị tổn thương ám tật trong linh hồn, bổ sung lực lượng linh hồn bị hao tổn!

- Chúc mừng Trưởng lão, đã đạt được loại linh hồn trân lộ này!

Hai thành viên Cổ Hồn Điện còn lại tuy rằng cũng vô cùng thèm muốn loại trân lộ này, nhưng bọn chúng thập phần thức thời, không hề nhắc tới việc phân phối chút nào.

- Trân lộ này thuộc về ta! Những trân tài còn lại chung quanh đây, ta cũng không cần!

Thần sắc Ngục Hải Cổ Thần hưng phấn, liên tục cười to.

- Có loại trân lộ này, thương tổn trên linh hồn của Trưởng lão không tới một ngày sẽ có thể khôi phục lại, thậm chí phương diện thực lực Hồn đạo còn có thể nâng cao một bước! Đến lúc đó, đám người Tân Vô Ngân hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Gã Cổ Thần Cửu giai của Cổ Hồn Điện lập tức nịnh nọt nói. Nếu như tiểu đội bọn chúng đơn độc hoàn thành nhiệm vụ lần này, chỗ tốt đạt được tuyệt đối sẽ vượt xa hai giọt Thiên Hồn Tịnh Linh Lộ này.

- Động tác các ngươi nhanh lên một chút đi!

Ngục Hải Cổ Thần lập tức nói. Đã đạt được Thiên Hồn Tịnh Linh Lộ này, thương thế của hắn không tới một ngày liền có thể khôi phục lại, đồng thời ý chí linh hồn còn có thể có chút tinh tiến nữa. Đã như vậy, thì không thể cấp cho đám người Tân Vô Ngân thêm chút thời gian nào nữa, phải mau chóng giết vào trong đó.

Một ngày sau, thương thế của Ngục Hải Cổ Thần đã khôi phục, khí tức linh hồn lại càng cường đại hơn. Ba người liên hợp lại, rất nhanh tiến thẳng vào sâu bên trong tòa kiến trúc này.

o0o

Trong Trường bào Thời Không, Triệu Phong đã tu luyện hơn một trăm ngày. Khí tức của hắn so với trước đây đã cường đại hơn không ít, trong cơ thể không ngừng tản mát ra ba động Thần lực kinh người.

Trong tay Triệu Phong, Bích U Thần Tủy Thạch đã ảm đạm không chút ánh sáng, giống như một khối đá lục sắc bình thường vậy. Thời khắc nào đó, Triệu Phong gia tăng cường độ hấp thụ, quang trạch trên Bích U Thần Tủy Thạch liền cấp tốc ảm đạm xuống.

Răng rắc!

Khối Bích U Thần Tủy Thạch trong tay hắn trực tiếp vỡ vụn ra. Cũng không bao lâu, khí tức trên người Triệu Phong cũng dần dần thu liễm lại.

- Không tệ! Tu vi của ta, đã tiếp cận Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong rồi!

Sắc mặt Triệu Phong lộ ra thần sắc vui mừng. Phải biết rằng, ba năm trước đây, hắn chỉ mới đột phá Cổ Thần Bát giai mà thôi. Loại tốc độ đề thăng tu vi này, ngoại trừ những kẻ luân hồi trùng tu ra, gần như không ai có thể so sánh được.

Hơn nữa, tại ngày thứ ba mươi hắn bế quan, khúc Nguyệt Quang Thiên Duẫn kia đã được phục chế thành công. Cho tới bây giờ, tiêu hao tâm hồn cùng đồng lực của hắn cũng đã khôi phục lại bảy tám phần. Thời điểm Triệu Phong định lấy ra Nguyệt Quang Thiên Duẫn, hấp thu Thời Gian Tinh Hoa trong đó, thì ngoại giới đột nhiên xuất hiện một cỗ Thời Gian Áo Nghĩa ba động cường đại.

- Đây là cái gì?

Cùng lúc đó, thanh âm của Trình Vân Cổ Thần chợt truyền tới. Triệu Phong ngay lập tức rời khỏi Trường bào Thời Không, ánh mắt nhìn chằm chằm về phía thanh âm truyền tới.

Trong một gian phòng sát biên giới phiến không gian này, Trình Vân Cổ Thần đang đứng ngẩn ngơ trước mặt một cỗ máy móc thiết bị

thật lớn. Trên cỗ máy móc thiết bị kia có một loạt những ống thủy tinh, trong đó một ống thủy tinh đã bể nát. Tại vị trí trung tâm trong ống thủy tinh bể nát kia đang lóe lên quang mang hư bạch cường liệt, đồng thời cũng tản mát ra Thời Gian Áo Nghĩa ba động mạnh mẽ.

- Không tốt!

Sau khi Tả Mâu Triệu Phong thấu thị, liền có thể nhìn thấy đồ vật người thường nhìn không thấy. Trước đây hắn cũng chưa có tỉ mỉ kiểm tra những máy móc thiết bị trong căn phòng bên kia, hiện tại sau khi thấu thị, hắn phát hiện một hàng ống thủy tinh kia đều liên tiếp với một cái thiết bị đơn độc chôn sâu dưới lòng đất.

Bên trong ống thủy tinh bể nát kia, Thời Gian Áo Nghĩa ba động càng ngày càng mãnh liệt hơn. Đột nhiên, Triệu Phong chợt nhìn thấy một đoàn bạch quang từ trong ống thủy tinh kia nhanh chóng phóng thẳng ra, trực tiếp lao vào Trình Vân Cổ Thần đang đứng ở gần nhất.

- Cái gì vậy?

Trình Vân Cổ Thần phát hiện ra dị thường, kinh hô một tiếng. Hắn muốn né tránh, thế nhưng tốc độ đoàn bạch quang kia quá nhanh, đã trực tiếp chui luôn vào trong cơ thể hắn.

- Tinh thần Ý niệm thể!

Sắc mặt Triệu Phong nhất thời cả kinh.

- Xảy ra chuyện gì?

Lúc này, những người khác đang bế quan, cũng từ từ tỉnh lại. Thần thức mọi người đảo qua, lập tức phát hiện sự dị thường của Trình

Vân Cổ Thần.

- Có một cỗ Ý niệm thể kỳ dị tiến nhập vào trong cơ thể của Trình Vân Cổ Thần!

Vân Thải Cổ Thần lập tức nói.

- Hơn nữa đạo Tinh thần Ý niệm thể này lại thập phần cường đại!

Sắc mặt Tân Vô Ngân khẽ trầm xuống. Một vị đội hữu, vào giờ phút này lại xuất hiện nguy cơ, đây là chuyện mà hắn không muốn nhìn thấy nhất.

Mọi người lập tức phóng tới, dự định giúp Trình Vân Cổ Thần áp chế Ý niệm thể kia.

- A!

Trình Vân Cổ Thần liên tục kêu gào thảm thiết, sắc mặt vặn vẹo giãy dụa, phảng phất như đang chịu sự dằn vặt không thuộc về chính mình, bộ dáng kinh khủng dị thường. Thời điểm mọi người chạy tới, Trình Vân Cổ Thần đột nhiên bình tĩnh trở lại, lộ ra một khuôn mặt khủng bố tà dị.

- Nhân loại, ta sẽ giết sạch các ngươi!

Trình Vân Cổ Thần đột nhiên nhìn về phía đám người Triệu Phong, một cỗ sát ý nồng nặc mạnh mẽ tản ra. Nhìn thấy một màn này, tất cả mọi người không khỏi nhớ tới đám Ác Ma Yêu Thần kia. Trình Vân Cổ Thần thời khắc này đã cực kỳ tương tự bọn chúng, hoàn toàn mất đi lý trí, giống như bị ma hóa vậy, chỉ biết điên cuồng tàn sát nhân loại.

Sưu!

Trình Vân Cổ Thần hóa thành một đạo quang mang hư bạch, lao thẳng về phía mọi người. Song chưởng hắn vung lên, trực tiếp chém thẳng ra vài đạo phong nhận bạch sắc.

- Mau tránh ra!

Triệu Phong lập tức quát lớn.

Đạo Ý niệm thể ma hóa ký thác trong cơ thể Trình Vân Cổ Thần kia thập phần cường đại, sau khi chưởng khống Trình Vân Cổ Thần, đã thể hiện ra lực lượng hoàn toàn bất đồng với những Ác Ma Yêu Thần trước đây bọn họ gặp phải. Đồng thời công kích mà hắn thi triển ra lại ẩn chứa Thời Gian Áo Nghĩa nữa, vô cùng nhanh chóng.

Triệu Phong phản ứng mau lẹ, bản thân Thời Gian Áo Nghĩa cũng đạt tới Ngũ trọng, dễ dàng né tránh được. Nhưng Vân Thải Cổ Thần cùng Phá Nhạc Cổ Thần lại không kịp né tránh, bị vài đạo phong nhận bạch sắc công kích trúng. Trước ngực Phá Nhạc Cổ Thần xuất hiện hai lỗ hổng lớn, huyết dịch tuôn trào, trên vết thương còn lưu lại lực lượng Thời Gian Áo Nghĩa, rất khó chữa trị. Mà Vân Thải Cổ Thần thì tốt hơn một chút, chỉ là trên cánh tay lưu lại hai đạo vết thương mà thôi.

- Làm sao bây giờ?

Vân Thải Cổ Thần Mang theo thần sắc hỏi ý kiến, nhìn về phía Tân Vô Ngân.

- Tận lực chế trụ hắn! Nếu không được… thì giết chết!

Tân Vô Ngân trầm tư một lúc, sau đó kiên quyết nói.

Chương 1371: Ý niệm thể phẫn nộ

Trình Vân Cổ Thần sau khi bị Ý niệm thể ma hóa, phóng xuất ra một vòng công kích, thoáng ngừng lại trong chốc lát, sắc mặt giãy dụa vặn vẹo.

- Cứu ta! Mau cứu ta!

Trình Vân Cổ Thần đột nhiên thống khổ hét lên. Rất hiển nhiên, giờ phút này Trình Vân Cổ Thần vẫn còn bảo lưu được một tia ý thức tự chủ, đang cố gắng chống lại Ý niệm thể kia.

Một màn này khiến cho động tác đám người Cự Thần Tộc ngưng đọng lại. Dù sao Trình Vân Cổ Thần cũng là tộc nhân Cự Thần Tộc, hiện tại Cự Thần Tộc đang ở thời khắc thiếu nhân lực nghiêm trọng, một gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong đối với Cự Thần Tộc mà nói, là thập phần quan trọng. Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, Trình Vân Cổ Thần lại một lần nữa lộ ra khuôn mặt âm lãnh tàn khốc.

- Giết! Giết chết hết tất cả nhân loại!

Toàn thân Trình Vân Cổ Thần hóa thành một đạo bạch quang, một lần nữa bức tới, hàn ý âm sâm băng lãnh lan tỏa bốn phía. Hai cánh tay hắn vung lên, một chuỗi phong nhận bạch sắc trực tiếp bắn thẳng về phía mọi người.

- Phá Nhạc Cổ Thần, ngươi lui về phía sau!

Tân Vô Ngân nhất thời quát lớn. Sau khi ma hóa, thực lực Trình Vân

Cổ Thần thập phần cường hãn, lại còn am hiểu Thời Gian Áo Nghĩa nữa, tu vi Phá Nhạc Cổ Thần quá thấp, ở lại chỗ này chính là chờ chết.

- Cự Thần Nhất Chỉ!

Tân Vô Ngân vận chuyển lực lượng huyết mạch, điểm ra một ngón tay. Đám công kích này quá dày đặc, khó có thể né tránh hết, còn không bằng chính diện đối kháng, hủy diệt sạch bọn chúng. Chỉ thấy một đạo chỉ quang hư bạch sáng ngời trực tiếp đánh ra, nháy mắt đánh tan đại bộ phận phong nhận bạch sắc kia.

Bên kia, Vân Thải Cổ Thần thân là Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, thực lực so với Trình Vân Cổ Thần trước đây còn mạnh hơn một chút, nếu toàn lực xuất thủ, ngược lại cũng có thể ứng phó được. Mà Triệu Phong lại sử dụng lực quan sát của Thần Linh Nhãn, Thời Gian Áo Nghĩa, còn có Không Gian Thiểm Thước, cực kỳ sít sao tránh thoát tất cả các công kích.

- Động thủ!

Tân Vô Ngân khẽ quát một tiếng. Hắn cùng Vân Thải Cổ Thần nhất tề thôi động huyết mạch Cự Thần Tộc, dưới tình huống không hiện ra bản thể, tăng phúc lực phòng ngự cùng lực lượng. Hai người nhất tề thi triển chiến kỹ huyết mạch Cự Thần Tộc, đánh ra một đạo quang chưởng hư bạch rộng lớn vô cùng. Uy lực đạo quang chưởng kia vô cùng cường hãn, lại còn ẩn chứa khí tức huyết mạch Cự Thần Tộc, là chiêu thức phạm vi lớn có lực phá hoại cực mạnh.

- Hỗn Nguyên Trấn Thần Ấn!

Triệu Phong cũng lập tức thi triển chiêu thức công kích phạm vi lớn. Hắn vận chuyển Thần lực Hỗn Nguyên, ngưng kết ra một cái ấn tỷ

hôn ám to lớn như ngọn núi, trực tiếp nghiền áp xuống. Công kích của ba người nhất thời bao trùm toàn bộ phiến không gian này.

- Hẳn là giải quyết rồi!

Vân Thải Cổ Thần thấp giọng nói.

- Cẩn thận!

Triệu Phong đột nhiên quát lớn. Trong đám phong bạo hủy diệt kia, Trình Vân Cổ Thần đột nhiên lao ra, bộ dáng tràn ngập thị huyết tà ác.

- Giết!

Hắn trực tiếp áp sát về phía Tân Vô Ngân, song chưởng không ngừng huy vũ, oanh kích ra mấy đạo phong nhận bạch sắc.

- Làm sao có thể? Không ngờ hắn lại không bị bất cứ thương thế gì cả!

Sắc mặt Vân Thải Cổ Thần cả kinh.

- Ý niệm thể ký thác trong cơ thể hắn rất không tầm thường!

Triệu Phong thấp giọng nói.

Trình Vân Cổ Thần sau khi bị ma hóa, thời điểm gặp phải nguy cơ trí mạng, đã phóng xuất ra Thời Gian Áo Nghĩa thập phần cao thâm, né tránh đến chỗ bạc nhược nhất của công kích. Thể phách của Cự Thần Tộc vốn đã cường hãn, am hiểu phòng ngự, sau khi bản thân bị trọng thương, hắn sử dụng Thời Gian Áo Nghĩa, cấp tốc chữa trị lại thương thế. Lực lượng Thời Gian Áo Nghĩa của Ý niệm thể kia vô

cùng cao thâm, ít nhất cũng đạt tới Bát trọng, thậm chỉ còn có thể là Cửu trọng, hơn nữa vận dụng thập phần thành thạo.

Hưu!

Một đạo ngân mang xám đen hiện lên, Tiểu tặc miêu phóng lên trên vai Triệu Phong.

- Người của Cổ Hồn Điện sắp sửa tiến vào?

Sắc mặt Triệu Phong nhất thời trầm xuống. Trước đây bọn họ có năm người, nếu như thực lực của mỗi người đều đề thăng một chút, chưa chắc không thể chính diện chống lại ba người Cổ Hồn Điện. Nhưng hiện tại Trình Vân Cổ Thần lại xuất hiện ngoài ý muốn, đã trở thành địch nhân. Nếu như lúc này ba người Cổ Hồn Điện công tới, như vậy liền nguy hiểm hơn rồi.

- Phải nhanh chóng giải quyết Trình Vân Cổ Thần!

Thân hình Triệu Phong thiểm độn, xuất hiện bên cạnh Tân Vô Ngân, đem tình huống mấy người Cổ Hồn Điện nói cho hắn biết.

- Liên thủ, nhanh chóng giết hắn!

Tân Vô Ngân nhất thời quyết định. Lập tức, hắn cùng Vân Thải Cổ Thần lao lên, từ hai phía công kích Trình Vân Cổ Thần. Tân Vô Ngân vẫn như cũ điểm ra một ngón tay, uy năng cường đại, ý cảnh cao thâm. Vân Thải Cổ Thần thì thi triển ra một môn chiến kỹ ràng buộc Thủy hệ, đánh ra cự chưởng sóng nước ngập trời giống như kinh đào hải lãng cuồn cuộn lao tới.

Hành động của Trình Vân Cổ Thần nhất thời bị hạn chế thật lớn, không gian có thể né tránh trở nên thập phần hữu hạn.

- Viêm Hồn Ma Đồng!

Triệu Phong sớm đã tích súc đồng thuật, lúc này trực tiếp thi triển ra. Đại bộ phận đồng thuật của hắn đều là công kích tập trung, phạm vi không lớn, rất khó đánh trúng Trình Vân Cổ Thần sau khi ma hóa. Cho nên Triệu Phong chỉ đành thi triển linh hồn huyễn thuật. Chỉ cần Trình Vân Cổ Thần mất đi ý thức, tốc độ chậm lại, những đồng thuật khác sẽ có thể dễ dàng đánh trúng.

Ông hô!

Từ trong Tả Mâu Triệu Phong tản mát ra một cỗ sương mù hư huyễn xích hồng sắc, cấp tốc đánh thẳng về phía trước. Cỗ lực lượng linh hồn hồng sắc cực nóng kia có phạm vi công kích khá lớn, Trình Vân Cổ Thần đã bị hạn chế lộ tuyến hành động, căn bản không thể né tránh được.

- Trúng chiêu!

Sắc mặt Vân Thải Cổ Thần vui vẻ. Kẻ đang khống chế Trình Vân Cổ Thần là Ý niệm thể, một khi nó trúng phải đồng thuật của Triệu Phong, chắc chắn là sẽ bị ảnh hưởng, khiến cho lực khống chế giảm xuống thật lớn.

Nhưng một màn trong tưởng tượng kia cũng không xuất hiện.

- Giết!

Sau khi Trình Vân Cổ Thần tiến vào phạm vi linh hồn huyễn thuật của Triệu Phong, cũng không bị ảnh hưởng bao nhiêu, thân hình khẽ chuyển, đã lao thẳng về phía Vân Thải Cổ Thần.

- Sao có thể như thế?

Vân Thải Cổ Thần kinh hô một tiếng. Triệu Phong cũng thoáng sững sờ một trận, tuy hắn không dùng tới lực lượng Bản Nguyên, nhưng đồng thuật của hắn cũng không đến mức kém cỏi như vậy.

Tỉ mỉ suy tư một phen, Triệu Phong xác định không phải do uy năng đồng thuật của chính mình quá yếu! Ý niệm thể kia khi sinh tiền, nhất định là một vị cường giả tuyệt thế, bằng không sẽ không có khả năng có được lực lượng Thời Gian Áo Nghĩa cường đại như vậy. Nhưng trải qua thời gian lâu dài như thế, đối phương chỉ còn là một Ý niệm thể, không ngờ vẫn còn có kháng tính lớn như vậy đối với công kích linh hồn. Như vậy, chỉ có duy nhất một khả năng! Đó là Ý niệm thể này khi sinh tiền, nhất định là một chủng tộc Thái Cổ đặc thù thập phần cường đại, có khả năng chống cự rất mạnh đối với công kích linh hồn.

Đúng lúc này, từ chỗ lối vào đột nhiên truyền đến một trận thanh âm ầm ầm nổ vang.

- Sắp tới rồi!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Trình Vân Cổ Thần sau khi ma hóa quá khó dây dưa, mọi người trong khoảng thời gian ngắn cũng không thể nào chế phục được hắn. Mà giờ phút này, ba người Cổ Hồn Điện đã vào tới.

- Còn có những nhân loại khác!

Cái đầu Trình Vân Cổ Thần khẽ nghiêng một cái, chợt nhìn về phía lối vào, nhãn mâu âm hàn khẽ chuyển động.

Lối vào thông đạo trực tiếp bị một cỗ công kích Thần lực cường đại

phá hủy. Sau đó, ba người Cổ Hồn Điện mang theo nụ cười thản nhiên, chậm rãi tiến vào.

- Cổ Hồn Điện!

Vân Thải Cổ Thần nhất thời lộ ra thần sắc tuyệt vọng. Nếu như Trình Vân Cổ Thần không bị ma hóa, bọn họ liên thủ lại, cố gắng một chút cũng có thể chống lại đối thủ, nhưng bây giờ, tình huống đã cực kỳ nguy cơ.

Ánh mắt ba người Cổ Hồn Điện đảo qua, sắc mặt nhất thời sửng sốt. Bọn chúng vốn tưởng rằng đám người Cự Thần Tộc đã sớm dàn trận đón địch. Nhưng kết quả lại tuyệt nhiên bất đồng với tưởng tượng của bọn chúng.

- Ha ha… thật buồn cười! Tại thời điểm này, không ngờ lại còn chơi trò nội chiến!

Gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong của Cổ Hồn Điện không khỏi cười ha hả. Nhưng Ngục Hải Cổ Thần cùng gã Cổ Thần Cửu giai còn lại thì phát hiện ra sự dị thường của Trình Vân Cổ Thần.

- Hắn đã bị Ý niệm thể khống chế!

Ngục Hải Cổ Thần lộ ra bộ dáng khá hứng thú.

- Các hạ, không ngại hợp tác với chúng ta, cùng giết chết những người này a?

Ngục Hải Cổ Thần đột nhiên lớn tiếng nói. Trình Vân Cổ Thần rõ ràng đã tà niệm lây nhiễm cùng chưởng khống, trở mặt thành thù với Cự Thần Tộc, nhưng hắn vẫn có thể sống sót đến bây giờ, đã đủ chứng minh thực lực của hắn thập phần cường hãn, đám người Cự Thần

Tộc còn lại liên thủ với nhau, trong khoảng thời gian ngắn cũng không giết nổi hắn.

- Không tốt!

Sắc mặt Tân Vô Ngân khẽ trầm xuống. Trình Vân Cổ Thần đã bị Ý niệm thể chưởng khống, mà bản thân Ý niệm thể kia cũng là thần trí bất minh, chỉ biết giết người. Hắn vốn dĩ còn hy vọng đám người Cổ Hồn Điện sẽ trực tiếp xuất thủ với Trình Vân Cổ Thần, như vậy Trình Vân Cổ Thần nhất định sẽ điên cuồng phản kích, trở thành trợ thủ của bọn họ. Ai ngờ Ngục Hải Cổ Thần lại cẩn thận như vậy, cũng không vội vàng xuất thủ, mà là lấy lòng Trình Vân Cổ Thần trước.

Trong lúc nhất thời, ánh mắt tất cả mọi người hai phe cũng đều nhìn chằm chằm Trình Vân Cổ Thần. Thần trí của hắn bất minh, trạng thái cực kỳ không ổn định, ai cũng không biết Trình Vân Cổ Thần sẽ quyết định như thế nào.

- Các ngươi…

Trình Vân Cổ Thần đột nhiên nhìn chăm chú về phía đám người Cổ Hồn Điện, trạng thái trở nên vô cùng kích động cùng phẫn nộ.

Sắc mặt ba người Cổ Hồn Điện khẽ biến. Biểu tình của Trình Vân Cổ Thần tựa hồ có chút không đúng! Theo lý thuyết, kẻ hiện tại chưởng khống Trình Vân Cổ Thần chính là Ý niệm thể, cũng không nên có hận ý lớn như vậy với bọn chúng a.

- Trên người các ngươi, có khí tức của bọn chúng!

Sắc mặt Trình Vân Cổ Thần trở nên dữ tợn, tựa hồ có phẫn nộ và oán hận khôn cùng muốn bộc phát ra. Thân hình hắn chợt lóe lên, đã trực tiếp tiếp cận ba người Cổ Hồn Điện.

- Giết! Giết! Giết!

Trong miệng hắn không ngừng nhắc đi nhắc lại từ này, toàn thân tản ra sát ý phẫn nộ cùng cực, hai tay điên cuồng đánh ra. Phong nhận bạch sắc ngập trời giống như một đạo thiên mạc bạch sắc nhất thời bùng phát ra.

- Xảy ra chuyện gì? Sao hắn lại đột nhiên nổi điên như vậy?

Gã Cổ Thần Cửu giai của Cổ Hồn Điện kêu lên kinh hãi. Sắc mặt Ngục Hải Cổ Thần cũng hơi chút trầm xuống, không nói gì. Ý niệm thể ký thác trên người Trình Vân Cổ Thần kia tựa hồ có oán niệm phi thường sâu sắc với bọn chúng. Vì thế cho nên sau khi bọn chúng xuất hiện, Trình Vân Cổ Thần liền trực tiếp nhận định bọn chúng là mục tiêu hàng đầu.

Rầm rầm rầm!

Thủ chưởng Ngục Hải Cổ Thần vung lên, đánh ra mấy đạo chưởng quang, chống lại công kích của Trình Vân Cổ Thần.

- Cái này…

Đám người Cự Thần Tộc nhất thời ngây ngẩn tại chỗ. Một màn này là chuyện bọn họ không thể nào nghĩ tới. Trước đây, Trình Vân Cổ Thần sau khi ma hóa xuất thủ với bọn họ là do ý niệm bản năng thị huyết tàn sát trong đầu. Nhưng hiện tại, Trình Vân Cổ Thần xuất thủ với ba người Cổ Hồn Điện, tựa hồ là có nguyên nhân thập phần quan trọng.

Chẳng lẽ, khi Ý niệm thể kia còn sống đã có thâm cừu đại hận gì với Cổ Hồn Điện? Bất quá, Bảo khố Tổ Di vẫn luôn do Cự Thần Tộc

chưởng khống trong tay, người của Cổ Hồn Điện trước đây hẳn là chưa từng bao giờ đi vào trong này mới đúng.

- Giết!

Tân Vô Ngân thấp giọng nói. Hiện tại cũng không phải thời điểm suy nghĩ những chuyện này, thoát khốn mới là quan trọng nhất. Trình Vân Cổ Thần sau khi ma hóa, thực lực đã đại tăng, mọi người liên thủ với nhau, khả năng trốn thoát trái lại càng gia tăng thêm một chút. Đám người Cự Thần Tộc cùng với Triệu Phong trực tiếp lao lên, công kích về phía ba người Cổ Hồn Điện.

- Giết! Giết!

Trình Vân Cổ Thần không ngừng gào thét, sát ý nồng đậm. Một cỗ Thời Gian Áo Nghĩa cao thâm lúc nào cũng bao phủ bốn phía xung quanh Ngục Hải Cổ Thần, ảnh hưởng tới hành động của hắn.

- Cự Thần Nhất Chỉ!

Tân Vô Ngân vận chuyển huyết mạch Cự Thần Tộc, phát ra uy năng công kích khổng lồ, ý cảnh cao thâm.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Triệu Phong trực tiếp mở ra phong ấn lực lượng Bản Nguyên, thi triển Lôi Kiếp Đồng Thuật cường hãn.

Sau khi đánh ra một vòng công kích, đám người Triệu Phong lập tức phóng ra ngoài. Mặc dù hiện tại bọn họ cũng có thể chống lại Bán Bộ Thần Chủ, nhưng nếu duy trì chiến đấu lâu dài, nhất định là bọn họ không chịu nổi trước.

- Các ngươi đừng mơ tưởng chạy thoát!

Sắc mặt Ngục Hải Cổ Thần trầm xuống, lập tức truy kích theo.

- Giết! Giết!

Cặp mắt Trình Vân Cổ Thần đỏ bừng, toàn bộ ý thức đều bị phẫn nộ cùng sát ý xâm chiếm, điên cuồng tấn công Ngục Hải Cổ Thần. Một cỗ Thời Gian Áo Nghĩa cao thâm hàng lâm trên người Ngục Hải Cổ Thần, ảnh hưởng tới trạng thái của hắn, khiến cho tốc độ giảm xuống.

- Khốn kiếp! Cái tên này…

Ngục Hải Cổ Thần vô cùng tức giận. Tốc độ của Trình Vân Cổ Thần sau khi ma hóa nhanh chóng vô cùng, hơn nữa sức chống cự đối với công kích linh hồn tựa hồ còn mạnh hơn đám người Cổ Hồn Tộc bọn chúng, thật sự thập phần khó chơi. Ngoài ra, đám người Ngục Hải Cổ Thần cho tới bây giờ cũng không biết, bọn chúng rốt cuộc đã đắc tội với Ý niệm thể khống chế Trình Vân Cổ Thần ở chỗ nào.

Chương 1372: Lực lượng Pháp tắc

- Rốt cuộc cũng ra rồi!

Sắc mặt Vân Thải Cổ Thần lộ ra thần sắc vui mừng. Nàng không tưởng tượng nổi, lần này mọi người có thể thuận lợi chạy ra như vậy, hoàn toàn là nhờ vào Trình Vân Cổ Thần.

- Các ngươi trốn không thoát a!

Bên trong tòa kiến trúc Thiên Cơ Tộc, vang lên thanh âm trầm thấp phẫn nộ của Ngục Hải Cổ Thần.

Sau khi đám người Triệu Phong rời khỏi tòa kiến trúc Thiên Cơ Tộc, một mình Trình Vân Cổ Thần cho dù cường đại đến đâu, cũng không cách nào ngăn cản được ba người Cổ Hồn Điện. Đám người Ngục Hải Cổ Thần cũng không muốn tốn thời gian chém giết với Trình Vân Cổ Thần. Mục đích của bọn chúng là Cổ Thần Ấn, là giết Triệu Phong cùng đám người Cự Thần Tộc.

Sưu! Sưu! Sưu!

Ba thân ảnh u ám cùng một đạo quang mang hư bạch đồng thời lao ra.

- Giết! Các ngươi đều phải chết!

Trình Vân Cổ Thần đã sớm điên cuồng, toàn thân mang theo sát ý phẫn nộ, gắt gao nhìn chằm chằm ba người Cổ Hồn Điện, mặc kệ tất

cả, điên cuồng công kích.

- Cái tên này…

Ngục Hải Cổ Thần tức giận đến mức run rẩy. Nếu không phải do Trình Vân Cổ Thần cản trở, bọn chúng đã sớm một lưới bắt hết đám người Triệu Phong rồi. Vì sao gã Trình Vân Cổ Thần này lại căm hận bọn chúng như vậy, nhất định phải truy sát bọn chúng không chịu buông?

- Bọn chúng chạy thoát rồi!

Gã Cổ Thần Cửu giai của Cổ Hồn Điện lập tức nói.

- Đuổi theo!

Ba người Cổ Hồn Điện tự nhiên không thể lại để cho đám người Triệu Phong đào tẩu một lần nữa, trực tiếp đuổi theo. Nhưng tốc độ của Trình Vân Cổ Thần còn nhanh hơn bọn chúng một bậc. Một cỗ năng lượng ba động kỳ dị bao phủ bốn phía ba người Ngục Hải Cổ Thần. Bọn chúng rõ ràng là đang cấp tốc phi hành, nhưng khoảng cách với đám người Triệu Phong lại càng ngày càng xa hơn.

- Cút!

Ngục Hải Cổ Thần không nhịn nổi, mắng to, sau đó liền bổ ra một chưởng.

Trình Vân Cổ Thần dễ dàng né tránh được một chưởng kia của Ngục Hải Cổ Thần. Nhưng thời điểm đạo quang chưởng u hắc sắc kia bay xẹt qua bên người Trình Vân Cổ Thần, từ trong đó đột nhiên lao ra một con cá sấu u ám dữ tợn. Trong nháy mắt con cá sấu kia bay ra, liền lập tức biến lớn, kích thước lớn cỡ một căn phòng nhỏ vậy, há

lớn cái miệng cắn lấy Trình Vân Cổ Thần. Con cá sấu u hắc sắc này chính là Hồn thú của Ngục Hải Cổ Thần, là một loại sinh linh kỳ dị có thể công kích, thôn phệ linh hồn.

Thế nhưng, Ý niệm thể trong cơ thể Trình Vân Cổ Thần lại có sức chống cự cực cao đối với công kích linh hồn. Cộng thêm tác dụng của Thời Gian Áo Nghĩa, tốc độ con cá sấu u hắc sắc kia công kích, tạo thành thương tổn cho hắn thập phần chậm chạp. Mà nhân cơ hội này, Trình Vân Cổ Thần ra sức giãy dụa.

- Đi! Tranh thủ trước khi tên này giãy thoát được, chúng ta giết chết đám người Tân Vô Ngân, đoạt lại Cổ Thần Ấn!

Ngục Hải Cổ Thần quát khẽ một tiếng.

Đám người Triệu Phong đang lúc phóng chạy, đột nhiên cảm giác phía sau có một cỗ khí tức âm trầm khổng lồ đang cấp tốc tiếp cận mình. Cổ Hồn Tộc vốn am hiểu tốc độ, mà Ngục Hải Cổ Thần thân là Bán Bộ Thần Chủ, tốc độ lại càng viễn siêu mọi người.

- Không tốt! Bọn chúng đã thoát khỏi Trình Vân Cổ Thần rồi!

Phá Nhạc Cổ Thần lập tức nói. Vốn dĩ mọi người còn hy vọng Trình Vân Cổ Thần có thể níu kéo ba người Cổ Hồn Điện lâu một chút, bọn họ nhân cơ hội này mà đào tẩu. Nhưng Trình Vân Cổ Thần chỉ là tương đối khó chơi, cũng không có bản lãnh níu kéo Bán Bộ Thần Chủ!

- Các người đừng mơ tưởng chạy thoát a!

Ngục Hải Cổ Thần cười lớn một tiếng, vận chuyển Thần lực cùng lực lượng linh hồn, chợt đẩy ra một chưởng.

Ào ào ào!

Sóng biển u hắc ngập trời cấp tốc cuồn cuộn về phía trước.

- Mau tránh!

Tân Vô Ngân lập tức nói. Công kích linh hồn của Ngục Hải Cổ Thần ẩn chứa Thủy Chi Áo Nghĩa Cửu trọng, một khi trúng chiêu liền khó có thể thoát khỏi, mà công kích linh hồn Ám Chi Áo Nghĩa trong đó lại sẽ tạo thành ảnh hưởng cực lớn cho ý chí linh hồn, khiến cho chiến lực giảm xuống cực nhanh. Với tu vi của Vân Thải Cổ Thần cùng Phá Nhạc Cổ Thần, nếu trúng phải chiêu thức này, chỉ sợ linh hồn sẽ lâm vào trầm tịch, lập tức tử vong.

- Trốn không thoát a!

Triệu Phong trực tiếp nói.

Thoáng giao lưu trong chốc lát, ý kiến mọi người liền đạt thành nhất trí. Sau một khắc, Tân Vô Ngân, Vân Thải Cổ Thần cùng Phá Nhạc Cổ Thần toàn lực thôi động huyết mạch. Nhất thời, tinh quang hư bạch vô cùng chói mắt chiếu sáng cả một phương thiên địa. Đến khi quang mang tản đi, ba tôn cự nhân kình thiên to lớn vô cùng đã đứng thẳng trong thiên địa. Một cỗ khí tức huyết mạch uy hiếp ngàn vạn sinh linh nhất thời lan tỏa ra.

- Chó cùng rứt giậu sao?

Ngục Hải Cổ Thần cười lạnh một tiếng. Theo như hắn nghĩ, đám người Tân Vô Ngân hẳn là biết rõ trốn không thoát, nên định toàn lực chiến đấu, đổi lấy một đường sinh cơ. Tuy rằng Hồn thú của Ngục Hải Cổ Thần vẫn đang kềm chế Trình Vân Cổ Thần, khiến cho thực lực của hắn có chút giảm xuống, nhưng trước đây đã phục dụng qua

Thiên Hồn Tịnh Linh Lộ, thương thế linh hồn của hắn đã được chữa trị toàn bộ, sớm đã khôi phục lại trạng thái đỉnh phong. Thậm chí ý chí linh hồn còn có chút tăng cường nữa.

- Chịu chết đi, Tân Vô Ngân!

Thân thể Ngục Hải Cổ Thần vặn vẹo, biến thành hồn thể tối tăm trong suốt kỳ dị, tản mát ra một cỗ linh hồn áp lực khiến cho người ta sợ hãi. Từng cỗ từng cỗ sóng nước u hắc xuất hiện bốn phía xung quanh Ngục Hải Cổ Thần. Không bao lâu, đã hình thành nên một tầng sóng biển kinh thiên. Đột nhiên, tầng sóng biển kia cuồn cuộn xoay chuyển, hình thành một cái khô lâu quỷ trảo tối tăm thật lớn, trực tiếp chụp về phía Tân Vô Ngân.

Sưu!

Tuy rằng thân thể Tân Vô Ngân to lớn, nhưng sau khi vận chuyển Phong Chi Áo Nghĩa, tốc độ di động cũng rất nhanh. Sau khi tránh thoát công kích của Ngục Hải Cổ Thần, Tân Vô Ngân chợt điểm ra một ngón tay. Đối mặt với một chỉ kinh thiên khổng lồ kia, ba người Cổ Hồn Điện cũng chỉ có thể triệt thoái.

- Các ngươi không chạy, chúng ta ngược lại tiết kiệm được một chút công phu!

Hai gã Cổ Thần Cổ Hồn Điện còn lại lập tức phóng xuất ra Hồn thú của chính mình, theo thứ tự là một con tê ngưu lưng mọc đầy gai nhọn cùng một con tích dịch thon dài. Hai con Hồn thú sau khi thôn phệ lực lượng linh hồn, thể tích cấp tốc biến lớn, nhanh chóng thi triển ra công kích linh hồn, bay nhanh về phía Phá Nhạc Cổ Thần cùng Vân Thải Cổ Thần.

- Đám người Cổ Hồn Điện khốn kiếp, nhận lấy cái chết!

Phá Nhạc Cổ Thần hét lớn một tiếng, khuấy động lực lượng Thổ Chi Áo Nghĩa trong thiên địa, trực tiếp đánh ra một quyền.

Chiến đấu hết sức căng thẳng, Phá Nhạc Cổ Thần đối chiến với gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong của Cổ Hồn Điện. Vân Thải Cổ Thần thì kịch chiến cùng gã Cổ Thần Cửu giai còn lại. Mà Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân thì liên thủ với nhau, cùng đối phó Ngục Hải Cổ Thần.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Triệu Phong vẫn luôn nấp sau lưng Tân Vô Ngân, thỉnh thoảng phát động công kích đồng thuật với Ngục Hải Cổ Thần.

- Tiểu tử, mấy chiêu Linh Hồn Đồng Thuật này của ngươi, cũng đừng lấy ra khoe khoang trước mặt lão phu nữa!

Ngục Hải Cổ Thần cười lạnh một tiếng. Đồng thuật của Triệu Phong mặc dù là thuấn phát, nhưng thời điểm tập trung hắn, hắn liền có thể cảm giác được, trong nháy mắt tránh né những chỗ yếu hại, đồng thời vận dụng Bí pháp phòng ngự linh hồn, suy yếu uy năng của nó.

Triệu Phong làm như không nghe thấy, vẫn không ngừng thi triển Linh Hồn Đồng Thuật. Nhưng quan trọng chính là, Triệu Phong làm như vậy có thể ảnh hưởng tới Ngục Hải Cổ Thần, khiến cho hắn không thể toàn lực đối phó Tân Vô Ngân được.

- Cự Thần Nhất Chỉ!

Tân Vô Ngân tích súc lực lượng, dẫn động Thiên Địa Ngũ Hành Áo Nghĩa, điểm ra một ngón tay. Toàn bộ phiến đại địa trực tiếp ầm ầm vỡ nát, lưu lại một cái hố sâu to lớn khôn cùng.

- Thực lực của những tên này đều có đề thăng, đặc biệt là Tân Vô Ngân và Triệu Phong!

Sắc mặt Ngục Hải Cổ Thần khẽ trầm xuống. Tu vi Triệu Phong đã tiếp cận Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, mà Tân Vô Ngân sau khi bế quan một thời gian ngắn, tu vi đã tiếp cận Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong. Trước đây, Ngục Hải Cổ Thần có lòng tin mười phần, không hề để đám người Cự Thần Tộc vào trong mắt. Nhưng hiện tại, hắn cũng phải toàn lực ứng phó mới được. Hơn nữa, hắn cũng không còn thời gian để dây dưa nữa, một khi Trình Vân Cổ Thần chạy tới, như vậy thì phiền toái rồi.

- Cũng nên kết thúc a!

Đột nhiên, Ngục Hải Cổ Thần thản nhiên nói. Trong tay hắn chợt xuất hiện một viên thủy châu u hắc sắc, bên trong đó mơ hồ truyền ra các thanh âm thét thảm thê lương. Ngục Hải Cổ Thần há miệng hút một cái, nuốt chửng viên thủy châu kia. Nhất thời, thân thể hắn liền bành trướng ra một vòng, một cỗ lực lượng linh hồn âm hàn thâm trầm mạnh mẽ tản ra, khiến cho thiên địa cũng trở nên âm trầm hơn không ít.

- Diệt Hồn Bào Hao!

Linh hồn thể Ngục Hải Cổ Thần đột nhiên bành trướng ra, trở nên cực kỳ tròn trịa. Đột nhiên, hắn há miệng phun ra một đoàn long quyển đen như mực hình đinh ốc. Đoàn long quyển kia cấp tốc tiến về phía trước, đồng thời tản mát ra lực hấp xả cường đại, hấp thu lực lượng thiên địa xung quanh, lôi kéo luôn Linh hồn thể của những người khác.

- Xảy ra chuyện gì?

Phá Nhạc Cổ Thần kinh hô một tiếng. Hắn đột nhiên cảm giác linh hồn của chính mình bị một cỗ lực lượng cường đại không ngừng lôi kéo, muốn bay thẳng về phía đoàn long quyển đen như mực kia.

Vân Thải Cổ Thần cách đó không xa thì tốt hơn Phá Nhạc Cổ Thần một chút, nhưng linh hồn cũng thời thời khắc khắc bị kéo mạnh, không thể dốc toàn lực chiến đấu.

- Trưởng lão đã dùng tới U Hồn Châu, liền có thể trực tiếp giải quyết chiến trường rồi!

Sắc mặt gã Cổ Thần Cửu giai của Cổ Hồn Điện lộ ra thần sắc vui mừng. U Hồn Châu là do cường giả của Cổ Hồn Điện rút ra linh hồn cường đại của người khác, dùng pháp môn đặc thù luyện chế thành. Nếu dùng hạt châu này làm nguồn năng lượng, thi triển Bí thuật linh hồn, có thể đề thăng uy năng của Bí thuật lên một bậc.

- Không tốt!

Sắc mặt Tân Vô Ngân ngưng trọng trước giờ chưa từng có. Tuyệt chiêu sát thủ của Bán Bộ Thần Chủ đủ để đánh trọng thương, thậm chí đánh chết Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong bình thường. Huống chi tuyệt chiêu sát thủ của Ngục Hải Cổ Thần lại là công kích linh hồn, càng thêm hung hiểm hơn.

Đoàn long quyển đen như mực đang cấp tốc bay tới kia có thể tích thập phần khổng lồ, lại ẩn chứa lực hấp xả cường đại, Tân Vô Ngân căn bản không thể nào né tránh toàn bộ. Hắn cũng biết, chỉ cần linh hồn của chính mình có một phần nhỏ bị đoàn long quyển đen như mực kia bắn trúng, toàn bộ Linh hồn thể cũng sẽ chậm rãi bị hấp xả thôn phệ hết. Loại công kích linh hồn phạm vi lớn cường đại như vậy, Triệu Phong cũng khó có thể giúp hắn được điều gì.

- Đã như vậy… Chỉ còn cách đó mà thôi!

Toàn thân Tân Vô Ngân đột nhiên giống như một tòa cự phong bất động, đứng lặng tại chỗ, cũng không hề nhúc nhích.

- Bó tay chờ chết sao?

Gã Cổ Thần Cửu giai của Cổ Hồn Điện mỉm cười. Đối mặt với tuyệt chiêu sát thủ của Ngục Hải Cổ Thần, đặc biệt lại còn là thủ đoạn công kích linh hồn, Tân Vô Ngân làm sao có thể ngăn cản nổi? Xem ra bản thân Tân Vô Ngân cũng biết chính mình không thể nào hóa giải, nên đã buông tha chống cự rồi.

Nhưng đột nhiên, Ngục Hải Cổ Thần chợt cảm giác được toàn bộ phiến thiên địa này đã trở nên có chút khác thường.

Đúng lúc này, trong cơ thể Tân Vô Ngân chợt bộc phát ra một cỗ huyết mạch Thần lực siêu cường tuyệt luân. Cùng lúc đó, một cỗ lực lượng kỳ diệu từ trong linh hồn hắn lan tràn ra, rót vào trong thiên địa. Thoáng chốc, cả phiến thiên địa này chỉ còn lại có lực lượng Ngũ Hành, tất cả những Áo nghĩa, lực lượng khác, đều bị sự ngăn cách cùng áp chế siêu cường.

Trong nháy mắt cỗ lực lượng này thể hiện ra, long quyển đen như mực kia nhất thời ngừng trệ giữa không trung. Mặc dù nó là công kích linh hồn, nhưng đồng dạng cũng bị ảnh hưởng. Ám Chi Áo Nghĩa kia chậm rãi rút đi, ngay cả Thủy Chi Áo Nghĩa Cửu trọng kia cũng bị ảnh hưởng bởi ý niệm của Tân Vô Ngân, bị sự áp chế cực lớn.

- Xảy ra chuyện gì? Cỗ lực lượng này…

Hai gã Cổ Thần Cổ Hồn Điện đột nhiên cảm giác tất cả những lực

lượng linh hồn, Thần lực, Áo nghĩa… của chính mình đều bị áp chế gắt gao, thậm chí không thể nào vận dụng được.

- Đây là… Lực lượng Pháp tắc!

Ngục Hải Cổ Thần sửng sốt hồi lâu mới thốt lên được. Thân là Bán Bộ Thần Chủ, hắn tự nhiên biết được cỗ lực lượng này là cái gì. Pháp tắc chính là tồn tại chung cực bên trên Áo nghĩa Cửu trọng, chỉ có Thần Chủ mới có thể nắm giữ. Đây chính là cảnh giới hắn tha thiết ước mơ!

- Đây chính là lực lượng Pháp tắc?

Tâm thần Triệu Phong vô cùng chấn động. Lúc này, tất cả lực lượng trong phiến thiên địa này, kể cả long quyển đen như mực của Ngục Hải Cổ Thần cũng bị lực lượng Pháp tắc áp bách trên hư không, có vẻ vô cùng chậm chạp.

- Nếu là vậy, Tân Vô Ngân hẳn có thể ngăn cản được một kích này!

Ánh mắt Triệu Phong ngưng đọng, ý chí đồng lực trong Tả Mâu bắt đầu ba động, quang trạch mộng huyễn không ngừng lóe lên.

- Thần Mâu Phục Chế!

Tả Mâu Triệu Phong nhìn chằm chằm về phía đoàn long quyển đen như mực kia. Phục chế tuyệt chiêu sát thủ của Bán Bộ Thần Chủ, nếu như là bình thường, cho dù Triệu Phong toàn lực ứng phó cũng khó có thể thành công. Nhưng lúc này, uy năng của đoàn long quyển đen như mực kia đã giảm bớt rất nhiều, có lẽ sẽ có thể.

Oanh!

Đoàn long quyển đen như mực đã bị tầng tầng suy yếu, áp chế mạnh mẽ kia cuối cùng đánh lên trên người Tân Vô Ngân. Mà toàn thân Tân Vô Ngân giống như một tòa cổ phong ngàn năm, vẫn như cũ đứng thẳng tại chỗ, không hề nhúc nhích. Phảng phất như lúc này, không có cái gì có thể tạo thành ảnh hưởng cho hắn vậy.

- Chặn được rồi?

Tâm thần Ngục Hải Cổ Thần nhất thời căng thẳng. Tân Vô Ngân thôi động Bí pháp, điều động lực lượng ẩn giấu trong cơ thể, cuối cùng đã chặn được tuyệt chiêu sát thủ của hắn!

- Hừ! Vận dụng lực lượng của Thần Chủ, ngươi hẳn là đã nỏ mạnh hết đà rồi, còn có thể chống đỡ được thêm bao lâu nữa?

Ngục Hải Cổ Thần cười lạnh một tiếng, lập tức lao tới, chuẩn bị mạnh mẽ xuất thủ. Nhưng đột nhiên, hắn chợt cảm giác phía sau có gì đó không đúng. Thần thức thoáng đảo qua, sắc mặt hắn đột nhiên đại biến. Sau lưng hắn, chẳng biết từ lúc nào, đã xuất hiện một con Di Thiên Ngân Mâu…

Đột nhiên, trong con ngân mâu kia chợt toát ra một đoàn quang vụ mộng huyễn, bên trong đó bắn ra một đạo long quyển đen như mực tối tăm u ám, trong nháy mắt đã thôn phệ cả ba người Ngục Hải Cổ Thần vào bên trong.

Chương 1373: Triệu hoán thần bí

- Thần Mâu Phục Chế! Diệt Hồn Bào Hao!

Đoàn long quyển đen như mực kia đột nhiên lao ra, thôn phệ cả ba người Ngục Hải Cổ Thần vào bên trong. Có thể nhìn thấy Linh hồn thể của gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong Cổ Hồn Điện trong nháy mắt bị cuốn vào trong long quyển đen như mực, không bao lâu đã bị đánh nát, hóa thành cho nguồn năng lượng đạo long quyển đen như mực kia, tăng lên uy năng cho nó. Mà gã Cổ Thần Cửu giai của Cổ Hồn Điện sớm đã phát hiện ra, nhưng không thể nào né tránh được, chỉ có thể cật lực chống lại.

- Làm sao có thể? Đây là Bí thuật của ta!

Ngục Hải Cổ Thần vô cùng khiếp sợ. Nhưng đối mặt với nguy cơ sinh tử, hắn cũng không kịp nghĩ nhiều, chỉ có thể thôi động Bí pháp phòng ngự linh hồn, trên thân hình lưu chuyển một tầng thủy lưu u ám xoay tròn.

Đạo long quyển đen như mực kia bay xuyên qua ba người Cổ Hồn Điện, bắn về phương xa. Thân thể của gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong cùng Cổ Thần Cửu giai của Cổ Hồn Điện trực tiếp rơi thẳng xuống đất. Linh hồn của bọn chúng đã bị đạo long quyển đen như mực kia hấp xả mất, thôn phệ không còn lưu lại chút gì.

Duy chỉ có Linh hồn thể tối tăm u ám của Ngục Hải Cổ Thần vẫn còn đang phiêu phù trên không trung. Nhưng bộ dáng của hắn lúc này đã hết sức yếu ớt, ảm đạm không ánh sáng. Dù sao Diệt Hồn Bào Hao

cũng là tuyệt kỹ áp đáy hòm của hắn, Ngục Hải Cổ Thần vô cùng quen thuộc nguyên lý của nó, ứng đối cũng tương đối dễ dàng hơn.

Thiên địa phong vân dũng động, cỗ cảm giác trấn áp tất cả kia nhất thời cũng tiêu tan thành mây khói. Lúc này, sắc mặt Tân Vô Ngân cũng hơi chút uể oải, thân thể chậm rãi thu nhỏ lại. Vận dụng lực lượng cấp bậc Thần Chủ, thân thể của hắn cũng gánh vác không nhỏ, chỉ cần thoáng chút khống chế không tốt, thậm chí sẽ tạo thành tổn thương thật lớn cho căn cơ sau này.

- Ngươi…

Ngục Hải Cổ Thần nhìn chằm chằm Tân Vô Ngân, sắc mặt kinh hãi. Nếu như vừa rồi, lực chưởng khống của Tân Vô Ngân mạnh hơn một chút, thậm chí còn có thể vận dụng lực lượng Pháp tắc, trực tiếp đánh hắn trọng thương nữa.

- Sao ngươi lại biết Bí kỹ linh hồn của ta?

Ánh mắt Ngục Hải Cổ Thần sâu kín nhìn chằm chằm Triệu Phong. Vốn dĩ, sau khi Tân Vô Ngân thi triển ra lực lượng Pháp tắc, nhất định sẽ bị suy yếu một thời gian. Hắn chỉ cần chờ đợi thời cơ, sẽ có thể chưởng khống toàn trường. Thế nhưng không biết tên Triệu Phong kia đã dùng cách gì, lại thi triển ra tuyệt kỹ Diệt Hồn Bào Hao của hắn. Ba người Cổ Hồn Điện cũng không ngờ tới điểm ấy, dưới tình huống bất ngờ không kịp đề phòng, hai gã Cổ Thần của Cổ Hồn Điện trực tiếp bị giết chết, mà linh hồn của Ngục Hải Cổ Thần cũng bị thương tổn nghiêm trọng. Lúc này, hắn nhiều lắm chỉ có thể phát huy ra bốn thành chiến lực thời kỳ đỉnh phong.

- Đây là chuyện gì xảy ra?

Vân Thải Cổ Thần cùng Phá Nhạc Cổ Thần kinh ngạc đứng ngây

người tại chỗ, trong đầu gần như trống rỗng. Khoảnh khắc vừa rồi kia, những chuyện đã xảy ra thật sự là quá mức kinh người! Đầu tiên là Ngục Hải Cổ Thần thi triển sát chiêu linh hồn cường hãn, muốn lấy tính mạng của Tân Vô Ngân, thế nhưng Tân Vô Ngân lại bạo phát ra lực lượng Pháp tắc ẩn giấu trong cơ thể, uy chấn thiên địa bát phương, trực tiếp chấn nhiếp đám người Ngục Hải Cổ Thần. Ngay sau đó, Triệu Phong lại đột nhiên phóng xuất ra Bí kỹ của Ngục Hải Cổ Thần, đánh cho đám người Cổ Hồn Điện trở tay không kịp, trực tiếp giết chết hai gã Cổ Thần của đối phương.

Lúc này, Di Thiên Ngân Mâu trên bầu trời cũng đột nhiên biến mất. Tiêu hao của Thần Mâu Phục Chế phải xem tình huống vật thể phục chế mà quyết định. Triệu Phong phục chế tuyệt chiêu sát thủ của Bán Bộ Thần Chủ, như vậy tiêu hao cũng không phải con số nhỏ.

- Ngươi không đi lo lắng cho tính mạng của mình, lại quan tâm tới cái này làm gì?

Triệu Phong nhìn về phía Ngục Hải Cổ Thần, cười nhạt một tiếng.

- Ha ha… cho dù ngươi giết chết hai người bọn họ, chỉ dựa vào lực lượng hiện tại của các ngươi, cũng không làm gì được lão phu a!

Ngục Hải Cổ Thần thoáng sửng sốt một chút, lập tức bật cười ha hả. Đầu tiên, hắn thân là Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Tộc, tốc độ chính là đứng đầu ở đây. Thứ hai, Tân Vô Ngân đã thi triển ra lực lượng của cấp bậc Thần Chủ, thân thể phải gánh vác thật lớn, kế tiếp hẳn là khó có thể phát huy ra bao nhiêu lực lượng. Tuy rằng không biết Triệu Phong làm thế nào thi triển ra Bí kỹ của chính mình, nhưng hắn nhất định là đã tiêu hao thật lớn, thực lực cũng giảm xuống không nhỏ. Còn lại hai người Phá Nhạc Cổ Thần cùng Vân Thải Cổ Thần, hắn hoàn toàn không cần phải lo lắng.

- Giết!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng. Ba người Cự Thần Tộc lập tức phóng tới, bốn người cùng nhau vây công Ngục Hải Cổ Thần.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Triệu Phong vận chuyển lực lượng Lôi kiếp, ngưng tụ ra một đoàn hỏa diễm lôi điện, trực tiếp oanh kích tới. Lúc này Ngục Hải Cổ Thần đã vô cùng yếu ớt, khả năng cảm nhận cùng sức chống cự giảm xuống thật lớn, bị Lôi Kiếp Đồng Diễm của Triệu Phong trực tiếp đánh trúng. Hơn nữa, uy lực của Lôi Kiếp Đồng Diễm có quan hệ với số lượng cùng cường độ lực lượng Lôi kiếp, quan hệ không lớn với linh hồn cùng đồng lực.

- A!

Ngục Hải Cổ Thần rống lớn một tiếng, sắc mặt chấn kinh. Uy năng đồng thuật vừa rồi Triệu Phong thi triển ra không ngờ cũng không yếu hơn bao nhiêu so với trước đây.

- Liệt Phong Chỉ!

Tân Vô Ngân cấp tốc bay tới, điểm ra một ngón tay. Cho dù không thôi động lực lượng huyết mạch, thực lực bản thân hắn cũng rất mạnh, cộng thêm ý cảnh cao thâm, đồng dạng vẫn tạo thành thương tổn không tầm thường. Bên kia, Vân Thải Cổ Thần cùng Phá Nhạc Cổ Thần cũng phóng xuất ra vô số quyền chưởng quang ảnh, mạnh mẽ đánh về phía Ngục Hải Cổ Thần.

- Khốn kiếp!

Sắc mặt Ngục Hải Cổ Thần cực kỳ khó nhìn. Lúc này, hai gã đội viên

của hắn đã tử vong, bản thân hắn cũng bị thương không nhẹ, hắn đã không làm gì được đám người Triệu Phong nữa. Thế nhưng, sở dĩ Ngục Hải Cổ Thần không muốn rời đi, là do hắn vẫn không muốn thừa nhận thất bại lần này. Đây đã là lần thứ ba hắn thất thủ, hơn nữa lần này đã không thể nói là thất thủ nữa, mà là thảm bại, thất bại một cách nhục nhã! Thế nhưng, nhân số đối phương đông đảo, nếu tiếp tục dây dưa nữa, nhất định là cực kỳ bất lợi đối với hắn.

- Mối thù này, lão phu nhất định sẽ báo!

Ngục Hải Cổ Thần cắn răng một cái, trực tiếp xoay người bỏ chạy.

- Hừ! Ngục Hải Cổ Thần, có phải ngươi đã quên mất cái gì rồi không?

Triệu Phong đột nhiên cười một tiếng.

- Không tốt!

Sắc mặt Ngục Hải Cổ Thần đại biến. Chỉ thấy một đạo lượng quang bạch sắc đột nhiên lóe lên ngay trước mặt hắn, đang dùng tốc độ cực nhanh cấp tốc tiếp cận.

- Giết! Giết ngươi!

Thần sắc Trình Vân Cổ Thần hung ác phẫn nộ, trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt Ngục Hải Cổ Thần. Vô số đạo phong nhận bạch sắc trực tiếp phóng tới, xuyên thẳng qua thân thể trong suốt của Ngục Hải Cổ Thần. Đồng thời, một cỗ năng lượng ba động kỳ dị cũng lan tỏa ra xung quanh hắn, khiến cho tốc độ, động tác của hắn nhất thời trở nên chậm chạp.

Đúng lúc này, Triệu Phong cùng đám người Cự Thần Tộc cũng cấp

tốc tiếp cận. Năng lượng ba động đủ mọi màu sắc trong nháy mắt đã bao phủ lấy Ngục Hải Cổ Thần.

- Các ngươi…

Sắc mặt Ngục Hải Cổ Thần cực kỳ khó nhìn. Vốn dĩ hắn còn cho rằng, mặc dù chính mình không làm gì được đám người Triệu Phong, nhưng đối phương cũng không làm gì được chính mình. Với tốc độ của hắn, muốn chạy trốn cũng hết sức dễ dàng. Nhưng Ngục Hải Cổ Thần lại hoàn toàn quên mất cái tên Trình Vân Cổ Thần khó dây dưa này.

- Khốn kiếp! Chỉ đành phải cầu cứu rồi!

Sắc mặt Ngục Hải Cổ Thần tái nhợt. Thân là Bán Bộ Thần Chủ, lại bị một đám Cổ Thần Cửu giai, Bát giai đánh tới mức phải cầu cứu… Nghĩ tới đây, trong lòng Ngục Hải Cổ Thần cảm thấy vô cùng khuất nhục. Nhưng có Trình Vân Cổ Thần ở đây, hắn căn bản không thoát khỏi đám người Cự Thần Tộc. Nếu cứ tiếp tục như vậy, thương tổn linh hồn của hắn chỉ sẽ càng ngày càng nghiêm trọng hơn, có thể khiến cho cả đời hắn không thể tiến vào hàng ngũ Thần Chủ!

Ngục Hải Cổ Thần lập tức thông qua lệnh bài truyền tin, phát tin tức cầu cứu tới một vị Bán Bộ Thần Chủ còn lại, còn có Vũ Hành.

o0o

- Tin tức cầu cứu?

Sau khi Vũ Hành nhận được truyền tin, liền đứng lại tại chỗ, sắc mặt có chút băng lãnh.

- Là tiểu đội nào vậy? Bọn họ tiến vào khu vực nguy cơ của phiến

không gian này, gặp phải nguy hiểm, nên phát ra tin tức cầu cứu chúng ta à?

Diệt Lưu Cổ Thần lập tức hỏi. Dù sao trong phiến không gian này khắp nơi trên mặt đất cũng đều là bảo, cho dù là Bán Bộ Thần Chủ cũng không thể chịu được sự mê hoặc của các loại kỳ dị trân bảo trong này. Ngoài ra, hai tiểu đội còn lại, nhất định sẽ thừa dịp trong lúc lục soát hạ lạc của đám người Tân Vô Ngân, còn có thể tiến hành sưu tập trân tài khắp nơi. Chỉ có Diệt Lưu Cổ Thần bởi vì cùng chung một đội ngũ với Vũ Hành, chỉ có thể đi theo Vũ Hành sưu tầm Cổ Thần Ấn khắp nơi. Bằng không, hắn cũng sẽ quăng nhiệm vụ truy tìm sang một bên, chạy đi tìm kiếm những trân tài mà chính mình cần.

- Tiểu đội Ngục Hải Cổ Thần Cổ Hồn Điện các ngươi, đã tìm được đám người Tân Vô Ngân, nhưng kết quả lại bị bọn chúng đánh bại, bất đắc dĩ phát tin cầu cứu!

Khuôn mặt băng lãnh của Vũ Hành đột nhiên lộ ra nụ cười quái dị, khiến cho người ta không khỏi phát lạnh một trận. Lúc nói những lời này, hắn lại còn cố tình nhấn mạnh mấy chữ Cổ Hồn Điện các ngươi. Trước khi tiến vào nơi này, Tinh Tượng Thần Chủ đã đặc biệt nhấn mạnh, mọi người phải nghe theo Vũ Hành chỉ huy, bằng không thì tự gánh hậu quả. Nhưng cuối cùng đám người Cổ Hồn Điện cũng không có làm theo lời nói của Tinh Tượng Thần Chủ.

- Điều này sao có thể? Tiểu đội Ngục Hải Cổ Thần sao có thể bị đánh bại được?

Diệt Lưu Cổ Thần không khỏi cả kinh thốt lên. Tuy rằng hắn hy vọng Ngục Hải Cổ Thần sẽ thất bại, nhưng loại thất bại này lại quá không hợp lý rồi. Một gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong còn lại cũng có chút khó có thể tin nổi. Không ngờ đội ngũ Ngục Hải Cổ Thần lại thất bại đến mức phải phát tin cầu cứu các tiểu đội khác như vậy.

- Chúng ta mau đi cứu viện bọn họ a!

Thần sắc Diệt Lưu Cổ Thần thoáng có chút kích động. Đám người Tân Vô Ngân vừa mới trải qua một trận đại chiến với tiểu đội của Ngục Hải Cổ Thần, nhất định là đã vô cùng suy yếu. Nếu như lúc này bọn chúng chạy tới, nhất định là sẽ dùng ưu thế tuyệt đối mà kết thúc tất cả! Đến lúc đó còn có thể nhìn thấy Ngục Hải Cổ Thần bị mất mặt rồi.

- Khoảng cách rất xa!

Vũ Hành khẽ thấp giọng nói.

- Lẽ nào, là do cỗ lực lượng Mệnh đạo kia cố ý dẫn dụ ta tới chỗ nào sao?

Sắc mặt Vũ Hành khẽ trầm xuống, trong lòng thầm nghĩ. Trước đây, hắn cũng chưa có loại cảm giác này, nhưng hiện tại, kết hợp cục diện lúc này cùng với rất nhiều chi tiết khác, hắn mới nghĩ tới điểm này.

o0o

Bên kia, Triệu Phong liên hợp với đám người Cự Thần Tộc, truy sát Ngục Hải Cổ Thần.

- Các ngươi sẽ chết rất thảm!

Toàn thân Ngục Hải Cổ Thần đã ảm đạm không ánh sáng, thân thể chật vật, chỉ có thể vận chuyển Bí thuật phòng ngự, tận lực giảm bớt thương tổn gánh chịu.

Đột nhiên, Triệu Phong chợt dừng phắt lại.

- Dừng lại! Chúng ta lui trước!

Triệu Phong bình thản nói.

- Vì sao?

Vân Thải Cổ Thần lập tức hỏi. Hiện tại bọn họ đang chiếm ưu thế, nếu cứ tiếp tục đuổi giết tiếp, hoàn toàn có thể giết chết Ngục Hải Cổ Thần, vì sao hiện tại lại rút lui?

- Trong không gian này, có khả năng còn có những cường giả Cổ Hồn Điện khác!

Triệu Phong trực tiếp nói. Trước đây Ngục Hải Cổ Thần vẫn còn thập phần lo lắng, thế nhưng đột nhiên lại bình tĩnh trở lại, trong này nhất định là có nguyên nhân.

Lời này của hắn vừa nói ra, tâm thần đám người Cự Thần Tộc nhất thời chấn kinh. Những lời Triệu Phong vừa nói, hoàn toàn có khả năng xảy ra! Nếu như những cường giả Cổ Hồn Điện khác chạy tới, với trạng thái hiện tại của bọn họ, căn bản là không có lực lượng chống đỡ. Về phần Trình Vân Cổ Thần, hiện tại đã hoàn toàn đánh mất lý trí, nếu như mọi người lưu hắn lại, nói không chừng còn có thể bị hắn phản công, tự rước họa vào thân nữa.

Đám người Triệu Phong ngay lập tức triệt thoái.

- Không ngờ bọn chúng lại bỏ chạy!

Sắc mặt Ngục Hải Cổ Thần khẽ trầm xuống. Chi viện của hắn rất nhanh sẽ tới đây, nhưng lúc này đám người Triệu Phong lại xoay

người bỏ chạy. Hiện tại, thương thế của hắn lại càng thêm nghiêm trọng, đã không có bản lãnh đi ngăn cản đám người Triệu Phong nữa, huống hồ còn có một tên Trình Vân Cổ Thần đang gắt gao quấn chặt lấy hắn nữa.

Vù!

Thiên địa phương xa đột nhiên truyền đến một cỗ hàn ý xuyên thấu linh hồn. Sau đó, ba đạo nhân ảnh chậm rãi xuất hiện. Kẻ cầm đầu bao phủ bên trong một tầng tuyết hoa băng hàn, chỉ lộ ra một bộ khuôn mặt mỹ lệ nhưng cực kỳ lãnh diễm.

- Hàn Ngọc Cổ Thần!

Thần sắc Ngục Hải Cổ Thần nhất thời mừng rỡ như điên.

- Ngục Hải, không nghĩ tới ngươi lại khinh suất như vậy, rơi vào thảm trạng như thế này!

Hàn Ngọc Cổ Thần bình thản nói, ánh mắt nhìn lướt qua toàn thân Trình Vân Cổ Thần. Cỗ hàn ý xuyên thấu linh hồn kia nháy mắt xâm nhập vào trong cơ thể Trình Vân Cổ Thần, nhất thời khiến cho hắn thanh tỉnh lại một chút. Hàn Ngọc Cổ Thần này cũng là một vị Bán Bộ Thần Chủ, khí thế trên người toát ra còn cường liệt hơn Ngục Hải Cổ Thần tại thời kỳ toàn thịnh.

- Trên người các ngươi, cũng có khí tức của bọn chúng!

Sắc mặt Trình Vân Cổ Thần lập tức phẫn nộ âm trầm, toàn thân đình trệ giữa không trung. Lúc này, trước mặt hắn có hai vị Bán Bộ Thần Chủ, nhưng hắn vẫn không lập tức lui lại, có thể thấy được oán hận của hắn đối với đám người Cổ Hồn Điện này sâu đậm đến bao nhiêu. Đột nhiên, sắc mặt Trình Vân Cổ Thần chợt biến đổi, thần sắc giận

dữ kia đã biến mất hơn phân nửa.

- Tới đây! Mau tới nơi này!

Một đạo thanh âm triệu hoán đến từ linh hồn, xuyên qua thời không thiên địa, vang lên trong đầu của Ý niệm thể. Thanh âm triệu hoán kia vô cùng thân thiết, cực kỳ quen thuộc, khiến cho Ý niệm thể trong cơ thể Trình Vân Cổ Thần càng thêm bình tĩnh, bức thiết muốn đi qua.

Chương 1374: Nghi hoặc

- Tới đây! Mau tới nơi này!

Một đạo thanh âm triệu hoán đến từ linh hồn, xuyên qua thời không thiên địa, vang lên trong đầu của Ý niệm thể. Thanh âm triệu hoán kia vô cùng thân thiết, cực kỳ quen thuộc, khiến cho Ý niệm thể trong cơ thể Trình Vân Cổ Thần càng thêm bình tĩnh, bức thiết muốn đi qua.

- Ngục Hải, người này xảy ra chuyện gì? Đám người Tân Vô Ngân đâu?

Hàn Ngọc Cổ Thần lạnh giọng hỏi. Trước đây, lúc Ngục Hải Cổ Thần phát tin cầu cứu, đã nói là đang bị đám người Tân Vô Ngân, Triệu Phong truy sát. Bởi vậy, Hàn Ngọc Cổ Thần lập tức suất lĩnh tiểu đội của mình chạy tới, tự nhiên cũng là muốn cướp lấy công lao. Nhưng khi nàng chạy tới nơi, lại chỉ nhìn thấy một mình Trình Vân Cổ Thần. Tình huống hiện tại của Trình Vân Cổ Thần, Hàn Ngọc Cổ Thần thoáng cảm nhận một chút, liền có thể nhìn ra. Nhưng nàng vẫn như cũ không để hắn vào trong mắt.

- Bọn chúng bỏ chạy rồi! Kẻ này cũng là tộc nhân Cự Thần Tộc, mau giết hắn đi!

Ngục Hải Cổ Thần lập tức nói. Trình Vân Cổ Thần nhiều lần phá hoại chuyện tốt của hắn, hơn nữa dây dưa vô cùng khó chơi, làm cách nào cũng không thể dứt bỏ được, thật sự khiến cho Ngục Hải Cổ Thần phiền muốn chết. Hiện tại, sự oán hận của Ngục Hải Cổ Thần đối với Trình Vân Cổ Thần thậm chí còn hơn xa Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân.

- Thật là vô năng! Lần này trở về, để xem ngươi bàn giao với Điện chủ như thế nào?

Hàn Ngọc Cổ Thần liếc nhìn Ngục Hải Cổ Thần một cái, khinh thường nói. Hiển nhiên, Ngục Hải Cổ Thần đã sớm tìm được hạ lạc của Tân Vô Ngân, nhưng bởi vì tư dục của bản thân, cho nên hắn cũng không thông tri cho những người khác. Nếu như hắn thành công hoàn thành nhiệm vụ, ngược lại cũng không có gì, nhưng quan trọng chính là Ngục Hải Cổ Thần đã thất bại, lại còn bại thê thảm như vậy, thậm chí còn khiến cho hai gã đội viên toàn bộ vẫn lạc nữa.

Ngục Hải Cổ Thần nhất thời rơi vào trầm mặc. Đây cũng là chuyện hắn đang lo lắng. Nhưng hắn vẫn còn cơ hội vãn hồi! Chỉ cần trong hành động kế tiếp, hắn có thể biểu hiện tốt một chút, mang tới tác dụng cực lớn, lại thành công đoạt lấy Cổ Thần Ấn, tin rằng Điện chủ và Tinh Tượng Thần Chủ cũng sẽ không trách phạt hắn.

Hàn Ngọc Cổ Thần tiến về phía trước, nhìn chằm chằm Trình Vân Cổ Thần. Nếu người này đã bị Ý niệm thể khống chế, vậy vì sao lại luôn khăng khăng một mực nhằm vào Cổ Hồn Điện, thể hiện ra sự cừu hận với bọn chúng như vậy.

Đúng lúc này, Trình Vân Cổ Thần đột nhiên xoay người nhìn về phía sau.

- Ta tới đây!

Trình Vân Cổ Thần Mang theo thần sắc cung kính, kích động thốt lên. Vừa dứt lời, hắn liền hóa thành một đạo lưu quang, nhanh chóng bay đi với tốc độ cực nhanh.

- Đừng để cho hắn chạy!

Ngục Hải Cổ Thần lập tức kêu lên. Hắn cũng cảm thấy kỳ quái, chẳng phải Trình Vân Cổ Thần này đã mất lý trí, vẫn luôn mặc kệ tất cả muốn giết hắn sao? Vì sao hiện tại lại xoay người bỏ đi như vậy?

- Tốc độ thật nhanh!

Sắc mặt Hàn Ngọc Cổ Thần ngưng trọng, nàng phát hiện mình đã có chút coi thường Trình Vân Cổ Thần rồi.

- Lưu lại đi! Nói cho ta biết tất cả bí mật của ngươi!

Hàn Ngọc Cổ Thần lạnh giọng thốt lên. Đám băng tuyết bốn phía thân thể nàng chậm rãi lan tràn ra khắp thiên địa. Thoáng chốc, một cỗ hàn ý đông lạnh xương cốt đã bao phủ toàn bộ thiên địa, gần như đông kết tất cả. Hơn nữa, cỗ hàn ý này lại còn nhằm vào phương diện linh hồn nữa. Linh hồn Ngục Hải Cổ Thần vốn đã bị thương nặng, lúc này nhất thời cảm giác có chút chịu không nổi.

Đằng xa, Ý niệm thể trong cơ thể Trình Vân Cổ Thần cũng bị một cỗ hàn ý băng phong tập kích, thân thể không khỏi run lên một cái.

- Nàng Bán Bộ Thần Chủ này so với Ngục Hải Cổ Thần còn mạnh hơn một chút!

Trình Vân Cổ Thần thấp giọng lẩm bẩm. Hắn lúc này, đã bình tĩnh hơn lúc trước rất nhiều, đã biết quan sát tỉ mỉ, còn có thể phân tích tình huống đối thủ. Nhưng cho dù Hàn Ngọc Cổ Thần mạnh hơn Ngục Hải Cổ Thần, hắn muốn chạy trốn, đối phương cũng ngăn không được!

- Thời Gian Gia Tốc!

Trình Vân Cổ Thần khẽ hô lên một tiếng. Một cỗ thời gian ba động cường liệt nhất thời lan tỏa ra, quanh quẩn toàn thân hắn. Một màn không thể tin nổi chợt xảy ra. Toàn thân Trình Vân Cổ Thần dâng lên một cỗ quang mang vặn vẹo kỳ dị, cả người trở nên trong suốt như thủy tinh. Ông một tiếng, toàn thân hắn đột nhiên hóa thành một đạo quang mang huyền bí khó lường. Sau một khắc, Trình Vân Cổ Thần đã hóa thành một đạo quang tuyến quỷ dị, không đếm xỉa gì tới cỗ hàn ý kia, dùng tốc độ cực kỳ khủng bố, xuyên toa bay mất.

- Đây là…

Ngục Hải Cổ Thần nhất thời trừng mắt há miệng. Đối mặt với Hàn Ngọc Cổ Thần ở trạng thái toàn thịnh, không ngờ đối phương lại có thể toàn thân trở ra. Vừa rồi rốt cuộc là loại Bí thuật phóng chạy gì, tại sao lại quỷ dị cường đại như vậy? Hai người còn lại trong tiểu đội Hàn Ngọc Cổ Thần cũng ngơ ngẩn một trận.

- Đây cũng không phải là Bí thuật thời gian đơn giản, mà là năng lực vận dụng thời gian cấp bậc càng cao hơn! Lẽ nào Ý niệm thể này khi còn sống chính là chủng tộc kia?

Ngọc nhan băng lạnh của Hàn Ngọc Cổ Thần dần dần ngưng trọng lại. Trong lúc nhất thời, trong lòng nàng dâng lên nghi vấn tầng tầng. Nếu lúc đối phương còn sống thật sự là chủng tộc kia, như vậy nàng thậm chí có chút không muốn đắc tội đối phương. Cũng may, mục đích chuyến này của bọn chúng chỉ là Tân Vô Ngân cùng Cổ Thần Ấn mà thôi!

- Đám người Tân Vô Ngân đã trốn chỗ nào rồi?

Hàn Ngọc Cổ Thần lạnh giọng hỏi.

- Chính là phương hướng vừa rồi tên tộc nhân Cự Thần Tộc kia đào

tẩu!

o0o

Bên kia, đám người Triệu Phong đang cẩn thận từng chút một bay nhanh trên không trung. Dù sao, những địa phương nguy hiểm trong Bí cảnh này cũng thập phần nhiều, trạng thái hiện tại của bọn họ cũng không tốt lắm, nhất định phải cẩn thận hành sự.

- Tận lực rời xa nơi này a!

Tân Vô Ngân nói. Nếu như bên phía Cổ Hồn Điện vẫn còn những người khác ở trong này, như vậy sau khi bọn chúng tụ tập lại, nhất định sẽ một lần nữa đuổi theo.

Đúng lúc này, mọi người đột nhiên phát hiện ra phía sau chợt có khí tức ba động. Thần thức khẽ đảo qua, sắc mặt tất cả mọi người nhất thời cả kinh.

- Trình Vân Cổ Thần!

Phá Nhạc Cổ Thần kinh hô một tiếng. Trình Vân Cổ Thần sau khi ma hóa, đã để lại cho mọi người ấn tượng cực kỳ khắc sâu. Hiện tại Trình Vân Cổ Thần lại đột nhiên lao thẳng về phía mọi người, lẽ nào hắn đã từ bỏ truy sát Ngục Hải Cổ Thần, trái lại đuổi theo giết bọn họ?

Trình Vân Cổ Thần cũng nhìn thấy đám người Triệu Phong, trong mắt toát ra một tia hận ý cùng phẫn nộ. Nhưng vừa rồi hắn đã thi triển Bí thuật, trốn thoát từ trong tay Bán Bộ Thần Chủ, hiện tại vẫn còn chút suy yếu, không thích hợp tiếp tục chiến đấu. Hơn nữa hiện tại hắn có chuyện quan trọng hơn phải làm, cũng không có thời gian làm phiền đám người Triệu Phong.

- Thần sắc của hắn đã có biến hóa rất lớn!

Triệu Phong chợt thấp giọng nói. Lúc này Trình Vân Cổ Thần đã bình tĩnh hơn rất nhiều, nhưng đây chẳng qua là Ý niệm thể đã tỉnh táo lại, còn linh hồn của Trình Vân Cổ Thần phỏng chừng đã triệt để rơi vào tay giặc rồi.

Rất nhanh, Trình Vân Cổ Thần đã bay lướt qua mọi người, biến mất ở phương xa.

- Trạng thái của hắn có chút suy yếu, lẽ nào trong này thật sự còn có những cường giả Cổ Hồn Điện khác?

Vân Thải Cổ Thần đột nhiên nói. Hận ý của Trình Vân Cổ Thần đối với Cổ Hồn Điện vô cùng nồng đậm, giống như giữa song phương có huyết hải thâm cừu gì vậy. Nhưng không ngờ hiện tại Trình Vân Cổ Thần lại không tiếp tục truy sát Ngục Hải Cổ Thần nữa, mà mang theo bộ dạng suy yếu, phóng chạy về phía phương xa. Như vậy xem ra, tất nhiên là những cường giả Cổ Hồn Điện khác đã chạy tới, Trình Vân Cổ Thần không phải là đối thủ, nên lựa chọn đào tẩu.

- Không đúng! Dường như hắn đang bức thiết muốn đi một địa phương nào đó!

Triệu Phong quan sát tương đối tỉ mỉ, trực tiếp nói.

- Chúng ta có nên theo sau hắn, nhìn xem một chút không?

Vân Thải Cổ Thần dò hỏi. Ý niệm thể ký thác trong cơ thể Trình Vân Cổ Thần khi còn sống nhất định là sinh linh của phiến không gian này. Địa phương mà hắn bức thiết muốn đi như vậy, khẳng định là vô cùng quan trọng.

- Hiện tại, tốt nhất là rời xa nơi này trước, tìm một chỗ trị hết thương thế rồi hãy nói!

Triệu Phong đề nghị. Hiện tại trạng thái của bốn người bọn họ đều kém tới cực điểm, nếu như gặp phải đàn Yêu Thần hoặc những nguy cơ gì khác, sẽ có khả năng chôn vùi ở chỗ này.

- Phía trước có kiến trúc Thiên Cơ Tộc!

Ánh mắt Phá Nhạc Cổ Thần chợt lóe lên. Trước đây, sau khi mọi người tiến vào một tòa kiến trúc Thiên Cơ Tộc, trên cơ bản có thể xác định đó không phải là truyền thừa của Thiên Cơ Tộc. Cho nên hiện tại nhìn thấy kiến trúc Thiên Cơ Tộc, bọn họ cũng không kích động cho lắm.

- Không chỉ ở chỗ này!

Ánh mắt Triệu Phong dõi ra phương xa, nhìn thấy đồ vật càng nhiều hơn. Hắn phát hiện, ở phía trước cũng không chỉ có một tòa kiến trúc Thiên Cơ Tộc. Hơn nữa những tòa kiến trúc Thiên Cơ Tộc này cũng có chút đặc thù. Trên đó trang bị rất nhiều những cơ quan thiết bị loại hình công kích, giống như là kiến trúc pháo đài có tính năng tiến công cùng phòng ngự cường đại chuẩn bị cho chiến tranh vậy. Ngoài ra, những tòa kiến trúc này ít nhiều cũng bị phá hư một mức độ nhất định. Thậm chí có một vài kiến trúc chỉ còn lại một đống phế tích mà thôi.

- Thật nhiều kiến trúc Thiên Cơ Tộc a!

Vân Thải Cổ Thần kinh ngạc nói. Nàng cũng từng gặp qua không ít văn minh Thiên Cơ Tộc, nhưng tình huống giống như hiện tại, khắp nơi đều là kiến trúc loại hình chiến tranh, thật ra vẫn là lần đầu tiên

nhìn thấy.

- Dừng lại! Bên trong tòa thành bảo thật lớn màu xám kia, có đàn Yêu Thần!

Triệu Phong đột nhiên dừng lại, truyền âm cho mọi người. Lập tức mọi người liền cẩn thận tránh né, tiếp tục tiến về phía trước.

- Nơi này đã từng phát sinh chiến tranh!

Tân Vô Ngân thấp giọng nói.

- Một phương chiến tranh có quan hệ với Thiên Cơ Tộc! Thậm chí còn có thể chính là Thiên Cơ Tộc!

Phá Nhạc Cổ Thần suy đoán. Thiên Cơ Tộc chính là chủng tộc thần thoại đứng thứ ba trong Thái Cổ Vạn Tộc, những truyền thuyết liên quan tới bọn họ thật sự là nhiều lắm.

- Lẽ nào chủ nhân trước đây của Bảo khố Tổ Di là Thiên Cơ Tộc?

Tân Vô Ngân thoáng suy nghĩ một lúc, đột nhiên nói. Cổ Thần Ấn là Thần khí đặc thù do Thiên Cơ Tộc luyện chế, là chìa khóa mở ra phiến không gian này. Mà trong phiến không gian này, lại có rất nhiều kiến trúc loại hình chiến tranh của Thiên Cơ Tộc, bộ dáng giống như đã từng phát sinh qua một đại sự gì đó.

Hai gã Cổ Thần Cự Thần Tộc khác còn có Triệu Phong cũng càng cảm thấy, chỉ sợ Bảo khố Tổ Di thật sự không phải là của Cự Thần Tộc, mà là địa phương thần bí có liên quan tới Thiên Cơ Tộc…

o0o

Năm ngày sau, mọi người vẫn còn tiếp tục phi hành trong phiến không gian này. Trên đại địa rộng lớn, cứ cách một quãng đường sẽ lại nhìn thấy một tòa kiến trúc Thiên Cơ Tộc.

- Hửm? Tòa cự tháp ngân sắc kia…

Ánh mắt Triệu Phong đột nhiên nhìn chằm chằm trên một tòa tháp sắt Thiên Cơ Tộc. Tòa cự tháp ngân sắc này, so với tất cả các tòa kiến trúc trước đây mọi người đã gặp cũng cao hơn không ít, hơn nữa được bảo tồn tương đối hoàn thiện. Kinh nghiệm trước đây nói cho Triệu Phong biết, chỉ cần là tòa kiến trúc hoàn chỉnh tương đối khổng lồ, gần như sẽ bị đàn Yêu Thần chiếm lĩnh. Nhưng phụ cận tòa cự tháp ngân sắc này cũng không có vết tích Yêu Thần hoạt động.

Sau khi tiếp cận tòa cự tháp, Triệu Phong mới bừng tỉnh đại ngộ. Hóa ra, tòa kiến trúc này bởi vì được bảo tồn quá hoàn chỉnh, tất cả các lối vào vẫn còn phong bế, không có lỗ thủng nào có thể chui vào, cho nên Yêu Thần bình thường căn bản không thể tiến vào trong đó.

- Chúng ta tiến vào tòa cự tháp này trước, chữa trị hết các thương thế, mới lên kế hoạch cho hành động kế tiếp!

Triệu Phong lập tức đề nghị.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu lập tức từ trong Không gian Trữ vật nhảy ra, nhãn mâu lóe lên quang mang, bộ dáng phảng phất như cảm thấy vô cùng hứng thú với tòa kiến trúc này vậy.

- Đúng rồi! Con mèo này am hiểu Bí pháp Thiên Cơ Tộc, có thể mở ra lối vào tòa cự tháp này!

Sắc mặt Vân Thải Cổ Thần vui vẻ.

Tiểu tặc miêu cấp tốc chạy tới chỗ lối vào của tháp sắt, sau khi lục lọi một trận, cánh cửa cương thiết trước mặt mọi người đột nhiên mở ra. Sau khi mọi người tiến vào, cánh cửa tháp sắt kia liền trực tiếp đóng lại.

- Tiểu tặc miêu?

Triệu Phong thoáng chút kinh ngạc. Sau khi tiến vào nơi này, Tiểu tặc miêu liền bỏ chạy đi đâu không thấy bóng dáng. Triệu Phong cùng đám người Cự Thần Tộc trước tìm một địa phương trống trải, bắt đầu bế quan chữa thương.

Trước đây, kẻ mà Vân Thải Cổ Thần đối chiến là gã Cổ Thần Cửu giai của Cổ Hồn Điện, thương thế trên người nghiêm trọng nhất, căn cơ cũng bị hao tổn nhất định. Mà Tân Vô Ngân đã vận dụng lực lượng của Thần Chủ, cũng bị tổn thương đến căn cơ. Nếu những thương thế này không được chữa trị đúng lúc, sẽ ảnh hưởng đến con đường tiến giai sau này, dẫn tới càng ngày càng khó trị hết. Triệu Phong thì tốt hơn một chút, chỉ là ý chí đồng lực bị hao tổn khá lớn, sau khi phục dụng một chút thánh dược chữa thương, sẽ có thể chậm rãi khôi phục.

Triệu Phong lấy ra một khúc măng ngọc lóe lên lượng quang trắng tinh. Khoảnh khắc vật này xuất hiện, một cỗ lực lượng Thời Gian cường đại liền bao phủ bốn phía, khiến cho hết thảy mọi thứ đều trở nên chậm lại.

Nguyệt Quang Thiên Duẩn ẩn chứa Thời Gian Tinh Hoa, là trân bảo tu luyện Thời Gian Áo Nghĩa, thậm chí còn có thể đề thăng lực lĩnh ngộ của kẻ phục dụng đối với Thời Gian Áo Nghĩa.

Lúc này, Thời Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong đã đạt tới Ngũ trọng, nếu như phục dụng Nguyệt Quang Thiên Duẩn, không bao lâu nữa sẽ có thể đạt tới Lục trọng! Phải biết rằng, các loại Áo nghĩa Ngũ Hành, Phong Lôi của Triệu Phong cũng chỉ mới đạt tới Lục trọng Đỉnh phong mà thôi.

Triệu Phong trực tiếp nuốt xuống Nguyệt Quang Thiên Duẩn, sau đó tiến vào trạng thái tu luyện lĩnh ngộ.

Chương 1375: Cảm Tri Tháp

Sau khi sử dụng một khúc Nguyệt Quang Thiên Duẩn, Triệu Phong nhất thời cảm giác tất cả mọi thứ trong thiên địa đột nhiên trở nên vô cùng chậm chạp. Ý thức tâm hồn của hắn, đắm chìm trong một thế giới kỳ diệu, nơi đó thời gian khi thì chậm chạp khi thì nhanh chóng.

- Thời Gian Tinh Hoa, quả nhiên không tầm thường!

Trong lòng Triệu Phong kinh hỉ. Ý thức tâm hồn của hắn một trận hư vô mờ mịt, từng cỗ từng cỗ lực lượng Áo nghĩa huyền diệu chậm rãi dâng lên trong lòng. Khoảnh khắc này, lý giải của Triệu Phong đối với Thời Gian Áo Nghĩa đã bay lên đến một tầng cấp khác.

Không tới hai mươi ngày, Thời Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong đã đạt tới Ngũ trọng Đỉnh phong. Cách đây không lâu, Thời Gian Áo Nghĩa của hắn vừa mới đột phá Ngũ trọng, hiện tại nhanh như vậy đã sắp đề thăng tới Ngũ trọng Đỉnh phong, cũng chỉ có loại trân bảo như Nguyệt Quang Thiên Duẫn mới có được loại kỳ hiệu này.

Nhưng sau khi Thời Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong đạt tới Ngũ trọng Đỉnh phong, cỗ Thời Gian Tinh Hoa kia vẫn chưa hoàn toàn sử dụng hết. Lại hai mươi ngày nữa, lực lượng Thời Gian Áo Nghĩa bốn phía xung quanh Triệu Phong đã phai nhạt đến mức sắp sửa biến mất. Nhưng đột nhiên, trong cơ thể Triệu Phong chợt hiện ra một cỗ lực lượng Thời Gian Áo Nghĩa kỳ dị, ảnh hưởng tới hư không phụ cận, khiến cho mọi thứ lại trở nên chậm chạp dị thường.

- Lục trọng!

Triệu Phong khẽ mở mắt ra. Một khúc Nguyệt Quang Thiên Duẩn đã trực tiếp khiến cho Thời Gian Áo Nghĩa của hắn từ Ngũ trọng đạt tới Lục trọng! Thật không hổ là trân bảo trong trân tài tu luyện Thời Gian Áo Nghĩa.

Triệu Phong bởi vì có Thần Linh Nhãn, lực lĩnh ngộ của bản thân cũng rất mạnh mẽ, mà Nguyệt Quang Thiên Duẩn còn có thể tăng lên lực lĩnh ngộ của hắn đối với Thời Gian Áo Nghĩa. Đây cũng là nguyên nhân vì sao Thời Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong trực tiếp đột phá lên một trọng nhanh chóng như vậy. Thời Gian Áo Nghĩa đạt tới Lục trọng, đã sơ bộ cụ bị uy năng, có thể liên kết với những lực lượng Áo nghĩa khác của hắn, dung nhập vào trong Thần lực Hỗn Nguyên. Đến lúc này, Thần lực Hỗn Nguyên của Triệu Phong lại một lần nữa tăng lên một cấp bậc. Trong Cổ Thần Bát giai, đã không kẻ nào có thể so sánh với hắn trên phương diện Thần lực.

- Đồng lực hao tổn cũng đại khái khôi phục lại!

Triệu Phong kiểm tra một chút tình huống của bản thân.

Sau đó, hắn rời khỏi Trường bào Thời Không, quay trở lại trong cự tháp ngân sắc. Lúc này, đám người Cự Thần Tộc vẫn còn ẩn nấp trong không gian hư vô, bế quan tu luyện. Một cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ cường hãn không ngừng lan tỏa ra. Trong đó khí tức huyết mạch mà Tân Vô Ngân tản ra cường đại nhất, thậm chí còn hoàn toàn che khuất luôn khí tức của hai người khác. Vừa tiếp cận nơi này, Triệu Phong đã cảm nhận được một cỗ huyết mạch áp chế vô hình.

- Lực lĩnh ngộ của Tân Vô Ngân cũng rất mạnh, lần này mượn dùng lực lượng Thần Chủ, đánh một trận với Bán Bộ Thần Chủ, tin rằng sẽ có sự đề thăng cực lớn!

Triệu Phong âm thầm suy đoán.

Đúng lúc này, cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ khổng lồ kia đột nhiên chợt yếu bớt. Trong hư không toát ra một tầng không gian rung động, Tân Vô Ngân từ trong đó trực tiếp bước ra.

- Thương thế đã không còn đáng ngại! Xem một chút tình huống nơi này rồi hãy nói!

Tân Vô Ngân đề nghị. Trước đây hắn từng cướp đoạt qua bảo khố của Cự Thần Tộc, ở trong tòa kiến trúc Thiên Cơ Tộc lần trước cũng đạt được không ít trân tài kỳ dị, trị khỏi thương thế của hắn cũng không quá khó khăn. Hơn nữa sức khôi phục của Cự Thần Tộc cũng rất mạnh, những thương thế bình thường căn bản không cần quan tâm, chỉ cần điều dưỡng ổn định lại căn cơ bổn nguyên là được rồi.

- Ừm!

Triệu Phong thập phần tán thành. Sau khi hắn khôi phục lại ý chí đồng lực, cũng không định sẽ tiếp tục bế quan tu luyện, chính là muốn tìm hiểu cặn kẽ tình huống của tòa cự tháp ngân sắc này. Có lẽ nơi này còn ẩn giấu những nguy cơ gì đó, hoặc có lẽ là những đại kỳ ngộ gì đó.

- Tiểu tặc miêu đang ở trên tầng cao nhất!

Triệu Phong thông qua cảm ứng khế ước, đại khái đoán ra vị trí hiện tại của Tiểu tặc miêu. Trong số rất nhiều tòa kiến trúc Thiên Cơ Tộc ở chỗ này, độ hoàn chỉnh của tòa cự tháp ngân sắc này chính là cao nhất. Như vậy tòa cự tháp ngân sắc này nhất định là có chỗ đặc biệt nào đó, hoặc là có tác dụng đặc thù, bằng không, Tiểu tặc miêu cũng sẽ không cảm thấy hứng thú như vậy đối với tòa cự tháp ngân sắc này, lại còn trực tiếp chạy lên tầng cao nhất.

Đồng dạng, cũng bởi vì bỏ phế đã lâu, tòa kiến trúc Thiên Cơ Tộc này cũng không còn bất kỳ cơ quan bẫy rập nào nữa. Triệu Phong cùng với Tân Vô Ngân trực tiếp thăm dò tiến lên các tầng cao hơn. Dọc đường đi, bọn họ cũng không gặp phải tình huống đặc biệt gì, khiến cho hai người có cảm giác như đây chỉ là một tòa tháp sắt bình thường. Nhưng sau khi Triệu Phong dùng Tả Mâu thấu thị, lại phát hiện kết cấu của tòa cự tháp ngân sắc này hết sức phức tạp.

Rất nhanh, hai người đã lên tới tầng cao nhất.

- Đây là…

Sắc mặt Tân Vô Ngân chấn kinh.

Cảnh tượng trên tầng cao nhất hoàn toàn bất đồng với kết cấu bố trí của mấy tầng phía dưới. Bốn phía tầng cao nhất chất đầy những máy móc thiết bị kỳ lạ, vô số những ống thủy tinh nhỏ bé, thiết bị rắc rối phức tạp, nằm đầy khắp cả phòng. Tại trung tâm gian phòng, có một cái đài màu đen thật lớn. Trên cái đài lớn có chín cái thạch đài kim chúc nhỏ hơn. Mà Tiểu tặc miêu thì đang ở trung tâm chín cái thạch đài kim chúc kia. Hai chân trước của nó áp sát xuống mặt sàn cái đài lớn màu đen, không ngừng ma sát qua lại trên đó.

- Nó đang làm gì vậy?

Tân Vô Ngân nghi hoặc hỏi. Chỉ thấy trên cái đài lớn màu đen kia có vô số đường cong bạch sắc mảnh như sợi tơ. Mà miêu trảo của Tiểu tặc miêu đang liên tục di chuyển trên vô số những đường cong rậm rạp chằng chịt kia. Triệu Phong cũng vô cùng nghi hoặc, Tiểu tặc miêu đến cùng là đang làm gì?

Thời điểm hắn chuẩn bị mở miệng hỏi, thì…

Ong!

Cái đài lớn màu đen đột nhiên lóe lên quang mang hư bạch sáng ngời, trong đó không ngừng bay ra vô số những văn tự khoa đẩu cổ lão, tiến nhập vào chín thạch đài kim chúc bốn phía cái đài màu đen. Rất nhanh, chín thạch đài kim chúc nhất tề sáng lên, mỗi thạch đài đều bắn lên trên không trung một đạo quang tuyến bạch sắc, đan xen lẫn nhau, cấu thành một màn hình chín cạnh. Mà trên màn hình chín cạnh kia rất nhanh xuất hiện các loại màu sắc, các đường cong còn có quang điểm…

- Đây là…

Ánh mắt Triệu Phong tỉ mỉ nhìn chằm chằm một màn này, sắc mặt đột nhiên chấn động.

- Đây là địa hình ở phụ cận!

Tân Vô Ngân lập tức nói. Thân là cường giả Cổ Thần, những địa phương đã từng đi qua gần như sẽ không quên. Nhìn thấy những hình ảnh này, bọn họ liền nghĩ tới địa hình phụ cận.

- Meo meo!

Lúc này Tiểu tặc miêu mới kêu lên, khoa tay múa chân một trận với Triệu Phong, cuối cùng lộ ra bộ dáng vô cùng linh hoạt. Tân Vô Ngân lập tức nhìn về phía Triệu Phong. Chỉ có Triệu Phong mới hiểu được Tiểu tặc miêu đang nói cái gì.

- Đây là một tòa Cảm Tri Tháp!

Triệu Phong trực tiếp nói.

Sau khi tiến vào phiến không gian này, Thần thức cùng cảm quan của mọi người sẽ gặp phải áp chế cực lớn, chỉ có một phần mười so với ngoại giới. Mà trong này khắp nơi đều tràn ngập nguy cơ, điều này khiến cho mọi người không dám tùy ý xông loạn. Nhưng tòa Cảm Tri Tháp này là do đại trí tuệ Thiên Cơ Tộc kiến tạo ra, có thể cảm giác được địa hình xung quanh, hơn nữa phạm vi cảm giác lại thập phần rộng lớn cùng chi tiết.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu giơ ra một cái tay mèo, bày ra bộ dáng dương dương đắc ý.

- Năm trăm vạn dặm?

Sắc mặt Triệu Phong cả kinh. Thần thức của mọi người hiện tại chỉ có thể vươn xa chừng ba bốn vạn dặm, nhưng tòa Cảm Tri Tháp này lại có thể thăm dò được địa đồ chi tiết trong phương viên năm trăm vạn dặm! Hơn nữa, năm trăm vạn dặm này chỉ là phạm vi cảm nhận lớn nhất tạm thời mà thôi. Nói cách khác, con số này còn có thể tăng lên! Ngoài ra, nếu như thu nhỏ lại phạm vi cảm nhận, sẽ có thể thể hiện càng chi tiết, càng toàn diện hơn những tin tức trong phạm vi nhất định.

Tiểu tặc miêu một lần nữa bắt đầu điều khiển thiết bị. Rất nhanh, phạm vi thể hiện của địa đồ không ngừng thu nhỏ lại, cuối cùng chỉ còn phương viên năm mươi vạn dặm. Nhưng tất cả các tình huống trong năm mươi vạn dặm này cũng thể hiện vô cùng rõ ràng, kể cả số lượng Yêu Thần, thậm chí còn có thể nhìn thấy một số ảnh tượng mơ hồ nữa.

- Thiên Huyết Lưu Ly Quả!

Tân Vô Ngân đột nhiên thốt lên. Ngay tại vừa rồi, hắn từ trong một hình ảnh chi tiết nào đó trên bản đồ, phát hiện ra một cây ăn quả toàn thân màu đỏ to lớn vô cùng, trên đó đã sinh trưởng ra ba bốn quả trái cây huyết sắc lưu ly lớn cỡ đầu người.

Thiên Huyết Lưu Ly Quả là loại trái cây hội tụ huyết khí thiên địa, có thể xúc tiến cấp bậc sinh mệnh tăng vọt trên diện rộng, còn có thể dung nhập vào trong huyết mạch Thái Cổ đặc thù nào đó, gia tăng nồng độ huyết mạch. Khí huyết của Cự Thần Tộc vốn mạnh mẽ, lại còn đi theo con đường luyện thể. Mà vừa lúc, Thiên Huyết Lưu Ly Quả có hiệu quả xúc tiến nhất định đối với huyết mạch của Cự Thần Tộc.

- Meo meo!

Vẻ mặt Tiểu tặc miêu toát ra thần sắc giảo hoạt, bắt đầu thương lượng với Triệu Phong và Tân Vô Ngân. Ý tứ của nó chính là, nó ở chỗ này sử dụng Cảm Tri Tháp tiến hành thăm dò các nơi phụ cận, còn Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân thì dựa theo chỉ dẫn của nó, đi cướp đoạt các loại trân tài. Dù sao có Cảm Tri Tháp trong tay, có thể nắm giữ rõ ràng tất cả các tình huống, xác xuất cướp đoạt bảo vật thành công sẽ tăng lên rất nhiều.

- Được!

Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân trực tiếp đáp ứng. Trên người Tân Vô Ngân mang theo sứ mệnh khiến cho Cự Thần Tộc quật khởi, tiến vào trong này, mục đích hàng đầu của hắn chính là cướp đoạt thiên tài địa bảo với mức độ lớn nhất.

Sau đó, Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân trực tiếp rời khỏi Cảm Tri Tháp. Triệu Phong giao lưu với Tiểu tặc miêu chỉ cần thông qua ý

niệm, cũng có thể dễ dàng truyền tải hình ảnh.

Triệu Phong dẫn theo Tân Vô Ngân đi tới một địa phương phế tích nào đó, sau đó chui vào trong lòng đất. Không bao lâu, hai người đã phát hiện trong tầng nham thạch có mấy khối quang thạch hình cầu.

- Đây là Thần Nguyên Thạch! Nếu xem nó như trân tài tu luyện, sẽ có tác dụng ngưng luyện Thần lực. Nếu dùng nó trong chiến đấu, sẽ có thể hấp thu năng lượng trong Thần Nguyên Thạch, trong nháy mắt bổ sung một lượng lớn nguyên khí cùng Thần lực tiêu hao!

Tân Vô Ngân lập tức nói. Tuy rằng Thần Nguyên Thạch này so ra kém hơn Nguyệt Quang Thiên Duẩn cùng Bích U Thần Tủy Thạch trước đây, nhưng lại phi thường trân quý. Hơn nữa, mấy khối Thần Nguyên Thạch này, hai người Triệu Phong căn bản không phải trả giá cái gì, đã dễ dàng đạt được.

Kế tiếp, hai người đi tới địa điểm thứ hai. Địa điểm này, chính là địa phương dựng dục ra Thiên Huyết Lưu Ly Quả. Tại nơi này đang có một đàn Yêu Thần chiếm cứ, mức độ nguy hiểm khá cao. Nhưng Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân đã biết rất rõ ràng tình huống Yêu Thần phân bố bên trong, thậm chí ngay cả tình huống tu vi của bọn chúng, bọn họ cũng sơ bộ nắm giữ, cho nên rất dễ trù tính phương pháp ứng phó.

- Ta dẫn dụ bọn chúng rời đi, ngươi nhân cơ hội đó tiến vào trong, đoạt lấy Thiên Huyết Lưu Ly Quả, còn có mấy món trân tài quý giá khác nữa!

Thời Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong đạt tới Lục trọng, kết hợp với Không Gian Áo Nghĩa, bản lãnh trốn chạy càng mạnh hơn. Triệu Phong tiến vào địa phương kia, đánh chết mấy con Yêu Thần, sau đó lập tức phóng chạy ra. Vì muốn chọc giận Yêu Thần Cửu giai Đỉnh

phong trong đó, hắn còn phát động Khóa Không Chi Mâu, tiến hành đánh lén bọn chúng nữa.

- Nhân loại, ngươi muốn chết!

Đàn Yêu Thần gần như dốc hết tộc đàn, đuổi theo truy sát Triệu Phong. Đối với tình huống này, Triệu Phong đã thông qua Tiểu tặc miêu, biết rất rõ ràng. Hắn sớm đã có chuẩn bị, cấp tốc chạy trở về Cảm Tri Tháp. Cảm Tri Tháp vẫn còn bảo tồn hoàn chỉnh, tính năng phòng ngự hết sức mạnh mẽ, đàn Yêu Thần này căn bản không thể công kích vào được. Mà nhân cơ hội này, Tân Vô Ngân thuận lợi lẻn vào sào huyệt bọn chúng, lấy được Thiên Huyết Lưu Ly Quả, còn có mấy món trân tài tu luyện Thời Gian Áo Nghĩa nữa.

Sau khi đàn Yêu Thần thoái lui, hai người Triệu Phong lại đi tới một mục tiêu khác. Lần này, hai người thu được Cửu Liên Bích Diệp Hoa. Loại trân tài này ẩn chứa Thần lực cường đại thuần khiết, chỉ cần một mảnh lá sen, đã có thể xúc tiến tu vi Thần lực Cổ Thần lên mấy giai. Mà vừa rồi, hai người đạt được ba đóa Cửu Liên Bích Diệp Hoa, cũng đều có chín mảnh lá sen.

Cứ như vậy, dưới sự trợ giúp của Tiểu tặc miêu, hai người tiến hành điên cuồng cướp đoạt những trân tài phụ cận Cảm Tri Tháp. Đại bộ phận tài nguyên trong phạm vi năm mươi vạn dặm cũng bị hai người cướp đoạt sạch sẽ. Phạm vi xa hơn, tin tức cảm nhận liền tương đối mơ hồ, độ nguy hiểm khá lớn. Đương nhiên còn có những địa phương có đàn Yêu Thần cường đại hoặc là đặc biệt nguy hiểm nào đó, hai người bọn họ cũng không tùy tiện đặt chân vào trong đó.

Một ngày nọ, hai người đang chuẩn bị tiến vào một địa phương mục tiêu. Đột nhiên, trong đầu Triệu Phong truyền đến một đoạn tin tức cùng hình ảnh.

- Không tốt! Cường giả Cổ Hồn Điện đang tiếp cận về phía này!

Triệu Phong lập tức nói với Tân Vô Ngân.

- Tình huống thế nào?

Tân Vô Ngân dò hỏi.

- Ngoại trừ Ngục Hải Cổ Thần, còn có một Bán Bộ Thần Chủ nữa…

Chương 1376: Giằng co

- Nơi này sao lại có nhiều kiến trúc Thiên Cơ Tộc như vậy?

Thần sắc Ngục Hải Cổ Thần thoáng nghi hoặc. Hắn vẫn cho là chủ nhân của Bảo khố Tổ Di chính là Cự Thần Tộc. Hiện tại xem ra, phiến không gian này lúc ban đầu chắc là lãnh địa của Thiên Cơ Tộc, về sau mới lưu lạc vào trong tay Cự Thần Tộc.

- Thì ra là thế! Thảo nào nơi đây lại cất giấu bí mật tiến giai Thần Chủ!

Ngục Hải Cổ Thần rốt cuộc cũng minh bạch điểm này. Nếu như phiến không gian này vốn là lãnh địa của Thiên Cơ Tộc, chủng tộc bài danh thứ ba Thái Cổ Vạn Tộc, bên trong ẩn chứa kỳ ngộ có thể tấn chức Thần Chủ, ngược lại hoàn toàn có thể lý giải.

- Rốt cuộc bọn chúng đang ẩn nấp ở nơi nào?

Ánh mắt Hàn Ngọc Cổ Thần đảo quét bốn phía, cấp tốc tiến về phía trước. Đột nhiên, từ trên thủy tinh cầu trong tay nàng chợt lóe lên một quang điểm thanh sắc. Bên kia, thủy tinh cầu trong tay Ngục Hải Cổ Thần cũng có phản ứng tương tự.

- Bọn chúng đang trốn ở phụ cận!

Ngục Hải Cổ Thần cười lạnh một tiếng.

- Đem khí tức nội liễm lại, chậm rãi tiếp cận, sau đó nhất cử tiêu diệt bọn chúng!

Hàn Ngọc Cổ Thần vội truyền âm giao lưu với mọi người. Từ lần trước Ngục Hải Cổ Thần thất bại, Hàn Ngọc Cổ Thần có thể nhìn ra đám người Tân Vô Ngân vẫn có một chút bản lãnh. Hơn nữa, bọn chúng nóng lòng lục soát hạ lạc của đám người Tân Vô Ngân, cũng không hề dừng lại chút nào, dẫn tới thương thế của Ngục Hải Cổ Thần cho tới hiện tại vẫn chưa hoàn toàn khỏi hẳn, chỉ có thể phát huy ra được bảy thành thực lực mà thôi.

- Các ngươi cứ ở đó chờ chết đi! Ha ha…

Trong lòng Ngục Hải Cổ Thần cười to nói. Hàn Ngọc Cổ Thần so với hắn ở thời kỳ đỉnh phong còn mạnh hơn một chút. Mặc dù hiện tại hắn chỉ có thể phát huy ra bảy thành chiến lực, nhưng liên thủ với Hàn Ngọc Cổ Thần, vẫn là đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi. Hơn nữa Hàn Ngọc Cổ Thần cẩn thận tỉ mỉ như vậy, đám người Tân Vô Ngân, Triệu Phong cho dù chắp cánh cũng không thoát!

o0o

Bên kia, sau khi biết được đám người Cổ Hồn Điện sắp sửa tiếp cận, Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân liền cấp tốc lui về.

- Hai gã Bán Bộ Thần Chủ!

Sắc mặt Tân Vô Ngân khẽ trầm xuống. Trải qua lần chiến đấu trước, hiện tại có lẽ không cần liên thủ với Triệu Phong, hắn cũng có thể chống lại một gã Bán Bộ Thần Chủ trong thời gian ngắn. Nhưng nếu phải đối mặt với hai gã Bán Bộ Thần Chủ, vậy thì tuyệt đối không hề có khả năng chống lại. Ngoài ra, hắn vẫn còn đang suy tư, đám người Cổ Hồn Điện làm cách nào tiến vào đây được?

- May là có Cảm Tri Tháp!

Trong lòng Triệu Phong cảm thấy có chút may mắn. Nếu như không có Cảm Tri Tháp, chỉ sợ đến thời điểm đám người Cổ Hồn Điện giết tới đây, bọn họ mới có thể phát hiện.

- Chúng ta trực tiếp lui khỏi nơi này, hay là…

Tân Vô Ngân hỏi ý kiến của Triệu Phong.

- Tiến vào Cảm Tri Tháp!

Triệu Phong trực tiếp trả lời. Trong tay đám người Cổ Hồn Điện rõ ràng có đạo cụ đặc thù cảm nhận phương vị của mọi người. Tại phương diện tốc độ, bọn họ thua xa Bán Bộ Thần Chủ, cho dù trực tiếp rút lui, sớm muộn gì cũng sẽ bị đuổi kịp. Ngoài ra, tiến vào Cảm Tri Tháp chính là kiến nghị của Tiểu tặc miêu. Theo như Tiểu tặc miêu nói, Cảm Tri Tháp vẫn còn bảo lưu tương đối hoàn chỉnh, tính năng phòng ngự hết sức xuất sắc. Cho dù là hai vị Bán Bộ Thần Chủ liên thủ, trong khoảng thời gian ngắn cũng khó có thể công vào được.

Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân trực tiếp tiến vào Cảm Tri Tháp, cũng đi tới tầng cao nhất. Lúc này, Vân Thải Cổ Thần và Phá Nhạc Cổ Thần cũng đã ở đây.

- Vô Ngân đại nhân, không ngờ Cổ Hồn Điện lại có hai gã Bán Bộ Thần Chủ tới đây!

Sắc mặt Phá Nhạc Cổ Thần thoáng có chút bất đắc dĩ. Cự Thần Tộc căn bản không ngờ tới Cổ Hồn Điện cũng có thể tiến vào Bảo khố Tổ Di, nếu không, bất luận như thế nào, bọn họ cũng sẽ phái thêm một gã Bán Bộ Thần Chủ đi theo Tân Vô Ngân.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu nhảy thẳng lên một cái thạch đài kim chúc, khoa tay múa chân một trận, biểu thị không cần quá lo lắng.

- Tiểu tặc miêu nói, nó đã sơ bộ chưởng khống được Cảm Tri Tháp, sau khi khởi động bộ phận bố trí phòng ngự, cho dù Cổ Hồn Điện có hai vị Bán Bộ Thần Chủ, cũng phải mất một khoảng thời gian mới có thể công vào được!

Triệu Phong đem ý tứ của Tiểu tặc miêu nói với mọi người.

- Thật sao?

Trong mắt Phá Nhạc Cổ Thần cùng Vân Thải Cổ Thần lóe lên quang mang.

o0o

Bên ngoài Cảm Tri Tháp, đám người Cổ Hồn Điện chậm rãi chạy tới.

- Không ngờ bọn chúng lại phát hiện ra chúng ta đến, đều trốn vào trong tòa kiến trúc Thiên Cơ Tộc này rồi!

Ngục Hải Cổ Thần thoáng có chút kinh ngạc. Trước đây, khi bọn chúng chuẩn bị chậm rãi tiếp cận vị trí của Cổ Thần Ấn, lại phát hiện đối phương bống nhiên bắt đầu di động, sau đó đã dừng lại luôn ở trong tòa kiến trúc Thiên Cơ Tộc này.

- Điều đó không có khả năng!

Hàn Ngọc Cổ Thần lạnh giọng nói. Lúc bọn chúng sắp sửa tiến vào nơi này, đã sớm chuẩn bị vô cùng đầy đủ. Ví dụ như khỏa thủy tinh cầu kia, chính là đạo cụ do Tinh Tượng Thần Chủ đặc chế, có thể

cảm nhận được vị trí của Cổ Thần Ấn trong phạm vi nhất định. Đám người Cự Thần Tộc lại không có chuẩn bị gì, đã vội vã tiến vào nơi này, như vậy đối phương làm sao có thể phát hiện ra bọn chúng sắp tới mà chạy trốn trước?

- Hừ! Bọn chúng trốn vào trong tòa tháp này, cũng sẽ bị vây chết mà thôi!

- Trực tiếp xông vào, giết chết tất cả bọn chúng!

Hai gã đội viên còn lại của tiểu đội Hàn Ngọc Cổ Thần có chút gấp không kịp đợi.

- Tiến vào!

Hàn Ngọc Cổ Thần khẽ quát một tiếng. Nếu vừa rồi bên phía Tân Vô Ngân thật sự đã phát hiện ra bọn chúng, như vậy bên trong tòa tháp sắt này nhất định sẽ có mai phục. Nhưng cho dù có mai phục đi chăng nữa, nàng cũng không chút sợ hãi. Đối diện với thực lực tuyệt đối, bất cứ âm mưu thủ đoạn gì cũng đều không dùng được!

Bốn người Cổ Hồn Điện trực tiếp bay tới chỗ lối vào của cự tháp ngân sắc. Nhưng đúng lúc này, dị biến đột nhiên phát sinh! Mặt ngoài tòa cự tháp ngân sắc đột nhiên xuất hiện rất nhiều lỗ nhỏ, bên trong đó bắn ra từng đạo từng đạo quang tuyến ngân sắc. Vô số quang tuyến ngân sắc kia trong nháy mắt cấu thành một tòa đại trận phức tạp.

Đại trận nhanh chóng mở ra, hình thành một đạo kết giới ngân sắc. Trên kết giới khắc đầy những văn tự Thiên Cơ Tộc nhàn nhạt, tản ra khí tức tang thương cổ lão. Đạo kết giới ngân sắc kia bao phủ Cảm Tri Tháp bên trong, ngăn cản bốn người Cổ Hồn Điện bên ngoài!

- Chỉ là trận pháp kết giới, phá cho ta!

Ngục Hải Cổ Thần chợt đánh ra một chưởng. Một đạo quang chưởng thủy lưu u hắc thật lớn trong nháy mắt hình thành, oanh kích thẳng về phía trước.

Ông!

Khu vực kết giới ngân sắc bị công kích kia dường như sắp sửa nghiền nát vậy, lõm mạnh về phía trong. Nhưng đúng lúc này, đám văn tự Thiên Cơ Tộc trên kết giới đột nhiên lóe lên một tầng quang trạch kỳ diệu. Sau một khắc, chỉ thấy uy năng công kích của Ngục Hải Cổ Thần từ từ giảm thấp, năng lượng chậm rãi biến mất.

- Xảy ra chuyện gì?

Sắc mặt Ngục Hải Cổ Thần nhất thời cả kinh.

o0o

Chương 1377: Dễ dàng phá giải

Trong một tầng quang vụ xám trắng, đám người Vũ Hành, Diệt Lưu Cổ Thần chậm chạp tiến về phía trước, phảng phất như đi bao lâu cũng không tới được điểm cuối vậy. Thân ở trong đám quang vụ này, cảm quan cùng Thần thức của bọn chúng cơ hồ đều bị áp chế xuống chỉ còn một phần hai mươi so với bình thường. Hơn nữa, thời gian áp chế tại khu vực này cũng thập phần cường đại, khiến cho tốc độ tiến tới của bọn chúng vô cùng chậm chạp. Ngoài ra, trong đám quang vụ xám trắng này thỉnh thoảng lại lao ra một vài Yêu Thần dị thường cường đại. Tinh thần tất cả mọi người đều căng thẳng, không dám khinh thường.

- Nơi này chắc là Cấm địa mới sinh ra!

Vũ Hành thấp giọng nói. Trong tài liệu tin tức của hắn, địa phương này bất quá chỉ là một địa phương nguy hiểm trung đẳng mà thôi. Với thực lực mấy người bọn chúng, hoàn toàn có thể nhanh chóng xuyên qua. Nhưng sau khi tiến vào nơi này, mới phát hiện ra sự thật hoàn toàn khác với tin tức tình báo. Đúng lúc này, Vũ Hành đột nhiên nhận được một tin tức, sắc mặt thoáng vui vẻ, sau đó lại lộ ra thần sắc lãnh đạm.

- Bọn họ đã tìm được tung tích của đám người Tân Vô Ngân rồi à?

Diệt Lưu Cổ Thần nghi hoặc hỏi.

- Không sai!

Vũ Hành gật đầu.

- Sợ rằng trong khoảng thời gian ngắn chúng ta không thể nào chạy tới được!

Tâm tình Diệt Lưu Cổ Thần có chút kích động. Từ sau khi tiến vào nơi này, cũng đều là do hai chi tiểu đội còn lại sưu tầm được tung tích của đám người Tân Vô Ngân. Mà trùng hợp chính là, mỗi lần tìm được tung tích của đám người Tân Vô Ngân, tiểu đội của Diệt Lưu Cổ Thần cũng đều cách mục tiêu thập phần xa xôi. Lần này, bọn chúng lại còn trùng hợp bị nhốt trong một mảnh Cấm địa nguy hiểm, khiến một gã Cổ Thần Cửu giai đã bị vẫn lạc trong này.

o0o

Bên trong Cảm Tri Tháp, Tiểu tặc miêu vẫn ở trên cái đài lớn màu đen, miêu trảo liên tục hoạt động. Đám người Triệu Phong thì tiến vào trong không gian đặc thù bế quan tu luyện.

Đột nhiên, không gian chợt lóe lên một tầng sóng gợn bạch sắc, Triệu Phong từ trong đó trực tiếp bước ra. Hiện tại hắn đã sử dụng Cửu Liên Bích Diệp Hoa, thuận lợi đột phá đến Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong. Có lẽ bởi vì có Trường bào Thời Không, cho nên Triệu Phong là người đầu tiên thành công tiến giai.

- Thế nào rồi?

Triệu Phong lập tức tiến lên, nhìn về phía những hình ảnh trên quang mạc chín cạnh, quan sát tình huống bên ngoài.

- Đã từ bỏ việc phá trận rồi sao?

Triệu Phong tỉ mỉ quan sát đám người Ngục Hải Cổ Thần. Ngoại trừ

Hàn Ngọc Cổ Thần ra, ba người còn lại cũng đều đang bế quan tu luyện.

Nhưng đúng lúc này, Hàn Ngọc Cổ Thần đột nhiên đứng lên. Cùng lúc đó, những cường giả Cổ Hồn Điện đang bế quan khác cũng toàn bộ kết thúc tu luyện.

- Xảy ra chuyện gì?

Triệu Phong cảm thấy có chút kỳ hoặc. Tiểu tặc miêu cũng nhìn chằm chằm vào tình huống bên ngoài, trong mắt lộ ra thần sắc nghi hoặc.

Sau một khắc, trên đỉnh đầu đám người Cổ Hồn Điện đột nhiên ba động một cỗ Thần lực cường đại. Ngay sau đó, thân ảnh một gã thanh niên thân cao gần trăm trượng, tướng mạo tuấn tú nho nhã, toàn thân bao phủ trong một tầng lưu quang kim ngân sắc chợt xuất hiện trên đó. Trên mặt hắn mang theo nụ cười nhàn nhạt, nhìn về phía Cảm Tri Tháp trước mặt.

- Hình chiếu khóa không!

Sắc mặt Triệu Phong nhất thời trầm mặc. Hình chiếu khóa không của gã thanh niên kia có thể xuất hiện ở nơi này, như vậy chứng minh hắn cũng đang ở trong phiến không gian này. Nói như thế, vẫn còn có những cường giả khác của Cổ Hồn Điện tiến vào trong này. Mặt khác, dưới tình huống như hiện tại, hình chiếu khóa không của gã thanh niên này lại xuất hiện ở đây, lẽ nào hắn có biện pháp phá trận sao?

- Meo meo!

Sắc mặt Tiểu tặc miêu cũng trở nên ngưng trọng dị thường.

o0o

- Cảm Tri Tháp? Bí trận 132 của Bí pháp Thiên Cơ Tộc, Nạp Nguyên Cố Thiên Trận!

Trong nháy mắt hình chiếu của Vũ Hành xuất hiện ở đây, hắn liền trực tiếp nói ra danh xưng của Cảm Tri Tháp cùng trận pháp.

Trong đội ngũ Hàn Ngọc Cổ Thần, gã đại sư trận pháp Cổ Thần Cửu giai kia nhất thời cúi đầu xuống. Từ câu nói này liền có thể nhìn ra sự chênh lệch cực lớn giữa hắn và Vũ Hành.

- Nếu như các ngươi hiểu rõ Bí pháp Thiên Cơ Tộc mà nói, không bao lâu sẽ có thể dễ dàng phá trận! Hiện tại, ta chỉ có thể nói cho các ngươi biết chỗ sơ hở của tòa đại trận này!

Vũ Hành thản nhiên nói.

- Mục Du Cổ Thần từng nghiên cứu qua trận pháp của Thiên Cơ Tộc!

Hàn Ngọc Cổ Thần lập tức nói. Gã đại sư trận pháp Cổ Thần Cửu giai của Cổ Hồn Điện kia có chút ngượng ngùng đứng dậy.

- A? Tốt lắm! Ta sẽ nói cho ngươi biết bộ vị hạch tâm của tòa Nạp Nguyên Cổ Thiên Trận này …

Vũ Hành liếc nhìn Mục Du Cổ Thần một cái, bắt đầu giảng thuật cho hắn những điểm quan trọng. Mục Du Cổ Thần nghiêm túc lắng nghe, nhãn mâu càng lúc càng mở to, vẻ mặt kinh ngạc nhìn chằm chằm Vũ Hành. Mức độ hiểu biết của đối phương đối với trận pháp này quá mức cặn kẽ, thật giống như tòa trận pháp này là do chính tay Vũ Hành bày ra vậy.

- Tại hạ ngu dốt, chỉ có thể nghe hiểu được bốn thành!

Sau khi Vũ Hành giảng giải xong, thần sắc Mục Du Cổ Thần có chút xấu hổ nói. Đám người Hàn Ngọc Cổ Thần nghe thấy vậy, sắc mặt cũng khẽ kinh hãi.

- Không quan trọng! Phá trận đi!

Vũ Hành thản nhiên nói.

- Mọi người dựa theo lời ta nói mà làm, rất nhanh sẽ có thể phá trận!

Mục Du Cổ Thần lập tức nói, thần sắc thập phần tự tin. Lập tức, bốn người Cổ Hồn Điện liền phân biệt đi tới bốn phía xung quanh Cảm Tri Tháp.

o0o

Bên trong Cảm Tri Tháp…

- Không tốt! Bọn chúng lại muốn phá trận…

Triệu Phong tự nhiên minh bạch đám người Cổ Hồn Điện muốn làm gì. Sắc mặt hắn ngưng trọng nhìn về phía hình chiếu khóa không kia. Gã thanh niên kia từ đầu đến cuối vẫn là bộ dáng thản nhiên, tựa hồ đã nắm chắc phần thắng vậy. Mà những người còn lại của Cổ Hồn Điện, sau khi hình chiếu của gã thanh niên này xuất hiện, liền bắt đầu phá trận. Điều này chứng minh, đối phương nắm chắc có thể phá giải được trận pháp này.

Bốn người Cổ Hồn Điện phân biệt thi triển các công kích cường hãn, tiến công bốn phía xung quanh Nạp Nguyên Cố Thiên Trận. Nạp Nguyên Cố Thiên Trận không ngừng ông ông chấn động, văn tự

khoa đẩu trên đó chớp động cực nhanh. Nhưng lần này, trận pháp này cũng không có hấp thu hết năng lượng công kích của mọi người như lần trước. Vô số văn tự khoa đẩu trên Nạp Nguyên Cố Thiên Trận bắt đầu từ từ vận chuyển nghịch hành.

- Không tốt! Trận pháp sắp sửa vỡ ra rồi!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ ngưng trọng. Cho dù hắn không hiểu gì phương diện trận pháp, cũng có thể nhìn ra đám người Cổ Hồn Điện đã hiểu rõ bí quyết phá trận, không bao lâu sẽ có thể phá giải được trận pháp này.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu bất đắc dĩ khoa tay múa chân một trận. Nó nói với Triệu Phong, hiện tại nó chỉ có thể tiêu hao thêm một chút năng lượng, giúp cho trận pháp kiên trì thêm một hồi mà thôi.

Cũng không bao lâu sau…

Ầm ầm ầm!

Phụ cận Cảm Tri Tháp truyền đến thanh âm nổ vang ầm ầm. Sau đó liền thấy quang trận ngân sắc kia chậm rãi biến mất.

- Đi!

Sắc mặt Hàn Ngọc Cổ Thần vui vẻ, suất lĩnh mọi người trực tiếp bay về phía cánh cửa Cảm Tri Tháp.

- Chậm đã! Ngục Hải Cổ Thần, ngươi ở lại chỗ này!

Vũ Hành đột nhiên mở miệng, nói.

Sắc mặt Ngục Hải Cổ Thần nhất thời sửng sốt. Hiện tại trận pháp đã phá giải, bọn chúng sắp sửa vọt vào bắt lấy đám người Tân Vô Ngân, Triệu Phong, đây chính là cơ hội hắn lập công chuộc tội a. Nhưng lúc này Vũ Hành đột nhiên bảo hắn ở lại, đây là vì sao? Lẽ nào Vũ Hành vẫn còn canh cánh trong lòng những chuyện lúc trước sao?

- Đám người Tân Vô Ngân có thể mở ra đại trận phòng hộ, cái này biểu thị bọn chúng đã sơ bộ chưởng khống được Cảm Tri Tháp. Lưu ngươi ở lại bên ngoài, là muốn phòng ngừa đám người bên trong đào tẩu qua những lối ra khác!

Vũ Hành bổ sung một câu.

- Thì ra là thế!

Ngục Hải Cổ Thần khẽ thở phào nhẹ nhõm. Đồng thời, trong lòng hắn lại càng kinh ngạc hơn. Vì sao Vũ Hành lại hiểu rõ Cảm Tri Tháp đến như vậy?

Đúng lúc này, đại môn lối vào Cảm Tri Tháp đã mở ra, đám người Hàn Ngọc Cổ Thần cũng thuận lợi tiến vào trong đó.

o0o

Trên tầng cao nhất Cảm Tri Tháp, Tiểu tặc miêu khống chế chín tòa thạch đài kim chúc, chuyển hoán hình ảnh thể hiện tình huống của đám người Hàn Ngọc Cổ Thần.

- Hửm? Những cơ quan bẫy rập kia…

Sắc mặt Triệu Phong khẽ kinh ngạc. Hắn nhớ rõ, bên trong Cảm Tri

Tháp hẳn là không có cơ quan bẫy rập mới đúng a.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu lập tức giải thích cho Triệu Phong, biểu thị đây là do nó tạo thành. Sự chưởng khống của Tiểu tặc miêu đối với Cảm Tri Tháp cũng không chỉ có năng lực cảm nhận cùng đại trận phòng ngự, còn có những bộ phận cơ quan bẫy rập bên trong Cảm Tri Tháp nữa. Loại kiến trúc quan trọng như Cảm Tri Tháp vậy, tự nhiên không có khả năng chỉ có một đạo đại trận phòng ngự, bên trong nhất định cũng là tầng tầng trở ngại.

- Như vậy, bọn chúng muốn lên tới nơi này, vẫn còn một đoạn thời gian rất dài nữa!

Triệu Phong thoáng thở dài một hơi, chuẩn bị tiến vào Trường bào Thời Không, tăng lên nữa một chút thực lực nữa. Hắn vừa mới đột phá đến Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, Thời Không Áo Nghĩa cùng ý chí linh hồn vẫn còn không gian đề thăng rất lớn. Đám người Hàn Ngọc Cổ Thần công lên đây là chuyện sớm hay muộn mà thôi. Trước lúc đó, mỗi khi thực lực của hắn đề thăng thêm một phần, cơ hội đối kháng với nguy cơ sẽ càng lớn hơn một phần.

Nhưng khi Triệu Phong vừa mới chuẩn bị tiến vào không gian bên trong Trường bào Thời Không, hắn chợt phát hiện, không ngờ ba người Cổ Hồn Điện cũng không hề đụng phải bất cứ cơ quan bẫy rập nào, đã dễ dàng phá giải được nó, thuận lợi tiến lên vài bước.

- Nhất định là do tên kia!

Triệu Phong một lần nữa liếc nhìn hình chiếu của Vũ Hành bên ngoài Cảm Tri Tháp.

o0o

Trên thực tế, đúng như Triệu Phong phán đoán, Vũ Hành sớm đã đoán được bên trong Cảm Tri Tháp có cơ quan tầng tầng, bởi vậy hình chiếu khóa không vẫn không có rời đi. Hắn thông qua miêu tả của Mục Du Cổ Thần nắm giữ tình huống cơ quan bẫy rập, lại chỉ cho Mục Du Cổ Thần phương pháp phá giải, giúp ba người Cổ Hồn Điện có thể thuận lợi phá trận.

- Thật là lợi hại!

Trong lòng Mục Du Cổ Thần thất kinh, thập phần bội phục Vũ Hành. Vũ Hành kia quả thật chính là không gì không biết! Cơ quan trận pháp trong này, chỉ cần thoáng miêu tả một chút, Vũ Hành liền có thể đưa ra cách phá giải. Chỉ một lúc sau, bọn chúng đã có thể thông qua tầng thứ nhất, đi tới tầng thứ hai của Cảm Tri Tháp.

- Quả thật rất giỏi a!

Hàn Ngọc Cổ Thần cũng nói nhỏ một tiếng. Nếu không có Vũ Hành, cho dù bọn chúng công phá được đại trận phòng ngự, cũng khó có thể xông lên tầng đỉnh của tòa tháp này.

o0o

Trên tầng cao nhất Cảm Tri Tháp…

- Không có thời gian!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Tốc độ phá giải cơ quan bẫy rập của đám người Cổ Hồn Điện thật sự quá nhanh, khiến cho hắn không có thời gian tiến vào trong Trường bào Thời Không bế quan tu luyện.

Ong ong!

Đúng lúc này, chỗ không gian cách Triệu Phong không xa đột nhiên truyền đến một cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ trầm trọng cường đại, khiến cho huyết mạch trong cơ thể Triệu Phong cũng rung động một trận.

- Tân Vô Ngân sắp sửa đột phá rồi!

Triệu Phong thoáng vui mừng. Tân Vô Ngân chính là cường giả mạnh nhất bên phía bọn họ, nếu như lúc này tu vi hắn lại đột phá, hy vọng của mọi người sẽ lớn hơn vài phần.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu lập tức bảo Triệu Phong đứng lên cái đài lớn màu đen. Nhất thời, Triệu Phong liền cảm giác chính mình có thể nhìn thấy tất cả tình huống bên trong Cảm Tri Tháp, mà ý niệm của hắn cũng có thể thuận lợi di chuyển khắp các nơi bên trong Cảm Tri Tháp.

- Ta hiểu rồi!

Triệu Phong lập tức minh bạch ý tứ của Tiểu tặc miêu.

o0o

Tầng thứ hai Cảm Tri Tháp, ba người Cổ Hồn Điện đang phá giải các cơ quan bẫy rập.

- Nơi đây có một đạo Thiên Độc Tàm Linh Trận, một khi kích phát nó, Thiên Độc Tàm Linh Trận sẽ khởi động, cường giả dưới Cổ Thần nếu như bị trận pháp tổn thương, nhất định phải chết không thể nghi

ngờ! Nếu cường giả Cổ Thần bình thường bị thương tổn, Thần lực sẽ nhanh chóng trôi qua, linh hồn ý thức cũng trở nên mơ hồ không rõ…

Thanh âm Vũ Hành vang lên trong não hải Mục Du Cổ Thần. Sau đó, Vũ Hành nói ra phương pháp phá giải tương ứng. Mục Du Cổ Thần lập tức bước ra, cẩn thận đi tới một vài địa phương gần đó, chạm tay lên vài bộ vị nào đó trên vách tường, chuẩn bị bắt đầu phá trận.

Nhưng đúng lúc này, sau lưng Mục Du Cổ Thần đột nhiên xuất hiện một con nhãn mâu. Nhãn mâu kia khảm nạm giữa không trung, phát ra quang mang ngân sắc, bên trong chậm rãi dâng lên một đoàn hỏa diễm Lôi kiếp.

- Cẩn thận!

Hàn Ngọc Cổ Thần lập tức quát lên. Nhưng đã quá muộn…

Oanh phốc!

Một đoàn hỏa diễm Lôi kiếp nhất thời bùng nổ trên linh hồn của Mục Du Cổ Thần.

- A!

Dưới tình huống bị đánh lén bất ngờ không kịp đề phòng, Mục Du Cổ Thần hét lên một trận, ý thức mơ hồ, không cẩn thận dẫm chân về phía trước thêm một bước nữa.

Vù vù vù vù!

Nhất thời, toàn bộ phiến không gian đột nhiên bắn ra vô số quang tuyến hồng sắc thật nhỏ, cấp tốc vận chuyển, tản ra một cỗ hàn ý

khủng bố.

Chương 1378: Thực lực bay vọt

Nhất thời, toàn bộ phiến không gian đột nhiên bắn ra vô số quang tuyến hồng sắc thật nhỏ, cấp tốc vận chuyển, tản ra một cỗ hàn ý khủng bố. Mà Mục Du Cổ Thần, chỉ hơi chút không cẩn thận, cánh tay đã bị vài tia quang tuyến huyết sắc cắt trúng.

- Không tốt!

Lúc này, Mục Du Cổ Thần đã khôi phục lại ý thức, lập tức triệt thoái về phía sau. Hắn cảm giác được một cỗ độc tố trong nháy mắt đã xâm nhập toàn thân hắn, đồng thời ăn sâu vào tận xương tủy cùng linh hồn. Sau một khắc, Thần lực của hắn liền nhanh chóng trôi đi, linh hồn ý thức cũng trở nên có chút mơ hồ.

- Thế nào rồi Mục Du Cổ Thần?

Hàn Ngọc Cổ Thần cùng một gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong còn lại lập tức bay qua. Nếu như Mục Du Cổ Thần xảy ra cái gì ngoài ý muốn, bọn chúng muốn xông lên tới tầng cao nhất của Cảm Tri Tháp sẽ càng thêm khó khăn hơn.

- Không có nguy hiểm đến tính mạng!

Mục Du Cổ Thần lập tức khoanh chân ngồi xuống, vận chuyển Thần lực, áp chế độc tố trong cơ thể mình. Thiên Độc Tàm Linh Trận này chỉ có lực sát thương trí mạng với tu vi dưới Cổ Thần, uy hiếp đối với Cổ Thần thì kém hơn một chút, chỉ là Thần lực không ngừng xói mòn, ý thức mơ hồ không thể nào tập trung tinh lực mà thôi.

- Đây là Thần Nguyên Thạch, có thể cấp tốc khôi phục Thần lực! Thời điểm cần dùng đến Thần lực, ngươi hãy sử dụng nó!

Hàn Ngọc Cổ Thần đột nhiên lấy ra hai khối ngọc thạch lóe lên lượng quang bạch tinh, đưa cho Mục Du Cổ Thần. Trước đây, trong lúc bọn chúng sưu tầm hạ lạc của Tân Vô Ngân cùng Cổ Thần Ấn, cũng thuận tiện cướp đoạt các trân tài dọc theo đường đi. Thần Nguyên Thạch này chính là một trong những thu hoạch của bọn chúng.

- Ừm!

Mục Du Cổ Thần tiếp nhận Thần Nguyên Thạch. Cổ Hồn Tộc là chủng tộc Hồn đạo, đối với độc tố phương diện linh hồn cũng có sức chống cự hơi chút mạnh mẽ. Hiện tại lại có Thần Nguyên Thạch, tại thời khắc mấu chốt, có thể cấp tốc khôi phục lại Thần lực, trên cơ bản cũng không đáng ngại cho lắm.

- Khốn kiếp! Không ngờ Khóa Không Chi Mâu của tiểu tử kia lại có thể xuyên thấu tầng tầng kiến trúc như vậy!

Trong phiến không gian này, Thần thức gặp phải áp chế rất lớn, mà những tòa kiến trúc Thiên Cơ Tộc cao cấp như thế này cũng có hiệu quả ngăn cách Thần thức. Theo lý thuyết, nơi này cũng không có tiêu ký linh hồn, mà Thần thức cũng không thể nào lan tỏa tới đây, Khóa Không Chi Mâu căn bản không thể nào hàng lâm được mới đúng.

- Bọn chúng có thể chưởng khống Cảm Tri Tháp, làm được điểm ấy cũng không có gì kỳ quái! Kế tiếp các ngươi cần phải cẩn thận ứng đối, tùy thời tùy khắc cảnh giác bốn phía! Một khi có Khóa Không Chi Mâu hàng lâm, lập tức sử dụng công kích linh hồn!

Thanh âm Vũ Hành vang lên trong đầu mọi người.

- Hắn sẽ không cơ hội lần thứ hai đâu!

Sắc mặt Hàn Ngọc Cổ Thần trở nên lạnh lẽo. Thân là chủng tộc Hồn đạo, lực cảm nhận của nàng đối với lực lượng linh hồn rất mạnh, bản thân lại cũng am hiểu công kích linh hồn. Hàn Ngọc Cổ Thần hoàn toàn nắm chắc, nếu kế tiếp Triệu Phong lại sử dụng Khóa Không Chi Mâu nữa, nàng nhất định sẽ khiến cho hắn có đi không về.

- Tiếp tục tiến lên! Tuy rằng trận pháp đã bị kích hoạt, nhưng phá giải cũng không quá khó khăn!

Vũ Hành một lần nữa nói.

Sắc mặt ba người Cổ Hồn Điện khẽ chấn kinh, cảm giác được từ trên người Vũ Hành toát ra một cỗ cảm giác sâu không thể lường.

o0o

Trên tầng cao nhất, Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu thông qua tầng quang mạc chín cạnh, có thể nhìn thấy nhất cử nhất động của đám người Hàn Ngọc Cổ Thần.

- Bọn chúng lại bắt đầu phá trận rồi!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Chính mình có được quyền hạn của Cảm Tri Tháp, có thể thi triển Khóa Không Chi Mâu, xúc động cơ quan trận pháp. Nhưng hành động của hắn cũng không có bao nhiêu hiệu quả, chỉ có thể tranh thủ một chút thời gian mà thôi.

o0o

Tuy trận pháp đã bị kích hoạt, nhưng bên phía Cổ Hồn Điện có thủ

đoạn phá trận, sau một thời gian ngắn, ba người Cổ Hồn Điện đã thành công phá giải Thiên Độc Tàm Linh Trận, tiếp tục tiến sâu vào. Cũng không bao lâu, bọn chúng đã lên tới tầng thứ ba.

- Lần này, bọn chúng nhất định có phòng bị, sợ rằng sẽ không dễ dàng đắc thủ như vậy!

Triệu Phong cũng không định tùy tiện xuất thủ. Một khi hắn xuất thủ, xác suất thành công rất thấp, mà hắn nhất định sẽ bị ba người Cổ Hồn Điện điên cuồng tiến công. Đạt đến cấp bậc Cổ Thần, tu vi đạt tới cấp bậc cực cao, hoàn toàn có thể công kích được Khóa Không Chi Mâu, tạo thành thương tổn nhất định cho linh hồn ý thức của Triệu Phong. Nhưng nếu Triệu Phong không ra tay ngăn cản, ba người Cổ Hồn Điện rất nhanh sẽ lên tới tầng thứ sáu, cũng chính là tầng cao nhất.

Quả nhiên, ba người Cổ Hồn Điện rất nhanh đột phá tầng thứ ba, tiến vào tầng thứ tư!

Ong ong!

Đúng lúc này, cách Triệu Phong một quãng không xa, một cỗ khí tức huyết mạch cường đại nhất thời lan tỏa ra. Sau một khắc, Tân Vô Ngân đã xuất hiện ở nơi này, khí tức trên người cũng dần dần thu liễm lại.

- Đột phá rồi à?

Triệu Phong mỉm cười, hỏi.

Đối mặt với Bán Bộ Thần Chủ, chỉ có một mình Tân Vô Ngân có thể chính diện chống lại. Mà hiện tại Tân Vô Ngân đã thuận lợi đột phá đến Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, thực lực lại tiến thêm một bước.

- Tình huống thế nào rồi?

Tân Vô Ngân hỏi một câu, sau đó nhìn về phía màn hình quang mạc chín cạnh, sắc mặt nhất thời khẽ biến. Thông qua quang mạc chín cạnh, hắn có thể nhìn thấy được tất cả. Đám người Cổ Hồn Điện đã sắp sửa xông lên tới đây rồi.

- Ngục Hải Cổ Thần đang thủ ở bên ngoài Cảm Tri Tháp! Hơn nữa, trong không gian này vẫn còn có những cường giả Cổ Hồn Điện khác!

Triệu Phong đem một chút tình huống, báo lại cho Tân Vô Ngân.

- Nếu là vậy, chỉ sợ chúng ta phải rời khỏi nơi đây rồi!

Tân Vô Ngân thoáng suy tư trong chốc lát, sau đó mới lên tiếng. Nếu như ở lại chỗ này thời gian dài, đến khi những cường giả Cổ Hồn Điện khác chạy tới, như vậy sẽ càng khó có thể trốn thoát. Nhưng cho dù muốn chạy trốn, hiện tại cũng không đơn giản như vậy. Dù sao tốc độ của Cổ Hồn Điện cũng viễn siêu bọn họ! Nói cách khác, điều kiện tiên quyết để thành công đào tẩu chính là, khiến cho đám người Hàn Ngọc Cổ Thần, Ngục Hải Cổ Thần không thể đuổi theo bọn họ.

- Hiện tại, Phá Nhạc Cổ Thần cùng Vân Thải Cổ Thần đang trong thời khắc mấu chốt trùng kích tu vi…

Tân Vô Ngân đột nhiên nói lần nữa.

Đang tại thời điểm đột phá, nếu như giữa chừng bị cắt đứt, rất có thể sẽ tạo thành phản phệ, ngày sau muốn một lần nữa đột phá, độ khó sẽ lớn hơn rất nhiều. Hơn nữa, một khi hai người bọn họ thành công

đột phá, thực lực của mọi người sẽ lại mạnh hơn một bậc.

- Chúng ta liên thủ, trước ngăn cản bọn chúng một chút…

Triệu Phong lập tức nói.

- Mục Du Cổ Thần, phương diện tạo nghệ cơ quan bẫy rập của ngươi tựa hồ đã tăng lên không ít a!

Hàn Ngọc Cổ Thần cười khẽ một tiếng, tán thưởng. Tất cả mọi người có thể phát hiện ra, tốc độ Mục Du Cổ Thần phá giải cơ quan trận pháp đã tăng lên không ít.

- Ha ha… tất cả nhờ có Vũ Hành a!

Mục Du Cổ Thần cười ha hả một tiếng. Đồng thời với việc phá giải trận pháp, kỹ thuật của hắn cũng càng thêm thông thạo hơn. Có đôi khi thậm chí không cần Vũ Hành nhắc nhở, hắn cũng có thể nhìn ra một chút mánh khóe.

- Mau phá trận đi! Chỉ còn lại một tầng cuối cùng nữa thôi!

Vũ Hành lạnh giọng nói. Hiện tại, ba người Cổ Hồn Điện đã lên tới tầng thứ năm, bọn chúng rất nhanh sẽ có thể lên tới tầng cao nhất.

- Vâng!

Hiện tại, Mục Du Cổ Thần đã thập phần kính phục Vũ Hành, căn bản chính là nói gì nghe nấy. Hắn đi ở trước tiên, nhanh chóng phá giải những cơ quan bẫy rập ở đây.

- Đợi một chút!

Hàn Ngọc Cổ Thần đột nhiên kêu lên. Sau một khắc, một đạo nhân ảnh đã xuất hiện ngay phía trước cửa thông đạo đi thông lên tầng thứ sáu.

- Tân Vô Ngân!

Hàn Ngọc Cổ Thần trầm giọng thốt lên.

- Tân Vô Ngân, ngoan ngoãn giao Cổ Thần Ấn ra đây!

Mục Du Cổ Thần nhìn chằm chằm Tân Vô Ngân, trực tiếp nói.

- Si tâm vọng tưởng!

Tân Vô Ngân lạnh giọng quát lớn. Tay phải hắn giơ lên, vận chuyển Thần lực bàng bạc, đột nhiên điểm ra mấy đạo chỉ phong bén nhọn. Chỉ thấy mấy đạo cực quang bạch sắc mang theo lực lượng Lực Phách cường hãn bắn thẳng ra.

- Như vậy ngươi hãy chờ chết đi!

Sắc mặt Hàn Ngọc Cổ Thần nhất thời lạnh lẽo, tuyết hoa băng hàn bốn phía thân thể nàng nhất thời bay lượn ra. Những nơi đám tuyết hoa băng hàn kia đi qua, tất cả sinh cơ cùng năng lượng đều hoàn toàn bị đóng băng lại.

Oanh phanh!

Nhưng thời điểm chỉ quang của Tân Vô Ngân bắn tới, toàn bộ tầng tuyết hoa băng hàn kia liền trực tiếp bị đánh nát.

- Hửm? Thực lực của tiểu tử này đã tăng lên!

Sắc mặt Hàn Ngọc Cổ Thần nhất thời chấn kinh. Một kích tùy ý của hai người va chạm với nhau, không ngờ Tân Vô Ngân lại hơi chiếm ưu thế! Tuy rằng Hàn Ngọc Cổ Thần am hiểu công kích Hồn đạo hơn, nhưng phương diện Thần lực của nàng cũng là cấp bậc Bán Bộ Thần Chủ! Nói như vậy, thực lực hiện tại của Tân Vô Ngân cơ bản đã đạt tới Bán Bộ Thần Chủ rồi!

Vừa mới đột phá Cửu giai Đỉnh phong đã có được thực lực như thế, thật không hỗ là Tân Vô Ngân! Ánh mắt Hàn Ngọc Cổ Thần ngưng đọng, trong cơ thể tuôn ra một cỗ lực lượng Áo nghĩa càng thêm rét lạnh, mới có thể đóng băng đánh nát đạo chỉ quang của Tân Vô Ngân.

Nhưng đúng lúc này, trên đỉnh đầu ba người Cổ Hồn Điện, con nhãn mâu ngân sắc mộng huyễn kia lại một lần nữa xuất hiện.

- Thủy Lôi Huyễn Giới!

Trong ngân mâu mộng huyễn kia toát ra một đoàn sợi tơ lôi điện. Lực lượng Lôi Điện này cấp tốc hấp thu lực lượng Băng Thủy phụ cận, hình thành nên một tấm lưới thủy lôi khổng lồ, bao phủ lấy ba người Cổ Hồn Điện. Sau khi thi triển một kích này, Triệu Phong lập tức triệt bỏ Khóa Không Chi Mâu.

- Lại là gã tiểu tử kia!

Sắc mặt Hàn Ngọc Cổ Thần nhất thời phát lạnh. Nếu không phải Tân Vô Ngân đang ở đây, nàng nhất định có thể sớm ra tay phản kích Khóa Không Chi Mâu của Triệu Phong rồi.

Oanh!

Hàn Ngọc Cổ Thần chợt vung tay lên, một con Hồn thú dữ tợn hình

dạng cá mập đột nhiên lao ra. Con Hồn thú cá mập kia phóng xuất ra lực lượng Băng Thủy Áo Nghĩa cường đại, hình thành nên một mảnh băng tuyết phong bạo, trùng kích thẳng về phía tấm lôi vân điện võng trước mặt. Song phương dây dưa trong chốc lát, tấm lôi vân điện võng kia đã bị hóa giải.

- Với thực lực của các ngươi, căn bản không làm gì được chúng ta!

Gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong còn lại quát lạnh một tiếng.

Nhưng Tân Vô Ngân căn bản không hề để ý tới lời nói nhảm của hắn, vẫn đứng nghiêm tại chỗ, không hề nhúc nhích.

- Không đúng! Bọn chúng chỉ muốn quấy nhiễu chúng ta phá giải trận pháp kết giới!

Mục Du Cổ Thần lập tức quát lên.

- Ngươi cứ việc chuyên tâm phá giải, những người khác giao cho chúng ta!

Sắc mặt Hàn Ngọc Cổ Thần lãnh đạm. Chỉ cần bọn chúng thành công đánh lên tầng cao nhất, tất cả đều sẽ kết thúc.

Nhưng Mục Du Cổ Thần vừa mới chuẩn bị tiến lên, Tân Vô Ngân đã vận chuyển lực lượng huyết mạch, thi triển ra mấy đạo chỉ mang cường hãn, công kích về phía hắn.

- Thiên Ngưng Băng Phong!

Hàn Ngọc Cổ Thần vươn hai tay ra, phóng xuất ra một đoàn hoa tuyết phong bạo băng hàn. Đoàn tuyết hoa cực băng kia chợt bay tới trước mặt Mục Du Cổ Thần, trong nháy mắt ngưng tụ thành một tòa

sơn phong băng tuyết cực hàn.

Oanh! Phanh! Oành!

Chỉ phong của Tân Vô Ngân nhanh chóng bắn vào trong tòa sơn phong băng tuyết cực hàn kia, không ngừng xuyên thấu qua.

Sắc mặt Hàn Ngọc Cổ Thần nhất thời chấn kinh. Sau khi Tân Vô Ngân vận dụng lực lượng huyết mạch, giao phong trên phương diện vật chất, không ngờ nàng lại vẫn rơi xuống hạ phong.

- Ngưng!

Hàn Ngọc Cổ Thần khẽ quát một tiếng, tòa băng phong hàn lực cực hàn kia nhất thời càng thêm ngưng thục, đóng băng luôn công kích của Tân Vô Ngân ở bên trong.

- Thực lực tiểu tử này…

Sắc mặt Hàn Ngọc Cổ Thần càng thêm âm trầm. Nếu như cấp cho Tân Vô Ngân đủ thời gian khiến cho hắn trưởng thành, tuyệt đối là một đại phiền toái của Cổ Hồn Điện.

Bên kia, Hồn thú của nàng cùng với một gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong còn lại đang tập trung tinh thần, đề phòng Triệu Phong đánh lén bất ngờ. Thừa dịp thời cơ này, Mục Du Cổ Thần dùng tốc độ nhanh nhất mà phá giải cơ quan bẫy rập.

- Sắp xong rồi! Các ngươi hãy chờ chết đi!

Trong lòng Mục Du Cổ Thần cười nhạt. Cơ quan bẫy rập của tầng thứ năm đã phá giải được hơn phân nửa, bọn chúng rất nhanh sẽ có thể tiến vào tầng thứ sáu. Chỉ cần tiến vào tầng thứ sáu, tạm thời chế

trụ đám người Triệu Phong, không để cho bọn chúng đào tẩu, rất nhanh Ngục Hải Cổ Thần sẽ có thể cấp tốc chi viện tới. Đến lúc đó, hai vị Bán Bộ Thần Chủ liên thủ với nhau, đám người Tân Vô Ngân, Triệu Phong hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

- Tân Vô Ngân, Cự Thần Tộc các ngươi vĩnh viễn sẽ không có ngày trở mình!

Hàn Ngọc Cổ Thần cười lạnh một tiếng. Tuy rằng Tân Vô Ngân có tiềm lực thật lớn, nhưng chỉ cần bóp chết hắn ở nơi này, Cự Thần Tộc sẽ không còn bất kỳ hy vọng nào nữa.

- Hửm? Toàn bộ các cơ quan bẫy rập đã đình chỉ vận chuyển!

Mục Du Cổ Thần đang tranh thủ phá giải trận pháp, đột nhiên kinh hãi nói.

Sau một khắc, trên tầng cao nhất Cảm Tri Tháp đột nhiên truyền đến hai cỗ khí tức huyết mạch cường đại ba động, khiến cho huyết mạch trong cơ thể ba người Cổ Hồn Tộc thoáng chấn động một cái.

- Cỗ khí tức này… Không tốt!

Sắc mặt Hàn Ngọc Cổ Thần khẽ biến. Hai cỗ khí tức vừa rồi kia, đúng là khí tức huyết mạch của Cự Thần Tộc, hơn nữa một cỗ trong nó lại còn đạt tới Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong!

Chương 1379: Giải tỏa uất ức

- Cỗ khí tức này… Không tốt!

Sắc mặt Hàn Ngọc Cổ Thần khẽ biến. Hai cỗ khí tức vừa rồi kia, đúng là khí tức huyết mạch của Cự Thần Tộc, hơn nữa một cỗ trong nó lại còn đạt tới Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong. Theo như nàng biết, lần này Cự Thần Tộc tiến vào trong này, chỉ có một mình Tân Vô Ngân có tu vi Cổ Thần Cửu giai, nhưng hiện tại lại sinh ra thêm một người nữa.

Đúng lúc này, Tân Vô Ngân đã mang theo uy áp huyết mạch khủng bố trực tiếp lao tới. Hiện tại cơ quan bẫy rập nơi đây đã đình chỉ vận chuyển, Tân Vô Ngân cũng không cần lo lắng.

Sưu! Sưu!

Đồng thời, hai đạo thân ảnh cũng từ trên tầng cao nhất trực tiếp lao xuống.

- Vô Ngân đại nhân, chúng ta tới giúp ngài!

Thần sắc Vân Thải Cổ Thần cùng Phá Nhạc Cổ Thần mừng rỡ, nói lớn.

- Nhận lấy cái chết!

Vân Thải Cổ Thần hét lớn một tiếng, song chưởng liên tục bổ ra mấy đạo chưởng phong vô cùng sắc bén. Trước đây, lúc lựa chọn trân tài, Vân Thải Cổ Thần đạt được một gốc Cửu Liên Bích Diệp Hoa, vì

thế trực tiếp đột phá đến Cổ Thần Cửu giai, huyết mạch cũng nhờ có Thiên Huyết Lưu Ly Quả mà đạt được sự lột xác nhất định, thực lực đại tăng. Mặt khác, Cửu Liên Bích Diệp Hoa kia cũng có chín phiến lá sen, là trân tài chuyên dành cho đột phá Cổ Thần Cửu giai. Vân Thải Cổ Thần không chỉ thành công đột phá một cấp bậc nhỏ, đồng thời căn cơ nội tình cũng thập phần củng cố. Mà Phá Nhạc Cổ Thần cũng thập phần thuận lợi đột phá đến Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, ngày sau cũng có hy vọng thật lớn trùng kích Cổ Thần Cửu giai.

- Làm sao lại… Thực lực bọn chúng…

Mục Du Cổ Thần cùng gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong còn lại, sắc mặt nhất thời chấn động. Không chỉ Tân Vô Ngân đột phá đến Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, hai gã cường giả Cự Thần Tộc còn lại cũng phân biệt đột phá một cấp bậc nhỏ! Quả thật chính là chỉnh thể thực lực hoàn toàn bay vọt một bậc.

- Các ngươi mới vừa nói, chúng ta không làm gì được các ngươi sao? Hiện tại để ta nghiệm chứng một chút, những lời này có chính xác hay không?

Sắc mặt Tân Vô Ngân thản nhiên, xung quanh thân thể chậm rãi vận chuyển lực lượng Ngũ Hành Áo Nghĩa.

- Ngũ Hành Phá Pháp Chưởng!

Thủ chưởng Tân Vô Ngân đột nhiên giơ lên, trên năm ngón tay của hắn còn quấn quanh năm đoàn quang toàn màu sắc khác nhau. Trên mỗi một cái quang toàn cũng đều ẩn chứa lực lượng Áo nghĩa không giống nhau. Hắn trực tiếp đánh ra một đạo quang chưởng vòng xoáy ngũ sắc khí thế rộng rãi. Đạo quang chưởng kia ẩn chứa lực lượng khổng lồ hủy diệt tất cả, những nơi nó đi qua, toàn bộ tuyết hoa băng hàn đều tan thành mây khói.

Oanh phanh!

Quang chưởng vòng xoáy ngũ sắc kia chợt đánh thẳng lên tòa cực hàn băng phong kia, trong nháy mắt đã phá hư nó hơn phân nửa, đồng thời cũng tiếp tục nghiền ép tới.

- Đừng mơ tưởng!

Sắc mặt Hàn Ngọc Cổ Thần phát lạnh, song chưởng không ngừng huy vũ. Từng đạo từng đạo băng tuyết phong bạo phóng vọt về phía trước, tụ tập lên trên tòa cực hàn băng phong kia, ý đồ chống lại công kích của Tân Vô Ngân.

- Phá!

Tân Vô Ngân hét lớn một tiếng, một cỗ lực lượng Ngũ Hành Áo Nghĩa chợt hội tụ vào trong đạo quang chưởng vòng xoáy ngũ sắc kia. Thoáng chốc, quang chưởng vòng xoáy ngũ sắc đã đánh nát bấy tòa cực hàn băng phong kia, cũng nghiền ép thẳng về phía Hàn Ngọc Cổ Thần.

- Tuy rằng Tân Vô Ngân này chỉ mới đột phá lên Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, nhưng sợ rằng ý cảnh của hắn đã viễn siêu Bán Bộ Thần Chủ bình thường!

Sắc mặt Hàn Ngọc Cổ Thần khẽ trầm xuống. Giao phong phương diện Thần lực công kích, nàng đã không phải là đối thủ của Tân Vô Ngân. Nàng thân là Cổ Hồn Tộc, tự nhiên không có khả năng đối kháng Thần lực công kích với Tân Vô Ngân. Bàn tay Hàn Ngọc Cổ Thần mạnh mẽ vung lên một cái, thi triển ra một đoàn băng tuyết phong bạo, đã đón đỡ được đạo quang chưởng vòng xoáy ngũ sắc kia. Đột nhiên, trong đoàn băng tuyết phong bạo kia chợt lao ra một

cái mũi dùi hư bạch nhọn hoắc.

- Phong Hồn Trùy!

Trên mũi dùi hư bạch kia mang theo một cỗ lực lượng Hàn Băng đáng sợ, còn chưa đâm trúng Tân Vô Ngân, đã khiến cho linh hồn của hắn cảm thấy một cỗ băng hàn đau đớn.

Nhưng đúng lúc này, trên đầu Tân Vô Ngân đột nhiên xuất hiện một con nhãn mâu ngân sắc mộng huyễn, trong đó chợt lóe lên vô số lạc ấn Lôi kiếp.

Oanh phốc!

Một đoàn hỏa diễm Lôi kiếp trực tiếp đánh lên mũi dùi băng hàn hư bạch kia.

- Khốn kiếp! Lại là tiểu tử kia!

Ánh mắt Hàn Ngọc Cổ Thần phát lạnh, vô cùng tức giận. Nếu như nàng dùng công kích linh hồn, chiến đấu cự ly xa với Tân Vô Ngân, thì cơ hội chiến thắng khá lớn. Nhưng trong tiểu đội Tân Vô Ngân lại có một tên Triệu Phong am hiểu Hồn đạo! Trước đây, Ngục Hải Cổ Thần chính là bị Tân Vô Ngân liên thủ với Triệu Phong đánh bại. Ngục Hải Cổ Thần cũng đã từng nói, thủ đoạn đồng thuật của Triệu Phong thập phần quỷ dị, nhất định phải cẩn thận đề phòng.

Thân hình Tân Vô Ngân trực tiếp lao ra. Công kích linh hồn của Hàn Ngọc Cổ Thần đã bị Lôi Kiếp Đồng Diễm của Triệu Phong đánh trúng, uy năng giảm xuống thật lớn, hoàn toàn bị Tân Vô Ngân trực tiếp bỏ qua. Trên thủ chưởng của Tân Vô Ngân một lần nữa ngưng tụ ra năm cái vòng xoáy, chợt đánh ra một chưởng.

- Không được! Không thể mạnh mẽ đối kháng với hắn!

Ánh mắt Hàn Ngọc Cổ Thần khẽ chuyển, lập tức lui về phía sau. Tân Vô Ngân là tộc nhân Cự Thần Tộc, một khi bị hắn tiếp cận, hậu quả nhất định là không chịu nổi.

- Phong Hành Cửu Thiên!

Trên người Tân Vô Ngân chợt hiện lên một làn gió hư vô, trong nháy mắt bước ra, thân ảnh biến ảo hư hư thật thật, ẩn chứa một cỗ lực lượng ý cảnh tự tại tiêu sái, cấp tốc bước đi trong không gian. So về tốc độ chạy đường xa, hắn có khả năng không bằng Bán Bộ Thần Chủ, nhưng luận thân pháp di chuyển mà nói, tất cả mọi người ở đây cũng đều kém xa Tân Vô Ngân.

Bên kia, Phá Nhạc Cổ Thần và Vân Thải Cổ Thần đang kịch liệt chiến đấu với hai cường giả Cổ Hồn Điện còn lại. Tuy rằng hai người bọn họ cũng chỉ mới đột phá, nhưng căn cơ thập phần củng cố, thực lực tương đối cường hãn, hoàn toàn có thể ứng phó được.

- Trưởng lão!

Mục Du Cổ Thần chợt phát hiện Hàn Ngọc Cổ Thần không ngừng lui lại, né tránh Tân Vô Ngân, nhất thời thốt lên sợ hãi.

- Khốn kiếp! Thân pháp của kẻ này quá mức cao minh!

Sắc mặt Hàn Ngọc Cổ Thần khẽ trầm xuống. Không gian này quá nhỏ hẹp, hơn nữa thân pháp Tân Vô Ngân cao thâm, nàng không thể kéo xa cự ly với hắn được. Hơn nữa bên cạnh còn có một tên Triệu Phong, nếu như nàng thi triển công kích linh hồn, Triệu Phong nhất định sẽ ra tay ngăn cản.

- Trước lui khỏi nơi này!

Hàn Ngọc Cổ Thần lập tức truyền âm cho những người khác.

- Được!

Mục Du Cổ Thần cùng gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong còn lại nhất thời gật đầu. Không gian nơi này nhỏ hẹp, quả thật rất hạn chế thực lực Cổ Hồn Tộc. Hơn nữa Cảm Tri Tháp bị bên phía Cự Thần Tộc chưởng khống, chiến đấu trong địa bàn đối phương vẫn luôn có chút bất an.

Ba cường giả Cổ Hồn Điện lập tức né tránh chiến đấu, chuẩn bị bỏ chạy ra ngoài.

- Đuổi theo!

Tân Vô Ngân trực tiếp quát lên. Lần này tuyệt đối không thể để cho ba người trước mặt cứ như vậy đào tẩu. Hành tung của bọn họ đã bại lộ, hiện tại những cường giả Cổ Hồn Điện khác trong phiến không gian này khẳng định là đang chạy tới. Bởi vậy cho nên hiện tại bọn họ vẫn còn đang nằm trong nguy hiểm, vẫn cần phải chạy trối chết.

Nhưng nếu hiện tại bọn họ lập tức bỏ chạy, đám người Hàn Ngọc Cổ Thần nhất định sẽ không ngừng đuổi theo, không có chút tác dụng nào cả. Nói cách khác, nhất định phải khiến cho đám người Hàn Ngọc Cổ Thần, Ngục Hải Cổ Thần không thể đuổi theo, như vậy bọn họ mới tính là chân chính đào tẩu. Mà giờ phút này, chính là một thời cơ cực tốt, tuyệt đối không thể để cho Hàn Ngọc Cổ Thần chạy thoát.

- Ha ha… trốn chỗ nào?

Phá Nhạc Cổ Thần cười lớn một tiếng, trong lòng vô cùng sảng

khoái. Trước đây mỗi khi bọn họ gặp phải tiểu đội của Cổ Hồn Điện, cũng đều phải trực tiếp xoay người đào tẩu. Nhưng lần này, lại biến thành Cổ Hồn Điện phải chạy trốn.

- So đấu tốc độ, Cự Thần Tộc các ngươi thua xa chúng ta!

Mục Du Cổ Thần cười lạnh một tiếng. Nhưng đúng lúc này…

- Vậy sao?

Phương diện linh hồn mấy người chợt vang lên một đạo thanh âm. Trước mặt ba người Cổ Hồn Điện đột nhiên xuất hiện một con nhãn mâu ngân sắc mộng huyễn. Một trận quang vụ mộng huyễn chậm rãi lan tràn ra, sau đó con nhãn mâu kia từ từ diễn biến ra một tòa mê cung đủ mọi màu sắc, lại còn tản ra một cỗ lực hấp xả cường đại nữa.

- Cẩn thận!

Hàn Ngọc Cổ Thần lập tức quát lớn. Nhưng lời nhắc nhở của nàng căn bản không có tác dụng gì. Linh hồn của Mục Du Cổ Thần cùng gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong kia nhất thời bị một cỗ lực lượng không thể trái nghịch ràng buộc cùng hấp xả. Có thể nhìn thấy rõ ràng một bộ phận linh hồn của bọn họ đã phiêu phù ra.

- Triệu Phong!

Sắc mặt Hàn Ngọc Cổ Thần nhất thời âm hàn, nghiến răng nghiến lợi. Bản thân nàng là chủng tộc Hồn đạo, lại càng là Bán Bộ Thần Chủ, có sức chống cự khá mạnh với Thần Mâu Ngưng Thị của Triệu Phong. Thời điểm này, nàng có thể công kích Khóa Không Chi Mâu, đình chỉ Thần Mâu Ngưng Thị của Triệu Phong, nhưng nàng lại không có cơ hội xuất thủ!

- Cự Thần Nhất Chỉ!

Từ phía sau, một đạo chỉ quang thật lớn mạnh mẽ ngạo nghễ mang theo lực lượng thể phách kinh người chợt đánh thẳng tới.

- Bài Vân Chưởng!

- Trọng Thổ Thần Quyền!

Phá Nhạc Cổ Thần và Vân Thải Cổ Thần cũng nhất tề thi triển chiến kỹ cường hãn, mục tiêu đều nhắm thẳng vào Hàn Ngọc Cổ Thần.

- Khốn kiếp! Đám người này…

Thần sắc Hàn Ngọc Cổ Thần thoáng chút hoảng loạn. Triệu Phong và đám người Tân Vô Ngân phối hợp với nhau thập phần tinh diệu, rõ ràng cho thấy đã sớm thương nghị qua. Thần Mâu Ngưng Thị của Triệu Phong chỉ có thể hữu hiệu với Cổ Thần Cửu giai cùng Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, lại vô hiệu với Hàn Ngọc Cổ Thần. Mà đám người Tân Vô Ngân thì trực tiếp xuất thủ với Hàn Ngọc Cổ Thần, mặc kệ hai người còn lại. Cứ như vậy, Thần Mâu Ngưng Thị cũng sẽ không bị cắt đứt, ba người Cự Thần Tộc có thể liên thủ đối phó Hàn Ngọc Cổ Thần, hoàn toàn chiếm ưu thế tuyệt đối.

Oanh!

Công kích của ba người Cự Thần Tộc nhất tề oanh kích thẳng lên người Hàn Ngọc Cổ Thần. Chỉ đọ sức Thần lực công kích với một mình Tân Vô Ngân, Hàn Ngọc Cổ Thần đã rơi xuống hạ phong, càng đừng nói tới chuyện đối mặt với cả ba người Cự Thần Tộc.

- Cổ Hồn Hoán Thể!

Cũng tại thời điểm công kích của đám người Tân Vô Ngân đánh tới, Hàn Ngọc Cổ Thần thôi động Bí thuật huyết mạch. Sau một khắc, thân thể của nàng trở nên trong suốt đen bóng, giống như triệt để trở thành Linh hồn thể vậy. Tuy rằng công kích của Cổ Thần có thể ảnh hưởng tới phương diện linh hồn, nhưng dù sao cũng là Thần lực công kích, thương tổn đối với linh hồn cũng không phải rất lớn. Mà phòng ngự linh hồn của Cổ Hồn Tộc vốn dĩ rất mạnh, lại thi triển Bí thuật này, hoàn toàn có thể chống lại một kích trí mạng của cường giả cao hơn mình một cấp bậc.

Công kích của ba người Cự Thần Tộc trực tiếp xuyên qua thân thể Hàn Ngọc Cổ Thần. Mà nhân cơ hội này, Hàn Ngọc Cổ Thần vung tay lên, một con cá mập u hắc sắc mang theo băng tuyết phong bạo trùng kích thẳng về phía trước. Thoáng chốc, linh hồn ý thức của Triệu Phong, còn có Thần Linh Nhãn đều gặp phải một cỗ trùng kích thật lớn. Đồng thời, đồng thuật của hắn cũng bị cắt đứt.

- Đi mau!

Sắc mặt Hàn Ngọc Cổ Thần hơi chút tái nhợt, trực tiếp quát lên. Bí thuật vừa rồi chỉ giúp nàng miễn dịch đại bộ phân thương tổn, vẫn còn một bộ phận tạo thành thương thế cho linh hồn của nàng.

- Đuổi theo!

Ba người Cự Thần Tộc lập tức đuổi theo.

Quang quyền, chưởng ảnh, chỉ phong ngập trời không ngừng phóng thẳng về phía ba người Cổ Hồn Điện. Mà Triệu Phong thỉnh thoảng cũng sử dụng Khóa Không Chi Mâu, thi triển các loại đồng thuật cùng huyễn thuật công kích. Tuy rằng mục tiêu của mọi người là Hàn Ngọc Cổ Thần, nhưng mục tiêu quá nhỏ, hơn nữa hiện trường cũng quá

hỗn loạn, không dễ dàng khống chế, hai gã cường giả Cổ Thần còn lại bên cạnh Hàn Ngọc Cổ Thần cũng bị ảnh hưởng.

- Không!

Gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong kia bị dư ba công kích của mọi người trực tiếp hủy diệt.

Vù vù!

Hàn Ngọc Cổ Thần cùng Mục Du Cổ Thần từ trong Cảm Tri Tháp chật vật chạy ra. Thần sắc Hàn Ngọc Cổ Thần tái nhợt, linh hồn bị thương tổn không nhẹ. Mà trên người Mục Du Cổ Thần thì vết thương chằng chịt, lại còn mất đi một cánh tay nữa.

- Hàn Ngọc Cổ Thần, thế nào rồi?

Ngục Hải Cổ Thần lập tức xông lên. Tuy rằng ngoài mặt hắn cực kỳ quan tâm, nhưng trong lòng thì đang âm thầm trào phúng. Trước đây, thời điểm Ngục Hải Cổ Thần thất bại, Hàn Ngọc Cổ Thần đã phê bình hắn đến mức không còn hình dáng.

- Yên tâm đi! Có ta và ngươi ở đây, bọn chúng nhất định là không dám ra đâu! Hơn nữa cũng sẽ trốn không thoát!

Ngục Hải Cổ Thần mỉm cười, nói. Trước đây, tiểu đội do hắn lãnh đạo đã thua trong tay đám người Tân Vô Ngân, hiện tại Hàn Ngọc Cổ Thần thất bại, theo như hắn nghĩ cũng thập phần bình thường. Thế nhưng nếu hai người bọn chúng liên thủ, tình huống nhất định sẽ bất đồng!

Nhưng Ngục Hải Cổ Thần vừa mới dứt lời, từ chỗ lối vào Cảm Tri Tháp đã truyền đến mấy cỗ khí tức cường đại. Sau đó, ba người Cự

Thần Tộc trực tiếp lao ra.

Chương 1380: Thắng cục

Nhìn thấy ba người Cự Thần Tộc đột nhiên xuất hiện, sắc mặt Ngục Hải Cổ Thần nhất thời ửng đỏ. Hắn mới vừa nói đám người Cự Thần Tộc nhất định không dám ra đây, nhưng sau một khắc, đối phương đã trực tiếp giết ra rồi.

- Tốt! Không ngờ các ngươi lại chủ động đi ra nhận lấy cái chết!

Ngục Hải Cổ Thần ho khan một tiếng, lập tức cười to nói. Mà bên cạnh hắn, Hàn Ngọc Cổ Thần cũng không ngờ tới đám người Cự Thần Tộc lại dám trực tiếp lao ra như vậy.

Tân Vô Ngân đứng thẳng tại chỗ, ánh mắt nhìn chằm chằm về phía hình chiếu khóa không của Vũ Hành, lộ ra thần sắc trầm tư. Thần sắc Vân Thải Cổ Thần và Phá Nhạc Cổ Thần cũng ngưng trọng nhìn về phía hai gã Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Điện. Nếu không phải Tân Vô Ngân hạ lệnh, bọn họ ngàn vạn lần cũng không dám lao ra.

- Đại nhân, có biện pháp gì đối phó không?

Vân Thải Cổ Thần truyền âm hỏi. Đối phương chính là hai vị Bán Bộ Thần Chủ, bên phía bọn họ, có thể đối kháng với Bán Bộ Thần Chủ cũng chỉ có một mình Tân Vô Ngân!

- Các ngươi không cần lo lắng! Đến lúc đó, hai người các ngươi liên thủ với nhau, nhanh chóng giải quyết gã Cổ Thần Cửu giai kia là được!

Sắc mặt Tân Vô Ngân bình thản.

- Hai người chúng ta đối phó gã Cổ Thần Cửu giai kia? Vậy còn…

Thần sắc hai người Vân Thải Cổ Thần ngưng đọng. Hai gã Bán Bộ Thần Chủ còn lại kia, Vô Ngân đại nhân khẳng định đích thân đối phó một người trong đó, vậy một gã Bán Bộ Thần Chủ còn lại thì làm sao đây?

- Không nên khinh địch!

Trên bầu trời, hình chiếu khóa không của Vũ Hành chợt nhàn nhạt nói. Lời này của hắn khiến cho trong lòng hai vị Bán Bộ Thần Chủ thoáng có chút khó chịu. Hai người bọn họ thân là Bán Bộ Thần Chủ, cộng thêm một gã Cổ Thần Cửu giai, chẳng lẽ còn không đối phó được đám người Cự Thần Tộc, tu vi cao nhất chỉ là Cổ Thần Cửu giai kia sao?

Ánh mắt Tân Vô Ngân lại một lần nữa nhìn về phía Vũ Hành, sắc mặt khẽ trầm xuống. Bề ngoài, Cổ Hồn Điện đang chiếm hết ưu thế, nhưng Vũ Hành vẫn như cũ bảo bọn chúng không nên khinh địch. Mặt khác, sau khi Vũ Hành nói như vậy, hai vị Bán Bộ Thần Chủ kia cũng không lên tiếng phản bác, bởi vậy có thể thấy được, kẻ này tuyệt đối không bình thường!

- Nếu đã cố tình muốn chết, vậy ta sẽ tiễn các ngươi một đoạn!

Ngục Hải Cổ Thần cười to dữ tợn, thân hình bay thẳng ra. Một cỗ cảm giác áp lực linh hồn trầm trọng, nhất thời rợp trời rợp đất vọt tới.

- Lên!

Tân Vô Ngân khẽ quát một tiếng.

Tinh quang hư bạch nhất thời chiếu sáng cả một góc trời, nháy mắt, ba tôn cự nhân đã xuất hiện. Trong đó khí tức huyết mạch trên người Tân Vô Ngân là cường thịnh nhất, trực tiếp đánh tan cảm giác áp lực do Ngục Hải Cổ Thần tản ra. Tân Vô Ngân trực tiếp điểm ra một ngón tay, đánh tan hình chiếu khóa không của Vũ Hành.

- Hàn Ngọc Cổ Thần, liên thủ giết hắn trước!

Ngục Hải Cổ Thần lập tức quát lên. Tân Vô Ngân chỉ có tu vi Cổ Thần Cửu giai đã có thể chống lại hắn một hồi, hiện tại Tân Vô Ngân đã đột phá đến Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, thực lực không thể khinh thường. Mà thương thế của Ngục Hải Cổ Thần vẫn chưa hoàn toàn khôi phục, một mình hắn khó có thể đối phó được Tân Vô Ngân.

- Ngục Hải Cổ Thần, trở lại đánh một trận a!

Tân Vô Ngân hét lớn một tiếng, trực tiếp bước ra.

Hàn Ngọc Cổ Thần cũng lập tức phóng thẳng về phía Tân Vô Ngân. Cổ Thần Ấn trong tay Tân Vô Ngân chính là mục tiêu hàng đầu!

- Hàn Ngọc Cổ Thần, đối thủ của ngươi là ta!

Một đạo thanh âm linh hồn đột nhiên vang lên trong thiên địa. Lập tức, một con nhãn mâu ngân sắc mộng huyễn đột nhiên hiện lên trên không trung.

Vừa nghe được câu này, Hàn Ngọc Cổ Thần nhất thời ngây ngẩn tại chỗ, sau đó chợt xoay người lại, phát ra một tràng cười khanh khách. Một gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, không ngờ lại chủ động tuyên chiến một vị Bán Bộ Thần Chủ! Loại chuyện như thế này này, nàng chỉ mới nghe lần đầu. Cho dù là Tân Vô Ngân cũng không cách nào làm được!

- Cũng được! Vậy thì ta sẽ giải quyết ngươi trước!

Sắc mặt Hàn Ngọc Cổ Thần dần dần trở nên lạnh lùng.

- Cái gì? Triệu Phong muốn đối kháng một gã Bán Bộ Thần Chủ?

Thần sắc Phá Nhạc Cổ Thần cùng Vân Thải Cổ Thần nhất thời chấn động, có chút khó có thể tin nổi.

Kỳ thật, ở bên trong Cảm Tri Tháp, Hàn Ngọc Cổ Thần đã bị mọi người liên hợp quần công, thương thế tương đối nghiêm trọng, hiện tại thực lực có thể phát huy ra còn không bằng được Ngục Hải Cổ Thần. Chính vì vậy, Triệu Phong mới dám hành động như vậy.

- Đi!

Hàn Ngọc Cổ Thần vung tay lên. Một con cá mập u hắc sắc cuốn theo một tầng băng tuyết phong bạo, oanh kích thẳng về phía Di Thiên Chi Mâu kia.

- Địa Bạo Kinh Tinh!

Di Thiên Chi Mâu kia chợt ngưng tụ một đoàn năng lượng hỗn loạn, hình thành nên một khỏa quang cầu thật lớn.

Oanh phanh!

Hai bên ầm ầm va chạm với nhau. Con cá mập u hắc sắc kia liên tục rống giận, phóng xuất ra lực lượng khổng lồ, chống cự công kích của Địa Bạo Kinh Tinh.

Cùng lúc đó, cách đó không xa đột nhiên xuất hiện một cái đồng lực

thủy tuyền. Ngay sau đó, một đoàn Long viêm xích hắc sắc chợt từ trong đó trực tiếp nhảy ra.

- Cổ Hồn Tộc! Cự Thần Tộc!

Diệt Thế Hắc Giao Long cười lớn một tiếng, Long viêm đen như mực kia không ngừng lan rộng, phảng phất như biến thành một khỏa thái dương hắc sắc, phát ra hỏa diễm tai nạn hủy diệt, thổi quét khắp thiên địa. Tầng hỏa diễm dần yếu bớt đi, một đầu Cự long đen như mực dài đến năm sáu trăm trượng từ trong đó chậm rãi hiện ra.

- Cỗ khí tức này…

- Huyết mạch thật cường đại! So với huyết mạch Cự Thần Tộc còn đáng sợ hơn!

Tất cả mọi người ở đây ngay lập tức bị Diệt Thế Hắc Giao Long hấp dẫn.

- Diệt Thế Hắc Giao Long? Diệt Thế Long Tộc?

Sắc mặt Tân Vô Ngân chấn động. Hắn tự nhiên nhận ra, đầu Hắc Giao Long này chính là đầu Hắc Giao Long trong Không gian Thần Huyễn trước đây. Chỉ là hắn không ngờ tới đầu Hắc Giao Long này đã bị Triệu Phong thu phục rồi. Mặt khác, hiện tại nồng độ huyết mạch của Diệt Thế Hắc Giao Long đã gia tăng khá lớn, thân thể Giao Long của nó cũng đang dần dần lột xác thành Chân Long, không bao lâu nữa sẽ trở thành Diệt Thế Long Tộc chân chính.

- Diệt Thế Long Tộc!

Ngoại trừ Tân Vô Ngân ra, tất cả những người còn lại nhất thời thốt lên sợ hãi. Diệt Thế Long Tộc là chủng tộc khủng bố bài danh thứ

chín trong Thái Cổ Vạn Tộc, bản thân có sức chiến đấu hủy thiên diệt địa. Nếu không phải hiện tại Diệt Thế Hắc Giao Long chỉ có tu vi Cổ Thần Bát giai, đám người Cổ Hồn Điện đã sớm mất đi chiến ý, xoay người bỏ chạy rồi.

- Diệt Thế Long Tức!

Diệt Thế Hắc Giao Long không nói hai lời, trực tiếp phun ra một đoàn Thần viêm Cấm kỵ xích hắc sắc. Diệt Thế Hắc Giao Long rất sớm đã đột phá Cổ Thần Bát giai, sau khi tiến vào trong này, Triệu Phong cũng cấp cho hắn đại lượng tài nguyên tu luyện. Hiện tại Diệt Thế Hắc Giao Long cách Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong chỉ còn một bước rất nhỏ mà thôi.

Trong thiên địa chợt xuất hiện một đoàn hỏa cầu xích hắc sắc thật lớn, phảng phất như một khỏa thái dương xích hắc sắc, thiêu đốt hủy diệt tất cả. Tuy chỉ có tu vi Cổ Thần Bát giai, nhưng bản thân huyết mạch cường hãn, khiến cho uy năng công kích của Diệt Thế Hắc Giao Long tuyệt đối không chút tầm thường!

- Thủy Lôi Huyễn Lao!

Từ trong Di Thiên Chi Mâu kia chợt phóng xuất ra một đạo Huyễn Đạo Đồng Thuật. Một tầng quang tráo thủy lôi bích lam sắc lập tức bao phủ Hàn Ngọc Cổ Thần vào bên trong. Lực lượng Thủy Lôi Huyễn Đạo cũng đồng thời kích phát ra.

- Vạn Lý Băng Hàn!

Hàn Ngọc Cổ Thần hừ lạnh một tiếng, một cỗ hàn ý đông lạnh xương cốt từ trung tâm hỏa cầu kia chậm rãi lan tràn ra. Không bao lâu, đồng thuật của Triệu Phong cùng Diệt Thế Long Tức của Diệt Thế Hắc Giao Long đều bị hóa giải một cách dễ dàng.

- Bán Bộ Thần Chủ quả nhiên không tầm thường!

Trong lòng Triệu Phong vô cùng kích động. Lực lượng của Bán Bộ Thần Chủ thật sự là quá kinh tâm động phách rồi! Tuy rằng hiện tại Hàn Ngọc Cổ Thần đang bị trọng thương, không phải ở trạng thái toàn thịnh, nhưng thực lực cũng vẫn còn cường đại như vậy.

Hưu!

Con cá mập u hắc sắc kia dựa theo mệnh lệnh của Hàn Ngọc Cổ Thần, một lần nữa công kích về phía Di Thiên Chi Mâu kia.

- Ngươi chơi đùa một chút với sủng vật của ta a!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, thi triển hư không na di, chuyển Tiểu tặc miêu tới.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu lập tức vung ra song trảo, quang huy cùng phù văn ngân sắc trên người khẽ lóe lên một cái, một đạo miêu ảnh ngân bạch sắc đã phóng thẳng ra. Thân thể đầu ngân miêu kia từ từ lớn lên, so với con cá mập u hắc sắc còn lớn hơn một chút, trực tiếp lao tới.

- Đó là Bí pháp huyết mạch của Cổ Hồn Tộc, Phệ Hồn Kích!

Sắc mặt Hàn Ngọc Cổ Thần cả kinh, lập tức nhìn chằm chằm Tiểu tặc miêu. Nhưng sau khi Tiểu tặc miêu thi triển xong Phệ Hồn Kích, lập tức đã biến mất không thấy đâu nữa.

- Không tốt!

Hàn Ngọc Cổ Thần đột nhiên phát hiện ra cái gì.

Bá!

Tiểu tặc miêu đột nhiên hiện thân ngay bên cạnh nàng. Nó vươn ra song trảo, từ trong tay trái phóng xuất ra từng đạo từng đạo quang quyển bạch sắc kỳ dị, trong tay phải lại phóng xuất ra một đoàn băng phong màu xám. Thời điểm Hàn Ngọc Cổ Thần bị đám quang quyển bạch sắc kia bao phủ, nhất thời cảm giác tất cả lực lượng của chính mình đều gặp phải một loại áp chế vô hình, tuy rằng sự áp chế kia cũng không quá lớn.

Cùng lúc đó, đoàn băng phong màu xám kia cũng tiến vào trong thân thể Hàn Ngọc Cổ Thần. Trước đây, nàng cũng không cảm giác được trong đoàn băng phong màu xám kia có bất luận hàn ý gì cả, thế nhưng ngay khoảnh khắc bị nó chạm tới thân thể, một cỗ lực lượng Hàn Băng âm hàn chí cực đột nhiên bùng phát ra. Cho dù Hàn Ngọc Cổ Thần vốn tu luyện Hàn Băng Áo Nghĩa, lúc này cũng nhịn không được phải rùng mình một cái.

- Đây là lực lượng của Phong Thần Tộc cùng Băng Minh Tộc trong Thái Cổ Vạn Tộc!

Hàn Ngọc Cổ Thần nhất thời thốt lên sợ hãi. Con tặc miêu này rốt cuộc là thần thánh phương nào?

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu làm ra một cái mặt quỷ, trong nháy mắt đã xoay người phóng chạy.

- Con mèo khốn kiếp! Trốn chỗ nào?

Sắc mặt Hàn Ngọc Cổ Thần âm hàn, bàn tay vung lên, nhất thời oanh kích ra một tòa cực hàn băng phong. Tuy rằng bản thân nàng đã bị trọng thương, lại bị Bí thuật của Tiểu tặc miêu áp chế, nhưng uy năng công kích của Hàn Ngọc Cổ Thần vẫn như cũ thập phần cường đại.

- Thần Mâu Phân Giải!

Di Thiên Chi Mâu kia nhất thời nhìn chằm chằm công kích của Hàn Ngọc Cổ Thần. Từ trong đó chợt toát ra một tầng quang trạch mộng huyễn. Uy năng của cực hàn băng phong kia đột nhiên trở nên yếu đi rất nhiều, hơn nữa càng ngày càng giảm bớt đi.

- Sao có thể như thế?

Sắc mặt Hàn Ngọc Cổ Thần cả kinh. Ngay hôm nay, đám người này đã mang đến cho nàng quá nhiều sự kinh ngạc.

Sau khi uy năng công kích của Hàn Ngọc Cổ Thần bị suy yếu đi, Tiểu tặc miêu cũng thuận lợi chạy trốn, lại một lần nữa tiến vào Cảm Tri Tháp, quay trở lại trên tầng cao nhất.

Đúng lúc này…

- Thần Mâu Phục Chế!

Từ trong Di Thiên Chi Mâu đột nhiên phóng xuất ra một đoàn quang vụ mộng huyễn. Trong đoàn quang vụ kia chợt bay ra một tòa cực hàn băng phong, công kích thẳng về phía Hàn Ngọc Cổ Thần. Tu vi của Triệu Phong đã có chút tiến triển, hơn nữa uy lực một chiêu này của Hàn Ngọc Cổ Thần xa xa không bằng Diệt Hồn Bào Hao của Ngục Hải Cổ Thần trước đây, độ khó khi tiến hành phục chế cũng

nhỏ hơn rất nhiều.

- Cái này… Chính là chiêu mà Ngục Hải Cổ Thần đã nói!

Ánh mắt Hàn Ngọc Cổ Thần mở to, bộ dáng vô cùng khiếp sợ.

Đúng lúc này, Diệt Thế Hắc Giao Long cũng thôi động lực lượng Hủy Diệt Bản Nguyên, phóng xuất ra một đầu long ảnh xích hắc sắc. Long ảnh kia thiêu đốt hỏa diễm đằng đằng, thổi quét thẳng về phía Hàn Ngọc Cổ Thần.

Vù vù vù!

Công kích của hai người hoàn toàn bao phủ thân hình Hàn Ngọc Cổ Thần.

Cùng lúc đó, Phá Nhạc Cổ Thần và Vân Thải Cổ Thần liên thủ lại, đánh cho Mục Du Cổ Thần phải bỏ chạy trối chết. Hai người bọn họ lập tức chạy tới trợ giúp Tân Vô Ngân. Rất nhanh, Ngục Hải Cổ Thần liền rơi vào nguy cơ. Hắn vừa mới dự định cầu cứu Hàn Ngọc Cổ Thần, lại bi ai phát hiện, không ngờ Hàn Ngọc Cổ Thần đã tạm thời bị Triệu Phong kềm chế. Đây quả thật là không thể tin nổi! Thân là Bán Bộ Thần Chủ, không ngờ lại bị một gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong kềm chế. Tuy rằng Triệu Phong có nhiều thủ đoạn, lại có mấy tên trợ thủ cường đại như Diệt Thế Hắc Giao Long, Tiểu tặc miêu… nhưng cũng không đến mức như vậy chứ?

- Ngục Hải Cổ Thần, lần này ngươi vẫn phải bại a!

Tân Vô Ngân đột nhiên phát lực, trong nháy mắt đã dẫn động lực lượng thiên địa khôn cùng. Hắn cùng với hai cường giả Cự Thần Tộc còn lại liên thủ, đánh ra quang ảnh quyền chưởng ngập trời, nháy mắt đã áp đảo Ngục Hải Cổ Thần.

- Sao có thể như thế?

Sắc mặt Ngục Hải Cổ Thần có chút tái nhợt. Hai gã Bán Bộ Thần Chủ liên thủ, không ngờ vẫn không phải là đối thủ của đám người Tân Vô Ngân, Triệu Phong! Đương nhiên, nguyên nhân chủ yếu của hết thảy những chuyện này, chính là do Triệu Phong đã kềm chế Hàn Ngọc Cổ Thần! Chuyện này ai cũng không có khả năng nghĩ tới!

Trên tầng cao nhất của Cảm Tri Tháp, sau khi Tiểu tặc miêu quay trở về, lại một lần nữa chưởng khống Cảm Tri Tháp. Hiện tại, quyền hạn của Tiểu tặc miêu đối với Cảm Tri Tháp đã đạt tới trình độ tối cao, phạm vi cảm nhận của Cảm Tri Tháp đã đạt tới một ngàn vạn dặm.

Đột nhiên, sát biên giới phạm vi Cảm Tri Tháp có thể cảm nhận chợt xuất hiện ba quang điểm bạch sắc. Quang mạc chín cạnh khẽ lóe lên bạch quang, hình ảnh phụ cận ba quang điểm kia liền cấp tốc phóng đại. Chỉ thấy hai gã tộc nhân Cổ Hồn Điện cùng với một gã thanh niên tuấn lãng nho nhã đang cấp tốc bay thẳng về phía Cảm Tri Tháp.

Chương 1381: Minh Hoàng Trùng Tộc

Lúc này, hai vị Bán Bộ Thần Chủ đang chiến đấu kia, sắc mặt đã thập phần khó nhìn. Bọn chúng không ngờ rằng thực lực tu vi của đám người Cự Thần Tộc đều có sự bay vọt về chất. Cộng thêm những nguyên nhân khác, ví dụ như Cảm Tri Tháp, Hàn Ngọc Cổ Thần bị thương vân vân… Hiện tại, hai vị Bán Bộ Thần Chủ liên thủ cũng bị đám người Cự Thần Tộc tạm thời chế trụ. Nếu như cứ tiếp tục như vậy, bên chiến bại nhất định là đám người Cổ Hồn Điện. Nhưng đột nhiên, hai vị Bán Bộ Thần Chủ đồng thời nhận được một đạo tin tức:

- Chúng ta tới rồi!

Kẻ truyền tin chính là Vũ Hành. Tuy Vũ Hành chỉ là Cổ Thần Cửu giai, nhưng cho tới hiện tại, hắn đã tạo ra ấn tượng sâu không thể lường trong lòng đám người Cổ Hồn Điện. Với niên kỷ cùng tu vi, thiên phú, thủ đoạn của Vũ Hành, ngày sau trở thành cường giả Thần Chủ đã là chuyện hiển nhiên không thể nghi ngờ. Bởi vậy, tất cả đám người Cổ Hồn Điện đối với Vũ Hành vẫn luôn hết sức thận trọng.

Sau khi Ngục Hải Cổ Thần cùng Hàn Ngọc Cổ Thần nhận được tin tức, sắc mặt vẫn hoàn toàn như cũ, không hề lộ ra bất kỳ biến hóa nào. Tiểu đội của Vũ Hành có thể nói là một chi cường đại nhất trong ba chi tiểu đội. Hiện tại Vũ Hành cùng Diệt Lưu Cổ Thần sắp sửa chạy tới, lúc đó ba vị Bán Bộ Thần Chủ liên thủ, cho dù Tân Vô Ngân lại mượn dùng lực lượng cấp bậc Thần Chủ, cũng vô lực xoay chuyển cục diện.

Nhưng hai người lại không biết là, hiện tại Triệu Phong và đám người Cự Thần Tộc đã sớm biết rõ hết thảy chuyện này. Thậm chí ngay cả chuyện Vũ Hành đang cách nơi này bao xa, bọn họ cũng biết vô cùng rõ ràng.

- Lập tức đào tẩu! Nếu không, nhất định sẽ bị một lưới bắt hết…

Triệu Phong truyền âm cho mọi người. Nhưng muốn thành công trốn thoát, lại cũng không đơn giản như vậy. Sau đó, Triệu Phong liền thương lượng đối sách với Tân Vô Ngân.

- Được rồi! Để ta tạm thời bức lui bọn chúng!

Tân Vô Ngân nói như chém đinh chặt sắt. Hắn chợt toàn lực thôi động huyết mạch, thân thể vạn trượng của hắn chợt phát ra hư quang tinh bạch, giống như Thần linh chí cao. Xung quanh thân thể hắn tụ tập lực lượng thiên địa khổng lồ, phát ra một cỗ ý cảnh duy ngã độc tôn.

- Không tốt! Tân Vô Ngân toàn lực thôi động huyết mạch, nhất định là muốn thi triển Bí thuật Cấm kỵ gì đó!

Ngục Hải Cổ Thần nhất thời cảnh giác.

- Yên tâm! Mặc kệ hắn làm gì đi nữa, đợi Vũ Hành cùng Diệt Lưu Cổ Thần vừa tới, tất cả liền kết thúc!

Tuy rằng Hàn Ngọc Cổ Thần nói như thế, nhưng nàng vẫn như cũ có chút cảnh giác, không khỏi lui về phía sau một khoảng cách.

- Cự Thần Trụy Thiên Chưởng!

Tân Vô Ngân hét lớn một tiếng, toàn bộ lực lượng khôn cùng mà hắn

tích súc được đều tụ tập lại trên đỉnh đầu của hắn. Dần dần, trên không trung chợt xuất hiện một bàn tay kình thiên to lớn khôn cùng, che khuất cả bầu trời, khiến cho toàn bộ mặt đất càng thêm hôn ám.

- Thật cường đại!

Ngục Hải Cổ Thần nhất thời cảm thụ được một cỗ áp lực nặng nề. Nếu như bị một chưởng kia vỗ trúng, hắn tuyệt đối sẽ trọng thương một lần nữa, tạo thành tổn thương thật lớn đối với căn cơ sau này.

Chỉ thấy thủ chưởng bạch tinh to lớn khôn cùng kia từ trên thiên không vạn trượng oanh áp thẳng xuống. Một khắc này, thiên địa phong bạo nổi lên bốn phía, một cỗ áp lực kinh khủng hàng lâm ngay vị trí phía dưới đạo thủ chưởng kia. Trong nháy mắt một chưởng này phát động, đám người Cự Thần Tộc, còn có Diệt Thế Hắc Giao Long, cũng trực tiếp lui ra phía sau.

- Tạm thời lùi lại! Dù sao bọn chúng nhất định sẽ chết không thể nghi ngờ!

Hàn Ngọc Cổ Thần lập tức truyền âm, sau đó hai người đều lui về phía sau một đoạn.

Đúng lúc này, đạo thủ chưởng bạch tinh thật lớn kia đã oanh áp thẳng xuống. Đại địa nhất thời vỡ tan, một cỗ lực lượng cao thâm đáng sợ lan tỏa thẳng ra bốn phía xung quanh.

Cùng lúc đó, trên tầng cao nhất của Cảm Tri Tháp đột nhiên xuất hiện một cái lỗ hổng hình vuông. Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu từ trong đó lập tức nhảy ra, hội hợp với đám người Cự Thần Tộc, cuối cùng cả đám người trực tiếp bỏ chạy khỏi nơi này.

- Không tốt! Bọn chúng bỏ chạy!

Hàn Ngọc Cổ Thần kinh hô một tiếng.

- Sao có thể như thế?

Ngục Hải Cổ Thần nhất thời sửng sốt. Theo lý thuyết, bên phía Cự Thần Tộc đang chiếm ưu thế, bọn chúng tuyệt đối không có khả năng đột nhiên rút lui như vậy.

- Mau đuổi theo!

Hàn Ngọc Cổ Thần nhất thời quát lên. Hai người bọn họ thân là Bán Bộ Thần Chủ, tại phương diện tốc độ hoàn toàn viễn siêu đám người Cự Thần Tộc. Mà cũng đúng lúc này, đám người Diệt Lưu Cổ Thần cùng Vũ Hành cũng chạy tới nơi này.

- Không ngờ bọn chúng lại bỏ chạy!

Thần sắc Diệt Lưu Cổ Thần nhất thời lạnh lẽo, cũng chuẩn bị đuổi theo. Nhưng đột nhiên, sắc mặt Vũ Hành chợt ngưng đọng, vội vàng quát lên:

- Đừng đuổi theo! Mau lui lại!

Thần sắc Vũ Hành lúc này tương đối kích động. Đây cũng là lần đầu tiên đám người Cổ Hồn Điện nhìn thấy Vũ Hành lộ ra biểu tình như vậy.

- Cái này…

Ngục Hải Cổ Thần không biết như thế nào mới đúng. Tuy rằng đám người Tân Vô Ngân đã chạy thoát, nhưng hắn tuyệt đối có thể đuổi kịp. Đây chính là thời cơ cực tốt để hắn lập công chuộc tội, nhưng

thời điểm này, không ngờ Vũ Hành lại bảo bọn chúng đừng đuổi theo.

Tuy rằng chẳng biết tại sao, nhưng bọn chúng cũng đột nhiên phát hiện ra một cỗ cảm giác nguy cơ. Đồng thời bọn chúng cũng không muốn vi phạm mệnh lệnh của Vũ Hành. Hàn Ngọc Cổ Thần cùng Ngục Hải Cổ Thần lập tức bay ngược về phía Vũ Hành.

Trong nháy mắt bọn chúng vừa mới lui về, liền thấy bên trong tòa Cảm Tri Tháp kia đột nhiên truyền ra một cỗ năng lượng ba động cực kỳ cường liệt.

- Không tốt!

Hai người nhất thời biến sắc, cảm giác nguy cơ kia lại càng thêm mãnh liệt, nhất thời gia tăng tốc độ phóng chạy.

Ầm ầm!

Tòa Cảm Tri Tháp kia trực tiếp vỡ vụn ra, nháy mắt đã bị Thần quang hủy diệt vô tận nuốt sạch. Loại lực lượng Cấm kỵ đẳng cấp này, cho dù là Bán Bộ Thần Chủ bị nó bao phủ cũng sẽ lập tức tan thành tro bụi. Địa điểm Cảm Tri Tháp lúc trước, lúc này chỉ còn lại một cái hố sâu khủng bố.

- Oa!

Hàn Ngọc Cổ Thần thoát đi chậm nhất, gặp phải một chút dư ba công kích, ở trên không trung phun ra một ngụm máu tươi.

- Hóa ra, là bởi vì nguyên nhân này…

Trong lòng Ngục Hải Cổ Thần vẫn còn sợ hãi. Vừa rồi nếu không

phải Vũ Hành đúng lúc nhắc nhở, chỉ sợ hiện tại hai người bọn họ đã triệt để tử vong rồi.

Đúng lúc này, Mục Du Cổ Thần cũng đã quay trở lại, thần sắc tràn ngập xấu hổ. Vừa rồi hắn chính là bị hai cường giả Cự Thần Tộc đánh đến mức phải xoay người chạy trốn, hiện tại mới dám quay trở lại.

- Không hỗ là Thiên Cơ Miêu!

Vũ Hành nhẹ giọng nói.

Đại đa số các kiến trúc quan trọng của Thiên Cơ Tộc đều có tiến trình tự hủy. Đây cũng là vì muốn phòng ngừa những tin tức, tình báo cơ mật rơi vào trong tay địch nhân.

Ba người Vũ Hành đi tới bên cạnh Ngục Hải Cổ Thần cùng Hàn Ngọc Cổ Thần, sau đó Vũ Hành mới lãnh đạo nói một tiếng:

- Đi thôi!

- Nhưng mà, hành tung của bọn chúng…

Sắc mặt Ngục Hải Cổ Thần lộ ra chần chừ. Bởi vì Tân Vô Ngân ngăn cản, Cảm Tri Tháp tự hủy, cho nên đám người Triệu Phong đã thoát khỏi phạm vi cảm nhận của thủy tinh cầu.

- Nếu như đã nhìn thấy, ta có thể suy đoán đại khái hành tung của bọn chúng!

Vũ Hành bình thản nói.

Hắn vừa nói xong, những người ở đây nhất thời yên tâm lại. Hơn

nữa, hiện tại ba chi tiểu đội đã hội tụ với nhau. Ba gã Bán Bộ Thần Chủ, cộng thêm hai gã Cổ Thần Cửu giai Mục Du Cổ Thần và Vũ Hành, còn có một gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, nếu như lại tìm được đám người Tân Vô Ngân một lần nữa, bọn chúng còn có thể chạy thoát sao? Cho dù là Ngục Hải Cổ Thần đã từng thất bại hai lần liên tục, lần này cũng sẽ khẳng định là không có khả năng đó xảy ra!

- Ngục Hải Cổ Thần, ngươi lại thất bại lần nữa sao?

Diệt Lưu Cổ Thần không khỏi châm chọc một câu. Nhưng trong tình huống hiện tại, Ngục Hải Cổ Thần chỉ có thể xem như không nghe thấy.

Sau đó, đám người Cổ Hồn Điện dưới sự hướng dẫn của Vũ Hành, bắt đầu khởi hành.

- Nói lại một lần tình huống chiến đấu trước đây a!

Vũ Hành bình thản nói. Vừa rồi hình chiếu khóa không của hắn đã bị Tân Vô Ngân đánh tan, đối với tình huống chiến đấu lúc đó, hắn một chút cũng không biết.

- Là như vầy…

Ngục Hải Cổ Thần chủ động giảng thuật lại cho mọi người.

o0o

Sau khi đám người Triệu Phong rời khỏi Cảm Tri Tháp, liền cấp tốc phóng chạy.

- Miêu huynh, ngươi quả nhiên lợi hại a!

Phá Nhạc Cổ Thần cười to nói.

- Chỉ là không biết đám người Cổ Hồn Điện có bị nổ chết hay không?

Vân Thải Cổ Thần mỉm cười nói. Đối với điểm này, mọi người cũng khó mà phán đoán.

- Cho dù nổ chết một hai tên, bọn chúng vẫn như cũ sẽ không bỏ qua cho chúng ta! Cho nên việc cấp bách trước mắt chính là cấp tốc rời xa nơi này!

Triệu Phong đề nghị. Trong tay Cổ Hồn Điện có đạo cụ cảm ứng phương vị của mọi người, tương đối thuận tiện truy đuổi bọn họ.

o0o

Liên tục phi hành ba ngày, tốc độ của mọi người mới chậm lại. Một lúc nào đó, mọi người chui sâu vào trong lòng đất, tạm thời nghỉ ngơi một khoảng thời gian. Tất cả mọi người vừa chữa trị thương thế, khôi phục tiêu hao, vừa thương nghị với nhau.

- Kế tiếp, chúng ta đi chỗ nào?

Phá Nhạc Cổ Thần chủ động hỏi.

- Tìm kiếm Trình Vân Cổ Thần, xem hắn hiện tại ở nơi nào? Nếu như có khả năng, cố gắng mang hắn trở về. Có lẽ sẽ có biện pháp khu trừ Ý niệm thể trong cơ thể hắn!

Tân Vô Ngân suy tư một lúc, trực tiếp nói. Dù sao Trình Vân Cổ Thần cũng là tộc nhân Cự Thần Tộc, hơn nữa thực lực không thể khinh thường. Nếu như có thể mang hắn về, nói không chừng cường giả Thần Chủ trong tộc, có thể làm cho Trình Vân Cổ Thần khôi phục lại

như cũ. Đề nghị này lập tức được những người còn lại tán thành.

Lấy ra lệnh bài thông tin, phát đi một đạo tin tức, Tân Vô Ngân đã đại khái cảm giác được phương hướng của Trình Vân Cổ Thần.

- Bên này!

Sau đó, mọi người khẽ thay đổi phương hướng, tiếp tục tiến về phía trước.

o0o

Tiến về phía trước không bao lâu…

- Kiến trúc Thiên Cơ Tộc đã ít đi nhiều!

Vân Thải Cổ Thần đột nhiên nói. Những người còn lại cũng chú ý tới điểm ấy.

- Thời Gian Áo Nghĩa áp chế cũng tăng mạnh hơn!

Triệu Phong đột nhiên nói. Thời Gian Áo Nghĩa áp chế tăng cường một cách tuần tự mà tiến, cho nên người bình thường rất khó phát hiện ra. Mà Thời Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong cao nhất trong tất cả những người ở đây, đạt tới Lục trọng, bởi vậy mới có thể cảm nhận được.

- Đúng là như vậy!

Sắc mặt Phá Nhạc Cổ Thần chấn kinh. So với vị trí tại Cảm Tri Tháp trước đây, Thời Gian Áo Nghĩa áp chế ở nơi này quả thật đã mạnh hơn.

Lại tiến về phía trước một hồi lâu, mọi người gần như rất ít khi nhìn thấy kiến trúc của Thiên Cơ Tộc, nhiều lắm cũng chỉ là một chút phế tích mà thôi. Đột nhiên, trong một tòa phế tích phía trước chợt có một đoàn bạch quang hư huyễn tản ra ba động kỳ dị.

- Hửm? Đó là…

Mọi người không khỏi tiếp cận về phía đó. Càng đến gần, cỗ Thời Gian Áo Nghĩa áp chế kia lại càng lớn hơn. Thời điểm cách vật thể lóe lên hư huyễn bạch quang kia rất gần, mọi người rốt cuộc cũng nhìn thấy rõ ràng. Đây là một khối thạch bản xám trắng thật lớn, trên đó có một chữ văn tự mà mọi người không biết. Văn tự kia lóe lên bạch quang hư vô nhàn nhạt, tản ra Thời Gian Áo Nghĩa ba động vô hình.

- Vẻn vẹn chỉ một chữ, đã cụ bị Thời Gian Áo Nghĩa cường đại như vậy!

Sắc mặt Vân Thải Cổ Thần chấn kinh. Hơn nữa, căn cứ vào khối thạch bản này, còn có những vật phẩm không trọn vẹn khác, có thể đoán được, đây không phải là kiến trúc Thiên Cơ Tộc! Sau đó, Tân Vô Ngân thu khối đá màu xám này vào Không gian Trữ vật, mọi người tiếp tục tiến về phía trước.

Tiến về phía trước không bao lâu, mặt đất đột nhiên bắt đầu hoang vu hơn, gần như không có một ngọn cỏ nào. Mà cỗ Thời Gian Áo Nghĩa áp chế kia vẫn như cũ tại tăng lên.

- Xảy ra chuyện gì? Phía trước vẫn còn có một chút sinh cơ, đến nơi đây lại biến thành một mảnh hoang vu như vậy?

Phá Nhạc Cổ Thần kinh ngạc thốt lên.

Xuy xuy! Xuy xuy!

Đúng lúc này, một trận thanh âm dồn dập rất nhỏ chợt từ phương xa truyền đến. Sắc mặt tất cả mọi người nhất thời ngưng đọng, cảnh giác. Không bao lâu, một mảnh hắc vụ khổng lồ đã cấp tốc bay tới, cỗ thanh âm khiến người ta tâm loạn như ma kia lại càng thêm rõ ràng hơn.

- Không phải! Đó không phải là hắc vụ…

Sắc mặt Triệu Phong đột nhiên cả kinh. Đó căn bản không phải một mảnh hắc vụ, mà là vô số côn trùng hắc sắc hình dạng tương đồng nhau đang bay cùng một chỗ! Mỗi một con côn trùng chỉ lớn chừng nắm tay trẻ con. Bọn chúng rậm rạp chằng chịt tụ tập cùng một chỗ, số lượng lên tới mấy ức vạn.

- Cái gì? Côn trùng!

Sắc mặt đám người Cự Thần Tộc nhất thời chấn kinh.

Rất nhanh, đoàn hắc vụ kia đã tiếp cận phạm vi mọi người có thể nhìn rõ.

- Nhiều côn trùng như vậy!

Sắc mặt Triệu Phong một lần nữa chấn động. Đám côn trùng nhiều đếm không hết kia giống như một mảnh Trùng hải vậy! Mỗi một con côn trùng cũng đều có tu vi Chân Thần. Tuy rằng Chân Thần ở trong mắt Cổ Thần chỉ giống như một con kiến. Nhưng khi bầy kiến đạt tới số lượng nhất định, ngay cả con voi cũng có thể bị lật ngã.

- Chẳng lẽ là chủng tộc bài danh thứ mười trong Thái Cổ Vạn Tộc…

Sắc mặt Phá Nhạc Cổ Thần dại ra.

- Minh Hoàng Trùng Tộc!

Sắc mặt Tân Vô Ngân cũng đại biến.

Chương 1382: Mảnh vỡ thần bí

- Minh Hoàng Trùng Tộc!

Sắc mặt Tân Vô Ngân có chút đại biến. Minh Hoàng Trùng Tộc chính là chủng tộc Cấm kỵ xếp thứ mười trong Thái Cổ Vạn Tộc, là Thủy tổ của tất cả Trùng Tộc trong Phạm Trụ, được xưng là Vạn Trùng Chi Tổ!

Luận chiến lực đơn thể, Minh Hoàng Trùng Tộc xa xa không bằng được Diệt Thế Long Tộc bài danh thứ chín, nhưng luận độ uy hiếp cùng mức độ kinh khủng, chúng tuyệt đối vượt qua Diệt Thế Long Tộc. Trong một chi đại quân Trùng hải, cũng chỉ có một con Minh Hoàng Trùng Tộc chân chính, đó chính là Minh Hoàng Trùng Mẫu. Thân là Vạn Trùng Chi Tổ, nó rất nhanh sinh sôi nảy nở ra vô số trùng tử trùng tôn.

Những tử tôn này chỉ ẩn chứa một tia huyết mạch Minh Hoàng Trùng Tộc vô cùng mỏng manh. Mặc dù không phải là Minh Hoàng Trùng Tộc chân chính, nhưng lại có được những năng lực đặc thù khác nhau. Có tử tôn có năng lực thôn phệ kim chúc, ăn sạch một tòa thành thị dễ như trở bàn tay. Có tử tôn lại năng lực phun ra nuốt vào băng hỏa. Có tử tôn rắn chắc không thể phá vỡ. Có tử tôn nhỏ bé vô cùng, mắt thường khó có thể nhìn thấy. Còn có tử tôn có năng lực thôn phệ linh hồn… Những tử tôn này được gọi là Minh Trùng, cấu thành một chi đại quân Trùng hải khủng bố.

Trong Trùng hải trước mặt này nhất định là có một con Minh Hoàng Trùng Tộc chân chính, tức là Minh Hoàng Trùng Mẫu trong truyền

thuyết.

Xuy xuy! Xuy xuy!

Đám Minh Trùng nhiều đếm không hết kia hội tụ thành sóng triều Trùng hải khủng bố, ép thẳng về phía đám người Cự Thần Tộc. Những con côn trùng nhỏ này toàn thân đen như mực, trên giáp xác có hoa văn quỷ dị, cái miệng tròn trịa, phủ đầy vô số những cái răng nhọn, nhìn qua vô cùng ghê tởm, đáng sợ.

- Đi mau! Minh Hoàng Trùng Tộc vốn cực kỳ cừu thị tất cả những chủng tộc khác!

Vân Thải Cổ Thần lập tức nói.

Xích Tinh Vực từng có một truyền thuyết, một gã Thần Chủ thời điểm thăm dò một phiến di tích nào đó, trong lúc vô tình đã đắc tội Minh Hoàng Trùng Tộc. Về sau, đám Trùng hải kia liền truy sát gã Thần Chủ kia suốt mấy ngàn năm đằng đẳng, cuối cùng cũng thôn phệ được hắn.

Nghe nói như vậy, tất cả mọi người lập tức chuẩn bị triệt thoái. Quả nhiên, thời điểm mảnh Trùng hải kia nhìn về phía mọi người, một cỗ sát ý khổng lồ chợt mạnh mẽ bùng phát ra.

Ong ong!

Đúng lúc này, từ trung tâm Trùng hải đột nhiên truyền ra một cỗ linh hồn ba động. Lập tức, mảnh Trùng hải chợt liền tách ra thành hai, đại bộ phận tiếp tục tiến về phía trước, mà một phần nhỏ khác lại bay thẳng về phía đám người Cự Thần Tộc.

- Không tốt! Bị chúng để ý tới!

Sắc mặt Phá Nhạc Cổ Thần kinh hãi.

Xuy xuy! Xuy xuy!

Mảnh Trùng hải rậm rạp chằng chịt khủng bố kia đằng đằng sát khí, công kích thẳng về phía đám người Cự Thần Tộc.

- Bài Vân Chưởng!

Vân Thải Cổ Thần chợt đánh ra một chưởng. Một đạo quang chưởng cuồng phong, cấp tốc đánh vào trong mảnh Trùng hải, nhưng rất nhanh đã tiêu tan thành mây khói.

- Tu vi một con côn trùng không cao, nhưng nếu liên hợp lại, liền có lực lượng hóa mục nát thành thần kỳ!

Tả Mâu Triệu Phong tỉ mỉ quan sát một màn vừa rồi. Đại đa số những con côn trùng này cũng chỉ có tu vi từ Chân Thần Nhất giai đến Tứ giai, nhưng lại có thể ngăn cản được công kích của Cổ Thần Cửu giai cao hơn bọn chúng đến mấy giai. Đây là bởi vì lực phòng ngự của những con côn trùng này mạnh mẽ, hơn nữa thể tích quá nhỏ, thương tổn thừa nhận cũng ít đi. Một chưởng kia của Vân Thải Cổ Thần ít nhất cũng bị mấy triệu con côn trùng cùng nhau thừa nhận, bởi vậy liền có thể đón đỡ được. Cho dù có chút tử thương nhưng, nhưng so với toàn bộ Trùng hải thì lại thập phần nhỏ bé, không đáng kể.

- Chủng tộc mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc quả nhiên không đơn giản!

Trong lòng Triệu Phong cảm khái.

- Meo meo!

Đúng lúc này, Tiểu tặc miêu chợt từ trong Không gian Trữ vật nhảy ra, hướng về phía mảnh Trùng hải kia kêu lên một tiếng. Cùng lúc đó, khí tức trên người nó cũng phát sinh biến hóa, đám khí tức hỗn tạp trên người nó bắt đầu trở nên chỉ còn lại một loại khí tức duy nhất. Tỉ mỉ cảm nhận, có thể phát hiện ra, khí tức huyết mạch hiện tại Tiểu tặc miêu tản ra, cực kỳ tương tự với khí tức do mảnh Trùng hải kia tản ra.

Xuy xuy! Xuy xuy!

Nhất thời, mảnh Trùng hải đang chuẩn bị công kích đám người Cự Thần Tộc chợt đình trệ lại giữa không trung, lộ ra thần sắc mơ hồ. Mà bên kia, mảnh Trùng hải đang bay nhanh về phía phương xa kia cũng thoáng dừng lại. Không bao lâu sau, trong vô số côn trùng kia chợt bay ra một con côn trùng trên lưng có hoa văn tử kim sắc, thể tích hơi lớn hơn những con côn trùng khác một chút.

Khoảnh khắc con văn trùng tử kim sắc kia hiện thân, mạnh mẽ như đám người Cự Thần Tộc, huyết mạch trong cơ thể cũng thoáng run lên, cảm thấy một cỗ cảm giác áp bách Hoang Cổ vô biên khổng lồ. Phảng phất như con văn trùng tử kim sắc nho nhỏ kia chính là một mảnh thập vạn đại sơn Thái Cổ hùng vĩ vậy.

Triệu Phong cũng phát hiện, trong bản nguyên Thần Linh Nhãn chợt hiện lên một tia rung động nhàn nhạt, trong lòng không khỏi âm thầm kinh ngạc.

- Trùng Mẫu!

Trong lòng đám người Cự Thần Tộc thoáng cả kinh. Con văn trùng tử kim sắc này mới là Minh Hoàng Trùng Tộc chân chính, tất cả

những côn trùng khác ở đây đều là hậu đại của nó.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu bắt đầu câu thông với Trùng Mẫu. Tiểu tặc miêu chính là đang giải thích, bọn họ cũng không phải là địch nhân, lại càng không có ác ý. Đồng thời nó còn hỏi Trùng Mẫu vội vàng chạy về phía phương xa như vậy, là vì nguyên nhân gì? Đám Trùng hải phát hiện ra đám người Triệu Phong, theo lý thuyết hẳn là nên toàn thể đánh tới, nhưng thực tế chúng lại tách ra thành hai nhóm, Trùng Mẫu suất lĩnh một nhóm tiếp tục tiến về phía trước, trong này nhất định là có nguyên nhân khác!

Xuy xuy!

Con Trùng Mẫu kia phát ra thanh âm trầm thấp chói tai. Sau đó, mảnh Trùng hải vốn truy kích đám người Triệu Phong chợt bay ngược trở về. Ngay sau đó, toàn thể mảnh Trùng hải kinh khủng kia lại một lần nữa tiếp tục bay về phía phương xa.

- Cái này… Miêu huynh, vừa rồi ngươi đã làm gì vậy? Không ngờ lại khiến cho Trùng hải không công kích chúng ta nữa?

Thần sắc Phá Nhạc Cổ Thần kinh ngạc, thập phần sùng bái nhìn về phía Tiểu tặc miêu.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu khoa tay múa chân với mọi người, ý muốn nói, Trùng hải đang tiến về một địa phương trọng bảo trong phiến không gian này.

Lời này vừa nói ra, sắc mặt tất cả mọi người ở đây liền chấn động.

Với thực lực của Trùng hải kia, cho dù ba vị Bán Bộ Thần Chủ đối mặt, cũng chỉ có nước xoay người bỏ chạy. Mà địa phương có thể khiến cho Trùng hải cường đại như vậy động tâm, sao có thể bình thường?

Nhưng đám côn trùng kia rõ ràng vẫn còn địch ý với mọi người, nếu như bọn họ đi theo phía sau, nói không chừng sẽ chọc giận đối phương. Thứ hai, cho dù bọn có thể đi tới, như vậy không phải là tranh đoạt bảo vật với đám Trùng hải kia sao? Đối địch với một đám Trùng hải kinh khủng như vậy thật sự là quá không lý trí, sau này còn có khả năng sẽ bị truy sát vô tận nữa.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu lại khoa tay múa chân với mọi người, ý tứ chính là, tu vi con Trùng Mẫu trong Trùng hải kia cũng không quá cao, đại khái chỉ tương đương Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong. Với tu vi của Tân Vô Ngân, còn có Thần Linh Nhãn của Triệu Phong viễn thị, cho dù có theo dõi phía sau, cũng sẽ không bị đối phương phát hiện. Đến lúc đó, mọi người căn cứ tình huống cụ thể mà hành động. Sau khi nói xong những lời này, Tiểu tặc miêu lại âm thầm truyền âm cho Triệu Phong, ý tứ đại khái chính là, nếu Triệu Phong không đi, nhất định sẽ hối hận.

- Vậy chúng ta đi theo thử xem? Nếu quá nguy hiểm, liền trực tiếp triệt thoái!

Triệu Phong đề nghị.

Trải qua một lúc thương nghị, đám người Cự Thần Tộc cũng đồng ý. Bọn họ cũng muốn kiến thức một chút, địa phương trọng bảo có thể khiến cho đại quân Minh Trùng xem trọng như vậy, đến cùng là địa phương như thế nào.

Cứ như vậy, mọi người dựa theo vết tích Trùng hải lưu lại, một đường phóng theo. Không bao lâu sau, mọi người đã gặp được bóng dáng của Trùng hải. Nhưng mọi người vẫn luôn duy trì khoảng cách nhất định với Trùng hải, không để cho Trùng hải phát hiện ra.

- Thời Gian Áo Nghĩa áp chế đột nhiên trở nên mạnh phi thường rồi!

Phá Nhạc Cổ Thần đột nhiên mở miệng nói. Những người còn lại trong đội ngũ cũng phát hiện ra điều này, đều nhao nhao gật đầu. Loại hoàn cảnh đột nhiên thay đổi như thế này, cho thấy phía trước quả nhiên là có bí mật. Cũng không bao lâu sau…

- Bọn chúng đã dừng lại!

Triệu Phong đột nhiên nói. Hiện tại, với tầm mắt của Triệu Phong cũng chỉ có thể nhìn thấy được Trùng hải, về phần phía trước Trùng hải có cái gì, hắn vẫn không thể nhìn thấy.

- Chúng ta đi vòng qua phía khác, như vậy vừa có thể tiếp cận địa phương trọng bảo, lại không bị Trùng hải phát hiện!

Triệu Phong chợt đề nghị. Sau đó, đám người bọn họ bắt đầu bay vòng về phía trái, lại chậm rãi tiếp cận về phía trước. Không bao lâu sau, một tòa kiến trúc khổng lồ không trọn vẹn đã xuất hiện trước mặt mọi người! Đó là một tòa cổ bảo màu xám, trên đó có rất nhiều hoa văn huyền ảo, khí tức tang thương mà cổ lão, khắp nơi đều tản ra lực lượng Thời Gian Áo Nghĩa.

- Đây không phải là kiến trúc của Thiên Cơ Tộc!

Sắc mặt mọi người khẽ chấn kinh. Tất cả những kiến trúc trước đây bọn họ từng gặp qua gần như đều là kiến trúc Thiên Cơ Tộc, bởi vậy,

lần đầu tiên nhìn thấy một tòa kiến trúc phong cách khác, bọn họ đều cảm thấy vô cùng kinh ngạc. Cẩn thận nghĩ đến, dọc theo đường đi bọn họ cũng từng gặp qua rất nhiều phế tích kiến trúc cũng không phải là kiến trúc Thiên Cơ Tộc, mà có chút cùng loại với tòa thành màu xám này.

- Tuy rằng cổ bảo này cũng không phải là kiến trúc Thiên Cơ Tộc, nhưng bộ dáng vô cùng bất phàm, giống như kiến trúc của một chủng tộc cường đại khác!

Tân Vô Ngân trầm giọng nói. Thời kỳ Thái Cổ, rất nhiều chủng tộc dị thường cường đại cũng có văn hóa cùng lối kiến trúc của chính mình.

Tiếp cận thêm chút nữa, mọi người phát giác ra, phụ cận tòa cổ bảo màu xám kia trải rộng vô số các loại trân tài, trong nó đại đa số đều là trân tài tu luyện Thời Gian Áo Nghĩa. Mà những trân tài xung quanh tòa cổ bảo màu xám này lại càng trân quý, niên hạn xa xưa hơn. Mọi người nhanh chóng phát hiện ra ba cây Nguyệt Quang Thiên Duẫn, ngoài ra còn có mấy món trân bảo giá trị hoàn toàn tương đương với Nguyệt Quang Thiên Duẩn nữa.

- Nhiều thiên tài địa bảo như vậy!

Hai mắt Phá Nhạc Cổ Thần cùng Vân Thải Cổ Thần bùng phát tinh quang. Đám trân tài ở đây cộng lại, thậm chí còn trân quý hơn tất cả các trân tài trước mọi người từng cướp đoạt.

- Địa phương trọng bảo như thế, không có khả năng không bị chiếm lĩnh!

Triệu Phong trầm giọng nói.

Trong phiến không gian này, bất luận địa phương nào có nguyên khí dồi dào, trân tài trải rộng cũng đều bị các tộc đàn Yêu Thần hoặc là Yêu Thần dị thường cường đại chiếm lĩnh. Mà chủ nhân bên trong tòa cổ bảo kỳ dị kia tất nhiên cũng là tồn tại khiến cho ngay cả Trùng hải cũng vô cùng kiêng kỵ! Nghĩ tới đây, Triệu Phong liền vô cùng hiếu kỳ, bên trong tòa cổ bảo kia đến cùng là ẩn chứa cái gì? Mà những người còn lại cũng giống như hắn, vô cùng tò mò.

Xuy xuy! Xuy xuy!

Mảnh Trùng hải phía trước tòa cổ bảo đổ nát kia đột nhiên truyền ra vô số thanh âm chói tai, sau đó liền tụ tập lại với nhau, cuồn cuộn lao thẳng về phía cổ bảo.

Ông!

Đúng lúc này, bên trong tòa cổ bảo đổ nát kia chợt nhộn nhạo ra một tầng lưu quang bạch sắc, lan tỏa ra toàn bộ thiên địa. Thoáng chốc, mỗi một gió thổi cỏ lay trong toàn bộ thế giới này cũng trở nên vô cùng chậm chạp. Mà tiến công của mảnh Trùng hải kia cũng chậm lại.

Bên kia, đám người Triệu Phong cũng cảm thụ được lực lượng Thời Gian Áo Nghĩa vô cùng cường đại áp bách thẳng tới.

- Kẻ tản mát ra cỗ lực lượng Thời Gian này, đến cùng là người phương nào?

Vân Thải Cổ Thần chợt thấp giọng hỏi. Bọn họ hoàn toàn không đoán ra được cấp bậc của cỗ lực lượng Thời Gian Áo Nghĩa này rốt cuộc là mấy trọng.

- Tiếp cận Cửu trọng!

Triệu Phong thấp giọng nói. Thời Gian Áo Nghĩa chính là một trong những Áo nghĩa cực khó tu luyện. Nhưng cỗ Thời Gian Áo Nghĩa hiện tại đang tản ra này lại đạt tới Cửu trọng!

Đúng lúc này, trong cổ bảo kia chợt tản mát ra vài đạo quang huy hư bạch. Một đạo lưu quang từ trong đó bắn ra. Tất cả mọi người ở đây, kể cả mảnh Trùng hải kia, đều nhất tề nhìn chằm chằm về phía một quang đoàn vờn quanh hư quang thần bí kia.

Triệu Phong lập tức vận chuyển Thần Linh Nhãn, nhìn thấu thị tới, liền nhìn thấy rõ ràng đồ vật bên trong quang đoàn kia.

- Đó là… Một khối mảnh vỡ?

Thần sắc Triệu Phong nhất thời cứng đờ. Vốn dĩ hắn nghĩ rằng đó có thể là một tộc quần cường đại, hoặc là một con Yêu Thần kỳ dị cổ lão nào nó, như thế nào cũng không ngờ tới, đó lại là một khối mảnh vỡ, giống như một mảnh gương vỡ vậy! Bất quá, vẻn vẹn chỉ một khối mảnh vỡ đã khiến cho toàn bộ Trùng hải phải dàn trận đón địch. Mảnh vỡ này, đến cùng có lai lịch gì?

- Ha ha… các ngươi lại tới nữa! Bất quá lần này, các ngươi vẫn là thất bại trở về a!

Trong mảnh vỡ kia truyền ra một đạo thanh âm thời không già nua.

Xuy xuy!

Đám Trùng hải chợt tản mát ra thanh âm chói tai kinh người. Thoáng chốc, tất cả các Minh Trùng nhận được mệnh lệnh của Trùng Mẫu, bắt đầu bài binh bố trận. Không bao lâu chúng đã hình thành một vật thể hình tròn thật lớn, nhìn qua giống như một ổ côn trùng vậy.

Ong ong!

Tất cả Minh Trùng đồng tâm hiệp lực chống lại lực lượng Thời Gian do mảnh vỡ kia tản ra. Ổ côn trùng kia đột nhiên cuộn thẳng về phía trước, tốc độ nhanh hơn trước đây gần gấp đôi, mắt thấy đã sắp sửa tiếp cận tòa cổ bảo màu xám kia!

Chương 1383: Mảnh vỡ Tổ khí

Phía trước cổ bảo màu xám, mấy ức vạn đại quân Minh Trùng co rút lại, sắp xếp thành một khối cầu thật lớn đen như mực, giống như một ổ côn trùng vậy.

Ong ong!

Khối cầu đen như mực kia có mật độ Minh Trùng thật lớn, trọng lượng không cách nào tưởng tượng nổi, hình thành nên một cỗ lực lượng to lớn lay động thiên địa, bắt đầu trùng kích lực lượng Thời Gian do mảnh vỡ thần bí sinh ra. Dưới sự ngăn trở mênh mông cuồn cuộn của lực lượng Thời Gian, không ngờ khối cầu Trùng hải kia lại có thể cường thế tiếp cận cổ bảo.

Tại một chỗ khác của cổ bảo đổ nát, Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân dùng thủ đoạn của chính mình, quan sát được một màn này, trong lòng không khỏi chấn động. Đối diện cường giả Cổ Thần, bất luận một con Minh Trùng nào trong đại quân Trùng hải kia cũng chỉ như một con kiến hôi, trong nháy mắt sẽ có thể hủy diệt, vô cùng nhỏ bé. Nhưng mấy ức vạn Minh Trùng bố trí thành mật trận kỳ quái, không ngờ lại có thể bộc phát ra uy năng đáng sợ như vậy. Cỗ uy năng này chỉ sợ đã vượt qua Bán Bộ Thần Chủ bình thường rồi.

- Đối diện với Thời Gian Áo Nghĩa Cửu trọng, lại vẫn có thể cường thế tiến lên…

Triệu Phong không khỏi kinh ngạc tán thán. Đổi lại là hắn hay bất kỳ người nào trong Cự Thần Tộc, chỉ sợ cũng không thể nào đối kháng được lực lượng Thời Gian do mảnh vỡ thần bí kia sinh ra.

- Tình huống như thế nào?

Bên cạnh hai người, Phá Nhạc Cổ Thần và Vân Thải Cổ Thần có chút không kềm chế được. Trước tòa cổ bảo đổ nát này, lại có vô số thiên địa trân tài vô cùng trân quý, nhất là các loại trân tài Thời Gian hệ lại chiếm đa số. Nếu như có thể lấy đi tất cả những trân tài này, sẽ đủ để bồi dưỡng một nhóm lớn cường giả tinh anh Cự Thần Tộc. Nhưng hai người lại bởi vì tu vi cảnh giới có hạn, không dám đơn giản dùng thần niệm quan sát, lo lắng bị Minh Hoàng Trùng Mẫu phát hiện ra. Cho dù là Tân Vô Ngân đã đạt tới Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, kiếp trước còn là Thần Chủ, ý chí linh hồn cường đại, nhưng thời điểm quan sát cũng phải cực kỳ cẩn thận.

- Triệu huynh cảm thấy thế nào?

Tân Vô Ngân lại trưng cầu ý kiến của Triệu Phong. Hai người đều có thể quan sát trận chiến giữa mảnh vỡ thần bí và đại quân Minh Trùng. Nhưng Tân Vô Ngân có cảm giác, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong hẳn là có thể quan sát, cảm nhận rõ ràng hơn chính mình rất nhiều.

Phá Nhạc Cổ Thần và Vân Thải Cổ Thần cũng nhìn phía Triệu Phong. Từ khi tiến vào Bảo khố Tổ Di, Triệu Phong lần lượt kinh diễm xuất thủ, đã khiến cho bọn họ tín phục.

- Có thể khẳng định, chỉ cần chúng ta hơi chút dị động, sẽ kinh động mảnh vỡ thần bí kia!

Triệu Phong chậm rãi mở miệng. Tả Đồng của hắn thủy chung vẫn luôn quan sát mảnh vỡ thần bí phát ra lực lượng Thời Gian mênh mông cuồn cuộn kia. Từ sau khi Thần Linh Nhãn đạt tới cấp bậc Chuẩn Thần Mâu, cực hiếm trường hợp gặp phải những vật nó nhìn

không thấu, mà mảnh vỡ thần bí này, chính là thứ mà nó khó cân nhắc nhất trong số đó.

- Vì sao lại có phán đoán này?

Tân Vô Ngân khẽ giật mình. Hắn cũng không muốn đơn giản trêu chọc tới mảnh vỡ thần bí kia. Lực lượng Thời Gian chính là lực lượng Quy tắc rất khó phá giải. Với kiến thức hiện tại của hắn, cơ bản cũng không có bất cứ thủ đoạn hữu hiệu gì có thể khắc chế được lực lượng Thời Gian. Ngược lại, tất cả các lực lượng trên thế gian đều bị lực lượng Thời Gian áp chế.

- Mảnh vỡ này chính là đầu mối then chốt của cả tòa cổ bảo này. Tất cả lực lượng Thời Gian bảo hộ khu vực cổ bảo cũng là do nó chưởng khống!

Triệu Phong bình thản nhàn nhạt nói.

Ba người Cự Thần Tộc nghe thấy vậy, sắc mặt nhất thời cứng lại. Nói đơn giản, chỉ cần mọi người có chút dị động gì, cũng sẽ bị lực lượng Thời Gian khủng bố kia công kích. Nhưng xung quanh tòa cổ bảo đổ nát kia lại có đại lượng trân tài phi thường quý giá, trân bảo giống như Nguyệt Quang Thiên Duẫn vậy, chỗ nào cũng có thể nhìn thấy! Nói không khoa trương, nếu như có thể cướp đoạt trân tài tại một phương vị của cổ bảo, như vậy thu hoạch liền sẽ gấp mười lần so với trước đây!

- Vậy phải làm gì bây giờ? Nếu không nắm chặt thời gian, chỉ sợ đám người Cổ Hồn Điện sẽ chạy tới a…

Phá Nhạc Cổ Thần cùng Vân Thải Cổ Thần cực kỳ không cam lòng. Nhìn khuôn mặt bình tĩnh tuấn nhã của Triệu Phong, Tân Vô Ngân đột nhiên bật cười một tiếng:

- Triệu huynh, chỉ sợ ngươi sớm đã có đối sách rồi a?

Hai người quen biết nhau từ rất sớm, hắn rất hiểu rõ Triệu Phong, nếu quả thật không có một chút cơ hội nào, chỉ sợ Triệu Phong đã sớm rút lui rồi, sẽ không lãng phí thời gian ở đây.

- Chỉ cần đợi là được!

Triệu Phong thốt ra một câu, sau đó cũng không nói gì nữa. Trong lòng hắn thầm nghĩ, có thể thành công hay không, chỉ có thể xem Minh Hoàng Trùng Tộc bài danh thứ mười Thái Cổ Vạn Tộc kia có danh xứng với thực hay không.

Xuy xuy! Xuy xuy xuy!

Trước cổ bảo, khối cầu Trùng hải từ từ bành trướng từng chút từng chút một, tiến thêm một bước áp bách mảnh vỡ thần bí. Nhìn tình hình này, phe Trùng hải tựa hồ đã chiếm ưu thế.

- Ha hả… đám côn trùng nhỏ, lần này thực lực các ngươi lại có tiến bộ a! Nhưng cũng vô dụng thôi!

Trong quang đoàn hư vô kia lại truyền ra thanh âm thời không già nua lúc trước. Lời còn chưa dứt…

Ba!

Toàn bộ tòa cổ bảo đổ nát đột nhiên ba động một cỗ lực lượng Thời Gian mãnh liệt hơn. Xung quanh mảnh vỡ đột nhiên phát ra một đoàn hư vô bạch quang, sáng ngời chói mắt tận trời. Ngay sau đó, một đoàn sóng xung kích Thời Gian hình tròn đột nhiên thổi quét ra phương viên mấy trăm dặm xung quanh. Những nơi làn sóng xung

kích Thời Gian kia đi qua, mọi âm thanh nhất thời trầm tịch, vạn sự vạn vật trong thiên địa phảng phất như ngưng đọng lại vậy.

- Cái gì?

Tại một chỗ khác, Triệu Phong cùng ba người Cự Thần Tộc chợt cảm thấy từ chiến trường phía trước có vài tia dư ba Pháp tắc ba động không thể trái nghịch đang lan tràn tới. Trong khoảnh khắc, huyết mạch thân thể thậm chí tư duy của bốn người lập tức cũng bị ngưng kết ngắn ngủi. Cử động ngưng kết lại, mà hô hấp và nhịp tim đập cũng đồng thời dừng lại.

- Thời Gian Tĩnh Chỉ!

Giờ phút này, trong não hải Triệu Phong chỉ còn lại một tia ý niệm này.

- Pháp tắc Thời Gian? Mảnh vỡ kia rốt cuộc có lai lịch gì?

Trong lòng Tân Vô Ngân cực kỳ hoảng sợ. Kiếp trước hắn đã từng đạt tới cấp bậc Thần Chủ, từng lĩnh ngộ qua Pháp tắc, tự nhiên biết rõ sự đáng sợ của Pháp tắc. Mà trong rất nhiều chủng Pháp tắc, Pháp tắc Thời Gian càng được xưng là đệ nhất Pháp tắc! Mà giờ phút này, không ngờ một cái mảnh vỡ nho nhỏ lại có thể phát động lực lượng Cấm kỵ của Pháp tắc Thời Gian, Thời Gian Tĩnh Chỉ! Ngay cả thời gian cũng dừng lại, mặc cho thủ đoạn của ngươi thông thiên, cũng có thể làm được gì?

Răng rắc!

Ngoài mặt khối cầu do đám Trùng hải áp súc thành kia chợt xuất hiện vô số khe nứt nhỏ. Trong khoảnh khắc, vô số xác côn trùng rơi lả tả xuống. Trên mặt đất nhanh chóng hình thành một mảnh hải dương

xác côn trùng thê thảm. Số lượng kia ít nhất cũng tới mấy ngàn vạn!

Nhìn thấy một màn này, tâm thần Tân Vô Ngân cùng Triệu Phong cũng phải run lên. Giờ phút này, bọn họ sâu sắc cảm nhận được sự vô tình cùng bá đạo của lực lượng Thời Gian.

Rào rào rào!

Trên mặt đất, mỗi thời mỗi khắc cũng có ngàn vạn ức xác côn trùng, rơi lả tả xuống, chất thành một mảnh hải dương xác côn trùng càng ngày càng dầy.

- Chi xuy!

Từ trung tâm khối cầu Trùng hải kia chợt truyền đến một tiếng rít chói tai bén nhọn, mang theo cảm giác cừu thị băng lãnh.

- Đó là Minh Hoàng Trùng Mẫu!

Tân Vô Ngân khẽ hô lên. Triệu Phong cũng nhẹ nhàng cười một tiếng:

- Trùng Mẫu muốn phản kích rồi…

Trong khoảnh khắc, ngoài mặt khối cầu Trùng hải do đại quân Minh Trùng tạo thành kia đột nhiên dâng lên từng tầng từng tầng quang vụ xám đen. Khí thế của đám quang vụ xám đen kia cũng cực kỳ kinh người, dưới sự càn quét của lực lượng Thời Gian, nó vẫn như cũ nghịch thế bành trướng, dùng tốc độ khủng bố không ngừng tăng vọt thể tích.

Mười trượng… Trăm trượng… Ngàn trượng… Vạn trượng…

Không tới mười cái hô hấp, trong đám quang vụ xám đen đã xuất hiện một cái cự sào kình thiên. Cự sào kinh thiên kia vừa xuất hiện từ trong đám quang vụ xám đen tiêu tán, đã phát ra một cỗ khí tức Man Hoang thương cổ vô biên.

Tâm thần đám người Triệu Phong run lên, trong lòng đột nhiên xuất hiện một loại cảm giác muốn triều bái. Phảng phất như cự sào kinh thiên kia chính là khởi nguyên của tất cả vậy.

- Hửm?

Triệu Phong phát hiện, dưới cỗ khí tức kia, lực lượng Bản Nguyên của Thần Linh Nhãn lại một lần nữa xuất hiện một tia rung động nhàn nhạt.

Vù vù vù!

Từ trong cự sào kinh thiên kia chợt tuôn ra một làn gió màu xám đen, đem hơn ức vạn xác côn trùng phụ cận thổi quét vào trong cự sào kinh thiên. Sau đó, bên trong cự sào kình thiên đột nhiên bắt đầu nhộn nhạo lên từng trận.

- Hấp thu trở về để sử dụng sao?

Thần sắc Triệu Phong trở nên cổ quái. Tân Vô Ngân ở một bên cũng không khỏi cảm khái:

- Không hỗ là chủng tộc thần thoại bài danh thứ mười trong Thái Cổ Vạn Tộc, ngay cả lực lượng Pháp tắc Thời Gian cũng có thể chống cự lại!

Lúc này, quang đoàn hư vô chung quanh mảnh vỡ kia đã ảm đạm xuống vài phần. Vừa rồi, nó đã phát động lực lượng Cấm kỵ Thời

Gian Tĩnh Chỉ, giằng co khoảng chừng mười hơi thở, khiến cho nó cũng tiêu hao thật lớn. Thần Linh Nhãn của Triệu Phong nhạy bén phát hiện, lực lượng Thời Gian vốn dĩ cố thủ cổ bảo đổ nát, tựa hồ cũng ảm đạm hơn so với lúc trước.

- Kế hoạch của ngươi chính là…

Lúc này, Tân Vô Ngân đột nhiên hiểu được một chút. Triệu Phong hẳn là muốn thông qua đại quân Minh Trùng để tiêu hao mảnh vỡ, thậm chí là lực lượng Thời Gian bảo hộ toàn bộ cổ bảo kia. Nhất là một cái Thời Gian Tĩnh Chỉ vừa rồi, đã khiến cho mảnh vỡ tiêu hao rất lớn.

Đúng lúc này, ngoài mặt cự sào kình thiên chợt xuất hiện vô số kể những lỗ thủng nhỏ, mơ hồ có thể nhìn thấy được một đám dịch thể sền sệt ở bên trong.

Xuy xuy! Xuy xuy!

Ngay sau đó, từ trong những lỗ thủng kia đột nhiên chui ra một loại Minh Trùng ngân bạch trong suốt, cặp cánh sau lưng cũng trong suốt, toàn thân phát ra oánh quang nhàn nhạt.

- Hửm?

Triệu Phong lộ ra một tia ngạc nhiên. Hắn mơ hồ cảm giác được một tia thời gian ba động yếu ớt từ trên người những con phi trùng oánh quang này.

Hưu hưu hưu hưu!

Mấy trăm vạn phi trùng oánh quang nhất thời hội tụ thành một mảnh quang hải, xông thẳng về cổ thành tàn phá trước mặt. Lần này, mục

tiêu công kích của Minh Hoàng Trùng Mẫu tựa hồ không phải là mảnh vỡ thần bí kia nữa, mà đã trở thành tòa cổ bảo đổ nát kia. Vẫn chưa hết, từ trong những lỗ thủng của cự sào kinh thiên kia lại bay ra vô số những đồng giáp trùng. Những con Minh Trùng này đều có tứ chi vô cùng sắc bén.

Phốc phốc phốc!

Những con đồng giáp trùng này nhanh chóng chui vào trong lòng đất, chia ra hơn mười hướng khác nhau, từ dưới lòng đất công kích lên cổ thành tàn phá phía trên.

- Trùng Mẫu đã cải biến sách lược!

Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân khẽ liếc mắt nhìn nhau. Tựa hồ Minh Hoàng Trùng Mẫu biết rõ mảnh vỡ thần bí kia khó chơi, ngược lại tiến hành công kích cổ bảo. Thể tích mục tiêu cổ bảo lớn hơn rất nhiều, những nơi có thể công kích cũng lớn hơn.

- Côn trùng giảo hoạt! Không ngờ Minh Trùng Mẫu Sào của ngươi lại tiến hóa ra côn trùng chủng loại mới, có sức chống cự nhất định với lực lượng Thời Gian!

Mảnh vỡ thần bí trong quang đoàn rốt cuộc cũng có chút lo lắng.

Trên bầu trời, đám phi trùng oánh quang kia phát ra thời gian ba động nhàn nhạt, phân hóa thành từng đoàn từng đoàn quang hải, trùng kích về phía cổ bảo. Một nhóm đồng giáp trùng khác lại có lực phòng ngự cường đại, am hiểu đào lỗ chui xuống đất, từ dưới lòng đất công kích lên. Mục tiêu thống nhất đều là tòa cổ bảo đổ nát kia!

Mảnh vỡ thần bí phải chưởng khống lực lượng Thời Gian phòng ngự toàn bộ cổ bảo, tiêu hao của nó hiển nhiên lớn hơn nhiều so với

trước đây.

Khoảng thời gian sau đó chính là một trận chiến đấu tiêu hao dài dòng. Trên mặt đất cùng trong lòng đất không ngừng có Minh Trùng hóa thành xác côn trùng. Nhưng rất nhanh, trong cự sào kinh thiên lại một lần nữa sinh ra Minh Trùng mới, cuồn cuộn không ngừng chi viện. Cả hai bên cứ như vậy dây dưa lẫn nhau, bên nào cũng đều không chịu thua.

o0o

Hai ngày sau…

- Cũng tương đối rồi! Đã có thể xuất thủ!

Triệu Phong và Tân Vô Ngân liếc mắt nhìn nhau, đồng thời gật đầu. Lúc này, lực lượng của mảnh vỡ thần bí kia chỉ sợ đã bị đại quân Minh Trùng kềm chế hơn phân nửa, tiêu hao cũng không nhỏ, chính là thời điểm đục nước béo cò.

Cùng lúc đó, tại một phương vị khác của cổ bảo đổ nát đột nhiên xuất hiện vài cỗ khí tức cường đại. Mấy đạo thân ảnh từ xa bay tới, phiêu phù giữa không trung, ngắm nhìn tòa cổ bảo đổ nát ở phương xa, cùng với cự sào kình thiên, thể tích so với cổ bảo còn lớn hơn một chút. Một màn hình ảnh chiến đấu tráng lệ như sử thi kia cũng khiến cho tâm thần mấy người rung động.

- Cái cự sào kia là…

Sắc mặt Diệt Lưu Cổ Thần chấn động.

- Minh Trùng Mẫu Sào!

Chỉ có Vũ Hành, sắc mặt vẫn như cũ thản nhiên, nhàn nhạt nói.

- Nhìn quy mô, tu vi Trùng Mẫu ít nhất cũng đạt tới Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong!

Thần thức của ba vị Bán Bộ Thần Chủ, kể cả Vũ Hành, dần dần tiếp cận quan sát. Rất nhanh, mảnh vỡ thần bí trong quang đoàn kia đã lọt vào cảm quang của bọn họ.

- Đó là thứ gì?

Hàn Ngọc Cổ Thần cùng Hắc Ngục Cổ Thần thoáng có chút hứng thú.

- Mảnh vỡ Tổ khí!

Vũ Hành bình thường vẫn luôn bình tĩnh, lúc này lại là kẻ đầu tiên biến sắc, ánh mắt lộ ra thần sắc kích động cùng cuồng nhiệt.

- Mảnh vỡ Tổ khí?

Ba vị Bán Bộ Thần Chủ nhất thời cũng lộ ra thần sắc chấn động, tựa hồ đã từng nghe nói qua truyền thuyết liên quan tới đồ vật này.

- Từ giờ trở đi, mục tiêu hàng đầu chính là Mảnh vỡ Tổ khí này!

Vũ Hành dùng ngữ khí không cho phép nghi ngờ, lớn tiếng nói.

- Vậy còn Cổ Thần Ấn kia…

Hắc Ngục Cổ Thần hơi chút ngập ngừng, hỏi.

- So với Mảnh vỡ Tổ khí lực lượng Thời Gian này, Cổ Thần Ấn cũng

chỉ là thứ yếu! Tạm thời gác qua một bên cũng không sao!

Chương 1384: Ta biết rõ ngươi!

- So với Mảnh vỡ Tổ khí lực lượng Thời Gian này, Cổ Thần Ấn cũng chỉ là thứ yếu! Tạm thời gác qua một bên cũng không sao!

Thần sắc Vũ Hành vẫn như cũ vô cùng kích động và hưng phấn. Ba vị Bán Bộ Thần Chủ thoáng nhìn nhau một cái, mặc dù trong mắt thoáng có chút ngạc nhiên, nhưng lại có thể hiểu được Vũ Hành. Thời điểm biết được mảnh vỡ thần bí kia chính là Mảnh vỡ Tổ khí, ba vị Bán Bộ Thần Chủ cũng đã chấn động không thôi, không nghĩ tới mình có thể nhìn thấy vật phẩm truyền thuyết này.

Tất cả mọi người đều biết, trong Thần vực Man Hoang, Thần binh chủ lưu chính là Thần khí. Từ Thần khí Thứ phẩm tăng lên Hạ phẩm, Trung phẩm… mãi cho tới Thần khí Cực phẩm. Dưới tình huống bình thường, Thần khí Cực phẩm chính là bảo vật Thần binh phẩm cấp cao nhất trong thường thức của mọi người. Cho dù là Cổ Thần Cửu giai, Bán Bộ Thần Chủ, đại đa số cũng không có được một kiện Thần khí Cực phẩm. Nhưng Thần khí, Thần khí Cực phẩm cũng không phải là bảo vật Thần binh phẩm cấp cao nhất Thần vực! Phẩm cấp cao nhất chính là Tổ khí chí cao!

Nhưng Tổ khí chỉ là vật phẩm trong truyền thuyết. Mức độ hiếm lạ của nó thậm chí có thể so với Bát Đại Thần Mâu, hay Thần Vương Chúa Tể. Đồng dạng với Bát Đại Thần Mâu, mỗi một kiện Tổ khí cũng đều là độc nhất vô nhị! Tổ khí xuất hiện từ Thời đại Man Hoang Thái Cổ, uy năng cùng thần thông của nó đã không phải là đám người hiện tại có khả năng phỏng đoán. Cường giả hậu thế chỉ có thể biết được vết tích lịch sử của nó từ cổ tịch thần thoại mà thôi.

Niên đại nó tồn tại, chính là thời kỳ cường thịnh huy hoàng nhất của Thái Cổ Vạn Tộc. Lúc nó tồn tại, Thái Cổ Tộc đệ nhất Thái Cổ, độc bá Vạn Tộc, ngạo thị Man Hoang, ai dám tranh phong? Lúc nó tồn tại, văn minh Thiên Cơ Tộc sáng lạn mới vừa từ thiên ngoại tìm đến đây, bị người bản thổ Vạn Tộc nơi nơi khinh thị! Lúc nó tồn tại, Quang Tộc cũng đã nhởn nhơ tiến hành thời không xuyên toa cùng lữ hành trong Phạm Trụ, siêu nhiên thế ngoại! Lúc nó huy hoàng, chín vầng Thái Cổ Kim Ô còn treo trên không trung, thiêu đốt tận thiên địa, khiến Vạn Tộc tai ương! Lúc nó huy hoàng, Diệt Thế Hắc Giao Long vẫn còn phun ra nuốt vào Diệt Thế Long Tức, tiêu diệt từng nền từng nền văn minh chủng tộc cùng không gian dị độ! Lúc nó huy hoàng, Bát Đại Thần Mâu vẫn còn chưa xuất thế!

- Tổ khí a! Lúc nó huy hoàng là Thời đại Thái Cổ Vạn Tộc, mà hiện tại… là Thời đại Bát Đại Thần Mâu!

Trong mắt Ngục Hải Cổ Thần Mang theo một tia hồi tưởng nhàn nhạt. Thời đại Bát Đại Thần Mâu hiện tại tuy rằng vẫn như cũ cường đại cường thịnh, Phạm Trụ vẫn như cũ hạo hãn như vậy, nhưng mỗi khi nhắc tới Thời đại Thái Cổ Vạn Tộc, các cường giả trong Thần vực cũng đều vô cùng hướng tới. Thời đại đó, Thái Cổ Vạn Tộc đều tề tụ, không giống như hiện tại, hoặc là đã tuyệt tích, hoặc là đã lánh đời…

- Kiện Tổ khí cuối cùng hiện thân gần đây nhất, là chuyện của bao nhiêu ức năm trước rồi? Ta nhớ rõ, nó thuộc về một vị Thần Vương Chúa Tể, tồn tại sánh vai với Bát Đại Thần Mâu!

Hàn Ngọc Cổ Thần cực kỳ ao ước, nói. Bất luận một kiện Tổ khí nào cũng giống như Thần Mâu vậy, chỉ có một không hai! Tại Thời đại Thái Cổ Vạn Tộc, dường như cũng chỉ có Thái Cổ Tộc, Cổ Vu Tộc, Quang Tộc cùng với vài chủng tộc bài danh cực ở phía trước mới

từng xuất hiện qua Tổ khí. Mức độ hi hữu của Tổ khí thậm chí không thua gì Thần Mâu bây giờ!

- Tổ khí không phải thứ chúng ta có thể chạm vào! Một Mảnh vỡ Tổ khí cũng chỉ có thể thuộc về một vị Thần Chủ, thậm chí còn là tồn tại nổi bật trong hàng ngũ Thần Chủ!

Vũ Hành lạnh nhạt nói. Tổ khí cũng cao cao tại thượng giống như Thần Mâu vậy, Thần Chủ trở xuống cũng không cần vọng tưởng. Mà xuất hiện trước mặt bọn chúng lại là một Mảnh vỡ Tổ khí a! Nếu như đặt ở ngoại giới, cái này chỉ sợ sẽ khiến cho toàn bộ Thần vực cũng phải rung động, dẫn động vô số đại thế lực cùng Đại năng siêu cấp tranh đoạt.

- Nếu như ta có thể nắm giữ một kiện Mảnh vỡ Tổ khí, nói không chừng còn có thể khiêu chiến một vị Thần Chủ! Thậm chí còn có thể chiến thắng nữa…

Mấy vị Bán Bộ Thần Chủ ở đây cũng đều tâm động không thôi. Bất tri bất giác, trong lòng mấy người đã nảy sinh tham niệm! Dù sao, đạt được một khối Mảnh vỡ Tổ khí, cơ bản cũng sẽ mười phần có thể đột phá Thần Chủ, còn có hy vọng trở thành tồn tại nổi bật trong hàng ngũ Thần Chủ nữa. Một khi có được Tổ khí, trong cảnh giới đồng giai, chính là ý nghĩa vô địch! Thậm chí còn có thể vượt cấp giết địch nữa.

- Giá trị của Mảnh vỡ Tổ khí, cũng không cần phải nói thêm! Huống chi lại là Mảnh vỡ Tổ khí Pháp tắc Thời Gian! Kế tiếp, chúng ta cần phải thương nghị kế hoạch!

Vũ Hành cắt đứt tư tưởng của mấy người.

- Kế hoạch?

Ba vị Bán Bộ Thần Chủ cùng hai gã Cổ Thần còn lại cũng nín thở ngưng thần. Giờ phút này, đối mặt với lợi ích chưa từng có, tất cả mọi người ở đây đột nhiên trở nên đoàn kết lại. Về phần cái gì Cổ Thần Ấn, cái gì kế hoạch ban đầu, toàn bộ đã sớm bị quăng hết ra sau đầu rồi. Bọn chúng tự nhiên có thể nhìn ra, chỉ bằng vào một hai vị Bán Bộ Thần Chủ, e rằng sẽ chỉ bị Mảnh vỡ Tổ khí hành hạ một trận. Nhất định phải có kế hoạch, cùng cần phải dùng trí!

- Ha hả… hiện tại chính là cơ hội ngàn năm có một!

Ánh mắt Vũ Hành lại nhìn về phía trận đại chiến giữa Mảnh vỡ Tổ khí cùng Minh Trùng Mẫu Sào phía trước tòa cổ bảo.

Tuy rằng chiến lực đơn thể của Minh Hoàng Trùng Mẫu cũng không mạnh, nhưng nó lại am hiểu sinh sôi nảy nở, có chiến thuật biển người, am hiểu chiến đấu lâu dài. Trong Mẫu Sào kình thiên cao vạn trượng kia cuồn cuộn không ngừng sinh ra trùng tử trùng tôn.

Lúc ban đầu, trong Mẫu Sào chỉ chủ yếu sinh ra hai loại Minh Trùng: phi trùng oánh quang cùng đồng giáp trùng. Hai loại Minh Trùng này không ngừng chết đi, lại không ngừng từ trong Mẫu Sào sinh sôi nảy nở ra. Tới hiện tại, trong Mẫu Sào lại sinh ra loại Minh Trùng thứ ba, là một loại trùng mập màu xám đen, thể tích to lớn như thùng nước. Loại trùng mập màu xám đen này không có sức chiến đấu gì, nhưng chuyên môn phụ trách thu thập cùng vận chuyển.

Sưu! Sưu! Sưu!

Những con trùng mập màu xám đen này thu thập các loại khoáng vật, thực vật tài liệu ở phụ cận, nuốt vào cái bụng tròn vo của mình, sau đó mang những nguyên liệu này quay về bên trong Mẫu Sào. Minh Hoàng Trùng Mẫu nhận được những nguyên liệu này hỗ trợ, cơ

hồ là không ngừng nghỉ sinh sôi nảy nở hậu đại. Bởi vậy, mặc kệ Minh Trùng chết nhiều đến đâu, trong Mẫu Sào kia vẫn như cũ có thể liên miên không ngừng sản sinh ra phi trùng oánh quang cùng đồng giáp trùng, tiến hành chiến đấu giống như thiêu thân lao đầu vào lửa vậy.

- Chậc chậc… đã chết gần mấy ức Minh Trùng a!

- Không hổ là Minh Hoàng Trùng Tộc bài danh thứ mười trong Thái Cổ Vạn Tộc, am hiểu chiến thuật biển người! Đổi thành những chủng tộc khác bài danh cao hơn chúng một chút, cũng chưa chắc có thể đạt được hiệu quả này!

Ba vị Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Điện ở một bên xem náo nhiệt, Vũ Hành đồng dạng cũng không ngừng quan sát. Bọn chúng đang chờ đợi thời cơ, chờ đợi Minh Hoàng Trùng Tộc tiêu hao càng nhiều lực lượng Bản Nguyên của Mảnh vỡ Tổ khí, sau đó mới ra tay cướp giật.

- Ừm! Tốt nhất là đánh đến lưỡng bại câu thương a!

Cũng tại thời khắc này, Triệu Phong cùng ba người Cự Thần Tộc cũng đã bắt đầu hành động. Mục tiêu của bọn họ cũng không phải là Mảnh vỡ Tổ khí, mà là đại lượng trân tài dị bảo khu vực phụ cận cổ bảo.

- Ra tay! Mọi người hỗ trợ lẫn nhau, không được cách nhau quá xa!

Tân Vô Ngân phân phó. Tổng cộng bốn người cùng một con mèo tập thể hành động, bay thẳng về phía phụ cận cổ bảo.

- Đám ruồi bọ khốn kiếp!

Một thanh âm thời không già nua đột nhiên truyền đến, có vẻ cực kỳ chán ghét, nhưng cũng có một chút cảm giác mệt mỏi.

Ông!

Từ trong cổ bảo kia chợt xuất hiện từng tia từng tia lực lượng Thời Gian, lướt thẳng về phía mọi người. Trong khoảnh khắc, động tác của năm người Triệu Phong có vẻ vô cùng chậm chạp, giống như rơi vào trong vũng lầy vậy, nhất cử nhất động cũng vô cùng gian nan.

- Lực lượng Thời Gian thật mạnh!

Đám người Cự Thần Tộc vận chuyển Thần lực, bắt đầu chống cự lại, nhưng cũng phải cật lực vô cùng. Dùng Thần lực đối kháng lực lượng Thời Gian, tiêu hao thật sự quá lớn, mà hiệu quả cũng không phải quá cao.

- Thử một chút Thần lực Hỗn Nguyên của ta!

Triệu Phong vận chuyển Thần lực Hỗn Nguyên, chống cự lại sự áp chế cùng ngăn cản của lực lượng Thời Gian. Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết mà Triệu Phong chủ tu có tính bao dung rất mạnh, có thể kiêm dung các loại Áo nghĩa. Mà trong đó, Triệu Phong lại dùng Không Gian Áo Nghĩa làm chủ. Sau khi tu luyện tới cảnh giới nhất định, Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết thậm chí có đặc tính thôn phệ nhất định, có thể hấp thu lực lượng các loại thuộc tính.

Triệu Phong vừa mới vận chuyển Thần lực Hỗn Nguyên, nhất thời cảm thấy thân thể nhẹ nhàng hơn một chút, so với Phá Nhạc Cổ Thần và Vân Thải Cổ Thần của Cự Thần Tộc thì tốt hơn rất nhiều. Nhưng hai gã Cổ Thần của Cự Thần Tộc cũng không chịu thua, toàn thân hai người chợt phát ra một mảnh tinh quang hư vô, nhanh chóng biến lớn, hóa thành hai cự nhân cao tới trăm trượng. Sau khi

thôi động lực lượng huyết mạch, khả năng chống cự của hai người đối với lực lượng Thời Gian rõ ràng đã tăng lên vài phần, hoàn toàn không thua kém Triệu Phong.

Về phần Tân Vô Ngân, hắn cũng không có biến lớn. Chỉ thấy hắn khẽ nhắm hai mắt lại, trên người mơ hồ hiện lên một tia khí tức Pháp tắc ba động. Đột nhiên, thân hình hắn chợt nhẹ nhàng hẳn, không ngờ vẫn có thể bay vọt lên không trung, thậm chí còn để lại tàn ảnh nữa.

- Không hỗ là Thần Chủ kiếp trước, đã lĩnh ngộ Pháp tắc! Đối kháng lực lượng Thời Gian so với người bình thường thì dễ dàng hơn rất nhiều…

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Theo tu vi dần dần đề thăng, lực lượng kiếp trước của Tân Vô Ngân, kể cả ý chí Thần Chủ, lĩnh ngộ Pháp tắc… cũng khôi phục lại càng ngày càng nhiều. Nhất thời, kẻ nhanh nhất trong mấy người chính là Tân Vô Ngân! Hắn xuất thủ cực nhanh, hái lấy một cây Nguyệt Quang Thiên Duẫn, chuyên môn chọn những loại trân tài dị bảo giá trị cao.

Triệu Phong cũng không chút thua kém, toàn lực dung nhập Thời Gian Áo Nghĩa vào Thần lực, chỉ thấy ngoài mặt Thần lực Hỗn Nguyên chợt hiện lên một tầng hư quang thần bí. Quả nhiên, sau khi dung nhập Thời Gian Áo Nghĩa vào, uy năng của Thần lực Hỗn Nguyên đã tăng khá nhiều, đối kháng lực lượng Thời Gian cũng dễ dàng hơn không ít. Thậm chí, trong lúc mơ hồ, Triệu Phong còn cảm giác Thần lực Hỗn Nguyên của chính mình còn thôn phệ hấp thu một tia lực lượng Thời Gian yếu ớt ở ngoại giới nữa. Đây chính là thuộc tính thôn phệ của Thần lực Hỗn Nguyên!

Trong lòng Triệu Phong đại hỉ. Hắn nhớ rõ, sau khi Thần lực Hỗn

Nguyên tấn chức lên tầng thứ tư, mới chính thức bắt đầu có hiệu quả thôn phệ hấp thu. Cái gọi là thôn phệ hấp thu, chính là thôn phệ những lực lượng khác, làm lớn mạnh Thần lực Hỗn Nguyên của chính mình, hình thành hiệu quả lấy ngắn nuôi dài, trong chiến đấu sẽ thể hiện ra ưu thế cực lớn.

- Một khi Thần lực Hỗn Nguyên chính thức tấn chức lên tầng thứ tư, ta mười phần có thể đột phá Cổ Thần Cửu giai!

Triệu Phong bắt đầu tiện thể hấp thu lực lượng Thời Gian. Lực lượng Thời Gian bốn phía này gần như là thực chất vậy, với cảnh giới Thần lực Hỗn Nguyên tầng thứ ba đỉnh phong, ít nhiều cũng có thể hấp thu một chút. Đồng thời, điều này có thể đề thăng lực lĩnh ngộ của Triệu Phong với Thời Gian Áo Nghĩa. Đương nhiên, trong lúc này Triệu Phong cũng không quên ngắt lấy những trân tài linh bảo ở khu vực phụ cận.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu chính là chủ lực ngắt lấy. Bên ngoài thân thể của nó xuất hiện một tầng quang mô kỳ dị, không ngờ có thể đề thăng sức chống cự thật lớn đối với Thời Gian Áo Nghĩa.

- Thiên Cơ Miêu quả thật thần kỳ! Tựa hồ có thể khắc chế năng lực của các tộc…

Triệu Phong thoáng suy tư một chút, nói. Luận tốc độ, Tiểu tặc miêu không thua gì Tân Vô Ngân. Ngoài ra, Triệu Phong lại còn thả ra Diệt Thế Hắc Giao Long, với năng lực huyết mạch Diệt Thế của nó, cũng có khả năng chống lại nhất định đối với lực lượng Thời Gian. Luận nhân thủ cùng tốc độ, bên phía Triệu Phong tự nhiên là có ưu thế.

Cũng may, Triệu Phong cũng không làm gì quá đáng. Hắn chỉ chuyên

môn ngắt lấy các loại thiên tài địa bảo mà trong tay hắn hiện không có. Bởi vì những loại trân tài dị bảo trong tay hắn đã có, như Nguyệt Quang Thiên Duẩn vậy, Thần Linh Nhãn của hắn sẽ có thể tiến hành phục chế. Những trân tài hơi bình thường một chút, Triệu Phong căn bản sẽ không ra tay. Ngay cả Tiểu tặc miêu cũng nghiêm ngặt chấp hành tiêu chuẩn này. Vì vậy, nhìn bề ngoài, bên phía Cự Thần Tộc thu hoạch phong phú, số lượng nhiều nhất, hoàn toàn vượt qua phe Triệu Phong.

Tân Vô Ngân cũng nhìn ra Triệu Phong đã thủ hạ lưu tình, trong lòng thoáng cảm kích.

Nửa ngày sau, hai phe nhân mã Triệu Phong cùng Cự Thần Tộc cũng đã thu hoạch vô cùng phong phú. Nhất là Cự Thần Tộc, số lượng tài nguyên ngắt lấy có thể nói là khổng lồ.

- Có khoản tài nguyên khổng lồ này, hy vọng phục hưng của Cự Thần Tộc lại có thể tăng lên một hai phần!

Trong lòng mấy người Cự Thần Tộc vô cùng vui sướng.

Triệu Phong cũng đang âm thầm tính toán. Hắn có thể sử dụng khoản tài nguyên khổng lồ này phát triển thế lực chính mình gây dựng ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Nhân loại cùng Cự Thần Tộc khốn kiếp! Nếu không phải đang có Minh Hoàng Trùng Mẫu công kích, há có thể để cho các ngươi thực hiện được!

Trong Mảnh vỡ Tổ khí truyền ra một đạo thanh âm tràn ngập nộ khí.

Đám người Triệu Phong thoáng ngạc nhiên, nhưng ngược lại cũng không lên tiếng phủ nhận. Bằng không, mảnh vỡ kia lại đánh ra một

đạo lực lượng Pháp tắc Cấm kỵ Thời Gian Tĩnh Chỉ, đám người bọn mình căn bản không có khả năng phản kháng.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu đột nhiên nhảy lên trên bả vai của Triệu Phong, mở ra miêu trảo, khoa tay múa chân một trận.

- Hửm? Thiên Cơ Miêu? Ta biết rõ ngươi! Kết tinh trí tuệ của Thiên Cơ Tộc, có thể câu thông thiên địa vạn vật…

Mảnh vỡ Tổ khí kia vừa liếc mắt liền nhận ra lai lịch của Tiểu tặc miêu.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu tiếp tục khoa tay múa chân, tựa hồ như đang đề nghị cái gì.

- Cái gì?

Thanh âm Mảnh vỡ Tổ khí tràn ngập nộ khí, giận dữ hét lớn:

- Ngươi bảo ta thần phục chủ nhân của ngươi? Thật là giận chết người a! Ta đường đường là Mảnh vỡ Tổ khí, Thần Chủ bình thường cũng chướng mắt! Chỉ là một tên Cổ Thần…

Chương 1385: Hỗn Nguyên Tứ trọng

- Ta đường đường là Mảnh vỡ Tổ khí, Thần Chủ bình thường cũng chướng mắt! Chỉ là một tên Cổ Thần…

Thanh âm thời không kia lộ ra cảm giác phẫn nộ cùng khinh thường nồng đậm.

Trong lòng đám người Tân Vô Ngân lại một lần nữa phi thường kinh hãi. Cái mảnh vỡ nho nhỏ này, không ngờ lại là Mảnh vỡ Tổ khí! Thảo nào có lực lượng kinh thiên bậc này.

Lực lượng Thời Gian áp chế tại khu vực của mọi người đột nhiên cường liệt gần như gấp đôi. Thân hình Phá Nhạc Cổ Thần cùng Vân Thải Cổ Thần nhất thời cứng đờ, trên trán toát ra mồ hôi lạnh. Cỗ lực lượng Thời Gian áp chế kia đang không ngừng vặn vẹo thân thể bọn họ.

- A!

Hai người một trận khó chịu, bị ép từ hình thái Cự Thần khôi phục lại trạng thái bình thường. Như thế, phương diện thừa nhận ngược lại sẽ nhỏ đi.

- Thật là kỳ lạ! Khiến cho dòng chảy thời gian hỗn loạn, vặn vẹo không gian vật chất… Đổi lại là Cổ Thần bình thường, nhất định là đã bị xé nát rồi!

Triệu Phong âm thầm líu lưỡi. Đồng thời, thời gian vặn vẹo mà hắn

và Tiểu tặc miêu đang phải thừa nhận thậm chí còn mạnh hơn những người khác một hai phần.

- Trường bào Thời Không!

Trên người Triệu Phong chợt xuất hiện một kiện trường bào ám ngân sắc, phát ra ngân huy mỹ lệ bán trong suốt. Trường bào Thời Không chính là trân bảo sử dụng cho Thời Gian cùng Không Gian hệ, do Thần Vương Thời Không hệ luyện chế ra, có lực miễn dịch cực mạnh đối với công kích thời không. Cộng thêm Thần lực Hỗn Nguyên chủ tu Không Gian, Triệu Phong rất dễ dàng chống đỡ thời gian vặn vẹo.

- Hửm? Tên Cổ Thần Bát giai này, ngược lại cũng không đơn giản! Thảo nào có thể khiến cho Thiên Cơ Miêu nhận chủ…

Mảnh vỡ Tổ khí thoáng liếc nhìn Triệu Phong thêm một cái.

- Meo meo!

Quang mang bên ngoài thân thể Tiểu tặc miêu chợt gia tăng lên thêm một chút, thần sắc bình tĩnh, miêu trảo khẽ vung lên, đánh nát đạo thời gian vặn vẹo trước mặt mình.

- Không cần tốn miệng lưỡi nữa! Sứ mạng của ta là trấn thủ Cấm địa bổn tộc. Cho dù là Thần Mâu của Thời đại Thần Mâu các ngươi hàng lâm, ta cũng sẽ không thần phục…

Mảnh vỡ Tổ khí không chút cử động, lại quan sát Triệu Phong thêm vài lần nữa. Bộ dáng Tiểu tặc miêu hơi chút phiền muộn. Nếu như có thể đạt được Mảnh vỡ Tổ khí, sự trợ giúp đối với chủ nhân sẽ lớn đến mức nào? Một khi đạt được Mảnh vỡ Tổ khí, chủ nhân sẽ có thể cấp tốc trưởng thành, trở thành một phương cự đầu của Thần vực.

- Tiểu tặc miêu!

Triệu Phong cười một tiếng vui vẻ, đưa tay sờ sờ bộ lông xù của nó một cái, câu thông an ủi. Tiểu tặc miêu trước giờ mọi việc đều luôn thuận lợi, không ngờ cũng có thời điểm thất bại. Nhưng chuyện này cũng không thể trách nó! Mảnh vỡ Tổ khí có sứ mạng của chính mình, hơn nữa lúc nó còn hoàn chỉnh, Bát Đại Thần Mâu vẫn chưa có sinh ra. Có lẽ Mảnh vỡ Tổ khí cũng có thể nhìn ra thân phận Thần Mâu thứ chín của hắn, nhưng nó chưa chắc sẽ nể mặt mũi.

- Cho dù không có Mảnh vỡ Tổ khí, ta cũng có thể bước lên đỉnh phong! Huống chi thu hoạch chuyến này cũng đã rất hậu hĩnh rồi…

Triệu Phong mỉm cười, nói. Tiểu tặc miêu gật đầu, cũng không tiếp tục câu thông với Mảnh vỡ Tổ khí nữa.

- Thiên Cơ Miêu, trong phiến không gian này, ngươi tốt nhất là tự lo lắng cho an nguy của chính mình đi! Ta đã cảm thụ được khí tức túc địch của ngươi a!

Mảnh vỡ Tổ khí lưu lại một câu nói sau cùng, không tiếp tục để ý tới mọi người nữa. Càng ngạc nhiên hơn chính là, lực lượng Thời Gian áp chế chung quanh mọi người đã không còn sót lại chút nào nữa. Tựa hồ bởi vì nguyên nhân nào đó, Mảnh vỡ Tổ khí đã tiêu trừ địch ý với mọi người. Nguyên nhân này, có thể có quan hệ với Triệu Phong hay Tiểu tặc miêu.

Phía trước cổ bảo đổ nát, Mảnh vỡ Tổ khí toàn lực dẫn động lực lượng Thời Gian, bắt đầu phản kích lại đại quân Minh Trùng. Không cần để ý tới đám người Triệu Phong, uy năng của mảnh vỡ cũng tăng lên vài phần. Dần dần, công kích của đại quân Minh Trùng không còn thuận lợi như trước nữa, đã bắt đầu có vẻ cật lực.

Mà lúc này, đám người Triệu Phong cũng không còn bị lực lượng Thời Gian áp chế, cấp tốc thu gặt những thiên địa trân tài chung quanh. Nếu như đem cổ bảo này chia làm bốn phương Đông, Tây, Nam, Bắc. Như vậy, Triệu Phong cùng Cự Thần Tộc đã thu gặt hết những thiên tài địa bảo ở hai phía Đông, Nam. Hai phía còn lại, mọi người cũng không dự định sẽ xuất thủ.

- Phía Tây là phương hướng chủ công của Minh Trùng Mẫu Sào, mà phía Bắc…

Trong mắt Triệu Phong chợt lóe lên lệ mang. Phía Bắc chính là khu vực mà đám người Cổ Hồn Điện đang ẩn nấp! Nửa ngày trước, Triệu Phong đã dùng Di Thiên Chi Mâu điều tra, phát hiện mấy người Cổ Hồn Điện đang ẩn nấp tại khu vực phía Bắc. Sau khi biết được tin tức này, ba người Cự Thần Tộc cũng có chút lo lắng.

- Tạm thời không cần lo lắng! Đám người Cổ Hồn Điện có khả năng đã tới từ sớm, nhưng mục tiêu trọng điểm của bọn chúng tựa hồ đã không còn là chúng ta nữa!

Triệu Phong bình tĩnh phân tích. Không cần nghĩ cũng biết, mục tiêu của Cổ Hồn Điện tất nhiên là Mảnh vỡ Tổ khí! Luận giá trị, Mảnh vỡ Tổ khí khẳng định còn hơn Cổ Thần Ấn.

- Nếu như chúng ta đã thu hoạch phong phú rồi, vì sao không dùng Cổ Thần Ấn, quay trở về ngoại giới, chuyển dời một bộ phận tài nguyên ra trước?

Vân Thải Cổ Thần đề nghị. Trong mấy người ở đây, tu vi thực lực của nàng thấp nhất, trước đó không lâu mới đột phá lên Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, không muốn quá mạo hiểm.

- Lẽ nào chúng ta lại đem Mảnh vỡ Tổ khí hai tay dâng cho Cổ Hồn

Điện sao? Cho dù chúng ta không chiếm được, cũng không thể để cho địch nhân dễ dàng lấy được!

Phá Nhạc Cổ Thần ngược lại là phái chủ chiến. Trước đó không lâu, hắn từ Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong đột phá lên Cổ Thần Cửu giai, lòng tin cũng tăng lên vài phần.

Tân Vô Ngân thoáng suy tư một chút, cảm thấy cả hai người đều nói rất có lý. Đề nghị của Vân Thải Cổ Thần tương đối bảo thủ, nhưng rất ổn thỏa, không đến mức mạo hiểm tính mạng. Nhưng lời nói của Phá Nhạc Cổ Thần lại đánh trúng vào chỗ yếu hại quan trọng. Nếu như để cho bên phía Cổ Hồn Điện đạt được Mảnh vỡ Tổ khí, như vậy Cự Thần Tộc sẽ khó có thể đuổi kịp và vượt qua bọn chúng được. Ngược lại, nếu như Cự Thần Tộc đạt được Mảnh vỡ Tổ khí, như vậy cục diện liền sẽ có lợi thật lớn.

- Như vậy, cứ để cho Vân Thải Cổ Thần đem phân nửa tài nguyên trở về, liên hệ với Đại Trưởng lão, tốt nhất là có thể gọi thêm viện binh đến đây!

Tân Vô Ngân rất nhanh đã quyết định. Dù sao tu vi thực lực của Vân Thải Cổ Thần cũng thấp nhất trong mấy người, tác dụng cũng tương đối hữu hạn. Những người khác thì lưu lại, hành sự theo hoàn cảnh. Nghe được đề nghị này, tất cả mọi người đều gật đầu đồng ý. An bài như vậy có thể nói là vẹn toàn cả đôi bên.

Tân Vô Ngân liền lấy ra Cổ Thần Ấn, dùng Bí pháp Thiên Cơ Tộc tiến hành khu động. Ngoài mặt Cổ Thần Ấn nhất thời hiện lên một tia không gian sóng gợn kỳ dị, tương dung với phiến không gian này. Nhưng đúng lúc này, dị biến lại phát sinh…

Oanh phanh!

Một cỗ không gian áp bách khổng lồ chợt từ trong chỗ u minh phóng tới. Cổ Thần Ấn ông minh một tiếng, nhất thời ảm đạm hơn vài phần.

- Cái gì?

Sắc mặt Tân Vô Ngân đại biến, nhất thời lâm vào trầm tư.

- Chuyện gì vậy?

Vẻ mặt Vân Thải Cổ Thần cùng Phá Nhạc Cổ Thần cũng vô cùng khiếp sợ. Cổ Thần Ấn này không phải chính là chìa khóa ra vào phiến không gian này không?

- Chỉ sợ ngoại giới đã có Đại năng cấp Thần Chủ bày ra Cấm Không Đại Trận Thái Cổ. Phỏng chừng, Đại năng cấp Thần Chủ này cũng không chỉ có một người, lại còn tinh thông Bí pháp Thiên Cơ Tộc nữa!

Tân Vô Ngân thở dài một tiếng.

- Chúng ta, đã không còn đường lui…

Mọi người khẽ nhìn nhau một cái, sắc mặt nhất thời trở nên ngưng trọng. Thảo nào, đám người bên phía Cổ Hồn Điện tạm thời cũng không đến đây cướp lại Cổ Thần Ấn!

- Nếu muốn cường ngạnh đột phá phiến không gian này, phải cần lực lượng cấp bậc gì?

Triệu Phong đột nhiên hỏi. Tân Vô Ngân khẽ nhắm mắt lại, sau một lúc mới nói:

- Nếu mượn dùng Cổ Thần Ấn, còn cần phải có lực lượng tiếp cận

cấp Thần Chủ!

- Cũng không tính là quá tệ! Nếu đã không còn đường lui, vậy chúng ta cứ việc thả tay đánh một trận a!

Vẻ mặt Triệu Phong toát ra thần sắc lãnh lẽo kiên quyết.

Lúc này, phía Tây cổ bảo, đại quân Minh Trùng vẫn đang phát động công kích cuồn cuộn không dứt, Mảnh vỡ Tổ khí lại một lòng phòng thủ, song phương lâm vào chiến đấu lâu dài.

Phía Bắc cổ bảo, mấy người Cổ Hồn Điện đang âm thầm ẩn nấp.

Mà đám người Triệu Phong đã cướp đoạt sạch sẽ thiên tài địa bảo hai mặt Đông, Nam.

- Nếu Cổ Hồn Điện đã không ra tay, vậy chúng ta cũng án binh bất động a!

Thân hình Triệu Phong chợt lóe lên, liền biến mất tại chỗ, chỉ còn lại một kiện Trường bào Thời Không phát ra quang trạch bán trong suốt mỹ lệ.

Sau khi tiến vào Trường bào Thời Không, Triệu Phong lập tức điều chỉnh tỷ lệ dòng chảy thời gian trong này. Tỷ lệ hiện tại đã đạt đến con số kinh người hai mươi lăm so với một!

- Quả nhiên là vậy!

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm một tiếng. Trước đây, trong lúc dùng Thần lực Hỗn Nguyên đối mặt với lực lượng Thời Gian của Mảnh vỡ Tổ khí, tiến hành hấp thu vài phần lực lượng, khiến cho cảm ngộ thời gian của hắn lại có tinh tiến. Phải biết rằng, Mảnh vỡ Tổ khí kia chính

là ẩn chứa Pháp tắc Thời Gian, tùy tiện phát ra một chút Thời Gian Áo Nghĩa, cũng đều là tinh túy!

Thoáng nhắm mắt lại, trước mặt hắn chợt xuất hiện mấy món trân tài Thời Gian, những trân tài Thời Gian này cũng đều cùng một cấp bậc với Nguyệt Quang Thiên Duẩn. Sau đó, hắn vận chuyển Thần lực Hỗn Nguyên, hấp thu và cảm ngộ Thời Gian Áo Nghĩa tinh túy trong đó.

Đồng thời, tâm niệm của hắn cũng phân ra làm đôi. Một nửa tâm niệm dùng để hấp thu cùng cảm ngộ trân bảo thời gian trước mặt. Một nửa tâm niệm còn lại trực tiếp dùng Thần lực Hỗn Nguyên, thử hấp thu Thời Gian Tinh Hoa trong mấy món trân bảo thời gian này. Nhất là việc thứ hai, từ trước tới giờ hắn cũng chưa từng thử qua! Bởi vì trong lúc mơ hồ, Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết đã chạm tới tầng thứ tư, mới có được đặc tính thôn phệ hấp thu.

Khiến cho Triệu Phong vui mừng chính là, loại thử nghiệm này khiến cho sức lĩnh ngộ Thời Gian Áo Nghĩa của hắn đột nhiên tăng mạnh hơn, có thể nói là tiến triển cực nhanh. Hơn nữa, lại còn có thể hấp thu cảm ngộ Thời Gian Áo Nghĩa tinh túy của Mảnh vỡ Tổ khí. Về phương diện khác, chính là hiệu quả thôn phệ hấp thu của Thần lực Hỗn Nguyên!

Hai mặt đồng thời tịnh tiến, chỉ mới hai ngày, lĩnh ngộ Thời Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong đã đạt tới Lục trọng Đỉnh phong!

- Thời Gian Áo Nghĩa Lục trọng Đỉnh phong, Thần lực Hỗn Nguyên lại có tinh tiến!

Triệu Phong mơ hồ cảm thấy, Thần lực Hỗn Nguyên của chính mình đã bước nửa bước vào tầng thứ tư rồi! Hiệu quả chính là, hiệu quả thôn phệ hấp thu của Thần lực Hỗn Nguyên càng trở nên rõ ràng

hơn, uy năng của nó cũng đề thăng thêm nửa cấp bậc.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, bên trong Trường bào Thời Không đã trôi qua hai mươi lăm ngày, ngoại giới chỉ mới qua một ngày. Lúc này, tám tòa Thần thai trong cơ thể Triệu Phong đã hoàn toàn lột xác một lần. Thần lực Hỗn Nguyên do chúng tán phát khổng lồ vô biên, có loại khí thế rộng lớn bao dung vạn vật. Đồng thời, bên trên tòa Thần thai thứ tám, đã hiện ra hình dáng ban đầu của tòa Thần thai thứ chín, hơn nữa cũng dần dần trở nên ngưng thực hơn.

Không chỉ như vậy, trên hình thức ban đầu của tòa Thần thai thứ chín kia lại còn quấn lấy một cỗ thanh lưu Thần lực khổng lồ. Cỗ Thanh lưu Thần lực này chính là cỗ thanh lưu thứ chín lúc trước hắn phục dụng Cửu Liên Bích Diệp Hoa lưu lại.

- Nếu như hiện tại ta sử dụng cỗ thanh lưu thứ chín, sẽ mười phần có thể đắp nặn ra tòa Thần thai thứ chín, tấn chức Cổ Thần Cửu giai!

Triệu Phong khẽ hít sâu một hơi. Tiến triển thần tốc như vậy, không chỉ nhờ có lúc trước phục dụng các loại trân bảo tu luyện như Bích U Thần Tủy Thạch, Cửu Liên Bích Diệp Hoa… phần lớn là do cảnh giới Thần lực Hỗn Nguyên đề thăng. Mà hiện tại, Thần lực Hỗn Nguyên của Triệu Phong căn bản đã bước chân vào đại môn tầng thứ tư! Uy năng của Thần lực Hỗn Nguyên đã tăng lên không chỉ gấp bội. Lúc này, hắn cũng không cần tốn quá nhiều sức, liền có thể tấn chức Cổ Thần Cửu giai! Thế nhưng, hắn cũng không có làm như vậy.

- Sau Cổ Thần Cửu giai, chính là Thần Chủ! Tầng thứ Cửu giai này, nhất định phải tận lực củng cố, tích lũy nội tình thật vững chắc!

Ánh mắt Triệu Phong nhìn ra xa xăm.

Kế tiếp, hắn lại bắt đầu tinh luyện Thần lực Hỗn Nguyên, cảm ngộ

Thời Không Áo Nghĩa.

- Từ xưa đến nay đều nói Thời Không là nhất thể! Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết của ta chủ Không Gian, nếu lại dung hợp lực lượng Thời Gian vào, không biết sẽ có biến hóa như thế nào?

Sắc mặt Triệu Phong vui vẻ. Sau khi Thần lực Hỗn Nguyên bước vào đại môn tầng thứ tư, Không Gian Áo Nghĩa của hắn, liền đột phá lên Bát trọng! Bởi vì thời điểm Triệu Phong cảm ngộ Thời Gian Áo Nghĩa, lại dùng nó làm cơ sở, quán thông Không Gian Áo Nghĩa. Cơ sở quán thông này chính là Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết chủ tu Không Gian, bao dung vạn vật!

Không Gian Áo Nghĩa Bát trọng, Thời Gian Áo Nghĩa Lục trọng Đỉnh phong! Đây là cảnh giới Thời Không Áo Nghĩa hiện tại của Triệu Phong. Nhưng Triệu Phong vẫn cảm thấy chưa đủ. Hắn tiếp tục dung hợp, hội tụ Thời Không Áo Nghĩa, tinh luyện Thần lực Hỗn Nguyên.

Lúc này, tỷ lệ dòng chảy thời gian bên trong Trường bào Thời Không đã đạt tới con số kinh người, ba mươi so với một.

Tại ngoại giới, ba người Tân Vô Ngân mơ hồ cảm thụ được khí tức Thần lực ba động kinh người bên trong Trường bào Thời Không.

- Đừng nói là Triệu Phong đang đắp nặn tòa Thần thai thứ chín a?

Phá Nhạc Cổ Thần có chút không thể tin nổi, nói.

- Sau khi hắn tiến vào Bảo khố Tổ Di mới tấn chức Cổ Thần Bát giai, mới không được bao lâu, nhanh như vậy đã muốn trùng kích Cổ Thần Cửu giai? Cho dù có thành công đi nữa, chỉ sợ căn cơ sẽ bất ổn a!

Vân Thải Cổ Thần khẽ thở dài một tiếng. Hai gã Cổ Thần cũng không quá xem trọng Triệu Phong tấn chức.

Chương 1386: Trảm sát Cổ Thần Cửu giai

Bên ngoài Trường bào Thời Không, Tiểu tặc miêu vẫn luôn thủ hộ ở bên cạnh, một tấc cũng không rời. Nó cũng không thèm để ý tới sự lo âu và không coi trọng của hai gã Cổ Thần.

- Chuyện của Triệu huynh, chúng ta cũng không cần quá lo lắng!

Tân Vô Ngân đang lúc tĩnh tu, đột nhiên mở mắt ra, nhàn nhạt nói. Không bị hạn chế bởi bởi tài nguyên tu luyện, thực lực tu vi kiếp trước của hắn cũng khôi phục càng lúc càng nhanh, trên người thỉnh thoảng lóe qua một tia Pháp tắc ba động.

o0o

Ngoại giới trôi qua ba bốn ngày, mà bên trong Trường bào Thời Không đã trôi qua một trăm mấy chục ngày.

Trường bào Thời Không chợt lóe lên một cái, một gã thanh niên ngân phát mộng huyễn, quanh thân bao phủ một tầng thời không ba động đột nhiên xuất hiện.

- Triệu Phong!

Ánh mắt những người ở đây đều nhìn về phía Triệu Phong. Giờ phút này, khí tức trên người Triệu Phong thâm thúy vô tận, phảng phất như một phiến hư không, có thể bao dung vạn vật. Cặp mắt hắn chớp động một tia ngân trạch mỹ lệ kỳ dị. Nếu nhìn sâu vào mắt hắn liền có một loại cảm giác mâu thuẫn thời không thác loạn, hoàn toàn

nhìn không thấu!

Tất cả thần niệm cùng Thần lực, sau khi tiếp cận Triệu Phong liền bị một tầng lực tràng kỳ dị thôn phệ mất. Vân Thải Cổ Thần cùng Phá Nhạc Cổ Thần liếc nhìn nhau một cái, khó có thể che giấu thần sắc khiếp sợ trong mắt.

- Chúc mừng Triệu huynh, thần công đại tiến a!

Chỉ có Tân Vô Ngân có thể nhìn ra vài phần hư thực của Triệu Phong, trong mắt lại có vài phần phức tạp.

- Triệu huynh, ngươi đã đột phá Cổ Thần Cửu giai rồi?

Phá Nhạc Cổ Thần không nhịn được, hỏi.

- Tuy rằng vẫn chưa đột phá, nhưng cũng không có gì khác biệt!

Triệu Phong cười nhạt một tiếng. Sau khi tu luyện một phen, chỉnh đốn tiêu hóa những thu hoạch lĩnh ngộ của hắn tại Bảo khố Tổ Di, thực lực của hắn có thể nói là đã tăng vọt.

- Có ý gì?

Phá Nhạc Cổ Thần cùng Vân Thải Cổ Thần có chút không hiểu.

Triệu Phong khẽ giơ tay lên, trên lòng bàn tay chợt hiện lên một tầng Thần lực quang trạch thâm sâu vẫn đục. Khoảnh khắc đạo Thần lực vẫn đục kia hiện lên, lực lượng Thời Gian trong không gian xung quanh liền dùng tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy, xói mòn vài phần.

- Thần lực thật đáng sợ!

Trong lòng mấy người Cự Thần Tộc, kể cả Tân Vô Ngân, cũng thoáng run lên. Hai người Vân Thải Cổ Thần cùng Phá Nhạc Cổ Thần lại càng cảm thấy Thần lực trong cơ thể trở nên hỗn loạn cùng bất an. Đạo Thần lực mạnh mẽ cùng ba động kia hiển nhiên đã vượt qua Thần lực của Cổ Thần Cửu giai bình thường!

- Thần lực Hỗn Nguyên dung quán hai đại Áo nghĩa Thời Không, sợ rằng đã vượt qua phạm trù công pháp ban đầu! Trong phiến không gian này, Thời Gian Áo Nghĩa áp chế đối với ta đã nhỏ đến vô cùng rồi!

Triệu Phong thu hồi Thần lực, hài lòng cười khẽ một tiếng. Đột nhiên, thân ảnh Triệu Phong tiêu thất trong hư không, lưu lại một trận thời không ba động.

- Cái gì?

Ba người Tân Vô Ngân nhất thời trừng mắt há miệng. Khoảnh khắc tiếp theo, một gã thanh niên ngân phát mộng huyễn đã xuất hiện sau lưng mọi người chừng vài dặm.

- Không Gian Thuấn Di!

- Dưới sự áp chế cực độ của không gian này, không ngờ vẫn có thể thi triển Thuấn di!

Mấy người Cự Thần Tộc tràn ngập chấn động. Giờ phút này, sự đả kích mà Triệu Phong mang tới cho bọn họ thật sự quá lớn rồi! Cho dù Triệu Phong thật sự tấn chức Cổ Thần Cửu giai, cũng sẽ không có khả năng mang đến cho bọn họ sự đả kích lớn như vậy. Phải biết rằng, ngay cả Bán Bộ Thần Chủ, ở trong phiến không gian này cũng không cách nào Thuấn di được a.

- Chúc mừng Triệu huynh! Thời Không Áo Nghĩa đã đạt tới tầng thứ mới!

Trên mặt Tân Vô Ngân lộ ra thần sắc vui mừng. Hắn minh bạch, biểu hiện này của Triệu Phong là có ý nghĩa như thế nào.

- Không Gian Áo Nghĩa Bát trọng tiểu thành! Thời Gian Áo Nghĩa đạt tới Thất trọng! Cộng thêm kiện Thần khí Cực phẩm Trường bào Thời Không này, trên phương diện Thời Không, trong không gian này, ta căn bản là không có đối thủ!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ. Một trăm mấy chục ngày tham tu, Thần lực Hỗn Nguyên dung quán siêu việt Tứ trọng, khiến cho thực lực của hắn đạt được sự bay vọt về chất. Hiện tại, Triệu Phong ngoại trừ tu vi, lĩnh ngộ Thời Không Áo Nghĩa cũng đã gặp phải bình cảnh. Cho dù có tiếp tục tu luyện tìm hiểu nữa, trong thời gian ngắn cũng không có hiệu quả gì.

Về phần tu vi, Triệu Phong đã bước nửa bước vào Cổ Thần Cửu giai rồi. Chỉ cần hắn nguyện ý, bất cứ lúc nào cũng có thể hấp thu cỗ thanh lưu thứ chín bảo tồn trên Thần thai, dễ như trở bàn tay đột phá Cổ Thần Cửu giai. Thậm chí không cần cỗ thanh lưu thứ chín bảo tồn kia, hắn cũng có thể tiến giai được, chỉ bất quá không thể đột phá một cách nhanh chóng mà thôi. Nhưng bởi vì muốn tích lũy nội tình càng thâm hậu hơn, Triệu Phong vẫn như cũ áp chế tu vi, cũng không vội vã đột phá.

- Đã bốn ngày rồi, Minh Hoàng Trùng Mẫu vẫn còn đang công kích sao? Đám người Cổ Hồn Tộc bên kia thật là kiên nhẫn a! Bọn chúng vẫn luôn một mực bàng quan sao?

Triệu Phong bắt đầu quan sát thế cục. Kết quả phát hiện đám người

Cổ Hồn Tộc hết sức ẩn nhẫn, tựa hồ như đang cố kỵ cái gì vậy. Mà công kích của Minh Hoàng Trùng Mẫu cũng dần dần yếu đi, tốc độ xuất hiện Minh Trùng mới càng ngày càng chậm lại. Mặc dù có loại trùng mập màu xám đen kia tiến hành hậu cần, cung cấp tài nguyên cuồn cuộn không ngừng cho Minh Trùng Mẫu Sào, nhưng tâm thần hồn lực của Minh Hoàng Trùng Mẫu, ít nhiều cũng bị tiêu hao.

- Ha hả… đám côn trùng nhỏ, các ngươi lại một lần nữa thất bại a!

Thanh âm thời không già nua lại một lần nữa truyền đến, một bộ ngữ khí của kẻ chiến thắng. Chỉ là trong thanh âm kia cũng lộ ra vài phần mệt mỏi rã rời.

Lại qua hai ngày nữa, công kích của Minh Trùng Mẫu Sào dần dần dừng lại, tựa hồ như đang nghỉ ngơi lấy lại sức. Bất quá, hành động hậu cần của đám trùng mập màu xám đen kia vẫn như cũ không dừng lại, không ngừng thu thập đại lượng nguyên liệu tiếp tế. Minh Hoàng Trùng Mẫu kia tựa hồ cũng chưa hoàn toàn buông tha, nhưng có thể khẳng định một chút, song phương đều đã tiêu hao khá lớn, cũng bắt đầu nghỉ ngơi khôi phục lại một chút.

o0o

Phía Bắc cổ bảo…

- Thời cơ đã tới! Có thể bắt đầu rồi!

Cặp mắt Vũ Hành chợt mở ra. Bất tri bất giác, hiện tại tu vi của hắn đã đạt tới Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong.

- Thật tốt quá!

Ba vị Bán Bộ Thần Chủ cùng hai gã Cổ Thần còn lại của Cổ Hồn

Điện nhất thời xoa tay vén áo, hưng phấn không thôi. Nhìn kỹ lại, tu vi hiện tại của những người này thấp nhất cũng là Cổ Thần Cửu giai. Ở trong phiến không gian thần bí này, đám người Cự Thần Tộc nhất tề tiến bộ, đồng thời địch nhân của bọn họ cũng có những tiến triển không hề nhỏ.

- Vậy đám người Cự Thần Tộc kia thì làm sao bây giờ?

- Đám người kia chỉ sợ cũng muốn nhúng một tay vào Mảnh vỡ Tổ khí a! Bằng không, vì sao bọn chúng lại dám dừng lại ở chỗ này?

Đám người Cổ Hồn Điện nhất thời toát ra sát ý đằng đằng.

- Quả thật rất vướng bận!

Vũ Hành khẽ nhíu mày, trầm giọng nói:

- Thanh trừ đám người này trước! Ít nhất phải giết chết Tân Vô Ngân, khiến cho bọn chúng trọng thương, không có khả năng ảnh hưởng tới kế hoạch của chúng ta!

Kế hoạch chủ yếu của bọn chúng là cướp lấy Mảnh vỡ Tổ khí. Nếu như đám người Cự Thần Tộc không ở phụ cận, bọn chúng chưa chắc sẽ xuất thủ đối phó. Nhưng nếu đối phương đã ở phụ cận, tự nhiên là cần phải thanh lý trước.

Sưu! Sưu! Sưu!

Một đám năm người thuần một sắc Cổ Thần Cửu giai trở lên, bay vòng qua cổ bảo đổ nát, tiếp cận đám người Cự Thần Tộc.

o0o

Phía Đông cổ bảo…

- Đám người Cổ Hồn Điện đã tới rồi!

Triệu Phong chắp hai tay sau lưng, vẻ mặt bình thản nói. Nghe hắn nói vậy, sắc mặt hai người Phá Nhạc Cổ Thần cùng Vân Thải Cổ Thần nhất thời kinh biến. Từ sau khi tiến vào Bảo khố Tổ Di đến giờ, bọn họ đã từng giao phong qua hai lần với đám người Cự Thần Tộc, trên phương diện đại thể vẫn nằm trong cục diện xấu. Mà hiện tại, ba vị Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Điện đã liên thủ, mấy gã Cổ Thần còn lại cũng đều là tinh anh, thực lực lại càng khó lường.

- Ý của ngươi thế nào?

Tân Vô Ngân thấy Triệu Phong vẫn như cũ bất động, liền hỏi.

- Tạm thời đánh một trận a!

Triệu Phong trầm ngâm nói:

- Trong những người này, có một người ta vẫn nhìn không thấu!

- Được!

Không ngờ Tân Vô Ngân lại không chút nghĩ ngợi, trực tiếp đáp ứng. Mà sắc mặt hai người Phá Nhạc Cổ Thần cùng Vân Thải Cổ Thần lại phi thường cấp bách cùng lo lắng. Đây chính là ba vị Bán Bộ Thần Chủ a! Vô Ngân đại nhân như thể nào lại nghe theo chủ ý điên cuồng của tên điên này vậy? Bọn họ hoàn toàn không rõ, Triệu Phong có tư cách gì lại dám khiêu chiến ba vị Bán Bộ Thần Chủ, hơn nữa lại còn bình tĩnh như vậy?

- Các ngươi không cần lo lắng! Triệu Phong chủ yếu chỉ muốn thăm

dò một chút…

Đúng lúc này, Tân Vô Ngân đột nhiên truyền âm, khiến cho bọn họ bình phục trở lại.

Đột nhiên, từ phương xa chợt xuất hiện vài cỗ khí tức mạnh mẽ, bức bách thẳng tới.

- Ha ha ha… mấy tên lâu la Cự Thần Tộc, không ngờ lại dám nghênh chiến!

- Cũng đúng a! Luận tốc độ, Cổ Hồn Điện chúng ta hoàn toàn cao hơn một bậc, bọn chúng có bỏ chạy cũng vô dụng!

Ba vị Bán Bộ Thần Chủ Ngục Hải, Hàn Ngọc, Diệt Lưu dẫn đầu đánh tới. Phía sau ba người chính là hai gã Cổ Thần Cửu giai, trong đó kể cả Mục Du Cổ Thần am hiểu trận pháp. Mà Vũ Hành lại đi ở sau cùng, hắn phụ trách bọc hậu! Cặp mày hắn khẽ nheo lại, lẩm bẩm nói:

- Chuyện khác thường tất có quái dị! Theo lý thuyết mà nói, mấy người Cự Thần Tộc hẳn là phải tạm lánh phong mang của chúng ta mới đúng!

- Hắn cũng không có tiến lên!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong chằm chằm quan sát Vũ Hành ở sau cùng. Trong trận doanh Cổ Hồn Điện, kẻ duy nhất hắn nhìn không thấu, chính là gã thanh niên thần bí này!

- Giết!

Ba vị Bán Bộ Thần Chủ dẫn đầu đánh tới.

- Thiên Xuyên Băng Vực!

Toàn thân Hàn Ngọc Cổ Thần bộc phát ra hàn quang cực băng rực rỡ, đôi mắt đẹp khẽ khép hờ, ngọc thủ khẽ vung lên trong hư không. Trong khoảnh khắc, trên thân thể mềm mại hàn băng vờn quanh của nàng mơ hồ phiếm động một tia Pháp tắc Băng hệ. Trong nháy mắt, phương viên ngàn dặm đã bị một cỗ hàn lưu cực lạnh đóng băng lại, băng phong thiên lý! Trong phiến không gian này, dưới thời gian áp chế cường đại như vậy, phạm vi ngàn dặm đã là khoảng cách khó có thể tưởng tượng rồi. Vẫn chưa hết, băng phong thiên lý chỉ là khúc nhạc dạo của một chiêu Bí kỹ phạm vi lớn này mà thôi.

Oanh! Oanh! Oanh!

Đại địa nhất thời chấn động, từng dòng từng dòng sông băng cao lớn ngàn trượng chợt dâng lên trong thiên địa, hình thành nên một mảnh Cực Xuyên Lĩnh Vực khổng lồ.

- Không tốt!

Vây quanh đám người Cự Thần Tộc là từng ngọn từng ngọn sông băng cực hàn, tương liên lẫn nhau, hình thành nên một trận thế cổ quái, phát ra hàn khí đóng băng thiên địa. Trong lúc nhất thời, tốc độ của ba người Cự Thần Tộc liền giảm mạnh, huyết mạch Thần lực cũng đóng băng một trận, chỉnh thể thực lực giảm bớt gần ba phần. Phá Nhạc Cổ Thần cùng Vân Thải Cổ Thần bị ép phải sớm thôi động huyết mạch Cự Thần Tộc, mới có thể hóa giải cỗ hàn uy xâm lấn kia. Nhưng tốc độ của hai người chỉ còn lại sáu bảy thành so với bình thường.

- Ha hả… đám người này đã bị Thiên Xuyên Băng Vực của ta bao vây, trở thành cá trong chậu rồi!

Hàn Ngọc Cổ Thần khẽ cười một tiếng. Địa thế rộng lớn như vậy chính là thích hợp với chiêu Bí kỹ lĩnh vực phạm vi lớn này. Trong ba vị Bán Bộ Thần Chủ, thực lực của nàng chính là mạnh nhất, vừa ra tay đã thành công vây khốn được đám người Cự Thần Tộc. Nàng chỉ phụ trách vây khốn, sau đó hai vị Bán Bộ Thần Chủ còn lại mới xuất kích.

Bên phía Cự Thần Tộc, kẻ vọt lên đầu tiên chính là Triệu Phong. Hắn thân khoác Trường bào Thời Không, phiếm động một tầng thời không sóng gợn, công kích về phía ba vị Bán Bộ Thần Chủ.

- Tiểu tử này thật sự không sợ chết a!

Ngục Hải Cổ Thần phì cười một tiếng. Hai Bán Bộ Thần Chủ còn lại cũng khẽ cười nhạt. Nhưng rất nhanh, bọn chúng liền không cười được nữa…

- Hửm? Tốc độ thật nhanh!

- Thời không ba động mãnh liệt như vậy! Thời Gian Áo Nghĩa trong phiến không gian này cũng khó có thể áp chế được hắn!

Triệu Phong trong lúc phóng tới, tốc độ lại tăng thêm một chút, trong khoảnh khắc đã chui qua khe hở giữa ba Bán Bộ Thần Chủ, giết thẳng về phía hai Cổ Thần Cửu giai ở phía sau.

- Đi!

Ngục Hải Cổ Thần khẽ vung tay lên, thanh âm linh hồn gào thét một trận, một con Hồn thú cự ngạc đen như mực thật lớn chợt lao ra, cắn mạnh về phía Triệu Phong.

- Hừ! Tốc độ của ngươi nhanh đến đâu đi nữa, chẳng lẽ có thể né được công kích linh hồn sao?

Thần sắc Ngục Hải Cổ Thần vô cùng tự tin. Công kích phương diện linh hồn, tốc độ hoàn toàn siêu việt phương diện vật chất. Huống chi con Hồn thú kia là do Cổ Hồn Tộc đặc biệt bồi dưỡng, có thể thông linh, biết truy tung cắn chết địch nhân.

Bá!

Thế nhưng, con Hồn thú cự ngạc kia lại vồ hụt! Tại chỗ chỉ còn lưu lại một tia thời không ba động, thân ảnh Triệu Phong đã biến mất không thấy đâu nữa.

- Thuấn di?

- Làm sao có thể?

Ba vị Bán Bộ Thần Chủ nhất tề biến sắc, chợt thét lớn một tiếng:

- Cẩn thận!

Nhưng lời nhắc nhở của bọn chúng đều đã muộn!

- A!

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên, đến từ một gã Cổ Thần Cửu giai phía sau. Chỉ thấy một gã thanh niên ngân phát mộng huyễn đang phiêu phù ở sau lưng gã Cổ Thần Cửu giai kia, một bàn tay phiếm động Thần lực thâm ngân vẫn đục vặn vẹo đã đâm xuyên qua thân thể của hắn. Sau đó, một tầng hỗn nguyên lực tràng vặn vẹo đã từng chút từng chút một thôn phệ thân thể, thậm chí là hồn thể của hắn.

- Không!

Gã Cổ Thần Cửu giai kia muốn giãy thoát, nhưng Thần lực toàn thân lại hỗn loạn một trận, không ngừng xói mòn cực kỳ quái dị. Thân thể cùng ý thức cũng bị một cỗ lực lượng vô hình kéo chậm lại, gần như không hề có chút sức phản kháng nào.

Chương 1387: Điểm tối cao tốc độ

Ngay tại dưới mí mắt của ba vị Bán Bộ Thần Chủ, Triệu Phong hư không tiêu thất, nháy mắt đã đâm xuyên thân thể gã Cổ Thần Cửu giai kia. Gã Cổ Thần Cửu giai kia cũng là tộc nhân Cổ Hồn Tộc, nếu như chỉ là Cổ Thần Cửu giai bình thường, cho dù Triệu Phong có tập kích thành công, tối đa cũng chỉ đánh hắn trọng thương, chứ không thể nào giết chết. Nhưng giờ phút này, thân hình cùng ý thức của hắn đang bị lực lượng Thời Gian vô hình kéo chậm, hỗn nguyên lực tràng đáng sợ đang từng chút một nuốt hết toàn thân, hồn lực, Thần lực… của hắn.

- Thôn phệ hấp thu!

Uy năng Thần lực Hỗn Nguyên trong thủ chưởng của Triệu Phong chẳng những không giảm đi, trái lại còn tăng vọt lên. Lực tràng phủng bố liền trực tiếp đánh nát gã Cổ Thần Cửu giai kia. Từ khi Thuấn di đến lúc tập sát, toàn bộ quá trình không tới thời gian hai hơi thở.

- Tiểu bối…

Ba vị Bán Bộ Thần Chủ gần như sợ đến ngây người, sau đó lại càng phẫn nộ cùng sát khí bừng bừng. Ngay dưới mí mắt của bọn chúng, Triệu Phong thong dong giết chết một gã Cổ Thần Cửu giai! Đây chính là sự vũ nhục trắng trợn đối với ba vị Bán Bộ Thần Chủ!

- U Thủy Ngục Long!

Một cánh tay của Ngục Hải Cổ Thần chậm rãi mở ra. Toàn bộ cánh

tay kia chợt quỷ dị hóa thành một tầng dịch thể u hắc sắc, chợt đột nhiên bành trướng lên, hóa thành một đầu U Thủy Ngục Long dài đến ngàn trượng.

- Rống!

U Thủy Ngục Long ngàn trượng kia chợt rít gào một tiếng, chấn động phương diện linh hồn, phát ra cự lãng cụ phong vô hình phá hủy vạn vật.

- Không tốt!

Sắc mặt Tân Vô Ngân biến đổi.

- Bí pháp Hắc Thủy Áo nghĩa Cửu trọng, lại còn dung nhập công kích linh hồn của Cổ Hồn Tộc!

Một kích toàn lực của loại Bí pháp Bán Bộ Thần Chủ cường đại này, đủ để miễu sát cường giả Cổ Thần Cửu giai bình thường. Hắn vừa muốn nhúng tay can thiệp, lại bị Diệt Lưu Cổ Thần đột nhiên lao ra chặn lại.

- Đối thủ của ngươi là ta!

Hai tay Diệt Lưu Cổ Thần đột nhiên xoay tròn. Trên hai tay trái phải đều ngưng hiện ra một đạo hủy diệt trường hà đen như mực. Không ngờ Diệt Lưu Cổ Thần này lại am hiểu Hủy Diệt Áo Nghĩa! Thân là Bán Bộ Thần Chủ, Hủy Diệt Áo Nghĩa của hắn cũng đã đạt tới Cửu trọng, thực lực còn mạnh hơn Ngục Hải Cổ Thần nửa phần.

Rầm rầm rầm!

Hai đầu hủy diệt trường hà nhìn như cuồng bạo, nhưng lại linh hoạt

quỷ dị giống như hắc xà vậy, dây dưa quấn lấy Tân Vô Ngân. Mặc dù Tân Vô Ngân không sợ Diệt Lưu Cổ Thần, nhưng hắn nhất định sẽ bị chế trụ trong khoảng thời gian ngắn, không thể nào chiếu cố Triệu Phong được.

Bên kia…

- Thủy Chi Áo Nghĩa Cửu trọng! Lại còn dung hợp Bí pháp linh hồn huyết mạch của Cổ Hồn Tộc…

Triệu Phong nhất thời cảm thấy một cỗ nguy cơ áp bách. Nhưng hắn vẫn như cũ vô cùng thong dong, sau khi giết chết gã Cổ Thần Cửu giai kia, vẫn không quên lấy đi Không gian Trữ vật của đối phương.

- Rống!

Đầu U Thủy Ngục Long khí thế ngập trời kia đã trùng kích thẳng tới, thôn phệ thân thể hắn vào trong miệng.

- Ha hả…

Một thanh âm cười khẽ chợt vang lên trên đỉnh đầu U Thủy Ngục Long, còn mang theo một trận thời không sóng gợn mịt mờ.

- Khốn kiếp!

Sắc mặt Ngục Hải Cổ Thần nhất thời âm hàn, nhưng cũng không buông tha. Con U Thủy Ngục Long kia là do một cánh tay của hắn biến thành, tính công kích linh hoạt của nó giống hệt như tay chân của bản thân hắn vậy. Đột nhiên, con U Thủy Ngục Long dưới chân Triệu Phong chợt vũ động cái đuôi rồng lớn, quét thẳng về phía Triệu Phong trên đỉnh đầu chính mình.

Triệu Phong đột nhiên hư không tiêu thất, một kích của U Thủy Ngục Long kia lại một lần nữa vồ hụt.

- Xem ra, một đầu U Thủy Ngục Long cũng không thể đối phó được hắn! Phải nhiều mặt giáp công a!

Ngục Hải Cổ Thần rất nhanh đã khôi phục bình tĩnh. Sau khi tiến vào Bảo khố Tổ Di, hắn cũng dần dần trưởng thành lên. Trải qua nhiều lần thiệt thòi, khiến cho hắn căn bản không dám coi thường đối phương.

- Ngục Long Cự Trảo!

Sắc mặt Ngục Hải Cổ Thần ngưng trọng, cánh tay còn lại cũng hóa thành u thủy hắc dịch bán trong suốt, hóa thành một cái Ngục Long Cự Trảo lớn mấy trăm trượng. Ngục Long Cự Trảo kia từ phía sau tập kích Triệu Phong, phối hợp với U Thủy Ngục Long đánh chính diện.

- Triệu Phong gặp phiền toái rồi!

Phá Nhạc Cổ Thần cùng Vân Thải Cổ Thần không khỏi có chút lo lắng. Bất quá, bọn họ đang phải đối mặt với công kích của một gã Cổ Thần Cửu giai khác, Mục Du Cổ Thần!

Không chỉ như vậy, Hàn Ngọc Cổ Thần còn điều khiển Thiên Xuyên Băng Vực, đóng băng vây khốn phương viên ngàn dặm xung quanh.

Ầm ầm!

Đám sông băng bốn phía vẫn đang từng chút từng chút một co rút lại, hàn lực hội tụ cũng không ngừng dâng lên. Theo thời gian trôi qua, không gian chiến đấu của mọi người cũng càng ngày càng nhỏ

lại. Hai gã Cổ Thần Cự Thần Tộc bị hàn lực cường đại ngưng kết, huyết mạch, Thần lực và tốc độ cũng đều bị ảnh hưởng thật lớn.

Dưới sự chưởng khống của Hàn Ngọc Cổ Thần, Thiên Xuyên Băng Vực kia chủ yếu chỉ ảnh hưởng địch quân. Vì thế, cho dù hai gã Cổ Thần Cự Thần Tộc liên thủ lại, vẫn như cũ bị Mục Du Cổ Thần dễ dàng áp chế. Bất quá, Tân Vô Ngân cùng Triệu Phong bị hàn lực ảnh hưởng cũng không phải rất rõ ràng.

- Bán Bộ Thần Chủ cũng không gì hơn cái này!

Một đạo thanh âm châm chọc chợt từ một góc khu vực chiến đấu truyền đến. Triệu Phong kéo động một đạo tàn ảnh giữa không trung, tốc độ của hắn không hề báo trước, đột nhiên trong nháy mắt tăng lên một cấp bậc.

Bồng bồng!

Công kích của U Thủy Ngục Long cùng Ngục Long Cự Trảo đồng thời thất bại, nhưng lại đem hai tòa sông băng cao ngàn trượng ở phụ cận đánh tan thành phấn vụn.

Lúc này, Triệu Phong cũng không có sử dụng Thuấn di, mà chỉ dựa vào thân pháp tốc độ, đã dễ dàng né tránh được công kích. Về phần lĩnh vực hàn lực Thiên Xuyên Băng Vực kia, ảnh hưởng đối với hắn căn bản là nhỏ bé vô cùng. Hắn có Trường bào Thời Không hộ thân, lại có thuộc tính thôn phệ hấp thu của Thần lực Hỗn Nguyên, đám hàn lực xung quanh kia vừa mới tiếp cận hắn, liền giống như đá chìm xuống đáy biển vậy.

- Mục tiêu kế tiếp, là giết ngươi!

Triệu Phong phiêu phù giữa không trung, chỉ tay về phía Mục Du Cổ

Thần bên kia.

- A!

Mục Du Cổ Thần đang chiến đấu với hai gã Cổ Thần của Cự Thần Tộc, nghe thấy vậy, sắc mặt nhất thời cứng đờ, trên trán toát ra mồ hôi lạnh. Vừa rồi, tử trạng của gã Cổ Thần Cửu giai bổn tộc còn lại, hắn chính là tận mắt nhìn thấy.

- Tiểu bối! Chớ có càn rỡ!

Hàn Ngọc Cổ Thần đang tiến hành co rút lại Thiên Xuyên Băng Vực, mặt ngọc nhất thời phát lạnh.

- Thật sự là quá kiêu ngạo rồi!

Ngục Hải Cổ Thần vừa sợ vừa giận. Không ngờ đối phương lại quang minh chính đại, chỉ đích danh muốn giết chết người bên mình. Lúc trước, Triệu Phong tại dưới mí mắt của ba vị Bán Bộ Thần Chủ, giết chết một gã Cổ Thần Cửu giai. Khi đó hắn thành công, mọi người cho rằng là do hắn tập kích cùng xuất kỳ bất ý. Mà giờ phút này, Triệu Phong lại chỉ đích danh, muốn điểm sát một gã Cổ Thần Cửu giai còn lại, Mục Du Cổ Thần!

- Không tốt! Ngay cả Bán Bộ Thần Chủ cũng không làm gì được kẻ này…

Trong lòng Mục Du Cổ Thần không ngừng lo sợ bất an. Mặc dù vẫn đang chiếm ưu thế, nhưng hắn cũng không còn tâm tư chiến đấu với hai gã Cổ Thần của Cự Thần Tộc nữa.

- Có chúng ta ở đây, ngươi không có khả năng thành công!

Hai vị Bán Bộ Thần Chủ Hàn Ngọc, Ngục Hải liếc mắt nhìn nhau, sắc mặt lãnh lệ. Nếu như lại để cho Triệu Phong thành công thêm một lần nữa, tổn thất chiến lực Cổ Thần Cửu giai không nói, quan trọng là mặt mũi của bọn chúng lại còn gì nữa?

- Ta muốn giết hắn, các ngươi ai cũng không ngăn cản được!

Sắc mặt Triệu Phong bình thản, nhàn nhạt nói.

- Không có khả năng!

Ngục Hải Cổ Thần lập tức chỉ huy con U Thủy Ngục Long kia thủ hộ bên cạnh Mục Du Cổ Thần. Mà một con Ngục Long Cự Trảo còn lại vẫn như cũ phóng về phía Triệu Phong.

- Băng Ngọc Liên Đài!

Cánh tay Hàn Ngọc Cổ Thần khẽ vung lên, dưới chân Mục Du Cổ Thần nhất thời xuất hiện một cái đài sen băng quang sáng lạn. Tuy rằng nàng vẫn đang điều khiển Thiên Xuyên Băng Vực co rút lại, nhưng vẫn có thể chi viện được ở một trình độ nhất định. Hơn nữa, một khi băng vực thành công co rút lại, hình thành nên Băng Chi Thần Quốc đáng sợ, địch nhân bên trong dù chạy trời cũng không khỏi nắng.

Rất nhanh, Mục Du Cổ Thần đã có hai tầng phòng hộ Băng Ngọc Liên Đài, U Thủy Ngục Long trợ lực, tâm tình nhất thời đại định.

- Ha ha ha…

Triệu Phong cười một tiếng, trên người dâng lên một tầng thời không ba động cường liệt.

Ông bá!

Thân ảnh của hắn đột nhiên biến mất, lần này khoảng cách Thuấn di có chút xa hơn.

- Hửm?

Hàn Ngọc Cổ Thần thoáng sửng sốt. Ngay khoảnh khắc sau đó, nàng chợt cảm thấy một tia thời không ba động tại khu vực của Ngục Hải Cổ Thần.

- Cẩn thận!

Sắc mặt Hàn Ngọc Cổ Thần nhất thời đại biến, không khỏi nhắc nhở một tiếng.

Hiện tại hai vai Ngục Hải Cổ Thần đã trống rỗng, hai cánh tay của hắn phân biệt hóa thành U Thủy Ngục Long cùng Ngục Long Cự Trảo để chiến đấu. Như thế, thực lực bản thể của hắn, nhất là phương diện phòng ngự, nhất định sẽ yếu đi rất nhiều. Nghe Hàn Ngọc Cổ Thần nhắc nhở, Ngục Hải Cổ Thần cũng đã cảm thụ được thời không ba động mịt mờ sau lưng mình, trong lòng thầm kêu không tốt.

- Hỗn Nguyên Thần Quyền!

Một nắm đấm thâm ngân vẫn đục, bao phủ trong một trận thời không vặn vẹo quỷ dị, trong nháy mắt đã đánh trúng thân thể Ngục Hải Cổ Thần. Cho dù Ngục Hải Cổ Thần muốn tránh một quyền kia, cũng tránh không được. Bởi vì, một quyền kia đã được Thời Gian Áo Nghĩa gia tốc đến tận cùng, thậm chí còn mang đến cho hắn một loại cảm giác thời không thác loạn.

- Mắc lừa rồi! Mục tiêu của hắn chính là Ngục Hải Cổ Thần!

Hàn Ngọc Cổ Thần nghiến răng thét lớn. Lúc này chính là thời điểm Ngục Hải Cổ Thần nằm trong giai đoạn yếu nhược, đối mặt công kích đáng sợ bậc này, nhất định là cực kỳ nguy cơ.

Bành oanh!

Ngục Hải Cổ Thần bị một quyền đánh bay, khóe miệng chảy ra một tia máu tươi.

- Không hỗ là Bán Bộ Thần Chủ, lĩnh ngộ Áo nghĩa Cửu trọng…

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm. Chỉ thấy xung quanh thân thể Ngục Hải Cổ Thần chợt hiện lên một tầng sóng gợn u thủy, ngăn chặn đại đa số uy lực một kích hỗn nguyên của Triệu Phong. Với tu vi Bán Bộ Thần Chủ của đối phương, nội tình huyết mạch Cổ Hồn Tộc, một quyền này chỉ mang đến cho đối phương một chút thương tổn nhất định, còn chưa đủ trí mạng.

- Meo meo!

Một đạo miêu ảnh thon dài đột nhiên xuất hiện ngay sau lưng Ngục Hải Cổ Thần, một thanh ngân nhận phù văn chém ra một đạo ảnh nhận lạnh lẽo, chém về phía Ngục Hải Cổ Thần.

- Còn có mai phục!

Thần sắc Hàn Ngọc Cổ Thần đại chấn, trong lòng phát lạnh. Tiểu tử kia tính toán thật là đáng sợ a! Ngoài mặt, Triệu Phong đích danh điểm sát Mục Du Cổ Thần, nhưng thực tế lại là đối phó Ngục Hải Cổ Thần!

Phốc xuy!

Thanh ngân nhận phù văn kia, đâm vào thân thể u thủy sóng gợn của Ngục Hải Cổ Thần.

- A!

Mặc dù đã hóa thành hình thái u thủy, nhưng Ngục Hải Cổ Thần cũng phải kêu lên một tiếng đau đớn, thân thể nhất thời cứng đờ, sắc mặt trắng bệch.

- Thiên Lung Bí Nhận!

Vũ Hành đang tiến hành áp trận ở phía sau, lần đầu tiên mở miệng thốt lên. Thiên Lung Bí Nhận này là do Tiểu tặc miêu đoạt được từ trong bảo khố của Thiên Ma Đường, lúc đó đã khiến cho cao tầng Thiên Ma Đường, phi thường tức giận. Thiên Lung Bí Nhận này chính là do Thiên Cơ Tộc mô phỏng theo Thiên Lung Nhận, đặc thù chế tạo ra, lại còn gia nhập vào một vài loại tài liệu đặc thù, có thể xưng là Thần khí công kích Cực phẩm.

Vũ Hành lưu lại ở phía sau, cũng không nằm trong phạm vi của Thiên Xuyên Băng Vực, tựa hồ ngay từ đầu hắn đã dự định sẽ không ra tay, hoặc là bản thân hắn có sự cố kỵ gì đó.

- Hư Không Na Vật!

Tả Mâu Triệu Phong ngưng đọng, trong nháy mắt đã chuyển dời Tiểu tặc miêu vừa đánh lén thành công sang chỗ khác, ngay một khắc sau đó…

Rầm rầm!

Trong Thiên Xuyên Băng Vực, hai tòa sông băng cao ngàn trượng đồng thời từ phía dưới phóng lên, đâm thẳng về phía vị trí vừa rồi của Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu. Uy năng công kích của nó tương đương với một kích của Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong! Sau khi Thiên Xuyên Băng Vực co rút lại khá nhiều, Hàn Ngọc Cổ Thần đã có thể phân ra tâm lực nhất định, phát động công kích. Tuy rằng công kích của hai tòa sông băng kia bị Triệu Phong và Tiểu tặc miêu tránh thoát, nhưng nó cũng thành công cắt đứt công kích của hai người với Ngục Hải Cổ Thần.

- Đi!

Ngọc thủ Hàn Ngọc Cổ Thần lại nhẹ nhàng phất lên. Một cái Băng Ngọc Liên Đài thứ hai đã xuất hiện dưới chân Ngục Hải Cổ Thần, tăng thêm cho hắn một tầng phòng ngự. Bọn chúng tuyệt không cho phép dễ dàng tổn thất một vị Bán Bộ Thần Chủ được.

- Thu!

Ngục Hải Cổ Thần bất đắc dĩ phải thu hồi Ngục Long Cự Trảo lại, khôi phục lại một cánh tay, tăng cường năng lực tự vệ. Vừa rồi, Triệu Phong đột nhiên tập kích, Tiểu tặc miêu mai phục, đã mang đến cho hắn thương tổn không nhẹ, trong lòng vẫn còn một trận kinh hãi.

- Ha ha…

Sau khi đánh trọng thương Ngục Hải Cổ Thần, Triệu Phong khẽ cười một tiếng, mang theo vài phần bộ dáng đã đạt được âm mưu.

- Không tốt!

Hàn Ngọc Cổ Thần chợt nghĩ đến cái gì. Ngay một khắc sau đó, kinh biến lại một lần nữa phát sinh.

- Hỗn Nguyên Thần Quyền!

Triệu Phong đột nhiên lại Thuấn di, xuất hiện ngay sau lưng Mục Du Cổ Thần.

Răng rắc!

Tầng Băng Ngọc Liên Đài đang bảo vệ xung quanh Mục Du Cổ Thần nhất thời vỡ vụn ra. Bởi vì Hàn Ngọc Cổ Thần đã chuyển dời phần lớn tâm lực để bảo vệ cho Ngục Hải Cổ Thần, tầng phòng ngự xung quanh Mục Du Cổ Thần bên này ngược lại đã yếu xuống một chút.

Ông oanh!

Sau khi nắm đấm thâm ngân vẫn đục của Triệu Phong xuyên qua Băng Ngọc Liên Đài, đã thôn phệ hấp thu một bộ phận hàn năng, uy năng không ngờ lại càng thêm ngưng tụ hơn.

- Không!

Mục Du Cổ Thần kinh hô một tiếng, tận lực xuất ra tất cả thủ đoạn của bản thân, nỗ lực bảo mệnh. Nhưng tiếc rằng, chính diện hắn còn có công kích của Phá Nhạc Cổ Thần và Vân Thải Cổ Thần, hiện tại đã thân hãm tuyệt cảnh.

Đáng sợ hơn chính là một cỗ thời không ba động vô hình đã bao phủ toàn thân hắn. Nhất thời, tất cả động tác của hắn đều biến thành động tác chậm. Tốc độ của hắn đã bị kéo chậm lại đến mấy chục lần! Mặc dù ý thức của hắn vẫn kịp phản ứng, điều khiển thân thể hóa thành Cổ Hồn Thể, nhưng động tác của thân thể thật sự quá chậm.

- Thời Gian Áo Nghĩa!

Trước khi Mục Du Cổ Thần chết, trong đầu chỉ còn lại cái ý niệm này.

Hai vị Bán Bộ Thần Chủ Hàn Ngọc, Hắc Ngục đã không kịp cứu trợ nữa. Sắc mặt hai người âm trầm, trong lòng lại lạnh lẽo. Bọn chúng đã nhiều lần mắc mưu của Triệu Phong, bị đối phương nắm mũi dắt đi! Lúc mới đầu bọn chúng tưởng rằng mục tiêu của Triệu Phong là Mục Du Cổ Thần, nhưng tuyệt không nghĩ tới, đối phương lại thiết kế mai phục Ngục Hải Cổ Thần! Ngục Hải Cổ Thần vừa chật vật thoát khỏi nguy cơ, không ngờ đầu mâu của Triệu Phong lại một lần nữa chuyển hướng, cuối cùng lại là một cái hồi mã thương!

- A!

Phương diện linh hồn vang lên một tiếng thét thê lương thảm thiết, thân thể cùng linh hồn vị đại sư trận pháp Mục Du Cổ Thần này đã bị ba người Triệu Phong liên thủ tiêu diệt.

- Ta nói rồi, ta muốn giết hắn, các ngươi không ngăn cản được!

Triệu Phong nhàn nhạt nói, thu lấy Không gian Trữ vật của Mục Du Cổ Thần, chiến lợi phẩm lại tăng thêm một phần. Kỳ ngộ trong phiến không gian này đông đảo, thu hoạch của đám người Cổ Hồn Tộc cũng sẽ không kém đám người Cự Thần Tộc bao nhiêu.

- Ngươi…

Hàn Ngọc Cổ Thần tức giận đến mức cả người run rẩy, mà trên mặt Ngục Hải Cổ Thần thì lại có một tia may mắn.

- Triệu huynh, làm tốt lắm!

Tân Vô Ngân cười lớn, tán thưởng một tiếng. Lúc này, hắn cũng

chưa có hóa thành hình thái Cự Thần, không ngờ lại có thể đánh không phân cao thấp với Diệt Lưu Cổ Thần. Trong lúc chiến đấu, trên người Tân Vô Ngân mơ hồ phiếm động một cỗ khí tức Pháp tắc, thỉnh thoảng vài lần công kích lại còn bộc phát ra ý cảnh cấp Thần Chủ nữa. Có thể nói, tu vi hiện tại của hắn đã là Bán Bộ Thần Chủ rồi. Nếu hắn lại hóa thành hình thái Cự Thần, chỉ sợ sẽ có thể dễ dàng nghiền ép Diệt Lưu Cổ Thần.

- Lại chết một người nữa? Hai người các ngươi… rốt cuộc đang làm gì vậy?

Diệt Lưu Cổ Thần đang chiến đấu với Tân Vô Ngân, thiếu chút nữa đã mở miệng chửi ầm lên rồi. Một mình hắn đau khổ chống lại công kích của Tân Vô Ngân, mà hai vị Bán Bộ Thần Chủ còn lại đối phó ba tên Cổ Thần Bát giai, Cửu giai hẳn là dễ như trở bàn tay mới đúng. Nhưng hiện tại mới qua bao lâu, hai gã Cổ Thần Cửu giai đã liên tục bị giết chết!

- Ba tên ngu xuẩn các ngươi! Kẻ này đã đạt tới điểm tối cao trên phương diện tốc độ, các ngươi lại còn dây dưa đơn đấu với hắn, mới khiến cho tổn thất hai gã Cổ Thần Cửu giai…

Vũ Hành đang áp trận ở phía sau, nhịn không được chửi ầm lên. Thân là người đứng xem, hắn có thể nhìn thấu triệt hơn đối với cục diện chiến đấu. Chỉ là, tất cả mọi chuyện phát sinh quá nhanh, tính toán của Triệu Phong lại là hư hư thật thật, hắn cũng không kịp ngăn cản.

Hơn nữa, hiện tại cũng không phải lúc hắn có thể răn dạy ba vị Bán Bộ Thần Chủ. Phiền phức của hắn đã tới rồi!

Xuy xuy! Xuy xuy!

Đúng lúc này, sau lưng Vũ Hành chợt truyền đến thanh âm của đại quân Trùng hải!

- Là khí tức đó! Không ngờ lại là khí tức đó! Khí tức của tử địch lớn nhất Minh Hoàng Trùng Tộc ta!

- Ta muốn bầm thây ngươi thành vạn đoạn…

Chương 1388: Trấn Áp Vạn Tộc

Trong Thiên Xuyên Băng Vực…

Bá! Bá! Bá!

Sắc mặt ba vị Bán Bộ Thần Chủ ngưng trọng, lấy Hàn Ngọc Cổ Thần làm trung tâm, ba người đứng song song cùng một chỗ.

Triệu Phong dùng ưu thế điểm tối cao tốc độ, liên tục giết chết hai gã Cổ Thần Cửu giai, thậm chí đánh trọng thương một vị Bán Bộ Thần Chủ, mang đến cho bọn chúng lực trùng kích cực lớn, khiến cho bọn chúng phải cực kỳ cẩn thận đề phòng. Bọn chúng không thể có thêm tổn thất nữa! Cũng may, ba vị Bán Bộ Thần Chủ liên thủ cùng một chỗ, cho dù tốc độ của Triệu Phong có nhanh hơn gấp đôi đi chăng nữa, cũng khó có thể tìm được kẽ hở chui vào.

Ngay tại lúc này, dị biến đột nhiên phát sinh…

Xuy xuy! Xuy xuy xuy!

Vũ Hành đang áp trận ở phía sau, đột nhiên sau lưng hắn chợt xuất hiện đại quân Minh Trùng ngập trời! Bọn chúng điên cuồng cừu thị, thôn thiên phệ địa cuồn cuộn lao tới. Nhìn thấy một màn này, song phương nơi đây, trái tim cũng đều băng giá một trận.

Một khi Minh Hoàng Trùng Tộc chân chính mở ra chiến thuật biển người, cho dù là tồn tại tu vi càng cao hơn cũng phải lập tức xoay người bỏ trốn, không thể chính diện chống lại.

- Xảy ra chuyện gì?

Triệu Phong và ba thành viên Cự Thần Tộc cũng ngây ngẩn cả người.

Mà sắc mặt của ba vị Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Tộc thì lại cực kỳ khó coi. Hiện tại, hoàn cảnh của bọn chúng đã cực kỳ bất lợi. Trước có đám người Cự Thần Tộc quấn lấy, sau lại có đại quân Minh Trùng khủng bố công kích.

- Làm sao bây giờ?

Ba người đều hỏi Vũ Hành đang phụ trách áp hậu. Thời điểm lập kế hoạch, Vũ Hành đã chủ động muốn lưu lại phía sau, hơn nữa lại còn thập phần thu liễm khí tức, không muốn tùy tiện xuất thủ. Bọn chúng hoài nghi, Minh Hoàng Trùng Tộc đột nhiên cực thị bọn chúng như vậy, chính là do Vũ Hành gây ra.

Lúc này, đối mặt với đại quân Trùng hải, Vũ Hành lẻ loi một mình, sắc mặt bình tĩnh nói:

- Khứu giác của Trùng Tộc quả nhiên linh mẫn…

Tựa hồ phản ứng của đám Minh Trùng này hoàn toàn nằm trong dự đoán của hắn.

- Mọi người hội hợp lại đây!

Vũ Hành rốt cuộc cũng lên tiếng, phát ra mệnh lệnh cho ba vị Bán Bộ Thần Chủ. Nghe hắn nói vậy, sắc mặt ba vị Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Tộc nhất thời đại biến.

- Cái này… hội hợp lại?

- Chẳng lẽ hắn muốn chúng ta liều mạng với Minh Hoàng Trùng Tộc sao? Cái này tuyệt đối là lựa chọn không sáng suốt a!

Ba người thoáng chút chần chừ, nhưng cũng không chống lại mệnh lệnh của Vũ Hành. Trước tiến vào Bảo khố Tổ Di, bọn chúng đã nhận được nghiêm lệnh của Cổ Hồn Điện, sau khi tiến vào, tất cả đều phải nghe theo gã thanh niên thần bí này. Ba vị Bán Bộ Thần Chủ cấp tốc lui lại, hội hợp với Vũ Hành ở phía sau.

Mấy người Triệu Phong cũng không thể nào ngăn cản ba người bọn chúng, huống chi bọn họ vốn tránh đại quân Minh Trùng kia như tránh tà, làm sao dám đuổi theo bọn chúng. Một khi bị Trùng hải bao vây, hậu quả thiết tưởng sẽ không chịu nổi.

- Đám người kia rốt cuộc đang đánh chú ý gì vậy? Đầu tiên là muốn giết chúng ta, hiện tại lại dễ dàng bỏ qua như vậy?

Mấy người Cự Thần Tộc không hiểu chút nào. Còn Triệu Phong và Tân Vô Ngân thì liếc nhau, rất nhanh đã có quyết định.

- Quan sát một chút! Vạn nhất tình huống không đúng, ta sẽ thu các ngươi vào Trường bào Thời Không, muốn đào tẩu cũng không quá khó khăn!

Triệu Phong trầm ngâm nói. Trong trận doanh Cổ Hồn Điện, kẻ duy nhất hắn nhìn không thấu chính là gã Vũ Hành kia. Đáng tiếc, trong chiến đấu trước đây, đối phương cũng không chịu xuất thủ.

- Gã thanh niên kia là tộc nhân Cổ Hồn Tộc sao?

Triệu Phong đột nhiên hỏi.

- Không phải!

Mấy người Tân Vô Ngân không hề nghĩ ngợi, thập phần xác định. Thân là túc địch của Cổ Hồn Tộc, Cự Thần Tộc thập phần bén nhạy đối với khí tức huyết mạch của chủng tộc kia. Triệu Phong đã sớm phát hiện ra, khí tức huyết mạch trên người gã thanh niên thần bí kia rất là mịt mờ, sâu không thể lường.

Lúc này, ba vị Bán Bộ Thần Chủ đã hội hợp cùng một chỗ với Vũ Hành.

Đám Minh Trùng như sóng thủy triều mãnh liệt phóng tới kia đều bị ba vị Bán Bộ Thần Chủ dễ dàng diệt thành tro bụi. Những con Minh Trùng này ở trước mặt Bán Bộ Thần Chủ không khác gì những con kiến hôi. Lực sát thương của chiến thuật biển người của Minh Hoàng Trùng Tộc thật ra cũng không mạnh lắm, thứ đáng sợ nhất là tiêu hao kéo dài mà thôi.

- Với thực lực của chúng ta, toàn lực liên thủ lại, đánh bại Minh Hoàng Trùng Mẫu cũng không phải là quá khó khăn! Chỉ là như vậy sẽ tiêu hao khá lớn, tựa hồ có chút cái được không bù đắp đủ cái mất a!

Diệt Lưu Cổ Thần nhíu mày chất vấn. Nhưng Vũ Hành vẫn như cũ bình tĩnh phân phó:

- Đợi lát nữa, sau khi Minh Hoàng Trùng Tộc bại tẩu, các ngươi đồng loạt xuất thủ, cướp lấy Mảnh vỡ Tổ khí!

- Cái gì?

Ba vị Bán Bộ Thần Chủ nhất thời giật mình. Minh Hoàng Trùng Tộc

bại tẩu? Cướp lấy Mảnh vỡ Tổ khí? Bọn chúng có chút không hiểu ý tứ của Vũ Hành.

- Vậy vạn nhất, sau khi chúng ta đánh bại Minh Hoàng Trùng Tộc, bị tiêu hao thật lớn, đám người Cự Thần Tộc đồng loạt nhào tới thì phải làm sao?

Hàn Ngọc Cổ Thần có chút bất mãn, chất vấn. Vũ Hành này thật sự quá càn rỡ rồi! Chẳng lẽ hắn không biết, muốn đánh bại Minh Hoàng Trùng Tộc sẽ phải trả một cái giá như thế nào sao?

- Thứ nhất, một mình ta xuất thủ là đủ rồi! Thứ hai, bọn chúng không dám!

Trên mặt Vũ Hành dần dần có chút không kiên nhẫn.

- Một mình ngươi?

Toàn thân ba vị Bán Bộ Thần Chủ chấn động, chợt cảm thấy buồn cười.

- Sơ hở duy nhất chính là tên tiểu tử kia! Ở trong phiến Không Gian Thần Quốc này, chỉ mình hắn có được điểm tối cao tốc độ!

Vũ Hành lẩm bẩm nói. Điểm tối cao tốc độ kia quả thật rất khó chơi. Dựa theo kế hoạch ban đầu của hắn, sau khi đám người Cổ Hồn Điện ra tay công kích, đám người Cự Thần Tộc bên kia nhất định sẽ rút đi. Nhưng lại không nghĩ tới, Triệu Phong lựa chọn xuất kích, lại còn muốn thăm dò hư thực của hắn nữa. Cứ như vậy, hắn sẽ không thể nào rời xa khu vực cổ bảo được. Một khi khí tức trên người hắn thoáng tiết lộ ra, sẽ bị Minh Hoàng Trùng Tộc cảm giác được.

Nhưng không ngờ, khứu giác của Minh Hoàng Trùng Mẫu kia lại còn

đáng sợ hơn so với tưởng tượng. Trong lúc nhất thời, trận doanh Cổ Hồn Tộc đã nằm trong hoàn cảnh xấu trước sau đều bị vây công. Dưới tình huống này, hắn cũng chỉ đành bại lộ một chút thực lực cùng lai lịch.

- Các ngươi trước nghỉ ngơi một chút đi!

Vũ Hành khẽ phất tay một cái, trên người phát ra một cỗ khí tức xa xưa kỳ lạ. Trong quá trình này, bên ngoài thân thể hắn chợt hiện lên một tầng hoa văn phong cách cổ xưa, vừa giống như vảy cá, lại vừa giống như mai rùa vậy.

- Là khí tức đó! Giết!

- Là khí tức của kẻ đã hủy gia viên của ta, bắt giết mẫu thân, tổ mẫu của ta! Ta từng lập lời thề, sẽ đập nát tất cả các ngươi …

Phía sau đại quân Trùng hải, từ trong cự sào kinh thiên kia chợt truyền ra thanh âm lạnh như băng của Trùng Mẫu. Càng ngày càng nhiều Minh Trùng cuồn cuộn phóng thẳng tới. Thậm chí, cự sào kinh thiên kia còn trực tiếp từ bỏ công kích về phía cổ bảo, cuồn cuộn tập trung về phía bên này. Một màn này khiến cho ba vị Bán Bộ Thần Chủ bị dọa cho nhảy dựng lên. Đám Minh Trùng kia công kích thật sự quá điên cuồng rồi!

- Một bầy côn trùng, cũng muốn ngăn cản bước tiến của ta sao?

Trên khuôn mặt anh tuấn của Vũ Hành nhếch lên một tia cười lạnh. Đột nhiên, đám hoa văn phong cách cổ xưa xuất hiện bên ngoài thân thể hắn chợt ẩn nấp xuống.

- Cỗ khí tức kia lại thu liễm rồi…

Trước cổ bảo chợt truyền đến thanh âm lẩm bẩm của Mảnh vỡ Tổ khí.

Cỗ khí tức kia khiến cho đám Minh Hoàng Trùng Tộc trở nên điên cuồng, nhưng lại nhanh chóng thu liễm đi. Sau đó, Vũ Hành vẫn đứng ngạo nghễ tại chỗ hai cánh tay chậm rãi mở ra, trên người chợt xuất hiện một cỗ khí tức Thái Cổ như thâm uyên. Cỗ khí tức Thái Cổ kia càng ngày càng nồng đậm, có loại bá đạo ngạo nghễ cổ kim.

Oanh hưu!

Cỗ khí tức huyết mạch bá đạo kia xông thẳng lên bầu trời, mang theo một cỗ khí lưu kim ngân sắc, khiến cho ngay cả phiến hư không này cũng bắt đầu mơ hồ run rẩy. Đứng cách thật xa, đám người Triệu Phong cũng có thể nhìn thấy cỗ khí tức huyết mạch độc bá thương khung kia. Cỗ khí tức huyết mạch kia bị kim ngân nhị khí vờn quanh, ở trong đó dần dần hiện ra một đạo hư tượng Thần Ma Thái Cổ vĩ ngạn vô biên.

Hư tượng Thần Ma Thái Cổ bám lên trên người Vũ Hành, càng ngày càng ngưng thực hơn. Khuôn mặt, thân thể, tóc tai… của Vũ Hành dùng tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy dần dần biến hóa, càng ngày càng giống với hư tượng Thần Ma Thái Cổ bám ở trên người mình. Trong chớp mắt, thân thể Vũ Hành dâng cao lên tới mười trượng, toàn thân kim ngân giao thoa, tản mát ra một cỗ khí tức Thái Cổ ngạo nghễ bát hoang.

- Xảy ra chuyện gì?

Ba vị Bán Bộ Thần Chủ nhất thời hô hấp khó khăn, thân thể huyết mạch không thể khống chế, không ngừng run rẩy. Giờ phút này, bọn chúng ngay cả ý niệm phát lực trong đầu cũng khó có thể dâng lên.

Ở đằng xa, sắc mặt mấy người Cự Thần Tộc vô cùng kinh hoàng, sâu bên trong huyết mạch dâng trào ra cảm giác thần phục cùng sợ hãi không hiểu.

- Đây rốt cuộc là loại huyết mạch gì?

Triệu Phong cảm giác thân thể huyết mạch của mình cũng có chút không thể khống chế, cho dù là Thần lực Hỗn Nguyên trong cơ thể cũng hỗn loạn một trận. Không chỉ có thân thể, ngay cả Thần Linh Nhãn cũng đang không ngừng rung động. Trung tâm bản nguyên của Thần Linh Nhãn, lực lượng Bản Nguyên ngân sắc mộng huyễn kia cũng rung động từng đợt, vô cùng xao động.

- Vì sao…

Hai tay Triệu Phong ôm chặt đầu mình, cảm giác được một cỗ cảm giác hôn mê hỗn loạn xuyên thấu linh hồn.

Một cỗ khí tức sợ hãi khủng bố lan tỏa khắp thiên địa. Mấy ức vạn Minh Trùng kia sau khi tiếp cận Vũ Hành, từng con từng con run rẩy phủ phục trên mặt đất.

Rầm! Thình thịch!

Cự sào kình thiên đang huyền phù trên không trung kia cũng đột nhiên từ trên cao rơi thẳng xuống đất, chấn lên một đám bụi bặm mù mịt.

- Làm sao có thể?

Thanh âm sợ hãi của Minh Hoàng Trùng Mẫu vang lên, thấu triệt thiên địa. Minh Hoàng Trùng Tộc bài danh thứ mười trong Thái Cổ Vạn Tộc, đối diện cỗ khí tức kia cũng phải kinh hãi bất an.

Cùng lúc này, Mảnh vỡ Tổ khí ở phía trước cổ bảo đổ nát cũng đang vô cùng kinh hãi.

- Không có khả năng! Tuyệt không có khả năng này! Hiện tại đã là Thời đại Thần Mâu, tại sao nó lại xuất hiện ở đây?

- Trấn Áp Vạn Tộc!

Toàn thân Vũ Hành biến thành Thần Ma Thái Cổ, nở rộ quang trạch kim ngân thâm ám phong cách cổ xưa, trong miệng chậm rãi phun ra thanh âm rung trời vang vọng. Một khắc này, thiên địa cộng minh, tất cả các sinh linh huyết mạch đều phát ra tiếng kêu sợ hãi bén nhọn.

Phốc! Phốc! Phốc!

Mấy ức vạn Minh Trùng dưới lực lượng huyết mạch của Trấn Áp Vạn Tộc từ trong chỗ u minh phát ra kia, không ngừng bạo thể mà chết.

- A a a!

Phụ cận, một vài chủng tộc Yêu Thần ẩn nấp trong lòng đất, cũng không thể may mắn tránh khỏi, nhẹ thì thất khiếu chảy máu, nặng thì bạo thể mà chết.

Oanh!

Ngay cả không gian cũng không ngừng run rẩy, phảng phất như có một tầng huyết lãng rung động đang thổi quét vạn vật vậy.

- Phốc! Phốc!

Phá Nhạc Cổ Thần và Vân Thải Cổ Thần đang ở cách đó khá xa,

cũng phân biệt thổ huyết, thậm chí còn kêu lên một tiếng đau đớn. Đây còn là dưới tình huống bọn họ là tộc nhân Cự Thần Tộc, huyết mạch thể phách cường đại không gì sánh được, hơn nữa tu vi hai người cũng là cấp bậc Cổ Thần Cửu giai!

- Trấn Áp Vạn Tộc? Là chủng tộc gì lại có được uy năng như vậy?

Khí huyết trong cơ thể Triệu Phong sôi trào, thiếu chút nữa cũng đã thổ huyết rồi. Cũng may là Thần lực Hỗn Nguyên của hắn hùng hậu, Thần thai củng cố, lại có Trường bào Thời Không cố thủ.

Chỉ có ba vị Bán Bộ Thần Chủ bên cạnh Vũ Hành mới không bị Trấn Áp Vạn Tộc kia ảnh hưởng mà thôi.

- Thật là đáng sợ!

Ba vị Bán Bộ Thần Chủ ngược lại hút mạnh một ngụm lãnh khí, huyết mạch trong cơ thể vẫn luôn một mực run rẩy, gần như không thể khống chế!

Chỉ thời gian mấy hơi thở, số lượng đám Minh Trùng kia chỉ còn lại có mấy ức. Đồng thời, mỗi thời mỗi khắc vẫn có mấy ngàn vạn Minh Trùng bị diệt vong. Muốn chống lại cỗ huyết mạch trấn áp vô hình kia, thứ nhất nồng độ huyết mạch phải cao, kế đó tu vi cũng phải cao! Mà đám Minh Trùng bình thường kia, tu vi cùng huyết mạch cũng chỉ tương đương với Chân Thần bình thường, vừa mới tiếp xúc với cỗ khí tức trấn áp kia, bọn chúng liền tự bạo mà chết.

- Cút!

Vũ Hành chậm rãi đưa tay ra, một đạo Thần quang kim ngân khủng bố đã xuyên thấu hư không, đánh thẳng về phía Minh Trùng Mẫu Sào kia. Khoảnh khắc này, công kích của hắn vậy mà có thể xé nát Thời

Gian Áo Nghĩa, thậm chí các loại áp chế trong phiến không gian này, cách không đánh trúng mục tiêu cách đó mấy ngàn dặm.

- A!

Minh Hoàng Trùng Mẫu kinh hoàng hét lên một tiếng, cự sào kình thiên khổng lồ kia đột nhiên vỡ tan thành ức mảnh, phân tán ra mấy ức Minh Trùng, chia ra bốn phía bỏ chạy.

Sưu! Sưu! Sưu!

Chỉ mười mấy hơi thở, tất cả mấy ức Minh Trùng đều đã biến mất không còn. Tại vị trí cự sào kình thiên trước đây chỉ còn lại một tầng xác côn trùng dày đặc. Thiên địa vạn vật hoàn toàn yên tĩnh lại. Giờ phút này, toàn bộ phiến thiên địa này phảng phất như chỉ còn lại một người duy nhất! Ngạo thị Thái Cổ, duy ngã độc tôn!

Nhất cử nhất động, mỗi một cái ý niệm của Vũ Hành cũng có loại khí thế bá đạo đập nát tất cả. Giờ phút này, hắn đã không phải là thân thể con người, cũng không phải thân thể Chân Thần, Cổ Thần, mà là hóa thân của Thần Ma Thái Cổ!

- Mảnh vỡ Tổ khí, ngươi đã tiêu hao rất nhiều Pháp tắc bổn nguyên, chỉ sợ đã không còn lực lượng chống lại ta nữa!

Vũ Hành chậm rãi bước tới, tiến về phía tòa cổ bảo đổ nát kia.

Trước cổ bảo, Mảnh vỡ Tổ khí khẽ rung động một trận, nhưng cũng không hề thần phục, chỉ khẽ lẩm bẩm nói:

- Kế hoạch Phục chế Thái Cổ Tộc sao?

Chương 1389: Kế hoạch Phục chế Thái Cổ Tộc

Trước cổ bảo, Mảnh vỡ Tổ khí khẽ rung động một trận, nhưng cũng không hề thần phục, chỉ khẽ lẩm bẩm nói:

- Kế hoạch Phục chế Thái Cổ Tộc sao?

- Kế hoạch Phục chế Thái Cổ Tộc?

Sắc mặt đám người Cự Thần Tộc, Cổ Hồn Điện nhất tề chấn động.

Trong Thái Cổ Vạn Tộc, Thái Cổ Tộc xếp hạng đầu tiên, rất lâu trước đây đã từng xưng bá Man Hoang, trấn áp Vạn Tộc. Sau khi chủng tộc này biến mất khỏi Phạm Trụ, chủng tộc Thiên Cơ Tộc trí tuệ cực cao xếp hạng thứ ba Thái Cổ Vạn Tộc đã từng có ý đồ muốn phục chế loại huyết mạch này, chưởng khống loại huyết mạch tiên thiên Thần Ma chí cường hoàn mỹ của Thái Cổ Tộc kia! Mà cái kế hoạch này, chính là Kế hoạch Phục chế Thái Cổ Tộc!

- Hắn là tộc nhân Thiên Cơ Tộc!

Ba vị Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Điện thoáng sửng sốt một lát, nhất thời suy đoán ra thân phận của Vũ Hành. Kế hoạch Phục chế Thái Cổ Tộc chính là kế hoạch của Thiên Cơ Tộc. Dọc theo đường đi, Vũ Hành phá giải cơ quan trận pháp của Thiên Cơ Tộc cũng là hạ bút thành văn, dễ như trở bàn tay, hơn nữa Vũ Hành cực kỳ quen thuộc đối với chỗ này, còn có địa đồ chi tiết của phiến không gian này nữa.

- Lại là Thiên Cơ Tộc!

Thần sắc Ngục Hải Cổ Thần tràn ngập chấn động, trong lòng vẫn còn sợ hãi. Thiên Cơ Tộc, chủng tộc thần thoại xếp hạng thứ ba trong Thái Cổ Vạn Tộc! Tuy rằng thiên phú chiến đấu cùng năng lực huyết mạch của Thiên Cơ Tộc cũng không quá mạnh mẽ, thậm chí chiến lực còn không bằng được Cổ Hồn Tộc, nhưng Thiên Cơ Tộc có thể bài danh thứ ba trong Vạn Tộc, cũng là có nguyên nhân của nó.

Ánh mắt đám người Cổ Hồn Điện nhìn về phía Vũ Hành nhất thời thay đổi. Bọn chúng rốt cuộc cũng biết được, vì sao cường giả Thần Chủ của Cổ Hồn Điện đối với Tinh Tượng Thần Chủ lại là nói gì nghe nấy như vậy. Bởi vì, Vũ Hành cùng với Tinh Tượng Thần Chủ, đều là tộc nhân Thiên Cơ Tộc! Đối mặt với Thiên Cơ Tộc bài danh thứ ba trong Thái Cổ Vạn Tộc, Cổ Hồn Tộc thật sự là bé nhỏ không đáng kể.

- Kế hoạch Phục chế Thái Cổ Tộc của Thiên Cơ Tộc đã thành công rồi sao?

Ánh mắt Tân Vô Ngân nhất thời thâm trầm, nghi hoặc thầm nói. Thiên Cơ Tộc đã sớm mai danh ẩn tích, Kế hoạch Phục chế Thái Cổ Tộc đề ra đã không biết bao nhiêu năm rồi. Cái kế hoạch này có thành công hay không, cho dù là cường giả Thần Chủ sống sót từ Thời kỳ Thái Cổ đến nay, có khả năng cũng không biết rõ ràng cho lắm.

- Không sai! Đây chính là thành quả Kế hoạch Phục chế Thái Cổ Tộc của tộc ta!

Ánh mắt Vũ Hành nhìn chằm chằm Mảnh vỡ Tổ khí, ngạo nghễ nói. Giờ phút này, Vũ Hành đã chính miệng thừa nhận thân phận Thiên Cơ Tộc của mình, càng thừa nhận nguồn gốc của cỗ lực lượng huyết mạch độc bá thiên địa trên người chính mình. Ánh mắt mọi người

đều nhìn chằm chằm lên người Vũ Hành, trong lòng khiếp sợ tột đỉnh.

- Ngươi cũng không phải là Thái Cổ Tộc chân chính!

Mảnh vỡ Tổ khí nhìn kỹ trên người Vũ Hành một lúc, đột nhiên nói.

- Cái gì?

Sắc mặt đám người Phá Nhạc Cổ Thần, Ngục Hải Cổ Thần đều lộ ra kinh sắc. Lực lượng vừa rồi Vũ Hành thể hiện ra đã kinh thiên động địa, chấn nhiếp Vạn Tộc, nhưng không ngờ Mảnh vỡ Tổ khí lại nói, Vũ Hành cũng không phải là Thái Cổ Tộc chân chính!

- Hừ! Đồng loạt ra tay, cướp đoạt Mảnh vỡ Tổ khí!

Vũ Hành nhất thời hừ lạnh một tiếng. Huyết mạch Thái Cổ Tộc trên người hắn quả thật chỉ là bán thành phẩm mà thôi.

- Vâng!

Ba vị Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Điện lập tức ứng tiếng, trực tiếp lao ra. Tuy rằng bọn chúng tín phục lực lượng của Vũ Hành, nhưng Mảnh vỡ Tổ khí cũng không phải hiền lành gì. Ba người bọn chúng dùng thế gọng kềm, tiến công từ ba phía. Mà Vũ Hành thì lại chính diện đánh thẳng về phía Mảnh vỡ Tổ khí.

- Làm sao bây giờ?

Thần sắc Vân Thải Cổ Thần thoáng có chút bối rối. Hiện tại, ở nơi này chỉ còn lại có ba phương thế lực, theo thứ tự là đám người Cổ Hồn Điện, Mảnh vỡ Tổ khí và đám người Cự Thần Tộc. Trong đó, tiểu đội bọn họ chính là có thực lực yếu nhất. Mà địch nhân của bọn

họ, tiểu đội Cổ Hồn Điện lại có thực lực mạnh nhất.

- Yên lặng theo dõi kỳ biến!

Tân Vô Ngân thấp giọng nói. Tuy rằng tình thế hiện tại nguy cấp, nhưng lúc này bọn họ cũng không thể cứ như vậy rời đi. Cự Thần Tộc bọn họ tiến vào trong này chính là muốn tận hết khả năng cướp đoạt càng nhiều tài nguyên càng tốt, giúp cho Cự Thần Tộc nhanh chóng quật khởi. Nhưng không ngờ Cổ Hồn Điện cũng có người tiến vào nơi này, tin tưởng thu hoạch của bọn chúng cũng không ít. Nói cách khác, Cổ Hồn Điện lại trở nên càng cường đại hơn so với trước đây!

Hơn nữa, hiện tại Vũ Hành cùng ba vị Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Điện lại còn đang chuẩn bị thu phục Mảnh vỡ Tổ khí! Một khi để cho bọn chúng đắc thủ, thực lực của Cổ Hồn Điện chỉ sợ sẽ càng thêm lớn mạnh hơn, mà Cự Thần Tộc sẽ vĩnh viễn không thể nào quật khởi, báo thù được nữa.

Tuy nói là như vậy, nhưng lúc này đám người Cự Thần Tộc cũng không dám tùy tiện xuất thủ. Hiện tại Vũ Hành đã kích hoạt lực lượng của Thái Cổ Tộc, uy năng cực kỳ khủng bố, chỉ cần một kích tùy ý liền có thể miễu sát Cổ Thần Cửu giai! Cho dù là Tân Vô Ngân cũng không dám mạnh mẽ đối kháng với hắn.

- Mảnh vỡ Tổ khí, thúc thủ chịu trói đi! Thần phục ta chính là vinh hạnh của ngươi!

Vũ Hành cười nhạt một tiếng, cùng ba vị Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Điện bao vây giáp công Mảnh vỡ Tổ khí.

- Muốn ta thần phục các ngươi? Si tâm vọng tưởng!

Thanh âm Mảnh vỡ Tổ khí vô cùng oán giận. Từ trong Mảnh vỡ Tổ khí nhất thời tản mát ra một cỗ lực lượng Thời Gian cường đại, phát ra tinh quang hư bạch, soi sáng cả một phiến thiên địa. Thân hình ba gã Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Điện nhất thời ngưng đọng. Cỗ lực lượng Thời Gian vô hình kia lan tỏa ra bốn phía xung quanh bọn chúng, cũng không ngừng vặn vẹo thân thể bọn chúng.

- Gian ngoan mất linh!

Sắc mặt Vũ Hành lạnh lùng, vẫn như cũ nhanh chóng phóng tới. Chỉ thấy lực lượng Thời Gian do Mảnh vỡ Tổ khí tản ra kia vừa mới chạm tới thân thể hắn, lập tức liền tan vỡ tiêu tán.

- Thật mạnh!

- Thật đáng sợ!

Đám người Cổ Hồn Điện, còn có đám người Cự Thần Tộc nhìn thấy một màn này, trong lòng không ngừng chấn động. Cỗ lực lượng Thời Gian đáng sợ kia vừa mới chạm tới thân thể Thái Cổ Tộc của Vũ Hành, không ngờ lại trực tiếp tan vỡ tiêu tán. Phải biết rằng, lực lượng Thời Gian do Mảnh vỡ Tổ khí thi triển ra còn ẩn chứa Pháp tắc Thời Gian, dưới Thần Chủ căn bản là không thể chống cự lại được.

- Thái Cổ Tộc, Thần Ma Thể!

Mảnh vỡ Tổ khí phát ra thanh âm thâm trầm. Lực lượng của Thái Cổ Tộc thật sự là khủng bố, cho dù huyết mạch Thái Cổ Tộc trong cơ thể Vũ Hành cũng không hoàn chỉnh, cũng vẫn như cũ là lực lượng không gì sánh kịp, độc bá tất cả.

- Thúc thủ chịu trói đi!

Sau khi Vũ Hành tiếp cận Mảnh vỡ Tổ khí, liền chậm rãi đưa tay ra. Thần quang kim ngân sắc kinh khủng xuyên thấu qua hư không, bức thẳng về phía Mảnh vỡ Tổ khí. Khoảnh khắc này, công kích của hắn trực tiếp xé nát Thời Gian Áo Nghĩa, thậm chí các loại hạn chế trong không gian bốn phía, cách không đánh trúng mục tiêu mấy ngàn dặm.

- Không tốt!

Mảnh vỡ Tổ khí khẽ chấn động một cái, trên mảnh vỡ nhất thời tản mát ra một cỗ tinh quang hư bạch huyền diệu. Cùng lúc đó, một cỗ lực lượng Thời Gian cường hãn tuyệt luân chậm rãi lan tràn ra, hình thành một tầng bảo hộ, nỗ lực làm chậm lại công kích của Vũ Hành. Nhưng khi đạo Thần quang kim ngân sắc tan vỡ vạn vật kia tiếp cận, lực lượng do mảnh vỡ tản ra vẫn như cũ trực tiếp tan vỡ ra, chỉ bất quá tốc độ tiêu tán hơi chậm một chút mà thôi.

Thừa dịp một tia khe hở này, Mảnh vỡ Tổ khí đã hóa thành một đạo quang mang thời không, cấp tốc bay đi. Ba người Cổ Hồn Điện cũng lập tức đuổi theo.

- Chống cự vô ích!

Sắc mặt Vũ Hành lãnh đạm, hai tay khẽ nâng lên. Từng tia từng tia đường cong kim ngân sắc lan tỏa ra, phát ra khí tức nguy hiểm uy chấn thiên địa.

- Không tốt! Vũ Hành muốn thi triển Bí thuật gì đó!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Giờ phút này, ngân cầu mộng huyễn trong Không gian Thần Mâu càng cấp tốc xoay tròn nhanh hơn, từng cỗ từng cỗ quang toàn mộng huyễn từ trong đó lan tỏa ra.

Tâm thần ba người Cự Thần Tộc nhất thời cũng trở nên căng thẳng. Lực lượng Vũ Hành thể hiện ra thật sự là quá mạnh mẽ, cộng thêm ba vị Bán Bộ Thần Chủ, ở trong này gần như không ai có thể địch lại.

Mảnh vỡ Tổ khí đang lúc phóng chạy, nhìn thấy một màn này cũng khẽ rung động lên một cái, bộ dáng thập phần sợ hãi.

Đúng lúc này, Vũ Hành đang thi triển Bí thuật, ánh mắt đột nhiên lóe lên. Sau một khắc, khí tức đáng sợ trên người hắn chợt yếu bớt đi vài phần, Thần Ma Chi Thể của hắn cũng có một vài bộ phận trở nên trong suốt đi một chút. Ý niệm Vũ Hành khẽ động, lấy từ trong Không gian Trữ vật ra một ống nghiệm bạch sắc lớn cỡ ngón tay. Bên trong ống nghiệm kia chứa đầy một đoàn huyết dịch kim ngân sắc.

Đoàn huyết dịch trong ống nghiệm trực tiếp lưu động ra, tiến vào trong miệng Vũ Hành đã hóa thành Thần Ma Thể kia. Nhất thời, khí tức trên người Vũ Hành lại một lần nữa mạnh mẽ bạo trướng, khí tức Thái Cổ ngạo nghễ bát hoang kia lại một lần nữa chấn động toàn trường.

- Lực lượng đã khôi phục lại, hơn nữa so với vừa rồi còn mạnh hơn một chút!

Sắc mặt Tân Vô Ngân khẽ chấn động.

- Không được!

Sự sợ hãi trong lòng Mảnh vỡ Tổ khí không ngừng dâng lên. Nếu cứ tiếp tục như vậy, nó thật sự sẽ bị Vũ Hành bắt mất. Đúng lúc này, Mảnh vỡ Tổ khí đột nhiên nhận được một tia cảm ứng, nó lập tức thay đổi phương hướng, bay về phía tòa cổ bảo đổ nát kia.

- Đừng hòng bỏ chạy!

Ba người Cổ Hồn Điện gắt gao đuổi sát theo phía sau. Đã biết thân phận của Vũ Hành cùng Tinh Tượng Thần Chủ, bọn chúng hối hận vạn phần đối với hành vi cùng ngôn ngữ lúc trước, hiện tại, bọn chúng nguyện dốc hết toàn lực, làm ra càng nhiều cống hiến hơn.

Vù!

Đột nhiên, từ trong cổ bảo đổ nát kia chợt lao ra một đạo hư quang bạch sắc.

- Trình Vân Cổ Thần!

Đám người Cự Thần Tộc nhất thời kinh hô một tiếng. Bởi vì thời không áp chế nơi đây rất cường đại, cho nên bọn họ không cảm giác được Trình Vân Cổ Thần đang trốn ở đây.

- Hửm?

Sắc mặt Triệu Phong đột nhiên cả kinh, khẽ vận chuyển năng lực của Tả Mâu, thấu thị về phía trong của cổ bảo. Nhưng quá trình thấu thị cũng thập phần gian nan, những thứ có thể nhìn thấy cũng đều vặn vẹo không rõ ràng.

- Hóa ra, bên trong cổ bảo lại là một cái không gian đơn độc!

Triệu Phong nhất thời sáng tỏ. Trước đây hắn đã từng thử thấu thị tòa cổ bảo này, nhưng không thể thành công. Hiện tại Trình Vân Cổ Thần đột nhiên từ bên trong cổ bảo lao ra, hắn mới hiểu được điểm ấy.

Lúc này, Trình Vân Cổ Thần đã cấp tốc tiếp cận Mảnh vỡ Tổ khí.

- Ngăn cản hắn!

Hàn Ngọc Cổ Thần thốt lên sợ hãi.

Nhưng đã quá muộn, tốc độ Trình Vân Cổ Thần cực nhanh, sau khi tiếp xúc Mảnh vỡ Tổ khí, liền lập tức truyền ngay một cỗ lực lượng hùng hậu cho Mảnh vỡ Tổ khí, đồng thời cũng vận chuyển Bí pháp, phối hợp với Mảnh vỡ Tổ khí. Chỉ thấy hư quang chợt lóe lên, cả hai đã trực tiếp trốn vào bên trong tòa cổ bảo đổ nát kia.

- Chạy thật nhanh!

Vũ Hành đình chỉ Bí thuật, chậm rãi tiếp cận tòa cổ bảo kia.

- Chúng ta làm gì bây giờ?

Ba vị Bán Bộ Thần Chủ lập tức nhìn về phía Vũ Hành, chờ đợi mệnh lệnh của hắn.

- Tiến vào!

Vũ Hành thản nhiên nói, bộ dáng bình thản tự nhiên. Cùng lúc đó, thân thể Thần Ma Thể của hắn cũng từ từ thu nhỏ lại, cỗ khí tức Thái Cổ uy hiếp thiên địa kia cũng từ từ biến mất, tựa hồ như muốn tiết kiệm lực lượng.

- Vậy còn bọn chúng?

Ngục Hải Cổ Thần liếc nhìn về phía mấy người Cự Thần Tộc bên kia.

- Một khi đạt được Mảnh vỡ Tổ khí, tất cả cũng không thành vấn đề!

Vũ Hành cười nhạt một tiếng, dẫ đầu tiến vào trong cổ bảo. Hiện tại,

thực lực của tiểu đội bọn chúng đã hoàn toàn viễn siêu đám người Cự Thần Tộc, một khi đạt được Mảnh vỡ Tổ khí, giết chết đám người Cự Thần Tộc lại càng dễ như trở bàn tay.

Rất nhanh, đám người Cổ Hồn Điện đã biến mất bên trong tòa cổ bảo đổ nát kia.

Đám người Cự Thần Tộc, còn có Triệu Phong vẫn như cũ đứng lặng tại chỗ, không biết phải làm thế nào cho phải.

- Triệu huynh, ngươi có chủ ý gì không?

Tân Vô Ngân chủ động hỏi. Tiến vào trong tòa cổ bảo đổ nát kia không thể nghi ngờ sẽ càng nguy hiểm hơn, nhưng hiện tại bọn chúng đã không cách nào rời khỏi phiến không gian này, hơn nữa, một khi để cho đám người Vũ Hành đạt được Mảnh vỡ Tổ khí, trắng trợn cướp đoạt trân tài trong này, như vậy Cự Thần Tộc sẽ vĩnh viễn không có ngày lật mình rồi.

- Vào xem thử một chút!

Triệu Phong thoáng suy tư trong chốc lát, liền quyết định.

Ngay tại vừa rồi, sau khi đám người Vũ Hành tiến vào tòa cổ bảo đổ nát đi, dị động của Thần Linh Nhãn của hắn đã dần dần trở lại bình thường. Bởi vậy có thể thấy được, Tả Mâu của hắn có một chút liên quan với lực lượng Thái Cổ Tộc. Nếu muốn khám phá bí mật của Tả Mâu, có lẽ cũng chỉ có một cơ hội này mà thôi.

Chương 1390: Thời Gian Chi Thụ

Trong lòng đám người Cự Thần Tộc vốn cũng bức thiết muốn tiến vào trong cổ bảo, tuy rằng không ai biết bên trong đó tồn tại cái gì, tính nguy hiểm quá lớn, nhưng nếu để cho bên phía Cổ Hồn Điện càng cường đại hơn, kẻ bất lợi nhất chính là Cự Thần Tộc! Hơn nữa hiện tại bọn họ đã không thể rời khỏi phiến không gian này, không bằng buông tay liều mạng một trận.

Sự cường đại của Triệu Phong đã thâm nhập trong lòng bọn họ, nếu như Triệu Phong cũng nguyện ý cùng ở lại, như vậy năng lực tự vệ của bọn họ sẽ càng lớn hơn.

Sau đó, đám người Triệu Phong chậm rãi tiếp cận tòa cổ bảo kia, lựa chọn một địa phương đổ nát, trực tiếp nhảy vào trong đó.

Trải qua một trận thời không thác loạn, mọi người đột nhiên cảm giác thời không áp chế trên toàn thân lại càng cường đại hơn, thân thể đột nhiên trầm xuống. Trong này một mảnh mênh mang, quái thạch đầy mặt đất, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy một vài cành cây ngọn cỏ, nhưng tất cả cũng đều đã khô kiệt từ lâu rồi.

- Cảnh vật hoang vu như thế này, lại tản ra lực lượng Thời Gian cường đại như vậy!

Ánh mắt Tân Vô Ngân khẽ trầm xuống. Thời điểm mọi người vừa mới tiến vào trong này, cỗ áp chế kia đột nhiên đã ập mặt mà tới, vô cùng cường hãn. Hai người Vân Thải Cổ Thần cùng Phá Nhạc Cổ Thần có cảm giác giống như thân thể rơi vào vũng bùn, bước đi khó

khăn.

Triệu Phong thoáng vận chuyển Thần lực Hỗn Nguyên thâm ngân vẫn đục, nhất thời cảm giác dễ dàng hơn rất nhiều. Đồng thời, lực lượng Thời Gian vô hình trong thiên địa cũng bị Thần lực Hỗn Nguyên hấp thu dung nạp, tăng cường uy lực của bản thân.

- Nơi này rốt cuộc là địa phương nào? Thời không áp chế mạnh mẽ như vậy!

Sắc mặt Phá Nhạc Cổ Thần đỏ bừng, vội vàng vận chuyển huyết mạch Cự Thần Tộc, mới cảm giác khá hơn một chút.

- Trình Vân Cổ Thần có lẽ đang ở phía trước!

Tân Vô Ngân thông qua lệnh bài truyền tin cảm ứng, trực tiếp nói. Trình Vân Cổ Thần đang ở cùng một chỗ với Mảnh vỡ Tổ khí, mà đám người Cổ Hồn Điện lại đang đuổi theo Mảnh vỡ Tổ khí.

Sau đó, đám người Triệu Phong cẩn thận hành động. Đầu tiên, thời không áp chế nơi đây rất mạnh, nói cách khác, thực lực của mọi người bị giảm xuống. Mặt khác, cũng phải đề phòng đám người Cổ Hồn Điện cùng Mảnh vỡ Tổ khí kia tập kích. Thời kỳ hoàn chỉnh, Mảnh vỡ Tổ khí kia chính là Tổ khí Thời Gian hệ, ở nơi này hẳn là không bị chút ảnh hưởng nào. Mà Vũ Hành thôi động lực lượng Thái Cổ Tộc, lại càng là ngạo nghễ bá đạo, không đếm xỉa tất cả.

Thời Không Áo Nghĩa áp chế ở nơi đây thập phần khổng lồ, tốc độ tiến tới của mọi người thập phần chậm chạp. Nếu như dốc toàn lực chống lại cỗ áp chế này, dĩ nhiên có thể khiến tốc độ tăng lên, nhưng nếu làm như vậy thì lại tiêu hao quá lớn.

Một ngày sau…

- Chậm đã!

Triệu Phong đột nhiên thốt lên. Trong phiến không gian này, mọi người bị áp chế cường đại trước giờ chưa từng có. Mà Thần Linh Nhãn của hắn bị áp chế tương đối nhỏ hơn một chút.

- Tình huống như thế nào?

Mọi người lập tức dừng lại. Bọn họ thập phần hiểu rõ sự lợi hại của huyết mạch nhãn đồng của Triệu Phong.

- Đám người Cổ Hồn Điện đang ở phía trước!

Triệu Phong khẽ thấp giọng nói. Sắc mặt những người còn lại nhất thời đại biến. Cổ Hồn Điện và Cự Thần Tộc vẫn luôn là địch nhân, chỉ bất quá bởi vì Mảnh vỡ Tổ khí xuất hiện, khiến cho bọn chúng tạm thời chuyển dời mục tiêu đi mà thôi. Nếu như hiện tại bọn họ lại chủ động tiếp cận đám người Cổ Hồn Điện, nhất định sẽ bị đối phương toàn lực tấn công.

- Bọn chúng đã dừng lại rồi!

Triệu Phong tiếp tục nói lần nữa.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Đám người Cự Thần Tộc nghĩ mãi không ra nguyên nhân. Theo lý thuyết, với thực lực của đám người Cổ Hồn Tộc cộng thêm Vũ Hành, bọn chúng cũng không cần phải sợ Mảnh vỡ Tổ khí, nhưng không ngờ đối phương lại dừng lại, không tiếp tục truy đuổi nữa.

o0o

- Trực tiếp giết qua, đoạt lấy Mảnh vỡ Tổ khí là được a!

Ngục Hải Cổ Thần có chút nôn nóng, nói.

- Không vội!

Sắc mặt Vũ Hành bình thản, ánh mắt nhìn chằm chằm về phương xa.

Chỉ thấy tại trung tâm một mảnh bình nguyên trống trải, có một gốc cổ mộc che trời to lớn khôn cùng đứng sừng sững ở nơi đó. Toàn thân gốc cổ mộc một màu xám trắng, tản ra khí tức tang thương cổ lão, phảng phất như là trung tâm của phiến không gian này, dẫn động lực lượng Thời Gian của thiên địa. Nhưng trên gốc cổ mộc che trời kia lại không có một phiến lá cây nào, rất nhiều bộ phận của nó cũng đã thối rữa, cành cây khô quắt rụng đầy trên đất, nhìn qua giống như sắp sửa héo rũ chết khô đến nơi vậy. Mà ngay dưới tàng cây của gốc cổ mộc kia, Trình Vân Cổ Thần đang ngồi xếp bằng ở đó, Mảnh vỡ Tổ khí cũng đang phiêu phù ở một bên.

Ba vị Bán Bộ Thần Chủ đều lộ ra thần sắc kinh nghi.

- Đây rốt cuộc là loại cây gì vậy?

Hàn Ngọc Cổ Thần chợt mở miệng hỏi. Cho dù Mảnh vỡ Tổ khí liên thủ với Trình Vân Cổ Thần, cũng xa xa không phải là đối thủ của bọn chúng. Nhưng hiện tại Vũ Hành lại không lựa chọn tiến công, như vậy nguyên nhân chỉ có thể bởi vì gốc cổ mộc xám trắng kia. Gốc cổ mộc kia nhìn qua tựa hồ như sắp sửa héo rũ chết khô, nhưng tất cả lực lượng Thời Gian trong thiên địa cũng mơ hồ lấy gốc cổ mộc xám trắng kia làm trung tâm, bởi vậy có thể khẳng định gốc cổ mộc kia tuyệt đối không phải là một gốc cây bình thường.

- Sở dĩ Mảnh vỡ Tổ khí trấn thủ nơi này không chịu rời đi, chính là bởi vì gốc Thời Gian Chi Thụ kia! Nó chính là hạch tâm của toàn bộ phiến không gian này!

Vũ Hành khẽ cười nhạt một tiếng.

- Thời Gian Chi Thụ? Hạch tâm của phiến không gian này?

Sắc mặt ba người Cổ Hồn Điện lộ ra thần sắc nghi hoặc.

- Chỉ tiếc, gốc Thời Gian Chi Thụ kia đã sắp sửa chết khô rồi, nếu không, chỉ cần chúng ta nắm trong tay Thời Gian Chi Thụ, chính là tương đương với nắm trong tay toàn bộ phiến không gian này!

Vũ Hành thở dài một tiếng. Nắm trong tay toàn bộ phiến không gian này, sẽ không bị quy tắc nơi đây áp chế, thậm chí thực lực có thể được tăng phúc nữa. Đến lúc đó, toàn bộ những trân tài ở trong này, không phải là tùy tiện cho mọi người ngắt lấy sao? Nhưng đáng tiếc chính là, gốc Thời Gian Chi Thụ kia tựa hồ như sắp sửa héo rũ chết khô rồi, nếu như bọn chúng cưỡng ép khống chế nó, rất có thể sẽ khiến cho phiến không gian này lập tức bị hủy diệt luôn.

- Trước dừng lại ở chỗ này một hồi, điều chỉnh trạng thái đến đỉnh phong rồi tính tiếp!

Sau khi Vũ Hành nói xong, thân hình liền trực tiếp biến mất, tiến vào không gian tu luyện đơn độc của mình.

- Trong Thời Gian Chi Thụ, tựa hồ còn có biến số không biết!

Vũ Hành lẩm bẩm nói. Có lẽ bởi vì Thời Gian Chi Thụ còn có Mảnh vỡ Tổ khí cũng đều quá mức cao cấp, khiến cho năng lực dự đoán của hắn trở nên khó khăn hơn nhiều. Để phòng ngừa vạn nhất, tốt là

trước dừng lại một đoạn thời gian, khôi phục lại trạng thái đỉnh phong rồi tính tiếp. Hơn nữa, sau mỗi lần sử dụng lực lượng của Thái Cổ Tộc cũng đều có tác dụng phụ rất lớn, cần tốn chút thời gian để điều trị.

- Chúng ta đi vòng qua bọn chúng, xem tình huống phía trước một chút đã!

Triệu Phong trực tiếp nói. Sau đó, đoàn người từ mặt bên đi vòng qua, thay đổi phương hướng một chút tiếp tục tiến về phía trước.

Đi tới không bao lâu, sắc mặt Triệu Phong đột nhiên chấn kinh, nhất thời dừng lại. Hắn đem những hình ảnh mà mình nhìn thấy thể hiện ra cho mọi người cùng nhìn.

- Trình Vân Cổ Thần còn có Mảnh vỡ Tổ khí, cũng đều đang ở đó!

Ánh mắt Vân Thải Cổ Thần khẽ lóe lên. Mà ánh mắt Tân Vô Ngân thì lại nhìn chằm chằm về phía gốc cổ mộc màu xám trắng đằng kia.

- Gốc cổ mộc này, hẳn là đầu mối hạch tâm của phiến không gian này!

Thoáng trầm tư trong chốc lát, Tân Vô Ngân chợt mở miệng nói.

- Đầu mối hạch tâm?

Sắc mặt những người còn lại nhất thời chấn kinh. Bọn họ chỉ có thể nhìn ra gốc cổ mộc kia vô cùng bất phàm, nhưng cũng chỉ có một mình Tân Vô Ngân mới có thể đoán ra tác dụng cụ thể của nó.

- Chỉ tiếc là nó đã sắp sửa khô héo rồi, bằng không, nếu chúng ta có thể chưởng khống được nó, có lẽ sẽ còn có thể đối phó đám người

Cổ Hồn Điện kia!

Vân Thải Cổ Thần có chút tiếc hận, nói.

- Ít nhất đám người Cổ Hồn Điện cũng không thể chưởng khống được nó!

Tân Vô Ngân mở miệng nói ra một cái tin tức tốt. Thời Gian Chi Thụ kia chính là hạch tâm của toàn bộ phiến không gian này, đẳng cấp vô cùng cao, phương pháp bình thường căn bản không thể nào khiến cho nó hồi sinh trở lại.

- Bọn chúng không hành động, như vậy chúng ta cũng án binh bất động!

Triệu Phong trực tiếp tiến vào không gian bên trong Trường bào Thời Không. Hiện tại tình thế khẩn cấp, hắn cần phải nắm chặt thời gian, đề thăng thực lực của chính mình.

Nhắm mắt lại, trước mặt Triệu Phong chợt hiện lên mấy món trân tài Thời Gian. Những trân tài Thời Gian này đều là cướp đoạt được tại phụ cận cổ bảo đổ nát, phẩm chất cực cao. Hắn phân tâm niệm của mình ra làm hai, một bộ phận hấp thu Thời Gian Tinh Hoa trong trân tài, một bộ phận khác lại vận chuyển Thần lực Hỗn Nguyên, trực tiếp hấp thu lực lượng Thời Gian.

Đồng thời, Triệu Phong cũng giải trừ không gian ngăn cách của Trường bào Thời Không, để cho lực lượng Thời Gian ở ngoại giới có thể lan tỏa vào trong này, khiến cho Thần lực Hỗn Nguyên có thể hấp thu càng nhiều lực lượng Thời Gian hơn.

Trong Trường bào Thời Không trôi qua không tới năm ngày, Thời Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong đã thuận lợi đột phá đến Thất trọng.

- Thời Gian Áo Nghĩa đạt tới Thất trọng, uy lực của Thần lực Hỗn Nguyên cũng tăng lên không ít!

Triệu Phong thoáng có chút kinh ngạc. Tuy rằng trước đây Thời Gian Áo Nghĩa của hắn đã đạt tới Lục giai Đỉnh phong, nhưng gần đây Thời Gian Áo Nghĩa của hắn đề thăng lên quá nhanh, cũng không có bao nhiêu thời gian tiến hành thông thạo cùng củng cố, theo lý thuyết cũng không dễ dàng đề thăng như vậy. Nhưng không tới năm ngày, Thời Gian Áo Nghĩa đã lại đột phá! Nguyên nhân có thể là do tình thế khác nguy cấp, đã kích phát được tiềm năng của Triệu Phong. Hơn nữa, thời gian áp chế trong phiến không gian này lại càng cường đại hơn, lực lượng càng thêm tinh túy, bị Thần lực Hỗn Nguyên của Triệu Phong hấp thu không ít.

Tuy rằng Thời Gian Áo Nghĩa đã đột phá đến Thất trọng, nhưng cũng chỉ khiến cho uy lực của Thần lực Hỗn Nguyên tăng lên một chút, sức chống cự đối với thời không áp chế trong này càng mạnh hơn một chút mà thôi. Còn đối mặt với đám người Cổ Hồn Điện, vẫn như cũ không có bao nhiêu tác dụng. Bởi vậy Triệu Phong cũng không có đình chỉ, tiếp tục củng cố những lực lượng Áo nghĩa khác.

Hiện tại, Không Gian Áo Nghĩa của hắn đã đạt tới Bát trọng, Thời Gian Áo Nghĩa đạt tới Thất trọng, mà một vài những loại Áo nghĩa khác, đại đa số cũng đều dừng lại ở Lục trọng Đỉnh phong. Triệu Phong lại lấy ra mấy món trân tài tu luyện Áo nghĩa. Tuy rằng đại bộ phận trân tài trong phiến không gian này đều là trân tài tu luyện Thời Gian Áo Nghĩa, nhưng trân tài tu luyện những loại Áo nghĩa khác cũng không phải hoàn toàn không có.

Không tới mười ngày, Triệu Phong đã đem toàn bộ các loại Ngũ Hành, Phong Lôi Áo Nghĩa đề thăng tới cảnh giới Thất trọng. Cứ như vậy, nội tình của hắn lại càng thêm kiên cố hơn.

Ý thức của Triệu Phong chìm vào Thần thai trong khu vực đan điền. Trên hình thức ban đầu của tòa Thần thai thứ chín vẫn còn quấn lấy một cỗ dược hiệu cuối cùng của Cửu Liên Bích Diệp Hoa. Triệu Phong tiến hành giải trừ tầng tầng hạn chế, hấp thu dược hiệu của nó. Tại thời khắc này, Triệu Phong đã bắt đầu đắp nặn tòa Thần thai thứ chín.

Tại ngoại giới, tuy rằng đám người Cự Thần Tộc cũng đang tu luyện, nhưng khí tức Triệu Phong ngưng tụ Thần thai lại tương đối khổng lồ, bọn họ cũng phát hiện ra.

Cũng không bao lâu, tại nơi Tân Vô Ngân tu luyện đột nhiên cũng truyền đến một cỗ huyết mạch cường hãn ba động. Tại thời khắc nguy cấp này, Tân Vô Ngân cũng đề thăng thực lực của chính mình với trình độ lớn nhất.

o0o

Bên kia…

- Đã đến lúc ra tay rồi!

Vũ Hành thản nhiên nói.

Trong hư không chợt dâng lên vài tia không gian rung động, sau đó, ba vị Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Điện trực tiếp nhảy ra.

- Ừm! Thương thế đã khỏi hẳn rồi!

Ngục Hải Cổ Thần lập tức nói. Trong ba người, thương thế của hắn tương đối nghiêm trọng nhất. Bởi vì muốn có thể chữa trị tốt thương thế trong khoảng thời gian ngắn nhất, hắn thậm chí đã sử dụng luôn

mấy món trân bảo thập phần trân quý trước đây đã đạt được.

- Hành động a! Mục tiêu chính là Mảnh vỡ Tổ khí, kể cả Thời Gian Chi Thụ luôn!

Vũ Hành khẽ cười nhạt một tiếng.

Ba người Cổ Hồn Điện nhất thời kinh hãi. Thời Gian Chi Thụ kia, cho dù là ai cũng có thể nhìn ra nó đã sắp sửa chết khô rồi. Muốn làm cho nó hồi sinh, tuyệt đối là vô cùng khó khăn. Cho dù là Thần Chủ đích thân ra tay, sợ rằng cũng sẽ thất bại. Nhưng Vũ Hành không ngờ lại dám đánh chủ ý luôn cả nó nữa.

Ba người Cổ Hồn Điện cũng không nói gì, trực tiếp tiếp cận Thời Gian Chi Thụ. Càng tiếp cận Thời Gian Chi Thụ, thời gian áp chế mà bọn chúng gặp phải cũng đột nhiên gia tăng lên gấp bội.

Dưới tán cây Thời Gian Chi Thụ, Trình Vân Cổ Thần đột nhiên mở mắt ra, mà Mảnh vỡ Tổ khí cũng tản ra từng đợt từng đợt thời gian ba động cường đại.

- Mau thúc thủ chịu trói đi!

Vũ Hành ngạo nghễ đứng thẳng giữa không trung, trực tiếp quát lên.

Đám người Cổ Hồn Điện khẽ cười lạnh. Sau khi đạt được Mảnh vỡ Tổ khí, hết thảy mọi chuyện liền sẽ kết thúc, cướp lấy Cổ Thần Ấn cũng sẽ dễ như trở bàn tay.

Nhưng đúng vào lúc này…

- Các ngươi thật to gan! Không ngờ lại tự tiện xông vào Cấm địa tộc ta!

Bên trong Thời Gian Chi Thụ đột nhiên vang lên một đạo thanh âm tang thương cổ lão. Cỗ thanh âm kia quanh quẩn thiên địa, liên miên không dứt, mang đến cảm giác thời không thác loạn khủng bố.

Ông!

Một cỗ khí tức huyết mạch cường đại mang theo lực lượng Thời Gian vô hình chậm rãi lan tràn ra. Huyết mạch trong cơ thể đám người Cổ Hồn Điện nhất thời cũng run lên, mà thân thể bọn chúng cũng bị cỗ lực lượng Thời Gian cường đại kia không ngừng vặn vẹo một trận.

- Còn có người ở đây!

Ánh mắt Hàn Ngọc Cổ Thần khẽ trầm xuống, gắt gao nhìn chằm chằm về phía Thời Gian Chi Thụ.

- Lực lượng Thời Gian thật mạnh mẽ!

Sắc mặt Ngục Hải Cổ Thần lộ ra thần sắc cảnh giác. Khí tức của đối phương thập phần cường đại, hơn nữa cỗ khí tức huyết mạch kia hoàn toàn viễn siêu Cổ Hồn Tộc, ít nhất là chủng tộc nằm trên mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc.

Sắc mặt Vũ Hành khẽ biến, vội vung tay lên, thi triển ra một tầng quang thuẫn thần bí, nằm chống lại cỗ lực lượng Thời Gian vô hình kia.

Ông!

Trên thân cây khô của Thời Gian Chi Thụ đột nhiên dâng lên một tia lực lượng ba động. Một đạo thân ảnh già nua đột nhiên từ trong đó

chậm rãi trồi ra. Thân thể của hắn thập phần kỳ diệu, do một tầng hư quang tinh bạch lưu động cấu thành. Trong khoảnh khắc hắn xuất hiện, liền dẫn động lực lượng Thời Gian vô hạn trong thiên địa, mang đến cho đám người Cổ Hồn Điện một cỗ áp lực to lớn.

Chương 1391: Chủ nhân chân chính

Trên mặt đất hoang vu, một tầng thời không ba động đột nhiên lan tỏa ra, Triệu Phong thân mặc Trường bào Thời Không trực tiếp xuất hiện.

- Bọn chúng đã hành động rồi!

Ánh mắt Triệu Phong quan sát phương xa, sắc mặt khẽ chấn kinh. Ở nơi này, chỉ có hắn có thể quan sát được tình huống của đám người Cổ Hồn Điện cùng với Thời Gian Chi Thụ.

Hắn khẽ vung tay lên, một cỗ lực lượng Thời Không xẹt qua bốn phía. Đám người Cự Thần Tộc lập tức chấm dứt tu luyện, cùng xuất hiện ở nơi đây. Ánh mắt tất cả mọi người cùng nhìn về phía Triệu Phong. Hiện tại, khí tức trên người Triệu Phong lại càng cường đại, thâm thúy hơn rất nhiều. Thời điểm thời gian áp chế khổng lồ kia tiếp cận Triệu Phong, liền trực tiếp bị thôn phệ hơn phân nửa. Đứng ở nơi này, Triệu Phong có vẻ thập phần nhẹ nhàng thản nhiên.

- Triệu Phong, ngươi đã đột phá Cổ Thần Cửu giai rồi sao?

Vân Thải Cổ Thần có chút kinh ngạc hỏi. Lúc trước, Triệu Phong sớm đã đạt tới Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, hiện tại sau khi bế quan, khí tức lại càng cường thịnh hơn, tất nhiên là đã đột phá Cổ Thần Cửu giai rồi.

- Không sai!

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Phá Nhạc Cổ Thần cùng Vân Thải Cổ Thần liếc mắt nhìn nhau, khó có thể che giấu sự khiếp sợ trong lòng. Tiến vào phiến di tích này thời gian không tới mấy tháng, Triệu Phong đã từ Cổ Thần Bát giai đột phá đến Cổ Thần Cửu giai, là người có tu vi tiến bộ nhanh nhất trong tất cả mọi người. Mà Phá Nhạc Cổ Thần rất lâu trước đây đã tiếp xúc qua Triệu Phong, trong lòng lại càng kinh ngạc hơn. Trước đây, lần đầu tiên hắn gặp Triệu Phong, đối phương bất quá chỉ vừa mới đột phá Cổ Thần Bát giai mà thôi.

- Chúc mừng thực lực của Triệu huynh lại tiến thêm một tầng!

Tân Vô Ngân mỉm cười nói. Lúc còn là Cổ Thần Bát giai, Triệu Phong đã có thể tùy ý diệt sát Cổ Thần Cửu giai, khiến cho Bán Bộ Thần Chủ cũng không thể làm gì được. Hiện tại hắn đã đột phá, thực lực khẳng định lại càng cao hơn một bậc. Đối với tình huống bọn họ hiện tại mà nói, chính là một chuyện rất tốt.

- Tân huynh, ngươi cũng đã đạt tới Bán Bộ Thần Chủ rồi a!

Tả Mâu Triệu Phong thâm thúy, liếc mắt quan sát Tân Vô Ngân một chút, trực tiếp nói.

Trong lòng Tân Vô Ngân chấn kinh, hắn không nghĩ tới Triệu Phong có thể dễ dàng nhìn ra nội tình của mình như vậy. Hắn chỉ cần đột phá đến Cửu giai Đỉnh phong, đột phá Bán Bộ Thần Chủ cũng không có bất kỳ vấn đề gì, chỉ cần một chút thời gian chuyển hóa Thần lực mà thôi.

- Bọn chúng đã hành động, hiện tại đang tấn công Thời Gian Chi Thụ! Chúng ta cũng không thể lạc hậu được!

Triệu Phong vào thẳng chủ đề.

- Như vậy chúng ta mau tới a! Tuyệt đối không thể để cho Cổ Hồn Điện dễ dàng đắc thủ!

Sắc mặt Vân Thải Cổ Thần thoáng có chút lo lắng.

Đám người Triệu Phong lập tức chạy về phía Thời Gian Chi Thụ. Rất nhanh, những người còn lại cũng có thể nhìn thấy tình huống phụ cận Thời Gian Chi Thụ.

- Bọn chúng sắp sửa xuất thủ với Mảnh vỡ Tổ khí rồi!

Thần sắc Phá Nhạc Cổ Thần nhất thời cả kinh.

Nhưng đúng lúc này, dị biến đột nhiên phát sinh. Trong thân cây Thời Gian Chi Thụ kia đột nhiên đi ra một vị lão giả toàn thân lóe lên quang mang hư bạch. Một cỗ thanh âm cổ xưa uy nghiêm tang thương, bắt đầu vang vọng khắp không gian:

- Các ngươi thật to gan! Không ngờ lại tự tiện xông vào Cấm địa tộc ta!

Cùng lúc đó, một cỗ khí tức huyết mạch cường đại cùng với thời gian áp chế vô hình đã chậm rãi lan tràn ra bốn phía xung quanh.

- Xảy ra chuyện gì?

Thân hình Phá Nhạc Cổ Thần nhất thời ngừng trệ, tâm thần run rẩy mãnh liệt. Tu vi cùng thực lực của hắn chính là thấp nhất ở đây, thời điểm cỗ lực lượng kia lan tỏa tới, hắn nhất thời lập tức chống đỡ không nổi.

- Đó là… Quang Tộc!

Ánh mắt Tân Vô Ngân lóe lên quang mang.

- Quang Tộc?

Sắc mặt những người còn lại khẽ biến. Quang Tộc, chủng tộc bài danh thứ bảy trong Thái Cổ Vạn Tộc, được xưng là chủng tộc có tốc độ nhanh nhất trong Phạm Trụ!

- Nơi này sao lại có cường giả Quang Tộc?

Sắc mặt Vân Thải Cổ Thần tràn ngập khiếp sợ cùng nghi hoặc.

- Thời Gian Chi Thụ… Phiến không gian này càng giống như là do cường giả Quang Tộc sáng tạo ra!

Tân Vô Ngân thoáng suy tư trong chốc lát mới lên tiếng. Lời này vừa nói ra, sắc mặt tất cả những người ở đây đều khẽ biến, nhất thời lâm vào trầm tư.

o0o

Phụ cận Thời Gian Chi Thụ, ba gã Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Điện nhìn chằm chằm gã cường giả Quang Tộc vừa xuất hiện kia, trong lòng cực kỳ kinh hãi. Nếu không phải bọn chúng biết rõ Vũ Hành là tộc nhân Thiên Cơ Tộc, chỉ sợ hiện tại bọn chúng đã khuất phục trước mặt gã cường giả Quang Tộc này rồi.

- Không nghĩ tới trong phiến không gian này, vẫn còn tộc nhân Quang Tộc sống sót!

Vũ Hành khẽ cười nhạt một tiếng, tỉ mỉ quan sát lão giả thân thể hư

bạch trong suốt kia.

- Thiên Cơ Tộc!

Ánh mắt lão giả kia cũng gắt gao nhìn chằm chằm Vũ Hành, một cỗ lực lượng huyết mạch khủng bố uy chấn bát hoang chậm rãi lan tràn ra. Lấy Thời Gian Chi Thụ làm trung tâm, thời gian áp chế trong thiên địa đột nhiên tăng cường lên. Ba vị Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Điện cũng cảm thấy toàn thân chính mình bị ràng buộc nặng nề, thời gian chậm chạp đến cực điểm, một giây trôi qua giống như là một năm dài vậy.

Vũ Hành đột nhiên lấy ra một khối ngọc phù, từ trên đó tản mát ra một cỗ lực lượng cường hãn, mang theo một tia lực lượng Pháp tắc, thủ hộ chung quanh hắn.

- Nếu như đã để ta gặp phải, ta sẽ khiến cho Quang Tộc các ngươi triệt để diệt tộc!

Vũ Hành đối mặt với sự phẫn nộ của cường giả Quang Tộc, không ngờ lại hoàn toàn không sợ, trên mặt thủy chung vẫn mang theo nụ cười nhạt.

- Ta cho ba người các ngươi một cơ hội! Nếu các ngươi có thể giải quyết được người này, như vậy sẽ có thể đạt được cơ hội tấn chức Thần Chủ!

Vũ Hành liếc nhìn về phía ba người Cổ Hồn Điện, trực tiếp mở miệng. Huyết mạch Thái Cổ Tộc của hắn không thể dễ dàng vận dụng, nếu như ba người Cổ Hồn Điện có thể trực tiếp giúp hắn giải quyết gã cường giả Quang Tộc này, như vậy sẽ không gì tốt hơn.

- Cái này…

Sắc mặt ba vị Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Tộc khẽ chấn kinh, thoáng chút chần chừ.

- Các ngươi không cần lo lắng! Kẻ này hẳn là cách đây không lâu vừa mới sống lại, thương thế tương đối nghiêm trọng, hiện tại chỉ có thể phát huy ra lực lượng cấp bậc Bán Bộ Thần Chủ mà thôi!

Vũ Hành thản nhiên nói.

- Mộ Cốc đại nhân!

Trình Vân Cổ Thần ở một bên nhìn về phía lão giả Quang Tộc kia, không khỏi hô lớn. Vị cường giả Quang Tộc này quả thật là do hắn dùng của Bí pháp Quang Tộc, liên thủ với Mảnh vỡ Tổ khí giúp hắn sống lại. Nhưng bọn chúng cũng chỉ giúp cho Mộ Cốc sống lại mà thôi, thực lực của hắn vẫn chưa hoàn toàn khôi phục lại.

Nửa chap sau đọc tạm convert nha

Mộ Cốc sắc mặt lập tức âm trầm

Như hắn tại đỉnh phong thời kì, hiện thân thời điểm, sẽ đem ở bên trong tất cả con sâu cái kiến toàn bộ diệt sát.

"Tốt!"

Cổ Hồn Điện ba người, nhìn về phía Trình Vân Cổ Thần cùng Mộ Cốc biểu lộ, đã biết rõ Vũ Hành theo như lời là thật.

Hơn nữa Vũ Hành cho hứa hẹn cũng cực kỳ mê người.

Vèo! Vèo! Vèo!

Ba hơn nửa bước Thần Chủ, trực tiếp xông ra.

Nương theo lấy bọn hắn, còn có ba con Hồn thú.

"U Thủy Ngục Long!"

Ngục Hải Cổ Thần một đầu cánh tay quỷ dị hóa thành màu đen chất lỏng, tăng thêm biến lớn, hình thành một đầu dài đạt được ngàn trượng màu đen Cự Long.

Rống ~

Cái kia màu đen Cự Long gào thét một tiếng, cùng Ngục Hải Cổ Thần Hồn thú dung làm một thể, hướng Mộ Cốc gào thét mà đi.

"Cổ Hồn tộc, cũng dám ở trước mặt ta làm càn!"

Mộ Cốc sắc mặt lạnh lẽo, thân hình bỗng nhiên biến mất.

Sau một khắc, Mộ Cốc trực tiếp xuất hiện tại Ngục Hải Cổ Thần sau lưng.

Mộ Cốc toàn thân tràn ngập thần kỳ dị năng lượng chấn động, hắn bàn tay vung lên, một đạo vô số hư bạch lưu quang tạo thành chưởng phong, trực tiếp gọt ra.

"Không tốt!"

Ngục Hải Cổ Thần sắc mặt kinh biến.

Tại mảnh không gian này, Quang tộc có thể nói không bị bất luận cái gì áp chế, còn có thể thi triển Không Gian Thuấn Di.

Ngục Hải Cổ Thần phát giác được Mộ Cốc đột nhiên tập kích, nhưng hắn bị một cỗ cường đại thời gian lực lượng ảnh hưởng, suy nghĩ cùng hành động lực đều trở nên vô cùng chậm rãi, căn bản phản ứng không kịp.

"Băng Ngọc Liên Thai!"

Hàn Ngọc Cổ Thần đầu ngón tay một điểm, Ngục Hải Cổ Thần dưới chân lập tức ngưng tụ ra một tòa băng hàn liên hoa đài.

Mộ Cốc thời gian lực lượng, chủ yếu tác dụng tại Ngục Hải Cổ Thần trên người, đối những người khác tác dụng khá thấp.

Cùng lúc đó, Diệt Lưu Cổ Thần bàn tay vung lên, một đạo hủy diệt Trường Hà, cuồn cuộn lúc gào thét mà đi.

Hô!

Diệt Lưu Cổ Thần Hồn thú, dung nhập bên trong hủy diệt trường hà kia, khiến cho uy năng càng mạnh hơn nữa.

Hơn nữa Diệt Lưu Cổ Thần không cần tiêu hao tâm thần đi khống chế, Hồn thú của hắn hội khống chế công kích của hắn, tiến hành công kích.

Bá!

Mộ Cốc thân hình lóe lên, biến mất tại nguyên chỗ.

Đồng thời, hắn thi triển công kích, cũng đã rơi vào Ngục Hải Cổ Thần trên người.

Hô xùy!

Chỉ thấy, cái kia một đạo lưu quang phong chưởng, theo Băng Ngọc Liên Thai trong xuyên thấu mà qua, xỏ xuyên qua Ngục Hải Cổ Thần thân hình.

Phốc!

Ngục Hải Cổ Thần thân hình bay ngược mà ra, phun ra một ngụm máu tươi.

"Làm sao có thể?"

Hàn Ngọc Cổ Thần sắc mặt đại biến.

Bí thuật phòng ngự của hắn, đối linh hồn còn có vật chất phương diện công kích, đều có thật lớn phòng ngự hiệu quả.

"Quang tộc, chính là 'Thời Gian Chi Thể ', chỗ thi triển thời gian công kích, nhằm vào vật chất cùng linh hồn, mà lại lực xuyên thấu rất mạnh!"

Phía sau Vũ Hành, thấp giọng nói ra.

Phương xa, Triệu Phong bọn người nội tâm rung động vô cùng.

"Đây mới thực sự là Quang tộc!"

Phá Nhạc Cổ Thần kinh hãi nói ra.

Ngang cấp phía dưới, Cổ Hồn tộc ba hơn nửa bước Thần Chủ, đều không phải là đối thủ của Quang tộc.

"Chúng ta khi nào ra tay?"

Hoa Thải Cổ Thần hỏi.

"Trước không vội!"

Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân đồng thời nói ra.

Cổ Hồn tộc ba người ngược lại còn dễ nói, mấu chốt là Vũ Hành kia, nhưng hắn là vượt xa Quang tộc Thiên Cơ tộc, nhưng lại có được lấy Thái Cổ tộc lực lượng!

"Cùng một chỗ toàn lực tiến công!"

Hàn Ngọc Cổ Thần sắc mặt lạnh xuống, lập tức quát.

"U Thủy Ngục Long!"

Ngục Hải Cổ Thần sắc mặt trắng bệch dữ tợn, hai tay chậm rãi triển khai, biến hóa thành hai cái U Thủy Ngục Long.

Rống ~

Hai cái dài ngàn trượng U Thủy Ngục Long gào thét thanh âm, kinh hãi linh hồn phương diện, mang theo phá hủy hết thảy uy thế, mạnh mẽ gào thét mà đi.

"Đoạn Diệt Thiên Địa!"

Diệt Lưu Cổ Thần hai tay vung lên, hai cái đen kịt hủy diệt Trường Hà lưu động mà ra.

Bên trong hủy diệt Trường Hà kia, có một đầu long xà Hồn thú, qua

lại cuồn cuộn, khống chế đen kịt Trường Hà, vờn quanh tại Mộ Cốc bốn phía.

"Cực Hàn Băng Phong!"

Hàn Ngọc Cổ Thần hai tay nâng lên, véo động pháp quyết.

Ông vù vù!

Một đầu màu đen cá mập, mang theo kinh thiên băng tuyết phong bạo bay thẳn đến chân trời, hình thành một tòa Kình Thiên băng hàn cự phong, tản ra thấm nhuần vạn vật cực hàn chi lực.

"Giết!"

Ba hơn nửa bước Thần Chủ, cùng kêu lên hét một tiếng.

Ầm ầm!

Đen kịt Trường Hà, U Thủy Ngục Long, băng hàn cự phong, cùng nhau hàng lâm, đem Mộ Cốc phong tỏa ở bên trong.

Ba hơn nửa bước Thần Chủ thi triển công kích bí thuật, còn cố ý xen lẫn cường đại không gian lực lượng, mục đích là nhiễu loạn cái này một phiến thiên địa, phòng ngừa Mộ Cốc thuấn di bỏ chạy.

"Cổ Hồn tộc tuy nhiên bài danh không kịp Quang tộc, nhưng cũng là không phải cái gì nhỏ yếu chủng tộc!"

"Đi chết đi, Quang tộc thời đại, sớm đã đi qua !"

Ba hơn nửa bước Thần Chủ, ánh mắt hung ác chằm chằm vào Mộ Cốc.

Chỉ cần đem hắn đánh chết, bọn hắn có thể được sự giúp đỡ của Thiên Cơ tộc, tấn thân Thần Chủ.

Ngoài ra, chém giết Thái Cổ bài danh thứ bảy Quang tộc, đối Cổ Hồn tộc mà nói, cũng là một loại vô thượng vinh quang!

"Ha ha, buồn cười!"

Mộ Cốc cười lạnh một tiếng, toàn thân bắt đầu khởi động dậy một cỗ kỳ diệu thời gian lực lượng.

Hắn song chưởng thu về, vô số lực lượng hướng hắn bắt đầu khởi động mà đi.

"Thời Gian Yên Diệt!"

Một cỗ vòng tròn thời gian sóng xung kích, từ hắn song chưởng lúc, rồi đột nhiên phát ra ra.

Một khắc này, hư bạch tinh quang, chiếu rọi Thiên Địa.

Thời gian sóng xung kích kia những nơi đi qua, mọi âm thanh yên ắng, trong thiên địa sự vật, phảng phất bất động đọng lại.

Lập tức, cái kia ba hơn nửa bước Thần Chủ công kích, nhanh chóng yếu bớt, bắt đầu tiêu tán.

Phương xa, Cự Thần tộc bọn người, cảm nhận được một cỗ không thể trái nghịch lực lượng dư ba, bao phủ mà đến.

"Pháp tắc lực lượng!"

Ở đây bốn người thân thể huyết mạch, thậm chí tư duy, đều lâm vào ngắn ngủi cứng lại.

Hơn nữa đã bị một cỗ thời gian lực lượng công kích, thần thể, linh hồn suy yếu xuống dưới, trong cơ thể thần lực cũng đã biến mất một bộ phận.

Mà Mộ Cốc phụ cận.

Phốc phốc phốc!

Ba hơn nửa bước Thần Chủ thân hình linh hồn, đã bị cái này cổ pháp tắc lực lượng oanh kích, cùng nhau phun ra một ngụm lớn máu tươi, sắc mặt thảm đạm vô cùng.

"Làm sao hội mạnh như vậy?"

"Ba người chúng ta liên thủ, đều không phải là đối thủ của bọn họ!"

Cổ Hồn Điện ba hơn nửa bước Thần Chủ, sắc mặt kinh hãi cực độ.

"Quang tộc, há lại các ngươi bực này nhỏ yếu chủng tộc có thể mạo phạm!"

Mộ Cốc tung đứng trong thiên địa, Thời Gian Chi Thể tác động cả vùng Thiên Địa thời gian lực lượng, giống như tại nói cho tất cả mọi người, hắn mới là chủ nhân nơi này.

Chương 1392: Thắng bại đã định

Quang Tộc Mộ Cốc dùng sức một mình nghênh chiến ba vị Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Tộc, vẫn như cũ chiếm ưu thế tuyệt đối.

Vẻ mặt ba vị Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Điện khổ sở nhìn về phía Mộ Cốc, bộ dáng thập phần chật vật.

- Ba người các ngươi, một chút chuyện nhỏ này cũng không thể làm thỏa đáng sao?

Vũ Hành khẽ lắc đầu, lạnh nhạt nói.

Sắc mặt ba vị Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Điện vô cùng âm trầm. Bọn chúng cũng không ngờ tới sự chênh lệch huyết mạch giữa Cổ Hồn Tộc cùng Quang Tộc lại to lớn như thế. Ba người bọn họ liên thủ, cũng không cách nào đối phó được một gã Quang Tộc.

- Không hề có bất cứ tác dụng gì!

Vũ Hành một lần nữa hừ nhẹ một tiếng.

Nghe nói như vậy, Cổ Hồn Điện ba đại thần sắc Bán Bộ Thần Chủ khẽ biến. Cẩn thận ngẫm lại, từ sau khi tiến vào trong này tới bây giờ, tác dụng của bọn chúng đều nhỏ bé không đáng kể. Nếu như thời điểm này cũng phải cần Vũ Hành xuất thủ mới có thể giải quyết cục diện, như vậy bọn chúng tương đương với không có bất cứ cống hiến gì. Đến lúc trở về, nếu muốn đạt được phần thưởng gì, cũng chỉ có thể xem tâm tình của Vũ Hành và Tinh Tượng Thần Chủ.

- Làm phiền ngươi bố trí một đạo Tỏa Không Đại Trận a!

Hàn Ngọc Cổ Thần thấp giọng nói. Quang Tộc vốn có tốc độ cực nhanh, trong phiến không gian này cũng không bị bất cứ sự áp chế nào, có thể Thuấn di. Giống như Triệu Phong vậy, đứng ở điểm tối cao tốc độ, quá khó đối phó.

- Dễ thôi!

Thủ chưởng Vũ Hành khẽ lật, một tòa đại trận ngân sắc cỡ nhỏ đã trực tiếp xuất hiện. Hóa ra, vừa rồi lúc ba vị Bán Bộ Thần Chủ đại chiến với Mộ Cốc, Vũ Hành cũng đã ra tay bố trí.

- Đi!

Vũ Hành nhất thời ném đại trận trong tay ra. Tòa đại trận ngân sắc cỡ nhỏ kia bay lên giữa không trung, trong nháy mắt đã bành trướng lên, bao phủ toàn bộ phương viên gần năm mươi vạn dặm xung quanh Thời Gian Chi Thụ vào bên trong.

Sát biên giới đại trận…

- Chúng ta cũng nằm trong phạm vi của đại trận!

Triệu Phong đột nhiên thốt lên.

- Không hỗ là Thiên Cơ Tộc!

Tân Vô Ngân lẩm bẩm nói.

Thực lực của Mộ Cốc quá mạnh mẽ, tu vi cao thâm, sở trường Thời Gian, Không Gian Áo Nghĩa, những Tỏa Không Đại Trận bình

thường chỉ sợ sẽ vô hiệu. Cho nên ngay từ đầu, Vũ Hành đã để cho ba vị Bán Bộ Thần Chủ kềm chế Mộ Cốc, mà bản thân hắn thì âm thầm cấu tạo Tỏa Không Đại Trận!

Mặt khác, phạm vi của Tỏa Không Đại Trận này vừa vặn cũng bao phủ luôn dám người Triệu Phong vào bên trong. Như vậy, đến lúc đó nếu Triệu Phong muốn thi triển Không Gian Thuấn Di, đột nhiên tập kích quấy rầy, cũng không cách nào làm được!

- Thiên Cơ Tộc!

Ánh mắt Mộ Cốc thâm trầm, gắt gao nhìn chằm chằm Vũ Hành. Hắn tự nhiên biết rõ, trong những người ở đây, gã thanh niên Thiên Cơ Tộc này mới là khó dây dưa nhất. Mảnh vỡ Tổ khí cùng Trình Vân Cổ Thần cũng báo cho hắn biết việc Vũ Hành có thể chưởng khống lực lượng Thái Cổ Tộc. Thân là cường giả Quang Tộc, hắn biết rõ sự khủng bố của Thái Cổ Tộc, chủng tộc đệ nhất Vạn Tộc. Chính vì vậy, Mộ Cốc cũng không dám tùy tiện xuất thủ với Vũ Hành. Bằng không lúc mới bắt đầu, hắn đã cái gì cũng không để ý, trực tiếp giết chết Vũ Hành rồi hãy nói.

- Một lát nữa ngươi hỗ trợ ta, trước giết chết ba gã Bán Bộ Thần Chủ này! Như vậy phần thắng của chúng ta mới cao hơn một chút!

Mộ Cốc bất động thanh sắc truyền âm cho Mảnh vỡ Tổ khí. Với trạng thái hiện tại của hắn, nếu muốn đối kháng với Vũ Hành có được lực lượng Thái Cổ Tộc, phần thắng hơi thấp một chút. Nhưng nếu cộng thêm Mảnh vỡ Tổ khí nữa, thì phần thắng sẽ lớn hơn một chút. Đến lúc đó, chỉ cần nhanh chóng giết chết ba người Cổ Hồn Tộc, Vũ Hành một bàn tay không vỗ nên tiếng, hơn nữa thời gian duy trì huyết mạch Thái Cổ Tộc không lâu, cuối cùng sẽ thua trận.

- Được!

Mảnh vỡ Tổ khí phiêu phù tại chỗ, vẫn không nhúc nhích. Lúc ở bên ngoài, nó ngăn cản Minh Hoàng Trùng Tộc, lại kềm chế đám người Cổ Hồn Tộc, đã sớm tiêu hao thật lớn, hiện tại nó đang dùng tốc độ nhanh nhất để khôi phục trở lại.

Sau khi Tỏa Không Đại Trận bố trí xong…

- Các ngươi chủ công, ta hỗ trợ hai người các ngươi!

Hàn Ngọc Cổ Thần truyền âm cho hai gã Bán Bộ Thần Chủ còn lại.

- Giết!

Diệt Lưu Cổ Thần cùng Ngục Hải Cổ Thần khẽ gật đầu, trực tiếp lao ra.

- U Hải Song Long Kích!

Song chưởng Ngục Hải Cổ Thần hợp lại, cả hai cánh tay đều hóa thành sóng nước u hắc, đồng thời không ngừng bành trướng lên, biến thành một con Song Đầu Hắc Thủy Ngục Long. Hồn thú của Ngục Hải Cổ Thần trực tiếp tiến vào trong Song Đầu Hắc Long này, như vậy vừa có thể tăng lên uy năng công kích, còn có thể giảm thiểu tiêu hao tâm thần của Ngục Hải Cổ Thần.

- Đoạn Diệt Tuyền Qua!

Diệt Lưu Cổ Thần cũng không chút yếu thế, thi triển ra một vòng xoáy đen như mực. Trung tâm vòng xoáy kia mơ hồ có thể thấy được một con Long Xà dữ tợn, cuồn cuộn rít gào.

- Thật là vô tri!

Mộ Cốc khẽ quát một tiếng, song chưởng vung lên. Hai đạo chưởng phong lưu động hư quang tinh bạch trực tiếp chém mạnh ra. Thoáng chốc, Diệt Lưu Cổ Thần cùng Ngục Hải Cổ Thần đã bị một cỗ lực lượng Thời Gian áp chế, phảng phất như tiến vào thế giới động tác chậm vậy. Mà hai đạo chưởng phong kia lại dùng tốc độ lôi đình, trực tiếp phóng thẳng tới.

- Đừng mơ tưởng!

Sắc mặt Hàn Ngọc Cổ Thần phát lạnh, trong tay xuất hiện một viên băng châu u tử sắc, bên trong có vô số hoa tuyết liên tục bay lượn. Khoảnh khắc viên băng châu u tử sắc xuất hiện, liền tản mát ra một cỗ lực lượng âm hàn khủng bố đóng băng linh hồn.

- Băng Minh Hộ Thể!

Hàn Ngọc Cổ Thần trực tiếp vỗ một chưởng lên viên băng châu u tử sắc kia. Một cỗ hàn lực kinh người trong nháy mắt lan tỏa ra khắp thiên địa. Cùng lúc đó, trên người Diệt Lưu Cổ Thần cùng Ngục Hải Cổ Thần cũng xuất hiện một bộ khải giáp băng ngọc màu xám tro.

Xuy xuy!

Lần này, công kích Thời Gian do Mộ Cốc thi triển ra cũng không thể trong nháy mắt xuyên thấu qua thân thể hai người bọn họ, mà là phát ra thanh âm cắt đứt chói tai. Sau khi bộ khải giáp băng ngọc kia ngăn cản được một lát, đạo Thời Gian Chi Nhận kia mới có thể xuyên thấu qua được. Nhưng lúc này, uy lực của nó đã bị suy yếu đi rất nhiều, mà Diệt Lưu Cổ Thần và Ngục Hải Cổ Thần đã sớm vận chuyển Bí kỹ phòng ngự, thương tổn phải chịu cũng không lớn.

- A? Thần khí Cực phẩm của Băng Minh Tộc, Minh Hàn Châu!

Vũ Hành khẽ mỉm cười một cái. Đối kháng lực lượng của Quang Tộc, Cổ Hồn Tộc tự nhiên là không có bản lãnh này. Nhưng Minh Hàn Châu trong tay Hàn Ngọc Cổ Thần lại là Thần khí Cực phẩm của Băng Minh Tộc, chủng tộc bài danh thứ mười sáu trên Thái Cổ Vạn Tộc, bên trong ẩn chứa lực lượng Băng Minh Tộc cường đại, có lực trở ngại nhất định đối với lực lượng của Quang Tộc.

Ánh mắt Mộ Cốc cũng khẽ lóe sáng, toàn thân hắn hóa thành một đạo quang tuyến thần bí, né tránh công kích của đám người Cổ Hồn Điện.

- Giết!

Diệt Lưu Cổ Thần cùng Ngục Hải Cổ Thần cười khẽ một tiếng, một lần nữa giết thẳng về phía Mộ Cốc. Trong ba người bọn chúng, sở dĩ Hàn Ngọc Cổ Thần mạnh nhất, chính là bởi vì kiện Thần khí Cực phẩm này.

- Cực Băng Hàn Vụ!

Trong lúc Hàn Ngọc Cổ Thần phụ trợ hai người kia, đồng thời cũng sử dụng Thần khí Cực phẩm Minh Hàn Châu thi triển công kích. Chỉ thấy trong viên Minh Hàn Châu kia chợt thổi quét ra một mảnh quang vụ xám trắng tràn ngập hoa tuyết bay múa. Hồn thú của Hàn Ngọc Cổ Thần trực tiếp tiến vào trong đó, mang theo đám quang vụ lạnh lẽo cực hạn này công kích về phía Mộ Cốc. Những nơi quang vụ xám trắng kia đi qua, tất cả đều hóa thành băng điêu! Ngay cả lực lượng Thời Gian cường đại nơi đây cũng bị một chút ảnh hưởng nhất định.

Hưu!

Toàn thân Mộ Cốc hóa thành một đạo quang tuyến thần bí, cấp tốc

phi hành trong thiên địa, né tránh tất cả công kích của ba vị Bán Bộ Thần Chủ.

- Ngăn cản hắn!

Diệt Lưu Cổ Thần cùng Ngục Hải Cổ Thần tận lực thi triển công kích, muốn ngăn cản lộ tuyến phóng chạy của Mộ Cốc. Chỉ cần công kích của Hàn Ngọc Cổ Thần lan đến Mộ Cốc, liền có thể tạo thành một chút ảnh hưởng cho tốc độ của hắn. Như vậy, bọn chúng sẽ có thể từ từ chiếm ưu thế.

Mộ Cốc vẫn như cũ không ngừng phóng chạy, tựa hồ như bị ba vị Bán Bộ Thần Chủ ép tới mức không có cơ hội phản kích.

- Ha hả… chịu chết đi!

Ngục Hải Cổ Thần cười lạnh một tiếng. Con Song Đầu U Hải Ngục Long kia nhất thời tách ra, hóa thành hai con U Hải Ngục Long, từ hai mặt giáp công Mộ Cốc. Mà phía trước, vòng xoáy hủy diệt của Diệt Lưu Cổ Thần cũng đánh thẳng tới, phía sau chính là Cực Băng Hàn Vụ của Hàn Ngọc Cổ Thần.

Mắt thấy mọi người đã sắp sửa đắc thủ, có thể gây tổn thương cho Mộ Cốc, nhưng đúng lúc này, từ phía bên kia đột nhiên có một cỗ lực lượng Pháp tắc Thời Gian cường đại bắt đầu ba động. Tay trái Mộ Cốc khẽ vươn ra, tản mát ra một cỗ lực lượng Thời Gian cực mạnh. Cực quang chợt lóe lên, Mảnh vỡ Tổ khí đã xuất hiện trong tay hắn.

- Chết đi!

Tay Mộ Cốc vừa cầm lấy Mảnh vỡ Tổ khí, uy thế nhất thời tăng vọt lên, lực lượng Thời Gian vô hạn thổi quét ra bốn phía, vặn vẹo không gian thiên địa. Trước đây, hắn chỉ là giả vờ rơi vào thế yếu, bị ba vị

Bán Bộ Thần Chủ dồn vào tuyệt cảnh. Như vậy, sự cảnh giác của ba vị Bán Bộ Thần Chủ sẽ chậm rãi giảm xuống, mà hắn cũng trong lúc phóng chạy, dần dần thu hẹp cự ly với địch nhân. Hiện tại, tay hắn cầm Mảnh vỡ Tổ khí, nhất định có thể trong nháy mắt giết chết một hai gã Bán Bộ Thần Chủ.

- Ha hả…

Đúng lúc này, một đạo thanh âm cười nhạt thản nhiên truyền đến. Phương xa, một cỗ khí tức Thái Cổ bá đạo ngạo nghễ cổ kim chợt bắt đầu bùng phát lên. Cỗ khí tức huyết mạch bá đạo kia xông thẳng lên không trung, mang theo quang mang kim ngân thần bí, khiến cho thiên địa cũng phải mạnh mẽ chấn động.

- Kẻ chết chính là ngươi!

Vừa mới dứt lời, Vũ Hành đã đánh ra một đạo Thần quang kim ngân sắc cường hoành bễ nghễ.

Rắc rắc rắc!

Đạo Thần quang kim ngân sắc kia trực tiếp đập nát tất cả lực lượng Thời Gian trên đường đi, sau đó đánh tan công kích của ba người Cổ Hồn Tộc, trong nháy mắt, nó đã hàng lâm ngay trước người Mộ Cốc.

- Không tốt!

Sắc mặt Mộ Cốc kinh biến, lập tức thôi động Mảnh vỡ Tổ khí. Một tầng quang tráo tinh bạch giống như thực chất đột nhiên hiện ra ngay trước mặt hắn. Đây là quang thuẫn Thời Gian phòng ngự do Pháp tắc Thời Gian ngưng tụ ra, không chỉ có lực phòng ngự cường đại không gì sánh được, còn có thể suy yếu uy năng công kích của đối phương.

Oanh phanh!

Đạo Thần quang kim ngân sắc kia trong nháy mắt đã đánh lên đạo quang thuẫn kia. Không được một thoáng, đạo quang tráo tinh bạch kia đã trực tiếp bể nát. Mộ Cốc bị uy năng công kích còn lại gây tổn thương, thân hình bay ngược về phía say, đập xuống mặt đất, lưu lại trên đó một cái hố sâu.

- Thật mạnh!

Ba vị Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Điện vô cùng kinh hãi. Bọn chúng đã dốc hết toàn lực cũng không cách nào gây tổn thương cho Mộ Cốc, nhưng Vũ Hành lại trực tiếp phá vỡ Bí thuật phòng ngự của Mộ Cốc, hung hăng đánh cho hắn trọng thương.

- Ha hả… cho dù chỉ là bán thành phẩm, cũng không phải một gã Quang Tộc như ngươi có thể chống lại!

Khóe miệng Vũ Hành khẽ nhếch lên. Giờ phút này, lực lượng Thời Gian trong thiên địa đã bị một cỗ khí tức Thái Cổ bá đạo ngạo nghễ bát hoang áp chế xuống. Trong thiên địa phảng phất như chỉ còn lại có một mình Vũ Hành, duy hắn độc tôn!

- Hắn cố ý để cho chúng ta lên trước, chính mình tìm kiếm kẽ hở của cường giả Quang Tộc, tùy thời xuất thủ!

Sắc mặt Hàn Ngọc Cổ Thần khẽ trầm xuống.

Tốc độ của Quang Tộc đứng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc, ngay cả Thái Cổ Tộc cũng có chút không bằng. Cho dù Vũ Hành thôi động lực lượng của Thái Cổ Tộc, trong khoảng thời gian ngắn cũng không cách nào quyết định thắng cục, ngược lại thời gian duy trì huyết

mạch của hắn kéo dài không lâu, có khả năng để cho Quang Tộc chuyển bại thành thắng. Bởi vậy, Vũ Hành mới để cho ba người Cổ Hồn Tộc lên trước, chính mình quan sát chiến cuộc, âm thầm chuẩn bị sẵn sàng, có thể động thủ bất cứ lúc nào.

Tuy rằng bọn chúng biết rõ mình đã bị Vũ Hành lợi dụng, nhưng bọn chúng cũng không dám có một câu oán hận nào. Mặt khác, kế hoạch của Vũ Hành cũng đã thành công, thời điểm thôi động huyết mạch Thái Cổ Tộc, đã đánh trọng thương Quang Tộc, hiện tại thắng bại đã định!

- Mộ Cốc đại nhân!

Thần sắc Trình Vân Cổ Thần cấp thiết bay tới. Trước đây hắn bởi vì hồi sinh Mộ Cốc, cho nên đã tiêu hao thật lớn, thực lực sớm không bằng được trước đây, cho nên vẫn luôn tiến hành tu luyện khôi phục lại.

- Quả nhiên là… lực lượng Thái Cổ Tộc!

Lúc này, Mộ Cốc đã chậm rãi bay lên, sắc mặt hơi chút trắng bệch, gắt gao nhìn chằm chằm Vũ Hành, thần sắc phẫn hận không cam lòng.

o0o

Biên giới Tỏa Không Đại Trận, đám người Cự Thần Tộc đang chuẩn bị tiếp cận Thời Gian Chi Thụ, trợ giúp Quang Tộc đối kháng đám người Cổ Hồn Điện. Thế nhưng một màn đột nhiên phát sinh kia, lại khiến cho bọn họ giống như bị sét đánh, nhất thời đình trệ tại chỗ.

- Sao có thể như vậy?

Sắc mặt đám người Cự Thần Tộc đại biến. Bọn họ cũng không ngờ tới Vũ Hành lại dùng loại phương thức này đột nhiên tập kích cường giả Quang Tộc. Lúc này, cho dù bọn họ tiến lên trợ giúp Quang Tộc, hy vọng chiến thắng cũng thập phần xa vời.

- Triệu huynh, chúng ta nên…

Tân Vô Ngân đang chuẩn bị hỏi ý kiến của Triệu Phong, nhưng hắn chợt phát hiện, trạng thái hiện tại của Triệu Phong lại có chút dị thường.

Chỉ thấy hai tay Triệu Phong ôm đầu, toàn thân khẽ rung động, cặp mày nhíu chặt. Trong Không gian Thần Mâu, ngân cầu mộng huyễn kia bắt đầu cấp tốc xoay tròn. Từng tầng từng tầng quang vụ mộng huyễn không ngừng lan tỏa ra. Trong mắt Triệu Phong dâng lên từng tia từng tia hư quang mộng huyễn, đánh thẳng vào trong hư không. Hư không dưới sự đả kích của hư quang mộng huyễn kia, phảng phất như là bọt biển vậy, ầm ầm vỡ vụn.

Một màn này dọa cho ba người Cự Thần Tộc nhất thời hết hồn, huyết mạch trong cơ thể cũng rung động kinh hãi một trận.

Chương 1393: Thái Cổ Thần Ma Thể

Trong mắt Triệu Phong dâng lên từng tia từng tia hư quang mộng huyễn, đánh thẳng vào trong hư không. Hư không dưới sự đả kích của hư quang mộng huyễn kia, phảng phất như là bọt biển vậy, ầm ầm vỡ vụn.

Một màn này dọa cho ba người Cự Thần Tộc nhất thời hết hồn, huyết mạch trong cơ thể cũng rung động kinh hãi một trận.

- Triệu huynh đệ, ngươi bị sao vậy?

Phá Nhạc Cổ Thần thử dò hỏi.

- Nhãn mâu của hắn!

Vân Thải Cổ Thần nhìn chằm chằm Tả Mâu Triệu Phong, trong lòng chấn động mãnh liệt, không khỏi lui về phía sau vài bước. Phải biết rằng, cho dù là Thần Chủ cũng không cách nào đánh vỡ được phiến không gian cao đẳng này. Nhưng lực lượng trong Tả Mâu Triệu Phong phóng thích ra lại có thể khiến cho không gian xuất hiện vết tích vỡ vụn.

Ông!

Dưới sự toàn lực áp chế của Triệu Phong, Tả Mâu của hắn dần dần ổn định lại, đám hư quang mộng huyễn kia cũng trực tiếp biến mất.

- Ta không sao!

Cảm giác hỗn loạn ngất xỉu trong linh hồn hắn cũng đã biến mất. Sau đó, Triệu Phong nhìn về phía phụ cận Thời Gian Chi Thụ, ánh mắt khẽ trầm xuống.

- Chúng ta đã xem thường đám người Cổ Hồn Điện cùng với gã Thiên Cơ Tộc kia rồi!

Tân Vô Ngân khẽ thở dài một tiếng.

- Cũng không phải không có chút cơ hội nào! Ít nhất ba vị Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Điện đã bị trọng thương, chiến lực hao tổn không nhỏ. Hơn nữa lực lượng Thái Cổ Tộc của Vũ Hành cũng có thời gian hạn chế…

Triệu Phong trầm tư trong chốc lát mới lên tiếng. Tất cả mọi người bị lực lượng tuyệt cường do Vũ Hành thể hiện ra chấn nhiếp, vì thế nên không thể bình tĩnh phân tích phán đoán.

- Đúng vậy!

Tân Vô Ngân hiểu rõ ý tứ của Triệu Phong, hiện tại bọn họ vẫn còn có cơ hội.

Sau đó, một đám bốn người nhanh chóng tiến về phía Thời Gian Chi Thụ.

o0o

Phụ cận Thời Gian Chi Thụ…

- Khốn kiếp! Còn có những địch nhân khác…

Sắc mặt Mộ Cốc phẫn hận không cam lòng, lại lộ ra một chút tuyệt vọng.

- Đại nhân, bọn chúng là kẻ địch của Cổ Hồn Điện!

Trình Vân Cổ Thần đột nhiên mở miệng nói. Đương nhiên, Trình Vân Cổ Thần hiện tại đã hoàn toàn bị Ý niệm thể chưởng khống.

- Cũng vô dụng thôi…

Mộ Cốc khẽ lắc đầu. Tuy nói địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu, thế nhưng cho dù đám người Cự Thần Tộc nguyện ý trợ giúp bọn chúng, phần thắng vẫn như cũ rất xa vời. Bản thân Vũ Hành là Thiên Cơ Tộc, lại nắm trong tay một chút lực lượng Thái Cổ Tộc. Lực lượng của Thái Cổ Tộc, cho dù là Quang Tộc cũng khó có thể chống lại, thì càng đừng nói tới đám người Cự Thần Tộc này.

- Mộ Cốc, tiểu tử ngân phát mộng huyễn kia có chút không đơn giản! Lại càng có thể thuần phục Thiên Cơ Miêu!

Mảnh vỡ Tổ khí chợt âm thầm truyền âm.

- Vậy sao? Thuần phục Thiên Cơ Miêu?

Sắc mặt Mộ Cốc khẽ run lên, thoáng quan sát Triệu Phong thêm vài lần.

- Các ngươi rốt cuộc đã chịu tới! Như vậy đúng lúc, ta có thể một lưới bắt hết luôn!

Vũ Hành nhìn về phía đám người Cự Thần Tộc từ phương xa bay tới, đột nhiên bật cười ha hả. Nếu như đám người Triệu Phong mãi không chịu hiện thân, sau khi bọn chúng giải quyết xong Quang Tộc,

đạt được Mảnh vỡ Tổ khí, còn phải tĩnh dưỡng một thời gian mới có thể diệt trừ đám người Cự Thần Tộc. Nhưng hiện tại đám người Cự Thần Tộc lại tại thời điểm hắn kích hoạt huyết mạch Thái Cổ Tộc mà chạy tới. Đã như vậy, liền duy nhất một lần giải quyết tất cả những phiền phức này luôn.

Oanh!

Trong thiên địa, một cỗ khí tức Thái Cổ Hồng Hoang cửu viễn đột nhiên thổi quét thẳng ra bốn phía xung quanh, khiến cho tất cả mọi người cảm giác một trận hít thở không thông, huyết mạch chấn động kinh hãi.

- Chết đi!

Vũ Hành cấp tốc đánh ra một chưởng, mục tiêu chính là đám người Triệu Phong. Chỉ thấy một đạo Thần quang kim ngân sắc không đếm xỉa tất cả, xuyên qua hư không thiên địa, trực tiếp hàng lâm trước mặt đám người Cự Thần Tộc.

- Không tốt!

Sắc mặt tất cả mọi người khẽ biến.

Tân Vô Ngân đột nhiên bước ra, bắt đầu kích phát huyết mạch Cự Thần Tộc. Một tầng tinh quang hư bạch soi sáng cả chân trời. Cùng lúc này, một cỗ lực lượng Pháp tắc Ngũ Hành chậm rãi tản ra. Lực lượng bình thường ở trước mặt Vũ Hành căn bản không chịu nổi một kích, chỉ có lực lượng Pháp tắc mới có khả năng chống lại.

- Ngũ Hành Phá Pháp Chưởng!

Thủ chưởng Tân Vô Ngân vươn ra, trên năm ngón tay thật lớn kia

nhất thời xuất hiện năm đạo vòng xoáy năng lượng màu sắc khác nhau. Hắn vỗ ra một chưởng, chỉ thấy một đạo quang chưởng vòng xoáy ngũ sắc thật lớn dùng khí thế hủy diệt tất cả, nghênh đón công kích của Vũ Hành. Nhưng cũng không tới một khoảnh khắc…

Oanh phanh!

Công kích của Tân Vô Ngân trực tiếp bị đập nát, đạo Thần quang kim ngân sắc kia trực tiếp xuyên qua. Nhưng trong khoảnh khắc Tân Vô Ngân cản trở công kích của Vũ Hành, những người còn lại cũng có được thời gian né tránh.

Ầm ầm!

Đạo Thần quang kim ngân sắc kia đánh lên trên mặt đất, trực tiếp phá hủy hết thảy những thứ mà nó chạm tới trên đường đi.

- Không ngờ lại có thể chặn được một chút!

Trong lòng Vũ Hành thoáng có chút kinh ngạc. Hiện tại Tân Vô Ngân đã bước vào Bán Bộ Thần Chủ, kiếp trước của hắn chính là Thần Chủ, hiểu được cách vận dụng Pháp tắc, cộng thêm huyết mạch Cự Thần Tộc, tình huống bình thường gần như vô địch dưới Thần Chủ!

- Thiên Cơ Tộc, nhận lấy cái chết!

Bên kia, Mộ Cốc nắm lấy cơ hội, trực tiếp công kích về phía Vũ Hành.

- Thời Gian Phong Trảm!

Mộ Cốc huy động Mảnh vỡ Tổ khí, chém mạnh ra một đạo Thời Gian Chi Nhận vặn vẹo. Thời Gian Chi Nhận kia xuyên qua không gian

thiên địa, trong nháy mắt đã đến trước mặt Vũ Hành, trực tiếp chém thẳng xuống.

Khi còn sống, Mộ Cốc ít nhất cũng là cường giả cấp Thần Chủ, hiểu được vận dụng Pháp tắc. Hiện tại, hắn lại đang dùng Mảnh vỡ Tổ khí thi triển ra đạo công kích Thời Gian vô cùng cường hãn này. Đổi lại là cường giả Bán Bộ Thần Chủ bình thường, đối mặt với đạo công kích này, chỉ sợ sẽ không có lực lượng chống lại, trong nháy mắt liền bị miễu sát.

Ngay cả ba người Cổ Hồn Điện, cũng có chút lo lắng cho Vũ Hành. Đây chính là công kích do cường giả Quang Tộc sử dụng Mảnh vỡ Tổ khí thi triển ra a!

- Ha hả…

Vũ Hành cười lạnh một tiếng, tôn Thái Cổ Thần Ma Thể kia nhất thời bộc phát ra khí tức huyết mạch càng thêm cường hãn. Từng đạo từng đạo đường cong kim ngân sắc đột nhiên bắt đầu lưu động bên ngoài thân thể hắn, tản mát ra quang mang nhìn nhạt. Nhìn bề ngoài, Vũ Hành phảng phất như là một mảnh thập vạn đại sơn sừng sững không ngã, trấn áp thiên địa vạn vật.

Oanh phanh!

Đúng lúc này, công kích của Mộ Cốc đã đánh lên trên thân thể của Vũ Hành. Nhưng khiến cho người ta không tưởng tượng được chính là, đạo Thời Gian Chi Nhận vặn vẹo kia vừa mới cắt vào được nửa phân, uy năng của nó đã không có dấu hiệu nào yếu bớt.

Phốc xuy!

Đạo Thời Gian Chi Nhận vặn vẹo kia tiếp tục cắt đứt vào bên trong,

nhưng tốc độ uy năng biến mất cũng càng ngày càng nhanh hơn.

- Ha hả… cho dù ta chỉ có hai ba thành uy lực huyết mạch Thái Cổ Tộc, các ngươi cũng không làm gì được Thái Cổ Thần Ma Thể của ta!

Vũ Hành ngửa đầu cười to.

Đạo Thời Gian Chi Nhận vặn vẹo kia càng thâm nhập vào trong, năng lượng của nó cũng dần dần biến mất sạch sẽ. Mà vết thương trên người Vũ Hành lại bắt đầu cấp tốc chữa trị.

- Cái này… Thái Cổ Tộc cũng quá đáng sợ rồi!

Ba người Cổ Hồn Tộc nhất thời ngây ngẩn tại chỗ, trong lòng vô cùng khiếp sợ. Thảo nào trước đây Thái Cổ Tộc lại có thể xưng vương xưng bá trong vô số chủng tộc, không ai có thể tranh phong! Lực lượng của Thái Cổ Tộc thật sự là không thể tin nổi!

Phương xa, Triệu Phong nhìn thấy một màn này cũng rung động không thôi. Mộ Cốc sử dụng Mảnh vỡ Tổ khí công kích, không ngờ cũng không làm gì được Vũ Hành!

- Như vậy, thử xuất thủ từ phương diện linh hồn a…

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên. Sau khi Vũ Hành thôi động huyết mạch Thái Cổ Tộc, tuy rằng vô cùng cường đại, nhưng ý chí linh hồn của hắn vẫn chỉ là Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong.

Thoáng chốc, trên đỉnh đầu Vũ Hành đột nhiên xuất hiện một con ngân mâu mộng huyễn khổng lồ, tản ra khí tức khiến cho người ta sợ hãi. Giờ phút này, khí tức Hồng Hoang bá đạo do Vũ Hành tản ra cũng mơ hồ yếu đi vài phần.

- Đây là…

Ánh mắt Vũ Hành nhìn lên trên bầu trời, lộ ra thần sắc nghi hoặc. Trực giác nói cho hắn biết, nhãn mâu này vô cùng bất phàm, thậm chí còn khiến cho hắn đột nhiên nghĩ tới Bát Đại Thần Mâu.

- Thần Mâu Ngưng Thị!

Triệu Phong dùng trạng thái Di Thiên Chi Mâu, trực tiếp thi triển Linh Hồn Đồng Thuật cường hãn. Thoáng chốc, một cỗ lực hấp xả linh hồn cường đại từ trong nhãn mâu kia mạnh mẽ tản ra. Dùng trạng thái Di Thiên Chi Mâu thi triển Thần Mâu Ngưng Thị, uy lực sẽ lớn hơn rất nhiều, cho dù là Bán Bộ Thần Chủ cũng phải bị ảnh hưởng.

- Đồng thuật hấp xả linh hồn!

Sắc mặt Ngục Hải Cổ Thần chấn kinh. Thương thế của hắn tương đối nghiêm trọng, cho dù là Cổ Hồn Thể cũng cảm giác được một cỗ lực hấp xả cường đại, muốn lôi kéo linh hồn hắn đi. Thế nhưng bên kia, nụ cười trên mặt Vũ Hành lại càng đậm hơn.

- Làm sao lại… vô dụng?

Thần sắc Triệu Phong cả kinh. Thời điểm Thần Mâu Ngưng Thị của hắn tác dụng trên người Vũ Hành, lại giống như là đang lôi kéo một ngọn cự sơn vạn trượng vậy, vô cùng gian nan. Mà Vũ Hành vẫn như cũ đứng thẳng tại chỗ, lù lù bất động.

- Vô tri! Thái Cổ Thần Ma Thể, linh hồn thể phách chính là nhất thể, lực lượng chí cao chí cường, hoàn mỹ không chút sứt mẻ!

Vũ Hành cười lớn một tiếng, bàn tay nhất thời vung lên. Thoáng

chốc, một mảnh Thần quang kim ngân sắc đánh thẳng lên ngân mâu mộng huyễn trên bầu trời.

- Không tốt!

Sắc mặt Triệu Phong đại biến, Tả Mâu liên tiếp nhảy lên. Hắn dùng tốc độ nhanh nhất triệu tiêu Di Thiên Chi Mâu, nhưng cuối cùng vẫn chậm nửa phần.

Oanh!

Công kích của Vũ Hành có một phần rất nhỏ trực tiếp lan tới Di Thiên Chi Mâu, tiến thêm một bước tác dụng lên trên linh hồn của Triệu Phong. Từ trước tới giờ, Triệu Phong vẫn luôn cực kỳ tự tin đối với phòng ngự linh hồn của chính mình, nhưng giờ phút này, hắn cảm nhận được linh hồn của mình truyền tới một trận đau nhức vô cùng cường liệt.

- A!

Cảm giác đau đớn kịch liệt khiến cho Triệu Phong thét lên một tiếng, hai tay ôm đầu, trực tiếp rơi thẳng xuống mặt đất.

Ông!

Đám Thần quang kim ngân sắc yếu ớt kia tác dụng lên trên linh hồn của Triệu Phong, phá hủy tiêu diệt tất cả, mãi cho tới khi nó lan tới bên trong Thần Linh Nhãn.

Hưu!

Nháy mắt, từ trong Thần Linh Nhãn của Triệu Phong lan tỏa ra một tầng quang toàn mộng huyễn. Kỳ diệu chính là, đạo Thần quang kim

ngân sắc kia đột nhiên yên tĩnh trở lại. Sau đó, quang toàn mộng huyễn kia chợt tản mát ra một cỗ lực lượng hấp xả, trực tiếp hấp thu đi cỗ lực lượng Thái Cổ Tộc lan đến linh hồn Triệu Phong kia.

- Triệu Phong!

Sắc mặt ba người Cự Thần Tộc lộ ra thần sắc lo lắng.

- Hửm? Bị công kích lan đến phương diện linh hồn, không ngờ vẫn chưa chết!

Vẻ nghi hoặc trong mắt Vũ Hành càng nồng đậm hơn, hắn nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong, ánh mắt dần dần chuyển dời đến Tả Mâu Triệu Phong.

- Mắt trái của hắn…

Tâm thần Vũ Hành đột nhiên có chút không ổn định.

- Lên!

Đúng lúc này, Tân Vô Ngân đột nhiên hét lớn một tiếng, trực tiếp lao ra.

- Các vị Cự Thần Tộc, nếu các ngươi nguyện ý giúp ta đẩy lùi bọn chúng, sau này ta nhất định sẽ thâm tạ!

Mộ Cốc lập tức nói. Vừa rồi lúc Tân Vô Ngân xuất thủ, hắn liền phát hiện ra Tân Vô Ngân tuyệt đối không phải là Bán Bộ Thần Chủ bình thường, rất có thể là cường giả Thần Chủ luân hồi sống lại. Nếu là như vậy, bọn chúng liên thủ với nhau, có lẽ còn có năng lực chống lại.

- Không chừa một tên!

Vũ Hành hừ nhẹ một tiếng. Ba vị Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Điện nhất tề lao ra.

- Cút!

Tân Vô Ngân hét lớn một tiếng, đột nhiên điểm ra một ngón tay. Một chỉ kia ẩn chứa lực lượng huyết mạch Cự Thần Tộc cường đại, còn có cảm ngộ Pháp tắc của Tân Vô Ngân nữa.

Ầm ầm!

Uy áp thiên địa vô cùng vô tận nghiền áp thẳng về phía ba vị Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Điện. Diệt Lưu Cổ Thần cùng Ngục Hải Cổ Thần trực tiếp bị đánh lui, bộ dáng vô cùng chật vật, mà Hàn Ngọc Cổ Thần am hiểu phòng ngự, thực lực cường đại, tình huống tốt hơn một chút.

Đúng lúc này, Trình Vân Cổ Thần chợt phóng tới bên cạnh Tân Vô Ngân.

- Ngươi đi trợ giúp Mộ Cốc đại nhân đi!

Trình Vân Cổ Thần trực tiếp nói, sau đó liền công kích về phía ba vị Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Điện. Sau khi tiến vào Cấm địa của Quang Tộc, thực lực của hắn đã tăng lên không ít, những tiêu hao trước đây cũng đã khôi phục gần như hoàn chỉnh. Hơn nữa ở chỗ này, hắn cũng không bị áp chế, thực lực càng mạnh hơn. Cùng lúc đó, Phá Vân Cổ Thần, Vân Thải Cổ Thần còn có Tiểu tặc miêu cũng gia nhập chiến trường, trợ giúp Trình Vân Cổ Thần.

Bởi vì ba vị Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Điện trước đây đã đối

kháng với Mộ Cốc, thân mang thương thế, hơn nữa tiêu hao khá lớn, chiến lực cũng tổn hao rất nhiều. Đám người Trình Vân Cổ Thần cũng không cầu đánh bại đối phương, chỉ cần tận lực kềm chế là được.

Oanh! Phanh! Oành!

Trên mặt đất hoang vu mênh mang, quang mang năng lượng kinh khủng đan xen khắp nơi, toàn bộ thiên địa cũng điên cuồng rung động lên. Nhưng duy chỉ có Triệu Phong, hắn vẫn đang yên tĩnh nằm dài sát biên giới địa phương chiến đấu.

Bên trong Không gian Thần Mâu, sau khi ngân cầu mộng huyễn kia hấp thu lực lượng của Thái Cổ Tộc, trở nên vô cùng xao động, cấp tốc xoay tròn, tản mát ra một tầng quang vụ mộng huyễn, nhuộm cho toàn bộ Không gian Thần Mâu trở nên như mộng như ảo. Mà ý thức của Triệu Phong thì rơi vào bên trong quang cầu mộng huyễn kia, nhìn thấy được một vài hình ảnh mơ hồ…

Chương 1394: Triệu Phong thức tỉnh

Ý chí linh hồn của Triệu Phong cũng không có lâm vào hôn mê, mà là chìm vào bên trong ngân cầu mộng huyễn, nhìn thấy được một vài hình ảnh mơ hồ… Đó là một mảnh chiến trường hỗn loạn, một mảnh mờ mịt tối tăm, khiến cho Triệu Phong cảm giác áp lực vô cùng.

Ầm ầm!

Chiến trường không nhìn thấy điểm cuối, chỉ có vô tận thanh âm ầm ầm ngập trời. Trên chiến trường có các thân ảnh vĩ ngạn hình thái khác nhau, bọn họ đánh nhau đến mức thiên băng địa liệt, nhật nguyệt thất sắc, thời không vỡ tan. Đang đứng ở trong này, Triệu Phong thậm chí cũng không phân rõ đâu là trời, đâu là đất.

- Thật mạnh! Đây rốt cuộc là trận đại chiến như thế nào?

Tâm thần Triệu Phong chấn động mãnh liệt, những thân ảnh mà hắn nhìn thấy trong trận đại chiến này, toàn bộ đều có được lực lượng viễn siêu cấp bậc Thần Chủ bình thường.

Đột nhiên, trung tâm chiến trường vô biên vô tận kia chợt truyền đến một cỗ ba động kinh động thiên địa, khiến tâm thần Triệu Phong run rẩy mãnh liệt, không nhịn được nhìn lại.

Ầm ầm!

Chỉ thấy tại trung tâm chiến trường, một tôn hư ảnh Thần Ma to lớn khôn cùng đang phóng xuất ra một đoàn lực lượng hỗn độn hư vô.

Giờ phút này, thiên địa bốn phía tan vỡ, những thân ảnh ở phụ cận đều nhanh chóng rời xa hư ảnh Thần Ma kia.

Oanh!

Đoàn lực lượng hỗn độn hư vô kia trong nháy mắt băng qua cự ly cực xa, phá hủy sạch sẽ tất cả mọi thứ trên đường đi, đi tới một bên kia của chiến trường. Ở đó cũng đồng dạng có một tôn hư ảnh thật lớn mơ hồ không rõ ràng. Đột nhiên, trên phần đầu hư ảnh mơ hồ kia chợt lóe lên hai đốm quang mang màu sắc mộng huyễn sáng lạn.

Ông!

Từng tầng từng tầng quang vụ mộng huyễn kỳ diệu không ngừng chậm rãi lan tràn ra, đem không trung đại địa một mảnh ảm đạm thất sắc bao phủ lên một tầng màu sắc huyễn lệ. Đột nhiên, tất cả các màu sắc huyễn lệ chợt tụ tập lên trên tầng lực lượng hư vô hỗn độn kia.

Sau một khắc, cỗ lực lượng hư vô hỗn độn kia đã biến thành một đoàn thải sắc mộng huyễn. Chỉ cần một tia gió thổi cỏ lay cũng có thể khiến cho đoàn thải sắc mộng huyễn này biến mất không còn. Thật giống như cỗ lực lượng kia chỉ là một loại hư huyễn, chỉ cần khẽ đụng vào một chút, sẽ giống như một giấc mộng, dễ dàng tiêu tán.

- Dễ dàng như vậy… cỗ lực lượng này, chẳng lẽ chính là…

Cặp mắt Triệu Phong mở to, tâm hồn ý thức run rẩy mãnh liệt. Suy nghĩ của hắn gần như ngưng kết lại, tất cả mọi thứ trong thiên địa phảng phất cũng như chậm lại vậy. Mà Triệu Phong vẫn gắt gao nhìn một màn kia, quên mất thời gian. Một màn này phảng phất như đã trải qua một năm, mười năm, hay là trăm năm…

Mà trong khoảng thời gian này, từng cỗ từng cỗ cảm ngộ thâm ảo kỳ diệu cũng chậm rãi tiến nhập vào trong linh hồn của Triệu Phong.

o0o

- Thời Gian Phong Trảm!

Mộ Cốc tay cầm Mảnh vỡ Tổ khí chém mạnh ra một đạo Thời Gian Chi Nhận vặn vẹo. Đạo Thời Gian Chi Nhận kia, không đếm xỉa đến hạn chế trong thiên địa, có lực lượng phá hủy tất cả. Nhưng thời điểm đạo Thời Gian Chi Nhận này cắt lên trên người Vũ Hành, lại giống như một ngọn núi lớn đột nhiên biến thành một hòn sỏi nhỏ vậy, rơi xuống nước, chỉ dẫn phát lên một tia rung động nhàn nhạt mà thôi.

- Lực lượng Thái Cổ Tộc thật đáng sợ!

Trong lòng Tân Vô Ngân thất kinh. Theo như lời do chính Vũ Hành nói, hiện tại hắn chỉ có hai ba thành lực lượng huyết mạch của Thái Cổ Tộc mà thôi. Nếu như là Thái Cổ Tộc chân chính, như vậy sẽ khủng bố đến thế nào? Thảo nào tại Thời đại Thái Cổ Man Hoang, Thái Cổ Thần Tộc có thể ngạo thị Vạn Tộc, không ai dám tranh phong!

Hưu hưu hưu!

Thân hình Tân Vô Ngân rất nhanh di động, không ngừng điểm ra từng đạo từng đạo quang chỉ thật lớn đủ mọi màu sắc. Mỗi một đạo quang chỉ cũng đều ẩn chứa lực lượng huyết mạch Cự Thần Tộc cường đại, còn có một tia Pháp tắc. Mỗi một chỉ này gần như đều có thể giết chết cường giả Cổ Thần Cửu giai bình thường.

- Một đám kiến hôi các ngươi, cũng dám tranh phong với ta sao?

Vũ Hành cười lớn một tiếng, khí tức Thái Cổ bá đạo ngạo nghễ trong cơ thể đột nhiên trùng kích thẳng ra. Một tay hắn mạnh mẽ vung lên trong hư không, một đạo quang ba kim ngân trực tiếp xuất hiện, mạnh mẽ công kích ra bốn phương tám hướng xung quanh.

Oanh! Phanh! Oành!

Công kích do Tân Vô Ngân thi triển ra nhất thời đều tan vỡ yên diệt.

Nhưng Vũ Hành vừa mới giải quyết xong công kích của Tân Vô Ngân, bên kia, công kích của Mộ Cốc cũng đã hàng lâm tới.

- Chúng ta chỉ cần chế trụ hắn một lúc, đến lúc đó lực lượng huyết mạch Thái Cổ của hắn tiêu hao hết, chúng ta sẽ đạt được thắng lợi!

Mộ Cốc truyền âm cho Tân Vô Ngân. Một chọi một, bất kỳ người nào trong bọn họ cũng đều không phải là đối thủ của Vũ Hành.

- Khốn kiếp! Nếu không có Tân Vô Ngân, ta nhất định có thể đánh bại Quang Tộc!

Trong lòng Vũ Hành có chút phẫn nộ. Trước đây, Mộ Cốc đã bị hắn đánh lén trọng thương, tốc độ bị ảnh hưởng không nhỏ. Nếu như một đối một mà nói, hắn tuyệt đối có thể nhanh chíng đánh bại Mộ Cốc, cướp đoạt Mảnh vỡ Tổ khí.

Hưu!

Trong nháy mắt, đạo Thời Gian Chi Nhận kia đã phóng tới trước mặt Vũ Hành. So với Tân Vô Ngân, công kích của Mộ Cốc tương đối phiền phức hơn. Đạo Thời Gian Chi Nhận kia ẩn chứa lực lượng Pháp tắc Thời Gian vô cùng cường đại, khiến cho Vũ Hành không kịp

ngăn trở, chỉ có thể mạnh mẽ thừa nhận.

- Hai người này đều nắm giữ lực lượng Pháp tắc, kinh nghiệm chiến đấu cũng vô cùng phong phú, có chút khó chơi… Nhưng kẽ hở, vẫn phải có…

Sắc mặt Vũ Hành khẽ trầm xuống, âm thầm suy tư. Hắn khẽ thôi động Thái Cổ Thần Ma Thể, mạnh mẽ thừa nhận một kích của Mộ Cốc. Đột nhiên, thân hình hắn khẽ chuyển, đã trực tiếp rời xa Mộ Cốc và Tân Vô Ngân.

- Hai tên gia hỏa các ngươi quả thật khó chơi! Đã như vậy, ta trước tiên giải quyết hết tất cả những người khác ở đây! Ha ha…

Vũ Hành cười lớn một tiếng, phóng về phía chỗ chiến trường còn lại. Với thực lực của hắn, bất luận là Phá Nhạc Cổ Thần, Trình Vân Cổ Thần hay là Vân Thải Cổ Thần đều không cách nào đỡ nổi một chiêu của hắn. Hắn muốn người nào chết, kẻ đó nhất định phải chết!

Bên kia, đám người Cự Thần Tộc, Tiểu tặc miêu đang giao phong kịch liệt với ba vị Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Điện.

- Tốt! Vũ Hành tới rồi!

Sắc mặt Hàn Ngọc Cổ Thần mừng rỡ như điên, hai vị Bán Bộ Thần Chủ còn lại cũng lộ ra nụ cười đắc thắng. Trước đây, ba người bọn chúng còn đang phiền muộn, không ngờ lại bị đám người trước mặt quấn lấy không thể thoát ra được, quả thật chính là vô cùng nhục nhã.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu là kẻ đầu tiên phát hiện ra nguy hiểm tiếp cận, lập tức

hóa thành một đạo ám mang màu xám bạc, biến mất không thấy đâu nữa.

- Không tốt! Mau rút lui!

Vân Thải Cổ Thần kinh hô một tiếng, vội vã rút đi. Nhưng ba người Cổ Hồn Điện gắt gao bám lấy bọn họ, không ngừng đuổi theo. Phía sau, tốc độ của Vũ Hành viễn siêu ba vị Bán Bộ Thần Chủ, rất nhanh đã hàng lâm nơi này.

- Mau ngăn cản hắn!

Mộ Cốc trực tiếp quát lên, cùng với Tân Vô Ngân cực nhanh chạy tới. Một khi những người còn lại bị Vũ Hành giết chết, như vậy cho dù hai người bọn họ thủ đoạn thông thiên, cũng không chống đỡ được sự vây công của Vũ Hành cùng ba vị Bán Bộ Thần Chủ.

- Chết đi!

Vũ Hành cười lạnh một tiếng, bàn tay vung lên, mấy đạo Thần quang kim ngân sắc gào thét bắn thẳng về phía trước.

- Không!

Phá Nhạc Cổ Thần cảm giác sau lưng phảng phất như có một mảnh thập vạn đại sơn đang oanh áp thẳng tới, một cỗ nguy cơ tử vong dâng lên trong lòng. Vân Thải Cổ Thần lập tức áp chế huyết mạch, thân hình thu nhỏ lại, thi triển Bí thuật cấp tốc phóng chạy.

- Thời Gian Đình Trệ!

Mộ Cốc thôi động Mảnh vỡ Tổ khí, phóng xuất ra một cỗ lực lượng Pháp tắc Thời Gian cường đại, bao phủ thẳng về phía phương xa.

Phốc oanh!

Thời điểm cỗ lực lượng Thời Gian này vừa chạm tới mấy đạo Thần quang kim ngân sắc kia, nhất thời bị đánh cho tan tác. Nhưng vẫn như cũ có một chút lực lượng Thời Gian phát huy được một chút tác dụng, trở ngại những công kích này trong một khoảnh khắc.

Oanh phanh!

Chỉ ngắn ngủi một khoảnh khắc, mấy đạo Thần quang kim ngân sắc kia giống như mấy khỏa vẫn thạch khổng lồ, hủy diệt tất cả mọi thứ trên đường đi, ầm ầm đập thẳng tới.

Ầm ầm!

Thiên địa ầm ầm một trận, sóng xung kích hủy diệt thật lớn oanh kích thẳng ra bốn phía xung quanh. Vân Thải Cổ Thần bị dư ba trùng kích kia đánh trúng, phun ra một ngụm tiên huyết, thân hình bị đánh bay thẳng ra xa mấy dặm. Bên kia, thương thế của Trình Vân Cổ Thần lại nhẹ hơn một chút. Nhưng Phá Nhạc Cổ Thần thì không chạy thoát khỏi phạm vi công kích của Vũ Hành, thời điểm đạo công kích kia hàng lâm, lập tức tan biến thành mây khói.

- Phá Nhạc Cổ Thần!

Vân Thải Cổ Thần hét lớn một tiếng.

- Đừng gấp gáp! Ta lập tức sẽ tiễn ngươi theo hắn!

Vũ Hành liếc nhìn về phía Vân Thải Cổ Thần, cười nhạt một tiếng. Tâm thần huyết mạch Vân Thải Cổ Thần nhất thời kinh hãi run rẩy, thần sắc tuyệt vọng.

- Đừng mơ tưởng!

Lúc này Mộ Cốc và Tân Vô Ngân đã chạy tới. Hai người bọn họ dốc ra toàn lực, phát động tiến công hung mãnh về phía Vũ Hành.

Vũ Hành khẽ nhíu mày, di chuyển né tránh. Tuy rằng hắn hoàn toàn có thể mạnh mẽ thừa nhận những công kích này, nhưng lực lượng huyết mạch Thái Cổ Tộc có hạn, nên tận lực tiết kiệm là tốt nhất.

- Cự Thần Trụy Thiên Chưởng!

Tân Vô Ngân thấy công kích của mình bị Vũ Hành dễ dàng né tránh, lập tức thi triển chiến kỹ công kích phạm vi lớn. Trên bầu trời, đột nhiên hiện lên một bàn tay kình thiên to lớn khôn cùng, che khuất cả bầu trời, khiến cho toàn bộ mặt đất lại càng thêm hôn ám.

- Ha hả… giết!

Vũ Hành cười lạnh một tiếng, đột nhiên xoay người lại, trực tiếp giết thẳng về phía Tân Vô Ngân. Cùng lúc đó, ba vị Bán Bộ Thần Chủ cũng lập tức lao ra, hoàn toàn mặc hai người Vân Thải Cổ Thần cùng Trình Vân Cổ Thần.

- Không tốt! Bọn chúng giở trò lừa bịp!

Sắc mặt Tân Vô Ngân cùng Mộ Cốc đại biến. Hóa ra, Vũ Hành căn bản cũng không dự định triệt để tàn sát những người còn lại. Một kích vừa rồi của Vũ Hành chỉ là diệt sát Phá Nhạc Cổ Thần, đánh trọng thương cùng bức lui hai người Vân Thải Cổ Thần cùng Trình Vân Cổ Thần mà thôi. Mà thừa dịp khe hở này, ba vị Bán Bộ Thần Chủ rốt cuộc tự mình xuất thủ.

- Mau lui lại!

Tân Vô Ngân cùng Mộ Cốc trực tiếp xoay người phóng chạy. Hai người bọn họ liên thủ đối phó Vũ Hành thì còn được, một khi ba vị Bán Bộ Thần Chủ cũng tham dự vào, như vậy hai người bọn họ sẽ không có một chút phần thắng nào.

- Trốn chỗ nào? Ha ha…

Vũ Hành liên tục cười to, điên cuồng tiếp cận Mộ Cốc cùng Tân Vô Ngân, thỉnh thoảng lại đánh ra một đạo quang chưởng kim ngân sắc. Tân Vô Ngân cùng Mộ Cốc tận lực né tránh, nhưng ít nhiều cũng bị một chút ảnh hưởng, thương thế từ từ nghiêm trọng lên.

- Ha hả… tất cả đã kết thúc!

Ba vị Bán Bộ Thần Chủ cũng lộ ra thần sắc mừng rỡ như điên.

Nhưng đột nhiên đúng lúc này, tại thiên địa viễn phương đột nhiên ba động lên một cỗ khí tức cường đại kinh người. Cỗ khí tức này khiến cho huyết mạch tâm thần của ba vị Bán Bộ Thần Chủ, Mộ Cốc còn có Tân Vô Ngân cũng phải rung động không thôi, nhất tề nhìn lại.

- Triệu Phong!

Tân Vô Ngân nhất thời kêu lên. Hắn biết rõ, Triệu Phong không có khả năng dễ dàng bị giết chết như vậy.

- Xảy ra chuyện gì? Cỗ khí tức này…

Sắc mặt Vũ Hành đột nhiên thay đổi. Sự khiếp sợ của hắn còn nhiều hơn tất cả những người khác ở đây. Bởi vì, ngay cả huyết mạch Thái Cổ Tộc của hắn cũng đột nhiên bắt đầu náo động khó hiểu, điều này

khiến cho hắn có một loại dự cảm không ổn.

- Diệt Lưu Cổ Thần, trước khi hắn thức tỉnh lại, nhanh chóng giết chết hắn!

Vũ Hành nhất thời quát lên. Lúc trước, Vũ Hành cho rằng Triệu Phong đã trúng phải công kích của mình, linh hồn bị trọng thương, căn bản không thể gây phiền toái gì cho hắn, liền không thèm quản tới nữa. Nhưng xem ra, sự thật cũng không phải là như vậy.

- Vâng!

Diệt Lưu Cổ Thần nhất thời xoay người lại, hóa thành một đạo ám mang u tối, lao thẳng về phía Triệu Phong.

- Triệu Phong!

Tân Vô Ngân lớn tiếng kêu lên. Nhưng có Vũ Hành ở đây, bọn họ căn bản không có khả năng chi viện cho Triệu Phong.

Trên mặt đất, trong Tả Mâu Triệu Phong đột nhiên dâng lên từng tia từng tia hư quang mộng huyễn, đánh ra bốn phía, khiến cho hư không giống như bọt biển vậy, ầm ầm nghiền nát.

- A!

Đột nhiên, Triệu Phong chợt phát ra một thanh âm gào thét đau đớn.

- Không được! Diệt Lưu Cổ Thần đã sắp tới rồi, ta phải…

Trong lòng Triệu Phong không ngừng gào thét. Nhưng lúc này đầu óc hắn vô cùng hỗn loạn, ý thức mơ hồ không rõ, mắt trái lại càng đau nhức vô cùng, cái gì cũng không làm được. Hắn gian nan bò lên,

nhìn chằm chằm về phía Diệt Lưu Cổ Thần, lại phát hiện ý thức chính mình lúc này cực kỳ hỗn loạn, khó có thể chưởng khống vận chuyển lực lượng được.

Triệu Phong trực tiếp phóng vọt lên, nhưng thân hình của hắn ở trên không trung lại nghiêng trái ngã phải, tốc độ bỏ chạy cũng thập phần chậm chạp.

- Ha hả… trốn chỗ nào? Ngoan ngoãn chịu chết đi!

Diệt Lưu Cổ Thần cười to dữ tợn, tiếp cận về phía Triệu Phong.

- Làm sao bây giờ? Phải làm gì đây?

Triệu Phong cảm giác được nguy cơ tiếp cận, nhưng lúc này hắn vẫn như cũ cảm giác đầu óc đau đớn muốn ngất xỉu, ý thức hỗn loạn, không thể sử dụng lực lượng như ý được.

- Chết đi!

Thủ chưởng Diệt Lưu Cổ Thần vung lên, một đạo trường hà hủy diệt vô tận đen như mực đánh thẳng về phía Triệu Phong.

- Không thể chưởng khống vận dụng những lực lượng khác, vậy lực lượng của Thần Linh Nhãn thì sao?

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên. Hắn trở thành như hiện tại, hoàn toàn bởi vì Thần Linh Nhãn phát sinh dị dạng. Hiện tại, hắn không thể chưởng khống Thần lực như ý, cũng không phát huy ra được điểm tối cao tốc độ kia, chỉ có thể thử Thần Linh Nhãn xem sao.

- Thần Mâu Phân Giải!

Tả Mâu Triệu Phong gắt gao nhìn chằm chằm công kích của Diệt Lưu Cổ Thần, bắt đầu thôi động đồng thuật. Trong tình huống này, chỉ có thi triển Thần Mâu Phân Giải, làm suy yếu công kích của đối phương, mới có khả năng sống sót.

Ông!

Trong nháy mắt, một tầng quang vụ mộng huyễn đã xuyên thấu ra, phân tích tất cả, bắt đầu tiến hành phân giải. Nhưng hiệu suất phân giải lại phi thường thấp. Chỉ sợ, Triệu Phong vẫn như cũ sẽ bị công kích của Diệt Lưu Cổ Thần đánh trúng, lúc đó cũng khó thoát khỏi cái chết.

Phanh phanh! Phanh phanh!

Tả Mâu Triệu Phong đột nhiên liên tục nhảy lên, cũng truyền đến một cỗ cảm giác đau đớn. Đúng lúc này, một màn hình ảnh chiến trường hỗn loạn đột nhiên xuất hiện trong đầu Triệu Phong. Hình ảnh đạo hư ảnh Thái Cổ kia phóng xuất ra một đoàn lực lượng mộng huyễn thải sắc, trong nháy mắt dễ dàng tiêu diệt đạo công kích hủy thiên diệt địa.

- Loại lực lượng thần kỳ này… Có lẽ ta cũng có thể làm được!

Tâm thần Triệu Phong khẽ rung động. Hắn vừa nghĩ tới đây, tốc độ xoay tròn của ngân cầu mộng huyễn trong Không gian Thần Mâu đã nhất thời tăng nhanh hơn. Từng tầng từng tầng quang vụ mộng huyễn nhanh chóng lan tỏa ra.

- Diệt cho ta!

Triệu Phong khẽ gầm nhẹ một tiếng, điên cuồng vận chuyển Tả Mâu.

Ong ong!

Tả Mâu Triệu Phong thôi động tới cực hạn, từng tầng từng tầng quang vụ mộng huyễn không ngừng xoay tròn lan tỏa ra, rót vào trong thời không thiên địa, lập tức tiêu tán không thấy đâu nữa. Đúng lúc này, thế giới trong mắt Triệu Phong đột nhiên xảy ra biến hóa thật lớn.

- Đây là chuyện gì xảy ra?

Triệu Phong nhất thời sửng sốt. Tất cả mọi vật trước mắt hắn cũng đều được bao phủ một tầng màu sắc kỳ huyễn sáng lạn mỹ lệ, như mộng như ảo. Đạo trường hà đen như mực đang vọt thẳng về phía Triệu Phong kia tuy rằng vẫn như cũ đen như mực, nhưng ngoài mặt nó lại lưu động những sắc thái đủ mọi màu sắc, nhìn qua giống như một đầu trường hà màu sắc sặc sỡ vậy.

Tuy rằng những thứ kỳ diệu trước mặt khiến cho Triệu Phong nhất thời ngây ngẩn, không hiểu chuyện gì, nhưng đạo công kích kia của Diệt Lưu Cổ Thần vẫn như cũ không thay đổi, một cỗ nguy cơ tử vong, rất nhanh đã hàng lâm nơi này.

- Diệt!

Triệu Phong chăm chú nhìn đạo trường hà kia, khẽ quát một tiếng. Sau một khắc, đạo trường hà màu đen thải sắc sáng lạn kia đã giống như một cái bọt biển vậy, đột nhiên vỡ tan nghiền nát, biến mất vô tung vô ảnh…

Sau đó, thế giới trước mắt hắn cũng chậm rãi khôi phục lại bình thường.

- Ta làm được rồi!

Thần sắc Triệu Phong đờ đẫn, đột nhiên bắt đầu trở nên kinh hỉ. Vừa rồi, hắn chính là nếm thử thi triển ra chiêu thức mà hắn nhìn thấy trên chiến trường hỗn loạn. Nhưng khiến cho Triệu Phong không ngờ tới chính là, hắn đã thành công!

Cách đó không xa, nụ cười trên mặt Diệt Lưu Cổ Thần, nhất thời cứng lại.

- Cái này… Đã xảy ra chuyện gì?

Công kích hủy diệt vô cùng cường hãn, có thể giết chết Cổ Thần Cửu giai bình thường của hắn, ngay tại vừa rồi lại đột ngột không có dấu hiệu gì đã trực tiếp biến mất! Đây quả thật là không thể nào lý giải, không thể nào tưởng tượng nổi!

Hắn cũng biết Triệu Phong có khả năng phân giải công kích, nhưng tốc độ phân giải cũng không nhanh, hơn nữa sau đó, người phát động công kích vẫn còn có thể cảm giác được đám năng lượng sau khi bị phân giải kia. Thế nhưng vừa rồi, công kích của hắn lại giống như bọt biển vậy, đột nhiên nghiền nát biến mất, mà hắn cũng không cảm giác được bất cứ cái gì cả. Thật giống như đạo trường hà hủy diệt kia vốn dĩ chưa từng tồn tại vậy.

Chương 1395: Triệu Phong đấu Vũ Hành

Phương xa, đám người Vũ Hành đang không ngừng truy đuổi hai người Mộ Cốc, Tân Vô Ngân, nhất thời cũng sửng sốt một trận.

- Một màn vừa rồi… là chuyện gì xảy ra?

Hàn Ngọc Cổ Thần có chút kinh hãi hỏi. Vừa rồi, Triệu Phong vừa mới thức tỉnh, hoàn toàn không có sức chiến đấu nào, mà công kích của Diệt Lưu Cổ Thần đã sắp sửa hoàn toàn giết chết hắn. Thế nhưng đột nhiên, đầu trường hà hủy diệt vô tận đen như mực kia cứ như vậy trực tiếp tiêu tán, biến mất vô ảnh vô tung. Với kiến thức của Hàn Ngọc Cổ Thần, nàng không thể nào giải thích được đó rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

- Mộ Cốc, ta đã nói rồi a, tiểu tử này có chút bất phàm!

Mảnh vỡ Tổ khí chợt truyền âm nói.

- Quả thật bất phàm! Bất quá, vừa rồi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Ngay cả Mộ Cốc cũng có chút hồ đồ. Lúc đó hắn đang bị đuổi giết, cũng không thể chú ý tình huống của Triệu Phong bên kia.

- Nhãn mâu của tiểu tử này…

Ánh mắt Vũ Hành vô cùng thâm trầm. Vừa rồi thời điểm Triệu Phong thi triển đồng thuật hóa giải công kích của Diệt Lưu Cổ Thần, huyết mạch Thái Cổ Tộc của hắn đã một lần nữa khẽ rung động. Huyết

mạch Thái Cổ Tộc chính là đệ nhất trong Vạn Tộc, loại rung động khó hiểu này, khiến cho trong lòng Vũ Hành dâng lên một tia bất an, muốn lập tức diệt trừ Triệu Phong.

o0o

Sau khi sử dụng lực lượng Bản Nguyên, hủy diệt công kích của Diệt Lưu Cổ Thần, Triệu Phong nhất thời cảm thấy đầu óc mình thanh tỉnh hơn rất nhiều. Cảm giác đau đớn muốn ngất xỉu cũng nhanh chóng biến mất, ý thức của hắn chậm rãi khôi phục lại như thường, cả người thoạt nhìn đã tốt hơn rất nhiều.

- Có lẽ là bởi vì bên trong Không gian Bản Nguyên tích lũy quá nhiều lực lượng Bản Nguyên, hiện tại đều thả hết ra ngoài rồi, liền tốt hơn…

Triệu Phong có thể kết luận được nguyên nhân. Nếu thật sự là như vậy, một cái đồng thuật vừa rồi hắn thi triển ra kia, vậy mà lại tiêu hao nhiều lực lượng Bản Nguyên như vậy. Bất quá, uy lực của nó cũng không làm thất vọng mức tiêu hao này.

- Gọi ngươi là Thần Mâu Huyễn Diệt a!

Khóe miệng Triệu Phong mỉm cười. Hiệu quả của đồng thuật này có chỗ tương tự với Thần Mâu Phân Giải, nhưng uy lực lại là một trời một vực.

- Không có khả năng!

Cách đó không xa, Diệt Lưu Cổ Thần đột nhiên quát lớn, có chút thể không tin nổi.

- Hừ! Không có cái gì là không có khả năng cả!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, sau lưng dang rộng một cặp kim quang vũ dực. Hiện tại hắn đã triệt để khôi phục lại, tất cả lực lượng đều có thể vận dụng như ý. Thân thể hắn hóa thành một đạo lưu quang, trực tiếp ép thẳng về phía Diệt Lưu Cổ Thần. Tuy rằng hắn vẫn đang bị vây trong Tỏa Không Đại Trận, nhưng Triệu Phong không cần dựa vào Không Gian Áo Nghĩa, tốc độ vẫn như cũ vô cùng nhanh chóng.

- Hỗn Nguyên Thần Quyền!

Triệu Phong hội tụ Thần lực, mạnh mẽ đánh ra một đạo quang quyền hỗn loạn thâm ngân vẫn đục. Bốn phía đạo quang quyển hỗn loạn này, có một tầng lực tràng thôn phệ kỳ dị, dọc theo đường đi, thôn phệ lực lượng Thời Gian trong thiên địa, tăng cường uy năng bản thân. Một quyền kia căn bản muốn tránh cũng không tránh được. Bởi vì, một quyền kia được Thời Gian Áo Nghĩa gia tốc đến mức tận cùng, mang đến cho Diệt Lưu Cổ Thần cảm giác thời không đảo loạn.

Phanh oanh!

Diệt Lưu Cổ Thần bị một quyền này đánh bay, khóe miệng chảy ra một tia máu tươi.

- Tiểu tử, ta nhất định phải giết ngươi!

Diệt Lưu Cổ Thần lau đi vết máu trên miệng, ánh mắt phẫn nộ. Hắn không ngờ tới Triệu Phong mới vừa rồi còn vô cùng suy yếu, thoáng cái đã khôi phục lại như thường, cho nên trực tiếp bị đánh cho trở tay không kịp. Đúng lúc này…

- Meo meo!

Một con tặc miêu mạnh mẽ đột nhiên từ trong bóng tối dưới chân hắn trực tiếp nhảy ra, một thanh ngân nhận phù văn lóe lên, xẹt qua một đạo quang nhận âm hàn, chém về phía Diệt Lưu Cổ Thần.

Phốc xuy!

Đạo quang nhận âm hàn kia trực tiếp đâm thẳng vào bụng của Diệt Lưu Cổ Thần. Thoáng chốc, một cỗ lực lượng cực kỳ âm hàn, đã lan tràn ra, khiến cho linh hồn huyết mạch của hắn không khỏi run lên.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Triệu Phong vận chuyển lực lượng Lôi kiếp, trong nháy mắt đã ngưng tụ ra một đoàn lôi viêm vặn vẹo, oanh kích thẳng ra.

Oanh phốc!

Một đoàn hỏa diễm lôi điện bùng nổ trên phương diện linh hồn của Diệt Lưu Cổ Thần. Giờ phút này, băng hỏa lôi điện nhất tề tác dụng lên trên người hắn, khiến cho sắc mặt hắn vặn vẹo, lộ rõ thần sắc thống khổ. Bản thân hắn vốn dĩ đã bị thương thế không nhẹ, nay lại bị Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu liên tục tấn công, khiến cho trở nên càng suy yếu hơn.

Đúng lúc này, Trình Vân Cổ Thần cùng Vân Thải Cổ Thần đã nhanh chóng chạy tới, trực tiếp công kích về phía Diệt Lưu Cổ Thần.

- Trước hợp lực giết chết kẻ này!

Triệu Phong lập tức truyền âm nói. Trước giết chết một gã Bán Bộ Thần Chủ, như vậy sẽ có thể xoay chuyển chiến cuộc.

- Không! Các ngươi…

Diệt Lưu Cổ Thần Mang theo thương thế rống lên, vội vàng xoay người chạy trốn.

- Không tốt! Nếu tiếp tục như vậy Diệt Lưu Cổ Thần hắn…

Sắc mặt Hàn Ngọc Cổ Thần băng lãnh. Sau khi Triệu Phong thức tỉnh, lại thể hiện ra cảm giác khác thường nhìn không thấu, còn có Thiên Cơ Miêu thủ đoạn quỷ dị đa đoan kia, cộng thêm Trình Vân Cổ Thần cùng Vân Thải Cổ Thần mà nói, Diệt Lưu Cổ Thần rất có thể sẽ bỏ mạng ở chỗ này.

- Tốt! Thế cục đang xoay chuyển!

Trong lòng Mộ Cốc thoáng kinh hỉ, lại liếc nhìn Triệu Phong thêm vài lần.

- Hơn nữa lực lượng huyết mạch của Vũ Hành so với trước cũng đã yếu đi không ít, hẳn là sẽ không kiên trì thêm được bao lâu nữa!

Tân Vô Ngân cũng âm thầm suy đoán.

- Khốn kiếp! Triệu Phong, Thiên Cơ Miêu!

Ánh mắt Vũ Hành phẫn nộ, nghiến răng nghiến lợi. Nếu không phải Triệu Phong đột nhiên thức tỉnh, nói không chừng hiện tại hắn đã sớm kết thúc tất cả. Đột nhiên, hắn chợt lấy ra một cái ống nghiệm lớn cỡ ngón tay, ý niệm khẽ nhúc nhích, khiến cho nó bể ra. Sau đó, một đoàn dịch thể kim ngân sắc trực tiếp chảy vào trong miệng hắn.

- Không tốt!

Sắc mặt Tân Vô Ngân khẽ biến. Một màn này, hắn từng thấy qua ở bên ngoài, tự nhiên là minh bạch điều này đại biểu cho cái gì.

Sau một khắc, trong thân thể to lớn của Vũ Hành đột nhiên bộc phát ra một cỗ lực lượng huyết mạch cường hãn uy chấn bát hoang, khiến cho tình trạng của hắn tựa hồ lại khôi phục thời kỳ đỉnh phong.

Hai người Hàn Ngọc Cổ Thần cùng Ngục Hải Cổ Thần đang ở bên cạnh Vũ Hành, linh hồn huyết mạch cũng cảm thấy áp lực vô cùng, giống như muốn phủ phục triều bái vậy.

Vù vù vù!

Vũ Hành giơ hai tay lên, từng tia từng tia đường cong kim ngân sắc đột nhiên lan tỏa ra, tản ra khí tức nguy hiểm khiến người ta run rẩy.

- Xảy ra chuyện gì? Lực lượng huyết mạch của hắn đã khôi phục lại!

Sắc mặt Mộ Cốc nhất thời chấn kinh.

- Không tốt! Hắn đã nhận ra tình thế hiện tại, phỏng chừng muốn nhanh kết thúc chiến đấu!

Trong lòng Tân Vô Ngân lo lắng. Hiện tại, lực lượng huyết mạch của Vũ Hành đã khôi phục lại thời kỳ toàn thịnh, tựa hồ còn chuẩn bị thi triển ra Bí thuật gì nữa. Lực lượng của Thái Cổ Tộc vốn đã vô cùng cường đại, không ai sánh bằng, nếu như dùng cỗ lực lượng này thi triển ra Bí thuật cường đại, chỉ sợ là hắn và Mộ Cốc cũng khó có thể chống lại.

- Thời Gian Phong Trảm!

- Cự Thần Nhất Chỉ!

Tại thời điểm khẩn yếu quan đầu này, hai người đều tận lực thả ra công kích cường hãn, nỗ lực cắt đứt Vũ Hành, hoặc ít nhất cũng có thể tiêu hao đi lực lượng huyết mạch của Vũ Hành.

Oanh! Phanh! Oành!

Công kích của hai vị Bán Bộ Thần Chủ không ngừng đánh lên trên người Vũ Hành. Vũ Hành sớm đã liệu đến điểm ấy, từ đầu đã thúc giục Thái Cổ Thần Ma Thể, mạnh mẽ thừa nhận hết thảy những công kích này. Trên hai tay Vũ Hành đã ngưng tụ ra một cái đầu lâu kim ngân sắc thật lớn, tản ra khí tức Thái Cổ kinh thiên động địa.

- Đây là cái gì?

Toàn thân Hàn Ngọc Cổ Thần cùng Ngục Hải Cổ Thần không khỏi run rẩy một trận. Thời điểm bọn chúng nhìn về phía hai mắt của đầu lâu kim ngân sắc kia kia, lập tức có cảm giác như có một đầu tuyệt thế Thần Ma Hồng Hoang Viễn Cổ đang cúi đầu quan sát bọn chúng vậy.

- Không tốt! Chúng ta rất khó đỡ nổi một chiêu này!

Sắc mặt Mộ Cốc đột nhiên thay đổi. Tại thời điểm Vũ Hành ngưng tụ ra một chiêu này, trong lòng hắn cũng dâng lên một cỗ cảm giác sợ hãi.

- Chạy!

Tân Vô Ngân cũng cảm thấy cái đầu lâu kim ngân sắc kia ẩn chứa lực lượng kinh khủng. Hai người bọn họ trực tiếp phóng chạy về phía phương xa. Khoảng cách càng xa một chút, cũng có thể yếu hóa uy năng công kích một trình độ nhất định, đến lúc đó hai người bọn họ

toàn lực xuất thủ có lẽ còn có thể đỡ được.

- Ha hả… vô tri!

Vũ Hành liếc nhìn về phía Mộ Cốc cùng Tân Vô Ngân phóng chạy, trái lại lộ ra nụ cười khinh miệt. Song chưởng hắn đột nhiên đẩy ra, nhưng mục tiêu cũng không phải hai người Tân Vô Ngân cùng Mộ Cốc, mà là đám người Triệu Phong bên kia.

- Bị lừa rồi!

Thần sắc Mộ Cốc cùng Tân Vô Ngân mạnh mẽ chấn động. Hóa ra mục tiêu của Vũ Hành cũng không phải là hai người bọn họ, mà là những người còn lại trên chiến trường bên kia. Với uy năng khủng bố của Bí thuật kia, chỉ sợ có thể trong nháy mắt gạt bỏ sạch sẽ tất cả mọi người trên một phương chiến trường bên kia.

Thiên địa không ngừng rung động, một cỗ uy áp hủy diệt không gì sánh kịp đột nhiên hàng lâm tại trên người đám người Triệu Phong, Diệt Lưu Cổ Thần, Trình Vân Cổ Thần, khiến cho huyết mạch toàn thân bọn họ run rẩy, không thể động đậy.

Khoảnh khắc tiếp theo, cái đầu lâu kim ngân sắc thật lớn kia đã hàng lâm nơi này. Nó há lớn cái miệng rộng, tản mát ra một cỗ hấp lực vô cùng cường đại. Lúc này, chỉ việc chống lại cỗ hấp lực này thôi, mọi người đã cảm thấy vô cùng khó khăn, thì càng đừng nói gì tới chuyện đào thoát.

- Không tốt!

Sắc mặt Trình Vân Cổ Thần run lên. Không ngờ một kích này của Vũ Hành lại khủng bố như vậy, uy lực hủy thiên diệt địa, căn bản không thể nào né tránh.

- Không!

Sắc mặt Vân Thải Cổ Thần lộ ra thần sắc tuyệt vọng. Hiện tại nàng cảm giác mình giống như một con kiến hôi vậy, sắp sửa bị tảng đá lớn nghiền nát, không có khả năng còn sống.

- Thắng lợi vẫn như cũ thuộc về ta!

Vũ Hành cười nhạt một tiếng. Một kích này của hắn có thể trực tiếp tiêu diệt Triệu Phong, Trình Vân Cổ Thần, Vân Thải Cổ Thần, thậm chí còn có Thiên Cơ Miêu nữa. sau khi tiêu diệt đám người này, chỉ còn lại Tân Vô Ngân cùng Mộ Cốc, căn bản không đáng nhắc tới.

- Một kích cường đại như vậy…

Sắc mặt Triệu Phong thập phần thâm trầm.

- Thần Mâu Huyễn Diệt!

Ánh mắt hắn lộ ra thần sắc quyết tuyệt, dẫn động lực lượng Bản Nguyên trong Không gian Thần Mâu. Công kích của Vũ Hành dĩ nhiên là cường đại, không ai có thể chống đỡ. Nhưng một chiêu này của Triệu Phong là học được từ trên người Thần Ma Viễn Cổ trên chiến trường Hồng Hoang kia, có lực lượng thần kỳ nghịch thiên cải mệnh, chưa chắc đã không thể chống lại.

Trong Không gian Thần Mâu, lực lượng Bản Nguyên cấp tốc được điều động ra, mà trong ngân cầu mộng huyễn lại còn không ngừng lan tỏa ra từng tầng từng tầng quang vụ mộng huyễn. Màu sắc mộng huyễn mê ly trên Tả Mâu Triệu Phong không ngừng biến hóa, từng đạo từng đạo quang vụ mộng huyễn không ngừng xoay tròn lan tỏa ra, rót vào thời không thiên địa, nhanh chóng tiêu tán không thấy đâu.

Cử động của Triệu Phong nhất thời hấp dẫn tất cả mọi người ở đây. Bởi vì vừa rồi, trước khi công kích của Diệt Lưu Cổ Thần vô cớ biến mất, Triệu Phong chính là loại tình huống này.

- Ha hả… trong cùng cấp cấp bậc, cho dù là lực lượng của Bát Đại Thần Mâu cũng không làm gì được Thái Cổ Tộc! Không ngờ ngươi lại muốn chống lại ta! Ha ha…

Vũ Hành nhất thời điên cuồng cười to.

Triệu Phong không thèm để ý đến Vũ Hành, tiếp tục điên cuồng tụ tập lực lượng Bản Nguyên. Công kích của Vũ Hành tuyệt không tầm thường, nếu như lực lượng Bản Nguyên quá ít, sợ rằng sẽ không có hiệu quả.

Đột nhiên, tất cả mọi vật trong mắt Triệu Phong cũng được bao phủ một tầng màu sắc kỳ huyễn sáng lạn mỹ lệ, giống như thiên đường mộng huyễn vậy, mê say lòng người.

- Diệt!

Tả Mâu Triệu Phong nhìn chằm chằm cái đầu lâu kim ngân sắc kia. Một cỗ lực lượng kỳ dị tràn ngập màu sắc mê huyễn bao phủ lên cái đầu lâu kia, không ngừng thẩm thấu vào trong.

Ầm ầm!

Mắt thấy cái đầu lâu kim ngân sắc thật lớn kia đã áp bách tới, đã sắp sửa thôn phệ yên diệt tất cả. Đột nhiên, cái đầu lâu kia chợt thình thịch một tiếng, hóa thành vô số quang điểm mộng huyễn, sau đó biến mất vô tung vô ảnh. Thiên địa vốn dĩ đang ầm ầm chấn động, lúc này nhất thời trở nên trầm tịch vô cùng. Trình Vân Cổ Thần cùng

Vân Thải Cổ Thần đang nhắm mắt chờ chết, toàn thân bị mồ hôi lạnh thấm ướt, đờ đẫn ngây ngẩn tại chỗ, ánh mắt có chút ngốc trệ.

Phương xa, sắc mặt Vũ Hành đại biến, cái miệng há hốc, ánh mắt dại ra, vẻ mặt tràn ngập thần sắc khó có thể tin nổi.

- Cái này… Không có khả năng a!

Chương 1396: Lừa gạt một khoản

Thiên địa cuồng bạo hỗn loạn đột nhiên khôi phục lại bình tĩnh. Triệu Phong khẽ thở ra một hơi dài, lộ ra bộ dáng vui vẻ. Vừa rồi ngay cả bản thân hắn cũng có chút hoài nghi, Thần Mâu Huyễn Diệt của mình có thể tiêu diệt được công kích của Vũ Hành hay không.

- Được cứu rồi?

Vân Thải Cổ Thần dại ra trong chốc lát, đã khôi phục bình thường trở lại, trong mắt lóe lên quang thải dị sắc, nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong.

- Hắn như thế nào làm được chuyện này?

Trình Vân Cổ Thần thì có chút kinh hãi thầm nói.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu nhảy lên trên vai Triệu Phong, khoa tay múa chân vui sướng một trận, diệu võ giương oai.

Phương xa…

- Không ngờ hắn lại… có uy năng thần kỳ như vậy!

Ngay cả Tân Vô Ngân cũng ngẩn ngơ tại chỗ, nhìn về Triệu Phong đằng xa, trong lòng vô cùng rung động. Hiện tại hắn đã một lần nữa minh bạch, cho dù chính mình khôi phục lại toàn bộ lực lượng của

kiếp trước, có lẽ vẫn như cũ sẽ rất nhanh bị Triệu Phong quăng lại phía sau.

- Đây chẳng lẽ là lực lượng chung cực của Huyễn đạo?

Mộ Cốc khẽ thấp giọng thầm nói. Lực lượng chung cực của Huyễn đạo chính là Mộng Huyễn Hiện Thực, là loại lực lượng biến huyễn cảnh thành sự thật, thậm chí còn có thể biến hiện thực thành mộng huyễn.

- Điều này sao có thể? Làm sao tiểu tử kia làm được?

Hàn Ngọc Cổ Thần vô cùng chấn động, không thể nào tin nổi. Nàng hết sức rõ ràng thực lực của Triệu Phong, làm sao có thể thoáng cái đã cường đại đến loại tình trạng này?

- Mau giết chết Diệt Lưu Cổ Thần!

Triệu Phong âm thầm truyền âm. Tiểu tặc miêu là kẻ đầu tiên xuất thủ, nó hóa thành một đạo ám mang màu xám bạc, phóng thẳng về phía Diệt Lưu Cổ Thần. Một đạo ngân nhận âm hàn trực tiếp đâm vào trước ngực Diệt Lưu Cổ Thần. Cùng lúc đó, Trình Vân Cổ Thần cũng trực tiếp công tới, bàn tay đánh ra một mảnh Thời Gian Chi Nhận liên miên không dứt.

- A!

Diệt Lưu Cổ Thần nhất thời liên tục kêu thảm.

- Hỗn Nguyên Trấn Thần Ấn!

Triệu Phong vận chuyển đại lượng Thần lực Hỗn Nguyên, ngưng tụ ra một cái ấn tỳ thâm ngân vẫn đục to lớn như núi, trực tiếp oanh áp

xuống. Cùng lúc đó, bốn phía cái ấn tỳ thật lớn kia cũng tồn tại một cỗ lực thôn phệ kỳ dị, thôn phệ các loại lực lượng trong thiên địa, tăng lên uy năng bản thân.

Oanh phanh!

Cái ấn tỳ thâm ngân vẫn đục kia trực tiếp trấn áp xuống. Lực lượng trầm trọng khổng lồ kia khiến cho toàn bộ thân thể linh hồn Diệt Lưu Cổ Thần mạnh mẽ chấn động, liên tục phun ra mấy ngụm máu tươi. Sau đó, một tầng hỗn nguyên lực tràng vặn vẹo đem thân thể thậm chí hồn thể hắn từng điểm từng điểm cắn nuốt hết.

- Không!

Diệt Lưu Cổ Thần muốn né tránh, nhưng bản thân hắn đã bị thương thế cực lớn, căn bản không có lực lượng chống lại. Không bao lâu, Diệt Lưu Cổ Thần đã triệt để tử vong.

- Ngươi không phải đã nói, tại cùng cấp cấp bậc, cho dù là Bát Đại Thần Mâu cũng không làm gì được ngươi sao?

Triệu Phong khẽ mỉm cười, nhìn về phía Vũ Hành.

- Ngươi…

Sắc mặt Vũ Hành một trận trắng xanh, muốn nói cái gì, nhưng lại nói không nên lời. Mặc dù huyết mạch nhãn đồng của Triệu Phong vô cùng bất phàm, nhưng tất cả huyết mạch nhãn đồng trên thế gian cũng đều đến từ Bát Đại Thần Mâu, hắn cũng không thể nào phản bác được! Mặt khác, vừa rồi hắn phục dụng huyết dịch đặc thù, khôi phục lại lực lượng huyết mạch, thi triển ra công kích cường đại, lại bị một tên Cổ Thần Cửu giai phá giải. Mặc kệ nói thế nào, trong lòng Vũ Hành cũng vô cùng phiền muộn.

- Haizzz… ngươi dù sao cũng là Thiên Cơ Tộc, ta cũng không muốn đắc tội ngươi!

Ngữ khí Triệu Phong đột nhiên thay đổi. Những lời này, khiến cho sắc mặt tất cả mọi người ở đây nhất thời sửng sốt, có chút không hiểu chuyện gì xảy ra.

- Tiểu tử này làm sao vậy?

- Cứ như vậy chịu thua sao?

Hàn Ngọc Cổ Thần cùng Ngục Hải Cổ Thần có chút kinh ngạc thốt lên. Ngay cả Tân Vô Ngân, sắc mặt cũng có chút kinh dị nhìn về phía Triệu Phong, không biết hắn đang tính toán gì.

- Ngươi có ý gì?

Vũ Hành trực tiếp hỏi. Triệu Phong thức tỉnh, phá giải Bí pháp của hắn, đánh chết Diệt Lưu Cổ Thần, quả thật khiến cho phần thắng của hắn giảm thấp xuống, khiến cho biến số kế tiếp càng lớn hơn. Nhưng nếu Triệu Phong chủ động rời khỏi, hắn quả thật có thể dễ dàng thắng lợi.

Chỉ bất quá, bản thân hắn cũng rất muốn giết cái đinh trong mắt Triệu Phong này, đồng thời bắt lấy Thiên Cơ Miêu. Hắn đường đường là tộc nhân Thiên Cơ Tộc, bản thân có được lực lượng huyết mạch Thái Cổ Tộc, lại cần một gã Cổ Thần Cửu giai nguyện ý rời khỏi mới có thể đạt được thắng lợi! Nếu để cho sư tôn, tộc nhân của hắn biết được chuyện này, mặt mũi của hắn còn để vào đâu nữa? Nhưng Triệu Phong này thật sự là quá quỷ dị, không ngờ lại có thể phá giải được lực lượng Thái Cổ Tộc của hắn! Điều này khiến cho Vũ Hành lâm vào trầm tư…

Bên này Vũ Hành trầm mặc, nhưng bên kia thế lực Quang Tộc, lại đã không nhẫn nại được. Nếu như hiện tại Triệu Phong rời khỏi, kẻ gặp tai ương chính là bọn chúng a.

- Thật sự xin lỗi! Các vị Quang Tộc, ta chỉ là một Cổ Thần Cửu giai bình thường, Thiên Cơ Tộc lại là chủng tộc xếp thứ ba trong Thái Cổ Vạn Tộc…

Thần sắc Triệu Phong áy náy nhìn về phía Quang Tộc.

- Cái này…

Trong lúc nhất thời, Mộ Cốc cũng không biết nên mở miệng như thế nào. Quả thật, Thiên Cơ Tộc bài danh thứ ba trong Thái Cổ Vạn Tộc, thuộc về chủng tộc thần thoại. Trước đây, Quang Tộc cũng là bởi vì Thiên Cơ Tộc nên mới bị hủy hoại trong chốc lát. Triệu Phong chỉ là một tên Cổ Thần Cửu giai bình thường, quả thật không nhất thiết phải liều mạng với Thiên Cơ Tộc. Hơn nữa, thực lực hiện tại Triệu Phong thể hiện ra cũng không tầm thường, Vũ Hành rất có thể sẽ giảng hòa với đám người Triệu Phong.

- Meo meo!

Lúc này, Tiểu tặc miêu đột nhiên khoa tay múa chân với Mộ Cốc cùng Mảnh vỡ Tổ khí.

- Cái gì? Ngươi bảo ta quy thuận chủ nhân ngươi?

Mảnh vỡ Tổ khí đột nhiên thốt lên. Trước đây, Tiểu tặc miêu đã từng đưa ra đề nghị này, nhưng Mảnh vỡ Tổ khí ngay cả Thần Chủ bình thường cũng không để vào trong mắt, càng đừng nói Triệu Phong chỉ là Cổ Thần. Nhưng hiện tại, Mảnh vỡ Tổ khí đã không thể coi thường

Triệu Phong được.

- Cái này…

Mộ Cốc nhất thời ngừng trệ. Bọn họ cũng không hề có quan hệ gì với Triệu Phong và đám người Cự Thần Tộc, nếu không có bất kỳ lợi ích gì, quả thật đối phương cũng không cần phải liều mạng trợ giúp bọn họ. Nhưng Mảnh vỡ Tổ khí vẫn luôn thủ hộ ở chỗ này, trung thành và tận tâm với Quang Tộc, hắn làm sao có thể vì chuyện này mà đồng ý giao Mảnh vỡ Tổ khí ra?

- Hửm?

Vũ Hành khẽ nhíu mày, cảm giác có chút gì đó không đúng. Đột nhiên, trong mắt hắn chợt hiện lên một đạo tinh quang. Hắn đã hiểu rõ ràng, Triệu Phong căn bản là không dự định sẽ thỏa hiệp với chính mình, mà là muốn lừa gạt Quang Tộc một khoản.

Nhưng đúng lúc này, Mảnh vỡ Tổ khí đột nhiên đã mở miệng:

- Triệu Phong, chỉ cần ngươi giúp chúng ta đánh bại những người này, ta sẽ nguyện ý thần phục với ngươi!

Nửa chap đọc tạm convert nha

Tổ Khí tàn phiến, nguyện ý thần phục với Triệu Phong, nhưng có yêu cầu, cái kia chính là phải đánh bại Cổ Hồn Điện còn có Vũ Hành.

"Tổ Khí tàn phiến, tốt, ta đáp ứng ngươi!"

Triệu Phong lộ làm ra một bộ kinh hỉ xoắn xuýt chi sắc, thật giống như khó có thể nhẫn thụ lấy to lớn lợi dụ, cuối cùng nhất mới đáp ứng.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu trộm cười rộ lên, một bộ mưu kế thực hiện được bộ dạng.

"Ha ha, thật là buồn cười, khiến cho giống như các ngươi đã thắng lợi!"

Vũ Hành chợt cười to mà lên.

Hắn vừa rồi nghĩ nghĩ, liền tính toán Triệu Phong thật có thể phá giải lực lượng của hắn, cái kia Triệu Phong bản thân tiêu hao cũng tất nhiên không nhỏ.

Triệu Phong vừa mới phá giải hắn bí thuật, hắn không tin Triệu Phong còn có năng lực, tiếp tục thi triển thần bí kia đồng thuật.

Hưu!

Vừa mới dứt lời, Vũ Hành liền nhảy lên lướt hướng Triệu Phong.

"Để mạng lại!"

Vũ Hành sắc mặt lạnh lùng nghiêm nghị, sát ý nghiêm nghị.

"Không tốt, ngăn lại hắn!"

Tân Vô Ngân cùng Mộ Cốc lập tức xông ra.

Hôm nay, bọn hắn đối phó Vũ Hành chủ yếu hi vọng, chính là Triệu Phong, tuyệt không thể để cho hắn xuất hiện bất kỳ ngoài ý muốn.

Hưu hưu!

Mộ Cốc tốc độ khá, nhanh chóng tới gần Vũ Hành, thúc dục Tổ Khí tàn phiến, phóng xuất ra một đạo thời gian chi nhận.

Thời gian chi nhận kia bỏ qua hết thảy, trực tiếp hàng lâm Vũ Hành sau lưng.

Oanh!

Vũ Hành ý niệm khẽ nhúc nhích, sau lưng dâng lên một tầng kim ngân lưu quang, cùng thời gian chi nhận đụng vào nhau, đem hắn hủy diệt.

Mà hắn bản thân, tiếp tục đuổi hướng Triệu Phong.

Triệu Phong tự nhiên không có khả năng chờ, bất luận Vũ Hành xâu xé.

Hưu!

Sau lưng của hắn màu vàng hai cánh cấp tốc rung động, thân hình hóa thành một đạo vàng nhạt lưu quang, nhanh chóng đi xa.

Trên thực tế, Triệu Phong vừa rồi thi triển "Thần Mâu Huyễn Diệt" tiêu hao thật lớn.

Cùng Tiểu Tặc Miêu trình diễn cái kia vừa ra đùa giỡn, cũng là vì kéo dài thời gian, khôi phục bổn nguyên chi lực.

"Trước giết Triệu Phong!"

Vũ Hành lập tức hét một tiếng.

Vèo! Vèo!

Cổ Hồn Điện hai đại nửa bước Thần Chủ cũng lập tức xuất phát.

"Hỗn Nguyên Thần Quyền!"

Triệu Phong bỏ chạy ngoài, kích đánh ra vài đạo đục ngầu bạc đậm hỗn loạn quang quyền.

Cùng lúc đó, Mộ Cốc cùng Tân Vô Ngân, cũng đuổi theo Vũ Hành.

"Thời Gian Trảm Diệt!"

Mộ Cốc thúc dục Tổ Khí tàn phiến, trong hư không bỗng nhiên xuất hiện một đầu hẹp dài trắng tinh lưu quang hư nhận.

Hưu!

Cái kia một đạo dài đến mấy trăm trượng lưu quang hư nhận, trực tiếp xuyên thẳng qua mà đi.

Còn chưa hàng lâm mà đến, một cỗ cường đại thời gian lực lượng, liền bao phủ Vũ Hành cùng hai đại nửa bước Thần Chủ, làm cho hai người bọn họ tốc độ trì hoãn chậm lại.

"Đáng giận, Quang tộc!"

Vũ Hành sắc mặt hơi trầm xuống.

Quang tộc Thái Cổ vạn tộc bài danh thứ bảy, vô cùng khó chơi.

Nhưng Triệu Phong có thể phá giải công kích của hắn, hắn trước hết

chém giết Triệu Phong, nếu để cho Triệu Phong khôi phục lại, kế tiếp thì phiền toái.

Có thể Triệu Phong Thời Không Áo Nghĩa cường đại, càng có Cực phẩm Thần Khí Thời Không Chi Bào, tốc độ cũng là đỉnh tiêm.

"Phá!"

Vũ Hành lập tức dừng lại, một chưởng vung ra, đem cái kia to lớn lưu quang hư nhận, trực tiếp đập nát bấy.

Giải quyết Mộ Cốc công kích về sau, Vũ Hành cũng không có truy đuổi mà ra.

Hắn lẳng lặng tung đứng không trung, tản mát ra độc bá thiên hạ bễ nghễ khí tức.

Bá!

Trước mặt của hắn, xuất hiện lần nữa một ngón tay lớn nhỏ ống nghiệm, trong đó chảy xuôi theo một đoàn kim ngân lưu quang huyết dịch.

Chứng kiến căn này ống nghiệm thời điểm, Tân Vô Ngân, Mộ Cốc còn có Triệu Phong, sắc mặt đột nhiên thay đổi.

Cái này ống nghiệm bên trong huyết dịch, không chỉ có có thể làm cho Vũ Hành tiếp tục duy trì Thái Cổ tộc lực lượng, còn có thể làm cho Vũ Hành chợt bộc phát ra càng lực lượng cường đại.

"Đã xong!"

Vũ Hành cười nhạt một tiếng.

Vừa rồi, hắn súc tích lực lượng một kích, bị Triệu Phong trực tiếp phá giải.

Lúc này đây, hắn phục dụng vật ấy về sau, đem lần nữa phóng xuất ra tuyệt cường một kích, mục tiêu không còn là Triệu Phong, mà chính là Tân Vô Ngân cùng Mộ Cốc.

Chỉ cần tùy tiện đánh chết hắn một, hết thảy liền đã xong.

"Không, mau ngăn cản!"

Mộ Cốc lập tức hô to một tiếng.

Vừa rồi, Vũ Hành chính là đã uống vật ấy, bỗng nhiên phóng xuất ra khủng bố như vậy một kích, coi như là hắn liên thủ với Tân Vô Ngân, cũng không có nắm chắc chống đỡ đỡ được.

"Tại sao có thể như vậy Thiên Cơ tộc thật sự là khó chơi!"

Triệu Phong sắc mặt thâm trầm vô cùng.

Trận đại chiến này, lợi hại nhất không phải nửa bước Thần Chủ, cũng không phải Luân Hồi chuyển thế Tân Vô Ngân, càng không phải sống lại Quang tộc cường giả, mà là đây chỉ có Cửu giai đỉnh phong Thiên Cơ tộc chi nhân.

Mà Triệu Phong giờ phút này, đích xác không có năng lực, lại phá giải Vũ Hành mạnh mẻ như vậy một kích.

Oanh!

Tân Vô Ngân, Mộ Cốc bọn người công kích, hướng Vũ Hành oanh

áp mà đi.

Nhưng Vũ Hành thân hình bốn phía, bỗng nhiên dâng lên một tầng kim ngân lưu quang vờn quanh màn sáng.

Bất luận cái gì công kích đụng vào bên trên, đều lập tức bắt đầu tan vỡ, uy năng yếu bớt.

Bành ca!

Cái kia ống nghiệm nghiền nát, một đoàn kim ngân huyết dịch, rơi vào Vũ Hành trong miệng.

"Không tốt!"

Tân Vô Ngân sắc mặt hơi trầm xuống.

Phục dụng vật ấy về sau, Vũ Hành lực lượng đem trước nay chưa có cường đại, hắn lúc này đều đã có ý lui.

"Tại sao có thể như vậy?"

Hoa Thải Cổ Thần cùng Trình Vân Cổ Thần, cảm giác Thiên Địa lập tức đen kịt một mảnh.

Bọn hắn vừa từ trong bóng tối đi ra, lại lập tức vừa muốn rơi vào Hắc Ám.

"Không được, tuyệt không thể như thế!"

Triệu Phong toàn lực thúc dục mắt trái, nhìn chằm chằm tại Vũ Hành trên người.

"Thần Mâu Huyễn Diệt!"

Triệu Phong toàn lực điều động bổn nguyên chi lực, ngưng tụ tại trong trái mắt.

Ông ông!

Một tầng tầng mộng ảo quang vụ liên tiếp tràn ngập mà ra, rót vào trong Thiên Địa hư không.

Thoáng chốc, Triệu Phong hết thảy trước mắt, đều trở nên sắc thái mỹ lệ, như mộng như ảo.

"Đó là?"

Triệu Phong ánh mắt sững sờ.

Giờ khắc này, hắn trông thấy Vũ Hành trong miệng một đoàn kỳ dị mộng ảo chất lỏng, chính chảy vào nuốt trong cổ.

"Chính là ngươi cho ta diệt!"

Triệu Phong ý niệm, tập trung ở cái kia một cỗ mộng ảo chói lọi chất lỏng phía trên.

Hô!

Sau một khắc, cái kia một đoàn kỳ dị chất lỏng, bỗng nhiên tan vỡ tiêu tán.

Mà Triệu Phong tầm mắt cũng khôi phục như thường.

"Ồ?"

Vũ Hành trên đầu lưỡi hạ liếm liếm, lập tức kêu sợ hãi mà ra.

Hắn vừa rồi nuốt xuống dưới dược vật đâu?

Chương 1397: Giãy dụa

- Thật sự có thể a!

Sắc mặt Triệu Phong lộ ra thần sắc kinh hỉ. Lúc nãy, hắn cũng chỉ là làm thử một lần mà thôi, không nghĩ tới lại thành công. Phải biết rằng bốn phía Vũ Hành còn bố trí lực lượng Thái Cổ Tộc phòng ngự, đồ vật đã tiến vào trong miệng Vũ Hành càng là tương đương đã trở thành một phần thân thể hắn. Cho dù nơi đây cũng không có Tỏa Không Đại Trận, nhưng Không Gian Na Di của Triệu Phong cũng khó có thể lấy đi đồ vật từ trong tay Vũ Hành được.

Lực lượng của Thái Cổ Tộc, ngay cả lực lượng Thời Gian của Quang Tộc cũng có thể đơn giản nghiền nát, càng đừng nói tới chuyện lực lượng Không Gian Na Di của Triệu Phong. Nhưng Thần Mâu Huyễn Diệt lại thành công, trực tiếp hủy diệt đồ vật đã tiến vào trong thân thể của Vũ Hành.

- Hửm? Đã xảy ra chuyện gì?

Tất cả mọi người xung quanh nhất tề nhìn chằm chằm Vũ Hành. Theo như mọi người nghĩ, lúc này Vũ Hành hẳn là nên cất tiếng cười to, phóng xuất ra lực lượng Thái Cổ Tộc cường đại, phát động mãnh công. Nhưng thần sắc hắn hiện tại lại là cực kỳ giận dữ kinh dị!

- Vũ Hành, chuyện gì vậy?

Hàn Ngọc Cổ Thần cùng Ngục Hải Cổ Thần kinh nghi nhìn về phía Vũ Hành. Bọn chúng còn đang chờ mong Vũ Hành sau khi phục dụng dược tề, đại triển thần uy đây. Nhưng như thế nào ngay cả một

chút động tĩnh cũng không có vậy?

- Triệu Phong!

Vũ Hành đột nhiên quay đầu lại, nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong, hai mắt như muốn phun lửa. Vừa rồi, tất cả mọi người đều đã chuẩn bị phóng chạy, duy chỉ có Tả Mâu Triệu Phong lại nhìn chằm chằm trên người hắn, thi triển ra đồng thuật thần bí. Lúc đầu, hắn cũng không để ý tới, nhưng hắn ngàn vạn lần không ngờ tới, đồng thuật của Triệu Phong lại có thể làm được chuyện này. Đột phá tầng phòng ngự của hắn, dưới tình huống hắn không hề phát hiện ra, khiến cho đồ vật chính mình đã sử dụng hoàn toàn biến mất vô tung vô ảnh.

- Điều đó không có khả năng!

Thần sắc Vũ Hành tràn ngập kích động. Trước đây, Triệu Phong phá giải một kích tuyệt sát do hắn súc lực đánh ra, hiện tại càng khiến cho dược vật mà hắn đã sử dụng hoàn toàn biến mất. Hơn nữa, đó còn là một lọ dược vật cuối cùng hắn mang theo trên người.

- Phốc!

Vừa nghĩ tới đây, Vũ Hành đã trực tiếp phun ra một ngụm tiên huyết. Từ khi hắn bắt đầu tu luyện cho tới bây giờ, vẫn chưa từng bao giờ bị thiệt thòi lớn như vậy trong tay người ngoại tộc.

- Là tiểu tử này làm sao?

Mộ Cốc không khỏi liếc mắt nhìn về phía Triệu Phong. Vừa rồi hắn cũng cảm nhận được khí tức Thái Cổ cường đại cùng đồng lực ba động trong Tả Mâu Triệu Phong.

- Làm tốt lắm!

Tân Vô Ngân khẽ mỉm cười, tán thưởng.

- Triệu Phong, ta muốn bầm thây ngươi vạn đoạn!

Vũ Hành đột nhiên rít gào một tiếng, thần sắc thoáng có chút điên cuồng trực tiếp đánh thẳng về phía Triệu Phong. Triệu Phong nhiều lần phá hoại chuyện tốt của hắn, lúc này Vũ Hành căn bản không nghĩ tới Mảnh vỡ Tổ khí nữa, chỉ muốn giết chết Triệu Phong mà thôi.

- Mau ngăn cản hắn!

Mộ Cốc nhất thời quát lớn, cùng với Tân Vô Ngân trực tiếp lao ra. Triệu Phong chính là công thần lớn nhất trong trận chiến lần này, đồng thuật không thể tưởng tượng nổi, nhiều lần lập được đại công, tuyệt đối không thể có chút sơ xuất nào.

- Thời Gian Trảm Diệt!

Mộ Cốc thôi động Mảnh vỡ Tổ khí, trong hư không đột nhiên xuất hiện một đạo hư nhận lưu quang bạch tinh hẹp dài. Nhưng sau khi đạo hư nhận lưu quang bạch tinh này ngưng tụ ra, lại xuất hiện một tia ba động không ổn định.

- Xem ra ta thật sự già rồi!

Thân thể lưu động bạch quang của Mộ Cốc hơi chút trắng bệch, khóe miệng chảy ra một tia máu tươi. Hắn vừa mới sống lại, thân thể vốn đã trọng thương, về sau lại càng liên tục đại chiến với Vũ Hành, thương thế lại càng nặng thêm, tiêu hao cũng thật lớn.

Hưu!

Mộ Cốc dốc sức chém ra một đạo hư nhận lưu quang dài đến mấy trăm trượng, trực tiếp xuyên toa tới, bổ thẳng về phía Vũ Hành. Cùng lúc đó, công kích của Tân Vô Ngân cũng hàng lâm nơi này. Chỉ thấy một đạo quang chưởng vòng xoáy ngũ sắc thật lớn dùng khí thế hủy diệt tất cả oanh kích thẳng tới.

- Cút!

Vũ Hành hét lớn một tiếng, một cỗ lực lượng Thái Cổ Tộc vô cùng cuồng bạo từ trên toàn thân trùng kích thẳng ra. Giờ phút này, thiên địa hôn ám rung động, vô cùng hỗn loạn.

Oanh! Phanh! Oành!

Thời Gian Trảm Diệt của Mộ Cốc cùng Ngũ Hành Phá Pháp Chưởng của Tân Vô Ngân đều bị cỗ lực lượng vô cùng bá đạo này trực tiếp nghiền nát. Sau đó, Vũ Hành hai mắt phủ đầy tia máu, vọt mạnh về phía Triệu Phong.

- Xảy ra chuyện gì? Lực lượng của hắn so với lúc trước tựa hồ còn mạnh hơn một chút!

Trong mắt Vân Thải Cổ Thần lộ ra thần sắc kinh hoàng.

- Thần trí của hắn có chút bất minh, không thể khống chế lực lượng Thái Cổ Tộc, mới xảy ra tình trạng như vậy!

Mộ Cốc quan sát Vũ Hành một lát, sau đó mới nói.

- Chắc là tác dụng phụ của huyết mạch, cộng thêm bị Triệu Phong kích thích!

Tân Vô Ngân cũng nói.

Mỗi một lần sử dụng lực lượng Thái Cổ Tộc, sau đó cũng sẽ có tác dụng phụ cực lớn. Mà trong thời gian ngắn Vũ Hành đã sử dụng qua hai lần lực lượng Thái Cổ Tộc, nhiều lần phục dụng dược tề để mượn dùng lực lượng, tăng lên thời gian duy trì huyết mạch. Điều này dẫn tới lực lượng huyết mạch còn chưa hoàn toàn biến mất, tác dụng phụ kia đã tới rồi. Lại cộng thêm bị Triệu Phong kích thích cực lớn, khiến cho thần trí Vũ Hành cũng bị ảnh hưởng.

- Triệu Phong, nhận lấy cái chết!

Cặp mắt Vũ Hành phủ đầy tia máu, trên thân thể cao lớn cũng dần dần tràn ra một vài vết máu kim ngân sắc. Cỗ lực lượng Thái Cổ Tộc bá đạo ngạo nghễ kia không ngừng phát tiết ra, bùng phát giữa thiên địa.

Hưu!

Triệu Phong cấp tốc viễn độn trong thiên địa, quăng Vũ Hành lại xa xa phía sau.

- Lực lượng huyết mạch của hắn đang nhanh chóng xói mòn!

Triệu Phong vận chuyển Thần Linh Nhãn, tỉ mỉ quan sát Vũ Hành. Sau lưng Vũ Hành, Mộ Cốc cùng Tân Vô Ngân vẫn đang không ngừng đuổi theo, liên tục công kích. Vừa có thể ngăn cản tốc độ Vũ Hành, mặt khác cũng có thể tiêu hao lực lượng huyết mạch của hắn.

- Không tốt! Tình huống của Vũ Hành có chút không ổn!

Ngục Hải Cổ Thần thấp giọng nói.

- Kế sách hiện tại, chỉ có tận lực ngăn cản Triệu Phong mà thôi!

Hàn Ngọc Cổ Thần thoáng suy tư trong chốc lát, trực tiếp nói. Chỉ cần hai người bọn họ ngăn cản Triệu Phong lại, Vũ Hành nhất định có thể đơn giản đánh chết Triệu Phong, đến lúc đó giải tỏa khúc mắc, hẳn sẽ có thể tỉnh táo trở lại, bọn chúng vẫn còn có hy vọng.

Vù! Vù!

Hai vị Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Điện cấp tốc lao tới, đi vòng tới trước mặt Triệu Phong, phát động công kích ngăn cản hắn lại.

- Cực Hàn Băng Phong!

- Đoạn Diệt Thiên!

Hai người đều thi triển ra chiến kỹ cường hãn, một đầu trường hà đen như mực cùng một tòa năng phong cực hàn chợt hàng lâm xuống.

- Cút!

Triệu Phong hét lớn một tiếng, Thần lực Hỗn Nguyên bắt đầu ngưng tụ, oanh kích ra từng đạo từng đạo quang quyền thâm ngân vẫn đục. Cùng lúc đó, Trình Vân Cổ Thần cùng Tiểu tặc miêu cũng chạy đến chi viện.

Oanh! Phanh! Oành!

Giữa song phương, một vòng công kích mạnh mẽ va chạm với nhau, uy năng chấn thiên động địa.

- Thực lực tiểu tử này đã có thể chống lại ta!

Ngục Hải Cổ Thần nhìn về phía Triệu Phong, sắc mặt cực kỳ khó nhìn, trong lòng phẫn hận không biết nói gì. Nhớ lại lúc trước, Triệu Phong và Tân Vô Ngân liên thủ lại, thi triển ra các át chủ bài mới có thể chống đỡ được hắn. Mà giờ phút này, lực lượng một mình Triệu Phong thể hiện ra đã ngang bằng với hắn rồi.

- Giết!

Đúng lúc này, Vũ Hành cũng từ phía sau phóng tới. Bất quá hiện tại, lực lượng huyết mạch của hắn cũng đã yếu đi rất nhiều.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Triệu Phong nhìn về phía phần đầu Vũ Hành, Tả Mâu bắt đầu vận chuyển, trực tiếp oanh kích ra một đoàn diễm miêu Lôi kiếp.

Oanh phốc!

Vô số điện quang Lôi kiếp nhất thời bắt đầu oanh tạc trên đầu Vũ Hành. Cùng lúc đó, Mộ Cốc cũng chém mạnh ra một đạo quang nhận bạch tinh, cắt thẳng lên trên đầu Vũ Hành.

- Cự Thần Nhất Chỉ!

Tân Vô Ngân vận chuyển huyết mạch Thần lực còn có cảm ngộ Pháp tắc, bắn ra một đạo chỉ quang. Trong lúc nhất thời, công kích của mọi người đã triệt để bao phủ thân hình Vũ Hành. Nhưng lúc này Vũ Hành vẫn còn trong trạng thái Thái Cổ Thần Ma Thể, thể phách cường hãn hoàn mỹ kia đã cản trở thay Vũ Hành hơn chín thành thương tổn. Sau khi bạo tạc tản đi, thân ảnh Vũ Hành lại trực tiếp lao ra, nhưng mục tiêu hiện tại cũng không phải là Triệu Phong nữa.

- Mau rút lui!

Vũ Hành trực tiếp quát lên với Hàn Ngọc Cổ Thần và Ngục Hải Cổ Thần. Hóa ra, sau khi trúng phải một vòng oanh kích vừa rồi, thần trí của Vũ Hành đã thanh tỉnh lại. Hiện tại lực lượng Thái Cổ Tộc của hắn đã từ từ yếu bớt, chiến lực không bằng trước đây, nếu chính diện chiến đấu, cũng không có chút phần thắng nào.

Sưu! Sưu! Sưu!

Hai vị Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Điện tự nhiên biết rõ thế cục hiện tại không ổn, cùng với Vũ Hành lập tức triệt thoái.

- Mau đuổi theo!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, trực tiếp đuổi theo. Giờ phút này tuy rằng Vũ Hành đã khôi phục lý trí, nhưng lực lượng Thái Cổ Tộc vẫn đang nhanh chóng xói mòn, từ từ yếu bớt.

- Hai người các ngươi chú ý tình huống phía sau, ta sẽ liên hệ với sư tôn!

Trong lúc Vũ Hành phóng chạy, trực tiếp nói lớn. Một khi lực lượng Thái Cổ Tộc của hắn triệt để biến mất, bọn chúng rất có thể sẽ bỏ mạng ở nơi này.

- Được!

Ngục Hải Cổ Thần cùng Hàn Ngọc Cổ Thần lộ ra thần sắc vui mừng. Bảo khố Tổ Di cách nơi Cổ Hồn Điện đóng quân quá mức xa xôi, thủ đoạn truyền tin bình thường căn bản không liên lạc được. Nhưng Vũ Hành thân là Thiên Cơ Tộc, hoàn toàn có biện pháp liên lạc với sư

tôn của hắn. Sư tôn của Vũ Hành là Tinh Tượng Thần Chủ, cũng là tộc nhân Thiên Cơ Tộc, thần thông quảng đại, chỉ cần có thể liên lạc được hắn, bọn chúng vẫn còn có hy vọng.

Cùng lúc đó, Vũ Hành chợt vung tay lên, một đạo thân ảnh màu đen đột nhiên xuất hiện trong thiên địa. Đạo thân ảnh kia tương đối cao to, toàn thân do xương thịt cùng kim chúc cấu tạo thành, tản ra khí tức Bán Bộ Thần Chủ cường đại.

- Đây là khôi lỗi sao?

Ánh mắt Ngục Hải Cổ Thần sáng ngời. Khôi lỗi bình thường cũng không có khí tức sinh mệnh, hoàn toàn do người khác điều khiển. Nhưng thân ảnh màu đen trước mặt này lại có sinh mệnh ba động cường liệt.

- Đây là… Tử Thần Vệ của Thiên Cơ Tộc!

Sắc mặt Mộ Cốc nhất thời trầm xuống. Kỹ thuật khôi lỗi của Thiên Cơ Tộc quả thật không ai bằng nổi, nhưng bản thân khôi lỗi cũng có rất nhiều chỗ thiếu hụt, ví dụ như khôi lỗi chiến lực cao giá trị chế tạo quá sang quý, tính linh hoạt lại thấp, năng lực chiến đấu không bằng được cường giả đồng giai vân vân. Nhưng Tử Thần Vệ do Thiên Cơ Tộc nghiên cứu chế tạo lại là thể kết hợp giữa sinh linh cùng máy móc, có được ưu thế của cả hai, cường đại hơn rất nhiều.

- Ngăn cản bọn chúng!

Vũ Hành hạ đạt mệnh lệnh xong, liền lấy ra một khối ngọc phù màu xám bạc. Ngón tay khẽ nhúc nhích, đem từng đạo từng đạo văn tự kỳ dị khắc lên trên đó.

- Không tốt! Đây là thủ đoạn truyền tin đặc thù của Thiên Cơ Tộc!

Hắn nhất định là muốn liên lạc với những tộc nhân Thiên Cơ Tộc khác!

Mộ Cốc nhìn thấy một màn này, sắc mặt một lần nữa biến đổi. Một tên Vũ Hành đã khó đối phó như vậy, nếu như có thêm những tộc nhân Thiên Cơ Tộc khác nữa chạy tới, như vậy hậu quả thiết tưởng sẽ không chịu nổi.

o0o

Trong một mảnh không gian hư vô, có một đám thân ảnh đang đứng lặng nơi đó. Trước mặt bọn họ có hai tòa Thiên Cơ Đại Trận phức tạp.

- Tinh Tượng Thần Chủ, Cổ Hồn Điện ta chỉ còn lại có Hàn Ngọc Cổ Thần cùng Ngục Hải Cổ Thần mà thôi!

Thiên Minh Thần Chủ có chút kích động nói. Đến lúc này, Cổ Hồn Điện đã tổn thất ba gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, ba gã Cổ Thần Cửu giai, một gã Bán Bộ Thần Chủ.

- Vũ Hành, ngươi rốt cuộc đang làm gì? Vì sao vẫn không liên hệ với vi sư?

Sắc mặt Tinh Tượng Thần Chủ khẽ trầm xuống. Vũ Hành là đồ đệ của hắn, hắn tự nhiên biết rõ bản lãnh của Vũ Hành. Theo lý thuyết, ở trong phiến không gian kia, Vũ Hành hẳn là không có đối thủ mới đúng, tại sao lại có tổn thất thảm trọng như vậy?

- Khốn kiếp! Cỗ lực lượng Mệnh đạo này!

Tinh Tượng Thần Chủ bị cỗ lực lượng Mệnh đạo kia ảnh hưởng, cũng không thể nào suy đoán được tình huống hiện tại của Vũ Hành.

- Hiện tại, ta sẽ lập tức chuẩn bị một lần nữa mở ra đại trận chuyển di! Lần này, đích thân lão phu sẽ đi vào!

Thần sắc Tinh Tượng Thần Chủ vô cùng thâm trầm, đi tới bên cạnh đại trận chuyển di, bắt đầu chữa trị đại trận. Lời này vừa nói ra, thần sắc đám người Cổ Hồn Điện ở đây nhất thời chấn động.

- Cái này… Nếu như có gì cần, xin cứ việc phân phó!

Sắc mặt Thiên Minh Thần Chủ hơi chút hòa hoãn trở lại. Tiêu hao của đại trận chuyển di kia khổng lồ tới mức nào, bọn chúng hoàn toàn biết rõ. Mà lần này, kẻ muốn chuyển dời qua lại càng là một vị Thần Chủ, giá cả của nó sợ rằng sẽ không nhỏ a!

Chương 1398: Chỉ còn một người

- Không tốt! Đây là thủ đoạn truyền tin đặc thù của Thiên Cơ Tộc! Hắn nhất định là muốn liên lạc với những tộc nhân Thiên Cơ Tộc khác!

Mộ Cốc nhìn thấy một màn này, sắc mặt một lần nữa biến đổi. Một tên Vũ Hành đã khó đối phó như vậy, nếu như có thêm những tộc nhân Thiên Cơ Tộc khác nữa chạy tới, như vậy hậu quả thiết tưởng sẽ không chịu nổi.

- Mau ngăn cản hắn!

Ánh mắt Tân Vô Ngân trở nên kiên định.

Ba người Vũ Hành, còn có Tử Thần Vệ, vẫn luôn một mực phi hành bên trong Tỏa Không Đại Trận. Bởi vì bọn chúng biết rõ, một khi ra khỏi đại trận, Mộ Cốc còn có Triệu Phong sẽ có thể thi triển thủ đoạn Thuấn di.

- Mấy người các ngươi ngăn cản những người còn lại, ta đuổi theo Vũ Hành, ngăn cản hắn truyền tin!

Mộ Cốc truyền âm cho những người còn lại.

- Được!

Tất cả mọi người liền trực tiếp đáp ứng. Mộ Cốc thân là Quang Tộc, tốc độ nhanh nhất, cũng là cường giả mạnh nhất ở đây. Để hắn đi đối

phó Vũ Hành, phần thắng chính là lớn nhất.

Đám người còn lại trực tiếp lao tới, ép thẳng về phía mấy người Ngục Hải Cổ Thần, Hàn Ngọc Cổ Thần cùng với Tử Thần Vệ.

- Ngũ Hành Trọng Áp!

Tân Vô Ngân vận chuyển lực lượng Pháp tắc dung nhập vào trong thể phách, nhất thời phóng xuất ra một tầng lĩnh vực trọng áp cường hãn. Thoáng chốc, ba gã địch quân đã bị trọng lực cường đại ảnh hưởng, trở nên bước đi cực kỳ khó khăn.

Triệu Phong trực tiếp tiếp cận Ngục Hải Cổ Thần.

- Chước Hồn Ma Đồng!

Chỉ thấy một đoàn lực lượng Huyễn đạo cực nóng trực tiếp hàng lâm trên phương diện linh hồn của Ngục Hải Cổ Thần. Thoáng chốc, Ngục Hải Cổ Thần cảm giác linh hồn bị thiêu đốt một trận, đồng thời trong lòng hắn trở nên xao động, rất nhiều tâm tình không ngừng tuôn ra.

- Hỗn Nguyên Trấn Thần Ấn!

Sau đó, Triệu Phong rất nhanh vận chuyển Thần lực Hỗn Nguyên, ngưng tụ ra một tòa ấn tỳ hôn ám to lớn như ngọn núi, nghiền áp thẳng về phía Ngục Hải Cổ Thần.

- Tiểu tử này…

Ngục Hải Cổ Thần vô cùng phẫn nộ. Lần đầu tiên hắn giao thủ với Triệu Phong, Triệu Phong phải liên thủ với Tân Vô Ngân mới có thể đối kháng với hắn. Nhưng hiện tại, Triệu Phong đã có thể một mình

đánh một trận với hắn rồi. Tuy rằng không muốn thừa nhận, nhưng hiện tại Triệu Phong quả thật đã thập phần cường đại, có thực lực tương đương với Bán Bộ Thần Chủ.

Mắt thấy tòa ấn tỳ to lớn như ngọn núi kia đã sắp sửa nghiền áp xuống.

- Địa Ngục Tử Hải!

Thời khắc mấu chốt, thân hình Ngục Hải Cổ Thần nhất thời bành trướng lên, hóa thành một mảnh sóng biển u hắc. Dưới trạng thái này, hắn bị huyễn thuật ảnh hưởng cũng thấp đi, lực phòng ngự cũng tăng cường lên rất nhiều.

- Lại là một chiêu này?

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên. Lần đầu tiên hắn tao ngộ Cổ Hồn Tộc, địch nhân đã thi triển ra chiêu thức tương tự. Loại Bí pháp huyết mạch này của Cổ Hồn Tộc chính là khiến cho linh hồn trực tiếp hóa thành thủ đoạn công kích, vô cùng cường đại, công kích thẳng vào linh hồn đối phương. Nhưng nếu không thành công, sẽ tạo thành trọng thương khá lớn đối với bản thân.

- Trấn!

Triệu Phong khống chế tòa ấn tỳ to lớn như ngọn núi mạnh mẽ đập xuống đám sóng biển u hắc kia. Bốn phía ấn tỳ kia tràn ngập một tầng lực tràng kỳ dị, thôn phệ tất cả lực lượng bốn phía, kể cả đám sóng biển u hắc do Ngục Hải Cổ Thần hóa thành kia cũng vậy. Sau khi Hỗn Nguyên Trấn Thần Ấn cụ bị thuộc tính thôn phệ, càng chiến đấu càng mạnh mẽ, vững vàng hút lấy Ngục Hải Cổ Thần.

- Thần Mâu Phân Giải!

Tả Mâu Triệu Phong tuôn trào ra một tầng quang vụ mộng huyễn, trong nháy mắt đã xuyên thấu phân tích sóng biển u hắc do Ngục Hải Cổ Thần hóa thành. Đột nhiên, một bộ phận sát biên giới sóng biển u hải kia đã bắt đầu vô duyên vô cớ biến mất.

- Xảy ra chuyện gì? Lại là chiêu này!

Sắc mặt Ngục Hải Cổ Thần đầu tiên là cả kinh, sau đó lập tức phẫn nộ quát lên. Trước đây hắn đã từng kiến thức qua một chiêu Thần Mâu Phân Giải này của Triệu Phong, nhưng sau khi Triệu Phong không ngừng trở nên cường đại, Thần Linh Nhãn lột xác, Thần Mâu Phân Giải này lại càng cường đại hơn.

Oanh!

Cùng lúc đó, Hỗn Nguyên Trấn Thần Ấn đột nhiên oanh kích xuống.

- Không!

Dưới hai tầng tác dụng, uy năng sản sinh ra trong nháy mắt khiến cho Ngục Hải Cổ Thần liên tục kêu la thảm thiết. Ngục Hải Cổ Thần muốn chống cự, lại phát giác lực lượng bản thân càng ngày càng yếu nhược đi.

- Làm sao lại… huyết mạch nhãn đồng của hắn như thế nào lại cường đại như vậy?

Ngục Hải Cổ Thần gắt gao nhìn chằm chằm Tả Mâu Triệu Phong. Giờ phút này, huyết mạch trong cơ thể hắn không ngờ lại kịch liệt run rẩy. Chỉ thấy tầng sóng biển u hắc ngập trời kia, từ từ nhỏ lại, biến thành một đoàn tiểu thủy lưu tối tăm.

- Chết!

Triệu Phong khống chế Hỗn Nguyên Trấn Thần Ấn, một lần nữa trấn áp xuống.

Ầm ầm!

Dưới sự oanh kích thôn phệ của Thần lực Hỗn Nguyên, còn có sự suy yếu của Thần Mâu Phân Giải, một đoàn tiểu thủy lưu tối tăm cuối cùng kia cũng trực tiếp biến mất.

- Ha hả… Bán Bộ Thần Chủ!

Triệu Phong khẽ mỉm cười. Đây là lần đầu tiên hắn đơn độc giết chết Bán Bộ Thần Chủ!

Sau khi giải quyết Ngục Hải Cổ Thần, Triệu Phong liếc nhìn về phía bên kia.

Oanh! Phanh! Oành!

Trình Vân Cổ Thần và Vân Thải Cổ Thần liên thủ với nhau, đại chiến kịch liệt với Hàn Ngọc Cổ Thần.

- Chỉ bằng vào các ngươi cũng muốn đối phó ta sao?

Hàn Ngọc Cổ Thần quát lạnh một tiếng, trực tiếp vỗ một chưởng lên Minh Hàn Châu trong tay mình.

- Minh Băng Diệt Sát!

Trong viên Minh Hàn Châu kia trực tiếp ba động ra một cỗ hàn lưu tuyết hoa cực lạnh. Những nơi nó đi qua, hết thảy cũng đều bị đông

kết, ngay cả lực lượng Thời Gian trong hư không cũng bị ảnh hưởng. Đồng thời, Hồn thú của Hàn Ngọc Cổ Thần cũng trực tiếp nhảy vào trong đoàn hàn lưu tuyết hoa này. Con cá mập u hắc sắc kia nhất thời biến thành màu xám trắng, mang theo một cỗ hàn lưu tuyết hoa kinh người, đánh thẳng về phía Trình Vân Cổ Thần.

- Khốn kiếp! Kẻ này có Thần khí Cực phẩm!

Trình Vân Cổ Thần cắn răng một cái, điều động ra một cỗ lực lượng Thời Gian cường đại, ngưng tụ ra một tầng hư thuẫn bạch sắc.

Rắc rắc rắc!

Thời điểm con cá mập xám trắng kia hàng lâm, ngoài mặt tấm thuẫn hư bạch nhất thời bể nát. Mặc dù lực lượng Thời Gian của tấm thuẫn hư bạch cũng làm chậm lại thế tiến công của con cá mập xám trắng kia. Thế nhưng cỗ lực lượng Hàn Băng kinh người kia lại vẫn xuyên thấu tấm thuẫn hư bạch, ảnh hưởng đến Trình Vân Cổ Thần cùng Vân Thải Cổ Thần, khiến cho thân thể linh hồn hai người bọn họ nhất thời cảm thấy băng hàn, không khỏi run lên một trận.

- Sợ rằng hai người bọn họ chịu không nổi rồi!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ trầm xuống, Tả Mâu không khỏi bắt đầu vận chuyển. Hàn Ngọc Cổ Thần vốn là người mạnh nhất trong ba vị Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Điện, lại có Thần khí Cực phẩm, cho dù Trình Vân Cổ Thần cùng Vân Thải Cổ Thần liên thủ lại, nhưng cũng không thể làm gì được đối phương.

- Hai người các ngươi không phải là đối thủ của ta!

Hàn Ngọc Cổ Thần cười lớn một tiếng, từ trong Minh Hàn Châu lại phóng xuất ra lực lượng âm hàn càng cường đại hơn.

- Rống!

Con cá mập xám trắng kia gào thét một tiếng, một cỗ băng lực cực hàn thổi quét thẳng ra thiên địa bốn phía.

Răng rắc!

Tấm thuẫn hư bạch do Trình Vân Cổ Thần tận lực phóng thích ra liền bị đông lại thành băng, sau đó trực tiếp vỡ vụn ra.

- Hai người các ngươi cùng chết đi!

Hàn Ngọc Cổ Thần cười lạnh một tiếng. Nhưng đúng lúc này…

- Ha hả… kẻ chết đi chính là ngươi!

Một tiếng cười thản nhiên đột nhiên vang lên sau lưng nàng.

- Thần Mâu Phục Chế, Minh Băng Diệt Sát!

Sau lưng Hàn Ngọc Cổ Thần đột nhiên xuất hiện một con ngân mâu mộng huyễn khổng lồ, khí tức huyết mạch Thái Cổ mà nó tản ra vô cùng kinh người, khiến cho linh hồn Hàn Ngọc Cổ Thần cực độ kinh hãi.

Một tầng quang vụ mộng huyễn lan tỏa ra, bên trong quang vụ đột nhiên lao ra một đầu cá mập màu xám trắng thật lớn, mang theo hàn lưu tuyết hoa ngập trời, gào thét phóng tới. Hóa ra, tại thời điểm Trình Vân Cổ Thần chống đỡ công kích của Hàn Ngọc Cổ Thần, Triệu Phong cũng đã thi triển Thần Mâu Phục Chế. Bởi vì lực lượng Bản Nguyên còn lại không nhiều lắm, cho nên Triệu Phong phải tốn thêm một chút thời gian, nhưng may là cuối cùng vẫn thành công.

- Triệu Phong… Không…

Hàn Ngọc Cổ Thần nhất thời gào thét kinh hoàng. Nhưng tất cả đều đã muộn, con cá mập xám trắng kia gào thét phóng tới, mở ra cái miệng to dữ tợn, trực tiếp thôn phệ Hàn Ngọc Cổ Thần vào trong bụng.

Ngay lúc này, Triệu Phong cấp tốc phóng tới, thôi động Thần khí Cực phẩm Trường bào Thời Không, chống đỡ băng hàn tập kích, lấy đi Minh Hàn Châu. Đối với việc Triệu Phong lấy đi chiến lợi phẩm, Trình Vân Cổ Thần cùng Vân Thải Cổ Thần cũng không nói lời nào.

Thời điểm Triệu Phong giết chết Hàn Ngọc Cổ Thần, bên kia, Tân Vô Ngân dựa vào thực lực tuyệt cường, đánh cho Tử Thần Vệ chỉ có thể bị động phòng ngự.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Triệu Phong đột nhiên phóng tới, thi triển một phát Lôi Kiếp Đồng Thuật, oanh kích thẳng về phía Tử Thần Vệ. Hiện tại, loại đồng thuật này, Triệu Phong đã có thể thi triển thuấn phát tùy tâm sở dục, nhanh chóng vô cùng.

- A!

Tử Thần Vệ kia lập tức kêu la thảm thiết. Đối mặt với Tân Vô Ngân, nó cũng đã khó có thể chống lại, hiện tại Triệu Phong lại nhúng tay vào, càng là họa vô đơn chí.

- Chết!

Tân Vô Ngân ngưng tụ huyết mạch Thần lực, điểm ra một ngón tay,

trực tiếp khiến cho Tử Thần Vệ thần hồn câu diệt.

- Triệu huynh, huyết mạch nhãn đồng của ngươi tựa hồ càng mạnh hơn so với trước đây!

Tân Vô Ngân khẽ mỉm cười, sau đó thoáng quan sát Tả Mâu Triệu Phong.

- Huyết mạch nhãn đồng của ngươi, sợ rằng cũng không đơn giản a!

Trình Vân Cổ Thần cũng trịnh trọng nói. Trước đây, bởi vì khí tức Thái Cổ Tộc độc bá thiên địa cường đại kia, khiến cho khí tức huyết mạch của những người khác cũng bị che giấu đi, cộng thêm nơi này có khí tức của Quang Tộc cùng Cự Thần Tộc, mọi người mới không phát hiện ra điểm ấy. Lúc này, lực lượng huyết mạch của Vũ Hành từ từ biến mất, cường giả Quang Tộc chiến đấu một lúc khá lâu, lực lượng đã cực kỳ suy yếu, khí tức huyết mạch cũng phai nhạt xuống, khí tức huyết mạch Thần Linh Nhãn cường đại của Triệu Phong mới thể hiện ra.

- Khí tức huyết mạch tiếp cận chủng tộc mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc!

Sau khi Trình Vân Cổ Thần tỉ mỉ cảm nhận, trong lòng âm thầm khiếp sợ.

Ầm ầm!

Đột nhiên đúng lúc này, bên kia chợt truyền đến thanh âm bạo tạc đinh tai nhức óc.

- Không!

Ngay sau đó là thanh âm phẫn nộ gào thét không cam lòng của Vũ Hành.

- Ha hả… Thiên Cơ Tộc, ngươi xong đời rồi!

Cuối cùng là thanh âm cười lớn của Mộ Cốc.

Mọi người không khỏi nhìn lại. Xem ra hành động truyền tin của Vũ Hành đã bị Mộ Cốc thành công ngăn cản. Bất quá, lúc này Mộ Cốc thoạt nhìn cũng cực kỳ suy yếu, thân thể do lưu quang tinh bạch tạo thành kia cũng có chút ảm đạm. Có thể khẳng định, hắn bởi vì phá hoại hành động truyền tin của Vũ Hành, cũng đã cực kỳ liều mạng, phải bỏ ra một cái giá không nhỏ. Nhưng hết thảy cũng đều đáng giá! Hiện tại không chỉ có thể ngăn cản Vũ Hành, mà tình hình chiến đấu bên kia, cũng đạt được toàn thắng. Ngục Hải Cổ Thần, Hàn Ngọc Cổ Thần còn có Tử Thần Vệ đều đã bị giết chết.

- Đều chết hết rồi?

Ánh mắt Vũ Hành khẽ đảo qua, sắc mặt nhất thời ngẩn ra. Lúc này chỉ còn lại một mình hắn mà thôi, mà lực lượng huyết mạch Thái Cổ Tộc của hắn cũng chỉ còn lại có một tia nhỏ.

- Thiên Cơ Tộc!

Ánh mắt Mộ Cốc trở nên cực kỳ hung ác tàn nhẫn, bàn tay vung lên, bổ ra một đạo Thời Gian Chi Nhận.

Bá!

Trong tay Vũ Hành đột nhiên xuất hiện một tấm thuẫn tròn kim chúc màu hoàng kim. Trên tấm thuẫn tròn hoàng kim kia nhất thời ba động ra một cỗ quang mạc kim sắc trầm trọng cường đại, hình thành một

cái quang tráo hình tròn phong cách cổ xưa, bảo vệ hắn bên trong.

Đinh bành!

Đạo Thời Gian Chi Nhận cắt lên đạo quang tráo kim hoàng sắc kia, sau khi gian nan bổ ra một đạo khe nứt liền chui luôn vào trong đó. Nhưng uy năng đã yếu hơn rất nhiều, dễ dàng bị Vũ Hành đánh nát.

- Thần khí Cực phẩm!

Sắc mặt Triệu Phong chấn kinh, thứ tốt trên người Vũ Hành này thật đúng là không ít a. Nhưng hiện tại lấy ra Thần khí Cực phẩm thì có ích lợi gì? Hiện tại chỉ còn lại hắn, một gã tư lệnh không quân lính, hơn nữa lực lượng huyết mạch Thái Cổ Tộc của hắn gần như đã biến mất.

Tất cả mọi người lập tức tiếp cận Vũ Hành, bao phủ hắn vào bên trong.

- Thiên Cơ Tộc, lần này ngươi thua rồi!

Trình Vân Cổ Thần nhịn không được bật cười ha hả. Tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm về phía Vũ Hành, ánh mắt đạm mạc, lạnh lẽo, hoặc là sát ý nồng đậm.

- Khốn kiếp! Thiên Cơ Tộc nhất định sẽ không bỏ qua cho các ngươi!

Thần sắc Vũ Hành tuyệt lệ, ánh mắt đảo qua đám người trước mặt. Hắn tuyệt đối không ngờ tới, chính mình thân là Thiên Cơ Tộc, lại có được lực lượng Thái Cổ Tộc, không ngờ lại thua trong tay đám người trước mặt này.

Chương 1399: Toàn diệt

- Khốn kiếp! Thiên Cơ Tộc nhất định sẽ không bỏ qua cho các ngươi!

Thần sắc Vũ Hành tuyệt lệ, ánh mắt đảo qua đám người trước mặt. Hắn tuyệt đối không ngờ tới, chính mình thân là Thiên Cơ Tộc, lại có được lực lượng Thái Cổ Tộc, không ngờ lại thua trong tay đám người trước mặt này.

- Triệu Phong, ngươi phá hoại đại sự của ta, ngươi nhất định sẽ không chết tử tế!

Ánh mắt Vũ Hành rơi xuống trên người Triệu Phong. Nguyên nhân lần này hắn thất bại, gần như hoàn toàn có thể quy hết trên người Triệu Phong.

- Ngươi tốt nhất là lo lắng cho chính mình trước đi!

Sắc mặt Triệu Phong cực kỳ lãnh đạm. Ân oán giữa hắn và Vũ Hành đã triệt để kết rồi, Vũ Hành này không thể không chết.

- Ha hả… cho dù ta chết, ta cũng sẽ không để cho ngươi dễ chịu!

Vũ Hành đột nhiên cười lạnh một tiếng. Hắn đột nhiên điều động lực lượng huyết mạch Thái Cổ Tộc còn thừa lại trên người, hai tay kháp động pháp quyết.

Ong ong!

Từng cái từng cái văn tự Thiên Cơ Tộc bán trong suốt mang theo lực

lượng thần bí khó lường đột nhiên phiêu phù ra.

- Hắn muốn làm gì?

Sắc mặt Tân Vô Ngân khẽ biến. Tuy rằng hiện tại chỉ còn lại có một mình Vũ Hành, nhưng hắn là Thiên Cơ Tộc xếp hạng thứ ba trong Thái Cổ Vạn Tộc, mọi người chưa bao giờ dám khinh thường hắn. Triệu Phong cũng có loại cảm giác không ổn, không khỏi trở nên cẩn thận, nhanh chóng lui về phía sau.

Không chỉ có Triệu Phong, tất cả mọi người ở đây cũng nhanh chóng lui về phía sau, đồng thời vẫn gắt gao nhìn chằm chằm Vũ Hành, tránh cho hắn thi triển Bí pháp đặc thù nào đó, xoay người phóng chạy.

- Hắc hắc… Thiên Cơ Miêu, ngươi muốn chạy đi đâu?

Vũ Hành đột nhiên cười to dữ tợn.

Ong ong!

Những văn tự Thiên Cơ Tộc bán trong suốt kia dùng tốc độ vô cùng nhanh chóng, trực tiếp chui vào trong cơ thể Tiểu tặc miêu.

- Tiểu tặc miêu!

Triệu Phong nhất thời cả kinh kêu lên. Hắn như thế nào cũng không ngờ tới, cuối cùng Vũ Hành lại xuất thủ với Tiểu tặc miêu! Tất cả mọi người ở đây cũng không khỏi nhìn về phía Tiểu tặc miêu.

- Meo meo!

Thân hình Tiểu tặc miêu trực tiếp rơi xuống mặt đất, phát ra tiếng kêu

thảm thiết liên miên không dứt. Chỉ thấy trên trán nó chậm rãi xuất hiện một cái dấu vết hỏa diễm do văn tự Thiên Cơ Tộc tạo thành, cũng bắt đầu chậm rãi thiêu đốt lên.

- Tiểu tặc miêu?

Triệu Phong nhất thời thốt lên sợ hãi. Đây là lần đầu tiên hắn nghe thấy Tiểu tặc miêu phát ra tiếng kêu thảm thiết như vậy. Thông qua khế ước, hắn có thể cảm nhận được sự thống khổ lúc này của Tiểu tặc miêu.

- Ngươi đã làm gì nó?

Triệu Phong lập tức trợn mắt nhìn, Tả Mâu bắt đầu vận chuyển.

- Hắc hắc… ta khuyên ngươi tốt nhất không nên xuất thủ với ta!

Vũ Hành khẽ cười nhạt, bộ dáng không lo lắng chút nào.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu vừa kêu la thảm thiết, vừa chậm chạp đi về phía Vũ Hành. Thật giống như hiện tại, chủ nhân của Tiểu tặc miêu đã không còn là Triệu Phong, mà đổi thành Vũ Hành vậy. Một màn này khiến cho sắc mặt tất cả mọi người ở đây nhất thời chấn động.

- Thiên Cơ Miêu chính là kết tinh trí tuệ của Thiên Cơ Tộc ta, bởi vì để dễ dàng khống chế cỗ lực lượng cường đại này, tại thời điểm nghiên cứu chế tạo ra nó, Thiên Cơ Tộc cũng cài vào trong cơ thể nó những hạn chế tương ứng!

Vũ Hành có chút kiêu ngạo nói. Vốn dĩ hắn dự định sau khi giết chết những người khác, mới dựa vào Bí thuật này bắt lấy Thiên Cơ Miêu.

Không nghĩ tới cuối cùng hắn lại chỉ có thể dùng một chiêu này để bảo mệnh.

- Còn có việc này?

Sắc mặt Triệu Phong vô cùng phẫn nộ. Đương nhiên, với phong cách hành sự của Thiên Cơ Tộc, làm ra chuyện như vậy cũng là rất bình thường. Ví dụ như đại bộ phận những kiến trúc quan trọng của Thiên Cơ Tộc cũng đều có trang bị tự hủy.

- Nếu như ngươi công kích ta, ta sẽ trực tiếp giết chết Thiên Cơ Miêu!

Vũ Hành nhìn chằm chằm Triệu Phong, ánh mắt ngoan lệ.

Ánh mắt Triệu Phong cũng gắt gao nhìn chằm chằm Vũ Hành, nhưng cũng không động thủ. Tiểu tặc miêu từ lúc còn ở Hiểu Nguyệt Tông vẫn luôn đi theo bên cạnh hắn, trải qua vô số cực khổ, mãi cho đến Thần vực Man Hoang này. Triệu Phong sao có thể bỏ mặc cho Tiểu tặc miêu bị giết chết như vậy. Nhưng mục đích Vũ Hành khống chế Tiểu tặc miêu, đoán chừng chỉ là muốn chạy trốn mà thôi.

Triệu Phong bởi vì Tiểu tặc miêu nên không thể nào động thủ được, nhưng Quang Tộc tuyệt đối sẽ không buông tha cho Vũ Hành. Lẽ nào đến lúc đó, hắn lại phải liên hợp với Cự Thần Tộc đối phó Quang Tộc sao?

- Hừ! Nếu như ta có gì sơ xuất, Thiên Cơ Miêu cũng sẽ chôn cùng ta!

Vũ Hành cười lạnh một tiếng, chậm rãi lui về phía sau.

Nhìn thấy một màn này, đám người Cự Thần Tộc đứng lặng bất động, mà ánh mắt mấy người Quang Tộc thì hung hăng nhìn chằm

chằm Vũ Hành, trong lòng đang đấu tranh.

- Ha hả… đi thôi, Thiên Cơ Miêu!

Vũ Hành cười lớn một tiếng, dẫn theo Tiểu tặc miêu rời khỏi. Vốn dĩ, Vũ Hành muốn trước khi chết kéo một cái đệm lưng, không để cho Triệu Phong dễ chịu. Nhưng không ngờ địa vị của Tiểu tặc miêu ở trong lòng Triệu Phong lại cao đến như vậy. Mà giờ phút này, lực ảnh hưởng của Triệu Phong đối với cục diện cũng không tầm thường, lại khiến cho đám người Cự Thần Tộc cùng với đám người Quang Tộc cũng không có tùy tiện xuất thủ.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu cật lực giãy dụa. Thế nhưng nó càng phản kháng, ngọn lửa màu trắng tại mi tâm kia lại càng thiêu đốt kịch liệt hơn, phảng phất như đang thiêu đốt mỗi một tế bào toàn thân, còn có linh hồn của nó nữa. Tiểu tặc miêu đau khổ nhìn về phía Triệu Phong, trong mắt toát ra thần sắc bất đắc dĩ, cầu cứu cùng thống khổ nồng đậm.

Nhìn thấy bộ dáng Tiểu tặc miêu như vậy, trong lòng Triệu Phong không biết nói gì.

- Không biết… có thể dùng Thần Mâu Huyễn Diệt hóa giải chiêu này hay không?

Trong đầu Triệu Phong chợt lóe linh cơ, Tả Mâu bắt đầu vận chuyển.

- Ngươi dám động thủ với ta?

Phía xa xa, Vũ Hành đang chuẩn bị rời khỏi, sắc mặt khẽ biến, lập tức quát lên. Nhưng khi hắn cảm giác được đồng thuật của Triệu

Phong cũng không phải tập trung về phía hắn, mà là tập trung về phía Tiểu tặc miêu, hắn nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

Ông!

Một tầng quang vụ mộng huyễn từ trong Tả Mâu Triệu Phong không ngừng xoay tròn ra, rót vào không gian thiên địa.

- Khí tức Thái Cổ cường đại như vậy! Nhãn mâu của tiểu tử này tựa hồ đã tiếp cận cấp bậc Thần Mâu rồi!

Sắc mặt Vũ Hành khẽ trầm xuống. Trước đây hắn ỷ vào chính mình có huyết mạch Thái Cổ Tộc, không có đem bất luận loại huyết mạch nào để vào trong mắt. Nhưng chính bởi vì loại đồng thuật không thể tưởng tượng nổi của Triệu Phong, mới khiến cho hắn bại thành như vậy. Lúc này, hắn mới chính thức coi trọng huyết mạch nhãn đồng của Triệu Phong.

- Ha hả… ta không tin ngươi còn dư thừa lực lượng thi triển loại đồng thuật thần bí kia!

Vũ Hành khẽ mỉm cười nói. Vừa nói xong câu đó, trong lòng Vũ Hành cũng có chút bất an. Dựa theo tình huống bình thường, hiện tại Triệu Phong đã tiêu hao thật lớn, hẳn là sẽ không có dư thừa lực lượng để hóa giải Bí thuật hắn dùng để khống chế Thiên Cơ Miêu. Nhưng trước giờ Triệu Phong đã mang đến cho hắn quá nhiều sự ngoài ý muốn.

- Mau dừng tay! Bằng không ta sẽ lập tức giết chết Thiên Cơ Miêu!

Vũ Hành một lần nữa quát lên. Nhưng đồng thuật của Triệu Phong đã thi triển ra, hiện tại thế giới trước mắt hắn đã trở nên rực rỡ nhiều màu, sáng lạn giống như thiên đường mộng huyễn vậy. Ý niệm của

Triệu Phong toàn bộ tập trung trên đóa hỏa diễm văn tự Thiên Cơ Tộc tại mi tâm Tiểu tặc miêu kia.

- Diệt cho ta!

Triệu Phong thôi động lực lượng bổn nguyên mộng huyễn, cực kỳ chăm chú nhìn chằm chằm đoàn hỏa diễm thần bí kia.

Ông!

Đoàn hỏa diễm thần bí kia khẽ nhảy lên vài cái, nhưng cũng không có tiêu tan, lại tiếp tục chậm rãi thiêu đốt.

- Không được! Trước đây liên tục chiến đấu, lực lượng Bản Nguyên tiêu hao quá lớn, không thể nào tiêu diệt được nó!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ trầm xuống, trong lòng hiện lên một chút mất mác.

- Ha hả… vô ích thôi!

Vũ Hành nhất thời cười nói.

Những người còn lại ở đây cũng khẽ lắc đầu, trong đó Quang Tộc Mộ Cốc, trong cơ thể đã ba động Thần lực, chuẩn bị ra tay đánh chết Vũ Hành.

- Không được! Nhất định phải cứu Tiểu tặc miêu!

Ánh mắt Triệu Phong lộ ra thần sắc quyết tuyệt, Tả Mâu một lần nữa nhìn chằm chằm trên đoàn hỏa diễm thần bí kia.

- Không thể hủy diệt được ngươi, nhưng giảm xuống uy năng của

ngươi hẳn là được a!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ. Lực lượng Bản Nguyên không đủ, căn bản không thể tiêu diệt được nó, vậy nếu áp chế đoàn hỏa diễm thần bí này, làm yếu bớt uy năng của nó thì sao? Chỉ cần làm yếu bớt uy lực của ngọn lửa kia, Tiểu tặc miêu hẳn sẽ có thể phản kháng a.

- Yếu bớt! Yếu bớt!

Toàn bộ ý niệm của Triệu Phong tập trung trên đoàn hỏa diễm thần bí kia, trong lòng không ngừng gào thét. Bất quá, Thần Mâu Huyễn Diệt là do Triệu Phong học được từ những địa phương khác, làm cách nào vận dụng linh hoạt, hắn cũng chưa thể nghiên cứu cặn kẽ. Nhưng hiện tại, Triệu Phong chỉ có thể tận lực mà làm. Hiện tại, trong đầu hắn chỉ có một ý niệm, chính là khiến cho đoàn hỏa diễm kia yếu bớt, nhỏ đi.

Ông!

Ngân cầu mộng huyễn kia bên trong Không gian Thần Mâu chợt mạnh mẽ chấn động.

Đúng lúc này, dị biến đột nhiên phát sinh! Đoàn hỏa diễm tại mi tâm Tiểu tặc miêu kia chợt bị bao phủ bởi một tầng thải sắc mộng huyễn, lập tức đóa diễm miêu kia đột nhiên yếu xuống, giống như bị nước rót vào vậy. Đóa hỏa diễm vốn dĩ lớn chừng nắm tay một đứa con nít, hiện tại chỉ còn cỡ nửa móng tay mà thôi.

- Thành công?

Triệu Phong có chút khó có thể tin nổi. Vừa rồi hắn cũng chưa hoàn toàn thi triển ra Thần Mâu Huyễn Diệt, cũng không có thi triển ra

những đồng thuật đặc thù khác, nhưng ngọn lửa kia lại giống như hắn suy nghĩ vậy, diễm miêu đột nhiên yếu xuống. Đây cũng quá không thể tưởng tượng nổi rồi! Lẽ nào đây mới là lực lượng bổn nguyên của Thần Linh Nhãn sao?

- Hửm? Cái này… đã xảy ra chuyện gì?

Vũ Hành tự nhiên cũng nhận ra điểm này, nhất thời thốt lên sợ hãi.

- Meo meo!

Sự thống khổ trên mặt Tiểu tặc miêu chợt giảm bớt, bị khống chế tựa hồ cũng yếu đi. Nó lập tức hóa thành một đạo quang mang màu xám bạc, phóng thẳng về phía Triệu Phong.

- Không! Đừng!

Sắc mặt Vũ Hành đại biến. Chỉ thấy sau khi Tiểu tặc miêu rời khỏi Vũ Hành một khoảng cách, đóa hỏa diễm trên mi tâm liền trực tiếp tắt đi. Hóa ra, thi triển Bí thuật khống chế Thiên Cơ Miêu này cũng có phạm vi hạn chế nhất định.

- Tốt!

Mộ Cốc nhất thời kêu lên. Mặc dù không biết Triệu Phong như thế nào làm được, nhưng chỉ cần cứu được Thiên Cơ Miêu, tất cả liền dễ nói rồi. Mà giờ phút này, mọi người lại càng cảm nhận được rõ ràng khí tức Thái Cổ cường đại của Thần Linh Nhãn của Triệu Phong.

- Giết!

Mộ Cốc khẽ quát một tiếng, chuẩn bị lao tới.

- Để hắn cho ta!

Triệu Phong đột nhiên mở miệng. Đạt được Mộ Cốc đồng ý, hắn trực tiếp Thuấn di phóng ra. Lúc này đã rời khỏi phạm vi của Tỏa Không Đại Trận, Triệu Phong có thể Thuấn di tới bên cạnh Vũ Hành.

- Điều đó không có khả năng! Nhãn mâu của ngươi sao lại cường đại như vậy?

Thần sắc Vũ Hành đã có chút điên cuồng, quát lớn. Lực lượng mà Thần Linh Nhãn của Triệu Phong biểu hiện ra đã sớm vượt ra nhận thức của hắn.

- Cửu Lôi Luyện Hồn!

Triệu Phong trực tiếp lấy ra Cửu Lôi Luyện Phách Kính, đem Thần lực quán nhập vào trong đó.

Soạt soạt soạt!

Nháy mắt, chín sợi dây xích lôi đình từ trong mặt kiếng trực tiếp phóng ra, quấn lấy linh hồn của Vũ Hành. Vũ Hành hiện tại chỉ là một gã Cửu giai Đỉnh phong bình thường, hơn nữa bản thân bị trọng thương, suy yếu vô cùng, làm sao ngăn cản được lực lượng của Thần khí Cực phẩm?

- Nhãn mâu của ngươi đã tiếp cận cấp bậc Thần Mâu, thế nhưng tất cả huyết mạch nhãn đồng trong thiên địa cũng đều xuất phát từ Bát Đại Thần Mâu, mà nhãn mâu của ngươi…

Đã sắp chết đến nơi, nhưng Vũ Hành vẫn gắt gao nhìn chằm chằm Tả Mâu Triệu Phong, tư tưởng không ngừng vận chuyển.

- Không! Lẽ nào nhãn mâu của ngươi là Thần Mâu thứ chín…

Vũ Hành đột nhiên nghĩ đến cái gì, gào thét lên.

- Thu!

Triệu Phong thôi động Cửu Lôi Luyện Phách Kính. Chín sợi dây xích lôi đình trực tiếp kéo linh hồn của Vũ Hành vào trong đó.

- Để cho ngươi nếm tư vị bị lôi điện vô tận dằn vặt a!

Triệu Phong hừ nhẹ một tiếng.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu nhảy lên trên vai Triệu Phong, cái đầu cà cà vào cổ Triệu Phong.

- Đã chết rồi!

Mộ Cốc thấp giọng cảm khái. Tất cả mọi người ở đây đều thở phào nhẹ nhõm. Một trận này đánh đến vạn phần mạo hiểm, cũng may sau cùng cũng đạt được thắng lợi.

o0o

Cùng lúc đó, tại Xích Tinh Vực…

Tinh Tượng Thần Chủ đang lúc chữa trị, bố trí đại trận chuyển di, sắc mặt nhất thời trở nên vô cùng phẫn nộ, thân thể khẽ run lên, khóe miệng chảy ra một tia huyết dịch.

Chương 1400: Gặp lại Đại Lại Miêu

- Tinh Tượng Thần Chủ, tất cả các thành viên Cổ Hồn Điện của ta cũng đã diệt vong!

Thân thể Thiên Minh Thần Chủ khẽ run lên, thấp giọng nói. Đám Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, Cổ Thần Cửu giai này cũng không đáng nhắc tới, nhưng quan trọng chính là ba gã Bán Bộ Thần Chủ kia cũng bỏ mạng trong đó luôn. Có thể trở thành Bán Bộ Thần Chủ, gần như kẻ nào cũng có một tia hy vọng đạt tới Thần Chủ.

Không khí bốn phía vô cùng ngột ngạt, trong lòng tất cả mọi người vô cùng sợ hãi. Bảo khố Tổ Di kia đến cùng là địa phương nguy hiểm thế nào, tất cả những kẻ tiến vào, kể cả ba vị Bán Bộ Thần Chủ cũng toàn bộ vẫn lạc trong đó. Không ít kẻ trước đây muốn tranh đoạt tiến vào, lúc này cũng cảm thấy vô cùng may mắn, may là bọn chúng cũng không tiến vào chịu chết.

- Đồ nhi của ta cũng đã tao ngộ bất trắc!

Tinh Tượng Thần Chủ thấp giọng nói.

Vừa nghe nói vậy, thần sắc Thiên Minh Thần Chủ mới hơi chút hòa hoãn lại. Có thể trở thành đồ đệ của Tinh Tượng Thần Chủ, như vậy Vũ Hành kia nhất định cũng là tộc nhân Thiên Cơ Tộc. Nếu là như vậy, tổn thất của Tinh Tượng Thần Chủ so với Cổ Hồn Điện còn lớn hơn. Bất quá, nếu để cho Thiên Minh Thần Chủ biết, Vũ Hành lại còn có được huyết mạch Thái Cổ Tộc, như vậy giá trị của Vũ Hành chỉ sợ đã có thể so sánh với toàn bộ Cổ Hồn Điện rồi!

- Bảo khố Tổ Di kia rốt cuộc là địa phương gì? Độ nguy hiểm lại to lớn như thế?

Thiên Minh Thần Chủ trực tiếp hỏi. Hắn cảm giác Bảo khố Tổ Di này nhất định là có bí mật gì rất phi phàm, bằng không vì sao Thiên Cơ Tộc lại coi trọng như vậy? Đám người Cổ Hồn Điện bốn phía cũng lập tức dốc hết tinh thần, chăm chú lắng nghe.

- Bảo khố Tổ Di theo như lời các ngươi nói, thật ra chính là một cái Thần Quốc của Quang Tộc năm xưa! Chỉ bất quá về sau lại rơi vào trong tay tổ tiên Cự Thần Tộc mà thôi!

Tinh Tượng Thần Chủ đơn giản nói.

- Thần Quốc?

Sắc mặt đại bộ phận thành viên Cổ Hồn Điện nhất thời chấn kinh. Tiền thân của Thần Quốc chính là Tiểu Thế giới. Nhưng Tiểu Thế giới quá mức đơn giản, yếu ớt, theo tu vi đề thăng, đã từ từ mất đi tác dụng. Chỉ sau khi đạt tới cảnh giới Thần Chủ, mới có thể sử dụng lực lượng Pháp tắc, tiến hành cải tạo nó, xây dựng thành Thần Quốc.

- Thì ra là vậy!

Thần sắc Thiên Minh Thần Chủ khẽ chấn động. Hắn rốt cuộc cũng minh bạch, vì sao Thiên Cơ Tộc lại để ý tới Bảo khố Tổ Di như vậy.

Lúc này, trong tay Tinh Tượng Thần Chủ lại xuất hiện một viên Thần tinh Cực phẩm tổn hại nữa.

- Không ngờ lại còn nữa!

Thiên Minh Thần Chủ âm thầm líu lưỡi.

- Bấy nhiêu đây cũng chưa đủ! Tiêu hao để truyền tống một gã Thần Chủ quá lớn, ngươi gọi thêm một gã Thần Chủ nữa đến đây, ba vị Thần Chủ chúng ta hợp lực mới được…

Tinh Tượng Thần Chủ trực tiếp quát lên. Hiện tại, hắn đã không đợi kịp.

o0o

Bên cạnh Thời Gian Chi Thụ, tất cả mọi người đều tự tiến vào không gian tu luyện, khôi phục thương thế cùng tiêu hao. Đặc biệt hai vị chủ lực Tân Vô Ngân cùng Mộ Cốc này, đã liên tục không ngừng sử dụng lực lượng cấp bậc Thần Chủ, tạo thành gánh vác cực lớn cho bản thân. Nếu như không điều trị tốt, tiến giai ngày sau cũng sẽ bị trở ngại thật lớn.

Không gian bên trong Trường bào Thời Không, Triệu Phong lấy ra mấy món trân tài trị liệu, khôi phục Thần thể, linh hồn tiêu hao… trực tiếp sử dụng. Tiếp theo, hắn phân ra hai bộ phận ý niệm, một bộ phận ý niệm trong đó cảm hóa hấp thu những thu hoạch trong trận đại chiến lần này.

Trận đại chiến này, hắn đã giao phong với Bán Bộ Thần Chủ, còn có Vũ Hành có được huyết mạch Thái Cổ Tộc, thu hoạch khá nhiều. Rõ ràng nhất chính là, Triệu Phong lĩnh ngộ càng thêm khắc sâu đối với một vài Áo nghĩa, cảnh giới đạt được tiến bộ không nhỏ. Nếu như đem những thứ này hoàn toàn tiêu hóa hết, tu vi Cổ Thần Cửu giai của Triệu Phong phỏng chừng cũng sẽ được củng cố hơn.

Mà một bộ phận ý niệm khác, Triệu Phong lại dùng để tìm tòi nghiên cứu Thần Linh Nhãn. Hắn còn nhớ rõ, trước đây thời điểm giải cứu

Tiểu tặc miêu, Thần Mâu Huyễn Diệt của hắn vẫn chưa thi triển thành công, mà hắn cũng không thi triển ra những đồng thuật khác. Nhưng hỏa diễm thần bí trên mi tâm Tiểu tặc miêu lại đột nhiên yếu xuống. Tuy rằng hiện tại Triệu Phong cũng không hiểu rõ nguyên nhân, nhưng tất cả nhất định có quan hệ với Tả Mâu của hắn.

- Thử lại một lần a!

Ý niệm Triệu Phong khẽ nhúc nhích, trong hư không nhất thời thiêu đốt lên một đoàn liệt hỏa hồng sắc. Sau đó, Triệu Phong điều động lực lượng Bản Nguyên, Tả Mâu của hắn xoay tròn, phát ra từng tầng từng tầng quang vụ mộng huyễn, dung nhập vào trong hư không thiên địa.

Thoáng chốc, thế giới trước mắt Triệu Phong trở nên vô cùng huyễn lệ, tất cả mọi vật cũng giống như bị bao phủ một tầng màu sắc mộng huyễn vậy. Ngay cả Diệt Thế Hắc Giao Long ở phương xa, nhìn qua cũng giống như một đầu Giao Long đủ mọi màu sắc vậy.

Ông!

Tả Mâu Triệu Phong nhìn về phía đoàn hỏa diễm huyễn lệ kia trên hư không. Lần này, Triệu Phong cũng không sử dụng Thần Mâu Huyễn Diệt, mà chỉ tập trung lực chú ý nhìn chằm chằm đoàn hỏa diễm huyễn lệ kia. Nhưng qua một lúc lâu, ngọn lửa kia vẫn như cũ thiêu đốt trên hư không, cũng không có bất kỳ biến hóa nào.

- Làm sao có thể?

Triệu Phong có thoáng chút nghi hoặc. Trước đây, hắn cũng là nhìn chằm chằm đoàn hỏa diễm thần bí tại mi tâm Tiểu tặc miêu, cũng không có thi triển bất cứ đồng thuật gì, ngọn lửa kia đã đột nhiên yếu bớt, vì sao hiện tại lại không được?

- Đúng rồi! Có lẽ có quan hệ với ý niệm, ý nghĩ trong đầu ta!

Triệu Phong linh quang chợt hiện. Trước đây, hắn ngoại trừ dồn tất cả lực chú ý, tập trung lên đoàn hỏa diễm thần bí kia ra, trong lòng chỉ còn duy nhất một ý niệm mãnh liệt, đó chính là hy vọng uy năng của hỏa diễm thần bí kia yếu bớt.

- Chỉ là vì một cái ý niệm trong đầu sao?

Triệu Phong cảm thấy có chút hoang đường. Cũng không có thi triển đồng thuật, lại bởi vì hắn hy vọng hỏa diễm thần bí kia yếu bớt, như vậy nó liền yếu bớt? Cái này không khỏi thật quá không thể tin nổi a. Nhưng đã không có điểm đáng ngờ nào khác nữa, chỉ có thể thử xem.

Triệu Phong một lần nữa nhìn chằm chằm đoàn hỏa diễm trong hư không kia.

- Yếu bớt! Yếu bớt!

Trong lòng hắn không ngừng nghĩ như vậy. Đột nhiên, một màn khiến người ta khiếp sợ xuất hiện.

Hô!

Đoàn hỏa diễm đang thiêu đốt trong hư không kia trực tiếp rút nhỏ hơn phân nửa.

- Thật sự như vậy?

Triệu Phong vô cùng khiếp sợ, lập tức mừng rỡ như điên. Sau khi sử dụng lực lượng Bản Nguyên, một ý niệm trong đầu của hắn liền có

thể cải biến một thứ tồn tại thực tế!

- Thử lại lần nữa!

Triệu Phong một lần nữa tập trung tinh thần, ngưng tụ ý niệm lên đoàn hỏa diễm kia.

- Tắt đi! Tắt đi!

Lần này, Triệu Phong hy vọng ngọn lửa kia tắt. Quả nhiên, đoàn hỏa diễm kia đột nhiên biến mất vô tung, phảng phất như chưa từng tồn tại vậy.

- Đúng là như vậy!

Triệu Phong nhất thời ngây ngẩn tại chỗ. Trên đời lại có chuyện thần kỳ quỷ dị như vậy! Bất quá suy nghĩ một hồi, hắn chỉ có thể đem nó quy kết cho Thần Linh Nhãn mà thôi.

- Thử lại lần nữa với những thứ khác!

Triệu Phong nhất thời trở nên hăng hái hơn.

Oanh!

Triệu Phong trực tiếp đánh ra một đạo quang quyền hỗn loạn thâm ngân vẫn đục. Sau đó hắn thôi động lực lượng Bản Nguyên, nhìn chằm chằm lên đạo Hỗn Nguyên Thần Quyền kia.

- Uy năng tăng gấp bội!

Đây là ý niệm trong đầu Triệu Phong hiện tại.

Thế nhưng đạo Hỗn Nguyên Thần Quyền khổng lồ kia cũng không xuất hiện bất kỳ dị dạng gì, ngược lại lực lượng Bản Nguyên của Triệu Phong đang nhanh chóng trôi qua. Điều này khiến cho Triệu Phong không thể nào bình tĩnh được.

Uy năng của Hỗn Nguyên Thần Quyền cũng không tăng cường, ngược lại lực lượng Bản Nguyên còn cấp tốc trôi qua. Bởi vì đại chiến vừa mới kết thúc không bao lâu, lực lượng Bản Nguyên của Triệu Phong cũng không nhiều lắm, rất nhanh đã tiêu hao hết.

- Tại sao lại không được?

Triệu Phong ngồi xếp bằng xuống, tỉ mỉ suy nghĩ.

Ong ong!

Đúng lúc này, không gian của Trường bào Thời Không chợt xuất hiện một tia chấn động.

- Xảy ra chuyện gì?

Triệu Phong trực tiếp rời khỏi phiến không gian này.

Tại ngoại giới, những người còn lại cũng đang đứng trên mặt đất hoang vu.

- Không gian Thần Quốc đang xuất hiện không gian ba động, hình như có người ngoài muốn mạnh mẽ tiến vào!

Mộ Cốc trực tiếp nói. Thời Gian Chi Thụ vẫn chưa hoàn toàn héo rũ, còn có một tia liên hệ với hắn, bởi vậy hắn còn có thể phát hiện ra.

- Không thể nào! Không phải ngươi đã cắt đứt thủ đoạn truyền tin

của Vũ Hành rồi sao?

Sắc mặt Vân Thải Cổ Thần khẽ biến, lập tức hỏi.

- Đúng là như vậy! Nhưng một khi Vũ Hành tử vong, Thiên Cơ Tộc không có khả năng không biết được!

Mộ Cốc thở dài một tiếng.

Mọi người nhất thời trầm mặc xuống. Thời điểm này, có năng lực tiến vào phiến không gian này, chỉ có thể là Thiên Cơ Tộc rồi.

- Thiên Cơ Tộc!

Sắc mặt Tân Vô Ngân khẽ trầm xuống. Đại chiến vừa kết thúc, bọn họ vẫn chưa hoàn toàn khôi phục lại, nếu như lại đến thêm mấy gã tộc nhân Thiên Cơ Tộc nữa, sợ rằng tất cả bọn họ cũng sẽ chết ở chỗ này.

- Không có biện pháp nào ngăn cản sao?

Triệu Phong trực tiếp hỏi.

- Nếu như tu vi của kẻ tới dưới Thần Chủ, ngược lại còn có thể ngăn cản…

Mộ Cốc chậm rãi nói. Nhưng rất rõ ràng, nếu như Thiên Cơ Tộc lại phái người đến, tuyệt đối sẽ là cường giả Thần Chủ.

- Nếu Thời Gian Chi Thụ không bị héo rũ, bất luận kẻ nào cũng khó có thể xông vào nơi này!

Trình Vân Cổ Thần có chút không cam lòng nói.

- Thử xem sao? Có lẽ được a!

Triệu Phong trực tiếp nói. Những người còn lại cũng gật đầu, hiện tại quả thật không phải thời điểm từ bỏ cố gắng.

- Là ở chỗ này!

Mộ Cốc đột nhiên có chút cảm ứng, khẽ vung tay lên. Trên không trung nhất thời xuất hiện một tầng quang vụ bạch sắc mông lung, bên trong quang vụ hiện ra một địa phương nào đó bên ngoài cổ bảo đổ nát. Chỉ thấy một mảnh hư không nơi đó đang kịch liệt rung động, xuất hiện một mảnh không gian ba động.

Nhưng lúc này, ánh mắt tất cả mọi người cũng không nhìn về phía phiến hư không rung động kia, mà nhìn về phía mặt đất ngay bên dưới mảnh hư không kia. Chỉ thấy tại nơi đó đang tồn tại hai tòa trận pháp phức tạp to lớn khôn cùng.

Mà ở bên cạnh trận pháp đang có hai nàng nữ tử, cả hai đều đưa lưng về phía mọi người. Một nàng trong đó là một thiếu nữ vóc người nhỏ nhắn xinh xắn, thân mặc lục y, làn da trắng nõn. Mà một nàng nữ tử còn lại thì thân hình cao gầy, thân mặc bạch y, thân thể lung linh như ẩn như hiện, mái tóc màu đen như thác nước theo gió vũ động, thể hiện ra cảm giác không nhiên cao quý, trong trẻo nhưng lạnh lùng, có loại cảm giác thần bí khó lường.

Mặt khác, trên bả vai của nữ tử bạch y này còn có một con mèo màu xám đen, bộ dáng cực kỳ lười biếng.

- Đây là chuyện gì? Đám người Thiên Cơ Tộc bọn chúng đã tới rồi?

Mộ Cốc lớn tiếng cả kinh nói. Theo lý thuyết, đám người Thiên Cơ

Tộc đang nỗ lực tiến vào không gian này mới đúng. Thế nhưng, ở nơi đó như thế nào lại có tộc nhân Thiên Cơ Tộc rồi? Sở dĩ nói hai nàng nữ tử kia là Thiên Cơ Tộc, tự nhiên là bởi vì con Thiên Cơ Miêu kia.

- Đại Lại Miêu?

Sắc mặt Triệu Phong chấn động.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu cũng lập tức kêu lên một tiếng. Một đoạn ký ức phủ đầy bụi xuất hiện trong đầu hai người. Đó là tại Lục Vu Tháp của Đại quốc Thiên Bồng, bên trong đó tồn tại một nhân vật truyền kỳ, tên là Lục Vu Trí giả. Mà bên người trí giả luôn có một con mèo lười.

o0o

- Đại Lại Miêu, bắt đầu đi!

Nữ tử bạch y kia trực tiếp nói.

- Meo meo!

Đại Lại Miêu trực tiếp nhảy lên một tòa đại trận, miêu trảo lục lọi một trận.

Ông oanh!

Tòa trận pháp thật lớn kia nhất thời ba động ra một cỗ lực lượng Thời Không cường đại, xẹt qua bốn phía hư không, thay đổi thời không thiên địa. Chỉ thấy, phiến không gian hư không đang không ngừng rung động kia đột nhiên khôi phục bình tĩnh trở lại.

- Cầm tỷ tỷ, chúng ta vào trong này rốt cuộc để làm gì?

Thiếu nữ lục y kia trực tiếp hỏi.

- Ta cũng không có bảo muội theo, là muội tự mình mè nheo đòi đi theo a!

Nữ tử bạch y kia cười khẽ trả lời.

- Được rồi! Đến lúc trở về rồi!

Nữ tử bạch y trực tiếp nói, sau đó cùng với thiếu nữ lục y và Đại Lại Miêu, bước lên một tòa trận pháp còn lại. Trận pháp kia lập tức khởi động, hai người một mèo thông qua thông đạo truyền tống, biến mất khỏi nơi này.

o0o

- Tinh Tượng Thần Chủ đã tiến vào, lần này hẳn là không thành vấn đề a!

Sắc mặt Thiên Minh Thần Chủ hơi chút tái nhợt. Vừa rồi ba người bọn họ dốc toàn lực thôi động đại trận chuyển di, tiêu hao cũng không nhỏ.

Ong ong!

Đúng lúc này, trận đài kim chúc trước mặt bọn họ đột nhiên không ngừng rung động. Thông đạo không gian bên trong trận pháp cũng vặn vẹo một trận.

Vù!

Một đạo nhân ảnh đột nhiên từ bên trong bay ra, nện xuống mặt đất cách đó không xa. Nhìn kỹ lại, không ngờ lại là Tinh Tượng Thần Chủ!

- Phốc!

Tinh Tượng Thần Chủ trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, vẻ mặt kinh nghi phẫn nộ:

- Bên trong Thần Quốc tại sao lại có đại trận phản chuyển di? Là người phương nào gây nên?

Loại đại trận phức tạp này, không phải là tộc nhân Thiên Cơ Tộc căn bản khó có thể bố trí được. Huống chi đại trận phản chuyển di so với đại trận chuyển di lại càng phức tạp hơn.

Cùng lúc đó…

Oanh ầm!

Trận đài kim chúc tám cạnh kia đột nhiên trực tiếp nổ ầm.

Chương 1401: Chỉnh đốn

Không gian đơn độc bên trong cổ bảo đổ nát, tất cả mọi người đang đứng bên dưới Thời Gian Chi Thụ, sắc mặt khiếp sợ cùng nghi hoặc.

- Đại Lại Miêu, còn có bóng dáng nữ tử kia…

Triệu Phong thoáng rơi vào trầm tư. Theo lý thuyết, Đại Lại Miêu hẳn là ở bên cạnh Lục Vu Trí giả mới đúng. Càng kỳ quái hơn chính là, nữ tử bạch y thần bí cao quý kia mang đến cho Triệu Phong một loại cảm giác quen thuộc khó hiểu, khiến cho Triệu Phong bức thiết muốn nhìn thấy chân diện mục của đối phương một lần. Chỉ tiếc là, từ đầu tới cuối, hai nàng nữ tử kia lưu lại cho mọi người chỉ có bóng lưng mà thôi.

- Các nàng đi rồi! Đã rời khỏi phiến không gian này!

Mộ Cốc đột nhiên mở miệng nói.

- Ta dựa vào Cổ Thần Ấn cũng không cách nào mở ra thông đạo tiến ra ngoại giới, không ngờ các nàng lại có thể trực tiếp rời khỏi như vậy!

Tân Vô Ngân cũng chấn động kinh nghi.

- Các nàng biết rõ ràng vị trí lỗ thủng của phiến không gian này, hơn nữa tòa Thiên Cơ Đại Trận kia cũng cực kỳ cao cấp…

Mộ Cốc từng trải phong phú, ánh mắt sắc bén.

- Hai nàng nữ tử kia hẳn cũng là tộc nhân Thiên Cơ Tộc, có lẽ các nàng đã tiến vào trong này từ rất sớm, nhưng vì sao các nàng cũng không làm gì cả đã rời đi rồi?

Vân Thải Cổ Thần cảm thấy vô cùng nghi hoặc. Nếu hai nàng nữ tử kia là Thiên Cơ Tộc, rất có thể là đồng bọn của Vũ Hành. Hiện tại Vũ Hành đã diệt vong, không ngờ hai nàng nữ tử kia cũng không tìm đến báo thù, trái lại còn trực tiếp rời khỏi phiến không gian này như vậy.

- Điểm này ta cũng không rõ ràng lắm! Nhưng ta lại biết một điều, đó là cái trận pháp đầu tiên mà hai người các nàng cùng với con Thiên Cơ Miêu kia kích hoạt, chính là có tác dụng ngăn cản kẻ ngoại lai đang muốn xông vào nơi này không thể tiến vào!

Mộ Cốc chậm rãi nói. Ngay cả bản thân hắn cũng có chút không tin đây là sự thật.

- Điều này sao có thể?

Vân Thải Cổ Thần vô cùng khiếp sợ. Sau khi trải qua một trận đại chiến, Quang Tộc và Cự Thần Tộc đã tín nhiệm, tiếp nhận lẫn nhau, song phương trò chuyện thập phần hữu hảo.

- Đại nhân, nếu nói như vậy, hai nàng nữ tử Thiên Cơ Tộc kia chính là đang trợ giúp chúng ta sao?

Trình Vân Cổ Thần có chút khó có thể tin nổi, hỏi ngược lại. Không ngờ tộc nhân Thiên Cơ Tộc lại giúp đỡ bọn họ.

- Nói cách khác, nguy cơ đã không còn nữa sao?

Vân Thải Cổ Thần lộ ra thần sắc kinh hỉ. Vốn dĩ, Mộ Cốc nói có kẻ

ngoại lai muốn mạnh mẽ xông vào, khiến cho tất cả mọi người thập phần khẩn trương. Về sau, mọi người lại càng phát hiện ra hai nàng nữ tử Thiên Cơ Tộc thần bí xuất hiện trong phiến không gian này, khiến cho tất cả mọi người cực kỳ kinh hãi. Nhưng kết quả cuối cùng không ngờ hai nàng nữ tử này lại trợ giúp bọn họ, giải quyết tốt nguy cơ.

- Cũng không nhất định! Kẻ muốn xông vào kia chỉ tạm thời bị ngăn cản bên ngoài, nói không chừng sẽ còn có những hành động gì tiếp theo!

Sắc mặt Mộ Cốc khẽ trầm xuống.

- Đại nhân, có biện pháp có thể khiến cho Thời Gian Chi Thụ sống lại không?

Trình Vân Cổ Thần cung kính hỏi. Thời Gian Chi Thụ là hạch tâm của toàn bộ phiến Thần Quốc này, một khi nó triệt để sống lại, Mộ Cốc sẽ có thể sơ bộ chưởng khống phiến không gian Thần Quốc này. Nếu như lại có kẻ ngoại lai muốn xông vào, sức chống cự của mọi người cũng sẽ cao hơn rất nhiều. Hơn nữa đến lúc đó, Mộ Cốc còn có thể chữa trị những vị trí lỗ thủng của Thần Quốc, gia tăng độ khó cho kẻ ngoại lai xông vào lên mức độ thật lớn.

- Để ta cố gắng thử xem!

Mộ Cốc khẽ nhíu mày, gật đầu. Nếu như hắn còn ở thời kỳ đỉnh phong, muốn hồi sinh Thời Gian Chi Thụ tuyệt đối không đáng nhắc tới. Nhưng bằng vào thủ đoạn hiện tại của hắn, muốn hồi sinh Thời Gian Chi Thụ lại có khả năng rất thấp, nhưng ít nhiều gì cũng phải thử xem một chút.

- Các vị, khi nào các ngươi muốn rời khỏi phiến nơi này, ta sẽ đưa

các ngươi ra!

Đột nhiên, Mộ Cốc xoay người lại, nhìn về phía Cự Thần Tộc cùng Triệu Phong.

Nhưng Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân, Vân Thải Cổ Thần đều biểu thị muốn ở lại trong này thêm một thời gian nữa. Dù sao thương thế của bọn họ vẫn chưa hoàn toàn khôi phục lại, mà nơi đây lại là địa phương tuyệt hảo để tu luyện Thời Gian Áo Nghĩa, nếu như có thể lĩnh ngộ Thời Gian Áo Nghĩa đến cấp bậc nhất định, chỉnh thể thực lực sẽ có sự đề thăng cực lớn.

- Được rồi! Khi nào các ngươi muốn ra ngoài, cứ trực tiếp nói với ta là được!

Mộ Cốc mỉm cười, nói. Dù sao lần này Quang Tộc bọn họ có thể bảo lưu được phiến Thần Quốc này, tiếp tục sống sót, hoàn toàn là nhờ có Triệu Phong cùng Cự Thần Tộc. Mộ Cốc tự nhiên sẽ không vừa được tiện nghi đã lập tức đánh đuổi mọi người. Huống hồ hiện tại Quang Tộc cũng đang cần có minh hữu…

- Mộ Cốc tiền bối, Trình Vân Cổ Thần là người của Cự Thần Tộc…

Tân Vô Ngân đột nhiên đề cập tới chuyện Trình Vân Cổ Thần. Trình Vân Cổ Thần vốn là tộc nhân Cự Thần Tộc, tu vi Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, thiên phú cũng không tệ. Mà giờ phút này Cự Thần Tộc lại càng rất cần nhân thủ, càng cần có thành viên chiến lực cường đại. Nếu có thể tận lực vãn hồi tổn thất Trình Vân Cổ Thần, tự nhiên là tốt nhất.

- Linh hồn của người này đã hòa làm một thể với ta. Nếu ta rời đi, linh hồn của hắn sẽ bị trọng thương, nhất định sẽ đánh mất căn cơ cùng tiềm lực…

Trình Vân Cổ Thần trực tiếp mở miệng. Nói cách khác, nếu hiện tại Ý niệm thể rời đi, Trình Vân Cổ Thần giờ phút này cũng đã không còn là Trình Vân Cổ Thần trước kia nữa.

- Như vậy đi! Coi như Quang Tộc chúng ta tiến hành một cuộc giao dịch với Cự Thần Tộc các ngươi! Trình Vân Cổ Thần thuộc về chúng ta, còn chúng ta sẽ cung cấp cho các ngươi một nhóm lớn tài nguyên trân quý. Tổng giá trị của nhóm tài nguyên này ít nhất có thể bồi dưỡng được hai, ba gã Cổ Thần Cửu giai! Như thế nào?

Mộ Cốc thoáng suy tư trong chốc lát, đưa ra kiến nghị. Tân Vô Ngân thương nghị với Vân Thải Cổ Thần một lúc. Tuy rằng hiện tại bọn họ đang thiếu khuyết phương diện tài nguyên tu luyện, nhưng Trình Vân Cổ Thần thân là tộc nhân của bọn họ, có được huyết mạch Cự Thần Tộc không tệ, không thể dễ dàng để tổn thất được.

- Đúng rồi! Ta đọc được từ trong trí nhớ của hắn một vài tin tức! Trước đây gã Trình Vân Cổ Thần này, tựa hồ âm thầm có lui tới với Cổ Hồn Điện a!

Lúc này, Trình Vân Cổ Thần đột nhiên nói.

- Cái gì? Trình Vân Cổ Thần hắn có lui tới với Cổ Hồn Điện?

Vân Thải Cổ Thần nhất thời quát lớn một tiếng. Lúc này, tất cả mọi chuyện trước đây nhất thời sáng tỏ. Thảo nào lúc trước, ngay khi Tân Vô Ngân vừa mới thu lại Cổ Thần Ấn, đám người Cổ Hồn Điện liền lập tức tấn công tới. Hóa ra là bởi vì tên nội gian Trình Vân Cổ Thần này. Mặt khác, sở dĩ đám người Cổ Hồn Điện có thể tiến vào phiến không gian này, có lẽ cũng có quan hệ với Trình Vân Cổ Thần.

- Thành giao!

Tân Vô Ngân trực tiếp đáp ứng. Tuy rằng hắn càng muốn để cho Trình Vân Cổ Thần khôi phục thần trí như lúc ban đầu, mang hắn về giao cho tộc nhân xử trí, nhưng so với chuyện này, phục hưng Cự Thần Tộc lại càng quan trọng hơn. Mặt khác, nếu như có thể làm tốt quan hệ với Quang Tộc, mượn hơi được Mộ Cốc vị đại trợ lực này, khả năng Cự Thần Tộc đối phó với Cổ Hồn Điện sẽ càng nắm chắc hơn một chút.

- Được! Mấy ngày nữa, ta sẽ đem đồ vật đưa tận tay các ngươi!

Mộ Cốc trực tiếp nói. Lần này Cự Thần Tộc công tuyệt không thể thiếu, nhưng cuối cùng cũng không đạt được bao nhiêu lợi ích, cho nên Mộ Cốc mới đưa ra đề nghị này, cung cấp giá trị tài nguyên viễn siêu một tên Trình Vân Cổ Thần.

- Triệu Phong, Mảnh vỡ Tổ khí này thuộc về ngươi!

Sau đó, Mộ Cốc nhìn về phía Triệu Phong, nói. So với những gì Triệu Phong đạt được, một chút lợi ích này của Cự Thần Tộc gần như có thể không cần nhắc tới.

Ánh mắt Tân Vô Ngân cùng Vân Thải Cổ Thần thoáng chấn kinh, cực kỳ hâm mộ.

- Đa tạ đã thành toàn!

Triệu Phong mỉm cười.

- Triệu Phong, hiện tại Quang Tộc còn có những chuyện quan trọng khác, ta muốn hỗ trợ Quang Tộc một phen. Đợi đến lúc ngươi muốn ly khai nơi này, ta sẽ đi theo ngươi…

Mảnh vỡ Tổ khí bay tới trước mặt Triệu Phong, thương thảo với hắn.

- Được!

Triệu Phong suy tư trong chốc lát, trực tiếp đáp ứng. Nhìn bộ dáng của Mộ Cốc, tựa hồ cũng không phải rất cần Mảnh vỡ Tổ khí. Dù sao bản thân hắn là cường giả Quang Tộc, cực kỳ am hiểu Thời Gian Áo Nghĩa. Thời điểm hắn đỉnh phong, khẳng định là thập phần cường đại, cũng không phải là rất cần thiết Mảnh vỡ Tổ khí Thời Gian hệ này.

Nhưng nhìn bộ dáng của Mảnh vỡ Tổ khí, tựa hồ còn có chút không muốn tiếp nhận Triệu Phong. Từ trước cho tới nay, Mảnh vỡ Tổ khí cũng luôn ở lại Cấm địa Quang Tộc, vào sinh ra tử, tận tâm tận lực. Nếu không phải lúc đó quan hệ tới tồn vong của Quang Tộc, Mảnh vỡ Tổ khí tự nhiên sẽ không có khả năng đáp ứng đề nghị của Tiểu tặc miêu. Mặt khác, mặc dù hình tượng của Triệu Phong trong mắt hắn đã thay đổi, nhưng so ra vẫn như cũ kém xa Quang Tộc.

Mộ Cốc cùng Trình Vân Cổ Thần mang theo Mảnh vỡ Tổ khí rời khỏi nơi này. Mà Triệu Phong cùng với đám người Cự Thần Tộc thì tiếp tục bế quan.

o0o

Bên trong Trường bào Thời Không, một trăm ngày thoáng một cái đã qua, Triệu Phong cũng khôi phục lại trạng thái đỉnh phong.

Trong hư không xuất hiện một cái vòng xoáy đồng lực, mấy dạng kỳ trân dị bảo chậm rãi xuất hiện, số lượng đạt tới bốn mươi gốc. Đây đều là những trân tài tu luyện trong đoạn thời gian này Triệu Phong phục chế ra. Giá trị cùng phẩm cấp của những món trân tài này cũng không tính quá cao, bởi vậy tiến hành phục chế cũng tương đối đơn

giản.

- Tiểu Hắc, tất cả những thứ này đều là của ngươi!

Triệu Phong trực tiếp truyền âm, gọi ra Diệt Thế Hắc Giao Long. Đồng thời, hắn còn lấy từ trong Không gian Trữ vật ra đại lượng trân tài tu luyện, toàn bộ đều cung cấp cho Diệt Thế Hắc Giao Long.

Cho tới bây giờ, những trân tài mà Triệu Phong phục dụng cũng đều là trân phẩm đứng đầu. Mà hiện tại hắn vừa mới đột phá, không cần phải gấp gáp tiếp tục đề thăng, bởi vậy Triệu Phong quyết định đem tất cả trân tài mình không quá cần thiết, toàn bộ dùng để tài bồi cho Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Cái này… cái này… đa tạ chủ nhân!

Hai mắt Diệt Thế Hắc Giao Long nhất thời tỏa sáng, trực tiếp quỳ xuống. Phải biết rằng đại đa số những trân tài tu luyện này đều là trân bảo trong Thần Quốc của Quang Tộc, niên hạn xa xưa, thập phần hi hữu. Cả đời Diệt Thế Hắc Giao Long cũng chưa từng thấy qua nhiều trân tài hi hữu như vậy.

Sau khi làm xong hết thảy chuyện này, Triệu Phong chuẩn bị bế quan, củng cố tu vi thực lực. Nhưng đúng lúc này…

Ong ong!

Một cỗ sóng xung kích Thời Gian cường liệt đột nhiên xẹt qua thiên địa, khiến cho không gian bên trong Trường bào Thời Không cũng có chút bất ổn.

- Xảy ra chuyện gì?

Triệu Phong trực tiếp rời khỏi Trường bào Thời Không.

Chỉ thấy lúc này Mộ Cốc cùng Trình Vân Cổ Thần đang đứng ở phía trước Thời Gian Chi Thụ. Mà trước người bọn họ lại có rất nhiều trân bảo cực kỳ trân quý.

- Sinh Mệnh Chi Quả! Tinh Huyết Thiên Linh Quả!

Triệu Phong nhất thời chấn kinh lẩm bẩm. Trong những trân tài trân quý này, hắn chỉ nhận biết được một phần nhỏ mà thôi.

Sinh Mệnh Chi Quả ẩn chứa lực lượng Sinh Mệnh cực kỳ cường đại. Thời điểm loại chủng tộc huyết mạch mạnh mẽ như Cự Thần Tộc vậy, gặp phải thương tổn gì nghiêm trọng, thân thể sắp sửa hủy diệt, chỉ cần ăn được một quả trái cây này, sẽ có thể trong nháy mắt khôi phục trở lại. Còn Tinh Huyết Thiên Linh Quả đồng dạng cũng là loại thiên tài địa bảo xúc tiến cấp bậc sinh mệnh, cường hóa thể phách, trong nháy mắt khôi phục thương thế của Thần thể. Ngoại trừ các loại trân tài loại sinh mệnh ra, cũng không thiếu các loại trân bảo ẩn chứa Thời Gian Tinh Hoa.

Ong ong!

Mộ Cốc thi triển ra Bí thuật Quang Tộc thần bí, rút ra tinh hoa trong những loại trân bảo này, dẫn vào trong Thời Gian Chi Thụ. Nhưng Thời Gian Chi Thụ chỉ hấp thu không tới một phần vạn đám tinh hoa kia. Mà sau khi một chút tinh hoa ít ỏi kia tiến vào trong Thời Gian Chi Thụ, lại giống như hòn đá nhỏ rơi vào biển rộng vậy, đối với toàn bộ đại dương mênh mông mà nói, cũng không có chút ảnh hưởng nào.

Sưu sưu!

Cùng lúc này, hai người Tân Vô Ngân cũng bị kinh động, cùng nhau

chạy tới nơi này. Nhìn thấy một màn này, bọn họ tự nhiên minh bạch Mộ Cốc là muốn hồi sinh Thời Gian Chi Thụ. Nhưng tình huống cũng không chút thuận lợi nào.

Sau một lát, Mộ Cốc đình chỉ thi triển Bí thuật.

- Với tu vi thực lực hiện tại của ta, còn xa xa không được!

Mộ Cốc thở dài một tiếng. Không thể chưởng khống Thần Quốc, bọn họ liền thủy chung phải cẩn thận kẻ ngoại lai xâm nhập, có thể nói là làm cái gì cũng không an lòng.

- Để ta thử một chút xem sao!

Đột nhiên, thanh âm Triệu Phong chợt đánh vỡ bầu không khí trầm mặc. Tất cả mọi người ở đây nhất thời kinh dị nhìn về phía Triệu Phong.

- Triệu huynh, ngươi có biện pháp sao?

Ngay cả Tân Vô Ngân luôn luôn thập phần tín nhiệm Triệu Phong, lúc này cũng vô cùng hoài nghi. Phương diện hiểu rõ Thời Gian Chi Thụ, Quang Tộc tuyệt đối là kẻ đứng đầu. Hiện tại ngay cả Mộ Cốc cũng không có cách, Triệu Phong có thể có biện pháp gì chứ?

Đồng dạng, Mộ Cốc cùng Trình Vân Cổ Thần cũng không chút tin tưởng. Bất quá, hiện tại chỉ đành chữa ngựa chết thành ngựa sống, nếu như Triệu Phong muốn thử xem một chút, để cho hắn thử xem cũng không mất cái gì.

Triệu Phong bước vài bước tới trước Thời Gian Chi Thụ, Tả Mâu nhất thời bắt đầu vận chuyển. Trong mắt trái của hắn không ngừng xoay tròn ra từng tầng từng tầng quang vụ mộng huyễn. Sau một

khắc, thế giới trước mắt Triệu Phong trở nên rực rỡ nhiều màu, giống như thiên đường mộng huyễn vậy.

Chương 1402: Điên cuồng đề thăng

Trước đây, Triệu Phong từng thí nghiệm qua tại không gian bên trong Trường bào Thời Không, ý nghĩ của hắn có thể tùy ý thay đổi một vật thể thức chất, khiến cho ngọn lửa yếu bớt hoặc là tắt hẳn. Nhưng về sau, thời điểm mục tiêu biến thành Hỗn Nguyên Thần Quyền, nó liền không có tác dụng. Cho nên lần này Triệu Phong quyết định dùng Thời Gian Chi Thụ để làm thí nghiệm, nhìn xem một chút lực lượng Mộng Tưởng Thành Chân kia có phải là thật hay không.

Xung quanh, tất cả mọi người đều nhìn chăm chú về phía Triệu Phong.

- Hắn muốn làm gì?

- Dùng đồng thuật giúp cho Thời Gian Chi Thụ khôi phục sinh cơ sao?

Mọi người nhỏ giọng lẩm bẩm.

- Không thể nào làm được! Đẳng cấp của Thời Gian Chi Thụ này thập phần cao, lực lượng sinh cơ bình thường căn bản không có tác dụng! Mà tuyệt đại bộ phân các bộ vị của Thời Gian Chi Thụ đã sớm hoàn toàn héo úa, diệt vong rồi! Dù là lực lượng sinh cơ cao cấp ta dùng Bí pháp Quang Tộc ngưng luyện ra, Thời Gian Chi Thụ cũng khó có thể hấp thu bao nhiêu…

Mộ Cốc khẽ lắc đầu. Muốn hồi sinh Thời Gian Chi Thụ, nhất định

phải giải quyết được hai vấn đề. Thứ nhất là lực lượng sinh cơ viễn siêu cấp bậc Thần Chủ bình thường, thứ hai là khiến cho Thời Gian Chi Thụ có thể hấp thu cỗ lực lượng sinh cơ này! Mà hai điểm này, Triệu Phong cũng không cách nào thỏa mãn được.

Ông!

Thế giới trước mắt Triệu Phong nhất thời biến sắc màu sắc rực rỡ, như mộng như ảo.

- Khôi phục sinh cơ… Sống lại!

Ánh mắt Triệu Phong nhìn chằm chằm trên Thời Gian Chi Thụ, trong lòng hiện lên ý niệm này. Lực lượng Bản Nguyên trong Tả Mâu hắn bắt đầu nhanh chóng xói mòn, nhưng Thời Gian Chi Thụ vẫn như cũ không có bất kỳ biến hóa nào. Hơn nữa lần này, tốc độ lực lượng Bản Nguyên của Triệu Phong xói mòn nhanh chóng trước giờ chưa từng có. Không bao lâu, lực lượng Bản Nguyên của hắn đã xói mòn hơn phân nửa.

Triệu Phong lập tức dừng Tả Mâu lại, khẽ nhắm điều dưỡng. Nếu hắn cứ tiếp tục như vậy nữa, chỉ sợ lực lượng Bản Nguyên rất nhanh sẽ hoàn toàn hết sạch.

- Triệu Phong, không cần miễn cưỡng nữa! Thời Gian Chi Thụ này, ngay cả ta cũng không có biện pháp nào!

Mộ Cốc trực tiếp nói. Hắn đã sớm dự liệu Triệu Phong sẽ không thành công, bởi vậy cũng không quá mức chán nản.

- Vì sao lại như vậy?

Tư tưởng Triệu Phong không ngừng vận chuyển.

- Tiêu hao lực lượng Bản Nguyên vô cùng lớn, nhưng lại không có bất kỳ hiệu quả gì… Không đúng! Có lẽ là năng lực này còn có những hạn chế khác!

Triệu Phong đột nhiên mở mắt ra. Hắn tỉ mỉ so sánh một chút những kinh nghiệm thành công cùng thất bại trước đây, trong nháy mắt đã đưa ra một kết luận, đó chính là thể tích cùng phạm vi của mục tiêu.

Ông!

Tả Mâu Triệu Phong một lần nữa dâng lên đồng lực ba động cường đại.

- Vẫn còn chưa chịu từ bỏ sao?

Trình Vân Cổ Thần thấp giọng nói. Những người còn lại ở đây cũng khẽ lắc đầu, bọn họ biết rõ đồng thuật của Triệu Phong rất thần kỳ, nhưng cái này không có nghĩa nó là vạn năng, ngay cả Thời Gian Chi Thụ cũng có thể phục sinh.

- Khôi phục sinh cơ… Sống lại!

Trong lòng Triệu Phong xuất hiện một ý niệm mãnh liệt như vậy. Lần này, Tả Mâu Triệu Phong chỉ nhìn chằm chằm lên một cành cây thật nhỏ của Thời Gian Chi Thụ mà thôi.

Ông!

Trong Không gian Thần Mâu, khỏa ngân cầu mộng huyễn kia khẽ chấn động một chút, phóng xuất ra một cỗ lực lượng Bản Nguyên, dung nhập vào trong thiên địa.

Thoáng chốc, nhánh cây màu xám tro khô kiệt kia đột nhiên đầy đặn trở lại, cũng lóe lên lên một tầng quang mang hư bạch, nháy mắt ba động lên một cỗ lực lượng Thời Gian.

- Thành công rồi?

- Điều này sao có thể? Một nhánh cây của Thời Gian Chi Thụ đã trực tiếp sống lại rồi!

Tất cả mọi người ở đây nhìn chằm chằm cái nhánh cây kia, không thể tin nổi những gì nhìn thấy trước mắt. Theo lý thuyết, nếu như một thân cây khôi phục lại sinh cơ mà nói, nhất định phải là khôi phục từ phần gốc trước, chậm rãi đến các phần còn lại. Nhưng giờ phút này, chỉ có một cái nhánh cây của Thời Gian Chi Thụ khôi phục lại sinh cơ, những địa phương khác vẫn héo úa như cũ.

- Thành công!

Tả Mâu Triệu Phong ngừng vận chuyển, sắc mặt thoáng vui vẻ. Ý tứ thành công của hắn, cũng không phải là nói Thời Gian Chi Thụ phục sinh thành công, mà là năng lực mới của Tả Mâu đã thành công. Đúng như Triệu Phong dự liệu, loại năng lực Mộng Tưởng Thành Chân này thật sự tồn tại, nhưng thể tích của mục tiêu tác dụng không thể quá lớn, bằng không sẽ không thể thành công.

Thứ hai, tình huống bất đồng, mức độ tiêu hao lực lượng Bản Nguyên cũng không giống nhau. Như trước đây, dập tắt một đốm hỏa diễm bình thường, lực lượng Bản Nguyên tiêu hao thập phần ít, cơ hồ là không đáng kể. Nhưng khiến cho Thời Gian Chi Thụ sống lại, tiêu hao lại lớn đến mức không đủ để duy trì đến lúc thành công.

- Triệu Phong, ngươi làm thế nào có thể làm được?

Thần sắc Mộ Cốc có chút kích động, lập tức dò hỏi.

- Vì sao chỉ có một nhánh cây khôi phục lại trạng thái tốt nhất? Những địa phương khác của Thời Gian Chi Thụ cũng không có bất kỳ dị dạng gì?

Mảnh vỡ Tổ khí cũng không nhịn được, mở miệng hỏi.

- Ta tiêu hao hơi lớn, cần phải nghỉ ngơi một đoạn thời gian!

Tả Mâu Triệu Phong khép hờ, biểu hiện ra trạng thái có chút uể oải. Năng lực Mộng Tưởng Thành Chân này thật sự là quá biến thái, không thể tưởng tượng nổi, giai đoạn hiện tại ngàn vạn lần không thể tiết lộ ra được.

Sau đó, Triệu Phong tiến vào Trường bào Thời Không, một lần nữa tiến hành thí nghiệm vài lần, phát hiện ra nguyên nhân quả thật là thể tích cùng phạm vi của mục tiêu.

Một thời gian sau đó, Triệu Phong cũng đều tập trung nghiên cứu năng lực mới này. Một tháng sau, Triệu Phong gần như đã hoàn toàn khôi phục bình thường.

o0o

Thời điểm tháng thứ ba bên trong Trường bào Thời Không, đám người Quang Tộc rốt cuộc cũng chủ động mời Triệu Phong ra.

- Triệu Phong, nhờ ngươi hỗ trợ Quang Tộc chúng ta hồi sinh lại Thời Gian Chi Thụ! Về phần có nhu cầu gì, xin cứ việc phân phó! Về sau Quang Tộc nhất định sẽ thâm tạ!

Mộ Cốc đi thẳng vào vấn đề, trực tiếp nói.

- Ta cần đại lượng các loại trân tài tinh lọc linh hồn, đề thăng cảnh giới linh hồn!

Triệu Phong trực tiếp mở miệng. Nếu như hắn cái gì cũng không cần, đã dễ dàng hồi sinh lại Thời Gian Chi Thụ, không khiến cho người khác hoài nghi mới là lạ.

- Được! Không thành vấn đề!

Mộ Cốc trực tiếp đáp ứng.

Kế tiếp, Triệu Phong liền bắt đầu một lần nữa tiến hành hồi sinh Thời Gian Chi Thụ. Lần này, Triệu Phong bắt đầu ra tay từ phần gốc. Sau khi vận dụng lực lượng Bản Nguyên, một phần gốc thật nhỏ của Thời Gian Chi Thụ đã được Triệu Phong trực tiếp hồi sinh trở lại.

Thời gian kế tiếp, cứ một khoảng thời gian, Triệu Phong sẽ tiến hành hồi sinh một phần gốc nhỏ của Thời Gian Chi Thụ. Sau khi hồi sinh được toàn bộ phần gốc, Thời Gian Chi Thụ sẽ cơ bản có lại năng lực tự mình điều chỉnh, kế tiếp cho dù Triệu Phong và Mộ Cốc không làm gì cả, trải qua một khoảng thời gian nhất định, Thời Gian Chi Thụ cũng sẽ triệt để sống lại.

- Tất cả những chuyện phía sau, cứ giao cho ta được rồi!

Mộ Cốc trực tiếp nói.

Phần gốc của Thời Gian Chi Thụ đã hồi sinh, kế tiếp bản thân Mộ Cốc đã có thể dần dần cứu sống Thời Gian Chi Thụ. Hiện tại hắn đã sơ bộ chưởng khống toàn bộ Thần Quốc Quang Tộc, đồng thời lâm thời tu bổ lại những lỗ thủng lớn của Thần Quốc một phen. Cứ như vậy, nếu như ngoại giới lại có người muốn mạnh mẽ xông vào, độ

khó sẽ càng lớn hơn nhiều.

- Không ngờ tiểu tử này lại thật sự khiến cho Thời Gian Chi Thụ khởi tử hồi sinh rồi!

Mảnh vỡ Tổ khí vô cùng kinh ngạc.

- Triệu Phong, ngươi cần thù lao gì, cứ việc trực tiếp mở miệng!

Mộ Cốc mỉm cười nói.

- Hai kiện Thần khí Cực phẩm, còn có những loại trân bảo trợ giúp Cổ Thần Cửu giai, Cửu giai Đỉnh phong đột phá tu vi!

Triệu Phong không chút khách khí mở miệng. Hắn tin tưởng, Mộ Cốc tại thời kỳ đỉnh phong nhất định là thập phần cường đại, hai kiện Thần khí Cực phẩm hẳn không thành vấn đề.

- Được! Ngươi tự mình chọn đi!

Mộ Cốc mỉm cười, nói.

Sau đó, không gian đột nhiên ba động, trước mặt Triệu Phong chợt xuất hiện vài kiện thần binh lợi khí lóe lên quang mang đủ màu, tản mát ra khí tức vô cùng cường thịnh.

- Mười kiện Thần khí Cực phẩm!

Sắc mặt Triệu Phong chấn động. Cường giả Thần Chủ Nhất Trọng Thiên bình thường nhiều lắm chỉ có được một hai kiện Thần khí Cực phẩm mà thôi, mà Mộ Cốc lại trực tiếp lấy ra tới mười kiện Thần khí Cực phẩm!

Đương nhiên, hiện tại cũng không phải thời điểm để ý tới những chuyện này, Triệu Phong cần phải lựa chọn Thần khí Cực phẩm mà chính mình cần. Bản thân hắn đã có Trường bào Thời Không cùng Cửu Lôi Luyện Phách Kính, cộng thêm Mảnh vỡ Tổ khí sắp sửa đắc thủ, trên cơ bản không thiếu Thần khí Cực phẩm. Cho nên Triệu Phong chỉ cần lựa chọn Thần khí Cực phẩm dành cho những người khác. Sau khi trải qua một phen trăm chọn ngàn lựa, Triệu Phong chọn lấy một viên bảo châu long văn màu đỏ, cùng một cây dù màu đỏ phong cách cổ xưa.

- Ngươi lựa chọn Long Viêm Châu cùng Xích Viêm Lôi Tán! Đây đều là những kiện Thần khí phẩm chất không tệ trong các Thần khí Cực phẩm a!

Mộ Cốc mỉm cười, tán dương.

- Đa tạ!

Triệu Phong mỉm cười, vô cùng hài lòng đối với hai kiện Thần khí Cực phẩm này.

- Những trân tài tu luyện còn lại mà ngươi cần, qua một đoạn thời gian ta sẽ đưa tới!

Mộ Cốc trực tiếp nói. Hiện tại, nhiệm vụ thiết yếu của Mộ Cốc chính là hồi sinh Thời Gian Chi Thụ. Đến lúc đó, hắn sẽ có thể chưởng khống tất cả tài nguyên trong bảo khố Quang Tộc, tiến hành thu thập các loại trân tài bảo vật cũng sẽ dễ dàng hơn nhiều.

o0o

Sau khi Triệu Phong tiến vào không gian bên trong Trường bào Thời Không, liền trực tiếp ban Long Viêm Châu cho Diệt Thế Hắc Giao

Long.

- Cái này… chủ nhân…

Diệt Thế Hắc Giao Long có chút được sủng ái mà lo sợ, không biết nên cảm kích thế nào.

Triệu Phong cũng không giải thích nhiều, đã trực tiếp tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Đại nhân!

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc trực tiếp xuất hiện, cung kính hành lễ. Hắn có thể cảm giác được rõ ràng, Triệu Phong đã đạt tới Cổ Thần Cửu giai. Loại tốc độ tu luyện này, cho dù là tộc nhân Linh Tộc cũng còn xa mới bằng được, cho nên hắn càng thêm nhận định vững chắc thân phận Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong.

- Cầm đi!

Triệu Phong lấy Xích Viêm Lôi Tán ra, đưa cho Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc.

- Xích Viêm Lôi Tán! Thần khí Cực phẩm công kích, phòng ngự nhất thể…

Ánh mắt Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc khẽ lóe sáng, lập tức nhận ra kiện Thần khí Cực phẩm này.

Không bao lâu sau, Triệu Vạn đã chạy tới. Ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Triệu Vạn được hưởng thụ đãi ngộ tài nguyên vô cùng tốt, hiện tại đã đạt tới tu vi Cổ Thần Bát giai. Sau đó, Triệu Phong giao Minh Hàn Châu đạt được từ chỗ của Hàn Ngọc Cổ Thần cho hắn. Đến lúc

này, những chiến lực chủ yếu trong đội ngũ Triệu Phong, mỗi người đều có một kiện Thần khí Cực phẩm trong tay, chiến lực tăng lên rất nhiều.

Sau khi lấy đi đại lượng trân tài từ chỗ của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, Triệu Phong quay trở lại Trường bào Thời Không.

- Những thứ này đều là của ngươi!

Triệu Phong đem tuyệt đại đa số trân tài lấy được từ trong Mộng Cảnh Thái Cổ ném cho Diệt Thế Hắc Giao Long. So với những người khác, tiềm lực của Diệt Thế Hắc Giao Long không thể nghi ngờ là lớn hơn rất nhiều.

- Chủ nhân…

Diệt Thế Hắc Giao Long khó có thể bày tỏ hết sự kích động trong lòng mình. Đoạn thời gian này, đám trân tài mà Triệu Phong cung cấp hắn đã có thể xếp thành một tòa núi nhỏ rồi. Lần đầu tiên hắn mới cảm thấy Triệu Phong vĩ đại như vậy.

o0o

Ba tháng sau, Mộ Cốc đã đưa tới không ít trân tài tu luyện loại đột phá, cũng giao Mảnh vỡ Tổ khí cho Triệu Phong. Triệu Phong bình quân phân chia những món trân tài này cho Triệu Vạn, Triệu Vong, Diệt Thế Hắc Giao Long còn có đám người Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc. Có Thần khí Cực phẩm, cộng thêm những thiên địa trân tài này, thực lực và tu vi của tất cả mọi người trong đội ngũ hắn gần như bay vọt lên một cấp bậc mới.

Kế tiếp, Triệu Phong liền bắt đầu luyện hóa Mảnh vỡ Tổ khí. Lần này, Mảnh vỡ Tổ khí tựa hồ thập phần tán thành Triệu Phong, có lẽ bởi vì

Triệu Phong đã hồi sinh lại Thời Gian Chi Thụ. Nhờ có Mảnh vỡ Tổ khí chủ động phối hợp, chỉ tốn thời gian hai tháng, Triệu Phong đã thành công luyện hóa được Mảnh vỡ Tổ khí.

Trước khi tiến hành luyện hóa, Thời Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong cũng đã đạt tới Thất trọng. Kết quả, trong quá trình luyện hóa Mảnh vỡ Tổ khí, Thời Gian Áo Nghĩa bất tri bất giác đã tăng lên tới Thất trọng Đỉnh phong.

- Không hổ là Mảnh vỡ Tổ khí! Ngày sau, phương diện tu luyện Thời Gian Áo Nghĩa của ta hẳn là sẽ không chút khó khăn!

Triệu Phong có chút kinh hỉ, lẩm bẩm.

Đương nhiên, trong quá trình luyện hóa Mảnh vỡ Tổ khí, Triệu Phong cũng phân ra rất nhiều phần ý niệm, tiến hành tham tu những phương diện khác. Ngoại trừ Thời Không Áo Nghĩa rõ ràng đề thăng ra, những lực lượng Áo nghĩa khác cũng có tăng trưởng không nhỏ. Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết tầng thứ tư đã triệt để củng cố, cũng có chút tăng lên.

Mặt khác, Triệu Phong cũng phục dụng đại lượng Lôi Đình Hồn Tinh, còn có những trân tài loại linh hồn đạt được từ chỗ của Mộ Cốc nữa. Lúc này, ý chí linh hồn của hắn đã củng cố tại Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong. Bởi vì nắm trong tay Mảnh vỡ Tổ khí Thời Gian hệ, tại phương diện vận dụng Thời Gian Áo Nghĩa, Triệu Phong lại càng cường đại hơn.

Dòng chảy thời gian bên trong Trường bào Thời Không hiện tại đã đạt tới năm mươi so với một. Theo thời gian trôi qua, tu vi cùng nội tình của Triệu Phong cũng từng điểm từng điểm một dần dần tích lũy.

Mãi đến một ngày nào đó, Tân Vô Ngân chợt chủ động tìm đến.

- Triệu huynh, chúng ta chuẩn bị trở về, ngươi có tính toán gì không?

Chương 1403: Trở về

Sơn mạch Xích Thiết kéo dài liên miên mấy ngàn vạn dặm, không khí trong đó vô cùng nóng bức, cường giả dưới Chân Thần căn bản không dám đặt chân vào nơi này. Lúc này, tại một chỗ nào đó giữa một đám núi cao màu đỏ bằng, có một chi đội ngũ rất dài đang nhanh chóng tiến về phía trước. Đi đầu đội ngũ chính là một vị lão giả tóc bạc làn da đỏ hồng. Trên thân thể cao lớn của hắn có rất nhiều vết thương nhìn thấy mà giật mình, cặp mắt bình thường thâm thúy, lúc này cũng có vẻ có chút ảm đạm.

Sưu!

Một nàng nữ tử thân thể nẩy nở, khuôn mặt xinh đẹp nhất thời phóng về phía trước. Nữ tử này, đúng là kẻ trước đây từng cùng Phá Nhạc Cổ Thần đi tới Ám Thiên Vực, tìm kiếm Triệu Phong, Ngưng Nguyệt Cổ Thần.

- Đại Trưởng lão, ngươi không sao chứ?

Ngữ khí Ngưng Nguyệt Cổ Thần thân thiết hỏi. Trước đây, bởi vì ngăn cản công kích của Cổ Hồn Điện, Đại Trưởng lão đã phải thi triển Cấm thuật, tiêu hao không ít lực lượng Bản Nguyên, ngăn cản hai gã Thần Chủ của Cổ Hồn Điện.

- Cũng không quá đáng ngại!

Ánh mắt Đại Trưởng lão nhìn về phía trước, bình thản nói.

- Lần này Cự Thần Điện chúng ta thương vong thảm trọng, thành

viên còn sống sót không tới một trăm người!

Sắc mặt Ngưng Nguyệt Cổ Thần thoáng chút đau thương.

- Tất cả hy sinh đều đáng giá! Đợi sau khi Tân Vô Ngân đái lĩnh tộc nhân quay về, Cự Thần Tộc ta chắc chắn sẽ quật khởi!

Ánh mắt Đại Trưởng lão trở nên vô cùng kiên định. Sở dĩ Cự Thần Tộc mạnh mẽ chống đỡ cho tới hôm nay, chính là bởi vì có Cổ Thần Ấn tồn tại. Một khi thành công mở ra Bảo khố Tổ Di, Cự Thần Tộc sẽ có thể rất nhanh quật khởi. Mỗi một thành viên Cự Thần Điện cũng đều tin tưởng vững chắc sau khi Tân Vô Ngân từ trong Bảo khố Tổ Di trở về, sẽ có thể đái lĩnh Cự Thần Tộc một lần nữa quật khỏi, ngay cả Đại Trưởng lão cũng không ngoại lệ.

Đúng lúc này…

- Ha hả… Cự Thần Tộc còn muốn quật khởi?

Trên không trung ám hồng sắc cuối chân trời chợt truyền tới một tiếng cười lạnh trêu tức.

- Không tốt!

Sắc mặt Đại Trưởng lão đại biến, thân thể run lên.

- Kẻ nào?

Sắc mặt Ngưng Nguyệt Cổ Thần phát lạnh, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm phía trước. Thần sắc những người còn lại trong đội ngũ Cự Thần Điện lập tức chấn động, bày ra bộ dáng chuẩn bị chiến tranh.

Vù vù vù!

Hồng vụ cuồn cuộn quét tới, gần ba mươi đạo nhân ảnh chậm rãi hiện ra. Tuy rằng chỉ có ba mươi người, nhưng trong ba mươi người này, cường giả Cổ Thần cũng có tới mười tên, hai mươi người còn lại cũng là kẻ nổi bật trong Chân Thần.

- Xem ra, ngươi thật sự đã vô cùng suy yếu rồi! Không ngờ đến lúc này cũng không phát hiện ra ta đến!

Một gã nam tử dáng người cao gầy, làn da trắng nõn âm lãnh dẫn đầu đoàn người, mang theo thanh âm trêu tức cực kỳ tà dị nói.

Ầm ầm!

Thiên địa nhất thời âm trầm xuống, tràn ngập một cỗ khí tức âm lãnh tà dị. Trong đội ngũ Cự Thần Điện, không ít những thành viên thương thế nặng một chút, tu vi hơi thấp liền trực tiếp co rúc người lại, thân thể không ngừng run rẩy.

- Tà Linh Thần Chủ!

Ánh mắt Đại Trưởng lão nhất thời trầm xuống, nhìn chăm chú về phía gã nam tử cao gầy tà dị kia. Đồng thời, trên người hắn cũng tản mát ra một cỗ khí tức uy thế Thần Chủ, chống lại lực lượng vô hình do Tà Linh Thần Chủ tản ra.

- Đại Trưởng lão, thương thế của ngươi…

Ngưng Nguyệt Cổ Thần không khỏi nhìn về phía Đại Trưởng lão. Theo lý thuyết, thực lực Đại Trưởng lão hoàn toàn viễn siêu Tà Linh Thần Chủ của Cổ Hồn Điện, thế nhưng vừa rồi ngay cả Đại Trưởng lão cũng không phát hiện ra Tà Linh Thần Chủ đã đến, như vậy xem

ra, thương thế của Đại Trưởng lão sợ rằng đã thập phần nghiêm trọng.

- Lời vừa rồi ngươi nói, là có ý gì?

Thần sắc Đại Trưởng lão vô cùng thâm trầm, nhìn chằm chằm Tà Linh Thần Chủ.

- Ta cũng không ngại nói cho ngươi biết, Cổ Hồn Điện chúng ta sớm có chuẩn bị, đã sớm phái người tiến vào Bảo khố Tổ Di rồi! Chỉ sợ hiện tại, đám người Tân Vô Ngân đã toàn bộ chết sạch hết rồi!

Tà Linh Thần Chủ cũng không dự định sẽ giấu diếm, trực tiếp nói thẳng ra.

- Cái gì? Điều đó không có khả năng!

Đại Trưởng lão nhất thời gầm lên. Những thành viên còn lại của Cự Thần Điện cũng không tin điểm này, đều biểu thị thần sắc hoài nghi.

- Ha hả… thật là vô tri! Nếu không phải vì đối phó đám người Tân Vô Ngân, các Thần Chủ Cổ Hồn Điện không thể đích thân truy sát, các ngươi còn có cơ hội sống đến bây giờ sao?

Tiếng cười của Tà Linh Thần Chủ cực kỳ bén nhọn, nghe có chút rợn tóc gáy.

Thoáng chốc, một cỗ cảm giác lạnh lẽo trầm trọng nhất thời dâng lên trong lòng tất cả mọi người của Cự Thần Điện. Quả thật, với thực lực của Cổ Hồn Điện, nếu như phái ra một hai hai vị Thần Chủ truy sát tới, bên phía Cự Thần Điện sớm đã diệt tộc rồi.

- Phốc!

Đại Trưởng lão nhất thời phun ra một ngụm máu tươi, trên mặt lộ ra thần sắc tuyệt vọng.

- Lão gia hỏa, ta tới đây là để tiễn ngươi một đoạt a!

Tà Linh Thần Chủ quát lớn một tiếng, bàn tay đánh ra một trảo.

Sưu! Sưu!

Chỉ thấy ba con Khô Lâu Tà Linh thân khoác hắc bào trực tiếp xuất hiện, phóng thẳng về phía Đại Trưởng lão. Tốc độ của ba con Tà Linh kia cực nhanh, mang theo khí tức linh hồn tà ác, trong nháy mắt đã hàng lâm tới trước mặt Đại Trưởng lão.

Oanh phanh!

Con Tà Linh đầu tiên trực tiếp nhào tới, chui vào trong linh hồn của Đại Trưởng lão, nhất thời đánh hắn bay ra xa mấy dặm. Sau đó, con Tà Linh thứ hai, thứ ba cũng đều phóng thẳng tới.

- Đại Trưởng lão!

Ngưng Nguyệt Cổ Thần nhất thời thốt lên sợ hãi. Quả nhiên thương thế của Đại Trưởng lão bọn họ đã cực kỳ thảm trọng, một chiêu tùy tiện của Tà Linh Thần Chủ đã dễ dàng đánh bại được hắn. Đám người Cổ Thần Điện còn lại cũng lộ ra thần sắc bi thảm. Nhưng thực lực của bọn họ quá thấp, căn bản không thể nào tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì đối với công kích của Tà Linh Thần Chủ.

Mắt thấy hai đầu Tà Linh thứ hai, thứ ba kia đã sắp sửa chui vào bên trong linh hồn của Đại Trưởng lão, đột nhiên, từ phía sau đám người Cự Thần Điện chợt truyền đến một cỗ Thần lực ba động kinh thiên

động địa.

- Hừ! Kẻ nào nói ta đã chết?

Một đạo thanh âm kinh thiên khổng lồ nhất thời truyền đến, khiến cho cả thiên địa cũng phải ông ông chấn động.

- Tân Vô Ngân?

Ánh mắt Tà Linh Thần Chủ ngưng đọng, sắc mặt đại biến.

- Làm sao có thể? Tân Vô Ngân làm sao có thể sống sót trở về?

- Vô Ngân?

Đại Trưởng lão hết sức quen thuộc đối với đạo thanh âm này, hai mắt nhất thời lóe lên dị quang. Nhưng trước mặt hắn, công kích của Tà Linh Thần Chủ đã thập phần tiếp cận. Lúc này Đại Trưởng lão đã suy yếu vô cùng, căn bản không có khả năng né tránh được.

Đột nhiên, hư không chợt rung động một trận, một đạo thân ảnh ngân sắc mộng huyễn đã xuất hiện trước mặt Đại Trưởng lão.

Ong ong!

Từng tầng từng tầng Thời Không Bình Chướng chợt từ trong Trường bào Thời Không lan tỏa ra, tạo thành trở ngại suy yếu cho hai con Tà Linh kia. Ngay sau đó, Triệu Phong giơ tay lên, ngưng tụ ra một đoàn Thần lực Hỗn Nguyên thâm ngân vẫn đục, trực tiếp đánh ra.

Xuy xuy xuy!

Cỗ Thần lực Hỗn Nguyên kia trực tiếp đánh lên mình hai con Tà Linh,

đồng thời phát ra một cỗ lực lượng thôn phệ cường đại. Hai bên giằng co không bao lâu, cả hai đều biến mất.

- Triệu Phong!

Đại Trưởng lão tỉnh thần trở lại, nhìn chằm chằm về phía gã thanh niên trước mặt mình, quả thật chính là Triệu Phong! Thế nhưng trước đây, chẳng phải Triệu Phong vẫn chỉ là một gã Cổ Thần Bát giai sao? Hiện tại vậy mà đã có thể ngăn cản một kích của cường giả Thần Chủ!

Đúng lúc này, thân ảnh Tân Vô Ngân ở trên bầu trời chợt thiểm độn biến mất, trực tiếp phóng thẳng về phía Tà Linh Thần Chủ. Hắn còn chưa hàng lâm, một đạo chỉ mang hư bạch thật lớn đã ngưng tụ ra, trực tiếp đánh xuống.

Sắc mặt Tà Linh Thần Chủ khẽ biến, vung hai tay lên, trong hư không chợt hiện lên hai luồng Thần lực quang toàn âm u. Đạo chỉ mang của Tân Vô Ngân oanh kích lên đạo Thần lực quang toàn âm u này, hai bên đan xen lẫn nhau một lúc, cả hai đều trực tiếp nghiền nát.

- Không ngờ ngươi còn có thể sống sót đi ra?

Ngữ khí Tà Linh Thần Chủ mang theo nghi hoặc, hỏi lại lần nữa. Lúc trước Cổ Hồn Điện đã phái ra đội hình cường đại gồm ba gã Bán Bộ Thần Chủ, bảy gã Cổ Thần Bát giai, Cửu giai, tiến vào Bảo khố Tổ Di để giết chết Tân Vô Ngân, cướp lại Cổ Thần Ấn. Nhưng hiện tại, không ngờ Tân Vô Ngân lại rành rành xuất hiện ở trước mặt hắn như vậy.

- Nói cho ngươi biết một tin tức xấu, tất cả thành viên Cổ Hồn Điện tiến vào Bảo khố Tổ Di, toàn bộ đều đã tử vong!

Sắc mặt Tân Vô Ngân lãnh đạm, trực tiếp nói.

- Điều đó không có khả năng!

Tà Linh Thần Chủ nhất thời kinh hãi phản bác. Vào lúc này, những người còn lại của Cổ Hồn Điện đều tự giác lui về phía sau.

- Trên thế gian này, không có cái gì là không thể!

Tân Vô Ngân thấp giọng nói, lập tức vận chuyển Thần lực cùng với lực lượng Pháp tắc, trực tiếp điểm ra mấy đạo chỉ mang. Từng đạo từng đạo chỉ mang thật lớn, đâm xuyên qua thiên địa hôn ám, trực tiếp công kích về phía Tà Linh Thần Chủ.

- Bán Bộ Thần Chủ! Lực lượng Pháp tắc!

Sắc mặt Tà Linh Thần Chủ khẽ trầm xuống. Căn cứ theo tình báo, Tân Vô Ngân bất quá chỉ là Cổ Thần Cửu giai mà thôi, nhưng hiện tại đã đạt tới Bán Bộ Thần Chủ rồi. Nếu không phải biết rõ thân phận chân chính của Tân Vô Ngân, Tà Linh Thần Chủ tuyệt đối sẽ không tin đây là sự thật.

- Cho dù kiếp trước tu vi của ngươi viễn siêu ta, nhưng hiện tại ngươi chỉ là Bán Bộ Thần Chủ, còn muốn đấu với Thần Chủ sao?

Thần sắc Tà Linh Thần Chủ âm lãnh dữ tợn, từ trong thân thể hắn đột nhiên bay ra từng con từng con Khô Lâu Tà Linh hắc bào, số lượng nhiều tới cả ngàn con.

- Phệ Cốt Quỷ Trảo!

Tà Linh Thần Chủ nhất thời quát lớn. Vô số con Khô Lâu Tà Linh hắc bào kia nhất tề vươn ra song trảo, hình thành một con quỷ trảo âm

sâm to lớn khôn cùng, xé rách thiên địa.

Oanh! Phanh! Oành!

Từng đạo từng đạo chỉ mang thật lớn nhất thời bị quỷ trảo âm sâm trực tiếp xé nát.

- Ta mặc kệ ngươi làm thế nào sống sót đi ra, nhưng hiện tại đã gặp phải ta, như vậy ngươi cũng phải chết!

Tà Linh Thần Chủ cười âm hiểm, quát lớn.

Thế nhưng đúng lúc này, sau lưng hắn chợt dâng lên một tia không gian ba động.

Ong ong!

Thủ chưởng Triệu Phong vươn ra, một cỗ Thần lực Hỗn Nguyên thâm ngân vẫn đục không ngừng phún xuất ra ngoài. Chỉ trong nháy mắt, đạo Thần lực Hỗn Nguyên kia đã ngưng kết thành một thanh trường kiếm to lớn khôn cùng.

- Hỗn Nguyên Thần Kiếm, chém!

Tay phải Triệu Phong vung mạnh một cái.

Phốc xuy!

Thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm thâm ngân vẫn đục kia trực tiếp chém thẳng về phía Tà Linh Thần Chủ. Những nơi trường kiếm đi qua, hư không vặn vẹo một trận, lực lượng các loại thuộc tính đều bị nó thôn phệ sạch sẽ. Hỗn Nguyên Thần Kiếm, chiến kỹ cường hãn của tầng thứ tư Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết.

- Chỉ là Cổ Thần Cửu giai mà cũng dám… Không đúng!

Trong mắt Tà Linh Thần Chủ đầy vẻ khinh thường. Ở trong mắt Thần Chủ, cường giả Cổ Thần Cửu giai chỉ là tồn tại như con kiến hôi mà thôi, không đáng để ý chút nào. Nhưng khi hắn chuẩn bị né tránh, lại phát hiện một cỗ lực lượng Thời Gian cao thâm đã hàng lâm trên người hắn. Đồng thời, hắn lại còn cảm nhận được một tia Pháp tắc Thời Gian từ trong những lực lượng Thời Gian này.

Phốc xuy!

Một kiếm của Triệu Phong ầm ầm chém xuống, trực tiếp xẹt qua thân thể của Tà Linh Thần Chủ, lưu lại một đạo vết thương cực sâu. Hơn nữa Tà Linh Thần Chủ còn cảm giác rất nhiều lực lượng trong cơ thể mình đã bị Hỗn Nguyên Thần Kiếm kia thôn phệ mất. Mà trong quá trình này, còn có mười mấy con Tà Linh cũng bị Triệu Phong trực tiếp hủy diệt.

- Tiểu tử, ngươi muốn chết!

Sắc mặt Tà Linh Thần Chủ cực kỳ âm lãnh. Nếu như bị Tân Vô Ngân gây tổn thương, hắn ngược lại còn có lý do để nói, thế nhưng hắn hết lần này tới lần khác lại bởi vì khinh suất, nên bị một gã Cổ Thần Cửu giai bình thường gây tổn thương.

- Chết đi!

Thanh âm bén nhọn âm lệ của Tà Linh Thần Chủ trực tiếp vang lên. Thoáng chốc, thiên địa cuộn trào, một cỗ lực lượng cường đại trực tiếp ngưng tụ, mang theo mấy trăm con Khô Lâu Tà Linh hắc bào, rợp trời rợp đất phóng vọt về phía Triệu Phong. Bất luận một vị Thần Chủ nào, Không Gian Áo Nghĩa cũng không hề thấp, công kích của

Thần Chủ cơ bản đều có thể ảnh hưởng tới không gian thiên địa, ngăn cản đối phương Thuấn di.

Ông!

Triệu Phong thôi động Trường bào Thời Không, xung quanh thân thể tràn ngập một tầng hư quang, cấp tốc xẹt qua trong hư không.

- Tốc độ của tên tiểu tử này làm sao lại nhanh như vậy?

Sắc mặt Tà Linh Thần Chủ chấn kinh. Theo lý thuyết, một kích tùy ý của hắn, cường giả Cổ Thần Cửu giai bình thường hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Nhưng bản thân Triệu Phong tốc độ đã cực kỳ nhanh, cộng thêm lực lượng Thời Gian cũng có thể tăng phúc tốc độ, bởi vậy cho dù đối mặt với công kích của Thần Chủ, hắn đều có thể dễ dàng né tránh.

Cùng lúc đó, Tân Vô Ngân cũng thôi động huyết mạch Cự Thần Tộc, phát động tiến công toàn lực về phía Tà Linh Thần Chủ.

- Ngũ Hành Phá Pháp Chưởng!

Tân Vô Ngân trực tiếp oanh kích ra một chưởng quang vòng xoáy ngũ sắc to lớn khôn cùng. Những nơi đạo chưởng qua kia đi qua, đám sương mù hôn ám âm trầm liền trực tiếp bị xua tan, tất cả các Khô Lâu Tà Linh hắc bào đều bị giết chết.

- Không thể cận chiến với Tân Vô Ngân!

Sắc mặt Tà Linh Thần Chủ khẽ trầm xuống. Tuy Tân Vô Ngân chỉ có tu vi Bán Bộ Thần Chủ, nhưng có thể vận dụng khá nhiều lực lượng Pháp tắc, hơn nữa ý cảnh của hắn cao thâm, đã có thể đối kháng với cường giả Thần Chủ rồi.

- Thời Không Bình Chướng!

Triệu Phong thấy Tà Linh Thần Chủ chuẩn bị phóng chạy, trực tiếp thôi động Trường bào Thời Không, phóng xuất ra một tầng trọng ảnh hư bạch trùng trùng điệp điệp. Thoáng chốc, Tà Linh Thần Chủ bị sự ảnh hưởng của lực lượng Thời Không, tốc độ cũng bị hạn chế.

- Bên trong Thời Gian Áo Nghĩa của tiểu tử này, vì sao lại còn có Pháp tắc Thời Gian?

Tà Linh Thần Chủ một lần nữa nhìn chăm chú về phía Triệu Phong, nghĩ mãi không ra. Pháp tắc chính là thủ đoạn của Thần Chủ, nếu không phải cường giả Thần Chủ luân hồi trọng sinh, chỉ là Cổ Thần Cửu giai bình thường làm sao có được lực lượng Pháp tắc?

Tà Linh Thần Chủ như thế nào cũng không nghĩ tới, trên người Triệu Phong có Mảnh vỡ Tổ khí! Cho dù Triệu Phong không trực tiếp sử dụng ra, nhưng Thời Gian Áo Nghĩa của hắn cũng có thể nhận được tăng phúc, cũng có thể mượn dùng một tia Pháp tắc Thời Gian.

Chương 1404: Liên thủ giết lui

Chiến trường cấp bậc Thần Chủ, cường giả Cổ Thần Cửu giai bình thường căn bản không dám đơn giản tiếp cận. Những thành viên còn lại của Cự Thần Điện cùng Cổ Hồn Điện, toàn bộ đều đứng ở xa xa ngắm nhìn.

- Vô Ngân đại nhân!

Tất cả thành viên Cự Thần Điện ánh mắt nhìn không chớp lấy một cái. Tân Vô Ngân bình an quay trở về, không thể nghi ngờ đã mang đến cho bọn họ hy vọng, đái lĩnh bọn họ từ trong bóng tối đi ra.

- Không ngờ Vô Ngân đã trưởng thành đến trình độ như thế này!

Đại Trưởng lão nhìn chằm chằm Tân Vô Ngân, trong lòng cũng có chút kích động. Tuy hiện tại Tân Vô Ngân chỉ là Bán Bộ Thần Chủ, như đã có được thực lực chống lại cường giả Thần Chủ Nhất Trọng Thiên bình thường. Phải biết rằng, trước khi tiến vào Bảo khố Tổ Di, Tân Vô Ngân vẫn chỉ là Cổ Thần Cửu giai mà thôi.

Mặt khác, sự trưởng thành của Triệu Phong kia lại càng không thể tin nổi. Hắn trực tiếp từ Cổ Thần Bát giai, một mạch đột phá tới Cổ Thần Cửu giai, đồng thời còn có thể tham dự vào chiến trường cấp Thần Chủ nữa.

- Vân Thải Cổ Thần, các ngươi ở trong Bảo khố Tổ Di, đến cùng đã trải qua chuyện gì?

Đại Trưởng lão nhịn không được dò hỏi. Không chỉ Tân Vô Ngân và

Triệu Phong có tiến bộ lớn như vậy, ngay cả Vân Thải Cổ Thần cũng đã trực tiếp đột phá đến Cổ Thần Cửu giai, hơn nữa tựa hồ so với Cổ Thần Cửu giai bình thường còn mạnh hơn không ít.

- Trưởng lão, ngài cứ dưỡng thương trước đã, việc này chờ một hồi hãy nói sau!

Vân Thải Cổ Thần lập tức lấy ra một chút trân tài chữa trị linh hồn, Thần thể, đưa cho Đại Trưởng lão.

- Nhuận Hồn Thảo! Thiên Huyết Lưu Ly Quả!

Sắc mặt Đại Trưởng lão khẽ chấn động. Các loại trân tài mà Vân Thải Cổ Thần lấy ra, không chỉ đều là cực kỳ trân quý, hơn nữa niên hạn cực kỳ xa xưa, phục dụng hiệu quả càng mạnh hơn trân tài bình thường. Xem ra lần này đám người Tân Vô Ngân ở trong Bảo khố Tổ Di đã có thu hoạch vô cùng xa xỉ, Cự Thần Tộc cũng có triển vọng quật khởi rồi.

Ầm ầm!

Ở chân trời xa xa, thanh âm chiến đấu nổ vang, kinh thiên động địa.

- Khốn kiếp! Lực lượng Thời Gian thật cường đại!

Tà Linh Thần Chủ thân trúng Thời Không Bình Chướng, tốc độ nhất thời chậm lại. Mặc dù Không Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong đã đạt tới Bát trọng, nhưng cũng không ảnh hưởng tới Tà Linh Thần Chủ bao nhiêu. Quan trọng là Thời Gian Áo Nghĩa, tuy hiện tại chỉ mới là Thất trọng Đỉnh phong, nhưng hiệu quả lại tuyệt giai. Huống chi trên người Triệu Phong còn có Thần khí Cực phẩm Thời Không hệ Trường bào Thời Không, còn có Mảnh vỡ Tổ khí tiến hành tăng phúc vô hình nữa.

- Hỗn Nguyên Thần Kiếm!

Tay phải Triệu Phong giơ lên cao, trực tiếp chém xuống, thanh ngân kiếm vẫn đục dài rộng thật lớn kia một lần nữa chính xác chém lên trên người Tà Linh Thần Chủ. Khoảnh khắc này, Tà Linh Thần Chủ cảm giác lực lượng trong cơ thể chính mình đột nhiên lại bị hấp thu đi một chút.

- Thần lực của tên tiểu tử này thập phần cường đại, có thể sánh với Thần lực của Bán Bộ Thần Chủ, hơn nữa lại càng cực kỳ cổ quái!

Ánh mắt Tà Linh Thần Chủ khẽ trầm xuống.

Đúng lúc này, sau lưng Tà Linh Thần Chủ chợt dâng lên một cỗ ba động uy chấn thiên địa trời cao. Chỉ thấy trước người Tân Vô Ngân xuất hiện một đoàn lưu quang ngũ sắc hỗn loạn, bên trong đó ẩn chứa Pháp tắc vô cùng cao thâm, khiến cho thiên địa biến sắc, nhật nguyệt điên đảo.

- Không tốt! Tân Vô Ngân này…

Cảm thụ được một màn này, sắc mặt Tà Linh Thần Chủ kinh biến. So với Triệu Phong thủ đoạn quỷ dị kia, Tân Vô Ngân càng khiến cho Tà Linh Thần Chủ coi trọng hơn.

- Tình thế không ổn! Tân Vô Ngân này liên thủ với Triệu Phong, chiến lực đã có thể sánh ngang với Thần Chủ bình thường! Nếu sau khi Đại Trưởng lão Cự Thần Tộc khôi phục, lại tham dự chiến cuộc…

Tà Linh Thần Chủ vừa nghĩ một chút, liền cảm thấy chiến cuộc đối với hắn thập phần bất lợi. Tuy rằng đối mặt Tân Vô Ngân cùng Triệu Phong liên thủ, hắn cũng không quá sợ hãi. Thế nhưng Đại Trưởng

lão của Cự Thần Tộc, chính là kẻ nổi bật trong Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, chỉ cần khôi phục lại một bộ phận thực lực, ba người liên thủ sẽ có thể chúa tể chiến trường. Mà Cổ Hồn Điện bên này, ngoại trừ hắn ra, ngay cả một gã Bán Bộ Thần Chủ cũng không có.

- Lui lại!

Sau khi cân nhắc thiệt hơn, Tà Linh Thần Chủ lập tức đưa ra quyết định này. Những cường giả Cổ Hồn Điện khác nghe vậy, liền trực tiếp xoay người phóng chạy.

- Còn muốn chạy?

Triệu Phong và Tân Vô Ngân lập tức phát hiện ra ý đồ của Tà Linh Thần Chủ. Tà Linh Thần Chủ này tương đối cẩn thận, ngay khi hắn phát hiện chiến cuộc không đúng, liền không chút do dự lựa chọn rút lui. Đổi lại là những Thần Chủ khác, có lẽ sẽ không chịu đào tẩu một cách mất mặt như vậy, sẽ lựa chọn mạnh mẽ đối kháng một hồi. Nhưng như vậy chỉ sẽ mang đến tổn thất càng lớn hơn, thất bại càng thảm hại hơn.

- Đi!

Tân Vô Ngân trực tiếp đánh ra đạo lưu quang ngũ sắc trước người mình. Đạo lưu quang ngũ sắc kia ẩn chứa lực lượng Pháp tắc cực kỳ cường đại, hấp thu lực lượng khôn cùng trong thiên địa lớn mạnh bản thân.

Oanh!

Đạo lưu quang ngũ sắc cực nhanh trực tiếp hàng lâm trước người Tà Linh Thần Chủ, phóng xuất ra lực áp bách trầm trọng nặng nề.

- Một kích này, không đơn giản!

Ánh mắt Tà Linh Thần Chủ khẽ trầm xuống. Vòng hạng liên bạch cốt trên cổ hắn nhất thời lóe lên quang mang nhàn nhạt, phóng xuất ra từng tầng từng tầng cốt lao màu xám trắng thật lớn, đem hắn thủ hộ ở bên trong.

Ầm ầm!

Cỗ lưu quang ngũ sắc kia bùng phát ngay trong thiên địa phụ cận Tà Linh Thần Chủ.

- Thực lực của Tân Vô Ngân đã mạnh hơn lúc trước!

Trong lòng Triệu Phong khẽ kinh ngạc tán thán. Tân Vô Ngân hiện tại gần như có được bảy tám phần thực lực của Thần Chủ Nhất Trọng Thiên. Chỉ sợ không bao lâu nữa, Tân Vô Ngân sẽ có thể bước vào hàng ngũ Thần Chủ.

Oanh hưu!

Trong tầng lưu quang ngũ sắc phong bạo kia, Tà Linh Thần Chủ đang bị cốt lao vây quanh đã trực tiếp lao ra, xoay người phóng chạy về phía phương xa.

- Hỗn Nguyên Thần Kiếm, song trảm!

Bàn tay còn lại của Triệu Phong cũng ngưng tụ ra một thanh trường kiếm kình thiên.

Vù vù!

Hai thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm trực tiếp phóng vọt ra, trực tiếp cắt

nát tầng cốt lao phòng ngự đã sớm nghiền nát không chịu nổi kia, cũng lưu lại hai đạo vết thương trên người Tà Linh Thần Chủ.

- Mối nhục ngày hôm nay, Tà Linh Thần Chủ ta chắc chắn sẽ hoàn trả gấp bội!

Tà Linh Thần Chủ lưu lại một đạo thanh âm, biến mất ở phương xa.

- Kế tiếp, chính là thời điểm Cự Thần Điện phản kích, khiến các ngươi phải trả lại những gì đã chiếm lấy của Cự Thần Điện chúng ta!

Ánh mắt Tân Vô Ngân nhìn thẳng về phía Tà Linh Thần Chủ đã phóng chạy, bình thản nói.

Hai người Tân Vô Ngân và Triệu Phong liên thủ, đẩy lui Thần Chủ của Cổ Hồn Điện! Một màn này mang đến cho các thành viên Cự Thần Điện sự chấn động thật lớn. Nhưng thật ra, Tà Linh Thần Chủ là do cố kỵ Đại Trưởng lão nên mới lựa chọn tạm thời lui lại.

Sau khi thoát khỏi nguy hiểm, Tân Vô Ngân dẫn theo tất cả thành viên của Cự Thần Điện chuyển dời đến một địa phương khác. Hiện tại Cự Thần Điện đang cần nghỉ ngơi lấy lại sức, sau đó sẽ chậm rãi phát triển mở rộng.

Một tháng sau, các thành viên Cự Thần Điện đi tới một mảnh tuyệt địa nguy hiểm, dựa vào uy năng di sơn đảo hải của Thần Chủ, một lần nữa mở một phiến lãnh địa.

Một ngày này, trong một gian mật điện tại lãnh địa mới của Cự Thần Điện, Tân Vô Ngân ngồi ngay ngắn phía trước đại điện.

- Lần này, chúng ta có thể còn sống trở về hoàn toàn nhờ có Triệu huynh trợ giúp!

Tân Vô Ngân đầu tiên nói. Lần này, những cao tầng còn lại ở đây cũng không có bất kỳ ý kiến gì đối với Triệu Phong nữa, thậm chí vẻ mặt còn rất tươi cười đón chào, nhất mực cung kính. Ngay cả Đại Trưởng lão, thái độ cũng trở nên thập phần hữu hảo.

Từ việc lúc trước Triệu Phong và Tân Vô Ngân liên thủ đẩy lùi Tà Linh Thần Chủ mà xem, thành tựu ngày sau của Triệu Phong tuyệt đối không thua kém gì Tân Vô Ngân kiếp trước. Kết giao một vị thiên tài trẻ tuổi như vậy, đối với Cự Thần Điện hiện tại mà nói chính là trăm lợi mà vô hại.

Sau đó, Tân Vô Ngân đại khái kể lại một lần những chuyện đã xảy ra bên trong Bảo khố Tổ Di cho những người còn lại nghe, nhưng chuyện tình liên quan tới Vũ Hành, hắn lại một chữ cũng không nhắc tới. Vũ Hành là tộc nhân Thiên Cơ Tộc, nếu để cho đám người Cự Thần Tộc biết được Cổ Hồn Điện có chút lui tới với Thiên Cơ Tộc, đây không thể nghi ngờ là một cái đả kích vô cùng trầm trọng.

- Đa tạ Triệu tiểu hữu đã giúp đỡ Cự Thần Tộc chúng ta như vậy!

Đám cao tầng Cự Thần Tộc ở đây đều mở miệng cười, nói.

Chuyện kế tiếp, chính là quy hoạch tương lai phát triển cho Cự Thần Tộc. Lần này thu hoạch của đám người Tân Vô Ngân thập phần phong phú, nếu như sử dụng một cách hiệu quả, thật sự có thể trong khoảng thời gian ngắn khiến cho Cự Thần Tộc quật khởi.

Liên quan tới những nội dung này, Triệu Phong cũng không có hứng thú, nên sớm đã cáo từ rời đi.

Sau khi rời khỏi đại điện, Triệu Phong trực tiếp tìm tới Côn Vân cùng Nam Cung Thánh. Trước khi đại chiến xảy ra, hắn đã cấp cho Nam

Cung Thánh cùng Côn Vân một vài át chủ bài bảo mệnh, giúp cho hai người bọn họ thuận lợi còn sống sót. Hơn nữa, trải qua đại chiến lần này ma luyện, tu vi thực lực hai người bọn họ cũng có sự đề thăng thật lớn.

- Mới bao lâu không gặp, thực lực của ngươi đã đạt tới trình độ như vậy rồi…

Côn Vân vô cùng hâm mộ, tấm tắc không thôi.

- Lần này có thể còn sống sót, đa tạ sự trợ giúp của ngươi!

Nam Cung Thánh thì lại có chút kiệm lời. Trong lòng hắn vẫn luôn xem Triệu Phong như đối thủ cạnh tranh của mình, nhưng thực lực Triệu Phong hiện tại đã cường đại đến trình độ hắn khó có thể đuổi theo nữa.

o0o

Sau khi ở lại lãnh địa mới của Cự Thần Điện mấy ngày, Triệu Phong liền cáo từ quay trở về. Lần trước hắn âm thầm rời khỏi Linh Tộc, đã rất lâu cũng chưa quay trở về. Hiện tại đã qua một thời gian rồi, không biết hiện tại Triệu Vũ Phỉ tu luyện như thế nào rồi.

- Triệu huynh, lần này thật sự đa tạ!

Tân Vô Ngân thập phần cảm kích nói.

Bên kia, Đại Trưởng lão cũng chạy tới, đích thân tiễn đưa Triệu Phong. Thời điểm Triệu Phong mới tới, hắn cực kỳ bài xích Triệu Phong, nhưng không ngờ Triệu Phong thật sự đúng như những gì Tân Vô Ngân đã nói, mang đến cho Cự Thần Tộc sự trợ giúp cực lớn.

Lúc Triệu Phong rời đi, Đại Trưởng lão còn cố ý tặng cho hắn một chiếc đạo cụ phi hành loại nhỏ. Từ Xích Tinh Vực trở về Linh Tộc, đường xá vừa xa xôi vừa buồn chán, có đạo cụ phi hành thay cho chạy bộ sẽ tốt hơn rất nhiều.

Một chiếc phi thuyền loại nhỏ phong cách cổ xưa trực tiếp xuyên toa giữa hư không, Triệu Phong cũng bước lên đường trở về Linh Tộc. Vừa mới tiến nhập Trường bào Thời Không, Triệu Phong đã phát giác ra có chút dị thường.

- Chủ nhân, ta đã đột phá lên Cổ Thần Cửu giai rồi!

Diệt Thế Hắc Giao Long mừng rỡ nói. Hơn nữa, cho đến nay Diệt Thế Hắc Giao Long chỉ mới tiêu hao gần phân nửa đại lượng tài nguyên mà Triệu Phong cung cấp cho hắn, kế tiếp còn có không gian đề thăng rất lớn.

Mặt khác, hiện tại Diệt Thế Hắc Giao Long cũng không còn là Giao Long nữa, mà đã trở thành Chân Long! Thời điểm tại Bảo khố Tổ Di, Triệu Phong trong lúc vô tình đã phát hiện ra một khúc Chân Long Giác, có thể trợ giúp Diệt Thế Hắc Giao Long tiến thêm một bước lột xác thành Chân Long, vì thế hắn đã nhờ Mộ Cốc giúp hắn đoạt lấy. Trước đây, sau khi sử dụng Nghịch lân Long Tộc, Diệt Thế Hắc Giao Long gần như đã đạt tới hình thái Bán Chân Long, mà sau khi sử dụng Tinh Hoa Long Nguyên trong Chân Long Giác, Diệt Thế Hắc Giao Long đã triệt để lột xác cho Chân Long. Trở thành Chân Long, thiên phú tiềm lực của Diệt Thế Hắc Giao Long liền tiến thêm một bước đạt được cải thiện đề thăng.

Kế tiếp, Triệu Phong xem qua một chút tình huống của những người khác, Triệu Vong đã đạt tới Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, Triệu Vạn thì bước vào Cổ Thần Cửu giai, mà Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân

Tộc thì đã đột phá tới Bán Bộ Thần Chủ. Đối với những cái này, Triệu Phong cũng không quá biểu hiện ra thái độ hài lòng, sau khi đốc xúc vài câu, hắn liền bắt đầu tu luyện của mình.

Đầu tiên, Triệu Phong dự định đắp nặn cỗ phân thân thứ tư. Trước đây, hắn từ trong Di tích Thần Mâu đã đạt được một cặp Thời Không Chi Mâu tiếp cận cấp bậc Chuẩn Thần Mâu, nếu như cỗ phân thân thứ tư có thể chưởng khống cặp nhãn mâu này, không thể nghi ngờ có thể mang đến cho Triệu Phong sự trợ giúp cực lớn.

Không tới một tháng, Triệu Phong đã thành công tiến hành phân hồn, hơn nữa ý chí linh hồn của cỗ phân hồn thứ tư này lại còn cao tới Cổ Thần Cửu giai.

Đối với thân thể của cỗ phân thân thứ tư, Triệu Phong đã sớm có chuẩn bị. Tại thời điểm hồi sinh Thời Gian Chi Thụ, Triệu Phong cũng chọn lấy một nhánh cây đã được phục sinh. Thời gian kế tiếp, Triệu Phong liền lợi dụng Thần Mâu Phục Chế, nhiều lần tiến hành phục chế nhánh cây này, mãi cho đến khi số lượng của nó đủ để đắp nặn ra một cỗ Thần thể không tệ.

Trong lúc tiến hành phục chế, Triệu Phong cũng phân ra một bộ phận ý niệm, tham tu Hỗn Nguyên Thần Kiếm. Hỗn Nguyên Thần Kiếm là chiến kỹ cường hãn trong tầng thứ tư của Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết. Lúc trước Triệu Phong chỉ là vừa mới nhập môn, vẫn chưa hoàn toàn chưởng khống nó. Hỗn Nguyên Thần Kiếm này trên phương diện uy lực so với Hỗn Nguyên Thần Quyền còn cao hơn không chỉ một cấp bậc, hơn nữa Hỗn Nguyên Thần Kiếm càng dễ dàng khống chế hơn nhiều, vừa có thể cận chiến cũng có thể công kích tầm xa.

Đồng thời với việc tham tu Thần lực Hỗn Nguyên, các phương diện lực lượng Áo nghĩa của Triệu Phong cũng chậm rãi tích lũy đề thăng.

Chưa tới nửa năm, Triệu Phong đã triệt để đề thăng Thần lực Hỗn Nguyên lên một bậc mới. Lực lượng Áo nghĩa đề thăng cũng khiến cho uy năng của Hỗn Nguyên Thần Kiếm lại tăng lên.

- Thần lực Hỗn Nguyên cường đại như vậy, nếu như có thể vận dụng vào trong đồng thuật…

Sau khi xuất hiện ý nghĩ này, Triệu Phong liền bắt đầu nếm thử. Nếu như có thể đem Thần lực Hỗn Nguyên cường đại như vậy dung nhập vào trong đồng thuật, uy năng của đồng thuật khẳng định sẽ không tầm thường.

Chương 1405: Biến hóa

- Thần lực Hỗn Nguyên cường đại như vậy, nếu như có thể vận dụng vào trong đồng thuật…

Sau khi xuất hiện ý nghĩ này, Triệu Phong liền bắt đầu nếm thử. Nếu như có thể đem Thần lực Hỗn Nguyên cường đại như vậy dung nhập vào trong đồng thuật, uy năng của đồng thuật khẳng định sẽ không tầm thường.

- Từ trước đến nay, chiến kỹ Hỗn Nguyên cường đại nhất của ta chính là Hỗn Nguyên Thần Kiếm này!

Muốn làm liền làm ngay lập tức, Triệu Phong dự định dựa vào Hỗn Nguyên Thần Kiếm này, tiến hành dung nhập hoặc là sáng tạo ra một loại đồng thuật mới.

o0o

Một năm sau, phi thuyền của Triệu Phong đã rời khỏi Xích Tinh Vực, tiến vào Ám Thiên Vực.

Bên trong Trường bào Thời Không, trước mặt Triệu Phong đang đứng một gã thanh niên thần bí tuấn nhã, toàn thân tản ra hư quang nhàn nhạt, ảnh hưởng tới thời gian thiên địa. Đây chính là Thần thể hoàn toàn mới mà vừa rồi Triệu Phong đã dùng rất nhiều cành cây Thời Gian Chi Thụ đắp nặn ra.

Cỗ Thần thể này có chút đồng dạng với Thời Gian Thể của Quang Tộc, nhưng phỏng chừng chỉ có hai ba thành hiệu quả so với Thời

Gian Thể chân chính mà thôi. Mà bên trong Thần thể chính là cỗ phân hồn thứ tư của Triệu Phong, Triệu Không! Bản thân Triệu Không cũng đã hoàn toàn dung hợp cặp Thời Không Chi Mâu tiếp cận cấp bậc Chuẩn Thần Mâu kia.

- Tự mình đi tu luyện a!

Triệu Phong trực tiếp nói.

Ý chí linh hồn của Triệu Không cao tới Cổ Thần Cửu giai, Thần thể lại chỉ có Cổ Thần Bát giai, nhưng tiềm lực cùng thiên phú của Thần thể lại là cực giai, không bao lâu nữa sẽ theo kịp ý chí linh hồn. Đến lúc đó, cỗ phân thân thứ tư Triệu Không này có thể là trợ thủ cường đại nhất trong tất cả các phân thân của Triệu Phong.

Trong khoảng thời gian dài dòng này, ngoại trừ đắp nặn phân thân ra, phần lớn thời gian của Triệu Phong cũng dùng để cảm ngộ tham tu, thôi diễn sáng tạo ra đồng thuật mới.

o0o

Một ngày này, Triệu Phong rời khỏi Trường bào Thời Không, đi tới bên ngoài phi thuyền.

Trong Tả Mâu của hắn, ý chí đồng lực đột nhiên bắt đầu ba động. Chỉ thấy Thần lực Hỗn Nguyên trong Tả Mâu Triệu Phong chợt cấp tốc ngưng kết thành một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ.

Hưu!

Thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ kia từ trong Tả Mâu Triệu Phong trực tiếp bắn ra, tốc độ vô cùng nhanh chóng, trong nháy mắt đã xuyên qua hai ba mươi vạn dặm.

Ầm ầm!

Những nơi Hỗn Nguyên Thần Kiếm đi qua, nó liền điên cuồng thôn phệ những lực lượng khác, lớn mạnh bản thân, mà những lực lượng không thể thôn phệ thì toàn bộ hủy diệt.

- Tạm được!

Triệu Phong khẽ gật đầu. Hiện tại hắn có thể dùng phương thức đồng thuật vận dụng ra Hỗn Nguyên Thần Kiếm, mà uy lực cùng tốc độ tựa hồ càng tốt hơn bình thường. Chỉ bất quá, Hỗn Nguyên Thần Kiếm bình thường có thể duy trì liên tục tính công kích, tạo thành đại lượng thương tổn một cách liên tục. Mà Hỗn Nguyên Thần Kiếm bản đồng thuật lại chỉ là tiêu hao một lần duy nhất. Tương đối mà nói, tác dụng cũng không phải quá vượt trội. Nhưng Triệu Phong chỉ vừa mới thôi diễn ra môn đồng thuật này, vẫn còn có không gian đề thăng thật lớn.

Kế tiếp, hoặc là hắn đem thương tổn Hỗn Nguyên Thần Kiếm bản đồng thuật gia tăng lên thêm một cấp bậc, hoặc là cải tạo khiến cho đồng thuật cũng có thể tạo thành thương tổn kéo dài liên tục.

- Trước thử thôi diễn theo một phương hướng đã! Gia tăng lên uy lực của đồng thuật!

Triệu Phong thoáng suy tư trong chốc lát, sau đó lại tiến vào Trường bào Thời Không, tiếp tục nghiên cứu sáng tạo đồng thuật mới.

o0o

Ngoại giới, lại trôi qua thêm một năm nữa.

Một ngày này, phi thuyền của Triệu Phong đã tiến vào trong phạm vi thế lực Linh Tộc của Tử Linh Vực.

- Rốt cuộc đã trở về! Không biết Vũ Phỉ hiện tại thế nào rồi!

Bên trong phi thuyền, Triệu Phong khẽ mỉm cười. Hắn rời đi không lời từ giã, hơn nữa từ biệt lâu như vậy, Triệu Vũ Phỉ nhất định sẽ rất giận hắn.

Nhưng khi phi thuyền của Triệu Phong bay xuyên qua một thế lực Tứ tinh rưỡi nào đó, trong đám cung điện phía dưới đột nhiên quét ra hai đạo Thần thức cấp bậc Cổ Thần, nhưng vì có phi thuyền ngăn cách, bọn chúng cũng không phát hiện ra tình huống của Triệu Phong.

Trong một gian đại điện phong cách cổ xưa, một gã trung niên làn da đỏ ửng cùng một phụ nhân áo bào tím phân biệt ngồi ở hai bên phía trên đại điện. Trung niên làn da đỏ ửng là Cổ Thần Thất giai, khí tức trên người phụ nhân áo bào tím lại càng cao hơn, là Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong, đồng thời dáng người tròn trịa đẫy đà, dung mạo tuyệt lệ, kiều diễm như hoa.

- Tốc độ của chiếc phi thuyền này đạt tới Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong, tu vi của kẻ bên trong ít nhất cũng là Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong! Nhưng có lẽ hắn chỉ đi ngang qua đây mà thôi!

Phụ nhân áo bào tím kia thấp giọng nói.

- Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong?

Sắc mặt trung niên làn da đỏ ửng khẽ trầm xuống, cũng không nói gì.

Nhưng đột nhiên, chiếc phi thuyền đã đi xa kia chợt thay đổi phương hướng. Chiếc phi thuyền nhỏ màu vàng sẫm phong cách cổ xưa kia

bay tới phía trên không trung đám cung điện, cuối cùng dừng lại ở nơi đó.

- Lại quay trở lại?

Phụ nhân áo bào tím cùng trung niên làn da đỏ ửng lập tức đứng dậy, bay ra ngoài cung điện.

- Vừa rồi chúng ta mạo muội dùng Thần thức quan sát các hạ, cũng không ác ý!

Trung niên làn da đỏ ửng kia trực tiếp nói. Dù sao đối phương có thể là Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong trở lên, mà mới vừa rồi bọn chúng đã trực tiếp dùng Thần thức kiểm tra trước, quả thật có chút không lễ phép.

Lúc này, Triệu Phong đã từ trên phi thuyền trực tiếp xuất hiện. Một cỗ khí tức Cổ Thần cường đại nhất thời lan tỏa ra, khiến cho linh hồn của tất cả cường giả dưới Cổ Thần phụ cận cũng đều kinh hãi, phảng phất như đã bị trói buộc vậy, không thể động đậy nổi. Đương nhiên, đây là dưới tình huống Triệu Phong đã ẩn giấu khí tức, cũng không quá mức rêu rao.

- Triệu Phong!

Sắc mặt hai gã Cổ Thần kia chấn kinh, nhìn chằm chằm Triệu Phong, trong mắt lóe lên một tia kiêng kỵ.

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên, nhưng cũng không nói gì. Hắn ở Tử Linh Vực thập phần nổi danh, những người này nhận ra chính mình cũng không kỳ quái, nhưng những người này sợ hãi chính mình thì lại có chút khác thường! Sở dĩ Triệu Phong lưu ý nơi này, đồng thời quay trở lại xem một chút, đó là bởi vì lần đầu tiên hắn tới Tử

Linh Vực này, vừa vặn chính là tiến vào thế lực này để thu thập tin tức về Triệu Vũ Phỉ, Phổ Tế Điện!

Mà Triệu Phong chính là nhờ có Phổ Tế Điện, mới tiếp xúc được Sinh Nguyên Tông, cuối cùng tiến vào Linh Tộc. Theo như Triệu Phong biết, Phổ Tế Điện là một thế lực Y đạo, nhưng vừa rồi khi bay ngang nơi đây, hắn lại phát giác ra nơi này tràn ngập một cỗ khí tức túc sát, đại bộ phận các thành viên xuất hiện bên trong cũng đều đằng đằng sát khí.

- Không ngờ lại là Triệu Phong! Mấy năm trước trong đổ chiến hai tộc, hắn đã đánh bại Cổ Thần thiên tài trước đây của Liệt Kim Tộc, hiện tại thực lực chỉ sợ lại càng mạnh hơn, làm sao bây giờ?

Trung niên làn da đỏ ửng âm thầm truyền âm cho phụ nhân áo bào tím. Phụ nhân áo bào tím nhìn chằm chằm Triệu Phong, ánh mắt vô cùng thâm trầm. Với cảnh giới Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong nàng, hiện tại cũng đều nhìn không ra Triệu Phong rốt cuộc có tu vi gì. Nhưng trước đây Triệu Phong chỉ mới là Cổ Thần Thất giai, hiện tại mới qua có mấy năm, cho dù hắn cường đại đến đâu, cũng không có khả năng đã đạt tới Cổ Thần Bát giai. Tập hợp lực lượng tất cả thành viên ở đây cũng chưa chắc không thể chống lại hắn. Nhưng phụ nhân áo bào tím lại nhìn không thấu tu vi Triệu Phong, tâm thần càng bất an không thể nói rõ, bởi vậy nàng cũng không dám hành động gì thiếu suy nghĩ.

- Triệu Phong vừa mới quay về Tử Linh Vực, có lẽ còn chưa biết tình huống! Chúng ta tận lực giấu diếm hắn, nghĩ biện pháp lưu hắn lại ở chỗ này, lại báo tin lên cấp trên, nhất cử bắt lấy hắn!

Phụ nhân áo bào tím rất nhanh đã suy nghĩ ra một biện pháp tương đối ổn thỏa.

- Được! Nếu như có thể bắt giữ hắn, chúng ta tuyệt đối là lập được đại công!

Trong lòng gã trung niên làn da đỏ ửng âm thầm kích động. Sau khi đã quyết định, hai người bọn họ lập tức truyền âm cho tất cả mọi người, bảo bọn chúng tiến hành phối hợp, tránh khỏi lộ ra dấu vết tơ nhện gì khiến Triệu Phong nghi ngờ.

- Ngươi chính là Đệ nhất Thiên kiêu của Linh Tộc, trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai, ngắn ngủi mấy năm đã đột phá lên Cổ Thần Thất giai, Triệu Phong a? Trình mỗ vẫn luôn ao ước được nhận thức một chút Triệu thiên tài! Vừa rồi đã vô ý mạo phạm tới ngài, xin không nên để ở trong lòng a!

Trên mặt gã trung niên làn da đỏ ửng bày ra nụ cười ấm áp, nhiệt tình nói.

- Triệu công tử, ngươi hẳn là vừa mới đường xa trở về a? Không bằng ở lại chỗ này nghỉ ngơi một chút, cũng cho chúng ta một cơ hội nhận biết kết giao ngươi, có được không?

Phụ nhân áo bào tím bày ra tư thái quyến rũ, thanh âm uyển chuyển êm tai, phảng phất như có thể hòa tan nội tâm người khác vậy.

- Triệu mỗ vừa mới lặn lội đường xa, quả thật hơi mệt một chút! Làm phiền hai vị rồi!

Triệu Phong từ đầu đến cuối vẫn luôn tỉ mỉ quan sát trung niên làn da đỏ ửng cùng phụ nhân áo bào tím kia. Sau đó, hắn trực tiếp thu hồi phi thuyền, đồng ý lời mời mọc của hai người bọn chúng.

Hắn cảm thấy hai người này có vấn đề rất lớn, nếu như bọn chúng đã muốn lưu lại chính mình đến như thế, như vậy hắn liền dứt khoát

ở lại chỗ này một hồi, nhìn xem đối phương rốt cuộc muốn giở trò mánh khóe gì.

Sắc mặt một nam một nữ kia khẽ run lên, không nghĩ tới Triệu Phong dễ dàng như vậy đã chấp nhận lưu lại. Trung niên làn da đỏ ửng nhìn về phía Triệu Phong, phát hiện ánh mắt Triệu Phong vẫn luôn nhìn chằm chằm về phía phụ nhân áo bào tím, không khỏi truyền âm cười nói:

- Ta xem tiểu tử này tám phần là có ý tứ với ngươi a!

Phụ nhân áo bào tím tuy rằng đã hơi lớn tuổi, nhưng thân là kẻ tu luyện, dung mạo làn da của nàng so với thiếu nữ mười tám hai mươi không khác biệt chút nào, dáng người bốc lửa cùng khí chất thành thục kia, những thiếu nữ mười tám đôi mươi căn bản là không thể nào có được.

- Phổ Tế Điện có được vinh hạnh chiêu đãi Triệu công tử, quả thật vô cùng may mắn a!

Phụ nhân áo bào tím cười quyến rũ một tiếng, lập tức mời Triệu Phong vào Phổ Tế Điện.

Sau đó, Triệu Phong được an bài ở trong một tòa cung điện linh khí dồi dào, hương hoa phiêu đãng khắp nơi. Mà Triệu Phong cũng lười quản những chuyện khác, dọc theo đường đi tu luyện quả thật có chút khô khan, hắn liền thật sự ở chỗ này nhàn nhã đi dạo, thả lỏng một chút.

Sau khi nghỉ ngơi được hai ngày, Triệu Phong chợt nhớ tới chuyện tình nghiên cứu đồng thuật, đột nhiên sinh ra một ý nghĩ mới.

- Thần lực Hỗn Nguyên có tính bao dung rất mạnh, nếu như có thể

dung hợp với Lôi Kiếp Đồng Diễm, không chỉ có thể khiến cho uy năng càng mạnh hơn, mà bản thân nó cũng có thể trở thành đồng thuật thuấn phát, địch nhân khó có thể né tránh!

Nghĩ tới đây, Triệu Phong liền lập tức nếm thử dung hợp hai loại đồng thuật này. Nhưng uy lực của Hỗn Nguyên Thần Kiếm và Lôi Kiếp Đồng Diễm cũng đều tương đối cường đại, muốn dung hợp hoàn mỹ, không phải một ngày hai ngày liền có thể giải quyết được.

Thế nhưng vừa mới qua được năm ngày, một cỗ khí tức Thái Cổ cường đại nóng rực dị thường đã hàng lâm Phổ Tế Điện.

Phụ nhân áo bào tím cùng nam tử làn da đỏ ửng kia lập tức bay ra.

- Bái kiến Kim Luân Cổ Thần! Triệu Phong đang ở bên trong Phổ Tế Điện!

Hai người nhìn về phía Kim Luân Cổ Thần một thân kim văn lưu ly kia, cung kính nói.

- Kim Luân Cổ Thần đích thân đến đây, tiểu tử này hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Nam tử làn da đỏ ửng a dua nói.

Kim Luân Cổ Thần là kẻ nổi bật trong Cổ Thần Bát giai, càng có huyết mạch Liệt Kim Tộc. Nghe đồn hắn đã từng đại chiến ba ngày với một gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, cuối cùng giết chết đối phương.

- Ha hả… Triệu Phong, lăn ra đây cho ta!

Kim Luân Cổ Thần nhìn về phía cung điện của Triệu Phong, cười lớn

một tiếng, quát lên. Kim Luân Cổ Thần không ngờ tới, vận khí của chính mình không ngờ lại tốt đến như vậy. Thế lực mà hắn đang trấn thủ có khoảng cách gần với Phổ Tế Điện nhất, ngay sau khi nhận được tin tức, hắn liền lập tức chạy tới đây.

Ông oanh!

Sóng âm ám hồng sắc cực nóng kia giống như một tầng biển gầm bán trong suốt, rợp trời rợp đất cuồn cuộn lao tới. Nếu như đổi lại là Cổ Thần Bát giai bình thường, đang tiến hành tu luyện lại đột nhiên bị quấy rối như vậy, chỉ sợ tâm thần cũng sẽ bị thương nặng, thậm chí còn có thể tẩu hỏa nhập ma mà chết.

- Đây chính là trò gian trá mà bọn chúng muốn bày ra sao?

Triệu Phong khẽ mở mắt ra, sắc mặt lãnh đạm.

Thân hình chợt lóe lên, Triệu Phong đã trực tiếp xuất hiện trên không trung. Lúc này, hai vị Cổ Thần của Phổ Tế Điện đang đứng ở hai bên Kim Luân Cổ Thần, mà tất cả thành viên còn lại trong Phổ Tế Điện đang liên hợp cùng một chỗ, cấu thành một tòa trận hình kỳ dị.

- Triệu Phong, quả nhiên là ngươi! Ngoan ngoãn chịu chết đi!

Kim Luân Cổ Thần nhìn thấy Triệu Phong, thần sắc vô cùng kích động, không nói hai lời, bàn tay lập tức vung lên.

Vù vù vù!

Chỉ thấy một đạo kim luân hỏa diễm rừng rực mang theo sóng lửa ngập trời, hóa thành một đạo lưu quang kim hồng sắc, trực tiếp vọt về phía Triệu Phong.

- Thật mạnh! Đây chính là thực lực của Liệt Kim Tộc sao?

Sắc mặt nam tử làn da đỏ ửng chấn động, đổi lại là hắn, chỉ sợ đã trực tiếp bị miễu sát rồi.

- Thực lực Kim Luân Cổ Thần lại tiến hơn một bước! Một kích này, ngay cả Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong cũng không dám sơ suất!

Phụ nhân áo bào tím cảm thụ được khí tức Thái Cổ cường đại trên người Kim Luân Cổ Thần, tâm thần không khỏi khẽ động.

Nhưng sau một khắc, hai người bọn họ nhất thời ngây ngẩn cả người. Chỉ thấy khoảnh khắc khi vòng kim luân liệt hỏa kia hàng lâm trước mặt Triệu Phong, đột nhiên trở nên vô cùng chậm chạp, nửa bước khó đi. Mặc dù vòng kim luân hỏa diễm kia vẫn còn đang không ngừng cuộn trào, nhưng lại mang đến cho bọn chúng cảm giác nó vĩnh viễn không thể nào tiếp cận được Triệu Phong vậy.

- Chỉ một chút bản lãnh này, cũng muốn lấy mạng của Triệu mỗ sao?

Triệu Phong mang theo nụ cười nhàn nhạt, đảo qua liếc qua ba gã Cổ Thần trước mặt mình.

Chương 1406: Thần Võ Tộc

- Chỉ một chút bản lãnh này, cũng muốn lấy mạng của Triệu mỗ sao?

Triệu Phong mang theo nụ cười nhàn nhạt, đảo qua liếc qua ba gã Cổ Thần trước mặt mình.

Vầng kim luân liệt diễm trước mặt hắn không ngừng cuộn trào, nhưng lại giống như vĩnh viễn cũng không cách nào tiếp cận hắn được. Một màn này khiến cho tâm thần ba gã cường giả Cổ Thần khẽ nhảy lên một cái, vẻ mặt cực kỳ hoảng sợ.

- Thời Gian Áo Nghĩa!

Ba gã Cổ Thần tự nhiên cảm nhận được cỗ lực lượng kia. Nhưng có thể khiến cho công kích của Kim Luân Cổ Thần cứ như vậy dừng lại ở trước mặt, Thời Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong đến cùng đã đạt tới tầng thứ nào?

- Điều đó không có khả năng! Tại sao ngươi lại…

Toàn thân Kim Luân Cổ Thần khẽ run lên, mang theo ánh mắt khó có thể tin nổi, gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Phong. Trong tin tức tình báo của Liệt Kim Tộc, Triệu Phong vẫn còn là một gã Cổ Thần Thất giai! Nhưng Cổ Thần Thất giai lại có thể hóa giải tuyệt chiêu của Cổ Thần Bát giai dễ như trở bàn tay như vậy sao? Còn chưa tới mười năm, không ngờ Triệu Phong lại trưởng thành đến loại trình độ này!

- Cũng chỉ có một mình ngươi tới đây thôi đúng không?

Ánh mắt Triệu Phong khẽ đảo qua phương xa, phát hiện cũng không có thêm người nào nữa. Gã Kim Luân Cổ Thần này nhất định là muốn độc chiếm công lao, nên trước tiên chạy tới.

Oanh!

Triệu Phong đánh ra một quyền, trực tiếp đánh nát bấy vầng kim luân liệt diễm kia. Đồng thời Thần lực Hỗn Nguyên trên nắm tay hắn sau khi cắn nuốt toàn bộ những năng lượng khác, một lần nữa quay trở lại trong cơ thể Triệu Phong.

- Chạy!

Nhìn thấy một màn này, Kim Luân Cổ Thần không nói hai lời, trực tiếp xoay người phóng chạy. Toàn thân Kim Luân Cổ Thần bộc phát ra một đoàn kim quang liệt diễm, dùng phương thức thiêu đốt Thần lực, phát động Bí thuật, gia tăng tốc độ bản thân, phóng chạy về phía phương xa. Với thực lực Triệu Phong biểu hiện ra, cho dù ba người bọn chúng liên thủ cũng không có chút phần thắng nào!

Nam tử làn da đỏ ửng cùng áo bào tím nữ tử cũng lập tức Thuấn di về phía hai phương hướng khác mà bỏ chạy. Ba người phân biệt bỏ chạy ra ba phương hướng bất đồng. Hiện tại, bọn chúng cũng đang đánh cuộc, Triệu Phong chỉ muốn bắt giữ một người, hai người còn lại sẽ có thể trốn thoát một mạng.

- Chạy thoát sao?

Trong Tả Mâu Triệu Phong, đột nhiên dâng lên đồng lực ba động cường đại.

Hưu! Hưu!

Thoáng chốc, trong Tả Mâu của hắn chợt phụt ra hai thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm to bằng cánh tay, phân biệt lao thẳng về phương hướng trung niên làn da đỏ ửng cùng phụ nhân áo bào tím kia đào tẩu.

Không tới một cái chớp mắt, hai thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm kia đã phóng qua mấy mươi vạn dặm, xuyên qua thân thể hai người kia. Thanh âm thảm thiết vang lên, thân thể hai người kia đã hóa thành vô số mảnh vỡ, nháy mắt biến mất.

o0o

Trên một phiến cổ lâm rậm rạp, không gian đột nhiên ba động một trận. Một đạo thân ảnh kim sắc từ trong hư không trực tiếp nhảy ra, đồng thời cấp tốc phóng vút đi.

- Nguy hiểm thật! May là Triệu Phong lựa chọn giết hai người kia trước, ta mới có thể trốn được một kiếp!

Kim Luân Cổ Thần thoáng thở phào nhẹ nhõm.

- Phải mau báo việc này lên trên Liệt Kim Tộc! Nhất định phải thừa cơ trước khi Triệu Phong quay về tới Linh Tộc, chặn giết hắn giữa đường!

Sắc mặt Kim Luân Cổ Thần căng thẳng. Với thực lực vừa rồi Triệu Phong biểu hiện ra, tu vi ít nhất cũng đạt tới Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong thậm chí là Cổ Thần Cửu giai. Tốc độ trưởng thành khủng bố bậc này, tuyệt đối không thể để mặc cho Triệu Phong trưởng thành tiếp.

Nhưng đúng lúc này, xa xôi phía trước Kim Luân Cổ Thần đột nhiên truyền đến một thanh âm cười nhạt:

- Ngươi vẫn còn muốn giết ta sao?

- Điều này sao có thể? Làm sao ngươi có thể ở trước mặt ta?

Thần sắc Kim Luân Cổ Thần chấn kinh thật lớn, sắc mặt trắng bệch, vẻ mặt kinh hoàng nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong. Cho dù tốc độ của Triệu Phong nhanh chóng đến đâu đi nữa, thì cũng nên đuổi theo từ phía sau mới đúng, làm sao có thể đột nhiên xuất hiện trước mặt hắn như vậy chứ?

Triệu Phong chậm rãi bay tới, tiếp cận Kim Luân Cổ Thần. Rất lâu trước đây, hắn đã tập được Không Gian Na Di. Khoảng cách Không Gian Na Di này cực kỳ xa xôi, vừa rồi Triệu Phong chính là đã thi triển Không Gian Na Di đuổi theo, thế nhưng cuối cùng lại là chạy quá xa, đành phải bay ngược trở về tìm Kim Luân Cổ Thần.

- Triệu Phong, đã vậy thì cùng chết a!

Vẻ mặt Kim Luân Cổ Thần tràn ngập thần sắc thê thảm tuyệt lệ, nghiến răng một cắn. Thần lực trong cơ thể hắn nhất thời bắt đầu thiêu đốt. Với ân oán giữa Liệt Kim Tộc và Triệu Phong, đối phương tuyệt đối sẽ không buông tha cho chính mình, cho nên Kim Luân Cổ Thần dứt khoát lựa chọn tự bạo, nếu có thể giết chết Triệu Phong chính là buôn bán có lời.

- Muốn tự bạo sao?

Thủ chưởng Triệu Phong trực tiếp vung lên. Một tầng lực lượng hư bạch kỳ dị nhất thời bao phủ Kim Luân Cổ Thần vào bên trong. Thoáng chốc, Kim Luân Cổ Thần phảng phất như tiến vào thế giới động tác chậm vậy, nhất cử nhất động, một cái tư duy ý niệm, còn có quá trình tự bạo kia, toàn bộ cũng đều vô cùng chậm chạp.

Trong nháy mắt Triệu Phong đã tiếp cận Kim Luân Cổ Thần đang chuẩn bị tự bạo, trong Tả Mâu phóng xuất ra một cỗ lực lượng linh hồn cường đại, tiến hành sưu hồn đối với Kim Luân Cổ Thần.

- Thì ra là vậy! Không ngờ hai tộc đã khai chiến!

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhíu lại.

Từ trước tới giờ, Linh Tộc cùng Liệt Kim Tộc vẫn luôn không ngừng ma sát, va chạm với nhau. Nếu không phải Sinh Mệnh Thánh Địa không ngừng áp chế, chỉ sợ hai đại chủng tộc từ mấy ức năm trước đã khai chiến với nhau rồi. Nhưng lần này, Sinh Mệnh Thánh Địa cũng không tiếp tục chế trụ hai tộc nữa, cả hai tộc liền trực tiếp khai chiến với nhau.

Tình huống cụ thể cần phải ngược dòng trở lại năm thứ ba sau khi Triệu Phong rời khỏi Linh Tộc. Khi đó, trong Tử Linh Vực đột nhiên phát hiện ra một Đại Bí cảnh. Căn cứ theo các loại dấu hiệu cho thấy, cái Bí cảnh này có liên hệ thật lớn với chủng tộc mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc.

Sau khi phát hiện được Bí cảnh này, Thần Vực Thánh Địa của Tử Linh Vực liền liên hợp với bốn thế lực Ngũ tinh, cùng nhau phong tỏa tin tức, tự mình tiến hành thăm dò. Nhưng bởi vì Bí cảnh này có hạn chế, cho nên chỉ có cường giả từ Chân Thần Lục giai trở xuống mới có thể tiến vào. Vì vậy, mỗi đại thế lực đều phái ra cường giả đỉnh cao dưới Cổ Thần tiến vào trong đó.

Đến cuối cùng, đệ tử Linh Tộc đã cướp đi từ trong tay đệ tử Liệt Kim Tộc một bảo vật vô cùng quan trọng. Lúc mới đầu, hai tộc từng tiến hành đàm phán qua, nhưng lại thất bại. Sau đó, liền diễn biến thành xâm lược tranh đoạt lẫn nhau. Chính bởi vì như vậy, Phổ Tế Điện

ban đầu vốn nằm trong lãnh địa thuộc phạm vi thế lực Linh Tộc, hiện tại đã bị Liệt Kim Tộc chiếm lĩnh.

- Những tin tức mà Kim Luân Cổ Thần này biết khá ít, hơn nữa rất có thể cũng không chính xác cho lắm…

Triệu Phong cũng không hoàn toàn tin tưởng vào ký ức của Kim Luân Cổ Thần, chỉ xem nó như một cái tham khảo mà thôi. Tình huống cụ thể, đợi sau khi về tới Linh Tộc, Triệu Phong nhất định sẽ biết được rõ ràng.

- Ngươi có thể chết rồi!

Triệu Phong nhìn về phía Kim Luân Cổ Thần, vung tay lên. Nhất thời, hành động của Kim Luân Cổ Thần lập tức khôi phục như thường, sau đó lại đột nhiên trở nên cực kỳ nhanh.

- Không!

Kim Luân Cổ Thần muốn đình chỉ tự bạo, nhưng hắn căn bản không thể nào ngăn cản, phảng phất như đã tiến vào một thế giới gia tốc vậy.

Ầm ầm!

Năng lượng kim diễm hủy diệt đinh tai nhức óc nhất thời bùng phát mạnh mẽ, phá hủy cả một mảnh không gian đại địa.

Mà Triệu Phong thì đã sớm ly khai phạm vi bạo tạc rất xa.

- Hiện tại thân phận của ta đã bại lộ, không thể sử dụng phi thuyền chạy đi rồi!

Triệu Phong trầm ngâm nói. Ngoài ra, hắn vẫn không thể để cho Liệt Kim Tộc biết được nội tình chân chính của chính mình. Nếu để cho Liệt Kim Tộc biết được chính mình chỉ ngắn ngủi mấy năm, đã từ Cổ Thần Thất giai trực tiếp đạt tới Cổ Thần Cửu giai, chỉ sợ sẽ lập tức xuất động cường giả Thần Chủ chạy đến chặn giết.

Tuy rằng trước đây Triệu Phong từng liên thủ với Tân Vô Ngân, chiến thắng qua cường giả Thần Chủ. Nhưng đó cũng là do Tân Vô Ngân làm chủ lực, Triệu Phong từ xa đánh lén, kềm chế. Nếu bảo Triệu Phong đơn độc một mình đối mặt Thần Chủ, như vậy chỉ có nước xoay người bỏ chạy mà thôi. Hơn nữa, tốc độ tu vi Triệu Phong tiến triển quả thật là quá nhanh, cho dù là Linh Tộc biết được điểm này, cũng khó tránh khỏi có người sẽ nổi lên lòng tham.

Triệu Phong lấy ra Mảnh vỡ Tổ khí từ trong Không gian Trữ vật.

- Có biện pháp nào để che giấu, ẩn tàng tu vi khí tức của ta không? Tốt nhất là Thần Chủ cũng không cách nào phát hiện ra!

Triệu Phong trực tiếp thỉnh giáo.

- Cái này đơn giản!

Ngữ khí Mảnh vỡ Tổ khí vô cùng nhẹ nhàng. Mảnh vỡ Tổ khí ở thời kỳ hoàn chỉnh không biết đã sinh ra bao nhiêu năm trước, kiến thức rộng lớn, thủ đoạn Bí pháp đông đảo, loại Bí pháp ẩn giấu tu vi này tự nhiên cũng không đáng nhắc tới.

- Đây là Bí pháp phong ấn che giấu của Phong Thần Tộc, sau khi lĩnh ngộ, ta sẽ phối hợp với ngươi thi triển ra, cho dù là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên cũng có thể giấu diếm được!

Trong Mảnh vỡ Tổ khí bộc phát ra một đoàn lưu quang hư vô, tiến

vào trong linh hồn não hải của Triệu Phong.

Ba ngày sau, Triệu Phong đã thành công lĩnh ngộ Bí pháp phong ấn của Phong Thần Tộc, liên thủ với Mảnh vỡ Tổ khí, đem khí tức tu vi của bản thân phong ấn xuống còn Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong.

Kế tiếp, Triệu Phong liền bắt đầu sử dụng Không Gian Na Di tiếp tục chạy đi.

Ông hưu!

Từng tầng từng tầng không gian sóng gợn lấy Triệu Phong làm trung tâm, bắt đầu xoay tròn ra. Dần dần, những vòng xoáy không gian kia càng ngày càng nhỏ lại, nhưng không gian ba động lại càng thêm mãnh liệt hơn. Sau một khắc, thân hình Triệu Phong trực tiếp tiến vào trong vòng xoáy không gian thu nhỏ kia.

Đã về tới Tử Linh Vực, khoảng cách còn lại cũng không tính quá xa, dùng Không Gian Na Di chạy đi sẽ nhanh hơn.

Vù vù vù!

Một xoáy nước không gian đột nhiên hiện lên, thân hình Triệu Phong chậm rãi từ trong hư không xuất hiện.

Sau khi liên tục sử dụng Không Gian Na Di vài lần, Triệu Phong lại nghỉ ngơi trong chốc lát. Không tới ba tháng, Triệu Phong đã thuận lợi về tới Linh Tộc.

Với thân phận của Triệu Phong tại Linh Tộc, hắn vừa trở về, tự nhiên đã dẫn phát ra sóng to gió lớn. Trước đây Triệu Phong vô cớ biến mất nhiều năm, hoàn toàn bặt vô âm tín, rất nhiều người thậm chí còn cho rằng Triệu Phong đã ngoài ý muốn chết đi, hoặc là đã bị Liệt

Kim Tộc âm thầm chặn giết rồi.

Hiện tại, Triệu Phong không chỉ trở về Linh Tộc, hơn nữa tu vi cũng đạt tới Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong. Hiển nhiên, Triệu Phong ra ngoài lịch luyện đã gặp được đại kỳ ngộ, bằng không làm sao có thể có thể không tới mười năm, đã đạt tới Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong như vậy?

Chuyện đầu tiên sau khi trở về, Triệu Phong lập tức đi tìm Triệu Vũ Phỉ. Thế nhưng Triệu Vũ Phỉ lại đang bế quan tu luyện tại bên trong Cấm địa Linh Tộc.

- Triệu Phong, ngươi ra ngoài có kỳ ngộ gì, không ngờ lại đạt tới Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong rồi?

Sư tôn của Triệu Vũ Phỉ, Tam Trưởng lão Linh Tộc có chút kinh nghi hỏi. Từ sau khi nhận Triệu Vũ Phỉ làm đệ tử, hắn lúc nào cũng luôn dốc hết khả năng giáo dục Triệu Vũ Phỉ, kích phát lực lượng huyết mạch Linh Tộc của nàng, hy vọng Triệu Vũ Phỉ có thể sớm vượt qua Triệu Phong.

Thật vất vả, Triệu Vũ Phỉ mới đạt được đại kỳ ngộ trong Bí cảnh, sau khi trở về liền lập tức bế quan tu luyện, tu vi tăng lên cực nhanh. Nhưng không ngờ Triệu Phong ra ngoài một chuyến, khi trở về lại đã đạt tới Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong rồi!

- Ta trong lúc vô tình đã tiến vào không gian do Quang Tộc để lại, đạt được không ít kỳ ngộ…

Triệu Phong tương đối mơ hồ nói qua một chút.

- Xem ra ngươi và Vũ Phỉ đều là người có đại khí vận a!

Tam Trưởng lão không khỏi cảm thán một câu.

- Vũ Phỉ đã xảy ra chuyện gì?

Triệu Phong lập tức hỏi.

Bí cảnh liên quan tới chủng tộc mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc phát hiện tại Tử Linh Vực, Triệu Vũ Phỉ chắc chắn cũng có cơ hội tiến vào. Trong ký ức của Kim Luân Cổ Thần tựa hồ cũng có lời đồn liên quan tới Triệu Vũ Phỉ, nhưng cũng không quá chi tiết.

- Nàng nhận được truyền thừa của Thần Võ Tộc, chủng tộc mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc!

Tam Trưởng lão thoáng có chút kích động, đắc ý nói. Trước đây hắn muốn thu Triệu Phong làm đồ đệ, lại bị Triệu Phong cự tuyệt, trong lòng Tam Trưởng lão luôn có chút khúc mắc. Hiện tại Triệu Vũ Phỉ đạt được truyền thừa của Thần Võ Tộc, ngày sau nhất định sẽ siêu việt Triệu Phong, đái lĩnh Linh Tộc tiến về tương lai huy hoàng.

- Thần Võ Tộc?

Tâm thần Triệu Phong thoáng cả kinh.

Thần Võ Tộc, chủng tộc thần thoại bài danh thứ năm trong Thái Cổ Vạn Tộc là chủng tộc có ngộ tính tu luyện cao nhất. Cảnh giới của tộc nhân chủng tộc này thông thường đều vượt xa tu vi bản thân, lĩnh ngộ các loại lực lượng Áo nghĩa cũng đều là hạ bút thành văn, lĩnh ngộ lực lượng Pháp tắc so với các chủng tộc khác cũng càng dễ dàng hơn. Mặt khác, tất cả tộc nhân Thần Võ Tộc đều là đám người hiếu chiến, thiên phú chiến đấu không ai sánh kịp. Khả năng vận dụng đối với các loại chiến kỹ, Bí pháp luôn có thể đạt tới trình độ đăng phong tạo cực, thuộc về chủng tộc thần thoại có sức chiến đấu

siêu cường.

- Sợ rằng, đây chính là nguyên nhân khiến Liệt Kim Tộc khai chiến với Linh Tộc a!

Trong lòng Triệu Phong khẽ trầm xuống.

Tốc độ tu luyện của Linh Tộc vốn là đệ nhất trong Thái Cổ Vạn Tộc, mà hiện tại Triệu Vũ Phỉ lại đạt được truyền thừa của Thần Võ Tộc, đền bù chỗ thiếu hụt trên phương diện cảnh giới cùng ngộ tính, sợ rằng không tới ngàn năm, Triệu Vũ Phỉ sẽ có thể đột phá Thần Chủ, hơn nữa còn là Thần Chủ Linh Tộc có sức chiến đấu cực mạnh! Cái này đủ để thay đổi vận mệnh của Linh Tộc. Thân là túc địch của Linh Tộc, Liệt Kim Tộc tuyệt đối sẽ không cho phép tình huống như vậy xảy ra.

Chương 1407: Tham chiến

- Sợ rằng, đây chính là nguyên nhân khiến Liệt Kim Tộc khai chiến với Linh Tộc a!

Trong lòng Triệu Phong khẽ trầm xuống.

- Không sai! Trước đây, bên phía Liệt Kim Tộc thậm chí còn phái ra Bán Bộ Thần Chủ, ý đồ ám sát Triệu Vũ Phỉ, nhưng đã bị tộc ta phát hiện cùng ngăn cản!

Sắc mặt Tam Trưởng lão lạnh lẽo, trực tiếp nói.

- Cái gì? Không ngờ Liệt Kim Tộc lại còn phái Bán Bộ Thần Chủ ám sát Vũ Phỉ?

Sắc mặt Triệu Phong cũng là cả kinh. Không nghĩ tới, không ngờ Liệt Kim Tộc lại xuất động loại lực lượng tầng thứ này để đối phó một kẻ Chân Thần hậu bối.

- Hiện tại, Vũ Phỉ chính là hạch tâm của toàn bộ Linh Tộc! Một khi nàng trưởng thành, chỉ một cái Liệt Kim Tộc đã không còn là đối thủ của Linh Tộc ta!

Sắc mặt Tam Trưởng lão thoáng vui vẻ, trong mắt mang theo kỳ vọng nồng đậm. Đầu tiên, hắn thân là sư tôn của Triệu Vũ Phỉ, nếu Triệu Vũ Phỉ trở thành cường giả Thần Chủ, hắn tuyệt đối sẽ cực kỳ vinh quang. Thứ hai, năm đó Triệu Phong từng cự tuyệt lời mời thu đồ đệ của hắn, mà Triệu Vũ Phỉ, đồ đệ của Tam Trưởng lão, thành tựu ngày sau chắc chắn sẽ vượt qua Triệu Phong! Trước đây, mỗi

khi đám người ngoại giới nhắc tới Đệ nhất thiên tài của Linh Tộc, nhất định là không ai khác ngoài Triệu Phong, nhưng sau này, chuyện này cũng không nhất định!

- Sau khi Vũ Phỉ từ Bí cảnh trở về, rất nhanh đã đột phá Cổ Thần Thất giai, hiện tại đã bế quan mấy năm dài rồi…

Nhìn thần sắc kinh ngạc của Triệu Phong, Tam Trưởng lão tiếp tục nói, nụ cười càng lúc càng đậm.

Triệu Phong khẽ gật đầu. Tiềm lực của Triệu Vũ Phỉ vốn đã không tầm thường, hiện tại lại đạt được truyền thừa của Thần Võ Tộc, thành tựu ngày sau tuyệt đối phi phàm, nói không chừng sẽ có thể đái lĩnh Linh Tộc trở về sự huy hoàng của ngày trước.

- Triệu Phong, hiện tại Linh Tộc đang khan hiếm chiến lực cao tầng, ngươi vừa vặn trở về, không bằng đi chiến trường tiền tuyến ma luyện một chút đi?

Tam Trưởng lão nhìn về phía Triệu Phong tiếp tục nói. Mặc dù hắn có chút khúc mắc với Triệu Phong, nhưng cũng chỉ là vì trước đây Triệu Phong từng cự tuyệt lời mời chào thu đồ đệ của hắn mà thôi. Hiện tại Triệu Phong vừa mới du lịch trở về, tu vi tăng lên cực nhanh đến Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, nội tình của hắn tất nhiên không quá củng cố, thực lực so ra cũng kém Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong lâu năm, cho nên Tam Trưởng lão mới bảo Triệu Phong đi chiến trường ma luyện một phen, củng cố tu vi thực lực. Về phương diện khác, cũng có thể hóa giải một chút thế yếu chiến cuộc của Linh Tộc.

- Khan hiếm chiến cuộc cao tầng?

Triệu Phong hơi có chút nghi hoặc. Theo lý thuyết, chỉnh thể thực lực của Linh Tộc so với bên phía Liệt Kim Tộc còn mạnh hơn một bậc

mới đúng a?

- Hai tộc phát sinh đại chiến, là do bên phía Liệt Kim Tộc khơi mào trước. Lúc trước, bọn chúng đột nhiên phát động tập kích, cấp tốc tiêu diệt đại lượng chiến lực cao tầng trong Linh Tộc. Tuy rằng Linh Tộc cũng nhanh chóng phản ứng lại, nhưng tình hình chiến cuộc hiện tại, vẫn là bên phía Liệt Kim Tộc chiếm ưu thế hơn!

Thần sắc Tam Trưởng lão hơi chút tức giận nói.

- Vậy cũng tốt!

Triệu Phong trực tiếp đồng ý tham chiến. Sau khi hắn trở thành Đệ tử Hạch tâm của Linh Tộc, cũng dựa vào thế lực Ngũ tinh Linh Tộc này thu được không ít chỗ tốt. Mà hiện tại hai tộc phát sinh đại chiến lại là vì Triệu Vũ Phỉ mới bắt đầu, Triệu Phong cũng không tiện khoanh tay mặc kệ.

Mặt khác, sau khi thông qua chiến tranh, đại lượng chém giết, đến lúc đó Triệu Phong có thể dần dần bỏ đi phong ấn tu vi, biểu lộ ra tu vi chân chính của mình, khả năng bị người khác hoài nghi cũng sẽ nhỏ đi rất nhiều.

- Tốt! Ngươi tranh thủ chạy tới Thiên La Tông a! Thế lực này xem như một địa phương tương đối quan trọng bên trong lãnh địa Linh Tộc, bên phía Liệt Kim Tộc vẫn luôn muốn chiếm lĩnh nó!

Tam Trưởng lão lập tức giao cho Triệu Phong một nhiệm vụ quan trọng.

Sau khi rời khỏi Cấm địa Linh Tộc, Triệu Phong thoáng chuẩn bị một chút, liền trực tiếp xuất phát tới Thiên La Tông.

o0o

Cùng lúc đó, trong một tòa mật điện bốc lên hỏa quang rừng rực dưới lòng đất…

- Bẩm báo Trưởng lão, Triệu Phong đã trở về Linh Tộc!

Một gã nam tử kim giáp thoáng hiện lên trong cung điện dưới lòng đất, bộ dáng nhất mực cung kính. Trước mặt hắn đang phiêu phù ba đoàn hư quang. Đoàn hư quang chính giữa là một gã nam nhân niên kỷ khá lớn, nhưng thân hình khôi ngô cao lớn, toàn thân phát ra kim diễm đằng đằng, sắc mặt uy nghiêm bình tĩnh, chính là Kim Trưởng lão của Liệt Kim Tộc!

- Tiểu tử này lại xuất hiện!

Ánh mắt Kim Trưởng lão chợt lóe tinh quang. Hắn chính là kẻ trước đây đã đái lĩnh đệ tử Liệt Kim Tộc tham gia đổ chiến hai tộc, có ấn tượng cực kỳ sâu sắc với Triệu Phong.

- Linh Tộc này thật là vận khí to lớn, lại có được hai tên thiên tài tuyệt đỉnh Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phỉ này!

Bên trái Kim Trưởng lão, một gã trung niên thân hình tương đối thấp bé, trong mắt chợt lóe lên lãnh quang âm độc.

- Tình huống Triệu Phong hiện tại như thế nào?

Kim Trưởng lão chợt hỏi lần nữa.

- Triệu Phong trở về Linh Tộc, tu vi cao tới Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong! Hiện tại hắn đã rời khỏi Linh Tộc, tựa hồ là chuẩn bị gia nhập chiến trường!

Nam tử kim giáp lập tức trả lời.

- Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong?

Sắc mặt Kim Trưởng lão cùng trung niên thấp lùn kia đều khẽ chấn động.

- Không tới mười năm đã từ Cổ Thần Thất giai đạt tới Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong!

Sắc mặt Kim Trưởng lão vô cùng trầm trọng. Lời này vừa nói ra, một đoàn hỏa diễm màu xám tro bên phải Kim Trưởng lão chợt khẽ run lên, tản mát ra hàn ý băng lãnh thấu xương.

- Quan sát mật thiết nhất cử nhất động của Triệu Phong cho ta! Nếu có bất cứ tin tức gì, lập tức trực tiếp bẩm báo!

Kim Trưởng lão lập tức quát lớn. Sau đó, gã nam tử kim giáp kia liền rời khỏi mật điện.

- Tuyệt đối không thể bỏ qua cơ hội lần này! Sau khi biết được Triệu Phong hiện thân ở chỗ nào, lập tức phái ra cường giả giết chết hắn!

Ánh mắt Kim Trưởng lão khẽ trầm xuống, bắt đầu suy tư, tìm kiếm nhân tuyển thích hợp.

Đúng lúc này, đoàn hỏa diễm màu xám tro lạnh lẽo bên phải Kim Trưởng lão kia đột nhiên thiêu đốt mãnh liệt lên. Bên trong đó chợt đi ra một đạo nhân ảnh. Đây là một nữ tử thân mặc quần áo đạm kim sắc đẹp đẽ quý giá, dung mạo tuyệt lệ lại mang theo thần sắc băng hàn, thân thể cao gầy lung linh khiến người ta mơ màng, khí tức lại âm sâm quỷ dị, giống như một tòa băng sơn hư vô quỷ dị vậy.

- Tên Triệu Phong này, cứ giao cho ta xử lý đi!

Nữ tử băng hàn kia lạnh giọng nói.

Ánh mắt gã trung niên thấp lùn kia nhìn chằm chằm trên người nữ tử băng hàn, trong mắt mơ hồ hiện lên một tia dị sắc.

- Ha ha… Cũng được! Chuyện tình Triệu Phong liền giao cho ngươi phụ trách a!

Kim Trưởng lão khẽ mỉm cười, lập tức đáp ứng. Sau đó, đoàn hỏa diễm lạnh lùng kia đã bao vây lấy thân thể nữ tử băng hàn, chợt lóe lên rồi biến mất.

- Chậc chậc… Hàn Diễm Cổ Thần thật là càng ngày càng đẹp a! Chỉ là quá mức lạnh lẽo rồi. Vì sao nàng lại lưu ý chuyện tình của Triệu Phong như vậy?

Sau khi Hàn Diễm Cổ Thần đi rồi, gã trung niên thấp lùn kia lập tức hỏi. Hàn Diễm Cổ Thần chính là Đệ nhất mỹ nữ của Liệt Kim Tộc, càng là thiên tài có thiên phú cao nhất trong ức năm qua của Liệt Kim Tộc. Rất lâu trước đây, thời điểm Hàn Diễm Cổ Thần còn vang danh, đã dẫn tới vô số thiên tài tuấn kiệt của Tử Linh Vực truy đuổi, nhưng Hàn Diễm Cổ Thần lại chưa từng coi trọng bất cứ người nào. Về sau, Hàn Diễm Cổ Thần ra ngoài du lịch một phen, lúc trở về đã trở thành Bán Bộ Thần Chủ rồi!

- Nàng vẫn luôn cảm thấy hứng thú với thiên tài! Nhưng cũng không phải là yêu thích, mà là thích hành hạ đến chết!

Kim Trưởng lão lộ ra nụ cười tràn ngập thâm ý.

o0o

Sau mười ngày phi hành, Triệu Phong đã tới Thiên La Tông trong phạm vi lãnh địa của Linh Tộc. Tông môn Thiên La Tông nằm trên đỉnh của một mảnh quần sơn liên miên không dứt, thời điểm Triệu Phong tiếp cận, liền lập tức bị người trong Thiên La Tông phát hiện.

- Kẻ tới là người phương nào?

Một đạo thanh âm vang dội trực tiếp truyền ra, rung động thiên địa.

- Triệu Phong của Linh Tộc, nhận được mệnh lệnh của Tam Trưởng lão, đến đây chi viện Thiên La Tông!

Triệu Phong trực tiếp trả lời. Nhưng trong lòng hắn có chút nghi hoặc. Kẻ nắm quyền hiện ở trong Thiên La Tông này khẳng định là nhận ra chính mình, nhưng tại sao lại còn hỏi hắn như vậy?

Hắn không khỏi vận chuyển Tả Mâu, xuyên thấu qua đại trận phòng ngự cùng tầng tầng kiến trúc, nhìn về phía địa phương thanh âm kia phát ra. Đó là một gã trung niên thân khoác kim bào uy nghiêm, khí tức cường đại, tu vi Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong. Ở bên cạnh gã trung niên kim bào kia là một gã thanh niên khuôn mặt tuấn nhã, mang theo thần sắc băng hàn cao ngạo.

- Băng Nguyên Cổ Thần?

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhíu lại, nhất thời liền hiểu rõ. Băng Nguyên Cổ Thần là Cổ Thần được xem là át chủ bài xuất chiến của Linh Tộc trong đổ chiến hai tộc lần trước. Nhưng trong đổ chiến, Băng Nguyên Cổ Thần lại trực tiếp thảm bại, cuối cùng một mình Triệu Phong xoay chuyển chiến cuộc, đạt được thắng lợi chung cuộc. Trước đây Triệu Phong cũng đã nhận ra sự ganh tỵ cùng đố kỵ của

Băng Nguyên Cổ Thần đối với hắn.

o0o

Trong Thiên La Tông…

- Phụ thân, kẻ này chính là Triệu Phong!

Băng Nguyên Cổ Thần thấp giọng nói.

- Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong?

Sắc mặt gã trung niên kim bào kia thầm chấn kinh.

- Cái gì? Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong?

Sắc mặt Băng Nguyên Cổ Thần cực kỳ kinh hãi, sau đó nhất thời dại ra.

Trong đổ chiến hai tộc, hắn đã nhận hết sự sỉ nhục. Sau khi trở về, Băng Nguyên Cổ Thần liền chuyên tâm tu luyện, dưới sự trợ giúp của phụ thân, thật vất vả mới đạt tới Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong. Hắn vốn định lần tiếp theo gặp lại Triệu Phong, nhất định phải ước chiến phân cao thấp một trận với Triệu Phong. Nhưng lại không nghĩ tới, đợi đến lúc hắn nhìn thấy Triệu Phong, phụ thân hắn lại nói Triệu Phong đã là Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong rồi.

- Tuy rằng tu vi thực lực của ngươi kém xa hắn, nhưng hiện tại hắn đang ở Thiên La Tông, vẫn phải nghe vi phụ điều khiển! Đại chiến hai tộc lần này, hắn tuyệt đối sẽ không có cơ hội biểu hiện! Ta sẽ để cho chiến công của ngươi viễn siêu Triệu Phong!

Sắc mặt trung niên kim bào từ ái nhìn về phía Băng Nguyên Cổ

Thần.

- Ừm!

Băng Nguyên Cổ Thần có chút nặng nề gật đầu.

o0o

Rất nhanh, kết giới phòng ngự của Thiên La Tông đã xuất hiện một chỗ hổng, Triệu Phong thông qua chỗ hổng đó, trực tiếp tiến vào Thiên La Tông.

- Hóa ra là Triệu Phong, Đệ nhất thiên tài của Linh Tộc ta a! Ta là Lam Viễn Cổ Thần, Thống soái nơi này! Ngươi vừa mới tới nơi đây, ta đã đã bảo những người khác chuẩn bị chỗ ở cho ngươi, ngươi nghỉ ngơi trước một chút a!

Lam Viễn Cổ Thần nhìn về phía Triệu Phong, biểu hiện thập phần nhiệt tình.

- Làm phiền rồi!

Triệu Phong trực tiếp đáp lời, sau đó được đưa tới một tòa cung điện rộng rãi hoa lệ.

Sở dĩ hắn nguyện ý tham chiến, chính là dự định xuất một phần lực cho Linh Tộc, vãn hồi cục diện bất lợi của Linh Tộc. Xem ra, Lam Viễn Cổ Thần này hẳn sẽ không cho hắn cơ hội này!

Bất quá như vậy cũng tốt, Triệu Phong cứ như vậy an tâm ở lại chiến trường tiền tuyến thêm một đoạn thời gian, đến lúc đó cho dù thể hiện ra tu vi chân chính, cũng sẽ không khiến cho người khác quá mức hoài nghi.

Sau khi tiến vào cung điện của mình, Triệu Phong liền trực tiếp bắt đầu tu luyện, chủ yếu tập trung ở đề thăng lực lượng Áo nghĩa, cường hóa các loại kỹ năng.

o0o

Đêm đó, không trung Thiên La Tông vốn đang trầm tịch âm lãnh, đột nhiên nhiệt độ xung quang chợt trở nên nóng dần lên.

Ong ong!

Sau một khắc, kết giới phòng hộ của Thiên La Tông đột nhiên mạnh mẽ chấn động, kinh động tất cả mọi người bên trong Thiên La Tông.

- Địch tấn công! Địch tấn công!

Trong Thiên La Tông vang lên từng đạo từng đạo thanh âm dồn dập.

Chỉ thấy bên ngoài Thiên La Tông đã tập kết một nhóm lớn người, kẻ cầm đầu là một gã trung niên cự hán thân hình cao tới ba trượng, toàn thân nhấp nháy kim ngân sắc, phát ra diễm khí đằng đằng.

Sưu!

Một đạo thân ảnh kim bào trực tiếp nhảy ra, đứng lặng giữa hư không, tản mát ra khí tức Thái Cổ cường đại.

- Hừ! Ta sớm biết các ngươi sẽ không dễ dàng buông tha Thiên La Tông!

Lam Viễn Cổ Thần hừ lạnh một tiếng.

- Bớt sàm ngôn đi! Lam Viễn Cổ Thần, hôm nay chúng ta nhất định đoạt được Thiên La Tông!

Trung niên cự hán kia hét lớn một tiếng, một cỗ kim diễm cực nóng lan tỏa ra, đem một mảnh chân trời nhuộm thành kim quang rạng rỡ.

Rầm rầm!

Trung niên cự hán kia trực tiếp đánh ra song quyền, chỉ thấy một khỏa thái dương kim sắc rừng rực đã trực tiếp oanh kích thẳng ra.

- Chỉ bằng ngươi? Còn kém một chút!

Sắc mặt Lam Viễn Cổ Thần lộ ra thần sắc khinh thường.

- Xuất kích!

Lam Viễn Cổ Thần nhất thời quát lớn, bốn phía thân thể lan tỏa ra Thần lực cường đại như tinh thể, trực tiếp lao ra. Trong Thiên La Tông, vô số cường giả cũng theo sau Lam Viễn Cổ Thần, toàn bộ lao ra.

- Ha ha… Thiên La Tông này, chúng ta lấy chắc rồi!

Đúng lúc này, sau lưng trung niên cự hán kia chợt xuất hiện một vị lão giả làn da hơi chút nhăn nheo. Trên người lão giả nhất thời tản mát ra một cỗ uy áp nóng bức vô cùng cường đại, khiến cho tất cả mọi người đang từ trong Thiên La Tông bay ra kia, thân thể ngừng trệ lại, giống như đang bị thiêu đốt vậy, nóng bức vô cùng.

Oanh!

Thủ chưởng lão giả kia vung lên, một đoàn hỏa diễm màu nâu xám

bùng phát ra, hình thành một đầu Ác long dữ tợn, gào thét lao tới.

- Không tốt! Cổ Thần Cửu giai!

Sắc mặt Lam Viễn Cổ Thần nhất thời đại biến.

Vù vù vù!

Thần lực tinh thể quanh người hắn trực tiếp ba động ra, ngưng kết ra một mặt phòng hộ thuẫn tinh thể thật lớn ngay trước mặt.

Oanh phanh!

Phòng hộ thuẫn tinh thể kia ngăn cản không được bao lâu, đã trực tiếp bể nát. Con Ác long hỏa diễm màu nâu xám kia gào thét lao tới, trực tiếp đẩy lùi vài gã Cổ Thần do Lam Viễn Cổ Thần dẫn đầu.

- A!

Một gã Cổ Thần Thất giai thực lực yếu kém không thể chống lại con Ác long hỏa diễm cường đại kia, toàn thân bị thiêu đốt mãnh liệt, không bao lâu đã bị đốt thành tro tàn.

- Lui về phòng thủ!

Lam Viễn Cổ Thần nhất thời hạ lệnh. Hiện tại bọn chúng chỉ có thể lui về Thiên La Tông phòng thủ, chờ đợi Linh Tộc chi viện mới còn một đường hy vọng!

Chương 1408: Thống soái bỏ chạy

- Lui về phòng thủ!

Lam Viễn Cổ Thần nhất thời hạ lệnh. Hiện tại bọn chúng chỉ có thể lui về Thiên La Tông phòng thủ, chờ đợi Linh Tộc chi viện mới còn một đường hy vọng!

Thoáng chốc, đám thành viên trong Thiên La Tông vừa lao ra đã lập tức lui trở về.

- Không nghĩ tới Liệt Kim Tộc lại điều cường giả Cổ Thần Cửu giai tới đây tiến công!

Một lão giả tóc bạc, thần sắc tràn ngập sầu lo, nói. Hắn chính là Tông chủ của Thiên La Tông này, tu vi Cổ Thần Bát giai.

- Lão giả kia, chắc là Ám Nha Cổ Thần của Liệt Kim Tộc!

Lam Viễn Cổ Thần nhìn chằm chằm lão giả nhăn nheo kia, sắc mặt ngưng trọng.

- Chính là gã Ám Nha Cổ Thần tàn nhẫn thích giết chóc, ưa thích bắt giữ địch nhân, sau đó chậm rãi dằn vặt đến chết kia sao?

Một gã Cổ Thần trung niên nghe vậy, thân thể nhất thời run lên. Trong lòng tất cả thành viên còn lại trong Thiên La Tông cũng tràn ngập một tầng áp lực mù mịt. Bị Ám Nha Cổ Thần đánh bại, nếu không có quyết tâm tự bạo, như vậy chờ đợi bọn họ chính là sự dằn

vặt vô tận.

- Thiên La Tông chủ, kết giới phòng ngự này không kiên trì được bao lâu nữa! Ngươi đái lĩnh bộ phận đệ tử Thiên La Tông bố trí đại trận hộ tông đi!

Lam Viễn Cổ Thần lập tức quát lên.

- Được!

Tông chủ Thiên La Tông trực tiếp rời đi.

Thiên La Tông thân là thế lực Tứ tinh rưỡi thập phần cổ lão, nội tình tuyệt không thể khinh thường. Thiên La Tông đã từng dùng đại trận hộ tông đánh trọng thương qua một gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, khiến cho đối phương rút lui.

Trong khoảng thời gian này, Lam Viễn Cổ Thần truyền tin tức cầu cứu cho Linh Tộc.

- Khặc khặc… các ngươi chống cự nhiều một chút, ta mới chơi vui hơn một chút a!

Ám Nha Cổ Thần cười một tiếng âm trầm quỷ dị. Sau đó, bàn tay gầy guộc của hắn nhẹ nhàng vung lên.

- Tiến công!

Trung niên cự hán kia lập tức quát lớn. Chỉ thấy quang mang hỏa diễm đủ loại màu sắc giống như sóng biển ngập trời cuồn cuộn đánh thẳng lên kết giới phòng hộ của Thiên La Tông.

- Thủ vững!

Lam Viễn Cổ Thần lập tức quát lớn. Tất cả thành viên trong Thiên La Tông lập tức phóng xuất Thần lực, rót vào trong kết giới phòng hộ.

- Phụ thân, làm sao bây giờ?

Thần sắc Băng Nguyên Cổ Thần thoáng sợ hãi, có chút không biết phải làm sao. Kẻ tới chính là Cổ Thần Cửu giai của Liệt Kim Tộc a, cộng thêm một gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong khác, bên phía bọn chúng căn bản không có bất kỳ phần thắng nào. Với thiên phú của Băng Nguyên Cổ Thần, ngày sau cũng có một chút hy vọng trùng kích Thần Chủ, hắn không muốn phải chết ở chỗ này. Mặt khác, Băng Nguyên Cổ Thần cũng không có quyết tâm tự bạo, nhưng nếu rơi vào trong tay Ám Nha Cổ Thần, kết quả đó… chỉ mới nghĩ tới đây thôi cũng đã khiến cho hắn cảm thấy rợn cả tóc gáy.

Đúng lúc này, Triệu Phong chợt từ trong cung điện của mình đi ra. Lam Viễn Cổ Thần liếc nhìn về phía Triệu Phong một cái, sắc mặt thoáng ngưng đọng. Tuy rằng Triệu Phong do Tam Trưởng lão phái đến đây, nhưng Lam Viễn Cổ Thần căn bản không có ý định để cho Triệu Phong ra chiến trường. Ban đầu hắn dự định để cho Triệu Phong nghỉ ngơi một thời gian, sau đó giao cho Triệu Phong một vài nhiệm vụ đơn giản nhưng tốn thời gian nào đó, tận lực đuổi Triệu Phong rời xa chiến địa. Hiện tại Triệu Phong chủ động xuất hiện, hắn mới nhớ ra Triệu Phong cũng là Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, có lẽ có thể tạo thành một chút công dụng nào đó.

- Triệu Phong, ngươi mau ra tay, chống đỡ địch nhân tiến công a!

Lam Viễn Cổ Thần lập tức nói.

o0o

Bên ngoài kết giới phòng hộ…

- Hửm? Như thế nào lại còn một gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong?

Trung niên cự hán kia thoáng chút kinh ngạc. Trước đây Thiên La Tông vẫn luôn chỉ có một gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong Lam Viễn Cổ Thần mà thôi, hiện tại lại có thêm một người nữa! Thế nhưng mặc dù có thêm một người, nhưng bên phía bọn chúng đã tới một gã Cổ Thần Cửu giai, bên phía Thiên La Tông vẫn như cũ không có phần thắng.

- Kẻ này… chính là Triệu Phong!

Ánh mắt Ám Nha Cổ Thần khẽ lóe lên, nhìn chăm chú về phía Triệu Phong. Chẳng biết vì sao, Ám Nha Cổ Thần nhìn thấy khuôn mặt thong dong bình tĩnh của Triệu Phong kia, trong lòng lại dâng lên một tia bất an không thể nói rõ.

- Cấp tốc phá trận!

Ám Nha Cổ Thần trực tiếp quát lên. Đồng thời, trong tay hắn cũng xuất hiện một thanh trường thương màu đen. Một cỗ hắc diễm bá đạo từ trong hắc thương phóng xuất ra, giao hòa cùng một chỗ với hỏa diễm màu nâu xám trên người Ám Nha Cổ Thần.

- Phá!

Ám Nha Cổ Thần huy động hắc thương trong tay, ngưng tụ ra uy năng hỏa diễm cực nóng bá đạo, trực tiếp oanh kích ra.

- Rống!

Chỉ thấy một đầu Cự long màu nâu xám dài đến trăm trượng lao ra,

phát ra thanh âm rít gào dữ tợn, chấn thiên động địa. Con Cự long màu nâu xám kia phối hợp với rất nhiều thành viên Liệt Kim Tộc, trực tiếp công kích kết giới phòng hộ của Thiên La Tông.

Răng rắc!

Tầng kết giới phòng hộ rất nhanh đã bị phá thành mảnh nhỏ, thần sắc tất cả mọi người trong kết giới nhất thời ngưng trọng, vô cùng lo lắng.

- Triệu Phong, vừa rồi vì sao ngươi không sớm xuất thủ? Ngươi đây là muốn cố ý hãm hại chúng ta sao?

Lam Viễn Cổ Thần lập tức quát lớn, ánh mắt lạnh lùng liếc nhìn Triệu Phong một cái.

- Khặc khặc… Chịu chết đi!

Ám Nha Cổ Thần tay cầm hắc thương, thân thể vờn quanh một mảnh hỏa diễm màu nâu xám bá đạo, trực tiếp áp bách thẳng về phía Lam Viễn Cổ Thần cùng Triệu Phong.

- Thiên La Tông chủ, mau khởi động đại trận hộ tông!

Sắc mặt Lam Viễn Cổ Thần khẽ biến, vội vàng quát lớn.

Vù vù vù!

Trên mảnh đất trống sau lưng Lam Viễn Cổ Thần đột nhiên ba động lên một mảnh Thần quang lam nhạt. Mảnh Thần quang kia ko ngừng xoay chuyển trên không trung, ngưng tụ ra một đầu Cự long lam sắc, phát ra uy thế rung trời. Đồng thời, hai cánh tay Lam Viễn Cổ Thần mở ra, vô số lưu quang băng tinh dày đặc phóng xuất ra, hình thành

nên một cỗ băng tinh phong bạo, thổi quét thẳng lên.

Ầm ầm!

Con Cự long lam sắc cùng với đạo băng tinh phong bạo kia nhất tề công kích thẳng về phía Ám Nha Cổ Thần.

- Khặc khặc… các ngươi quá coi thường lão phu rồi!

Thanh trường thương trong tay Ám Nha Cổ Thần cực nhanh vũ động, từng đạo từng đạo hỏa diễm màu nâu xám điên cuồng bắn thẳng ra.

Oanh! Phanh! Oành!

Băng tinh phong bạo do Lam Viễn Cổ Thần phóng thích ra không được bao lâu, đã nhanh chóng bị phá hủy toàn bộ. Mà Cự long lam sắc do Tông chủ Thiên La Tông cùng rất nhiều cao tầng Thiên La Tông liên hợp thi triển ra cũng liên tục bị đẩy lui.

Ông!

Thần lực trong cơ thể Triệu Phong khẽ ba động, chuẩn bị xuất thủ.

- Triệu Phong, ngươi đối phó gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong kia! Ta và Thiên La Tông chủ kềm chế gã Cổ Thần Cửu giai kia!

Lam Viễn Cổ Thần trực tiếp hạ lệnh.

- Ừm!

Triệu Phong gật đầu, nhìn về phía gã trung niên cự hán bên kia. Trung niên cự hán kia, đang chiến đấu kịch liệt với một Trưởng lão

gã Cổ Thần Bát giai và một gã Trưởng lão Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong của Thiên La Tông.

- Ha ha… chết cho ta!

Trung niên cự hán kia đột nhiên thôi động lực lượng huyết mạch trong cơ thể. Toàn thân hắn trở nên trong suốt sáng bóng, cứng rắn vô cùng, hơn nữa còn lóe lên quang mang kim văn lưu ly. Một tầng hỏa diễm cường đại cực nóng cũng theo đó phóng xuất ra. Thoáng chốc, gã Trưởng lão Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong của Thiên La Tông liền trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, miệng phun ra một ngụm máu tươi.

- Toái Liệt Viêm Quyền!

Trung niên cự hán kia liếc nhìn về phía gã Trưởng lão Cổ Thần Bát giai còn lại trước mặt, song quyền giơ lên cao, khẽ hợp lại, từ trong đó ngưng tụ ra một đoàn năng lượng hỏa diễm hủy diệt, trực tiếp đánh thẳng ra.

Ầm ầm!

Chỉ thấy một đoàn hỏa cầu cực nóng như nham tương điên cuồng nghiền ép thẳng ra. Sắc mặt Trưởng lão Cổ Thần Bát giai kia nhất thời trắng bệch, trường kiếm trong tay liên tục kích xuất ra mấy đạo công kích cường hãn, nhưng đều bị đoàn hỏa cầu kia trực tiếp nghiền nát.

Mắt thấy đoàn hỏa cầu nham tương kia đã sắp sửa nghiền ép tới, đột nhiên, một đạo thân ảnh ngân sắc mộng huyễn chợt xuất hiện ngay trước mặt gã Trưởng lão Cổ Thần Bát giai kia.

Tay phải Triệu Phong ngưng tụ Thần lực Hỗn Nguyên, chợt đánh ra

một quyền. Chỉ thấy một đoàn quyền mang thâm ngân vẫn đục mang theo một cỗ lực tràng thôn phệ kỳ dị, đột nhiên va chạm mạnh với đoàn hỏa cầu nham tương kia.

Oanh phanh!

Đoàn hỏa cầu nham tương kia trực tiếp vỡ vụn, quyền mang thâm ngân vẫn đục kia cắn nuốt bộ phận lực lượng hỏa diễm, tiếp tục oanh kích thẳng về phía trước.

- Làm sao lại…

Sắc mặt trung niên cự hán kia đại biến. Cũng đều là Cổ Thần Bát giai, nhưng không ngờ tuyệt chiêu của hắn lại bị Triệu Phong nghiền ép đánh nát dễ dàng như vậy.

Oanh!

Trung niên cự hán kia một lần nữa đánh ra mấy quyền, mạnh mẽ đập nát đạo quyền mang thâm ngân vẫn đục kia.

- Ngươi chính là Triệu Phong?

Trung niên cự hán nhìn chằm chằm Triệu Phong, thần sắc khó có thể tin nổi. Thân là một thành viên Liệt Kim Tộc, hắn tự nhiên biết rõ những tình huống liên quan tới Triệu Phong. Theo như hắn biết, trước khi Triệu Phong biến mất, cũng chỉ là Cổ Thần Thất giai, lần này hiện thân, không ngờ lại đạt tới Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong! Hắn vốn cho rằng Triệu Phong là vội vã đề thăng tu vi, thực lực cũng không mạnh mẽ bao nhiêu, nhưng sự thật lại hoàn toàn khác hẳn!

Bên kia, Lam Viễn Cổ Thần liên thủ với Tông chủ Thiên La Tông, lại bị Ám Nha Cổ Thần một lần nữa đẩy lùi.

- Hửm? Triệu Phong tựa hồ đang chiếm ưu thế?

Lam Viễn Cổ Thần vừa vặn nhìn thấy một màn trung niên cự hán kia vội vàng đánh nát công kích của Triệu Phong.

- Vừa rồi đó là… Thần lực Hỗn Nguyên!

Những công pháp dành cho cường giả Cổ Thần tu luyện của Linh Tộc vốn cũng không nhiều, Lam Viễn Cổ Thần từ công kích Thần lực cùng chiến kỹ của Triệu Phong đã suy đoán ra Triệu Phong chính là tu luyện công pháp Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết.

Uy năng của môn công pháp này được xác định căn cứ theo số lượng cùng cường độ của Áo nghĩa mà kẻ tu luyện am hiểu. Nhưng người bình thường muốn tu luyện một loại Áo nghĩa tới mức ngang bằng với tu vi cũng đã cực kỳ khó khăn, làm gì còn công phu đi tu luyện những Áo nghĩa khác. Huống chi, muốn đem tất cả các loại lực lượng Áo nghĩa dung hòa một thể cũng là một nan đề cực khí. Thế nhưng vừa rồi, Thần lực Hỗn Nguyên mà Triệu Phong thể hiện ra đã hoàn toàn viễn siêu Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong bình thường, uy năng không tầm thường.

- Khặc khặc… đối chiến với lão phu, không ngờ vẫn còn tâm trí đi nhìn chỗ khác!

Ám Nha Cổ Thần cười lạnh một tiếng, thân thể thiêu đốt kim diễm dùng tốc độ lôi đình tiếp cận Lam Viễn Cổ Thần.

- Ám Diễm Diệt Thiên!

Thanh trường thương trong tay Ám Nha Cổ Thần lăng không đảo qua. Chỉ thấy từng tầng từng tầng lưu quang hỏa diễm màu nâu xám

chợt hóa thành một mảnh viêm lãng ngập trời cuồn cuộn lao thẳng về phía Lam Viễn Cổ Thần.

- Không tốt!

Sắc mặt Lam Viễn Cổ Thần nhất thời ngưng đọng, thiêu đốt Thần lực, thi triển ra Bí pháp, ngưng tụ ra một tầng quang tráo tinh thể tinh xảo đặc sắc.

Oanh phốc!

Tầng lưu quang hỏa diễm mênh mông cuộn trào mãnh liệt kia một vòng tiếp một vòng, phảng phất như thiêu đốt vĩnh viễn bất tận, liên tục không ngừng đánh lên tầng quang tráo tinh thể. Đánh tới vòng thứ tư, Bí kỹ phòng ngự của Lam Viễn Cổ Thần liền trực tiếp bị nghiền nát. Thân hình hắn bay ngược về phía sau, đập thẳng lên trên đám kiến trúc xa xa.

- Lam Viễn Cổ Thần!

Sắc mặt Tông chủ Thiên La Tông tràn ngập lo lắng. Ám Nha Cổ Thần thân là tộc nhân Liệt Kim Tộc, lực lượng phòng ngự vô cùng cường đại. Vừa rồi hắn mặc kệ con Cự long lam sắc kia, trực tiếp phát động mãnh công với Lam Viễn Cổ Thần, trong nháy mắt đã đánh bại đối phương.

Đột nhiên, từ trong đám phế tích kia chợt bắn ra một đạo hư quang bạch tinh, lao thẳng về phía Băng Nguyên Cổ Thần, rất nhanh thu hắn vào trong không gian đặc thù. Sau đó, thân hình Lam Viễn Cổ Thần lóe lên tinh quang hư bạch, bộc phát ra tốc độ sánh ngang với Cổ Thần Cửu giai, xoay người phóng chạy về phía phương xa.

Một màn này khiến cho song phương Thiên La Tông cùng Liệt Kim

Tộc đang chiến đấu nhất thời đều ngây ngẩn cả người. Giờ phút này, Lam Viễn Cổ Thần, cường giả mạnh nhất trong Thiên La Tông, không ngờ lại mang theo con hắn trực tiếp bỏ chạy như vậy.

- Không!

Tông chủ Thiên La Tông nhất thời gào thét một tiếng, trong lòng tuyệt vọng. Những thành viên Thiên La Tông còn lại ở đây nhất thời không còn chút chiến ý nào, đờ đẫn ngây người tại chỗ.

- Ha ha… Thống soái của các ngươi đã vứt bỏ các ngươi bỏ chạy, đây chính là phong phạm làm việc của Linh Tộc a!

Ám Nha Cổ Thần nhất thời cười to ha hả.

Triệu Phong nhìn theo phương hướng Lam Viễn Cổ Thần bỏ chạy, có chút không biết nói gì. Hiện tại Thần lực hắn đang phát huy ra cũng chỉ là Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, lúc này hắn còn chưa giết chết một gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong địch quân nào, Lam Viễn Cổ Thần kia đã trực tiếp bỏ chạy rồi.

- Triệu Phong, ngươi không còn chút phần thắng nào, không bằng đầu nhập vào Liệt Kim Tộc a! Dù sao ngươi vốn cũng không phải huyết mạch Linh Tộc, đợi sau khi Liệt Kim Tộc đánh bại Linh Tộc, Triệu Vũ Phỉ vẫn là của ngươi!

Ám Nha Cổ Thần nhìn chằm chằm Triệu Phong, bắt đầu cười lạnh khuyên bảo. Tuy rằng trước đây khi hắn nhìn thấy Triệu Phong, trong lòng có một loại cảm giác bất an không thể nói rõ. Nhưng hiện tại Lam Viễn Cổ Thần đã bỏ chạy, cho dù thực lực của Triệu Phong không tầm thường đến đâu, có viễn siêu Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong đi chăng nữa, cũng không có bất kỳ tác dụng gì.

- Vậy sao?

Thần sắc Triệu Phong thản nhiên, khẽ mỉm cười. Đây chính là trận chiến đầu tiên của hắn trên chiến trường, Triệu Phong cũng không muốn thua trận.

- Trưởng lão, trước bắt giữ hắn, để cho ngài dằn vặt một thời gian, hắn nhất định là sẽ khuất phục mà thôi!

Trung niên cự hán cười to dữ tợn, vận chuyển Thần lực, trực tiếp lao ra.

- Không biết sống chết!

Ánh mắt Triệu Phong ngưng đọng, một tầng Thời Không Áo Nghĩa nhất thời lan tỏa ra. Thân hình hắn đột nhiên biến mất tại chỗ, xuất hiện ngay sau lưng gã trung niên cự hán kia.

- Không Gian Thiểm Thước?

Trung niên cự hán không chút để ý, trực tiếp thôi động thể phách cường hãn, chuẩn bị tiến hành cận chiến.

Phốc!

Một thanh cự kiếm thâm ngân vẫn đục từ trong tay Triệu Phong ngưng tụ ra, trực tiếp đâm xuyên thân thể trung niên cự hán.

- Làm sao lại…

Vẻ mặt trung niên cự hán kinh hãi. Không ngờ thể phách phòng ngự của hắn lại bị Triệu Phong trực tiếp xuyên thấu như vậy. Trung niên cự hán muốn tránh thoát, lại có cảm giác nhất cử nhất động của

mình cũng vô cùng chậm chạp, mà Thần lực trong cơ thể hắn cũng hỗn loạn một trận, nhanh chóng trôi qua, không có chút lực lượng chống lại nào.

Chương 1409: Thế cục nghịch chuyển

- Làm sao lại…

Trung niên cự hán rên lên một tiếng. Thân là tộc nhân Liệt Kim Tộc, cường giả cùng giai sao có thể dễ dàng xuyên thấu thể phách phòng ngự của hắn như vậy. Hơn nữa Thần lực trong cơ thể hắn vẫn đang vô cùng hỗn loạn, nhanh chóng trôi qua. Mọi cử động của hắn đều bị kéo chậm lại, không có chút lực lượng chống lại nào.

Xuy xuy xuy!

Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay Triệu Phong từ trong cơ thể trung niên cự hán trực tiếp rút ra, lại chém ngược thêm một kiếm nữa.

Thôn phệ hấp thu!

Uy năng Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay Triệu Phong chẳng những không giảm đi, trái lại càng tăng vọt lên. Lực tràng khủng bố trực tiếp xé rách đập nát thân thể trung niên cự hán, kể cả linh hồn của hắn cũng đồng thời bị yên diệt.

Một màn đột nhiên phát sinh này nhất thời đánh vỡ bầu không khí vừa rồi, khiến cho tất cả mọi người nhất thời khiếp sợ. Tông chủ Thiên La Tông cùng các thành viên Thiên La Tông vốn dĩ đã sớm tuyệt vọng, lúc này toàn bộ đều mở trừng hai mắt nhìn về phía Triệu Phong.

- Gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong kia… đã bị Triệu Phong giết chết!

Tông chủ Thiên La Tông đờ đẫn thốt lên. Hắn không thể nào ngờ tới, sau khi Lam Viễn Cổ Thần bỏ chạy, lại còn có thể phát sinh một màn như vậy.

- Đã xảy ra chuyện gì? Gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong của Liệt Kim Tộc kia, như thế nào lại bị Triệu Phong giết chết rồi?

Tu vi cảnh giới của các thành viên Thiên La Tông còn lại ở đây hơi thấp một chút, khó có thể hiểu được một màn vừa rồi. Theo lý thuyết, bình thường muốn giết chết một cường giả đồng giai đều thập phần khó khăn, nhưng Triệu Phong lại biểu hiện cực kỳ dễ dàng.

- Tiểu tử, ngươi dám giết hắn…

Lúc này Ám Nha Cổ Thần mới phản ứng lại, sắc mặt cực kỳ giận dữ, trong mắt tràn ngập sát ý. Vốn dĩ là cục diện đại thắng, lúc này lại tổn thất một gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, hơn nữa gã trung niên cự hán kia lại còn là bị giết ngay dưới mí mắt của hắn.

- Haizzz… tuy rằng đối phương đã chết một gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, nhưng vẫn còn lại một gã Cổ Thần Cửu giai!

Tông chủ Thiên La Tông nhìn về phía Ám Nha Cổ Thần, sắc mặt một lần nữa trầm xuống. Nếu như Lam Viễn Cổ Thần không bỏ chạy, ba người bọn họ liên thủ, có lẽ sẽ có thể đẩy lùi được Ám Nha Cổ Thần.

- Các ngươi tự mình đến đây tìm chết, vì sao ta lại không giết?

Triệu Phong nhìn về phía Ám Nha Cổ Thần, cười nhạt một tiếng.

- Tiểu bối, ngươi ngông cuồng như vậy, cuối cùng nhất định sẽ chết rất thảm…

Ánh mắt Ám Nha Cổ Thần lạnh lẽo, gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Phong. Theo như hắn thấy, một màn vừa rồi kia chủ yếu là do trung niên cự hán kia sơ xẩy khinh suất, cộng thêm Triệu Phong đánh lén, đánh ra một kích trí mạng cường đại. Mà Ám Nha Cổ Thần hắn trước giờ đối mặt với địch nhân, tuyệt đối sẽ không có chút khinh suất nào.

Thân ảnh chợt lóe lên, Ám Nha Cổ Thần đã trực tiếp tiếp cận Triệu Phong, trường thương trong tay đâm thẳng ra. Một đạo hỏa diễm màu nâu xám bá đạo trong nháy mắt phụt ra. Đồng thời trong đám hỏa diễm màu nâu xám kia còn xen lẫn một cỗ lực lượng Không Gian hỗn loạn, nhiễu loạn một mảnh hư không, khiến cho Triệu Phong không thể tiến hành Thuấn di.

Trên người Triệu Phong ba động vô số lưu quang kim sắc, kéo theo một đạo quang mang đạm kim sắc sáng lạn, bỏ chạy về phía phương xa. Đạo hỏa diễm màu nâu xám kia xuyên thấu qua đám tàn ảnh do Triệu Phong lưu lại, oanh kích lên trên mặt đất, nhất thời đánh ra một cái hố cháy đen khổng lồ rộng hơn trăm trượng.

Sau một kích thất bại, Ám Nha Cổ Thần lập tức đuổi theo, trường thương trong tay liên tục đánh ra. Từng đoàn từng đoàn quang huy hỏa diễm màu nâu xám đan xen trong đêm tối, khiến cho những người còn lại song phương hồi hộp không thôi, đều thối lui về phía sau. Nhưng Triệu Phong vẫn có thể liên tục chạy loạn trong đám công kích ngập trời, Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay thỉnh thoảng đánh ra, mang đi tính mạng mấy người địch quân, bộ dáng vô cùng thành thục nhẹ nhàng.

- Cho dù tiểu tử này không thi triển Không Gian Thiểm Thước, tốc độ cũng nhanh như vậy!

Sắc mặt Ám Nha Cổ Thần khẽ trầm xuống. Hắn thân là Cổ Thần Cửu

giai, không ngờ trên phương diện tốc độ lại vẫn thua xa Triệu Phong. Giờ phút này, Triệu Phong phảng phất như không hề đếm xỉa gì tới Ám Nha Cổ Thần, thỏa thích chém giết các thành viên Liệt Kim Tộc.

- Tốt! Không nghĩ tới tốc độ của Triệu Phong lại nhanh như vậy!

Sắc mặt Tông chủ Thiên La Tông chấn động, phảng phất như thấy được hy vọng. Tất cả thành viên Thiên La Tông nhìn thấy một màn này, cũng một lần nữa phấn chấn trở lại, ra sức xuất kích.

- A! A! A!

Trên không trung Thiên La Tông, thanh âm kêu la thảm thiết liên miên không dứt. Trong hư không, mỗi một lần lưu quang đạm kim sắc lóe lên, cũng sẽ thu gặt đi một hai cái sinh mệnh, mang theo huyết quang phun trào. Cộng thêm các thành viên Thiên La Tông xuất kích, con số tử thương của Liệt Kim Tộc trong nháy mắt đã tăng lên.

- A nha!

Ám Nha Cổ Thần bình thường vẫn luôn trầm ổn bình tĩnh, lúc này cũng trở nên cực kỳ phẫn nộ, nổi trận lôi đình. Lúc này, hắn chỉ có thể mở mắt trừng trừng nhìn Triệu Phong thu gặt tính mạng từng tên từng tên thủ hạ của mình. Khiến cho hắn vô lực chính là, Triệu Phong tựa hồ như đang cố ý đùa bỡn hắn vậy, mỗi khi hắn sắp sửa đuổi kịp đối phương, tốc độ của Triệu Phong sẽ đột nhiên tăng lên không ít, cấp tốc né tránh, phóng chạy chỗ khác.

Tuy rằng Triệu Phong phong ấn tu vi tại Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, nhưng kỹ xảo cùng ý cảnh cao thâm vẫn còn. Nếu không phải hắn không muốn thể hiện ra quá mức kinh người, đừng nói tới chuyện Ám Nha Cổ Thần tiếp cận hắn, chỉ sợ đã sớm bị hắn giết chết rồi.

- Giết! Giết sạch Liệt Kim Tộc!

Tông chủ Thiên La Tông cùng với rất nhiều cao tầng Thiên La Tông cũng noi gương Triệu Phong, bắt đầu chiến đấu hăng hái, giết đến mức nhiệt huyết sôi trào. Liệt Kim Tộc là địch nhân xâm chiếm tông môn bọn chúng, chém giết đồng môn bọn chúng. Hơn nữa, giết chết thành viên Liệt Kim Tộc còn có phần thưởng điểm cống hiến, có thể đổi lấy rất nhiều kỳ trân dị bảo mà thường ngày khó có thể đạt được.

Bởi vì có Triệu Phong dây dưa Ám Nha Cổ Thần, khiến cho tình huống chiến trường Thiên La Tông đã nhanh chóng nghịch chuyển, chiếm được thượng phong. Không bao lâu, các thành viên Liệt Kim Tộc do Ám Nha Cổ Thần đái lĩnh đến đây đã chết đi gần bảy tám phần, cũng không thiếu các thành viên Liệt Kim Tộc hoảng sợ, bỏ chạy trối chết.

- Không nghĩ tới tốc độ của Triệu Phong lại nhanh như vậy! Ngay cả Cổ Thần Cửu giai cũng không đuổi kịp!

Tông chủ Thiên La Tông nhìn về phía thân ảnh lưu quang đạm kim sắc kia, trong mắt vô cùng sùng kính. Chính bởi vì tốc độ Triệu Phong đạt tới điểm tối cao, khiến cho Ám Nha Cổ Thần hoàn toàn không có cách nào, cuối cùng mới có thể khiến cho Thiên La Tông chuyển bại thành thắng một cách kỳ tích như vậy.

- Thất bại sao?

Sắc mặt Ám Nha Cổ Thần cực kỳ khó nhìn. Hắn không thể nào ngờ tới cuối cùng chiến cuộc lại trở thành như vậy. Đến lúc này, đám thủ hạ do bản thân hắn suất lĩnh chỉ còn lại vài gã Chân Thần nhỏ yếu cùng một gã Cổ Thần Thất giai. Mà đám thành viên Thiên La Tông chỉ tổn thất cực kỳ nhỏ bé, cơ hồ không đáng kể.

- Vây sát đám người Liệt Kim Tộc!

Triệu Phong nhất thời quát lớn.

Thoáng chốc, các cường giả Cổ Thần Thiên La Tông liền đồng loạt lao ra. Cường giả Chân Thần bình thường của Thiên La Tông thì bắt đầu bày binh bố trận, dự định một lần nữa mở ra kết giới phòng ngự. Mà Tông chủ Thiên La Tông thì chưởng khống đại trận hộ tông, khống chế đầu Cự long lam sắc kia, ép thẳng về phía Ám Nha Cổ Thần.

- Các ngươi chờ đó! Lần tới, lão phu nhất định sẽ huyết tẩy Thiên La Tông!

Thanh âm Ám Nha Cổ Thần rít gào một trận, trong lòng oán hận tới tột đỉnh. Ám Nha Cổ Thần suất lĩnh những người còn lại, trực tiếp xoay người phóng chạy.

- Ta từng nói sẽ thả các ngươi đi sao?

Đúng lúc này, thân ảnh Triệu Phong đột nhiên xuất hiện trước mặt Ám Nha Cổ Thần, mang theo nụ cười nhàn nhạt, nhìn chằm chằm về phía hắn.

- Tiểu bối, lão phu muốn đi, ngươi cản không được!

Ám Nha Cổ Thần thấp giọng nói. Theo như hắn thấy, Triệu Phong chỉ là tốc độ nhanh một chút mà thôi, thực lực vẫn còn chút chênh lệch với Cổ Thần Cửu giai.

- Vậy thì thử xem!

Khóe miệng Triệu Phong dâng lên một tia vui vẻ nghiền ngẫm, thân hình chợt lóe lên, tiếp cận Ám Nha Cổ Thần.

Một đạo Thần lực Hỗn Nguyên thâm ngân vẫn đục cấp tốc ngưng kết lại thành một thanh trường kiếm, trực tiếp đâm thẳng ra.

Oanh phanh!

Ám Nha Cổ Thần trực tiếp quét ra một thương, hai người ở trong hư không cực nhanh giao thủ vài chiêu, lại một lần nữa tách ra. Sắc mặt Ám Nha Cổ Thần cả kinh, nhìn lướt qua mấy đạo vết thương trên người. Tuy chúng thập phần nhỏ, nhưng chứng tỏ là Triệu Phong có thể phá vỡ được phòng ngự thể phách của hắn. Đồng thời, hắn còn cảm giác được lực lượng trong cơ thể chính mình đã bị Triệu Phong hấp thu đi không ít. Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay Triệu Phong cũng ba động lên năng lượng ba động khổng lồ, thoạt nhìn uy năng lại càng tăng lên.

- Làm sao có thể?

Trong lòng Ám Nha Cổ Thần thất kinh. Ngay cả phòng ngự thể phách Cổ Thần Cửu giai của hắn, Triệu Phong cũng có thể đơn giản phá vỡ sao?

Lúc này, Tông chủ Thiên La Tông cùng với những cường giả Cổ Thần khác của Thiên La Tông cũng đã đánh tới. Trong lúc nhất thời, Ám Nha Cổ Thần liền rơi vào trong vòng vây.

- Khốn kiếp!

Sắc mặt Ám Nha Cổ Thần cực kỳ khó nhìn, biết bản thân đã rơi vào khốn cảnh. Thời điểm hắn chuẩn bị thi triển ra thủ đoạn bảo mệnh, đột nhiên sau lưng hắn chợt hiện lên một cỗ năng lượng ba động quỷ

dị.

Sau một khắc, một thanh trường kiếm thâm ngân vẫn đục chợt từ trước ngực hắn đâm ra, mang theo ra đại lượng huyết dịch kim hồng sắc.

Oanh!

Một cỗ năng lượng hỗn loạn cường đại trong nháy mắt lao ra, thổi quét toàn thân Ám Nha Cổ Thần. Lực phá hoại cường đại kia khiến cho trong nháy mắt Ám Nha Cổ Thần cảm giác được tử vong đang ập tới.

- Điều đó không có khả năng! Thực lực của ngươi…

Sắc mặt Ám Nha Cổ Thần vô cùng khiếp sợ. Lực lượng lúc này Triệu Phong thể hiện ra, cho dù là Cổ Thần Cửu giai cũng xa xa không bằng! Thân pháp, ý cảnh, chiến kỹ Thần lực, còn có lực lượng Áo nghĩa cường đại cao thâm kia, hoàn toàn không phải Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong có thể có được. Nhưng sau khi Ám Nha Cổ Thần biết được điều này, đã không còn cơ hội nói ra nữa.

Phốc xuy!

Trường kiếm trong tay Triệu Phong vung lên, trực tiếp chém Ám Nha Cổ Thần thành hai khúc.

- Đã chết rồi?

Sắc mặt tất cả thành viên Thiên La Tông hoàn toàn sửng sốt. Tuy Ám Nha Cổ Thần đã rơi vào khốn cảnh, nhưng cũng không bị thương thế nặng bao nhiêu, hẳn là vẫn còn một vài át chủ bài còn chưa kịp lấy ra. Nhưng sau một khắc, Ám Nha Cổ Thần đã bị Triệu Phong trực

tiếp giết chết rồi.

- Một kích mất mạng!

Trong lòng Tông chủ Thiên La Tông cực kỳ chấn động.

- Ám Nha Cổ Thần, cám ơn Thần lực của ngươi, khiến cho uy năng Thần lực Hỗn Nguyên của ta tăng lên nhiều!

Triệu Phong thản nhiên cười nói.

- Hóa ra Thần lực của Triệu Phong đại nhân chính là như vậy! Có thể hấp thu Thần lực của người khác, tăng lên uy năng của bản thân!

- Triệu Phong đại nhân không hổ là kỳ tài có một không hai của Linh Tộc!

Đại bộ phận các thành viên Thiên La Tông đều mang theo ánh mắt sùng bái nhìn về phía Triệu Phong. Không ít nữ đệ tử lại càng xem Triệu Phong như bạch mã hoàng tử trong lòng mình.

Từ lúc thi triển ra, Thần lực Hỗn Nguyên của Triệu Phong không ngừng lớn mạnh, sau khi hấp thu lực lượng của Ám Nha Cổ Thần, Thần lực công kích lại càng cường đại hơn. Lại thêm đại đa số các thành viên Thiên La Tông vây công, kềm chế, sau khi Triệu Phong súc lực xong, đột nhiên phát động tập kích bất ngờ, trực tiếp giết chết Ám Nha Cổ Thần. Tất cả chuyện này xem ra, tựa hồ không có bất cứ vấn đề gì.

Nhưng duy nhất chỉ có một mình Tông chủ Thiên La Tông, trong lòng vẫn cảm thấy có kỳ quặc rất lớn. Thời điểm hắn nhìn về phía Triệu Phong, đột nhiên có cảm giác gã thanh niên trước mặt này giống như tinh không hạo hãn vậy, vừa thần bí lại sâu không thể lường.

- Lần này có thể thuận lợi đánh bại đám người Liệt Kim Tộc, may mắn là có Thiên La Tông các vị phối hợp a!

Triệu Phong xoay người nhìn về phía các thành viên Thiên La Tông, mỉm cười nói.

o0o

Sau khi chiến đấu chấm dứt, toàn bộ Thiên La Tông lập tức trở nên bận rộn lên. Mọi người tiến hành công tác thống kê thương vong, cứu chữa người bị thương, thu thập chiến trường, đồng thời tiến hành trùng kiến tông môn. Triệu Phong thì quay trở lại cung điện của chính mình, tiếp tục bế quan tu luyện.

Lần đầu tiên xuất chiến, không cần thiết thể hiện quá mức chói mắt. Chiến tranh vẫn còn rất lâu dài, kế tiếp từng chút một dần dần bại lộ thực lực, mãi cho đến khi thể hiện ra tu vi chân chính, thực lực kỳ nhân, như vậy sẽ không bị người khác hoài nghi. Huống hồ, hạ thấp tu vi chiến đấu, đối với Triệu Phong mà nói cũng là một loại ma luyện.

o0o

Sáng sớm ngày hôm sau, trong lúc toàn bộ Thiên La Tông vẫn còn đang bận rộn công tác, đột nhiên hai đạo lưu quang hư bạch chợt hàng lâm xuống nơi này.

Tông chủ Thiên La Tông cùng đại bộ phận thành viên Thiên La Tông tập trung nhìn lại, hóa ra lại là Lam Viễn Cổ Thần cùng Băng Nguyên Cổ Thần.

Sắc mặt Lam Viễn Cổ Thần bình thản, chậm rãi đáp xuống quảng trường Thiên La Tông, mà Băng Nguyên Cổ Thần ở một bên, khuôn

mặt tuấn tú đã đỏ bừng, vô cùng xấu hổ.

- Đêm qua ta dự định đi tìm viện binh, không nghĩ tới các ngươi đã tự mình chuyển nguy thành an a!

Sắc mặt Lam Viễn Cổ Thần cực kỳ tự nhiên, không chút xấu hổ nói. Thật ra tối qua Lam Viễn Cổ Thần cùng Băng Nguyên Cổ Thần vẫn chưa chạy đi quá xa, cho nên bọn chúng rất sớm liền nhận ra Thiên La Tông đã đánh lui đám người Liệt Kim Tộc.

- Đa tạ Lam Viễn Cổ Thần quan tâm!

Tông chủ Thiên La Tông không lạnh không nhạt trả lời một câu. Dù sao Lam Viễn Cổ Thần cũng là Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong của Linh Tộc, quan hệ phức tạp, hắn không dám quá mức đắc tội. Nhưng trong lòng, Tông chủ Thiên La Tông lại hừ lạnh khinh thường:

- Đi tìm viện binh có cần mang theo con trai cùng đi luôn không?

Sắc mặt đám đệ tử Thiên La Tông thể hiện rõ ràng vẻ khinh thường, trong lòng thầm chửi hai người Lam Viễn Cổ Thần vô sỉ, nhưng cũng không ai lên tiếng. Mà lúc này, Triệu Phong cũng mang theo nụ cười nhàn nhạt đi ra, nhìn về phía hai cha con lâm trận bỏ trốn này.

- Triệu Phong, ngươi nói cho ta biết một chút, hôm qua các ngươi làm thế nào chuyển nguy thành an, đẩy lùi được đám người Liệt Kim Tộc vậy?

Lam Viễn Cổ Thần nhìn về phía Triệu Phong, ánh mắt ngưng đọng, chợt ra lệnh một câu.

Chương 1410: Ám dạ tập sát

- Triệu Phong, ngươi nói cho ta biết một chút, hôm qua các ngươi làm thế nào chuyển nguy thành an, đẩy lùi được đám người Liệt Kim Tộc vậy?

Lam Viễn Cổ Thần nhìn về phía Triệu Phong, ánh mắt ngưng đọng, chợt ra lệnh một câu. Hôm qua rõ ràng là cục diện tất bại, hắn thân là Thống soái cũng đã đi rồi, Thiên La Tông càng không có khả năng có chút hy vọng nào. Nhưng không ngờ kết quả lại vượt quá dự liệu, Thiên La Tông không chỉ sống sót, lại còn có thể đánh bại đám người Liệt Kim Tộc, nghe nói đám người Liệt Kim Tộc còn bị tổn thất cực kỳ thảm trọng nữa.

Các thành viên Thiên La Tông nhìn thấy một màn này, đều không khỏi âm thầm cười giễu một tiếng. Cha con Lam Viễn Cổ Thần lâm trận đào tẩu, kẻ ngăn cơn sóng dữ giải cứu Thiên La Tông tự nhiên chính là Triệu Phong. Hiện tại cha con Lam Viễn Cổ Thần còn có mặt mũi quay trở về, đã khiến cho bọn họ khâm phục trình độ mặt dày của hai cha con này không thôi, không ngờ bọn chúng lại còn chủ động ra lệnh cho Triệu Phong như vậy nữa.

- Đêm qua, sau khi Lam Viễn Cổ Thần ngươi chạy đi kiếm viện binh, đám người Liệt Kim Tộc thấy ngươi đã đi rồi, cho nên có chút khinh suất! Gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong kia bởi vì sơ xẩy khinh suất, đã bị ta đánh lén giết chết!

Triệu Phong trực tiếp mở miệng. Sắc mặt các thành viên Thiên La Tộc lộ ra thần sắc cổ quái. Thoạt nghe Triệu Phong nói tựa hồ không có vấn đề gì, giống như là đang khen ngợi Lam Viễn Cổ Thần vậy,

thế nhưng loại khen ngợi này lọt vào tai Lam Viễn Cổ Thần, lại càng giống như đang vũ nhục hắn vậy.

- Ngươi đã giết chết gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong kia?

Bất quá Lam Viễn Cổ Thần lại chú trọng câu nói sau cùng kia của Triệu Phong, trên mặt lộ ra thần sắc khiếp sợ, nhìn chằm chằm Triệu Phong. Tuy là đêm qua hắn đã tận mắt nhìn thấy Triệu Phong xuất thủ quá một lần, cảm thấy thực lực của Triệu Phong quả thật không tệ, nhưng Triệu Phong có thể giết chết một gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong lại nằm ngoài dự liệu của hắn.

Sắc mặt Băng Nguyên Cổ Thần lại càng chấn động hơn. Triệu Phong đã cường đại đến mức có thể giết chết Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong rồi sao?

- Đúng vậy! Sau khi Lam Viễn Cổ Thần rời đi, gã trung niên cự hán kia không để ta vào trong mắt, mới gặp phải kết quả như thế! Mà các vị cường giả Thiên La Tông cũng đã dốc sức phản kháng, quần chiến một trận với Liệt Kim Tộc. Cuối cùng dựa vào đại trận phòng hộ cùng ưu thế địa lợi, mọi người đồng tâm hiệp lực đã thành công giết chết Ám Nha Cổ Thần!

Triệu Phong tiếp tục nói.

Mấy câu phía trước, Lam Viễn Cổ Thần vẫn còn nửa tin nửa ngờ, nhưng nghe đến lúc Ám Nha Cổ Thần cũng bị giết, hắn nhất thời ngây ngẩn cả người.

- Đâu có! Cũng là do Triệu Phong ngươi anh dũng vô địch, ngăn cơn sóng dữ!

Tông chủ Thiên La Tông lập tức mỉm cười nói.

Thời điểm Triệu Phong kể lại tình huống hôm qua, đã tận lực giảm xuống cống hiến của chính mình, khen ngợi bọn họ. Các cao tầng Thiên La Tông còn lại cũng được Triệu Phong khen ngợi không thôi, nâng cao công tích. Mức độ hảo cảm của trên dưới Thiên La Tông đối với Triệu Phong lại càng gia tăng gấp bội. Thực lực của Triệu Phong cường đại, nghiêm túc phụ trách, thái độ làm người khiêm tốn, so sánh với hai cha con Lam Viễn Cổ Thần, quả thật chính là một kẻ trên trời, một kẻ dưới vực!

- Ám Nha Cổ Thần đã chết?

Cha con Lam Viễn Cổ Thần ngây ngẩn tại chỗ, trong đầu hoàn toàn trống rỗng.

- Chuyện này nhất định có mờ ám!

Sắc mặt Lam Viễn Cổ Thần khẽ trầm xuống. Đường đường một Cổ Thần Cửu giai, làm sao có thể dễ dàng vẫn lạc ở đây. Theo như hắn suy đoán, Ám Nha Cổ Thần có thể vẫn chưa chết, chỉ là bị trọng thương trốn thoát mà thôi, hoặc là chi viện của Linh Tộc đã tới, thành công giải cứu Thiên La Tông. Mà cao tầng Thiên La Tông bởi vì chính mình lâm trận đào tẩu, trong lòng bất mãn, cho nên mới dùng lời nói dối cố ý chọc giận hắn.

Hiện tại, Lam Viễn Cổ Thần ở trong Thiên La Tông đã hoàn toàn mất đi uy vọng cùng tín nhiệm. Hắn biết rõ cho dù chính mình tiếp tục hỏi nữa, cũng sẽ không hỏi ra được cái gì. Nhưng khiến cho hắn hận nhất chính là, quan hệ giữa Thiên La Tông và Triệu Phong tựa hồ đã phi thường hòa hợp.

- Tiểu tử này… không đơn giản!

Lam Viễn Cổ Thần nhìn chằm chằm Triệu Phong, trong lòng thầm suy nghĩ. Có thể trực tiếp đánh chết Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, thực lực này gần như đạt tới tiêu chuẩn Cổ Thần Cửu giai bình thường. Hơn nữa hắn còn có một loại cảm giác, ngày hôm qua Thiên La Tông có thể chuyển bại thành thắng, Triệu Phong chính là nhân tố quan trọng nhất. Nhưng Lam Viễn Cổ Thần vẫn là Thống soái nơi này, Triệu Phong dù sao vẫn phải nghe theo mệnh lệnh của hắn.

- Mọi người không có việc gì là tốt rồi! Ta sẽ tiếp tục suất lĩnh các vị, thủ hộ Thiên La Tông, đánh chết Liệt Kim Tộc, dương danh Tử Linh Vực!

Lam Viễn Cổ Thần cao giọng nói.

Sau đó Lam Viễn Cổ Thần dẫn theo Băng Nguyên Cổ Thần tiến vào đại điện Thiên La Tông.

o0o

Bên trong đại điện trung tâm…

- Phụ thân, tại sao chúng ta lại trở về?

Băng Nguyên Cổ Thần cảm giác vô cùng xấu hổ. Hắn thân là thiên tài Linh Tộc, từ trước đến giờ có khi nào làm ra những chuyện tình đáng hổ thẹn như vậy? Sau khi lâm trận đào tẩu, lại còn mặt dày quay trở về.

- Nếu như Thiên La Tông bị thất thủ, chúng ta có thể trốn thoát trong hiểm cảnh như vậy, thật ra cũng không có gì. Nhưng hiện tại Thiên La Tông vẫn bình yên vô sự, nếu như chuyện tình chúng ta lâm trận đào tẩu truyền tới tai Linh Tộc, sau này chúng ta làm sao còn mặt mũi gặp ai nữa? Ta quay trở về, chính là muốn đè xuống chuyện này!

Lam Viễn Cổ Thần lập tức nói.

Băng Nguyên Cổ Thần khẽ gật đầu. Phụ thân nói cũng đúng, hiện tại bọn hắn chỉ là mất mặt ở Thiên La Tông, nếu như mất mặt ở toàn bộ Linh Tộc, như vậy thanh danh cả đời của hắn cũng sẽ bị hủy hoại bởi chuyện này.

- Mặt khác, lần này Liệt Kim Tộc đánh bất ngờ thất bại, trong khoảng thời gian ngắn bọn chúng chắc chắn sẽ không lại tấn công nơi này nữa. Như vậy chúng ta sẽ có thể bình an yên ổn, còn đạt được đại lượng điểm cống hiến nữa!

Trên mặt Lam Viễn Cổ Thần nở ra nụ cười cáo già, nói.

- Phụ thân nói rất đúng!

Băng Nguyên Cổ Thần cũng nở nụ cười. Bọn chúng thân là tộc nhân Linh Tộc, chỉ cần trấn thủ thành công một thế lực, cứ điểm nào đó, sau khi chiến tranh kết thúc sẽ có thể đạt được không ít điểm cống hiến. Nếu như có thời gian, đi chi viện một chút các thế lực, cứ điểm gần đó, giết chết một vài địch nhân, cũng có thể kiếm được khá nhiều điểm cống hiến.

o0o

Ngoại điện Thiên La Tông…

- Triệu huynh đệ, vì sao ngươi không nói ra tình hình thực tế hôm qua? Ta cảm thấy ngươi thích hợp giữ vị trí Thống soái hơn a!

Tông chủ Thiên La Tông thấp giọng nói. Vốn dĩ đêm qua cực kỳ nguy hiểm, nhưng cuối cùng cũng đánh bại được kẻ địch, khiến cho Tông

chủ Thiên La Tông quên đi những không vui trước đây. Nhưng không ngờ hai cha con Lam Viễn Cổ Thần lại còn vô liêm sỉ quay trở lại như vậy. Tuy Triệu Phong tuổi còn trẻ, nhưng thực lực cường đại, cực kỳ có trách nhiệm với Thiên La Tông, thái độ làm người lại khiêm tốn, nắm vị trí Thống soái nơi này, tin tưởng sẽ không kẻ nào có bất kỳ dị nghị gì.

- Ta vốn không thích làm Thống soái! Quá phiền toái!

Triệu Phong cười cười, quay về cung điện của chính mình. Hiện tại hắn căn bản chẳng quan tâm tới những công danh cùng lợi ích này, cho nên hắn cũng lười quản. Hắn thầm nghĩ ở trên chiến trường tôi luyện chính mình, cũng từ từ thể hiện ra tu vi chân chính.

- Ý chí kẻ này thật rộng lớn, biết lấy đại cục làm trọng! Biết rõ hiện tại hai tộc đang đại chiến, nếu như trong Linh Tộc cũng nội đấu ngươi chết ta sống…

Tông chủ Thiên La Tông nhìn theo bóng lưng Triệu Phong, trong lòng vô cùng khâm phục.

o0o

Sau khi trở lại nơi ở của chính mình, Triệu Phong tiến vào Trường bào Thời Không, bắt đầu bế quan tu luyện. Hiện tại, Triệu Vong, Triệu Không còn có Hắc Giao Long cũng đang tĩnh tu trong này. Triệu Không đã sớm đạt tới Cổ Thần Cửu giai, cũng đã thuận lợi nắm giữ cặp Thời Không Chi Mâu cường đại kia.

Triệu Phong cũng khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu bế quan tĩnh tu. Đầu tiên, hắn phân ra một bộ phận ý niệm, tham tu các loại lực lượng Áo nghĩa như Thời Không, Ngũ Hành… Mỗi khi những lực lượng Áo nghĩa này cường đại thêm một phần, uy năng Thần lực Hỗn Nguyên

của Triệu Phong cũng sẽ tăng lên vài phần. Bởi vì đã phục dụng rất nhiều trân tài Thời Gian cấp bậc trân bảo, lực lĩnh ngộ của Triệu Phong đối với Thời Gian Áo Nghĩa cũng được đề thăng thật lớn. Cộng thêm Mảnh vỡ Tổ khí trợ giúp, tốc độ Thời Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong tăng lên chính là nhanh nhất, đã sớm đạt tới Thất trọng Đỉnh phong.

Mà Không Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong cũng sắp sửa đạt tới Bát trọng Đỉnh phong, chỉ kém một chút cơ hội đột phá mà thôi. Đối với chuyện này, Triệu Phong cũng không quá gấp gáp đề thăng, mà là ổn định vững chắc, bước từng bước một.

Tâm tư của Triệu Phong ngoại trừ thực lực ra, vẫn còn đặt trên phương diện linh hồn. Có được ưu thế Thần Linh Nhãn, khiến cho phương diện tu luyện linh hồn của Triệu Phong vô cùng lớn mạnh, viễn siêu người thường. Phương diện linh hồn mới là ưu thế lớn nhất của Triệu Phong.

- Hiện tại ý chí linh hồn của ta đã đạt tới Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, nếu lại tiến thêm một tầng, đối phó Bán Bộ Thần Chủ sẽ càng thêm đơn giản dễ dàng!

Trong lòng Triệu Phong vô cùng mong đợi. Sau khi sử dụng mấy viên Lôi Đình Hồn Tinh, hắn liền bắt đầu luyện hóa linh hồn, cũng gia tăng lên lực lượng Lôi Điện trong Lôi Hồn Thể.

Bên trong Trường bào Thời Không trôi qua ba mươi ngày, Triệu Phong đã hấp thu hoàn tất toàn bộ hiệu quả của đám Lôi Đình Hồn Tinh và đại bộ phận trân tài linh hồn.

Sau đó, Triệu Phong bắt đầu nghiên cứu một chiến kỹ khác trong tầng thứ tư Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết, Hỗn Thiên Hư Quyển. So với Hỗn Nguyên Thần Kiếm, Hỗn Thiên Hư Quyển này là chiến kỹ

loại phòng ngự. Nó không chỉ có tính năng phòng ngự mạnh mẽ, mà còn có một đặc tính khác, đó chính là hiệu quả thôn phệ của nó càng mạnh hơn rất nhiều, có thể hấp thu năng lượng công kích bốn phía xung quanh, chuyển hóa thành lực lượng của chính mình.

- Hỗn Thiên Hư Quyển này thích hợp cho quần chiến, có thể trong nháy mắt chuyển hóa năng lượng công kích bốn phương tám hướng thành lực lượng của chính mình, cường hóa cho Hỗn Nguyên Thần Kiếm, đánh cho địch nhân một kích trí mạng!

Hơn nữa hiện tại là cục diện chiến tranh, chiến đấu cũng tương đối hỗn loạn, mà ưu thế luyện thể của Triệu Phong đã sớm không còn tồn tại, bởi vậy Hỗn Thiên Hư Quyển này phi thường thích hợp tu luyện hiện tại.

Sau khi đã quyết định, Triệu Phong liền bắt đầu tập trung tu luyện.

Bên trong Trường bào Thời Không lại qua mấy ngày, phương viên xung quanh Triệu Phong một khoảng nhất định chợt hiện lên một đạo quang tráo thâm ngân vẫn đục hỗn loạn, trên đó tràn ngập một tầng lực tràng thôn phệ, hấp thu lực lượng vô hình trong thiên địa.

Ong ong!

Quang quyển hư vô thâm ngân vẫn đục kia càng càng lúc càng ngưng thực hơn.

- Không tệ! Có thể hấp thu những lực lượng khác, lớn mạnh lực phòng ngự bản thân! Đồng thời Hỗn Thiên Hư Quyển còn có thể chuyển hóa thành Hỗn Nguyên Thần Kiếm, uy lực lại càng gia tăng lên!

Dòng chảy thời gian trong Trường bào Thời Không đã đạt tới năm

mươi so với một. Ngoại giới mới trôi qua hai ngày, mà ở trong Trường bào Thời Không, Triệu Phong đã tu luyện được một trăm ngày.

o0o

Cũng ngay buổi tối ngày hôm sau, vài đạo khí tức mờ mịt chợt tiến vào bên trong lãnh địa Thiên La Tông.

- Căn cứ theo tình báo, sau khi Triệu Phong gia nhập chiến trường, đã tới Thiên La Tông!

- Chúng ta có cần phải lén lén lút lút như vậy sao? Trực tiếp tiến công nơi này, bắt đi Triệu Phong không phải được rồi sao?

Trong hư không, bốn đạo thân ảnh như ẩn như hiện. Khí tức bốn người bọn họ mịt mờ, hòa làm một thể với màn đêm hư không, gần như mờ mịt không đáng kể. Trong Thiên La Tông thỉnh thoảng quét qua từng đạo từng đạo Thần thức cường đại, nhưng không ai phát hiện ra.

- Trước đây ta nghe nói Liệt Kim Tộc đã từng âm thầm phái ra một gã Cổ Thần Cửu giai tấn công nơi đây, nhưng Thiên La Tông vẫn còn nguyên, như vậy chứng minh gã Cổ Thần Cửu giai kia đã thất bại! Cho nên Thiên La Tông này vẫn còn có chút khó dây dưa!

Một vị lão giả gầy trơ xương, toàn thân một mảnh tối đen, nhìn qua giống như ám ảnh trong bốn người nói.

- Không sai! Hàn Diễm Cổ Thần chỉ mệnh lệnh cho chúng ta bắt đi Triệu Phong mà thôi, không cần thiết phải gây ra nhiều chuyện!

Một gã nam tử thân hình cao to khác nói. Kẻ này ánh mắt hung ác

tàn nhẫn lạnh lẽo, tuy hắn đã tận lực áp chế, nhưng trên người vẫn như cũ toát ra vài tia hư diễm nhàn nhạt. Chuyện tình Ám Nha Cổ Thần công chiếm Thiên La Tông chỉ mới xảy ra hai ba ngày trước, vẫn chưa hoàn toàn lan truyền ra, chỉ có một số người cực ít biết được tin tức tình hình chiến đấu cụ thể. Mà nhóm người này lại là nhận mệnh lệnh của Hàn Diễm Cổ Thần làm việc, ngay sau khi biết được tung tích của Triệu Phong, đã lập tức xuất phát tới đây.

- Sau khi tìm được vị trí của tiểu tử kia, ta sẽ xuất thủ đánh lén đầu tiên, các ngươi ngay lập tức xuất thủ, trong nháy mắt áp chế hắn, sau đó trực tiếp đào tẩu!

Lão giả gầy trơ xương giống như ám ảnh kia tiềm hành ở trước nhất.

Đối với thủ đoạn của Ám Diệt Cổ Thần, đám người còn lại cực kỳ tín phục. Ám Diệt Cổ Thần là Cổ Thần Cửu giai mà Hàn Diễm Cổ Thần trong lúc du lịch bên ngoài đã kết giao được. Bản thân hắn cực kỳ am hiểu truy tung, ám sát… Nghe đồn trong cơ thể Ám Diệt Cổ Thần có một tia huyết mạch Ám Ảnh Tộc, chủng tộc bài danh thứ mười tám trong Thái Cổ Vạn Tộc. Tuy rằng huyết mạch cực kỳ mỏng manh, nhưng cũng đủ giúp hắn tùy ý hoành hành trong đêm đen, giết người trong vô hình.

Hưu!

Đoàn người lặng yên không tiếng động tiếp cận chỗ ở của Triệu Phong.

- Chuẩn bị!

Ám Diệt Cổ Thần thấp giọng quát khẽ, toàn thân hóa thành một đạo ảnh lưu tối đen như mực, chuẩn bị công kích hư không, bức bách Triệu Phong phải hiện thân.

Thế nhưng, Ám Diệt Cổ Thần còn chưa kịp công kích, một gã thanh niên ngân phát đã bất ngờ xuất hiện trong điện các, thần sắc cực kỳ bình thản, nhàn nhạt nói:

- Các ngươi ở chỗ này lèo nhèo lâu như vậy, chính là muốn tìm Triệu mỗ sao?

Chương 1411: Hỗn Thiên Hư Quyển

Đám người Ám Diệt Cổ Thần sớm đã chuẩn bị sẵn sàng, trong nháy mắt bức bách Triệu Phong đi ra, lập tức toàn bộ lao lên, chế trụ hắn lại. Thế nhưng chẳng ai ngờ tới, bọn chúng còn chưa kịp hành động gì, Triệu Phong đã trực tiếp xuất hiện. Một màn này khiến cho tất cả mọi người nhất thời ngây ngẩn tại chỗ.

- Các ngươi ở chỗ này lèo nhèo lâu như vậy, chính là muốn tìm Triệu mỗ sao?

Thần sắc Triệu Phong cực kỳ bình thản, đảo mắt qua bốn người xung quanh. Trong bốn người này, lão giả gầy trơ xương tối đen cùng nam tử hắc y thân hình cao lớn kia là cường giả Cổ Thần Cửu giai. Nam tử hắc y thân hình cao lớn kia rõ ràng là tộc nhân Liệt Kim Tộc. Mà thân hình lão giả kia giống như u ảnh, gần như dung nhập vào trong bóng tối, nếu không quan sát tỉ mỉ, căn bản không thể nào phát hiện. Loại huyết mạch này hoàn toàn nhất trí với huyết mạch Ám Ảnh Tộc, chủng tộc bài danh thứ mười tám trong Thái Cổ Vạn Tộc. Một lão giả hắc khải cùng một gã thanh niên mặt vàng còn lại là Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong.

- Hắn đã sớm phát hiện ra chúng ta?

Trong mắt nam tử trung niên thân hình cao lớn kia lóe lên lãnh quang.

- Không! Ngay từ khi chúng ta tiến vào, kẻ này đã phát hiện!

Ám Diệt Cổ Thần truyền âm nói. Trong cuộc đời ám sát của hắn chưa từng bao giờ phát sinh qua chuyện như thế này. Tu vi của mục tiêu ám sát so với chính mình còn thấp hơn, nhưng không ngờ mình còn chưa động thủ, đã bị đối phương phát hiện. Từ lời nói vừa rồi của Triệu Phong rõ ràng có thể thấy được, đối phương đã phát hiện ra bọn chúng từ rất lâu trước đây.

- Mau chế trụ hắn, sau đó rời đi!

Lão giả hắc khải kia lập tức quát lớn. Sắc mặt Ám Diệt Cổ Thần thì lại ngưng đọng. Gã thiếu niên đột nhiên xuất hiện, vẻ mặt ung dung bình tĩnh trước mặt này mang đến cho hắn cảm giác hoàn toàn nhìn không thấu. Nhưng lúc này bọn chúng có bốn người, hai Cổ Thần Cửu giai, hai Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong. Đội hình như vậy, nếu như vẫn còn sợ Triệu Phong, nói ra cũng khiến cho người khác buồn cười đến chết người.

Trong tay Ám Diệt Cổ Thần xuất hiện một thanh tiêm đao màu xám. Trong thân thể hắn chậm rãi tuôn ra từng tia từng tia ảnh lưu màu đen, quấn quanh bao vây thanh tiêm đao màu xám kia vào bên trong. Thoáng chốc, thanh tiêm đao màu xám kia phảng phất như hòa làm một thể với hắc ám, hóa thành một thanh đao nhận vô hình khó có thể phát giác.

Thân hình Ám Diệt Cổ Thần bất động, trong tay lan tỏa ra một đạo ảnh lưu thon dài đen như mực, chưởng khống thanh đao nhận vô hình kia, trực tiếp đâm về phía Triệu Phong.

Bên kia, song quyền nam tử hắc y đập mạnh vào nhau một cái, một tầng hỏa diễm kim sắc bạo liệt lập tức nở rộ ra. Hắn chợt đánh ra một quyền, chỉ thấy một tầng sóng xung kích hỏa diễm nhất thời đẩy mạnh thẳng về phía trước, hủy diệt tất cả mọi thứ dọc theo đường đi.

Hai gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong còn lại cũng đều tế xuất ra Thần khí Thượng phẩm, thi triển một kích cường hãn. Giờ phút này, toàn bộ công kích cường đại của hai Cổ Thần Cửu giai, hai Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong đồng loạt oanh áp thẳng về phía Triệu Phong.

- Mượn các ngươi thử một chút chiến kỹ mới của ta a!

Thần lực Hỗn Nguyên trong phạm vi nhất định xung quanh thân thể Triệu Phong đột nhiên mạnh mẽ ba động, trong nháy mắt liền hình thành nên một tầng phòng hộ hình cầu, trên đó liên tục lưu động từng luồng ngân lưu vẫn đục. Công kích của bốn người kia còn chưa hàng lâm, trên tầng quang quyển ngân sắc hôn ám kia đã hiện ra một cỗ lực lượng thôn phệ cường đại, thôn phệ những lực lượng khác xung quanh, lớn mạnh bản thân. Theo công kích của bốn người không ngừng tiếp cận, cỗ lực lượng thôn phệ kia càng ngày càng mạnh hơn.

Oanh phanh!

Sau khi lực lượng bị thôn phệ, uy lực công kích của hai gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong cùng nam tử hắc y kia giảm xuống thật lớn, vừa đánh lên tầng quang quyển ám ngân sắc kia, đã trực tiếp tiêu tán, cũng không tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng cho nó.

- Làm sao có thể? Công kích Thần lực của chúng ta vừa mới tiếp cận tiểu tử kia, tựa hồ đã trở nên yếu đi!

Sắc mặt nam tử hắc y kia nhất thời chấn kinh.

Duy chỉ có công kích của Ám Diệt Cổ Thần, do ngưng tụ Thần lực vào trong Thần khí, tương đối nội liễm, cho nên có thể đâm rách được tầng phòng ngự của quang quyển ám ngân sắc.

Ong ong!

Nhưng đúng lúc này, tầng quang quyển ám ngân sắc kia chợt bắt đầu cấp tốc lưu động, ngưng tụ ra một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay Triệu Phong. Chuôi Hỗn Nguyên Thần Kiếm này vừa mới hấp thu công kích của bốn người kia, uy năng cực kỳ cường hãn.

Triệu Phong mạnh mẽ vung tay một cái, trực tiếp đánh bay đi chuôi đao nhận ám ảnh vô hình kia. Cùng lúc đó, hắn cũng ném mạnh thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay, mục tiêu chính là gã Ám Diệt Cổ Thần gầy trơ xương tối đen kia.

- Không tốt!

Ánh mắt Ám Diệt Cổ Thần lóe lên lãnh quang. Tốc độ một kiếm kia bay tới thật sự quá nhanh. Hắn cũng không ngờ tới Triệu Phong đối mặt với cục diện như thế này, lại còn có thể phản kích được.

Ong ong!

Thân hình tối đen của Ám Diệt Cổ Thần chợt ba động lên một tầng ám lưu đen như mực kỳ dị. Ngay sau đó, thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm kia đã đâm thẳng vào lồng ngực của hắn, nhưng lại trực tiếp xuyên thấu thẳng qua. Tiếp theo, thân hình Ám Diệt Cổ Thần lại ba động một trận hắc lưu, đã khôi phục lại như bình thường, nhưng sắc mặt hắn lại hơi tái nhợt một chút.

- Công kích Thần lực của tiểu tử này có chút đặc thù, sau khi ta hóa thành Ám Ảnh Thể, lúc công kích của hắn xuyên thấu qua cơ thể ta, lại còn hút đi một bộ phận năng lượng!

Ám Diệt Cổ Thần nhìn về phía Triệu Phong, trong mắt dâng lên một tia nghiêm túc. Ngón tay hắn thoáng động, một đầu ảnh tuyến đen

như mực trực tiếp co rút lại, thanh đao nhận vô hình kia đã quay trở lại trong tay của hắn.

Ánh mắt ba người còn lại thì có chút dại ra. Đối mặt với vây công của bốn người bọn chúng, không ngờ Triệu Phong lại có thể lông tóc không chút tổn thương, lại còn có thể phát động tập kích với Ám Diệt Cổ Thần nữa.

- Không tệ! Hỗn Thiên Hư Quyển vừa mới sơ thành đã cụ bị năng lực như thế này!

Triệu Phong khẽ mỉm cười, tương đối hài lòng. Nói xong câu này, thân hình hắn chợt thiểm độn, phi độn đào tẩu ra phía ngoài. Cùng lúc đó, từng đạo từng đạo thân ảnh khí tức cường đại từ trong Thiên La Tông lao ra, nhanh chóng tiếp cận về phía Triệu Phong.

- Địch tấn công!

Thần thức của Tông chủ Thiên La Tông thoáng đảo qua, sắc mặt khẽ biến. Không nghĩ tới bốn tên địch quân dưới tình huống bọn họ không chút phát hiện, lại có thể lẻn vào tới nơi này. Cũng có một phần nguyên nhân là do mấy ngày hôm trước vừa mới đại chiến, hệ thống phòng ngự cảm nhận vẫn chưa hoàn toàn chữa trị hoàn hảo.

- Ngươi không sao chứ, Triệu Phong?

Tông chủ Thiên La Tông lập tức hỏi. Đúng lúc này, cha con Lam Viễn Cổ Thần cũng chạy đến đây.

- Liệt Kim Tộc vừa mới thất bại một trận, như thế nào lại sớm phái người đến đây tập kích như vậy?

Trong lòng Lam Viễn Cổ Thần thoáng chút phiền não. Nhưng sau khi

Thần thức hắn đảo qua, ánh mắt nhất thời chấn động, toàn thân run lên.

- Hai gã Cổ Thần Cửu giai!

Trái tim Lam Viễn Cổ Thần nhảy lên dồn dập. Sắc mặt Băng Nguyên Cổ Thần cũng trong nháy mắt trở nên trắng bệch.

Bên phía Ám Diệt Cổ Thần…

- Làm sao bây giờ?

Nam tử hắc y hỏi. Hiện tại bọn chúng đã triệt để bại lộ, kế hoạch cũng theo đó thất bại.

- Trước bắt giữ Triệu Phong! Nếu như bắt không được, liền giết chết! Nhưng hết thảy chuyện này phải tiến hành dưới tình huống không có nguy cơ gì mới được!

Ám Diệt Cổ Thần thấp giọng truyền âm.

- Có thể có nguy cơ gì? Cũng chỉ có hai gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong mà thôi!

Lão giả hắc khải kia khẽ mỉm cười một cái. Thoáng chốc, Thần lực trong cơ thể bốn người do Liệt Kim Tộc phái tới kia đột nhiên ba động, khí tức cường đại điên cuồng dâng lên.

- Thống soái, chúng ta nên làm gì bây giờ?

Triệu Phong lập tức hỏi. Tuy đối phương chỉ có bốn người, nhưng tu vi hoàn toàn viễn siêu bên phía Thiên La Tông, hơn nữa rõ ràng cũng không có dự định sẽ đào tẩu. Thấy thần sắc Lam Viễn Cổ Thần phức

tạp, trầm mặc không nói lời nào, Triệu Phong khẽ cười một tiếng, trực tiếp nói:

- Nếu không, Lam Viễn Cổ Thần ngươi lại tiếp tục đi kiếm viện binh a!

Triệu Phong nói tới ba chữ kiếm viện binh kia, ngữ khí hơi nhấn mạnh một chút.

- Ngươi…

Sắc mặt Lam Viễn Cổ Thần khẽ biến, nhìn chằm chằm Triệu Phong, nộ khí dâng trào, lại không nói được lời nào. Băng Nguyên Cổ Thần bên cạnh hắn nhớ tới chuyện lúc trước, sắc mặt nhất thời đỏ bừng lên.

- Toàn lực phòng thủ! Nếu không địch lại, vừa đánh vừa lui!

Lam Viễn Cổ Thần trực tiếp truyền âm cho tất cả các thành viên Thiên La Tông. Lần trước hắn đã làm một gã đào binh, mặt mũi hao tổn sạch sẽ, uy tín mất hết. Sở dĩ hắn phải quay về, cũng là vì không để cho chuyện này truyền ra, tìm cách đắp nặn lại hình tượng của chính mình. Lần này nếu không phải vạn bất đắc dĩ, Lam Viễn Cổ Thần nói thế nào cũng sẽ không bỏ chạy nữa.

- Triệu Phong, lần trước ngươi từng giết chết Cổ Thần Bát giai, thực lực hẳn là không tệ! Ngươi phụ trách kềm chế gã Cổ Thần Cửu giai của Liệt Kim Tộc a!

Lam Viễn Cổ Thần lập tức hạ lệnh. Theo như hắn thấy, tựa hồ Ám Diệt Cổ Thần đang có thương tích trong người, hẳn là yếu hơn một chút, cho nên hắn liền giao một gã Cổ Thần Cửu giai còn lại cho Triệu Phong đối phó.

- Thiên La Tông chủ, mở ra đại trận hộ tông! Chúng ta cùng nhau đối phó lão đầu gầy trơ xương này!

Sau đó, Lam Viễn Cổ Thần trực tiếp hạ lệnh cho Tông chủ Thiên La Tông. Lần này, hắn liên thủ với Tông chủ Thiên La Tông, đối phó một gã Cổ Thần Cửu giai tựa hồ đã bị thương, hẳn là sẽ dễ dàng hơn không ít. Một khi Triệu Phong bên kia chiến bại, bọn chúng sẽ trực tiếp lui lại. Đến lúc đó, hắn sẽ đem toàn bộ sai lầm đổ lên trên người Triệu Phong. Cứ như vậy, vừa có thể hủy diệt thanh danh Triệu Phong, mà bọn chúng đào tẩu cũng sẽ không bị người khác nói xấu.

- Nhưng mà…

Tông chủ Thiên La Tông vừa muốn nói gì, đã liền dừng lại. Tuy rằng rõ ràng Lam Viễn Cổ Thần là đang cố ý nhằm vào Triệu Phong, nhưng nghĩ tới thực lực thần bí cùng sâu không thể lường của Triệu Phong, trước đây cũng từng giết qua Cổ Thần Cửu giai, vấn đề hẳn là cũng không lớn lắm.

- Tiểu tử này cứ giao cho ta! Một khi ta đắc thủ, liền trực tiếp lui lại!

Trong mắt nam tử hắc y Liệt Kim Tộc lóe lên lãnh quang như đao. Thân thể hắn nhất thời thiêu đốt lên từng đóa kim diễm bạo liệt, giống như một vầng thái dương nóng rực trong đêm tối, phóng thẳng về phía Triệu Phong.

Bá!

Thân hình Triệu Phong chợt thiểm độn, xuất hiện sau lưng nam tử hắc y, trực tiếp chém ra Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay.

- Nhận lấy cái chết!

Nam tử hắc y nghiễm nhiên không sợ, sau khi thôi động thể phách cường đại, thi triển chiến kỹ phòng ngự, hai tay oanh kích thẳng về phía Triệu Phong.

Vù vù vù!

Trong nháy mắt, một kiếm của Triệu Phong đã xuyên thấu phòng ngự của nam tử hắc y, cắt đứt lên người hắn, chấn lên vô số đốm lửa. Mà đối mặt công kích của nam tử hắc y, Triệu Phong chỉ đơn giản lách người một cái liền tránh khỏi.

- Công kích của tiểu tử này thật cường đại!

Nam tử hắc y sờ sờ một chút vết thương trên người, trong lòng có chút tức giận. Lần đầu tiên giao thủ, Triệu Phong không chút thương tổn, mà hắn thân là cường giả luyện thể, lại bị thương! Hắn toàn lực thôi động huyết mạch, quang mang kim diễm trên người càng bùng phát lên, tản mát ra khí tức áp bách cường đại. Người bình thường chỉ cần tiếp cận, chỉ sợ cũng sẽ bị cỗ huyết mạch trọng lực cường đại này áp bách đến mức khó có thể hành động.

- Chỉ cần tiểu tử này tiếp cận ta thêm chút nữa, hắn liền xong đời!

Nam tử hắc y một lần nữa nhằm phía Triệu Phong, song quyền mạnh mẽ oanh kích ra. Từng đoàn từng đoàn quang quyền hỏa diễm bạo liệt bùng nổ ra trong không khí. Hắn lấy công làm thủ, chỉ cần Triệu Phong tiếp cận hắn thêm chút nữa, hắn sẽ không để ý tới phòng ngự, trực tiếp đánh bại Triệu Phong.

Nhìn thấy nam tử hắc y tiếp cận chính mình, Triệu Phong cũng không hề né tránh.

- Hỗn Thiên Hư Quyển!

Triệu Phong một lần nữa thi triển Bí kỹ phòng ngự trong tầng thứ tư Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết, dần dần tiếp cận nam tử hắc y.

- Muốn chết!

Toàn thân nam tử hắc y nhất thời tản mát ra lực lượng nóng bỏng cùng trọng lực cường đại, ý đồ trói buộc Triệu Phong. Đồng thời, song quyền hắn cũng không ngừng oanh kích thẳng tới, phát ra uy năng rung trời, giống như từng khỏa từng khỏa thái dương bạo tạc vậy.

- Công kích quá mức cuồng bạo! Nếu mạnh mẽ đón đỡ, Hỗn Thiên Hư Quyển có thể sẽ không đỡ nổi!

Triệu Phong không ngừng phóng nhanh trong khu vực biên giới, sử dụng Hỗn Thiên Hư Quyển liên tục hấp thu năng lượng bốn phía. Dần dần, lực phòng ngự của Hỗn Thiên Hư Quyển được tăng cường lên mạnh mẽ. Một quyền mang tính bạo tạc của nam tử hắc y kia trực tiếp oanh kích lên Hỗn Thiên Hư Quyển, lại không thể phá vỡ được tầng phòng ngự của Triệu Phong chút nào.

Cứ như vậy, Triệu Phong tuần tự mà tiến, không ngừng hấp thu lực lượng ngoại giới, gia tăng lên lực phòng ngự của Hỗn Thiên Hư Quyển. Mãi cho đến khi cận chiến với nam tử hắc y, đối phương trong lúc nhất thời cũng không cách nào phá vỡ được phòng ngự của Triệu Phong.

Mà Triệu Phong thì lại ngưng tụ ra một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm dài rộng khổng lồ, thỉnh thoảng lại lưu lại từng đạo từng đạo vết thương trên thể phách phòng ngự cứng rắn của nam tử hắc y. Đương nhiên, Triệu Phong cũng không mạnh mẽ đối kháng với nam tử hắc y, mà là vừa đánh vừa lui.

Bên kia…

- Xảy ra chuyện gì? Thân pháp lão đầu này sao lại quỷ dị như vậy, từng chiêu trí mạng? Chẳng lẽ hắn là Ám Ảnh Tộc?

Trong lòng Lam Viễn Cổ Thần không ngừng kêu khổ. Hắn liên thủ với Tông chủ Thiên La Tông, không ngờ chiến đấu với Ám Diệt Cổ Thần vẫn là chật vật khó khăn vô cùng. Lúc này, hắn cũng không còn tâm trí đi quan tâm chiến trường Triệu Phong bên kia, mà căn bản cũng không có thời gian để quan tâm. Ám Diệt Cổ Thần này kinh nghiệm chiến đấu phong phú, thực lực mạnh mẽ, một khi hắn lộ ra chút kẽ hở gì, đối phương nhất định sẽ phát động một kích trí mạng.

Hiện tại, trên người Lam Viễn Cổ Thần đã có nhiều chỗ bị tổn thương, mà Tông chủ Thiên La Tông do chỉ cần tập trung điều khiển đại trận tiến hành công kích, mặc dù tiêu hao càng nhiều hơn một chút, nhưng cũng không bị thương tổn gì nhiều.

- Tình huống… cũng không lạc quan cho lắm!

Ám Diệt Cổ Thần nhìn thoáng qua trận chiến giữa Triệu Phong cùng nam tử hắc y, thấp giọng nói. Theo như hắn thấy, mấu chốt thắng bại của cuộc chiến hôm nay, chính là kết quả trận chiến giữa Triệu Phong cùng nam tử hắc y.

- Chiến kỹ phòng ngự của tiểu tử này sao lại mạnh như vậy? Vỡ cho ta!

Mỗi một quyền mỗi một chưởng của nam tử hắc y cũng đều vô cùng cường đại, không ngừng mãnh công Triệu Phong. Nhưng tốc độ của Triệu Phong lại viễn siêu đối thủ, cộng thêm Hỗn Thiên Hư Quyển, từ đầu tới cuối cũng không bị tổn thương chút nào.

Trong lúc chiến đấu, Triệu Phong vẫn luôn lưu ý tới trận chiến của Ám Diệt Cổ Thần. Hắn tự nhiên nhìn ra được, Ám Diệt Cổ Thần mới là đầu lĩnh của chi tiểu đội này.

- Tiểu bối, có giỏi thì đừng chạy!

Nam tử hắc y hét lớn một tiếng. Tốc độ của Triệu Phong cực nhanh, phòng ngự cũng mạnh mẽ, cộng thêm tầng phòng ngự kỳ dị kia còn có thể hấp thu Thần lực của hắn, khiến cho nam tử hắc y đánh đến mức mệt mỏi rã rời.

- Được!

Triệu Phong khẽ mỉm cười, thân hình nhất thời dừng lại.

- Thật không chạy nữa?

Trên mặt nam tử hắc y nhất thời lộ ra thần sắc nghi hoặc, trong cơ thể bắt đầu súc tích chiến kỹ cường hãn, chuẩn bị một kích đánh trọng thương Triệu Phong.

- Ha ha… chơi đùa với ngươi lâu như vậy, đã đến lúc giải quyết ngươi rồi!

Triệu Phong thấp giọng thầm nói. Cho dù đã phong ấn tu vi đến Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, nhưng nếu Triệu Phong muốn giết chết nam tử hắc y, vẫn như cũ thập phần đơn giản. Hắn chính là cố ý muốn vui đùa với đối phương lâu một chút, nếu như chỉ trong nháy mắt đã đánh chết đối thủ, như vậy sẽ có vẻ quá kinh thế hãi tục rồi.

- Liệt Kim Nộ Quyền!

Hai cánh tay nam tử hắc y điên cuồng ba động Thần lực. Trên song quyền hắn lập tức lóe lên một tầng quang mang kim diễm, tản mát ra một cỗ khí tức nguy hiểm mãnh liệt. Liệt Kim Nộ Quyền chính là một trong những chiến kỹ huyết mạch của Liệt Kim Tộc, sử dụng lực lượng huyết mạch thể phách của Liệt Kim Tộc, trong nháy mắt sản sinh ra năng lượng kim hỏa vô cùng cuồng bạo, dùng để công kích đối phương.

Gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong của Liệt Kim Tộc đang kịch liệt chém giết với đại lượng thành viên Thiên La Tông ở phụ cận, chợt cảm thụ được cỗ khí tức năng lượng này, nhất thời lui lại khoảng cách nhất định.

Trong nháy mắt, nam tử hắc y đã phóng tới gần Triệu Phong, mắt thấy đạo quang quyền thật lớn tràn ngập khí tức nguy hiểm kia đã sắp sửa công kích trúng Triệu Phong…

- Hỗn Nguyên Thần Kiếm!

Triệu Phong vẫn như cũ đứng lặng tại chỗ, thần sắc bất biến, ánh mắt nhìn chằm chằm vị trí phần đầu nam tử hắc y, trong Tả Mâu bắt đầu ba động Thần lực Hỗn Nguyên xen lẫn ý chí đồng lực. Sau một khắc, một đạo kiếm quang thâm ngân hôn ám cỡ nhỏ đã từ trong Tả Mâu Triệu Phong bạo xạ thẳng ra.

- Không tốt!

Nam tử hắc y phát hiện ra công kích của Triệu Phong, nhưng tốc độ công kích đồng thuật của Triệu Phong quá nhanh, hắn lại không am hiểu tốc độ, rất khó có thể né tránh. Huống hồ hắn suy nghĩ, chỉ cần đỡ được một kích này của Triệu Phong, sau đó nhất định sẽ có thể đánh bại Triệu Phong. Nhưng khi thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ kia sắp sửa tiếp cận, hắn đột nhiên phát hiện ra trên đó mang

theo lực lượng linh hồn khủng bố. Bất quá, hết thảy đã chậm…

- A!

Đầu gã nam tử hắc y kia lập tức bị Hỗn Nguyên Thần Kiếm trực tiếp xỏ xuyên qua. Hỗn Nguyên Thần Kiếm tuy là công kích vật chất, nhưng bản đồng thuật của nó lại cụ bị thương tổn linh hồn nhất định. Huống hồ, mặc dù Triệu Phong đã phong ấn tu vi, nhưng ý chí linh hồn của hắn cũng không hề bị phong ấn.

Sau một khắc, nam tử hắc y liền trực tiếp vẫn lạc. Quang mang trong thiên địa, cũng tối sầm xuống.

- Không tốt! Hắn chết rồi!

Sắc mặt Ám Diệt Cổ Thần lập tức đại biến. Hết thảy mọi chuyện phát sinh quá nhanh, mà hắn cách địa phương chiến đấu quá xa, không thể nào ngăn cản được. Nhưng khó có thể tưởng tượng chính là, một kích đồng thuật của Triệu Phong lại có thể trực tiếp đánh chết một gã Cổ Thần Cửu giai!

Mà Tông chủ Thiên La Tông cùng Lam Viễn Cổ Thần lúc trước cũng không quá quan tâm tới tình huống của Triệu Phong bên này, bởi vậy bọn họ cũng không biết rõ ràng lắm tình huống cụ thể. Nhưng chuyện tình Triệu Phong giết chết Cổ Thần Cửu giai của Liệt Kim Tộc, đây chính là chuyện hoàn toàn chính xác.

- Điều này sao có thể? Tiểu tử này có thể một mình giết chết cường giả Cổ Thần Cửu giai của Liệt Kim Tộc?

Trong lòng Lam Viễn Cổ Thần có chút khó mà tin nổi. Loại chuyện như thế này, cho dù là hắn và Tông chủ Thiên La Tông liên thủ lại, cũng không thể nào làm được!

Chương 1412: Bán Bộ Thần Chủ đích thân tới

- Điều này sao có thể? Tiểu tử này có thể một mình giết chết cường giả Cổ Thần Cửu giai của Liệt Kim Tộc?

Trong lòng Lam Viễn Cổ Thần có chút khó mà tin nổi. Tại Thần vực Man Hoang, chuyện tình vượt cấp giết chết đối thủ cũng không quá hiếm thấy, nhưng đại đa số cũng chỉ phát sinh trên người những chủng tộc huyết mạch cao đẳng giết chết huyết mạch hạ đẳng mà thôi. Đối với những chủng tộc bài danh gần phía trước trong Thái Cổ Vạn Tộc như Linh Tộc, Liệt Kim Tộc bậc này, loại chuyện này gần như rất khó có khả năng phát sinh.

Bởi vậy, hành vi giờ phút này của Triệu Phong mới có thể khiến cho tất cả mọi người xung quanh coi trọng cùng khiếp sợ như vậy. Chỉ tiếc, đối với chuyện Triệu Phong làm thế nào giết chết gã nam tử hắc y kia, ở đây chỉ có rất ít người có thể nhìn thấy đầy đủ quá trình.

Lam Viễn Cổ Thần cùng Tông chủ Thiên La Tông liên thủ với nhau, cũng xa xa không phải là đối thủ của Ám Diệt Cổ Thần, trong chiến đấu không ngừng lo lắng đề phòng, tự nhiên không thể nhìn thấy được. Mà những thành viên còn lại của Thiên La Tông đang chật vật chống lại hai cường giả Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, nếu không phải nhờ vào nhân số đông đảo, chỉ sợ sớm đã bị toàn diệt, không ai có tâm trí đi quan sát tình huống bên phía Triệu Phong cả. Duy nhất nhìn thấy rõ, sợ rằng cũng chỉ có Ám Diệt Cổ Thần cùng hai gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong Liệt Kim Tộc còn lại.

- Đây không phải là sự thật! Không ngờ hắn lại có thể giết chết Cổ

Thần Cửu giai của Liệt Kim Tộc!

Hai gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong nhìn thấy được toàn bộ quá trình, vẫn như cũ không thể nào tin nổi. Triệu Phong chỉ ngắn ngủi không tới mười năm, tu vi đã đạt tới Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, căn cơ thực lực hẳn là thập phần bất ổn mới đúng, làm sao có thể có được thực lực cường đại như vậy?

- Tiểu tử này… có điều giấu giếm!

Trong lòng Ám Diệt Cổ Thần thất kinh. Từ lúc bọn chúng lẻn vào nơi này chuẩn bị đánh lén, cho tới hiện tại kịch liệt khai chiến, biểu tình của Triệu Phong cũng không hề có ba động quá lớn. Mà vừa rồi lúc Ám Diệt Cổ Thần định chuẩn bị rút lui, Triệu Phong liền một chiêu giết chết nam tử hắc y. Tuy rằng chỉ có một chiêu, nhưng Ám Diệt Cổ Thần vẫn có thể mơ hồ cảm nhận được một cỗ khí tức linh hồn cường đại trên người Triệu Phong.

- Lui!

Ám Diệt Cổ Thần trực tiếp quát lớn, thân hình nhanh chóng lui về phía sau. Thực lực của Triệu Phong quá mức cường đại, mà bọn chúng lại đã tổn thất một gã Cổ Thần Cửu giai, nếu cứ tiếp tục dừng lại ở đây, rất có thể sẽ toàn quân bị diệt.

- Lui lại?

Lam Viễn Cổ Thần nhất thời ngây ngẩn tại chỗ. Hắn liên thủ với Tông chủ Thiên La Tông đối chiến với Ám Diệt Cổ Thần, lúc nào cũng luôn nơm nớp lo lắng đề phòng, sợ bị đối phương bắt được sơ hở gì. Nhưng hiện tại, lại là bên phía Ám Diệt Cổ Thần lựa chọn lui lại trước. Hết thảy chuyện này đều bởi vì Triệu Phong giết chết cường giả Cổ Thần Cửu giai của Liệt Kim Tộc.

- Thật tốt quá!

Vẻ mặt Tông chủ Thiên La Tông tràn ngập vui sướng. Lần này, Thiên La Tông lại một lần nữa chuyển nguy thành an, đẩy lùi địch nhân. Toàn thể thành viên Thiên La Tông cũng nhất thời thở phào nhẹ nhõm một trận.

- Còn muốn chạy sao?

Triệu Phong đột nhiên nở nụ cười nhàn nhạt. Thân hình hắn thiểm độn, phóng tới bên cạnh lão giả hắc khải cách hắn gần nhất.

- Không!

Sắc mặt lão giả hắc khải đại biến. Triệu Phong có thể tùy tiện đánh chết cường giả Cổ Thần Cửu giai của Liệt Kim Tộc, giết chết bọn chúng chẳng phải càng thêm dễ dàng như ý sao? Hắn lập tức thôi động Bí pháp, thiêu đốt Thần lực, toàn thân toát ra một tầng quang ba kim diễm. Tốc độ của hắn nhất thời tăng lên nhiều, trong khoảng thời gian ngắn có thể sánh ngang với Cổ Thần Cửu giai, hóa thành một đạo lưu quang kim sắc, nhanh chóng viễn độn bỏ chạy.

- Hỗn Nguyên Thần Kiếm!

Tả Mâu Triệu Phong một lần nữa bắt đầu ba động, Thần lực Hỗn Nguyên trong đó cấp tốc ngưng kết thành một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ. Sau một khắc, một đạo kiếm quang thâm ngân hôn ám cỡ nhỏ từ trong Tả Mâu Triệu Phong bạo xạ thẳng ra.

Phương xa, lão giả hắc khải vừa mới phóng chạy không được bao xa, thân thể đã trực tiếp bị Hỗn Nguyên Thần Kiếm xỏ xuyên qua, đánh cho nghiền nát, ngay cả linh hồn cũng bị đánh cho vẫn diệt. Đối

phó Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, Triệu Phong cũng không cần phải bại lộ ý chí linh hồn cường đại của chính mình, cũng có thể đơn giản giết chết. Hơn nữa, trước đây hắn đã từng giết qua cường giả Cổ Thần Cửu giai rồi, hiện tại một kích giết chết Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, vấn đề cũng không lớn lắm.

- Thật đáng sợ!

Bên kia, gã thanh niên mặt vàng đang lúc phóng chạy nhìn thấy một màn này, toàn thân không ngừng run rẩy.

- Ngươi cũng lưu lại cho ta!

Ánh mắt Triệu Phong một lần nữa tập trung trên người gã thanh niên mặt vàng kia.

- Không!

Gã thanh niên mặt vàng cảm giác chính mình phảng phất như bị Tử Thần để ý tới vậy, lập tức thiêu đốt Thần lực, toàn lực phóng chạy. Trong chớp mắt, gã thanh niên mặt vàng đã trốn ra khỏi tầm mắt của tất cả mọi người.

Nhưng ngay đúng lúc này, một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ đột nhiên từ trong Tả Mâu Triệu Phong xuyên toa ra, lóe lên rồi biến mất. Sau một khắc, mọi người liền nghe được một tiếng tiếng thét thảm thê lương, còn có khí tức linh hồn vẫn lạc truyền tới.

Ám Diệt Cổ Thần liếc nhìn Triệu Phong thật sâu một cái, thân hình lập tức dung nhập vào trong hư không đêm tối, biến mất tại chỗ không thấy đâu nữa.

Không tới một khắc, bốn gã cường giả Liệt Kim Tộc đã vẫn lạc ba

người!

- Cái này… cái này… trực tiếp miễu sát Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong!

Toàn thân Lam Viễn Cổ Thần run lên, ánh mắt nhìn Triệu Phong giống như đang nhìn quái vật vậy. Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong của Liệt Kim Tộc ở trong tay Triệu Phong chỉ cần liếc mắt một cái liền có thể miễu sát. Nói như vậy, bản thân hắn ở trong mắt Triệu Phong chẳng phải cũng chỉ cần liếc mắt một cái là xong sao? Lúc này, Lam Viễn Cổ Thần nhớ tới trước đây hắn vẫn luôn khắp nơi nhằm vào Triệu Phong, trong lòng đột nhiên có cảm giác phảng phất như Tử Thần vừa mới lướt ngang qua chính mình một cái vậy. Với thực lực hiện tại Triệu Phong thể hiện ra, cho dù có giết chết hắn trước mặt mọi người, Linh Tộc cũng sẽ không trừng phạt Triệu Phong quá nặng.

- Không ngờ hắn lại cường đại như vậy!

Sắc mặt Tông chủ Thiên La Tông tràn ngập kinh hãi. Trước đây hắn cũng cảm giác thực lực Triệu Phong sâu không thể lường, có điều giấu giếm, lại không nghĩ tới thực lực chân chính của Triệu Phong lại kinh khủng đến như vậy, có thể giết chết Cổ Thần Cửu giai, liếc mắt miễu sát cường giả đồng giai!

Đám đệ tử Thiên La Tông cũng tràn đầy khiếp sợ cùng sùng bái, ánh mắt không thể nào rời khỏi thân ảnh Triệu Phong trên không trung.

- Triệu Phong, lần này ngươi đã lập đại công, ta sẽ bẩm báo lên trên Linh Tộc, tưởng thưởng ngươi trọng hậu!

Lam Viễn Cổ Thần lập tức bay tới, vẻ mặt tươi cười khen ngợi. Hắn không thể nào ngờ tới, không ngờ trước giờ Triệu Phong vẫn luôn ẩn tàng thực lực. Hiện tại, hắn chỉ hy vọng Triệu Phong đừng quá mức

ghi hận cha con bọn chúng là được. Nếu như có thể làm tốt quan hệ với Triệu Phong, như vậy dĩ nhiên lại càng tốt hơn. Với tiềm lực mà Triệu Phong thể hiện ra, ngày sau trở thành Thần Chủ tuyệt đối không thành vấn đề.

- Cũng không cần như vậy! Chúng ta có thể thắng lợi, toàn bộ đều nhờ tất cả mọi người nỗ lực chiến đấu!

Thần sắc Triệu Phong bình thản, tùy tiện nói một câu. Sau khi nói xong, hắn liền quay trở về chỗ ở của mình.

- Băng Nguyên, ngươi nhớ kỹ, sau này ngàn vạn lần không được chọc tới Triệu Phong! Tốt nhất là có thể tạo được mối quan hệ tốt với hắn!

Lam Viễn Cổ Thần âm thầm truyền âm cho Băng Nguyên Cổ Thần.

- Vâng!

Băng Nguyên Cổ Thần thấp giọng trả lời, trong lòng lại không biết nói gì.

o0o

Trong một gian cung điện u thanh băng hàn trong lòng đất, một đạo ảnh lưu đen như mực đột nhiên phóng vào, rất nhanh hóa thành một lão giả toàn thân gầy trơ xương.

Trên chiếc giường hàn ngọc trước mặt Ám Diệt Cổ Thần, đang có một nàng nữ tử lả lướt thướt tha nằm dài trên đó. Tuy rằng nữ tử này đưa lưng về phía Ám Diệt Cổ Thần, nhưng xiêm y trên người nàng không thể nào che khuất được cỗ thân thể mê người, phần lưng thon trắng nõn bại lộ ra ngoài kia phảng phất như điêu khắc

bằng mỹ ngọc vậy, hoàn mỹ không chút tỳ vết.

- Thất bại à?

Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng của Hàn Diễm Cổ Thần chợt truyền ra.

- Triệu Phong đã ẩn tàng thực lực chân chính của mình! Ba người đồng hành với ta, toàn bộ đều đã tử vong!

Ám Diệt Cổ Thần khẽ cúi đầu, cắn răng nói.

Phừng phực!

Trên chiếc giường hàn ngọc kia đột nhiên dâng trào lên một cỗ hàn diễm băng lãnh. Thân thể Hàn Diễm Cổ Thần chậm rãi biến mất trong hỏa diễm, nhưng sau một khắc, nàng ta đã trực tiếp xuất hiện ngay bên cạnh Ám Diệt Cổ Thần. Toàn thân Ám Diệt Cổ Thần nhất thời bao phủ lên một tầng băng tuyết, huyết mạch trong cơ thể hắn cũng gần như ngưng kết lại.

- Xem ra, cũng phải do ta đích thân xuất mã mới được a!

Trên khuôn mặt băng ngọc tuyệt mỹ của Hàn Diễm Cổ Thần lộ ra một tia cười nhạt. Lần này Liệt Kim Tộc phái ra hai Cổ Thần Cửu giai nhưng vẫn thất bại, chuyện này tất nhiên sẽ khiến cho cao tầng Linh Tộc chú ý tới, gia tăng thêm thành viên đến thủ hộ Thiên La Tông. Hàn Diễm Cổ Thần tuyệt đối không cho phép mình thất bại, cho nên lần này nàng quyết định đích thân xuất thủ.

Sắc mặt Ám Diệt Cổ Thần đại chấn, không ngờ Hàn Diễm Cổ Thần lại quyết định đích thân xuất thủ, đối phó một gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong. Nhưng bản thân hắn tuyệt đối không dám chất vấn

quyết định của Hàn Diễm Cổ Thần.

- Vâng! Vâng!

Ám Diệt Cổ Thần liên tục gật đầu.

o0o

Mấy ngày sau, Thiên La Tông đã một lần nữa khôi phục bình thường trở lại. Toàn thể thành viên của Thiên La Tông cũng đều đang nghỉ ngơi dưỡng sức. Liên tục trải qua hai trận chiến đấu mạo hiểm, tuy rằng khiến cho bọn chúng tử thương thảm trọng, nhưng lại cũng ma luyện khiến cho thực lực bọn chúng càng thêm mạnh mẽ, sắc bén hơn.

Trong Trường bào Thời Không, Triệu Phong đang tiến hành tham tu rất nhiều loại lực lượng Áo nghĩa. Lực lượng Áo nghĩa tu luyện càng về sau lại càng khó đề thăng, cho dù trong tay Triệu Phong có rất nhiều thiên tài địa bảo trân quý, lực lĩnh ngộ của bản thân rất mạnh, nhưng hắn cũng vẫn cần hao tốn đại lượng thời gian tiến hành tham tu.

Ngoại trừ tu luyện Áo nghĩa ra, Triệu Phong thỉnh thoảng còn tập trung tu luyện, hoàn thiện Hỗn Thiên Hư Quyển thêm một chút.

Đột nhiên, Triệu Phong chợt mở mắt ra, rất nhanh rời khỏi Trường bào Thời Không.

Sau một khắc, nhiệt độ thiên địa xung quanh chợt nhanh chóng giảm xuống. Một tầng vụ khí băng hàn lan tỏa ra bốn phía xung quanh. Rất nhiều thành viên trong Thiên La Tông cũng bị cỗ khí tức băng hàn đột nhiên hàng lâm này lạnh lẽo kinh động tới. Hơn nữa, cỗ khí tức băng hàn này càng ngày càng mãnh liệt hơn, khiến cho rất nhiều địa

phương trong Thiên La Tông cũng bao phủ lên một tầng đóng băng nhàn nhạt.

- Không tốt!

Tông chủ Thiên La Tông cảm giác có chút không thích hợp, lập tức phóng thẳng lên trên không Thiên La Tông. Chỉ thấy thiên địa phương xa phảng phất như đã triệt để đông cứng lại vậy. Trên hư không, một đạo thân ảnh xinh đẹp đang chậm rãi đi tới. Mỗi một bước chân của nàng cũng trực tiếp đi tới mấy vạn dặm. Chỉ mấy cái chớp mắt, nàng đã tới trên không trung Thiên La Tông.

Giờ phút này, Hàn Diễm Cổ Thần nhìn qua giống hệt như một vị Băng Hàn Nữ Thần vậy. Dung nhan nàng hoàn mỹ không chút tỳ vết, nhưng lại tản ra một cỗ khí tức băng hàn khiến cho tất cả mọi người không dám đến gần. Một cỗ khí tức băng phong lạnh lẽo đột nhiên hàng lâm xuống, từ bốn phương tám hướng xâm nhập vào trong Thiên La Tông. Nếu không phải vẫn còn có đại trận phòng ngự, chỉ sợ tất cả đệ tử dưới Cổ Thần bên trong Thiên La Tông đã trực tiếp bị cỗ hàn ý này giết chết rồi.

Sưu! Sưu!

Lúc này, hai cha con Lam Viễn Cổ Thần đột nhiên lao ra.

- Bán Bộ… Thần Chủ!

Lam Viễn Cổ Thần vừa mới cảm nhận được khí tức uy thế của Hàn Diễm Cổ Thần, lập tức hoảng sợ thốt lên. Giờ phút này, trong lòng hắn cực kỳ muốn chạy trốn, nhưng hắn có thể chạy thoát sao?

Trong lòng Lam Viễn Cổ Thần cực kỳ buồn bực. Từ sau khi Triệu Phong tới Thiên La Tông, công kích của Liệt Kim Tộc càng ngày

càng mãnh liệt hơn. Đầu tiên là một gã Cổ Thần Cửu giai cường công, kế tiếp là hai gã Cổ Thần Cửu giai tiến hành ám sát. Mà lần này, ngay cả Bán Bộ Thần Chủ cũng đích thân tới rồi!

- Làm sao lại… Không ngờ Bán Bộ Thần Chủ cũng đã gia nhập chiến trường rồi!

Toàn thân Băng Nguyên Cổ Thần nhất thời run lên, cảm giác Thần lực huyết mạch trong cơ thể mình phảng phất như cũng bị đông kết lại vậy, khó có thể vận chuyển.

- Sao có thể như thế?

Sắc mặt toàn bộ đệ tử Thiên La Tông lập tức dại ra tuyệt vọng. Lần này thật sự là không có bất cứ hy vọng gì rồi. Với lực lượng của Bán Bộ Thần Chủ, chỉ cần phất tay một cái đã có thể lập tức tiêu diệt toàn bộ Thiên La Tông rồi!

- Quả nhiên là Bán Bộ Thần Chủ!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ trầm xuống.

- Ngươi chính là Triệu Phong sao?

Khuôn mặt băng lãnh của Hàn Diễm Cổ Thần khẽ xuất hiện một nụ cười hứng thú.

- Lẽ nào phải bộc lộ ra thực lực chân chính rồi sao?

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhíu lại, không hề để ý tới Hàn Diễm Cổ Thần, lâm vào trầm tư. Nhưng đột nhiên ánh mắt hắn chợt lóe lên, sắc mặt thoáng hòa hoãn xuống.

Vù vù vù!

Chân trời sau lưng đám người Thiên La Tông đột nhiên rung động một trận, một mảnh vụ khí băng tinh bạch sắc mang theo một cỗ uy áp thiên địa lớn lao đột nhiên hàng lâm nơi này.

- Đây là…

Lam Viễn Cổ Thần cùng với toàn thể thành viên Thiên La Tông nhất thời xoay người nhìn lại phía sau. Chỉ thấy trong đám vụ khí băng tinh kia, một nàng nữ tử áo xanh dung nhan tuyệt lệ đang chậm rãi hàng lâm nơi này. Tư thái nàng đoan trang ung dung, khuôn mặt u thanh tuyệt mỹ, mắt phượng mày ngài, tóc đen như thác, cao quý ưu nhã nói không nên lời, phảng phất như một nàng Tiên tử cao xa không thể với tới vậy.

- Nguyên Dao Cổ Thần!

Thần sắc Lam Viễn Cổ Thần chấn động, vui mừng kêu lên.

- Thiên La Tông cung nghênh Trưởng lão Linh Tộc, Nguyên Dao Cổ Thần!

Tông chủ Thiên La Tông nhất thời cung kính thốt lên. Toàn bộ thành viên Thiên La Tông cũng nhất thời kêu lớn, lộ ra thần sắc kinh hỉ. Bởi vì nàng nữ tử hiện tại tới đây, chính là một vị Bán Bộ Thần Chủ! Hơn nữa còn là vị Bán Bộ Thần Chủ trẻ tuổi nhất trong Linh Tộc, đã từng được xưng tụng là Đệ nhất thiên kiêu chi nữ của Linh Tộc, Nguyên Dao Cổ Thần!

Chương 1413: Chém Ám Diệt Cổ Thần

Nguyên Dao Cổ Thần của Linh Tộc vừa đến, khiến cho Thiên La Tông đang trong lúc tuyệt vọng chợt nhìn thấy được ánh sáng hy vọng.

- Hàn Diễm Cổ Thần?

Nguyên Dao Cổ Thần liếc nhìn về phía Hàn Diễm Cổ Thần, ban đầu cũng có chút nghi hoặc, sau đó chợt cười lạnh một tiếng. Bên kia, Hàn Diễm Cổ Thần đang đứng thẳng trên thiên địa gần như đông kết thành thực chất, toàn thân quanh quẩn trong một tầng hàn vụ xám trắng.

- Không ngờ lại là ngươi!

Hàn Diễm Cổ Thần nhìn chằm chằm Nguyên Dao Cổ Thần, hàn ý trong mắt lại càng tăng lên mãnh liệt.

Hưu!

Lúc này, một đạo ám lưu đen như mực đột nhiên xuất hiện bên cạnh Hàn Diễm Cổ Thần.

- Làm sao có thể? Linh Tộc làm sao có thể biết được ngài muốn tới đây, cũng phái ra Bán Bộ Thần Chủ tới?

Trong lòng Ám Diệt Cổ Thần thất kinh. Hắn vốn cho là Hàn Diễm Cổ Thần xuất mã, chắc chắn sẽ có thể giải quyết được tất cả. Nhưng

không ngờ bên phía Linh Tộc lại có một vị Bán Bộ Thần Chủ cũng đến đây.

Ầm ầm!

Hai phương thiên địa, hai vị Bán Bộ Thần Chủ tuyệt mỹ đều đứng thẳng giữa hư không, vĩ lực thiên địa vô hình va chạm mạnh mẽ với nhau, khiến cho hư không liên tục ầm ầm chấn động không thôi.

Trong Thiên La Tông, ánh mắt tất cả mọi người đều tập trung trên người hai vị Bán Bộ Thần Chủ này. Đây cũng không chỉ bởi vì hai vị Bán Bộ Thần Chủ đang giao phong trong vô hình, lại càng bởi vì dung mạo khuynh thành của các nàng.

Hàn Diễm Cổ Thần giống như một vị Băng Tuyết Tiên Tử, tiếu mỹ lãnh ngạo, mà Nguyên Dao Cổ Thần lại giống như một vị Tinh Ngọc Nữ Vương, hoa lệ cao quý. Nhưng cả hai người đều có một điểm giống nhau, đó chính là khiến cho người ta khó có thể tiếp cận, không thể với tới.

- Thái độ của hai vị Bán Bộ Thần Chủ này, tựa hồ có chút quái dị!

- Ngươi không biết sao? Hai người bọn họ từ nhỏ đã có thiên tư hơn người, đều là thiên kiêu chi nữ cùng một thời đại, hơn nữa Linh Tộc cùng Liệt Kim Tộc trước giờ vẫn luôn cạnh tranh gay gắt, hai nàng từ nhỏ cũng đấu tranh, so đấu kịch liệt lẫn nhau!

- Không nghĩ tới thiên kiêu chi nữ năm xưa của Linh Tộc cùng Liệt Kim Tộc lại còn có thời điểm giao thủ một lần nữa!

Trong Thiên La Tông, đại bộ phận các thành viên cũng có chút tương đối rõ ràng đối với sự tích của Nguyên Dao Cổ Thần cùng Hàn Diễm Cổ Thần.

- Lần cuối cùng chúng ta giao thủ, đã là chuyện của tám trăm năm trước a! Để ta nhìn xem, trong thời gian qua ngươi đã tiến bộ được bao nhiêu?

Nguyên Dao Cổ Thần hừ nhẹ một tiếng, thân hình đột nhiên lao lên.

- Hôm nay, ta sẽ khiến cho ngươi chết ở chỗ này!

Trong mắt Hàn Diễm Cổ Thần lóe lên hàn quang, trực tiếp lao ra.

Oanh! Phanh! Oành!

Thiên địa đột nhiên đột nhiên ngưng đọng, Thần lực kinh người bắt đầu ba động. Vô số mảnh vỡ băng tinh không ngừng rơi xuống lả tả. May mà địa phương hai vị Bán Bộ Thần Chủ chiến đấu còn cách Thiên La Tông một khoảng khá xa, bằng không dư ba chiến đấu của các nàng cũng có thể hủy diệt toàn bộ Thiên La Tông rồi.

- Đây là giao phong cấp bậc Bán Bộ Thần Chủ sao? Lực lượng của Áo nghĩa Cửu trọng quả nhiên không tầm thường!

Tông chủ Thiên La Tông khiếp sợ lẩm bẩm. Ánh mắt của Lam Viễn Cổ Thần cùng những thành viên Thiên La Tông còn lại đều gắt gao nhìn chằm chằm phía chân trời xa xôi. Nhưng bọn chúng cũng chỉ có thể nhìn thấy hai đạo thân ảnh mông lung, giao thoa va chạm trong tinh vụ băng tuyết mà thôi.

- Sao ngươi lại xuất hiện ở nơi này?

Nguyên Dao Cổ Thần trực tiếp hỏi. Theo lý thuyết, giai đoạn hiện tại vẫn chưa tới tình trạng cường giả Bán Bộ Thần Chủ hai phe đích thân gia nhập chiến trường.

- Vậy sao ngươi lại xuất hiện ở nơi này?

Sắc mặt Hàn Diễm Cổ Thần cực kỳ băng hàn, hỏi ngược lại. Không nghĩ tới lần này nàng đích thân xuất thủ lại gặp phải tình huống ngoài ý muốn như vậy. Nàng tin chắc Nguyên Dao Cổ Thần nhất định là có nguyên nhân gì đó mới đi tới nơi này.

- Không cần ngươi quan tâm!

Sắc mặt Nguyên Dao Cổ Thần tràn ngập phẫn nộ, trong tay xuất hiện một thanh tinh kiếm bích lục sắc, mạnh mẽ chém ra.

Vù oanh!

Một đạo ba nhận băng tinh đạm lục sắc thật lớn trực tiếp phá khai tầng băng hàn thiên địa, chém thẳng về phía Hàn Diễm Cổ Thần.

- Cực Hàn Băng Toái!

Hàn Diễm Cổ Thần khẽ vươn bàn tay ngọc ra, phóng xuất ra hai luồng hỏa diễm xám trắng hàn ý âm sâm. Hai luồng hỏa diễm kia va chạm lên trên đạo ba nhận băng tinh đạm lục sắc kia. Thoáng chốc, đạo ba nhận băng tinh đạm lục sắc kia từ vị trí va chạm với hai luồng hàn diễm kia, chợt bắt đầu đông kết dần lên. Rất nhanh, toàn bộ đạo ba nhận băng tinh đạm lục sắc kia đã bị đóng băng giữa hư không.

- Băng Toái!

- Tinh Bạo!

Hai nàng nữ nhân đồng thời quát lớn.

Ầm ầm!

Đạo ba nhận băng tinh thật lớn đang đông lại giữa hư không kia nhất thời vỡ tung ra, vô số mảnh vỡ băng tinh xẹt qua trong thiên địa, giống như một trận mưa băng tinh kỳ diệu vậy. Đám quần sơn phụ cận Thiên La Tông hoặc là bị tàn phá khắp nơi, hoặc là bị đông lại thành từng ngọn băng sơn.

- Cứ tiếp tục như vậy, trận pháp phòng ngự của Thiên La Tông có khả năng không chịu nổi a!

Sắc mặt Tông chủ Thiên La Tông tràn đầy đắng chát.

Tả Mâu Triệu Phong xuyên thấu qua tầng tầng trở ngại, quan sát trận chiến của hai vị Bán Bộ Thần Chủ.

- Thực lực hai người này tương đương nhau, hơn nữa lại còn toàn lực ứng phó, quyết tâm muốn dồn đối phương vào chỗ chết, căn bản rất khó phân ra thắng bại. Nhưng các nàng hẳn là sẽ không kiên trì được bao lâu nữa, uy năng chiến đấu sẽ từ từ giảm xuống!

Triệu Phong phân tích.

Nguyên Dao Cổ Thần cùng Hàn Diễm Cổ Thần từ nhỏ chính là túc địch lẫn nhau, cả hai vẫn luôn tranh đấu với nhau cho tới bây giờ. Lần này gặp lại, cả hai nàng chiến đấu không lưu tình chút nào, đánh ra từng chiêu trí mạng.

- Hửm?

Triệu Phong đang quan sát trận chiến hỗn loạn, đột nhiên trong tầm mắt hắn chợt xuất hiện một đạo lưu quang ám ảnh.

- Không tốt! Gã tộc nhân Ám Ảnh Tộc kia!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ biến. Ám Diệt Cổ Thần mang một tia huyết dịch Ám Ảnh Tộc, am hiểu ẩn nấp đánh lén, lợi dụng kẽ hở của địch nhân, thi triển một kích trí mạng. Nếu như đổi lại lúc bình thường, Nguyên Dao Cổ Thần sao lại sợ Ám Diệt Cổ Thần đánh lén? Nhưng thực lực Nguyên Dao Cổ Thần cùng Hàn Diễm Cổ Thần ngang bằng nhau, lại vẫn đang toàn lực ứng phó, chiến đấu hung hiểm vô cùng, không cho phép phân tâm nửa điểm.

- Nếu Nguyên Dao Cổ Thần thua, cuối cùng ta vẫn phải bộc lộ ra thực lực chân chính!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống, trong nháy mắt lập tức lao ra.

- Triệu huynh đệ, ngươi muốn làm gì?

Tông chủ Thiên La Tông nhất thời kêu lên.

- Tiểu tử này, thật cho rằng chính mình tài giỏi vô cùng, lại dám tiếp cận chiến trường của Bán Bộ Thần Chủ!

Lam Viễn Cổ Thần nhìn thấy một màn này, cười lạnh chẳng quan tâm. Hắn và Triệu Phong cuối cùng cũng là có mâu thuẫn, nếu không phải thực lực của Triệu Phong quá mạnh mẽ, hắn làm sao có thể chịu khuất phục với Triệu Phong? Lúc này Triệu Phong chủ động đi chịu chết, trong lòng hắn thật ra vô cùng vui vẻ.

- Hỗn Nguyên Thần Kiếm!

Thần lực Hỗn Nguyên trong Tả Mâu Triệu Phong nhanh chóng ngưng tụ ra một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ. Một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ trong nháy mắt bạo xạ thẳng ra,

xuyên thấu qua vô số mảnh vỡ băng tinh, gào thét phóng tới.

Ám Diệt Cổ Thần đang chuẩn bị tiếp cận chiến trường Bán Bộ Thần Chủ, nhất thời phát hiện một cỗ ba động cường đại tiếp cận chính mình.

- Tiểu tử này…

Ánh mắt Ám Diệt Cổ Thần khẽ trầm xuống. Nếu như hắn tiếp tục tiến tới, nhất định sẽ bị công kích của Triệu Phong đánh trúng. Hắn đã từng tận mắt kiến thức qua một chiêu này của Triệu Phong, uy năng tuyệt không tầm thường.

- Khốn kiếp! Cơ hội tốt như vậy…

Ám Diệt Cổ Thần khẽ cắn răng một cái, lựa chọn lui về phía sau.

- Lần này, ngươi cũng đừng mong còn sống rời đi nữa!

Triệu Phong khẽ mỉm cười, trực tiếp phóng người đuổi theo Ám Diệt Cổ Thần. Hai người chạy loạn bên trong khu vực chiến đấu phong bạo của chiến trường Bán Bộ Thần Chủ, khiến cho đám người Thiên La Tông bên dưới cũng nhìn không rõ tình huống.

- Hỗn Thiên Hư Quyển!

Toàn thân Triệu Phong mạnh mẽ khởi động một tầng Thần lực Hỗn Nguyên, cấu thành một tầng quang quyển thâm ngân vẫn đục. Bốn phía xung quanh Hỗn Thiên Hư Quyển tản mát ra một cỗ lực lượng thôn phệ cường đại, thôn phệ dư ba năng lượng bốn phía xung quanh.

- Chiến kỹ phòng ngự của tiểu tử này có thể thôn phệ những lực

lượng khác, lớn mạnh bản thân!

Sắc mặt Ám Diệt Cổ Thần khẽ trầm xuống. Hắn lập tức rời xa phạm vi chiến đấu của Bán Bộ Thần Chủ, mà Triệu Phong cũng lập tứcc bám sát theo.

- Cứ như vậy, chiến kỹ phòng ngự của ngươi sẽ không thể nào hấp thu những năng lượng khác nữa!

Trong lòng Ám Diệt Cổ Thần khẽ cười thầm.

- Mau nhìn đi! Triệu Phong đang chiến đấu với một người khác!

- Hóa ra gã cường giả Ám Ảnh Tộc kia đang ẩn nấp tại phụ cận chiến trường của hai vị Bán Bộ Thần Chủ!

Không ít thành viên của Thiên La Tông bừng tỉnh đại ngộ. Nhưng rất nhanh, Ám Diệt Cổ Thần cùng Triệu Phong đã rời xa tầm mắt của bọn họ.

Sau khi thoát khỏi chiến trường hỗn loạn của Bán Bộ Thần Chủ, tốc độ của Triệu Phong lập tức tăng lên nhiều, không bao lâu liền đuổi kịp Ám Diệt Cổ Thần.

- Muốn chết! Lại dám tiếp cận ta!

Ám Diệt Cổ Thần cười lạnh một tiếng. Tuy rằng đồng thuật của Triệu Phong vô cùng cường đại, nhưng rất khó có thể một kích lấy mạng hắn dưới trạng thái Ám Ảnh Thể như hiện tại. Hơn nữa muốn phát động đồng thuật, Triệu Phong nhất định sẽ lộ ra kẽ hở, dưới tình huống cận thân, Ám Diệt Cổ Thần hoàn toàn có thể phát động một kích trí mạng.

- Hỗn Nguyên Thần Kiếm!

Triệu Phong đem Hỗn Thiên Hư Quyển hóa thành một thanh trường kiếm thâm ngân vẫn đục uy năng to lớn, trực tiếp chém thẳng ra.

- Phân Ảnh Ám Sát!

Thân thể đen như mực của Ám Diệt Cổ Thần bắt đầu giãy dụa, hóa thành ba đoàn ám lưu đen như mực, né tránh công kích của Triệu Phong, sau đó phóng tới bên trái, bên phải cùng phía sau của Triệu Phong. Đây chính là Bí pháp huyết mạch của Ám Ảnh Tộc, trong nháy mắt có thể phân hóa ra mấy cái phân thân. Mỗi một phân thân đều có tám chín thành lực công kích của bản thể. Đổi lại là người bình thường, tại thời điểm cận chiến đột nhiên đối mặt với một màn này, nhất định sẽ luống cuống tay chân.

- Chết!

Ba đoàn bóng đen đều ngưng tụ ra một thanh đoản nhận đen như mực, trực tiếp đâm tới.

- Hỗn Thiên Hư Quyển!

Đối mặt với một màn này, Triệu Phong không chút hoang mang, một lần nữa thi triển chiến kỹ phòng ngự, bốn phía thân thể ngưng tụ ra một tầng quang quyển ám ngân sắc vẫn đục. Cùng lúc đó, Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay hắn trực tiếp bổ về phía đạo ám ảnh đen như mực sau lưng mình.

- Làm sao có thể?

Sắc mặt Ám Diệt Cổ Thần chấn kinh, không ngờ Triệu Phong lại có thể phát hiện ra bản thể của hắn.

Phốc xuy!

Một kiếm của Triệu Phong trực tiếp chém lên trên người Ám Diệt Cổ Thần. Tuy rằng hắn tận lực né tránh, nhưng vẫn như cũ bị chém trúng.

- Khốn kiếp! Đã đánh giá thấp huyết mạch nhãn đồng của tiểu tử này!

Trong nháy mắt Ám Diệt Cổ Thần liền suy đoán ra, nhất định là huyết mạch nhãn đồng đặc thù của Triệu Phong đã nhìn ra được chân thân của hắn. Cùng lúc đó, công kích của đám phân thân của hắn cũng hàng lâm nơi này. Uy năng công kích của bọn chúng tuy mạnh, nhưng thời điểm tiếp xúc với Hỗn Thiên Hư Quyển, uy năng của chúng liền từ từ yếu xuống.

Mặc dù lực công kích của phân thân Ám Diệt Cổ Thần có được tám chín thành uy lực của bản thể, nhưng phân thân là do Thần lực huyết mạch cấu thành, dễ dàng bị Hỗn Thiên Hư Quyển thôn phệ hấp thu hơn, thua xa công kích Thần lực của bản thể Ám Diệt Cổ Thần.

Ám Diệt Cổ Thần đã bị thương, trong lòng nhất thời sinh ra thoái ý.

- Thời Không Cấm Thân!

Tả Mâu Triệu Phong bắt đầu ba động đồng lực, một tầng lực lượng Thời Không từ trong đó lan tỏa ra. Thoáng chốc, một tầng lực lượng hư hư thật thật kỳ dị chợt hàng lâm lên thân thể Ám Diệt Cổ Thần. Tốc độ của hắn chợt giảm mạnh, ở trong mắt Triệu Phong liền giống như rùa bò vậy. Đây cũng là dưới tình huống Triệu Phong không toàn lực thi triển ra môn đồng thuật này, bằng không Ám Diệt Cổ Thần căn bản là không động đậy nổi.

- Chết đi!

Trong nháy mắt Triệu Phong đã tiếp cận Ám Diệt Cổ Thần, Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay phốc một tiếng, chém Ám Diệt Cổ Thần thành hai đoạn.

Ông ba!

Thân thể Ám Diệt Cổ Thần bị chém làm hai đoạn, phảng phất như một tầng hư ảnh u dịch, không ngờ lại dùng một loại phương thức quỷ dị, nhanh chóng liên hợp lại. Công kích bình thường rất khó tạo thành thương tổn trí mạng cho Ám Ảnh Thể của hắn.

- Hỗn Thiên Kiếm Động!

Thế nhưng Triệu Phong sớm đã có phòng bị, Hỗn Nguyên Thần Kiếm ngưng tụ trong tay toát ra một mảnh kiếm ảnh ngân sắc hỗn loạn giao thoa, mơ hồ đan xen thành một cái Hư Ngân Kiếm Động vặn vẹo.

- A!

Ám Diệt Cổ Thần kêu thảm một tiếng, thân thể Thần hồn bị không ngừng cắn nát, thôn phệ, rất nhanh đã bị Hư Ngân Kiếm Động đáng sợ kia thôn phệ sạch sẽ.

Sau khi đánh chết Ám Diệt Cổ Thần, Triệu Phong lại quay trở về Thiên La Tông. Bởi vì, khu vực chiến đấu với Ám Diệt Cổ Thần khá xa, toàn bộ quá trình lại cực nhanh, những người còn lại cũng không phát hiện ra bất cứ chuyện gì.

- Triệu Phong, may mà vừa rồi ngươi xuất thủ, không để cho lão giả Ám Ảnh Tộc kia quấy nhiễu tới Nguyên Dao Cổ Thần!

Tông chủ Thiên La Tông lập tức nói.

- Lão giả Ám Ảnh Tộc kia đâu rồi?

Thần thức cùng ánh mắt Lam Viễn Cổ Thần đều đảo qua, nhưng cũng không phát hiện ra tông tích của Ám Diệt Cổ Thần.

- Hắn sẽ không trở lại nữa!

Triệu Phong đơn giản trả lời một câu. Những người khác cũng không suy nghĩ nhiều. Dù sao hiện tại bọn họ quan tâm tới trận chiến của hai vị Bán Bộ Thần Chủ hơn. Trận chiến này mới quan hệ trực tiếp tới nguy cơ sinh tử của bọn họ.

Ầm ầm!

Trên bầu trời, hai vị Bán Bộ Thần Chủ vẫn đang chiến đấu kịch liệt với nhau.

- Khốn kiếp! Thực lực của nàng ta không phân cao thấp với ta, nếu không liều mạng chiến đấu sống chết mà nói, thật sự không thể giải quyết được!

Ánh mắt Hàn Diễm Cổ Thần vô cùng băng hàn. Mặt khác, nơi này là phạm vi thế lực của Linh Tộc, tin tức nàng đến chỗ này nhất định rất nhanh sẽ truyền ra ngoài, sợ rằng không bao lâu nữa sẽ có cường giả Linh Tộc chạy tới.

- Rút lui trước!

Hàn Diễm Cổ Thần đánh ra một đoàn hỏa diễm xám trắng thật lớn, thân hình lui nhanh về phía sau. Đột nhiên, sắc mặt nàng nhất thời

ngừng trệ.

- Hửm? Ám Diệt Cổ Thần đâu rồi?

Thần thức Hàn Diễm Cổ Thần khẽ đảo qua, lại không phát hiện ra thân ảnh Ám Diệt Cổ Thần đâu cả. Nàng chỉ nhớ vừa rồi Ám Diệt Cổ Thần đang chuẩn bị đánh lén Nguyên Dao Cổ Thần, lại bị Triệu Phong xuất thủ can thiệp, sau đó hai người va chạm trong chốc lát đã nhanh chóng rời đi.

- Tên Ám Diệt Cổ Thần vô dụng này, không ngờ lại bị Triệu Phong đánh lui rồi!

Hàn Diễm Cổ Thần không quản được nhiều như vậy, trực tiếp xoay người bỏ chạy. Khí tức áp lực trong thiên địa cũng dần dần phai nhạt xuống.

Nguyên Dao Cổ Thần cũng không liều mạng đuổi theo, mà chậm rãi hàng lâm xuống Thiên La Tông. Nhìn thấy một nàng Tiên tử xinh đẹp cao quý như vậy hàng lâm nơi này, trái tim rất nhiều nam tử trong Thiên La Tông đều phanh phanh nhảy lên. Nhưng khiến người ta không ngờ tới chính là…

- Ngươi chính là Triệu Phong sao?

Ánh mắt Nguyên Dao Cổ Thần trực tiếp dừng lại trên người Triệu Phong. Một màn này khiến cho tất cả mọi người ở đây đều mở rộng tầm mắt. Bọn chúng nhớ không lầm, trước đây khi Hàn Diễm Cổ Thần đi tới nơi này, câu nói đầu tiên cũng chính là câu này. Như thế nào mà hai đại thiên kiêu chi nữ đời trước của cả hai chủng tộc đối địch cũng đều để mắt tới Triệu Phong như vậy?

Chương 1414: Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong

- Chính là tại hạ!

Triệu Phong cũng khẽ sững sờ trong chốc lát. Nguyên Dao Cổ Thần này cố tình đến đây để tìm chính mình sao?

- Bộ dáng đúng là không tệ, thảo nào khiến cho Vũ Phỉ muội khăng khăng một mực với ngươi như vậy!

Sau khi Nguyên Dao Cổ Thần chằm chằm quan sát Triệu Phong một hồi, khóe miệng khẽ cười nhạt một tiếng, thoáng chút khinh thường, nói.

- Vũ Phỉ?

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhíu lại, trong lòng có chút nghi hoặc. Bất quá, những lời này của Nguyên Dao Cổ Thần khiến cho Triệu Phong có chút bất mãn. Nói nghe giống như bởi vì bề ngoài của chính mình mới khiến Triệu Vũ Phỉ yêu thích hắn vậy.

- Nếu không phải hôm nay ta đúng lúc chạy tới, ngươi đã sớm chết không có chỗ chôn rồi!

Nguyên Dao Cổ Thần nhìn về phía Triệu Phong đang có chút dại ra thất thần, hừ nhẹ một tiếng. Vốn dĩ, chiến cuộc còn chưa tới tình trạng Bán Bộ Thần Chủ của hai phe xuất động, chỉ bất quá, sau khi Triệu Vũ Phỉ biết được Triệu Phong đã trở về, đồng thời đã gia nhập chiến trường, nàng liền lập tức xuất quan, gấp không kịp đợi, nghĩ

muốn chạy ra chiến trường hỗ trợ hắn.

Nhưng trận đại chiến này chính là bởi vì Triệu Vũ Phỉ mới bắt đầu, ở thời điểm mấu chốt này, Linh Tộc tự nhiên không có khả năng thả cho Triệu Vũ Phỉ ra ngoài. Dưới sự yêu cầu khăng khăng một mực của Triệu Vũ Phỉ, cao tầng Linh Tộc mới bất đắc dĩ để cho Nguyên Dao Cổ Thần chuẩn bị gia nhập chiến trường, cũng thuận tiện chiếu cố Triệu Phong một chút, bảo hộ an toàn của hắn. Ngay cả Nguyên Dao Cổ Thần cũng không ngờ tới, nàng vừa chạy tới nơi này nhìn một chút, liền gặp phải Hàn Diễm Cổ Thần của Liệt Kim Tộc.

- Đa tạ Nguyên Dao Cổ Thần đúng lúc chạy tới!

Lam Viễn Cổ Thần cùng với các thành viên của Thiên La Tông nhất thời cung kính nói.

- Đa tạ Trưởng lão tương trợ!

Triệu Phong cũng mỉm cười nói. Tuy rằng Hàn Diễm Cổ Thần căn bản không làm gì được hắn, nhưng Triệu Phong cũng không nghĩ bại lộ thực lực chân chính sớm như vậy, Nguyên Dao Cổ Thần đến đây, quả thật đã giúp hắn giải quyết một chút phiền phức.

- Bán Bộ Thần Chủ của Liệt Kim Tộc đã xuất hiện trên chiến trường, chiến đấu kế tiếp sẽ càng thêm thảm liệt! Ngươi tự giải quyết cho tốt đi!

Nguyên Dao Cổ Thần liếc mắt nhìn Triệu Phong một cái, sau đó trực tiếp rời đi. Tuy rằng nàng cũng từng nghe nói qua những sự tích của Triệu Phong, nhưng hiện tại Triệu Vũ Phỉ mới là hạch tâm cùng tương lai của Linh Tộc. So sánh với Triệu Vũ Phỉ, Triệu Phong liền trở nên ảm đạm thất sắc rồi. Ở trong lòng Nguyên Dao Cổ Thần, Triệu Phong chỉ là một gã nam nhân cần nữ nhân thỉnh cầu, được

người bảo vệ mà thôi, thật sự là vô năng!

- Chiến cuộc sắp sửa tiến thêm một bước thăng cấp sao?

Trong lòng Lam Viễn Cổ Thần cũng thoáng có chút lo lắng. Không ngờ tình hình chiến đấu nhanh như vậy đã sắp sửa thăng cấp.

o0o

Quả nhiên, ba tháng sau, Nguyên Dao Cổ Thần cũng đã chính thức tham gia chiến tranh.

Một ngày này, mấy cao tầng quan trọng của các cứ điểm đại thế lực đã tề tụ lại, bàn bạc tình hình chiến tranh kế tiếp. Đại biểu của Thiên La Tông là Lam Viễn Cổ Thần, Tông chủ Thiên La Tông cùng với Triệu Phong.

- Giai đoạn đầu chiến tranh, Linh Tộc đã rơi xuống hạ phong, hiện tại ta tự mình chỉ huy tham chiến, đái lĩnh các ngươi đoạt lại những lãnh địa đã rơi vào tay giặc kia…

Nguyên Dao Cổ Thần cao cao tại thượng, vạn chúng chú mục, giống như Nữ Thần Chiến Thắng vậy, đưa ra tuyên ngôn.

Cứ như vậy, mấy cái tông môn chủng tộc phụ cận Thiên La Tông dần dần tụ tập lại, hình thành nên một cỗ quân đội khổng lồ. Ngay ngày hôm sau, đại quân Linh Tộc liền công kích thẳng vào lãnh địa Liệt Kim Tộc.

Lần này Linh Tộc đột nhiên xuất kích, đánh cho Liệt Kim Tộc trở tay không kịp, thu được toàn thắng, đoạt lại được một bộ phận lãnh thổ không nhỏ. Nhưng rất nhanh Liệt Kim Tộc đã phản ứng lại, phái ra đại lượng cường giả tinh anh, cấp tốc tập kết ra một chi đội ngũ đồng

dạng cường hãn, do Hàn Diễm Cổ Thần suất lĩnh.

Cũng không bao lâu, hai chi quân đội xảy ra lần va chạm đầu tiên. Trận chiến này, thiên địa biến sắc, phong vân cuồn cuộn. Toàn bộ phiến thiên địa tràn ngập thân ảnh cường giả các hình thái khác nhau, lôi hỏa băng phong đủ mọi màu sắc thổi quét toàn bộ thiên địa.

- Tốt! Đại chiến kịch liệt như thế có lợi cho ta ma luyện…

Trên mặt Triệu Phong lộ ra thần sắc vui mừng. Loại đại chiến hỗn loạn này, chính là thứ hắn khát vọng. Đầu tiên, chiến trường hỗn loạn càng có thể ma luyện năng lực chiến đấu. Thứ hai, Triệu Phong có thể sử dụng đại chiến trường tích lũy đại lượng chiến công, toàn bộ đổi lấy các loại trân tài tu luyện. Đến lúc đó, hắn hiển lộ ra tu vi Cổ Thần Cửu giai cũng sẽ không quá khiến người khác chú ý.

- Hỗn Nguyên Thần Kiếm!

Hai tay Triệu Phong mỗi tay ngưng tụ ra một thanh quang kiếm thâm ngân vẫn đục. Thân hình của hắn cấp tốc chớp động trong chiến trường, mỗi một lần dừng lại đều mang đi một hai tính mạng. Những cường giả đồng giai trong tay Triệu Phong đều là một chiêu giết chết.

Lần đầu tiên đại quân hai tộc va chạm, bên phía Linh Tộc chiếm được ưu thế. Sau đó, lần va chạm thứ hai, thứ ba, đều là Linh Tộc giành được thắng lợi. Mà Triệu Phong cũng dần dần vang danh trên chiến trường.

Trên chiến trường, Triệu Phong giống như Tử Thần vậy, cùng giai một kiếm miễu sát. Cho dù là Cổ Thần Cửu giai ở trong tay hắn cũng chống đỡ không được bao lâu. Đương nhiên, hắn trắng trợn ngược sát như vậy, cũng dẫn tới sự chú ý của cao tầng Liệt Kim Tộc.

- Hắn chính là Triệu Phong?

- Lão nhị, chúng ta liên thủ, giết chết hắn!

Một cặp huynh đệ Liệt Kim Tộc, ánh mắt hung ác nhìn chằm chằm Triệu Phong. Triệu Phong tuy chỉ là Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, nhưng giết chết Triệu Phong có thể đạt được điểm cống hiến gần như bằng với giết chết một gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong bình thường. Hai huynh đệ Liệt Kim Tộc này đều là Cổ Thần Cửu giai, hơn nữa thực lực rất mạnh, cực kỳ tiếp cận Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong.

Sưu! Sưu!

Hai người ở trên chiến trường chậm rãi chém giết, dần dần tiếp cận Triệu Phong. Sau khi đạt tới khoảng cách nhất định, hai người đột nhiên thôi động huyết mạch cường hãn, mặc kệ tất cả, trực tiếp giết thẳng về phía Triệu Phong.

- Nhận lấy cái chết!

Hai huynh đệ Liệt Kim Tộc này tay cầm đại đao, chém mạnh ra hai đạo đao phong hỏa diễm vô cùng uy mãnh.

- A!

Một gã Cổ Thần Bát giai không kịp né tránh, bị dư ba của đao phong hỏa diễm trực tiếp đốt cháy sạch sẽ. Mắt thấy một kích hợp lực của hai gã cường vị Cổ Thần Cửu giai đã sắp sửa đánh tới chỗ của Triệu Phong. Đúng lúc này…

Hưu!

Từ phía chân trời xa xôi, một đạo tinh quang đạm lục sắc mang theo uy áp Linh Tộc lớn lao đột nhiên cực nhanh bay vút xuống, trực tiếp đánh lên hai đạo đao phong hỏa diễm kia.

Oanh phanh!

Hai đạo đao phong hỏa diễm kia trực tiếp bị phá hủy, hai huynh đệ Liệt Kim Tộc kia cũng bị cỗ lực lượng cường đại này đẩy lui về phía sau, cũng bị đánh cho thương thế không nhẹ.

- Khốn kiếp! Bán Bộ Thần Chủ của Linh Tộc!

Hai huynh đệ Liệt Kim Tộc ngẩng đầu nhìn về phía chân trời xa xa. Một kích vừa rồi kia, đúng là do Nguyên Dao Cổ Thần phóng xuất ra.

- Trời ạ! Nguyên Dao Cổ Thần đang đại chiến với Hàn Diễm Cổ Thần, không ngờ vẫn phân tâm chú ý tới Triệu Phong, giúp hắn hóa giải nguy cơ!

Một gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong cách Triệu Phong hơi gần một chút, nhất thời cả kinh kêu lên. Mặc dù đương kim thiên kiêu chi nữ của Linh Tộc là Triệu Vũ Phỉ, nhưng Nữ Thần trong lòng của các cường giả thế hệ trước vẫn là Nguyên Dao Cổ Thần. Bình thường Nguyên Dao Cổ Thần chưa từng bao giờ liếc mắt nhìn bọn chúng lấy một cái, nhưng trên chiến trường, Nguyên Dao Cổ Thần đang chiến đấu lại còn có tâm trí quan tâm tới Triệu Phong, giúp hắn hóa giải nguy cơ. Một màn này nhất thời khiến cho rất nhiều Cổ Thần Linh Tộc ở phụ cận đều vô cùng khiếp sợ và ước ao.

- Cái này thì có gì ly kỳ? Đây cũng không phải là lần đầu tiên!

Một gã Cổ Thần Cửu giai ở xa xa lẩm bẩm một tiếng. Năm xưa hắn cũng là thanh niên tuấn kiệt trẻ tuổi của Linh Tộc, một trong những

người theo đuổi Nguyên Dao Cổ Thần.

- Nhận lấy cái chết!

Triệu Phong giơ lên Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay, trực tiếp chém thẳng về phía hai huynh đệ Liệt Kim Tộc kia. Hai người bọn chúng bị dư ba công kích của Bán Bộ Thần Chủ làm tổn thương, chiến lực bị hao tổn không nhỏ. Mà tốc độ của Triệu Phong lại viễn siêu hai người bọn chúng, sau khi truy sát một hồi, đã nhanh chóng giết chết cả hai.

o0o

Chiến tranh liên tục kéo dài đến năm thứ tám. Trong thời gian này ít nhất cũng đã phát sinh qua năm sáu chục trận chiến kịch liệt, trong đó đại đa số các trận chiến đều là Linh Tộc chiến thắng, không ngừng nghiền ép Liệt Kim Tộc. Linh Tộc dần dần đoạt lại tất cả những lãnh địa bị xâm chiếm trước đây, cũng bắt đầu xâm chiếm vào trong lãnh thổ của Liệt Kim Tộc.

Trong trận chiến tranh này, không ít kẻ đã vang danh Linh Tộc, thậm chí là cả Tử Linh Vực. Trong đó, kẻ có danh vọng lớn nhất tự nhiên chính là Triệu Phong. Mỗi một trận chiến, điểm cống hiến của Triệu Phong cũng đều viễn siêu các Cổ Thần Cửu giai, xa xa vượt qua những người khác. Nhưng phần lớn những nghị luận liên quan tới Triệu Phong lại không phải là công tích của hắn.

- Ngươi nói xem, giữa Nguyên Dao Cổ Thần và Triệu Phong có phải là có quan hệ mờ ám gì hay không?

- Lẽ nào Nguyên Dao Cổ Thần đã xem trọng Triệu Phong rồi? Nhưng không phải Triệu Phong và Triệu Vũ Phỉ có tình ý với nhau sao?

- Thật không nghĩ tới, cả hai đời thiên kiêu chi nữ của Linh Tộc lại

cùng yêu thích một người a…

Trong điểm đóng quân của Linh Tộc, mỗi ngày đều có những lời đồn đãi liên quan tới Triệu Phong và Nguyên Dao Cổ Thần, hơn nữa càng lan truyền lại càng thái quá.

Đối với những lời đồn này, Triệu Phong căn bản là bất lực, nhưng cũng không để ý quá nhiều. Tám năm qua, hắn đem tất cả những điểm cống hiến đạt được đều dùng để đổi lấy trân tài tu luyện. Đương nhiên, hành động này cũng chỉ là để che giấu mà thôi, những trân tài mà bản thân Triệu Phong có trong tay còn trân quý gấp mấy lần những thứ hắn đổi lấy kia.

Trong Trường bào Thời Không, trước mặt Triệu Phong phiêu phù mấy loại trân tài Thái Cổ niên hạn xa xưa. Hắn vận chuyển Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết, nhanh chóng rõ ràng hấp thu tất cả năng lượng tinh hoa bên trong các loại trân tài.

Ong ong!

Bốn phía thân thể Triệu Phong xuất hiện một tầng lực lượng hỗn loạn vặn vẹo, ảnh hưởng tới thời không thiên địa.

Thời khắc nào đó, thân hình Triệu Phong đột nhiên trở nên hư hư thật thật, một cỗ không gian ba động cường đại ảnh hưởng tới không gian bốn phía. Lực lượng vặn vẹo kỳ dị phiêu phù bốn phía hư không bị một cỗ lực lượng hư vô cường đại trực tiếp bao vây, thu vào trong cơ thể Triệu Phong.

- Không Gian Áo Nghĩa Bát trọng Đỉnh phong!

Cặp mắt Triệu Phong khẽ mở ra, trong mắt lóe ra một tầng lực lượng Không Gian cường đại. Không Gian Áo Nghĩa Bát trọng Đỉnh phong,

điều này thể hiện Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết của hắn cũng đạt tới tầng thứ tư đỉnh phong. Công pháp tinh tiến đột phá khiến cho tu vi của Triệu Phong cũng nước chảy thành sông, đạt tới Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong.

- Xem ra, ta vẫn phải tiếp tục phong ấn tu vi a!

Triệu Phong bất đắc dĩ cười khẽ một tiếng. Vốn dĩ hắn dự định trong thời gian ngắn mở ra phong ấn, thể hiện ra tu vi chân chính của mình. Nhưng không ngờ, trải qua ma luyện, tích lũy lâu dài, tu vi của hắn vậy mà tự nhiên đột phá đến Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong.

o0o

Ba tháng sau, hai tộc lại một lần nữa khai chiến. Lần này, Triệu Phong dùng tu vi Cổ Thần Cửu giai xuất chiến, đã khiến cho hai đại chủng tộc cực kỳ khiếp sợ. Không tới hai mươi năm đã từ Cổ Thần Thất giai đề thăng tới Cổ Thần Cửu giai, loại tốc độ tiến giai cực nhanh này, cho dù là cường giả huyết mạch Linh Tộc cũng xa xa không bằng!

Không đúng! Có lẽ Triệu Vũ Phỉ sau khi đạt được truyền thừa của Thần Võ Tộc, sẽ có thể so sánh với hắn.

- Kẻ này, tuyệt đối không thể lưu!

Bên phía Liệt Kim Tộc, ánh mắt Kim Trưởng lão vô cùng âm trầm. Cho tới lúc này, hai đại chủng tộc đã có hai gã Bán Bộ Thần Chủ cùng gia nhập chiến trường.

- Bất quá, ở trên chiến trường, Nguyên Dao Cổ Thần kia vẫn luôn chiếu cố tới Triệu Phong, muốn diệt trừ hắn cũng có chút khó khăn!

Hàn Diễm Cổ Thần khẽ lắc đầu.

Trận chiến lần này kéo dài không bao lâu, Liệt Kim Tộc đã trực tiếp chủ động lui lại, Linh Tộc một lần nữa giành được thắng lợi.

Kế tiếp, trong chiến đấu kéo dài thêm hai năm nữa, bên phía Liệt Kim Tộc cũng luôn áp dụng biện pháp phòng thủ. Nhưng bên phía Linh Tộc cũng không chút khinh suất. Tất cả mọi người đều có thể cảm giác được, chiến tranh sắp sửa tiến vào giai đoạn cuối cùng.

o0o

Trong Trường bào Thời Không, Triệu Phong vừa mới đột phá Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, vẫn còn cần hao phí đại lượng thời gian để củng cố tu vi thực lực. Đồng thời, hắn còn phân hóa ra một bộ phận ý niệm, tiến hành tu luyện những phương diện khác.

Ông!

Thần lực Hỗn Nguyên khẽ ba động, trong tay Triệu Phong ngưng tụ ra một thanh trường kiếm ám ngân sắc vẫn đục. Dần dần, trên thanh trường kiếm chợt xuất hiện một tia quang mang lôi điện. Đây không phải là lôi điện bình thường, mà là Lôi kiếp ẩn chứa trong Lôi Hồn Thể của Triệu Phong.

Thời điểm vừa mới quay về Linh Tộc, Triệu Phong đã từng nếm thử đem Hỗn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ dung nhập một thể với Lôi Kiếp Đồng Diễm. Nhưng chuyện này quá mức khó khăn, hai loại đồng thuật năng lượng cường đại dung hợp với nhau, một khi xuất hiện tình huống ngoài ý muốn, sẽ có thể tạo thành phản phệ mạnh mẽ. Bởi vậy Triệu Phong đã từ bỏ việc dung hợp đồng thuật, lui một bước, tiến hành dung hợp Hỗn Nguyên Thần Kiếm với lực lượng Lôi kiếp.

Xẹt xẹt xẹt!

Lôi văn tơ điện trên thanh trường kiếm hỗn nguyên kia càng ngày càng nhiều, quang mang cũng càng ngày càng thịnh. Trên trán Triệu Phong toát ra mồ hôi hột, cặp mắt gắt gao nhìn chằm chằm Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay.

Thời khắc nào đó, những đường tơ điện Lôi kiếp dùng quy tắc kỳ dị nào đó trải rộng ra khắp nơi trên toàn bộ Hỗn Nguyên Thần Kiếm. Nhìn bề ngoài, nó tựa như một thanh lôi kiếm hỗn độn, chấn động tâm hồn người khác!

Xèo xèo xèo!

Triệu Phong thoáng thôi động một chút, Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm trong tay liền toát ra một tầng quang mang lôi điện ảm đạm, tản mát ra khí tức lực lượng vô cùng cường hãn, ngay cả hư không bốn phía, cũng trở nên rung động vặn vẹo.

- Thành công! Không biết uy lực Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm này rốt cuộc thế nào?

Trên mặt Triệu Phong lộ ra thần sắc kinh hỉ, thoáng có chút chờ mong.

Chương 1415: Nguyên Dao gặp nguy cơ

Đại chiến hai tộc lại kéo dài thêm một năm nữa. Lúc này, Bán Bộ Thần Chủ của hai đại chủng tộc đều đã xuất chiến. Nhưng song phương cũng chỉ xuất động ba Bán Bộ Thần Chủ, cho dù thực lực hai bên có chút chênh lệch, nhưng cũng không đủ ảnh hưởng tới thắng bại.

Trong mật điện nghị sự của Linh Tộc, hiện tại chỉ có mấy đạo thân ảnh. Những người này đều là cao tầng có bối phận cực cao, hơn nữa tuyệt đối trung thành với Linh Tộc, bởi vậy có thể thấy được tầm quan trọng của hội nghị lần này.

Ở phía trước mật điện, đang phiêu phù ba đoàn Thần quang hư vô sáng ngời.

- Chúng ta đang đàm phán với Bán Bộ Thần Chủ của Thần Mộc Lâm. Một khi thành công, sẽ có một gã Bán Bộ Thần Chủ Y đạo cường đại gia nhập chiến trường. Đến lúc đó, chỉnh thể thực lực của tộc ta sẽ xuất hiện một sự tăng vọt về chất!

Tam Trưởng lão Linh Tộc vừa mở miệng liền tuyên bố một tin tức tốt.

- Nghe nói Liệt Kim Tộc đang đàm phán với bên phía Chấn Thiên Minh! Không biết đã tiến hành như thế nào rồi?

Một lão bà tóc bạc của Linh Tộc mở miệng hỏi. Thần Mộc Lâm cùng Chấn Thiên Minh đều là hai đại thế lực Ngũ tinh còn lại của Tử Linh Vực.

- Điểm này ngươi yên tâm! Giữa Chấn Thiên Minh và Liệt Kim Tộc tuyệt đối sẽ không có thỏa đàm!

Nguyên Dao Cổ Thần định liệu trước nói. Có thể bởi vì bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa tiến hành áp chế, hai đại thế lực Ngũ tinh này cũng sẽ không dễ dàng can thiệp vào chiến trường hai tộc. Nhưng bọn họ cũng không thể đơn giản từ bỏ đàm phán, nếu như Thần Mộc Lâm dám bỏ qua áp lực từ bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa, xuất thủ trợ giúp Linh Tộc, như vậy trận chiến tranh này sẽ không hề có lo lắng nào nữa.

- Mọi người nghỉ ngơi dưỡng sức một tháng! Một tháng sau, một lần nữa dốc toàn lực tiến công! Lần này chúng ta phải đánh thật đẹp, khiến cho Thần Mộc Lâm biết rõ, Linh Tộc chúng ta có khả năng thật lớn đạt được thắng lợi!

Ánh mắt Tam Trưởng lão trầm xuống, trực tiếp quát lên. Bốn phía, rất nhiều cao tầng bối phận cực lớn của Linh Tộc đều liên tục gật đầu.

o0o

Một tháng sau, Tam Trưởng lão đột nhiên tuyên cáo toàn lực xuất binh. Đội ngũ cường giả các tộc các tông trong nháy mắt tiến hành tập kết, cưỡi trên các loại chiến hạm khổng lồ dữ tợn, không ngừng tấp nập tụ hợp lại về phía nơi đóng quân của Linh Tộc.

Sau khi đến nơi đóng quân của Liệt Kim Tộc…

- Giết!

Tam Trưởng lão hạ lệnh một tiếng, đoàn người hạo hạo đãng đãng

liền trực tiếp lao ra. Cùng lúc đó, ba vị Bán Bộ Thần Chủ cùng nhau bay lên không trung rộng lớn hơn, gia nhập chiến trường của Bán Bộ Thần Chủ.

Oanh!

Trong cung điện phía dưới, một đoàn khí tức băng hàn nóng bỏng nhất thời phóng thẳng lên cao. Ba vị Bán Bộ Thần Chủ của Liệt Kim Tộc cũng trực tiếp lao ra.

- Hừ! Liệt Kim Tộc đã mất đại thế rồi!

Tam Trưởng lão nhìn thẳng ba vị Bán Bộ Thần Chủ của Liệt Kim Tộc ở đối diện. Các trận chiến gần đây, bên phía Liệt Kim Tộc vẫn luôn áp dụng biện pháp phòng thủ. Mà vừa rồi, Thần thức của hắn đảo qua liền nhìn ra, bên phía Liệt Kim Tộc ngoại trừ chiến lực Bán Bộ Thần Chủ ra, chiến lực trung tầng so với Linh Tộc thì yếu hơn rất nhiều.

- Ai chết vào tay ai còn chưa biết a!

Ánh mắt Kim Trưởng lão hiện lên một tia quang mang quỷ dị. Sau một khắc, sáu vị Bán Bộ Thần Chủ của hai đại chủng tộc đã va chạm kịch liệt với nhau.

Ầm ầm!

Thần lực ba động trong nháy mắt sinh ra khiến cho tâm thần các thành viên chiến lực dưới Bán Bộ Thần Chủ ở phía dưới không ngừng run rẩy mãnh liệt.

- Giết!

Gia nhập chiến trường, Triệu Phong chỉ có một mục đích duy nhất, dưới tình huống áp chế tu vi cùng các loại thủ đoạn, tiến hành tôi luyện chính mình. Đây là phương pháp ma luyện thập phần thường gặp, trong rất nhiều các thế lực đều có các loại phòng huấn luyện đặc thù như vậy. Ví dụ như phòng huấn luyện trọng lực, tốc độ, Áo nghĩa… nhằm mục đích để đạt được những tiến bộ càng lớn hơn.

Bá!

Thân hình Triệu Phong trực tiếp thiểm độn trong chiến trường, khoảnh khắc hắn xuất hiện, liền lợi dụng tốc độ lôi đình giết chết một gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong. Thậm chí gã Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong kia tới thời điểm chết vẫn còn không biết chính mình đã chết như thế nào.

- Đúng rồi! Thử một chút Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm xem sao?

Tâm thần Triệu Phong khẽ động, Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay trái dần dần hiện ra một tầng tế văn lôi điện. Nhưng đúng lúc này, hắn đột nhiên phát hiện ra một cỗ khí tức cường đại đang cấp tốc tiếp cận về phía hắn.

- Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong!

Triệu Phong ngẩng đầu lên, liền nhìn thấy một đoàn kim diễm nóng bỏng cường đại đang oanh áp thẳng về phía hắn.

- Muốn chết!

Ánh mắt Triệu Phong nhất thời lạnh lẽo. Trong mắt người ngoài, hắn chỉ vừa mới đột phá Cổ Thần Cửu giai, cho nên sẽ không chủ động đi chiến đấu với Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong. Nhưng hiện tại gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong kia lại chủ động đánh về phía hắn, như

vậy hắn cũng sẽ không khách khí.

Bất quá sau một khắc, Triệu Phong lại thở dài một hơi.

Oanh hưu!

Từ phía chân trời xa xôi, một đạo kiếm mang tinh thể đạm lục sắc mang theo uy áp Linh Tộc khổng lồ chợt oanh kích thẳng xuống.

- Nguyên Dao Cổ Thần lại ra tay trợ giúp Triệu Phong!

Phụ cận, khá nhiều cường giả Linh Tộc hoặc kinh ngạc hoặc tiếc hận, thiên kiêu chi nữ đời trước của Linh Tộc thật sự thích Triệu Phong sao?

Cảm nhận được công kích của Bán Bộ Thần Chủ đánh tới, Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong của Liệt Kim Tộc lập tức xoay người bỏ chạy.

- Không đúng!

Nhìn thấy đối phương đột nhiên rút đi như vậy, sắc mặt Triệu Phong nhất thời đại biến. Nguyên Dao Cổ Thần đang bận tâm chiến đấu kịch liệt, một kích này chẳng qua chỉ là một kích tùy ý, Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong hẳn là vẫn có thể ứng phó được. Nhưng đối phương lại lựa chọn trực tiếp rút lui, điều này khiến cho Triệu Phong cảm thấy có chút không ổn.

Hắn chợt ngẩng đầu lên, Tả Mâu xuyên thấu qua tầng tầng trở ngại, nhìn về phía chiến trường của Bán Bộ Thần Chủ.

- Nhận lấy cái chết a!

Trong mắt Hàn Diễm Cổ Thần toát ra hàn quang đại thịnh. Tay trái

nàng vung lên, một lão giả khô gầy thân mặc trường bào mặc lục sắc đột nhiên xuất hiện. Khoảnh khắc lão giả khô gầy kia xuất hiện, trực tiếp đánh ra một đạo cự chưởng lục vụ ngập trời.

- Bán Bộ Thần Chủ, Ma Ô Cổ Thần!

Sắc mặt Nguyên Dao Cổ Thần đại biến, vội vàng vận chuyển Thần lực, ngưng tụ ra một tầng mô mỏng tinh thể bên ngoài làn da.

Oanh phanh!

Một chưởng lục vụ cuồn cuộn kia của Ma Ô Cổ Thần trực tiếp đánh lên trên người Nguyên Dao Cổ Thần.

- Có độc!

Thần sắc Nguyên Dao Cổ Thần khẽ biến. Độc tố mà Ma Ô Cổ Thần thi triển ra cực kỳ đặc thù, có thể xuyên thấu qua tầng phòng ngự của nàng, xâm nhập vào thân thể Linh Tộc. Rất rõ ràng, đây là độc tố mà đối phương vì muốn đối phó Linh Tộc, chuyên môn chế luyện ra.

Cùng lúc đó, cự chưởng cực hàn của Hàn Diễm Cổ Thần cũng đánh thẳng lên trên người nàng. Tầng phòng ngự ngoài mặt thân thể Nguyên Dao Cổ Thần trực tiếp nứt vỡ ra. Hàn ý cùng độc tố kia phối hợp với nhau, điên cuồng xâm lấn thân thể Nguyên Dao Cổ Thần.

- Nguyên Dao Cổ Thần!

- Không ngờ lại là Ma Ô Cổ Thần! Lần này phiền toái rồi!

Sắc mặt hai vị Bán Bộ Thần Chủ còn lại của Linh Tộc vô cùng thâm trầm. Ma Ô Cổ Thần này ở trong Thần vực Man Hoang cũng có chút danh tiếng. Bản thân hắn kỳ tài ngút trời, đặc biệt cảm thấy hứng thú

đối với các loại độc vật. Nghe đồn những Bán Bộ Thần Chủ bởi vì độc tố của Ma Ô Cổ Thần mà chết cũng có hơn năm người, trong đó có một vị Bán Bộ Thần Chủ lại càng là do Ma Ô Cổ Thần đơn độc giết chết.

- Ha ha… bề ngoài chúng ta đàm phán với Chấn Thiên Minh, nhưng trong âm thầm, chúng ta sớm đã lôi kéo được Ma Ô Cổ Thần a!

Kim Trưởng lão cười ha hả một tiếng.

- Hắc hắc… trận chiến lần này, chúng ta sẽ khiến cho Linh Tộc các ngươi xuất huyết một trận a!

Trung niên thấp lùn kia của Liệt Kim Tộc cười gian một tiếng. Kế sách này là do chính hắn nghĩ ra. Vốn dĩ bọn chúng muốn đối phó Triệu Phong, nhưng Nguyên Dao Cổ Thần vẫn luôn chiếu cố Triệu Phong, khiến cho bọn chúng khó có thể ra tay.

Bất quá suy nghĩ ngược lại một chút, có lẽ có thể lợi dụng Triệu Phong để đối phó Nguyên Dao Cổ Thần. Nhưng đối phương thân là Bán Bộ Thần Chủ, cho dù có thể bắt lấy kẽ hở của đối thủ, nhưng cũng rất khó có thể đánh chết đối thủ. Cho nên Liệt Kim Tộc mới để cho Ma Ô Cổ Thần ẩn nấp trên người Hàn Diễm Cổ Thần.

Vừa rồi, thời điểm Nguyên Dao Cổ Thần phân thần trợ giúp Triệu Phong, Ma Ô Cổ Thần đột nhiên hiện thân, cùng Hàn Diễm Cổ Thần phát động đánh lén bất ngờ, trong nháy mắt đã đánh trọng thương Nguyên Dao Cổ Thần. Hơn nữa, độc tố của Ma Ô Cổ Thần đã rót vào trong cơ thể Nguyên Dao Cổ Thần. Trận chiến lần này, bọn chúng thậm chí có thể giết chết được Nguyên Dao Cổ Thần của Linh Tộc!

- Nguyên Dao Cổ Thần!

Tam Trưởng lão Linh Tộc cảm giác được tính nghiêm trọng của sự tình, muốn lao tới chi viện Nguyên Dao Cổ Thần. Nhưng Kim Trưởng lão của Liệt Kim Tộc làm sao lại cấp cho hắn cơ hội này?

- Khốn kiếp! Đê tiện vô sỉ!

Nguyên Dao Cổ Thần lau khô vết máu chảy ra trên khóe miệng, ánh mắt băng hàn nhìn chằm chằm Hàn Diễm Cổ Thần cùng Ma Ô Cổ Thần. Thân ảnh nàng lóe lên, xoay người phóng chạy về phía phương xa. Hiện tại nàng thân mang trọng thương, trong cơ thể còn lưu lại độc tố, tự nhiên không có khả năng chống đỡ được hai vị Bán Bộ Thần Chủ. Một khi nàng tử vong, cuộc chiến lần này gần như hoàn toàn không cần phải nói nữa. Bởi vậy ngay vừa rồi, nàng liền truyền đi tin tức cho cường giả Thần Chủ trong tộc. Nếu như nàng có thể kiên trì đến lúc cường giả Thần Chủ chạy tới, Linh Tộc sẽ còn có hy vọng.

- Nguyên Dao Cổ Thần, tranh đấu giữa ta và ngươi, đã đến lúc kết thúc!

Hàn Diễm Cổ Thần cười lạnh một tiếng, thân hình nhanh chóng lao ra.

- Chậc chậc… một mỹ nhân như vậy, giết chết thật đáng tiếc!

Hai mắt Ma Ô Cổ Thần thiểm độn quang mang u lục, thoáng có chút tiếc hận nói.

Bá! Bá! Bá!

Ba vị Bán Bộ Thần Chủ cùng nhau rời khỏi chiến trường khổng lồ khủng bố kia, bay thẳng về phía phương xa.

- Nguyên Dao Cổ Thần!

- Sao có thể như thế? Nguyên Dao Cổ Thần bị hai cường giả Bán Bộ Thần Chủ đánh lén trọng thương!

Phía dưới, bên phe Linh Tộc nhìn thấy một màn này, sĩ khí nhất thời đại giảm, không ít người ái mộ Nguyên Dao Cổ Thần, trên mặt lộ ra thần sắc lo âu, hận không thể đuổi theo hỗ trợ cho nàng. Nhưng chiến trường của Bán Bộ Thần Chủ, làm sao có thể để cho bọn chúng chen chân vào? Huống hồ hiện tại Linh Tộc đã rơi vào thế yếu, bọn chúng cũng không thể đơn giản rời khỏi chiến trường của mình được.

- Khốn kiếp! Cũng đều là do gã tiểu tử kia! Nguyên Dao Cổ Thần bởi vì cứu hắn, mới khiến cho chính mình rơi vào nguy cơ!

- Ngươi đã hại toàn bộ Linh Tộc!

Không ít người mang theo vẻ mặt oán trách nhìn về phía Triệu Phong.

- Phòng thủ! Tất cả lui lại!

Tam Trưởng lão Linh Tộc nhất thời hét lớn. Cục diện hiện tại, nếu tiếp tục chiến đấu sẽ tạo thành thương tổn cực kỳ nghiêm trọng đối với Linh Tộc. Rút trở về lãnh địa của chính mình, có lẽ còn có thể sử dụng địa lợi, cứu vãn được cục diện.

- Không ngờ lại biến thành như vậy!

Triệu Phong thở dài một tiếng. Tuy nói Nguyên Dao Cổ Thần là tự nguyện trợ giúp hắn, nhưng nói tóm lại, từ đầu đến cuối Nguyên Dao

Cổ Thần vẫn luôn chiếu cố Triệu Phong. Mà lần này, Nguyên Dao Cổ Thần lại là bởi vì Triệu Phong mới rơi vào hiểm cảnh, thậm chí còn có khả năng vẫn lạc.

Thân hình Triệu Phong lóe lên, thiểm độn phóng thẳng theo phương hướng ba vị Bán Bộ Thần Chủ kia bỏ chạy.

- Hắc hắc… tiểu tử này coi như còn có chút lương tâm, biết rõ chính mình đã hại Nguyên Dao Cổ Thần, chạy đi cứu nàng!

Trung niên thấp lùn của Liệt Kim Tộc nở nụ cười càng thêm âm trầm. Hàn Diễm Cổ Thần liên thủ với Ma Ô Cổ Thần, đánh chết Nguyên Dao Cổ Thần hoàn toàn không thành vấn đề. Mà giờ phút này Triệu Phong lại còn chạy tới chịu chết. Lần này Liệt Kim Tộc đã kiếm lớn!

- Triệu Phong!

Sắc mặt Tam Trưởng lão căng thẳng, nhất thời kêu lên. Nhưng Triệu Phong phảng phất như không nghe thấy vậy, từ từ phóng đi xa. Điều này khiến cho sắc mặt Tam Trưởng lão càng thêm thâm trầm, vô cùng phẫn nộ, nhưng lại không thể làm gì được.

o0o

- Cực Băng Hàn Diễm!

Thủ chưởng Hàn Diễm Cổ Thần vung lên, phóng xuất ra một đoàn hỏa diễm màu xám trắng thật lớn.

- Khặc khặc… đừng giãy dụa nữa!

Ma Ô Cổ Thần cười lạnh một tiếng, thủ trảo khô gầy phóng xuất ra một tầng lưu quang ô hắc đáng sợ.

Bá! Bá!

Nguyên Dao Cổ Thần vừa phóng chạy, vừa phòng ngự né tránh. Thế nhưng nàng vốn có thương tổn trong người, cộng thêm độc tố công kích, trạng thái rơi xuống cực thấp.

Oanh bồng!

Bộ phận uy năng công kích của hai người Hàn Diễm Cổ Thần, bắn trúng lên người Nguyên Dao Cổ Thần, đánh nàng văng ra xa mấy dặm.

- Nguyên Dao Cổ Thần, buông tha chống cự đi! Ta cho ngươi chết một cách thống khoái!

Hàn Diễm Cổ Thần quát lạnh. Hai vị Bán Bộ Thần Chủ cấp tốc tiếp cận Nguyên Dao Cổ Thần.

- Khốn kiếp!

Sắc mặt Nguyên Dao Cổ Thần thoáng có chút tái nhợt, thân thể tinh ngọc của nàng trở nên thập phần ảm đạm, rất nhiều địa phương vẫn còn lưu lại vết thương, giống như bảo vật hoàn mỹ chợt xuất hiện khe nứt vậy, khiến cho người ta cảm thấy đau lòng.

- Khặc khặc… cho ngươi làm vật thí nghiệm của độc tố ta mới nghiên cứu chế tạo ra a!

Ma Ô Cổ Thần cười gian một tiếng, nhanh chóng tiếp cận Nguyên Dao Cổ Thần. Nhưng đúng lúc này, sau lưng hắn chợt xuất hiện một cỗ không gian ba động nhàn nhạt. Trong nháy mắt, Triệu Phong đã thiểm độn tới bên cạnh Nguyên Dao Cổ Thần.

- Khặc khặc… ngươi là tiểu tình nhân của nàng ta sao?

Ma Ô Cổ Thần thoáng có chút hứng thú cười hỏi. Dưới cục diện như thế này, một tên Cổ Thần Cửu giai còn dám chạy tới cũng khiến cho hắn có chút kinh ngạc.

- Hừ! Đúng là ngu xuẩn!

Hàn Diễm Cổ Thần cũng chỉ cười lạnh một tiếng. Trước đây các nàng muốn giết Triệu Phong, nhưng làm thế nào cũng không giết được. Không ngờ, sau khi lợi dụng Triệu Phong đánh trọng thương Nguyên Dao Cổ Thần, Triệu Phong ngược lại chạy tới chịu chết, quả thật chính là nhất tiễn song điêu a.

- Ngươi tới đây làm gì?

Sắc mặt Nguyên Dao Cổ Thần khẽ run, sau đó trực tiếp quát lên. Tuy rằng nàng vô cùng khát vọng có người tới cứu nàng, nhưng Triệu Phong chỉ là Cổ Thần Cửu giai, có thể có được tác dụng gì? Chẳng qua là tới đây tìm cái chết mà thôi!

- Ta tới cứu ngươi!

Đối mặt với hai vị Bán Bộ Thần Chủ, sắc mặt Triệu Phong vẫn bất biến, bình thản nói. Cùng lúc đó, một cỗ khí tức thâm hậu cường đại từ trong cơ thể hắn tản ra.

Chương 1416: Giải cứu Nguyên Dao

- Ta tới cứu ngươi!

Đối mặt với hai vị Bán Bộ Thần Chủ, sắc mặt Triệu Phong vẫn bất biến, bình thản nói. Cùng lúc đó, một cỗ khí tức thâm hậu cường đại từ trong cơ thể hắn tản ra. Giờ phút này, Triệu Phong nhìn thẳng về phía hai vị Bán Bộ Thần Chủ, sắc mặt bình tĩnh thản nhiên, không chút sợ hãi, thân hình cũng bắt đầu trở nên vĩ ngạn hơn.

- Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong?

Nguyên Dao Cổ Thần đầu tiên cũng không hiểu chuyện gì, nhưng sau đó sắc mặt nhất thời chấn kinh. Bởi vì nàng phát hiện không ngờ tu vi Triệu Phong đã tăng lên tới Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong.

- A? Hóa ra tiểu tử này vẫn luôn che giấu tu vi!

Ánh mắt Ma Ô Cổ Thần khẽ lóe lên. Đương nhiên, điều khiến hắn kinh ngạc không phải là điểm ấy. Dù sao Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong trong mắt hắn cũng hoàn toàn không đáng nhìn tới. Điều khiến hắn kinh ngạc chính là, thủ đoạn ẩn giấu tu vi của Triệu Phong lại khiến cho nhiều Bán Bộ Thần Chủ như vậy cũng không thể nhìn ra.

- Kẻ này tuyệt đối không thể lưu!

Ánh mắt Hàn Diễm Cổ Thần khẽ động. Lúc này nàng nhìn về phía Triệu Phong, trong lòng không ngừng lại dâng lên một tia sợ hãi, muốn khiến kẻ trước mặt này lập tức biến mất.

- Ngươi vẫn luôn lừa gạt ta…

Trong lòng Nguyên Dao Cổ Thần có chút tức giận. Kẻ mà nàng vẫn luôn chiếu cố kia, không ngờ tu vi chân chính của hắn lại là Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong. Với tu vi Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong của Triệu Phong, ở trên chiến trường dưới Bán Bộ Thần Chủ căn bản sẽ không có bất kỳ nguy cơ gì, cũng không cần nàng phải xuất thủ tương trợ. Nhưng nàng lại không biết hết thảy những chuyện này, đã trợ giúp Triệu Phong suốt hơn mười năm.

Tuy rằng rất phẫn nộ, nhưng giờ phút này Triệu Phong lại mạo hiểm nguy cơ đối mặt với hai gã Bán Bộ Thần Chủ, đơn độc đến đây cứu nàng. Điều này khiến cho tâm thần Nguyên Dao Cổ Thần có chút cảm động, cảm giác được một cỗ tình cảm ấm áp. Đột nhiên, nàng chợt cảm nhận được sát ý băng lãnh của Hàn Diễm Cổ Thần, lập tức nói:

- Cho dù ngươi là Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, cũng không cứu được ta! Ngươi mau chạy mau…

- Bây giờ mới muốn chạy sao? Đã chậm rồi!

Trên thân thể băng lãnh của Hàn Diễm Cổ Thần, hàn diễm xám trắng nhất thời bùng phát lên, khiến cho thiên địa phụ cận cũng phủ kín một tầng băng sương. Hiện tại, nàng tình nguyện để Nguyên Dao Cổ Thần sang một bên, cũng muốn giết chết Triệu Phong trước.

- Khặc khặc… tiểu tử tự cho là đúng, ngoan ngoãn chịu chết đi!

Thủ chưởng Ma Ô Cổ Thần vung lên, một đoàn sương mù mặc lục sắc bùng phát ra, biến thành hình dạng một cái đầu lâu, oanh áp thẳng về phía Triệu Phong. Bên kia, Hàn Diễm Cổ Thần trực tiếp

đánh ra một đạo quyền quang băng diễm, hỏa diễm hàn băng trên quyền mang kia phảng phất như có thể đông kết cùng đập nát tất cả.

- Ngươi đi mau đi!

Nguyên Dao Cổ Thần lập tức hét lớn. Nếu như chỉ có một gã Bán Bộ Thần Chủ, có lẽ Triệu Phong còn có thể cứu nàng. Nhưng đối mặt với hai Bán Bộ Thần Chủ, tu vi Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong của Triệu Phong vẫn như cũ vô lực xoay chuyển cục diện. Hơn nữa thực lực của Ma Ô Cổ Thần kia phi phàm, lại am hiểu độc tố, phối hợp với Hàn Diễm Cổ Thần lại càng cường đại hơn.

Mắt thấy công kích của hai Bán Bộ Thần Chủ đã sắp sửa đánh lên trên người Nguyên Dao Cổ Thần cùng Triệu Phong. Đột nhiên, Triệu Phong một tay ôm lấy Nguyên Dao Cổ Thần, cánh tay cường tráng hữu lực dán lên cái eo nhỏ mềm mại thon thả kia của nàng.

- Ngươi muốn làm gì?

Sắc mặt Nguyên Dao Cổ Thần đỏ bừng, quát khẽ một tiếng. Nhưng nàng vốn đã có thương tổn, trong cơ thể còn có độc tố ảnh hưởng, tự nhiên không thể tránh thoát cánh tay hữu lực của Triệu Phong.

- Hỗn Thiên Hư Quyển!

Toàn thân Triệu Phong bắt đầu ba động Thần lực Hỗn Nguyên, chậm rãi hình thành một tầng quang quyển thâm ngân vẫn đục, đem hắn cùng Nguyên Dao Cổ Thần bảo hộ bên trong.

Xuy xuy xuy!

Tầng độc vụ giống như đầu lâu kia đập thẳng tới, kịch độc vô cùng vô tận lan tỏa ra bốn phía xung quanh. Thoáng chốc, sinh cơ phụ cận

nhất thời diệt tuyệt, ngay cả đất đá bên dưới cũng cấp tốc hư thối. Nhưng Triệu Phong cùng Nguyên Dao Cổ Thần bên trong Hỗn Thiên Hư Quyển lại vẫn như cũ bình an vô sự. Đồng thời, Hỗn Thiên Hư Quyển cũng cấp tốc hấp thu lực lượng độc tố, lớn mạnh uy năng bản thân.

Ngay sau đó một khắc, đạo quyền quang băng diễm kia cũng hàng lâm nơi này. Một cỗ hỏa diễm cực hàn trong nháy mắt đập thẳng lên trên Hỗn Thiên Hư Quyển, vô số hỏa diễm hàn băng tập kích thẳng vào bên trong. So với Ma Ô Cổ Thần, công kích của Hàn Diễm Cổ Thần có lực bộc phát cùng lực thương tổn trong nháy mắt thập phần cường đại. Nếu không phải trước đây Hỗn Thiên Hư Quyển đã hấp thu được lực lượng của Ma Ô Cổ Thần, hiện tại chỉ sợ khó có thể chống lại công kích của Hàn Diễm Cổ Thần.

- Chặn được rồi?

- Điều này sao có thể?

Thần sắc Hàn Diễm Cổ Thần cùng Ma Ô Cổ Thần có chút kinh ngạc. Chỉ có tu vi Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, lại có thể ngăn cản được công kích của hai cường giả Bán Bộ Thần Chủ, điều này thật sự khiến người khác kinh ngạc.

Trong Hỗn Thiên Hư Quyển, Nguyên Dao Cổ Thần cũng vô cùng kinh ngạc nhìn chằm chằm một màn này. Giờ phút này, thân thể nàng đang dán chặt lên người Triệu Phong. Lúc trước, công kích của hai vị Bán Bộ Thần Chủ hàng lâm nơi này, đối mặt với nguy cơ tử vong, Nguyên Dao Cổ Thần vô ý thức đã ép sát Triệu Phong một chút. Đến lúc nàng ý thức được chuyện này, tiếu dung băng tinh càng đỏ bừng lên, vội vàng nhích ra một khoảng cách.

- Không thể khinh thường sơ xuất! Toàn lực giết chết hắn!

Vẻ mặt Hàn Diễm Cổ Thần băng lạnh. Vừa rồi bọn chúng chỉ đánh ra một kích tùy ý, vốn tưởng rằng có thể giết chết được Triệu Phong, kết quả lại xảy ra ngoài ý muốn.

- Không tốt! Lần này bọn chúng thật sự nghiêm túc rồi!

Sắc mặt Nguyên Dao Cổ Thần thoáng có chút lo lắng, nhưng khi nàng nhìn về phía Triệu Phong, lại phát hiện sắc mặt hắn không có chút biến hóa nào, phảng phất như hai gã Bán Bộ Thần Chủ trước mặt, trong mắt hắn cũng không tính là cái gì.

- Hai gã Bán Bộ Thần Chủ, đúng là có chút khó đối phó!

Tư tưởng Triệu Phong nhanh chóng vận chuyển, suy nghĩ tìm cách đối phó. Tuy rằng hắn tại thời điểm Cổ Thần Cửu giai đã từng giết chết qua Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Điện, nhưng khi đó đối phương vốn có thương tổn trong người, cộng thêm áp chế siêu cường của Thần Quốc Quang Tộc, thực lực của đám người Ngục Hải Cổ Thần không tới sáu thành của thời kỳ đỉnh phong. Mà giờ phút này, Triệu Phong không chỉ đối mặt với Bán Bộ Thần Chủ đầy đủ chiến lực, hơn nữa còn là hai người. Mà quan trọng hơn chính là, Nguyên Dao Cổ Thần thân trúng kịch độc, cần phải nhanh chóng chữa trị mới được.

- Vậy để cho các ngươi xuất chiến a!

Triệu Phong khẽ mỉm cười, trên người bắt đầu ba động lực lượng Không Gian. Một kiện trường bào ám ngân sắc trực tiếp xuất hiện, trên đó lóe lên ngân huy mỹ lệ bán trong suốt. Đồng thời, từ trong Trường bào Thời Không cũng bay ra hai đạo thân ảnh. Một cỗ khí tức tai nạn uy chấn chư thiên nhất thời chậm rãi lan tràn ra.

Hai vị Bán Bộ Thần Chủ đang tiếp cận về phía Triệu Phong cùng Nguyên Dao Cổ Thần, sắc mặt nhất thời chấn động, chỉ cảm thấy huyết mạch trong cơ thể không ngừng run rẩy, dừng hẳn lại giữa không trung.

- Đây là loại huyết mạch gì?

Thân thể Hàn Diễm Cổ Thần khẽ run lên. Chỉ thấy trong một đoàn Long viêm xích hắc sắc, một gã nam tử hắc lân tà dị trực tiếp xuất hiện. Bên kia, trong một tầng không gian hư thực cũng xuất hiện một gã thanh niên thần bí tuấn nhã, đúng là phân thân Triệu Không mà Triệu Phong mới ngưng tụ ra cách đây không lâu.

- Diệt Thế Long Tộc! Thời Không Chi Mâu!

Sắc mặt Ma Ô Cổ Thần khẽ trầm xuống. May mắn là tu vi của nam tử hắc lân và gã thanh niên thần bí này vẫn chưa đạt tới Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong.

- Hắn còn có trợ thủ?

Sắc mặt Nguyên Dao Cổ Thần thoáng vui vẻ. Tuy rằng tu vi hai gã trợ thủ mà Triệu Phong vừa gọi ra cũng không cao, nhưng lai lịch vô cùng bất phàm, khiến cho lực lượng bên phía bọn họ càng mạnh hơn.

- Ha ha… để cho các ngươi kiến thức một chút lửa giận của Diệt Thế Long Tộc a!

Diệt Thế Hắc Long cười to dữ tợn, bộ dáng vô cùng hưng phấn. Trong cơ thể chảy xuôi huyết mạch Diệt Thế Long Tộc, bản thân Diệt Thế Hắc Long chính là một phần tử hiếu chiến. Vẫn luôn bị lưu lại ở trong Trường bào Thời Không, Diệt Thế Hắc Long đã sớm nhịn

không được rồi. Hiện tại đã có cơ hội xuất chiến, nó cái gì cũng không quản tới, điên cuồng đánh thẳng về phía Hàn Diễm Cổ Thần.

Bá!

Hắc diễm lóe lên, Diệt Thế Hắc Long đã trực tiếp nghiền ép về phía Hàn Diễm Cổ Thần. Mà Triệu Không cũng phóng theo Diệt Thế Hắc Long, cùng lao về phía Hàn Diễm Cổ Thần.

- Chúng ta đối phó kẻ này!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng. Nguyên Dao Cổ Thần liền minh bạch ý tứ của hắn, trong tay xuất hiện một thanh tinh kiếm bích lục sắc, chém ra một đạo kiếm phong sắc bén cường đại, công kích thẳng về phía Ma Ô Cổ Thần.

- Hỗn Nguyên Thần Kiếm!

Trong tay Triệu Phong bắt đầu ba động Thần lực Hỗn Nguyên, trong nháy mắt ngưng tụ ra một thanh trường kiếm thâm ngân vẫn đục rộng rãi. Hai đạo kiếm trảm cường đại dùng tốc độ lôi đình cấp tốc chém thẳng về phía Ma Ô Cổ Thần.

Hô!

Tay áo Ma Ô Cổ Thần khẽ vung lên, một tầng độc vụ đen như mực lập tức lan tỏa ra. Khi công kích của Triệu Phong cùng Nguyên Dao Cổ Thần tiến vào trong tầng độc vụ đen như mực này, uy năng của chúng liền lập tức yếu bớt đi. Chỉ thấy, bích tinh kiếm trảm của Nguyên Dao Cổ Thần trở nên vô cùng ảm đạm, thời điểm công kích lên người Ma Ô Cổ Thần, đã bị hắn dễ dàng đánh nát.

- Khặc khặc… Hắc Hủ Độc của ta còn có thể ăn mòn Thần lực a!

Ma Ô Cổ Thần cười gian một tiếng. Đúng lúc này, Hỗn Nguyên Kiếm Trảm của Triệu Phong cũng oanh kích thẳng tới, uy năng của nó cũng không có yếu bớt bao nhiêu. Bởi vì Ma Ô Cổ Thần khinh suất, đạo Hỗn Nguyên Kiếm Trảm kia chém lên trên người hắn, liền lưu lại một đạo vết thương vô cùng rõ ràng, từ trong chậm rãi chảy ra một đám huyết dịch.

- Khốn kiếp! Thần lực của tiểu tử này cụ bị thuộc tính thôn phệ, có thể triệt tiêu hiệu quả của Hắc Hủ Độc!

Sắc mặt Ma Ô Cổ Thần trầm xuống. Hắn chợt phát hiện, chính mình tựa hồ bị Triệu Phong khắc chế. Hắn am hiểu dụng độc, thi triển công kích phần lớn là những thương tổn mang tính duy trì liên tục, mà Thần lực Hỗn Nguyên của Triệu Phong có thể liên tục hấp thu những lực lượng khác ở bốn phía. Tương đối mà nói, loại công kích có lực bộc phát rất mạnh như Hàn Diễm Cổ Thần vậy, sẽ tương đối khắc chế Triệu Phong một chút.

Thần thức của Ma Ô Cổ Thần khẽ quét ra, sắc mặt nhất thời cả kinh. Tuy là tu vi của Diệt Thế Hắc Long cùng Triệu Không cũng không đạt tới Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, nhưng hai người liên thủ với nhau cùng chống lại Hàn Diễm Cổ Thần, lại có thể chiếm được ưu thế. Diệt Thế Hắc Long thân mang huyết mạch Diệt Thế Long Tộc, có hiệu quả áp chế đối với huyết mạch của Hàn Diễm Cổ Thần, hơn nữa chiến lực cùng Diệt Thế Long Thể của bản thân nó cực kỳ cường đại, công kích tàn bạo hung ác, tàn nhẫn vô cùng. Mà Thời Không Chi Mâu của Triệu Không lại tiếp cận cấp bậc Chuẩn Thần Mâu, lực lượng thời không cường đại, phụ trách kềm chế, trở ngại Hàn Diễm Cổ Thần.

- Không tốt!

Ma Ô Cổ Thần bỗng nhiên cảm giác được một cỗ nguy cơ. Ngay lúc này, Triệu Phong đột nhiên xuất hiện sau lưng hắn, chém mạnh ra Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay. Một kiếm kia còn chưa tới, đã có một cỗ lực lượng Thời Không cường đại hàng lâm trên người Ma Ô Cổ Thần, khiến cho phản ứng của hắn trở nên vô cùng chậm, không thể nào né tránh được.

- Khốn kiếp!

Ma Ô Cổ Thần cắn răng một cái, lấy ra một hạt châu mặc lục sắc. Hạt châu mặc lục sắc kia trực tiếp vỡ ra, một tầng quang vụ ngũ sắc nhất thời bùng phát ra, bao phủ Ma Ô Cổ Thần cùng Triệu Phong vào bên trong.

- Hỗn Thiên Hư Quyển!

Triệu Phong trực tiếp vận chuyển chiến kỹ phòng ngự, chống lại cỗ độc tố bạo tạc cường đại này. Đồng thời, hắn cũng chém một kiếm về phía Ma Ô Cổ Thần. Chỉ thấy quang vụ ngũ thải bốn phía đột nhiên tụ tập về phía Ma Ô Cổ Thần, hình thành nên một tầng độc tố phòng hộ.

Oanh phanh!

Ma Ô Cổ Thần bị một kiếm của Triệu Phong đánh lui về phía sau vài dặm, nhưng nhờ có thủ đoạn phòng ngự vừa rồi của hắn, cho nên hắn cũng không bị bao nhiêu thương tổn.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Tả Mâu Triệu Phong đột nhiên vận chuyển, bên trong ngưng tụ ra một đoàn hỏa diễm Lôi kiếp vặn vẹo. Thân hình Ma Ô Cổ Thần vừa mới dừng lại, một đoàn hỏa diễm Lôi kiếp liền bùng nổ ra ngay trên

linh hồn của hắn.

- A!

Ma Ô Cổ Thần ôm đầu kêu la thảm thiết.

- Đi!

Triệu Phong một lần nữa ôm lấy Nguyên Dao Cổ Thần, đồng thời triệu hồi Diệt Thế Hắc Long cùng Triệu Không, cấp tốc phóng đi.

- Đừng mơ tưởng!

Trong mắt Hàn Diễm Cổ Thần lóe lên hàn quang. Vốn dĩ Nguyên Dao Cổ Thần hẳn phải chết không thể nghi ngờ, nhưng Triệu Phong xuất hiện, đã phá hủy đi bố trí tỉ mỉ của bọn chúng, cải biến tất cả cục diện.

- Thời Không Bình Chướng!

Triệu Phong thôi động Trường bào Thời Không, phóng xuất ra một tầng lực lượng hư vô trùng trùng điệp điệp, ngăn trở trước mặt Hàn Diễm Cổ Thần. Trừ phi xuyên qua được tầng Thời Không Bình Chướng kia, bằng không Hàn Diễm Cổ Thần sẽ không thể thi triển được các loại thủ đoạn thiểm độn, Thuấn di… Mà khi Hàn Diễm Cổ Thần xông vào tầng Thời Không Bình Chướng kia, một cỗ Thời Không Áo Nghĩa cường đại cũng đã ràng buộc ngăn cản nàng lại.

Bên kia, toàn thân Ma Ô Cổ Thần vết thương đầy người, chật vật không chịu nổi.

- Khốn kiếp!

Đến lúc Hàn Diễm Cổ Thần xông qua được tầng Thời Không Bình Chướng, đâu còn thân ảnh của Triệu Phong nữa, không khỏi nghiến răng nghiến lợi một trận.

- Trường bào Thời Không, Thời Không Áo Nghĩa! Tốc độ của tiểu tử này quá nhanh, chúng ta căn bản đuổi không kịp!

Trong lúc nhất thời, cả hai người đều ngây người tại chỗ, sắc mặt âm trầm, cực kỳ khó nhìn. Chỉ là một tên Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, lại có thể ngay dưới mí mắt của hai vị Bán Bộ Thần Chủ, vững vàng cứu đi Nguyên Dao Cổ Thần! Điều này khiến cho mặt mũi hai người hoàn toàn mất sạch.

Chương 1417: Quyết chiến cuối cùng

Trên không trung, một tầng không gian sóng gợn đột nhiên ba động, Triệu Phong ôm theo Nguyên Dao Cổ Thần từ trong hư không nhảy ra.

- Hiện tại đã an toàn rồi!

Triệu Phong dừng lại giữa không trung, buông Nguyên Dao Cổ Thần ra.

- Đa tạ!

Tuy Nguyên Dao Cổ Thần đã vô cùng yếu ớt, nhưng sắc mặt vẫn hiện lên vẻ đỏ bừng mê người.

- Để ta giúp ngươi chế trụ độc tố trong cơ thể rồi hãy nói!

Triệu Phong trực tiếp mở miệng. Nếu không phải bởi vì Nguyên Dao Cổ Thần thân trúng kịch độc, không thể chiến đấu thời gian dài, Triệu Phong cũng không cần gấp gáp đào tẩu như vậy. Hiện tại hắn muốn giết Bán Bộ Thần Chủ cũng không phải quá mức khó khăn, mặc dù hai gã Bán Bộ Thần Chủ cũng có chút khó chơi, nhưng nếu sử dụng hết các át chủ bài mà nói, hắn cũng có nắm chắc rất lớn có thể giết chết cả hai người.

Nhưng đúng lúc này, phong vân tại chân trời xa xa đột nhiên biến sắc. Một cỗ khí tức áp chế kinh thiên đột nhiên hàng lâm nơi này. Giờ phút này, thiên địa bỗng nhiên cuốn lên một làn gió hư bạch nhàn

nhạt, tất cả những lực lượng còn lại cũng triệt để bị áp chế xuống.

Bỗng nhiên, trong làn gió hư bạch kia chợt xuất hiện một lão giả thân mặc trường bào bạch kim, toàn thân quanh quẩn trong một tầng thần huy bạch tinh. Giờ phút này, lão giả này phảng phất như là người phát ngôn của thiên địa, trong lúc giơ tay nhấc chân đều tản ra uy áp đến từ chính mảnh thiên địa này.

- Thần Chủ!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ chấn động, nhìn chằm chằm lão giả kia.

- Nhị Trưởng lão!

Trên mặt Nguyên Dao Cổ Thần thì lại toát ra thần sắc cung kính.

- Sao hai người các ngươi lại ở chỗ này?

Nhị Trưởng lão nhìn chằm chằm hai người Nguyên Dao Cổ Thần cùng Triệu Phong.

- Bẩm Trưởng lão, ta bị Liệt Kim Tộc dùng âm mưu ám toán, rơi vào hiểm cảnh, nhờ có Triệu Phong một thân một mình chạy tới cứu ta. Hai người chúng ta liên thủ lại, mới có thể thoát ly hiểm cảnh!

Nguyên Dao Cổ Thần lời ít ý nhiều nói.

- A?

Ánh mắt Nhị Trưởng lão nhất thời rơi xuống trên người Triệu Phong. Hắn quanh năm bế quan, cũng không quá rõ ràng những chuyện tình của Triệu Phong, chỉ là thoáng nghe qua mà thôi. Trường bào Thời Không trên người Triệu Phong khiến cho hắn thoáng chú ý, thứ hai

niên kỷ cùng tu vi của Triệu Phong cũng khiến cho hắn có chút kinh ngạc. Cuối cùng, ánh mắt của hắn rơi xuống trên Tả Mâu Triệu Phong, trong mắt lộ ra một tia nghi hoặc.

- Không tệ! Ngươi xuất sắc hơn cả tưởng tượng của ta!

Cuối cùng Nhị Trưởng lão chỉ nói một câu như vậy. Nhưng có thể khiến cho Thần Chủ mở miệng khen, đối với kẻ dưới Bán Bộ Thần Chủ mà nói, cũng là một loại vinh quang.

- Đa tạ Trưởng lão tán thưởng!

Triệu Phong lễ phép đáp lời.

- Tuy rằng các ngươi đã thoát hiểm, nhưng nếu ta đã tới, cũng sẽ không dễ dàng trở về!

Nhị Trưởng lão ngẩng đầu nhìn về phía phương xa.

- Vâng!

Nguyên Dao Cổ Thần lập tức gật đầu. Nhưng nội tâm của nàng lại vô cùng khiếp sợ, Nhị Trưởng lão muốn nhúng tay vào chiến tranh rồi sao?

- Đi!

Nhị Trưởng lão vung tay áo lên, một cỗ lực lượng vô hình kéo Triệu Phong cùng Nguyên Dao Cổ Thần đến bên cạnh hắn.

- Trúng độc?

Ánh mắt Nhị Trưởng lão một lần nữa nhìn về phía Nguyên Dao Cổ

Thần. Đồng thời, một cỗ lực lượng Pháp tắc thần bí khó lường nhất thời bao phủ trên người Nguyên Dao Cổ Thần. Giờ phút này, Nguyên Dao Cổ Thần cảm giác chính mình phảng phất như biến thành một người phàm tục vậy, không vận chuyển nổi bất kỳ một tia lực lượng nào.

Tả Mâu Triệu Phong khẽ nhìn về phía Nguyên Dao Cổ Thần. Tuy rằng hiện tại Nguyên Dao Cổ Thần đang bị lực lượng Pháp tắc áp chế thật lớn, nhưng độc tố trong cơ thể nàng bị lực lượng áp chế càng mạnh hơn. Chỉ thấy độc tố khắp nơi trong thân thể Nguyên Dao Cổ Thần dưới lực lượng Pháp tắc của Bán Bộ Thần Chủ rất nhanh đã bị triệt để tiêu diệt. Sau một khắc, toàn bộ áp chế trên người Nguyên Dao Cổ Thần biến mất, mà nàng phát hiện độc tố trong cơ thể mình cũng đã bị khu trừ.

- Đa tạ Trưởng lão!

Nguyên Dao Cổ Thần cảm kích nói.

Nhị Trưởng lão không nói gì, mang theo Nguyên Dao Cổ Thần cùng Triệu Phong, thi triển Không Gian Na Di.

o0o

Chiến trường hai đại chủng tộc vẫn như cũ một mảnh hỗn loạn, không nhìn thấy mặt trời.

Sưu! Sưu!

Đột nhiên, hai đạo thân ảnh khí tức cường đại chợt nhanh chóng tiếp cận chiến trường.

- Hàn Diễm Cổ Thần, Ma Ô Cổ Thần!

Tam Trưởng lão Linh Tộc nhìn thấy hai đạo nhân ảnh kia, hai mắt đang khép hờ chợt toát ra một chút bất đắc dĩ.

- Lẽ nào, Nguyên Dao Cổ Thần cùng tiểu tử kia đã…

Một lão bà tóc bạc bên cạnh hắn, sắc mặt có chút không đành lòng.

Tuyệt đại đa số các thành viên Linh Tộc trên chiến trường đều lộ ra thần sắc chán chường tuyệt vọng.

- Ha ha… các ngươi rốt cuộc đã trở về!

Kim Trưởng lão cười lạnh một tiếng, cũng không hỏi kết quả. Bởi vì theo như hắn thấy, Hàn Diễm Cổ Thần liên thủ với Ma Ô Cổ Thần, Nguyên Dao Cổ Thần cùng Triệu Phong hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

- Chúng ta…

Hàn Diễm Cổ Thần nhìn về phía Kim Trưởng lão, có chút khó có thể mở miệng. Cho dù nàng nói kết quả cho Kim Trưởng lão, phỏng chừng hắn cũng sẽ không tin tưởng. Triệu Phong chỉ là một gã Cổ Thần Cửu giai trẻ tuổi, lại có thể cứu đi Nguyên Dao Cổ Thần từ trong tay hai Bán Bộ Thần Chủ bọn chúng. Nhưng điều này chính là sự thật, bọn chúng nhất định phải bẩm báo lên trên.

Nhưng đúng lúc này…

- Lui mau!

Kim Trưởng lão đột nhiên quát lớn một tiếng, cắt đứt lời nói của Hàn Diễm Cổ Thần. Tuy rằng toàn thể Liệt Kim Tộc đều không rõ nguyên

nhân, nhưng bọn chúng vẫn luôn phục tùng tuyệt đối mệnh lệnh của Thống soái. Thoáng chốc, toàn thể thành viên Liệt Kim Tộc đã trực tiếp xoay người rút đi.

- Xảy ra chuyện gì? Sao Liệt Kim Tộc lại lui binh rồi?

Tam Trưởng lão Linh Tộc nhất thời ngây ngẩn tại chỗ.

Phía dưới, tất cả các thành viên Linh Tộc đều đang đợi mệnh lệnh của Tam Trưởng lão. Tuy rằng Liệt Kim Tộc đang rút lui, nhưng thực lực của đối phương viễn siêu bên phía Linh Tộc, bọn chúng truy sát tới cũng là tự mình chuốc lấy khổ. Bất quá sau một khắc, sắc mặt của Tam Trưởng lão Linh Tộc cùng với lão bà tóc bạc kia nhất thời đại biến.

Trên không trung đột nhiên dâng lên một làn gió hư bạch, hết thảy những sắc thái khác cũng có vẻ ảm đạm thất sắc. Bỗng nhiên, ba đạo nhân ảnh chợt xuất hiện trên không của địa bàn Linh Tộc.

- Bái kiến Nhị Trưởng lão!

Tam Trưởng lão cùng lão bà tóc bạc kia nhất thời cung kính thốt lên. Cùng lúc đó, toàn bộ sinh linh trong phiến thiên địa này đều phủ phục dưới chân Nhị Trưởng lão.

- Nguyên Dao Cổ Thần cùng Triệu Phong đều vô sự?

Rất nhiều cường giả Linh Tộc đều thở phào nhẹ nhõm. Theo như bọn chúng nghĩ, tất nhiên là Nhị Trưởng lão đúng lúc chạy tới, giải cứu hai người bọn họ.

- Triệu Phong, sau này đừng làm chuyện ngu xuẩn nữa!

Tam Trưởng lão nghiêm khắc quát một tiếng. Đối với chuyện này, Triệu Phong cũng không định sẽ giải thích.

- Hừ! Muốn chạy sao?

Nhị Trưởng lão hừ nhẹ một tiếng, thân hình trực tiếp biến mất. Sau một khắc, hắn đã tiếp cận đại quân Liệt Kim Tộc.

- Mau lui lại! Tuyệt đối không được chống cự!

Kim Trưởng lão quát lớn. Đối mặt với Thần Chủ, dừng lại thời gian càng dài, tổn thương sẽ càng lớn. Mặt khác, trận chiến này là do bên phía Linh Tộc chủ động tiến công, cho nên nơi này cách cứ điểm Liệt Kim Tộc rất gần, chỉ cần chạy về tới cứ điểm, mọi người sẽ có thể sử dụng trận pháp, tạm thời ngăn cản công kích của Thần Chủ Linh Tộc.

Ầm ầm!

Lực lượng thiên địa nhất thời ba động, tụ tập lên trên người Nhị Trưởng lão.

- Lão phu đã tới rồi, sao có thể thất bại trở về?

Bàn tay Nhị Trưởng lão trực tiếp vung lên, một đoàn tinh thể nhất thời ngưng kết lại. Đoàn tinh thể này giống hệt như dịch thể vậy, không ngừng giãy dụa, biến hóa hình dạng. Rất nhanh, đoàn Thần lực tinh thể kia đã biến thành một đạo cuồng phong tinh thể, nghiền áp thẳng về phía đại quân Liệt Kim Tộc.

- Mục tiêu của hắn là ta! Không…

Gã trung niên thấp lùn Bán Bộ Thần Chủ của Liệt Kim Tộc cảm thụ được năng lượng ba động kinh thiên sau lưng mình, sắc mặt nhất

thời đại biến, thảm thanh kêu lên. Cường giả Thần Chủ xuất thủ, tự nhiên sẽ không đi tàn sát đám Chân Thần, Cổ Thần râu ria khác, mà là nhằm vào Bán Bộ Thần Chủ tu vi cao nhất trong đại quân Liệt Kim Tộc. Gã trung niên thấp lùn kia vội vàng thôi động huyết mạch Liệt Kim Tộc, bộc phát ra một đoàn hỏa quang kim diễm rừng rực.

Oanh phanh!

Sau khi hai người va chạm, năng lượng bùng nổ long trời lở đất, không ít Chân Thần, Cổ Thần phụ cận cũng bị dư ba chiến đấu trực tiếp giết chết.

- Ta muốn ngươi chết, ngươi nhất định phải chết!

Nhị Trưởng lão hừ lạnh một tiếng, bàn tay một lần nữa vung lên.

- Không!

Trung niên thấp lùn kia gào thét khàn cả giọng. Hắn chống lại một kích đầu tiên của Thần Chủ cũng đã dốc hết tất cả lực lượng của mình rồi. Một đạo cuồng phong tinh thể mạnh mẽ thổi quét ra, thân thể trung niên thấp lùn kia liền biến mất không còn.

- Chạy mau!

- Lực lượng của Thần Chủ thật đáng sợ!

Toàn thể thành viên Liệt Kim Tộc đều phóng chạy trối chết. Rất nhanh, đám người Liệt Kim Tộc đã quay trở lại trong cứ điểm, mở ra tầng tầng trận pháp phòng hộ.

- Hừ!

Nhị Trưởng lão trực tiếp lui về. Thời điểm hắn xuất hiện, bên phía Liệt Kim Tộc khẳng định đã thông tri cho Thần Chủ bổn tộc. Hơn nữa đối phương còn có ba gã Bán Bộ Thần Chủ, cộng thêm trận pháp bên trong cứ điểm, cho dù hắn cường công, cũng sẽ không có kết quả gì tốt.

Sau đó đại quân Linh Tộc rút về cứ điểm của mình, nghỉ ngơi lấy lại sức. Trận chiến này, bên phía Linh Tộc tổn thương thảm trọng, nếu không phải cuối cùng Nhị Trưởng lão xuất thủ, giết chết một gã Bán Bộ Thần Chủ cùng với rất nhiều Chân Thần của Liệt Kim Tộc, chỉ sợ Linh Tộc đã thua thiệt lớn.

Linh Tộc lui lại không bao lâu, liền nhận được tin tức Thần Chủ của Liệt Kim Tộc đã chạy tới. Nhưng hiện tại, nơi này bọn họ đã có Nhị Trưởng lão trấn thủ, cũng không cần phải sợ.

o0o

Ba ngày sau, một tin tức xấu truyền đến.

- Khốn kiếp! Không ngờ Liệt Kim Tộc lại phái ra một gã Thần Chủ, tiến hành phá hủy mấy cứ điểm nhỏ khác của chúng ta!

Tam Trưởng lão vô cùng phẫn nộ, quát lớn một tiếng. Không chỉ như vậy, gã Thần Chủ Liệt Kim Tộc kia còn mai phục trên đường trở về Linh Tộc, giết sạch một chi tiểu đội của Linh Tộc, kể cả một gã Bán Bộ Thần Chủ đầu lĩnh của chi tiểu đội đó.

- Chuẩn bị triệt để khai chiến a!

Cặp mắt Nhị Trưởng lão khép hờ, trực tiếp nói. Thần sắc Tam Trưởng lão chấn động, gật đầu một cái.

Ngay ngày hôm đó, Tam Trưởng lão liền phát ra lệnh triệu tập, tập kết tất cả nhân thủ của Linh Tộc. Mà bên kia, đại quân của Liệt Kim Tộc cũng từ từ tập kết lại.

Ba ngày sau, bên phía trận doanh Linh Tộc lại đến thêm hai cường giả Thần Chủ. Theo thứ tự là Tộc trưởng cùng Đại Trưởng lão của Linh Tộc.

Thân hình Đại Trưởng lão Linh Tộc hơi mập, bộ dáng tương đối hòa ái, tuy là Thần Chủ nhưng lại thể hiện ra một loại cảm giác hòa ái thân thiện. Mà toàn thân Tộc trưởng Linh Tộc bao phủ trong tầng tầng tinh vụ lam nhạt, không thể nhìn rõ chân diện mục của hắn.

Triệu Phong không khỏi vận chuyển Tả Mâu, thấu thị về phía Tộc trưởng Linh Tộc. Chỉ thấy trong tầng tầng tinh vụ kia, thân thể Tộc trưởng Linh Tộc cao lớn, thần thái bình thản, toàn thân do tinh thể lam nhạt bán trong suốt cấu thành, mái tóc tinh thể lam nhạt trong suốt trên đầu hắn giống như mặt nước lưu động vậy.

- Nghe đồn tu vi Tộc trưởng Linh Tộc đạt tới Nhị Trọng Thiên!

Triệu Phong lẩm bẩm một tiếng. Cảnh giới Thần Chủ bao gồm ba trọng thiên, chênh lệch giữa mỗi một trọng cũng giống như xuyên qua một tầng trời vậy.

Ầm ầm!

Đúng lúc này, toàn bộ phiến chân trời xa xa đột nhiên biến thành một mảnh kim hồng sắc, phảng phất như bị liệt hỏa khôn cùng thiêu đốt vậy. Ngay sau đó, mười chiếc chiến hạm kim diễm khổng lồ chợt từ xa cấp tốc bay tới.

Trên đỉnh của chiếc chiến hạm bay đầu tiên phiêu phù ba đoàn kim

quang chói mắt. Đạo nhân ảnh ở chính giữa, toàn thân cao tới ba trượng, trên thân thể lưu ly kim sắc phủ đầy văn lạc hỏa diễm phức tạp quỷ dị. Bên trái hắn là một lão giả thân hình còng xuống gần như gập làm đôi, bên phải là một lão phụ nhân phong vận cực kỳ mỹ lệ.

- Hôm nay, liền giải quyết tất cả ân oán a!

Thân thể lưu ly kim sắc của Tộc trưởng Liệt Kim Tộc nhất thời thiêu đốt lên một đoàn hỏa diễm kim sắc. Thoáng chốc, toàn bộ phiến thiên địa này cũng tràn ngập một tầng hỏa diễm khôn cùng. Đám hỏa diễm này cũng không có thiêu đốt đám người Liệt Kim Tộc, trái lại càng khiến cho bọn chúng chiến ý dạt dào, thực lực đại tăng.

- Sớm cũng nên giải quyết tất cả rồi!

Tộc trưởng Linh Tộc nhàn nhạt nói.

- Triệu Phong, đây là trận chiến cuối cùng, thương thế của Nguyên Dao Cổ Thần vẫn chưa hoàn toàn khôi phục, ngươi cũng đừng ẩn giấu thực lực nữa!

Bỗng nhiên, Nhị Trưởng lão chợt truyền âm cho Triệu Phong.

Thần sắc Triệu Phong khẽ ngưng đọng. Xem ra Nguyên Dao Cổ Thần hẳn là đã báo lại tất cả cho Nhị Trưởng lão. Hiện tại Nguyên Dao Cổ Thần trọng thương chưa lành, mà Bán Bộ Thần Chủ bên phía Liệt Kim Tộc so với Linh Tộc còn nhiều một người, chỉ có thể để Triệu Phong bù vào cái ghế trống này mà thôi.

- Vâng!

Triệu Phong khẽ gật đầu. Nếu như trận chiến này Linh Tộc đạt được toàn thắng, Triệu Phong cũng tương đương với bớt đi một đại phiền

toái. Cho nên trận chiến tính chất mấu chốt cuối cùng này, Triệu Phong cũng sẽ toàn lực xuất thủ!

Chương 1418: Bắt đầu tàn sát

- Giết!

Tộc trưởng Liệt Kim Tộc quát lớn một tiếng. Toàn bộ hỏa diễm kim sắc trong phiến thiên địa này nhất thời sôi trào bạo tạc lên, ngoại trừ có thể tăng phúc cho các thành viên Liệt Kim Tộc ra, còn có thể tiến hành áp chế địch nhân, khiến cho bọn chúng giống như bị thiêu đốt trong liệt hỏa Địa ngục vậy, khó chịu thống khổ vô cùng.

- Chiến đấu!

Tộc trưởng Linh Tộc cũng bình thản nói. Sau một khắc, một cỗ sóng nước thanh u meeng mang từ trong cơ thể hắn đột nhiên tản ra, chậm rãi lan tràn ra bốn phía thiên địa. Thoáng chốc, cảm giác thiêu đốt mà các thành viên Linh Tộc đang gặp phải nhất thời giảm thấp, đồng thời cảm giác được nguyên khí thiên địa vô cùng sung túc, có thể cấp tốc bổ sung Thần lực tiêu hao. Mà bên kia, các thành viên Liệt Kim Tộc lại có cảm giác Thần lực trong cơ thể bị một cỗ áp chế vô hình, không thể vận chuyển như ý được.

- Đây chính là uy năng cường hãn của Thần Chủ Nhị Trọng Thiên!

Tâm thần Triệu Phong cả kinh. Tộc trưởng của hai đại chủng tộc cũng đều là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên. Một cái ý niệm của bọn họ liền có thể thay đổi tất cả trong thiên địa! Uy năng của bọn họ quả thật là vượt quá tưởng tượng.

Thiên địa mạnh mẽ chấn động một cái, sáu vị Thần Chủ của hai đại chủng tộc đồng thời phóng lên cao, bay đến một mảnh chiến trường

xa xôi khác. Thoáng chốc, thiên hôn địa ám, từng đợt Thần lực khiến người ta run rẩy bắt đầu ba động.

Đương nhiên, lúc này không phải là thời khắc quan sát cường giả Thần Chủ chiến đấu.

- Giết!

Những chiếc chiến hạm khổng lồ của song phương ầm ầm đối chiến kịch liệt với nhau. Vô số thân ảnh từ trong chiến hạm bay ra, gia nhập chiến trường. Mà trong chiến hạm vẫn còn thành viên chuyên môn phụ trách lưu lại, thôi động hệ thống phòng vệ, cũng mở ra trang bị công kích của chiến hạm.

Ầm ầm!

Khu vực giữa các chiến hạm của hai tộc, vô số pháo đạn năng lượng cùng quang thúc Thần lực đan xen cùng một chỗ. Mà trên không trung, vô số các thân ảnh nhiều đếm không hết đang chém giết kịch liệt với nhau.

Bá!

Triệu Phong thân khoác Trường bào Thời Không, thân hình lóe lên rồi biến mất. Sau một khắc, hắn đã phóng vào trong đám người Liệt Kim Tộc. Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay vung lên, một gã Cổ Thần Thất giai, vài gã Chân Thần đã trực tiếp bị giết hết.

- Là Triệu Phong! Tu vi kẻ này đạt tới Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, thực lực không tầm thường! Chạy!

Không ít người vừa thấy Triệu Phong phóng đến, lập tức xoay người bỏ chạy, nhưng cũng có một bộ phận người nhìn chằm chằm Triệu

Phong, tựa hồ đang chờ đợi thời cơ.

- Kẻ này chính là kẻ đứng đầu trong danh sách treo giải thưởng của tộc ta!

- Trên người hắn chính là Thần khí Cực phẩm, Trường bào Thời Không!

Chỉ bất quá, thực lực của Triệu Phong khiến cho bọn chúng vô cùng kiêng kỵ, tạm thời cũng không dám xuất thủ. Nghe đồn, Triệu Phong có thể một thân một mình cứu đi Nguyên Dao Cổ Thần từ trong tay Hàn Diễm Cổ Thần và Ma Ô Cổ Thần,. Mặc dù có chút khó có thể tin nổi, nhưng thực lực của Triệu Phong khẳng định cũng không đơn giản.

Thân hình Triệu Phong cấp tốc thiểm độn trong địa phương đại quân Liệt Kim Tộc. Một vài Cổ Thần tu vi hơi thấp, thậm chí còn chưa biết xảy ra chuyện gì, đã bị Triệu Phong trực tiếp giết chết. Trong địa phương đại quân Linh Tộc phía sau, cha con Lam Viễn Cổ Thần cùng với đám cường giả nhận biết Triệu Phong như Phù Linh Cổ Thần, đều bị một màn này chấn trụ.

- Điều này sao có thể? Cho dù là cường giả Thần Chủ trọng sinh, tốc độ tu vi tiến giai cũng không bằng được hắn a!

Trong lòng Lam Viễn Cổ Thần kinh hoàng bất đắc dĩ.

- Thật không ngờ tới, trong khoảng thời gian ngắn như vậy, hắn đã trưởng thành đến tình trạng như thế này rồi!

Phù Linh Cổ Thần thở dài một tiếng. Tuy hắn đã sớm đoán được Triệu Phong ngày sau nhất định sẽ phi phàm, nhưng không ngờ tới nhanh như vậy, hắn đã nhìn thấy được một màn như thế này.

Trên người khoác Trường bào Thời Không, đứng ở điểm tối cao tốc độ, Triệu Phong giống như tiến vào chỗ không người vậy, tùy ý tàn sát khắp nơi. Giờ phút này hắn giống như một vị Sát Thần, khiến cho đám người Liệt Kim Tộc điên cuồng bỏ chạy, không dám tới gần.

- Không tốt! Bán Bộ Thần Chủ!

Một gã Cổ Thần của Linh Tộc đột nhiên kinh hô một tiếng. Từ đằng xa, một đạo bóng dáng băng tuyết hàn ý nghiêm nghị, hư quang xám trắng không ngừng lóe lên, cấp tốc tiếp cận Triệu Phong.

- Triệu Phong, nhận lấy cái chết!

Sắc mặt Hàn Diễm Cổ Thần băng hàn, trong mắt tràn ngập sát ý. Nguyên Dao Cổ Thần rõ ràng hẳn phải chết không thể nghi ngờ, cuối cùng lại bị Triệu Phong cứu đi, cái này đã trở thành một cái tâm bệnh của Hàn Diễm Cổ Thần. Nếu không giết Triệu Phong, con đường võ đạo sau này của nàng sợ rằng sẽ nửa bước khó tiến.

- Ha ha… các ngươi cũng đi ra vận động một phen a!

Triệu Phong liếc nhìn về phía Hàn Diễm Cổ Thần, đột nhiên cười lớn một tiếng. Thoáng chốc, mấy đạo thân ảnh chợt từ trong Trường bào Thời Không bay ra. Một gã nam tử hắc lân toàn thân quanh quẩn Long viêm đen như mực, tản ra khí tức tai nạn khiến người ta kinh hãi không thôi. Một gã thanh niên thần bí tuấn nhã, cặp mắt ám ngân sắc ba động ra lực lượng thời không cường đại. Một gã thanh niên hắc y sắc mặt âm trầm, toàn thân vờn quanh tử khí lãnh khốc, cặp mắt giống như vực sâu tử vong, khiến cho người kinh hãi. Khoảnh khắc ba người này xuất hiện, một cỗ khí tức khủng bố cường đại kinh người đã thổi quét ra bốn phía xung quanh.

- Ba người này là ai?

- Khí tức huyết mạch thật cường đại! Thời Không Chi Mâu! Tử Vong Chi Mâu! Còn có cỗ huyết mạch Thái Cổ khiến người ta sợ hãi này… Chẳng lẽ là Diệt Thế Long Tộc?

Đám thành viên Liệt Kim Tộc ở phụ cận nhất thời chấn động không thôi.

- Lại có thêm một người!

Ánh mắt Hàn Diễm Cổ Thần khẽ chấn kinh, sắc mặt cực kỳ khó nhìn. Trước đây nàng chính là bị Diệt Thế Hắc Long cùng Triệu Không ngăn cản, mới khiến cho Triệu Phong cùng Nguyên Dao Cổ Thần dễ dàng chạy thoát.

Mà phương xa, sắc mặt đám người Linh Tộc cũng đồng dạng chấn động.

- Ba người này là ai? Đều là cường giả Triệu Phong ra ngoài du lịch, kết giao được sao?

- Thời Không Chi Mâu! Tử Vong Chi Mâu! Trời ạ! Còn có Diệt Thế Long Tộc!

Toàn thân hai cha con Lam Viễn Cổ Thần đồng thời run lên. Lúc này hồi tưởng lại chuyện tình trước đây bọn chúng luôn cố ý nhằm vào Triệu Phong, hai cha con bọn chúng liền cảm giác vận khí của chính mình thật là quá tốt, cũng không bị Triệu Phong trực tiếp giết chết.

- Bà nương thúi, lại là ngươi!

Diệt Thế Hắc Long vừa xuất hiện, không nói hai lời, liền trực tiếp giết

thẳng về phía Hàn Diễm Cổ Thần. Triệu Không vẫn như cũ đi theo trợ giúp Diệt Thế Hắc Long, còn Triệu Vong thì giống như một gã Tử Thần vậy, phiêu đãng khắp nơi tùy ý giết chóc.

- Ha ha… cũng nên để cho các ngươi biểu hiện một chút!

Triệu Phong khẽ cười. Con đường võ đạo, muốn tiến về phía trước tất nhiên là phải đi kèm với giết chóc. Giết chóc có thể khiến cho kẻ tu luyện trưởng thành, khiến cho kẻ tu luyện càng cường đại hơn.

- Thật không ngờ kẻ này lại còn nhiều trợ thủ như vậy!

Phía sau trận doanh Liệt Kim Tộc, một lão giả thân mặc áo bào trắng thấp giọng nói.

- Ly đại sư, ngươi có biện pháp gì không?

Bên cạnh hắn, một gã cự hán thân hình cao lớn trực tiếp hỏi. Đồng dạng là Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, hắn thân là tộc nhân Liệt Kim Tộc, nhưng sau khi nhìn thấy biểu hiện của Triệu Phong, cũng hoàn toàn không nắm chắc có thể chống đỡ được đối phương.

- Thực lực của kẻ này chí ít có thể sánh ngang với Bán Bộ Thần Chủ! Nhưng biện pháp thì hiển nhiên vẫn phải có!

Ly đại sư vuốt vuốt chòm râu của mình, nói rõ biện pháp của mình cho cự hán cao lớn.

- Tộc nhân Liệt Kim Tộc, mau theo ta vây sát Triệu Phong!

Sau khi nghe xong Ly đại sư nói, cự hán cao lớn kia liền cao giọng quát lớn. Thần sắc rất nhiều thành viên Liệt Kim Tộc ở phụ cận nhất thời ngưng đọng.

Từ lần trước, sau khi Triệu Phong cứu đi Nguyên Dao Cổ Thần, bài danh của hắn trên bảng treo giải thưởng của Liệt Kim Tộc đã thẳng tắp bay vọt lên, đứng ngay đầu danh sách. Phần thưởng đạt được cho việc đánh chết Triệu Phong, cho dù là Bán Bộ Thần Chủ cũng đều tâm động không thôi. Mặc dù tuy phần thưởng rất mê người, nhưng thực lực của Triệu Phong lại vô cùng cường đại, còn có Thần khí phòng ngự Cực phẩm Trường bào Thời Không bậc này, nếu như muốn giết hắn, căn bản là cực kỳ khó khăn.

- Các vị không cần lo lắng, Ly đại sư có cách đối phó với hắn!

Cự hán cao lớn kia bổ sung một câu. Cùng lúc đó, Ly đại sư cũng bước về phía trước mấy bước.

- Đúng là Ly đại sư!

- Nghe nói tầng trận pháp phòng ngự chỗ cứ điểm kia chính là do vị Ly đại sư này bố trí a! Ngay cả Nhị Trưởng lão của Linh Tộc đến cũng không có hành động gì thiếu suy nghĩ!

Danh hào của Ly đại sư trong Liệt Kim Tộc có thể nói là vô cùng vang dội. Hiện tại nếu như nghe theo sự phân phó của Ly đại sư, sẽ có khả năng rất lớn đánh chết được Triệu Phong. Bởi vậy, rất nhanh liền có không ít Chân Thần, Cổ Thần của Liệt Kim Tộc ở phụ cận tập kết lại bên cạnh cự hán cao lớn cùng Ly đại sư.

- Mọi người nghe mệnh lệnh của ta, bắt đầu bố trí trận pháp!

Ly đại sư một thân áo bào trắng tung bay, vung mạnh hai tay lên.

Bá bá bá!

Từng đạo từng đạo trận kỳ lục sắc bay thẳng ra, cấu thành một bộ đồ án kỳ dị. Các thành viên Liệt Kim Tộc cũng dựa theo phân phó của Ly đại sư, cấp tốc hành động, bố trí đại trận.

- Hửm?

Triệu Phong đang hăng say chém giết trên chiến trường, chợt phát hiện ra dị dạng.

- Muốn dùng trận pháp đối phó ta?

Thân hình Triệu Phong lóe lên, cấp tốc phóng thẳng về phía cự hán cao lớn cùng Ly đại sư đằng kia.

- Đừng mơ tưởng!

Sắc mặt cự hán cao lớn kia ngưng trọng, trong cơ thể nhất thời bộc phát ra một cỗ lực lượng huyết mạch vô cùng cường đại. Hiện tại trận pháp vẫn còn đang tiến hành bố trí, tuyệt đối không thể để cho Triệu Phong phá hư giữa chừng.

- Liệt Dương Quyền!

Cự hán cao lớn trực tiếp đánh ra song quyền, một đoàn hỏa diễm rừng rực tản mát ra diễm quang kim sắc chói mắt lập tức oanh kích thẳng về phía Triệu Phong. Triệu Phong không chút sợ hãi, nắm chặt Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay, trực tiếp lao ra, chém thẳng về phía quang đoàn hỏa diễm rừng rực kia.

Oanh phanh!

Trong nháy mắt Hỗn Nguyên Thần Kiếm đã cắt thẳng vào trong cự cầu hỏa diễm, đánh cho nó nổ tung lên.

- Thật mạnh!

Toàn thân cự hán cao lớn toát ra mồ hôi lạnh. Chỉ mới giao thủ một chiêu, hắn đã có thể xác định chính mình căn bản không phải là đối thủ của Triệu Phong. Nếu như đơn độc chém giết, hắn rất có thể sẽ bỏ mạng tại đây.

- Thiên Hỏa Đồ Ma Trận đã thành!

Đúng lúc này, phía sau chợt truyền ra thanh âm của Ly đại sư.

- Tốt!

Cự hán cao lớn cấp tốc lui về phía sau.

- Còn muốn chạy sao?

Thân hình Triệu Phong lóe lên rồi biến mất.

- Không tốt!

Sắc mặt cự hán cao lớn đại biến, cảm thụ được một cỗ nguy cơ cường đại. Hắn lập tức thôi động thể phách cường hãn, trên thân hình kim quang rạng rỡ tản mát ra trọng áp thể phách trầm trọng.

Bá!

Triệu Phong trực tiếp xuất hiện sau lưng cự hán cao lớn, Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay chợt chém ra. Trong nháy mắt, thể phách phòng ngự của cự hán cao lớn đã bị Triệu Phong cắt ra một lỗ hổng thật lớn. Cốt nhục kim sắc bên trong nhìn thấy cũng phải giật mình, huyết dịch kim hồng sắc không ngừng tung bay ra.

Đúng lúc này, một cỗ uy áp hỏa diễm khổng lồ từ phía sau đột nhiên hàng lâm nơi này.

- Mau lui lại! Tiến vào trong trận pháp!

Ly đại sư lớn tiếng la lên với cự hán cao lớn. Chỉ thấy một tòa hỏa diễm đại trận do mười hai người chủ trì đang cấp tốc di chuyển thẳng về phía Triệu Phong. Trung tâm đại trận do Ly đại sư Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong chủ trì, bốn phía đại trận có bốn gã Cổ Thần Bát giai, bảy gã Cổ Thần Thất giai hỗ trợ.

Vù vù vù!

Phía trên đại trận có một thanh cự nhận do hỏa diễm kim sắc tạo thành, tản ra trận trận thần huy hỏa diễm. Còn chưa có tiếp cận, nhưng Triệu Phong đã cảm thụ được một cỗ khí tức nóng rực ập mặt mà tới.

- Trận pháp này quả thật cũng có chút bất phàm a!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Uy lực mà trận pháp này thể hiện ra, khiến cho ngay cả Bán Bộ Thần Chủ cũng phải động dung.

Cự hán cao lớn kia đang cấp tốc lui về phía sau, mục tiêu của hắn chính là thanh cự nhận hỏa diễm kia.

- Ngươi cũng không cần trở về nữa!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng. Ý chí đồng lực trong Tả Mâu hắn bắt đầu ba động, Thần lực Hỗn Nguyên trong nháy mắt tạo thành một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ. Sau một khắc, thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ kia liền từ trong mắt trái Triệu Phong bạo

xạ thẳng ra.

Mắt thấy cự hán cao lớn kia đã sắp sửa tiến vào trong cự nhận hỏa diễm kia, nhưng bỗng nhiên một thanh trường kiếm cỡ nhỏ chợt xỏ xuyên qua thân thể hắn. Thoáng chốc, Thần thể cùng linh hồn của cự hán cao lớn liền bị thương tổn nghiêm trọng, trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi.

- Không!

Cự hán cao lớn cố gắng chịu đựng đau nhức, nhanh chóng tiếp cận về phía trận pháp. Chỉ cần tiến vào trong trận pháp, hắn sẽ còn đường sống. Nhưng bỗng nhiên, một thanh trường kiếm thâm ngân vẫn đục chợt từ trong ngực của hắn trực tiếp đâm thẳng ra. Một cỗ lực lượng cường hãn trong nháy mắt tràn đầy mỗi một nơi hẻo lánh trong cơ thể hắn, phá hủy, thôn phệ tất cả.

- Làm sao lại…

Ly đại sư nhất thời kinh hô một tiếng. Cự hán cao lớn kia chính là cường giả Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong của Liệt Kim Tộc, hơn nữa nồng độ huyết mạch cực cao, thiên phú tu luyện cực giai, ngày sau có hy vọng rất lớn tấn chức Thần Chủ. Cự hán cao lớn chỉ là ngăn cản Triệu Phong trong chốc lát, tranh thủ thời cơ cho đắp nặn trận pháp, lại không nghĩ rằng hắn một đi không trở lại, đã bị Triệu Phong đơn giản miễu sát.

Chương 1419: Thế không thể đỡ

- Làm sao lại…

Ly đại sư nhất thời kinh hô một tiếng. Cự hán cao lớn kia chính là cường giả Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong của Liệt Kim Tộc, hơn nữa nồng độ huyết mạch cực cao, thiên phú tu luyện cực giai, ngày sau có hy vọng rất lớn tấn chức Thần Chủ. Cự hán cao lớn chỉ là ngăn cản Triệu Phong trong chốc lát, tranh thủ thời cơ cho đắp nặn trận pháp, lại không nghĩ rằng hắn một đi không trở lại, đã bị Triệu Phong đơn giản miễu sát.

Trong Thiên Hỏa Đồ Ma Trận, rất nhiều Cổ Thần toàn thân run lên, trên mặt lộ ra thần sắc kinh hoàng. Thực lực của Triệu Phong quá mức cường đại, Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong bình thường căn bản không thể chống đỡ, dễ dàng bị hắn giết chết.

- Mọi người đừng hoảng hốt! Thiên Hỏa Đồ Ma Trận đã thành, nhất định có thể giết chết kẻ này!

Ly đại sư lập tức quát lên. Tuy rằng tòa trận pháp này thiếu đi cự hán cao lớn kia, nhưng uy năng trận pháp sản sinh ra vẫn như cũ có thể tạo thành uy hiếp cho Bán Bộ Thần Chủ.

- Ừm! Toàn lực điều khiển trận pháp, giết chết Triệu Phong!

Ánh mắt mấy gã cường giả Cổ Thần trở nên kiên định. Ly đại sư trong Liệt Kim Tộc vẫn có uy vọng nhất định, trận pháp hắn bố trí ra đã nhiều lần kiến tạo kỳ công cho Liệt Kim Tộc.

Vù vù vù!

Thanh đao nhận hỏa diễm do trận pháp xây dựng ra trên đỉnh đầu Ly đại sư nhất thời vung thật cao, tản mát ra khí tức cực nóng vô cùng nguy hiểm. Các thành viên Linh Tộc ở phụ cận cảm thụ được cỗ lực lượng cường đại này, không khỏi lui về phía sau một đoạn.

- Triệu Phong, nhận lấy cái chết!

Ly đại sư điều khiển trận pháp, khống chế thanh đao nhận hỏa diễm trên không kia trực tiếp chém thẳng về phía trước. Thanh đao nhận kia còn chưa có hàng lâm, đã có một cỗ sóng xung kích hỏa diễm cường đại khủng bố phóng xuất ra. Đồng thời, trong thanh đao nhận kia lại còn tản mát ra một cỗ lực lượng Không Gian cường đại, tạo thành hiệu quả phòng ngừa địch nhân ở phụ cận Thuấn di đào tẩu. Một đao mạnh mẽ kia trực tiếp chém thẳng xuống, phảng phất như có một đạo trường hà hỏa diễm đổ sầm xuống vậy.

Trước đó, Triệu Phong đã hóa thành một đạo quang mang ngân sắc mộng huyễn, một đường lướt đi, né tránh khỏi phạm vi công kích.

- Ngươi chỉ biết trốn thôi sao?

Ly đại sư quát lạnh một tiếng. Nhưng trong lòng Ly đại sư lại vô cùng kinh hãi. Tốc độ của Triệu Phong thật sự là quá nhanh. Cho dù bọn chúng có thể chưởng khống tòa trận pháp này, chỉ sợ cũng chỉ có thể quấn lấy Triệu Phong một hồi, căn bản khó có thể đánh chết được hắn.

- Bất luận trận pháp nào cũng đều có chỗ yếu nhược, hoặc là điểm đột phá!

Tả Mâu Triệu Phong bắt đầu vận chuyển, nhìn chằm chằm trên Thiên Hỏa Đồ Ma Trận. Thoáng chốc, tất cả tình huống trong Thiên Hỏa Đồ Ma Trận cũng đều bị Triệu Phong nhìn thấu rõ ràng.

- Tìm được rồi!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên. Sau một khắc, sau lưng hắn lưu lại tầng tầng hư ảnh, bản thân đã tiếp cận Thiên Hỏa Đồ Ma Trận.

- Lại dám tiếp cận Thiên Hỏa Đồ Ma Trận? Thật sự muốn chết! Huống hồ, cho dù là Bán Bộ Thần Chủ cũng khó có thể phá vỡ được phòng ngự của Thiên Hỏa Đồ Ma Trận!

Sắc mặt Ly đại sư nhất thời vui vẻ, lập tức kháp động pháp quyết. Cùng lúc đó, trong Thiên Hỏa Đồ Ma Trận chợt phóng xuất ra một cỗ hỏa lãng hình cầu khổng lồ.

Càng tiếp cận trận pháp, Triệu Phong bị thiêu đốt cùng với áp chế lại càng lớn hơn. Đổi lại là Bán Bộ Thần Chủ Thần thể yếu kém nào khác, chỉ sợ cũng sẽ không dám tiếp cận quá gần Thiên Hỏa Đồ Ma Trận như vậy.

- Hỗn Thiên Hư Quyển!

Triệu Phong lập tức thôi động chiến kỹ phòng ngự, xung quanh thân thể tạo thành một tầng quang quyển ám ngân sắc vẫn đục. Nhất thời, cỗ uy áp hỏa lãng cực nóng kia liền bị Hỗn Thiên Hư Quyển ngăn cách bên ngoài, cũng không ngừng hấp thu năng lượng của nó.

- Điểm đột phá chính là ở chỗ này!

Triệu Phong vừa mới tiếp cận trận pháp, Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay liền trực tiếp chém ra.

Oanh phanh!

Trận pháp hỏa diễm khổng lồ kia nhất thời liền bị Triệu Phong bổ ra một chỗ hổng nhỏ. Bất quá, trận pháp này có đặc tính tự chữa trị, chỗ hổng kia rất nhanh liền khép lại. Nhưng ngay khoảnh khắc chỗ hổng kia xuất hiện, Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay Triệu Phong đã phóng xuất ra một đạo hỗn nguyên kiếm mang.

- Không!

Trong trận pháp, một gã Cổ Thần Thất giai nhất thời cảm thụ được nguy cơ tử vong, sắc mặt lộ ra thần sắc kinh hoàng. Nhưng tu vi của hắn quá thấp, đối mặt với một kích tùy ý của Triệu Phong, tuyệt đối không có khả năng sống sót.

Phốc xuy!

Đạo hỗn nguyên kiếm mang kia vừa xuyên qua, thân thể gã Cổ Thần Thất giai kia liền trực tiếp bị thôn phệ sạch sẽ.

- Không tốt!

Sắc mặt Ly đại sư khẽ biến, khống chế cự nhận hỏa diễm công kích về phía Triệu Phong.

Toàn thân Triệu Phong hóa thành một đạo quang mang mộng huyễn, trong nháy mắt đã xoay người phóng chạy, phóng tới một bên khác của trận pháp.

- Khốn kiếp! Cho dù đã hạn chế Không Gian Áo Nghĩa, nhưng tốc độ của tiểu tử này vẫn còn quá nhanh!

Trên mặt Ly đại sư lộ ra thần sắc đắng chát. Tuy rằng uy lực của Thiên Hỏa Đồ Ma Trận vô cùng cường đại, nhưng tốc độ lại chỉ bình bình thường thường. Mà giờ phút này, lại thiếu thêm một người nữa, khiến cho uy năng trận pháp cũng giảm xuống thật lớn.

- Vị trí của gã Cổ Thần Thất giai kia chính là địa phương phòng ngự yếu kém nhất của trận pháp! Chính là điểm đột phá!

Triệu Phong khẽ cười nhạt một tiếng.

- Không ngờ tiểu tử này lại nhìn thấu điểm đột phá của trận pháp!

Sắc mặt Ly đại sư vô cùng phẫn hận.

- Lui!

Ly đại sư lập tức làm ra quyết định. Triệu Phong chiếm điểm tối cao tốc độ, bọn chúng không thể nào làm thương tổn được hắn chút nào. Mà bản thân Triệu Phong lại càng hiểu rõ chỗ bạc nhược của Thiên Hỏa Đồ Ma Trận. Nếu cứ tiếp tục như vậy, Thiên Hỏa Đồ Ma Trận sớm muộn gì cũng sẽ tan vỡ, đến lúc đó ngay cả hắn cũng sẽ không sống nổi. Ly đại sư cùng mấy thành viên Liệt Kim Tộc còn lại liền điều khiển Thiên Hỏa Đồ Ma Trận cấp tốc thối lui về phía sau.

- Hôm nay, các ngươi ai cũng không đi được!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, thân hình nhanh chóng lướt ra. Hắn trực tiếp phóng tới một gã thành viên Liệt Kim Tộc trong Thiên Hỏa Đồ Ma Trận.

- Kẻ mà ta muốn giết, hắn nhất định phải chết không thể nghi ngờ!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, một lần nữa đi tới yếu điểm của Thiên

Hỏa Đồ Ma Trận.

- Hỗn Nguyên Chuyển Hóa!

Hỗn Thiên Hư Quyển bốn phía thân thể hắn bỗng nhiên thu hồi lại, chuyển hóa thành một cỗ Thần lực Hỗn Nguyên bàng bạc, quán chú vào thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay. Trong khoảnh khắc, thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay hắn liền trở nên vô cùng trầm trọng, cũng tăng vọt thành một thanh Hỗn Nguyên Cự Thần Kiếm dài tới mấy trăm trượng, dẫn phát một cỗ ba động cuồng bạo hỗn loạn đáng sợ, kinh triệt thiên địa. Trong khoảng thời gian ngắn, một vài Cổ Thần, kể cả Bán Bộ Cổ Thần cường đại trên chiến trường phụ cận cũng phát sinh cảm ứng, trong lòng thất kinh.

- Chém!

Thanh Hỗn Nguyên Cự Thần Kiếm to lớn kia dùng thế bẻ gãy nghiền nát chém xuống. Răng rắc một tiếng, nó đã chém Thiên Hỏa Đồ Ma Trận thành hai đoạn, trong nháy mắt nổ tung thành trăm mảnh. Đồng thời trong quá trình này, Hỗn Nguyên Cự Thần Kiếm to lớn cũng không ngừng thôn phệ lực lượng của trận pháp, uy năng không giảm đi chút nào, mạnh mẽ quét ngang một đám cường giả Cổ Thần trong trận pháp.

- A a a…

Một tràng tiếng kêu thảm thiết tuyệt vọng vang lên. Trong nháy mắt đã có gần mười gã Cổ Thần, kể cả Cổ Thần Thất giai, Bát giai đều trở thành vong hồn dưới kiếm của Triệu Phong.

- Lực lượng hỗn loạn thật đáng sợ! Chạy mau!

Vẻ mặt Ly đại sư kinh hoàng, mang theo mấy người trọng thương

còn sót lại, chật vật không chịu nổi, từ trong đám hỏa lãng trận pháp bạo liệt nhảy ra, xoay người bỏ chạy.

- Còn muốn chạy sao?

Triệu Phong cười nhạt một tiếng, chuẩn bị một lần nữa thi triển công kích. Nhưng đúng lúc này, một cỗ uy áp khổng lồ đột nhiên bao phủ thẳng về phía Triệu Phong.

- Ma Ô Cổ Thần, mau cứu chúng ta!

Ly đại sư lập tức lớn tiếng kêu cứu. Một lão giả khô gầy thân mặc trường bào mặc lục sắc từ phía xa trực tiếp phóng vọt tới.

- Triệu Phong, ngươi quá càn rỡ rồi!

Ma Ô Cổ Thần khẽ quát một tiếng. Uy danh của Ma Ô Cổ Thần hắn trong toàn bộ Thần vực Man Hoang này cũng không nhỏ, thế nhưng đoạn thời gian trước lại thua thiệt trong tay Triệu Phong, một tên nhân tài tiểu bối mới quật khởi này. Sát ý của hắn đối với Triệu Phong tuyệt đối không thua kém Hàn Diễm Cổ Thần chút nào.

- Ngươi cũng chỉ là bại tướng dưới tay ta mà thôi!

Triệu Phong bình thản nói, không đặt Ma Ô Cổ Thần vào trong mắt.

- Ngươi… Lần trước nếu không phải ngươi và Nguyên Dao Cổ Thần liên thủ, lão phu tuyệt sẽ không thất bại!

Sắc mặt Ma Ô Cổ Thần đỏ bừng, vô cùng phẫn nộ, chợt quát lớn một tiếng.

Vù vù vù!

Toàn thân hắn nhất thời quanh quẩn một tầng quang vụ đủ các loại màu sắc, cực nhanh phóng thẳng về phía Triệu Phong. Giờ phút này, Ma Ô Cổ Thần nhìn qua giống hệt như một khối u ác tính, toàn thân phủ đầy độc tố, cho dù là Bán Bộ Thần Chủ nhiễm trúng cũng phải lột da.

- Ma Ô Cổ Thần, lần trước ta đã tha cho ngươi khỏi chết, lần này ngươi lại chủ động đưa mạng, ta cũng không khách khí nữa!

Ánh mắt Triệu Phong phát lạnh, mở ra Hỗn Thiên Hư Quyển, không chút sợ hãi, giết thẳng về phía Ma Ô Cổ Thần.

- Chê cười! Tha cho ta khỏi chết?

Ma Ô Cổ Thần nhất thời cười lớn. Tuy rằng hắn không nắm chắc có thể giết chết Triệu Phong, nhưng Triệu Phong cũng tuyệt không giết được hắn.

- Hàn Băng Độc Vụ!

Thủ chưởng Ma Ô Cổ Thần vung lên, một mảnh độc vụ băng hàn màu xám trắng trực tiếp trùng kích thẳng ra bốn phương tám hướng xung quang. Tầng độc vụ băng hàn màu xám trắng kia trong nháy mắt hình thành nên một mảnh lĩnh vực hàn độc ngăn cách, tất cả Thần lực, sinh cơ… trong đó đều bị độc vụ hàn băng ăn mòn sạch sẽ.

Triệu Phong vừa muốn tiếp cận, lại phát hiện Hỗn Thiên Hư Quyển của chính mình cũng bị ảnh hưởng nhất định, uy năng từ từ suy yếu xuống. Đồng thời, khi Thần thức của hắn chuẩn bị thăm dò vào trong đó, cũng sẽ bị độc vụ hàn băng ăn mòn đi mất.

- Ha ha… đây chính là Bí thuật mới mà ta vì để đối phó ngươi, dùng loại độc chất đặc thù, đặc biệt nghiên cứu chế tạo ra!

Ma Ô Cổ Thần ở trong Hàn Băng Độc Vụ lớn tiếng cười nói. Lần trước thua thiệt trong tay Triệu Phong, hắn trở về đã chuẩn bị vô cùng đầy đủ. Hàn Băng Độc Vụ này có hiệu quả ngăn cách Thần thức, nếu như Triệu Phong không tiến vào, rất khó có thể công kích trúng được Ma Ô Cổ Thần. Nhưng nếu hắn xông vào, liền sẽ bị Hàn Băng Độc Vụ tập kích, các phương diện tốc độ, Thần lực… cũng sẽ trở nên chậm chạp hơn nhiều.

Bỗng nhiên, trong hàn vụ chợt bay vụt ra một đạo quang thúc mặc lục sắc. Triệu Phong phản ứng cực kỳ nhạy cảm, lập tức cấp tốc tránh khỏi. Không thể không thừa nhận, Ma Ô Cổ Thần này quả thật rất có thiên phú trên phương diện Độc đạo. Hàn Băng Độc Vụ này cũng tương đối khắc chế năng lực của Triệu Phong. Cho dù là Hỗn Thiên Hư Quyển cũng sẽ bị ảnh hưởng, uy năng cũng giảm bớt.

Thế nhưng, Thần thức không thể nào tiến vào, Triệu Phong sẽ phán đoán không được vị trí của Ma Ô Cổ Thần sao? Trong Tả Mâu hắn đột nhiên xoay tròn ra một tầng quang vụ mộng huyễn, năng lực thấu thị của Tả Mâu Triệu Phong trong nháy mắt liền đề thăng lên.

- Hửm?

Ma Ô Cổ Thần đang ở trong Hàn Băng Độc Vụ, thân thể khẽ run lên một cái. Hắn đột nhiên có một loại cảm giác, Triệu Phong dường như đang nhìn chằm chằm hắn vậy.

Bỗng nhiên, Tả Mâu Triệu Phong chợt lóe lên một cái, một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ trực tiếp bắn thẳng ra.

- Không!

Ma Ô Cổ Thần nhất thời sửng sốt. Không ngờ Triệu Phong lại có thể tập trung vị trí của hắn!

Phốc xuy!

Căn bản không thể né tránh, Ma Ô Cổ Thần lập tức bị Hỗn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ trực tiếp xuyên thấu qua, nhất thời phun ra mấy ngụm máu tươi. Đúng lúc này, trên bầu trời đột nhiên chém xuống một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm thật lớn.

- Không!

Ma Ô Cổ Thần vội vàng né tránh, nhưng vẫn như cũ đã trễ. Hỗn Nguyên Thần Kiếm của Triệu Phong chém thẳng lên trên vai phải Ma Ô Cổ Thần, sau đó trực tiếp chém xuống cánh tay phải của Ma Ô Cổ Thần.

- A!

Ma Ô Cổ Thần kêu thảm một tiếng, cố gắng chịu đựng đau đớn, xoay người bỏ chạy.

- Ngươi đi được sao?

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, bàn tay còn lại cũng ngưng tụ ra một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm nữa. Hai thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm dài trăm trượng giao nhau chém thẳng về phía Ma Ô Cổ Thần trong Hàn Băng Độc Vụ.

Oanh phanh!

Ma Ô Cổ Thần lập tức ném ra một viên quang châu ngũ thải, đồng

thời đánh vỡ nó. Đủ các loại độc tố cường đại trong nháy mắt liền bùng phát ra, cống gắng chống lại một trảm của Triệu Phong.

- Điều này sao có thể? Thực lực của hắn so với trước đây càng mạnh hơn! Lẽ nào lần trước hắn cũng chưa có xuất toàn lực?

Thân thể Ma Ô Cổ Thần khẽ run lên, trong lòng cực kỳ sợ hãi.

Hai thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm to lớn khôn cùng đột phá tầng tầng khói độc, chém thẳng xuống. Tuy rằng uy năng cũng có chút yếu bớt, nhưng cũng không phải Ma Ô Cổ Thần có thể ngăn cản nổi. Sau lưng Ma Ô Cổ Thần một lần nữa xuất hiện hai đạo vết máu nhìn thấy mà giật mình, cốt nhục cũng bại lộ ra ngoài.

Thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay trái Triệu Phong đột nhiên biến mất, thay vào đó là một mặt gương thủy tinh lôi đình.

- Cửu Lôi Luyện Hồn!

Trong Cửu Lôi Luyện Phách Kính chợt phóng xuất ra chín đầu Lôi Long vô cùng tráng kiện. Chín đầu Lôi Long kia nhất thời phi thăng lên thiên không, sau đó lại một lần nữa phóng thẳng xuống.

Vù vù vù!

Toàn bộ chín đầu Lôi Long oanh tạc thẳng lên trên thân thể Ma Ô Cổ Thần. Lực lượng Lôi Điện khôn cùng kia không ngừng cuồng oanh loạn tạc, dằn vặt cho Ma Ô Cổ Thần sống không bằng chết. Sau đó, tất cả lực lượng Lôi Điện liền chuyển hóa thành từng sợi dây xích lôi đình, trói buộc chặt chẽ linh hồn của Ma Ô Cổ Thần.

Chương 1420: Liệt Kim Tộc điên cuồng

Vù vù vù!

Chín đầu Lôi Long kia hóa thành chín sợi dây xích lôi đình rực rỡ chói mắt, trói gô linh hồn của Ma Ô Cổ Thần lại, sử dụng lực lượng lôi điện không ngừng oanh tạc.

- Không! Đừng mà!

Linh hồn của Ma Ô Cổ Thần đã bị chín sợi dây xích lôi đình kia lôi ra hơn phân nửa khỏi thân thể. Hắn cũng từng nghe nói qua kiện Thần khí Cực phẩm Cửu Lôi Luyện Phách Kính này. Tuy rằng lực công kích của nó có thể không mạnh cho lắm, nhưng lực trói buộc lại là nhất lưu. Một khi linh hồn rơi vào trong Cửu Lôi Luyện Phách Kính, sẽ bị lôi điện khôn cùng oanh kích luyện hóa, cuối cùng biến thành Lôi Đình Hồn Tinh.

- Vào cho ta!

Trong Tả Mâu Triệu Phong chợt dâng lên một cỗ ý chí linh hồn cường đại, mang theo khí tức Lôi kiếp, ầm ầm một tiếng, đánh cho linh hồn của Ma Ô Cổ Thần mê muội rung động một trận. Nhất thời, sức chống cự của Ma Ô Cổ Thần liền cấp tốc giảm xuống.

Vù vù vù!

Cửu Lôi Luyện Phách Kính nhân cơ hội này liền phát lực, từng sợi dây xích lôi đình kia đều bộc phát ra trận trận lôi văn mạnh mẽ.

- A!

Trong thanh âm lôi đình oanh tạc, linh hồn của Ma Ô Cổ Thần đã bị hút luôn vào trong Cửu Lôi Luyện Phách Kính. Thanh âm kêu la thảm thiết cũng tới đây liền chấm dứt!

- Ma Ô Cổ Thần… đã vẫn lạc rồi?

Ở phía sau, đám người Ly đại sư nhìn thấy một màn này, toàn thân nhất thời run rẩy.

- Thật đáng sợ!

Ma Ô Cổ Thần thân là Bán Bộ Thần Chủ, cũng hoàn toàn không phải là đối thủ của Triệu Phong!

Sau khi Ma Ô Cổ Thần vẫn lạc, rất nhiều thành viên Liệt Kim Tộc ở phụ cận lập tức kinh khủng lui lại, cố gắng rời xa Triệu Phong càng xa càng tốt, nhất thời không còn chút sĩ khí chiến đấu nào. Mà đám người Linh Tộc ở phía sau thì sắc mặt lộ ra thần sắc kinh hỉ.

- Không hỗ là Triệu Phong! Năm xưa đã từng trực tiếp đột phá Thần vị Lục giai, lại càng trong thời gian ngắn như vậy đạt tới Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong!

- Hơn nữa, thực lực của hắn còn mạnh hơn Bán Bộ Thần Chủ bình thường!

Đại đa số tộc nhân Linh Tộc, trong lòng vô cùng chấn động. Một vài nữ tử Linh Tộc xinh đẹp, độ tuổi còn trẻ, trong mắt cũng toát ra quang mang sùng bái hâm mộ.

Cùng lúc này, cách nơi này mấy mươi vạn dặm, tại chiến trường cấp Thần Chủ đột nhiên truyền đến thanh âm ầm ầm đinh tai nhức óc.

Xuy xuy xuy!

Một cỗ thủy lưu băng tinh cùng một đoàn kim diễm quỷ dị đan xen cùng một chỗ, khiến cho hư không cũng phải vặn vẹo rung động một trận. Trung tâm đám hủy diệt phong bạo kia, ánh mắt Tộc trưởng Linh Tộc khẽ liếc phía dưới một cái, không khỏi khen ngợi một câu:

- Người trẻ tuổi này, ngược lại cũng không tệ!

Trên chiến trường cấp bậc Thần Chủ, thực lực của hai tộc đại khái tương đương nhau. Huyết mạch của hai tộc đều có ưu điểm của riêng mình. Linh Tộc am hiểu đánh lâu dài, lực phòng ngự cùng sức khôi phục mạnh mẽ. Mà Liệt Kim Tộc thì có lực bộc phát cường đại. Nếu như chiến đấu lâu dài, huyết mạch của Linh Tộc tựa hồ sẽ chiếm được một chút ưu thế.

- Cũng không quan hệ tới đại cục!

Bên phía đối diện, ánh mắt Tộc trưởng Liệt Kim Tộc khẽ đảo qua Triệu Phong phía dưới, bộ dáng vẫn như cũ bình thản tự nhiên, không chút lo lắng.

o0o

Chiến trường phía dưới, so với bộ dáng cười nhạt tự nhiên trên chiến trường Thần Chủ, thì va chạm giữa cao tầng hai tộc lại càng thảm thiết hơn. Mà trong đó, kịch liệt nhất chính là chiến trường của Cổ Thần cao giai cùng Bán Bộ Thần Chủ.

- Kim Diễm Ba!

Thanh đại đao kim sắc trong tay Kim Trưởng lão không ngừng cuồng vũ, quang ba hỏa diễm kim sắc ngập trời thổi quét thẳng về phía Tam Trưởng lão của Linh Tộc. Kim Trưởng lão là cường giả mạnh nhất trong Bán Bộ Thần Chủ của Liệt Kim Tộc, lại càng lĩnh ngộ được một tia lực lượng Pháp tắc, cộng thêm Thần khí Cực phẩm trong tay, có thể nói là cường giả đỉnh phong trên phiến chiến trường này.

- Thổ Tinh Cố Vực!

Toàn thân Tam Trưởng lão Linh Tộc ba động ra một cỗ Thần lực tinh thể ám hoàng sắc, dẫn động lực lượng Thổ hệ trong thiên địa. Từng tầng từng tầng tinh thể ám hoàng sắc bán trong suốt bắt đầu đắp nặn trên toàn thân Tam Trưởng lão, trong nháy mắt hình thành một tòa pháo đài tinh thể trầm trọng kiên cố, ngăn trở công kích gần bằng cấp bậc Thần Chủ của Kim Trưởng lão. Hai người này đại biểu cho quyết đấu trong Bán Bộ Thần Chủ đỉnh phong của cả hai tộc, đám cường giả Cổ Thần Cửu giai khác thậm chí cũng không thể nào tiếp cận.

Trên chiến trường phụ cận, còn có một vài Bán Bộ Thần Chủ, Cổ Thần cao giai đang chiến đấu kịch liệt. Trong đó Nguyên Dao Cổ Thần vốn dĩ trọng thương chưa lành, chỉ có thể liên thủ với những Cổ Thần khác, đối phó một gã Bán Bộ Thần Chủ của Liệt Kim Tộc.

Vốn dĩ chiến lực cao tầng trong hai tộc cũng không chênh lệch bao nhiêu. Nhưng bởi vì Triệu Phong đã giết chết Ma Ô Cổ Thần, còn có hơn mười gã Cổ Thần khác nữa, cũng tạo thành ảnh hưởng nhất định cho cục diện chiến đấu. Trong chiến trường cao tầng, cán cân thắng lợi đang dần dần nghiêng về phía Linh Tộc. Một màn này, khiến cho các Thần Chủ Linh Tộc đang chiến đấu, sắc mặt cũng vô cùng vui vẻ.

Mặc dù chiến lực của huyết mạch Linh Tộc cũng không phải là tuyệt

đỉnh, nhưng các phương diện như đánh lâu dài, sinh tồn, phòng ngự… đều mạnh hơn Liệt Kim Tộc một bậc. Chiếu theo xu thế này, chiến cục sẽ có lợi thật lớn đối với Linh Tộc.

Nhưng đúng lúc này, thế cục chiến trường bên dưới đột nhiên xảy ra biến hóa.

- Đã đến lúc! Mau xuất động Dong Kim Thú!

Kim Trưởng lão đột nhiên hét lớn một tiếng.

Ầm ầm!

Hắn vừa dứt lời, thiên địa phía sau trận doanh Liệt Kim Tộc đột nhiên ầm ầm rung động. Một cỗ khí tức nóng cháy cuồng bạo nhất thời thổi quét thẳng ra bốn phía chiến trường. Chỉ thấy một con Cự thú Hoang Cổ to lớn như núi từ phía sau chui ra, chạy thẳng về phía chiến trường.

Thân thể Cự thú Hoang Cổ kia khổng lồ, chiều cao hơn vạn trượng, cặp mắt sáng bừng như hai vầng thái dương, toàn thân phủ đầy lông mao kim sắc, giống như từng đóa hỏa diễm thiêu đốt vậy. Từ xa nhìn lại giống hệt như một tòa cự sơn hỏa diễm phun trào khủng bố. Mỗi một bước nó bước ra cũng khiến cho thiên địa lay động một trận.

- Không tốt! Là Dong Kim Thú!

- Đây chính là Dong Kim Thú của Liệt Kim Tộc sao? Nghe đồn Liệt Kim Tộc đã tốn hao giá cả thật lớn để bồi dưỡng nó, chuẩn bị tài bồi nó thành Thần thú trấn tộc!

Không ít lão bối Linh Tộc, sắc mặt nhất thời căng thẳng. Rất sớm đã nghe nói qua, Liệt Kim Tộc vô tình đạt được một con Cổ thú biến dị,

cũng sử dụng Bí thuật chuyên dụng tiến hành tài bồi, khiến cho con Dong Kim Thú này thu được các loại thần thông kỳ lạ. Có người nói, lực lượng dong kim viêm trên người Dong Kim Thú cực kỳ phù hợp với huyết mạch của Liệt Kim Tộc, thậm chí có thể chuyển độ cho tộc nhân Liệt Kim Tộc, tăng phúc chiến lực thật lớn.

- Cấp tốc giết chết Dong Kim Thú!

Tam Trưởng lão trực tiếp hạ đạt mệnh lệnh. Tuyệt đối không thể để cho Dong Kim Thú hội hợp với cao tầng Liệt Kim Tộc, nếu không sẽ tăng phúc chiến lực của Liệt Kim Tộc thật lớn.

Hưu! Hưu! Hưu!

Thoáng chốc, một vài Cổ Thần cường đại, kể cả Bán Bộ Thần Chủ của Linh Tộc, đều tiếp cận về phía Dong Kim Thú. Bên phía Liệt Kim Tộc, cũng không để cho bên Linh Tộc toại nguyện, nhất thời có mấy gã Bán Bộ Thần Chủ đái lĩnh một đám Cổ Thần, đi theo áp trận cho Dong Kim Thú.

- Tăng thêm nhân thủ! Nhất định phải tiêu diệt Dong Kim Thú!

Trên mặt Tam Trưởng lão Linh Tộc mang theo một tia lo lắng, không ngừng chỉ huy chiến trường dưới Thần Chủ. Lấy Dong Kim Thú làm trung tâm, chiến lực cao tầng của hai tộc va chạm kịch liệt với nhau.- Rống!

Dong Kim Thú kia rít gào rung trời, phát ra Thần lực kim diễm ngập trời, dung hợp cùng một chỗ với Thần lực huyết mạch của Liệt Kim Tộc, tạo thành một trận Kim Diễm Cụ Phong đốt diệt vạn vật.

- A a…

Trong khoảnh khắc, không dưới mười gã Cổ Thần bên phía Linh Tộc đã bỏ mạng trong trận Kim Diễm Cụ Phong kia. Thậm chí tại khu vực ngoại vi, một vài Cổ Thần Thất giai, Chân Thần cũng bị liên lụy vào trong đó. Trong đó chỉ tính số lượng Chân Thần thương vong cũng đã tới mấy trăm người.

- Không thể để bọn chúng đạt được mục đích! Mọi người chuẩn bị sẵn sàng!

Tam Trưởng lão hét lớn một tiếng. Nhất thời, lấy hắn làm trung tâm, một vài Bán Bộ Thần Chủ, thậm chí một đám Cổ Thần Cửu giai ở phụ cận nhất tề thôi động huyết mạch Linh Tộc.

- Linh Thiên Tinh Bích!

Trong khoảnh khắc, một đám tinh huy huyết mạch đủ mọi màu sắc mạnh mẽ chiếu rọi ra, hình thành nên một tầng bức tường tinh thể màu sắc rực rỡ, trải rộng chiến trường phụ cận.

Phốc phốc phốc!

Trận Kim Diễm Cụ Phong đáng sợ kia đánh lên trên bức tường tinh thể màu sắc rực rỡ, không ngờ lại không tạo thành bất cứ tổn hại nào cho bức tường tinh thể.

Trên chiến trường Thần Chủ, sáu vị Thần Chủ đang lúc chiến đấu cũng thoáng để ý tình huống bên dưới.

- Thú vị! Đây là Bí kỹ áp đáy hòm của Linh Tộc sao?

- Không hổ là Linh Thiên Tinh Bích! Có thể dùng lực lượng huyết mạch đồng hóa với hư không thiên địa, khiến cho hư không ngưng kết thành tinh thể. Lực phòng ngự đáng sợ bậc này, chỉ sợ Thần Chủ

bình thường cũng không cách nào đơn giản phá vỡ được…

- Có người còn nói, Linh Thiên Tinh Bích này còn có thể chuyển hóa hình thái, tiến hành công kích, chỉ sợ dưới Thần Chủ cũng không thể nào chống lại!

Ba vị Thần Chủ của Liệt Kim Tộc cười nhạt đối đáp. Một màn này khiến cho ba vị Thần Chủ của Linh Tộc cảm thấy có chút không đúng.

Đúng lúc này…

- Tuy rằng tộc ta dự định tài bồi Dong Kim Thú thành Thần thú trấn tộc, nhưng bởi vì thắng lợi của cuộc chiến tranh này, bất luận hy sinh gì cũng đều đáng giá!

Chiến trường phía dưới, Kim Trưởng lão đột nhiên thở dài một tiếng.

- Hy sinh? Không tốt!

Những lời này khiến cho sắc mặt Tam Trưởng lão nhất thời đại biến.

- Mau lui lại!

Nháy mắt, thanh âm của Tam Trưởng lão liền chấn động cả thiên địa.

- Muộn rồi!

Thanh âm Kim Trưởng lão mang theo hàn ý trí mạng.

Rầm rầm rầm!

Trong cơ thể to lớn như núi của Dong Kim Thú kia đột nhiên nhộn nhạo một cỗ lực lượng Cấm kỵ khủng bố. Đám cường giả Linh Tộc

tiếp cận Dong Kim Thú nhất thời cảm thụ được một cỗ nguy cơ trí mạng, toàn thân nhất thời run lên, lập tức lui về phía sau.

- Rống!

Phát ra một tiếng kêu gào trầm thấp thê thảm, thân thể Dong Kim Thú bắt đầu bành trướng lên. Hỏa quang trên đám lông mao kim sắc thiêu đốt kia càng thêm rực rỡ chói mắt hơn. Sau một khắc, trên thân thể kim sắc của Dong Kim Thú chợt xuất hiện vô số khe nứt thật nhỏ. Một cỗ lực lượng vô cùng cuồng bạo trong nháy mắt bạo phát thẳng ra bốn phía xung quanh.

Ầm ầm!

Giống như một vầng thái dương đột nhiên nổ tung vậy, đám quang ba kim diễm mang tính hủy diệt kia nhất thời thổi quét ra toàn bộ chiến trường. Những nơi đám quang diễm kia đi qua, tất cả mọi thứ đều hóa thành tro tàn. Ngay cả bức tường Linh Thiên Tinh Bích kia cũng bị oanh tạc ra vô số vết rách. Một vài Cổ Thần Linh Tộc hơi gần Dong Kim Thú một chút cũng đều trực tiếp tan thành mây khói.

- A a!

Trong nháy mắt này, bên phía Linh Tộc tổn thất hơn mười gã Cổ Thần Cửu giai. Thậm chí có hai gã Bán Bộ Thần Chủ của Linh Tộc khoảng cách khá gần, cũng đều vẫn lạc tại chỗ.

Bên phía Liệt Kim Tộc đã sớm có dự mưu, cường giả Liệt Kim Tộc ở phụ cận trước khi Dong Kim Thú tự bạo, đã lợi dụng Bí pháp cấp tốc triệt thoái. Hơn nữa, Thần lực kim diễm của Dong Kim Thú có thể bị huyết mạch của Liệt Kim Tộc hấp thu, cho nên thương tổn của trận bạo tạc này đối với Liệt Kim Tộc cũng thấp hơn một chút.

- Không ngờ Liệt Kim Tộc lại dùng tới chiêu này!

Vẻ mặt Triệu Phong có chút thất sắc, Trường bào Thời Không trên người lóe lên một tia ngân sắc ba động. Hắn vốn đứng ở rất xa nơi trung tâm bạo tạc, nhưng vẫn thừa nhận phải một tia dư ba cường đại. Hy sinh một con Dị thú Thượng Cổ cấp bậc Bán Bộ Thần Chủ, cái này cũng quá điên cuồng rồi a?

Một hồi lâu sau, quang mang kim diễm dâng trào trong thiên địa cũng dần dần rút đi. Lọt vào trong tầm mắt, bên phía Linh Tộc tuyệt đối là tổn thất thảm trọng.

- Oa!

Tam Trưởng lão Linh Tộc đứng thẳng bất động tại chỗ, đột nhiên phun ra một ngụm tiên huyết. Vừa rồi Dong Kim Thú tự bạo, đã khiến cho Linh Tộc tổn thất hai gã Bán Bộ Thần Chủ, cũng có hơn hơn mười gã Cổ Thần Cửu giai bị tiêu diệt. Ngoài ra, còn có vài gã Bán Bộ Thần Chủ bị thương nặng, một vài Cổ Thần Cửu giai bị dư ba ảnh hưởng, tạm thời mất đi chiến lực.

Trên không trung…

- Cái gì?

Thân thể Tộc trưởng Linh Tộc mạnh mẽ chấn động.

- Ha ha… trước khi chiến đấu, chúng ta đã động tay động chân trên người Dong Kim Thú! Uy lực do nó tự bạo hoàn toàn viễn siêu Thần Chủ Nhất Trọng Thiên!

- Chậc chậc… nếu không phải có Linh Thiên Tinh Bích, chỉ sợ cũng không chỉ tổn thất hai gã Bán Bộ Thần Chủ mà thôi!

Mấy vị Thần Chủ của Liệt Kim Tộc không khỏi cười to.

Sắc mặt ba vị Thần Chủ của Linh Tộc ngược lại cực kỳ khó nhìn. Chẳng ai ngờ tới, Liệt Kim Tộc lại có thể xem đầu Thần thú trấn tộc này làm vật hy sinh, để cho nó tự bạo như vậy.

- Ha ha ha… Giết sạch bọn chúng!

Kim Trưởng lão ngửa mặt lên trời cười to, sắc mặt mơ hồ có vẻ dữ tợn. Dưới sự chỉ huy của Kim Trưởng lão, bên phía Liệt Kim Tộc lao ra vô số thân ảnh, đánh thẳng về phía Linh Tộc đã bị tổn thất thảm trọng.

- Giết!

- Một trận chiến này, Liệt Kim Tộc chúng ta tất thắng không hề nghi ngờ!

- Hắc hắc… Đám tiểu tử Linh Tộc, ngoan ngoãn nhận lấy cái chết!

Hai cỗ sóng triều bụi bậm khổng lồ va chạm kịch liệt với nhau. Bên phía Linh Tộc nhất thời rơi vào cục diện bị đánh, cơ hồ phải liên tiếp bại lui. Trong đám này, cũng kể cả Nguyên Dao Cổ Thần.

- Cô nàng xinh đẹp, ngươi chính là Đệ nhất Thiên kiêu chi nữ đời trước của Linh Tộc sao? Để ta tới chơi đùa với ngươi một chút a!

Một gã nam tử trung niên đầu có hắc giác, một thân áo giáp đen như mực ép thẳng về phía Nguyên Dao Cổ Thần.

- Bán Bộ Thần Chủ!

Sắc mặt Nguyên Dao Cổ Thần lộ ra vẻ đắng chát. Nàng vốn có thương tổn trong người, cộng thêm Dong Kim Thú bạo tạc, khiến cho thương thế lại càng nặng hơn. Cho dù nam tử hắc giác này chỉ là một gã Bán Bộ Thần Chủ bình thường đến từ một thế lực Tứ tinh đỉnh phong phụ thuộc của Liệt Kim Tộc, nàng cũng không có năng lực chống lại.

Một chỗ khác trên chiến trường…

- Xem ra, ta không thể tiếp tục bảo lưu nữa a…

Nhìn từng màn từng màn chiến đấu thảm thiết trên chiến trường, sắc mặt Triệu Phong khẽ động, một đầu ngân phát bắt đầu huy vũ, dâng lên một tầng quang trạch lưu ly mộng huyễn.

Chương 1421: Chém giết Bán Bộ Thần Chủ

Dong Kim Thú tự bạo đã tạo thành một cỗ trùng kích hủy diệt cho toàn bộ chiến trường khổng lồ. Bên phía Linh Tộc thương vong thảm trọng, vẫn lạc hai gã Bán Bộ Thần Chủ, Cổ Thần Cửu giai chết đi cũng hơn hơn mười người. Đám cường giả Linh Tộc còn thừa lại gần như cũng đều bị trọng thương, cục diện cực kỳ nguy cấp!

- Sao có thể như thế?

Thần sắc Nguyên Dao Cổ Thần mờ mịt. Bỗng nhiên, một đạo bóng dáng đen như mực chợt phóng tới cách nàng không xa.

- Cô nàng xinh đẹp, ngươi chính là Đệ nhất Thiên kiêu chi nữ đời trước của Linh Tộc sao? Để ta tới chơi đùa với ngươi một chút a!

Một gã nam tử trung niên đầu có hắc giác, một thân áo giáp đen như mực, ánh mắt không chút kiêng kỵ chạy loạn khắp nơi trên thân thể của Nguyên Dao Cổ Thần. Bởi vì sóng xung kích bạo tạc vừa rồi, khiến cho nhiều chỗ quần áo trên người Nguyên Dao Cổ Thần bị tổn hại, tầng da thịt băng tinh mê người bại lộ ra ngoài, khiến cho người khác không thể dời ánh mắt đi.

- Bán Bộ Thần Chủ!

Sắc mặt Nguyên Dao Cổ Thần lộ ra vẻ đắng chát. Nàng vốn có thương tổn trong người, cộng thêm Dong Kim Thú bạo tạc, khiến cho thương thế lại càng nặng hơn. Cho dù nam tử hắc giác này chỉ là một gã Bán Bộ Thần Chủ bình thường đến từ một thế lực Tứ tinh

đỉnh phong phụ thuộc của Liệt Kim Tộc, nhưng lúc này hoàn toàn có thể tùy ý ngược sát nàng.

- Hắc hắc… yên tâm đi! Ta sẽ không trực tiếp giết ngươi, mà là để cho ngươi trở thành tù binh của ta!

Trung niên hắc giác không chút nào che giấu dục vọng của chính mình.

- Ngươi… Vô sỉ!

Sắc mặt Nguyên Dao Cổ Thần phẫn nộ, trực tiếp quát lớn.

- Ha ha… Linh Tộc đại thế đã mất, chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ! Ngoan ngoãn thúc thủ chịu trói đi! Đi theo ta mới còn có một con đường sống!

Trung niên hắc giác cười gian một tiếng, trên thân thể nhất thời thiêu đốt lên trận trận hỏa diễm màu đen. Thân hình hắn chợt lóe lên, mang theo uy áp hỏa diễm cường đại đánh thẳng về phía Nguyên Dao Cổ Thần.

- Khốn kiếp! Thật mạnh!

Nguyên Dao Cổ Thần nhất thời cảm giác áp lực vô cùng, thân thể phảng phất như bị âm hỏa khủng bố thiêu đốt vậy. Nếu như nàng còn ở thời kỳ đỉnh phong, tự nhiên sẽ không sợ hãi nam tử hắc giác này, nhưng hiện tại nàng lại bất lực. Mắt thấy trung niên hắc giác đã sắp sửa bức bách thẳng tới, thế nhưng bỗng nhiên…

Phốc xuy!

Trước ngực trung niên hắc giác đột nhiên đâm ra một thanh trường

kiếm thâm ngân vẫn đục, đồng thời cũng chảy ra vài tia huyết dịch hắc sắc.

- Triệu Phong?

Tròng mắt Nguyên Dao Cổ Thần trong suốt, một tầng thủy châu chuyển động, nhìn chằm chằm gã thanh niên ngân y sau lưng nam tử hắc giác. Triệu Phong lại một lần nữa cứu nàng!

- Triệu Phong…

Sắc mặt trung niên hắc giác nhất thời chấn kinh. Vốn dĩ Linh Tộc đã bị tử thương thảm trọng, thế cục hoàn toàn nghiêng về một phía, cho nên hắn căn bản không ngờ tới, ở thời điểm này lại còn có người chủ động công kích chính mình. Bởi vậy hắn mới bị Triệu Phong thành công đánh lén. Đồng thời, trung niên hắc giác cảm giác tất cả lực lượng trong cơ thể cũng đều bị một cỗ lực tràng kỳ dị đảo loạn cùng thôn phệ.

Oanh!

Trung niên hắc giác lập tức bộc phát ra một cỗ Thần lực huyết mạch mạnh mẽ, nhanh chóng tránh thoát, bỏ chạy về phía viễn phương. Sự tích liên quan tới Triệu Phong thật sự nhiều lắm, mặc dù có rất nhiều sự tích khó có thể tin nổi, nhưng cũng có thể chứng minh Triệu Phong này tuyệt đối không đơn giản. Cộng thêm một kiếm vừa rồi kia của Triệu Phong, trung niên hắc giác càng thêm vững tin, thực lực của Triệu Phong viễn siêu Bán Bộ Thần Chủ bình thường!

Bá!

Trung niên hắc giác sau khi thiểm độn một khoảng cách, mới dừng lại nghỉ ngơi, chuẩn bị chữa trị thương thế.

- Không tốt!

Thế nhưng đột nhiên hắn chợt cảm thụ được một cỗ nguy cơ tiếp cận, sắc mặt đại biến.

Phốc xuy!

Ngay lúc này, một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm một lần nữa từ sau lưng hắn đâm thẳng tới. Lần này, Hỗn Nguyên Thần Kiếm của Triệu Phong bởi vì trước đó đã hấp thu được không ít lực lượng, uy năng càng cường đại hơn.

- Hỗn Thiên Kiếm Động!

Hỗn Nguyên Thần Kiếm ngưng tụ trong tay Triệu Phong bắt đầu cấp tốc cắt đứt, toát ra một mảnh kiếm ảnh ngân sắc hỗn loạn giao thoa, mơ hồ đan xen thành một cái Hư Ngân Kiếm Động vặn vẹo.

Vù vù vù!

Đồng thời, từ trong Cửu Lôi Luyện Phách Kính trên bàn tay còn lại của Triệu Phong trực tiếp phóng xuất ra chín sợi dây xích lôi đình, quấn chặt lấy linh hồn của trung niên hắc giác.

- A!

Trung niên hắc giác kêu thảm một tiếng, Thần thể liền trực tiếp bị Triệu Phong cắn nát, thôn phệ, mà linh hồn của hắn thì bị Cửu Lôi Luyện Phách Kính mạnh mẽ kéo ra, hút vào trong mặt gương.

Toàn bộ quá trình giết chết trung niên hắc giác không tới bốn hơi thở. Giết chết Bán Bộ Thần Chủ cường đại như Ma Ô Cổ Thần vậy, Triệu

Phong cũng là thập phần dễ dàng, loại Bán Bộ Thần Chủ phổ thông bình phàm như nam tử hắc giác này lại càng là tùy tiện nghiền giết.

- Đã xong rồi?

Ở xa xa, Nguyên Dao Cổ Thần nhất thời ngây ngẩn tại chỗ. Bán Bộ Thần Chủ bình thường ở trong tay Triệu Phong, không ngờ lại không có chút lực chống cự nào. Nàng thậm chí còn có chút hoài nghi, gã Triệu Phong lạnh lùng nghiêm nghị bình tĩnh, cường hãn ngạo nghễ trước mặt này, có phải là gã Triệu Phong trước đây vẫn luôn bị chính mình chiếu cố kia không?

Sau khi đánh chết trung niên hắc giác, thân hình Triệu Phong biến mất trong tầm mắt của Nguyên Dao Cổ Thần.

Một chỗ nào đó trên chiến trường…

- Bà nương thúi, Liệt Kim Tộc các ngươi thật đúng là chơi lớn a! Lại nỡ hy sinh một con Cổ thú kỳ dị như vậy!

Diệt Thế Hắc Long cười gian một tiếng. Trong thiên không, hai cái long trảo bao phủ Long viêm xích hắc sắc chợt chụp mạnh về phía Hàn Diễm Cổ Thần.

- Thời Không Chi Nhận!

Sau lưng Diệt Thế Hắc Long, thân hình Triệu Không lóe lên, trong cặp mắt bay vụt ra một mảnh thời không phi nhận liên miên không dứt.

- Khốn kiếp! Không ngờ hai tên này cũng không bị bao nhiêu thương tổn!

Sắc mặt Hàn Diễm Cổ Thần có chút khó nhìn. Đối mặt với công kích liên thủ của Diệt Thế Hắc Long cùng Triệu Không, nàng cũng chỉ có thể bị động phòng ngự.

- Hắc hắc… ngươi quá coi thường Diệt Thế Long Tộc rồi!

Diệt Thế Hắc Long cười lạnh một tiếng, trong mắt thoáng có chút đắc ý. Tuy rằng uy lực bạo tạc của Dong Kim Thú rất cường đại, nhưng hắn và Triệu Không vẫn luôn bám sát theo Hàn Diễm Cổ Thần, có thể nói là cách xa trung tâm bạo tạc một đoạn. Mà Diệt Thế Hắc Long là thân thể bất diệt, bạo tạc thương tổn bậc này tự nhiên không thể tạo thành thương tổn thực chất cho hắn. Có hắn bảo hộ, Triệu Không cũng không có khả năng gặp phải thương thế gì nghiêm trọng.

- Hàn Diễm Cổ Thần, ta giúp ngươi một tay!

Một gã nam tử tuấn lãng Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong trực tiếp phóng tới bên cạnh Hàn Diễm Cổ Thần. Dong Kim Thú bạo tạc khiến cho bên phía Linh Tộc tổn thất thảm trọng, nhân thủ của Liệt Kim Tộc liền trở nên dư dả. Hơn nữa Hàn Diễm Cổ Thần lại là thiên kiêu chi nữ thế hệ trước của Liệt Kim Tộc, vẫn là Nữ Thần trong lòng của vô số nam tử. Nàng gặp nạn, tự nhiên sẽ có vô số người tự nguyện tương trợ. Sau khi gã nam tử tuấn lãng này chạy tới, lại có thêm một hai người nữa lục tục chạy tới.

Đúng lúc này, trong não hải Diệt Thế Hắc Long đột nhiên vang lên một đạo thanh âm:

- Toàn lực xuất thủ, đánh chết Hàn Diễm Cổ Thần!

- Hắc hắc… bà nương thúi, không tiếp tục chơi đùa với ngươi nữa!

Diệt Thế Hắc Long khẽ cười lạnh một tiếng.

- Muốn chạy trốn sao?

Hàn Diễm Cổ Thần khinh miệt cười một tiếng. Nhưng nàng làm sao có thể để cho Diệt Thế Hắc Long cùng Triệu Không đơn giản chạy thoát như vậy?

- Buồn cười!

Diệt Thế Hắc Long hừ nhẹ một tiếng, há miệng phun ra một viên bảo châu long văn thiêu đốt long viêm, đúng là Thần khí Cực phẩm Long Viêm Châu! Thời Không Chi Mâu của Triệu Không cũng bắt đầu toàn lực ba động, lực lượng Thời Không cường đại vờn quanh toàn thân.

- Liên thủ, giết bọn chúng!

Sắc mặt Hàn Diễm Cổ Thần thoáng ngưng đọng, lập tức quát lớn. Sắc mặt vài gã nam tử xung quanh nàng nhất thời mừng rỡ, mỗi người đều thi triển ra Bí kỹ cường hãn, chuẩn bị giết chết Diệt Thế Hắc Long cùng Triệu Không. Nhưng đúng lúc này, một cỗ khí tức ba động cường đại đột nhiên bức thẳng về phía bọn chúng.

- Hửm?

Hàn Diễm Cổ Thần khẽ nhíu mày. Hiện tại Linh Tộc đã rơi vào thế yếu, không ngờ vẫn còn Bán Bộ Thần Chủ chủ động đi đối phó với nàng. Nhưng sau một khắc, sắc mặt Hàn Diễm Cổ Thần nhất thời đại biến.

Bá!

Một đạo thân ảnh ngân sắc, trực tiếp xuất hiện trước mặt Hàn Diễm Cổ Thần.

- Hỗn Nguyên Thần Kiếm, chém!

Thần lực Hỗn Nguyên trong tay Triệu Phong điên cuồng ba động, ngưng kết ra một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm vô cùng khổng lồ, trực tiếp quét ngang ra.

- A!

Thoáng chốc, một gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, hai gã Cổ Thần Cửu giai liền bị Triệu Phong trực tiếp chém thành hai nửa.

- Diệt Thế Long Tức!

Diệt Thế Hắc Long cũng ngâm khẽ một tiếng, một cỗ lực lượng Hủy Diệt Cấm Kỵ từ trong miệng hắn phụt ra. Đồng thời, cỗ lực lượng hủy diệt kia trải qua Thần khí Cực phẩm Long Viêm Châu tăng phúc, uy năng cũng tăng lên rất nhiều. Chỉ thấy một khỏa thái dương hắc sắc thật lớn phiêu phù trên hư không, hỏa diễm Hủy Diệt Cấm Kỵ tùy ý lan tràn ra, đốt cháy tất cả.

- Không tốt!

Sắc mặt Hàn Diễm Cổ Thần đại biến, trực tiếp thôi động thể phách phòng ngự. Bên ngoài thân thể băng hàn tinh xảo đặc sắc của nàng nhất thời hiện lên một tầng băng tuyết, vô cùng cứng rắn, bảo hộ nàng bên trong.

Vù vù vù!

Hỗn Nguyên Thần Kiếm ngang dọc, Diệt Thế Long Tức thiêu đốt. Chỉ trong nháy mắt, hai gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, ba gã Cổ Thần Cửu giai đã chết không có chỗ chôn. Chỉ có Hàn Diễm Cổ Thần lực

phòng ngự cực mạnh, thực lực thâm hậu mới có thể chống đỡ được công kích của hai người.

- Diệt Không Chi Nhận!

Từ Thời Không Chi Mâu của Triệu Không chợt bộc phát ra một đạo đao nhận bạch sắc hư thực nhìn không rõ. Mặc dù Triệu Không chỉ là Cổ Thần Cửu giai, nhưng Thời Không Chi Mâu của hắn lại tiếp cận cấp bậc Chuẩn Thần Mâu, uy lực vô cùng cường đại.

Hưu!

Hư quang lóe lên, đạo hư nhận bạch sắc kia dùng tốc độ khó có thể bắt giữ nhanh chóng xỏ xuyên qua. Hàn Diễm Cổ Thần vừa mới chạy thoát khỏi công kích của Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Long, lại một lần nữa trúng chiêu. Thân thể Hàn Diễm Cổ Thần khẽ lay động vài cái, phun ra một ngụm tiên huyết. Nhưng nàng cố gắng tận lực bảo trì thanh tỉnh, thôi động huyết mạch Liệt Kim Tộc, cấp tốc lui về phía sau.

- Triệu Phong đang ở đây! Mau giết hắn!

Sau một khắc, Hàn Diễm Cổ Thần đột nhiên gào lên. Nhưng thật ra, đây là nàng đang cầu cứu mọi người, chỉ là da mặt nàng mỏng, cũng không nói thẳng ra mà thôi. Nếu như vẫn không có ai tới giúp nàng, Triệu Phong, Diệt Thế Hắc Long và Triệu Không liên thủ với nhau, nàng hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

- Không ai có thể cứu được ngươi!

Triệu Phong hừ nhẹ một tiếng, trực tiếp giết ra.

- Mau cứu ta!

Lần này, Hàn Diễm Cổ Thần dưới sự kích thích của nguy cơ, bất chấp mặt mũi nữa, trực tiếp gào lên.

- Chém!

Triệu Phong cấp tốc huy động Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay, chém thẳng lên thân thể Hàn Diễm Cổ Thần, lưu lại một đạo vết máu nhìn thấy mà giật mình. Nhưng huyết mạch của Hàn Diễm Cổ Thần đặc thù, thương thế cấp tốc ngưng kết cùng khép lại. Đồng thời, cỗ hàn diễm cường đại kia cũng có thể ảnh hưởng tới Hỗn Nguyên Thần Kiếm của Triệu Phong.

- Vậy để ngươi nếm thử Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm của ta a!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ ngưng đọng.

Vù vù vù!

Trong Lôi Hồn Thể của hắn, lực lượng Lôi kiếp không ngừng tuôn ra. Trong nháy mắt, trên thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay Triệu Phong đã cuồn cuộn lôi điện, Hỗn Nguyên Thần Kiếm rất nhanh liền lột xác thành Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm. Một cỗ lực lượng hủy diệt cường đại thông qua Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm, trực tiếp hàng lâm lên trên người Hàn Diễm Cổ Thần.

Lực lượng Lôi kiếp cùng Thần lực Hỗn Nguyên phối hợp với nhau, khiến cho uy năng tăng vọt lên một cấp bậc. Một cỗ lực lượng hủy diệt khổng lồ nhất thời tuôn trào ra, phá hư Thần thể của Hàn Diễm Cổ Thần. Thần thể sau khi bị phá thành mảnh nhỏ, năng lượng càng dễ dàng bị Hỗn Nguyên Thần Kiếm hấp thu hơn, điều này lại càng gia tăng thêm uy năng của Hỗn Nguyên Thần Kiếm.

- Đừng mà!

Cỗ lực lượng khủng bố này khiến cho Hàn Diễm Cổ Thần nhất thời nước mắt tung bay, kinh khủng gào lên. Nhưng tất cả giãy dụa đều là vô ích. Thân thể cùng linh hồn Hàn Diễm Cổ Thần nháy mắt đã bị vặn vẹo nghiền nát, cuối cùng tiêu tán trong thiên địa.

- Không ngờ lại cường đại như vậy…

Trong lòng Triệu Phong thoáng có chút kinh hỉ.

- Đây là thủ đoạn gì?

Phía sau một quãng không xa, sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long chấn động.

Đám cường giả Liệt Kim Tộc phụ cận vừa mới chuẩn bị chạy tới, nhìn thấy một màn này, toàn thân nhất thời run lên, trực tiếp xoay người đào tẩu.

- Quá kinh khủng! Ngay cả Hàn Diễm Cổ Thần cũng trực tiếp bị giết chết!

Một gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong nhìn thấy, toàn thân lập tức run rẩy lẩm bẩm.

- Chủ nhân, kế tiếp chúng ta làm gì?

Diệt Thế Hắc Long cung kính hỏi.

- Giết!

Triệu Phong chỉ thốt lên một chữ. Sau khi nói xong, thân hình hắn

liền nhanh chóng lao ra. Trong khoảnh khắc, những nơi thân ảnh hắn đi qua đều lưu lại một đường máu, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

Chương 1422: Điểm tối cao vô địch

Sau khi Triệu Phong không lưu lại thực lực nữa, toàn lực xuất thủ, cường giả dưới Bán Bộ Thần Chủ cơ hồ là tùy tiện chém giết. Những nơi thân ảnh hắn lướt qua, máu tươi văng tung tóe ra, nhuộm thành một con đường đỏ tươi.

- A!

Thanh âm kêu la thảm thiết vang lên liên miên không dứt, sắc mặt đám cường giả Liệt Kim Tộc phụ cận nhất thời lộ ra thần sắc kinh khủng, xoay người bỏ chạy trối chết.

Tốc độ của Triệu Phong khiến cho người khác không kịp phản ứng, trong nháy mắt liền đuổi kịp đám người đang phóng chạy kia.

- Chém!

Triệu Phong huy động Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay, một đạo kiếm quang ám ngân sắc vẫn đục trực tiếp chém một gã Cổ Thần Cửu giai thành hai khúc, Thần hồn câu diệt. Không mất bao lâu, toàn bộ đám cường giả Cổ Thần vừa rồi dự định đi qua trợ giúp Hàn Diễm Cổ Thần đều trở thành vong hồn dưới kiếm của Triệu Phong. Một màn này, dọa cho đám thành viên Liệt Kim Tộc phụ cận nhất thời sợ vỡ mật.

- Thật đáng sợ! Quả thật chính là một tên Sát Thần!

- Chạy!

Tuy rằng vị trí hiện tại của Triệu Phong vẫn đang ở trong phạm vi đại quân của Liệt Kim Tộc, nhưng đám cường giả Chân Thần, Cổ Thần ở phụ cận lại run như cầy sấy, không ngừng thoái lui về phía sau.

- Giết!

Triệu Phong hét lớn một tiếng, một cỗ sát khí kinh thiên hung ác tàn nhẫn chậm rãi lan tràn ra, chấn động tận đáy lòng mọi người.

- Đại khai sát giới!

Cặp mắt Diệt Thế Hắc Long thiêu đốt long viêm, huyết dịch sát lục trong cơ thể bị Triệu Phong thức tỉnh lại. Diệt Thế Hắc Long cùng với Triệu Không cũng đồng thời trực tiếp giết ra.

Ba người không ngừng điên cuồng giết chóc tại khu vực đại quân của Liệt Kim Tộc, hoành hành mạnh mẽ ngạo nghễ. Đặc biệt Triệu Phong lại là tới vô ảnh đi vô tung, miễu sát tất cả những kẻ xung quanh.

Phương xa, đại quân Liệt Kim Tộc đang đuổi theo công kích đám người cao tầng Linh Tộc cũng bị một màn này kinh động.

- Phía sau xảy ra chuyện gì vậy?

Trong lòng Kim Trưởng lão có chút nghi hoặc. Hiện tại, Linh Tộc đã thảm bại, hắn đang suất lĩnh đại quân Liệt Kim Tộc thừa thắng truy kích, nỗ lực toàn diệt Linh Tộc. Nhưng phía sau tựa hồ đã xảy ra vấn đề gì đó.

Thần thức thoáng đảo qua, sắc mặt cao tầng Liệt Kim Tộc nhất thời đại biến.

- Khốn kiếp! Tiểu tử này thật đúng là làm càn! Lại dám tàn sát thành viên Liệt Kim Tộc ta như vậy!

- Trần Trưởng lão, ngươi dẫn theo một vài cường giả, quay về diệt trừ kẻ này!

Kim Trưởng lão lập tức quát lên. Tuy là Triệu Phong này không thể không giết, nhưng hiện tại đang là lúc chiến sự, tiêu diệt cao tầng Linh Tộc mới là mục tiêu hàng đầu của hắn.

- Vâng!

Một lão giả huyền y khẽ cúi đầu đáp lời, trong mắt lóe lên sát khí.

Phía trước đám người Liệt Kim Tộc, đại quân Linh Tộc còn lại đang vây tụ thành đoàn, vừa đánh vừa lui về phía sau.

- Xảy ra chuyện gì? Đám người Liệt Kim Tộc lại tách ra một bộ phận lui về phía sau?

Phù Linh Cổ Thần có chút nghi hoặc hỏi.

- Là Triệu Phong! Hắn vẫn còn chiến đấu trong đại quân của Liệt Kim Tộc!

Nguyên Dao Cổ Thần lập tức đáp lời.

- Không sai! Là Triệu Phong! Hắn đang điên cuồng chém giết đám người Liệt Kim Tộc! Cổ Thần Cửu giai, Cửu giai Đỉnh phong cũng đều bị hắn chém giết!

Thần thức của Tam Trưởng lão thoáng đảo qua phía sau chiến

trường, ánh mắt nhất thời dại ra, chậm rãi thốt lên. Lời này vừa nói ra, tâm thần toàn bộ đám người Linh Tộc phụ cận nhất thời chấn động một cái. Giờ phút này, Triệu Phong vẫn chưa chịu từ bỏ, ở trong đại quân Liệt Kim Tộc điên cuồng chém giết, chia sẻ áp lực cho bọn họ.

- Trưởng lão, chúng ta nhất định phải chống đỡ!

Nguyên Dao Cổ Thần nắm chặt ngọc kiếm trong tay, ánh mắt vô cùng kiên định, trực tiếp chém ra mấy đạo kiếm ba tinh thể lục nhạt.

o0o

Phía sau chiến trường Liệt Kim Tộc, Triệu Phong, Diệt Thế Hắc Long còn có Triệu Không đang không ngừng tàn sát. Bỗng nhiên, chợt có từng cỗ từng cỗ khí tức cường đại chợt bức thẳng về phía ba người bọn họ.

- Trận hình thật lớn a!

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Long khẽ ngưng đọng. Lão giả huyền y kia thân là Bán Bộ Thần Chủ, dẫn theo một Bán Bộ Thần Chủ cùng với năm Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, tám Cổ Thần Cửu giai trực tiếp đánh tới. Trận thế cường đại như vậy, ngay cả Diệt Thế Hắc Long, trong lòng cũng thoáng có chút ngưng trọng. Nhưng đúng lúc này, Triệu Phong chợt thấp giọng nói:

- Chỗ này giao cho ta! Hai người các ngươi đi trợ giúp Linh Tộc đi!

- Cái gì?

Trong lòng Diệt Thế Hắc Long vô cùng khiếp sợ. Liệt Kim Tộc đã phái ra trận hình cường đại như vậy vây sát tới, nhưng Triệu Phong

lại còn để hai người bọn họ rời khỏi. Hắn dự định một mình đối mặt toàn bộ trận hình này sao?

Sưu! Sưu!

Hai người nhanh chóng tách ra hai bên, lướt nhanh về phía đại quân của Linh Tộc. Lão giả huyền y chỉ khẽ liếc mắt nhìn Diệt Thế Hắc Long cùng Triệu Không một cái, sau đó một lần nữa nhìn chăm chú về phía Triệu Phong.

- Tiểu bối, hôm nay ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Lão giả huyền y trực tiếp quát lên.

- Vây sát!

Một gã trung niên Bán Bộ Thần Chủ khác thân mặc trường bào hỏa diễm trực tiếp hạ lệnh. Thoáng chốc, một đám Cổ Thần Cửu giai, Cửu giai Đỉnh phong nhanh chóng phân tán ra, bao vây Triệu Phong vào chính giữa. Đồng thời, trong tay lão giả huyền y cũng xuất hiện một sợi dây xích ngân sắc bán trong suốt.

- Khóa!

Lão giả huyền y hét lớn một tiếng, sợi dây xích ngân sắc trong tay bắt đầu phiêu phù lên, không ngừng biến lớn.

Leng keng!

Một sợi dây xích ngân sắc hư vô không lồ vờn quanh trong hư không thiên địa, cuối cùng tản mát ra một cỗ lực lượng Không Gian cường đại. Thoáng chốc, hư không cả một phương thiên địa liền bị khóa lại, lực lượng Không Gian Áo Nghĩa liền mất đi tác dụng.

- Tiểu bối, lần này ngươi chắp cánh cũng không thoát nổi a!

Lão giả huyền y cười nhẹ một tiếng. Tốc độ của Triệu Phong cực nhanh, ngay cả Bán Bộ Thần Chủ cũng xa xa không bằng. Bên phía Liệt Kim Tộc sớm đã biết điểm này, cho nên muốn đối phó với Triệu Phong, nhất định phải hạn chế tốc độ của hắn.

- Nếu các ngươi đã chủ động chịu chết, như vậy ta liền không khách khí!

Sắc mặt Triệu Phong bất biến, thanh âm bình thản, mang theo sát ý lạnh như băng. Thanh âm vừa dứt, thân hình hắn nhất thời lướt ra, chỉ để lại một đạo phong lôi quang ngân đạm kim sắc. Cho dù không sử dụng Không Gian Áo Nghĩa, Triệu Phong còn có các loại Áo nghĩa như Phong, Lôi, Kim hệ… có thể gia tăng tốc độ của bản thân. Ngoài ra, hắn vẫn còn có Thời Gian Áo Nghĩa cường đại nữa!

- Không tốt!

Lão giả huyền y kia nhìn thấy tốc độ của Triệu Phong vẫn như cũ nhanh chóng như vậy, lập tức cảm thấy có chút không ổn. Không Gian Áo Nghĩa bị khóa lại, không chỉ có Triệu Phong bị ảnh hưởng, mà ngay cả bọn chúng cũng như vậy. Hiện tại, dưới tình huống không sử dụng Không Gian Áo Nghĩa, tốc độ của bọn chúng vẫn như cũ không bằng được Triệu Phong.

Trong tay Triệu Phong bắt đầu ngưng tụ ra một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm, lực tràng thôn phệ vô hình nhanh chóng hấp thu những lực lượng khác trong thiên địa.

- Cẩn thận!

Lão giả huyền y và trung niên diễm bào kia lập tức nhắc nhở. Nhưng tất cả đều đã muộn! Một cỗ Thời Gian Áo Nghĩa cường đại lan tỏa ra, thân hình Triệu Phong lóe lên rồi biến mất, giống hệt như đang sử dụng Không Gian Thiểm Thước vậy.

Phốc xuy!

Trong nháy mắt hắn đã phóng tới bên cạnh một gã Cổ Thần Cửu giai, Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay chém thẳng xuống, chém chết cùng thôn phệ thân thể, linh hồn của đối phương.

- Giết chết hắn!

Lão giả huyền y kia nhất thời quát lớn, tất cả mọi người nhất thời vây sát tới. Nhưng sau khi Triệu Phong giết xong một người, thân hình liền lại một lần nữa xuất hiện bên cạnh một gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong.

- Không tốt! Hắn muốn giết ta!

Gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong kia biết rõ sự cường hãn của Triệu Phong, lập tức xoay người đào tẩu. Nhưng một cỗ sóng gợn hư bạch kỳ dị đã bao phủ toàn thân hắn, nhất thời khiến cho tất cả mọi thứ phụ cận hắn cũng đều trở nên vô cùng chậm rãi.

- Không! Đừng mà!

Gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong kia nhìn thấy Triệu Phong tiếp cận, nhưng lại bất lực không thể làm gì được, chỉ có thể cật lực gào thét.

- Chết đi!

Một kiếm của Triệu Phong chém xuống, tất cả mọi thứ liền tan thành

mây khói, thanh âm gào thét kia cũng lập tức im lặng xuống.

- Tê!

Toàn trường nhất thời một mảnh tĩnh mịch. Toàn bộ đám cường giả Liệt Kim Tộc vây sát tới cũng đều ngây ngẩn tại chỗ, thần sắc dại ra. Bọn chúng tập kết một cỗ lực lượng cường đại như vậy để vây sát Triệu Phong, nhưng cuối cùng vẫn là trơ mắt nhìn Triệu Phong giết chết hai gã Cổ Thần. Ngay cả gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong lâu năm kia, ở trong tay Triệu Phong cũng không có khả năng chống lại.

- Mau! Cùng nhau vây sát kẻ này!

Lão giả huyền y nhất thời hét lớn. Chỉ cần vòng vây của mọi người thu nhỏ lại tới một trình độ nhất định, đến lúc đó cho dù Triệu Phong công kích người nào, những người bên cạnh cũng có thể cấp tốc phóng tới chi viện.

- Đúng là vô tri!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, lưu lại một đạo quang ngân phong lôi, thân hình lóe lên rồi biến mất.

- Ở đó!

Trung niên diễm bào kia nhất thời quát lớn. Ánh mắt tất cả mọi người nhìn lại, không ngờ Triệu Phong đã trốn ra khỏi vòng vây của bọn chúng!

- Sao có thể như thế? Tốc độ sao lại nhanh như vậy?

Một gã Cổ Thần Cửu giai lộ ra thần sắc sợ hãi. Tốc độ của Triệu Phong đứng trên điểm tối cao vô địch, có thể dễ như trở bàn tay rời

khỏi vòng vây của bọn chúng.

Thân hình Triệu Phong một lần nữa chợt động, hắn cũng không có rút đi, mà trái lại một lần nữa giết thẳng về phía đám người Liệt Kim Tộc.

- Tiểu bối, đừng vội làm càn!

Trung niên diễm bào kia cách Triệu Phong cũng không quá xa, lập tức phóng tới. Triệu Phong dùng tốc độ của mình chạy ra khỏi vòng vây của bọn chúng, lại chủ động giết ngược trở về! Đây quả thật chính là đang khiêu khích, vũ nhục bọn chúng.

Nhưng tốc độ của Triệu Phong thật sự là quá nhanh, chỉ khẽ lóe lên rồi biến mất, lúc xuất hiện trở lại đã phóng tới trước mặt hai thành viên Liệt Kim Tộc, Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay cực nhanh chém xuống.

- A! A!

Hai đạo thanh âm kêu la thảm thiết vang lên, đại biểu cho hai gã Cổ Thần cường đại một lần nữa vẫn lạc.

- Khốn kiếp! Tiểu tử này…

Trung niên diễm bào phẫn nộ tím mặt, lập tức nổi trận lôi đình.

- Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, liếc nhìn trung niên diễm bào một cái, sau đó lại một lần nữa trực tiếp phóng thẳng về phía hắn.

- Tốt!

Sắc mặt trung niên diễm bào lộ ra thần sắc vui mừng. Triệu Phong thật sự quá mức tự đại, ỷ vào điểm tối cao tốc độ, liền dám trực tiếp công kích Bán Bộ Thần Chủ như vậy. Trên phương diện thực lực, trung niên diễm bào biết rõ mình không phải là đối thủ của Triệu Phong, nhưng hắn chỉ cần kềm chế Triệu Phong trong chốc lát là được.

Thân thể trung niên diễm bào nhất thời bùng phát lên một tầng liệt hỏa khôn cùng. Phối hợp với kiện trường bào hỏa diễm kia, một tầng hỏa diễm thiêu đốt hừng hực nhất thời xông thẳng lên không trung. Song chưởng hắn mạnh mẽ huy vũ, khống chế hỏa diễm khôn cùng, biến thành một đầu mãnh thú hỏa diễm, trên bầu trời còn xuất hiện một mảnh hỏa vân đại võng thật lớn nữa.

Triệu Phong không chút sợ hãi, trực tiếp giết thẳng về phía trung niên diễm bào. Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay hắn, lóe lên Thần lực ba động kinh người. Trước đây, trong lúc giết chết mấy người, Hỗn Nguyên Thần Kiếm đã hấp thu được rất nhiều năng lượng, uy năng so với ban đầu càng tăng lên rất nhiều. Giờ phút này, Hỗn Nguyên Thần Kiếm của Triệu Phong đột nhiên lóe lên một tia quang mang lôi điện. Thoáng chốc, lôi điện dữ tợn khôn cùng bắt đầu điên cuồng ba động, trong nháy mắt lan rộng ra toàn bộ thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm.

Vù vù vù!

Một cỗ lực lượng hỗn nguyên thôn phệ cùng lực lượng hủy diệt cường đại nhất thời thôn phệ hoặc hủy diệt toàn bộ năng lượng thiên địa phụ cận, khiến cho tất cả các năng lượng công kích đều tiêu tán không còn. Mà khí thế trên Hỗn Nguyên Thần Kiếm cũng chợt dâng lên đến trình độ khiến cho trung niên diễm bào cũng phải kinh hãi không thôi, cảm thụ được một cỗ nguy cơ tử vong đáng sợ.

- Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm!

Hai tay Triệu Phong chặt cầm thanh cự kiếm trực tiếp chém mạnh xuống. Thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm kia mạnh mẽ ngạo nghễ, thế không thể đỡ, trong nháy mắt phá vỡ đã lực lượng hỏa diễm khôn cùng phía trước, trực tiếp đâm thẳng vào trước ngực trung niên diễm bào.

- Không tốt!

Trong lòng trung niên diễm bào cực độ run rẩy, trực tiếp lui thẳng về phía sau. Nhưng một cỗ lực lượng Thời Gian kỳ dị cường đại bỗng nhiên hàng lâm, bao phủ xung quanh thân thể hắn. Thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm nhanh chóng xuyên qua, thân hình trung niên diễm bào kia liền trực tiếp bị nghiền nát hủy diệt. Toàn bộ hỏa diễm trong phiến thiên địa này cũng hoàn toàn tiêu tán không còn.

Đương nhiên, giết chóc còn chưa có đình chỉ. Sau khi giết chết trung niên diễm bào kia, ánh mắt Triệu Phong lại nhìn chăm chú về phía lão giả huyền y, Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm trong tay ba động ra một cỗ lực lượng khiến cho người ta sợ hãi.

- Không!

Giờ phút này, lão giả huyền y thân là thống soái tiểu đội cũng đều lộ ra thần sắc sợ hãi, thân hình run rẩy.

- Chạy!

Trong lòng lão giả huyền y chỉ còn lại duy nhất một ý niệm này trong đầu. Công kích cường hãn vừa rồi của Triệu Phong, cho dù là hắn cũng rất khó có thể may mắn tránh khỏi. Nhưng đúng lúc này, một

đạo quang mang màu xám bạc đột nhiên hiện lên ngay bên cạnh hắn, cũng mang theo một cỗ hàn ý trí mạng, đâm thẳng về phía trước ngực lão giả huyền y.

Phốc xuy!

Sau khi thực hiện được một kích, Tiểu tặc miêu lập tức xoay người phóng chạy.

- Khốn kiếp! Con tặc miêu này!

Lão giả huyền y mắng to, nhưng sau một khắc, sắc mặt hắn chợt kịch biến, cực kỳ khó coi. Một cỗ lực lượng Thời Gian cường đại đã hàng lâm nơi này, khiến cho tất cả những động tác, tư duy, Thần lực… của hắn cũng đều trở nên vô cùng chậm rãi. Sau đó chính là một đạo Hỗn Nguyên Lôi Kiếm cường hoành bễ nghễ khổng lồ hàng lâm tới.

Uy lực của Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm so với trước đây lại tăng thêm vài phần, lực lượng kinh thiên khổng lồ trong đó không ngừng trút thẳng xuống lão giả huyền y. Thoáng chốc, thân thể lão giả huyền y đã run rẩy mãnh liệt, bên ngoài thân thể xuất hiện vô số khe nứt thật nhỏ. Đột nhiên, toàn thân lão giả huyền y nhất thời nổ tung, cái gì cũng không lưu lại.

- Như thế nào… lại như vậy!

Phụ cận, đám cường giả Cổ Thần còn lại, sắc mặt mỗi người đều xám như tro tàn, tâm thần tuyệt vọng tan vỡ.

Chiến trường phía trước, Thần thức Kim Trưởng lão khẽ đảo qua, sắc mặt nhất thời đại biến. Hắn phái Trần Trưởng lão quay về, kết quả Trần Trưởng lão cùng một gã Bán Bộ Thần Chủ còn lại không

mất bao lâu đã bị Triệu Phong giết chết!

Chương 1423: Chém chết tất cả

Thực lực của Triệu Phong thể hiện ra khiến cho người khác phải kinh hãi run rẩy, khiến cho cao tầng Liệt Kim Tộc khiếp sợ không thôi, mà bên phía Linh Tộc thì lại mừng rỡ như điên.

- Thực lực của Triệu Phong đã cường đại đến mức này rồi sao?

Sắc mặt Tam Trưởng lão vô cùng phức tạp, nhưng càng nhiều chính là vui vẻ. Triệu Phong điên cuồng giết chóc, đã giết ra sĩ khí cho đại quân Linh Tộc, đã giết cho bộ phận thành viên Liệt Kim Tộc nghe thấy đã sợ mất mật. Cũng chính bởi vì Triệu Phong điên cuồng giết chóc ở phía sau, khiến cho cường độ công kích của địch quân đối với Linh Tộc cũng yếu bớt.

- Thật mạnh! Không đếm xỉa gì tới sự vây sát của cường giả Liệt Kim Tộc!

Đại đa số thành viên Linh Tộc đều bị một màn giết chóc mà Triệu Phong thể hiện ra dọa cho khiếp sợ.

- Khốn kiếp! Kẻ này quyết không thể lưu!

Sắc mặt Kim Trưởng lão vô cùng âm trầm. Hắn chính là tận mắt nhìn thấy thực lực của Triệu Phong không ngừng trở nên cường đại. Loại tốc độ trở nên cường đại đáng sợ này, khiến cho ngay cả hắn cũng phải cảm thấy sợ hãi.

- Huyết Ưng Cổ Thần, ngươi cùng ta trở lại tru diệt Triệu Phong!

Kim Trưởng lão bỗng nhiên nói với một gã Bán Bộ Thần Chủ còn lại. Trong chiến trường cao tầng, bên phía Liệt Kim Tộc vẫn đang chiếm ưu thế tuyệt đối, nhưng nếu cứ để mặc cho Triệu Phong chém giết tiếp như vậy, cục diện rất có khả năng sẽ xuất hiện nghịch chuyển.

- Được!

Một gã Bán Bộ Thần Chủ thân hình cao gầy, toàn thân bao phủ trong huyết ảnh ám hồng sắc trực tiếp đáp ứng. Huyết Ưng Cổ Thần là Bán Bộ Thần Chủ dùng tốc độ vang danh bên phía Liệt Kim Tộc.

Sưu! Sưu!

Hai đạo quang mang lóe lên rồi biến mất, trực tiếp tiếp cận Triệu Phong tại chiến trường phía sau.

- Không tốt! Kim Trưởng lão đích thân xuất thủ đối phó Triệu Phong!

Sắc mặt Tam Trưởng lão đại biến. Kim Trưởng lão chính là Bán Bộ Thần Chủ mạnh nhất của Liệt Kim Tộc, nắm giữ một tia lực lượng Pháp tắc, có thể nói chính là cường giả đỉnh phong dưới Thần Chủ trên mảnh chiến trường này. Đáng tiếc lúc trước Tam Trưởng lão bị uy năng bạo tạc của Dong Kim Thú đánh trúng trực diện, thương thế vô cùng thảm trọng, căn bản vô lực ngăn cản. Huống hồ hiện tại hắn cũng không thể rời khỏi nơi này, bằng không các thành viên còn lại của Linh Tộc sẽ rơi vào đại nguy cơ.

- Triệu Phong, cẩn thận a!

Nguyên Dao Cổ Thần hướng về phía phương xa hét lớn một tiếng.

Tại chiến trường phía sau, Triệu Phong đang lúc giết chóc, ánh mắt

chợt lóe lên một cái, nhìn về phía Kim Trưởng lão cùng Huyết Ưng Cổ Thần đang cấp tốc tiếp cận về phía hắn.

- Các ngươi cũng chẳng làm gì được ta!

Triệu Phong khẽ cười một tiếng, Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay một lần nữa chém ra. Cách đó không xa, một gã Cổ Thần Cửu giai Liệt Kim Tộc ý đồ đào tẩu lập tức thần hồn câu diệt.

- Làm càn! Tiểu bối vô tri!

Kim Trưởng lão nghe được câu này, nhất thời cực kỳ phẫn nộ, mắng lớn một tiếng. Hắn còn chưa có xuất thủ, Triệu Phong đã nói ra những lời như thế này, đây chính là tương đương với trực tiếp khiêu khích cùng vũ nhục Kim Trưởng lão.

Tại chân trời xa xa, trên chiến trường cấp Thần Chủ…

- Hảo tiểu tử!

Cặp mày Tộc trưởng Linh Tộc thoáng giãn ra, lộ ra thần sắc mỉm cười. Tuy rằng Dong Kim Thú tự bạo khiến cho bên phía Linh Tộc trọng thương thảm thiết, rơi vào nguy cơ trước giờ chưa từng có, nhưng Triệu Phong điên cuồng giết chóc ở trình độ nhất định đã cứu vãn được một chút cục diện. Bên phía Linh Tộc vẫn còn cơ hội, chưa hoàn toàn thất bại.

- Một đám gia hỏa vô dụng!

Tộc trưởng Liệt Kim Tộc hừ nhẹ một tiếng.

o0o

- Diệt sát Triệu Phong!

Kim Trưởng lão hét lớn một tiếng. Trên chiến trường, không ít cường giả Liệt Kim Tộc từ Cổ Thần Cửu giai trở xuống dần dần tụ tập lại. Lúc trước, Triệu Phong điên cuồng chém giết khiến cho bọn chúng sợ hãi cùng kinh hoàng. Nhưng hiện tại Kim Trưởng lão đã đích thân xuất thủ, lại trực tiếp hạ đạt mệnh lệnh, bọn chúng không dám không theo. Huống hồ Kim Trưởng lão là cường giả đỉnh phong trong Bán Bộ Thần Chủ, Huyết Ưng Cổ Thần cũng là Bán Bộ Thần Chủ tốc độ vang danh Liệt Kim Tộc, Triệu Phong tuyệt đối không có cơ hội tiếp tục kiêu ngạo nữa.

- Tới tốt!

Đối mặt tình huống như vậy, Triệu Phong vẫn như cũ cười nhẹ một tiếng, thân hình trong nháy mắt phóng thẳng ra. Đến bao nhiêu, hắn giết bấy nhiêu là được!

- Giết!

Tay phải Triệu Phong cầm Hỗn Nguyên Thần Kiếm, tay trái cầm Cửu Lôi Luyện Phách Kính, kiếm quang lôi điện không ngừng hoành hành chiến trường.

Soạt! Vù vù vù!

Thân hình Triệu Phong quán nhập chiến trường, những nơi hắn đi qua, toàn bộ đều là một mảnh hỗn độn, giết chết tất cả. Cổ Thần Cửu giai, một kiếm chém chết! Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong cũng bị Triệu Phong cấp tốc thu gặt. Hoặc là giết chết, hoặc là hút linh hồn vào trong Cửu Lôi Luyện Phách Kính.

- Tiểu bối, có bản lãnh tới đấu một trận với ta!

Cặp mắt Kim Trưởng lão thiêu đốt kim diễm, lớn tiếng rít gào. Trên phương diện tốc độ, cho dù là Kim Trưởng lão hoặc là Huyết Ưng Cổ Thần cũng thoáng kém hơn Triệu Phong một chút. Hiện tại Triệu Phong ở trên chiến trường tùy ý giết chóc, hai người bọn chúng lại không thể nào kịp nổi.

Bá! Bá!

Kim Trưởng lão cùng Huyết Ưng Cổ Thần đái lĩnh rất nhiều cường giả Cổ Thần Cửu giai, chia nhau ra tiến hành chặn giết Triệu Phong. Cổ Thần Cửu giai hoặc là Cửu giai Đỉnh phong đơn độc, ở trong tay Triệu Phong căn bản không chống nổi một chiêu. Bởi vậy bọn chúng đều bám sát theo hai Bán Bộ Thần Chủ, cẩn thận lo lắng đề phòng, không dám để bị bỏ xa.

Triệu Phong tay cầm Hỗn Nguyên Thần Kiếm cùng Cửu Lôi Luyện Phách Kính, một lần nữa đuổi kịp một gã Cổ Thần Cửu giai và một gã Cổ Thần Bát giai.

- Đừng mà!

Hai người dốc hết toàn lực, thậm chí thiêu đốt Thần lực, điên cuồng phóng chạy.

- Đừng mơ tưởng!

Một đạo huyết mang khổng lồ từ phương xa xỏ xuyên thẳng tới, một cỗ áp lực huyết tinh trầm trọng bao phủ lên toàn thân Triệu Phong. Chỉ thấy Huyết Ưng Cổ Thần kia đã hóa thành một tầng huyết mang ám ảnh, cấp tốc phi hành, trên đường đi cũng không ngừng hấp thu đại lượng máu tươi, đem tốc độ gia tăng lên gấp bội. Trong nháy mắt, Huyết Ưng Cổ Thần đã tiếp cận được Triệu Phong.

- Huyết Sát Phược!

Huyết Ưng Cổ Thần vươn ra song trảo, một cỗ Thần lực Huyết đạo khổng lồ nhất thời đan xen bốn phía xung quanh Triệu Phong.

Ục ục ục!

Một cái huyết đàm ám hồng sắc tà sát đột nhiên xuất hiện bốn phía xung quanh Triệu Phong. Trong huyết đàm lan tỏa ra vô số thủ trảo huyết hồng sắc dữ tợn, chụp thẳng về phía hắn.

- Tốt!

Trên chiến trường, sắc mặt rất nhiều thành viên Liệt Kim Tộc lộ ra thần sắc vui vẻ, lớn tiếng trầm trồ khen ngợi. Triệu Phong điên cuồng giết chóc khiến cho tất cả mọi người đều vô cùng sợ hãi, đám thành viên Liệt Kim Tộc cũng bức thiết hy vọng Triệu Phong bị tru diệt.

- Nếu đã chủ động chịu chết, ta sẽ thành toàn cho ngươi!

Ánh mắt Triệu Phong phát lạnh, nhìn chăm chú về phía Huyết Ưng Cổ Thần. Bốn phía thân thể hắn nhất thời khởi động một tầng Thần lực Hỗn Nguyên mạnh mẽ, trong nháy mắt liền xây dựng thành một tầng quang quyển ám ngân sắc vẫn đục. Thời điểm đám thủ trảo huyết hồng sắc kia chạm đến Hỗn Thiên Hư Quyển, uy năng nhất thời giảm xuống phân nửa. Cùng lúc đó, toàn bộ năng lượng trong huyết đàm đều bị Hỗn Thiên Hư Quyển của Triệu Phong từng chút từng chút một thôn phệ.

- Hỗn Nguyên Chuyển Hóa!

Hỗn Thiên Hư Quyển bao phủ toàn thân Triệu Phong bỗng nhiên

mạnh mẽ khởi động, hóa thành vô số dòng ngân lưu, rót vào trong Hỗn Nguyên Thần Kiếm. Trong sát na, Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay Triệu Phong đã tăng vọt thành Hỗn Nguyên Cự Thần Kiếm dài mấy trăm trượng, dẫn phát ra một cỗ ba động cuồng bạo hỗn loạn đáng sợ, kinh động toàn bộ thiên địa. Phụ cận, Huyết Ưng Cổ Thần còn có rất nhiều cường giả Cổ Thần Cửu giai, toàn thân nhất tề run lên, tâm thần chấn động mãnh liệt.

- Không tốt!

Sắc mặt Huyết Ưng Cổ Thần nhất thời đại biến, trong lòng dâng lên cảm giác nguy cơ mãnh liệt, trực tiếp xoay người phóng chạy. Hiện tại hắn đã thành công ngăn cản Triệu Phong trong chốc lát, Kim Trưởng lão rất nhanh sẽ chạy tới. Đến lúc đó mọi người liên thủ lại, Triệu Phong hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Cho nên hắn không cần phải tiếp tục dây dưa với Triệu Phong nữa.

- Chém!

Hai tay Triệu Phong cầm chặt cự kiếm, chợt quơ mạnh một cái. Thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm to lớn kia trực tiếp quét ngang ra, dùng thế bẻ gãy nghiền nát trực tiếp chém chết vài gã cường giả Cổ Thần phụ cận. Mà Huyết Ưng Cổ Thần chịu sự ảnh hưởng của Thời Gian Áo Nghĩa, cũng không kịp lúc thoát khỏi phạm vi công kích của Triệu Phong, bị Hỗn Nguyên Cự Thần Kiếm chém trúng một cái.

- Làm sao lại… mạnh mẽ như vậy!

Sắc mặt Huyết Ưng Cổ Thần trắng bệch, phân nửa thân thể của hắn đã bị Triệu Phong trực tiếp hủy diệt, nửa phần thân thể còn lại không ngừng tuôn ra máu tươi.

- Hỗn Nguyên Thần Kiếm!

Tả Mâu Triệu Phong nhìn chằm chằm trên người Huyết Ưng Cổ Thần, một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ nhất thời bắn thẳng ra.

- A!

Chỉ kịp kêu thảm một tiếng, Huyết Ưng Cổ Thần đã Thần hồn vẫn diệt. Giờ phút này, toàn bộ chiến trường cũng vô cùng rung động. Một chi tiểu đội do Huyết Ưng Cổ Thần thống lĩnh, cơ hồ đã bị một mình Triệu Phong tiêu diệt sạch sẽ!

- Không! Triệu Phong, lão phu nhất định phải băm ngươi thành trăm mảnh!

Một đạo thanh âm rít gào truyền đến. Chỉ thấy, Kim Trưởng lão mang theo cặp mắt huyết hồng sắc cực nhanh tiếp cận.

- Vậy phải xem ngươi có bản lãnh đó không đã?

Sau khi giết chết Huyết Ưng Cổ Thần, Triệu Phong cũng không tiếp tục tàn sát những người khác nữa, mà nhìn thẳng về phía Kim Trưởng lão.

- Tốt! Rốt cuộc ngươi cũng đã không trốn nữa! Vậy để lão phu kết thúc tính mạng của ngươi a!

Sắc mặt Kim Trưởng lão cực kỳ dữ tợn, sát ý vô cùng nồng đậm. Toàn thân hắn đột nhiên bộc phát ra một tầng hỏa diễm kinh thiên, hóa thành một viên vẫn thạch cực nóng thật lớn, mãnh liệt đập thẳng tới.

Một khắc này, phương viên mấy chục dặm xung quanh Triệu Phong

cũng xuất hiện một cỗ trọng áp nóng rực khổng lồ. Cường giả Cổ Thần Cửu giai bình thường dưới cỗ trọng áp này, chỉ sợ cũng không thể động đậy nổi.

Thân hình Triệu Phong vẫn như cũ lướt ra, độ dài của thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay lại càng tăng lên, trực tiếp chém mạnh về phía Kim Trưởng lão.

Oanh phanh!

Kim Trưởng lão vung lên thiết quyền, mạnh mẽ ngăn trở công kích của Triệu Phong.

- Tiểu bối, công kích bậc này, đối với ta hoàn toàn không có hiệu quả!

Kim Trưởng lão hét lớn một tiếng, chụp lấy Hỗn Nguyên Thần Kiếm, Thần lực huyết mạch vô cùng cuồng bạo trong cơ thể nhất thời ba động ra, cố gắng đánh nát Hỗn Nguyên Thần Kiếm của Triệu Phong.

- Vậy sao?

Triệu Phong khẽ cười nhẹ một tiếng. Trong Lôi Hồn Thể của hắn, vạn lôi lập tức tề phóng. Sau một khắc, vô số quang mang Lôi kiếp bắt đầu từ chuôi của Hỗn Nguyên Thần Kiếm cấp tốc lan tràn thẳng ra toàn bộ thanh kiếm, Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm đã thành!

Oanh phanh!

Trong nháy mắt, lực lượng hủy diệt khổng lồ trên Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm đã xâm nhập vào trong thủ chưởng của Kim Trưởng lão. Cùng lúc đó, năng lực thôn phệ của Hỗn Nguyên Thần Kiếm cũng đột nhiên tăng lên cực lớn.

- Chém!

Triệu Phong mạnh mẽ dồn sức, Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm mạnh mẽ chém xuống, cánh tay phải của Kim Trưởng lão trực tiếp bị chém đứt.

- Lực lượng Lôi kiếp!

Sắc mặt Kim Trưởng lão thoáng trầm xuống. Bản thân Thần lực Hỗn Nguyên đã vô cùng cường đại, sau khi phối hợp với lực lượng Lôi kiếp, lực phá hoại liền tiến thêm một bước tăng cường. Ngay cả thể phách phòng ngự của Kim Trưởng lão cũng khó có thể ngạnh kháng!

- Dưới Thần Chủ, tất cả đều phải chết!

Ánh mắt Triệu Phong lạnh như băng nhìn về phía Kim Trưởng lão, lạnh giọng nói. Câu nói này khiến cho tâm thần tất cả mọi người ở đây nhất thời run rẩy mãnh liệt, cảm thụ được một cỗ nguy cơ vô hình.

- Tốt! Tốt! Để lão phu cho ngươi kiến thức một chút lực lượng Pháp tắc a!

Kim Trưởng lão giận dữ, bật cười điên cuồng. Triệu Phong giờ phút này đang đứng ở điểm tối cao tốc độ, lại có Thần lực Hỗn Nguyên cộng thêm lực lượng Lôi kiếp cường đại, khiến cho hắn khó có thể mạnh mẽ chống đỡ. Muốn giết chết Triệu Phong, chỉ có thể dùng tới lực lượng Pháp tắc.

Oanh!

Thoáng chốc, trên người Kim Trưởng lão đột nhiên lan tỏa ra một cỗ lực lượng kỳ dị thần bí khó lường. Diễm quang kim sắc trên Thần thể

nhất thời tăng vọt lên gấp mấy lần. Toàn bộ phiến thiên địa này cũng đều bốc cháy lên một tầng liệt hỏa kim sắc, tất cả những lực lượng còn lại đều bị mạnh mẽ áp chế xuống. Mà uy năng của Hỗn Nguyên Thần Kiếm của Triệu Phong cũng suy yếu thật lớn.

- Tiểu tử huênh hoang khoác lác, chịu chết đi!

Ánh mắt Kim Trưởng lão lộ ra thần sắc khinh thường. Trong tay hắn xuất hiện một thanh cự đao kim sắc, trên đó nhất thời thiêu đốt liệt quang kim diễm rừng rực khôn cùng.

- Hãy đốt cháy sạch sẽ trong liệt hỏa khôn cùng a!

Kim Trưởng lão rít gào một tiếng, bàn tay trực tiếp đánh thẳng tới. Thanh cự đao thiêu đốt kim diễm kia mang theo lực lượng vô cùng cường hãn, chém thẳng về phía Triệu Phong. Uy năng khủng bố kia khiến cho tất cả cường giả Bán Bộ Thần Chủ, Cổ Thần trên chiến trường cũng đều khiếp sợ không thôi. Ngay cả Tam Trưởng lão Linh Tộc cũng lộ ra thần sắc bất đắc dĩ.

Mắt thấy đạo liệt quang hỏa diễm khôn cùng kia đã sắp sửa thôn phệ toàn bộ Triệu Phong, đột nhiên dị biến chợt phát sinh! Chỉ thấy trong cơ thể Triệu Phong bỗng nhiên lan tỏa ra một cỗ hư quang bí hiểm thần bí.

- Lực lượng Pháp tắc, không phải chỉ một mình ngươi có!

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm một câu.

- Như thế nào lại… Không có khả năng!

Sắc mặt Kim Trưởng lão nhất thời đại biến. Giờ phút này, toàn bộ thiên địa phụ cận hắn gần như hoàn toàn bất động. Pháp tắc Hỏa

Diễm của hắn cũng bị mạnh mẽ áp chế xuống, uy năng công kích của hắn nhất thời giảm xuống cả một cấp bậc.

Cùng lúc đó, Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm trong tay Triệu Phong chợt lóe lên tầng tầng quang mang hư bạch.

- Chém!

Thanh Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm ẩn chứa Pháp tắc Thời Gian kia trực tiếp chém tới. Toàn bộ thiên địa phảng phất như trở nên bất động, chỉ còn duy nhất thanh kiếm này còn di chuyển. Hai mắt Kim Trưởng lão mở trừng trừng nhìn một kiếm này bổ xuống, cho dù hắn muốn tránh né cũng không thể làm được!

Soạt!

Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm trực tiếp chém thẳng lên trước ngực Kim Trưởng lão, chém ra một đạo vết kiếm to lớn khôn cùng. Máu tươi xích kim sắc không ngừng tuôn trào ra, nhưng lập tức bị Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm của Triệu Phong hấp thu đi, tăng lên uy năng bản thân.

Uy năng lại tăng lên một lần nữa! Lại chém một lần nữa!

Hai tay Triệu Phong cầm chặt thanh kiếm, dốc hết toàn lực, Thần lực Hỗn Nguyên điên cuồng vận chuyển ra, tiếp tục chém ra một kiếm nữa.

Soạt! Vù vù!

Kim diễm tung bay tán loạn, thân thể Kim Trưởng lão bị Triệu Phong từng kiếm từng kiếm chém thành hai đoạn!

Chương 1424: Cục diện đột biến

Giờ phút này, Kim Trưởng lão không còn khả năng chống lại, bị Triệu Phong từng kiếm từng kiếm chém thành hai đoạn.

- A!

Thanh âm gào thét thống khổ của Kim Trưởng lão vang vọng toàn bộ chiến trường, khiến cho tất cả thành viên Liệt Kim Tộc ngây người tại chỗ, toàn thân tê dại. Trên chiến trường dưới Thần Chủ, Kim Trưởng lão chính là Thống soái cao nhất của bọn chúng, đồng thời cũng là cường giả mạnh nhất. Nhưng hiện tại, ngay cả Kim Trưởng lão cũng bị Triệu Phong chém thành hai đoạn!

Đương nhiên, ngoại trừ Kim Trưởng lão ra, trước đây Triệu Phong cũng đã giết chết mấy Bán Bộ Thần Chủ, thậm chí cường giả Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong nhiều đếm không hết nữa. Từng màn từng màn ngày hôm nay, đã định trước sẽ vững vàng khắc sâu vào trong đầu bọn chúng, không thể nào phai mờ.

- Khốn kiếp! Triệu Phong, lão phu nhất định phải bầm thây ngươi thành vạn mảnh!

Thanh âm thống khổ oán độc của Kim Trưởng lão vang lên. Hắn căn bản không bao giờ tưởng tượng ra, không ngờ chính mình lại thua trong tay một tên vãn bối. Hắn đường đường là cường giả Bán Bộ Thần Chủ, hơn nữa còn là Bán Bộ Thần Chủ đã lĩnh ngộ một tia Pháp tắc, không ngờ lại thua trong tay một gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong.

Vù vù vù!

Đột nhiên, từ trong hai đoạn thân thể của Kim Trưởng lão chợt lan tỏa ra một đoàn diễm quang kim sắc, rất nhanh đã tương liên lẫn nhau, nỗ lực khép lại. Nhưng bề mặt vết thương bị chém đứt kia lại có một cỗ lực lượng Lôi kiếp không thể nào ma diệt, khiến cho thương thế tạo thành căn bản là bất hủ bất diệt. Cho dù là Kim Trưởng lão, sau khi bị Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm của Triệu Phong chém bị thương, trong khoảng thời gian ngắn cũng không cách nào phục hồi được như cũ.

- Không cần chữa trị, ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Thanh âm lạnh như băng của Triệu Phong trực tiếp truyền ra. Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay Triệu Phong tản mát ra một cỗ năng lượng ba động đáng sợ, kinh động thiên địa. Thời điểm chém đứt thân thể Kim Trưởng lão làm đôi, Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm đã hấp thu được một bộ phận năng lượng trong cơ thể Kim Trưởng lão, uy năng càng tăng lên.

- Sao có thể như thế?

Sắc mặt Kim Trưởng lão khẽ biến, nhất thời cảm thụ được nguy cơ tử vong. Linh hồn thể của hắn trực tiếp phóng ra, xoay người phóng chạy về phía phương xa.

- Chết!

Sắc mặt Triệu Phong ngưng đọng, Tả Mâu bắt đầu vận chuyển, cấp tốc diễn biến ra một cái vực sâu mộng huyễn. Linh hồn thể Kim Trưởng lão vừa chạy được không bao xa, nhất thời gặp phải một cỗ lực hấp xả thật lớn nhằm vào linh hồn. Cùng lúc đó, Hỗn Nguyên Lôi

Kiếp Kiếm trong tay Triệu Phong, trực tiếp chém thẳng ra.

Phốc xuy!

Linh hồn thể của Kim Trưởng lão đang bị Thần Mâu Ngưng Thị cấm cố, căn bản không thể nào nhúc nhích, trực tiếp bị Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm xỏ xuyên qua. Công kích của Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm xỏ xuyên qua vật chất cùng linh hồn, lực lượng Hỗn Nguyên Lôi Kiếp khôn cùng không ngừng oanh kích lên linh hồn của Kim Trưởng lão. Không tới một hơi thở, linh hồn Kim Trưởng lão đã triệt để tiêu tán.

- Không! Kim Trưởng lão vẫn lạc rồi!

- Đây không phải sự thật!

Đám thành viên Liệt Kim Tộc toàn thân run lên, trong lòng phát lạnh, có chút khó có thể tin nổi. Trái lại bên phía Linh Tộc thì sắc mặt phấn chấn, tâm huyết dâng trào, trực tiếp giết ra.

- Giết! Giết sạch Liệt Kim Tộc!

- Kim Trưởng lão Liệt Kim Tộc cũng chết rồi, mà bên phía chúng ta còn có Triệu Phong! Linh Tộc tất thắng!

Đại quân Linh Tộc sĩ khí đại chấn, nhanh chóng giết ngược trở lại. Hiện tại, Triệu Phong nghiễm nhiên đã trở thành thành viên trung tâm nồng cốt của Linh Tộc.

Hưu!

Sau khi giết chết Kim Trưởng lão, thân hình Triệu Phong lóe lên, phóng thẳng vào trong đại quân Liệt Kim Tộc. Mặc dù Kim Trưởng lão đã chết, nhưng bên phía Linh Tộc vẫn chưa hoàn toàn thắng lợi,

chiến tranh vẫn chưa chung kết, bởi vậy giết chóc cũng không cách nào đình chỉ.

- Chỉ cần giết chết toàn bộ Bán Bộ Thần Chủ của Liệt Kim Tộc, tất cả liền kết thúc a!

Triệu Phong lẩm bẩm nói. Những thân ảnh hắn nơi đi qua, chỉ để lại một con đường máu, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

- Không! Nhanh lui lại!

- Thực lực của kẻ này quá mạnh mẽ, ngay cả Kim Trưởng lão cũng bị giết chết!

Ánh mắt toàn bộ đám người Liệt Kim Tộc đều nhìn chằm chằm trên người Triệu Phong, xem hắn như là tồn tại Cấm kỵ, không ngừng kéo xa khoảng cách với hắn.

Thân hình Triệu Phong cấp tốc xuyên toa trên chiến trường.

- Chém!

Hắn tập trung vào một gã Bán Bộ Thần Chủ, trực tiếp chém tới. Muốn cải biến chiến cuộc, hiện tại có thể làm chính là giết sạch toàn bộ Bán Bộ Thần Chủ của địch quân.

- Không!

Sắc mặt lão giả kim y Bán Bộ Thần Chủ kia kịch biến, vạn phần hoảng sợ. Hắn liều mạng giãy dụa chạy trốn, nhưng căn bản không hề có tác dụng. Hiện tại trên phiến chiến trường này, Triệu Phong mới là chúa tể tất cả, không ai có thể ngăn nổi. Các thành viên Liệt Kim Tộc phụ cận đều sợ hãi đến mức hai chân nhũn ra, liều mạng bỏ

chạy.

Oanh phanh!

Một gã Bán Bộ Thần Chủ rất nhanh bị Triệu Phong đơn giản giết chết. Cũng không bao lâu, lại thêm một gã Bán Bộ Thần Chủ nữa bị chém làm đôi.

- Hắn chuyên giết Bán Bộ Thần Chủ!

Một màn này khiến cho vài gã Bán Bộ Thần Chủ còn sót lại trên chiến trường vô cùng sợ hãi, cảm giác vô cùng tuyệt vọng. Một màn giết chóc thế không thể đỡ như vậy, khiến cho sự sợ hãi của Liệt Kim Tộc đối với Triệu Phong lại tăng lên một tầng cấp mới.

Giết chóc vẫn còn tiếp tục, tất cả thành viên của Liệt Kim Tộc gần như tuyệt vọng tan vỡ. Trên toàn bộ chiến trường đều là thân ảnh đám người Liệt Kim Tộc bỏ chạy thục mạng.

Trên chiến trường Thần Chủ, sắc mặt ba vị Thần Chủ của Liệt Kim Tộc khẽ động.

- Không ngờ tên tiểu bối này lại có thể giết chết Kim Trưởng lão…

- Liệt Kim Tộc ta có hơn phân nửa cao tầng đều là bị kẻ này giết chết!

Ba vị Thần Chủ của Liệt Kim Tộc nhất thời giận tím mặt.

- Ta muốn băm vằm kẻ này thành ngàn mảnh!

Tộc trưởng Liệt Kim Tộc vô cùng phẫn nộ, dự định nhảy xuống chiến trường phía dưới, đích thân giết chết Triệu Phong. Cục diện vốn dĩ là

thật tốt, có thể nói hoàn toàn bởi vì một mình Triệu Phong mà bị hủy diệt sạch sẽ.

- Ha hả… đường đường một cường giả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, lại muốn xuất thủ với một tên tiểu bối Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong sao?

Tộc trưởng Linh Tộc cười ha hả một tiếng, kích xuất ra một đoàn thủy lưu băng tinh lam sắc, lóe sáng cả chân trời, bắn thẳng về phía Tộc trưởng Liệt Kim Tộc.

- Không ngờ cục diện của Linh Tộc lại vì Triệu Phong mà chuyển nguy thành an!

Nhị Trưởng lão Linh Tộc cảm khái một câu. Trước đây tuy rằng hắn suy đoán thực lực của Triệu Phong khẳng định không tầm thường, lại không nghĩ tới Triệu Phong lại mạnh mẽ như vậy, dưới Thần Chủ căn bản là hoành hành không chút trở ngại.

Bàn tay Nhị Trưởng lão Linh Tộc vung mạnh một cái, một cơn lốc tinh thể bạch sắc trực tiếp thổi quét ra, tiêu diệt tất cả liệt hỏa kim diễm trên đường đi của nó.

- Hừ!

Đối diện Nhị Trưởng lão Linh Tộc, lão giả lưng còng của Liệt Kim Tộc khẽ hừ nhẹ một tiếng, hai cánh tay mở ra, phóng xuất ra liệt hỏa kim diễm khôn cùng. Trong nháy mắt, đám liệt hỏa kim diễm kia đã hóa thành một mảnh hỏa diễm quang quyển không ngừng lưu chuyển, ngăn trở công kích của Nhị Trưởng lão.

Nhị Trưởng lão một lần nữa xuất thủ, đánh ra từng đạo từng đạo cơn lốc tinh thể bạch sắc, mang theo lực lượng kinh thiên động địa trùng

kích thẳng tới. Mà lão giả lưng còng kia thoáng vận chuyển thể phách phòng ngự, phóng xuất ra vô số liệt hỏa kim diễm, đều đón đỡ hết tất cả công kích của Nhị Trưởng lão.

- Chỉ phòng không công?

Nhị Trưởng lão phát hiện hành động của lão giả lưng còng Hỏa Vân Thần Chủ có chút kỳ quái. Luận sức chiến đấu, Hỏa Vân Thần Chủ còn cao hơn hắn một chút, nhưng hiện tại Hỏa Vân Thần Chủ lại áp dụng biện pháp phòng thủ. Chẳng lẽ bởi vì hiện tại đại cục đã định, đám Thần Chủ của Liệt Kim Tộc liền chủ động buông tha quyết chiến sao?

Nhưng đúng lúc này, từ xa xôi phía sau bỗng nhiên xuất hiện một lão giả. Sắc mặt hắn u ám ghê tởm, khí tức hôi hám âm trầm, tu vi chỉ Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong. Càng khiến cho người ta cảm thấy kinh ngạc chính là, không ngờ lão giả ghê tởm này lại phóng thẳng lên chiến trường cấp Thần Chủ.

- Hửm?

Cặp mày ba vị Thần Chủ của Linh Tộc nhíu lại, trong mắt mang theo một tia nghi hoặc. Bọn họ thân là Thần Chủ, kiến thức trác việt, tâm trí cao siêu. Một gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong gia nhập vào chiến trường cấp Thần Chủ, đây hoàn toàn là tự tìm đường chết. Nhưng càng như vậy lại càng có vẻ kỳ hoặc cùng cổ quái.

- Chiến thắng thuộc về bên nào, vẫn còn chưa xác định!

Hỏa Vân Thần Chủ cười lạnh một tiếng, toàn thân bộc phát ra lực lượng liệt diễm lực phách khôn cùng.

Oanh phanh!

Lực lượng của hai vị Thần Chủ va chạm lẫn nhau, cuối cùng đều yên diệt trong hư không. Đúng lúc này…

- Khặc khặc khặc…

Lão giả ghê tởm kia dùng tư thái liều mạng không sợ chết, giống như thiêu thân lao đầu vào lửa, phóng thẳng về phía Nhị Trưởng lão Linh Tộc. Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong lao thẳng về phía Thần Chủ, đây không phải là muốn chết sao? Ba vị Thần Chủ của Linh Tộc cũng đều cảm thấy vô cùng quái dị.

- Cút!

Nhị Trưởng lão nhìn ra người này có chút quái dị, sao có thể để cho hắn tiếp cận? Hắn vô ý thức ngưng tụ ra một cơn lốc bạch tinh, quét thẳng về phía lão giả ghê tởm kia.

- A!

Lão giả ghê tởm kia dưới công kích cấp Thần Chủ của Nhị Trưởng lão, nháy mắt liền tan thành tro bụi.

- Chủ động chịu chết?

Nhị Trưởng lão nhất thời sửng sốt, đột nhiên cảm giác được một cỗ hàn ý, từ sâu trong linh hồn chợt lan tràn ra. Theo bản năng, hắn chợt nảy sinh ra một loại cảm giác ghê tởm không ổn. Cùng lúc đó, một đạo thanh âm cổ lão từ trong chỗ u minh chợt xuyên thấu thiên địa luân hồi, hàng lâm nơi này:

- Dùng tử vong của ta làm cái giá, khiến cho kẻ giết ta phải rơi vào ác mộng tử vong, lâm vào héo rũ vô tận, suy yếu vô tận…

- Đây là… Không tốt!

Sắc mặt hai vị Thần Chủ của Linh Tộc còn lại đại biến. Trong nháy mắt lão giả ghê tởm kia tử vong, bọn họ liền cảm nhận được một cỗ lực lượng cổ lão thần bí khó lường bùng phát ra.

- Vong Ngữ Trớ Chú! Không ngờ lại là Bí thuật Cấm kỵ xuất xứ từ Cổ Vu Tộc…

Tộc trưởng Linh Tộc thở hắt ra một hơi thật sâu. Phải biết rằng, Cổ Vu Tộc chính là chủng tộc Cấm kỵ bài danh thứ hai trong Thái Cổ Vạn Tộc, các loại Bí thuật huyền bí quỷ dị của bọn chúng, ngay cả Thái Cổ Tộc cũng có chút kiêng kỵ.

Sau một khắc…

- A!

Nhị Trưởng lão kêu lên một tiếng đau đớn. Hắn chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng âm sâm huyền diệu khó lường đột nhiên hàng lâm nơi này, quấn quanh toàn thân hắn, thẩm thấu đến tận linh hồn hắn. Hắn nhất thời cảm thấy toàn thân khó chịu, tê dại, đau đớn, thiêu đốt…

Vong Ngữ Trớ Chú do lão giả ghê tởm kia thiết lập, chính là hàng lâm trên người kẻ trực tiếp giết chết hắn. Mà lão giả ghê tởm có thể nói là chủ động đến tìm chết, bị Nhị Trưởng lão tiện tay gạt bỏ. Bởi vậy, Nhị Trưởng lão liền trở thành mục tiêu của Vong Ngữ Trớ Chú.

- Tình huống thế nào?

Hai vị Thần Chủ còn lại của Linh Tộc cấp thiết hỏi. Vong Ngữ Trớ Chú có điều kiện cực kỳ hà khắc. Đầu tiên, kẻ phát động nhất định

phải tinh thông Hồn đạo, hơn nữa phải có nghiên cứu nhất định đối với Bí thuật Cổ Vu Tộc. Thứ hai, muốn phóng xuất Vong Ngữ Trớ Chú, cần phải lấy tính mạng của mình làm cái giá. Cuối cùng, nếu như vật dẫn tử vong quá yếu, uy lực của Vong Ngữ Trớ Chú cũng sẽ bị giảm xuống rất lớn. Lão giả ghê tởm kia cũng không phải là tộc nhân Liệt Kim Tộc, nồng độ huyết mạch cũng không tính rất cao, theo lý thuyết thì uy lực của Vong Ngữ Trớ Chú sẽ không quá lớn. Nhưng Liệt Kim Tộc sao lại làm chuyện không có nắm chắc?

Nhị Trưởng lão Linh Tộc vẫn như trầm mặc không nói. Hiện tại hắn cảm giác linh hồn, Thần lực, tu vi… của chính mình cũng đều đang nhanh chóng giảm xuống. Vong Ngữ Trớ Chú của lão giả ghê tởm kia tựa hồ so với trong tưởng tượng còn mạnh mẽ hơn một bậc.

- Ha hả… Vong Ngữ Trớ Chú chính là một chiêu cuối cùng mà chúng ta chuẩn bị. Một khi phát động ra, liền có thể trong thời gian ngắn tiêu trừ chiến lực của một gã Thần Chủ!

Hỏa Vân Thần Chủ cười ha hả một tiếng. Bọn chúng không cầu Vong Ngữ Trớ Chú của lão giả ghê tởm kia có thể diệt sát Thần Chủ, chỉ cần khiến cho gã Thần Chủ kia tạm thời mất đi chiến lực là được.

- Tên tử sĩ phát động Vong Ngữ Trớ Chú này, trước đây đã từng tế luyện qua một kiện Vu khí tàn phá của Cổ Vu Tộc!

Lão phụ nhân Thần Chủ còn lại của Liệt Kim Tộc cũng lộ ra bộ dáng nắm chắc phần thắng.

Sắc mặt Tộc trưởng Linh Tộc cực kỳ khó nhìn. Hóa ra Liệt Kim Tộc đã vận dụng một kiện Vu khí tàn phá của Cổ Vu Tộc, bởi vậy mới khiến cho uy lực của Vong Ngữ Trớ Chú này trở nên mạnh mẽ như vậy.

- Hiện tại, ngươi còn là đối thủ của ta nữa sao?

Hỏa Vân Thần Chủ bắt đầu cười lạnh.

Sắc mặt ba vị Thần Chủ của Linh Tộc thâm trầm như tử thủy. Nhị Trưởng lão trúng phải Vong Ngữ Trớ Chú, tuy rằng không đến mức phải chết, nhưng thực lực và tu vi sẽ nhanh chóng giảm xuống. Hiện tại, Nhị Trưởng lão cũng chỉ có thể phát huy bảy tám phần thực lực thời kỳ đỉnh phong, đồng thời vẫn còn đang nhanh chóng suy yếu tiếp. Thần Chủ đối chiến vốn đã vạn phần hung hiểm, nếu như Nhị Trưởng lão tiếp tục chiến đấu với Hỏa Vân Thần Chủ, chắc chắn sẽ thất bại không thể nghi ngờ. Mà Liệt Kim Tộc chỉ cần có một gã Thần Chủ rảnh tay, thắng bại của cuộc chiến tranh này cũng liền được xác định.

Trong chiến trường phía dưới, các thành viên song phương còn chưa biết trên chiến trường cấp Thần Chủ đã xảy ra chuyện gì. Đám người Linh Tộc vẫn còn vô cùng phấn chấn, đuổi theo chém giết đám người Liệt Kim Tộc.

- Cỗ khí tức vừa rồi kia…

Ánh mắt Triệu Phong đột nhiên khẽ ngưng trọng, liếc nhìn về phía chiến trường cấp Thần Chủ. Vừa rồi, hắn chợt cảm giác được một cỗ khí tức thần bí quen thuộc mà lại ghê tởm. Sau khi tiến hành thấu thị, Triệu Phong liền thấy được tất cả tình huống của sáu vị Thần Chủ.

- Nhị Trưởng lão làm sao vậy?

Triệu Phong phát hiện Nhị Trưởng lão có chút dị thường, liền nhìn chằm chằm lên người Nhị Trưởng lão, dần dần thấu thị xuyên thấu bộ phận Thần thể của Nhị Trưởng lão. Thoáng chốc, sắc mặt hắn lập

tức đại biến:

- Vong Ngữ Trớ Chú!

Chương 1425: Đối kháng Thần Chủ

- Giết chết hắn!

Ánh mắt Tộc trưởng Liệt Kim Tộc nhất thời lãnh lệ. Hiện tại tu vi cùng thực lực của Nhị Trưởng lão đã suy nhược khô kiệt, đúng là thời cơ tuyệt hảo để diệt trừ hắn. Chỉ cần diệt trừ được một gã Thần Chủ, thắng bại của cuộc chiến tranh này liền không còn chút nghi vấn nào.

- Không tốt!

Sắc mặt ba vị Thần Chủ của Linh Tộc nhất thời thâm trầm, suy nghĩ tìm cách ứng phó. Nhưng ba vị Thần Chủ của Liệt Kim Tộc sao lại cấp cho bọn họ thời gian?

Rầm rầm rầm!

Thoáng chốc, liệt quang kim diễm khôn cùng liền lan tỏa ra khắp thiên địa, giống như một mảnh biển lửa mênh mông, ập thẳng về phía ba vị Thần Chủ của Linh Tộc.

Ba vị Thần Chủ của Linh Tộc liên thủ phòng ngự, nhưng vẫn như cũ bị công kích của ba vị Thần Chủ Liệt Kim Tộc trực tiếp đánh lui. Trong đó, sắc mặt Nhị Trưởng lão càng lúc càng trở nên khó nhìn. Hắn phát hiện, mỗi khi chính mình vận dụng một chút Thần lực, như vậy tốc độ suy nhược sẽ càng tăng nhanh hơn nhiều.

Chiến trường Thần Chủ xảy ra biến hóa cực lớn như vậy, tự nhiên dẫn tới song phương chú ý phía dưới tới.

- Thần Chủ đại nhân đã đánh lui đám Thần Chủ của Linh Tộc!

- Nhị Trưởng lão Linh Tộc thoạt nhìn vô cùng suy yếu a!

Đám thành viên Liệt Kim Tộc vốn dĩ đã tan vỡ tuyệt vọng, nhất thời thấy được hy vọng. Trái lại đại quân Linh Tộc toàn bộ đều ngây ngẩn tại chỗ, tâm thần chấn động.

- Sao có thể như thế?

Thần sắc Nguyên Dao Cổ Thần kinh ngạc. Ngay khi bọn họ cho rằng sắp sửa thu được toàn thắng, Thần Chủ của Liệt Kim Tộc không biết đã dùng thủ đoạn gì, đánh lui ba vị Thần Chủ của Linh Tộc. Xem ra, thương thế của Nhị Trưởng lão tương đối nghiêm trọng, sợ rằng đã không phải là đối thủ của Thần Chủ Liệt Kim Tộc.

- Chúng ta mau trợ giúp Nhị Trưởng lão một tay!

Ánh mắt Tam Trưởng lão cực kỳ kiên định, quát lớn. Thắng bại của chiến trường Thần Chủ đối với toàn bộ chiến cuộc quá mức quan trọng, một khi Nhị Trưởng lão thua trận, tất cả đều sẽ xong đời.

Quyết định của Tam Trưởng lão lập tức được các thành viên Linh Tộc tán thành. Chiến trường cấp Thần Chủ tuyệt đối không thể thất bại. Huống hồ hiện tại kết quả trên chiến trường cao tầng gần như đã trần ai lạc định, bên phía Linh Tộc chuyển dời một bộ phận chiến lực sang chiến trường cấp Thần Chủ cũng hoàn toàn không thành vấn đề. Mặt khác, một cường giả như Triệu Phong vậy, tự nhiên là một trong những trợ lực có thể chống lại lực lượng Thần Chủ.

- Một bầy kiến hôi, lại dám đi lên tìm cái chết!

Hỏa Vân Thần Chủ không khỏi phì cười một tiếng.

- Nhị Trưởng lão, chúng ta giúp ngươi!

Tam Trưởng lão suất lĩnh mười mấy người phóng tới bên cạnh Nhị Trưởng lão. Trong những người này, ngoại trừ Tam Trưởng lão còn có một gã Bán Bộ Thần Chủ nữa. Cả hai người này đều là kẻ nổi bật trong Bán Bộ Thần Chủ của Linh Tộc, còn lại đều là Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong.

- Tốt!

Sắc mặt Nhị Trưởng lão thoáng có chút đắng chát.

- Hỏa Vân, mau giết chết tên tiểu tử kia!

Tộc trưởng Liệt Kim Tộc trực tiếp truyền âm cho Hỏa Vân Thần Chủ. Vừa rồi Triệu Phong tàn sát đại quân Liệt Kim Tộc phía dưới, khiến cho ngay cả Thần Chủ cũng đều bị kinh động. Tộc trưởng Liệt Kim Tộc thậm chí còn muốn đích thân xuất thủ giết chết Triệu Phong nữa. Mà giờ phút này, Triệu Phong lại chủ động tham dự vào chiến trường cấp Thần Chủ, đúng là thời cơ tốt nhất để giết chết hắn.

- Điểm này không cần ngươi nói, ta cũng biết!

Hỏa Vân Thần Chủ cười lạnh một tiếng. Thoáng chốc, trên người Hỏa Vân Thần Chủ liền toát ra diễm quang vạn trượng, giống như một vầng thái dương kim sắc, phát ra hỏa lãng khôn cùng. Trong nháy mắt liệt hỏa kim diễm liền hóa thành một cự thủ hỏa diễm, nghiền áp thẳng về phía trước. Uy thế bài sơn đảo hải kia khiến cho rất nhiều Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong đều cảm thấy hô hấp khó khăn, thân thể giống như muốn bị hòa tan ra vậy.

Đúng lúc này, Nhị Trưởng lão cùng Tam Trưởng lão Linh Tộc nhất tề đứng ra, phóng xuất ra một cỗ lực lượng Pháp tắc yếu ớt, làm yếu bớt uy áp của Hỏa Vân Thần Chủ.

- Linh Thiên Tinh Kiếm!

Lấy Tam Trưởng lão làm trung tâm, đám người Linh Tộc còn lại nhất thời thôi động huyết mạch. Trong khoảnh khắc, tinh huy huyết mạch đủ mọi màu sắc liền chiếu rọi ra, khiến cho hư không ngưng kết lại, trong nháy mắt liền ngưng tụ ra một thanh tinh kiếm quang trạch ngũ thải. Dưới sự khống chế của Tam Trưởng lão, chuôi tinh kiếm thải sắc này trực tiếp đâm ra.

Đây chính là Bí pháp huyết mạch của Linh Tộc, nhiều người liên thủ với nhau, sử dụng huyết mạch đem hư không đồng hóa thành tinh chất, không chỉ có thể trong nháy mắt hình thành một tầng phòng ngự như Linh Thiên Tinh Bích vậy, còn có thể hình thành thủ đoạn công kích như Linh Thiên Tinh Kiếm.

Thanh tinh kiếm thải sắc kia mang theo Thần lực huyết mạch kinh người trực tiếp đâm ra, trực tiếp đập nát cự thủ hỏa diễm do Hỏa Vân Thần Chủ phóng xuất ra.

- Không hổ là Bí thuật huyết mạch của Linh Tộc, uy lực quả nhiên không tầm thường!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ ngưng trọng. Linh Thiên Tinh Kiếm do Tam Trưởng lão thi triển ra gần như có thể trực tiếp miễu sát Bán Bộ Thần Chủ bình thường, còn có thể tạo thành uy hiếp cho Thần Chủ.

- Hừ! Một đám kiến hôi ô hợp mà thôi!

Khóe miệng Hỏa Vân Thần Chủ khẽ mỉm cười, trong tay xuất hiện

một thanh cự chuy kim quang rạng rỡ, trên đó trải rộng các loại hoa văn Hung thú, tản ra khí tức áp lực đáng sợ. Khẽ vận chuyển Thần lực, hắn trực tiếp đánh một búa lên trên Linh Thiên Tinh Kiếm do Tam Trưởng lão chưởng khống.

Đinh! Răng rắc!

Sau một khắc, thanh tinh kiếm thải sắc kia đã bị Hỏa Vân Thần Chủ trực tiếp đánh bay, trên thân kiếm còn truyền ra một trận thanh âm vỡ vụn.

- Thật mạnh!

Thân thể Tam Trưởng lão run lên, khóe miệng chảy ra một tia huyết dịch. Bí thuật huyết mạch của Linh Tộc tuy mạnh, nhưng đối phó với công kích vô cùng cường hãn của Thần Chủ Liệt Kim Tộc, vẫn như cũ có vẻ hơi chút gượng ép.

Bên kia, thời điểm Hỏa Vân Thần Chủ đón đỡ công kích của đám người Tam Trưởng lão, Nhị Trưởng lão Linh Tộc cùng Triệu Phong cũng đồng thời phát động công kích. Trong tay Nhị Trưởng lão xuất hiện một thanh loan đao bạch sắc, nhẹ nhàng vung lên, liền xuất hiện vô số đạo cuồng phong khủng bố.

- Tinh Ngưng Toàn Phong!

Nhị Trưởng lão ngưng tụ Thần lực huyết mạch, trực tiếp chém mạnh ra một đạo đao nhận tinh thể to lớn khôn cùng, chém thẳng về phía Hỏa Vân Thần Chủ. Cùng lúc đó, uy năng của Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm trong tay Triệu Phong cũng tăng vọt lên, chém mạnh ra một đạo Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm Mang.

- Hắc hắc… một gã Thần Chủ thực lực đại giảm, một gã Cổ Thần

Cửu giai Đỉnh phong, có thể làm gì được ta?

Hỏa Vân Thần Chủ huy động cự chuy kim sắc trong tay. Thoáng chốc, hỏa lãng bùng phát ngập trời, trong đó lao ra hai đầu Cự thú hỏa diễm giống như thực chất, trực tiếp đập nát đao nhận tinh bạch của Nhị Trưởng lão.

- Pháp tắc Thời Gian!

Triệu Phong lập tức câu thông Mảnh vỡ Tổ khí trên người, mượn dùng ra một tia lực lượng Pháp tắc Thời Gian. Thời Gian Áo Nghĩa trong các Áo nghĩa cũng là Áo nghĩa cực kỳ cường đại, mà Pháp tắc Thời Gian trong đa số các Pháp tắc cũng là tồn tại khắc chế vạn vật. Triệu Phong đem Pháp tắc Thời Gian mượn dùng hòa làm một thể với Thời Gian Áo Nghĩa của chính mình, mạnh mẽ thi triển ra.

Sau một khắc, tốc độ hành động của con Cự thú hỏa diễm vọt thẳng về phía hắn bỗng nhiên ngừng trệ lại. Nắm lấy cơ hội này, Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm trong tay Triệu Phong lại một lần nữa chém mạnh ra mấy đạo kiếm quang. Tốc độ của mấy đạo Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm Mang kia vô cùng nhanh chóng, bởi vì trên đó cũng được quán chú một tia lực lượng Pháp tắc Thời Gian.

Hỏa Vân Thần Chủ căn bản không ngờ tới Triệu Phong lại có thể ngăn cản được công kích của hắn. Thời điểm hắn phản ứng lại, công kích của Triệu Phong đã hàng lâm nơi này.

Choang! Xuy xuy!

Mấy đạo Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm Mang kia đánh lên trên Thần thể Hỏa Vân Thần Chủ, lưu lại trên thân thể sáng ngời thông thấu hoàn mỹ kia từng đạo vết cháy đen như mực.

- Muốn chết!

Hỏa Vân Thần Chủ thẹn quá hóa giận, toàn thân phảng phất như một tòa hỏa sơn phun trào vậy, lửa giận khôn cùng gào thét lao ra, chấn động thiên địa. Phương xa, Triệu Phong thân khoác Trường bào Thời Không cũng cảm giác trên da thịt xuất hiện một cỗ cảm giác thiêu đốt. Sau khi thực hiện được một kích, Triệu Phong liền cấp tốc thối lui về phía sau.

- Vậy lão phu liền trước hết giết ngươi!

Hỏa Vân Thần Chủ bị Triệu Phong chọc cho phẫn nộ, trực tiếp giết thẳng về phía Triệu Phong. Nhìn thấy một màn này, loan đao bạch sắc trong tay Nhị Trưởng lão liên tục mạnh mẽ chém ra vài cái. Triệu Phong ở trong trận đại chiến này mang đến đến tác dụng không phải tầm thường, há có thể để cho hắn dễ dàng chết đi như vậy.

- Không tốt!

Bên kia, Tam Trưởng lão khẽ quát một tiếng, điên cuồng thôi động huyết mạch Linh Tộc. Thiên địa bốn phía một lần nữa ngưng kết ra càng nhiều tinh thể bạch sắc. Đám tinh thể một lần nữa ngưng kết ra kia cực nhanh dung nhập vào trong tinh kiếm thải sắc, chữa trị những vết rách trên đó, cũng khiến cho uy năng của nó càng tăng lên thêm. Thanh tinh kiếm thải sắc kia lại một lần nữa công kích về phía Hỏa Vân Thần Chủ.

- Khốn kiếp!

Cảm thụ được công kích cường đại từ phía sau đánh tới, Hỏa Vân Thần Chủ nhất thời phải dừng tay lại. Tuy rằng thực lực tu vi Nhị Trưởng lão đã rút lui, nhưng vẫn như cũ có thể phát huy ra chiến lực viễn siêu Bán Bộ Thần Chủ bình thường. Mà công kích do tiểu đội

Tam Trưởng lão bên kia dùng Bí pháp huyết mạch của Linh Tộc thi triển ra, so với Nhị Trưởng lão đã hư nhược thì càng mạnh hơn.

- Đã như vậy, ta trước hết giết chết các ngươi!

Sắc mặt Hỏa Vân Thần Chủ cực kỳ dữ tợn. Luận tốc độ, Triệu Phong so với Nhị Trưởng lão sau khi suy yếu còn nhanh hơn một chút, mà đám người Tam Trưởng lão thi triển Bí pháp huyết mạch, muốn di chuyển thì càng khó khăn hơn.

- Hỏa Vân Băng Thiên Thú!

Song quyền Hỏa Vân Thần Chủ nắm chặt kim chuy trong tay, một cỗ Thần lực huyết mạch khổng lồ quán nhập vào trong đó. Thoáng chốc, cự chuy kim sắc kia liền bộc phát ra một đoàn hỏa vân thiêu đốt hỏa diễm cuồn cuộn. Một chuy mạnh mẽ oanh ra, đám mây hỏa quang thật lớn kia trực tiếp biến thành một đầu Hung thú hỏa diễm khổng lồ.

- Rống!

Con Hung thú hỏa diễm kia giống như thực chất, rống lớn một tiếng, phát ra một cỗ âm lãng cực nóng chấn động thiên địa. Đại bộ phận công kích của Nhị Trưởng lão càng trực tiếp bị đánh cho tán loạn.

Hỏa Vân Băng Thiên Thú gào thét một tiếng, trong nháy mắt đã nhảy ra, nhe ra hai hàm răng nhọn kim diễm, va chạm thẳng với công kích của Nhị Trưởng lão cùng tiểu đội Tam Trưởng lão. Trong nháy mắt, mấy đạo đao nhận bạch tinh do Nhị Trưởng lão thi triển ra liền yếu đi, tinh kiếm thải sắc của đám người Tam Trưởng lão cũng tróc ra từng khối từng khối mảnh vỡ tinh thể. Trái lại thân hình Hỏa Vân Băng Thiên Thú càng ngày càng khổng lồ hơn, uy thế cực kỳ kinh người.

- Rống!

Rống lên một tiếng chấn thiên, Hỏa Vân Băng Thiên Thú đập nát tất cả công kích, đồng thời cũng trùng kích thẳng về phía Nhị Trưởng lão cùng đám người Tam Trưởng lão.

Tam Trưởng lão trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt vô cùng trắng nhợt. Hắn vốn đã có thương tổn trong người, vừa rồi lại càng thôi động Bí pháp huyết mạch quá độ, hiện tại thương thế càng nặng thêm. Tại thời khắc nguy cấp này, Nhị Trưởng lão chợt vung tay lên, lấy ra một viên tinh châu bạch sắc, trong đó có một đạo lốc xoáy tinh thể ngưng kết.

Răng rắc!

Nhị Trưởng lão trực tiếp đánh nát tinh châu bạch sắc. Trong nháy mắt, một cỗ Pháp tắc Phong hệ cường hãn chợt ba động ra. Một màn này khiến cho bốn vị Thần Chủ đang chiến đấu xa xôi bên kia cũng không thể không để ý tới.

Vù vù vù!

Một đạo long quyển bạch tinh thật lớn cấp tốc xuất hiện. Uy năng của nó chấn thiên, ngay cả Hỏa Vân Băng Thiên Thú cũng bị một chút ảnh hưởng. Long quyển bạch sắc to lớn kia trực tiếp phong thẳng ra, va chạm thẳng với Hỏa Vân Băng Thiên Thú, Thần lực khổng lồ kết hợp Pháp tắc Phong hệ trong đó không ngừng điên cuồng giảo sát. Không tới nháy mắt, Hỏa Vân Băng Thiên Thú đã bị đập nát thành trăm mảnh.

Sắc mặt Hỏa Vân Thần Chủ cũng khẽ biến. Tuy rằng thực lực của Nhị Trưởng lão đang từ từ suy yếu đi, nhưng hắn dù sao cũng là cường giả Thần Chủ, tất nhiên có một vài át chủ bài bảo mệnh.

Đối mặt với công kích kinh khủng như thế, sắc mặt Hỏa Vân Thần Chủ nhất thời trầm xuống, vội vàng thôi động thể phách phòng ngự. Thoáng chốc, văn lạc hỏa diễm trên thể phách kim sắc sáng rọi của hắn lóe lên quang trạch càng thêm sáng ngời. Một cỗ uy áp hỏa diễm thể phách ầm ầm lan tỏa ra. Hỏa Vân Thần Chủ thôi động thể phách phòng ngự, cũng thôi động kim chuy trong tay, oanh kích ra một búa. Giờ phút này, phòng ngự cùng thể phách của hắn đã đạt tới trạng thái đỉnh phong.

Oanh! Phanh! Oành!

Hai đạo công kích va chạm với nhau, phong bạo hỏa diễm chấn động thiên địa. Sau một khắc, một cỗ khí tức hỏa diễm cực nóng đã phóng thẳng lên cao, đánh dạt ra lực lượng của Pháp tắc Phong hệ. Sau đó, thân hình của Hỏa Vân Thần Chủ trực tiếp lao thẳng ra, trên người mặc dù có nhiều chỗ vết máu, nhưng nhìn qua cũng không bị đại thương nghiêm trọng.

Phương xa, khóe miệng Nhị Trưởng lão tràn ra một tia huyết dịch, không khỏi lui về phía sau. Dùng lực lượng suy nhược hiện tại của hắn thôi động át chủ bài bảo mệnh, khiến cho thực lực của hắn suy yếu nhanh hơn, đã vô lực nhúng tay vào chiến đấu cấp Thần Chủ.

Bên kia, huyết mạch Linh Tộc của đám người Tam Trưởng lão tiêu hao quá độ, cũng đã suy yếu vô cùng.

- Tiểu tử, lần này để xem ai có thể cứu ngươi?

Hỏa Vân Thần Chủ bỏ lại Nhị Trưởng lão cùng Tam Trưởng lão, ưu tiên trước hết giết Triệu Phong. Dù sao Nhị Trưởng lão cùng Tam Trưởng lão đã tạm thời mất đi chiến lực, căn bản không có bao nhiêu tác dụng nữa.

Thiên địa dần dần trở nên vô cùng nóng bức, các lực lượng Áo nghĩa còn lại dần dần biến mất không còn. Lực lượng các loại Áo nghĩa Phong, Kim, Lôi… cũng không cách nào phát huy ra uy năng vốn có, tốc độ của Triệu Phong nhất thời giảm mạnh. Phía sau, Hỏa Vân Thần Chủ mang theo hỏa lãng khôn cùng, nghiền ép thẳng tới.

Nhìn thấy một màn này, Nhị Trưởng lão cùng đám người Tam Trưởng lão đang lui về phía sau cũng lộ ra thần sắc không đành lòng.

- Đối mặt với Thần Chủ, điểm tối cao tốc độ của ta cũng mất đi tác dụng!

Ánh mắt Triệu Phong thoáng trầm xuống. Mắt thấy Hỏa Vân Thần Chủ đã sắp sửa đuổi tới, hắn không thể tiếp tục ẩn giấu bảo lưu thủ đoạn nữa. Thoáng chốc, một tầng lực lượng Thời Gian hư bạch kỳ dị từ trong cơ thể Triệu Phong mạnh mẽ lan tỏa ra.

Chương 1426: Đánh bại Thần Chủ

Giờ phút này, Triệu Phong vận chuyển ra Pháp tắc Thời Gian càng mãnh liệt hơn. Pháp tắc Thời Gian cường đại như vậy, nếu như hắn chỉ dùng để chạy trốn, như vậy liền quá có lỗi với Mảnh vỡ Tổ khí rồi. Triệu Phong đột nhiên xoay người lại, uy năng Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm trong tay cũng tăng vọt lên.

- Chém!

Hai tay hắn cầm chặt thanh kiếm, trực tiếp chém thẳng ra. Đúng lúc này, Hỏa Vân Thần Chủ ở phía sau đang truy kích tới cũng gặp phải một cỗ Pháp tắc Thời Gian hạn chế, các phương diện nhất thời cũng chậm lại.

- Pháp tắc Thời Gian so với trước đây càng mạnh hơn! Tiểu tử này là chuyện gì xảy ra?

Ánh mắt Hỏa Vân Thần Chủ khẽ ngưng trọng, càng thêm xem trọng Triệu Phong hơn. Nhìn thấy một kiếm đang vô cùng nhanh chóng hàng lâm kia, Hỏa Vân Thần Chủ vội vàng huy động kim chuy trong tay.

Đinh bành!

Hỏa Vân Thần Chủ rất dễ dàng đã đón đỡ được Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm của Triệu Phong. Tuy rằng Pháp tắc Hỏa hệ không bằng Pháp tắc Thời Gian, nhưng chung quy cũng là lực lượng Pháp tắc, hơn nữa Pháp tắc Thời Gian hiện tại Triệu Phong thi triển ra cũng

không tính là rất mạnh, cho nên Hỏa Vân Thần Chủ vẫn có lực chống cự khá lớn đối với Pháp tắc Thời Gian.

- Tiểu bối, cho dù ngươi có được một chút Pháp tắc Thời Gian, cũng không thể nào đối phó được ta!

Hỏa Vân Thần Chủ không khỏi cười một tiếng.

Tuy rằng bị Hỏa Vân Thần Chủ đỡ được một kiếm, nhưng sắc mặt Triệu Phong vẫn như cũ bất biến, cũng không có thu hồi cự kiếm lại, mà vẫn dốc hết toàn lực tiếp tục chém thẳng về phía trước.

- Tiểu bối, vô dụng… Không đúng! Ngươi đang hấp thu lực lượng của ta!

Hỏa Vân Thần Chủ cười nhạt một tiếng, dự định châm chọc vài câu, nhưng sắc mặt hắn đột nhiên biến đổi. Bởi vì hắn cảm thụ được Thần lực huyết mạch chính mình phóng thích ra đang từng chút từng chút một trôi qua.

- Ha hả…

Triệu Phong khẽ mỉm cười, cấp tốc xoay người bỏ chạy. Mục đích chủ yếu của hắn vừa rồi chính là muốn hấp thu lực lượng của Hỏa Vân Thần Chủ. Nhưng lực lượng của Thần Chủ ẩn chứa Pháp tắc cường đại, cực kỳ khó hấp thu, hiệu suất cũng không phải rất rõ ràng, cho nên mới phải giằng co trong chốc lát như vậy.

Sau khi Triệu Phong rời khỏi, một đoàn quang trụ hỏa diễm rừng rực cuộn trào mãnh liệt quán nhập thẳng tới vị trí hắn vừa mới biến mất.

- Tiểu tử này…

Sắc mặt Hỏa Vân Thần Chủ khẽ trầm xuống. Hắn chưa từng bao giờ liên tục ăn phải thiệt thòi trong tay một gã hậu bối như vậy.

Đám người Nhị Trưởng lão, Tam Trưởng lão đã lui tới phương hướng cực xa, sắc mặt không khỏi ngẩn ra.

- Không ngờ Triệu Phong lại có thể một mình giao phong ngắn ngủi với Thần Chủ!

Tam Trưởng lão không khỏi kinh ngạc tán thán. Đương nhiên, nếu hắn vẫn còn thực lực toàn thịnh cũng có thể ngắn ngủi giao phong với Hỏa Vân Thần Chủ, nhưng không thể nào không chút tổn thương gì như Triệu Phong vậy, lại càng đừng nói tới chuyện khiến cho Hỏa Vân Thần Chủ ăn phải thiệt thòi. Bất quá, Hỏa Vân Thần Chủ cũng đã trải qua một trận đại chiến, mới vừa rồi còn bị át chủ bài của Nhị Trưởng lão phản kích khiến cho bị thương tổn nhất định.

- Triệu Phong đến cùng là đạt được cỗ lực lượng Pháp tắc Thời Gian này từ chỗ nào?

Nhị Trưởng lão ngược lại càng quan tâm tới điều này hơn. Nếu nói một hậu bối trẻ tuổi như vậy đã có thể lĩnh ngộ Pháp tắc Thời Gian, nói ra cũng rất khó tin tưởng rồi, huống chi Triệu Phong vẫn còn chưa đột phá tới Thần Chủ.

Bên kia, bốn gã Đại năng Thần Chủ đang chiến đấu cũng dùng vẻ mặt không thể tin nổi nhìn về phía này. Bán Bộ Thần Chủ có thể chiến đấu với Thần Chủ cũng đã thập phần hiếm có, mà Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong có thể liên tục giao phong với Thần Chủ lại càng chỉ mới nghe qua lần đầu.

- Hỏa Vân Thần Chủ này đang làm gì vậy?

Sắc mặt Tộc trưởng Liệt Kim Tộc không khỏi trầm xuống. Hiện tại đám người Nhị Trưởng lão, Tam Trưởng lão đều đã mất đi chiến lực, Hỏa Vân Thần Chủ một thân một mình đối mặt với Triệu Phong, không ngờ lại không thể miễu sát được đối phương.

Oanh phanh!

Lúc này, Triệu Phong và Hỏa Vân Thần Chủ lại một lần nữa va chạm với nhau. Bởi vì trước đây Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm đã hấp thu được một lượng Thần lực của Hỏa Vân Thần Chủ, lần này uy năng của Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm lại càng lớn hơn nhiều, khiến cho Hỏa Vân Thần Chủ không khỏi ngẩn ra.

- Tốt! Lần này tốc độ hấp thu cũng tăng nhanh hơn!

Triệu Phong không khỏi vui vẻ. Trong Thần lực Hỗn Nguyên của hắn cũng có Hỏa Chi Áo Nghĩa, sau lần đầu tiên hấp thu lực lượng Pháp tắc Hỏa hệ, lần thứ hai hấp thu sẽ tương đối dễ dàng hơn.

- Tiểu bối, tùy tiện hấp thu lực lượng của Thần Chủ là rất nguy hiểm a!

Sắc mặt Hỏa Vân Thần Chủ âm trầm, khẽ quát một tiếng. Trong thể phách toàn thân hắn bỗng nhiên bộc phát ra một cỗ lực lượng lực phách hỏa diễm bài sơn đảo hải, giống như một tòa hỏa sơn bạo phát vậy. Uy năng khủng bố này, cho dù là Nhị Trưởng lão cũng phải cẩn thận ứng đối. Lần này, Hỏa Vân Thần Chủ sớm đã có chuẩn bị, liền trực tiếp cấp tốc phát động phản kích.

Ở phương xa, đám người Nhị Trưởng lão, Tam Trưởng lão nhìn thấy một màn này, trái tim gần như treo lên cổ họng, hy vọng Triệu Phong có thể né tránh được. Nhưng ngoài ý liệu chính là, Triệu Phong hoàn toàn không có ý tứ né tránh.

- Thời Không Bình Chướng!

Triệu Phong thôi động Trường bào Thời Không, thi triển ra chiến kỹ Thời Không. Chỉ thấy một tầng quang mạc hư thực trùng trùng điệp điệp từ trong Trường bào Thời Không phóng xuất ra. Đồng thời, lần này Triệu Phong cũng vận dụng một tia Pháp tắc Thời Gian, bởi vậy uy lực của Thời Không Bình Chướng này đại tăng, cũng có lực phòng ngự cùng trở ngại nhất định với công kích của Thần Chủ.

Đồng thời, bốn phía xung quanh Triệu Phong cũng cấp tốc xây dựng ra một tầng quang quyển thâm ngân vẫn đục. Giờ phút này, Triệu Phong tổng cộng có ba tầng phòng ngự, lần lượt là Thời Không Bình Chướng, Hỗn Thiên Hư Quyển cùng với Trường bào Thời Không.

Ông oanh!

Khi đạo liệt diễm bá đạo kia xuyên thấu qua Thời Không Bình Chướng, năng lực thôn phệ của tầng phòng ngự Hỗn Thiên Hư Quyển liền cấp tốc khởi động. Sau khi hấp thu lực lượng ngoại giới, tính năng phòng ngự của Hỗn Thiên Hư Quyển lại một lần nữa được đề thăng.

- Tiểu tử này, tựa hồ có thể ngăn cản được công kích của ta!

Trong lòng Hỏa Vân Thần Chủ vô cùng khiếp sợ. Hắn vốn tưởng rằng Triệu Phong đối mặt một kích này của hắn, cho dù có thể né tránh đại bộ phận thương tổn, cũng sẽ lành ít dữ nhiều. Nhưng nào ngờ Triệu Phong lại có thể chính diện đón đỡ được như vậy.

Đúng lúc này, lực lượng của Thời Không Bình Chướng gần như sắp sửa bị phá hủy sạch sẽ. Sau một khắc, một tầng liệt diễm khôn cùng liền trùng kích lên Hỗn Thiên Hư Quyển, cuối cùng xuyên thấu qua

Hỗn Thiên Hư Quyển, lan tỏa đến Trường bào Thời Không.

Oanh phanh!

Tuy rằng Trường bào Thời Không thành công chống đỡ được đại bộ phận thương tổn, nhưng lực trùng kích của cỗ hỏa diễm kia vẫn như cũ đánh cho Triệu Phong lui về phía sau.

- Một kích này, sẽ tiễn ngươi xuống hoàng tuyền!

Hỏa Vân Thần Chủ hét lớn một tiếng, trực tiếp phóng vọt tới, không để cho Triệu Phong có cơ hội thở dốc. Mặc dù Triệu Phong có thể chống đỡ được một kích của hắn, nhưng hắn hẳn là đã dốc toàn lực đón đỡ, hiện tại đã kiệt sức rồi, kích thứ hai nhất định có thể đánh chết được Triệu Phong. Hỏa Vân Thần Chủ huy động kim chuy trong tay, phóng xuất ra một mảnh hỏa vân kim sắc, từ trong đó trực tiếp lao ra mấy đầu Hung thú hỏa diễm hung mãnh.

- Hỗn Nguyên Chuyển Hóa!

Triệu Phong không chút hoang mang, Hỗn Thiên Hư Quyển xung quanh thân thể chợt chuyển hóa thành mấy đạo tế lưu ngân sắc, quán nhập vào trong Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm. Giờ phút này, Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm trong tay Triệu Phong trở nên vô cùng trầm trọng, trên đó lóe lên thần huy hỏa diễm nhàn nhạt, uy năng chấn động thiên địa. Sở dĩ hắn dốc hết thủ đoạn đón đỡ công kích của Hỏa Vân Thần Chủ, chính là muốn hấp thu lực lượng của đối phương, làm lớn mạnh uy năng của Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm vốn đã thập phần cường đại.

Cảm thụ được uy lực Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm của Triệu Phong, trong lòng Hỏa Vân Thần Chủ cũng không khỏi run lên.

Triệu Phong chém mạnh xuống một kiếm, mấy đầu Hung thú hỏa diễm kia liền trực tiếp tan thành mây khói. Sau đó, một kiếm kia cũng trực tiếp hàng lâm lên trên người Hỏa Vân Thần Chủ, một cỗ lực lượng khôn cùng bùng phát ra, trong nháy mắt phá vỡ tầng phòng ngự của Hỏa Vân Thần Chủ, cũng chém ra một tảng lớn huyết dịch kim sắc.

- A! Làm sao có thể?

Hỏa Vân Thần Chủ kêu thảm một tiếng, sắc mặt lộ ra kinh sắc. Nhưng vừa nghĩ trở lại, hắn liền hiểu được tất cả. Triệu Phong mấy lần hấp thu Thần lực huyết mạch của hắn, uy lực một kích này không ngờ đã có thể phá vỡ được công kích của bản thân Hỏa Vân Thần Chủ, gây tổn thương cho hắn. Đồng thời, thương tổn do Lôi kiếp tạo thành cũng không dễ dàng chữa trị như vậy.

- Không thể tha thứ!

Hỏa Vân Thần Chủ vô cùng phẫn nộ, nhất thời thiêu đốt Thần lực huyết mạch. Cự chuy kim sắc trong tay hắn chợt bộc phát ra một đám mây cuồn cuộn bốc lên hỏa quang. Một chuy mạnh mẽ oanh thẳng ra. Đám mây hỏa quang thật lớn kia nhất thời biến thành một đầu Hung thú hỏa diễm khổng lồ. Đây chính là tuyệt kỹ thành danh của Hỏa Vân Thần Chủ, Hỏa Vân Băng Thiên Thú!

- Triệu Phong, chết dưới tuyệt kỹ thành danh của ta, ngươi có thể thỏa nguyện rồi!

Hỏa Vân Thần Chủ cười lạnh một tiếng. Uy năng của Hỏa Vân Băng Thiên Thú này, trước đây, ngay cả Nhị Trưởng lão, Tam Trưởng lão liên thủ lại cũng không cách nào đón đỡ nổi. Hơn nữa, vừa rồi lực lượng Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm của Triệu Phong đều đã tiêu hao không ít, cho dù hắn lại dùng thủ đoạn phòng ngự trước đây, cũng

khó mà đỡ được một kích này.

- Rống!

Con Hung thú hỏa diễm giống như thực chất kia rống lớn một tiếng, phát ra âm lãng cực nóng chấn động thiên địa. Nhưng mà, Triệu Phong vẫn như cũ nhìn chằm chằm vào con Hung thú hỏa diễm này, sắc mặt không chút sợ hãi. Một cỗ Pháp tắc Thời Gian cường đại hàng lâm trên người Hỏa Vân Băng Thiên Thú. Đồng thời, Tả Mâu Triệu Phong cũng nhìn chằm chằm về phía nó, bắt đầu chậm rãi vận chuyển.

- Cỗ khí tức huyết mạch này…

Sắc mặt Hỏa Vân Thần Chủ nhất thời sửng sốt. Giờ phút này, hắn đột nhiên cảm nhận được một cỗ khí tức Thái Cổ vô cùng cường đại từ trong nhãn đồng của Triệu Phong, uy lực hoàn toàn tiếp cận mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc!

- Rống!

Hỏa Vân Băng Thiên Thú kia gầm thét một tiếng, phóng xuất ra một cỗ lực lượng Pháp tắc Hỏa hệ, cố gắng chống đỡ Pháp tắc Thời Gian, mạnh mẽ xông thẳng tới. Mắt thấy cái miệng rộng giống như hỏa diễm Địa ngục của Hỏa Vân Băng Thiên Thú đã sắp sửa cắn lên trên người Triệu Phong…

- Thần Mâu Huyễn Diệt!

Trong Tả Mâu Triệu Phong, từng tầng từng tầng quang vụ mộng huyễn nhất thời xoay tròn ra, cũng rót vào trong không gian thiên địa. Trong tầm mắt của hắn, thân thể khổng lồ của Hỏa Vân Băng Thiên Thú phảng phất như là hư ảnh trong suốt do bọt biển huyễn lệ tạo

thành vậy.

- Diệt!

Ý thức hắn khẽ ngưng tụ, lực lượng Bản Nguyên nhất thời ba động. Sau một khắc, thân hình Hỏa Vân Băng Thiên Thú liền trực tiếp tán loạn, hư không tiêu thất.

- Cái này… Điều này sao có thể?

Hỏa Vân Thần Chủ thiếu chút nữa liền tắc nghẹn. Không ngờ tuyệt kỹ của chính mình lại trống rỗng biến mất như vậy, cái này so với chuyện trước đây Triệu Phong đón đỡ được công kích của hắn còn rung động hơn rất nhiều.

Tất cả mọi người xung quanh, kể cả bốn gã Thần Chủ đang giao chiến cũng nhất thời ngây ngẩn. Ngay cả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên cũng không cách nào lý giải nổi một màn vừa rồi.

Giờ phút này, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một con Di Thiên Ngân Mâu giống như mộng huyễn, tản mát ra một cỗ linh hồn uy áp khiến cho người ta sợ hãi.

- Thần Mâu Phục Chế, Hỏa Vân Băng Thiên Thú!

Phương diện linh hồn Triệu Phong quát khẽ một tiếng, trong Di Thiên Ngân Mâu kia lập tức phát ra một đoàn quang vụ mộng huyễn. Trong quang vụ mộng huyễn, một con Hung thú hỏa diễm hung ác dữ tợn trực tiếp rít gào ra. Mục tiêu chính là Hỏa Vân Thần Chủ!

- Không!

Hỏa Vân Thần Chủ nhất thời đứng ngẩn ngơ tại chỗ, toàn thân trực

tiếp bị con Hỏa Vân Băng Thiên Thú kia thôn phệ mất.

Ùng ùng!

Sau khi đám hỏa vân kia tiêu tán, lộ ra thân thể cháy đen tàn phá của Hỏa Vân Thần Chủ. Mãi đến giờ phút này, thần trí của hắn vẫn còn có chút thảng thốt. Bỗng nhiên, một cỗ khí tức linh hồn cường đại chợt bức thẳng tới, khiến cho ánh mắt của Hỏa Vân Thần Chủ khẽ lóe lên. Một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ đã trực tiếp xỏ xuyên qua linh hồn của Hỏa Vân Thần Chủ, khiến cho hắn ôm đầu rống lớn một tiếng.

- Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm!

Triệu Phong cấp tốc lao tới, cự kiếm trong tay chém mạnh xuống.

Trên người Hỏa Vân Thần Chủ lại một lần nữa lưu lại một đạo vết thương không thể xóa nhòa. Liên tiếp vài lần bị Triệu Phong đánh trọng thương, hiện tại thương thế của Hỏa Vân Thần Chủ đã cực kỳ nghiêm trọng. Công kích của Triệu Phong ẩn chứa Lôi kiếp lại còn có Pháp tắc Thời Gian, thương tổn do Lôi kiếp tạo thành vốn đã rất khó có thể chữa trị, cộng thêm Pháp tắc Thời Gian, lại càng đem thời gian chữa trị kéo dài ra vô hạn. Mặt khác, những thủ đoạn quỷ dị của Triệu Phong, còn có cỗ khí tức huyết mạch mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc kia cũng đã thật sâu chấn nhiếp hắn.

- Chạy!

Hỏa Vân Thần Chủ không nói hai lời, liền hóa thành một đoàn lưu quang kim diễm, xoay người phóng chạy. Mà Triệu Phong tự nhiên sẽ không để cho Hỏa Vân Thần Chủ dễ dàng bỏ chạy như vậy.

Hưu! Hưu!

Trên bầu trời, hai đạo lưu quang cấp tốc lướt đi, một chạy một đuổi. Chỉ bất quá, kẻ bỏ chạy chính là Thần Chủ, mà người đuổi giết lại là một gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong!

Chương 1427: Đại chiến kết thúc

Trên bầu trời, hai đạo lưu quang cấp tốc lướt đi, một chạy một đuổi. Kẻ chạy trốn chính là Hỏa Vân Thần Chủ của Liệt Kim Tộc, mà người đuổi giết lại là Triệu Phong, Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong của Linh Tộc.

Thời điểm tất cả mọi người nhìn thấy một màn này, phản ứng đầu tiên chính là hoài nghi có phải chính mình đã nhìn lầm rồi không? Đường đường cường giả Thần Chủ, không ngờ lại bị một gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong đuổi giết như vậy.

- Triệu Phong lại có thực lực như vậy?

Thân hình Nhị Trưởng lão nhất thời cứng ngắc, sắc mặt tái nhợt, có chút khó có thể tin nổi. Cho dù là hắn ở thời kỳ đỉnh phong cũng không nắm chắc có thể đánh bại được Hỏa Vân Thần Chủ như vậy.

- Không ngờ tới sau khi chúng ta thất bại, một mình hắn lại có thể chiến bại cường giả Thần Chủ!

Tam Trưởng lão cực kỳ khiếp sợ, lắc đầu cảm thấy, cảm thấy bị đả kích sâu sắc. Từ sau khi Triệu Phong trở lại Linh Tộc, một lần lại một lần thể hiện ra tu vi thực lực khiến người ta rung động. Chỉ ngắn ngủi mấy chục năm, một tên tiểu bối vừa mới đột phá Chân Thần, hiện tại đã vượt qua Tam Trưởng lão hắn. Tỉ mỉ hồi tưởng lại, lúc đó hắn có lẽ thật sự không có tư cách thu Triệu Phong làm đồ đệ.

Trên chiến trường cấp Thần Chủ bên kia, hai vị Thần Chủ của Liệt

Kim Tộc lại càng vô cùng kinh ngạc. Bọn chúng như thế nào cũng không ngờ tới, ưu thế lớn vốn dĩ do sử dụng Vong Ngữ Trớ Chú sinh ra, không ngờ lại bị một tên tiểu bối Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong trong khoảnh khắc nghịch chuyển như vậy.

- Hỏa Vân Thần Chủ, ngươi tên ngu xuẩn này!

Tộc trưởng Liệt Kim Tộc tức giận không kềm nổi, mắng lớn một tiếng. Thời cơ cực tốt như vậy, lại bị Hỏa Vân Thần Chủ một tay phá hỏng. Một gã Thần Chủ không ngờ lại bị một tên tiểu bối Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong truy sát, chuyện này truyền đi chỉ sợ sẽ khiến cho cả Tử Linh Vực chê cười không thôi.

- Ha ha…

Mà hai vị Thần Chủ của Linh Tộc, sau một khoảnh khắc kinh ngạc, lập tức không ngừng cười to. Trận đại chiến này thật sự là kinh tâm động phách, cũng may cuối cùng bên phía Linh Tộc cũng không có thất bại.

Hưu! Hưu!

Hỏa Vân Thần Chủ đang điên cuồng chạy trốn trên trời cao vô biên, lúc hắn nghe được thanh âm gầm lên của Tộc trưởng Liệt Kim Tộc, nhất thời cúi đầu xuống trong lòng vô cùng xấu hổ. Đúng lúc này, sau lưng Hỏa Vân Thần Chủ chợt truyền đến trận trận Thần lực ba động cường đại. Chỉ thấy mấy đạo Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm Mang đột nhiên nhanh chóng lao ra.

Choang! Xuy!

Hỏa Vân Thần Chủ tận lực né tránh, nhưng vẫn như cũ bị hai đạo Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm Mang đánh trúng.

- Trốn chỗ nào?

Triệu Phong vừa đuổi theo vừa không ngừng thét lớn. Kỳ thật, nếu như không dùng tới Pháp tắc Thời Gian, Triệu Phong rất khó có thể đuổi kịp Hỏa Vân Thần Chủ. Cho dù có đuổi kịp, Triệu Phong cũng không nhất định có thể giết chết được Hỏa Vân Thần Chủ. Sinh mệnh lực của Thần Chủ vốn thập phần ngoan cường, hơn nữa Thần Chủ phản kháng trước khi chết, cho dù là Thần Chủ cùng giai cũng phải cẩn thận đề phòng, chỉ cần hơi chút không cẩn thận sẽ có khả năng ngọc đá cùng vỡ, huống chi Triệu Phong chỉ là Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong.

Hiện tại hắn vẫn luôn truy đuổi Hỏa Vân Thần Chủ như vậy, cũng không phải là muốn cắn thật chặt, mục đích duy nhất chính là muốn chế trụ Hỏa Vân Thần Chủ, không để cho hắn có cơ hội thở dốc. Chỉ cần đợi đám người Nhị Trưởng lão cùng Tam Trưởng lão khôi phục trở lại, chiến tranh cũng liền tương đương với kết thúc.

- Tộc trưởng, chúng ta lui lại a?

Hỏa Vân Thần Chủ chỉ đành phải truyền âm cho Tộc trưởng Liệt Kim Tộc.

- Thế cục thập phần không ổn!

Gã Thần Chủ còn lại của Liệt Kim Tộc cũng tán thành kiến nghị của Hỏa Vân Thần Chủ. Hiện tại, Hỏa Vân Thần Chủ đang bị Triệu Phong không ngừng đuổi theo, còn lại hai cường giả Thần Chủ bọn họ khó có thể đánh bại được đám người Linh Tộc. Mà hiện tại Nhị Trưởng lão Linh Tộc cũng đang cố gắng tĩnh dưỡng thương thế, bên cạnh hắn còn có mấy gã cường giả Y đạo đang nghĩ biện pháp tạm thời chế trụ lực lượng của Vong Ngữ Trớ Chú. Một khi Nhị Trưởng lão

cùng Tam Trưởng lão khôi phục lại chiến lực nhất định, cộng thêm số lượng cường giả Bán Bộ Thần Chủ còn lại của Linh Tộc cũng viễn siêu bên phía Liệt Kim Tộc, đến lúc đó Liệt Kim Tộc sẽ càng chiến bại thảm hại hơn.

- Lui lại!

Sắc mặt Tộc trưởng Liệt Kim Tộc dữ tợn, cắn răng quát lớn một tiếng. Còn lưu lại núi xanh, sẽ không sợ không có củi đốt a.

- Lui lại!

Nhất thời, các thành viên Liệt Kim Tộc chiến đấu phía dưới nhất thời toàn thể lui lại. Hỏa Vân Thần Chủ chạy tới bên cạnh hai gã Thần Chủ của Liệt Kim Tộc, ba gã Thần Chủ liên thủ, vừa thủ vừa lui về phía sau.

- Giết!

Tộc trưởng Linh Tộc khẽ quát một tiếng. Ân oán giữa Liệt Kim Tộc và Linh Tộc đã đến trình độ không chết không dừng. Nếu như có thể tiêu diệt luôn Liệt Kim Tộc thì càng tốt, cho dù không thể, cũng phải tận lực đánh cho Liệt Kim Tộc trọng thương, giảm xuống mối uy hiếp này đến mức tối đa. Hai vị Thần Chủ của Linh Tộc dẫn đầu truy sát tới, phát ra khí tức áp bức kinh động thiên địa.

- Lần này nếu để cho Liệt Kim Tộc chạy thoát, ngày sau bọn chúng nhất định sẽ ngóc đầu trở lại!

Ánh mắt Nhị Trưởng lão lạnh lẽo. Hắn đã tạm thời chế trụ được Vong Ngữ Trớ Chú, chiến lực khôi phục lại không ít, cũng cùng mọi người đuổi theo truy sát. Mà các Bán Bộ Thần Chủ, Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong bọn Tam Trưởng lão cũng một lần nữa tham chiến.

Phía dưới, toàn thể thành viên Linh Tộc đều nhất tề đuổi theo truy sát.

Oanh! Phanh! Oành!

Chiến đấu của hai tộc lại một lần nữa đạt tới trạng thái đỉnh phong. Ba vị Thần Chủ của Liệt Kim Tộc bởi vì yểm hộ những thành viên Liệt Kim Tộc còn lại thoái lui, nên lưu lại phía sau bọc hậu, ngăn cản đám cường giả cao tầng Linh Tộc. Tuy rằng về mặt chỉnh thể bên phía Linh Tộc mạnh hơn Liệt Kim Tộc một chút. Nhưng ba vị cường giả Thần Chủ toàn lực phòng thủ, trong lúc nhất thời bên phía Linh Tộc cũng không làm gì được Liệt Kim Tộc. Dù sao, lực bạo phát trong công kích của Linh Tộc cũng không cao lắm.

Rất nhanh, đại đa số các thành viên Liệt Kim Tộc, đã triệt thoái về phía sau.

- Đi mau!

Tộc trưởng Liệt Kim Tộc hung hăng liếc nhìn Tộc trưởng Linh Tộc cùng với Triệu Phong một cái, thấp giọng quát lên. Vì để cho các thành viên Liệt Kim Tộc thoái lui, ba gã Thần Chủ bọn chúng lưu lại bọc hậu, thừa nhận cuồng oanh bạo tạc của đám cường giả bên phía Linh Tộc, cũng bị một chút thương thế không nhẹ.

- Khốn kiếp! Cứ như vậy để cho bọn chúng bỏ chạy sao?

Trong lòng Nhị Trưởng lão có chút không cam lòng. Nếu giờ phút này hắn vẫn còn ở trạng thái đỉnh phong, ba cường giả Thần Chủ toàn lực xuất thủ, có lẽ có thể trọng thương ba gã Thần Chủ đối phương. Nhưng hiện tại, ba gã Thần Chủ của Liệt Kim Tộc cố tình muốn chạy trốn, bọn họ cũng rất khó có thể làm gì được đối phương.

- Nếu như không thể đối phó với cả ba người bọn chúng, không bằng đem mục tiêu đặt trên duy nhất một người thôi?

Triệu Phong thấp giọng nói, Tả Mâu của hắn nhìn chằm chằm trên người Hỏa Vân Thần Chủ.

- Mặc dù như vậy sẽ dễ dàng hơn, nhưng ba người bọn chúng luôn kết thành một đoàn…

Ánh mắt Nhị Trưởng lão thoáng trầm xuống. Ba người đối phương vẫn luôn là liên thủ chống cự, chậm rãi triệt thoái, thuyết pháp của Triệu Phong mặc dù rất tốt, nhưng tựa hồ không thể thực hiện được.

Đúng lúc này, trong cơ thể Triệu Phong chợt ba động lên một cỗ lực lượng Pháp tắc Thời Gian cường đại, dần dần ngưng tụ vào trong Tả Mâu. Lần này Triệu Phong vận dụng Pháp tắc Thời Gian lại càng cường đại hơn rất nhiều.

Ong ong!

Trong Tả Mâu hắn lan tỏa ra từng tầng từng tầng quang vụ mộng huyễn, phát ra quang mang mỹ lệ sáng lạn. Giờ phút này, tất cả thành viên Linh Tộc phụ cận hắn cũng bị khí tức Thái Cổ cường đại do nhãn đồng Triệu Phong tản ra dọa cho khiếp sợ.

- Thời Không Cấm Thân!

Triệu Phong đột nhiên phát động một cái Thời Không Đồng Thuật. Sau một khắc, một cỗ lực lượng Thời Không hư vô kỳ dị chợt hàng lâm trên người Hỏa Vân Thần Chủ.

- Không tốt!

Hỏa Vân Thần Chủ nhất thời kinh hoảng thốt lên. Giờ phút này, hắn lập tức bị một cỗ lực lượng Thời Không cường đại ảnh hưởng, Không Gian Áo Nghĩa căn bản không thể nào vận chuyển được, ngay cả hành động, tư duy… cũng bị Thời Gian Áo Nghĩa ràng buộc, thân hình có vẻ cứng ngắc trì độn, ngay cả hai chữ kia cũng là thập phần chậm rãi thốt lên.

Sau khi vận dụng Pháp tắc Thời Gian, uy năng Thời Không Đồng Thuật của Triệu Phong viễn siêu bình thường. Hỏa Vân Thần Chủ vốn đã bị trọng thương, hiện tại sức chống cự cũng thập phần yếu ớt.

- Cơ hội tốt!

Nhìn thấy một màn này, sắc mặt tất cả cao tầng Linh Tộc lộ ra thần sắc vui mừng, lớn tiếng khen hay. Không ngờ Triệu Phong lại có Thời Không Đồng Thuật cường đại bậc này, có thể tạo thành sự hạn chế ngắn ngủi đối với cường giả Thần Chủ, hơn nữa lại khó lòng phòng bị. Đương nhiên, điều này cũng có quan hệ nhất định với việc Thiên Hỏa Thần Chủ đã bị thương nặng, thực lực trạng thái đại giảm.

- Nhận lấy cái chết!

Trường đao trong tay Tộc trưởng Linh Tộc liên tục chém mạnh ra, từng tầng từng tầng đao phong thủy tinh lam sắc che khuất không trung, gào thét phóng tới.

- Toái Kim Sát!

Đại Trưởng lão Linh Tộc đánh ra một chưởng mang theo vô số tinh thể kim sắc chói mắt. Vô số tinh thể kim sắc vô cùng sắc bén kia đều có tốc độ cực nhanh, trực tiếp xuyên thấu thẳng về phía Hỏa Vân

Thần Chủ. Bên kia, Nhị Trưởng lão cùng Tam Trưởng lão cũng đều tự thi triển ra thủ đoạn công kích cường hãn của chính mình về phía Hỏa Vân Thần Chủ.

Giờ phút này, Hỏa Vân Thần Chủ đang bị ảnh hưởng của lực lượng Thời Không, muốn tránh cũng không tránh được, gần như vô lực chống lại. Hai gã Thần Chủ Liệt Kim Tộc còn lại cho dù cường đại đến đâu, cũng không cách nào chống lại sự quần ẩu của ba vị Thần Chủ Linh Tộc, huống chi trên người bọn chúng cũng đều đang có thương thế không nhỏ.

Oanh! Phanh! Oành!

Tộc trưởng Liệt Kim Tộc cùng với lão phụ Thần Chủ còn lại của Liệt Kim Tộc rất nhanh bị đánh lui, toàn bộ uy năng công kích còn lại trực tiếp hàng lâm trên người Hỏa Vân Thần Chủ.

- Không!

Trên mặt Hỏa Vân Thần Chủ lộ ra thần sắc kinh hoàng. Trước đây hắn bị Triệu Phong đánh bại, cũng không có sợ hãi qua như vậy, bởi vì hắn biết rõ, Triệu Phong không có khả năng giết chết hắn. Nhưng lần này lại bất đồng, hắn chính là đang bị vô số cường giả Linh Tộc liên thủ công kích.

Hỏa Vân Thần Chủ tận lực chống lại lực lượng Thời Không, thôi động thể phách, thi triển ra tất cả các thủ đoạn phòng ngự của mình. Bên cạnh nó, mọi người lại càng mơ hồ có thể thấy được một đạo hư ảnh Hỏa Diễm Thần Quốc mơ hồ.

- Không tốt! Không cứu được hắn!

Hai gã Thần Chủ còn lại của Liệt Kim Tộc thở dài một tiếng, trực tiếp

triệt thoái.

- Chết đi!

Đao nhận trong tay Tộc trưởng Linh Tộc lóe ra thần huy bích ba, trực tiếp chém ra một đạo thủy tuyền kích lưu tinh thể khổng lồ. Đạo thủy tuyền lam sắc tinh thể kia trực tiếp hàng lâm trên người Hỏa Vân Thần Chủ đã bị trọng thương. Không mất bao lâu đã trực tiếp cắn nát thân hình hắn. Chiến đấu cho đến bây giờ, rốt cuộc đã có một cường giả Thần Chủ vẫn lạc!

- Tiếp tục truy sát!

Tộc trưởng Linh Tộc trực tiếp quát lên. Không thể cấp cho Liệt Kim Tộc cơ hội thở dốc, phải đánh thẳng tới sào huyệt của Liệt Kim Tộc, hủy diệt tất cả. Giờ phút này, đại quân Linh Tộc không ngừng nghiền ép về phía địa bàn của Liệt Kim Tộc.

Nhưng còn chưa tiến về phía trước được bao xa, toàn bộ thành viên Linh Tộc liền phát hiện đại quân của Liệt Kim Tộc đã dừng lại ngay phía trước, cũng không hề có ý tiếp tục chạy đi. Hơn nữa, trong đại quân Liệt Kim Tộc lại có thêm một gã Thần Chủ khí tức cường đại. Toàn thân gã Thần Chủ này bao phủ trong một tầng quang ba đạm lục sắc, một đầu tóc đen già nua, cặp mắt bích lục sắc, giống như hai cái Sinh Mệnh Chi Nguyên vậy.

- Dừng lại!

Sắc mặt Tộc trưởng Linh Tộc khẽ ngưng trọng, cũng không hành động gì thiếu suy nghĩ. Bởi vì gã Thần Chủ này chính là Lục Nguyên Thần Chủ của Sinh Mệnh Thánh Địa.

- Trận chiến tranh này, cứ kết thúc như vậy đi! Thế nào?

Lục Nguyên Thần Chủ bình thản mở miệng, nhàn nhạt nói.

- Tin rằng bên phía Thánh địa cũng biết rõ ân oán của hai tộc chúng ta, nếu hôm nay chúng ta đơn giản bỏ qua cho Liệt Kim Tộc, ngày sau bọn chúng sẽ ngóc đầu trở lại thì sao?

Sắc mặt Tộc trưởng Linh Tộc lạnh lùng, trực tiếp mở miệng. Đám người Liệt Kim Tộc lại trầm mặc không nói gì. Nếu như bên phía Linh Tộc cứ như vậy tiếp tục đuổi giết nữa, tuy vẫn không cách nào triệt để tiêu diệt bọn chúng, nhưng sẽ có thể tạo thành thương tổn nghiêm trọng cho bọn chúng.

- Ta đại biểu cho Sinh Mệnh Thánh Địa, cấp cho hai tộc các ngươi một biện pháp giải quyết. Bên phía Liệt Kim Tộc bỏ ra phân nửa lãnh địa, cùng với cung cấp đại lượng vật tư để bồi thường. Còn Linh Tộc về sau cũng không được chủ động xâm phạm Liệt Kim Tộc nữa!

Lục Nguyên Thần Chủ trực tiếp nói, sau đó nhìn về phía Tộc trưởng hai tộc.

- Cái gì?

Đám cao tầng Linh Tộc nhất thời biến sắc, cũng không phải rất hài lòng đối với đề nghị này. Dù sao hiện tại Linh Tộc đã đại thắng, tuyệt đối có thể quét ngang toàn bộ lãnh địa của Liệt Kim Tộc, sau khi diệt trừ tất cả địch nhân, có thể chiếm sạch địa bàn của Liệt Kim Tộc.

Mà hai vị Thần Chủ của Liệt Kim Tộc thì lại có chút mừng rỡ. Đề nghị này rõ ràng có chút thiên hướng Liệt Kim Tộc. Bất quá đứng trên lập trường của Sinh Mệnh Thánh Địa cũng là chuyện đương nhiên. Muốn triệt để diệt trừ Liệt Kim Tộc, bên phía Linh Tộc cũng nhất định phải nguyên khí đại thương, đến lúc đó chỉnh thể thực lực của Tử

Linh Vực sẽ đại giảm, có thể sẽ bị các thế lực của các Vực bốn phía thèm muốn.

- Tộc trưởng, đề nghị này cũng không được tốt cho lắm…

Đám cao tầng Linh Tộc bắt đầu giao lưu bàn bạc.

- Nhưng nếu chúng ta phản đối cái đề nghị này, cũng khó có thể tiêu diệt sạch Liệt Kim Tộc, lại càng khiến cho Sinh Mệnh Thánh Địa bất mãn…

Tộc trưởng Linh Tộc thoáng có chút do dự. Sau thương nghị một hồi, mọi người rốt cuộc thống nhất ý kiến.

- Được! Chúng ta đồng ý!

Tộc trưởng Linh Tộc trực tiếp đáp ứng đề nghị của Sinh Mệnh Thánh Địa. Đầu tiên, định mức cắt đất bồi thường cũng khá lớn, không phải hoàn toàn không thể tiếp nhận. Thứ hai, đã cấp cho Sinh Mệnh Thánh Địa đầy đủ mặt mũi, hơn nữa Linh Tộc sau chiến tranh tất nhiên sẽ càng thêm lớn mạnh hơn, có lợi cho việc song phương xúc tiến quan hệ. Sau khi làm tốt quan hệ với Thánh địa, cho dù ngày sau Liệt Kim Tộc có ngóc đầu trở lại, Linh Tộc cũng không cần quá sợ hãi.

Huống hồ, Tộc trưởng Linh Tộc cũng không cho là Liệt Kim Tộc sẽ có cơ hội như vậy. Hiện tại, Linh Tộc đã nhiều hơn Liệt Kim Tộc một gã Thần Chủ, còn có những thiên tài tuyệt thế như Triệu Vũ Phỉ cùng Triệu Phong vậy, khả năng Liệt Kim Tộc báo thù cũng không cao lắm, đại thế căn bản đã mất!

Chương 1428: Phá giải trớ chú

Dưới ý chí của Sinh Mệnh Thánh Địa, hai tộc lập tức dừng lại chiến hỏa, quyết định nghị hòa. Nội dung chi tiết liên quan tới việc nghị hòa, lại còn cần phải thương thảo cặn kẽ.

- Lục Nguyên Thần Chủ, không biết Sinh Mệnh Thánh Địa có biện pháp nào giải trừ Vong Ngữ Trớ Chú hay không?

Tộc trưởng Linh Tộc chợt gọi lại Lục Nguyên Thần Chủ đang chuẩn bị rời đi.

Cổ Vu Tộc là chủng tộc Cấm kỵ bài danh thứ hai trong Thái Cổ Vạn Tộc, tất cả Thái Cổ Vạn Tộc cũng đều biết rõ các loại Bí thuật khủng bố của nó. Hiện tại Nhị Trưởng lão thân trúng Vong Ngữ Trớ Chú, tuy rằng Linh Tộc có biện pháp tạm thời áp chế nó xuống, nhưng lại không thể nào triệt để giải trừ nó. Nói cách khác, Nhị Trưởng lão sẽ có thể sống sót, nhưng các loại phương diện thực lực, tu vi… cũng sẽ từ từ chậm rãi trôi qua.

- Vong Ngữ Trớ Chú?

Ánh mắt Lục Nguyên Thần Chủ khẽ ngưng đọng, cặp mắt bích lục sắc chợt nhìn chằm chằm trên người Nhị Trưởng lão. Giờ phút này, một cỗ lực lượng sinh cơ tinh thuần đột nhiên tiến vào trong cơ thể Nhị Trưởng lão. Nhị Trưởng lão có cảm giác một vài tiểu thương trên Thần thể trong khoảnh khắc liền khép lại, ngay cả những thương tổn to lớn cũng nhanh chóng được chữa trị. Cùng lúc đó, tốc độ xâm thực của Vong Ngữ Trớ Chú cũng chợt chậm lại. Sau một hồi, Lục Nguyên Thần Chủ chợt đình chỉ vận chuyển Sinh Mệnh Chi Mâu.

- Không có biện pháp!

Lục Nguyên Thần Chủ khẽ lắc đầu nói. Rất nhiều cao tầng Linh Tộc thoáng có chút thất vọng, mặc dù đối với kết quả này, bọn họ sớm đã có sở liệu.

- Nếu như Sinh Mệnh Chúa Tể đại nhân đích thân xuất thủ, nhất định sẽ có thể hóa giải được Vong Ngữ Trớ Chú. Những cường giả Thần Vương khác, có lẽ cũng có thể…

Lục Nguyên Thần Chủ bổ sung một câu.

- Sinh Mệnh Chúa Tể?

Sắc mặt đại đa số các thành viên Linh Tộc khẽ chấn động, trong mắt mang theo thần sắc hướng tới. Sinh Mệnh Chúa Tể là kẻ có được Sinh Mệnh Thần Mâu, một trong những Chúa Tể của Thần vực Man Hoang. Nói hắn có biện pháp giải trừ Vong Ngữ Trớ Chú, tất cả mọi người đều hoàn toàn tin tưởng. Nhưng Sinh Mệnh Chúa Tể có ở Sinh Mệnh Thánh Địa hay không, bọn họ cũng đều không biết, thì càng đừng nói tới chuyện giá cả tốn hao để mời một vị Chúa Tể xuất thủ cứu chữa.

- Hắc hắc…

Bên kia chợt truyền ra tiếng cười lạnh nhàn nhạt của Tộc trưởng Liệt Kim Tộc. Liệt Kim Tộc bọn chúng tổn thất một gã cường giả Thần Chủ, tuy rằng Nhị Trưởng lão của Linh Tộc cũng không chết, nhưng tiềm lực gần như mất sạch, hơn nữa còn không ngừng bị trớ chú dằn vặt.

o0o

Đại chiến hai tộc cuối cùng cũng kết thúc, bên phía Linh Tộc giành được thắng lợi chung cuộc. Sau khi đại chiến kết thúc, liền tiến vào thời kỳ nghỉ ngơi và hồi phục. Đại chiến hai tộc ảnh hưởng một địa phương vô cùng rộng lớn, tạo thành tổn thất, thương vong vô số kể.

Đầu tiên, Linh Tộc cần phải trọng chỉnh lại các thế lực trong phạm vi quản hạt. Mặt khác, Linh Tộc thu được một nửa lãnh thổ của Liệt Kim Tộc, còn phải tiếp quản, đồng thời tiến hành chỉnh đốn những thế lực trong địa phương này. Mà thời điểm hai tộc tiến hành chỉnh đốn, thanh danh của những người đại phóng quang thải, công tích trác việt trên chiến trường cũng dần dần lan truyền ra.

Trong số đó, có không ít người đã từng yên lặng vô danh, kết quả đã quật khởi trên chiến trường. Còn có một vài người đạt được kỳ ngộ nào đó, có lĩnh ngộ, cấp tốc đột phá tu vi.

Nhưng kẻ có danh tiếng vang dội nhất, tự nhiên chính là Triệu Phong. Giết chết vô số cao tầng của Liệt Kim Tộc, đánh chết Bán Bộ Thần Chủ cực mạnh, lại càng đánh bại một vị Hỏa Vân Thần Chủ, xoay chuyển toàn bộ chiến cuộc.

Mỗi một hạng vinh dự này cũng đều cực kỳ khó đạt được, huống chi Triệu Phong lại toàn bộ gom hết tất cả vinh dự này. Cộng thêm các loại sự tích trước đây của Triệu Phong, hắn đã trở thành một trong những người được chú ý nhất của toàn bộ Tử Linh Vực. Cộng với khí chất, dung mạo của hắn, lại càng khiến cho Triệu Phong trở thành Nam Thần trong lòng của vô số thiếu nữ trẻ tuổi trong Tử Linh Vực.

Triệu Phong vừa về tới Linh Tộc, một nàng nữ tử áo tím cao quý hoa lệ, phong hoa tuyệt đại đã trực tiếp phóng tới nghênh đón.

- Phong ca, ngươi đã trở về!

Triệu Vũ Phỉ thản nhiên cười khẽ một tiếng, trong mắt tràn ngập thâm tình chân thành, thân thể mềm mại không khỏi phóng lên ôm lấy Triệu Phong. Trên thực tế, Triệu Phong từ sớm đã trở về Linh Tộc, nhưng hai người mãi vẫn không có cơ hội gặp nhau. Cảm thụ được thân thể mềm mại ấm áp trong ngực mình, trái tim Triệu Phong tràn ngập một cỗ cảm giác xúc động, khẽ mỉm cười một cái.

Sau đó, hai người cùng tới chỗ ở của Triệu Phong.

- Vũ Phỉ, không ngờ tới ngươi lại đạt được truyền thừa của Thần Võ Tộc a!

Triệu Phong vui vẻ nói. Mặc dù không biết Triệu Vũ Phỉ rốt cuộc đạt được truyền thừa như thế nào, nhưng trong hơn mười năm này, tu vi của Triệu Vũ Phỉ đã từ Cổ Thần Thất giai đột phá đến Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, hơn nữa cũng thập phần tiếp cận Cổ Thần Cửu giai.

Sau đó Triệu Phong mới biết được, Triệu Vũ Phỉ không chỉ chiếm được công pháp truyền thừa của Thần Võ Tộc, lại còn chiếm được một cái Thần Quốc của Thần Võ Tộc, ở trong đó tu luyện chiến kỹ, tìm hiểu Áo nghĩa, đề thăng tu vi… đều có thể làm ít lợi nhiều. Đương nhiên, Thần Quốc tu hành bậc này cũng giống như Trường bào Thời Không vậy, thời gian tu luyện bên trong cũng càng thêm đầy đủ. Ngoài ra, Triệu Vũ Phỉ còn thu hoạch được không ít những thiên tài địa bảo có thể đề thăng tinh thần cảnh giới cùng ngộ tính.

o0o

Một tháng sau, Linh Tộc đã khôi phục vận hành bình thường sau đại chiến. Cao tầng Linh Tộc còn tiến hành khen ngợi cùng tặng thưởng công khai cho những người có công tích trác việt trên chiến trường ở

trước mặt toàn bộ các thành viên Linh Tộc.

Với công tích của Triệu Phong, không chút nào ngoài suy đoán, chính là được tuyên đọc cuối cùng trong danh sách công tích từ dưới lên.

- Triệu Phong trong đại chiến hai tộc lần này, giết chết mười hai gã Bán Bộ Thần Chủ, trong đó kể cả Kim Trưởng lão của Liệt Kim Tộc cùng vài gã Bán Bộ Thần Chủ cường đại! Thứ hai, tham dự chiến đấu đối kháng Hỏa Vân Thần Chủ, lại càng là một người đánh bại Hỏa Vân Thần Chủ, cuối cùng trong quá trình đuổi giết lại có biểu hiện vượt trội, ngăn cản Hỏa Vân Thần Chủ bỏ chạy, khiến cho hắn vẫn lạc…

Sau khi Nhị Trưởng lão tuyên đọc xong tất cả, trong lòng cũng có chút rung động. Thật ra, Triệu Phong vẫn còn rất nhiều công tích khác như giết chết vô số Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, Cổ Thần Cửu giai, công phá các cứ điểm quan trọng… nhưng bởi vì quá dài, cho nên cũng chỉ tuyên đọc những điểm quan trọng nhất.

Vô số thành viên bốn phương tám hướng đều toàn bộ nhìn chăm chú về phía Triệu Phong, trong mắt toát ra quang mang sùng kính cùng ước ao. Về phần khen thưởng, Triệu Phong được trực tiếp đề thăng tới cấp bậc Trưởng lão, hưởng thụ rất nhiều tư cách, đặc quyền đãi ngộ… còn có cấp cho các loại tài nguyên trân quý, đại lượng điểm cống hiến…

Lúc ban đầu, Triệu Phong cũng không thèm để ý gì tới những phần thưởng cùng điểm cống hiến đại chiến kia. Nhưng sau khi liệt kê xuống một trận, những chiến lợi phẩm cùng điểm cống hiến mà Triệu Phong tích lũy được, cuối cùng cũng khiến cho hắn coi trọng.

Giết chết mười hai gã Bán Bộ Thần Chủ, Triệu Phong đạt được Thần

khí Cực phẩm cũng có tới hơn mười kiện, Thần khí Thượng phẩm lại càng nhiều đếm không hết, còn có rất nhiều tài nguyên, linh đan diệu dược, kỳ dị trân bảo… gần như chất đầy cả Không gian Trữ vật của Triệu Phong. Cũng may Triệu Phong còn có Diệt Thế Hắc Long cùng với đội ngũ nô bộc trong Mộng Cảnh Thái Cổ, thành công toàn bộ giải quyết một vài thiên tài địa bảo không chút hữu dụng đối với hắn.

Sau khi chỉnh lý xong tất cả, Triệu Phong bắt đầu bế quan tu luyện. Trong trận đại chiến này, Triệu Phong thỏa thích phát huy, gần như dốc hết thủ đoạn, lại càng đơn độc va chạm với Thần Chủ, thu hoạch khá nhiều. Sau khi sử dụng mấy món trân tài tu luyện, Triệu Phong liền tiến vào trạng thái tu luyện.

Bởi vì nhiều lần vận dụng Pháp tắc Thời Gian, cảm ngộ của hắn đối với thời gian cũng càng sâu hơn, Thời Gian Áo Nghĩa trực tiếp đột phá đến Bát trọng. Các loại Áo nghĩa còn lại đều có tăng tiến không nhỏ, duy chỉ có Không Gian Áo Nghĩa là vẫn như cũ dừng lại ở Bát trọng Đỉnh phong.

- Xem ra Áo nghĩa Cửu trọng viên mãn cũng không phải dễ dàng đạt tới như vậy!

Triệu Phong cũng không quá mức cầu tiến. Mặc dù nói không dễ dàng đạt tới như vậy, nhưng Không Gian Áo Nghĩa của hắn cũng đã thập phần tiếp cận Cửu trọng. Một khi triệt để đạt tới Cửu trọng, Triệu Phong liền trở thành Bán Bộ Thần Chủ rồi.

Đồng thời với việc tham tu Áo nghĩa, Triệu Phong cũng tiếp tục tìm hiểu chiến kỹ Hỗn Nguyên, nghiên cứu hoàn thiện đồng thuật của mình.

- Hửm? Lực lượng Bản Nguyên của ta tựa hồ càng thêm tinh thuần!

Triệu Phong cảm giác lực lượng Bản Nguyên của Thần Linh Nhãn của hắn so với trước đây lại càng thêm tinh thuần hơn. Ý niệm khẽ tiến vào Không gian Thần Mâu, khỏa ngân cầu mộng huyễn kia đang chậm rãi xoay tròn. Nhưng Triệu Phong lại phát hiện ra một điểm đáng ngờ.

Hắn nhớ rõ, lúc ban đầu những đường cong đồ án nhãn mâu trên ngân cầu mộng huyễn chỉ là lượng sắc thuần túy. Nhưng hiện tại, những đường cong đồ án kia lại giống như những địa phương khác vậy, bao phủ lên một tầng màu sắc mộng huyễn, dị thường rực rỡ nổi bật. Màu sắc mộng huyễn kia gần như nhuộm khắp toàn bộ đồ án nhãn mâu, chỉ còn lại có một đoạn đường cong ngắn cuối cùng vẫn còn là màu sắc ban đầu.

- Cái này đến cùng là đại biểu cho cái gì?

Trong lòng Triệu Phong thoáng có chút nghi hoặc cùng chờ mong. Năng lực của Thần Linh Nhãn có thể nói là cực kỳ nghịch thiên. Đặc biệt vận dụng lực lượng Bản Nguyên, không ngờ lại có thể có năng lực Mộng Tưởng Thành Chân, từ không có khả năng hóa thành có khả năng.

- Ta cần nghiên cứu nhiều thêm một chút con đường vận dụng lực lượng Bản Nguyên của Thần Linh Nhãn!

Bỗng nhiên, Triệu Phong chợt nghĩ tới một đối tượng nghiên cứu tuyệt giai.

o0o

Một ngày này, Triệu Phong chợt tìm tới Nhị Trưởng lão.

- Không biết tình huống Vong Ngữ Trớ Chú trong cơ thể Nhị Trưởng

lão ra sao rồi?

Triệu Phong thoáng có chút ân cần dò hỏi.

- Haizzz… tuy rằng đã tạm thời bị chế trụ, nhưng chung quy cũng không phải là biện pháp!

Nhị Trưởng lão có chút khổ sở nói. Đối với Triệu Phong, hắn cũng không cần thiết phải giấu diếm điểm này.

- Đúng rồi! Qua một khoảng thời gian nữa, Giao dịch trường Thần Quốc của Thần vực Man Hoang sẽ cử hành một trận Đấu giá hội Đại hình, nếu như ngươi có hứng thú, đến lúc đó có thể đi nhìn xem một chút!

Nhị Trưởng lão tựa hồ như nghĩ tới điều gì, lập tức nói.

- Giao dịch trường Thần Quốc?

Triệu Phong thật ra là lần đầu tiên nghe nói tới cái này, nhưng hắn cũng không hỏi nhiều, lần này hắn chủ động tìm đến đây, là có chuyện quan trọng khác.

- Nhị Trưởng lão, có thể để cho ta xem một chút Vong Ngữ Trớ Chú trong cơ thể ngươi không?

Triệu Phong lại nói sang chuyện khác. Đây chính là mục đích lần này hắn đến đây, lấy Vong Ngữ Trớ Chú làm mục tiêu thí nghiệm. Mặt khác, hắn cũng có thể mượn cơ hội này hiểu rõ một chút Vong Ngữ Trớ Chú.

- Ngươi có biện pháp tiếp xúc Vong Ngữ Trớ Chú sao?

Sắc mặt Nhị Trưởng lão cực kỳ chấn động, hai mắt mở trừng trừng nhìn chằm chằm Triệu Phong. Triệu Phong vô duyên vô cớ nói tới cái này, hắn dĩ nhiên đã nghĩ tới phương diện này rồi. Nhưng vừa nghĩ tới cái này, hắn liền cảm thấy có chút không có khả năng.

- Không dối gạt ngài, năm xưa vãn bối cũng từng trúng qua loại trớ chú này, về sau chỉ đành phải thông qua Đoạt xá trọng sinh mới có thể thoát khỏi Vong Ngữ Trớ Chú. Tuy là nói như thế, nhưng vãn bối cũng có thấu hiểu nhất định đối với loại trớ chú này!

Triệu Phong khẽ mỉm cười một cái.

Nhị Trưởng lão nghe Triệu Phong nói hắn từng trúng qua Vong Ngữ Trớ Chú, sắc mặt càng thêm kích động, nhưng sau đó lại hòa hoãn xuống. Đoạt xá trọng sinh cũng không coi là biện pháp gì tốt, đối với Nhị Trưởng lão mà nói cũng không thực dụng cho lắm.

- Tốt! Vậy hãy để cho ngươi thử xem!

Nhị Trưởng lão gật đầu đáp ứng. Triệu Phong từng trúng qua Vong Ngữ Trớ Chú, đối với nó khẳng định cũng có sự thấu hiểu nhất định. Hơn nữa trong lòng Nhị Trưởng lão cũng ôm một chút hy vọng.

Trong mật thất, Nhị Trưởng lão khoanh chân ngồi xuống. Tả Mâu Triệu Phong khẽ bắt đầu vận chuyển, hoàn toàn thấu thị một bộ phận Thần thể của Nhị Trưởng lão.

- Huyết mạch nhãn đồng của kẻ này, đến cùng là có lai lịch gì?

Nhị Trưởng lão cảm thụ được khí tức như có như không trong Tả Mâu Triệu Phong, trong lòng không khỏi suy tư.

Mà Triệu Phong thì lại hết sức chăm chú quan sát Vong Ngữ Trớ

Chú trong cơ thể Nhị Trưởng lão. Chỉ thấy vô số những tia máu hắc quang nhỏ bé không đáng kể kia đã trải rộng mỗi một phân tấc trong thân thể của Nhị Trưởng lão. Đồng thời Triệu Phong còn phát hiện một cỗ lực lượng thâm hậu cường đại dị thường đã trấn áp đám tia máu hắc quang kia, ngăn cản chúng tiến thêm một bước ăn mòn.

- Không biết năng lực Thần Linh Nhãn của ta có thể có hiệu quả đối với Vong Ngữ Trớ Chú không?

Tâm thần Triệu Phong không khỏi có chút kích động. Sự đáng sợ của Vong Ngữ Trớ Chú, cho dù là Thái Cổ Tộc bài danh đệ nhất trong Thái Cổ Vạn Tộc cũng hết sức kiêng kỵ. Mà thủ đoạn giải trừ loại nguyền rủa này vừa cực ít lại thập phần hà khắc.

Tả Mâu Triệu Phong nhìn chằm chằm trên một phần nhỏ tia máu hắc quang nào đó trong cơ thể Nhị Trưởng lão. Những tia máu hắc quang kia thập phần nhỏ bé, nếu không phải là Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, người khác sợ rằng cũng khó có thể thấy được.

- Biến mất! Biến mất!

Triệu Phong thôi động lực lượng Bản Nguyên, trong lòng chỉ có một cái ý niệm mãnh liệt như vậy.

Ông!

Trong Không gian Thần Mâu, khỏa ngân cầu mộng huyễn mạnh mẽ chấn động, một cỗ quang vụ mộng huyễn đột nhiên rót vào trong thiên địa hư vô. Thoáng chốc, địa phương tầm mắt Triệu Phong đang nhìn chằm chằm, đám tia máu hắc quang nhiều đếm không hết kia đã phủ kín một tầng thải sắc mộng huyễn.

Sau một khắc, một sợi tia máu hắc quang thật nhỏ đột nhiên biến

mất. Ngay sau đó, càng nhiều tia máu hắc quang hơn chợt trực tiếp biến mất. Nhưng lực lượng Bản Nguyên trong Thần Linh Nhãn của Triệu Phong cũng đang nhanh chóng trôi qua.

So với đám tia máu hắc quang vô cùng vô tận trong cơ thể Nhị Trưởng lão, mấy sợi đã biến mất kia có thể nói là không chút đáng kể. Nhưng thân là cường giả Thần Chủ, Nhị Trưởng lão cũng đều cực kỳ rõ ràng đối với bất kỳ một chút biến hóa rất nhỏ nào trong cơ thể mình. Thời điểm hắn cảm giác được trong Thần thể có một phần nhỏ như trút được gánh nặng, tỏa sáng sinh cơ bừng bừng, trong cặp mắt hắn nhất thời hiện lên một đạo tinh quang.

Chương 1429: Giao dịch trường Thần Quốc

- Thành công!

Sắc mặt Triệu Phong thoáng có chút vui vẻ. Không nghĩ tới, năng lực Thần Linh Nhãn của hắn ngay cả lực lượng của Vong Ngữ Trớ Chú cũng có thể tiêu diệt. Phải biết rằng, lực lượng của Vong Ngữ Trớ Chú này, ngay cả Thái Cổ Tộc ở Thời kỳ Thái Cổ cũng có chút kiêng kỵ. Cái này càng chứng minh được sự đặc thù, bất phàm của Thần Linh Nhãn.

- Triệu Phong, vừa rồi ngươi đã làm cái gì?

Nhị Trưởng lão vô cùng kích động hỏi. Cường giả Thần Chủ bình thường cũng chỉ có thể tạm thời giúp hắn áp chế lực lượng của Vong Ngữ Trớ Chú, đối với Vong Ngữ Trớ Chú cũng đều thúc thủ vô sách. Nhưng vừa rồi một phần nhỏ Vong Ngữ Trớ Chú trong cơ thể hắn lại không hiểu đã đột nhiên biến mất. Nhị Trưởng lão dám khẳng định, hết thảy chuyện này cũng là do Triệu Phong tạo thành.

Bất quá, sau khi hỏi ra vấn đề này, Nhị Trưởng lão mới cảm thấy chính mình có chút thất thố. Có thể khắc chế Vong Ngữ Trớ Chú, tính trân quý của loại phương pháp này không cần nói cũng biết, Triệu Phong làm sao có thể tùy ý nói ra? Huống hồ hiện tại Triệu Phong đã không phải là tên tiểu bối như năm đó, mà là thiên tài có thể đánh bại cường giả Thần Chủ. Thực lực trước mắt của Triệu Phong đã không kém gì Thần Chủ bình thường, hơn nữa còn có tiềm lực thật lớn, thành tựu ngày sau tuyệt không thể khinh thường.

- Triệu Phong, không biết ngươi có biện pháp, giải trừ Vong Ngữ Trớ Chú trong cơ thể ta hay không?

Thần sắc Nhị Trưởng lão thoáng bình tĩnh trở lại, mỉm cười hỏi.

- Vong Ngữ Trớ Chú quá khó xử lý, vừa rồi mặc dù ta đã dốc hết toàn lực, cũng chỉ có thể tiêu trừ được một phần cực nhỏ mà thôi!

Triệu Phong khẽ lắc đầu một chút, lộ ra bộ dạng mệt mỏi uể oải. Thật ra, chỉ hủy diệt chút Vong Ngữ Trớ Chú kia, mức độ tiêu hao cũng không phải quá lớn. Nhưng chuyện tình này nếu như truyền ra ngoài, liền có thể dẫn phát ra oanh động thật lớn, bởi vậy vẫn nên tận lực giấu diếm một chút mới tốt.

Đối với câu hỏi của Nhị Trưởng lão, Triệu Phong cũng không đưa ra câu trả lời khẳng định. Nếu như Triệu Phong nói thẳng ra, hắn nắm chắc có thể phá giải, như vậy sẽ quá khiến cho người ta chấn kinh rồi.

- Không sao cả! Chỉ cần ngươi tận lực là tốt rồi!

Nhị Trưởng lão khẽ mỉm cười. Trước đây, hắn không có bất kỳ một tia hy vọng nào, nhưng hiện tại Triệu Phong cũng không nói là không được, như vậy liền chứng minh còn có một chút hy vọng, cho nên Nhị Trưởng lão đã rất hài lòng rồi. Cho dù cuối cùng Triệu Phong cũng không thể hoàn toàn hóa giải Vong Ngữ Trớ Chú, nhưng nhất định sẽ có thể khiến cho nó suy yếu đi, như vậy cũng có thể giảm bớt sự dày vò mà Vong Ngữ Trớ Chú mang tới cho hắn.

- Vãn bối cáo từ trước, đợi sau khi nghiên cứu chuẩn bị một đoạn thời gian, sẽ trở lại xem một chút cho Trưởng lão ngài!

Sau đó, Triệu Phong trực tiếp từ biệt Nhị Trưởng lão.

o0o

Sau khi trở lại chỗ ở, Triệu Phong căn bản cũng không tiến hành nghiên cứu chuẩn bị cái gì, mà là lập tức bế quan tu luyện. Trải qua đại chiến lần trước, Hỗn Thiên Hư Quyển của Triệu Phong đã đạt tới tình trạng lô hỏa thuần thanh, tính năng phòng ngự tăng cường mạnh mẽ.

- Đợi sau khi Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết đột phá đến tầng thứ năm, Hỗn Thiên Hư Quyển sẽ có thể diễn biến thành một loại chiến kỹ cường hãn khác, Hỗn Thiên Hắc Động!

Triệu Phong thoáng có chút chờ mong. Hỗn Thiên Hắc Động so với Hỗn Thiên Hư Quyển không chỉ cường đại hơn một cấp bậc, thậm chí có thể nói là chiến kỹ cấp bậc Thần Chủ. Một khi phát động, sẽ có thể hình thành nên một cái Hỗn Thiên Hắc Động, thôn phệ vạn vật, có thể công cũng có thể thủ. Hiện tại, Triệu Phong cũng chỉ có thể thoáng làm quen một chút, cũng không thể bắt đầu tu luyện.

o0o

Một tháng sau, hắn một lần nữa chủ động tiến về chỗ ở của Nhị Trưởng lão. Lần này, Nhị Trưởng lão tựa hồ chờ mong đã lâu, trực tiếp xuất môn đón chào.

- Triệu Phong, rốt cuộc ngươi đã tới! Không biết nghiên cứu đối với Vong Ngữ Trớ Chú có tiến triển gì không?

Nhị Trưởng lão mỉm cười hỏi.

- Ừm! Có một chút tiến triển, cho nên vãn bối liền chạy tới đây xem sao!

Triệu Phong trịnh trọng nói.

Sau đó, hai người tiến vào trong mật thất. Triệu Phong lại mở ra Thần Linh Nhãn, trực tiếp quan sát Vong Ngữ Trớ Chú trong cơ thể Nhị Trưởng lão. Lần này, hắn cũng không vội vã tiến hành tiêu diệt lực lượng của Vong Ngữ Trớ Chú, mà là tỉ mỉ quan sát.

Sự khủng bố của Vong Ngữ Trớ Chú, Triệu Phong chính là cực kỳ hiểu rõ. Hiện tại, cấp bậc của hắn đã đủ cao, loại lực lượng này lại một lần nữa xuất hiện trước mặt, hắn tự nhiên phải hiểu rõ thật kỹ, nghiên cứu cẩn thận một phen, để tránh khỏi ngày sau lại trúng chiêu.

- Hửm? Hình thức tồn tại của Vong Ngữ Trớ Chú hết sức đặc thù, có chút cùng loại với lực lượng Mộng Tưởng Thành Chân của ta!

Quan sát hồi lâu, Triệu Phong chợt phát hiện ra điểm này. Lực lượng Mộng Tưởng Thành Chân của Thần Linh Nhãn kỳ diệu vô cùng, không phải là công kích vật chất, cũng không phải công kích linh hồn, càng giống như là một loại lực lượng ý niệm. Bởi vậy, người thường khó có thể giải thích được, càng không cách nào tiến hành ngăn cản. Mà Vong Ngữ Trớ Chú lại có chút cùng loại với nó. Bất quá, so sánh với năng lực Mộng Tưởng Thành Chân của Thần Linh Nhãn, Vong Ngữ Trớ Chú lại có vẻ thấp kém hơn một chút.

- Triệu Phong, tình huống như thế nào?

Nhị Trưởng lão nhịn không được, hỏi. Lần trước Triệu Phong rất nhanh đã giải trừ một phần nhỏ Vong Ngữ Trớ Chú trên người hắn, nhưng hiện tại đã qua hơn nửa ngày, lại không có được nửa điểm phản ứng nào.

- Không vội!

Triệu Phong thấp giọng nói. Sau khi tiếp tục quan sát một khoảng thời gian, hắn mới vận dụng lực lượng Bản Nguyên, một lần nữa giải trừ một phần nhỏ Vong Ngữ Trớ Chú trên người Nhị Trưởng lão. Sau đó, Triệu Phong lại lộ ra thần sắc uể oải, đứng dậy cáo từ.

- Triệu Phong, Vong Ngữ Trớ Chú trên người lão phu khiến cho ngươi phí tâm rồi! Đây là một chút tâm ý nho nhỏ của lão phu, xin hãy nhận lấy!

Nhị Trưởng lão trực tiếp lấy ra một cái Không gian Trữ vật. Triệu Phong cũng không khách khí, trực tiếp cầm lấy nó, Thần thức thoáng thăm dò vào trong đó.

- Thật nhiều Thần tinh Thượng phẩm! Chí ít cũng hai mươi vạn khối!

Sắc mặt Triệu Phong thoáng ngẩn ra.

Một khối Thần tinh Thượng phẩm tương đương với một vạn Thần Tinh Hạ phẩm, mà hiện tại, Nhị Trưởng lão lại trực tiếp tặng cho hắn hai mươi vạn Thần tinh Thượng phẩm. Phải biết rằng, cho dù là gia sản của cường giả Cổ Thần Cửu giai bình thường, khả năng cũng không tới mười vạn Thần tinh Thượng phẩm.

Đương nhiên, với gia sản của Triệu Phong, tự nhiên là không quá để ý tới hai mươi vạn Thần tinh Thượng phẩm này. Ngoại trừ hai mươi vạn Thần tinh Thượng phẩm ra, còn có một kiện Thần khí Cực phẩm chất lượng không tệ, mấy món trân tài tu luyện Áo nghĩa khác nhau. Nhị Trưởng lão biết rõ Triệu Phong tu luyện Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết, cho nên cấp cho các loại trân tài tu luyện Áo nghĩa đều liên quan đến rất nhiều loại Áo nghĩa khác nhau.

- Đúng rồi! Không biết ngươi có hứng thú với Giao dịch trường Thần Quốc diễn ra vào một năm sau không?

Nhị Trưởng lão một lần nữa hỏi.

- Giao dịch trường Thần Quốc?

Triệu Phong nhớ lại trước đây Nhị Trưởng lão đã từng đề cập qua với hắn về cái này, nhưng lúc đó hắn đang quan tâm tới chuyện khác, cũng không quá để ý nên không có hỏi nhiều. Nhìn dáng vẻ mờ mịt cùng nghi hoặc của Triệu Phong, lúc này Nhị Trưởng lão mới nhớ tới, Triệu Phong chỉ mới là Cổ Thần trong mấy chục năm gần đây, có khả năng cũng không biết rõ chuyện tình Giao dịch trường Thần Quốc.

- Giao dịch trường Thần Quốc là một tụ hội giao dịch cao cấp do đệ nhất thế lực giao dịch của Thần vực Man Hoang tổ chức! Chỉ có Cổ Thần mới có tư cách tiến vào trong đó!

Nhị Trưởng lão giải thích cho Triệu Phong. Thần vực Man Hoang vốn rộng lớn vô biên, số lượng các thế lực giao dịch cũng cực kỳ nhiều, nhưng thế lực tổ chức Giao dịch trường Thần Quốc này lại được xưng đệ nhất thế lực giao dịch trong Thần vực Man Hoang, thực lực cùng nội tình không thể khinh thường. Hơn nữa, tư cách tiến vào Giao dịch trường Thần Quốc cũng là Cổ Thần mới được.

- Trong Giao dịch trường Thần Quốc, cứ mỗi hai mươi năm lại cử hành một lần Đấu giá hội Đại hình. Có người nói Đấu giá hội lần này sẽ long trọng chưa từng có, có không ít thiên tài địa bảo đã tuyệt tích từ Thời đại Thái Cổ, cũng xuất hiện trân bảo giúp đột phá Thần Chủ. Trong đó còn có cả bảo vật đặc thù của chủng tộc cường đại nào đó thuộc Thời đại Thái Cổ. Thậm chí nghe nói lần này còn có cả một kiện Mảnh vỡ Tổ khí nữa!

Giọng điệu Nhị Trưởng lão cũng có chút kích động.

- Trân bảo giúp đột phá Thần Chủ? Cái gì? Mảnh vỡ Tổ khí?

Sắc mặt Triệu Phong thoáng vui vẻ, sau đó lại chợt cả kinh thất sắc. Trên người hắn cũng có một khối Mảnh vỡ Tổ khí, tự nhiên minh bạch vật phẩm này trân quý đến thế nào. Mà lần Đấu giá hội này trong Giao dịch trường Thần Quốc thậm chí ngay cả Mảnh vỡ Tổ khí cũng sẽ xuất hiện?

- Không sai! Giao dịch trường Thần Quốc này là hội sở giao dịch cao cấp đặt tại khu vực Trung bộ của Thần vực Man Hoang, nhưng bởi vì Mảnh vỡ Tổ khí xuất hiện, ngay cả cường giả Thần Chủ của những Vực khác cũng đều chạy tới…

Nhị Trưởng lão cũng có chút kích động cùng hướng tới.

Thần binh cao cấp nhất trong Thần vực Man Hoang cũng không phải là Thần khí Cực phẩm, mà là Tổ khí chí cao! Nhưng Tổ khí chính là một truyền thuyết, tính hi hữu của nó thậm chí có thể so sánh với Bát Đại Thần Mâu, Thần Vương Chúa Tể… Mảnh vỡ Tổ khí thì lại hiện thực hơn một chút. Nếu như một gã Thần Chủ có thể đạt được Mảnh vỡ Tổ khí, gần như sẽ có thể hoành hành trong cùng giai, đều là kẻ nổi bật trong hàng ngũ Thần Chủ.

- Ừm! Đến lúc đó ta cũng đi xem một chút!

Triệu Phong nhất thời cảm thấy hứng thú đối với Giao dịch trường Thần Quốc này. Huống hồ, đại chiến lần trước khiến cho trong tay hắn tích lũy rất đồ vật vô dụng. Đến lúc đó, sau khi tiến vào Giao dịch trường Thần Quốc sẽ có thể bán đi hoặc tiến hành đấu giá toàn bộ.

Đồng dạng, tràng diện giao dịch cao đẳng như Giao dịch trường Thần Quốc vậy, phỏng chừng loại hình bảo vật gì cũng đều có, đến lúc đó Triệu Phong cũng có thể mua được một vài thứ mà chính mình cần thiết.

Mặt khác, Triệu Phong cũng đang phát sầu đối với việc ngày sau đột phá Thần Chủ. Quá trình đột phá từ Cổ Thần đến Thần Chủ chí ít khó khăn gấp trăm lần, gấp ngàn lần so với từ Chân Thần đột phá lên Cổ Thần. Thậm chí có Bán Bộ Thần Chủ bởi vì trùng kích Thần Chủ, đã tích lũy cả ức năm đằng đẳng, cuối cùng chung quy lại thất bại. Hơn nữa, trùng kích Thần Chủ thất bại sẽ tạo thành thương tổn nghiêm trọng đối với Thần thai trong cơ thể. Phá hủy nó là chuyện tình rất thường gặp. Tốt một chút mà nói, khả năng chỉ có một tòa Thần thai nghiền nát, nếu như nghiêm trọng một chút, cả chín tòa Thần thai đều toàn bộ vỡ vụn, như vậy thật sự chính là tất cả quay trở về khởi điểm.

Sau khi biết được hết thảy những cái này, Triệu Phong đối với chuyện này cũng vô cùng coi trọng. Mà vừa rồi Nhị Trưởng lão đã nói, Đấu giá hội của Giao dịch trường Thần Quốc vào một năm sau sẽ xuất hiện hiện trân bảo giúp đột phá tới Thần Chủ. Triệu Phong làm sao có thể bỏ qua cơ hội này?

o0o

Khoảng thời gian kế tiếp, hắn cứ qua một đoạn thời gian cũng sẽ đi tới chỗ của Nhị Trưởng lão, giúp hắn phá giải một chút Vong Ngữ Trớ Chú.

Tám tháng sau, lực lượng Vong Ngữ Trớ Chú trong cơ thể Nhị Trưởng lão chỉ còn lại không tới năm thành. Với lực lượng cấp Thần Chủ của hắn, áp chế đám Vong Ngữ Trớ Chú còn lại cũng thập phần dễ dàng. Nếu như Triệu Phong có thời gian, có thể chậm rãi tiêu diệt

toàn bộ những thứ này cũng hoàn toàn dễ dàng.

- Triệu Phong, ngươi có thể nói là đại quý nhân trong cả đời này của ta a! Ha ha…

Nhị Trưởng lão cười ha hả, nói. Trước đây ở trên chiến trường, nếu như Triệu Phong không có đánh bại Hỏa Vân Thần Chủ, Nhị Trưởng lão rất có thể đã bị đối phương giết chết. Mà lần này, Triệu Phong giải trừ bộ phận Vong Ngữ Trớ Chú trong cơ thể hắn, có thể nói là lại một lần nữa cứu mạng hắn.

- Đâu có! Đâu có!

Triệu Phong khách khí nói. Hắn liên tục hai lần cứu mạng của Nhị Trưởng lão, điều này khiến cho Nhị Trưởng lão vô cùng cảm kích Triệu Phong, tương đương với thiếu hắn một cái nhân tình. Nhân tình của Thần Chủ, ở thời khắc mấu chốt nói không chừng còn có một vài tác dụng nhất định. Mặt khác, đối với việc Triệu Phong giúp Nhị Trưởng lão phá giải Vong Ngữ Trớ Chú, bên phía cao tầng Linh Tộc cũng bảo mật tuyệt đối.

Mà trong một năm này, Triệu Phong cùng Nhị Trưởng lão thường xuyên lui tới mật thiết. Điều này cũng khiến cho Triệu Phong trở thành đệ nhất nhân dưới ba vị Thần Chủ trong Linh Tộc.

- Triệu Phong, chỉ còn mấy tháng nữa là tới thời điểm Giao dịch trường Thần Quốc cử hành Đấu giá hội, ngươi cần phải chuẩn bị nhiều Thần tinh một chút, đừng để đến lúc đó bỏ lỡ những thứ mà chính mình cần, khiến cho hối hận cả đời a!

Nhị Trưởng lão có chút trêu ghẹo nói. Chỉ cần tiến vào Giao dịch trường Thần Quốc, cho dù là người giàu có đến đâu, cũng sẽ cảm thấy Thần tinh trong tay không đủ dùng.

o0o

Mấy tháng sau, Triệu Phong đi theo Nhị Trưởng lão, chuẩn bị tiến về Giao dịch trường Thần Quốc. Đồng hành cùng bọn họ còn có Triệu Vũ Phỉ và một vài Cổ Thần thế hệ trước của Linh Tộc.

Nửa tháng sau, mọi người đã đi tới Sinh Mệnh Thánh Địa. Lối vào của Giao dịch trường Thần Quốc đều thiết lập ở Thánh địa trong mỗi một Vực.

- Phí vào cửa là một vạn Thần tinh Thượng phẩm!

Nhân viên tiếp đãi của Giao dịch trường Thần Quốc nở một nụ cười thân thiện.

- Một vạn Thần tinh Thượng phẩm?

Triệu Phong không khỏi hít mạnh một hơi. Tư cách tiến vào Giao dịch trường Thần Quốc là tu vi Cổ Thần, thế nhưng một vài Cổ Thần Thất giai bình thường tất cả gia sản, khả năng cũng không có một vạn Thần tinh Thượng phẩm.

Chương 1430: Đấu giá hội bắt đầu

Phí vào cửa của Giao dịch trường Thần Quốc chính là một vạn Thần tinh Thượng phẩm. Nói cách khác, cho dù cường giả Cổ Thần Thất giai bình thường có táng gia bại sản, đem chính mình bán đi cũng chưa chắc đã có thể vào được. Càng không cần phải nói các loại vật phẩm cao cấp bày bán ở nơi này, động một cái cũng đều trên mười vạn Thần tinh Thượng phẩm. Cho dù là cường giả Cổ Thần bình thường tiến vào nơi này, cũng chỉ có thể nhìn một chút mà thôi.

Sau khi đoàn người Linh Tộc nộp đủ Thần tinh Thượng phẩm, bước vào trong một cánh cửa đá màu xám trắng, liền tiến vào một cái Thần Quốc đơn độc.

Đập vào trong mắt là sơn linh thủy tú, hoàn cảnh ưu nhã, các loại hình kiến trúc hoa lệ cổ xưa tọa lạc khắp các nơi. Tuy rằng phí vào cửa của Giao dịch trường Thần Quốc thập phần cao, nhưng trong Giao dịch trường Thần Quốc vẫn như cũ người tới người lui, phi thường náo nhiệt. Trong những người này, đại đa số đều là Cổ Thần Cửu giai làm chủ, Cổ Thần Bát giai lại thập phần hiếm thấy, Cổ Thần Thất giai gần như không hề xuất hiện.

- Lần này, người tiến vào Giao dịch trường Thần Quốc so với dĩ vãng tựa hồ nhiều hơn một chút a!

Nhị Trưởng lão thoáng cảm khái nói. Hắn từng nhiều lần tiến vào trong này, đối với tình huống nơi này tương đối quen thuộc.

- Thần Chủ của Linh Tộc!

Đám người Linh Tộc đến, lập tức khiến cho đám người phụ cận cảm thấy kinh ngạc.

- Nghe nói Linh Tộc cùng Liệt Kim Tộc của Tử Linh Vực phát sinh đại chiến, cuối cùng Linh Tộc đạt được thắng lợi. Phỏng chừng không bao lâu nữa, Linh Tộc sẽ trở thành đệ nhất thế lực Ngũ tinh của Tử Linh Vực a!

- Không đúng! Ta nghe nói Nhị Trưởng lão của Linh Tộc đã trúng phải Vong Ngữ Trớ Chú, phỏng chừng lần này tới đây là muốn tìm kiếm phương pháp giải cứu gì đó a…

- Có nghe nói không? Sở dĩ Linh Tộc có thể thắng lợi, là nhờ có một gã hậu bối Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong tên là Triệu Phong đã ngăn cơn sóng dữ, đánh trọng thương Thần Chủ!

- Ngươi nói đùa rồi! Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong ở trong tay Thần Chủ ngay cả một chiêu cũng không chống nổi…

Thời gian gần đây, đại chiến giữa Linh Tộc với Liệt Kim Tộc cũng không chỉ trở thành điểm nóng trọng tâm câu chuyện trong Tử Linh Vực, ngay cả mấy cái Vực phụ cận cũng có chút quan tâm đối với chuyện này. Có ánh mắt không ít người đã nhìn chằm chằm tại trên người Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phỉ.

- Đấu giá hội nơi này vào ba ngày sau sẽ cử hành, trước đó các ngươi có thể đi dạo một vòng ở trong này a!

Nhị Trưởng lão nói với đám người Linh Tộc. Sau khi phân phó xong tất cả, Nhị Trưởng lão liền trực tiếp rời khỏi. Sau đó, đám người Linh Tộc cũng đều tách ra đi dạo các nơi.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu từ trong Không gian Trữ vật nhảy ra, hoa chân múa tay vui sướng một trận, biểu thị nơi đây có rất nhiều trọng bảo.

- Vũ Phỉ, ngươi nhận được truyền thừa của Thần Võ Tộc, lại càng là đệ nhất Đệ tử Hạch tâm của Linh Tộc, hẳn là cũng không thiếu thứ gì a?

Triệu Phong dò hỏi.

- Hiện nay ta cũng không thiếu cái gì. Ta chủ yếu là cảm thấy hứng thú đối với nơi này, có lẽ sẽ có thể gặp được những vật phẩm mà ta cần hoặc là yêu thích a!

Triệu Vũ Phỉ cười đùa nói, sau đó liền trực tiếp khoác lấy cánh tay Triệu Phong.

- Chúng ta đi Phòng đấu giá nhìn một chút đi!

Triệu Phong trực tiếp nói.

Kỳ thật Giao dịch trường Thần Quốc vẫn luôn mở ra, cũng thường xuyên tổ chức các Đấu giá hội bình thường. Ở trong này gần như có thể giao dịch được tất cả những thứ cần thiết, kể cả công pháp truyền thừa, thiên tài địa bảo, Linh sủng tọa kỵ… Nhưng ngày thường chỉ là những Đấu giá hội loại nhỏ, cũng có rất ít người chịu tốn một giá cả lớn như vậy tiến vào trong này. Trên cơ bản, mỗi một lần tiến hành Đấu giá hội Đại hình như lần này, mới có tình huống phồn thịnh như thế này.

Hiện tại trong tay Triệu Phong cũng tích lũy không ít bảo vật, Thần binh, thiên tài địa bảo… vừa đúng lúc có thể thông qua Đấu giá hội

nơi đây tiêu thụ ra ngoài.

Địa điểm tổ chức Đấu giá hội trứ danh nhất trong Giao dịch trường Thần Quốc là một tòa bảo điện tử kim, khí thế hoa lệ cao quý đâm thẳng trời cao. Sau khi tiến vào trong này, Triệu Phong liền ủy thác ra toàn bộ những Thần khí Cực phẩm cùng trân tài dư thừa trong tay mình.

- Vị khách nhân này, căn cứ theo những vật phẩm mà ngài ủy thác, ngài có thể hưởng thụ tiêu chuẩn khách quý trong Đấu giá hội!

Một nàng nữ tử thanh mị mỉm cười nói.

Vị trí của tiêu chuẩn khách quý là một căn phòng đơn độc, người bên ngoài không thể nào nhìn thấy tình huống trong đó. Triệu Phong cũng không chút kinh ngạc, vật phẩm chính mình ủy thác ra mặc dù không tính là quá trân quý, nhưng số lượng cực nhiều, bởi vậy mới giúp cho hắn đạt được ưu đãi cấp bậc quý khách.

Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phỉ vừa mới ly khai Phòng đấu giá, từ một lối ra khác, chợt có hai đạo thân ảnh đi ra.

- Đại nhân, những vật kia trân quý như vậy, vì sao chúng ta lại đem đi bán đấu giá chứ?

Một gã nam tử vóc người thẳng tắp, cặp mắt hôn ám giống như lệ quỷ thấp giọng hỏi. Những vật phẩm vừa rồi bọn chúng ủy thác ra, cũng đều là những cái thành quả nghiên cứu trọng đại của Thiên Ma Đường.

- Hừ! Những đồ vật này đều không hề có giá trị, giữ lại làm gì?

Một lão giả tóc bạc bên cạnh hắn khẽ hừ lạnh một tiếng.

- Đó là… Triệu Phong!

Sắc mặt nam tử có cặp mắt hôn ám kia bỗng nhiên ngẩn ra, không khỏi thốt lên.

- U Tuyền Cổ Thần!

Sắc mặt Triệu Phong cũng chấn kinh. Hắn không ngờ tới lại có thể gặp được U Tuyền Cổ Thần của Thiên Ma Đường trong Phòng đấu giá như vậy. Mà bên cạnh U Tuyền Cổ Thần, không phải chính là kẻ lần trước đã trực tiếp đào đi Thiên Ma Đường, Thiên Tịch Thần Chủ sao? Trước đây, Thiên Tịch Thần Chủ đã để lại cho hắn ấn tượng cực kỳ sâu sắc, mà lần này, Triệu Phong phát hiện hắn vẫn như cũ nhìn không thấu Thiên Tịch Thần Chủ.

Hưu!

Thân hình Tiểu tặc miêu đột nhiên lóe lên, đã chui vào trong Không gian Trữ vật.

Ánh mắt Thiên Tịch Thần Chủ lóe lên quang mang, sau đó nhìn về phía Triệu Phong, lộ ra một tia sát khí. Trước đây, Triệu Phong đã ở trong tầm mắt của hắn mang Thiên Cơ Miêu đi, điều này khiến cho hắn tức giận không thôi.

- Đại nhân, nơi này là Giao dịch trường Thần Quốc!

U Tuyền Cổ Thần âm thầm truyền âm.

Trong Giao dịch trường Thần Quốc căn bản không cho phép tranh đấu, thế lực tổ chức Giao dịch trường Thần Quốc không thua kém một thế lực Thánh địa bình thường chút nào, hơn nữa bọn họ lại lui

tới mật thiết với rất nhiều Thánh địa, lực uy hiếp thập phần đáng sợ. Cho dù là cường giả Thần Chủ, ở chỗ này tùy ý xuất thủ cũng sẽ gặp phải sự trừng phạt khủng bố.

- Tiểu bối, nếu như ngươi chịu giao con mèo kia ra đây, sau này chúng ta có thể không tìm ngươi gây phiền toái nữa!

Thiên Tịch Thần Chủ chậm rãi nói.

- Ý ngươi muốn nói Thiên Cơ Miêu sao?

Triệu Phong mỉm cười, trực tiếp nói thẳng ra.

- Nếu như ngươi đã biết rõ, vậy ngươi hãy nói cái giá đi, giao dịch Thiên Cơ Miêu cho ta!

Ánh mắt Thiên Tịch Thần Chủ trầm xuống, thanh âm đột nhiên hạ thấp xuống. Thiên Cơ Miêu này mặc dù là cơ mật tối cao của Thiên Cơ Tộc, nhưng cũng không có nghĩa là không có ai biết tới. Mà trong Giao dịch trường Thần Quốc này ngọa hổ tàng long, nếu để cho những Thần Chủ khác biết được chuyện tình Thiên Cơ Miêu, sợ rằng sự tình sẽ càng thêm phiền phức. Hơn nữa hắn tin tưởng, chỉ cần chính mình đưa ra cái giá khiến cho Triệu Phong động tâm, Triệu Phong nhất định sẽ giao ra củ khoai lang phỏng tay Thiên Cơ Miêu này.

- Một ức Thần Tinh Cực phẩm!

Triệu Phong cười ha hả, nói.

Thiên Tịch Thần Chủ cùng U Tuyền Cổ Thần nhất thời ngây ngẩn tại chỗ.

- Được! Triệu Phong, ngươi sẽ hối hận!

Sắc mặt Thiên Tịch Thần Chủ phát lạnh, dẫn theo U Tuyền Cổ Thần trực tiếp rời khỏi. Trong Thần vực Man Hoang, mức độ hi hữu của Thần Tinh Cực phẩm hoàn toàn viễn siêu Thần khí Cực phẩm. Thậm chí trong tay cường giả Thần Chủ bình thường cũng chỉ có một ít Thần Tinh Cực phẩm tàn phá không trọn vẹn mà thôi. Thần Tinh Cực phẩm hoàn chỉnh, cho dù là một trăm vạn Thần tinh Thượng phẩm cũng khó có thể trao đổi được. Một ức Thần Tinh Cực phẩm, chỉ sợ là Thánh địa giàu có nhất Thần vực Man Hoang cũng không thể có nổi. Mà Triệu Phong lại đưa ra cái giá trên trời này, rất rõ ràng cho thấy hắn không muốn bán.

- Phái người mật thiết giám thị Triệu Phong! Một khi hắn rời khỏi Linh Tộc, lập tức báo cho ta biết!

Thiên Tịch Thần Chủ truyền âm cho U Tuyền Cổ Thần. Kỳ thật, trước đây khi Triệu Phong quay trở lại Tử Linh Vực, Thiên Tịch Thần Chủ đã chú ý tới hành tung của Triệu Phong. Nhưng lúc đó Liệt Kim Tộc và Linh Tộc đang khai chiến, bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa lại còn liên tục chú ý tới tình huống hai tộc, hắn tự nhiên không có cơ hội ra tay.

- Vâng!

Ánh mắt U Tuyền Cổ Thần lóe lên u quang. Không ngờ chỉ ngắn ngủi mấy chục năm, tu vi thực lực của Triệu Phong cũng đã viễn siêu hắn như vậy. Nhưng Triệu Phong đắc tội với Thiên Ma Đường, đắc tội thế lực sau lưng Thiên Ma Đường, hắn nhất định phải chết không thể nghi ngờ!

o0o

- Phong ca? Hai người vừa rồi là ai?

Triệu Vũ Phỉ có chút quan tâm hỏi. Gã Thần Chủ kia rõ ràng thực lực sâu không thể lường, không ngờ tới Triệu Phong lại trong vô hình đắc tội với tồn tại khủng bố như vậy, điều này khiến cho Triệu Vũ Phỉ có chút lo lắng.

- Bọn chúng muốn cướp đoạt Tiểu tặc miêu…

Bản thân Triệu Phong cũng không biết thân phận chân chính của đối phương, bởi vậy cũng chỉ nói ra yếu điểm. Triệu Vũ Phỉ tự nhiên biết rõ Tiểu tặc miêu, hơn nữa từ trong đối thoại vừa rồi, nàng cũng biết được thân phận chân chính của Tiểu tặc miêu, chính là Thiên Cơ Miêu. Có thể khiến cho Thần Chủ cũng coi trọng như vậy, Tiểu tặc miêu hẳn là thập phần quý giá.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu trực tiếp nhảy ra, ngẩng đầu ưỡn ngực, biểu thị nó chính là vật báu vô giá.

Kế tiếp, hai người đi dạo các nơi bên trong Giao dịch trường Thần Quốc, Triệu Phong cũng thu mua được không ít trân tài tu luyện Áo nghĩa. Ngoài ra, bọn họ còn đi đến Đào bảo khu. Những vật phẩm trong này ưu khuyết không đồng nhất, tương đối tạp nham, có khá nhiều thứ cũng là thật giả lẫn lộn. Nhưng bằng vào Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, còn có năng lực tầm bảo của Tiểu tặc miêu, hai người cũng thuận lợi đào được mấy vật phẩm giá trị xa xỉ.

o0o

Ba ngày sau, Đấu giá hội chuẩn bị bắt đầu. Một gã nam tử tuấn mỹ ngân phát mộng huyễn cùng một nàng nữ tử áo tím tuyệt mỹ tiến vào

trong Phòng đấu giá, nhất thời hấp dẫn ánh mắt vô số người bốn phía xung quanh. Hai người này tự nhiên chính là Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phỉ. Hai người trực tiếp tiến vào khu khách quý cao tầng, thoát khỏi tầm mắt của mọi người.

Đợi thêm chừng nửa canh giờ, Đấu giá hội đã chính thức bắt đầu. Toàn bộ Phòng đấu giá biến thành một mảnh đen như mực, chỉ có trên đài đấu giá hình tròn ở trung gian là lóe lên quang huy sáng ngời chói mắt. Tuy rằng khắp nơi một mảnh đen như mực, nhưng Triệu Phong có thể cảm giác được trong Phòng đấu giá thật lớn này có rất nhiều khí tức cấp Thần Chủ, thậm chí còn có mấy cỗ khí tức tiếp cận cấp bậc Tộc trưởng Linh Tộc nữa.

Trên đài đấu giá có một vị lão giả áo trắng Bán Bộ Thần Chủ, bên cạnh còn có một nàng nữ tử xinh đẹp Cổ Thần Cửu giai.

- Đấu giá hội Thần Quốc chính thức bắt đầu!

Vẻ mặt lão giả áo trắng mỉm cười, thanh âm trong trẻo hữu lực quanh quẩn cả Phòng đấu giá. Nàng nữ tử Cổ Thần Cửu giai xinh đẹp bên cạnh hắn lấy từ trong Không gian Trữ vật ra một cái hộp ngọc, trực tiếp mở ra. Trong đó cất giữ một quả trái cây bích lục sắc trong suốt thông thấu, lan tỏa ra Thần lực ba động nồng nặc.

- Sinh Linh Thiên Châu Quả, ẩn chứa Thần lực thuần khiết khổng lồ, có thể trên diện rộng tăng trưởng tu vi Cổ Thần. Đối với Cổ Thần dưới Cửu giai Đỉnh phong cũng có tác dụng thật lớn, đồng thời chuyển hóa ra Thần lực vô cùng tinh thuần, sẽ không xuất hiện tình huống căn cơ bất ổn!

Lão giả áo trắng giới thiệu thập phần toàn diện.

Phẩm cấp của Sinh Linh Thiên Châu Quả này thập phần cao, hơn

nữa nó là loại trân tài giúp đột phá tu vi, cho nên nhu cầu cũng khá lớn.

Ánh mắt gần như tất cả Cổ Thần Cửu giai ở đây đều nhất tề lóe lên ánh sáng. Mà không ít Thần Chủ cũng cảm thấy hứng thú đối với loại trân tài này, có lẽ là hậu đại hoặc là đồ đệ của bọn họ vừa lúc cần loại trân tài này.

- Sinh Linh Thiên Châu Quả, giá khởi điểm là mười vạn Thần tinh Thượng phẩm! Mỗi một lần tăng giá không được thấp hơn một vạn Thần tinh Thượng phẩm!

Lão giả áo trắng khẽ mỉm cười. Vừa dứt lời, trong Phòng đấu giá đã có người tăng giá.

- Ta ra mười ba vạn!

- Mười lăm vạn!

- Mười tám vạn!

Không mất bao lâu, giá cả của Sinh Linh Thiên Châu Quả đã đạt tới ba mươi vạn. Một loại trân quả có lợi cho Cổ Thần đột phá, cứ như vậy trực tiếp tăng giá đến ba mươi vạn Thần tinh Thượng phẩm! Nhưng giá trị chân thật của nó đại khái cũng khoảng chừng hai ba mươi vạn Thần tinh Thượng phẩm.

- Ta ra ba mươi mốt vạn!

Đúng lúc này, một đạo thanh âm bình hòa ổn trọng đột nhiên vang lên. Ánh mắt đám người bốn phía cũng nhất tề nhìn lại. Mặt khác, đạo thanh âm này cũng khiến cho Triệu Phong thoáng kinh ngạc. Ánh mắt xuyên thấu bóng tối hắc ám, quét tới nơi thanh âm phát ra,

hắn liền nhìn thấy một gã thanh niên tướng mạo bình phàm phổ thông, nhưng lại có một cỗ khí chất bất phàm. Kẻ này, chính là Tân Vô Ngân!

- Không ngờ Tân Vô Ngân cũng tới nơi này!

Triệu Phong thoáng có chút kinh ngạc.

Theo lý thuyết, những Vực mà Giao dịch trường Thần Quốc này bao quát chỉ đạt tới Dương Lăng Vực, địa phương của Thời Không Thánh Địa, nhưng cũng không bao gồm Xích Tinh Vực. Có thể là có vật phẩm nào đó trong lần Đấu giá hội Thần Quốc này đã hấp dẫn Tân Vô Ngân, khiến cho hắn đích thân đi tới nơi này.

- Hắn là Tân Vô Ngân sao?

Thanh mâu Triệu Vũ Phỉ chợt lóe lên, khẽ hỏi. Triệu Vũ Phỉ đã rất lâu không gặp qua Tân Vô Ngân, bởi vậy cũng có chút hoài nghi.

- Không sai!

Triệu Phong khẽ gật đầu. Nhớ lại ban đầu, cả ba người bọn họ cũng đều xuất phát từ Vũ Dương Thành. Không ngờ tới tại Thần vực Man Hoang, ba người bọn họ lại một lần nữa tụ tập cùng nhau ở trong Phòng đấu giá Thần Quốc này.

- Hắn đã là Thần Chủ rồi!

Triệu Vũ Phỉ thoáng có chút giật mình. Không sai! Giờ phút này Tân Vô Ngân đã đột phá tới Thần Chủ, ở trong Phòng đấu giá này cũng là một trong những nhân vật đỉnh cao khiến cho rất nhiều cường giả Cổ Thần chú ý.

Chương 1431: Im lặng phát tài

Cường giả Thần Chủ vừa xuất thủ, các cường giả Cổ Thần trước đây đã ra giá nhất thời có chút lùi bước. Mỗi một vị Thần Chủ trong Thần vực Man Hoang cũng đều không đơn giản, huống chi Tân Vô Ngân nhìn qua độ tuổi rất trẻ, bối cảnh hẳn là cũng không đơn giản. Hơn nữa, cái giá này đã cao hơn giá trị chân chính của Sinh Linh Thiên Châu Quả khá nhiều.

Mặt khác, Đấu giá hội vừa mới bắt đầu, kế tiếp chưa chắc sẽ không có những vật phẩm có công hiệu tương đương. Nhưng đột nhiên, một đạo thanh âm khàn khàn trêu tức vang lên:

- Ba mươi hai vạn!

Mọi người bốn phía không khỏi nhìn lại, toàn thân kẻ thần bí ra giá ba mươi hai vạn kia bao phủ bên trong một tầng sương mù đen như mực, không thấy rõ được thân ảnh. Nhưng những người ngồi bốn phía xung quanh hắn đều có thể cảm thụ được một cỗ khí tức âm trầm kinh khủng, khiến cho người ta vô cùng sợ hãi.

Trong Giao dịch trường Thần Quốc, cũng có không ít người tiến hành thay đổi dung mạo khí tức, hoặc là trực tiếp che lại tất cả mọi thứ của chính mình, ví dụ như kẻ thần bí đang đặt mình bên trong tầng sương mù đen như mực này.

Tả Mâu Triệu Phong không khỏi thấu thị về phía đó. Kẻ kêu giá thần bí này rõ ràng là có địch ý với Tân Vô Ngân. Rất nhanh, Tả Mâu của hắn liền nhìn thấy được thân ảnh trong hắc vụ.

- Tà Linh Thần Chủ!

Triệu Phong không khỏi thốt lên. Hóa ra, kẻ cạnh tranh với Tân Vô Ngân kia chính là Thần Chủ của Cổ Hồn Điện, hơn nữa lại còn là kẻ trước đây đã bị Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân liên thủ đẩy lùi, Tà Linh Thần Chủ!

- Ba mươi ba vạn!

Sắc mặt Tân Vô Ngân khẽ trầm xuống, tiếp tục tăng giá.

- Ba mươi bốn vạn!

- Ba mươi lăm vạn!

Sắc mặt Tân Vô Ngân có chút tức giận âm trầm, không nhường nhịn chút nào, bộ dáng nhất định phải có.

- Ha hả… bốn mươi vạn!

Tà Linh Thần Chủ cười lạnh một tiếng, sau khi chần chừ một lát, liền tiếp tục tăng giá. Theo như hắn nghĩ, hiện tại Tân Vô Ngân đang lúc nổi nóng, cộng thêm lúc này Cự Thần Tộc đang thập phần khát vọng đối với loại trân tài này, nhất định là sẽ không dễ dàng từ bỏ như vậy. Nhưng ngoài ý chính liệu là…

- Nếu như ngươi đã yêu thích như thế, vậy thì nhường lại cho ngươi đó!

Thần sắc Tân Vô Ngân đột nhiên bình tĩnh trở lại, khẽ cười nhạt nói.

- Cái này…

Tà Linh Thần Chủ nhất thời ngây ngẩn cả người. Hắn vốn dĩ muốn cố ý nâng cao giá tiến, khiến cho Tân Vô Ngân ăn phải một chút thiệt thòi. Nhưng không ngờ tới Tân Vô Ngân lại trực tiếp từ bỏ như vậy. Hiện tại xem ra, biểu tình vừa rồi của Tân Vô Ngân hoàn toàn là giả vờ mà thôi. Cuối cùng hắn lại dùng một cái giá cao như thế để mua lấy Sinh Linh Thiên Châu Quả.

- Chúc mừng vị khách quý số 405 đã dùng giá cao bốn mươi vạn Thần tinh Thượng phẩm đạt được Sinh Linh Thiên Châu Quả!

Lão giả áo trắng trên đài đấu giá mỉm cười nói. Sinh Linh Thiên Châu Quả này chỉ là món ăn khai vị của Đấu giá hội lần này, giá trị của bản thân nó cũng chỉ chừng hai mươi mấy vạn Thần tinh Thượng phẩm, nhưng hiện tại lại đấu giá được bốn mươi vạn, cái này đã nằm ngoài dự đoán của tất cả mọi người.

Sau đó, hai kiện vật phẩm thứ hai, thứ ba cũng đều là các loại tài liệu hiếm thấy, mặc dù giá trị của chúng không bằng Sinh Linh Thiên Châu Quả, nhưng cũng đều vô cùng trân quý.

- Vật phẩm đấu giá kế tiếp là Liệt Vân Thần Đao, phẩm chất cũng xem như khá tốt trong Thần khí Cực phẩm, ẩn chứa lực lượng Kim Diễm thuần túy, uy lực công kích vô cùng cường hãn, xuất sứ từ Liệt Kim Tộc, chủng tộc bài danh thứ hai mươi mốt trong Thái Cổ Vạn Tộc!

Lão giả áo trắng lớn giọng giới thiệu.

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên. Liệt Vân Thần Đao này chính là một kiện vật phẩm chất lượng khá tốt trong đông đảo những Thần khí Cực phẩm mà hắn ủy thác bán đấu giá. Tuy là như vậy, nhưng Liệt Vân Thần Đao so với Cửu Lôi Luyện Phách Kính lại còn thấp một cấp bậc, mà phẩm cấp của Trường bào Thời Không trong tay

Triệu Phong lại còn cao hơn nữa.

- Khốn kiếp! Đây chính là Liệt Vân Thần Đao!

Phía trước Phòng đấu giá, trong một đoàn hỏa diễm rừng rực đột nhiên truyền ra thanh âm phẫn nộ của một nữ nhân.

- Ha hả… là Thần Chủ của Liệt Kim Tộc!

Tả Mâu Triệu Phong xuyên thấu qua tầng hỏa liệt kim quang kia, nhìn thấy một lão phụ nhân bộ dáng xinh đẹp trong đó. Liệt Kim Tộc tổng cộng có ba vị Thần Chủ, Hỏa Vân Thần Chủ đã chết, chỉ còn lại lão phụ nhân này cùng với Tộc trưởng Liệt Kim Tộc.

- Thần khí Cực phẩm Liệt Vân Thần Đao, giá khởi điểm một trăm vạn! Mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một vạn!

Lão giả áo trắng tuyên bố.

- Ta ra một trăm lẻ hai vạn!

- Một trăm lẻ bốn!

- Một trăm mười vạn!

…

- Một trăm năm mươi vạn!

Những kẻ tu hành hai hệ Kim, Hỏa vốn cũng rất nhiều, bởi vậy mặc dù phẩm chất của Liệt Vân Thần Đao cũng không cao, nhưng vẫn như cũ được tranh đoạt thập phần nóng bỏng. Chỉ một lát sau, kiện Thần khí Cực phẩm này đã đạt tới giá cả một trăm năm mươi vạn,

đồng thời vẫn còn đang dâng lên. Đúng lúc này, lão phụ nhân Thần Chủ Liệt Kim Tộc chợt trực tiếp đứng lên

- Các vị, kiện Thần khí này xin hãy nhường lại cho lão thân! Hai trăm vạn!

Thanh âm lão phụ nhân kia uyển chuyển êm tai, lại còn cố tình tản mát ra một cỗ khí tức Thần Chủ cực nóng. Đối với Thần khí Cực phẩm Liệt Vân Thần Đao phẩm chất bậc này, giá trị của nó đại khái cũng chỉ chừng một trăm bảy mươi vạn mà thôi, hiện tại Thần Chủ Liệt Kim Tộc lại trực tiếp ra giá hai trăm vạn, đã cao hơn giá trị bản thân kiện Thần khí, yêu cầu này cũng không tính là quá phận. Hơn nữa, nàng cố tình tản mát ra khí tức Thần Chủ, chính là muốn dùng ít Thần tinh một chút, lấy lại Thần khí thuộc về Liệt Kim Tộc.

Cường giả Thần Chủ đã chủ động nói ra lời này, người bình thường cũng sẽ cấp cho vài phần mặt mũi. Hơn nữa Đấu giá hội chỉ mới vừa bắt đầu, kế tiếp nhất định sẽ còn có rất nhiều Thần khí Cực phẩm nữa, tuyệt đại bộ phận mọi người cũng đều từ bỏ đấu giá.

- Hai trăm mười vạn!

Đúng lúc này, Triệu Phong khẽ mỉm cười, cố tình hạ giọng rồi mở miệng, miễn cho đối phương đoán ra thân phận của hắn.

- Hai trăm mười lăm vạn!

Ánh mắt lão phụ nhân nhất thời lạnh lẽo. Liệt Kim Tộc trong trận đại chiến vừa rồi, chiến lực trong cao tầng đã bị tổn thất thảm trọng, Liệt Vân Thần Đao này đối với Liệt Kim Tộc mà nói, cũng là thập phần cần thiết. Huống chi Liệt Vân Thần Đao vốn dĩ là xuất ra từ Liệt Kim Tộc. Mặt khác, thân là cường giả Thần Chủ, nàng cũng đã nói ra những lời như vậy rồi, nhưng đối phương vẫn còn tiếp tục cạnh

tranh, điều này khiến cho nàng có chút không vui, càng không muốn chịu thua.

- Hai trăm hai mươi vạn!

Triệu Phong không chút do dự tăng giá.

- Phong ca, ngươi thật là xấu a!

Cặp mắt Triệu Vũ Phỉ khẽ lóe lên dị sắc, khóe miệng mỉm cười. Nàng tự nhiên biết rõ kiện vật phẩm này là do Triệu Phong ủy thác bán đi.

- Hắc hắc… kẻ đấu giá kia chính là Thần Chủ của Liệt Kim Tộc! Bằng không, ta cũng sẽ không làm loại chuyện này!

Triệu Phong cười nhẹ một tiếng, sau đó lại báo ra một cái giá mới:

- Hai trăm bốn mươi vạn!

- Hai trăm năm mươi vạn!

Lúc này, lão phụ nhân kia đã tức giận tới mức toàn thân run lên, hận không thể xông lên nhìn một chút, rốt cuộc là kẻ nào đang tranh đoạt với nàng. Trước đây, nàng suy đoán kẻ ra giá có thể thật sự đang cần kiện Thần khí này, nhưng hiện tại nàng có thể khẳng định, đối phương chắc chắn là có địch ý với nàng, cố tình nâng cao giá cả.

- Ta hẳn là không có bại lộ thân phận a…

Thần sắc lão phụ nhân thoáng trầm tư, lúc nàng đấu giá cũng biến âm rồi mới mở miệng.

Lần này, sau khi lão phụ nhân tăng giá, Triệu Phong cũng không tiếp

tục tăng giá nữa, cũng biết có chừng có mực. Cố ý tăng giá cũng có chút nguy hiểm, nếu lão phụ nhân lại giống như Tân Vô Ngân vừa rồi vậy, đột nhiên từ bỏ đấu giá, như vậy kẻ thua lỗ chính là Triệu Phong.

Cứ như vậy, lão phụ nhân dùng một cái giá cao hai trăm năm mươi vạn Thần tinh Thượng phẩm mua về kiện Thần khí vốn thuộc về Liệt Kim Tộc.

- Đừng nóng vội! Kế tiếp nhất định sẽ còn có rất nhiều vật phẩm!

Trong khu khách quý, sắc mặt Triệu Phong cực kỳ xán lạn. Những Thần khí Cực phẩm mà hắn ủy thác ra gần như đều lấy được từ trong tay Bán Bộ Thần Chủ của Liệt Kim Tộc.

Những vật phẩm bán đấu giá kế tiếp, chủng loại rất nhiều, kể cả những chiến kỹ, Linh sủng, linh đan, tàn đồ… Có không ít vật phẩm mà giá cả cuối cùng còn cao hơn Liệt Vân Thần Đao một khoản.

- Vật phẩm bán đấu giá kế tiếp, là một trong những trân bảo trân quý nhất để tìm hiểu Thời Gian Áo Nghĩa, Nguyệt Quang Thiên Duẩn! Trân bảo này ẩn chứa Thời Gian Tinh Hoa thuần túy, sau khi phục dụng có thể hấp thu Thời Gian Tinh Hoa, chậm rãi thể ngộ, lĩnh ngộ Thời Gian Áo Nghĩa. Hơn nữa còn có thể đề thăng lực lĩnh ngộ của kẻ phục dụng đối với Thời Gian Áo Nghĩa!

Lão giả áo trắng cao giọng nói.

Trong khu khách quý, thần sắc Triệu Phong khẽ động. Nếu hắn đoán không lầm, thì cây Nguyệt Quang Thiên Duẩn này chính là một cây do hắn ủy thác bán đấu giá. Ban đầu ở trong cổ bảo đổ nát, Triệu Phong thu được mấy cây Nguyệt Quang Thiên Duẩn, nhưng bản thân hắn đã dùng qua loại trân tài này một lần, lần thứ hai phục dụng,

dược hiệu nhất định sẽ giảm xuống. Bởi vậy lần này hắn liền ủy thác bán ra một cây. Trong lòng Triệu Phong không khỏi có chút chờ mong, không biết Nguyệt Quang Thiên Duẩn này có thể đấu giá ra được giá cả bao nhiêu.

- Nguyệt Quang Thiên Duẩn? Lại là loại trân tài tu luyện Thời Gian Áo Nghĩa trân quý như vậy!

- Vừa vặn Thời Gian Áo Nghĩa của ta đã đạt tới bình cảnh, nếu như đạt được cây Nguyệt Quang Thiên Duẩn này, nhất định sẽ có thể nâng cao thêm một bước!

Nguyệt Quang Thiên Duẩn vừa xuất hiện, khiến cho rất nhiều cường giả ở đây, kể cả cường giả Thần Chủ cũng có chút động tâm. Tuy rằng giá trị cùng phẩm chất của nó xa xa không bằng loại Thần khí Cực phẩm như Liệt Vân Thần Đao này, nhưng quý ở chỗ rất thưa thớt, mức độ cần thiết khá cao, cho nên tranh đoạt cũng thập phần nóng bỏng.

Thời Gian Áo Nghĩa là loại Áo nghĩa gần như có thể khắc chế hết thảy cái loại Áo nghĩa khác, tuy rằng rất khó tu luyện, nhưng sau khi tu vi đạt tới cao thâm, một vài cường giả Cổ Thần, Thần Chủ cũng sẽ nếm thử lĩnh ngộ. Hơn nữa, Nguyệt Quang Thiên Duẩn còn có thể tăng lên lực lĩnh ngộ của kẻ tu luyện đối với Thời Gian Áo Nghĩa, cho dù là người không có chút thiên phú nào đối với loại Áo nghĩa này, sau khi phục dụng Nguyệt Quang Thiên Duẩn, tình hình cũng có thể được cải thiện một chút.

Mặt khác, nếu như là kẻ tu vi vừa mới đột phá lên Chân Thần, có thể phục dụng một cây Nguyệt Quang Thiên Duẩn, trên cơ bản sẽ có thể đi theo con đường Thời Gian Áo Nghĩa này, ngày sau nhất định sẽ có thể trở thành cường giả thiện dùng lực lượng Thời Gian.

- Nguyệt Quang Thiên Duẩn, giá khởi điểm là sáu mươi vạn! Mỗi lần tăng giá không dưới một vạn!

Lão giả áo trắng tuyên bố.

- Sáu mươi hai vạn!

- Ta ra sáu mươi ba vạn!

- Sáu mươi lăm vạn!

…

Không mất bao lâu, giá cả của Nguyệt Quang Thiên Duẩn đã được nâng lên tới tám mươi vạn. Mà nhân số tham gia đấu giá lại viễn siêu tất cả vật phẩm đấu giá trước đây, cường giả Thần Chủ tham gia đấu giá cũng có tới tám vị, Tà Linh Thần Chủ cũng có mặt trong đó.

- Một trăm vạn!

Đúng lúc này, trong phòng khách quý đối diện với Triệu Phong chợt truyền ra một đạo thanh âm cổ lão bình hòa. Ngoài ý liệu chính là, đạo thanh âm này khiến cho Triệu Phong cảm thấy có chút quen thuộc.

- Lục Nguyên Thần Chủ!

Triệu Phong suy tư trong chốc lát, liền nhớ ra được. Lục Nguyên Thần Chủ chính là cường giả Thần Chủ của Sinh Mệnh Thánh Địa, đoạn thời gian trước đã can thiệp khiến cho Liệt Kim Tộc cùng Linh Tộc nghị hòa. Đối với nhân vật trong khu khách quý, Triệu Phong sẽ không tùy tiện dùng năng lực thấu thị nhìn trộm, để tránh trêu chọc những phiền toái không cần thiết.

- Lục Nguyên Thần Chủ!

- Thần Chủ của Sinh Mệnh Thánh Địa!

Trong Phòng đấu giá có không ít cường giả có danh tiếng, trong đó cũng có những người khá quen thuộc với Lục Nguyên Thần Chủ, dễ dàng đoán ra thân phận đối phương.

- Khốn kiếp! Lại là cường giả của Sinh Mệnh Thánh Địa!

Một gã Bán Bộ Thần Chủ lẩm bẩm một tiếng, liền từ bỏ tranh đoạt Nguyệt Quang Thiên Duẩn.

Lối vào của Giao dịch trường Thần Quốc này đồng thời bố trí ở Thánh địa của năm Đại Vực, mà Tử Linh Vực chính là một cái trong số đó. Sau khi người của Sinh Mệnh Thánh Địa xuất thủ, một vài người đấu giá trong Tử Linh Vực liền chủ động từ bỏ. Thế nhưng những cường giả ngoại vực khác, thì lại có chút không nỡ từ bỏ Nguyệt Quang Thiên Duẩn, dự định tiếp tục ra giá.

Nhưng đúng lúc này, một đạo thanh âm tà dị thâm trầm từ trong một căn phòng khách quý cách chỗ của Lục Nguyên Thần Chủ không xa chợt truyền ra:

- Một trăm mười vạn!

Đối mặt với cường giả của Sinh Mệnh Thánh Địa cũng không chút do dự xuất thủ, đồng thời một lần tăng giá tới mười vạn Thần tinh Thượng phẩm, điều này khiến cho trong lòng đa số các thành viên trong Phòng đấu giá khẽ chấn động, không khỏi suy đoán thế lực trong căn phòng khách quý kia.

- Chẳng lẽ là cường giả Đọa Thiên Thánh Địa của Ám Thiên Vực?

- Rất có thể a! Sinh Mệnh Thánh Địa và Đọa Thiên Thánh Địa từ trước đến nay vẫn luôn có tranh chấp không ngừng…

Trong phòng đấu giá, không ít người nhỏ giọng nghị luận.

- Một trăm hai mươi vạn!

Sắc mặt Lục Nguyên Thần Chủ vẫn bình thản, trực tiếp tăng giá mười vạn. Cơ hồ cùng lúc đó, thanh âm thâm trầm tà dị kia lại vang lên:

- Một trăm ba mươi vạn!

- Hắc hắc… không ngờ người của Sinh Mệnh Thánh Địa lại không chút nào che giấu, cứ như vậy trực tiếp đấu giá! Thật là không để Đọa Thiên Thánh Địa vào trong mắt mà!

Trong khu khách quý, một gã nam tử trung niên thân hình cao gầy, trên làn da trắng nõn có vô số đốm đen hắc sắc thấp giọng cười nói.

- Bọn chúng đã muốn Nguyệt Quang Thiên Duẩn, ít nhất phải khiến bọn chúng trả ra cái giá gấp đôi mới được!

Bên cạnh hắn, một nàng nữ tử hắc bào cũng cười lạnh, nói.

- Một trăm sáu mươi vạn!

- Một trăm sáu mươi lăm vạn!

Hiện tại, cái giá này đã sớm vượt ra giá trị chân chính của Nguyệt Quang Thiên Duẩn rồi.

- Không ngờ tới đồ vật mà ta ủy thác bán đấu giá lại nóng phỏng tay như thế này!

Trong khu khách quý, trong lòng Triệu Phong không khỏi kinh hỉ.

Chương 1432: Thiên hồn vũ linh thạch

Hiện tại, giá cả của Nguyệt Quang Thiên Duẩn đã sớm vượt qua giá trị chân chính của nó, nhưng cái giá này vẫn chưa dừng lại…

- Một trăm tám mươi vạn!

Người của Đọa Thiên Thánh Địa tiếp tục nâng giá. Hiện tại, giá cả của cây Nguyệt Quang Thiên Duẩn này nghiễm nhiên đã đạt tới giá cả của một kiện Thần khí Cực phẩm.

- Trời ạ! Hai phe này thật đúng là đối chọi gay gắt a! Không ai nhường ai!

- Hắc hắc… không biết cuối cùng là ai chiến thắng?

Trong Phòng đấu giá, đại đa số các thành viên đều hứng thú quan sát màn kịch vui này. Một cây Nguyệt Quang Thiên Duẩn giá trị không tới một trăm vạn, lúc này đã nâng lên tới cái giá trên trời một trăm tám mươi vạn!

- Tốt a!

Trong khu khách quý, sắc mặt Triệu Phong đại hỉ. Hắn không ngờ tới vật phẩm chính mình ủy thác lại nóng phỏng tay như vậy. Nếu như những vật phẩm hắn ủy thác còn lại cũng có thể bán ra một cái giá không tệ mà nói, sau này khi các vật phẩm quý trọng khác xuất hiện trong buổi đấu giá, Triệu Phong thậm chí cũng có thể xuất thủ tranh đoạt.

- Hắc hắc… Sinh Mệnh Thánh Địa vẫn như trước đây, luôn tự cho mình rất giỏi! Xem ra các ngươi hẳn sẽ không dễ dàng lui bước a!

Nam tử da trắng vằn đen kia của Đọa Thiên Thánh Địa cười lạnh một tiếng.

- Một trăm chín mươi vạn!

Hắn tiếp tục ra giá.

Sắc mặt Lục Nguyên Thần Chủ lạnh lùng. Nếu như hắn cứ tiếp tục tranh đoạt tiếp, cho dù cuối cùng đạt được Nguyệt Quang Thiên Duẩn, nhất định cũng sẽ thua thiệt lớn. Nhưng món trân tài này là do hắn xem trọng trước, nếu để cho đám người Đọa Thiên Thánh Địa đạt được, chẳng phải là sẽ đánh mất mặt mũi của Sinh Mệnh Thánh Địa rồi sao?

Đúng lúc này…

- Các vị, Nguyệt Quang Thiên Duẩn này, ta ra giá hai trăm vạn Thần tinh Thượng phẩm, nhường lại cho lão phu có được không?

Trong một căn phòng bên phải nhất của khu khách quý đột nhiên truyền ra một thanh âm già nua, quanh quẩn khắp nơi trong toàn bộ Phòng đấu giá, kéo dài mãi không dứt.

- Lực lượng Thời Không thật cường đại!

- Người này là ai?

Mọi người trong Phòng đấu giá nhất thời bắt đầu suy đoán. Nghe ngữ khí của đối phương, thân phận của hắn chí ít cũng bình khởi

bình tọa với Thần Chủ của hai đại Thánh địa. Cộng thêm lực lượng Thời Không Áo Nghĩa cao thâm này, nhất định là Thần Chủ của Thời Không Thánh Địa không thể nghi ngờ.

- Được! Nguyệt Quang Thiên Duẩn liền nhường cho Hư Linh tiền bối rồi!

Lục Nguyên Thần Chủ khẽ mỉm cười nói.

- Nếu như Hư Linh Thần Chủ đã lên tiếng, vậy vãn bối cũng sẽ không tranh nữa!

Bên kia, đám người Đọa Thiên Thánh Địa cũng lập tức thỏa hiệp. Hắn chủ yếu là muốn nhằm vào Sinh Mệnh Thánh Địa, hiện tại Sinh Mệnh Thánh Địa từ bỏ, bọn chúng tự nhiên không có khả năng đi tranh đoạt với Hư Linh Thần Chủ của Thời Không Thánh Địa làm gì.

Trong căn phòng bên phải nhất, một lão giả tang thương trường bào xám trắng, thần sắc vô cùng bình thản, bên cạnh hắn có một nàng nữ tử băng lãnh dáng người lung linh xinh đẹp, ngũ quan tinh xảo thanh tú.

- Lạc Linh, có cây Nguyệt Quang Thiên Duẩn này, thực lực của ngươi nhất định sẽ tiến thêm một bước!

Hư Linh Thần Chủ thập phần ân cần nói với nữ tử băng lãnh bên cạnh mình.

- Sư tôn yên tâm! Ta sẽ không cô phụ sự kỳ vọng của ngài!

Trong mắt Lạc Linh Cổ Thần hiện lên một tia thần sắc kiên định.

o0o

- Ha ha… hai trăm vạn Thần tinh Thượng phẩm!

Bên kia, Triệu Phong không khỏi vui sướng cười to. Cây Nguyệt Quang Thiên Duẩn kia đối với hắn mà nói, cũng không có bao nhiêu tác dụng, hiện tại lại đấu giá được cái giá cao hai trăm vạn, quả thật là niềm vui ngoài dự liệu.

Sau khi đấu giá xong Nguyệt Quang Thiên Duẩn, bên phía bán đấu giá lại tiến hành đấu giá mấy loại trân tài tu luyện Thời Gian Áo Nghĩa. Trong nhóm trân tài tu luyện Thời Gian Áo Nghĩa này có tới bảy thành là do Triệu Phong ủy thác bán ra. Tuy rằng những trân tài Thời Gian Áo Nghĩa này cũng không hi hữu trân quý bằng Nguyệt Quang Thiên Duẩn, nhưng phẩm chất cũng đều cực cao, ngoại giới hiếm có, đều đấu giá được giá cả cực cao. Đại bộ phận trong đó đều bị mấy gã Bán Bộ Thần Chủ khác của Thời Không Thánh Địa đấu giá được.

- Vật phẩm đấu giá kế tiếp là Thiên Hồn Vũ Linh Thạch! Là loại Thần thạch có thể tinh lọc linh hồn, tăng cường lực lượng tâm hồn, thúc đẩy Linh hồn thể lột xác! Đối với linh hồn cấp bậc Bán Bộ Thần Chủ cũng có hiệu quả nhất định!

Lão giả áo trắng mỉm cười nói.

Các loại bảo vật tăng cường lực lượng tâm hồn vốn đã vô cùng trân quý. Đối với rất nhiều chủng tộc, tu vi đề thăng tương đối dễ một chút, nhưng đề thăng phương diện cảnh giới linh hồn lại vô cùng khó khăn.

- Bảo vật đề thăng cảnh giới linh hồn!

Triệu Phong cũng chút tâm động. Đoạn thời gian trước, ý chí linh hồn

của hắn vừa mới đạt tới cấp bậc Bán Bộ Thần Chủ, vẫn còn chưa kịp củng cố. Nếu như có thể đạt được Thiên Hồn Vũ Linh Thạch này, ý chí linh hồn của hắn sẽ hoàn toàn củng cố xuống, thậm chí còn đặt cơ sở cho việc trùng kích Thần Chủ sau này nữa.

- Thiên Hồn Vũ Linh Thạch, giá khởi điểm bảy mươi vạn Thần tinh Thượng phẩm! Mỗi lần tăng giá không dưới một vạn!

Lão giả áo trắng vừa mới dứt lời, đã có mấy người lập tức ra giá.

- Bảy mươi hai vạn!

- Bảy mươi ba vạn!

- Bảy mươi sáu vạn!

Loại bảo vật này mức độ cần thiết quá phổ biến, bởi vậy những người tranh đoạt rất nhiều. Ngay cả Tân Vô Ngân, Tà Linh Thần Chủ, còn có Nhị Trưởng lão Linh Tộc cũng tham dự vào quá trình tranh đoạt. Ngoài ra, còn có cường giả thế lực Ngũ tinh của những vực khác nữa.

Rất nhanh, giá cả của Thiên Hồn Vũ Linh Thạch đã tăng lên tới một trăm bốn mươi vạn. Dần dần, đại bộ phận mọi người đã từ bỏ đấu giá. Dù sao chỉ có Bán Bộ Thần Chủ hoặc là Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong mới có thể ở trình độ lớn nhất sử dụng loại bảo vật này. Hơn nữa cái giá một trăm bốn mươi vạn này cũng đã rất cao rồi.

- Một trăm bốn mươi hai vạn!

Một cường giả Bán Bộ Thần Chủ của Thời Không Thánh Địa cũng tham dự vào.

- Một trăm bốn mươi sáu vạn!

Tà Linh Thần Chủ cũng không từ bỏ, vẫn còn đang kêu giá. Lần này hắn tới nơi này, cũng không chỉ có mục đích đấu giá tranh đoạt bảo vật cho chính mình, mà cũng muốn tranh thủ một vài bảo vật hữu dụng cho hậu bối trong tộc nữa.

- Một trăm năm mươi vạn!

Lục Nguyên Thần Chủ của Sinh Mệnh Thánh Địa cũng mở miệng báo giá. Loại bảo vật phổ biến cần thiết này, so với Nguyệt Quang Thiên Duẩn trước đây còn nóng phỏng tay hơn rất nhiều.

- Một trăm năm mươi ba vạn!

Triệu Phong đột nhiên tham gia báo giá. Bản thân hắn cũng không thiếu Thần tinh Thượng phẩm, nhưng hắn cũng không quá nguyện ý tranh đoạt với mấy thế lực Thánh địa ở đây. Hiện tại, thế lực Ngũ Đại Thánh Địa của năm Đại Vực hầu như cũng có một hai người coi trọng Thiên Hồn Vũ Linh Thạch này.

- Hắc hắc… ngươi chắc chắn sẽ không đắc thủ!

Lão phụ nhân của Liệt Kim Tộc cười lạnh một tiếng. Trước đây Triệu Phong mấy lần phá hoại chuyện tốt của nàng, lần này nàng vốn dĩ muốn tranh đoạt với Triệu Phong một hồi. Nhưng thấy Ngũ Đại Thánh Địa cùng với rất nhiều thế lực Ngũ tinh khác cũng tham dự vào quá trình tranh đoạt bảo vật này, cho nên nàng cũng không dám tùy tiện xuất thủ phá hoại.

Rất nhanh, giá cả của Thiên Hồn Vũ Linh Thạch đã tăng lên tới một trăm bảy mươi vạn. Giá tiền này đã thập phần cao, đại bộ phận mọi người đã sớm từ bỏ đấu giá.

- Một trăm bảy mươi ba vạn!

Nhưng Triệu Phong vẫn tiếp tục báo giá.

- Trong phòng khách quý kia đến cùng là người phương nào? Không ngờ đến lúc này hắn vẫn chưa từ bỏ!

- Lẽ nào hắn dự định cạnh tranh với Ngũ Đại Thánh Địa sao?

Trong Phòng đấu giá, không ít người liếc nhìn về phía căn phòng của Triệu Phong, trong lòng không khỏi nghi hoặc, xì xào bàn tán.

Đúng lúc này, một đạo Thần thức cường đại chợt trực tiếp quét vào trong căn phòng của Triệu Phong, khiến cho sắc mặt của hắn cùng Triệu Vũ Phỉ khẽ chấn kinh. Mặc dù căn phòng này có hiệu quả ngăn cách Thần thức, nhưng Thần thức của Thần Chủ Nhị Trọng Thiên vô cùng cường hãn, dễ như trở bàn tay liền có thể xuyên thấu qua.

- Hửm? Là ngươi!

Lục Nguyên Thần Chủ khẽ kinh ngạc thốt lên một tiếng. Lục Nguyên Thần Chủ thân là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên của Sinh Mệnh Thánh Địa, ở chỗ này cũng xem như là cường giả một phương, tự nhiên không cần sợ hãi, trực tiếp dùng Thần thức kiểm tra thân phận của Triệu Phong.

- Chính là vãn bối!

Triệu Phong truyền âm giao lưu trở lại.

- Lần nghị hòa lúc trước, đối với Linh Tộc mà nói cũng không tính là quá công bằng! Như vậy đi, Thiên Hồn Vũ Linh Thạch này, ta sẽ

không tranh nữa!

Lục Nguyên Thần Chủ truyền âm một câu, sau đó liền chủ động từ bỏ đấu giá. Điều này khiến cho Triệu Phong có chút kinh ngạc. Không ngờ sau khi Lục Nguyên Thần Chủ điều tra rõ thân phận của mình, lại chủ động từ bỏ đấu giá như vậy. Tuy là Lục Nguyên Thần Chủ nói rõ nguyên nhân, nhưng trước đây thời điểm cường giả Linh Tộc tiến hành đấu giá, hắn căn bản cũng không hề nể mặt chút nào. Xem ra, Lục Nguyên Thần Chủ cũng có chút xem trọng Triệu Phong.

Lục Nguyên Thần Chủ của Sinh Mệnh Thánh Địa chủ động từ bỏ, khiến cho rất nhiều cường giả trong Phòng đấu giá cũng đều ngạc nhiên không thôi.

- Xem ra, người trong gian phòng này cũng có thân phận không tầm thường!

Thậm chí có người còn suy đoán, trong gian phòng này cũng là một vị cường giả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên.

Ngay lúc này, lại có thêm một đạo Thần thức cường hãn nữa trực tiếp quét vào căn phòng của Triệu Phong.

- Thần Chủ của Thời Không Thánh Địa!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ ngưng trọng, nhìn về phía căn phòng bên phải nhất của khu khách quý.

- Một gã thanh niên trẻ tuổi! Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong?

Hư Linh Thần Chủ thoáng có chút kinh ngạc. Ban đầu hắn cũng cho rằng Triệu Phong ít nhất cũng là cường giả Thần Chủ, hoặc là người của một Thánh địa nào đó, bằng không, Lục Nguyên Thần Chủ như

thế nào lại chủ động từ bỏ như vậy?

- Lạc Linh, ta quanh năm bế quan, đối với ngoại giới cũng không biết rõ ràng cho lắm. Ngươi có biết thân phận của kẻ này không?

Hư Linh Thần Chủ trực tiếp huyễn hóa ra diện mạo của Triệu Phong.

- Là hắn!

Lạc Linh Cổ Thần vừa nhìn thấy bộ dáng của Triệu Phong, ánh mắt khẽ run lên.

- A? Xem ra lai lịch của tiểu tử này cũng không nhỏ a!

Hư Linh Thần Chủ khẽ mỉm cười. Hắn thập phần hiểu rõ đồ đệ của mình. Một gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong bình thường làm sao có thể khiến cho Lạc Linh Cổ Thần kinh ngạc như vậy?

- Sư tôn, kẻ này tên là Triệu Phong, là thanh niên thiên tài của Linh Tộc. Nghe đồn hắn là trực tiếp đột phá Chân Thần Lục giai! Hơn nữa trước đây hắn đối với đệ tử cũng có ân…

Lạc Linh Cổ Thần thành thật trả lời. Sau khi trở lại Thời Không Thánh Địa, nàng đã từng điều tra qua một phen lai lịch cùng nội tình của Triệu Phong.

- Trực tiếp chứng đạo Chân Thần Lục giai?

Sắc mặt Hư Linh Thần Chủ khẽ động. Cho dù là Chuẩn Thần thiên kiêu của Thánh địa, cũng có rất ít tình huống trực tiếp đột phá Chân Thần Lục giai.

- Mà thôi! Vi sư đấu giá món bảo vật này, cũng chỉ là suy nghĩ cho

ngươi!

Hư Linh Thần Chủ khẽ thở dài một tiếng.

Trong Phòng đấu giá, giá cả của Thiên Hồn Vũ Linh Thạch vẫn còn tiếp tục tăng lên. Nhưng đúng lúc này, một tiếng cười già nua đột nhiên vang lên:

- Lão phu cũng không tranh nữa! Hy vọng Triệu tiểu hữu có thể đạt được bảo vật này!

- Hư Linh Thần Chủ cũng chủ động rút lui?

- Kẻ này đến cùng là người nào? Đầu tiên là Lục Nguyên Thần Chủ từ bỏ, hiện tại ngay cả Hư Linh Thần Chủ của Thời Không Thánh Địa cũng chủ động rút lui!

Trong Phòng đấu giá lại có thêm càng nhiều thanh âm kinh nghi vang lên. Cường giả Thần Chủ của hai đại Thánh địa đều chủ động từ bỏ, khiến cho những người đấu giá còn lại trong khu khách quý, cũng đều vô cùng tò mò. Ngay cả bản thân Triệu Phong cũng có chút kinh ngạc. Chính mình và Hư Linh Thần Chủ cũng không có bất cứ một điểm quan hệ nào a? Lần này, Triệu Phong không nhịn được, thôi động năng lực Thần Linh Nhãn, tiến hành thấu thị vào căn phòng của Hư Linh Thần Chủ.

- Là nàng!

Nháy mắt, Triệu Phong liền hiểu rõ tất cả.

Đồng thời trong lúc này, từng đạo từng đạo Thần thức mạnh yếu bất đồng cũng đồng thời quét vào căn phòng của Triệu Phong. Nhưng cũng chỉ những cường giả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên mới có thể

nhìn thấy được tình huống bên trong.

- Một trăm tám mươi vạn!

Triệu Phong một lần nữa ra giá. Tuy rằng giá tiền này đã vượt qua giá trị chân chính của Thiên Hồn Vũ Linh Thạch, nhưng Triệu Phong hiện đang cần món bảo vật này, cho nên nguyện ý bỏ ra cái giá cao một chút. Thần kỳ chính là, lần này không người tiếp tục tranh đoạt với hắn nữa. Có lẽ là do hai Thánh địa đã chủ động từ bỏ, khiến cho người của những Thánh địa khác cũng trở nên xem trọng Triệu Phong hơn một chút. Hơn nữa chính là, Thiên Hồn Vũ Linh Thạch đối với những người Bán Bộ Thần Chủ trở xuống, tác dụng mới là lớn nhất.

Cứ như vậy, Triệu Phong dùng cái giá một trăm tám mươi vạn Thần tinh Thượng phẩm đạt được Thiên Hồn Vũ Linh Thạch.

- Bát Cực Thánh Thiên Công, công pháp Thần cấp Đỉnh giai! Là công pháp do Đại năng của Thánh Thiên Tộc tại Thời kỳ Thái Cổ sáng tạo! Có thể tu luyện tới Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong! Uy năng công pháp này rất mạnh, có uy lực khắc chế cực mạnh đối với những kẻ tu hành Tà đạo, Ma đạo, Quỷ đạo…

Lão giả áo trắng lớn tiếng tuyên bố.

- Trời ạ! Công pháp Thần cấp Đỉnh giai!

- Hơn nữa còn là công pháp do Thánh Thiên Tộc, chủng tộc bài danh thứ mười một trong Thái Cổ Vạn Tộc để lại!

Vô số cường giả ở đây đều kích động không thôi. Công pháp tốt vốn đã vô cùng hiếm có, mà uy lực của Bát Cực Thánh Thiên Công tuyệt đối không thể nghi ngờ, còn có khả năng khắc chế cực lớn đối với kẻ

tu hành Tà đạo, Ma đạo, Quỷ đạo…

- Là công pháp có thể tu luyện tới Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong!

Triệu Phong cũng không khỏi có chút kinh ngạc, cảm thấy hứng thú đối với môn công pháp này. Phải biết rằng Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết mà bản thân hắn tu luyện cũng chỉ vẻn vẹn giúp hắn đột phá tới Thần Chủ mà thôi. Hơn nữa lai lịch của Bát Cực Thánh Thiên Công cũng không nhỏ, là do Đại năng của Thánh Thiên Tộc, chủng tộc bài danh thứ mười một trong Thái Cổ Vạn Tộc sáng chế ra.

Chương 1433: Vật phẩm đấu giá áp trục

- Bát Cực Thánh Thiên Công, giá khởi điểm một trăm năm mươi vạn Thần tinh Thượng phẩm! Mỗi lần tăng giá không dưới một vạn!

Bát Cực Thánh Thiên Công chỉ riêng giá khởi điểm đã vượt qua giá cả cuối cùng của gần như tất cả các vật phẩm đấu giá trước đây, chỉ thua giá bán của vật phẩm đấu giá cuối cùng vừa rồi có ba mươi vạn. Nhưng lão giả áo trắng vừa mới dứt lời, đã có mấy người cấp tốc báo giá.

- Một trăm sáu mươi vạn!

- Một trăm sáu mươi hai vạn!

…

- Hai trăm vạn!

Tốc độ giá cả của Bát Cực Thánh Thiên Công tăng lên nhanh chóng trước giờ chưa từng có. Chỉ trong chốc lát đã tăng lên tới hai trăm vạn. Hơn nữa các thành viên tham gia đấu giá tuyệt đại đa số cũng là Bán Bộ Thần Chủ thậm chí có cả Thần Chủ. Trong đó, Tân Vô Ngân cũng từng kêu giá qua, nhưng tốc độ giá cả tăng lên quá nhanh, cuối cùng có thể sẽ vượt qua dự toán của hắn, cho nên hắn chỉ đành từ bỏ.

- Ba trăm vạn!

Một cường giả Thần Chủ của thế lực Ngũ tinh nào đó thuộc Thời Không Thánh Địa đột nhiên xuất thủ, đưa ra một cái giá khiến cho người ta chấn động. Tuy là cái giá hơi chút chấn động, nhưng cũng chỉ có một nhóm người từ bỏ, vẫn còn lại rất nhiều thế lực cũng mang theo bộ dáng tình thế bắt buộc đối với môn công pháp này.

Dù sao, một bộ công pháp cường đại có thể cấp cho kẻ tu hành thực lực viễn siêu người khác, càng có thể quyết định tiền cảnh con đường võ đạo của một người. Thần khí Cực phẩm tuy rằng khá hi hữu, nhưng cuối cùng cũng chỉ là ngoại vật, bởi vậy giá trị của công pháp Thần cấp Đỉnh giai luôn viễn siêu một kiện Thần khí Cực phẩm bình thường.

Cuối cùng, Bát Cực Thánh Thiên Công đã bị một thế lực Thánh địa Vực khác dùng cái giá sáu trăm vạn Thần tinh Thượng phẩm đấu giá được.

- Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết chỉ có thể giúp ta tu luyện tới Thần Chủ, đến lúc đó hoặc là tìm kiếm những công pháp khác, hoặc là tự nghĩ ra công pháp thích hợp với mình…

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Hắn cách cảnh giới Thần Chủ cũng không quá xa nữa, nên sớm dự định cho sau này. Kế tiếp, nếu như lại có công pháp cấp Thần Chủ đồng thời thích hợp với hắn, có lẽ Triệu Phong cũng sẽ xuất thủ.

Bát Cực Thánh Thiên Công chính là vật phẩm đấu giá có giá cả cao nhất từ đầu cho đến giờ, cũng nhấc lên một phen chấn động. Nhưng Đấu giá hội lần này vẫn chưa có kết thúc, những vật phẩm đấu giá kế tiếp, không cái nào không phải là những trân bảo hiếm thế, thậm chí giá cả bán ra còn viễn siêu Bát Cực Thánh Thiên Công, khuấy động bầu không khí Đấu giá hội lên tới mức cực kỳ nóng bỏng.

- Vật phẩm đấu giá kế tiếp, là Thần Quốc do một vị Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong để lại, ẩn chứa lực lượng Pháp tắc Ám hệ, đồng thời hết thảy trong đó vẫn còn được bảo tồn nguyên trạng, trong đó có lẽ còn có những trọng bảo, bí mật gì của vị Thần Chủ này!

Lão giả áo trắng mỉm cười nói.

- Cái gì? Thần Quốc của Thần Chủ Nhất Trọng Thiên đỉnh phong?

- Hơn nữa vẫn còn giữ nguyên trạng!

Rất nhiều cường giả trong Phòng đấu giá bị vật phẩm đấu giá này hấp dẫn.

Thần Quốc chỉ có cường giả Thần Chủ mới có thể đắp nặn ra, nhưng đại bộ phận các Thần Chủ cũng ít khi nào cất giữ Thần Quốc trên người của mình. Bởi vậy, thời điểm một vài Thần Chủ vẫn lạc, Thần Quốc của hắn vẫn như cũ còn tồn tại, trở thành vật vô chủ. Những kẻ có cơ duyên, nói không chừng sẽ trùng hợp xông vào một cái Thần Quốc, đạt được tài phú khi Thần Chủ còn sống lưu lại. Mà giờ phút này, Đấu giá hội Thần Quốc lại bán đấu giá một cái Thần Quốc như vậy, một kỳ ngộ mà vô số người tha thiết ước mơ.

- Thần Quốc!

Ánh mắt Triệu Phong thoáng cả kinh. Không ngờ tới ngay cả Thần Quốc cũng có thể bán đấu giá được.

- Nếu một Bán Bộ Thần Chủ có thể dung luyện một cái Thần Quốc, kế thừa lực lượng trong đó, trên cơ bản sẽ có chín thành nắm chắc trực tiếp tấn cấp lần Thần Chủ. Những cường giả Thần Chủ có lực lượng Pháp tắc phù hợp với Thần Quốc, cũng có thể dung luyện cái

Thần Quốc này vào trong Thần Quốc của chính mình, khiến cho Thần Quốc của chính mình càng thêm chắc chắn không thể phá vỡ…

Lão giả áo trắng giải thích bổ sung thêm công dụng cùng giá trị của Thần Quốc. Đương nhiên, sử dụng Thần Quốc tấn cấp Thần Chủ sẽ có một chỗ thiếu hụt thật lớn, đó là sẽ ảnh hưởng tới tiềm lực ngày sau, muốn tiến giai sẽ khó khăn hơn bình thường rất nhiều. Bất quá, bên phía bán đấu giá khẳng định sẽ chỉ lựa chọn phương diện tốt mà giới thiệu.

- Một cái Thần Quốc, gần như sẽ có thể tạo thành một cường giả Thần Chủ! Thảo nào Liệt Kim Tộc lại để ý tới việc Triệu Vũ Phỉ đạt được một cái Thần Quốc như vậy!

Nếu không phải nghe lão giả áo trắng giới thiệu, Triệu Phong cũng không biết điều này. Mục đích lần này hắn tới đây cũng là muốn đấu giá những trân bảo giúp hỗ trợ đột phá Thần Chủ. Nhưng cái Thần Quốc này lại có chút hơi vượt quá mong muốn của hắn. Thần Quốc này ẩn chứa Pháp tắc Ám hệ, Triệu Phong căn bản cũng không am hiểu phương diện này. Hắn có được Trường bào Thời Không cộng thêm Mảnh vỡ Tổ khí, theo Thời Không hệ sẽ thích hợp hơn.

Bên kia, Tân Vô Ngân cũng thập phần động tâm, nhưng hắn cũng đoán được giá cả cái Thần Quốc này tất nhiên sẽ thập phần cao.

- Thần Quốc Ám hệ, giá khởi điểm ba trăm vạn! Mỗi lần tăng giá không dưới một vạn!

Lão giả áo trắng lớn tiếng tuyên bố.

Bởi vì Thần Quốc vẫn được lưu giữ nguyên trạng, trong đó có lẽ sẽ còn có rất nhiều vật có giá trị, bởi vậy giá khởi điểm của Thần Quốc liền cao tới ba trăm vạn.

- Bốn trăm vạn!

Một gã Thần Chủ trực tiếp tăng giá lên một trăm vạn. Nhưng báo giá của hắn rất nhanh đã bị đẩy xuống phía dưới.

- Bốn trăm mười vạn!

- Bốn trăm mười hai vạn!

Thanh âm tăng giá không ngừng vang lên, Tà Linh Thần Chủ của Cổ Hồn Điện cũng tham dự trong đó.

- Sáu trăm vạn!

Cường giả Thần Chủ của Đọa Thiên Thánh Địa đột nhiên quát lớn. Cái giá sáu trăm vạn Thần tinh Thượng phẩm trong nháy mắt liền vượt qua Bát Cực Thánh Thiên Công trước đây. Xem ra, Đọa Thiên Thánh Địa đối với cái Thần Quốc này chính là tình thế bắt buộc. Cái Thần Quốc này hoàn toàn có thể đắp nặn ra một gã Thần Chủ, hơn nữa cường giả Đọa Thiên Thánh Địa đều là tu hành các loại lực lượng Áo nghĩa âm u tà ác như Ảnh Chi Áo Nghĩa, Ám Chi Áo Nghĩa, Hủ Chi Áo Nghĩa… Cái Thần Quốc này ẩn chứa Pháp tắc Ám hệ, thập phần thích hợp với người của Đọa Thiên Thánh Địa. Một khi đắc thủ, sẽ có thể trực tiếp khiến cho một gã tuyệt thế thiên kiêu trở thành Thần Chủ, hoặc là khiến cho thực lực tu vi một gã Thần Chủ nâng cao lên một bước. Nhưng trong Ngũ Đại Vực cũng có không ít thế lực Tà đạo, bọn chúng cũng thập phần nhu cầu cái Thần Quốc này.

- Sáu trăm mười vạn!

- Sáu trăm hai mươi vạn!

Giá cả của Thần Quốc vẫn liên tục tăng lên.

- Chín trăm vạn!

Thanh âm lạnh như băng của Thần Chủ Đọa Thiên Thánh Địa vang lên. Cái giá cả này trong nháy mắt liền chấn nhiếp những kẻ đấu giá khác, cũng khiến cho vô số người trong Phòng đấu giá kinh hô một tiếng. Cái giá chín trăm vạn này đã rất cao rồi, hơn nữa bộ dáng của Đọa Thiên Thánh Địa lại thập phần nghiêm trọng như vậy, xem ra sẽ không dễ dàng buông tay. Bởi vậy, những kẻ đấu giá còn lại đều từ bỏ.

Thời điểm tất cả mọi người đều cho rằng cái Thần Quốc này sẽ bị Đọa Thiên Thánh Địa dùng giá cao chín trăm vạn đạt được, thì…

- Chín trăm mười vạn!

Lục Nguyên Thần Chủ đột nhiên nhẹ giọng ra giá, bộ dáng có vẻ không thèm để ý.

- Chín trăm mười hai vạn!

Thần Chủ của Đọa Thiên Thánh Địa tiếp tục tăng giá.

- Chín trăm hai mươi vạn!

- Chín trăm hai mươi hai vạn!

- Chín trăm ba mươi vạn!

- Khốn kiếp! Cái Thần Quốc này đối với người của Sinh Mệnh Thánh Địa cũng không có bất cứ tác dụng gì, bọn chúng chính là đang cố ý

nâng giá…

Trong mắt nàng nữ tử hắc bào của Đọa Thiên Thánh Địa lóe lên lãnh quang. Tuy nói như vậy, nhưng trước đây bọn chúng cũng đã làm chuyện này, hiện tại cũng không thể nói gì được.

- Chúng ta nhất định phải đạt được cái Thần Quốc này!

Sắc mặt nam tử da trắng vằn đen trầm thấp.

- Một ngàn một trăm vạn!

Thanh âm nam tử da trắng vằn đen lạnh lẽo, thoáng có chút run rẩy. Mà trong Phòng đấu giá thì lại náo nhiệt một trận. Chẳng ai nghĩ tới giá cả này cái Thần Quốc này lại gần như gấp đôi Bát Cực Thánh Thiên Công trước đây.

- Cái Thần Quốc này đối với chúng ta cũng không có bao nhiêu tác dụng, nhường lại cho các ngươi cũng chẳng sao!

Ngữ khí Lục Nguyên Thần Chủ khiêm nhượng rộng lượng nói. Câu nói này khiến cho mấy người bên phía Đọa Thiên Thánh Địa thiếu chút nữa mắng to một trận. Nhưng cũng may, giá tiền này cũng không tính quá cao, mà bọn chúng cuối cùng đạt được Thần Quốc, phương diện mặt mũi cũng thắng được Sinh Mệnh Thánh Địa một trận.

- Không ngờ một cái Thần Quốc lại đấu giá được cái giá trên trời một ngàn một trăm vạn Thần tinh Thượng phẩm!

Trong lòng Triệu Phong không khỏi cảm khái. Đương nhiên, hắn càng kinh ngạc tán thán sự giàu có xa xỉ của các Thần Chủ Thánh địa.

Sau khi đấu giá xong cái Thần Quốc này, những vật phẩm đấu giá kế tiếp gần như cũng đều là các loại bảo vật trân quý vô cùng, mỗi lần đấu giá cũng đều có cường giả Thánh địa xuất thủ. Đại bộ phận giá cả cũng đạt tới bảy trăm vạn Thần tinh trở lên. Hơn nữa, đại bộ phận những loại bảo vật trân quý này cũng đều do bên phía các Thánh địa đạt được.

Sau khi trải qua một phen đấu giá sôi nổi, giá tiền của những vật phẩm đấu giá tiếp theo trong Phòng đấu giá lại giảm xuống khá thấp. Nhưng những người hiểu được thị trường lại biết, màn kịch chính đã sắp sửa diễn ra. Những vật phẩm đấu giá trước đây đã tiêu hao tài chính của cường giả rất nhiều thế lực lớn, Phòng đấu giá chính là cố tình đấu giá những vật phẩm giá trị thấp, để những khách hàng kia có thời gian trù bị tài chính trở lại.

- Kim Lưu Phủ, Thần khí Cực phẩm tàn phá! Mặc dù có chút tàn phá, nhưng xuất xứ từ Liệt Kim Tộc, chủng tộc bài danh thứ hai mươi mốt trong Thái Cổ Vạn Tộc! Uy lực so với những Thần khí Cực phẩm tàn phá khác còn mạnh hơn rất nhiều!

- Viêm Ngục Thuẫn, Thần khí Cực phẩm tàn phá! Lực phòng ngự cực kỳ xuất sắc, đồng dạng xuất thân từ Liệt Kim Tộc, chủng tộc bài danh thứ hai mươi mốt trong Thái Cổ Vạn Tộc…

Trong những vật phẩm đấu giá kế tiếp cũng có mấy thứ là do Triệu Phong ủy thác bán ra. Bởi vì các Thần khí Cực phẩm tàn phá khá nhiều, bởi vậy bên phía Phòng đấu giá gộp chung một chỗ, toàn bộ đấu giá bán ra. Quả nhiên, lão phụ nhân của Liệt Kim Tộc lần nào cũng lập tức toàn lực xuất thủ, tranh đoạt đấu giá, thu hồi về những Thần khí do bổn tộc lưu lạc ra ngoài.

- Một trăm sáu mươi vạn!

Triệu Phong lập tức cũng xuất thủ, tiến hành nâng cao giá cả.

- Khốn kiếp! Hắn nhất định là người của Linh Tộc!

Lão phụ nhân hận đến mức nghiến răng nghiến lợi, thế nhưng cũng không thể làm gì. Vừa rồi, thời điểm đấu giá Thiên Hồn Vũ Linh Thạch, Lục Nguyên Thần Chủ từng cấp cho đối phương mặt mũi, như vậy kẻ bên trong kia rất có thể chính là Tộc trưởng Linh Tộc.

- Một trăm sáu mươi lăm vạn!

Triệu Phong nâng giá cũng có chừng có mực, cũng không có nâng giá lên rất cao. Hắn vẫn luôn chú ý quan sát thần sắc của lão phụ nhân trong tầng liệt diễm kia. Mỗi khi lão phụ nhân lộ ra thần sắc do dự, chần chừ, Triệu Phong sẽ lập tức ngừng tay. Cứ như vậy, toàn bộ Thần khí do Triệu Phong ủy thác bán ra cũng đều dùng giá cả khá cao quay trở lại trong tay Liệt Kim Tộc.

Cuối cùng, toàn bộ vật phẩm do Triệu Phong ủy thác bán ra cũng đã bán đấu giá xong.

- Ha ha… hiện tại tài phú trong tay ta đã hơn hai chục ức Thần tinh Thượng phẩm rồi!

Trong lòng Triệu Phong không khỏi đại hỉ. Đương nhiên, điều này cũng phải cảm tạ Liệt Kim Tộc. Toàn bộ đám Thần khí Cực phẩm kia cũng đều là đoạt được từ trong tay Liệt Kim Tộc, cuối cùng cũng là bán trở lại cho Liệt Kim Tộc.

Kế tiếp lại tiến hành đấu giá một vài đạo cụ công năng kỳ lạ. Những loại đạo cụ đặc thù này đều có liên quan nhất định với Thiên Cơ Tộc. Trong Thần vực Man Hoang, gần như tất cả các đại sư Cơ quan,

Trận pháp cũng vô cùng hâm mộ đối với Thiên Cơ Tộc, những tác phẩm do bọn họ luyện chế ra cũng không tránh khỏi bóng dáng của Thiên Cơ Tộc. Các loại đạo cụ đặc thù này có thứ bán được giá cao cũng có giá thấp.

Kiện vật phẩm giá cao nhất là một loại đạo cụ có thể trực tiếp phóng xuất ra công kích cấp bậc Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, đồng thời sau khi năng lượng hao hết còn có thể tiếp tục bổ sung năng lượng. Cái đạo cụ đặc thù này, đấu giá được mức giá bốn trăm năm mươi vạn.

- Thiên Ma Hỏa Long Nhận, tồn tại đỉnh cấp trong Thần khí Cực phẩm, ẩn chứa một tia Pháp tắc Hỏa hệ cùng Pháp tắc Phá Diệt! Uy năng của nó thậm chí có thể phá hủy Thần khí Cực phẩm bình thường, xuất xứ từ Diệt Thế Long Tộc chủng tộc bài danh thứ chín trong Thái Cổ Vạn Tộc!

Bởi vì ẩn chứa một tia Pháp tắc Hỏa hệ cùng Pháp tắc Phá Diệt, cho nên giá trị của nó vượt xa Trường bào Thời Không của Triệu Phong. Dù sao, Thần khí Cực phẩm bình thường cũng chỉ ẩn chứa Áo nghĩa Đỉnh cấp tinh túy, tối đa cũng chỉ ẩn chứa một loại Pháp tắc mà thôi. Giá cả cuối cùng của nó đạt tới một ngàn vạn, tiếp cận giá bán của Thần Quốc lúc trước.

- Ma Hồn Thần Ngọc, bảo ngọc Ma đạo do Thần Chủ Ma đạo lưu lại! Sau khi hấp thu cảm ngộ, sẽ có thể hình thành nên Ma Hồn Thể đặc thù!

Ma Hồn Thần Ngọc có thể khiến cho linh hồn người bình thường lột xác thành Ma Hồn Thể đặc thù. Sau khi đạt tới cấp bậc Thần Chủ, kẻ tu luyện lại càng chú trọng tu hành phương diện linh hồn. Các loại hồn thể đặc thù không thể nghi ngờ là sẽ càng cường đại hơn, hơn nữa Ma Hồn Thể còn có thể giúp gia tăng thực lực của Thần Chủ Ma đạo. Vật phẩm này vừa xuất hiện, lập tức dẫn tới vô số Thần Chủ Ma

đạo điên cuồng tham gia đấu giá.

o0o

- Vật phẩm đấu giá kế tiếp, là một mảnh vỡ của Tổ khí chí cao!

Sau khi lão giả áo trắng nói xong, toàn trường nhất thời một mảnh tĩnh mịch.

Chương 1434: Thiên Tịch Thần Chủ xuất thủ

- Vật phẩm đấu giá kế tiếp, là một mảnh vỡ của Tổ khí chí cao!

Sau khi lão giả áo trắng nói xong, Phòng đấu giá vừa rồi còn phi thường náo nhiệt, nhất thời biến thành một mảnh tĩnh mịch.

- Rốt cuộc cũng đã xuất hiện!

Thiên Tịch Thần Chủ đầu đội đấu bồng màu đen, thấp giọng lẩm bẩm.

- Đến cùng là mảnh vỡ của loại Tổ khí nào?

Trong lòng đám người Sinh Mệnh Thánh Địa thoáng ngưng trọng. Bên kia, đám người Đọa Thiên Thánh Địa cũng không khỏi đứng lên, nhìn chằm chằm về phía đài đấu giá. Trước đây bọn chúng nhận được tin tức, trong Đấu giá hội Thần Quốc lần này se xuất hiện hiện Mảnh vỡ Tổ khí, nhưng đến cùng là mảnh vỡ của Tổ khí nào, thì lại không người nào biết được.

Giờ phút này, ánh mắt tất cả mọi người cũng đều tập trung trên đài đấu giá ở trung tâm. Nàng mỹ nữ Cổ Thần Cửu giai bên cạnh lão giả áo trắng chậm rãi lấy ra một hộp ngọc kim sắc. Lúc này, ngay cả hai bàn tay của nàng cũng đều run rẩy nhè nhẹ.

Khoảnh khắc cái hộp ngọc kia mở ra, một cỗ hỏa diễm ám hồng sắc nhất thời phun ra nuốt vào. Khoảnh khắc này, nhiệt độ trong Phòng đấu giá đột nhiên tăng lên, một vài Cổ Thần Bát giai ít ở trong Phòng

đấu giá cũng đều cảm thấy không khí trở nên nóng rực, Thần thể gần như cũng bị hòa tan ra. Đồng thời, Mảnh vỡ Tổ khí Thời Gian hệ trong Không gian Trữ vật của Triệu Phong cũng khẽ chấn động.

- Đây là…

Ánh mắt Triệu Phong nhìn xuyên thấu qua tầng tầng lực lượng hỏa diễm, nhìn rõ kiện vật phẩm bị phong ấn cái trong hộp ngọc kia. Đó là một cọng lông chim xích kim sắc, trên đó bao phủ rậm rạp chằng chịt những văn lạc hỏa diễm kim sắc sáng rọi, phần đuôi chậm rãi thiêu đốt một tầng hỏa diễm ám hồng sắc, tản mát ra Pháp tắc Hỏa hệ đáng sợ.

Giờ phút này, ngay cả Triệu Phong cũng vô cùng tâm động, muốn có được cọng lông chim này, dù sao hắn cũng là một kẻ tu hành Áo nghĩa Hỏa hệ. Tuy rằng trong tay hắn đã có một Mảnh vỡ Tổ khí rồi, nhưng loại vật này, nào có người nào ngại mình có nhiều?

- Mảnh vỡ Tổ khí Phần Ngục!

Trong lòng Thiên Tịch Thần Chủ khẽ chấn động, cặp mắt đen như mực lóe lên ánh sáng.

- Cọng lông chim này, chẳng lẽ là xuất xứ từ Tổ khí Phần Ngục?

- Là mảnh vỡ của Tổ khí chí cao của Kim Ô Tộc tại Thời kỳ Thái Cổ sao?

- Lại là mảnh vỡ của Tổ khí cường đại như vậy!

Trong Phòng đấu giá cũng có những lão quái vật sống ngàn vạn năm, thậm chí mấy ức năm, bọn họ kiến thức uyên bác, trong nháy mắt liền nhìn ra lai lịch của cọng lông chim này.

- Kiện Mảnh vỡ Tổ khí này, xuất xứ từ Tổ khí chí cao Phần Ngục của Kim Ô Tộc! Trên đó ẩn chứa Pháp tắc Hỏa hệ thuần túy nhất. Lực lượng hỏa diễm trong đó cũng không phải là hỏa diễm bình thường, mà là Kim Ô Viêm!

Lão giả áo trắng khẽ hít sâu một hơi, chậm rãi nói.

- Mau bắt đầu đi!

Không ít người trong Phòng đấu giá đã gấp không kịp đợi. Đầu tiên, Mảnh vỡ Tổ khí này xuất xứ từ Phần Ngục, phẩm chất cũng không tầm thường. Hơn nữa Pháp tắc Hỏa hệ là loại Pháp tắc hết sức phổ biến, đại bộ phận Thần Chủ ở trong này đều có thể dễ dàng sử dụng kiện Mảnh vỡ Tổ khí này. Cho dù những kẻ sở tu lực lượng không hợp với lực lượng mà kiện Mảnh vỡ Tổ khí này ẩn chứa, thì cũng không có người nào có thể cự tuyệt sự mê hoặc của Mảnh vỡ Tổ khí.

- Mảnh vỡ Tổ khí Phần Ngục, giá khởi điểm hai ngàn vạn! Mỗi lần tăng giá không được thấp hơn mười vạn!

Lão giả áo trắng lớn tiếng tuyên bố.

Giá khởi điểm của Mảnh vỡ Tổ khí đã đạt tới hai ngàn vạn. Những Thần Chủ không giàu có, thậm chí ngay cả năng lực kêu giá cũng không có. Tuy rằng cái giá tiền này kinh người như vậy, ngay khi nhưng lão giả áo trắng vừa mới nói xong, trong Phòng đấu giá lập tức có người báo giá.

- Hai ngàn một trăm vạn!

- Hai ngàn ba trăm vạn!

- Hai ngàn bốn trăm năm mươi vạn!

Thanh âm kêu giá liên tục không ngừng. Mảnh vỡ Tổ khí, có tiền cũng không mua được, cường giả Thần Chủ thậm chí nguyện ý dốc hết toàn bộ gia sản của mình cũng phải mua được nó. Trong Phòng đấu giá, trên đài khách quý trước đây vẫn không có động tĩnh gì, lúc này cũng liên tục truyền ra thanh âm báo giá.

Giờ phút này, Triệu Phong có thể cảm nhận được gần mười cỗ khí tức Thần Chủ cường đại mới. Đại đa số đều không phân cao thấp với Lục Nguyên Thần Chủ, thậm chí còn có một vài cỗ còn vượt qua Lục Nguyên Thần Chủ nữa.

Rất nhiều Thần Chủ của Ngũ Đại Thánh Địa cũng đều tham dự vào quá trình tranh đoạt. Không mất bao lâu, giá cả của Mảnh vỡ Tổ khí đã đột phá tới con số bốn ngàn vạn. Nhưng ngay cả như vậy, thanh âm kêu giá trong Phòng đấu giá vẫn không hề yếu đi bao nhiêu.

Một kiện Mảnh vỡ Tổ khí quá mức trân quý, bất luận một Thần Chủ nào đạt được, đều có thể hoành hành trong cùng giai, thậm chí khiêu chiến vượt cấp cũng có thể.

- Xem ra, có khá nhiều người đều đặc biệt bởi vì kiện Mảnh vỡ Tổ khí này mà đến!

Trong lòng Triệu Phong không khỏi thất kinh.

- Năm ngàn vạn!

Một gã Thần Chủ kích động kêu lớn. Nhưng trong nháy mắt, cái giá tiền này đã bị những Thần Chủ khác vứt bỏ về phía sau. Trong Phòng đấu giá, đại đa số mọi người chỉ lẳng lặng ngắm nhìn trận cạnh tranh này, vẫn như cũ có cảm giác máu nóng sôi trào, vô cùng

kích động.

- Sáu ngàn vạn!

- Sáu ngàn ba trăm vạn!

Khi Mảnh vỡ Tổ khí đạt tới mức giá này, đám người kêu giá mới thoáng giảm xuống.

- Khốn kiếp! Trước đây đấu giá Thần Quốc đã hao phí không ít tài lực!

Nam tử da trắng vằn đen của Đọa Thiên Thánh Địa có chút không cam lòng.

Khi giá cả của Mảnh vỡ Tổ khí đạt tới tám ngàn vạn, cũng chỉ còn lại có mấy thế lực cường đại là tiếp tục cạnh tranh, nhưng mọi người trong lúc tăng giá cũng luôn cẩn thận từng chút một. Dù sao tám ngàn vạn Thần tinh Thượng phẩm cũng không phải là số lượng nhỏ nữa rồi. Tại thời điểm mấy vài vị Thần Chủ Nhị Trọng Thiên của đại Thánh địa cẩn thận kêu giá…

- Một ức!

Một đạo thanh âm khàn khàn âm trầm đột nhiên từ bên dưới vang lên. Nhất thời, trong Phòng đấu giá biến thành một mảnh tĩnh mịch. Tất cả mọi người đều nhất tề nhìn chằm chằm về phía kẻ thần bí đầu đội đấu bồng màu đen, nhìn không rõ dung mạo kia. Mới vừa rồi chỉ tăng giá lên tám ngàn ba trăm vạn Thần tinh Thượng phẩm, thế nhưng thoáng cái đã có người trực tiếp tăng giá lên một ức! Giờ phút này, cho dù là cường giả của Ngũ Đại Thánh Địa cũng đã có chút do dự.

- Một ức mười vạn!

Thần Chủ của Thời Không Thánh Địa tiếp tục tăng giá.

- Một ức một ngàn vạn!

Kẻ thần bí kia lại một lần nữa tăng giá. Thần Chủ của Thời Không Thánh Địa một lần chỉ tăng thêm mười vạn, mà kẻ thần bí kia một lần lại tăng thêm một ngàn vạn. Một màn này nhất thời khiến cho một vài Thánh địa còn không cam lòng lập tức đoạn tuyệt ý niệm trong đầu. Tuy rằng bọn họ đã từ bỏ đấu giá, nhưng tất cả mọi người ở đây cũng muốn nhìn một chút, kẻ thần bí trong đấu bồng màu đen kia đến cùng là kẻ nào?

- Đến cùng là kẻ nào?

- Ngay cả Thần Chủ của Thánh địa cũng tranh đoạt không lại!

Đại đa số các thành viên trong Phòng đấu giá đều quét Thần thức về phía kẻ thần bí đấu bồng màu đen kia. Nhưng cho dù là Thần thức của Thần Chủ Nhị Trọng Thiên cũng đều bị ngăn cách ra ngoài, không thể nào nhìn thấy chân diện mục của kẻ thần bí kia.

- Thanh âm này… có chút quen thuộc!

Triệu Phong khẽ vận chuyển Tả Mâu nhìn thấu thị tới. Dần dần, kiện đấu bồng màu đen kia đã bị Thần Linh Nhãn của Triệu Phong nhìn xuyên thấu. Đột nhiên, người trong đấu bồng màu đen kia chợt trực tiếp liếc nhìn về phía Triệu Phong, khẽ hừ lạnh một tiếng. Thoáng chốc, phương diện linh hồn của Triệu Phong nhất thời khẽ chấn động một chút.

- Thiên Tịch Thần Chủ!

Trái tim Triệu Phong khẽ nhảy lên, lập tức thu hồi ánh mắt lại. Hắn không ngờ tới cuối cùng kẻ đạt được Mảnh vỡ Tổ khí kia lại là Thiên Tịch Thần Chủ! Xem ra thế lực sau lưng đối phương kia thật sự không đơn giản a.

Sau khi Mảnh vỡ Tổ khí đấu giá xong, Đấu giá hội cũng dần dần tiến về hậu kỳ. Một vài bảo vật trân quý phía sau mặc dù không thể so sánh với Mảnh vỡ Tổ khí, nhưng giá trị cũng vô cùng xa xỉ.

- Thiên Hư Thần Nguyên Sâm! Có tác dụng trợ giúp Bán Bộ Thần Chủ tăng thêm hai thành xác suất đột phá Thần Chủ! Cường giả Cổ Thần bình thường phục dụng cũng có thể tăng lên tu vi trên diện rộng…

Thời điểm lão giả áo trắng tuyên bố loại trân tài này, tâm thần rất nhiều Bán Bộ Thần Chủ trong Phòng đấu giá đều nhảy lên một cái. Tuy rằng chỉ có xác suất hai thành mà thôi, nhưng cho dù là tăng lên một thành, cũng đủ để cho các Bán Bộ Thần Chủ điên cuồng tranh đoạt. Hơn nữa, lần này đưa ra đấu giá Thiên Hư Thần Nguyên Sâm, có tổng cộng tới ba cây.

- Quả nhiên là có!

Triệu Phong nhất thời vui vẻ lên.

Giá khởi điểm của Thiên Hư Thần Nguyên Sâm là một trăm năm mươi vạn, không bao lâu đã tăng giá lên ba trăm vạn.

- Ba trăm hai mươi vạn!

Triệu Phong trực tiếp xuất thủ.

- Ba trăm năm mươi vạn!

- Ba trăm sáu mươi vạn!

Triệu Phong đối với loại trân tài này chính là tình thế bắt buộc. Trước đây hắn đã kiếm được đại lượng Thần tinh, ra giá cũng mười phần phấn khích. Cuối cùng, cây Thiên Hư Thần Nguyên Sâm đầu tiên đã bị Triệu Phong dùng cái giá bốn trăm ba mươi vạn đạt được. Cái này so với trong tưởng tượng của Triệu Phong còn thuận lợi hơn rất nhiều.

Dù sao, Thiên Hư Thần Nguyên Sâm chỉ có thể tăng lên hai thành xác suất trùng kích Thần Chủ mà thôi, vượt qua ba trăm vạn, trên cơ bản là không có giá trị gì nữa. Mà giờ phút này đã đến giai đoạn cuối cùng của Đấu giá hội, tài chính của các đại thế lực trong lúc đấu giá trước đây đã tiêu hao một lượng lớn, thậm chí là đã cạn kiệt rồi. Có thể nói, xem như Triệu Phong đã chiếm được một chút tiện nghi nho nhỏ.

- Khốn kiếp! Ta nhất định phải đạt được cây thứ hai!

Tuy rằng cây đầu tiên đã bị Triệu Phong đấu giá đạt được, nhưng vẫn còn lại hai cây, rất nhiều cường giả trong Phòng đấu giá đều chuẩn bị đấu giá cây thứ hai.

- Cây Thiên Hư Thần Nguyên Sâm thứ hai, giá khởi điểm một trăm năm mươi vạn! Mỗi lần tăng giá không dưới một vạn!

- Bốn trăm ba mươi vạn!

Lão giả áo trắng vừa mới dứt lời, còn chưa có người lên tiếng báo giá, Triệu Phong đã trực tiếp mở miệng. Hắn làm như vậy, cũng là nhằm để tiết kiệm thời gian một chút.

- Khốn kiếp! Lại là cái tên kia!

- Hắn đã đạt được một cây rồi, ngay cả cây thứ hai cũng không từ bỏ sao?

Không ít người trong Phòng đấu giá tức giận không thôi.

- Bốn trăm ba mươi lăm vạn!

Có người nuốt không trôi cơn tức này, trực tiếp kêu giá.

- Phong ca, ngươi đã đạt được một cây Thiên Hư Thần Nguyên Sâm rồi, vì sao lại còn tham dự đấu giá nữa?

Triệu Vũ Phỉ có chút khó hiểu, hỏi.

- Cho ngươi dùng!

Triệu Phong khẽ mỉm cười. Thiên Hư Thần Nguyên Sâm là trân bảo có thể tăng lên xác suất đột phá Thần Chủ, phẩm chất viễn siêu Nguyệt Quang Thiên Duẩn, bởi vậy Triệu Phong không muốn phí công phục chế. Hơn nữa, hắn cũng đã buôn bán lời được không ít, cho nên liền dứt khoát tiếp tục đấu giá. Cuối cùng, cây Thiên Hư Thần Nguyên Sâm thứ hai dùng giá cả bốn trăm chín mươi vạn, bị Triệu Phong đạt được.

Khi rất nhiều cường giả trong Phòng đấu giá đều cho rằng Triệu Phong đã dừng tay, thì hắn lại một lần nữa kêu giá cây Thiên Hư Thần Nguyên Sâm thứ ba, cuối cùng dùng giá cao sáu trăm vạn đấu giá được luôn nó.

Sau khi Đấu giá hội kết thúc, lúc Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phỉ rời

đi, vẫn như cũ khiến cho mọi người chú mục một trận. Nhưng chỉ có rất ít người biết được, Triệu Phong chính là kẻ liên tục đạt được ba cây Thiên Hư Thần Nguyên Sâm kia.

- Tân Vô Ngân!

Sau khi Triệu Phong và Triệu Vũ Phỉ đi ra một đoạn khoảng cách, liền gặp được Tân Vô Ngân.

- Triệu Phong! Triệu Vũ Phỉ?

Nhìn thấy hai người, Tân Vô Ngân cũng thoáng có chút kinh ngạc.

Sau đó, ba người cùng đi tới một tòa Hội sở trà đàm cao cấp trong Giao dịch trường Thần Quốc.

- Tình huống Cự Thần Tộc thế nào rồi?

Triệu Phong dò hỏi. Tuy rằng Tân Vô Ngân chiếm được đại lượng trân tài trong Bảo khố Tổ Di, nhưng đại đa số cũng là trân tài tu luyện Thời Gian Áo Nghĩa. Hơn nữa, Cự Thần Tộc muốn đạt tới trình độ có thể chống lại Cổ Hồn Điện, cũng không phải trong khoảng thời gian ngắn có thể làm được.

- Cũng khá tốt! Hiện tại Cự Thần Tộc so với trước đây cường đại hơn rất nhiều, cũng đang tích cực chiêu binh mãi mã!

Tân Vô Ngân trầm ngâm trong chốc lát mới hồi đáo. Cổ Thần Điện trước đây là do Cự Thần Tộc chưởng khống, lúc đó dưới trướng Cự Thần Tộc cũng có không ít thế lực trung thành và tận tâm. Chỉ bất quá lúc trước Cự Thần Tộc còn chưa thể hiện ra thực lực có thể chống lại Cổ Hồn Điện, bọn chúng cũng không dám tùy tiện tương trợ. Nhưng hiện tại Tân Vô Ngân đã đột phá Thần Chủ, Cự Thần Tộc

cũng nhanh chóng lớn mạnh lên, các thế lực phụ thuộc cũng dần dần tụ tập lại dưới trướng Cự Thần Tộc.

- Khoảng thời gian trước, Linh Tộc đại chiến với Liệt Kim Tộc, ta ở trên chiến trường đã cướp đoạt được không ít chiến lợi phẩm. Vốn định ký gửi bán đấu giá trên Đấu giá hội, kết quả Đấu giá hội Thần Quốc quá mức cao đẳng, cũng không chịu để ý tới. Nếu như ngươi thấy có chỗ dùng được, cứ việc cầm lấy đi…

Triệu Phong lấy ra một phiến không gian Trữ vật, đặt lên trên bàn đá. Trong đó chứa đại lượng Thần khí Trung phẩm, Thượng phẩm, cũng không thiếu các loại trân tài cấp bậc hơi thấp một chút. Đối với Triệu Phong mà nói, những cái này không dùng được, mà Đấu giá hội Thần Quốc cũng không chấp nhận ủy thác bán đấu giá, nhưng đối với Cự Thần Tộc mà nói, lại có chỗ hữu dụng khá lớn.

- Như vậy ta cũng không khách khí!

Tân Vô Ngân cũng không từ chối, trực tiếp nhận lấy.

Sau đó ba người vui vẻ trò chuyện nửa ngày, cuối cùng mới chia tay.

Ngày hôm sau, Triệu Phong, Triệu Vũ Phỉ đi theo Nhị Trưởng lão Linh Tộc rời khỏi Giao dịch trường Thần Quốc. Lần này mọi người tiến vào Giao dịch trường Thần Quốc đều có những thu hoạch không nhỏ, sau khi trở lại Linh Tộc, đại đa số mọi người cũng bắt đầu bế quan.

o0o

Trong Trường bào Thời Không…

- Thử một lần nữa trùng kích Không Gian Áo Nghĩa Cửu trọng a!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ ngưng đọng. Có được một loại Áo nghĩa đạt tới Cửu trọng, mới có thể được xưng là Bán Bộ Thần Chủ.

Chương 1435: Cầu viện

Trong Trường bào Thời Không, trước mặt Triệu Phong phiêu phù mấy món trân tài cao đẳng tham tu Không Gian Áo Nghĩa. Năng lượng tinh hoa trong đó chậm rãi bị Triệu Phong hấp thu. Xung quanh thân thể hắn tràn ngập một cỗ lực lượng Không Gian hết sức rõ ràng, khiến cho cả người Triệu Phong nhìn qua hư hư thật thật, vặn vẹo mơ hồ.

Áo nghĩa Cửu trọng chính là đỉnh điểm của Áo nghĩa. Muốn lĩnh ngộ một loại Áo nghĩa tới đỉnh điểm, thông thường đều cần phải tích lũy cực kỳ lâu dài. Nhưng trong tay Triệu Phong có vô số trân tài, còn có Thần khí Cực phẩm Thời Không hệ Trường bào Thời Không bậc này, cộng thêm bản thân hắn cũng có thiên phú nhất định đối với lực lượng Không Gian hệ, cho nên trong khoảng thời gian ngắn cũng chưa chắc không thể thành công.

Cách đó không xa, Diệt Thế Hắc Long khẽ mở mắt ra.

- Không Gian Áo Nghĩa đã tiếp cận Cửu trọng rồi?

Diệt Thế Hắc Long cảm thụ được không gian ba động cường đại do Triệu Phong lan tràn ra, trong lòng vô cùng kinh ngạc. Sau khi đại chiến hai tộc kết thúc, nó liền đột phá lên Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong. Diệt Thế Hắc Long vốn cho là nó có lẽ sẽ đuổi kịp được bước tiến của Triệu Phong. Bởi vì dấu hiệu của Bán Bộ Thần Chủ chính là Áo nghĩa Cửu trọng, có quan hệ khá lớn với lực lĩnh ngộ cùng thiên phú. Mà Áo nghĩa Hỏa hệ nó chủ tu so với Không Gian Áo Nghĩa thì đơn giản hơn rất nhiều, Diệt Thế Hắc Long vốn cho rằng Áo nghĩa Hỏa hệ của chính mình sẽ đạt tới Cửu trọng trước. Hiện tại xem ra

có lẽ cũng không nhất định.

Không gian trong Trường bào Thời Không, không gian vặn vẹo hỗn loạn một mảnh. Nếu như tu vi thấp lại không am hiểu Không Gian Áo Nghĩa, căn bản không thể nào sinh tồn trong phiến không gian này được.

Tình huống như vậy vẫn luôn giằng co suốt một năm đằng đẳng, đồng thời càng ngày lại càng mãnh liệt hơn. Một ngày này, không gian trong Trường bào Thời Không đột nhiên đình chỉ vặn vẹo.

- Thành công hay không?

Diệt Thế Hắc Long khẽ mở mắt ra, hô hấp cũng có chút dừng lại.

Đột nhiên, một cỗ Không Gian Áo Nghĩa cao thâm khó dò từ trong cơ thể Triệu Phong lan tràn ra. Đám không gian vặn vẹo này trong nháy mắt liền bị quét sạch. Đồng thời, Diệt Thế Hắc Long có cảm giác phiến không gian này trở nên càng thêm rộng rãi cùng ổn định hơn.

- Không gian Cửu trọng! Bán Bộ Thần Chủ!

Triệu Phong khẽ mở mắt ra, thân hình trực tiếp xuất hiện trong hư không phía trên. Không Gian Áo Nghĩa đạt tới Cửu trọng, hắn gần như có thể phát huy ra toàn bộ lực lượng của Trường bào Thời Không.

- Chúc mừng chủ nhân đã thành tựu Bán Bộ Thần Chủ!

Diệt Thế Hắc Long lập tức chúc mừng.

Sau khi thành công đạt tới Bán Bộ Thần Chủ, Triệu Phong quay trở lại địa phương bế quan, khoanh chân ngồi xuống. Không Gian Áo

Nghĩa chỉ vừa mới đột phá Cửu trọng, cần tiến hành quen thuộc cùng củng cố một phen. Mà những Áo nghĩa khác cũng còn có không gian tăng lên. Mặt khác, Không Gian Áo Nghĩa đạt tới Cửu trọng, điều này biểu thị Triệu Phong đã có thể tu luyện tầng thứ năm Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết. Một khi tu luyện thành công, thực lực của hắn sẽ tăng lên không nhỏ.

Trong Trường bào Thời Không, thời gian ba năm thoáng một cái đã qua. Trong khoảng thời gian này, Triệu Phong đã tiến hành thấu hiểu quán thông các loại Áo nghĩa, cũng tăng lên một vài loại Áo nghĩa khác. Mặt khác, hắn cũng bắt đầu tu luyện tầng thứ năm Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết, Thần lực Hỗn Nguyên lại tăng tiến lên một tầng mới.

Đồng thời trong lúc tu luyện công pháp, Triệu Phong cũng bắt tay tu luyện chiến kỹ cường đại Hỗn Thiên Hắc Động trong tầng thứ năm. Chiến kỹ này chính là bản thăng cấp của Hỗn Thiên Hư Quyển, cường hóa năng lực phòng ngự cùng thôn phệ lên tới cực hạn, lại còn cụ bị năng lực công kích cường đại.

Tuy rằng Hỗn Thiên Hắc Động là chiến kỹ trong tầng thứ năm Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết, nhưng độ khó của chiến kỹ này cực cao, cơ hồ phải đạt tới tầng thứ năm đỉnh phong mới có thể thi triển ra. Hiện nay, Triệu Phong cũng chỉ mới bắt đầu nghiên cứu tu luyện, muốn hoàn toàn thi triển ra lại còn cần một khoảng thời gian nữa mới được.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, Triệu Phong bế quan trong Trường bào Thời Không đã hơn tám năm đằng đẳng. Một ngày này, Triệu Phong cảm thụ được ba động cường đại trong Không gian Trữ vật, mới kết thúc bế quan.

- Chuyện gì vậy?

Triệu Phong lấy Mảnh vỡ Tổ khí ra. Cỗ ba động cường đại vừa rồi kia chính là phát ra từ trên Mảnh vỡ Tổ khí.

- Mộ Cốc đại nhân nhờ ta chuyển cáo ngươi, Tân Vô Ngân muốn nhờ ngươi chi viện…

Trong Mảnh vỡ Tổ khí truyền ra một đạo thanh âm già nua. Cự Thần Tộc có được Cổ Thần Ấn, có thể liên hệ với Quang Tộc Mộ Cốc trong Thần Quốc, mà Mộ Cốc thì lại có biện pháp liên lạc với Mảnh vỡ Tổ khí.

- Cái gì? Cự Thần Tộc gặp phải nguy cơ?

Sắc mặt Triệu Phong khẽ ngưng đọng. Lúc trước ở Giao dịch trường Thần Quốc, hắn hỏi tình huống của Cự Thần Tộc, Tân Vô Ngân vẫn nói còn rất tốt. Nhưng hiện tại Tân Vô Ngân lại trực tiếp cầu cứu hắn, bởi vậy có thể thấy được, cục diện hiện tại của Cự Thần Tộc thật sự không tốt chút nào.

Nghĩ đến cũng đúng, cho dù Tân Vô Ngân chiếm được đại lượng tài nguyên từ trong Thần Quốc Quang Tộc, cũng không có khả năng chỉ ngắn ngủi mấy chục năm liền khiến cho Cự Thần Tộc trưởng thành đến trình độ có thể đối kháng được Cổ Hồn Điện.

Mặt khác, lần này Tân Vô Ngân có lẽ là hy vọng thông qua quan hệ với Triệu Phong và Triệu Vũ Phỉ, khiến cho bên phía Linh Tộc xuất thủ chi viện. Nhưng Tử Linh Vực của Linh Tộc cách Xích Tinh Vực quá mức xa xôi, cộng thêm trước giờ giữa hai tộc cũng không có bất kỳ lui tới nào, hơn nữa Linh Tộc vừa mới trải qua một trận đại chiến, đã tổn thất thảm trọng, cần có thời gian khôi phục lại. Bất kỳ một chủng tộc sáng suốt nào, vào thời điểm này cũng sẽ không đi trợ giúp một thế lực xa lạ cả.

Bất quá, Triệu Phong vẫn phải đi thương thuyết thử một lần.

Sau khi rời khỏi Trường bào Thời Không, Triệu Phong tìm được Nhị Trưởng lão, thuyết minh rõ tình huống.

- Triệu Phong, hiện tại Tộc trưởng đã ra ngoài du lịch, Đại Trưởng lão thì bế quan tu luyện, mà Vong Ngữ Trớ Chú trên người ta vẫn chưa hoàn toàn giải trừ. Huống hồ đây là chiến đấu của thế lực Ngũ tinh thuộc Vực khác, Linh Tộc cũng không tiện nhúng tay vào…

Không ngoài dự liệu, Linh Tộc căn bản không thể nào xuất ra viện thủ, Nhị Trưởng lão uyển chuyển cự tuyệt. Linh Tộc thân là thế lực của Tử Linh Vực, nếu như tùy tiện nhúng tay vào đại chiến của những Vực khác, quả thật có chút không tốt. Mặt khác, với lực lượng hiện tại của Cự Thần Tộc muốn chống lại Cổ Hồn Điện, hy vọng quá mức xa vời, Linh Tộc tùy tiện xuất thủ chi viện, chỉ sợ là có đi không về.

- Đã như vậy, một mình ta đi được rồi!

Sắc mặt Triệu Phong thản nhiên. Hắn có thể có được thành tựu như hiện tại, cũng có được bảo vật nghịch thiên Mảnh vỡ Tổ khí bậc này, hoàn toàn bởi vì Tân Vô Ngân không để ý tới sự phản đối của tộc nhân, kiên trì để cho Triệu Phong tiến vào Bảo khố Tổ Di. Huống hồ, Nam Cung Thánh cùng Côn Vân cũng còn đang ở Cự Thần Tộc.

Mặt khác, Triệu Phong vừa mới đột phá Bán Bộ Thần Chủ, thực lực tăng lên không nhỏ, hiện tại cho dù đối mặt với Thần Chủ, hắn cũng có lực lượng đấu một trận. Hơn nữa, chiến tranh cũng không nhất định là chuyện xấu. Trong đại chiến hai tộc trước đây, chiến lợi phẩm hắn cướp đoạt từ chỗ của Liệt Kim Tộc cơ hồ tương đương với hai ngàn vạn Thần tinh Thượng phẩm. Nhưng tài phú như vậy, ở trong

Đấu giá hội Thần Quốc vẫn như cũ không coi là cái gì. Lần này đi hỗ trợ Cự Thần Tộc đối kháng Cổ Hồn Điện, có lẽ sẽ có thể cướp đoạt được càng nhiều tài phú hơn nữa.

- Triệu Phong, ngươi nhất định không được xung động a!

Sắc mặt Nhị Trưởng lão đại biến. Triệu Phong ngày sau có khả năng cực lớn chứng đạo Thần Chủ, thậm chí trùng kích Nhị Trọng Thiên, Tam Trọng Thiên. Một thiên tài có tiềm lực như thế, Linh Tộc gần như đã xem hắn như tộc nhân chính thức của Linh Tộc rồi.

- Trưởng lão, ngươi yên tâm! Trước đây Hỏa Vân Thần Chủ cũng không làm gì được ta!

Triệu Phong đã định liệu trước, thản nhiên nói.

- Cổ Hồn Điện không giống như Liệt Kim Tộc! Thế lực này có thể dễ dàng đánh bại Cự Thần Tộc, đủ thấy được nó bất phàm thế nào…

Nhị Trưởng lão lập tức khuyên bảo. Nhưng đột nhiên, trên người Triệu Phong chợt tản mát ra một cỗ lực lượng Không Gian cường đại, trực tiếp phong tỏa không gian thiên địa. Ngay cả Nhị Trưởng lão cũng bị không gian áp chế nhất định.

- Ngươi đã đạt tới Bán Bộ Thần Chủ rồi?

Sắc mặt Nhị Trưởng lão chấn động, vô cùng kinh hãi. Hiện tại, Triệu Phong đã đạt tới Bán Bộ Thần Chủ, hơn nữa lại còn dùng Không Gian Áo Nghĩa làm chủ. Trước đây, Thần Chủ bình thường đã không làm gì được Triệu Phong, hiện tại chỉ sợ càng không đối phó được hắn. Cho dù Triệu Phong không địch lại, bằng vào Không Gian Áo Nghĩa Cửu trọng của hắn cộng thêm Pháp tắc Thời Gian, muốn chạy trốn cũng rất dễ dàng. Cuối cùng, Nhị Trưởng lão cũng đồng ý cho

Triệu Phong đi chi viện Liệt Kim Tộc.

- Trưởng lão, Vũ Phỉ liền nhờ ngươi rồi!

Trước khi rời đi, Triệu Phong có chút không yên lòng đối với Triệu Vũ Phỉ. Triệu Vũ Phỉ có không gian đề thăng thật lớn, chỉ cần cho nàng đầy đủ thời gian, sẽ có thể cấp tốc trưởng thành lên. Hiện tại Triệu Vũ Phỉ đang bế quan, Triệu Phong cũng không thông tri nàng. Thế lực Ngũ tinh giao phong với nhau, với tu vi hiện tại của Triệu Vũ Phỉ tác dụng thật sự không lớn, đi tới Cự Thần Tộc tuyệt đối không an toàn, mà Linh Tộc sẽ nhất định không để cho Triệu Vũ Phỉ đi. Vì để giảm thiểu phiền phức, một mình Triệu Phong đi là đủ rồi.

- Triệu Phong, Linh Tộc không tiện xuất động quá nhiều cường giả, nhưng vẫn có thể để cho một vài Cổ Thần Bát giai, Cửu giai đi với ngươi được!

Nhị Trưởng lão vẫn như cũ có chút không yên lòng.

- Không cần đâu!

Triệu Phong từ chối hảo ý của Nhị Trưởng lão. Nếu như có cường giả Thần Chủ dẫn đội, Linh Tộc sẽ có thể nhanh một chút chạy tới Xích Tinh Vực, nhưng dẫn theo vài gã Cổ Thần Bát giai, Cửu giai, tốc độ sẽ chậm hơn rất nhiều. Mà Triệu Phong cũng không phải là một mình chạy tới, trong tay hắn cũng không thiếu những trợ thủ cường lực.

Còn nữa, nếu như một mình Triệu Phong đi qua, có thể thông qua Thần Quốc Quang Tộc, trong khoảng thời gian ngắn tiến thẳng tới Xích Tinh Vực. Điểm này tự nhiên không thể để cho ngoại nhân biết được, cho nên Triệu Phong mới từ chối hảo ý của Nhị Trưởng lão.

Sau khi rời khỏi Linh Tộc, Triệu Phong đi tới một địa phương kín đáo, chờ đợi chừng một tháng sau…

Vù vù vù!

Mảnh vỡ Tổ khí phiêu phù giữa không trung, đột nhiên phóng xuất ra một cỗ lực lượng Thời Gian cường đại, liên tiếp với một cỗ lực lượng khổng lồ dâng trào khác. Không mất bao lâu, đã ngưng kết ra một cái thông đạo.

Thần Quốc Quang Tộc vô cùng cao đẳng, trong đó ẩn chứa lực lượng thập phần khổng lồ. Hiện tại, Mộ Cốc chưởng khống Thần Quốc, di chuyển nó tới phụ cận Tử Linh Vực, cũng thành lập nên một cái thông đạo. Bởi vậy, Triệu Phong có thể trực tiếp tiến vào Thần Quốc Quang Tộc. Sau khi tiến vào Thần Quốc, Triệu Phong sẽ có thể càng nhanh chóng tới Xích Tinh Vực hơn.

Triệu Phong nhảy vào trong thông đạo, trải qua một trận không gian thác loạn, hắn đã trực tiếp xuất hiện tại Cấm địa của Thần Quốc Quang Tộc, bên cạnh Thời Gian Chi Thụ. Trước mặt hắn phiêu phù một vị lão giả, thân thể do quang mang hư bạch lưu động cấu thành.

- Mộ Cốc tiền bối, đa tạ!

Triệu Phong tỉ mỉ quan sát Mộ Cốc. Nếu hắn đoán sai không sai, Mộ Cốc hiện tại đã là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, nhưng nhìn qua lại thể hiện ra cảm giác sâu không thể lường.

- Mới bao lâu không gặp, ngươi đã đạt tới Bán Bộ Thần Chủ rồi!

Mộ Cốc thoáng có chút kinh ngạc. Trước đây, thời điểm rời khỏi nơi này, Triệu Phong bất quá chỉ là một Cổ Thần Cửu giai mà thôi.

- Cái này cũng nhờ có thu hoạch trong Thần Quốc Quang Tộc a!

Triệu Phong mỉm cười nói.

Khoảng thời gian kế tiếp, Triệu Phong liền ở lại trong Thần Quốc Quang Tộc, hoặc bế quan tu luyện, hoặc tiến vào một vài Cấm địa nguy hiểm tôi luyện chiến lực.

Ba tháng sau, Mộ Cốc một lần nữa thành lập thông đạo, đưa Triệu Phong đến Xích Tinh Vực, phụ cận địa bàn của Cự Thần Tộc.

o0o

Xích Tinh Vực, trong Cực Nhiệt Địa Ngục, một chỗ Cấm địa độ nguy hiểm bài danh cực cao. Thiên địa tràn ngập một loại sương mù hồng sắc nóng rực. Cho dù là Chân Thần Lục giai tiếp cận nơi này, cũng sẽ bị hỏa độc trong sương mù ăn mòn. Hỏa độc nơi này hết sức kỳ lạ, không chỉ có thể ăn mòn thân thể, còn có thể ảnh hưởng linh hồn ý thức của người khác. Đồng thời càng tiến vào trung tâm, hỏa độc sẽ càng mạnh hơn, cho dù là cường giả Cổ Thần, cũng sẽ có hiệu quả nhất định.

Trong tầng nham tương nóng rực dưới lòng đất, thỉnh thoảng lại có thể nhìn thấy những đạo thân ảnh đen như mực thật lớn, tản mát ra khí tức cực nóng nguy hiểm.

Sưu sưu sưu!

Có mấy đạo thân ảnh chậm rãi tiến về phía trước trong Cực Nhiệt Địa Ngục. Kẻ dẫn đầu là một gã nam tử vóc người cao gầy, sắc mặt lạnh lẽo, toàn thân bao phủ trong một mảnh u ám quỷ vụ, cũng không bị độc vụ cực nóng ảnh hưởng tới.

- A!

Phía sau đội ngũ đột nhiên truyền đến một tiếng hét thảm. Lập tức, vài cường giả cùng thành viên Y đạo lập tức chạy về phía tiếng hét thảm kia.

- Thật biết ẩn nấp a! Không ngờ bọn chúng lại lẩn trốn trong chỗ này!

Một gã Cổ Thần Cửu giai khẽ mắng một tiếng. Bởi vì lục soát hạ lạc của Cự Thần Tộc, Cổ Hồn Điện gần như đã xuất động toàn bộ thế lực, lùng sục kiểu trải thảm trong toàn bộ Xích Tinh Vực.

- Bọn chúng chỉ là đang giãy dụa mà thôi! Tất cả đã sắp sửa kết thúc!

Tà Linh Thần Chủ dẫn đầu đám người nở nụ cười lạnh nham hiểm hung ác.

Chương 1436: Đúng lúc chạy tới

Trung tâm Cực Nhiệt Địa Ngục, một tầng độc vụ cực nóng nồng đậm đặc kẹo giống như nước biển tràn đầy toàn bộ thiên địa. Tại một chỗ nào đó trong trung tâm Cấm địa nguy hiểm này có cất giấu một cái Thần Quốc. Cảnh tượng trong Thần Quốc hoàn toàn bất đồng so với ngoại giới. Trong này sơn minh thủy tú, sinh cơ bừng bừng, cả vùng đất rộng rãi mênh mang, có rất nhiều tòa cung điện đơn sơ.

Trong một gian mật điện có trận pháp ngăn cách nào đó, các cao tầng Cự Thần Điện đang tề tụ một đường.

- Đám người Cổ Hồn Điện đã phát hiện ra địa phương chúng ta ẩn nấp, phỏng chừng sắp sửa chạy đến đây!

Một lão giả Cổ Thần Cửu giai khẽ thở dài một tiếng.

- Chúng ta ẩn nấp ở chỗ này cũng bị bọn chúng phát hiện sao?

Một gã trung niên khôi ngô đầu bò thân người hừ nhẹ một tiếng. Lời này vừa nói ra, rất nhiều cao tầng ở đây cũng đều nghi hoặc không thôi.

- Sau lưng Cổ Hồn Điện có một thế lực thần bí hỗ trợ!

Phía trên cung điện, Tân Vô Ngân sắc mặt bình thản, ánh mắt thâm trầm nhàn nhạt nói. Chuyện tình liên quan tới Thiên Cơ Tộc, từ trước đến nay hắn cũng chỉ từng nói qua với Đại Trưởng lão. Nếu để cho các thành viên Cự Thần Tộc còn lại biết được Cổ Hồn Điện cấu kết

với Thiên Cơ Tộc, chủng tộc bài danh thứ ba trong Thái Cổ Vạn Tộc, chỉ sợ bọn chúng ngay cả dũng khí phản kháng cũng không có.

Ví dụ như trung niên khôi ngô đầu bò thân người kia, tu vi Bán Bộ Thần Chủ, là Tông chủ của một tông môn Tứ tinh Đỉnh phong, là thế lực mới được Cự Thần Tộc lôi kéo tới. Nếu trước đó bọn chúng biết được điểm này, phỏng chừng cũng sẽ không trợ giúp Cự Thần Tộc.

- Không sai! Thế lực này sợ rằng cũng không đơn giản!

Tất cả các thành viên ở đây cũng đều tán thành. Thế lực sau lưng Cổ Hồn Điện tuyệt đối không đơn giản. Căn cứ theo tin tức tình báo của bọn chúng, gần đây Cổ Hồn Điện không ngừng xuất hiện Cổ Thần cao giai, Bán Bộ Thần Chủ mới tấn cấp, cái này tất nhiên có quan hệ với thế lực sau lưng bọn chúng. Nhưng cái thế lực thần bí này tựa hồ cũng không dám quá mức giữa ban ngày ban mặt hỗ trợ, chỉ là ở sau lưng hỗ trợ tài nguyên cho Cổ Hồn Điện mà thôi. Đương nhiên, cái này cũng chỉ giới hạn trong những gì Cự Thần Tộc biết được.

- Vô Ngân đại nhân, hiện tại chúng ta nên làm gì bây giờ?

Trung niên khôi ngô kia dò hỏi. Những người còn lại cũng nhất tề nhìn về phía Tân Vô Ngân. Dù sao hắn cũng là Điện chủ Cự Thần Điện, hiện tại lại có tu vi Thần Chủ. Lúc này, đặt ở trước mặt mọi người chính là hai con đường: Một là thủ, hai là lui!

- Hoàn cảnh của Cực Nhiệt Địa Ngục vô cùng khắc nghiệt, trấn thủ ở nơi này sẽ có ưu thế lớn hơn nhiều!

Tân Vô Ngân bình ổn nói. Bọn họ đã bị Cổ Hồn Điện phát hiện ra, cho dù thoái lui, cũng chạy không được bao xa. Trấn thủ nơi đây, chuẩn bị sẵn sàng đón địch, cộng thêm ưu thế hoàn cảnh, có lẽ sẽ có thể chống lại Cổ Hồn Điện một chút.

- Hơn nữa, ta đã nhắn tin cầu viện bằng hữu của ta. Nếu hắn có thể mang theo một thế lực cùng tới, sẽ có thể nội ứng ngoại hợp với chúng ta, đánh cho Cổ Hồn Điện trở tay không kịp!

Tân Vô Ngân lại bổ sung thêm một câu. Thật ra, trong lòng hắn cũng không có quá nhiều hy vọng đối với chuyện này. Theo lý thuyết, Linh Tộc hẳn không có khả năng xa xôi chạy tới đây để trợ giúp Cự Thần Điện. Bất quá, hắn nói như vậy cũng khiến cho các thành viên Cự Thần Điện có thêm được một chút hy vọng.

- Tốt! Hiện tại chúng ta sẽ phái ra một vài tiểu đội Cổ Thần, tiến hành mai phục tại phụ cận Cực Nhiệt Địa Ngục, tận lực ngăn cản, quấy rầy đám người Cổ Hồn Điện!

Đại Trưởng lão lập tức hạ đạt mệnh lệnh.

o0o

Cực Nhiệt Địa Ngục…

- Tản ra, lục soát địa điểm cụ thể của Cự Thần Điện! Đồng thời phong tỏa nơi đây!

Tà Linh Thần Chủ cao giọng nói. Phạm vi của Cực Nhiệt Địa Ngục cực lớn, cộng thêm ảnh hưởng bởi độc vụ cực nóng, khiến cho Thần thức bị trở ngại rất lớn, cũng không cách nào phi hành hết tốc lực được.

Đội ngũ của Cổ Hồn Điện phân tán ra, cứ ba tới bốn người làm một tổ, xâm nhập vào các địa phương khác trong Cực Nhiệt Địa Ngục.

- Đám người Cự Thần Tộc này cũng thật là! Vốn đã không còn hy

vọng gì, cũng không nên chống lại Cổ Hồn Điện như vậy! Trốn ở Cấm địa nguy hiểm này, thật là giày vò người mà!

Một nàng nữ tử vóc người cao gầy lung linh, dung mạo xuất sắc, thần sắc thoáng u oán.

- Tìm cẩn thận cho ta! Nếu phát hiện ra chỗ ẩn thân của Cự Thần Tộc, Cổ Hồn Điện sẽ trọng thưởng xứng đáng!

Một gã Cổ Thần Cửu giai áo xanh đầu lĩnh khẽ quát một tiếng.

Nhưng đúng lúc này, một cỗ khí tức trầm trọng đột nhiên áp bách thẳng tới. Ba đạo nhân ảnh từ trong lòng đất phương xa lao lên. Kẻ dẫn đầu chính là Vân Thải Cổ Thần. Nàng xông lên trước nhất, vừa xuất thủ liền kích xuất ra từng đạo từng đạo phong chưởng lạnh thấu xương. Hai người còn lại cũng là kẻ tu hành Hỏa đạo, ở nơi này phát huy ra thực lực càng mạnh hơn.

- Mau phòng thủ!

Gã Cổ Thần Cửu giai áo xanh kia lập tức quát lớn. Hắn vung tay lên, một đoàn Thần lực màu đen cấp tốc ngưng kết thành một tấm phòng ngự thuẫn hắc văn. Sắc mặt hai người còn lại khẽ biến, cũng lập tức lấy ra Thần khí, thi triển thủ đoạn phòng ngự.

Oanh! Phanh! Oành!

Ba người liên thủ lại mới miễn cưỡng chống đỡ được một vòng đánh bất ngờ của ba người Cự Thần Điện.

- Giết!

Vân Thải Cổ Thần hét lớn một tiếng, thôi động lực lượng huyết mạch

Cự Thần Tộc, mạnh mẽ giết ra. Uy năng công kích của nàng nhất thời tăng lên gấp bội, trực tiếp oanh phá tầng phòng ngự của ba người Cổ Hồn Điện.

- Mau lui lại!

Gã Cổ Thần Cửu giai áo xanh lập tức hạ đạt mệnh lệnh. Hoàn cảnh như thế này, rõ ràng đám người Cự Thần Tộc hoàn toàn chiếm ưu thế. Mà mục đích lần này của bọn chúng chỉ muốn lục soát chỗ ẩn thân của Cự Thần Điện, căn bản không cần liều chết chiến đấu với đối phương.

- Trốn chỗ nào?

Ngọc thủ Vân Thải Cổ Thần khẽ lật, trên tay liền xuất hiện một cái trận bàn kim chúc cổ lão. Nàng khẽ thôi động trận bàn, ném nó về phía trước.

Ong ong!

Trên trận bàn hiện ra vô số văn tự Thiên Cơ Tộc chằng chịt, từ trung tâm nó đột nhiên bộc phát ra một cỗ Thần lực cường đại. Chỉ thấy mười sáu đạo quang tuyến bạch sắc ngưng thực từ trong trận bàn bắn ra, trong nháy mắt cấu thành một phiến không gian phong bế đặc thù, vây khốn ba người Cổ Hồn Điện vào bên trong.

- Không tốt! Đây là Trận Pháp Bàn của Thiên Cơ Tộc!

Sắc mặt Cổ Thần Cửu giai áo xanh khẽ trầm xuống. Một khi thôi động Trận Pháp Bàn của Thiên Cơ Tộc này, sẽ có thể trong nháy mắt phóng xuất ra một cái Thiên Cơ Đại Trận đơn giản. Loại đạo cụ này chỉ cần một người hiểu sơ trận pháp Thiên Cơ Tộc là có thể sử dụng.

- Thứ tốt! Những đạo cụ Thiên Cơ Tộc mà Vô Ngân đại nhân đạt được từ trong Bảo khố Tổ Di này, thật sự là rất lợi hại!

Ánh mắt hai gã Cổ Thần đi cùng Vân Thải Cổ Thần lóe lên dị sắc. Tân Vô Ngân đạt được đại lượng vật phẩm do Thiên Cơ Tộc trước đây lưu lại trong Thần Quốc Quang Tộc, sau đó đem ra phân phát cho các thành viên của Cự Thần Điện, gia tăng lên thực lực của bọn họ.

- Giết!

Vân Thải Cổ Thần suất lĩnh hai người còn lại, trực tiếp nhảy vào trong trận pháp phong bế. Các thành viên thế lực Cổ Hồn Điện gần như đều là cường giả Hồn đạo, ở chỗ này đều bị áp chế khá lớn. Mà thành viên Cự Thần Điện phần lớn là cường giả Luyện thể, sức chống cự đối với độc vụ cực nóng hơi mạnh hơn một chút. Cộng thêm rất lâu trước đây Cự Thần Điện đã lẩn trốn trong chỗ này, thỉnh thoảng tu luyện trong độc vụ cực nóng, cho nên kháng tính khá lớn.

Trong trận pháp phong bế, song phương cũng đều có ba người, tu vi chênh lệch không bao nhiêu, nhưng chiến cuộc lại hoàn toàn nghiêng về một phía. Tuy nói như vậy, nhưng ba người Cự Thần Điện muốn giết chết toàn bộ đối phương cũng có chút khó khăn.

- Trước giết chết một người rồi hãy nói!

Vân Thải Cổ Thần trực tiếp hạ lệnh, cùng hai người còn lại tấn công nữ tử kia.

Nhưng đúng lúc này, một thanh âm cười lớn đột nhiên truyền đến.

- Ha ha… Dư nghiệt Cự Thần Điện!

- Không tốt! Lui!

Vân Thải Cổ Thần lập tức thu hồi Thiên Cơ Trận Bàn, dự định lui lại, cũng truyền tin tức cầu cứu ra ngoài. Nhưng một cỗ khí tức áp lực cường đại đột nhiên nghiền ép tới. Trong sương mù ám hồng sắc dày đặc chậm rãi xuất hiện một lão giả xấu xí gầy như que củi.

- Lực lượng thật đáng sợ!

Toàn thân hai gã đội viên của Vân Thải Cổ Thần không ngừng run rẩy, không thể di chuyển nổi được nửa bước.

- Bán Bộ Thần Chủ!

Sắc mặt Vân Thải Cổ Thần đại biến, thần sắc ngưng trọng.

- Trưởng lão, bắt lấy bọn chúng sẽ có thể tìm ra chỗ ẩn thân của Cự Thần Điện!

Gã Cổ Thần Cửu giai áo xanh kia khẽ mỉm cười.

- Đây là tự nhiên!

Lão giả xấu xí kia càng cười dữ tợn hơn. Nhưng đột nhiên, một đạo thanh âm nhẹ nhàng vui vẻ chợt truyền đến:

- Rốt cuộc cũng tìm được rồi!

Một gã nam tử ngân phát cấp tốc xuyên toa trong độc vụ cực nóng, phóng tới trước mặt nhóm người này. Nam tử này tự nhiên chính là Triệu Phong! Hắn được Mộ Cốc truyền tống đến Cực Nhiệt Địa Ngục, nhưng mất hơn nửa ngày cũng không tìm được vị trí của Thần

Quốc Cự Thần Tộc. Mãi cho đến vừa rồi hắn mới thấy được Vân Thải Cổ Thần.

- Kẻ nào?

Thân thể lão giả xấu xí kia chấn động, xoay người nhìn về phía Triệu Phong. Hắn thân là Bán Bộ Thần Chủ của Cổ Hồn Điện, am hiểu Hồn đạo, lực cảm nhận cực kỳ xuất sắc, nhưng vừa rồi hắn lại không phát hiện ra phụ cận còn có người.

- Bán Bộ Thần Chủ?

Ánh mắt lão giả xấu xí khẽ ngưng trọng. Đối phương cũng là Bán Bộ Thần Chủ, hơn nữa còn có độc vụ cực nóng trở ngại, hắn không sớm phát hiện ra cũng có thể chấp nhận được.

- Triệu Phong!

Vân Thải Cổ Thần nhất thời lộ ra thần sắc kinh hỉ, lập tức kêu lên. Hai gã thành viên Cổ Hồn Điện còn lại đều là mới gia nhập sau này, nên cũng không nhận ra Triệu Phong, thần sắc cũng có chút mờ mịt. Nhưng ánh mắt gã Cổ Thần Cửu giai áo xanh kia cũng thoáng co rụt lại, toàn thân khẽ run lên.

- Làm sao có thể? Kẻ này sao có thể xuất hiện ở chỗ này?

Thần sắc Cổ Thần Cửu giai áo xanh cực kỳ sợ hãi. Trước đây hắn từng đi theo Tà Linh Thần Chủ truy kích đám người Cự Thần Tộc, đã chính mắt nhìn thấy Triệu Phong liên thủ với Tân Vô Ngân đẩy lùi Tà Linh Thần Chủ. Khi đó thực lực Triệu Phong biểu hiện ra đã vượt xa Bán Bộ Thần Chủ bình thường. Hắn cũng nhớ rõ ràng, trước đây Triệu Phong chỉ là Cổ Thần Cửu giai, mà hiện tại hắn đã là Bán Bộ Thần Chủ rồi!

- Ngươi sợ cái gì? Cho dù hắn là Bán Bộ Thần Chủ đi chăng nữa, nhưng bên phía chúng ta lại có tới sáu người a!

Nữ tử xinh đẹp kia khinh thường nói, mà lão giả xấu xí cũng có chút khó hiểu.

- Hắn là Triệu Phong! Là kẻ trước đây từng liên thủ với Tân Vô Ngân đẩy lùi Tà Linh Thần Chủ!

Gã Cổ Thần Cửu giai áo xanh nói ra những gì mình biết. Lời này vừa nói ra, sắc mặt nữ tử xinh đẹp cùng lão giả xấu xí kia đều khẽ biến. Có thể giao thủ với Thần Chủ, ít nhất cũng phải là tồn tại đỉnh cao trong Bán Bộ Thần Chủ, bằng không cho dù có liên thủ với Tân Vô Ngân, cũng khó có thể đẩy lùi được Tà Linh Thần Chủ. Nhưng cái này cũng chỉ khiến cho lão giả xấu xí thoáng cảnh giác một chút mà thôi. Nếu như hắn biết được, lúc đó Triệu Phong chỉ mới là Cổ Thần Cửu giai, chỉ sợ hiện tại hắn đã xoay người bỏ chạy rồi.

- Triệu Phong, chúng ta mau đi thôi, tránh để hấp dẫn càng nhiều người của Cổ Hồn Điện tới đây!

Vân Thải Cổ Thần quẳng ném ánh mắt thỉnh cầu về phía Triệu Phong. Mục đích của bọn họ chỉ là muốn đánh lén, tận lực gây trọng thương cho địch nhân, cũng không phải chiến đấu dây dưa kéo dài. Nếu thực lực song phương chênh lệch không bao nhiêu, liền lập tức lui lại.

- Được!

Thời điểm Triệu Phong đến đây cũng phát hiện không ít người của Cổ Hồn Điện. Nhưng hắn thần không biết quỷ không hay phóng đi trong Cực Nhiệt Địa Ngục, cũng không bị bất luận kẻ nào phát hiện

ra.

- Còn muốn chạy? Đâu dễ dàng như vậy!

Lão giả xấu xí kia hừ lạnh một tiếng. Hắn vung tay lên, phóng xuất ra một đoàn quỷ vụ màu xám, trong đoàn quỷ vụ còn có một con Hồn thú cường đại.

Nhưng đúng lúc này, bốn phía đột nhiên xuất hiện một cỗ lực lượng kỳ dị, thoáng chốc tất cả mọi thứ trong thiên địa cũng trở nên vô cùng chậm chạp, ngay cả con Hồn thú đang lao tới kia, đồng dạng cũng như vậy.

- Cái này… Làm sao có thể?

Toàn thân lão giả xấu xí không ngừng run rẩy. Hiện tại Triệu Phong xuất thủ, hắn mới phát hiện ra Triệu Phong cường đại khủng bố đến thế nào. Nhưng toàn thân hắn đã bị Thời Gian Áo Nghĩa ràng buộc, căn bản không thể chạy thoát được.

Thân hình Triệu Phong cấp tốc tiếp cận lão giả xấu xí, bàn tay đánh ra một chưởng. Một đoàn Thần lực Hỗn Nguyên cường đại trực tiếp phun trào ra, tiến vào trong cơ thể lão giả xấu xí. Sau một khắc, thân thể lão giả xấu xí liền nghiền nát vặn vẹo, bị một đoàn hắc động thâm ngân vẫn đục thôn phệ sạch sẽ.

Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết đạt tới tầng thứ năm, uy năng của Thần lực Hỗn Nguyên cũng tăng lên nhiều, mà Thời Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong cũng đã có sự tinh tiến, tiếp cận Bát trọng Đỉnh phong. Loại Bán Bộ Thần Chủ bình thường như lão giả xấu xí này, căn bản là không có lực lượng chống lại.

- Trưởng lão…

Cặp mắt đám người Cổ Hồn Điện còn lại ở đây mở trừng trừng nhìn cảnh một gã Bán Bộ Thần Chủ cứ như vậy vẫn lạc, sau lưng toát ra mồ hôi lạnh, trong lòng tràn ngập cảm giác sợ hãi. Nhưng tu vi của bọn chúng thật sự quá thấp, dưới Thời Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong, căn bản là nửa bước khó đi.

Phốc xuy!

Thần lực Hỗn Nguyên trong tay Triệu Phong cấp tốc biến thành một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm rộng rãi, chém xuống một kiếm, cả năm người nhất thời bị hủy diệt!

- Đi thôi! Dẫn ta đi Cự Thần Tộc!

Sau khi làm xong hết thảy, Triệu Phong mới bình thản nói. Mà hai gã đội hữu còn lại của Vân Thải Cổ Thần vẫn còn đang ngây ngẩn tại chỗ, sắc mặt có chút dại ra.

Chương 1437: Chưởng khống toàn cục

Sau khi trải qua một đoạn lộ trình, Triệu Phong theo đám người Vân Thải Cổ Thần đi tới trung tâm của Cực Nhiệt Địa Ngục. Độc vụ cực nóng nơi này, cho dù là Cổ Thần Bát giai cũng khó có thể chống cự nổi. Trước đây khi đám người Vân Thải Cổ Thần đi ra, phải sử dụng trận pháp phòng hộ của Thiên Cơ Trận Bàn, mà lần này có Triệu Phong ở đây, liền không cần sử dụng tới thủ đoạn trận pháp.

Ong ong!

Sau khi liên lạc với Thần Quốc của Cự Thần Tộc, không gian trước mặt mọi người bắt đầu ba động, hình thành nên một cái thông đạo ám hoàng sắc. Từ trong Thần Quốc, vô số cường giả bay ra, kể cả Tân Vô Ngân cùng với Đại Trưởng lão. Ngoài ra, còn có một vài Bán Bộ Thần Chủ, Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong mà Triệu Phong chưa từng gặp qua.

- Xem ra Cự Thần Tộc phát triển cũng không tệ a! Nếu đợi thêm chừng một ngàn năm nữa, hẳn là sẽ có thể chính diện chống lại Cổ Hồn Điện rồi!

Trong lòng Triệu Phong thoáng phân tích. Bất quá, chính mình đến đây, có cần thiết phải lao sư động chúng cả Cự Thần Tộc ra đón như vậy không?

- Triệu Phong, ngươi đã đến rồi!

Tân Vô Ngân đầu tiên lên tiếng chào đón. Tuy Triệu Phong chỉ đến

một mình, nhưng từ đầu hắn đã đoán trước Linh Tộc không có khả năng quá lớn sẽ phái người đến, mà ngay cả Triệu Phong cũng không có khả năng quá lớn sẽ đến. Hiện tại Triệu Phong lại một lần nữa đến đây giúp đỡ hắn, Tân Vô Ngân đã hết sức vui mừng rồi.

Sau khi hắn cảm thụ được tu vi của Triệu Phong, sắc mặt nhất thời cả kinh, lập tức liền đại hỉ. Trong trí nhớ của hắn, Triệu Phong vẫn luôn là tồn tại có thể khiêu chiến vượt cấp, hiện tại Triệu Phong đã là Bán Bộ Thần Chủ, luận thực lực đã có thể đọ sức một chút với Thần Chủ bình thường rồi. Đối với Cự Thần Tộc hiện tại mà nói, một kẻ chiến lực có thể chu toàn với Thần Chủ cũng đã thập phần quan trọng.

- Hắn là viện binh do Vô Ngân đại nhân mời tới?

- Như thế nào chỉ có một người?

Nhưng những cao tầng khác ở nơi này lại không cho là đúng. Phần lớn bọn chúng đều là sau này mới tiến vào Cự Thần Điện, căn bản không biết Triệu Phong, lại càng không biết Linh Tộc vừa mới trải qua một trận đại chiến. Hơn nữa, trước đây bọn chúng đã ôm hy vọng rất lớn đối với viện binh theo như lời Tân Vô Ngân đã nói. Hiện tại viện binh chỉ tới có một người, điều này đối với bọn chúng không thể nghi ngờ là một sự đả kích thật lớn.

- Vô Ngân đại nhân, viện binh mà ngươi nói chỉ có một người, cho dù chúng ta cố thủ ở nơi đây cũng không có bất cứ phần thắng nào a!

Gã trung niên khôi ngôi thân người đầu bò kia liếc nhìn Triệu Phong một cái, lắc đầu thở dài.

- Cự Ma Cổ Thần nói rất đúng! Hy vọng của chúng ta không lớn!

Một vài thành viên sau này mới gia nhập Cự Thần Điện cũng lộ ra thần sắc thất vọng.

- Vị bằng hữu này của ta không đơn giản như thể hiện bề ngoài! Nếu hắn nguyện ý trợ giúp chúng ta, tác dụng của hắn không thua kém một đám viện binh chút nào!

Thân hình Tân Vô Ngân thẳng tắp, trong thần sắc bình thản mang theo vẻ tự tin nồng đậm. Hắn biết rõ trong tay Triệu Phong còn có các phân thân cùng cường giả Diệt Thế Long Tộc cường đại. Huống hồ năng lực của bản thân Triệu Phong cũng cực kỳ xuất sắc.

- A?

Trong mắt Cự Ma Cổ Thần hiện lên một tia dị sắc, nhìn chằm chằm trên người Triệu Phong. Tỉ mỉ quan sát, hắn cũng cảm giác được kẻ trước mặt này vô cùng bất phàm, nhưng hắn cuối cùng cũng chỉ có một người. Nơi này là giữa chiến tranh hai đại thế lực, trừ phi là cường giả đỉnh cao, bằng không một người đối với đại cục cũng không có bao nhiêu ảnh hưởng.

- Cự Thần Tộc sắp sửa gặp phải một chút phiền phức, không bằng để cho vị bằng hữu này của Vô Ngân đại nhân xuất thủ biểu hiện một chút xem? Cũng để cho chúng ta kiến thức một chút năng lực của các hạ!

Một lão giả mặt rộng khác đột nhiên lên tiếng, trên mặt cũng lộ ra thần sắc chờ mong.

- Triệu Phong, ngươi có ý kiến gì không?

Tân Vô Ngân thoáng có chút bất đắc dĩ. Triệu Phong vừa tới đây, đám cao tầng của Cự Thần Điện liền bức bách hắn phải tham chiến,

điều này quả thật có chút không tốt. Nhưng thế lực sau lưng của những thành viên cao tầng này, cũng đang mạo hiểm nguy hiểm thật lớn trợ giúp Cự Thần Tộc, bản thân hắn cũng không tiện nói nhiều.

Nếu như hiện tại tất cả mọi người đều cho rằng đây là cục diện chết chắc, như vậy những thế lực gia nhập sau này rất có thể sẽ tạm thời cân nhắc vì lợi ích toàn cục, quay sang đầu hàng Cổ Hồn Điện. Bọn chúng chỉ là muốn tự bảo vệ chính mình, hơn nữa sinh tử tồn vong của toàn bộ thế lực dưới trướng mình, mới cố ý nhằm vào Triệu Phong như vậy.

- Không thành vấn đề! Việc nhỏ mà thôi!

Sắc mặt Triệu Phong bình thản, nhanh chóng đáp ứng. Sau khi trải qua đại chiến hai tộc lần trước, trong mắt Triệu Phong, chiến tranh chính là cơ hội cực tốt để cướp đoạt tài nguyên.

- Tốt! Vậy nhìn các hạ rồi!

Một vài thành viên cao tầng do Cự Ma Cổ Thần dẫn đầu không khỏi cười khẽ một tiếng. Đối mặt với chiến tranh huyết tinh tàn khốc, không ngờ Triệu Phong lại nói chỉ là việc nhỏ mà thôi. Theo như bọn chúng nghĩ, Triệu Phong nhất định là hậu đại của Trưởng lão Linh Tộc nào đó, từ nhỏ đã sống trong an nhàn sung sướng, cao quý quen rồi, chuyện gì cũng có trưởng bối thay mặt giải quyết, cho nên mới nói ra những lời lớn lối như thế.

- Lúc này đại bộ phận các thành viên Cổ Hồn Điện đều đã thâm nhập vào trong Cực Nhiệt Địa Ngục, phát hiện ra chỗ ẩn nấp của Cự Thần Điện cũng là chuyện sớm hay muộn mà thôi! Hiện tại chuyện mà các hạ phải làm, chính là chỉ huy đám người Cự Thần Điện, tiến hành mai phục, cản trở Cổ Hồn Điện trong Cực Nhiệt Địa Ngục!

Cự Ma Cổ Thần nói rõ ràng toàn bộ tình huống hiện tại cùng nhiệm vụ cho Triệu Phong.

- Ừm!

Triệu Phong khẽ gật đầu. Kỳ thật, thời điểm tới nơi này, thông qua Thần Linh Nhãn quan sát, hắn đã suy đoán ra chiến lược hiện tại Cự Thần Tộc đang áp dụng. Chính là cố thủ trong Thần Quốc, dùng hoàn cảnh ác liệt để chống lại Cổ Hồn Điện. Làm như vậy vừa có thể làm suy yếu thực lực của Cổ Hồn Điện, còn có thể tranh thủ thời gian cho Cự Thần Điện. Chiến lược này nếu có thể kéo dài, sau cùng chưa chắc Cự Thần Điện đã không thể chính diện chống lại Cổ Hồn Điện.

- Đây là lệnh bài truyền tin đặc thù của Cự Thần Điện! Dung nhập ý niệm vào trong đó, ngươi sẽ có thể cảm giác được các thành viên Cự Thần Điện có được lệnh bài ở phụ cận, cũng có thể truyền tin tức đến cho bọn chúng!

Đại Trưởng lão lấy ra một tấm lệnh bài ám hoàng sắc phong cách cổ xưa, sau đó hắn lại bổ sung một câu:

- Nếu như địch quân xuất hiện cường giả Thần Chủ, lập tức báo cho ta biết!

- Triệu Phong, làm phiền ngươi rồi! Với năng lực của huyết mạch nhãn đồng của ngươi, chuyện này cũng không khó khăn cho lắm!

Tân Vô Ngân vỗ vỗ bả vai Triệu Phong. Mức độ hiểu rõ của hắn đối với huyết mạch Triệu Phong nhãn đồng tuyệt đối cao hơn bất kỳ người nào trong Cự Thần Điện.

- Ha hả… chuyện có đáng gì?

Triệu Phong khẽ mỉm cười, nói.

Sau khi tiếp nhận nhiệm vụ này, Triệu Phong liền rời khỏi Thần Quốc. Thông qua lệnh bài truyền tin đặc thù, hắn có thể nhìn thấy tất cả tình huống trong phạm vi cực lớn. Trong tầm mắt của hắn toàn bộ đều là Cổ Thần Thất giai đến Cổ Thần Cửu giai. Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong ít hơn một chút, mà Bán Bộ Thần Chủ lại chỉ có ba người.

- Chỉ là một chút chuyện nhỏ mà thôi, giao cho các ngươi vậy!

Triệu Phong căn bản không có bao nhiêu hứng thú, liền triệu hồi Triệu Không, Triệu Vong cùng với Triệu Vạn ra. Tu vi của Triệu Không cùng Triệu Vạn cũng đã tiếp cận Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, mà Triệu Vong thì vẫn còn là Cổ Thần Cửu giai. Cục diện hiện tại, để cho ba người bọn hắn hành động cũng đã đủ rồi. Hơn nữa, Triệu Phong còn có thể chia sẻ tầm nhìn với các phân thân, có thể thông qua ba cỗ phân thân tiến thêm một bước tăng lên phạm vi chưởng khống cùng lực độ chỉ huy của mình.

- Hiện tại ta là chỉ huy tối cao của các ngươi! Thân phận của ba người này tương đương với ta! Các ngươi cứ việc nghe theo tất cả mệnh lệnh của bọn chúng!

Triệu Phong thông qua lệnh bài truyền tin đặc thù, đem tình huống của mình cùng với dự định kế tiếp truyền lại cho tất cả thành viên Cự Thần Điện trong Cực Nhiệt Địa Ngục.

Tại một chỗ nào đó, một nàng nữ tử Cự Thần Tộc dáng người nóng bỏng cùng với hai người khác đang thu liễm khí tức, ẩn nấp ở phụ cận. Ba người đồng thời đều nhận được tin tức.

- Kẻ này là ai? Ta như thế nào chưa từng gặp qua?

Gã Đội trưởng đái lĩnh ba người lộ ra thần sắc nghi hoặc.

- Triệu Phong!

Ngược lại nữ tử nóng bỏng kia khẽ hô một tiếng. Nàng chính là kẻ trước đây đã từng cùng với Phá Nhạc Cổ Thần tới Hắc Ma Phong tìm Triệu Phong, Ngưng Nguyệt Cổ Thần!

- Triệu Phong là ai?

Gã Đội trưởng kia sau này mới gia nhập Cự Thần Điện, chưa từng nghe qua cái tên này.

- Hắn là bằng hữu của Vô Ngân đại nhân! Xem ra Vô Ngân đại nhân đã mời hắn tới đây hỗ trợ!

Ngưng Nguyệt Cổ Thần truyền âm giải thích.

Đúng lúc này, một đạo thanh âm xa lạ đột nhiên truyền đến.

- Tìm được rồi! Là người của Cự Thần Điện! Mau bắt sống bọn chúng!

- Động thủ!

Gã Đội trưởng của Cự Thần Điện lập tức quát lớn. Bởi vì vừa rồi mải mê nói chuyện phiếm, khiến cho bọn chúng đã bị địch nhân phát hiện ra trước.

Oanh! Phanh! Oành!

Song phương lập tức cấp tốc giao chiến kịch liệt. Nhưng bất đắc dĩ chính là, bên phía Cổ Hồn Điện có tới bốn người, mặc dù có chút

không quá thích ứng hoàn cảnh nơi này, nhưng chiến lực vẫn như cũ trội hơn ba người Cự Thần Điện một chút.

Đúng lúc này, một cỗ khí tức tử vong nhàn nhạt, nhanh chóng lan tràn tới.

- Không tốt! Lại là người của Cổ Hồn Điện tới à?

Sắc mặt gã Đội trưởng kia đại biến.

- Không phải! Là một trong ba người mà Triệu Phong mới vừa nói tới!

Ngưng Nguyệt Cổ Thần nhìn ra thân phận của người đang tới, thần sắc thoáng vui vẻ.

Cặp mắt Triệu Vong ba động ra khí tức tử vong âm trầm, trong nháy mắt đã phóng xuất ra vài thanh Tử Vong Ma Kích. Có Triệu Vong tham chiến, chiến cuộc lập tức xoay chuyển. Lực lượng Tử Vong Áo Nghĩa của Triệu Vong khiến cho địch quân kinh hãi khiếp đảm. Cuối cùng Cổ Hồn Điện vẫn lạc hai người, hai người còn lại trọng thương đào tẩu.

- Thay đổi địa điểm mai phục một chút!

Triệu Vong hạ đạt mệnh lệnh một tiếng, dẫn theo đám người Ngưng Nguyệt Cổ Thần rời khỏi nơi này.

Trong Cực Nhiệt Địa Ngục, thành viên của hai đại thế lực liên tiếp giao phong. Nhưng chỉ cần có người tiếp cận Thần Quốc, cũng đều nằm trong sự chưởng khống của Thần Linh Nhãn của Triệu Phong. Một khi xuất hiện bất kỳ cục diện bất lợi nào, hắn cũng có thể khiến cho Triệu Không, Triệu Vạn hoặc là Triệu Vong trong khoảng thời

gian cực ngắn chạy tới chi viện. Ba người bọn họ đều có Thần khí Cực phẩm, chỉ cần không phải gặp phải cường giả Bán Bộ Thần Chủ, sẽ có thể trực tiếp xoay chuyển chiến cuộc, thậm chí lưu lại tính mạng một hai người.

Dưới cục diện này, đám thành viên Cổ Hồn Điện sưu tầm liền gặp phải trở ngại thật lớn, đồng thời tổn thất không ngừng tăng lên.

- Tạm thời giao lại cho các ngươi!

Triệu Phong giao nhiệm vụ này lại cho ba phân thân của mình, bản thân hắn thì tìm một địa phương, tiến vào Trường bào Thời Không, bắt đầu bế quan tu luyện.

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một khối ngọc thạch u ám lớn chừng bàn tay, trên đó bao phủ đầy những văn lạc như lông chim, hiện lên từng cỗ sóng gợn sáng ngời. Đây chính là Thiên Hồn Vũ Linh Thạch mà hắn đấu giá được trong Phòng đấu giá Thần Quốc, là loại Thần thạch có thể tinh lọc tâm hồn, lớn mạnh lực lượng linh hồn, thúc đẩy linh hồn lột xác.

Đối với Cổ Thần Bát giai hoặc là Cổ Thần Cửu giai mà nói, Thiên Hồn Vũ Linh Thạch sẽ có hiệu quả linh hồn lớn nhất, thậm chí có thể trực tiếp đề thăng linh hồn lên một cấp bậc. Còn đối với ý chí linh hồn cấp bậc Bán Bộ Thần Chủ, mặc dù không thể trực tiếp đề thăng cấp bậc, nhưng cũng có ích lợi thật lớn.

Ý chí linh hồn của Triệu Phong vốn đã vô cùng ngưng luyện tinh thuần, viễn siêu Bán Bộ Thần Chủ bình thường. Lần này sử dụng loại Thần thạch này, hắn có nắm chắc khá lớn khiến cho ý chí linh hồn đột phá đến cấp bậc Thần Chủ. Đến lúc đó, linh hồn đồng thuật của Triệu Phong cũng có thể tạo thành thương tổn thật lớn cho Thần Chủ Nhất Trọng Thiên. Nghĩ tới đây, Triệu Phong không khỏi vận

chuyển lực lượng linh hồn, hấp thu năng lượng tinh hoa trong Thiên Hồn Vũ Linh Thạch.

Ngoại trừ Thiên Hồn Vũ Linh Thạch ra, Triệu Phong còn đấu giá được ba cây Thiên Hư Thần Nguyên Sâm. Hắn để lại cho chính mình một cây, cây thứ hai đưa cho Triệu Vũ Phỉ, mà cây thứ ba thì ban tặng cho Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc.

Từ sớm trước đây, Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc dưới tác dụng của những trân tài hi hữu trong Thần Quốc Quang Tộc, đã thuận lợi đem Áo nghĩa Hỏa hệ lĩnh ngộ tới Cửu trọng, trở thành Bán Bộ Thần Chủ. Mà cây Thiên Hư Thần Nguyên Sâm này có thể tăng lên hai thành xác suất đột phá Thần Chủ. Về phần Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc có thể đột phá Thần Chủ hay không, còn phải xem tạo hóa của chính hắn.

Đồng thời trong lúc hấp thu năng lượng trong Thiên Hồn Vũ Linh Thạch, ngưng luyện ý chí linh hồn, Triệu Phong cũng có thể thông qua lệnh bài truyền tin hoặc là ba cỗ phân thân, biết được tình huống bên ngoài bất cứ lúc nào. Tuy rằng không có sự chưởng khống của hắn, tình huống hiện tại không tốt như lúc ban đầu vậy, nhưng Cự Thần Điện vẫn như cũ đang chiếm ưu thế cực lớn.

o0o

Cứ cách một đoạn thời gian, tình huống trong Cực Nhiệt Địa Ngục sẽ được truyền vào trong Thần Quốc của Cự Thần Điện.

- Sao có thể như thế?

Sắc mặt Cự Ma Cổ Thần thoáng có chút sửng sốt. Cho dù Triệu Phong quả thật có chút bản lĩnh, nhưng cũng không có khả năng làm xuất sắc như thế a. Những ngày qua, Cổ Hồn Điện đã bị tổn thất

thảm trọng, cho dù sau này đã có một chi đại bộ đội tới chi viện thêm nữa, nhưng vẫn không thể nào thâm nhập vào trung tâm của Cực Nhiệt Địa Ngục.

Chương 1438: Ý chí Thần Chủ

- Sao có thể như thế?

Sắc mặt Cự Ma Cổ Thần thoáng có chút sửng sốt. Cho dù Triệu Phong quả thật có chút bản lĩnh, nhưng cũng không có khả năng làm xuất sắc như thế a. Những ngày qua, Cổ Hồn Điện đã bị tổn thất thảm trọng, cho dù sau này đã có một chi đại bộ đội tới chi viện thêm nữa, nhưng vẫn không thể nào thâm nhập vào trung tâm của Cực Nhiệt Địa Ngục.

Ngược lại, đám thành viên Cự Thần Điện ra ngoài chinh chiến kia, dưới sự kích thích của nguy cơ cùng chiến đấu ma luyện, cộng thêm thu hoạch sung túc, thực lực đã đề thăng với biên độ thật lớn.

- Bằng hữu của Vô Ngân đại nhân quả nhiên không tầm thường a!

Một gã cao tầng trước đây có chút nhằm vào Triệu Phong cũng mỉm cười nói. Dù sao Triệu Phong cũng là bằng hữu của Điện chủ, hơn nữa quả thật có chân tài thật học, đã lập ra công tích nhất định cho Cự Thần Điện.

Nhờ có sự chỉ huy xuất sắc của Triệu Phong, khoảng thời gian kế tiếp Cổ Hồn Điện cũng không thể thăm dò được thêm một chút nào nữa, đồng thời các thành viên thăm dò cũng không ngừng giảm bớt. Điều này khiến cho các thành viên Cự Thần Điện đại hỉ không thôi, lợi dụng khoảng thời gian này, không ngừng tu luyện ma luyện, đề thăng thực lực, chuẩn bị cho đại chiến.

o0o

Trong Trường bào Thời Không, Triệu Phong vẫn còn đang lợi dụng Thiên Hồn Vũ Linh Thạch tiến hành tu luyện.

Từ trong Thiên Hồn Vũ Linh Thạch không ngừng lan tỏa ra một cỗ lực lượng linh hồn kỳ dị, tiến nhập vào trong Linh hồn thể của Triệu Phong. Lúc này, đại bộ phận năng lượng tinh hoa trong Thiên Hồn Vũ Linh Thạch cũng đã bị Triệu Phong hấp thu, mà linh hồn của hắn cũng đang không ngừng thăng hoa.

Đúng lúc này, Triệu Vạn trực tiếp truyền đến một tin tức. Hóa ra, sau khi Cổ Hồn Điện liên tục thảm bại, đối phương đã thay đổi sách lược, giảm bớt số lượng đội ngũ lục soát, tập trung tăng lên nhân số của mỗi một đội ngũ. Dạo gần đây đã phát hiện ra bốn đội ngũ nhân số khá lớn, trong đó có ba chi là do Bán Bộ Thần Chủ dẫn đội.

Đối mặt với tình huống này, Cự Thần Điện cũng phải chỉnh hợp ra các đội ngũ đồng dạng cường hãn, bằng không căn bản là vô lực chống lại.

- Ba người các ngươi cũng phân biệt đái lĩnh một đội ngũ!

Triệu Phong truyền ý nghĩ của chính mình cho ba phân thân, sau đó lại liên hệ với Diệt Thế Hắc Long. Diệt Thế Hắc Long đang bế quan tu luyện trong Trường bào Thời Không, hai mắt đột nhiên mở ra.

- Ngươi vừa mới đột phá Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, ra ngoài ma luyện một chút đi!

Thanh âm linh hồn của Triệu Phong vang lên trong não hải Diệt Thế Hắc Long.

- Vâng, chủ nhân!

Trong mắt Diệt Thế Hắc Long toát ra hắc diễm đằng đằng. Đối với Diệt Thế Long Tộc mà nói, giết chóc và hủy diệt mới là thứ bọn chúng yêu thích nhất.

o0o

Trong Cực Nhiệt Địa Ngục, ba chi tiểu đội do các thành viên Cự Thần Điện chỉnh hợp ra phân biệt do ba cỗ phân thân của Triệu Phong suất lĩnh.

- Trong giao phong trước đây, tuy rằng chúng ta chiếm được thượng phong, nhưng nếu dùng loại phương thức này va chạm với Cổ Hồn Điện, phần thắng sẽ giảm xuống thật lớn!

Nhân số quá nhiều sẽ rất khó mai phục cùng đánh bất ngờ. Nếu dùng loại phương thức này tiến hành giao phong, kẻ có lợi chính là Cổ Hồn Điện.

- Đội trưởng, có sách lược chiến đấu gì không?

Không ít thành viên trong đội ngũ cũng đưa ra nghi vấn. Nhân số quá nhiều, muốn trọng thương địch quân cũng sẽ tương đối khó khăn. Một khi không địch lại, muốn chạy trốn cũng rất khó. Nói chung, theo suy nghĩ của mọi người, cục diện như vậy đối với bọn họ rất là bất lợi.

- Không nên hỏi nhiều! Bắt đầu hành động đi!

Triệu Không đái lĩnh một chi đội ngũ, dẫn đầu đi tới. Sau khi hành tẩu một đoạn không xa, bọn họ đã gặp phải một chi tiểu đội của Cổ Hồn Điện.

- Giết!

Triệu Không trực tiếp hạ mệnh lệnh.

- Cái gì? Đội trưởng, đội ngũ đối diện có một gã Bán Bộ Thần Chủ a! Thực lực tổng hợp so với chúng ta cũng mạnh mẽ hơn!

Một gã Cổ Thần Cửu giai lập tức nói. Trước đây hắn còn tưởng rằng Đội trưởng Triệu Không sẽ có diệu kế gì, kết quả vừa gặp địch nhân chính là trực tiếp tiến hành kích sát! Nhưng hiện tại bọn chúng đã không còn đường lui, thành viên quá nhiều, muốn chạy trốn cũng không có khả năng.

- Hừ! Dư nghiệt Cự Thần Điện, mau nhận lấy cái chết!

Bên phía Cổ Hồn Điện, một lão giả áo xám tà dị cười một tiếng, suất lĩnh đội ngũ giết tới.

- Để ta xem ngươi làm sao giết được chúng ta!

Triệu Không trực tiếp nghênh đón gã Bán Bộ Thần Chủ kia. Trong tay hắn xuất hiện một thanh trường kiếm ngân hồng sắc, đâm ra mấy cái tạo thành một mảnh hư không võng kiếm. Thanh trường kiếm ngân hồng sắc này là chiến lợi phẩm của Triệu Phong trong đại chiến với Liệt Kim Tộc, ẩn chứa hai loại Không Gian Áo Nghĩa cùng Áo nghĩa Hỏa hệ, hắn liền lưu lại cho Triệu Không.

- Hừ! Chút tài mọn!

Song chưởng lão giả áo xám kia vung lên, đánh ra một đạo cự chưởng mây đen cuồn cuộn, va chạm mạnh với hư không võng kiếm kia.

- Cực Không Trảm!

Nhãn mâu Triệu Không lóe lên tinh quang lượng ngân, ba động ra một cỗ lực lượng Thời Không cường đại. Thời Không Chi Mâu của hắn không tầm thường, bản thân đã tiếp cận cấp bậc Chuẩn Thần Mâu. Chính bởi vì như vậy, hắn là kẻ có thực lực mạnh nhất trong rất nhiều phân thân của Triệu Phong.

Trước mặt Triệu Không hình thành nên một thanh đao nhận ngân bạch hư thực trọng điệp. Đao nhận kia lóe lên rồi biến mất, xỏ xuyên thẳng qua lão giả áo xám.

- Hửm? Lực lượng Thời Không thật cường đại!

Lão giả áo xám kia khẽ động dung. Với tu vi của Triệu Không có thể thi triển ra công kích như vậy, quả thật là không tầm thường. Nhưng lão giả áo xám này chung quy cũng là cường giả Bán Bộ Thần Chủ, các phương diện cũng đều viễn siêu Triệu Không chỉ là Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong.

Một cỗ Thần lực cường đại từ trong cơ thể lão giả áo xám bộc phát ra, ở trước người hắn hình thành một bức quang bích hắc sắc, đón đỡ công kích của Triệu Không. Sau đó, lão giả áo xám liền cấp tốc phát động phản kích. Bán Bộ Thần Chủ dốc toàn lực bạo phát, Triệu Không căn bản cũng không thể làm gì được, chỉ có thể không ngừng né tránh.

- Đội trưởng, thế cục không ổn! Làm sao bây giờ?

Sắc mặt một gã Cổ Thần Cửu giai có chút lo lắng, nói.

- Hừ! Không ổn chính là bọn chúng!

Triệu Không cười lạnh một tiếng.

Đúng lúc này, một cỗ khí tức tai nạn hủy diệt tất cả đột nhiên áp bách thẳng tới. Giờ phút này, huyết mạch của tất cả mọi người hai phe địch ta cũng đều bắt đầu run rẩy, trong lòng theo bản năng dâng lên sợ hãi. Một đạo hắc quang hiện lên, một gã nam tử hắc lân đã xuất hiện trong tầm mắt tất cả mọi người.

- Ha ha… một đám ô hợp! Hãy run rẩy dưới hỏa diễm của Diệt Thế Long Tộc a!

Khoảnh khắc Diệt Thế Hắc Long vừa xuất hiện, liền giết thẳng về phía lão giả áo xám.

- Là chi viện!

Nhìn thấy một màn này, bên phía Cự Thần Điện nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

- Không tốt! Cỗ lực lượng huyết mạch này… chẳng lẽ là Diệt Thế Long Tộc?

Vẻ mặt lão giả áo xám kinh hoàng. Diệt Thế Long Tộc, đây chính là chủng tộc thần thoại mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc a!

- Thời Không Cấm Cố!

Triệu Không tựa hồ đã sớm chuẩn bị, cặp mắt tản mát ra một cỗ lực lượng Thời Không tuyệt cường. Thoáng chốc, lực lượng Thời Không cường đại đã bao phủ bốn phía xung quanh lão giả áo xám, hình thành nên một đạo bình chướng vây khốn hắn vào trong. Thân ở trong bình chướng, lão giả áo xám còn bị lực lượng Thời Không mạnh mẽ áp chế nữa.

- Phá cho ta!

Lão giả áo xám toàn lực bạo phát tất cả Thần lực trong cơ thể, khiến cho lực lượng Thời Không bốn phía dần dần hỗn loạn, mơ hồ sắp sửa nghiền nát.

Nhưng đúng lúc này, Diệt Thế Hắc Long đã hàng lâm nơi này.

- Hủy Diệt Long Kích!

Cánh tay Diệt Thế Hắc Long hóa thành một đầu Hủy Diệt Cự Long xích hắc sắc, trực tiếp oanh kích ra.

Oanh phanh!

Lão giả áo xám kia bị một kích của Diệt Thế Hắc Long đánh bay, phun ra một ngụm lớn máu tươi, thân thể rơi thẳng xuống dưới đất.

Triệu Không cùng Diệt Thế Hắc Long lập tức truy sát theo. Hai người tế xuất ra Thần khí Cực phẩm, đánh cho lão giả áo xám không có lực lượng chống đỡ. Không mất bao lâu, đã trực tiếp tiêu diệt hắn. Dù sao lão giả áo xám ở trong Bán Bộ Thần Chủ cũng chỉ là tồn tại cực kỳ bình thường. Mà Diệt Thế Hắc Long thân mang huyết mạch thần thoại bài danh thứ chín trong Thái Cổ Vạn Tộc, tính công kích vô cùng cường đại, có thể khiêu chiến vượt cấp, lại phối hợp với Triệu Không phụ trợ, lão giả áo xám chết cũng không oan.

Bán Bộ Thần Chủ vừa chết, các thành viên còn lại của Cổ Hồn Điện hoàn toàn không có lực lượng chống đỡ, cuối cùng, toàn bộ tiểu đội Cổ Hồn Điện bị tiêu diệt hơn phân nửa, số ít mấy người còn lại bỏ chạy tứ tán.

o0o

Cực Nhiệt Địa Ngục, nơi đóng quân lâm thời của Cổ Hồn Điện…

- Khốn kiếp! Sao có thể như thế?

Sắc mặt Tà Linh Thần Chủ cực kỳ dữ tợn, lửa giận bùng phát ngập trời. Cho tới bây giờ, Cổ Hồn Điện trong lúc giao phong với Cự Thần Điện, toàn bộ đều là chiến bại. Hơn nữa đối phương vẫn còn chưa hề xuất động Bán Bộ Thần Chủ! Điều này khiến cho Tà Linh Thần Chủ hoàn toàn mất sạch mặt mũi.

Đám cường giả Cổ Thần Cổ Hồn Điện bốn phía cũng đều nơm nớp lo sợ.

- Trong giao phong lúc trước, chủ yếu là do ba gã hậu duệ Thần Mâu biểu hiện cực kỳ xuất sắc, nhiều lần đánh bại các cường giả tiểu đội bên chúng ta. Mà hiện tại, bên đối phương đột nhiên xuất hiện thêm một gã cường giả Diệt Thế Long Tộc!

Một gã Bán Bộ Thần Chủ nói rõ tình báo đạt được gần đây. Căn cứ theo kinh nghiệm giao phong dĩ vãng giữa song phương, ba gã hậu duệ Thần Mâu cùng gã cường giả Diệt Thế Long Tộc kia cũng đều là gần đây mới xuất hiện.

- Diệt Thế Long Tộc?

Nhắc tới chủng tộc này, sắc mặt các thành viên ở đây cũng không khỏi run lên.

- Mặt khác, trong tay bốn người bọn họ cũng đều có Thần khí Cực phẩm!

- Cái gì?

Sắc mặt Tà Linh Thần Chủ nhất thời chấn kinh. Đột nhiên xuất hiện ba gã hậu duệ Thần Mâu cùng Diệt Thế Long Tộc đã khiến cho Tà Linh Thần Chủ cảm thấy rất cổ quái rồi. Thậm chí hắn còn hoài nghi có phải đang có một thế lực cường đại âm thầm trợ giúp Cổ Hồn Điện hay không? Hiện tại biết được trong tay đối phương cũng có Thần khí Cực phẩm, điều này càng khiến cho hắn khẳng định thêm cái phỏng đoán này. Nhưng cho dù như vậy, thế lực sau lưng Cự Thần Điện có thể lớn hơn thế lực sau lưng bọn chúng sao?

- Ta cần phải đích thân xuất thủ, điều tra rõ nội tình của những người này!

Trong lòng Tà Linh Thần Chủ thầm nghĩ. Trước đây hắn không có xuất thủ, bởi vì hiện tại ở nơi này, Cổ Hồn Điện cũng chỉ có một Thần Chủ là hắn. Nếu như hắn tùy tiện xuất thủ, nếu bị Thần Chủ của Cự Thần Điện vây công, như vậy liền thảm rồi. Nhưng bây giờ hắn quyết định sẽ âm thầm xuất thủ, đích thân tiến hành điều tra. Nếu như có thể gặp được ba gã hậu duệ Thần Mâu hoặc là Diệt Thế Long Tộc kia, như vậy sẽ không thể tốt hơn! Chỉ cần hắn bắt giữ bọn chúng, không chỉ có thể lấy được tình báo trân quý, còn có thể đạt được Thần khí Cực phẩm.

o0o

Răng rắc!

Trong Trường bào Thời Không, Thiên Hồn Vũ Linh Thạch trước mặt Triệu Phong đột nhiên vỡ nát, hóa thành một đống bột phấn. Mà linh hồn ý thức của hắn vẫn còn trong một loại trạng thái hư vô mờ mịt.

Dần dần, linh hồn ý thức của Triệu Phong không ngừng bành trướng

lên, đồng thời thoát ly thân thể, rời khỏi không gian Trường bào Thời Không, dung nhập vào trong thiên địa mênh mông ngoại giới.

Vù vù vù!

Toàn bộ thiên địa khẽ chấn động, thỉnh thoảng còn truyền ra thanh âm lôi minh điện hưởng. Giờ phút này, ý chí linh hồn của Triệu Phong đã vượt qua tất cả, phảng phất như trở thành kẻ phát ngôn của thiên địa vậy.

Ùng ùng!

Độc vụ cực nóng trong thiên địa cuồn cuộn khuấy động lên, khiến cho độ nguy hiểm của toàn bộ Cực Nhiệt Địa Ngục không ngừng dâng lên. Các thành viên hai phe đang chạy loạn trong Cực Nhiệt Địa Ngục cũng đều lập tức dừng lại, toàn lực chống lại độc vụ cực nóng ăn mòn.

Ông oanh!

Một cỗ ý chí lay động thiên hư đột nhiên đột phá bình chướng, tản mát ra khí tức áp lực bất hủ bất diệt, khắc chế vạn vật. Khoảnh khắc này, vô số sinh linh trong phương viên mười mấy vạn dặm xung quanh, linh hồn giống như bị sét đánh vậy, phủ phục run rẩy dưới một cỗ ý chí vĩ lực mênh mông khủng bố.

o0o

Trong Thần Quốc của Cự Thần Điện…

- Hửm? Ý chí Thần Chủ?

Cặp mắt Tân Vô Ngân nhất thời mở ra. Trong các tòa cung điện khắp

nơi, toàn bộ các cường giả Cổ Thần, Bán Bộ Thần Chủ cường đại cũng đều bay ra, thần sắc ngưng trọng.

- Lẽ nào Cổ Hồn Điện lại sinh ra thêm một gã Thần Chủ nữa?

Sắc mặt Đại Trưởng lão vô cùng lo lắng. Cỗ ý chí Thần Chủ này sinh ra ở bên ngoài Thần Quốc, nhất định là Cổ Hồn Điện đã sinh ra một cường giả Thần Chủ mới. Những người còn lại cũng đều nghĩ như vậy. Điều này đối với Cự Thần Tộc mà nói, không thể nghi ngờ chính là một đả kích thật lớn. Số lượng Thần Chủ của Cự Thần Điện vốn đã không bằng bên phía Cổ Hồn Điện, nếu như Cổ Hồn Điện lại sinh ra thêm ra một cường giả Thần Chủ nữa…

- Cũng không nhất định!

Tân Vô Ngân nhẹ giọng lẩm bẩm, trong đầu hiện lên một đạo thân ảnh ngân phát.

Đúng lúc này, cỗ ý chí Thần Chủ đột nhiên sinh ra này chợt chậm rãi thu lại.

Chương 1439: Lừa giết Thần Chủ

Cực Nhiệt Địa Ngục, Tà Linh Thần Chủ đang chuẩn bị âm thầm lẻn vào, điều tra tình huống của ba gã hậu duệ Thần Mâu cùng Diệt Thế Long Tộc kia…

- Ý chí Thần Chủ?

Đột nhiên, sắc mặt Tà Linh Thần Chủ khẽ ngẩn ra, ngẩng đầu nhìn lại. Từ phương xa đột nhiên hiện lên một cỗ ý chí Thần Chủ vô cùng rõ ràng.

- Lẽ nào Cự Thần Điện lại sinh ra một gã Thần Chủ mới?

Tà Linh Thần Chủ lộ ra thần sắc khiếp sợ. Nếu thật sự là như vậy, Cự Thần Điện hẳn là phải che giấu gã Thần Chủ này, dùng hắn làm át chủ bài, trong đại chiến phía sau đột nhiên lấy ra, đánh cho Cổ Hồn Điện trở tay không kịp mới đúng, chứ không phải đường hoàng trực tiếp hiển lộ ra như vậy.

- Kẻ nào?

Đột nhiên Tà Linh Thần Chủ có chút cảm ứng, xoay người nhìn về phía sau.

- Tà Linh Thần Chủ, ngươi thật là lớn gan a! Lại dám một mình thâm nhập Cực Nhiệt Địa Ngục!

Một đạo nhân ảnh thân thể tối tăm bán trong suốt từ trong hư không

chậm rãi hiện lên.

- Thiên Minh Thần Chủ!

Sắc mặt Tà Linh Thần Chủ nhất thời vui vẻ. Các sự vụ lớn nhỏ trong Cổ Hồn Điện gần như đều do Thiên Minh Thần Chủ xử lý, mà thực lực Thiên Minh Thần Chủ cũng hơn xa hắn.

- Ngươi cũng cảm thấy cỗ ý chí Thần Chủ đột nhiên sinh ra vừa rồi chứ?

Tà Linh Thần Chủ thấp giọng nói.

- Ừm! Chúng ta cũng đi xem một chút chứ? Thuận tiện điều tra nội tình của Cự Thần Điện luôn!

Ánh mắt Thiên Minh Thần Chủ khẽ trầm xuống. Hắn vừa mới đi tới nơi này, chỉ biết được một vài tình huống cơ bản. Mà hiện tại bên phía Cự Thần Điện lại đột nhiên xuất hiện một cỗ ý chí Thần Chủ mới. Nếu như sớm nắm giữ một vài tin tức tình báo quan trọng, đến lúc đó đối phó cũng sẽ càng dễ dàng hơn một chút. Cho nên hắn quyết định cùng với Tà Linh Thần Chủ âm thầm lẻn vào, thăm dò một chút hư thực. Cho dù bị bên phía Cự Thần Điện phát hiện, bọn chúng lập tức lui lại, đối phương cũng không làm gì được hai người.

o0o

Trong Trường bào Thời Không, sau khi ý chí linh hồn đạt tới cấp bậc Thần Chủ, Triệu Phong liền cấp tốc thu liễm lại cỗ lực lượng này. Cũng sử dụng ý chí cường đại vừa sinh ra tiến hành củng cố tu vi. Ý chí linh hồn đạt tới tầng thứ này, năng lực vận dụng của hắn đối với các loại lực lượng này cũng viễn siêu cấp bậc trước đây.

Mấy ngày sau, Triệu Phong kết thúc bế quan. Hiện tại tu vi của hắn đã triệt để củng cố đến Bán Bộ Thần Chủ, chỉnh thể thực lực cũng tiến thêm một bước. Đồng thời, Triệu Phong còn cảm giác sau khi ý chí linh hồn của chính mình đột phá, Thần Linh Nhãn tựa hồ cũng có chút bất đồng so với trước đây.

Bá!

Vừa rời khỏi không gian Trường bào Thời Không, hắn khẽ vận chuyển Thần Linh Nhãn, quan sát tình huống trong Cực Nhiệt Địa Ngục.

- Hửm?

Triệu Phong khẽ di một tiếng. Vừa mới thôi động Tả Đồng, hắn liền phát hiện đồng lực của Thần Linh Nhãn đã tăng lên trên diện rộng, hiển nhiên là sau khi ý chí Thần Chủ sinh ra, trong vô hình đã dẫn tới hiệu quả thôi động. Loại tăng phúc này thậm chí khiến cho Tả Đồng của hắn có một tia cảm giác căng đau. Trong lúc mơ hồ, hắn cảm giác lực lượng Bản Nguyên trong Tả Đồng đã đạt tới một điểm tới hạn trước giờ chưa từng có.

- Thần Chủ của Cổ Hồn Điện!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ ngưng trọng, dừng lại trên hai đạo thân ảnh mơ hồ tại sát biên giới của tầm mắt.

Lúc này, đội ngũ do Triệu Vạn suất lĩnh đang cách hai đạo thân ảnh kia không xa cho lắm, Triệu Phong lập tức báo cho Triệu Vạn lui lại. Cho dù thực lực của Triệu Vạn rất phi phàm, còn nắm trong tay Thần khí Cực phẩm, nhưng gặp phải hai vị Thần Chủ của Cổ Hồn Điện, chỉ sợ không tới một hơi thở liền bị miễu sát rồi.

Trong tay Triệu Phong chợt xuất hiện một tấm lệnh bài ám hoàng sắc, thông qua nó truyền đi một đạo tin tức.

o0o

Bên kia, Tà Linh Thần Chủ cùng Thiên Minh Thần Chủ đang ẩn tàng thân hình cùng khí tức, chậm chạp đi về phía trước ở trong Cực Nhiệt Địa Ngục.

- Tựa hồ có gì đó không đúng a!

Sắc mặt Thiên Minh Thần Chủ khẽ trầm xuống. Dọc theo đường đi, không ngờ bọn chúng không hề phát hiện ra bất luận mai phục hay bóng dáng nào bên phía Cự Thần Điện cả.

Tà Linh Thần Chủ cũng gật đầu. Mỗi một gã Thần Chủ cũng đều từng trải thập phần phong phú, loại tình huống hiện tại này quả thật cực kỳ không thích hợp. Nhưng nơi này là chiến trường dưới cấp bậc Thần Chủ, với thủ đoạn ẩn tàng của bọn chúng, Cổ Thần bình thường làm sao có thể phát hiện ra? Cho dù là cường giả Thần Chủ dùng Thần thức phát hiện ra bọn chúng, như vậy bọn chúng cũng phải phát giác được mới đúng.

- Lui lại thôi!

Trong lòng Thiên Minh Thần Chủ đột nhiên dâng lên một cỗ cảm giác bất an. Nhưng hắn vừa mới dứt lời, cách đó không xa đột nhiên bộc phát ra hai cỗ khí tức Thần Chủ cường đại, khiến cho hồng vụ cả Cực Nhiệt Địa Ngục dâng trào cuồn cuộn. Ba đạo thân ảnh nhanh chóng tiếp cận Thiên Minh Thần Chủ cùng Tà Linh Thần Chủ.

- Nếu đã tới rồi, cũng không cần đi nữa!

Sắc mặt Đại Trưởng lão uy nghiêm, quát lớn một tiếng.

- Không tốt! Thật sự bị phát hiện rồi!

Sắc mặt Tà Linh Thần Chủ đại biến. Nhưng trong nội tâm hắn lại tràn ngập nghi hoặc, bên phía Cự Thần Điện làm sao phát hiện ra hai người bọn chúng?

- Hoàng Thiên Hậu Thổ!

Thần lực trong cơ thể Đại Trưởng lão ba động, cũng tản mát ra Pháp tắc Thổ hệ cường đại. Đột nhiên, mặt biên thiên địa mạnh mẽ chấn động, trở nên vô cùng hôn ám. Một cỗ trọng lực áp chế khổng lồ hàng lâm trên người hai vị Thần Chủ của Cổ Hồn Điện, khiến cho thân hình bọn chúng trầm xuống, tốc độ giảm chậm lại.

Đại Trưởng lão vung tay phải lên, đại địa phía dưới bắt đầu chấn động, một tòa cao sơn ám hồng sắc đột nhiên lao ra, trực tiếp đánh về phía hai gã Thần Chủ Cổ Hồn Điện.

- Mau lui lại!

Thiên Minh Thần Chủ khẽ hô một tiếng. Hai người bọn chúng đều là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, mà thực lực của Tân Vô Ngân cùng Đại Trưởng lão cũng đều đứng đầu trong Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, cộng thêm nơi này còn là địa bàn của Cự Thần Điện. Hai người bọn chúng lập tức thi triển ra lực lượng Pháp tắc chống lại áp chế của Đại Trưởng lão.

- Phệ Cốt Quỷ Trảo!

Tà Linh Thần Chủ nhất thời quát lớn, trong hắc bào phóng xuất ra vô số khô lâu tà linh hắc y. Đám khô lâu tà linh vật chất không rõ kia đều

vươn ra song trảo, hình thành một cái quỷ trảo âm sâm to lớn khôn cùng, xé rách thẳng tới cự sơn ám hồng sắc bên dưới.

Oanh! Phanh! Oành!

Quỷ trảo âm sâm cùng cự sơn ám hồng sắc nhất tề đều vỡ tan, biến mất.

Hai người chống đỡ được một vòng công kích, lập tức chuẩn bị lui lại. Nhưng lúc này, công kích của Tân Vô Ngân đã hàng lâm tới.

Oanh! Phanh! Oành!

Chỉ thấy hai đạo quang chưởng vòng xoáy ngũ sắc thật lớn dùng tư thái cuồng phách đập nát tất cả, hàng lâm nơi này. Trong công kích kia có một tia Pháp tắc Hỏa hệ nhàn nhạt, nhất thời dẫn động lực lượng Hỏa hệ trong thiên địa, khiến cho uy năng của bản thân tăng vọt lên.

- Thực lực của Tân Vô Ngân này hoàn toàn viễn siêu chúng ta!

Ánh mắt Thiên Minh Thần Chủ trầm xuống. Hơn nữa, Tân Vô Ngân lại còn am hiểu Pháp tắc Hỏa hệ, chiến đấu ở nơi này càng có ưu thế hơn.

Tà Linh Thần Chủ không nói hai lời, thôi động hạng liên bạch cốt trên cổ hắn. Đây là một kiện Thần khí phòng ngự Cực phẩm, trên đó nhất thời lóe lên một đạo bạch quang nhàn nhạt, cũng phóng xuất ra từng tầng từng tầng cốt quang màu xám trắng, ngăn cản ở phía trước.

Ùng ùng!

Công kích của Tân Vô Ngân hung hăng đánh lên thủ đoạn phòng

ngự Thần khí Cực phẩm của Tà Linh Thần Chủ. Tầng cốt quang màu xám trắng kia nhất thời phát ra vô số thanh âm răng rắc, cuối cùng vỡ tan nghiền nát. Nhưng công kích của Tân Vô Ngân cũng bị suy yếu thật lớn, uy năng còn lại dễ dàng bị hai vị Thần Chủ đỡ được.

- Hỗn Nguyên Thần Kiếm!

Tả Mâu Triệu Phong bắt đầu ba động ý chí đồng lực, Thần lực Hỗn Nguyên trong đó cấp tốc ngưng tụ thành hai thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm. Nhưng đúng lúc này, Tả Mâu của hắn đột nhiên truyền đến một cỗ cảm giác căng đau. Trong Không gian Thần Mâu, ngân cầu mộng huyễn khẽ rung động, tựa hồ đã đạt tới một cái cực hạn, không thể nào thừa nhận thêm lực lượng Bản Nguyên nữa.

Hưu! Hưu!

Hai đạo Hỗn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ đột nhiên bạo xạ thẳng ra, phân biệt đâm về phía hai gã Thần Chủ địch quân, trên đường phóng tới còn nhanh chóng thôn phệ lực lượng trong thiên địa, làm lớn mạnh bản thân.

- Hửm? Lực lượng thật mạnh!

Sắc mặt Đại Trưởng lão khẽ ngẩn ra, nhìn về phía hai đạo Hỗn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ kia.

- Tiểu tử này… Mau tránh đi! Công kích của hắn không đơn giản!

Thiên Minh Thần Chủ nhìn về phía Triệu Phong, sắc mặt khẽ biến, lập tức quát lớn. Trong mắt bọn chúng, Triệu Phong chỉ là một gã Bán Bộ Thần Chủ, hơn nữa bọn chúng một lòng muốn lui lại, ngay từ đầu cũng không quá để ý Triệu Phong. Nhưng hiện tại Triệu Phong xuất thủ, công kích đồng thuật cường đại của hắn khiến cho Thiên

Minh Thần Chủ rốt cuộc cũng xem trọng hắn.

Phốc hưu!

Tốc độ của hai đạo Hỗn Nguyên Thần Kiếm kia cực nhanh, trên đó còn ẩn chứa lực lượng Thời Gian Áo Nghĩa, trong nháy mắt đã xỏ xuyên qua.

- A!

Tà Linh Thần Chủ hét thảm một tiếng, trước ngực xuất hiện một lỗ thủng lớn, huyết dịch hắc sắc không ngừng phun trào ra. Nhưng đạo Hỗn Nguyên Thần Kiếm còn lại thì chỉ bay sát qua bên cạnh thân thể Thiên Minh Thần Chủ.

- Hửm? Vừa rồi…

Sắc mặt Thiên Minh Thần Chủ lộ ra kinh sắc, thầm toát một thân mồ hôi. Dưới trọng lực áp chế của Đại Trưởng lão cùng ảnh hưởng của Thời Gian Áo Nghĩa, theo lý thuyết hắn căn bản không cách nào né tránh được. Nhưng không ngờ công kích đồng thuật của Triệu Phong lại không đánh trúng hắn!

- Trật rồi?

Bên kia, Triệu Phong khẽ nhíu mày. Giờ phút này, hắn đã xác định sau khi ý chí linh hồn của chính mình đạt tới Thần Chủ, khiến cho Thần Linh Nhãn càng trở nên cường đại hơn, uy năng của công kích đồng thuật cũng tăng nhiều, có thể tạo thành thương tổn cực lớn cho Thần Chủ. Nhưng thời điểm thi triển đồng thuật, Tả Mâu của hắn sẽ có chút khó chịu, chính vì vậy mới khiến cho hắn xuất hiện một tia sai lầm.

Bất quá, ở trong mắt Tân Vô Ngân cùng Đại Trưởng lão, uy năng đồng thuật vừa rồi của Triệu Phong đã viễn siêu bình thường, đã có thể gây thương tổn cho Tà Linh Thần Chủ, như vậy cũng đã rất giỏi rồi. Có lẽ đây là chiêu sát thủ của Triệu Phong, khống chế không tốt cũng là chuyện rất bình thường.

- Giết!

- Thần Chủ của Cổ Hồn Điện! Giết bọn chúng!

Đúng lúc này, trong Thần Quốc Cự Thần Điện lại có thêm ba gã Bán Bộ Thần Chủ chạy ra.

- Cuồng Thiên Trảm!

Trong tay Cự Ma Cổ Thần xuất hiện một thanh cự phủ màu đen dữ tợn, mạnh mẽ huy động, chém mạnh ra một đạo phủ ảnh màu đen lớn tới mấy trăm trượng, phát ra khí thế bá đạo cuồng mãnh. Hai gã Bán Bộ Thần Chủ còn lại cũng nhất tề thi triển ra thủ đoạn cường hãn, bao vây hai gã Thần Chủ của Cổ Hồn Điện.

- Mau lui lại!

Thần sắc Thiên Minh Thần Chủ thoáng chút lo lắng. Hiện tại Bán Bộ Thần Chủ của Cự Thần Điện đã chạy tới, tình huống càng ngày càng nguy hiểm hơn.

Ong ong!

Thiên Minh Thần Chủ không biết thôi động loại Bí pháp gì, toàn thân lóe lên một tầng quang mang u hắc, dùng tốc độ cực nhanh phá không lao đi. Bên kia, Tà Linh Thần Chủ đồng dạng cũng thôi động loại Bí pháp này, chuẩn bị bỏ chạy.

- Thời Không Cấm Thân!

Tả Mâu Triệu Phong nhìn chằm chằm trên người Tà Linh Thần Chủ, lực lượng Thời Không cường đại bắt đầu ba động. Thoáng chốc, một cỗ lực lượng hư thực trọng điệp kỳ dị đã hàng lâm trên người Tà Linh Thần Chủ. Giờ phút này, suy nghĩ, động tác… của hắn cũng đều trở nên vô cùng chậm chạp, cũng không thể thi triển ra nổi Bí thuật trốn chạy nữa.

- Tốt!

Sắc mặt đám người Cự Thần Điện đại hỉ, không khỏi khen một tiếng.

- Cự Thần Nhất Chỉ!

Tân Vô Ngân lập tức thôi động lực lượng huyết mạch, mạnh mẽ điểm ra một chỉ.

Oanh phanh!

Đang bị ảnh hưởng bởi lực lượng Thời Không, lực phản ứng của Tà Linh Thần Chủ giảm xuống, sức chống cự cũng yếu đi nhiều, lập tức bị Tân Vô Ngân đánh bay ra xa mấy dặm.

- Tà Linh Thần Chủ!

Thiên Minh Thần Chủ quay đầu lại hô lớn một tiếng. Hiện tại Tà Linh Thần Chủ đã bị đám người Cự Thần Điện triệt để vây quanh, gần như không có khả năng đào tẩu nữa. Mà trong Thần Quốc của Cự Thần Điện lại lao ra một đám cường giả Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong. Thời điểm này, nếu Thiên Minh Thần Chủ quay trở lại, tuyệt đối là lành ít dữ nhiều. Thiên Minh Thần Chủ chỉ đành cắn răng một

cái, một mình bỏ đi.

- Nhận lấy cái chết, Thần Chủ Cổ Hồn Điện!

Đám người Cự Thần Điện phong tỏa đường lui của Tà Linh Thần Chủ, không ngừng công kích về phía đối phương.

- Không!

Thân hình Tà Linh Thần Chủ chật vật không chịu nổi, hét lên một tiếng tuyệt vọng. Đối mặt hai vị Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Tân Vô Ngân, Đại Trưởng lão đứng đầu này, hắn tuyệt đối không có khả năng đào tẩu.

- Cho dù ta chết, cũng phải kéo theo một cái đệm lưng!

Sắc mặt Tà Linh Thần Chủ cực kỳ phẫn hận, dứt khoát lựa chọn tự bạo.

- Hắn muốn tự bạo!

Thời điểm Tà Linh Thần Chủ muốn tự bạo, Triệu Phong trực tiếp nói ra. Sắc mặt Tân Vô Ngân khẽ biến, nhất thời oanh kích ra một đạo quang chưởng vòng xoáy ngũ sắc, đẩy lùi Tà Linh Thần Chủ ra xa mấy dặm.

- Thần Thổ Chấn Áp!

Hai tay Đại Trưởng lão khép lại, trong bàn tay ba động Pháp tắc Thổ hệ. Trên không trung Tà Linh Thần Chủ đột nhiên xuất hiện một mảnh thổ vực kim hoàng sắc trầm trọng, trực tiếp oanh áp thẳng xuống. Trong phiến thổ vực kim hoàng sắc này, Tà Linh Thần Chủ liền bị áp chế vô cùng to lớn, hơn nữa bản thân hắn đã bị trọng

thương, sức chống cự thập phần thấp.

- Địa Ngục Thứ!

Đúng lúc này, trên mặt đất bên dưới đột ngột đâm ra từng cây từng cây địa thứ ám hồng sắc nóng rực, xỏ xuyên qua thân thể Tà Linh Thần Chủ.

- Chết đi!

Cuối cùng, Tân Vô Ngân đánh ra một chưởng cường đại, đánh cho Tà Linh Thần Chủ Thần hồn vẫn diệt.

- Ha ha… Cổ Hồn Điện đã chết một gã Thần Chủ!

- Thật là không biết sống chết! Chỉ có hai gã Thần Chủ cũng dám tiếp cận Cự Thần Điện!

Bốn phía, rất nhiều thành viên Cự Thần Điện không ngừng kinh hô. Còn chưa triệt để khai chiến, Thần Chủ của Cổ Hồn Điện đã phạm phải sai lầm lớn như vậy, bị bên phía Cự Thần Điện liên thủ đánh chết. Cứ như vậy, thực lực giữa song phương lại một lần nữa rút ngắn.

- Hết thảy những chuyện này đều là nhờ có Triệu Phong!

Cự Ma Cổ Thần hồng quang đầy mặt, quẳng ném ánh mắt chấp nhận về phía Triệu Phong. Nếu không phải Triệu Phong sớm phát hiện đối phương, cũng không bị địch quân phát hiện, lập tức thông tri cho Thần Chủ của Cự Thần Điện, bọn chúng căn bản khó có thể giết chết được một gã Thần Chủ của đối phương.

Tuy rằng trước đây Cự Ma Cổ Thần vẫn luôn nhằm vào Triệu Phong,

nhưng đó là bởi vì trận chiến tranh này liên quan đến tính mạng của quá nhiều người. Mà hiện tại Triệu Phong lại một lần nữa lập được đại công, hắn đây là muốn chủ động lấy lòng, đồng thời cũng là xin lỗi cho những hành vi trước đây của chính mình.

Chương 1440: Toàn diện khai chiến

- Hết thảy những chuyện này đều là nhờ có Triệu Phong!

Cự Ma Cổ Thần hồng quang đầy mặt, quẳng ném ánh mắt chấp nhận về phía Triệu Phong. Nếu không phải Triệu Phong sớm phát hiện đối phương, cũng không bị địch quân phát hiện, lập tức thông tri cho Thần Chủ của Cự Thần Điện, bọn chúng căn bản khó có thể giết chết được một gã Thần Chủ của đối phương. Bất quá, Triệu Phong làm sao làm được điều này, mọi người cũng không thể nào biết được.

- Triệu Phong, đa tạ ngươi đến đây trợ giúp Cự Thần Điện!

- Ngươi một lần nữa lập được đại công a!

Những cao tầng trước đây không coi trọng Triệu Phong, hiện tại cũng đều nhao nhao khen ngợi lấy lòng.

Sau đó, toàn thể các thành viên Cự Thần Điện quay trở về Thần Quốc. Tuy rằng bọn họ đã đánh chết một gã Thần Chủ của Cổ Hồn Điện, nhưng thực lực tổng hợp của Cổ Hồn Điện vẫn như cũ cao hơn Cự Thần Điện hiện tại. Hơn nữa, một khi rời khỏi Cực Nhiệt Địa Ngục, đám người Cổ Hồn Điện sẽ không bị hoàn cảnh áp chế, tình huống chỉ càng thêm khó khăn hơn đối với Cự Thần Điện, cho nên bọn chúng cũng không dám tiếp tục truy kích ra ngoài.

Sau khi trở lại Thần Quốc của Cự Thần Điện, cái tin chấn phấn lòng người này lập tức được lan truyền đi.

- Một gã Thần Chủ của Cổ Hồn Điện đã bị bên ta đánh chết!

- Thật tốt quá!

Trước khi hai đại thế lực triệt để khai chiến, bên phía Cổ Hồn Điện đã tổn thất một gã Thần Chủ, điều này khiến cho tất cả thành viên của Cự Thần Điện đều cảm nhận được khả năng thắng lợi.

Một lần nữa quay lại Thần Quốc của Cự Thần Điện, Triệu Phong gặp được Nam Cung Thánh cùng Côn Vân. So với trước đây, các phương diện của hai người đều có sự đề thăng cực lớn. Trong đó Nam Cung Thánh đã đạt tới Cổ Thần Bát giai, mà Côn Vân cũng là Chân Thần Ngũ giai. Ngoại trừ tu vi, tâm tính của hai người cũng có những biến hóa thật lớn. Quả nhiên, nguy hiểm cùng chiến đấu có thể xúc tiến tiềm lực của một Võ giả, khiến cho bọn chúng càng trở nên càng cường đại hơn.

Nhưng trong chiến tranh kế tiếp, bên phía Cự Thần Điện có lẽ sẽ lành ít dữ nhiều, hơn nữa tuyệt đối là cực kỳ thảm liệt. Hắn lại một lần nữa đưa cho hai vị bằng hữu một vài át chủ bài bảo mệnh, hy vọng bọn họ có thể còn sống sót trong đại chiến tiếp theo.

o0o

Bên kia, sau khi Thiên Minh Thần Chủ trở về liền lập tức đái lĩnh cường giả Cổ Hồn Điện, triệt thoái đến bên ngoài Cực Nhiệt Địa Ngục.

- Haizzz… không ngờ lại trở thành như vậy!

Thiên Minh Thần Chủ khẽ thở dài một tiếng, trong lòng cũng có chút tự trách. Nếu như lúc trước hắn ngăn cản Tà Linh Thần Chủ, sự tình

cũng sẽ không trở thành như vậy.

Năm ngày sau, Cổ Hồn Điện lại tới thêm một gã Thần Chủ.

- Thiên Minh Thần Chủ, nơi đây đã xảy ra chuyện gì?

Một lão giả dáng người thấp lùn, cảm giác được tình huống có chút không thích hợp.

- Quỷ Ngô Thần Chủ, sự tình là thế này…

Thiên Minh Thần Chủ nói ra toàn bộ chuyện tình lúc trước. Quỷ Ngô Thần Chủ này là Đại Trưởng lão của Cổ Hồn Điện, thực lực cùng nội tình cũng là tồn tại đỉnh cao trong Thần Chủ Nhất Trọng Thiên.

- Cái gì?

Sắc mặt Quỷ Ngô Thần Chủ đại biến, trong lòng bùng nổ nộ khí. Nếu nói trước đây Cổ Thần hai phe giao phong bị bại thê thảm như vậy, ngược lại còn có lý do giải thích được, đó là do Cự Thần Điện chiếm ưu thế địa lợi. Nhưng hai người Thiên Minh Thần Chủ cùng Tà Linh Thần Chủ âm thầm lẻn vào trung tâm Cực Nhiệt Địa Ngục, lại bị Cự Thần Điện phát hiện trước, cuối cùng lại khiến cho Tà Linh Thần Chủ vẫn lạc. Mặc kệ nói thế nào, thì sai lầm này cũng là xảy ra trên người hai người bọn họ. Đây chính là trực tiếp khiến cho Cổ Hồn Điện tổn thất một gã Thần Chủ a!

Trong Thần vực Man Hoang, cường giả Thần Chủ đã xem như là tồn tại chiến lực đỉnh cao, không biết cần phải hao phí bao nhiêu thời gian cùng tinh lực mới có thể tạo ra được một gã cường giả Thần Chủ. Mà lần này, Cổ Hồn Điện cứ như vậy tổn thất một gã Thần Chủ, hơn nữa còn là bị Cự Thần Điện giết chết, làm sao không khiến cho Quỷ Ngô Thần Chủ phẫn nộ chứ? Nhưng nổi giận thì nổi giận, việc

đã đến nước này, cũng không thể nào cứu vãn được nữa.

Lại qua thêm một tháng…

- Điện chủ như thế nào còn chưa tới nữa a?

Thiên Minh Thần Chủ cảm thấy có chút kỳ quái. Dựa theo Điện chủ Cổ Hồn Điện đã nói, nửa tháng trước hắn hẳn là đã tới rồi mới đúng. Hắn vừa mới dứt lời, một cỗ khí tức áp lực trầm trọng đã hàng lâm nơi này. Nhiệt độ trong toàn bộ Cực Nhiệt Địa Ngục cũng giảm xuống không ít. Trong hư không trực tiếp xuất hiện một đạo quang vụ tối đen như mực, trong đó mơ hồ có một đạo thân ảnh màu đen.

- Tình huống thế nào rồi?

Điện chủ Cổ Hồn Điện thoáng liếc nhìn Thiên Minh Thần Chủ một cái, thanh âm lạnh lẽo âm sâm vang lên. Hắn quả thật tới chậm hơn so với thời gian đã nói suốt nửa tháng trời. Chủ yếu là vì trên đường đi hắn đã bị rất nhiều chuyện lớn chuyện nhỏ khiến cho trễ nãi. Ngay cả hắn cũng cảm thấy có chút kỳ quái, vì sao lại xuất hiện nhiều chuyện ngoài ý muốn như vậy? Dùng cảm giác Thần Chủ Nhị Trọng Thiên của hắn mà xét, trong này nhất định là có kỳ hoặc…

- Tình huống rất tệ!

Thanh âm Thiên Minh Thần Chủ yếu ớt, nói lại toàn bộ những chuyện lúc trước.

- Cái gì? Tà Linh Thần Chủ vẫn lạc!

Điện chủ Cổ Hồn Điện tức giận không kềm nổi, bùng phát phẫn nộ. Thoáng chốc, toàn bộ phiến thiên địa này cũng trở nên vô cùng ảm đạm, tất cả sinh linh trong phương viên mấy chục dặm đều phủ phục

trên mặt đất, không ngừng run rẩy. Ngay cả Thiên Minh Thần Chủ, dưới uy áp của Điện chủ Cổ Hồn Điện cũng cảm giác áp lực vô cùng khó chịu.

- Xin Điện chủ thứ tội!

Thiên Minh Thần Chủ lập tức cầu xin tha thứ. Tính tình Điện chủ của bọn chúng tương đối táo bạo, nếu như dưới cơn nóng giận mà xuất thủ với hắn, như vậy hắn liền thảm rồi.

- Điện chủ, lần này cũng không hoàn toàn là lỗi của Thiên Minh Thần Chủ! Ta cảm thấy Cự Thần Điện này có chút cổ quái!

Quỷ Ngô Thần Chủ lập tức tiến lên khuyên bảo. Nhưng những gì hắn nói cũng đều là sự thật. Dựa theo tình huống bình thường mà nói, trong những va chạm nhỏ trước đây, bên phía Cổ Hồn Điện tuyệt đối không có khả năng bị thất bại thê thảm như vậy. Nhưng sự thật lại là Cổ Hồn Điện bị thất bại đến rối tinh rối mù.

- Hừ!

Tâm tình của Điện chủ Cổ Hồn Điện dưới sự khuyên bảo của Quỷ Ngô Thần Chủ, đã hơi chút bình tĩnh trở lại. Nếu đổi lại là bình thường, hắn chắc chắn là sẽ trừng phạt Thiên Minh Thần Chủ cực kỳ nghiêm khắc. Nhưng hiện tại lại không giống bình thường, nếu Thiên Minh Thần Chủ không thể tham chiến, như vậy kế tiếp bọn chúng đối phó Cự Thần Điện sẽ có chút phiền phức.

- Điện chủ, tuy rằng lần này ta phạm phải sai lầm rất lớn, nhưng chúng ta cũng thăm dò được nội tình của Cự Thần Điện!

Thiên Minh Thần Chủ thầm toát ra một thân mồ hôi, lập tức nói.

- Nói!

Bộ dáng Điện chủ Cổ Hồn Điện không đếm xỉa gì, lạnh nhạt nói. Bản thân hắn cũng có sự thấu hiểu nhất định đối với nội tình của Cự Thần Điện. Theo như hắn thấy, bất luận thế nào, bên phía Cự Thần Điện cũng không có khả năng thắng lợi. Nhưng lần này, hai phe giao phong ngắn ngủi, bên phía Cổ Hồn Điện lại tổn thất thảm trọng, điều này khiến cho hắn có chút nghi hoặc, bên phía Cự Thần Điện làm sao có thể làm được.

- Cách đây không lâu, ta phát hiện phụ cận Cự Thần Điện xuất hiện ý chí Thần Chủ mới sinh ra! Nhưng trong lúc giao chiến, bên phía đối phương chỉ xuất động hai gã Thần Chủ, theo thứ tự là Đại Trưởng lão của Cự Thần Điện cùng với Tân Vô Ngân!

Thiên Minh Thần Chủ nghiêm túc giảng thuật.

- Về phần chiến lực cao cấp, bên phía Cự Thần Điện tự nhiên thua xa chúng ta! Theo như ta đánh giá, số lượng Bán Bộ Thần Chủ của bọn chúng sẽ không vượt qua sáu tên!

- Ý chí Thần Chủ mới?

Ánh mắt Điện chủ Cổ Hồn Điện lộ ra kinh sắc. Đối với những cái khác, hắn ngược lại cũng không quá lưu ý. Nhưng ảnh hưởng của một gã Thần Chủ đối với cục diện chiến đấu lại vô cùng lớn. Nếu đánh giá sai chiến lực Thần Chủ của đối phương, có thể sẽ tạo thành hậu quả thập phần nghiêm trọng.

- Cho dù Cự Thần Điện mới sinh ra một cường giả Thần Chủ, thì trong tay những cường giả Thần Chủ lâu năm chúng ta, cũng không chống đỡ được mấy chiêu a!

Quỷ Ngô Thần Chủ chậm rãi nói. Tuy rằng Tà Linh Thần Chủ đã chết, nhưng bên phía Cổ Hồn Điện vẫn còn ba gã Thần Chủ. Mà Cự Thần Điện vốn dĩ chỉ có hai gã Thần Chủ, cho dù mới sinh ra một gã Thần Chủ mới, bất luận là chiến lực cấp bậc Thần Chủ, hay là cấp bậc cao tầng, cũng không thể nào bằng được Cổ Hồn Điện.

- Điện chủ, khi nào chúng ta mới tiến công?

Thiên Minh Thần Chủ dò hỏi.

- Chờ một đoạn thời gian nữa! Đợi đến khi toàn bộ binh lực tập kết đủ, đến lúc đó liền nhất cử tiêu diệt Cự Thần Điện!

Ánh mắt Điện chủ Cổ Hồn Điện thoáng lạnh lẽo. Hắn đã đích thân xuất thủ, như vậy nhất định phải dùng ưu thế áp đảo để đánh bại đối phương.

o0o

Lại qua thêm nửa tháng, Điện chủ Cổ Hồn Điện đang lúc bế quan đột nhiên mở ra cặp mắt, lấy ra một tấm lệnh bài thông tin, đọc được một đạo tin tức.

- Rốt cuộc ngươi đã tới!

Điện chủ Cổ Hồn Điện trực tiếp đứng lên, kết thúc bế quan.

- Tiến công, tiêu diệt Cự Thần Điện!

Thanh âm bá đạo lạnh lẽo âm sâm của Điện chủ Cổ Hồn Điện quanh quẩn trong thiên địa, khiến cho nhiệt độ cả Cực Nhiệt Địa Ngục cũng phải giảm xuống vài phần.

o0o

Một chỗ nào đó trong Cực Nhiệt Địa Ngục, có hai đạo thân ảnh đang phiêu phù.

- Ngươi xác định, Vũ Hành chết trong tay cường giả của Cự Thần Điện?

Một gã trung niên tóc trắng hỏi. Bên cạnh hắn là một lão giả thân hình cao lớn, toàn thân phủ đầy hoa văn phong cách cổ xưa, chòm râu trắng tinh dài chấm đất, tay cầm một cây mộc trượng ngân sắc, cặp mắt thâm thúy như tinh không. Lão giả này chính là Tinh Tượng Thần Chủ!

- Tuy rằng lão phu không thể thôi diễn ra Hành nhi đến cùng là chết trong tay người nào, nhưng lão phu có thể thôi diễn ra, trong Thần Quốc Quang Tộc, Hành nhi cũng không có tao ngộ cường giả cấp Thần Chủ!

Ánh mắt Tinh Tượng Thần Chủ vô cùng thâm trầm. Vũ Hành chết đi, khiến cho hắn gặp phải không ít lời trách cứ từ bên trên. Hắn thân là sư tôn của Vũ Hành, Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, lại để cho Vũ Hành, kẻ mang trong người huyết mạch Thái Cổ Tộc vẫn lạc. Hơn nữa, ngay cả nguyên nhân cái chết của Vũ Hành, Tinh Tượng Thần Chủ cũng không biết rõ ràng. Cho nên mục đích chủ yếu lần này Tinh Tượng Thần Chủ đến đây, chính là điều tra nguyên nhân cái chết của Vũ Hành, về phần đại chiến giữa Cổ Hồn Điện và Cự Thần Điện chỉ là thứ hai mà thôi.

Trong người Vũ Hành có hai ba thành lực lượng huyết mạch Thái Cổ Tộc, cho dù là Thần Chủ bình thường, hắn cũng có thể chống lại một trận. Nhưng trong Thần Quốc Quang Tộc, Vũ Hành cũng không có tao ngộ cường giả cấp Thần Chủ, lại chết thảm trong đó. Không phải

là Thần Chủ, kẻ nào lại có bản sự này, có thể đánh chết được Vũ Hành ẩn chứa huyết mạch Thái Cổ Tộc trong người? Hơn nữa trước đây, những kẻ tiến vào Thần Quốc Quang Tộc cũng chỉ có người của Cự Thần Điện mà thôi, cho nên Cự Thần Điện là kẻ có khả năng lớn nhất đánh chết Vũ Hành.

- Ta nhất định sẽ tra ra hung thủ, báo thù cho Hành nhi!

Sắc mặt Tinh Tượng Thần Chủ nhất thời lạnh lẽo.

o0o

Trong Thần Quốc của Cự Thần Điện…

- Điện chủ Cổ Hồn Điện đã tới nơi này, các thế lực dưới Cổ Hồn Điện cũng đã tập kết không sai biệt lắm, sợ rằng không bao lâu nữa sẽ phát động tiến công toàn diện!

Trong lòng Đại Trưởng lão thoáng lo lắng. Tuy rằng trước đây bọn chúng đã giết chết một gã Thần Chủ của Cổ Hồn Điện, nhưng trên chỉnh thể thực lực, bên phía Cự Thần Điện vẫn như cũ thua kém một mảng lớn.

- Chúng ta toàn lực trấn thủ nơi này, vẫn còn hy vọng không nhỏ!

Cự Ma Cổ Thần thấp giọng nói. Chính diện giao phong, bên phía Cự Thần Điện nhất định là sẽ thảm bại, nhưng nếu áp dụng thủ đoạn phòng thủ, bọn họ vẫn còn hy vọng.

Đúng lúc này, toàn bộ Thần Quốc Cự Thần Điện đột nhiên khẽ chấn động một cái.

- Đám người Cổ Hồn Điện đã tới rồi!

Sắc mặt Tân Vô Ngân khẽ biến, nhất thời lao ra. Cùng lúc đó, toàn thể các thành viên Cự Thần Điện cũng hành động, nhao nhau rời khỏi Thần Quốc.

Vừa ra tới bên ngoài, đám người Cự Thần Điện liền nhìn thấy các thành viên Cổ Hồn Điện đã bao vây bốn phương tám hướng. Luận nhân số, bên phía Cổ Hồn Điện so với Cự Thần Điện thì ít hơn một chút, nhưng cái này là bởi vì trong này là trung tâm của Cực Nhiệt Địa Ngục, tu vi thấp nhất trong đại quân Cổ Hồn Điện cũng là Chân Thần Lục giai. Mặc dù nhân số ít, nhưng tất cả đều là cường giả cao giai, phương diện chiến lực viễn siêu Cự Thần Điện rất nhiều.

- Khặc khặc… Cự Thần Điện phát triển cũng không tệ a!

Điện chủ Cổ Hồn Điện cười lạnh một tiếng, lớn giọng trêu chọc. Khi hắn nhìn thấy đại quân của Cự Thần Điện, trong lòng liền triệt để yên tâm.

Bên phía Cự Thần Điện, sắc mặt tất cả thành viên nhất thời trầm thấp. Các thành viên Cổ Thần trở xuống, phải nhờ sự thủ hộ của Cổ Thần cao giai mới có thể bình yên vô sự.

- Giết!

Điện chủ Cổ Hồn Điện hạ lệnh một tiếng. Nhất thời, tất cả cường giả Cổ Hồn Điện liền đồng loạt lao ra.

- Mở ra đại trận hộ điện!

Tân Vô Ngân khẽ quát một tiếng. Dưới lòng đất, vô số đạo quang tuyến tinh bạch nhẹ nhàng bắn lên, tạo thành một đại trận vô cùng phức tạp.

Ông oanh!

Một tầng quang tráo phù văn dần dần hình thành, bao phủ các thành viên Cự Thần Điện vào bên trong. Đồng thời, bốn phía tầng quang tráo phù văn phân biệt đứng thẳng bốn pho tượng hư vô ám hoàng sắc. Trong tay bọn họ phân biệt cầm đao kiếm thương côn, tất cả các địa phương cũng đều trải rộng những văn tự Thiên Cơ Tộc huyền ảo. Thân ở bên trong đại trận, tất cả thành viên Cự Thần Điện cũng sẽ không bị độc vụ cực nóng ảnh hưởng tới. Cái đại trận này là do Tân Vô Ngân lấy được từ trong Thần Quốc Quang Tộc, sau khi tiến hành chữa trị cải tạo, liền có thể thôi động càng thêm như ý.

- Quả nhiên là đại trận Thiên Cơ Tộc!

Bộ dáng Điện chủ Cổ Hồn Điện không chút ngoài ý muốn. Bởi vì trước đó, Tinh Tượng Thần Chủ đã nói cho hắn biết, bên phía Cự Thần Điện có khả năng có được những át chủ bài như thế nào.

Chương 1441: Xuất động toàn lực

- Quả nhiên là đại trận Thiên Cơ Tộc!

Bộ dáng Điện chủ Cổ Hồn Điện không chút ngoài ý muốn. Bởi vì trước đó, Tinh Tượng Thần Chủ đã nói cho hắn biết, bên phía Cự Thần Điện có khả năng có được những át chủ bài như thế nào. Mà đại trận Thiên Cơ Tộc này cũng nằm trong sự dự đoán của Tinh Tượng Thần Chủ. Nhưng cho dù có được tòa đại trận này, bên phía Cự Thần Điện vẫn như cũ không thể nào chống lại Cổ Hồn Điện, bởi vậy hắn cũng không lo lắng chút nào.

- Giết!

Cường giả bên phía Cổ Hồn Điện không có bao nhiêu ngoài ý muốn, vẫn như cũ đánh tới. Thoáng chốc, quang mang hỗn loạn ngập trời liền trùng kích khắp nơi, đánh thẳng lên trên Thiên Cơ Đại Trận của Cự Thần Điện.

Đúng lúc này, hai mắt của bốn pho tượng tại bốn phía xung quanh Thiên Cơ Đại Trận đột nhiên lóe lên ánh sáng, phảng phất như sống lại vậy. Trong Thiên Cơ Đại Trận, mười mấy gã cường giả Cổ Thần điều khiển trận pháp, khống chế bốn pho tượng phù văn kia phát động phản kích. Sau khi được quán chú đại lượng nhân lực, thực lực của mỗi một pho tượng phù văn so với Bán Bộ Thần Chủ bình thường còn mạnh hơn một chút. Rất nhiều thành viên của Cự Thần Điện cũng phối hợp với Thiên Cơ Đại Trận, không ngừng phát động công kích.

Oanh! Phanh! Oành!

Song phương va chạm kịch liệt, uy năng khổng lồ khiến cho cả Cực Nhiệt Địa Ngục cũng phải chấn động, độc vụ cực nóng khôn cùng trong thiên địa cũng bùng phát cuồn cuộn. Nhưng cường giả cao tầng của Cổ Hồn Điện lại rất nhiều, sau khi đánh lui hết thảy công kích của Cự Thần Điện, uy năng khổng lồ còn thừa lại cũng nhao nhao rơi xuống trên Thiên Cơ Đại Trận.

- Phòng ngự!

Vài cường giả điều khiển trận pháp khống chế Thiên Cơ Đại Trận lột xác thành hình thái phòng ngự. Các vũ khí trong tay bốn pho tượng kia va chạm mạnh với nhau một cái, ở tầng ngoài trận pháp lại xây dựng lên một tầng kết giới có tính năng phòng ngự rất mạnh.

Đúng lúc này, ba vị Thần Chủ của Cổ Hồn Điện đột nhiên xuất thủ. Cho dù trong chiến lực cao cấp bọn chúng chiếm được ưu thế lớn hơn nữa, nhưng nếu không tiêu diệt hết những cường giả Thần Chủ của Cự Thần Điện, bọn chúng vẫn như cũ không đạt được thắng lợi.

- Lên!

Sắc mặt Tân Vô Ngân trầm xuống, khẽ quát một tiếng. Nhất thời, trong đại trận, Tân Vô Ngân, Đại Trưởng lão, Cự Ma Cổ Thần còn có Triệu Phong đều nhất tề lao ra. Bên phía Cổ Hồn Điện có ba gã Thần Chủ, Cự Thần Điện phải chế trụ được ba gã Thần Chủ này mới có khả năng đạt được thắng lợi. Nhưng bên phía Cự Thần Điện lại chỉ có hai vị Thần Chủ, vì vậy cũng chỉ có thể để cho mấy gã Bán Bộ Thần Chủ tạm thời ứng phó một gã Thần Chủ mà thôi. Mà Triệu Phong cùng Cự Ma Thần Chủ thân là hai cường giả Bán Bộ Thần Chủ mạnh nhất của Cự Thần Điện, nhất thời phải đảm nhiệm trọng trách này.

- Triệu Phong, chúng ta liên thủ đối phó Thiên Minh Thần Chủ! Gia hỏa này vẫn luôn nổi danh khó chơi!

Sắc mặt Cự Ma Thần Chủ trầm trọng nói. Hắn cũng không ngờ tới, chính mình sẽ có ngày phải giao chiến với cường giả Thần Chủ như vậy. Nhưng bởi vì sự tồn vong của Cự Thần Điện, hắn cũng chỉ có thể dốc hết toàn lực rồi.

- Ừm!

Triệu Phong khẽ gật đầu. Thực lực ba gã Thần Chủ của Cổ Hồn Điện cũng đều tương đối cường đại, trong đó Điện chủ là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, mà lão giả thấp lùn kia là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong. Mặc dù thực lực Thiên Minh Thần Chủ trong ba người chính là kẻ yếu nhất, nhưng lại cũng vô cùng mạnh mẽ, so với Hỏa Vân Thần Chủ lúc trước Triệu Phong đối mặt còn mạnh hơn rất nhiều.

- Ha ha… không ngờ Cự Thần Điện lại phái hai tên Bán Bộ Thần Chủ đối phó ta!

Thiên Minh Thần Chủ không khỏi cười lớn một trận. Nhưng trong lòng hắn lại thập phần nghi hoặc, bên phía Cự Thần Điện không phải còn có một gã Thần Chủ mới tấn cấp sao? Vì sao hắn còn chưa hiện thân? Bất quá, hắn cũng không có thời gian quản nhiều như vậy, bởi vì hiện tại trước mặt hắn đang có một kẻ hắn phi thường muốn giết, đó chính là Triệu Phong! Trước đây Tà Linh Thần Chủ vẫn lạc, Triệu Phong có thể nói là một trong những nhân tố trọng yếu nhất.

Bên kia, Tân Vô Ngân chủ động nghênh chiến Điện chủ Cổ Hồn Điện.

- Hừ! Không biết tự lượng sức!

Điện chủ Cổ Hồn Điện không khỏi phì cười một tiếng. Nếu như là Tân Vô Ngân ở kiếp trước, luận đơn đả độc đấu, hắn tuyệt đối không phải là đối thủ của Tân Vô Ngân. Nhưng hiện tại Tân Vô Ngân còn xa mới đạt tới thành tựu của kiếp trước.

- Ngũ Hành Phá Pháp Chưởng!

Tân Vô Ngân không có chút sơ suất. Đối phương chính là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, nhất định phải toàn lực ứng phó. Trong lòng bàn tay hắn xuất hiện năm đạo vòng xoáy Thần lực. Theo một chưởng đánh ra, một đạo quang chưởng vòng xoáy ngũ sắc thật lớn liền hình thành, trên đó mang theo một tia Pháp tắc Hỏa hệ, không ngừng cấp tốc hấp thu lực lượng Hỏa hệ trong thiên địa, lớn mạnh bản thân.

- Phá!

Điện chủ Cổ Hồn Điện hét lớn một tiếng, hai bàn tay trực tiếp đánh ra. Một đoàn quang trụ u hắc sắc trong nháy mắt liền hình thành, mạnh mẽ bùng phát ra. Trên đó ẩn chứa lực lượng kinh khủng, kinh thiên động địa. Những nơi nó đi qua, đều thôn phệ yên diệt tất cả mọi thứ.

Oanh phanh!

Hai cỗ lực lượng khổng lồ trong nháy mắt mạnh mẽ va chạm với nhau. Nhưng không mất bao lâu, công kích của Tân Vô Ngân đã bị đạo quang trụ đen như mực kia đánh tan. Sắc mặt Tân Vô Ngân vô cùng ngưng trọng, thi triển thủ đoạn, toàn lực tiến hành phòng ngự.

- Ha ha… hôm nay bản Điện chủ sẽ đích thân giết chết ngươi!

Điện chủ Cổ Hồn Điện cười lớn một tiếng, thân hình phiêu phù bay

ra.

Oanh! Phanh! Oành!

Thần Chủ đỉnh cao của hai đại thế lực kịch liệt va chạm với nhau, năng lượng ba động kinh khủng rung chuyển thiên địa. Tuy rằng Tân Vô Ngân còn kém hơn một chút so với Điện chủ Cổ Hồn Điện, nhưng hắn ở nơi này có ưu thế địa lợi rất lớn, cộng thêm hắn vốn am hiểu phòng ngự, phá giải lực lượng, tạm thời vấn còn chống đỡ được. Bất quá, nếu như chiến đấu kéo dài thêm nữa, đối mặt với Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, phần thua của Tân Vô Ngân sẽ càng lúc càng lớn hơn.

Bên kia, Quỷ Ngô Thần Chủ của Cổ Hồn Điện và Đại Trưởng lão Cự Thần Tộc chính là hai kẻ đối đầu từ xưa đến nay, nhưng thật ra cả hai người đều cân sức ngang tài với nhau, chẳng phân biệt được cao thấp.

Về mặt tổng thể mà nói, chiến trường cấp Thần Chủ, bên phía Cự Thần Điện tạm thời vẫn còn chống đỡ được. Nhưng chiến trường giao phong dưới cấp bậc Thần Chủ, bên phía Cự Thần Điện lại rơi vào nguy cơ toàn diện.

- Giết!

- Mau phá trận!

Đám cường giả cao tầng Cổ Hồn Điện phân tán bốn phía xung quanh Thiên Cơ Đại Trận, điên cuồng phát động tiến công.

Luận nhân số Bán Bộ Thần Chủ, bên phía Cổ Hồn Điện viễn siêu Cự Thần Điện rất nhiều, lại càng không nói tới nhân số Cổ Thần Cửu giai, Cổ Thần Bát giai. Hiện tại, các thành viên Cự Thần Điện chỉ có thể bị động phòng thủ bên trong Thiên Cơ Đại Trận. Mà tòa đại trận

không ngừng xuất hiện những ba động thật lớn, tựa hồ bất cứ lúc nào cũng có khả năng vỡ nát.

- Ha ha…

Trên bầu trời, ba vị Thần Chủ của Cổ Hồn Điện không ngừng cười lớn. Cho dù bên phía Cự Thần Điện chiếm ưu thế địa lợi, lại có được Thiên Cơ Đại Trận, nhưng bại cục vẫn như cũ sẽ không vì vậy mà thay đổi.

- Triệu Phong, ngươi cũng quá ngu xuẩn a! Ở lại trong Linh Tộc không tốt hơn sao? Không ngờ lại chạy tới nơi này tìm cái chết!

Thiên Minh Thần Chủ liên tục châm chọc. Cho dù Triệu Phong có địa vị cực cao tại Linh Tộc, nhưng hắn chủ động tham dự vào đại chiến thế lực Ngũ tinh của những Vực khác, cho dù bị đánh chết, bên phía Cổ Hồn Điện cũng không cần gánh chịu bao nhiêu trách nhiệm.

Vù vù vù!

Trong tay Thiên Minh Thần Chủ xuất hiện một thanh đoản nhận đen như mực, không ngừng chém mạnh ra từng đạo từng đạo thủy ba u ám. Những thủy ba kia ẩn chứa Pháp tắc Thủy hệ cùng Ảnh Chi Áo Nghĩa, cực nhanh đánh thẳng về phía Triệu Phong cùng Cự Ma Cổ Thần.

- Không tốt!

Cự Ma Cổ Thần né tránh không kịp, trên người bị một đạo thủy ba u ám vạch ra một vết chém lớn. Đồng thời, công kích của Thiên Minh Thần Chủ cũng có thương tổn cũng thật lớn đối với phương diện linh hồn, Cự Ma Thần Chủ có cảm giác Linh hồn thể của chính mình phảng phất như bị sóng to gió lớn nghiền ép vậy.

- Cường giả Thần Chủ quả nhiên không tầm thường!

Sắc mặt Cự Ma Thần Chủ lộ ra thần sắc khó nhìn. Nếu như là Thần Chủ bình thường, hắn liên thủ với Triệu Phong có lẽ còn có thể chống lại. Nhưng thực lực của Thiên Minh Thần Chủ vốn rất mạnh, nổi danh khó chơi.

Mà Triệu Phong thì chống đỡ hơi dễ dàng hơn một chút. Triệu Phong thân khoác Trường bào Thời Không, cấp tốc chuyển động trong không gian thiên địa, lại phối hợp với lực quan sát của Thần Linh Nhãn, hoàn toàn né tránh tất cả công kích.

- Khốn kiếp! Tiểu tử này có Thần khí Cực phẩm Trường bào Thời Không bậc này!

Ánh mắt Thiên Minh Thần Chủ nhìn chằm chằm trường bào ám ngân sắc trên người Triệu Phong. Trường bào Thời Không cũng là Thần khí thập phần khủng bố trong Thần khí Cực phẩm, tập hợp các năng lực phòng ngự, tốc độ, phụ trợ… cùng một thể. Càng hiếm thấy hơn nữa chính là Thời Không Áo Nghĩa của Triệu Phong cũng thập phần cường đại, phối hợp với Trường bào Thời Không, tốc độ không chút thua kém Thần Chủ bình thường.

- Địa Long Thú!

Tay áo bào Thiên Minh Thần Chủ vung lên, một con Hồn thú u ám như rồng lại như cá phóng thẳng ra.

- Giảo Long Sát!

Thần lực trong cơ thể Thiên Minh Thần Chủ ba động, phóng xuất ra từng cỗ từng cỗ lực lượng khổng lồ. Mà con Địa Long Thú kia cũng

bay lượn thẳng tới, thi triển ra Bí thuật cường hãn, phối hợp với Thiên Minh Thần Chủ. Thể tích con Địa Long Thú kia đại tăng, mang theo một cỗ hắc thủy long quyển khổng lồ, nhằm thẳng về phía Triệu Phong cùng Cự Ma Cổ Thần.

- Mau rút lui! Thực lực hắn quá mạnh mẽ!

Sắc mặt Cự Ma Cổ Thần đại biến. Lúc này, Thiên Minh Thần Chủ đã toàn lực xuất thủ, thân thể cùng linh hồn hắn cũng đều phát ra run rẩy sợ hãi từ bản năng. Đối mặt với công kích kinh khủng như thế, chỉ sợ hắn sẽ bị miễu sát trong nháy mắt.

Vù vù vù!

Đạo hắc thủy long quyển kia nhanh chóng đánh thẳng tới, khuấy động thiên địa một trận. Cự Ma Cổ Thần lập tức phóng chạy, cố gắng né tránh phạm vi công kích của nó. Đương nhiên, mục tiêu công kích của Thiên Minh Thần Chủ là Triệu Phong, bằng không Cự Ma Cổ Thần cũng sẽ không dễ dàng đào tẩu như vậy.

- Chết đi, Triệu Phong!

Thiên Minh Thần Chủ quát lớn. Đạo long quyển đen như mực kia do Địa Long Thú điều khiển, gắt gao đuổi sát theo Triệu Phong, giống như muốn thôn phệ hắn vậy. Nhưng Thời Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong đã đạt tới Bát trọng Đỉnh phong, có thể ảnh hưởng tới công kích của Hồn thú ở phía sau, đồng thời cũng tăng phúc tốc độ của chính mình.

- Thế cục không ổn a!

Triệu Phong trong lúc tránh né công kích của Thiên Minh Thần Chủ, đồng thời cũng quan sát toàn bộ chiến cuộc. Trên chiến trường Thần

Chủ, bên phía Cự Thần Điện mặc dù chỉ ở thế yếu, mà chiến trường dưới Thần Chủ, Cự Thần Điện gần như sắp sửa sụp đổ. Tòa Thiên Cơ Đại Trận kia bất cứ lúc nào cũng có thể bị cường giả Cổ Hồn Điện phá vỡ.

- Cho dù ta triệu hồi ra các phân thân cùng Tiểu Hắc cũng rất khó xoay chuyển chiến cuộc!

Triệu Phong không khỏi lắc đầu một cái. Tuy rằng Tân Vô Ngân đạt được rất nhiều trân tài, nhưng bên phía Cổ Hồn Điện vẫn mãi cắn chết không tha, Cự Thần Điện căn bản không có cơ hội thở dốc cùng phát triển. Nếu không phải là như vậy, thế cục cũng sẽ không nghiêng về một phía như hiện tại.

- Đã như vậy… chỉ có thể như thế!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống, một bộ phận ý thức rót vào quang cầu mộng huyễn trong Không gian Thần Mâu.

- Tiểu tử, đang chiến đấu với ta, lại còn dám để ý tới chuyện khác…

Thiên Minh Thần Chủ thấy bộ dáng Triệu Phong tựa hồ không chút nào quan tâm tới công kích của chính mình, trong lòng nhất thời bùng nổ nộ khí. Nhưng đúng lúc này, Triệu Phong đột nhiên dừng hẳn lại, phụ cận hắn chợt xuất hiện từng đợt không gian sóng gợn. Thoáng chốc, mấy đạo thân ảnh đã từ trong đó lao ra.

- Là bọn chúng!

Ánh mắt Thiên Minh Thần Chủ khẽ lóe lên. Mấy người vừa mới lao ra này chính là ba gã hậu duệ Thần Mâu kia, còn có gã cường giả Diệt Thế Long Tộc kia nữa.

- Hóa ra bọn chúng đều là người của ngươi! Bất quá, cho dù là như vậy, các ngươi cũng không có chút phần thắng nào!

Thiên Minh Thần Chủ cười lạnh nói. Những trợ thủ này của Triệu Phong cũng chỉ là Cổ Thần Cửu giai, căn bản không ảnh hưởng tới chiến cuộc. Nhưng lời còn chưa nói xong, sắc mặt Thiên Minh Thần Chủ đột nhiên sửng sốt, lộ ra thần sắc nghi hoặc.

Bá! Bá!

Tầng không gian ba động bên cạnh Triệu Phong cũng chưa đình chỉ, lại có thêm mấy đạo thân ảnh khổng lồ từ bên trong nhảy ra. Đó là từng con từng con Kỳ Lân hồng sắc khổng lồ.

- Rống!

Hơn mười con Huyết Diễm Kỳ Lân nhanh chóng lao ra, tu vi cũng đều là Cổ Thần Cửu giai trở lên. Bọn chúng nhất tề rít gào một tiếng, khiến cho nhiệt độ cả Cực Nhiệt Địa Ngục đột nhiên tăng mạnh lên.

Nhưng cái này cũng chưa có kết thúc, sau khi một đám Huyết Diễm Kỳ Lân lao ra, lại có thêm rất nhiều chủng tộc Thái Cổ cường đại từ trong hư không lao ra. Triệu Vạn ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ lấy Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc làm căn cơ, quanh năm chinh chiến khắp nơi, địa bàn đã bành trướng ra không ít, cũng gia tăng thêm rất nhiều cường giả các chủng tộc khác.

- Cái này…

Thiên Minh Thần Chủ nhất thời trợn tròn mắt. Trong nháy mắt, bên cạnh Triệu Phong đã xuất hiện cả một chi đại quân chủng tộc Thái Cổ.

- Chuyện gì xảy ra?

Mấy vị Thần Chủ bên kia cũng bị một màn này khiến cho chấn động. Phiến không gian này như thế nào đột nhiên xuất hiện nhiều cường giả như vậy.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Toàn thân Cự Ma Cổ Thần giống như pho tượng đứng thẳng bất động tại chỗ, trong lòng lại chấn động không nói nên lời. Hắn cách Triệu Phong không xa, tự nhiên nhìn ra những chủng tộc Thái Cổ này đều là do Triệu Phong triệu hồi ra.

Mà bên dưới, hai phe thế lực đang giao chiến mãnh liệt, đại đa số cũng đều dừng lại chuyện tình trong tay, liếc nhìn về phía chân trời.

- Đại nhân, Tộc trưởng đang trong thời khắc mấu chốt bế quan trùng kích Thần Chủ!

Trong Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, một đầu Kỳ Lân Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong bẩm báo với Triệu Phong một tiếng.

- Giết!

Triệu Phong ra lệnh một tiếng. Lần này, hắn gần như đã xuất động tất cả chiến lực cao cấp trong tay mình, kể cả các phân thân, tọa kỵ cùng thế lực trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Giết!

Tất cả các chủng tộc Thái Cổ đều rống lên một tiếng chấn thiên, xông thẳng xuống chiến trường phía dưới.

- Không tốt! Là cường viện của địch nhân!

- Không có khả năng! Cự Thần Điện như thế nào còn có nhiều trợ thủ như vậy?

Bên phía Cổ Hồn Điện nhất thời lòng người đại loạn. Mà trong Thiên Cơ Đại Trận, các thành viên Cự Thần Điện thì lại kinh hô gào thét, giống như gặp được sinh cơ trong tuyệt địa vậy, dốc hết toàn lực phát động phản kích.

Trên không trung…

- Cự Ma Cổ Thần, ngươi lui xuống đi! Thiên Minh Thần Chủ này cứ giao cho ta!

Triệu Phong khẽ hừ nhẹ một tiếng, ánh mắt nhất thời nghiêm túc, một cỗ sát ý vô hình phóng xuất ra. Cỗ sát ý này tuyệt đối là từng trải qua chém giết khôn cùng mới có được!

Thần lực Hỗn Nguyên trong tay Triệu Phong khẽ ba động, một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm rộng rãi ngưng tụ ra, trên đó tản mát ra một cỗ hấp lực cường đại, thôn phệ lực lượng thiên địa bốn phía.

Chương 1442: Biến đổi bất ngờ

Trong nháy mắt đột nhiên xuất hiện đại lượng chủng tộc Thái Cổ, gia nhập vào chiến trường cao cấp, phối hợp với các thành viên Cự Thần Điện, trước sau giáp kích. Giờ phút này, đám cường giả Cổ Thần của Cổ Hồn Điện bị đánh cho trở tay không kịp, lòng người đại loạn.

Biến hóa này khiến cho sắc mặt các cường giả Thần Chủ của Cổ Thần Điện trầm xuống, cực kỳ khó nhìn. Mà sắc mặt đám người Tân Vô Ngân, Đại Trưởng lão lại lộ ra thần sắc kinh hỉ, toàn bộ Cự Thần Điện nhất thời sĩ khí đại chấn.

- Cự Ma Cổ Thần, ngươi lui xuống đi! Thiên Minh Thần Chủ này cứ giao cho ta!

Triệu Phong hừ nhẹ một tiếng. Thần lực Hỗn Nguyên trong tay Triệu Phong khẽ ba động, một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm rộng rãi ngưng tụ ra, trên đó tản mát ra một cỗ hấp lực cường đại, thôn phệ lực lượng thiên địa bốn phía.

Cự Ma Cổ Thần cảm thụ được Thần lực ba động trong tay Triệu Phong, tâm thần nhất thời chấn động, lập tức lui về phía sau. Trong Thần lực Hỗn Nguyên, Không Gian Áo Nghĩa đã đạt tới Cửu trọng, Thời Gian Áo Nghĩa cũng đạt tới Bát trọng Đỉnh phong, còn có rất nhiều những Áo nghĩa khác, cấp bậc cũng không hề thấp. Điều này khiến cho Thần lực Hỗn Nguyên của Triệu Phong vô cùng cường đại, đã tương đương với Thần lực cấp bậc Thần Chủ.

- Tiểu tử, ngươi quá đề cao chính mình rồi!

Sắc mặt Thiên Minh Thần Chủ phẫn nộ. Không ngờ Triệu Phong lại để cho Cự Ma Cổ Thần lui xuống, một thân một mình đối mặt với hắn. Đây quả thật chính là đang khiêu khích cùng vũ nhục hắn a! Phải biết rằng, gần đây thực lực Thiên Minh Thần Chủ đã có sự tinh tiến không nhỏ, ngay cả Thần Chủ bình thường cũng có thể dễ dàng nghiền ép. Mà Triệu Phong chỉ là một tên Bán Bộ Thần Chủ, không ngờ lại dám một mình chính diện khiêu chiến hắn! Quả thật chính là chê cười.

- Giết!

Thiên Minh Thần Chủ ra lệnh một tiếng, Hồn thú của hắn liền mang theo một tầng hắc thủy long quyển đánh thẳng về phía Triệu Phong.

- Hỗn Nguyên Thần Kiếm, chém!

Triệu Phong không chút sợ hãi, hai tay cầm chặt cự kiếm, mạnh mẽ chém thẳng xuống. Một thanh cự kiếm ám ngân sắc vẫn đục chém thẳng lên hắc thủy long quyển, chấn lên vô số kích lưu màu đen.

Lúc đầu, Triệu Phong hai tay khẽ rung động. Đồng thời còn có một cỗ lực lượng linh hồn vô hình phóng thẳng về phía hắn. Nhưng linh hồn của hắn cứng như bàn thạch, cũng không bị bất kỳ ảnh hưởng gì, tất cả lực lượng ngoại lai đều giống như đá chìm đáy biển. Mặt khác, Hỗn Nguyên Thần Kiếm hấp thu lực lượng trong hắc thủy long quyển kia, uy năng từ từ tăng lên.

- Chém!

Thần lực trong cơ thể Triệu Phong ba động, lại chém thẳng xuống. Lúc này, uy năng Hỗn Nguyên Thần Kiếm của hắn đã vượt xa công

kích do Hồn thú của Thiên Minh Thần Chủ đánh ra. Cỗ lực lượng cường đại kia, ngay cả Địa Long Thú bên trong hắc thủy long quyển cũng phát hiện ra không ổn, đã sớm bay đi. Trúng một trảm này đạo hắc thủy long quyển kia liền trực tiếp bị nghiền nát.

- Điều đó không có khả năng!

Sắc mặt Thiên Minh Thần Chủ nhất thời ngẩn ra, lắc mạnh đầu. Với thực lực của hắn, công kích do hắn toàn lực thi triển ra, làm sao có thể bị Triệu Phong phá giải được?

Sau khi đánh tan công kích của Thiên Minh Thần Chủ, thân hình Triệu Phong trực tiếp lướt tới, tiếp cận về phía hắn.

- Thí Long Sát!

Sắc mặt Thiên Minh Thần Chủ cực kỳ khó nhìn, đoản nhận đen như mực trong tay ba động ra một cỗ Thần lực kinh người. Cùng lúc đó, con Địa Long Thú kia quay trở về bên cạnh hắn, cũng dung nhập vào thanh Thần khí trong tay Thiên Minh Thần Chủ.

Thiên Minh Thần Chủ huy động đao nhận trong tay, một đầu quang long ám hắc sắc lao thẳng thẳng ra, phát ra uy năng rung trời, chấn động nhân tâm. Trước đây, Thiên Minh Thần Chủ cũng không coi hai tên Bán Bộ Thần Chủ trước mặt ra gì, mà lần này hắn đã sử dụng toàn lực!

- Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm!

Đối mặt với Thiên Minh Thần Chủ, Triệu Phong cũng không thể tiếp tục bảo lưu thực lực nữa. Trên thanh ngâm kiếm hôn ám rộng rãi kia nhất thời xuất hiện vô số tơ điện lôi văn rậm rạp, lan tràn ra trên đó. Ngay sau đó, Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm trong tay Triệu Phong liền

chém ra một đạo Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm Mang, oanh kích thẳng lên trên con quang long kia.

Oanh bồng!

Con quang long hắc sắc kia bị Triệu Phong chém trúng, lực lượng Hỗn Nguyên Lôi Kiếp vô tận nhất thời trút thẳng xuống, phá hủy cùng thôn phệ những lực lượng khác. Tốc độ của quang long hắc sắc nhất thời ngừng trệ, khí thế cũng trở nên yếu xuống.

Triệu Phong thì từ bên cạnh xuyên qua, trực tiếp nhằm thẳng Thiên Minh Thần Chủ.

- Công kích Thần lực thật mạnh!

Ánh mắt Thiên Minh Thần Chủ thoáng sửng sốt, trong lòng vô cùng khiếp sợ. Nếu nói trước đây hắn còn có giữ lại, công kích bị Triệu Phong phá giải cũng không gì đáng trách. Nhưng vừa rồi hắn đã toàn lực ứng phó, lại cũng bị Triệu Phong thành công đỡ được.

Mắt thấy Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm của Triệu Phong sắp sửa chém xuống, Thiên Minh Thần Chủ lập tức né tránh sang một bên. Căn cứ theo tình hình vừa rồi, công kích Thần lực của Triệu Phong hẳn là không phân cao thấp với hắn. Điều này quả thật khiến cho người không thể nào tin nổi. Công kích Thần lực của một gã Bán Bộ Thần Chủ không ngờ lại có thể sánh ngang với tồn tại đỉnh cao trong Thần Chủ Nhất Trọng Thiên.

- Không phải ngươi muốn giết ta sao? Như thế nào lại bỏ chạy như vậy?

Tiếng cười lãnh đạm của Triệu Phong từ phía sau truyền tới. Không Gian Cửu trọng, Thời Gian Bát trọng Đỉnh phong cộng thêm Trường

bào Thời Không, những cái này khiến cho tốc độ của Triệu Phong so với Thiên Minh Thần Chủ còn nhanh hơn một chút.

Cảm thụ được Triệu Phong không ngừng tiếp cận mình, trong lòng Thiên Minh Thần Chủ cũng xuất hiện một tia hoảng loạn. Sau lưng hắn, vô số đạo Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm Mang chém mạnh ra. Thân hình Thiên Minh Thần Chủ phảng phất như hóa thành vô số luồng thủy lưu, không ngừng giãy dụa phiêu tán, né tránh công kích của Triệu Phong. Một màn này tự nhiên bị những thành viên khác ở nơi này tận mắt nhìn thấy.

- Tốt lắm, Triệu Phong!

Trong lòng Tân Vô Ngân thoáng có chút kích động. Với thực lực mà Triệu Phong đang thể hiện ra, hắn suy đoán ý chí Thần Chủ trước đây xuất hiện, tất nhiên là của Triệu Phong.

- Hắn sao lại trở nên cường đại như vậy?

Đại Trưởng lão Cự Thần Điện đồng dạng cũng vô cùng khiếp sợ.

Trái lại bên kia, sắc mặt hai gã Thần Chủ của Cổ Hồn Điện lại vô cùng thâm trầm. Không ngờ Thần Chủ của Cổ Hồn Điện lại bị một gã Bán Bộ Thần Chủ đuổi đánh như vậy. Cho dù cuối cùng Cổ Hồn Điện đạt được thắng lợi, thì đây cũng là một cái trò cười. Huống hồ, hiện tại Cổ Hồn Điện có thể thắng lợi hay không, cũng còn phải xem xét lại.

Trên chiến trường cao cấp, bởi vì có các chủng tộc Thái Cổ đột nhiên gia nhập, đã tạo thành thương tổn cực lớn cho Cổ Hồn Điện. Trong đó, Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc vốn am hiểu Áo nghĩa Hỏa hệ, trong hoàn cảnh nóng bức nơi này, thực lực lại càng được tăng phúc không nhỏ. Giờ phút này, trên chiến trường cao cấp, bên phía Cự

Thần Điện đã chiếm được thượng phong.

Rầm rầm rầm!

Đúng lúc này, toàn bộ phiến đại địa đột nhiên bắt đầu chấn động, nhiệt độ trong thiên địa cũng không ngừng dâng lên.

- Xảy ra chuyện gì?

Toàn thân Cự Ma Cổ Thần run lên.

Đúng lúc này, đại địa phía dưới đột nhiên vỡ nát ra, nham tương nóng bỏng khôn cùng nhất thời phun trào ra, độc vụ cực nóng lan tràn cuồn cuộn trong toàn bộ thiên địa.

- A!

Lập tức, một gã Cổ Thần Thất giai của Cổ Hồn Điện đã bị độc hỏa công tâm, hai mắt đỏ bừng như máu, hét thảm một tiếng. Mà bên phía Cự Thần Điện, tất cả mọi người ở trong Thiên Cơ Đại Trận, căn bản cũng không bị ảnh hưởng gì.

- Đây là Cực Nhiệt Thiên Tai, cả ức năm mới gặp một lần trong Cực Nhiệt Địa Ngục!

- Nghe đồn thời điểm nơi này phát sinh Cực Nhiệt Thiên Tai, hỏa độc của nó trở nên cực kỳ khủng bố, cho dù là Cổ Thần Bát giai cũng sẽ bị ảnh hưởng! Mà Cổ Thần Thất giai, nếu không cẩn thận bị nhiễm phải quá nhiều độc hỏa, cũng có khả năng vẫn lạc!

Sắc mặt hai vị Thần Chủ Cổ Hồn Điện khẽ trầm xuống. Vốn dĩ, Cổ Hồn Điện chiến đấu cùng Cự Thần Điện, thắng bại còn chưa phân rõ ràng, nhưng nháy mắt Cực Nhiệt Thiên Tai sinh ra, bên phía Cổ Hồn

Điện liền bị ảnh hưởng lớn hơn rất nhiều, chiến cuộc lại một lần nữa xuất hiện biến cố.

- Trời giúp Cự Thần Điện ta!

Sắc mặt Đại Trưởng lão đỏ bừng, trong lòng vô cùng kích động.

Ở phương xa, ánh mắt của Tinh Tượng Thần Chủ cùng gã nam tử tóc trắng kia khẽ lóe lên, đảo mắt nhìn ra bốn phía.

- Đây là… lực lượng Mệnh đạo!

Tinh Tượng Thần Chủ thoáng kinh hãi lẩm bẩm. Giờ phút này, hắn một lần nữa cảm nhận được cỗ lực lượng Mệnh đạo trước đây đã rất nhiều lần quấy rầy hắn. Không sai! Trận thiên tai đột nhiên phát sinh trong Cấm địa này chính là do một cỗ lực lượng Mệnh đạo cường đại thúc đẩy. Người thường khó có thể phát hiện, nhưng hắn lại có thể cảm giác được rõ ràng.

Nghĩ đến cỗ lực lượng Mệnh đạo này, sắc mặt Tinh Tượng Thần Chủ liền trở nên vô cùng âm trầm. Cỗ lực lượng Mệnh đạo này so với hắn còn mạnh hơn rất nhiều. Hắn thậm chí còn hoài nghi, trước đây lúc hắn tiến vào Thần Quốc Quang Tộc đột nhiên bị ngăn cản, cũng là do cỗ lực lượng Mệnh đạo này ảnh hưởng tới. Vừa nghĩ tới đây, Tinh Tượng Thần Chủ rốt cuộc sinh ra một tia kiêng kỵ. Bản thân hắn biết rõ Vận Mệnh Chi Đạo, tự nhiên cũng minh bạch sự cường đại của loại lực lượng này.

- Ngân Dực Thần Chủ, thế cục Cổ Hồn Điện không ổn! Ngươi ra tay đi!

Tinh Tượng Thần Chủ trực tiếp nói.

- Hắc hắc… ta đã sớm không thể đợi nổi!

Cặp mắt nam tử tóc trắng kia chợt lóe lên tinh quang, trên thân hình đột nhiên dâng lên từng tầng từng tầng hư quang tinh bạch. Hư quang khẽ lóe lên, thân hình Ngân Dực Thần Chủ liền biến mất, xuất hiện ở trên chiến trường.

- Kẻ nào?

Sắc mặt Tân Vô Ngân cùng Đại Trưởng lão khẽ chấn động. Vì sao vào lúc này, ở đây lại đột nhiên xuất hiện một cỗ khí tức Thần Chủ cường đại nữa?

- Hắc hắc… các ngươi thật đúng là vô dung! Đến giờ cũng chưa thể giải quyết xong Cự Thần Điện! Cuối cùng vẫn phải nhờ ta xuất thủ!

Ngân Dực Thần Chủ liếc nhìn ba gã Thần Chủ của Cổ Hồn Điện, có chút khinh bỉ nói.

Lời này vừa nói ra, sắc mặt tất cả thành viên Cự Thần Điện nhất thời đại biến, trong lòng rơi xuống đáy cốc. Không ngờ bên phía Cổ Hồn Điện lại còn có cường giả Thần Chủ!

- Còn phải nhờ ngươi xuất thủ, kết thúc hết thảy chuyện này!

Sắc mặt Điện chủ Cổ Hồn Điện lãnh đạm, trực tiếp nói.

- Đó là tự nhiên!

Ngân Dực Thần Chủ cười nhạt một tiếng. Đột nhiên toàn thân hắn chợt lóe lên tinh quang hư bạch, thân thể hắn cũng từ từ trở nên trong suốt, nhìn qua giống như có vô số đạo lưu quang ở trong người chuyển động vậy. Cùng lúc đó, một cỗ khí tức Thái Cổ uy chấn trời

cao đột nhiên lan tràn ra. Tất cả cường giả dưới Thần Chủ ở phụ cận, trong lòng giống như gặp phải đả kích nghiêm trọng vậy, không ngừng run rẩy.

- Quang Tộc!

Tân Vô Ngân thốt lên kinh hãi. Hắn không ngờ tới, kẻ đột nhiên xuất hiện trợ giúp Cổ Hồn Điện này, lại là một cường giả Quang Tộc!

- Trước hết xử lý ngươi!

Ngân Dực Thần Chủ nhìn về phía Đại Trưởng lão Cự Thần Điện, thân hình đột nhiên phóng thẳng ra. Nhưng đúng lúc này, cách Đại Trưởng lão không xa, một cỗ lực lượng Không Gian cường đại bắt đầu ba động. Một cái thông đạo hôn ám thật nhỏ rất nhanh hình thành, trong đó trực tiếp phóng ra một đạo hư quang tinh bạch.

- Thần Chủ Quang Tộc?

Một lão giả toàn thân hư bạch đột nhiên xuất hiện trước mặt Ngân Dực Thần Chủ, ánh mắt nhìn chằm chằm về phía hắn.

Lúc này, Tân Vô Ngân cũng thở phào nhẹ nhõm. Ngay khoảnh khắc Ngân Dực Thần Chủ xuất hiện, hắn đã thông qua Cổ Thần Ấn, liên hệ với Mộ Cốc, không ngờ Mộ Cốc lại kịp thời chạy tới như vậy. Mà Đại Trưởng lão Cự Thần Điện đã sớm biết chuyện tình của Mộ Cốc, cũng không biểu hiện ra quá mức kinh ngạc. Nhưng những người còn lại thì lập tức sững người như tượng. Chiến cuộc biến hóa thật sự là quá nhanh rồi. Hai đại thế lực bọn họ đang giao chiến, không ngờ mỗi bên đều có một gã cường giả Quang Tộc nhúng tay vào.

- Cường giả Quang Tộc?

Sắc mặt Ngân Dực Thần Chủ chấn kinh. Hắn không ngờ tới, tại thời điểm hắn nhúng tay vào chiến cuộc, lại nhảy ra một gã cường giả Quang Tộc như vậy.

Phương xa, Tinh Tượng Thần Chủ cũng có chút suy tư.

- Quả là như vậy! Trong Thần Quốc Quang Tộc còn có tộc nhân Quang Tộc sống sót…

- Ta sẽ đại biểu cho tộc nhân Quang Tộc chân chính, hủy diệt ngươi!

Sắc mặt Mộ Cốc lạnh lẽo. Căn cứ theo như hắn cảm ứng, Ngân Dực Thần Chủ trước mặt cũng không phải là Quang Tộc chân chính, mà tất nhiên là vật thí nghiệm của Thiên Cơ Tộc. Hắn khẽ vung hai tay lên, hai đạo Thời Gian Phong Trảm chém mạnh ra, thiên địa cũng biến thành lúc nhanh lúc chậm.

- Hừ!

Ngân Dực Thần Chủ vô cùng tức giận. Thời điểm hắn vừa xuất thủ, không ngờ lại xuất hiện một cường giả Quang Tộc chân chính, điều này khiến cho hắn tức giận dị thường.

- Ngân Dực Vũ Kích!

Sau lưng Ngân Dực Thần Chủ đột nhiên xuất hiện một đôi vũ dực ngân sắc, giống như là một kiện Thần khí Cực phẩm. Cặp cánh chim huy vũ, từng đạo từng đạo hư bạch quang nhận mỏng sắc thật nhỏ bắn thẳng ra. Hai cỗ công kích còn chưa chạm nhau, hai cỗ lực lượng Thời Gian đã vặn vẹo cùng một chỗ, khiến cho hư không thiên địa cũng xuất hiện một tia vặn vẹo, trở nên vô cùng chậm rãi.

Oanh! Phanh! Oành!

Hai cường giả Quang Tộc giao phong lúc nhanh lúc chậm, tràng diện nhìn qua thập phần quỷ dị. Nhưng cuối cùng vẫn là Mộ Cốc mạnh hơn một chút. Cái này không chỉ bởi vì hắn là tộc nhân Quang Tộc chân chính, lại còn bởi vì tu vi thời kỳ đỉnh phong của hắn viễn siêu hiện tại, ý cảnh cùng kinh nghiệm chiến đấu của hắn cũng viễn siêu Ngân Dực Thần Chủ.

- Hóa ra là Quang Tộc giả danh! Như vậy, Thiên Cơ Tộc rất có thể cũng đang ở phụ cận!

Tuy Ngân Dực Thần Chủ đã bị Mộ Cốc quấn lấy, nhưng Triệu Phong lại cảm nhận được một cỗ nguy cơ khác.

- Phải nhanh chóng giết chết Thiên Minh Thần Chủ!

Trong mắt Triệu Phong toát ra một tia lệ mang. Chỉ cần giết chết Thiên Minh Thần Chủ, hắn sẽ có thể cấp tốc chi viện cho Mộ Cốc hoặc là Tân Vô Ngân, tiến thêm một bước đẩy mạnh ưu thế.

Ông!

Uy năng Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm trong tay Triệu Phong lại một lần nữa tăng lên, mà trong Tả Mâu của hắn, cũng ba động ra một cỗ đồng lực kinh người.

Chương 1443: Tinh Tượng Thần Chủ xuất thủ

- Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm!

Triệu Phong chém ra một đạo Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm Mang khổng lồ, phá hủy, thôn phệ tất cả dọc theo đường đi, gào thét phóng thẳng về phía Thiên Minh Thần Chủ.

- Hắn muốn giết ta?

Thiên Minh Thần Chủ nhìn thấu ý đồ của Triệu Phong, không khỏi cười nhạt một tiếng. Tuy rằng uy năng công kích của Triệu Phong không kém gì hắn, tốc độ lại càng viễn siêu hắn. Nhưng chỉ dựa vào những cái này, xa xa không đủ để giết chết hắn.

Ông!

Thân thể Thiên Minh Thần Chủ đột nhiên hóa dịch, biến thành vô số những đạo thủy lưu phiêu tán, chuẩn bị né tránh cùng giảm xuống thương tổn. Nhưng thời điểm hắn còn chưa hoàn thành hết thảy những chuyện này, một cỗ lực lượng Pháp tắc Thời Gian đã hàng lâm trên người hắn.

- Làm sao có thể? Pháp tắc Thời Gian!

Sắc mặt Thiên Minh Thần Chủ nhất thời đại biến. Trước đây, Triệu Phong phóng xuất ra rõ ràng chỉ là Thời Gian Áo Nghĩa Bát trọng Đỉnh phong, hiện tại như thế nào lại trở thành Pháp tắc Thời Gian tầng thứ cao hơn rồi? Mắt thấy đạo Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm Mang

cường đại kia đã đánh đến nơi, Thiên Minh Thần Chủ lập tức vận chuyển Pháp tắc Thủy hệ, chống cự lại cỗ Pháp tắc Thời Gian này. Pháp tắc Thời Gian vừa suy yếu đi, hắn lập tức thi triển Bí thuật vừa rồi chưa kịp hoàn thành, thân hình liền hóa thành vô số đạo thủy lưu, chậm rãi phiêu tán.

Phốc xuy!

Đạo Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm Mang kia xỏ xuyên qua vô số đạo thủy lưu phiêu tán. Nhưng Thiên Minh Thần Chủ đã có thể tránh né được chỗ yếu hại, đồng thời đem thân thể chuyển hóa thành Linh hồn thể, hơn nữa thể chất Cổ Hồn Thể của hắn vô cùng đặc thù, đem thương tổn giảm xuống đến thấp nhất. Nhưng cho dù là như vậy, cỗ lực lượng Lôi Kiếp Hỗn Nguyên kia cũng khiến cho hắn không dễ chịu chút nào.

Ông!

Sau khi thân thể khôi phục lại nguyên trạng, Thiên Minh Thần Chủ lập tức xoay người phóng chạy. Nhưng đúng lúc này, một cỗ cảm giác nguy cơ đột nhiên hàng lâm.

Phốc hưu!

Một đạo Hỗn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ cực nhanh xuyên toa tới, trực tiếp xỏ xuyên qua đầu hắn. Hóa ra, Triệu Phong từ sớm đã có dự định, trước dùng Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm ép Thiên Minh Thần Chủ sử dụng Bí pháp phòng ngự đặc thù, đợi sau khi hắn khôi phục lại nguyên dạng, liền lập tức phát động đồng thuật, đánh cho hắn trở tay không kịp.

- A!

Sắc mặt Thiên Minh Thần Chủ lộ ra thần sắc thống khổ, cảm giác linh hồn của chính mình phảng phất như bị vô số thanh lợi kiếm xỏ xuyên qua vậy, đau đớn vô cùng. Dưới nguy cơ sinh tử, hắn liền cấp tốc tỉnh táo lại. Song chưởng hắn mạnh mẽ huy vũ, phóng xuất ra một mảnh quang vụ hắc bạch đan xen. Đồng thời, Thiên Minh Thần Chủ cũng hóa thành một đạo thân ảnh đen như mực, cấp tốc phóng chạy.

- Hỗn Thiên Hư Quyển!

Triệu Phong thi triển Bí kỹ phòng ngự, xung quanh thân thể cấp tốc xây dựng ra một tầng quang quyển ám ngân sắc vẫn đục. Sau đó, hắn thôi động năng lực phòng ngự của Trường bào Thời Không, trực tiếp xông vào quang vụ hắc bạch đan xen kia. Dưới song trọng phòng ngự của Hỗn Thiên Hư Quyển cùng Trường bào Thời Không, Triệu Phong bình yên xuyên qua quang vụ, mà Hỗn Thiên Hư Quyển lại hấp thu lực lượng trong đó, trở nên càng ngưng thực hơn.

- Hỗn Nguyên Chuyển Hóa!

Sau khi hấp thu lực lượng ngoại giới, toàn bộ Hỗn Thiên Hư Quyển liền chuyển hóa thành Thần lực Hỗn Nguyên, tiến nhập vào trong Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm trong tay Triệu Phong. Giờ phút này, uy năng Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm của hắn lại một lần nữa tăng lên.

Hưu!

Triệu Phong vận chuyển Pháp tắc Thời Gian, cực nhanh đuổi theo Thiên Minh Thần Chủ.

- Tiểu tử này tu luyện công pháp gì? Không ngờ Thần lực lại cường đại như vậy!

Hiện tại, Thiên Minh Thần Chủ thật sự đã có chút lo sợ.

- Thật tốt quá!

Phía dưới, đám cao tầng Cự Thần Điện thấy Thiên Minh Thần Chủ bị Triệu Phong đuổi đánh như vậy, nhất thời lộ ra thần sắc kinh hỉ chấn động. Một vài cao tầng trước đây không coi trọng Triệu Phong, nét mặt lại càng ửng đỏ, xấu hổ không thôi.

Bên phía chiến trường cấp Thần Chủ, Mộ Cốc cùng Ngân Dực Thần Chủ đang giao phong kịch liệt với nhau.

- Thực lực của tiểu tử này rốt cuộc đã đạt tới loại trình độ này?

Mộ Cốc liếc nhìn về phía Triệu Phong một cái, trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc.

Hưu hưu!

Hư quang ngập trời lan tràn ra, vũ nhận cùng đao phong giao thoa cắt đứt lẫn nhau, hư không từng trận vặn vẹo.

- Thời Gian Phong Trảm!

Thủ chưởng Mộ Cốc rạch một cái vào hư không, trong nháy mắt, lực lượng Thời Gian cường đại liền biến thành một thanh đao phong hư bạch to lớn khôn cùng. Đạo Thời Gian Chi Nhận kia xỏ xuyên qua thiên địa, trực tiếp hàng lâm trước người Ngân Dực Thần Chủ.

- Lực lượng Thời Gian thật cường đại!

Trong lòng Ngân Dực Thần Chủ âm thầm chấn kinh. Hắn không thể không thừa nhận, trên phương diện vận dụng lực lượng Thời Gian, Mộ Cốc hoàn toàn viễn siêu hắn.

- Ngân Dực Hộ Thuẫn!

Ngân Dực Thần Chủ vận chuyển lực lượng Thời Gian, cũng thôi động cặp cánh Thần khí sau lưng mình. Cặp cánh chim thật lớn kia đột nhiên hợp lại, hai phiến cánh chim hoàn mỹ nối tiếp với nhau, hình thành nên một cái hộ thuẫn gình tròn, bảo hộ Ngân Dực Thần Chủ vào bên trong.

Oanh phanh!

Đạo Thời Gian Phong Trảm kia hàng lâm, lực lượng khổng lồ khiến cho hộ thuẫn cánh chim kia chấn lên kịch liệt một trận, cũng đẩy lui Ngân Dực Thần Chủ ra xa mấy dặm.

- Khốn kiếp! Tinh Tượng Thần Chủ như thế nào còn chưa ra tay?

Trong lòng Ngân Dực Thần Chủ âm thầm buồn bực. Tinh Tượng Thần Chủ thân là cường giả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, cho dù không am hiểu chiến đấu, cũng có thể trực tiếp xoay chuyển toàn bộ cục diện.

Bên kia, Tân Vô Ngân đang chiến đấu với Điện chủ Cổ Hồn Điện. Tân Vô Ngân vẫn đang phải liên tục bị động phòng ngự, chống đỡ. Mắt thấy đã sắp sửa không chịu nổi nữa.

- Lần này bản Điện chủ sẽ triệt để giết chết ngươi!

Ánh mắt Điện chủ Cổ Hồn Điện ngưng đọng. Nhưng đúng lúc này, phần eo của hắn đột nhiên truyền đến một cỗ cảm giác đau đớn thấu xương, cũng kèm theo cảm giác thiêu đốt nóng bỏng.

- Làm sao lại… ám tật vào lúc này lại phát tác!

Toàn thân Điện chủ Cổ Hồn Điện khẽ chấn động, có chút khó có thể tin nổi. Năm trăm vạn năm trước, hắn từng giao thủ với một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, chiến đấu bất phân thắng bại. Nhưng sau trận chiến đó, bộ vị phần eo Linh hồn thể của hắn đã bị trọng thương cực kỳ nghiêm trọng, bị hỏa độc triệt để ăn mòn. Tuy rằng hắn sớm đã chữa khỏi thương thế, nhưng cũng không hoàn toàn chữa trị hết, còn để lại một chút ám tật. Nhưng ám tật này đã mấy trăm vạn năm qua cũng không có phát tác, vì sao vào lúc này lại đột nhiên phát tác?

- Chẳng lẽ là do ảnh hưởng của Cực Nhiệt Địa Ngục?

Ánh mắt Điện chủ Cổ Hồn Điện lộ ra thần sắc nghi hoặc. Hơn nữa lúc trước Cực Nhiệt Địa Ngục lại còn bạo phát ra Cực Nhiệt Thiên Tai cực kỳ trứ danh nữa.

- Không đúng! Không chỉ bởi vì như vậy!

Ánh mắt Điện chủ Cổ Hồn Điện vô cùng âm trầm. Tuy rằng ám tật phát tác, thoạt nhìn cũng là có nguyên nhân, nhưng thân là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, trong lòng hắn có một loại dự cảm kỳ quái, chuyện này không đơn giản như vậy! Hiện tại, Điện chủ Cổ Hồn Điện còn nhớ lại chuyện tình trước đây hắn đã đến nơi này chậm trễ tới nửa tháng trời.

- Lẽ nào ta đã bị cường giả Mệnh đạo để mắt tới?

Trong lòng Điện chủ Cổ Hồn Điện không khỏi sinh ra ý nghĩ này. Cường giả Mệnh đạo sát nhân trong vô hình, dùng Vận Mệnh Chi Đạo, trong cõi u minh thôi động vạn vật, ảnh hưởng tất cả mọi thứ!

- Hửm? Điện chủ Cổ Hồn Điện hắn…

Tân Vô Ngân nhất thời phát hiện Điện chủ Cổ Hồn Điện có chút không thích hợp. Trong giao thủ kế tiếp, hắn lại phát hiện ra uy thế của Điện chủ Cổ Hồn Điện đã yếu bớt, lúc chiến đấu cũng không quá tập trung. Dần dần, Tân Vô Ngân phát hiện ra Điện chủ Cổ Hồn Điện tựa hồ ám thương phát tác, khiến cho chiến lực bị ảnh hưởng không nhỏ.

Giờ phút này, áp lực của Tân Vô Ngân giảm đi không ít. Thậm chí ám thương của Điện chủ Cổ Hồn Điện phát tác, nếu chiến đấu trong thời gian dài, tổn thương sẽ càng nghiêm trọng hơn. Cho nên Tân Vô Ngân chỉ cần kéo dài chiến đấu, nói không chừng sẽ có hy vọng chiến thắng.

Trong Cực Nhiệt Địa Ngục phương xa, Tinh Tượng Thần Chủ nhìn thấy hết thảy những chuyện này, sắc mặt trở nên thập phần khó nhìn. Triệu Phong truy đuổi Thiên Minh Thần Chủ, đã sắp sửa đẩy hắn vào tuyệt cảnh. Mà thực lực của Ngân Dực Thần Chủ lại không bằng Mộ Cốc, chiến bại cũng là chuyện sớm hay muộn. Chỉ là hắn không ngờ tới, vào thời điểm này, ám tật của Điện chủ Cổ Hồn Điện lại phát tác.

- Xem ra, ta không xuất thủ không được rồi!

Ánh mắt Tinh Tượng Thần Chủ khẽ trầm xuống. Tuy rằng hắn có chút cố kỵ cỗ lực lượng Mệnh đạo thần bí kia, nhưng hiện tại hắn nhất định phải xuất thủ. Hai tay hắn khẽ kháp động pháp quyết, từng cái văn tự khoa đẩu phiêu phù ra, dung nhập vào trong thiên địa.

Phương xa, Ngân Dực Thần Chủ đang chiến đấu cùng Mộ Cốc, trong lòng đột nhiên nảy sinh cảm ứng.

- Tốt!

Sắc mặt Ngân Dực Thần Chủ lộ ra thần sắc vui mừng, nhất thời lui về phía sau.

Trong thiên địa đột ngột xuất hiện vô số đạo phù văn kim sắc, trong nháy mắt liền cấu thành một tòa đại trận hư huyễn.

- Đây là… Thiên Cơ Trận!

Sắc mặt Mộ Cốc đại biến, cấp tốc thoái lui về phía sau. Nhưng tất cả đều đã muộn. Từ trong Thiên Cơ Trận kim sắc trên hư không kia đột nhiên tản mát ra mấy đạo quang trụ kim sắc, trải rộng toàn bộ trận pháp. Tuy rằng tốc độ Mộ Cốc cực nhanh, nhưng trận pháp kia tựa hồ có sự hạn chế cường đại, mạnh mẽ chế trụ Pháp tắc Thời Gian của hắn.

Hưu phốc!

Hai đạo quang trụ phù văn kim sắc trong đó xỏ xuyên qua trước ngực cùng vai phải của Mộ Cốc. Chỉ thấy bộ phận thân thể Mộ Cốc bị quang trụ phù văn kim sắc xỏ xuyên qua kia từ lưu quang hư bạch dần dần chuyển hóa thành thực thể.

- Không tốt! Huyết mạch Quang Tộc bị chế trụ!

Trong lòng Mộ Cốc vô cùng chấn động. Thiên Cơ Đại Trận đột nhiên xuất hiện này cũng không có bất kỳ lực thương tổn nào, nhưng một khi đối phương trúng chiêu, sẽ có tác dụng ức chế lực lượng huyết mạch trong cơ thể.

Bá!

Đại trận Thiên Cơ Tộc kia dần dần biến mất, nhưng đại bộ phận huyết mạch Quang Tộc của Mộ Cốc cũng đã bị áp chế xuống.

- Nhận lấy cái chết!

Ngân Dực Thần Chủ liên tục cười to, một lần nữa tiếp cận Mộ Cốc. Dưới tình huống huyết mạch Quang Tộc bị áp chế, các phương diện thực lực của Mộ Cốc cũng giảm xuống kịch liệt.

- Ngân Dực Vũ Kích!

Cánh chim Thần khí Cực phẩm sau lưng Ngân Dực Thần Chủ liên tục chấn động, bắn thẳng ra vô số mảnh lông chim hư huyễn.

Oanh! Phanh! Oành!

Mộ Cốc toàn lực thi triển thủ đoạn phòng ngự, chật vật lắm mới đón đỡ được. Trong nháy mắt Mộ Cốc liền rơi vào thế yếu, không ngừng bị Ngân Dực Thần Chủ nghiền ép. Những thành viên còn lại trên chiến trường cũng đều có chút kinh ngạc.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Đại Trưởng lão Cự Thần Điện đang chiến đấu, thần sắc nhất thời sửng sốt. Vốn dĩ Mộ Cốc đang chiếm ưu thế tuyệt đối, nhưng trong thiên địa đột nhiên xuất hiện một tòa đại trận Thiên Cơ Tộc, nhất thời khiến thế cục cải biến.

- Còn có cường giả ở phụ cận!

Ánh mắt Tân Vô Ngân khẽ trầm xuống. Nhưng xem ra, gã cường giả này chỉ khi nào thấy cục diện Cổ Hồn Điện quá tệ hại mới bất đắc dĩ xuất thủ, cũng không dự định sẽ tham chiến hoặc là lộ diện. Không cần suy nghĩ, hắn tất nhiên chính là Thiên Cơ Tộc!

Đúng lúc này, Mộ Cốc đã bị Ngân Dực Thần Chủ đánh trọng thương, thương thế vô cùng nghiêm trọng. Mộ Cốc cũng không quản được nhiều như vậy nữa. Nếu tiếp tục ở lại chỗ này, hắn rất có thể sẽ chết. Toàn thân Mộ Cốc liền lóe vô số đạo quang tuyến hư bạch thần bí khó lường, thân hình nháy mắt hóa thành một đạo quang mang thần bí, cấp tốc bỏ chạy.

- Không nên!

Ngân Dực Thần Chủ vừa định đuổi theo, thì một đạo thanh âm linh hồn đã vang lên trong đầu hắn.

- Nếu ngươi cũng đuổi theo, như vậy Cổ Hồn Điện có thể sẽ bại! Huống hồ chỉ là một lão già Quang Tộc mà thôi, không cần quá để ý! Hiện tại ngươi đi đối phó Triệu Phong đi! Nhất định phải bắt sống hắn!

Tinh Tượng Thần Chủ rất nhanh hạ đạt mệnh lệnh. Thời điểm trước đây Tinh Tượng Thần Chủ thôi diễn toàn bộ chiến cuộc, mục tiêu khó thôi diễn nhất chính là Triệu Phong, cộng thêm kết quả thôi diễn lại phi thường mơ hồ. Hơn nữa không ngờ Triệu Phong có thể dùng tu vi Bán Bộ Thần Chủ đánh trọng thương Thiên Minh Thần Chủ, điều này khiến cho Tinh Tượng Thần Chủ càng cảm thấy hứng thú hơn với hắn. Cộng thêm trước đây hắn từng nghe nói qua, trên người Triệu Phong có một con mèo Linh sủng. Lúc này, mặc dù Tiểu tặc miêu chưa xuất hiện, nhưng Tinh Tượng Thần Chủ tựa hồ đã suy đoán ra được điều gì.

- Tốt!

Thân hình Ngân Dực Thần Chủ khẽ chuyển, lập tức bay thẳng về phía sau.

Lúc này, Triệu Phong đã đẩy Thiên Minh Thần Chủ vào tuyệt cảnh, gần như sắp sửa giết chết đối phương. Nhưng đột nhiên hắn chợt cảm giác có một cỗ khí tức cường đại tiếp cận.

- Không tốt! Hai gã Thần Chủ!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ ngưng đọng. Hơn nữa gã Ngân Dực Thần Chủ này lại còn là Thần Chủ có được huyết mạch Quang Tộc.

- Triệu Phong, cẩn thận!

Tân Vô Ngân không khỏi hô lớn một tiếng.

- Đại nhân!

Chiến trường bên dưới, rất nhiều chủng tộc Thái Cổ đồng dạng cũng lo lắng không thôi. Một gã Bán Bộ Thần Chủ có thể đánh bại Thần Chủ Nhất Trọng Thiên đỉnh cao đã là một cái kỳ tích, nhưng nếu đối mặt với hai gã Thần Chủ thì sao?

Dưới nguy cơ cùng áp bách cường đại, Triệu Phong bình tĩnh trước giờ chưa từng có.

Nhưng đúng lúc này, Tả Mâu của hắn đột nhiên truyền đến một cỗ cảm giác căng đau. Trong Không gian Thần Mâu, ngân cầu mộng huyễn kia rung động kịch liệt, đồ án nhãn mâu trên ngân cầu toàn bộ bao phủ thải sắc mộng huyễn, chỉ còn lại một điểm cuối cùng!

Chương 1444: Hỗn Thiên Hắc Động

Lúc này, Ngân Dực Thần Chủ đột nhiên nhúng tay vào chiến đấu của Triệu Phong. Bản thân hắn có được huyết mạch Quang Tộc, thực lực so với Đại Trưởng lão Cự Thần Điện còn mạnh hơn rất nhiều. Một gã Bán Bộ Thần Chủ có thể đánh bại Thần Chủ Nhất Trọng Thiên đỉnh cao đã là một kỳ tích, nhưng nếu như đối mặt với hai gã Thần Chủ thì sao?

Giờ phút này, toàn bộ thành viên Cự Thần Điện trên chiến trường cũng bắt đầu lo lắng thay cho Triệu Phong. Nhưng bọn chúng lại không thể nào trợ giúp được cho Triệu Phong. Các thành viên dưới Thần Chủ cũng không dám tham dự chiến trường của Thần Chủ. Mà Đại Trưởng lão cùng Tân Vô Ngân cũng đều có địch nhân cường đại, không thể xuất thủ trợ giúp hắn được.

- Tiểu bối, chỉ trách ngươi quá mức khoa trương rồi!

Ngân Dực Thần Chủ cười lạnh một tiếng, tiếp cận Triệu Phong.

Vù vù vù!

Vũ dực ngân sắc sau lưng hắn không ngừng rung động, vô số vũ nhận mỏng sắc dị thường bay thẳng về phía Triệu Phong. Giờ phút này, một cỗ lực lượng Pháp tắc Thời Gian hàng lâm trên người Triệu Phong, khiến cho suy nghĩ, động tác của hắn trở nên vô cùng chậm rãi.

- Tốt! Mau giết hắn!

Thiên Minh Thần Chủ vốn đã vô cùng chật vật, cặp mắt nhất thời sáng lên, sắc mặt đại hỉ. Hắn bị Triệu Phong đẩy vào tuyệt cảnh, tự nhiên là hận Triệu Phong thấu xương.

Mắt thấy vô số vũ nhận mỏng sắc kia đã sắp sửa xuyên thấu thân thể Triệu Phong, đột nhiên, một cỗ Pháp tắc Thời Gian khổng lồ chợt từ trong cơ thể Triệu Phong mạnh mẽ lan tràn ra. Nhất thời, tầng Pháp tắc Thời Gian hạn chế xung quanh hắn nhất thời tiêu tán vô tung. Mà uy năng của tầng tầng vũ nhận mỏng sắc kia cũng giảm xuống không ít.

Vù vù vù!

Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm khẽ huy động, toàn bộ vũ nhận mỏng sắc đều bị phá hủy.

- Hửm? Pháp tắc Thời Gian cường đại như vậy!

Sắc mặt Ngân Dực Thần Chủ lộ ra vẻ kinh ngạc. Tuy rằng trước đã hắn đã biết Triệu Phong có được Pháp tắc Thời Gian, nhưng Pháp tắc Thời Gian hiện tại Triệu Phong thể hiện ra lại còn cao hơn một cấp bậc so với trước đây.

- Làm sao có thể? Vừa rồi hắn vẫn chưa xuất toàn lực sao?

Toàn thân Thiên Minh Thần Chủ giống như bị sét đánh.

- Trước hết giết ngươi!

Sau khi phá hủy tầng công kích của Ngân Dực Thần Chủ, Triệu Phong liền cực nhanh phóng thẳng về phía Thiên Minh Thần Chủ. Trước đây, tuy rằng hắn mượn dùng Pháp tắc của Mảnh vỡ Tổ khí,

nhưng cũng chỉ phát huy ra chút ít mà thôi. Mà giờ phút này, Triệu Phong đã mượn dùng lực lượng Pháp tắc Thời Gian của Mảnh vỡ Tổ khí ở trình độ lớn nhất, bằng không hắn cũng khó có thể chống lại Pháp tắc Thời Gian của Ngân Dực Thần Chủ.

- Không!

Cảm thụ được Pháp tắc Thời Gian ràng buộc, sắc mặt Thiên Minh Thần Chủ lộ ra thần sắc kinh khủng, thốt lên kinh hoàng. Thiên Minh Thần Chủ liên tục đánh ra mấy đạo quang chưởng đen như mực, rợp trời rợp đất oanh kích thẳng về phía Triệu Phong. Nhưng Triệu Phong tay cầm Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm, bốn phía còn có Hỗn Thiên Hư Quyển phòng ngự, hoàn toàn không chút thương tổn nào.

- Tiểu bối, ở trước mặt ta, ngươi không giết được bất cứ kẻ nào!

Thanh âm lạnh như băng của Ngân Dực Thần Chủ từ phía sau truyền đến. Tốc độ của Triệu Phong tuy nhanh, nhưng tốc độ của Ngân Dực Thần Chủ lại càng nhanh hơn. Bản thân hắn cũng am hiểu Pháp tắc Thời Gian, Thần khí Cực phẩm sau lưng hắn cũng có tác dụng gia tốc.

- Tên Ngân Dực Thần Chủ này thật khó dây dưa a!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Uy năng của huyết mạch mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc tuyệt đối không phải là thổi phồng mà có.

- Chém!

Ngân Dực Thần Chủ hừ nhẹ một tiếng. Phiến cánh phải sau lưng hắn nhất thời ba động ra một cỗ lực lượng khổng lồ, chém ra một đạo vũ quang phong trảm thật lớn. Đạo vũ quang phong trảm thật lớn

kia dùng tốc độ cực nhanh, xuyên toa chém tới.

Đinh bành!

Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm trong tay Triệu Phong chém mạnh ra, cũng vận chuyển Hỗn Thiên Hư Quyển tiến hành phòng ngự. Các phương diện năng lực của Ngân Dực Thần Chủ cũng đều viễn siêu Thiên Minh Thần Chủ, với thực lực hiện tại của Triệu Phong, đối phó hắn cũng có chút mệt mỏi. Nhưng đối mặt với hai vị Thần Chủ, nếu không giết trước một người trong đó, thậm chí có khả năng vẫn lạc ở chỗ này. Hơn nữa, trong âm thầm vẫn còn một gã Thần Chủ của Thiên Cơ Tộc nữa.

- Để ta đối phó với kẻ này! Ngươi chỉ cần ở cự ly xa quấy rầy hắn là được!

Ngân Dực Thần Chủ truyền âm cho Thiên Minh Thần Chủ. Mục đích của hắn chỉ là bắt sống Triệu Phong, bắt sống so với đánh chết còn khó hơn rất nhiều. Ngân Dực Thần Chủ sẽ không tự cho là đúng, hắn sẽ sử dụng ra tất cả mọi thứ có thể sử dụng, cấp tốc hoàn thành nhiệm vụ của mình.

- Được!

Thiên Minh Thần Chủ cấp tốc thối lui đến sau lưng Ngân Dực Thần Chủ.

- Không biết trời cao đất rộng! Ở trước mặt Quang Tộc lại dám sử dụng Pháp tắc Thời Gian, quả thật chính là múa búa trước cửa Lỗ Ban!

Ngân Dực Thần Chủ cười lạnh một tiếng, toàn thân tản mát ra một cỗ lực lượng Pháp tắc Thời Gian, khiến cho toàn bộ phiến thiên địa

này cũng chậm lại. Hắn hóa thành một đạo lưu quang, lóe lên rồi biến mất, phóng tới trước mặt Triệu Phong. Xung quanh Ngân Dực Thần Chủ ngưng tụ ra vô số vũ nhận, giống như mưa rơi đầy trời, rậm rạp chằng chịt đổ thẳng xuống.

Oanh!

Phía sau, Thiên Minh Thần Chủ phối hợp với Hồn thú của mình, cũng phóng xuất ra một đạo hắc thủy long quyển, nghiền ép đánh ra.

Đối mặt với công kích của hai đại Thần Chủ siêu cường, cho dù là Hỗn Thiên Hư Quyển phỏng chừng cũng khó có thể chống đỡ được. Giờ phút này, Triệu Phong chợt nghĩ tới chiến kỹ thăng cấp của Hỗn Thiên Hư Quyển, Hỗn Thiên Hắc Động! Chiến kỹ này có sự đề thăng cực lớn ở phương diện phòng ngự, đồng thời còn cụ bị tính công kích cường đại. Nhưng chiến kỹ này phải đợi Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết đạt tới tầng thứ năm đỉnh phong mới có thể miễn cưỡng thi triển ra.

- Hỗn Thiên Hắc Động!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, Thần lực Hỗn Nguyên trong cơ thể điên cuồng tuôn trào ra. Tầng quang quyển ám ngân sắc kia xung quanh thân thể hắn từ từ trở nên thâm trầm hơn. Trường bào Thời Không trên người Triệu Phong bắt đầu phiêu động, từng tầng từng tầng Thời Không Bình Chướng nhẹ nhàng xuất hiện. Đồng thời, hắn còn mượn dùng lực lượng từ trong Mảnh vỡ Tổ khí với trình độ lớn nhất.

Ong ong!

Tầng quang quyển ám ngân sắc xung quanh thân thể hắn không ngừng trở nên thâm trầm hơn, đồng thời cũng không ngừng mở rộng

ra bên ngoài. Thời điểm lực lượng trong đó đạt tới một trình độ nhất định, toàn bộ tầng quang quyển ngân sắc hôn ám nhất thời trở nên đen như mực, lực thôn phệ trên đó cũng gia tăng lên gấp bội. Nhìn bề ngoài, thật giống như trong hư không chợt xuất hiện một cái hắc động, thôn phệ tất cả mọi thứ ở phụ cận vậy.

- Thành công!

Nhờ có Thần khí Cực phẩm Trường bào Thời Không cùng với Mảnh vỡ Tổ khí, hắn đã thành công vượt cấp phát động Hỗn Thiên Hắc Động.

Oanh! Phanh! Oành!

Vũ nhận mỏng sắc ngập trời cực kỳ cuồng bạo oanh kích thẳng xuống. Nhưng đám vũ nhận kia còn chưa có tiếp cận Hỗn Thiên Hắc Động, đã gặp phải một cỗ lực tràng vặn vẹo, khiến cho uy năng cấp tốc giảm bớt. Thời điểm chúng tiếp cận, một cỗ lực thôn phệ khổng lồ đột nhiên xuất hiện. Thời điểm đám vũ nhận mỏng sắc kia va chạm lên trên Hỗn Thiên Hắc Động, tất cả bọn chúng liền giống như những bọt khí vậy, trực tiếp nổ tung rồi biến mất.

Vù vù vù!

Đám vũ nhận ngập trời oanh kích thẳng xuống, nhưng cuối cùng đều bị Hỗn Thiên Hắc Động thành công đón đỡ được hết thảy.

- Thật mạnh!

Trong lòng Triệu Phong thập phần kinh hỉ. Cùng lúc đó, công kích của Thiên Minh Thần Chủ cũng hàng lâm nơi này.

- Giết!

Triệu Phong không nói hai lời, trực tiếp va chạm thẳng tới.

Oanh phanh!

Hai bên va chạm mạnh với nhau hắc thủy long quyển kia ngay lập tức liền bị Hỗn Thiên Hắc Động trực tiếp xỏ xuyên qua. Hỗn Thiên Hắc Động không chỉ là chiến kỹ phòng ngự, lại còn cụ bị năng lực công kích cường đại.

- Làm sao lại… Đây là loại Bí thuật gì?

Thiên Minh Thần Chủ vô cùng khiếp sợ. Không ngờ công kích cường đại của chính mình lại bị Triệu Phong dễ dàng trực tiếp phá vỡ như vậy.

- Uy lực của Bí thuật này cũng quá mạnh mẽ a!

Ngân Dực Thần Chủ đồng dạng cũng có chút kinh ngạc. Hơn nữa Bí thuật của Triệu Phong cũng có sức chống cự rất mạnh đối với Pháp tắc Thời Gian của hắn.

- Giết!

Triệu Phong bảo trì trạng thái Hỗn Thiên Hắc Động, giết thẳng về phía Thiên Minh Thần Chủ. Nhìn thấy một màn này, Thiên Minh Thần Chủ lập tức rút lui về phía sau.

- Đừng mơ tưởng!

Cặp cánh chim sau lưng Ngân Dực Thần Chủ huy động, một đạo vũ dực quang trảm thật lớn trực tiếp chém mạnh ra. Nhưng công kích của hắn vừa hàng lâm trên Hỗn Thiên Hắc Động, uy năng ngay lập

tức liền từ từ yếu xuống, dễ dàng bị Triệu Phong đánh nát.

- Uy năng Bí thuật phòng ngự của kẻ này đang không ngừng tăng cường!

Ánh mắt Ngân Dực Thần Chủ khẽ trầm xuống.

- Không thể ngăn cản!

Trong lòng Thiên Minh Thần Chủ cực kỳ hoảng hốt, một lần nữa phóng chạy.

- Hắc Động Thôn Phệ!

Hỗn Thiên Hắc Động bốn phía xung quanh Triệu Phong đột nhiên tản mát ra một cỗ lực hấp xả tuyệt cường, lôi kéo tất cả mọi thứ trong thiên địa.

- Không tốt! Hắn tiếp tục cắn nuốt như vậy, uy năng Bí thuật phòng ngự sẽ càng mạnh!

Sắc mặt Ngân Dực Thần Chủ khẽ biến, phóng xuất ra một cỗ lực lượng Pháp tắc Thời Gian, áp chế lực thôn phệ của Hỗn Thiên Hư Quyển!

- Chém!

Trong tay Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một mảnh vỡ hư bạch, chính là Mảnh vỡ Tổ khí. Bất quá, bởi vì hắn thân ở trong Hỗn Thiên Hắc Động, cũng không người nào kịp nhìn thấy rõ. Mà sau khi Triệu Phong cấp tốc chém một cái, đã lập tức thu hồi nó lại.

Ông oanh!

Một trảm này trực tiếp đánh vỡ lực lượng Pháp tắc Thời Gian do Ngân Dực Thần Chủ phóng thích ra, đồng thời cũng tạo thành đả kích không nhỏ cho hắn.

- Thật mạnh! Cỗ lực lượng Thời Gian này…

Thân thể Ngân Dực Thần Chủ run lên, vô cùng khiếp sợ. Mà bên kia, Thiên Minh Thần Chủ không chỉ bị Hỗn Thiên Hắc Động mạnh mẽ hấp xả, lại còn bị cỗ lực lượng Thời Gian đột nhiên xuất hiện này ảnh hưởng, khiến cho tốc độ nhất thời chậm lại.

- Nhận lấy cái chết!

Trong Hỗn Thiên Hắc Động đột nhiên lan tỏa ra một đạo Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm. Lôi kiếm xẹt qua, thân thể Thiên Minh Thần Chủ nhất thời bị chém thành hai đoạn, bề mặt vết thương kia cháy đen một mảnh, rất khó có thể khép lại.

- Địa Bạo Kinh Tinh!

Triệu Phong trực tiếp hấp thụ Thần lực Hỗn Nguyên bốn phía, phóng xuất ra một khỏa ngôi sao hôn ám thâm ngân vẫn đục. Ngôi sao hôn ám kia hàng lâm trên người Thiên Minh Thần Chủ, trực tiếp oanh tạc bạo liệt, bùng phát trùng kích ra năng lượng khôn cùng, hủy diệt tất cả. Đồng thời, một đạo Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm Mang cũng trực tiếp nhảy vào trong đám phong bạo hỗn loạn kia!

Hô!

Sau khi năng lượng hỗn loạn biến mất, Thiên Minh Thần Chủ bị đánh nổ cho cái gì cũng không còn! Đến lúc này, Thiên Minh Thần Chủ đã trận vong!

Mọi người ở đây đều có thể cảm giác rõ ràng cỗ khí tức kinh hồn Thần Chủ vẫn lạc kia.

- Cái này…

Ngân Dực Thần Chủ nhất thời ngây ngẩn tại chỗ. Hắn căn bản không ngờ tới, chính mình chỉ thoáng chậm đi trong chốc lát, Thiên Minh Thần Chủ đã bị Triệu Phong trực tiếp giết chết.

- Cái này… Làm sao có thể?

- Thiên Minh Thần Chủ đã chết?

Điện chủ Cổ Hồn Điện cùng Quỷ Ngô Thần Chủ nhất thời ngây người như tượng, vẻ mặt không thể tin nổi. Thiên Minh Thần Chủ không phải là liên thủ với Ngân Dực Thần Chủ cùng đối phó Triệu Phong sao? Vì sao hiện tại lại chết rồi?

Tất cả thành viên Cự Thần Điện bên kia thì ngược lại, ngoại trừ có chút chấn động mạnh ra, còn lại đều là thanh âm hoan hô kinh hỉ.

- Thật không thể tin nổi! Không ngờ hắn có thể giết chết Thiên Minh Thần Chủ!

Đại Trưởng lão vẫn như cũ không thể nào tin nổi. Đây là gã Thần Chủ đầu tiên vẫn lạc từ khi đại chiến bắt đầu cho đến bây giờ. Hơn nữa còn là dưới tình huống Triệu Phong lấy một địch hai mà giết chết hắn!

Phương xa, cặp mắt Tinh Tượng Thần Chủ thoáng dại ra mờ mịt.

- Kẻ này, có thể có quan hệ với cái chết của Hành nhi!

Sắc mặt Tinh Tượng Thần Chủ khẽ chấn động, đột nhiên lẩm bẩm nói. Dưới tình huống như vậy, Triệu Phong cũng có thể giết chết Thiên Minh Thần Chủ, thật sự không thể tưởng tượng nổi! Mà căn cứ theo tin tức tình báo, trước đây Triệu Phong cũng cùng với Tân Vô Ngân tiến nhập Thần Quốc Quang Tộc. Mặt khác, hắn khó có thể suy đoán ra nguyên nhân cái chết của Vũ Hành, cũng khó có thể thôi diễn sự tình liên quan tới Triệu Phong. Điều này khiến cho Tinh Tượng Thần Chủ hoài nghi, cái chết của Vũ Hành có quan hệ với Triệu Phong.

- Để cho lão phu đích thân bắt ngươi a!

Cặp mắt Tinh Tượng Thần Chủ lóe lên quang mang. So với chiến tranh giữa Cự Thần Điện cùng Cổ Hồn Điện, tra ra nguyên nhân cái chết của Vũ Hành lại càng trọng yếu hơn. Lần này, cho dù Thánh địa Xích Tinh Vực có để ý tới hắn đi chăng nữa, hắn cũng phải bắt giữ Triệu Phong, điều tra rõ ràng tất cả!

Hô!

Tinh Tượng Thần Chủ lập tức bay ra, hai tay kháp động pháp quyết. Từng chuỗi từng chuỗi văn tự Thiên Cơ Tộc phóng xuất ra, rót vào trong thiên địa. Giờ phút này, hai tộc đang đại chiến ở phương xa cũng lập tức nhận ra cỗ khí tức cường đại này!

- Thần Chủ Nhị Trọng Thiên!

Đại Trưởng lão Cự Thần Điện hít mạnh một hơi lãnh khí, toàn thân run lên.

- Vừa rồi chính là kẻ này phóng xuất ra trận pháp Thiên Cơ Tộc, xuất thủ với Mộ Cốc!

Ánh mắt Tân Vô Ngân khẽ trầm xuống, trong lòng có chút lạnh lẽo. Rất rõ ràng, đối phương là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, hơn nữa còn là tộc nhân Thiên Cơ Tộc!

Chương 1445: Thần Mâu thức tỉnh

Lúc này, tất cả thành viên trên chiến trường cũng đã nhận ra cỗ khí tức cường đại này.

- Vừa rồi chính là kẻ này phóng xuất ra trận pháp Thiên Cơ Tộc, xuất thủ với Mộ Cốc!

Ánh mắt Tân Vô Ngân khẽ trầm xuống, trong lòng có chút lạnh lẽo. Rất rõ ràng, đối phương là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, hơn nữa còn là tộc nhân Thiên Cơ Tộc!

- Còn có cường giả Thần Chủ khác?

Tất cả thành viên cao tầng Cự Thần Điện đều có vẻ thập phần vô lực. Cổ Hồn Điện vốn đã nhiều hơn bọn họ một gã Thần Chủ, trước đây Ngân Dực Thần Chủ lại đột nhiên xuất hiện, mà hiện tại lại nhảy ra thêm một gã Thần Chủ càng cường đại hơn nữa.

- Rốt cuộc cũng chịu ra tay rồi!

Thần sắc Ngân Dực Thần Chủ thoáng hòa hoãn xuống, cười lạnh một tiếng. Tuy Tinh Tượng Thần Chủ thân là tộc nhân Thiên Cơ Tộc, cũng không am hiểu chiến đấu, nhưng hắn dù sao cũng là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên. Chênh lệch giữa mỗi một Trọng Thiên trong Thần Chủ cũng đều rất lớn. Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, Pháp tắc chỉ mới sơ thành, mà Pháp tắc của Thần Chủ Nhị Trọng Thiên đã đạt tới tiểu thành. Lực lượng Pháp tắc tiểu thành có sự áp chế cực lớn đối với Pháp tắc sơ thành.

- Tân Vô Ngân, các ngươi triệt để xong đời rồi!

Điện chủ Cổ Hồn Điện cười to một tiếng. Tinh Tượng Thần Chủ thân là tộc nhân Thiên Cơ Tộc đã chịu ra tay, như vậy hết thảy chuyện này không hề nghi ngờ là đã kết thúc!

- Lại là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên!

Triệu Phong đồng dạng cảm thấy có chút vô lực, Tả Mâu của hắn lại càng nhảy lên mãnh liệt hơn. Đúng lúc này…

Ong ong!

Thiên địa bốn phía Triệu Phong đột nhiên hiện ra vô số đạo phù văn kim sắc, trong nháy mắt đã cấu thành một tòa đại trận hư huyễn.

- Không tốt! Mục tiêu của hắn là ta!

Sắc mặt Triệu Phong đại biến. Hắn không nói hai lời, lập tức vận chuyển Không Gian Áo Nghĩa cùng Pháp tắc Thời Gian, chuẩn bị phóng chạy. Trước đây, Mộ Cốc cũng bị thủ đoạn trận pháp của vị Thần Chủ này gắt gao khắc chế.

Oanh phanh!

Triệu Phong vừa mới chạy ra tới sát biên giới đại trận, lại giống như đụng phải tường đồng vách sắt vậy, bị phản chấn ngược trở về. Đồng thời, một cỗ lực lượng áp chế thật lớn cũng hàng lâm xuống. Toàn thân bị bao phủ trong đại trận phù văn kim sắc kia, thực lực của Triệu Phong thẳng tắp giảm xuống.

- Triệu Phong, ngoan ngoãn đi theo ta a!

Tinh Tượng Thần Chủ chậm rãi bước tới, cặp mắt thâm thúy như tinh không kia nhìn chằm chằm Triệu Phong, phảng phất như muốn nhìn thấu tất cả bí mật của Triệu Phong.

- Không có khả năng!

Vẻ mặt Triệu Phong kiên cường. Nếu như hắn đi cùng Tinh Tượng Thần Chủ, tuyệt đối sẽ không có kết cục gì tốt.

- Hắc hắc… ngươi có thể không theo được sao?

Ngân Dực Thần Chủ châm chọc cười một tiếng. Đối mặt với Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, Triệu Phong chỉ là Bán Bộ Thần Chủ, có thể làm được cái gì?

- Phải chạy đi!

Ánh mắt Triệu Phong lộ ra thần sắc quyết tuyệt. Bàn tay hắn khẽ lật, trên đó xuất hiện một mảnh vỡ lóe lên tinh quang hư bạch. Thoáng chốc, một cỗ lực lượng Pháp tắc Thời Gian cường đại liền lan tỏa ra, khiến cho cả đại trận phù văn kim sắc cũng thoáng chớp động lên một cái. Đối mặt với nguy cơ như vậy, Triệu Phong không dám giữ lại chút nào nữa!

- Đây là… Mảnh vỡ Tổ khí!

Ngân Dực Thần Chủ trừng mắt há miệng, kêu lên kinh hãi thất thanh. Giờ phút này, hắn rốt cuộc cũng minh bạch vì sao Triệu Phong chỉ mới là Bán Bộ Thần Chủ lại có được lực lượng Pháp tắc Thời Gian như vậy. Hóa ra hắn có được một Mảnh vỡ Tổ khí!

- Mảnh vỡ Tổ khí!

Hai gã Thần Chủ của Cổ Hồn Điện cũng khiếp sợ không thôi. Ngay cả Điện chủ Cổ Hồn Điện, hiện tại cũng chỉ sử dụng Thần khí Cực phẩm, nếu như hắn có được Mảnh vỡ Tổ khí mà nói, ngay từ đầu đã có thể miễu sát Tân Vô Ngân, hoành hành Thần Chủ Nhị Trọng Thiên rồi.

- A?

Tinh Tượng Thần Chủ cũng thoáng có chút kinh ngạc, khẽ mỉm cười. Triệu Phong đã là cá trong chậu, mặc cho hắn xâm lược, đến lúc đó tất cả mọi thứ trên người Triệu Phong cũng đều là sẽ của hắn.

- Phá!

Triệu Phong toàn lực thôi động Mảnh vỡ Tổ khí, chợt rạch mạnh một cái trong hư không. Một đạo hư nhận bạch sắc thật lớn đột nhiên xuất hiện, cũng trong nháy mắt bay ra.

Vù vù vù!

Đạo hư nhận bạch sắc thật lớn kia đánh thẳng lên trên kim trận phù văn, khiến cho nó không ngừng run rẩy. Triệu Phong đang ở trong đại trận, cũng cảm giác được áp chế suy giảm xuống, đã có thể phát huy ra càng nhiều thực lực hơn.

- Một lần nữa, nhất định sẽ có thể phá trận!

Triệu Phong một lần nữa điều động lực lượng trong cơ thể, huy động Mảnh vỡ Tổ khí.

- Ngươi làm những cái này có ý nghĩa gì chứ?

Tinh Tượng Thần Chủ vươn một tay ra, hư không nắm lại. Thoáng chốc, phía trên đại trận kim sắc chợt hiện ra một kim thủ phù văn, chụp mạnh về phía Triệu Phong.

- Không tốt!

Triệu Phong nghĩ muốn né tránh, nhưng lại cảm giác mình làm sao cũng không thể chạy thoát. Thủ chưởng kim sắc kia trực tiếp bắt lấy Triệu Phong một cỗ lực lượng hạn chế càng cường đại hơn hàng lâm xuống. Thoáng chốc, Triệu Phong cảm giác lực lượng mình có thể phát huy ra cũng không ngừng giảm xuống.

- Cứ tiếp tục như vậy, ta sẽ triệt để xong rồi!

Trong lòng Triệu Phong vô cùng nóng nảy, Tả Mâu liên tiếp nhảy lên.

- Hỗn Thiên Hắc Động!

Hắn lại một lần nữa điều động toàn bộ lực lượng, vượt cấp thi triển chiến kỹ Hỗn Thiên Hắc Động cường đại.

Ông oanh!

Ngoài mặt thân thể Triệu Phong chậm rãi hiện lên một tầng Thần lực hôn ám, lan tràn ra lực lượng thôn phệ cường đại vặn vẹo. Nhưng bởi vì có cự thủ kim sắc ràng buộc, Hỗn Thiên Hắc Động cũng không thể nào hình thành đầy đủ. Hơn nữa, cỗ lực lượng hạn chế kia càng ngày càng mạnh hơn, khiến cho Hỗn Thiên Hắc Động không thể cụ bị được uy năng vốn có. Thậm chí Triệu Phong ngay cả muốn duy trì Hỗn Thiên Hắc Động cũng không cách nào làm được.

Hô!

Nháy mắt, Hỗn Thiên Hắc Động liền trực tiếp biến mất. Mà giờ phút này, thực lực Triệu Phong có thể phát huy ra đại khái cũng chỉ có trình độ Cổ Thần Thất giai mà thôi. Một gã Cổ Thần Thất giai ở trong mắt Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, ngay cả một con kiến cũng không bằng.

- Không! Cứ như vậy kết thúc sao?

Trong lòng Triệu Phong cực kỳ không cam lòng, không ngừng rống giận.

Phanh phanh! Phanh phanh!

Trong Không gian Thần Mâu, ngân cầu mộng huyễn kia tựa hồ cảm thụ được sự phẫn nộ của Triệu Phong, chấn động càng thêm kịch liệt hơn. Từng cỗ từng cỗ lực lượng Bản Nguyên khổng lồ không ngừng phát tiết ra.

- Hửm? Lực lượng Bản Nguyên của Thần Linh Nhãn cũng không bị hạn chế!

Triệu Phong phảng phất như đang rơi vào vực sâu tuyệt vọng, trước mắt đột nhiên xuất hiện một sợi dây thừng vậy. Tinh Tượng Thần Chủ hạn chế Thần lực cùng lực lượng linh hồn của hắn, nhưng lực lượng Bản Nguyên của Thần Linh Nhãn lại không bị ảnh hưởng chút nào. Trái lại, dưới nguy cơ xúc tiến, ngân cầu mộng huyễn chấn động càng thêm kịch liệt hơn, trong đó phảng phất như có một cỗ lực lượng tuyệt cường muốn lao ra!

- Nhờ cả vào ngươi!

Triệu Phong khép hờ hai mắt, đặt toàn bộ tâm thần lên trên Thần Linh Nhãn, nếm thử dẫn đạo lực lượng trong ngân cầu mộng huyễn.

Nhìn thấy Triệu Phong từ bỏ chống cự, hoàn toàn không nhúc nhích, Tinh Tượng Thần Chủ khẽ mỉm cười. Hắn tin tưởng vững chắc Triệu Phong có quan hệ với cái chết của Vũ Hành, mà hiện tại chỉ cần hắn bắt giữ Triệu Phong, bên phía Cổ Hồn Điện sẽ có thể thuận lợi đánh bại Cự Thần Điện.

Ong ong!

Kim thủ phù văn đang bắt lấy Triệu Phong kia đột nhiên hòa tan ra, hình thành nên một tầng quang tráo phù văn, bao trùm lấy toàn thân Triệu Phong.

- Kết thúc!

Bị Bí thuật trận pháp vây khốn, Triệu Phong căn bản không có khả năng giãy thoát. Mà tất cả bí mật trên người hắn, đợi sau khi mang trở về, hiển nhiên sẽ biết được rõ ràng.

- Triệu Phong!

Tân Vô Ngân đang đại chiến với Điện chủ Cổ Hồn Điện hét lớn một tiếng, dự định chạy tới cứu viện.

- Đừng mơ tưởng!

Điện chủ Cổ Hồn Điện tự nhiên sẽ không để cho Tân Vô Ngân đi qua, toàn lực quấn lấy hắn. Nam Cung Thánh và Côn Vân phía dưới, trong lòng cũng nóng như lửa đốt, nhưng cái gì cũng đều không thể làm được.

- Đại nhân!

Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc cùng với rất nhiều chủng tộc Thái Cổ khác cũng đều vô cùng phẫn nộ, nhưng đối mặt với Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, bọn chúng có thể làm được gì?

Nhưng đúng lúc này, Tả Mâu Triệu Phong đột nhiên mở ra. Khoảnh khắc này, quang trạch mộng huyễn trên ánh mắt hắn đột nhiên tán xạ ra, hấp dẫn ánh mắt tất cả mọi người trên chiến trường!

- Làm sao lại… Cỗ lực lượng này!

Tinh Tượng Thần Chủ nhất thời sửng sốt. Theo lý thuyết, lực lượng của Triệu Phong đã bị hắn hạn chế, căn bản không thể nào phát huy ra được. Nhưng lực lượng giờ phút này lan tràn ra từ trong Tả Mâu Triệu Phong lại khiến cho trong lòng Tinh Tượng Thần Chủ run rẩy bất an.

- Thần Mâu Huyễn Diệt!

Thời điểm này, có lẽ chỉ có Thần Mâu Huyễn Diệt mới có thể phá giải được khó khăn trước mắt.

Ong ong!

Ngân cầu mộng huyễn bị ý chí mãnh liệt của Triệu Phong ảnh hưởng, rung động càng thêm kịch liệt hơn. Từng cỗ từng cỗ lực lượng Bản Nguyên khổng lồ không ngừng ba động ra. Mà Tả Mâu Triệu Phong cũng ba động lên một tầng đồng lực kinh người.

- Nhiếp!

Tinh Tượng Thần Chủ vươn ra một tay, khẽ quát một tiếng. Đại trận kim sắc ở phương xa trực tiếp biến mất, chỉ còn lại tầng kim tráo phù văn đang khốn trụ Triệu Phong, chậm rãi phiêu phù về phía Tinh

Tượng Thần Chủ. Nhưng đột nhiên, kim tráo phù văn kia chợt dừng lại giữa không trung trong khoảnh khắc.

Oanh!

Một cỗ lực lượng Bản Nguyên Cấm kỵ khổng lồ đột nhiên phá tan ngân cầu mộng huyễn, mạnh mẽ bùng phát ra. Trong Tả Mâu Triệu Phong tản mát ra từng đạo từng đạo quang vụ mộng huyễn càng thêm sáng lạn, cũng kèm theo một cỗ khí tức Thái Cổ chúa tể Man Hoang! Giờ phút này, không chỉ kim tráo phù văn kia chợt run lên, mà toàn bộ phiến thiên địa này cũng đột nhiên rung động một trận.

Ong ong!

Quang mang huyễn thải kia càng ngày càng mãnh liệt hơn, xuyên thấu qua tất cả, lại khiến cho tất cả mọi thứ đều bao phủ một tầng màu sắc sáng lạn giống như mộng huyễn.

Oanh!

Quang thải mộng huyễn khôn cùng từ trong Tả Mâu Triệu Phong phun trào ra. Giờ phút này, đồ án nhãn mâu trên ngân cầu mộng huyễn kia toàn bộ bao phủ thải sắc mộng huyễn. Mà toàn bộ thế giới trước mặt Triệu Phong không mất bao lâu cũng bị nhuộm thành một mảnh thiên đường mộng huyễn!

Toàn bộ thiên địa cũng trở nên run rẩy. Tất cả sinh linh trong phương viên mấy trăm vạn dặm xung quanh thân thể cùng linh hồn cũng run rẩy phát ra từ bản năng. Giờ phút này, thiên địa phảng phất như tĩnh lặng lại, chỉ có Triệu Phong đang động! Hắn mới là chúa tể của thế giới này!

Quang tráo kim sắc bốn phía thân thể Triệu Phong giống như một cái

bọt biển vậy, trực tiếp vỡ nát.

- Phốc!

Xa xa, Tinh Tượng Thần Chủ cũng phun ra một ngụm lớn máu tươi, thân hình chật vật lui về phía sau.

- Làm sao có thể?

Sắc mặt Tinh Tượng Thần Chủ trắng bệch, lộ ra vẻ kinh hãi. Lực lượng thần bí chợt bùng phát ra này khiến cho cả thiên địa cũng phải sợ hãi, càng khiến cho hắn gặp phải lực phản phệ cường đại, linh hồn cùng Thần thể cũng bị thương tổn nghiêm trọng.

- Cái này… Là chuyện gì xảy ra?

Tả Mâu Triệu Phong căng đau vô cùng, thần trí có chút không rõ ràng. Thần Mâu Huyễn Diệt của hắn cũng không thể thi triển ra được. Hắn miễn cưỡng cố gắng ngắm nhìn bốn phía, phát hiện ra hết thảy mọi thứ đều biến thành hình ảnh giống như mộng huyễn.

- Ngân Dực Thần Chủ?

Triệu Phong nhìn lại, giờ phút này Ngân Dực Thần Chủ giống như thân thể hư huyễn đủ mọi màu sắc vậy, ở trước mặt hắn không ngừng run rẩy. Triệu Phong vô ý thức đưa tay chụp mạnh về phía Ngân Dực Thần Chủ. Toàn bộ thiên địa phảng phất như có một cỗ lực lượng vô hình đang tụ tập về phía Ngân Dực Thần Chủ.

- Không!

Ngân Dực Thần Chủ nhìn thấy Triệu Phong vươn tay về phía mình, chẳng biết tại sao, trái tim hắn chợt run rẩy mãnh liệt, cảm thụ được

một cỗ nguy cơ trước giờ chưa từng có. Đột nhiên, toàn thân Ngân Dực Thần Chủ giống như một bông bồ công anh bị gió thổi tiêu tán vậy, hóa thành một tầng quang vụ mộng huyễn, chậm rãi biến mất!

- Đây là… ảo giác sao?

Thần sắc Triệu Phong thoáng ngẩn ra. Ngân Dực Thần Chủ làm sao có thể biến mất như vậy? Nhất định là thần chí hắn không rõ ràng, đã xuất hiện ảo giác!

Xung quanh, tất cả mọi người cũng đều nhìn thấy rõ ràng một màn này. Một gã Thần Chủ Quang Tộc cứ như vậy trống rỗng biến mất!

- Làm sao lại… Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Sắc mặt Quỷ Ngô Thần Chủ lộ ra thần sắc kinh hoàng. Một gã Thần Chủ cường đại cứ như vậy vô duyên vô cớ biến mất! Điều này sao có thể? Trừ phi đây là nằm mơ, mới có khả năng xuất hiện một chuyện quỷ dị như vậy!

- Điều đó không có khả năng!

Điện chủ Cổ Hồn Điện đồng dạng kinh ngạc khủng hoảng. Với nhãn giới Thần Chủ Nhị Trọng Thiên của hắn cũng không cách nào giải thích nổi một màn phát sinh vừa rồi. Sợ rằng ngay cả Ngân Dực Thần Chủ thân là đương sự cũng không hiểu rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

- Cỗ lực lượng này… Thần Mâu! Làm sao có thể?

Tinh Tượng Thần Chủ khủng hoảng thất sắc, vội vàng lui về phía sau.

Chương 1446: Thần Mâu thứ chín

Trong một mảnh rừng rậm hoang vu um tùm mênh mông, giữa không trung sâm lâm đột nhiên xuất hiện một tia không gian vặn vẹo, một đạo nhân ảnh từ bên trong chậm rãi hiện lên. Đó là một lão giả tóc bạc như cước, lại thể hiện ra một loại khí chất cùng lực lượng thần bí nói không nên lời. Nhìn qua, lão giả này giống như là đang treo trên không trung, phiêu lưu theo làn gió vậy. Đột nhiên, cặp mắt lão giả tóc bạc này trực tiếp mở ra.

Ông!

Cặp mắt lão giả có hình dạng như một vòng xoáy, lưu chuyển quang huy đủ mọi màu sắc. Trong nháy mắt lão giả này mở mắt ra, toàn bộ phiến sâm lâm, đại địa, không trung… đều đột nhiên rung động một cái. Mà khí chất của lão giả này cũng phát sinh biến đổi long trời lở đất, thân hình của hắn trở nên vô cùng vĩ ngạn, mái tóc bạc già nua trên đầu trong nháy mắt biến thành đủ mọi màu sắc, theo gió phất phới, giống như một chúa tể tuyệt thế siêu nhiên tất cả!

- Cỗ khí tức này… là Thần Mâu! Nhưng lại rất xa lạ…

Lão giả nhẹ giọng lẩm bẩm. Theo hắn trầm tư, toàn bộ thế giới cũng trở nên âm trầm xuống, áp lực vô cùng. Vạn tượng thiên địa cũng bị nhất cử nhất động của lão giả này thay đổi.

- Chẳng lẽ là… Thần Mâu thứ chín?

Cặp mắt lão giả hiện lên một đạo tinh quang. Thoáng chốc, thiên địa

liền biến sắc, phong vân gào thét, mà thân hình lão giả cũng sớm đã biến mất trong mảnh thế giới hỗn loạn này.

o0o

Cực Nhiệt Địa Ngục, Ngân Dực Thần Chủ mới vừa rồi còn rất tốt, lúc này đã trực tiếp biến mất. Một màn này, ngay cả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên cũng không thể nào giải thích nổi.

- Cỗ lực lượng này… Thần Mâu! Làm sao có thể?

Trong lòng Tinh Tượng Thần Chủ khủng hoảng thất sắc, vội vàng lui về phía sau. Thân là tộc nhân Thiên Cơ Tộc, hắn tự nhiên thập phần hiểu rõ đối với Thần Mâu. Hiện tại, lực lượng Cấm kỵ do Tả Mâu Triệu Phong lan tỏa ra mang đến cho hắn một loại ảo giác giống như chính mắt nhìn thấy Thần Mâu Chúa Tể vậy. Nhưng cỗ lực lượng Thần Mâu này lại tuyệt nhiên bất đồng với Bát Đại Thần Mâu!

- Thần Mâu? Điều đó không có khả năng!

Thần sắc Điện chủ Cổ Hồn Điện nhất thời chấn động. Tuy rằng hắn không biết Bát Đại Thần Mâu, nhưng kể từ sau khi Bát Đại Thần Mâu sinh ra cho đến nay, Điện chủ Cổ Hồn Điện biết rất rõ ràng lực lượng của tất cả bọn họ. Mà Thần Mâu của Triệu Phong vô cùng đặc thù, không thuộc về bất luận cái nào trong Bát Đại Thần Mâu.

- Thật sự là Thần Mâu sao?

Tân Vô Ngân khẽ hít sâu một hơi, ánh mắt có chút mờ mịt. Thật ra, từ rất lâu trước đây hắn đã có loại suy đoán này, nhưng vẫn luôn không dám khẳng định. Giờ phút này, ánh mắt tất cả mọi người đều ngưng tụ trên người Triệu Phong, nhìn chăm chú vào Tả Mâu đang không ngừng lan tỏa ra từng luồng quang vụ mộng huyễn của hắn.

- Trực tiếp hủy diệt Thần Chủ? Đây đến cùng làm sao làm được?

- Tả Mâu của hắn rốt cuộc có lai lịch gì?

Phía dưới, các thành viên hai phe cũng đều kinh thán không thôi.

- Chúc mừng Chúa Tể đại nhân, Thần Mâu triệt để thức tỉnh!

Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc dẫn đầu quỳ rạp trên mặt đất, thần sắc tràn ngập sùng bái. Vốn dĩ, bọn chúng nguyện ý hiệu lực với Triệu Phong, chính là bởi vì Thần Mâu thứ chín của hắn. Mà giờ phút này, Thần Mâu của Triệu Phong đã triệt để thức tỉnh, điều này khiến cho bọn chúng càng thêm tin phục Triệu Phong, nguyện ý khăng khăng một mực đi theo.

- Chúc mừng Chúa Tể đại nhân, Thần Mâu triệt để thức tỉnh!

Ngay sau đó, những chủng tộc Thái Cổ khác cũng nhất tề quỳ rạp xuống. Lời nói của những chủng tộc Thái Cổ này nhất thời khiến cho trong lòng các thành viên ở đây chấn động.

- Chúa Tể đại nhân? Thần Mâu?

Không sai, hiện tại Bát Đại Thần Mâu trong Phạm Trụ cũng đều được mọi người ban tặng cho xưng hào Chúa Tể. Nhưng Thần Mâu của Triệu Phong lại không thuộc về Bát Đại Thần Mâu a!

- Lẽ nào… là Thần Mâu thứ chín?

Tinh Tượng Thần Chủ nhìn chằm chằm Triệu Phong, trong lòng thủy chung không thể nào bình tĩnh trở lại. Trong lòng những người khác ở đây cũng bắt đầu sinh ra ý nghĩ này.

- Thần Mâu thứ chín!

- Thần Mâu thứ chín thức tỉnh, không biết nó đến cùng có lực lượng gì…

Trong lòng Tinh Tượng Thần Chủ hoàn toàn không hiểu nổi ngọn nguồn. Mỗi một cái Thần Mâu cũng đều là Thần Vương Chúa Tể trong Phạm Trụ, có năng lực cực kỳ nghịch thiên. Mà Thần Mâu thứ chín mới xuất hiện này lại không có bất kỳ ghi chép hoặc tin tức gì, là loại Thần Mâu hoàn toàn không biết. Những sự vật không biết luôn khiến cho mọi người sợ hãi, không dám hành động thiếu suy nghĩ!

- Rút lui trước! Thần Mâu của kẻ này đã thức tỉnh, rất khó đối phó! Nhưng hắn cũng trốn không thoát khỏi lòng bàn tay của chúng ta…

Trong lòng Tinh Tượng Thần Chủ lập tức có tính toán. Trước đây hắn dùng Bí thuật trận pháp vây khốn Triệu Phong, kết quả khiến cho Thần Mâu thức tỉnh, tạo thành cho hắn sự phản phệ thật lớn. Điều này khiến cho Tinh Tượng Thần Chủ có ý tứ sợ hãi đối với Thần Mâu của Triệu Phong. Hắn làm sao dám mạo hiểm nguy hiểm tính mạng, vào lúc này đi đối kháng với Thần Mâu thứ chín đã thức tỉnh chứ?

Tinh Tượng Thần Chủ chợt lấy ra một cái mâm kim chúc màu xám bạc, ngồi lên trên đó. Bốn phía cái mâm lập tức mở ra một đạo trận pháp, thủ hộ Tinh Tượng Thần Chủ bên trong.

Tinh Tượng Thần Chủ ngồi trên đạo cụ phi hành đặc thù, trong nháy mắt liền biến mất ở cuối chân trời. Trong lúc hắn bỏ chạy, bên phía Cự Thần Điện, kẻ duy nhất có khả năng ngăn cản hắn chính là Triệu Phong, nhưng lúc này tựa hồ vẫn còn có chút mơ hồ, thần chí không rõ.

- Không tốt! Ngay cả Tinh Tượng Thần Chủ cũng bỏ chạy!

Sắc mặt Điện chủ Cổ Hồn Điện khẽ biến. Thiên Minh Thần Chủ cùng Ngân Dực Thần Chủ cũng đã bị Triệu Phong giết chết, hiện tại ngay cả Tinh Tượng Thần Chủ cũng đã bỏ chạy. Bên phía Cổ Hồn Điện chỉ còn lại có hắn và Quỷ Ngô Thần Chủ. Mà Cự Thần Điện thì có Tân Vô Ngân, Đại Trưởng lão còn có gã Triệu Phong giống hệt Cấm kỵ, khiến cho người ta không dám đụng vào kia nữa!

- Lẽ nào hắn thật sự có được Thần Mâu thứ chín sao?

Điện chủ Cổ Hồn Điện kinh ngạc lẩm bẩm. Vốn dĩ trận chiến này bên phía Cổ Hồn Điện hẳn là sẽ tất thắng, nhưng lại bởi vì một mình Triệu Phong, hết thảy đều đã thay đổi!

- Thần Mâu thứ chín… Thần vực Man Hoang lại có thêm một vị Chúa Tể nữa…

Quỷ Ngô Thần Chủ kinh ngạc cảm khái.

- Phản kích!

Tân Vô Ngân lập tức quát lên.

- Tấn công Cổ Hồn Điện!

Lúc này Đại Trưởng lão mới phản ứng lại. Tinh Tượng Thần Chủ đã bỏ đi, Cổ Hồn Điện đại thế đã mất, hiện tại đúng là thời khắc cực tốt để bọn chúng phản kích.

- Giết!

Phía dưới, tất cả thành viên Cự Thần Điện gào thét một tiếng, điên

cuồng giết ra.

- Lui lại!

Điện chủ Cổ Hồn Điện hạ đạt mệnh lệnh, toàn thể thành viên Cổ Hồn Điện lui lại.

Trên hư không, phương viên vạn dặm xung quanh Triệu Phong, không có bất cứ người nào dám tiếp cận.

- Tả Mâu của ta… Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Lúc này, Tả Mâu Triệu Phong vẫn như cũ truyền đến từng trận từng trận căng đau. Trong Không gian Thần Mâu, ngân cầu mộng huyễn kia vẫn rung động kịch liệt, đồ án nhãn mâu trên đó lóe ra quang trạch mộng huyễn càng thêm chói mắt. Toàn bộ ngân cầu mộng huyễn cũng lặng lẽ phát sinh một hồi lột xác, trở nên càng thêm trong sáng thông thấu.

Trong phạm vi nhất định bốn phía xung quanh Triệu Phong, màu sắc hư không thiên địa cực kỳ nồng đậm, cũng theo sự biến hóa của Tả Mâu Triệu Phong mà vặn vẹo nhìn không rõ.

- Có lẽ cũng giống như lần trước vậy, đợi sau khi lực lượng Bản Nguyên phát tiết ra hết, có khả năng sẽ tốt hơn một chút!

Triệu Phong cố gắng chịu đựng khó chịu, khẽ lẩm bẩm. Lúc trước ở trong Thần Quốc Quang Tộc, huyết mạch của Thái Cổ Tộc đã xúc tiến Thần Linh Nhãn lột xác. Khi đó, hắn cũng là đầu óc hỗn loạn ngất xỉu một trận, không làm được gì cả. Mãi cho tới sau khi thi triển ra Thần Mâu Huyễn Diệt, thả hết lực lượng Bản Nguyên ra ngoài, tất cả mới khôi phục lại như thường.

Triệu Phong cố gắng ngẩng đầu lên, nhìn về phía đám người Cổ Hồn Điện. Lúc này các thành viên Cổ Hồn Điện đã lui lại, do hai vị Thần Chủ bọc hậu.

- Chạy đi đâu?

Triệu Phong hét lớn một tiếng. Một cỗ lực lượng Bản Nguyên Cấm kỵ khổng lồ từ trong Tả Mâu phóng xuất ra, xông thẳng về phía đám người Cổ Hồn Điện. Giờ phút này, Tả Mâu Triệu Phong truyền tới cảm giác đau đớn dị thường, cũng không thể thi triển bất cứ đồng thuật gì. Thân hình hắn khẽ lắc lư, vung tay lên một cái. Quỷ Ngô Thần Chủ của Cổ Hồn Điện nhất thời bị một cỗ lực lượng thần bí ảnh hưởng, đứng thẳng bất động tại chỗ.

Sau một khắc, toàn thân hắn cũng giống như một cái bọt khí vậy, bị những người chạm vào một cái, trực tiếp tiêu tán trong thiên địa.

Một màn này khiến cho Điện chủ Cổ Hồn Điện cách đó không xa toàn thân mạnh mẽ chấn động một cái, trái tim suýt chút nữa nhảy lên tới cổ họng. Nếu là lúc trước, hắn căn bản không tin Ngân Dực Thần Chủ chính là bị Triệu Phong trực tiếp tiêu diệt, thế nhưng lần này hắn đã hoàn toàn tin tưởng.

- Điều này sao có thể? Cho dù là Thần Mâu, cũng không thể cường đại như vậy…

Điện chủ Cổ Hồn Điện bị dọa đến mức nói năng có chút lộn xộn. Mà những thành viên Cổ Hồn Điện còn lại thì càng trực tiếp bị hù dọa cho bể mật. Lại có thêm một gã Thần Chủ cứ như vậy vô duyên vô cớ đã biến mất!

- Trời ạ! Đây rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Đám thành viên Cổ Hồn Điện nhất thời khủng hoảng thất thố, mặc kệ tất cả bỏ chạy tứ tán. Một màn này không chỉ tạo thành rung động lớn như vậy cho bên phía Cổ Hồn Điện, mà tất cả thành viên Cự Thần Điện đồng dạng cũng kinh ngạc bối rối.

- Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Hắn thật sự có được Thần Mâu thứ chín sao?

Trong lòng Cự Ma Cổ Thần vô cùng chấn động. Hiện tại bộ dáng Triệu Phong mơ mơ màng màng như thế, nếu hắn không cẩn thận cũng tùy tiện tiêu diệt bọn chúng như vậy, vậy phải làm sao đây?

- Tựa hồ đỡ hơn một chút rồi!

Trên không trung, Triệu Phong đã hơi chút tỉnh táo lại. Lúc này, cảm giác căng đau trong Tả Mâu hắn đang chậm rãi biến mất. Bất quá thay vào đó, là một cỗ cảm giác ủ rũ, mệt mỏi.

- Vừa rồi… Ta đã giết Quỷ Ngô Thần Chủ sao?

Triệu Phong lẩm bẩm nói. Hết thảy mọi thứ trước mắt hắn cũng sáng lạn màu sắc vô cùng sung mãn, cũng chỉ có trong giấc mộng mới có thể xuất hiện những hình ảnh như vậy. Lần đầu Ngân Dực Thần Chủ biến mất, Triệu Phong chỉ cho rằng mình đang nằm mơ. Nhưng về sau Quỷ Ngô Thần Chủ cũng trực tiếp biến mất, điều này khiến cho Triệu Phong có chút hoài nghi.

Từ từ, cảm giác căng đau trong Tả Mâu của hắn cũng biến mất, thế giới sáng lạn trước mặt cũng đã trở lại bình thường. Hết thảy những thứ trước mắt cũng đều là những gì phát sinh chân thật. Quỷ Ngô Thần Chủ thật sự đã biến mất!

- Hửm? Cỗ khí tức quen thuộc này!

Triệu Phong đột nhiên phát hiện ra một cỗ khí tức vô cùng quen thuộc, Tả Mâu không khỏi thấu thị nhìn lại. Tầm mắt của hắn xuyên thấu qua tầng tầng độc vụ cực nóng, phát hiện ra một đạo thân ảnh màu trắng ở sát biên giới Cực Nhiệt Địa Ngục.

Nàng thân mặc váy trắng, khuôn mặt không linh lạc nhạn, dung nhan tuyệt mỹ thản nhiên điềm tĩnh, một đôi bạch mâu u tĩnh thâm thúy, phảng phất như có thể nhìn thấu vạn vật thế gian. Nàng bình thản đứng thẳng tại chỗ, thể hiện ra một loại cảm giác thần bí khó lường, hư vô mờ mịt không chân thật.

Nàng nữ tử bạch y kia đột nhiên xoay người lại, thân ảnh cấp tốc biến mất.

- Không! Nàng là…

Triệu Phong vô ý thức vươn tay ra, muốn gọi người này lại. Bởi vì khuôn mặt của nàng, thật sự là tương tự với người kia trong trí nhớ của Triệu Phong! Nhưng điều đó không có khả năng! Nữ tử bạch y vừa rồi kia làm sao có thể là người kia trong trí nhớ của hắn chứ?

- Không! Ta… Thật khó chịu!

Triệu Phong vừa muốn đuổi theo, lại phát hiện Tả Mâu của chính mình đột nhiên không mở ra được, một cỗ cảm giác ủ rũ nồng đậm thổi quét thẳng tới, khiến cho toàn thân hắn vô lực.

Phương xa, đại chiến vẫn còn đang tiếp tục. Bên phía Cổ Hồn Điện đại bại, Thần Chủ Cổ Hồn Điện chỉ còn lại có một mình Điện chủ là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, đang bị Tân Vô Ngân cùng Đại Trưởng lão gắt gao truy sát. Mà các thành viên còn lại của Cổ Hồn Điện đã sớm toàn quân tan rã, bỏ chạy tứ tán.

- Tân huynh, ta còn có việc, phải rời đi trước!

Triệu Phong lấy ra một khối lệnh bài truyền tin Cự Thần Điện, truyền vào một đạo tin tức. Sau đó, thân hình Triệu Phong lung lay lắc lư cấp tốc phóng đi. Lúc trước Tả Mâu của hắn phát sinh dị tượng, hẳn là đã kinh động tới những Đại năng chân chính trong Thần vực. Mà lúc này hắn đã vô cùng mệt mỏi, thời điểm này vẫn nên cấp tốc rời khỏi nơi này thì tốt hơn.

Phi hành suốt một ngày sau, trước mặt hắn xuất hiện một phiến biển rộng, đại dương mênh mông vô bờ, trong đó thỉnh thoảng lóe lên mấy đạo bóng đen, hiển lộ khí tức hung ác.

Triệu Phong trực tiếp rơi thẳng vào trong phiến biển rộng này. Dưới sự áp bách của cỗ khí tức Thần Mâu đáng sợ trong chỗ u minh, tất cả các Yêu Thần Cổ Thú phụ cận cũng run rẩy sợ hãi phát ra từ linh hồn, toàn bộ tránh xa. Mà thân thể Triệu Phong thì chậm rãi chìm xuống, cũng theo từng luồng sóng biển ba động, phiêu lưu sâu bên trong biển rộng. Dần dần, não hải của Triệu Phong bị cỗ cảm giác mệt mỏi ũ rũ chiếm cứ, cực độ rã rời lâm vào ngủ say.

- Đạo thân ảnh kia, có phải là Liễu Cầm Hâm không?

Triệu Phong nửa ngủ nửa tỉnh nói mớ một câu. Không sai! Sau khi Thần Mâu của hắn thức tỉnh, nữ tử bạch y mà hắn nhìn thấy kia thật sự là rất giống Liễu Cầm Hâm, ngoại trừ cặp mắt của nàng.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu từ trong Không gian Trữ vật nhảy ra, phóng lên trên người Triệu Phong, cặp nhãn mâu giống như hắc bảo thạch thỉnh thoảng hiện lên một tia ngân trạch.

Không biết đã qua bao nhiêu ngày, cũng không biết đã phiêu đãng tới nơi nào…

Tiểu tặc miêu ngáp dài một cái, chuẩn bị tiến vào Không gian Trữ vật đánh một giấc. Thế nhưng, nó vừa mới ngáp xong, trong biển sâu đã không thấy thân ảnh Triệu Phong đâu nữa! Điều này nhất thời khiến cho Tiểu tặc miêu ngây ngẩn tại chỗ, không biết phải làm sao.

Chương 1447: Trở lại Thiên Cầm Vực

Cực Nhiệt Địa Ngục, sau khi hai đại thế lực Ngũ tinh đại chiến một trận, hoàn cảnh của nơi này cũng trở nên càng ngày càng ác liệt hơn, đẳng cấp nguy hiểm lại tăng lên một cấp bậc.

Một ngày này, trên không trung Cực Nhiệt Địa Ngục đột nhiên xuất hiện một lão giả sắc mặt uy nghiêm trang trọng, mái tóc năm màu theo gió tung bay. Khoảnh khắc lão giả xuất hiện, độc vụ cực nóng trong toàn bộ Cực Nhiệt Địa Ngục đều điên cuồng mạnh mẽ ba động, giống như đang triều bái lão giả vậy.

- Không còn kẻ nào ở đây!

Thần thức của lão giả bao trùm toàn bộ Cực Nhiệt Địa Ngục, lại không phát hiện ra bất kỳ tình huống gì. Trong cơ thể lão giả đột nhiên bộc phát ra một cỗ lực lượng Thần thức vô cùng cường hãn, bao phủ ra bốn phương tám hướng thiên địa. Giờ phút này, toàn bộ thiên địa đều bị Thần thức của lão giả bao trùm tới, cũng xuất hiện các loại dị tượng.

- Thần thức bao trùm hơn phân nửa Xích Tinh Vực, cũng không phát hiện ra Thần Mâu thứ chín!

Lão giả khẽ thở dài một tiếng, thân hình dần dần trở nên trong suốt, phảng phất như đã dung nhập vào trong thiên địa tự nhiên vậy.

Lại đi qua thêm mười ngày, một đạo thân ảnh tối đen như mực đột nhiên hàng lâm nơi đây. Trong cặp mắt hắn tản ra một cỗ khí tức tử

vong nồng đậm, mạnh mẽ áp chế xuống toàn bộ đám độc vụ trong Cực Nhiệt Địa Ngục.

- Đã tới chậm rồi sao?

Ánh mắt Thiên Tịch Thần Chủ khẽ trầm xuống. Sau khi hắn biết được Triệu Phong đã xuất hiện ở nơi này, liền lập tức chạy tới, nhưng cuối cùng vẫn đã tới chậm.

- Hừ! Ta xem ngươi có thể trốn chỗ nào?

Thiên Tịch Thần Chủ hừ lạnh một tiếng, cấp tốc rời khỏi nơi này, tiếp tục truy tìm hành tung của Triệu Phong.

o0o

Tại thời điểm Thiên Tịch Thần Chủ chạy tới Cực Nhiệt Địa Ngục, chuyện tình hai đại thế lực Ngũ tinh đại chiến đã triệt để truyền ra trong Xích Tinh Vực.

Kết quả trận đại chiến, bên phía Cổ Hồn Điện đại bại, bốn gã Thần Chủ chỉ còn lại một mình Điện chủ Cổ Hồn Điện trọng thương bỏ chạy, các thành viên Cổ Hồn Điện cũng bỏ chạy tứ tán. Mà Cự Thần Điện thì thuận lý thành chương chiếm lĩnh địa bàn trước đây của Cổ Hồn Điện. Cự Thần Tộc rốt cuộc lại nhìn thấy ánh mặt trời, trọng chưởng lại những thế lực ngày trước. Đại đa số các thế lực căn bản cũng không dám phản kháng, ngay lập tức quy thuận.

Đồng thời, tin tức Thần Mâu thứ chín đột nhiên xuất hiện cũng truyền lưu ra ngoài. Bất quá trong mắt mọi người, đây đều là những lời nói vô căn cứ mà thôi. Thần Mâu thứ chín vốn hư vô mờ mịt, nếu không tận mắt nhìn thấy hoặc có chứng cớ xác thực, làm gì có người nào chịu tin tưởng đây?

Nhưng vẫn như cũ có không ít Đại năng không ngừng chạy tới Xích Tinh Vực, tựa hồ cũng muốn truy tầm tung tích của Thần Mâu thứ chín phù dung sớm nở tối tàn.

o0o

Triệu Phong trong lúc ngủ mê đã có một giấc mộng… Trong giấc mộng, hắn quay về Đại Lục Vực, dần dần hắn đi tới Nam Lâm Hải, Phù Mộng Thánh Địa, Thiên Cầm Vực…

- Đạo thân ảnh kia, có phải là Liễu Cầm Hâm không?

Triệu Phong chậm rãi đi tới Thiên Cầm Vực. Toàn bộ thiên địa đều giống như một mảnh hình ảnh mộng huyễn, Thiên Thánh Cầm Cung cách đó không xa cũng giống hệt như vậy.

Ông!

Đột nhiên, Triệu Phong chợt giật mình một cái, hết thảy hỗn loạn vặn vẹo trước mắt nhất thời biến mất.

- Tỉnh rồi… Không biết đã ngủ say bao lâu rồi?

Triệu Phong mở mắt ra. Nếu hắn nhớ không lầm, trước đây khi Thần Mâu thức tỉnh đã khiến cho hắn lâm vào ngủ say, mãi cho tới hiện tại hắn mới tỉnh lại.

Đầu tiên, Triệu Phong đảo mắt quan sát bốn phía.

- Hửm? Có gì đó không đúng!

Sắc mặt Triệu Phong nhất thời sửng sốt. Trong thiên địa một mảnh

tối tăm mờ mịt, vụ khí đằng đằng, nguyên khí cực kỳ mỏng manh, không gian cũng vô cùng yếu đuối.

- Đây là nơi nào?

Tả Mâu Triệu Phong ngắm nhìn bốn phía. Phương xa, có một tòa Đảo vực sinh cơ bừng bừng. Nhìn bề ngoài hình dạng tòa Đảo vực này giống như một cây cổ cầm vậy, mơ hồ có thể thấy được cẩm tú sơn hà bên trong đó. Hòn đảo này mang đến cho Triệu Phong khí tức thập phần an hòa cùng thân thiết.

- Đây là… Thiên Cầm Vực!

Toàn thân Triệu Phong khẽ run lên, thần sắc đại biến. Địa điểm hắn lâm vào ngủ say chắc là một cái hải vực nào đó trong Xích Tinh Vực. Nhưng sau khi tỉnh lại, như thế nào lại trở về Thiên Cầm Vực tại Nam Lâm Hải trong Đại Lục Vực rồi?

- Nằm mơ! Nhất định là đang nằm mơ!

Triệu Phong nhắm hai mắt lại, mạnh mẽ xoa xoa. Sau khi Thần Mâu thức tỉnh, Triệu Phong cảm giác chính mình thật sự có chút hồ đồ, thường xuyên nhìn thấy một vài hình ảnh không thể tưởng tượng nổi, tựa như là đang nằm mơ vậy. Mà giờ phút này, không ngờ hắn lại xuất hiện ở phụ cận Thiên Cầm Vực, cái này hiển nhiên là đang nằm mơ!

Triệu Phong lại một lần nữa mở hai mắt ra, nhưng hết thảy trước mắt cũng không hề thay đổi chút nào, hắn vẫn như cũ đang ở tại Thiên Cầm Vực!

- Cái này… Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Triệu Phong nhất thời có chút ngây ngẩn. Như thế nào sau khi chính mình tỉnh dậy lại xuất hiện ở Đại Lục Vực? Chẳng lẽ thời điểm mình đang ngủ, đã bị người khác đưa tới đây sao?

Tuy rằng có chút không rõ, cảm giác không thể tưởng tượng nổi, nhưng Triệu Phong cũng không tiếp tục vướng mắc ở vấn đề này lâu. Nếu thật sự đã trở về, vậy thì cũng tốt! Dù sao trước đây hắn cũng đã dự định có thời gian sẽ trở lại Đại Lục Vực một chuyến. Cho dù đây là giấc mơ, như vậy cũng không sao, cứ xem nó như sự thật, thể nghiệm một phen cũng tốt.

Triệu Phong thoáng điều tra Không gian Trữ vật cùng không gian trong Trường bào Thời Không một chút. Diệt Thế Hắc Long cùng với các phân thân cũng vẫn còn ở bên trong, chỉ có Tiểu tặc miêu là không thấy bóng dáng đâu cả!

- Thiên Cầm Vực, Thiên Thánh Cầm Cung!

Tả Mâu Triệu Phong quét về phía một chốn thế ngoại đào nguyên nào đó trong Thiên Cầm Vực. Trong đó lầu các san sát, phong vận cổ xưa, mơ hồ truyền đến tiếng đàn du dương.

Thân hình Triệu Phong lóe lên, trực tiếp xuất hiện tại Thiên Thánh Cầm Cung. Sau đó, hắn lặng yên không một tiếng động tiến vào nội cung, đi tới Cấm địa của Thiên Thánh Cầm Cung. Đây là một cái vực sâu sương mù bao phủ khắp nơi, xung quanh trống không một mảnh, bộ dáng có chút tịch liêu.

- Không còn nữa?

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên, lẩm bẩm nói. Theo lý thuyết, trong Cấm địa Thiên Thánh Cầm Cung phải có một tòa Phạm Luân Cổ Âm Điện mới đúng, mà Liễu Cầm Hâm chính là đang ở bên trong. Nhưng

hiện tại, nơi này lại không có bất cứ thứ gì!

- Nếu hết thảy những chuyện này không phải là nằm mơ, như vậy Liễu Cầm Hâm cùng với Phạm Luân Cổ Âm Điện đã đi đâu rồi?

Triệu Phong ngẩng đầu lên, trong lòng hiện lên một tia nghi hoặc. Đồng thời, trong đầu của hắn cũng xuất hiện một hình ảnh, đó chính là nữ tử bạch y hắn nhìn thấy tại trong Cực Nhiệt Địa Ngục lúc trước.

- Có lẽ hết thảy những chuyện trước mắt đều là thật! Mà ta cũng thật sự đã về tới Đại Lục Vực!

Trong mắt Triệu Phong lóe lên một tia quang mang. Lúc này hắn vững tin, nữ tử bạch y lúc trước hắn nhìn thấy trong Cực Nhiệt Địa Ngục chính là Liễu Cầm Hâm! Như vậy, Phạm Luân Cổ Âm Điện cùng Liễu Cầm Hâm trong Cấm địa Thiên Thánh Cầm Cung đều không thấy đâu nữa, cũng hoàn toàn có thể giải thích được.

- Trước về lại Thanh Hoa Vực một chuyến a!

Triệu Phong lẩm bẩm một tiếng, chuẩn bị xoay người rời khỏi, nghi ngờ trong lòng hắn đã được giải trừ.

- Kẻ nào? Lại dám xông vào Cấm địa của Thiên Thánh Cầm Cung!

Đúng lúc này, một đạo thanh âm cuồng nộ đột nhiên từ phía sau truyền đến.

- Đã lâu không gặp, Lý Tuyết Di!

Triệu Phong thấp giọng nói, sau đó xoay người lại. Một nàng nữ tử đang đứng trong mông vụ cách đó không xa. Nàng một thân váy dài tuyết bạch, mái tóc dài chấm đất, khí chất xinh đẹp nho nhã tuyệt tục,

còn có một loại cảm giác tiên vận cổ điển vẫy mực thành họa. Nàng nữ tử này chính là kẻ trước đây khi Triệu Phong vừa mới tới Thiên Cầm Vực đã gặp phải, Thủ tịch Đại đệ tử Lý Tuyết Di của Thiên Cầm Thánh Cung!

- Là… ngươi?

Khuôn mặt Lý Tuyết Di từ tức giận nhất thời biến thành kinh ngạc thất sắc, ngọc thủ không khỏi che lấy cái miệng nhỏ nhắn. Không sai! Lúc này xuất hiện trước mặt nàng, chính là đạo thân ảnh vẫn mãi luôn không thể xua tan đi trong đầu nàng kia.

Sưu! Sưu! Sưu!

Đúng lúc này, lại có thêm mấy đạo thân ảnh nữa chạy tới nơi đây.

- Là người phương nào?

- Rốt cuộc là kẻ nào dám lén lút tiến vào Cấm địa của Thiên Thánh Cầm Cung?

Mấy vị cao tầng Đại Đan Nguyên Cảnh, Vương giả của Thiên Thánh Cầm Cung nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong, nhất tề quát lớn. Nhưng đúng lúc này, Cung chủ Lý Tuyết Di của bọn chúng đột nhiên bay thẳng về phía trước, đi thẳng tới trước mặt Triệu Phong, cặp thu mâu xinh đẹp chăm chú nhìn hắn.

- Là ngươi sao? Ngươi đã trở lại nơi này!

Bộ dáng Lý Tuyết Di thanh nhã cao quý, chậm rãi tiến tới trước mặt Triệu Phong, cặp mắt thủy quang ba động.

- Cung chủ!

- Đã xảy ra chuyện gì?

Từng tên từng tên cao tầng Thiên Thánh Cầm Cung ở đây cũng đều trừng mắt há miệng. Lần đầu tiên bọn chúng nhìn thấy Cung chủ của mình tiếp cận một gã nam tử xa lạ như vậy, hơn nữa bộ dáng lại còn thất thần như thế.

Lý Tuyết Di được xem là đệ nhất mỹ nhân của Thiên Cầm Vực, lại càng là Cung chủ của Thiên Cầm Thánh Cung, tuổi còn trẻ đã có tu vi Đại Đế, là Nữ Thần trong lòng của không biết bao nhiêu nam tử. Thậm chí còn có không ít thanh niên tuấn kiệt, cường giả thiên tài thường xuyên không ngại đường xa vạn dặm chạy tới đây, biểu đạt tâm ý với Lý Tuyết Di.

- Ngươi là kẻ nào? Lại dám xâm nhập vào Cấm địa!

Một gã nam tử tóc tím trong đám cao tầng, trong mắt chợt lóe lên một tia ghen tỵ, đột nhiên hét lớn. Nhìn thấy Nữ Thần trong lòng mình lộ ra vẻ mặt như vậy đối với một gã nam tử xa lạ, điều này khiến cho trong lòng hắn thập phần khó chịu.

Oanh!

Đồng thời, trong cơ thể hắn cũng tản mát ra một cỗ khí tức Vương giả cường đại, khiến cho tầng sương mù nồng đậm trong vực sâu nhất thời tiêu tán không còn.

- Câm miệng!

Lý Tuyết Di đột nhiên quát lớn một tiếng. Toàn bộ thiên địa đều ong ong chấn động, cỗ vĩ lực Vương giả kia cũng lập tức tiêu tán vô tung. Khóe miệng gã nam tử tóc tím kia chảy ra một tia huyết dịch, thân

hình lui nhanh về phía sau, khuôn mặt tràn ngập kinh ngạc, muốn nói gì đó nhưng lại thôi.

Đúng lúc này, một lão phụ nhân bộ dáng duyên dáng sang trọng, chợt chậm rãi đi tới.

- Thái thượng Trưởng lão!

Đám cao tầng bốn phía nhất tề hô lớn.

- Là ngươi, Triệu Phong!

Vẻ mặt thần sắc lão phụ nhân hoa lệ lộng lẫy này lúc nào cũng luôn bình thản, nhưng khi nàng nhìn thấy Triệu Phong, toàn thân nàng lại run lên một cái, kinh ngạc thốt lên.

- Lão Cung chủ!

Triệu Phong nhìn về phía vị Cung chủ thượng nhiệm của Thiên Cầm Thánh Cung, khẽ gật đầu một cái. Trước đây vị Cung chủ này đã từng liên thủ với hắn, đối kháng với Tử Vong Đại Đế.

- Triệu Phong?

Mọi người không khỏi lặp lại cái tên này. Một số ít vài người cảm thấy cái tên này có chút quen thuộc. Dù sao, Triệu Phong đã từng mấy lần ghé qua Thiên Thánh Cầm Cung, cũng có không ít người từng gặp qua hắn. Nhưng sau khi Triệu Phong tiến vào Thần vực Man Hoang, khí chất cùng khuôn mặt cũng đã có chút thay đổi.

Trong một căn phòng an tĩnh thanh nhã…

- Phạm Luân Cổ Âm Điện? Chừng năm mươi năm trước, nó đã vô

duyên vô cớ biến mất!

Lý Tuyết Di hồi ức trong chốc lát, trực tiếp nói. Trước đây, Phạm Luân Cổ Âm Điện đột nhiên phiêu phù lên khỏi mặt đất, sau đó chậm rãi biến mất, toàn bộ thành viên của Thiên Thánh Cầm Cung cũng đều bị kinh động.

- Ta cáo từ trước!

Sau khi biết rõ tất cả tình huống, Triệu Phong liền cáo từ rời đi.

Trong phòng, thân hình Triệu Phong đột nhiên trực tiếp biến mất. Thần sắc Lý Tuyết Di thoáng sửng sốt, quỹ tích biến mất của Triệu Phong, ngay cả nàng thân là Hư Thần Đại Đế cũng đều nhìn không thấu.

- Hắn đã đi rồi!

Lý Tuyết Di khẽ cúi đầu, trong mắt toát ra một tia thần sắc bi thương.

- Haizzz… Tuyết Di, ngươi và hắn không phải là người cùng một thế giới!

Lão Cung chủ khẽ thở dài một tiếng, sau đó xoay người rời đi.

o0o

Trong vụ hải mê mê man mang, một đạo hư ảnh lóe lên rồi biến mất. Trở về Đại Lục Vực, Triệu Phong phong ấn tu vi của chính mình xuống, để tránh cho hắn trong lúc vô tình tiết lộ ra khí tức, mang đến tai nạn cho phiến không gian này.

Sau khi rời khỏi Thiên Thánh Cầm Cung, dọc đường trở về, Triệu

Phong lại cố ý ghé qua một vài chỗ, gặp qua một vài người quen cũ trước đây, ví dụ như Tử Mộc Đại Đế, Vĩnh Phong Điện Chủ…

Thời gian còn lại, Triệu Phong tiến hành nghiên cứu Tả Mâu của mình. Lần này Tả Mâu lột xác, đã mang đến cho Triệu Phong một loại cảm giác hết sức kỳ quái. Hắn thậm chí còn suy đoán, chính mình đột nhiên trở về Đại Lục Vực, có lẽ cũng có quan hệ nhất định với Tả Mâu.

- Thần Mâu thứ chín sao?

Triệu Phong cảm thụ được Thần Linh Nhãn không tầm thường. Trước đây hắn từng gặp qua hình chiếu khóa không của Thời Không Chúa Tể, cho nên cũng có thể xác định Thần Linh Nhãn của chính mình đã đạt tới cấp bậc Thần Mâu!

Trong Không gian Thần Mâu, ngân cầu mộng huyễn kia trong sáng thông thấu, giống như một viên thủy tinh cầu vậy. Mà bên trong thủy tinh cầu là một mảnh mộng huyễn. Thật giống như trong cái thủy tinh cầu này bao hàm tất cả màu sắc của thế gian vậy. Mà trên thủy tinh cầu, một cái đồ án nhãn mâu mộng huyễn phát quang rạng rỡ.

Mấy ngày sau, Quần Đảo vực Cổ Thanh, Thanh Hoa Vực, một đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện trên không trung của Thanh Hoa Vực.

Chương 1448: Mộng Huyễn Thần Mâu

Thanh Hoa Vực, Bắc Đại lục, Đại quốc Thiên Bồng… Một gã thanh niên ngân phát chợt lóe lên trong hư không, ánh mắt mang theo thần sắc hoài niệm, đảo qua tất cả bốn phía.

- Cũng không thay đổi bao nhiêu!

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm một tiếng. Đại quốc Thiên Bồng hiện tại vẫn là do Thiết Huyết Giáo chấp chưởng. Hắn vốn định tìm Thiết Ma ôn chuyện cũ một chút, nhưng Thiết Ma cũng không có ở trong giáo, Hồng Giáo chủ cũng không thấy hình bóng.

Thời điểm đi ngang qua Lục Vu Tháp, Triệu Phong cũng dừng lại trong chốc lát. Lục Vu Tháp ở trong toàn bộ Thanh Hoa Vực cũng có danh tiếng cực lớn. Mà hết thảy điều này cũng bởi vì trong này từng có một vị trí giả cư trụ. Tuy rằng vị trí giả này đã không còn ở đây, nhưng tòa tháp vẫn như cũ còn ở chỗ này, trở thành kiến trúc cổ truyền kỳ của Đại quốc Thiên Bồng.

- Lẽ nào Lục Vu Trí giả cũng là tộc nhân Thiên Cơ Tộc?

Triệu Phong không khỏi nhớ tới Đại Lại Miêu ở bên cạnh Lục Vu Trí giả, nó cũng là một con Thiên Cơ Miêu! Lúc trước ở Thần Quốc Quang Tộc, hắn đã từng gặp qua Đại Lại Miêu. Nếu nói như vậy, Lục Vu Trí giả tất nhiên cũng đang ở trong Thần vực Man Hoang.

Tâm thần Triệu Phong không khỏi run lên. Trong Thần Quốc Quang Tộc, hắn đã giết chết Vũ Hành, kẻ có được huyết mạch Thái Cổ Tộc.

Mà Vũ Hành vốn là người của Thiên Cơ Tộc. Mặt khác, hắn lại còn đắc tội Tinh Tượng Thần Chủ của Thiên Cơ Tộc. Có thể nói, hắn đã triệt để đắc tội cả Thiên Cơ Tộc. Nếu Lục Vu Trí giả cũng là người của Thiên Cơ Tộc, như vậy ngày sau bọn họ có thể nào gặp lại bằng binh khí hay không?

- Hắn thân là Thiên Cơ Tộc, vì sao lại từ Thần vực Man Hoang chạy tới nơi này làm gì?

Thiên Cơ Tộc, chủng tộc thần thoại bài danh thứ ba trong Thái Cổ Vạn Tộc, mà bản thân Lục Vu Trí giả lại có được Thiên Cơ Miêu, thân phận tất nhiên cũng không tầm thường. Nhưng một vị cường giả như vậy lại hạ mình chạy tới một chốn ngoại vực bụi bậm. Chẳng lẽ là bởi vì Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong sao?

- Khi đó Trí giả hẳn là vẫn chưa biết Thần Mâu thứ chín của ta mới đúng!

Triệu Phong khẽ lắc đầu. Trước đây Trí giả cũng không hề tiết lộ ra điểm ấy, chỉ nói là Tả Mâu Triệu Phong có triển vọng trưởng thành đến trình độ so sánh được Bát Đại Thần Mâu. Nhưng cho dù là như vậy, Lục Vu Trí giả hẳn là cảm thấy rất hứng thú đối với Tả Mâu của Triệu Phong. Theo lý thuyết, hắn thân là Thiên Cơ Tộc, hẳn là nên cướp đi nhãn mâu của Triệu Phong cầm đi tiến hành nghiên cứu.

Thế nhưng Lục Vu Trí giả lại không làm như vậy, điều này khiến cho Triệu Phong có chút nghi hoặc, lo lắng trong lòng cũng giảm xuống không ít. Hắn cảm giác, trước đây Lục Vu Trí giả đã không cướp đi nhãn mâu của hắn, như vậy ngày sau gặp lại, hắn cũng sẽ không đối địch với Triệu Phong.

- Không quản nhiều như vậy!

Triệu Phong khẽ lắc đầu, cấp tốc bay đi. Đi phỏng đoán ý nghĩ của Thiên Cơ Tộc, cái này căn bản chính là tự dằn vặt đầu óc của mình.

Cũng không bao lâu, Triệu Phong đã trở về tới Hồng Hồ Thành. Trên người Triệu Phong chợt hiện lên một tầng quang vụ mộng huyễn. Dần dần, khuôn mặt của hắn dần dần thay đổi thành bộ dáng Triệu Phong lúc sinh ra tại Thanh Hoa Vực.

Phủ Thành chủ, trong thư phòng, Liễu Cửu Thiên đang cầm một bức tranh thủy mặc, ngắm nhìn nàng nữ tử thanh u điềm tĩnh ở trên đó, giữa hai hàng lông mày tang thương toát ra một tia thần sắc yêu thương.

Cộc cộc!

Ngoài thư phòng chợt vang lên thanh âm gõ cửa.

- Kẻ nào?

Liễu Thành chủ thu hồi bức tranh thủy mặc, sắc mặt lộ ra một cỗ uy nghiêm nho nhã.

- Liễu bá, là ta!

Triệu Phong đẩy cửa bước vào. Hắn có thể thần không biết quỷ không hay tiến vào Phủ Thành chủ, nhưng thư phòng là không gian cá nhân của Liễu Cửu Thiên, hắn gõ cửa rồi mới vào.

- Phong nhi?

Vẻ mặt Liễu Thành chủ sửng sốt, mở lớn cặp mắt nhìn chằm chằm Triệu Phong. Trước đây, sau khi Triệu Phong cùng Liễu Cầm Hâm biến mất, toàn bộ Đại quốc Thiên Bồng, toàn bộ Thanh Hoa Vực,

cũng không có nửa điểm tin tức của hai người.

- Phong nhi, mau ngồi a!

Hai hàng lông mày Liễu Thành chủ giãn ra, trên mặt lộ ra nụ cười thân thiện. Trong mắt hắn, con gái của mình đang ở cùng một chỗ với Triệu Phong. Hiện tại mặc dù Liễu Cầm Hâm không có cùng Triệu Phong trở về, nhưng hắn lại có thể từ chỗ của Triệu Phong, biết được tin tức của Liễu Cầm Hâm.

- Cầm Hâm nàng hiện tại cũng rất tốt! Ngươi không cần lo lắng!

Triệu Phong cũng chỉ có thể nói như vậy. Người của Thanh Hoa Vực biết được Đại Lục Vực cùng Vương triều cũng không nhiều lắm, nếu Triệu Phong lại nói về Thần vực Man Hoang, như vậy bọn họ lại càng khó tiếp nhận rồi.

- Vậy sao?

Liễu Thành chủ khẽ cười cười, giữa hai lông mày vẫn như cũ có chút mất mác.

- Đây là những thứ Cầm Hâm nhờ ta đưa cho ngươi! Cũng là một vài loại trân tài giúp trì hoãn sinh mệnh, tăng lên tuổi thọ. Lần này nàng có việc bận, nên không theo ta trở về. Nhưng nàng nói sau này nàng nhất định sẽ trở về thăm ngươi!

Triệu Phong lấy từ trong Không gian Trữ vật ra một vài loại thiên địa trân tài. Những loại trân tài này cũng là do hắn mua từ các Hư Hải Linh Điện dọc đường. Dù sao những trân tài bản thân hắn cất giữ đều có phẩm cấp rất cao, thấp nhất đều là những trân tài hữu dụng đối với Chân Thần Lục giai, làm sao có thể để cho kẻ chỉ có tu vi Chân Linh Cảnh phục dụng được?

Liễu Thành chủ hết sức trịnh trọng tiếp nhận những trân tài trong tay Triệu Phong. Những trân tài này đối với Liễu Cửu Thiên tu vi Chân Chủ Đỉnh phong mà nói, cũng là cực kỳ trân quý. Nếu như phục dụng toàn bộ, chí ít có thể tăng lên thêm một vạn năm thọ mệnh.

Sau khi Triệu Phong rời đi, ngay ngày hôm sau, Liễu Thành chủ liền thuận lợi đột phá Đan Nguyên Cảnh, trở thành Đan Nguyên Tôn Giả. Tuy rằng tác dụng chủ yếu của những thiên địa trân tài kia đều là tăng lên thọ mệnh, nhưng đối với những phương diện khác của kẻ tu hành, cũng có một chút xúc tiến hoặc nhiều hoặc ít.

o0o

Hoành Vân Chi Địa, Tương Vân Quốc, Hiểu Nguyệt Tông…

Hiện tại thực lực Hiểu Nguyệt Tông đã tăng vọt, trở thành đệ nhất đại tông của Thập Tam Quốc. Tu vi của Tông chủ Dương Càn cũng đạt tới Chân Huyền Tiểu thành. Dù sao trước đây Dương Càn cũng là Thủ tịch Đại đệ tử của Hiểu Nguyệt Tông, bản thân thiên phú cực giai, hơn nữa trước khi Triệu Phong đi cũng đã cung cấp cho hắn một vài loại tài nguyên, tu luyện tới cảnh giới như thế cũng không có gì kinh ngạc.

Triệu Phong ở Hiểu Nguyệt Tông cùng Tương Vân Quốc cũng có địa vị như Thần thánh vậy, vì để tránh cho tạo thành những phiền toái không cần thiết, Triệu Phong chỉ báo cho một vài thành viên biết được tin tức chính mình trở về.

Cấm địa Hiểu Nguyệt Tông, đám người Đại Trưởng lão, Dương Càn, Lâm Phàm, Quan lão, Trương lão, Nhiễm Tiểu Uyển… đang tề tụ một đường. Bọn họ không thể nghi ngờ chính là những người có quan hệ vô cùng tốt với Triệu Phong trong Hiểu Nguyệt Tông.

- Triệu Phong, không nghĩ tới chúng ta còn có thể gặp lại ngươi!

Quan lão, Trương lão tóc bạc như cước, hiển nhiên là đại nạn sắp tới.

- Triệu sư đệ, ngươi ở bên ngoài lăn lộn như thế nào?

Dương Càn cùng Lâm Phàm cũng vô cùng hướng tới đối với thế giới bên ngoài Thanh Hoa Vực.

- Thế giới bên ngoài… Đợi sau khi các ngươi đi ra, tự nhiên sẽ biết!

Triệu Phong mỉm cười, bộ dáng thần thần bí bí.

Ở trong Cấm địa, đám cao tầng Hiểu Nguyệt Tông cùng với Triệu Phong chuyện trò vui vẻ, vô cùng thích ý. Trước khi rời đi, Triệu Phong cũng lấy ra một vài loại trân tài giúp tăng lên tuổi thọ. Kỳ thật, hắn có thể trực tiếp đề thăng tu vi của những đồng môn ngày trước này. Một khi tu vi tăng lên, thọ mệnh tự nhiên cũng sẽ tăng lên. Nhưng con đường võ đạo vẫn phải do tự mình cảm ngộ, từng bước từng bước tiến tới mới thỏa đáng.

Sau khi từ biệt nơi đây, Triệu Phong trở về địa phương nơi phụ mẫu của mình, cùng với các thành viên Triệu Tộc năm xưa đang ở. Hắn trở về, tự nhiên khiến cho tất cả mọi người kinh ngạc không thôi. Những ngày kế tiếp, Triệu Phong ở lại nơi này, làm bạn bên người phụ mẫu. Thật vất vả mới trở về một chuyến, Triệu Phong quyết định ở lại chỗ này một đoạn thời gian.

Bất luận một kẻ tu hành cường đại nào cũng sẽ có lúc mệt mỏi, muốn nghỉ ngơi một chút. Hiện tại, Triệu Phong chính là đang ở trong trạng thái này. Hắn xem chính mình như một người người bình thường,

cùng với phụ mẫu trôi qua những ngày bình đạm, quên đi tu luyện, quên đi tất cả trong Thần vực Man Hoang.

Một lần ở lại này chính là năm năm! Đối với Triệu Phong hiện tại mà nói, năm năm căn bản không tính là cái gì, có lẽ một lần hắn bế quan trong Thần vực Man Hoang cũng đã hơn năm năm, hoặc là một đoạn lộ trình xa xôi cũng đã hơn năm năm rồi.

Trước khi rời đi, Triệu Phong đã thi triển thủ đoạn nghịch thiên, dùng trân tài cao đẳng của Thần vực Man Hoang, tiến hành nghịch thiên cải mệnh cho phụ mẫu, khiến cho bọn họ trở nên trường sinh bất tử. Quá trình này tương đối lâu dài, dù sao võ giả bình thường cũng rất khó hấp thu những trân bảo cấp bậc Chân Thần. Trong thời gian này, Triệu Phong lại tiến hành nghiên cứu Thần Mâu của chính mình.

- Thần Mâu thứ chín sao? Vậy thì gọi ngươi là Mộng Huyễn Thần Mâu a!

Triệu Phong đặt tên cho Thần Mâu thứ chín. Hắn lâm vào ngủ say, thấy một giấc mơ, liền quay trở về Thanh Hoa Vực! Điều này thật sự là không thể tin nổi, chỉ có thể dùng hai chữ mộng huyễn để hình dung cái Thần Mâu rồi.

Kế tiếp, Triệu Phong liền nghiên cứu những năng lực của Thần Mâu thứ chín này. Bởi vì hắn phát hiện, ở chỗ này vận dụng lực lượng của Thần Mâu, cũng sẽ không ảnh hưởng tới phiến không gian này.

Hắn điều động ra một cỗ lực lượng Bản Nguyên, dung nhập vào Mộng Huyễn Thần Mâu. Sau một khắc, tất cả trước mắt Triệu Phong dần dần bao phủ một tầng màu sắc sáng lạn.

- Trước đây, dường như cũng là dưới loại trạng thái như thế này, ta chỉ khẽ vung tay lên, đã trực tiếp tiêu diệt đám người Ngân Dực Thần

Chủ cùng Quỷ Ngô Thần Chủ!

Triệu Phong đột nhiên nghĩ đến cái gì. Nếu như tất cả những thứ này đều là chân thật, như vậy cũng quá kinh khủng rồi. Chỉ khẽ vung tay lên, liền trực tiếp tiêu diệt một người! Vì thế, Triệu Phong liền bắt đầu nghiên cứu, nếm thử loại năng lực này.

Một ngày nào đó…

Ong ong!

Trong Tả Mâu Triệu Phong ba động ra lực lượng Bản Nguyên khổng lồ. Dần dần, hết thảy mọi thứ trước mắt hắn cũng trở nên như mộng như ảo, tất cả mọi vật cũng tràn ngập những màu sắc xinh đẹp nhất thế gian. Triệu Phong vươn tay chạm lên cái bàn bên cạnh hắn. Cái bàn này liền giống hệt như một cái bọt khí vậy, lập tức vỡ nát, trực tiếp biến mất.

- Loại năng lực này là sự thật!

Trong lòng Triệu Phong kích động không thôi. Hắn nhẹ nhàng chạm vào cái bàn, liền khiến cho nó trực tiếp biến mất. Mà hắn lại chạm vào một cái ghế bên cạnh, cái ghế đồng dạng cũng giống như bọt khí vậy, trực tiếp nghiền nát biến mất.

Dần dần, trong Tả Mâu Triệu Phong chợt xuất hiện một tia cảm giác căng đau, hắn mới rời khỏi loại trạng thái này.

- Loại năng lực này tiêu hao thật lớn a!

Triệu Phong có chút kinh ngạc nói. Tuy rằng hắn chỉ mới tiêu diệt một cái bàn, một cái ghế, nhưng bản thân duy trì loại trạng thái này cũng có sự tiêu hao thật lớn. Trước đây, có thể là do Thần Mâu của hắn

vừa thức tỉnh, lực lượng Bản Nguyên quá nhiều, cho nên mới có thể duy trì loại trạng thái này thời gian dài, hủy diệt được hai vị Thần Chủ Nhất Trọng Thiên cường đại.

Ngoại trừ tiêu hao lực lượng Bản Nguyên ra, Triệu Phong lại còn cảm giác tâm thần của chính mình vô cùng uể oải, thậm chí còn cảm thấy vô cùng buồn ngủ nữa.

- Xem ra, loại năng lực Mộng Huyễn Hỏa này cũng có tiêu hao cực lớn đối với tâm thần!

Tuy rằng nói như vậy, nhưng loại năng lực này không cần hao tổn Thần lực, lực lượng linh hồn, đồng lực… Mộng Huyễn Hóa chính là cái tên mà Triệu Phong đặt cho loại năng lực này. Mặt khác, Triệu Phong chợt nghĩ tới năng lực Mộng Tưởng Thành Chân, tựa hồ cũng vô cùng tiêu hao tâm thần, dễ dàng mệt mỏi.

- Như vậy gọi nó là lực lượng tâm niệm a!

Triệu Phong suy ngẫm trong chốc lát, đưa ra lời tổng kết. Trong các loại năng lực, tiêu hao tâm niệm chủ yếu là năng lực Mộng Tưởng Thành Chân cùng với Mộng Huyễn Hỏa.

Sau khi Triệu Phong thành công nghịch thiên cải mệnh cho phụ mẫu, khiến cho bọn họ trường sinh bất tử, hắn liền rời khỏi nơi này.

- Khô Lâu Điện chủ đang ở đâu?

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên. Khô Lâu Điện chủ vẫn luôn trấn thủ Thanh Hoa Vực, bảo vệ nơi này hòa bình, Triệu Phong cũng nên tưởng thưởng cho hắn một chút.

Thần thức Triệu Phong nhất thời lan tỏa ra, dần dần bao trùm toàn

bộ Thanh Hoa Vực. Nhưng hắn cũng không phát hiện ra bóng dáng của Khô Lâu Điện chủ. Kể cả Thiết Ma cùng Hồng Giáo chủ cũng không phát hiện được.

- Có chút kỳ quái a!

Triệu Phong lập tức đi tới Thiết Huyết Giáo, từ trong miệng các thành viên cao tầng biết được tất cả. Thân hình của hắn liền trực tiếp biến mất!

o0o

Không gian ngoại vực Thanh Hoa Vực, trong một mảnh vụ hải mênh mang, đang có hai phe nhân mã phiêu lập giữa hư không. Kẻ dẫn đầu một phương trong đó là một khô lâu nhân kim ngân văn lạc đan xen, cùng với một gã cự hán thiết tháp thân cao hai trượng.

- Khô Lâu Điện chủ, Nam Vũ Tông chủ! Các ngươi không hề có một chút phần thắng nào, mau chóng quy thuận Tà Linh Thánh Tông ta a!

Đối diện bọn họ, một lão giả hắc bào gầy như que củi phát ra thanh âm âm sâm. Khí tức của hắn đạt tới Vương giả Đỉnh phong, viễn siêu Khô Lâu Điện chủ cùng với cự hán thiết tháp kia. Ở bên cạnh lão giả khô gầy còn có bốn năm gã cường giả Vương giả khác.

- Khặc khặc… các ngươi phản kháng cũng vô dụng thôi! Toàn bộ thế giới này đã sắp sửa trở thành của chúng ta rồi!

Lão giả khô gầy kia tiếp tục nói.

Đối diện hắn, Khô Lâu Điện chủ, Nam Vũ Tông chủ còn có những cường giả đỉnh cao nội vực khác đều lộ ra khuôn mặt đắng chát.

Chương 1449: Mộng Huyễn Hóa

- Khặc khặc… các ngươi phản kháng cũng vô dụng thôi! Toàn bộ thế giới này đã sắp sửa trở thành của chúng ta rồi!

Lão giả khô gầy kia tiếp tục nói.

Đối diện hắn, Khô Lâu Điện chủ, Nam Vũ Tông chủ còn có những cường giả đỉnh cao nội vực khác đều lộ ra khuôn mặt đắng chát.

Mấy chục năm trước, một cái thế lực tên là Tà Linh Thánh Tông tại một cái Đảo vực nào đó thuộc Quần Đảo vực Cổ Thanh đã cấp tốc quật khởi. Chỉ ngắn ngủi trong mấy năm, đã chiếm đoạt tất cả các thế lực trong Đảo vực, thống nhất toàn bộ Đảo vực. Sau đó rất nhanh, Tà Linh Thánh Tông liền đem mục tiêu mở rộng đến các Đảo vực phụ cận. Ví dụ như Thanh Hoa Vực, còn có Lưu Quang Vực, Đảo vực của vị Nam Vũ Tông chủ kia.

Sau khi phát hiện ra ý đồ xâm chiếm của Tà Linh Thánh Tông, hai đại Đảo vực liền đạt thành nhận thức chung, nhất trí cùng kháng địch. Nhưng kết quả lại vượt quá dự liệu, trong lúc hai đại Đảo vực chống lại Tà Linh Thánh Tông, rất nhiều lần ăn phải thiệt thòi thật lớn. Lần này là lần đầu tiên cả ba phương thế lực chính thức giao phong với nhau.

- Toàn bộ thế giới? Hừ! Ngươi quá vô tri rồi!

Khô Lâu Điện chủ biết rõ mình không phải là đối thủ của lão giả khô gầy, nhưng đối phương dám mạnh miệng tuyên bố xưng bá toàn bộ

thế giới, điều này khiến cho hắn cảm thấy buồn cười. Đã từng cùng Triệu Phong đi xông xáo Thương Hải, hắn tự nhiên biết rõ phiến Hải vực này mênh mông đến thế nào, trong đó có bao nhiêu quái vật khổng lồ! Mà ở xa xôi phía Bắc còn có Vương triều Đại lục nữa!

- Khặc khặc… đám các ngươi cái gì cũng không biết! Chỉ là một đám nhà quê mà thôi!

Vẻ mặt lão giả khô gầy kia tràn ngập khinh thường, cười to dữ tợn.

- Tông chủ, nếu bọn chúng không chịu phục tùng, cứ việc dùng thực lực khiến bọn chúng khuất phục!

Bên cạnh lão giả khô gầy, một lão giả mỏ nhọn đột nhiên đứng ra, trong mắt lóe lên hung quang huyết hồng.

- Giết!

Lão giả khô gầy trực tiếp hạ lệnh.

Một phương nhân mã của Tà Linh Thánh Tông mang theo sát ý hung tàn, trực tiếp xông thẳng về phía liên quân Thanh Hoa Vực cùng Lưu Quang Vực. Liên quân hai Đảo vực cũng mạnh mẽ phản kháng. Trong số này, Hồng Giáo chủ, Thiết Ma, còn có các cường giả Đại quốc Thiên Bồng, các cao tầng của Liên minh Thánh Vực cũng có mặt trong đó.

Nhưng không mất bao lâu, liên quân hai Đảo vực liền rơi xuống hạ phong. Tà Linh Thánh Tông không chỉ viễn siêu liên quân hai Đảo vực trên phương diện chiến lực đỉnh cao, mà thực lực cao tầng cũng viễn siêu cường giả hai Đảo vực. Theo như hai Đảo vực điều tra, công pháp mà Tà Linh Thánh Tông tu hành mặc dù tà ác nhưng lại rất cao đẳng, phẩm cấp viễn siêu các loại công pháp mà những kẻ tu

hành trong Đảo vực tu luyện.

- Haizzz… nếu như Triệu Phong hoặc Vũ Thiên Hạo vẫn còn ở nơi này, có lẽ sẽ có thể giải quyết dễ dàng tất cả rồi!

Hồng Giáo chủ khẽ thở dài một tiếng. Trước đây, Triệu Phong cùng Vũ Thiên Hạo chính là hai Thiên Kiêu Chi Vương đặt song song nhau. Thời điểm Triệu Phong rời khỏi Thanh Hoa Vực cũng đã có tu vi Đại Đế, mà Vũ Thiên Hạo cũng đã là cường giả Tôn Chủ đỉnh phong. Với tiềm lực của hai người bọn họ, hiện tại không biết đã trưởng thành đến mức độ nào.

- Đã qua nhiều năm như vậy, Triệu Phong vẫn không có một điểm tin tức nào…

Thiết Ma khẽ lắc đầu, không ôm bao nhiêu hy vọng.

- Nhận lấy cái chết a!

Một trong hai gã Tôn Giả của Tà Linh Thánh Tông trực tiếp đánh tới.

Hồng Giáo chủ cùng Thiết Ma, kể cả mấy vị cường giả Chân Chủ Cảnh khác nhất tề cùng chống lại hắn. Nhưng đối phương tu luyện công pháp Tà đạo cao thâm, thực lực quá mức mạnh mẽ, trong nháy mắt đã bức lui tất cả mọi người.

- Phốc!

Hồng Giáo chủ cùng Thiết Ma nhất tề phun ra một ngụm máu tươi, mà mấy vị cường giả Chân Chủ Cảnh, chỉ còn lại có một người đứng thẳng nổi.

- Các ngươi lui ra phía sau đi!

Khô Lâu Điện chủ khẽ quát một tiếng, trong tay xuất hiện một cây trận kỳ.

Vù vù!

Một tầng quỷ thi diễm vân nồng nặc xuất hiện giữa không trung, phát ra một cỗ thi khí cùng oán lực bàng bạc chấn động thiên địa. Trong quỷ thi diễm vân kia hiển lộ ra một trăm tròng mắt huyết hồng sắc dữ tợn. Đám thi khí và oán lực từ trong quỷ thi diễm vân kia phát tán ra so với thời điểm năm xưa Triệu Phong rời đi còn nồng nặc hơn một chút. Tu vi khí tức của mỗi một con quỷ thi trớ chú trong đó cũng đều tiếp cận Đại Đan Nguyên Cảnh.

Trong nháy mắt Quỷ Thi Đại Trận tế xuất ra, nhất thời chấn nhiếp mấy gã Vương giả của Tà Linh Thánh Tông. Cộng thêm thực lực của bản thân Khô Lâu Điện chủ, phối hợp với Quỷ Thi Đại Trận, liền có thể khống chế được ba gã Hư Thần Vương Giả.

- Đây chính là Quỷ Thi Đại Trận của Khô Lâu Điện chủ trong truyền thuyết?

Nam Vũ Tông chủ nhìn thoáng qua đại trận này, trong lòng âm thầm kinh ngạc.

- A? Bộ đại trận này tuy rằng đã đạt tới cực hạn, nhưng cũng xem như khá tốt!

Lão giả khô gầy của Tà Linh Thánh Tông phiêu lập giữa hư không, nhìn về phía Khô Lâu Điện chủ. Hiện tại hắn còn chưa xuất thủ, mà hai Đảo vực đã dốc hết toàn lực, nhưng vẫn như cũ rơi xuống hạ phong.

- Bộ trận pháp này, bản Tông chủ xem trọng!

Ánh mắt lão giả khô gầy lóe lên một tia tà quang, thân hình đột nhiên lao ra, bức thẳng về phía Khô Lâu Điện chủ.

- Không tốt!

Sắc mặt Khô Lâu Điện chủ khẽ biến, khí thế toàn thân nhất thời giảm xuống. Dựa vào Quỷ Thi Đại Trận đối mặt với ba gã Vương giả, đã là cực hạn của hắn. Nếu lại có thêm một gã Vương giả nữa tham gia, hắn chắc chắn sẽ thất bại không thể nghi ngờ. Huống hồ gã Vương giả kia lại còn là cường giả mạnh nhất của đối phương, Tông chủ của Tà Linh Thánh Tông!

Thủ trảo của lão giả khô gầy duỗi ra một cái, ngưng tụ ra một cái quỷ trảo bạch cốt sâm sâm thật lớn, trực tiếp đánh tới. Quỷ trảo thật lớn kia trực tiếp oanh kích lên trên Quỷ Thi Đại Trận, lực lượng Cốt đạo khổng lồ đáng sợ mạnh mẽ phóng xuất ra. Nhất thời, thân thể tất cả quỷ thi trong Quỷ Thi Đại Trận nhất tề vỡ vụn, uy năng toàn bộ đại trận nhất thời giảm xuống. Mà thân hình Khô Lâu Điện chủ từ trên Quỷ Thi Đại Trận liền trực tiếp bay thẳng về phía sau.

- Không!

Vẻ mặt Khô Lâu Điện chủ thê thảm. Bộ đại trận này là át chủ bài lớn nhất trong tay hắn. Bản thân hắn cũng chỉ có thực lực Vương giả, sau khi phối hợp với Quỷ Thi Đại Trận mới có thể ngắn ngủi chống lại ba gã Vương giả. Một khi mất đi đại trận này, bọn chúng chắc chắn sẽ thất bại không thể nghi ngờ! Hơn nữa, bộ đại trận này là do hắn từng bước từng bước bồi dưỡng cho tới hiện tại, cũng là do trước đây Triệu Phong lưu lại cho hắn.

- Khặc khặc… sau này, tòa đại trận này sẽ là của ta!

Lão giả khô gầy phóng tới trên Quỷ Thi Đại Trận, ba động ra một cỗ ý chí linh hồn cường đại, mạnh mẽ hủy diệt ấn ký linh hồn trong đại trận. Trong nháy mắt, ấn ký linh hồn của Khô Lâu Điện chủ đã bị lão giả khô gầy xóa đi.

- Hửm? Còn có ấn ký linh hồn của người khác! Hơn nữa lại nhỏ yếu như vậy!

Lão giả khô gầy âm trầm cười một tiếng, khẽ chạm tới ấn ký linh hồn trên mấy cỗ quỷ thi trong đó.

- Hửm? Kẻ nào?

Ngay khi vừa chạm tới ấn ký linh hồn nhỏ yếu trên mấy cỗ quỷ thi kia, lão giả khô gầy đột nhiên cảm thụ được một cỗ khí tức không tầm thường, ánh mắt liếc nhìn về phương xa.

Tầng sương mù nồng đậm tản đi, một gã nam tử ngân phát xuất hiện ngay trước mặt hắn. Gã nam tử kia bình thản tuấn nhã, mái tóc lượng ngân sắc, phiếm động một tầng mộng huyễn rung động, khiến cho người khác cực kỳ chú ý.

- Ngươi muốn xóa đi ấn ký linh hồn của ta?

Triệu Phong lạnh lẽo hỏi. Trong Quỷ Thi Đại Trận kia có mấy cỗ quỷ thi là do hắn năm xưa đích thân chăn nuôi ở trong Di tích Tử Thánh, ấn ký linh hồn trên đó cũng không có hủy diệt qua. Chính bởi vì lão giả khô gầy tiếp xúc với ấn ký linh hồn của Triệu Phong, cho nên mới phát hiện ra Triệu Phong tồn tại.

- Ấn ký linh hồn nhỏ yếu kia là do ngươi lưu sao?

Lão giả khô gầy bật cười chẳng quan tâm. Tuy rằng gã thanh niên trước mắt này tà dị bất phàm, khiến cho hắn nhìn không thấu tu vi, thế nhưng ấn ký linh hồn nhỏ yếu như vậy, bản tôn của chúng có thể mạnh mẽ đến đâu chứ?

- Triệu Phong?

Khô Lâu Điện chủ đột nhiên quay đầu lại, nhìn về phía Triệu Phong, thoáng sửng sốt trong chốc lát, tâm tình vô cùng kích động.

- Triệu Phong! Hắn đã trở về!

Đám cao tầng Liên minh Thánh Vực nhất tề quẳng ném ánh mắt cứu viện về phía Triệu Phong. Trước đây Triệu Phong đã từng triển lộ ra ý chí Đại Đế, trực tiếp khiến cho ba đại Vương giả Tịnh Nguyệt Linh Tông, Hắc Nhai Cung, Nguyệt Ma Điện lập tức khuất phục.

- Triệu Phó Giáo chủ!

Đám thành viên Thiết Huyết Giáo nhất tề quỳ xuống. Tuy rằng sau khi Triệu Phong trở thành Phó Giáo chủ, vẫn chưa từng ở lại Thiết Huyết Giáo một ngày nào, cũng không hề làm bất cứ chuyện gì, đã biến mất không thấy tung tích. Nhưng sự tích của Triệu Phong ở trong Thiết Huyết Giáo có thể nói là tất cả mọi người đều biết. Thậm chí mặc dù hắn chưa từng bao giờ xuất hiện, nhưng cũng có được vô số người sùng bái.

Đám người Cầm Vương phi, Thiên Bồng Quốc quân cũng phảng phất như thấy được hy vọng, nhưng nghĩ tới ân oán trước đây giữa bọn chúng với Triệu Phong, lại không khỏi cúi đầu.

- Triệu Phong… Là ai?

Nam Vũ Tông chủ nhíu mày nhìn về phía gã nam tử ngân phát lạnh như băng thản nhiên phiêu phù giữa không trung, cảm thấy đối phương thâm thúy vô ngần như biển rộng tinh không vậy. Nam Vũ Tông chủ là Tông chủ của đệ nhất đại tông trong Lưu Quang Vực, hắn chỉ từng nghe nói qua Khô Lâu Điện chủ đã đánh bại Giáo chủ Xích Nguyệt Giáo, nhất thống Thanh Hoa Vực, cũng không hề biết tới kẻ nào gọi là Triệu Phong.

Phản ứng của các thành viên Thanh Hoa Vực trên chiến trường khiến cho đám người Tà Linh Thánh Tông kinh ngạc không thôi.

- Ngươi là ai?

Lão giả khô gầy nhìn chằm chằm Triệu Phong. Hắn vốn cho là tất cả những cao tầng của Thanh Hoa Vực cũng đều đã có mặt hết cả rồi, nhưng nhìn biểu hiện của đám người Thanh Hoa Vực vừa rồi, gã nam tử ngân phát trước mặt này tuyệt đối là không đơn giản!

- Ta là Triệu Phong! Ngươi điếc hả?

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống.

- Ngươi!

Sắc mặt lão giả khô gầy khẽ ngẩn ra, nhất thời phẫn nộ. Nhưng hắn đã dùng đủ các loại thủ đoạn cũng không cách nào cảm nhận được tu vi của Triệu Phong, hơn nữa sự xuất hiện của Triệu Phong đã dẫn tới sự oanh động thật lớn trong đại quân Thanh Hoa Vực, khiến cho hắn cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

- Chủ nhân, thuộc hạ vô năng! Không thể thủ hộ tốt Thanh Hoa Vực!

Đúng lúc này, Khô Lâu Điện chủ đột nhiên quỳ xuống, xin lỗi nhận

sai. Một màn này khiến cho vô số cường giả Thanh Hoa Vực cũng đều khiếp sợ không thôi. Trong toàn bộ Thanh Hoa Vực chỉ có một số ít vài người biết được quan hệ giữa Triệu Phong và Khô Lâu Điện chủ. Mà ở trong mắt tuyệt đại đa số mọi người Thanh Hoa Vực, Khô Lâu Điện chủ là Điện chủ của Xích Nguyệt Điện, đệ nhất thế lực Thanh Hoa Vực, chưởng khống tất cả mọi thứ trong Thanh Hoa Vực. Nhưng lúc này, cường giả mạnh nhất Thanh Hoa Vực bọn chúng lại quỳ trước mặt một người khác, xưng hô đối phương là chủ nhân!

- Người này… đến cùng là ai…

Ngay cả Nam Vũ Tông chủ cũng đều chấn động không thôi. Thực lực của Khô Lâu Điện chủ viễn siêu hắn rất nhiều. Nhưng kẻ trước mặt lại là chủ nhân của Khô Lâu Điện chủ, như vậy thực lực tất nhiên là sẽ không tầm thường. Nguy cơ hiện tại có lẽ sẽ có thể giải quyết rồi!

- Cho các ngươi thời gian ba hơi thở, triệt để cút khỏi nơi này! Cút khỏi Quần Đảo vực Cổ Thanh!

Triệu Phong liếc nhìn lão giả khô gầy, thanh âm băng lãnh bình thản truyền ra.

- Cái gì?

Những lời này của Triệu Phong nhấc lên một trận gợn sóng trong Tà Linh Thánh Tông.

- Tông chủ, liên thủ giết chết người này!

- Chúng ta nhiều Vương giả như vậy, cần gì phải sợ hắn?

Rất nhiều Vương giả của Tà Linh Thánh Tông âm thầm truyền âm.

- Ba… hai…

Triệu Phong bình thản nhẹ giọng đếm ngược. Một màn này khiến cho tất cả mọi người của Thanh Hoa Vực kích động không thôi. Nhìn bộ dáng của Triệu Phong, tất nhiên là tuyệt đối nắm chắc có thể đẩy lùi Tà Linh Thánh Tông.

Bên kia, rất nhiều cường giả của Lưu Quang Vực cũng đều kinh ngạc đờ đẫn nhìn chằm chằm Triệu Phong.

- Tiểu tử, ta khuyên ngươi không nên đối địch với chúng ta a!

Sắc mặt lão giả khô gầy cực kỳ khó coi, thấp giọng nói.

- Một!

Thời điểm Triệu Phong đếm tới đây, không khí trên toàn trường liền trở nên cực kỳ yên tĩnh quỷ dị.

- Giết hắn!

Lão giả khô gầy nhất thời quát lớn, hắn đã không thể chịu đựng nổi cảnh Triệu Phong hoành hành không chút cố kỵ, không coi ai ra gì nữa.

Sưu sưu sưu!

Tất cả cường giả Vương giả trong Tà Linh Thần Tông nhất tề lao tới, phóng xuất ra ý chí vĩ lực khổng lồ vô biên, nghiền ép về phía Triệu Phong.

Trái tim tất cả các thành viên của hai Đảo vực cũng treo trên cổ họng, chăm chú nhìn lại.

- Mộng Huyễn Hóa!

Triệu Phong thở dài một tiếng, trong Tả Mâu lưu chuyển ra từng tầng từng tầng quang vụ mộng huyễn kỳ diệu khôn cùng. Thân là Bán Bộ Thần Chủ, hắn cũng không muốn khi dễ các Vương giả Đại Đế trong Đại Lục Vực, nhưng đã cấp cho đối phương cơ hội, bọn chúng lại không chịu nhận, liền không trách được Triệu Phong rồi. Cũng vừa lúc, Triệu Phong có thể thí nghiệm sử dụng năng lực Mộng Huyễn Hóa đoạn thời gian trước mới nghiên cứu ra.

Giờ phút này, tất cả mọi vật trong mấy vạn dặm xung quanh Triệu Phong toàn bộ bao phủ lên một tầng thải sắc mộng huyễn. Thoáng chốc, trong lòng tất cả những người bị thải sắc mộng huyễn bao phủ kia chẳng biết tại sao lại dâng lên một cảm giác nguy cơ trước giờ chưa từng có, không dám có bất kỳ vọng động gì.

Triệu Phong vươn tay ra, nhẹ nhàng vung lên. Phảng phất như có một trận gió thổi qua, năm gã Vương giả đang vọt thẳng về phía hắn kia chợt giống như một bông bồ công anh, bị một trận gió trực tiếp thổi tan, biến mất không còn.

Năm gã Vương giả trực tiếp biến mất!

Phải biết rằng, toàn bộ Thanh Hoa Vực cũng chỉ có một gã Hư Thần Vương Giả là Khô Lâu Điện chủ mà thôi. Nhưng hiện tại Triệu Phong chỉ khẽ vung tay lên, năm gã Vương giả đã không thấy hình bóng!

Chương 1450: Tiện tay trợ giúp

Chỉ khẽ vung tay lên, đã trực tiếp tiêu diệt năm gã Vương giả! Toàn bộ các cường giả ở nơi này nhất thời ngẩn ngơ tại chỗ, trong đầu giống như bị sét đánh vậy. Bọn chúng ngay cả năm gã Vương giả chết như thế nào cũng không lý giải được rõ ràng.

- Cái này… Làm sao có thể?

Lão giả khô gầy kia ngẩn ngơ tại chỗ, toàn thân không ngừng run rẩy. Từ đầu đến cuối Triệu Phong cũng không hề biểu hiện ra uy thế khí tức cường đại cỡ nào. Ngay cả thời điểm đánh chết năm gã Vương giả, cũng không có bất cứ khí tức gì tiết lộ ra ngoài. Không hề tản mát ra bất cứ khí tức uy thế gì, nhìn qua chỉ giống như một người bình thường, nhưng tùy tiện phất tay lên lại miễu sát năm gã Vương giả!

- Đại Đế… Không đúng! Thánh Chủ…

Trong lòng lão giả khô gầy cực độ kinh khủng, nói năng có chút không thể mạch lạc. Hắn hoàn toàn đoán không ra, Triệu Phong đến cùng là có tu vi như thế nào.

Giờ phút này, ánh mắt tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm trên người Triệu Phong. Đại đa số người của Thanh Hoa Vực đều biết Triệu Phong sẽ có thể hóa giải được nguy cơ lần này, nhưng lại không nghĩ tới hắn sẽ dùng loại phương thức rung động này mà hóa giải!

Mà bản thân Triệu Phong thì vẫn còn đang thể ngộ năng lực Mộng Huyễn Hóa.

- Tiêu diệt một gã Vương giả cùng tiêu diệt một cái bàn, khác biệt cũng không quá lớn!

Trong lòng Triệu Phong thoáng đo lường. Tiêu hao tâm niệm cùng lực lượng Bản Nguyên để tiêu diệt một gã Vương giả không chênh lệch bao nhiêu so với tiêu diệt một cái bàn! Đương nhiên, đây là bởi vì cấp bậc của Triệu Phong rất cao, một gã Vương giả trong mắt hắn ngay cả con kiến cũng không bằng. Ngoài ra, Triệu Phong còn cảm giác chính là, duy trì loại trạng thái Mộng Huyễn Hóa này, tiêu hao thập phần nhiều.

Đúng lúc này, lão giả khô gầy kia đã trực tiếp quỳ gối giữa không trung.

- Tiền bối… tha cho ta một mạng! Tà Linh Thánh Tông nguyện ý quy thuận ngươi!

Toàn thân lão giả khô gầy không ngừng run rẩy. Tuy rằng hắn rất không cam lòng, nhưng thực lực của Triệu Phong quá mạnh mẽ, hắn ngay cả khả năng đào tẩu cũng không có. Không bằng trước tạm thời nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, sau này mới làm tiếp dự định.

- Tha cho ngươi? Hừ!

Triệu Phong liếc nhìn lão giả khô gầy, hừ lạnh một tiếng. Nếu không phải hắn vừa vặn trở về, Thanh Hoa Vực đã bị Tà Linh Thánh Tông phá hủy rồi. Tha thứ? Điều này có thể sao?

Thiên địa biến sắc, phong vân cuồn cuộn, một cỗ thiên địa vĩ lực giống như thiên uy đột nhiên hàng lâm nơi này. Giờ phút này, tất cả

sinh linh trong thiên địa đều không ngừng run rẩy, cảm giác tính mạng của chính mình đang bị chưởng khống trong tay của người khác. Thân thể của lão giả khô gầy dưới cỗ uy áp tuyệt cường này trực tiếp tan thành tro bụi.

Sau một khắc, thiên địa lập tức khôi phục lại như thường, phảng phất như chưa từng phát sinh qua cái gì hết.

Bốn phía một mảnh tĩnh mịch. Lúc trước Triệu Phong vô thanh vô tức giết chết năm gã Vương giả, tuy rằng mọi người kinh ngạc, nhưng phần lớn chính là không hiểu chuyện gì đã xảy ra. Nhưng hiện tại, bọn chúng lại chân chân chính chính cảm thụ được thực lực chúa tể thiên địa của Triệu Phong.

- Khô Lâu Điện chủ, vì sao Tam Đại Tông Phái của Quần Đảo vực Thiên Lô lại không xuất thủ trợ giúp Thanh Hoa Vực?

Triệu Phong đột nhiên mở miệng hỏi. Trước đây hắn từng ký kết Huyết Chi Khế Ước với Tam Đại Tông Phái. Ngày sau Tam Đại Tông Phái không được xâm phạm Thanh Hoa Vực, hơn nữa tại thời điểm Thanh Hoa Vực cần được cứu viện, dưới tình huống đủ khả năng, bọn họ phải cung cấp sự che chở cần thiết! Nhưng lần này Thanh Hoa Vực gặp phải nguy cơ, lại không thấy một bóng người của Tam Đại Tông Phái. Nếu như Tam Đại Tông Phái chịu toàn lực chi viện, cho dù hắn không trở lại, Thanh Hoa Vực cũng sẽ không xảy ra nguy cơ như hiện tại.

- Không rõ ràng lắm! Trước đây ta đã phát ra tin tức cầu cứu, nhưng lại không có người nào tới cả…

Khô Lâu Điện chủ thành thật trả lời. Thanh Hoa Vực tao ngộ nguy cơ, mà Tam Đại Tông Phái ở tại một Quần Đảo vực khác, cho nên bọn họ cũng không có thời gian phái người đi thăm dò rõ ràng tình huống.

- Chủ nhân, những người này xử lý thế nào bây giờ?

Ánh mắt Khô Lâu Điện chủ đảo qua đám người Tà Linh Thánh Tông, xin chỉ thị Triệu Phong.

- Quy thuận Thanh Hoa Vực! Bằng không giết không tha!

Ánh mắt Triệu Phong bình thản đảo qua, trực tiếp nói. Nhưng hắn vừa mới dứt lời, tất cả các thành viên Tà Linh Thánh Tông đã lập tức lựa chọn quy thuận, không hề có câu oán hận.

Nhưng vẻ mặt Khô Lâu Điện chủ lại toát ra thần sắc khó khăn. Tuy rằng toàn bộ các Vương giả của Tà Linh Thánh Tông đã vẫn lạc, nhưng thành viên trong tông này đông đảo, thực lực mỗi người đều vô cùng phi phàm, Xích Nguyệt Điện của hắn căn bản không quản nổi, ngày sau sớm muộn gì cũng sẽ trở thành tai họa ngầm.

Triệu Phong chợt vung tay lên, Quỷ Thi Đại Trận liền bay tới trước mặt hắn. Sau một khắc, tất cả những chỗ tổn hại của Quỷ Thi Đại Trận đã được chữa trị toàn bộ. Đồng thời, khí tức của đám quỷ thi bên trong đó tản ra càng ngày càng cường đại hơn, khiến cho Khô Lâu Điện chủ ở một bên cũng kinh hãi một trận. Không tới một hơi thở, tất cả khí tức quỷ thi trong Quỷ Thi Đại Trận cũng đã đạt tới cảnh giới Vương giả.

- Cầm lấy đi!

Triệu Phong đưa Quỷ Thi Đại Trận hoàn toàn mới cho Khô Lâu Điện chủ. Hắn vẫn phải dựa vào Khô Lâu Điện chủ thủ hộ Thanh Hoa Vực, tòa Quỷ Thi Đại Trận sau khi thăng cấp này coi như là sự ngợi khen đối với Khô Lâu Điện chủ. Đại trận này không chỉ khiến cho thực lực của Khô Lâu Điện chủ đề thăng lên một cấp bậc mà bản

thân hắn cũng có thể tìm hiểu ý cảnh Triệu Phong lưu lại trong đại trận, đề thăng tu vi cảnh giới bản thân.

- Vâng!

Khô Lâu Điện chủ vô cùng kích động, tiếp nhận Quỷ Thi Đại Trận. Khí tức của mỗi một cỗ quỷ thi trong toàn bộ Quỷ Thi Đại Trận cũng đều tiếp cận Vương giả. Có được đại trận này, cho dù đối mặt với ba vị Đại Đế, Khô Lâu Điện chủ cũng có lực lượng đấu một trận.

Thần sắc Nam Vũ Tông chủ cũng khẽ chấn động. Nếu như Lưu Quang Vực có thể có được tòa Quỷ Thi Đại Trận này, gần như có thể bảo đảm trọn đời bình an.

Tiếp theo, Triệu Phong nói chuyện phiếm vài câu với những bạn cũ ngày trước, cũng tặng cho họ vài loại trân tài tăng lên tuổi thọ.

Sau đó, thân ảnh Triệu Phong lại trực tiếp biến mất.

Chuyện tình lần này hắn trở về, tiện tay tiêu diệt Tà Linh Thánh Tông rất nhanh đã lan truyền ra khắp toàn bộ Quần Đảo vực Cổ Thanh, khiến cho Thanh Hoa Vực trở thành tồn tại Cấm kỵ trong toàn bộ Quần Đảo vực, ngay cả đại thế lực đỉnh cao như ba Thánh Điện bậc này cũng vô cùng xem trọng nó.

Lần này trên đường rời đi, Triệu Phong mở rộng Thần thức, quan sát tình huống bốn phía. Khi đi ngang qua Quần Đảo vực Thiên Lô, hắn phát hiện toàn bộ Quần Đảo vực Thiên Lô đang diễn ra một trận đại chiến. Những kẻ tham chiến gần như bao quát tất cả các thế lực trong Đảo vực, tự nhiên cũng kể cả Nguyệt Ma Điện, Hắc Nhai Cung cùng Tịnh Nguyệt Linh Tông.

- Thảo nào Tam Đại Tông Phái cũng không trợ giúp Thanh Hoa Vực!

Bọn chúng cũng đang gặp phải nguy cơ!

Triệu Phong chậm rãi tiếp cận, quan sát đại chiến kinh thiên đang phát sinh tại Quần Đảo vực Thiên Lô. Phía dưới, những kẻ tu hành Tà đạo đang giao chiến với đông đảo thế lực tông môn trong Quần Đảo vực Thiên Lô, tình hình vô cùng kịch liệt. Mà phương hướng xa hơn, kẻ nắm quyền của ba đại thế lực Tịnh Nguyệt Linh Tông, Hắc Nhai Cung cùng Nguyệt Ma Điện đang dựa vào đại trận, đối kháng với ba gã địch nhân.

Trong mấy người, Thánh Nguyệt Tiên Cô của Tịnh Nguyệt Linh Tông không biết đã đạt được kỳ ngộ gì đó, hiện tại đã đột phá đến Hư Thần Đại Đế. Kẻ nắm quyền của Hắc Nhai Cung cùng Nguyệt Ma Điện lại chỉ là Vương giả Đỉnh phong. Nhưng đối thủ của bọn họ lại càng khủng bố hơn, toàn bộ ba người đều có tu vi Đại Đế!

- Thánh Nguyệt Tiên Cô, chỉ sợ Hộ Thiên Nguyệt Linh Trận này sẽ không chống đỡ được bao lâu nữa!

Sắc mặt Vương giả Ma đạo của Nguyệt Ma Điện thoáng có chút tái nhợt. Nếu không có tòa Hộ Thiên Nguyệt Linh Trận này, bọn chúng ở trong tay ba vị Đại Đế chỉ sợ ngay cả nửa khắc cũng không chống đỡ nổi.

- Khốn kiếp! Những người này đang cố ý đùa bỡn chúng ta!

Thần sắc Hoàng Kim Khô Lâu kia cực kỳ bi phẫn. Với thực lực ba gã Đại Đế của đối phương, hoàn toàn có thể tàn sát đại quân của Quần Đảo vực Thiên Lô trước, đến lúc đó ba người bọn họ cũng chỉ có thể mặc kệ cho đối phương xâm lược. Nhưng đối phương làm như vậy, hiển nhiên là cũng có nguyên nhân.

- Ha ha… Thánh Nguyệt Tiên Cô, nếu như ngươi chịu khuất phục

bản đế, Tịnh Nguyệt Linh Tông sẽ có thể miễn đi tai ương ngập đầu!

Trong ba gã Đại Đế kia, một gã Đại Đế tóc bạc lớn tiếng cười to.

- Đừng mơ tưởng!

Bộ dáng Thánh Nguyệt Tiên Cô thánh khiết đoan trang, hai gò má ửng đỏ, nhất thời quát lớn. Đương nhiên, gã Đại Đế tóc bạc này không chỉ coi trọng một mình Thánh Nguyệt Tiên Cô, lại còn nhìn trúng những nữ đệ tử khác trong Tịnh Nguyệt Linh Tông.

- Ha ha… để ta xem các ngươi có thể kiên trì được bao lâu nữa?

Gã Đại Đế tóc bạc không chút nóng nảy, tiếp tục dây dưa với Quần Đảo vực Thiên Lô.

- Haizzz… không nghĩ tới Tam Đại Tông Phái trước đây lại đối mặt tình trạng như vậy!

Đúng lúc này, một đạo thanh âm than nhẹ từ xa xôi đột nhiên truyền đến.

- Hửm?

Gã Đại Đế tóc bạc khẽ nhướng mày, linh thức quét về phía sau, liền nhìn thấy một gã thanh niên ngân phát.

- Đại ca, kẻ này có chút cổ quái!

Bên cạnh Đại Đế tóc bạc, một gã trung niên mặt tròn thấp giọng nói. Nơi đây diễn ra đại chiến kinh thiên, bên phe bọn chúng có tới ba gã Đại Đế, nhưng bộ dáng đối phương vẫn luôn bình thản từ tốn, thật sự là cực kỳ quỷ dị.

- Triệu Phong!

Sắc mặt ba người bên trong đại trận lộ ra thần sắc mừng rỡ, nhất thời thốt lên một tiếng. Mấy chục năm trước Triệu Phong đã có tu vi Đại Đế, hiện tại tu vi hẳn cũng sẽ không thấp. Nếu như Triệu Phong chịu ra tay tương trợ, có lẽ bọn chúng sẽ có thể vượt qua nguy cơ lần này.

- Triệu Phong, trợ giúp chúng ta một lần, Tam Đại Tông Phái vô cùng cảm kích!

Thánh Nguyệt Tiên Cô lập tức kêu lớn.

- Là hắn!

Diệp Yên Vũ cùng Trang Oánh Nhi đang bị đối phương vây công, nhất thời lộ ra thần sắc phức tạp. Không nghĩ tới lần này Tam Đại Tông Phái bọn chúng vẫn phải dựa vào người này.

- Vị huynh đài này, ngươi hẳn không phải là người của Quần Đảo vực Thiên Lô a? Nếu ngươi không nhúng tay vào chuyện này, xem như ba người chúng ta thiếu ngươi một nhân tình!

Gã Đại Đế tóc bạc kia nhìn không rõ nội tình của Triệu Phong, nhưng thấy Tam Đại Tông Phái coi trọng hắn như vậy, thực lực hiển nhiên có chút bất phàm. Bởi vì phòng ngừa ngoài ý muốn, hắn liền chủ động lấy lòng Triệu Phong. Nhân tình của ba vị Đại Đế, đổi lại là bất luận kẻ nào cũng biết bên nào nặng bên nào nhẹ.

- Cái này không cần các ngươi nói! Trước đây Triệu mỗ đã từng hứa hẹn, nếu như Tam Đại Tông Phái xuất hiện nguy nan, ta lại có khả năng, tất nhiên sẽ ra tay trợ giúp!

Triệu Phong không để ý tới đám người Đại Đế tóc bạc. Cho dù mấy năm qua, Tam Đại Tông Phái cũng không trợ giúp Thanh Hoa Vực bất cứ cái gì, nhưng so với đám người Đại Đế tóc bạc, hắn lại có hảo cảm với đám người Tam Đại Tông Phái hơn, dù sao giữa hai bên cũng đã từng giao tiếp với nhau vài lần.

- Tiểu tử, rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt a!

Sắc mặt gã trung niên mặt tròn kia nhất thời phẫn nộ, chuẩn bị xuất thủ. Nếu Triệu Phong đã nói thẳng sẽ nhúng tay vào việc này, như vậy bọn chúng liền tiên hạ thủ vi cường. Ngay thời điểm gã trung niên mặt tròn xuất thủ, hai gã Đại Đế còn lại cũng đồng thời phát động tập kích trí mạng về phía Triệu Phong.

- Cẩn thận, Triệu Phong!

Kẻ nắm quyền của Tam Đại Tông Phái không khỏi kinh hô một tiếng. Hiện tại Triệu Phong chính là đang đồng thời đối mặt với ba gã Đại Đế. Nếu như Triệu Phong xảy ra điều gì ngoài ý muốn, vận mệnh của Tam Đại Tông Phái vẫn như cũ sẽ không phát sinh chuyển biến.

- Ta chỉ mới rời đi mấy năm, nơi này thật đúng là nhân tài xuất hiện lớp lớp, lại có những biến hóa lớn như vậy!

Sắc mặt Triệu Phong lạnh lẽo, hừ nhẹ một tiếng. Tuy hắn cũng phát hiện khung xương nguyên khí toàn bộ Đại Lục Vực đã trở nên càng thêm vững chắc hơn, nhưng tại các Quần Đảo vực ngoại vi này, có thể sinh ra một gã Đại Đế đã coi như không tệ rồi.

Ùng ùng!

Ngay khi Triệu Phong hừ lạnh, một cỗ vĩ lực vô thượng chúa tể

thương khung trong nháy mắt đã ngưng tụ ra, hàng lâm tại trên người ba gã Đại Đế Tà đạo.

- Không!

Toàn thân gã Đại Đế tóc bạc cứng ngắc, dự định cầu xin tha thứ. Nhưng sau một khắc, cả ba gã Đại Đế đã trực tiếp tan thành mây khói dưới cỗ lực lượng tuyệt cường này.

- Cái này…

Một màn này dọa cho kẻ nắm quyền của Tam Đại Tông Phái bên trong trận pháp sợ ngây người. Bọn chúng như thế nào cũng không nghĩ tới, trước đây bọn chúng bị ép phải ký Huyết Chi Khế Ước, hiện tại lại nhờ đó mà tránh khỏi bị tai ương ngập đầu.

Mà cách đó không xa, song phương đang giao chiến kịch liệt, toàn bộ cũng đều dừng lại.

- Làm sao lại… ba gã Đại Đế đều đã chết hết!

Dung nhan tuyệt mị của Trang Oánh Nhi tràn ngập thần sắc ngạc nhiên. Nàng cũng không nhìn thấy rõ ba gã Đại Đế kia chết như thế nào, bởi vì thời điểm khi nàng kịp nhìn qua, thì ba gã Đại Đế kia đã chết rồi.

- Chuyện kế tiếp, các ngươi tự mình đã có thể giải quyết a!

Triệu Phong liếc nhìn về phía đám người Thánh Nguyệt Tiên Cô, bình thản nói. Trợ giúp Tam Đại Tông Phái chỉ là một cái nhấc tay mà thôi, cũng bởi vì khế ước ngày đó hắn đã ký.

Thân hình Triệu Phong trực tiếp biến mất trước mắt ngàn vạn người.

Mà kể từ đó, trong Quần Đảo vực Thiên Lô lại có thêm một nhân vật truyền thuyết nữa.

Mà Triệu Phong thì lại tiếp tục chạy đi, mục tiêu chính là Đại Lục Vực!

Chương 1451: Đại Lục Vực nguy cơ

Trên đường chạy tới Đại Lục Vực, Triệu Phong thả ra Thần thức, quan sát các tình huống ở phụ cận. Kết quả, hắn phát hiện đại bộ phận các địa vực trong Thương Hải cũng đều đang nằm trong chiến sự. Nếu như vừa vặn đi ngang qua, Triệu Phong thuận tiện cũng sẽ xuất thủ, giải quyết những kẻ tu hành Tà đạo khơi mào chiến sự kia.

- Không biết tình huống Huyền Chân Thánh Tông như thế nào?

Triệu Phong nhớ tới tông môn ngày trước hắn từng ở lại qua. Tuy rằng hắn ở lại trong Huyền Chân Thánh Tông không bao lâu, trong đó cũng gần như không có người nào có quá nhiều quan hệ với hắn. Nhưng khi đó Huyền Chân Thánh Tông chính là chỗ tránh nạn của Triệu Phong, giúp hắn thành công tránh né sự truy sát của Tử Vong Đại Đế. Nếu không có đoạn thời gian thở dốc kia, như vậy Triệu Phong cũng không có khả năng trưởng thành đến trình độ giết ngược trở lại Tử Vong Đại Đế được.

Quả nhiên, thế lực Tam tinh Huyền Chân Thánh Tông tại Chân Vũ Thánh Địa cũng đang gặp phải phiền phức. Ở phụ cận Chân Vũ Thánh Địa đột nhiên xuất hiện một cỗ thế lực Tà đạo, đang âm thầm phát triển, tập kết nhân mã. Mặc dù hiện tại bọn chúng vẫn chưa có động thái gì, nhưng sớm hay muộn gì chúng cũng sẽ tấn công Huyền Chân Thánh Tông cùng Thiên U Thánh Tông.

Triệu Phong liền âm thầm trực tiếp giết chết kẻ cầm đầu cỗ thế lực Tà đạo này, sau đó rời khỏi Huyền Chân Thánh Tông, cũng không hề liên hệ với bọn họ. Cái này xem như là báo đáp ân tình trước đây

Huyền Chân Thánh Tông đã bảo vệ hắn một mạng.

Thế lực Tà đạo uy hiếp hai đại tông môn Tam tinh đột nhiên tan vỡ, biến thành năm bè bảy mảng, lại càng nghe đồn cường giả Thánh Chủ trong đó đã bị cường giả bí ẩn giết chết. Bên phía Thiên U Thánh Tông cùng Huyền Chân Thánh Tông lập tức liên thủ, nhanh chóng bóp chết cỗ thế lực này.

- Rốt cuộc là Đại năng phương nào? Có thể dưới tình huống không một ai phát giác, giết chết hai vị Thánh Chủ!

Thái thượng Trưởng lão của Huyền Chân Thánh Tông cùng Thiên U Thánh Tông cũng cảm thấy thập phần kinh dị. Nhưng bọn họ như thế nào cũng không ngờ tới, kẻ giúp bọn họ giải quyết nguy cơ lần này chính là Triệu Phong!

Triệu Phong cũng không quản tới những cái này nữa, cấp tốc chạy tới Đại Lục Vực. Nhưng khiến cho hắn không ngờ tới chính là, tình huống của Đại Lục Vực so với địa khu Thương Hải còn tệ hại hơn rất nhiều. Khu vực phụ cận Hải Yên Các trong Nam Lâm Hải trước đây vốn là một chốn thế ngoại đào nguyên, lúc này đã biến thành một đống hỗn độn, tàn phá không chịu nổi. Mà hiện tại trong này cũng không còn một bóng người.

Mấy thế lực phụ cận Nam Lâm Hải trong trí nhớ Triệu Phong cũng cực kỳ tiêu điều, chỉ còn lại một bộ phận các thành viên thực lực thấp mà thôi. Hơn nữa, chuyện tình đốt giết bắt người cướp của tùy ý đều có thể thấy được.

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Giờ phút này, hắn mới ý thức được, sợ rằng toàn bộ Đại Lục Vực đã xảy ra đại biến cố gì đó, mà

những khu vực xa xôi trong Thương Hải bị ảnh hưởng cũng không phải quá lớn.

- Chúa Tể Điện đã xảy ra chuyện gì?

Trong lòng Triệu Phong thập phần nghi hoặc. Theo lý thuyết, trước khi Côn Vân rời đi, tình huống của Chúa Tể Điện vẫn còn rất tốt, hơn nữa còn là đệ nhất thế lực trong toàn bộ Đại Lục Vực. Là biến cố gì lại có thể khiến cho Đại Lục Vực phát sinh chuyển biến to lớn như thế.

- Là Dị Tộc? Vương triều U Nguyệt?

Triệu Phong nhìn thấy thân ảnh rất nhiều Dị Tộc đang hoạt động khắp các nơi.

- Chẳng lẽ thực lực Vương triều U Nguyệt đột nhiên đại tăng, đã thành công xâm lấn Vương triều Đại Càn?

Thân ảnh Triệu Phong lóe lên, biến mất.

o0o

Vũ Châu, Cơ gia trong Bát Đại Thế Gia…

- Giết! Không chừa một tên!

Trong Cơ gia, một lão giả toàn thân bao phủ một lớp lông mao màu tím đang đái lĩnh một đám nhân mã, tùy ý giết chóc. Lão giả lông tím này là cường giả Thánh Chủ Tiểu thành, những người còn lại đại đa số cũng là Vương giả, một số ít là cường giả Đại Đế.

- Lui! Trở về Chúa Tể Điện!

Bên phía Cơ gia, một nàng nữ tử tinh mâu thanh lịch đang đái lĩnh tất cả mọi người vừa đánh vừa lui. Ngoại trừ nàng nữ tử thanh lịch này là cường giả Thánh Chủ, phần lớn đám người Cơ gia còn lại chỉ là Đan Nguyên Cảnh, cực ít cường giả Hư Thần Cảnh. Đám nhân mã Cơ gia cơ hồ đã bị đẩy vào tuyệt cảnh.

- Hắc hắc… trở về Chúa Tể Điện cũng có thể làm được gì?

Trên không trung Cơ gia đang phiêu phù một gã nam tử hắc dực. Bộ dáng hắn bình thản quan sát một màn bên dưới, không ngừng cười lạnh. Gã nam tử hắc dực này là cường giả Thánh Chủ Đại thành, từ đầu đến cuối cũng không có xuất thủ, chỉ lẳng lặng quan sát một màn này.

- Khốn kiếp! Cơ Lan, ngươi đi trước đi! Chúng ta liều mạng quấn lấy đám tặc tử này!

Thần sắc Cơ Vô Dã có chút quyết tuyệt. Cơ Vô Dã, Cơ Lan đều là đệ tử Cơ gia, trước đây từng đi theo Triệu Phong tiến nhập chiến trường Tam Châu, phụ trợ Cửu Hoàng tử chinh chiến Dị Tộc. Toàn bộ những người còn lại của Cơ gia đều là bộ dáng thấy chết không sờn, thần sắc kiên quyết, không chút nhíu mày.

- Chúng ta đi chung mới có hy vọng thoát khốn!

Cơ Lan lập tức từ chối. Bên phía địch quân có hai gã Thánh Chủ, muốn đối phó Thánh Chủ, nhất định phải do Thánh Chủ xuất mã. Một khi nàng rời khỏi, đám người Cơ gia nhất định sẽ không có lực lượng chống lại, bị đối phương tùy tiện nghiền sát.

- Ha ha… không hổ là Gia tộc đã từng là Bát Đại Thế Gia a! Thật sự là có cốt khí mà!

Trên bầu trời, nam tử hắc dực cười lạnh một trận. Sau một khắc, Thần lực trong cơ thể hắn cuồn cuộn ba động, từ trên không trung đáp xuống.

- Không tốt! Hắn muốn xuất thủ!

Sắc mặt Cơ Lan đại biến. Nàng chỉ là cường giả Thánh Chủ Tiểu thành, nhiều lắm cũng chỉ có thể đánh ngang tay với lão giả lông tím kia mà thôi. Nếu như gã nam tử hắc dực Thánh Chủ Đại thành kia lại nhúng tay vào, tình huống sẽ càng nguy hiểm hơn rồi.

Đúng lúc này, một đạo thanh âm quát khẽ chợt truyền đến:

- Ngươi dám!

Đạo thanh âm đột nhiên truyền tới này khiến cho trong lòng nam tử hắc dực cùng với toàn bộ các thành viên còn lại đều cực kỳ khiếp sợ. Tại thời điểm này lại có người dám nói những lời như vậy với bọn chúng, thật sự khiến người khác phải kinh dị.

Nhưng sau một khắc, thiên không vần vũ cuồn cuộn, phong vân biến sắc, toàn bộ phiến thiên địa tràn ngập một cỗ ý chí vĩ lực vô tận. Toàn thân các thành viên ở phụ cận không khỏi run rẩy, căn bản không thể động đậy dưới cỗ vĩ lực này.

- Cái này… Đến cùng là Đại năng phương nào!

Tâm thần gã nam tử hắc dực cực kỳ sợ hãi, run run thốt lên. Hắn đã từng gặp qua rất nhiều cường giả Bán Thần, thế nhưng cho dù là cường giả Bán Thần cũng sẽ không mang đến cho hắn áp lực, nguy cơ trầm trọng như vậy. Lúc này hắn mới hiểu được, đạo thanh âm kia vốn được truyền đến từ địa phương vô cùng xa xôi, bởi vậy thanh

âm mới tới trước, còn chủ nhân thì rất lâu sau mới tới.

- Không biết là vị cường giả nào vừa vặn đi ngang qua nơi đây?

Đám người Cơ gia thì lại lộ ra ánh mắt kinh hỉ cùng thần sắc chờ mong, nhìn về phía phương xa. Kẻ nói chuyện kia không hề nghi ngờ là tới đây trợ giúp bọn chúng.

Trong nháy mắt khi đạo thân ảnh ngân phát kia xuất hiện trong thiên địa, rất nhiều người bên phía Cơ gia nhất thời ngây ngẩn cả người.

- Triệu Phong?

Sắc mặt Cơ Lan cũng dại ra, gắt gao nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong, tâm tình trong lòng dâng trào cuồn cuộn như thủy triều. Tuy rằng khí chất cùng hình tượng đã có không ít thay đổi, nhưng nàng có thể xác định, kẻ trước mặt nhất định là Triệu Phong!

- Triệu tiền bối!

Thần sắc Cơ Vô Dã chấn động, lập tức thốt lên.

- Triệu Phong, kẻ đã từng là cường giả mạnh nhất Đại Lục Vực?

Ánh mắt toàn bộ đám người Cơ gia chợt lóe lên tinh quang, nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong. Trước đây Triệu Phong đã thu phục Diệt Thế Hắc Giao Long, giết chết Thiên Phạt Chân Thần đến từ Thần vực Man Hoang, uy chấn Vương triều Đại Càn. Ngay cả Bán Thần Long Hoàng, sau khi đột phá Chân Thần cũng không dám làm gì hắn. Bởi vậy, Triệu Phong đã được mọi người xưng tụng là cường giả mạnh nhất Đại Lục Vực.

Mà bản thân Triệu Phong cũng từng ở tại Cơ gia một đoạn thời gian.

Ở một trình độ nhất định, đám người Cơ Lan, Cơ Vô Dã cũng tính là nửa đệ tử của hắn. Lúc trước, thời điểm tiến về chiến trường Tam Châu, bọn chúng đã đi theo Triệu Phong. Dọc theo đường đi, Triệu Phong thường xuyên giúp bọn chúng hóa giải những khó khăn trên phương diện tu vi cùng đồng thuật. Hiện tại, Cơ Lan đã là Thánh Chủ Tiểu thành, mà Cơ Vô Dã cũng là Chuẩn Thánh Chủ.

- Triệu Phong?

Gã nam tử hắc dực kia vừa muốn xuất thủ, chợt nghĩ tới cái gì, thần sắc nhất thời đại biến. Triệu Phong không chỉ là nhân vật truyền thuyết trong Vương triều Đại Càn, đồng dạng cũng là tồn tại Cấm kỵ trong Vương triều U Nguyệt. Dù sao sáu mươi năm trước, Triệu Phong đã từng là cường giả mạnh nhất của cả Đại Lục Vực. Nhưng nghe đồn Triệu Phong đã sớm tiến về Thần vực Man Hoang rồi mà?

- Làm sao có thể? Triệu Phong làm sao có thể xuất hiện ở Đại Lục Vực?

Trong lòng nam tử hắc dực điên cuồng gào thét. Toàn bộ Đại Lục Vực cũng chưa từng có người nào sau khi tiến vào Thần vực Man Hoang lại còn có thể trở về Đại Lục Vực cả.

- Vương triều U Nguyệt thật đúng là không biết sống chết mà!

Sắc mặt Triệu Phong vô cùng băng lãnh. Phía dưới, toàn thân đám người lão giả lông tím không ngừng run rẩy, ngay cả thanh âm cũng không dám phát ra.

- Tiền bối, nghe ta giải thích! Chuyện này không phải do Vương triều U Nguyệt…

Nam tử hắc dực thất kinh, vội vã giải thích.

- Chết đi!

Triệu Phong không thèm quan tâm tới hắn, khẽ điểm ra một chỉ. Một đạo ngân mang vẫn đục trực tiếp bắn ra. Tốc độ của đạo ngân mang này cũng không phải rất nhanh, nhưng đám người nam tử ngân dực lại phát giác, chính mình căn bản không thể né tránh được.

Oanh phanh!

Thời điểm đạo ngân mang kia hàng lâm, không gian đột nhiên xuất hiện một cỗ lực thôn phệ cường đại. Nam tử ngân dực cùng với những người còn lại không hề có chút sức chống cự nào, trực tiếp bị xé rách đập nát, nháy mắt đã không còn lại chút gì.

Vù vù vù!

Lực lượng thôn phệ khủng bố khiến cho không gian xuất hiện một khe nứt nhỏ, một cỗ lực lượng Cấm kỵ cường đại thổi quét ra. Lần này Triệu Phong khống chế không được tốt lắm, phát ra công kích đã vượt qua cực hạn của Đại Lục Vực, thiếu chút nữa đã xé nát không gian.

Nhìn thấy địch nhân trong nháy mắt đã bị diệt vong, đám người Cơ gia vô cùng kích động. Không hỗ là cường giả mạnh nhất Đại Lục Vực trước đây! Sự xuất hiện của hắn có lẽ sẽ có thể cứu vãn tình huống hiện tại của Vương triều Đại Càn.

- Tinh Ma tiền bối đâu?

Triệu Phong nhìn về phía đám người Cơ Lan, Cơ Vô Dã, dò hỏi. Hiện tại, Cơ gia chỉ còn lại mấy người này, mà cường giả Thánh Chủ thì lại chỉ còn mỗi mình Cơ Lan.

- Triệu tiền bối, Tinh Ma tiền bối không sao cả! Hắn cũng đang ở tại Chúa Tể Điện!

Tâm tình Cơ Lan hơi chút bình phục, có chút cung kính nói.

- Đi thôi!

Triệu Phong khẽ thở phào nhẹ nhõm. Trước đây Tinh Ma Thánh Chủ của Cơ gia cũng từng trợ giúp hắn không ít, hắn còn tưởng rằng những người còn lại đều đã chết cả rồi.

- Tất cả những chuyện này cũng là do một kẻ tên là Linh Ma Chân Thần gây ra!

Thần sắc Cơ Lan có chút đau thương, thống khổ nói.

- Chân Thần?

Trong lòng Triệu Phong thoáng cả kinh. Không ngờ Đại Lục Vực lại xuất hiện một gã cường giả Chân Thần! Nhưng đường đường là cường giả Chân Thần, lưu lại tại vực ngoại cấp thấp này làm gì? Nhưng Triệu Phong cũng không hỏi nhiều, Cơ Lan chỉ là một Thánh Chủ Tiểu thành, biết được cũng không nhiều lắm. Đợi sau khi hắn trở lại Chúa Tể Điện, tin tưởng sẽ có thể biết rõ hết thảy mọi chuyện.

o0o

Vũ Châu, Chúa Tể Điện, địa phương an toàn sau cùng trong Vương triều Đại Càn. Gần như toàn bộ cao tầng của Thái Hoàng Điện, Thiên Huyền Cung, Bát Đại Thế Gia… đều đang tụ tập ở đây. Trong một tòa mật điện, cường giả đỉnh cao của Vương triều Đại Càn tề tụ một đường.

- Lẽ nào chúng ta cứ để mặc cho bọn chúng xâm lược như vậy sao?

Bên phía Thái Hoàng Điện, Bán Thần Thái Cực tức giận không kềm nổi. Sau khi Bán Thần Long Hoàng tiến về Thần vực Man Hoang, Bán Thần Thái Cực liền trở thành kẻ nắm quyền của Thái Hoàng Điện.

- Nhưng Linh Ma Chân Thần quá mạnh mẽ! Chỉ ngắn ngủi mấy năm, Vương triều Đại Càn đã lưu lạc tới tình trạng như thế này!

Bên phía Thiên Huyền Cung, khí tức Bán Thần Khô Tức thoáng có chút uể oải. Trước đây, hắn đã từng là Bán Thần mạnh nhất của Thiên Huyền Cung, nhưng hiện tại hắn trọng thương chưa lành, tính mạng không còn được bao lâu nữa.

- Chỉ còn một tháng nữa…

Đại Càn Thánh Hoàng một thân hoàng bào kim long, trong lòng lo lắng. Hiện tại, Linh Ma Chân Thần cấp cho bọn họ thời gian một tháng, nếu như bọn họ vẫn không khuất phục, như vậy hắn sẽ huyết tẩy toàn bộ Vương triều Đại Càn.

- Hay là, chúng ta tạm thời đầu hàng hắn đi? Chí ít, như vậy sẽ còn có thể sống sót!

Không ít cường giả trong đại điện chán nản nói. Đối diện với tử vong, đại đa số mọi người cũng sẽ sợ hãi, chấp nhận đầu hàng sống nhục, tranh thủ lấy một đường sinh cơ.

- Nhất định sẽ còn cơ hội chiến thắng!

Bên phía Hải Yên Các, một nàng nữ tử nguyệt bào, vẻ mặt chấp

nhất, nói. Người này chính là đương kim Điện chủ của Chúa Tể Điện, Bích Thanh Nguyệt. Tuy nàng chỉ có tu vi Thánh Chủ Tiểu thành, nhưng lời nói lại có uy vọng tuyệt đối. Đại bộ phận cao tầng của Chúa Tể Điện đều vô cùng tín nhiệm nàng.

- Còn có cơ hội thắng não nữa?

Sắc mặt Bán Thần Thái Cực có chút âm trầm, thấp giọng quát khẽ. Đúng lúc này, một đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện ngay trong đại điện.

- Kẻ nào?

Ánh mắt tất cả cường giả trong đại điện lóe lên, trái tim đập mạnh, kinh hãi thất thanh.

Chương 1452: Nhập Mộng

- Kẻ nào?

Ánh mắt tất cả cường giả trong đại điện lóe lên, trái tim đập mạnh, kinh hãi thất thanh.

Ở trong này gần như đều là cường giả đỉnh cao, hoặc là những kẻ nắm quyền tối cao trong Vương triều Đại Càn. Mà giờ phút này lại có người có thể thần không biết quỷ không hay tiến vào nơi này. Kẻ đầu tiên hiện lên trong lòng tất cả mọi người chính là Linh Ma Chân Thần! Vì thế tất cả mọi người lập tức lộ ra thần sắc cảnh giác. Nhưng tỉ mỉ nhìn lại, tất cả mọi người nhất thời ngây ngẩn cả người.

- Cung nghênh Thái thượng Trưởng lão trở về!

Điện chủ Chúa Tể Điện Bích Thanh Nguyệt là kẻ đầu tiên đứng lên. Bốn chữ Thái thượng Trưởng lão này vừa ra, thân phận của nam tử ngân phát này không cần nói cũng biết, chính là cường giả mạnh nhất Đại Lục Vực trước đây, Triệu Phong!

- Cung nghênh Thái thượng Trưởng lão!

U Dạ Thánh Quân lập tức kêu lên. U Dạ Thánh Quân cũng là người có quyền cao chức trọng trong Chúa Tể Điện, tu vi hiện tại đã là Thánh Chủ Đại thành Đỉnh phong, chỉ cách Thánh Vương một bước nhỏ nữa mà thôi.

Cùng lúc đó, toàn thể thành viên của Chúa Tể Điện đồng loạt quỳ rạp xuống. Trong những người này, Triệu Phong chỉ có ấn tượng mấy

người, đại đa số cũng là gương mặt mới.

- Triệu Phong!

Hai chân Bán Thần Thái Cực nhất thời mềm nhũn. Hắn căn bản không ngờ tới, kẻ đã từng khiến cho Vương triều Đại Càn phải đổi chủ này lại một lần nữa xuất hiện. Trước đây, bởi vì Chúa Tể Điện tồn tại, cho nên chủ nhân của Vương triều Đại Càn mới từ Thái Hoàng Điện chuyển sang Chúa Tể Điện. Nhưng sau khi Nam Cung Thánh cùng Bán Thần Côn Vân rời đi, Chúa Tể Điện đã không còn Bán Thần, Thái Hoàng Điện lại một lần nữa đoạt quyền trở lại.

Nhưng căn cơ của Chúa Tể Điện tương đối củng cố, thế lực liên minh cũng vô cùng cường đại, trải rộng khắp toàn bộ Vương triều, trong Bát Đại Thế Gia có tới sáu nhà đầu phục Chúa Tể Điện. Còn có Thiên Huyền Cung, Thiên Kiếm Các… cũng có quan hệ không cạn với Chúa Tể Điện. Bởi vậy, Thái Hoàng Điện cũng không dám trực tiếp xuất thủ, mà lựa chọn dần dần tiến hành phân hóa những thế lực này, sau cùng đợi thời cơ chín muồi, mới có thể trực tiếp tiêu diệt Chúa Tể Điện. Chỉ là Linh Ma Chân Thần đột nhiên xuất hiện, làm rối loạn tất cả kế hoạch của Thái Hoàng Điện.

Bán Thần Thái Cực ngàn vạn lần không ngờ tới, không ngờ Triệu Phong lại có thể từ Thần vực Man Hoang quay trở về. Theo như hắn biết, ở trong Thần vực Man Hoang, nếu không phải là gia nhập vào đại thế lực, tốn hao giá cả thật lớn, căn bản không có khả năng quay trở về không gian ngoại vực. Nếu không phải Linh Ma Chân Thần đột nhiên xuất hiện, sợ rằng hắn đã bắt đầu tấn công Chúa Tể Điện rồi. Đến lúc đó, Triệu Phong đột nhiên quay trở về, chính là thời điểm Thái Hoàng Điện gặp phải tai ương ngập đầu rồi.

- Triệu huynh, đúng là ngươi!

Thánh Hoàng của Vương triều Đại Càn vô cùng kích động thốt lên. Đương kim Thánh Hoàng tự nhiên chính là Cửu Hoàng tử trước đây. Hắn sở dĩ có thể ngồi lên Hoàng vị, đại bộ phận nguyên nhân là nhờ có Triệu Phong. Đáng tiếc là, Vương triều Đại Càn hiện tại đã biến thành bộ dáng như thế này.

- Triệu Phong, ngươi đã trở về!

Sắc mặt những người còn lại ở đây cũng vô cùng kích động. Tuy rằng đại đa số bọn họ cũng không có quan hệ thân thiết gì với Triệu Phong, thậm chí còn có ân oán nữa, nhưng hiện tại đã là thời khắc sinh tử tồn vong của Vương triều Đại Càn, mà cường giả mạnh nhất Đại Lục Vực trước đây lại xuất hiện, mang đến cho bọn chúng một tia hy vọng.

- Bích Thanh Nguyệt, nói tường tận tất cả mọi chuyện a!

Triệu Phong bình thản nói.

- Vâng! Tất cả những chuyện này đều là do một kẻ tên là Linh Ma Chân Thần gây ra…

Bích Thanh Nguyệt lập tức nói ra toàn bộ những gì mình biết. Chúa Tể Điện có tổ chức tình báo chuyên môn, những tin tức liên quan tới Linh Ma Chân Thần đều thập phần chi tiết. Hai mươi lăm năm trước, trong Đại Lục Vực đột nhiên xuất hiện một kẻ tự xưng là Linh Ma Chân Thần, nhưng lúc đó tu vi của người này vẫn còn chưa đạt tới Thánh Chủ.

Bắt đầu từ lúc đó, người này đã không ngừng cướp bóc, tàn sát khắp nơi. Nhưng mặc dù đắc tội rất nhiều kẻ thù, nhưng mỗi một lần, Linh Ma Chân Thần đều có thể giết ngược trở lại toàn bộ những người đuổi giết hắn. Về sau, hắn đã khiến cho các đại thế lực Chúa

Tể Điện cùng Thái Hoàng Điện chú ý tới. Nhưng lúc này Linh Ma Chân Thần đã thập phần cường đại. Mấy đại thế lực siêu cấp liên thủ vây giết, cuối cùng cũng đều thất bại. Chỉ ngắn ngủi trong hơn hai mươi năm, kẻ trước đây còn chưa đạt tới Thánh Chủ kia, đã trưởng thành lên, trở thành cường giả Chân Thần, chân chính biến thành cường giả mạnh nhất của Đại Lục Vực!

- Vậy tại sao hắn lại liên hợp với Dị Tộc?

Triệu Phong có chút nghi hoặc.

- Trước đây kẻ này không chỉ gây họa cho Vương triều Đại Càn, đồng thời cũng không buông tha cho Vương triều U Nguyệt. Thời điểm tu vi của hắn đạt tới Chân Thần, vừa vặn đang ở tại Vương triều U Nguyệt. Dưới sự uy hiếp bởi thực lực cường đại của hắn, bên phía Vương triều U Nguyệt đã lựa chọn thần phục.

Bích Thanh Nguyệt giải đáp cặn kẽ cho Triệu Phong.

- Haizzz…

Triệu Phong khẽ thở dài một tiếng. Hiện tại khung xương nguyên khí của Đại Lục Vực đã củng cố hơn lúc trước rất nhiều. Theo lý thuyết, Đại Lục Vực hiện tại so với trước khi Triệu Phong rời đi hẳn là phải cường thịnh hơn nhiều mới đúng. Nếu như tất cả cường giả của hai Đại Vương triều liên hợp lại, chưa chắc đã không thể đối phó gã Linh Ma Chân Thần này. Dù sao Chân Thần ở nơi này cũng không thể phát huy ra lực lượng vượt quá cấp bậc Bán Thần được, nếu không sẽ bị phiến không gian này bài xích. Chỉ tiếc, cừu hận giữa hai Đại Vương triều quá sâu. Điều này mới khiến cho Vương triều U Nguyệt dễ dàng rơi vào tay giặc, mà Vương triều Đại Càn cũng sắp sửa bị hủy diệt như hiện tại.

- Triệu Phong, lần này Vương triều Đại Càn phải nhờ vào ngươi rồi!

Cặp mắt Bán Thần Khô Tức của Thiên Huyền Cung lóe lên quang mang. Nếu như Triệu Phong có thể từ Thần vực Man Hoang quay trở về, như vậy tu vi chân chính của hắn khẳng định cũng là Chân Thần. Mặc dù ở tại Đại Lục Vực cũng chỉ có thể phát huy ra lực lượng dưới Chân Thần mà thôi, nhưng Triệu Phong hẳn là cũng tương đương với Linh Ma Chân Thần, chí ít cũng có thể ngăn cản được Linh Ma Chân Thần.

- Ta sẽ không mặc kệ không quản tới!

Triệu Phong thản nhiên nói. Gã Linh Ma Chân Thần này quậy cho Vương triều Đại Càn trở thành như vậy, thậm chí còn ảnh hưởng đến Thương Hải, Thanh Hoa Vực nữa, làm sao hắn có thể bỏ mặc không để ý tới được?

Lời này vừa nói ra, toàn bộ cường giả ở đây đều thở phào nhẹ nhõm, lộ ra thần sắc vui vẻ. Tuy hiện tại còn chưa có thắng lợi, nhưng ít nhất bọn họ có thể thấy được chuyển cơ trong tuyệt vọng.

- Triệu Phong, ngươi có đối sách gì không? Chúng ta cần phải triệt để diệt trừ Linh Ma Chân Thần, hoặc là ép hắn rời khỏi nơi này! Bằng không Đại Lục Vực vĩnh viễn không an bình!

Bán Thần Thái Cực dò hỏi.

- Đúng vậy!

Những người còn lại liên tục gật đầu. Trong Đại Lục Vực, Triệu Phong cũng chỉ có thể phát huy ra lực lượng tương đương với Linh Ma Chân Thần, muốn giết chết đối phương, phải cần có một kế hoạch chu toàn.

- Trực tiếp giết qua là được!

Triệu Phong không hề nghĩ ngợi, trực tiếp nói. Chỉ là một gã Chân Thần, cho dù là đại chiến trong Thần vực Man Hoang, hắn căn bản cũng lười đi giết.

- Triệu Phong, ngươi nhất định có thể đánh bại hắn!

Một gã nam tử tóc đen, trong mắt chợt lóe lên tinh quang, tin tưởng nói. Người này chính là Vũ Thiên Hạo! Hiện tại hắn đã là cường giả Thánh Vương, xem như là kẻ có tiến bộ lớn nhất trong những người quen của Triệu Phong.

- Ngàn vạn lần không được!

Một vài Bán Thần ở đây lập tức ngăn lại. Cho dù thật sự liều mạng, Triệu Phong có thể kềm chế Linh Ma Chân Thần, nhưng bên phía Vương triều Đại Càn sớm đã nguyên khí đại thương, chỉ sợ không phải là đối thủ của Vương triều U Nguyệt. Huống hồ Triệu Phong trở về, bên phía địch quân hẳn là vẫn còn chưa biết. Nhất định phải thương lượng ra một kế sách tuyệt giai, đánh cho địch quân trở tay không kịp. Nếu có thể diệt trừ Linh Ma Chân Thần thì tốt nhất.

- Như vậy thì ở lại nơi này đợi chính hắn đi tới tìm cái chết a!

Triệu Phong thoáng suy nghĩ một chút, một lần nữa nói. Dù sao hắn cũng đã quyết định ở lại Đại Lục Vực thêm một đoạn thời gian nữa. Nói xong, Triệu Phong liền rời khỏi nơi này.

- Haizzz… mặc dù Triệu Phong đã là Chân Thần, nhưng tuổi vẫn còn quá trẻ a! Quá lỗ mãng rồi!

Bán Thần Khô Tức thở dài một tiếng.

- Bích Điện chủ, ngươi khuyên Triệu Phong một chút đi!

Cường giả Bán Thần của Thiên Kiếm Các lập tức nói. Chuyện này quan hệ tới sinh tử tồn vong của toàn bộ Vương triều, không phải là trò đùa.

- Thái thượng Trưởng lão nói ở chỗ này chờ địch quân đến, như vậy Chúa Tể Điện sẽ đợi ở tại nơi này!

Sắc mặt Bích Thanh Nguyệt không chút thay đổi. Theo lẽ thường, nàng hẳn là nên nghe theo lời khuyên của những người khác. Nhưng nàng tin tưởng tất cả quyết định của Triệu Phong.

Sau đó, đoàn người Chúa Tể Điện cũng rời khỏi nơi này. Đối với chuyện này, những thế lực còn lại cũng không có biện pháp gì, chỉ có thể thỏa hiệp. Chúa Tể Điện đã không phối hợp, những người còn lại có thương nghị đối sách gì nữa thì cũng vô dụng. Mặt khác, Triệu Phong trở về chí ít cũng khiến cho bên phía Vương triều Đại Càn có chút lực lượng chống lại, không đến mức mặc cho người xâm lược.

o0o

Những ngày kế tiếp, Triệu Phong đều bế quan trong Trường bào Thời Không, chủ yếu là nghiên cứu Mộng Huyễn Thần Mâu.

- Thần Mâu thức tỉnh, tất nhiên không chỉ có năng lực Mộng Huyễn Hỏa này!

Triệu Phong lâm vào trầm tư. Cuối cùng, hắn dự định bắt tay nghiên cứu từ phương diện huyễn thuật. Triệu Phong vốn đã có tạo nghệ không nhỏ đối với huyễn thuật, mà các năng lực của Mộng Huyễn

Thần Mâu tựa hồ cũng có một vài liên quan với huyễn thuật.

- Huyễn Cấm Mê Vực!

Triệu Phong nhớ tới một cái Huyễn Đạo Đồng Thuật trước đây của hắn.

- Không biết nếu dùng lực lượng Bản Nguyên cấu tạo ra một phiến không gian huyễn thuật thì sẽ như thế nào?

Nghĩ tới đây, Triệu Phong liền điều động lực lượng Bản Nguyên.

Ba ngày sau, hắn sử dụng lực lượng Bản Nguyên của Mộng Huyễn Thần Mâu cấu tạo ra một phiến không gian tinh thần. Trong không gian là một cái mê cung đơn giản, nhưng lại có màu sắc rực rỡ, như mộng như ảo.

- Thật chân thật!

Ý thức của Triệu Phong tiến vào phiến không gian này, nhưng bản thân hắn lại có cảm giác, nơi này giống hệt như một phiến không gian chân thật vậy. Đồng thời, Triệu Phong có thể tùy tiện bố trí, thay đổi tất cả mọi thứ trong phiến không gian này. Sau khi thay đổi một chút tràng cảnh, nó vẫn như cũ vô cùng chân thật, giống như một phiến không gian chân thật vật.

- Cần một đối tượng nghiên cứu a!

Nghiên cứu đồng thuật của Thần Mâu, nếu có một đối tượng thí nghiệm sẽ càng tốt hơn. Triệu Phong đem mục tiêu đặt lên Diệt Thế Hắc Long đang ở cách đó không xa.

Tả Mâu của hắn nhìn thẳng về phía Diệt Thế Hắc Long. Nháy mắt,

Diệt Thế Hắc Long liền bị giật mình tỉnh giấc. Thời điểm khi ánh mắt nó va chạm với Tả Mâu của Triệu Phong, linh hồn ý thức của nó đột nhiên rơi vào một phiến không gian khác. Mà bản thể của nó lại vẫn đứng ngẩn ngơ tại chỗ, không chút cử động.

- Đây là…

Diệt Thế Hắc Long có cảm giác chính mình như lâm vào một giấc mộng kỳ quái, nhưng tất cả cảnh tượng trong mộng lại chân thật như vậy. Ngay cả khí tức của chủ nhân trước mặt cũng khó có thể phân biệt thật giả!

- Hửm? Đã xảy ra chuyện gì?

Triệu Phong nhìn chằm chằm Diệt Thế Hắc Long trước mặt, cảm giác đối phương, thậm chí là chính mình phảng phất như đang đặt mình trong một phiến không gian mộng cảnh kỳ quái. Chỉ thấy mỗi một cái lân phiến trên người Hắc Giao Long, thậm chí là hô hấp, huyết dịch lưu động của nó cũng có thể thấy được vô cùng rõ ràng.

- Cái này cũng quá giống như thật rồi…

Triệu Phong nhìn về phía Diệt Thế Hắc Long, trong tay đột nhiên ngưng tụ ra một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm, tùy tiện chém xuống một kiếm.

- Chủ nhân? Ngươi làm gì vậy?

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Long kinh hãi.

- A!

Dưới tình huống bất ngờ không kịp đề phòng, nó bị Triệu Phong bổ

trúng một kiếm, trên thân thể xuất hiện một đạo vết thương rõ ràng.

- Chuyện gì xảy ra?

Triệu Phong có chút sửng sốt. Diệt Thế Hắc Long kêu la thảm thiết vô cùng chân thật, khiến cho hắn cũng không thể tiếp tục công kích.

Ý thức Triệu Phong khẽ rời khỏi phiến không gian mộng cảnh này, tất cả cảnh tượng trước mặt liền hoàn toàn biến mất.

- A!

Trong Trường bào Thời Không đột nhiên truyền đến tiếng kêu la thảm thiết của Diệt Thế Hắc Long.

- Cái này… Làm sao có thể?

Toàn thân Diệt Thế Hắc Long đứng ngẩn ngơ tại chỗ, nhìn chằm chằm trên long khu. Đạo vết thương nhìn thấy mà giật mình kia so với vết thương bị chém trong giấc mộng vậy mà lại giống nhau như đúc! Tất cả mọi thứ trong giấc mộng kia không ngờ lại đều biến thành sự thật! Cái này cũng quá tà môn rồi!

- Những thứ phát sinh trong không gian mộng cảnh, không ngờ lại đồng bộ với hiện thực!

Triệu Phong nhìn chằm chằm Diệt Thế Hắc Long trước mặt, vẻ mặt cực kỳ chấn kinh. Vừa rồi Diệt Thế Hắc Long chỉ có ý thức rơi vào không gian mộng cảnh do hắn sáng tạo ra. Hắn công kích Diệt Thế Hắc Long trong không gian mộng cảnh, nhưng ngoài không gian chân thật, bản thể Diệt Thế Hắc Long lại bị thương thế giống hệt như vậy.

- Đây rốt cuộc là… Tiểu Hắc, chúng ta thử lại lần nữa a!

Triệu Phong cảm thấy vô cùng hứng thú đối với cái này, khẽ mỉm cười nhìn về phía Diệt Thế Hắc Long.

- Không! Chủ nhân! Cái này cũng không phải chuyện đùa a!

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Long đại biến. Nhưng nó cự tuyệt như thế nào cũng vô dụng.

Thời gian kế tiếp, Triệu Phong đều ở lại trong Trường bào Thời Không, không ngừng nghiên cứu năng lực mộng huyễn này. Kéo ý thức của người khác tiến vào không gian mộng cảnh do chính mình sáng tạo ra. Ở trong không gian mộng cảnh đánh trọng thương người khác, ngoài hiện thực tất cả đều đồng bộ với nhau. Triệu Phong gọi tắt năng lực này là Nhập Mộng!

o0o

Một ngày này, toàn bộ Chúa Tể Điện đột nhiên cảm thụ được một cỗ khí tức áp lực vô cùng cường đại.

- Bọn chúng đã tới rồi!

Tất cả mọi người trong Chúa Tể Điện lập tức đều hành động, dàn trận đón địch.

Thiên địa viễn phương đông nghẹt một mảnh Dị Tộc. Ngay sau đó, một lão giả tóc tím chậm rãi xuất hiện trước mặt mọi người. Lão giả tóc tím kia ngồi ngay ngắn trên một cái bảo tọa thật lớn do vô số bạch cốt đắp nặn thành, bộ dáng như quân vương vô thượng hàng lâm nơi này. Kẻ này chính là Linh Ma Chân Thần!

Sau lưng hắn chính là đại quân Vương triều U Nguyệt hạo hạo đãng đãng.

- Bích Điện chủ, Triệu Phong như thế nào còn chưa ra?

Bán Thần Thái Cực lo lắng nói. Hắn cảm giác Triệu Phong chỉ xem chuyện này như một trò đùa vậy. Mà những cường giả còn lại ở đây cũng không có một chút cảm giác an toàn nào.

- Cho các ngươi thời gian mười hơi thở, nói ra quyết định của các ngươi a!

Linh Ma Chân Thần liếc nhìn phía dưới một cái, không đếm xỉa tới, nói.

- Mười… Chín… Tám…

Linh Ma Chân Thần chậm rãi đếm ngược. Bên phía Chúa Tể Điện, trong lòng tất cả mọi người dần dần kinh hoảng, trở nên sợ hãi.

- Một! Nếu các ngươi đã cự tuyệt đầu hàng, như vậy cũng chớ trách…

Sắc mặt Linh Ma Chân Thần lạnh lùng. Thế nhưng lời hắn còn chưa nói hết, một đạo thanh âm vang dội băng lãnh đã cắt đứt câu nói của hắn.

- Ngươi rốt cuộc đã tới nhận lấy cái chết rồi sao?

Trên bầu trời, Triệu Phong đột nhiên hiện thân.

Chương 1453: Lai lịch của Linh Ma Chân Thần

- Ngươi rốt cuộc đã tới nhận lấy cái chết rồi sao?

Trên bầu trời, Triệu Phong đột nhiên hiện thân. Sự xuất hiện của hắn nhất thời khiến cho bên phía Vương triều Đại Càn quân tâm đại định. Có thể đối phó Linh Ma Chân Thần cũng chỉ có Triệu Phong rồi.

Nhưng những lời này của Triệu Phong, theo như bọn chúng nghĩ cũng có chút quá mức bừa bãi rồi. Hai người ở nơi này chỉ có thể phát huy ra lực lượng cực hạn tương đương nhau, muốn chiến thắng cũng đã thập phần khó khăn, càng đừng nói tới chuyện vẫn lạc.

- Hửm?

Linh Ma Chân Thần ngồi trên cốt tọa, ánh mắt khẽ nhướng lên, nhìn về phía Triệu Phong. Hắn phát hiện chính mình có chút nhìn không thấu kẻ trước mặt này. Phải biết rằng, ở thời kỳ đỉnh phong Linh Ma Chân Thần cũng là Chân Thần Lục giai. Tuy rằng hiện tại tu vi của hắn chỉ vừa đạt tới Chân Thần Nhất giai, nhưng nhãn giới Chân Thần Lục giai cũng vẫn còn.

- Triệu Phong!

Mấy vị Bán Thần bên phía Dị Tộc vừa nhìn thấy Triệu Phong, nhất thời lộ ra thần sắc kinh hoảng. Nhưng thời điểm bọn chúng nhìn về phía Linh Ma Chân Thần, rất nhanh đã bình tĩnh trở lại. Có Linh Ma Chân Thần ở đây, cho dù là Triệu Phong cũng không có gì đáng sợ.

- Thảo nào Vương triều Đại Càn lại cự tuyệt đầu hàng! Hóa ra là mời được một vị cao nhân a!

Thân hình Linh Ma Chân Thần ngồi thẳng lên, nhất thời trở nên nghiêm túc. Trong âm thầm, hắn nhanh chóng truyền âm hỏi đám người Vương triều U Nguyệt những tin tức tình báo liên quan tới Triệu Phong.

- Bẩm đại nhân, thời điểm ngài chưa xuất hiện, Triệu Phong đã từng là cường giả mạnh nhất của Đại Lục Vực! Nhưng mấy chục năm gần đây cũng không thấy hình bóng của kẻ này. Có lời đồn là năm sáu chục năm trước hắn đã tiến về Thần vực Man Hoang rồi…

Một gã Bán Thần của Vương triều U Nguyệt nói tất cả những gì mình biết cho Linh Ma Chân Thần.

- Cho dù kẻ này thật sự đi Thần vực Man Hoang, chỉ ngắn ngủi trong sáu mươi năm, cũng không có khả năng có được bao nhiêu thành tựu, càng không thể nào quay trở về không gian ngoại vực được…

Linh Ma Chân Thần cũng có không ít hiểu biết đối với Thần vực Man Hoang. Người từ một phiến không gian ngoại vực tiến vào Thần vực Man Hoang, làm sao có thể trong khoảng thời gian ngắn như vậy trưởng thành đến trình độ có thể trở về không gian ngoại vực?

Phải biết rằng, cường giả Chân Thần cực kỳ phổ biến tại Thần vực Man Hoang, ở trong chiến tranh giữa các đại thế lực, Chân Thần cấp thấp cũng chỉ là pháo hôi mà thôi. Bởi vậy hắn suy đoán, Triệu Phong căn bản là chưa từng tiến vào Thần vực Man Hoang, chỉ là mai danh ẩn tích hoặc là bế quan sáu mươi năm ở nơi nào đó trong Đại Lục Vực mà thôi.

- Nếu như ngươi nguyện ý thần phục bản Thần, ta có thể đảm bảo sau khi ngươi tiến vào Thần vực Man Hoang, nhận được đãi ngộ tốt hơn rất nhiều so với Chân Thần bình thường! Cái này tương đương với cấp cho ngươi một khởi điểm rất cao rồi! Ngươi tỉ mỉ suy tính một chút a!

Linh Ma Chân Thần nhìn về phía Triệu Phong, thập phần kiêu ngạo nói.

- Triệu Phong thể chiến thắng Linh Ma Chân Thần không?

- Đúng vậy! Bộ dáng Linh Ma Chân Thần giống như nắm chắc phần thắng vậy…

Đại đa số các thành viên bên phía Vương triều Đại Càn nhất thời lo lắng. Nghe ngữ khí của Linh Ma Chân Thần, tựa hồ địa vị của đối phương tại Thần vực Man Hoang cũng rất cao. Mà bên phía Vương triều U Nguyệt thì lại kinh hỉ cười thầm. Chí ít hiện tại bọn chúng đang hầu hạ Linh Ma Chân Thần, đến lúc đó có lẽ sẽ có thể thông qua Linh Ma Chân Thần tiến vào Thần vực Man Hoang. Mà Linh Ma Chân Thần thoạt nhìn bản lĩnh cũng không nhỏ, đi theo hắn sẽ có tiền đồ rất lớn.

- Ha hả… ngươi ngay cả tư cách trở thành nô bộc cho ta cũng không có!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng. Không ngờ kẻ trước mặt này lại bảo chính mình thần phục hắn! Phải biết rằng, tùy tiện chọn ra một người trong đông đảo thủ hạ của hắn cũng bỏ xa Linh Ma Chân Thần mười vạn tám ngàn dặm.

- Ha ha… vô tri mà lại càn rỡ! Ngươi định trước không chết tử tế được!

Linh Ma Chân Thần trực tiếp đứng lên, một cỗ khí tức tà ác áp lực âm hàn nhất thời chậm rãi lan tràn ra. Tất cả cường giả hai Đại Vương triều dưới cỗ khí tức vĩ lực cường đại căn bản không ngẩng đầu lên được, thân thể không ngừng run rẩy. Nhưng bộ dáng Triệu Phong lại giống như không bị bất kỳ ảnh hưởng gì, vẫn như cũ bình thản đứng thẳng trong thiên địa.

- Là ai phái ngươi tới đây?

Ánh mắt Triệu Phong lạnh lẽo. Cường giả Chân Thần làm sao có thể vô duyên vô cớ đi tới không gian ngoại vực này. Hắn đến đây là có mục đích gì?

- Người sắp chết, muốn biết nhiều như vậy làm gì?

Sắc mặt Linh Ma Chân Thần băng lãnh, thân hình biến mất khỏi cốt tọa. Sau một khắc, hắn đã xuất hiện ngay trước mặt Triệu Phong. Một cỗ khí tức âm trầm quỷ dị áp bách thẳng tới. Quỷ vụ âm hàn khôn cùng từ trong thân thể hắn phiêu phù ra, hình thành từng cái từng cái đầu lâu dữ tợn kỳ dị.

- Chết đi!

Linh Ma Chân Thần quát lớn một tiếng. Đám đầu lâu quỷ vụ khôn cùng xung quanh thân thể hắn nhất tề mở ra cái miệng rộng hung ác, lao thẳng về phía Triệu Phong.

- Tiểu bối, cho dù chỉ có thể phát huy ra lực lượng cùng đẳng cấp, ngươi cũng không phải là đối thủ của ta!

Linh Ma Chân Thần không ngừng cười lạnh. Mặc dù chỉ có thể phát huy ra lực lượng tương đương, nhưng hắn ở thời kỳ đỉnh phong lại

là Chân Thần Lục giai, phương diện ý cảnh cùng kỹ xảo chiến đấu đều viễn siêu người thường.

Nhìn thấy công kích cường thế cùng nghe được tuyên ngôn của Linh Ma Chân Thần, trái tim vô số thành viên của Vương triều Đại Càn nhất thời siết chặt.

- Linh Ma Chân Thần này hẳn là Đại năng trong Thần vực Man Hoang! Bộ dáng hắn nắm chắc như vậy, Triệu Phong nhất định không phải là đối thủ của hắn!

Trong lòng Bán Thần Thái Cực không ngừng run rẩy.

- Vậy sao?

Triệu Phong cười nhạt một tiếng, thân hình trực tiếp biến mất khỏi vòng vây công kích của Linh Ma Chân Thần. Sau một khắc, hắn đã xuất hiện sau lưng Linh Ma Chân Thần.

- Nhập Mộng!

Tả Mâu Triệu Phong bắt đầu xoay tròn, bên trong chợt xuất hiện một thế giới mê cung mộng huyễn. Giờ phút này, Tả Mâu của hắn lan tràn ra một tầng quang trạch mộng huyễn, soi sáng toàn bộ thế giới, khiến cho thế giới âm trầm hôn ám trong nháy mắt chợt biến thành thiên đường mộng huyễn.

Sau một khắc, toàn bộ thiên địa đã khôi phục lại như thường. Mà Triệu Phong cùng Linh Ma Chân Thần thì đứng thẳng trên hư không, không chút cử động.

- Bọn họ làm gì vậy?

Vô số người của hai Đại Vương triều nhất thời kinh nghi không thôi. Nhưng bọn chúng căn bản không dám tiếp cận Triệu Phong cùng Linh Ma Chân Thần.

o0o

Trong không gian mộng cảnh…

- Xảy ra chuyện gì? Nơi này là…

Linh Ma Chân Thần cảm giác chính mình dường như đột nhiên tiến vào mộng cảnh vậy. Nhưng tất cả cảnh tượng trong mộng lại chân thật như vậy.

- Tiểu tử, đây là do ngươi làm sao?

Linh Ma Chân Thần nhìn thấy Triệu Phong xuất hiện trước mặt mình, từng đoàn từng đoàn hắc vụ quỷ dị từ trong cơ thể hắn bay ra.

- Hửm? Ở trong này không có không gian hạn chế?

Linh Ma Chân Thần đột nhiên phát hiện, ở trong phiến không gian này hắn có thể phát huy ra toàn bộ lực lượng Chân Thần Nhất giai. Đám hắc vụ quỷ dị sau lưng hắn nhất thời tăng vọt lên gấp ba lần. Từng cái từng cái đầu lâu hung ác thật lớn phiêu phù trên không trung, nhìn chằm chằm Triệu Phong.

- Chết đi!

Linh Ma Chân Thần khẽ quát một tiếng, đám đầu lâu quỷ vụ khôn cùng lập tức nghiền áp về phía Triệu Phong.

Mắt thấy từng cái từng cái đầu lâu âm trầm dữ tợn kia đã sắp sửa

thôn phệ Triệu Phong, mà Triệu Phong vẫn như cũ đứng thẳng tại chỗ, bộ dáng bình thản ung dung.

- Đúng là ngu xuẩn!

Triệu Phong thấp giọng nói.

- Biến mất!

Trong lòng Triệu Phong dâng lên ý niệm mãnh liệt này. Sau một khắc, tất cả đầu lâu hắc vụ trong thiên địa đều đã tiêu tan thành mây khói.

- Cái này… Làm sao có thể?

Sắc mặt Linh Ma Chân Thần đại biến, khó có thể tin nổi.

- Ở chỗ này, cho dù ngươi cường đại đến đâu cũng vô dụng!

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên. Trong không gian mộng cảnh do lực lượng Bản Nguyên của Mộng Huyễn Thần Mâu sáng tạo này, hắn chính là chúa tể chưởng khống tất cả!

Bốn phía xung quanh Linh Ma Chân Thần đột nhiên xuất hiện mấy sợi dây xích thô to, gắt gao quấn lấy Linh Ma Chân Thần, khiến cho hắn không thể động đậy. Đồng thời trong thiên địa đột nhiên xuất hiện một thanh lợi kiếm, đâm thẳng về phía Linh Ma Chân Thần. Trong nháy mắt, toàn bộ một trăm thanh lợi kiếm đã đâm thẳng lên thân thể Linh Ma Chân Thần.

- A!

Thanh âm kêu la thảm thiết của Linh Ma Chân Thần quanh quẩn

trong không gian mộng cảnh. Từng thanh từng thanh lợi kiếm đâm xuyên thân thể hắn. Mà ở ngoại giới, trên người Linh Ma Chân Thần đột nhiên xuất hiện từng đạo từng đạo vết máu, khiến cho người của hai Đại Vương triều khiếp sợ không thôi.

Kỳ thật Triệu Phong có thể trực tiếp giết chết Linh Ma Chân Thần. Nhưng Linh Ma Chân Thần đã biến Đại Lục Vực thành bộ dáng như thế này, không hảo hảo dằn vặt hắn một phen, khó có thể tiết hết mối hận trong lòng Triệu Phong. Hơn nữa, Triệu Phong vừa lúc có thể biến hắn thành đối tượng nghiên cứu Nhập Mộng.

- A! Xin ngươi hãy buông tha cho ta! Không ai phái ta đến đây cả! Ta vẫn luôn ở trong Đại Lục Vực… Xin ngươi thả ta ra! Ta nguyện ý làm nô bộc của ngươi!

Không bao lâu, Linh Ma Chân Thần đã không ngừng cầu xin tha thứ.

- Ta nói rồi, ngươi không xứng!

Sắc mặt Triệu Phong lạnh lẽo. Hắn tuyệt đối không tin tưởng lời nói của Linh Ma Chân Thần. Hắn trực tiếp xuất hiện ở bên cạnh Linh Ma Chân Thần, một cỗ lực lượng linh hồn cường đại ba động ra, thi triển Sưu Hồn Thuật.

- Cỗ khí tức linh hồn này… Cổ Thần… Bán Bộ Thần Chủ… Không! Là Thần Chủ!

Linh Ma Chân Thần nhất thời sợ hãi choáng váng. Ý chí linh hồn của Triệu Phong cường đại không gì sánh được. Cả đời hắn chỉ từng gặp qua một vị Thần Chủ, mà ý chí linh hồn Triệu Phong lan tràn ra, tuyệt đối giống nhau như đúc đối phương!

- Hửm? Những gì gia hỏa này nói đều là sự thật…

Triệu Phong từ trong ký ức linh hồn của Linh Ma Chân Thần, biết được tất cả. Hóa ra, Linh Ma Chân Thần chính là trốn ra từ trong Lăng mộ Hoàng tộc. Trùng hợp chính là, trước đây Triệu Phong đã từng tiếp xúc qua hắn một lần. Linh Ma Chân Thần chính là cường giả thần bí dưới đáy thạch trụ thanh đồng trong Hắc Phong Cốc kia.

Lúc trước, cũng chính bởi vì đám người Triệu Phong đánh bậy đánh bạ, làm cho phong ấn xuất hiện một khe nứt, mới khiến cho Linh Ma Chân Thần có cơ hội chạy thoát ra ngoài. Ở một trình độ nhất định, đây cũng là mối họa do Triệu Phong trước đây gây ra. Mà sở dĩ Linh Ma Chân Thần ở lại Đại Lục Vực, chính là muốn thể nghiệm một chút cảm giác thống trị tất cả.

Triệu Phong hoàn toàn có thể lý giải cái này. Tại Thần vực Man Hoang, trong đại chiến giữa các thế lực Ngũ tinh, Chân Thần bình thường cũng chỉ là pháo hôi mà thôi. Nhưng ở không gian ngoại vực, cường giả Chân Thần tuyệt đối là kẻ thống trị toàn bộ không gian.

Ngoài ra, Linh Ma Chân Thần còn có một mục đích, đó chính là muốn chiếm được chìa khóa mở ra Lăng mộ Hoàng tộc trong tay Thánh Hoàng Đại Càn. Lăng mộ Hoàng tộc Đại Càn rõ ràng là một phiến Không gian Thái Cổ cao cấp, trong đó có khả năng ẩn chứa rất nhiều bảo vật, hơn nữa trong đó còn có một cái thành thị Thiên Cơ Tộc nữa. Đối với Linh Ma Chân Thần đang rất cần tài nguyên để khôi phục tu vi mà nói, đây quả thật là một mê hoặc thật lớn.

Ý thức của Triệu Phong rời khỏi phiến không gian này, hết thảy mọi thứ trước mắt cũng liền tiêu tan thành mây khói.

Tại ngoại giới, tất cả mọi người của hai Đại Vương triều vẫn còn đang trơ mắt nhìn Linh Ma Chân Thần, trên người đang xuất hiện vô số vết thương, cũng không ngừng kêu la thảm thiết. Không bao lâu

sau, thanh âm kêu la thảm thiết đình chỉ, toàn thân Linh Ma Chân Thần rơi thẳng xuống dưới. Đối diện hắn, nhãn mâu của Triệu Phong cũng khôi phục lại một tia quang trạch.

- Đại nhân!

- Điều này sao có thể?

Vô số cường giả bên phía Vương triều U Nguyệt cả kinh kêu lên. Cảm nhận một chút, Linh Ma Chân Thần đã không còn bất cứ khí tức gì, triệt để tử vong. Trái lại tất cả mọi người bên phía Vương triều Đại Càn đều đứng ngẩn ngơ tại chỗ, không thể nào lý giải chuyện vừa rồi.

Từ đầu đến cuối, Triệu Phong cũng không hề xuất thủ, mà Linh Ma Chân Thần lại đột nhiên không ngừng kêu la thảm thiết, cuối cùng liền vẫn lạc rồi!

- Cái này… cái này… làm sao có thể làm được?

Bán Thần Thái Cực kinh khủng không thôi. Trước đây hắn vẫn còn hoài nghi Triệu Phong có phải là đối thủ của Linh Ma Chân Thần hay không. Kết quả, Linh Ma Chân Thần chỉ mới liếc nhìn Triệu Phong một cái, liền vô cớ chết thảm!

- Hắn thật sự có bản lĩnh này!

Trong lòng Bán Thần Khô Tức ầm ầm chấn động, vô cùng kích động. Trước đây Triệu Phong nói trực tiếp giết qua, tất cả mọi người đều cảm thấy hắn trẻ tuổi quá càn rỡ, lỗ mãng.

- Ngày sau, hai Đại Vương triều không được xâm phạm lẫn nhau nữa!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng. Dị Tộc cũng là người sinh hoạt tại Đại Lục Vực, hắn cũng không thể tàn sát sạch sẽ Vương triều U Nguyệt được.

- Chạy! Chạy mau!

Đại quân Vương triều U Nguyệt trực tiếp tan vỡ, tất cả mọi người khủng hoảng bỏ chạy.

- Tất cả đã kết thúc! Mọi người đi làm việc của chính mình đi!

Triệu Phong nhìn về phía mọi người của Vương triều Đại Càn.

Sau đó, các thế lực còn lại đều triệt thoái khỏi Chúa Tể Điện. Nhưng Triệu Phong lại lưu đương kim Thánh Hoàng Đại Càn ở lại.

- Triệu huynh cảm thấy hứng thú với Lăng mộ Hoàng tộc Đại Càn sao?

Thánh Hoàng Đại Càn lấy ra một cái thạch bàn xám trắng phong cách cổ xưa, đây chính là chìa khóa dùng để mở ra Lăng mộ Hoàng tộc.

Chương 1454: Pháp tắc Không Gian

- Hiện tại có thể mở ra Lăng mộ Hoàng tộc không?

Triệu Phong lập tức hỏi.

- Triệu huynh muốn vào Lăng mộ Hoàng tộc làm gì? Hơn nữa, bản thân Lăng mộ Hoàng tộc có lực bài xích cực lớn đối với cường giả Thánh Chủ trở lên, đừng nói tới cấp bậc hiện tại của Triệu huynh!

Thánh Hoàng nói ra nghi ngờ trong lòng mình.

- Lúc trước, Linh Ma Chân Thần chính là trốn ra từ Lăng mộ Hoàng tộc!

Triệu Phong thẳng thắn nói rõ. Hắn muốn tiến vào Lăng mộ Hoàng tộc chính là muốn xem thử xem, trong có còn tiềm ẩn những nguy cơ giống như Linh Ma Chân Thần nữa không. Lần này, sau khi rời khỏi Đại Lục Vực, không biết tới bao giờ Triệu Phong mới trở về lần nữa, có lẽ cũng sẽ không có lần tiếp theo. Hắn chỉ hy vọng cố hương của mình có thể vĩnh viễn an bình.

- Cái gì?

Sắc mặt Thánh Hoàng đại biến, hắn hoàn toàn không nghĩ tới khả năng này.

- Ngươi mở ra Lăng mộ Hoàng tộc, ta tiến vào thử một chút. Nếu thất bại thì thôi vậy!

Triệu Phong suy nghĩ một lúc mới lên tiếng. Phiến không gian Lăng mộ Hoàng tộc kia cũng không phải hoàn chỉnh, bản thân dị thường yếu đuối, nếu như có cường giả mạnh mẽ xông vào trong đó, tất nhiên sẽ tạo thành đả kích mang tính hủy diệt cho cả phiến không gian, mà bản thân cường giả kia cũng sẽ bị khe nứt không gian xé nát. Nhưng Triệu Phong cũng muốn thử xem một lần.

- Được!

Thánh Hoàng lập tức đồng ý. Sau đó, Thánh Hoàng đi theo Triệu Phong, tiến vào Cấm địa của Chúa Tể Điện.

Từ trung tâm thạch bàn chợt bắn ra một đạo quang mang ám ngân sắc, một trận không gian ba động cường đại chậm rãi lan tràn ra. Dần dần, trung tâm phiến quang mang ám ngân sắc chợt hình thành một tầng quang mạc vặn vẹo.

- Triệu huynh, cẩn thận a!

Thánh Hoàng có chút lo lắng, nhắc nhở một câu. Cho dù Triệu Phong cường đại đến đâu, nếu mạnh mẽ xông vào, lại gặp phải không gian phản phệ, sợ rằng cũng sẽ hữu tử vô sinh. Nhưng Thánh Hoàng căn bản không biết, cho dù là khe nứt không gian cũng không thể gây thương tổn được Triệu Phong chút nào.

Triệu Phong khẽ gật đầu, tiếp cận thông đạo truyền tống. Hắn cũng không lo lắng không gian phản phệ, mà chỉ sợ trong lúc vô tình sẽ phá hỏng không gian Lăng mộ Hoàng tộc.

- Có lẽ năng lực của Thần Mâu sẽ giúp ta bình yên tiến vào trong đó!

Trong lòng Triệu Phong lẩm bẩm. Tại Đại Lục Vực, hắn vẫn có thể

sử dụng lực lượng Thần Mâu, cũng không tạo thành ảnh hưởng gì cho không gian Đại Lục Vực, như vậy lực lượng Thần Mâu hẳn là cũng có thể sử dụng trong Lăng mộ Hoàng tộc.

Từ trong ngân cầu mộng huyễn trong Không gian Thần Mâu lan tỏa ra đại lượng lực lượng Bản Nguyên. Dần dần, bốn phía thân thể Triệu Phong đã bị một tầng quang vụ mộng huyễn nhàn nhạt bao phủ. Toàn bộ đại điện cũng bị tầng quang vụ mộng huyễn này chiếu rọi thành màu sắc cực kỳ mỹ lệ. Sau đó, Triệu Phong chậm rãi tiến vào thông đạo không gian.

Ngay khi Triệu Phong tiến vào trong thông đạo, thân ảnh hắn lập tức biến mất.

- Thật sự có thể tiến vào! Hơn nữa cũng không có bất kỳ dị dạng gì!

Thần sắc Thánh Hoàng khẽ chấn động.

o0o

Triệu Phong xuất hiện trong một mảnh cổ lâm âm sâm. Khí tức Thái Cổ áp chế hư nhược bốn phía xung quanh căn bản không có nửa điểm ảnh hưởng đối với Triệu Phong, trái lại còn khiến cho Triệu Phong cảm thấy có một chút thân thiết.

Thần thức vừa đảo qua, Triệu Phong đã nhìn thấu tương đối rõ ràng toàn bộ tình huống trong Lăng mộ Hoàng tộc. Ngoại trừ Linh Ma Chân Thần đã đào tẩu từ trong Hắc Phong Cốc ra, Triệu Phong còn phát hiện thêm một cái nguy cơ tiềm ẩn khác nữa. Vì vậy, hắn liền xuất thủ tiêu diệt cái nguy cơ tiềm ẩn này.

Sau khi làm xong những chuyện này, Triệu Phong chậm rãi đi dạo các nơi trong Lăng mộ Hoàng tộc. Trước đây, hắn chính là ở chỗ này

phụ trợ Cửu Hoàng tử, giao phong với những Hoàng tử khác. Cũng ngay tại chỗ này, hắn đã giết Tử Vong Đại Đế, cũng cướp đoạt Tử Vong Chi Mâu của hắn. Nơi này có rất nhiều nguy hiểm, cũng có không ít những kỳ ngộ.

- Hay là, ta cũng lưu lại một cái truyền thừa ở chỗ này a?

Trong lòng Triệu Phong nổi lên một tia hứng thú. Trong Lăng mộ Hoàng tộc đã có vô số truyền thừa lớn lớn nhỏ nhỏ đếm không hết. Triệu Phong thiết trí một cái truyền thừa, cấp bậc khẳng định cao hơn tất cả các truyền thừa này, nhưng kẻ khác muốn thu được truyền thừa của hắn cũng phải vô cùng gian nan.

Bất quá Triệu Phong lại có chút bất đắc dĩ phát hiện, trong tay hắn cũng không có các loại trân tài cấp bậc thấp. Cuối cùng, hắn chỉ để lại một loại công pháp chiến kỹ cấp bậc từ Thánh Chủ đến Bán Thần, cùng với một cỗ khí tức Thái Cổ Bản Nguyên cao thâm.

- Đi Thiên Cơ Thành xem một chút!

Triệu Phong đi tới Thiên Cơ Thành tại trung tâm Lăng mộ Hoàng tộc. Sau khi đại khái đi dạo một vòng trong Thiên Cơ Thành, Triệu Phong liền cấp tốc rời đi.

- Đúng là vậy! Trong tòa Thiên Cơ Thành cấp thấp này cũng không có thứ ta cần!

Triệu Phong sớm đã có dự liệu đối với chuyện này. Cấp bậc hiện tại của hắn đã đạt tới Bán Bộ Thần Chủ, thử hỏi, một cái thành thị Thiên Cơ Tộc trong phiến không gian cấp thấp này làm sao có thể có đồ vật mà Bán Bộ Thần Chủ cần chứ?

Ví dụ như Vạn Huyết Điện kia, tuy rằng có thể cường hóa, cấy trồng

các loại huyết mạch Thái Cổ, nhưng phẩm cấp của những huyết mạch này thập phần thấp, huyết mạch cao nhất cũng chỉ đạt tới cấp bậc Chân Thần mà thôi. Các loại huyết mạch này không chỉ có bài danh, đồng dạng cũng có cấp bậc nữa. Giống như trước đây, khi Triệu Phong đạt được một giọt máu lúc còn sống của Bán Thần Côn Vân từ trong Bán Thần Di Viên, hắn đã xem nó như là bảo vật vô giá. Bởi vì cấp bậc của giọt máu kia đạt tới Bán Thần, mà lúc đó tu vi của Triệu Phong vẫn còn thấp. Nếu như là hiện tại, huyết mạch cấp bậc Chân Thần dung nhập vào Thần thể Bán Bộ Thần Chủ của Triệu Phong, chỉ sợ sẽ bị huyết mạch của Triệu Phong thôn phệ mấy. Cho dù có dung hợp, cũng không có nửa điểm tác dụng nào.

- Thần Mâu đã thức tỉnh, đây chính là huyết mạch mạnh nhất của ta!

Triệu Phong khẽ mỉm cười. Trong Thần vực Man Hoang, Bát Đại Thần Mâu cũng có thể sánh ngang với huyết mạch thần thoại mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc. Mà Triệu Phong suy đoán, cường giả đồng giai thuộc mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc cũng chưa chắc đã là đối thủ của mình!

Sau khi đi dạo một vòng, Triệu Phong rời khỏi Lăng mộ Hoàng tộc, trở lại Chúa Tể Điện.

- Tuy rằng căn cơ Chúa Tể Điện khá củng cố, nhưng lại không có cường giả tọa trấn!

Triệu Phong thập phần hiểu rõ tình huống của Chúa Tể Điện. Nếu không phải trước khi hắn rời đi, Chúa Tể Điện đã kết minh với rất nhiều thế lực trong Vương triều Đại Càn, chỉ sợ sau khi Côn Vân, Nam Cung Thánh rời đi, Chúa Tể Điện đã ngay lập tức bị cừu gia hủy diệt rồi.

- Nếu như không có Bán Thần, vậy ta tạo ra Bán Thần a!

Triệu Phong tản ra Thần thức, lan tỏa khắp toàn bộ Chúa Tể Điện. Sau khi trải qua tỉ mỉ cảm nhận, hắn phát hiện được một vài kẻ tu hành có căn cốt cực giai.

- Nếu các ngươi nguyện ý thề sống chết thuần phục Chúa Tể Điện, ta sẽ cho các ngươi cơ hội trở thành Bán Thần!

Thanh âm Triệu Phong trực tiếp vang lên trong đầu những người này.

- Thái thượng Trưởng lão!

Những kẻ nghe được câu này hoặc là kinh khủng hoặc là kích động. Đối diện với điều kiện Triệu Phong đưa ra, không kẻ nào cự tuyệt. Cuối cùng, tám gã thành viên đã đi tới chỗ của Triệu Phong. Trong tám người này, có bốn Thánh Chủ, bốn Đại Đế. Hiện tại Triệu Phong dự định sẽ tận lực bồi dưỡng bốn gã Thánh Chủ này thành cường giả Bán Thần. Mà các Đại Đế thì thoáng đào tạo một chút, ngày sau sẽ có tiềm lực cực lớn trở thành Bán Thần.

Mặt khác, Triệu Phong cũng chọn thêm U Dạ Thánh Quân. Hiện tại U Dạ Thánh Quân đã là Thánh Vương, tiềm lực cũng xem như khá tốt. Mặc dù là cấp tốc đào tạo Bán Thần, nhưng Triệu Phong cũng không muốn khiến cho căn cơ bọn họ bất ổn. Hắn để cho những người này tiến vào không gian Trường bào Thời Không của chính mình.

Lúc này, dòng chảy thời gian trong Trường bào Thời Không đã là gấp một trăm lần bên ngoài. Nói cách khác, bên trong trải qua một trăm ngày, ngoại giới mới chỉ trôi qua một ngày.

Đồng thời với việc đào tạo Bán Thần, bản thân Triệu Phong cũng tiến hành bế quan.

- Không Gian Áo Nghĩa Cửu trọng, bước tiếp theo chính là Pháp tắc Không Gian!

Triệu Phong thầm tính toán. Một khi lĩnh ngộ được Pháp tắc, như vậy liền đại biểu có thể nếm thử trùng kích Thần Chủ. Nhưng Pháp tắc cũng không dễ dàng lĩnh ngộ như vậy.

Triệu Phong bế quan trong Trường bào Thời Không suốt ba mươi năm đằng đẳng, Không Gian Áo Nghĩa cũng chỉ có một chút tiến bộ rất nhỏ, nhưng kế hoạch đào tạo Bán Thần thì lại thành công được hơn phân nửa.

Những ngày kế tiếp, Triệu Phong rời khỏi Chúa Tể Điện, đi du lịch các nơi trong Đại Lục Vực. Thời điểm tâm tình tốt, hắn lại tùy tiện tìm một địa phương, bế quan tham tu.

Thời điểm du lịch trong Đại Lục Vực, Triệu Phong cũng tìm tới một vài bằng hữu trước đây. Ví dụ như Triệu Phong đã gặp lại Lãnh Nguyệt Vương trong Thánh địa Hải Đạo trước đây. Lúc trước, khi hắn đối kháng với Tử Vong Đại Đế, đám cường giả Lãnh Nguyệt Vương của Thánh địa Hải Đạo cũng đã liều chết tương trợ. Sau khi nói chuyện phiếm vài câu, tặng cho bọn họ một vài quà tặng nhất định, Triệu Phong lại cáo biệt Lãnh Nguyệt Vương, tiếp tục du lịch.

Trong thời gian này, Triệu Phong cũng ghé qua chỗ ở của Triệu tộc, nguyên quán của Triệu Phong năm xưa. Hắn cũng đi tới Đoan Mộc gia, làm bạn với Đoan Mộc Thanh một đoạn thời gian, thỉnh thoảng cũng nói tới tình huống của Triệu Vũ Phỉ tại Thần vực Man Hoang. Sau đó, Triệu Phong còn ghé qua các nơi Thiết gia, Cơ gia, Vũ gia, Hoàng cung Đại Càn, Thiên Huyền Cung, Thiên Kiếm Các… Loại du lịch này cũng là một loại thể nghiệm, là một loại ma luyện, đề thăng đối với tâm tình của bản thân.

Khi Triệu Phong quay lại trở lại Chúa Tể Điện, hắn phát hiện rất nhiều phương diện của chính mình cũng đã có sự đề thăng nhất định. Kế tiếp, hắn liền một mực bế quan trong Chúa Tể Điện, vừa đào tạo Bán Thần, vừa tu luyện.

Hiện tại, trọng điểm Triệu Phong tham tu chính là các loại năng lực của Mộng Huyễn Thần Mâu, kế tiếp là các loại Áo nghĩa khác của mình. Lần này, thời điểm tiến hành tu luyện các loại Áo nghĩa, Triệu Phong phát hiện Không Gian Áo Nghĩa của chính mình tựa hồ có xu thế tiến thêm một bậc. Vì vậy, Triệu Phong liền bắt đầu chuyên tâm nghiên cứu nó.

Trong Trường bào Thời Không, mười năm thoáng cái đã trôi qua.

Không gian bốn phía xung quanh Triệu Phong vặn vẹo hỗn loạn, tựa hồ như bất cứ lúc nào cũng có khả năng vỡ nát. Đột nhiên, cỗ không gian vặn vẹo này chợt khuếch tán ra bốn phía xung quanh. Nhìn thấy một màn này, Diệt Thế Hắc Long lập tức thu những người khác trong Trường bào Thời Không vào trong Không gian Hủy Diệt Bản Nguyên của chính mình.

Một tầng không gian sóng gợn vặn vẹo chợt xẹt qua thân thể Diệt Thế Hắc Long. Nháy mắt, một đám lân phiến bên ngoài thân thể Diệt Thế Hắc Long đột nhiên vỡ nát, biến mất.

- Không ngờ chủ nhân lại tham ngộ Pháp tắc ở trong này! Quá nguy hiểm rồi!

Thần sắc Diệt Thế Hắc Long kinh dị lo lắng.

Đột nhiên, không gian vặn vẹo bốn phía xung quanh Triệu Phong chợt xuất hiện một tia khe nứt, không gian phong bạo Cấm kỵ từ

trong đó tuôn trào ra. Toàn bộ không gian trong Trường bào Thời Không trở nên không ngừng lay động.

Đạo khe nứt không gian kia từ từ mở rộng ra. Những nơi nó đi qua, tất cả mọi thứ đều bị phá tan thành mảnh nhỏ. Đồng thời, đạo khe nứt không gian này còn nhanh chóng lan tràn về phía Triệu Phong.

- Nếu cứ tiếp tục như vậy, Trường bào Thời Không có khả năng sẽ bị hư hại, mà chủ nhân cũng sẽ bị ảnh hưởng!

Trong lòng Diệt Thế Hắc Long càng thêm ưu phiền lo lắng.

Mắt thấy đạo khe nứt không gian kia giống như một tầng mạng nhện, đã sắp sửa lan tràn tới phụ cận Triệu Phong, đột nhiên Triệu Phong chợt mở mắt ra, một cỗ lực lượng Không Gian vô hình từ trong cơ thể hắn nhanh chóng lan tràn ra. Triệu Phong trực tiếp đánh ra một chưởng. Lực lượng Không Gian vặn vẹo nứt vỡ bốn phía dần dần tụ tập về phía lòng bàn tay của hắn. Giờ phút này, trong tay Triệu Phong đang nắm lấy một cỗ lực lượng Không Gian hủy diệt.

- Chủ nhân, ngươi đã thành công rồi?

Diệt Thế Hắc Long vô cùng khiếp sợ. Chỉ có lĩnh ngộ Pháp tắc Không Gian, mới có thể tùy tiện chưởng khống cỗ lực lượng Không Gian này trong lòng bàn tay như vậy.

- Không sai!

Khóe miệng Triệu Phong khẽ nhếch lên. Hiện tại, cỗ lực lượng hắn nắm trong tay chính là dựa vào Pháp tắc Không Gian mà sinh ra. Cỗ lực lượng xé rách không gian này, sợ rằng sẽ có thể trực tiếp xé rách Thần thể của Bán Bộ Thần Chủ bình thường.

Triệu Phong phất phất tay, cỗ lực lượng Không Gian này dần dần biến mất. Đồng thời, toàn bộ không gian Trường bào Thời Không cũng bị một cỗ lực lượng Không Gian cường đại thẩm thấu. Không bao lâu, phiến không gian vốn đã có chút tổn hại liền được củng cố trở lại.

- Sơ bộ lĩnh ngộ Pháp tắc Không Gian, có thể trùng kích Thần Chủ bất cứ lúc nào rồi!

Tuy nói vậy, nhưng xác suất thành công cũng không cao. Mặt khác, hắn cũng không có khả năng trùng kích Thần Chủ tại Đại Lục Vực. Cho dù là ở trong Trường bào Thời Không cũng vô dụng, toàn bộ Đại Lục Vực cũng sẽ bị Triệu Phong hủy diệt mất. Cho nên giai đoạn hiện tại, Triệu Phong chỉ cần tìm hiểu Pháp tắc Không Gian, đợi sau khi trở lại Thần vực Man Hoang mới trùng kích Thần Chủ!

Chương 1455: Tâm Linh Truyền Tống

Toàn bộ Đại Lục Vực khôi phục lại như lúc ban đầu. Chuyện tình liên quan tới Triệu Phong triệt để lan truyền ra, được người khác bàn tán say sưa. Ngay cả những hài đồng mấy tuổi cũng biết được cái tên Triệu Phong này. Hắn không chỉ là cường giả mạnh nhất Đại Lục Vực, lại càng là cứu thế chủ của Đại Lục Vực!

Mà thế lực Ngụy Tứ tinh Thái Hoàng Điện cũng dần dần giao ra quyền chưởng khống Vương triều Đại Càn, để cho nó quay trở lại trong tay Chúa Tể Điện. Bởi vì có Triệu Phong tồn tại, Chúa Tể Điện nghiễm nhiên trở thành địa phương thần thánh trong Vương triều Đại Càn, thậm chí là toàn bộ Đại Lục Vực. Mỗi ngày không biết có bao nhiêu thế lực tới bái phỏng, có không biết bao nhiêu cường giả đỉnh cao muốn gặp mặt Triệu Phong một lần.

Nhưng Triệu Phong chỉ chuyên tâm tu luyện trong Trường bào Thời Không, hoàn toàn không để ý đến hết thảy mọi chuyện bên ngoài. Thật vất vả mới tìm hiểu ra một tia Pháp tắc Không Gian, Triệu Phong bắt lấy điểm này, không ngừng thâm nhập tìm hiểu.

Bế quan trong Trường bào Thời Không suốt sáu năm, Triệu Phong mới chấm dứt tu luyện. Hiện tại hắn đã lĩnh ngộ sâu hơn một chút đối với Pháp tắc Thời Gian. Mặt khác, bởi vì lĩnh ngộ được Pháp tắc, những Áo nghĩa khác của Triệu Phong cũng có không gian đề thăng không ít. Cho nên hắn thuận thế tham tu một chút, cũng đem Thời Gian Áo Nghĩa đề thăng lên Cửu trọng, mà những Áo nghĩa khác cũng khoảng chừng Bát trọng.

- Hiện tại, cho dù không sử dụng lực lượng Thần Mâu, ta cũng có thể đánh bại được Thần Chủ Nhất Trọng Thiên!

Trong lòng Triệu Phong có chút mừng rỡ. Đã lĩnh ngộ được Pháp tắc, những Áo nghĩa khác cũng tăng lên không nhỏ, uy năng Thần lực Hỗn Nguyên của hắn cũng tăng lên, cho dù là Thần lực của Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, cũng đều không bằng Triệu Phong.

Sau khi kết thúc tu luyện, Triệu Phong đi tới một bên trong Trường bào Thời Không. Nơi này có chín người, hoặc đang khoanh chân tìm hiểu, hoặc đang tu luyện chiến kỹ. Bọn họ là những đối tượng do Triệu Phong chọn lựa ra, tiến hành kế hoạch đào tạo Bán Thần.

Trong số này, U Dạ Thánh Quân đã là cường giả Bán Thần. Có ba người khác cũng đạt tới cảnh giới Thánh Vương, chỉ còn cách Bán Thần cần một khoảng thời gian lắng đọng mà thôi. Mặt khác, bốn gã Đại Đế cũng đã trở thành Thánh Chủ. Tuy rằng tu vi những người này đề thăng rất nhanh, nhưng chiến lực của bọn họ cũng rất mạnh trong cảnh giới đồng giai. Bởi vì những thiên tài địa bảo mà bọn họ phục dụng cũng là do Triệu Phong trăm chọn ngàn lựa trong Thiên Cơ Thành. Hơn nữa, bọn họ ở trong này còn có thể thỉnh giáo, hoặc chiến đấu với Diệt Thế Hắc Long hay là các phân thân của Triệu Phong.

- Kế hoạch đào tạo Bán Thần sắp thành công, cũng sắp tới thời điểm ta rời đi rồi!

Triệu Phong rời khỏi Trường bào Thời Không, quan sát đại địa thương mang.

- Bất quá, ta làm sao quay về Thần vực Man Hoang đây?

Thời điểm này, Triệu Phong đột nhiên nghĩ tới vấn đề này. Lúc trước hắn chỉ nằm ngủ một giấc đã quay về Đại Lục Vực, như vậy làm sao trở lại Thần vực Man Hoang đây?

Tuy rằng người của không gian ngoại vực có thể chủ động câu thông, tiến vào Thần vực Man Hoang, nhưng cơ hội này cũng chỉ có một lần. Một khi đã triệt để dung nhập vào Thần vực Man Hoang, chính là tương đương với đã trở thành người của Thần vực Man Hoang. Muốn quay trở lại Thần vực Man Hoang thì cần phải có những thủ đoạn đặc thù khác.

Một vài đại thế lực muốn phái người tiến vào không gian ngoại vực, cũng cần phải tốn hao giá cả thật lớn, mở ra thông đạo không gian. Thời điểm muốn trở về, chỉ cần thế lực ở Thần vực Man Hoang lại mở ra thông đạo không gian là được.

Nhưng Triệu Phong là mơ mơ hồ hồ trở về Đại Lục Vực, hiện tại cũng không thể nào liên lạc với Linh Tộc tại Thần vực Man Hoang. Nói cách khác, hắn không thể thông qua phương pháp phổ biến nhất này để trở về được. Nếu muốn trở lại Thần vực Man Hoang, Triệu Phong chỉ có thể dựa vào chính mình.

- Lĩnh ngộ được Pháp tắc Không Gian, có lẽ ta có thể tự mình khai mở thông đạo!

Đầu tiên, Triệu Phong nảy sinh ra ý nghĩ này. Nhưng sau khi nếm thử mấy phen, hắn phát hiện cách làm này rất không an toàn. Đại Lục Vực căn bản không thể nào chống đỡ nổi cỗ lực lượng này! Nếu như thông đạo không gian bị tổn hại, Triệu Phong sẽ có thể bị lực lượng Không Gian phản phệ. Thứ hai, thông đạo không gian quá mức xa xôi, Triệu Phong cũng không có kinh nghiệm về phương diện này, rất dễ xảy ra vấn đề.

- Chẳng lẽ ta phải trực tiếp bay thẳng về phía Thần vực Man Hoang sao?

Trong lòng Triệu Phong cũng có chút buồn bực. Hắn không biết khoảng cách này thật sự bao xa, cần thời gian bao lâu. Hơn nữa hắn còn nghe nói, giữa Thần vực Man Hoang và không gian ngoại vực có một mảnh hỗn độn loạn lưu, trong này cực kỳ nguy hiểm, Thần Chủ tùy tiện xông vào trong đó cũng có khả năng vẫn lạc cực lớn.

Sau khi tổng kết hết thảy, cuối cùng cũng chỉ có hai phương pháp này. Hoặc là tự mình thành lập thông đạo không gian, hoặc là bay thẳng qua. Nhưng cả hai phương pháp cũng có tính nguy hiểm khó có thể xác định.

- Haizzz… nếu như chỉ cần ngủ một giấc sẽ có thể trở về thì tốt rồi!

Triệu Phong thở dài một tiếng.

Đột nhiên, cặp mắt hắn chợt lóe tinh quang.

- Có lẽ, thật sự có thể a!

Trước đây, khi Triệu Phong quay về Đại Lục Vực, hắn chính là nằm ngủ một giấc mà thôi. Mà lúc đó, Thần Mâu của hắn đang ở trong thời kỳ lột xác. Cho nên Triệu Phong suy đoán, sở dĩ hắn có thể trở về, hẳn là có quan hệ rất lớn với Mộng Huyễn Thần Mâu. Hoặc là nói, Mộng Huyễn Thần Mâu cụ bị một loại năng lực nào đó, giúp cho hắn quay về Đại Lục Vực.

Nghĩ tới đây, Triệu Phong liền vứt bỏ hai phương án trước đây, thăm dò khả năng thành công của phương pháp thứ ba. Bất quá, nghiên cứu năng lực này, Triệu Phong chỉ có thể nghĩ tới hai điểm mấu chốt: Ngủ cùng nằm mơ! Mặc dù có chút không đáng tin cậy, nhưng

Triệu Phong cũng chỉ có thể xuất phát từ hai điểm này. Hắn quay trở lại không gian trong Trường bào Thời Không, khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu chìm vào giấc ngủ.

Kẻ tu hành có thể dễ dàng tiến vào giấc ngủ, cũng bảo trì trạng thái giả ngủ. Trạng thái giả ngủ chính là chỉ, lúc ngủ vẫn còn bảo trì một chút ý thức thanh tỉnh, có thể cảnh giác bốn phía, phòng ngừa nguy cơ.

Rất nhanh, Triệu Phong đã thành công tiến vào giấc ngủ.

Cũng không phát hiện bất cứ dị thường gì, Triệu Phong điều động một chút lực lượng Bản Nguyên. Rất nhanh, trong đầu Triệu Phong xuất hiện một vài hình ảnh gián đoạn, tràn ngập thải sắc mộng huyễn. Nội dung những hình ảnh này cũng là một vài những ý niệm nhanh chóng lướt qua trong đầu Triệu Phong mà thôi.

Khi Triệu Phong nghĩ đến Thanh Hoa Vực, trong hình ảnh sẽ xuất hiện một địa phương nào đó trong Thanh Hoa Vực. Khi hắn nghĩ tới Linh Tộc, sẽ xuất hiện cảnh tượng của Linh Tộc. Những hình ảnh màn này giống như một phiến không gian mộng cảnh vậy, vô cùng chân thật. Nói cách khác, chỉ cần hắn tiến vào giấc ngủ, sẽ có thể dễ dàng hình thành các loại không gian mộng cảnh khác nhau.

Thời điểm này, Triệu Phong còn có thể thi triển năng lực Nhập Mộng, kéo người khác vào mộng cảnh của chính mình. Giết chết địch nhân trong giấc mộng, ở thế giới chân thật, đối phương cũng sẽ vẫn lạc. Nhưng hiện tại cũng không phải thời điểm nghiên cứu năng lực Nhập Mộng, mà là nghiên cứu phương pháp trở lại Thần vực Man Hoang.

- Ta nhớ rõ, trước đây ta đã nằm mơ! Trong mơ nghĩ tới chính mình quay về Thiên Cầm Thánh Cung tại Đại Lục Vực… Sau đó ta liền trực tiếp đi đến chỗ đó!

Triệu Phong tựa hồ bắt được yếu điểm, chính là ý niệm mãnh liệt trong lòng hắn. Điểm này, cũng thập phần tương tự với năng lực Mộng Tưởng Thành Chân cùng Mộng Huyễn Hóa, chính là sử dụng là lực lượng Tâm niệm.

- Thanh Hoa Vực, Hiểu Nguyệt Tông!

Vì để phòng ngừa vạn nhất, Triệu Phong lấy những địa phương trong Đại Lục Vực làm thí nghiệm trước. Hắn cẩn thận hồi tưởng, suy nghĩ tới Hiểu Nguyệt Tông, suy nghĩ tới những kiến trúc, cảnh sắc ở nơi đó. Dần dần, trong không gian mộng cảnh xuất hiện ra một cái Hiểu Nguyệt Tông như mộng như ảo, giống hệt cảnh vật thực tế bên ngoài. Sau đó, trong đầu Triệu Phong xuất hiện một ý niệm cường liệt muốn đi tới Hiểu Nguyệt Tông.

Triệu Phong đang ngồi xếp bằng trong Trường bào Thời Không, thân thể trực tiếp tiêu tán. Đột nhiên, đầu óc hắn căng đau một trận, từ trong giấc mơ giật mình tỉnh dậy.

Vừa mở mắt ra, Triệu Phong nhất thời ngây ngẩn tại chỗ! Lúc này toàn bộ cảnh tượng xung quanh hắn, rõ ràng chính là Hiểu Nguyệt Tông!

- Ta thật sự đã tới Hiểu Nguyệt Tông?

Triệu Phong đứng ngẩn ngơ tại chỗ, miệng há hốc. Hắn chỉ ôm thái độ thử xem một lần, lại không ngờ đã thành công. Chỉ là ngủ một giấc, liền trực tiếp về tới Hiểu Nguyệt Tông! Loại năng lực này quả thật chính là không thể tưởng tượng nổi, không thể nào lý giải!

- Xảy ra chuyện gì?

Trong sơn môn Hiểu Nguyệt Tông, vài gã đệ tử phát hiện ra thiên địa phong vân cuồn cuộn, tình huống có chút dị thường. Nhưng lúc này Triệu Phong đã biến mất vào hư không.

- Nếu hết thảy những chuyện này đều là thật, như vậy ta sẽ có thể an toàn trở về Thần vực Man Hoang rồi!

Trong lòng Triệu Phong vô cùng kích động, cấp tốc rời khỏi Hiểu Nguyệt Tông. Hắn đi tới một địa phương người ở thưa thớt, bắt đầu tiến vào ngủ. Loại năng lực này quá mức cường đại, khiến cho Triệu Phong có chút khó mà tin nổi, hắn phải thử nghiệm thêm vài lần nữa.

Lần thứ hai tiến vào giấc ngủ, Triệu Phong tiêu hao một chút lực lượng Bản Nguyên, nhưng cũng không thành công. Mãi đến khi nếm thử lần thứ năm, hắn mới thuận lợi trở về Chúa Tể Điện. Hiện tại, Triệu Phong mới dám xác định năng lực này là sự thật. Hắn đặt tên cho nó là Tâm Linh Truyền Tống. Nghĩ muốn đi tới chỗ nào, liền tốc hành tới chỗ đó!

Bất quá, năng lực này cũng tồn tại tính không ổn định. Những ngày kế tiếp, Triệu Phong tiếp tục nghiên cứu Tâm Linh Truyền Tống này. Trong lúc thực nghiệm, thậm chí còn xuất hiện tình huống lệch khỏi vị trí đã định. Hắn rõ ràng nghĩ muốn tới Hiểu Nguyệt Tông, cuối cùng lại đi tới một địa phương cách Hiểu Nguyệt Tông chừng mấy vạn dặm.

Bất quá, theo từ từ thực nghiệm, hắn dần dần đã nắm giữ cảm giác, xác suất thành công càng ngày càng cao hơn. Trong mười lần, đã có tám lần tới đúng mục đích. Mặt khác, nếu địa hình của địa phương Triệu Phong nghĩ tới đã phát sinh biến hóa lớn, cũng sẽ không truyền tống thành công. Ví dụ như Triệu Phong muốn đi Hoàng cung Đại Càn, nhưng sau khi trải qua đại chiến, Hoàng cung đã được xây dựng lại, địa hình phát sinh biến hóa rất lớn. Nếu là tình huống như

vậy, Tâm Linh Truyền Tống nhất định sẽ thất bại.

Trong Trường bào Thời Không lại qua ba năm sau, toàn bộ bốn gã Thánh Chủ trước đây đều đã trở thành Bán Thần. Cộng thêm U Dạ Thánh Quân, tổng cộng đã có thêm năm vị Bán Thần! Đến lúc này, kế hoạch đào tạo Bán Thần chính thức kết thúc.

Thời điểm năm vị Bán Thần xuất hiện tại Chúa Tể Điện, khiến cho toàn bộ Đại Lục Vực đều cực kỳ kinh hãi. Chỉ ngắn ngủi thời gian không tới một năm, không ngờ Chúa Tể Điện lại xuất hiện thêm năm vị Bán Thần! Không cần suy nghĩ, hết thảy những chuyện này tất nhiên có quan hệ với Triệu Phong. Năm vị Bán Thần xuất hiện, khiến cho Chúa Tể Điện danh xứng với thực, trở thành đệ nhất thế lực trong Đại Lục Vực.

- Những thứ này, giao cho ngươi phân phối!

Triệu Phong lấy ra một cái Không gian Trữ vật, giao nó cho Bích Thanh Nguyệt. Trong này là một vài trân tài từ cấp bậc Thánh Chủ đến Bán Thần, đều là do hắn đổi lấy trong Thiên Cơ Thành tại Lăng mộ Hoàng tộc. Năng lực của Bích Thanh Nguyệt sớm đã được Triệu Phong tán thành, hắn tin tưởng chính mình không cần căn dặn gì nhiều, Bích Thanh Nguyệt cũng có thể xử lý rất tốt đám trân tài này.

- Chủ nhân, ngươi sắp sửa rời đi sao?

Bích Thanh Nguyệt tương đối hiểu rõ Triệu Phong, có thể đoán được một chút.

- Ừm! Ngày sau nếu ngươi có thể tiến vào Thần vực Man Hoang, cứ việc tới tìm ta!

Triệu Phong gật đầu. Đồng thời, hắn nói với Bích Thanh Nguyệt cùng

năm vị Bán Thần kia, nếu như sau này tiến vào Thần vực Man Hoang, như vậy hãy tận lực đi tới hai địa phương, Cổ Lũng Vực hoặc Tử Linh Vực.

Những người từ không gian ngoại vực tiến vào Thần vực Man Hoang, hẳn là sẽ xuất hiện tại khu vực ngoại vi, xác suất tiến vào Cổ Lũng Vực sẽ lớn hơn một chút. Hắn cũng có thể nhờ cậy Hỏa Liệt Kim Dương Tộc chiếu cố một chút những người tới từ Đại Lục Vực. Nếu như không xuất hiện tại phụ cận Cổ Lũng Vực, như vậy tận lực tiến về Tử Linh Vực.

Làm xong hết thảy những chuyện này, Triệu Phong liền lặng yên rời khỏi Chúa Tể Điện. Tìm tới một địa phương không có người ở, Triệu Phong phiêu phù trên hư không, bắt đầu tiến vào giấc ngủ.

- Nhất định có thể trở về!

Trong lòng Triệu Phong có chút khẩn trương. Dù sao, trước đây hắn cũng chỉ sử dụng Tâm Linh Truyền Tống lui tới trong Đại Lục Vực. Mà khoảng cách giữa Thần vực Man Hoang với Đại Lục Vực lại cực xa, có thể thành công hay không, cũng không dám nói trước.

- Tử Linh Vực ở tại trung tâm Đại Lục Vực, trước hết đem mục tiêu xác định tại Cổ Lũng Vực, sát biên giới Thần vực Man Hoang đi!

Triệu Phong dần dần tiến vào giấc ngủ. Trong đầu hắn lóe lên quang trạch mộng huyễn, một vài hình ảnh dần dần hình thành. Lo lắng địa hình của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc có khả năng phát sinh biến hóa, nên Triệu Phong xác định mục tiêu tại Giao Dịch Linh Điện.

- Lam Hải Loan! Giao Dịch Linh Điện!

Trong lòng dâng lên một cái ý niệm mãnh liệt. Đột nhiên, Triệu Phong

đang phiêu phù trên hư không, thân thể giống như một cái bọt biển vậy, đột nhiên biến mất không thấy đâu.

Chương 1456: Trở về Thiên Vũ Đảo

Thần vực Man Hoang, Lam Hải Loan, Thiên Vũ Đảo…

Tầng quang mạc băng lam sắc bao phủ trên không Giao Dịch Linh Điện đột nhiên ba động một tia thải sắc mộng huyễn. Sau đó, một đạo nhân ảnh từ trong đó hiện ra.

- Đến rồi!

Triệu Phong khẽ mở mắt ra, thần sắc nhất thời kinh hỉ. Trước khi sử dụng Tâm Linh Truyền Tống, hắn còn có chút lo lắng, sợ sẽ xuất hiện chuyện ngoài ý muốn.

- Giao Dịch Linh Điện!

Triệu Phong quan sát Giao Dịch Linh Điện bên dưới. Thời điểm hắn vừa tới Thần vực Man Hoang, cũng tại Thiên Vũ Đảo này trên. Về sau, hắn lại còn đại biểu Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, tại chỗ này tiến hành một trận Tranh đoạt chiến Giao Dịch Linh Điện, cũng đạt được toàn thắng. Cũng bởi vì như vậy, hắn mới đắc tội với thế lực Thiên Vũ Đảo chủ…

- Không biết Hỏa Liệt Kim Dương Tộc và Thanh Ngọc Dương Tộc hiện tại thế nào rồi?

Trong lòng Triệu Phong lẩm bẩm, chuẩn bị rời đi. Trước đây, hắn một thân một mình mới tới Thần vực Man Hoang, cái gì cũng không biết, là Ngọc Lâm Nhi của Thanh Ngọc Dương Tộc chấp nhận cho hắn

theo đồng hành. Mà Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cũng là chỗ dung thân đầu tiên của hắn tại Thần vực Man Hoang.

Bất quá, Triệu Phong đột nhiên phát hiện ra một tia dị thường.

- Thủ vệ của Giao Dịch Linh Điện đều là Sa Xỉ Tộc!

Triệu Phong thoáng cảm thấy kinh ngạc. Sa Xỉ Tộc cũng là một cường tộc trong Thiên Vũ Đảo. Lúc trước, thời điểm hắn rời khỏi Thiên Vũ Đảo, đã trực tiếp giết chết Tộc trưởng Lam Nhãn Băng Lang Tộc, quyền chưởng khống Giao Dịch Linh Điện cũng trở về trong tay Hỏa Liệt Kim Dương Tộc. Nhưng hiện tại, toàn bộ thủ vệ của Giao Dịch Linh Điện đều là Sa Xỉ Tộc.

Thần thức vừa đảo qua, Triệu Phong liền phát hiện cường giả tọa trấn trong Giao Dịch Linh Điện cũng là Sa Xỉ Tộc!

- Không biết là vị tiền bối nào, tới nơi này có chuyện gì?

Sắc mặt cường giả Chân Thần Sa Xỉ Tộc trấn giữ Giao Dịch Linh Điện khẽ chấn động. Vừa rồi, hắn đột nhiên bị một đạo Thần thức cường đại đảo qua. Khoảnh khắc kia, hắn cảm giác tất cả bí mật của chính mình cũng đã bị đối phương nhìn thấu hết. Với từng trải cấp bậc Chân Thần của hắn, chủ nhân của cỗ Thần thức này nhất định là một vị Chân Thần cường đại.

Thân hình Triệu Phong đột nhiên xuất hiện trong mật thất. Lão giả Sa Xỉ Tộc hít sâu một hơi, nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong. Vẻ mặt hắn sửng sốt, lộ ra thần sắc suy nghĩ cùng hồi ức. Đột nhiên, sắc mặt hắn kịch biến, trực tiếp nhảy dựng lên, thần sắc kinh hoàng:

- Triệu… Triệu Phong!

Trước đây, Thiên Vũ Đảo chủ đã triệu tập tất cả thế lực trong cả Thiên Vũ Đảo vây giết Triệu Phong. Sa Xỉ Tộc cũng là một trong số đó, mà hắn chính là một trong những Chân Thần lúc đó vây giết Triệu Phong, chỉ bất quá hắn tương đối may mắn, vẫn còn sống. Nhưng sự cường đại của Triệu Phong đã ghi khắc thật sâu trong lòng hắn. Hơn nữa, vừa rồi Triệu Phong căn bản không đếm xỉa tới trận pháp kết giới, trực tiếp Thuấn di vào phòng của hắn. Thần thông khủng bố bậc này khiến cho lão giả Chân Thần Sa Xỉ Tộc kinh khủng muôn phần.

- Triệu tiền bối, tha… tha mạng a…

Lão giả Chân Thần Sa Xỉ Tộc phốc một tiếng, trực tiếp quỳ gối trên mặt đất.

- Tòa Giao Dịch Linh Điện này đã trở thành của Sa Xỉ Tộc sao?

Thanh âm bình thản của Triệu Phong truyền ra. Giao Dịch Linh Điện đổi chủ cũng không có gì đáng kinh ngạc, nhưng Tranh đoạt chiến Giao Dịch Linh Điện phải mỗi một ngàn năm mới tiến hành một lần. Nói cách khác, Sa Xỉ Tộc hẳn là đã thông qua những thủ đoạn khác đạt được Giao Dịch Linh Điện này.

- Cái này… Là do chúng ta liên thủ đối phó Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, ép bọn chúng giao ra Giao Dịch Linh Điện!

Toàn thân lão giả Chân Thần Sa Xỉ Tộc không ngừng run rẩy, sau khi do dự một chút, mới cắn răng một cái, nói ra chân tướng. Cho dù hắn không chịu nói, Triệu Phong cũng có thể dễ dàng thăm dò được tất cả.

- Triệu… Triệu tiền bối, Sa Xỉ Tộc chúng ta cũng không muốn làm vậy, đây đều là do mệnh lệnh của bên trên …

Lão giả Sa Xỉ Tộc lập tức giải thích, cầu xin.

- Bên trên?

Bên trên Thiên Vũ Đảo chính là Lam Hải Loan, mà kẻ thống trị Lam Hải Loan là Kim Ngọc Tộc. Triệu Phong không khỏi liên tưởng đến tình huống của Cổ Lũng Vực lúc chính mình rời khỏi. Khi đó hắn có thể nói đã quậy nát toàn bộ Cổ Lũng Vực, vô số thế lực trong đó cũng đang điên cuồng lục soát hắn. Kim Ngọc Tộc hẳn là không khó điều tra ra, Triệu Phong chính là xuất thân từ Thiên Vũ Đảo.

Mà Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đã từng qua lại mật thiết với hắn, khẳng định là bị Kim Ngọc Tộc trọng điểm tiến hành điều tra. Cho dù Triệu Phong cũng không có bất cứ quan hệ gì với Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, nhưng thân phận Triệu Phong đã bị vạch trần ra, trở thành tội phạm truy nã của cả Cổ Lũng Vực, như vậy tầng bảo hộ vô hình hắn cấp cho Hỏa Liệt Kim Dương Tộc dĩ nhiên là không còn sót lại chút gì rồi.

Bởi vậy, các chủng tộc khác trong Thiên Vũ Đảo liền lớn gan gây rối, hợp lực đối phó Hỏa Liệt Kim Dương Tộc. Đầu tiên, mấy đại thế lực bức bách Hỏa Liệt Kim Dương Tộc phải giao ra Giao Dịch Linh Điện. Tộc trưởng Lam Nhãn Băng Lang Tộc đã bị Triệu Phong giết chết, Sa Xỉ Tộc liền trở thành thế lực mạnh nhất trong Thiên Vũ Đảo, thuận lợi chưởng quản tòa Giao Dịch Linh Điện này.

- Chết đi!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, một cỗ ý chí linh hồn phóng thẳng ra. Nếu thật sự là bên trên ra mệnh lệnh, như vậy hiện tại Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đã sớm không còn tồn tại nữa. Nói cách khác, hết thảy những chuyện này đều là tư tâm của các chủng tộc khác mà thôi.

Linh hồn của lão giả Sa Xỉ Tộc nháy mắt đã bị tiêu diệt, thân thể rơi thẳng xuống đất.

Sau khi đánh chết lão giả Sa Xỉ Tộc, Triệu Phong liền thi triển Không Gian Na Di, rời khỏi Giao Dịch Linh Điện.

o0o

Bên ngoài Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, hiện tại các thành viên của bốn thế lực trong Thiên Vũ Đảo đang tụ tập ở nơi này.

- Thiên Hỏa Chân Thần, chúng ta từ xa tới thăm, ngươi cũng không chịu ra nghênh tiếp một chút! Quả thật có chút không có lễ phép a!

Trong đội ngũ Lam Nhãn Băng Lang Tộc, một gã trung niên mập mạp cười nhẹ một tiếng, lớn tiếng nói. Tuy rằng Tộc trưởng Lam Nhãn Băng Lang Tộc đã bị Triệu Phong giết chết, nhưng nội tình tộc này thâm hậu, ngược lại cũng không đến mức thoáng cái liền sa sút.

- Ha ha… Các ngươi đây là không chào đón chúng ta sao?

Trong đội ngũ Bích Thanh Vũ Tộc, một vị cường giả Chân Thần đứng ra.

Hỏa quang lóe lên, một lão giả tóc bạc đột nhiên xuất hiện trên không trung. Bên cạnh lão giả còn có mấy đạo nhân ảnh nữa, chính là năm vị Trưởng lão của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc. Ngay sau đó, những thành viên còn lại của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cũng nhất tề lao ra.

- Tộc ta đã giao Giao Dịch Linh Điện ra rồi, các ngươi lại còn muốn gì nữa?

Sắc mặt Tộc trưởng Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, Thiên Hỏa Chân Thần

vô cùng thâm trầm. Mấy chục năm trước, sáu đại thế lực phụ cận không ngừng áp bách, rơi vào đường cùng, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đành phải chấp nhận giao ra Giao Dịch Linh Điện.

- Thiên Hỏa Chân Thần, ngươi chỉ giao Giao Dịch Linh Điện cho Sa Xỉ Tộc, những thế lực còn lại chúng ta cũng đâu có đạt được cái gì đâu?

Trong mắt trung niên mập mạp của Lam Nhãn Băng Lang Tộc lóe ra quang mang xảo trá.

- Các ngươi muốn cái gì?

Sắc mặt Thiên Hỏa Chân Thần càng thêm tái nhợt.

- Hắc hắc… không bằng, ngươi lại lấy ra mạch khoáng Thần Tinh Hạ phẩm dưới chân các ngươi…

Gã Chân Thần của Bích Thanh Vũ Tộc cười gian, nói.

- Nếu ngươi đồng ý, ngày sau chúng ta tuyệt đối sẽ không trở lại quấy rầy, các tộc vĩnh viễn sống chung hòa bình!

Lại có thêm một gã cường giả Chân Thần nói.

- Đừng mơ tưởng! Các ngươi xem Hỏa Liệt Kim Dương Tộc chúng ta là cái gì chứ?

Thiên Hỏa Chân Thần lập tức cuồng nộ. Mấy chục năm qua, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc có thể cấp tốc lớn mạnh, phát sinh biến hóa cực lớn, hết thảy đều nhờ có mạch khoáng Thần Tinh Hạ phẩm phía dưới này.

- Giao ra Giao Dịch Linh Điện đã là sự nhún nhường lớn nhất của chúng ta rồi! Các ngươi đừng hòng nghĩ tới những thứ khác!

Đại Trưởng lão cũng đứng ra. Hiện tại, Đại Trưởng lão cũng đã đột phá, trở thành cường giả Chân Thần. Chính bởi vì như vậy, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc mới có được một chút lực lượng, đối kháng với các thế lực khác.

- Ngươi muốn chủ động khơi mào mâu thuẫn giữa các thế lực, dẫn phát đại chiến sao?

Hai mắt trung niên mập mạp kia nheo lại thành một đường, lại lộ ra hàn quang lãnh liệt.

- Các ngươi…

Trong lòng Thiên Hỏa Chân Thần bùng nổ nộ khí, nhưng cũng không thể làm gì được. Cho dù làm lớn chuyện này lên, truyền tới chỗ của Kim Ngọc Tộc, nhưng bởi vì chuyện tình Triệu Phong trước đây, Kim Ngọc Tộc cũng sẽ không trợ giúp Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

- Nếu Thiên Hỏa Chân Thần đã không đồng ý, như vậy chúng ta chỉ có thể đích thân động thủ lấy khoáng mạch rồi!

Trung niên mập mạp kia đái lĩnh đám tộc nhân Lam Nhãn Băng Lang Tộc phía sau, trực tiếp xông vào địa bàn của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

Trong mắt Thiên Hỏa Chân Thần cùng năm vị Trưởng lão bốc lên hỏa diễm đằng đằng, nhưng lại chậm chạp không dám động thủ.

- Khốn kiếp! Nếu như Triệu Phong ca ca ở chỗ này, bọn chúng nhất định sẽ không dám như vậy!

Lúc này, phía sau đám người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, trong đám tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc, có một gã thiếu niên non nớt, vẻ mặt cực kỳ phẫn hận nói. Gã thiếu niên này, chính là tiểu công tử Lưu Vân của Thanh Ngọc Dương Tộc.

- Đừng nói càn!

Bên cạnh Lưu Vân, Ngọc Lâm Nhi thấp giọng nói. Nàng cũng biết đại khái một chút những chuyện tình liên quan tới Triệu Phong, mà Lưu Vân thì lại không biết được chút gì. Tuy nàng cũng hy vọng có thể gặp lại Triệu Phong, nhưng nàng lại càng không hy vọng Triệu Phong quay về tìm cái chết.

- Ha ha… ngươi nói Triệu Phong sao? Hắn hiện tại chính là tội phạm truy nã của Cổ Lũng Vực, hắn còn dám trở về sao?

Trung niên mập mạp kia cười ha hả một tiếng. Nhưng hắn vừa mới dứt lời, sau lưng đột nhiên truyền đến một đạo thanh âm lãnh đạm:

- Ngươi đang nói ta sao?

- Kẻ nào?

Trung niên mập mạp kia nhất thời lạnh cả tóc gáy, thân hình lui nhanh về phía sau. Đến cùng là kẻ nào, lại có thể thần không biết quỷ không hay xuất hiện sau lưng hắn, không ngờ hắn lại không chút phát giác.

Ngay khi trung niên mập mạp kia thối lui về phía sau, thân hình Triệu Phong chợt xuất hiện tại trước mặt mọi người. Tuy rằng màu sắc mái tóc của hắn đã thay đổi, nhưng những người quen biết hắn vẫn có thể liếc mắt liền nhận ra.

- Triệu Phong!

Sắc mặt Thiên Hỏa Chân Thần chấn động, thất thanh kêu lên.

- Triệu Phong ca ca!

Lưu Vân cũng điên cuồng hoan hô.

- Thật sự là hắn! Sao hắn lại trở lại?

Sắc mặt Ngọc Lâm Nhi nhất thời ngây ngẩn, sau đó lại lộ ra thần sắc kinh hoảng, Triệu Phong chính là tội phạm truy nã của rất nhiều đại thế lực trong Cổ Lũng Vực a!

- Triệu… Triệu Phong! Không ngờ ngươi lại dám trở về!

Tròng mắt trung niên mập mạp trợn trừng, trong lòng vô cùng khiếp sợ. Luận thực lực, tất cả đám người bọn chúng ở nơi này cộng lại cũng không phải là đối thủ của Triệu Phong.

- Có gì mà không dám?

Triệu Phong liếc mắt nhìn về phía trung niên mập mạp, trực tiếp hỏi.

- Triệu tiền bối, chúng ta liền lập tức rời đi, tin tức lần này ngươi trở về, chúng ta nhất định sẽ bảo mật!

Thần sắc Tộc trưởng Bích Thanh Vũ Tộc ôn hòa vui vẻ. Hắn tin tưởng, Triệu Phong nhất định là lén lút chạy về, cho nên hẳn là sẽ không dám quá mức khoa trương.

- Tốt! Như vậy các ngươi liền giúp ta bảo mật a!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, nhìn về phía hai người. Nháy mắt, một đạo ý chí linh hồn cường đại trùng kích thẳng ra.

Hai gã Chân Thần lập tức cảm giác phương diện linh hồn chính mình phảng phất như lâm vào trong Địa ngục Lôi kiếp vậy, vô số lôi điện khôn cùng ầm ầm giáng xuống, trong nháy mắt liền tiêu diệt linh hồn của bọn chúng. Không ít thành viên phụ cận cũng bị dư ba của cỗ ý chí linh hồn này tổn thương, Thần hồn trực tiếp vẫn diệt.

Trong nháy mắt, hai gã Chân Thần, hơn phân nửa thành viên Chân Thần trở xuống đã ngã nhào xuống đất, hoàn toàn không còn một chút khí tức. Nhưng ở trong mắt người ngoài, Triệu Phong chỉ là nhìn lướt qua một cái mà thôi! Vừa liếc mắt liền miễu sát một đám!

- Haizzz… không khống chế tốt a!

Kỳ thật, Triệu Phong chỉ muốn giết chết hai gã Chân Thần kia, nhưng những người còn lại thật sự quá yếu ớt, Triệu Phong đã cật lực khống chế ý chí Thần Chủ, nhưng chỉ một chút khí tức ý chí lan tràn ra đã có thể trực tiếp giết chết bọn chúng.

- Không khống chế tốt?

Một gã cường giả Chân Thần toàn thân run run. Không khống chế tốt, chỉ một cái ánh mắt đã giết chết hơn phân nửa nhân mã. Như vậy nếu hắn không khống chế, chỉ sợ tất cả mọi người ở đây cũng không đủ cho Triệu Phong nhét kẽ răng a.

- Cái này… Tiền bối tha mạng a!

Trong nháy mắt, tất cả mọi người ở đây nhất thời quỳ rạp trên mặt đất. Đám người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc trái lại ngẩn ngơ tại chỗ,

trong lòng rung động, không thể bình tĩnh nổi.

- Thiên Hỏa Chân Thần, những kẻ này, cứ giao cho các ngươi xử trí a!

Triệu Phong liếc nhìn về phía Tộc trưởng Hỏa Liệt Kim Dương Tộc. Bởi vì nguyên nhân của hắn, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đã bị các chủng tộc khác nhằm vào. Hắn cũng không biết trong khoảng thời gian này Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đã bị biết bao nhiêu ủy khuất, cho nên hắn mới giao quyền xử trí cho Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

- Vâng!

Sắc mặt Tộc trưởng Hỏa Liệt Kim Dương Tộc khẽ chấn động, lập tức đứng ra.

Giờ phút này, tràng diện đã hoàn toàn nghịch chuyển. Đám người ba đại thế lực vừa rồi thế tới rào rạt, không ngừng gây sự, hiện tại đang quỳ rạp trên mặt đất, run rẩy cầu xin tha thứ.

Chương 1457: Không chịu nổi một kích

Giờ phút này, tràng diện đã hoàn toàn nghịch chuyển. Đám người ba đại thế lực vừa rồi thế tới rào rạt, không ngừng gây sự, hiện tại đang quỳ rạp trên mặt đất, run rẩy cầu xin tha thứ.

- Không thể tha thứ!

Ánh mắt phẫn nộ của Thiên Hỏa Chân Thần đảo qua mọi người, thốt lên bốn chữ.

Trong khu vực Thiên Vũ Đảo phụ cận, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đã hoàn toàn bị cô lập. Những năm gần đây, những thế lực còn lại từng chút từng chút như tằm ăn lá dâu, không ngừng nghiền ép Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, cuối cùng cũng sẽ có một ngày hủy diệt luôn Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

Trong Thần vực Man Hoang, thực lực mới là tất cả! Hiện tại, đám người bọn chúng đang bị Triệu Phong mạnh mẽ áp bách, mới chịu quỳ xuống cầu xin tha thứ, một khi Triệu Phong rời khỏi hoặc là bị bắt giữ, Thiên Hỏa Chân Thần vững tin, những người này sẽ tiếp tục đối phó Hỏa Liệt Kim Dương Tộc nữa. Bởi vì sự tồn vong của chủng tộc, Thiên Hỏa Chân Thần tuyệt đối sẽ không nương tay. Huống hồ, những người này đã biết chuyện tình Triệu Phong trở về, nhất định phải giết chết toàn bộ!

- Giết!

Toàn thể Hỏa Liệt Kim Dương Tộc mạnh mẽ phóng ra, sát ý đằng

đằng.

- Không! Chạy mau!

Đối mặt với tình huống như vậy, các thành viên còn thừa lại của ba đại thế lực lập tức tan vỡ chạy trốn.

Thiên Hỏa Chân Thần cùng Đại Trưởng lão dẫn đầu truy đuổi ở phía trước, phong tỏa đường lui của địch quân.

- Giết!

Toàn thể Hỏa Liệt Kim Dương Tộc phẫn nộ lao ra. Đối với sự vũ nhục của các thế lực khác, bọn chúng sớm đã không nhịn nổi rồi, giờ phút này toàn bộ liền bộc phát hết ra. Từ sau khi Hỏa Liệt Kim Dương Tộc có thể chưởng khống Giao Dịch Linh Điện, đạt được mạch khoáng Thần Tinh Hạ phẩm, chỉnh thể thực lực đã có sự đề thăng rất lớn, trong các thế lực Thiên Vũ Đảo ở phụ cận cũng đã có thể bài danh năm hạng đầu rồi.

Không mất bao lâu, nhân số các thế lực địch quân đã giảm mạnh.

- Chạy mau!

Ở lại chỗ này chỉ là một con đường chết, một số người còn lại nhất thời liều mạng phóng chạy. Có mấy người chạy ra khỏi vòng vây, nhưng cuối cùng vẫn như cũ bị đám thành viên Hỏa Liệt Kim Dương Tộc truy sát giết chết.

- Triệu Phong ca, ngươi rốt cuộc đã trở về!

Lưu Vân của Thanh Ngọc Dương Tộc phóng chạy tới trước mặt Triệu Phong, trong mắt lộ ra thần sắc sùng bái. Trước đây hắn đã vô

cùng sùng kính Triệu Phong, mà lần này sau khi trở về, thực lực của Triệu Phong lại càng cường đại đến mức vượt qua tưởng tượng của tất cả mọi người.

- Triệu Phong, ngươi mau rời khỏi nơi đây a!

Thiên Hỏa Chân Thần lập tức tiến lên, thần sắc vô cùng lo lắng. Tuy rằng Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đã giết chết tất cả những thành viên các thế lực khác, nhưng khẳng định cũng có người truyền tin tức ra ngoài. Kỳ thật trong lòng Thiên Hỏa Chân Thần có chút nghi hoặc, vì sao Triệu Phong không cấp tốc xuất thủ, giết chết tất cả mọi người. Nếu là vậy, những người này ngay cả cơ hội truyền tin tức cũng không có. Với thực lực của Triệu Phong, cho dù hắn tàn sát tất cả mọi người trong một hai hơi thở, Thiên Hỏa Chân Thần cũng sẽ không cảm thấy bất ngờ.

- Không vội! Ta ở chỗ này đợi thêm một hồi cũng không sao!

Nói xong, Triệu Phong liền tiến vào trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

- Cái gì?

Thiên Hỏa Chân Thần nhất thời ngẩn ra. Triệu Phong chính là tội phạm truy nã của rất nhiều đại thế lực trong Cổ Lũng Vực, mà giờ phút này, không ngờ hắn lại không nhanh chóng rời đi. Mặt khác, trước đây Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đã từng bị Kim Ngọc Tộc mạnh mẽ truy vấn, điều tra được bọn họ không có quá nhiều quan hệ với Triệu Phong, cho nên Kim Ngọc Tộc mới buông tha cho Hỏa Liệt Kim Dương Tộc. Nhưng nếu Triệu Phong ở lại chỗ này, như vậy ngay cả Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cũng sẽ bị liên lụy.

- Yên tâm! Không có việc gì đâu!

Triệu Phong tựa hồ biết rõ sự lo lắng của Thiên Hỏa Chân Thần, một lần nữa nói.

Đương nhiên, trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, ngoại trừ Thiên Hỏa Chân Thần cùng mấy vị Trưởng lão lo lắng ra, những người còn lại cũng không biết rõ chuyện tình, vẫn như cũ cực kỳ vui vẻ. Mà mục đích Triệu Phong ở lại chỗ này cũng rất đơn giản, chính là muốn trong khoảng thời gian ngắn, giúp Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đào tạo ra vài cường giả Chân Thần. Cứ như vậy, địa vị của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc trong Thiên Vũ Đảo liền không thể dao động.

- Cái gì? Giúp chúng ta đột phá Chân Thần?

Đám người Nhị Trưởng lão khiếp sợ không nói nên lời, đặc biệt là Nhị Trưởng lão. Thời điểm Triệu Phong vừa mới tới Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, hai người đã từng có mâu thuẫn không nhỏ. Hiện tại Triệu Phong lại nói muốn giúp hắn đột phá Chân Thần, hắn thật sự có chút không thể tin nổi.

Nhưng bọn chúng không biết là, đối với Triệu Phong đã là Bán Bộ Thần Chủ mà nói, giúp một gã Bán Thần đột phá Chân Thật thật sự là vô cùng dễ dàng. Không tới ba ngày, bốn vị Trưởng lão, dưới sự trợ giúp của Triệu Phong, toàn bộ đã đột phá Chân Thần.

Nhưng như vậy vẫn chưa đủ! Nhớ lại lúc trước, Đảo chủ Thiên Vũ Đảo là cường giả Chân Thần Tứ giai, trong thế lực còn có mấy vị Chân Thần Tam giai, như vậy mới có thể an ổn thống trị toàn bộ Thiên Vũ Đảo. Những ngày kế tiếp, Triệu Phong lại trợ giúp năm vị Trưởng lão cải thiện tư chất tiềm lực, như vậy con đường võ đạo ngày sau của bọn họ sẽ càng bằng phẳng hơn. Trong đó, Tộc trưởng Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đại nạn sắp tới, không còn bao nhiêu tiềm lực nữa, rất khó có thể tăng lên, cho nên Triệu Phong lại cấp cho hắn một số trân tài có thể giúp hắn gia tăng tuổi thọ.

Mãi đến mười ngày sau, Triệu Phong cảm giác đã không sai biệt lắm, liền lưu lại một chút tài nguyên, chuẩn bị rời đi. Nhưng đúng lúc này, bốn phía xung quanh Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đột nhiên truyền đến khá nhiều cỗ khí tức cường đại.

- Không tốt! Sa Xỉ Tộc, Lam Nhãn Băng Lang Tộc, Lưu Xà Tộc…

Thần thức Đại Trưởng lão đảo qua, sắc mặt khẽ biến.

Hiện tại, gần như tất cả các chủng tộc trong Thiên Vũ Đảo cũng đã tụ tập lại nơi này. Số lượng cường giả Chân Thần cũng có hơn hai mươi người! Cỗ thế lực khổng lồ này đã đủ để tiêu diệt Hỏa Liệt Kim Dương Tộc trong nháy mắt rồi. Nhưng bọn chúng cũng biết, những thế lực này đến đây, hoàn toàn là bởi vì Triệu Phong.

- Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, không ngờ các ngươi lại dám chứa chấp Triệu Phong!

- Mau giao Triệu Phong ra đây!

Bốn phương tám hướng truyền đến từng đạo từng đạo thanh âm cuồng nộ. Các thế lực bọn chúng tuyệt đối không muốn nhìn thấy Hỏa Liệt Kim Dương Tộc quật khởi, lần này có thể mượn cơ hội này, trực tiếp diệt trừ chủng tộc này luôn.

- Triệu Phong?

Thiên Hỏa Chân Thần cùng rất nhiều Trưởng lão đều nhìn về phía Triệu Phong. Đối mặt với tình huống như vậy, Triệu Phong sẽ làm gì đây? Nhưng Triệu Phong vẫn như cũ không nhúc nhích, ngồi yên tại chỗ, thần sắc bình thản, phảng phất như không nghe thấy gì hết vậy.

Khiến cho Hỏa Liệt Kim Dương Tộc ngạc nhiên chính là, tuy rằng bọn họ đã bị rất nhiều thế lực vây quanh, nhưng những thế lực này cũng không có bất kỳ hành động thiếu suy nghĩ nào. Bọn chúng tựa hồ vẫn đang tận lực bảo trì khoảng cách nhất định với Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, giống như là đang chờ đợi cái gì vậy.

Đúng lúc này, từ chân trời xa xa phát ra một mảnh quang mang kim ngọc sáng ngời, truyền đến một trận khí tức áp lực mạnh mẽ.

- Không tốt! Cỗ dị tượng huyết mạch này, nhất định là Kim Ngọc Tộc!

Sắc mặt Thiên Hỏa Chân Thần nhất thời tái nhợt. Kim Ngọc Tộc, thế lực Tứ tinh rưỡi, kẻ thống trị chân chính của Lam Hải Loan! Trong phạm vi thế lực của nó, những lãnh địa cùng loại với Thiên Vũ Đảo cũng có tới mười mấy cái.

- Cung nghênh Kim Ngọc Tộc!

Nhất thời, toàn bộ thành viên tất cả các thế lực bốn phương tám hướng đều quỳ một chân xuống, nghênh tiếp thế lực Tứ tinh rưỡi Kim Ngọc Tộc.

Trong nháy mắt, cường giả Kim Ngọc Tộc đã hàng lâm nơi này. Tổng cộng mười lăm đạo nhân ảnh, toàn thân lóe ra quang mang kim ngọc cao quý, vô cùng chói mắt. Cỗ khí tức khổng lồ kinh người kia khiến cho tất cả thành viên các thế lực Tứ tinh trong Thiên Vũ Đảo cũng không dám thở mạnh, các thành viên Chân Thần trở xuống, hô hấp cũng có chút khó khăn.

- Toàn bộ đều là cường giả Chân Thần! Thấp nhất cũng là Chân Thần Tứ giai!

Toàn thân Thiên Hỏa Chân Thần run lên, toát ra mồ hôi lạnh. Mười

lăm cường giả Chân Thần, kẻ thấp nhất cũng là Chân Thần Tứ giai. Mà lão giả uy nghiêm đứng đầu lại càng khiến cho những người khác không dám nhìn thẳng.

- Kẻ này chính là Triệu Phong?

- Trong ba đại thế lực Ngũ tinh của Cổ Lũng Vực, đã có hai đại thế lực Ngũ tinh ban bố giải thưởng trên trời để truy nã hắn rồi!

Không ít cường giả Chân Thần trong đám người Kim Ngọc Tộc vô cùng hưng phấn. Một khi bắt giữ được Triệu Phong, như vậy giải thưởng trên trời kia sẽ có thể khiến cho toàn bộ Kim Ngọc Tộc đề thăng lên một cấp bậc.

Bọn chúng cũng biết được không ít chuyện tình liên quan tới Triệu Phong. Nghe nói lúc trước ở Ngũ Tinh Sơn của Tinh Thần Lâu, ngay cả Chân Thần Tứ giai cũng không phải là đối thủ của Triệu Phong. Hiện tại đã qua nhiều năm như vậy, Triệu Phong tất nhiên là đã đột phá Chân Thần, thực lực tuyệt đối không thể khinh thường! Cho nên lần này Kim Ngọc Tộc đã xuất động tất cả các cao tầng, kể cả Tộc trưởng Quang Ngọc Cổ Thần!

- Triệu Phong, ngươi xuất thân từ Thiên Vũ Đảo của Lam Hải Loan, nhưng những hành vi của ngươi lại khiến cho chúng ta hổ thẹn! Hôm nay Kim Ngọc Tộc sẽ đích thân bắt giữ ngươi!

Quang Ngọc Cổ Thần nghĩa chính ngôn từ nói.

- Thiên Kim Đại Trận!

Quang Ngọc Cổ Thần lập tức quát lớn. Nhất thời, mười bốn gã cường giả Chân Thần xung quanh hắn bắt đầu di chuyển.

- Không ngờ Kim Ngọc Tộc lại thi triển ra cả Thiên Kim Đại Trận như vậy!

Các thế lực phụ cận Thiên Vũ Đảo cũng đều khiếp sợ không thôi. Triệu Phong này rõ ràng là đã vô cùng cường đại, có thể khiến cho Cổ Thần của Kim Ngọc Tộc phải đích thân xuất mã, đồng thời lại còn thi triển cả Thiên Kim Đại Trận nữa.

Không mất bao lâu, một tòa đại trận công kích phức tạp đã hình thành. Trên đỉnh đầu mười bốn người phiêu phù mười bốn thanh trường kiếm kim ngọc, uy thế lẫm lẫm.

- Ha hả… tiểu tử này thật đúng là không biết sống chết!

Tại một góc trong đại trận, một lão giả cẩm y ngọc bào không ngừng cười lạnh. Hắn chính là cường giả dẫn đội của Kim Ngọc Tộc trong Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ lúc trước, Thiên Hoa Chân Thần! Trước đây trong Bí cảnh, Triệu Phong có Chân Thần Ngũ giai của Phượng Vĩ Tước tương trợ, khiến cho hắn ăn phải rất nhiều thua thiệt.

- Giết!

Quang Ngọc Cổ Thần ra lệnh một tiếng, cùng với mười bốn gã cường giả nhất tề công kích về phía Triệu Phong. Nhất thời, uy áp rợp trời rợp đất đè ép thẳng về phía Triệu Phong.

Triệu Phong nhanh chóng từ trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc lao ra.

- Hừ! Cái thứ đồ chơi này cũng lấy ra bêu xấu hay sao?

Giờ phút này, Triệu Phong rốt cuộc cũng mở miệng. Chỉ đơn giản một câu nói, lại khiến cho uy thế trong thiên địa nhấc lên một trận chấn động, hình thành một cỗ sóng xung kích cường đại không gì

sánh được, nhằm thẳng phía đám người Kim Ngọc Tộc.

Oanh! Phanh! Oành!

Nhất thời, Thiên Kim Đại Trận trực tiếp vỡ nát, mười bốn gã Chân Thần lui nhanh về phía sau, nhất tề phun ra một ngụm máu tươi. Thậm chí có hai gã Chân Thần thực lực yếu kém, đã bị cỗ lực lượng này đánh chết.

- Cái này… Điều đó không có khả năng!

Sắc mặt Thiên Hoa Chân Thần trắng bệch, kinh hãi thất thanh. Lúc trước, thời điểm hắn giao phong với Triệu Phong, đối phương chỉ là một gã Chuẩn Thần. Mà hiện tại, một đạo thanh âm của Triệu Phong đã có thể đánh trọng thương tất cả các cao tầng của Kim Ngọc Tộc.

Quang Ngọc Cổ Thần lùi lại mấy bước mới dừng có thể lại, vẻ mặt chấn động nhìn chằm chằm Triệu Phong. Một câu nói đã đập nát Thiên Kim Đại Trận, khiến cho Cổ Thần bị thương!

- Các ngươi còn muốn bắt ta nữa không?

Triệu Phong nhìn chằm chằm Quang Ngọc Cổ Thần, lạnh nhạt hỏi. Giờ phút này, Quang Ngọc Cổ Thần cảm giác đỉnh đầu của mình phảng phất như đang bị thập vạn đại sơn đè xuống, Thần lực, huyết mạch trong cơ thể gần như ngưng kết lại, thân thể không thể động đậy.

- Không!

Quang Ngọc Cổ Thần gian nan rít ra một chữ này. Hắn sớm nên minh bạch, Triệu Phong có thể đắc tội nhiều đại thế lực Cổ Lũng Vực như vậy, thực lực tất nhiên không tầm thường. Buồn cười chính là

không ngờ hắn lại cho rằng Kim Ngọc Tộc có thể bắt giữ được Triệu Phong. Với thực lực của đối phương, tiêu diệt toàn bộ Kim Ngọc Tộc cũng dễ như trở bàn tay!

So với Kim Ngọc Tộc, các thế lực phụ cận Thiên Vũ Đảo ở bốn phía lại càng thêm kinh hãi, trong đầu ông ông chấn động. Trong mắt bọn họ, cường giả Cổ Thần đã cường đại không gì sánh được, cao không thể với tới. Nhưng hiện tại, toàn bộ cao tầng Kim Ngọc Tộc, kể cả cường giả Cổ Thần, ở trước mặt Triệu Phong cũng không chịu nổi một kích như thế.

- Không! Vãn bối có mắt như mù! Cầu xin Triệu tiền bối thả cho Kim Ngọc Tộc một con đường!

Tộc trưởng Kim Ngọc Tộc, Quang Ngọc Cổ Thần, trực tiếp quỳ rạp xuống đất. Giờ phút này, toàn bộ thành viên tất cả các thế lực phụ cận đều quỳ rạp trên mặt đất. Triệu Phong thật sự quá mạnh mẽ! Ngay cả Cổ Thần của Kim Ngọc Tộc cũng không thể làm gì được hắn, một khi hắn xuất thủ đại khai sát giới, tất cả mọi người đều sẽ phải chết.

Ngược lại, tất cả thành viên Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đều ngơ ngác nhìn một màn trước mắt này. Bọn chúng còn đang lo lắng cho tính mạng của Triệu Phong, nhưng hiện tại tất cả các thế lực Thiên Vũ Đảo, kể cả Kim Ngọc Tộc, kẻ thống trị Lam Hải Loan cũng quỳ rạp xuống đất cầu xin tha thứ!

Chương 1458: Phong ba lại nổi lên

Giờ phút này, tất cả các thế lực Thiên Vũ Đảo, kể cả Kim Ngọc Tộc, kẻ thống trị Lam Hải Loan cũng quỳ rạp xuống đất cầu xin tha thứ!

- Vãn bối có mắt như mù! Cầu xin Triệu tiền bối thả cho Kim Ngọc Tộc một con đường!

Quang Ngọc Cổ Thần lớn hơn Triệu Phong không biết bao nhiêu tuổi, ngược lại còn xưng Triệu Phong là tiền bối.

- Ngươi muốn ta thả cho Kim Ngọc Tộc một con đường? Như vậy ngươi nói cho ta biết, chuyện tình ta đã trở về, ngoại trừ Kim Ngọc Tộc ra, còn có ai biết nữa không?

Triệu Phong nhàn nhạt chất vấn.

- Lúc đó người của Hoàng Long Các cũng đang ở trong tộc, cũng biết được chuyện này!

Quang Ngọc Cổ Thần thoáng do dự một chút, sau đó mới nói. Sau khi nói xong, toàn thân hắn run lên, vẻ mặt sợ hãi nhìn về phía Triệu Phong.

Mà Triệu Phong thì khép hai mắt lại, lâm vào trầm tư. Vốn dĩ hắn nghĩ rằng, nếu như chỉ có mỗi mình Kim Ngọc Tộc biết được chuyện này, như vậy hắn chỉ cần bịt miệng Kim Ngọc Tộc là được. Lại không ngờ tới, thế lực Tứ tinh rưỡi Hoàng Long Các phụ cận Kim Ngọc Tộc cũng biết được chuyện này. Nói chung, người biết càng nhiều sẽ

càng phiền phức hơn.

- Như vậy ta tạm thời tới Kim Ngọc Tộc làm khách một chút a!

Triệu Phong đột nhiên mở mắt ra, nói với Quang Ngọc Cổ Thần. Xem ra, chuyện tình chính mình trở về đã không thể giấu diếm nữa. Đã như vậy, thì cứ chính diện giải quyết a!

Quang Ngọc Cổ Thần nhất thời sửng sốt, Triệu Phong rốt cuộc là có ý gì?

- Được! Được! Để ta dẫn đường cho tiền bối a!

Quang Ngọc Cổ Thần lập tức đứng lên, tiến tới trước mặt Triệu Phong. Đám Chân Thần còn lại của Kim Ngọc Tộc đi theo phía sau, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Sau khi Triệu Phong cùng người của Kim Ngọc Tộc rời đi, thành viên những thế lực phụ cận còn lại nhất thời thở phào nhẹ nhõm. May là Triệu Phong không phải loại người thù dai hiếu sát, bằng không bọn chúng nhất định là sẽ chết không có chỗ chôn.

- Tộc trưởng, Triệu Phong sẽ không sao chứ?

Nhị Trưởng lão Hỏa Liệt Kim Dương Tộc không nhịn được hỏi một câu. Trước đây, hắn từng có chút xích mích với Triệu Phong, nhưng Triệu Phong không kể tới hiềm khích lúc trước, trợ giúp hắn đột phá Chân Thần, cải thiện tư chất của hắn, có thể nói là khiến cho cả nhân sinh của hắn phát sinh thay đổi. Điều này khiến cho hắn có chút hổ thẹn, không khỏi lo lắng cho Triệu Phong.

- Ta cũng không biết nữa!

Tộc trưởng Hỏa Liệt Kim Dương Tộc khẽ lắc đầu. Hắn cũng biết được một chút những chuyện tình Triệu Phong đã gây ra. Nghe đồn, Triệu Phong đã bắt giữ rất nhiều thiên tài của các đại thế lực, trong đó lại còn có cả một thế lực Ngũ tinh nữa. Thế lực Tứ tinh là do thế lực Tứ tinh rưỡi quản hạt. Thế lực Tứ tinh rưỡi ở trong mắt thế lực Tứ tinh Đỉnh phong, cũng là không chịu nổi một kích! Mà thế lực Ngũ tinh tuyệt đối là bá chủ trong một Vực, tồn tại gần với Thần Vực Thánh Địa.

o0o

Không tới mười ngày, Triệu Phong đã đi theo đám người Quang Ngọc Cổ Thần tới Kim Ngọc Tộc.

- Kẻ kia không phải là Triệu Phong, tội phạm truy nã của rất nhiều thế lực trong Cổ Lũng Vực sao?

- Đúng là hắn! Không ngờ lại hắn dám trở về Cổ Lũng Vực!

Rất nhiều đệ tử trong Kim Ngọc Tộc cũng đều kinh ngạc không thôi.

- Hừ! Triệu Phong, cuối cùng ngươi vẫn rơi vào trong tay Kim Ngọc Tộc!

Trong đám đệ tử, một gã thanh niên tuấn lãng lỗi lạc, sắc mặt vui vẻ. Hắn chính là Đế Lâm Chuẩn Thần, lúc trước ở trong Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ, đã bị thua thiệt rất nhiều trong tay Triệu Phong. Về sau hắn nhờ Thiên Hoa Chân Thần xuất thủ đối phó Triệu Phong, vẫn như cũ đại bại trở về. Thân là Chuẩn Thần thiên kiêu của Kim Ngọc Tộc, hắn chưa từng bao giờ mất mặt như vậy, vì thế hắn vô cùng căm hận Triệu Phong.

Sau khi tiến vào Nội điện Kim Ngọc Tộc, Quang Ngọc Cổ Thần liền

an bài cho Triệu Phong một tòa cung điện đơn độc. Cuối cùng đám cao tầng Kim Ngọc Tộc lập tức rời đi.

- Tộc trưởng, chúng ta làm gì bây giờ?

Thiên Hoa Chân Thần lập tức tiến lên, vẻ mặt tràn đầy thần sắc oán hận.

- Hừ! Trực tiếp thông báo cho Quy Nguyên Tông!

Quang Ngọc Cổ Thần hừ nhẹ một tiếng. Triệu Phong mang đến cho Kim Ngọc Tộc sự sỉ nhục to lớn như vậy, chỉ có giết chết Triệu Phong mới có thể giải tỏa mối hận trong lòng hắn. Quy Nguyên Tông chính là thế lực Tứ tinh Đỉnh phong cường đại nhất trong khu vực gần đây. Trước đây, Quy Nhất Chuẩn Thần tham gia Cổ Lũng Võ Hội chính là xuất thân từ tông này.

Quy Nhất Chuẩn Thần là Chuẩn Thần thiên kiêu mạnh nhất của Quy Nguyên Tông, lại bị Triệu Phong bắt giữ. Thời điểm đó, Quy Nguyên Tông so với Tử Dạ Điện còn điên cuồng hơn, gần như xuất động toàn bộ nhân thủ truy tìm tung tích của Triệu Phong.

- Ha hả… tiểu tử này tự đại vô tri, cứ ở đó mà chờ chết đi!

Thiên Hoa Chân Thần cười một tiếng âm trầm quỷ dị. Tuy rằng bọn chúng không bắt được Triệu Phong, nhưng báo tin tức này cho Quy Nguyên Tông, cũng không thiếu chỗ tốt.

o0o

Sau khi vào ở Kim Ngọc Tộc, Triệu Phong cũng lười quản những chuyện bên ngoài, mà lập tức tiến vào Trường bào Thời Không, bế quan tu luyện. Hiện tại, hắn nên chuẩn bị cho việc trùng kích Thần

Chủ, tận lực đề cao xác suất trùng kích thành công.

- Lĩnh ngộ được Pháp tắc Không Gian, chính là biểu thị ta có thể tu luyện tầng cuối cùng của Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết rồi!

Trong đầu Triệu Phong hiện lên nội dung tầng cuối cùng của môn công pháp này. Tầng thứ sáu của môn công pháp này vốn là đối ứng với cấp bậc Thần Chủ, hắn tiếp cận nó sớm một chút, có lợi cho củng cố việc Thần lực, tăng lên xác suất trùng kích Thần Chủ thành công. Nhưng tầng thứ sáu, cuối cùng vẫn là nội dung tu luyện đối ứng với cấp bậc Thần Chủ, Triệu Phong chỉ sơ bộ tu luyện một chút, liền cảm giác khó có thể tiến bộ nổi.

Mấy ngày sau, Triệu Phong rời khỏi Trường bào Thời Không, Thần thức thoáng đảo qua, toàn bộ tình huống trong Kim Ngọc Tộc liền xuất hiện trong đầu hắn.

- Hửm? Kẻ đang trò chuyện với Quang Ngọc Cổ Thần, là người của Hoàng Long Các?

Thần sắc Triệu Phong khẽ ngẩn ra. Hơn nữa hắn cảm giác người của Hoàng Long Các này có chút quen mắt, tựa hồ chính là kẻ trước đây đã từng đuổi giết hắn cùng Hàn Ngưng Nhi, Trọng Thổ Chân Thần! Trước đây, Triệu Phong mới chỉ là Chuẩn Thần, đối mặt với Trọng Thổ Chân Thần cấp bậc Chân Thần Ngũ giai, cũng chỉ có nước chạy trốn.

- Người của Hoàng Long Các tới Kim Ngọc Tộc làm gì?

Trong lòng Triệu Phong cảm thấy nghi hoặc, liền ẩn nấp thân hình, tiến vào mật điện nơi hai người đang nói chuyện với nhau.

- Quang Ngọc Cổ Thần, nếu như Kim Ngọc Tộc nguyện ý trợ giúp

Hoàng Long Các chúng ta, những chỗ tốt lần trước ta nói, sẽ lại tăng thêm một thành!

Trọng Thổ Chân Thần thập phần nghiêm túc nói.

- Haizzz… Thôi đi! Kim Ngọc Tộc không muốn tham dự vào chuyện này!

Quang Ngọc Cổ Thần suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn cự tuyệt. Hiện tại Triệu Phong đang ở nơi này, Kim Ngọc Tộc đúng là không tiện phân ra quá nhiều nhân thủ. Một khi người của Quy Nguyên Tông đến, bắt giữ Triệu Phong, những chỗ tốt bọn chúng đạt được không biết sẽ cao hơn bao nhiêu so với những gì Hoàng Long Các đưa ra.

- Quang Ngọc Cổ Thần, cần gì tuyệt tình như vậy? Hai thành, tăng thêm hai thành nữa! Đây đã là cực hạn của Hoàng Long Các!

Trọng Thổ Chân Thần nhíu mày, lặp lại lần nữa.

- Hiện tại đang là thời kỳ đặc thù, Kim Ngọc Tộc không thể phân ra quá nhiều nhân thủ. Nếu không, thời điểm ngươi đến đây lần thứ hai, ta đã đáp ứng cho các ngươi mượn binh rồi!

Quang Ngọc Cổ Thần uyển chuyển cự tuyệt.

- Mượn binh?

Trong lòng Triệu Phong thoáng sửng sốt. Mượn binh, khả năng lớn nhất chính là Hoàng Long Các đang xảy ra chiến sự. Nhưng Hoàng Long Các đã công chiếm được Bách Thảo Môn, thế lực hẳn là càng thêm cường đại hơn mới đúng, những thế lực bình thường sẽ không dễ dàng đi trêu chọc chúng. Như vậy là cái gì lại có thể khiến cho

Hoàng Long Các không địch lại, hoặc là cảm thấy có uy hiếp, nên mới xin các thế lực khác giúp đỡ đây?

- Chẳng lẽ là Hàn Ngưng Nhi đã trở về báo thù sao?

Triệu Phong chợt nghĩ đến cái khả năng này. Hàn Ngưng Nhi thân là hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu, địa vị trong các đệ tử Sinh Mệnh Thánh Địa hẳn là cũng không đơn giản. Nàng rất có thể dẫn theo một số người quay trở lại Cổ Lũng Vực, chấn hưng lại Bách Thảo Môn.

- Kẻ nào?

Vẻ mặt Trọng Thổ Chân Thần đang sầu khổ, đột nhiên phát hiện cách đó không xa chợt xuất hiện một đạo nhân ảnh, nhất thời từ chỗ ngồi nhảy dựng lên.

- Triệu Phong?

Quang Ngọc Cổ Thần đồng dạng cũng vô cùng khiếp sợ. Triệu Phong này làm thế nào có thể thần không biết quỷ không hay xuất hiện ở trong này?

- Là ngươi!

Trọng Thổ Chân Thần đột nhiên nhớ ra, thần sắc phi thường kinh hãi. Lúc trước, nếu không phải Triệu Phong xuất hiện, hắn sớm đã bắt được Hàn Ngưng Nhi rồi. Nhưng Trọng Thổ Chân Thần cũng không có hành động gì thiếu suy nghĩ. Triệu Phong có thể thần không biết quỷ không hay xuất hiện ở nơi này, cái này chứng minh thực lực của đối phương đã viễn siêu phạm vi hắn có thể ứng phó. Ngay lập tức, Trọng Thổ Chân Thần liền truyền đi một tin tức.

- Hoàng Long Các mượn binh, là chuyện gì xảy ra?

Triệu Phong lập tức hỏi.

- Thực lực Hoàng Long Các tăng mạnh, dự định tấn công các thế lực Tứ tinh rưỡi khác!

Trọng Thổ Chân Thần do dự một chút, phảng phất như kiêng kỵ Triệu Phong, cho nên bất đắc dĩ nói. Nhưng Triệu Phong lại phát hiện, thời điểm Trọng Thổ Chân Thần nói như thế, sắc mặt Quang Ngọc Cổ Thần chợt có chút biến hóa. Rất rõ ràng, đây không phải là sự thật!

- Hừ! Nếu như ngươi không chịu nói sự thật, vậy ta sẽ tự mình tìm đáp án!

Sắc mặt Triệu Phong băng lãnh. Vừa mới dứt lời, một cỗ ý chí linh hồn trực tiếp lao ra.

- Ngươi muốn làm gì?

Sắc mặt Trọng Thổ Chân Thần đại biến, chuẩn bị phản kháng. Nhưng khoảnh khắc này, hắn chợt phát hiện chính mình đã không thể động đậy, linh hồn phảng phất như chìm vào lôi trì vậy, bị lôi điện khôn cùng ràng buộc, mất đi liên hệ với Thần thể, không làm được gì cả. Sau đó, một cỗ ý chí linh hồn khổng lồ tiến nhập vào linh hồn của hắn, đọc trộm tất cả mọi thứ.

- Quả nhiên là vậy!

Ánh mắt Triệu Phong lạnh lẽo. Sở dĩ Hoàng Long Các mượn binh, chính là vì muốn đối phó với Bách Thảo Môn. Ý niệm Triệu Phong khẽ nhúc nhích, linh hồn cùng Thần thể của Trọng Thổ Chân Thần liền trực tiếp tan thành mây khói.

Ở bên cạnh, trong lòng Quang Ngọc Cổ Thần âm thầm kinh hãi. Ở trước mặt Triệu Phong, Trọng Thổ Chân Thần ngay cả tự bạo cũng làm không được.

- Hoàng Long Các!

Triệu Phong lẩm bẩm mấy chữ, thân hình đột nhiên biến mất khỏi nơi này.

Sau khi Triệu Phong bỏ đi không bao lâu, một cỗ khí tức áp bức đã hàng lâm Kim Ngọc Tộc. Quang Ngọc Cổ Thần lập tức bay ra, nhìn về phía ba đạo nhân ảnh xa xôi trên bầu trời.

- Quang Ngọc Cổ Thần, người đâu?

Trong ba người kia, lão giả tử y dẫn đầu, toàn thân chìm trong thần huy đủ mọi màu sắc.

- Càn Nguyên Cổ Thần, Triệu Phong vừa mới rời khỏi, đã đi Hoàng Long Các! Với thực lực của ngài, chỉ sợ hắn còn chưa đến được Hoàng Long Các, đã rơi vào trong tay ngài rồi!

Vẻ mặt Quang Ngọc Cổ Thần vui vẻ, nhưng trong lòng lại vô cùng khiếp sợ. Càn Nguyên Cổ Thần này không phải người thường, chính là Tông chủ Quy Nguyên Tông, cường giả Bán Bộ Thần Chủ! Mà hai người bên cạnh hắn đều là Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong. Hắn không ngờ tới Tông chủ Quy Nguyên Tông lại đích thân xuất thủ, hơn nữa còn dẫn theo hai gã Trưởng lão Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong nữa.

- Đi!

Càn Nguyên Cổ Thần khẽ quát một tiếng, dẫn theo hai người còn lại trực tiếp rời khỏi. Trước đây, Dạ Long Cổ Thần của Tử Dạ Điện đã vẫn lạc tại Tử Linh Vực, chuyện này chỉ có những thế lực Ngũ tinh cùng một vài thế lực Tứ tinh Đỉnh phong mới biết được. Quy Nguyên Tông chính là biết được điểm ấy, cho nên Tông chủ mới đích thân xuất thủ, nhằm để bảo đảm không chút sơ sót.

o0o

Cùng lúc đó, tại một địa phương Cấm địa có độ nguy hiểm cực cao trong Cổ Lũng Vực, Sơn cốc Thê Quỷ. Sâu trong lòng đất Sơn cốc Thê Quỷ, có cất giấu một cái thế lực to lớn không ai hay biết.

Trong một gian đại điện vốn dĩ không có một bóng người đột nhiên xuất hiện mấy đạo không gian ba động. Từng đạo từng đạo nhân ảnh thân khoác hắc y xuất hiện trong đại điện, mỗi một người xuất hiện ở đây cũng đều tản ra khí tức Cổ Thần cường đại.

- Bẩm Bá Long đại nhân, Triệu Phong đã xuất hiện tại Kim Ngọc Tộc!

Một gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong trong đó đột nhiên nói. Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người trong đại điện nhất thời chấn động một trận.

Đúng lúc này, một cỗ khí tức tai nạn hủy diệt tất cả đột nhiên xuất hiện. Trong đại điện nhất thời vô cùng trầm mặc, tất cả mọi người đều nhìn về phía một gã nam tử toàn thân phủ đầy long lân đen như mực ở phía trên đại điện.

- Triệu Phong, ngươi rốt cuộc cũng xuất hiện!

Thân ảnh hắc lân này phát ra một đạo thanh âm khàn khàn hưng phấn.

- Ta sẽ tự mình giải quyết kẻ này! Các ngươi đều lui xuống đi!

Nam tử hắc lân thấp giọng quát lên.

- Vâng!

Lập tức, toàn bộ các nhân ảnh trong đại điện đều tiêu tán không còn.

- Thần Mâu thứ chín! Để ta tự mình đem ngươi hiến cho vị đại nhân kia a! Khặc khặc khặc…

Chương 1459: Đồng thời giải quyết

Nửa năm gần đây, phía Tây lĩnh Cổ Lũng Vực đã xảy ra một chuyện tình tạo thành oanh động không nhỏ. Bách Thảo Môn mấy chục năm trước đã bị Hoàng Long Các hủy diệt, lúc này đã ngóc đầu trở lại, một lần nữa thành lập. Hoàng Long Các đầu tiên phát hiện ra điểm này, lập tức phái ra đại lượng thành viên, giữa song phương diễn ra một trận đại chiến thế lực Tứ tinh rưỡi. Cuối cùng, Bách Thảo Môn chặn đứng được đợt công kích đầu tiên của Hoàng Long Các. Sau đó, những thành viên Bách Thảo Môn ngày trước dần dần trở về, có không ít thế lực Tứ tinh trở xuống lại càng trực tiếp thoát ly Hoàng Long Các, quy thuận Bách Thảo Môn.

Đại điện nghị sự dưới lòng đất của Bách Thảo Môn…

- Hàn Ngưng Nhi, lão phu quả nhiên không nhìn lầm ngươi, Bách Thảo Môn có thể thành công trùng kiến, hoàn toàn nhờ có công lao của ngươi!

Một lão giả tóc xanh lục ngồi phía trên cùng, sắc mặt đầy vẻ hân hoan, nói. Người này chính là Môn chủ Bách Thảo Môn trước đây. Sau khi Bách Thảo Môn bị đánh bại, hắn dẫn theo đại bộ phận thành viên còn lại ẩn núp đi, vẫn luôn lập mưu một lần nữa quật khởi.

Những cao tầng khác của Bách Thảo Môn cũng mỉm cười gật đầu, ánh mắt chú ý trên người một nàng nữ tử y phục xanh lục. Ánh mắt nữ tử này ở trong đại điện hôn ám đặc biệt sáng ngòi, tản ra sinh cơ cùng sức sống thuần khiết, nhìn qua tựa như một nàng tinh linh trong rừng rậm, bộ dáng linh động mỹ lệ.

- Môn chủ, đây là chuyện ta mà phải làm! Bất quá, chuyện này vẫn phải đa tạ Hạ Hầu sư huynh!

Vẻ mặt Hàn Ngưng Nhi mỉm cười, nhìn sang Hạ Hầu Vũ một thân lục y ngắn gọn, dáng người thẳng tắp hùng tráng bên cạnh mình. Lúc trước, thời điểm tại Linh Tộc, khi Triệu Phong vừa mới đột phá Chân Thần, đã từng giao thủ qua với Hạ Hầu Vũ của Sinh Mệnh Thánh Địa. Về sau, khi Triệu Phong đưa Hàn Ngưng Nhi đến Sinh Mệnh Thánh Địa, cũng là do Hạ Hầu Vũ phụ trách tiếp đãi hai người bọn họ. Trải qua thời gian lâu như vậy, Hạ Hầu Vũ đã thuận lợi đột phá, trở thành Cổ Thần Thất giai.

- Đa tạ Sinh Mệnh Thánh Địa nguyện ý trợ giúp Bách Thảo Môn chúng ta!

Môn chủ Bách Thảo Môn nhìn về phía gã nam tử bên cạnh Hàn Ngưng Nhi, thần sắc có chút kích động. Trong tông môn có thể xuất hiện một hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu, thật sự là chuyện vạn hạnh. Có thể bám vào một chút quan hệ với Thánh địa trong truyền thuyết, đây là chuyện xa vời mà cả đời hắn cũng không dám hy vọng.

- Chuyện nhỏ mà thôi!

Hạ Hầu Vũ phất phất tay, biểu thị cũng không để ở trong lòng. Kỳ thật, đây là ý nguyện cá nhân của hắn, không chút quan hệ gì với Sinh Mệnh Thánh Địa. Nếu không, Hoàng Long Các đã sớm chịu thua đầu hàng rồi, nào dám tiếp tục đối kháng với Bách Thảo Môn.

- Hạ Hầu công tử quá khiêm nhường rồi! Nếu không có ngươi, chúng ta căn bản không thể nào chống lại Hoàng Long Các được!

Môn chủ Bách Thảo Môn mỉm cười nói. Lần trước trong lúc hai đại

thế lực chiến đấu, Môn chủ Bách Thảo Môn đã bị trọng thương, mãi cho tới bây giờ vẫn chưa hoàn toàn chữa trị khỏi. Mà Hạ Hầu Vũ thân là Cổ Thần Thất giai, lại là hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu, đệ tử Sinh Mệnh Thánh Địa, thực lực vô cùng cường đại. Chính nhờ có hắn, Bách Thảo Môn mới có thể chống lại Hoàng Long Các.

Lúc này, Hạ Hầu Vũ chính là tất cả hy vọng của toàn bộ Bách Thảo Môn, là đối tượng mà vô số đệ tử sùng bái. Mà cao tầng Bách Thảo Môn lại càng hy vọng Hàn Ngưng Nhi có thể ở cùng một chỗ với Hạ Hầu Vũ, như vậy Bách Thảo Môn lại càng có thể bảo đảm an toàn.

Đúng lúc này, kết giới đại điện nghị sự đột nhiên xuất hiện một tia ba động, một đạo thân ảnh trực tiếp xông vào.

- Bẩm Môn chủ, Hoàng Long Các một lần nữa công kích tới!

Gã thám báo này nửa quỳ trên mặt đất, cung kính nói.

- Chuẩn bị nghênh chiến!

Sắc mặt Môn chủ Bách Thảo Môn khẽ biến, lập tức quát lên. Sau một khắc, toàn bộ đại điện nghị sự trở nên trống rỗng, tất cả thành viên trong Bách Thảo Môn cấp tốc tập kết.

Không bao lâu, từ chân trời xa xa, hai chiếc Chiến hạm hình rồng hùng tráng uy vũ chợt bay thẳng tới. Đứng trên đỉnh một chiếc Chiến hạm hình rồng trong đó, Các chủ Hoàng Long Các toàn thân làn da ám hoàng sắc, hình thể cao lớn, thần sắc uy nghiêm.

- Hạ Hầu công tử, đây là ân oán giữa Hoàng Long Các và Bách Thảo Môn, hy vọng ngươi không nên nhúng tay vào!

Các chủ Hoàng Long Các đầu tiên nhìn về phía Hạ Hầu Vũ. Hạ Hầu

Vũ là người của Sinh Mệnh Thánh Địa, nếu không phải Sinh Mệnh Thánh Địa cách nơi này quá xa, Hoàng Long Các căn bản không dám xuất thủ với Bách Thảo Môn. Mặt khác, hắn cũng có thể nhìn ra, Hạ Hầu Vũ đến đây giúp Bách Thảo Môn thuần túy là ý nguyện cá nhân của hắn, không có quan hệ với Sinh Mệnh Thánh Địa.

- Ta đã đáp ứng với Ngưng Nhi sư muội, chuyện này ta sẽ quản đến cùng!

Thần sắc Hạ Hầu Vũ cực kỳ kiên định.

Nghe Hạ Hầu Vũ nói như vậy, đám cao tầng Bách Thảo Môn đều lộ ra thần sắc vui vẻ. Theo như bọn chúng nghĩ, Hạ Hầu Vũ nhất định là có ý tứ với Hàn Ngưng Nhi.

- Hoàng Long Các, Bách Thảo Môn nhất định sẽ hoàn trả lại mối thù ngày trước!

Môn chủ Bách Thảo Môn nhìn thẳng về phía Các chủ Hoàng Long Các, trong mắt hiện lên một tia lãnh quang. Mặc dù hắn đã bị trọng thương, nhưng Hạ Hầu Vũ đang tiến hành chữa trị cho hắn, không bao lâu nữa sẽ khỏi hắn, lúc đó Bách Thảo Môn sẽ một lần nữa quật khởi!

- Ha ha… chỉ sợ các ngươi không có cơ hội này!

Các chủ Hoàng Long Các nhất thời cười to.

Một màn này khiến cho các cao tầng Bách Thảo Môn cảm thấy kỳ hoặc. Theo lý thuyết, thực lực Hoàng Long Các hẳn là không thể làm gì được Bách Thảo Môn, nhưng Các chủ Hoàng Long Các lại tự tin như vậy, lẽ nào Hoàng Long Các đã đạt được chi viện cường lực gì sao?

Đúng lúc này, từ chân trời xa xa chợt truyền đến một cỗ khí tức Quỷ đạo khiến người ta sợ hãi. Vô số thân ảnh lạnh lẽo đen như mực nhất thời phiêu phù bay đến.

- U Quỷ Tộc!

Sắc mặt Môn chủ Bách Thảo Môn khẽ động. U Quỷ Tộc là chủng tộc tương đối cường đại trong thế lực Tứ tinh rưỡi, cường giả Cổ Thần trong đó cũng có tới sáu người, viễn siêu thế lực Tứ tinh rưỡi bình thường. Mà hiện tại lại có tới ba gã Cổ Thần Thất giai đến đây.

Nhìn thấy một màn này, đám cao tầng Bách Thảo Môn còn lại, kể cả Hạ Hầu Vũ, sắc mặt cũng âm trầm xuống. Thực lực Hạ Hầu Vũ cường đại đến đâu đi nữa, nhiều lắm cũng chỉ có thể đối phó được hai gã Cổ Thần Thất giai, nhưng địch quân thoáng cái đã có thêm ba gã Cổ Thần, đã có được ưu thế nghiền ép Bách Thảo Môn rồi.

- Hạ Hầu công tử, ta khuyên ngươi nên lập tức rời đi! Mặc dù chúng ta không định sẽ xuất thủ với ngươi, nhưng đến lúc đó trong lúc chiến đấu cũng không cố kỵ nổi nhiều như vậy, khó tránh khỏi sẽ gây tổn thương cho ngươi!

Các chủ Hoàng Long Các một lần nữa nhìn về phía Hạ Hầu Vũ.

Giờ phút này, toàn bộ chiến trường một mảnh tĩnh mịch, bên phía Bách Thảo Môn tràn ngập cảm giác tuyệt vọng nồng đậm. Mặc kệ Hạ Hầu Vũ có trợ giúp Bách Thảo Môn hay không, bọn chúng cũng không phải là đối thủ của Hoàng Long Các cùng U Quỷ Tộc liên thủ. Mà sắc mặt Hạ Hầu Vũ cũng thập phần khó nhìn, chuyện tình hắn đáp ứng Hàn Ngưng Nhi, sợ rằng cũng không thể làm được rồi.

Bất quá đúng lúc này, từ phương xa chợt truyền đến một đạo thanh

âm bình thản:

- Hàn Ngưng Nhi, quả nhiên ngươi đã trở về! Còn có Hạ Hầu huynh nữa, không ngờ ngươi cũng đến đây!

Đạo thanh âm này thập phần tùy tiện, phá vỡ bầu không khí tĩnh lặng ở nơi đây.

Đám người Hoàng Long Các, U Quỷ Tộc nhất tề nhìn lại. Ánh mắt các thành viên Bách Thảo Môn cũng chợt lóe sáng. Kẻ đột nhiên xuất hiện này, tựa hồ là bằng hữu của Hàn Ngưng Nhi cùng Hạ Hầu Vũ. Nhưng thời điểm tất cả mọi người nhìn thấy Triệu Phong, sắc mặt nhất thời đại biến, vô cùng khiếp sợ.

- Triệu Phong!

Các chủ Hoàng Long Các và rất nhiều cao tầng Hoàng Long Các đều thất thanh kêu lên.

Các thành viên Bách Thảo Môn cũng vô cùng kinh ngạc. Kẻ này không phải là Triệu Phong, mấy chục năm trước đã quậy phá khiến cho toàn bộ Cổ Lũng Vực cũng sôi sùng sục sao? Hắn vẫn đang bị rất nhiều đại thế lực truy nã, không ngờ lại dám chạy về đây.

- Triệu Phong, ngươi đã làm gì Mạc Quỷ Chuẩn Thần, cháu của ta?

Bên phía U Quỷ Tộc, ánh mắt một gã Cổ Thần lạnh lẽo, lóe lên sát khí. Mạc Quỷ Chuẩn Thần này chính là một gã Chuẩn Thần đã phát sinh qua xung đột với Triệu Phong tại Cổ Lũng Võ Hội lúc trước. Về sau, hắn cũng là một thành viên bị giam giữ trong cung điện Ngũ Hành.

- Triệu huynh, sao ngươi lại ở chỗ này?

Hạ Hầu Vũ đồng dạng cũng thập phần kinh dị. Sinh Mệnh Thánh Địa cũng tương đối biết rõ chuyện xảy ra tại Xích Tinh Vực. Nghe đồn, Triệu Phong là kẻ có được Thần Mâu thứ chín, sau khi Thần Mâu thức tỉnh, hắn mạnh mẽ đánh bại Cổ Hồn Điện, cuối cùng tiêu thất vô tung.

Hàn Ngưng Nhi vừa nhìn thấy Triệu Phong, tâm tình liền vô cùng kích động. Trước đây, sau khi nghe tin Triệu Phong có được Thần Mâu thứ chín, trong lòng nàng vẫn luôn vô cùng lo lắng, Triệu Phong có thể gặp phải bất trắc gì hay không. Đồng thời, Triệu Phong xuất hiện cũng khiến hai người bọn họ nhìn thấy được hy vọng. Tại Tử Linh Vực cùng Xích Tinh Vực, Triệu Phong chính là ngay cả Thần Chủ cũng có thể chiến thắng a!

Bên kia, sắc mặt các thành viên Hoàng Long Các cùng U Quỷ Tộc cũng vô cùng âm trầm. Trước đây thực lực Triệu Phong đã cực kỳ bất phàm, náo loạn cả Cổ Lũng Vực cũng phải long trời lở đất. Hiện tại ngay cả Hạ Hầu Vũ cũng gọi Triệu Phong là Triệu huynh, có thể thấy được thực lực Triệu Phong nhất định là có tăng trưởng không nhỏ.

- Trước đừng hành động gì thiếu suy nghĩ, đem tin tức Triệu Phong đã trở về nói cho thế lực bên trên, tự nhiên sẽ có người tới đối phó hắn!

Các chủ Hoàng Long Các tương đối ổn trọng, âm thầm truyền âm giao lưu với đám người U Quỷ Tộc.

- Triệu huynh, nhờ ngươi xuất thủ, giúp chúng ta giải quyết chuyện này a!

Hạ Hầu Vũ mỉm cười nói.

Ánh mắt đám người Bách Thảo Môn nhất thời ngẩn ra. Không ngờ Hạ Hầu Vũ của Sinh Mệnh Thánh Địa lại mở miệng nhờ Triệu Phong xuất thủ? Hơn nữa nhìn bộ dáng của Hạ Hầu Vũ cũng không có một chút lo lắng, giống như chỉ cần Triệu Phong xuất thủ, hết thảy những chuyện này sẽ có thể giải quyết xong. Đồng dạng, mặt mày Hàn Ngưng Nhi cũng vô cùng rạng rỡ, phảng phất như đã hoàn toàn quên mất chuyện tình chiến tranh vậy.

- Trước hãy đợi một chút đã!

Triệu Phong bình thản mở miệng.

- Đợi một chút?

Hạ Hầu Vũ nhất thời sửng sốt, có chút nghi hoặc. Vì sao còn phải đợi một chút?

Bên kia, đám người Hoàng Long Các cùng U Quỷ Tộc nhìn thấy đám người Triệu Phong vừa nói vừa cười, sắc mặt cực kỳ khó nhìn.

- Hoàng Long Các chủ, chúng ta đồng loạt ra tay, trước giết chết Triệu Phong! Ta không tin hắn có thể địch nổi tất cả chúng ta liên thủ!

Sắc mặt một gã Cổ Thần của U Quỷ Tộc dữ tợn đáng sợ, truyền âm.

Nhưng đúng lúc này, từ chân trời xa xa đột nhiên truyền đến một cỗ khí tức ba động kinh thiên động địa. Ba đạo nhân ảnh trực tiếp xuất hiện tại trung tâm hai phe nhân mã, khí tức hùng hậu kinh người, chấn động bát phương.

- Quy Nguyên Tông! Càn Nguyên Cổ Thần!

U Quỷ Tộc cùng Hoàng Long Các Cổ Thần nhất thời kinh hãi thất thanh. Bọn chúng truyền tin tức Triệu Phong đã trở về cho một vài thế lực, trong đó cũng có cả Quy Nguyên Tông. Nhưng Quy Nguyên Tông cũng không thể nhanh như vậy liền chạy tới a! Hơn nữa, những kẻ tới đây lại là cường giả Bán Bộ Thần Chủ Tông chủ Quy Nguyên Tông, còn có hai gã Trưởng lão Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong nữa! Lúc này bọn chúng mới ý thức được, sợ rằng Triệu Phong so với trong tưởng tượng của bọn chúng còn mạnh hơn.

- Triệu Phong, giao Quy Nhất Chuẩn Thần ra đây, ngoan ngoãn thúc thủ chịu trói!

Càn Nguyên Cổ Thần căn bản không thèm để ý tới ba đại thế lực Tứ tinh rưỡi ở đây, ánh mắt trực tiếp nhìn chằm chằm trên người Triệu Phong, bình thản mở miệng.

- Các ngươi rốt cuộc đã chạy tới, như vậy liền đồng thời giải quyết a!

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên, nhìn về phía ba người Quy Nguyên Tông. Hạ Hầu Vũ cùng Hàn Ngưng Nhi nhất thời hiểu rõ, trước đây Triệu Phong nói đợi một chút là có ý gì. Chỉ là một gã Bán Bộ Thần Chủ chạy tới mà thôi, bọn họ căn bản không chút lo lắng.

Trái lại toàn bộ đám người Bách Thảo Môn đều kinh hãi khiếp đảm, không khỏi lui một bước về phía sau, Quy Nguyên Tông rõ ràng cho thấy đến gây phiền phức cho Triệu Phong.

- A? Ngươi muốn giải quyết thế nào?

Thần sắc Tông chủ Quy Nguyên Tông ngưng đọng, nghe khẩu khí của Triệu Phong, tựa hồ đã sớm biết bọn chúng sẽ đến.

- Ta tự nhiên là hy vọng giải quyết hòa bình!

Triệu Phong tâm bình khí hòa nói. Trước đây hắn từng giam cầm cường giả thiên tài của rất nhiều thế lực, nhưng đám người kia đều là những kẻ muốn giết hắn đoạt bảo, cho nên Triệu Phong cũng làm gì sai. Hơn nữa, những thành viên kia cũng đã bị hắn thả vào Mộng Cảnh Thái Cổ rồi, tự nhiên không có khả năng đơn giản thả ra, tránh khỏi việc tiết lộ bí mật của hắn.

- Buồn cười! Ngươi há có thể so sánh với Quy Nhất Chuẩn Thần? Nếu ngươi đã không chịu thỏa hiệp, như vậy đừng trách Quy Nguyên Tông rồi!

Sắc mặt Càn Nguyên Cổ Thần phẫn nộ. Kỳ thật giải quyết hòa bình cũng hoàn toàn có thể, nhưng lợi ích trên người Triệu Phong quá lớn, vừa có Trường bào Thời Không, Quyền trượng Tử Chú, còn có cung điện Ngũ Hành Áo Nghĩa, giết chết Triệu Phong sẽ có thể đạt được hết thảy những cái này.

- Hắc hắc… tiểu tử này đáng đời!

Đám người U Quỷ Tộc nhất thời cười lạnh. Nhân mã Hoàng Long Các cũng cực kỳ vui vẻ. Tông chủ Quy Nguyên Tông đã đích thân xuất thủ, Triệu Phong hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Nói không chừng ngay cả Bách Thảo Môn cũng sẽ chịu liên lụy.

Chương 1460: Thế lực tụ tập

Đối với chuyện giải quyết hòa bình theo như lời của Triệu Phong, Quy Nguyên Tông căn bản không thèm suy nghĩ tới, trực tiếp cự tuyệt. Nhìn thấy một màn này, Hạ Hầu Vũ cùng Hàn Ngưng Nhi không khỏi thở dài một tiếng, bắt đầu lo lắng thay cho Quy Nguyên Tông. Tại Tử Linh Vực, Triệu Phong đã từng chiến thắng qua Thần Chủ, càng nghe đồn ở Xích Tinh Vực, hắn lại còn giết chết qua một vị Thần Chủ nữa.

- Nếu như các ngươi đã cự tuyệt nghị hòa, như vậy ta cũng sẽ không khách khí!

Ánh mắt Triệu Phong lạnh lẽo. Hắn cũng không muốn cố tình khơi mào sự cố, nhưng hết lần này tới lần khác có người tự cho là đúng, tham niệm quá nặng.

Lời này vừa nói ra, ba người Quy Nguyên Tông nhất thời ngây ngẩn cả người.

- Ha ha… tiểu bối, ta cũng không biết là ngươi có dũng khí hay là ngu xuẩn a…

Đám người Càn Nguyên Cổ Thần nhất thời cười rộ lên ha hả. Hơn sáu mươi năm trước, thời điểm Triệu Phong trốn khỏi Cổ Lũng Vực bất quá chỉ là một gã Chuẩn Thần mà thôi. Cho dù hắn thân mang trọng bảo, tu vi đột nhiên tăng mạnh, nhiều lắm cũng là Cổ Thần Thất giai a.

- Ha hả… vẫn như cũ cuồng vọng như vậy!

Nụ cười của đám cao tầng U Quỷ Tộc càng thêm âm lãnh.

Đám người Bách Thảo Môn bên này lại càng dùng ánh mắt như đang nhìn quái vật nhìn Triệu Phong. Sao hắn lại dám nói mạnh miệng như vậy với Tông chủ Quy Nguyên Tông?

- Nếu các ngươi đã không muốn nghị hòa, vậy chỉ có thể dùng thực lực nói chuyện!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ động, đột nhiên bước ra một bước.

Đám người Quy Nguyên Tông vừa mới bình phục lại, nhất thời lại cảm thấy buồn cười cực điểm, chuẩn bị mở miệng châm chọc vài câu. Nhưng ngay khi Triệu Phong bước ra một bước kia, thiên địa chợt ầm ầm chấn động. Thiên địa trở nên hôn ám, phong vân cuồn cuộn, toàn bộ nguyên khí bốn phương tám hướng nhất thời tụ tập về phía Triệu Phong. Một cỗ uy thế thiên địa khổng lồ áp bách thẳng về phía trước. Cỗ áp bách này khiến cho hai gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong của Quy Nguyên Tông cảm thấy một tia trầm trọng, khiến cho Tông chủ Quy Nguyên Tông cũng cảm thấy kinh ngạc.

Không đợi bọn chúng kịp nói gì, Triệu Phong đã một lần nữa bước ra một bước. Cỗ uy thế thiên địa kia trực tiếp gia tăng lên gấp bội. Khoảnh khắc này, thân hình hai gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong trầm xuống, sắc mặt có chút khó nhìn. Mà sắc mặt Tông chủ Quy Nguyên Tông ngẩn ra, ánh mắt mở to, kinh hãi nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong.

Phía sau, đại quân U Quỷ Tộc cùng Hoàng Long Các phảng phất như bị thập vạn đại sơn đè ép, tất cả mọi người ngay cả hô hấp cũng cảm thấy vô cùng khó khăn. Không mất bao lâu, đã có mấy ngàn người nhất tề phun máu, bạo lui về phía sau.

- Lui!

Các chủ Hoàng Long Các cùng Cổ Thần của U Quỷ Tộc đồng thời quát lớn một tiếng. Biến hóa bất ngờ này khiến cho trong đầu bọn chúng một mảnh mờ mịt. Nhưng nguy cơ đột nhiên hàng lâm, khiến cho bản năng bọn chúng chỉ nghĩ tới chuyện chạy trốn.

- Nói đi, các ngươi muốn giải quyết như thế nào?

Triệu Phong đột nhiên mở miệng, một lần nữa bước mạnh ra một bước. Hắn tuy là Bán Bộ Thần Chủ, nhưng đã lĩnh ngộ được Pháp tắc, mà Thần lực Hỗn Nguyên của hắn ở trong Thần Chủ Nhất Trọng Thiên cũng hiếm có Thần Chủ nào có thể so sánh được. Giờ phút này, cỗ uy thế thiên địa kia trở nên giống như thực chất, giống như Mãnh thú Hồng Hoang lao thẳng tới.

- Phốc! Phốc!

Hai gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong của Quy Nguyên Tông nhất tề phun ra một ngụm tiên huyết, lui nhanh về phía sau. Mà Tông chủ Quy Nguyên Tông cũng không khỏi lui về phía sau hai bước mới dừng lại được, toàn thân không ngừng run rẩy.

Sau lưng Triệu Phong, vẻ mặt toàn bộ đám người Bách Thảo Môn đờ đẫn nhìn một màn này. Chỉ bước ba bước, đã bức lui hai gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, một gã Bán Bộ Thần Chủ của Quy Nguyên Tông!

Trong mắt Môn chủ Bách Thảo Môn, cường giả Bán Bộ Thần Chủ đã xem như là cường giả tuyệt thế, giết hắn tựa như giết chết một con kiến hôi. Nhưng cường giả như vậy lại bị uy thế vô hình của Triệu Phong bức lui về phía sau!

- Cái này… Triệu tiền bối, chúng ta…

Trong lúc nhất thời, Tông chủ Quy Nguyên Tông cũng không biết phải nói cái gì. Tình huống xấu nhất mà hắn có thể nghĩ tới chính là Triệu Phong sẽ lấy ra át chủ bài gì, có thể tạm thời chống đỡ được bọn chúng. Nhưng không ngờ tới, tình huống cuối cùng lại như thế này! Hiện tại, hắn ngay cả dũng khí động thủ cũng không có.

- Các ngươi không phải là muốn bắt ta sao?

Triệu Phong bước ra bước thứ tư, vận chuyển đông đảo lực lượng Áo nghĩa phức tạp của mình. Trong thiên địa chợt ngưng tụ ra một cỗ lực lượng khổng lồ khôn cùng, giống như bài sơn đảo hải nghiền áp tới. Tông chủ Quy Nguyên Tông phảng phất như trúng phải công kích nghiêm trọng, thân hình run lên, sắc mặt trắng bệch, khóe miệng chảy ra một tia máu tươi.

Oanh phanh!

Thân hình hai gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong bay ngược về phía sau, lưu lại trên không trung một đường máu.

- Triệu tiền bối, chuyện này toàn bộ là lỗi của chúng ta, Quy Nguyên Tông nguyện ý xuất ra tất cả mọi thứ để bồi thường!

Lúc này Tông chủ Quy Nguyên Tông mới nghĩ ra lý do giải thích, cực kỳ khép nép nói. Hắn tuyệt đối không dám hoài nghi, Triệu Phong có dám thật sự giết chết bọn chúng hay không. Chỉ cần có thể sống sót, những thứ đã mất luôn luôn có thể kiếm được trở lại, nhưng nếu như đã chết, như vậy liền không còn gì cả.

- Cút đi! Ngày sau đừng để ta lại nhìn thấy các ngươi nữa!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng. Chỉ là thế lực Tứ tinh Đỉnh phong, có cái gì có thể khiến cho hắn coi trọng chứ? Mục đích lần này của hắn chủ yếu là thông qua Quy Nguyên Tông để chấn nhiếp các thế lực khác.

- Vâng! Vâng!

Ba người Quy Nguyên Tông lập tức dập đầu mấy cái, cấp tốc chạy đi. Triệu Phong thật sự quá mạnh mẽ, còn chưa động thủ đã ép cho bọn chúng thổ huyết, nếu hắn thật sự động thủ, giết chết bọn chúng tuyệt đối là dễ như trở bàn tay.

Bên kia, người của Hoàng Long Các cùng U Quỷ Tộc đã sớm mất đi bóng dáng.

Phía sau, đám người Bách Thảo Môn ngây người như tượng, ngây ngẩn đứng thẳng tại chỗ. Trước đây tất cả mọi người đều cho rằng kế tiếp nhất định sẽ có một trận huyết chiến. Đám người U Quỷ Tộc xuất hiện càng khiến cho bọn chúng cảm thấy tuyệt vọng. Nhưng cuối cùng lại là Bách Thảo Môn đạt được thắng lợi, không chiến mà thắng. Đại quân địch nhân, kể cả cường giả của Quy Nguyên Tông cũng đều trực tiếp bị dọa sợ, bỏ chạy trối chết.

- Thật mạnh!

Hàn Ngưng Nhi ngốc trệ thốt lên một tiếng. Tuy thời điểm nàng đi cùng với Triệu Phong cũng bị sự cường đại của Triệu Phong khiến cho khiếp sợ, nhưng sự kinh ngạc mà Triệu Phong mang đến cho nàng phảng phất như không có giới hạn.

- Triệu… Tiền bối! Đa tạ ngươi đã hóa giải nguy cơ cho Bách Thảo Môn!

Môn chủ Bách Thảo Môn lập tức tiến lên phía trước, nói lời tạ ơn. Đại nguy cơ lần này của Bách Thảo Môn cũng đã được Triệu Phong nhân tiện giải quyết rồi.

- Khi nào các ngươi mới trở về Tử Linh Vực?

Triệu Phong liếc nhìn về phía Hạ Hầu Vũ cùng Hàn Ngưng Nhi.

- Vẫn còn phải ở lại đây một đoạn thời gian…

Hạ Hầu Vũ không chút nghĩ ngợi nói. Đầu tiên, Bách Thảo Môn chỉ vừa mới trùng kiến trở lại, Hàn Ngưng Nhi chắc là sẽ không nhanh như vậy rời đi. Thứ hai, thương thế trên người Môn chủ Bách Thảo Môn vẫn còn cần một khoảng thời gian trị liệu nữa.

Chính vì vậy, Triệu Phong cũng tạm thời lưu lại Bách Thảo Môn. Tuy rằng hắn đã chấn nhiếp Hoàng Long Các cùng U Quỷ Tộc, nhưng hẳn là vẫn còn một vài thế lực cảm thấy bất mãn, sẽ tìm tới cửa gây chuyện. Đến lúc đó, sau khi giải quyết ổn thỏa hết thảy những chuyện này, lại rời đi cũng không trễ. Miễn cho sau khi chính mình rời đi, bọn chúng lại tìm tới Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cùng Bách Thảo Môn để gây chuyện.

Kỳ thật, trước đây Triệu Phong cũng chỉ là giam cầm vài gã Chuẩn Thần, Chân Thần của những thế lực này mà thôi, không đến mức khiến cho bọn chúng liều mạng trả thù. Nhưng chủ yếu là do tham niệm của những kẻ này quá nặng, muốn đoạt lấy bảo vật trong tay Triệu Phong.

Thời gian dừng lại ở Bách Thảo Môn, Triệu Phong tự nhiên không có khả năng lãng phí. Tiến vào Trường bào Thời Không, hắn bắt đầu bế quan tìm hiểu, tăng lên nội tình của bản thân.

Một ngày ở ngoại giới, trong Trường bào Thời Không là một trăm ngày. Rất nhanh, trong Trường bào Thời Không đã trải qua năm trăm ngày, trong lúc này cũng không có bất cứ thế lực nào tìm tới cả. Mà Triệu Phong lại có cảm giác, các phương diện thực lực của chính mình cũng đã đạt tới một cái bình cảnh, rất khó có thể tiến bộ thêm.

- Các ngươi ra đi! Giúp ta trấn giữ bên ngoài!

Triệu Phong triệu hồi Diệt Thế Hắc Long cùng Triệu Vong, Triệu Không ra ngoài. Diệt Thế Hắc Long vừa mới đạt tới Bán Bộ Thần Chủ, cộng thêm huyết mạch của hắn mạnh mẽ siêu quần, có thể chiến đấu với Thần Chủ bình thường, mà hai đại phân thân cũng đã đạt tới Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong. Có ba người bọn họ hộ pháp, Triệu Phong tương đối yên tâm.

Sau đó Triệu Phong liền tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ, tập trung tinh thần, chuẩn bị cho việc trùng kích Thần Chủ.

Chuyện khó khăn nhất khi trùng kích Thần Chủ chính là đem chín tầng Thần thai, áp súc thành một tòa Thần đàn. Trong quá trình đắp nặn Thần đàn, Thần thai cũng sẽ từng tầng từng tầng biến mất. Một khi đắp nặn thất bại, những tầng Thần thai kia cũng sẽ không khôi phục lại, tương đương với chân chính biến mất. Bởi vậy, rất nhiều cường giả Bán Bộ Thần Chủ trùng kích Thần Chủ thất bại, tu vi cũng sẽ hạ xuống.

Nếu như thất bại ở thời điểm tối hậu quan đầu, cả chín tầng Thần thai đều bị hủy hết, như vậy sẽ trực tiếp rơi xuống cảnh giới dưới Chân Thần. Cái này đối với Bán Bộ Thần Chủ mà nói, không khác gì đả kích mang tính hủy diệt, so với tử vong còn thống khổ hơn. Nhưng Triệu Phong vẫn có nắm chắc khá lớn.

Đầu tiên, hắn đã lĩnh ngộ được Pháp tắc, hơn nữa còn là Pháp tắc Không Gian có tính bao dung rất mạnh. Thứ hai, ý chí linh hồn của hắn đã đạt tới cấp bậc Thần Chủ, phối hợp với Thần Linh Nhãn, lực khống chế cực mạnh, khả năng xuất hiện chuyện không may rất nhỏ. Mặt khác, Mảnh vỡ Tổ khí cũng ẩn chứa Pháp tắc Thời Gian, có thể khiến cho thời gian chậm lại, tiến thêm một bước giảm xuống khả năng sai lầm. Mà hắn còn có Thiên Hư Thần Nguyên Sâm, có thể gia tăng xác suất đột phá Thần Chủ.

o0o

Một ngày này, một gã đệ tử Bách Thảo Môn chợt đi tới nơi ở của Triệu Phong. Một gã nam tử hắc lân đột nhiên xuất hiện trước mặt hắn, dọa cho gã đệ tử Bách Thảo Môn này sợ hãi không nhẹ.

- Chủ nhân ta đang lúc bế quan, có chuyện gì?

Diệt Thế Hắc Long hỏi.

- Phát hiện ra tung tích của cường giả Cổ Thần ở phụ cận Bách Thảo Môn, tựa hồ là muốn nhằm vào Triệu tiền bối…

Sau khi gã đệ tử Bách Thảo Môn nói xong, liền lập tức rời đi.

- Chỉ là mấy tên Cổ Thần mà thôi!

Diệt Thế Hắc Long hừ nhẹ một tiếng, không thèm để ý tới.

o0o

Phía Bắc Bách Thảo Môn, mấy đạo thân ảnh đang phóng nhanh về phía Bách Thảo Môn, đột nhiên chợt dừng hẳn lại.

- Ra đi!

Ánh mắt lão giả tay dài dẫn đầu chợt nhìn về phía một nơi nào đó tại phương xa.

Tại nơi đó, mấy đạo nhân ảnh chậm rãi hiện ra. Nữ tử dẫn đầu có làn da bóng loáng như nước, toàn thân phủ đầy hoa văn ngân bạch sắc, bộ dạng vô cùng yêu mị.

- Hóa ra là Thiên Thủy Yêu Tộc!

Ánh mắt lão giả tay dài kia lóe lên. Nữ tử yêu mị trước mặt này chính là Tộc trưởng Thiên Thủy Yêu Tộc.

- Công Thâu huynh, ngươi chuẩn bị tới truy sát Triệu Phong sao?

Nữ tử yêu mị kia mỉm cười tà dị một tiếng.

- Nói vậy Thiên Thủy Yêu Tộc hẳn cũng có mục đích này a? Nhưng vì sao các ngươi lại trốn ở chỗ này? Chẳng lẽ là e sợ Triệu Phong sao?

Lão giả tay dài có chút nghi hoặc. Ngay khi hắn đạt được tin tức Triệu Phong đã xuất hiện, liền lập tức chạy tới. Vốn dĩ hắn chỉ nghĩ cho dù Triệu Phong đã bị bắt giữ, có lẽ mình cũng có thể chia một chén canh. Dù sao thế lực sau lưng hắn cũng có người bị Triệu Phong giam cầm. Nhưng sau khi chạy tới, tựa hồ tình huống có sự khác biệt khá lớn với suy nghĩ của hắn.

- Xem ra Công Thâu huynh còn chưa biết a! Trước khi chúng ta đến đây, Quy Nguyên Tông đã phát hiện ra tung tích của Triệu Phong, cũng tìm tới cửa. Nhưng cuối cùng, đám người Quy Nguyên Tông đã không công trở về!

Nữ tử yêu mị chậm rãi nói.

- Điều này sao có thể?

Trong lòng lão giả tay dài nhất thời chấn động. Thực lực Quy Nguyên Tông so với thế lực sau lưng hắn còn mạnh hơn không ít, không ngờ lại cũng không công trở về. Lẽ nào bên cạnh Triệu Phong có cường giả bảo hộ sao?

- Đã như vậy, sao các ngươi còn ở lại chỗ này làm gì?

Lão giả tay dài liếc nhìn nữ tử yêu mị một cái. Thiên Thủy Yêu Tộc trời sinh thập phần xảo trá, hắn cũng không hoàn toàn tin tưởng.

- Đơn độc một thế lực có thể không đối phó nổi Triệu Phong, nhưng những thế lực trước đây Triệu Phong đắc tội cũng không dưới hai mươi cái a? Cho dù tiểu tử kia có Thần Chủ Nhất Trọng Thiên bảo hộ, cũng không có khả năng đối kháng với nhiều thế lực Cổ Lũng Vực được!

Nữ tử yêu mị kia cười tà mị một tiếng. Trong Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ cùng Cổ Lũng Võ Hội, Thiên Thủy Yêu Tộc cũng từng bị thua thiệt trong tay Triệu Phong. Mà Triệu Phong có thể trong khoảng thời gian ngắn trưởng thành đến mức có thể chống lại Bán Bộ Thần Chủ, như vậy trong tay ngoại trừ cung điện Ngũ Hành, Thần khí Cực phẩm ra, nhất định còn có những trân bảo, bảo vật nghịch thiên đột phá tu vi khác. Nàng đã dừng lại ở cảnh giới Bán Bộ Thần Chủ mấy ức năm rồi, vô cùng khát cầu đối với bảo vật giúp đột phá Thần Chủ. Mặt khác, nàng tin tưởng Tử Dạ Điện cũng sẽ động tâm…

Lão giả tay dài tin tưởng, không có lợi Thiên Thủy Yêu Tộc chắc chắn sẽ không lưu lại chỗ này, vì vậy bọn chúng cũng dừng lại chỗ

này. Dần dần lão giả tay dài phát hiện, mỗi khi có thế lực chạy tới chỗ này, Thiên Thủy Yêu Tộc cũng sẽ cố ý tiết lộ một chút khí tức, để cho đối phương phát hiện, sau đó lại lôi kéo những thế lực này gia nhập chiến tuyến.

- Thiên Thủy Yêu Tộc quả nhiên gian trá!

Lão giả tay dài âm thầm đề phòng đám người Thiên Thủy Yêu Tộc một chút.

Không tới nửa tháng, nơi này đã tụ tập mười hai thế lực Tứ tinh rưỡi trở lên.

Chương 1461: Liên hợp ép tới

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Triệu Phong đang bế quan trong lãnh địa Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc. Toàn thể thành viên Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc cẩn thận đề phòng, trấn giữ cho Triệu Phong.

- Đại nhân không hỗ là kẻ có được Thần Mâu thứ chín, nhanh như vậy đã trùng kích Thần Chủ rồi!

Vẻ mặt Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc mang theo thần sắc sùng kính, nói. Nhớ lại lúc trước, thời điểm hắn là Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, Triệu Phong mới là Cổ Thần Thất giai. Hiện tại hắn mới đột phá Thần Chủ, Triệu Phong cũng đã bắt đầu trùng kích Thần Chủ.

Lúc này, Triệu Phong đang chuyên tâm bế quan trong Trường bào Thời Không. Hiện tại, tầng Thần thai dưới cùng trong chín tầng Thần thai trong cơ thể hắn đã từ hình vuông chậm rãi biến hóa thành hình tròn.

Hồi lâu sau, Triệu Phong đã đắp nặn ra hình thức ban đầu của Thần đàn. Nhưng đây chỉ là bắt đầu mà thôi, chuyện kế tiếp mới là quan trọng. Hắn phải đem toàn bộ lực lượng Thần thai còn lại áp súc vào trong hình thức ban đầu của Thần đàn, khiến cho nó lột xác thành một tòa Thần đàn chân chính.

Tầng Thần thai thứ hai rất nhanh đã hòa tan ra, hóa thành trạng thái dịch, dung nhập vào hình thức ban đầu Thần đàn bên dưới, khiến cho trở nên ngưng thực thêm một chút.

Trùng kích Thần Chủ là một cái quá trình gian nan mà lại chậm rãi,

trong đó không thể có một tia vội vàng xao động. Về phần Thiên Hư Thần Nguyên Sâm có thể tăng lên đột phá Thần Chủ xác suất, Triệu Phong cũng không lập tức phục dụng, hắn dự định đợi đến lúc Thần đàn xuất hiện không ổn định sẽ phục dụng, như vậy có thể đem dược hiệu của trân tài này phát huy đến trình độ lớn nhất.

Tuy rằng Triệu Phong đang trong lúc bế quan trùng kích Thần Chủ, nhưng thông qua phân thân, hắn vẫn biết được rõ ràng tình huống hiện tại của Bách Thảo Môn.

Hiện tại trong Bách Thảo Môn, rất nhiều cao tầng cùng Hạ Hầu Vũ đều mang theo vẻ mặt lo lắng sầu lo. Cường giả các thế lực khác ẩn nấp trong phương viên mấy mươi vạn dặm xung quanh Bách Thảo Môn càng ngày càng nhiều, trong đó không thiếu Bán Bộ Thần Chủ. Cho dù tu vi cao nhất trong Bách Thảo Môn chỉ là Cổ Thần Thất giai, nhưng cũng đã sớm nhận ra.

- Hiện tại nên làm thế nào cho phải a?

Môn chủ Bách Thảo Môn khẽ cau mày. Mặc dù biết đang có rất nhiều đại thế lực ẩn nấp phụ cận Bách Thảo Môn, nhưng Bách Thảo Môn lại không thể làm được gì cả. Một khi mạo phạm đối phương, nói không chừng toàn bộ Bách Thảo Môn cũng sẽ trực tiếp bị hủy diệt. Mà hết lần này tới lần khác, thời điểm này Triệu Phong lại bế quan không ra. Lúc trước, Hạ Hầu Vũ cùng Hàn Ngưng Nhi cũng từng đến gọi Triệu Phong, nhưng đều bị Diệt Thế Hắc Long ngăn lại.

- Haizzz… vận mệnh trêu đùa a!

- Ông trời muốn Bách Thảo Môn ta vong!

Rất nhiều cao tầng Bách Thảo Môn không khỏi cảm khái. Thậm chí giờ phút này, khá nhiều thành viên Bách Thảo Môn thậm chí còn có

chút ghi hận Triệu Phong. Tuy Triệu Phong đã thuận lợi giải quyết nguy cơ của bọn chúng, nhưng lại mang tới cho Bách Thảo Môn nguy cơ càng lớn hơn. Tuyệt đại đa số các thế lực ẩn nấp phụ cận Bách Thảo Môn cũng đều mạnh hơn Bách Thảo Môn rất nhiều. Tất cả những nguy cơ này đều là do Triệu Phong dẫn tới, nhưng vào thời khắc mấu chốt, Triệu Phong lại không chịu hiện thân.

- Báo! Bọn họ đã tới!

Đúng lúc này, một đạo thanh âm vội vàng truyền vào trong đại điện. Sắc mặt đám cao tầng Bách Thảo Môn, kể cả Hàn Ngưng Nhi cùng Hạ Hầu Vũ đều đại biến.

- Ta đi gọi Triệu huynh, các ngươi cố níu kéo bọn chúng! Có thể kéo dài được chút nào hay chút đó!

Hạ Hầu Vũ quẳng lại một câu nói, sau đó lập tức vội vã rời đi.

Từng đạo từng đạo thân ảnh rất nhanh từ trong Bách Thảo Môn bay ra. Bốn phương tám hướng phong vân cuồn cuộn, lôi hỏa băng tuyết đan xen, xuất hiện đủ các loại dị tượng.

- Cái này… Mười hai đại thế lực!

Ánh mắt Môn chủ Bách Thảo Môn đảo qua, hai chân không ngừng run rẩy. Trong mười hai thế lực này, thế lực Tứ tinh Đỉnh phong cũng có tới sáu cái. Đồng thời, căn cứ theo Môn chủ Bách Thảo Môn quan sát, trong sáu thế lực Tứ tinh Đỉnh phong này, có kẻ nắm quyền của năm thế lực trình diện. Nói cách khác, chỉ riêng Bán Bộ Thần Chủ cũng đã có tới năm người!

Một gã nam tử làn da đen như mực, toàn thân lóe lên kim trạch nhàn nhạt trực tiếp đứng ra. Kẻ này, chính là Cốc chủ của Kim Long Cốc,

mà Kim Long Cốc cũng là thế lực số một số hai trong các thế lực Tứ tinh Đỉnh phong tại Cổ Lũng Vực.

- Triệu Phong, ra đây nói chuyện một chút a!

Thanh âm hùng hậu của Cốc chủ Kim Long Cốc vang vọng không ngừng. Đạo thanh âm kia còn kèm theo một cỗ cuồng phong, thổi quét thẳng về phía Bách Thảo Môn, khiến cho thân hình tất cả các thành viên cũng đều chấn động không thôi. Bọn họ thậm chí còn có ảo giác, Cốc chủ Kim Long Cốc chính là cả thiên địa, mà bọn họ chỉ là một cây cỏ dại trên mặt đất mà thôi.

- Bẩm tiền bối, Triệu Phong hắn…

Thần sắc Môn chủ Bách Thảo Môn cung kính, mở miệng giải thích.

- Ta hỏi ngươi sao?

Nhưng hắn còn chưa nói xong, thanh âm lãnh đạm của Cốc chủ Kim Long Cốc đã cắt ngang. Tuy rằng bề ngoài, rất nhiều thế lực tập trung tới đây là muốn tìm Triệu Phong đàm phán một chút. Nhưng chỉ giới hạn ở Triệu Phong mà thôi. Thực lực Môn chủ Bách Thảo Môn yếu nhược như vậy, bọn chúng căn bản không để vào trong mắt. Tại Thần vực Man Hoang, không có thực lực, ngay cả tư cách nói chuyện cũng không có!

- Hắc hắc… lần này Bách Thảo Môn gặp tai ương rồi!

Trong đám người, trên mặt Các chủ Hoàng Long Các toát ra nụ cười đắc ý. Tuy rằng trước đây Hoàng Long Các đã bị Triệu Phong chấn nhiếp, nhưng hiện tại nhiều thế lực như vậy chạy tới, Triệu Phong hắn còn có thể tiếp tục đùa giỡn uy phong nữa sao?

Một đạo thân ảnh chợt xuất hiện bên cạnh Môn chủ Bách Thảo Môn.

- Các vị tiền bối, Triệu Phong hắn hiện tại đang có việc!

Hạ Hầu Vũ bình thản nói. Lời này vừa nói ra, đám người Bách Thảo Môn liền biết Triệu Phong vẫn chưa chịu xuất hiện.

- Các hạ chính là đệ tử Sinh Mệnh Thánh Địa sao? Ngàn dặm xa xôi chạy tới Cổ Lũng Vực, không bằng đến Thiên Thủy Yêu Tộc ngồi một chút? Bổn tộc nhất định hảo hảo chiêu đãi!

Nữ tử yêu mị của Thiên Thủy Yêu Tộc lập tức đứng ra, lên tiếng mời chào. Sắc mặt Hạ Hầu Vũ nhất thời có chút khó nhìn. Tộc trưởng Thiên Thủy Yêu Tộc này, bề ngoài chính là mời chào hắn, trên thực tế là yêu cầu hắn rời khỏi chuyện này. Thế nhưng nếu Hạ Hầu Vũ cự tuyệt, như vậy chính là tương đương với không cấp mặt mũi cho Bán Bộ Thần Chủ, khiến cho Thiên Thủy Yêu Tộc có cớ để xuất thủ với hắn.

- Thật là xảo trá!

Trong lòng Hạ Hầu Vũ không khỏi thầm than. Thời điểm Hạ Hầu Vũ đang lúc khó xử, thì một gã nam tử ngân y tuấn nhã đột nhiên xuất hiện, đi tới bên cạnh Hạ Hầu Vũ. Kẻ này, chính là phân thân của Triệu Phong, Triệu Không!

- Các ngươi tìm chủ nhân nhà ta có chuyện gì? Hiện tại hắn không tiện gặp khách, các ngươi cần gì, có thể trực tiếp nói với ta!

Triệu Không bình thản nói. Đồng thời Tả Mâu của hắn cũng phiếm động một tia ngân trạch thâm thúy, phảng phất như hư không vô tận.

- Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong! Thời Không Chi Mâu!

Sắc mặt đám Bán Bộ Thần Chủ ở đây đại biến. Nếu không phải Triệu Không gọi Triệu Phong là chủ nhân, bọn chúng thậm chí còn hoài nghi, Triệu Không có phải là cường giả của đại thế lực nào đó hay không.

Thật ra đám thành viên các thế lực Tứ tinh Đỉnh phong này cũng biết rõ Triệu Phong hiện đã là người của Linh Tộc. Nhưng Linh Tộc cách đây khá xa, nơi này lại là địa bàn của Cổ Lũng Vực, bọn chúng đối phó với Triệu Phong, Linh Tộc căn bản cũng không có cách nào. Nhưng nếu lại có thêm người của một đại thế lực nào đó nữa, cộng thêm Hạ Hầu Vũ của Sinh Mệnh Thánh Địa, như vậy bọn chúng thật đúng là phải suy nghĩ cẩn thận một chút.

- Ở đây đều là nhân vật có mặt mũi, chúng ta đã đích thân tới đây, chủ nhân của ngươi lại còn nói không tiện gặp khách, có phải quá coi thường chúng ta rồi không?

Lão giả tay dài kia đứng ra, hừ lạnh một tiếng.

- Lúc trước ở Cổ Lũng Vực, Triệu Phong đã giam cầm thành viên Kim Long Cốc của ta, hiện tại bản thần đích thân đến đây, không ngờ hắn lại dám không gặp ta?

Sắc mặt Cốc chủ Kim Long Cốc lạnh lùng.

- Gọi Triệu Phong ra đây!

- Bảo hắn giao ra người Thiên Tinh Các của ta!

Rất nhiều cường giả của các thế lực đều nhao nhao phụ họa. Bề ngoài, những thế lực này tới đây là muốn đàm phán, nhưng ý nghĩ chân chính của bọn chúng là trực tiếp xuất thủ, giết người đoạt bảo.

Dù sao Triệu Phong cũng là người của thế lực Ngũ tinh Linh Tộc, bọn chúng không dám làm quá mức rõ ràng, chỉ có thể giả trang là muốn đàm phán, tìm cơ hội xuất thủ.

- Bớt nói lời vô ích, bảo hắn mau ra đây gặp chúng ta!

- Nếu hắn không ra, chúng ta sẽ trực tiếp tiến vào!

Vô số đại thế lực bốn phía không ngừng áp bách đám người Bách Thảo Môn, bộ dáng như muốn tiến vào lục soát toàn diện.

- Cút!

Cốc chủ Kim Long Cốc trực tiếp quát lớn, phát ra một cỗ khí thế vô hình nghiền ép về phía Triệu Không đang ngăn cản trước mặt hắn. Tất cả mọi người đều nhao nhao tụ tập về phía nơi ở của Triệu Phong.

Đúng lúc này, một đạo thanh âm rít gào khủng bố chợt vang lên.

- Làm càn!

Ngay sau đó, Diệt Thế Hắc Long cùng Triệu Vong trực tiếp hiện thân. Nháy mắt, một cỗ khí tức áp lực trầm trọng khủng bố nhanh chóng lan tràn ra bốn phía. Tất cả cường giả dưới Bán Bộ Thần Chủ, toàn thân nhất thời run lên, trong lòng đột nhiên trở nên khủng hoảng. Lúc này, ánh mắt tất cả mọi người đều tập trung trên người Diệt Thế Hắc Long.

- Cỗ khí tức huyết mạch này…

- Trời ạ! Diệt Thế Long Tộc!

Tất cả mọi người ở đây nhất thời đều bị Diệt Thế Hắc Long chấn nhiếp.

- Hắn là Diệt Thế Long Tộc! Chủng tộc này không biết đã hủy diệt bao nhiêu không gian cùng thế lực! Là chủng tộc tà ác chí cực!

Thanh âm tà mị của nữ tử yêu mị của Thiên Thủy Yêu Tộc đột nhiên vang lên.

- Bà nương thúi, ngươi nói cái gì?

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Long lạnh lẽo.

- Tránh ra!

Cốc chủ Kim Long Cốc cùng một gã Bán Bộ Thần Chủ khác lao ra, nỗ lực đẩy lùi Diệt Thế Hắc Long.

- Muốn chết!

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Long dữ tợn, Diệt Thế Long Viêm khôn cùng thổi quét thẳng ra. Nhiệm vụ mà Triệu Phong giao cho hắn, Diệt Thế Hắc Long nhất định sẽ tận lực hoàn thành. Hơn nữa hắn cũng biết rõ hiện tại Triệu Phong đang làm gì, cho nên hắn càng không thể để cho những kẻ này quấy rối Triệu Phong.

Tình hình chiến đấu cực kỳ căng thẳng, đám người Bách Thảo Môn trước tiên đã lui lại. Đây chính là chiến đấu cấp bậc Bán Bộ Thần Chủ, Chân Thần bình thường ở lại phụ cận quả thật chính là muốn chết.

Tại phương xa, trong một mảnh sơn cốc vắng vẻ, trên hư không bình tĩnh đột nhiên xuất hiện một đạo thân ảnh đen như mực.

- Đã gây chiến?

Ánh mắt Bá Long Thần Chủ lóe ra quang mang lãnh lệ. Kỳ thật hắn cũng không muốn nhìn thấy cục diện như vậy. Bởi vì thực lực hai phe không chênh lệch nhau bao nhiêu, không biết còn phải đánh đến bao lâu nữa. Mà hắn căn bản không thể tham chiến được, nếu không sẽ dẫn phát sự chú ý của thế lực Thánh địa Cổ Lũng Vực, Phệ Thiên Thánh Địa. Bất quá, bởi vì Thần Mâu thứ chín, hắn vẫn chịu được một chút nhẫn nại này.

- Không ngờ bên người tiểu tử này lại có cả Diệt Thế Long Tộc! Xem ra thu hoạch lần này sẽ rất phong phú a!

Ánh mắt Bá Long Thần Chủ dừng lại chốc lát trên người Diệt Thế Hắc Long, trong mắt toát ra quang mang tà dị. Hắn mặc kệ tình huống hiện tại như thế nào, hắn chỉ biết là, cuối cùng Triệu Phong nhất định sẽ rơi vào trong tay hắn.

o0o

Bên kia, Điện chủ Tử Dạ Điện đang đái lĩnh ba người cực nhanh chạy tới.

- Triệu Phong sẽ không bị các thế lực khác bắt trước chứ?

Một gã Bán Bộ Thần Chủ có chút gấp không kịp đợi, lo lắng nói. Tử Dạ Điện ở tại Trung bộ Cổ Lũng Vực, khoảng cách với biên giới khá xa, cho nên mới chạy tới trễ nhất.

- Cách đây không lâu, Linh Tộc cùng Liệt Kim Tộc đã phát sinh đại chiến tại Tử Linh Vực! Mà Triệu Phong lại có biểu hiện vượt trội trên chiến trường, thậm chí còn từng đẩy lùi qua một gã Thần Chủ nữa!

Điện chủ Tử Dạ Điện một thân áo bào tím, toàn thân bao phủ trong sương mù tử sắc, nhàn nhạt nói. Kỳ thật, hắn còn nhận được một tin tức, tại Xích Tinh Vực có Thần Mâu thứ chín hiện thân. Càng ly kỳ hơn chính là, nghe đồn kẻ có được Thần Mâu thứ chín kia cũng tên là Triệu Phong. Nhưng Xích Tinh Vực và Tử Linh Vực cách nhau một đoàn đường rất xa, theo như Điện chủ Tử Dạ Điện nghĩ, hai người này hẳn không phải là cùng một người.

- Điều này sao có thể?

Sắc mặt gã Bán Bộ Thần Chủ vừa rồi kia lộ ra thần sắc khiếp sợ. Triệu Phong trước đây vẫn chỉ là một gã Chuẩn Thần, hiện tại sao đã có thể đối kháng được với Thần Chủ rồi?

- Đám thế lực nhỏ kia xuất thủ với Triệu Phong, căn bản là tự tìm diệt vong mà thôi! Cuối cùng vẫn phải do bản tọa đích thân chấm dứt hết thảy những chuyện này!

Điện chủ Tử Dạ Điện không chút lo lắng, nói. Chỉ ngắn ngủi mấy chục năm, Triệu Phong đã từ Chuẩn Thần trưởng thành đến tình trạng có thể đối kháng với Thần Chủ, nếu nói trên người hắn không có bất cứ bí mật gì, người nào sẽ tin đây? Mà trong sự kiện Ngũ Tinh Sơn lúc trước, Triệu Phong quả thật cũng đã giam cầm thành viên của Tử Dạ Điện. Đã có được lý do này, Điện chủ Tử Dạ Điện sẽ có thể bức bách Triệu Phong, đạt được lợi ích to lớn từ trên người hắn.

Chương 1462: Đột phá Thần Chủ

Trong không gian Trường bào Thời Không, Triệu Phong vẫn tiếp tục chuyên tâm trùng kích Thần Chủ. Trong đan điền, từng đạo quang huy đủ loại màu sắc không ngừng ba động. Tòa Thần đàn phía dưới cùng kia so với trước đây đã càng ngưng thực hơn vài phần. Trên Thần đàn phủ đầy vô số hoa văn kỳ diệu đủ loại màu sắc, phảng phất như ẩn chứa chân lý Pháp tắc trong thiên địa vậy.

Trong Thần đàn, Thần lực ngưng luyện như tinh thể vậy, giống như dòng nước lẳng lặng chảy xuôi. Mà phía trên Thần đàn vẫn còn dư lại ba tầng Thần thai. Ba tầng Thần thai kia phảng phất như ba khối băng cứng rắn, chậm rãi hòa tan, chảy vào trong Thần đàn phía dưới.

Đột nhiên, Thần đàn chợt xuất hiện một tia không ổn định, ba động ra từng cỗ từng cỗ Thần lực cường đại tinh thuần. Triệu Phong lập tức lấy Thiên Hư Thần Nguyên Sâm ra, hấp thu lực lượng tinh hoa trong đó. Một cỗ Thần lực cường đại tinh thuần ngoại tại liền tiến nhập vào cơ thể hắn. Dưới sự dẫn dắt của Triệu Phong, cỗ Thần lực đặc thù này nhanh chóng rót vào trong Thần đàn. Dần dần, Thần đàn nhất thời ổn định lại, trở nên kiên cố cứng rắn sáng lạn hơn.

Thiên Hư Thần Nguyên Sâm có thể tại thời khắc mấu chốt củng cố Thần đàn, đồng thời rót vào lực lượng cường đại, khiến cho Thần đàn càng cường đại hơn. Sau khi phục dụng Thiên Hư Thần Nguyên Sâm, Triệu Phong liền nhất cổ tác khí, tăng nhanh tốc độ trùng kích.

Tại thời khắc mấu chốt trùng kích Thần vị, hắn vẫn như cũ có thể

nhận được tin tức ở ngoại giới. Giữa hắn và các phân thân cũng không cần câu thông với nhau, vẫn có thể nhận được tầm nhìn của các phân thân.

o0o

Bên ngoài Bách Thảo Môn, tình hình chiến đấu hết sức căng thẳng. Nhưng chân chính có thể tham dự chiến đấu cũng chỉ có cường giả đỉnh cao của mỗi đại thế lực. Dù sao Cổ Thần bình thường, ngay cả một ngụm Diệt Thế Long Viêm của Diệt Thế Hắc Long cũng không đỡ nổi.

- Cút!

Cốc chủ Kim Long Cốc trợn trừng mắt, hét lớn một tiếng.

- Lời vô ích thật nhiều!

Diệt Thế Hắc Long nghiễm nhiên không chút sợ hãi, toàn thân bao phủ Diệt Thế Long Viêm khôn cùng, trùng kích thẳng ra. Long viêm xích hắc sắc ngập trời kia ngưng tụ thành một đầu Cự long hắc diễm, lan tỏa ra khí tức tai nạn hủy diệt tất cả, gào thét phóng ra.

Sắc mặt Cốc chủ Kim Long Cốc ngưng đọng, tay phải xuất hiện một thanh cự phủ kim quang, mạnh mẽ huy động, từng đạo từng đạo kim quang phong trảm thật lớn trùng kích ra.

Nhưng sau khi hai bên va chạm với nhau, công kích của Cốc chủ Kim Long Cốc trong nháy mắt đã bị Cự long hắc diễm thôn phệ mất. Cảm thụ được lực lượng Hủy Diệt trong công kích của Diệt Thế Hắc Long, Cốc chủ Kim Long Cốc không khỏi lui về phía sau.

- Khốn kiếp! Diệt Thế Long Tộc!

Sắc mặt Cốc chủ Kim Long Cốc khẽ trầm xuống, trong lòng có chút tức giận. Đều là Bán Bộ Thần Chủ, nhưng huyết mạch của hắn đối diện với Diệt Thế Hắc Long, căn bản không phát huy ra được một chút tác dụng nào. Trong lần đầu giao phong, hắn đã rơi xuống hạ phong.

- Chúng ta giúp ngươi!

Tộc trưởng Thiên Thủy Yêu Tộc cùng lão giả tay dài kia thấy tình huống không ổn, liên thủ phóng tới.

- Chỉ bằng vào các ngươi, thì có ích lợi gì?

Diệt Thế Hắc Long ngửa mặt lên trời rít gào, uy năng huyết mạch thổi quét bốn phương.

Cách đó không xa, đám Chân Thần bình thường mặc dù không có tham chiến, nhưng dưới sự trùng kích của cỗ huyết mạch chí cường này, cũng đều phun ra một ngụm tiên huyết, nhất tề lui nhanh về phía sau.

- Long Viêm Châu!

Diệt Thế Hắc Long há miệng, phun ra một viên bảo châu long văn màu đỏ. Diệt Thế Hắc Long có được huyết mạch mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc, cộng thêm Thần khí Cực phẩm, chiến lực chân chính của hắn liền có thể khiêu chiến với cường giả Thần Chủ.

- Diệt Thế Long Kích!

Toàn thân Diệt Thế Hắc Long phóng xuất ra hỏa diễm xích hắc sắc vô cùng vô tận, cũng ngưng tụ ra ba đầu Cự long hắc diễm, đồng

thời công kích về phía ba gã Bán Bộ Thần Chủ.

Đối mặt với Diệt Thế Long Viêm, ngay cả Cốc chủ Kim Long Cốc cũng không dám khinh thường, phát động thủ đoạn phòng ngự, sau đó mạnh mẽ chống đỡ. Bên kia, thủ đoạn của nữ tử yêu mị của Thiên Thủy Yêu Tộc mạnh hơn một chút, sở trường phòng ngự, ngược lại có thể chống lại. Nhưng huyết mạch của lão giả tay dài kia khá thấp, nhất thời rơi vào nguy cơ.

- Cút!

Diệt Thế Hắc Long rít gào một tiếng, mặc kệ tất cả điên cuồng công kích. Loại phương thức tấn công liều chết chiến đấu này khiến cho trong lòng ba gã Bán Bộ Thần Chủ ngưng trọng, liên tục lui về phía sau. Chiến lực của Diệt Thế Long Tộc quả nhiên danh bất hư truyền!

- Thật mạnh a! Huyết mạch mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc sao lại chấp nhận hiệu lực cho Triệu Phong chứ?

Trong lòng Cốc chủ Kim Long Cốc không ngừng thất kinh.

- Hừ! Cho dù hắn cường đại hơn nữa cũng có ích lợi gì? Chỉ cần chúng ta chế trụ hắn, đợi những người khác…

Lão giả tay dài vừa mới nói được hơn phân nửa đã dừng lại. Vốn dĩ hắn còn mong đợi những người khác giết chết Triệu Không cùng Triệu Vong, sau đó tới trợ giúp bọn chúng. Nhưng Thần thức vừa đảo qua, tình hình chiến đấu bên kia cũng quá không lạc quan.

Tuy Triệu Không và Triệu Vong chỉ là Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, nhưng cả hai người đều là hậu duệ Thần Mâu, cộng thêm Thần khí Cực phẩm, đối kháng với Bán Bộ Thần Chủ bình thường cũng còn chiếm ưu thế nhất định. Đặc biệt là Triệu Không, Thời Không Chi

Mâu đạt tới cấp bậc Chuẩn Thần Mâu, tốc độ cùng công kích cực nhanh, khiến cho người ta không kịp phản ứng. Trước mặt hắn là quang nhận hư bạch ngập trời, lan tỏa khắp toàn bộ không gian, không ngừng tùy ý cắt chém.

Một lão giả tóc bạc từ trong đám quang nhận hư bạch kia bay ra, khắp toàn thân đều xuất hiện từng đạo từng đạo vết thương.

- Khốn kiếp! Thời Không Chi Mâu, còn có Thần khí Cực phẩm Thời Không hệ nữa!

Sắc mặt lão giả tóc bạc cực kỳ khó nhìn. Hắn thân là Bán Bộ Thần Chủ, không ngờ lại không làm gì được một gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong.

Chiến đấu bên ngoài Bách Thảo Môn kinh thiên động địa, khiến cho tất cả cường giả phụ cận cũng đều khiếp sợ không thôi.

- Cái này… Sao có thể như vậy?

- Không ngờ cường giả Bán Bộ Thần Chủ cũng không làm gì được thủ hạ Triệu Phong!

Thành viên các thế lực còn lại cũng không thể nào tin nổi một màn này. Luận tu vi, bên phía bọn chúng chiếm ưu thế tuyệt đối, luận nhân số, bọn chúng cũng nhiều hơn đối phương hai người. Nhưng trong chiến đấu lại là bên phía bọn chúng rơi xuống hạ phong! Mặt khác, loại cấp bậc chiến đấu này, cực ít kẻ có thể nhúng tay vào. Diệt Thế Hắc Long tử thủ Bách Thảo Môn, cỗ Diệt Thế Long Viêm kia gần như có thể trong nháy mắt giết chết Cổ Thần Cửu giai.

Bên phía Bách Thảo Môn trái lại cũng đồng dạng kinh ngạc, nhưng càng nhiều hơn nữa chính là mừng rỡ kích động.

- Thật mạnh a! Những người này đều là thủ hạ của Triệu Phong sao?

Ánh mắt Môn chủ Bách Thảo Môn dại ra. Thủ hạ của Triệu Phong không chỉ có thực lực cường đại, hơn nữa lai lịch cũng đều không nhỏ. Hai gã hậu duệ Thần Mâu, một gã là chủng tộc thần thoại mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc. Cả đời này của hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy chủng tộc mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc! Chủng tộc có sức chiến đấu vô cùng cường hãn này đã sâu sắc thuyết phục hắn.

- Ta sớm biết Triệu huynh khẳng định là có hậu thủ!

Hạ Hầu Vũ khẽ mỉm cười.

- Nhưng Triệu Phong đến cùng là đang làm gì? Vì sao tới bây giờ còn chưa chịu ra?

Trong sơn cốc phương xa, Bá Long Thần Chủ chứng kiến tất cả trong mắt.

- Không hỗ là Thần Mâu thứ chín! Có thể thu được một đám thủ hạ rất tốt! Nhưng nếu hắn vẫn không chịu ra, thế cục sẽ không ổn…

Trên mặt Bá Long Thần Chủ lộ ra nụ cười dữ tợn. Mục tiêu của hắn chính là đuổi bắt Triệu Phong, nhưng cho tới bây giờ Thần Mâu thứ chín cũng chưa xuất hiện, hắn đến cùng là đang làm gì?

- Thần Mâu thứ chín, mau xuất hiện đi!

Sắc mặt Bá Long Thần Chủ tràn đầy hưng phấn cùng chờ mong. Bát Đại Thần Mâu chính là độc nhất vô nhị trong thiên địa, sánh ngang với thủy tổ của huyết mạch mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc.

Mà Thần Mâu thứ chín này lại là tồn tại như thế nào đây?

Oanh! Phanh! Oành!

Trước Bách Thảo Môn, cường giả đỉnh cao song phương đang giao phong cực kỳ mãnh liệt. Nhưng cho tới bây giờ, Diệt Thế Hắc Long, Triệu Vong cùng Triệu Không gần như không bị bất cứ thương tích gì. Mà Bán Bộ Thần Chủ của các thế lực khác ít nhiều đã có chút tổn thương nhất định. Đặc biệt là lão giả tóc bạc đang đối chiến với Triệu Không, thương thế trên người đã có chút nghiêm trọng, chỉ sợ không kiên trì được bao lâu nữa.

- Khốn kiếp! Ba gã thủ hạ đã cường đại như vậy, vậy bản thân Triệu Phong lại có thực lực như thế nào đây?

Cốc chủ Kim Long Cốc không khỏi nghĩ tới điểm này, trong lòng bắt đầu âm thầm sợ hãi. Nhưng cẩn thận ngẫm lại, hơn sáu mươi năm trước Triệu Phong bất quá chỉ là Chuẩn Thần mà thôi, hiện tại cũng tuyệt đối không mạnh mẽ được bao nhiêu. Sở dĩ hắn không chịu ra, phỏng chừng cũng là do thực lực quá yếu, cho nên mới để cho thủ hạ xuất thủ như vậy.

Đúng lúc này, từ phương xa chợt truyền tới một đạo thanh âm cười lớn.

- Ha ha… Kim Long Cốc chủ, các ngươi thật là quá khó coi rồi a!

- Trần Các chủ, mau giúp chúng ta giúp một tay!

Sắc mặt Cốc chủ Kim Long Cốc khẽ biến, lập tức hô lớn. Tuy rằng thực lực đám người Diệt Thế Hắc Long rất mạnh, có thể tạm thời ngăn cản bọn chúng, nhưng vẫn còn một vài thế lực nữa đang không ngừng chạy tới. Đến lúc đó, cho dù đám người Diệt Thế Hắc Long có

thêm bao nhiêu thủ đoạn nữa, cũng chắc chắn phải thất bại không thể nghi ngờ.

- Không ngờ ta lại có thể tận mắt nhìn thấy Diệt Thế Long Tộc a!

Trần Các chủ phóng như bay tới, trong tay xuất hiện một thanh trường kiếm kim sắc, vừa mới xuất thủ, liền phóng xuất ra vô số đạo quang thúc kim sắc khôn cùng.

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Long nhất thời trầm xuống. Đồng thời đối mặt với bốn gã Bán Bộ Thần Chủ, cho dù là hắn cũng có chút ăn không tiêu. Nhưng dựa vào Diệt Thế Long Thể, hắn vẫn còn có thể tiếp tục kiên trì thêm một lúc.

- Tình huống có chút không ổn a!

Hạ Hầu Vũ cũng có chút lo lắng. Nếu tiếp tục giằng co thêm nữa, sẽ có thêm ngày càng nhiều cường giả gia nhập chiến cuộc. Cho dù không có thêm Bán Bộ Thần Chủ nữa, thì địch quân chiếm ưu thế nhân số, cũng có thể hao tổn chết đám người Diệt Thế Hắc Long.

Nhưng không bao lâu sau, phương xa lại vang lên một đạo thanh âm cười lớn.

- Ha ha… lão phu vẫn còn tới kịp a!

Một lão giả có chòm râu dê, nhãn mâu lóe lên lục quang âm sâm chợt hàng lâm nơi này. Nháy mắt, một cỗ vĩ lực cường đại trấn áp tất cả nhất thời lan tỏa trong thiên địa. Tất cả Bán Bộ Thần Chủ ở đây, kể cả Diệt Thế Hắc Long cũng đều bị một cỗ áp lực vô hình nghiền ép.

- Kẻ này, chẳng lẽ là Đoạn Hồn Lão Quỷ, nổi tiếng đã lâu trong Cổ

Lũng Vực sao? Kẻ này chính là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên a!

Sắc mặt Môn chủ Bách Thảo Môn nhất thời trắng bệch. Không ngờ trận chiến đấu này lại đưa tới cả cường giả Thần Chủ như vậy. Thần Chủ vừa xuất thủ, tất cả cũng sẽ kết thúc!

- Thần Chủ?

Tròng mắt Diệt Thế Hắc Long thoáng co rụt lại, sắc mặt tái nhợt.

- Đoạn Hồn Lão Quỷ!

Sắc mặt Cốc chủ Kim Long Cốc lộ ra thần sắc thâm trầm. Đoạn Hồn Lão Quỷ này là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, sở trường Hồn đạo, thực lực cực kỳ mạnh mẽ. Nhưng kẻ này luôn luôn là không có lợi không chịu dậy sớm. Một khi Đoạn Hồn Lão Quỷ đã xuất thủ, như vậy cuối cùng đại bộ phận lợi ích phỏng chừng đều là thuộc về hắn. Nhưng cục diện trước mắt, đã không phải Cốc chủ Kim Long Cốc có thể làm chủ rồi.

- Hắc hắc… để lão phu chết giết toàn bộ các ngươi, xem cuối cùng Triệu Phong có chịu xuất hiện hay không?

Ánh mắt xanh biếc sâu kín của Đoạn Hồn Lão Quỷ đảo quét về phía Diệt Thế Hắc Long, Triệu Không cùng Triệu Vong.

- Trước hết giết chết ngươi!

Ánh mắt Đoạn Hồn Lão Quỷ rơi xuống trên người Triệu Vong. Tại phương diện linh hồn, một cỗ lực lượng linh hồn ám lục khổng lồ biến thành một thanh linh hồn cự nhận, trên không trung mạnh mẽ chém thẳng xuống. Một đao này vô cùng sắc bén, phảng phất như chỉ cần một đao này chém xuống, nhất định có thể chém đứt Linh

hồn thể của Triệu Vong làm đôi vậy.

Mắt thấy một đao kia đã sắp sửa hàng lâm xuống, Triệu Vong chỉ mới có tu vi Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, nhất định là đỡ không nổi một kích này. Nhưng sắc mặt Triệu Vong lúc này vẫn như cũ vô cùng bình tĩnh, phảng phất như căn bản không để nó vào trong mắt vậy.

- Ngươi căn bản không giết nổi bất cứ kẻ nào!

Đột nhiên, một đạo thanh âm bình thản đột nhiên truyền ra. Từ phương diện linh hồn, một đầu Lôi long tử sắc gào thét lao ra, khiến cho linh hồn tất cả các cường giả phụ cận không ngừng run rẩy. Đầu Lôi long tử sắc đánh lên chuôi linh hồn cự nhận kia, trực tiếp phá hủy nó.

- Kẻ nào?

Thần sắc Đoạn Hồn Lão Quỷ cực kỳ âm trầm, lập tức quát lên. Ở đây không ngờ lại có người mà công kích linh hồn có thể so sánh được với hắn!

Thân ảnh Triệu Phong đột nhiên xuất hiện trong thiên địa, một cỗ vĩ lực vô thượng siêu thoát tất cả mạnh mẽ lan tràn ra. Uy thế cỗ khí tức này, tuyệt đối chính là cường giả Thần Chủ!

- Không phải ngươi tới đây để tìm ta sao?

Triệu Phong nhìn về phía Đoạn Hồn Lão Quỷ, sau đó lại đảo mắt ra bốn phía.

- Cường giả Thần Chủ?

Trong đầu đám người Cốc chủ Kim Long Cốc cùng lão giả tay dài

ông ông chấn động.

- Triệu Phong sao có thể là cường giả Thần Chủ được?

Phương xa, kẻ nắm quyền của Hoàng Long Các cùng U Quỷ Tộc thiếu chút nữa liền té xỉu tại chỗ. Sớm biết Triệu Phong là cường giả Thần Chủ như vậy, bọn chúng nói thế nào cũng sẽ không chạy đến đây góp vui làm gì.

Chương 1463: Điện chủ Tử Dạ Điện

Giờ phút này, Triệu Phong đột nhiên hiện thân, đồng thời cũng hiển lộ ra khí tức Thần Chủ.

- Cường giả Thần Chủ!

Sắc mặt đám cường giả Bán Bộ Thần Chủ bọn Cốc chủ Kim Long Cốc, Tộc trưởng Thiên Thủy Yêu Tộc nhất thời cứng đờ. Bọn chúng như thế nào cũng không ngờ tới Triệu Phong lại là cường giả Thần Chủ! Nói như vậy, nếu như Đoạn Hồn Lão Quỷ không đến, bọn chúng khẳng định là sẽ chết không có chỗ chôn rồi.

Phía sau, các thành viên Bách Thảo Môn giống như bị sét đánh, đứng ngẩn ngơ tại chỗ.

- Ngươi chính là Triệu Phong?

Ánh mắt xanh biếc sâu kín của Đoạn Hồn Lão Quỷ tỉ mỉ quan sát Triệu Phong. Hắn cho rằng lần này sẽ đắc thủ dễ như trở bàn tay, không ngờ Triệu Phong lại là Thần Chủ!

- Các hạ tới nơi này nháo sự, làm tổn thương thủ hạ của ta, nhất định phải trả một cái giá cao thảm trọng để bù lại a!

Triệu Phong nhìn thẳng Đoạn Hồn Lão Quỷ.

- Hừ! Bất quá chỉ vừa mới đột phá Thần Chủ mà thôi, không ngờ lại ngông cuồng như vậy!

Cặp mắt Đoạn Hồn Lão Quỷ khẽ nheo lại, khinh thường nói. Cỗ khí tức Thần Chủ vừa rồi kia rất rõ ràng cho thấy Triệu Phong chỉ vừa mới đột phá, vẫn chưa thể khống chế được như ý. Hắn cũng đã từng đi trên con đường này, cho nên rất dễ dàng đoán ra.

Nghe được lời này, đám Bán Bộ Thần Chủ ở đây thoáng thở phào nhẹ nhõm. Chỉ là Thần Chủ vừa mới đột phá, Triệu Phong tất nhiên không phải là đối thủ của Đoạn Hồn Lão Quỷ.

Tay áo Triệu Phong vung lên, trực tiếp thu hồi Diệt Thế Hắc Long cùng các phân thân vào không gian Trường bào Thời Không.

Sắc mặt Đoạn Hồn Lão Quỷ cùng mấy gã Bán Bộ Thần Chủ nhất thời lộ ra thần sắc nghi hoặc. Triệu Phong triệu hồi hết thảy các thủ hạ là có ý gì? Bên phía bọn chúng có tới sáu gã Bán Bộ Thần Chủ cùng với một gã Thần Chủ, Triệu Phong chỉ vừa mới đột phá Thần Chủ, chẳng lẽ nắm chắc có thể chống lại tất cả mọi người ở đây sao? Xem ra quả nhiên đúng như lời Đoạn Hồn Lão Quỷ đã nói, tên Triệu Phong này thật sự là quá càn rỡ, tự cho là đúng!

- Để ta giáo huấn một chút một tên hậu bối vừa đột phá nhà ngươi a!

Thần sắc Đoạn Hồn Lão Quỷ có chút hưng phấn, gấp không kịp đợi xuất thủ.

- Linh Hồn Đoạn Nhận!

Phương diện linh hồn, trên đầu Đoạn Hồn Lão Quỷ xuất hiện ba thanh cự đao mặc lục sắc. Ba thanh Linh Hồn Đoạn Nhận cứ như vậy treo trên không trung, mang đến áp lực khôn cùng cho vài gã Bán Bộ Thần Chủ phụ cận. Phương xa, đám Chân Thần, Cổ Thần đang xem cuộc chiến cảm giác phảng phất như có một thanh đao

đang gác trên cổ mình vậy.

- Không hỗ là cường giả Thần Chủ Hồn đạo a! Vậy mà lại mạnh như thế!

Trong lòng Cốc chủ Kim Long Cốc thất kinh. Đoạn Hồn Lão Quỷ thi triển ra ba thanh Linh Hồn Đoạn Nhận này, mỗi một thanh trong đó đều có thể trực tiếp đoạn diệt linh hồn hắn.

- Tiền bối, chúng ta giúp ngươi ngăn cản Triệu Phong, miễn cho hắn chạy thoát!

Cốc chủ Kim Long Cốc lập tức mỉm cười nói. Với cục diện hiện tại, một khi Triệu Phong bị bắt, tất cả chỗ tốt đều rơi vào trong tay Đoạn Hồn Lão Quỷ rồi. Bởi vậy, hắn cần phải làm chút gì đó mới được. Vừa nói xong, Cốc chủ Kim Long Cốc liền khẽ nháy mắt với mấy gã Bán Bộ Thần Chủ còn lại. Nhất thời, mấy gã Bán Bộ Thần Chủ còn lại ở đây liền cấp tốc bao vây Triệu Phong vào trong.

- Để ta xem thử, ngươi có thể đón được mấy đao?

Sắc mặt Đoạn Hồn Lão Quỷ lóe lên nụ cười tà dị, bàn tay khẽ vung lên. Trên bầu trời, ba thanh Linh Hồn Đoạn Nhận phóng tới trên đỉnh đầu Triệu Phong, nối đuôi nhau rơi xuống.

Mắt thấy thanh Linh Hồn Đoạn Nhận đầu tiên đã sắp sửa đánh trúng Triệu Phong, nhưng bản thân hắn vẫn đứng thẳng tại chỗ, bộ dáng nhàn nhã, hoàn toàn không chút hành động.

Thanh đao phong mặc lục sắc khổng lồ kia chém thẳng xuống thân thể Triệu Phong. Trong nháy mắt, một cỗ lực lượng linh hồn sắc bén bá đạo đã tiến thẳng vào Linh hồn thể của Triệu Phong.

Rất lâu trước đây, ý chí linh hồn của Triệu Phong đã đạt tới cấp bậc Thần Chủ, sau khi đột phá Thần Chủ, ý chí linh hồn của hắn lại càng tiến thêm một tầng. Cộng thêm Lôi Hồn Thể đặc thù, lực phòng ngự linh hồn của hắn, ngay cả Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong cũng không thể phá nổi. Mặt khác, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong cũng đạt tới cấp bậc Thần Mâu, năng lực miễn nhiễm công kích linh hồn của hắn lại càng đề thăng thêm một bước. Cỗ lực lượng linh hồn khủng bố vừa xâm nhập vào Linh hồn thể của Triệu Phong, cuối cùng cũng không thể làm gì được, lực lượng từ từ tiêu hao hết.

Thời điểm thanh đao nhận kia hàng lâm, sắc mặt đám người bốn phía cực kỳ chấn động, kinh dị không thôi.

- Hửm?

Ngay cả bản thân Đoạn Hồn Lão Quỷ cũng vô cùng kinh ngạc. Tên Triệu Phong này là không sợ chết hay sao? Đối mặt với công kích linh hồn của chính mình, không ngờ lại không hề né tránh, cái gì cũng không làm! Nhưng sau một khắc, sắc mặt Đoạn Hồn Lão Quỷ khẽ biến, trong lòng cảm giác có chút quái dị. Bởi vì sau khi Triệu Phong bị một thanh Linh Hồn Đoạn Nhận chém trúng, tựa hồ không có bất cứ thay đổi gì, vẫn như cũ thật tốt đứng yên tại chỗ.

Đúng lúc này, thanh Linh Hồn Đoạn Nhận thứ hai đã chém thẳng xuống. Mà Triệu Phong vẫn như cũ bất động như núi, bộ dáng không thèm để ý chút nào. Thanh Linh Hồn Đoạn Nhận thứ hai cũng không hề có bất cứ tác dụng gì, Triệu Phong vẫn như cũ yên lành đứng tại chỗ.

Giờ phút này, sắc mặt Đoạn Hồn Lão Quỷ đã tái nhợt. Chính mình là Thần Chủ Hồn đạo, không ngờ lại không làm gì được một gã vãn bối chỉ vừa mới đột phá Thần Chủ.

Thanh Linh Hồn Đoạn Nhận thứ ba với uy năng cực mạnh chém lên linh hồn của Triệu Phong, vẫn như cũ không có hiệu quả gì. Lúc này, thần sắc vài gã Bán Bộ Thần Chủ ở phụ cận cũng đã dại ra.

- Cái này… Làm sao có thể?

Cốc chủ Kim Long Cốc cảm thấy tất cả thật không thể tin nổi, khó mà tin được!

- Tiểu bối, thứ tốt trên người ngươi quả nhiên không ít a! Không ngờ lại có Thần khí Cực phẩm phòng ngự linh hồn!

Đoạn Hồn Lão Quỷ nhất thời quát lên. Một màn vừa rồi quá tổn hại mặt mũi của hắn, cho nên Đoạn Hồn Lão Quỷ mới nói như thế. Bất quá trong lòng hắn cũng suy đoán như vậy.

Vừa nghe hắn nói như vậy, đám người bốn phía cũng đều nhao nhao gật đầu. Triệu Phong tất nhiên là có Thần khí Cực phẩm phòng ngự linh hồn, nếu không sẽ không thể nào giải thích được một màn vừa rồi a. Hơn nữa, trên người Triệu Phong khoác Trường bào Thời Không, mà vừa rồi đám thủ hạ của hắn ai nấy cũng đều có Thần khí Cực phẩm, bản thân hắn có Thần khí Cực phẩm phòng ngự linh hồn cũng hoàn toàn hợp lý.

- Hừ! Vô tri!

Triệu Phong hừ nhẹ một tiếng. Sở dĩ hắn không vội vã xuất thủ, chính là bởi vì đang thích ứng Thần lực cấp Thần Chủ, cộng thêm vừa rồi cũng muốn trắc thí lực phòng ngự linh hồn của chính mình. Nhưng hiện tại cũng đã tới thời điểm kết thúc rồi! Trong Thần vực Man Hoang, thực lực chính là tất cả! Hết thảy mọi chuyện cũng đều có thể dùng thực lực trực tiếp giải quyết. Thân ảnh Triệu Phong chợt lóe lên rồi biến mất.

Thủ chưởng Đoạn Hồn Lão Quỷ khẽ lật, trong tay xuất hiện một thanh đoản kiếm mặc lục sắc. Hắn đột nhiên đâm ra một kiếm, ngay phía trước mũi kiếm của hắn, không gian đột nhiên ba động, thân hình Triệu Phong xuất hiện ngay tại chỗ đó.

- Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm!

Thủ chưởng Triệu Phong vươn ra, Thần lực Hỗn Nguyên mạnh mẽ khởi động, trong nháy mắt đã ngưng tụ thành một thanh trường kiếm thâm ngân vẫn đục. Thanh trường kiếm này giống hệt thực chất, nhìn qua giống như thật vậy, vô số lưu quang hôn ám liên tục ba động. Đồng thời, từng đạo từng đạo hoa văn Lôi kiếp cũng hiện lên trên thân kiếm.

Oanh phanh!

Trong nháy mắt hai thanh kiếm đụng nhau, thanh đoản kiếm mặc lục sắc trong tay Đoạn Hồn Lão Quỷ trực tiếp bị đánh bay.

- Làm sao có thể?

Sắc mặt Đoạn Hồn Lão Quỷ đại biến. Trong nháy mắt giao phong Thần lực vừa rồi, hắn đã bại! Nhưng Triệu Phong không phải là vừa mới đột phá Thần Chủ sao? Công kích Thần lực làm sao lại cường đại như vậy? Nhưng lúc này cũng không phải là thời điểm nghĩ tới cái này. Thanh lôi kiếm uy lực cường hãn tuyệt luân kia của Triệu Phong đã hàng lâm nơi này!

- Không tốt!

Đoạn Hồn Lão Quỷ phát hiện chính mình đã bị một cỗ Pháp tắc Thời Gian bao phủ, muốn tránh cũng tránh không xong. Hỗn Nguyên Lôi

Kiếp Kiếm trực tiếp xỏ xuyên qua trước ngực Đoạn Hồn Lão Quỷ, chấn lên một đạo huyết lưu tiên diễm.

- Phốc!

Đoạn Hồn Lão Quỷ phun ra một ngụm lớn máu tươi, ánh mắt kinh ngạc nhìn chằm chằm Triệu Phong. Lúc này, Thần lực Hỗn Nguyên Lôi Kiếp vô hạn đang hoành hành phá hư, cắn nuốt tất cả trong cơ thể hắn. Lực tàn phá kinh khủng kia khiến cho hắn không thể tin nổi đây là sự thật!

- Chết đi!

Triệu Phong tay cầm Hỗn Nguyên Thần Kiếm, điều động Thần lực tinh thuần từ Thần đàn trong cơ thể. Nháy mắt, uy năng của Hỗn Nguyên Thần Kiếm nhất thời tăng vọt, thân kiếm liền lớn lên gần gấp đôi.

- A!

Thanh âm hét thảm thê lương vang vọng trong thiên địa, khiến cho người ta rợn cả tóc gáy. Một kiếm Triệu Phong xẹt qua, chém thân thể Đoạn Hồn Lão Quỷ làm đôi.

Hai nửa thân thể cháy đen của Đoạn Hồn Lão Quỷ phiêu nhiên rơi xuống. Tất cả mọi thứ trong Thần thể sớm đã bị phá hủy triệt để, kể cả linh hồn. Đoạn Hồn Lão Quỷ đã bị Triệu Phong một kiếm đoạn hồn!

Sắc mặt sáu gã Bán Bộ Thần Chủ bốn phía nhất thời trắng bệch, hai chân không ngừng run rẩy. Đoạn Hồn Lão Quỷ này chính là nói càn a! Thần Chủ vừa mới đột phá, làm sao lại có thể giết chết Thần Chủ dễ dàng như vậy?

- Hắn sao lại mạnh như vậy?

Nữ tử yêu mị của Thiên Thủy Yêu Tộc triệt để sợ đến ngây người. Bây giờ ngẫm lại, tất cả những hành vi trước đây của nàng đều là tự tìm đường chết a!

Trong sơn cốc phương xa, trong mắt Bá Long Thần Chủ hiện lên quang mang dị thải.

- Không hỗ là Thần Mâu thứ chín! Sau khi đột phá Thần Chủ, giết chết Thần Chủ cùng giai lại đơn giản như vậy!

Trong lòng Bá Long Thần Chủ lại có chút hưng phấn.

- Các ngươi cũng đều đến tìm Triệu mỗ để tính sổ sao?

Triệu Phong thấp giọng quát lớn. Một cỗ linh hồn áp bách vô hình thổi quét thẳng ra bốn phương tám hướng. Sáu gã Bán Bộ Thần Chủ kia cảm giác linh hồn của chính mình giống như bị vô số đạo lôi điện oanh tạc, đau đớn tê dại một trận. Địa phương xa hơn, đám cường giả Chân Thần, Cổ Thần đồng dạng cũng bị ảnh hưởng, toàn thân tê dại, mất đi tri giác.

Giờ phút này, toàn trường lặng ngắt như tờ. Triệu Phong ngay cả Thần Chủ cũng giết, bọn chúng nào dám tiếp tục phiền phức cho Triệu Phong nữa, đó không phải là muốn chết sao?

Nhưng đúng lúc này, một cỗ khí tức càng cường đại hơn chợt hàng lâm nơi này. Trong nháy mắt, không trung nhuộm đẫm tử sắc, hư không tràn ngập một tầng tử vụ mông lung.

- Triệu Phong, ngươi thật to gan! Tại Cổ Lũng Vực lại dám càn rỡ

như thế, còn xuất thủ giết chết cường giả Thần Chủ của Cổ Lũng Vực!

Trong tử vụ, một lão giả áo bào tím chậm rãi hiện ra. Bên cạnh lão giả còn có ba gã Bán Bộ Thần Chủ nữa.

- Tử Dạ Điện!

Sắc mặt Cốc chủ Kim Long Cốc nhất thời vui vẻ. Tử Dạ Điện chính là một trong ba đại thế lực Ngũ tinh của Cổ Lũng Vực. Hơn nữa, lần này tới đây lại là Điện chủ của Tử Dạ Điện, Thần Chủ Nhị Trọng Thiên! Đây là chuyện mà các thế lực ở đây cũng không ai ngờ tới. Không ngờ Điện chủ Tử Dạ Điện lại đích thân đến đây như vậy!

- Lần này xong thật rồi! Ngay cả Tử Dạ Điện chủ cũng đã tới!

Trong lòng Môn chủ Bách Thảo Môn cực độ lo lắng. Tử Dạ Điện tuyệt đối là tồn tại khổng lồ trong Cổ Lũng Vực.

- Triệu Phong đã là Thần Chủ rồi, Tử Dạ Điện hẳn cũng sẽ không bởi vì một chút chuyện nhỏ trước đây mà làm khó Triệu Phong!

Một vị Trưởng lão của Bách Thảo Môn nói. Chỉ cần Triệu Phong thu liễm tính tình một chút, hảo hảo nói chuyện với Tử Dạ Điện, việc này có thể sẽ kết thúc.

- Nói như vậy, Tử Dạ Điện cũng đến tìm Triệu mỗ gây phiền toái sao?

Triệu Phong nhìn về phía Điện chủ Tử Dạ Điện, lãnh nhạt mở miệng. Điện chủ Tử Dạ Điện đã đích thân chạy tới, cái này biểu thị ngay từ đầu Tử Dạ Điện đã dự định sẽ động thủ với hắn, gần như không có khả năng đàm phán, cho nên Triệu Phong cũng lười nói lời vô ích.

- Ngươi nháo sự trong phạm vi do Tử Dạ Điện quản hạt, Tử Dạ Điện há có thể mặc kệ?

Điện chủ Tử Dạ Điện thấy thái độ của Triệu Phong như vậy, trong lòng cũng có chút khó chịu. Bất quá, hiện tại gần như có thể khẳng định trong tay Triệu Phong có bảo vật nghịch thiên, trân bảo viễn siêu Thần khí Cực phẩm gì đó. Bằng không Triệu Phong cũng không có khả năng nhanh như vậy đạt tới tu vi Thần Chủ, càng không thể nào giết chết được Thần Chủ Nhất Trọng Thiên. Nếu như đạt được bảo vật trên người Triệu Phong, chỉnh thể thực lực của Tử Dạ Điện cũng sẽ được đề thăng thật lớn.

Tử vụ bốn phía xung quanh Điện chủ Tử Dạ Điện lại càng đậm hơn, người bình thường thậm chí không nhìn thấy rõ trong đó. Mà những Bán Bộ Thần Chủ cách Điện chủ Tử Dạ Điện khá gần thậm chí còn có chút nhìn không rõ, trong lòng xuất hiện các loại ảo giác. Không mất bao lâu, cả thiên địa đã biến thành một mảnh Địa ngục tử sắc hôn ám.

- Đi mau!

Sắc mặt đám Bán Bộ Thần Chủ phụ cận chiến trường đại biến, lập tức bỏ chạy.

Trong sơn cốc phương xa, ngay cả Bá Long Thần Chủ cũng dâng lên một tia hứng thú.

- Thần Mâu thứ chín, ngươi có thể địch nổi Thần Chủ Nhị Trọng Thiên không?

Bá Long Thần Chủ có chút tò mò. Nhưng bất luận trận chiến này thắng bại thế nào, kẻ chiến thắng sau cùng nhất định cũng là hắn!

Chương 1464: Đấu với Nhị Trọng Thiên

Điện chủ Tử Dạ Điện vừa đến, còn chưa nói được mấy câu với Triệu Phong, song phương đã lan tỏa sát ý, đối chọi gay gắt.

- Sao có thể như thế?

Đám người Bách Thảo Môn cảm thấy vô cùng kỳ quái. Song phương còn chưa nói được mấy câu đã bắt đầu động thủ rồi. Nhìn qua, Điện chủ Tử Dạ Điện tựa hồ đã sớm chuẩn bị đích thân xuất thủ, căn bản không nghĩ tới chuyện đàm phán. Mặt khác, ngay cả Triệu Phong cũng vậy, thái độ từ đầu đến cuối cũng không chút thay đổi, không cấp mặt mũi cho Điện chủ Tử Dạ Điện. Bất quá hắn chỉ vừa mới đột phá Thần Chủ, mà Điện chủ Tử Dạ Điện đã thành tựu Thần Chủ không biết bao nhiêu ức năm trước, hiện tại đã đạt tới cảnh giới Nhị Trọng Thiên!

Thiên địa phảng phất như biến thành bóng đêm tử sắc. Tất cả mọi người ở phụ cận đều cảm giác được khí tức áp lực vô cùng, một lần nữa lui về phía sau một đoạn.

- Lần trước đã để cho ngươi đào tẩu, lần này cho dù bản lĩnh ngươi có thông thiên đến đâu, cũng phải lưu lại chỗ này cho ta!

Thanh âm uy nghiêm của Điện chủ Tử Dạ Điện quanh quẩn trong toàn bộ phiến tử dạ. Tử vụ ba động, trong nháy mắt ngưng kết ra một cự trảo tử sắc thông thiên. Cự trảo tử sắc kia còn chưa hàng lâm, đã có một cỗ cuồng phong lạnh thấu xương thổi quét thẳng tới. Nếu không phải Triệu Phong có Trường bào Thời Không, lúc này sợ rằng

đã phải né tránh rồi.

- Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm!

Triệu Phong vận chuyển Thần lực Hỗn Nguyên, ngưng kết ra một thanh Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm, mạnh mẽ chém ra. Đây là lần đầu tiên hắn chính diện giao phong với Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, không thể không đếm xỉa tới như trước đây, phải cẩn thận dốc toàn lực ứng phó.

Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm rạch ra một vết chém to lớn trên cự trảo tử sắc. Nhất thời, trong vết chém kia lập tức tuôn trào ra tử vụ khôn cùng, uy năng công kích của Điện chủ Tử Dạ Điện cũng bị giảm bớt hơn phân nửa.

- Hửm? Dựa vào lực lượng Lôi kiếp cùng Thần lực đặc thù, không ngờ công kích của hắn lại có thể chống lại Thần lực Tử Quang của ta!

Điện chủ Tử Dạ Điện thoáng chút kinh ngạc. Tuy rằng trước khi hắn tới đây đã đánh giá Triệu Phong rất cao, nhưng hiện tại chân chính giao phong, thực lực của Triệu Phong vẫn viễn siêu tưởng tượng của hắn.

Sắc mặt Điện chủ Tử Dạ Điện trầm xuống, vươn hai tay ra. Trong bầu trời đêm tử sắc chợt ngưng kết ra hai cự trảo tử sắc. Cự trảo kia giống như thực chất, hình dạng như móng vuốt Hung thú, trên đó còn có vô số đường hoa văn yêu dị. Tốc độ của hai cự trảo tử sắc kia cực nhanh, lao thẳng về phía Triệu Phong.

Trên thân thể Triệu Phong hiện lên một tầng bạch quang hư thực, toàn thân hóa thành một đạo lưu quang cực tốc, phóng ra khỏi phạm vi công kích của Điện chủ Tử Dạ Điện. Tuy rằng công kích Thần lực

của hắn cộng với lực lượng Lôi kiếp có thể chống lại Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, nhưng cứng đối cứng, hắn vẫn là tương đối thiệt thòi.

- Tốc độ của tiểu tử này thật nhanh a!

Sắc mặt Điện chủ Tử Dạ Điện khẽ trầm xuống. Cấp bậc Thần Chủ, bất luận công kích gì cũng đều ẩn chứa Không Gian Áo Nghĩa hoặc là Pháp tắc Không Gian, bởi vậy các loại thủ đoạn dịch chuyển, Thuấn di… căn bản là không thể thi triển được. Nhưng cho dù không sử dụng các loại năng lực này, tốc độ của Triệu Phong đồng dạng cũng vô cùng nhanh chóng.

Trong tử dạ quỷ dị, một đạo lưu quang cực tốc lóe lên rồi biến mất, nhanh chóng bỏ xa hai cự trảo tử sắc lại phía sau.

- Hỗn Nguyên Thần Kiếm!

Trong lúc phi hành, Tả Mâu Triệu Phong nhanh chóng vận chuyển, trong đó ngưng kết ra một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ, bắn thẳng ra.

- Đồng thuật sao?

Điện chủ Tử Dạ Điện sớm đã có cảm ứng. Tầng tử vụ trước người hắn ba động, hình thành nên một mặt quang thuẫn tử sắc đặc thù.

- Không hổ là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên!

Trong lòng Triệu Phong thầm than. Điện chủ Tử Dạ Điện đối phó hắn cực kỳ cẩn thận, cũng không có một chút khinh suất nào. Đối với Linh Hồn Đồng Thuật do một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên thi triển ra, Điện chủ Tử Dạ Điện cũng lập tức áp dụng biện pháp phòng ngự.

Trong Tả Mâu Triệu Phong lóe lên một tầng quang mang mộng huyễn, trong bóng đêm tử dạ quỷ dị càng trở nên chói mắt dị thường.

- Di chuyển… di chuyển về phía trước!

Tả Mâu hắn nhìn chằm chằm thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ kia, trong lòng dâng lên một đạo ý niệm mãnh liệt. Hiện tại, Triệu Phong chính là đang thi triển năng lực Mộng Tưởng Thành Chân. Năng lực này có hiệu quả vô cùng rõ rệt với những vật có thể tích nhỏ, có thể biến không có khả năng thành có khả năng. Ví dụ như hiện tại, Triệu Phong tiến hành cải biến quỹ tích công kích đồng thuật của hắn!

- Cái gì?

Ánh mắt Điện chủ Tử Dạ Điện lóe lên, vô cùng khiếp sợ. Một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ trực tiếp xuyên qua phần đầu hắn.

- Làm sao có thể?

Trên mặt Điện chủ Tử Dạ Điện xuất hiện một tia thống khổ, sau đó lại bị thần sắc kinh ngạc thay thế. Vừa rồi, Bí kỹ phòng ngự của hắn hẳn là có thể mười phần ngăn cản được công kích đồng thuật của Triệu Phong. Nhưng không ngờ đạo công kích đồng thuật kia lại lâm thời thay đổi quỹ tích, đột nhiên di động về phía trước thêm vài phần. Dưới tình huống bình thường, chuyện này căn bản là hoàn toàn không thể nào. Dưới tình huống bất ngờ không kịp đề phòng, Điện chủ Tử Dạ Điện đã bị đồng thuật của Triệu Phong tổn thương.

Phương xa, chỉ có sáu gã Bán Bộ Thần Chủ mới có thể thấy được tình huống của chiến trường Thần Chủ.

- Làm sao có thể? Tử Dạ Điện chủ lại bị Triệu Phong gây thương tổn!

Cốc chủ Kim Long Cốc há hốc miệng, có chút không thể tin nổi. Đương nhiên, Triệu Phong gây tổn thương cho Điện chủ Tử Dạ Điện như thế nào, hắn lại hoàn toàn mơ hồ, cũng không thể biết rõ.

- Cái này… Chắc là do Tử Dạ Điện chủ sơ xẩy khinh suất, nên bị Triệu Phong lợi dụng sơ hở a!

Lão giả tay dài đồng dạng cũng cảm thấy không thể tin nổi. Điện chủ Tử Dạ Điện cũng không phải là tồn tại bình thường trong Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, làm sao có thể bị một gã Thần Chủ hậu bối vừa mới đột phá gây tổn thương được.

Trong sơn cốc phương xa, đồng tử Bá Long Thần Chủ cũng thoáng co rụt lại.

- Quỹ tích công kích đột nhiên thay đổi! Thần Mâu thứ chín, ngươi làm sao làm được?

Bá Long Thần Chủ cực kỳ hưng phấn kích động, bộ dáng gấp không kịp đợi muốn xuất thủ, tận lực tìm tòi bí mật của Thần Mâu thứ chín.

Trung tâm chiến trường…

- Tiểu bối, nhận lấy cái chết!

Điện chủ Tử Dạ Điện tức giận tím mặt. Hắn thôi động huyết mạch Tử Dạ Tộc, thân thể hóa thành một đạo lưu quang tử sắc, giống như một đầu yêu linh trong tử dạ. Trong nháy mắt, vô số quang ảnh tử sắc từ trong cơ thể Điện chủ Tử Dạ Điện lao ra. Mỗi một đạo quang ảnh tử sắc khủng bố cũng tương đương với một kích toàn lực của Điện chủ Tử Dạ Điện.

- Hỗn Thiên Hắc Động!

Đối mặt với một màn này, Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm cũng không thể nào ứng đối được, Thần Mâu Huyễn Diệt cũng khó có thể hủy diệt công kích phạm vi lớn như thế. Bởi vậy, hắn cũng chỉ có thể thi triển Hỗn Thiên Hắc Động mà thôi.

Sau khi Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết đạt tới tầng thứ sáu, Triệu Phong đã có thể hoàn toàn phát huy ra lực lượng của Hỗn Thiên Hắc Động. Thần lực Hỗn Nguyên hôn ám khổng lồ từ trong cơ thể Triệu Phong tuôn trào ra, ngưng kết thành một viên cầu, bao phủ Triệu Phong vào trong. Màu sắc của quang quyển hình cầu kia càng ngày càng đậm lên, cuối cùng hóa thành màu đen như mực. Hỗn Thiên Hắc Động vừa thành, một cỗ lực lượng vặn vẹo, thôn phệ cường đại liền phóng xuất ra.

Mấy đạo quang ảnh tử sắc dẫn đầu hàng lâm nơi này. Nhưng quang ảnh tử sắc vừa tiếp cận Hỗn Thiên Hắc Động một khoảng cách nhất định, liền gặp phải một cỗ lực lượng vặn vẹo, khiến cho uy năng của nó liền giảm xuống. Tiếp cận thêm một chút một cỗ lực lượng thôn phệ đột nhiên xuất hiện. Đến lúc quang ảnh tử sắc va chạm lên Hỗn Thiên Hắc Động, uy năng của nó đã tổn thất hơn phân nửa.

Sau khi thi triển Hỗn Thiên Hắc Động, Triệu Phong liền bắt đầu di chuyển cực nhanh.

- Tiểu tử này… Bí thuật phòng ngự thật mạnh!

Ánh mắt Điện chủ Tử Dạ Điện khẽ ngưng trọng.

- Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm!

Trên Hỗn Thiên Hắc Động đột nhiên ngưng tụ ra một thanh Hỗn

Nguyên Lôi Kiếp Kiếm, đâm thẳng về phía Điện chủ Tử Dạ Điện.

Điện chủ Tử Dạ Điện hóa thành lưu quang tử sắc, thân hình thoáng lên một cái đã tránh thoát. Nhưng đột nhiên, một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ mạnh mẽ bắn ra, xuyên thấu tới địa phương hắn vừa xuất hiện, chuẩn xác không sai lầm đánh trúng Điện chủ Tử Dạ Điện.

- Khốn kiếp! Tiểu tử này…

Sắc mặt Điện chủ Tử Dạ Điện tái nhợt. Tử Dạ Tộc vốn cũng sở trường tốc độ, nhưng năng lực dự phán của Thần Mâu Triệu Phong quá mạnh mẽ, công kích đồng thuật cũng vô cùng nhanh chóng.

Oanh! Phanh! Oành!

Ngay khi Triệu Phong công kích Điện chủ Tử Dạ Điện, đồng thời vô số quang ảnh tử sắc cũng hàng lâm lên trên người hắn. Nếu không phải có Hỗn Thiên Hắc Động, cộng thêm hắn cao tốc di động, sử dụng năng lực dự phán né tránh, chỉ sợ Hỗn Thiên Hắc Động cũng khó có thể chống lại trận cuồng oanh bạo tạc này.

Nhưng liên tục hai lần chịu thiệt thòi trong tay Triệu Phong, Điện chủ Tử Dạ Điện đã tức giận đến mức không kềm nổi.

- Tiểu bối, đây là ngươi tự tìm!

Điện chủ Tử Dạ Điện khẽ quát một tiếng. Bản thân hắn đã hóa thành một đạo lưu quang tử sắc, lúc này thân hình lại đột nhiên bành trướng lên, phảng phất như hòa làm một thể với thiên địa tử dạ.

- Tử Diệt!

Trước mặt Điện chủ Tử Dạ Điện, Thần lực cường đại mạnh mẽ khởi động, ngưng tụ ra một đoàn tử lưu xoay tròn. Đoàn tử lưu kia xoay tròn, cũng đồng thời nhanh chóng gia tăng thể tích, có thể nhìn thấy bóng dáng mấy đạo lưu quang tử sắc bên trong, phảng phất như từng con từng con yêu ma tử quang cường đại.

Xa xa, trong lòng mấy vị Bán Bộ Thần Chủ chấn động, không khỏi lui về phía sau.

- Không ngờ Tử Dạ Điện chủ nhanh như vậy đã thi triển Bí pháp huyết mạch của Tử Dạ Tộc, Tử Diệt!

- Nghe đồn Bí pháp huyết mạch Tử Diệt này ẩn chứa lực lượng nhiều loại thuộc tính khác nhau, lực phá hoại cực mạnh. Mà nồng độ huyết mạch của Điện chủ Tử Dạ Điện cực cao, thi triển ra chiêu này đủ để trọng thương Thần Chủ cùng giai!

Trong lòng mấy vị Bán Bộ Thần Chủ khiếp sợ không thôi. Như vậy xem ra, lần này Triệu Phong hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Nhưng bọn chúng quên mất rằng, chính là Triệu Phong đã ép Điện chủ Tử Dạ Điện phải thi triển ra chiêu này.

- Đi tìm chết đi!

Thanh âm rít gào của Điện chủ Tử Dạ Điện chấn động thiên địa.

- Rống!

Trong đoàn tử lưu xoay tròn kia cũng truyền ra một trận thanh âm gào thét khiến cho người ta rợn cả tóc gáy. Trong nháy mắt, đoàn tử lưu cường đại kia đã bắn tới trước mặt Triệu Phong. Tốc độ này hoàn toàn có thể so với Hỗn Nguyên Thần Kiếm bản đồng thuật của Triệu Phong.

- Thần Mâu Huyễn Diệt!

Đối mặt với một kích này, Hỗn Thiên Hắc Động căn bản khó có thể chống lại, cho nên Triệu Phong không chút do dự, điều động lực lượng Bản Nguyên, thi triển Thần Mâu Huyễn Diệt. Trong tử dạ vô tận đột nhiên xuất hiện một quang đoàn mộng huyễn, đồng thời tản mát ra thải sắc mộng huyễn khiến cho người ta say mê. Trong mắt Triệu Phong, ngoài mặt đoàn tử lưu khổng lồ kia đã bao phủ một tầng hư ảnh mộng huyễn.

- Diệt!

Hắn bắt đầu vận dụng lực lượng Tâm niệm. Sau một khắc, đạo công kích uy năng kinh thiên trước mắt Triệu Phong kia đột nhiên tiêu tán không thấy đây nữa.

Xa xa, Điện chủ Tử Dạ Điện đang từ trên cao nhìn xuống, trên mặt mang theo nụ cười nhàn nhạt quan sát Triệu Phong, phảng phất như thắng lợi đã thuộc về hắn vậy. Nhưng đột nhiên, một kích tuyệt cường do hắn thi triển ra chợt trực tiếp tiêu tán không thấy đâu nữa.

- Cái gì?

Sắc mặt Điện chủ Tử Dạ Điện kinh biến, cảm giác không thể tưởng tượng nổi. Triệu Phong làm sao có thể trong nháy mắt phá giải công kích của hắn?

Tại thời khắc Điện chủ Tử Dạ Điện còn đang kinh ngạc, hai thanh Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm đã xỏ xuyên tới.

Phốc xuy!

Hai thanh Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm xuyên thấu trước ngực Tử Dạ Thánh Chủ, phảng phất như đóng đinh hắn vào trong hư không vậy. Trong Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm bùng phát ra lực lượng Hỗn Nguyên Lôi Kiếp vô hạn, không ngừng ăn mòn Thần thể Điện chủ Tử Dạ Điện.

- Vừa rồi ngươi… làm sao làm được?

Điện chủ Tử Dạ Điện điều động Thần lực trong cơ thể, chuẩn bị giãy thoát, nhưng Triệu Phong là sao lại cấp cho hắn cơ hội này?

- Nhập Mộng!

Triệu Phong điều động lực lượng Bản Nguyên, đồng thời cũng vận chuyển lực lượng Tâm niệm. Trong nháy mắt, hắn liền sáng lập ra một thế giới mộng cảnh. Ngay khi Tả Mâu của hắn dừng lại trên người Điện chủ Tử Dạ Điện, đạo quang thải mộng huyễn kia khiến cho Điện chủ Tử Dạ Điện không khỏi phải nhìn lại. Ngay khoảnh khắc này, ý thức của Điện chủ Tử Dạ Điện liền gặp phải một cỗ lực hấp xả trước giờ chưa từng có.

- Xảy ra chuyện gì? Đây là…

Tuy Điện chủ Tử Dạ Điện không biết Triệu Phong đang làm gì, nhưng thông qua Tả Mâu Triệu Phong, hắn nhìn thấy được một mảnh thiên đường mộng cảnh, trong lòng cũng đột nhiên sinh ra một cỗ dự cảm nguy cơ trước giờ chưa từng có.

Chương 1465: Thần Chủ mai phục

- Xảy ra chuyện gì? Đây là…

Tuy Điện chủ Tử Dạ Điện không biết Triệu Phong đang làm gì, nhưng thông qua Tả Mâu Triệu Phong, hắn nhìn thấy được một mảnh thiên đường mộng cảnh, trong lòng cũng đột nhiên sinh ra một cỗ dự cảm nguy cơ trước giờ chưa từng có. Hắn lập tức vận chuyển ý chí linh hồn, tiến hành phản kháng.

- Ý chí linh hồn của tiểu tử này thật cường đại!

Trong lòng Điện chủ Tử Dạ Điện thất kinh. Hắn thân là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, Triệu Phong chỉ là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, nhưng không ngờ linh hồn đồng thuật của Triệu Phong lại có thể ảnh hưởng tới ý thức linh hồn của hắn. Điện chủ Tử Dạ Điện lập tức phát hiện, cái này ở trên một trình độ nhất định, là có quan hệ với Tả Mâu Triệu Phong.

- Lẽ nào, kẻ có được Thần Mâu thứ chín như phù dung sớm nở tối tàn trong Xích Tinh Vực kia, thật sự là hắn?

Điện chủ Tử Dạ Điện nhớ tới lời đồn trước đây, trong lòng không khỏi chấn động. Thần Mâu thứ chín ở trong lòng hắn cũng là tồn tại thần thoại cao không thể leo tới, bởi vậy hắn căn bản không tin, gã Triệu Phong mà chính mình nhận biết kia lại là kẻ có được Thần Mâu thứ chín. Nhưng hiện tại, Điện chủ Tử Dạ Điện lại cảm nhận được một cỗ cảm giác nguy cơ mãnh liệt. Hắn cuối cùng cũng tin tưởng, lời đồn kia có lẽ là thật sự.

Phương xa, tâm thần sáu gã Bán Bộ Thần Chủ cũng vô cùng kích động.

- Xảy ra chuyện gì? Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì?

Vẻ mặt lão giả tay dài kia tràn ngập kinh hãi. Tuyệt kỹ Tử Diệt cường hãn tuyệt luân do Điện chủ Tử Dạ Điện phóng thích ra, tại sao lại đột nhiên biến mất vô tung rồi?

Đúng lúc này, trung tâm phiến tử vụ mông lung kia đột nhiên xuất hiện một đoàn thải sắc mộng huyễn, khiến cho tất cả mọi người không khỏi nhìn lại.

- Đó là cái gì?

Tâm thần ý thức của mọi người bị đoàn quang thải mộng huyễn kia dẫn động, đột nhiên rơi vào trong một phiến không gian khác.

- Nhập Mộng!

Tả Mâu Triệu Phong nhìn chằm chằm trên người Điện chủ Tử Dạ Điện, từng tầng từng tầng quang toàn mộng huyễn tuôn trào ra.

Dưới hấp lực của Tả Mâu Triệu Phong, Điện chủ Tử Dạ Điện cắn răng chống cự. Đột nhiên, uy năng của hai thanh Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm đang xỏ xuyên qua Điện chủ Tử Dạ Điện kia chợt tăng lên gấp bội, một cỗ lực lượng Hỗn Nguyên Lôi Kiếp khổng lồ trực tiếp phóng xuất ra. Trong nháy mắt, tâm thần vốn đang thủ chặt của Điện chủ Tử Dạ Điện đã bị dao động.

- Không tốt!

Ý thức của Điện chủ Tử Dạ Điện lập tức bị kéo thẳng vào trong Tả Mâu Triệu Phong. Sau một khắc, hắn đã tiến vào một mảnh không gian mộng cảnh. Cảnh tượng trong không gian này rõ ràng là khu vực phụ cận Bách Thảo Môn, chính là địa phương hắn đang chiến đấu với Triệu Phong. Chỉ bất quá, Bách Thảo Môn hiện tại trước mắt hắn lại như mộng như ảo, sáng lạn mỹ lệ. Tất cả mọi thứ trước mặt tựa hồ chỉ có trong mộng mới có thể xuất hiện, nhưng lại mang đến cho Điện chủ Tử Dạ Điện một loại cảm giác vô cùng chân thật.

- Tử Dạ Điện chủ!

Cách đó không xa, sáu gã Bán Bộ Thần Chủ đám người Cốc chủ Kim Long Cốc không khỏi kinh hô một tiếng.

- Bọn chúng cũng ở trong này?

Mấy gã Bán Bộ Thần Chủ này cũng mang đến cho Điện chủ Tử Dạ Điện cảm giác thập phần chân thật. Đủ các loại hiện tượng quỷ dị khiến cho Điện chủ Tử Dạ Điện cảm thấy có chút không chân thật, chuẩn bị thi triển thủ đoạn rời khỏi phiến không gian kỳ dị này.

Đúng lúc này, thân ảnh Triệu Phong chợt hiện lên tại phương xa.

- A? Đám người kia cũng tiến vào trong này?

Triệu Phong nhìn về phía đám người Cốc chủ Kim Long Cốc, có chút kinh ngạc. Năng lực Nhập Mộng của hắn chủ yếu là nhằm vào Điện chủ Tử Dạ Điện, nhưng mấy tên Bán Bộ Thần Chủ này cũng ở đang phụ cận chiến trường, cho nên cũng bị ảnh hưởng bởi năng lực Nhập Mộng. Đồng thời, bọn chúng chỉ là Bán Bộ Thần Chủ, sức chống cự khá thấp, thậm chí không có cảm giác gì, đã trực tiếp tiến nhập không gian mộng cảnh của Triệu Phong.

- Như vậy thì cùng chết a!

Triệu Phong cười to một tiếng.

- Buồn cười! Chỉ bằng ngươi cũng muốn giết ta?

Điện chủ Tử Dạ Điện cảm giác như đang nghe được một chuyện cười cực lớn.

- Tử Dạ Điện chủ, chúng ta hỗ trợ ngài giết chết kẻ này!

Sắc mặt Cốc chủ Kim Long Cốc khẽ trầm xuống.

Điện chủ Tử Dạ Điện khẽ gật đầu, hắn nhiều lần bị thiệt thòi trong tay Triệu Phong, hiện tại bản thân hắn cũng không có bao nhiêu nắm chắc có thể đối phó Triệu Phong. Nhưng nếu như có những kẻ này tương trợ, phần thắng của hắn sẽ có thể tăng lên vài phần.

Nhưng Điện chủ Tử Dạ Điện vừa mới chuẩn bị hành động, lại phát hiện toàn thân hắn phảng phất như đã rơi vào vũng bùn vậy, hành động cực kỳ chậm chạp. Bên kia, sáu gã Bán Bộ Thần Chủ lại càng không thể động đậy nổi. Đồng thời, trên không trung mộng huyễn chợt hiện lên mấy ngàn thanh Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm.

- Làm sao có thể?

Điện chủ Tử Dạ Điện kêu lên kinh hãi thất thanh. Từng giao thủ qua với Triệu Phong, hắn biết rõ uy lực của loại thủ đoạn này, mà Triệu Phong mỗi lần tối đa cũng chỉ ngưng tụ ra được hai thanh Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm mà thôi. Nhưng hiện tại, trên bầu trời không chút báo trước đã xuất hiện mấy ngàn thanh Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm.

- Không! Đã xảy ra chuyện gì?

Sáu gã Bán Bộ Thần Chủ bên kia nhất thời sợ vỡ mật. Vì sao bọn chúng đột nhiên trở nên nhỏ yếu như kiến hôi, mà Triệu Phong lại cường đại ngoài ý liệu như vậy?

- Phiến không gian này có cổ quái!

Ý thức của Điện chủ Tử Dạ Điện chợt bộc phát ra một cỗ ý chí lực lượng tuyệt cường. Trong nháy mắt, toàn bộ không gian mộng cảnh cũng xuất hiện dấu hiệu bất ổn. Một ngàn thanh Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm treo trên bầu trời cũng không ngừng lay động, thậm chí có mấy thanh đã vỡ nát, biến mất. Nhưng cũng chỉ tổn thất mấy thanh mà thôi, ảnh hưởng không lớn.

- Không hổ là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên! Tuy đã tiến nhập mộng cảnh của ta, nhưng vẫn còn có thể phản kháng được!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống, bàn tay vung lên.

Trên bầu trời, đám Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm rậm rạp chằng chịt kia giống như một trận mưa kiếm, không ngừng rơi thẳng xuống dưới.

- Không tốt!

Điện chủ Tử Dạ Điện cảm giác được nguy cơ sinh tử, ý thức mạnh mẽ bộc phát ra lực lượng linh hồn càng mạnh hơn, khiến cho cả không gian không ngừng lay động.

Một thanh Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm cắm vào vai trái Điện chủ Tử Dạ Điện. Cảm giác đau đớn kịch liệt kia khiến cho ý thức hắn càng thêm thanh tỉnh. Dục vọng cầu sinh khiến cho ý thức của hắn càng bộc phát ra ý chí lực lượng trước giờ chưa từng có.

Toàn bộ không gian mộng cảnh bắt đầu trở nên trong suốt mỏng manh. Uy năng của Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm hàng lâm xuống cũng chợt giảm đi. Tuy có mấy thanh đâm trúng Điện chủ Tử Dạ Điện, nhưng thương tổn cực nhỏ. Thân thể Điện chủ Tử Dạ Điện cũng từ từ trở nên trong suốt, rất nhanh đã thoát ly nơi này. Nhưng sáu gã Bán Bộ Thần Chủ kia thì bị vô số thanh kiếm cắt cho thành không còn hình dáng, thân thể tan vỡ tiêu tán.

Ngoại giới, ý thức của Điện chủ Tử Dạ Điện quay trở về bản thể, thần sắc cực kỳ suy yếu. Hắn sờ sờ vết thương trên vai trái của mình, còn có những khác vết thương trên thân thể, thần sắc có chút mờ mịt. Tất cả những trải qua vừa rồi tựa như là một cơn ác mộng vậy. Nhưng sau khi hắn tỉnh lại, những gì đã phát sinh trong mộng lại chân thật phát sinh trên người hắn! Cách đó không xa vẫn còn khí tức vẫn lạc của sáu gã Bán Bộ Thần Chủ kia.

- Đây rốt cuộc là năng lực gì?

Trong lòng Điện chủ Tử Dạ Điện cực độ kinh hãi. Trước đây Triệu Phong đột nhiên thay đổi quỹ tích công kích, khiến cho hắn bị thương. Kế đó, Triệu Phong trực tiếp phá giải sát chiêu của hắn, khiến cho hắn một lần nữa trúng chiêu. Mà lần này, thủ đoạn Triệu Phong thể hiện ra lại càng không thể tưởng tượng nổi.

- Vậy mà có thể trốn ra được!

Đối diện, Triệu Phong nhìn chằm chằm về phía Điện chủ Tử Dạ Điện, trong lòng thoáng cảm thấy kinh ngạc. Số lần hắn sử dụng năng lực Nhập Mộng này cũng cực ít, cũng không phải hiểu rất rõ cực hạn của loại năng lực này. Mà Điện chủ Tử Dạ Điện cũng là người đầu tiên đào tẩu được từ trong mộng cảnh của hắn.

- Triệu Phong, Tử Dạ Điện không truy cứu những hành vi của ngươi nữa!

Điện chủ Tử Dạ Điện nhìn về phía Triệu Phong, tâm thần nhất thời sợ hãi. Hơn nữa, thời điểm hắn giãy thoát khỏi phiến không gian mộng cảnh kia, linh hồn cũng đã tiêu hao thật lớn, cộng thêm trọng thương trong người, hiện tại căn bản không thích hợp tiếp tục đấu nữa. Nếu Triệu Phong lại thi triển ra thủ đoạn không thể tưởng tượng nổi kia, hắn nói không chừng thật sự phải vẫn lạc ở chỗ này.

Toàn thân Điện chủ Tử Dạ Điện hóa thành một đoàn tử lưu ám ảnh, cấp tốc bay đi. Tại phía xa xa, ba người đi theo Điện chủ Tử Dạ Điện đến đây cũng lập tức bay theo hắn.

Triệu Phong nhìn theo Điện chủ Tử Dạ Điện rời đi, cũng không tiếp tục truy đuổi. Vừa rồi hắn thi triển năng lực Nhập Mộng, kéo ý thức của Thần Chủ Nhị Trọng Thiên tiến nhập không gian mộng cảnh, độ khó của chuyện này cũng đã rất lớn, tiêu hao khá nhiều. Mặt khác, nơi này là Cổ Lũng Vực, nếu như hắn trực tiếp giết chết Điện chủ Tử Dạ Điện, những thế lực Ngũ tinh còn lại cũng sẽ không ngồi yên không quản lý tới, thậm chí ngay cả thế lực Thánh địa cũng có khả năng đứng ra.

Thiên địa từ từ khôi phục lại bình thường, tất cả mọi người bốn phương tám hướng cũng đều ngây ngẩn tại chỗ.

- Tử Dạ Điện chủ bỏ chạy?

- Ta còn thấy trên người Tử Dạ Điện chủ có thương tích! Không ngờ Tử Dạ Điện chủ cũng thất bại!

Toàn trường nhất thời ồ lên một mảnh. Nhưng đám người các thế lực Thiên Thủy Yêu Tộc, Kim Long Cốc… lại phát hiện, các cường

giả Bán Bộ Thần Chủ trong thế lực bọn chúng đã không thấy đâu nữa!

- Chết đi!

Triệu Phong liếc nhìn về phía đám người Hoàng Long Các cùng U Quỷ Tộc ở phương xa, điểm ra một chỉ. Một đạo Thần lực Hỗn Nguyên nhanh chóng bán ra.

- Đại nhân tha mạng!

- Chạy mau!

Đám thành viên của hai đại thế lực muốn tránh né, thế nhưng bọn chúng lại phát hiện, tư duy động tác của mình cũng trở nên vô cùng chậm rãi, chỉ có thể trơ mắt nhìn đạo Thần lực Hỗn Nguyên khủng bố kia hàng lâm nơi này.

Đạo Thần lực Hỗn Nguyên kia từ chân trời xa xa oanh tạc tới, phạm vi công kích của nó khổng lồ, bao trùm lên cả hai đại thế lực. Sau khi bụi mù tản đi, bên trong đã không còn bất cứ bóng người nào nữa!

- Chạy mau!

Nhìn thấy một màn này, các thành viên còn lại ở đây đều nhất tề lui lại. Ngay cả Điện chủ Tử Dạ Điện cũng đã đào tẩu, ở đây không còn người nào có thể chống nổi một chiêu trong tay Triệu Phong.

Trong sơn cốc phương xa…

- Không ngờ Điện chủ Tử Dạ Điện lại thất bại! Thần Mâu thứ chín, ngươi quả nhiên không khiến cho ta thất vọng! Ngươi cũng sẽ không khiến cho vị đại nhân kia thất vọng!

Cặp mắt Bá Long Thần Chủ nở rộ tinh quang, hai cánh tay khẽ run lên, nhưng cuối cùng hắn vẫn buông xuống.

Không mất bao lâu, bốn phía xung quanh Bách Thảo Môn đã không còn một bóng người. Trong sơn cốc phương xa, đạo bóng dáng đen sẫm kia cũng dần dần biến mất.

o0o

Thời gian kế tiếp, cũng không có người dám tìm đến Triệu Phong gây phiền phức nữa. Mà Hoàng Long Các cùng U Quỷ Tộc đã bị tiêu diệt, sau khi Bách Thảo Môn trùng kiến, lập tức phái người đi qua, chiếm lĩnh địa bàn của hai thế lực Tứ tinh rưỡi này. Cứ như vậy, lãnh địa của Bách Thảo Môn liền trực tiếp tăng lên gấp ba, còn đạt được đại lượng tài nguyên. Chỉ sợ không bao lâu sau, Bách Thảo Môn sẽ vượt qua thời kỳ huy hoàng của ngày xưa. Bởi vì lực ảnh hưởng của Triệu Phong, cũng không kẻ nào dám động tới khối thịt mỡ Bách Thảo Môn này.

Ba tháng sau, Hàn Ngưng Nhi quyết định lên đường trở về Sinh Mệnh Thánh Địa. Ở nơi đó, tương lai của nàng mới sẽ tốt hơn, mà đây cũng là hy vọng của Bách Thảo Môn.

Một ngày này, ba người Triệu Phong, Hạ Hầu Vũ và Hàn Ngưng Nhi khởi hành, rời khỏi Bách Thảo Môn. Tuy rằng đường xá xa xôi, nhưng với thân phận Thần Chủ của Triệu Phong, Truyền Tống Trận của các thế lực Ngũ tinh Cổ Lũng Vực đều sử dụng vô điều kiện. Thậm chí thời điểm hắn tới Tử Dạ Điện, Tử Dạ Điện còn đưa ra chút lễ mọn dâng cho Triệu Phong nữa.

Thông qua Truyền Tống Trận của Tử Dạ Điện, ba người bọn họ đi thẳng tới khu vực biên giới phạm vi quản hạt Tử Dạ Điện. Tiếp theo,

ba người liền đi tới một thế lực Ngũ tinh khác. Vừa đi tới không được bao lâu, Triệu Phong đột nhiên dừng lại.

- Chuyện gì vậy?

Vẻ mặt Hạ Hầu Vũ cùng Hàn Ngưng Nhi nghi hoặc.

- Các hạ, hiện thân đi!

Ngữ khí Triệu Phong bình thản. Chân trời phương xa, một đạo hắc ảnh chợt xuất hiện, đi tới trước mặt ba người. Trong nháy mắt, một cỗ khí tức áp bách thiên địa chợt lan tỏa ra.

- Thật mạnh! Thần Chủ Nhị Trọng Thiên!

Toàn thân Hạ Hầu Vũ run lên, sắc mặt cứng ngắc. Cường giả đột nhiên xuất hiện này mang đến cho hắn cảm giác còn cường đại hơn Điện chủ Tử Dạ Điện kia. Nếu không phải có Triệu Phong ở đây, sợ rằng hắn và Hàn Ngưng Nhi đã trực tiếp bạo thể mà chết dưới uy áp của kẻ này.

- Các hạ chờ Triệu mỗ ở chỗ này, là có gì chỉ giáo?

Bọn họ thông qua Truyền Tống Trận mà đi. Kẻ này có thể mai phục ở đây, điều này chứng minh hắn đã biết rõ lộ tuyến của ba người Triệu Phong. Nói cách khác, sau lưng kẻ này là một thế lực khổng lồ! Mà nơi này là Cổ Lũng Vực, Triệu Phong đầu tiên liền nghĩ đến ba đại thế lực Ngũ tinh của Cổ Lũng Vực.

- Thần Mâu thứ chín, ngươi cũng không cần phải đi nữa!

Bá Long Thần Chủ nhìn chằm chằm Tả Mâu Triệu Phong, khó có thể che giấu sự hưng phấn kích động trong lòng.

Chương 1466: Địch nhân cường đại

Thần Mâu thứ chín, ngươi cũng không cần phải đi nữa!

Bá Long Thần Chủ nhìn chằm chằm Tả Mâu Triệu Phong, khó có thể che giấu sự hưng phấn kích động trong lòng.

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên. Đối phương biết chuyện hắn có Thần Mâu thứ chín cũng chẳng có gì lạ, nhưng đối phương đã nói ra những lời này, mục đích của hắn liền hết sức rõ ràng, chính là vì Thần Mâu thứ chín!

- Hai người các ngươi đi trước đi!

Triệu Phong nhìn chằm chằm kẻ trước mặt mình, truyền âm cho Hạ Hầu Vũ cùng Hàn Ngưng Nhi. Gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên trước mặt đã có thể biết được lộ tuyến của bọn họ, như vậy chứng minh sau lưng hắn có một mạng lưới tình báo thập phần khổng lồ. Như vậy, đối phương không có khả năng không biết chuyện Triệu Phong đã đánh lui Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Điện chủ Tử Dạ Điện. Đã biết thực lực Triệu Phong cường đại, đối phương còn dám một mình ở đây chặn đường, điều này khiến cho Triệu Phong càng thêm thận trọng hơn. Để phòng ngừa vạn nhất, hắn mới để Hạ Hầu Vũ cùng Hàn Ngưng Nhi rời đi trước.

Hạ Hầu Vũ cùng Hàn Ngưng Nhi nhanh chóng rời đi. Chiến trường cấp bậc Thần Chủ, hai người bọn họ căn bản không nhúng tay vào được, trái lại còn có thể khiến cho Triệu Phong vướng chân vướng tay. Mặt khác, Hạ Hầu Vũ cũng cảm thụ được sự cường đại của Bá

Long Thần Chủ. Lần này chỉ sợ sẽ lại có một trận đánh ác liệt, bọn họ càng không thể ở lại gây ảnh hưởng tới Triệu Phong.

Ánh mắt Bá Long Thần Chủ thủy chung nhìn chằm chằm Triệu Phong, căn bản không thèm để ý tới Hạ Hầu Vũ cùng Hàn Ngưng Nhi rời đi.

- Ta là Bá Long Thần Chủ! Nếu như ngươi nguyện ý kính dâng ra nhãn mâu của ngươi, ta có thể không giết ngươi, đồng thời còn để cho ngươi gia nhập vào thế lực sau lưng ta!

Sắc mặt Bá Long Thần Chủ bình thản nói.

- Thế lực sau lưng ngươi là thế lực gì?

Triệu Phong lập tức hỏi. Theo như hắn thấy, trong Cổ Lũng Vực chỉ có ba đại thế lực Ngũ tinh cùng với Thần Vực Thánh Địa mới có được mạng lưới tình báo lớn như vậy, nắm giữ hướng đi của một vị Thần Chủ. Trong đó, ba đại thế lực Ngũ tinh có khả năng rất nhỏ, như vậy khả năng lớn nhất chính là thế lực Thánh địa của Cổ Lũng Vực, Phệ Thiên Thánh Địa!

- Chỉ cần ngươi kính dâng ra Thần Mâu thứ chín, ta sẽ nói cho ngươi biết!

Khóe miệng Bá Long Thần Chủ nhếch lên. Nếu Triệu Phong nguyện ý kính dâng ra Thần Mâu thứ chín, như vậy đã chứng minh Triệu Phong thật sự muốn gia nhập thế lực sau lưng hắn.

- Nếu ngươi muốn, cứ việc tới lấy a!

Sắc mặt Triệu Phong ngưng đọng, vận chuyển ra Thần lực tinh thuần khổng lồ trong Thần đàn.

- Thần Mâu thứ chín, ta nhất định sẽ lấy!

Bá Long Thần Chủ hừ lạnh một tiếng, trong cơ thể dâng lên một cỗ lực lượng huyết mạch Cấm kỵ. Một lần Long viêm xích hắc sắc khủng bố từ trong các khe hở lân phiến trên Thần thể hắn phun trào ra, trong nháy mắt đã nhuộm đẫm toàn bộ không trung thành một biển lửa hắc hồng sắc. Một cỗ khí tức tai nạn áp lực rơi xuống trên người Triệu Phong ở trung tâm biển lửa.

- Diệt Thế Long Tộc!

Triệu Phong khẽ có chút kinh hãi. Trước đây hắn cũng chỉ có cảm giác, nhưng hiện tại tận mắt nhìn thấy, lại càng thêm kinh ngạc. Đây là Diệt Thế Long Tộc thứ hai mà hắn từng nhìn thấy, ngoại trừ Diệt Thế Hắc Long ra. Hơn nữa, kẻ có được huyết mạch Diệt Thế Long Tộc trước mặt này lại còn là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, thực lực chân chính của hắn mạnh tới bao nhiêu, cũng khó có thể ước lượng nổi.

Trong không gian Trường bào Thời Không, huyết mạch trong cơ thể Diệt Thế Hắc Long không ngừng run rẩy.

- Xảy ra chuyện gì? Huyết mạch Diệt Thế Long Tộc thật cường đại!

Trong lòng Diệt Thế Hắc Long kinh ngạc không thôi.

- Diệt Thế Long Kích!

Bá Long Thần Chủ vung lên song trảo. Hỏa diễm xích hắc sắc ngập trời trong nháy mắt ngưng tụ thành hai đầu Cự long hắc diễm, phóng thẳng về phía Triệu Phong. Công kích còn chưa có hàng lâm, Triệu Phong đã cảm thụ được một cỗ khí tức nguy hiểm khủng bố.

- Không hổ là Diệt Thế Long Tộc! Uy năng công kích hủy thiên diệt địa!

Triệu Phong không dám có chút sơ suất, lập tức điều động Thần lực Hỗn Nguyên, thi triển Hỗn Thiên Hắc Động. Một tầng quang quyển đen như mực bao phủ toàn thân Triệu Phong, cũng tản mát ra một loại lực lượng vặn vẹo, thôn phệ cường đại. Đương nhiên, cho dù đã thi triển ra Hỗn Thiên Hắc Động, Triệu Phong cũng sẽ không mạnh mẽ đón đỡ công kích của Bá Long Thần Chủ. Một kích của Bá Long Thần Chủ còn mạnh hơn so với Điện chủ Tử Dạ Điện lúc trước không ít, Hỗn Thiên Hắc Động cũng không nhất định có thể chống đỡ được.

Vẫn duy trì Hỗn Thiên Hắc Động, Triệu Phong cấp tốc di chuyển khắp nơi. Hai bên Hỗn Thiên Hắc Động chợt bùng phát ra một đoàn Thần lực Hỗn Nguyên, trong nháy mắt ngưng tụ thành một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm. Sau đó, trên Hỗn Nguyên Thần Kiếm chợt lan tràn ra một tầng hoa văn lôi điện, trực tiếp chém thẳng về phía Bá Long Thần Chủ.

- Hừ!

Bá Long Thần Chủ hừ lạnh một tiếng, không hề né tránh, đột nhiên lao thẳng ra. Một tầng Long viêm xích hắc sắc bùng phát ra, toàn thân hắn chợt hóa thành một đầu Cự long đen như mực, mở ra cái miệng lớn dữ tợn, mang theo Diệt Thế Long Viêm cắn xé xuống.

Răng rắc!

Một thanh Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm của Triệu Phong đã bị Bá Long Thần Chủ cắn nát, một thanh còn lại chém thẳng lên trên người hắn, lưu lại một đạo vết thương. Nhưng Diệt Thế Long Tộc có được Diệt

Thế Long Thể, cho dù bị Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm chém bị thương, nhưng rất nhanh đã khôi phục trở lại.

Bên kia, trong miệng Bá Long Thần Chủ phun trào ra một đoàn Diệt Thế Long Viêm, chạy dọc theo Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm, lan tràn về phía Triệu Phong. Triệu Phong bất đắc dĩ, đành phải triệt hồi Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm.

- Thật là khó dây dưa!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Mặc dù đều là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, nhưng thực lực của Bá Long Thần Chủ này hoàn toàn có thể nghiền ép Điện chủ Tử Dạ Điện.

- Tiểu tử, không phải ngươi có Mảnh vỡ Tổ khí sao? Mau lấy nó ra đi!

Bá Long Thần Chủ ngửa mặt lên trời rít gào một tiếng, phóng thẳng về phía Triệu Phong.

- Cái gì?

Sắc mặt Triệu Phong cả kinh, không ngờ Bá Long Thần Chủ này lại cũng biết chuyện hắn có Mảnh vỡ Tổ khí. Bất quá suy nghĩ một chút, trước đây lúc hắn chiến đấu tại Cực Nhiệt Địa Ngục, đã từng sử dụng qua Mảnh vỡ Tổ khí, những kẻ biết được cũng không ít.

- Nếu như ngươi vẫn không chịu lấy ra, như vậy sẽ không còn cơ hội lấy ra nữa đâu!

Bá Long Thần Chủ cấp tốc tiếp cận Triệu Phong. Cỗ khí tức huyết mạch nghiền ép kia khiến cho toàn thân Triệu Phong cực kỳ khó chịu. Đúng lúc này, bên cạnh Bá Long Thần Chủ chợt xuất hiện một mảnh

sắt vỡ màu đen, tản ra khí tức khủng bố hủy diệt tất cả. Khoảnh khắc mảnh sắt vỡ này xuất hiện, Diệt Thế Long Viêm trong thiên địa cũng đều tụ hội về phía nó. Cỗ uy thế kinh khủng kia, cho dù là Triệu Phong cũng phải kinh hãi không thôi.

- Mảnh vỡ Tổ khí!

Triệu Phong kinh hãi thất thanh. Không sai! Mảnh sắt vỡ màu đen mà Bá Long Thần Chủ vừa lấy ra kia cũng là một kiện Mảnh vỡ Tổ khí, hơn nữa còn là Mảnh vỡ Tổ khí ẩn chứa Pháp tắc Hủy Diệt!

Mảnh vỡ Tổ khí kia rạch một cái trong hư không, phóng xuất ra một đạo quang ba hắc diễm. Những nơi đạo quang ba hắc diễm kia đi qua, ngay cả hư không cũng xuất hiện từng tầng vặn vẹo, bị dính vào từng tia từng tia hắc diễm khủng bố.

Giờ phút này, Triệu Phong cũng không dám bảo lưu lại chút gì nữa, lập tức tế xuất Mảnh vỡ Tổ khí. Khoảnh khắc Mảnh vỡ Tổ khí Thời Gian hệ xuất hiện, một cỗ quang mang hư bạch chậm rãi lan tràn ra bốn phía, áp chế đám hắc diễm trong thiên địa xuống vài phần.

- Thời Gian Phong Trảm!

Triệu Phong huy động Mảnh vỡ Tổ khí, chém mạnh ra một đạo đao nhận tinh bạch thật lớn. Hết thảy mọi thứ phụ cận đạo đao nhận kia đều trở nên cực kỳ chậm chạp. Mà tốc độ của bản thân đạo đao nhận tinh bạch lại nhanh chóng vô cùng, trong nháy mắt đã phóng tới phía trước đạo quang ba hắc diễm kia, hung hăng va chạm mạnh với nhau.

Hai đạo Pháp tắc Thời Gian cùng Hủy Diệt va chạm mạnh với nhau, một cỗ quang ba hắc bạch nhanh chóng lan tràn ra bốn phía xung quanh. Bá Long Thần Chủ không thèm để ý tới cỗ sóng xung kích

này, dựa vào sự cường hãn của Diệt Thế Long Thể, nhanh chóng tiếp cận Triệu Phong.

- Hủy Diệt Long Đằng!

Hắn há miệng ra, một đầu Hắc long dữ tợn gào thét lao ra, oanh kích thẳng về phía Triệu Phong. Đầu Cự long hắc diễm này giống Bá Long Thần Chủ như đúc, thật giống như một cỗ phân thân của hắn vậy. Điểm khác biệt duy nhất chính là, đầu Cự long hắc diễm này là do Diệt Thế Long Viêm áp súc tạo thành.

- Thật mạnh! Diệt Thế Long Tộc cấp bậc Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, cộng thêm Mảnh vỡ Tổ khí, hơn nữa thiên phú chiến đấu, kinh nghiệm, thủ đoạn… của kẻ này cũng đều vượt qua thường nhân!

Tâm thần Triệu Phong cực kỳ căng thẳng.

Mắt thấy đầu Cự long hắc diễm kia đã phóng thẳng tới, phạm vi công kích của nó cực kỳ khổng lồ, khó có thể né tránh, mà Hỗn Thiên Hắc Động sợ rằng khó có thể chống đỡ nổi. Sắc mặt Triệu Phong lộ ra thần sắc kiên định, trong Tả Mâu chợt lóe lên quang mang mộng huyễn.

- Thần Mâu thứ chín sao?

Ánh mắt Bá Long Thần Chủ lóe sáng, bộ dáng có chút mong đợi.

- Mộng Huyễn Hóa!

Trong Tả Mâu Triệu Phong, từng đoàn từng đoàn quang vụ mộng huyễn xoay tròn ra, rót vào hư không thiên địa. Nháy mắt, hết thảy mọi thứ trước mắt hắn cũng bịt kín một tầng thải sắc mộng huyễn, trở nên như mộng như ảo, huyễn thải mỹ lệ. Nhưng lúc này không

phải là thời điểm thưởng thức cảnh sắc, cỗ nguy cơ kia vẫn còn đang tiếp cận.

- Phá!

Ý niệm Triệu Phong tập trung chằm chằm trên thân thể con Cự long hắc diễm trước mặt. Hắn khẽ điểm ra một chỉ, đánh ra một đạo Thần quang Hỗn Nguyên. Thời điểm đạo Thần quang Hỗn Nguyên kia vừa va chạm tới Cự long hắc diễm, toàn thân Cự long hắc diễm cũng giống như một cái bọt biển vậy, đột nhiên biến mất tiêu tán. Mà đạo Thần quang Hỗn Nguyên kia cũng nhanh chóng xuyên qua, biến mất ở phương xa.

- A? Đây chính là năng lực thần kỳ của Thần Mâu thứ chín sao?

Trên mặt Bá Long Thần Chủ lộ ra thần sắc kinh hỉ. Trước đây hắn chưa từng nhìn thấy qua loại năng lực này. Hiện tại tận mắt nhìn thấy, hắn cũng không cách nào lý giải được nguyên lý của loại năng lực này.

- Thần Mâu Phục Chế, Hủy Diệt Long Đằng!

Trong Tả Mâu Triệu Phong ba động ra một cỗ lực lượng Bản Nguyên khổng lồ.

Bá Long Thần Chủ đang phóng nhanh về phía Triệu Phong, đột nhiên chợt dừng lại, Thần thức quét về phía sau. Chỉ thấy sau lưng hắn không biết từ lúc nào đã xuất hiện một con di thiên ngân mâu mộng huyễn, khảm nạm trong thiên địa. Giờ phút này, ngay cả huyết mạch Diệt Thế Long Tộc của hắn cũng cảm giác được một trận áp lực.

Trong con Di Thiên Ngân Mâu kia chợt lan tỏa ra một tầng quang vụ

mộng huyễn. Đột nhiên, từ trong tầng quang vụ mộng huyễn kia chợt bay ra một đầu Hủy Diệt Hắc Long, dương nanh múa vuốt, nhằm thẳng về phía Bá Long Thần Chủ.

- Đây là…

Bá Long Thần Chủ nhất thời ngây ngẩn cả người. Không ngờ Triệu Phong lại thi triển ra chiến kỹ cường đại vừa rồi hắn sử dụng. Nhưng điều đó không có khả năng a! Đây là chiến kỹ huyết mạch của Diệt Thế Long Tộc, Triệu Phong cũng không có Diệt Thế Long Viêm, làm sao có thể thi triển ra được? Nhưng khi nghĩ đến năng lực của Thần Mâu thứ chín, Bá Long Thần Chủ cũng không tiếp tục vướng mắc nữa.

Con Diệt Thế Hắc Long kia trực tiếp đánh thẳng về phía Bá Long Thần Chủ, hắc diễm khôn cùng không ngừng thiêu đốt hắn. Diệt Thế Long Tộc có được Diệt Thế Long Thể cùng Diệt Thế Long Viêm cường đại. Ở một trình độ nhất định, hai loại lực lượng này có thể khắc chế lẫn nhau. Trên thân thể Bá Long Thần Chủ xuất hiện rất nhiều vết rách cháy đen, Diệt Thế Long Viêm vẫn tiếp tục đằng đằng thiêu đốt.

- Hỗn Nguyên Thần Kiếm!

Trong Tả Mâu Triệu Phong lập tức phóng xuất ra một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ. Ngay khoảnh khắc Hỗn Nguyên Thần Kiếm bắn ra, trong Tả Mâu của hắn lại phóng xuất ra vài đạo đồng thuật cường đại, kể cả Lôi Kiếp Đồng Diễm, Địa Bạo Kinh Tinh, Chước Hồn Ma Đồng… Những môn đồng thuật này gần như đã phóng xuất ra toàn bộ trong nháy mắt.

Trước đây cũng đã từng xuất hiện qua loại tình huống này, khi đó Triệu Phong vẫn còn không thể nào lý giải được. Nhưng hiện tại hắn

đã có thể khẳng định, đây cũng là một loại thể hiện của năng lực Mộng Tưởng Thành Chân. Chỉ cần trong lòng hắn nghĩ muốn bức thiết phóng xuất ra đồng thuật, như vậy tốc độ hoàn thành đồng thuật của hắn cũng sẽ trở nên vô cùng nhanh chóng.

Oanh! Phanh! Oành!

Đủ các loại năng lượng cường đại lan rộng ra trên người Bá Long Thần Chủ.

- Thời Gian Phong Trảm!

Mảnh vỡ Tổ khí xuất hiện trong tay Triệu Phong, liên tục huy động lên mấy cái, mấy đạo hư bạch tinh nhận thật lớn mạnh mẽ bùng phát ra.

Bản thân Mảnh vỡ Tổ khí của Bá Long Thần Chủ có ý thức, chủ động phóng xuất ra công kích, nỗ lực giúp chủ nhân chống đỡ. Nhưng một bên là Mảnh vỡ Tổ khí tự mình tiến công, một bên là có khống chế, giữa song phương cũng có sự chênh lệch nhất định.

Quang diễm hắc bạch bùng phát ra, một đạo tinh nhận hư bạch từ trong bay ra, đánh thẳng lên trên người Bá Long Thần Chủ.

- Đi!

Sắc mặt Triệu Phong ngưng đọng, vận chuyển lực lượng Thời Không, trong nháy mắt đã xoay người bỏ chạy. Tuy rằng tạm thời hắn chiếm được ưu thế, nhưng chiến đấu vừa rồi hắn cũng tiêu hao không nhỏ, nhất là ra thi triển Pháp tắc cùng với năng lực của Mộng Huyễn Thần Mâu. Huống hồ Bá Long Thần Chủ có tu vi Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, huyết mạch đứng mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc, nội tình thâm hậu, chưa chắc trong tay không có át chủ bài

gì. Muốn chiến thắng hắn cũng thập phần khó khăn, chỉ sợ phải bỏ ra một cái giá cực lớn!

- Khốn kiếp! Hắn vậy mà có thể bỏ chạy!

Bá Long Thần Chủ ngửa mặt lên trời gào thét. Một đạo Thời Gian Phong Trảm cuối cùng đã đánh trúng hắn, lực lượng Pháp tắc Thời Gian vẫn còn tác dụng lên người hắn, khiến cho tốc độ khôi phục thương thế, tư duy, động tác của hắn cũng đều chậm lại. Bằng không, Triệu Phong cũng không có khả năng dễ dàng toàn thân trở ra như vậy.

Nhưng lúc này bản thân Bá Long Thần Chủ cũng thụ thương không nhẹ, cho dù có đuổi kịp, phần thắng cũng không lớn. Quan trọng hơn chính là Triệu Phong có được Mảnh vỡ Tổ khí Thời Gian hệ, hắn muốn đuổi theo chỉ sợ cũng đuổi không kịp.

Chương 1467: Thần Quốc của Triệu Phong

Lần đầu giao phong với Thần Mâu thứ chín, Bá Long Thần Chủ đã thất thủ.

- Không! Ta làm sao có thể thất bại?

Sắc mặt Bá Long Thần Chủ xuất hiện một chút hoảng hốt, tựa hồ như nghĩ tới chuyện đáng sợ gì.

Từng tầng từng tầng không gian sóng gợn lấy Bá Long Thần Chủ làm trung tâm, bắt đầu xoay tròn ra. Dần dần, những vòng xoáy không gian kia càng ngày càng nhỏ lại, nhưng không gian ba động lại càng lúc càng mãnh liệt. Sau một khắc, thân hình Bá Long Thần Chủ đã biến mất cùng với những vòng xoáy không gian kia.

Thi triển Không Gian Na Di, Bá Long Thần Chủ rất nhanh đã trở lại thế lực ẩn tàng Nghịch Ma Điện trong Sơn cốc Thê Quỷ tại Cổ Lũng Vực.

Trong mật điện, không khí vô cùng trầm lặng. Tất cả các thành viên đều biết Bá Long Thần Chủ đã thất bại. Đương nhiên, trong lòng bọn chúng cũng vô cùng ngạc nhiên. Với thực lực của Bá Long Thần Chủ, làm sao lại có thể thất bại?

- Mở rộng mạng lưới tình báo cho ta! Có bất kỳ tin tức gì của Triệu Phong, lập tức báo cho ta biết!

Bá Long Thần Chủ cắn răng nghiến lợi nói.

- Vâng!

Trong đại điện, vài gã thành viên phụ trách tình báo lập tức đáp.

Đúng lúc này, trong Không gian Trữ vật của Bá Long Thần Chủ đột nhiên truyền đến ba động khác thường. Sắc mặt hắn khẽ biến, lấy ra một cái lệnh bài tám cạnh phong cách cổ xưa. Khoảnh khắc lệnh bài này vừa xuất hiện, sắc mặt những thành viên còn lại nhất tề chấn động, quỳ một chân xuống, bộ dáng thành kính triều bái.

Trong lệnh bài ba động ra lưu quang thải sắc hỗn loạn, hình thành một mảnh quang vụ mông lung. Trong quang vụ mông lung kia có một thân ảnh cao lớn vĩ ngạn mơ hồ.

- Hộ pháp đại nhân!

Vẻ mặt Bá Long Thần Chủ cung kính, nhưng trong lòng lại vô cùng khủng hoảng.

- Ngươi thất bại rồi?

Một đạo thanh âm lãnh đạm từ trong đó truyền ra. Lời này vừa nói ra, không chỉ có Bá Long Thần Chủ, tất cả những cường giả khác trong đại điện đều câm như hến, toàn thân toát ra mồ hôi lạnh, phảng phất như đã cảm thụ được tử vong sắp sửa ập xuống vậy.

- Thỉnh cho ta thêm một cơ hội nữa! Ta nhất định sẽ trong thời gian ngắn nhất bắt được Triệu Phong!

Thần sắc Bá Long Thần Chủ kinh hoảng, vội vàng nói.

- Được! Cho ngươi thêm một cơ hội lập công chuộc tội!

Đạo thanh âm mơ hồ kia vẫn không chút ba động, bình thản nói. Bá Long Thần Chủ cùng tất cả cường giả trong Nghịch Ma Điện đều khẽ thở phào nhẹ nhõm.

- Thiên Thần Sứ đã xuất động, ngươi cần phải toàn lực hiệp trợ!

Sau khi đạo thân ảnh trong quang vụ mông lung truyền ra đạo thanh âm này, liền biến mất tiêu tán không còn.

- Thiên Thần Sứ!

Ánh mắt các thành viên còn lại trong đại điện nhất thời co rụt lại, tựa hồ nghĩ đến chuyện tình kinh khủng gì đó.

- Không ngờ ngay cả Thiên Thần Sứ cũng xuất động!

Bá Long Thần Chủ hít sâu một hơi. Thiên Thần Sứ chính là cường giả đỉnh cao trong thế lực to lớn kia, nếu không có sự tình gì trọng đại, thông thường cũng sẽ không hiển lộ trên thế gian. Nhưng lần này, ngay cả Thiên Thần Sứ cũng xuất động!

- Triệu Phong, ta xem lần này ngươi chạy chỗ nào?

Ánh mắt Bá Long Thần Chủ lộ ra hung quang, thân ảnh biến mất trong một tầng Long viêm xích hắc sắc.

o0o

Bên kia, Triệu Phong vừa mới toàn thân trở ra, sau khi phi hành một đoạn xa cũng không tìm thấy Hạ Hầu Vũ cùng Hàn Ngưng Nhi. Vì vậy, Triệu Phong quyết định dùng Tâm Linh Truyền Tống quay trở về Linh Tộc.

Hắn khoanh chân ngồi giữa hư không, sau đó tiến vào giấc ngủ. Lần này, địa phương trong lòng hắn nghĩ tới là chỗ ở của hắn tại Linh Tộc. Sử dụng Tâm Linh Truyền Tống, một khi cảnh tượng của địa điểm mục tiêu phát sinh thay đổi, như vậy sẽ không thể nào thành công. Hắn tin tưởng, chỗ ở của chính mình hẳn là cũng không có biến động gì.

o0o

Linh Tộc, trong một tòa cung điện tại khu vực Đệ tử Hạch tâm đột nhiên xuất hiện một đoàn quang trạch mộng huyễn vặn vẹo. Sau đó, trong đó xuất hiện một đạo nhân ảnh.

- Đã trở về!

Triệu Phong mở mắt ra, trong lòng có chút kinh hỉ.

Sau đó, hắn rời khỏi nơi ở, đi tới Cấm địa Linh Tộc, báo tin cho Nhị Trưởng lão. Dù sao, bản thân hắn cũng đã rời khỏi Linh Tộc một đoạn thời gian rất lâu.

- Triệu Phong, ngươi đã trở về!

Nhị Trưởng lão vô cùng kinh hãi. Từ khi hắn nghe được tin đồn có quan hệ với Triệu Phong cùng Thần Mâu thứ chín, trong lòng hắn vẫn luôn thập phần lo lắng.

Bát Đại Thần Mâu trong Thần vực Man Hoang, ở trong mắt thế nhân đều là biểu tượng của Thần Vương Chúa Tể, cường giả chí cao của Thần vực Man Hoang. Nhưng Thần Mâu thứ chín mới xuất hiện này vẫn còn chưa trưởng thành đến tình trạng đó. Dưới tình huống như vậy, rất nhiều thế lực sẽ lựa chọn lôi kéo, kết giao với Triệu Phong.

Nhưng càng nhiều thế lực hơn, có lẽ sẽ lựa chọn xuất thủ cướp đoạt Thần Mâu thứ chín!

Có được Thần Mâu thứ chín, ở trình độ nhất định chính là tương đương với có được khả năng trở thành Thần Vương. Cái này đối với tất cả mọi người đều có sự hấp dẫn cực lớn, đặc biệt là các Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, Tam Trọng Thiên. Trước đây, sau khi Triệu Phong đột nhiên mất tích, Nhị Trưởng lão cũng đã từng cho rằng Triệu Phong đã chết dưới độc thủ của người khác. Nhưng cũng may, hiện tại Triệu Phong đã bình yên trở về.

- Vũ Phỉ thế nào rồi?

Triệu Phong thân thiết hỏi.

- Sau khi nàng biết được chuyện này, lại càng thêm liều mạng nỗ lực tu luyện, nói cái gì muốn bảo vệ ngươi!

Nhị Trưởng lão lắc đầu mỉm cười.

Trong lòng Triệu Phong cũng cảm thụ được một cỗ tình cảm ấm áp, khẽ mỉm cười. Để lộ ra tin tức Thần Mâu thứ chín, quả thật là một đại phiền toái. Ví dụ như Bá Long Thần Chủ kia, hạ thủ với Triệu Phong chính là vì thèm muốn Thần Mâu thứ chín của hắn. Loại chuyện như thế này, sau này tuyệt đối sẽ có không ít.

Triệu Phong hiện tại có thể nói chính là một đại phiền toái, một gã tai tinh, hoặc là người gặp người sợ, hoặc là người người cướp giật. Nhưng Triệu Vũ Phỉ lại lo lắng tới nỗi lo của Triệu Phong, nghĩ cố gắng trở nên cường đại, cùng nhau gánh chịu với Triệu Phong.

- Thần Mâu thứ chín, ai cũng đừng mơ tưởng cướp đi!

Ánh mắt Triệu Phong kiên định. Đạt được Thần Mâu thứ chín, quả thật chính là kỳ ngộ lớn nhất trong đời hắn, nhưng cũng vì nó mà hắn phải gánh chịu phiêu lưu.

- Ta cần phải cường đại hơn! Đến lúc đó, tất cả mọi người cũng sẽ không dám đánh chủ ý với Thần Mâu thứ chín nữa!

Trong lòng Triệu Phong bắt đầu thiêu đốt lên chiến ý. Vì tính mạng của chính mình, hắn nhất định phải cấp tốc trưởng thành. Nhị Trưởng lão nói không sai, những kẻ khát vọng Thần Mâu thứ chín, không chỉ có Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, còn có Thần Chủ Tam Trọng Thiên!

- Trưởng lão, Linh Tộc có công pháp tu luyện từ Thần Chủ Nhất Trọng Thiên trở lên không?

Triệu Phong dò hỏi. Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết tối đa chỉ có thể tu luyện tới Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, tuy rằng không cần có công pháp, hắn cũng có thể chậm rãi gia tăng tu vi, hoặc là tự nghĩ ra công pháp mới, chậm rãi lục lọi. Nhưng biện pháp này hao phí thời gian quá lâu, nghiêm trọng trở ngại mục tiêu Triệu Phong muốn nhanh chóng trưởng thành.

- Trong Linh Tộc thật ra cũng có một bộ công pháp có thể tu luyện tới Thần Chủ Tam Trọng Thiên, nhưng chỉ thích hợp cho huyết mạch Linh Tộc!

Nhị Trưởng lão lắc đầu.

Đối với kết quả này, Triệu Phong cũng không quá ngoài ý muốn. Cường giả Thần Chủ ít như vậy, ở trình độ nhất định cũng do nguyên nhân không có công pháp thích hợp. Dù sao, công pháp thích hợp với chính mình quá khó tìm, mà những công pháp không thích hợp,

lại sẽ ảnh hưởng tới tiềm lực tương lai.

Sau khi nói chuyện phiếm vài câu, Triệu Phong quay trở lại chỗ ở của mình. Giai đoạn hiện tại, Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết vẫn có thể đủ chống đỡ hắn tiếp tục tu luyện.

Trong Trường bào Thời Không, Triệu Phong tiến nhập trạng thái bế quan. Hắn vừa mới đột phá Thần Chủ, tuy rằng căn cơ củng cố, nhưng vẫn còn có chút gấp gáp.

Trong Trường bào Thời Không, thời gian ba năm trôi qua rất nhanh. Trong khoảng thời gian này, Triệu Phong cũng đều đang củng cố tu vi lực lượng của mình. Trong cơ thể, trên tòa Thần đàn hôn ám kia phủ đầy những hoa văn kỳ dị, thỉnh thoảng lại hiện lên một tia quang trạch sáng ngời. Lúc này, Thần đàn của Triệu Phong so với lúc mới đột phá đã kiên cố hơn rất nhiều.

Đúng lúc này, Triệu Vũ Phỉ tìm tới.

- Phong ca, ngươi không có việc gì chứ? Thật sự tốt quá!

Triệu Vũ Phỉ trực tiếp nhào tới, mặt ngọc dán lên trước ngực Triệu Phong. Lúc còn ở Đại Lục Vực, nàng đã từng hoài nghi thân phận Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong. Nhưng sau khi đi tới Thần vực Man Hoang, biết rõ sự cường đại của Thần Mâu, nàng liền bỏ đi suy nghĩ này. Nhưng không ngờ tới, cuối cùng Triệu Phong thật sự có được Thần Mâu thứ chín!

- Không bao lâu nữa, ta sẽ có thể đạt tới Bán Bộ Thần Chủ! Cộng thêm Thiên Hư Thần Nguyên Sâm, nhất định có thể đột phá Thần Chủ rồi!

Triệu Vũ Phỉ nghiêm túc nói. Hiện tại nàng đã là Cổ Thần Cửu giai

Đỉnh phong, nhưng bấy nhiêu vẫn xa xa không đủ. Nàng bức thiết muốn nhanh chóng đề thăng cảnh giới tu vi, có thể giúp được Triệu Phong.

- Không cần vội vàng như vậy! Ta sẽ tự bảo vệ tốt chính mình!

Triệu Phong ôm thật chặt mỹ nhân trong ngực, đấu chí trong lòng càng thêm mãnh liệt.

Trước mắt, tin tức hắn trở về vẫn được bảo mật nghiêm ngặt, vẫn chưa lan truyền ra ngoài, cho nên Triệu Phong cũng hạn chế ra ngoài. Mà Triệu Vũ Phỉ cũng chỉ lưu lại ở chỗ của hắn một thời gian ngắn đã lập tức trở về, tiếp tục bế quan tu luyện.

- Kế tiếp, đã có thể bắt đầu đắp nặn Thần Quốc rồi!

Triệu Phong tiếp tục bế quan tu luyện.

Thần Quốc, chỉ có những Thần Chủ có được Pháp tắc mới có thể đắp nặn ra. Không gian của Thần Quốc cực kỳ phù hợp với Thần vực Man Hoang, thậm chí một vài khu vực đặc thù cũng có thể trồng trọt các loại thiên tài địa bảo, nuôi nấng kỳ trân Dị thú… Không gian Thần Quốc cứng rắn vô cùng, cường giả Thần Chủ cùng đẳng cấp cũng khó có thể cứng rắn xông vào.

Nếu nói Thần đàn là nguồn suối lực lượng của Thần Chủ, như vậy Thần Quốc chính là nguồn suối thứ hai. Trong Thần Quốc có thể chứa đựng lực lượng, cung cấp cho sử dụng. Đồng dạng, nếu như một Thần Quốc cường hãn, cũng có thể xem như là thủ đoạn chiến đấu. Chỉ là Thần Chủ bình thường, nếu không gặp phải nguy cơ sinh tử, cũng sẽ không lấy Thần Quốc ra mà chiến đấu. Đắp nặn Thần Quốc vô cùng gian nan, mỗi vị Thần Chủ cũng đều phải tốn hao thời gian cùng giá cả thật lớn mới có thể đắp nặn mà thành.

- Tài nguyên trong tay ta đã đủ để ta đắp nặn ra một cái Thần Quốc, nhưng phương diện thời gian…

Triệu Phong thoáng trầm ngâm. Theo như hắn biết, Thần Chủ bình thường muốn đắp nặn Thần Quốc đều phải cần mấy ngàn năm, thậm chí vạn năm. Khoảng thời gian này đối với Thần Chủ bình thường mà nói cũng không coi vào đâu, nhưng đối với Triệu Phong mà nói, lại là cực kỳ lâu dài dằng dặc.

Đột nhiên, Triệu Phong chợt nhớ tới Đấu giá hội Thần Quốc trước đây. Lúc trước, trong đó có bán đấu giá một cái Thần Quốc, đã đấu giá được một cái giá cao một ngàn một trăm vạn Thần tinh Thượng phẩm. Đó là bởi vì cái Thần Quốc này có thể trực tiếp luyện hóa thành Thần Quốc của chính mình, tuy rằng độ phù hợp không cao lắm, nhưng lại có thể tiết kiệm được đại lượng thời gian cùng một đám lớn tài nguyên.

- Trực tiếp luyện hóa Thần Quốc, so với đắp nặn ra Thần Quốc thì đơn giản hơn nhiều!

Triệu Phong không khỏi suy tư. Hiện tại Thần tinh Thượng phẩm trong tay hắn cũng có không ít, hoặc là có thể suy nghĩ, tìm cách mua một cái Thần Quốc. Bất quá, muốn gặp được Thần Quốc thích hợp với chính mình thật sự quá khó khăn.

- Hửm? Mộng Cảnh Thái Cổ có tính là Thần Quốc không?

Triệu Phong đột nhiên nhớ tới, trong Thần Linh Nhãn của hắn cũng có một phiến không gian đặc thù. Mộng Cảnh Thái Cổ tương liên với Mộng Huyễn Thần Mâu, không thể nghi ngờ là rất thích hợp với Mộng Huyễn Thần Mâu. Hơn nữa, kết cấu của Mộng Cảnh Thái Cổ cũng không giống với những không gian bình thường, kết cấu của nó

không chênh lệch bao nhiêu với Thần vực Man Hoang. Bất quá, trước đây Triệu Phong từng tiến nhập qua Thần Quốc Quang Tộc, Mộng Cảnh Thái Cổ so với Thần Quốc Quang Tộc tựa hồ còn lớn hơn rất nhiều.

- Thử một lần xem!

Nghĩ đến điểm này, trong lòng Triệu Phong có chút kích động, quyết định trước thử một chút. Nếu như thật sự có thể luyện hóa Mộng Cảnh Thái Cổ thành Thần Quốc của chính mình, như vậy cái Thần Quốc này vừa thích hợp với chính mình, không cần lo lắng cho tiềm lực tương lai, cũng có thể tiết kiệm được đại lượng thời gian.

Thân hình Triệu Phong biến mất, tiến vào trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

o0o

Lãnh địa Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, Triệu Phong tiến nhập bế quan. Ý chí linh hồn của hắn rời khỏi thân thể, dung nhập vào trong thiên địa. Giờ phút này, Triệu Phong cảm giác tất cả mọi thứ trong phương viên mấy mươi vạn dặm cũng đều nằm trong lòng bàn tay của chính mình. Trong phạm vi này, hắn muốn giết bất luận kẻ nào, chỉ cần một cái ý niệm trong đầu là được.

Ý chí đồng lực của hắn tuôn ra, hợp làm một thể với ý chí linh hồn, hóa thành một cái Di Thiên Ngân Mâu to lớn khôn cùng. Lúc này, cỗ cảm giác chưởng khống tất cả kia lại càng thêm mãnh liệt hơn. Phạm vi của nó cũng tăng lớn lên gấp mấy chục lần.

- Có thể a!

Trong lòng Triệu Phong có một loại cảm giác mãnh liệt.

Chương 1468: Phần Thiên Hải

- Có thể a!

Trong lòng Triệu Phong có một loại cảm giác mãnh liệt. Thời điểm khi hắn thôi động Mộng Huyễn Thần Mâu dung nhập vào thiên địa của Mộng Cảnh Thái Cổ, hắn cảm giác được giữa Mộng Cảnh Thái Cổ với Mộng Huyễn Thần Mâu có một mối liên hệ vi diệu nào đó. Hiện tại, phạm vi hắn chưởng khống đối với Mộng Cảnh Thái Cổ không chỉ tăng lên gấp mấy chục lần, thậm chí hắn còn có thể cảm giác được những địa phương càng xa xôi hơn. Chỉ bất quá lực chưởng khống không mạnh mà thôi.

- Nếu muốn luyện hóa Mộng Cảnh Thái Cổ, bắt tay vào từ phương diện Mộng Huyễn Thần Mâu này hẳn là dễ dàng hơn một chút!

Triệu Phong suy ngẫm trong chốc lát, đưa ra phán đoán. Hắn lập tức đứng dậy bay về phía địa phương càng sâu hơn trong Mộng Cảnh Thái Cổ. Mãi cho đến khi trên đường gặp phải không ít chủng tộc Thái Cổ cấp Thần Chủ cường đại, Triệu Phong mới giảm tốc độ lại.

Thời điểm hắn bay qua một mảnh sơn cốc băng giá, nhiệt độ trong sơn cốc chợt giảm mạnh xuống.

- Nhân loại, lại dám xông vào lãnh địa của ta!

Một đạo thanh âm lạnh lẽo âm sâm từ trong đám sương mù mông lung lạnh lẽo truyền ra. Cỗ khí tức băng hàn này trực tiếp xâm nhập vào linh hồn Triệu Phong. Trong nháy mắt, trong Lôi Hồn Thể của Triệu Phong dâng lên một tầng hoa văn lôi điện, lực lượng Hàn Băng

kia trực tiếp bị đập nát sạch sẽ.

Đúng lúc này, một đạo quỷ ảnh màu xám trắng chợt xuất hiện ở trước mặt Triệu Phong.

- Chủng tộc bài danh bốn mươi bốn trong Thái Cổ Vạn Tộc, Băng Hồn Tộc!

Triệu Phong liếc mắt liền nhận ra chủng tộc Thái Cổ trước mắt. Băng Hồn Tộc, cùng loại với Cổ Hồn Tộc cũng là một chủng tộc Hồn đạo. Trong Linh hồn thể của chủng tộc này ẩn chứa lực lượng Hàn Băng, công kích phòng ngự gồm nhiều mặt. Lúc này, tu vi con Băng Hồn Tộc trước mặt này là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, công kích Hồn đạo của nó thậm chí còn có thể uy hiếp Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong.

- Cút!

Ý chí linh hồn của Triệu Phong phóng ra, dung nhập vào trong Mộng Cảnh Thái Cổ. Giờ phút này, toàn bộ phiến thiên địa này đều bị Triệu Phong chưởng khống. Dưới sự hỗ trợ của lực lượng thiên địa, thực lực của Triệu Phong gia tăng lên gấp bội, mà cường giả Băng Hồn Tộc kia lại bị áp chế thật lớn.

Một cỗ ý chí linh hồn cường đại trùng kích thẳng ra, cường giả Băng Hồn Tộc kia liền bị đánh bay ra khỏi mảnh sơn cốc này.

- Liền ở nơi này luyện hóa Thần Quốc, đắp nặn hạch tâm Thần Quốc a!

Sau khi quyết định như vậy, ý chí đồng lực trong cơ thể hắn liền lan tỏa ra, dung hợp với ý chí linh hồn, hình thành nên một con Di Thiên Chi Mâu. Triệu Phong điều động Thần lực trong Thần đàn, dung hợp

lực lượng linh hồn, xâm nhập vào trong không gian thiên địa.

- Thật dễ dàng!

Sắc mặt Triệu Phong lộ ra thần sắc kinh dị. Luyện hóa Thần Quốc mặc dù thời gian hơi ngắn hơn, như đó là chỉ ngắn hơn so với việc đắp nặn Thần Quốc mà thôi. Nhưng vừa rồi Triệu Phong lại phát hiện, Thần lực cùng hồn lực của hắn phi thường dễ dàng xâm nhập vào trong phiến không gian này, cũng dễ dàng dung hợp cùng một chỗ với nó.

- Tiếp tục!

Triệu Phong vô cùng kinh hỉ, lập tức tiếp tục luyện hóa. Tuy rằng quá trình luyện hóa này tương đối dễ dàng, nhưng diện tích của Mộng Cảnh Thái Cổ so với những Thần Quốc bình thường còn lớn hơn rất nhiều.

Những ngày kế tiếp, hắn vẫn ở lại nơi này tiếp tục luyện hóa Mộng Cảnh Thái Cổ. Quá trình luyện hóa có yêu cầu khá cao đối với khống chế lực lượng linh hồn, bản thân nó cũng là một sự tôi luyện đối với ý chí linh hồn.

Nửa năm trôi qua, ý chí linh hồn của Triệu Phong đã thuận lợi đạt tới Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong. Mà khu vực hắn luyện hóa gần như đạt tới một phần mười toàn bộ Mộng Cảnh Thái Cổ. Toàn bộ khu vực một phần mười này cũng đều nằm trong sự chưởng khống của hắn.

Triệu Vạn lại dẫn đại quân Mộng Cảnh Thái Cổ đi tới chỗ này, một lần nữa xây dựng địa bàn. Khu vực mà Triệu Phong đã luyện hóa này, tương đối mà nói cũng coi như là khu vực trung tâm trong Mộng Cảnh Thái Cổ, phương diện nguyên khí thiên địa cùng tài nguyên so

với địa phương trước đây thì tốt hơn rất nhiều. Đồng thời, Triệu Phong cũng dự định kiến tạo hạch tâm Thần Quốc ở tại chỗ này.

Hai năm sau, Mộng Cảnh Thái Cổ trên cơ bản đã luyện hóa được phân nửa. Một ngày này, Triệu Phong đình chỉ luyện hóa, tạm nghỉ ngơi trong chốc lát. Liên tục không ngừng sử dụng hồn lực luyện hóa Mộng Cảnh Thái Cổ, cũng có ảnh hưởng thật lớn đối với tâm thần.

Thời điểm đình chỉ luyện hóa, Triệu Phong liền tiến hành sưu tầm bảo vật trong khu vực hắn đã thành công luyện hóa. Hắn đem một vài những truyền thừa hơi lớn một chút, toàn bộ chiếm thành của mình. Những truyền thừa còn lại gần như không có cái Triệu Phong mà cần, nhưng có thể để lại cho đại quân Mộng Cảnh Thái Cổ của hắn sử dụng, tôi luyện, gia tăng lên thực lực của bọn họ. Đối với một vài trân tài thiên địa, Triệu Phong cũng bắt đầu phân chia khu vực, tiến hành gieo trồng, bồi dưỡng.

Lại qua mấy ngày, Triệu Phong rời khỏi Mộng Cảnh Thái Cổ, quay trở lại Linh Tộc.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Hắn phát giác, bầu không khí trong toàn bộ Linh Tộc cũng có chút cổ quái. Triệu Phong liền đi tới Cấm địa, tìm Nhị Trưởng lão.

- Tin tức ngươi đã trở lại Linh Tộc, chắc là đã truyền ra ngoài rồi…

Nhị Trưởng lão thở dài một tiếng.

Hóa ra, tin tức Triệu Phong đã trở lại Linh Tộc, không biết bằng cách nào, vẫn bị một vài tổ chức tình báo điều tra được. Trong Tử Linh Vực, kể cả mấy Đại Vực phụ cận, ở ngoài mặt, trong âm thầm đều có rất nhiều thế lực quan tâm tới chuyện này. Bọn chúng cũng không

dám ở ngoài sáng trực tiếp tấn công Linh Tộc, nhưng lại trong âm thầm làm ra một chút chuyện mờ ám, ví dụ như mưu sát đệ tử Linh Tộc xuất môn, điều tra những tin tức tình báo có quan hệ tới Triệu Phong. Thậm chí trong khoảng thời gian ngắn đã có không ít cường giả âm thầm xâm vào Linh Tộc điều tra. Linh Tộc đã phát giác ra không ít kẻ như vậy, nhưng cũng có thể còn có một vài kẻ mà Linh Tộc không thể phát hiện ra.

Sắc mặt Triệu Phong vô cùng âm trầm, cũng không nói gì. Nếu cứ tiếp tục như vậy, Linh Tộc sẽ từng chút từng chút một tiêu hao, suy yếu xuống. Thậm chí sau khi yếu xuống tới một trình độ nhất định, có khả năng sẽ phát sinh những biến cố thật lớn. Linh Tộc vừa mới trải qua một trận đại chiến, thật vất vả mới khôi phục nguyên khí, đồng thời không ngừng phát triển. Nếu cứ tiếp tục như vậy, cho dù các thế lực khác không động thủ, thì Liệt Kim Tộc cũng sẽ ra tay.

- Nhị Trưởng lão, qua một thời gian nữa, ta sẽ ra ngoài lịch luyện một hồi!

Triệu Phong kiên định nói.

- Triệu Phong, ngàn vạn lần không được! Ngươi rời khỏi Linh Tộc, sẽ rất nguy hiểm!

Sắc mặt Nhị Trưởng lão khẽ biến. Triệu Phong là người của Linh Tộc, hơn nữa hắn lại có được Thần Mâu thứ chín, một khi thuận lợi trưởng thành, ngày sau nhất định sẽ là một vị Thần Vương Chúa Tể. Cộng thêm mối quan hệ giữa Triệu Vũ Phỉ cùng Triệu Phong, cho dù Linh Tộc không thể nhờ vậy mà trở thành Thánh địa, nhưng cũng có thể đạt được những lợi ích thật lớn. Cho nên thái độ của Linh Tộc chính là tận lực bảo hộ Triệu Phong.

Nhưng Linh Tộc lại không thể bảo vệ nổi Triệu Phong!

Nhị Trưởng lão cũng nhìn ra được, Triệu Phong chính là không muốn liên lụy tới Linh Tộc, mới đưa ra quyết định này.

- Bất luận một vị cường giả nào, con đường mà hắn đi qua, nhất định cũng phải tràn ngập chông gai, máu tươi đầm đìa!

Triệu Phong bình tĩnh bình thản nói. Hắn không có khả năng vẫn luôn ở lại trong Linh Tộc, hơn nữa cường giả chân chính cũng không phải là bế quan sẽ thành, mà là phải chém giết mới thành! Ngoài kia có vô số người muốn đoạt Thần Mâu thứ chín của hắn, như vậy Triệu Phong cũng sẽ không khách khí. Những kẻ muốn đoạt Thần Mâu của hắn cũng sẽ có thể trở thành đá kê chân của hắn, giúp hắn càng thêm cấp tốc trưởng thành, cường đại hơn.

- Còn nữa, ta cũng phải đi tìm lại Linh sủng của ta!

Triệu Phong cũng có chút bất đắc dĩ. Trước đây, khi Thần Mâu của hắn thức tỉnh, đã lâm vào ngủ say. Chính mình thì sử dụng năng lực Tâm Linh Truyền Tống quay về Đại Lục Vực, lại để lạc mất Tiểu tặc miêu. Tiểu tặc miêu thân là Thiên Cơ Miêu, nếu để những người biết rõ bí mật của Thiên Cơ Miêu phát hiện ra, cũng sẽ phải đối mặt nguy hiểm. Đương nhiên, Triệu Phong thật ra lại cảm thấy, với sự xảo trá của nó, con tặc miêu này so với chính mình khẳng định trôi qua tốt hơn rất nhiều.

- Thôi được! Ngươi một đường nhất định phải cẩn thận a!

Nhị Trưởng lão cũng không thể phản bác lý do của Triệu Phong nữa, thậm chí trong lòng cũng có chút bội phục tâm thái của Triệu Phong.

o0o

Sau khi quay lại chỗ ở, thu thập mọi thứ một phen, Triệu Phong liền âm thầm rời khỏi Linh Tộc. Với cấp bậc hiện tại của Triệu Phong, trừ phi là cường giả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên sở trường Hồn đạo hoặc là Không Gian hệ, bằng không sẽ không ai có thể phát hiện ra hành tung của hắn. Rất rõ ràng, không có khả năng có Thần Chủ Nhị Trọng Thiên ẩn nấp ở phụ cận Linh Tộc, đích thân giám thị nơi này, cho nên Triệu Phong liền thập phần thuận lợi rời khỏi Linh Tộc, không người nào phát hiện ra.

Sau khi Triệu Phong rời đi được một tháng, Nhị Trưởng lão mới tiết lộ ra tin tức Triệu Phong đã rời đi. Đương nhiên, đây cũng là do Triệu Phong bày mưu đặt kế. Sau khi tung tin tức này ra ngoài, các động thái nhằm vào Linh Tộc của các thế lực khác liền giảm bớt rất nhiều.

Ba tháng sau, Triệu Vũ Phỉ xuất quan. Sau khi nàng biết được Triệu Phong đã rời khỏi Linh Tộc, liền quyết định cũng ra ngoài ma luyện. Tuy Nhị Trưởng lão đã cật lực khuyên can, nhưng vẫn như cũ không thành công. Đây là bởi vì Triệu Vũ Phỉ bảo đảm, nàng không phải đi tìm Triệu Phong, mà là ra ngoài tiến hành ma luyện.

o0o

Triệu Phong đã rời khỏi Linh Tộc được ba năm, những tin tức liên quan tới tung tích của hắn vẫn luôn xuất hiện ở khắp nơi, nhưng là thật hay giả cũng không ai biết được.

Thiên Hà Vực, một địa phương Cấm kỵ có độ nguy hiểm cực cao, Phần Thiên Hải. Đập vào mắt mọi người, trên trời dưới đất toàn bộ đều là hỏa diễm kim hồng sắc, phảng phất như toàn bộ thiên địa cũng đang thiêu đốt hừng hực. Bất luận ngoại vật gì tiến vào trong đó cũng sẽ bị hỏa diễm khôn cùng thôn phệ mất.

Nghe đồn, năm xưa từng có một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên tiến

nhập Phần Thiên Hải, nhưng bị Yêu Thần cấp Thần Chủ tập kích, tuy rằng cuối cùng hắn đã đánh chết được con Yêu Thần kia, nhưng chính mình lại bị hỏa diễm hoàn toàn ăn mòn, cả người không ngừng thiêu đốt, không thể nào dập tắt được hỏa diễm, cuối cùng hóa thành một bộ phận của Phần Thiên Hải.

Một ngày này, một gã thanh niên ngân phát, vẻ mặt bình thản tiến vào Phần Thiên Hải. Kẻ này, chính là Triệu Phong!

Sau khi rời khỏi Linh Tộc, hắn đã lần lượt đi thăm dò những Cấm địa nguy hiểm cấp Thần Chủ trong các Đại Vực. Những Cấm địa nguy hiểm loại này thông thường người ở thưa thớt, khả năng có kẻ phát hiện ra tung tích của hắn cũng ít hơn, mà Triệu Phong lại có thể dùng những nguy hiểm trong các Cấm địa này để tôi luyện thực lực chính mình.

Ba năm nay, hắn đã tổng cộng đi qua năm chỗ Cấm địa nguy hiểm cấp Thần Chủ. Có một chỗ Cấm địa tên là Huyết Linh Ngục, là địa phương có độ nguy hiểm cao nhất trong số đó. Triệu Phong không điều tra rõ tình hình cụ thể, mạnh mẽ xông vào trung tâm Huyết Linh Ngục, liền bị Huyết Thần vô cùng vô tận điên cuồng tấn công. Trong đó thậm chí còn xuất hiện Huyết Thần cấp Thần Chủ Tam Trọng Thiên nữa, khiến cho Triệu Phong phải thi triển ra thủ đoạn cường đại mới có thể rút đi.

Sau khi trải qua kinh nghiệm lần đó, Triệu Phong thu hồi lại lòng khinh thường. Toàn bộ Thần vực Man Hoang vô cùng to lớn, trong đó thậm chí không thiếu những tuyệt địa mà ngay cả Thần Vương cũng không dám tùy tiện xông vào.

Trong biển lửa kim hồng sắc, Triệu Phong chậm rãi tiến về phía trước. Hiện tại hắn cũng không chú trọng luyện thể, bởi vậy ảnh hưởng của Phần Thiên Hải này đối với hắn vẫn là rất lớn.

- Loại hỏa diễm này, có chút đặc thù…

Triệu Phong cảm thụ một chút hỏa diễm kim hồng sắc trong Phần Thiên Hải, không khỏi lâm vào trầm tư. Loại hỏa diễm này thập phần cường đại, thậm chí mang đến cho hắn một loại cảm giác hơi chút quen thuộc.

Thiên địa viễn phương đột nhiên truyền đến một cỗ ba động cực nóng cường liệt. Trong hỏa lãng ba động, một đầu hỏa điểu kim sắc bỗng nhiên phóng ra. Tại Phần Thiên Hải này, những sinh vật sinh trưởng trong đó không thể nghi ngờ là có thể phát huy ra lực lượng cường đại nhất. Giờ phút này, hỏa diễm thiên địa bốn phía phảng phất như trở nên hung mãnh hơn mấy lần, mang đến áp lực vô cùng to lớn cho Triệu Phong.

- Hỗn Nguyên Thần Kiếm!

Triệu Phong ngưng tụ ra một thanh trường kiếm thâm ngân rộng rãi, quần đấu cùng một chỗ với nó. Mục đích của hắn chính là tôi luyện bản thân, cho nên Triệu Phong thường xuyên tự tạo ra thêm hạn chế cho chính mình, nhằm tạo thành hiệu quả điều kiện tôi luyện tốt nhất.

Hỗn Nguyên Thần Kiếm uy năng cường đại của Triệu Phong chém mạnh lên trên hỏa điểu kim sắc. Tu vi của con hỏa điểu kia là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, ở trong Phần Thiên Hải có thể phát huy ra thực lực rất mạnh. Nhưng Triệu Phong vẻn vẹn chỉ dựa vào Hỗn Nguyên Thần Kiếm đã chiếm được ưu thế áp đảo, đây cũng là hiệu quả những năm ma luyện gần đây của hắn.

- Hửm?

Đúng lúc này, Triệu Phong đột nhiên phát hiện ra một tia dị thường.

Ngay lập tức, xung quanh hắn liền xuất hiện một tầng hỗn nguyên loạn lưu, bao phủ diện mạo của hắn vào bên trong. Đột nhiên, phía bên phải biển lửa, chợt nhảy ra một đạo quang ảnh hồng sắc.

- Chết đi!

Quang ảnh hồng sắc kia phóng tới trước mặt Triệu Phong, đánh ra một đạo cự chưởng hỏa diễm thật lớn. Ngay cả con hỏa điểu đang giằng co với Triệu Phong kia cũng bị dọa cho kinh hoàng, cấp tốc bỏ chạy đi xa.

- Chẳng lẽ có người phát hiện ra tung tích của ta?

Ánh mắt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Theo lý thuyết, chuyện này không có khả năng a! Trước khi hắn tiến vào Phần Thiên Hải cũng không hề gặp qua bất cứ kẻ nào, không ngờ ở ngay trung tâm Phần Thiên Hải lại gặp phải Thần Chủ tập sát như vậy.

Chương 1469: Chu Tước Lâu

- Chẳng lẽ có người phát hiện ra tung tích của ta?

Ánh mắt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Theo lý thuyết, chuyện này không có khả năng a! Trước khi hắn tiến vào Phần Thiên Hải cũng không hề gặp qua bất cứ kẻ nào, không ngờ ở ngay trung tâm Phần Thiên Hải lại gặp phải Thần Chủ tập sát như vậy. Hơn nữa, thực lực của kẻ tập sát này cũng không thể khinh thường, am hiểu Pháp tắc Hỏa hệ, dưới hoàn cảnh như Phần Thiên Hải vậy, thực lực trở nên cường đại hơn bình thường không ít.

- Chịu chết đi!

Trong quang ảnh hồng sắc kia xuất hiện một lão giả tóc đỏ, ánh mắt lóe sáng độc ác. Song chưởng hắn liên tục đánh ra mấy đạo chưởng ảnh hỏa hồng sắc, dẫn động hỏa diễm khôn cùng trong Phần Thiên Hải. Liếc mắt nhìn lại, giống như đang có vô số tòa cự sơn hỏa diễm mạnh mẽ đè ép tới, uy thế ba động ngập trời.

Triệu Phong tay cầm Hỗn Nguyên Thần Kiếm, rất nhanh thôi động Hỗn Thiên Hư Quyển. Đối mặt mấy đạo cự chưởng hỏa diễm kia, Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay hắn liên tục chém mạnh ra. Đối với những công kích không thể xử lý hết, hắn liền để cho Hỗn Thiên Hư Quyển hấp thu. Trong loại Cấm địa nguy hiểm này, thiên địa bốn phía cũng đều tràn đầy các loại năng lượng cường đại, bất kỳ thời khắc nào Hỗn Thiên Hư Quyển cũng có thể tiến hành hấp thu, lớn mạnh bản thân.

Sau khi đón đỡ được một vòng công kích của lão giả tóc đỏ, Triệu

Phong kéo ra một đoạn khoảng cách với đối phương.

- Chúng ta chưa từng gặp qua, có phải các hạ đã hiểu lầm gì hay không?

Triệu Phong nhìn về phía đối phương, bình thản hỏi. Lão giả tóc đỏ này mang đến cho hắn một loại cảm giác chính là thuần túy muốn giết chết chính mình, chứ không phải vì muốn cướp đoạt Thần Mâu thứ chín.

- Không quen biết cũng vậy, mà quen biết cũng vậy, ngươi đều phải chết!

Lão giả tóc đỏ kia hừ nhẹ một tiếng, một lần nữa đánh tới. Trong tay hắn xuất hiện một thanh trường đao hỏa vân, đao nhận lóe lên hồng quang liệt diễm, phát ra uy thế ngập trời. Từ trong giao phong vừa rồi, lão giả tóc đỏ phát hiện thực lực chân chính của Triệu Phong còn mạnh hơn tưởng tượng của hắn, có chút khó đối phó, cho nên mới lấy ra Thần khí Cực phẩm.

Hưu hưu!

Trường đao hỏa vân kia không ngừng huy vũ, từng đạo từng đạo hỏa diễm đỏ bừng giống như trường hà dâng trào, xỏ xuyên qua thiên địa.

- Hừ!

Triệu Phong cũng hừ lạnh một tiếng. Từ tình huống vừa rồi mà xem, mục đích của lão giả tóc đỏ này hẳn không phải bởi vì Thần Mâu thứ chín. Hắn muốn giết chết chính mình, có lẽ là do có nguyên nhân gì khác, hoặc cũng có thể là hắn vốn là loại người thích giết chóc. Nhưng nếu đối phương đã muốn giết chính mình, như vậy Triệu

Phong cũng không cần tiếp tục nhiều lời nữa.

- Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm!

Trên thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm rộng rãi trong tay Triệu Phong nhất thời lan tỏa ra một cỗ lực lượng Lôi kiếp. Rất nhanh, thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm kia đã bị lôi văn tơ điện quấn quanh, hóa thành một thanh Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm. Triệu Phong chém ra một cái, một đạo Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm Mang khổng lồ liền xỏ xuyên qua biển lửa.

- Hửm?

Sắc mặt lão giả tóc đỏ kia lộ ra kinh sắc. Thần lực hiện tại Triệu Phong bộc phát ra tuyệt đối không tầm thường.

Oanh! Phanh! Oành!

Đạo Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm Mang kia chém về phía một đạo đao phong hỏa diễm, trực tiếp xuyên thấu qua, chém nó thành hai khúc. Đồng thời, trong lúc tiêu hao lực lượng, Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm Mang kia cũng đang hấp thu lực lượng bên ngoài, lớn mạnh bản thân.

Lão giả tóc đỏ huy động trường đao hỏa vân trong tay, mạnh mẽ đánh nát công kích của Triệu Phong.

- Kẻ này…

Trên mặt lão giả tóc đỏ lộ ra thần sắc trầm ngâm.

Đúng lúc này, sau lưng Triệu Phong chợt xuất hiện một cỗ khí tức cường đại.

- Người của Cuồng Phong Môn?

Thần sắc lão giả tóc đỏ kia khẽ biến, lập tức lui nhanh về phía sau. Không bao lâu, một gã trung niên áo xanh đã phóng tới chỗ này.

- Các hạ có thể đánh bại Xích lão của Chu Tước Lâu, xem ra thực lực cũng không tầm thường! Không biết các hạ là Thần Chủ phương nào? Nói không chừng tại hạ đã từng nghe nói qua đại danh của ngươi a!

Trên mặt gã trung niên áo xanh này mang theo nụ cười thân thiện, ở trong Phần Thiên Hải tràn ngập hỏa diễm này lại thể hiện ra cảm giác như mưa cây cỏ mùa xuân vậy.

- Tại hạ là Triệu Vong, Thần Chủ tự do vừa mới tấn cấp! Ta chỉ là trùng hợp đi ngang qua nơi đây, chẳng biết tại sao lại bị Xích lão của Chu Tước Lâu đột nhiên tập kích!

Triệu Phong cũng không nói ra tên thật của mình, mà dùng tên họ của phân thân, đồng thời cũng thử dò hỏi. Bởi vì vừa rồi Xích lão kia đột nhiên bỏ đi, chính là vì phát giác ra gã trung niên áo xanh này tới.

- Bản thân người của Chu Tước Lâu cực kỳ táo bạo, thích làm một ít chuyện giết người đoạt bảo! Nếu như các hạ không chê, có thể đi Cuồng Phong Môn làm khách một chút?

Trung niên áo xanh mỉm cười, phát ra mời chào với Triệu Phong.

- Không cần đâu! Ta chỉ là vô tình đi ngang qua nơi đây, cũng sẽ không lưu lại lâu!

Triệu Phong trực tiếp cự tuyệt. Trước khi gã trung niên áo xanh này

tới đây, Mộng Huyễn Thần Mâu của hắn đã phát hiện ra đối phương. Lúc đó, ánh mắt gã trung niên áo xanh này ngoan lệ, lại còn mang theo một cỗ sát ý nữa. Chỉ bất quá sau đó trung niên áo xanh phát hiện ra Triệu Phong đang chiến đấu ngang tay với Xích lão, sắc mặt liền thay đổi. Đối với Chu Tước Lâu cùng Cuồng Phong Môn vừa rồi trung niên áo xanh đã nói, hắn cũng chỉ từng nghe nói qua mà thôi, những cái khác cũng không hiểu biết nhiều.

- Đã như vậy, ta liền cáo từ a! Mặt khác, các hạ đã tiếp cận khu vực trung tâm của Phần Thiên Hải, nếu lại tiếp tục thâm nhập, hỏa diễm nơi đó cho dù là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên cũng khó có thể thừa nhận nổi!

Trung niên áo xanh bày ra bộ dáng nhiệt tình, nhắc nhở Triệu Phong một câu.

- Cáo từ!

Triệu Phong bình thản đáp lời, sau đó liền xoay người rời đi. Lần này, hắn cũng không tiếp tục thâm nhập vào Phần Thiên Hải, mà là thăm dò quan sát các khu vực bên ngoài.

- Chẳng lẽ trong này có kỳ hoặc gì sao?

Trong lòng Triệu Phong thoáng cảm thấy nghi hoặc. Chu Tước Lâu cùng Cuồng Phong Môn đều là thế lực Ngũ tinh của Thiên Hà Vực. Nhưng vì sao cường giả Thần Chủ của thế lực Ngũ tinh lại tập hợp trong Cấm địa Phần Thiên Hải như vậy.

Trải qua tỉ mỉ quan sát, hắn phát hiện trong Phần Thiên Hải có rất nhiều khí tức Thần lực yếu ớt. Rất hiển nhiên, trong khoảng thời gian này, người xuất hiện trong Phần Thiên Hải cũng không phải là số ít. Theo lý thuyết, các Cấm địa nguy hiểm hẳn là bóng người thưa thớt

mới đúng. Những Cấm địa có độ nguy hiểm càng cao sẽ càng khó nhìn thấy một bóng người. Cho nên trong này nhất định là có kỳ hoặc!

o0o

Một nơi nào đó tại trung tâm Phần Thiên Hải, trước mặt trung niên áo xanh kia đột nhiên xuất hiện một cái thông đạo không gian. Hắn trực tiếp tiến vào trong đó, cửa thông đạo liền lập tức đóng lại. Sau khi cấp tốc phi hành một hồi, hắn đã tiến vào một tòa cung điện bạch tinh.

Trên bảo tọa thanh ngọc phía trên cung điện đột nhiên xuất hiện một đạo hư ảnh bạch quang. Trong đó mơ hồ có thể thấy được một lão giả tang thương thân khoác lam bào, trên người tản ra uy áp bá đạo khiến người ta sợ hãi, lan tràn ra toàn bộ đại điện.

- Tình huống như thế nào?

Lão giả lam bào hờ hững hỏi.

- Không phải là người của Chu Tước Lâu!

Trung niên áo xanh bình thản trả lời.

- Không diệt trừ hoặc là đánh đuổi hắn sao?

Lão giả lam bào tùy tiện hỏi. Tốt nhất là không cho ngoại nhân biết được mục đích của bọn chúng. Những kẻ biết được, hoặc là tạm thời gia nhập Cuồng Phong Môn, hoặc sẽ trở thành địch nhân của Cuồng Phong Môn!

- Thực lực của kẻ này có lẽ còn mạnh hơn Xích lão của Chu Tước

Lâu! Tuy rằng ta đã chủ động mời chào, nhưng hắn cũng không đáp ứng!

Ánh mắt trung niên áo xanh khẽ trầm xuống. Sau đó, trung niên áo xanh cặn kẽ thuật lại một lần tình huống lúc trước.

- Để ý kỹ hắn! Chu Tước Lâu khẳng định cho rằng kẻ này là người của Cuồng Phong Môn chúng ta. Một khi kẻ này gặp phải nguy hiểm, ngươi liền xuất thủ cứu giúp, tận lực lôi kéo hắn. Nếu như hắn chủ động rời khỏi thì thôi, nhưng nếu…

Ánh mắt lão giả lam bào lóe lên quang mang lạnh lẽo.

- Vâng, Môn chủ! Nếu như kẻ này nguyện ý tương trợ, như vậy khả năng chúng ta đạt được kiện vật phẩm kia sẽ càng lớn hơn một chút!

Thần sắc trung niên áo xanh bình tĩnh.

o0o

Mấy ngày kế tiếp, Triệu Phong không ngừng di chuyển bên trong Phần Thiên Hải. Nhưng hắn cũng không thâm nhập vào trung tâm Phần Thiên Hải, nhiều lắm chỉ là đi dạo đến gần khu vực trung tâm mà thôi. Trong thời gian này, hắn vừa tiến hành ma luyện chính mình, vừa điều tra chỗ kỳ hoặc ở trong này.

- Kẻ theo dõi là người của Cuồng Phong Môn!

Triệu Phong sớm đã phát hiện ra kẻ âm thầm theo dõi kia. Tuy rằng kỹ xảo ẩn nấp của đối phương thập phần cao thâm, nhưng vẫn như cũ không trốn thoát ánh mắt của hắn. Bất quá, đối phương không thể hiện ra ác ý quá rõ ràng, Triệu Phong cũng không có ý định xuất thủ.

Bỗng nhiên, trong biển lửa phương xa chợt truyền đến một cỗ khí tức áp bức.

- Không tốt!

Triệu Phong lập tức phát hiện ra sát ý mãnh liệt.

Phía sau hắn một quãng không xa, sắc mặt trung niên áo xanh lộ ra thần sắc vui vẻ.

- Chu Tước Lâu đúng là nhịn không được, đã xuất thủ! Hắc hắc… nếu như kẻ này nguyện ý gia nhập Cuồng Phong Môn, như vậy đúng là phải cảm tạ Chu Tước Lâu a!

Trung niên áo xanh tiếp tục ẩn giấu, án binh bất động.

Trong biển lửa khôn cùng kia chợt lao ra một lão giả áo vàng làn da ám hoàng sắc thô ráp, mày rậm mắt to.

- Chết đi!

Lão giả kia vừa xuất hiện, liền phóng xuất ra một cỗ Thần lực cường đại. Trong thiên địa chợt hiện lên một tầng lực lượng ám hoàng sắc trầm trọng, khiến cho thân hình Triệu Phong cũng phải ngưng đọng lại.

- Thần Chủ Nhị Trọng Thiên!

Trong lòng Triệu Phong cả kinh. Hắn đã đoán được kẻ tới là người của Chu Tước Lâu, nhưng lại không ngờ đối phương lại phái ra Thần Chủ Nhị Trọng Thiên như vậy.

Trên đầu Triệu Phong dâng trào ra Thần lực khổng lồ, ngưng tụ

thành một tòa cự phong kinh thiên. Bị tầng hỏa diễm khôn cùng thiêu đốt, toàn thân tòa cự phong kia biến thành một màu ám hồng sắc, mang đến cho người ta cảm giác áp bách càng cường đại, kịch liệt hơn.

Đúng lúc này, gã trung niên áo xanh kia chợt từ phía sau nhanh chóng tiếp cận.

- Bằng hữu, ngươi đã bị người của Chu Tước Lâu để ý tới! Kẻ này là Cự Linh Thần Chủ, Thần Chủ Nhị Trọng Thiên của Chu Tước Lâu! Chúng ta mau bỏ đi!

Trung niên áo xanh cấp tốc tiếp cận Triệu Phong, bày ra bộ dáng gặp chuyện bất bình, rút đao tương trợ. Thực lực của Triệu Phong khá mạnh mẽ, mà bản thân hắn cũng có một vài thủ đoạn cường đại. Cho dù đối phương là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, hai người bọn họ liên thủ với nhau, lui lại bảo mệnh cũng hoàn toàn không có vấn đề. Hơn nữa hắn còn có thể thừa dịp này mà lôi kéo Triệu Phong, tăng thêm một trợ lực cường đại cho Cuồng Phong Môn!

Hai người đồng loạt ra tay, oanh kích cự phong ám hoàng sắc bên trên, đánh nát nó.

- Quả nhiên là Cuồng Phong Môn! Bất luận các ngươi có quỷ kế gì, hôm nay cũng phải ở lại chỗ này cho lão phu!

Cự Linh Thần Chủ cười lạnh một tiếng, mang theo trọng lực kinh thiên áp bách thẳng tới.

- Mau bỏ đi!

Trung niên áo xanh không thèm để ý tới Cự Linh Thần Chủ. Lúc này chỉ cần hắn dẫn theo Triệu Phong trở lại Cuồng Phong Môn chính là

đã thắng lợi rồi. Nhưng đúng lúc này, biển lửa phương xa đột nhiên ba động lên cuồn cuộn.

- Nhận lấy cái chết!

Một lão giả tóc đỏ đột nhiên xuất hiện. Kẻ này chính là Xích lão, kẻ trước đây đã xuất thủ tập kích Triệu Phong.

- Không tốt! Còn có một người nữa!

Sắc mặt trung niên áo xanh đại biến. Không ngờ Chu Tước Lâu không chỉ phái ra một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, lại còn để cho Xích lão ẩn nấp trong bóng tối, đánh lén bất ngờ nữa.

Phía sau, sóng xung kích Thần lực bạo loạn không ngừng tập kích thẳng về phía Triệu Phong cùng trung niên áo xanh.

- Cự Linh Thần Chủ cộng thêm Xích lão, sợ rằng chúng ta phải lưu lại chỗ này rồi!

Tư tưởng trung niên áo xanh cực nhanh vận chuyển. Không mất bao lâu, hắn đã đưa ra một quyết định.

- Ngươi ở lại bọc hậu, ta quay lại kiếm viện binh!

Trung niên áo xanh nhanh chóng nói ra những lời này, sau đó đột nhiên thiêu đốt Thần lực, vận chuyển lực lượng Pháp tắc Phong hệ. Bốn phía thân thể hắn ba động lên một trận cuồng phong thanh sắc. Dần dần, toàn thân hắn cũng phảng phất như dung nhập vào trong trận cuồng phong thanh sắc kia. Cuối cùng, thân thể hắn hóa thành một luồng thanh quang nhàn nhạt, cấp tốc phóng đi. Tốc độ bộc phát ra trong chớp nhoáng này, cho dù là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, nếu không am hiểu tốc độ cũng sẽ đuổi không kịp.

- Haizzz… không có cách nào a!

Sau khi trung niên áo xanh chạy ra một khoảng cách, mới thở dài tiếc nuối. Mặc dù không thể lôi kéo được Triệu Phong, nhưng hắn cũng thành công hãm hại được Triệu Phong. Một mình Triệu Phong đối mặt với Cự Linh Thần Chủ cộng thêm Xích lão, hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Không thể trở thành trợ lực của Cuồng Phong Môn, để cho Chu Tước Lâu giết chết cũng là không tệ.

- Chết đi, tiểu tử!

Song chưởng Cự Linh Thần Chủ hợp lại, trái phải hai bên Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một bức tường đất ám hoàng sắc. Bức tường đất kia rất nhanh đè ép mạnh về phía trung tâm, tản mát ra trọng lực cường đại, tựa hồ muốn oanh ép Triệu Phong thành thịt vụn.

- Hỗn Thiên Hắc Động!

Triệu Phong lập tức phóng xuất ra đại lượng Thần lực Hỗn Nguyên. Màu sắc quang quyển xung quanh thân thể hắn càng ngày càng tối đi, cuối cùng biến thành đen như mực, cũng tản mát ra một cỗ lực lượng vặn vẹo, thôn phệ cường đại.

Hai bức tường đất ám hoàng sắc kia mạnh mẽ ép sát lại. Lực bạo tạc kinh thiên khiến cho biển lửa trong thiên địa cũng phải dâng lên tầng tầng sóng lớn. Bỗng nhiên, trung tâm bạo tạc kia chợt xuất hiện một cỗ hấp lực. Uy năng của bạo tạc, còn có rất nhiều lực lượng Hỏa thuộc tính cũng đều tụ tập lại về phía trung tâm.

- Xem ra, phải toàn lực ứng phó rồi!

Ánh mắt Triệu Phong vô cùng thâm trầm. Trải qua trong khoảng thời gian lịch lãm này, dưới tình huống không sử dụng của Thần Mâu, hắn cũng có thể chống lại Thần Chủ Nhị Trọng Thiên. Bụi mù tản đi, bạo tạc xuất hiện một cái đen như mực viên động, tản mát ra khí tức hỗn loạn thâm thúy.

- Hửm?

Ánh mắt Cự Linh Thần Chủ ngưng đọng. Hắn vốn tưởng rằng, Triệu Phong dưới một kích này của hắn không chết cũng phải trọng thương, nhưng kết quả lại vượt ra dự liệu của hắn!

Chương 1470: Mảnh vỡ Phần Ngục

- Hửm?

Ánh mắt Cự Linh Thần Chủ ngưng đọng. Hắn vốn tưởng rằng, Triệu Phong dưới một kích này của hắn không chết cũng phải trọng thương, nhưng kết quả lại vượt ra dự liệu của hắn!

- Không ngờ trước đây tiểu tử này vẫn luôn giấu giếm thực lực!

Sắc mặt Xích lão khẽ động. Triệu Phong giờ phút này, so với thời điểm giao thủ với hắn lúc trước còn mạnh hơn vài phần. Có lẽ chính bởi vì như vậy, nên Thần Chủ của Cuồng Phong Môn mới để cho Triệu Phong ở lại bọc hậu.

- Hừ! Phải nhân cơ hội này diệt trừ hắn!

Cự Linh Thần Chủ tức giận hừ lạnh một tiếng. Thực lực Triệu Phong càng cường đại, uy hiếp đối với bọn chúng lại càng lớn. Hiện tại chính là thời cơ tuyệt hảo, cần phải tranh thủ trước khi người của Cuồng Phong Môn chạy tới, giết chết hắn.

- Phong Thiên Cố Địa!

Hai cánh tay Cự Linh Thần Chủ mở ra, phóng xuất ra một cỗ Thần lực trầm trọng dâng trào. Nháy mắt, toàn bộ không gian trở nên mờ tối, một cỗ áp lực nặng nề lan tỏa ra trong thiên địa. Cự Linh Thần Chủ có được Pháp tắc Thổ hệ, ở trong Phần Thiên Hải cũng không bị ảnh hưởng bao nhiêu, ngược lại còn có sự tăng phúc nhất định nữa.

Được hỏa diễm trong thiên địa thiêu đốt, lực lượng Thổ hệ bốn phía xung quanh trở nên nóng rực lên. Đồng thời, phiến thổ vực trầm trọng này vẫn còn không ngừng co rút lại, trọng lực bên trong nó cũng không ngừng tăng lên.

- Hỗn Thiên Hắc Động, thôn phệ!

Triệu Phong toàn lực thôi động lực lượng thôn phệ của Hỗn Thiên Hắc Động. Nháy mắt, áp lực xung quanh hắn lập tức giảm xuống. Mà Hỗn Thiên Hắc Động hấp thu được những năng lượng khác, cũng đạt được tăng phúc nhất định.

- Không ngờ chiến kỹ phòng ngự của tiểu tử này lại có thể hấp thu những lực lượng khác! Mau ra tay!

Cự Linh Thần Chủ thoáng có chút kinh ngạc, lập tức quát lên. Hắn đưa tay phải ra, siết chặt nắm tay lại. Trong lĩnh vực Pháp tắc Thổ hệ, trước mặt Triệu Phong chợt ngưng tụ ra một cự thủ nham thạch hôn ám thô ráp, lập tức đập mạnh về phía Triệu Phong.

Xích lão lập tức cũng huy động trường đao trong tay, chém mạnh ra từng đạo từng đạo ba nhận hỏa diễm kinh động thiên địa.

- Không được! Hai kẻ này phối hợp với nhau, có chút khó chơi!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Công kích của Cự Linh Thần Chủ cùng Xích lão cũng đều tương đối cường đại, sợ rằng Hỗn Thiên Hắc Động sẽ không kiên trì được bao lâu nữa. Mà hắn thì bị vây khốn trong Lĩnh vực Pháp tắc của Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, tốc độ cũng bị hạn chế nhất định. Tình huống hiện tại, trừ phi Triệu Phong vận dụng lực lượng Thần Mâu, hoặc là Mảnh vỡ Tổ khí, bằng không sẽ khó có thể thoát khốn. Nhưng một khi hai át chủ bài này

xuất hiện, cũng sẽ khiến hai người kia điên cuồng, thậm chí còn dẫn động tới thế lực Chu Tước Lâu sau lưng bọn chúng nữa.

Triệu Phong phóng xuất ra một thanh Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm, không ngừng mãnh liệt huy động, tận lực làm suy yếu công kích của hai người kia.

- Chỉ đành phải sử dụng lực lượng Thần Mâu rồi!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Chỉ cần không biểu lộ ra quá rõ ràng, những kẻ này hẳn là khó có thể phát hiện ra Thần Mâu thứ chín. Bất quá, đúng lúc này, một đạo thanh âm hời hợt tùy tiện chợt truyền vào trong chiến trường của ba người.

- Các hạ, có cần trợ giúp không?

- Còn có người khác?

Triệu Phong cực kỳ kinh ngạc. Trước đó hắn cũng không phát hiện ra có kẻ tiếp cận nơi này. Đương nhiên, có một phần nguyên nhân là do hắn đã phong ấn lực lượng của Mộng Huyễn Thần Mâu, lại thân rơi vào trong vây công, cho nên mới không phát hiện ra.

- Là ngươi!

Ánh mắt Cự Linh Thần Chủ vừa nhìn lại, sắc mặt lập tức đại biến.

Triệu Phong tỉ mỉ quan sát kẻ mới đến. Đó là một gã thanh niên bạch y thân hình bán trong suốt, khí tức ba động yếu ớt, tay cầm một cây quạt xếp màu trắng, thân thể nhàn hạ đứng giữa không trung, trong cặp mắt sáng ngời mang theo ý tứ vui vẻ.

- Đường Bạch, ta khuyên ngươi tốt nhất không nên nhúng tay vào

việc này!

Sắc mặt Cự Linh Thần Chủ phẫn nộ, lên tiếng đe dọa.

- Ta nhúng tay vào việc này, ngươi làm gì được ta? Nếu như hắn nguyện ý gia nhập đội ngũ của ta, như vậy chính là thành viên của ta rồi!

Đường Bạch trừng mắt nhìn hắn một cái, sau đó mỉm cười nhìn về phía Triệu Phong.

- Thế nào? Gia nhập đội ngũ của ta, ta sẽ giúp ngươi đánh đuổi hai lão gia hỏa này!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ sửng sốt. Tuy rằng Đường Bạch chính là nhân cơ hội hắn gặp khó khăn mà uy hiếp, nhưng thái độ cùng giọng điệu của đối phương lại không có một chút bộ dáng uy hiếp nào. So với người của Chu Tước Lâu cùng Cuồng Phong Môn, ấn tượng của Đường Bạch này mang đến cho Triệu Phong, có thể xem như là rất tốt. Mặt khác, độ tuổi của kẻ này cũng không lớn bao nhiêu, lại có tu vi Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, khiến cho hắn có chút kinh ngạc. Hơn nữa, Đường Bạch không chút sợ hãi cường giả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, cũng không sợ Chu Tước Lâu sau lưng Cự Linh Thần Chủ cùng Xích lão, như vậy chứng minh bản thân hắn thập phần không đơn giản.

- Đường Bạch, đừng chọc cho chúng ta phải xuất thủ với ngươi!

Cự Linh Thần Chủ mặt đỏ tới mang tai, thấp giọng gầm lên. Đường Bạch này ở ngay trước mặt hắn đi lôi kéo những Thần Chủ khác, quả thật chính là trắng trợn khiêu khích hắn. Bất quá khiến cho hắn ngạc nhiên chính là, không ngờ Triệu Phong lại không lập tức đáp ứng.

- Lại có thêm một phe thế lực nữa!

Trong lòng Triệu Phong có chút vướng mắc. Chu Tước Lâu cùng Cuồng Phong Môn mang đến cho hắn ấn tượng cũng không tốt lắm, hơn nữa hắn cũng không muốn gia nhập những thế lực này, kể cả đội ngũ của Đường Bạch cũng cậy. Quá mức thân cận với người khác, khả năng Thần Mâu thứ chín của hắn bại lộ lại càng lớn hơn. Bất quá, nếu lúc này hắn xuất ra Thần Mâu thứ chín hoặc là Mảnh vỡ Tổ khí, người của hai phe này nhất định sẽ liên hợp với nhau, cùng chống lại hắn.

Đường Bạch kia mặc dù là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, nhưng thực lực cũng không thể khinh thường, thậm chí Triệu Phong có cảm giác, hắn có khả năng còn mạnh hơn Cự Linh Thần Chủ một chút. Ba người liên thủ với nhau, đối phó sẽ càng phiền phức hơn.

- Nếu ngươi gia nhập đội ngũ của ta, ta sẽ không ước thúc ngươi cái gì! Chỉ cần sau này ngươi có thể cùng ta tham dự một trận đại chiến là được! Mặt khác, ta còn có thể tặng cho ngươi một loại Bí thuật cường đại ẩn giấu khí tức Thần Chủ cùng thân phận của mình!

Đường Bạch một chút cũng không vội vàng, nhàn nhạt nói tiếp. Cho tới lúc này, Triệu Phong vẫn luôn sử dụng một tầng bảo hộ đặc thù, che giấu bộ dáng của mình, điều này khiến cho Đường Bạch biết được, Triệu Phong không muốn để cho người khác biết được thân phận của mình. Bởi vậy, hắn ném ra một cái lợi ích mà Triệu Phong đặc biệt có nhu cầu.

- Nếu chỉ là một trận đại chiến mà nói, ta đồng ý lời mời của ngươi!

Triệu Phong trầm tư một lát, lập tức nói. So với Cuồng Phong Môn cùng Chu Tước Lâu, ấn tượng mà Đường Bạch này mang đến cho Triệu Phong có thể nói là rất tốt. Hơn nữa, đội ngũ của Đường Bạch

tựa hồ chỉ là một tiểu đội, hắn lại cũng hứa hẹn sẽ không ước thúc Triệu Phong cái gì.

Mục đích chuyến này của Triệu Phong không phải là muốn tôi luyện chính mình sao? Như vậy chiến đấu hẳn là không thể thiếu. Đường Bạch có tu vi Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, đi theo hắn tham dự một trận chiến đấu cũng không có khả năng gặp phải nguy hiểm đặc biệt gì. Hơn nữa, Đường Bạch còn có thể cung cấp cho hắn Bí thuật mà hắn cần nữa.

- Thành giao!

Khóe miệng Đường Bạch nhếch lên, lập tức bay tới.

- Không! Các ngươi…

Sắc mặt Cự Linh Thần Chủ nhất thời hoảng hốt. Hắn vừa mới truyền đi tin tức chi viện cầu cứu, nhưng sợ rằng đã không còn kịp nữa.

Đường Bạch huy động cây quạt xếp màu trắng trong tay, phóng xuất ra từng đợt quang ba bạch tinh, xâm nhập vào Lĩnh vực Pháp tắc bốn phía xung quanh Triệu Phong. Nhất thời, tầng Lĩnh vực Pháp tắc này tựa hồ như gặp phải khắc tinh vậy, uy năng cấp tốc giảm bớt.

Đồng thời, Hỗn Thiên Hắc Động của Triệu Phong cũng phát lực, một cỗ lực lượng vặn vẹo, thôn phệ cường đại lan tràn ra, phá hủy toàn bộ Lĩnh vực Pháp tắc Thổ hệ.

- Vừa rồi là… lực lượng Phong ấn!

Triệu Phong nhìn về phía Đường Bạch, lại càng thêm tin tưởng đối với Bí thuật mà đối phương đã nói. Sau khi giãy thoát khỏi ràng buộc, Triệu Phong liền lao thẳng về phía Cự Linh Thần Chủ cùng Xích lão.

Nếu những kẻ này đã muốn giết hắn, như vậy Triệu Phong tự nhiên sẽ không thủ hạ lưu tình.

- Dám xuất thủ với đội viên của ta, như vậy cũng đừng trách ta!

Đường Bạch cười nhạt một tiếng, công kích về phía Cự Linh Thần Chủ.

- Chém!

Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm trong tay Triệu Phong điên cuồng huy động, từng đạo từng đạo kiếm mang lôi đình hôn ám phóng thẳng về phía trước.

- Phong bế!

Lòng bàn tay Đường Bạch phóng xuất ra một cỗ quang quyển tinh bạch kỳ dị, bao phủ thẳng về phía trước. Nháy mắt, lực lượng của Cự Linh Thần Chủ cùng Xích lão đã bị phong ấn đi một bộ phận, tốc độ cũng giảm xuống.

- Giết!

Triệu Phong giết thẳng về phía Xích lão, uy năng của Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm trong tay lại tăng thêm vài phần. Cự Linh Thần Chủ thân là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, Pháp tắc Thổ hệ lại sở trường phòng ngự, có chút khó đối phó, cho nên hắn lựa chọn xuất thủ với Xích lão.

- Cứu ta, Cự Linh Thần Chủ!

Xích lão lập tức cầu cứu Cự Linh Thần Chủ. Dưới lực lượng Phong ấn của Đường Bạch, Xích lão chỉ có thể phát huy được khoảng

chừng bảy thành thực lực mà thôi. Đúng lúc này, một cỗ lực lượng Pháp tắc Thời Gian kỳ dị chợt hàng lâm trên người Xích lão. Sau khi thực lực giảm xuống, sức chống cự của Xích lão đối với Pháp tắc Thời Gian nhất thời giảm mạnh.

- Pháp tắc Thời Gian? Xem ra lần này tìm được một trợ lực không tệ a!

Sắc mặt Đường Bạch thoáng vui vẻ. Hắn vẫn chưa từng bao giờ gặp qua kẻ nào chỉ mới là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên đã có được Pháp tắc Thời Gian cả. Đương nhiên, Quang Tộc trong truyền thuyết có lẽ sẽ có tồn tại như vậy.

Phốc xuy!

Liên tục mấy đạo Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm Mang chém xuống trên thân thể Xích lão. Những công kích này không chỉ có thể hấp thu lực lượng của hắn, mà vết thương do chúng tạo thành còn khó có thể chữa trị.

- Dừng tay!

Cự Linh Thần Chủ ngưng tụ Thần lực, đánh ra một con Hoàng long hôn ám, rít gào phóng thẳng về phía Triệu Phong.

- Ngươi cứ yên ổn ở một bên quan chiến đi!

Cây quạt xếp trong tay Đường Bạch khẽ huy động mấy cái, từng tầng từng tầng quang ba bạch tinh phóng thẳng về phía con Hoàng long kia, không ngừng phong ấn uy năng của nó. Cuối cùng, một chưởng của Đường Bạch đơn giản đánh cho nó nát bấy.

Bên kia, một kiếm của Triệu Phong đã đâm thủng trước ngực Xích

lão, lực lượng Hỗn Nguyên Lôi Kiếp cường đại đã phá hủy sạch sẽ tất cả trong cơ thể hắn. Thân thể Xích lão cấp tốc bị hỏa diễm trong Phần Thiên Hải thiêu đốt, hóa thành tro tàn.

Đúng lúc này, phương xa chợt truyền đến một cỗ ba động cường đại, mơ hồ có thể thấy được hư ảnh một chiếc Chiến hạm đang cực nhanh lao tới.

- Cần phải đi rồi!

Đường Bạch thấp giọng nói, sau đó dẫn theo Triệu Phong cấp tốc rời khỏi nơi này.

Hai người vừa rời khỏi không bao lâu, một chiếc Chiến hạm hỏa diễm xích kim sắc bá đạo uy phong đã hàng lâm nơi này. Trên đỉnh Chiến hạm phóng ra một phụ nhân áo đỏ.

- Thế nào rồi, Cự Linh Thần Chủ?

- Đường Bạch liên thủ với một gã Thần Chủ mới tới, giết chết Xích lão!

Hai nắm tay Cự Linh Thần Chủ siết chặt, phẫn nộ tận trời.

- Khốn kiếp! Tên Đường Bạch này, nếu không phải có sư tôn của hắn chống lưng phía sau… Chúng ta trở về trước đi!

Sắc mặt phụ nhân áo đỏ khẽ trầm xuống.

o0o

Bên kia, Triệu Phong đi theo Đường Bạch chạy tới một chỗ khác trong Phần Thiên Hải. Một cái thông đạo ám lam sắc đột nhiên xuất

hiện, hai người nhanh chóng chui vào trong đó, rất nhanh đã tiến vào một cái Thần Quốc. Bên trong Thần Quốc là một mảnh non xanh nước biếc, phía chân trời phương xa là biển rộng mênh mông vô bờ.

Thần thức thoáng đảo qua, Triệu Phong liền phát hiện trong Thần Quốc này cũng có không ít người, trong đó cường đại nhất là hai gã Thần Chủ, tám gã Bán Bộ Thần Chủ!

- Yên tâm! Bấy nhiêu đây cũng không phải là toàn bộ thực lực của chúng ta!

Đường Bạch mỉm cười nói. Sau đó, hắn triệu tập các thành viên trong Thần Quốc tụ tập trong một tòa đại điện.

- Đây là thành viên mới, Thần Chủ Triệu Vong!

Đường Bạch giới thiệu Triệu Phong với mọi người. Tiếp theo, dưới sự giới thiệu của Đường Bạch, Triệu Phong cũng làm quen với những người còn lại ở đây. Đại bộ phận những kẻ này đều là không môn không phái, một người trong hai gã Thần Chủ kia còn là Thần Chủ đến từ Đại Vực bên cạnh Thiên Hà Vực.

- Nếu ngươi đã đáp ứng nhập hội, ta cũng nên nói cho ngươi biết mục đích của chúng ta!

Sắc mặt Đường Bạch bình thản, nói.

- Bình thường, tại Cấm địa nguy hiểm như Phần Thiên Hải vậy, tự nhiên sẽ không tụ tập nhiều người như vậy. Hết thảy những chuyện này đều là vì chừng một tháng trước, một gã Thần Chủ của Chu Tước Lâu đã phát hiện ra bóng dáng của Mảnh vỡ Tổ khí trong Phần Thiên Hải!

Một gã Thần Chủ đại hán hắc giáp trực tiếp nói.

- Mảnh vỡ Tổ khí?

Thần sắc Triệu Phong nhất thời chấn động, không ngờ trong Phần Thiên Hải này lại có loại bảo vật như thế này. Đương nhiên, trong đại bộ phận các Cấm địa nguy hiểm đều có không ít những trân tài ngoại giới đã tuyệt tích, hoặc là các loại bảo vật đã thất truyền. Đây cũng là nguyên nhân khiến cho không ngừng có người đi thám hiểm những tuyệt địa nguy hiểm kia.

- Căn cứ theo như tình báo, hẳn là mảnh vỡ của Tổ khí Phần Ngục!

Đường Bạch lại bổ sung một câu.

Chương 1471: Thiên Hợp Phong Ấn Thuật

- Mảnh vỡ Phần Ngục!

Trong lòng Triệu Phong cả kinh, không khỏi nhớ tới bảo vật áp trục trong Đấu giá hội Thần Quốc trước đây cũng là mảnh vỡ của Tổ khí Phần Ngục. Lúc đó, Mảnh vỡ Phần Ngục này đã được đấu giá bán ra với cái giá trên trời một ức một ngàn vạn Thần tinh Thượng phẩm. Không ngờ trong Phần Thiên Hải này lại cũng cất giấu một Mảnh vỡ Phần Ngục khác.

Tuy rằng trong tay Triệu Phong đã có một Mảnh vỡ Tổ khí, nhưng loại bảo vật này, người nào lại ngại mình có nhiều? Luận tính công kích mà nói, Mảnh vỡ Phần Ngục còn mạnh hơn Mảnh vỡ Tổ khí Thời Gian hệ trong tay Triệu Phong không ít.

- Thế cục hiện tại thế nào rồi?

Triệu Phong bắt đầu cảm thấy hứng thú đối với chuyện này, chủ động hỏi.

- Mảnh vỡ Tổ khí là do Chu Tước Lâu phát hiện đầu tiên. Mà Cuồng Phong Môn thân là thế lực đối địch của nó, trong cao tầng cũng có nội ứng của bọn chúng, bởi vậy Cuồng Phong Môn lập tức biết được tin này. Cho tới lúc này, hai phe thế lực lớn nhất tranh đoạt Mảnh vỡ Phần Ngục chính là Chu Tước Lâu cùng Cuồng Phong Môn!

Đường Bạch mỉm cười nói.

Bởi vì chỉ mới phát hiện ra Mảnh vỡ Tổ khí chừng một tháng trước, cộng thêm tin tức tình báo tương đối bảo mật, cho nên thế lực Thánh địa của Thiên Hà Vực vẫn chưa biết được, mà cho dù đã biết được, cũng sẽ không chạy tới nhanh như vậy.

Trong vòng một tháng này, Chu Tước Lâu cùng Cuồng Phong Môn đã dốc hết toàn lực, lôi kéo quan hệ với tất cả các cường giả quen biết, đồng thời chủ động liên hệ với một vài Thần Chủ ẩn cư sơn lâm, không hỏi thế sự. Cả hai đều dùng giá cả thật lớn thỉnh các vị Thần Chủ này xuất thủ tương trợ. Ví dụ như Cự Linh Thần Chủ kia, hắn vốn cũng không phải là người của Chu Tước Lâu, mà là một vị bằng hữu của Lâu chủ Chu Tước Lâu năm xưa.

- Vốn dĩ chỉ có hai đại thế lực này tranh đoạt Mảnh vỡ Tổ khí, nhưng bởi vì thái độ làm việc của bọn chúng quá mạnh mẽ cứng rắn, chỉ cho phép những cường giả ngoại lai chọn lựa hai con đường, hoặc là tạm thời quy thuận, hoặc là lập tức giết chết! Ngay cả ta lúc trước cũng bị bọn chúng xuất thủ đối phó, chỉ vì ta không lựa chọn quy thuận bọn chúng. Bởi vậy, sau khi chạy thoát, ta đã lôi kéo những thành viên cùng chung hoàn cảnh này liên hợp lại, trở thành một thế lực thứ ba!

Đường Bạch khẽ ngẩng mặt lên, bộ dáng có chút tự hào.

Thái độ của Chu Tước Lâu cùng Cuồng Phong Môn quá mạnh mẽ, lực ước thúc rất mạnh. Cho dù giúp bọn chúng đạt được Mảnh vỡ Tổ khí, những kẻ bị ép buộc gia nhập này cũng khó mà đạt được chỗ tốt gì. Mà tiểu đội do Đường Bạch lâm thời tổ chức này lại tương đối tùy tiện, không có chút ước thúc gì cả, chỉ yêu cầu không được đấu đá nội bộ, lúc đối mặt địch nhân phải đồng tâm hiệp lực kháng địch là được. Mặt khác, nếu là thành viên trong đội ngũ của Đường Bạch đạt được Mảnh vỡ Tổ khí, như vậy mảnh vỡ thuộc về người nào, cứ bằng vào bản lĩnh của mình là được. Những quy củ cực kỳ nhân tính

này khiến cho Đường Bạch rất dễ dàng đã lôi kéo được không ít nhân thủ gia nhập. Đương nhiên, còn có một nguyên nhân không thể thiếu nữa, đó chính là thân phận của Đường Bạch.

- Ngươi là người của Phong Thần Tộc a?

Triệu Phong nhìn về phía Đường Bạch, đột nhiên hỏi. Nếu như chỉ là hạng người vô danh, làm sao có thể khiến cho những Thần Chủ khác đi theo như vậy? Hơn nữa, trong chiến đấu lúc trước, mặc dù Đường Bạch cũng không có dốc ra toàn lực, chỉ tùy tiện xuất thủ một chút, nhưng Triệu Phong cũng có thể nhìn ra, thực lực của hắn cũng không tầm thường.

- Không sai! Ta là tộc nhân Phong Thần Tộc, đang ra ngoài du lịch, trùng hợp đi tới nơi này! Không ngờ lại gặp được một chuyện tốt bậc này!

Đường Bạch mở ra cây quạt xếp, khẽ vỗ nhẹ mấy cái. Phong Thần Tộc, chủng tộc bài danh thứ mười bốn trong Thái Cổ Vạn Tộc! Thủ đoạn phong ấn của chủng tộc này cho dù là những chủng tộc bài danh cao hơn nó cũng phải cảm thấy đau đầu. Mà Triệu Phong tạm thời gia nhập đội ngũ của Đường Bạch, còn có thể đạt được một môn Bí pháp cao thâm của Phong Thần Tộc, như vậy tính thế nào cũng đã kiếm được không ít rồi.

- Các vị, ta phỏng chừng không bao lâu nữa Mảnh vỡ Tổ khí sẽ xuất hiện. Cho dù nó không xuất hiện, Chu Tước Lâu cùng Cuồng Phong Môn cũng sẽ bức nó hiện thân! Cho nên bất cứ lúc nào cũng phải chuẩn bị sẵn sàng a!

Đường Bạch đảo mắt về phía mọi người, sắc mặt hơi chút nghiêm túc, nói. Mảnh vỡ Tổ khí đã bị phát hiện hơn một tháng, cho dù nó không chịu xuất hiện, hai đại thế lực kia cũng sẽ chủ động đi tìm

kiếm, để tránh khỏi kéo dài quá lâu, càng nhiều cường giả hơn chạy tới. Đến lúc đó, chỉ sợ là Cuồng Phong Môn cùng Chu Tước Lâu cũng rất khó chiếm được ưu thế gì.

Sau đó, Triệu Phong trò chuyện vài câu với hai gã Thần Chủ còn lại ở đây, làm quen với nhau một chút. Đại hán hắc giáp kia là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, cường giả Đại Vực bên cạnh Thiên Hà Vực, bản tính không câu nệ tiểu tiết. Mà thái độ của một lão bà áo tím Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong còn lại đối với Triệu Phong lại tương đối lãnh đạm một chút.

- Triệu Vong, đây là vật của ngươi!

Đường Bạch lấy ra một viên tinh châu, đưa cho Triệu Phong. Trong tinh châu này liền ẩn chứa Bí pháp phong ấn của Phong Thần Tộc.

- Đa tạ!

Triệu Phong mỉm cười. Chỉ xét đơn thuần thủ đoạn phong ấn, cho dù là Cổ Vu Tộc, bài danh thứ hai trong Thái Cổ Vạn Tộc cũng không bằng được Phong Thần Tộc.

Triệu Phong tùy tiện tìm một địa phương vắng vẻ trong Thần Quốc, sau đó tiến nhập Trường bào Thời Không.

Đem một cỗ ý niệm tiến nhập vào trong tinh châu, vô cùng vô tận những tin tức liền dung nhập vào não hải Triệu Phong. Hao tốn đằng đẳng gần mười ngày, Triệu Phong mới tiêu hóa xong những tin tức này. Môn Bí pháp này gọi là Thiên Hợp Phong Ấn Thuật, cấp bậc Thần cấp Đỉnh giai. Sau khi thi triển sẽ có thể hoàn toàn ẩn nấp Thần thể cùng khí tức linh hồn, thậm chí còn có thể phong ấn ba động của những loại bảo vật đặc biệt cường đại nào đó.

- Không hỗ là Phong Thần Tộc! Phong Ấn Thuật quả nhiên cao thâm!

Trong lòng Triệu Phong có chút kinh hỉ. Thiên Hợp Phong Ấn Thuật này không chỉ có thể ẩn giấu khí tức của hắn, lại còn có thể dùng để phong ấn Mộng Huyễn Thần Mâu nữa.

Thời gian kế tiếp, Triệu Phong tạm dừng luyện hóa Mộng Cảnh Thái Cổ, mà chuyên tâm tham tu Thiên Hợp Phong Ấn Thuật.

Trong Trường bào Thời Không, một năm trôi qua rất nhanh, mà ngoại giới chỉ mới trôi qua khoảng chừng ba ngày mà thôi.

- Thiên Hợp Ấn!

Hai tay Triệu Phong kháp động thủ ấn, từng tầng từng tầng quang quyển bạch tinh phiêu phù ra, bao phủ xung quanh thân thể hắn. Dần dần, những quang quyển bạch tinh này bắt đầu co rút lại, xâm nhập vào trong Thần thể, linh hồn của Triệu Phong.

Cách đó không xa, Diệt Thế Hắc Long nhìn chằm chằm Triệu Phong. Nó phát hiện khí tức của Triệu Phong càng lúc càng mờ nhạt đi, thậm chí nếu không nhìn chằm chằm Triệu Phong, hắn cũng rất khó phát hiện nơi này còn có một người nữa.

- Tốt! Đã có thể sơ bộ sử dụng!

Hiện tại, Triệu Phong đã có thể hoàn mỹ phong ấn khí tức của chính mình. Cái này chủ yếu chỉ để cho lúc bình thường, không người nào có thể phát hiện ra hắn. Một khi hắn xuất thủ, tự nhiên là không ẩn giấu được khí tức nữa.

Kế tiếp, Triệu Phong tiếp tục tham tu, Phong Ấn Thuật thi triển ra cũng càng ngày càng lớn mạnh hơn. Một ngày nào đó, Triệu Phong

trực tiếp thi triển Thiên Hợp Phong Ấn Thuật với Tả Mâu của chính mình.

Trong Không gian Thần Mâu, một tầng quang quyển tinh bạch vờn quanh bốn phía ngân cầu mộng huyễn, sau đó nhanh chóng co rút lại. Lực lượng Bản Nguyên do ngân cầu mộng huyễn kia tản ra đã bị tầng quang quyển tinh bạch này ngăn cách lại bên trong. Giờ phút này, Triệu Phong cảm giác năng lực Tả Mâu của chính mình đã có chút giảm xuống. Nhưng trong lòng hắn lại vô cùng cao hứng. Sau khi Thần Mâu thức tỉnh, mức độ khó khăn để phong ấn thật lớn, mà không ngờ Bí thuật Phong Thần Tộc của Đường Bạch lại có hiệu quả. Cứ như vậy, khả năng Thần Mâu thứ chín của hắn bị người khác phát giác liền giảm xuống thật lớn.

o0o

Một ngày này, một gã thám báo đột nhiên chạy vào Thần Quốc.

- Đường Bạch đại nhân, việc lớn không tốt! Cuồng Kiếm Thần Chủ đang bị cường giả của Chu Tước Lâu truy sát!

Gã Bán Bộ Thần Chủ này lập tức đi tới chỗ ở của Đường Bạch, báo ra tin tức.

- Tập hợp!

Đường Bạch lập tức nhảy lên, quát lớn một tiếng, thanh âm quanh quẩn trong toàn bộ Thần Quốc.

Cuồng Kiếm Thần Chủ là cường giả Kiếm đạo, tu vi Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, lại càng là đệ nhị cường giả, tu vi tiếp cận Đường Bạch nhất trong đội ngũ của hắn. Cho dù cùng là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, nhưng Cự Linh Thần Chủ cũng không đủ khả năng

khiến cho Cuồng Kiếm Thần Chủ rơi vào nguy cơ. Nhưng hiện tại Cuồng Kiếm Thần Chủ lại phát ra tin tức cầu cứu, cho nên Đường Bạch không chút do dự, lập tức triệu tập tất cả mọi người.

- Chuyện lần này không liên quan tới việc tranh đoạt Mảnh vỡ Tổ khí, nếu các ngươi không muốn xuất thủ, ta cũng sẽ không miễn cưỡng!

Đường Bạch nhìn về phía đám người Triệu Phong, thập phần bình tĩnh nói. Trước đây, thời điểm khi hắn lôi kéo Triệu Phong đã từng nói, chỉ cần Triệu Phong cùng hắn tiến hành một trận đại chiến là được. Rất rõ ràng, khi hắn lôi kéo những người khác khẳng định cũng đã nói như vậy. Nhưng trận đại chiến mà Đường Bạch nói đó, chính là chỉ trận chiến tranh đoạt Mảnh vỡ Tổ khí, chứ không phải là các trận chiến giao tranh giữa các thế lực lúc bình thường.

- Cuồng Kiếm Thần Chủ là Thần Chủ cường đại không thể thiếu trong tiểu đội chúng ta!

Đại hán hắc giáp chiến ý dạt dào, lập tức nói.

- Chu Tước Lâu này cho rằng chúng ta dễ khi dễ a! Lần này nhất định phải cho bọn chúng nếm một chút vị đắng!

Sắc mặt lão bà áo tím kia khẽ trầm xuống, tản mát ra một cỗ khí tức linh hồn nguy hiểm. Mà bản thân Triệu Phong cũng đồng ý xuất chiến. Đối với những trận chiến đấu không quá mức nguy hiểm, hắn tuyệt đối là đến bao nhiêu cũng không cự tuyệt.

Sau đó, Đường Bạch suất lĩnh các cường giả Thần Chủ rời khỏi Thần Quốc, chạy đi chi viện cho Cuồng Kiếm Thần Chủ. Mà những thành viên dưới Thần Chủ thì tiến vào trong một chiếc Chiến hạm cỡ trung. Chiếc Chiến hạm đặc thù này có khả năng chịu nhiệt rất mạnh, trong đó còn có rất nhiều trận pháp hỗ trợ, một đám Bán Bộ Thần

Chủ liên thủ thôi động, sẽ có thể phát huy ra lực lượng cấp Thần Chủ.

Oanh! Phanh! Oành!

Từ rất xa, thanh âm vang vọng kinh thiên động địa kèm theo hỏa lãng ngập trời đã vọt thẳng về phía mọi người. Tả Mâu Triệu Phong xuyên thấu qua tầng tầng hỏa lãng, nhìn thấy một gã nam tử bá đạo tay cầm kim kiếm đang cấp tốc phóng chạy. Không cần phải nói, kẻ này nhất định chính là Cuồng Kiếm Thần Chủ!

Toàn thân Cuồng Kiếm Thần Chủ phóng xuất vô số kiếm khí kim sắc bén nhọn, hóa thành một đạo kiếm quang cực tốc, xuyên toa tại trong thiên địa. Mà sau lưng hắn có tổng cộng bốn người, toàn bộ đều là Thần Chủ của Chu Tước Lâu. Cường giả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên ngoại trừ Cự Linh Thần Chủ ra, còn có một lão giả thân mặc hỏa bào nữa. Mà hai người khác cũng đều là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên. Nếu không phải tốc độ Cuồng Kiếm Thần Chủ cực nhanh, sở trường phóng chạy, chỉ sợ đã sớm chết trong tay địch nhân rồi.

- Cuồng Kiếm Thần Chủ!

Đường Bạch hét lớn một tiếng, cấp tốc tiếp cận Cuồng Kiếm Thần Chủ. Sau lưng hắn, đám người Triệu Phong cũng cấp tốc chạy tới. Lúc này, Cuồng Kiếm Thần Chủ mới dừng lại, đám Thần Chủ của Chu Tước Lâu truy đuổi phía sau cũng giảm chậm tốc độ.

- Đã xảy ra chuyện gì? Không ngờ Chu Tước Lâu lại xuất động thanh thế lớn như vậy để đối phó Cuồng Kiếm Thần Chủ!

Trong lòng Đường Bạch cũng thoáng có chút kinh ngạc. Lão giả hỏa bào kia không phải ai khác, chính là Lâu chủ của Chu Tước Lâu.

- Hừ! Đường Bạch, lập tức dẫn theo người của ngươi rời khỏi nơi này! Bằng không, hôm nay ta sẽ không khách khí nữa!

Lão giả hỏa bào kia từ cao nhìn xuống, quan sát mọi người, tản mát ra uy áp cực nóng.

- Ngươi cho rằng chúng ta sẽ sợ ngươi sao?

Sắc mặt Đường Bạch nghiêm túc. Tuy rằng bên phía bọn chúng không có cường giả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, nhưng Đường Bạch, Cuồng Kiếm Thần Chủ còn có lão bà áo tím kia cũng đều là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, thực lực vô cùng cường hãn. Trong đó thực lực của Đường Bạch lại càng là sâu không thể lường, Cuồng Kiếm Thần Chủ cũng cường đại không gì sánh được. Hơn nữa, nhân số Thần Chủ bên phía Đường Bạch bên này so với Chu Tước Lâu còn nhiều hơn một người.

Đúng lúc này, đội ngũ Bán Bộ Thần Chủ của tiểu đội Đường Bạch đã chạy tới.

- Động thủ!

Sắc mặt lão giả hỏa bào lạnh lẽo, quát lớn.

Sắc mặt các thành viên trong đội ngũ Đường Bạch nhất thời sửng sốt. Thực lực song phương rõ ràng tương đương nhau, thậm chí bên phía Đường Bạch bên này còn mạnh hơn một chút, nhưng Lâu chủ Chu Tước Lâu vẫn như cũ không chút do dự tuyên bố động thủ. Lẽ nào Chu Tước Lâu không sợ bọn chúng liều mạng chiến đấu sống chết với đội ngũ của Đường Bạch, sẽ để cho Cuồng Phong Môn chiếm được tiện nghi sao?

Nhưng sau một khắc, sắc mặt Triệu Phong, Đường Bạch cùng lão bà

áo tím kia đại biến.

Phương xa, hỏa lãng đột nhiên dâng trào lên cuồn cuộn, một cỗ khí tức Thần lực cường đại áp bách thẳng tới. Trong nháy mắt, năm đạo nhân ảnh đã xuất hiện trong thiên địa. Lão giả lam bào dẫn đầu, toàn thân vờn quanh cuồng phong bạch sắc, tản ra khí tức khiến cho người ta sợ hãi.

- Cuồng Phong Môn!

Đường Bạch nhất thời kêu lên kinh hãi. Giờ phút này, hắn đã hiểu rõ rất cả. Hóa ra, Chu Tước Lâu cùng Cuồng Phong Môn tạm thời liên hợp lại, dự định diệt trừ tiểu đội của hắn, mối uy hiếp này trước.

- Triệu huynh đệ, không ngờ ngươi chẳng những không chết, lại còn gia nhập vào đội ngũ của Đường Bạch a! Nhưng đây chính là lựa chọn sai lầm nhất trong cuộc đời ngươi!

Trong đội ngũ Cuồng Phong Môn, một gã trung niên áo xanh chợt cười lạnh, nói. Kẻ này chính là gã Thần Chủ trước đây giả vờ trợ giúp Triệu Phong, mục đích thật sự chính là muốn Triệu Phong gia nhập Cuồng Phong Môn. Nhưng về sau, khi đối mặt với Cự Linh Thần Chủ cùng Xích lão của Chu Tước Lâu, hắn đã không chút do dự vứt bỏ Triệu Phong, một mình đào tẩu.

Chương 1472: Tính toán của Cuồng Phong Môn

Đường Bạch cũng không ngờ được, Cuồng Phong Môn cùng Chu Tước Lâu trước giờ thế như nước với lửa, không ngờ hiện tại lại liên thủ với nhau, cùng đối phó đội ngũ của hắn.

- Khốn kiếp! Thì ra là vậy!

Cuồng Kiếm Thần Chủ nhất thời trợn mắt nghiến răng. Lúc này hắn mới nhớ tới, trước đây người của Chu Tước Lâu chỉ không ngừng ngừng truy đuổi, cũng không hạ tử thủ. Hóa ra, bọn chúng muốn đợi toàn thể các thành viên trong đội ngũ Đường Bạch đều chạy tới, sau đó mới một lưới bắt hết!

- Tình huống không ổn a!

Triệu Phong khẽ lắc đầu. Cục diện hiện tại thập phần bất lợi với bọn họ.

- Hết thảy những chuyện này đều là chính các ngươi tự tìm!

Ánh mắt lão giả hỏa bào của Chu Tước Lâu lãnh đạm. Nếu không phải đội ngũ Đường Bạch xuất hiện, Cuồng Phong Môn cùng Chu Tước Lâu có khả năng đã sớm động thủ tranh đoạt Mảnh vỡ Tổ khí rồi. Nhưng thực lực hai bên không chênh lệch nhau bao nhiêu, một khi bọn chúng liều mạng quá mức, đội ngũ của Đường Bạch sẽ có thể làm ngư ông đắc lợi rồi.

Mắt thấy, tin tức Mảnh vỡ Phần Ngục xuất hiện đã sắp triệt để truyền

ra ngoài, cho nên hai phe thế lực mới quyết định tạm thời liên hợp lại, trước đánh tan đội ngũ của Đường Bạch, sau đó mới cấp tốc xuất thủ tranh đoạt Mảnh vỡ Tổ khí.

- Động thủ! Giết chết tất cả mọi người, ngoại trừ Đường Bạch ra!

Môn chủ Cuồng Phong Môn khẽ quát một tiếng. Bốn gã Thần Chủ còn lại cùng hắn tới chỗ này lập tức lao ra.

- Các ngươi cũng lên đi!

Lâu chủ Chu Tước Lâu đứng thẳng tại chỗ, hạ mệnh lệnh. Cự Linh Thần Chủ lập tức suất lĩnh hai gã Thần Chủ khác của Chu Tước Lâu giết ra.

- Hửm? Hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên này không định đích thân động thủ sao?

Triệu Phong liếc nhìn Lâu chủ Chu Tước Lâu cùng Môn chủ Cuồng Phong Môn một cái, trong lòng suy tư. Cẩn thận ngẫm lại, hắn liền hiểu rõ mọi chuyện. Tuy hai đại thế lực này tạm thời liên thủ với nhau, nhưng hai đại thế lực vốn luôn hận thù sâu đậm, cũng không thể hoàn toàn tín nhiệm lẫn nhau. Mà chiến đấu cấp bậc Thần Chủ quá mức hỗn loạn, một khi bị một phương đánh lén, bên kia liền sẽ rơi vào nguy hiểm.

Mặt khác, một kích phản kháng của Thần Chủ trước khi chết, cho dù là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên cũng không thể dễ dàng bỏ qua. Kế tiếp còn phải tranh đoạt Mảnh vỡ Tổ khí, cho nên đầu lĩnh của hai đại thế lực cũng không thể tùy tiện xuất thủ.

Huống hồ, cho dù bọn chúng không ra tay, với thực lực của hai phe bọn chúng liên hợp cũng đã có thể nghiền ép được đội ngũ của

Đường Bạch. Bên phía Cuồng Phong Môn có bốn gã Thần Chủ, hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong. Mà bên phía Chu Tước Lâu có ba gã Thần Chủ, Cự Linh Thần Chủ là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, còn có một phụ nhân áo đỏ cũng là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong.

- Đường Bạch, để lão phu chơi đùa với ngươi một trận a!

Cự Linh Thần Chủ cười lớn một tiếng, mang theo uy áp thiên địa vô cùng trầm trọng nghiền áp về phía Đường Bạch. Nhiệm vụ của hắn chỉ là quấn lấy Đường Bạch, để cho những Thần Chủ còn lại chém giết các đội viên của Đường Bạch, đến lúc đó Đường Bạch một bàn tay không vỗ nên tiếng, sẽ không còn uy hiếp gì với hai đại thế lực nữa.

Đường Bạch cực kỳ phẫn nộ, trong cơ thể dâng trào ra một cỗ khí tức huyết mạch cường đại. Thân thể của hắn dần dần trắng bệch, phát ra ánh sáng nhàn nhạt, phóng xuất ra một tầng lực lượng kỳ lạ phong ấn vạn vật. Cây quạt xếp trong tay hắn vung lên, vô số quang ba tinh bạch trùng kích thẳng ra, dung nhập vào các địa phương xung quanh. Nhất thời, uy năng của lực lượng tại những địa phương bị Đường Bạch đánh trúng liền yếu bớt đi rất nhiều.

- Lui!

Đường Bạch âm thầm truyền âm cho các đội viên của hắn. Hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên của đối phương vẫn chưa có xuất thủ, mọi người vẫn còn cơ hội sống sót.

Bên kia, sáu gã Thần Chủ áp bách thẳng về phía đám người Cuồng Kiếm Thần Chủ, Triệu Phong. Vô số công kích ngập trời, kinh thiên động địa oanh kích thẳng tới.

- Chém!

Cuồng Kiếm Thần Chủ nộ khí ngập trời, trường kiếm kim sắc trong tay tản mát ra một cỗ kiếm ý bá đạo thấm nhuần thiên địa. Vô số quang trảm kim sắc gào thét phóng ra, cắt đứt biển lửa cuộn trào mãnh liệt ra vô số chỗ hổng.

Những thành viên còn lại trong tiểu đội Đường Bạch cũng đồng thời xuất thủ. Đại hán hắc giáp kia là cường giả Luyện thể, lực lượng mạnh mẽ kinh người. Mà thủ đoạn của lão bà áo tím kia lại thiên hướng phương diện linh hồn. Triệu Phong thì huy động Hỗn Nguyên Thần Kiếm, dễ dàng thoải mái đánh nát những công kích hàng lâm về phía hắn.

Tuy rằng tất cả mọi người đều thập phần tức giận, nhưng hiện tại cũng không phải là thời điểm liều chết. Đối phương nhân số đông đảo, bên cạnh lại còn có hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên vẫn chưa xuất thủ. Tất cả mọi người vừa đánh vừa lui, trong quá trình này cũng không ngừng có người thụ thương.

- Vô ích mà thôi!

Lâu chủ Chu Tước Lâu khinh thường hừ nói. Hai đại thế lực liên thủ, chỉ cần phát động một bộ phận lực lượng đã có thể nghiền ép được đội ngũ của Đường Bạch. Mà hắn chỉ cần để ý tới Môn chủ Cuồng Phong Môn là được. Bản thân hắn hiểu rõ Môn chủ Cuồng Phong Môn vô cùng, kẻ này quỷ kế đa đoan, không thể không phòng được.

Chiến trường Thần Chủ hỗn loạn từ từ rời xa hai đại Thần Chủ Nhị Trọng Thiên.

- Bên phía địch quân có bảy người, trong đó mạnh nhất chính là Cự Linh Thần Chủ! Những người còn lại không đáng để lo. Nhưng quan

trọng chính là, hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên kia vẫn còn đang nhìn chằm chằm vào chiến trường!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ trầm xuống, phân tích tình thế hiện tại. Nếu hắn sử dụng ra toàn bộ thực lực, hoàn toàn có thể xoay chuyển chiến cuộc. Nhưng nếu cục diện xuất hiện biến hóa, hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên kia có khả năng sẽ xuất thủ.

- Mặc kệ đi! Cho dù là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, cũng không làm gì được ta!

Trong mắt Triệu Phong lóe lên sát khí. Nếu hắn không bại lộ thực lực, bên phía Đường Bạch bên này khó có khả năng đạt được thắng lợi. Mà lần này có quá nhiều người tham dự trận tranh đoạt Mảnh vỡ Tổ khí, còn có người của các thế lực khác, thậm chí là người của Thánh địa, đang trên đường chạy tới đây, khả năng Triệu Phong đạt được Mảnh vỡ Phần Ngục là rất nhỏ. Chẳng thà giết nhiều cường giả Thần Chủ một chút, chiến lợi phẩm của Thần Chủ cũng là một món tài phú khổng lồ rồi. Hơn nữa đến lúc đó, hắn có thể dẫn dắt kẻ nắm quyền của hai đại thế lực Ngũ tinh rời đi, đám người Đường Bạch cũng có thể dễ dàng thoát khốn, Triệu Phong cũng sẽ không thiếu bọn họ cái gì.

- Giết!

Kích thước thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay Triệu Phong đột nhiên tăng lớn, trên đó ba động điện mang Lôi kiếp kinh người. Hắn lướt thẳng ra, giết thẳng về phía trung niên áo xanh của Cuồng Phong Môn. Trong các Thần Chủ của địch quân, Triệu Phong chỉ nhận biết hai người, chính là trung niên áo xanh của Cuồng Phong Môn, cùng với Cự Linh Thần Chủ của Chu Tước Lâu.

- Triệu Vong, không nên!

Đại hán hắc giáp lập tức quát lớn. Ngoại trừ Cự Linh Thần Chủ đang quấy nhiễu Đường Bạch ra, bên phía đối phương vẫn còn sáu gã Thần Chủ, lúc này Triệu Phong lại chủ động xông ra, đây quả thật chính là muốn chết.

- Nghĩ giết ta đơn giản như vậy sao?

Trung niên áo xanh lập tức cười lạnh, thanh quang đại đao trong tay chém mạnh ra từng trận đao ảnh thanh phong rậm rạp chằng chịt.

- Muốn chết!

Phụ nhân áo đỏ cùng với những thành viên còn lại lập tức chuyển hướng hỏa lực, tập trung nhắm vào Triệu Phong.

Triệu Phong thôi động Pháp tắc Thời Gian, Không Gian Áo Nghĩa, thân hình lóe lên rồi biến mất. Đồng thời, màu sắc của Hỗn Thiên Hư Quyển xung quanh thân thể hắn nhanh chóng tối xuống, biến thành một cái xoáy tròn đen như mực, không ngừng tản ra lực lượng vặn vẹo, thôn phệ cường đại.

Tốc độ Triệu Phong cực nhanh, né tránh đi đại bộ phận các công kích, một bộ phận công kích còn lại thì để mặc cho Hỗn Thiên Hắc Động đón đỡ.

- Tốc độ cùng Bí kỹ phòng ngự thật lợi hại!

Ánh mắt đại hán hắc giáp cả kinh. Giờ phút này, tốc độ mà Triệu Phong thể hiện ra, ngay cả Cuồng Kiếm Thần Chủ cũng không thể so sánh, hơn nữa Bí thuật phòng ngự của Triệu Phong cũng cực kỳ cường đại.

- Lên!

Trong mắt Cuồng Kiếm Thần Chủ lóe lên thần sắc lăng lệ, thế kiếm trong tay đột nhiên tăng lên, quét ra một mảnh kim quang kiếm vũ sắc bén lãnh lệ. Những người còn lại thấy Triệu Phong cường thế như vậy, đã hấp dẫn đi đại bộ phận hỏa lực, cũng lập tức giết ra.

- Khốn kiếp! Lại là tên tiểu tử kia!

Cự Linh Thần Chủ nhìn về phía Triệu Phong, không khỏi thầm mắng. Trước đây hắn đã từng giao thủ qua với Triệu Phong, cho nên hắn biết rõ thực lực của Triệu Phong phi phàm. Bất quá, dưới tình huống bình thường, bên phía bọn chúng nhất định là sẽ không thua. Tuy hắn không phải là đối thủ của Đường Bạch, nhưng nhiệm vụ của hắn chỉ là kềm chế Đường Bạch mà thôi.

- Chém!

Hai tay Triệu Phong cầm chặt thanh kiếm, chém mạnh ra.

Mắt thấy uy năng một kiếm khủng bố kia sắp sửa hàng lâm, sắc mặt trung niên áo xanh nhất thời đại biến, chuẩn bị né tránh, nhưng hắn lại phát hiện suy nghĩ cùng động tác của mình lại trở nên cực kỳ chậm chạp. Trung niên áo xanh căn bản không tránh được một kích này!

- Tiểu tử, ngươi quá càn rỡ rồi!

Nhưng Thần Chủ bên phía trung niên áo xanh đông đảo, bọn chúng lập tức xuất thủ, giúp trung niên áo xanh đón đỡ một kích này. Cùng lúc đó, đám người Cuồng Kiếm Thần Chủ cũng đã đánh tới. Đám Thần Chủ bọn phụ nhân áo đỏ lập tức đối phó với những người đó.

- Chết đi!

Tả Mâu Triệu Phong nhìn chằm chằm trên người trung niên áo xanh, ý chí đồng lực ba động, phóng xuất ra một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ.

Trung niên áo xanh vốn tưởng đã thoát khỏi nguy cơ, đột nhiên cảm thụ được một cỗ nguy cơ tử vong nồng đậm.

- Không tốt!

Trung niên áo xanh vội vã thi triển Bí thuật phòng ngự linh hồn, xung quanh thân thể hắn đột nhiên xuất hiện một cái chuông lớn ám thanh sắc.

Oanh phanh!

Hỗn Nguyên Thần Kiếm mạnh mẽ đâm trúng cái chuông lớn ám thanh sắc, trực tiếp xỏ xuyên qua nó.

- Không! Không có khả năng!

Cặp mắt trung niên áo xanh chấn động, toàn thân run rẩy. Thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm sau khi xỏ xuyên qua cái chuông lớn ám thanh sắc, liền đâm trúng linh hồn của hắn, một cỗ lực lượng Hỗn Nguyên cường đại trùng kích thẳng ra. Sau một khắc, linh hồn của hắn đã tan vỡ, tiêu tán tại trong thiên địa!

- Đã chết rồi?

Thần sắc phụ nhân áo đỏ của Chu Tước Lâu nhất thời sửng sốt. Chỉ mới chớp mắt một cái, Triệu Phong đã đánh chết trung niên áo xanh Thần Chủ Nhất Trọng Thiên rồi! Hắn làm sao có thể làm được?

- Tốt!

Bên kia, đại hán hắc giáp thì lại không khỏi đại hỉ. Triệu Phong giết chết một người, áp lực bên phía bọn chúng cũng được giảm đi.

- Giết!

Sau khi đánh chết một người, Triệu Phong cũng không nghỉ ngơi, mà giết thẳng về phía một gã Thần Chủ khác. Hắn am hiểu nhất là đồng thuật, trước đây hắn chưa từng thể hiện ra năng lực này, bởi vậy vừa xuất thủ liền đánh cho đối phương trở tay không kịp. Với ý chí linh hồn Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong của Triệu Phong, Bí thuật phòng ngự của trung niên áo xanh kia căn bản không đáng nhắc tới, hắn chỉ có thể bị miễu sát.

Lực lượng Pháp tắc Thời Gian bao phủ trên người một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên của Chu Tước Lâu.

- Không tốt!

Gã Thần Chủ này phát hiện ra tình huống không ổn, lập tức cầu cứu những người còn lại. Nhưng lúc này chỉ còn có một gã Thần Chủ có thể chạy tới chi viện mà thôi.

Tốc độ của Triệu Phong cực nhanh, dễ dàng lách tránh gã Thần Chủ này, còn chém mạnh ra mấy đạo Hỗn Nguyên Kiếm Mang, khiến cho đối phương luống cuống tay chân.

- Không!

Gã Thần Chủ của Chu Tước Lâu cảm thụ được nguy cơ mãnh liệt, vội vàng thiêu đốt Thần lực, đồng thời xung quanh thân thể cũng xuất

hiện hư ảnh một cái Thần Quốc khổng lồ. Nhưng bất luận hắn chống đỡ như thế nào, Triệu Phong vẫn như cũ lao thẳng tới, Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm điên cuồng huy động.

Oanh phanh!

Hư ảnh Thần Quốc nghiền nát, trên người Thần Chủ Chu Tước Lâu, lưu lại mấy đạo vết thương đen như mực khó có thể phai mờ. Nhưng công kích của Triệu Phong cũng không hề dừng lại, Hỗn Nguyên Kiếm Mang rợp trời rợp đất phóng vọt tới, trong đó còn kèm theo một cái Lôi Kiếp Đồng Diễm nữa. Cuối cùng, gã Thần Chủ Chu Tước Lâu này đã bị công kích mãnh liệt của Triệu Phong trực tiếp giết chết.

- Lại giết chết một gã Thần Chủ nữa?

Bên kia, thần sắc Cự Linh Thần Chủ nhất thời sửng sốt, lập tức quát lớn.

- Điều này sao có thể? Thực lực của kẻ này so với lúc trước còn mạnh hơn không ít!

- Hắn có được Pháp tắc Thời Gian, Thần Chủ Nhất Trọng Thiên bình thường ở trong tay hắn căn bản không hề có khả năng chống đỡ!

Phụ nhân áo đỏ kia cảm thấy vô lực.

- Tốt! Triệu huynh, quả nhiên không nhìn lầm ngươi!

Đường Bạch mừng rỡ, hô lớn một tiếng.

Trong đội ngũ Đường Bạch, đám người Cuồng Kiếm Thần Chủ, lão bà áo tím cũng vô cùng kinh hỉ. Trước đây bọn họ cũng chỉ coi Triệu Phong như một Thần Chủ Nhất Trọng Thiên bình thường, kết quả

trong trận chiến này, biểu hiện của Triệu Phong đã sâu sắc khiến cho bọn họ mở rộng tầm mắt. Cường giả số hai trước đây trong đội ngũ, Cuồng Kiếm Thần Chủ, chiến lực xem ra cũng thua xa Triệu Phong.

Phương xa, thần sắc hai kẻ nắm quyền của Chu Tước Lâu cùng Cuồng Phong Môn cũng khẽ biến. Triệu Phong đã liên tục giết chết một gã Thần Chủ của mỗi thế lực Cuồng Phong Môn, Chu Tước Lâu.

- Không ngờ kẻ này lại mạnh mẽ như vậy!

Ánh mắt Môn chủ Cuồng Phong Môn vô cùng thâm trầm, trong lòng thầm mắng.

- Tên gia hỏa vô dụng kia, lại khiến cho ta bỏ lỡ một trợ lực cường đại như vậy!

Kẻ mà trong lòng Môn chủ Cuồng Phong Môn đang mắng chửi, tự nhiên chính là trung niên áo xanh đã chết kia.

- Thực lực kẻ này phi phàm, bên phía chúng ta đang lâm vào thế yếu!

Lâu chủ Chu Tước Lâu siết chặt nắm đấm, bộ đại bào hỏa diễm trên người bốc lên liệt hỏa đằng đằng, chuẩn bị xuất thủ. Nhưng đúng lúc này, Lâu chủ Chu Tước Lâu chợt nhận được một tin tức. Ngay sau đó, sắc mặt hắn đại biến, phẫn nộ vô cùng, ngay cả hỏa diễm trong thiên địa cũng không ngừng rung động.

- Khốn kiếp! Không ngờ ngươi lại dám lừa ta!

Lâu chủ Chu Tước Lâu nhìn chằm chằm về phía Môn chủ Cuồng Phong Môn, lửa giận trong lòng dâng lên ngập trời. Hắn vừa nhận được tin tức, đám người Cuồng Phong Môn đã âm thầm tiến nhập

trung tâm Phần Thiên Hải, dẫn dụ Mảnh vỡ Tổ khí xuất hiện!

Đề nghị tạm thời liên hợp chính là do bên phía Cuồng Phong Môn đề xuất, lúc đó hắn đã cảm thấy có chút không đúng. Nhưng nghĩ tới đám người Đường Bạch đã giết chết Xích lão của Chu Tước Lâu, cho nên hắn vẫn đồng ý. Dọc theo đường đi, hắn vẫn luôn đề phòng Môn chủ Cuồng Phong Môn, nhưng lại không ngờ tới, bên phía Cuồng Phong Môn còn có mưu kế khác.

Chương 1473: Tranh đoạt kịch liệt

Dọc theo đường đi, hắn vẫn luôn đề phòng Môn chủ Cuồng Phong Môn, nhưng lại không ngờ tới, bên phía Cuồng Phong Môn còn có mưu kế khác, hắn vẫn mắc lừa đối phương.

- Kế hoạch cũng không được thuận lợi a!

Ánh mắt Môn chủ Cuồng Phong Môn mang theo ý tứ oán hận nhìn chằm chằm Triệu Phong. Nếu không phải thực lực Triệu Phong quá mạnh mẽ, thay đổi cục diện của tiểu đội Đường Bạch, hiện tại đội ngũ của Đường Bạch đã sớm bị bọn chúng giải quyết rồi. Đến lúc đó, Môn chủ Cuồng Phong Môn chỉ cần ngăn cản đám người Chu Tước Lâu, Mảnh vỡ Tổ khí liền thuận lợi tới tay. Nhưng kế hoạch hoàn mỹ như vậy lại bị một mình Triệu Phong khiến cho phá sản. Hiện tại, đội ngũ Đường Bạch một tên cũng không chết, mà Cuồng Phong Môn cũng không có khả năng ngăn cản được hai cỗ thế lực này.

- Hừ! Khoản nợ này, lão phu nhất định sẽ tính rõ ràng với ngươi!

Lâu chủ Chu Tước Lâu tức giận hừ lạnh một tiếng, lập tức phóng chạy về phía trung tâm Phần Thiên Hải. Tuy rằng hiện tại nội tâm hắn thập phần phẫn nộ, hận không thể lập tức xuất thủ với Cuồng Phong Môn, nhưng Mảnh vỡ Tổ khí quan trọng hơn, một khi chiếm được Mảnh vỡ Phần Ngục, thực lực của hắn sẽ tăng vọt lên một cấp bậc, đến lúc đó Môn chủ Cuồng Phong Môn cũng hoàn toàn không đáng nhắc tới.

Môn chủ Cuồng Phong Môn cũng lập tức vận chuyển Pháp tắc

Phong hệ, hóa thành một luồng cuồng phong bạch sắc, trong nháy mắt đã phóng vọt qua Lâu chủ Chu Tước Lâu. Đồng thời, hắn còn có chút rảnh rỗi, xuất thủ quấy rầy Lâu chủ Chu Tước Lâu. Môn chủ Cuồng Phong Môn khẽ phất tay một cái, vô số đạo phong nhận bạch sắc thổi quét thẳng ra, cắt đứt toàn thể biển lửa thành vô số phần, ngăn chặn đường đi của Lâu chủ Chu Tước Lâu.

Phía xa xa…

- Hửm? Đã xảy ra chuyện gì?

Sắc mặt Đường Bạch khẽ sửng sốt. Hắn vốn tưởng rằng kẻ nắm quyền của hai đại thế lực đang quan chiến sắp sửa xuất thủ với bọn chúng. Kết quả chẳng biết tại sao, hai kẻ nắm quyền kia lại tự công kích lẫn nhau, đồng thời cùng phóng chạy về phương xa như vậy.

- Xem ra lần này, chúng ta là đại nạn không chết rồi!

Khóe miệng Cuồng Kiếm Thần Chủ nhếch lên. Hai đại thế lực Ngũ tinh bỗng nhiên bạo phát mâu thuẫn, bọn chúng hẳn là không có khả năng tiếp tục liên thủ đối phó với đội ngũ của Đường Bạch nữa rồi.

- Khốn kiếp! Bọn người Cuồng Phong Môn khốn kiếp!

Sắc mặt Cự Linh Thần Chủ cuồng nộ, mở miệng mắng to. Ngay vừa rồi, các thành viên Chu Tước Lâu đã nhận được truyền âm của Lâu chủ Chu Tước Lâu, đã hiểu được tính toán của Cuồng Phong Môn.

- Lui!

Phụ nhân áo đỏ lập tức quát lên, toàn thể các thành viên Chu Tước Lâu cũng lui lại.

- Chúng ta cũng đi thôi!

Ba gã Thần Chủ còn lại của Cuồng Phong Môn cũng lập tức rời đi. Trong nháy mắt, bên phía địch nhân đã toàn bộ bỏ đi hết, không còn lại một tên.

- Đi! Đi xem tình huống xem sao!

Đường Bạch thấp giọng nói. Là nguyên nhân gì lại khiến cho hai đại thế lực Ngũ tinh bỗng nhiên bạo phát mâu thuẫn chứ? Đáp án rất rõ ràng, chính là Mảnh vỡ Tổ khí!

- Ừm! Tuyệt đối không thể để cho đám người kia thuận lợi đạt được mục đích!

Trong mắt Cuồng Kiếm Thần Chủ lóe lên thần sắc lãnh lệ. Cho dù không đạt được Mảnh vỡ Tổ khí, hắn cũng sẽ tận lực phá hoại hai đại thế lực Ngũ tinh này, có thể giết được một gã Thần Chủ, chính là có lời rồi.

o0o

Trung tâm Phần Thiên Hải, bốn phía xung quanh Mảnh vỡ Tổ khí không ngừng vang lên từng trận tiếng nổ kinh thiên động địa. Tuy hai đại thế lực Ngũ tinh đã liên thủ đi đối phó đội ngũ của Đường Bạch, nhưng bọn chúng cũng để lại một ít thành viên trấn thủ tại trung tâm Phần Thiên Hải. Chỉ bất quá, thực lực của các thành viên lưu thủ của hai phe lại chênh lệch thật lớn.

Bên phía Chu Tước Lâu, thân hình hai gã Thần Chủ bay ngược về phía sau, dọc theo đường đi đồng thời cũng phun mấy ngụm máu tươi. Nháy mắt đám huyết dịch vừa phun ra, đã bị hỏa diễm trong Phần Thiên Hải thiêu đốt bốc hơi sạch sẽ.

- Khốn kiếp! Không ngờ lại là Huyết Vũ Thần Chủ!

Trên mặt hai gã Thần Chủ của Chu Tước Lâu tràn ngập thần sắc phẫn hận. Huyết Vũ Thần Chủ cũng là Thần Chủ nổi danh trong Thiên Hà Vực, bất quá nghe đồn hắn đã bế quan tu luyện, cả vạn năm qua cũng chưa từng xuất hiện.

- Ha hả… để lão phu tiễn các ngươi lên đường a!

Một lão giả toàn thân bao phủ huyết quang cười tà dị một tiếng. Hắn chỉ vừa mới chạy tới trợ giúp Cuồng Phong Môn trong mấy ngày gần đây. Đương nhiên, tin tức Huyết Vũ Thần Chủ tới đây, ngoại trừ Môn chủ Cuồng Phong Môn biết ra, những người còn lại cũng không ai biết cả. Chính bởi vì như vậy, cho nên Chu Tước Lâu mới đoán sai thực lực của Cuồng Phong Môn.

- Chịu chết đi!

Huyết Vũ Thần Chủ bổ ra một chưởng, một đạo huyết quang thê lệ phóng thẳng về phía phương xa. Hai gã Thần Chủ của Chu Tước Lâu liên thủ với nhau, cũng khó có thể ngăn cản được công kích của Huyết Vũ Thần Chủ, thương thế càng thêm thảm trọng.

Bên kia, một đạo hư ảnh hỏa điểu kim hồng sắc xẹt qua, trong cơ thể hư ảnh hỏa điểu kim hồng sắc kia có một sợi lông chim kim hồng sắc vô cùng chói mắt. Sợi lông chim này chính là một mảnh vỡ trên Tổ khí Phần Ngục.

- Mảnh vỡ Tổ khí, mau thần phục Cuồng Phong Môn a!

Một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên của Cuồng Phong Môn không ngừng đuổi theo. Hiện tại hắn đang áp chế Mảnh vỡ Tổ khí, nỗ lực

bỏ nó vào trong túi của mình. Nhưng Mảnh vỡ Tổ khí ở trong hoàn cảnh như Phần Thiên Hải vậy, thực lực đại tăng, thỉnh thoảng lại bộc phát ra một cỗ lực lượng cuồng bạo, khiến cho hắn cũng không dám khinh thường.

- Buồn cười! Một đám Thần Chủ cấp thấp như vậy, cũng muốn để cho ta thần phục!

Trong sợi lông chim kia truyền ra một đạo thanh âm già nua kinh thường.

- Không kịp rồi!

Trong lòng gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên kia có chút lo lắng. Nhưng chỉ dựa vào lực lượng một mình hắn lại không thể hàng phục được Mảnh vỡ Tổ khí. Đúng lúc này, một đạo thanh âm hùng hậu vang dội truyền đến.

- Để cho ta!

Lập tức liền thấy một đạo cuồng phong bạch sắc cấp tốc tiếp cận Mảnh vỡ Tổ khí, tản mát ra một cỗ lực lượng cuồng phong thổi quét vạn vật. Kẻ này chính là Môn chủ Cuồng Phong Môn! Nhưng hắn còn chưa kịp xuất thủ, phía sau đã xuất hiện một cỗ Thần lực ba động khiến cho người ta run rẩy.

- Mảnh vỡ Tổ khí là của ta!

Cặp hỏa diễm vũ dực sau lưng Lâu chủ Chu Tước Lâu nhanh chóng rung động, cũng phóng xuất ra một tầng hỏa lãng ngập trời, công kích thẳng về phía Môn chủ Cuồng Phong Môn. Phía sau, những thành viên còn lại của hai đại thế lực đều nhao nhao chạy tới.

- Hửm? Đã xảy ra chuyện gì?

Huyết Vũ Thần Chủ nhìn về phía Môn chủ Cuồng Phong Môn, bộ dáng có chút kinh ngạc cùng tức giận. Kế hoạch của bọn chúng không chút sơ sót, chỉ cần Môn chủ Cuồng Phong Môn có thể chế trụ Chu Tước Lâu trong chốc lát, hắn bên này nhất định sẽ đắc thủ rồi.

Cách đó không xa, đám người tiểu đội Đường Bạch cũng chậm rãi tiếp cận.

- Mảnh vỡ Tổ khí đã xuất hiện!

Sắc mặt đại hán hắc giáp chấn động, thần sắc vô cùng kích động.

- Không sai! Nhưng trước đây chúng ta đã trải qua một trận đại chiến, trên người các vị cũng có thương tích không nhỏ, trước xem tình huống một chút đã!

Đường Bạch thấp giọng nói. Bên phía Cuồng Phong Môn cùng Chu Tước Lâu đều có hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, thực lực tương đối mạnh mẽ. Hơn nữa, trước đây Chu Tước Lâu đã bị Cuồng Phong Môn tính kế, cộng thêm hai đại thế lực vốn đã thù hận sâu đậm, khả năng bọn chúng lại liên thủ một lần nữa thập phần thấp. Cho nên, mọi người chỉ cần đứng đợi, đợi đến thời điểm hai đại thế lực liều mạng không sai biệt lắm mới xuất thủ, tỷ lệ thành công sẽ lớn nhất.

Tại phương xa, tình hình chiến đấu giữa Chu Tước Lâu và Cuồng Phong Môn vô cùng kịch liệt. Hiện tại là thời điểm tranh đoạt Mảnh vỡ Tổ khí tối hậu quan đầu, song phương không hề lưu thủ chút nào, mọi người cũng không khỏi thi triển ra một vài át chủ bài cường đại.

- Chết đi!

Cặp hỏa diễm vũ dực sau lưng Lâu chủ Chu Tước Lâu ngưng tụ ra lực lượng hỏa diễm cường đại, phóng xuất thẳng ra. Thiên địa dâng lên một trận long quyển hỏa diễm phạm vi thật lớn, Thần Chủ Nhất Trọng Thiên bình thường bị nó quét trúng cũng phải lột da một trận.

- Đừng kích động! Chúng ta tạm thời ngừng tay, liên thủ giải quyết đám người Đường Bạch trước, sau đó mới tiếp tục tranh đoạt Mảnh vỡ Tổ khí. Nếu không, đến lúc đó chúng ta liều mạng chiến đấu sống chết, ngược lại để cho bọn chúng trở thành ngư ông đắc lợi!

Môn chủ Cuồng Phong Môn giọng điệu bình hòa nói.

- Chu Tước Lâu sẽ không lại tin tưởng các ngươi một lần nào nữa!

Lâu chủ Chu Tước Lâu lửa giận đằng đằng. Mà sắc mặt Môn chủ Cuồng Phong Môn cũng cực kỳ khó nhìn, thỉnh thoảng lại liếc nhìn về phía đội ngũ Đường Bạch bên kia.

- Tiếp tục chiến đấu nữa, đối với chúng ta sẽ cực kỳ bất lợi!

Ánh mắt Môn chủ Cuồng Phong Môn vô cùng thâm trầm. Đúng lúc này, thần sắc hắn khẽ động, nhìn về phía Huyết Vũ Thần Chủ bên kia.

Huyết Vũ Thần Chủ đột nhiên bộc phát ra một cỗ lực lượng tuyệt cường, huyết quang bùng phát ngập trời, chiếu rọi toàn bộ biển lửa. Tầng phòng ngự đối thủ của hắn, Cự Linh Thần Chủ lập tức nghiền nát, thân hình bay ngược về phía sau, phun ra một ngụm tiên huyết. Hóa ra, trước đây khi chiến đấu với Đường Bạch, Cự Linh Thần Chủ đã bị phong ấn rất nhiều lực lượng, cho tới bây giờ vẫn còn chưa giải trừ được toàn bộ. Cộng thêm thực lực của Huyết Vũ Thần Chủ vốn đã rất mạnh, Cự Linh Thần Chủ rất nhanh liền lâm vào thế yếu.

Sau khi đẩy lùi Cự Linh Thần Chủ, Huyết Vũ Thần Chủ liền hóa thành một đạo huyết quang ám hồng sắc, phóng tới phụ cận Mảnh vỡ Tổ khí. Một đoàn Thần lực huyết quang khổng lồ lan tỏa ra, bao phủ lấy Mảnh vỡ Tổ khí. Mảnh vỡ Tổ khí tận lực giãy dụa, nhưng nó vẫn như cũ từ từ bị tầng huyết quang kia bao phủ lại. Cuối cùng, Mảnh vỡ Tổ khí đã tạm thời bị Huyết Vũ Thần Chủ khống chế.

- Đi mau!

Huyết Vũ Thần Chủ khẽ quát một tiếng.

- Tốt!

Sắc mặt Môn chủ Cuồng Phong Môn vô cùng kinh hỉ. Xem ra, lần này Cuồng Phong Môn có thể đạt được Mảnh vỡ Tổ khí, còn phải cảm tạ Đường Bạch của Phong Thần Tộc a.

Tất cả thành viên của Cuồng Phong Môn lui về phía sau, nhất tề thôi động Bí pháp tốc độ, chuẩn bị phóng chạy. Hiện tại bọn chúng đã đạt được Mảnh vỡ Tổ khí, không cần tiếp tục chiến đấu nữa. Các thành viên Cuồng Phong Môn am hiểu tốc độ, nếu như một lòng muốn chạy trốn, đám người Chu Tước Lâu tuyệt đối sẽ đuổi không kịp. Chỉ cần bọn chúng có thể triệt để bỏ rơi Chu Tước Lâu, Mảnh vỡ Tổ khí này chính là của Cuồng Phong Môn rồi!

- Không tốt! Không thể để cho bọn chúng đào tẩu!

Hỏa diễm vũ dực sau lưng Lâu chủ Chu Tước Lâu rung động, lập tức đuổi theo. Những thành viên còn lại của Chu Tước Lâu cũng điên cuồng đuổi giết ra, phóng xuất ra công kích rợp trời rợp đất.

Phía sau, sắc mặt đám người Đường Bạch nhất thời chấn kinh.

- Không xong! Không ngờ Cuồng Phong Môn đạt được Mảnh vỡ Tổ khí nhanh như vậy!

Ánh mắt Đường Bạch khẽ trầm xuống. Theo như hắn tưởng tượng, hai đại thế lực hẳn là phải liều chết chiến đấu đến lưỡng bại câu thương, sau đó bọn chúng mới đột nhiên xuất thủ, cướp đoạt Mảnh vỡ Tổ khí. Không ngờ mọi chuyện như mong muốn, chuyện tình ngao cò tranh nhau ngư ông đắc lợi cũng không có xuất hiện. Hơn nữa Cuồng Phong Môn sở trường tốc độ, bên phía Chu Tước Lâu đuổi không kịp, ngay cả hắn cũng rất khó đuổi kịp.

Đúng lúc này, một cỗ lực lượng Thời Không đột nhiên ba động, Triệu Phong đang ở bên cạnh bọn họ đột nhiên lướt thẳng ra.

- Ta có thể đuổi kịp! Chỉ cần ngăn cản đám người Cuồng Phong Môn trong chốc lát, đợi đám người Chu Tước Lâu đuổi kịp…

Triệu Phong cười nhạt một tiếng. Chỉ cần đám người Cuồng Phong Môn bị quấy rầy, đám người Chu Tước Lâu đuổi kịp, hai đại thế lực lại sẽ tử chiến một trận. Giờ phút này, Triệu Phong không chỉ thôi động lực lượng Thời Không, lại còn vận dụng kỹ xảo phi độn Kim Lôi Quang Dực Thuật, đề thăng tốc độ lên tới cực điểm. Một đạo khí tức ba động từ bên cạnh Lâu chủ Chu Tước Lâu xẹt qua.

- Là tiểu tử kia!

Sắc mặt Lâu chủ Chu Tước Lâu cả kinh. Phía trước, Môn chủ Cuồng Phong Môn cũng thoáng có chút cảm ứng.

- Không tốt!

Thần sắc hắn kinh ngạc tức giận.

- Tiểu tử này chính là đầu sỏ khiến cho kế hoạch của chúng ta thất bại sao?

Huyết Vũ Thần Chủ nhìn chằm chằm Triệu Phong, trong mắt toát ra sát ý lẫm nhiên. Thần Chủ Nhất Trọng Thiên lại có thể bộc phát ra tốc độ viễn siêu Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, điều này thật sự khiến cho người ta kinh ngạc.

- Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Trảm!

Trong tay Triệu Phong ngưng tụ ra một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm, mạnh mẽ vung ra. Một đạo Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm Mang khổng lồ gào thét thẳng về phía trước. Uy lực kinh người kia, ngay cả Môn chủ Cuồng Phong Môn cũng không dám khinh thường.

Các thành viên còn lại vội vã lách người né tránh. Hình ảnh Triệu Phong liên tục chém chết hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên lúc trước vẫn còn đang ở trong đầu bọn chúng. Thời điểm Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Trảm hàng lâm, cho dù vẫn chưa lan đến bao nhiêu người, nhưng đã lan tỏa ra một cỗ quang mang hư bạch kỳ dị, khiến cho thiên địa vặn vẹo, chậm chạp.

- Không tốt! Là Pháp tắc Thời Gian!

Sắc mặt Môn chủ Cuồng Phong Môn đại biến, hận không thể bầm thây Triệu Phong thành vạn đoạn. Giờ phút này, đám người Cuồng Phong Môn đều bị ảnh hưởng của Pháp tắc Thời Gian, tốc độ cũng bị hạn chế trong chốc lát.

Phía sau, các thành viên Chu Tước Lâu đã cấp tốc đuổi kịp. Lâu chủ Chu Tước Lâu biết rõ Triệu Phong cố ý ngăn cản Cuồng Phong Môn là để cho song phương bọn chúng một lần nữa liều chết chiến đấu.

Thế nhưng mặc dù biết rõ là mưu kế của Triệu Phong, Chu Tước Lâu cũng không có khả năng bỏ qua cho Cuồng Phong Môn.

Chương 1474: Cường địch lại tới

Triệu Phong đột nhiên xuất thủ, ngăn cản đám người Cuồng Phong Môn trong chốc lát, khiến cho đám người Chu Tước Lâu có thể đuổi theo. Tuy rằng Chu Tước Lâu biết rõ đây là mưu kế của Triệu Phong, nhưng bọn chúng cũng không có khả năng bỏ qua cho Cuồng Phong Môn.

Phương xa, những người còn lại trong đội ngũ Đường Bạch cũng bị hành động kinh người của Triệu Phong khiến cho khiếp sợ.

- Thật tốt quá! Như vậy hai đại thế lực sẽ không thể không tiếp tục liều chết!

Đường Bạch vỗ tay cười lớn.

Hai đại thế lực lại một lần nữa triển khai đại chiến. Vài gã Thần Chủ va chạm mạnh với nhau, các loại Pháp tắc, Thần lực cường đại đan xen trong thiên địa, khiến cho cả Phần Thiên Hải phảng phất như sôi trào lên vậy. Nhưng đúng lúc này, phụ nhân áo đỏ bên phía Chu Tước Lâu đột nhiên lao ra, giết thẳng về phía Triệu Phong.

- Ngươi cũng đừng hòng chạy thoát!

Thanh âm vũ mị động lòng của phụ nhân áo đỏ vang lên. Bên kia, Cuồng Phong Môn cũng có một lão giả râu bạc Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong giết ra. Hành vi vừa rồi của Triệu Phong vừa quấy rối Cuồng Phong Môn, lại tính kế Chu Tước Lâu, hai đại thế lực này tự nhiên sẽ không để cho Triệu Phong dễ dàng rời khỏi như vậy.

Huống hồ, tiêu diệt Triệu Phong cũng là một loại tổn thương nặng nề đối với đội ngũ của Đường Bạch.

Phụ nhân áo đỏ kia cầm trong tay một sợi roi hỏa xà, trong lúc huy động phóng xuất ra bóng roi hỏa xà ngập trời, quấn quanh tới về phía Triệu Phong. Mà lão giả râu bạc của Cuồng Phong Môn thì không ngừng di chuyển bốn phía, phòng ngừa Triệu Phong đào tẩu.

- Ha hả… vậy ta liền vui đùa với các ngươi một chút!

Triệu Phong cũng không vội vã rời đi. Chỉ bất quá hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong mà thôi, hắn không sử dụng tới lực lượng Thần Mâu cũng có thể ứng phó được.

- Không tốt! Triệu huynh đã bị bọn chúng quấn lấy!

Sắc mặt đại hán hắc giáp khẽ biến.

- Đừng vội! Triệu Vong tựa hồ là cố ý ở lại nơi đó!

Đường Bạch lập tức nói. Nếu như bọn họ tùy tiện lao ra, như vậy cục diện sẽ biến thành thế nào, ngay cả hắn cũng không cách nào dự liệu được.

- Hỗn Thiên Hắc Động!

Triệu Phong phóng xuất ra đại lượng Thần lực Hỗn Nguyên, xây dựng thành một tầng quang quyển. Màu sắc của quang quyển kia càng ngày càng tối xuống, cuối cùng biến thành màu đen như mực, phảng phất như một cái hắc động, lan tỏa ra lực lượng vặn vẹo, thôn phệ vạn vật. Vô số bóng roi hỏa xà bốn phía thiên địa đụng vào trên Hỗn Thiên Hắc Động, cũng chỉ có thể kích khởi lên một chút hỏa lãng mà thôi.

- Trước giết ngươi!

Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm vừa ngưng tụ ra, Triệu Phong đã phóng thẳng về phía phụ nhân áo đỏ.

- Bí kỹ phòng ngự thật mạnh! Công kích phạm vi lớn không có hiệu quả với hắn!

Sợi roi trong tay phụ nhân áo đỏ đánh ra, trên đó hiện lên vô số hư ảnh hỏa xà, trực tiếp quấn quanh tới.

- Hỏa Xà Phược!

Sợi roi kia thập phần linh hoạt, không ngừng du động trong thiên địa, vờn quanh bốn phía xung quanh Triệu Phong, trong nháy mắt đã co rút lại. Sợi roi của phụ nhân áo đỏ là Thần khí Cực phẩm, Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm của Triệu Phong cũng không cách nào chặt đứt được nó.

Cùng lúc đó, sau lưng Triệu Phong chợt truyền đến một cỗ Thần lực phong duệ ba động.

- Cực Quang Phong Trảm!

Lão giả râu bạc của Cuồng Phong Môn hét lớn một tiếng, ném mạnh quang trảm xoắn ốc trong tay ra. Hóa ra, vừa rồi hai gã Thần Chủ đã đạt thành hiệp nghị, phụ nhân áo đỏ phụ trách ràng buộc Triệu Phong, mà lão giả râu bạc thì ngưng tụ đòn sát thủ đơn thể cường đại, cấp cho Triệu Phong một kích trí mạng. Quanh năm đối địch, bọn chúng cũng tương đối hiểu rõ nhau.

Đạo quang trảm hư bạch sắc kia hư thực thác loạn, nhấc lên một

cơn lốc xoáy kinh người, chém thẳng về phía Triệu Phong. Giờ phút này, biển lửa trong thiên địa cũng bị nó khuấy động, hình thành một cỗ long quyển hỏa diễm, tụ tập trên quang trảm xoắn ốc. Uy năng công kích kinh thiên kia hàng lâm lên trên Hỗn Thiên Hắc Động, năng lượng mang tính bạo tạc không ngừng thổi quét ra bát phương thiên địa.

- Hừ! Bí kỹ phòng ngự của ngươi căn bản không đỡ nổi Cực Quang Phong Trảm của ta!

Lão giả râu bạc cực kỳ tự tin, không khỏi cười lớn. Bản thân hắn có được Pháp tắc Phong hệ, công kích Thần lực vô cùng sắc bén, năng lực cắt đứt rất mạnh, năng lực phá phòng ngự chính là nhất lưu. Hơn nữa, hắn cũng cực kỳ tự tin đối với chiêu sát thủ của chính mình. Lúc trước, Cực Quang Phong Trảm của hắn cũng đã từng phá vỡ qua phòng ngự của một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên.

Triệu Phong không khỏi cười nhạt, công kích của Thần Chủ Nhị Trọng Thiên bình thường cũng khó có thể phá vỡ được tầng phòng ngự của hắn a. Bất quá lần này, xung quanh thân thể hắn còn có Hỏa Xà Phược của phụ nhân áo đỏ kia, lực phòng ngự của Hỗn Thiên Hắc Động cũng bị kềm chế một chút. Nhưng uy lực của Cực Quang Phong Trảm kia rất nhanh đã dần dần suy yếu xuống. Chỉ thấy trên bề mặt Hỗn Thiên Hắc Động chỉ xuất hiện một cái khe nứt nhỏ, nhưng rất nhanh đã lập tức khép lại.

- Cái này…

Lão giả râu bạc nhất thời nghẹn lời, sắc mặt già nua ửng đỏ. Vừa rồi hắn còn mạnh miệng thốt ra lời nói hùng hồn, thế nhưng kết quả cũng chỉ có thể phá được một khe nứt nhỏ mà thôi.

- Chỉ là rùa đen rút đầu mà thôi! Xem ra ngươi chỉ có thể trốn ở bên

trong thôi sao?

Ánh mắt phụ nhân áo đỏ kia khẽ trầm xuống, sau đó lập tức lộ ra nụ cười thản nhiên, châm chọc nói. Bị một nữ tử mê hoặc quyến rũ như vậy nói thành rùa đen rút đầu, chỉ sợ bất luận một gã nam tử nào cũng sẽ tức giận không thôi.

- Vậy sao? Vậy để các ngươi kiến thức một chút Hỗn Thiên Hắc Động bản thăng cấp a!

Triệu Phong hít sâu một hơi, từ trong Lôi Hồn Thể cuồn cuộn lao ra lực lượng Lôi kiếp khôn cùng. Bốn phía xung quanh Hỗn Thiên Hắc Động đột nhiên lóe lên đạo đạo lôi mang. Không mất bao lâu, lôi văn tơ điện khôn cùng đã rậm rạp bốn phía xung quanh Hỗn Thiên Hắc Động. Giờ phút này, Hỗn Thiên Hắc Động giống như đã hóa thành một cái lôi động màu đen.

Rất lâu trước đây, Hỗn Nguyên Thần Kiếm của Triệu Phong đã có thể dung nhập với lực lượng Lôi kiếp, trên lý thuyết, Hỗn Thiên Hắc Động hẳn là có thể làm được. Chỉ bất quá cấp bậc của Hỗn Thiên Hắc Động càng cao hơn, độ khó dung hợp khá lớn mà thôi. Nhưng cách đây không lâu, Triệu Phong đã hoàn thành dung hợp. Sau khi Hỗn Thiên Hắc Động dung hợp lực lượng Lôi kiếp, mặc dù tính năng phòng ngự cũng không đề thăng bao nhiêu, nhưng lực phá hoại lại tăng cường cực lớn.

Trong nháy mắt, đạo quang trảm xoắn ốc kia đã phóng tới bốn phía Hỗn Thiên Lôi Động. Nhưng đúng lúc này, cỗ lực lượng vặn vẹo trên Hỗn Thiên Lôi Động kia đã mang theo lực lượng Lôi kiếp mạnh mẽ lan tỏa ra. Giờ phút này, uy lực của quang trảm xoắn ốc kia đã bị suy yếu thật lớn, quang mang cũng ảm đạm xuống vài phần. Cuối cùng, khi quang trảm xoắn ốc kia rơi xuống trên Hỗn Thiên Lôi Động, ngay cả một tia vết tích cũng không lưu lại.

Cùng lúc đó, sợi roi hỏa xà đang quấn quanh bốn phía xung quanh Triệu Phong cũng bị lực lượng lôi điện, vặn vẹo ảnh hưởng, uy năng từ từ giảm xuống. Thậm chí phụ nhân áo đỏ còn phát hiện kiện Thần khí Cực phẩm của chính mình có chút không chịu nổi cỗ lực lượng kia, rất có thể sẽ hư hao. Thấy vậy, nàng ta vội vàng thu sợi roi lại.

- Giết!

Toàn thân Triệu Phong bao phủ bên trong Hỗn Thiên Lôi Động, tay cầm Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm, dùng tốc độ lôi đình tiếp cận phụ nhân áo đỏ.

- Hỏa Xà Loạn Hải!

Phụ nhân áo đỏ huy động sợi roi, đánh ra hư ảnh hỏa xà vô cùng vô tận, nhằm thẳng về phía Triệu Phong. Mà bản thân nàng lại vội vàng kéo ra khoảng cách với Triệu Phong.

- Ngươi trốn không thoát a!

Triệu Phong không chút sợ hãi, mang theo Hỗn Thiên Lôi Động đụng thẳng tới. Tầng lôi động đen như mực đụng vào đám hư ảnh hỏa xà, toàn bộ hư ảnh hỏa xà vừa tiếp cận đã bị phá hủy sạch sẽ, bộ phận năng lượng còn lại đều bị Hỗn Thiên Lôi Động hấp thu mất. Mà tốc độ của Triệu Phong cũng không một chút ảnh hưởng, nhanh chóng tiếp cận phụ nhân áo đỏ.

- Làm sao có thể? Cứu mạng!

Phụ nhân áo đỏ hoa dung thất sắc, kinh hãi kêu cứu. Nàng chưa từng thấy qua loại Bí kỹ phòng ngự nào lại có lực phá hoại cường đại như vậy. Mắt thấy Triệu Phong đang không ngừng tiếp cận, trái tim

phụ nhân áo đỏ phanh phanh nhảy lên, sau lưng toát ra mồ hôi lạnh, thấm ướt đẫm luôn bộ quần áo đỏ tươi.

- Kẻ này đến cùng là kẻ nào? Lại khó chơi như vậy!

Lão giả râu bạc theo sát phía sau Triệu Phong, liên tục chém ra từng đạo từng đạo phong nhận. Nhưng những công kích này đều không cách nào tạo thành ảnh hưởng đối với Hỗn Thiên Lôi Động của Triệu Phong.

Triệu Phong tiếp cận phụ nhân áo đỏ, Hỗn Nguyên Lôi Kiếm chém mạnh ra. Vai trái phụ nhân áo đỏ liền bị Triệu Phong chém ra một đạo vết thương máu chảy đầm đìa, miệng vết thương kia cháy đen một mảnh, lại còn tràn ngập lực lượng lôi điện. Đồng thời, Triệu Phong thân ở trong Hỗn Thiên Lôi Động chợt đụng thẳng về phía phụ nhân áo đỏ. Giờ phút này, toàn bộ lực lượng vặn vẹo, thôn phệ, còn có Lôi điện của Hỗn Thiên Hắc Động đều công kích lên trên người phụ nhân áo đỏ.

Phụ nhân áo đỏ không ngừng kêu thảm, thân thể cháy đen một mảnh, bay ngược về phía sau. Mà Triệu Phong thì vẫn bám chặt phụ nhân áo đỏ, Hỗn Thiên Lôi Động bên ngoài thân thể gắt gao áp sát đối phương, lực lượng vặn vẹo, Lôi điện cường đại xé nát phụ nhân áo đỏ thành từng mảnh vụn!

- Không! Tên quái vật này!

Lão giả râu bạc đang chạy theo phía sau không ngừng oanh kích Triệu Phong đột nhiên dừng tay lại, hai chân không ngừng run rẩy. Hắn chưa từng thấy qua một Thần Chủ Nhất Trọng Thiên nào cường đại như vậy, các phương diện tốc độ, phòng ngự, công kích cũng đều hoàn mỹ vô khuyết.

Sau khi giết chết phụ nhân áo đỏ, thu lấy chiến lợi phẩm, Triệu Phong lại lập tức giết về phía lão giả râu bạc.

Phương xa, thân hình đám người đội ngũ của Đường Bạch cứng ngắc, thần sắc dại ra. Vừa rồi thời điểm Triệu Phong lâm vào nguy cơ, bọn chúng thiếu chút nữa đã lao ra, giúp Triệu Phong giải vây. Kết quả, Triệu Phong không đếm xỉa gì tới sự vây công của hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, lại còn chém chết một người. Nhưng cái này vẫn chưa kết thúc, sau khi giết xong một người, Triệu Phong lại tiếp tục chém giết người còn lại!

- Quái vật! Quái vật!

Lão giả râu bạc không chút nghĩ ngợi, lập tức thi triển Bí pháp bỏ chạy, toàn thân hóa thành một luồng quang mang cuồng phong, chạy loạn trong biển lửa. Phía sau, một cái lôi động đen như mực đuổi theo không buông, cũng từng chút từng chút một tiếp cận.

Đám người Cuồng Phong Môn cùng Chu Tước Lâu đang lúc hỗn chiến cũng bị một màn này khiến cho chấn động.

- Điều này sao có thể? Kẻ này làm sao có thể làm được?

Sắc mặt Lâu chủ Chu Tước Lâu chấn động kinh hãi. Đối mặt với hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, không ngờ Triệu Phong lại cấp tốc chém chết một người, lại truy sát người còn lại.

Mắt thấy lão giả râu bạc đã bị thương, rất nhanh sẽ bị Triệu Phong đuổi kịp. Giờ phút này, Môn chủ Cuồng Phong Môn đã không nhịn nổi sự phẫn hận trong nội tâm nữa. Trước đây, Triệu Phong đã giết chết một gã Thần Chủ của Cuồng Phong Môn, vừa rồi lại xuất thủ ngăn cản bọn chúng, hiện tại hắn lại còn muốn tiếp tục giết người của bọn chúng nữa!

- Hừ! Đừng mơ tưởng bỏ chạy!

Lâu chủ Chu Tước Lâu lập tức xuất thủ, ngăn chặn Môn chủ Cuồng Phong Môn lại. Tại hoàn cảnh trong Phần Thiên Hải này, thực lực của hắn hơi mạnh hơn Môn chủ Cuồng Phong Môn một chút. Nhưng đúng lúc này…

- A!

Tiếng thét thê thảm của lão giả râu bạc kia truyền ra. Chỉ thấy lão giả râu bạc đã bị Hỗn Thiên Lôi Động gắt gao chặn lại, trước ngực còn cắm một thanh Hỗn Nguyên Lôi Kiếm. Không mất bao lâu, lão giả râu bạc đã dưới song trọng công kích của Hỗn Thiên Lôi Động cùng Hỗn Nguyên Lôi Kiếm, thần hồn câu diệt.

Sau khi thu lấy chiến lợi phẩm, Triệu Phong lui sang một bên, dự định tiếp theo chỉ quan chiến mà thôi. Giết chết nhiều Thần Chủ như vậy, thu hoạch của hắn cũng đã cực kỳ phong phú, cho dù không đạt được Mảnh vỡ Tổ khí, cũng không uổng phí tham dự hành động lần này. Nhưng đúng lúc này, Triệu Phong đột nhiên cảm thụ được mấy khí tức cường đại chợt hàng lâm nơi này, đồng thời trong đó còn có mấy cỗ khí tức Triệu Phong cảm thấy quen thuộc.

- Là bọn chúng!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ biến. Ngay lúc này, ba đạo nhân ảnh đã vô cùng cường thế phóng tới, hàng lâm trước mắt mọi người.

- Bọn chúng là ai?

Lâu chủ Chu Tước Lâu nhìn chằm chằm ba người kia, sắc mặt nhất thời ngưng trọng vô cùng. Ba kẻ này toàn bộ đều là Thần Chủ Nhị

Trọng Thiên, mang đến cho hắn một loại cảm giác cao thâm khó lường, nhưng hắn lại không nhận ra bất cứ kẻ nào trong đó.

Trong ba người kia, kẻ cầm đầu toàn thân long lân đen như mực, phát ra cảm giác thập phần nguy hiểm. Một gã lão giả hắc y khác thì cặp mắt đen như mực, giống như một cái tử đàm. Cuối cùng là một nàng nữ tử lãnh đạm, trên thân thể phủ đầy vũ văn kim hồng sắc.

- Bá Long Thần Chủ! Thiên Tịch Thần Chủ!

Trong lòng Triệu Phong chấn động. Hai kẻ này cũng đều là Thần Chủ cường đại đang đuổi giết hắn. Không ngờ bọn chúng lại là cùng một phe, hơn nữa còn đồng thời chạy tới nơi đây. Chẳng lẽ bọn chúng điều tra được tung tích của mình, chạy tới đây truy sát sao?

- Nhưng bọn chúng từ đầu tới cuối cũng đều không nhìn về phía ta, tựa hồ như không nhìn thấy ta vậy!

Trong lòng Triệu Phong khẽ trầm xuống. Hiện tại, hai kẻ này tạo cho Triệu Phong cảm giác giống như không hề phát hiện ra hắn vậy. Nếu như lúc này Triệu Phong đột nhiên đào tẩu, ngược lại sẽ khiến cho đối phương hoài nghi!

- Ha hả… không nghĩ tới trong này lại có Mảnh vỡ Phần Ngục! Như vậy chúng ta sẽ không khách khí nhận lấy vậy!

Cặp mắt Bá Long Thần Chủ lóe lên hung quang, nhìn chằm chằm Mảnh vỡ Phần Ngục trong tay Huyết Vũ Thần Chủ, thần sắc tham lam triển lộ không chút nghi ngờ.

- Các hạ không khỏi quá tự tin rồi đó!

Môn chủ Cuồng Phong Môn thoáng có chút không vui.

- Các ngươi những tên rác rưởi này, ở trước mặt ta cũng chẳng là cái gì cả!

Thanh âm khàn khàn trầm thấp của Thiên Tịch Thần Chủ vang lên, một cỗ khí tức tử vong cường đại chậm rãi lan tràn ra, khiến cho người ta vô cùng sợ hãi.

- Có lẽ, ta có thể lợi dụng Cuồng Phong Môn cùng Chu Tước Lâu, diệt trừ bọn chúng!

Trong lòng Triệu Phong khẽ suy nghĩ, tư tưởng cực nhanh vận chuyển. Hiện tại, bởi vì Mảnh vỡ Tổ khí xuất hiện, đại lượng Thần Chủ đang tụ tập nơi đây. Nếu như mọi chuyện tiến triển thuận lợi, Triệu Phong thậm chí có thể lợi dụng những người khác, giúp chính mình triệt để diệt trừ đám cừu nhân này!

Chương 1475: Đều có tính toán

- Có lẽ, ta có thể lợi dụng Cuồng Phong Môn cùng Chu Tước Lâu, diệt trừ bọn chúng!

Trong lòng Triệu Phong khẽ suy nghĩ, tư tưởng cực nhanh vận chuyển. Bất luận là Bá Long Thần Chủ hay là Thiên Tịch Thần Chủ cũng đều cường đại không gì sánh được, Triệu Phong muốn đơn độc đánh chết bọn chúng cũng có chút khó khăn. Nhưng hiện tại, bởi vì Mảnh vỡ Tổ khí xuất hiện, đại lượng Thần Chủ đang tụ tập nơi đây. Nếu như mọi chuyện tiến triển thuận lợi, Triệu Phong thậm chí có thể lợi dụng những người khác, giúp chính mình triệt để diệt trừ đám cừu nhân này!

- Ngoan ngoãn giao Mảnh vỡ Phần Ngục ra đây, bằng không, các ngươi đều phải chôn xác ở nơi này!

Ánh mắt Bá Long Thần Chủ hung ác tàn nhẫn, đảo quét phía dưới, toàn thân tản mát ra một cỗ khí tức bá đạo đáng sợ. Dưới ánh nhìn của Bá Long Thần Chủ, trong lòng mấy gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên nhất thời sinh ra cảm giác sợ hãi.

- Hừ! Khẩu khí thật lớn a!

Thân thể Môn chủ Cuồng Phong Môn run lên, tức giận không kềm nổi. Hành động cướp đoạt Mảnh vỡ Tổ khí nhiều lần gặp phải tình huống bất ngờ, trong lòng hắn sớm đã phẫn nộ vô cùng. Mà giờ phút này đột nhiên lại nhảy ra ba gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, không coi ai ra gì, kiêu ngạo bá đạo vô cùng, mở miệng liền muốn hắn ngoan

ngoãn giao ra Mảnh vỡ Tổ khí.

Đám Thần Chủ của Chu Tước Lâu cũng nhìn đám người Bá Long Thần Chủ cực kỳ không vừa mắt. Bọn chúng từng gặp qua kẻ bá đạo càn rỡ, nhưng lại lần đầu tiên nhìn thấy kẻ kiêu ngạo đến loại trình độ như thế này. Chỉ có ba người, không ngờ lại tuyên bố khiến cho tất cả mọi người phải táng thân ở nơi đây.

Xa xa, ánh mắt Đường Bạch khẽ trầm xuống, sắc mặt âm trầm bất định.

- Những kẻ này không đơn giản!

Đương nhiên, cũng không chỉ Đường Bạch phát hiện ra điểm ấy, mà những Thần Chủ Nhị Trọng Thiên còn lại ở đây ít nhiều cũng có cảm giác. Chỉ bất quá lời nói của đám người Bá Long Thần Chủ khiến cho bọn chúng thập phần khó chịu, cho nên thái độ của bọn chúng cũng thập phần cường ngạnh.

Đột nhiên, Triệu Phong chợt lên tiếng:

- Môn chủ Cuồng Phong Môn, Cuồng Phong Môn các ngươi căn bản bảo vệ Mảnh vỡ Tổ khí không được a! Vẫn là giao ra đi thôi, miễn cho tử thương thảm trọng!

Hiện tại Triệu Phong vẫn đang che đậy tướng mạo, ẩn giấu khí tức, bởi vậy những người khác cũng không nhìn rõ được chân diện mục của hắn.

- Cái gì? Ngươi…

Môn chủ Cuồng Phong Môn trong cơn giận dữ, nghiến răng nghiến lợi, hận không thể bầm thây Triệu Phong thành vạn đoạn. Nếu không

phải Triệu Phong, Cuồng Phong Môn đã sớm thành công đạt được Mảnh vỡ Tổ khí rồi. Thời điểm này, không ngờ Triệu Phong lại dám nói móc Cuồng Phong Môn, bảo bọn chúng nên giao Mảnh vỡ Tổ khí ra. Nếu như Cuồng Phong Môn làm theo lời Triệu Phong đã nói, như vậy tất cả mọi người cũng sẽ cảm thấy vô cùng khuất nhục, không còn mặt mũi gặp người.

Nhìn thấy sắc mặt của đám Thần Chủ Cuồng Phong Môn cùng với Huyết Vũ Thần Chủ, Triệu Phong âm thầm nở nụ cười. Hắn ngay câu nói đầu tiên đã kích thích Cuồng Phong Môn, khiến cho bọn chúng không thể dễ dàng chịu thua.

- Chu Tước Lâu các vị, các ngươi cũng thật là vô năng a! Vừa rồi ta đã giúp các ngươi ngăn cản đám người Cuồng Phong Môn, nhưng các ngươi vẫn không thành công, ngay cả Mảnh vỡ Tổ khí cùng không thể chạm tới, vẫn nên nhanh chóng lui ra đi, đừng ở chỗ này mất mặt xấu hổ nữa!

Sau khi nói xong Cuồng Phong Môn, Triệu Phong liền hướng đầu mâu về phía Chu Tước Lâu.

- Cái gì? Tiểu tử ngươi… muốn chết!

Sắc mặt Lâu chủ Chu Tước Lâu tức giận đến mức đỏ bừng, nộ hỏa vô hình sau lưng dâng lên kịch liệt cuồn cuộn, tựa hồ như bất cứ lúc nào cũng có khả năng xuất thủ với Triệu Phong vậy. Sắc mặt Cự Linh Thần Chủ cùng với đám Thần Chủ còn lại của Chu Tước Lâu cũng đều đỏ lên, ánh mắt ngoan lệ nhìn chằm chằm Triệu Phong, sát ý lan tràn.

- Chẳng phải tiểu tử ngươi cũng không sờ được Mảnh vỡ Tổ khí chút nào sao?

Cự Linh Thần Chủ trừng mắt nhìn Triệu Phong, châm chọc lại một câu.

- Bất quá, thu hoạch chuyến này của ta cũng đã thập phần phong phú rồi…

Bộ dáng Triệu Phong không thèm quan tâm, nói. Trận chiến tranh đoạt Mảnh vỡ Tổ khí lần này, Triệu Phong đã thành công đánh chết bốn gã Thần Chủ, chiến lợi phẩm đoạt được quả thật thập phần đầy đủ.

- Các ngươi nói lời vô ích thật nhiều a! Nếu không chịu giao Mảnh vỡ Tổ khí ra, như vậy đừng trách bản Thần đại khai sát giới!

Ánh mắt hung ác của Bá Long Thần Chủ nhất thời nhìn chằm chằm về phía đám người Cuồng Phong Môn. Hiện tại, Mảnh vỡ Tổ khí vẫn còn ở trong tay Huyết Vũ Thần Chủ.

- Giao ra? Đừng mơ tưởng!

Lửa giận trong lòng Môn chủ Cuồng Phong Môn vẫn còn chưa tắt, lập tức quát lớn. Nếu như hắn cứ như vậy giao Mảnh vỡ Tổ khí ra, còn có mặt mũi nào nữa?

- Hươu chết về tay ai, vẫn còn chưa nhất định a!

Lâu chủ Chu Tước Lâu cũng cười lạnh một tiếng. Mảnh vỡ Tổ khí này, hắn tuyệt đối phải đạt được.

- Muốn chết!

Ánh mắt Bá Long Thần Chủ ngưng đọng, toàn thân mang theo Long viêm xích hắc sắc khôn cùng, trùng kích thẳng ra. Giờ phút này, khí

tức huyết mạch tai nạn Cấm kỵ thổi quét thẳng ra thiên địa bốn phía, trùng kích thẳng vào huyết mạch của tất cả các Thần Chủ.

- Diệt Thế Long Tộc!

Đám Thần Chủ của Cuồng Phong Môn cùng Chu Tước Lâu nhất tề kêu lên kinh hãi.

Ong ong!

Mảnh vỡ Tổ khí đang bị Huyết Vũ Thần Chủ khống chế cũng khẽ rung lên nhè nhẹ, không ngừng đụng thẳng vào tầng quang bích huyết hồng sắc kia.

- Đồng loạt ra tay!

Môn chủ Cuồng Phong Môn vội vã quát lên. Thời điểm Bá Long Thần Chủ vừa xông tới, hắn liền biết rõ chính mình không phải là đối thủ của đối phương. Nhưng thành viên Cuồng Phong Môn đông đảo, cũng chưa chắc không thể chế trụ được đối phương.

Tất cả cường giả Thần Chủ của Cuồng Phong Môn nhất tề lao ra. Trong đó Huyết Vũ Thần Chủ cùng Môn chủ Cuồng Phong Môn mạnh mẽ nhất, xung phong ở phía trước. Bàn tay Huyết Vũ Thần Chủ đẩy ra một cái, trong thiên địa dâng lên một mảnh kinh đào huyết lãng, trùng kích thẳng về phía trước.

Môn chủ Cuồng Phong Môn huy động trường kiếm thanh ngọc trong tay, thi triển ra kiếm vũ thanh sắc rậm rạp chằng chịt. Phía sau, các thành viên còn lại của Cuồng Phong Môn cũng nhất tề phát động công kích cường hãn. Công kích Thần lực ngập trời giống như một đám Mãnh thú Hồng Hoang, đồng thời đánh thẳng về phía Bá Long Thần Chủ.

- Hủy Diệt Long Tức!

Bá Long Thần Chủ thôi động huyết mạch Diệt Thế Long Tộc, điều động ra lực lượng Bản Nguyên khổng lồ, từ trong miệng phụt ra một đoàn hắc diễm Cấm kỵ. Đám hắc diễm kia hóa thành một khỏa thái dương hắc sắc, lan tỏa ra khí tức đáng sợ hủy diệt vạn vật. Hai cỗ lực lượng cường đại va chạm mạnh với nhau, nhấc lên phong bạo kinh thiên, thổi quét ra thiên địa bát phương.

- Làm sao có thể?

Ở một bên, sắc mặt Lâu chủ Chu Tước Lâu lộ ra thần sắc kinh hãi. Không ngờ Bá Long Thần Chủ kia lại dùng sức một mình đón đỡ được một kích do tất cả cường giả của Cuồng Phong Môn thi triển ra. Loại thực lực này cũng quá kinh khủng rồi a!

- Cứ tiếp tục như vậy, Cuồng Phong Môn chắc chắn sẽ thất bại không thể nghi ngờ!

Sắc mặt Lâu chủ Chu Tước Lâu khẽ biến. Cuồng Phong Môn thất bại, đương nhiên không liên quan gì tới bọn chúng. Thế nhưng nếu Mảnh vỡ Tổ khí rơi vào trong tay đám người Bá Long Thần Chủ, Chu Tước Lâu sẽ không còn một chút xíu hy vọng nào. Lâu chủ Chu Tước Lâu âm thầm câu thông với các thành viên còn lại, thuyết minh ý nghĩ của chính mình, lập tức đạt được mọi người tán thành.

- Để lão phu vui đùa với các ngươi một chút a!

Thiên Tịch Thần Chủ nhìn ra được ý nghĩ của Chu Tước Lâu, thân hình khẽ lóe lên, phóng ra. Cặp mắt hắn bắt đầu vận chuyển, Pháp tắc Tử Vong nhất thời lan tỏa ra khắp thiên địa. Toàn thể biển lửa xung quanh cũng trở nên thâm trầm xuống, bị vô số hắc vụ thẩm

thấu.

- Hậu duệ Tử Vong Chi Mâu mà thôi!

Sắc mặt Lâu chủ Chu Tước Lâu lạnh lẽo, cùng với các thành viên còn lại giết ra. Chỉ là hậu duệ Tử Vong Chi Mâu mà thôi, còn kém hơn không ít huyết mạch của Diệt Thế Long Tộc.

- Vậy sao?

Thiên Tịch Thần Chủ cười lạnh một tiếng, bàn tay khẽ lật, trong tay đã xuất hiện một sợi lông chim kim hồng sắc. Hắn vừa thôi động Mảnh vỡ Tổ khí, hỏa diễm trong Phần Thiên Hải ngay lập tức liền bị nó dẫn động.

- Tử Hỏa Tuyền Qua!

Thiên Tịch Thần Chủ cũng thôi động Tử Vong Chi Mâu, lại dung nhập thêm lực lượng của Mảnh vỡ Tổ khí, phóng xuất ra một vòng xoáy hắc hồng sắc thật lớn. Vòng xoáy kia lan tỏa ra lực lượng tử vong cùng với hỏa diễm mang tính hủy diệt, xoắn nát tất cả mọi thứ.

- Mảnh vỡ Phần Ngục!

Lâu chủ Chu Tước Lâu kinh hãi thất thanh. Hắn không ngờ trong tay gã hậu duệ Tử Vong Chi Mâu này lại cũng có một Mảnh vỡ Phần Ngục. Cộng thêm Tử Vong Chi Mâu cấp bậc Chuẩn Thần Mâu của bản thân hắn, thực lực Thiên Tịch Thần Chủ đã đạt tới cấp bậc Thần Chủ Tam Trọng Thiên!

Phương xa, trong lòng Đường Bạch cũng âm thầm chấn kinh.

- Quả nhiên không đơn giản!

Hai người đã xuất thủ đều có được chiến lực cấp bậc Thần Chủ Tam Trọng Thiên, vậy thực lực của nữ tử lãnh đạm còn chưa xuất thủ kia cũng sẽ không quá kém. Đúng lúc này, trong não hải Đường Bạch đột nhiên truyền tới một đạo linh hồn truyền âm:

- Đường Bạch, trong tay bọn chúng cũng có Mảnh vỡ Tổ khí, chúng ta tạm thời liên thủ đối phó bọn chúng! Nếu như đắc thủ, mỗi người chúng ta đều có một kiện Mảnh vỡ Tổ khí!

Kẻ truyền âm cho Đường Bạch không phải ai khác, chính là Lâu chủ Chu Tước Lâu. Thiên Tịch Thần Chủ lấy ra Mảnh vỡ Tổ khí cũng không có chấn nhiếp hắn, trái lại càng khiến cho tham niệm của hắn gia tăng lên. Nhưng Đường Bạch cũng không lập tức trả lời ngay. Trực giác nói cho hắn biết, ba kẻ này không dễ chọc vào.

- Đường huynh, nếu như chúng ta liên thủ với Cuồng Phong Môn, Chu Tước Lâu đánh bại ba kẻ này, thu hoạch cũng sẽ không ít a!

Nhưng đột nhiên, lúc này Triệu Phong cũng truyền âm cho Đường Bạch.

- Khi nào chúng ta mới động thủ?

Trong cơ thể Cuồng Kiếm Thần Chủ toát ra kiếm ý ngập trời. Đến bây giờ bọn họ vẫn luôn bàng quan, nếu cứ tiếp tục như vậy, có lẽ sau khi trận chiến tranh đoạt Mảnh vỡ Tổ khí kết thúc, bọn họ cũng không có cơ hội xuất thủ nữa.

- Động thủ!

Đường Bạch cắn răng một cái, trực tiếp quát lớn. Hắn cũng không phải là người sợ phiền phức gì.

- Tốt!

Triệu Phong mỉm cười, chủ động phóng thẳng về phía nàng nữ tử lãnh đạm vẫn chưa xuất thủ kia. Vì vậy, đám người Đường Bạch cũng phóng thẳng về phía đó.

- Muốn chết!

Nhãn mâu hồng sắc của nữ tử lãnh đạm kia khẽ ngưng đọng. Tầng vũ văn kim hồng sắc bên ngoài thân thể nàng đột nhiên bắt đầu thiêu đốt, hóa thành một tầng vũ mao hỏa diễm, bao trùm toàn thân nàng. Mà hai cánh tay của nàng lại hóa thành một đôi hỏa dực che trời, phóng xuất ra một cỗ uy áp huyết mạch vô cùng nóng bỏng.

Vù vù vù!

Tầng hỏa diễm trong Phần Thiên Hải điên cuồng sôi trào lên. Mà Mảnh vỡ Phần Ngục trong tay Huyết Vũ Thần Chủ cũng rung động càng thêm kịch liệt, gần như sắp sửa thoát khỏi sự ràng buộc của hắn vậy.

- Kim Ô Tộc!

Trong mắt Đường Bạch lóe lên quang mang. Sắc mặt những thành viên còn lại trong đội ngũ cũng vô cùng thâm trầm, tư thế dàn trận đón địch.

- Năng lực huyết mạch của ba kẻ này đều khác nhau, tại sao lại ở cùng một chỗ?

Trong lòng Triệu Phong có chút nghi hoặc.

- Trừ phi, ba kẻ này là thuộc cùng một cái thế lực?

Triệu Phong không khỏi suy đoán, ba kẻ này có thể là thành viên của một thế lực Thánh địa, hoặc là thế lực tương đương với Thánh địa nào đó.

- Phong Ấn Chi Môn!

Hai tay Đường Bạch kháp động pháp quyết, phóng xuất ra một cỗ lực lượng kỳ dị, bắn thẳng tới bốn phía xung quanh nữ tử lãnh đạm. Đám ánh sáng bạch sắc vặn vẹo kia hình thành nên một phiến cánh cửa tinh bạch. Trên cánh cửa tinh bạch đột nhiên lan tràn ra vô số văn tự Phong Thần Tộc, cuối cùng phong tỏa toàn bộ đại môn lại.

- Phong bế!

Một cỗ lực lượng đặc thù xâm nhập vào trong cơ thể nữ tử lãnh đạm, phong ấn các phương diện lực lượng của nàng.

- Giết!

Lợi dụng cơ hội này, Triệu Phong cùng các thành viên còn lại lập tức giết tới. Nếu Triệu Phong sử dụng Thần lực Hỗn Nguyên, chỉ sợ sẽ khiến cho Bá Long Thần Chủ nhận ra, dù sao trước đây hai người đã từng giao thủ qua. Bởi vậy, hắn chỉ sử dụng công kích Thần lực bình thường, chiến lực tương đương với một Thần Chủ Nhất Trọng Thiên mạnh mẽ một chút mà thôi. Lại thêm thủ đoạn của Đường Bạch là phong ấn, năng lực công kích cũng không quá mạnh mẽ. Trong lúc nhất thời, mấy người bọn họ quần ẩu nữ tử lãnh đạm kia, không ngờ lại không thể chiếm được ưu thế quá lớn. Bất quá, bọn chúng cuối cùng cũng có nhiều người, kéo dài thêm nữa, nữ tử Kim Ô Tộc chắc chắn sẽ thất bại không thể nghi ngờ.

- Tốt!

Sắc mặt Triệu Phong thoáng vui vẻ, nhìn về phía hai chiến trường còn lại. Tuy Bá Long Thần Chủ cùng Thiên Tịch Thần Chủ rất cường đại, nhưng đối thủ cũng không phải hạng người hiền lành gì, quan trọng là số lượng thành viên khá nhiều.

- Nếu cứ tiếp tục như vậy, ba kẻ này nhất định sẽ bị thua!

Trong lòng Triệu Phong thầm tính toán. Một khi Bá Long Thần Chủ cùng Thiên Tịch Thần Chủ bị thua, hắn cũng sẽ không hề cố kỵ, bạo lộ thân phận, thi triển ra át chủ bài, nhất cử giết chết bọn chúng.

Các thành viên của Chu Tước Lâu cùng Cuồng Phong Môn đồng dạng cũng vô cùng kích động. Trong ba tên địch nhân, Bá Long Thần Chủ cùng Thiên Tịch Thần Chủ cũng đều có Mảnh vỡ Tổ khí, chỉ cần giết chết bọn chúng, đến lúc đó sẽ có ba Mảnh vỡ Tổ khí rồi, như vậy Chu Tước Lâu, Cuồng Phong Môn cùng Đường Bạch mỗi phe chia lấy một mảnh cũng có thể a.

Mắt thấy đám người Bá Long Thần Chủ đang từ từ rơi vào thế yếu, liên tiếp bại lui, Triệu Phong sớm đã gấp không kịp đợi, chuẩn bị bất cứ lúc nào bại lộ toàn bộ thực lực, giết chết bọn chúng. Nhưng đột nhiên, Bá Long Thần Chủ, Thiên Tịch Thần Chủ còn có nữ tử Kim Ô Tộc kia cũng đều đồng thời cười lạnh một tiếng, quay sang nhìn về phía Triệu Phong.

- Triệu Phong, đã lâu không gặp, thực lực của ngươi lui xuống đến trình độ này rồi sao?

Thanh âm khàn khàn của Thiên Tịch Thần Chủ chợt truyền ra. Nghe được câu nói này, thần sắc Triệu Phong nhất thời chấn động, sắc mặt đại biến.

- Không tốt! Bọn chúng đã sớm nhận ra thân phận của ta!

Ba tên địch nhân đã sớm nhận ra thân phận của Triệu Phong, nhưng ngay từ đầu lại giả vờ như không biết, trong này nhất định là có nguyên nhân. Lúc này, Thiên Tịch Thần Chủ lại trực tiếp vạch trần ra, Triệu Phong đột nhiên có loại cảm giác không ổn.

Chương 1476: Thiên thần sứ

Lúc này, Thiên Tịch Thần Chủ đột nhiên mang theo nụ cười âm sâm tà dị, trực tiếp nói ra thân phận chân chính của Triệu Phong.

- Triệu Phong?

Thân hình Đường Bạch ngừng trệ, cảm thấy cái tên này có chút quen tai.

- Triệu Phong? Tựa hồ kẻ có được Thần Mâu thứ chín trong lời đồn cũng có tên này!

Ánh mắt Cuồng Kiếm Thần Chủ chợt lóe lên tinh quang, mang theo thần sắc không thể tin nổi nhìn về phía Triệu Phong.

- Đúng rồi!

Đường Bạch ngẩng phắt đầu lên, vẻ mặt khiếp sợ nhìn chằm chằm Triệu Phong.

Bên kia, Lâu chủ Chu Tước Lâu cùng Môn chủ Cuồng Phong Môn cũng đều ngây ngẩn cả người. Bọn chúng như thế nào cũng không ngờ tới, gã Thần Chủ thần bí nhiều lần hãm hại bọn chúng lại là kẻ có được Thần Mâu thứ chín trong truyền thuyết! Nếu sớm biết như vậy, bọn chúng còn tranh đoạt Mảnh vỡ Tổ khí cái gì nữa, tuyệt đối là xem bắt giữ Triệu Phong làm mục tiêu hàng đầu. Thần Mâu thứ chín tuyệt đối có thể trở thành một gã Thần Mâu Chúa Tể, chỉ là một cái Mảnh vỡ Tổ khí, làm sao có thể so sánh được với nó?

- Chạy!

Trong lòng Triệu Phong toát ra ý niệm này. Ba người Bá Long Thần Chủ nhất định là có quỷ kế gì đó. Huống hồ hiện tại thân phận của hắn đã bị vạch trần, những người khác nói không chừng sẽ bỏ Mảnh vỡ Tổ khí sang một bên, quay sang xuất thủ với hắn.

- Đã muộn rồi!

Khóe miệng Bá Long Thần Chủ nhếch lên một tia nụ cười âm hiểm.

- Hửm?

Thần Mâu thứ chín của hắn đột nhiên cảm giác được một cỗ khí tức huyết mạch cường đại đang hàng lâm nơi này.

- Không tốt! Còn có cường giả khác! Đây chính là hậu chiêu của bọn chúng sao?

Triệu Phong rốt cuộc cũng biết được vì sao đám người Bá Long Thần Chủ lại giả vờ không phát hiện ra hắn. Bởi vì mục đích của ba người bọn chúng chính là muốn cầm chân Triệu Phong, đợi cường giả chân chính chạy tới.

Đúng lúc này, Thiên Tịch Thần Chủ, Bá Long Thần Chủ cùng nữ tử Kim Ô Tộc đột nhiên bạo phát ra huyết mạch Thần lực, phá tan trói buộc của những người khác. Ba người bọn chúng lập tức phóng tới sau lưng Triệu Phong, phòng ngừa Triệu Phong đào tẩu.

- Xảy ra chuyện gì?

Lâu chủ Chu Tước Lâu ngẩng đầu nhìn về phía phương xa, thân thể không khỏi run lên. Thân là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, giờ phút này,

hắn chợt cảm giác được một cỗ nguy hiểm đang cực nhanh tiếp cận.

- Không tốt!

Sắc mặt Môn chủ Cuồng Phong Môn cũng trầm xuống, không khỏi lui về phía sau. Huyết mạch Phong Thần Tộc trong cơ thể Đường Bạch cũng đột nhiên ba động nhàn nhạt, báo động nguy hiểm cho hắn.

Cách mọi người không xa đột nhiên xuất hiện một vòng xoáy không gian. Một gã nam tử bạch y thân hình cao lớn vĩ ngạn, toàn thân bao phủ trong tầng tầng Thần quang hư bạch chợt từ trong vòng xoáy không gian hàng lâm nơi này.

Giờ phút này, thiên địa mạnh mẽ rung động, trở nên vô cùng áp lực. Toàn thể hỏa diễm trong Phần Thiên Hải cũng bị đè ép xuống mấy trăm trượng. Tất cả sinh linh trong phương viên mấy trăm vạn dặm cũng bị một cỗ áp bách cường đại nghiền ép. Những kẻ tu vi thấp hơn Thần Chủ lại càng là trực tiếp phủ phục trên mặt đất, không ngừng run rẩy.

- Thần Chủ Tam Trọng Thiên!

Trong lòng Triệu Phong ầm ầm chấn động. Tuy hắn chưa từng gặp qua Thần Chủ Tam Trọng Thiên bao giờ, nhưng hắn có thể xác định, kẻ đột nhiên xuất hiện này tuyệt đối chính là Thần Chủ Tam Trọng Thiên, thậm chí còn có thể mạnh hơn nữa!

Triệu Phong điều động Pháp tắc Thời Không, toàn thân hóa thành một đạo cực quang, triệt hồi về phía sau. Giờ phút này, tốc độ của Triệu Phong nhanh chóng đến cực điểm.

- Đừng hòng bỏ chạy!

Huyết mạch Thần lực trong cơ thể Bá Long Thần Chủ, nữ tử Kim Ô Tộc cùng Thiên Tịch Thần Chủ lập tức bộc phát ra, hình thành nên một đạo bình chướng thật lớn, ngăn cản trước mặt Triệu Phong. Tuy lúc này Thiên Thần Sứ đại nhân đã xuất thủ, Triệu Phong căn bản trốn không thoát, nhưng hiện tại chính là thời điểm để bọn chúng biểu hiện, cho dù biết rõ là vô ích, nhưng bọn chúng nhất định cũng phải làm.

- Cút!

Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm trong tay Triệu Phong trong nháy mắt đã chém ra mấy trăm đạo kiếm mang. Tuyệt đại đa số Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm Mang đều chém lên trên người nữ tử Kim Ô Tộc, cắt ra vô số vết chém. Nhưng trong nháy mắt, xung quanh những vết thương này chợt lưu động lên một cỗ hỏa diễm kim hồng sắc, tất cả thương thế liền chậm rãi khép lại.

Kim Ô Tộc, chủng tộc bài danh thứ tám trong Thái Cổ Vạn Tộc, bản thân có được Bất Diệt Viêm Thể, cho dù bị thương tổn lớn đến đâu, cũng có thể cấp tốc khôi phục lại. Thậm chí nghe đồn, cho dù toàn bộ thân thể đã bị hủy diệt, nhưng cũng có thể dục hỏa trùng sinh.

- Bất Diệt Viêm Thể thì như thế nào?

Triệu Phong cái gì cũng không quản, toàn thân mang theo Hỗn Thiên Lôi Động trực tiếp đụng thẳng tới. Dọc theo đường đi, toàn bộ Kim Ô Viêm cũng đều bị Hỗn Thiên Lôi Động của Triệu Phong khiến cho vặn vẹo, thôn phệ. Giờ phút này, Triệu Phong đã bạo phát ra tốc độ nhanh nhất, lực lượng mạnh mẽ nhất.

Triệu Phong trực tiếp đụng thẳng lên trên người nữ tử Kim Ô Tộc, lực lượng cường đại trên Hỗn Thiên Lôi Động trong nháy mắt liền phóng thẳng ra. Cho dù là tốc độ khôi phục của Bất Diệt Viêm Thể,

cũng không thể so sánh với tốc độ phá hủy của Triệu Phong. Đồng thời, thủ chưởng của Triệu Phong khẽ lật, lấy ra một mảnh vỡ bạch tinh. Vừa thôi động Mảnh vỡ Tổ khí, một cỗ lực lượng Pháp tắc Thời Gian nhất thời bao phủ trên người nữ tử Kim Ô Tộc. Điều này khiến cho sức chống cự cùng năng lực tự lành của nữ tử Kim Ô Tộc nhất thời giảm xuống.

- Thời Gian Phong Trảm!

Triệu Phong thôi động Mảnh vỡ Tổ khí, vạch ra từng đạo từng đạo hư nhận bạch tinh thật lớn. Nữ tử Kim Ô Tộc kia nhất thời kêu la thảm thiết, hỏa diễm trên người không ngừng suy yếu xuống, lộ ra thân thể mềm mại máu chảy dầm dề mê người của nàng. Nhìn thấy một màn này, toàn thân những Thần Chủ còn lại ở đây cũng không khỏi chấn động.

- Hắn cũng có Mảnh vỡ Tổ khí!

Trong lòng Môn chủ Cuồng Phong Môn cùng Lâu chủ Chu Tước Lâu thập phần không biết nói gì. Bọn chúng không có Mảnh vỡ Tổ khí, vì nó mà liều mạng đến ngươi chết ta sống, mà Triệu Phong chỉ mới là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, không ngờ trong tay lại có Mảnh vỡ Tổ khí Thời Gian hệ.

Đường Bạch không khỏi thở dài một tiếng. Hắn tự nhiên nhìn ra được, mục đích của gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên đột nhiên xuất hiện này chính là muốn bắt Triệu Phong.

- Hừ!

Thiên Thần Sứ khẽ nhíu mày, bàn tay duỗi ra một cái, một cỗ Thần lực Pháp tắc chí cường nhất thời hàng lâm bốn phía xung quanh Triệu Phong. Khoảnh khắc này, Hỗn Thiên Lôi Động của Triệu Phong

cũng thừa nhận lực lượng tập kích vô cùng cường đại, ngay cả hình dạng cũng phát sinh biến hóa.

- Không! Vẫn còn cơ hội!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ ngưng đọng, điều động ra lực lượng Bản Nguyên của Mộng Huyễn Thần Mâu.

- Mộng Huyễn Hóa!

Trong Tả Mâu của hắn, từng tầng từng tầng quang vụ mộng huyễn xoay tròn ra, tiến nhập vào trong không gian thiên địa. Mà Tả Mâu Triệu Phong cũng triệt để biến thành màu sắc mộng huyễn. Toàn bộ thế giới trước mắt hắn trở nên như mộng như ảo, kể cả nữ tử Kim Ô Tộc trước mặt, tầng hỏa diễm trên người nàng cũng bao phủ một tầng thất thải sắc.

- Phá!

Triệu Phong điểm ra một chỉ, cũng mạnh mẽ vận chuyển lực lượng Tâm niệm.

- Xảy ra chuyện gì?

Ánh mắt nữ tử Kim Ô Tộc mở to, cảm thụ được một cỗ nguy cơ tử vong ập tới. Hỏa diễm trên thân thể nàng bỗng nhiên trống rỗng tiêu tán. Ngay sau đó, cánh tay của nàng cũng từng điểm từng điểm biến mất. Dưới tình huống nguy cơ sinh tử, nữ tử Kim Ô Tộc thôi động đủ các loại lực lượng, cố gắng chống cự. Cuối cùng, nàng phát hiện ra, chỉ có lực lượng Pháp tắc mới có thể chống lại hiện tượng biến mất không hiểu ra sao này.

Trên không trung phương xa, trong mắt Thiên Thần Sứ lóe lên một

đạo tinh mang.

- Đây chính là lực lượng của Thần Mâu thứ chín sao?

Ngay cả hắn xem cũng không hiểu nổi, tại sao thân thể của nữ tử Kim Ô Tộc lại vô duyên vô cớ biến mất như vậy.

- Theo truyền thuyết, huyết mạch của Thần Mâu đều có thể sánh ngang với huyết mạch của Thủy tổ chủng tộc Thái Cổ mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc!

Trong mắt Thiên Thần Sứ lóe lên một tia thần sắc hướng tới, sau đó ánh mắt hắn lại nhìn chằm chằm trên người Triệu Phong. Lúc này, hắn đã thôi động lực lượng huyết mạch trong cơ thể, bộc phát ra một cỗ khí tức Thái Cổ Hỗn Độn Hồng Hoang. Tuy rằng tu vi hiện tại của Thần Mâu thứ chín chỉ là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, nhưng hắn cũng sẽ không vì vậy mà khinh suất chút nào, trực tiếp thôi động ra lực lượng huyết mạch.

Cỗ khí tức huyết mạch kia xông thẳng lên trời, khuấy động toàn thể Phần Thiên Hải. Thân thể của hắn từ từ tối dần xuống, nửa người dưới trực tiếp biến mất, hóa thành một đoàn quang vụ hôn ám vặn vẹo. Mà toàn bộ thân thể Thiên Thần Sứ cũng trong nháy mắt dâng cao tới mười trượng. Một cỗ lực lượng Hồng Hoang Bản Nguyên cường đại từ trong cơ thể hắn bộc phát ra, thổi quét thẳng ra thiên địa bát phương.

Một khắc này, tất cả sinh linh tồn tại huyết mạch trong thiên địa cũng đều phát ra thanh âm gào thét sợ hãi. Vô số hỏa điểu trong Phần Thiên Hải dưới cỗ lực lượng huyết mạch này, thân thể không ngừng vặn vẹo, thậm chí cơ hồ muốn nổ tung luôn.

- Phốc!

Mấy gã Thần Chủ cách Thiên Thần Sứ hơi gần một chút, toàn bộ đều thổ huyết, kêu lên một tiếng đau đớn.

- Cỗ huyết mạch này… Chẳng lẽ là chủng tộc bài danh thứ sáu trong Thái Cổ Vạn Tộc…

Ngay cả huyết mạch trong cơ thể Đường Bạch cũng đột nhiên sôi trào lên. Mà Triệu Phong ở xa xa cũng bị một chút ảnh hưởng.

Thiên Thần Sứ vận chuyển Thần lực cường hãn, đánh ra một chưởng. Chỉ thấy một đoàn lực lượng u ám vặn vẹo gào thét bắn ra. Thiên địa không ngừng chấn động, tất cả lực lượng trong hư không đều bị cỗ Thần lực vặn vẹo hôn ám kia hấp thu hết. Thuộc tính thôn phệ của cỗ Thần lực này có chút tương tự với Thần lực Hỗn Nguyên của Triệu Phong, nhưng càng thêm bá đạo hơn rất nhiều.

- Thần lực thật mạnh!

Thần lực trong cơ thể Lâu chủ Chu Tước Lâu run rẩy kịch liệt. Những Thần Chủ tu vi dưới Nhị Trọng Thiên lại càng cảm giác Thần lực của chính mình gần như đều ngưng kết lại, căn bản không thể điều động nổi. Cỗ lực lượng vặn vẹo hôn ám kia hàng lâm bốn phía xung quanh Triệu Phong. Tầng Hỗn Thiên Lôi Động đang bao phủ xung quanh Triệu Phong kia liền trực tiếp vặn vẹo, vỡ nát.

- Chết đi!

Triệu Phong cắn răng một cái, lực lượng Mộng Huyễn Bản Nguyên điên cuồng ba động ra. Nhất thời, lực lượng của Mộng Huyễn Thần Mâu cùng lực lượng Tâm niệm cũng đều đề thăng lên một cấp bậc. Tốc độ thân thể nữ tử Kim Ô Tộc bến mất lập tức tăng lên.

- Hửm?

Thiên Thần Sứ khẽ sửng sốt. Tuy Triệu Phong đã bị hắn vây khốn, nhưng đồng thuật cùng với lực lượng Pháp tắc Thời Gian của Triệu Phong, vẫn như cũ chưa đình chỉ. Lúc này, thân thể cùng linh hồn của nữ tử Kim Ô Tộc đã tiêu tán hơn phân nửa, suy yếu vô cùng.

- Trảm!

Triệu Phong thôi động Mảnh vỡ Tổ khí Thời Gian hệ, phóng xuất ra một cỗ công kích thời gian cường đại. Nữ tử Kim Ô Tộc vốn đã trọng thương, lại bị một đạo đao phong bạch tinh trực tiếp chém trúng, thân thể trực tiếp vỡ tan. Cộng thêm lực lượng Thời Gian gây thương tổn thật lớn cho phương diện linh hồn, linh hồn của nàng cũng trực tiếp vẫn lạc.

Sau khi giết chết nữ tử Kim Ô Tộc, Triệu Phong lập tức vận chuyển tất cả lực lượng, toàn lực phi độn.

- Đã chết rồi?

Toàn thân Thiên Tịch Thần Chủ cùng Bá Long Thần Chủ nhất tề chấn động. Bọn chúng vốn cho rằng Thiên Thần Sứ đang ở chỗ này, mọi người sẽ không có việc gì, nhưng sự thật lại hoàn toàn vượt khỏi dự liệu của bọn chúng.

- Cái gì?

Toàn thân Thiên Thần Sứ ngẩn ra, trong lòng bùng nổ nộ khí. Không ngờ Triệu Phong lại ở ngay trước mặt hắn, giết chết thủ hạ của hắn.

- Hỗn Nguyên Tỏa!

Hai tay Thiên Thần Sứ hợp lại, chưởng khống cỗ Thần lực vặn vẹo hôn ám kia. Cỗ Thần lực vặn vẹo hôn ám kia nhất thời tản mát ra một cỗ hấp lực cực mạnh, ngay cả không gian thiên địa cũng biến thành hình thái vòng xoáy vặn vẹo. Cỗ Thần lực kia cấp tốc bay thẳng tới, cực nhanh tiếp cận Triệu Phong.

Bị hấp lực cường đại ảnh hưởng, cử động của Triệu Phong nhất thời bị chặn lại. Trong nháy mắt, cỗ Thần lực hôn ám hỗn loạn này đã biến thành một mảnh không gian hình cầu đặc thù, phong tỏa Triệu Phong vào bên trong.

Triệu Phong không ngừng vận chuyển Thần lực, liều mạng giãy dụa, nhưng hắn phát hiện, Thần lực Hỗn Nguyên của chính mình căn bản không có một chút ảnh hưởng đối với Thần lực của Thần Chủ Tam Trọng Thiên. Thậm chí thời điểm Thần lực Hỗn Nguyên vừa tuôn ra, liền bị Thần lực của đối phương hấp thu mất.

- Đây là loại Thần lực gì? Ngay cả Thần lực Hỗn Nguyên của ta cũng có thể hấp thu?

Trong lòng Triệu Phong có chút kinh ngạc. Nhưng cho dù như vậy, hắn cũng có biện pháp ứng phó, đó chính là Mộng Huyễn Thần Mâu! Hắn tin tưởng, Thần Mâu Huyễn Diệt nhất định sẽ hữu hiệu với đối phương.

- Không cần giãy dụa nữa!

Thiên Thần Sứ hừ lạnh một tiếng, vươn ra một tay, phóng xuất ra một cỗ Thần lực cường hãn. Cỗ Thần lực vặn vẹo hôn ám kia dung nhập vào trong viên cầu đang phong tỏa Triệu Phong. Nhất thời, toàn thân Triệu Phong liền bị một cỗ lực lượng cực mạnh nghiền ép. Cỗ lực lượng này không chỉ hấp thu Thần lực trên người Triệu Phong, còn không ngừng nghiền ép hắn, khiến cho hắn không thể nào giữ

được tỉnh táo.

Trong nháy mắt Thiên Thần Sứ liền phóng tới bên cạnh Triệu Phong. Mà viên cầu hôn ám đang vây khốn Triệu Phong cũng chậm rãi thu nhỏ lại, hóa thành một khỏa viên cầu lớn chừng nắm tay, rơi vào trong tay Thiên Thần Sứ. Ngay sau đó, Thiên Thần Sứ liền kháp động pháp quyết, thi triển ra vài đạo phong ấn, đánh vào trong viên cầu hôn ám kia.

- Chúc mừng Thiên Thần Sứ đại nhân đã thuận lợi bắt được Thần Mâu thứ chín!

Hai người Bá Long Thần Chủ, Thiên Tịch Thần Chủ nhất tề quỳ xuống, thần sắc tôn kính. Có thể trở thành Thiên Thần Sứ, tuyệt đối là tồn tại đỉnh cao trong Thần Chủ Tam Trọng Thiên, các phương diện tỷ lệ huyết mạch dung hợp cùng chiến lực, thủ đoạn… cũng đều cường đại không gì sánh được.

- Thiên Thần Sứ đại nhân, những kẻ này xử lý thế nào đây?

Ánh mắt Bá Long Thần Chủ chợt đảo qua bốn phía.

Nghe hắn nói vậy, sắc mặt tất cả các Thần Chủ ở đây đều lộ ra thần sắc kinh hoàng. Còn có vài gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, hai chân cũng run run đứng không vững.

- Đều giết cả đi!

Thần sắc Thiên Thần Sứ không chút ba động.

Chương 1477: Thâm nhập hang hổ

- Đều giết cả đi!

Thần sắc Thiên Thần Sứ không chút ba động, phảng phất như sống chết của những Thần Chủ này đối với hắn chỉ là một chuyện bé nhỏ không đáng kể, một việc nhỏ không chút quan trọng vậy.

Lời này của Thiên Thần Sứ vừa nói ra, trái tim những người còn lại ở đây nhất thời co thắt một cái.

- Không! Ngươi không thể giết chúng ta, chúng ta là hai đại thế lực Ngũ tinh của Thiên Hà Vực a!

Thần sắc của Lâu chủ Chu Tước Lâu cực độ sợ hãi. Hắn như thế nào cũng không ngờ tới gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên này lại nói ra những lời như thế, muốn giết chết tất cả bọn chúng. Phải biết rằng, bọn chúng phân biệt là hai đại thế lực Ngũ tinh của Thiên Hà Vực, một khi toàn bộ vẫn lạc ở đây, điều này sẽ có ảnh hưởng cực lớn đối với chỉnh thể thực lực của Thiên Hà Vực. Thánh địa của Thiên Hà Vực nhất định sẽ phẫn nộ xuất thủ. Lẽ nào đám người trước mặt này không sợ Thánh địa hay sao?

- Vâng!

Hai người Bá Long Thần Chủ cùng Thiên Tịch Thần Chủ cũng không có bao nhiêu ngoài ý muốn, dường như câu trả lời của Thiên Thần Sứ hoàn toàn nằm trong dự liệu của bọn chúng vậy. Thần Mâu thứ chín, sự tình quan hệ trọng đại, so với việc chọc giận Thánh địa, tạm

thời bảo trụ tin tức Thần Mâu thứ chín đã bị bọn chúng bắt giữ lại càng quan trọng hơn. Cho nên, tất cả mọi người đã nhìn thấy một màn này cũng đều phải chết!

- Tình huống không ổn!

Trong lòng Cuồng Kiếm Thần Chủ dâng lên một cỗ ý tứ sợ hãi. Lúc này, ngay cả hai đại thế lực Ngũ tinh của Thiên Hà Vực cũng có chút sợ hãi, càng đừng nói tới hắn, một gã Thần Chủ không thuộc về bất cứ thế lực nào này.

- Không tốt!

Đám Thần Chủ bọn Lâu chủ Chu Tước Lâu, Môn chủ Cuồng Phong Môn đều cảm thụ được sát ý vô hình của đối phương. Bọn chúng hoàn toàn tin tưởng, gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên này thật sự muốn giết chết tất cả bọn chúng!

Môn chủ Cuồng Phong Môn lập tức thiêu đốt huyết mạch Thần lực, toàn thân bộc phát ra một tầng quang mang cuồng phong, xoay người đào tẩu. Những cường giả còn lại cũng đều thi triển ra các át chủ bài bảo mệnh. Cảnh tượng vừa rồi gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên kia xuất thủ vẫn còn khắc ghi trong não hải bọn chúng. Cho dù là tất cả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên ở đây liên thủ lại, cũng tuyệt đối không phải đối thủ của hắn. Hơn nữa, ngoại trừ gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên kia ra, còn có Bá Long Thuần Chủ cùng Thiên Tịch Thần Chủ thực lực cũng vô cùng cường hãn nữa. Tất cả mọi người ở đây có thể nói là không có một chút phần thắng nào!

- Một tên cũng đừng hòng rời đi!

Ánh mắt Thiên Thần Sứ lạnh lẽo, hai cánh tay dang ra, phóng xuất ra một cỗ Thần lực Hồng Hoang hỗn loạn, dẫn động tất cả lực lượng

trong thiên địa. Tất cả lực lượng thiên địa trong phương viên trăm vạn dặm đột nhiên không ngừng rung động, toàn bộ đều bị Thiên Thần Sứ chưởng khống trong tay. Dưới tình huống này, những người còn lại nhất thời mất đi lực lượng thiên địa gia trì, thực lực đại giảm.

Đương nhiên, bấy nhiêu vẫn chưa xong. Thiên Thần Sứ điều khiển tất cả lực lượng trong phạm vi này, tại địa phương ngoài trăm vạn dặm ngưng tụ ra một tầng bình chướng hôn ám, nhanh chóng khép kín lại, hình thành nên một phiến không gian phong bế. Giờ phút này, tất cả mọi người đều bị bao vây bên trong trung tâm Phần Thiên Hải.

- Phá!

Môn chủ Cuồng Phong Môn là người đầu tiên phóng tới sát biên giới bình chướng. Hắn vận chuyển Thần lực cùng Pháp tắc Phong hệ, đánh ra tầng tầng kiếm quang phong bạo thanh sắc. Một kích cường lực của Thần Chủ Nhị Trọng Thiên đánh lên tầng bình chướng hôn ám do Thiên Thần Sứ ngưng tụ ra. Nhưng công kích của Môn chủ Cuồng Phong Môn còn chưa kịp tiếp cận, lực lượng trong đó đã bị bình chướng hôn ám kia thôn phệ đi một chút.

Khi tầng kiếm quang phong bạo thanh sắc kia đánh lên trên bình chướng, Môn chủ Cuồng Phong Môn có cảm giác một bộ phận nhỏ lực lượng kiếm quang phong bạo thanh sắc kia không ngờ lại bị tầng bình chướng hôn ám kia hấp thu đi. Mà lực lượng còn dư lại trong công kích đã không đủ để phá vỡ tầng bình chướng.

- Khốn kiếp! Cỗ lực lượng bao dung, thôn phệ vạn vật này… Lực lượng Hỗn Độn!

Sắc mặt Môn chủ Cuồng Phong Môn kinh hoàng. Giờ phút này, hắn đã hoàn toàn xác định, gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên kia chính là Bổ

Thiên Tộc, chủng tộc bài danh thứ sáu trong Thái Cổ Vạn Tộc! Luận lực lượng Bản Nguyên, Bổ Thiên Tộc có lực lượng Hỗn Độn, tuyệt đối là lực lượng cực mạnh trong Thái Cổ Vạn Tộc, thậm chí có thể xếp vào ba hạng đầu trong danh sách các loại Thần lực cường đại nhất.

- Không hỗ là Thiên Thần Sứ đã dung hợp huyết mạch Bổ Thiên Tộc! Loại lực lượng này quá cường đại!

Trong lòng Thiên Tịch Thần Chủ kinh ngạc tán thán. Bổ Thiên Tộc thuộc về những huyết mạch Thái Cổ rất khó dung hợp, mà vị Thiên Thần Sứ trước mặt này lại có tỷ lệ dung hợp huyết mạch Bổ Thiên Tộc cao tới năm thành, cho nên mới trở thành Thiên Thần Sứ.

Thiên Tịch Thần Chủ cùng Bá Long Thần Chủ cấp tốc hành động. Hiện tại tất cả mọi người đã bị Thiên Thần Sứ thuận lợi vây khốn, kế tiếp chỉ cần giải quyết từng tên là được. Vừa rồi thời điểm chạy trốn, đám người kia cũng đều bỏ chạy tứ tán, hiện tại bọn chúng đã tách ra, đối mặt với cường giả như Bá Long Thần Chủ, Thiên Tịch Thần Chủ, gần như không có lực lượng chống lại. Đương nhiên, Thiên Thần Sứ có thể tùy tiện chưởng khống lực lượng trong phiến không gian này, cũng có thể xuất thủ. Thanh âm ầm ầm bạo tạc không ngừng vang lên, từng tên lại từng tên Thần Chủ liên tục vẫn lạc.

- Hừ! Thực lực như ngươi vậy, cũng xứng có được Mảnh vỡ Tổ khí sao?

Bá Long Thần Chủ phóng xuất ra một đầu Cự long hắc diễm, thôn phệ thân thể của Huyết Vũ Thần Chủ. Sau đó hắn lập tức xông tới, đoạt lấy Mảnh vỡ Tổ khí Phần Ngục từ trong tay Huyết Vũ Thần Chủ.

- Không!

Toàn thân Huyết Vũ Thần Chủ cháy đen không chịu nổi, thống khổ hét lên. Hắn thật vất vả mới đoạt được Mảnh vỡ Tổ khí, hiện tại không chỉ đánh mất nó, mà ngay cả tính mạng cũng phải bỏ lại ở nơi này. Lúc này trong lòng hắn đã vạn phần hối hận, không nên tham dự vào trận tranh đoạt này. Nhưng tất cả đã thành định cục!

- Ha hả… Tiểu tử Phong Thần Tộc, ngoan ngoãn đi theo ta đi!

Bên kia, Tử Vong Chi Mâu của Thiên Tịch Thần Chủ nhìn chằm chằm trên người Đường Bạch.

- Haizzz…

Đường Bạch khẽ thở dài một tiếng. Không ngờ cuộc chiến tranh đoạt một Mảnh vỡ Tổ khí cuối cùng lại phát sinh biến cố như thế này. Thần Mâu thứ chín, kẻ có được huyết mạch Kim Ô Tộc, Diệt Thế Long Tộc, còn có cường giả Thần Chủ Tam Trọng Thiên huyết mạch Bổ Thiên Tộc liên tiếp hiện thân, cho dù bản thân hắn trước giờ vẫn sống trong Thánh địa, cũng cảm thấy chuyến đi này thập phần mạo hiểm.

- Hừ! Biết rõ vô lực chống cự, liền đơn giản thuận theo a!

Thiên Tịch Thần Chủ cười lạnh một tiếng. Theo như hắn thấy, Đường Bạch thở dài chính là bởi vì hắn cảm thấy sâu sắc vô lực.

- Ta đi trước một bước, không chơi đùa với các ngươi nữa!

Sắc mặt Đường Bạch khẽ thay đổi, trong tay xuất hiện một tấm ngọc phù bạch kim sắc. Sở dĩ hắn thở dài, chính là bởi vì hắn không muốn sử dụng tới át chủ bài này, Thiên Tịch Thần Chủ đã hoàn toàn hiểu sai rồi. Tấm ngọc phù bạch kim sắc kia lóe lên quang mang kim bạch chói mắt, trong đó đột nhiên bắn ra một cự thủ kim quang sáng ngời.

- Không tốt!

Sắc mặt Thiên Tịch Thần Chủ đại biến, lập tức lui về phía sau. Lực lượng trong ngọc phù kia tản ra khiến cho hắn cực kỳ sợ hãi. Cự thủ kim quang kia vừa từ trong ngọc phù lao ra, đã mang theo lực lượng vô cùng cường đại điểm ra một chỉ.

Nhất thời, tầng bình chướng hôn ám kia trực tiếp bị chọc ra một lổ thủng. Đồng thời, lực lượng của toàn thể tầng bình chướng cũng bị một cỗ lực lượng Phong ấn ảnh hưởng, uy năng không ngừng giảm xuống. Thân thể Đường Bạch được một cỗ Thần lực bạch tinh gia trì, thực lực gia tăng lên một cấp bậc. Nhưng hắn biết rõ, chính mình cũng không am hiểu chiến đấu, vẫn như cũ không thể nào là đối thủ của Thiên Thần Sứ. Toàn thân hắn hóa thành một đạo lưu quang cực tốc, nhanh chóng biến mất ở phương xa.

Sau khi chạy đi một khoảng cách, Đường Bạch phát hiện không có người nào đuổi theo, mới sử dụng Không Gian Na Di, cấp tốc biến mất khỏi Phần Thiên Hải.

- Bổ Thiên Tộc vì sao lại cảm thấy hứng thú với Thần Mâu thứ chín chứ?

Trong lòng Đường Bạch thập phần nghi hoặc. Theo như hắn biết, Bổ Thiên Tộc tại Thời kỳ Man Hoang Thái Cổ là người theo chủ nghĩa hòa bình. Chủng tộc này rất ít khi tham dự vào những cuộc tranh đoạt lợi ích trên thế gian, mà thường xuyên đi du lịch khắp nơi trong Phạm Trụ, tu bổ những lỗ thủng của không gian thiên địa, duy trì toàn thể Phạm Trụ vận hành hoàn hảo. Không ngờ hiện tại chủng tộc này lại một lần nữa xuất hiện, hơn nữa còn hạ thủ với Thần Mâu thứ chín. Bất quá, Đường Bạch lại cảm thấy, kẻ có được huyết mạch Bổ Thiên Tộc kia mang đến cho hắn cảm giác hết sức kỳ quái, có lẽ

trong đó có ẩn tình khác!

o0o

Trung tâm Phần Thiên Hải, tại chỗ hổng của tầng bình chướng hôn ám kia.

- Đại nhân, thuộc hạ vô năng! Đã để cho hắn bỏ chạy…

Ngữ khí Thiên Tịch Thần Chủ có chút khẩn trương nói.

- Vô phương!

Sắc mặt Thiên Thần Sứ bình thản, xoay người rời khỏi. Đường Bạch đột nhiên sử dụng ra át chủ bài, phá vỡ không gian phong tỏa của hắn, thậm chí còn tạo thành ảnh hưởng đối với lực lượng của toàn thể bình chướng. Vừa rồi hắn cũng có thể đuổi theo, nhưng nếu làm vậy, những người còn lại trong phiến không gian này cũng có thể sẽ đào tẩu mất. Vì bắt lại một người mà để cho càng nhiều người hơn chạy thoát, rõ ràng là không có lời.

Thiên Thần Sứ nhanh chóng đi tới những địa phương khác, nhất nhất giết chết những kẻ còn sống.

- Đi thôi!

Sau khi làm xong hết thảy, ba người thi triển Không Gian Na Di trực tiếp rời khỏi Phần Thiên Hải.

Kể từ đó, cuộc chiến tranh đoạt Mảnh vỡ Tổ khí trong Phần Thiên Hải đã trở thành một đại thảm án bí ẩn. Nghe đồn, toàn bộ những Thần Chủ tham gia tranh đoạt Mảnh vỡ Tổ Khí kia đều bỏ mạng bên trong, không một ai trở về cả. Chuyện này thậm chí đã khiến cho

Thánh địa của Thiên Hà Vực cũng phải rung động. Bọn họ đã phái ra mấy vị Thần Chủ, chuyên môn tiến hành điều tra việc này.

o0o

Bên kia, Triệu Phong đã bị Thiên Thần Sứ bắt giữ, theo ba người bọn chúng đi tới một phiến địa phương xa lạ.

- Không ngờ bọn chúng lại dám giết chết toàn bộ đám người kia!

Trong lòng Triệu Phong thầm than thở. Tuy hắn bị Thiên Thần Sứ phong tỏa trong không gian đặc thù, nhưng hắn vẫn có thể cảm giác được tình huống bên ngoài.

Đám người Bá Long Thần Chủ quả thật không chút cố kỵ, giết chết toàn bộ cao tầng của hai đại thế lực Ngũ tinh cùng với một đám Thần Chủ tự do khác. Mặt khác, sau khi bị Thiên Thần Sứ bắt giữ, tất cả lực lượng trong cơ thể Triệu Phong cũng bị tiểu cầu hôn ám vây khốn hắn hấp thu đi, có khả năng bởi vì như vậy, cho nên Thiên Thần Sứ mới buông lỏng cảnh giác với Triệu Phong.

Đương nhiên, cho dù hiện tại Triệu Phong đã bị đối phương bắt, Thần lực trong cơ thể cũng đã bị hút khô, nhưng hắn cũng không hoảng loạn chút nào. Bởi vì Triệu Phong vẫn còn có một phương pháp chạy trốn, chính là Tâm Linh Truyền Tống! Cái này là năng lực đặc thù của Mộng Huyễn Thần Mâu, chỉ cần hao tổn một chút lực lượng Mộng huyễn cùng lực lượng Tâm niệm sẽ có thể sử dụng.

- Trước không vội chạy trốn! Đi tới thế lực sau lưng bọn chúng điều tra một chút, tìm hiểu nội tình xem nó là thế lực như thế nào!

Triệu Phong cũng không vội vã bỏ chạy. Thế lực sau lưng Bá Long Thần Chủ cường đại không gì sánh được, lại nhất định phải bắt giữ

Thần Mâu thứ chín bằng mọi giá. Bị một thế lực như vậy để mắt tới, Triệu Phong căn bản là ăn ngủ không yên. Quan trọng hơn chính là, hắn lại hoàn toàn không biết gì cả về cái thế lực này. Cho nên, Triệu Phong dự định thâm nhập vào hang hổ, điều tra tình huống một chút. Nếu có thể hiểu rõ cái thế lực này một chút, ứng đối cũng sẽ dễ dàng hơn rồi.

Một ngày sau, ba người đã đi tới một phiến địa phương không có người ở.

- Bọn chúng đang bố trí trận pháp!

Triệu Phong ở trong tiểu cầu hôn ám cũng quan sát được tình huống bên ngoài. Ba ngày sau, trận pháp đã bố trí xong, mở ra một cái thông đạo thần bí. Triệu Phong liền theo bọn chúng đi tới một địa phương khác.

- Đây là nơi nào?

Triệu Phong quan sát tất cả những thứ xa lạ xuất hiện bốn phía.

Thiên địa hư vô mờ mịt, mây trắng tầng tầng. Trên thương khung vô biên có ba tòa cự phong phiêu phù. Trên những cự phong kia có nhiều đến bất tận các tòa kiến trúc, nhìn qua giống như là vô số kiến trúc rậm rạp chằng chịt hợp lại thành một tòa cự phong vậy.

- Kiến trúc Thiên Cơ Tộc!

Trong lòng Triệu Phong ầm ầm chấn động. Không sai! Trên ba tòa cự phong khổng lồ kia phủ đầy những kiến trúc Thiên Cơ Tộc. Những tòa kiến trúc này so với các thành thị Thiên Cơ Tộc trước đây hắn từng gặp, còn tinh mỹ đồ sộ hơn rất nhiều, tràn ngập các loại khí tức quái dị, khiến cho ánh mắt không thể dứt ra được.

- Kiến trúc Thiên Cơ Tộc hoàn chỉnh khổng lồ như vậy! Lẽ nào…

Trong lòng Triệu Phong dâng lên một ý nghĩ kinh người.

Bốn phía ba tòa cự phong có mười mấy chi tiểu đội cưỡi Chiến hạm, liên tục tuần tra khắp nơi. Thành viên của tiểu đội đều là khôi lỗi, tu vi thấp nhất cũng là Cổ Thần Thất giai.

- Cung nghênh Thiên Thần Sứ!

Tất cả các khôi lỗi trên các Chiến hạm đều nửa quỳ cung kính hành lễ. Sau đó, Thiên Thần Sứ bay thẳng về phía tòa cự phong chính giữa. Tòa cự phong này vô cùng to lớn, cho dù sau khi đã tiếp cận, ngay cả Mộng Huyễn Thần Mâu của Triệu Phong cũng không nhìn thấy được giới hạn của ngọn sơn phong này.

Không bao lâu, Thiên Thần Sứ đã tiến vào trong một tòa cung điện đen như mực trên đỉnh ngọn sơn phong này.

- Ngươi đã về rồi!

Đám người Thiên Thuần Sứ vừa mới tiến vào tòa cung điện này, bên trong liền truyền ra một đạo thanh âm hư vô vang vọng.

Chương 1478: Thế lực thần bí cường đại

- Ngươi đã về rồi!

Đám người Thiên Thuần Sứ vừa mới tiến vào tòa cung điện này, bên trong liền truyền ra một đạo thanh âm hư vô vang vọng.

- Ừm!

Thiên Thần Sứ ừm nhẹ một tiếng. Trước mặt mọi người, đột nhiên xuất hiện một tia ba động hư bạch, chậm rãi hình thành một lối vào hình tròn. Sau đó, Thiên Thần Sứ liền dẫn Triệu Phong cùng với Bá Long Thần Chủ và Thiên Tịch Thần Chủ tiến vào cung điện.

Ánh sáng trong cung điện khá u ám, lúc này bên trong chỉ có một lão giả hắc y, bộ dáng nhìn qua tương đối bình thường.

- Thiên Thần Sứ đại nhân!

Bá Long Thần Chủ cùng Thiên Tịch Thần Chủ đều cung kính hô lớn. Hóa ra lão giả hắc y này cũng là một vị Thiên Thần Sứ. Nhưng lão giả hắc y căn bản không hề liếc mắt nhìn hai người lấy một cái, phảng phất như đã trực tiếp bỏ qua bọn chúng vậy.

- Xem ra Bắc Minh huynh đã thành công bắt giữ được Thần Mâu thứ chín a!

Lão giả hắc y mỉm cười nói. Kẻ bắt giữ Triệu Phong tên là Bắc Minh Huy, Thiên Thần Sứ chẳng qua chỉ là xưng hào của hắn mà thôi.

- Chỉ là một tên Thần Chủ Nhất Trọng Thiên mà thôi! Bản thần đã xuất thủ, tự nhiên là dễ như trở bàn tay!

Sắc mặt Bắc Minh Huy bình thản, nhàn nhạt đáp lời. Nhưng trên thực tế, trong lòng hắn lại có chút không vui. Trong quá trình bắt giữ Triệu Phong, không ngờ hắn lại chết mất một tên thủ hạ cường lực.

- Để ta kiến thức một chút Thần Mâu thứ chín a!

Ánh mắt lão giả hắc y nhìn chằm chằm trên viên cầu hôn ám trong tay Bắc Minh Huy.

Ý niệm Bắc Minh Huy khẽ dộng, cỗ lực lượng vây khốn Triệu Phong kia chợt chậm rãi tiêu tán đi. Khoảnh khắc, Triệu Phong đã xuất hiện trong tòa cung điện u ám này. Tuy lúc này Bắc Minh Huy đã triệt bỏ cấm cố xung quanh, nhưng bản thân Triệu Phong cũng không có ý niệm đào tẩu. Hiện tại hắn đã thâm nhập vào đại bản doanh của đối phương, trên đường tới đây, chỉ riêng khí tức Thần Chủ, hắn đã phát giác ra không dưới mười cỗ.

Mặt khác, lão giả hắc y trước mắt này, so với Bắc Minh Huy lại càng khiến cho Triệu Phong nhìn không thấu. Đối diện với hai gã Thiên Thần Sứ cường đại này, hắn cũng không hề giãy dụa hay phản kháng gì, mà ánh mắt khẽ nheo lại, nhớ kỹ mỗi một chi tiết mà mình nhìn thấy. Nếu như đã tiến nhập vào long đàm hổ huyệt này, hắn tự nhiên là phải điều tra đến cùng, nhìn xem một chút bộ mặt thật sự của cái thế lực thần bí này.

- Ha hả… không cần sợ! Hiện tại ngươi tuyệt đối là an toàn!

Lão giả hắc y nở nụ cười hòa ái, thập phần thân thiện nói.

Triệu Phong nhất thời sửng sốt. Cái này tuyệt đối không phải là thái độ để đối đãi với tù nhân! Hắn thậm chí còn có cảm giác, đối phương phảng phất đối xử với chính mình như một vị bằng hữu từng gặp qua vài lần vậy. Nếu không phải biết rõ mục đích của đối phương là Thần Mâu thứ chín, Triệu Phong thậm chí không có một chút cảm giác nguy cơ nào cả.

Sau khi nói xong câu đó, đồng tử thâm thúy của lão giả hắc y chợt gắt gao nhìn chằm chằm Tả Mâu Triệu Phong, phảng phất như muốn khám phá tất cả bí mật của nó vậy.

Đồng thời, Triệu Phong cũng đang quan sát ngược lại đối phương. Thông qua năng lực thấu thị của Mộng Huyễn Thần Mâu, Triệu Phong phát hiện trong cơ thể lão giả hắc y cất giấu một cỗ lực lượng khổng lồ cực kỳ khủng bố. Đồng thời cỗ lực lượng này cũng vô cùng phức tạp, chỉ dựa vào thấu thị, Triệu Phong cũng không cách nào nhìn ra được đầu mối gì.

Bất quá, lão giả hắc y cũng phát hiện ra tựa hồ mình đã bị Triệu Phong nhìn thấu cái gì vậy, khẽ cười thâm ý một tiếng, sau đó xoay người rời khỏi:

- Không hỗ là Thần Mâu thứ chín!

Bắc Minh Huy lập tức xuất thủ, phóng xuất ra lực lượng hỗn loạn hôn ám cường đại, một lần nữa cấm cố Triệu Phong lại.

- Trước đợi một chút a! Những Điện Vương, Thiên Thần Sứ khác, kể cả Hộ pháp đại nhân cũng sẽ nhanh chóng chạy tới đây!

Lão giả hắc y nhìn về phía đám người Bắc Minh Huy, Bá Long Thần Chủ, nói.

- Những Thiên Thần Sứ khác?

Trong lòng Triệu Phong cả kinh. Dựa theo ý tứ lão giả hắc y vừa nói, ngoại trừ hắn cùng Bắc Minh Huy ra, vẫn còn có những Thiên Thần Sứ khác. Phải biết rằng, thực lực của những Thiên Thần Sứ này cũng đều là đứng đầu trong Thần Chủ Tam Trọng Thiên rồi, mà không ngờ những nhân vật như vậy lại có tới mấy người!

Không tới nửa ngày, đã có một kẻ toàn thân bao phủ trong tầng tầng hồng mang hư vô tiến vào cung điện. Thời gian kế tiếp, càng lúc có càng nhiều thành viên nữa tới chỗ này.

- Nhiều cường giả như vậy!

Trong lòng Triệu Phong ầm ầm chấn động. Cho tới lúc này, những cường giả Thần Chủ đã tới chỗ này cũng có hơn mười lăm người. Trong đó, cùng cấp bậc với Bắc Minh Huy, ngoại trừ lão giả hắc y kia, lại còn có bốn người nữa. Tất cả những người này sau khi tới đây đều đề cập qua với Bắc Minh Huy, muốn xem Thần Mâu thứ chín một chút, nhưng toàn bộ đều bị Bắc Minh Huy cự tuyệt. Bởi vậy có thể thấy được, địa vị của lão giả hắc y lúc trước kia cũng có chút bất phàm.

Trong khoảng thời gian này, Triệu Phong cũng nghe được những đối thoại giao lưu giữa đám cường giả kia trong cung điện. Hắn phát hiện, loại nhân vật tầng thứ như Bá Long Thần Chủ, Thiên Tịch Thần Chủ vậy, chính là các Điện Vương theo như lão giả hắc y kia nói. Đồng thời, những thế lực sau lưng các Điện Vương này đều được gọi chung là Điện chữ Nghịch, tổng cộng có chín tòa. Thế lực Nghịch Ma Điện sau lưng Bá Long Thần Chủ chính là một cái trong số đó. Xuống thấp hơn một tầng là các Đường chữ Thiên, tổng cộng có mười tám tòa! Thiên Ma Đường mà trước đây Triệu Phong từng đi qua chính là thuộc về cái này. Càng biết được nhiều, trong lòng Triệu

Phong lại càng kinh ngạc.

- Cái thế lực này rốt cuộc là khổng lồ đến mức nào?

Nếu như hắn đoán không lầm, thì mười tám Đường chữ Thiên hẳn là trải rộng khắp mười tám Đại Vực của Thần vực Man Hoang. Hắn chưa từng bao giờ nghĩ tới trên đời lại có một cái thế lực có thể trải rộng toàn bộ Thần vực Man Hoang như vậy! Cái này thật sự quá kinh khủng rồi! Mười tám Đường chữ Thiên tương đương với mười tám thế lực Tứ tinh Đỉnh phong, mà chín Điện chữ Nghịch lại tương đương với chín thế lực Ngũ tinh!

Đột nhiên, sắc mặt tất cả các thành viên trong cung điện khẽ biến, vội vàng đứng dậy, nhìn ra phía ngoài.

Một lão giả già nua từ bên ngoài tiến vào cung điện. Hắn eo cong lưng còng, làn da thô ráp như cổ mộc ngàn năm. Trên làn da toàn thân có vô số những hoa văn kỳ lạ phong cách cổ xưa. Những hoa văn này tuy cũng không quá rõ ràng, nhưng nhìn qua một cái, liền giống như có thể nhìn ra được rất nhiều những sự vật kỳ diệu, khó có thể dứt mắt ra khỏi. Cặp mắt lão giả thâm thúy vô ngần, chòm râu trắng muốt dài chấm đất.

- Cung nghênh Hộ pháp đại nhân!

Tất cả các cường giả Thần Chủ trong đại điện nhất tề lộ ra thần sắc cung kính. Triệu Phong nhìn ra được, tuyệt đại đa số những người này đều là tôn kính vị Hộ pháp này phát ra từ nội tâm chính mình.

- Hộ pháp?

Trong lòng Triệu Phong khẽ chấn động. Xem ra, địa vị của gã Hộ pháp này còn cao hơn một bậc so với Thiên Thần Sứ. Mà Thiên

Thần Sứ cũng đã là tồn tại đỉnh cao trong Thần Chủ Tam Trọng Thiên rồi, như vậy gã Hộ pháp này sẽ có thực lực như thế nào?

Ánh mắt gã Hộ pháp này đầu tiên rơi xuống trên người Triệu Phong trong tiểu cầu hôn ám. Thời điểm chạm phải ánh mắt của đối phương, tâm thần Triệu Phong đột nhiên chợt xuất hiện một tia hoảng hốt. Đồng thời, hắn cảm giác như là có không ít bí mật trên người mình đã bị đối phương nhìn thấu.

- Làm sao có thể?

Trong lòng Triệu Phong cực kỳ chấn kinh. Loại cảm giác này, từ lâu hắn đã rất ít bị rồi. Phải biết rằng, ngay cả Vận Mệnh Chi Mâu cùng đẳng cấp cũng không thể nào nhìn thấu được hắn chút nào.

- Các thành viên đã gần như đầy đủ cả rồi rồi! Trong số mười tám vị Điện Vương chữ Nghịch, cùng với các Thiên Thần Sứ có mấy người không thể đến được!

Thân hình Hộ pháp khẽ lóe lên, phóng tới phía trên đại điện. Hắn bấm tay một cái, một đoàn văn tự Thiên Cơ Tộc kỳ dị đã hàng lâm trên tiểu cầu hôn ám đang bao phủ Triệu Phong kia. Khoảnh khắc này, Triệu Phong đột nhiên phát hiện chính mình đã không thể nghe được, cũng không thấy được bất cứ cảnh tượng gì ngoài ngoại giới nữa cả.

- Đã bắt được Thần Mâu thứ chín, mục tiêu của chúng ta đã càng tiến thêm một bước!

Thần sắc Hộ pháp hơi có chút kích động, nói. Giờ phút này, tất cả các thành viên trong đại điện cũng đều lộ ra một tia thần sắc hướng tới.

- Bất quá, bởi vì sưu tầm tin tức tình báo của Thần Mâu thứ chín, trong thời gian qua chúng ta đã hành động quá thường xuyên, không ít các Thánh địa cùng các thế lực bí mật đã mơ hồ phát giác ra chúng ta rồi…

Lão giả hắc y tiến lên phía trước, bẩm báo những chuyện tình có liên quan. Một thế lực khổng lồ như vậy, tự nhiên là không thể nào tiến hành hoạt động một cách kín không kẽ hở được. Bất quá, ngay cả Triệu Phong cũng vô cùng kinh ngạc, không ngờ một cái thế lực khổng lồ như vậy lại có thể ẩn giấu bí mật như thế, thật sự là vô cùng xuất sắc!

- Chuyện tình liên quan tới Thần Mâu thứ chín, Thiên Chủ đại nhân sẽ đích thân tới đây xử lý! Hiện tại chúng ta chỉ cần giải quyết những chuyện khác…

Hộ pháp đại nhân mỉm cười nói.

- Thiên Chủ đại nhân?

Ánh mắt tất cả mọi người ở đây cả kinh, thần sắc cực kỳ sùng bái.

- Không ngờ cuộc đời này của ta lại có thể gặp được Thiên Chủ đại nhân!

Trong lòng Thiên Tịch Thần Chủ cực kỳ kích động. Từ sau khi hắn gia nhập vào thế lực này, vẫn luôn nghe nói tới sự vĩ đại của Thiên Chủ đại nhân, nhưng chưa từng có cơ hội gặp mặt một lần. Mà hiện tại, bởi vì quan hệ tới Thần Mâu thứ chín, cho nên hắn mới có thể gặp được Thiên Chủ đại nhân.

o0o

Tin tức liên quan tới việc Thần Mâu thứ chín bị thế lực thần bí bắt giữ, gần như cực kỳ ít người nào biết được. Cho dù là Đường Bạch ngày đó đã trốn thoát được một mạng, thì hắn cũng tạm thời sẽ không tiết lộ việc này ra ngoài. Bởi vì hắn tin chắc, bản thân mình đã bị thế lực sau lưng Bá Long Thần Chủ để ý tới, cho nên hắn sẽ không đơn giản bại lộ thân phận ra, ít nhất cũng phải đợi sau khi quay trở lại Thánh địa, mới nói ra chuyện này cho trưởng bối của mình biết.

Nhưng trong một địa phương thế ngoại bí ẩn tại khu vực phía Tây của Thần vực Man Hoang, lại có không ít người đã biết được chuyện này, hơn nữa cũng bởi vì chuyện này mà xôn xao chấn động.

Địa phương thế ngoại bí ẩn này là một mảnh non xanh nước biếc, vụ khí lượn lờ. Trong khu vực núi sâu một mảnh vụ khí mông lung bao phủ, có rất nhiều tòa tháp lục giác to lớn khác nhau. Nếu như Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phỉ có mặt ở đây, nhất định sẽ cảm thấy những tòa tháp lục giác này có chút tương tự với Lục Vu Tháp trong Thanh Hoa Vực. Bất quá những tòa tháp ở nơi này chỉ riêng về mặt thể tích, cũng đã gấp trăm lần tòa Lục Vu Tháp kia rồi. Đồng thời, ngoài mặt những tòa tháp lục giác màu đen kia khắc đầy những văn tự Thiên Cơ Tộc cùng với vài bức đồ án ẩn chứa ký hiệu thần bí, tràn ngập ý cảnh kỳ diệu.

Tại trung tâm rất nhiều những tòa tháp lục giác kia có một tòa lục giác tháp đen như mực cao to hùng vĩ dị thường, phảng phất như là trung tâm của cả thiên địa vậy.

Lúc này, từ trong những tòa lục giác tháp kia chợt bay ra rất nhiều trung niên hoặc lão giả thân khoác hắc bào. Thần sắc bọn họ vô cùng lo lắng, bay thẳng về phía tòa tháp cao đen như mực như trung tâm thiên địa kia.

- Phải làm gì bây giờ? Bọn chúng đã bắt được Thần Mâu thứ chín rồi!

- Việc lớn không tốt a!

o0o

- Thiên Vu đại nhân, thuộc hạ có chuyện quan trọng cần bẩm báo!

Vài vị lão giả toàn thân tản mát ra từng cỗ khí tức cường đại thâm thúy đứng trên tầng cao nhất của tòa tháp cao đen như mực kia.

Đột nhiên, từ trên đỉnh tháp chợt chiếu rọi xuống một tầng quang huy ngân bạch. Một đạo thân ảnh màu trắng mông lung từ trong quang huy kia hiện ra. Nàng nữ tử vừa xuất hiện có khí chất không linh lạc nhạn, dung nhan tuyệt mỹ thản nhiên điềm tĩnh, một đôi bạch mâu u tĩnh thâm thúy, phảng phất như có thể nhìn thấu vạn vật thế gian. Nàng chỉ bình thản đứng đó, thể hiện ra một loại cảm giác thần bí khó lường, hư vô mờ mịt không chân thật.

Nhìn thấy nữ tử này xuất hiện, thần sắc rất nhiều vị Trí giả ở đây nhất thời ngừng trệ, cũng có chút ngây người. Ở trên vai nữ tử, có một con Đại Lại Miêu ngân hắc sắc đang lười biếng nằm cuộn người ở đó.

- Meo meo!

Cặp mắt con mèo lười kia đột nhiên mở ra một khe nhỏ, mở miệng ngáp dài một cái, lười nhác duỗi người, phát ra tiếng mèo kêu kéo dài.

- Cầm Hâm, Thiên Vu đại nhân đâu rồi?

Một lão giả mặt mày nhăn nheo tiến lên phía trước, chậm rãi hỏi.

- Sư công ngài sẽ lập tức tới ngay!

Nữ tử bạch y bình thản trả lời, sau đó tiến đi sang một bên, bình thản ngồi xuống. Mặc dù nàng đã nói như vậy, nhưng chuyện này quá mức quan trọng, đại đa số các thành viên nơi đây vẫn như cũ không thể nào yên tâm được.

- Haizzz… lần này thật sự thất sách, để cho Thần Mâu thứ chín bị bọn chúng bắt giữ!

- Chúng ta nhất định phải áp dụng biện pháp gì đó mới được!

Thần sắc không ít người vô cùng lo lắng, không ngừng thảo luận.

- Một khi để cho Vũ Thiên Xu dung hợp thành công Thần Mâu thứ chín, hậu quả đó thiết tưởng sẽ không thể chịu nổi!

Vừa nhắc tới ba chữ Vũ Thiên Xu này, thần sắc những người còn lại ở đây nhất thời đều ngưng đọng, đủ các loại thần thái khác nhau, hoặc căm hận hoặc kính phục hoặc sợ hãi…

- Tất cả vẫn nên đợi sau khi Thiên Vu đại nhân tới đây mới quyết định!

Vị lão giả mặt mày nhăn nheo kia thấp giọng nói.

Chương 1479: Hứa hẹn của Thiên Chủ

Liễu Cầm Hâm lắng nghe những lời bàn tán của các vị Trí giả trong tháp, trong mắt cũng hiện lên tia bất an cùng nghi hoặc.

Nhưng đúng lúc này, trong không gian tầng tháp đột nhiên dâng trào lên một cỗ tinh văn rung động thần bí, ba động vô hình vô chất một đường lướt đi trong thiên địa. Sau một khắc, một đạo nhân ảnh đã đột nhiên xuất hiện tại trung tâm tầng tháp này.

Đó là một vị lão giả mái tóc cùng chòm râu trắng muốt dài chấm đất, thân hình cao lớn vĩ ngạn, sau lưng đeo một cái mai rùa màu xám trầm trọng phong cách cổ xưa, trên đó dày đặc những hoa văn cùng đồ án tối tăm xa xưa kỳ lạ, phảng phất như ẩn chứa Áo nghĩa thiên địa vậy. Hắn đứng thẳng tại chỗ, tản mát ra một loại cảm giác cổ lão tang thương, phảng phất như từ khi thiên địa vừa mới sinh ra đã luôn tồn tại cho tới bây giờ vậy.

- Bái kiến Thiên Vu đại nhân!

Tất cả những vị Trí giả đang có mặt trong tầng này đều khom lưng hành lễ.

- Sư công!

Liễu Cầm Hâm cũng đứng dậy, cung kính nói.

- Thiên Vu đại nhân, Thần Mâu thứ chín…

Lão giả mặt mày nhăn nheo kia vừa ngẩng đầu lên đã lập tức nói.

- Ta đã biết rõ chuyện này rồi!

Vũ Thiên Vu bình thản mở miệng, thanh âm tang thương cổ lão, phảng phất như từ thời không cực kỳ xa xôi truyền tới vậy.

Những Trí giả còn lại cũng không nói thêm gì nữa, toàn bộ đều nhìn về Vũ Thiên Vu.

- Nếu như Thiên Vu đại nhân đã biết rõ tất cả, như vậy kế tiếp nên làm gì đây?

- Cầm Hâm, ngươi nhìn thấy cái gì?

Ánh mắt thâm thúy cơ trí của Vũ Thiên Vu khẽ nhìn về Liễu Cầm Hâm, mở miệng hỏi. Ánh mắt những vị Trí giả còn lại ở đây cũng lập tức về phía Liễu Cầm Hâm. Không hề nghi ngờ, Liễu Cầm Hâm cũng biết rõ chuyện tình về Thần Mâu thứ chín, nhưng tâm tình của nàng tựa hồ ổn định hơn bọn họ rất nhiều.

- Sư công, ta thấy được rất nhiều hình ảnh, đầu mối gián đoạn…

Đồng tử Liễu Cầm Hâm đột nhiên không ngừng xoay tròn, từ trong đó lan tỏa ra một tầng sóng gợn hư vô kỳ dị, tiến nhập vào trong não hải của Vũ Thiên Vu. Sư công của Liễu Cầm Hâm chính là Lục Vu Trí giả trong Đại Lục Vực, nhưng thật ra Lục Vu Trí giả lại chính là một cỗ phân thân của Vũ Thiên Vu. Lục Vu Trí giả chính là ý chí của Vũ Thiên Vu, cho nên Liễu Cầm Hâm vẫn như cũ gọi hắn là sư công.

Hai mắt Vũ Thiên Vu khẽ khép hờ, khí tức toàn thân gần như hoàn toàn biến mất. Toàn bộ tòa tháp đen như mực cũng trở nên vô cùng tĩnh mịch. Tất cả các vị Trí giả đều biết, Thiên Vu đại nhân đã bắt

đầu thôi tính tiên đoán rồi.

Một hồi lâu sau, Vũ Thiên Vu chợt mở mắt ra.

- Thần Mâu thứ chín có mệnh số khó có thể nắm bắt, cho dù là cục diện chết chắc, cũng sẽ có khả năng gặp dữ hóa lành…

Sau khi nghe sư công nói xong, cặp mày đang nhíu chặt của Liễu Cầm Hâm cũng giãn ra. Những vị Trí giả còn lại ở đây tự nhiên có thể hiểu được lời nói của Thiên Vu đại nhân. Chỉ bất quá việc này quan hệ trọng đại, bọn họ vẫn như cũ có chút không yên lòng.

- Bất quá, chúng ta cũng nên làm một chút gì đó mới được!

Vũ Thiên Vu dõi mắt nhìn về phương xa, cặp mắt phảng phất như thấy được những sự vật mà người thường khó có thể nhìn thấy.

o0o

Bên kia, Triệu Phong đang bị giam cầm, đột nhiên lại có thể nhìn thấy những tình huống bên trong đại điện.

- Xem ra, bọn chúng đã đàm phán xong rồi!

Triệu Phong đảo mắt nhìn một vòng các thành viên trong đại điện. Tuy hắn chưa từng nhìn thấy qua thực lực cao tầng của bất cứ Thánh địa nào, nhưng Triệu Phong đánh giá, cho dù là chiến lực trung, cao tầng của các Thánh địa cũng có khả năng không bằng được thế lực thần bí này.

- Dẫn hắn đi!

Hộ pháp trực tiếp ra lệnh. Ngay sau đó, Bắc Minh Huy liền dẫn theo

Triệu Phong, chuẩn bị rời khỏi gian cung điện này. Nhưng đúng lúc này, Hộ pháp đột nhiên trực tiếp đứng dậy, hai mắt lóe lên quang trạch sáng ngời.

- Thiên Chủ đại nhân giá lâm!

- Thiên Chủ?

Triệu Phong loáng thoáng nghe được danh xưng này, trong lòng đột nhiên chợt chấn động khó hiểu một trận. Trực giác nói cho hắn biết, kẻ gọi là Thiên Chủ này, có khả năng chính là kẻ nắm quyền của cái thế lực này.

Mà thời khắc này, Bắc Minh Huy đã mang theo Triệu Phong rời khỏi nơi này. Sau khi quẹo đông quẹo tây bảy tám bận, Bắc Minh Huy đã tiến vào một phiến không gian khổng lồ phong bế, ném Triệu Phong ở lại chỗ này, sau đó liền cấp tốc rời đi.

- Thiên Chủ này, đến cùng là nhân vật như thế nào?

Trong lòng Triệu Phong vô cùng tò mò. Trước đây, hắn vốn dĩ chuẩn bị sẽ thi triển Tâm Linh Truyền Tống rời đi. Nhưng bây giờ Triệu Phong lại quyết định ở lại chỗ này thêm một thời gian nữa. Sau đó, Triệu Phong liền tỉ mỉ quan sát mọi thứ bốn phía, mỗi một chi tiết cũng đều không bỏ qua.

o0o

Trong gian đại điện u ám, một lão giả áo bào trắng thân hình cao lớn thẳng tắp chậm rãi bước vào. Ánh mắt tất cả mọi người trong đại điện nhất tề tập trung trên người vị lão giả này. Khí tức lão giả áo bào trắng này bình hòa, sắc mặt hơi chút uy nghiêm lại mang theo một cảm giác hòa ái thu hút dễ gần, có một loại khí chất thân cận không

thể nói rõ.

- Đây chính là Thiên Chủ đại nhân sao?

Tuy rằng vị lão giả trước mặt này bình phàm không có gì lạ, thậm chí còn có chút bình thường, nhưng toàn thân Thiên Tịch Thần Chủ vẫn như cũ cứng ngắc, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

- Thiên Chủ đại nhân, mời!

Hộ pháp nhường ra chỗ ngồi của mình, đứng sang một bên. Vừa nghe Hộ pháp mở miệng nói, rất nhiều vị Điện Vương ở đây mới dám xác định, lão giả trước mặt này quả thật chính là Thiên Chủ đại nhân trong truyền thuyết! Bất quá trong nhãn mâu các vị Thiên Thần Sứ từ đầu đến cuối đều tràn ngập thần sắc tôn kính cùng sùng bái.

- Có thể thành công bắt được Thần Mâu thứ chín, công của các vị tuyệt không thể thiếu a!

Thanh âm thân thiện tràn ngập từ tính của Thiên Chủ truyền ra. Vừa nghe như vậy, Bắc Minh Huy lập tức khẽ ngẩng đầu lên, trong mắt có một tia tự hào. Mà Bá Long Thần Chủ, Thiên Tịch Thần Chủ lại càng là mặt mày hồng hào, vô cùng hãnh diện.

Kế tiếp, Hộ pháp cẩn thận bẩm báo một vài sự tình quan trọng trong thế lực với Thiên Chủ. Nghe xong hết thảy, cũng là thời khắc hội nghị kết thúc, Thiên Chủ đứng thẳng lên.

- Đã bắt được Thần Mâu thứ chín, mục tiêu của chúng ta cũng đã không xa nữa…

Ánh mắt Thiên Chủ đại nhân nhìn ra hư không vô tận bên ngoài, phảng phất như thấy được những sự vật mà thường người không

thể nhìn thấy vậy.

Sau khi tất cả Điện Vương rời đi, Hộ pháp mới mở miệng:

- Theo như chúng ta phân tích, nếu như hiện tại lập tức cướp đoạt Thần Mâu thứ chín, xác suất thành công không tới một thành!

- Nếu như bố trí nghi thức cướp đoạt Thần Mâu thì sao?

Thần sắc Thiên Chủ cũng không có bao nhiêu ba động, nhàn nhạt hỏi.

- Không tới ba thành!

Hộ pháp khẽ trầm ngâm trong chốc lát, sau đó mới hồi đáp. Xác suất ba thành, vẫn như cũ còn rất thấp. Dù sao Thần Mâu thứ chín cũng là duy nhất, một khi cướp đoạt thất bại, sẽ không còn cơ hội lần sau nữa.

- Nếu như hắn chủ động phối hợp, vậy xác suất thành công sẽ thế nào?

Thần sắc Thiên Chủ bình thản, phảng phất như hết thảy mọi thứ đều nằm trong dự liệu của hắn.

- Nếu hắn chủ động phối hợp, như vậy xác suất thành công sẽ có thể đạt tới sáu thành!

Lời này vừa nói ra, trong mắt Thiên Chủ hiện lên một tia quang mang.

- Ta sẽ nói chuyện với hắn!

Vừa nói xong, thân ảnh Thiên Chủ đã trực tiếp biến mất khỏi chỗ này.

o0o

Trong một gian mật thất kim chúc rộng lớn, Triệu Phong đang quan sát kết cấu tất cả mọi vật bốn phía xung quanh. Đột nhiên, ngay chỗ lối vào gian mật thất chợt xuất hiện một đạo nhân ảnh.

- Kẻ nào?

Ánh mắt Triệu Phong khẽ ngưng trọng, nhìn về phía lão giả áo bào trắng vừa xuất hiện kia. Hắn nhớ rõ, trong gian đại điện u ám vừa rồi cũng không có người này, cộng thêm hắn cũng có chút nhìn không thấu tu vi của kẻ trước mặt. Nhưng thái độ của đối phương lại không hề có ác ý, trên mặt mang theo nụ cười ấm áp. Kỳ quái chính là nụ cười của lão giả này lại khiến cho Triệu Phong cảm thấy một loại cảm giác thân thiện khó hiểu.

- Ngươi nguyện ý chủ động phối hợp, giao ra Thần Mâu thứ chín không?

Lão giả áo bào trắng vừa mở miệng liền đi thẳng vào vấn đề.

- Không có khả năng!

Triệu Phong cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng rất nhanh đã trả lời khẳng định.

- Ta đề nghị, ngươi nên suy tính cẩn thận một chút rồi hãy trả lời! Mặc dù ngươi có được Thần Mâu thứ chín, nhưng vẫn chưa hoàn toàn trưởng thành, Thần Mâu cũng chưa đạt tới thể hoàn thiện. Với tu vi thực lực của ngươi, không thể nào phát huy ra lực lượng chân

chính của Thần Mâu được!

Lão giả áo trắng chậm rãi tiến tới gần, cặp mắt ấm áp nhìn chằm chằm Tả Mâu Triệu Phong, mỉm cười nhàn nhạt, nói.

- Vậy thì sao?

Trong lòng Triệu Phong có chút kinh ngạc. Một thế lực thần bí mạnh mẽ như vậy, như thế nào lại phái một lão đầu như thế này tới đây khuyên nhủ hắn? Mặt khác, bản thân hắn có được Thần Mâu thứ chín, tốc độ trưởng thành cũng hết sức kinh người. Nếu như lại cho hắn thêm một đoạn thời gian nữa, Triệu Phong tin tưởng, đến lúc đó những người có thể đánh chủ ý với Thần Mâu thứ chín cũng không còn lại bao nhiêu nữa.

- Ngươi cũng thấy rồi đấy, thế lực mà ta nắm giữ trong tay hoàn toàn có thể sánh ngang với bất cứ một Thánh địa nào! Hiện tại ngươi đã là cá nằm trên thớt rồi!

Lão giả áo bào trắng tiếp tục nói.

Trong lòng Triệu Phong cả kinh. Lão giả trước mắt, lẽ nào chính là vị Thiên Chủ mà vừa rồi Hộ pháp đã nói kia? Nếu không, vì sao hắn lại nói, đây là thế lực do hắn nắm giữ? Triệu Phong hoàn toàn không ngờ tới, lão đầu nhìn qua cực kỳ bình thường trước mặt mình này, lại là kẻ nắm quyền của thế lực khổng lồ kinh người này. Mà đối phương lại đang bình thản nhẹ nhàng hòa ái trò chuyện với chính mình.

- Nếu đã như thế, vậy ngươi nói với ta những lời dư thừa này làm gì?

Triệu Phong lập tức hỏi. Với thực lực hiện tại của hắn, quả thật

không thể nào chống lại thế lực thần bí này. Ngoài mặt dường như hắn cũng chỉ còn có hai con đường, hoặc là khuất phục hoặc là tử lộ! Nhưng nếu thật sự là như vậy, đối phương cũng sẽ không tới đây đàm phán với hắn như hiện tại.

- Ta hy vọng ngươi chủ động phối hợp, giao Thần Mâu thứ chín lại cho ta!

Thiên Chủ không chút do dự, trực tiếp nói. Với hoàn cảnh hiện tại của Triệu Phong, hắn căn bản không có lựa chọn nào khác, nhưng Thiên Chủ chỉ sợ Triệu Phong ôm thái độ ngọc đá cùng vỡ mà thôi.

- Không! Ta tuyệt đối không có khả năng giao Thần Mâu thứ chín cho ngươi!

Triệu Phong lập tức cự tuyệt, thái độ vô cùng cương quyết. Ánh mắt của hắn tựa hồ cũng nói cho Thiên Chủ biết, nếu như đối phương mạnh mẽ cướp đoạt Thần Mâu, Triệu Phong thà rằng hủy diệt Thần Mâu thứ chín cũng không giao cho đối phương. Đây cũng chính là lợi thế duy nhất của Triệu Phong, Thần Mâu thứ chín mà đối phương cần, tạm thời vẫn còn nằm trong sự chưởng khống của hắn. Triệu Phong đã biểu đạt ra ý tứ như thế, đối phương cũng sẽ không dễ dàng động tới hắn.

- Lấy đi Thần Mâu thứ chín cũng không tạo thành bất cứ uy hiếp gì cho tính mạng của ngươi. Mặt khác, bản thân ta cũng rất xem trọng ngươi! Sau khi giao ra Thần Mâu thứ chín, ngươi có thể trực tiếp trở thành Thiên Thần Sứ, thành viên hạch tâm có địa vị cực cao trong thế lực này của ta!

Bộ dạng Thiên Chủ cũng không có chút ngoài ý muốn, tiếp tục nói. Trước đây, Thiên Chủ vừa thuyết minh ý đồ đến đây vừa cũng là thị uy, hiện tại hắn đã bắt đầu dùng lợi dụ.

Sắc mặt Triệu Phong khẽ động. Địa vị của Thiên Thần Sứ ở trong thế lực này không cần nói cũng biết. Mà thực lực của thế lực thần bí này tuyệt đối có thể sánh ngang với Thánh địa. Có thể trở thành cao tầng của một thế lực cường đại như vậy, tuyệt đối là một đại kỳ ngộ có thể gặp chứ không thể cầu. Bất quá, lợi thế của Triệu Phong chính là Thần Mâu thứ chín, lợi ích mà Thiên Chủ ném ra này vẫn không tính là quá lớn!

- Đương nhiên, ta có thể bảo đảm thực lực của ngươi rất nhanh sẽ có thể đạt tới cấp bậc Thiên Thần Sứ này, thậm chí còn có thể trở thành Thần Vương nữa! Dù sao Thần Mâu thứ chín trong vô hình đã cải tạo tất cả mọi thứ của ngươi. Cho dù mất đi Thần Mâu thứ chín, ngươi vẫn có được tiềm chất trở thành Thần Vương!

Thiên Chủ tiếp tục thân thiết nhẹ nhàng nói, dường như những cái này đối với hắn mà nói đều là những chuyện thập phần đơn giản vậy.

- Thần Vương?

Ánh mắt Triệu Phong chấn kinh. Cái giá mà Thiên Chủ đưa ra này thật đúng là kinh người a. Chỉ cần chủ động phối hợp giao ra Thần Mâu thứ chín, vừa có thể trở thành cao tầng của thế lực này, vừa có thể trở thành cường giả đỉnh cao trong Thần vực Man Hoang, Thần Vương! Nếu như lúc này Triệu Phong thật sự đối mặt với tuyệt cảnh, hoàn toàn không có đường lui, như vậy giao ra Thần Mâu thứ chín thật đúng là một lựa chọn sáng suốt.

- Vì để bồi thường cho huyết mạch Thần Mâu thứ chín, ngươi còn có thể tùy ý lựa chọn bất kỳ một loại huyết mạch nào trong số mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc!

Tâm tình của Triệu Phong còn chưa bình tĩnh trở lại, Thiên Chủ đã

lại ném ra một cái lợi ích kinh thiên nữa.

Bất kỳ một loại huyết mạch nào trong số mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc? Phải biết rằng, ở trong mắt thế nhân, huyết mạch mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc chính là huyết mạch tuyệt cường trong thần thoại, vô cùng hi hữu. Mà giờ phút này đối phương lại hứa hẹn sẽ cấp cho Triệu Phong loại huyết mạch tầng thứ này. Nếu như thật để cho Triệu Phong lựa chọn, không cần nghi ngờ, hắn nhất định là chọn huyết mạch đệ nhất Thái Cổ Tộc!

Chỉ bất quá, nếu là dung hợp huyết mạch hậu thiên, như vậy trình độ dung hợp sẽ vô cùng thấp. Triệu Phong vẫn còn nhớ rõ, Vũ Hành trước đây cũng chỉ mới dung hợp được hai ba thành huyết mạch Thái Cổ Tộc mà thôi.

Sau khi nói xong tất cả, Thiên Chủ bình thản nhìn Triệu Phong. Hắn tin tưởng, bất luận kẻ nào cũng sẽ không cách nào cự tuyệt những lợi ích như vậy. Địa vị Thiên Thần Sứ, tu vi Thần Chủ Tam Trọng Thiên thậm chí Thần Vương, bất kỳ một loại huyết mạch nào trong số mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc!

Chương 1480: Đãi ngộ ưu việt

Giờ phút này, Thiên Chủ đưa ra điều kiện đủ để khiến cho bất luận kẻ nào cũng phải vô cùng tâm động. Địa vị Thiên Thần Sứ, tu vi Thần Chủ Tam Trọng Thiên thậm chí Thần Vương, bất kỳ một loại huyết mạch nào trong số mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc! Tuy rằng cái giá bỏ ra cho những điều kiện này cực lớn, nhưng dùng để đổi lấy Thần Mâu thứ chín chỉ có duy nhất trên thế gian kia, tất cả cũng đều đáng giá.

- Phù!

Triệu Phong hít một hơi thật sâu, bình phục lại tâm tình kích động. Nếu không phải hắn vẫn còn át chủ bài có thể đào tẩu, chỉ sợ hắn thật sự đã bị Thiên Chủ thuyết phục rồi, dùng Thần Mâu thứ chín đổi lấy hết thảy những cái này. Đương nhiên, hiện tại hắn cũng không thể lập tức cự tuyệt, bằng không Thiên Chủ chắc chắn sẽ phát hiện ra dị thường. Đổi lại là bất kỳ một người nào không còn đường lui, phỏng chừng cũng sẽ không cự tuyệt những lợi ích mê người như vậy.

- Cho ta cân nhắc một đoạn thời gian a!

Triệu Phong bày ra một bộ thần sắc do dự.

- Không thành vấn đề! Ngươi cứ tạm thời ở lại chỗ này đi. Nếu có bất cứ yêu cầu gì, cứ việc nói với những người khác là được!

Nghe được hồi đáp của Triệu Phong, sắc mặt Thiên Chủ vẫn không chút ba động, bình hòa ấm áp nói. Sau đó, hắn liền rời khỏi nơi này.

- Kẻ này không đơn giản!

Trong lòng Triệu Phong thầm than. Rõ ràng rất khát vọng Thần Mâu thứ chín, nhưng Thiên Chủ lại biểu hiện không cao ngạo không nóng nảy. Xung động chính là ma quỷ, mà Thiên Chủ ở bất cứ lúc nào cũng có thể giữ được tỉnh táo, trong lòng phân tích rõ ràng tất cả! Một người như vậy, khiến cho Triệu Phong nhất định đối đãi thận trọng.

o0o

Sau khi Thiên Chủ rời khỏi mật thất, Hộ pháp chờ ở bên ngoài lập tức hỏi:

- Như thế nào rồi, Thiên Chủ đại nhân?

- Kẻ này thân rơi vào hiểm cảnh, nhưng biểu hiện lại tương đối bình tĩnh, hơn nữa cũng biết tầm quan trọng của Thần Mâu thứ chín, cũng có thể nhịn được đối với các loại lợi ích mê hoặc mà ta đưa ra!

Thần sắc của Thiên Chủ đột nhiên trở nên cơ trí sâu xa.

- Như vậy kế tiếp chúng ta nên làm cái gì bây giờ?

Hộ pháp xin chỉ thị.

- Ngươi cứ bố trí nghi thức cướp đoạt Thần Mâu trước, sau đó lại chuẩn bị Huyễn Thiên Trận Nghi. Nếu như cuối cùng hắn vẫn không chịu đồng ý, liền áp dụng biện pháp mạnh mẽ, trực tiếp cướp đoạt Thần Mâu thứ chín!

Thiên Chủ lập tức hồi đáp, phảng phất như là trong lòng sớm đã tính

toán vậy.

Huyễn Thiên Trận Nghi là một loại đạo cụ đặc thù, dùng đại trận Thiên Cơ Tộc kết hợp với trang thiết bị cơ khí sinh ra, có thể dưới tình huống không hề phát giác, khiến cho ý thức của cường giả Thần Chủ rơi vào trong mộng cảnh, mất đi tất cả lực lượng phản kháng. Nếu như Triệu Phong nguyện ý chủ động phối hợp, như vậy cũng không cần sử dụng đến Huyễn Thiên Trận Nghi kia. Nhưng nếu hắn không nguyện ý, cũng chỉ có thể sử dụng loại đạo cụ này, cướp đoạt Thần Mâu. Tuy rằng xác suất thành công sẽ không cao bằng chủ động phối hợp, nhưng lại là biện pháp duy nhất.

Bố trí nghi thức cướp đoạt Thần Mâu cộng thêm chuẩn bị Huyễn Thiên Trận Nghi, tổng cộng cần thời gian hai năm. Chậm nhất là hai năm sau, hắn sẽ có thể đạt được Thần Mâu thứ chín rồi.

o0o

Ba ngày sau, Thiên Chủ lại một lần nữa đi tới mật thất chỗ của Triệu Phong. Lúc này, Triệu Phong đang tu luyện bên trong Trường bào Thời Không, nhưng hắn cũng lập tức phát hiện ra Thiên Chủ đã đến.

- Công pháp của ngươi tạm được! Nhưng nó chỉ có thể chống đỡ cho ngươi tu luyện tới Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong mà thôi. Lực lượng Áo nghĩa của ngươi tuy nhiều, nhưng bởi vì cấp bậc các loại Áo nghĩa không đồng đều, cho nên uy năng Thần lực phát huy ra cũng không đạt tới trạng thái mạnh nhất…

Thiên Chủ liếc nhìn Triệu Phong tu luyện một lúc, đột nhiên mở miệng nói.

Triệu Phong nhất thời kết thúc bế quan. Thiên Chủ xuyên qua một tầng không gian cũng có thể nhìn thấy tình huống tu luyện của hắn,

đồng thời còn nhìn ra hư thực công pháp của hắn, lại càng là một lời điểm ra chỗ thiếu hụt hiện tại của công pháp mà hắn đang tu luyện. Trong lòng Triệu Phong vừa kinh hãi, lại vừa bội phục.

- Ta tu luyện quá nhiều chủng loại Áo nghĩa, đang thiếu khuyết một ít tài nguyên tu luyện. Không biết Thiên Chủ đại nhân có thể tặng cho một chút không?

Triệu Phong thử dò hỏi. Nếu đối phương đã chủ động chỉ điểm hắn, như vậy hẳn là cũng sẽ đáp ứng yêu cầu này a.

- Không thành vấn đề! Nói cho ta biết ngươi cần những thứ gì là được!

Thiên Chủ gật đầu, trực tiếp đáp ứng.

Triệu Phong nhất thời sửng sốt. Hắn vốn cho rằng Thiên Chủ sẽ nhân cơ hội này mà nhắc lại một chút chuyện tình Thần Mâu thứ chín, lại không ngờ tới đối phương đã trực tiếp đáp ứng, cũng không thèm suy nghĩ lấy một cái.

o0o

Ngày hôm sau, hai lão giả chợt đi tới chỗ của Triệu Phong, một người trong đó chính là Bắc Minh Huy.

- Đây là những tài nguyên mà ngươi cần!

Bắc Minh Huy lấy ra một cái Không gian Trữ vật.

Trong lòng Triệu Phong nao nao, không ngờ một chuyện nhỏ như thế mà Thiên Chủ lại phái hai gã Thiên Thần Sứ tự mình đưa tới đây. Sau khi tiếp nhận Không gian Trữ vật, Thần thức Triệu Phong khẽ

đảo qua, bên trong chứa đầy đủ những thứ mà hắn yêu cầu, hơn nữa số lượng mỗi thứ cũng đều không ít.

- Hai vị còn chuyện gì nữa sao?

Triệu Phong chợt nhìn về phía hai gã Thiên Thần Sứ. Sau khi bọn chúng đưa Không gian Trữ vật, cũng không có rời đi.

- Gần đây Thiên Chủ đại nhân bận rộn sự vụ, không thể tới đây thường xuyên được! Ngươi có yêu cầu gì, cứ việc trực tiếp nói với chúng ta là được!

Bắc Minh Huy trừng mắt nhìn Triệu Phong một cái, lạnh nhạt nói. Nếu không phải Thiên Chủ đại nhân đặc biệt đích thân phân phó, hắn tuyệt đối sẽ không đi làm loại chuyện hầu hạ người khác như thế này.

Triệu Phong khẽ nhếch miệng một cái, trong lòng cũng có chút kinh ngạc. Đãi ngộ này thật sự là quá tốt a. Hơn nữa, dựa theo ý tứ vừa rồi của Bắc Minh Huy, nếu không phải Thiên Chủ có việc bận, như vậy hắn sẽ mỗi ngày đích thân tới đây bồi tiếp chính mình a.

- Ta hiện đang cần một chút tài liệu giúp củng cố Hạch tâm Thần Quốc!

Nếu đã như vậy, Triệu Phong liền không chút khách khí nói ra yêu cầu của mình. Hắn đã sắp sửa hoàn thành luyện hóa Mộng Cảnh Thái Cổ, nhưng bởi vì Thần Quốc quá mức khổng lồ, hạch tâm có thể sẽ không được ổn định.

Thần sắc hai gã Thiên Thần Sứ nhất thời chấn kinh. Bọn chúng không ngờ tới, Triệu Phong thật đúng là vô liêm sỉ như vậy, lập tức liền đưa ra loại yêu cầu này. Tài liệu giúp củng cố Hạch tâm Thần

Quốc, ở ngoại giới cũng đều là những thứ cực kỳ trân quý. Mà một cái hạch tâm của Thần Quốc sẽ quyết định phẩm chất của Thần Quốc đó. Tài liệu càng trân quý, thì hạch tâm của Thần Quốc sẽ càng củng cố hơn.

Bắc Minh Huy trực tiếp xoay người rời khỏi. Một lúc lâu sau, hắn đã đem tới một bình trân bảo Thiên Đài Ngọc Linh Huyết, một loại trân tài cao cấp dùng để củng cố Hạch tâm Thần Quốc có phẩm chất tuyệt giai.

- Đa tạ!

Triệu Phong không chút khách khí lấy đi Thiên Đài Ngọc Linh Huyết. Sau đó, hắn trực tiếp tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ.

Ở ngoại giới, Triệu Phong đột nhiên biến mất, khiến cho ánh mắt hai gã Thiên Thần Sứ chợt lóe lên.

- Hửm? Là Thần Quốc sao? Hắn mới đột phá Thần Chủ chưa được bao lâu, đã có thể có được một cái Thần Quốc rồi?

Ánh mắt Bắc Minh Huy nhìn chằm chằm bên trong mật thất.

- Yên tâm đi! Cho dù là Thần Vương sở trường Pháp tắc Không Gian, cũng không cách nào trực tiếp na di khỏi phiến không gian này được!

Gã Thiên Thần Sứ còn lại cũng không quá để ý.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Triệu Phong rất nhanh đã hoàn thành luyện hóa Thiên Đài Ngọc Linh Huyết, cũng đã củng cố Hạch tâm Thần Quốc. Những ngày kế tiếp, Triệu Phong lại sử dụng những tài nguyên vừa mới đạt được, tu luyện những loại Áo nghĩa khác. Mỗi

khi tài nguyên tiêu hao hết, hắn sẽ tiếp tục đưa ra yêu cầu. Mà lần nào hai gã Thiên Thần Sứ cũng sẽ lập tức thỏa mãn yêu cầu của Triệu Phong.

Trong chớp mắt đã nửa năm trôi qua, trong khoảng thời gian này, thực lực Triệu Phong cũng đã có những đề thăng không nhỏ. Trước đây, Triệu Phong dự định sau khi điều tra được một chút tin tức tình báo, sẽ lập tức rời khỏi nơi này, nhưng Thiên Chủ cấp cho hắn đãi ngộ tốt như vậy, thật sự khiến cho Triệu Phong có chút không nỡ rời khỏi.

- Gần đây các loại Áo nghĩa của ta cũng đã tiến bộ rất nhiều! Kính nhờ Bắc Minh Thần Chủ giúp ta bồi luyện, chỉ điểm tại hạ một phen a!

Một ngày này, Triệu Phong đột nhiên đưa ra một yêu cầu mới.

- Ngươi muốn đối chiến với ta?

Bắc Minh Huy không khỏi phì cười một tiếng. Chính mình là Thần Chủ Tam Trọng Thiên Đỉnh phong, còn là huyết mạch Bổ Thiên Tộc bài danh thứ sáu trong Thái Cổ Vạn Tộc, cho dù Triệu Phong rất nhiều Áo nghĩa đều có đề thăng không nhỏ, nhưng ở trong tay hắn cũng không hề có lực lượng chống lại!

Nhưng đối với yêu cầu do Triệu Phong đưa ra, Bắc Minh Huy nhất định phải đáp ứng. Đương nhiên, Triệu Phong còn đưa ra một hạn chế nữa, đó là Bắc Minh Huy không được sử dụng lực lượng huyết mạch. Bởi vì lúc này Triệu Phong chỉ muốn đánh giá thực lực của chính mình, hắn cũng không muốn sử dụng tới lực lượng của Mộng Huyễn Thần Mâu.

- Đổi một địa phương khác a!

Bắc Minh Huy khẽ nhíu mày, xoay người rời khỏi. Sau đó, hai người tới một gian phòng chuyên môn dành cho đối chiến, không gian bên trong cực kỳ cứng rắn, cho dù là Thần Chủ Tam Trọng Thiên cũng khó có thể phá hư được nó.

- Bắt đầu đi!

Triệu Phong khẽ hô một tiếng.

- Hừ!

Bắc Minh Huy không nói hai lời, vận chuyển một đoàn Thần lực hôn ám hỗn loạn, đánh thẳng ra. Một trận chiến đấu không có chút ý nghĩa nào như vậy, trong lòng Bắc Minh Huy cực kỳ không muốn, cho nên hắn dự định chỉ tùy tiện đánh bậy mấy chiêu với Triệu Phong mà thôi.

- Thần lực của Thần Chủ Tam Trọng Thiên!

Đồng tử Triệu Phong co rụt lại, vận chuyển Thần lực Hỗn Nguyên, ngưng tụ ra một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm. Hiện tại, trong Thần lực Hỗn Nguyên của hắn, ngoại trừ Pháp tắc Không Gian ra, những Áo nghĩa khác cũng đều là cấp bậc Cửu trọng. Hắn dựa theo chỗ thiếu hụt mà Thiên Chủ chỉ ra, tiến hành bù đắp bổ sung.

Oanh phanh!

Một kiếm của Triệu Phong chém thẳng lên trên đoàn Thần lực do Bắc Minh Huy đánh ra. Cánh tay hắn nhất thời run lên, cảm giác được một trận tê dại. Triệu Phong lập tức điều động ra càng nhiều Thần lực Hỗn Nguyên, phóng xuất ra.

Oanh! Phanh! Oành!

Đoàn Thần lực của Bắc Minh Huy bị Triệu Phong trực tiếp chém nát, nhưng Hỗn Nguyên Thần Kiếm do hắn ngưng tụ ra cũng đồng thời vỡ vụn.

- Tốt!

Trên mặt Triệu Phong lộ ra thần sắc kinh hỉ. Trước đây, Thần lực Hỗn Nguyên của hắn chỉ tương đương với Thần lực của Thần Chủ Nhị Trọng Thiên bình thường mà thôi. Nhưng trải qua tu luyện, nghiên cứu trong khoảng thời gian này, Thần lực của hắn đã có thể tạo thành ảnh hưởng đối với Thần lực của Thần Chủ Tam Trọng Thiên rồi. Đương nhiên, vừa rồi Bắc Minh Huy cũng chỉ là tùy tiện xuất thủ, không phát huy được mấy thành lực lượng.

Đối diện, thần sắc Bắc Minh Huy cũng khẽ ngưng đọng.

- Không ngờ Thần lực của hắn lại có chút cùng loại với Thần lực Hỗn Độn của ta!

Ánh mắt Bắc Minh Huy thoáng trầm xuống. Tuy vừa rồi hắn cũng không quá tập trung, nhưng vẫn nhìn thấy rõ ràng một màn vừa rồi. Thuộc tính Thần lực Hỗn Nguyên của Triệu Phong có chút cùng loại với lực lượng Hỗn Độn của hắn. Vừa rồi, Hỗn Nguyên Thần Kiếm của Triệu Phong đã thôn phệ được một tia lực lượng Hỗn Độn của hắn, bởi vậy mới hơi có một chút sức chống cự đối với lực lượng Hỗn Độn.

- Không ngờ kẻ này lại có thể tu luyện ra loại Thần lực này! Quả thật bất phàm!

Trong lòng Bắc Minh Huy cũng có chút kinh ngạc.

Sau khi luận bàn hơn mười chiêu, Bắc Minh Huy dần dần nghiêm túc phát lực, Triệu Phong lập tức liền bại lui. Hắn lại một lần nữa quay về mật thất lúc trước, hấp thu cảm ngộ chiến đấu, đề thăng tu luyện. Mặc dù vậy, trong lòng Bắc Minh Huy cũng vô cùng kinh hãi. Hiện tại chỉ mới có nửa năm, thực lực của đối phương cũng đã tăng trưởng không ít.

Kế tiếp, cứ cách một đoạn thời gian, Triệu Phong lại sẽ chủ động nhờ Bắc Minh Huy ma luyện một phen. Trong lòng Bắc Minh Huy cảm thấy phiền não vô cùng, không ngờ hắn lại phải giúp cho tên tiểu tử này bồi luyện, đây quả thật chính là mối sỉ nhục cực lớn trong cuộc đời của hắn. Mà trong lúc này, Triệu Phong vẫn liên tục đưa ra rất nhiều yêu cầu cung ứng tài nguyên tu luyện.

o0o

Một ngày này, Bắc Minh Huy tìm tới chỗ Hộ pháp.

- Hộ pháp đại nhân, Triệu Phong kia quả thật không xem chúng ta ra gì mà! Liên tục đưa ra các loại yêu cầu không hợp lý, không ngừng sai sử ta và Đông Phương huynh chẳng khác nào nô bộc của hắn vậy! Ta xem tiểu tử này căn bản cũng không có dự định sẽ giao ra Thần Mâu thứ chín a!

Bắc Minh Huy lập tức kể lể tội trạng của Triệu Phong một tràng dài.

- Đây là phân phó của Thiên Chủ đại nhân!

Hộ pháp không hề nghĩ ngợi, trực tiếp nói. Hai gã Thiên Thần Sứ nhất thời trầm mặc. Sở dĩ mạng lưới thế lực khổng lồ này có thể phát triển đến trình độ như hiện tại, hoàn toàn bởi vì các loại quyết sách sáng suốt của Thiên Chủ đại nhân.

- Thiên Chủ đại nhân làm như vậy, nhất định là có dụng ý của hắn!

Hộ pháp có chút mịt mờ nói.

Thiên Chủ đưa cho Triệu Phong hai sự lựa chọn, nhưng cũng không ép buộc hắn phải đưa ra câu trả lời khẳng định, hết thảy đều để cho Triệu Phong tự mình lựa chọn. Nếu như Triệu Phong đồng ý, tất cả những trả giá này cũng đều đáng giá, mà đến lúc đó Triệu Phong cũng đã là người của bọn họ. Nhưng nếu hai năm sau, Triệu Phong vẫn không đồng ý, như vậy liền chỉ còn một con đường chết. Mà những ưu đãi hiện tại, chính là có tác dụng hạ thấp tính phòng bị của Triệu Phong, giúp cho xác suất thành công của kế hoạch mạnh mẽ đoạt mâu càng cao hơn! Nói tóm lại, Hộ pháp tin tưởng vào tất cả quyết sách của Thiên Chủ.

Sau đó, Bắc Minh Huy cùng gã Thiên Thần Sứ còn lại quay trở lại mật thất, tiếp tục hầu hạ Triệu Phong.

o0o

Một ngày này, Thiên Chủ đột nhiên đi tới chỗ của Triệu Phong.

- Thiên Chủ đại nhân!

Bắc Minh Huy cùng gã Thiên Thần Sứ còn lại nhất tề cung kính hành lễ.

Hiện tại Triệu Phong vẫn còn đang tu luyện bên trong Trường bào Thời Không. Hắn nhất tâm đa dụng, một bộ phận ý niệm tham tu các loại Áo nghĩa, Pháp tắc, một bộ phận khác thì chuyên tâm nghiên cứu đồng thuật.

- Triệu Phong, phương diện tạo nghệ đồng thuật của ngươi cũng không tệ lắm! Nhưng nó lại có một chút tỳ vết nhỏ!

Ánh mắt thâm thúy của Thiên Chủ nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong trong Trường bào Thời Không.

Thần sắc Triệu Phong khẽ động, lập tức kết thúc bế quan. Hiện tại Triệu Phong cảm thấy vô cùng hứng thú với vị Thiên Chủ này, thậm chí còn có chút bội phục đối phương, có thể thành lập được một cái thế lực bất phàm như thế.

Nhãn mâu của Thiên Chủ đột nhiên xuất hiện một cỗ ý chí đồng lực mịt mờ mà cường đại.

- Huyết mạch nhãn đồng?

Trong lòng Triệu Phong cả kinh. Hắn vẫn luôn cho rằng, Thiên Chủ là tộc nhân Thiên Cơ Tộc, nhưng lẽ nào hắn cũng có huyết mạch nhãn đồng sao? Hơn nữa, thời điểm này Thiên Chủ lại thôi động huyết mạch nhãn đồng, mục đích hắn muốn làm gì?

Chương 1481: Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong

Nhãn mâu của Thiên Chủ đột nhiên xuất hiện một cỗ ý chí đồng lực mịt mờ mà cường đại.

- Huyết mạch nhãn đồng?

Trong lòng Triệu Phong cả kinh. Hắn vẫn luôn cho rằng, Thiên Chủ là tộc nhân Thiên Cơ Tộc, nhưng lẽ nào hắn cũng có huyết mạch nhãn đồng sao? Hơn nữa, thời điểm này Thiên Chủ lại thôi động huyết mạch nhãn đồng, mục đích hắn muốn làm gì?

Sau lưng Thần Chủ, thần sắc hai gã Thiên Thần Sứ vô cùng kích động. Từ trước đến giờ, bọn chúng chưa từng bao giờ thấy qua Thiên Chủ đại nhân đích thân xuất thủ. Nghe đồn tu vi Thiên Chủ đã đạt tới Thần Chủ Tam Trọng Thiên viên mãn, cũng chính là cấp bậc Thần Vương! Thậm chí còn nghe nói, thực lực của Thiên Chủ còn viễn siêu Thần Vương bình thường, cực kỳ tiếp cận cấp bậc Chúa Tể. Đương nhiên, hết thảy đều chỉ là tin đồn. Mà hiện tại có thể tận mắt nhìn thấy Thần Chủ xuất thủ, bọn chúng sao có thể không kích động?

Nhãn mâu của Thiên Chủ biến thành một mảnh đen nhánh, phảng phất như vực sâu tử vong vậy, nhìn qua một cái liền khiến người ta sợ hãi không thôi, cảm thụ được sợ hãi vô tận.

- Tử Vong Chi Mâu?

Trong lòng Triệu Phong cả kinh. Lúc này, Tử Vong Chi Mâu do Thiên

Chủ thể hiện ra chính là Tử Vong Chi Mâu khiến cho Triệu Phong có cảm giác mãnh liệt nhất từ trước tới giờ. Nếu không phải biết rõ Thiên Chủ là tộc nhân Thiên Cơ Tộc, hắn thậm chí còn cho rằng, Thiên Chủ chính là Tử Vong Chúa Tể, kẻ có được Tử Vong Thần Mâu nữa.

Từ Thời kỳ Thái Cổ, Bát Đại Thần Mâu ngay khi sinh ra cũng đã có tu vi cấp bậc Chúa Tể rồi. Chúa Tể chính là một loại đại biểu cực mạnh trong Phạm Trụ hiện tại, là tồn tại không có khả năng bị người khác giết chết hoặc đoạt mâu. Bất quá, cho dù không phải là Thần Mâu, như vậy nhãn mâu của Thiên Chủ khẳng định cũng là cấp bậc Chuẩn Thần Mâu.

- Huyết mạch nhãn đồng cũng có thuộc tính! Tử Vong Chi Mâu ẩn chứa lực lượng Tử Vong Bản Nguyên. Khi ngươi chân chính hiểu rõ cỗ lực lượng này, hiểu rõ bản chất của nó, như vậy mới có thể phát huy ra đầy đủ lực lượng Tử Vong!

Thiên Chủ bình thản tự thuật. Nhưng khoảnh khắc này, khí thế cùng hình tượng của hắn lại phát sinh biến hóa kinh thiên. Hắn lúc này một đầu mái tóc nhập ma đen như mực, giống như dạ quỷ phất phới trong bóng đêm vậy. Trên dưới toàn thân hắn không có một tia sinh cơ nào, nhìn qua có vẻ băng lãnh vô cùng xa lạ, giống như cả người đã hòa làm một thể với Tử Vong Chi Mâu vậy, trở thành người phát ngôn của Tử Vong.

- Tử vong và sinh mệnh mặc dù tương khắc, nhưng cực hạn của tử vong chính là trọng sinh, cực hạn của sinh mạng chính là tử vong! Giữa hai cái này cũng có liên hệ mật thiết với nhau!

Thiên Chủ tiếp tục chậm rãi giảng thuật, mà Tử Vong Chi Mâu của hắn lại bắt đầu kịch liệt ba động. Lực lượng Pháp tắc Tử Vong nồng đậm từ trong nhãn mâu của hắn mạnh mẽ lan tỏa ra, nhưng bị Thiên

Chủ toàn diện khống chế, không ảnh hưởng tới bất cứ thứ gì ngoại giới. Khi lực lượng Tử Vong trong nhãn mâu của Thiên Chủ gia tăng đến một cực hạn, trong cặp Tử Vong Chi Mâu kia đột nhiên xuất hiện một tia tinh quang bích lục nhàn nhạt. Trong nháy mắt, toàn thể nhãn mâu của hắn cũng đột nhiên hóa thành màu bích lục.

Thần sắc Triệu Phong ngẩn ra. Lúc này Thiên Chủ trước mắt hắn, đã toàn thân tràn ngập sinh cơ tinh thuần, tản mát ra một loại lực lượng Sinh Mệnh khiến cho bất luận sinh linh gì cũng vô cùng hướng tới. Mà cả người Thiên Chủ cũng trở nên hòa ái dễ gần, phảng phất như sinh ra từ trong thiên nhiên, giống như sinh mệnh cổ mộc trong sâm lâm cổ lão vậy.

- Sinh Mệnh Chi Mâu!

Trong lòng Triệu Phong cả kinh. Vừa rồi còn là Tử Vong Chi Mâu, trong nháy mắt đã biến thành Sinh Mệnh Chi Mâu. Hơn nữa, Thiên Chủ cũng hiểu rõ thập phần thấu triệt đối với lực lượng của hai loại nhãn mâu này.

- Sinh mạng sinh ra, trong vô hình sẽ đi kèm với vận mệnh!

Thiên Chủ khẽ mỉm cười nói. Trong nháy mắt, Sinh Mệnh Chi Mâu của hắn đã chuyển hóa thành Vận Mệnh Chi Mâu. Giờ phút này, hắn thoạt nhìn như một vị Trí giả biết rõ tất cả bí mật của thế gian, có vẻ hư vô mờ mịt, khiến cho người ta khó có thể chạm tới.

- Cái này… đến cùng…

Trong lòng Triệu Phong sau khi kinh ngạc một phen, dần dần trở nên cực kỳ ngưng trọng. Hắn chưa từng bao giờ thấy qua chuyện tình như vậy, không ngờ một người lại có thể có được nhiều loại huyết mạch nhãn đồng khác nhau, hơn nữa cũng đều có thể vận dụng dễ

dàng như thường. Tình huống bình thường, nếu như trong cơ thể một người sinh ra hai loại huyết mạch khác nhau, nhất định sẽ thôn phệ hoặc là dung hợp lẫn nhau.

Mặt khác, Thiên Chủ đã thể hiện ra ba loại huyết mạch hậu duệ Bát Đại Thần Mâu. Triệu Phong không khỏi suy đoán, hắn có thể nào có được tám loại huyết mạch hậu duệ Thần Mâu hay không? Khó có thể tưởng tượng, tám loại lực lượng huyết mạch cường đại như vậy tụ tập trong cơ thể một người, sẽ mang đến cho hắn lực lượng cường đại cỡ nào?

- Hắn thèm muốn Thần Mâu thứ chín của ta, rốt cuộc là có mục đích gì…

Triệu Phong đột nhiên nghĩ đến cái gì, trong lòng một lần nữa chấn động. Giờ phút này, hắn thậm chí nghĩ tới truyền thuyết Tổ Đồng. Theo truyền thuyết, nếu Bát Đại Thần Mâu hợp nhất với nhau, sẽ có thể triệu hồi ra Chí Cao Tổ Đồng! Đương nhiên, đây chỉ là truyền thuyết mà thôi, không thể nào chứng thực tính chân thật của nó.

Hơn nữa, truyền thuyết nói rằng nhất định phải là Bát Đại Thần Mâu hợp nhất, chứ không phải là huyết mạch hậu duệ Thần Mâu. Bất quá, tất cả cũng chỉ là truyền thuyết, tình huống chân thật rốt cuộc như thế nào, cũng không ai rõ ràng lắm. Triệu Phong cũng không cách nào suy đoán, Thiên Chủ đến cùng là đang mưu đồ chuyện gì.

Sau lưng Thiên Chủ, hai gã Thiên Thần Sứ đồng dạng cũng vô cùng khiếp sợ. Gã Thiên Thần Sứ còn lại bên cạnh Bắc Minh Huy cũng có được huyết mạch hậu duệ Thần Mâu, nhưng phương diện khống chế lại thua xa Thiên Chủ.

- Ta còn có việc! Hai người các ngươi tiếp tục ở lại đây đợi Triệu Phong hồi đáp a!

Sau khi làm xong hết thảy, Thiên Chủ liền rời khỏi nơi đây.

o0o

Một gian mật thất khác trong trụ sở bí mật…

- Thiên Chủ đại nhân, gã tiểu bối kia vẫn chưa chịu trả lời ngài sao?

Hộ pháp dò hỏi. Hiện tại thời gian đã trôi qua hơn một năm rồi.

- Hắn không định sẽ chủ động giao ra Thần Mâu thứ chín!

Thiên Chủ bình thản nói. Từ biểu hiện của Triệu Phong trong khoảng thời gian này, cộng với sắc mặt biểu tình vừa rồi của Triệu Phong, hắn sớm đã rút ra được kết luận.

- Như vậy vì sao chúng ta lại còn…

Sắc mặt Hộ pháp nhất thời âm trầm xuống.

- Không sao cả! Những tài nguyên này đối với chúng ta cũng không đáng kể chút nào. Mà kẻ này cũng coi như là một nhân tài, ta cũng không thật sự muốn giết hắn!

Thiên Chủ cắt ngang lời nói của Hộ pháp.

- Vâng!

Hộ pháp không nói gì nữa. Hiện tại Thiên Chủ đại nhân đã nhìn ra Triệu Phong không có ý tứ sẽ quy thuận. Nhưng bởi vì thưởng thức gã nhân tài này, Thiên Chủ chẳng quan tâm việc Triệu Phong cố tình gây sự trong khoảng thời gian qua. Lòng dạ của Thiên Chủ khiến cho

Hộ pháp kính phục phát ra từ nội tâm.

o0o

Sau khi Thiên Chủ rời đi, Triệu Phong lại tiếp tục bế quan, nghiên cứu huyết mạch nhãn đồng. Hắn từ chỗ của Thiên Chủ đạt được rất nhiều linh cảm cùng dẫn dắt.

- Mộng Huyễn Hóa!

Triệu Phong phát động lực lượng Bản Nguyên của Mộng Huyễn Thần Mâu, thi triển năng lực nhãn đồng. Thoáng chốc, hết thảy mọi thứ trước mắt hắn đã trở nên như mộng như ảo, vô cùng sáng lạn. Hai gã Thiên Thần Sứ cũng cảm nhận được có chút bất thường. Lúc này, bọn chúng đột nhiên cảm giác toàn thân khó chịu, có loại cảm giác nôn nóng khó hiểu.

Thời gian kế tiếp, Triệu Phong lại thi triển Mộng Huyễn Hóa thêm vài lần nữa. Một lần cuối cùng, hai gã Thiên Thần Sứ thậm chí còn cảm thấy linh hồn, trạng thái Thần thể… của chính mình đột nhiên vô cớ suy giảm một cách quái dị.

Trong Trường bào Thời Không…

- Năng lực của Mộng Huyễn Hóa đã mạnh hơn so với trước đây!

Triệu Phong mở mắt ra, khóe miệng mỉm cười. Về mặt thực chất, Triệu Phong chỉ là hiểu rõ càng sâu hơn đối với Mộng Huyễn Thần Mâu mà thôi, về phần các đồng thuật mộng huyễn khác, uy lực cũng có một chút tăng phúc nhất định.

o0o

Trong một gian phòng tại trụ sở bí mật, Thiên Chủ cùng Hộ pháp nhìn chằm chằm những hình ảnh đang phát sinh trên một màn hình hư bạch sắc trước mặt mình.

- Năng lực của Thần Mâu thứ chín sao?

Hộ pháp nhìn chằm chằm hết sức chăm chú. Đồng thời, bọn họ cũng đang nghe hai gã Thiên Thần Sứ kia truyền âm, kể lại các loại cảm giác kỳ quái mà bọn chúng đang cảm thấy.

- Năng lực của Thần Mâu thứ chín có chút phức tạp, có chút khác biệt với những Bát Đại Thần Mâu khác!

Ánh mắt Thiên Chủ thoáng trầm xuống. Thần Mâu thứ chín mà chính mình đang nắm trong tay này, tựa hồ không được cường đại như tưởng tượng của hắn.

Trong mật thất, Triệu Phong liếc nhìn về phía hai gã Thiên Thần Sứ kia, trên mặt mang theo một tia nụ cười giảo hoạt:

- Không biết chỗ các ngươi có Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ hay không?

- Mảnh vỡ Tổ khí?

Bắc Minh Huy thiếu chút nữa trực tiếp mắng lớn. May mà hắn vững tin, Triệu Phong căn bản không thể nào rời khỏi nơi này, hắn yêu cầu Mảnh vỡ Tổ khí, cũng chỉ là tạm thời mượn dùng mà thôi.

Ba ngày sau, Bắc Minh Huy đã quay trở lại, mang theo một mảnh vải trắng giống như kim ngọc lưu động, bộ dáng không có bất kỳ trọng lượng gì. Đây chính là Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ!

Sau khi Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ tới tay, Triệu Phong lập tức tiến nhập Trường bào Thời Không tham tu. Hắn chủ tu Pháp tắc Không Gian, loại Pháp tắc này quyết định tình huống tu vi của hắn. Huống hồ, Thời Không vốn là nhất thể, sau khi đạt được Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ, có lẽ sẽ có thể trợ giúp Thời Gian Áo Nghĩa của hắn đột phá bình cảnh.

Khoanh chân ngồi xuống, Triệu Phong vận chuyển Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết, tham tu Pháp tắc Không Gian.

Nửa năm sau, Thời Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong đã dưới sự trợ giúp của Mảnh vỡ Tổ khí Thời Gian hệ và Không Gian hệ, đột phá đến cảnh giới Pháp tắc. Nhờ có Pháp tắc Thời Gian, phương diện tu vi của Triệu Phong lại có thêm không gian đề thăng.

Lại qua thêm hai tháng nữa, tu vi của Triệu Phong đã đạt tới cảnh giới Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong. Nhưng điều này lại đại biểu cho công pháp của hắn đã sắp sửa đạt tới điểm cuối rồi. Kế tiếp, Triệu Phong muốn tiến triển thêm nữa, hoặc là phải tìm kiếm công pháp khác, hoặc là tự nghĩ ra công pháp cho chính mình. Nhưng Triệu Phong lại có khuynh hướng nghiêng về tìm kiếm công pháp khác. Bởi vì hiện tại hắn cấp thiết cần phải nhanh chóng cường đại lên, tự nghĩ ra công pháp không thể nghi ngờ là sẽ làm lỡ đại lượng thời gian của hắn.

- Giá trị của công pháp cấp bậc Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, Tam Trọng Thiên không thể nào đánh giá! Một vài truyền thừa cường đại thậm chí không thua kém Mảnh vỡ Tổ khí!

Mà công pháp thích hợp nhất với Triệu Phong, có lẽ chỉ có công pháp Bổ Thiên Tộc mà Bắc Minh Huy tu luyện kia. Loại công pháp cường đại này, giá trị lại càng sẽ tăng lên cả một bậc.

- Bắc Minh Thiên Thần Sứ, không biết ngươi có thể đem công pháp mà ngươi sở tu, cho ta mượn tìm hiểu một chút hay không?

Ngữ khí Triệu Phong mang theo chút ý tứ thăm dò, hỏi.

- Không có khả năng!

Bắc Minh Huy thoáng sửng sốt một chút, sau đó lập tức phẫn nộ từ chối. Nhưng Bắc Minh Huy cũng đem yêu cầu này phản ánh lại cho Hộ pháp.

- Triệu Phong, trừ phi ngươi đáp ứng phối hợp với chúng ta, giao ra Thần Mâu thứ chín! Hơn nữa còn phải ký kết linh hồn khế ước mới được…

Giọng điệu Hộ pháp có chút trầm thấp. Các loại công pháp Thần Chủ Nhị Trọng Thiên trở về sau cũng đều cực kỳ trân quý, tự nhiên không có khả năng dễ dàng đưa cho Triệu Phong được. Huống hồ lúc này hắn đã biết, Triệu Phong hiện tại vẫn không có ý nguyện sẽ chủ động phối hợp với bọn chúng.

- Để ta suy nghĩ thêm một chút!

Triệu Phong khẽ cúi đầu trầm tư. Nhưng trong lòng hắn đã hoàn toàn bỏ qua ý niệm này, tìm biện pháp bắt tay vào từ những phương diện khác.

o0o

Mấy ngày sau, Triệu Phong lại mượn cớ muốn nghiên cứu một chút Thần Mâu thứ chín, ngữ khí mang tính thăm dò, hỏi:

- Thế lực các ngươi to lớn như thế, không biết lưu giữ bao nhiêu loại

điển tịch trân quý! Ta đúng lúc muốn tìm hiểu thêm một chút về Thần Mâu thứ chín!

- Đi theo ta!

Bắc Minh Huy trừng mắt nhìn Triệu Phong một cái. Tiểu tử này thật đúng là chỗ tốt gì cũng không chịu buông tha. Đầu tiên là tài nguyên, sau đó là Mảnh vỡ Tổ khí trân quý, hiện tại càng yêu cầu được tiến nhập mật khố thư tịch của Thiên Cơ Tộc. Với học thức của Thiên Cơ Tộc, tin tưởng là tàng thư khố của bất kỳ một Thánh địa nào cũng không thể nào so sánh được với mật khố thư tịch của thế lực này.

Rất nhanh, Triệu Phong đã được dẫn vào một không gian tàng thư khổng lồ. Tất cả các thư tịch trong không gian này đều được cất giữ dựa theo chủng loại, các loại chủ đề vô cùng rộng khắp, thậm chí có thể nói là không gì không có.

- Ngươi tối đa chỉ có thể tiến vào tầng thứ năm!

Bắc Minh Huy sau khi căn dặn một câu, liền rời khỏi nơi này.

Không lãng phí một chút thời gian nào, Triệu Phong lập tức chìm vào việc đọc sách. Đầu tiên, hắn tìm kiếm một vài thư tịch liên quan tới Bát Đại Thần Mâu. Tiếp theo, mỗi một loại thư tịch hắn cũng đều lật xem qua một chút. Trong đó, hắn chú trọng tìm đọc một vài thư tịch có quan hệ tới Bổ Thiên Tộc.

- Thời kỳ Man Hoang Thái Cổ, phạm vi hoạt động của Bổ Thiên Tộc chủ yếu là ở đây… Thời kỳ Thượng Cổ, Bổ Thiên Tộc từng xuất hiện ở nơi này…

Những thứ mà Triệu Phong chú trọng tìm đọc đều là những phạm vi hoạt động chủ yếu của Bổ Thiên Tộc, hoặc là những lời đồn có quan

hệ với việc Bổ Thiên Tộc xuất hiện tại hậu thế. Sau khi tìm đọc một phen, hắn đã lựa chọn ra được năm sự kiện nổi tiếng liên quan tới việc hậu nhân phát hiện ra tung tích của Bổ Thiên Tộc. Kết hợp với địa điểm hoạt động của Bổ Thiên Tộc cùng với các nghi điểm tương quan, Triệu Phong rất nhanh đã xác định được ba địa điểm. Ba địa điểm này đều là những địa phương có khả năng cất chứa truyền thừa, bí mật của Bổ Thiên Tộc.

Sau khi điều tra ra được những tin tức này, Triệu Phong liền tra xét một chút những tin tức mà chính mình cảm thấy hứng thú. Ví dụ như Tổ khí chí cao, Bát Đại Thần Mâu, còn có Thiên Cơ Tộc. Nội dung của những thư tịch ở đây thập phần phong phú, giúp cho Triệu Phong hiểu biết càng thêm sâu sắc đối với một vài sự tình trong Phạm Trụ.

Sau khi ở lại trong mật khố thư tịch của Thiên Cơ Tộc hơn một tháng, Triệu Phong mới rời khỏi. Lại quay về mật thất tham tu chừng mấy ngày, Triệu Phong lại một lần nữa đề xuất đối chiến với Bắc Minh Huy.

Trong phòng huấn luyện, Bắc Minh Huy khẽ hừ lạnh một tiếng, trong mắt có chút thần sắc oán hận, nhưng hắn vẫn động thủ, đánh ra một đoàn Thần lực Hỗn Độn.

- Hừ!

- Hỗn Nguyên Thần Kiếm!

Triệu Phong đem Pháp tắc Không Gian, Thời Gian, còn có rất nhiều Áo nghĩa Cửu trọng viên mãn khác dung nhập vào trong Thần lực Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, ngưng tụ ra một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm.

Oanh phanh!

Triệu Phong chém mạnh xuống một kiếm. Hai cỗ lực lượng giằng co được một lúc, liền trực tiếp tan vỡ tiêu tán, đồng quy vu tận.

- Cái gì?

Sắc mặt Bắc Minh Huy đại biến, trong lòng kinh ngạc ngưng trọng. Vừa rồi, hắn đã sử dụng tới bảy thành lực lượng, nghĩ rằng sẽ có thể trực tiếp bức lui Triệu Phong. Nhưng không ngờ Triệu Phong lại có thể đón đỡ được. Hiện tại mới qua bao nhiêu thời gian chứ? Cường độ Thần lực của Triệu Phong so sánh với trước đây quả thật chính là chênh lệch một trời một vực.

Chương 1482: Bình yên rời đi

Bắc Minh Huy thân là cường giả đỉnh cao trong Thần Chủ Tam Trọng Thiên, hơn nữa còn có huyết mạch Bổ Thiên Tộc, nhưng không ngờ trên phương diện công kích Thần lực lại bị một tên tiểu bối Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong ngăn chặn! Điều này khiến cho trong lòng Bắc Minh Huy càng thêm phiền muộn cùng phẫn nộ.

- Một lần nữa!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, trong lòng cũng có chút kích động. Thần lực Hỗn Nguyên của hắn sở dĩ có tiến bộ to lớn như thế, tự nhiên là nhờ Thời Gian Áo Nghĩa phát triển thành Pháp tắc Thời Gian, cùng với rất nhiều Áo nghĩa đã tăng lên tới Cửu trọng. Mà chủ yếu nhất vẫn là Pháp tắc Thời Không. Hai loại Pháp tắc này vốn là nhất thể, tạo thành tăng phúc lớn nhất cho Thần lực Hỗn Nguyên.

Oanh!

Bắc Minh Huy vung tay lên, phóng xuất ra một đạo quang chưởng hỗn loạn thật lớn, áp bách thẳng về phía Triệu Phong. Lần này hắn đã nghiêm túc hơn một chút, vận dụng tới tám thành lực lượng.

- Chém!

Triệu Phong cũng phát hiện ra một kích này của Bắc Minh Huy mạnh mẽ hơn rất nhiều so với trước đây, liền toàn lực ứng phó, nghiêm túc đón đỡ. Hình thể của thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay hắn nhất thời tăng vọt lên, rất nhanh trở nên to lớn khôn cùng, mãnh liệt chém thẳng ra.

Oanh phanh!

Vận chuyển rất nhiều các Áo nghĩa, Pháp tắc, kết hợp với Thần lực toàn lực phát ra, cuối cùng lực lượng của song phương cũng đồng thời tiêu tán.

- Cái gì? Tiểu tử này vẫn có thể đón đỡ được?

Sắc mặt Bắc Minh Huy thoáng trầm xuống, trong lòng càng thêm kinh hãi. Tiếp theo, hắn nhất định phải toàn lực xuất thủ, một kích đánh bại Triệu Phong mới được. Nhưng một câu nói tiếp theo của Triệu Phong lại khiến cho hắn phẫn nộ ngập trời:

- Dừng lại ở đây được rồi!

Triệu Phong đột nhiên ngừng chiến, sau đó ly khai phòng huấn luyện. Hắn tìm Bắc Minh Huy đối chiến chỉ là muốn tìm hiểu một chút, Thần lực của chính mình hiện tại đã đạt tới cấp bậc gì.

- Ta muốn tham quan lãnh địa của các ngươi một chút, có được không? Ta rất hiếu kỳ, thế lực này của các ngươi đến cùng là cường đại tới mức nào!

Sau khi rời khỏi phòng huấn luyện, Triệu Phong đột nhiên dò hỏi.

- Có thể!

Bắc Minh Huy trầm ngâm một lúc mới trả lời. Rất rõ ràng, mới vừa rồi hắn đã xin chỉ thị của Hộ pháp, và đã được chấp nhận. Sau đó, Bắc Minh Huy cùng gã Thiên Thần Sứ còn lại chia ra đi ở hai bên Triệu Phong, dẫn hắn đi xung quanh, quan sát một chút tình huống các nơi trong Thần Quốc này.

Không gian phiến Thần Quốc này vô cùng rộng lớn, nhưng khắp nơi đều là mây trắng tầng tầng, chỉ có duy nhất ba tòa cự phong do vô số kiến trúc Thiên Cơ Tộc xây dựng thành là có người sinh hoạt mà thôi.

Hiện tại Triệu Phong đang đi lại các nơi trên tòa sơn phong lớn nhất ở chính giữa. Dọc theo đường đi, rất nhiều thành viên nhanh chóng lui tới, không ngừng xuyên toa bên trong các tòa kiến trúc san sát nhay, bộ dáng có vẻ vô cùng bận rộn. Cho dù là như vậy, khi hai gã Thiên Thần Sứ đi ngang qua, tất cả mọi người cũng sẽ cung kính hành lễ.

- Kẻ này là ai? Không ngờ lại khiến cho hai vị Thiên Thần Sứ phải theo sát hai bên!

- Có thể là thành viên trọng yếu của họ Vũ a!

Trên đường đi, Triệu Phong cũng nghe được một vài lời xì xào bàn tán.

- Họ Vũ? Cái họ này có gì đặc thù?

Triệu Phong trực tiếp hỏi. Gã Vũ Hành trước đây hắn giết chết cũng mang họ Vũ.

- Họ Vũ, là dòng họ tổ tiên của Thiên Cơ Tộc! Là tượng trưng cho huyết mạch Thiên Cơ Tộc thuần chính nhất!

Bắc Minh Huy hừ lạnh một tiếng, lập tức nói. Thế lực sau lưng bọn chúng là do Thiên Cơ Tộc, chủng tộc bài danh thứ ba trong Thái Cổ Vạn Tộc thành lập, không ngờ Triệu Phong lại không cảm thấy vinh hạnh, tới bây giờ cũng không chịu đáp ứng yêu cầu của Thiên Chủ.

- Là vậy sao? Như vậy Thiên Chủ kia cũng là họ Vũ a?

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ. Thảo nào trước đây, sau khi mình giết Vũ Hành, Thiên Cơ Tộc lại nhằm vào chính mình khắp nơi như vậy, hóa ra địa vị của Vũ Hành lại đặc thù như vậy.

- Đúng rồi! Vũ Hành mà ngươi từng giết kia, chính là cháu nội của một vị Trưởng lão Thiên Cơ Tộc. Vị Trưởng lão này vẫn luôn chủ trương trực tiếp xử tử ngươi, nếu không nhờ có Thiên Chủ ngăn cản, chỉ sợ ngươi sớm đã mất mạng rồi!

Bắc Minh Huy cười lạnh một tiếng. Nhưng thật ra hắn chính là đang khuyên nhủ Triệu Phong nên ngoan ngoãn quy thuận bọn chúng. Bởi vì Bắc Minh Huy tin tưởng tuyệt đối quyết sách của Thiên Chủ.

Triệu Phong không để ý tới ẩn ý trong lời nói của Bắc Minh Huy, tiếp tục đi dạo tham quan nơi này. Kỳ thật, hiện tại trong lòng hắn đã có ý định rời đi. Dù sao, hắn đã chiếm được đủ nhiều chỗ tốt tại chỗ này, tiếp tục ở lại thời gian quá dài, chỉ sợ sẽ xảy ra chuyện gì bất ngờ. Trước khi rời đi, hắn đưa ra yêu cầu này, chính là muốn tận lực lấy nhiều một chút các tin tức tình báo, hiểu rõ tình huống hơn một chút.

Hắn khẽ vận chuyển Tả Mâu, có thể nhìn thấy rất nhiều điều mà người thường không thấy được, những thứ mà Thiên Thần Sứ không để cho hắn nhìn thấy. Triệu Phong phát hiện, trong phần lớn các tòa kiến trúc trên tòa sơn phong bên trái là căn cứ gieo trồng, chăm sóc trân tài. Thỉnh thoảng, hắn thậm chí còn nhìn thấy một vài trân tài hi hữu của Thời kỳ Thái Cổ, chủng loại vô cùng phong phú, quả thật chính là cái gì cần có đều có. Đương nhiên, hắn có thể nhìn thấy, hẳn cũng không phải là những thứ trân quý, có giá trị nhất. Những thứ đó khẳng định là được ẩn giấu càng bí ẩn hơn rất nhiều.

Mà trong đại bộ phận các tòa kiến trúc trên ngọn sơn phong phía bên phải lại có liên quan tới với các loại huyết mạch. Các cường giả trong thế lực này đều có được các loại huyết mạch cường đại người khiến người ta ao ước ghen tỵ, nhưng đây đều là do hậu thiên dung hợp. Mặt khác, cũng không phải nghĩ muốn dung hợp loại huyết mạch nào, liền sẽ có thể dung hợp loại huyết mạch đó. Điểm này cũng tương tự với thành thị Thiên Cơ Tộc mà trước đây Triệu Phong đã từng tiến vào. Trước khi cường hóa huyết mạch, cần phải tiến hành kiểm tra đo lường một chút, xem bản thân thích hợp cường hóa loại huyết mạch nào. Mặt khác, xác suất dung hợp huyết mạch thành công cũng cực thấp, nếu không dung hợp được, ngược lại sẽ bạo thể mà chết.

- Hạch tâm của Thần Quốc hẳn là ở trong tòa sơn phong chính giữa này!

Triệu Phong bắt đầu tỉ mỉ quan sát tòa sơn phong này. Trong đó, hắn hoàn toàn nhìn không thấu khu vực Cấm địa tại hậu phương. Bốn phía xung quanh nơi này có vô số kết giới trận pháp cường đại thủ hộ. Thậm chí, thời điểm Triệu Phong nhìn thấu thị qua, chắn còn cảm giác được trong Cấm địa kia có một cỗ ý niệm đồng dạng đang quan sát chính mình. Triệu Phong chỉ mơ hồ nhìn thấy một đạo hư ảnh, chính là một kiện áo bào hư vô.

Rầm rầm!

Thời điểm Triệu Phong đang chăm chú quan sát, toàn thể Thần Quốc đột nhiên chấn động kịch liệt lên một trận, nguyên khí thiên địa trong Thần Quốc cũng ầm ầm rung chuyển không thôi.

Sưu sưu!

Sâu bên trong Thần Quốc, mấy chiếc Chiến hạm thật lớn gào thét

bay ra.

- Chuyện gì xảy ra?

Ánh mắt Triệu Phong thoáng trầm xuống, đảo mắt quan sát xung quanh.

- Đi! Trở lại!

Bắc Minh Huy nhất thời quát lên, dẫn theo Triệu Phong quay trở về mật thất. Trên đường đi, Triệu Phong có thể nhìn thấy đại lượng cường giả không ngừng từ trên ba ngọn sơn phong này phóng ra, bay nhanh về phía phương xa.

- Lẽ nào đã có người phát hiện ra chỗ này, hơn nữa còn công kích tới đây?

Trong lòng Triệu Phong thoáng suy đoán. Có thể chính là như vậy, cho nên Bắc Minh Huy mới lập tức dẫn theo Triệu Phong quay trở lại, chính là sợ Triệu Phong thừa dịp hỗn loạn, chạy khỏi Thần Quốc.

Triệu Phong cũng không chống cự chút nào, trực tiếp trở lại gian mật thất lúc trước. Sau khi mở ra kết giới trận pháp, hai gã Thiên Thần Sứ lập tức an tâm rời khỏi.

o0o

Ngoại giới, trên bầu trời hôn ám đang phiêu lập mấy trăm đạo nhân ảnh. Tất cả những người này gần như đều là cường giả Cổ Thần, thậm chí là Thần Chủ. Trong số đó có một đạo thân ảnh bạch y, tay cầm quạt trắng, phiêu lập giữa không trung, chính là Đường Bạch! Mà trên thiên không xa xa cao hơn, có một lão giả áo trắng thân thể bán trong suốt, hoàn toàn không có bất cứ một tia khí tức nào.

- Lão phu quả thật chưa từng nghe qua cái thế lực thần bí này!

Lão giả áo trắng khẽ lẩm bẩm một tiếng.

Trong hư không đột nhiên dâng lên một tia không gian rung động nhàn nhạt, từng chiếc từng chiếc Chiến hạm màu đen từ trong đó xông ra. Trên Chiến hạm toàn bộ đều là khôi lỗi, còn có Tử Thần Vệ cấp bậc cao hơn nữa. Sau đó, vài gã Thần Chủ khí tức cường đại cũng xuất hiện. Một lão giả hắc y đứng ra, bình thản nói:

- Phong Thần Thánh Địa đây là có ý gì?

Lão giả hắc y này chính là vị Thiên Thần Sứ đứng đầu, trước đây khi Triệu Phong tới tòa cung điện đen u ám kia đã nhìn thấy.

- Hừ! Ta ngược lại muốn hỏi một chút các ngươi là có ý gì mới đúng! Vì sao lại công kích Thần Chủ của Phong Thần Thánh Địa ta, lại càng muốn đẩy hắn vào chỗ chết?

Trong đại quân Phong Thần Tộc, một gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên chợt đứng ra, ngay bên cạnh hắn chính là Đường Bạch.

Bên kia, sắc mặt Bắc Minh Huy khẽ cứng ngắc lại. Đây là thất trách của hắn, trước đây nếu như hắn giết chết Đường Bạch, như vậy sẽ không xuất hiện loại sự tình này.

o0o

Trong Thần Quốc của Thiên Cơ Tộc, Thiên Chủ cùng Hộ pháp đang phiêu lập trên hư không, quan sát tình huống bên ngoài.

- Không ngờ người của Phong Thần Thánh Địa lại có thể tìm tới nơi

này!

Ngữ khí của Hộ pháp có chút kinh ngạc. Cho dù trước đây Bắc Minh Huy để cho một con cá lọt lưới chạy thoát, nhưng cũng không đến mức người của Phong Thần Thánh Địa có thể phát hiện ra chỗ ẩn thân của bọn chúng.

- Trong chuyện này, có sự nhúng tay thôi động của đám người kia!

Ánh mắt Thiên Chủ không chút ba động, tựa hồ như chìm vào hồi ức.

- Thì ra là vậy!

Hộ pháp khẽ gật đầu, cũng không nói thêm gì nữa. Trong Thiên Cơ Tộc cũng không phải vô cùng hòa bình. Sự kiện lần này, ngay cả Thiên Chủ cũng không phản ứng kịp, như vậy chứng minh hết thảy những chuyện này là do đích thân Vũ Thiên Vu đã thôi động.

- Ngươi ra tay đi! Đánh lui bọn chúng, sau đó chuyển dời Thần Quốc sang nơi khác!

Thiên Chủ bình thản nói, sau đó bay về phía hậu sơn. Mà Hộ pháp thì cấp tốc bay đi, rời khỏi Thần Quốc Thiên Cơ Tộc.

o0o

Trong mật thất, Triệu Phong khẽ mỉm cười.

- Là thời điểm rời khỏi!

Đúng lúc này, ngoại giới đột nhiên truyền đến thanh âm ầm ầm đinh tai nhức óc. Ngay cả thời không cũng xuất hiện trạng thái hỗn loạn.

- Xem ra, quả thật đã xảy ra chiến đấu!

Cảm thụ được uy thế kinh thiên truyền tới, trong lòng Triệu Phong khẽ kinh ngạc tán thán. Loại chiến đấu cấp bậc này ít nhất cũng phải có Thần Chủ Tam Trọng Thiên xuất mã, thậm chí ngay cả Thần Vương xuất mã cũng chưa chắc không thể. Nhưng cái Thần Quốc này cũng không hề có dấu hiệu bị phá hư, có thể thấy được hạch tâm của cái Thần Quốc này kiên cố đến cỡ nào!

- Hắc hắc… các ngươi cứ việc đánh nhau đi! Ta đi trước đây!

Triệu Phong cười khẽ một tiếng, khoanh chân ngồi xuống. Tuy rằng Bắc Minh Huy đã nói, cho dù là Thần Vương sở trường Pháp tắc Không Gian cũng không cách nào na di khỏi phiến không gian này được. Nhưng Triệu Phong tin tưởng, Tâm Linh Truyền Tống của hắn cũng không quan hệ với Pháp tắc Không Gian, hoàn toàn có thể làm được chuyện này. Trước đây, hắn chính là từ vực ngoại Đại Lục Vực trực tiếp về tới Thần vực Man Hoang, phiến không gian này khẳng định không ngăn cách được Tâm Linh Truyền Tống.

- Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ liền xem như các ngươi tặng cho ta a!

Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ trước đây đã mượn, Triệu Phong vẫn chưa trả lại cho bọn chúng.

o0o

Từ trong Cấm địa, Thiên Chủ cũng có thể nhìn thấy tình huống của Triệu Phong bên kia. Hắn thấy Triệu Phong đang khoanh chân ngồi đó, cho là Triệu Phong đang chìm vào tu luyện, cho nên hắn cũng không quản nhiều nữa. Huống hồ hiện tại hắn cần toàn diện chưởng khống Thần Quốc, phòng ngừa người ngoài âm thầm lẻn vào trong

này, cùng làm tốt chuẩn bị có thể bất cứ lúc nào chuyển dời Thần Quốc đi nơi khác.

Thần Quốc chấn động không được bao lâu đã kết thúc. Ngoại giới, đám người Phong Thần Thánh Địa đã toàn diện lui lại. Sắc mặt lão giả áo trắng trên thiên không hư vô thoáng trầm xuống, hừ nhẹ nói:

- Chỉ mong Thiên Cơ Tộc sẽ không lại phạm phải những sai lầm đồng dạng như năm xưa a…

Đối thủ là Thiên Cơ Tộc, cộng thêm nơi này là địa bàn của đối phương, hắn căn bản không có chút phần thắng nào. Hơn nữa trong giao phong ngắn ngủi vừa rồi, hắn đã rơi xuống hạ phong. Rất nhanh sau đó, toàn bộ các thành viên Phong Thần Thánh Địa đã triệt thoái khỏi nơi này.

Các thành viên Thiên Cơ Tộc cũng nhanh chóng trở lại trong Thần Quốc. Đồng thời, cái Thần Quốc này cũng cấp tốc chuyển dời tới một địa phương khác.

o0o

Trong Cấm địa Thần Quốc, sắc mặt Hộ pháp cũng có chút lo lắng.

- Thiên Chủ đại nhân, chuyện của chúng ta, sớm muộn gì cũng sẽ bị các Thánh địa còn lại, kể cả các Chúa Tể biết được!

- Chuyện này, ngươi không cần quan tâm!

Thiên Chủ bình thản nói, trong ánh mắt thâm thúy chợt lóe lên một tia quang mang lăng lệ.

- Thiên Chủ đại nhân, Triệu Phong hắn…

Hộ pháp liếc nhìn về phía quang mạc bạch sắc cách đó không xa, sắc mặt chấn động.

- Không thấy hắn đâu nữa!

Sắc mặt Thiên Chủ đột nhiên trầm xuống. Nhất thời, toàn thể phiến không gian này cũng trở nên vô cùng áp lực. Hộ pháp thì ngây ngẩn tại chỗ, hiển nhiên thập phần kinh ngạc.

- Có phải là do Phong Thần Thánh Địa, hoặc là vì Chúa Tể nào đó đã trong âm thầm xuất thủ hay không?

Tròng mắt Hộ pháp chuyển động một vòng, có chút suy đoán nói. Thiên Chủ đại nhân đích thân trấn thủ ở đây, nhưng Triệu Phong vẫn như cũ đã biến mất, điểm này thật sự là quá không thể tưởng tượng nổi! Mà trước đây, Phong Thần Thánh Địa vừa vặn tấn công đến, rất có thể là có quan hệ với bọn chúng. Bất quá, cho dù là Phong Thần Thánh Địa ra tay, bọn chúng cũng không có khả năng có được bản sự này, cho nên Hộ pháp mới suy đoán, đã có Thần Vương Chúa Tể âm thầm xuất thủ.

Chương 1483: Lực lượng Hỗn Độn

Thiên Hà Vực, bên ngoài Phần Thiên Hải, một đoàn quang mang mộng huyễn chợt lóe lên, trong đó chậm rãi hiện ra một đạo thân ảnh.

- Ha ha… bình yên rời đi!

Triệu Phong đứng thẳng trên không trung, toàn thân thoải mái không nói nên lời. Mặc dù ở trong Thần Quốc của Thiên Cơ Tộc, hắn hưởng thụ những đãi ngộ cực kỳ ưu việt, nhưng dù sao nơi đó cũng là địa bàn của địch nhân, trong đó còn có các loại nhân vật sâu không thể lường. Mỗi ngày Triệu Phong đều cảm thấy có chút áp lực. Nếu không phải bởi vì một chút lợi ích nào đó, hắn đã sớm ly khai cái Thần Quốc kia rồi.

Ở trong Thần Quốc của Thiên Cơ Tộc, Triệu Phong vô điều kiện sử dụng rất nhiều tài nguyên tu luyện, hiện tại các loại Áo nghĩa mà hắn sở tu gần như cũng đã đạt tới Cửu trọng viên mãn. Trong đó Thời Gian Áo Nghĩa lại càng đột phá thành Pháp tắc Thời Gian. Mà Pháp tắc Không Gian của hắn cũng có chỗ tiến bộ, khiến cho tu vi của hắn đạt tới Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong. Lại thêm có thể tôi luyện cùng Bắc Minh Huy, do đích thân Thiên Chủ chỉ đạo, thực lực của Triệu Phong lúc này so với trước đây đã có đề thăng thật lớn.

Đương nhiên, trong lúc đề thăng thực lực bản thân, Triệu Phong cũng không quên các thủ hạ của mình. Trong các tài nguyên mà hắn yêu cầu, cũng có một số là dành cho các thủ hạ, phân thân của hắn sử dụng. Trong khoảng thời gian này, Triệu Phong đã chuyển dời

Diệt Thế Hắc Long vào trong Mộng Huyễn Thần Quốc, mà nó cũng đã nhanh chóng đột phá đến cảnh giới Thần Chủ. Mà trong đông đảo các phân thân, thiên phú của Triệu Không chính là tốt nhất, lại là hậu duệ Thời Không Chi Mâu, cũng đã thuận lợi đột phá cảnh giới Thần Chủ, những phân thân còn lại cũng đã là Bán Bộ Thần Chủ.

So với những thành quả này, Triệu Phong mạo hiểm ở lại trong lãnh địa Thiên Cơ Tộc cũng hoàn toàn đáng giá. Phỏng chừng hiện tại Thiên Cơ Tộc đã phẫn nộ ngập trời, đang lục soát tung tích của hắn khắp nơi. Vừa nghĩ tới đây, trong lòng Triệu Phong liền thoải mái một trận.

Thần thức khẽ đảo qua, Triệu Phong phát hiện số lượng cường giả bốn phía trong Phần Thiên Hải so với trước đã gia tăng lên khá nhiều. Quan sát Phần Thiên Hải một chút, bởi vì Thần Chủ Tam Trọng Thiên từng xuất hiện, đánh qua một trận đại chiến, lại thêm Mảnh vỡ Tổ khí đã bị lấy đi, uy năng hỏa diễm trong phiến Cấm địa này đã yếu hơn so với trước đây rất nhiều, trình độ nguy hiểm giảm thấp xuống. Có lẽ chính bởi vì như vậy, nên những cường giả trước đây không dám thăm dò phiến tuyệt địa nguy hiểm này, hiện tại đã có ý nghĩ tiến vào thăm dò.

Hơn nữa chuyện trước đây hai đại thế lực Ngũ tinh tề tụ Phần Thiên Hải, tranh đoạt Mảnh vỡ Tổ khí cũng đã sớm truyền ra ngoài, trong số các thành viên hiện tại tiến vào thăm dò, có tám phần cũng bởi vì Mảnh vỡ Tổ khí kia. Ngoại trừ những người thăm dò bảo vật này ra, còn có những cường giả Thánh địa của Thiên Hà Vực, đã tạo thành một chi tiểu đội cường đại, tìm kiếm đầu mối ở phụ cận Phần Thiên Hải.

Toàn bộ cao tầng của hai đại thế lực Ngũ tinh bị toàn diệt, điều này tạo thành trùng kích thật lớn đối với chỉnh thể thực lực của Thiên Hà Vực. Cho nên Thánh địa của Thiên Hà Vực bức thiết muốn tra xét rõ

nguyên nhân phát sinh hết thảy chuyện này, có lẽ trong đó còn cất giấu một bí mật kinh thiên gì đó.

Thân hình Triệu Phong đột nhiên biến mất, đã tiến vào Mộng Huyễn Thần Quốc của hắn. Mộng Cảnh Thái Cổ lúc trước đã bị hắn thuận lợi luyện hóa thành Thần Quốc, liền đặt tên là Mộng Huyễn Thần Quốc. Hiện tại, tất cả mọi thứ trong Thần Quốc cũng nằm trong sự chưởng khống của Triệu Phong.

Triệu Phong nhanh chóng đi tới bên cạnh Hạch tâm Thần Quốc. Thông qua Hạch tâm Thần Quốc, hắn thuận lợi chưởng khống toàn thể cái Thần Quốc này, trở thành chúa tể của phiến thiên địa này.

Trong Thần Quốc, Triệu Phong lại sáng tạo ra một phiến không gian đơn độc, trong không gian có được đặc tính giống như không gian trong Trường bào Thời Không vậy. Mặt khác, phiến không gian này cũng ẩn chứa đặc tính của Mộng Huyễn Bản Nguyên. Nói cách khác, năng lực Mộng Tưởng Thành Chân cũng có thể vô hình tạo thành tác dụng trong phiến không gian này. Hiệu quả tu luyện ở trong này gần như còn mạnh hơn hiệu quả tu luyện tại Cấm địa của các Thánh địa bình thường.

Khoanh chân ngồi xuống, trong tay Triệu Phong xuất hiện một mảnh vải gần như không có trọng lượng.

- Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ!

Triệu Phong khẽ mỉm cười. Lúc này, hắn dự định luyện hóa Mảnh vỡ Tổ khí này.

- Triệu Phong, sau khi ngươi luyện hóa Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ xong, có thể thử đem hai chúng ta dung nhập vào trong Trường bào Thời Không!

Mảnh vỡ Tổ khí Thời Gian hệ chợt đề nghị với Triệu Phong. Dung nhập hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí Thời Không hệ vào trong Trường bào Thời Không, ở trình độ nhất định, chính là tương đương với dung hợp lực lượng của hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí lại với nhau, uy năng của nó tất nhiên sẽ tăng lên không nhỏ.

- Còn có thể làm như vậy?

Triệu Phong vô cùng kinh hỉ. Uy lực của Mảnh vỡ Tổ khí không cần phải nói tới, nếu như lại đem lực lượng của hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí dung hợp lại cùng một chỗ, dĩ nhiên là càng cường đại hơn rất nhiều rồi.

- Chỉ dung nhập một mình Mảnh vỡ Tổ khí Thời Gian hệ vào trong Trường bào Thời Không, hiệu quả cũng không quá lý tưởng. Nhưng nếu cộng thêm Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ, như vậy sẽ có thể phi thường thuận lợi dung hợp cùng sử dụng rồi!

Mảnh vỡ Tổ khí Thời Gian hệ lại bổ sung thêm một câu.

- Tốt! Cứ làm như vậy!

Triệu Phong lập tức bắt đầu luyện hóa Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ. Có kinh nghiệm luyện hóa trước đây, lại thêm Pháp tắc Không Gian của Triệu Phong, không tới ba tháng sau, hắn đã thuận lợi luyện hóa Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ.

Kế tiếp, Triệu Phong liền bắt đầu nếm thử dung nhập hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí vào trong Trường bào Thời Không. Lúc đầu, bởi vì thuộc tính hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí bất đồng, có lực bài xích rất lớn. Nhưng Trường bào Thời Không lại có được tính bao dung mạnh mẽ, có thể kiêm dung cả hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí. Dần dần, hai kiện Mảnh vỡ

Tổ khí đã dung nhập vào trong Trường bào Thời Không.

Trường bào Thời Không thời khắc này lan tỏa ra ngân huy vô cùng mỹ lệ, phảng phất như rực rỡ hẳn lên một bậc vậy. Tất cả những tổn thương trước đây đều được chữa trị hoàn hảo. Đương nhiên, hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí không phải thật sự hòa làm một thể với Trường bào Thời Không, mà chỉ là tạm thời ký túc bên trong Trường bào Thời Không mà thôi.

- Thời Không Bình Chướng!

Triệu Phong thôi động Trường bào Thời Không, cùng với hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí trong đó. Nháy mắt, một tầng quang mang hư hư thật thật từ trong Trường bào Thời Không chậm rãi lan tràn ra, phòng hộ bốn phía xung quanh Triệu Phong.

Triệu Phong điểm ra một chỉ, phóng xuất ra một đạo Hỗn Nguyên Kiếm Mang. Khoảnh khắc Hỗn Nguyên Kiếm Mang kia tiến nhập vào Thời Không Bình Chướng, tốc độ trong nháy mắt liền chậm lại, uy lực của nó cũng bị tầng tầng suy yếu. Thời điểm nó rời khỏi Thời Không Bình Chướng, đạo Hỗn Nguyên Kiếm Mang này đã triệt để tiêu tán.

Kế tiếp, Triệu Phong lại thí nghiệm một chút những năng lực khác của Trường bào Thời Không. Tất cả kết quả đều khiến cho Triệu Phong tương đối hài lòng. Nói tóm lại, sau khi dung nhập hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí vào trong Trường bào Thời Không, ở trình độ nhất định, chính là tương đương với tiến hành dung hợp điệp gia lực lượng của ba loại Thần binh này lại, so với sử dụng từng cái một sẽ tốt hơn rất nhiều, cũng thuận tiện hơn rất nhiều.

Ong ong!

Nhưng đúng lúc này, trong Thần đàn của Triệu Phong chợt truyền đến một cỗ ba động khác thường. Ý niệm vừa tiến vào, Triệu Phong liền phát hiện trong Thần đàn đã dựng dục ra một đoàn lực lượng hỗn độn hôn ám kỳ dị. Thời điểm luyện hóa, cùng dung hợp Mảnh vỡ Tổ khí, Triệu Phong vẫn luôn phân ra một bộ phận ý niệm tiến hành tu luyện.

- Lực lượng Hỗn Độn!

Sắc mặt Triệu Phong lộ ra thần sắc kinh hỉ. Thời điểm Triệu Phong bị Bắc Minh Huy bắt giữ, Bắc Minh Huy chính là thôi động huyết mạch Bổ Thiên Tộc, phóng xuất ra lực lượng Hỗn Độn, mới có thể nhất cử bắt giữ Triệu Phong. Bởi vậy, Triệu Phong cũng không xa lạ gì cỗ lực lượng này. Bổ Thiên Tộc tuy rằng bài danh thứ sáu trong Thái Cổ Vạn Tộc, nhưng lực lượng Hỗn Độn này còn mạnh hơn so với lực lượng Bản Nguyên của Thần Võ Tộc bài danh thứ năm.

- Quả nhiên không sai! Thời khắc tu luyện Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết tới viên mãn, sẽ có thể dựng dục ra một tia lực lượng Hỗn Độn!

Tuy rằng lực lượng Hỗn Độn chỉ có một chút như vậy, nhưng lại là do rất nhiều Pháp tắc, Áo nghĩa hậu thiên ngưng luyện ra, cho nên lực lượng vô cùng tinh thuần. Triệu Phong điều động một tia lực lượng Hỗn Độn này, ngưng tụ ra một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm.

Oanh phanh!

Chém mạnh ra một kiếm, một cỗ lực lượng hỗn loạn khổng lồ oanh áp thẳng ra. Đồng thời, cỗ lực lượng này cơ hồ không bị bất cứ cái gì khắc chế, dọc theo đường đi lại còn điên cuồng hấp thu những lực lượng khác, lực phá hoại của nó cũng mạnh mẽ mười phần.

Oanh!

Mặt đất bị Triệu Phong vạch ra một khe rãnh khổng lồ, trên đó lại còn tràn ngập một cỗ khí tức hỗn loạn.

- Lực thôn phệ càng mạnh hơn!

Sau khi dung hợp lực lượng Hỗn Độn, Hỗn Nguyên Thần Kiếm đã trở nên càng thêm ổn định hơn, lực thôn phệ cùng lực bao dung đã được tăng cường, mà phương diện uy lực cũng tăng lên không nhỏ. Đoán chừng, Hỗn Nguyên Thần Kiếm dung hợp lực lượng Hỗn Độn gần như có thể chống lại Thần lực của Bắc Minh Huy, dưới tình huống hắn không thôi động huyết mạch.

Lực lượng Hỗn Độn của Bắc Minh Huy là dựa vào huyết mạch mới có thể tu luyện, mà Triệu Phong toàn bộ đều là dựa vào chính mình hậu thiên ngưng luyện, cộng thêm Pháp tắc Thời Không nhất thể, nếu như hoàn toàn sử dụng lực lượng Hỗn Độn công kích, uy lực trên phương diện cường độ, ngược lại còn có ưu thế nhất định.

Bất quá, đã dựng dục ra một tia lực lượng Hỗn Độn, cái này biểu thị Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết của hắn đã tới đỉnh điểm rồi. Kế tiếp, Triệu Phong muốn tiếp tục tăng tiến, hoặc là phải tìm công pháp khác, hoặc là tự nghĩ ra công pháp thích hợp với chính mình, còn có một cách khác, chính là dùng thời gian để lắng đọng, tới khi nội tình tích lũy tới một trình độ nhất định, liền sẽ tự nhiên mà đột phá.

Kỳ thật, rất nhiều Thần Chủ trong Thần vực Man Hoang cũng đều là dùng loại phương pháp thứ ba để đề thăng tu vi, bởi vậy độ tuổi của bọn họ đại đa số đều thập phần xa xưa, phần lớn cũng là mấy chục ức, thậm chí là mấy trăm ức năm. Triệu Phong tự nhiên không có khả năng đợi lâu như vậy, con đường nhanh nhất đề thăng tu vi chính là tìm công pháp tu luyện khác.

- May mà ta sưu tra được không ít tin tức liên quan tới Bổ Thiên Tộc từ trong mật khố thư tịch của Thiên Cơ Tộc!

Triệu Phong khẽ mỉm cười. Hắn vững tin, công pháp tu luyện thích hợp nhất với mình chính là công pháp của Bổ Thiên Tộc. Lúc trước hắn ở trong mật khố thư tịch đã tổng hợp rất nhiều tin tức, xác định được ba địa điểm mục tiêu có khả năng cất chứa bí mật, truyền thừa, các loại bảo vật… của Bổ Thiên Tộc. Mà một mục tiêu trong đó chính là ở tại Đại Vực ngay bên cạnh Thiên Hà Vực, Thông Đài Vực!

- Chuẩn bị khởi hành thôi!

Hiện tại, tìm kiếm công pháp của Bổ Thiên Tộc đã trở thành việc cấp bách trước mắt.

- Thiên Hợp Ấn!

Trước khi khởi hành, Triệu Phong vận chuyển Thiên Hợp Phong Ấn Thuật mà Đường Bạch đã đưa cho hắn, ngưng tụ ra Thiên Hợp Ấn, tiến hành phong ấn lực lượng Mộng Huyễn Thần Mâu của chính mình.

Hiện tại Thánh địa của Thiên Hà Vực đang tiến hành nghiêm tra nguyên nhân tại sao cường giả Thần Chủ của hai đại thế lực Ngũ tinh biến mất, một khi có người nhận ra thân phận Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong, như vậy tình huống sẽ không tốt. Triệu Phong tin tưởng, trong Thiên Hà Vực tất nhiên cũng có mạng lưới thế lực của Thiên Cơ Tộc. Nếu như lúc này để cho Thiên Chủ biết được Triệu Phong đang ở nơi này, phỏng chừng không bao lâu sẽ có cường giả đỉnh cao chạy tới bắt hắn. Nếu một lần nữa rơi vào trong tay Thiên Chủ, hắn tất nhiên là có phòng bị, cho dù Triệu Phong có Tâm Linh Truyền Tống, phỏng chừng cũng trốn không thoát nổi.

Mái tóc ngân sắc mộng huyễn của Triệu Phong dần dần ảm đạm xuống, hoàn toàn mất đi linh khí, giống như mái tóc ngân sắc bình thường vậy. Sau khi phong ấn Mộng Huyễn Thần Mâu, Triệu Phong lại phong ấn một chút khí tức tu vi của mình. Sau khi làm xong hết thảy, hắn mới rời khỏi Mộng Huyễn Thần Quốc, lên đường chạy tới Thông Đài Vực.

o0o

Không tới nửa năm, Triệu Phong đã bình yên tới được Thông Đài Vực. Trong một tòa Giao Dịch Linh Điện đại hình, Triệu Phong đã mua được địa đồ tin tức đại khái của Thông Đài Vực.

- Địa điểm mục tiêu tại… Thuần Dương Cung!

Thuần Dương Cung, một trong ba đại thế lực Ngũ tinh của Thông Đài Vực, các thành viên trong đó đều tu luyện một hệ Dương hỏa, thực lực cực mạnh.

- Hửm? Tiểu tặc miêu có cảm ứng!

Triệu Phong đang chuẩn bị lên đường, đột nhiên dừng lại. Ngay tại vừa rồi, khế ước Linh sủng giữa hắn và Tiểu tặc miêu đột nhiên có cảm ứng. Tuy rằng tia cảm ứng kia chỉ lóe lên rồi biến mất, nhưng Triệu Phong có thể xác định, Tiểu tặc miêu đang ở tại Thông Đài Vực, đồng thời cách mục tiêu hiện tại của hắn cũng không quá xa.

Trước đây, Triệu Phong rời khỏi Tử Linh Vực, chạy tới Thiên Hà Vực cũng chính bởi vì tìm kiếm Tiểu tặc miêu. Nhưng hắn mới đi được nửa đường, đã bị chuyện tình Mảnh vỡ Tổ khí cùng Thiên Cơ Tộc quấn lấy, cho nên mới bỏ dở giữa chừng.

- Thật tốt quá!

Triệu Phong khẽ mỉm cười một cái. Rất lâu trước đây, từ khi còn ở Hiểu Nguyệt Tông, Tiểu tặc miêu đã luôn ở cùng một chỗ với Triệu Phong, một thời gian lâu như vậy không nhìn thấy con tặc miêu này, Triệu Phong quả thật có một chút nhớ nó.

Chương 1484: Thuần Dương Cung

Sau khi xác định mục tiêu, Triệu Phong liền bắt đầu lên đường, nhanh chóng chạy tới Thuần Dương Cung. Trên đường đi, trong lúc Triệu Phong đi ngang qua một tòa Giao Dịch Linh Điện đại hình, đã nghe được một chút tin tức liên quan tới Thiên Cơ Tộc, hắn liền dừng lại trong chốc lát.

- Có nghe nói gì chưa? Nghe đồn đoạn thời gian trước, trong Thần vực Man Hoang đã xuất hiện bóng dáng của thế lực Thiên Cơ Tộc a!

- Chủng tộc trí tuệ bài danh thứ ba trong Thái Cổ Vạn Tộc?

Vừa nghe nhắc tới Thiên Cơ Tộc, đại đa số mọi người ở đây đều thể hiện ra thần sắc kính nể.

Thiên Cơ Tộc, chủng tộc thần thoại bài danh thứ ba trong Thái Cổ Vạn Tộc, là chủng tộc có trí tuệ cao nhất. Bọn họ từng chế tạo ra các loại vũ khí đại phá diệt, có uy lực hủy thiên diệt địa, lại càng nỗ lực phục chế huyết mạch Thái Cổ Tộc chí cường hoàn mỹ, hơn nữa còn có ý đồ chế tác máy móc Thời Gian, tiến hành xuyên toa quá khứ, thay đổi lịch sử… Các loại ý nghĩ của bọn họ đều khiến cho Vạn Tộc kinh ngạc không thôi. Nhưng cũng chính bởi vì thực hiện những kế hoạch đó, bọn họ đã không chút kiêng kỵ cướp đoạt khai phá, đắc tội với rất nhiều chủng tộc Thái Cổ cường đại, cuối cùng dưới sự liên thủ đả kích của đa số các chủng tộc mà bị trọng thương, ẩn nấp biến mất khỏi Thần vực Man Hoang. Nhưng không ngờ thời gian qua lâu như vậy, lúc này lại phát hiện ra tin tức của Thiên Cơ Tộc.

- Xem ra trận đại chiến kia đã khiến hành tung của Thiên Cơ Tộc bị bại lộ a!

Trong lòng Triệu Phong thầm suy đoán. Mặc dù lúc đó hắn ở trong mật thất, nhưng vẫn có thể cảm nhận được động tĩnh to lớn xảy ra bên ngoài Thần Quốc. Tạo thành động tĩnh lớn như vậy, cho dù muốn giấu diếm cũng không che giấu nổi. Bất quá, mọi người cũng chỉ biết được tin tức Thiên Cơ Tộc đã xuất hiện, về phần Thiên Cơ Tộc đến cùng là đang làm chuyện gì, lại hoàn toàn không biết gì cả.

Triệu Phong đã từng lưu lại trong Thần Quốc của Thiên Cơ Tộc một thời gian, cũng xem như có chút hiểu rõ. Theo như hắn thấy, Thiên Chủ chính là một người có dã tâm hoài bão to lớn, Thiên Cơ Tộc tất nhiên là có mục đích không ai biết rõ. Nhưng Triệu Phong cũng lười quản nhiều như vậy, hiện tại hắn chỉ muốn mau chóng đề thăng thực lực, bảo hộ an toàn cho bản thân mà thôi.

Ngoại trừ tin tức Thiên Cơ Tộc xuất hiện ra, chủ đề nóng hổi còn lại chính là tin tức về Thần Mâu thứ chín. Tất cả mọi người chỉ biết là Thần Mâu thứ chín đã xuất hiện, về phần những chuyện khác lại cũng không biết rõ ràng lắm.

Sau khi nghe ngóng một phen, Triệu Phong mới biết được, thế lực lúc trước tấn công Thiên Cơ Tộc là Phong Thần Thánh Địa.

- Là thế lực sau lưng Đường Bạch! Thảo nào…

Lúc trước Triệu Phong đã tận mắt nhìn thấy Đường Bạch trốn thoát được một mạng. Địa vị của Đường Bạch ở trong Phong Thần Thánh Địa tất nhiên là không thấp, mà hắn cũng nhất định sẽ đem chuyện tình Thần Mâu thứ chín nói lại cho cao tầng của Phong Thần Thánh Địa. Nói như vậy, Phong Thần Thánh Địa đột nhiên đánh tới Thần Quốc của Thiên Cơ Tộc, cũng không phải là muốn báo thù gì, mục

đích thật sự rất có thể là vì Thần Mâu thứ chín. Chính bởi vì như vậy, cho nên Phong Thần Thánh Địa sau khi hành động thất bại, đã lan truyền tin tức này ra ngoài.

Sau khi nghe ngóng một phen, Triệu Phong liền rời khỏi Giao Dịch Linh Điện, tiếp tục lên đường. Chừng mười ngày sau, lúc hắn đi ngang qua trên không một cái biển nhỏ…

Ầm ầm!

Xa xa đột nhiên truyền đến một trận thanh âm tranh đấu kinh thiên động địa.

- Có cường giả Thần Chủ đang chiến đấu!

Triệu Phong lập tức suy đoán ra thực lực của kẻ đang chiến đấu. Bình thường, giao chiến cấp Thần Chủ trong Thần vực Man Hoang vẫn luôn hiếm thấy vô cùng, gần như chỉ có chiến tranh giữa các thế lực Ngũ tinh mới xảy ra. Triệu Phong khẽ vận chuyển Tả Mâu, phát hiện tại phương xa đang diễn ra một trận chiến truy sát. Mà khiến cho Triệu Phong không biết nói gì chính là, đối phương đang rất nhanh phóng thẳng về phía hắn.

Kẻ chạy trốn phía trước là một lão giả già nua, một đầu mái tóc màu đỏ nhạt, thân mặc kim bào, sắc mặt đoan chính, tu vi Thần Chủ Nhất Trọng Thiên. Mà kẻ đuổi giết là hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, một người trong đó lại càng đạt tới Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong. Đồng thời, toàn thân hai kẻ đuổi giết này cũng bao phủ bên trong một mảnh lưu quang hôn ám, nhìn không rõ tướng mạo.

Lão giả tóc đỏ đang chạy trốn liếc nhìn Triệu Phong một cái, sau đó liền từ bên cạnh cực nhanh bạy qua. Bởi vì Triệu Phong đã ẩn giấu khí tức, lão giả tóc đỏ trong lúc vội vội vàng vàng đã cho rằng tu vi

Triệu Phong quá thấp, nên trực tiếp đã bỏ qua. Dù sao tướng mạo Triệu Phong cũng còn rất trẻ tuổi. Nhưng khiến Triệu Phong không ngờ chính là, hai gã Thần Chủ tướng mạo nhìn không rõ phía sau kia lại hung hăng liếc nhìn Triệu Phong một cái.

- Tiểu tử này đã nhìn thấy chúng ta! Giết hắn!

Một gã Thần Chủ thanh âm thoáng chút già nua trong đó chợt quát lên. Hắn vừa mới dứt lời, một đạo quang chưởng hôn ám thật lớn đã gào thét đánh thẳng về phía Triệu Phong. Khoảnh khắc này, mặt biển phía dưới cuồn cuộn, chấn lên một đạo cự lãng ngập trời.

- Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, trong lòng thoáng có chút khó chịu. Thần lực Hỗn Nguyên mạnh mẽ vận chuyển, cũng đánh ra một quyền.

Oanh phanh!

Một quyền nhìn như bình thản kia đã trực tiếp đánh nát công kích của Thần Chủ đối phương. Một màn này khiến cho sắc mặt gã Thần Chủ thi triển công kích kia khẽ chấn động.

- Nhìn lầm rồi!

Thanh âm một gã Thần Chủ trung niên còn lại chợt vang lên.

- Vừa rồi đã có chút mạo phạm, kính xin các hạ thứ lỗi!

Thanh âm già nua kia một lần nữa vang lên. Hiện tại bọn chúng đang truy sát một gã Thần Chủ, nếu lại trêu chọc thêm một gã Thần Chủ nữa, như vậy sự tình liền phiền toái. Cho nên hắn lập tức xin lỗi Triệu

Phong.

Triệu Phong thấy đối phương đã xin lỗi, cũng không quản nhiều nữa, chuẩn bị tiếp tục chạy đi. Nhưng đúng lúc này, ánh mắt lão giả tóc đỏ đang chạy trốn phía trước kia lại lóe lên một cái, nhìn thẳng về phía Triệu Phong.

- Các hạ, xin hãy xuất thủ cứu ta một mạng! Lão phu nguyện xuất ra đại lượng Thần tinh, trân tài kính tặng!

Trong giọng nói của lão giả tóc đỏ mang theo một tia khẩn cầu. Hiện tại hắn đã trọng thương, đối mặt với sự truy sát của hai gã Thần Chủ cường đại, rất có thể sẽ vẫn lạc ở đây.

Triệu Phong cũng không nói gì, xoay người rời đi. Thần tinh cùng trân tài của Thần Chủ Nhất Trọng Thiên bình thường, hắn căn bản là không đặt vào mắt. Huống hồ, đây là chuyện tình của những Thần Chủ khác, hắn cũng không tiện quản nhiều.

- Đa tạ! Các hạ đi thong thả!

Hai gã Thần Chủ trong đạo lưu quang màu đen kia khẽ mỉm cười.

- Mau thúc thủ chịu trói đi!

Một người trong đó lập tức quát lên. Trong tay hắn xuất hiện một thanh trường thương, đâm ra vô số đạo thương mang hôn ám, trải rộng khắp thiên địa, khiến cho người ta muốn tránh cũng không tránh được.

- Các hạ, đừng đi a! Chỉ cần ngươi cứu ta một mạng, Thuần Dương Cung sẽ dâng trọng lễ cảm tạ!

Lão giả tóc đỏ thấy tình thế nguy cấp, một lần nữa cầu cứu Triệu Phong.

- Thuần Dương Cung?

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, thần sắc khẽ động. Hiện tại hắn đang định tới Thuần Dương Cung nhìn xem một chút. Hắn kết hợp các loại ghi chép trong mật khố thư tịch của Thiên Cơ Tộc, cuối cùng suy đoán ra, trong lãnh địa Thuần Dương Cung của Thông Đài Vực có khả năng cất giữ bí mật, truyền thừa, bảo vật… của Bổ Thiên Tộc. Thuần Dương Cung chắc chắn sẽ không trực tiếp nói cho hắn biết một vài tin tức cơ mật của mình. Nhưng nếu hắn cứu một gã Thần Chủ của Thuần Dương Cung, như vậy đối phương khẳng định sẽ tận lực trợ giúp chính mình.

Triệu Phong đột nhiên xoay người lại, nhìn về phía lão giả tóc đỏ.

- Các hạ, mời ngươi không nên nhúng tay vào việc này! Một khi chúng ta giải quyết xong người này, chúng ta nguyện ý phân cho ngươi một nửa những đồ vật trong Không gian Trữ vật của hắn!

Hai kẻ đuổi giết thấy Triệu Phong đột nhiên xoay người lại, liền biết tình huống xuất hiện chuyển biến, lập tức nói. Triệu Phong thoạt nhìn tuổi còn khá trẻ, nhiều lắm chỉ là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, liên thủ với lão giả tóc đỏ cũng chưa chắc đã là đối thủ của hai người bọn chúng. Nhưng hai gã Thần Chủ liên thủ với nhau, bọn chúng cũng không làm gì được đối phương, cuối cùng sẽ để cho đối phương chạy thoát. Phân cho một nửa lợi ích trên người một gã Thần Chủ, điều kiện này đã thập phần rộng rãi rồi, dù sao Triệu Phong chỉ là trùng hợp đi ngang qua mà thôi.

- Các hạ, Thuần Dương Cung là thế lực Ngũ tinh, đến lúc đó mời ngươi ghé qua Thuần Dương Cung làm khách một chuyến, có yêu

cầu gì, cứ việc nói ra!

Lão giả tóc đỏ thấy còn có chuyển cơ, liền bổ sung thêm một câu. Hiện tại Triệu Phong chính là hy vọng sống sót duy nhất của hắn.

- Các ngươi mau cút đi!

Triệu Phong nhìn về phía hai gã Thần Chủ bao phủ trong lưu quang hôn ám, khẽ quát một tiếng. Lúc này hắn đã quyết định sẽ cứu lão giả tóc đỏ này.

- Cái gì?

Trong lòng hai kẻ đuổi giết có chút ngạc nhiên. Cho dù Triệu Phong muốn nhúng tay vào chuyện này, nhưng thái độ như thế của hắn không khỏi quá mức kiêu ngạo rồi a. Tuổi còn rất trẻ, nhiều lắm chỉ là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, cho dù liên thủ với lão giả tóc đỏ đã trọng thương cũng chưa chắc là đối thủ của hai người bọn chúng.

- Rượu mời không uống, chỉ thích uống rượu phạt!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, Thần lực Hỗn Nguyên ba động ra. Khoảnh khắc này, thiên địa trở nên hôn ám, tất cả lực lượng phụ cận đều tụ tập về phía Triệu Phong.

Sắc mặt hai kẻ đuổi giết kia khẽ ngẩn ra, trong lòng có loại cảm giác không ổn. Nhưng đúng lúc này, Triệu Phong đột nhiên chém mạnh ra một quyền, một đạo quyền ảnh hôn ám to lớn như núi nghiền áp thẳng về phía hai người kia.

- Thật mạnh!

Thời điểm đối mặt với công kích của Triệu Phong, hai người bọn

chúng mới cảm nhận được thực lực của Triệu Phong cường hãn. Bất luận thực lực hắn như thế nào, chỉ riêng Thần lực trong đạo quyền ảnh này cũng đã khiến cho tim hai người bọn chúng đập nhanh không thôi, không dám mạnh mẽ đón đỡ.

- Lui!

Hai người lập tức đưa ra quyết định. Dù sao Triệu Phong đã can thiệp vào việc này, hành động của bọn chúng cũng đã thất bại, huống hồ Triệu Phong lại còn cường đại như vậy.

Oanh phanh!

Hai người vội vàng liên thủ, thi triển ra thủ đoạn phòng ngự, khó khăn lắm mới ngăn cản được công kích của Triệu Phong. Sau đó, hai người bọn chúng cấp tốc rời khỏi nơi đây. Mà lão giả tóc đỏ kia thì miệng há hốc, hồi lâu mới tỉnh táo lại từ trong khiếp sợ.

- Đa tạ ân cứu mạng của các hạ!

Lão giả tóc đỏ vô cùng trịnh trọng nói với Triệu Phong. Trước đây hắn vẫn còn hoài nghi thực lực của Triệu Phong, nhưng vừa rồi Triệu Phong chỉ cần một quyền đã trực tiếp dọa lui hai gã Thần Chủ kia, tuổi còn trẻ đã có thực lực như vậy, tất nhiên là thiên tài của một Thánh địa nào đó.

- Không phải ngươi vừa mời ta đi Thuần Dương Cung làm khách sao? Ta chính là đang có ý đó!

Triệu Phong mỉm cười nói.

- Nếu như các hạ muốn đi, Thuần Dương Cung tự nhiên là hoan nghênh!

Lão giả tóc đỏ thoáng có chút ngoài ý muốn, nhưng vẫn như cũ mừng rỡ nói.

Trên đường đi, Triệu Phong biết được, lão giả tóc đỏ này tên là Ngao Hồng Quang, là Trưởng lão của Thuần Dương Cung, lần này ra ngoài làm việc lại bị mai phục tập sát, sau đó mới gặp được Triệu Phong. Đối với thân phận của mình, Triệu Phong vẫn báo ra cái tên Triệu Vong, cũng xưng mình là Thần Chủ của Sinh Mệnh Thánh Địa, như vậy sẽ có thể giảm đi sự hoài nghi của đối phương. Dù sao Sinh Mệnh Thánh Địa cách nơi này khá xa, cộng thêm Thần Chủ trong một cái Thánh địa cũng khá đông đảo, trong lúc nhất thời cũng không ai thể điều tra ra được.

- Cảm ứng với Tiểu tặc miêu cũng càng ngày càng gần!

Trên đường đi, Triệu Phong thông qua khế ước Linh sủng, cảm ứng được Tiểu tặc miêu đang ở rất gần. Không ngừng tiến về phía trước, Triệu Phong phát hiện Tiểu tặc miêu cũng đang ở phụ cận Thuần Dương Cung. Tiểu tặc miêu có năng lực bói toán đoán mệnh, có lẽ nó đã biết được Triệu Phong muốn đi tới Thuần Dương Cung, cho nên đang ở đó chờ mình. Quả nhiên, thời điểm vừa bước vào Thuần Dương Cung, Triệu Phong liền xác định được điểm này.

o0o

Thuần Dương Cung tọa lạc trên một mảnh núi non cao vút, kiến trúc một mảnh kim hồng sắc, tản ra một loại khí tức cương liệt ấm áp.

Trong đại điện trung ương Thuần Dương Cung, các cao tầng của Thuần Dương Cung đều đang tề tụ một đường.

Cung chủ Thuần Dương Cung là một lão giả hồng bào thân hình cao

gầy, tu vi Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, khí tức hơi chút mạnh mẽ. Ngoại trừ hắn ra, còn có một gã nam tử trung niên Thần Chủ Nhất Trọng Thiên nữa.

- Lần này thật sự đa tạ các hạ a!

Cung chủ Thuần Dương Cung mấy lần biểu đạt sự cảm kích. Thuần Dương Cung có tổng cộng ba gã Thần Chủ, Triệu Phong đã cứu tính mạng một gã Thần Chủ trong đó, trong trình độ nhất định có thể nói là đã ảnh hưởng tới vận mệnh của Thuần Dương Cung.

- Các hạ nếu có nhu cầu gì, cứ việc nói ra, Thuần Dương Cung sẽ tận lực thỏa mãn!

Cung chủ Thuần Dương Cung ôn hòa nói. Theo như hắn thấy, Triệu Phong cứu Ngao Hồng Quang một mạng, lại đích thân đi tới Thuần Dương Cung, nhất định là có mục đích.

- Lần này Triệu mỗ đến đây, quả thật là có chút chuyện muốn làm!

Triệu Phong vừa nói được phân nửa, chợt dừng lại trong chốc lát. Chuyện liên quan tới bí mật của Bổ Thiên Tộc, hắn tuyệt đối không thể trực tiếp nói ra, cần thay đổi một chút phương thức dò hỏi, âm thầm điều tra.

Nhưng đúng lúc này, một gã Trưởng lão của Thuần Dương Cung chợt vội vội vàng vàng chạy vào trong này.

- Chuyện gì? Không thấy ta đang tiếp đãi khách quý sao?

Sắc mặt Cung chủ Thuần Dương Cung có chút không vui.

- Cung chủ, lại là con mèo kia…

Sắc mặt gã Trưởng lão này có chút khó nhìn, cấp bách nói.

Chương 1485: Bí mật của Thuần Dương Cung

- Cung chủ, lại là con mèo kia…

Sắc mặt gã Trưởng lão này có chút khó nhìn, cấp bách nói. Vừa nghe được mấy chữ con mèo này, toàn thân Cung chủ Thuần Dương Cung nhất thời bùng nổ nộ khí, trực tiếp đứng thẳng lên.

- Cung chủ, con mèo này là chuyện gì xảy ra?

Hiện tại Triệu Phong đã xác định, con mèo trong Thuần Dương Cung này, nhất định chính là Tiểu tặc miêu.

- Chừng một năm trước, không biết từ đâu chợt chạy tới một con mèo. Con mèo này có chút cổ quái, chạy loạn khắp nơi bên trong Thuần Dương Cung. Lúc đầu Thuần Dương Cung cũng không thèm quản tới, nào ngờ con mèo này lại lẻn vào Thiên Lâm Viên, lén ăn mất không ít kỳ trân dị bảo trong đó!

Cung chủ Thuần Dương Cung đơn giản nói một chút. Thật ra, lúc mới bắt đầu Thuần Dương Cung phát hiện ra con mèo này khá bất phàm, dự định muốn bắt giữ nó, nhưng lần nào cũng thất bại. Mà Thiên Lâm Viên là không gian đơn độc do Thuần Dương Cung dùng để chuyên môn tài bồi các loại thiên tài địa bảo. Về sau, không ngờ con tặc miêu này không biết bằng cách nào đã chạy được vào trong đó, lén ăn đi không ít trân bảo.

- Cung chủ, con mèo kia lại chạy vào Thiên Lâm Viên nữa rồi!

Gã Trưởng lão vừa rồi mới vào đây chợt nói.

- Cung chủ, con mèo này quá mức giảo hoạt, căn bản không thể bắt giữ được! Không bằng chúng ta giết chết nó, nếu không thì đánh đuổi nó đi luôn cũng được!

Ngao Hồng Quang cũng biết một chút chuyện tình con tặc miêu kia, đề nghị.

- Đi!

Trong mắt Cung chủ Thuần Dương Cung nở rộ hồng quang, tức giận đùng đùng rời đi. Sau đó, đoàn người nhanh chóng chạy tới Thiên Lâm Viên.

Đây là một mảnh bảo địa kỳ dị nguyên khí dư thừa, trong đó gieo trồng rất nhiều dược tài trân bảo giá trị liên thành. Sau khi mấy vị Thần Chủ, Cổ Thần tiến nhập nơi này, Thần thức vừa đảo qua liền có thể nhìn thấy, một con tặc miêu màu xám bạc, tay ôm một trái tinh quả hồng sắc, đang từng miếng từng miếng cắn ăn.

- Tiểu tặc miêu!

Triệu Phong khẽ mỉm cười. Con mèo đang tùy ý ăn vụng trong Thiên Lâm Viên kia, đúng là Tiểu tặc miêu! Thể tích Tiểu tặc miêu hiện tại so với trước đây còn lớn hơn một chút, hẳn là sau khi rời khỏi Triệu Phong, đã gây tai họa cho không ít người rồi.

- Đó là… Thiên Hỏa Chân Dương Quả, trân bảo trăm vạn năm mới kết một trái a!

Cung chủ Thuần Dương Cung nhìn thấy quả trái cây trong tay tặc miêu, tức giận đến mức giẫm chân bình bịch.

Ba gã Thần Chủ từ ba mặt bao vây giáp công về phía Tiểu tặc miêu. Nhưng ba gã Thần Chủ còn chưa kịp tiếp cận, Tiểu tặc miêu đã phát giác ra, trực tiếp nuốt chửng quả trái cây trong tay mình, sau đó hóa thành một đạo ngân mang, bỏ chạy về phía phương xa.

- Đuổi theo!

Ba gã Thần Chủ đuổi theo không buông. Tuy rằng tốc độ của Tiểu tặc miêu viễn siêu ba gã Thần Chủ, nhưng đối phương giáp công từ nhiều hướng, lại thêm không gian nơi này không lớn, Tiểu tặc miêu cũng không có khả năng tránh thoát mãi được. Nhưng chính diện giao chiến, Tiểu tặc miêu căn bản cũng không sợ Thần Chủ Nhất Trọng Thiên.

Tiểu tặc miêu vươn song trảo ra, những văn tự, đồ án thần bí trên đó lập tức ba động. Trên miêu trảo của nó chậm rãi hình thành nên một cỗ băng phong xám trắng. Tiểu tặc miêu đột nhiên xuất hiện bên cạnh Ngao Hồng Quang, song trảo đánh ra.

- Cẩn thận! Là lực lượng của Băng Minh Tộc!

Cung chủ Thuần Dương Cung vội vàng nhắc nhở. Trước đây bọn chúng cũng từng giao phong ngắn ngủi với Tiểu tặc miêu, cũng hiểu biết một chút năng lực của nó.

- Hừ!

Ngao Hồng Quang hừ lạnh một tiếng, toàn thân phóng xuất ra một cỗ liệt hỏa đạm hồng sắc, oanh kích ra một quyền. Hai cỗ lực lượng giao phong với nhau, lực lượng Băng Minh Tộc của Tiểu tặc miêu càng mạnh hơn một bậc, băng lực âm hàn cường đại kia không chỉ ăn mòn dương hỏa, thậm chí còn trực tiếp đóng băng một chút

dương hỏa nữa.

Nhưng lúc này, hai gã Thần Chủ còn lại đã có thể tiếp cận Tiểu tặc miêu.

Hưu!

Tiểu tặc miêu chỉ lưu lại một đạo tàn ảnh, đã biến mất không thấy đâu nữa.

- Haizzz… ngươi có thương tích trong người, nếu không vừa rồi có lẽ sẽ có thể lưu con tặc miêu kia lại thêm một hồi!

Cung chủ Thuần Dương Cung khẽ thở dài một tiếng. Ngao Hồng Quang vừa mới trở về, thương thế trên người vẫn chưa chữa trị xong.

- Sư đệ, ngươi tựa hồ cũng có thương tổn trong người a?

Ngao Hồng Quang nhìn về phía một gã Thần Chủ trung niên còn, người này là vị Thần Chủ thứ ba của Thuần Dương Cung.

- Ngươi có chỗ không biết! Cách đây không lâu, ta cũng bị người khác mai phục đánh lén! May mà ta sớm phát hiện, bởi vậy mới kiếm về được một mạng!

Sắc mặt gã Thần Chủ trung niên lộ ra thần sắc phẫn hận. Thương thế của hắn tương đối khá nặng, bởi vậy đã qua thời gian dài như vậy cũng không thể chữa trị triệt để.

- Chẳng lẽ là do đám người Ảnh Lưu Phong?

Ngao Hồng Quang thoáng suy đoán. Ảnh Lưu Phong cũng là thế lực

Ngũ tinh trong Thông Đài Vực, xưa nay vẫn luôn bất hòa với Thuần Dương Cung.

- Giết chết nó!

Cung chủ Thuần Dương Cung tức giận hừ lạnh một tiếng. Hai vị Thần Chủ Nhất Trọng Thiên của Thuần Dương Cung liên tục bị mai phục đánh lén, điều này đã khiến cho Cung chủ Thuần Dương Cung vô cùng tức giận, ngay tại thời khắc này, con tặc miêu này lại chạy tới khiêu chiến mức độ nhẫn nại của hắn. Hiện tại Cung chủ Thuần Dương Cung đã triệt để từ bỏ ý định bắt giữ tặc miêu, lựa chọn trực tiếp giết chết nó.

Ba vị Thần Chủ mang theo khí thế hừng hực bức thẳng về phía tặc miêu.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu liếc nhìn về phía ba vị Thần Chủ, miêu trảo chỉ chỉ xuống dưới, làm ra động tác khinh bỉ ba vị Thần Chủ. Điều này khiến cho ba vị Thần Chủ của Thuần Dương Cung càng thêm lửa giận ngút trời.

Hưu!

Tiểu tặc miêu hóa thành một đạo ảnh mang, biến mất không thấy đâu nữa.

- Tốc độ của con tặc miêu này như thế nào lại nhanh hơn rồi?

Ánh mắt Cung chủ Thuần Dương Cung cả kinh. Tốc độ hiện tại của Tiểu tặc miêu còn nhanh hơn rất nhiều so với trước đây.

Truy đuổi suốt nửa ngày, ba vị Thần Chủ cũng chỉ có thể bám theo phía sau Tiểu tặc miêu, căn bản không thương tổn được nó chút nào. Ngược lại khắp nơi trong Thiên Lâm Viên đều bị tàn phá. Đương nhiên, ba vị Thần Chủ đã tận lực khắc chế lực phá hoại của mình, nhưng Tiểu tặc miêu lại cố ý chạy loạn khắp nơi, công kích của bọn chúng cũng theo đó mà đánh trúng các nơi xung quanh.

- Chư vị, không bằng giao con tặc miêu này cho ta xử lý a!

Đúng lúc này, Triệu Phong ở xa xa đột nhiên lên tiếng.

- Triệu huynh đệ, như vậy làm sao có ý tứ?

Cung chủ Thuần Dương Cung cười khan một tiếng, sắc mặt nhất thời đỏ bừng. Đường đường một thế lực Ngũ tinh, lại bị một con tặc miêu quậy đến trình độ như thế này, khiến cho Triệu Phong nhìn cũng phải chê cười.

- Ta vốn là Thuần Thú Sư, đối phó tiểu gia hỏa này chính là sở trường của ta!

Triệu Phong bổ sung thêm một câu. Đã nói đến mức này, nếu Cung chủ Thuần Dương Cung vẫn không chịu đồng ý, như vậy liền có vẻ không thông tình đạt lý rồi.

- Được rồi! Vậy làm phiền Triệu huynh đệ xuất thủ a!

Thần sắc Cung chủ Thuần Dương Cung khẽ sửng sốt, mở miệng đáp ứng. Trước đây bọn chúng cũng từng gọi qua một vài Thuần Thú Sư đến đây thuần phục Tiểu tặc miêu, nhưng Thuần Thú Sư dưới Thần Chủ lại không làm gì được Tiểu tặc miêu, mà Thuần Thú Sư cấp bậc Thần Chủ thật sự rất thưa thớt, cũng không dễ dàng mời được bọn họ. Không ngờ Triệu Phong tuổi còn rất trẻ, lại còn là một

gã Thuần Thú Sư cấp Thần Chủ.

Triệu Phong lập tức bắt đầu hành động, phóng nhanh về phía Tiểu tặc miêu.

- Triệu huynh đệ, có cần chúng ta phụ một tay không?

Cung chủ Thuần Dương Cung đột nhiên hỏi. Thật ra, trong lòng hắn cũng không muốn xuất thủ. Thuần Thú Sư cấp bậc Thần Chủ cộng thêm ba người bọn chúng, nhất định sẽ có thể thuần phục được con tặc miêu này. Nhưng nếu là như vậy, con tặc miêu này sẽ thuộc về Triệu Phong, hơn nữa còn có vẻ bọn chúng trước đây vô năng. Bọn chúng thật ra càng hy vọng Triệu Phong không thể thuần phục được Tiểu tặc miêu, chỉ cần đánh đuổi nó đi là được.

- Không cần đâu!

Triệu Phong trực tiếp cự tuyệt, tốc độ đột nhiên tăng lên gấp đôi, thân hình như một đạo quang mang phóng tới.

Cung chủ Thuần Dương Cung khẽ mỉm cười, trong lòng thầm nghĩ người trẻ tuổi chính là quá mức tự đại. Nhưng sau một khắc, sắc mặt hắn đã có chút dại ra.

- Tốc độ thật nhanh!

Ánh mắt Ngao Hồng Quang lóe lên. Tốc độ hiện tại Triệu Phong biểu hiện ra đã thập phần tiếp cận Tiểu tặc miêu rồi.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu phát ra thanh âm sợ hãi, vội vàng phóng người đào tẩu. Triệu Phong vẫn theo sát phía sau, ý chí đồng lực trong Tả Mâu

bắt đầu ba động. Một cỗ khí tức lôi đình uy chấn chư thiên bùng phát ra tại phương diện linh hồn, đánh thẳng về phía trước.

Tiểu tặc miêu bị cỗ ý chí linh hồn này ảnh hưởng, thân thể nhất thời cứng đờ, rơi thẳng xuống dưới. Nhưng còn chưa kịp rơi xuống đất, Tiểu tặc miêu đã ổn định lại thân hình, một lần nữa phóng chạy, trong mắt cũng lộ ra thần sắc kinh hoảng. Nhưng tốc độ của Triệu Phong lại tăng nhanh hơn, một lần nữa tiếp cận Tiểu tặc miêu, từ trong Tả Mâu phóng xuất ra một cỗ lực lượng Huyễn đạo cường đại, bao phủ toàn thân Tiểu tặc miêu.

Trong mắt ba gã Thần Chủ đứng xem một bên đều lộ ra kinh sắc, nhưng cũng không lên tiếng.

Lực lượng Huyễn đạo do Triệu Phong phóng xuất ra bao phủ lên linh hồn của Tiểu tặc miêu, dần dần khống chế nó. Sau đó, Triệu Phong tiến tới bên cạnh Tiểu tặc miêu, một cỗ ý chí linh hồn tiến nhập vào trong thân thể Tiểu tặc miêu.

Đương nhiên, hết thảy một màn này chính là do hắn và Tiểu tặc miêu diễn trò mà thôi. Vì khiến cho ba gã Thần Chủ của Thuần Dương Cung tin tưởng là thật, hắn còn bảo Tiểu tặc miêu giả vờ giãy dụa thêm một hồi. Cũng không lâu lắm, Tiểu tặc miêu lại mở mắt ra, bộ dạng có vẻ tương đối thuận theo, ngồi xổm trước mặt Triệu Phong.

- Không hổ là Thuần Thú Sư! Đối phó kỳ trân Dị thú chính là có thủ đoạn!

Cung chủ Thuần Dương Cung ho khan một tiếng, cười lớn nói.

- Bản lĩnh thuần thú của Triệu huynh đệ không tầm thường a!

Ngao Hồng Quang cũng không khỏi kinh ngạc tán thán.

- Tính tình con mèo này cũng không quá thô bạo, độ khó thuần phục không lớn!

Triệu Phong lập tức mỉm cười giải thích.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu nhảy lên trên vai Triệu Phong, khóe miệng khẽ nhếch lên, lộ ra một tia nụ cười giảo hoạt.

- Triệu huynh đệ lại giải quyết giúp Thuần Dương Cung thêm một phiền phức nữa! Không biết Triệu huynh ghé thăm Thuần Dương Cung đến cùng là có chuyện gì? Thuần Dương Cung nhất định sẽ tận lực tương trợ!

Cung chủ Thuần Dương Cung nhắc lại lần nữa. Triệu Phong liên tục trợ giúp Thuần Dương Cung hai cái đại ân, mà bản thân hắn lại là Thần Chủ của Sinh Mệnh Thánh Địa, Thuần Dương Cung cũng có ý định kết giao Triệu Phong, tận lực thỏa mãn yêu cầu của hắn.

- Ta đến đây là vì muốn điều tra một chút sự tình! Về phần tình huống cụ thể, xin thứ cho ta không tiện tiết lộ!

Triệu Phong có chút thần bí nói.

Đám người Thuần Dương Cung cũng gật đầu, cho rằng Triệu Phong nhất định là đang thi hành nhiệm vụ cơ mật của Sinh Mệnh Thánh Địa.

o0o

Sau đó, đoàn người rời khỏi Thiên Lâm Viên, mà Cung chủ Thuần

Dương Cung cũng lập tức báo cho những người khác, nghiêm ngặt bảo mật tất cả những chuyện xảy ra vừa rồi. Ba người bọn chúng không giải quyết được một con tặc miêu, lại nhờ tới một người ngoài giải quyết giúp, chuyện này truyền đi sẽ ảnh hưởng tới danh dự của Thuần Dương Cung.

Vừa mới ly khai Thiên Lâm Viên, lực lượng Hỗn Độn trong Thần đàn của Triệu Phong đột nhiên chấn động một cái. Sắc mặt hắn cả kinh, thân hình chợt dừng lại.

- Xem ra, bí mật của Bổ Thiên Tộc có lẽ ở ngay tại phụ cận Thuần Dương Cung a!

Ánh mắt Triệu Phong đảo một vòng, cuối cùng dừng lại trên một mảnh hư không hôn ám phía đối diện. Với Thần thức cùng với Pháp tắc Không Gian của mình, Triệu Phong phát hiện nơi này đang cất giấu một phiến không gian.

- Cung chủ, phía trước là nơi nào vậy?

Triệu Phong dò hỏi.

- A! Nơi đó là một trong những không gian thí luyện của đệ tử Thuần Dương Cung, chuyên dành cho các đệ tử Thuần Dương Cung cấp bậc từ Chân Thần Tam trọng tới Lục trọng, cứ cách một trăm năm sẽ mở ra một lần!

Cung chủ Thuần Dương Cung có chút kinh nghi, Triệu Phong như thế nào lại hỏi tới phiến không gian này? Nhưng hắn vẫn theo sự thật trả lời.

Tiếp theo, Triệu Phong đề xuất yêu cầu được tiến vào Tàng Thư Các của Thuần Dương Cung, tìm đọc một chút tư liệu. Cung chủ Thuần

Dương Cung trực tiếp đáp ứng, đồng thời vô điều kiện mở ra tất cả các thư tịch trân tàng của Thuần Dương Cung.

Trong khoảng thời gian ngắn, hai vị Thần Chủ của Thuần Dương Cung liên tục gặp phải mai phục, điều này khiến cho Cung chủ Thuần Dương Cung có một loại dự cảm không ổn. Khi hắn biết được Triệu Phong muốn lưu lại trong Thuần Dương Cung một thời gian, trong lòng tự nhiên vô cùng vui vẻ. Dù sao thực lực của Triệu Phong không tệ, cho dù Thuần Dương Cung gặp phải nguy cơ gì, nói không chừng cũng có thể biến nguy thành an.

- Tiểu tặc miêu, ngươi như thế nào lại chạy tới nơi này vậy?

Triệu Phong truyền âm giao lưu với Tiểu tặc miêu. Xem ra, trong khoảng thời gian rời khỏi chính mình này, con tặc miêu này cũng không có nhàn rỗi, hẳn là đã gây tai họa cho không ít người, bằng không thực lực của nó cũng sẽ không đề thăng lớn như vậy. Đương nhiên, Tiểu tặc miêu xuất hiện, phối hợp với Triệu Phong diễn màn kịch kia, cũng là vì khiến cho Thuần Dương Cung càng tín nhiệm Triệu Phong thêm một chút.

o0o

Tại một địa điểm cách Thuần Dương Cung không xa, một đoàn người đang ẩn nấp khí tức toàn thân, lặng lẽ phóng nhanh về phía trước.

- Hừ! Các ngươi hai lần đánh lén phục kích, không ngờ lại đều không thành công!

Một lão giả ngưu giác dẫn đầu, thanh âm lạnh lẽo vang lên. Hai gã Thần Chủ bên cạnh hắn không khỏi cúi đầu xuống.

- Thời điểm truy sát Ngao Hồng Quang, bởi vì đột nhiên nhảy ra một gã Thần Chủ trẻ tuổi nhúng tay vào, chúng ta mới thất bại!

Một gã trung niên trong đó lẩm bẩm một câu.

- Hiện tại gã thanh niên này vẫn còn đang ở trong Thuần Dương Cung!

Một lão giả mặt đen còn lại cũng bổ sung một câu. Hai người bọn chúng chính là hai gã Thần Chủ lúc trước đã truy sát Ngao Hồng Quang.

- Hừ! Lần này có Vân Nguyệt Thần Chủ tương trợ, Thuần Dương Cung tuyệt đối không có lực lượng chống lại! Đúng lúc cũng diệt trừ luôn gã tiểu tử kia!

Lão giả ngưu giác dẫn đầu hừ nhẹ một tiếng. Bọn chúng hai lần mai phục Thần Chủ của Thuần Dương Cung, tuy rằng không thể đánh chết kẻ nào, nhưng lại khiến cho hai gã Thần Chủ kia bị trọng thương, hiện tại chính là thời điểm Thuần Dương Cung suy yếu nhất.

- Chuyện tình liên quan tới bảo vật của Bổ Thiên Tộc, nếu như các ngươi dám gạt ta, cuộc sống sau này của Ảnh Lưu Phong cũng đừng mơ tưởng sẽ dễ chịu!

Sau lưng lão giả ngưu giác, một nàng phụ nhân thân mặc váy dài bạch sắc, thân ảnh xinh đẹp bao phủ bên trong một tầng quang vụ mông lung hừ khẽ một tiếng.

Chương 1486: Long Hoàng cáo mật

Tầng cao nhất của Tàng Thư Các Thuần Dương Cung, Triệu Phong đang lật xem thư tịch lịch sử của Thuần Dương Cung. Trong này thậm chí còn ghi lại những sự tích về Tổ sư khai sơn của Thuần Dương Cung, cùng với những chuyện tình không ai biết được trong quá trình kinh lịch phát triển của Thuần Dương Cung.

Tổ sư khai sơn của Thuần Dương Cung là một gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên, Thuần Dương Cung ở thời điểm đó thập phần phong quang, hiện tại đã xuống dốc rất nhiều rồi. Nguyên nhân liên quan tới việc Thuần Dương Cung xuống dốc cũng được ghi chép cặn kẽ trong này, là do cừu nhân của một vị Cung chủ Thuần Dương Cung đời trước tìm tới trả thù.

Triệu Phong đem toàn bộ tất cả các ghi chép trong này một cái cũng không để lọt, toàn bộ đều đọc lướt qua một lần. Có lẽ trong đó cũng có ẩn chứa một vài đầu mối tin tức liên quan tới Bổ Thiên Tộc. Sau đó, Triệu Phong lại lật xem một chút những ghi chép về các đại sự kiện phụ cận Thuần Dương Cung trong lịch sử, cũng không phát hiện ra khả nghi nào.

- Hửm? Đúng rồi! Cái Bí cảnh lúc trước kia!

Triệu Phong đột nhiên nhớ tới, thời điểm lúc trước khi hắn vừa mới ly khai Thiên Lâm Viên, lực lượng Hỗn Độn trong Thần đàn đã từng có một chút phản ứng. Mà lúc đó, hắn trùng hợp nhìn thấy cách đó không xa có một cái không gian thí luyện.

- Tư liệu về các không gian thí luyện của Thuần Dương Cung!

Triệu Phong rất nhanh đã tìm được thư tịch ghi chép những tin tức này, lập tức lật xem. Thuần Dương Cung có tổng cộng mười ba cái không gian thí luyện, phân biệt dành cho các thành viên đệ tử cấp bậc bất đồng. Mục đích chủ yếu của không gian thí luyện chính là để ma luyện các thành viên đệ tử, đề thăng các phương diện năng lực của bọn chúng.

- Bí cảnh Hoàng Long! Một trong sáu tòa Bí cảnh do Tổ sư khai sơn của Thuần Dương Cung lưu lại, dành cho các đệ tử cấp bậc từ Chân Thần Tam trọng tới Lục trọng…

Triệu Phong rất nhanh đã tìm được, tên của không gian Bí cảnh trước đây hắn nhìn thấy kia. Bí cảnh Hoàng Long dành cho các đệ tử cấp bậc từ Chân Thần Tam trọng tới Lục trọng, độ nguy hiểm cũng không tính là rất cao, nhưng trong ghi chép, mấy đời Chân Thần thiên kiêu của Thuần Dương Cung cũng đã bỏ mạng trong đó. Sau đó cũng từng có mấy vị cao tầng tiến vào trong đó điều tra. Nguyên nhân đều là tử vong vì ngoài ý muốn, vì chém giết, nhưng càng nhiều hơn lại là vì các nguyên nhân bất minh.

Sau đó, Triệu Phong cũng xem qua một lần tin tức của những phiến không gian Bí cảnh khác, xác định Bí cảnh Hoàng Long này có điểm đáng ngờ lớn nhất. Nhưng Triệu Phong cũng không lập tức đưa ra kết luận, mà tiếp tục tra tìm tư liệu.

Ngày hôm sau, Triệu Phong thậm chí còn đích thân đi dạo các nơi trong Thuần Dương Cung, sưu tập tư liệu. Trong đó, Triệu Phong còn hỏi thăm qua những đệ tử lúc trước đã từng tham gia qua Bí cảnh Hoàng Long. Bởi vì có Chấp pháp Trưởng lão của Thuần Dương Cung cùng đi, các đệ tử này đối với Triệu Phong cũng đều là hỏi gì đáp nấy.

o0o

Trong khu vực Đệ tử Nội môn của Thuần Dương Cung, một lão giả kim y ngay khi nhìn thấy khuôn mặt của Triệu Phong, sắc mặt nhất thời đại biến, lập tức xoay người trốn đi.

- Tại sao lại là hắn? Không ngờ hắn lại đi cùng một chỗ với Chấp pháp Trưởng lão của Thuần Dương Cung!

Trong lòng lão giả kim y vô cùng khiếp sợ, thần sắc có chút hoảng hốt. Hắn không khỏi nhớ lại những hồi ức lúc trước khi còn ở Đại Lục Vực. Khi đó, bản thân hắn phong quang cỡ nào, thân là Bán Thần mạnh nhất của Đại Lục Vực, Bán Thần Long Hoàng. Nhưng xưng hào cường giả mạnh nhất của hắn lại bị Triệu Phong mạnh mẽ cướp đi. Thậm chí thế lực Thái Hoàng Điện của hắn cũng bởi vì Chúa Tể Điện của Triệu Phong xuất hiện, địa vị đã xuất hiện dao động.

Sau khi tiến nhập Thần vực Man Hoang, Long Hoàng Chân Thần hao tốn hơn mười năm trời mới liên lạc được với tổ bối của mình. Về sau tiến nhập Thuần Dương Cung, Long Hoàng Chân Thần dưới sự chiếu cố của tổ bối, cùng với sự cố gắng tu hành của chính mình, hiện tại đã đạt tới Chân Thần Tứ giai. Theo như hắn dự đoán, hiện tại Triệu Phong có lẽ vẫn còn mạnh hơn hắn một chút. Lại không ngờ tới, ngay cả Chấp pháp Trưởng lão của Thuần Dương Cung cũng một mực cung kính Triệu Phong như vậy. Cho dù hắn vận dụng quan hệ với tổ bối của mình, chỉ sợ cũng không thể uy hiếp được Triệu Phong chút nào.

Nhưng Long Hoàng Chân Thần không cam lòng a! Đêm đó, hắn tìm tới một vị tổ bối của hắn. Địa vị của vị tổ bối này ở trong Thuần Dương Cung cũng không thấp, là một gã Cổ Thần Bát giai.

- Lão tổ, còn nhớ gã Triệu Phong trước đây ta từng nhắc qua với ngươi không?

Long Hoàng Chân Thần cung kính hỏi. Trước mặt hắn, một lão giả già nua đang khoanh chân đả tọa, chỉ khẽ gật đầu, cũng không nói gì. Trước đây hắn từng nghe Long Hoàng nhắc qua, nhưng đó chỉ là một gã cừu nhân ở Đại Lục Vực, hắn căn bản là không đặt ở trong lòng.

- Vừa rồi ta mới nhìn thấy hắn trong Thuần Dương Cung! Nhưng hắn cũng không phải là người của Thuần Dương Cung. Hơn nữa tựa hồ hắn có quan hệ rất tốt với Chấp pháp Trưởng lão của Thuần Dương Cung!

Long Hoàng Chân Thần tiếp tục nói ra tất cả.

- Chấp pháp Trưởng lão? Triệu Phong?

Lão giả già nua đang khoanh chân đả tọa kia chợt mở mắt ra, lộ ra một tia thần sắc nghi hoặc. Gần đây hắn có nghe nói Thuần Dương Cung đang đón tiếp một gã khách quý, tên là Triệu Vong. Buổi sáng hôm nay hắn cũng từng nhìn thấy Triệu Vong, nhưng tử tôn của hắn lại nói kẻ đi cùng với Chấp pháp Trưởng lão tên là Triệu Phong!

Một lần nữa đề cập tới Triệu Phong, trong lòng lão giả già nua không khỏi nhớ đến một lời đồn gần đây, kẻ có được Thần Mâu thứ chín, Triệu Phong!

- Ngươi nói, kẻ hôm nay đi cùng với Chấp pháp Trưởng lão, tên là Triệu Phong sao?

Lão giả già nua đột nhiên đứng lên, trong mắt chợt lóe tinh quang, một lần nữa hỏi. Trẻ tuổi như vậy đã có được tu vi Thần Chủ, thực

lực cực kỳ phi phàm, quả thật rất khiến người ta giật mình, cho dù là ở Thánh địa cũng đều cực kỳ hiếm thấy.

- Ta tuyệt đối sẽ không nhận lầm! Tuy rằng diện mạo của hắn đã có một chút biến hóa so với lúc trước, nhưng hắn tuyệt đối chính là Triệu Phong!

Long Hoàng Chân Thần khẳng định nói. Cho dù hắn nhận lầm Triệu Phong, cũng không có khả năng nhận lầm con tặc miêu bên cạnh Triệu Phong kia. Trước đây Long Hoàng Chân Thần từng nghe nói trong Thuần Dương Cung xuất hiện một con mèo rất kỳ lạ, chỉ là hắn chưa từng nhìn thấy, cho nên cũng không nghĩ ngợi nhiều.

- Từ giờ trở đi, ngươi không nên nói chuyện này với bất luận kẻ nào nữa!

Sắc mặt lão giả già nua thoáng trầm xuống.

- Vì sao?

Trong lòng Long Hoàng Chân Thần có chút khó hiểu, lẽ nào địa vị của Triệu Phong không bình thường, ngay cả tổ bối của hắn cũng không dám đắc tội sao?

- Ta muốn đích thân đi Kim Long Thánh Địa một chuyến, truyền đạt chuyện này cho cao tầng của Thánh địa!

Trong mắt lão giả già nua hiện lên một tia thần sắc tham lam. Nếu hắn nói chuyện này cho Cung chủ Thuần Dương Cung, bên phía Thuần Dương Cung phỏng chừng cũng không cách nào đối phó được Triệu Phong. Cung chủ Thuần Dương Cung nhất định sẽ truyền tin tức cho Kim Long Thánh Địa, đến lúc đó chỉ có Cung chủ Thuần Dương Cung mới đạt được phần thưởng của Thánh địa. Còn

nếu như đích thân hắn báo chuyện này cho Kim Long Thánh Địa, sau khi bắt giữ được Thần Mâu thứ chín, kẻ được lợi lớn nhất chính là hắn, thậm chí hắn còn có thể trực tiếp trở thành đệ tử của Kim Long Thánh Địa nữa.

- Kim Long Thánh Địa?

Sắc mặt Long Hoàng Chân Thần cả kinh. Thánh địa chính là tồn tại đỉnh cao của Thần vực Man Hoang, cao không thể leo tới, xa không thể đạt được. Dựa theo lời nói của tổ bối hắn, tựa hồ giữa Triệu Phong và Thánh địa còn có quan hệ khúc mắc gì đó.

- Ngươi cứ ở lại chỗ của mình bế quan tu luyện, không có mệnh lệnh của ta, không được phép đi ra!

Lão giả già nua một lần nữa căn dặn một câu, sau đó thân hình liền trực tiếp biến mất. Long Hoàng Chân Thần nhận ra Triệu Phong, như vậy Triệu Phong kia khẳng định cũng có thể nhận ra Long Hoàng, cho nên hắn mới bảo Long Hoàng không được rời khỏi chỗ ở, để tránh cho đả thảo kinh xà. Theo như hắn biết, Triệu Phong vẫn còn lưu lại tại Thuần Dương Cung một đoạn thời gian, cho nên hắn nhất định phải dùng tốc độ nhanh nhất, truyền tin tức này ra ngoài.

o0o

Ở lại trong Thuần Dương Cung chừng mấy ngày, Triệu Phong mới tìm tới Cung chủ Thuần Dương Cung.

- Ngươi muốn tiến vào Bí cảnh Hoàng Long thăm dò một chút?

Trong lòng Cung chủ Thuần Dương Cung thập phần nghi hoặc. Bí cảnh Hoàng Long là Bí cảnh thí luyện dành cho các đệ tử cấp bậc từ Chân Thần Tam trọng tới Lục trọng của Thuần Dương Cung, trên cơ

bản chưa từng có người ngoài nào tiến nhập qua. Lẽ nào chuyện mà Triệu Phong điều tra có quan hệ với đệ tử của Thuần Dương Cung sao?

Mặc dù trong lòng có nghi hoặc, nhưng Cung chủ Thuần Dương Cung vẫn quyết định mở Bí cảnh Hoàng Long ra cho Triệu Phong tiến vào. Dù sao Triệu Phong cấp cho hắn ấn tượng cũng không tệ lắm, hơn nữa lại giúp cho Thuần Dương Cung hai cái đại ân, mà Bí cảnh Hoàng Long chỉ là Bí cảnh cho các đệ tử cấp bậc từ Chân Thần Tam trọng tới Lục trọng thí luyện mà thôi, đối với Thuần Dương Cung cũng không tính là trân quý gì.

Ngay ngày hôm đó, Cung chủ Thuần Dương Cung triệu tập hai gã Thần Chủ còn lại, đi tới chỗ lối vào của Bí cảnh Hoàng Long.

Ong ong!

Trên tầng không gian hư vô hôn ám dâng lên một tia không gian sóng gợn.

- Nhanh!

Cung chủ Thuần Dương Cung thấp giọng nói. Bởi vì vẫn chưa tới thời kỳ mở ra bình thường, vì vậy cho nên cũng có trở lực khá lớn, nhưng vấn đề cũng không lớn lắm.

Nhưng đúng lúc này, trong lòng mấy vị Thần Chủ ở đây đột nhiên có chút cảm ứng.

- Có cường giả Thần Chủ tiếp cận Thuần Dương Cung, hơn nữa số lượng không ít!

Sắc mặt Ngao Hồng Quang khẽ biến, nhìn về phía ngoài Thuần

Dương Cung.

o0o

Bên ngoài kết giới của Thuần Dương Cung.

- Ha ha… thời đại của Thuần Dương Cung đã chấm dứt!

Lão giả ngưu giác dẫn đầu cười ha hả một tiếng.

- Xuất thủ!

Vân Nguyệt Thần Chủ đã gấp không kịp đợi, quát lớn.

Thiên địa phong vân cuốn động, toàn thể Thuần Dương Cung cũng khẽ rung động một trận. Lão giả ngưu giác, Vân Nguyệt Thần Chủ, còn có hai gã Thần Chủ khác nhất tề xuất thủ. Bốn đạo công kích Thần lực hỗn loạn hàng lâm trên kết giới Thuần Dương Cung.

Không bao lâu, kết giới đã hoàn toàn nghiền nát. Bốn gã Thần Chủ đái lĩnh mười mấy gã Cổ Thần trực tiếp nhảy vào Thuần Dương Cung. Nhưng ngay khoảnh khắc bọn chúng tiến nhập Thuần Dương Cung, đã phát hiện mấy vị Thần Chủ Thuần Dương Cung đang chuẩn bị mở ra Bí cảnh Hoàng Long.

- Ảnh Lưu Phong!

Sắc mặt Ngao Hồng Quang tràn ngập phẫn nộ, nghiến răng nghiến lợi. Hiện tại hắn đã xác định, hai gã Thần Chủ lúc trước mai phục đuổi giết hắn chính là người của Ảnh Lưu Phong.

- Ảnh Lưu Phong, các ngươi thật to gan! Lại dám trực tiếp xông vào Thuần Dương Cung ta!

Sắc mặt Cung chủ Thuần Dương Cung khẽ biến, quát lớn một tiếng. Mà bên phía Ảnh Lưu Phong, sau khi xông tới, ba gã Thần Chủ của Ảnh Lưu Phong đều ngây ngẩn tại chỗ.

- Không ngờ các ngươi… lại biết được bí mật của Bổ Thiên Tộc?

Lão giả ngưu giác thập phần chấn động. Hắn đang chuẩn bị trào phúng đám người Thuần Dương Cung vô năng, ngồi trên đống bảo vật của Bổ Thiên Tộc lại không hay biết chút nào. Phải biết rằng, Bổ Thiên Tộc là chủng tộc thần thoại bài danh thứ sáu trong Thái Cổ Vạn Tộc, bảo vật của nó tuyệt đối bất phàm. Nếu như đạt được, toàn bộ cả thế lực đều sẽ phát sinh lột xác. Đương nhiên, hắn cũng là gần đây mới biết được tin tức này. Cho nên, hắn lập tức cái gì cũng không quản, âm thầm trù tính, chuẩn bị công hãm Thuần Dương Cung.

Tuy rằng một thế lực Ngũ tinh diệt vong sẽ khiến cho Kim Long Thánh Địa phẫn nộ, nhưng chỉ cần đạt được bảo vật của Bổ Thiên Tộc, chỉnh thể thực lực của Ảnh Lưu Phong sẽ nhanh chóng tăng vọt, bù đắp lại tổn thất chiến lực của Thuần Dương Cung. Đến lúc đó, Kim Long Thánh Địa cũng sẽ không nói gì nữa. Nhưng không ngờ tới, bọn chúng vừa mới tới Thuần Dương Cung, đối phương lại đang chuẩn bị mở ra Bí cảnh Hoàng Long.

- Bí mật của Bổ Thiên Tộc? Chuyện gì xảy ra?

Ba vị Thần Chủ của Thuần Dương Cung đầu đầy nghi hoặc.

- Xem ra bí mật của Bổ Thiên Tộc thật sự ở trong Bí cảnh Hoàng Long này a!

Ánh mắt Triệu Phong thoáng trầm xuống. Tuy cường giả Ảnh Lưu

Phong đột nhiên xông vào làm rối loạn cục diện vốn dĩ tốt đẹp, nhưng cũng giúp Triệu Phong triệt để xác định, bí mật của Bổ Thiên Tộc chính là ở trong Bí cảnh Hoàng Long.

- Đừng mơ tưởng!

Lão giả ngưu giác lập tức xông tới, dự định ngăn cản hết thảy chuyện này. Mà Vân Nguyệt Thần Chủ nhìn thấy biểu tình cùng lời nói của lão giả ngưu giác, cũng lập tức hiểu ra, bảo vật của Bổ Thiên Tộc khẳng định chính là ở trong Bí cảnh đang chuẩn bị mở ra kia.

- Nghênh chiến!

Cung chủ Thuần Dương Cung đành phải từ bỏ mở ra Bí cảnh, chuẩn bị nghênh chiến.

Nhưng đúng lúc này, Triệu Phong lại đột nhiên xông lên. Áo bào trên người hắn ba động, dâng lên một tầng ngân huy thần bí hư thực giao thoa. Một cỗ lực lượng Pháp tắc Thời Không cuồn cuộn lao ra, Triệu Phong đã nhảy vào lối vào Bí cảnh đã mở ra một nửa kia.

- Triệu huynh đệ, ngươi làm gì?

Sắc mặt Cung chủ Thuần Dương Cung nhất thời kinh hãi.

Khe hở lối vào kia đột nhiên tăng lớn lên vài phần, mà Triệu Phong thân khoác Trường bào Thời Không đã trực tiếp tiến vào trong đó. Tuy Thuần Dương Cung đang gặp phải nguy cơ, nhưng Ảnh Lưu Phong đã biết rõ bí mật của Bổ Thiên Tộc, một khi chuyện này truyền ra, sợ rằng đám người Thuần Dương Cung cũng sẽ không mở Bí cảnh ra cho Triệu Phong tiến vào nữa.

Mà đến lúc đó, cục diện sẽ càng thêm phức tạp hơn, thậm chí Thuần

Dương Cung cũng sẽ trực tiếp trở mặt thành thù. Còn không bằng thừa dịp hiện tại tiến vào Bí cảnh, lấy đi bí mật của Bổ Thiên Tộc ẩn giấu bên trong, sau đó trực tiếp rời khỏi.

Dù sao Thuần Dương Cung cũng đối đãi hắn không tệ, mà Triệu Phong cũng lợi dụng Thuần Dương Cung tìm được mục tiêu của chính mình. Phương pháp này đơn giản trực tiếp nhất, cũng có thể tận lực tránh khỏi đối địch với mấy vị Thần Chủ của Thuần Dương Cung.

Chương 1487: Một chiêu đánh bay

Mắt thấy Triệu Phong đã xông vào Bí cảnh Hoàng Long, mà đám người của Thuần Dương Cung vẫn còn chưa biết đây là tình huống gì. Theo lý thuyết, người của Ảnh Lưu Phong tấn công tới, Triệu Phong hẳn là nên trợ giúp bọn chúng, cùng chống cự với kẻ thù bên ngoài trước. Đợi sau khi đẩy lùi địch nhân, Thuần Dương Cung cũng có thể tiếp tục mở Bí cảnh Hoàng Long ra cho Triệu Phong tiến vào a. Hiện tại Triệu Phong lại một mình bỏ chạy, ba người bọn chúng sợ rằng khó có thể đối phó với bốn gã Thần Chủ của Ảnh Lưu Phong.

Nhưng khiến cho đám người Thuần Dương Cung ngạc nhiên chính là, sau khi mấy vị Thần Chủ của Ảnh Lưu Phong xông vào nơi này, mãi vẫn luôn không có phát động tiến công, chỉ ngây người nhìn chằm chằm về phía Bí cảnh Hoàng Long mà thôi.

- Các ngươi đám ngu xuẩn này, không ngờ lại để cho người ngoài tiến vào Bí cảnh Hoàng Long!

Lão giả ngưu giác kia tức giận lớn tiếng mắng chửi. Trong lãnh địa của thế lực chính mình cất giấu bảo vật trân quý như thế, mà đám người Thuần Dương Cung chẳng những không hay biết chút nào, lại còn để cho người ngoài tiến vào trong đó.

- Lẽ nào trong này còn có bí mật gì?

Cung chủ Thuần Dương Cung phát hiện sự tình có kỳ hoặc, lập tức hỏi. Triệu Phong ngàn dặm xa xôi chạy tới nơi này, miệng nói là muốn điều tra một vài sự tình, cuối cùng lại chạy vào Bí cảnh Hoàng

Long. Mà hành động cùng với mấy lời nói vừa rồi của đám người Ảnh Lưu Phong cũng khiến cho hắn cảm thấy có chút không thích hợp.

- Ngu xuẩn! Trong Bí cảnh Hoàng Long của các ngươi có khả năng cất chứa bí mật, bảo vật của Bổ Thiên Tộc, chủng tộc bài danh thứ sáu trong Thái Cổ Vạn Tộc!

Lão giả ngưu giác không chút giấu diếm, trực tiếp nói thẳng ra. Mục đích thật sự bọn chúng tấn công Thuần Dương Cung chính là vì bảo vật của Bổ Thiên Tộc, tiêu diệt Thuần Dương Cung chỉ là thứ hai. Hiện tại đã có người tiến vào Bí cảnh Hoàng Long trước, bọn chúng phải nhanh chóng tiến vào. Cho nên lúc này cũng không phải là thời điểm liều chết với Thuần Dương Cung, một khi làm trễ nãi thời gian, để cho Triệu Phong chiếm được bảo vật của Bổ Thiên Tộc như vậy đã quá muộn rồi.

Mà muốn một lần nữa mở ra Bí cảnh Hoàng Long, tuyệt đối không thể thiếu lực lượng của Thuần Dương Cung. Bởi vậy, lão giả ngưu giác không chút e ngại, lập tức nói bí mật này cho đám người Thuần Dương Cung.

- Cái gì? Bảo vật của Bổ Thiên Tộc?

Toàn thân Cung chủ Thuần Dương Cung giống như bị sét đánh, đứng ngẩn ngơ tại chỗ. Thần sắc của hai gã Thần Chủ còn lại cũng có chút hoảng hốt. Bổ Thiên Tộc chính là chủng tộc thần thoại bài danh thứ sáu trong Thái Cổ Vạn Tộc. Chủng tộc này cụ bị lực lượng Hỗn Độn vô cùng cường đại, cơ hồ không bị bất kỳ lực lượng nào khắc chế. Bọn chúng như thế nào cũng không ngờ tới, trong một cái không gian Bí cảnh cấp thấp này lại cất giấu một bí mật cao cấp như vậy.

Nếu đổi lại là lúc bình thường, đám người Ảnh Lưu Phong nói như vậy, bọn chúng khẳng định là không tin. Nhưng hiện tại bốn gã Cổ Thần của Ảnh Lưu Phong đã công kích vào, chợt dừng tay không động thủ, lại thêm vừa rồi Triệu Phong mặc kệ tất cả tiến vào Bí cảnh Hoàng Long. Tổng hợp những đầu mối này lại, đám người Thuần Dương Cung không thể không tin.

Kỳ thật trước đây, đám Trưởng lão trong cung cũng từng nhiều lần nói qua với bọn chúng về chuyện tình của Bí cảnh Hoàng Long. Nói là khá nhiều thiên tài Chân Thần bỏ mạng trong đó, nhưng sau khi một vài Trưởng lão tiến vào điều tra vẫn như cũ không tra ra được nguyên nhân. Nhưng bọn chúng thân là Thần Chủ, cũng lười quản những chuyện nhỏ nhặt như thế này. Lúc trước bọn chúng còn cảm thấy đám Trưởng lão Cổ Thần trong cung quá mức vô dụng, một chút chuyện nhỏ như vậy cũng xử lý không xong. Nào ngờ trong Bí cảnh này lại có một bí mật lớn như vậy.

- Mau mau mở Bí cảnh ra một lần nữa a! Nếu để cho gã tiểu tử kia cướp đi bảo vật, ta xem Thuần Dương Cung các ngươi sẽ trở thành trò cười của toàn thể Thông Đài Vực a!

Lão giả ngưu giác lạnh giọng châm chọc nói.

Mấy gã Thần Chủ của Thuần Dương Cung liếc mắt nhìn đám người Ảnh Lưu Phong một cái. Tuy đám người Ảnh Lưu Phong báo cho bọn chúng chuyện này, nhưng Ảnh Lưu Phong dù sao cũng là đối thủ một mất một còn của bọn chúng, không thể không phòng. Cuối cùng, hai đại thế lực tạm thời đạt thành hiệp nghị, Ảnh Lưu Phong tạm thời không tấn công Thuần Dương Cung, nhưng Thuần Dương Cung phải mở ra Bí cảnh, để cho đám người Ảnh Lưu Phong cùng tiến vào trong đó.

- Các ngươi rời khỏi phạm vi của Thuần Dương Cung!

Lão giả ngưu giác ra lệnh một tiếng, để cho tất cả cường giả Cổ Thần của Ảnh Lưu Phong rút đi. Kế tiếp, bảy vị Thần Chủ của hai đại thế lực liên thủ lại, một lần nữa mở ra Bí cảnh Hoàng Long. Mỗi một lần mở ra Bí cảnh, lần mở ra tiếp theo cũng phải cần đợi một khoảng thời gian nhất định, tình huống giống như hiện tại vậy, trong vòng một ngày liên tục hai lần mở ra, độ khó thập phần to lớn. Bởi vậy, tất cả Thần Chủ của hai đại thế lực cũng phải tham gia vào quá trình này, mới có thể một lần nữa mở ra thông đạo Bí cảnh.

Sau khi mở ra thông đạo Bí cảnh, Cung chủ Thuần Dương Cung thu hai gã Thần Chủ còn lại vào trong Thần Quốc của mình. Mà lão giả ngưu giác cũng thu hai gã Thần Chủ của Ảnh Lưu Phong, cùng với Vân Nguyệt Thần Chủ vào trong Thần Quốc của mình, sau đó mới tiến vào thông đạo. Bởi vì sau khi tiến vào thông đạo Bí cảnh, mọi người sẽ bị truyền tống ngẫu nhiên đến các nơi khác nhau trong Bí cảnh, nếu dùng loại phương pháp này, như vậy sẽ có thể tránh được tình huống này.

- Triệu Vong, không ngờ ngươi lẫn vào Thuần Dương Cung là vì muốn cướp đoạt bảo vật của Thuần Dương Cung! Đã như vậy, lão phu cũng sẽ không khách khí với ngươi nữa!

Cung chủ Thuần Dương Cung tức giận hừ lạnh một tiếng, chui vào trong thông đạo.

o0o

Vừa tiến vào trong Bí cảnh Hoàng Long, Triệu Phong đã xuất hiện trên không trung một mảnh đầm lầy. Khoảnh khắc hắn vừa xuất hiện, trong đầm lầy phía dưới liền tản mát ra mấy cỗ khí tức Yêu thú Chân Thần Ngũ giai.

- Rống rống!

Trong đầm lầy đen ngòm đột nhiên chui ra mấy con Hắc Giáp Cự Ngạc, toàn thân tản ra độc vụ ám hắc sắc, gào thét một tiếng, phóng thẳng về phía Triệu Phong.

Thiên Hợp Ấn trên người Triệu Phong chợt nới lỏng vài phần, một cỗ khí tức cường đại bùng phát ra. Vừa cảm giác được cỗ khí tức này, đám Hắc Giáp Cự Ngạc nhất thời kêu ngao ngao một trận, chui thẳng trở về trong đầm lầy, toàn thân không ngừng run rẩy, cầu xin Triệu Phong tha mạng. Triệu Phong cũng lười đi quản đám Yêu thú cấp thấp này.

- Truyền thừa của Bổ Thiên Tộc hẳn là giấu trong không gian Bí cảnh này, nhưng đám người của Thuần Dương Cung vẫn luôn không phát hiện, liền chứng minh chỗ ẩn giấu kia thập phần bí ẩn!

Trong lòng Triệu Phong thầm suy đoán. Nhưng đối với loại sự tình tầm bảo này, hắn vẫn có một chút lòng tin.

Đầu tiên, hắn tản mát ra Thần thức cấp bậc Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, bắt đầu tìm tòi khắp nơi. Phiến không gian Bí cảnh này khá lớn, Thần thức của Triệu Phong vẫn không thể hoàn toàn bao trùm toàn bộ. Sau đó, Triệu Phong khẽ thôi động Tả Mâu, sử dụng năng lực thấu thị tiến hành quan sát.

Bá! Bá! Bá!

Thân hình Triệu Phong liên tục Thuấn di, tiến hành lùng sục theo kiểu trải thảm, cùng lúc sử dụng Thần thức và năng lực thấu thị của Tả Mâu. Nhưng cuối cùng vẫn không có kết quả gì.

- Xem ra, ta đã coi thường địa phương ẩn giấu bảo vật rồi a!

Sau khi tìm kiếm một vòng không gian Bí cảnh, Triệu Phong đành dừng lại. Bất quá, vẫn còn có một loại khả năng, đó chính là tin tức đã sai lầm, không gian Bí cảnh này căn bản không có gì kỳ lạ. Nhưng xác suất của loại khả năng này nhỏ vô cùng.

- Đúng rồi! Lực lượng Hỗn Độn!

Triệu Phong đột nhiên nhớ đến, trước đây lực lượng Hỗn Độn của hắn đã từng sinh ra một chút phản ứng. Lực lượng Hỗn Độn mà hắn ngưng luyện ra thập phần tiếp cận với lực lượng Hỗn Độn của Bổ Thiên Tộc, hoặc là có thể sử dụng cỗ lực lượng này để xác định địa điểm ẩn giấu bảo vật a.

Triệu Phong khẽ vươn tay ra, trên đó chậm rãi xuất hiện một đoàn lực lượng hôn ám hỗn loạn. Khoảnh khắc cỗ lực lượng này xuất hiện, lực lượng thiên địa phụ cận lập tức tụ lại, cuối cùng bị nó hấp thu đi. Đột nhiên, cỗ lực lượng Hỗn Độn này khẽ lóe lên một cái, xuất hiện một tia dị động nhàn nhạt. Đồng thời, Triệu Phong cũng cảm thụ được một cỗ lực lôi kéo mơ hồ.

- Ở phía đó!

Trong lòng Triệu Phong mừng rỡ, men theo phương hướng lôi kéo mà bay đi.

Không bao lâu sau, hắn đã đi tới một mảnh rừng núi rậm rạp. Tại một khu vực sơn lâm gần đó, chẳng biết tại sao tốc độ sinh trưởng của cây cối đột nhiên tăng mạnh, dùng tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy mà trưởng thành. Ngay cả mặt đất phụ cận cũng càng ngày càng dâng cao lên, rất nhanh đã hình thành một ngọn đồi nhỏ.

- Lực lượng Hỗn Độn, diễn hóa vạn vật!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên. Lực lượng Hỗn Độn có thể thôn phệ những lực lượng khác, cũng có thể diễn hóa thành những lực lượng thuộc tính khác. Tỉ mỉ quan sát, Triệu Phong phát hiện sâu bên trong lòng đất nơi này có một tia khe nứt cực nhỏ. Hắn nhớ rõ lúc trước khi hắn đi qua nơi này, cũng không hề có cái khe nứt này. Nhưng sau khi hắn phóng xuất ra lực lượng Hỗn Độn, rất có thể là đã dẫn tới lực lượng Hỗn Độn bên trong cộng minh, khiến cho khe nứt đột nhiên xuất hiện như vậy.

- Chính là ở bên dưới!

Sắc mặt Triệu Phong nhất thời vui vẻ, chuẩn bị phóng vào. Nhưng đột nhiên, thiên địa bắt đầu chấn động, một cỗ khí tức thâm hậu khổng lồ chợt hàng lâm nơi này.

Hưu!

Một đạo đao phong nguyệt quang hư vô mờ mịt dùng tốc độ cực nhanh, xuyên thấu qua hư không thiên địa, đánh thẳng về phía Triệu Phong. Thân hình Triệu Phong khẽ lướt ra, đã dễ dàng tránh thoát.

Oanh phanh!

Đạo đao phong nguyệt quang thật lớn kia cắt mặt đất ra một đầu khe rãnh sâu không thấy đáy.

- Ha ha… tiểu tử ngươi ngược lại cũng có chút bản lĩnh, không ngờ có thể tìm được địa điểm ẩn giấu bảo vật của Bổ Thiên Tộc!

Lão giả ngưu giác cười lớn một tiếng, cấp tốc phóng tới. Đồng hành cùng với hắn còn có ba gã Thần Chủ khác, thần sắc đồng dạng đều vô cùng kích động.

- Phong chủ, thực lực tiểu tử này phi phàm, trước đây cũng là do hắn quấy rầy chúng ta, mới khiến cho kế hoạch ám sát thất bại!

Trong đội ngũ, một lão giả chợt thấp giọng truyền âm. Lúc trước Triệu Phong mang đến cho bọn chúng sự áp bách cường đại, cho đến bây giờ ký ức vẫn còn rất mới mẻ.

- Hừ! Tiểu tử, thấy ngươi đã tìm ra địa phương ẩn giấu bảo vật của Bổ Thiên Tộc, chúng ta có thể tha cho ngươi một mạng! Hiện tại lập tức cút đi!

Lão giả ngưu giác hừ lạnh một tiếng. Hiện tại quan trọng nhất chính là nhanh chóng đạt được bảo vật. Hắn tin tưởng đội ngũ chính mình cường đại như vậy, Triệu Phong chắc chắn sẽ không lựa chọn mạnh mẽ đối kháng.

- Hiện tại ta cho các ngươi một cơ hội, lập tức rời khỏi! Bằng không, đừng trách ta không khách khí!

Ngữ khí Triệu Phong lạnh lẽo. Vốn dĩ hắn có thể thần không biết quỷ không hay đạt được mục đích, nhưng lại bị sự xuất hiện của đám người Ảnh Lưu Phong khiến cho cục diện rối loạn. Đồng dạng, mục tiêu của Triệu Phong cũng chỉ là bảo vật truyền thừa, nếu như đám người Ảnh Lưu Phong thức thời, chủ động thối lui, hắn cũng sẽ không truy cứu.

- Tiểu tử, ngươi đây là tự tìm đường chết!

Lão giả ngưu giác nhất thời giận dữ. Chỉ là một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, lại muốn bốn gã Thần Chủ bọn chúng cút đi, quả thật chính là thiên đại chê cười.

Ở một bên, sắc mặt Vân Nguyệt Thần Chủ u lãnh. Bàn tay nàng một lần nữa vung lên, một đạo đao phong nguyệt quang bắn thẳng ra. Với cự ly gần như vậy, Thần Chủ Nhất Trọng Thiên bình thường cũng không cách nào né tránh nổi, không chết cũng phải lột một lớp da.

Nhưng Triệu Phong cần gì né tránh? Trên Trường bào Thời Không đột nhiên phiêu phù ra một tầng ngân huy hư thực giao thoa, ngăn cản đạo đao phong nguyệt quang kia ở bên ngoài.

Oanh phanh!

Triệu Phong khẽ vận chuyển Thần lực Hỗn Nguyên, đánh ra một quyền, lập tức đánh nát bấy đạo đao phong nguyệt quang kia.

- Tiểu bối, dám mạnh miệng như vậy, đúng là cũng có một chút thực lực a!

Ánh mắt Vân Nguyệt Thần Chủ khẽ ngưng trọng. Giao thủ ngắn ngủi vừa rồi, nàng đã nhìn ra thực lực của Triệu Phong không tầm thường. Như vậy mới tương đối bình thường, nếu không Triệu Phong cũng sẽ không tự đại đến mức nói ra những lời như vậy.

- Giết!

Ba gã Thần Chủ của Ảnh Lưu Phong đồng thời bay ra, hóa thành một đạo quang mang ám ảnh, không ngừng lóe lên, chia ra ba phương hướng tiếp cận Triệu Phong. Tổ sư sáng lập Ảnh Lưu Phong là cường giả Ám Ảnh Tộc, bởi vậy đại bộ phận công pháp chiến kỹ trong Ảnh Lưu Phong cũng có quan hệ nhất định với Ám Ảnh Tộc.

- Tiểu bối, nhận lấy cái chết!

Trong tay lão giả ngưu giác xuất hiện một thanh câu liêm màu xám bạc, ở trong hư không phiếm động từng đạo hàn quang lẫm liệt.

- Hỗn Nguyên Thần Kiếm!

Trong tay Triệu Phong ba động ra một đạo Thần lực Hỗn Nguyên, trong nháy mắt đã ngưng tụ ra một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm, mạnh mẽ chém ra.

Oanh phanh!

Hai đạo lực lượng va chạm với nhau, phát ra thanh âm bạo tạc kinh thiên động địa. Khiến người ta không tưởng tượng nổi chính là, thân hình lão giả ngưu giác bị chấn cho không ngừng lăn tròn về phía sau.

- Làm sao có thể?

Sắc mặt lão giả ngưu giác chấn động, phun ra một ngụm tiên huyết. Hắn như thế nào cũng không ngờ tới, lần đầu giao phong với Triệu Phong, không ngờ hắn lại bị lực lượng áp đảo của đối phương đánh bay!

Nhìn thấy một màn này, ba gã Thần Chủ còn lại nhất thời sửng sốt. Hai gã Thần Chủ Ảnh Lưu Phong đang chuẩn bị tấn công kia, thân hình nhất thời ngừng trệ, không dám tiếp tục xông về phía trước nữa. Lão giả ngưu giác thân là Phong chủ Ảnh Lưu Phong, tu vi Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, không ngờ cũng bị Triệu Phong một chiêu đẩy lùi, bọn chúng tùy tiện đi qua, chẳng phải là tự tìm chết sao? Hiện tại, bọn chúng cảm thấy chính mình may mắn cỡ nào, lúc trước trong lúc truy sát Ngao Hồng Quang cũng không có liều chết với Triệu Phong, bằng không hậu quả thiết tưởng sẽ không chịu nổi.

Sắc mặt Vân Nguyệt Thần Chủ, cũng lãnh tĩnh trước giờ chưa từng có, gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Phong. Chỉ một chiêu đã đánh bay cường giả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, mà kẻ phát động bất quá chỉ là một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong! Hắn đến cùng là thần thánh phương nào?

Chương 1488: Ba tầng Thần đàn

Trong nháy mắt giao thủ, Triệu Phong đã một chiêu liền đẩy lùi Phong chủ Ảnh Lưu Phong, chấn nhiếp tất cả những Thần Chủ còn lại ở đây. Thần lực Hỗn Nguyên của Triệu Phong dung nhập vào Pháp tắc Thời Không cùng với rất nhiều lực lượng Áo nghĩa khác, đã đủ để đơn giản nghiền ép Thần lực của Thần Chủ Nhị Trọng Thiên bình thường rồi.

Sắc mặt Vân Nguyệt Thần Chủ, cũng lãnh tĩnh trước giờ chưa từng có, gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Phong. Chỉ một chiêu đã đánh bay cường giả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, mà kẻ phát động bất quá chỉ là một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong! Hắn đến cùng là thần thánh phương nào?

Trước đây, địa phương thân phận Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong bị vạch trần ra là Xích Tinh Vực nằm ở khu vực Đông Nam của Thần vực Man Hoang. Mà Thông Đài Vực lại nằm ở sát biên giới Tây bộ của Thần vực Man Hoang, khoảng cách giữa hai nơi cách nhau khá xa, rất nhiều người cũng chỉ từng nghe qua chuyện này, về phần tình huống cụ thể cũng không biết được rõ ràng.

- Thực lực kẻ này thật mạnh, tuyệt đối không thể để cho hắn đạt được bảo vật của Bổ Thiên Tộc!

Thần sắc Phong chủ Ảnh Lưu Phong căng thẳng. Bên kia, Vân Nguyệt Thần Chủ cũng có ý tưởng này. Tuy Triệu Phong chỉ cần một chiêu đã có thể đánh lui Phong chủ Ảnh Lưu Phong, nhưng lần đầu giao phong, Phong chủ Ảnh Lưu Phong cũng không có toàn lực ứng

phó, thậm chí có thể nói là có chút khinh địch. Hiện tại, mọi người đã thăm dò được thực lực của Triệu Phong, tự nhiên sẽ không bảo lưu thực lực, toàn lực liên thủ, tất nhiên vẫn có thể đẩy lùi được Triệu Phong.

Dần dần, ba gã Thần Chủ của Ảnh Lưu Phong đã tụ tập đến bên cạnh Vân Nguyệt Thần Chủ. Trong Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, Vân Nguyệt Thần Chủ thậm chí còn mạnh hơn Phong chủ Ảnh Lưu Phong một chút, chỉ bất quá bên phía Ảnh Lưu Phong có ba vị Thần Chủ, cho nên bọn chúng mới chiếm quyền chủ đạo.

- Còn chưa chịu đi?

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhướng lên. Xem ra sức mê hoặc của bảo vật Bổ Thiên Tộc quả thật quá lớn, chính mình đã hơi chút biểu lộ thực lực, vẫn không cách nào dọa lui được bọn chúng. Đã như vậy, liền cấp cho bọn chúng giáo huấn khắc sâu hơn một chút!

Hưu!

Thân hình Triệu Phong đột nhiên biến mất, trong hư không chỉ lưu lại một tầng không gian sóng gợn.

- Cẩn thận! Hắn chủ động tấn công!

Vân Nguyệt Thần Chủ lập tức quát lên. Trong lòng ba người khác cũng cực kỳ căng thẳng. Bên phía bọn chúng có tới bốn gã Thần Chủ, dưới tình huống như vậy, Triệu Phong vẫn như cũ không chút sợ hãi, thậm chí còn chủ động tiến công tới nữa.

- Huyễn Vân Trảm!

Vân Nguyệt Thần Chủ đứng thẳng phía trước, thanh trường đao lãnh

nguyệt trong tay tùy ý huy vũ. Thiên địa phảng phất như biến thành bóng đêm dưới ánh trăng mông lung, trong đó lại cất giấu vô số sát cơ lẫm liệt. Trên bầu trời đêm, vô số đạo đao nhận nguyệt nha hư huyễn xuyên tới xuyên lui.

- Chém!

Triệu Phong không nói hai lời, huy động Hỗn Nguyên Thần Kiếm, chém tan hết thảy mọi trở ngại trước mắt mình.

Hưu hưu hưu!

Ba gã Thần Chủ của Ảnh Lưu Phong thôi động Bí thuật, ở trong bầu trời đêm lập tức bắn ra vô số đạo quang ảnh hắc sắc, quấn quanh về phía Triệu Phong.

- Đây chính là Bí pháp Ảnh Sát Quyết của Ảnh Lưu Phong sao?

Ánh mắt Vân Nguyệt Thần Chủ khẽ lóe lên. Ảnh Sát Quyết của Ảnh Lưu Phong có thể thông qua tất cả bóng dáng, vật phẩm hắc ám… ngưng tụ ra các loại công kích kỳ lạ, giết người trong vô hình. Công kích Thần lực bình thường cùng đẳng cấp đều sẽ bị xuyên qua, không tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng đối với Ảnh Sát Quyết.

Hưu hưu!

Trong thiên địa mạnh mẽ dâng lên vô số gai nhọn hắc ảnh, từ bốn phương tám hướng vây công về phía Triệu Phong.

- Hỗn Thiên Hắc Động!

Triệu Phong điều động Thần lực Hỗn Nguyên, ngưng tụ ra một cái hắc động vặn vẹo. Công kích của một gã Thần Chủ, Triệu Phong có

thể ứng đối dễ dàng, nhưng bốn gã Thần Chủ liên thủ, uy lực công kích càng mạnh, lại thêm thủ đoạn công kích của Ảnh Lưu Phong có chút kỳ lạ, cho nên Triệu Phong nhanh chóng thi triển ra Bí kỹ phòng ngự.

Ông hô!

Thời điểm đám công kích kia hàng lâm tới, toàn bộ cũng đều bị vặn vẹo, chậm rãi tiêu tán, hấp thụ sạch sẽ.

- Bí kỹ phòng ngự thật mạnh! Không ngờ lại có thể chống lại lực lượng của Ảnh Sát Quyết!

Thần sắc Phong chủ Ảnh Lưu Phong hoảng sợ. Từ trước đến giờ, hắn chưa từng thấy qua loại lực lượng gì lại có thể khắc chế Ảnh Sát Quyết của bọn chúng tới trình độ như thế này. Hắn không biết là, Thần lực Hỗn Nguyên của Triệu Phong cơ hồ không bị bất kỳ lực lượng nào khắc chế, ngược lại đều có khắc chế nhất định với tất cả các loại lực lượng khác.

Toàn thân Triệu Phong ở trong Hỗn Thiên Hắc Động, dùng thế bẻ gãy nghiền nát, đánh nát tất cả công kích trên đường đi, bắn thẳng về phía trước.

- Tránh mau!

Vân Nguyệt Thần Chủ lập tức quát lên. Bốn người bọn chúng liên thủ, ngay cả phòng ngự của Triệu Phong cũng không phá nổi, như vậy còn đánh gì nữa? Nhưng luận tốc độ, cho dù là đám Thần Chủ Ảnh Lưu Phong sở trường ẩn độn cũng xa xa không bằng Triệu Phong.

- Chém!

Triệu Phong bổ một kiếm về phía một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên.

Thân thể gã Thần Chủ trung niên này tối đen như ảnh, cấp tốc lưu động, điểm này có chút cùng loại với huyết mạch Ám Ảnh Tộc mà Triệu Phong đã từng gặp qua. Loại Bí kỹ huyết mạch này có thể khiến cho thương tổn gặp phải giảm xuống rất nhiều.

Nhưng công kích Thần lực của Triệu Phong cường đại cỡ nào, với tu vi Thần Chủ Nhất Trọng Thiên của đối phương, căn bản là không thể giảm bớt được bao nhiêu. Dưới công kích cường đại cùng thuộc tính vặn vẹo, thôn phệ của Thần lực Hỗn Nguyên, khí tức sinh mệnh của gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên của Ảnh Lưu Phong này nhanh chóng biến mất, thân hình mạnh mẽ nghiền nát tiêu tán.

- Chạy!

Trong lòng Vân Nguyệt Thần Chủ cùng Phong chủ Ảnh Lưu Phong run lên một cái, lập tức xoay người phóng chạy. Nếu đổi lại là bọn chúng đối mặt với một kiếm kia của Triệu Phong, không chết cũng bị trọng thương.

Mà Triệu Phong cũng không tiếp tục đuổi theo, mục đích chủ yếu của hắn chính là đồ vật do Bổ Thiên Tộc lưu lại ở nơi này.

o0o

- Kẻ này sao lại cường hãn như vậy? Hiện tại chúng ta nên làm thế nào cho phải?

Gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên còn lại của Ảnh Lưu Phong, trong lòng vẫn còn sợ hãi, run rẩy nói.

- Thần lực của hắn quá mức cường đại! Hơn nữa cũng có sự khắc chế nhất định với Bí pháp của Ảnh Lưu Phong ta!

Phong chủ Ảnh Lưu Phong thập phần không cam lòng, nói.

- Thần lực của hắn có chút cùng loại với lực lượng Hỗn Độn của Bổ Thiên Tộc, lẽ nào kẻ này là truyền nhân của Bổ Thiên Tộc?

Trong lòng Vân Nguyệt Thần Chủ nảy ra một ý nghĩ kinh người.

- Rất có thể! Nếu không, người sao có thể biết được nơi này cất giấu bảo vật của Bổ Thiên Tộc? Như thế nào có thể nhanh như vậy tìm được địa điểm ẩn giấu bảo vật?

Sắc mặt Phong chủ Ảnh Lưu Phong khẽ biến, khẳng định nói. Theo suy đoán của bọn chúng, Triệu Phong đã bị ngộ nhận là hậu duệ của Bổ Thiên Tộc.

Đúng lúc này, từ phương xa chợt truyền tới ba đạo thanh âm phá không. Ba gã Thần Chủ của Thuần Dương Cung rất nhanh đã chạy tới, nhìn thấy đám người Ảnh Lưu Phong, thần sắc nhất thời trở nên ngưng đọng. Cung chủ Thuần Dương Cung nhớ rõ, thời điểm đám người Ảnh Lưu Phong đến đây, có tới bốn gã Thần Chủ, hiện tại như thế nào lại thiếu đi một người rồi? Cộng thêm sắc mặt đám người Ảnh Lưu Phong tựa hồ cũng không tốt lắm.

Sau khi hỏi cặn kẽ, đám Thần Chủ Ảnh Lưu Phong nói lại chuyện vừa rồi, còn có suy đoán của bọn chúng, ba gã Thần Chủ của Thuần Dương Cung đồng dạng cũng vô cùng khiếp sợ. Chẳng lẽ Triệu Phong thật sự là hậu nhân của Bổ Thiên Tộc sao?

- Lão gia hỏa, không bằng hai phe chúng ta liên thủ? Bằng không, sẽ

không thể nào là đối thủ của kẻ này!

Phong chủ Ảnh Lưu Phong nhìn về phía Cung chủ Thuần Dương Cung, ánh mắt sáng ngời nói. Sở dĩ hắn không giấu diếm, nói ra chuyện lúc trước, chính là vì hắn có ý nghĩ này.

- Thuần Dương Cung thật đúng là nhát gan sợ phiền phức! Đồ vật nhà mình sắp sửa bị người khác cầm đi rồi, lại còn sợ đầu sợ đuôi như vậy!

Gã Thần Chủ Ảnh Lưu Phong còn lại cũng thêm dầu vào lửa, nói.

- Được! Một lời đã định!

Cung chủ Thuần Dương Cung thoáng do dự một chút, cuối cùng cũng đáp ứng. Hắn thật sự không muốn cứ như vậy chắp tay tặng bảo vật Bổ Thiên Tộc cho người khác.

o0o

Khi đoàn người Thuần Dương Cung, Ảnh Lưu Phong chạy tới địa điểm lúc trước, bọn chúng phát hiện khe nứt không gian kia đã biến mất rồi. Đương nhiên, bằng vào lực lượng của sáu gã Thần Chủ bọn chúng, tự nhiên có thể dễ dàng oanh phá không gian.

- Chậm đã! Cứ để cho gã tiểu tử kia đi phía trước dò đường đi. Nếu hắn gặp phải bất trắc gì, bảo vật vẫn còn ở đó, chúng ta lại thu lấy cũng không trễ. Nếu như hắn chiếm được bảo vật, chúng ta mai phục ở nơi này, giết cho hắn trở tay không kịp!

Sắc mặt Phong chủ Ảnh Lưu Phong âm trầm, lộ ra thần sắc âm ngoan xảo trá. Đám Thần Chủ còn lại cũng gật đầu. Kế sách này của Phong chủ Ảnh Lưu Phong quả thật không tệ.

Vì vậy, sáu gã Thần Chủ liền chia nhau mai phục ở bên ngoài, do Phong chủ Ảnh Lưu Phong sở trường mai phục tập sát đích thân an bài bố trí.

o0o

Mà lúc này, Triệu Phong đã thông qua khe nứt không gian thật nhỏ lúc trước kia, tiến vào một phiến không gian thần bí khác, không biết đã bị chôn giấu bao nhiêu năm trời. Trong phiến không gian này một mảnh hôn ám, thỉnh thoảng lại có một tia lực lượng Hỗn Độn từ bên cạnh xẹt qua.

Những tia lực lượng Hỗn Độn này lúc mạnh mẽ lúc yếu, yếu nhất chỉ vừa mới đạt tới cấp bậc Thần Chủ, mà cực mạnh lại đạt tới Thần Chủ Tam Trọng Thiên Đỉnh phong, ngay cả Triệu Phong cũng không thể không né tránh. Cũng bởi vì cỗ lực lượng Hỗn Độn này, Thần thức của Triệu Phong không cách nào thuận lợi lan tỏa ra, chỉ có thể chậm rãi lục lọi.

- Xem ra, trước đây có lẽ lực lượng Hỗn Độn trong phiến không gian này tích lũy quá nhiều, mới từ trong khe hở phát tiết ra ngoài. Đám đệ tử Chân Thần bình thường của Thuần Dương Cung tham dự thí luyện trong này, căn bản không thể chống lại cỗ lực lượng này, chỉ có một con đường chết!

Trong lòng Triệu Phong thầm suy đoán. Lại thêm cỗ lực lượng này chỉ là tạm thời tiết lộ ra ngoài, bởi vậy đám cường giả Cổ Thần cũng không cách nào điều tra ra được cái gì.

Trong lúc tiến về phía trước, Triệu Phong phát hiện lực lượng trong cơ thể chính mình cũng không ngừng bị cướp đoạt đi. Hắn không khỏi thôi động Thần lực Hỗn Nguyên, thoáng chốc, cỗ lực lượng thôn

phệ đến từ những địa phương khác kia đã giảm xuống rất nhiều. Nhưng đồng thời, toàn thể phiến không gian hôn ám đột nhiên trở nên càng thêm hỗn loạn hơn, lực lượng Hỗn Độn trong đó biến thành vô cùng sinh động, liên tục đấu đá lung tung.

Mà tại một chỗ ở phương xa, đột nhiên lóe lên một tia quang mang dị sắc.

- Ở nơi đó!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên. Theo như cảm giác của Triệu Phong, vật phẩm mà hắn tìm kiếm hẳn là cũng ở ngay tại hướng đó.

Phiến không gian này tràn đầy lực lượng Hỗn Độn, ba động thập phần hỗn loạn, ngay cả năng lực thấu thị của Tả Mâu hắn cũng bị quấy rầy, trở ngại, không thể nào thấy rõ được. Triệu Phong vẫn như cũ duy trì cảnh giác, chậm rãi tiếp cận.

Càng đến gần, cỗ lực thôn phệ kia lại càng mạnh mẽ hơn, thậm chí ngay cả Triệu Phong cũng rất khó chống lại. Dần dần, một đạo hư ảnh kiến trúc hình tròn thật lớn đã xuất hiện trước mặt hắn. Đó là một tòa kiến trúc to đồ sộ, thần bí mà cổ lão.

Với kinh nghiệm của Triệu Phong, tự nhiên có thể nhìn ra được, đây không phải là tòa kiến trúc bình thường, mà là một tòa Thần đàn, hơn nữa còn là một tòa Thần đàn có ba tầng!

Ba tầng Thần đàn này mặc dù hơi có chút tổn hại, nhưng trên đó lại chạm khắc những đại đạo thiên địa thâm ảo, trong đó còn lưu chuyển một cỗ lực lượng Hỗn Độn khiến cho ngay cả Triệu Phong cũng phải kiêng kỵ.

- Thần đàn a!

Trong lòng Triệu Phong thoáng có chút thất vọng. Tuy rằng Thần đàn của Thần Chủ Tam Trọng Thiên cũng là bảo vật vô giá, nhưng trước mắt hắn cần nhất lại là công pháp.

Nhưng đúng lúc này, trên Thần đàn đột nhiên dâng lên một tầng thần huy hôn ám:

- Tiểu bối, không ngờ ngươi lại lộ ra thần sắc thất vọng! Ngươi xem thường lão phu sao?

Trong Thần đàn chợt truyền ra một đạo thanh âm già nua, có chút không vui.

Một màn này khiến cho Triệu Phong chấn kinh không nhẹ. Hắn suy đoán, tòa Thần đàn này đã ở trong đây ít nhất cũng hơn mười ức năm, thậm chí cả trăm ức năm đằng đẳng rồi, lại không ngờ trong đó vẫn còn tồn tại sống sót.

Trong tòa Thần đàn khổng lồ, một cỗ lực lượng Hỗn Độn mạnh mẽ ba động, hóa thành một con Cự thú uy vũ dữ tợn, hình dạng có chút cùng loại với Kỳ Lân.

- Rống!

Con Kỳ Lân hôn ám kia rít gào một tiếng, lực lượng Hỗn Độn bên trong toàn thể không gian cũng theo đó mà chấn động, bị nó chưởng khống.

- Tiểu bối, nếu ngươi không giải quyết được nó, ngươi cũng không có tư cách đạt được tất cả mọi thứ trong này, cũng không cần sống sót trở về nữa!

Trong Thần đàn một lần nữa truyền ra một câu nói.

Sắc mặt Triệu Phong thoáng trầm xuống, cũng không nói gì. Tòa Thần đàn kia có ba tầng, chứng minh kẻ có được nó ít nhất cũng có tu vi Thần Chủ Tam Trọng Thiên, thậm chí còn có thể là Thần Vương nữa. Tại địa bàn của người khác, đối mặt với tình huống này, Triệu Phong tạm thời vẫn dựa theo lời nói của đối phương mà làm. Mặt khác, biết đâu hắn có thể đạt được công pháp từ trong tay đối phương.

- Rống!

Con Kỳ Lân hôn ám kia rít gào một tiếng, thân hình phóng vọt lên, đánh thẳng về phía Triệu Phong. Nhất thời, lực lượng Hỗn Độn rợp trời rợp đất ùn ùn ập tới.

Con Kỳ Lân hôn ám này có được lực lượng Hỗn Độn thuần khiết khổng lồ, tu vi cao tới Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong. Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong bình thường ở trước mặt nó căn bản không hề có lực lượng chống lại, chỉ có nước bị đập chết.

Chương 1489: Vô Thượng Thần Điển

Con Kỳ Lân hôn ám này có được lực lượng Hỗn Độn thuần khiết khổng lồ, tu vi cao tới Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong. Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong bình thường ở trước mặt nó căn bản không hề có lực lượng chống lại, chỉ có nước bị đập chết.

Bởi vậy có thể thấy được, từ thời điểm Triệu Phong tiến vào nơi này, sinh linh không biết ẩn giấu bên trong tòa Thần đàn kia đã bắt đầu quan sát hắn. Đối phương suy đoán, với thực lực của Triệu Phong, nhiều lắm chỉ có thể chống lại Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong, bởi vậy liền ngưng tụ ra Yêu Thần có được lực lượng Hỗn Độn cấp bậc Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong.

- Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm!

Trong tay Triệu Phong ba động ra một cỗ Thần lực Hỗn Nguyên, ngưng tụ thành một thanh trường kiếm rộng rãi, trên đó lại dâng lên vô số tia điện Lôi kiếp. Đối mặt với một địch nhân như thế, Triệu Phong tuyệt đối sẽ không khinh suất.

- A! Lại còn có thể dung hợp với lực lượng Lôi kiếp?

Thanh âm trong tòa Thần đàn kia thoáng có một tia hứng thú. Thật ra, Triệu Phong không phải là huyết mạch Bổ Thiên Tộc lại có thể tu luyện Thần lực tới trình độ tiếp cận lực lượng Hỗn Độn như vậy, cũng đã khiến cho hắn có chút phải nhìn bằng con mắt khác rồi.

- Rống!

Con Kỳ Lân hôn ám kia rít gào một tiếng, phun ra một đạo quang đoàn vặn vẹo hôn ám. Tốc độ quang đoàn kia vô cùng nhanh chóng, bắn thẳng về phía Triệu Phong. Công kích này không có bao nhiêu kỹ xảo, chỉ là sử dụng lực lượng Hỗn Độn ngưng luyện, dùng tốc độ cao đánh ra. Nhưng bởi vì đặc tính của lực lượng Hỗn Độn, khiến cho lực đạo của công kích này cường đại, càng khó chống đỡ hơn một bậc.

Thân hình Triệu Phong khẽ lướt ra một cái, di chuyển cực nhanh bên trong không gian hỗn loạn. Tuy phiến không gian này tràn ngập lực lượng Hỗn Độn hỗn loạn, nhưng Triệu Phong thân khoác Trường bào Thời Không, trên đó còn có hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí nữa, cho nên mức độ bị ảnh hưởng cũng giảm xuống thật lớn. Vì thế, ở trong phiến không gian hỗn loạn này, Triệu Phong vẫn như cũ có thể duy trì di động tốc độ cực nhanh.

Oanh! Phanh! Oành!

Từng đám từng đám quang đoàn vặn vẹo hôn ám xuyên toa qua bên cạnh Triệu Phong, rơi xuống hư không thiên địa, dẫn phát nên trận trận nổ vang bạo tạc.

Đồng thời với việc tránh né công kích của Kỳ Lân hôn ám, Triệu Phong cũng tìm kiếm sơ hở của đối phương. Hắn cấp tốc tiếp cận con Kỳ Lân hôn ám, Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm trong tay chém thẳng xuống.

Phốc xuy!

Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm lưu lại một đạo vết thương trên lưng con Kỳ Lân hôn ám. Nhưng con Kỳ Lân hôn ám này không phải là sinh vật sống, chỉ là thủ đoạn do người khác thi triển ra. Chỉ thấy chỗ

miệng vết thương kia chợt ba động ra một cỗ lực lượng Hỗn Độn, chậm rãi chữa trị vết thương. Mà bản thân lực lượng Hỗn Độn cũng có lực chống cự cực lớn đối với lực lượng Lôi kiếp.

- Hừ!

Triệu Phong không thèm để ý, cấp tốc tìm kiếm cơ hội khác, tiến hành đả kích điên cuồng về phía Kỳ Lân hôn ám. Mặc dù con Kỳ Lân hôn ám kia có được lực lượng Hỗn Độn, nhưng cũng chỉ là một loại thủ đoạn công kích, không phải là sinh vật chân chính, thiếu khuyết linh trí. Cộng thêm ưu thế phương diện tốc độ của Triệu Phong, con Kỳ Lân hôn ám chỉ có thể bị động chịu đòn mà thôi. Dần dần, lực lượng Hỗn Độn trên người con Kỳ Lân hôn ám kia đã tiêu hao rất nhiều, tốc độ chữa trị vết thương trên người xa xa theo không kịp tốc độ phá hủy của Triệu Phong.

- Tiền bối, nếu như ta đã thắng rồi, có phải ngươi nên cấp cho vãn bối một chút phần thưởng gì đó hay không?

Triệu Phong có chút nhàn nhã mỉm cười nói. Lúc này con Kỳ Lân hôn ám kia này đã không đủ uy hiếp đối với hắn nữa. Nhưng trong Thần đàn chỉ truyền ra một trận tiếng cười, cũng không có trả lời câu hỏi của Triệu Phong.

Ngay lúc Triệu Phong chuẩn bị tiếp tục dò hỏi, đột nhiên trong Thần đàn chợt bay ra một cỗ lực lượng Hỗn Độn, dung nhập vào trong cơ thể con Kỳ Lân hôn ám kia. Toàn bộ những thương thế trên người con Kỳ Lân hôn ám kia nhất thời được chữa trị hoàn hảo, hình thể cũng tăng lớn thêm vài phần, tản mát ra một cỗ khí tức chấn động nhân tâm.

- Cái này…

Triệu Phong không khỏi hít sâu một hơi. Lúc này, sinh linh không biết trong Thần đàn kia đột nhiên chữa trị toàn bộ thương thế của Kỳ Lân hôn ám, đồng thời lại còn tăng mạnh thực lực của nó. Thậm chí, đối mặt với con Kỳ Lân hôn ám trước mặt này, khiến cho Triệu Phong có một loại ảo giác như đang đối mặt với Bắc Minh Huy vậy. Nhưng nhiều lắm cũng chỉ là Bắc Minh Huy khi chưa thôi động huyết mạch Bổ Thiên Tộc mà thôi.

- Lần này, ta sẽ triệt để giết chết ngươi!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ ngưng đọng, uy năng thanh Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm trong tay chợt tăng lên vài phần. Hắn thôi động Trường bào Thời Không, một cỗ lực lượng Pháp tắc Thời Không lan tràn ra, khiến cho tốc độ của Triệu Phong càng nhanh hơn vừa rồi.

- Hửm?

Trong ba tầng Thần đàn kia chợt truyền ra một tia thanh âm kinh dị. Thật ra, hắn tăng mạnh thực lực của Kỳ Lân hôn ám chỉ là muốn chấn nhiếp Triệu Phong mà thôi, chứng minh truyền thừa lưu tại nơi này vô cùng trân quý, không phải là thứ mà Triệu Phong có thể khinh thường. Hắn cho rằng vừa rồi đã là toàn bộ thực lực của Triệu Phong, lại không ngờ tới Triệu Phong vẫn còn bảo lưu thực lực.

Hư quang khẽ lóe lên, Triệu Phong đã tiếp cận Kỳ Lân hôn ám, ngưng tụ ra hai thanh Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm, nhất tề chém mạnh xuống.

Cùng lúc đó, con Kỳ Lân hôn ám kia cũng phát động tiến công mãnh liệt về phía Triệu Phong, liên tục phụt ra từng đám từng đám quang đoàn hỗn loạn. Với khoảng cách gần như vậy, đối mặt với mấy quang đoàn vặn vẹo hôn ám cấp tốc phóng tới kia, Triệu Phong căn bản không thể nào né tránh nổi.

Ông oanh!

Thần lực Hỗn Nguyên khẽ ba động, một cỗ lực lượng Lôi kiếp chợt phóng xuất ra, xung quanh thân thể Triệu Phong nhanh chóng hình thành nên một cái hắc động đen như mực, bề ngoài cũng phiếm động lôi văn tơ điện bạch tinh. Dựa vào lực phòng ngự cường hãn của Hỗn Thiên Lôi Động, Triệu Phong đón đỡ đại bộ phận công kích của Kỳ Lân hôn ám, hơn nữa còn thừa thắng xông lên. Triệu Phong thời khắc này đã công phòng nhất thể, còn có tốc độ cực cao nữa.

Oanh! Phanh! Oành!

Con Kỳ Lân hôn ám kia lại một lần nữa rơi vào thế yếu, bị Triệu Phong mạnh mẽ oanh kích. Nhưng ngay thời điểm Triệu Phong đánh đến lúc cao hứng, con Kỳ Lân do lực lượng Hỗn Độn ngưng tụ ra này đột nhiên tan vỡ tiêu tán. Cùng lúc đó, trong ba tầng Thần đàn cách đó không xa chợt lóe ra một đạo quang huy dị thải.

- Thực lực của ngươi rất mạnh! Trận chiến này, ngươi đã thắng rồi!

Trên đỉnh tòa Thần đàn, một đạo hư ảnh lão giả vĩ ngạn chậm rãi phiêu phù ra.

- Ý niệm tàn lưu?

Triệu Phong lập tức đoán ra lai lịch của tồn tại trước mặt.

Ý niệm tàn lưu chỉ là một đạo ý niệm trong đầu, nhiều lắm cũng chỉ bao hàm một bộ phận ký ức cùng học thức của chủ nhân khi còn sống, không cụ bị lực lượng cường đại cỡ nào. Vừa rồi, đạo tàn niệm này cũng chỉ là sử dụng Thần lực Hỗn Độn trong Thần đàn, thi triển ra một loại thủ đoạn nào đó. Thật ra, đây đã là cực hạn của đạo

ý niệm tàn lưu này. Nếu hắn tiếp tục so đấu hao tổn với Triệu Phong nữa, bản thân hắn cũng sẽ bị suy yếu, tổn hao. Mà nếu rời khỏi tòa Thần đàn này, đạo ý niệm tàn lưu này cũng không thể tồn tại tiếp nữa.

- Hừ! Chớ xem thường tàn niệm! Nếu lão phu nguyện ý, sẽ có thể dẫn nổ toàn bộ lực lượng trong tòa Thần đàn Thần Vương này, cùng ngươi đồng quy vu tận!

Tàn niệm Thần Vương hừ lạnh một tiếng, hắn căn bản không nhịn được chuyện bị Triệu Phong một lần nữa khinh thường.

Tâm thần Triệu Phong khẽ động, hóa ra chủ nhân của tòa Thần đàn này khi còn sống lại là cường giả Thần Vương. Đồng thời, hắn cũng không chút nghi ngờ, tàn niệm Thần Vương hoàn toàn có năng lực dẫn nổ toàn bộ lực lượng trong Thần đàn. Bất quá, đối phương đã chờ đợi ở chỗ này lâu như vậy, tự nhiên là đang đợi người thừa kế, sẽ không dễ dàng hủy diệt tất cả như vậy.

- Mặc dù ngươi không phải là tộc nhân Bổ Thiên Tộc, nhưng có thể tu luyện ra Thần lực tiếp cận lực lượng Hỗn Độn như vậy, cũng đã rất hiếm có, phù hợp yêu cầu truyền thừa!

Thấy Triệu Phong tựa hồ như đã bị chấn nhiếp, tàn niệm Thần Vương mới một lần nữa mở miệng nói.

- Mà thiên phú của ngươi, từ trong chiến đấu vừa rồi, lão phu cũng đã nhìn ra!

Hóa ra, đối chiến với Kỳ Lân hôn ám vừa rồi cũng là một hạng mục khảo hạch. Khảo hạch này đối với Triệu Phong chính là thập phần đơn giản, nhưng đối với những người khác, chỉ sợ là vô cùng gian nan rồi.

- Nói như vậy, vãn bối sẽ có thể kế thừa tất cả của tiền bối ngài sao?

Triệu Phong khẽ mỉm cười, hỏi. Hắn thật ra hy vọng, đạo tàn niệm Thần Vương này còn có một chút ấn tượng với công pháp của chủ nhân lúc sinh tiền.

- Điều này thật ra cũng không sai! Chỉ bất quá, trên người ngươi lại có khí tức của Diệt Thế Long Tộc…

Tàn niệm Thần Vương kia tỉ mỉ quan sát toàn thân Triệu Phong.

- Diệt Thế Long Tộc?

Thần sắc Triệu Phong khẽ ngẩn ra, chợt nhớ tới một chút ghi chép mà hắn đã từng xem qua. Tại Thời đại Thái Cổ, Bổ Thiên Tộc là người theo chủ nghĩa hòa bình, chủ trương ôn hòa, ưa thích đi du lịch các nơi trong Phạm Trụ, tu bổ các lỗ thủng không gian. Nhưng Diệt Thế Long Tộc lại là chủng tộc dùng hủy diệt mà sống, từ trong hủy diệt hấp thu lực lượng, ưa thích việc phá hư mọi thứ. Bởi vậy, giữa hai đại chủng tộc này có ân oán sâu đậm.

Tâm thần Triệu Phong thoáng căng thẳng. Hắn vẫn luôn ở cùng một chỗ với Diệt Thế Hắc Long, mà hiện tại Diệt Thế Hắc Long cũng đang ở trong không gian của Trường bào Thời Không. Lẽ nào chính mình lại sẽ bởi vì chuyện này mà bỏ lỡ truyền thừa sao? Tuy rằng hắn khát vọng công pháp hơn một chút, nhưng Thần đàn cấp bậc Thần Vương tuyệt đối là một bảo vật vô giá, đối với cường giả của Thánh địa cũng có sự dụ hoặc thật lớn.

Đúng lúc này, Tiểu tặc miêu ở trong không gian Trường bào Thời Không đột nhiên há rộng cái miệng mèo, không ngừng hút mạnh. Rất nhanh, khí tức của Diệt Thế Long Tộc trong Trường bào Thời Không

đã chậm rãi biến mất, mà cỗ khí tức này trên người Triệu Phong cũng từ từ yếu bớt một chút.

- Trước đây vãn bối từng chiến đấu một trận với cường giả Diệt Thế Long Tộc!

Thời điểm này, Triệu Phong chợt bổ sung một câu. Hắn quả thật cũng từng đối chiến với Bá Long Thần Chủ có được huyết mạch Diệt Thế Long Tộc.

- Ừm! Ngươi đã có thể tìm tới nơi này, mà các phương diện cũng phù hợp yêu cầu, ta cũng có thể hoàn thành tâm nguyện của chủ nhân, giao Vô Thượng Thần Điển cho ngươi!

Tàn niệm Thần Vương khẽ gật đầu, cũng không tiếp tục vướng mắc vấn đề này nữa. Hắn đã đợi ở đây thời gian dài như vậy, rốt cuộc đã đợi được Triệu Phong tới, đồng thời các phương diện thiên phú, thực lực của Triệu Phong cũng đều thập phần kinh diễm, với kinh nghiệm trong ký ức của hắn, gần như trước giờ chưa từng gặp qua kẻ nào ưu tú như vậy.

- Vô Thượng Thần Điển?

Triệu Phong khẽ sửng sốt, tựa hồ chỗ truyền thừa này cũng không tầm thường như hắn từng tưởng tượng a.

- Vô Thượng Thần Điển, là công pháp so với công pháp Thần cấp Đỉnh giai còn cao hơn một bậc! Công pháp Thần cấp Đỉnh giai cao cấp nhất, nhiều lắm cũng chỉ có thể tu luyện tới Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong mà thôi, còn Vô Thượng Thần Điển chính là công pháp có thể tu luyện tới cảnh giới Thần Vương Đỉnh phong!

Tàn niệm Thần Vương nhìn thấy bộ dáng không biết của Triệu

Phong, khẽ mỉm cười, tỉ mỉ giải thích.

- Lại là công pháp cao cấp như vậy?

Trong lòng Triệu Phong cả kinh, vô cùng mừng rỡ. Hắn cũng không biết rõ Vô Thượng Thần Điển, bởi vì Vô Thượng Thần Điển chính là một tồn tại cực kỳ đặc thù.

- Vô Thượng Thần Điển không thể trực tiếp truyền cho kẻ khác, cũng không thể dùng phương thức bình thường ghi chép ra. Cường giả Thần Vương bình thường cần phải trả ra một cái giá thật lớn, đem trọn vẹn Vô Thượng Thần Điển truyền thừa xuống, trực tiếp dung nhập vào trong linh hồn của người thừa kế!

Tàn niệm Thần Vương tiếp tục nói. Nói cách khác, muốn truyền thừa xuống Vô Thượng Thần Điển, như vậy gần như tương đương với vẫn lạc một gã Thần Vương. Ngoài ra, muốn có được nội dung của Vô Thượng Thần Điển, cũng chỉ có thể do Thần Vương đích thân thể hiện ra nội dung công pháp, để cho các Thần Chủ kế thừa tham quan học tập lĩnh ngộ. Còn có thể lĩnh ngộ được bao nhiêu, toàn dựa vào tạo hóa của kẻ kế thừa.

- Thì ra là vậy!

Lúc này Triệu Phong mới lý giải được sự trân quý của công pháp Thần Chủ Tam Trọng Thiên. Thảo nào lúc trước Hộ pháp của Thiên Cơ Tộc cũng không đáp ứng yêu cầu công pháp tu luyện của Triệu Phong.

- Haizzz… chủ nhân khi còn sống, chính là một vị Thần Vương có hy vọng đạt được xưng hào Chúa Tể a…

Tàn niệm Thần Vương cảm thán một câu. Đã tìm được người thừa

kế, sứ mạng của hắn cũng đã hoàn thành.

- Chúa Tể sao?

Tâm thần Triệu Phong khẽ chấn động. Xem ra chính mình vẫn còn đánh giá thấp chủ nhân trước đây của tòa Thần đàn này. Chỉ những Thần Chủ Tam Trọng Thiên viên mãn mới có thể xưng là cường giả Thần Vương. Nhưng con đường võ đạo vĩnh viễn không có điểm cuối, tràn ngập những biến số. Vẫn luôn có một vài người mà lực lượng có thể không ngừng trở nên cường đại hơn, vượt qua đẳng cấp Thần Vương này. Lúc đó, bọn họ sẽ được mọi người tặng cho xưng hào Chúa Tể, trở thành một trong những cường giả mạnh nhất trong Thần vực Man Hoang.

Muốn trở thành Thần Vương Chúa Tể, có hai con đường. Con đường thứ nhất là có một kiện Tổ khí hoàn chỉnh. Tổ khí hoàn chỉnh ẩn chứa lực lượng Bản Nguyên trong Phạm Trụ, sau khi đem lực lượng Bản Nguyên dung hợp với lực lượng của bản thân, thực lực sẽ đạt tới một tầng cấp khác, sẽ có thể trở thành Thần Vương Chúa Tể. Con đường thứ hai, chính là đem hai loại Pháp tắc viên mãn dung hợp hoàn mỹ với nhau, tạo thành một loại lực lượng càng cường đại hơn. Nhưng muốn lĩnh ngộ một loại Pháp tắc đến cảnh giới viên mãn cũng đã vô cùng khó khăn, càng không nói tới lĩnh ngộ hai loại Pháp tắc tới viên mãn, lại còn phải đem hai loại Pháp tắc đó dung hợp lại với nhau nữa.

- Chỉ cần có thể đạt được Vô Thượng Thần Điển, ta nhất định sẽ không cô phụ tâm nguyện của chủ nhân ngươi, bước lên con đường Chúa Tể!

Thần sắc Triệu Phong bình thản, nhưng ngữ khí vô cùng tự tin.

Chương 1490: Hỗn Độn Thần Điển

- Chỉ cần có thể đạt được Vô Thượng Thần Điển, ta nhất định sẽ không cô phụ tâm nguyện của chủ nhân ngươi, bước lên con đường Chúa Tể!

Thần sắc Triệu Phong bình thản, nhưng ngữ khí vô cùng tự tin.

- Tiểu tử, ngươi không khỏi quá mức tự tin rồi a!

Tàn niệm Thần Vương không khỏi cười nhạt một tiếng. Từ xưa đến nay, hắn chưa từng nghe nói qua một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên nào lại dám mạnh miệng nói chính mình nhất định có thể trở thành là Thần Vương Chúa Tể cả. Cho dù là kẻ có thiên phú cực giai trong Thần Chủ Nhị Trọng Thiên cũng không dám nói những lời như vậy.

Nhưng lời nói của tàn niệm Thần Vương cũng không hoàn toàn phủ định lời nói của Triệu Phong. Hắn chỉ là tàn niệm Thần Vương, ánh mắt có khả năng không quá chính xác, nhìn thấy sự vật cũng không nhiều lắm. Nhưng hắn có cảm giác, trên người gã thanh niên trước mặt này có những chỗ cực kỳ bất phàm.

- Trước khi giao Vô Thượng Thần Điển cho ngươi, ta giúp ngươi bảo tồn lực lượng Hỗn Độn trong tòa Thần đàn này vào trong cơ thể ngươi trước a!

Tàn niệm Thần Vương quay trở lại chính đề. Truyền thừa Vô Thượng Thần Điển, kỳ thật chính là bản thân hắn cùng với Thần đàn này, một khi Triệu Phong thu được Vô Thượng Thần Điển, hắn cũng

sẽ hoàn toàn biến mất. Cho nên trước lúc đó, hắn phải làm xong những chuyện khác trước đã. Tuy ba tầng Thần đàn này đã có chút tổn hại, nhưng trong đó vẫn còn lưu lại lực lượng Hỗn Độn cấp bậc Thần Vương, vẫn như cũ trân quý đến cực điểm.

- Lực lượng Hỗn Độn cấp Thần Vương?

Trong lòng Triệu Phong khẽ động. Tuy vị Thần Vương này đã vẫn lạc rất lâu rồi, số lượng cùng chất lượng của cỗ lực lượng Hỗn Độn này đã thua xa khi hắn còn sống, nhưng nó dù sao cũng là lực lượng cấp bậc Thần Vương. Ngày sau khi Triệu Phong đạt tới Thần Chủ Tam Trọng Thiên, thậm chí có thể trực tiếp hấp thu cảm ngộ cỗ lực lượng này, gia tăng thật lớn khả năng tấn chức Thần Vương.

- Làm phiền tiền bối rồi!

Ngữ khí Triệu Phong cảm kích nói.

Thời gian kế tiếp, tàn niệm Thần Vương đích thân trợ giúp Triệu Phong, bảo tồn cỗ lực lượng Hỗn Độn lưu lại không nhiều lắm trong Thần đàn vào bên cạnh Thần đàn trong cơ thể hắn.

- Trong lúc ngươi tu luyện Vô Thượng Thần Điển, cũng có thể cảm ngộ cỗ Thần lực Hỗn Độn này, gia tăng lên tốc độ đề thăng tu vi!

Tàn niệm Thần Vương lại nhắc nhở một câu. Thần lực Hỗn Độn cấp bậc Thần Vương vô cùng cao cấp, trong đó còn có ý cảnh cảm ngộ do Thần Vương lưu lại. Thậm chí thời điểm tu vi khó có thể tiến bộ cũng có thể trực tiếp hấp thu một chút, dùng để phá tan bình cảnh.

- Nếu ngươi thật sự có thể đạt tới cảnh giới Chúa Tể, có thể báo thù giúp chủ nhân của ta, giết chết một người!

Lúc này, trong mắt tàn niệm Thần Vương chợt lộ ra một cỗ oán niệm phẫn hận.

- Ta sẽ cố hết sức!

Triệu Phong cũng không dám cam đoan. Dù sao, đã có thể trở thành Thần Vương, làm sao lại đơn giản vẫn lạc được? Địch nhân của gã Thần Vương này tất nhiên cũng không tầm thường.

Thủ chưởng tàn niệm Thần Vương khẽ vung lên, vẽ ra một màn hình quang ảnh hôn ám, trên đó xuất hiện hình ảnh một lão giả lưng còng.

- Hộ pháp của Thiên Cơ Tộc!

Trong lòng Triệu Phong khẽ chấn động. Không ngờ cái chết của vị Thần Vương này lại có quan hệ với Thiên Cơ Tộc! Thảo nào từ sau khi tiến vào nơi này, Tiểu tặc miêu cũng không ló đầu ra lần nào. Nếu để cho tàn niệm Thần Vương nhìn thấy Thiên Cơ Miêu, hắn còn giao truyền thừa cho Triệu Phong mới là lạ. Nói không chừng lúc đó hắn còn lập tức dẫn động toàn bộ lực lượng Hỗn Độn còn lại, đồng quy vu tận với Triệu Phong nữa.

Đồng thời, Triệu Phong cũng có sự ước đoán nhất định đối với thực lực của vị Hộ pháp này. Trong Thiên Cơ Tộc, địa vị có thể bao trùm trên Thiên Thần Sứ, thực lực làm sao lại yếu được? Đương nhiên, lúc trước Triệu Phong nhìn thấy chỉ sợ cũng không phải là toàn cảnh của Thiên Cơ Tộc. Nói chung, không thể coi thường cái chủng tộc này được.

- Năm xưa, tuy chủ nhân không phải bị kẻ này trực tiếp giết chết, nhưng hắn lại có quan hệ lớn nhất!

Tàn niệm Thần Vương thoáng hồi ức trong chốc lát, cuối cùng mới

lên tiếng. Dù sao hắn cũng chỉ là tàn niệm, lại trải qua thời gian quá lâu, những sự tình hắn còn nhớ thật sự cũng không nhiều lắm.

Thêm một lúc sau, toàn bộ cỗ lực lượng Hỗn Độn trong Thần đàn kia đã bị phong cấm bên cạnh Thần đàn trong cơ thể Triệu Phong. Kế tiếp mới là một màn chính.

- Tiểu bối, tiếp nhận Vô Thượng Thần Điển của Hỗn Linh Thần Vương a!

Ánh mắt tàn niệm Thần Vương nhìn chăm chú trên người Triệu Phong. Đến lúc này, nhiệm vụ của hắn cũng đã chấm dứt. Hỗn Linh Thần Vương chính là chủ nhân của hắn. Tàn niệm Thần Vương đột nhiên dung nhập vào trong ba tầng Thần đàn phía dưới. Sau đó, toàn thể tòa Thần đàn liền hóa thành vô số quang điểm lóe lên ám mang dị sắc, nhất tề bay thẳng về phía Triệu Phong.

Triệu Phong đứng thẳng tại chỗ, không chút nhúc nhích, tỉ mỉ cảm nhận hết thảy một màn này. Dần dần, trong đầu của hắn chợt xuất hiện rất nhiều những tin tức cảm ngộ, đồng thời càng lúc càng nhiều hơn, khiến cho Triệu Phong cũng không kịp xem hết.

- Hửm? Cỗ khí tức này…

Trong Thần đàn, tàn niệm Thần Vương khẽ kinh dị kêu lên một tiếng. Trong lúc đem Vô Thượng Thần Điển truyền thừa cho Triệu Phong, hắn cũng có thể cảm nhận được tình huống trong linh hồn Triệu Phong. Lôi Hồn Thể của Triệu Phong ở trong mắt hắn cũng không tính là cái gì đặc sắc, nhưng quan trọng chính là Thần Mâu thứ chín kia. Thời điểm đang lạc ấn Vô Thượng Thần Điển vào linh hồn Triệu Phong, tàn niệm Thần Vương chợt phát hiện vị trí Tả Mâu của Triệu Phong chính là vùng cấm duy nhất hắn không thể tra xét.

- Khí tức của Thần Mâu! Là Thần Mâu thứ chín sao?

Chủ nhân của tàn niệm thân là cường giả Thần Vương Đỉnh phong, cũng đã từng gặp qua Thần Mâu Chúa Tể, tương đối quen thuộc với cỗ khí tức lực lượng này.

- Xem ra, ta quả thật đã đánh giá thấp ngươi! Cho dù không có Vô Thượng Thần Điển, ngươi chung quy cũng có thể trở thành Thần Vương Chúa Tể!

Tàn niệm Thần Vương nhất thời hiểu ra, khẽ mỉm cười một tiếng.

Hiện tại, đại bộ phận ý niệm của Triệu Phong đều đặt trên Vô Thượng Thần Điển. Trong đầu hắn không ngừng hiện lên vô số tin tức cảm ngộ vô cùng cao thâm. Đồng thời Triệu Phong phát hiện, cỗ tin tức này phảng phất như đã hòa làm một thể, khắc thật sâu trên linh hồn của hắn. Nói cách khác, nếu Triệu Phong muốn truyền cỗ tin tức này cho những người khác, như vậy toàn bộ linh hồn hắn cũng sẽ bị thương tổn nghiêm trọng.

- Thảo nào Vô Thượng Thần Điển không thể dùng phương thức bình thường truyền lại cho người khác!

Lúc này, Triệu Phong đã tràn đầy thể ngộ đối với Vô Thượng Thần Điển.

Dần dần, tòa Thần đàn trong không gian hỗn loạn từng chút từng chút một biến mất, mà tin tức trong đầu Triệu Phong cũng càng ngày càng hoàn chỉnh hơn. Mãi đến một thời khắc nào đó, ba tầng Thần đàn cùng với tàn niệm Thần Vương cũng triệt để biến mất.

- Hỗn Độn Thần Điển?

Lúc này, Vô Thượng Thần Điển trong đầu Triệu Phong đã hoàn chỉnh rõ ràng. Trong Hỗn Độn Thần Điển ghi lại phương pháp tu luyện từ Thần Chủ Nhất Trọng Thiên đến cấp bậc Thần Vương Đỉnh phong. Tu luyện sơ thành sẽ có thể cấp tốc ngưng tụ ra lực lượng Hỗn Độn. Đương nhiên, lúc này chỉ có thể tính là hình thức ban đầu của lực lượng Hỗn Độn. Trong quá trình tu luyện kế tiếp, lực lượng Hỗn Độn sẽ không ngừng lột xác trên phương diện chất lượng cùng độ tinh thuần.

Lực lượng Hỗn Độn vừa có thể diễn hóa vạn vật, cũng có thể khắc chế vạn vật, chính là một loại lực lượng cực mạnh trong thiên địa. Căn cứ theo thuyết pháp của Hỗn Linh Thần Vương, nếu như tu luyện công pháp này tới viên mãn, cùng diễn hóa đến mức tận cùng, thậm chí sẽ có thể dựng dục ra một tia Hỗn Độn Chi Nguyên. Lúc này, Triệu Phong vẫn không thể lý giải được sự khác nhau giữa lực lượng Hỗn Độn cùng Hỗn Độn Chi Nguyên. Có lẽ đây chính là sự chênh lệch về cấp bậc cảnh giới, đợi sau khi hắn tu luyện tới cấp bậc kia, tự nhiên sẽ có thể minh bạch.

Ngoại trừ phương pháp tu luyện lực lượng Hỗn Độn ra, trong Hỗn Độn Thần Điển còn có rất nhiều Bí pháp chiến kỹ liên quan tới Bổ Thiên Tộc, uy lực cực cao, khó có thể tưởng tượng. Không nói hai lời, Triệu Phong lập tức khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tham tu nhập môn.

Bởi vì muốn tạo cơ sở vững chắc, Triệu Phong lựa chọn bắt đầu tu luyện lại từ bộ phận Thần Chủ Nhất Trọng Thiên. Bước đầu tiên, Triệu Phong sử dụng một tia lực lượng Hỗn Độn trước đây hắn đã dựng dục ra, tiến hành luyện hóa nó. Không bao lâu, cỗ lực lượng Hỗn Độn này đã thành công dung luyện vào trong Thần lực của Triệu Phong. Lúc này, Triệu Phong không cần vận chuyển Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết, trong Thần lực cũng đã cụ bị một tia thuộc tính lực lượng Hỗn Độn. Kế tiếp, chỉ cần đem Thần lực của chính mình

hoàn toàn chuyển hóa thành lực lượng Hỗn Độn là được.

Trong Trường bào Thời Không, Triệu Phong tu luyện suốt năm năm đằng đẳng, mà ngoại giới chỉ mới trôi qua gần mười ngày mà thôi.

- Thần lực chuyển hóa thành lực lượng Hỗn Độn, đã đạt tới gần tám phần rồi!

Triệu Phong mở mắt ra.

Quá trình tu luyện này, tu vi của Triệu Phong cũng không tăng lên bao nhiêu. Dù sao Thần lực Hỗn Nguyên của hắn trước đây cũng đã cực kỳ cường đại, hiện tại hắn đem Thần lực chuyển hóa thành Thần lực Hỗn Độn, lực lượng của Thần lực Hỗn Nguyên không thể điệp gia với nó, tương đương là đã bỏ đi rồi. Nhưng khi Thần lực của Triệu Phong hoàn toàn chuyển hóa thành lực lượng Hỗn Độn, như vậy uy năng tuyệt đối sẽ mạnh hơn Thần lực Hỗn Nguyên trước đây rất nhiều lần. Hơn nữa tiến cảnh tương lai cũng hoàn toàn viễn siêu Thần lực Hỗn Nguyên.

Hiện tại, mức độ chuyển hóa lực lượng Hỗn Độn đã đạt tới tám phần, quá trình chuyển hóa kế tiếp so với trước đây đã khó khăn hơn khá nhiều, bởi vậy Triệu Phong tạm thời kết thúc bế quan.

Phiến không gian hỗn loạn này trước đây là do lực lượng của Thần đàn Thần Vương chống đỡ, hiện tại Thần đàn cùng Thần lực Hỗn Độn đều đã biến mất, phiến không gian này cũng trở thành cực kỳ không ổn định, sẽ không tồn tại thêm bao lâu nữa.

o0o

Trong Bí cảnh Hoàng Long, tại một nơi nào đó giữa rừng rậm, mấy gã Thần Chủ đang ẩn nấp ở nơi này. Bên phía Ảnh Lưu Phong đã

tổn thất một gã Thần Chủ, hiện tại song phương mỗi bên đều có ba gã Thần Chủ.

Sáu gã Thần Chủ này ẩn nấp mười phần chuyên nghiệp, không ít kỳ trân Dị thú cấp bậc Chân Thần liên tục đi dạo ở phụ cận cũng không hề phát hiện ra.

- Tiểu tử kia như thế nào còn chưa chịu ra, có phải đã chết ở trong đó rồi không?

Cung chủ Thuần Dương Cung truyền âm giao lưu với Phong chủ Ảnh Lưu Phong. Triệu Phong đã tiến vào phiến không gian bí ẩn kia hơn mười ngày rồi, vẫn chưa đi ra.

- Đợi thêm năm ngày nữa, nếu tiểu tử kia vẫn chưa đi ra, chúng ta liền tiến vào, điều tra đến cùng!

Sắc mặt Phong chủ Ảnh Lưu Phong thoáng trầm xuống. Kỳ thật, hắn càng hy vọng Triệu Phong có thể mang theo bảo vật đi ra. Nếu như Triệu Phong đã chết ở bên trong, chẳng phải chứng minh bên trong thập phần nguy hiểm sao? Sáu người bọn chúng liên thủ, sợ rằng cũng rất khó đạt được bảo vật trong đó.

Ông!

Nhưng đúng lúc này, sâu bên trong lòng đất chợt hiện lên một tia không gian ba động cường liệt. Sáu gã Thần Chủ lập tức toàn lực ẩn giấu, thu liễm khí tức, nhưng trong lòng bọn chúng lại vô cùng kích động, đã sắp không nhịn được.

Một đạo hỗn độn loạn lưu lóe lên, một đạo thân ảnh ngân sắc từ trong nhảy ra.

- Thần Chủ của hai đại thế lực Ngũ tinh ở chỗ này nghênh tiếp, khiến cho Triệu mỗ cảm thấy vinh hạnh sâu sắc a!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ đảo qua, cười cảm thán một câu.

- Không ngờ hắn có thể nhận ra!

Cung chủ Thuần Dương Cung có chút kinh ngạc.

- Mặc kệ chuyện này, cứ động thủ theo kế hoạch!

Phong chủ Ảnh Lưu Phong truyền âm cho tất cả các vị Thần Chủ.

- Ám Ảnh Giảo Sát Trận!

Vô số bóng đen trên mặt đất khẽ giãy dụa, vô số đạo quang thứ hắc sắc chợt ngưng kết thành trận thế đặc thù, trong nháy mắt đã co rút lại, quấn quanh về phía Triệu Phong.

Đồng thời trên không trung, ba gã Thần Chủ của Thuần Dương Cung chợt hiện thân. Trên người ba gã Thần Chủ dâng trào lên diễm quang đạm hồng sắc vô cùng nóng bỏng, trực tiếp nhuộm đỏ cả một mảnh thiên địa.

- Thuần Dương Chưởng!

Ba gã Thần Chủ thi triển Bí kỹ của Thuần Dương Cung, ngưng tụ ra ba đạo cự chưởng hỏa quang di thiên, nghiền ép thẳng xuống. Dưới cỗ uy áp này, toàn thể sơn lâm trong nháy mắt bốc hơi sạch sẽ, mặt đất trụi lủi, chỉ còn lại một mình Triệu Phong ở đó.

Đồng thời trong không gian hai bên, Phong chủ Ảnh Lưu Phong cùng Vân Nguyệt Thần Chủ cũng nhất tề hiện thân.

- Huyễn Thiên Yên Vân Trảm!

Trường đao lãnh nguyệt trong tay Vân Nguyệt Thần Chủ chém ra một mảnh yên vụ mông lung, trong đó ẩn chứa vô số quang trảm huyễn nguyệt, gào thét lao tới, khiến cho người ta khó có thể né tránh. Mà bên kia, Phong chủ Ảnh Lưu Phong cũng ngưng tụ ra một kích tuyệt sát. Thanh câu liêm màu xám bạc trong tay hắn chém ra năm đạo bụi gai hắc ám, đâm thẳng về phía Triệu Phong.

Trong lúc nhất thời, kế hoạch mai phục tập sát do sáu gã Thần Chủ tỉ mỉ bày ra đã mạnh mẽ triển khai. Toàn thể thiên địa không ngừng chấn động, bốn phương tám hướng tràn ngập sát cơ khôn cùng, đánh thẳng về phía Triệu Phong. Đổi lại là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên bình thường hẳn cũng phải chết không thể nghi ngờ. Cho dù là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong, không chết cũng phải trọng thương.

- Mấy lần tha mạng chó các ngươi, nhưng lại hết lần này tới lần khác không biết sống chết! Đúng là tự tìm đường chết mà!

Nhưng đối mặt với những công kích khủng bố này, Triệu Phong vẫn như cũ tương đối lãnh đạm, trên mặt lộ ra một tia thần sắc phiền chán.

Chương 1491: Tùy ý giết chết

Toàn thể thiên địa không ngừng chấn động, bốn phương tám hướng tràn ngập sát cơ khôn cùng, đánh thẳng về phía Triệu Phong.

- Mấy lần tha mạng chó các ngươi, nhưng lại hết lần này tới lần khác không biết sống chết! Đúng là tự tìm đường chết mà!

Nhưng đối mặt với những công kích khủng bố này, Triệu Phong vẫn như cũ tương đối lãnh đạm, trên mặt lộ ra một tia thần sắc phiền chán.

- Hỗn Độn Lôi Động!

Triệu Phong thôi động lực lượng Hỗn Độn, lực lượng Lôi kiếp, tạo thành một cái hắc động lôi điện đen như mực xung quanh toàn thân. Phẩm chất, thuộc tính thôn phệ của lực lượng Hỗn Độn so với Thần lực Hỗn Nguyên còn cường đại hơn một bậc, bởi vậy khi dùng làm thủ đoạn phòng ngự, năng lực phòng ngự cũng đề thăng lên rất lớn.

Công kích rợp trời rợp đất oanh áp thẳng tới. Thân ở bên trong Hỗn Độn Lôi Động, Triệu Phong có thể cảm thụ được công kích Thần lực cường đại ở bốn phương tám hướng. Nhưng hắn có lòng tin tuyệt đối với Bí kỹ phòng ngự của chính mình.

Bụi mù chậm rãi tản đi, trung tâm bạo tạc hỗn loạn chợt xuất hiện một lôi động đen như mực, bề mặt có vô số những chỗ tổn hại thật nhỏ. Thông qua những lỗ hổng tổn hại này, đám Thần Chủ của Thuần Dương Cung, Ảnh Lưu Phong có thể nhìn thấy Triệu Phong ở bên trong, không có một chút thương tổn nào cả.

- Làm sao có thể? Công kích như vậy cũng không thương tổn được hắn?

Phong chủ Ảnh Lưu Phong vô cùng kinh hãi. Lần này chính là tập hợp một kích tuyệt cường của sáu gã Thần Chủ, trong đó kể cả ba gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, nhưng vẫn như cũ không thể gây tổn thương nổi Triệu Phong.

- Đây là Bí kỹ phòng ngự bảo mệnh của tiểu tử kia, hẳn cũng không có khả năng liên tục thi triển a!

Vân Nguyệt Thần Chủ suy đoán nói. Hết thảy những chuyện này có chút vượt quá lẽ thường, cho nên nàng chỉ có thể lý giải như vậy, xem Hỗn Thiên Hắc Động như là thủ đoạn bảo mệnh của Triệu Phong, không thể liên tục thi triển, có lẽ ngược lại còn có tác dụng phụ gì đó nữa.

- Triệu Vong, không ngờ ngươi lẻn vào Thuần Dương Cung là vì muốn cướp đoạt đồ vật của Thuần Dương Cung ta!

Lúc này, Cung chủ Thuần Dương Cung chợt đại nghĩa lẫm nhiên quát lớn.

- Đây là truyền thừa do Bổ Thiên Tộc lưu lại, có quan hệ gì với Thuần Dương Cung các ngươi? Ở đâu ra chuyện ta cướp đoạt đồ vật của các ngươi?

Triệu Phong cười lạnh một tiếng. Trừ phi vị cường giả Thần Vương lưu lại truyền thừa kia có quan hệ gì đó với Thuần Dương Cung. Nhưng Bổ Thiên Tộc là chủng tộc bài danh thứ sáu trong Thái Cổ Vạn Tộc, mà cường giả Thần Vương của Bổ Thiên Tộc rất rõ ràng là không có bất cứ quan hệ gì với Thuần Dương Cung.

Trong lòng Phong chủ Ảnh Lưu Phong cũng cười nhạt một tiếng. Không ngờ Cung chủ Thuần Dương Cung này lại thật sự xem bảo vật của Bổ Thiên Tộc là đồ vật của Thuần Dương Cung rồi. Nhưng ngoài mặt, hắn vẫn là truyền âm cho Cung chủ Thuần Dương Cung:

- Nếu để cho tiểu tử này cứ như vậy lấy đi bảo vật, sau này Thuần Dương Cung còn có mặt mũi gì ở Thông Đài Vực nữa!

Đối với bảo vật của Bổ Thiên Tộc, Phong chủ Ảnh Lưu Phong chính là cực kỳ khát vọng. Hắn tỉ mỉ trù tính, âm thầm tính kế Thuần Dương Cung, lại còn tốn hao giá cả cực lớn mời Vân Nguyệt Thần Chủ đến hỗ trợ cướp đoạt bảo vật, hiện tại Ảnh Lưu Phong cũng đã chết mất một gã Thần Chủ, nếu như cũng không thu hoạch được bất cứ thứ gì, như vậy Ảnh Lưu Phong nhất định sẽ vì thế mà xuống dốc.

- Triệu Vong, ngươi đã có thể sống sót đi ra, hẳn là đã chiếm được bảo vật bên trong a? Nếu như ngươi nguyện ý giao ra một bộ phận bảo vật trong đó, Thuần Dương Cung ta sẽ không truy cứu nữa!

Cung chủ Thuần Dương Cung tự nhiên sẽ không bị Phong chủ Ảnh Lưu Phong khiêu khích, chấp nhận lui nhường một bước, đề xuất ra yêu cầu này. Thuần Dương Cung chỉ cần lấy được bộ phận bảo vật, như vậy sẽ không tồn tại vấn đề mặt mũi gì nữa. Huống hồ Triệu Phong thể hiện ra thực lực quá mức cường đại, bối cảnh cũng không bình thường, Thuần Dương Cung cũng không muốn đắc tội Triệu Phong.

- Cái gì? Một đám không có tiền đồ!

Sắc mặt Phong chủ Ảnh Lưu Phong đại biến, không ngờ Cung chủ Thuần Dương Cung lại chủ động cầu hòa như vậy. Sắc mặt Vân Nguyệt Thần Chủ cũng trầm xuống. Nếu Triệu Phong nghị hòa với

Thuần Dương Cung, như vậy bọn chúng liền nguy hiểm.

- Đây là những thứ mà ta dựa vào năng lực của bản thân đạt được, vì cái gì phải giao cho các ngươi? Huống hồ, ta cũng không có cách nào giao ra được!

Triệu Phong lập tức cự tuyệt. Nếu như Thuần Dương Cung yêu cầu những tài nguyên bảo vật nào khác, có lẽ hắn cũng có thể thỏa mãn được đối phương. Nhưng Triệu Phong lại không có cách nào lấy ra truyền thừa của Bổ Thiên Tộc. Hỗn Độn Thần Điển thuộc cấp bậc Vô Thượng Thần Điển, không thể nào trực tiếp truyền cho người khác được. Mà lực lượng Hỗn Độn lại quá mức cường đại, nếu như sau khi giao ra, bên phía Thuần Dương Cung lật lọng, dùng cỗ lực lượng này để đối phó Triệu Phong, như vậy hắn sẽ lỗ lớn. Cộng thêm Triệu Phong cũng tương đối cần cỗ lực lượng Hỗn Độn này, vừa có thể xem như là một trong những át chủ bài của hắn, còn có thể dùng để tu luyện, gia tăng tốc độ tu luyện.

- Triệu huynh đệ, ngươi cần gì phải làm như vậy chứ?

Ngao Hồng Quang không khỏi thở dài một tiếng. Hắn cũng không muốn đối địch với Triệu Phong. Chỉ cần Triệu Phong giao ra một bộ phận truyền thừa, song phương sẽ có thể hóa thù thành bạn, mà Ảnh Lưu Phong, thế lực đối địch của Thuần Dương Cung cũng sẽ bị đả kích trọng thương.

- Hắc hắc… Đám người Thuần Dương Cung thật đúng là vô dụng! Vừa không dám thu hồi đồ đạc của mình, lại ủy khuất van cầu, cuối cùng còn bị cự tuyệt nữa!

Thời điểm này, gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên của Ảnh Lưu Phong thêm dầu vào lửa, nhàn nhạt nói.

- Giết!

Cung chủ Thuần Dương Cung cảm thấy không còn chút mặt mũi, ánh mắt lạnh lẽo, nhất thời quát lớn. Phong chủ Ảnh Lưu Phong thì cười gian một tiếng, cùng với những Thần Chủ còn lại xông tới. Trong lúc nhất thời, sáu gã Thần Chủ cực nhanh giết ra, ba gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên ở phía trước, ba gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên ở phía sau.

- Huyễn Thiên Yên Vân Trảm!

Trường đao lãnh nguyệt trong tay Vân Nguyệt Thần Chủ liên tục huy vũ, chém mạnh ra từng đạo từng đạo đao nhận huyễn nguyệt hư vô mờ mịt. Thanh câu liêm ngân sắc trong tay Phong chủ Ảnh Lưu Phong hoa động, chém ra từng bụi từng bụi gai nhọn hắc ám. Mà Cung chủ Thuần Dương Cung thì hóa thành một tôn Hỏa Diễm Chiến Thần, song chưởng phóng xuất ra từng đoàn từng đoàn hỏa cầu cực nóng khổng lồ. Sau lưng bọn họ, ba gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên cũng không có rảnh rỗi, không ngừng phóng xuất ra từng đạo công kích cường đại. Dưới sự mê hoặc thật lớn của bảo vật Bổ Thiên Tộc, sáu gã Thần Chủ hoàn toàn mặc kệ tất cả, phát động công kích hung mãnh nhất.

- Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, Trường bào Thời Không khẽ huy động, một đoàn Long viêm xích hắc sắc khôn cùng lao ra, hóa thành một đầu Cự long dài mấy trăm trượng, bộ dáng dữ tợn hung ác.

- Hủy Diệt Long Tức!

Diệt Thế Hắc Long há miệng phun ra một đoàn Hủy Diệt Long Viêm đen như mực. Mà Triệu Phong đứng thẳng trên đỉnh đầu nó thì

ngưng tụ ra một thanh Hỗn Độn Thần Kiếm, liên tục chém mạnh ra. Hai người liên thủ với nhau, đánh nát bấy đại bộ phận các đạo công kích đánh tới. Một bộ phận công kích còn lại rơi xuống trên thân thể to lớn của Diệt Thế Hắc Long, nhưng cũng không tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng cho hắn.

- Đây là… Diệt Thế Long Tộc!

Ánh mắt Cung chủ Thuần Dương Cung nhìn chằm chằm Diệt Thế Hắc Long, trong lòng chấn động. Những người còn lại cũng vô cùng khiếp sợ. Trước đây bọn chúng từng suy đoán Triệu Phong có thể là hậu duệ của Bổ Thiên Tộc, mà giờ phút này, bên cạnh Triệu Phong lại xuất hiện một tên trợ thủ Diệt Thế Long Tộc nữa.

- Giết!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, đứng thẳng trên đỉnh đầu Diệt Thế Hắc Long, lao thẳng về phía trước. Dưới sự ảnh hưởng của huyết mạch Diệt Thế Long Tộc, lực lượng huyết mạch của sáu vị Thần Chủ nhất thời bị áp chế thật lớn.

- Hủy Diệt Long Kích!

Toàn thân Diệt Thế Hắc Long thiêu đốt Long viêm xích hắc sắc đằng đằng, phóng xuất ra hai đầu Cự long hắc diễm to lớn khôn cùng, vờn quanh tại bốn phía, bùng phát ra công kích hủy diệt khủng bố. Mà Triệu Phong trên đỉnh đầu nó, hai tay cầm chặt Hỗn Độn Thần Kiếm, chém mạnh ra từng đạo từng đạo Hỗn Độn Kiếm Mang kinh người. Trong lúc nhất thời, trận thế của sáu gã Thần Chủ trực tiếp bị đánh tan.

- Cơ hội tốt!

Thân hình Triệu Phong lao thẳng ra, lướt thẳng về phía gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên của Ảnh Lưu Phong. Lão giả hắc y kia thấy Triệu Phong lao tới, toàn thân nhất thời run lên, lui nhanh về phía sau. Sự cường đại của Triệu Phong đã sớm thâm nhập vào nội tâm của hắn. Đơn đả độc đấu, hắn nhất định phải chết không thể nghi ngờ!

- Đừng mơ tưởng!

Phong chủ Ảnh Lưu Phong, Vân Nguyệt Thần Chủ cùng với Cung chủ Thuần Dương Cung lập tức lao tới. Bọn chúng có đủ sáu người cũng không cách nào chế trụ nổi Triệu Phong, nếu lại chết đi một người, như vậy sẽ càng khó đối phó Triệu Phong hơn rồi.

- Các ngươi ai cũng không cản được!

Trong mắt Triệu Phong bùng phát sát ý lẫm nhiên. Từ trên Trường bào Thời Không phóng xuất ra một tầng thời không sóng gợn, ba động ra thiên địa bốn phía. Nhất thời, tất cả mọi vật phụ cận Triệu Phong đều bị trở ngại, trở nên chậm chạp hơn mấy phần. Mà đám người muốn ngăn cản Triệu Phong kia cũng trở nên chậm chạp hơn nhiều, lão giả hắc y muốn chạy trốn kia cũng trở nên chậm chạp vô cùng. Duy chỉ có tốc độ của Triệu Phong là càng tăng nhanh lên vài phần, toàn thân hóa thành một đạo hư ảnh, lướt tới bên cạnh lão giả hắc y.

Oanh phanh!

Hỗn Độn Thần Kiếm xuyên thấu trước ngực lão giả hắc y, lực phá hoại cường đại của nó khiến cho toàn bộ Thần thể của hắn ầm ầm nghiền nát! Một kích tất sát!

- Tiểu tử, ngươi lại dám giết chết hắn!

Phong chủ Ảnh Lưu Phong nhất thời phát điên. Ảnh Lưu Phong tổng cộng chỉ có ba gã Thần Chủ, hiện tại đã có hai gã Thần Chủ bị Triệu Phong giết chết, chỉ còn lại một mình hắn, một tên tư lệnh không quân lính mà thôi!

Ba gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên lập tức vây giết về phía Triệu Phong, chuẩn bị nhân cơ hội này đánh trọng thương Triệu Phong.

- Muốn chết!

Triệu Phong không chút lo lắng, chủ động nghênh đón. Toàn thân hắn một lần nữa ngưng tụ ra một cái lôi động đen như mực.

Oanh! Phanh! Oành!

Tất cả các công kích phóng tới còn chưa kịp hàng lâm, đã gặp phải tác dụng của thuộc tính thôn phệ cùng thuộc tính Lôi kiếp, uy năng nhất thời giảm xuống. Uy lực đám công kích Thần lực còn lại hoàn toàn không làm gì được Hỗn Thiên Lôi Động. Hai tay Triệu Phong cầm Hỗn Độn Thần Kiếm, công kích thẳng về phía Vân Nguyệt Thần Chủ.

- Bí kỹ phòng ngự cường đại như vậy, không ngờ hắn lại có thể thi triển liên tục?

Trong lòng Vân Nguyệt Thần Chủ vô cùng kinh hãi. Xung quanh thân thể nàng nhộn nhạo ra một tầng huyễn vân mông lung, thân hình cấp tốc di chuyển, trở nên hư vô mờ mịt, khó có thể nắm bắt. Nhưng nàng lại không biết, dưới Tả Mâu của Triệu Phong, nàng căn bản là không có cách nào ẩn giấu.

Oanh phanh!

Triệu Phong mạnh mẽ chém ra một kiếm, chuẩn xác chém trúng thân thể Vân Nguyệt Thần Chủ. Y phục trước người Vân Nguyệt Thần Chủ bị chém rách một mảng lớn, làn da trắng nõn mê người xuất hiện một đạo vết thương thật lớn máu chảy đầm đìa. Đồng thời, vết thương kia cũng rất khó khép lại, không ít lực lượng trong Thần thể vẫn đang tiếp tục nhanh chóng trôi qua. Chỉ một kiếm, Vân Nguyệt Thần Chủ đã bị chém trọng thương!

- Chạy!

Giờ phút này Vân Nguyệt Thần Chủ mới ý thức được, thực lực của Triệu Phong quá mức mạnh mẽ. Trước đây Triệu Phong chưa từng bao giờ toàn lực xuất thủ, bằng không nàng và đám người Ảnh Lưu Phong đã sớm chôn xác trong tay Triệu Phong rồi. Nhưng lúc này nàng mới hiểu được điểm này, rõ ràng đã quá trễ rồi!

Lại một đạo Hỗn Độn Kiếm Mang nữa hàng lâm tới, Vân Nguyệt Thần Chủ muốn tránh cũng không tránh được, đành phải thi triển Bí kỹ phòng ngự, ở sau lưng ngưng tụ ra một mặt quang thuẫn hư vô. Nhưng Bí kỹ phòng ngự nàng thi triển trong lúc gấp gáp có vẻ thập phần yếu đuối trước công kích của lực lượng Hỗn Độn, răng rắc một tiếng liền vỡ vụn.

- Cứu ta!

Sau lưng Vân Nguyệt Thần Chủ tuôn trào máu tươi, thân thể rớt thẳng xuống dưới. Mắt thấy Vân Nguyệt Thần Chủ sắp sửa chết trong tay Triệu Phong, trong lòng Cung chủ Thuần Dương Cung cùng Phong chủ Ảnh Lưu Phong nhất thời gấp gáp, liều mạng ngăn cản.

Nhưng Triệu Phong đứng ở điểm tối cao tốc độ, bản thân lại có Bí kỹ phòng ngự siêu cường, công kích của bọn chúng chẳng khác nào gãy ngứa cho Triệu Phong mà thôi. Triệu Phong từ trên cao lao

xuống, Hỗn Độn Thần Kiếm ném mạnh ra, xuyên thấu Thần thể của Vân Nguyệt Thần Chủ. Thanh Hỗn Độn Thần Kiếm này hấp thu lực lượng trong thiên địa, trực tiếp chém thẳng xuống, chém ra trên mặt đất một cái hố sâu thật dài. Vân Nguyệt Thần Chủ nhất thời chết không toàn thây!

Đúng lúc này, bên kia cũng truyền đến một đạo thanh âm thảm thiết:

- A!

Chỉ thấy Diệt Thế Hắc Long dùng khí thế không ai địch nổi, mạnh mẽ xé rách Thần thể một gã Thần Chủ của Thuần Dương Cung. Lúc này Diệt Thế Hắc Long đã đạt tới cấp bậc Thần Chủ, cộng thêm huyết mạch của Diệt Thế Long Tộc, chiến lực của nó chí ít có thể chống lại Thần Chủ Nhị Trọng Thiên bình thường. Chỉ là hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, ở trong tay nó căn bản không có lực lượng chống đỡ.

- Sao có thể như thế?

Mắt thấy từng gã từng gã Thần Chủ vẫn lạc, Cung chủ Thuần Dương Cung đứng ngẩn ngơ tại chỗ, trên mặt lộ ra thần sắc tuyệt vọng. Sáu gã Thần Chủ liên hợp vây giết, cũng không làm gì được Triệu Phong, còn bị Triệu Phong giết ngược trở lại ba người. Hiện tại, chỉ còn lại có Phong chủ Ảnh Lưu Phong và hắn, còn có Ngao Hồng Quang đang chật vật không chịu nổi, có thể làm được nổi Triệu Phong đây?

Phong chủ Ảnh Lưu Phong đồng dạng cũng bị một màn này dọa cho kinh hãi, trong lòng cực kỳ chấn động, hai tay run rẩy nhè nhẹ.

Chương 1492: Kim Long Thánh Địa

Trên không trung chỉ còn lại Cung chủ Thuần Dương Cung, Ngao Hồng Quang cùng với Phong chủ Ảnh Lưu Phong. Bản thân Phong chủ Ảnh Lưu Phong và Cung chủ Thuần Dương Cung đã triệt để mất đi chiến ý, trong lòng tan vỡ tuyệt vọng. Sáu người liên thủ vây giết đã chết phân nửa chỉ còn lại ba người bọn chúng, ai nấy cũng đều có thương tích trong người, có thể làm được gì Triệu Phong đây? Nếu như thời gian có thể quay ngược trở lại, Cung chủ Thuần Dương Cung nhất định sẽ không đối địch với Triệu Phong.

Xa xa, Ngao Hồng Quang dưới lửa giận của Diệt Thế Hắc Long đã nguy tại sớm tối, bất cứ lúc nào cũng có khả năng tử vong.

- Dừng lại đi!

Triệu Phong đột nhiên thốt lên. Bên kia, Diệt Thế Hắc Long lập tức dừng tay, Ngao Hồng Quang thân mang trọng thương, vội vàng lui nhanh về phía sau.

- Cái gì?

Thần sắc Phong chủ Ảnh Lưu Phong kinh ngạc. Cục diện hiện tại, bọn chúng nhất định phải chết không thể nghi ngờ, không ngờ lúc này Triệu Phong lại dừng tay! Ngay cả Ngao Hồng Quang cùng với Cung chủ Thuần Dương Cung cũng có chút ngơ ngẩn.

- Chuyện này dừng lại ở đây! Nếu lại có lần sau, ta chắc chắn sẽ triệt để diệt trừ Thuần Dương Cung cùng Ảnh Lưu Phong!

Triệu Phong bình thản nói, nhưng cố tình nhấn mạnh bốn chữ triệt để diệt trừ. Bản thân hắn không phải loại người thích giết chóc, hiện tại tạm thời thả cho ba người này một con đường. Nếu hắn sử dụng ra toàn bộ thực lực, ngay từ đầu đã có thể giết chết toàn bộ những người này rồi. Hiện tại, Triệu Phong đã đạt được mục đích, hẳn là nên nhanh chóng ly khai nơi đây mới đúng. Tuy hắn đã tha chết cho những người này, nhưng chiến lực đỉnh cao trong thế lực bọn chúng đã tổn hao rất nhiều, những ngày kế tiếp cũng không suôn sẻ gì.

Trong lòng kẻ nắm quyền của hai đại thế lực Ngũ tinh nhất thời cảm thấy may mắn, đồng thời cũng vô cùng rung động, không ngừng cảnh cáo chính mình, tuyệt đối không được lại chọc giận kẻ này, bằng không toàn thể thế lực Ngũ tinh cũng sẽ bị hủy hoại trong chốc lát.

Trường bào Thời Không khẽ huy động, sau khi thu Diệt Thế Hắc Long vào không gian bên trong, Triệu Phong nhất thời lao vút đi. Dựa vào Pháp tắc Không Gian, Triệu Phong đã có thể cảm ứng được lối ra, nhanh chóng bay thẳng tới. Sau một khắc, thân hình Triệu Phong đã xuất hiện ở chỗ lối vào Bí cảnh Hoàng Long trong Thuần Dương Cung.

Nhưng đúng lúc này, một cỗ Thần lực ba động cường đại vô cùng áp lực chợt bao phủ trên thân thể Triệu Phong, khiến cho hắn cảm giác được một cỗ nguy cơ ập tới. Chỉ thấy trên bầu trời đang có một đầu quang long kim văn quần vũ, phát ra uy năng rung trời, chiếu rọi toàn thể thiên địa thành một thế giới kim sắc.

- Không tốt! Có mai phục!

Trong lòng Triệu Phong khẽ run lên, lập tức thôi động Hỗn Độn Lôi Động. Nhưng đối phương rõ ràng là đã đợi ở đây rất lâu rồi, đồng

thời đã sớm có chuẩn bị từ trước.

Oanh phanh!

Đầu quang long kim văn kia rít gào một tiếng, từ trên đánh thẳng xuống, tốc độ cực nhanh, khiến cho người không kịp phản ứng. Hỗn Độn Lôi Động vận chuyển trong lúc gấp gáp, rất nhanh đã vặn vẹo vỡ nát dưới uy năng của cỗ Kim Long này.

Hỗn Thiên Lôi Động vỡ nát, thân hình Triệu Phong bị đánh bay về phía sau, khí huyết trong cơ thể sôi trào, sắc mặt trắng bệch. Lúc này, ánh mắt hắn nhìn chằm chằm về phía năm đạo nhân ảnh đang phiêu phù ở phương xa.

Trong năm người này, hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, nam tử làn da màu hoàng kim bao phủ đầy long văn ở chính giữa là Thần Chủ Tam Trọng Thiên! Triệu Phong cũng không nhận ra bất kỳ người nào trong năm người này, nhưng rất rõ ràng đối phương nhận biết hắn.

- Hửm?

Năm người kia cũng có chút kinh ngạc. Bộ dáng Triệu Phong không chỉ không hề bị thương tổn nặng nề như trong tưởng tượng của bọn chúng, hơn nữa tựa hồ cũng không hề có chút thương tổn nào dù chỉ một chút.

Đúng lúc này, ba người bọn Thuần Dương Cung, Ảnh Lưu Phong còn lại chợt xuất hiện tại lối ra của Bí cảnh Hoàng Long, thần sắc mờ mịt khó hiểu. Đến khi bọn chúng nhìn thấy năm gã Thần Chủ trên bầu trời, sắc mặt nhất thời đại biến.

- Kim Hoàng Thần Chủ!

Ba gã Thần Chủ của hai đại thế lực Ngũ tinh nhất tề cung kính kêu lên. Kim Hoàng Thần Chủ chính là Thần Chủ Tam Trọng Thiên của Kim Long Thánh Địa. Thân là Thần Chủ của thế lực phụ thuộc Thánh địa, nhìn thấy Kim Hoàng Thần Chủ, bọn chúng tự nhiên phải hành lễ. Chỉ là trong lòng bọn chúng có chút kinh ngạc, lẽ nào Kim Hoàng Thần Chủ cũng biết được tin tức truyền thừa của Bổ Thiên Tộc ẩn giấu trong này? Bằng không, Thần Chủ Tam Trọng Thiên của Kim Long Thánh Địa không có việc gì, sao lại chạy tới nơi này?

- Triệu Phong, thúc thủ chịu trói đi!

Kim Hoàng Thần Chủ không hề để ý tới đám người Cung chủ Thuần Dương Cung, ánh mắt nhìn chằm chằm Triệu Phong.

- Triệu Phong?

Cung chủ Thuần Dương Cung cùng Ngao Hồng Quang nhất thời sửng sốt. Bọn chúng đoán Triệu Phong hẳn là đã che giấu tên họ chân chính của mình, nhưng cái tên Triệu Phong này nghe thập phần quen tai a.

- Kẻ có được Thần Mâu thứ chín!

Sau một khắc, bọn chúng nhất thời bừng tỉnh đại ngộ, ánh mắt kinh hãi nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong. Hóa ra, Thần Chủ của Kim Long Thánh Địa đến đây cũng không phải vì truyền thừa của Bổ Thiên Tộc, mà là vì Thần Mâu thứ chín!

- Lẽ nào hắn chính là kẻ có được Thần Mâu thứ chín?

Cung chủ Thuần Dương Cung kinh hãi thất thanh. Bát Đại Thần Mâu ở trong Thần vực Man Hoang có được xưng hào Chúa Tể. Mà Thần

Mâu thứ chín xuất thế chính là đại biểu cho nhất định sẽ có một vị Chúa Tể mới xuất hiện.

Chúa Tể ở trong lòng bọn chúng là tồn tại cao không thể leo tới cỡ nào? Bọn chúng không ngờ tới, gã thanh niên trước đây chiến đấu với bọn chúng lại là kẻ có được Thần Mâu thứ chín! Là kẻ tương lai có thể trở thành Thần Vương Chúa Tể!

Nhưng chiến đấu vừa rồi, Triệu Phong căn bản là không sử dụng tới lực lượng nhãn đồng a? Hoặc có lẽ là bọn chúng ngay cả tư cách bức bách Triệu Phong phải sử dụng nhãn đồng cũng không có!

Tại một khu vực cực xa trong Thuần Dương Cung, cặp mắt Long Hoàng Chân Thần trừng lớn, thân thể không ngừng run rẩy.

- Cái này… Tổ phụ đến cùng là đã mời cường giả khủng bố cỡ nào tới đối phó Triệu Phong vậy?

Long Hoàng Chân Thần hiện tại chỉ là Chân Thần Tứ giai, nhìn không không thấy được chiến trường, chỉ có thể cảm giác được uy thế thiên địa từ phương xa truyền tới, chỉ sợ chính mình chỉ cần tới gần thêm một chút, cũng sẽ bị dư ba giết chết mất.

Trên không trung, Triệu Phong khẽ lau khô vết máu trên khóe miệng.

- Thúc thủ chịu trói? Vậy phải xem ngươi có bản lãnh này hay không?

Sắc mặt Triệu Phong thoáng chút âm lãnh. Hắn tự nhiên nhìn ra, đối phương chính là muốn cướp đoạt Thần Mâu thứ chín. Vừa rồi hắn bị Kim Hoàng Thần Chủ đánh trúng, hoàn toàn là dưới tình huống bất ngờ không kịp đề phòng. Nếu như là chính diện giao phong, Triệu Phong không nhất định sẽ chiến bại.

Lúc trước khi còn ở Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, hắn đã có thể giao thủ với Bắc Minh Huy một hồi rồi. Sau khi rời khỏi Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, công pháp của hắn đã viên mãn, cộng thêm đã tìm được Hỗn Độn Thần Điển, lại còn dung nhập hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí vào trong Trường bào Thời Không, chỉnh thể thực lực cũng đã đề thăng cực lớn. HIện tại, Triệu Phong có lòng tin có thể đánh một trận với Thần Chủ Tam Trọng Thiên!

- Nếu ngươi ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ, chủ động giao ra Thần Mâu thứ chín, có lẽ còn có thể giữ được một mạng!

Kim Hoàng Thần Chủ lạnh giọng uy hiếp.

- Ha ha… Đi vào khuôn khổ? Chuyện hôm nay các ngươi đánh lén tổn thương ta, ta nhất định sẽ không cứ như vậy mà bỏ qua!

Triệu Phong cười lớn một tiếng, phóng thẳng người lên. Khoảnh khắc này, Thiên Hợp Ấn trên người hắn đã triệt bỏ toàn bộ. Mái tóc hắn dần dần khôi phục lại quang trạch lượng ngân sắc, cùng chiếu rọi ra quang mang đủ loại màu sắc, ở trong hư không tùy ý vũ động, tung bay phất phới. Mà Tả Mâu của hắn cũng lóe ra ngân sắc mộng huyễn sáng lạn, khiến người ta không khỏi nhìn chăm chú, bị nó sâu sắc hấp dẫn.

Lực lượng các loại thuộc tính trong thiên địa đều bị Triệu Phong khuấy động lên, điên cuồng tụ tập về phía hắn.

- Cái gì? Không ngờ hắn lại dám khởi xướng khiêu chiến với Thần Chủ Tam Trọng Thiên!

- Cho dù hắn có Thần Mâu thứ chín, nhưng cũng chỉ mới tu vi Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, không thể nào là đối thủ của Kim Hoàng Thần Chủ a!

Cung chủ Thuần Dương Cung cùng Ngao Hồng Quang cũng đều kinh ngạc tán thán. Trong Thần vực Man Hoang, chuyện tình Thần Chủ Nhị Trọng Thiên khiêu chiến Thần Chủ Tam Trọng Thiên cũng đã cực kỳ hiếm thấy, mà Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong khiêu chiến Thần Chủ Tam Trọng Thiên, lại càng chỉ mới nghe lần đầu.

- Ha ha… cho dù ngươi có được Thần Mâu thứ chín, cũng không tránh khỏi quá mức tự đại rồi a!

Kim Hoàng Thần Chủ giận quá hóa cười. Tàn ảnh khẽ lóe lên, một đạo kim quang chói mắt đã bắn thẳng về phía Triệu Phong. Khoảnh khắc này, toàn thể Thuần Dương Cung cũng rung động kịch liệt một trận, đám cường giả Cổ Thần quan chiến từ rất xa cũng nhất tề bị đánh bay. Không ít cường giả Chân Thần trực tiếp bạo thể mà chết.

Ông hô!

Một cỗ lực lượng Hỗn Độn hôn ám phóng xuất ra, Triệu Phong tay cầm một thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, bốn phía quấn quanh Hỗn Độn Lôi Động. Đối mặt với Thần Chủ Tam Trọng Thiên, hắn căn bản là không giữ lại chút nào.

Oanh phanh!

Trong nháy mắt hai cỗ lực lượng va chạm với nhau, thiên địa điên cuồng rung động, một cỗ phong bạo mênh mông cuồn cuộn thổi quét bát phương. Hai vị Thần Chủ của Thuần Dương Cung liều mạng thi triển thủ đoạn phòng ngự, tận lực bảo hộ căn cơ của Thuần Dương Cung.

Sau khi giao phong một kích, Triệu Phong bị chấn cho lui về phía sau

vài bước. Hỗn Độn Lôi Động xung quanh thân thể hắn cũng xuất hiện một tia vặn vẹo hư hao, nhưng rất nhanh đã khôi phục trở lại.

Mà đối diện, thần sắc Kim Hoàng Thần Chủ tràn ngập kinh ngạc.

- Thần Chủ Tam Trọng Thiên cũng không gì hơn cái này!

Triệu Phong nhìn về phía Kim Hoàng Thần Chủ, khóe miệng khẽ cười nhạt. Hắn đánh giá không hề sai thực lực của chính mình. Hiện tại hắn đã có thể giao phong với Thần Chủ Tam Trọng Thiên!

Bên kia, bốn vị Thần Chủ còn lại của Kim Long Thánh Địa cũng đều lộ ra thần sắc kinh ngạc. Kim Hoàng Thần Chủ giao thủ một kích với Triệu Phong, không ngờ cũng chỉ không phân cao thấp, không hề chiếm được một chút thượng phong nào. Mà đám người Cung chủ Thuần Dương Cung và Phong chủ Ảnh Lưu Phong lại càng là ngây người như tượng.

- Tiểu bối, ngươi quá tự đại rồi! Chỉ bất quá ngăn cản được bảy thành lực lượng của ta mà thôi! Ta thừa nhận đã xem thường ngươi! Nhưng kế tiếp, ngươi không còn cơ hội nữa…

Kim Hoàng Thần Chủ tức giận hừ lạnh một tiếng. Thật ra, lực lượng vừa rồi hắn sử dụng gần như đã đạt tới mười thành rồi, lại bị Triệu Phong đón đỡ được, khiến cho mặt mũi hắn tổn hao rất nhiều, cho nên mới nói như thế. Nhưng kế tiếp hắn sẽ không cho Triệu Phong cơ hội nào nữa.

Sau lưng Kim Hoàng Thần Chủ lóe lên hai đạo kim quang, hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên đã xuất hiện. Trong hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên này có một nàng nữ tử cao gầy, tu vi đạt tới Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong, trên người tràn ngập hoa văn kim sắc, lóe lên quang mang sáng ngời, khí chất vô cùng cao quý. Lần này ba

gã Thần Chủ đồng thời xuất thủ, Triệu Phong còn có khả năng chống đỡ sao?

- Giết!

Kim Hoàng Thần Chủ phẫn nộ quát lớn một tiếng. Tuy Triệu Phong đã đón đỡ được một kích của hắn, nhưng hắn vẫn như cũ tuyệt đối nắm chắc có thể đánh bại Triệu Phong. Chỉ bất quá, hiện tại bọn chúng cần phải bắt sống Triệu Phong, đoạt lấy Thần Mâu thứ chín. Bởi vậy, hắn mới để cho những người khác cùng xuất thủ, miễn cho Triệu Phong chạy trốn.

Ba gã Thần Chủ của Kim Long Thánh Địa hóa thành ba đạo kim quang, vây quanh Triệu Phong. Đối mặt với đội hình như vậy, Triệu Phong chỉ có một thân một mình, quả thật quá mức miễn cưỡng.

- Ra đi!

Trường bào Thời Không khẽ huy động, một gã nam tử hắc lân, một gã thanh niên ngân mâu tuấn nhã cùng với một con mèo đã xuất hiện hai bên Triệu Phong.

Sắc mặt đám người Kim Long Thánh Địa lộ ra thần sắc kinh dị. Tuy mấy gã trợ thủ của Triệu Phong ai nấy cũng đều phi phàm, nhưng tu vi có chút hơi thấp, không một kẻ nào đạt tới Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, cho nên cũng không đáng lo cho lắm.

- Giết!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, chủ động lao thẳng về phía Kim Hoàng Thần Chủ. Triệu Không phụ trách kềm chế một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên. Điều này đối với hắn cũng có chút khó khăn, nhưng hắn thân là hậu duệ Thời Không Chi Mâu, chiếm ưu thế trên phương

diện tốc độ, chí ít có thể bảo đảm bất bại. Mà Diệt Thế Hắc Long và Tiểu tặc miêu thì phụ trách kềm chế nàng nữ tử kim văn Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong kia.

Các loại lực lượng Pháp tắc bắt đầu ba động, thiên địa điên cuồng rung động, không trung thay đổi thất thường. Các đệ tử dưới Thần Chủ trong Thuần Dương Cung đã sớm triệt thoái không biết bao xa, mà những kẻ không kịp bỏ chạy cũng đều đã chết hết.

- Triệu Phong, những trợ thủ này của ngươi, đi ra cũng chỉ là chịu chết mà thôi!

Kim Hoàng Thần Chủ cười nhạt châm chọc. Chiến cuộc bên kia, quả thật là bên phía Kim Long Thánh Địa chiếm ưu thế. Trong tay Kim Hoàng Thần Chủ cũng ngưng tụ ra một cây quang thứ kim sắc, trong đó mơ hồ ẩn chứa từng đạo long văn lóng lánh.

Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay Triệu Phong bỗng nhiên chém mạnh ra. Mỗi một lần hai bên giao thủ, lực lượng Pháp tắc Thời Không cùng Pháp tắc Quang hệ không ngừng xẹt qua thiên địa, chấn động bát phương. Giao thủ hơn mười chiêu, uy lực Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm của Triệu Phong càng ngày càng mạnh hơn, kịch liệt va chạm với Kim Hoàng Thần Chủ, không thua kém chút nào.

- Tiểu tử này lại có thực lực như vậy!

Trong lòng Kim Hoàng Thần Chủ âm thầm kinh hãi. Triệu Phong có thể đỡ được một kích của hắn, hẳn là đã cật lực ứng phó, dốc hết toàn lực rồi mới đúng? Nhưng liên tục giao chiến, Triệu Phong vẫn không rơi xuống hạ phong, cái này chẳng phải chính là biểu thị, thực lực chân chính của Triệu Phong đã tương đương với hắn rồi sao?

Trong lòng Kim Hoàng Thần Chủ phẫn nộ, lực lượng huyết mạch

trong cơ thể ầm ầm bạo phát. Một cỗ kim quang chói mắt nhất thời vờn quanh ra, trên đó còn có một tầng long văn kim sắc nữa. Sau khi kích hoạt huyết mạch, chiến lực của Kim Hoàng Thần Chủ nhất thời đại tăng.

Trong nháy mắt va chạm, Triệu Phong liền bị đánh lui về phía sau mấy bước, Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay cũng run rẩy kịch liệt, xuất hiện một tia vết nứt nhàn nhạt. Huyết mạch của Kim Hoàng Thần Chủ tuy là bài danh thứ hai mươi mấy trong Thái Cổ Vạn Tộc, nhưng lực bộc phát cũng cực kỳ cường hãn.

Thân phận đã bị vạch trần, Triệu Phong cũng không tiếp tục ẩn giấu nữa, trong Mộng Huyễn Thần Mâu tuôn trào ra một tầng quang trạch mộng huyễn.

- Mộng Huyễn Hóa!

Điều động ra lực lượng Bản Nguyên, trong Tả Mâu của hắn lan tỏa ra từng tầng từng tầng quang vụ mộng huyễn, dung nhập vào trong hư không thiên địa. Mà thế giới trước mắt Triệu Phong nhất thời bao phủ một tầng màu sắc mộng huyễn mê ly.

Chương 1493: Đại chiến Tam Trọng Thiên

Sau khi vận chuyển Mộng Huyễn Thần Mâu, thi triển Mộng Huyễn Hóa, toàn bộ thế giới trong mắt Triệu Phong cũng bao phủ một tầng màu sắc mộng huyễn mê ly.

Tình huống của Triệu Không, Tiểu tặc miêu cùng Diệt Thế Hắc Long bên kia cũng không quá lạc quan, cho nên Triệu Phong bên này nhất định phải đánh ra ưu thế, bằng không trận chiến này sẽ rất khó thắng lợi. Sau khi Kim Hoàng Thần Chủ thôi động lực lượng huyết mạch, Triệu Phong cũng dứt khoát thi triển ra lực lượng của Mộng Huyễn Thần Mâu.

- Đây là… Xảy ra chuyện gì?

Trong mắt Kim Hoàng Thần Chủ lộ ra thần sắc kinh ngạc. Lúc này, hắn cảm giác các phương diện tinh khí thần của chính mình cũng bị ảnh hưởng trong vô hình, không còn ở trạng thái đỉnh phong nữa.

- Đây là năng lực đặc thù của Thần Mâu thứ chín sao?

Ánh mắt Kim Hoàng Thần Chủ nhất thời ngưng đọng, nhìn chằm chằm về phía Tả Mâu Triệu Phong. Có thể xưng là Thần Mâu, uy lực tất nhiên là không tầm thường!

Đúng lúc này, ánh mắt Triệu Phong chợt nhìn chằm chằm trên người Kim Hoàng Thần Chủ:

- Diệt!

Hắn khẽ vận chuyển lực lượng Tâm niệm, trong lòng xuất hiện ý niệm mạnh liệt như vậy.

Thoáng chốc, dị tượng do huyết mạch của Kim Hoàng Thần Chủ tản ra chợt từng chút từng chút một hư không tiêu thất. Trong lòng hắn đột nhiên xuất hiện một cỗ cảm giác nguy cơ mãnh liệt, các phương diện trạng thái của thân thể đột nhiên không hiểu giảm xuống. Phảng phất như sau một khắc nữa, thân thể hắn sẽ vỡ nát giống như bọt biển vậy…

- Tiếp tục như vậy nữa… ta sẽ xong rồi!

Trong mắt Kim Hoàng Thần Chủ lộ ra thần sắc hoảng hốt, nếu hắn vẫn không làm chút gì đó, hắn thậm chí có khả năng sẽ bị Triệu Phong giết chết! Mặc dù không cách nào lý giải nổi năng lực Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong, nhưng Kim Hoàng Thần Chủ liên tục phóng xuất ra tất cả các loại lực lượng, thủ đoạn… tiến hành chống cự. Cuối cùng hắn phát hiện ra lực lượng huyết mạch của mình, còn có lực lượng Pháp tắc sẽ có thể chống lại năng lực Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong.

Hắn lập tức toàn lực thôi động huyết mạch, cùng phóng xuất ra lực lượng Pháp tắc cường đại, cuối cùng Kim Hoàng Thần Chủ cũng thành công chặn lại năng lực thần bí của Triệu Phong, dần dần khôi phục lại trạng thái bình thường. Nhưng hắn vẫn phải liên tục duy trì phóng xuất lực lượng trong cơ thể để chống cự lại cỗ lực lượng này, điều này dẫn tới sự tiêu hao trên phương diện huyết mạch cùng tâm thần của hắn cũng gia tăng mãnh liệt.

- Giết!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ động, thân hình lóe lên rồi biến mất, khi

xuất hiện trở lại đã tiếp cận Kim Hoàng Thần Chủ. Đối phương có thể chống lại lực lượng Mộng Huyễn Hóa của hắn, cái này cũng nằm trong theo dự liệu của Triệu Phong. Dù sao đối phương cũng là Thần Chủ Tam Trọng Thiên, phẩm chất huyết mạch khá cao, Pháp tắc cũng đạt tới tình trạng Đại thành. Nhưng Mộng Huyễn Hóa của Triệu Phong vẫn có thể hạn chế cùng với không ngừng suy yếu Kim Hoàng Thần Chủ.

Lợi dụng thời cơ này, Triệu Phong nhanh chóng phát động tấn công lôi đình. Hai tay hắn cầm chặt Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, cấp tốc tiếp cận Kim Hoàng Thần Chủ, mạnh mẽ chém ra một kiếm.

- Tiểu bối, ta đã nói rồi, cho dù ngươi có Thần Mâu thứ chín, cũng không làm gì được ta!

Sắc mặt Kim Hoàng Thần Chủ khẽ động, mạnh mẽ huy vũ thanh quang thứ kim sắc trong tay.

- Thời Không Bình Chướng!

Triệu Phong thôi động Trường bào Thời Không, một tầng quang huy ngân sắc hư thực giao thoa nhanh chóng lan tỏa ra. Thoáng chốc, cỗ lực lượng hạn chế Pháp tắc Thời Không này đã bao phủ bốn phía xung quanh Kim Hoàng Thần Chủ, khiến cho các phương diện của hắn lại một lần nữa bị hạn chế, tư duy hành động cũng chậm chạp hơn vài phần.

- Pháp tắc Thời Không!

Ánh mắt Kim Hoàng Thần Chủ chấn kinh. Triệu Phong chỉ mới là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, không ngờ lại có được hai loại Pháp tắc cường đại như vậy. Dưới song trọng hạn chế của Mộng Huyễn Hóa cùng Pháp tắc Thời Không, trạng thái chiến lực của Kim Hoàng Thần

Chủ không tới nổi bảy thành ở thời điểm đỉnh phong.

Oanh phốc!

Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm của Triệu Phong tránh thoát công kích của Kim Hoàng Thần Chủ, chém thẳng xuống trên người hắn. Lực lượng Hỗn Độn Lôi Kiếp lưu lại một đạo vết máu trên thân thể Kim Hoàng Thần Chủ. Nhưng cái này vẫn còn chưa kết thúc, tay còn lại của Triệu Phong cũng ngưng tụ ra một thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, liên tục tiến công.

- A!

Kim Hoàng Thần Chủ kêu thảm một tiếng, vội vàng thôi động Bí thuật. Bốn phía thân thể hắn chậm rãi dâng lên một tầng quang văn Kim long, hình thành một tầng cương tráo hình cầu, lúc này mới tạm thời ngăn chặn được uy thế công kích của Triệu Phong.

Bên kia, sắc mặt hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên của Kim Long Thánh Địa nhất thời ngẩn ra.

- Kim Hoàng đại nhân?

- Không ngờ đại nhân lại bị Triệu Phong đánh bị thương!

Trong lòng hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên kinh ngạc vạn phần. Điều này quả thật quá ngoài dự liệu của bọn chúng. Bên kia, hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên của Kim Long Thánh Địa đang chiến đấu cũng vạn phần kinh ngạc.

- Không hổ là Thần Mâu thứ chín! Không ngờ lại cường hãn như vậy!

Nữ tử kim văn Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong kia không khỏi

kinh ngạc tán thán.

Bên dưới, Phong chủ Ảnh Lưu Phong cùng đám người Cung chủ Thuần Dương Cung đồng dạng cũng vô cùng chấn động. Không ngờ Triệu Phong ngay cả Thần Chủ Tam Trọng Thiên cũng có thể đánh bị thương được!

Nhưng hết thảy chuyện này cũng đều là dưới tình huống duy trì Mộng Huyễn Hóa. Mức độ tiêu hao của Mộng Huyễn Hóa thật lớn, nhằm vào đối thủ cấp bậc càng cao, mức độ tiêu hao lại càng lớn hơn. Lúc này Triệu Phong đành phải đình chỉ đồng thuật này.

Màu sắc trong thiên địa dần dần khôi phục lại như thường, Kim Hoàng Thần Chủ cũng không còn bị năng lực Mộng Huyễn Hóa ảnh hưởng nữa. Nhưng vừa rồi Kim Hoàng Thần Chủ đã bị Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm của Triệu Phong nhiều lần chém trúng, thân thể cũng bị thương thế nhất định. Lúc này cho dù Triệu Phong đã đình chỉ Mộng Huyễn Hóa, nhưng Kim Hoàng Thần Chủ vẫn như cũ không còn ở trạng thái đỉnh phong.

- Triệu Phong, ta muốn ngươi sống không bằng chết!

Sắc mặt Kim Hoàng Thần Chủ lạnh lẽo, tay phải vung lên, trong tay xuất hiện một thanh đoản kiếm kim sắc. Thanh đoản kiếm kim sắc này là một thanh Thần khí Cực phẩm, trên đó phiếm động một tia Pháp tắc Kim hệ. Trên đoản kiếm kim sắc đột nhiên lóe lên một tia thần huy kim sắc chói mắt, chiếu rọi toàn bộ thiên địa.

- Kim Quang Long Thứ!

Kim Hoàng Thần Chủ khẽ quát một tiếng, thanh đoản kiếm kim sắc kia liền hóa thành một đạo quang thứ kim sắc, ngoài mặt nó còn quấn lấy chín đầu long văn kim sắc, thanh thế ngập trời, uy năng kinh

người. Đạo quang thứ long văn kim sắc kia đột nhiên đâm thẳng về phía trước, uy thế của nó cường đại, khiến cho cả thiên địa cũng bắt đầu chấn động.

- Kim Hoàng Thần Chủ đã triệt để nổi giận!

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm. Lúc này, lực lượng Kim Hoàng Thần Chủ thể hiện ra hẳn chính là một kích tuyệt sát của hắn, cho dù là Hỗn Độn Lôi Động của Triệu Phong cũng rất khó có thể đón đỡ.

- Thần Mâu Huyễn Diệt!

Tả Mâu Triệu Phong một lần nữa bắt đầu vận chuyển, một tầng quang vụ mộng huyễn cuồn cuộn tuôn ra. Trong tầm mắt của hắn, những địa phương khác cũng trở nên ảm đạm không ánh sáng, duy chỉ có đạo quang thứ long văn kim sắc kia là bao phủ một tầng thải sắc mộng huyễn mê ly. Lực lượng Tâm niệm thoáng vận chuyển, một ý niệm mãnh liệt sinh ra. Sau một khắc, phần đầu đạo quang thứ long văn kim sắc kia đột nhiên tiêu tán một khúc dài.

- Cái gì?

Nhìn thấy một màn này, Kim Hoàng Thần Chủ nhất thời cả kinh thất sắc. Công kích của hắn làm sao lại đột nhiên biến mất một khúc như vậy?

- Diệt cho ta!

Trong Tả Mâu Triệu Phong, lực lượng Bản Nguyên kịch liệt ba động, lực lượng Tâm niệm trong lòng cũng mạnh mẽ thôi động lên. Cỗ lực lượng huyễn diệt kia chợt gia tăng lên, đạo quang thứ long văn kim sắc lại một lần nữa dần dần biến mất từ đầu tới đuôi, cuối cùng toàn bộ đều tiêu tán không thấy đâu nữa!

- Làm sao có thể?

Trong lòng Kim Hoàng Thần Chủ dâng trào như sóng biển kinh thiên. Không ngờ công kích của mình cứ như vậy mà vô duyên vô cớ biến mất, điều này quả thật quá không thể tưởng tượng nổi rồi! Nhưng chuyện tình không thể tưởng tượng nổi vẫn chưa chấm dứt.

- Thần Mâu Phục Chế! Kim Quang Long Thứ!

Tả Mâu Triệu Phong đột nhiên trở nên ảm đạm thất sắc. Khoảnh khắc này, trên không trung sau lưng Kim Hoàng Thần Chủ đột nhiên xuất hiện một con Di Thiên Ngân Mâu khổng lồ, lóe ra quang mang dị sắc. Từ trong con nhãn mâu ngân sắc thật lớn kia lan tỏa ra một tầng quang vụ mộng huyễn. Trong đó đột nhiên bắn ra một đạo quang thứ kim sắc, uy năng rung chuyển thiên địa, đâm thẳng về phía Kim Hoàng Thần Chủ.

- Cái này… Không có khả năng!

Ánh mắt Kim Hoàng Thần Chủ nhất thời dại ra, không ngờ Triệu Phong lại thi triển ra tuyệt chiêu công kích của hắn! Nhưng dưới sự kích thích của nguy cơ mãnh liệt, hắn lập tức giãy thoát khỏi sự nghi hoặc trong đầu. Một cỗ Thần lực khổng lồ bùng phát ra, Kim Hoàng Thần Chủ toàn lực vận chuyển thủ đoạn phòng ngự, xung quanh thân thể hắn một lần nữa hình thành một tầng quang tráo long văn. Đồng thời, một cái hư ảnh Thần Quốc khổng lồ cũng bao phủ hắn vào bên trong.

Oanh phanh!

Sau một khắc, đạo Kim Quang Long Thứ kia đã hàng lâm xuống, lực lượng trùng kích mang tính hủy diệt thổi quét thẳng ra bốn phía xung

quanh. Giờ phút này, toàn bộ Thuần Dương Cung đã bị phá hủy hơn phân nửa, khắp nơi đổ nát không chịu nổi.

Đám người Kim Long Thánh Địa đang chiến đấu với Tiểu tặc miêu cách đó không xa cũng không khỏi dừng lại, dánh mắt kinh dị nhìn về phía chiến trường Kim Hoàng Thần Chủ.

Kim quang tản đi, bên trong khu vực bạo tạc kia xuất hiện một đạo thân ảnh vô cùng chật vật, thân thể cháy đen rách nát.

- Triệu Phong, ta nhất định sẽ khiến ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong!

Sắc mặt Kim Hoàng Thần Chủ dữ tợn khủng bố, gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Phong. Trên Thần thể ba động một tầng dịch thể kim sắc, chậm rãi chữa trị thương thế trên người.

- Kim Hoàng đại nhân!

Sau lưng hắn, hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên của Kim Long Thánh Địa không khỏi kêu lên kinh hãi. Không ngờ Kim Hoàng Thần Chủ lại bị thua thiệt lớn như vậy trong tay Triệu Phong. Nếu như hành động lần này thất bại, như vậy mặt mũi của Kim Long Thánh Địa cũng sẽ bị ném sạch hết rồi.

Hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên lập tức xông lên. Bọn chúng cũng biết thực lực của Triệu Phong rất mạnh mẽ, nên cũng không dám tiếp cận quá gần, chỉ dừng lại ở phương xa phóng xuất công kích, chi viện Kim Hoàng Thần Chủ, tiến hành quấy rầy Triệu Phong.

- Muốn chết!

Ánh mắt Triệu Phong ngưng đọng, Tả Mâu một lần nữa ba động màu

sắc mộng huyễn mỹ lệ. Tâm thần Kim Hoàng Thần Chủ nhất thời căng thẳng, hắn thật sự đã bị năng lực của Thần Mâu thứ chín chấn nhiếp rồi.

- Nhập Mộng!

Triệu Phong cấp tốc chế tạo ra một mảnh không gian mộng cảnh, Tả Mâu đảo quét về phía trước. Thoáng chốc, hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên kia không hề có lực lượng chống lại, ý thức đã bị Triệu Phong hút vào trong không gian mộng cảnh.

Mà Kim Hoàng Thần Chủ thân là Thần Chủ Tam Trọng Thiên, có sức chống cự hơi chút mạnh mẽ, nên cũng không bị ảnh hưởng quá lớn. Nhưng Kim Hoàng Thần Chủ lại phát hiện ánh mắt hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên của Kim Long Thánh Địa đã lâm vào dại ra mờ mịt, phảng phất như trở nên ngu ngốc vậy.

- Xảy ra chuyện gì?

Kim Hoàng Thần Chủ cảm giác chuyện này có chút không bình thường, toàn lực chống lại lực hấp xả đến từ Tả Mâu của Triệu Phong.

Oanh phanh!

Sau một khắc, trên Thần thể của hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên sau lưng hắn không hề có dấu hiệu nào chợt xuất hiện vô số đạo vết thương, cuối cùng Thần thể và linh hồn đồng thời bùng nổ một trận.

Nhìn thấy một màn này, Kim Hoàng Thần Chủ nhất thời rợn cả tóc gáy. Hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên kia ở xa xa sau lưng hắn, cách Triệu Phong một quãng cực xa. Nhưng chỉ liếc mắt một cái, đã khiến cho Thần thể cùng linh hồn của hai gã Thần Chủ kia nổ tung,

thần hình câu diệt! Đáng sợ hơn chính là, Kim Hoàng Thần Chủ không thể nào ngăn cản được, lại càng không biết đây là chuyện gì xảy ra.

Trong lúc Kim Hoàng Thần Chủ còn đang kinh hoàng, thân hình Triệu Phong chợt lóe lên rồi biến mất, khi xuất hiện trở lại đã ở ngay trước mặt hắn. Hiện tại chính là thời điểm Kim Hoàng Thần Chủ suy yếu nhất, tuyệt đối không thể để cho hắn có cơ hội thở dốc. Toàn thân Triệu Phong bao phủ trong Hỗn Độn Lôi Động, tay cầm Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, điên cuồng chém thẳng tới.

- Tiểu tử, vừa rồi ngươi đến cùng đã làm cái gì?

Trong lòng Kim Hoàng Thần Chủ vẫn còn sợ hãi, run run hỏi.

Trường bào Thời Không huy động, một đạo Thời Gian Phong Trảm xoay tròn bắn ra. Hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí đã dung nhập vào trong Trường bào Thời Không, nhưng Triệu Phong vẫn như cũ có thể khu động bọn chúng, đánh ra công kích cường hãn.

Oanh! Phanh! Oành!

Kim Hoàng Thần Chủ tay cầm đoản kiếm kim sắc, cật lực chống lại công kích như cuồng phong mưa rào của Triệu Phong. Nhưng vừa rồi hắn đã bị Thần Mâu Phục Chế của Triệu Phong đánh trọng thương, vẫn chưa khôi phục trở lại. Mà lực lượng Hỗn Độn của Triệu Phong lại có đặc tính thôn phệ hấp thu, càng đánh càng mạnh hơn.

- Cứ tiếp tục như vậy… tình huống không ổn a!

Dưới công kích cuồng phong bạo vũ của Triệu Phong, Kim Hoàng Thần Chủ rốt cuộc không chống đỡ nổi nữa. Nếu cứ tiếp tục như vậy, thương thế của hắn sẽ càng ngày càng nặng hơn. Kim Hoàng

Thần Chủ chỉ đành cắn răng một cái, xoay người phóng chạy về phía sau.

- Còn muốn chạy sao?

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, lập tức đuổi theo.

- Kim Hoàng đại nhân!

Hai gã cường giả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên của Kim Long Thánh Địa đang chiến đấu với đám người Tiểu tặc miêu, Triệu Không, Diệt Thế Hắc Long không khỏi kêu sợ hãi. Không ngờ Kim Hoàng Thần Chủ cấp bậc Thần Chủ Tam Trọng Thiên lại bị Triệu Phong, một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong đánh bại, bỏ chạy trối chết.

- Kim Hoàng đại nhân!

Hai gã cường giả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên của Kim Long Thánh Địa đang chiến đấu với đám người Tiểu tặc miêu, Triệu Không, Diệt Thế Hắc Long không khỏi kêu sợ hãi. Không ngờ Kim Hoàng Thần Chủ cấp bậc Thần Chủ Tam Trọng Thiên lại bị Triệu Phong, một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong đánh bại, bỏ chạy trối chết.

Bên dưới, toàn thân Phong chủ Ảnh Lưu Phong cùng Cung chủ Thuần Dương Cung giống như hóa đá vậy, không biết phải nói gì. Ngay cả Thần Chủ Tam Trọng Thiên cũng không phải là đối thủ của Triệu Phong, ngẫm lại hành vi trước đây của bọn chúng, quả thật chính là tự tìm đường chết mà!

Ngoại trừ mấy vị Thần Chủ ra, trong Thuần Dương Cung cũng chỉ có một ít Cổ Thần, Bán Bộ Thần Chủ cường đại mới có thể nhìn thấy một bộ phận chiến trường, nhưng như vậy cũng đã đủ khiến cho bọn chúng kinh ngạc đến tắt tiếng rồi.

Nhưng Kim Hoàng Thần Chủ vẫn không có hoàn toàn chạy mất, hắn vẫn chỉ đảo quanh phụ cận mà thôi. Bởi vì hắn không muốn thừa nhận thất bại lần này, vẫn còn muốn tìm cách vãn hồi cục diện. Chỉ cần cho hắn thời gian thở dốc trong chốc lát, hắn sẽ có thể khôi phục trở lại, đến lúc đó liền còn có chuyển cơ. Nhưng sau khi hắn bị trọng thương, phương diện tốc độ xa xa không bằng được Triệu Phong.

Trong lúc truy đuổi, Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay Triệu Phong không ngừng huy động, chém mạnh ra từng đạo từng đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm Mang. Triệu Phong bám sát không tha Kim Hoàng Thần Chủ, không để cho hắn có chút thời gian thở dốc nào. Tuy hắn có thể đánh bại bại Kim Hoàng Thần Chủ, nhưng thứ chủ yếu dựa vào chính là Mộng Huyễn Thần Mâu.

Vừa rồi hắn đã liên tục thi triển các loại đồng thuật Mộng Huyễn Hóa, Nhập Mộng, Thần Mâu Huyễn Diệt, Thần Mâu Phục Chế… Trong đó Mộng Huyễn Hóa duy trì liên tục thời gian khá lâu, Thần Mâu Phục Chế lại càng là phỏng chế một kích tuyệt sát của Thần Chủ Tam Trọng Thiên, cả hai cái này cũng đều tiêu hao khá lớn, cho nên hắn sẽ không chút khinh suất, bám sát không buông Kim Hoàng Thần Chủ.

- Kim Văn Hộ Thể!

Kim Hoàng Thần Chủ cắn răng thôi động Bí kỹ phòng ngự, chống lại công kích cuồng bạo của Triệu Phong.

- Thời Không Phong Trảm!

Trường bào Thời Không vũ động, một đạo ngân nhận bạch sắc hư thực giao thoa mạnh mẽ bùng phát. Đây là thủ đoạn đặc thù của Quang Tộc, có lực xuyên thấu cực mạnh, cộng thêm Pháp tắc Không

Gian, đặc tính lại càng tăng mạnh thêm một bước.

Đạo ngân nhận hư bạch kia nhanh chóng hàng lâm, trực tiếp xỏ xuyên qua Kim Văn Hộ Thể của Kim Hoàng Thần Chủ. Sau khi xỏ xuyên qua đạo Bí kỹ phòng ngự kia, uy lực của đạo ngân nhận hư bạch kia cũng yếu bớt đi một chút, nhưng độ ảnh hưởng không lớn.

Phốc xuy!

Đạo ngân nhận hư bạch kia nhanh chóng trực tiếp xỏ xuyên qua thân thể Kim Hoàng Thần Chủ, tạo thành thương tổn thật lớn cho Thần thể cùng linh hồn của hắn.

- Đây là… thủ đoạn công kích của Quang Tộc!

Kim Hoàng Thần Chủ kiến thức rộng rãi, lập tức nhận ra lai lịch của một chiêu này. Mảnh vỡ Tổ khí trong tay Triệu Phong đã từng là một bộ phận của Tổ khí Quang Tộc, hắn tự nhiên là có thể thi triển ra loại thủ đoạn này.

Triệu Phong nhân cơ hội này lập tức đuổi kịp Kim Hoàng Thần Chủ, phóng xuất ra lực lượng Pháp tắc Thời Không, Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay liên tục chém xuống.

- A!

Kim Hoàng Thần Chủ không ngừng kêu la thảm thiết. Hiện tại hắn đã bất chấp mặt mũi nữa, trực tiếp linh hồn truyền âm cho hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên còn lại.

Bên kia, hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên của Kim Long Thánh Địa lập tức thoát khỏi sự dây dưa của Triệu Không, Tiểu tặc miêu cùng với Diệt Thế Hắc Long, chạy tới chi viện cho Kim Hoàng Thần Chủ.

Từ khi bắt đầu cho tới bây giờ, đám người Triệu Không vẫn luôn rơi xuống hạ phong, bởi vậy chỉ cần đối phương muốn thoát khỏi sự kềm chế của bọn họ, hoàn toàn không chút khó khăn nào.

- Tiểu bối, mau dừng tay! Bằng không ngươi nhất định sẽ hối hận!

Một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, lớn tiếng uy hiếp.

- Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng. Nếu lần này hắn thủ hạ lưu tình, như vậy mới thật sự hối hận a. Đám người Kim Long Thánh Địa không chút phân rõ phải trái, trực tiếp xuất thủ, cướp đoạt Thần Mâu thứ chín, như vậy hắn cũng không cần thiết lưu lại tình cảm làm gì.

Ánh mắt Triệu Phong lạnh lẽo, một thanh Hỗn Độn Thần Kiếm cỡ nhỏ từ trong Tả Mâu đột nhiên trùng kích thẳng ra, xỏ xuyên qua thân thể Kim Hoàng Thần Chủ. Trúng phải công kích luân phiên không ngừng như vậy, chiến lực của Kim Hoàng Thần Chủ thời khắc này còn không tới phân nửa thời kỳ đỉnh phong, thương thế trên người cũng cực kỳ thảm trọng, trong khoảng thời gian ngắn căn bản không thể khôi phục được.

- Muốn chết!

Nữ tử kim văn Thần Chỉ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong kia huy động trường tiên trong tay, hóa thành một đầu Cự long kim sắc, quấn quanh về phía Triệu Phong.

- Ta nghĩ chính các ngươi mới là muốn chết!

Ánh mắt Triệu Phong nhất thời lạnh lẽo, đột nhiên xoay người lại, nhìn về phía nữ tử kim văn cùng với một lão giả kim bào còn lại.

Trong hư không chợt dâng lên một tia rung động, thân hình Triệu Phong trong nháy mắt đã tiếp cận lão giả kim bào kia.

Kim Hoàng Thần Chủ thân là Thần Chủ Tam Trọng Thiên, tuy Triệu Phong có thể đánh bại hắn, nhưng muốn giết chết hắn, độ khó vẫn là rất lớn. Nhưng lão giả kim bào này lại chỉ là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên mà thôi!

- Chém!

Một thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm rộng rãi thật lớn chém thẳng xuống, uy thế kinh người kia khiến cho sắc mặt lão giả kim bào đại biến, chuẩn bị thối lui. Nhưng dưới ảnh hưởng của Pháp tắc Thời Không, các phương diện của hắn đều bị hạn chế cực lớn, căn bản là vô lực né tránh.

- Đừng mơ tưởng!

Nữ tử kim văn nhìn thấy một màn này, lập tức cật lực ngăn cản. Mà Kim Hoàng Thần Chủ thì lại cấp tốc lui về phía sau, tranh thủ thời gian khôi phục thương thế.

- Hỗn Độn Lôi Động!

Triệu Phong vận chuyển lực lượng Hỗn Độn, lực lượng Lôi kiếp, rất nhanh xây dựng ra một cái hắc động lôi điện đen như mực, đón đỡ một kích của nữ tử kim văn.

Một kiếm kia vẫn tiếp tục chém thẳng xuống. Đồng tử lão giả kim bào co rút lại, song quyền liên tục đánh ra, phóng xuất ra từng đám từng đám quang đoàn kim sắc thật lớn. Nhưng công kích Thần lực của hắn lại căn bản không thể lay động nổi Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm của Triệu Phong, thậm chí còn có một bộ phận lực lượng bị nó hấp thu

nữa.

Mắt thấy một kiếm kia đã sắp sửa hàng lâm, bốn phía xung quanh lão giả kim bào chợt xuất hiện một tầng hư ảnh Thần Quốc.

Oanh phanh!

Một kiếm chém mạnh xuống, hư ảnh Thần Quốc kia nhất thời run lên, bị Triệu Phong chém ra một đạo chỗ hổng thật lớn. Thân hình lão giả kim bào kia lăn tròn về phía sau, phun ra một ngụm tiên huyết. Vừa rồi mặc dù Triệu Phong vẫn chưa phá hư Thần Quốc của hắn, nhưng cũng đã tạo thành tổn thương thật lớn cho bản thân hắn. Nhưng như vậy vẫn chưa chấm dứt, Triệu Phong ngay lập tức đã tiếp tục truy sát tới.

Trong Tả Mâu hắn mạnh mẽ phụt ra một đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm cỡ nhỏ, xỏ xuyên qua thân thể lão giả kim bào. Với ý chí linh hồn của Triệu Phong, cho dù lão giả kim bào này tuổi thọ xa xưa, ý chí cường đại, cũng không chịu nổi một kích đồng thuật của Triệu Phong. Sắc mặt hắn trắng bệch, thân thể rơi thẳng xuống dưới.

Oanh phanh!

Một đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm Mang xẹt qua, lão giả kim bào vẫn lạc!

- Đã chết rồi?

Phương xa, sắc mặt Kim Hoàng Thần Chủ đại biến. Hắn vốn nghĩ rằng, để cho hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên kia kềm chế Triệu Phong một hồi, hắn chỉ cần nghỉ ngơi một chút, sau khi khôi phục lại thương thế, liền cùng nhau giáp công Triệu Phong, liền có thể nắm chắc phần thắng. Nào ngờ không tới một hồi, một gã Thần Chủ Nhị

Trọng Thiên đã vẫn lạc!

- Kế tiếp đến phiên ngươi!

Sau khi giết chết một người, ánh mắt Triệu Phong lại nhìn về phía nàng nữ tử kim văn Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong kia.

- Không!

Mắt thấy đồng bạn đã chết trong tay Triệu Phong, trong lòng nữ tử kim văn vô cùng kinh hoàng. Nếu chỉ là một đối một mà nói, nàng tuyệt đối không chút nghi ngờ, chính mình thật sự sẽ bị Triệu Phong giết chết.

- Tiểu bối, dừng tay!

Lúc này, Kim Hoàng Thần Chủ đột nhiên xông ra, hắn đã nhìn thấu được ý đồ của Triệu Phong, làm sao có thể để cho Triệu Phong đạt được như nguyện? Hiện tại thương thế trên người Kim Hoàng Thần Chủ vẫn chưa khôi phục lại được bao nhiêu, Triệu Phong căn bản mặc kệ hắn, vẫn như cũ trực tiếp giết thẳng về phía nữ tử kim văn.

Cùng lúc đó, đám người Diệt Thế Hắc Long, Tiểu tặc miêu, Triệu Không cũng đã chạy tới. Ba người bọn họ dựa theo mệnh lệnh của Triệu Phong, bao vây nữ tử kim văn, không cho nàng bỏ chạy. Mà Triệu Phong lại dựa vào Hỗn Độn Lôi Động, một bên mạnh mẽ đón đỡ công kích của Kim Hoàng Thần Chủ, một bên thi triển công kích với nữ tử kim văn.

Bên dưới, Cung chủ Thuần Dương Cung cùng Phong chủ Ảnh Lưu Phong lẳng lặng quan chiến.

- Không ngờ lại giết chết một vị Thần Chủ Nhị Trọng Thiên nữa! Lần

này Triệu Phong có thể nói là đã triệt để đắc tội Kim Long Thánh Địa rồi a!

Ngữ khí Cung chủ Thuần Dương Cung thấp thỏm. Đối phương chính là cường giả Thánh địa a! Một khi đã được xưng là Thánh địa, như vậy chính là biểu thị trong đó có cường giả cấp Thần Vương!

- Hừ! Triệt để đắc tội thì đã sao? Chỉ cần Triệu Phong biết ẩn nhẫn, bế quan tu luyện mấy ngàn năm, nhất định cũng sẽ có thể trở thành Thần Vương…

Phong chủ Ảnh Lưu Phong thì lại hừ lạnh một tiếng. Bắt đầu từ khi Triệu Phong giết chết gã Thần Chủ đầu tiên của Kim Long Thánh Địa, song phương cũng đã triệt để trở mặt rồi, giết chết thêm mấy tên cũng hoàn toàn không ảnh hưởng gì. Hiện tại, trong lòng hắn ngược lại cũng có chút bội phục Triệu Phong, không sợ uy năng của Thánh địa, vượt cấp giết địch, đánh trọng thương Thần Chủ Tam Trọng Thiên…

Oanh! Phanh! Oành!

Thanh âm bạo tạc vang lên liên miên không dứt, toàn thể thiên địa không ngừng rung động. Dưới sự liên thủ bao vây của Triệu Phong, Triệu Không, Diệt Thế Hắc Long cùng Tiểu tặc miêu, trên người nữ tử kim văn Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong kia đã bị thương nhiều chỗ.

Phía sau, Kim Hoàng Thần Chủ vẫn toàn lực công kích, nhưng Triệu Phong lại dùng Hỗn Độn Lôi Động mạnh mẽ đón đỡ tất cả công kích của hắn. Dù sao thời khắc này Kim Hoàng Thần Chủ đã bị thương nặng, đã không thể phát huy nổi bao nhiêu chiến lực nữa.

- Nhập Mộng!

Chiến kỹ Bản Nguyên của Mộng Huyễn Thần Mâu lại một lần nữa phát động. Nhãn mâu của Triệu Phong gắt gao nhìn chằm chằm về phía nữ tử kim văn. Trước đây nàng ta đã từng nhìn thấy một chiêu này của Triệu Phong, lập tức xoay người lại, không dám nhìn thẳng vào nhãn mâu của Triệu Phong. Nhưng cho dù như vậy, lực hấp dẫn cường đại trong Tả Mâu Triệu Phong vẫn như cũ ảnh hưởng tâm thần của nàng, khiến cho toàn thân nàng rơi tự do xuống dưới.

Oanh! Phanh! Oành!

Trong lúc thân thể rơi tự do xuống dưới, toàn thân nữ tử kim văn trúng phải mấy đạo công kích, cũng bị trọng thương. Một lúc sau, tâm thần nàng đã thất thủ, ý thức tiến vào một mảnh Tiên cảnh mộng huyễn hư vô mờ mịt. Nhưng thật ra, nơi này lại là tử vong tuyệt địa!

Trong mộng cảnh của Triệu Phong, nữ tử kim văn căn bản không hề có sức chống cự, dễ dàng bị Triệu Phong tùy ý chém giết. Mà tại thế giới hiện thực, khí tức sinh mệnh của nữ tử kim văn không ngừng giảm xuống, thân thể nổ tung mà chết! Lại giết thêm một người!

Hiện tại, trong số năm gã Thần Chủ của Kim Long Thánh Địa chạy tới đây, đã có bốn gã vẫn lạc, chỉ còn lại một mình Kim Hoàng Thần Chủ đã bị trọng thương! Mà Kim Hoàng Thần Chủ rốt cuộc cũng ý thức được, lần này hắn đã triệt để thất bại rồi.

- Chạy!

Kim Hoàng Thần Chủ thiêu đốt huyết mạch Thần lực, hóa thành một đạo lưu quang kim sắc, trong nháy mắt bỏ chạy mấy hút. Hiện tại, tất cả những Thần Chủ khác đã vẫn lạc, chỉ còn lại một mình hắn, hắn dựa vào cái gì chống lại Triệu Phong?

Trường bào Thời Không huy động, sau khi thu hết các thủ hạ vào không gian bên trong, Triệu Phong lập tức truy đuổi theo.

Phụ cận Thuần Dương Cung rốt cuộc cũng an tĩnh lại, nhưng tất cả mọi người ở đây đều không thể nào quên được một màn đã xảy ra ngày hôm nay.

Đám cường giả Chân Thần, Cổ Thần cấp thấp không thể tưởng tượng nổi ngày hôm nay đến cùng đã xảy ra đại chiến cấp bậc nào. Mà các cường giả Cổ Thần Đỉnh cấp, Thần Chủ thì lại vô cùng chấn động. Bốn gã Thần Chủ của Kim Long Thánh Địa bị giết, cường giả Thần Chủ Tam Trọng Thiên mạnh mẽ nhất thì bỏ chạy trối chết. Ngay trong quá trình đuổi giết còn đang diễn ra, thì sự kiện này cũng đã lan truyền ra ngoài.

Nhưng Triệu Phong chỉ truy sát Kim Hoàng Thần Chủ một lúc đã bỏ qua. Hiện tại thực lực hắn tuy mạnh, nhưng sự mê hoặc của Thần Mâu thứ chín thật sự quá lớn, hắn vẫn như cũ không thể nào đảm bảo được sự an toàn của chính mình, còn chưa tới lúc có thể quá mức rêu rao. Huống hồ nơi này chính là địa bàn của Kim Long Thánh Địa, nói không chừng hiện tại đã có một đám cường giả khác đang chạy tới vây giết Triệu Phong. Bởi vậy, hắn chỉ đành từ bỏ việc truy sát Kim Hoàng Thần Chủ.

o0o

Mấy ngày sau, trên không trung Thuần Dương Cung, một cỗ khí tức uy áp vô cùng cường hãn đột nhiên hàng lâm xuống. Cung chủ Thuần Dương Cung cùng Ngao Hồng Quang lập tức bị kinh động, trực tiếp bay ra.

Phía chân trời xa xa tràn ngập một mảnh quang mang kim sắc óng ánh, cùng với một cỗ thần uy vô thượng mạnh mẽ nghiền ép tới.

Khoảnh khắc này, tất cả thành viên của Thuần Dương Cung, kể cả Cung chủ Thuần Dương Cung, cũng không cách nào thừa nhận nổi cỗ thần uy này, nhất tề phủ phục trên mặt đất.

Một đạo thân ảnh kim sắc hàng lâm trên không trung Thuần Dương Cung. Nhất thời toàn thể thiên địa phảng phất như biến thành thế giới kim loại, ngay cả những ngọn cây cọng cỏ trên mặt đất cũng đều giống như bị kim chúc hóa vậy, trở nên vô cùng cứng rắn. Loại dị tượng khủng bố bậc này khiến cho trong lòng Cung chủ Thuần Dương Cung rung động không thôi, đã đoán được thân phận của kẻ mới tới.

- Thuần Dương Cung cung nghênh Thiên Long Thần Vương giá lâm!

Thần sắc Cung chủ Thuần Dương Cung vô cùng cung kính. Thiên Long Thần Vương chính là cường giả Thần Vương của Kim Long Thánh Địa.

- Mau nói ra toàn bộ đầu đuôi gốc ngọn chuyện tình liên quan đến Triệu Phong!

Bên cạnh Thiên Long Thần Vương chợt truyền ra một đạo thanh âm, chính là kẻ trước đây bị Triệu Phong đánh cho bỏ chạy trối chết, Kim Hoàng Thần Chủ! Nhưng dưới uy năng của Thần Vương, toàn thân hắn cũng có vẻ nhỏ bé không đáng kể, không chút bắt mắt, ngay từ đầu Cung chủ Thuần Dương Cung cũng không chú ý tới hắn.

Chương 1494: Tuyệt vọng bỏ chạy

- Kim Hoàng đại nhân!

Hai gã cường giả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên của Kim Long Thánh Địa đang chiến đấu với đám người Tiểu tặc miêu, Triệu Không, Diệt Thế Hắc Long không khỏi kêu sợ hãi. Không ngờ Kim Hoàng Thần Chủ cấp bậc Thần Chủ Tam Trọng Thiên lại bị Triệu Phong, một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong đánh bại, bỏ chạy trối chết.

Bên dưới, toàn thân Phong chủ Ảnh Lưu Phong cùng Cung chủ Thuần Dương Cung giống như hóa đá vậy, không biết phải nói gì. Ngay cả Thần Chủ Tam Trọng Thiên cũng không phải là đối thủ của Triệu Phong, ngẫm lại hành vi trước đây của bọn chúng, quả thật chính là tự tìm đường chết mà!

Ngoại trừ mấy vị Thần Chủ ra, trong Thuần Dương Cung cũng chỉ có một ít Cổ Thần, Bán Bộ Thần Chủ cường đại mới có thể nhìn thấy một bộ phận chiến trường, nhưng như vậy cũng đã đủ khiến cho bọn chúng kinh ngạc đến tắt tiếng rồi.

Nhưng Kim Hoàng Thần Chủ vẫn không có hoàn toàn chạy mất, hắn vẫn chỉ đảo quanh phụ cận mà thôi. Bởi vì hắn không muốn thừa nhận thất bại lần này, vẫn còn muốn tìm cách vãn hồi cục diện. Chỉ cần cho hắn thời gian thở dốc trong chốc lát, hắn sẽ có thể khôi phục trở lại, đến lúc đó liền còn có chuyển cơ. Nhưng sau khi hắn bị trọng thương, phương diện tốc độ xa xa không bằng được Triệu Phong.

Trong lúc truy đuổi, Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay Triệu Phong

không ngừng huy động, chém mạnh ra từng đạo từng đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm Mang. Triệu Phong bám sát không tha Kim Hoàng Thần Chủ, không để cho hắn có chút thời gian thở dốc nào. Tuy hắn có thể đánh bại bại Kim Hoàng Thần Chủ, nhưng thứ chủ yếu dựa vào chính là Mộng Huyễn Thần Mâu.

Vừa rồi hắn đã liên tục thi triển các loại đồng thuật Mộng Huyễn Hóa, Nhập Mộng, Thần Mâu Huyễn Diệt, Thần Mâu Phục Chế… Trong đó Mộng Huyễn Hóa duy trì liên tục thời gian khá lâu, Thần Mâu Phục Chế lại càng là phỏng chế một kích tuyệt sát của Thần Chủ Tam Trọng Thiên, cả hai cái này cũng đều tiêu hao khá lớn, cho nên hắn sẽ không chút khinh suất, bám sát không buông Kim Hoàng Thần Chủ.

- Kim Văn Hộ Thể!

Kim Hoàng Thần Chủ cắn răng thôi động Bí kỹ phòng ngự, chống lại công kích cuồng bạo của Triệu Phong.

- Thời Không Phong Trảm!

Trường bào Thời Không vũ động, một đạo ngân nhận bạch sắc hư thực giao thoa mạnh mẽ bùng phát. Đây là thủ đoạn đặc thù của Quang Tộc, có lực xuyên thấu cực mạnh, cộng thêm Pháp tắc Không Gian, đặc tính lại càng tăng mạnh thêm một bước.

Đạo ngân nhận hư bạch kia nhanh chóng hàng lâm, trực tiếp xỏ xuyên qua Kim Văn Hộ Thể của Kim Hoàng Thần Chủ. Sau khi xỏ xuyên qua đạo Bí kỹ phòng ngự kia, uy lực của đạo ngân nhận hư bạch kia cũng yếu bớt đi một chút, nhưng độ ảnh hưởng không lớn.

Phốc xuy!

Đạo ngân nhận hư bạch kia nhanh chóng trực tiếp xỏ xuyên qua thân thể Kim Hoàng Thần Chủ, tạo thành thương tổn thật lớn cho Thần thể cùng linh hồn của hắn.

- Đây là… thủ đoạn công kích của Quang Tộc!

Kim Hoàng Thần Chủ kiến thức rộng rãi, lập tức nhận ra lai lịch của một chiêu này. Mảnh vỡ Tổ khí trong tay Triệu Phong đã từng là một bộ phận của Tổ khí Quang Tộc, hắn tự nhiên là có thể thi triển ra loại thủ đoạn này.

Triệu Phong nhân cơ hội này lập tức đuổi kịp Kim Hoàng Thần Chủ, phóng xuất ra lực lượng Pháp tắc Thời Không, Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay liên tục chém xuống.

- A!

Kim Hoàng Thần Chủ không ngừng kêu la thảm thiết. Hiện tại hắn đã bất chấp mặt mũi nữa, trực tiếp linh hồn truyền âm cho hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên còn lại.

Bên kia, hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên của Kim Long Thánh Địa lập tức thoát khỏi sự dây dưa của Triệu Không, Tiểu tặc miêu cùng với Diệt Thế Hắc Long, chạy tới chi viện cho Kim Hoàng Thần Chủ. Từ khi bắt đầu cho tới bây giờ, đám người Triệu Không vẫn luôn rơi xuống hạ phong, bởi vậy chỉ cần đối phương muốn thoát khỏi sự kềm chế của bọn họ, hoàn toàn không chút khó khăn nào.

- Tiểu bối, mau dừng tay! Bằng không ngươi nhất định sẽ hối hận!

Một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, lớn tiếng uy hiếp.

- Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng. Nếu lần này hắn thủ hạ lưu tình, như vậy mới thật sự hối hận a. Đám người Kim Long Thánh Địa không chút phân rõ phải trái, trực tiếp xuất thủ, cướp đoạt Thần Mâu thứ chín, như vậy hắn cũng không cần thiết lưu lại tình cảm làm gì.

Ánh mắt Triệu Phong lạnh lẽo, một thanh Hỗn Độn Thần Kiếm cỡ nhỏ từ trong Tả Mâu đột nhiên trùng kích thẳng ra, xỏ xuyên qua thân thể Kim Hoàng Thần Chủ. Trúng phải công kích luân phiên không ngừng như vậy, chiến lực của Kim Hoàng Thần Chủ thời khắc này còn không tới phân nửa thời kỳ đỉnh phong, thương thế trên người cũng cực kỳ thảm trọng, trong khoảng thời gian ngắn căn bản không thể khôi phục được.

- Muốn chết!

Nữ tử kim văn Thần Chỉ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong kia huy động trường tiên trong tay, hóa thành một đầu Cự long kim sắc, quấn quanh về phía Triệu Phong.

- Ta nghĩ chính các ngươi mới là muốn chết!

Ánh mắt Triệu Phong nhất thời lạnh lẽo, đột nhiên xoay người lại, nhìn về phía nữ tử kim văn cùng với một lão giả kim bào còn lại. Trong hư không chợt dâng lên một tia rung động, thân hình Triệu Phong trong nháy mắt đã tiếp cận lão giả kim bào kia.

Kim Hoàng Thần Chủ thân là Thần Chủ Tam Trọng Thiên, tuy Triệu Phong có thể đánh bại hắn, nhưng muốn giết chết hắn, độ khó vẫn là rất lớn. Nhưng lão giả kim bào này lại chỉ là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên mà thôi!

- Chém!

Một thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm rộng rãi thật lớn chém thẳng xuống, uy thế kinh người kia khiến cho sắc mặt lão giả kim bào đại biến, chuẩn bị thối lui. Nhưng dưới ảnh hưởng của Pháp tắc Thời Không, các phương diện của hắn đều bị hạn chế cực lớn, căn bản là vô lực né tránh.

- Đừng mơ tưởng!

Nữ tử kim văn nhìn thấy một màn này, lập tức cật lực ngăn cản. Mà Kim Hoàng Thần Chủ thì lại cấp tốc lui về phía sau, tranh thủ thời gian khôi phục thương thế.

- Hỗn Độn Lôi Động!

Triệu Phong vận chuyển lực lượng Hỗn Độn, lực lượng Lôi kiếp, rất nhanh xây dựng ra một cái hắc động lôi điện đen như mực, đón đỡ một kích của nữ tử kim văn.

Một kiếm kia vẫn tiếp tục chém thẳng xuống. Đồng tử lão giả kim bào co rút lại, song quyền liên tục đánh ra, phóng xuất ra từng đám từng đám quang đoàn kim sắc thật lớn. Nhưng công kích Thần lực của hắn lại căn bản không thể lay động nổi Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm của Triệu Phong, thậm chí còn có một bộ phận lực lượng bị nó hấp thu nữa.

Mắt thấy một kiếm kia đã sắp sửa hàng lâm, bốn phía xung quanh lão giả kim bào chợt xuất hiện một tầng hư ảnh Thần Quốc.

Oanh phanh!

Một kiếm chém mạnh xuống, hư ảnh Thần Quốc kia nhất thời run lên, bị Triệu Phong chém ra một đạo chỗ hổng thật lớn. Thân hình lão giả

kim bào kia lăn tròn về phía sau, phun ra một ngụm tiên huyết. Vừa rồi mặc dù Triệu Phong vẫn chưa phá hư Thần Quốc của hắn, nhưng cũng đã tạo thành tổn thương thật lớn cho bản thân hắn. Nhưng như vậy vẫn chưa chấm dứt, Triệu Phong ngay lập tức đã tiếp tục truy sát tới.

Trong Tả Mâu hắn mạnh mẽ phụt ra một đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm cỡ nhỏ, xỏ xuyên qua thân thể lão giả kim bào. Với ý chí linh hồn của Triệu Phong, cho dù lão giả kim bào này tuổi thọ xa xưa, ý chí cường đại, cũng không chịu nổi một kích đồng thuật của Triệu Phong. Sắc mặt hắn trắng bệch, thân thể rơi thẳng xuống dưới.

Oanh phanh!

Một đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm Mang xẹt qua, lão giả kim bào vẫn lạc!

- Đã chết rồi?

Phương xa, sắc mặt Kim Hoàng Thần Chủ đại biến. Hắn vốn nghĩ rằng, để cho hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên kia kềm chế Triệu Phong một hồi, hắn chỉ cần nghỉ ngơi một chút, sau khi khôi phục lại thương thế, liền cùng nhau giáp công Triệu Phong, liền có thể nắm chắc phần thắng. Nào ngờ không tới một hồi, một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên đã vẫn lạc!

- Kế tiếp đến phiên ngươi!

Sau khi giết chết một người, ánh mắt Triệu Phong lại nhìn về phía nàng nữ tử kim văn Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong kia.

- Không!

Mắt thấy đồng bạn đã chết trong tay Triệu Phong, trong lòng nữ tử kim văn vô cùng kinh hoàng. Nếu chỉ là một đối một mà nói, nàng tuyệt đối không chút nghi ngờ, chính mình thật sự sẽ bị Triệu Phong giết chết.

- Tiểu bối, dừng tay!

Lúc này, Kim Hoàng Thần Chủ đột nhiên xông ra, hắn đã nhìn thấu được ý đồ của Triệu Phong, làm sao có thể để cho Triệu Phong đạt được như nguyện? Hiện tại thương thế trên người Kim Hoàng Thần Chủ vẫn chưa khôi phục lại được bao nhiêu, Triệu Phong căn bản mặc kệ hắn, vẫn như cũ trực tiếp giết thẳng về phía nữ tử kim văn.

Cùng lúc đó, đám người Diệt Thế Hắc Long, Tiểu tặc miêu, Triệu Không cũng đã chạy tới. Ba người bọn họ dựa theo mệnh lệnh của Triệu Phong, bao vây nữ tử kim văn, không cho nàng bỏ chạy. Mà Triệu Phong lại dựa vào Hỗn Độn Lôi Động, một bên mạnh mẽ đón đỡ công kích của Kim Hoàng Thần Chủ, một bên thi triển công kích với nữ tử kim văn.

Bên dưới, Cung chủ Thuần Dương Cung cùng Phong chủ Ảnh Lưu Phong lẳng lặng quan chiến.

- Không ngờ lại giết chết một vị Thần Chủ Nhị Trọng Thiên nữa! Lần này Triệu Phong có thể nói là đã triệt để đắc tội Kim Long Thánh Địa rồi a!

Ngữ khí Cung chủ Thuần Dương Cung thấp thỏm. Đối phương chính là cường giả Thánh địa a! Một khi đã được xưng là Thánh địa, như vậy chính là biểu thị trong đó có cường giả cấp Thần Vương!

- Hừ! Triệt để đắc tội thì đã sao? Chỉ cần Triệu Phong biết ẩn nhẫn, bế quan tu luyện mấy ngàn năm, nhất định cũng sẽ có thể trở thành

Thần Vương…

Phong chủ Ảnh Lưu Phong thì lại hừ lạnh một tiếng. Bắt đầu từ khi Triệu Phong giết chết gã Thần Chủ đầu tiên của Kim Long Thánh Địa, song phương cũng đã triệt để trở mặt rồi, giết chết thêm mấy tên cũng hoàn toàn không ảnh hưởng gì. Hiện tại, trong lòng hắn ngược lại cũng có chút bội phục Triệu Phong, không sợ uy năng của Thánh địa, vượt cấp giết địch, đánh trọng thương Thần Chủ Tam Trọng Thiên…

Oanh! Phanh! Oành!

Thanh âm bạo tạc vang lên liên miên không dứt, toàn thể thiên địa không ngừng rung động. Dưới sự liên thủ bao vây của Triệu Phong, Triệu Không, Diệt Thế Hắc Long cùng Tiểu tặc miêu, trên người nữ tử kim văn Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong kia đã bị thương nhiều chỗ.

Phía sau, Kim Hoàng Thần Chủ vẫn toàn lực công kích, nhưng Triệu Phong lại dùng Hỗn Độn Lôi Động mạnh mẽ đón đỡ tất cả công kích của hắn. Dù sao thời khắc này Kim Hoàng Thần Chủ đã bị thương nặng, đã không thể phát huy nổi bao nhiêu chiến lực nữa.

- Nhập Mộng!

Chiến kỹ Bản Nguyên của Mộng Huyễn Thần Mâu lại một lần nữa phát động. Nhãn mâu của Triệu Phong gắt gao nhìn chằm chằm về phía nữ tử kim văn. Trước đây nàng ta đã từng nhìn thấy một chiêu này của Triệu Phong, lập tức xoay người lại, không dám nhìn thẳng vào nhãn mâu của Triệu Phong. Nhưng cho dù như vậy, lực hấp dẫn cường đại trong Tả Mâu Triệu Phong vẫn như cũ ảnh hưởng tâm thần của nàng, khiến cho toàn thân nàng rơi tự do xuống dưới.

Oanh! Phanh! Oành!

Trong lúc thân thể rơi tự do xuống dưới, toàn thân nữ tử kim văn trúng phải mấy đạo công kích, cũng bị trọng thương. Một lúc sau, tâm thần nàng đã thất thủ, ý thức tiến vào một mảnh Tiên cảnh mộng huyễn hư vô mờ mịt. Nhưng thật ra, nơi này lại là tử vong tuyệt địa!

Trong mộng cảnh của Triệu Phong, nữ tử kim văn căn bản không hề có sức chống cự, dễ dàng bị Triệu Phong tùy ý chém giết. Mà tại thế giới hiện thực, khí tức sinh mệnh của nữ tử kim văn không ngừng giảm xuống, thân thể nổ tung mà chết! Lại giết thêm một người!

Hiện tại, trong số năm gã Thần Chủ của Kim Long Thánh Địa chạy tới đây, đã có bốn gã vẫn lạc, chỉ còn lại một mình Kim Hoàng Thần Chủ đã bị trọng thương! Mà Kim Hoàng Thần Chủ rốt cuộc cũng ý thức được, lần này hắn đã triệt để thất bại rồi.

- Chạy!

Kim Hoàng Thần Chủ thiêu đốt huyết mạch Thần lực, hóa thành một đạo lưu quang kim sắc, trong nháy mắt bỏ chạy mấy hút. Hiện tại, tất cả những Thần Chủ khác đã vẫn lạc, chỉ còn lại một mình hắn, hắn dựa vào cái gì chống lại Triệu Phong?

Trường bào Thời Không huy động, sau khi thu hết các thủ hạ vào không gian bên trong, Triệu Phong lập tức truy đuổi theo.

Phụ cận Thuần Dương Cung rốt cuộc cũng an tĩnh lại, nhưng tất cả mọi người ở đây đều không thể nào quên được một màn đã xảy ra ngày hôm nay.

Đám cường giả Chân Thần, Cổ Thần cấp thấp không thể tưởng tượng nổi ngày hôm nay đến cùng đã xảy ra đại chiến cấp bậc nào.

Mà các cường giả Cổ Thần Đỉnh cấp, Thần Chủ thì lại vô cùng chấn động. Bốn gã Thần Chủ của Kim Long Thánh Địa bị giết, cường giả Thần Chủ Tam Trọng Thiên mạnh mẽ nhất thì bỏ chạy trối chết. Ngay trong quá trình đuổi giết còn đang diễn ra, thì sự kiện này cũng đã lan truyền ra ngoài.

Nhưng Triệu Phong chỉ truy sát Kim Hoàng Thần Chủ một lúc đã bỏ qua. Hiện tại thực lực hắn tuy mạnh, nhưng sự mê hoặc của Thần Mâu thứ chín thật sự quá lớn, hắn vẫn như cũ không thể nào đảm bảo được sự an toàn của chính mình, còn chưa tới lúc có thể quá mức rêu rao. Huống hồ nơi này chính là địa bàn của Kim Long Thánh Địa, nói không chừng hiện tại đã có một đám cường giả khác đang chạy tới vây giết Triệu Phong. Bởi vậy, hắn chỉ đành từ bỏ việc truy sát Kim Hoàng Thần Chủ.

o0o

Mấy ngày sau, trên không trung Thuần Dương Cung, một cỗ khí tức uy áp vô cùng cường hãn đột nhiên hàng lâm xuống. Cung chủ Thuần Dương Cung cùng Ngao Hồng Quang lập tức bị kinh động, trực tiếp bay ra.

Phía chân trời xa xa tràn ngập một mảnh quang mang kim sắc óng ánh, cùng với một cỗ thần uy vô thượng mạnh mẽ nghiền ép tới. Khoảnh khắc này, tất cả thành viên của Thuần Dương Cung, kể cả Cung chủ Thuần Dương Cung, cũng không cách nào thừa nhận nổi cỗ thần uy này, nhất tề phủ phục trên mặt đất.

Một đạo thân ảnh kim sắc hàng lâm trên không trung Thuần Dương Cung. Nhất thời toàn thể thiên địa phảng phất như biến thành thế giới kim loại, ngay cả những ngọn cây cọng cỏ trên mặt đất cũng đều giống như bị kim chúc hóa vậy, trở nên vô cùng cứng rắn. Loại dị tượng khủng bố bậc này khiến cho trong lòng Cung chủ Thuần

Dương Cung rung động không thôi, đã đoán được thân phận của kẻ mới tới.

- Thuần Dương Cung cung nghênh Thiên Long Thần Vương giá lâm!

Thần sắc Cung chủ Thuần Dương Cung vô cùng cung kính. Thiên Long Thần Vương chính là cường giả Thần Vương của Kim Long Thánh Địa.

- Mau nói ra toàn bộ đầu đuôi gốc ngọn chuyện tình liên quan đến Triệu Phong!

Bên cạnh Thiên Long Thần Vương chợt truyền ra một đạo thanh âm, chính là kẻ trước đây bị Triệu Phong đánh cho bỏ chạy trối chết, Kim Hoàng Thần Chủ! Nhưng dưới uy năng của Thần Vương, toàn thân hắn cũng có vẻ nhỏ bé không đáng kể, không chút bắt mắt, ngay từ đầu Cung chủ Thuần Dương Cung cũng không chú ý tới hắn.

Chương 1495: Hỗn Độn Tỏa

- Mau nói ra toàn bộ đầu đuôi gốc ngọn chuyện tình liên quan đến Triệu Phong! Nếu có bất kỳ giấu diếm nào, tự gánh lấy hậu quả!

Bên cạnh Thiên Long Thần Vương chợt truyền ra một đạo thanh âm, chính là kẻ trước đây bị Triệu Phong đánh cho bỏ chạy trối chết, Kim Hoàng Thần Chủ! Nhưng dưới uy năng của Thần Vương, toàn thân hắn cũng có vẻ nhỏ bé không đáng kể, không chút bắt mắt, ngay từ đầu Cung chủ Thuần Dương Cung cũng không chú ý tới hắn.

- Vâng! Lúc trước Triệu Phong tự xưng là Triệu Vong, đã từng hai lần trợ giúp Thuần Dương Cung, hơn nữa tạm thời ở lại trong Thuần Dương Cung…

Cung chủ Thuần Dương Cung không dám giấu diếm, nói ra tất cả mọi chuyện có quan hệ tới Triệu Phong. Đương nhiên, lúc này hắn cũng đã biết rõ, lúc trước Triệu Phong ra tay thuần phục Tiểu tặc miêu chỉ là một màn kịch do bọn chúng dựng ra mà thôi. Mặt khác, thời điểm hắn nhắc tới truyền thừa của Bổ Thiên Tộc, ánh mắt Thiên Long Thần Vương cũng khẽ lóe lên. Hiển nhiên, cho dù là cường giả Thần Vương, cũng cảm thấy rất hứng thú với truyền thừa của Bổ Thiên Tộc.

- Địa điểm truyền thừa ở chỗ nào?

Thiên Long Thần Vương lần đầu tiên mở miệng, một đạo sóng âm vô hình hóa thành một tầng kim sắc rung động chậm rãi khuếch tán ra, xâm nhập tâm thần.

Sau đó, Thiên Long Thần Vương đích thân tiến vào Bí cảnh Hoàng Long thăm dò một phen, đồng thời tiến vào phiến không gian lúc trước Triệu Phong đã nhận được truyền thừa.

- Lực lượng Hỗn Độn ở nơi này có cấp bậc cực cao!

Thiên Long Thần Vương khẽ lẩm bẩm một tiếng. Căn cứ theo như suy đoán của hắn, lưu tại nơi này nhất định là truyền thừa của một gã Thần Vương Bổ Thiên Tộc.

- Thiên Long đại nhân, lúc trước khi ta chiến đấu với Triệu Phong, hắn cũng sử dụng ra lực lượng Hỗn Độn!

Kim Hoàng Thần Chủ ở một bên nói. Đồng thời trong lòng hắn thầm mắng, Triệu Phong nhất định là đạt được truyền thừa của Bổ Thiên Tộc ở chỗ này, mới trở nên cường đại như vậy, bằng không hắn cũng sẽ không thất bại.

- Mệnh lệnh cho toàn thể Thông Đài Vực, toàn lực lục soát tung tích của Triệu Phong! Có bất kỳ tin tức gì, lập tức bẩm báo cho ta!

Thiên Long Thần Vương hạ đạt mệnh lệnh. Rất rõ ràng, lần này Thiên Long Thần Vương dự định sẽ đích thân xuất thủ.

- Vâng!

Kim Hoàng Thần Chủ thấp giọng đáp.

- Thực lực kẻ này không tầm thường, ngay cả Kim Hoàng cũng bị thua!

Sắc mặt Thiên Long Thần Vương thoáng trầm xuống. Giao nhiệm vụ này cho đám thủ hạ, trong lòng hắn vẫn như cũ có chút không tin

tưởng. Trong mắt hắn chợt hiện lên một tia lạnh lẽo, thân hình đột nhiên biến mất.

Toàn thể thiên địa dần dần khôi phục lại như thường, trên dưới Thuần Dương Cung nhất thời thở phào nhẹ nhõm. Bọn chúng rất sợ Thiên Long Thần Vương bởi vì chuyện tình Triệu Phong mà giận chó đánh mèo Thuần Dương Cung. Nhưng Thần Vương cũng đã nhìn rõ mọi việc, biết việc này không quan hệ gì với Thuần Dương Cung, sẽ không truy cứu.

Nhưng Ảnh Lưu Phong lại là không ổn. Phong chủ Ảnh Lưu Phong biết được tin tức truyền thừa của Bổ Thiên Tộc, lại âm thầm mưu tính, ý đồ tiêu diệt Thuần Dương Cung, độc chiếm bảo vậy. Cái này có thể tính là chủ động trù tính, dẫn phát đại chiến thế lực Ngũ tinh, làm suy yếu chỉnh thể thực lực Thông Đài Vực. Mặt khác, Thiên Long Thần Vương cũng có chút lưu ý đối với truyền thừa của Bổ Thiên Tộc, nếu lúc trước Ảnh Lưu Phong báo cáo hết thảy chuyện này lên trên, nói không chừng hiện tại truyền thừa của Bổ Thiên Tộc cùng với Thần Mâu thứ chín cũng đều đã thuộc về Thánh địa rồi. Nhưng xét tình cảnh hiện tại trong Ảnh Lưu Phong chỉ còn lại duy nhất một gã Thần Chủ, bên phía Kim Long Thánh Địa cũng không trừng phạt quá nghiêm khắc.

Ngoại trừ Kim Long Thánh Địa đang toàn lực lục soát tung tích của Triệu Phong ra, đại đa số các Vực trong Thần vực Man Hoang cũng đều đang lục soát tung tích của Triệu Phong. Đây chính là Thần Mâu thứ chín a! Một khi đạt được nó, vận mệnh của toàn thể thế lực cũng sẽ phát sinh nghịch chuyển. Thậm chí mỗi ngày cũng đều lan truyền ra vô số tin tức giả liên quan tới Thần Mâu thứ chín.

o0o

Bên kia, thế lực Thiên Cơ Tộc thuận lợi tránh thoát được ánh mắt

của một vài cường giả trong Thần vực Man Hoang, một lần nữa chìm vào bóng tối.

Bên trong tòa cung điện hôn ám, Thiên Chủ đang ngồi phía trên…

- Bảy đại Thiên Thần Sứ, chín đại Điện Vương toàn thể xuất động, toàn lực truy lùng, bắt giữ Triệu Phong!

Thiên Chủ bình thản tuyên bố mệnh lệnh.

- Vâng!

Rất nhiều Thiên Thần Sứ, Điện Vương trong đại điện đồng thanh đáp lời. Bọn chúng sớm đã biết tin tức Triệu Phong bị giam trong mật thất của Thần Quốc đã thành công trốn thoát. Khó có thể tưởng tượng nổi, Thiên Chủ của bọn chúng lại có thời điểm thất bại.

- Một khi bắt giữ được hắn, lập tức phế bỏ tu vi!

Cặp mày Thiên Chủ khẽ nhướng lên, tiếp tục nói. Lúc trước Triệu Phong đột nhiên biến mất, bọn chúng đã từng chuyên môn sưu tầm, thăm dò khắp nơi, muốn biết rõ Triệu Phong đã rời đi bằng cách nào. Nhưng cuối cùng cũng không đạt được kết quả gì. Bọn chúng suy đoán, có khả năng đã có Thần Vương Chúa Tể nào đó âm thầm xuất thủ, nhưng lại không phát hiện ra bất cứ tung tích tương quan nào.

Nói chung, sự biến mất của Triệu Phong tràn ngập những điểm đáng ngờ. Thiên Chủ thậm chí còn suy đoán, chuyện này có quan hệ với Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong. Vì để phòng ngừa chuyện như vậy phát sinh một lần nữa, hắn mới hạ đạt mệnh lệnh này.

Hô hấp tất cả mọi người ở đây nhất thời ngưng trọng. Thiên Chủ thất bại chính là chuyện cực kỳ hiếm thấy. Tất cả mọi người đều biết,

Thiên Chủ quyết nhất định phải đạt được Thần Mâu thứ chín, cho nên nếu kẻ nào có thể một lần nữa bắt giữ Triệu Phong, tuyệt đối sẽ được khao thưởng đại công!

- Mặt khác, tổng hợp lại tất cả tình báo cặn kẽ của Triệu Phong, giao cho ta!

Sau khi hạ đạt mệnh lệnh, Thiên Chủ lại một lần nữa phân phó một câu. Thần vực Man Hoang mênh mông, muốn tìm được một người nói đơn giản cũng rất đơn giản, dù sao thế lực của hắn cũng vô cùng to lớn, tin tức linh thông, nhưng nói khó khăn thì cũng rất khó khăn. Ví dụ như cường giả cấp Thần Chủ cố tình ẩn nấp ở một nơi bí ẩn, mấy vạn năm thậm chí cả ức năm không hiện thân, cho dù là bọn chúng cũng rất khó điều tra ra được. Đã như vậy, hắn liền chuẩn bị đối sách thứ hai, hiểu rõ tất cả mọi thứ của Triệu Phong, tìm kiếm nhược điểm của hắn.

- Có thời gian, ngươi cũng xuất thủ đi!

Thiên Chủ nhìn về phía Hộ pháp ở một bên, nói một câu. Hộ pháp thản nhiên gật đầu.

Trong đại điện hôn ám, sắc mặt tất cả mọi người nhất thời chấn động, ngay cả Hộ pháp cũng phải xuất thủ sao?

Một địa phương thủy vịnh nào đó trong Thông Đài Vực, một đạo xoáy nước không gian đột nhiên xuất hiện, trong đó chậm rãi hiện ra một đạo thân ảnh ngân y, ngân phát.

- Tạm thời hẳn là an toàn!

Tả Mâu đảo mắt ngắm nhìn bốn phía, không phát hiện ra dị thường gì, Triệu Phong khẽ lẩm bẩm một tiếng. Sau đó, hắn liền tiến vào

Mộng Huyễn Thần Quốc.

Trong sơn cốc u tĩnh, hàn vụ mông lung. Tại trung tâm sơn cốc có một gốc quang thụ thải sắc mộng huyễn mê ly, tản mát ra quang vựng nhàn nhạt đủ loại màu sắc, chiếu rọi đám sương mù nồng đậm phụ cận đồng dạng trở thành đủ mọi màu sắc. Gốc quang thụ thải sắc này chính là hạch tâm của Mộng Huyễn Thần Quốc.

Sau khi tới nơi này, Triệu Phong khoanh chân ngồi xuống, điều khiển lực lượng trong Thần Quốc, tạo ra một phiến không gian tu luyện đặc thù. Trong phiến không gian này, nguyên khí thiên địa cực kỳ nồng đậm, lại còn có hiệu quả thời gian giống như không gian trong Trường bào Thời Không vậy.

Sau khi phục dụng một chút trân tài, an dưỡng mấy ngày, sự mệt nhọc tiêu hao trên phương diện tâm thần của Triệu Phong đã bị quét sạch sẽ. Kế tiếp, Triệu Phong liền bắt đầu bế quan tu luyện.

- Thần Chủ Tam Trọng Thiên, Pháp tắc Đại thành!

Triệu Phong hồi tưởng lại trận chiến đấu với Kim Hoàng Thần Chủ lúc trước. Pháp tắc cũng có phân chia mạnh yếu, lĩnh ngộ cao thâm. Thần Chủ Tam Trọng Thiên có được Pháp tắc Đại thành. Chính bởi vì như vậy, cho nên Triệu Phong có trong tay hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí, cộng thêm Pháp tắc Thời Không, nhưng đối mặt với Kim Hoàng Thần Chủ cũng không chiếm được bao nhiêu ưu thế.

- Nếu như ta đột phá đến Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, đối phó Thần Chủ Tam Trọng Thiên, khả năng nắm chắc sẽ càng lớn hơn!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ ngưng đọng. Nhưng đề thăng Pháp tắc lại có quan hệ khá lớn với phương diện ngộ tính. Lại thêm trước đó không lâu Triệu Phong mới vừa đột phá, trong khoảng thời gian ngắn

nghĩ muốn đề thăng tới Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, sợ rằng không được thực tế.

Triệu Phong bế quan tu luyện một đoạn thời gian, phát hiện hiệu quả đề thăng không lớn, liền đình chỉ tu luyện. Mặc dù không thể đề thăng tu vi, nhưng muốn đề thăng thực lực, cũng có thể bắt tay từ những phương diện khác.

Trong đầu hắn chợt hiện lên nội dung của Hỗn Độn Thần Điển.

- Độ chuyển hóa lực lượng Hỗn Độn đã đạt tới tám thành, tranh thủ mau chóng hoàn thành chuyển hóa a!

Ý thức Triệu Phong tiến nhập vào Thần đàn trong cơ thể, vận chuyển nội dung của Hỗn Độn Thần Điển, bắt đầu chuyển hóa lực lượng Hỗn Độn. Đồng thời, hắn phân ra một bộ phận ý niệm, tìm hiểu những Bí thuật, chiến kỹ huyết mạch của Bổ Thiên Tộc trong Hỗn Độn Thần Điển.

Nhưng Triệu Phong phát hiện, những Bí thuật, chiến kỹ ghi lại trong này cũng đều có liên quan tới năng lực tu bổ không gian Đại thế giới Phạm Trụ hoặc là các loại không gian đặc thù…

Theo như hắn biết, Bổ Thiên Tộc tại Thời kỳ Man Hoang Thái Cổ là người theo chủ nghĩa hòa bình. Chủng tộc này rất ít khi tham dự vào tranh đoạt lợi ích của thế gian, mà ưa thích du lịch khắp nơi trong Phạm Trụ, tu bổ lỗ thủng không gian thiên địa, duy trì toàn thể Phạm Trụ vận hành bình thường. Tuy Triệu Phong đã thừa kế truyền thừa của Bổ Thiên Tộc, nhưng tuyệt đối không có khả năng kế thừa ý chí của bọn họ, trở thành một người theo chủ nghĩa hòa bình.

Đọc lướt qua một lượt những nội dung này, hắn lật xem đến một chút Bí thuật, chiến kỹ loại hình chiến đấu. Chiến kỹ lực lượng Hỗn Độn

khá đặc thù, có độ khó thật lớn, hơn nữa lại còn cần phối hợp với lực lượng huyết mạch. Triệu Phong không phải là người ham nhiều, hắn lựa chọn trong số đó một loại trước, tu luyện thành công rồi hãy tính tiếp.

- Hỗn Độn Tỏa!

Cuối cùng, Triệu Phong lựa chọn môn chiến kỹ này. Lúc trước, thời điểm Bắc Minh Huy bắt giữ hắn, cũng đã từng thi triển ra một loại chiến kỹ tương tự với nó. Một khi bị khóa trúng, đại bộ phận lực lượng sử dụng ra cũng sẽ bị Hỗn Nguyên Tỏa hấp thu mất, lực phản kháng giảm xuống cực thấp. Mặt khác, Hỗn Độn Tỏa có thể phối hợp với Thời Không Bình Chướng của hắn, phát huy ra hiệu quả càng cao hơn. Nghĩ tới đây, Triệu Phong liền bắt đầu tìm hiểu tu luyện môn chiến kỹ này.

Rất nhanh, hơn một năm đã trôi qua, nhưng ngoại giới chỉ mới qua ba bốn ngày mà thôi. Hiện tại, Thần lực Hỗn Nguyên của Triệu Phong đã triệt để chuyển hóa thành lực lượng Hỗn Độn. Mà môn chiến kỹ Hỗn Độn Tỏa kia, Triệu Phong cũng đã lĩnh ngộ được hơn phân nửa. Nếu đối tượng là Diệt Thế Hắc Long mà nói, sau khi bị Hỗn Độn Tỏa vây khốn, thực lực cũng sẽ giảm mạnh xuống hơn sáu thành.

- Cũng đã tới lúc rời khỏi!

Triệu Phong đứng dậy, kết thúc bế quan.

Kế tiếp, hắn chuẩn bị tiếp tục ra ngoài xông xáo, ma luyện chính mình, nhanh chóng đột phá Thần Chủ Nhị Trọng Thiên. Đương nhiên, hắn có một ý định nữa, đó chính là lục soát những thế lực, tình báo mà Thiên Cơ Tộc bố trí tại các Đại Vực trong Thần vực Man Hoang. Hắn không chỉ có thể thông qua những thế lực này để hiểu rõ

tình huống của Thiên Cơ Tộc, mà còn có thể thông qua hủy diệt những thế lực này, làm suy yếu đi Thiên Cơ Tộc, đảm bảo sự an toàn của chính mình.

o0o

Ngoại giới, một đạo thân ảnh kim quang từ phía chân trời xẹt qua, đột nhiên dừng lại.

- Thần Quốc?

Toàn thân đạo thân ảnh kim quang này phát ra kim quang sáng rọi, dừng lại trên hư không. Tướng mạo người này thập phần tương tự với Thiên Long Thần Vương trước đây đã hiện thân tại Thuần Dương Cung.

- Thà rằng giết lầm, cũng không thể bỏ sót!

Ánh mắt lão giả kim quang khẽ ngưng đọng. Hắn đột nhiên vươn tay đánh ra một chưởng. Chỉ thấy một đạo quang ba đạm kim sắc dùng tốc độ cực nhanh, xỏ xuyên qua thiên địa, bắn thẳng về phía trước.

Đúng lúc này, Triệu Phong đột nhiên xuất hiện cách đó không xa.

- Cái gì?

Sắc mặt Triệu Phong đại biến. Hắn vừa mới hiện thân, bốn phía đột nhiên đã truyền đến một cỗ Thần lực ba động kinh người. Đạo quang ba đạm kim sắc kia đánh vào thẳng vào trong hư không, khiến cho toàn bộ không gian vặn vẹo, không ngừng sản sinh ra từng đạo khe nứt chằng chịt.

Thần sắc Triệu Phong nhất thời ngẩn ra, nếu như vừa rồi hắn còn ẩn

giấu ở phụ cận nơi này, như vậy Thần Quốc của hắn đã bị công kích của người này đánh trúng rồi.

- Kim Long Thánh Địa!

Triệu Phong vừa nhìn một cái, căn cứ vào khí tức huyết mạch cùng với ngoại hình đặc thù, đã đại khái đoán được thân phận của đối phương. Nhưng khí tức đối phương nội liễm, hắn có chút nhìn không thấu tu vi chân chính của đối phương, nhưng Thần Linh Nhãn của hắn lại không ngừng phanh phanh nhảy lên.

Mà lúc này, thần sắc của lão giả kim quang này đã chấn kinh, ánh mắt nhìn chằm chằm Triệu Phong:

- Thần Mâu thứ chín, Triệu Phong!

Trên mặt hắn lộ ra thần sắc kinh hỉ. Cùng lúc đó, khí tức của hắn không còn áp chế nữa, chậm rãi lan tràn ra. Thiên địa dần dần lột xác thành kim sắc, toàn thể không gian bị một cỗ Pháp tắc Kim hệ cường hãn chưởng khống.

Chương 1496: Thiên Long Thần Vương

Cảm thụ được Pháp tắc Kim hệ cường đại trong thiên địa, trong lòng Triệu Phong liền biết không hay. Thực lực của kẻ trước mắt còn cường đại hơn so với tưởng tượng của hắn.

- Chạy!

Không nói hai lời, Triệu Phong vận chuyển Pháp tắc Thời Không, toàn thân hóa thành một đạo hư không tàn ảnh, biến mất không thấy đâu nữa.

- Còn muốn chạy sao?

Lão giả kim quang kia mỉm cười, cũng hóa thành một đạo cực quang kim sắc, trong nháy mắt đuổi theo.

- Tốc độ thật nhanh!

Cảm thụ được lực áp bách cường đại không ngừng tiếp cận, trong lòng Triệu Phong nhất thời cả kinh. Hắn phát hiện lão giả kim quang này không chỉ sở trường Pháp tắc Kim hệ, lại còn phụ tu Pháp tắc Quang hệ nữa. Hai loại Pháp tắc này đều có tăng phúc cực lớn đối với phương diện tốc độ. Lại thêm tu vi của lão giả kim quang vượt qua Triệu Phong quá nhiều, bởi vậy tốc độ cũng nhanh hơn Triệu Phong không ít.

Nhưng thật ra, trong lòng lão giả kim quang này cũng đang kinh ngạc không kém. Đối phương chỉ là một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên

Đỉnh phong, không ngờ tốc độ lại nhanh tới như vậy, khiến cho hắn trong lúc nhất thời cũng không đuổi theo kịp. Bất quá, đối mặt với thực lực tuyệt đối, tất cả đều là phù vân.

- Triệu Phong, ngoan ngoãn đi theo ta đi!

Lão giả kim quang hét lớn một tiếng, bàn tay khẽ vung lên. Một đạo kim quang vặn vẹo bắn ra, hình thành nên một con quang long kim sắc, rít gào một tiếng, cuồn cuộn lao tới. Chỉ trong nháy mắt, con quang long kim sắc kia đã hàng lâm phụ cận Triệu Phong. Một kích này so với công kích mang tính thăm dò trước kia còn mạnh hơn rất nhiều.

- Hỗn Độn Lôi Động!

Triệu Phong trực tiếp thi triển chiến kỹ phòng ngự cường đại, cấu thành một cái hắc động lôi điện vặn vẹo đen như mực xung quanh thân thể. Đồng thời, một đạo hư ảnh bình chướng Pháp tắc Thời Không từ trong Trường bào Thời Không lan tỏa ra. Đối mặt với cường giả như vậy, hắn không dám có bất kỳ bảo lưu nào.

Con quang long kim sắc kia bay sướt qua bên cạnh Triệu Phong. Bởi vì năng lực nhìn thấu của Thần Mâu cộng thêm tốc độ cực nhanh, Triệu Phong đã sớm dịch chuyển ra một khoảng cách, con quang long kim sắc kia chỉ lướt sát qua hắn mà thôi. Nhưng một góc của Hỗn Thiên Hắc Động đã trực tiếp bị đánh ra một lỗ hổng thật lớn, lực phòng ngự của Trường bào Thời Không bên trong cũng gần như bị hủy diệt.

- Hừ! Để xem ngươi còn có thể chống đỡ tới khi nào?

Lão giả kim quang hừ nhẹ một tiếng, bộ dáng thản nhiên tự tin. Hắn cũng có hiểu biết nhất định đối với thực lực của Triệu Phong, cho

nên uy năng chiêu thức trong lúc xuất thủ cũng khá cường đại, bởi vì hắn biết rõ Triệu Phong sẽ không dễ dàng bị hắn giết chết.

- Kẻ này còn mạnh hơn Kim Hoàng Thần Chủ rất nhiều! Nếu không phải là Thần Chủ Tam Trọng Thiên Đỉnh phong, thì cũng là cường giả Thần Vương!

Trong lòng Triệu Phong thoáng trầm xuống, đầu óc nhanh chóng vận chuyển, nghĩ cách đối phó. Tu vi của đối phương cao thâm, tốc độ mà hắn vẫn luôn cảm thấy kiêu ngạo cũng không cách nào giúp hắn chạy thoát. Mà chính diện chống lại, cho dù có vận dụng tới Mộng Huyễn Thần Mâu, cũng tuyệt đối không có khả năng chiến thắng kẻ trước mặt.

- Hỗn Độn Lôi Kiếp Trảm!

Hai tay Triệu Phong ba động lực lượng Hỗn Độn, ngưng tụ ra hai thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm. Trong lúc huy động, Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm Mang giống như cuồng phong mưa rào gào thét bay ra, công kích bốn phía xung quanh lão giả kim quang.

- Chỉ bằng chút thủ đoạn này của ngươi, căn bản không thể thương tổn nổi lão phu a!

Lão giả kim quang cười nhạt khinh thường. Tay phải hắn vung lên, một cỗ lực lượng Pháp tắc Kim hệ cường hãn mạnh mẽ bắn ra, tất cả Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm Mang xung quanh trực tiếp bị đánh nát.

Nhưng phạm vi công kích của Triệu Phong rất lớn, vẫn còn một bộ phận Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm Mang còn tồn tại. Chỉ bất quá quỹ tích công kích của những Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm Mang này rõ ràng không có khả năng đánh trúng lão giả kim quang, hắn cũng không cần để ý tới.

- Hỗn Độn Tỏa!

Triệu Phong khẽ vươn hai tay, phóng xuất ra một cỗ lực lượng Hỗn Độn khổng lồ, sau đó hai bàn tay nắm chặt lại. Trong nháy mắt cỗ lực lượng Hỗn Độn này tuôn ra, lập tức dung hợp với Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm Mang ở bốn phía xung quanh lão giả kim quang, hình thành nên một đạo hỗn độn loạn lưu.

Ong ong!

Đột nhiên, đạo hỗn độn loạn lưu này chợt vờn quanh đan xen lẫn nhau, hình thành nên một vòng vây phức tạp, bao phủ lão giả kim quang vào bên trong. Trong nháy mắt, vòng vây loạn lưu bắt đầu co rút lại, ý đồ vây khốn khóa chặt lão giả kim quang lại bên trong.

- Không có kiến thức!

Lão giả kim quang hừ nhẹ một tiếng. Với tu vi của Triệu Phong, bất kể là loại chiến kỹ nào, cũng đều không cách nào tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì cho hắn.

Nhưng ngay tại thời điểm lão giả kim quang chuẩn bị xuất thủ, trong Trường bào Thời Không của Triệu Không chợt lan tỏa ra một tầng bình chướng ngân sắc hư thực giao thoa. Giờ phút này, Triệu Phong đã vận dụng lực lượng của hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí trong Trường bào Thời Không tới cực hạn.

Thời Không Bình Chướng cùng Hỗn Nguyên Tỏa nhất thời trọng điệp lại với nhau, tạo thành ảnh hưởng trong chốc lát đối với lão giả kim quang. Thừa dịp lúc này, Triệu Phong tiến nhập vào trong Thần Quốc. Sau đó, chuyện đầu tiên hắn làm chính là: Đi ngủ!

- Không ngờ trong Trường bào Thời Không này lại có hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí?

Lão giả kim quang nhìn thấu bí ẩn của Trường bào Thời Không của Triệu Phong, trong lòng thoáng có chút kinh ngạc. Đối với cường giả Thần Vương, Mảnh vỡ Tổ khí cũng đều phi thường trân quý. Khi tích lũy các Mảnh vỡ Tổ khí cùng một loại hình tới trình độ nhất định, thậm chí có thể dung luyện thành Tổ khí Tàn phá, uy năng của nó sẽ một lần nữa đề thăng lên một cấp bậc.

Trên người lão giả kim quang đột nhiên bộc phát ra quang huy kim sắc sáng ngời, cùng với vô số long văn rậm rạp, trận trận long ngâm. Dưới cỗ lực lượng này, Thời Không Bình Chướng cùng với Hỗn Độn Tỏa do Triệu Phong thi triển ra dần dần vỡ vụn biến mất.

- Tưởng rằng trốn vào Thần Quốc sẽ có thể chạy thoát sao?

Lão giả kim quang cười lạnh một tiếng. Tay phải hắn vung lên, phóng xuất ra một đạo quang ba kim sắc, trong đó còn ẩn chứa lực lượng Pháp tắc Không Gian! Cường giả cấp bậc Thần Chủ, thậm chí là Thần Vương, ngoại trừ Pháp tắc chủ tu ra, bình thường còn có thể phụ tu những loại Pháp tắc khác dùng để phụ trợ. Mà Pháp tắc Không Gian chính là sự lựa chọn của đại đa số mọi người.

Ông oanh!

Đạo quang ba kim sắc này bắn thẳng vào trong không gian hư vô, đánh ra một cỗ vòng xoáy không gian cùng với vô số khe nứt không gian chằng chịt. Nhưng rất nhanh, tất cả những khe nứt này chợt bắt đầu khép lại, cuối cùng khôi phục lại như bình thường.

- Hửm? Không ngờ cái Thần Quốc này lại chắc chắn như vậy?

Lão giả kim quang cũng có chút ngoài ý muốn. Đổi lại là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong bình thường, dưới một kích này của hắn, chỉ sợ toàn bộ Thần Quốc cũng đã bị đánh nát bấy rồi.

Đương nhiên, hắn không biết là Thần Quốc của Triệu Phong vốn là được dựng dục bên trong Thần Linh Nhãn. Đặc biệt sau khi Thần Linh Nhãn đạt tới cấp bậc Thần Mâu, khả năng chịu đựng cũng trở nên cực kỳ cường đại. Cộng với lúc trước khi tiến hành xây dựng hạch tâm Thần Quốc, Triệu Phong đã sử dụng rất nhiều trân bảo trân quý loại hình này trong Thần Quốc Thiên Cơ Tộc. Cho nên Thần Quốc của hắn so với Thần Quốc của Thần Chủ Tam Trọng Thiên bình thường còn vững chắc hơn rất nhiều.

Nhưng cho dù như vậy, dưới oanh kích cường đại của lão giả kim quang, cái Thần Quốc này cũng không ngừng chấn động dữ dội. Nhưng lúc này Triệu Phong cũng không có thời gian đi quản những chuyện này. Hắn đang cấp tốc tiến vào giấc ngủ, trong đầu nhanh chóng tưởng tượng ra đám cảnh tượng.

Hắn tạm thời chưa muốn quay về Linh Tộc. Ngoài Tử Linh Vực ra, những địa phương hiện tại hắn có thể đi còn có Cổ Lũng Vực, Xích Tinh Vực, Thiên Vận Vực vân vân… Cuối cùng, Triệu Phong lựa chọn Xích Tinh Vực, địa bàn của Tân Vô Ngân.

Ngoại giới, đợt công kích đầu tiên của lão giả kim quang cũng không thể bức Triệu Phong ra được, lúc này hắn đang chuẩn bị thi triển đợt công kích thứ hai. Nhưng đột nhiên sắc mặt lão giả kim quang nhất thời ngưng đọng. Bởi vì hắn chợt phát hiện, cái Thần Quốc mơ hồ ẩn nấp ở chỗ này đã không thấy đâu nữa!

- Không thấy đâu nữa?

Lão giả kim quang tỉ mỉ cảm nhận một phen, cuối cùng xác nhận cái

Thần Quốc kia thật sự đã không thấy đâu nữa! Nhưng điều này sao có thể? Một phiến không gian khổng lồ như vậy, làm sao có thể nói không thấy liền không thấy đâu nữa? Hơn nữa, hắn cũng không cảm giác được bất luận không gian ba động hay là dị tượng chuyển dịch nào cả! Cái Thần Quốc kia cùng với Triệu Phong cứ như vậy vô duyên vô cớ biến mất!

Oanh phanh!

Lão giả kim quang trong lúc tức giận, mạnh mẽ đánh ra một kích. Nhất thời, toàn thể không gian phương viên mấy vạn dặm xung quanh cũng vặn vẹo một trận, một cỗ lực lượng không gian phong bạo Cấm kỵ từ trong vô số khe nứt không gian thổi quét ra. Khoảng khắc này thiên địa nghiêng ngã vỡ nát, bị phá hư không còn hình dáng.

Sau đó, lão giả kim quang vẫn đứng lặng tại chỗ, sắc mặt cực kỳ thâm trầm, không nói một lời nào. Hồi lâu sau, lại thêm một đạo thân ảnh kim sắc nữa hàng lâm. Kẻ này chính là Thiên Long Thần Vương, lúc trước đã hàng lâm Thuần Dương Cung.

- Tiểu tử này ngược lại cũng có một chút thủ đoạn, không ngờ lại có thể đào tẩu từ trong tay phân thân của Bản vương!

Thiên Long Thần Vương hừ nhẹ một tiếng. Lúc trước sau khi rời khỏi Thuần Dương Cung, hắn liền đích thân xuất thủ, truy tìm tung tích của Triệu Phong ở khắp nơi. Không chỉ như vậy, hắn còn phái ra năm cỗ phân thân do chính mình dựng dục nhiều năm tiến hành truy tìm nữa. Mấy cỗ phân thân này có được chừng ba tới sáu thành thực lực của bản tôn. Mà cỗ phân thân tìm được tung tích của Triệu Phong này là cỗ phân thân yếu kém nhất, chỉ có chừng ba thành thực lực của bản tôn mà thôi. Hiện tại Triệu Phong đã đào tẩu, hắn cũng không còn đầu mối nào nữa, chỉ có thể tiếp tục tiến hành tra tìm

khắp nơi.

o0o

Xích Tinh Vực, bên ngoài Cực Nhiệt Địa Ngục, một đạo thân ảnh ngân y đột nhiên xuất hiện. Lúc trước, Mộ Cốc đã từng thông qua Thần Quốc Quang Tộc, đưa Triệu Phong tới chỗ này.

Sau khi trở lại chỗ này, Triệu Phong cũng không lập tức rời đi, mà lập tức tiến vào trong Thần Quốc, tiến hành chưởng khống hạch tâm Thần Quốc, tu bổ những bộ phận bị tổn thương của nó. Kế tiếp, hắn lại sử dụng Thiên Hợp Ấn che giấu đi khí tức của bản thân cùng với Mộng Huyễn Thần Mâu. Sau đó, hắn lại thoáng cải biến một chút diện mạo của mình. Sau khi làm xong những chuyện này, hắn mới rời khỏi Thần Quốc.

- Không biết tình huống Cự Thần Điện hiện tại thế nào rồi?

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm, sau đó liền đi tới địa bàn của Cự Thần Điện. Hắn và Tân Vô Ngân vẫn tương đối tín nhiệm lẫn nhau, đối phương đã sớm biết Thần Mâu thứ chín của mình bất phàm, nhưng vẫn luôn không tiết lộ ra bất cứ tin tức gì. Mà Triệu Phong cũng muốn biết tình huống hiện tại của Cự Thần Tộc sau tràng đại chiến ngày đó như thế nào.

Mặt khác, hắn cũng dự định tìm Mộ Cốc một chút. Tu vi trước đây của vị cường giả Quang Tộc này nhất định là viễn siêu Thần Chủ Nhị Trọng Thiên. Triệu Phong chuẩn bị thỉnh giáo hắn một chút về vấn đề trùng kích Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, cùng với những thắc mắc tu luyện khác.

o0o

Không tới hai tháng, Triệu Phong đã tới được lãnh địa của Cự Thần Điện. Địa phương hiện tại của Cự Thần Điện chính là tổng bộ của Cổ Hồn Điện lúc trước, chỉ bất quá lối kiến trúc cùng bố trí tổng thể hiện tại đã được cải tạo lại một trận, có sự khác biệt khá lớn.

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một khối lệnh bài ám hoàng sắc phong cách cổ xưa, đây chính là lệnh bài thông tin đặc thù lúc trước Đại Trưởng lão Cự Thần Tộc đã cấp cho hắn. Sau khi truyền ra một đạo tin tức, Triệu Phong âm thầm tiến vào Cự Thần Điện. Với tu vi của hắn cộng với Pháp tắc Không Gian, dọc theo đường đi cũng không người nào phát hiện ra. Cuối cùng, Triệu Phong thuận lợi đi tới một tòa cung điện bát giác kim hoàng sắc.

Kết giới nhanh chóng mở ra, Triệu Phong thuận lợi tiến vào. Hắn vừa mới tiến vào trong cung điện, bên trong đã truyền ra một đạo thanh âm trầm trọng thoáng chút mừng rỡ:

- Triệu huynh, ngươi bình yên vô sự thật đúng là tốt quá!

Trước đây, thân phận Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong bị vạch trần, đã có không biết bao nhiêu cường giả chạy tới Xích Tinh Vực điều tra tung tích của Triệu Phong. Thậm chí cũng có khá nhiều cường giả đích thân tới bái phỏng Cự Thần Điện, dò hỏi, thăm dò một chút đầu mối tin tức.

Mấy năm sau, Tân Vô Ngân lại nghe được tin tức Triệu Phong xảy ra xung đột với thế lực của Thiên Cơ Tộc. Hắn đã từng cho rằng Triệu Phong đã bị Thiên Cơ Tộc bắt mất. Không ngờ tới Triệu Phong vẫn bình yên vô sự, còn có thời gian chạy tới chỗ của hắn như vậy.

- Ta sao có thể dễ dàng bị bọn chúng bắt được chứ?

Triệu Phong không khỏi cười lớn một tiếng. Bất quá hồi tưởng lại

chuyện tình sau khi Thần Mâu thứ chín thức tỉnh, bản thân hắn cũng có chút kinh hãi. Hắn có thể sống sót cho tới bây giờ, quả thật là không dễ dàng chút nào.

Nhìn về phía Tân Vô Ngân một thân y bào thanh sắc, Triệu Phong phát hiện đối phương hiện tại đã là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, lại càng tiếp cận Đỉnh phong rồi, hơn nữa bộ dáng tu vi cũng cực kỳ củng cố. Tân Vô Ngân hiện tại sợ rằng đã khôi phục tu vi kiếp trước, thậm chí có thể đã vượt qua nữa.

- Triệu huynh, ngươi vẫn nên cẩn thận một chút! Trong Xích Tinh Vực cũng có thế lực Thiên Cơ Tộc đang lục soát hành tung của ngươi. Cách đây không lâu, chúng ta đã phát hiện ra một thế lực ẩn giấu trong bóng tối, có liên quan rất lớn với Thiên Cơ Tộc!

Tân Vô Ngân thấp giọng nói.

Triệu Phong nghe nói như vậy, cũng có chút kinh ngạc. Lúc trước ở Thần Quốc của Thiên Cơ Tộc, hắn đại khái biết được một chút tin tức. Trong mười tám Đại Vực của Thần vực Man Hoang, gần như mỗi một Đại Vực đều có thế lực nanh vuốt của Thiên Cơ Tộc. Mà Triệu Phong đang có một mục tiêu, chính là không ngừng diệt trừ những thế lực nanh vuốt này, không ngừng suy yếu chỉnh thể thực lực của Thiên Cơ Tộc. Thử nghĩ một chút, một khi diệt trừ các thế lực mà Thiên Cơ Tộc ẩn nấp tại các Đại Vực, năng lực tình báo của bọn chúng cũng sẽ giảm xuống, đến lúc đó nghĩ muốn lục soát tung tích của Triệu Phong lại càng giống như mò kim đáy biển.

Chương 1497: Triệu Phong hành động

Thời điểm Triệu Phong dò hỏi địa điểm cụ thể của thế lực liên quan tới Thiên Cơ Tộc kia, sắc mặt Tân Vô Ngân khẽ biến:

- Triệu huynh đệ, ngươi tốt nhất không được hành động khinh suất!

Tân Vô Ngân vẫn hiểu biết một chút về năng lực đáng sợ của Thiên Cơ Tộc. Hắn tin tưởng, nếu như Thiên Cơ Tộc nguyện ý, sẽ có thể dễ như trở bàn tay tiêu diệt toàn bộ Cự Thần Điện. Chỉ bất quá hiện tại Thiên Cơ Tộc không tiện lộ diện, càng không thích hợp nhúng tay vào cách cục trong Xích Tinh Vực. Trước đây Cổ Hồn Điện đã trọng thương giải tán, nếu như Thiên Cơ Tộc lại tùy tiện tấn công Cự Thần Điện, như vậy Thánh địa của Xích Tinh Vực nhất định sẽ không có khả năng ngồi yên không để ý tới. Hơn nữa, đối với Thiên Cơ Tộc, Cự Thần Điện cũng không có lợi ích gì để bọn chúng phải để mắt tới.

- Dã tâm của cái chủng tộc này thật lớn! Bọn chúng quyết nhất định phải đạt được Thần Mâu của ngươi!

Tân Vô Ngân một lần nữa bổ sung. Lúc trước trong Thần Quốc Quang Tộc, bọn họ đã từng tận mắt kiến thức qua phục chế phẩm huyết mạch Thái Cổ Tộc, tuy độ dung hợp huyết mạch cực thấp, nhưng cũng đã đủ để kinh hãi thế nhân.

Nếu như kẻ có được Thần Mâu thứ chín thuận lợi trưởng thành lên, nhất định sẽ có thể trở thành là Thần Vương Chúa Tể. Mà Thiên Cơ Tộc nhất định sẽ tìm mọi cách, lợi dụng trước khi Triệu Phong trở thành Thần Vương Chúa Tể, chiếm lấy Thần Mâu thứ chín của hắn.

Cho nên Tân Vô Ngân đề nghị Triệu Phong hãy tìm một nơi thật bí ẩn, chuyên tâm tu luyện, đợi sau khi thực lực đạt tới một trình độ nhất định rồi hãy lộ diện. Nhưng hắn cũng biết, Triệu Phong không phải một người thích yên ổn, hắn luôn luôn là kẻ có thù tất báo.

- Yên tâm! Ta tự có chừng mực!

Ánh mắt Triệu Phong thoáng trầm xuống. Thiên Cơ Tộc chính là địch nhân hiện tại hắn sợ hãi nhất. Đối phương khiến cho hắn phải cẩn thận mọi việc, không ngừng giấu diếm chính mình, không dám hành động gì quá khoa trương.

Nhưng nếu đối phương muốn bắt Triệu Phong, hắn nhất định phải co đầu rút cổ trốn tránh sao? Hắn muốn từng chút từng chút làm suy yếu Thiên Cơ Tộc, đồng thời nuốt hết lợi ích của thế lực này. Đây cũng là tương đương với tôi luyện chính mình, có thể khiến cho hắn đề thăng tu vi cảnh giới càng nhanh hơn. Mãi cho đến một ngày kia, hắn không còn sợ Thiên Cơ Tộc nữa, cũng không sợ những người khác trong Thần vực thèm muốn Thần Mâu của hắn, thậm chí còn có thể báo thù ngược lại nữa!

Mặt khác, bình thường những thế lực liên quan tới Thiên Cơ Tộc ẩn tàng trong các Đại Vực có hai loại: Đường chữ Thiên và Điện chữ Nghịch. Trong đó, những thế lực do Đường chủ trấn giữ đại khái chỉ là thế lực Tứ tinh Đỉnh phong mà thôi, cường giả mạnh nhất trong thế lực này bất quá cũng chỉ là Bán Bộ Thần Chủ, Triệu Phong muốn diệt trừ căn bản là dễ như trở bàn tay. Mà thế lực do Điện chủ trấn giữ lại tương đương với thế lực Ngũ tinh, cường giả mạnh nhất trong đó bình thường cũng là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên trở lên. Thế lực như vậy, tiêu diệt khó tránh khỏi có chút phiền phức, Triệu Phong cần phải hành sự cẩn thận một chút.

Thấy Triệu Phong đã kiên trì như vậy, Tân Vô Ngân chỉ đành nói địa

điểm cụ thể của cái thế lực kia cho Triệu Phong.

- Tình huống hiện tại của Cự Thần Điện có tốt không?

Sau đó, Triệu Phong lại dò hỏi.

- Cũng tạm ổn! Một thế lực mới thành lập khó tránh khỏi sẽ bị những thế lực Ngũ tinh khác chèn ép, nhưng trong thời gian này, Huyễn Thần Thánh Địa cũng nhiều lần đứng ra trợ giúp Cự Thần Điện không ít việc!

Tân Vô Ngân đơn giản nói. Huyễn Thần Thánh Địa chính là thế lực Thánh địa của Xích Tinh Vực.

Sau đó, Triệu Phong cũng biết được, Quang Tộc của Mộ Cốc tạm thời liên hợp với Cự Thần Điện, đồng thời Thần Quốc Quang Tộc đang ẩn giấu tại một khu vực bí ẩn trong Xích Tinh Vực. Sau khi biết được điểm này, Triệu Phong liền cáo từ Cự Thần Điện, dự định chạy tới Thần Quốc Quang Tộc.

- Phụ cận Cự Thần Điện hẳn vẫn còn không ít cường giả đang ẩn nấp, lúc ngươi rời đi cần phải cẩn thận một chút!

Tân Vô Ngân dặn dò. Dù sao, mọi người trong Thần vực Man Hoang cũng đã biết hai đại thế lực có liên quan sâu đậm với Triệu Phong, chính là Linh Tộc cùng Cự Thần Điện. Lúc trước, địa phương Thần Mâu thứ chín đầu tiên xuất hiện cũng là ở tại Xích Tinh Vực. Mặc dù đã trôi qua lâu như vậy, nhưng vẫn như cũ có không ít người đang ẩn nấp tại Xích Tinh Vực, thậm chí là ẩn giấu ở phụ cận Cự Thần Điện để điều tra tin tức, ngay cả Tân Vô Ngân cũng phát giác được điều này. Bất quá, với tu vi hiện tại cùng với Pháp tắc Thời Không của Triệu Phong, trừ phi là Thần Chủ Tam Trọng Thiên đích thân trấn thủ, bằng không sẽ rất khó phát hiện ra hành tung của hắn. Nhưng

Tân Vô Ngân vẫn cẩn thận nhắc nhở một câu.

Sau đó, Triệu Phong lặng yên không một tiếng động rời khỏi Cự Thần Điện, tiến hành câu thông với Thần Quốc Quang Tộc. Sau một khoảng thời gian ngắn, một cái thông đạo không gian đã xuất hiện trước mặt Triệu Phong. Sau khi nhảy vào thông đạo, Triệu Phong đã tiến vào Thần Quốc Quang Tộc.

- Triệu Phong, ta thật không ngờ Tả Mâu của ngươi lại là Thần Mâu thứ chín a!

Trong Thời Gian Chi Thụ đột nhiên bay ra một lão giả áo trắng bộ dáng tang thương, chính là Mộ Cốc. Lúc trước, trong trận chiến tại Cực Nhiệt Địa Ngục, trong lòng hắn cũng có chút hối hận, đã không được tận mắt nhìn thấy một màn Thần Mâu của Triệu Phong thức tỉnh. Nhưng cũng không có cách nào, khi đó Tinh Tượng Thần Chủ đột nhiên xuất thủ, cấm chế lực lượng huyết mạch của hắn, khiến cho thực lực của hắn đại giảm, căn bản là đánh không lại đối thủ.

- Cho dù là như vậy, hiện tại ta vẫn chưa thể so sánh với những Thần Mâu khác. Kế tiếp sẽ phát sinh những chuyện gì, cũng khó mà dự liệu được…

Triệu Phong có được Thần Mâu thứ chín, nhưng hắn chưa từng bao giờ vì thế mà tự phụ, đặc biệt là sau khi Thần Mâu thứ chín thức tỉnh, hắn vẫn luôn thập phần khiêm tốn.

Đồng thời, Triệu Phong cũng tỉ mỉ quan sát Mộ Cốc. Hiện tại Mộ Cốc mang tới cho hắn cảm giác chính là thập phần tương tự với Kim Hoàng Thần Chủ lúc trước, hẳn là tu vi Thần Chủ Tam Trọng Thiên. Quả nhiên, tu vi thời kỳ đỉnh phong của Mộ Cốc cũng không đơn giản, nếu không, tu vi của hắn làm sao có thể tăng lên nhanh như vậy?

- Ha hả… ta tin tưởng ngươi chắc chắn sẽ đạt tới địa vị tương đồng với những Thần Mâu còn lại!

Mộ Cốc cười lớn, nói. Quan hệ giữa hắn với Triệu Phong cũng không tính là quá thân thiết, nhưng Triệu Phong lại dám mang theo Thần Mâu thứ chín tiến vào Thần Quốc của hắn, phần can đảm này cũng đủ khiến cho hắn bội phục.

Không phủ nhận, Mộ Cốc cũng đã từng động tâm qua đối với Thần Mâu thứ chín. Một khi đạt được Thần Mâu thứ chín, hắn sẽ có cơ hội đạt tới thực lực có thể báo thù Thiên Cơ Tộc. Chỉ là, hắn lại nghe nói Triệu Phong từng bị Thiên Cơ Tộc bắt được, sau đó thành công trốn thoát. Loại bản lãnh này, cho dù là hắn ở thời kỳ đỉnh phong cũng không thể nào làm được. Thay vì mạo hiểm đi đắc tội Triệu Phong, còn không bằng kết giao với đối phương, dù sao Thiên Cơ Tộc cũng là địch nhân chung của cả hai.

- Tiền bối dạo gần đây như thế nào?

Triệu Phong dò hỏi.

- Khá tốt! Thành viên Quang Tộc đã tăng lên thêm mấy người, mà tu vi của ta cũng đang trong quá trình thuận lợi khôi phục, không bao lâu nữa sẽ khôi phục lại thời kỳ đỉnh phong!

Mộ Cốc mỉm cười nói. Hóa ra, lúc trước sau khi Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân rời khỏi Thần Quốc Quang Tộc, Mộ Cốc đã mang theo Thần Quốc đi du lịch các nơi, tìm kiếm hậu duệ huyết mạch Quang Tộc còn sót lại. Quang Tộc muốn báo thù, chỉ dựa vào hai người Mộ Cốc cùng Trình Vân Cổ Thần tự nhiên là không đủ. Cũng chính bởi vì như vậy, cho nên Quang Tộc mới liên hợp với Cự Thần Điện.

- Chỉ bất quá, đám người Thiên Cơ Tộc vẫn chưa bỏ qua sự tồn tại của ta, vẫn còn đang nhìn chằm chằm Thần Quốc Quang Tộc…

Ngữ khí Mộ Cốc khẽ chuyển, nhíu mày.

- Tiền bối hiện tại đã triệt để nắm giữ Thần Quốc, Thiên Cơ Tộc nghĩ muốn xâm lấn, sợ rằng cũng rất khó khăn!

Triệu Phong bình thản nói.

- Ngươi quá coi thường Thiên Cơ Tộc rồi!

Ánh mắt Mộ Cốc thoáng trầm xuống.

Triệu Phong cũng gật đầu. Cho dù lúc trước hắn đã ở lại trong Thần Quốc Thiên Cơ Tộc một đoạn thời gian, nhưng cũng không thu được bao nhiêu tin tức. Có lẽ hắn thật sự đã coi thường Thiên Cơ Tộc rồi.

- Lần này ta tới đây, là muốn thỉnh giáo tiền bối một chút trong vấn đề tu luyện…

Triệu Phong vào thẳng chủ đề. Trong thời gian kế tiếp, hắn dự định tạm thời sẽ ở lại Thần Quốc Quang Tộc, cơ bản giải quyết toàn bộ những vấn đề nhỏ liên quan tới tu luyện.

- Nếu như ngươi chủ tu Thời Gian Áo Nghĩa, lão phu ngược lại có thể giúp ngươi một tay, hỗ trợ ngươi nhanh chóng đề thăng lên Thần Chủ Nhị Trọng Thiên!

Mộ Cốc trực tiếp nói thẳng. Phương diện Thời Gian Áo Nghĩa, Quang Tộc tuyệt đối chính là đại hành gia. Nhưng Triệu Phong trước giờ vẫn luôn chủ tu Không Gian Áo Nghĩa, hiện tại cấp bậc Không Gian Áo Nghĩa của hắn cũng viễn siêu Thời Gian Áo Nghĩa. Bây giờ

đổi lại chủ tu Thời Gian Áo Nghĩa, cũng cần tốn hao không biết bao nhiêu thời gian.

Đoạn thời gian kế tiếp, Triệu Phong cũng không quản những chuyện khác nữa, mà chuyên tâm tu luyện. Hỗn Độn Thần Điển bác đại tinh thâm, hắn chỉ mới chuyển hóa Thần lực Hỗn Nguyên thành Thần lực Hỗn Độn mà thôi. Về phần chiến kỹ Hỗn Độn Tỏa, hắn cũng vừa mới tu luyện thành, vẫn chưa nắm giữ thông thạo cho lắm.

Mặt khác, trong trận chiến đấu tại Thuần Dương Cung, hắn đã giết chết rất nhiều Thần Chủ, cũng thu được đại lượng tài nguyên tu luyện. Trong những tài nguyên này, chỉ có một bộ phận rất ít hữu dụng với Triệu Phong. Những tài nguyên còn lại, hắn toàn bộ cấp cho các thủ hạ, phân thân sử dụng. Diệt Thế Hắc Giao Long cùng Triệu Không vừa mới đột phá Thần Chủ không bao lâu, cần củng cố tu vi, mà những phân thân khác cũng cần đại lượng tài nguyên để đột phá Thần Chủ.

o0o

Ba năm thoáng cái đã qua, trong khoảng thời gian này, Triệu Phong đã có chút tinh tiến trên phương diện tu luyện Thần lực Hỗn Độn, cũng đã triệt để nắm giữ chiến kỹ Hỗn Độn Tỏa.

Mà thực lực của các thủ hạ cùng các phân thân của hắn cũng có tăng tiến không nhỏ, dù sao những tài nguyên mà Triệu Phong cấp cho bọn chúng, cho dù là các Thần Chủ của Thánh địa cũng chưa chắc đã có thể hưởng dụng. Trong đó, Triệu Vong và Triệu Vạn cũng thuận lợi đột phá Thần Chủ, Triệu Hồi cũng đạt tới Bán Bộ Thần Chủ. Mà Diệt Thế Hắc Long nhận được tài nguyên lớn nhất, đạt tới Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong.

Một ngày này, Triệu Phong kết thúc bế quan, chuẩn bị rời khỏi Thần

Quốc Quang Tộc.

- Có cần ta tiếp ứng cho ngươi không?

Mộ Cốc đột nhiên mở miệng hỏi. Hắn biết rõ mục đích lần này của Triệu Phong chính là tiêu diệt cứ điểm của Thiên Cơ Tộc tại Xích Tinh Vực.

- Làm phiền tiền bối rồi!

Mặc dù Triệu Phong có lòng tin, nhưng Thiên Cơ Tộc quả thật là sâu không thể lường, hắn cuối cùng vẫn đáp ứng một tiếng. Nếu như xuất hiện chuyện gì ngoài ý muốn, sự chi viện của Mộ Cốc vẫn rất cần thiết. Năng lực phòng ngự của cái Thần Quốc Quang Tộc này không thua kém gì Mộng Huyễn Thần Quốc của Triệu Phong, mà thực lực của bản thân Mộ Cốc cũng cực mạnh.

Triệu Phong nhảy vào một thông đạo không gian, rời khỏi Thần Quốc Quang Tộc. Đồng thời, hắn chậm rãi tiếp cận địa điểm mục tiêu do Tân Vô Ngân đưa cho.

Đầu tiên, hắn cần phải phán đoán xem, cái thế lực ẩn giấu này đến cùng là Đường chữ Thiên hay là Điện chữ Nghịch. Nếu như chỉ là Đường chữ Thiên, hắn có thể dễ như trở bàn tay tiêu diệt nó, còn nếu như là Điện chữ Nghịch như vậy hắn phải cẩn thận hơn một chút.

o0o

Trong một phiến không gian vô danh, bốn phía một mảnh đen như mực, chỉ có vô số những quang điểm như sao trời điểm xuyết, bộ dáng thần bí thâm thúy.

Tại trung tâm không gian, có hai lão giả đang đứng. Một lão giả trong đó có làn da thô ráp màu xám trắng, giống như lớp vỏ cổ mộc ngàn năm vậy, trên đó còn khắc vô số văn tự, đồ án phức tạp phong cách cổ xưa. Lão giả còn lại tay cầm một thanh mộc trượng màu bạc, bộ râu bạc trắng dài chấm đất. Nếu Triệu Phong có mặt ở đây, nhất định nhận ra vị lão giả này, chính là Tinh Tượng Thần Chủ!

Trước mặt hai lão giả có mấy tòa trận pháp thần bí thâm ảo phức tạp. Mấy tòa trận pháp này nối liền cùng một chỗ, đang có vô số văn tự Thiên Cơ Tộc lưu động trên đó.

- Vũ Lưu Bình đại nhân, Thần Quốc Quang Tộc đã bắt đầu di động!

Tinh Tượng Thần Chủ thấp giọng nói.

- Phái người theo dõi nó, xem xem đến cùng nó muốn làm cái gì?

Thần sắc lão giả giống như cổ mộc ngàn năm tên gọi Vũ Lưu Bình kia không chút ba động, bình thản nói.

- Vâng!

Tinh Tượng Thần Chủ lập tức đáp lời, thân hình chậm rãi biến mất không thấy.

- Hành nhi, gia gia nhất định sẽ báo thù cho ngươi! Ta sẽ tra rõ nguyên nhân cái chết của ngươi, cũng sẽ giết chết tất cả những người có quan hệ tới cái chết của ngươi!

Sau khi Tinh Tượng Thần Chủ đi rồi, trong mắt Vũ Lưu Bình toát ra thần sắc từ ái cùng thù hận mãnh liệt.

o0o

Nam bộ Xích Tinh Vực, trong một địa phương tuyệt địa hung hiểm, Thung lũng Phong Lôi…

Lúc này, Triệu Phong đang ẩn nấp trên hư không, tạm thời dừng lại ở nơi này. Dưới tình huống phong ấn Tả Mâu, thị lực của hắn khó có thể xuyên thấu mười mấy vạn dặm bên dưới lòng đất. Lại còn có trận pháp ngăn cách, quan sát không được những tình huống cặn kẽ, cho nên hắn tạm thời vẫn chưa khinh suất hành động.

Sau khi dừng lại ở đây một thời gian ngắn, Triệu Phong phát hiện phần lớn những người ra vào nơi này đều là các Chân Thần cấp thấp, mạnh nhất cũng chỉ từng xuất hiện qua một gã Cổ Thần Thất giai mà thôi.

- Xem ra thế lực ẩn tàng nơi này là Đường chữ Thiên rồi!

Khóe miệng Triệu Phong khẽ nhếch lên. Đường chữ Thiên nhiều lắm cũng chỉ là thế lực Tứ tinh Đỉnh phong, cường giả mạnh nhất bất quá chỉ là Bán Bộ Thần Chủ, hắn tiêu diệt nó căn bản là dễ như trở bàn tay.

Chương 1498: Nhổ tận gốc

- Xem ra thế lực ẩn tàng nơi này là Đường chữ Thiên rồi!

Khóe miệng Triệu Phong khẽ nhếch lên. Đường chữ Thiên nhiều lắm cũng chỉ là thế lực Tứ tinh Đỉnh phong, cường giả mạnh nhất bất quá chỉ là Bán Bộ Thần Chủ, hắn tiêu diệt nó căn bản là dễ như trở bàn tay.

Sau khi xác định điểm này, Thần thức của Triệu Phong liền lan tỏa ra, thâm nhập vào trong thế lực ẩn tàng sâu bên trong lòng đất kia.

- Quả nhiên đúng là như vậy!

Sắc mặt Triệu Phong lộ ra mỉm cười. Căn cứ theo Thần thức của hắn dò xét, đại đa số các thành viên trong thế lực này đều là Cổ Thần trở xuống, cường giả Cổ Thần cũng không bao nhiêu, tuyệt đối là Đường chữ Thiên không thể nghi ngờ.

Nhưng đột nhiên, sắc mặt Triệu Phong chợt khẽ biến.

- Cái gì? Tại sao kẻ này lại cũng ở đây!

Triệu Phong khẽ nhướng mày, thanh âm có chút tức giận vang lên.

o0o

Sâu bên trong lòng đất, trong một gian mật điện hôn ám, có một đoàn quang vụ đen như mực, trong đó có một đạo nhân ảnh đang khoanh chân đả tọa, hắn chính là Điện chủ Cổ Hồn Điện!

- Là ai?

Điện chủ Cổ Hồn Điện đột nhiên phát hiện ra một cỗ Thần thức cấp bậc Thần Chủ Nhị Trọng Thiên chợt quét tới nơi này, Thần thức của hắn đồng dạng lập tức dò xét ngược lại. Rất nhanh hắn đã phát hiện ra Triệu Phong. Chỉ bất quá, diện mạo của Triệu Phong hiện tại đã thay đổi, cộng thêm Thiên Hợp Ấn ẩn giấu, khiến cho Điện chủ Cổ Hồn Điện không nhận ra thân phận của Triệu Phong.

Trong Thung lũng Phong Lôi, Triệu Phong chỉ thoáng do dự một khoảnh khắc, đã trực tiếp nhảy vào trong lòng đất. Chỉ là một gã Điện chủ Cổ Hồn Điện mà thôi! Trong đại chiến tại Cực Nhiệt Địa Ngục lúc trước, hắn còn chưa dám chính diện đối kháng Điện chủ Cổ Hồn Điện, nhưng giờ phút này, hắn muốn giết Điện chủ Cổ Hồn Điện cũng vô cùng dễ dàng.

- Các hạ, ngươi chính là đang tự tìm đường chết!

Điện chủ Cổ Hồn Điện khẽ hừ nhẹ một tiếng, từ trong lòng đất xông ra, chủ động công kích về phía Triệu Phong. Lúc trước Cổ Hồn Điện bị Cự Thần Điện đánh trọng thương, các thành viên Cổ Hồn Điện bỏ chạy tứ tán, hắn cũng dưới sự đuổi giết của Tân Vô Ngân cùng Đại Trưởng lão Cự Thần Tộc bỏ chạy mất dạng.

Nhưng hắn không cam lòng thất bại như vậy! Nếu không phải Triệu Phong đột nhiên xuất hiện, Cổ Hồn Điện tuyệt đối sẽ không thất bại. Vì vậy, Tinh Tượng Thần Chủ liền để cho hắn tạm thời lưu lại trong cứ điểm Thiên Yêu Đường tại Xích Tinh Vực, ngày sau nếu như hắn lập được đầy đủ công tích, Thiên Cơ Tộc có thể sẽ giúp đỡ hắn một lần nữa xây dựng lại Cổ Hồn Điện, lật đổ Cự Thần Điện.

Lúc này Điện chủ Cổ Hồn Điện mới đáp ứng tạm thời lưu lại Thiên

Yêu Đường, đồng thời chuyên tâm tu luyện, đợi đến một ngày nào đó có thể phản công trở lại, tiêu diệt Cự Thần Điện. Hiện tại, có người xâm nhập Thiên Yêu Đường, đây chính là cơ hội để cho hắn biểu hiện!

Triệu Phong không nói lời nào, trong tay ngưng tụ ra một đoàn lực lượng Hỗn Độn, oanh kích thẳng ra. Hiện tại Điện chủ Cổ Hồn Điện vẫn chưa nhìn ra thân phận của hắn, đây chính là nguyên nhân Triệu Phong lựa chọn lập tức động thủ. Chỉ cần giết chết Điện chủ Cổ Hồn Điện dưới tình huống vẫn còn giấu giếm thân phận, Thiên Cơ Tộc cũng sẽ không thể biết được hết thảy chuyện này là do Triệu Phong làm.

Trong nháy mắt tế xuất lực lượng Hỗn Độn, các lực lượng thuộc tính còn lại trong thiên địa liền tụ tập về phía nó.

- Đây là… lực lượng Hỗn Độn!

Điện chủ Cổ Hồn Điện thân là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, tự nhiên có thể nhìn ra điểm này. Trong lòng hắn không khỏi kinh hãi, kẻ này đến cùng là người nào? Không ngờ lại có được lực lượng Hỗn Độn!

Điện chủ Cổ Hồn Điện lập tức né tránh phong mang. Cổ Hồn Tộc vốn sở trường Hồn đạo, hắn tự nhiên sẽ không ngu xuẩn đến mức đi so đấu Thần lực với Thần Chủ có được lực lượng Hỗn Độn.

Đồng thời trong lúc đó, Điện chủ Cổ Hồn Điện cũng truyền đi một tin tức:

- Có một Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong thần bí đến xâm phạm Thiên Yêu Đường!

o0o

Trong phiến không gian tối đen như bầu trời đêm, Tinh Tượng Thần Chủ nhận được một đạo tin tức.

- Chuyện gì vậy?

Vũ Lưu Bình nhàn nhạt hỏi.

- Tin tức từ Điện chủ Cổ Hồn Điện! Có một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong không biết nào đó phát hiện ra tung tích của Thiên Yêu Đường!

Tinh Tượng Thần Chủ thành thật trả lời.

- Một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên mà thôi! Cứ giao cho Điện chủ Cổ Hồn Điện xử lý được rồi! Mấy ngày gần đây, Thần Quốc Quang Tộc đã liên tục mở ra hai lần, để cho chúng ta tiến thêm một bước nắm giữ một chút tin tức, chỉ cần nó lại mở ra thêm một lần nữa…

Trong nhãn mâu thâm thúy của Vũ Lưu Bình lóe lên một tia lãnh quang.

Tinh Tượng Thần Chủ gật đầu, ánh mắt nhìn chăm chú vào tòa Thiên Cơ Đại Trận phức tạp trước mặt. Bọn chúng vẫn luôn tập trung cùng bí mật theo dõi Thần Quốc Quang Tộc, không ngừng tìm kiếm những lỗ thủng, nỗ lực xâm nhập vào trong đó. Nhưng cho dù là Vũ Lưu Bình cấp bậc Nguyên lão của Thiên Cơ Tộc, cũng rất khó xâm nhập vào đó.

Nhưng mỗi một lần Thần Quốc Quang Tộc mở ra, Vũ Lưu Bình cũng sẽ có thể đạt được một chút tin tức nhất định. Hắn vững tin, chỉ cần Thần Quốc Quang Tộc lại mở ra thêm một lần, hắn sẽ có thể mở ra một lỗ thủng tại khu vực bạc nhược nhất của Thần Quốc!

o0o

Thiên Yêu Đường, Điện chủ Cổ Hồn Điện trực tiếp đánh ra, bàn tay khẽ vung lên, một đạo quang trụ đen như mực mang theo khí tức yên diệt linh hồn cường đại, trùng kích thẳng ra.

Triệu Phong có thể thấy được trong đám quang trụ đen như mực kia có một con dơi u hắc sắc thật lớn, cặp mắt lóe lên quang trạch u tử sắc.

Thân hình Triệu Phong thoáng lướt ra, trùng kích thẳng xuống dưới. Đạo quang trụ đen như mực kia xuyên qua ngay bên cạnh Triệu Phong, nhưng con dơi u hắc sắc trong đó lại đột nhiên bay nhanh ra, thay đổi phương hướng, há miệng phóng xuất ra một tầng sóng xung kích hắc quang.

Con dơi này chính là Hồn thú của Điện chủ Cổ Hồn Điện, cũng không cần hắn đích thân chưởng khống, tự có linh trí, có thể chủ động công kích địch nhân. Nhưng tốc độ của Triệu Phong cực nhanh, con Hồn thú này không cách nào đuổi kịp nổi.

- Tốc độ thật nhanh! Là Pháp tắc Không Gian… Không tốt! Mục tiêu của kẻ này là Thiên Yêu Đường!

Điện chủ Cổ Hồn Điện lộ ra thần sắc kinh ngạc, sắc mặt đại biến.

Vì muốn che giấu thân phận, Triệu Phong chỉ sử dụng Pháp tắc Không Gian, ẩn tàng đi Pháp tắc Thời Gian. Trong nháy mắt, Triệu Phong đã phóng tới trên không trung Thiên Yêu Đường, một quyền đánh ra, mạnh mẽ oanh phá kết giới phòng ngự. Ngay sau đó, hắn lập tức xông vào trong Thiên Yêu Đường. Một cỗ lực lượng linh hồn mờ mịt phóng xuất ra, hình thành nên một thanh lợi kiếm linh hồn.

Trong lúc hắn phi hành, tất cả các sinh linh phụ cận dưới công kích của lực lượng linh hồn Triệu Phong, toàn bộ lập tức diệt vong.

- Dừng tay!

Mà lúc này, Điện chủ Cổ Hồn Điện cũng bay theo sát phía sau, không ngừng quát lớn. Hắn ở lại nơi này cũng có một nhiệm vụ, đó chính là bảo toàn sự an toàn của Thiên Yêu Đường. Bởi vì Thần Mâu thứ chín đột nhiên xuất hiện, cục diện trong Xích Tinh Vực đã khác với trước đây, ám lưu không ngừng ba động, không ít cường giả Thần Chủ cấp cao đã chạy tới nơi này, điều tra lục soát khắp nơi. Thiên Yêu Đường chỉ vẻn vẹn là thế lực Tứ tinh Đỉnh phong, rất dễ dàng bị đám Thần Chủ ngoại lai này phát hiện, sẽ xuất hiện ngoài ý muốn.

Triệu Phong không ngừng chạy loạn trong Thiên Yêu Đường, những nơi hắn đi qua, tất cả mọi người đều lập tức diệt vong. Không tới một hồi, ngoại trừ Điện chủ Cổ Hồn Điện ra, tất cả những người còn lại đều đã bị Triệu Phong giết chết hết, không còn một tên. Dù sao đây cũng chỉ là một cái thế lực Tứ tinh Đỉnh phong, cường giả mạnh nhất bất quá cũng chỉ là Bán Bộ Thần Chủ mà thôi, dưới công kích lực lượng linh hồn của Triệu Phong, bọn chúng hoàn toàn không có lực lượng chống lại.

Sau khi giết chết tất cả mọi người, Triệu Phong lại nhảy ra Thiên Yêu Đường.

- Ngươi đến cùng là kẻ nào?

Thần sắc Điện chủ Cổ Hồn Điện cực kỳ âm trầm. Lần này Thiên Yêu Đường bị tiêu diệt, Tinh Tượng Thần Chủ chắc chắn sẽ trách tội hắn. Điện chủ Cổ Hồn Điện cảm giác được kẻ trước mặt không tầm thường, có lẽ nếu hắn điều tra rõ ràng được thân phận của đối

phương, sẽ còn có thể lập công chuộc tội.

- Chờ tới lúc ngươi chết, ta sẽ nói cho ngươi biết!

Triệu Phong cười khẽ một tiếng.

- Muốn chết!

Điện chủ Cổ Hồn Điện tức giận không nói nên lời. Thân là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, hắn làm sao có thể bị một tên Thần Chủ Nhất Trọng Thiên giết chết? Hơn nữa, trong thời gian ngắn tham tu, thực lực của hắn cũng tăng lên không ít so với trước đây.

Rầm rầm rầm!

Điện chủ Cổ Hồn Điện không ngừng huy động song chưởng, oanh kích ra từng đạo từng đạo quang trụ đen như mực. Toàn thể kiến trúc trong lòng đất nhất thời đổ sụp tan nát.

Triệu Phong phóng xuất ra một cỗ lực lượng Hỗn Độn, hình thành trước mặt một bức tường Hỗn Độn. Với sự đặc thù của lực lượng Hỗn Độn, hoàn toàn đủ để đón đỡ công kích cuồng oanh loạn tạc của Điện chủ Cổ Hồn Điện. Đồng thời, hắn cũng nhanh chóng tiếp cận Điện chủ Cổ Hồn Điện.

- Lực phòng ngự thật mạnh!

Thần sắc Điện chủ Cổ Hồn Điện có chút khó nhìn, nhưng hắn cũng không phải không có cách.

- Diệt Hồn Ba!

Điện chủ Cổ Hồn Điện khẽ quát một tiếng, kháp động pháp quyết,

giữa hai tay dần dần hiện lên một đoàn lưu quang u hắc, tản ra khí tức linh hồn kinh người. Con dơi u hắc sắc kia lập tức bay trở lại bên cạnh hắn, dung nhập vào trong đoàn lưu quang u hắc sắc kia.

Đột nhiên, song chưởng Điện chủ Cổ Hồn Điện chợt đẩy mạnh về phía trước. Chỉ thấy một đoàn quang ba thâm thúy đen như mực dùng tốc độ như sét đánh, bắn thẳng về phía Triệu Phong. Lần này, Điện chủ Cổ Hồn Điện thi triển ra công kích linh hồn thuần túy, hơn nữa còn là tuyệt chiêu sát thủ của hắn. Đoàn quang ba đen như mực này xuyên thấu qua bức tường Hỗn Độn, cũng không bị bao nhiêu ảnh hưởng, trực tiếp đánh vào trong Linh hồn thể của Triệu Phong.

Nhìn thấy một màn này, Điện chủ Cổ Hồn Điện không khỏi mỉm cười. Cổ Hồn Tộc vốn sở trường Hồn đạo, cường giả cấp bậc đồng giai trúng phải chiêu này của hắn, cho dù linh hồn không chết cũng sẽ bị trọng thương. Bất quá ngay sau đó, sắc mặt Điện chủ Cổ Hồn Điện khẽ biến, có chút cứng ngắc.

Một màn trong tưởng tượng cũng không xuất hiện, bộ dáng Triệu Phong nhìn qua cũng không bị ảnh hưởng bao nhiêu, trái lại còn vươn hai tay ra, phóng xuất ra một cỗ lực lượng Hỗn Độn cường đại.

- Hỗn Độn Tỏa!

Một cỗ lực lượng Hỗn Độn phóng vọt tới bốn phía xung quanh Điện chủ Cổ Hồn Điện, hóa thành vô số đạo hỗn độn loạn lưu, bao phủ hắn vào bên trong. Đột nhiên, đạo hỗn độn loạn lưu này chợt bắt đầu co rút lại, trực tiếp trói buộc bốn phía xung quanh Điện chủ Cổ Hồn Điện. Thuộc tính thôn phệ của lực lượng Hỗn Độn chợt hàng lâm trên dưới toàn thân Điện chủ Cổ Hồn Điện. Điện chủ Cổ Hồn Điện vừa mới dự định chống cự, nhưng Thần lực vừa mới phóng xuất ra, đã bị lực lượng Hỗn Độn bốn phía hấp thu đi đại bộ phận.

Triệu Phong chậm rãi bay tới, nhìn về phía Điện chủ Cổ Hồn Điện bị trói như đòn bánh tét, khẽ mỉm cười. Vừa rồi hắn cố ý bị công kích linh hồn của Điện chủ Cổ Hồn Điện đánh trúng, khiến cho đối phương bị khinh suất. Dù sao, với phòng ngự linh hồn của Triệu Phong, căn bản là không có việc gì.

Triệu Phong vỗ một chưởng lên Hỗn Nguyên Tỏa, khống chế lực lượng Hỗn Độn nhanh chóng co rút lại. Điện chủ Cổ Hồn Điện bị vây khốn bên trong nhất thời bị một lực lượng khôn cùng đè ép, cực kỳ thống khổ. Thần lực trong cơ thể hắn cũng bị Hỗn Độn Tỏa hấp thu với tốc độ cực nhanh.

- A! Ngươi là ai?

Điện chủ Cổ Hồn Điện hét thảm một tiếng. Bởi vì giấu diếm thân phận, Triệu Phong gần như không sử dụng bất cứ thủ đoạn gì, thậm chí còn chủ động mạnh mẽ đón đỡ một kích của Điện chủ Cổ Hồn Điện. Cho tới hiện tại, Điện chủ Cổ Hồn Điện vẫn chưa không biết thân phận chân chính của Triệu Phong. Điện chủ Cổ Hồn Điện ra sức giãy dụa, nhưng hắn lúc này đã giống như cá nằm trên thớt, không có bất cứ lực phản kháng gì.

- Lúc ngươi tới đây, ta đã truyền tin cho Thiên Cơ Tộc rồi! Hiện tại chỉ sợ bọn họ đang trên đường chạy tới! Nếu ngươi dám giết ta, nhất định phải chết không thể nghi ngờ!

Thời khắc nguy cấp, Điện chủ Cổ Hồn Điện vội vàng nói. Hắn hy vọng dùng uy danh của Thiên Cơ Tộc đe dọa gã cường giả thần bí trước mặt.

- Không cần nói nhiều! Ngươi nhất định là phải chết không thể nghi ngờ! Trước khi chết, ta sẽ cho ngươi biết thân phận chân chính của ta a!

Triệu Phong cười khẽ một tiếng. Một cỗ ý chí linh hồn mang theo lực lượng Lôi kiếp kinh người trùng kích thẳng ra. Nhất thời, trên Hỗn Độn Tỏa phủ đầy lực lượng Lôi kiếp khôn cùng.

Giờ phút này, Triệu Phong đột nhiên phát lực, gần như toàn lực xuất thủ. Dưới sự công kích song trọng của lực lượng Hỗn Độn cùng lực lượng Lôi kiếp, Điện chủ Cổ Hồn Điện vốn đã vô cùng hư nhược nhất thời bị yên diệt. Trước khi chết, hắn đã biết được thân phận của Triệu Phong. Bởi vì hắn cực kỳ quen thuộc đối với cỗ ý chí linh hồn cùng với lực lượng Lôi kiếp này. Nhưng chính bởi vì biết được điểm này, hắn mới chết không nhắm mắt!

Sau khi thu lấy chiến lợi phẩm của Điện chủ Cổ Hồn Điện, Triệu Phong lại một lần nữa xông vào Thiên Yêu Đường. Kỳ thật, trước đây hắn hoàn toàn có thể trực tiếp phá hủy Thiên Yêu Đường, nhưng hắn lại không làm vậy, mà chỉ sử dụng công kích linh hồn, giết chết các thành viên bên trong. Bởi vì, hắn cảm thấy vô cùng hứng thú với những tin tức tình báo do Thiên Yêu Đường thu thập.

Rất nhanh, Triệu Phong đã thu tất cả những tư liệu tình báo trong Thiên Yêu Đường vào túi. Nhưng hắn cũng không dám lấy đi những trang bị đặc thù trong này, tránh cho đối phương dựa vào chúng xác định vị trí của hắn.

Sau khi làm xong những chuyện này, Triệu Phong phất tay một cái, trực tiếp tiêu diệt toàn bộ Thiên Yêu Đường.

Nhớ lại lúc trước, Thiên Tịch Thần Chủ đã dùng thủ đoạn thông thiên trực tiếp dời đi toàn thể Thiên Ma Đường khổng lồ, từng khiến cho hắn vô cùng chấn động. Mà hiện tại, Triệu Phong chỉ phất tay một cái, đã tiêu diệt luôn toàn bộ Thiên Yêu Đường cùng một cấp bậc.

Thân hình lóe lên, Triệu Phong rất nhanh liền rời khỏi nơi này. Đồng thời, hắn cũng liên hệ với Mộ Cốc, chuẩn bị quay về Thần Quốc Quang Tộc.

Chương 1499: Nguy cơ lại tới

Sau khi nhảy vào một cái thông đạo không gian hôn ám, Triệu Phong đã quay trở lại Thần Quốc Quang Tộc.

- Hữu kinh vô hiểm a!

Triệu Phong khẽ mỉm cười. Có Điện chủ Cổ Hồn Điện trấn thủ mục tiêu, quả thật khiến cho hắn cả kinh một hồi, nhưng cuối cùng Triệu Phong dưới tình huống vẫn giấu giếm được thân phận, giết chết toàn bộ các thành viên Thiên Yêu Đường, cũng giết chết Điện chủ Cổ Hồn Điện, lại còn đánh cắp được đại bộ phận tin tức tình báo quan trọng nữa.

Mộ Cốc cũng không khỏi cười to một trận. Thiên Cơ Tộc cũng là cừu nhân của hắn, hiện tại hắn cảm thấy hợp tác với Triệu Phong chính là lựa chọn thập phần sáng suốt. Một khi Thần Mâu thứ chín triệt để trưởng thành, đến lúc đó cho dù là Thiên Cơ Tộc cũng không cần phải sợ hãi nữa.

Triệu Phong khoanh chân ngồi xuống, chuẩn bị kiểm kê lại các chiến lợi phẩm.

- Không tốt!

Đúng lúc này, Mộ Cốc đột nhiên kêu lên một tiếng.

Ánh mắt Triệu Phong nhất thời ngưng đọng. Có thể khiến cho Mộ Cốc tu vi Thần Chủ Tam Trọng Thiên trở nên thất thố như vậy, tất nhiên không phải là việc nhỏ.

- Có tộc nhân Thiên Cơ Tộc xâm lấn Thần Quốc!

Mộ Cốc trực tiếp nói. Hắn có thể cảm giác được đám người Thiên Cơ Tộc đang từng chút từng chút xâm lấn tại khu vực bạc nhược của Thần Quốc Quang Tộc. Thủ đoạn xâm lấn của đối phương có sự uy hiếp thật lớn cùng hiệu quả rõ rệt đối với phòng ngự của Thần Quốc Quang Tộc. Nếu hắn vẫn không có biện pháp ứng đối hữu hiệu, đối phương không bao lâu nữa sẽ có thể thành lập nên thông đạo không gian, tự do ra vào Thần Quốc. Mộ Cốc lại một lần nữa cực kỳ kinh hãi đối với trí tuệ của Thiên Cơ Tộc.

Thân hình Mộ Cốc chợt lóe lên, phóng tới bên cạnh Thời Gian Chi Thụ, bàn tay đặt lên trên thân cây. Thông qua Thời Gian Chi Thụ quyền chưởng khống của hắn đối với Thần Quốc nhất thời đề thăng lên thật lớn, có thể đủ khả năng đối kháng với sự xâm nhập của đám người Thiên Cơ Tộc.

Nhưng lần này Thiên Cơ Tộc tựa hồ chuẩn bị thập phần đầy đủ, cho dù Mộ Cốc mạnh mẽ chưởng khống cái Thần Quốc này, cũng khó có thể triệt để ngăn cản sự xâm lấn của đối phương, chỉ có thể làm chậm lại quá trình xâm lấn mà thôi.

- Có cần ta giúp đỡ một tay không?

Triệu Phong ngưng trọng hỏi. Bản thân hắn cũng có cừu hận nhất định đối với Thiên Cơ Tộc.

- Ngươi tới chỗ lỗ thủng xem một chút đi!

Mộ Cốc khẽ cau mày, truyền thông tin vị trí lỗ thủng cho Triệu Phong. Hiện tại hắn dốc toàn lực ứng phó, tạm thời có thể làm chậm lại quá trình xâm nhập của đối phương, nhưng lần này Thiên Cơ Tộc chuẩn

bị khá đầy đủ, khó tránh khỏi sẽ phát sinh những tình huống gì ngoài ý muốn.

Đúng lúc này, không gian gần đó chợt xuất hiện một đạo không gian ba động, sau đó mấy đạo nhân ảnh từ trong nhảy ra, trong đó cũng có một người Triệu Phong nhận biết, chính là kẻ lúc trước cùng hắn tiến vào thăm dò Thần Quốc Quang Tộc, Trình Vân Cổ Thần!

Hiện tại Trình Vân Cổ Thần đã đột phá cảnh giới Thần Chủ, đang dẫn theo một vài gã hậu duệ Quang Tộc, nhanh chóng chạy tới đây hỗ trợ. Trong mấy người này, tu vi của Trình Vân Thần Chủ cao nhất, là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, còn lại phần lớn chỉ là Bán Bộ Thần Chủ hoặc là Cổ Thần Cửu giai.

o0o

Một nơi khác trong Thần Quốc Quang Tộc, bốn phía một mảnh tối tăm mờ mịt, cách đó không xa có một tòa kiến trúc Thiên Cơ Tộc đổ nát. Lúc trước đám người Triệu Phong cùng Cự Thần Tộc chính là phát hiện ra trân bảo Thời Gian hệ Nguyệt Quang Thiên Duẩn ở trong tòa kiến trúc này. Hiện tại, không gian bên cạnh tòa kiến trúc này chợt xuất hiện một tia vặn vẹo, biến thành một cái vòng xoáy không gian, không ngừng xoay tròn, đường kính cũng càng lúc càng lớn hơn.

Lúc này, Triệu Phong đột nhiên xuất hiện gần đó, nhìn chằm chằm về phía cái lỗ thủng không gian kia. Không bao lâu sau, đám người Trình Vân Thần Chủ cũng đã chạy tới nơi này.

- Không tốt! Triệu Phong, đối phương đã thành công xâm lấn vào đây!

Đột nhiên, thanh âm Mộ Cốc chợt vang lên trong não hải Triệu

Phong.

Chỉ thấy trong vòng xoáy không gian kia chợt xuất hiện một điểm đen, đang từ từ mở rộng ra. Một lúc sau, hai đạo quang ảnh chợt từ trong lỗ đen kia nhảy ra.

- Tử Thần Vệ!

Rất nhanh Triệu Phong đã nhìn ra thân phận của hai kẻ này. Tử Thần Vệ là một loại khôi lỗi cấp bậc cực cao, là thể kết hợp của sinh linh chân chính với kỹ thuật khôi lỗi của Thiên Cơ Tộc, bản thân có được ưu thế của cả hai loại. Hai gã Tử Thần Vệ trước mặt phân biệt là một lão giả áo xanh cùng một gã tráng hán tay cầm trường kích màu đen.

Sau khi hai gã Tử Thần Vệ tiến vào Thần Quốc Quang Tộc, lỗ đen không gian kia nhanh chóng co rút nhỏ lại, nhưng cũng không hoàn toàn biến mất.

Đối mặt với hai gã Tử Thần Vệ, Triệu Phong cũng không hành động gì thiếu suy nghĩ. Bởi vì hắn biết rõ, Tử Thần Vệ là do cường giả Thiên Cơ Tộc chưởng khống, nói cách khác, những gì Tử Thần Vệ nhìn thấy, đối phương cũng có thể nhìn thấy! May mà từ đầu hắn đã thay đổi diện mạo, khiến cho đối phương không thể nhận ra.

o0o

Bên kia, Vũ Lưu Bình cùng Tinh Tượng Thần Chủ đồng thời đang vươn ra song chưởng, phóng xuất ra vô số văn tự khoa đẩu màu trắng, không ngừng dung nhập vào trong một tòa Thiên Cơ Đại Trận khổng lồ.

- Thành công rồi! Đã đưa được hai gã Tử Thần Vệ tiến vào!

Tinh Tượng Thần Chủ mừng rỡ cười lớn một tiếng. Hiện tại, đưa vào hai gã Tử Thần Vệ tu vi Thần Chủ Nhị Trọng Thiên đã là cực hạn của bọn chúng. Bọn chúng tại nơi này giám thị Thần Quốc Quang Tộc một khoảng thời gian thật dài, hiện tại rốt cuộc đã xâm lấn thành công.

Mộ Cốc bởi vì phải chống cự sự xâm lấn của bọn chúng, cần phải tập trung toàn lực bảo hộ Thần Quốc, rất khó có thể phân ra lực lượng để đối phó với hai gã Tử Thần Vệ kia. Mà theo như bọn chúng biết, ngoại trừ Mộ Cốc ra, tu vi những người còn lại trong Thần Quốc Quang Tộc cũng tương đối thấp, không đáng để lo lắng. Chỉ cần hai gã Tử Thần Vệ ở bên trong phối hợp, không ngừng mở rộng lỗ thủng, bọn chúng rất nhanh sẽ có thể thành lập thông đạo không gian, đến lúc đó liền có thể tùy ý ra vào Thần Quốc Quang Tộc rồi.

- Hửm? Còn có một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong!

Thần sắc Vũ Lưu Bình đột nhiên chấn kinh, thông qua ánh mắt của Tử Thần Vệ nhìn thấy Triệu Phong.

- Cho dù là như vậy, hai gã Tử Thần Vệ cũng dư dả rồi!

Tinh Tượng Thần Chủ mỉm cười nói. Tử Thần Vệ có được trí tuệ của sinh linh, lại dung hợp với kỹ thuật khôi lỗi của Thiên Cơ Tộc, các phương diện đều được đề thăng cực lớn, lại càng hoàn toàn chịu sự chưởng khống của người điều khiển.

- Kẻ này có chút không tầm thường!

Ánh mắt Vũ Lưu Bình thâm trầm, lẩm bẩm một câu. Thông qua ánh mắt của Tử Thần Vệ quan sát Triệu Phong, hắn phát hiện mình nhìn không thấu đối phương. Đối phương chỉ là Thần Chủ Nhất Trọng

Thiên Đỉnh phong, cho dù hiện tại hắn thông qua ánh mắt của Tử Thần Vệ quan sát, cũng không thể hoàn toàn không nhìn thấu được đối phương a!

Trong Thần Quốc Quang Tộc, hai gã Tử Thần Vệ nhận được mệnh lệnh của Vũ Lưu Bình, đột nhiên xuất thủ với đám người Triệu Phong. Chỉ khi nào giải quyết xong những cản trở này, bọn chúng mới có thể thuận lợi tiến hành nhiệm vụ mở rộng lỗ thủng. Hơn nữa nhìn bề ngoài, thực lực của hai gã Tử Thần Vệ hoàn toàn chiếm ưu thế tuyệt đối.

Triệu Phong chủ động phóng về phía lão giả áo xanh kia. Về phần gã tráng hán còn lại thì giao cho Trình Vân Thần Chủ cùng những hậu duệ Quang Tộc còn lại. Tuy tu vi những người này hơi thấp một chút, nhưng dù sao cũng là hậu duệ huyết mạch Quang Tộc, các phương diện thực lực cũng tương đối cường đại.

Triệu Phong oanh kích ra một quyền, một cỗ lực lượng Hỗn Độn cường đại đánh ra, dẫn động các lực lượng khác trong thiên địa tụ tập về phía nó. Vì để tránh cho tộc nhân Thiên Cơ Tộc sau lưng Tử Thần Vệ lão giả áo xanh kia suy đoán ra thân phận của Triệu Phong, hắn lựa chọn ẩn giấu những thủ đoạn khác của mình.

- Lực lượng Hỗn Độn!

Sắc mặt lão giả áo xanh nhất thời chấn kinh. Lực lượng Hỗn Độn chính là lực lượng đặc thù của Bổ Thiên Tộc! Hắn lập tức vươn một tay ra, trong lòng bàn tay xuất hiện một cái lỗ nhỏ, từ trong đó lao ra một đoàn năng lượng cường đại, hình thành nên một tấm thuẫn phòng ngự màu trắng.

Oanh phanh!

Một quyền của Triệu Phong đánh cho trên mặt tấm thuẫn phòng ngự màu trắng kia xuất hiện mấy đạo vết nứt. Mà lực đạo cường đại còn lại cũng đập cho lão giả áo xanh bay thẳng về phía sau tới mười mấy trượng.

- Ngươi là người phương nào?

Đột nhiên, trong cơ thể lão giả áo xanh chợt lan tỏa ra một cỗ linh hồn ba động cường đại. Hiển nhiên, kẻ nói ra câu này chính là thành viên Thiên Cơ Tộc ở phía sau chưởng khống lão giả áo xanh này.

Triệu Phong không thèm đáp lời. Đối phương có thể xâm lấn Thần Quốc Quang Tộc, đã biểu thị rõ ràng thủ đoạn, thực lực cường đại của mình, tuyệt đối không thể khinh thường. Mà Thiên Cơ Tộc lại càng sở trường bói toán, thôi diễn, Triệu Phong nói ra càng nhiều, kẽ hở cũng sẽ có khả năng càng nhiều hơn, bị đối phương bắt được, sẽ phát hiện ra thân phận của hắn.

- Ngươi không phải là tộc nhân Bổ Thiên Tộc! Bằng không, vừa rồi ngươi đã có thể trực tiếp xuất thủ, tu bổ lại lỗ thủng không gian kia rồi!

Lão giả áo xanh cười nhạt một tiếng.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên. Hắn quả thật đã quên mất chuyện này. Bổ Thiên Tộc tuyệt đối chính là đại hành gia trên phương diện tu bổ lỗ thủng không gian. Trong Hỗn Độn Thần Điển cũng có rất nhiều hướng dẫn tiến hành tu bổ không gian, nhưng Triệu Phong căn bản không hề hứng thú đối với chuyện này, cho nên trước giờ cũng chưa từng để ý tới.

- Không hổ là Thiên Cơ Tộc!

Trong lòng Triệu Phong khẽ trầm xuống, sát ý bùng phát. Hắn mạnh mẽ đánh ra một quyền, phóng xuất ra một đạo quang quyền hỗn loạn hôn ám vặn vẹo.

Lão giả áo xanh phát hiện tình huống không ổn, trong cơ thể phóng xuất ra một cỗ huyết mạch ba động kinh người, trong tay xuất hiện một cây quạt huyền thiết. Cây quạt huyền thiết liên tục huy vũ, phóng xuất ra vô số đao nhận màu đen, tạo thành một cơn lốc xoáy, cuồn cuộn lao ra. Giờ phút này, lão giả áo xanh đã nhìn rõ thực lực của Triệu Phong, lập tức dốc ra toàn bộ thực lực, tu vi tiếp cận Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong.

Oanh! Phanh! Oành!

Quang quyền hỗn loạn hôn ám vặn vẹo đụng mạnh với cơn lốc xoáy màu đen kia, giằng co không bao lâu, đã nghiền nát cùng xỏ xuyên qua cơn lốc xoáy kia. Lực lượng Hỗn Độn cơ hồ không bị bất kỳ lực lượng nào khắc chế, thậm chí còn khắc chế rất nhiều loại lực lượng khác.

Triệu Phong không để cho đối phương có cơ hội thở dốc, song quyền liên tục đánh ra.

o0o

Trong một phiến không gian thần bí khác…

- Ngươi nhất định sẽ hối hận!

Sắc mặt Vũ Lưu Bình cực kỳ âm trầm. Căn cứ theo thủ đoạn cùng năng lực mà Triệu Phong thể hiện ra, hắn biết rõ lão giả áo xanh kia không phải là đối thủ của Triệu Phong. Cùng lúc này, lão giả áo xanh trong Thần Quốc Quang Tộc cũng nói ra câu nói này của Vũ Lưu

Bình.

- Sao lại xuất hiện tình huống này?

Trong lòng Tinh Tượng Thần Chủ đồng dạng có chút tức giận. Vốn dĩ là cục diện tất thắng, nhưng lại bị một gã Thần Chủ có được lực lượng Hỗn Độn làm cho rối loạn.

- Không! Vẫn chưa hoàn toàn thất bại! Ngươi phái người điều tra một chút, thời gian gần đây có kẻ nào đạt được truyền thừa liên quan tới Bổ Thiên Tộc không?

Ánh mắt thâm thúy của Vũ Lưu Bình khẽ lóe lên u quang. Có được lực lượng Hỗn Độn nhưng không am hiểu tu bổ lỗ thủng không gian, điều này biểu thị đối phương khẳng định không phải là tộc nhân chân chính của Bổ Thiên Tộc, mà là một kẻ trong lúc vô tình đạt được truyền thừa của Bổ Thiên Tộc.

- Vâng!

Thân hình Tinh Tượng Thần Chủ dần dần biến mất khỏi phiến không gian này.

o0o

Trong Thần Quốc Quang Tộc, lão giả áo xanh nhanh chóng đã bị Triệu Phong giết chết, gã tráng hán còn lại chỉ thoáng giãy dụa trong chốc lát, cũng bị mọi người quần ẩu giết chết.

Nhân dịp thời gian này, Triệu Phong bắt đầu tiến hành tham tu những nội dung có quan hệ với việc tu bổ không gian trong Hỗn Độn Thần Điển. Nếu như có thể hiểu được một chút, nói không chừng hắn có thể trợ giúp Mộ Cốc triệt để vá lại lỗ thủng, ngăn cản kế hoạch xâm

lấn của Thiên Cơ Tộc.

o0o

Cùng lúc đó, trong Xích Tinh Vực, địa bàn Huyễn Thần Thánh Địa, trong một gian cung điện hình cầu tràn ngập vụ khí…

Trong sương mù mông lung, thân ảnh một gã nam tử áo vàng chậm rãi hiện lên.

- Bẩm Huyễn Thải đại nhân, trong Thung lũng Phong Lôi vừa mới phát sinh chiến tranh cấp Thần Chủ!

Nam tử áo vàng quỳ một chân trên mặt đất, lớn tiếng bẩm báo.

Trên vương tọa thủy tinh phía trên của cung điện hình cầu có một nàng nữ tử toàn thân bao phủ trong một tầng sương mù xanh nhạt, tuy nhìn không rõ được diện mạo, nhưng dáng người lại cực kỳ nóng bỏng mê người.

- Có đầu mối gì rõ ràng không?

Trong tầng sương mù xanh nhạt truyền ra một đạo thanh âm mỹ diệu hư vô mờ mịt.

- Căn cứ theo điều tra, địa phương này có quan hệ không đơn giản với Thiên Cơ Tộc!

Nam tử áo vàng thấp giọng nói.

- Hửm?

Huyễn Thải Thần Chủ đột nhiên có một tia hứng thú đối với chuyện

này. Thân là Thánh địa của Xích Tinh Vực, bọn chúng lại không biết trong Thung lũng Phong Lôi có ẩn giấu một thế lực Tứ tinh Đỉnh phong! Rất rõ ràng, thế lực này rất có thể chính là một trong những nanh vuốt của Thiên Cơ Tộc. Mà không ngờ lại có người dám đối địch với Thiên Cơ Tộc như vậy!

- Cự Thần Điện bên kia có động tĩnh gì không?

Huyễn Thải Thần Chủ đột nhiên hỏi hỏi.

- Theo như nội tuyến trong Cự Thần Điện báo lại, trong khoảng thời gian qua Tân Vô Ngân vẫn luôn bế quan, cũng chỉ từng gặp qua Đại Trưởng lão trong điện một lần… Bất quá cách đây mấy tháng, kết giới Cấm địa nơi Tân Vô Ngân bế quan đột nhiên mở ra, sau đó liền đóng lại. Chuyện này từng xảy ra liên tiếp hai lần trong cùng một ngày…

Nam tử áo vàng nói tường tận rõ ràng tất cả mọi tình huống.

Huyễn Thần Thánh Địa cũng đồng dạng quyết nhất định phải đạt được Thần Mâu thứ chín, nhưng bọn chúng lựa chọn hành động không theo lẽ thường. Bề ngoài, bọn chúng biểu hiện thập phần hữu hảo với Cự Thần Điện, không ngừng chiếu cố. Bọn chúng làm như vậy, tự nhiên là muốn đạt được những tin tức liên quan tới Triệu Phong từ chỗ Cự Thần Điện.

Đại bộ phận những kẻ nắm quyền Huyễn Thần Thánh Địa là tộc nhân Huyễn Thần Tộc. Huyễn Thần Tộc là chủng tộc bài danh thứ mười ba trong Thái Cổ Vạn Tộc, sở trường Hồn đạo, Huyễn đạo, có thể thiên biến vạn hóa, dùng giả đổi thật. Thậm chí ngay cả khí tức linh hồn, khí tức huyết mạch cũng đều có thể mô phỏng được.

Sợ rằng ngay cả Tân Vô Ngân cũng không tưởng tượng được, hiện

tại trong Cự Thần Điện đang có rất nhiều nội tuyến của Huyễn Thần Thánh Địa.

Chương 1500: Khả năng của Bổ Thiên Tộc

Trong Thần Quốc Quang Tộc, hai gã Tử Thần Vệ xâm nhập đều đã bị giết chết, nhưng cái lỗ thủng kia vẫn như cũ tồn tại, mà Mộ Cốc vẫn còn đang tiếp tục chống lại sự xâm lấn của Thiên Cơ Tộc, chiến cuộc vẫn còn chưa có ngã ngũ.

Bản thân cái Thần Quốc này vô cùng cao cấp, ngoại trừ Mộ Cốc có thể hoàn toàn chữa trị lỗ thủng ra, những người còn lại cũng không ai có năng lực này. Nhưng toàn bộ tâm tư của Mộ Cốc cũng đều đang đặt trên việc chống đỡ sự xâm lấn của đám người Thiên Cơ Tộc, không cách nào phân tâm được.

Lúc này, Triệu Phong đang ngồi đả tọa một bên, đắm chìm trong đám tin tức khổng lồ như biển bên trong Hỗn Độn Thần Điển đang xuất hiện trong đại não hắn. Trong này cũng không giới thiệu cặn kẽ những kiến thức liên quan tới năng lực tu bổ không gian của Bổ Thiên Tộc, thậm chí tin tức còn có chút hỗn loạn nữa. Dù sao Hỗn Độn Thần Điển chủ yếu vẫn là truyền thừa công pháp, chiến kỹ, Bí pháp huyết mạch… Cho nên, Triệu Phong muốn học tập thủ đoạn tu bổ không gian của Bổ Thiên Tộc, độ khó vẫn là khá lớn. Nhưng cho dù là như vậy, lúc này Triệu Phong nhất định cũng phải cố gắng nghiên cứu.

- Hóa ra, Bổ Thiên Tộc tiến hành tu bổ Không gian Phạm Trụ, bản thân quá trình này cũng là một loại tu luyện!

Lúc này, Triệu Phong đã biết được, Bổ Thiên Tộc sử dụng lực lượng Hỗn Độn tiến hành tu bổ Không gian Phạm Trụ, bản thân cũng là một

loại tu luyện cảm ngộ. Toàn thể Không gian Phạm Trụ có thể nói chính là do lực lượng Hỗn Độn vô hạn dựng dục ra.

Đồng thời trong lúc học tập tìm hiểu việc tu bổ không gian, Triệu Phong còn phân ra một bộ phận ý niệm xem lướt qua những tin tức tình báo cướp đoạt được từ chỗ Thiên Yêu Đường. Trong này bao hàm tất cả những sự kiện lớn lớn nhỏ nhỏ trong mấy trăm vạn năm thậm chí mấy ngàn vạn năm gần đây của Xích Tinh Vực. Đương nhiên, những tin tức tình báo cặn kẽ nhất trong này vẫn là những chuyện xảy ra trong khoảng thời gian cách đây không lâu. Trong này kể cả những tin tức bí ẩn của các thế lực Ngũ tinh, thậm chí cả Thánh địa trong Xích Tinh Vực, lại còn có rất nhiều những tin tức bên ngoài không ai biết nữa.

- Hửm?

Triệu Phong đột nhiên phát hiện ra một vài tin tức có quan hệ với Cự Thần Tộc. Sau khi xem lướt qua những tin tức này, sắc mặt Triệu Phong nhất thời đại biến. Hóa ra, Huyễn Thần Thánh Địa nhiều lần ra tay trợ giúp Cự Thần Điện, mục đích chân chính là muốn giảm thiểu sự cảnh giác của Cự Thần Điện. Trong âm thầm, Huyễn Thần Thánh Địa đã phái ra rất nhiều tộc nhân Huyễn Thần Tộc, xâm nhập vào Cự Thần Điện, giám thị nhất cử nhất động của Cự Thần Điện. Mục đích thật sự của bọn chúng chính là Thần Mâu thứ chín!

Triệu Phong cũng có chút hiểu biết đối với Huyễn Thần Tộc này. Đây là một chủng tộc Thái Cổ thập phần cường đại, thiên biến vạn hóa, quỷ kế đa đoan, sở trường lẻn vào, ngụy trang, ám sát…

- Thật là biết người biết mặt không biết lòng!

Sắc mặt Triệu Phong thoáng trầm xuống. Từ trong lời nói của Tân Vô Ngân lúc trước, hắn nhận ra Tân Vô Ngân tương đối tín nhiệm

Huyễn Thần Thánh Địa.

- Nhất định phải báo cho Tân Vô Ngân biết!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên quang mang. Hắn không biết lúc trước khi mình tiến vào Cự Thần Điện, có bị nội tuyến của Huyễn Thần Tộc phát hiện hay không. Nhưng hiện tại, hắn nhất định phải báo chuyện này cho Tân Vô Ngân mới được.

Ầm ầm!

Đột nhiên, một đạo thanh âm nổ vang lan truyền ra toàn bộ không gian Thần Quốc.

- Không tốt! Bên ngoài có cường giả đang công kích Thần Quốc!

Sắc mặt Mộ Cốc có chút khó nhìn. Tuy hiện tại hắn và đám người Thiên Cơ Tộc đang chế ước lẫn nhau, không phân cao thấp, nhưng thế lực Thiên Cơ Tộc khổng lồ, lại hoạt động tự do ở bên ngoài Thần Quốc. Hiện tại bọn chúng đã phái ra một vài thành viên ở ngoại giới tiến hành công kích Thần Quốc Quang Tộc. Tuy rằng lúc này Mộ Cốc có thể khống chế Thần Quốc di chuyển sang chỗ khác, nhưng tốc độ cũng không phải quá nhanh, sợ rằng sẽ không có bao nhiêu hiệu quả.

Dưới sự oanh kích của các cường giả Thiên Cơ Tộc ở ngoại giới, Thần Quốc Quang Tộc dần dần bị ảnh hưởng, lỗ thủng không gian kia cũng từ từ mở rộng ra. Căn cứ theo phán đoán của Triệu Phong, hiện tại Thiên Cơ Tộc đã có thể tiếp tục đưa cường giả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên vào đây, nhưng bọn chúng cũng không làm vậy.

- Bọn chúng nghĩ muốn mở rộng lỗ thủng không gian tới một trình độ nhất định, sau đó thành lập một cái thông đạo không gian, tự do ra

vào Thần Quốc!

Mộ Cốc gần như rít ra từng chữ qua kẽ răng, căm phẫn nói.

Trong lòng Triệu Phong cả kinh. Một khi cục diện trở thành như vậy, lúc đó bọn họ liền trở thành cá trong chậu rồi.

- Chỉ có thể nhờ bên phía Cự Thần Điện tới hỗ trợ rồi!

Thần sắc Trình Vân Cổ Thần thoáng có chút lo lắng. Quang Tộc tạm thời liên hợp với Cự Thần Điện, hiện tại Thần Quốc Quang Tộc đối mặt với nguy cơ, dựa theo hiệp nghị, Cự Thần Điện có nghĩa vụ xuất thủ hỗ trợ.

- Để ta liên hệ với bọn họ! Vừa vặn ta có chuyện muốn báo cho Tân Vô Ngân!

Triệu Phong chủ động nói. Sau đó, hắn liền lấy ra một khối lệnh bài thông tin.

- Chỉ có thời gian sáu ngày! Nếu Tân Vô Ngân không thể chạy tới trong thời gian sáu ngày, tất cả đã không còn kịp nữa!

Thần sắc Mộ Cốc thâm trầm.

o0o

Cự Thần Điện, một ngày này, Huyễn Thải Thần Chủ, kẻ có quyền vị cực cao trong Huyễn Thần Thánh Địa đã đích thân hàng lâm Cự Thần Điện. Mục đích ngoài mặt chuyến đi này của nàng chính là nhằm một lần nữa chấn nhiếp những thế lực Ngũ tinh khác trong Xích Tinh Vực, khiến cho bọn chúng tạm thời không dám trêu chọc tới Cự Thần Điện.

- Huyễn Thải Thần Chủ đích thân tới đây, Cự Thần Điện cực kỳ vinh hạnh a!

Tân Vô Ngân cũng lập tức xuất quan, đích thân nghênh tiếp Huyễn Thải Thần Chủ. Địa vị của Huyễn Thải Thần Chủ trong Huyễn Thần Thánh Địa cực cao, tu vi đạt tới Thần Chủ Tam Trọng Thiên, nồng độ huyết mạch cùng với thiên phú cũng là nhân vật kiệt xuất nhất trong ngàn vạn năm qua của Huyễn Thần Tộc.

Ngoài ra, sắc đẹp của Huyễn Thải Thần Chủ cũng cực kỳ nổi danh trong cả Xích Tinh Vực. Rất nhiều nam tử trong Cự Thần Điện đều nhìn chằm chằm về phía Huyễn Thải Thần Chủ trên trời cao. Tuy rằng toàn thân nàng bao phủ trong một tầng sương mù xanh nhạt, nhìn không rõ diện mạo chân chính, nhưng dáng người nóng bỏng mê người lại thể hiện ra không chút bỏ sót.

Dưới sự nghênh tiếp nhiệt tình của các cao tầng Cự Thần Điện, đoàn người Huyễn Thần Thánh Địa tiến vào đại điện trung tâm. Sau khi song phương khách sáo vài câu…

- Không biết lần này Huyễn Thải Thần Chủ đến đây là có chuyện gì không?

Tân Vô Ngân vào thẳng chủ đề.

- Cự Thần Điện là thế lực Ngũ tinh vừa mới thành lập của Xích Tinh Vực, lần này ta đến đây là muốn xem một chút tình trạng hiện tại của Cự Thần Điện như thế nào!

Thanh âm ưu nhã của Huyễn Thải Thần Chủ vang vọng toàn đại điện.

- Mọi chuyện sớm đã đi vào quỹ đạo! Hiện tại các phương diện của Cự Thần Điện cũng chênh lệch không bao nhiêu với những thế lực Ngũ tinh khác trong Xích Tinh Vực!

Tân Vô Ngân mỉm cười nói. Năm xưa khi Cổ Thần Điện vẫn còn chưa bị Cổ Hồn Tộc hoàn toàn nuốt hết, bên phía Huyễn Thần Thánh Địa cũng đã đối đãi Cự Thần Tộc không tệ. Hiện tại Cự Thần Điện một lần nữa thành lập, Huyễn Thần Thánh Địa lại nhiều lần nhiệt tình trợ giúp, trong lòng Tân Vô Ngân thập phần cảm kích.

- Mặt khác, ta biết được Tân Điện chủ cũng có chút quan hệ với Thần Mâu thứ chín. Nhưng Thần Mâu thứ chín liên quan quá lớn, nếu như Cự Thần Điện lại có quan hệ gì với hắn, sợ rằng cho dù Huyễn Thần Thánh Địa đứng ra cũng không có bao nhiêu tác dụng!

Thanh âm Huyễn Thải Thần Chủ uyển chuyển êm tai. Nghe ý tứ những lời này của nàng, tựa hồ là đang lo lắng Thần Mâu thứ chín sẽ mang tới phiền phức cho Cự Thần Điện.

- Về chuyện này, Tân mỗ cũng đã minh bạch!

Tân Vô Ngân bình thản nói.

- Nếu như Tân Điện chủ vẫn có lui tới mật thiết với Thần Mâu thứ chín, như vậy Huyễn Thần Thánh Địa cũng có thể tận lực đứng ra bảo hộ các ngươi!

Huyễn Thải Thần Chủ tiếp tục nói, trong ngôn ngữ lộ rõ ý tứ hữu hảo.

Tân Vô Ngân vừa chuẩn bị đáp lời, đột nhiên nhận được một đạo tin tức. Trong đầu hắn dần dần vang lên thanh âm của Triệu Phong. Sắc mặt Tân Vô Ngân dần dần trở nên ngưng trọng.

Bên kia, Huyễn Thải Thần Chủ cũng phát hiện ra biến hóa của Tân Vô Ngân. Thật ra, lần này nàng đích thân đến đây chính là muốn nghe ngóng tình huống một chút. Kết giới địa phương Tân Vô Ngân bế quan đột nhiên mở ra, sau đó đóng lại, hơn nữa lại lặp lại hai lần trong cùng một ngày. Mà nội tuyến của Huyễn Thần Tộc lại không nhìn thấy bất luận kẻ nào ra vào, trong này nhất định là có kỳ hoặc. Lại thêm đoạn thời gian trước, nanh vuốt của Thiên Cơ Tộc trong Thung lũng Phong Lôi lại đột nhiên bị tiêu diệt. Huyễn Thải Thần Chủ có cảm giác, hai sự kiện này có lẽ có mối liên hệ gì đó, cho nên nàng tự mình đến Cự Thần Điện thăm dò một phen.

- Huyễn Thải Thần Chủ, Tân mỗ có chuyện, nhất định phải rời khỏi!

Tân Vô Ngân đột nhiên mở miệng. Hắn đã từ chỗ của Triệu Phong biết rõ tất cả mọi chuyện, điều này khiến cho trong lòng hắn cũng có chút bất đắc dĩ. Hơn nữa hiện tại Thần Quốc Quang Tộc lại có việc cầu cứu hắn, Tân Vô Ngân nhất định phải tới chi viện. Nhưng trong Cự Thần Điện hiện tại đã tràn ngập nội tuyến của Huyễn Thần Thánh Địa, hắn muốn bí mật rời khỏi sẽ có chút khó khăn. Nếu đã như vậy, Tân Vô Ngân liền thẳng thắn nói rõ ra.

- Tân Điện chủ vội vã rời đi như vậy, không biết là có chuyện quan trọng gì?

Thần sắc Huyễn Thải Thần Chủ khẽ động, lập tức dò hỏi.

- Một người bạn thâm giao của ta gặp phải nguy cơ, vừa truyền tin cầu cứu, ta phải lập tức đi cứu viện hắn!

Tân Vô Ngân đơn giản nói.

Đối mặt với tình huống này, Huyễn Thải Thần Chủ tự nhiên là không thể ngăn cản. Dù sao bên kia chính là liên quan tới tính mạng của

một gã Thần Chủ. Cuối cùng Huyễn Thải Thần Chủ đái lĩnh các thành viên Huyễn Thần Thánh Địa rời khỏi Cự Thần Điện, mà Tân Vô Ngân cũng cùng với Đại Trưởng lão xuất phát, chạy tới Thần Quốc Quang Tộc.

- Huyễn Thải đại nhân, bạn thâm giao theo lời Tân Vô Ngân nói, hẳn là Quang Tộc!

Bên cạnh Huyễn Thải Thần Chủ, một gã nam tử áo vàng chợt thấp giọng nói. Bên phía Huyễn Thần Thánh Địa cũng biết được một chút mối quan hệ giữa Cự Thần Điện và Quang Tộc.

- Ngươi âm thầm đi theo hắn, xem tình huống một chút!

Huyễn Thải Thần Chủ nhẹ giọng nói, sau đó thân hình giống như một tầng sương mù xanh nhạt, chậm rãi biến mất.

- Vâng!

Nam tử áo vàng cung kính đáp lời, nhưng trong lòng hắn lại có chút buồn bực. Theo dõi Tân Vô Ngân, độ khó chuyện này hoàn toàn không nhỏ chút nào. Mục tiêu của Huyễn Thần Thánh Địa không phải là Thần Mâu thứ chín sao? Vì sao lại còn quan tâm tới chuyện tình giữa Tân Vô Ngân và Quang Tộc làm gì?

o0o

Ầm ầm!

Trong Thần Quốc Quang Tộc, từng đạo từng đạo thanh âm nổ vang không ngừng truyền đến, cái lỗ thủng không gian kia cũng dần dần mở rộng ra. Mộ Cốc dốc toàn lực chống lại sự xâm lấn của nó, nhưng cũng không cách nào hoàn toàn ngăn cản được. Hiện tại đã là

ngày thứ năm rồi, lúc này cái lỗ thủng không gian kia chỉ sợ đã đủ cho ba gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên cùng lúc tiến vào.

- Tân Vô Ngân tới rồi!

Triệu Phong đột nhiên mở miệng nói.

- Tốt!

Trong mắt Mộ Cốc lộ ra thần sắc kinh hỉ.

Oanh! Phanh! Oành!

Ngay sau đó, bên ngoài Thần Quốc liền truyền đến thanh âm tranh đấu kinh thiên động địa. Căn cứ theo tin tức của Tân Vô Ngân, tại ngoại giới có tổng cộng hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong. Mặc dù Tân Vô Ngân cùng Đại Trưởng lão không thể hoàn toàn đánh lui được địch nhân, nhưng lại có thể chế trụ bọn chúng, trì hoãn quá trình lỗ thủng không gian kia mở rộng ra.

Nửa ngày sau, Triệu Phong đột nhiên đứng dậy.

- Mộ Cốc tiền bối, có thể kết thúc rồi!

- Tốt! Nhờ vào ngươi rồi!

Trong mắt Mộ Cốc lóe lên quang mang kinh hỉ. Hắn cũng biết Triệu Phong đã nhận được truyền thừa của Bổ Thiên Tộc. Khoảng thời gian vừa qua, Triệu Phong vẫn luôn một mực học tập phương diện tri thức cùng kỹ xảo tu bổ không gian. Hiện tại xem ra, Triệu Phong đã nghiên cứu có chút thành tựu, đã nắm chắc có thể chữa trị lỗ thủng.

Thân hình Triệu Phong lóe lên, xuất hiện tại chỗ lỗ thủng của Thần

Quốc Quang Tộc. Bàn tay hắn khẽ lật, một cỗ lực lượng Hỗn Độn tuôn trào ra.

- Diễn hóa vạn vật!

Triệu Phong vươn một tay ra, cỗ lực lượng Hỗn Độn trong tay hắn liền chậm rãi bay về phía lỗ thủng không gian kia. Kỹ xảo tu bổ lỗ thủng không gian chủ yếu là sử dụng đặc tính diễn hóa vạn vật của lực lượng Hỗn Độn.

Ong ong!

Cỗ lực lượng Hỗn Độn này vừa bay vào bên trong lỗ thủng, liền không ngừng lan tỏa ra. Lực lượng các loại thuộc tính trong lực lượng Hỗn Độn bắt đầu ba động lên, bao gồm Không Gian, Thủy, Mộc, Thổ… Cỗ lực lượng này liên tiếp bốn phía lỗ hổng, dần dần dung hợp lại với nhau. Không bao lâu sau, lỗ thủng không gian này đã được Triệu Phong chữa trị hoàn tất.

- Thành công rồi!

Triệu Phong khẽ mỉm cười. Dù sao cũng chỉ là một lỗ thủng nhỏ, không phải là chỗ hổng lớn lao hoặc là không gian nghiền nát gì, độ khó chữa trị cũng không phải quá lớn.

o0o

Cùng lúc đó, trong một phiến không gian thần bí khác…

- Cái gì? Lỗ thủng…

Hai cánh tay Vũ Lưu Bình khẽ run lên. Mặc dù hắn đã tận lực ngăn cản, nhưng lỗ thủng không gian kia vẫn dần dần được tu bổ hoàn

thiện.

- Haizzz… dù sao cũng là Thần Quốc đã có chủ! Độ khó quá lớn…

Vũ Lưu Bình khẽ thở dài một tiếng.

Đồng thời, hắn truyền ra một đạo tin tức, để cho đám Thần Chủ phụ cận Thần Quốc Quang Tộc triệt thoái, chờ đợi cơ hội khác. Đúng lúc này, Tinh Tượng Thần Chủ đột nhiên xuất hiện trong phiến không gian này.

- Đại nhân, căn cứ theo tin tức đáng tin cậy, đoạn thời gian trước, Thần Mâu thứ chín đã hiện thân tại Thông Đài Vực, hơn nữa còn đạt được truyền thừa của Bổ Thiên Tộc!

Ngữ khí Tinh Tượng Thần Chủ cực kỳ kích động nói.

Vừa nghe nói như vậy, thần sắc Vũ Lưu Bình nhất thời ngẩn ra, nhãn mâu mở to, một cỗ khí tức áp bách vô hình không thể khống chế lập tức lan tỏa ra.

Chương 1501: Huyễn Thần Thánh Địa đánh tới

- Đại nhân, căn cứ theo tin tức đáng tin cậy, đoạn thời gian trước, Thần Mâu thứ chín đã hiện thân tại Thông Đài Vực, hơn nữa còn đạt được truyền thừa của Bổ Thiên Tộc!

Ngữ khí Tinh Tượng Thần Chủ cực kỳ kích động nói.

Vừa nghe nói như vậy, thần sắc Vũ Lưu Bình nhất thời ngẩn ra, nhãn mâu mở to, một cỗ khí tức áp bách vô hình không thể khống chế lập tức lan tỏa ra.

- Lại là hắn! Triệu Phong!

Vũ Lưu Bình khó có thể che giấu sự hưng phấn trong lòng. Căn cứ theo các đầu mối, kẻ có liên quan lớn nhất với cái chết của Vũ Hành chính là Triệu Phong. Mà kẻ Vũ Lưu Bình muốn giết nhất, cũng chính là Triệu Phong, Quang Tộc chỉ là mục tiêu báo thù tạm thời của hắn mà thôi.

- Ngươi ở bên cạnh Thiên Chủ, ta quả thật giết không được ngươi! Nhưng lần này ngươi đã tự mình đưa tới cửa, ta sẽ khiến cho ngươi sống không bằng chết!

Thanh âm Vũ Lưu Bình âm lãnh trầm thấp.

- Đại nhân, căn cứ theo tin tức nhận được, Triệu Phong đạt được truyền thừa của Bổ Thiên Tộc tại Thông Đài Vực, thực lực cũng đề thăng không nhỏ! Hiện tại có lẽ đã tiếp cận Thần Chủ Tam Trọng

Thiên rồi!

Ánh mắt Tinh Tượng Thần Chủ thâm trầm, thoáng suy tư một lát mới nói. Lúc trước, thời điểm Bắc Minh Huy bắt giữ Triệu Phong, hắn cũng đã thể hiện ra thực lực cực mạnh. Về sau, Triệu Phong ở trong Thần Quốc Thiên Cơ Tộc tùy ý đưa ra đủ các loại yêu cầu, khiến cho thực lực đề thăng cực nhanh, hiện tại hắn lại đạt được truyền thừa của Bổ Thiên Tộc nữa. Bởi vậy, Tinh Tượng Thần Chủ suy đoán, thực lực của Triệu Phong sợ rằng đã tiếp cận Thần Chủ Tam Trọng Thiên rồi.

- A? Thật không hỗ là Thần Mâu thứ chín a!

Trong lòng Vũ Lưu Bình dần dần bình tĩnh trở lại. Tuy rằng hắn bức thiết muốn báo thù cho cháu nội, nhưng cũng không vì vậy mà mất đi lý trí. Nếu thực lực của Triệu Phong đã tiếp cận Thần Chủ Tam Trọng Thiên, cộng thêm đám người Tân Vô Ngân, Mộ Cốc của Quang Tộc, như vậy đối phó với hắn vẫn có chút phiền phức.

Quan trọng chính là, hiện tại Huyễn Thần Thánh Địa cũng đang thèm muốn Thần Mâu thứ chín, giám thị Xích Tinh Vực cực kỳ nghiêm mật. Nếu như hiện tại Thiên Cơ Tộc trực tiếp phát động tấn công Thần Quốc Quang Tộc, nhất định sẽ dẫn phát sự chú ý của Huyễn Thần Thánh Địa, đến lúc đó cục diện cũng thập phần bất lợi đối với bọn chúng.

- Thay vì chúng ta chủ động đánh tới, không bằng để cho Huyễn Thần Thánh Địa làm tiên phong a!

Vũ Lưu Bình thấp giọng nói. Sau đó, hắn khẽ nhắm mắt lại, trong đầu nhanh chóng thôi diễn bói toán.

Hắn không thể nào dự đoán được Thần Mâu thứ chín, nhưng các thế

lực khác, kể cả Huyễn Thần Thánh Địa trong Xích Tinh Vực, hắn hoàn toàn có thể ảnh hưởng, thôi động trong vô hình. Trong Xích Tinh Vực, cơ sở ngầm của Huyễn Thần Thánh Địa vô cùng đông đảo, Vũ Lưu Bình lại nắm giữ lực lượng Mệnh đạo thập phần xảo diệu, có thể dễ dàng tiết lộ tin tức cho nhân vật then chốt của đối phương.

o0o

Huyễn Thần Thánh Địa, Huyễn Thải Thần Chủ đang ở trong cung điện hình cầu đột nhiên nhận được một đạo tin tức, lập tức đứng thẳng dậy.

- Việc này phải bảo mật nghiêm ngặt, không được tiết lộ với người thứ hai!

Huyễn Thải Thần Chủ căn dặn một câu với tâm phúc của nàng. Sau đó, nàng liền liên hệ với gã nam tử áo vàng kia. Nam tử áo vàng chính là gã Thần Chủ của Huyễn Thần Tộc đang theo dõi Tân Vô Ngân. Hiện tại hắn cũng đang ở phụ cận Thần Quốc Quang Tộc.

- Có hai gã cường giả Thần Chủ thần bí đang theo dõi Thần Quốc Quang Tộc! Độ dung hợp huyết mạch trên người bọn chúng hơi thấp, hẳn là hậu thiên cấy ghép vào! Có thể là người của Thiên Cơ Tộc!

Nam tử áo vàng lập tức phản hồi.

Sau khi nhận được tin tức này, Huyễn Thải Thần Chủ gần như tin chắc, Thần Mâu thứ chín đang ẩn nấp trong Thần Quốc Quang Tộc!

- Không ngờ Thần Mâu thứ chín lại ẩn nấp trong Thần Quốc Quang Tộc! Tân Vô Ngân chạy tới giải cứu Quang Tộc chỉ là biểu hiện giả

dối, chân chính giải cứu chính là Thần Mâu thứ chín! Mặt khác, thế lực Thiên Cơ Tộc ẩn giấu trong Xích Tinh Vực cũng không phải yếu như ta tưởng tượng!

Huyễn Thải Thần Chủ nhất thời lâm vào trầm tư. Chuyện này đã có quan hệ với Thiên Cơ Tộc, nàng nhất định phải suy tính chu đáo mới được. Một tin tức quan trọng như vậy đột nhiên truyền đến, cái này tuyệt đối không phải là ngẫu nhiên! Có thể chính là do Thiên Cơ Tộc cố tình thôi động.

Không bao lâu sau, mấy đạo thân ảnh đã xuất hiện trong đại điện hình cầu.

- Ngươi biết nơi hạ lạc của Thần Mâu thứ chín? Tin tức có đáng tin không?

Một gã nam tử tóc tím yêu dị âm dương quái khí nói.

- Huyễn Thải, nói một chút tình huống a!

Một lão bà mái tóc xanh lục, thân hình hơi chút tròn trịa mở miệng nói. Những người còn lại cũng lộ ra thần sắc chờ mong.

- Dạ Vũ Thần Chủ đâu?

Huyễn Thải Thần Chủ chợt hỏi. Dạ Vũ Thần Chủ là cường giả Thần Chủ Tam Trọng Thiên thế hệ trước trong Huyễn Thần Thánh Địa, thực lực tương đối cường hãn.

- Cách đây không lâu hắn vừa vặn ra ngoài vân du rồi!

Lão bà mái tóc xanh lục bình thản nói.

- Được rồi! Như vậy ta cũng nói rõ, Thần Mâu thứ chín hiện tại đang ở trong Thần Quốc Quang Tộc! Nhưng trong âm thầm, đang có một cỗ thế lực Thiên Cơ Tộc nhúng tay vào chuyện này…

Sắc mặt Huyễn Thải Thần Chủ bình thản, thanh âm quanh quẩn trong cung điện.

- Hừ! Thiên Cơ Tộc quá coi thường Huyễn Thần Thánh Địa rồi!

- Cách đây không lâu, thế lực Thiên Cơ Tộc trong Thung lũng Phong Lôi đã bị tiêu diệt, như vậy đám người Thiên Cơ Tộc đang núp trong bóng tối kia cũng không cường đại cỡ nào…

Rất nhiều cao tầng thấp giọng thương thảo. Nơi này là Xích Tinh Vực, Huyễn Thần Thánh Địa căn bản không sợ bất kỳ thế lực nào. Nhưng Thiên Cơ Tộc trước giờ luôn quỷ kế đa đoan, vẫn cần phải cẩn thận một chút.

Một lúc lâu sau, mọi người đã thống nhất kế sách.

- Có cần báo cho U Vân đại nhân không?

Nam tử yêu dị kia đột nhiên mở miệng hỏi.

- Đợi sau khi chúng ta xác định rõ ràng Thần Mâu thứ chín quả thật đang ở trong Thần Quốc Quang Tộc, lúc đó mới thông báo cho lão nhân gia ngài cũng không muộn!

Huyễn Thải Thần Chủ khẳng định nói. U Vân Thần Vương chính là cường giả mạnh nhất của Huyễn Thần Thánh Địa. Đoạn thời gian trước, sau khi Thông Đài Vực truyền ra tin tức Thần Mâu thứ chín, U Vân Thần Vương lập tức chạy tới đó. Tuy vẫn chưa thể khẳng định Thần Mâu thứ chín đang tại Thông Đài Vực, nhưng bọn chúng đã lục

soát khắp Xích Tinh Vực nhiều năm như vậy, gần như có thể xác định Thần Mâu thứ chín không còn ở tại Xích Tinh Vực nữa.

- Hành động đi! Nhanh chóng điều động nhân thủ!

Huyễn Thải Thần Chủ hạ đạt mệnh lệnh.

Sau đó, rất nhiều thành viên trong Huyễn Thần Thánh Địa đều nhận được tin tức cơ mật, bắt đầu hành động.

o0o

Trong Thần Quốc Quang Tộc, Mộ Cốc khẽ thở phào nhẹ nhõm, thần sắc vui vẻ nhìn về phía Triệu Phong. Nhờ có Triệu Phong, hai người liên thủ đã thành công chữa trị được lỗ thủng không gian, đoạn tuyệt kế hoạch của Thiên Cơ Tộc.

Mộ Cốc vốn dĩ dự định tạm thời rời khỏi Xích Tinh Vực một đoạn thời gian, nhưng đã có Triệu Phong ở chỗ này, có thể hỗ trợ tu bổ lỗ thủng không gian, như vậy cũng không cần phải sợ hãi Thiên Cơ Tộc sẽ xâm lấn nữa.

Mộ Cốc khoanh chân ngồi xuống bên cạnh Thời Gian Chi Thụ, tiến vào trạng thái tu luyện. Trong lúc chống lại sự xâm nhập của đám người Thiên Cơ Tộc, tâm thần hắn cũng đã tiêu hao rất lớn.

Mà Triệu Phong cũng lập tức bế quan một khoảng thời gian ngắn. Lần đầu tu bổ lỗ thủng không gian, hắn quả thật đã có những cảm ngộ mới. Hiện tại hắn đã là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, thời điểm này có bất cứ cảm ngộ gì, tốt nhất là lập tức dừng lại những chuyện khác, tập trung tìm hiểu tu luyện. Biết đâu được sẽ có thể thuận lợi đột phá Thần Chủ Nhị Trọng Thiên.

Trong Trường bào Thời Không, đám người Tiểu tặc miêu, Diệt Thế Hắc Long sau khi chiếm được tài nguyên của Điện chủ Cổ Hồn Điện lập tức tiến vào bế quan tu luyện. Điện chủ Cổ Hồn Điện nói thế nào cũng là kẻ nắm quyền một đại thế lực Ngũ tinh, hơn nữa lại còn có cấu kết với Thiên Cơ Tộc, tài nguyên tu luyện thập phần phong phú.

Bên ngoài Thần Quốc Quang Tộc, Tân Vô Ngân cùng Đại Trưởng lão đã quyết định ở lại nơi này thêm mấy tháng nữa, nếu vẫn không có chuyện gì khác thường mới rời đi.

Nhưng chỉ mới nửa tháng sau, Tân Vô Ngân cùng Đại Trưởng lão đột nhiên cảm thụ được mấy cỗ khí tức cường đại đang nhanh chóng tiếp cận. Hai người trực tiếp đứng lên, đồng thời thuyết minh tình huống với Triệu Phong và Mộ Cốc.

Rất nhanh, một đám người đã hiện ra từ trong hư không, xuất hiện trước mặt bọn họ.

- Huyễn Thần Thánh Địa các vị, lần này tới đây là có chuyện gì?

Tân Vô Ngân tiến lên một bước, mở miệng hỏi. Nhưng trong lòng hắn cũng cảm nhận được một tia không ổn. Sợ rằng Huyễn Thần Thánh Địa đã biết được tin tức của Thần Mâu thứ chín. Có lẽ, lúc trước khi Triệu Phong tiến vào Cự Thần Điện, nội tuyến do Huyễn Thần Thánh Địa xếp vào đã phát giác ra rồi.

- Tân Vô Ngân, không ngờ ngươi lại dám lừa gạt Thánh địa, âm thầm cấu kết với Thần Mâu thứ chín!

Sắc mặt Huyễn Thải Thần Chủ âm trầm, khẽ quát một tiếng.

- Ngươi làm vậy sẽ mang đến tai nạn nghiêm trọng cho Cự Thần Điện, thậm chí là cả Xích Tinh Vực a!

Một lão bà mái tóc xanh lục đứng ra.

- Mau phối hợp chúng ta, bắt giữ Thần Mâu thứ chín, Thánh địa sẽ không truy cứu sự tình lần này nữa!

Nam tử yêu dị kia cũng quát lớn một câu.

Lúc này, Huyễn Thần Thánh Địa đã hoàn toàn trở mặt, khí thế bức người.

Trong ba người vừa lên tiếng này, Huyễn Thải Thần Chủ và lão bà mái tóc xanh lục kia là Thần Chủ Tam Trọng Thiên, chưởng khống giả tối cao trong Huyễn Thần Thánh Địa, chỉ dưới U Vân Thần Vương. Mà nam tử yêu dị kia là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong, nhìn bộ dáng hắn cùng tiến lên với hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên còn lại, hiển nhiên thực lực cũng không thể khinh thường.

Tân Vô Ngân và Đại Trưởng lão dưới uy thế của rất nhiều Thần Chủ của Huyễn Thần Thánh Địa, tâm thần không ngừng rung động. Mà Huyễn Thải Thần Chủ thấy ánh mắt Tân Vô Ngân và Đại Trưởng lão thoáng chần chờ, nhưng lại không nói gì, liền càng khẳng định Thần Mâu thứ chín quả thật đang ở trong Thần Quốc Quang Tộc.

- Lựa chọn đi, Tân Vô Ngân! Vận mệnh của Cự Thần Điện tất cả dựa vào một ý niệm của ngươi!

Thanh âm Huyễn Thải Thần Chủ lạnh như băng, hoàn toàn bất đồng với bộ dáng nhiệt tình chiếu cố trước đây tại Cự Thần Điện.

Sắc mặt Tân Vô Ngân cùng Đại Trưởng lão thoáng trầm xuống. Huyễn Thần Thánh Địa đã triệt để vạch mặt, thậm chí còn lấy Cự

Thần Điện ra để uy hiếp bọn họ nữa.

Đúng lúc này, phụ cận Tân Vô Ngân cùng Đại Trưởng lão chợt xuất hiện một vòng xoáy không gian.

- Đi!

Tân Vô Ngân khẽ quát một tiếng, cùng với Đại Trưởng lão tiến vào Thần Quốc Quang Tộc. Hắn dùng hành động của mình thể hiện sự lựa chọn.

- Khá lắm Tân Vô Ngân! Ngươi sẽ hối hận vì sự lựa chọn của ngươi!

Ánh mắt Huyễn Thải Thần Chủ băng lãnh. Nàng thật sự không ngờ Tân Vô Ngân lại lựa chọn trái lệnh Huyền Thần Thánh Địa như vậy.

o0o

Cùng lúc đó, Tân Vô Ngân cùng Đại Trưởng lão đã xuất hiện tại Cấm địa trong Thần Quốc Quang Tộc.

- Triệu huynh đệ, lần này Cự Thần Điện đã hại ngươi rồi!

Tân Vô Ngân thở dài một tiếng. Không có sự trợ giúp của Triệu Phong, Cự Thần Điện căn bản không có khả năng thành lập. Cho nên lần này Tân Vô Ngân tình nguyện để cho Cự Thần Điện gặp phải nguy cơ, cũng không chịu bán đứng Triệu Phong. Huống chi, hành động của Huyễn Thần Thánh Địa khiến cho hắn cực kỳ khó chịu. Ngay khi đưa ra quyết định, hắn đã âm thầm truyền đi tin tức, để cho tất cả mọi người tại Cự Thần Điện lập tức tiến vào Thần Quốc, chuẩn bị di chuyển toàn điện.

- Cũng không nhất định! Đây có lẽ là do bên phía Thiên Cơ Tộc thôi

động!

Sắc mặt Triệu Phong bình thản, cũng không có ý trách cứ. Hắn suy đoán, Thiên Cơ Tộc mới là kẻ có khả năng phát hiện ra thân phận của hắn đầu tiên, nhưng không ngờ đầu tiên đánh tới lại là người của Huyễn Thần Thánh Địa. Mặt khác, tình huống hiện tại cũng không phải là tuyệt cảnh. Triệu Phong muốn rời khỏi nơi này là hết sức dễ dàng. Quan trọng là Tân Vô Ngân cùng với đám người Quang Tộc mới khó tránh khỏi tai kiếp lần này. Còn nữa, Cự Thần Điện muốn rời khỏi phạm vi nguy hiểm, cũng cần một khoảng thời gian.

- Yên tâm! Trong khoảng thời gian ngắn, bọn chúng không vào được trong này đâu!

Mộ Cốc mở miệng nói. Bản thân Thần Quốc Quang Tộc thập phần cao cấp, mà Huyễn Thần Thánh Địa tựa hồ không có xuất động cường giả Thần Vương. Huống chi, Triệu Phong lại nắm giữ năng lực tu bổ không gian của Bổ Thiên Tộc. Nói tóm lại, tình huống hiện tại cũng không tính quá tệ.

- Các vị, tài nguyên trong Thần Quốc Quang Tộc, các vị cứ tùy tiện sử dụng a!

Mộ Cốc thập phần hào phóng nói. Bên phía Huyễn Thần Thánh Địa tuy mạnh, nhưng thực lực của mọi người ở đây cũng không yếu. Lợi dụng khoảng thời gian này đề thăng thực lực, tu vi một chút, ứng phó với nguy cơ kế tiếp cũng sẽ nắm chắc thêm được vài phần.

Triệu Phong cũng lập tức tiến vào Mộng Huyễn Thần Quốc, sử dụng quyền chưởng khống của chính mình, bắt đầu mở rộng thế lực thủ hạ. Trong Mộng Cảnh Thái Cổ cũng có không ít chủng tộc Thái Cổ nằm trong năm mươi hạng đầu, thậm chí là hai mươi hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc, mà cường giả Thần Chủ cũng không hề thiếu.

Ầm ầm!

Đúng lúc này, từng trận nổ vang thật lớn truyền vào trong Thần Quốc Quang Tộc. Bên phía Huyễn Thần Thánh Địa đã phát động tấn công!

Ngoại giới, rất nhiều Cổ Thần Cửu giai, bảy tám gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, Nhị Trọng Thiên của Huyễn Thần Thánh Địa đang không ngừng phát động tiến công về phía Thần Quốc Quang Tộc.

Mấy người Huyễn Thải Thần Chủ thì phiêu phù trên hư không, vẫn chưa có xuất thủ. Bên cạnh bọn họ, mấy gã Trận Pháp Sư đang bố trí đại trận công kích.

- Đại khái cần bao lâu mới có thể công phá được cái Thần Quốc này?

Huyễn Thải Thần Chủ nhàn nhạt hỏi.

- Thần Quốc này thập phần cứng cỏi, càng là vật đã có chủ, đại khái cần nửa tháng!

Một gã đại sư trận pháp trả lời.

- Nửa tháng? Quá lâu!

Huyễn Thải Thần Chủ hừ nhẹ một tiếng, thân hình lao ra. Cùng lúc đó, lão bà mái tóc xanh lục cũng theo sát phía sau. Hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên đột nhiên xuất thủ, phát động tiến công về phía Thần Quốc Quang Tộc. Nhất thời, thế giới hư ảnh Thần Quốc Quang Tộc không ngừng chấn động run rẩy.

Chương 1502: Đại chiến bắt đầu

Trong Thần Quốc, tất cả mọi người đồng thời cảm nhận được thiên địa không ngừng rung động, trong lòng cũng có chút không ổn định. Bọn họ biết rất rõ ràng thực lực của Huyễn Thần Thánh Địa. Hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên dẫn đội, Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, Nhị Trọng Thiên cũng có tám gã, ngoài ra còn có đại lượng cường giả Bán Bộ Thần Chủ, Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong nữa.

Nhưng bấy nhiêu cũng không phải là toàn bộ thực lực của Huyễn Thần Thánh Địa, chỉ là nhân thủ do bọn chúng trong khoảng thời gian ngắn triệu tập được mà thôi. Trong Huyễn Thần Thánh Địa vẫn còn có khá nhiều thành viên lưu thủ, mà U Vân Thần Vương, cường giả mạnh nhất của Huyễn Thần Thánh Địa cũng không có hiện thân.

- Chỉ sợ không tới mười ngày nữa, Thần Quốc sẽ bị công phá!

Mộ Cốc biết rõ ràng nhất tình huống của Thần Quốc Quang Tộc. Thời gian mười ngày, cho dù dưới sự ảnh hưởng của Pháp tắc Thời Gian, thời gian tu luyện của mọi người nhiều lắm chỉ có thể tăng lên hơn một ngàn ngày mà thôi. Đối với cường giả Thần Chủ mà nói, chút thời gian này thật sự quá ngắn, không đủ để làm nên chuyện.

Trong khoảng thời gian này, Triệu Phong vẫn mải chìm đắm trong Hỗn Độn Thần Điển, tu luyện lực lượng Hỗn Độn. Lực lượng Hỗn Độn của hắn chỉ mới nhập môn không được bao lâu, khả năng chưởng khống cũng chưa cao lắm, vẫn còn một chút chênh lệch so với lực lượng Hỗn Độn của Bắc Minh Huy.

Ngoài ra, một phần ý niệm khác của hắn lại đặt trên Mộng Huyễn Thần Mâu. Khiến cho Triệu Phong cảm thấy kỳ quái chính là, Mộng Huyễn Thần Mâu của hắn tựa hồ so với lúc vừa mới lột xác cũng đã cường đại hơn không ít, phảng phất như vẫn còn đang trong quá trình lột xác vậy. Đương nhiên, cái này có khả năng là ảo giác của Triệu Phong, có lẽ là thời điểm Thần Linh Nhãn vừa mới lột xác đến cấp bậc Thần Mâu, bản thân hắn vận dụng, thấu hiểu cũng không sâu lắm. Dù sao Thần Mâu đã là cấp bậc cao nhất trên lý thuyết rồi.

Thời gian mười ngày rất nhanh đã sắp kết thúc. Thanh âm chấn động vang dội liên miên không dứt kia chưa từng bao giờ ngưng nghỉ qua.

- Bọn chúng sớm muộn gì cũng công kích vào đây, không bằng chúng ta chủ động mở ra một cái lối vào a!

Triệu Phong đột nhiên mở miệng nói.

Mọi người nhất thời sửng sốt. Chủ động thả địch nhân tiến vào, nghe qua rất không hợp thói thường a! Nhưng đề nghị của Triệu Phong tựa hồ cũng không sai! Dù sao bên phía Huyễn Thần Thánh Địa sớm muộn gì cũng công kích vào, còn không bằng chủ động để cho bọn chúng tiến vào đây, tránh cho Thần Quốc bị phá hư, tốn hao tài nguyên sửa chữa.

- Được!

Mộ Cốc gật đầu một cái.

o0o

Ngoại giới, đám người Huyễn Thần Thánh Địa đang không ngừng nghỉ tiến công Thần Quốc Quang Tộc, đột nhiên cảm giác được một tia Pháp tắc Không Gian ba động.

Phốc! Soạt soạt!

Điểm không gian bọn chúng đang tấn công đột nhiên chủ động vỡ ra, tạo thành một cái lỗ hổng khá lớn. Ánh mắt của mọi người thông qua lỗ hổng có thể nhìn thấy cảnh tượng trong Thần Quốc.

- Không ngờ bọn chúng lại chủ động mở ra Thần Quốc! Cẩn thận có bẫy!

Ánh mắt đục ngầu của lão bà mái tóc xanh lục khẽ lóe lên quang mang nhàn nhạt.

- Chuẩn bị sẵn sàng! Tiến vào trong!

Huyễn Thải Thần Chủ tự nhiên cũng nghĩ đến điểm này. Nhưng Thần Quốc đối phương đã chủ động mở ra, bọn chúng cũng không thể không tiến vào a? Chỉ cần cẩn thận một chút, thực lực bên phía bọn chúng, tuyệt đối có thể nghiền ép đối phương.

- Vâng!

Toàn bộ các thành viên Thần Chủ trở xuống của Huyễn Thần Thánh Địa bắt đầu kết trận. Chỉ có như vậy, trong chiến đấu kế tiếp, bọn chúng mới có thể phát huy được tác dụng.

Không bao lâu sau, toàn thể Huyễn Thần Thánh Địa đã dùng một thế trận nghiêm cẩn, tiến vào trong Thần Quốc Quang Tộc.

- Dừng lại!

Tiến bước không bao lâu, Huyễn Thải Thần Chủ đột nhiên hạ lệnh. Chỉ thấy ở phía trước, nguyên khí thiên địa cực kỳ nồng nặc, giống

như mặt nước cuồn cuộn, sương mù bốn phía mông lung. Cho dù là Thần thức của Thần Chủ Tam Trọng Thiên cũng bị ảnh hưởng cực lớn, nhìn thấy không rõ tình hình cụ thể bên trong.

- Cái này hiển nhiên là do kẻ chưởng khống Thần Quốc tạo thành! Bên trong có khả năng có mai phục!

Huyễn Thải Thần Chủ thấp giọng nói. Ở trong Thần Quốc địch nhân, bọn chúng cần phải hành động cẩn thận một chút.

- Để cho ta xem thử xem, bọn chúng đến cùng là có quỷ kế gì?

Gã nam tử yêu dị kia chủ động đứng ra xung phong.

- Được!

Huyễn Thải Thần Chủ khẽ gật đầu. Nam tử yêu dị này là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong, thực lực vô cùng cường hãn, phương diện vận dụng Huyễn đạo thậm chí còn cao hơn nàng một bậc. Mặt khác, nam tử yêu dị này còn có một loại Bí kỹ, chuyên dùng cho việc xung phong, không ai có thể thích hợp hơn hắn.

Không bao lâu, nam tử yêu dị kia đã đái lĩnh bốn gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, chậm rãi tiến về phía trước.

Đúng lúc này, trong đám sương mù kia, Tân Vô Ngân, Đại Trưởng lão, Trình Vân Thần Chủ cùng vài gã hậu duệ Quang Tộc Bán Bộ Thần Chủ đột nhiên lao ra.

- Hừ! Tân Vô Ngân, ta cũng không biết ngươi lấy đâu ra dũng khí, lại dám đối địch với Thánh địa!

Nam tử yêu dị hừ nhẹ một tiếng. Hắn chủ động lao về phía Tân Vô

Ngân. Những nhân thủ còn lại của song phương cũng bắt đầu kịch chiến với nhau.

Khoảnh khắc giao chiến, quang mang băng lôi phong hỏa không ngừng lan tỏa trong thiên địa, mặt đất nghiền nát, không trung phong vân tuôn trào cuồn cuộn.

- Tân Vô Ngân, hôm nay ta sẽ đích thân chôn xác ngươi tại nơi này!

Nam tử yêu dị hét lớn một tiếng, thân thể đột nhiên trở nên hư vô mờ mịt, xung quanh thân thể tràn ngập một tầng quang mang ngũ sắc.

Bên kia, Tân Vô Ngân cũng thôi động huyết mạch Cự Thần Tộc, hóa thành một cự nhân ngàn trượng, toàn thân tản ra uy áp khổng lồ. Nhưng luận huyết mạch, Huyễn Thần Tộc còn cao hơn Cự Thần Tộc một chút. Luận tu vi, thực lực nam tử yêu dị cũng cao hơn Tân Vô Ngân. Mà bản thân Tân Vô Ngân cũng hết sức kiêng kỵ đối với nam tử yêu dị này.

Trong đám sương mù phía sau, Triệu Phong cũng không có xuất thủ, mà chỉ âm thầm quan sát đến chiến cuộc. Hắn thân là Thần Mâu thứ chín, một khi hiện thân, bên phía Huyễn Thần Thánh Địa thậm chí sẽ có khả năng toàn thể tiến công tới.

- Tuy rằng hiện tại Tân Vô Ngân bọn họ đã rơi xuống hạ phong, nhưng nơi này là Thần Quốc Quang Tộc, thiên thời địa lợi đều nghiêng về phía bọn họ!

Triệu Phong cũng không quá lo lắng.

Hiện tại, Mộ Cốc đang ở tại hạch tâm Thần Quốc, chưởng khống toàn thể cục diện trong Thần Quốc. Dưới sự khống chế của hắn, nguyên khí thiên địa tự động tiến vào trong cơ thể các thành viên phe

mình, điều động lực lượng thiên địa cũng dễ dàng hơn. Trái lại, các phương diện bên phía địch quân đều bị suy yếu nhất định. Thời gian chiến đấu kéo càng dài, đối với Triệu Phong bên này sẽ càng có lợi hơn.

- Nhận lấy cái chết!

Trong tay nam tử yêu dị chợt xuất hiện một bức tranh ngân sắc. Hắn khẽ phất lên, một tầng lốc xoáy ngân sắc mê ly đột nhiên bay ra. Trong tầng lốc xoáy này ẩn chứa vô số tinh quang ngân sắc, phảng phất như một tầng bột phấn vậy, không ngừng khuếch tán ra bốn phía.

- Đây là… lực lượng Huyễn đạo!

Tân Vô Ngân vừa mới chạm vào một đám tinh quang ngân sắc, lập tức cảm giác bọn chúng trong nháy mắt đã xâm nhập vào linh hồn chính mình. Mặc dù tinh quang ngân sắc xâm nhập vào linh hồn của hắn chỉ có một ít, nhưng những thành viên còn lại chiến đấu ở phụ cận lại bị ảnh hưởng khá lớn. Trong lúc nhất thời, ý chí linh hồn của mọi người đều bị ảnh hưởng, các phương diện đều trở nên thất thường. Cho dù có Mộ Cốc âm thầm tương trợ, nhưng bọn chúng vẫn từ từ rơi xuống hạ phong.

Bên phía Cự Thần Tộc cùng Quang Tộc dần dần rơi xuống hạ phong, không ít người đã bị thương, trong số này cũng có cả Tân Vô Ngân nữa. Dù sao các phương diện của địch nhân mà hắn đối mặt cũng đều hơn xa hắn.

Trong lúc chiến đấu, nam tử yêu dị vẫn còn có tâm trí để ý tới toàn bộ cục diện.

Ở phía sau, đám người Huyễn Thần Thánh Địa không khỏi cười một

tiếng.

- Không tệ! Hiểu được lấy đại cục làm trọng, chưởng khống toàn bộ cục diện!

Khóe miệng Huyễn Thải Thần Chủ nhếch lên một tia nụ cười rung động lòng người. Hiện tại bọn chúng đang ở ngoài sáng, đối phương ở trong tối, Huyễn Thần Thánh Địa cần phải làm chính là dùng giá cả ít nhất, công phá tất cả sách lược của địch nhân.

- Mộ Cốc tiền bối, chuẩn bị phản công!

Bên kia, trong đám sương mù, khóe miệng Triệu Phong khẽ nhếch lên. Ngay trước khi chủ động mở ra Thần Quốc Quang Tộc, mọi người cũng đã thương thảo qua, sớm chuẩn bị sẵn sàng.

Trong Tả Mâu Triệu Phong, ý chí đồng lực bắt đầu ba động. Một cỗ thải sắc mộng huyễn đột nhiên hiện lên. Cùng lúc đó, trên Linh hồn thể tất cả thành viên phe Triệu Phong, một cái ấn ký đột nhiên lóe lên quang mang dị thải. Đây chính là ấn ký Thần Mâu mà Triệu Phong đã tạm thời gieo xuống trên người bọn họ.

Đột nhiên, trong ấn ký Thần Mâu kia chợt xuất hiện một cỗ lực lượng linh hồn tan vỡ vạn vật. Khoảnh khắc cỗ lực lượng linh hồn này xuất hiện, đám tinh quang ngân sắc xâm lấn vào cơ thể bọn họ lập tức bị đánh tan, ý thức tất cả mọi người hoàn toàn khôi phục lại.

Cùng lúc đó, thiên địa đột nhiên biến động, lực áp chế đối với địch nhân đột nhiên tăng cường lên gấp đôi. Ảnh hưởng của trọng lực vô hình cùng với lực lượng Thời Không mạnh mẽ hàng lâm lên người bọn họ. Những kẻ tu vi càng thấp, mức độ ảnh hưởng lại càng lớn. Nơi này là Thần Quốc Quang Tộc, Mộ Cốc ở trong này có năng lực thay trời đổi đất, điều khiển thời gian, không gian!

- Phản công!

Tân Vô Ngân hét lớn một tiếng.

Ánh mắt tất cả mọi người lóe sáng, dưới sự gia trì của lực lượng thiên địa, bộc phát ra lực lượng càng cường đại hơn. Mà bên phía Huyễn Thần Thánh Địa, bị biến hóa bất thình lình này khiến cho trở tay không kịp. Thậm chí Tân Vô Ngân giao phong chính diện với nam tử yêu dị kia, mơ hồ còn chiếm được một tia ưu thế. Bởi vậy có thể thấy được, sự áp chế của không gian thiên địa đối với địch quân đến cùng là mạnh cỡ nào.

Nhìn thấy cục diện trở thành nghiêng về một phía như vậy, sắc mặt đám người bên phía Huyễn Thần Thánh Địa thoáng chút khó nhìn.

- Đến lúc lão thân xuất thủ a!

Lão bà mái tóc xanh lục đột nhiên lên tiếng. Bàn tay bà ta vung lên, trực tiếp tế xuất ra một tòa đại trận sớm đã chuẩn bị sẵn. Ở trung tâm trận pháp, mơ hồ có thể nhìn thấy một mảnh vải kim ngọc phát ra quang mang sáng ngời. Trận pháp vừa thôi động, một cỗ lực lượng Pháp tắc cường đại đã từ trong phóng xuất ra, xâm nhập vào không gian thiên địa.

Nam tử yêu dị đang lúc chiến đấu, sắc mặt nhất thời vui vẻ.

- Xảy ra chuyện gì? Sự tăng phúc trong thiên địa đột nhiên giảm bớt!

Tân Vô Ngân lập tức phát hiện ra dị thường. Những người còn lại cũng gặp phải tình huống này. Sự tăng phúc của Thần Quốc Quang Tộc đối với bọn họ đột nhiên yếu bớt. Đồng dạng, sự áp chế đối với địch nhân cũng giảm xuống không ít.

- Huyễn Thần Thánh Địa bố trí một tòa trận pháp đặc thù, ảnh hưởng tới lực chưởng khống của ta đối với Thần Quốc!

Thanh âm của Mộ Cốc vang lên trong đầu đám người Tân Vô Ngân, Triệu Phong. Đương nhiên, trận pháp đặc thù của Huyễn Thần Thánh Địa chỉ có thể ảnh hưởng trong một phạm vi nhất định, cũng không thể bao phủ toàn thể Thần Quốc. Nhưng bấy nhiêu cũng đã đủ rồi, chỉ cần bao phủ phạm vi chiến đấu giữa song phương là được.

- Xem ra, Huyễn Thần Thánh Địa lần này chuẩn bị thập phần đầy đủ a!

Trong đám sương mù, Triệu Phong khẽ lẩm bẩm một tiếng. Bên phía Huyễn Thần Thánh Địa, mặc dù lão bà mái tóc xanh lục kia không trực tiếp tham chiến, nhưng tác dụng của bà ta hoàn toàn tương đồng với Mộ Cốc, có thể ảnh hưởng toàn thể thiên địa cùng với cục diện chiến trường.

Đúng lúc này, ánh mắt Triệu Phong chợt rơi xuống trên mảnh vải kim ngọc ngay tại trung tâm trận pháp kia.

- Đó là… Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ!

Trong mắt Triệu Phong lóe lên một tia quang mang. Trong Trường bào Thời Không, Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ của Triệu Phong cũng khẽ ba động một cái. Hiển nhiên, hai khối Mảnh vỡ Tổ khí này chính là thuộc về cùng một kiện Tổ khí!

o0o

Cùng lúc đó, bên ngoài Thần Quốc Quang Tộc chợt hiện lên mấy đạo nhân ảnh.

- Đại nhân, khi nào chúng ta mới xuất thủ?

Tinh Tượng Thần Chủ truyền âm hỏi.

Hai mắt Vũ Lưu Bình khép hờ, không ngừng cật lực thôi diễn. Hồi lâu sau, hắn mới mở miệng nói:

- Không vội! Hai phe bọn chúng chỉ mới sơ bộ giao phong, song phương tiêu hao cũng không lớn lắm!

- Đại nhân, chúng ta không thông tri Thiên Chủ, có thể nào…

Trong lòng Tinh Tượng Thần Chủ cũng có chút lo lắng. Kẻ nắm quyền của Thiên Cơ Tộc chính là Thiên Chủ, mà hiện tại bọn chúng đã phát hiện ra tung tích của Thần Mâu thứ chín, nhưng lại không có bẩm báo với hắn.

- Kế hoạch của Thiên Chủ vốn dĩ không quan hệ gì với Thần Mâu thứ chín! Thần Mâu thứ chín đột nhiên xuất hiện, chỉ là một cái ngoài ý muốn mà thôi! Cho dù không có Thần Mâu thứ chín, ta tin tưởng Thiên Chủ cũng có thể thành công!

Thần sắc Vũ Lưu Bình bình thản nói. Lúc Thần Mâu thứ chín vẫn chưa xuất hiện, Thiên Cơ Tộc cũng đã thực thi kế hoạch kia, đồng thời đã tiếp cận giai đoạn cuối. Đương nhiên, chủ yếu nhất là hắn muốn đích thân giết Triệu Phong, báo thù cho cháu của mình. Nếu để Thiên Chủ biết chuyện này, chỉ sợ lại sẽ bắt giữ Triệu Phong, chứ không phải đánh chết.

- Ngược lại tên Thần Mâu thứ chín này lại là một biến số thật lớn, nếu không thể thu cho mình sử dụng, tốt nhất là giết chết hắn, tránh cho ảnh hưởng tới đại kế của chúng ta! Nếu như Thiên Chủ truy cứu

trách nhiệm, tất cả cứ do ta gánh chịu!

Vũ Lưu Bình tiếp tục nói.

Nghe Vũ Lưu Bình nói như vậy, trong lòng Tinh Tượng Thần Chủ cũng hơi chút yên tâm.

Đúng lúc này, ánh mắt Vũ Lưu Bình chợt lóe lên tinh quang:

- Huyễn Thần Thánh Địa sắp sửa tiến thêm một bước triển khai công kích rồi!

Chương 1503: Thần Mâu thứ chín đáng sợ

Trong Thần Quốc Quang Tộc, lão bà mái tóc xanh lục vừa mới ra tay, chiến cuộc liền một lần nữa phát sinh biến hóa. Bên phía Huyễn Thần Thánh Địa dần dần lấy lại được ưu thế, hơn nữa cũng bắt đầu phản công. Nhưng bấy nhiêu vẫn chưa hết.

- Các ngươi cũng tham chiến đi!

Huyễn Thải Thần Chủ nhìn về phía rất nhiều Bán Bộ Thần Chủ cùng với Cổ Thần đỉnh cao ở một bên. Bọn chúng sớm đã kết thành trận thế, lúc này liên thủ xuất kích, thực lực cũng không tầm thường. Nhất thời, mười mấy gã thành viên lập tức điều khiển ba tòa đại trận cự hình, di động về phía chiến trường.

Trong mỗi một tòa đại trận, cường giả Cổ Thần đỉnh cao dưới Thần Chủ ít nhất cũng có bảy tám gã. Thực lực mà bọn chúng liên thủ cùng sử dụng trận pháp phát huy ra còn cường đại hơn so với Thần Chủ Nhất Trọng Thiên bình thường rất nhiều. Nói cách khác, đám cường giả này tham chiến chính là tương đương với gia tăng thêm ba gã cường giả Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong nữa. Một cỗ thực lực như vậy, đủ để trong nháy mắt gia tăng ưu thế cho bên phía Huyễn Thần Thánh Địa, mạnh mẽ nghiền ép địch quân.

- Để ta nhìn xem, các ngươi còn có thủ đoạn gì nữa?

Cặp mắt Huyễn Thải Thần Chủ nhìn chằm chằm về phía chiến trường. Nàng để những Cổ Thần, Bán Bộ Thần Chủ này tham chiến chính là muốn bức ra những thủ đoạn khác của địch quân. Tuy thực

lực của Huyễn Thần Thánh Địa rất mạnh, nhưng nơi này là địa bàn của đối phương, không thể khinh suất được. Huyễn Thải Thần Chủ tuyệt không chút khinh địch, chỉ huy tác chiến thập phần nghiêm cẩn.

Nhìn thấy ba tòa đại trận chậm rãi hàng lâm chiến trường, ánh mắt đám người bên phía Cự Thần Tộc, Quang Tộc thoáng trầm xuống, nhưng cũng không chút hoảng loạn.

Trong đám sương mù phía sau, Triệu Phong khẽ mỉm cười:

- Đến lúc các ngươi ra sân rồi!

Bá! Bá! Bá!

Trường bào Thời Không khẽ phiêu động, ba phân thân của Triệu Phong lập tức xuất hiện. Hiện tại, Triệu Không, Triệu Vong cùng với Triệu Vạn đều đã là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên. Trong đó Triệu Vong cùng Triệu Vạn vừa mới đột phá Thần Chủ không bao lâu, còn chưa trải qua đại chiến, hiện tại đúng là thời cơ cực tốt để ma luyện bọn chúng.

Ba người xông ra khỏi đám sương mù, gia nhập chiến trường, chi viện cho đám người Quang Tộc, Cự Thần Tộc.

- Ba kẻ này là…

Ánh mắt nam tử yêu dị lộ ra thần sắc nghi hoặc. Trong tình báo của bọn chúng hoàn toàn không có ba người này.

Đúng lúc này, ba phân thân của Triệu Phong chợt thể hiện ra lực lượng huyết mạch nhãn đồng cường đại.

- Cực Không Chi Nhận!

- Tử Vong Chi Kích!

- Duệ Kim Chi Kiếm!

Ba phân thân đồng thời vận chuyển huyết mạch nhãn đồng, ngưng tụ ra đồng thuật cường đại, công kích về phía ba tòa đại trận do Huyễn Thần Thánh Địa phái ra!

- Không ngờ tất cả đều là hậu duệ Thần Mâu!

Trong lòng nam tử yêu dị nhất thời cả kinh. Hắn thậm chí còn hoài nghi, ba người này có phải là người của một thế lực hậu duệ Thần Mâu nào đó hay không? Nhưng từ lúc nào đám người Cự Thần Tộc, Quang Tộc đã câu thông được một thế lực như vậy?

- Không ngờ bọn chúng còn có trợ thủ cường đại như vậy!

Ngay cả Huyễn Thải Thần Chủ cũng không ngờ, địch quân lại dùng phương pháp đối phó như vậy.

Tình huống bình thường, huyết mạch của các hậu duệ Bát Đại Thần Mâu tương đối mỏng manh, so ra thì thấp hơn huyết mạch của hậu duệ Huyễn Thần Tộc. Nhưng thực lực và thủ đoạn của ba người kia cũng đều cực kỳ cường đại. Đặc biệt là Triệu Không, hắn là kẻ tấn chức Thần Chủ sớm nhất, hơn nữa lại còn là Thời Không Chi Mâu cấp bậc Chuẩn Thần Mâu, thực lực cực kỳ siêu quần. Mà đối thủ của bọn họ chỉ là đại trận do một đám Cổ Thần cùng Bán Bộ Thần Chủ kết thành mà thôi.

Phương pháp đối phó hoàn toàn ngoài dự liệu của địch quân khiến cho Huyễn Thải Thần Chủ càng thêm cẩn thận hơn, không tùy tiện hạ đạt mệnh lệnh, mà cẩn thận quan sát chiến cuộc trước.

Oanh! Phanh! Oành!

Cả ba gã hậu duệ Thần Mâu cũng đều có được Thần khí Cực phẩm, cộng thêm kỹ xảo đồng thuật cao siêu, rất nhanh liền chiếm được ưu thế. Ba tòa đại trận do rất nhiều Cổ Thần, Bán Bộ Thần Chủ của Huyễn Thần Thánh Địa kết thành kia liên tiếp bại lui. Thậm chí Triệu Không còn rảnh rỗi, thỉnh thoảng lại xuất thủ với nam tử yêu dị kia, giảm bớt áp lực cho Tân Vô Ngân.

Ngay cả Mộ Cốc đang bận chưởng khống Thần Quốc cũng không khỏi thốt lên:

- Tốt!

Thật ra, hắn có thể điều động lực lượng cấp Thần Chủ trong Thần Quốc tham dự vào chiến trường. Nhưng nếu làm vậy sẽ khiến cho hắn phân tâm, dẫn đến rơi xuống hạ phong trong cuộc đọ sức vô hình với lão bà mái tóc xanh lục kia. Hiện tại Triệu Phong xuất thủ, đã thuận lợi giải quyết kế sách của địch nhân, như vậy không thể tốt hơn.

- Phá!

Triệu Không thôi động Thần khí Cực phẩm cùng Thời Không Chi Mâu, ngưng tụ ra một thanh đao nhận hư ngân hẹp dài. Khoảnh khắc đạo đao nhận kia xuất hiện, liền xỏ xuyên qua hư không, dùng tốc độ như sét đánh hàng lâm bên trên trận pháp của địch quân, lập tức oanh phá tòa đại trận. Nhất thời, sắc mặt bảy tám người đang điều khiển trận pháp lập tức trắng xanh một trận, phun ra một ngụm lớn máu tươi, vội vàng thối lui về phía sau. Trận pháp đã vỡ nát, với lực lượng của bọn chúng, tự nhiên không đủ để chống lại Triệu Không.

- Giết!

Khuôn mặt tuấn tú của Triệu Không băng lãnh, ý chí đồng lực ba động, từng đạo từng đạo hư không đao nhận dày đặc bắn thẳng ra. Một gã Cổ Thần Cửu giai không hề có lực lượng chống lại, nháy mắt bị một đạo hư không đao nhận chém chết.

Bên kia, Triệu Vạn với Triệu Vong cũng chiếm ưu thế tuyệt đối, chỉ sợ không bao lâu nữa sẽ có thể phá vỡ đại trận của địch quân. Cục diện hiện tại, nhìn qua cực kỳ có lợi đối với bên phe Thần Quốc Quang Tộc. Nhưng mọi người cũng không biểu hiện cao hứng bao nhiêu.

- Kế tiếp, không dễ ứng đối a!

Trong đám sương mù, ánh mắt Triệu Phong nhìn chằm chằm về phía đám người Huyễn Thải Thần Chủ. Bên phía Huyễn Thần Thánh Địa còn có Huyễn Thải Thần Chủ tu vi Thần Chủ Tam Trọng Thiên vẫn chưa xuất thủ. Mà ở bên cạnh Huyễn Thải Thần Chủ còn có ba gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên. Cỗ thế lực Thần Chủ khổng lồ này hơn xa bên phía Thần Quốc Quang Tộc.

Triệu Phong có thể chế trụ được Huyễn Thải Thần Chủ, nhưng những Thần Chủ còn lại của Huyễn Thần Thánh Địa cũng không dễ ứng đối cho lắm. Cho nên hiện tại Triệu Phong không thể đơn giản xuất thủ, vẫn phải tiêu hao địch nhân trước một phen. Một khi hắn xuất thủ, bên phía địch quân gần như sẽ xuất động toàn bộ.

Đúng lúc này, gã nam tử áo vàng bên phía Huyễn Thần Thánh Địa kia đột nhiên xông ra, đánh thẳng về phía Triệu Không. Song chưởng hắn mạnh mẽ huy động, đánh ra mấy đạo quang chưởng màu vàng sẫm thật lớn, đập nát công kích của Triệu Không, cũng đánh thẳng

về phía hắn.

- Đa tạ đại nhân cứu giúp!

Sắc mặt bốn gã Bán Bộ Thần Chủ, Cổ Thần còn lại của Huyễn Thần Thánh Địa lộ ra thần sắc cảm kích, nhanh chóng lui về phía sau.

- Các hạ dám nhúng tay vào chuyện tình của Huyễn Thần Thánh Địa, chúng ta cũng không khách khí nữa!

Nam tử áo vàng hừ nhẹ một tiếng, phát động mãnh công về phía Triệu Không. Từng đạo quang chưởng màu vàng sẫm thật lớn không ngừng oanh kích ra. Đồng thời, sau khi mỗi một đạo quang chưởng nghiền nát, cũng sẽ hóa thành một mảnh quang vụ màu vàng sẫm, lan tỏa ra bốn phía.

- Huyễn Thiên Lao!

Nam tử áo vàng đột nhiên kháp động pháp quyết. Đám quang vụ màu vàng sẫm trong thiên địa nhất thời bị hắn chưởng khống, không ngừng tụ tập về phía Triệu Không.

Triệu Không cảm giác không ổn, nghĩ muốn né tránh, nhưng đã không kịp! Càng ngày càng nhiều quang vụ bám lên trên người Triệu Không, trong đó lại tản mát ra một cỗ lực lượng Huyễn đạo, ảnh hưởng tới tâm thần của hắn. Nhưng lúc này, trong thân thể hắn chợt xuất hiện một cỗ ý chí linh hồn cường đại. Cỗ ý chí linh hồn này tự nhiên chính là của Triệu Phong!

Vù vù vù!

Trong phương diện linh hồn, vạn lôi phóng chạy, tầng quang vụ màu vàng sẫm kia lập tức bị vô số sấm sét ầm ầm đánh nát.

- Cái gì?

Nam tử áo vàng lập tức lui nhanh về phía sau, cỗ ý chí linh hồn vừa rồi kia khiến cho hắn cảm giác được một tia nguy cơ. Nhưng đồng thời hắn cũng thập phần tức giận, không ngờ sách lược chiến đấu của chính mình lại bị đối phương phá giải. Bằng không, Triệu Không rất có thể đã bị hắn giết chết ở đây!

- Lại là cỗ ý chí linh hồn này! Kẻ này ẩn nấp ở phía sau, cũng không trực tiếp tham chiến… Mục đích của bọn chúng là kéo dài chiến cuộc sao?

Sắc mặt Huyễn Thải Thần Chủ thoáng trầm xuống, lập tức hét lớn một tiếng:

- Tất cả các ngươi, toàn bộ lên cho ta!

Lần này, nàng một lần nữa phát lực, phát động tiến công đại quy mô. Nàng cũng muốn nhìn xem, lần này đối phương sẽ còn có biện pháp đối phó gì nữa?

Ngay lúc này, trong mắt hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong bên cạnh Huyễn Thải Thần Chủ chợt lóe lên quang mang.

- Rốt cuộc đã bắt đầu phát lực rồi sao?

Lão bà mái tóc xanh lục khẽ mỉm cười. Giờ phút này, Huyễn Thần Thánh Địa ngoại trừ Huyễn Thải Thần Chủ ra, tất cả những người còn lại cũng đều đã xuất thủ. Cỗ lực lượng cường đại này, với thực lực trước mắt của bên phía Thần Quốc Quang Tộc, căn bản không thể nào ứng đối nổi, chỉ có thể lựa chọn lui lại.

Trong đám sương mù, Triệu Phong khẽ thì thầm.

- Bị nàng nhìn ra rồi sao?

Từ đầu đến giờ, hắn vẫn luôn lựa chọn chiến thuật kéo dài, tiêu hao địch nhân. Dù sao trong Thần Quốc Quang Tộc, phe mình càng có ưu thế hơn tại phương diện khôi phục. Nhưng hiện tại Huyễn Thải Thần Chủ đã khám phá ra, trực tiếp phát động tiến công mạnh mẽ. Lúc này, nếu như Triệu Phong vẫn không xuất thủ, cũng chỉ có thể rút lui. Dù sao chỉnh thể thực lực của địch quân cũng quá mạnh mẽ.

- Lui lại!

Triệu Phong đột nhiên quát lớn. Đám người Cự Thần Tộc, Quang Tộc cùng với ba phân thân của Triệu Phong cũng đều lộ ra thần sắc kiêng kỵ, cấp tốc lui về phía sau.

- Chỉ có vậy thôi sao?

Huyễn Thải Thần Chủ cười khẽ một tiếng. Nàng vốn tưởng rằng đối phương còn có át chủ bài gì nữa, nhưng kết quả lại là đối phương lựa chọn lui lại!

- Đuổi theo! Một tên cũng không tha!

Huyễn Thải Thần Chủ lập tức quát lớn.

Nhất thời, rất nhiều cường giả bên phía Huyễn Thần Thánh Địa lập tức truy đuổi theo. Mà Huyễn Thải Thần Chủ thì vẫn thủy chung ở phía sau đội ngũ, quan sát toàn thể chiến cuộc, chuẩn bị ứng đối bất kỳ tình huống gì có khả năng xảy ra.

Sưu sưu sưu!

Đám người Tân Vô Ngân, Đại Trưởng lão, Trình Vân Thần Chủ cấp tốc lui về phía sau, chui vào trong đám sương mù dày đặc kia. Sau lưng bọn họ, đám người Huyễn Thần Thánh Địa cũng truy sát theo.

- Để cho ta!

Đúng lúc này, Triệu Phong đột nhiên xông ra. Đối mặt với thế công mạnh mẽ của địch nhân, chỉ có hai biện pháp đối phó, hoặc là hắn xuất thủ, hoặc là lui lại. Nhưng Triệu Phong sao có thể lui lại? Đây chỉ là kế sách mê hoặc địch nhân mà thôi, lựa chọn chân chính của hắn chính là tự mình xuất thủ!

Mà Triệu Phong xuất thủ, nhất định phải đánh cho đối phương trở tay không kịp, ngay khoảnh khắc xuất thủ, lập tức cường thế đánh bại đối phương, khiến cho chênh lệch thực lực giữa hai bên rút ngắn lại. Bởi vậy, Triệu Phong không tiếp tục bảo lưu thực lực nữa.

- Mộng Huyễn Hóa!

Lực lượng Bản Nguyên từ trong Tả Mâu Triệu Phong điên cuồng ba động ra, từng tầng từng tầng quang vụ mộng huyễn xoay tròn tuôn ra, dung nhập vào không gian thiên địa.

- Thần Mâu thứ chín! Triệu Phong!

Đám người nam tử yêu dị, Huyễn Thải Thần Chủ nhất thời thốt lên sợ hãi. Mục đích lần này của bọn chúng chính là Thần Mâu thứ chín, hiện tại Thần Mâu thứ chín rốt cuộc đã xuất hiện. Nhưng sự xuất hiện này quá đột ngột rồi!

- Nhanh lui lại!

Huyễn Thải Thần Chủ phát hiện không ổn, lập tức quát lớn. Nhưng tất cả đã quá trễ!

Một mảnh không gian bốn phía xung quanh Triệu Phong dần dần bao phủ lên một tầng thải sắc mộng huyễn. Giờ phút này, các phương diện trạng thái tinh khí thần của tất cả mọi người đều đột nhiên giảm xuống, trong lòng bọn chúng còn sinh ra một cỗ cảm giác nguy cơ vô hình. Kể cả đám người Quang Tộc, Cự Thần Tộc bên cạnh Triệu Phong cũng có loại cảm giác này.

- Diệt!

Triệu Phong khẽ vươn một tay ra, đồng thời cũng vận chuyển lực lượng Tâm niệm, trong đầu dâng lên một cỗ ý niệm mãnh liệt. Đột nhiên, một cỗ lực lượng kỳ dị chợt hàng lâm trong thiên địa.

Ngay trước mặt hắn, một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên của Huyễn Thần Thánh Địa truy đuổi ở phía trước, thân hình đột nhiên không hề dự liệu chợt tiêu tán. Ngay sau đó, một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên bên cạnh hắn, thân hình cũng dần dần trở nên mơ hồ.

- Không!

Gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên này cật lực chống cự, nhưng cuối cùng cũng vô dụng. Thân hình hắn rất nhanh đã trực tiếp biến mất trong hư không! Ngay sau đó, vài gã Bán Bộ Thần Chủ, Cổ Thần bên cạnh hắn cũng giống như một đám bọt biển vậy, đột nhiên biến mất.

Mộng Huyễn Hóa của Triệu Phong là loại Bí kỹ phạm vi lớn, bởi vì muốn tranh thủ phát huy hiệu quả mạnh nhất trong khoảng thời gian ngắn nhất, hắn mới để cho các thành viên phe mình rút lui trước. Cứ như vậy, trong tầm mắt phía trước cũng chỉ còn lại thành viên của

địch quân mà thôi. Mà bọn họ lui lại cũng khiến cho địch quân buông lỏng cảnh giác hơn.

- Đây là… Xảy ra chuyện gì?

Một màn khủng bố trước mắt nhất thời khiến cho trái tim đám người Huyễn Thần Thánh Địa đập mạnh, sống lưng lạnh lẽo. Trong nháy mắt, các thành viên Thần Chủ trở xuống bên phía Huyễn Thần Thánh Địa đã tử thương hơn phân nửa. Thần Chủ Nhất Trọng Thiên cũng vẫn lạc hai gã, Thần Chủ Nhị Trọng Thiên thì vẫn lạc một gã.

- Đây là năng lực của Thần Mâu thứ chín sao?

Thanh âm nam tử yêu dị kia run rẩy. Đột nhiên, hắn chợt phát hiện thân thể của chính mình cũng xuất hiện dị thường, càng lúc càng trở nên mơ hồ hơn.

- Không tốt!

Nam tử yêu dị lập tức thiêu đốt huyết mạch, lui nhanh về phía sau.

- Dừng tay!

Cùng lúc đó, Huyễn Thải Thần Chủ từ phía sau đột nhiên xông ra.

Chương 1504: Chiến cuộc nghịch chuyển

Giờ phút này, Triệu Phong đột nhiên xuất thủ, đánh cho các thành viên Huyễn Thần Thánh Địa trở tay không kịp. Mà năng lực của Mộng Huyễn Hóa cũng dọa cho mọi người kinh khiếp, khiến cho hiệu quả của kỹ năng này lại càng lớn hơn.

- Dừng tay!

Bên phía Huyễn Thần Thánh Địa, Huyễn Thải Thần Chủ từ đầu đến giờ vẫn chưa xuất thủ, lúc này rốt cuộc cũng đã ngồi không yên. Nàng tin tưởng, năng lực của Thần Mâu thứ chín tuyệt đối cũng không phải đáng sợ đến mức không hợp thói thường như trong tưởng tượng của mọi người. Bằng không, ngay từ đầu Triệu Phong đã có thể trực tiếp sử dụng, nhất cử tiêu diệt bọn chúng rồi.

Sau khi tiến vào phạm vi ảnh hưởng của Mộng Huyễn Hóa, Huyễn Thải Thần Chủ lập tức phát hiện, huyết mạch Huyễn Thần Tộc của chính mình, còn có lực lượng Pháp tắc nữa, cũng có sức chống cự nhất định đối với loại lực lượng kỳ dị trong thiên địa kia.

- Không nên hốt hoảng! Chúng ta hoàn toàn có thể chống lại năng lực của Thần Mâu thứ chín!

Huyễn Thải Thần Chủ lập tức quát lớn.

Lực ảnh hưởng của Huyễn Thải Thần Chủ đối với các thành viên của Huyễn Thần Thánh Địa cực kỳ phi phàm, lời nói của nàng giống như một viên thuốc an thần, khiến cho rất nhiều thành viên đang hoảng

loạn kinh hãi nhất thời tỉnh táo trở lại. Sau khi nắm giữ được phương pháp, bọn chúng rất nhanh đã có thể chống lại Mộng Huyễn Hóa của Triệu Phong.

Cho dù là như vậy, nhưng Triệu Phong cũng đã thành công đánh cho Huyễn Thần Thánh Địa trọng thương. Chí ít hiện tại, chênh lệch giữa song phương đã thủ hẹp lại không ít.

- Phản công!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng. Thừa dịp đám người Huyễn Thần Thánh Địa còn kinh hồn chưa định, lập tức tiến hành phản công mới là thượng sách. Mà hắn thì lại chủ động công kích về phía Huyễn Thải Thần Chủ. Trong số những người ở đây, kẻ duy nhất có thể chế trụ nàng cũng chỉ có Triệu Phong mà thôi.

- Hừ! Hóa ra trong đám sương mù kia chỉ có một mình ngươi!

Huyễn Thải Thần Chủ thấp giọng cười một tiếng. Trước đây nàng vẫn luôn suy đoán, trong đám sương mù nhìn không thấu kia có khả năng cất giấu những trợ thủ hoặc là những bố trí nào khác. Kết quả, thời điểm khi nàng phát động tiến công đại quy mô, lại chỉ có một mình Triệu Phong hiện thân mà thôi.

Tuy rằng Triệu Phong đột nhiên xuất thủ đã khiến cho Huyễn Thần Thánh Địa bị tổn thất khá lớn, nhưng ít ra bọn chúng đã triệt để biết rõ được nội tình của địch nhân. Tình huống chiến trường hiện tại, Huyễn Thần Thánh Địa vẫn như cũ đang chiếm ưu thế.

- Hỗn Độn Lôi Kiếp Trảm!

Triệu Phong không nói nhiều lời, lực lượng Hỗn Độn ba động, trong tay hình thành nên một thanh cự kiếm hôn ám trầm trọng, ngoài mặt

phủ đầy một tầng tia điện Lôi kiếp. Một kiếm chém ra, một cỗ áp bách cường đại cùng với Pháp tắc Thời Không lập tức hàng lâm trên người Huyễn Thải Thần Chủ.

Huyễn Thải Thần Chủ lập tức thu hồi lại lòng khinh thường. Triệu Phong này không chỉ có Thần Mâu lợi hại, mà thực lực cùng thủ đoạn của bản thân hắn cũng cực kỳ cường đại. Huyễn Thải Thần Chủ nhanh chóng uốn người, né tránh khỏi phạm vi công kích của Triệu Phong. Cùng lúc đó, trong tay nàng chợt xuất hiện một sợi dây lụa ngũ sắc.

Hưu hưu!

Sợi dây lụa kia tản phát ra quang mang ngũ sắc, mang theo Thần lực kinh người, cuốn nhanh về phía Triệu Phong. Nhưng tốc độ của Triệu Phong đồng dạng thập phần nhanh chóng, dễ dàng né tránh vòng công kích đầu tiên của đối phương.

- Tốc độ quả thật rất nhanh!

Huyễn Thải Thần Chủ khẽ cười, nhất thời phát lực. Sợi dây lụa ngũ sắc kia đột nhiên tách ra, hóa thành năm sợi dải lụa đơn sắc, nhanh chóng công kích về phía Triệu Phong.

Đối mặt với tình huống này, cho dù là Triệu Phong cũng khó có thể né tránh, trừ phi hắn lập tức xoay người chạy trốn.

- Chém!

Huy động Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, Triệu Phong điên cuồng chặt chém. Mấy đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm Mang lập tức lan tỏa ra bốn phía, đối chiến với năm sợi dây lụa màu sắc diễm lệ kia. Đám phong bạo chiến đấu kinh khủng này nhất thời khiến cho những thành viên

khác ở bốn phía rối rít tránh xa.

Sơ bộ giao thủ, Triệu Phong có thể xác định, thực lực của Huyễn Thải Thần Chủ còn mạnh hơn Kim Hoàng Thần Chủ ở Thông Đài Vực lúc trước một chút. Ý chí linh hồn của Huyễn Thải Thần Chủ vô cùng cường đại, sở trường Hồn đạo, công kích cũng cực nhanh.

Nhưng trong khoảng thời gian này, thực lực của Triệu Phong cũng đã tăng tiến không nhỏ, một đối một với nàng hoàn toàn không thành vấn đề. Nhưng hiện tại, mấu chốt của vấn đề chính là phải đạt được thắng lợi. Huyễn Thải Thần Chủ còn mạnh hơn Kim Hoàng Thần Chủ lúc trước không ít, nếu muốn giết chết nàng, độ khó quả thật không nhỏ.

Ánh mắt Triệu Phong thoáng đảo về phía những địa phương khác, kể cả những thành viên đang chiến đấu bốn phía cùng với lão bà mái tóc xanh lục ở phương xa.

Oanh! Phanh! Oành!

Thiên địa không ngừng rung động, Thần lực hỗn loạn trùng kích khắp nơi, các thành viên song phương kịch liệt chém giết cùng một chỗ. Tuy Triệu Phong đột nhiên xuất thủ, thi triển ra năng lực của Thần Mâu, khiến cho Huyễn Thần Thánh Địa bị tổn thất khá lớn, nhưng địch quân ngoại trừ hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên cùng với nam tử yêu dị ra, vẫn còn ba gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên nữa.

Trong đó, Đại Trưởng lão Cự Thần Điện liên hợp với ba phân thân của Triệu Phong kềm chế ba gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên của đối phương vẫn như cũ có chút vất vả. Nam tử yêu dị thì do Tân Vô Ngân đối phó, những người còn lại thì giao cho các hậu duệ Quang Tộc. Nói tóm lại, bên phía Huyễn Thần Thánh Địa vẫn đang chiếm ưu

thế khá lớn.

- Tiểu tử, đang chiến đấu với ta lại còn có thời gian để ý tới những người khác sao?

Thần sắc Huyễn Thải Thần Chủ nhất thời băng lãnh. Nàng không thể không thừa nhận, Triệu Phong còn mạnh hơn so với dự liệu của nàng. Nhưng cho dù là như vậy, thời điểm Triệu Phong đang chiến đấu với nàng, lại còn có thể phân tâm để ý tới chiến đấu của những người khác, đây quả thật chính là hoàn toàn không đếm xỉa, mạnh mẽ vũ nhục nàng.

- Hừ!

Huyễn Thải Thần Chủ hừ lạnh một tiếng, từ trong cơ thể nàng phóng xuất ra một cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ cường đại. Nhất thời, toàn bộ thân thể Huyễn Thải Thần Chủ liền trở nên hư vô mờ mịt, ngoài mặt tràn ngập một tầng quang hoa ngũ sắc, mang đến cho người khác một cỗ cảm giác thần bí cao quý vô cùng.

Không chỉ như vậy, trong tay nàng còn xuất hiện một khối tinh thể hàn băng, tản ra một cỗ băng hàn khiến cho người ta sợ hãi. Thời điểm khối tinh thể hàn băng này xuất hiện, cả một phiến không gian xung quan nhất thời ngưng kết một tầng băng phong nhàn nhạt.

- Mảnh vỡ Tổ khí sao?

Ánh mắt Triệu Phong lóe sáng.

- Chịu chết đi!

Huyễn Thải Thần Chủ thôi động huyết mạch, tay cầm Mảnh vỡ Tổ khí, giết thẳng về phía Triệu Phong. Huyễn Thải Thần Chủ chủ tu

Pháp tắc Mộng hệ, thuộc tính không quá phù hợp với Mảnh vỡ Tổ khí kia. Nhưng Mảnh vỡ Tổ khí bình thường quá mức khan hiếm, không phải nàng muốn có Mảnh vỡ thuộc tính gì liền sẽ đạt được Mảnh vỡ thuộc tính đó. Mà cho dù thuộc tính không quá phù hợp, thì Mảnh vỡ Tổ khí cũng đã cường đại hơn so với Thần khí Cực phẩm bình thường không biết bao nhiêu lần.

- Nữ nhân thật hung mãnh a!

Thần sắc Triệu Phong nhất thời căng thẳng, Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay liên tục chém mạnh ra, vẫn như cũ không đón đỡ nổi công thế hung mãnh của Huyễn Thải Thần Chủ. Triệu Phong chỉ đành vừa đánh vừa lui.

- Ha hả… mặc dù là Thần Mâu thứ chín, nhưng bản thân hắn tu vi quá thấp, làm sao có thể chống lại Huyễn Thải Thần Chủ?

Phương xa, lão bà mái tóc xanh lục đang toàn lực vận chuyển trận pháp, đồng thời cũng quan sát toàn thể chiến cuộc. Đều là Thần Chủ Tam Trọng Thiên, Huyễn Thải Thần Chủ còn mạnh hơn so với nàng, Thần Chủ Tam Trọng Thiên thế hệ trước này.

- Thần Mâu thứ chín cũng chỉ có chút bản lãnh này thôi sao?

Tay phải Huyễn Thải Thần Chủ huy động năm sợi dây lụa màu sắc rực rỡ, từ nhiều phương hướng không ngừng công kích Triệu Phong, mà tay trái nàng cầm khối tinh thể hàn băng kia, phóng xuất ra Pháp tắc Băng hệ khôn cùng, không ngừng gây trở ngại cho hành động của Triệu Phong. Nếu không phải Triệu Phong có Pháp tắc Thời Gian, có thể ảnh hưởng tới Huyễn Thải Thần Chủ, sợ rằng đã bị nàng đuổi kịp rồi.

Mắt thấy chiến trường giữa Triệu Phong cùng Huyễn Thải Thần Chủ

đã càng ngày càng tiếp cận lão bà mái tóc xanh lục.

- Hỗn Độn Lôi Động!

Triệu Phong đột nhiên phát động chiến kỹ phòng ngự. Xung quanh thân thể hắn ba động lên một cỗ lực lượng Hỗn Độn, hình thành nên một cái lôi động đen như mực, kế tiếp, ngoài mặt nó chợt lan tỏa ra tia điện Lôi kiếp vô tận.

- Hửm? Hắn lại còn có chiến kỹ phòng ngự đẳng cấp này?

Huyễn Thải Thần Chủ tự nhiên có thể cảm nhận được Hỗn Thiên Lôi Động của Triệu Phong rất không tầm thường.

- Không đúng! Trước đây hắn chỉ giả vờ không địch lại ta!

Huyễn Thải Thần Chủ đột nhiên ý thức được cái gì. Triệu Phong có chiến kỹ phòng ngự đẳng cấp này, ngay từ đầu đã có thể phóng xuất ra, cũng không đến mức bị nàng đánh đến mức chạy trốn về phía những địa phương khác như vậy. Giải thích duy nhất chính là, Triệu Phong cố ý muốn chạy tới chỗ này.

- Không tốt!

Ánh mắt Huyễn Thải Thần Chủ liếc nhìn về phía lão bà mái tóc xanh lục cách đó không xa, trong lòng dâng lên một tia không ổn. Nàng lập tức khống chế năm sợi dây lụa màu sắc rực rỡ, quấn lấy cái hắc động tràn ngập lôi điện trước mặt.

Vù vù vù!

Lực lượng Lôi kiếp cùng với lực thôn phệ trên Hỗn Độn Lôi Động nhất tề phóng xuất ra, một cái phá hư, một cái thôn phệ. Nhưng thực

lực của Huyễn Thải Thần Chủ mạnh mẽ, các phương diện cũng đều hơn xa Kim Hoàng Thần Chủ, Hỗn Thiên Lôi Động cuối cùng cũng không chống đỡ nổi công kích của nàng, không ngừng xuất hiện vặn vẹo.

Thân ở trong Hỗn Độn Lôi Động, Triệu Phong tuyệt không để ý đến những cái này. Tả Mâu của hắn xuyên thấu tất cả, nhìn chằm chằm trên cái trận pháp do lão bà mái tóc xanh lục kia điều khiển.

- Biến mất!

Tả Mâu Triệu Phong nhìn chằm chằm một bộ vị trọng yếu nào đó của tòa trận pháp. Hắn điều động lực lượng Mộng Huyễn Bản Nguyên, vận chuyển lực lượng Tâm niệm, trong đầu dâng lên một đạo ý niệm mãnh liệt. Thoáng chốc, năng lực Mộng Huyễn Thành Chân của Triệu Phong đã phát động!

Phốc!

Đột nhiên, tại địa điểm hạch tâm của tòa trận pháp kia, chợt có một bộ phận nào đó trực tiếp biến mất, dẫn đến sự vận chuyển của toàn thể trận pháp chợt xuất hiện sự hỗn loạn. Một cỗ lực phản phệ cường đại từ trong trận pháp bùng phát ra. Lão bà mái tóc xanh lục kia liên tục lùi lại phía sau vài bước, khóe miệng chảy ra một tia máu tươi.

Cùng lúc đó, ngay bên cạnh trận pháp đột nhiên xuất hiện một đạo bóng dáng màu xám bạc, cấp tốc phóng thẳng về phía hạch tâm trận pháp. Trong nháy mắt, đạo bóng dáng màu xám bạc kia đã phóng tới bên cạnh một mảnh vải kim ngọc, sau đó hóa thành một con tặc miêu màu xám bạc cao gầy, nhếch miệng cười một tiếng giảo hoạt.

- Không! Mảnh vỡ Tổ khí của ta!

Lão bà mái tóc xanh lục thét lên một tiếng. Từ trong song trảo Tiểu tặc miêu chợt phóng xuất ra một cỗ lực lượng phong ấn, sau khi làm yếu bớt lực lượng của Mảnh vỡ Tổ khí, con tặc miêu kia liền bắt lấy nó, thân thể lóe lên rồi biến mất.

- Làm tốt lắm, Tiểu tặc miêu!

Triệu Phong không khỏi cười tán thưởng. Mục đích của hắn là đạt được thắng lợi, mà Huyễn Thải Thần Chủ thì cực khó đánh chết, liền bắt tay vào từ những phương diện khác. Hiện tại, tòa trận pháp kia đã nghiền nát, Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ cũng bị Tiểu tặc miêu thành công cướp đi.

Trong không gian thiên địa, một cỗ lực lượng vô hình kỳ dị đột nhiên tiêu tán. Cùng lúc đó, lực chưởng khống của Mộ Cốc đối với Thần Quốc cũng từ từ khôi phục lại. Thoáng chốc, các thành viên bên phía Huyễn Thần Thánh Địa nhất thời bị thiên địa mạnh mẽ áp chế, mà thành viên bên phía Thần Quốc Quang Tộc thì lại như hổ thêm cánh, thực lực đại tăng!

- Triệu Phong! Ngươi lại chơi đùa những mưu kế đê tiện này!

Trong lòng Huyễn Thải Thần Chủ dâng lên lửa giận ngút trời, thân thể khẽ động, nghiến răng nghiến lợi một trận.

Triệu Phong cũng không nói gì, trong Thần thể bộc phát ra một cỗ lực lượng Hỗn Độn cường đại, giãy thoát khỏi sự ràng buộc của năm sợi dây lụa màu sắc rực rỡ của Huyễn Thải Thần Chủ. Cho dù Huyễn Thải Thần Chủ là Thần Chủ Tam Trọng Thiên, nhưng giờ phút này ở trong Thần Quốc Quang Tộc cũng bị áp chế nhất định.

Nhưng hiện tại Triệu Phong vẫn không lựa chọn chính diện va chạm

với Huyễn Thải Thần Chủ. Thoáng thôi động Pháp tắc Thời Không, Triệu Phong hóa thành một đạo hư ảnh ngân sắc, quay trở lại chiến trường.

Bởi vì trận pháp của Huyễn Thần Thánh Địa đã bị Triệu Phong phá hư, các thành viên Huyễn Thần Thánh Địa trong chiến trường lại một lần nữa cảm thụ được cỗ áp chế cường đại trước đây. Cho dù bọn chúng chiếm ưu thế trên phương diện nhân số cùng tu vi, nhưng bên phía Thần Quốc Quang Tộc vẫn như cũ có thể chống lại bọn chúng, hơn nữa mơ hồ lại còn chiếm được ưu thế nữa.

Đúng lúc này, Triệu Phong đột nhiên xông tới, mục tiêu chính là nam tử yêu dị kia!

- Không!

Đến bây giờ gã nam tử yêu dị kia vẫn còn sợ hãi đối với năng lực Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong, lúc này thấy Triệu Phong đánh tới, trong lòng hắn lập tức xuất hiện sợ hãi.

- Hỗn Độn Tỏa!

Triệu Phong phóng xuất ra một cỗ lực lượng Hỗn Độn khổng lồ, hai tay nhanh chóng hợp lại. Nhất thời, cỗ lực lượng Hỗn Độn kia lập tức biến thành vô số đạo hỗn độn loạn lưu, lưu chuyển bốn phía xung quanh thân thể nam tử yêu dị, đồng thời cấp tốc co rút lại.

Nam tử yêu dị vội vàng huy động bức tranh ngân sắc, phóng xuất ra từng đạo từng đạo lốc xoáy ngân sắc. Nhưng lực lượng Hỗn Độn của Triệu Phong mạnh mẽ vững chắc vô cùng, vẫn như cũ cấp tốc co rút lại.

Trong chiến đấu lúc trước, nam tử yêu dị cũng đã bị một chút thương

thế nhất định, cộng thêm sự áp chế đến từ Thần Quốc Quang Tộc, hắn căn bản không thể nào chống lại Hỗn Độn Tỏa của Triệu Phong, cuối cùng đã bị vây khốn bên trong.

- Chết đi!

Tay phải Triệu Phong nắm chặt, đạo hỗn độn loạn lưu kia một lần nữa co rút lại, bên trong còn xuất hiện một cỗ lực lượng Lôi kiếp cường đại nữa.

Oanh phanh!

Đạo hỗn độn loạn lưu cùng với lực lượng Lôi kiếp kia nhất thời nổ tung, nam tử yêu dị ở bên trong sớm đã tan xương nát thịt. Triệu Phong thoáng nhìn đám bạo tạc kia một cái, trong mắt hiện lên một tia dị sắc. Sau đó hắn quay đầu lại, nhìn về phía Huyễn Thải Thần Chủ đang đánh tới kia.

- Hiện tại, các ngươi đã không là đối thủ của chúng ta!

Triệu Phong nhất thời mỉm cười. Hiện tại, bọn họ đang ở trong Thần Quốc Quang Tộc, chiếm cứ ưu thế địa lợi, mà bên phía địch quân lại bị áp chế mạnh mẽ. Mà nam tử yêu dị tu vi Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong kia đã bị Triệu Phong giải quyết rồi. Nói cách khác, lúc này Tân Vô Ngân đã có thể rảnh rỗi xuất thủ. Nếu tiếp tục chiến đấu nữa, bên phía Huyễn Thần Thánh Địa nhất định là phải thua không thể nghi ngờ.

Chương 1505: Xảo quyệt

Khuôn mặt kiều mị của Huyễn Thải Thần Chủ nhất thời lộ ra thần sắc khó coi, thế nhưng lại có chút không biết làm gì.

- Giết!

Triệu Phong quát lớn một tiếng. Hắn vốn không phải loại người nhân từ nương tay, nếu như đối phương đã lâm vào thế yếu, hẳn là nên nhân cơ hội tiến công.

Triệu Phong cùng rất nhiều thành viên khác chủ động giết tới. Thanh âm chấn động kinh thiên động địa không ngừng quanh quẩn trong Thần Quốc Quang Tộc. Không bao lâu, bên phía Huyễn Thần Thánh Địa đã rơi xuống hạ phong, thương thế phi thường thảm trọng.

- Lui lại!

Huyễn Thải Thần Chủ chỉ đành bất đắc dĩ hạ xuống mệnh lệnh này. Lúc này bọn chúng đã không còn chút phần thắng nào, tiếp tục chiến đấu nữa cũng không có ý nghĩa gì, chỉ lại càng tăng thêm thương vong mà thôi. Nhất thời, bên phía Huyễn Thần Thánh Địa chỉ đành lựa chọn lui lại.

Mà bên phía Thần Quốc Quang Tộc tự nhiên sẽ không dễ dàng buông tha cho địch nhân như vậy, không ngừng truy sát theo phía sau. Trong quá trình tháo chạy, bên phía Huyễn Thần Thánh Địa không ngừng có người bị thương, ngay cả Huyễn Thải Thần Chủ cũng mấy lần bị công kích của Triệu Phong tạo thành tổn thương.

Lão bà mái tóc xanh lục kia cũng không tiếp tục chủ trì trận pháp, mà dốc toàn lực che chở cho mọi người đào tẩu, khiến cho con số tử vong của toàn thể thành viên cực nhỏ. Cuối cùng, bên phía Huyễn Thần Thánh Địa rốt cuộc đã rút trở lại tới chỗ lỗ hổng lúc trước, chuẩn bị chạy ra khỏi Thần Quốc Quang Tộc.

Nhưng đúng lúc này, cái lỗ hổng kia chợt dần dần khép lại, hiển nhiên là do Mộ Cốc thao túng.

- Mau ngăn cản hắn!

Huyễn Thải Thần Chủ nhất thời quát lớn, xông lên trước nhất. Ngay phía sau, lão bà mái tóc xanh lục phóng theo, chuẩn bị hợp lực ngăn cản lỗ hổng đóng lại.

Ông oanh!

Nhưng hai người bọn họ còn chưa kịp tiếp cận chỗ lỗ hổng kia, một cỗ năng lượng ba động khiến người ta sợ hãi chợt từ ngoại giới bắn thẳng vào. Cỗ Thần lực đáng sợ này khiến cho ngay cả hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên cũng cảm giác được một cỗ nguy hiểm.

- Không tốt! Mau lui lại!

Huyễn Thải Thần Chủ cùng lão bà mái tóc xanh lục kia vừa thôi động Bí kỹ phòng ngự, vừa cấp tốc thối lui về phía sau.

Đúng lúc này, một đạo sóng xung kích Thần lực bạch sắc khổng lồ chợt từ chỗ lỗ hổng kia phun trào ra. Đạo công kích có lực tàn phá kinh khủng, phạm vi khổng lồ kia trực tiếp phá hư sạch sẽ tất cả mọi thứ trên đường đi. Ngay cả Thần Quốc Quang Tộc cũng bởi vì đạo oanh kích cường đại kia mà chấn động mãnh liệt, xuất hiện một lỗ hổng cực lớn.

Mà tuy rằng hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên bên phía Huyễn Thần Thánh Địa đã tận lực phòng ngự cùng né tránh, nhưng vẫn như cũ bị thương không nhẹ.

- Là ai?

Hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên nhất tề phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt tái nhợt.

Hai phương nhân mã phía sau thông qua cái lỗ hổng thật lớn này cũng có thể nhìn thấy được tình huống bên ngoài. Đó là một chiếc Chiến hạm màu xám cổ xưa tang thương, uy nghiêm đồ sộ. Trên Chiến hạm có một tòa pháo đài kim sắc thật lớn, ngoài mặt phủ đầy văn tự Thiên Cơ Tộc thần bí, hơn nữa còn lóe ra quang mang sáng ngời. Hiển nhiên, đạo công kích vừa rồi chính là do tòa pháo đài kim sắc thật lớn này phóng ra. Hai bên tòa pháo đài kim sắc này đứng thẳng bốn lão giả tang thương, nhìn qua giống như là bốn lão quái vật đã sống vô số năm.

- Thiên Cơ Tộc?

Thần sắc Huyễn Thải Thần Chủ kinh ngạc phẫn hận, nhìn chằm chằm về phía bốn lão giả trên Chiến hạm kia. Nhưng bốn lão giả này chỉ nhàn nhạt liếc nhìn Huyễn Thải Thần Chủ một cái, sau đó ánh mắt đã trực tiếp rơi xuống trên người Triệu Phong.

- Tinh Tượng Thần Chủ!

Triệu Phong nhận ra một người trong số đó. Trong bốn lão giả này, lão giả tay cầm mộc trượng ngân sắc chính là Tinh Tượng Thần Chủ. Nhưng lúc này, vị trí của Tinh Tượng Thần Chủ lại tương đối ở phía sau. Ánh mắt Triệu Phong không khỏi chuyển sang trên người lão giả

dẫn đầu. Giờ phút này, đối phương cũng đang nhìn chằm chằm Triệu Phong, trong ánh mắt mang theo thần sắc kích động, phẫn nộ, cùng với sát ý cường liệt.

Bên phía Thần Quốc Quang Tộc, mọi người vô cùng kinh hãi kiêng kỵ. Thiên Cơ Tộc xuất hiện cực kỳ cường thế bá đạo, trong nháy mắt đã chấn nhiếp bọn họ.

- Các ngươi dám xuất thủ với Huyễn Thần Thánh Địa?

Huyễn Thải Thần Chủ đột nhiên quát lớn. Thiên Cơ Tộc chính là đợi lúc bọn chúng tiếp cận lỗ hổng mới đột nhiên phát động công kích. Dưới tình huống không phòng bị, cho dù bọn chúng có là Thần Chủ Tam Trọng Thiên, cũng sẽ bị đánh trọng thương.

- Nếu như Huyễn Thần Thánh Địa không thể làm gì được Thần Mâu thứ chín, như vậy liền giao cho chúng ta a!

Vũ Lưu Bình không thèm để ý tới lời nói của Huyễn Thải Thần Chủ, bình thản nói.

- Huyễn Thải Thần Chủ, ta khuyên các ngươi tốt nhất rời khỏi nơi này, bằng không tự gánh lấy hậu quả a!

Tinh Tượng Thần Chủ lạnh lẽo uy hiếp.

- Huyễn Thải Thần Chủ, chúng ta rút lui trước! Tình thế hiện tại không tốt lắm!

Lão bà mái tóc xanh lục thấp giọng khuyên bảo. Huyễn Thần Thánh Địa vừa mới đại chiến một trận với bên phía Thần Quốc Quang Tộc, hơn nữa đã bị đánh bại, còn đang chạy trối chết. Mà Thiên Cơ Tộc đột nhiên xuất hiện này, tất cả trạng thái đều ở đỉnh phong, thậm chí

có thể nói là đã sớm có chuẩn bị, mạnh mẽ đối kháng với bọn chúng chính là tự tìm ngược đãi. Sau đó, các thành viên Huyễn Thần Thánh Địa chậm rãi lui sang một bên, đứng ở rất xa quan chiến.

Vũ Lưu Bình nhàn nhạt liếc nhìn về phía Huyễn Thần Thánh Địa ở phương xa, không thèm để ý tới bọn chúng nữa. Hắn biết rõ Huyễn Thần Thánh Địa vẫn chưa triệt để từ bỏ, nhưng bọn hắn cũng không thể chủ động đối phó Huyễn Thần Thánh Địa, bằng không chính là thúc đẩy Huyễn Thần Thánh Địa liên hợp với Thần Mâu thứ chín mà thôi. Lúc này, chỉ cần Huyễn Thần Thánh Địa không quấy nhiễu chiến cuộc, bọn chúng hoàn toàn có thể cường thế nghiền ép tất cả, dễ dàng đánh chết Thần Mâu thứ chín.

- Triệu Phong, ta không biết ngươi bằng cách nào đào tẩu khỏi nơi đó, nhưng ta không giống với Thiên Chủ! Ta sẽ trực tiếp xử tử ngươi!

Vũ Lưu Bình nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong, ngôn ngữ băng lãnh, sát ý lẫm liệt. Đúng lúc này, từ trong vô số những lỗ nhỏ hình tròn trên Chiến hạm màu xám kia chợt lóe ra quang ba bạch sắc, tản mát ra khí tức cực độ nguy hiểm.

- Tránh mau!

Triệu Phong nhất thời quát lớn. Đám hậu duệ Quang Tộc cũng có hiểu biết nhất định đối với Thiên Cơ Tộc, lập tức phản ứng lại, vừa lui về phía sau đồng thời cũng phân tán ra.

Đồng thời, trên chiếc Chiến hạm màu xám kia cũng phụt ra vô số quang tuyến tinh bạch, phá hủy tất cả mọi thứ. Nhất thời vô số tia sáng ngập trời tán xạ ra bốn phía xung quanh.

Tất cả mọi người vội vàng thi triển Bí pháp tốc độ, không ngừng

phóng chạy, tránh né pháo hỏa xạ kích của chiếc Chiến hạm màu xám kia. Rốt cuộc, mọi người cũng chống đỡ được vòng công kích đầu tiên của đám người Thiên Cơ Tộc.

- Ha hả… vừa mới trải qua một trận đại chiến, thủ đoạn cũng đã dùng hết rồi, hiện tại ta xem các người làm sao có thể chống lại chúng ta đây?

Tinh Tượng Thần Chủ cười mỉa mai một tiếng.

- Đây là các ngươi tự nói mà thôi! Đối mặt với Huyễn Thần Thánh Địa, chúng ta căn bản chưa hề xuất tận lực!

Triệu Phong bình thản trả lời. Từ đầu hắn đã sớm nghĩ tới, hết thảy chuyện này có lẽ là có Thiên Cơ Tộc ở phía sau thôi động, cho nên hắn vẫn luôn bảo lưu, vẫn chưa dốc hết toàn lực.

- Tất cả ra đi!

Triệu Phong dang rộng hai tay, phóng xuất ra một cái thông đạo không gian.

Đầu tiên, mấy đạo thân ảnh hồng sắc khổng lồ từ trong thông đạo xông ra. Bọn chúng chính là tộc nhân Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc. Trong đó, Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc sớm đã đạt tới cảnh giới Thần Chủ.

- Chỉ một đám tiểu lâu la này thôi sao?

Tinh Tượng Thần Chủ khinh bỉ nói. Đám Huyết Diễm Kỳ Lân huyết mạch bình thường này, tu vi khá thấp, mạnh nhất bất quá cũng chỉ là một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên mà thôi, có thể tạo thành tác dụng gì?

Nhưng Tinh Tượng Thần Chủ vừa mới dứt lời, trong lối đi kia lại nhảy ra mấy đạo bóng dáng thật lớn. Mấy con Sư Thứu kim sắc gào thét bay ra, thanh thế vô cùng to lớn. Sau đó, vô số chủng tộc Thái Cổ đủ các loại màu sắc, hình thể kỳ quái khác nhau từ trong thông đạo xông ra. Tuy rằng trong đó chỉ có rất ít kẻ đạt tới cảnh giới Thần Chủ, nhưng đại đa số cũng là cường giả đỉnh cao bên dưới Thần Chủ. Cỗ thế lực này ngưng tụ lại một chỗ, cũng là một cỗ lực lượng cực kỳ khổng lồ.

Bên phía Thiên Cơ Tộc, đám người Vũ Lưu Bình, Tinh Tượng Thần Chủ cũng thoáng chút kinh ngạc. Bởi vì bọn chúng không thể nào dự đoán được Thần Mâu thứ chín, cho nên bọn chúng cũng không ngờ Triệu Phong lại còn có nhiều thế lực thủ hạ như vậy.

Trường bào Thời Không khẽ huy động, một đầu Cự long bao phủ trong Long viêm xích hắc sắc gào thét bay ra. Mà ở trên đầu nó còn có một con tặc miêu quỷ dị cổ quái đang đứng trên đó. Lúc này, toàn bộ thế lực của Triệu Phong cũng đã tập kết đầy đủ.

Đám người Quang Tộc cùng Tân Vô Ngân vô cùng kinh hỉ nhìn về phía Triệu Phong. Một chiêu này của Triệu Phong, trước dây hắn cũng chưa từng để lộ ra với mọi người. Nhìn tình hình trước mắt, bọn chúng cũng không phải không có sức liều mạng với Thiên Cơ Tộc.

Phương xa, sắc mặt đám người Huyễn Thần Thánh Địa cũng thập phần đặc sắc.

- Không hổ là Thần Mâu thứ chín a! Không thể đánh giá theo lẽ thường!

Trong lòng Huyễn Thải Thần Chủ cũng có chút kinh ngạc, nhưng sắc

mặt rất nhanh đã bình tĩnh trở lại.

- Tinh Tượng Thần Chủ, chuẩn bị Vẫn Thần Pháo!

Ánh mắt Vũ Lưu Bình thâm trầm.

- Vâng!

Tinh Tượng Thần Chủ khẽ kháp động pháp quyết, khống chế tòa pháo đài kim sắc bên cạnh kia. Trên tòa pháo đài kim sắc phụ cận kia chợt xuất hiện mấy tòa trận pháp phức tạp, đồng thời chậm chạp vận chuyển. Mà tòa pháo đài kim sắc kia cũng lóe lên ánh sáng nhàn nhạt, một cỗ năng lượng khổng lồ bắt đầu ba động.

- Giết!

Ánh mắt Triệu Phong thoáng trầm xuống, hạ đạt mệnh lệnh. Mới vừa rồi bọn họ đã kiến thức qua uy lực của Vẫn Thần Pháo, uy năng công kích hoàn toàn tương đương với một kích toàn lực của Thần Chủ Tam Trọng Thiên. Nhưng phạm vi công kích của Vẫn Thần Pháo cực lớn, pháo hỏa công kích bình thường của Chiến hạm màu xám đám người Thần Quốc Quang Tộc ngược lại còn có thể né tránh, nhưng đối mặt với Vẫn Thần Pháo khả năng né tránh thật sự là rất nhỏ.

- Giết!

Trong lúc nhất thời, đám hậu duệ Quang Tộc chủng tộc Thái Cổ, kể cả Triệu Phong, toàn bộ đều đánh thẳng về phía chiếc Chiến hạm màu xám kia. Uy thế khủng bố kia thời thời khắc khắc cũng khiến cho toàn thể Thần Quốc Quang Tộc chấn động. Nếu không phải bản thân cái Thần Quốc này mạnh mẽ kiên cố, chỉ sợ giờ phút này dưới sự chiến đấu của mọi người, sớm đã vỡ tan thành từng mảnh nhỏ.

Trên chiếc Chiến hạm màu xám, hai gã thành viên Thiên Cơ Tộc còn lại tiến hành khống chế toàn thể Chiến hạm. Bốn phía chiếc Chiến hạm hiện lên một tầng phòng ngự màu xám trắng. Đồng thời, trên thân Chiến hạm cũng xuất hiện một cái cửa ra, sáu đạo thân ảnh phân biệt từ bên trong xông ra. Cả sáu kẻ này đều là Tử Thần Vệ, chính là thể kết hợp giữa sinh linh cùng kỹ thuật khôi lỗi. Trong số đó, kẻ có tu vi thấp nhất cũng là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, một kẻ tu vi cao nhất thì cao tới Thần Chủ Tam Trọng Thiên, cộng thêm bản thân hắn là do khôi lỗi cơ giới cùng lực lượng huyết mạch dung nhập với nhau, chiến lực hoàn toàn không thể khinh thường.

Oanh! Phanh! Oành!

Bên phía Thần Quốc Quang Tộc, vô số thân ảnh vờn quanh bốn phía xung quanh chiếc Chiến hạm màu xám, không ngừng phát động công kích cường lực.

Thành viên chiến đấu bên phía Thiên Cơ Tộc tuy chỉ có sáu gã Tử Thần Vệ, nhưng tất cả đều có chiến lực cực kỳ mạnh mẽ. Còn nữa, trong chiếc Chiến hạm màu xám không ngừng oanh kích ra từng đạo năng lượng pháo, không ngừng công kích bốn phương tám hướng.

Trong đó, đám chủng tộc Thái Cổ của Triệu Phong thương vong tương đối thảm trọng. Bất quá, Triệu Phong có một cỗ phân thân tên là Triệu Hồi, bản thân có được nhãn mâu Sinh Chi Luân Hồi, tu vi mặc dù không cao, nhưng đối với sinh linh cấp bậc Thần Chủ trở xuống hoàn toàn có thể thi triển thuật khởi tử hồi sinh kia. Tu vi càng thấp, khả năng phục sinh lại càng dễ dàng hơn.

Ông oanh!

Trong chiếc Chiến hạm màu xám kia chợt bộc phát ra một cỗ quang mang bạch tinh, Vẫn Thần Pháo kia trực tiếp phát động. Một đạo

quang trụ thật lớn bùng phát ra, thổi quét thẳng về phía trước. Đạo công kích thương tổn đáng sợ cùng phạm vi khổng lồ kia khiến cho đám người bên phía Thần Quốc Quang Tộc sợ hãi không thôi.

- Thần Mâu Huyễn Diệt!

Triệu Phong tự nhiên sẽ không để cho hết thảy chuyện này phát sinh, Tả Mâu bắt đầu vận chuyển. Một cỗ quang vụ mộng huyễn lan tỏa ra, xâm nhập vào trong thiên địa thương khung. Tất cả mọi thứ trước mắt Triệu Phong nhất thời trở nên u ám, chỉ có đạo quang trụ bạch sắc kia là bao phủ một tầng quang huy mộng huyễn vô cùng sáng lạn.

- Diệt!

Lực lượng Tâm niệm vận chuyển, mộng huyễn đồng thuật phát động. Nhất thời, đạo quang trụ bạch sắc kia bắt đầu từng điểm từng điểm tiêu tán. Cuối cùng, Vẫn Thần Pháo không thương tổn được một người nào cả.

- Đây chính là năng lực cường đại của Thần Mâu thứ chín sao?

Vũ Lưu Bình nhìn chằm chằm nhãn mâu của Triệu Phong, trong lòng cũng có chút kinh ngạc.

Song phương va chạm kịch liệt, kết giới phòng ngự của Chiến hạm Thiên Cơ Tộc cũng xuất hiện tổn hại. Sáu gã Tử Thần Vệ kia dưới sự quần ẩu của mọi người cũng khó có thể chống lại. Đương nhiên, nhân số thương vong bên phía Thần Quốc Quang Tộc cũng rất kinh người.

Phương xa, đám người Huyễn Thần Thánh Địa lẳng lặng quan sát một màn này.

- Không ngờ Triệu Phong lại còn có nhiều thủ đoạn như vậy! Quả thật cường đại a! Nhưng Thiên Cơ Tộc kia cũng không tầm thường!

Huyễn Thải Thần Chủ khẽ lẩm bẩm.

- Vậy khi nào chúng ta mới xuất thủ?

Sắc mặt của lão bà mái tóc xanh lục vốn dĩ còn đang tái nhợt, chợt chậm rãi khôi phục lại như thường, cười quỷ dị một tiếng. Bên phía Huyễn Thần Thánh Địa đã sớm đoán được tin tức là do bên phía Thiên Cơ Tộc cố ý tiết lộ cho bọn chúng. Bọn chúng cũng đoán được đám người Thiên Cơ Tộc sẽ ở phía sau làm ngư ông đắc lợi.

- Chờ thêm một chút đi! Vừa rồi trúng phải Vẫn Thần Pháo kia, ta thật sự cũng bị một chút thương thế!

Huyễn Thải Thần Chủ cũng nở nụ cười yêu mị.

Cùng lúc đó, sắc mặt của những người còn lại bên phía Huyễn Thần Thánh Địa cũng khôi phục lại một chút, khí tức cũng dần dần cường đại hơn không ít, thậm chí không ít người vốn đã trọng thương hôn mê cũng đột nhiên tỉnh lại. Tựa hồ tất cả mọi thứ trước đây cũng chỉ là biểu hiện giả dối mà thôi, toàn bộ đều chỉ là ngụy trang!

Chương 1506: Ác Mộng Vô Tận

- Chờ thêm một chút đi! Vừa rồi trúng phải Vẫn Thần Pháo kia, ta thật sự cũng bị một chút thương thế!

Huyễn Thải Thần Chủ cũng nở nụ cười yêu mị.

Cùng lúc đó, sắc mặt của những người còn lại bên phía Huyễn Thần Thánh Địa cũng khôi phục lại một chút, khí tức cũng dần dần cường đại hơn không ít, thậm chí không ít người vốn đã trọng thương hôn mê cũng đột nhiên tỉnh lại. Tựa hồ tất cả mọi thứ trước đây cũng chỉ là biểu hiện giả dối mà thôi, toàn bộ đều chỉ là ngụy trang!

Huyễn Thần Tộc là chủng tộc bài danh thứ mười ba trong Thái Cổ Vạn Tộc, năng lực đặc thù thiên biến vạn hóa, sở trường ngụy trang. Bọn chúng ngay cả khí tức linh hồn cùng khí tức huyết mạch của những người khác cũng đều có thể bắt chước được. Hiện tại ngụy trang bị thương hoàn toàn là dễ như trở bàn tay. Loại ngụy trang này là tiến hành từng bước một, mỗi một lần trong lúc giao phong lại ngụy trang ra một tia thương thế, từ từ tích lũy dần, khiến cho người ta khó có thể phát hiện ra.

- Kế tiếp khi phản công, cần phải nhất cử bắt lấy Thần Mâu thứ chín, mọi người không được khinh suất!

Trong mắt Huyễn Thải Thần Chủ hiện lên quang mang âm ngoan xảo trá.

- Đại nhân thật là diệu kế a! Tuy Thiên Cơ Tộc sử dụng chúng ta làm

xung phong, nhưng chúng ta giả vờ chiến bại, bức cho bọn chúng xuất thủ, như vậy vị trí liền trong nháy mắt thay đổi rồi, hiện tại chúng ta đã trở thành ngư ông!

Thần sắc nam tử áo vàng tràn đầy kính phục nói.

Huyễn Thải Thần Chủ khẽ gật đầu mỉm cười, nhưng không nói gì. Nếu mọi chuyện đúng như kế hoạch thì tốt rồi! Trong quá trình tiến hành, át chủ bài bên phía Triệu Phong vẫn khiến cho nàng có chút giật mình, khiến cho thực lực lưu lại của Huyễn Thần Thánh Địa cũng không còn nhiều như trong kế hoạch ban đầu của nàng. Nhưng tất cả không có gì đáng ngại, hiện tại bên phía Thần Mâu thứ chín hẳn là đã dốc ra hết tất cả át chủ bài rồi.

Tình hình chiến đấu vô cùng kịch liệt, nhìn biểu hiện bên ngoài, tựa hồ bên phía Thiên Cơ Tộc đã rơi xuống hạ phong. Nhưng Huyễn Thải Thần Chủ cũng không cảm thấy như vậy. Chí ít theo như nàng nghĩ, bên phía Thần Mâu thứ chín đã là dốc hết át chủ bài, mà Thiên Cơ Tộc bên kia lại vẫn như cũ có chút thần bí khó lường.

Bên phía Thiên Cơ Tộc, kết giới phòng ngự của chiếc Chiến hạm màu xám kia đã bị đánh vỡ nát. Bất quá, bởi vì phá vỡ tầng kết giới này, tổn thất của bên phe Triệu Phong cũng tương đối thảm trọng.

- Hỗn Độn Lôi Kiếp Trảm!

Triệu Phong nhắm thẳng vào tòa pháo đài kim hoàng sắc kia, chém mạnh một kiếm. Tòa pháo đài thật lớn này chính là một đại uy hiếp. Chỉ cần năng lượng đầy đủ, tích súc một đoạn thời gian, sẽ có thể phóng ra một lần công kích uy hiếp cực lớn.

- Thần Mâu thứ chín, lão phu quả thật đã xem thường ngươi! Nhưng tất cả giãy dụa của ngươi cũng chỉ là vô ích mà thôi!

Vũ Lưu Bình hừ nhẹ một tiếng, bàn tay vung lên một cái, đánh ra một cỗ Thần lực cường đại. Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm Mang của Triệu Phong liền bị hắn đập tan.

- Thần Chủ Tam Trọng Thiên!

Căn cứ vào uy lực của một kích này, Triệu Phong liền có thể nhìn thấu tu vi của lão giả cầm đầu này.

- Vừa lúc, Cự Thần Tộc, Quang Tộc kể cả Thần Mâu thứ chín cũng đều ở nơi này, hôm nay ta sẽ đích thân báo thù cho cháu nội của ta!

Vũ Lưu Bình hét lớn một tiếng, thân hình lập tức phóng thẳng lên. Một cỗ uy thế Thần Chủ Tam Trọng Thiên chậm rãi lan tràn ra. Mặc dù nói Thiên Cơ Tộc không am hiểu chiến đấu, nhưng đây chẳng qua là so sánh với những chủng tộc Thái Cổ mười hạng đầu khác mà thôi. Luận sức chiến đấu, Thiên Cơ Tộc ít nhất cũng có thể sánh ngang với các chủng tộc Thái Cổ bài danh khoảng chừng ba mươi trong Thái Cổ Vạn Tộc.

- Cháu nội của hắn?

Trong mắt Triệu Phong lóe lên một tia thần sắc nghi hoặc. Nhưng rất nhanh, hắn đã nhớ tới một ít tin tức lúc trước Bắc Minh Huy đã nói với hắn. Vũ Hành mà Triệu Phong từng giết chết kia tựa hồ là cháu nội của một vị Trưởng lão Thiên Cơ Tộc. Lúc trước vị Trưởng lão này vẫn luôn chủ trương lập tức xử tử Triệu Phong, chỉ bất quá Thiên Chủ không đồng ý mà thôi. Triệu Phong nhất thời bừng tỉnh đại ngộ. Lúc này hắn mới biết được, vì sao vị lão giả Thiên Cơ Tộc này lại có địch ý sâu như thế với chính mình.

Đồng thời, sau khi đối phương nói ra những lời này, Triệu Phong lại

càng thận trọng hơn. Lúc trước huyết mạch Thái Cổ Tộc của Vũ Hành đã để lại trong lòng hắn ấn tượng thập phần cường liệt. Như vậy, vị trưởng bối của Vũ Hành trước mặt này thì sao? Có phải bản thân hắn cũng ẩn chứa loại huyết mạch cường đại đó hay không?

Đúng lúc này, Vũ Lưu Bình đột nhiên đánh ra một chưởng. Trong thiên địa nhất thời xuất hiện một đạo quang chưởng kim sắc thật lớn, vô cùng ngưng thực, trên đó lại còn bao phủ đầy những đồ án phong cách cổ xưa, tản ra lực lượng to lớn vô biên.

- Quả nhiên không tầm thường!

Đối phương vừa mới ra tay, Triệu Phong liền biết rõ Vũ Lưu Bình không đơn giản.

- Hỗn Độn Lôi Kiếp Trảm!

Tay kia của Triệu Phong cũng ngưng tụ ra một thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, song kiếm liên tục huy động. Từng đạo từng đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm Mang đan xen chằng chịt cấp tốc gào thét bay ra, đập tan đạo quang chưởng kim sắc kia.

Lực lượng Hỗn Độn của Triệu Phong cũng đã tương đương với Thần lực của Thần Chủ Tam Trọng Thiên bình thường, sau khi dung nhập Lôi kiếp vào, lực phá hoại lại càng mạnh mẽ hơn. Nhưng Vũ Lưu Bình cũng không phải Thần Chủ Tam Trọng Thiên bình thường. Trong lúc giao phong, Triệu Phong cảm giác thực lực của Vũ Lưu Bình chính là cùng một cấp bậc với Huyễn Thải Thần Chủ lúc trước.

- Xem ra, truyền thừa Bổ Thiên Tộc mà ngươi đạt được cũng không tệ a!

Ánh mắt Vũ Lưu Bình khẽ lóe lên. Trong tay hắn chợt xuất hiện một

khối mảnh vỡ kim sắc chói mắt. Khoảnh khắc vật này vừa xuất hiện, liền phóng xuất ra quang huy kim sắc phong duệ chói mắt, hấp dẫn sự chú ý của tất cả mọi người trên chiến trường.

- Mảnh vỡ Tổ khí ẩn chứa Pháp tắc Kim hệ!

Sắc mặt Triệu Phong thoáng trầm xuống. Mảnh vỡ Tổ khí lúc trước Huyễn Thải Thần Chủ lấy ra không quá phù hợp với Pháp tắc bản thân nàng chủ tu, nhưng Mảnh vỡ Tổ khí hiện tại Vũ Lưu Bình lấy ra rõ ràng là thập phần phù hợp với hắn.

Một đạo đao phong kim sắc mỏng như cánh ve, bóng loáng như gương cắt thẳng về phía Triệu Phong. Chỉ thấy một đạo kim quang lóe lên, đạo đao phong kim sắc kia phảng phất như đã phóng tới trước mặt vậy, tốc độ công kích nhanh như lôi đình này hoàn toàn có thể so với Hỗn Độn Thần Kiếm bản đồng thuật của Triệu Phong.

Triệu Phong lập tức thôi động hai Mảnh vỡ Tổ khí trong Trường bào Thời Không, thi triển ra một đạo Thời Không Chi Nhận. Hai đạo công kích tốc độ cực nhanh, lực phá hoại siêu cường trong nháy mắt va chạm với nhau. Lực lượng Pháp tắc cường đại ảnh hưởng tới thiên địa bốn phía, khiến cho các thành viên chiến đấu phụ cận không khỏi thoái lui về phía sau.

- Không ổn a! Lão đầu Thiên Cơ Tộc này sâu không thể lường…

Tuy rằng thực lực mà lão giả Thiên Cơ Tộc trước mắt thể hiện ra không mạnh hơn Huyễn Thải Thần Chủ bao nhiêu, nhưng đối phương là Thiên Cơ Tộc, hoàn toàn không thể khinh thường.

Triệu Phong đảo mắt ngắm nhìn bốn phía, suy nghĩ phương pháp giải quyết. Nhưng chiến lược do Thiên Cơ Tộc an bài thập phần nghiêm cẩn, rất khó tìm ra kẽ hở. Chiếc Chiến hạm kia vẫn còn hai

lão giả Thiên Cơ Tộc phụ trách điều khiển, tuy tầng kết giới phòng ngự bên ngoài đã bị nghiền nát, nhưng vẫn như cũ có thể chữa trị lại. Mà Tinh Tượng Thần Chủ phụ trách điều khiển Vẫn Thần Pháo cũng là một đại uy hiếp. Cuối cùng còn lại Vũ Lưu Bình, lại càng khiến cho người ta nhìn không thấu.

- Nếu đã như thế, chỉ có thể như vậy!

Ánh mắt Triệu Phong liếc nhìn về phía Huyễn Thần Thánh Địa phương xa.

Chiến đấu vẫn tiếp tục kéo dài, nhưng Triệu Phong dần dần không địch lại Vũ Lưu Bình, rơi xuống hạ phong. Dù sao hiện tại nếu hắn không lấy ra những át chủ bài khác nữa, quả thật không phải là đối thủ của Vũ Lưu Bình. Cho nên Triệu Phong tiếp tục bảo tồn thực lực, thậm chí còn để cho chính mình rơi vào hiểm cảnh, trên người cũng bị một chút thương thế nhất định.

Phương xa, đám người Huyễn Thần Thánh Địa vẫn đang quan sát chiến cuộc.

- Thiên Cơ Tộc quả nhiên cường đại! Thần Mâu thứ chín sắp thua rồi!

Trong lòng nam tử áo vàng khẽ động, có chút gấp không kịp đợi.

- Vì sao Triệu Phong không dùng tới lực lượng của Thần Mâu thứ chín?

Nhãn mâu vẫn đục của lão bà mái tóc xanh lục lóe lên một tia dị sắc. Tất cả mọi người cũng có chút hiểu biết đối với năng lực của Thần Mâu thứ chín, nếu như lúc này Triệu Phong thi triển ra, như vậy cũng không đến mức bị Vũ Lưu Bình áp đảo như hiện tại.

- Có lẽ là do hắn đã sử dụng quá nhiều rồi, chưa kịp khôi phục lại!

Một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên chợt nói. Từ lúc mới bắt đầu khai chiến, Triệu Phong đã khá nhiều lần sử dụng tới lực lượng của Thần Mâu thứ chín, mỗi một lần cũng có phạm vi ảnh hưởng cực lớn, tiêu hao nhất định là không nhỏ.

- Có thể quả thật đã sử dụng quá nhiều, nhưng cũng có thể là Triệu Phong tự biết, cho dù hắn sử dụng Thần Mâu thứ chín với Thần Chủ Tam Trọng Thiên của Thiên Cơ Tộc, cũng khó có thể thủ thắng, vì vậy giả vờ sắp sửa thua đến nơi, khiến cho chúng ta xuất thủ!

Khóe miệng Huyễn Thải Thần Chủ khẽ nhếch lên. Dù sao Vũ Lưu Bình cũng đã nói, muốn đích thân xử tử Triệu Phong, một khi Triệu Phong bị giết chết rồi, bên phía Huyễn Thần Thánh Địa cũng không chiếm được Thần Mâu thứ chín. Cẩn thận ngẫm lại, Huyễn Thải Thần Chủ cũng có thể đoán được tâm tư của Triệu Phong.

- Như vậy chúng ta…

Nam tử áo vàng cũng có chút chần chờ.

- Xuất thủ! Nhanh chóng bắt lấy Thần Mâu thứ chín, sau đó rời khỏi Thần Quốc Quang Tộc!

Ngôn ngữ Huyễn Thải Thần Chủ kiên định. Mặc dù đã đoán được Triệu Phong có thể là đang cố ý tỏ ra yếu kém, hy vọng bọn chúng xuất thủ nhằm giảm bớt nguy cơ, nhưng Huyễn Thải Thần Chủ vẫn như cũ lựa chọn xuất thủ, bởi vì nàng hoàn toàn nắm chắc tuyệt đối có thể thắng lợi.

Toàn thể thành viên của Huyễn Thần Thánh Địa đột nhiên phóng ra,

đồng thời phóng xuất ra lực lượng huyết mạch Huyễn Thần Tộc cường đại.

- Mục tiêu là Thần Mâu thứ chín!

Huyễn Thải Thần Chủ khẽ quát một tiếng, đái lĩnh tất cả mọi người xông ra. Trên đường phi hành, tất cả thành viên của Huyễn Thần Thánh Địa nhất thời kết thành một trận thế kỳ quái. Lực lượng huyết mạch của tất cả mọi người tương liên lẫn nhau, dần dần bộc phát ra một cỗ khí tức ba động kinh người.

Song phương đang chiến đấu phát hiện ra một màn này, lập tức nhìn về phía phương xa, trong lòng nhất thời cả kinh.

- Không phải bọn chúng đã bị trọng thương rồi sao? Như thế nào lại giống như không có việc gì vậy?

- Vừa rồi đại chiến với chúng ta đã bị thương nặng như vậy, không ngờ nhanh như vậy đã khôi phục lại toàn bộ rồi!

Các thành viên Thần Quốc Quang Tộc đều cảm thấy có chút không thể tin nổi.

- Không tốt! Bọn chúng tựa hồ đang thi triển Bí pháp huyết mạch cổ lão của Huyễn Thần Tộc!

Tân Vô Ngân cảm giác được hành động quái dị của Huyễn Thần Tộc. Nhưng đối với cái chủng tộc sở trường ngụy trang, giả mạo này, hắn cũng không biết được nhiều lắm.

- Ác Mộng Vô Tận!

Huyễn Thải Thần Chủ khẽ quát một tiếng. Đồng thời, trong tay nàng

xuất hiện một viên tinh châu ngũ sắc. Vừa bóp nát viên tinh châu ngũ sắc, trong đó liền bộc phát ra một cỗ Thần lực vô thượng cường đại vô cùng, vờn quanh trên đỉnh đầu của đám người Huyễn Thần Thánh Địa. Đây là Thần lực kết tinh do U Vân Thần Vương của Huyễn Thần Thánh Địa trước khi rời đi đã lưu lại, hiện tại Huyễn Thải Thần Chủ đã sử dụng tới nó!

Tất cả thành viên Huyễn Thần Tộc điên cuồng thiêu đốt lực lượng huyết mạch, hô ứng với Thần lực vô thượng trên đỉnh đầu của mình. Một cỗ quang mang ngũ sắc nhất thời lan tỏa ra, bao phủ tại bốn phía xung quanh bọn chúng, toàn trường nhìn qua vô cùng quỷ dị. Đồng thời, cỗ quang vụ vặn vẹo ngũ sắc này trong nháy mắt liền lan rộng ra, không tới một hồi, đã bao phủ toàn bộ thiên địa.

Thân rơi vào trong phiến huyễn thải ngũ sắc này, những người bốn phía xung quanh Triệu Phong từng tên từng tên một biến mất, cuối cùng chỉ còn lại có một mình hắn.

- Đây là mộng cảnh chi thuật?

Trong lòng Triệu Phong thầm nói. Trong số những truyền thừa tương đối cao cấp của Huyễn Thần Tộc cũng có cả Mộng đạo. Mà bản thân đồng thuật Nhập Mộng của Triệu Phong cũng thuộc về Mộng đạo, đây chính là một trong những nguyên nhân hắn có thể khám phá ra loại Bí thuật này. Nguyên nhân thứ hai chính là, Triệu Phong có được Mộng Huyễn Thần Mâu, bản thân có lực miễn dịch cực mạnh đối với huyễn thuật.

Nhưng Triệu Phong cũng không vội vã giãy thoát phiến mộng cảnh này, mà chỉ thôi động năng lực thấu thị của Mộng Huyễn Thần Mâu. Dần dần, Tả Mâu của hắn đã có thể nhìn thấy một chút hình ảnh hiện thực ở bốn phía. Toàn bộ thiên địa tĩnh lặng một cách thần kỳ. Một số người ở phụ cận cũng đều đang mơ mơ màng màng đứng thẳng

tại chỗ, ý thức của bọn chúng cũng giống như Triệu Phong vậy, lâm vào phiến không gian mộng cảnh kia.

Đúng lúc này, Triệu Phong chợt nhìn thấy Huyễn Thải Thần Chủ cùng lão bà mái tóc xanh lục của Huyễn Thần Tộc đang cấp tốc tiếp cận về phía chính mình. Huyễn Thần Tộc tiêu hao giá cả thật lớn khiến cho tất cả mọi người rơi vào Ác Mộng Vô Tận, mà mục đích thật sự của bọn chúng chính là bắt giữ Triệu Phong. Nếu như đổi lại là những người khác, Huyễn Thần Thánh Địa cơ hồ không có khả năng thất thủ.

Hiện tại, Triệu Phong liền chuẩn bị phá tan mộng cảnh. Nhưng đột nhiên, trong tầm mắt hắn lại xuất hiện thêm một đạo nhân ảnh, từ phía sau cấp tốc phóng thẳng về phía Huyễn Thải Thần Chủ cùng lão bà mái tóc xanh lục. Kẻ này chính là Vũ Lưu Bình!

- Làm sao có thể? Cho dù là Thần Chủ Tam Trọng Thiên cũng không thể giãy thoát khỏi Ác Mộng Vô Tận nhanh như vậy!

Huyễn Thải Thần Chủ nhất thời cả kinh. Chiêu Ác Mộng Vô Tận này chính là tập hợp đại lượng lực lượng của các cường giả đỉnh cao của Huyễn Thần Tộc, mấy gã Thần Chủ, kể cả hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên nữa. Đồng thời, trong đó lại còn dung nhập lực lượng Mộng đạo của U Vân Thần Vương nữa!

- Cái trò chơi gạt người nho nhỏ của Huyễn Thần Tộc các ngươi kia cũng muốn che mắt Thiên Cơ Tộc sao? Mà Ác Mộng Vô Tận này của các ngươi, trước đây lão phu đã từng kiến thức qua một lần rồi!

Vũ Lưu Bình không khỏi cười lớn một tiếng. Hóa ra, Thiên Cơ Tộc bọn chúng sớm đã nhìn ra kế sách giả vờ trọng thương của Huyễn Thần Thánh Địa, lại càng đã từng kiến thức qua môn Bí thuật Ác Mộng Vô Tận này, cho nên sớm đã có cách đối phó.

Chương 1507: Tu luyện trong mộng

Sắc mặt Huyễn Thải Thần Chủ cùng lão bà mái tóc xanh lục nhất thời âm lãnh. Hóa ra, Vũ Lưu Bình sớm đã nhìn ra kế sách giả vờ trọng thương của Huyễn Thần Thánh Địa, lại càng đã từng kiến thức qua môn Bí thuật Ác Mộng Vô Tận này, cho nên sớm đã có cách đối phó. Ngay sau khi giải trừ mộng cảnh, Vũ Lưu Bình liền đem phương pháp giải trừ, dùng linh hồn truyền âm, truyền lại cho các tộc nhân Thiên Cơ Tộc khác.

- Xuất thủ!

Huyễn Thải Thần Chủ hừ lạnh một tiếng, đột nhiên thay đổi phương hướng, giết thẳng về phía Vũ Lưu Bình.

Lão bà mái tóc xanh lục cũng minh bạch ý tứ của Huyễn Thải Thần Chủ, lập tức xuất thủ với Vũ Lưu Bình. Giờ phút này, hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên của Huyễn Thần Thánh Địa đột nhiên phát động tập kích bất ngờ về phía Vũ Lưu Bình. Chỉ cần đánh bại Vũ Lưu Bình, đám người Thiên Cơ Tộc còn lại cũng không còn uy hiếp gì nữa.

- Hừ! Chỉ dựa vào hai người các ngươi mà muốn chống lại lão phu sao?

Vũ Lưu Bình cười nhạt một tiếng.

- Nhận lấy cái chết!

Trong tay Huyễn Thải Thần Chủ xuất hiện năm sợi dây lụa màu sắc rực rỡ, hóa thành năm đạo lưu quang cực tốc, đánh thẳng về phía Vũ Lưu Bình. Mà trong tay lão bà mái tóc xanh lục thì xuất hiện một cây mộc trượng bích ngọc, mạnh mẽ huy động, đánh ra từng đạo từng đạo quang ba màu xanh biếc. Sức chiến đấu của Thiên Cơ Tộc cũng không quá mạnh mẽ, các nàng thân là tộc nhân Huyễn Thần Tộc, lại càng là hai người liên thủ, nhất định có thể nhanh chóng đánh bại Vũ Lưu Bình.

- Liền để cho các ngươi kiến thức một chút lực lượng chân chính của lão phu!

Vũ Lưu Bình hoàn toàn không hề để ý chút nào đối với tập kích bất ngờ của hai cường giả cùng giai, trên làn da cổ lão thô ráp chợt hiện lên vô số hoa văn kỳ dị. Đột nhiên, một cỗ khí tức huyết mạch cường hãn khác chợt lan tỏa ra, che mờ đi đám hoa văn cổ lão tang thương kia.

Một cỗ khí lưu hồng sắc bá đạo chợt từ trên thân thể Vũ Lưu Bình phóng thẳng lên thiên không. Những người khác trong phương viên mấy mươi vạn dặm xung quanh nhất thời cảm thụ được một cỗ khí tức vô cùng áp lực, nhưng ý thức của bọn chúng vẫn như cũ chìm vào trong không gian mộng cảnh, phảng phất như gặp phải một cơn ác mộng đáng sợ nào đó.

Cỗ khí lưu hồng sắc do khí tức huyết mạch kích phát này vờn quanh trong hư không, xoay quanh một đạo hư ảnh Thần Ma khổng lồ, băng lãnh tang thương, chấn động nhân tâm. Hư ảnh Thần Ma kia càng lúc càng ngưng thực hơn, đồng thời động tác hoàn toàn nhất trí với động tác của Vũ Lưu Bình, tản ra khí tức bá đạo cùng chiến ý uy chấn chư thiên.

Giờ phút này, Huyễn Thải Thần Chủ cùng lão bà mái tóc xanh lục

đang chuẩn bị tiến công Vũ Lưu Bình cũng phải dừng lại, huyết mạch trong cơ thể run rẩy không thôi.

- Huyết mạch Thần Vũ Tộc!

Huyễn Thải Thần Chủ kinh hãi thất thanh. Nếu nói trước đây bọn chúng có chút xem thường Vũ Lưu Bình, cho rằng hai người hợp lực có thể dễ dàng đẩy lùi đối phương, như vậy hiện tại các nàng đã triệt để thay đổi quan niệm. Thần Võ Tộc bài danh thứ năm trong Thái Cổ Vạn Tộc là chủng tộc có sức chiến đấu siêu cường, năng lực vận dụng các loại chiến kỹ, Bí pháp… cũng đều lô hỏa thuần thanh.

- Trước diệt trừ đám ruồi nhặng chướng mắt các ngươi đã!

Vũ Lưu Bình hừ nhẹ một tiếng, chủ động giết thẳng về phía hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên của Huyễn Thần Thánh Địa. Huyễn Thần Thánh Địa tà tâm không dứt, nếu không diệt trừ bọn chúng, cũng không biết đến lúc nào bọn chúng lại đột nhiên đánh tới.

Ngay khi Vũ Lưu Bình vừa hành động, hư ảnh Thần Ma hồng sắc kia cũng làm ra động tác đồng dạng, mang đến cho đám người bốn phía một cỗ cảm giác trùng kích, áp lực.

- Sao lại trở thành như vậy!

Huyễn Thải Thần Chủ khẽ cau mày, trong lòng vô cùng sầu não. Huyễn Thần Tộc đã xuất ra hết các át chủ bài rồi, vốn tưởng rằng có thể thuận lợi bắt được Thần Mâu thứ chín, rời khỏi nơi này. Lại không ngờ Thiên Cơ Tộc càng mạnh hơn một bậc, không chỉ có phương pháp hóa giải Ác Mộng Vô Tận, mà kẻ dẫn đầu bọn chúng lại còn có huyết mạch cường đại như vậy.

- Huyết mạch của kẻ này nhất định là hậu thiên cấy ghép, căn bản

không bằng được hậu duệ Thần Võ Tộc chân chính! Hai người chúng ta liên thủ chưa chắc không thể chiến đấu với hắn một trận!

Ánh mắt vẫn đục thâm thúy của lão bà mái tóc xanh lục khẽ lóe lên.

- Chỉ đành như vậy!

Huyễn Thải Thần Chủ bất đắc dĩ cắn răng đáp ứng. Nàng cũng tin chắc thực lực của Vũ Lưu Bình khẳng định không bằng được Thần Võ Tộc chân chính. Hơn nữa, trước khi tiến vào Thần Quốc Quang Tộc, bọn chúng cũng đã truyền tin tức nơi này cho U Vân Thần Vương biết rồi. Có lẽ không bao lâu nữa, U Vân Thần Vương sẽ đích thân chạy tới đây. Đến lúc đó, hết thảy mọi rắc rối trước mắt đều có thể giải quyết dễ dàng rồi.

Triệu Phong vẫn tiếp tục đứng thẳng tại chỗ, giả vờ như vẫn còn bị trúng Ác Mộng Vô Tận, nhưng lại nhìn thấy rõ ràng hết thảy những chuyện này.

- Quả nhiên! Thực lực lão đầu Thiên Cơ Tộc này cũng không tầm thường!

Trong lòng Triệu Phong cũng thoáng chấn kinh. Không ngờ đối phương cũng có được loại huyết mạch cường đại như vậy. Lúc này, Vũ Lưu Bình dưới trạng thái kích thích ra lực lượng huyết mạch, thực lực hẳn là không chênh lệch bao nhiêu so với Bắc Minh Huy đã thôi động huyết mạch Bổ Thiên Tộc.

Mặt khác, đây cũng là lần đầu tiên Triệu Phong nhìn thấy huyết mạch Thần Vũ Tộc. Hắn phát giác loại huyết mạch này tựa hồ có một tia tương tự với loại huyết mạch Vô Song Chiến Thiên mà hắn từng gặp qua tại Đại Lục Vực. Có lẽ giữa hai loại huyết mạch này có một chút liên quan nào đó.

Bên kia, những thành viên còn lại của Thiên Cơ Tộc nhanh chóng giãy thoát khỏi Ác Mộng Vô Tận, triển khai chém giết với những thành viên còn lại của Huyễn Thần Thánh Địa. Đương nhiên, những kẻ tu vi cảnh giới không cao lắm, muốn phá hủy phiến mộng cảnh này, cũng tiêu hao khá lớn đối với linh hồn tâm thần. Nhưng bởi vì các thành viên của Huyễn Thần Thánh Địa vừa mới thi triển Ác Mộng Vô Tận xong, sự hao tổn huyết mạch càng lớn hơn nhiều, cũng có chút không địch lại.

- Cứ để cho các ngươi chó cắn chó trước một phen a!

Triệu Phong cũng không vội vã giãy thoát khỏi Ác Mộng Vô Tận. Hiện tại, Huyễn Thần Thánh Địa cùng Thiên Cơ Tộc đang phát sinh đại chiến với nhau, nếu hắn đột nhiên tỉnh lại, ngược lại sẽ phá vỡ cục diện cực tốt này.

Đương nhiên, lúc này hắn cũng không nhàn rỗi. Hai mắt Triệu Phong khép hờ, bắt đầu điều động lực lượng Mộng huyễn, vận chuyển lực lượng Tâm niệm, trong nháy mắt liền sáng tạo ra thêm một cái mộng cảnh khác. Trên cơ sở Ác Mộng Vô Tận của Huyễn Thần Tộc, Triệu Phong lại một lần nữa sáng tạo ra một phiến không gian mộng cảnh thuộc về chính mình.

Đại bộ phận ý thức của Triệu Phong tiến vào không gian mộng cảnh của chính mình. Ở trong phiến không gian này, hắn có thể tùy ý thay đổi tất cả, nhưng duy chỉ không thể cải biến bản thân mình.

- Mộng cảnh có thể đồng bộ với hiện thực a!

Trong mộng cảnh, Triệu Phong khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tu luyện. Không gian mộng cảnh của Triệu Phong hoàn toàn đồng bộ với hiện thực, cái này không chỉ là đối với địch nhân, mà còn có thể

đối với chính mình. Hiện tại hắn ở trong mộng cảnh do chính mình chế tạo, an tâm tu luyện. Nhưng trong mắt những người ở ngoại giới, Triệu Phong giống như là vẫn đang lâm vào Ác Mộng Vô Tận của Huyễn Thần Tộc.

Trong không gian mộng cảnh của Triệu Phong đồng dạng cũng có hiệu quả thời gian đặc thù, mà nguồn gốc của hiệu quả này chính là lực lượng của Pháp tắc Thời Gian cùng Mộng Huyễn Bản Nguyên, khiến cho hiệu quả thời gian cũng càng cường đại hơn, dòng chảy thời gian đạt tới gấp bốn trăm lần bình thường.

Triệu Phong chợt lấy ra một mảnh vải kim ngọc, trên đó lan tỏa một cỗ Pháp tắc Không Gian vô cùng cường liệt. Đây chính là Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ mà vừa rồi Tiểu tặc miêu đã lấy được từ chỗ của lão bà mái tóc xanh lục.

Trong mộng cảnh, Triệu Phong nếm thử dung nhập Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ thứ hai này vào trong Trường bào Thời Không. Mà trong quá trình này, Triệu Phong cũng không ngừng cảm ngộ Pháp tắc Không Gian, tìm hiểu tu luyện. Lúc này hắn đã có được hai Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ, hắn mơ hồ có thể cảm nhận được Pháp tắc Không Gian của chính mình đã sắp sửa đột phá bình cảnh.

Rất lâu trước đây, lúc còn tại Thần Quốc Quang Tộc, Triệu Phong đã sớm đạt tới Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, không chỉ là Pháp tắc mà còn có Thần lực nữa. Tiếp sau đó, khi hắn bắt đầu tu luyện Hỗn Độn Thần Điển, tuy rằng một lần nữa đắp nặn lại Thần lực, nhưng cũng đã sớm đạt tới cực hạn của Thần Chủ Nhất Trọng Thiên. Hiện tại, chỉ cần Pháp tắc của hắn đạt tới cảnh giới Tiểu thành, Thần lực liền có thể thuận lợi đột phá lên Thần Chủ Nhị Trọng Thiên. Lợi dụng thời cơ này, hắn lập tức vận chuyển Hỗn Độn Thần Điển, nếm thử trùng kích Thần Chủ Nhị Trọng Thiên…

o0o

Ngoại giới, hai phe Thiên Cơ Tộc cùng Huyễn Thần Thánh Địa vẫn như cũ giao phong kịch liệt.

- Kim Hoàng Chưởng!

Vũ Lưu Bình hét lớn một tiếng, bàn tay đẩy mạnh về phía trước. Hư ảnh Thần Ma hồng sắc kia cũng làm ra động tác giống như vậy, thủ chưởng hồng sắc khổng lồ vỗ mạnh một cái về phía trước. Một đạo chưởng quang kim hồng sắc to lớn như núi mang theo Thần uy vô tận, gào thét lao thẳng về phía trước, đánh nát tất cả mọi thứ.

- Công kích thật mạnh!

Ánh mắt lão bà mái tóc xanh lục thoáng trầm xuống, thanh mộc trượng bích ngọc trong tay liên tục huy vũ. Trong hư không chợt xuất hiện ba cái vòng xoáy xanh biếc, trong đó đột nhiên lao ra vô số dây leo cổ lão thật lớn, quấn quanh về phía Kim Hoàng Chưởng.

Cùng lúc đó, dải lụa màu sắc rực rỡ trong tay Huyễn Thải Thần Chủ cũng nhanh chóng huy vũ, hóa thành năm đạo lưu quang cực tốc, xỏ xuyên qua Kim Hoàng Chưởng. Tinh thể hàn băng trong một tay còn lại của nàng cũng đâm mạnh ra một cái, đánh ra một đạo lưu quang hàn băng khủng bố, từ một bên công kích về phía Vũ Lưu Bình.

- Vô tri!

Vũ Lưu Bình hừ nhẹ một tiếng, thủ chưởng cấp tốc biến hóa, điểm ra một ngón tay. Hư ảnh Thần Ma hồng sắc thật lớn kia cũng làm ra động tác đồng dạng, phóng xuất ra một chỉ uy lực khủng bố, đơn giản đánh tan công kích của Huyễn Thải Thần Chủ. Vũ Lưu Bình dưới trạng thái kích hoạt huyết mạch Thần Vũ Tộc, năng lực chiến

đấu mạnh hơn xa bình thường, phát huy đến cực hạn uy năng của từng môn từng môn chiến kỹ. Tuy đối thủ của hắn cũng là hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên, nhưng vẫn rơi xuống hạ phong.

- Giết!

Vũ Lưu Bình khẽ quát một tiếng, hạ mệnh lệnh cho ba thành viên Thiên Cơ Tộc còn lại. Mà bản thân hắn cũng không giữ lại chút nào, giết thẳng về phía hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên. Hắn thi triển ra mấy môn chiến kỹ cường hãn, mạnh mẽ nghiền ép Huyễn Thải Thần Chủ cùng lão bà mái tóc xanh lục.

- Kẻ này quá cường đại!

Lão bà mái tóc xanh lục không thể không thừa nhận, cho dù nàng liên thủ với Huyễn Thải Thần Chủ cũng khó có thể chống lại Vũ Lưu Bình.

- Cố gắng quấn lấy hắn! Đợi tới khi U Vân đại nhân chạy tới, tất cả sẽ kết thúc! Hơn nữa ta cũng không tin, kẻ này có thể sử dụng không chút hạn chế loại huyết mạch cấy ghép cường đại như vậy!

Sắc mặt Huyễn Thải Thần Chủ thâm trầm. Tuy các nàng không địch lại Vũ Lưu Bình, nhưng cũng không có khả năng bị đánh bại dễ dàng như vậy.

Huyễn Thải Thần Chủ cũng biết được một chút đối với huyết mạch cấy ghép của Thiên Cơ Tộc. Cấy ghép một loại huyết mạch cường đại khác, cũng chỉ có thể tăng phúc chiến lực trong khoảng thời gian ngắn mà thôi, đồng thời đối với những người bất đồng sẽ gặp phải những tác dụng phụ không giống nhau.

Trong quá trình ba người chiến đấu, phong bạo chiến đấu kịch liệt kia

không ngừng trùng kích lên đám người bên phía Thần Quốc Quang Tộc. Cộng thêm Mộ Cốc vẫn đang không ngừng khống chế lực lượng thiên địa, kích thích đám người đang rơi vào trong mộng cảnh kia.

Tân Vô Ngân là kẻ đầu tiên giãi thoát khỏi Ác Mộng Vô Tận. Sắc mặt hắn tái nhợt, trong lòng vẫn còn sợ hãi. Hắn nhanh chóng quan sát hết thảy mọi thứ trước mắt, trong lòng vô cùng chấn động. Đồng thời, hắn cũng lập tức lui về phía sau. Mặc dù hắn có năng lực tự mình giãy thoát khỏi mộng cảnh, nhưng cũng không có biện pháp trợ giúp nhiều chiến hữu như vậy giãy thoát khỏi mộng cảnh. Bất quá, Tân Vô Ngân chợt liếc nhìn Triệu Phong một cái, nhìn thấy Triệu Phong vẫn còn chìm vào trong mộng cảnh, trên mặt liền lộ ra thần sắc không thể tin nổi.

- Huyễn Thần Thánh Địa cùng Thiên Cơ Tộc quả thật sâu không thể lường!

Tân Vô Ngân khẽ cảm thán một câu, nhìn chằm chằm về phía chiến cuộc xa xa.

Chiến đấu tiếp tục kéo dài, thân thể Diệt Thế Hắc Long cùng Đại Trưởng lão Cự Thần Tộc cùng lúc khẽ chấn động, không lâu lắm liền đồng thời giãy thoát mộng cảnh. Mỗi người giãy thoát mộng cảnh cũng đều lộ ra thần sắc kinh hoàng, thần sắc tái nhợt. Đó là bởi vì bọn họ quả thật đã trải qua rất nhiều chuyện đáng sợ trong Ác Mộng Vô Tận.

Tuy Ác Mộng Vô Tận này vô cùng cường đại, nếu chỉ nhằm vào một mục tiêu duy nhất, hoàn toàn có thể khiến cho đối phương rơi vào trong ác mộng vĩnh cửu. Nhưng số lượng nhân mã bên phe Triệu Phong đông đảo, bởi vậy hiệu quả cũng suy giảm thật lớn, chỉ có tác dụng tạm thời mà thôi. Đây cũng là nguyên nhân vì sao kế sách

trước đây của đám người Huyễn Thải Thần Chủ chỉ là bắt giữ Thần Mâu thứ chín, sau đó lập tức trực tiếp rời khỏi Thần Quốc Quang Tộc.

Ngoại giới, thời gian chỉ mới trôi qua một lúc, nhưng ở trong không gian mộng cảnh của Triệu Phong đã trôi qua mười mấy ngày rồi. Lúc này, Triệu Phong đã không rảnh quan tâm tới tình hình chiến đấu ở ngoại giới. Trong không gian mộng cảnh, Pháp tắc Không Gian trong lòng Triệu Phong không ngừng tích lũy, lắng đọng, đồng thời thăng hoa, mơ hồ sắp sửa đạt tới một tầng thứ khác.

Không gian mộng cảnh vặn vẹo hỗn loạn một mảnh, Pháp tắc Không Gian ảnh hưởng tới tất cả mọi thứ, màu sắc sáng lạn khiến cho người ta hoa cả mắt. Mà Thần lực Hỗn Độn của Triệu Phong cũng đang dần dần ngưng luyện, dường như sắp xuất hiện một lần chất biến. Triệu Phong biết rõ, hiện tại hắn đã đến thời khắc mấu chốt trùng kích Thần Chủ Nhị Trọng Thiên. Một khi thành công đột phá, thực lực của hắn sẽ đề thăng thật lớn, đến lúc đó ứng phó với Thiên Cơ Tộc cùng Huyễn Thần Thánh Địa liền dễ dàng hơn rồi.

Chương 1508: Tấn chức Nhị Trọng Thiên

Hiện tại Triệu Phong đã đến thời khắc mấu chốt trùng kích Thần Chủ Nhị Trọng Thiên. Nếu đột phá tại thời điểm mấu chốt này, rõ ràng là có rất nhiều nhân tố phi thường không xác định, nhưng Triệu Phong vẫn lựa chọn lập tức đột phá. Một khi thành công đột phá, thực lực của hắn sẽ đề thăng thật lớn, đến lúc đó ứng phó với Thiên Cơ Tộc cùng Huyễn Thần Thánh Địa liền dễ dàng hơn rồi. Huống hồ, hiện tại Thiên Cơ Tộc đang bận chém giết với Huyễn Thần Thánh Địa.

Oanh! Phanh! Oành!

Vô số thanh âm nổ mạnh như lôi đình chấn động không ngừng quanh quẩn Thần Quốc. Nhưng cỗ phong bạo đáng sợ này lại không có một chút ảnh hưởng đối với những kẻ đang lâm vào trong Ác Mộng Vô Tận kia.

Lúc này, hai gã Thần Chủ của Huyễn Thần Tộc đang áp dụng sách lược phòng thủ. Tuy rằng hiện tại bọn chúng không có khả năng đạt được Thần Mâu thứ chín, nhưng cũng không thể để cho Vũ Lưu Bình hủy diệt hắn. Không chỉ U Vân Thần Vương đang nhanh chóng chạy tới, mà những thành viên Huyễn Thần Thánh Địa khác ở trong Xích Tinh Vực vẫn đang cấp tốc tập trung lại, hội tụ tới chỗ này. Chỉ cần duy trì cục diện này thêm một khoảng thời gian nữa, phần thắng của Huyễn Thần Thánh Địa vẫn như cũ là rất lớn. Hơn nữa, bản thân Huyễn Thần Tộc cũng sở trường tốc độ, sau khi thay đổi sách lược, hai người ngược lại có thể kềm chế Vũ Lưu Bình.

- Nghĩ muốn quấn lấy lão phu sao?

Vũ Lưu Bình không khỏi cười nhạt một tiếng, huy động Mảnh vỡ Tổ khí. Đạo hư ảnh Thần Ma hồng sắc kia cũng làm ra động tác đồng dạng, trong tay cũng đánh ra một mảnh tàn ảnh kim sắc, mạnh mẽ rạch ra một cái. Một đạo đao phong kim sắc khí phách lẫm lẫm nhất thời chém thẳng ra.

Lần này, Vũ Lưu Bình dưới trạng thái thôi động huyết mạch Thần Võ Tộc, sử dụng Mảnh vỡ Tổ khí công kích. Một kích này nhìn giống như đơn giản, nhưng lại có ý cảnh vô cùng cao thâm, ẩn chứa lực lượng đáng sợ.

- Phòng thủ!

Huyễn Thải Thần Chủ khẽ quát một tiếng, tinh thể hàn băng trong tay đồng dạng rạch mạnh một cái, phóng xuất ra một tầng băng hàn phong bạo. Lão bà mái tóc xanh lục cũng thiêu đốt Thần lực, thôi động Bí pháp. Mặt đất phía dưới đột nhiên sinh trưởng ra vô số đạo dây leo to lớn vô cùng, vặn vẹo về phía trước, ngăn cản ngay trước mặt các nàng.

Đạo băng hàn phong bạo kia thổi quét tới đám dây leo to lớn bốn phía, dần dần đông cứng chúng lại. Huyễn Thải Thần Chủ không phải để cho công kích của mình đánh tan công kích của Vũ Lưu Bình, mà là kết hợp nó với Bí thuật phòng ngự của lão bà mái tóc xanh lục, tăng cường năng lực phòng ngự. Dù sao bản thân nàng cũng không am hiểu Pháp tắc Băng hệ, công kích do nàng dùng Mảnh vỡ Tổ khí thi triển ra không thể nào so sánh được với Vũ Lưu Bình.

Oanh phanh!

Đạo đao phong kim sắc kia phát ra kim quang sáng ngời, trong nháy mắt đã chém lên trên tầng dây leo băng tinh, chấn lên một tầng mảnh

vỡ hàn băng. Trong khoảnh khắc, đạo đao phong kim sắc kia đã lập tức tiến vào trong đó, nhưng uy năng lại dần dần giảm xuống. Cuối cùng, đến khi nó xỏ xuyên qua tầng dây leo băng tinh, uy lực đã toàn bộ tiêu mất.

Trong lòng hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên vẫn còn sợ hãi. Đối mặt với một kích này của Vũ Lưu Bình, các nàng đơn độc một mình tuyệt đối khó có thể đón đỡ nổi.

- Đón đỡ được thì làm được gì?

Vũ Lưu Bình cười mỉa mai một tiếng.

Ánh mắt hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên Huyễn Thần Tộc ngưng đọng, cảm giác thấy có gì đó không đúng. Đột nhiên, các nàng chợt cảm giác được một cỗ Thần lực ba động cường đại.

Ông oanh!

Trên chiếc Chiến hạm màu xám, đám trận pháp cùng văn tự, đồ án Thiên Cơ Tộc bốn phía tòa pháo đài kim hoàng sắc kia chợt phát ra một tầng quang trạch sáng ngời. Họng pháo kim sắc kia đang chỉa thẳng về phía Huyễn Thải Thần Chủ cùng lão bà mái tóc xanh lục, đồng thời cũng tản mát ra một cỗ khí tức cực kỳ nguy hiểm.

- Không tốt! Là Vẫn Thần Pháo!

Sắc mặt Huyễn Thải Thần Chủ khẽ biến. Uy lực của Vẫn Thần Pháo tương đương với một kích toàn lực của Thần Chủ Tam Trọng Thiên, hơn nữa phạm vi lại vô cùng rộng lớn, căn bản khó có thể né tránh.

- Giết!

Đúng lúc này, Vũ Lưu Bình cũng hét lớn một tiếng, đạo hư ảnh Thần Ma hồng sắc kia nhất thời phóng xuất ra chiến ý khôn cùng, xông thẳng về phía trước. Cỗ chiến ý khổng lồ kia phối hợp với lực lượng ý chí linh hồn, hình thành nên một cái hư ảnh cự chuy khổng lồ, chém thẳng xuống.

Oanh phốc!

Dưới sự oanh kích của một chùy này, linh hồn cùng Thần thể của hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên mạnh mẽ chấn động, khóe miệng chảy ra một tia máu tươi. Đúng lúc này, Vẫn Thần Pháo ở phương xa đột nhiên phát động, một đạo quang thúc bạch tinh khổng lồ rất nhanh bắn thẳng về phía hai người.

Hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên vội vàng thi triển chiến kỹ phòng ngự, nhưng đạo Thần lực trùng kích khổng lồ kia vẫn như cũ đánh các nàng bay ra xa mấy trăm dặm. Hai người lập tức lập cập bò lên, thân thể chật vật, Thần thể rách nát, sắc mặt tái nhợt.

Bên kia, các thành viên còn lại của Huyễn Thần Thánh Địa liên tiếp bại lui dưới tay các thành viên Thiên Cơ Tộc, gặp phải thương vong thảm trọng. Huyễn Thần Tộc bình thường quỷ kế đa đoan, sở trường ngụy trang, nhưng cuối cùng vẫn thua trong tay Thiên Cơ Tộc!

- Trước giết chết các ngươi!

Trong mắt Vũ Lưu Bình lóe lên quang mang lãnh lệ, lao thẳng về phía hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên của Huyễn Thần Thánh Địa. Nhưng đột nhiên, hắn chợt cảm giác được một cỗ khí tức không tầm thường, không khỏi xoay người lại, ánh mắt nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong.

- Khí tức của kẻ này so với vừa rồi đã tăng mạnh lên rất nhiều!

Vũ Lưu Bình lẩm bẩm một câu. Triệu Phong đã rơi vào trong mộng cảnh Ác Mộng Vô Tận, làm sao có thể xuất hiện loại hiện tượng này? Nhưng rất nhanh, Vũ Lưu Bình đã phát hiện có chút không đúng. Đổi lại là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong bình thường, lúc này vẫn còn bị Ác Mộng Vô Tận vây khốn ngược lại cũng bình thường, nhưng loại chuyện này phát sinh trên người Thần Mâu thứ chín liền không bình thường rồi.

Vũ Lưu Bình đột nhiên dừng lại, khiến cho đám người Huyễn Thải Thần Chủ nhất thời cũng chú ý tới Triệu Phong.

- Tiểu tử kia đang giả vờ bị vây trong Ác Mộng Vô Tận sao? Nhưng sự thật ra là đang ở đó xem kịch vui à?

Huyễn Thải Thần Chủ cũng liếc nhìn Triệu Phong một cái. Đương nhiên, nàng không cho là Triệu Phong làm như vậy sẽ có tác dụng gì, chỉ là chết sớm hay là chết chậm hơn một chút mà thôi.

- Trước giết ngươi đã!

Ánh mắt Vũ Lưu Bình lóe lên một tia tàn khốc, xoay người phóng thẳng về phía Triệu Phong. Chẳng biết tại sao, trong lòng hắn đột nhiên có một loại cảm giác, nếu lúc này hắn không diệt trừ Triệu Phong, sẽ phát sinh chuyện bất lợi. Bởi vậy, hắn lựa chọn ưu tiên giết chết Triệu Phong trước.

Mắt thấy Vũ Lưu Bình đã phóng tới tới gần Triệu Phong, hư ảnh Thần Ma hồng sắc khổng lồ trong thiên địa kia cũng phóng xuất ra một cỗ sát ý cực kỳ đáng sợ.

- Triệu huynh, ngươi làm sao vậy?

Phương xa, trong lòng Tân Vô Ngân cũng vô cùng gấp gáp. Theo lý thuyết, Triệu Phong không có khả năng bị Ác Mộng Vô Tận vây khốn thời gian dài như vậy. Những hậu duệ Quang Tộc còn lại cũng lộ ra thần sắc lo lắng. Duy chỉ có mấy phân thân của Triệu Phong cùng với Tiểu tặc miêu, sắc mặt vẫn như cũ tương đối lãnh tĩnh, trong mắt chợt lóe lên một đạo tinh quang nhàn nhạt.

Đúng lúc này, trong Thần thể đang yên lặng của Triệu Phong chợt bộc phát ra một đạo lưu quang hỗn loạn cùng lực lượng Pháp tắc Không Gian cường đại. Mà Triệu Phong cũng đột nhiên mở mắt ra, nhìn chằm chằm về phía Vũ Lưu Bình, thần sắc lạnh nhạt.

- Tu vi của ngươi…

Vũ Lưu Bình nhất thời sửng sốt. Trước đây vừa mới giao thủ với Triệu Phong, hắn có thể xác định, tu vi Triệu Phong hiện tại so với vừa rồi đã cường đại hơn rất nhiều.

- Pháp tắc Tiểu thành! Thần Chủ Nhị Trọng Thiên?

Phương xa, Huyễn Thải Thần Chủ cùng lão bà mái tóc xanh lục cũng mở to nhãn mâu, hoài nghi có phải chính mình đã nhìn lầm rồi không. Trước đây, Triệu Phong còn lâm vào Ác Mộng Vô Tận, kết quả sau khi hắn tỉnh lại, trái lại đã đột phá Thần Chủ Nhị Trọng Thiên rồi? Cái này cũng quá mức không thể tưởng tượng rồi! Cho dù lúc trước Triệu Phong giả vờ rơi vào Ác Mộng Vô Tận, kỳ thật đã sớm thức tỉnh, nhưng dưới tình huống như vậy, hắn cũng không có khả năng dưới tình huống những người khác không phát giác tiến hành tu luyện, đồng thời đột phá a!

Không chỉ có các nàng không thể nào hiểu nổi, mà tất cả những người ở phụ cận nhìn thấy một màn này cũng đều không cách nào hiểu nổi.

- Chết đi!

Trong mắt Vũ Lưu Bình bùng phát sát ý. Bản thân Triệu Phong có được Thần Mâu thứ chín, thật sự là quá quái dị cùng với thần bí, bởi vậy hắn tuyệt đối không thể để cho gã cừu nhân này tiếp tục sống sót nữa. Tay phải Vũ Lưu Bình cấp tốc vung lên, một đạo đao phong kim quang khổng lồ tản mát ra thần huy phong duệ xỏ xuyên qua tất cả, chém thẳng về phía Triệu Phong.

- Hỗn Độn Lôi Động!

Tuy rằng đã đột phá Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, nhưng Triệu Phong cũng không chút khinh thị địch nhân. Một cỗ lực lượng Hỗn Độn tinh thuần khổng lồ cấp tốc cuồn cuộn lao ra, tạo thành một cái hắc động hỗn độn càng thêm to lớn hơn. Lực lượng Lôi kiếp phóng xuất ra, lan tỏa khắp bề mặt hắc động hỗn độn. Trong nháy mắt Hỗn Độn Lôi Động hoàn thành, đạo đao quang kim sắc kia cũng đồng thời chém tới.

Oanh bồng!

Hai cỗ lực lượng cường hãn va chạm cùng một chỗ, một tầng hỗn độn loạn lưu cùng Thần quang kim sắc nhất thời phát tiết ra bốn phía xung quanh.

- Không ngờ lực lượng Hỗn Độn của kẻ này lại cường đại như thế!

Trong lòng Vũ Lưu Bình âm thầm chấn kinh. Tuy rằng Thần Võ Tộc bài danh cao hơn Bổ Thiên Tộc một bậc, nhưng luận so đấu cường độ Thần lực thì lại không bằng được Thần lực Hỗn Độn của Bổ Thiên Tộc. Lực lượng Hỗn Độn của Bổ Thiên Tộc trong các loại lực lượng Bản Nguyên chính là loại lực lượng vô địch số một số hai. Huống hồ,

trong chiến kỹ phòng ngự của Triệu Phong lại còn dung nhập lực lượng Lôi kiếp, khiến cho Bí thuật phòng ngự của hắn lại gia tăng thêm tính phá hoại nữa!

Rầm rầm!

Dần dần, đạo Thần quang kim sắc kia thu liễm lại. Tuy Hỗn Độn Lôi Động bị cắt ra một lổ hổng lớn, nhưng Triệu Phong ở bên trong lại không hề bị chút thương tổn nào.

- Vậy mà lại ngăn chặn được?

Huyễn Thải Thần Chủ cùng lão bà mái tóc xanh lục nhất tề hít sâu một hơi. Đối mặt với công kích đồng dạng, hai người các nàng phải liên thủ phòng ngự mới khó khăn lắm có thể đón đỡ được, mà Triệu Phong lại chỉ cần một người là đủ!

- Giết! Quyết không thể lưu lại kẻ này!

Trong mắt Vũ Lưu Bình lóe lên một tia quang mang điên cuồng. Chỉ vừa mới đột phá Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, thực lực mà Triệu Phong phát huy ra đã khiến cho Vũ Lưu Bình cũng phải kinh ngạc.

Triệu Phong thôi động Pháp tắc Thời Không, lưu lại một đạo tàn ảnh trong hư không, thân hình biến mất không thấy đâu nữa. Pháp tắc Không Gian đạt tới Tiểu thành, cộng thêm hai Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ tăng phúc, tốc độ của Triệu Phong đã tăng tiến không nhỏ.

Tuy thực lực hắn giờ phút này đã không cần sợ hãi Vũ Lưu Bình nữa, nhưng cục diện hiện tại là ba phương đại chiến, chứ không phải là cá nhân quyết chiến. Lúc này, bên phía Thần Quốc Quang Tộc đạt được thắng lợi mới là quan trọng nhất. Nếu đổi lại là lúc bình thường, Triệu Phong vừa mới đột phá cũng muốn thử thân thủ một chút, chắc

chắn sẽ đại chiến một trận với Vũ Lưu Bình.

- Trốn chỗ nào?

Vũ Lưu Bình lập tức xông tới. Lần này, hắn nhất định phải giết chết Triệu Phong, bằng không sẽ để lại hậu hoạn vô cùng. Nhưng cho dù hắn thôi động Bí pháp tốc độ, vận dụng nó tới cực hạn, cũng khó khăn lắm mới không bị Triệu Phong bỏ xa, căn bản khó có thể đuổi kịp được.

Trong không gian lóe lên một đạo quang mang, trong nháy mắt Triệu Phong đã tiếp cận chiếc Chiến hạm màu xám kia.

- Không tốt! Mau công kích hắn!

Tinh Tượng Thần Chủ nhìn thấy Triệu Phong cấp tốc tiếp cận Chiến hạn, trên trán nhất thời toát mồ hôi lạnh, trái tim mãnh liệt nhảy lên, trong lòng đột nhiên dâng lên một cỗ cảm giác nguy cơ.

Vù vù vù!

Từ trong Chiến hạm màu xám nhanh chóng bắn ra vô số đạo quang tuyến tinh bạch, cũng dần dần tụ tập về phía Triệu Phong. Tuy uy lực của những đạo Thần lực xạ kích bình thường này không thể nào so sánh với Vẫn Thần Pháo, nhưng một khi bọn chúng tụ tập lại cùng một chỗ, uy năng cũng tuyệt không tầm thường. Nhưng những đạo pháo hỏa không ngừng tụ lại này vẫn không cách nào phá vỡ được Hỗn Độn Lôi Động của Triệu Phong.

Tốc độ của Triệu Phong không giảm chút nào, trực tiếp đụng thẳng về phía chiếc Chiến hạm màu xám kia. Chỉ thấy một cái lôi động đen như mực đụng thẳng lên trên kết giới phòng ngự của chiếc Chiến hạm màu xám kia. Toàn thể kết giới bắt đầu chấn động, từng đạo

từng đạo khe nứt từ điểm Triệu Phong va chạm nhanh chóng lan tràn ra bốn phía xung quanh.

Răng rắc!

Đạo kết giới phòng ngự nháy mắt liền nghiền nát, Triệu Phong lập tức nhảy thẳng vào trong đó. Hắn khẽ vung tay lên, phóng xuất ra một đạo lực lượng Hỗn Độn cường đại. Đám lực lượng Hỗn Độn này hình thành nên từng thanh từng thanh quang kiếm hỗn độn, trùng kích thẳng về phía chiếc Chiến hạm kia.

- Nhanh lên! Mau khôi phục lại kết giới phòng ngự!

Tinh Tượng Thần Chủ lập tức phóng chạy, cũng truyền âm cho hai người còn lại.

Đúng lúc này, đám quang kiếm hỗn độn đã chém vào những địa phương khác của chiếc Chiến hạm, đồng thời ầm ầm nổ tung, khiến cho toàn thể chiếc Chiến hạm cũng không ngừng rung động mãnh liệt.

- Tình huống không ổn! Trang bị sản sinh kết giới đã bị phá nát rồi!

Một lão giả Thiên Cơ Tộc hoảng hốt nói.

- Cho dù vẫn còn kết giới, cũng không bảo vệ được các ngươi!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, lướt thẳng về phía lão giả Thiên Cơ Tộc này.

- Không!

Lão giả Thiên Cơ Tộc kia thốt lên kinh hãi thất sắc. Rất nhanh, hai gã

Tử Thần Vệ cấp bậc Thần Chủ Nhị Trọng Thiên cấp tốc phóng tới, tiến hành bảo hộ lão giả Thiên Cơ Tộc. Nhưng tốc độ của Tử Thần Vệ quá chậm, bọn chúng còn chưa kịp chạy tới, Triệu Phong đã phóng tới trước mặt lão giả Thiên Cơ Tộc rồi.

Oanh phốc!

Một thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm đâm tới, xỏ xuyên qua trước ngực lão giả Thiên Cơ Tộc. Triệu Phong đã đột phá Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, muốn giết lão giả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên này, đối phương căn bản là không có sức phản kháng. Thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm này đột nhiên bùng nổ ra, hóa thành vô số đạo hỗn độn loạn lưu, trùng kích thẳng ra bốn phía xung quanh. Trong nháy mắt, lão giả Thiên Cơ Tộc dưới cỗ lực lượng này đã thần hồn câu diệt!

Từ lúc Triệu Phong bắt đầu tiến công Chiến hạm Thiên Cơ Tộc cho đến lúc giết chết lão giả Thiên Cơ Tộc này, toàn thể quá trình lưu loát như nước chảy mây trôi, không có một chút dừng lại.

- Triệu Phong, ngươi muốn chết!

Đúng lúc này, Vũ Lưu Bình phía sau chợt giận dữ rít gào một tiếng. Triệu Phong sau khi đột phá, cũng chưa từng chính diện va chạm với hắn, mà là lựa chọn giết chết tộc nhân của hắn trước. Điều này tự nhiên khiến cho hắn vô cùng phẫn nộ.

- Vừa rồi cuộc chiến giữa Thiên Cơ Tộc và chúng ta vẫn chưa phân ra thắng bại, hiện tại tiếp tục đi thôi!

Thần sắc Triệu Phong thản nhiên, cười khẽ một tiếng. Cùng lúc đó, đám chủng tộc Thái Cổ hạo hạo đãng đãng cùng với các hậu duệ Quang Tộc ở sau lưng Vũ Lưu Bình cực nhanh phóng tới.

Chương 1509: Kiêng kỵ

Ngay thời điểm Triệu Phong thức tỉnh, tấn công về phía Chiến hạm Thiên Cơ Tộc, đám chủng tộc Thái Cổ, hậu duệ Quang Tộc vẫn còn đang chìm vào trong mộng cảnh cũng dần dần hồi tỉnh lại, đồng thời nhất tề xuất động, giết thẳng về phía đám người Thiên Cơ Tộc.

- Lão phu nhất định phải giết chết ngươi!

Vũ Lưu Bình hét lớn một tiếng, tràn ngập nộ khí. Triệu Phong lấy đại cục làm trọng, không trực tiếp động thủ với hắn, mà lựa chọn công kích Chiến hạm Thiên Cơ Tộc, giết chết một gã Thần Chủ của Thiên Cơ Tộc. Cứ như vậy, Thiên Cơ Tộc đối mặt với bên phía Thần Quốc Quang Tộc sẽ không còn ưu thế gì nữa.

- Ngươi đã không còn cơ hội!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, chủ động nghênh đón Vũ Lưu Bình.

Đúng lúc này, thời không áp chế mạnh mẽ trong thiên địa chợt hàng lâm trên người các thành viên Thiên Cơ Tộc. Trước đây, trên chiếc Chiến hạm màu xám có mấy tòa trận pháp do Thiên Cơ Tộc tỉ mỉ bố trí, có thể chống lại lực chưởng khống của Mộ Cốc đối với Thần Quốc, cho nên bọn chúng cũng không bị ảnh hưởng. Nhưng hiện tại tầng phòng ngự của Chiến hạm đã bị đánh nát, các trận pháp không thể vận chuyển hoàn hảo như bình thường, lại thêm một gã Thần Chủ Thiên Cơ Tộc đã bị Triệu Phong giết chết nữa.

Lúc này, bên phía Thiên Cơ Tộc đã không còn biện pháp đối phó với cỗ lực áp chế này nữa. Dưới cỗ áp chế của Thần Quốc Quang Tộc,

thực lực của các thành viên Thiên Cơ Tộc nhất thời giảm mạnh. Nhưng kẻ tu vi càng thấp bị áp chế càng lớn hơn, mà Vũ Lưu Bình bị áp chế tương đối ít hơn một chút. Dưới tình huống như vậy, Mộ Cốc không tham chiến, ảnh hưởng đối với cục diện chiến đấu lại lớn hơn một chút.

- Thần Quốc Quang Tộc khốn kiếp!

Vũ Lưu Bình khẽ cau mày. Sau khi Chiến hạm bị tổn hại, các thành viên Thiên Cơ Tộc cũng bị sự áp chế đến từ Thần Quốc Quang Tộc.

- Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm!

Hai tay Triệu Phong cầm chặt thanh kiếm, hóa thành một đạo lưu quang cực tốc, chém thẳng về phía Vũ Lưu Bình.

- Kim Hoàng Chưởng!

Thủ chưởng Vũ Lưu Bình đẩy mạnh một cái, đánh ra một đạo quang chưởng kim sắc khổng lồ vô cùng ngưng thực, trên đó còn phủ đầy một đám đồ án phong cách cổ xưa, lan tỏa ra lực lượng to lớn vô biên.

Oanh! Phanh! Oành!

Hai tay Triệu Phong cầm chặt thanh kiếm, mãnh liệt chém về phía đạo quang chưởng kim sắc kia. Lực lượng Hỗn Độn cùng lực lượng Lôi kiếp điên cuồng ba động, cự chưởng kim sắc kia trực tiếp bị Triệu Phong đánh nát.

Sau khi phá vỡ đạo quang chưởng kim sắc, Triệu Phong tiếp tục chém thẳng về phía Vũ Lưu Bình.

- Không ngờ tiểu tử này lại có thể dễ dàng phá vỡ chiến kỹ của ta như vậy!

Trong lòng Vũ Lưu Bình chấn kinh. Đương nhiên, trong đó cũng có nguyên nhân là do Thần Quốc Quang Tộc áp chế đối với các thành viên Thiên Cơ Tộc. Nhưng cho dù là như vậy, đối mặt với Triệu Phong đang cấp tốc tới gần, trong lòng Vũ Lưu Bình đột nhiên dâng lên một cỗ chiến ý dạt dào, trực tiếp giết ra.

Thiên địa không ngừng chấn động, năng lượng cường hãn ba động khắp bốn phía, khiến cho toàn bộ Thần Quốc cũng phải run rẩy. Liên tục giao thủ mấy chiêu, Triệu Phong chính diện chống lại Vũ Lưu Bình thậm chí còn chiếm được một chút ưu thế. Tuy chiến kỹ Vũ Lưu Bình cường đại, kinh nghiệm chiến đấu phong phú, nhưng lực lượng Hỗn Độn cùng lực lượng Lôi kiếp của Triệu Phong cường đại hơn nhiều, đơn giản trực tiếp công kích vào chỗ bạc nhược của đối phương, dễ dàng hủy diệt tất cả.

Chiến trường phụ cận, những thành viên còn lại của Thiên Cơ Tộc một lần nữa triển khai đại chiến với những thành viên bên phía Quang Tộc. Nhưng tình huống hiện tại thập phần bất lợi đối với Thiên Cơ Tộc. Chiến hạm đã bị tổn hao, một gã Thần Chủ Thiên Cơ Tộc cũng bị giết chết, dưới sự áp chế của Thần Quốc Quang Tộc, bọn chúng liên tiếp bại lui.

- Hỗn Độn Thần Kiếm!

Trong Tả Mâu Triệu Phong ngưng tụ ra một thanh Hỗn Độn Thần Kiếm cỡ nhỏ, đột nhiên bắn thẳng ra. Dưới tình huống chiến đấu cự ly gần, Vũ Lưu Bình có muốn tránh cũng không tránh được, bị Hỗn Độn Thần Kiếm trực tiếp xỏ xuyên qua.

- A!

Vũ Lưu Bình kêu thảm một tiếng. Triệu Phong có được Thần Mâu thứ chín, uy năng công kích đồng thuật phóng thích ra hơn xa bình thường. Lợi dụng khoảnh khắc này, Triệu Phong một lần nữa huy động Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, điên cuồng chém tới. Ngay cả Vũ Lưu Bình dưới tình huống thôi động huyết mạch Thần Võ Tộc cũng dần dần chống đỡ không nổi, trên người xuất hiện nhiều chỗ tổn thương.

- Tiếp tục như vậy không phải là biện pháp!

Trong lòng Vũ Lưu Bình có chút lo lắng. Trước đây hắn đã chiến đấu với Huyễn Thần Thánh Địa, tiêu hao không ít lực lượng huyết mạch, giờ phút này dưới sự áp chế của Thần Quốc Quang Tộc, thực lực cũng bị ảnh hưởng không nhỏ. Mà Triệu Phong sau khi đột phá Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, chiến lực hơn xa bình thường, dưới tình huống chính diện chiến đấu, lại là hắn rơi xuống hạ phong. Lại thêm trên chiến trường của các thành viên còn lại, cũng là Thiên Cơ Tộc rơi xuống hạ phong. Hắn rốt cuộc ý thức được thế cục nguy hiểm.

- Huyễn Thần Thánh Địa, các ngươi còn chưa chịu ra tay? Đợi sau khi bọn chúng đẩy lùi Thiên Cơ Tộc, các ngươi cũng sẽ gặp tai ương!

Vũ Lưu Bình nhìn về phía đám người Huyễn Thần Thánh Địa ở một bên, thấp giọng mắng chửi. Hiện tại hắn chỉ có thể cầu cứu đám người Huyễn Thần Thánh Địa rồi. Lúc này trên chiến trường, thực lực cực mạnh ngược lại là bên phía Thần Mâu thứ chín, mà Thiên Cơ Tộc cùng Huyễn Thần Thánh Địa lại hơi kém hơn một chút. Cái này tất cả là bởi vì vừa rồi sau khi Huyễn Thần Thánh Địa thi triển Ác Mộng Vô Tận, Huyễn Thần Thánh Địa đã đánh nhau với Thiên Cơ Tộc, khiến cho suy yếu thực lực lẫn nhau.

- Huyễn Thải Thần Chủ, chúng ta thật sự phải liên thủ với Thiên Cơ

Tộc sao?

Lão bà mái tóc xanh lục có chút không tình nguyện.

- Hiện tại đã không còn lựa chọn khác nữa!

Huyễn Thải Thần Chủ chỉ đành bất đắc dĩ lắc đầu. Hiện tại trong ba phe thế lực nơi này, Huyễn Thần Thánh Địa đã bị thương tổn nghiêm trọng, tổn thất lớn nhất. Tuy Huyễn Thải Thần Chủ cũng thập phần chán ghét Thiên Cơ Tộc, nhưng bọn chúng chỉ có thể liên thủ với Thiên Cơ Tộc. Một khi Thiên Cơ Tộc bị đám người Thần Mâu thứ chín đánh bại, Huyễn Thần Thánh Địa cũng chỉ còn con đường phóng chạy, đến lúc đó Thần Quốc Quang Tộc triệt thoái khỏi Xích Tinh Vực, các nàng có muốn đi tìm cũng khó khăn hơn rất nhiều.

- Liên thủ sao?

Trong mắt Triệu Phong lóe lên một tia tàn khốc. Tuy rằng đơn độc đối mặt với bất kỳ bên nào, bên phía Thần Quốc Quang Tộc cũng không sợ hãi. Nhưng một khi Huyễn Thần Thánh Địa liên thủ với Thiên Cơ Tộc, tuyệt đối sẽ có thể chuyển bại thành thắng. Đương nhiên, trước đây Triệu Phong cũng từng tính đến khả năng xuất hiện tình huống này.

- Hỗn Độn Tỏa!

Triệu Phong phóng xuất ra đại lượng lực lượng Hỗn Độn, vờn quanh bốn phía xung quanh Vũ Lưu Bình, cũng dần dần co rút lại.

- Chỉ như vậy mà cũng muốn vây khốn lão phu sao?

Vũ Lưu Bình hừ nhẹ một tiếng, song chưởng hư ảnh Thần Ma hồng sắc trên người liên tục chém ra, phóng xuất ra từng đạo từng đạo

thần chưởng kim quang to lớn khôn cùng. Nhưng khi hắn đột phá được Hỗn Độn Tỏa của Triệu Phong, lại phát hiện Triệu Phong đang xuất thủ với Chiến hạm cùng với những người thành viên Thiên Cơ Tộc còn lại.

Mấy thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm chém mạnh về phía các địa phương khác của Chiến hạm, khiến cho nó bị tổn hại càng thêm nghiêm trọng hơn, gần như chỉ còn khả năng phi hành, không còn bất kỳ năng lực nào khác nữa. Đồng thời, công kích của Triệu Phong còn cố ý nhắm về phía mấy gã Tử Thần Vệ cùng với đám người Tinh Tượng Thần Chủ.

- Tránh mau!

Tinh Tượng Thần Chủ đang chiến đấu với Tân Vô Ngân đột nhiên cảm giác được một thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm phóng tới, vội vàng lách người né tránh. Tuy hắn tránh né khỏi một đạo công kích tùy ý của Triệu Phong, nhưng khoảnh khắc này, Tân Vô Ngân cũng nhân cơ hội tấn công, một quyền đánh trúng lên người Tinh Tượng Thần Chủ.

- Phốc!

Tinh Tượng Thần Chủ phun ra một ngụm máu tươi, lập tức lui về phía sau.

Chiến trường còn lại cũng bởi vì Triệu Phong hữu ý xuất thủ, cục diện cân bằng trong nháy mắt đã bị đánh phá. Không bao lâu, ưu thế bên phía Thần Quốc Quang Tộc cấp tốc dâng cao, mơ hồ đã sắp sửa triệt để nghiền ép Thiên Cơ Tộc. Bất quá lúc này, các thành viên bên phía Huyễn Thần Thánh Địa đã kịp chạy tới. Những thành viên bên phía Quang Tộc phải phân ra đại bộ phận nhân thủ chống lại đám người Huyễn Thần Thánh Địa.

- Muốn chết!

Vũ Lưu Bình giận tím mặt, thôi động Mảnh vỡ Tổ khí trong tay, một lần nữa phóng xuất ra một đạo phong trảm kim sắc. Không ngờ Triệu Phong đồng thời trong lúc kềm chế hắn lại còn xuất thủ với những thành viên Thiên Cơ Tộc còn lại, cũng đạt được hiệu quả nhất định. Điều này khiến cho hắn thập phần tức giận.

- Thời Không Bình Chướng!

Triệu Phong thôi động ba Mảnh vỡ Tổ khí trong Trường bào Thời Không, phóng xuất ra một tầng quang mạc ngân sắc hư thực trọng điệp. Đạo phong trảm kim sắc kia sau khi cắt vào Thời Không Bình Chướng, liền bị một cỗ trở lực cường đại, đồng thời cũng bị ảnh hưởng của Pháp tắc Thời Gian, tốc độ trở nên chậm xuống.

Nhưng Vũ Lưu Bình tuyệt sẽ không để cho Triệu Phong thực hiện được một lần nữa, từ một phía khác công kích về phía Triệu Phong.

- Thời Không Cấm Thân!

Tả Mâu Triệu Phong vận chuyển, phát động Thời Không Đồng Thuật. Một cỗ lực lượng Thời Không hư thực giao thoa hàng lâm trên người Vũ Lưu Bình, hình thành hạn chế cực lớn đối với hắn. Đồng thời, Triệu Phong nhanh chóng na di về phía sau, bàn tay khẽ vung lên, một lần nữa phóng ra mấy thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm. Lần này, mục tiêu của hắn là đám thành viên Huyễn Thần Thánh Địa.

Triệu Phong đột nhiên tập kích khiến cho đám thành viên Huyễn Thần Thánh Địa thất kinh, căn bản là không lường trước. Hơn nữa Huyễn Thải Thần Chủ cùng lão bà mái tóc xanh lục trong lúc chiến đấu với Vũ Lưu Bình đã bị thương thế nghiêm trọng, lại càng bị Vẫn

Thần Pháo bắn trúng, cộng thêm sự áp chế của Thần Quốc Quang Tộc, hiện tại phỏng chừng chỉ có thể phát huy ra sáu thành thực lực mà thôi. Đám Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm số lượng đông đảo kia bị các nàng đánh tan một bộ phận, nhưng vẫn có mấy thanh xỏ xuyên về phía sau.

- A!

Trong đám thành viên Huyễn Thần Thánh Địa truyền đến từng tiếng kêu thảm thiết thê lương. Thần Chủ Nhị Trọng Thiên bình thường bị công kích tùy ý của Triệu Phong đánh trúng cũng phải trọng thương. Mà các thành viên tu vi Thần Chủ trở xuống, cho dù chỉ ở phụ cận phạm vi công kích của Triệu Phong cũng bị ảnh hưởng, trực tiếp miễu sát.

- Ta đối phó Triệu Phong, ngươi đối phó những người còn lại!

Huyễn Thải Thần Chủ khẽ quát một tiếng, chủ động phóng về phía Triệu Phong. Mà lão bà mái tóc xanh lục tiến tới những chiến trường còn lại.

Đám người Huyễn Thần Thánh Địa tham chiến, đã tạo thành trùng kích thật lớn đối với cục diện chiến đấu. Trong hạch tâm Thần Quốc, Mộ Cốc phát động toàn lực, gia tăng lực áp chế lên đến mức tối đa, nhằm thẳng vào các thành viên địch quân.

Trong Thần Quốc, tình hình chiến đấu kịch liệt trước giờ chưa từng có, ba phương thế lực triển khai chém giết sinh tử. Thanh âm bạo tạc kinh thiên động địa kia chưa từng bao giờ đình chỉ. Tất cả mọi vật phụ cận chiến trường đều bị hủy hoại trong chốc lát, ngay cả mặt đất cũng triệt để biến mất không thấy đâu nữa.

- Triệu Phong, ngươi căn bản không có khả năng chiến thắng!

Huyễn Thải Thần Chủ cuồng nộ hét lớn một tiếng, cấp tốc phóng tới.

- Tốt!

Vũ Lưu Bình lập tức mỉm cười. Tuy sự cường đại của Triệu Phong khiến cho hắn kinh hãi, nhưng hiện tại đối mặt với hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên, Triệu Phong còn có ưu thế gì nữa? Chỉ cần bọn chúng chế trụ được Triệu Phong, các thành viên còn lại bên phía Thần Quốc Quang Tộc, dưới sự đả kích do Thiên Cơ Tộc cùng Huyễn Thần Thánh Địa liên thủ, chắc chắn là sẽ thất bại không thể nghi ngờ.

- Như vậy ta liền thắng cho các ngươi xem!

Đối mặt với hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên, Triệu Phong căn bản không chút sợ hãi. Đương nhiên, hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên này cũng đều không ở trạng thái đỉnh phong, thậm chí Huyễn Thải Thần Chủ còn đang bị thương thế tương đối thảm trọng, lại còn có sự áp chế của Thần Quốc Quang Tộc nữa.

- Tiểu tử, ngươi quá không coi ai ra gì rồi! Tự cho là đúng!

Sắc mặt Vũ Lưu Bình cực kỳ âm trầm. Đối mặt với hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên, không ngờ Triệu Phong lại còn có thể nói ra những lời lớn lối như thế.

Trong Tả Mâu Triệu Phong chợt ba động ra một cỗ lực lượng Bản Nguyên, khiến cho toàn thể nhãn mâu của hắn chợt lóe lên một đạo quang trạch mộng huyễn sáng lạn, cực kỳ khiến người khác chú ý. Đồng thời, hắn cũng sử dụng lực lượng Bản Nguyên cấp tốc sáng tạo ra một phiến không gian mộng cảnh.

- Nhập Mộng!

Thoáng chốc, ý thức của Vũ Lưu Bình cùng Huyễn Thải Thần Chủ liền bị một cỗ lực lượng cường đại lôi kéo. Nhưng bọn chúng dù gì cũng là Thần Chủ Tam Trọng Thiên, ý chí linh hồn không kém, vẫn còn có thể chống lại. Chỉ là, mục tiêu của Triệu Phong vốn cũng không phải là hai người bọn chúng.

Triệu Phong cấp tốc rời khỏi nơi đây, phóng nhanh về phía những địa phương chiến đấu khác. Những nơi hắn đi qua, ý thức của tất cả mọi người đều bị một cỗ lực lượng cường đại kỳ dị lôi kéo. Gần như toàn bộ các thành viên nhất thời ngây ngẩn tại chỗ, phảng phất như đã trở nên ngu ngốc vậy.

Đại bộ phận ý niệm của Triệu Phong chìm vào trong không gian mộng cảnh, chỉ để lại một bộ phận nhỏ chưởng khống thân thể, phi hành khắp nơi xung quanh. Trong không gian mộng cảnh, tất cả các thành viên địch quân tiến vào nơi này nhất thời đều bị vô số nguy cơ khôn cùng bao vây, mà các thành viên phe mình thì lại bình an vô sự.

Ngoại giới, thân thể một tên lại một tên thành viên Huyễn Thần Thánh Địa đột nhiên nổ tung, vẫn lạc. Các thành viên Thiên Cơ Tộc đều là tinh anh trong Thần Chủ, nhưng nhiều lắm cũng chỉ có thể chống cự trong chốc lát, vẫn như cũ tránh không được kết cục thân thể nổ tung. Trong đó, ba gã Tử Thần Vệ đã trọng thương, bị năng lực Nhập Mộng của Triệu Phong giết chết, các thành viên Thiên Cơ Tộc ý chí linh hồn hơi chút mạnh mẽ thì may mắn còn sống sót.

Ở trong mắt Huyễn Thải Thần Chủ cùng Vũ Lưu Bình, Triệu Phong chỉ là chạy một vòng khắp nơi, các thành viên của bọn chúng liền không hiểu sao không ngừng bỏ mình.

- Dừng tay! Triệu Phong, có bản lĩnh thì dừng lại đấu với ta!

Huyễn Thải Thần Chủ lập tức hét lớn. Những thành viên lần này nàng mang tới cũng đều là tinh anh của Huyễn Thần Thánh Địa, trước đây đã chỉ còn lại hơn phân nửa, lúc này lại bị Triệu Phong tàn sát một trận như thế, số lượng cực lớn các thành viên tinh anh của Huyễn Thần Thánh Địa cũng chỉ còn lại mấy người.

Chương 1510: Chém chết Tam Trọng Thiên

Tận mắt chứng kiến những thành viên của chính mình một người tiếp một người vô cớ tử vong, tâm tình của Huyễn Thải Thần Chủ cùng Vũ Lưu Bình vô cùng kích động, vội vàng xông ra, đuổi theo Triệu Phong.

Bọn chúng biết rõ, cái này nhất định chính là năng lực của Thần Mâu thứ chín, bằng không, làm sao lại không thể tưởng tượng nổi như vậy, khiến cho bọn chúng hoàn toàn nhìn không thấu. Những nơi Triệu Phong đi qua, các thành viên Huyễn Thần Thánh Địa cùng Thiên Cơ Tộc, một người tiếp một người ầm ầm tử vong, nhưng các thành viên bên phía Thần Quốc Quang Tộc thì lại bình an vô sự.

Hưu! Hưu!

Huyễn Thải Thần Chủ cùng Vũ Lưu Bình cấp tốc tiếp cận Triệu Phong. Giờ phút này, ý thức của Triệu Phong chủ yếu đã tiến vào không gian mộng cảnh, bản thể không còn bao nhiêu năng lực nữa, cho nên Huyễn Thải Thần Chủ cùng Vũ Lưu Bình rất nhanh đã đuổi kịp.

- Cơ hội tốt! Kẻ này không biết đang thi triển loại đồng thuật nào đó, bản thể đã trở nên cực kỳ yếu đuối!

Trong mắt Vũ Lưu Bình đại phóng tinh quang. Một loại Bí thuật tương tự với tình hình Triệu Phong lúc này chính là Khóa Không Chi Mâu. Một khi thi triển Khóa Không Chi Mâu, ý chí linh hồn gần như thoát ly khỏi bản thể, nếu như vào lúc đó công kích bản thể, tuyệt đối chính là

hữu hiệu nhất. Giờ phút này, khả năng phòng ngự của bản thể Triệu Phong cực thấp, gần như không có bao nhiêu sức chống cự.

- Đi tìm chết!

Sắc mặt Vũ Lưu Bình âm hàn, mảnh vỡ kim sắc trong tay vạch ra một đạo đao ba kim quang sáng lạn, chém thẳng về phía Triệu Phong.

Đúng lúc này, nhãn mâu của Triệu Phong chợt hiện lên một tia quang mang sáng ngời. Tuy đại bộ phận ý niệm của hắn đã tiến vào không gian mộng cảnh, nhưng bản thể vẫn biết rất rõ ràng đối với những tình huống tại ngoại giới.

- Bấy nhiêu được rồi!

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm một tiếng. Một chiêu vừa rồi, hắn đã giết chết rất nhiều thành viên địch quân. Trong nháy mắt, không gian mộng cảnh liền biến mất, ý thức của đám người Quang Tộc, chủng tộc Thái Cổ lập tức quay trở về bản thể.

Dù sao Nhập Mộng cũng là công kích phạm vi lớn, bị kéo vào không gian mộng cảnh vừa có địch nhân cũng có các thành viên phe mình. Những người này đều có cảm giác, trong mộng cảnh vừa rồi, đám người Huyễn Thần Thánh Địa cùng Thiên Cơ Tộc một người lại tiếp một người chết thảm, mà kết quả sau khi tỉnh lại, địch nhân của bọn chúng quả thật đã vẫn lạc không thấy đâu nữa.

Đạo đao ba kim sắc kia bộc phát ra kim quang chói mắt, dùng tốc độ nhanh như sét đánh, phóng thẳng về phía Triệu Phong. Không ít thành viên phụ cận đều bị đạo công kích Pháp tắc Kim hệ này đâm bị thương, lập tức triệt thoái về phía sau.

Triệu Phong thôi động ba Mảnh vỡ Tổ khí trong Trường bào Thời Không, thi triển ra một đạo quang nhận ngân sắc hư thực giao thoa. Hiện tại, trong Trường bào Thời Không của hắn đã dung nhập ba Mảnh vỡ Tổ khí, trong đó có hai Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ, điều này khiến cho uy năng công kích của Triệu Phong tăng mạnh hơn không ít.

Oanh phanh!

Đạo quang nhận ngân sắc kia va chạm mãnh liệt với đao ba kim quang, không bao lâu sau đã mạnh mẽ xỏ xuyên qua đạo đao ba kim quang.

- Tiểu tử này lại có tới ba Mảnh vỡ Tổ khí!

Vũ Lưu Bình có chút tức giận. Vừa mới đột phá Thần Chủ Nhị Trọng Thiên đã có được ba Mảnh vỡ Tổ khí, cái này đúng là hiếm thấy. Phải biết rằng, thậm chí ngay cả một vài gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên cũng không nhất định có được Mảnh vỡ Tổ khí.

Vũ Lưu Bình liên tục đánh ra song quyền, đập nát đạo công kích của Triệu Phong.

- Tình thế không ổn! Tiểu tử này thật lợi hại!

Huyễn Thải Thần Chủ quan sát Triệu Phong giao phong với Vũ Lưu Bình, lại nhìn về phía các chiến trường còn lại. Một chiêu vừa rồi của Triệu Phong gần như tàn sát toàn bộ những thành viên dưới Thần Chủ Nhị Trọng Thiên của Huyễn Thần Thánh Địa. Mà bên phía Thiên Cơ Tộc cũng có ba gã Tử Thần Vệ Thần Chủ Nhị Trọng Thiên bị Triệu Phong giết chết. Tình hình chiến đấu hiện tại một lần nữa trở thành nghiêng về một phía. Cho dù Huyễn Thần Thánh Địa liên thủ với Thiên Cơ Tộc vẫn không có được cục diện hòa nhau!

Huyễn Thải Thần Chủ nhìn về phía Triệu Phong, trong lòng vô cùng kiêng kỵ.

- Huyễn Thải Thần Chủ, chỉ còn cách ta và ngươi liên thủ đánh bại Triệu Phong, mới có thể vãn hồi được chiến cuộc!

Đột nhiên, Vũ Lưu Bình chợt truyền âm nói.

- Được!

Huyễn Thải Thần Chủ lập tức gật đầu. Vũ Lưu Bình rõ ràng cũng đã chấp nhận thoái nhượng. Vừa rồi hắn không phải nói là đánh chết Triệu Phong, mà chỉ là đánh bại!

Cảm giác hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên tựa hồ đã trở nên đồng tâm hiệp lực, trong lòng Triệu Phong cũng ngưng trọng hơn vài phần. Dù sao địch nhân cũng là hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên, hơn nữa thực lực cũng đều vô cùng bất phàm.

Bất quá, đúng lúc này, phong vân trong thiên địa đột nhiên biến hóa, cỗ lực lượng áp chế thời không kỳ dị kia dần dần trở nên yếu đi.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Các thành viên địch quân trên chiến trường nhất thời lộ ra thần sắc nghi hoặc, áp chế trên người bọn chúng đột nhiên biến mất, cả người nhất thời thoải mái hơn rất nhiều.

- Chiến cuộc cũng sắp sửa kết thúc rồi! Lão phu muốn đích thân xuất thủ!

Trên không trung đột nhiên xuất hiện một cái thông đạo không gian,

từ trong đó truyền ra một đạo tiếng cười lớn. Một đạo nhân ảnh đột nhiên từ trong thông đạo nhảy ra, kẻ này chính là Mộ Cốc!

Thời điểm này, ngoại trừ giao phong giữa chiến lực đỉnh cao, những thành viên địch quân còn lại cũng đã rơi xuống hạ phong, cho dù không còn sự áp chế của Thần Quốc, bọn chúng cũng khó có thể vãn hồi lại chiến cuộc. Huống hồ, bên phía địch quân chỉ còn lại số ít những thành viên tinh anh, nhân số không còn bao nhiêu.

Trước đây nhân số địch quân còn nhiều, một mình Mộ Cốc tạo thành áp chế đối với tất cả mọi người sẽ đạt được hiệu quả tốt nhất. Nhưng tình huống hiện tại, hiệu quả và lợi ích mang đến do Mộ Cốc đi áp chế thực lực những người này xa xa không bằng hắn đích thân xuất chiến. Phải biết rằng, bản thân Mộ Cốc cũng là Thần Chủ Tam Trọng Thiên, càng là huyết mạch Quang Tộc.

Sắc mặt Vũ Lưu Bình cùng Huyễn Thải Thần Chủ nhất thời trầm xuống. Tuy áp chế trên người bọn chúng đã biến mất, nhưng lại tới một sự phiền toái càng lớn hơn nữa.

- Triệu Phong, lão đầu tử này giao cho ta!

Mộ Cốc nhìn về phía Vũ Lưu Bình, trong mắt lóe lên một tia sát ý băng lãnh.

- Được!

Triệu Phong mỉm cười, phóng thẳng về phía Huyễn Thải Thần Chủ.

- Lui lại!

Huyễn Thải Thần Chủ lập tức hạ đạt mệnh lệnh. Thế cục hiện tại càng lúc càng không ổn, nếu tiếp tục lưu lại chỗ này, những thành

viên lần này nàng mang tới thậm chí có khả năng toàn quân bị diệt, mà bản thân nàng cũng có nguy hiểm tính mạng.

- Còn muốn chạy? Có thể sao?

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, điều động lực lượng Hỗn Độn cùng lực lượng Lôi kiếp, ngưng tụ ra một thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm. Vô số đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm Mang gào thét bay ra, ngăn cản đường lui của Huyễn Thải Thần Chủ.

Trong tay Huyễn Thải Thần Chủ xuất hiện một sợi dây lụa ngũ sắc. Nàng liên tục huy động, sợi dây lụa ngũ sắc kia liền hóa thành năm đạo lưu quang sáng lạn, vờn quanh bốn phía xung quanh nàng, ngăn cản tất cả Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm Mang bên ngoài.

- Ha hả… hiện tại ngươi đã là nỏ mạnh hết đà!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng. Thi triển Ác Mộng Vô Tận vốn đã tiêu hao rất lớn, về sau nàng còn bị thương khi đại chiến với Vũ Lưu Bình, cuối cùng lại bị Vẫn Thần Pháo bắn trúng nữa. Tuy hiện tại đã không còn sự áp chế của Thần Quốc, nhưng Huyễn Thải Thần Chủ cũng khó có thể phát huy ra thực lực mạnh bao nhiêu.

- Triệu Phong, đừng có được nước thì làm tới cùng! Hiện tại ngươi thả ta đi, bản thân cũng có thể nhanh chóng rời khỏi nơi đây!

Giọng điệu Huyễn Thải Thần Chủ trở nên mềm yếu cùng bất đắc dĩ. Lúc này, nàng ngược lại khuyên Triệu Phong nên nhanh chóng rời khỏi nơi đây. Dù sao từ khi Huyễn Thần Thánh Địa tiến công Thần Quốc Quang Tộc tới nay đã qua một đoạn thời gian, rất nhiều cường giả lưu lại ở Xích Tinh Vực chờ Thần Mâu thứ chín xuất hiện, có lẽ cũng đã biết rõ tất cả mọi chuyện, đang nhanh chóng chạy tới nơi này.

- Như vậy ta sẽ nhanh chóng giết chết ngươi, sau đó mới rời khỏi!

Sắc mặt Triệu Phong ngưng đọng, bị Huyễn Thải Thần Chủ nhắc nhở như vậy, hắn cũng phải cần thận trọng đối đãi mới được.

Nghe được câu này, khóe miệng Huyễn Thải Thần Chủ nhất thời co quắp. Lời khuyên của mình không ngờ lại tạo thành hiệu quả ngược lại, thúc đẩy Triệu Phong toàn lực xuất thủ với mình.

- Hừ! Triệu Phong, muốn giết ta cũng không dễ dàng như vậy! Đến lúc đó những cường giả khác chạy tới đây, ta không tin ngươi có thể chống lại toàn thể Xích Tinh Vực!

Huyễn Thải Thần Chủ hừ lạnh một tiếng, khinh thường nói.

- Dễ dàng hay không, không phải ngươi nói là được!

Ánh mắt Triệu Phong trầm xuống, Tả Mâu khẽ vận chuyển, một đạo Hỗn Độn Thần Kiếm cỡ nhỏ nhanh chóng bùng phát ra. Quang mang chợt lóe lên, thanh Hỗn Độn Thần Kiếm đã xỏ xuyên qua thân thể Huyễn Thải Thần Chủ.

- A!

Huyễn Thải Thần Chủ hét lớn một tiếng, cố gắng chịu đựng đau đớn, tiếp tục phóng chạy. Thể chất của Huyễn Thần Tộc khá đặc thù, cũng sở trường Huyễn đạo, ý chí linh hồn khá mạnh mẽ, có sức chống cự nhất định đối với Hỗn Độn Thần Kiếm.

- Hỗn Độn Tỏa!

Triệu Phong đột nhiên phóng xuất ra một cỗ lực lượng Hỗn Độn

khổng lồ, biến thành mấy đạo hỗn độn loạn lưu, từ bốn phương tám hướng bao vây về phía Huyễn Thải Thần Chủ.

- Thiên Biến Vạn Hóa!

Huyễn Thải Thần Chủ cắn răng một cái, thiêu đốt lực lượng huyết mạch. Thoáng chốc, thân thể của nàng bắt đầu trở nên trùng trùng điệp điệp, một đạo thân ảnh từ trong thân thể nàng đột nhiên xông ra, tướng mạo của nó hoàn toàn giống hệt Huyễn Thải Thần Chủ. Nhưng ngay sau đó, đạo thân ảnh thứ hai, thứ ba… giống như đúc từ trong xông ra.

Hưu hưu hưu!

Trong thân thể Huyễn Thải Thần Chủ đột nhiên xông ra mấy trăm đạo thân ảnh hoàn toàn giống nhau, đồng thời khí tức linh hồn cùng khí tức huyết mạch của mỗi một đạo thân ảnh cũng đều giống Huyễn Thải Thần Chủ như đúc. Cuối cùng, Huyễn Thải Thần Chủ hóa thành một ngàn đạo thân ảnh giống hệt nhau, phân tán ra bốn phía, đào tẩu về phương xa.

- Thật là ngu xuẩn!

Triệu Phong chỉ là thoáng kinh ngạc một chút, chợt mỉm cười chẳng quan tâm. Đổi lại là những người khác, đầu tiên tuyệt đối sẽ bị khiến cho lẫn lộn, không thể nào nhận ra chân diện mục của Huyễn Thải Thần Chủ. Mà thời gian một hơi thở cũng đã đủ để cho Huyễn Thải Thần Chủ sở trường tốc độ trốn thoát một mạng. Nhưng tầng tầng thân ảnh mê hoặc này dưới Tả Mâu của Triệu Phong, cũng hoàn toàn hóa thành bọt nước! Huyễn Thải Thần Chủ chân chính căn bản không thể nào ẩn giấu được!

- Khóa!

Triệu Phong khống chế mấy đạo hỗn độn loạn lưu, cấp tốc quấn quanh về phía Huyễn Thải Thần Chủ chân chính.

- Làm sao có thể?

Huyễn Thải Thần Chủ nhất thời thất sắc. Chỉ vẻn vẹn một cái nháy mắt, Triệu Phong liền phát hiện ra bản thể của nàng. Huyễn Thải Thần Chủ vội vàng tế ra Mảnh vỡ Tổ khí, phóng xuất ra một cỗ Pháp tắc Hàn Băng cường đại, ý đồ ngăn cản thế công của Triệu Phong.

Nhưng lực lượng Hỗn Độn cơ hồ không bị bất kỳ lực lượng nào khắc chế. Cỗ lực lượng Hàn Băng này căn bản không thể ngăn cản được lực lượng Hỗn Độn, thậm chí còn có một bộ phận lực lượng bị lực lượng Hỗn Độn hấp thu. Cuối cùng, vô số đạo hỗn độn loạn lưu đã triệt để bao vây Huyễn Thải Thần Chủ vào bên trong.

- Triệu Phong, nếu ngươi giết ta, Huyễn Thần Thánh Địa sẽ không bỏ qua cho ngươi!

Trên mặt Huyễn Thải Thần Chủ lộ ra thần sắc tuyệt vọng, nhìn gã nam tử trước mắt, trong mắt vừa phẫn hận lại vừa bất đắc dĩ, nhưng vẫn phải bày ra khuôn mặt khẩn cầu.

- Khóa!

Thần sắc Triệu Phong không chút ba động, sát ý đã quyết. Vô số đạo hỗn độn loạn lưu kia trong nháy mắt đã co rút lại, bao vây chặt chẽ Huyễn Thải Thần Chủ.

- Không!

Huyễn Thải Thần Chủ tuyệt vọng kêu lên thảm thiết. Trong đám hỗn

độn loạn lưu kia dần dần xuất hiện một cỗ khí tức Cấm kỵ nguy hiểm.

Triệu Phong biết rõ Huyễn Thải Thần Chủ muốn tự bạo, muốn đồng quy vu tận với hắn!

- Nhập Mộng!

Triệu Phong lại một lần nữa phát động Bản Nguyên Đồng Thuật của Mộng Huyễn Thần Mâu, một cỗ lực lượng lôi kéo linh hồn bao phủ trên người Huyễn Thải Thần Chủ.

- Đừng mơ tưởng! Cùng chết đi, Triệu Phong!

Huyễn Thải Thần Chủ tận lực chống lại cỗ lực lượng lôi kéo kia, đồng thời cũng tích súc lực lượng chuẩn bị tự bạo. Nhưng đám hỗn độn loạn lưu bao vây nàng thời thời khắc khắc cũng đều đang thôn phệ tất cả năng lượng trong cơ thể nàng. Lại thêm ý thức của nàng không ngừng bị Tả Mâu Triệu Phong lôi kéo, trong khoảng thời gian ngắn, nàng cũng không thể thành công tự bạo.

Sau một hồi, lực lượng còn lại trong cơ thể Huyễn Thải Thần Chủ đã không nhiều lắm, cho dù nàng có tự bạo, Triệu Phong cũng không chút sợ hãi.

- Chết đi!

Triệu Phong hừ nhẹ một tiếng, lực lượng Hỗn Độn hóa thành vô số chuôi Hỗn Độn Thần Kiếm, triệt để đánh tan thân thể Huyễn Thải Thần Chủ.

- Huyễn Thải Thần Chủ!

Đám người lão bà mái tóc xanh lục, nam tử áo vàng đang lúc chạy

trốn nhìn thấy Huyễn Thải Thần Chủ bị Triệu Phong giết chết, tâm thần nhất thời run lên. Nhưng sau một khắc, bọn chúng mặc kệ tất cả, điên cuồng đào tẩu. Đó là bởi vì sau khi Triệu Phong giết chết Huyễn Thải Thần Chủ, đã ngẩng đầu lên liếc nhìn bọn chúng một cái. Cái nhìn này liền khiến cho bọn chúng kinh hãi khiếp đảm, toàn thân run rẩy.

Chương 1511: Thiên Vu xuất hiện

Huyễn Thải Thần Chủ vẫn lạc, tạo thành sự trùng kích thật lớn đối với tâm thần những thành viên còn lại của Huyễn Thần Thánh Địa. Mà Triệu Phong sau khi đánh chết Huyễn Thải Thần Chủ, ánh mắt lại rơi xuống trên người bọn họ, càng khiến cho mọi người rợn cả tóc gáy, trong lòng run rẩy lo lắng.

- Chạy!

Lão bà mái tóc xanh lục nhất thời mặc kệ tất cả, thi triển Bí pháp huyết mạch, bỏ chạy về phía lỗ hổng của Thần Quốc Quang Tộc. Cái lỗ hổng này lúc trước đã bị Thiên Cơ Tộc oanh phá ra, lúc này đã mở ra khá lớn, mà Mộ Cốc vẫn luôn tập trung vào chiến cuộc, bởi vậy cũng không có thời gian tiến hành chữa trị.

- Còn muốn chạy sao?

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, thôi động Pháp tắc Thời Không, trong nháy mắt phóng thẳng tới. Hắn ngay cả Huyễn Thải Thần Chủ cũng giết chết, có thể nói đã triệt để kết thù oán với Huyễn Thần Thánh Địa rồi. Đã như vậy, hắn cũng không cần nhân từ nương tay nữa. Người của Huyễn Thần Thánh Địa, có thể giết một tên tính một tên. Bằng không, ngày sau những người này đều sẽ trở thành địch nhân của chính mình!

Trên hư không rung động liên hồi, thân hình Triệu Phong cấp tốc tiếp cận lão bà mái tóc xanh lục. Những người còn lại của Huyễn Thần Thánh Địa có thể giao cho mấy phân thân cùng đám chủng tộc Thái

Cổ, nhưng lão bà mái tóc xanh lục tu vi Thần Chủ Tam Trọng Thiên, cũng chỉ có một mình Triệu Phong có thể đối phó.

Lão bà mái tóc xanh lục đang điên cuồng phóng chạy, chợt cảm giác được Triệu Phong đang tiếp cận phía sau, tốc độ của đối phương cực nhanh, tựa hồ đã sắp sửa đuổi kịp chính mình. Bà ta vội vàng vận chuyển Pháp tắc Mộc hệ, không ngừng huy động thanh mộc trượng bích ngọc trong tay. Bốn phía thân thể bà ta chợt dâng lên một tầng lục quang dày đặc, trong đó đột nhiên phóng ra vô số sợi dây leo tráng kiện, giống như có sinh mệnh vậy, cấp tốc vặn vẹo, phóng vọt về phía sau.

Đối mặt với Bí thuật ngăn cản của lão bà mái tóc xanh lục, Triệu Phong hoàn toàn không chút sợ hãi. Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay liên tục huy vũ, lực phá hoại đáng sợ kia, nhanh chóng phá hủy tất cả các sợi dây leo trước mặt.

Nhưng sinh mệnh lực của đám dây leo này cực kỳ mạnh mẽ, phảng phất như có thể sinh trưởng vô hạn vậy, từ trong tầng lục quang dày đặc kia ùn ùn phóng ra, không ngừng công kích về phía Triệu Phong. Mà thời điểm khi Triệu Phong chuẩn bị bay vòng qua, thì đám dây leo tráng kiện dày đặc trong thiên địa lại từ bốn phương tám hướng quấn thẳng tới. Đối mặt với tình huống như vậy, Triệu Phong chỉ có thể phá hủy nguồn cung cấp năng lượng của bọn chúng.

- Hỗn Độn Tỏa!

Hai tay Triệu Phong đánh ra hai cỗ hỗn độn loạn lưu khổng lồ, dùng tốc độ lôi đình đánh thẳng phía đoàn lục quang dày đặc ở phương xa kia. Trong nháy mắt, đạo hỗn độn loạn lưu này bắt đầu xoay tròn, bao vây đoàn lục quang kia lại, đồng thời cũng cấp tốc co rút lại. Dưới sự áp chế của Hỗn Độn Tỏa, lực lượng của đoàn lục nguyên dày đặc kia dần dần bị thôn phệ hết, đám dây leo tráng kiện trong

thiên địa cũng từ từ khô héo đi.

Phương xa, lão bà mái tóc xanh lục đang cật lực phóng chạy, thấy Triệu Phong nhanh như vậy đã giải quyết Bí thuật của nàng, trong lòng nhất thời giật mình. Lúc trước, tận mắt nhìn thấy quá trình Triệu Phong giết chết Huyễn Thải Thần Chủ, khiến cho lão bà mái tóc xanh lục có chút hiểu rõ đối với Triệu Phong, biết được những loại Bí pháp bỏ chạy của Huyễn Thần Tộc có lẽ vô dụng với Triệu Phong. Bởi vậy, bà ta mới nghĩ ra một chiêu cản đường này, đặc biệt dùng để cản trở Triệu Phong. Mặc dù cũng có chút hiệu quả, nhưng vẫn như cũ bị Triệu Phong giải quyết rất nhanh.

- Địa Bạo Kinh Tinh!

Trong Tả Mâu Triệu Phong tụ tập đại lượng lực lượng Hỗn Độn, vặn vẹo thành một quả cầu thâm ngân hôn ám. Trong nháy mắt, quả cầu kia đột nhiên bùng nổ, công kích thẳng về phía lão bà mái tóc xanh lục đang phóng chạy ở phía trước.

Lão bà mái tóc xanh lục phát hiện công kích đồng thuật của Triệu Phong, chuẩn bị né tránh. Nhưng bà ta còn chưa kịp bắt đầu né tránh, ngân cầu hôn ám kia đã đột nhiên nổ tung. Đồng thuật Địa Bạo Kinh Tinh này sau khi đánh trúng mục tiêu cũng sẽ lập tức bạo tạc, lúc này Triệu Phong chẳng qua chỉ là để cho nó nổ sớm một chút mà thôi.

Một cỗ Thần lực hỗn loạn cường đại trùng kích thẳng ra, đánh thẳng lên trên người lão bà mái tóc xanh lục. Tuy cường độ của bộ phận công kích Thần lực này không lớn, không đủ để khiến cho lão bà mái tóc xanh lục trọng thương, nhưng một cỗ Pháp tắc Thời Không lại hàng lâm trên người bà ta, tạo thành ảnh hưởng không nhỏ đối với bà ta.

- Pháp tắc Thời Không khốn kiếp!

Trong lòng lão bà mái tóc xanh lục nôn nóng, giận dữ mở miệng mắng chửi. Nếu không phải có Pháp tắc Thời Không, Triệu Phong cũng sẽ không có được tốc độ nhanh chóng như vậy, hiện tại bà ta cũng sẽ không bị ảnh hưởng, tất nhiên đã có thể thuận lợi đào tẩu.

Đúng lúc này, một cỗ Thần lực ba động cường đại đột nhiên hàng lâm nơi này. Lão bà mái tóc xanh lục xoay người lại, đánh ra mấy đạo quang ba bích lục. Đám quang ba bích lục kia ầm ầm va chạm với Hỗn Độn Lôi Kiếp Trảm của Triệu Phong, nhưng không bao lâu đã bị nghiền nát.

- Để ta tiễn ngươi đi theo Huyễn Thải Thần Chủ a!

Trong mắt Triệu Phong toát ra sát ý lẫm nhiên, thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay điên cuồng chém mạnh ra.

Đối mặt với công kích cường đại như vậy của Triệu Phong, lão bà mái tóc xanh lục vội vàng thôi động Thần lực, hình thành ở xung quanh thân thể một tầng quang tráo mộc văn. Nhưng tầng quang tráo mộc văn này không chống đỡ được bao lâu, đã bị Triệu Phong oanh kích nát bấy. Lão bà mái tóc xanh lục cũng bị Triệu Phong chém trúng hai kiếm, lưu lại trên người hai cái lỗ máu thật lớn, thân hình bay ngược về phía phương xa.

- Triệu Phong, U Vân Thần Vương lập tức sẽ tới đây, ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Lão bà mái tóc xanh lục phun ra một ngụm máu tươi, ánh mắt ngoan lệ nhìn chằm chằm Triệu Phong.

Không cần nghĩ cũng biết, U Vân Thần Vương chính là cường giả

Thần Vương của Huyễn Thần Thánh Địa. Kỳ thật, trong lòng Triệu Phong cũng có chút kỳ quái. Vì sao hiện tại Thần Vương của Huyễn Thần Thánh Địa vẫn chưa xuất động. Nhưng Triệu Phong cũng không tin tưởng lời nói của lão bà mái tóc xanh lục. Hắn làm sao có thể đơn giản tin tưởng lời nói của địch nhân? Có lẽ lão bà mái tóc xanh lục chính là định dùng cái này để nhiễu loạn, đe dọa Triệu Phong, sau đó nhân cơ hội đào tẩu.

Nhưng lời nói này của bà ta cũng khiến cho Triệu Phong cảnh giác, dự định nhanh chóng giải quyết chiến cuộc, sau đó rời đi.

- Mộng Huyễn Hóa!

Tả Mâu Triệu Phong mạnh mẽ khởi động lực lượng Bản Nguyên. Trong Tả Mâu, từng tầng từng tầng quang vụ mộng huyễn xoay tròn ra, dung nhập vào không gian thiên địa. Thoáng chốc, lấy Triệu Phong làm trung tâm, tất cả mọi vật trong phương viên khoảng cách nhất định cũng bao phủ lên một tầng thải sắc mộng huyễn.

- Loại cảm giác này…

Lão bà mái tóc xanh lục đột nhiên có cảm giác, các phương diện trạng thái tinh khí thần của chính mình đang cấp tốc giảm xuống, mà trong lòng bà ta cũng sinh ra một loại cảm giác nguy cơ vô hình.

- Diệt!

Triệu Phong nhìn chằm chằm về phía lão bà mái tóc xanh lục, lực lượng Tâm niệm vận chuyển, trong đầu dâng lên một đạo ý niệm mãnh liệt.

- Không tốt!

Lão bà mái tóc xanh lục chợt nhớ tới, trước đây Triệu Phong đã từng thi triển qua một chiêu này, sau đó mạc danh kỳ diệu diệt sát đại bộ phận thành viên của Huyễn Thần Thánh Địa. Nàng lập tức thôi động huyết mạch, vận chuyển Pháp tắc, chống lại cỗ lực lượng huyền diệu khó lường này. Nhưng lúc này nàng cũng không làm gì được. Trước đây liên tục trải qua đại chiến, lại thêm thi triển Ác Mộng Vô Tận, lực lượng huyết mạch của bà ta còn dư lại cũng không nhiều lắm.

Triệu Phong huy động Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay, chém mạnh về phía lão bà mái tóc xanh lục kia. Dưới tình huống duy trì Mộng Huyễn Hóa, thực lực trạng thái bản thân Triệu Phong cũng có chút giảm thấp. Nhưng hiện tại lão bà mái tóc xanh lục đã là nỏ mạnh hết đà, càng thêm suy yếu hơn.

Oanh phanh!

Lão bà mái tóc xanh lục cắn răng một cái, vươn hai tay ra, thi triển ra một tầng quang đoàn bích lục, đánh về phía đạo công kích của Triệu Phong. Nhưng ngay sau đó, càng nhiều Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm Mang hơn chợt hàng lâm về phía bà ta. Dưới tình huống chống lại Mộng Huyễn Hóa, trạng thái của lão bà mái tóc xanh lục càng lúc càng kém hơn.

Oanh phốc!

Lão bà mái tóc xanh lục tận lực chống lại, nhưng vẫn như cũ có ba đạo kiếm mang chém trúng lên người của nàng. Cùng lúc đó, bởi vì nàng phân tâm quá nhiều, năng lực Mộng Huyễn Hóa thừa dịp suy yếu mà vào, khiến cho thân thể bà ta tiêu tán đi một bộ phận. Bởi vậy, thương thế của bà ta càng trở nên thảm trọng hơn.

- Chết đi!

Triệu Phong điều động lực lượng Hỗn Độn, lực lượng Lôi kiếp mạnh mẽ đánh ra một kích uy lực khổng lồ.

- Không!

Lão bà mái tóc xanh lục thét lên kinh khủng, vội vàng tế ra Thần Quốc của chính mình. Trong hư không xuất hiện một cái thông đạo ám lục sắc, bà ta cấp tốc chui vào trong đó. Nhưng tốc độ của Triệu Phong vô cùng nhanh chóng, thông đạo còn chưa kịp đóng lại, hắn cũng tiến vào bên trong.

- Trưởng lão?

Phương xa, gã nam tử áo vàng của Huyễn Thần Thánh Địa không khỏi kêu sợ hãi. Theo lý thuyết, chạy vào Thần Quốc của người khác, bản thân chủ nhân của Thần Quốc sẽ có ưu thế hơn một chút. Nhưng không bao lâu sau, trong hư không lại một lần nữa xuất hiện một cái thông đạo, một đạo thân ảnh ngân sắc, từ trong nhảy ra!

Nhìn thấy Triệu Phong sống sót đi ra, các thành viên Huyễn Thần Thánh Địa đã biết được kết quả. Triệu Phong đã chiếm ưu thế tuyệt đối, cho dù lão bà mái tóc xanh lục trốn vào Thần Quốc của mình, vẫn như cũ không tránh khỏi cái chết.

Ngược lại thì cái Thần Quốc này hiện tại đã trở thành vật vô chủ, bị Triệu Phong bỏ vào trong túi. Lão bà mái tóc xanh lục đã là gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên thứ hai bị Triệu Phong giết chết sau khi đột phá. Đương nhiên, lão bà mái tóc xanh lục cùng Huyễn Thải Thần Chủ cũng đều thân mang thương thế, không ở trạng thái toàn thịnh.

Hưu!

Sau khi đánh chết lão bà mái tóc xanh lục, Triệu Phong tiếp tục giết

thẳng về phía những thành viên còn lại của Huyễn Thần Thánh Địa.

Trơ mắt nhìn thấy Triệu Phong chém chết hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên của Thánh địa bọn chúng, sự khủng bố của Triệu Phong, đã khắc thật sâu vào trong lòng bọn chúng. Lúc này thấy Triệu Phong tấn công tới, bọn chúng nhất thời bị dọa cho bể mật, không để ý tới gì nữa, lập tức cuống quít chạy trốn.

Nhưng với tốc độ cùng công kích của Triệu Phong, giết chết những kẻ này hoàn toàn dễ như trở bàn tay. Không bao lâu sau, các thành viên Huyễn Thần Thánh Địa đã toàn diệt!

Lúc này, Triệu Phong chợt nhìn về phía chiến trường Thiên Cơ Tộc phương xa. Vũ Lưu Bình cùng với vài gã thành viên Thiên Cơ Tộc còn lại đang ngồi trên một cái trận bàn kim chúc màu xám bạc cấp tốc phóng chạy. Hóa ra, ngay sau khi Triệu Phong giết chết Huyễn Thải Thần Chủ cùng lão bà mái tóc xanh lục, Thiên Cơ Tộc đã lựa chọn lui lại. Tốc độ của trận bàn kim chúc kia cực nhanh, cấp tốc bỏ chạy, nhưng tốc độ của Mộ Cốc cũng không chậm, theo sát phía sau, trong mắt tràn ngập sát ý băng lãnh.

Triệu Phong lập tức chạy tới, chuẩn bị chặn đường Vũ Lưu Bình.

- Triệu Phong, Thiên Chủ đại nhân đang chạy tới! Ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Thần sắc Vũ Lưu Bình tràn ngập phẫn hận.

- Thiên Chủ?

Vừa nhắc tới cái tên này, tâm thần Triệu Phong nhất thời kinh hãi. Khoảng thời gian trước ở Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, Thiên Chủ đã để lại cho hắn ấn tượng cực kỳ sâu sắc. Hắn tin chắc, nếu hiện tại đối

mặt với Thiên Chủ, hắn căn bản là không hề có lực lượng chống lại, hẳn phải chết không thể nghi ngờ, ngay cả cơ hội bỏ chạy cũng không có.

- Mộ Cốc tiền bối, ngươi đi chữa trị lại Thần Quốc, chuẩn bị chuyển dời rời khỏi! Kẻ này giao cho ta!

Triệu Phong truyền âm nói. Thiên Chủ thề nhất định phải đạt được Thần Mâu thứ chín, Vũ Lưu Bình thân là tộc nhân Thiên Cơ Tộc, nhất định trước đó đã thông tri cho Thiên Chủ, cho nên Triệu Phong ít nhiều cũng có chút lo lắng.

- Được!

Mộ Cốc lập tức rời đi. Thiên Cơ Tộc thật sự là quá khó chơi, dưới tình huống cùng giai, hắn căn bản rất khó đánh chết đối phương. Mặt khác, hắn cũng cực kỳ hiểu rõ sự khủng bố của chủng tộc Thiên Cơ Tộc này, nếu đối phương thật sự có cường giả nào đó đang chạy tới, như vậy hiện tại chuyển dời trận địa mới là quan trọng nhất.

Trong lòng Vũ Lưu Bình thoáng vui vẻ. Đồng thời đối mặt với Mộ Cốc cùng Thần Mâu thứ chín, hắn rất có thể sẽ vẫn lạc, nhưng chỉ đơn độc đối mặt với bất kỳ kẻ nào trong đó, hắn cũng có nắm chắc thật lớn có thể trốn thoát một mạng. Bất quá đột nhiên, Vũ Lưu Bình chợt cảm thụ được một cỗ khí tức quen thuộc mà cường đại.

- Đây là… khí tức huyết mạch Thiên Cơ Tộc…

Trong lòng Vũ Lưu Bình chấn kinh, chẳng lẽ thật sự còn có chi viện? Nhưng hắn cũng không có phát ra tin tức cầu cứu chi viện a!

Đúng lúc này, một cỗ quang huy ám ngân sắc đột nhiên từ chỗ lỗ hổng của Thần Quốc phóng vọt vào.

- Khí tức Thiên Cơ Tộc! Hơn nữa còn thật mạnh!

Tâm thần Triệu Phong ầm ầm chấn động. Vừa rồi Vũ Lưu Bình nói Thiên Chủ đang chạy tới, hiện tại lại phát sinh một màn này, hắn thậm chí hoài nghi Thiên Chủ thật sự đã tới rồi!

Cỗ quang huy ám ngân sắc kia phóng lên thiên không, không ngừng ba động lập lòe, biến thành một đạo hư ảnh to lớn, tản mát ra vĩ lực khôn cùng. Đó là một lão giả thân hình vĩ ngạn, chòm râu cùng mái tóc hoa râm già nua, sau lưng đeo một cái mai rùa màu xám phong cách cổ xưa, trên đó khắc đầy những loại đồ án cổ lão mà ẩn chứa chân lý vô cùng. Cặp mắt lão giả thâm thúy như tinh không vũ trụ, quan sát phía dưới, phảng phất như đem tất cả để ở trong mắt.

- Cường giả Thiên Cơ Tộc!

Trong Thần Quốc, đám người Quang Tộc, Cự Thần Tộc cùng chủng tộc Thái Cổ, mỗi người đều giống như gặp phải đại địch. Căn cứ vào đặc thù ngoại hình của người này, đây tuyệt đối là tộc nhân Thiên Cơ Tộc không thể nghi ngờ. Hơn nữa khí tức cùng vĩ lực do đạo hư ảnh này lan tỏa ra cũng khiến cho tâm thần mọi người ở đây cảm thấy vô cùng áp lực.

- Không phải là Thiên Chủ!

Trong lòng Triệu Phong thầm nói. Mặc dù là như vậy, nhưng Thiên Cơ Tộc sâu không thể lường, trong đó có những cường giả đỉnh cao mà hắn chưa từng gặp qua cũng không có gì lạ.

Nhưng Vũ Lưu Bình bên kia, giờ phút này tâm thần lại phi thường kinh hãi.

- Thiên Vu!

Vũ Lưu Bình há hốc miệng, có chút không nói nên lời. Hắn vốn dĩ còn tưởng rằng có lẽ là cường giả phái Nghịch Thiên ở phụ cận đã tới cứu viện, nhưng không ngờ người tới lại là Vũ Thiên Vu!

- Triệu Phong, chúng ta rốt cuộc đã gặp lại!

Vũ Thiên Vu nhìn về phía Triệu Phong, lộ ra nụ cười hòa ái.

Chương 1512: Thiên Vu mời chào

Thời điểm hư ảnh Vũ Thiên Vu xuất hiện trong Thần Quốc Quang Tộc, sát biên giới Xích Tinh Vực…

Trong hư không đột nhiên xuất hiện một cái vòng xoáy không gian, trong đó chậm rãi hiện ra một đạo nhân ảnh già nua. Lão giả áo đen này mái tóc đen trên đầu không gió tự động, giống như một đầu thác nước đen như mực. Trong nhãn mâu thâm thúy u hắc kia lóe lên một tia quang mang âm lãnh. Khoảnh khắc hắn xuất hiện, toàn bộ hư không phụ cận gần như ngưng kết lại, trở nên vô cùng trầm trọng. Kẻ này, chính là cường giả Thần Vương của Huyễn Thần Thánh Địa Xích Tinh Vực, U Vân Thần Vương!

- Không ngờ Thần Mâu thứ chín ngươi lại đang ở Xích Tinh Vực!

U Vân Thần Vương thấp giọng thầm nói. Lúc trước hắn nhận được tin tức, Triệu Phong hiện thân ở Thông Đài Vực, hơn nữa còn đạt được truyền thừa của Bổ Thiên Tộc. Nhưng không tới hai tháng sau hắn lại nhận được tin tức, không ngờ Triệu Phong đã xuyên qua mấy cái Đại Vực, đi tới Xích Tinh Vực của mình. Nếu không phải tin tức này là do Huyễn Thải Thần Chủ đích thân truyền tới, hắn nhất định là không tin tưởng.

Chẳng biết tại sao, tuy đã biết được vị trí cụ thể của Thần Mâu thứ chín, nhưng trong lòng U Vân Thần Vương vẫn luôn có một chút cảm giác bất an không thể nói rõ.

- Chờ sau khi ta đạt được Thần Mâu thứ chín, nhất định sẽ có thể trở

thành Thần Vương Chúa Tể!

Nhưng khi nghĩ tới Thần Mâu thứ chín, U Vân Thần Vương liền khó có thể ngăn chặn tâm tình kích động của mình.

Nhưng thời điểm U Vân Thần Vương chuẩn bị khởi hành, hắn chợt nhận được một đạo tin tức, đến từ chính Trưởng lão cao tầng của Huyễn Thần Thánh Địa.

- Cái gì? Mộng Yểm Thú Vương sắp sửa phá tan phong ấn?

Toàn thân U Vân Thần Vương nhất thời chấn động.

Mộng Yểm Thú Vương là một con Cổ thú khủng bố tương đương cấp bậc Thần Vương đang bị phong ấn trong Huyễn Thần Thánh Địa. Bởi vì cấp bậc của nó rất cao, cho dù là U Vân Thần Vương cũng khó có thể thuần phục được, trừ phi mời được Thuần Thú Sư cấp Thần Vương. Nhưng yêu cầu này lại quá hà khắc rồi, cho nên Huyễn Thần Thánh Địa chỉ đành phải phong ấn nó trong Cấm địa. Đồng thời, lực lượng vô hình do Mộng Yểm Thú Vương phát ra cũng có lợi cho các đệ tử Huyễn Thần Thánh Địa tu hành, tìm hiểu Huyễn đạo cùng Mộng đạo. Huyễn Thần Thánh Địa có thể phồn thịnh cường đại như ngày nay, Mộng Yểm Thú Vương cũng có cống hiến nhất định.

- Phong ấn trấn áp Mộng Yểm Thú Vương cú mỗi một trăm vạn năm lại gia phong một lần, hiện tại vẫn còn tới hơn năm ngàn năm nữa, làm sao có thể sớm phá phong ấn được?

Trong lòng U Vân Thần Vương có chút phiền não.

Thực lực Mộng Yểm Thú Vương vô cùng cường đại, ngoại trừ cường giả Thần Vương, tối thiểu cũng cần có mấy gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên cường đại mới có thể chế trụ được nó. Mà một khi Mộng

Yểm Thú Vương phá vỡ phong ấn, với sự cừu hận của nó đối với Huyễn Thần Thánh Địa, nhất định sẽ toàn lực trả thù. Đến lúc đó Huyễn Thần Thánh Địa sẽ bị đả kích thật lớn, toàn thể Xích Tinh Vực cũng sẽ nghênh đón tai nạn hủy diệt. Có thể nói, một khi Mộng Yểm Thú Vương phá vỡ phong ấn mà lại chậm trễ ngăn cản, toàn bộ Xích Tinh Vực cũng có thể sẽ bị phá hủy.

Trong lúc nhất thời, U Vân Thần Vương rơi vào tình trạng tiến thoái lưỡng nan. Nếu hắn chạy đi bắt giữ Thần Mâu thứ chín, như vậy Huyễn Thần Thánh Địa cùng với Xích Tinh Vực sẽ gặp phải tai nạn khó có thể tưởng tượng. Hắn cảm giác, hết thảy chuyện này cũng quá mức trùng hợp rồi! Vừa vặn ngay khi hắn chạy về tới Xích Tinh Vực, chuẩn bị đi bắt giữ Thần Mâu thứ chín, Mộng Yểm Thú Vương lại sắp sửa phá vỡ phong ấn…

- Huyễn Thần Thánh Địa là cơ nghiệp trăm ức năm của tiên tổ Huyễn Thần Tộc, tuyệt đối không thể bị hủy! Về phần Thần Mâu thứ chín, bản thần cũng có cách đối phó!

Cuối cùng, U Vân Thần Vương đã có biện pháp. Cả hai cái này cũng đều không thể mất đi.

Một tầng hắc vụ ba động, một gã trung niên áo đen chợt từ trong hắc vụ bước ra. Gã trung niên áo đen này chính là một cỗ phân thân của U Vân Thần Vương. Diện mạo của hắn có vài phần tương tự với bản tôn U Vân Thần Vương, giống hệt như hắn lúc còn trẻ.

- Chia nhau hành sự!

U Vân Thần Vương thấp giọng nói, sau đó thân hình lóe lên rồi biến mất. Trung niên áo đen thì bay về một hướng khác. Cỗ phân thân này có bốn thành thực lực của U Vân Thần Vương, cho dù không thể bắt giữ được Thần Mâu thứ chín, nhưng cũng có thể chế trụ đối

phương một lúc. Đợi sau khi U Vân Thần Vương giải quyết xong Mộng Yểm Thú Vương, lại chạy tới là được.

o0o

Cũng trong lúc này, trên thiên không Thần Quốc Quang Tộc phiêu phù một đạo hư ảnh kình thiên, khiến cho tất cả mọi người trong Thần Quốc đều nhìn chằm chằm tới, trong lòng ngưng trọng vô cùng.

- Triệu Phong, chúng ta rốt cuộc đã gặp lại!

Vũ Thiên Vu nhìn về phía Triệu Phong, lộ ra nụ cười hòa ái.

Triệu Phong nhất thời sửng sốt, tộc nhân Thiên Cơ Tộc biết hắn cũng không kỳ quái, nhưng nghe ý tứ lời nói của đối phương, tựa hồ hắn đã từng gặp qua chính mình a? Nhưng vì sao chính mình cũng không có một chút ấn tượng nào?

Leng keng!

Tiểu tặc miêu đột nhiên ném lên mấy Đồng tiền cổ, trong nhãn mâu lóe lên một tia lượng sắc.

Phương xa, trong lòng Vũ Lưu Bình đồng dạng kinh động không thôi. Hắn không ngờ hư ảnh khóa không của Vũ Thiên Vu lại hàng lâm nơi này như vậy.

- Xem ra, bên phía phái Trí Giả vẫn luôn tìm cách ngăn cản kế hoạch của Thiên Chủ!

Trong lòng Vũ Lưu Bình thầm nghĩ. Nhưng hắn cũng rất nhanh chưởng khống trận bàn kim chúc màu xám bạc, cấp tốc bỏ chạy.

- Còn muốn chạy?

Sắc mặt Triệu Phong khẽ động, chuẩn bị xuất thủ với Vũ Lưu Bình. Nhưng đồng thời trong lòng hắn cũng có chút nghi hoặc. Hư ảnh khóa không này không phải là tộc nhân Thiên Cơ Tộc sao? Vì sao Vũ Lưu Bình vẫn còn thể hiện ra bộ dáng kinh hoàng, điên cuồng phóng chạy như vậy.

Vũ Thiên Vu cũng chỉ là nhàn nhạt liếc nhìn Vũ Lưu Bình một cái, cũng không hề để ý tới hắn, mà nhìn về phía Triệu Phong, nói:

- Triệu Phong, U Vân Thần Vương đã về tới Xích Tinh Vực! Mau tranh thủ thời gian, rời khỏi chỗ này đi!

- U Vân Thần Vương?

Vừa nhắc tới cái tên này, tâm thần tất cả mọi người ở đây nhất thời kinh hãi. U Vân Thần Vương là cường giả Thần Vương của Huyễn Thần Thánh Địa, cho dù là Mộ Cốc cũng không nắm chắc có thể chống đỡ được mấy chiêu trong tay U Vân Thần Vương.

- Ngươi đến cùng là ai?

Triệu Phong lập tức hỏi. Vì sao gã tộc nhân Thiên Cơ Tộc này lại báo cho bọn họ biết tin tức này? Hiện tại, Triệu Phong đã không còn tâm tư đi giết Vũ Lưu Bình nữa. Nếu U Vân Thần Vương thật sự đang chạy tới, chờ đến lúc hắn giết chết Vũ Lưu Bình, sợ rằng U Vân Thần Vương cũng đã tới đây.

- Ta là Vũ Thiên Vu! Trước đây, một cỗ phân thân của ta đã từng ở tại Lục Vu Tháp của Thanh Hoa Vực một đoạn thời gian!

Vũ Thiên Vu đơn giản sáng tỏ nói.

- Lục Vu Tháp…

Trong lòng Triệu Phong ầm ầm chấn động, nhất thời hiểu ra mọi chuyện. Hắn đã sớm suy đoán, Lục Vu Trí giả khẳng định là không đơn giản, lại không ngờ Lục Vu Trí giả chỉ là một cỗ phân thân mà thôi. Hiện tại, bản tôn Lục Vu Trí giả đã dùng thủ đoạn hư ảnh khóa không, chủ động hiện thân. Như vậy Lục Vu Trí giả khẳng định đã sớm đoán ra thân phận Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong, nhưng hắn cũng không có tiến hành đoạt mâu, bởi vậy Triệu Phong suy đoán, Lục Vu Trí giả mặc dù cũng là tộc nhân Thiên Cơ Tộc, nhưng có khả năng không phải là địch nhân.

Bên kia, Tân Vô Ngân cũng lộ ra thần sắc khiếp sợ.

- Ngươi là người của phái Trí Giả a?

Mộ Cốc đột nhiên chủ động hỏi. Lúc trước thời điểm khi phái Nghịch Thiên tấn công Thần Quốc Quang Tộc, phái Trí Giả đã từng trợ giúp cho Quang Tộc, thậm chí Mộ Cốc cũng có một chút ấn tượng đối với hình tượng của Vũ Thiên Vu.

- Phái Trí Giả?

Triệu Phong bừng tỉnh đại ngộ.

Chuyện tình của Thiên Cơ Tộc, khá nhiều cường giả trong Thần vực Man Hoang cũng biết một chút. Trong cái chủng tộc vô cùng trí tuệ này cũng không hòa bình, nội bộ chủng tộc chia làm hai phái, một là phái Nghịch Thiên chuyên làm ra cách hành động nghịch thiên, mà một phái khác là phái Trí Giả, thuận theo thiên mệnh, phụ tá thương sinh. Nói như vậy, thành viên Thiên Cơ Tộc do Thiên Chủ suất lĩnh hẳn là là phái Nghịch Thiên, mà Lục Vu Trí giả thì thuộc về phái Trí

Giả. Bởi vậy liền có thể giải thích, vì sao lúc trước Lục Vu Trí giả lại không ra tay cướp đoạt Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong.

- Không sai! Nếu các ngươi không còn chỗ nào có thể đi, có thể tới chỗ của ta!

Vừa mới dứt lời, hư ảnh Vũ Thiên Vu đột nhiên ảm đạm xuống vài phần. Bởi vậy có thể thấy được, bản thể của Vũ Thiên Vu đang cách Xích Tinh Vực vô cùng xa xôi.

Mà các thành viên Quang Tộc, Cự Thần Tộc thì lại rơi vào trầm tư. Hiện tại Xích Tinh Vực căn bản là không ở được nữa, trước đây Tân Vô Ngân cũng chưa nghĩ ra nên di chuyển đến địa phương nào. Phái Trí Giả bên kia quả thật cũng là một địa phương an toàn, cho dù Huyễn Thần Thánh Địa tra ra được tung tích của bọn họ, cũng không dám giương oai tại địa bàn của phái Trí Giả. Sở dĩ hắn chần chờ, là vì bọn họ cũng chưa hiểu rõ phái Trí Giả bao nhiêu, trong lòng còn có chút lo lắng. Mà Mộ Cốc cũng có lo lắng đồng dạng.

- Trí giả, phái Nghịch Thiên kia đến cùng là muốn làm gì?

Triệu Phong đột nhiên hỏi. Đã từng ở tại Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, cũng từng chung sống một đoạn thời gian với Thiên Chủ, Triệu Phong tin chắc Thiên Chủ nhất định là có mưu đồ gì đó. Thứ có thể khiến cho phái Nghịch Thiên của Thiên Cơ Tộc tìm mọi cách tranh đoạt như vậy, tuyệt đối là không tầm thường!

Triệu Phong thậm chí có loại cảm giác, chuyện này có liên quan nhất định với hắn, bằng không, đối phương cũng sẽ không trả một cái giá lớn như vậy, tìm mọi cách đạt được Thần Mâu thứ chín. Đáp án này, ngoại trừ phái Nghịch Thiên biết rõ ra, kẻ có khả năng nhất biết được, chỉ có phái Trí Giả mà thôi.

- Phái Trí Giả đã rất lâu không hề qua lại với phái Nghịch Thiên rồi! Về điểm này, ta cũng không biết rõ cho lắm. Hơn nữa, hiện tại đã không còn thời gian nói nữa…

Vũ Thiên Vu thoáng chần chờ trong chốc lát, khẽ lắc đầu. Đạo hư ảnh khóa không này lại càng ảm đạm thêm vài phần, tựa hồ bất cứ lúc nào cũng có thể biến mất.

- Xin tiền bối nói cho tại hạ biết vị trí cụ thể!

Tân Vô Ngân suy tư suốt nửa ngày, rốt cuộc cũng làm ra quyết định. Mà Mộ Cốc thì vẫn còn đang do dự. Nếu Vũ Thiên Vu không lừa gạt bọn họ, U Vân Thần Vương thật sự đang chạy tới, hiện tại không nhanh chóng rời đi, hậu quả thiết tưởng là không chịu nổi.

- Đây là vị trí cụ thể của phái Trí Giả, còn có đường đi đến đó! Tất cả do các ngươi tự lựa chọn!

Thân hình Vũ Thiên Vu càng lúc càng ảm đạm hơn. Hắn truyền một cỗ tin tức vào trong não hải Triệu Phong, Tân Vô Ngân cùng với Mộ Cốc. Sau khi làm xong hết thảy, hư ảnh Vũ Thiên Vu triệt để biến mất không thấy đâu nữa.

- Triệu Phong, ngươi lựa chọn thế nào?

Mộ Cốc dò hỏi Triệu Phong.

- Ta muốn đi phái Trí Giả một chuyến!

Triệu Phong trả lời khẳng định. Vũ Thiên Vu đã sớm biết rõ thân phận Thần Mâu thứ chín của hắn, nhưng cũng không có xuất thủ. Hơn nữa Triệu Phong có thể đạt được thành tựu như hiện tại, không thể thiếu sự thôi động của Lục Vu Trí giả lúc trước. Điều này đã ấn

chứng tôn chỉ của phái Trí Giả: Thuận theo thiên mệnh, phụ tá thương sinh!

Thời điểm hư ảnh khóa không của Vũ Thiên Vu biến mất, trong đầu Triệu Phong đột nhiên hiện lên một đạo thân ảnh màu trắng, cùng với rất nhiều những nghi vấn khác. Nàng nữ tử cực kỳ tương tự với Liễu Cầm Hâm mà Triệu Phong từng nhìn thấy tại Xích Tinh Vực lúc trước, có phải là ảo giác hay không? Mà Phạm Luân Cổ Âm Điện của Thiên Cầm Thánh Cung, vì sao lại biến mất? Liễu Cầm Hâm ở bên trong đã đi nơi nào rồi? Có lẽ Lục Vu Trí giả biết được tình huống của Liễu Cầm Hâm, hay hoặc là Liễu Cầm Âm a! Mặt khác, nếu phái Trí Giả thật sự không có ác ý với hắn, quả thật chính là một bến cảng tị nạn không tệ.

Nghe xong hồi đáp của Triệu Phong, Mộ Cốc thoáng có chút kinh ngạc. Triệu Phong thân là Thần Mâu thứ chín cũng dám đi tới chỗ phái Trí Giả, như vậy hắn còn sợ hãi gì nữa? Nếu phái Trí Giả thật sự thế bất lưỡng lập với phái Nghịch Thiên, có lẽ hắn còn có thể mượn dùng lực lượng của phái Trí Giả, báo thù phái Nghịch Thiên nữa.

o0o

Cũng tại thời khắc đó, trong một Đại Vực nào đó ở phía Nam Thần vực Man Hoang, trên tầng mây trắng mông lung, đang có hai đạo nhân ảnh đứng thẳng trên đó. Một người trong đó chính là Vũ Thiên Vu, mà nữ tử bên cạnh hắn thì lại cao quý xinh đẹp, thần bí hư vô, phảng phất như một đóa thanh liên trong hồ sen xanh mướt, duyên dáng yêu kiều.

- Đi thôi! Những gì nên làm cũng đã làm, kế tiếp liền xem sự lựa chọn của bọn họ rồi!

Hai mắt đang nhắm chặt của Vũ Thiên Vu đột nhiên mở ra, lộ ra thần sắc mệt mỏi.

- Vâng!

Sắc mặt Liễu Cầm Hâm bình thản, đơn giản nói. Đại Lại Miêu nằm trên vai nàng cũng ngáp dài một cái, tựa hồ đang không hiểu vì sao Trí giả và Liễu Cầm Hâm lại chạy tới nơi này làm gì.

- Ngươi nói hắn có đến đây không?

Vũ Thiên Vu lộ ra nụ cười hòa ái.

- Không phải ngài đã biết đáp án rồi sao?

Khuôn mặt thanh đạm tuyệt mỹ của Liễu Cầm Hâm khẽ mỉm cười, như đóa thanh liên nở rộ trong ánh bình minh.

Chương 1513: Gặp lại Liễu Cầm Hâm

Không tới nửa ngày sau, một gã trung niên áo đen đã chạy tới địa điểm Thần Quốc của Quang Tộc. Nhưng nơi này đã không còn dấu hiệu Thần Quốc tồn tại, trong không gian chỉ lưu lại một cỗ khí tức Thần lực hỗn tạp, vách tường không gian không quá củng cố, rõ ràng nơi này đã từng phát sinh qua đại chiến cao cấp.

- Đã tới chậm!

Trung niên áo đen truyền tin tức về cho U Vân Thần Vương. Thật ra, ngay thời điểm U Vân Thần Vương trở về tới Huyễn Thần Thánh Địa cũng đã đoán được kết quả.

Bình thường, các thành viên cao tầng trong Huyễn Thần Thánh Địa cũng luôn đem một tia linh hồn bản nguyên của mình chế tác thành Hồn ngọc, lưu lại trong Thánh địa. Một khi Hồn ngọc vỡ nát, chính là đại biểu kẻ đó đã tử vong. Mà Hồn ngọc của toàn bộ các thành viên Huyễn Thần Thánh Địa tiến về Thần Quốc Quang Tộc bắt giữ Thần Mâu thứ chín kia đều đã vỡ nát hết. Dưới tình huống như vậy, địch nhân khẳng định là đã thoát đi rồi.

Ngày đó, U Vân Thần Vương bùng phát phẫn nộ, xuất thủ không chút nương tay với Mộng Yểm Thú Vương, một lần nữa phong ấn nó lại. Sau đó, U Vân Thần Vương lập tức phái tất cả mọi người trong Huyễn Thần Thánh Địa, đồng thời đích thân lên đường, toàn diện sưu tầm thân ảnh của Cự Thần Điện cùng Triệu Phong trong khắp Xích Tinh Vực. Nhưng qua mấy tháng trời vẫn như cũ không có nửa điểm đầu mối.

o0o

Cùng lúc đó, trong Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, vẻ mặt Vũ Lưu Bình trầm trọng, nhanh chóng tiến vào hòn đảo nhỏ chính giữa trong Thần Quốc. Trong tòa cung điện u ám trên đỉnh hòn đảo, vài gã Thiên Thần Sứ, Hộ pháp kể cả Thiên Chủ đều đang ở trong này.

- Thiên Chủ đại nhân, với thực lực của ta, tuyệt đối có thể bắt giữ được Triệu Phong, chỉ là…

Vũ Lưu Bình quỳ rạp trên mặt đất, vội vã giải thích.

- Mặc kệ ngươi giải thích như thế nào, nhưng cuối cùng ngươi cũng đã vi phạm mệnh lệnh của ta!

Hai mắt Thiên Chủ khép hờ, ngôn ngữ bình thản, nhưng lại khiến cho Vũ Lưu Bình vô cùng kinh hoàng.

- Vâng!

Vũ Lưu Bình không dám tiếp tục phản bác, nhưng có một chuyện hắn không thể không nói:

- Lần này thuộc hạ thất bại, có quan hệ cực lớn với Vũ Thiên Vu, bằng không, Thần Mâu thứ chín chắc chắn đã rơi vào trong tay ta!

Vừa nhắc tới ba chữ Vũ Thiên Vu này, không khí trong cung điện nhất thời thay đổi. Thiên Chủ mở ra cặp nhãn mâu thâm thúy vô ngần:

- Đem tất cả tình huống liên quan tới người này, đầu đuôi gốc ngọn giảng thuật lại một lần!

Mấy vị Thiên Thần Sứ ở đây mặc dù không phải là tộc nhân Thiên Cơ Tộc, nhưng cũng biết rõ về họ Vũ, cũng biết rõ cái tên này.

Vũ Thiên Vu, kẻ đứng đầu phái Trí Giả của Thiên Cơ Tộc. Phái Trí Giả đã rất lâu không xuất hiện trong tầm mắt của bọn chúng rồi. Không ngờ tại thời khắc mấu chốt này, bóng dáng phái Trí Giả cuối cùng vẫn đã xuất hiện.

- Lúc đó, hàng lâm Thần Quốc Quang Tộc chỉ là hình chiếu khóa không của Vũ Thiên Vu…

Vũ Lưu Bình lập tức nói ra tất cả những gì liên quan tới Vũ Thiên Vu. Trên thực tế, thất bại của hắn hoàn toàn không liên quan gì tới Vũ Thiên Vu, nhưng hắn đem sự tình lần này đổ hết lên người Vũ Thiên Vu, sẽ có thể giảm thiểu sự trách phạt của Thiên Chủ.

- Xem ra, phái Trí Giả hoặc nhiều hoặc ít cũng hiểu một chút đối với kế hoạch của chúng ta! Hiện tại đã tới thời kỳ mấu chốt, ta sẽ không trừng phạt ngươi…

Trong ánh mắt bình thản của Thiên Chủ hiện lên một tia tinh mang. Liên quan tới kế hoạch của phái Nghịch Thiên, trước giờ vẫn luôn được bảo mật vô cùng nghiêm ngặt, cho dù là các Thiên Thần Sứ cũng không biết rõ tình huống cụ thể. Nhưng lúc này phái Trí Giả đột nhiên xuất hiện, hắn không thể không đề phòng.

- Tả Hộ pháp, chuyện tình ta để ngươi điều tra, tình huống như thế nào rồi?

Thiên Chủ nhìn về phía Hộ pháp ở một bên. Mặc dù khả năng phái Trí Giả biết được kế hoạch của mình là thập phần thấp, nhưng hiện tại hắn muốn làm nhất, chính là hoàn thành kế hoạch này thật nhanh.

Đến lúc đó tất cả đã thành định cục, cho dù là phái Trí Giả cũng không thể thay đổi được gì.

- Trong Thần vực Man Hoang, những thế lực có liên quan sâu sắc với Triệu Phong phải kể tới Linh Tộc cùng Cự Thần Điện. Hiện tại Cự Thần Điện đã dời đi, cũng chỉ còn lại có Linh Tộc mà thôi. Ngoài ra, địa phương lần đầu Triệu Phong hiện thân là Cổ Lũng Vực…

Hộ pháp chậm rãi nói. Thiên Chủ để cho hắn điều tra rõ tất cả tình huống của Triệu Phong trong Thần vực Man Hoang. Hiểu rõ tất cả mọi thứ của Triệu Phong mới có thể tìm được nhược điểm của hắn.

- Linh Tộc nằm ở Tử Linh Vực, có Sinh Mệnh Chúa Tể tọa trấn, hiện tại vẫn chưa tới thời điểm động thủ với nó!

Thiên Chủ khẽ lắc đầu.

- Thuộc hạ còn điều tra được, Triệu Phong có quan hệ vô cùng mật thiết với Triệu Vũ Phỉ, thiên kiêu chi nữ của Linh Tộc. Có thể nói, sở dĩ Triệu Phong gia nhập Linh Tộc, cũng là bởi vì nữ nhân này! Mà hiện tại, nữ nhân này đã rời khỏi Linh Tộc…

Khóe miệng Hộ pháp mỉm cười.

- Tốt! Sự tình lần này do đích thân ngươi chấp hành!

Thiên Chủ gật đầu. Hộ pháp làm việc, hắn vẫn tương đối yên tâm.

Phía dưới, trong lòng Vũ Lưu Bình cả kinh. Tả Hộ pháp cũng là tộc nhân Thiên Cơ Tộc, hơn nữa quyền cao chức trọng. Không ngờ lần này Thiên Chủ lại để Hộ pháp đích thân chấp hành nhiệm vụ như vậy. Bất quá, cái này chính là biểu thị Thiên Chủ thề nhất định phải đạt được Thần Mâu thứ chín! Lần này Triệu Phong nhất định phải

xong đời.

o0o

Bên kia, Triệu Phong cùng với Cự Thần Điện ở trong Thần Quốc Quang Tộc, bắt đầu hành trình dài dòng di chuyển về phía địa phương của phái Trí Giả. Địa điểm mà Vũ Thiên Vu đưa cho cách Xích Tinh Vực thập phần xa xôi, nhưng như vậy cũng tốt, có thể tránh khỏi cái phiền toái Huyễn Thần Thánh Địa này.

Trên đường đi, tất cả mọi người đều chìm vào trong bế quan. Quang Tộc gánh vác sứ mệnh báo thù, nhất định phải cường đại lên, mà Cự Thần Điện cũng có một cái cừu nhân như Huyễn Thần Thánh Địa vậy, dưới áp bách cùng khuất nhục, sẽ dễ dàng kích thích tiềm lực mọi người hơn.

Lúc này, Triệu Phong cũng đang ở trong Mộng Huyễn Thần Quốc, bắt đầu quá trình bế quan dài dằng dặc. Vừa mới đột phá Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, hắn cần phải hao phí đại lượng thời gian để củng cố tu vi cảnh giới. Mỗi khi tu luyện một đoạn thời gian, hắn cũng sẽ hạn chế một số phương diện của chính mình, tìm kiếm đối thủ ở trong Thần Quốc, tiến hành ma luyện bản thân.

Bất tri bất giác, Triệu Phong đã mất hơn mười năm tiến hành củng cố cảnh giới. Đương nhiên, đây là thời gian trong Mộng Huyễn Thần Quốc. Trong thời gian này, lực lượng Hỗn Độn của Triệu Phong đã có tiến bộ không nhỏ, mà những Áo nghĩa còn lại, Lôi Chi Áo Nghĩa thành công tấn thăng thành Pháp tắc Lôi hệ. Nguyên nhân có lẽ là do Triệu Phong cụ bị Lôi Hồn Thể, lại có lẽ là do Mộng Huyễn Thần Mâu đề thăng phương diện lĩnh ngộ, khiến cho hắn trên phương diện lĩnh ngộ Lôi đạo ngoài ý muốn đột phá đến cấp bậc Pháp tắc.

Ngoại trừ củng cố tu vi cùng đề thăng cảnh giới ra, phần lớn thời gian

của Triệu Phong đều đặt trên việc nghiên cứu Mộng Huyễn Thần Mâu. Mộng Huyễn Thần Mâu đã đạt tới cấp bậc Thần Mâu, nhưng Triệu Phong vẫn chưa hoàn toàn phát huy ra lực lượng của nó, một phương diện cũng là do tu vi của hắn còn hạn chế.

Ngoại trừ nghiên cứu Mộng Huyễn Đồng Thuật ra, Triệu Phong cũng không quên con đường trước đây của chính mình. Rất lâu trước đây, hắn đã có một ý nghĩa, đó chính là dung nhập lực lượng Hỗn Độn vào trong Lôi Kiếp Đồng Diễm, hoặc là dung nhập lực lượng Lôi kiếp vào Hỗn Độn Kiếm bản đồng thuật. Hiện tại Triệu Phong đã có thể dễ dàng thi triển Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, lại thêm Lôi đạo cũng đã lĩnh ngộ thành Pháp tắc Lôi hệ, nến hắn lại một lần nữa nếm thử nghiên cứu đồng thuật phương diện này, như vậy sẽ dễ dàng hơn.

Trong Tả Mâu Triệu Phong hiện lên tầng tầng lạc ấn lôi điện. Đồng thời, trong đó cũng ngưng kết ra một thanh Hỗn Độn Kiếm cỡ nhỏ, hai cái chậm rãi kết hợp lại với nhau.

Hưu!

Đột nhiên, một đạo Lôi Kiếp Kiếm chợt bắn thẳng ra. Những nơi nó đi qua, trong hư không lưu lại một đạo cháy khét vặn vẹo.

Hỗn Độn Kiếm dung nhập lực lượng Lôi kiếp vào, lực xuyên thấu cùng uy năng của nó đã tăng lên không nhỏ. Nhưng Triệu Phong cũng chưa hoàn toàn hài lòng, ý tưởng ban đầu của hắn chính là dung hợp Lôi Kiếp Đồng Diễm với Hỗn Độn Kiếm, khiến cho uy năng của nó hơn xa bình thường, lại còn cụ bị năng lực thuấn phát.

Hiện tại, Triệu Phong đã tìm hiểu ra Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm bản đồng thuật, tuy tốc độ cực nhanh, nhưng vẫn như cũ không phải là thuấn phát, còn có khả năng né tránh được.

o0o

Ba năm sau, Thần Quốc Quang Tộc đã đi tới một Vực nằm ở khu vực Tây bộ Thần vực Man Hoang, Thiên Sơn Vực. Trong mấy Đại Vực mà Thiên Sơn Vực này tiếp giáp có cả Thiên Hà Vực cùng Thông Đài Vực.

Trong lòng Triệu Phong cũng có chút kinh ngạc, không ngờ phái Trí Giả lại ẩn tàng ở nơi này. Lúc trước, Triệu Phong đã từng bị phái Nghịch Thiên bắt giữ tại Thiên Hà Vực, về sau đã đắc tội với Kim Long Thánh Địa của Thông Đài Vực, hiện tại phỏng chừng Kim Long Thánh Địa vẫn còn đang truy nã hắn khắp nơi trong Thông Đài Vực. Nhưng hắn tin tưởng, chính mình trốn ở địa bàn phái Trí Giả, Kim Long Thánh Địa căn bản không có khả năng tìm được.

Sâu bên trong một dãy vụ sơn liên miên không dứt, Tân Vô Ngân, Mộ Cốc cùng Triệu Phong đi tới một tòa sơn cốc thanh lãnh nào đó.

- Chính là chỗ này!

Mộ Cốc thấp giọng nói.

Đúng lúc này, từ phương xa, vụ khí đột nhiên ba động, hình thành nên một cái thông đạo. Sau khi xuyên qua thông đạo, một cái địa phương mỹ lệ thần bí giống như thế ngoại đào nguyên chợt đập vào mắt mọi người. Địa phương của phái Trí Giả non xanh nước biếc, vụ khí lượn lờ, tràn ngập cảm giác thần bí u tĩnh, không có một chút ồn ào náo động nào, hoàn toàn cách xa trần thế. Thời điểm mọi người đi tới nơi này, tâm tình cũng đột nhiên bình tĩnh trở lại.

- Hoan nghênh chư vị đến đây! Thiên Vu đại nhân cho mời!

Cách đó không xa, một vị Trí giả thân mặc trường bào đen như mực

chợt ôn hòa nói. Đồng thời, ánh mắt của hắn thoáng quan sát Triệu Phong một cái.

Sau đó, mọi người dưới sự dẫn đường của vị Trí giả này, hành tẩu bên trong lãnh địa của phái Trí Giả. Thiên địa một mảnh trắng xóa, trong phiến thế giới mông lung trắng noãn này, có thể nhìn thấy rất nhiều những đỉnh tháp màu đen. Mà ngay tại trung tâm của phiến thế giới này có một tòa tháp đen như mực kỳ huyễn cổ lão hùng vĩ cao to dị thường!

- Phái Trí Giả của Thiên Cơ Tộc!

Trong lòng Tân Vô Ngân kích động khó có thể bình tĩnh. Thiên Cơ Tộc là chủng tộc thần thoại bài danh thứ ba trong Thái Cổ Vạn Tộc, mà hiện tại hắn sắp sửa nhìn thấy kẻ đứng đầu trong phái Trí Giả của Thiên Cơ Tộc.

Trong lòng mỗi người có vô số những nghi hoặc, khó hiểu. Thiên Cơ Tộc là chủng tộc có trí tuệ cao nhất, có lẽ Cự Thần Điện có thể đạt được sự chỉ dẫn của vận mệnh ở chỗ này.

Sau khi bước lên tầng cao nhất của tòa tháp đen như mực ở trung tâm, mọi người phát hiện cả phiến không gian rộng lớn yên tĩnh này cũng chỉ có năm người mà thôi, cảm giác có chút trống trải. Ánh mắt của tất cả mọi người tập trung về phía hai người ở phía trước. Một người trong đó, tướng mạo hoàn toàn tương tự với hình chiếu khóa không ở Thần Quốc Quang Tộc lúc trước, mà bên cạnh hắn là một nàng nữ tử điềm nhiên bình tĩnh, thần bí thanh mỹ.

- Trí giả, nàng…

Triệu Phong nhất thời ngây ngẩn cả người. Vốn dĩ hắn chuẩn bị nhờ Vũ Thiên Vu giải thích nghi hoặc, Phạm Luân Cổ Âm Điện cùng Liễu

Cầm Hâm đến cùng là đã đi nơi nào? Vì sao hắn lại từng nhìn thấy một nàng nữ tử thập phần tương tự Liễu Cầm Hâm tại Thần vực Man Hoang… Nhưng hiện tại vừa đi tới nơi này, không ngờ nàng nữ tử thần bí cực kỳ tương tự Liễu Cầm Hâm kia lại cũng đang ở bên cạnh Vũ Thiên Vu.

Đương nhiên, thời điểm Tân Vô Ngân cùng Mộ Cốc nhìn về phía nàng nữ tử áo trắng này, trong lòng cũng có chút kinh ngạc. Lúc trước ở Thần Quốc Quang Tộc, sau khi mọi người giao thủ với Vũ Hành của Thiên Cơ Tộc, bọn họ đã từng nhìn thấy một cái bóng lưng thập phần tương tự với nữ nhân trước mặt, mà ngay cả con mèo lười kia cũng đang ở đây.

- Thì ra là vậy! Lần trước cũng là nhờ phái Trí Giả bang trợ Quang Tộc sao?

Trong lòng Mộ Cốc cảm khái. Xem ra phái Trí Giả và phái Nghịch Thiên thật sự là bất đồng, lần này hắn đã lựa chọn đúng rồi. Mà Tân Vô Ngân lại cảm thấy nàng nữ tử trước mặt này nhìn thập phần quen mắt.

- Ngươi… Đến cùng là…

Triệu Phong tỉ mỉ quan sát nữ tử áo trắng trước mặt.

- Phong, chúng ta lại gặp nhau!

Đúng lúc này, ánh mắt đối phương tràn đầy thần sắc phức tạp, đột nhiên mở miệng nói.

- Ngươi đến cùng là Liễu Cầm Hâm, hay là Liễu Cầm Âm…

Câu nói kia của đối phương khiến cho đầu óc Triệu Phong có chút

trống rỗng.

- Tên họ chỉ là một cách gọi mà thôi, ngươi cứ biết ta là người kia là được rồi! Xưng hô như thế nào cũng không quan trọng!

Thần sắc nữ tử áo trắng tuy bình thản, nhưng tất cả mọi người đều có thể cảm nhận được tâm tình vui vẻ hiện tại của nàng.

- Thật sự là ngươi, Cầm Hâm?

Triệu Phong có chút khó có thể tin nổi. Nàng nữ tử trước mặt này quả thật là người kia tại Đại Lục Vực. Nếu đối phương nói đã Liễu Cầm Hâm hay Liễu Cầm Âm cũng đều là nàng, tên gì cũng không quan trọng, như vậy Triệu Phong vẫn lựa chọn cái tên Liễu Cầm Hâm này. Dù sao cái tên này cũng liên quan tới nhiều hồi ức của hắn hơn một chút.

- Meo meo!

Lúc này, Tiểu tặc miêu chợt từ trong Không gian Trữ vật nhảy ra, mở to nhãn mâu quan sát bốn phía. Cùng lúc đó, Đại Lại Miêu trên vai Liễu Cầm Hâm cũng mở ra nhãn mâu lười biếng của mình. Khi nó nhìn thấy Tiểu tặc miêu, nhất thời lộ ra một tia thần sắc khinh thường.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu hừ nhẹ một tiếng, ngẩng đầu ưỡn ngực, nghiêng mắt liếc nhìn Đại Lại Miêu, thể hiện ra tư thái khiêu khích.

Chương 1514: Bí mật của Tiểu tặc miêu

Hai con mèo giao lưu với nhau, thoáng cái đã phá vỡ bầu không khí tĩnh lặng trước đây. Mà mấy vị Trí giả tư lịch cao thâm khác trên tầng tháp cao cũng nhìn chằm chằm về phía Tiểu tặc miêu, ánh mắt cũng có chút suy tư.

Triệu Phong vội ho khan một tiếng, nhìn về phía Vũ Thiên Vu. Tuy Vũ Thiên Vu đã nói rõ, Lục Vu Trí giả tại Đại Lục Vực chính là một cỗ phân thân của hắn, nhưng khi Triệu Phong chân chính đối mặt với Vũ Thiên Vu, hắn lại không thể có cảm giác thân thiết quen thuộc như khi đối mặt với Lục Vu Trí giả.

- Trí giả, con mèo này đến cùng là có lai lịch gì?

Triệu Phong chỉ về phía Tiểu tặc miêu, dò hỏi. Thiên Cơ Miêu thân là cơ mật tối cao của Thiên Cơ Tộc, Vũ Thiên Vu khẳng định là biết rõ lai lịch của Tiểu tặc miêu, quan trọng là hắn có nguyện ý nói ra hay không.

- Không ngờ con Thiên Cơ Miêu bên cạnh ngươi đã trưởng thành đến loại trình độ này rồi!

Vũ Thiên Vu tỉ mỉ quan sát Tiểu tặc miêu một lúc, chợt kinh ngạc nói.

Triệu Phong nhìn về phía Đại Lại Miêu trên vai Liễu Cầm Hâm. Tiểu tặc miêu gần đây trưởng thành, cũng chỉ là biến hóa về mặt thể tích cùng với đồ án trên thân thể mà thôi. Nhưng xem ra, Đại Lại Miêu kia tựa hồ không thua kém Tiểu tặc miêu chút nào. Thể tích của Đại Lại

Miêu vốn đã rất lớn, trên người vẫn luôn có rất nhiều những hoa văn ngân sắc.

- Thiên Cơ Miêu vốn là sinh linh được dung nhập huyết mạch Thiên Cơ Tộc, đồng thời còn có những bộ phận năng lực thần bí khác, là sinh linh có điều kiện hợp tác năng lực với Thiên Cơ Tộc tốt nhất. Nhưng về sau, phái Nghịch Thiên đã sử dụng Thiên Cơ Miêu làm đối tượng thí nghiệm đầu tiên cho Kế hoạch Phục chế Thái Cổ Tộc!

Lời nói tiếp theo của Vũ Thiên Vu khiến cho sắc mặt Triệu Phong cả kinh.

- Thiên Cơ Miêu là đối tượng thí nghiệm của Kế hoạch Phục chế Thái Cổ Tộc?

Triệu Phong kinh hãi thốt lên.

Lời nói của Vũ Thiên Vu cực kỳ kinh người, ngay cả Tân Vô Ngân cùng Mộ Cốc cũng đồng dạng vô cùng khiếp sợ. Không ngờ con mèo này lại có quan hệ với Thái Cổ Tộc, chủng tộc đệ nhất trong Thái Cổ Vạn Tộc. Liên quan tới chuyện Thiên Cơ Tộc nghĩ muốn nắm giữ huyết mạch Thái Cổ Tộc, bọn chúng cũng từng nghe nói qua, nhưng nội dung cụ thể thì lại hoàn toàn không biết.

- Nhưng huyết mạch Thái Cổ Tộc quá mạnh mẽ, những kẻ huyết mạch có thể phù hợp với nó, đồng thời có thể an toàn dung hợp, trong hơn mười ức người cũng chưa chắc đã có được một người. Nhưng Thiên Cơ Miêu là sinh vật do bản thân Thiên Cơ Tộc sáng tạo ra, có thể tùy ý tiến hành cải tạo huyết mạch cùng cơ năng thân thể. Huống hồ, một khi Thiên Cơ Miêu thành công dung hợp được huyết mạch Thái Cổ Tộc, như vậy liền đại biểu Thiên Cơ Tộc cũng có thể dung hợp huyết mạch Thái Cổ Tộc!

Vũ Thiên Vu nói ra một chuyện tình khiến cho người ta kinh hãi. Trong lòng Mộ Cốc cùng Tân Vô Ngân cũng phi thường chấn động.

- Vậy con tặc miêu này…

Triệu Phong không ngờ Tiểu tặc miêu lại cất giấu một bí mật to lớn như vậy. Thảo nào, lúc trước phái Nghịch Thiên lại khát vọng đối với Tiểu tặc miêu như vậy, thậm chí còn dốc hết mọi giá tiến hành tài bồi nó như thế. Hóa ra là vì huyết mạch trong cơ thể nó. Đồng thời, Triệu Phong cũng cảm thấy một tia kinh hỉ. Nếu Tiểu tặc miêu đã lợi hại như vậy, sau này hảo hảo bồi dưỡng một chút, tuyệt đối là một đại trợ lực không tệ.

- Bất quá, con Thiên Cơ Miêu này của ngươi lại là một sản phẩm thất bại!

Vũ Thiên Vu đột nhiên nói tiếp.

Triệu Phong nhất thời sửng sốt, trong lòng cũng bị đả kích không nhỏ. Không ngờ Tiểu tặc miêu lại là một sản phẩm thất bại.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu lập tức biểu hiện ra cực kỳ bất mãn, liên tục khoa tay múa chân, thể hiện chính mình chính là độc nhất vô nhị, không phải là sản phẩm thất bại.

- Ha ha… mặc dù là sản phẩm thất bại, nhưng nó lại xảy ra dị biến, sản sinh ra rất nhiều biến số, đã thoát khỏi phạm trù Thiên Cơ Miêu ban đầu mà Thiên Cơ Tộc muốn chế tạo ra! Mặc dù nó không thể dung nhập huyết mạch Thái Cổ Tộc, nhưng nó lại có được năng lực mô phỏng huyết mạch của Thái Cổ Vạn Tộc! Nói cách khác, nó tựa hồ có được năng lực huyết mạch của tất cả Thái Cổ Vạn Tộc, không

chỉ mỗi mình huyết mạch Thái Cổ Tộc!

Vũ Thiên Vu khẽ mỉm cười, tiếp tục nói. Nghe xong những lời này, Tiểu tặc miêu mới không tiếp tục truy cứu nữa.

- Mô phỏng năng lực của Thái Cổ Vạn Tộc?

Triệu Phong tỉ mỉ hồi tưởng lại, quả đúng là như vậy. Tiểu tặc miêu tựa hồ có thể thi triển ra Bí pháp huyết mạch của rất nhiều chủng tộc khác nhau. Bất quá tựa hồ nhiều lắm cũng chỉ có thể mô phỏng ra Bí pháp huyết mạch của các chủng tộc Thái Cổ từ mười hạng đầu trở xuống mà thôi. Huyết mạch chủng tộc Thái Cổ mười hạng đầu, độ khó mô phỏng khá lớn, cho tới bây giờ nó vẫn chưa thể mô phỏng thành công. Đương nhiên, dựa theo những gì Vũ Thiên Vu nói, Tiểu tặc miêu vẫn còn có không gian trưởng thành. Từ đó, câu đố liên quan tới Tiểu tặc miêu trong lòng Triệu Phong đã được giải khai.

- Trí giả, phân thân của ngươi hàng lâm Đại Lục Vực, đến cùng là có mục đích gì?

Trong lúc trò chuyện, Triệu Phong phát hiện Vũ Thiên Vu tương đối hiền hòa, ngay cả cơ mật tối cao của Thiên Cơ Tộc cũng thoải mái nói ra, vì vậy Triệu Phong cũng trở nên tùy tiện hơn. Không gian bên ngoài Thần vực Man Hoang cũng được gọi là Không gian Vực ngoại, mà trong Không gian Vực ngoại, những không gian cùng loại với Đại Lục Vực nhiều đến bất tận. Vì sao Vũ Thiên Vu là người đứng đầu của phái Trí Giả lại đem một cỗ phân thân đặt tại Đại Lục Vực? Mục đích của hắn là cái gì? Là Tiểu tặc miêu? Hay là Thần Mâu thứ chín?

- Thiên Cơ Tộc vốn là chủng tộc thiên ngoại! Điểm này, ngươi hẳn là biết chứ?

Vũ Thiên Vu thoáng có chút kinh ngạc, hiển nhiên cũng không ngờ

Triệu Phong lại hỏi cái này. Nhưng hắn vẫn như cũ không chút e ngại, nói.

- Thiên ngoại?

Tâm thần tất cả mọi người ở đây khẽ chấn động. Thiên Cơ Tộc quả thật là tại Thời kỳ Thái Cổ đột nhiên đi tới Không gian Phạm Trụ. Đối với thế giới thiên ngoại, đây cũng là sự nghi hoặc vĩnh cửu trong lòng tất cả mọi người trong Thần vực Man Hoang.

- Thế giới văn minh ban đầu của Thiên Cơ Tộc bị tan vỡ, tộc nhân Thiên Cơ Tộc chia ra làm mấy chi phái khác nhau, tiến hành thăm dò khắp nơi trong thế giới thiên ngoại hỗn độn, tìm kiếm một địa phương thích hợp để làm gia viên mới. Chi phái chúng ta cùng chi phái của phái Nghịch Thiên trong lúc vô tình rơi vào cái thế giới cổ quái này, không thể nào liên lạc được với bên ngoài. Ta vẫn luôn tìm kiếm cơ hội rời khỏi thế giới này. Lúc trước, ta đã thôi diễn ra rất nhiều cơ hội khác nhau, đang tồn tại trong một vài không gian nhỏ tại Không gian Vực ngoại. Cho nên trong tất cả những không gian nhỏ kia, trên cơ bản đều có một cỗ phân thân của ta. Mà không gian Đại Lục Vực của ngươi chính là một cái trong đó!

Vũ Thiên Vu chậm rãi giảng giải nguyên do. Lúc trước, trong Không gian Vực ngoại có rất nhiều không gian nhỏ đều tồn tại phân thân của Vũ Thiên Vu, mà Lục Vu Trí giả bất quá chỉ là một cái trong số đó mà thôi.

- Rời khỏi phiến không gian này?

Nhưng Triệu Phong lại vẫn không thể lý giải được điểm này, mà những người còn lại cũng giống như vậy. Từ trước cho đến nay, cũng chưa từng bao giờ có người nào rời khỏi Không gian Phạm Trụ, thậm chí rất nhiều Đại năng ở Thời kỳ Thái Cổ cũng cho rằng,

chỉ có duy nhất một cái thế giới Phạm Trụ này. Mãi cho tới sau này, khi Thiên Cơ Tộc đột nhiên đến đây, mới phá vỡ cái quan điểm này.

- Cái cơ hội này, có lẽ cũng có thể ở trên người ngươi!

Vũ Thiên Vu trực tiếp nói thẳng. Đương nhiên, Vũ Thiên Vu cũng không cách nào khẳng định được điểm này. Thần Mâu thứ chín vốn dĩ phi thường tràn ngập các loại khả năng cùng biến số.

Triệu Phong trầm mặc không nói lời nào. Đối với Thần Mâu thứ chín, hắn biết rõ cũng không nhiều lắm. Mà liên quan tới cơ hội Thiên Cơ Tộc rời khỏi Phạm Trụ cũng trên người mình mà Vũ Thiên Vu đã nói, Triệu Phong lại càng không thể giúp được bất luận cái gì. Mặt khác, Triệu Phong vẫn còn bảo trì thái độ hoài nghi đối với điểm này. Vô số năm qua, cũng chưa từng có người nào có thể rời khỏi Phạm Trụ, trong thời gian này Bát Đại Thần Mâu sinh ra, cũng chưa từng nghe nói qua loại thuyết pháp này. Làm sao có thể bởi vì Thần Mâu thứ chín sinh ra lại xuất hiện khả năng này?

- Vậy mục đích của phái Nghịch Thiên lại là cái gì?

Triệu Phong chợt hỏi lần nữa. Phái Nghịch Thiên cũng là Thiên Cơ Tộc, như vậy mục đích của bọn chúng có thể nào giống phái Trí Giả, cũng muốn rời khỏi thế giới Phạm Trụ hay không?

- Mục đích của bọn chúng… có lẽ cũng giống với chúng ta! Nhưng bọn chúng đến cùng là đang mưu đồ cái gì, ngay cả lão hủ cũng không rõ ràng cho lắm. Bất quá, ta suy đoán được, một khi kế hoạch của phái Nghịch Thiên đạt thành, như vậy toàn thể Thần vực Man Hoang cũng sẽ gặp tai nạn hủy diệt…

Vũ Thiên Vu trầm ngâm trong chốc lát, mới thở dài một tiếng.

- Ta cảm thấy mục đích của bọn chúng hẳn là bất đồng với phái Trí Giả!

Mộ Cốc hừ lạnh một tiếng. Bản thân hắn cực kỳ cừu thị phái Nghịch Thiên, hắn không tin đối phương lại bởi vì mục đích này mà làm ra đủ loại hành vi khiến người ta đáng ghét như vậy.

- Điểm này, hiện tại còn chưa biết được! Nhưng kế hoạch của phái Nghịch Thiên có lẽ có liên quan nhất định với Thần Mâu thứ chín. Cho nên, hiện tại Triệu Phong ngươi cứ ở lại chỗ này a! Đợi đến lúc có thể triệt để phát huy ra uy lực của Thần Mâu thứ chín, như vậy cũng không cần sợ hãi gì nữa…

Vũ Thiên Vu trực tiếp nói ra suy nghĩ của hắn. Đây cũng là suy nghĩ hiện tại của Triệu Phong. Hắn vẫn tương đối tin tưởng suy đoán của Vũ Thiên Vu, đương nhiên, cũng có một phần nguyên nhân là do Liễu Cầm Hâm.

Nếu như phái Nghịch Thiên đạt thành mục đích, sẽ tạo thành tai họa thật lớn đối với toàn thể Thần vực Man Hoang, đây cũng là chuyện mà hắn không muốn nhìn thấy. Đại chiến Thái Cổ lần trước đã khiến cho toàn thể Đại lục Man Hoang sụp đổ, Vạn Tộc trọng thương, có một vài chủng tộc thậm chí còn chịu tai ương diệt tộc nữa. Nếu chuyện như vậy xảy ra một lần nữa, không biết toàn thể Không gian Phạm Trụ sẽ biến thành bộ dáng gì nữa.

- Chúng ta cũng quấy rầy một chút rồi!

Tân Vô Ngân lễ phép nói. Ngay ngày đầu tiên tới phái Trí Giả, hắn đã biết được một bí mật kinh người như vậy rồi, lựa chọn lần này hẳn là chính xác.

Kế tiếp, Triệu Phong, Cự Thần Điện cùng với Quang Tộc cũng tạm

thời ở lại trong địa bàn của phái Trí Giả.

o0o

- Cầm Hâm, Vận Mệnh Chi Mâu của ngươi là từ đâu mà có?

Triệu Phong nhìn về phía Liễu Cầm Hâm, trong lòng có chút nghi hoặc. Thời điểm còn ở Đại Lục Vực, hắn biết rõ Liễu Cầm Hâm cũng không có huyết mạch nhãn đồng.

- Là đến từ truyền thừa của Phạm Luân Cổ Âm Điện!

Liễu Cầm Hâm bình thản nói.

- Hóa ra Phạm Luân Cổ Âm Điện lại đặc thù như vậy!

Triệu Phong khẽ than nhẹ một tiếng. Phạm Luân Cổ Âm Điện không chỉ cấp cho Liễu Cầm Hâm huyết mạch nhãn đồng, lại càng khiến cho tu vi của nàng gia tăng mạnh mẽ, có thể tiến vào Thần vực Man Hoang.

- Vậy ngươi làm thế nào đi tới chỗ của Trí giả?

Triệu Phong tiếp tục hỏi. Tuy Liễu Cầm Hâm hiện tại cao quý thần bí, bình thản thanh nhã, nhưng Triệu Phong lại có cảm giác thập phần thân thiết cùng quen thuộc.

- …

o0o

Cứ như vậy, đám người Triệu Phong tạm thời ở lại chỗ của phái Trí Giả. Trong phái Trí Giả cũng có không ít những kết tinh trí tuệ của

Thiên Cơ Tộc, có lợi cho tu luyện cùng cảm ngộ. Tiểu tặc miêu thì cả ngày cũng không thấy hình bóng, tựa hồ như đang thám hiểm khắp nơi trong này. Mà Triệu Phong trong lúc tu luyện, cũng có thể dễ dàng nhìn thấy Liễu Cầm Hâm. Tuy giữa hai người tựa hồ cũng không có bao nhiêu chuyện để nói, nhưng nếu trò chuyện lên, liền gần như quên hết thời gian, phảng phất như vĩnh viễn cũng đều trò chuyện không hết.

Tại chỗ của phái Trí Giả, Triệu Phong dùng thời gian mấy năm, triệt để củng cố tu vi của mình. Kế tiếp, hắn liền bắt đầu tu luyện Hỗn Độn Thần Điển, rảo bước tiến về phía tầng thứ cao hơn.

Vốn tưởng rằng những ngày kế tiếp sẽ cứ bình thản trôi qua như vậy. Nhưng một ngày này, Vũ Thiên Vu đột nhiên một lần nữa mời Triệu Phong tới gặp mặt.

Trong không gian tầng cao nhất của tòa tháp trung tâm, không khí cực kỳ ngưng trọng.

- Lại có tin tức xấu gì nữa sao?

Triệu Phong cảm thấy có chút không ổn. Có thể khiến cho phái Trí Giả trầm trọng như vậy, tất nhiên không phải chuyện gì tốt.

- Phái Nghịch Thiên thề nhất định phải đạt được Thần Mâu thứ chín, ngươi tránh né mấy năm không chịu xuất hiện, bọn chúng đã nghĩ ra biện pháp ép ngươi phải hiện thân!

Vũ Thiên Vu chợt mở miệng nói.

- Quả nhiên có quan hệ với phái Nghịch Thiên!

Ánh mắt Triệu Phong nhất thời ngưng đọng.

- Phong, ta và sư công suy đoán được, phái Nghịch Thiên có khả năng xuất thủ với Triệu Vũ Phỉ!

Liễu Cầm Hâm chủ động đứng ra, thần tình có chút phức tạp.

Chương 1515: Truy tìm Triệu Vũ Phỉ

- Phong, ta và sư công suy đoán được, phái Nghịch Thiên có khả năng xuất thủ với Triệu Vũ Phỉ!

Liễu Cầm Hâm chủ động đứng ra, thần tình có chút phức tạp.

Trong lòng Triệu Phong nhất thời chấn động. Không ngờ phái Nghịch Thiên lại xuất thủ với Triệu Vũ Phỉ! Mà thật ra, mục đích của phái Nghịch Thiên chỉ là một mình Triệu Phong mà thôi. Bọn chúng không điều tra được tung tích của Triệu Phong, liền muốn thông qua thủ đoạn này, ép Triệu Phong phải chủ động hiện thân.

- Là ta liên lụy Vũ Phỉ rồi!

Trong lòng Triệu Phong thoáng có một tia hổ thẹn, nhưng càng nhiều hơn chính là phẫn nộ. Không ngờ phái Nghịch Thiên lại sử dụng tới loại kế sách đê tiện này.

- Cầm Hâm, có phương pháp nào có thể hóa giải nguy hiểm không?

Triệu Phong lập tức hỏi. Tới hiện tại, Triệu Vũ Phỉ có khả năng còn chưa hay biết chuyện gì, không biết tới cỗ nguy cơ trí mạng ẩn giấu này. Mà căn cứ theo lời nói của Liễu Cầm Hâm, phái Nghịch Thiên có khả năng sẽ xuất thủ với Triệu Vũ Phỉ, như vậy hiện tại bọn chúng còn chưa có đắc thủ, rất có khả năng đang trong quá trình tìm kiếm. Chỉ cần bọn họ có thể tìm được Triệu Vũ Phỉ trước khi phái Nghịch Thiên tìm được tung tích của Triệu Vũ Phỉ, như vậy sẽ có thể giải quyết tốt đẹp chuyện tình lần này.

- Chúng ta đã suy đoán được vị trí đại khái hiện tại của Triệu Vũ Phỉ!

Liễu Cầm Hâm thấy Triệu Phong lo lắng như vậy, trong thanh mâu xẹt qua một tia dị sắc nhàn nhạt. Cho tới lúc này Triệu Phong mới biết được chuyện Triệu Vũ Phỉ đã rời khỏi Linh Tộc. Bất quá như thế, Triệu Vũ Phỉ sẽ càng nguy hiểm hơn, cần phải nhanh chóng tìm được nàng.

- Triệu Phong, chuyến đi này vô cùng hung hiểm, Thần Mâu thứ chín quan hệ trọng đại, ngươi tốt nhất là nên cân nhắc cẩn thận a!

Vũ Thiên Vu nhắc nhở một câu. Rất rõ ràng, đây chính là mưu kế mà phái Nghịch Thiên dùng để ép Triệu Phong hiện thân, cơ hồ là đào sẵn bẫy rập, đợi Triệu Phong nhảy vào.

Triệu Phong không khỏi nhớ lại lời nói trước đây của Vũ Thiên Vu. Một khi để phái Nghịch Thiên thực hiện được mưu kế, như vậy toàn thể Thần vực Man Hoang cũng sẽ gặp tai nạn hủy diệt.

- Ta không thể để cho Vũ Phỉ bởi vì ta mà ngộ hại được!

Triệu Phong chỉ thoáng suy tư trong chốc lát, liền khẳng định nói. Nếu để cho thanh mai trúc mã, hồng nhan tri kỷ của chính mình bởi vì mình mà chết, hơn nữa lại còn dưới tình huống chính mình biết rõ, lại không đi cứu viện, cả cuộc đời này hắn cũng khó có thể an tâm.

- Lão hủ tôn trọng sự lựa chọn của ngươi, cũng sẽ giúp ngươi một tay, cố gắng quấy rầy, kềm chế phái Nghịch Thiên!

Vũ Thiên Vu khẽ mỉm cười, phảng phất như đã sớm biết được sự lựa chọn của Triệu Phong.

- Đa tạ!

Triệu Phong cũng không nói lời khách khí. Muốn cứu đi Triệu Vũ Phỉ từ trong tay phái Nghịch Thiên, tuyệt đối không thể thiếu lực lượng của phái Trí Giả. Cho tới bây giờ, Vũ Thiên Vu vẫn luôn không ngừng giúp hắn giải thích nghi hoặc, cấp cho trợ giúp. Triệu Phong không thể nói lời cảm ơn, nhưng ngày sau nếu có thể giúp được phái Trí Giả chuyện gì, hắn tuyệt đối sẽ không từ chối.

- Phong, ta cũng giúp ngươi một tay!

Ngôn ngữ Liễu Cầm Hâm lộ ra một tia ôn nhu.

Triệu Phong nhất thời sửng sốt, đột nhiên phát hiện ra có chút không đúng. Liễu Cầm Hâm đã thừa nhận thân phận của chính mình. Trong khoảng thời gian ở chung này, Triệu Phong cũng hiểu được Liễu Cầm Hâm vẫn còn có tình cảm với hắn. Vừa rồi, Triệu Phong lại thể hiện ra bộ dáng lo lắng thân thiết đối với nguy cơ của một nữ tử khác. Nhưng biểu hiện của Liễu Cầm Hâm lại tương đối bình thản, hoàn toàn không hợp lẽ thường.

- Được!

Triệu Phong nhìn chằm chằm Liễu Cầm Hâm, gật đầu đáp ứng một tiếng. Đồng thời, hắn cũng nhìn thấy trong ánh mắt Liễu Cầm Hâm một tia thần sắc ai oán. Nhưng hiện tại vẫn là tìm được Triệu Vũ Phỉ quan trọng hơn, những chuyện khác suy nghĩ nhiều cũng vô ích.

Sau đó, Triệu Phong quay trở về chuẩn bị một phen, đồng thời cũng nói chuyện này với Mộ Cốc cùng Tân Vô Ngân. Đối mặt với phái Nghịch Thiên, nếu có được càng nhiều người tương trợ tự nhiên lại càng tốt hơn. Nhưng Triệu Phong cũng không miễn cưỡng, dù sao việc này cũng quá nguy hiểm, tất cả phải xem sự lựa chọn của bọn

họ.

- Triệu Vũ Phỉ gặp nạn, ta tự nhiên sẽ không bàng quan đứng nhìn!

Tân Vô Ngân sảng khoái cười một tiếng. Mặc kệ nói thế nào, hắn và Triệu Vũ Phỉ cũng đến từ cùng một địa phương.

- Tu luyện thời gian dài cũng có chút phiền não, đã tới thời điểm ra ngoài lịch lãm một phen rồi!

Tân Vô Ngân biểu hiện tương đối lạc quan. Đương nhiên, tiến bộ của hắn trong thời gian qua quả thật cũng rất lớn, hiện tại đã đạt tới Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong, cách Thần Chủ Tam Trọng Thiên đã không xa. Tân Vô Ngân kiếp trước vốn đã có thiên phú tuyệt giai, có hy vọng cực lớn trở thành cường giả Thần Vương. Sau khi trọng sinh, cơ sở tv của Tân Vô Ngân có thể nói là càng thêm vững chắc, khoảng cách với mục tiêu này cũng càng gần hơn một chút.

- Lần này có bao nhiêu nắm chắc?

Ngữ khí Mộ Cốc lại có chút dò hỏi.

- Có phái Trí Giả tương trợ, nếu vận khí tốt, có lẽ sẽ có thể tìm được Triệu Vũ Phỉ trước phái Nghịch Thiên. Nếu vận khí kém một chút, như vậy sẽ không tránh khỏi có chút va chạm…

Triệu Phong cũng không giấu diếm, thành thật trả lời.

- Được! Lần này, Quang Tộc sẽ giúp ngươi một tay!

Suy nghĩ hồi lâu, Mộ Cốc rốt cuộc cũng đáp ứng. Hắn vốn dự định mượn nhờ lực lượng của Cự Thần Tộc cùng với Thần Mâu thứ chín để báo thù phái Nghịch Thiên, lúc này cũng không thể để cho Triệu

Phong cứ như vậy chết đi. Huống hồ đám người Triệu Phong, Liễu Cầm Hâm cũng đã từng trợ giúp qua Quang Tộc. Hắn lựa chọn trợ giúp Triệu Phong một là hoàn trả nhân tình, hai là hắn còn cần lực lượng của Triệu Phong, không thể để cho hắn chết đi đơn giản như vậy.

Cự Thần Điện, Quang Tộc cũng đều nguyện ý vươn ra viện thủ, điều này khiến cho Triệu Phong vô cùng cao hứng.

Ngay ngày hôm đó, Triệu Phong cùng đám người trợ thủ khởi hành. Bên phía Cự Thần Điện có Tân Vô Ngân cùng Đại Trưởng lão, bên phía Quang Tộc thì chỉ có một mình Mộ Cốc. Dù sao đối mặt với địch nhân thực lực hơn xa bình thường, không phải nhân số nhiều sẽ có thể ứng phó được, cần nhất vẫn là cường giả chiến lực đỉnh cao.

Căn cứ theo thôi toán của Vũ Thiên Vu cùng Liễu Cầm Hâm, Triệu Vũ Phỉ đại khái đang ở tại Thiên Vận Vực. Lúc này mọi người sử dụng Thiên Cơ Truyền Tống Trận của phái Trí Giả, đi thẳng tới Thiên Sơn Vực, Đại Vực tiếp giáp với Thiên Hà Vực.

Dọc theo đường đi, Tiểu tặc miêu thỉnh thoảng ném lên mấy Đồng tiền cổ, tính toán vị trí chính xác của Triệu Vũ Phỉ. Nhưng đầu mối quá ít, muốn tìm một người trong một cái vực nội to như vậy, vẫn là tương đối khó khăn.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu chỉ về phía trước, khoa tay múa chân một trận.

- Triệu Vũ Phỉ đang tại Trung bộ Thiên Hà Vực!

Triệu Phong lập tức nói, cùng với mọi người nhanh chóng lên đường.

Dựa theo bói toán của Tiểu tặc miêu, phạm vi tìm kiếm từ từ thu nhỏ dần. Đợi sau khi đi tới Trung bộ Thiên Hà Vực, Tiểu tặc miêu lại tiếp tục loại trừ đi một số khu vực. Đám người Tân Vô Ngân cùng Mộ Cốc không khỏi kinh ngạc tán thán, không hỗ là Thiên Cơ Miêu dung nhập huyết mạch Thiên Cơ Tộc, quả thật là không tầm thường.

Mà Triệu Phong cũng có cảm giác, hắn cách Triệu Vũ Phỉ càng ngày càng gần hơn.

- Hy vọng Vũ Phỉ không có việc gì!

Hắn không cầu tìm được Triệu Vũ Phỉ trước phái Nghịch Thiên, chỉ hy vọng Triệu Vũ Phỉ không có việc gì, tất cả đều còn có chuyển cơ.

o0o

Trung bộ Thiên Hà Vực, Phần Thiên Hải…

Một đạo lưu quang màu tím nhạt đột nhiên từ trong biển lửa bắn ra, hóa thành một nàng nữ tử tinh ngọc váy dài màu tím nhạt. Dung nhan kiều mỹ của nàng khiến cho vài gã nam tử ở phụ cận nhìn đến mức trừng mắt há miệng. Nhưng đồng thời mọi người cũng từ trong một màn vừa rồi nhìn ra thực lực của nàng nữ tử này, không ngờ lại là cường giả Thần Chủ! Trẻ tuổi như vậy đã đạt tới cảnh giới Thần Chủ, quả thật là cực kỳ hiếm thấy!

Nàng nữ tử này tự nhiên chính là Triệu Vũ Phỉ lúc trước đã rời khỏi Linh Tộc, ra ngoài lịch luyện. Hai tháng trước, nàng sử dụng Thiên Hư Thần Nguyên Sâm do Triệu Phong lưu lại cho mình, thuận lợi đột phá đến cảnh giới Thần Chủ.

Đúng lúc này, biển lửa trong Phần Thiên Hải đột nhiên chợt ba động.

- Không tốt! Bọn chúng đuổi tới rồi!

Sắc mặt Triệu Vũ Phỉ căng thẳng, nhanh chóng hóa thành một đạo lưu quang màu tím nhạt, cấp tốc bỏ chạy.

Ngay sau đó, biển lửa trong Phần Thiên Hải đột nhiên bùng nổ, từ trong đó nhảy ra hai người. Một người trong đó là một gã nam tử trung niên một thân khải giáp hồng kim sắc, toàn thân bao phủ trong một tầng hỏa quang đạm hồng sắc. Bên cạnh hắn là một lão giả thân khoác trường bào hồng bạch sắc.

- Hướng này!

Cặp mày lão giả khẽ nhíu lại, chỉ về một phương hướng. Ngay sau đó, hai người lập tức đuổi theo.

- Nam tử trung niên kia không phải là Thị Huyết Thần Chủ tiếng tăm lừng lẫy của Luyện Ngục Thánh Địa sao?

Một gã Cổ Thần không khỏi kinh hô một tiếng. Luyện Ngục Thánh Địa chính là Thánh địa của Thiên Hà Vực. Mà Thị Huyết Thần Chủ này là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên tương đối nổi danh trong Thiên Hà Vực. Nghe đồn kẻ này cực kỳ thích giết chóc. Lúc trước, bởi vì một gã Cổ Thần nào đó không lễ phép với hắn, Thị Huyết Thần Chủ liền giết chết kẻ này, đồng thời tàn sát sạch sẽ luôn thế lực Tứ tinh đỉnh phong sau lưng đối phương.

- Nữ tử kia là ai? Không ngờ lại đắc tội với Thị Huyết Thần Chủ! Bị hắn để mắt tới, như vậy chết chắc rồi!

Một gã Cổ Thần tuổi còn trẻ khẽ lắc đầu.

- Tiểu nha đầu Linh Tộc, ngươi càng giãy dụa, Thị Huyết Thần Chủ ta lại càng thích! Đến lúc đó ta chắc chắn sẽ khiến cho ngươi sống không bằng chết!

Vẻ mặt Thị Huyết Thần Chủ tà sát, không chút nào che giấu vẻ bạo ngược tà dục trong mắt. Nhưng sau khi truy đuổi một thời gian, Thị Huyết Thần Chủ cùng lão giả kia phát hiện, khoảng cách giữa bọn họ và Triệu Vũ Phỉ cũng không rút ngắn chút nào, ngược lại càng lúc càng xa hơn.

- Tiểu nha đầu này không đơn giản!

Thị Huyết Thần Chủ lẩm bẩm. Nữ tử trẻ tuổi như vậy, không ngờ tại phương diện tốc độ lại không hề thua kém Thần Chủ Nhất Trọng Thiên lâu năm hai người bọn chúng.

- Mặc kệ nói thế nào, nàng ta cũng là huyết mạch Linh Tộc! Nếu không phải ngươi ngay từ đầu đã lộ ra sát ý, nói không chừng Huyết Linh Thần Nguyên Thạch đã sớm tới tay rồi!

Lão giả trường bào hồng bạch kia thoáng có chút trách cứ, nói.

Sâu bên trong Phần Thiên Hải, Triệu Vũ Phỉ trong lúc vô tình đã phát hiện ra một khối Huyết Linh Thần Nguyên Thạch, trùng hợp hai người bọn chúng đi ngang qua nhìn thấy, vì vậy nổi lên sát tâm. Loại trân bảo đẳng cấp này vừa có thể xúc tiến nồng độ huyết mạch, tăng lên trình độ phản tổ, còn có thể khiến cho Thần lực ngưng luyện, đề thăng thực lực. Đối với Thần Chủ Nhất Trọng Thiên mà nói, sự mê hoặc của Huyết Linh Thần Nguyên Thạch này là cực lớn, cho dù là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên cũng sẽ động tâm.

Sau đó, lão giả trường bào hắc bạch chợt nhìn về phía trước, hét lớn một tiếng:

- Tiểu nha đầu Linh Tộc, nếu ngươi nguyện ý lấy ra Huyết Linh Thần Nguyên Thạch, chia đều một nửa cho chúng ta, chuyện này chúng ta sẽ không truy cứu nữa!

Triệu Vũ Phỉ tự nhiên sẽ không tin. Nàng tuyệt đối không quan tâm tới lời nói của hai kẻ truy sát phía sau, mà chỉ toàn tâm toàn lực phóng chạy. Bản thân nàng có được truyền thừa của Thần Võ Tộc, lĩnh ngộ của nàng đối với bất luận loại chiến kỹ nào cũng đều cao hơn một cấp bậc so với người khác, phương diện Bí pháp tốc độ cũng như vậy.

Nhưng đột nhiên, Triệu Vũ Phỉ cảm thụ được phía trước chợt xuất hiện vài cỗ khí tức cường đại khiến cho trong lòng nàng chấn kinh. Tập trung nhìn lại, ở phương xa đã xuất hiện mấy đạo nhân ảnh. Gã nam tử dẫn đầu trong đó, một đầu ngân phát mộng huyễn, thân mặc trường bào ngân sắc, không phải Triệu Phong thì là ai? Còn nữa, Tiểu tặc miêu trên vai Triệu Phong và Tân Vô Ngân ở một bên lại càng giúp nàng khẳng định điểm ấy.

- Phong ca!

Trong lòng Triệu Vũ Phỉ nhất thời kinh hỉ, nhãn mâu đỏ bừng, chuẩn bị lập tức phóng về phía đó. Nhưng đột nhiên thần sắc nàng chợt khẽ biến:

- Không được! Không thể để cho người của Luyện Ngục Thánh Địa phát hiện ra Phong ca!

Sở dĩ người của Luyện Ngục Thánh Địa vẫn còn lưu lại ở Phần Thiên Hải, thứ nhất là vì điều tra đầu mối nguyên nhân đám cao tầng Chu Tước Lâu, Cuồng Phong Môn bị toàn diệt, thứ hai chính là vì muốn điều tra đầu mối về Thần Mâu thứ chín.

Mà sở dĩ Triệu Vũ Phỉ đi tới Phần Thiên Hải, cũng là vì nghe nói Thần Mâu thứ chín từng xuất hiện qua ở nơi này. Sau khi tới nơi này, nàng càng hiểu rõ ràng hơn một vài tình huống nào đó. Nàng biết rõ, hiện tại có rất nhiều Đại năng trong Thần vực Man Hoang cũng có lòng thèm muốn đối với Thần Mâu thứ chín.

Triệu Vũ Phỉ khẽ cắn răng một cái, lập tức thay đổi phương hướng bay đi.

Phương xa, thời điểm Triệu Phong nhìn thấy Triệu Vũ Phỉ, đồng dạng cũng vô cùng kinh hỉ, bởi vì bọn họ đã tìm được Triệu Vũ Phỉ trước phái Nghịch Thiên! Nhưng lúc này Triệu Vũ Phỉ đột nhiên lại thay đổi phương hướng rời xa, điều này khiến cho Triệu Phong có chút kinh dị.

Nhưng ngay sau đó, Triệu Phong liền hiểu được nguyên nhân. Tầm mắt của hắn cực kỳ xa, đã nhìn thấy hai đạo nhân ảnh đang đuổi theo Triệu Vũ Phỉ gần trăm vạn dặm phía sau.

Chương 1516: Tái chiến Bắc Minh Huy

Thiên Vận Vực, phụ cận Phần Thiên Hải, Thiên Thần Sứ Bắc Minh Huy đang suất lĩnh hai gã Điện Vương Bá Long Thần Chủ, Thiên Tịch Thần Chủ không ngừng lục soát tung tích của Triệu Vũ Phỉ khắp nơi.

Trong tay Bắc Minh Huy có một thiết bị hình vuông, ở trung tâm có một viên thủy tinh cầu ngân sắc. Đây chính là Sưu Tra Nghi của Thiên Cơ Tộc. Bọn chúng tìm được khí tức do Triệu Vũ Phỉ lưu lại trong Linh Tộc, cũng thành công chế tác ra cái thiết bị này.

- Triệu Vũ Phỉ kia đến cùng đang ẩn giấu ở nơi nào?

Trong lòng Bá Long Thần Chủ có chút nôn nóng. Mà ngay thời điểm hắn đang oán giận, cái Sưu Tra Nghi trong tay Bắc Minh Huy chợt lóe lên quang mang rực rỡ.

- Triệu Vũ Phỉ ở bên kia!

Trong mắt Bắc Minh Huy lộ ra thần sắc kinh hỉ. Sau đó, đoàn người lập tức phóng thẳng về phía phương hướng Sưu Tra Nghi chỉ dẫn.

o0o

Bên kia, Thị Huyết Thần Chủ cùng lão giả trường bào hồng bạch sắc đang đuổi theo Triệu Vũ Phỉ, nhưng đột nhiên mục tiêu truy sát của bọn chúng chợt thay đổi phương hướng bỏ chạy. Đồng thời, biến hóa này cũng khiến cho khoảng cách giữa bọn chúng và Triệu Vũ Phỉ

càng gần hơn một chút.

- Nha đầu kia làm gì vậy?

Trong lòng lão giả trường bào hồng bạch nghi hoặc.

- Quản nhiều như vậy làm gì? Trước bắt giữ nàng rồi hãy nói!

Trong mắt Thị Huyết Thần Chủ chợt lóe lên tinh quang, tốc độ đột nhiên tăng lên một bậc. Nơi này là Thiên Hà Vực, là địa bàn của Luyện Ngục Thánh Địa, làm việc cần phải lo lắng nhiều như vậy sao? Hai gã Thần Chủ lập tức thay đổi phương hướng, truy sát theo phía sau Triệu Vũ Phỉ.

Với cự ly hiện tại, bọn chúng đã có thể thi triển công kích quấn lấy Triệu Vũ Phỉ rồi. Tay phải Thị Huyết Thần Chủ duỗi ra một cái, điểm ra một chỉ, phóng xuất ra một đạo viêm mang huyết hồng sắc, xỏ xuyên thẳng về phía trước.

Tại phương xa, Triệu Phong biết rõ Triệu Vũ Phỉ bởi vì bảo hộ chính mình cho nên mới không chịu gặp lại mình, mà chủ động dẫn đi kẻ truy sát, trong lòng không khỏi dâng lên một tia ấm áp, nhưng càng nhiều hơn chính là tức giận.

- Tân huynh, nhờ ngươi xuất thủ a!

Triệu Phong lập tức nói. Địch nhân là cường giả Thần Chủ, hắn không thể đơn giản bại lộ thân phận, huống hồ Tân Vô Ngân xuất thủ cũng đã đủ rồi.

- Được!

Thân hình Tân Vô Ngân lóe lên rồi biến mất. Sau một khắc, hắn đã

trực tiếp xuất hiện phía trước Thị Huyết Thần Chủ cùng lão giả trường bào hồng bạch.

Oanh phanh!

Một đạo công kích của Thị Huyết Thần Chủ bắn trúng trên người Tân Vô Ngân, bị hắn dễ dàng đón đỡ, chỉ chấn lên một tia hỏa quang huyết hồng sắc mà thôi. Nhìn thấy một màn này, tâm thần Thị Huyết Thần Chủ cùng lão giả trường bào nhất thời run rẩy, kinh khủng muôn dạng. Có thể dùng Thần thể trực tiếp đón đỡ một kích của Thị Huyết Thần Chủ dễ dàng như vậy, hoặc là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên chuyên tu luyện thể, hoặc chính là Thần Chủ Tam Trọng Thiên! Nói chung, gã Thần Chủ đột nhiên xuất hiện trước mặt này, không phải là kẻ mà bọn chúng có thể đắc tội.

- Tiền bối thứ tội! Tại hạ Thị Huyết Thần Chủ của Luyện Ngục Thánh Địa, bởi vì phát sinh tranh chấp với vị nữ tử phía trước kia, cho nên mới truy sát nàng…

Thị Huyết Thần Chủ lập tức cúi đầu giải thích. Theo như hắn thấy, cường giả Thần Chủ đột nhiên xuất hiện trước mặt này, tất nhiên là có quan hệ với tiểu nha đầu Linh Tộc kia.

- Nếu có gì mạo phạm, xin hãy thứ tội!

Lão giả trường bào cũng lập tức thỉnh tội.

Ở phương xa, Triệu Phong chăm chú quan sát một màn này, đồng thời hắn cũng tập trung ý niệm, chuẩn bị truyền âm cho Triệu Vũ Phỉ. Nhưng đúng lúc này, trong tầm mắt Triệu Phong đột nhiên xuất hiện ba đạo nhân ảnh, khiến cho thần sắc hắn đại biến.

- Tìm được rồi!

Trong lòng Thiên Tịch Thần Chủ phấn chấn, không ngờ đối tượng nhiệm vụ lần này lại bị bọn chúng tìm được trước rồi.

Ba người Bắc Minh Huy vừa xuất hiện, tự nhiên cũng bị đám người Triệu Vũ Phỉ phát hiện ra.

- Thật mạnh!

Khí tức cường đại do ba người kia tản mát ra, khiến cho Triệu Vũ Phỉ cũng phải cảm thấy kinh hãi. Đồng thời trong lòng nàng cũng có chút kỳ quái, vì sao hôm nay lại có nhiều Thần Chủ cường đại chạy tới nơi này như vậy.

- Bó tay chịu trói đi!

Ánh mắt Bắc Minh Huy ngưng đọng, nhất thời xuất thủ, phóng xuất ra một đoàn lực lượng Hỗn Độn cường đại.

- Các ngươi…

Trong nháy mắt, Triệu Vũ Phỉ liền biết rõ tình huống không ổn. Nhưng đối mặt với một kích của Bắc Minh Huy, nàng căn bản không có lực lượng chống lại.

Đúng lúc này, một cỗ lực lượng Hỗn Độn khác đột nhiên gào thét lao tới.

Oanh! Phanh! Oành!

Hai cỗ lực lượng Hỗn Độn mạnh mẽ va chạm với nhau, Thần lực phong bạo cường hãn thổi quét thẳng ra bốn phía xung quanh. Ngay khoảnh khắc này, Triệu Phong đột nhiên xuất hiện bên cạnh Triệu Vũ

Phỉ, giúp nàng ngăn cả cỗ Thần lực phong bạo này.

- Cỗ khí tức này… Triệu Phong!

Sắc mặt Bắc Minh Huy thoáng trầm xuống, chợt hai mắt mở to, lộ ra thần sắc kinh ngạc.

- Phong ca!

Triệu Vũ Phỉ nhất thời ôm lấy cánh tay Triệu Phong.

- Không có việc gì! Có ta ở đây!

Triệu Phong cúi đầu ôn hòa nói. Nhưng trong lòng Triệu Phong lại thầm cảm thấy tiếc hận. Vốn cho rằng đã tìm được Triệu Vũ Phỉ trước phái Nghịch Thiên, sự tình lần này sẽ có thể giải quyết tốt đẹp rồi. Nhưng không ngờ ngay tại thời điểm khẩn yếu quan đầu này, thành viên của phái Nghịch Thiên lại xuất hiện, hơn nữa lại còn là những người quen cũ.

Cách đó không xa, Tân Vô Ngân cũng thoáng cảm thấy đáng tiếc. Bọn họ cùng phái Nghịch Thiên cũng đều đang tranh đoạt từng giây từng phút tìm kiếm Triệu Vũ Phỉ. Tuy bọn họ tìm được sớm hơn một chút, nhưng phái Nghịch Thiên lại cũng đồng thời chạy tới.

- Triệu Phong, lần này ngươi chắp cánh cũng không thoát!

Sắc mặt Bắc Minh Huy âm trầm, khẽ quát một tiếng. Về phần Triệu Vũ Phỉ, hắn đã lười quản tới nữa rồi. Dù sao bọn chúng tróc nã Triệu Vũ Phỉ cũng chỉ vì muốn ép Triệu Phong hiện thân mà thôi, hiện tại đã gặp được Triệu Phong, Triệu Vũ Phỉ căn bản không còn tác dụng gì nữa.

Triệu Phong không nói hai lời, lập tức thu Triệu Vũ Phỉ vào Mộng Huyễn Thần Quốc của chính mình.

Bên kia, Tân Vô Ngân bỏ mặc đám người Thị Huyết Thần Chủ, cũng lập tức lui lại. Hai người cấp tốc rời khỏi nơi này, sau khi hội hợp với Mộ Cốc và Đại Trưởng lão Cự Thần Điện, bốn người liền cùng nhau phóng chạy. Tốc độ của Triệu Phong và Mộ Cốc ở trong Thần Chủ Tam Trọng Thiên cũng hiếm người nào có thể sánh được, hai người bọn họ phân biệt mang theo Tân Vô Ngân cùng Đại Trưởng lão phóng chạy, cũng không ảnh hưởng bao nhiêu tới tốc độ của mình.

Ba người Bắc Minh Huy lập tức đuổi theo, lại phát hiện căn bản đuổi không kịp bốn người bọn Triệu Phong.

- Tiểu tử này đã trưởng thành đến loại trình độ này rồi sao?

Nhìn về phía mấy đạo nhân ảnh trước mặt dần dần biến mất, trong lòng Bắc Minh Huy cực kỳ kinh ngạc. Lúc trước nghe Vũ Lưu Bình nói, Triệu Phong ở Xích Tinh Vực đã có thể giết chết Thần Chủ Tam Trọng Thiên, trong lòng hắn vẫn cảm thấy khó có thể tin nổi. Nhưng mới vừa rồi giao phong một chiêu với Triệu Phong, cộng thêm tốc độ lúc này Triệu Phong đang thể hiện ra, hắn thật sự đã tin tưởng rồi.

Nhớ lại lúc trước, Triệu Phong ở trong tay hắn chính là không có bao nhiêu lực lượng chống lại, không ngờ chỉ ngắn ngủi thời gian mấy năm, Triệu Phong đã trưởng thành đến tình trạng này! Trong lòng Bắc Minh Huy chỉ có thể cảm khái, thật không hỗ là kẻ có được Thần Mâu thứ chín.

- Chúng ta đuổi không kịp bọn chúng! Làm sao bây giờ, Thiên Thần Sứ đại nhân?

Vẻ mặt Thiên Tịch Thần Chủ có chút lo lắng.

- Không cần lo lắng! Bọn chúng chạy không thoát!

Nhưng Bắc Minh Huy cũng không có bao nhiêu lo lắng. Lần này đến đây lục soát Triệu Vũ Phỉ cũng không phải chỉ có một gã Thiên Thần Sứ hắn. Ngay thời điểm phát hiện hành tung của Triệu Vũ Phỉ, hắn đã truyền tin tức này cho những kẻ lục soát khác.

Quả nhiên, đám người Triệu Phong phóng chạy không được bao lâu, ngay phía trước mặt đã xuất hiện một cỗ khí tức mạnh mẽ chặn lại đường đi của bọn họ.

- Ha ha… thật không ngờ Thần Mâu thứ chín lại chủ động hiện thân, tự chui đầu vào lưới như vậy!

Một gã nam tử cao gầy thân mặc trường bào trắng tinh chợt xuất hiện ở phía trước.

- Thiên Thần Sứ!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Lúc trước ở Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, Triệu Phong đã từng gặp qua tất cả các Thiên Thần Sứ, ký ức vẫn còn mới mẻ đối với bộ dáng của bọn chúng. Lúc này, nam tử áo trắng xuất hiện ở phía trước chính là một trong những Thiên Thần Sứ.

- Quang Tộc!

Mộ Cốc cảm nhận được một cỗ khí tức huyết mạch quen thuộc từ trên người gã nam tử áo trắng này.

Ngay một khắc sau đó, lại thêm một nàng nữ tử áo đen Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, giống như một đạo hắc quang xuất hiện. Nhìn tu vi

khí tức của nàng, chắc là cường giả cấp Điện Vương của phái Nghịch Thiên.

- Đã như vậy, chiến đấu!

Triệu Phong lập tức quát lớn. Trước đây, bọn chúng đối mặt với Bắc Minh Huy tốc độ khá chậm, ngược lại có khả năng chạy thoát rất lớn. Nhưng gã Thiên Thần Sứ áo trắng vừa mới chạy tới lại có được huyết mạch Quang Tộc, sợ rằng khó có thể bỏ rơi. Đã như vậy, liền trực tiếp khai chiến, dùng tốc độ nhanh nhất giải quyết mấy người này.

Mộ Cốc trực tiếp xông thẳng về phía gã Thiên Thần Sứ áo trắng kia, cũng thôi động huyết mạch Quang Tộc của mình. Bản thân hắn cực kỳ cừu thị phái Nghịch Thiên, đối với thành viên phái Nghịch Thiên có được huyết mạch Quang Tộc lại càng cừu thị tới cực điểm.

Bá! Bá! Bá!

Triệu Phong vung tay lên, phóng xuất ra ba phân thân loại hình chiến đấu: Triệu Không, Triệu Vong và Triệu Vạn. Trong cuộc chiến tại Thần Quốc Quang Tộc, Triệu Phong liên tục chém chết hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên, mấy gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, tài nguyên trong tay thập phần dư dả. Trong những tài nguyên này, chỉ có một bộ phận cực nhỏ hữu dụng với Triệu Phong, mà đám tài nguyên còn lại, hắn toàn bộ cấp cho các phân thân cùng đám người Diệt Thế Hắc Long, Tiểu tặc miêu… Bởi vậy, thực lực của những người này cũng có sự đề thăng cực lớn.

Tân Vô Ngân, Đại Trưởng lão Cự Thần Điện cùng với các phân thân của Triệu Phong phân biệt công kích về phía ba gã Điện Vương Bá Long Thần Chủ, Thiên Tịch Thần Chủ và nữ tử áo đen. Mà Triệu Phong thì chủ động nghênh đón Bắc Minh Huy.

- Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm!

Không nói hai lời, Triệu Phong vận chuyển lực lượng Hỗn Độn, mạnh mẽ giết ra.

- Hừ!

Bắc Minh Huy hừ lạnh một tiếng, phóng xuất ra một đoàn lực lượng Hỗn Độn, xông thẳng về phía Triệu Phong. Nhìn thấy kẻ đã từng vô cùng nhỏ bé trở thành cường đại tương đương với chính mình, có được lực lượng Hỗn Độn giống như chính mình vậy, trong lòng Bắc Minh Huy thập phần khó chịu không nói nên lời.

Oanh! Phanh! Oành!

Trong khoảnh khắc một cái hô hấp, hai người đã giao thủ với nhau hơn mười chiêu. Năng lượng phong bạo hỗn loạn thổi quét thẳng ra bốn phía xung quanh, sơn hà khuynh đảo, đại địa nghiền nát.

Giao thủ với nhau mấy chiêu, hai người tách ra, nhìn chằm chằm về phía đối phương.

- Thật mạnh! Lực lượng Hỗn Độn không phân cao thấp với ta, nhưng trong lực lượng Hỗn Độn của hắn còn ẩn chứa lực lượng Lôi kiếp!

Ánh mắt Bắc Minh Huy oán độc nhìn chằm chằm Triệu Phong. Hắn vốn cho là chính mình vẫn còn mạnh hơn Triệu Phong một chút, nhưng lại không ngờ trong lúc giao thủ với Triệu Phong, lại là chính mình chịu thiệt thòi.

- Hỗn Nguyên Tỏa!

Bắc Minh Huy mạnh mẽ đánh ra một chưởng, lực lượng Hỗn Độn vô hạn dâng trào từ bốn phương tám hướng phóng vọt về phía Triệu Phong. Lúc trước, Bắc Minh Huy chính là dùng một chiêu này bắt giữ Triệu Phong.

- Hỗn Độn Lôi Động!

Trong nháy mắt, lực lượng Hỗn Độn và lực lượng Lôi kiếp mà Triệu Phong phóng xuất ra đã xây dựng thành một cái hắc động lôi điện đen như mực.

Oanh phanh!

Hai cỗ lực lượng Hỗn Độn cường đại mãnh liệt va chạm mạnh với nhau. Lực lượng Hỗn Độn của Bắc Minh Huy hình thành nên một đạo quang quyển hôn ám, ý đồ vây khốn Triệu Phong. Nhưng Triệu Phong thân ở trong Hỗn Độn Lôi Động, lại giống như một con nhím vậy, không chỉ đang phòng ngự, đồng dạng cũng đang công kích.

Hai cỗ lực lượng Hỗn Độn không ngừng va chạm giao phong với nhau. Thần lực phong bạo cường đại kia khiến cho hư không phụ cận cũng trở nên vặn vẹo. Cuối cùng, lực lượng Hỗn Độn của Bắc Minh Huy từ từ tiêu hao hết, lại không thể phá vỡ được tầng phòng ngự của Triệu Phong.

- Sao có thể như thế?

Bắc Minh Huy cực độ không cam lòng.

- Hỗn Độn Tỏa!

Cũng ngay lúc này, Hỗn Độn Lôi Động của Triệu Phong chợt hóa thành vô số đạo hỗn độn loạn lưu, gào thét bay ra, vờn quanh bốn

phía xung quanh Bắc Minh Huy.

- Một chiêu này, ta cũng biết!

Ánh mắt Triệu Phong lãnh lệ, hai tay khẽ hợp lại. Nhất thời, vô số hỗn độn loạn lưu bắt đầu xoay tròn, cấu thành một cái vòng vây, cũng từ từ thu nhỏ lại.

- Hỗn Thiên Ba!

Bắc Minh Huy vận chuyển lực lượng Hỗn Độn, oanh kích ra một đạo quang ba hôn ám vặn vẹo cường hãn.

Oanh phanh!

Vòng vây Hỗn Độn Tỏa bị đánh ra một cái lỗ hổng, nhưng rất nhanh đã được bổ sung.

- Khóa!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng. Đám hỗn độn loạn lưu đang bao vây Bắc Minh Huy chợt co rút lại, bao phủ Bắc Minh Huy vào bên trong.

- Làm sao có thể?

Thần sắc Bắc Minh Huy có chút hoảng hốt. Lúc trước hắn đã dùng một chiêu này đối phó Triệu Phong, hiện tại, Triệu Phong lại dùng chiêu thức tương tự thành công vây khốn hắn!

- Ta không có khả năng thua ngươi!

Bắc Minh Huy đột nhiên hét lớn một tiếng, trong cơ thể bộc phát ra một cỗ lực lượng huyết mạch Hỗn Độn Hồng Hoang. Dưới cỗ khí tức

huyết mạch này, thân thể của hắn từ từ tối sầm xuống, nửa người dưới trực tiếp biến mất, hóa thành một đoàn quang vụ hôn ám vặn vẹo. Sau khi thôi động huyết mạch, lực lượng Hỗn Độn mà Bắc Minh Huy phóng xuất ra lại càng cường đại hơn, nhanh chóng thoát khỏi Hỗn Độn Tỏa của Triệu Phong.

- Huyết mạch Bổ Thiên Tộc! Chất lượng cùng uy năng của lực lượng Hỗn Độn này vậy mà tăng trưởng trên diện rộng!

Triệu Phong không khỏi tán thán một câu. Bất quá, lực lượng huyết mạch Bổ Thiên Tộc của Bắc Minh Huy cũng nằm trong sự tính toán của hắn. Trong lúc giao thủ vừa rồi, Triệu Phong cũng chưa có dốc hết toàn lực, còn có rất nhiều thủ đoạn chưa thi triển ra.

Chương 1517: Chém chết Điện Vương

- Hỗn Thiên Ba!

Sau khi thôi động huyết mạch Bổ Thiên Tộc, chiến lực của Bắc Minh Huy tăng mạnh lên một bậc, phất tay đánh ra một đoàn quang ba hôn ám vặn vẹo, uy năng hơn xa bình thường.

Nhưng Triệu Phong cũng không chút hoang mang, chủ động nghênh đón. Uy năng của Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay tăng vọt, thể tích cũng tăng lên gấp đôi. Triệu Phong chém mạnh xuống một kiếm.

Hai cỗ lực lượng giằng co trong chốc lát, cỗ quang ba hỗn loạn kia bị một kiếm của Triệu Phong đánh bay. Lần này, Triệu Phong vận dụng Pháp tắc Lôi hệ tăng phúc uy năng lực lượng Lôi kiếp, khiến cho lực phá hoại của Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm càng mạnh hơn.

- Pháp tắc Lôi hệ!

Thần sắc Bắc Minh Huy ngưng đọng. Không ngờ ngoại trừ Pháp tắc Thời Không, Triệu Phong hiện tại đã tham ngộ thêm được Pháp tắc Lôi hệ nữa.

Đúng lúc này, sau người Bắc Minh Huy chợt lóe lên một đạo quang mang xám bạc, đánh lén về phía Bắc Minh Huy.

- Muốn chết!

Ánh mắt Bắc Minh Huy khẽ động. Bản thân Bổ Thiên Tộc có cảm

nhận thập phần nhạy cảm đối với bất cứ lực lượng thuộc tính gì, lại thêm Bắc Minh Huy còn là Thần Chủ Tam Trọng Thiên, hắn lập tức phát hiện ra Tiểu tặc miêu đánh lén.

Lực lượng Hỗn Độn sau lưng Bắc Minh Huy cấp tốc ba động, hình thành nên một bức tường hôn ám thật dày. Với lực lượng hiện tại của Tiểu tặc miêu, rất khó phá vỡ được phòng ngự của Thần Chủ Tam Trọng Thiên.

Nhưng đúng lúc này, thân thể của Tiểu tặc miêu đột nhiên trở thành u ám như bóng đêm, hơn nữa lại chia năm xẻ bảy, hóa thành bốn đạo ảnh lưu, lách tránh qua bức tường hỗn độn kia. Khí tức của bốn đạo ảnh lưu này cực kỳ ẩn nấp, hơn nữa hoàn toàn tương đồng nhau, khiến cho Bắc Minh Huy khó có thể nhận ra.

- Bí pháp huyết mạch của Ám Ảnh Tộc!

Triệu Phong khẽ mỉm cười. Trước đây, trong đại chiến giữa Linh Tộc và Liệt Kim Tộc, Triệu Phong đã từng giao thủ qua với Ám Diệt Cổ Thần là Ám Ảnh Tộc, về sau giao thủ với đám người của Ảnh Lưu Phong, phần lớn cũng sử dụng chiến kỹ của Ám Ảnh Tộc, cho nên hắn vừa nhìn qua liền nhận ra.

Bốn đạo ảnh lưu hóa thành bốn con tặc miêu màu đen, đồng thời ngưng tụ ra một đạo hắc nhận đen như mực, đâm thẳng về phía thân thể Bắc Minh Huy. Dưới tình huống cận thân, thuật ám sát của Ám Ảnh Tộc cực kỳ khủng bố, trong nháy mắt đã hàng lâm tới.

- A!

Bắc Minh Huy hét lên một tiếng, trên thân thể xuất hiện bốn đạo vết thương, đồng thời cũng rất khó khép lại.

Tả Mâu Triệu Phong ngưng đọng, nhìn chằm chằm trên miệng vết thương của Bắc Minh Huy, ngữ khí có chút kinh ngạc:

- Lực lượng huyết mạch của Diệt Thế Long Tộc!

Đây là lần đầu tiên hắn thấy Tiểu tặc miêu sử dụng ra lực lượng huyết mạch mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc, có thể là nhận được sự ảnh hưởng của Diệt Thế Hắc Long. Dù sao hai người cũng thường xuyên ở cùng một chỗ. Cỗ lực lượng này cùng loại với lực lượng huyết mạch của Diệt Thế Long Tộc, mặc dù chưa hoàn toàn giống hệt, nhưng cũng đã rất hiếm thấy rồi.

- Không ngờ con Thiên Cơ Miêu này lại…

Trong lòng Bắc Minh Huy vô cùng kinh hãi. Thiên Cơ Miêu bình thường chỉ có được huyết mạch của Thiên Cơ Tộc, sức chiến đấu cũng không mạnh mẽ cho lắm. Mà Thiên Cơ Miêu dùng làm vật thí nghiệm cho Kế hoạch Phục chế Thái Cổ Tộc, hoặc là thất bại tử vong, hoặc là đạt được huyết mạch của Thái Cổ Tộc. Nhưng con Thiên Cơ Miêu trước mặt này lại có thể sử dụng ra các loại lực lượng huyết mạch Thái Cổ khác! Cái này đến cùng là xảy ra chuyện gì?

Triệu Phong nhân cơ hội này, lập tức xông lên, huy động Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay, phát động tiến công mãnh liệt.

Oanh! Phanh! Oành!

Lực lượng Hỗn Độn giao phong khiến cho toàn thể không gian cũng phải chấn động.

Bị Tiểu tặc miêu đánh lén, trạng thái của Bắc Minh Huy cũng bị ảnh hưởng, lại thêm lực quan sát Thần Linh Nhãn của Triệu Phong vô

cùng mạnh mẽ, công kích của Bắc Minh Huy bị Triệu Phong phá giải, chiến kỹ phòng ngự cũng bị hiểu rõ, một lần nữa bị thương.

- Chết đi!

Bắc Minh Huy hét lớn một tiếng. Trong tay hắn đột nhiên xuất hiện một mảnh vỡ hôn ám. Vừa nắm khối mảnh vỡ này vào tay, uy năng cùng chất lượng lực lượng Hỗn Độn mà Bắc Minh Huy nắm giữ nhất thời dâng lên một cấp bậc, thể hiện ra cảm giác áp bách mạnh mẽ hơn trước đây rất nhiều.

- Mảnh vỡ Tổ khí Hỗn Độn hệ!

Trong lòng Triệu Phong cả kinh. Lúc này Bắc Minh Huy lấy ra, chỉ sợ cũng không phải là Mảnh vỡ Tổ khí bình thường, mà là mảnh vỡ trên Tổ khí trấn tộc của Bổ Thiên Tộc.

- Hỗn Độn Toái Thiên Trảm!

Bắc Minh Huy tay cầm Mảnh vỡ Tổ khí, mạnh mẽ rạch một cái, phóng xuất ra một đạo sóng xung kích Hỗn Độn kinh người. Sóng xung kích Hỗn Độn khủng bố kia có uy thế kinh người, cấp tốc cuốn lấy lực lượng trong thiên địa, nghiền áp về phía Triệu Phong. Sau khi lấy ra Mảnh vỡ Tổ khí, công kích Hỗn Độn do Bắc Minh Huy thi triển ra sợ rằng còn mạnh hơn công kích của Triệu Phong một bậc.

- Đã như vậy, để ngươi kiến thức một chút lực lượng của Mộng Huyễn Thần Mâu a!

Triệu Phong không chút hoang mang. Trong Tả Mâu, lực lượng Hỗn Độn cùng lực lượng Lôi kiếp bắt đầu ba động, trong nháy mắt vặn vẹo cùng một chỗ.

- Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm!

Đột nhiên, trong Tả Mâu Triệu Phong chợt lóe lên cùng phóng ra một đạo quang kiếm Lôi kiếp hôn ám. Phảng phất như có một đạo lôi kiếm hôn ám nặng nề trong nháy mắt bắn thẳng ra, xuyên thấu qua tất cả.

- Đem lực lượng Hỗn Độn cùng lực lượng Lôi kiếp ngưng kết thành đồng thuật sao?

Trong lòng Bắc Minh Huy chấn động. Mảnh vỡ Tổ khí trong tay hắn là dùng để tăng phúc cho lực lượng Hỗn Độn. Mà Triệu Phong lại dùng Thần Mâu thứ chín để tăng phúc cho uy năng của lực lượng Hỗn Độn.

Oanh phanh!

Đạo quang kiếm Lôi kiếp hôn ám kia trong nháy mắt đâm trúng sóng xung kích Hỗn Độn. Một cỗ Thần lực phong bạo đáng sợ nhất thời bùng nổ ra, khiến cho thiên địa một mảnh hỗn loạn nhìn không rõ cảnh tượng. Nhưng Tả Mâu của Triệu Phong lại có thể xuyên thấu tất cả, nhìn thấy tình huống tại trung tâm. Chỉ thấy đạo quang kiếm Lôi kiếp hôn ám kia đã đâm rách một cái lỗ hổng trên đạo sóng xung kích Hỗn Độn. Nhất thời, Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm từ trong đó xỏ xuyên thẳng qua, xuyên thấu tất cả.

- Công kích của Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm lại càng tập trung hơn!

Triệu Phong khẽ mỉm cười. Luận lực phá hoại, Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm có lẽ không thể so sánh với công kích của Bắc Minh Huy, nhưng lực lượng của Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm lại càng ngưng tụ hơn, lực xuyên thấu cùng lực bộc phát càng mạnh hơn một bậc.

- Không!

Bắc Minh Huy kinh hô một tiếng. Một kích cường hãn do chính mình dùng Mảnh vỡ Tổ khí tế xuất ra vẫn như cũ bị Triệu Phong phá giải!

Một đạo lôi quang hiện ra, trước ngực Bắc Minh Huy xuất hiện một cái lỗ thủng lớn, huyết quang phun bắn ra. Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm bản đồng thuật đồng dạng cũng tạo thành thương tổn thật lớn với phương diện linh hồn, khiến cho linh hồn Bắc Minh Huy xuất hiện cảm giác tê dại, hỗn loạn trong nháy mắt.

Cũng ngay lúc đó, Triệu Phong đột nhiên đánh thẳng về phía Bắc Minh Huy, vài đạo kiếm trảm hàng lâm xuống.

Oanh! Phanh! Oành!

Thủ chưởng Bắc Minh Huy phất lên, một cỗ lực lượng Hỗn Độn khổng lồ giống như sóng biển cuồn cuộn, điên cuồng ngăn trở công kích của Triệu Phong.

- Mộng Huyễn Hóa!

Triệu Phong thi triển đồng thuật Mộng Huyễn Bản Nguyên. Trong Tả Mâu của hắn, lực lượng Bản Nguyên ba động, từng tầng từng tầng quang vụ mộng huyễn không ngừng xoay tròn lan tỏa ra, xâm nhập không gian thiên địa. Trong nháy mắt, lấy Triệu Phong làm trung tâm, tất cả mọi thứ trong thiên địa bao phủ lên một tầng thải sắc mộng huyễn.

- Chém!

Triệu Phong một lần nữa công kích về phía Bắc Minh Huy. Lần này, dưới sự suy yếu của Mộng Huyễn Hóa, trạng thái của Bắc Minh Huy

đã giảm xuống thật lớn, tầng phòng ngự ầm ầm nghiền nát. Một đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm Mang oanh kích lên trước ngực Bắc Minh Huy. Thân hình hắn bay ngược về phía sau, phun ra một ngụm lớn máu tươi.

- Năng lực của Thần Mâu thứ chín!

Bắc Minh Huy cảm thụ được thiên địa vô cùng sáng lạn, trạng thái của bản thân lại hết sức đê mê, không ngừng giảm xuống, trong lòng dâng lên một loại cảm giác bất an không thể nói rõ.

Bắc Minh Huy vội vã thối lui về phía sau. Hắn từng kiến thức qua vài lần Mộng Huyễn Hóa của Triệu Phong, đối với nó cũng có sự thấu hiểu nhất định. Hiện tại hắn thân bị trọng thương, nếu lại tiếp tục chiến đấu dây dưa với Triệu Phong dưới sự ảnh hưởng của Mộng Huyễn Hóa, khả năng nguy hiểm cực lớn. Bởi vậy, Bắc Minh Huy lựa chọn tạm thời thối lui, kéo dài cục diện. Hắn tin tưởng, Triệu Phong không có khả năng vẫn luôn duy trì năng lực Mộng Huyễn Hóa.

Nhưng khiến cho Bắc Minh Huy ngạc nhiên ngoài ý muốn chính là, chính mình xoay người thối lui, không ngờ Triệu Phong cũng không tiếp tục đuổi theo.

Triệu Phong đột nhiên xoay người lại, giết thẳng về phía ba gã Điện Vương Bá Long Thần Chủ, Thiên Tịch Thần Chủ và nữ tử áo đen bên kia. Mục đích hiện tại của đám người Triệu Phong là thoát khốn, chứ không phải nhất định phải dồn đối phương vào chỗ chết. Nếu Bắc Minh Huy đã lựa chọn rút đi, như vậy Triệu Phong tự nhiên sẽ không đuổi cùng giết tận. Huống hồ Bắc Minh Huy là Thần Chủ Tam Trọng Thiên, bản thân huyết mạch Bổ Thiên Tộc cũng sở trường phòng ngự, độ khó giết chết so với Vũ Lưu Bình trước đây chỉ có hơn chứ không kém.

Oanh! Phanh! Oành!

Ba phân thân của Triệu Phong phối hợp với Tân Vô Ngân và Đại Trưởng lão Cự Thần Điện chiến đấu kịch liệt với ba gã Điện Vương. Tuy cục diện vẫn đang giằng co không dứt, nhưng Triệu Phong đã cảm thấy không tệ. Dù sao tu vi ba phân thân của hắn cũng đều chưa tới Thần Chủ Nhị Trọng Thiên.

- Trước hết giết ngươi!

Ánh mắt Triệu Phong dừng lại trên người Thiên Tịch Thần Chủ. Trong ba người này, kẻ mà Triệu Phong quen thuộc nhất chính là Thiên Tịch Thần Chủ, mà kẻ có thực lực yếu nhất cũng là Thiên Tịch Thần Chủ!

Triệu Phong lập tức hóa thành một đạo lưu quang ngân sắc, cấp tốc tiếp cận Thiên Tịch Thần Chủ.

- Cái gì?

Thiên Tịch Thần Chủ nhất thời giật mình, không ngờ Triệu Phong lại có thể đánh bại Thiên Thần Sứ Bắc Minh Huy. Một cỗ nguy cơ tử vong dâng lên trong lòng, khiến cho Thiên Tịch Thần Chủ không có quá nhiều tâm tình để mà kinh ngạc.

- Tử Vong Vòng Xoáy!

Thiên Tịch Thần Chủ vận chuyển Tử Vong Chi Mâu, phóng xuất ra một vòng xoáy đen như mực khổng lồ, trong đó tràn ngập Pháp tắc Tử Vong, khiến cho tất cả mọi thứ đều bị bao phủ bởi tử vong. Nhưng dưới lực lượng tuyệt đối, cho dù là tử vong, cũng phải nhượng bộ lui binh.

Oanh phanh!

Một đạo quang trảm Hỗn Độn Lôi Kiếp trực tiếp oanh phá Tử Vong Vòng Xoáy, đánh thẳng về phía sau. Nhìn thấy một màn này, Thiên Tịch Thần Chủ sợ đến mức toàn thân run rẩy, lập tức xoay người phóng chạy. Nhưng tốc độ của đạo quang trảm này quá nhanh, Thiên Tịch Thần Chủ căn bản không kịp né tránh.

Oanh phốc!

Quang trảm Hỗn Độn Lôi Kiếp hàng lâm, trực tiếp chém rơi cánh tay phải của Thiên Tịch Thần Chủ. Cảm giác đau đớn kịch liệt khiến cho hắn liên tục hét lên thảm thiết.

- Một kích này liền lấy mạng chó của ngươi!

Không đợi Thiên Tịch Thần Chủ kịp tỉnh thần trở lại, thanh âm sát ý lẫm nhiên của Triệu Phong đã truyền đến. Cùng lúc đó, một đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm Mang uy năng càng thêm khổng lồ chợt gào thét chém tới.

Oanh phanh!

Thân thể Thiên Tịch Thần Chủ ầm ầm nổ tung, dưới sự phá hư của lực lượng Hỗn Độn cùng lực lượng Lôi kiếp khôn cùng liền tan thành mây khói. Toàn thể quá trình chém giết cũng không tới hai hơi thở!

- Triệu Phong, dừng tay!

Bắc Minh Huy phẫn nộ quát lớn một tiếng, chủ động phóng tới.

- Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm!

Tả Mâu Triệu Phong vận chuyển, một đạo quang kiếm Lôi kiếp hôn ám nhanh chóng mạnh mẽ phụt ra.

Bắc Minh Huy thoáng rùng mình một cái, lập tức xoay người né tránh. Nhưng tốc độ của Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm quá nhanh, trực tiếp xỏ xuyên qua vai phải của hắn. Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm không chỉ tốc độ nhanh, mà uy lực của nó cũng cường đại không gì sánh được, khiến cho thương thế của Bắc Minh Huy lại một lần nữa nặng thêm, trong lòng dâng lên một cỗ kiêng kỵ.

- Đến phiên ngươi rồi!

Ánh mắt Triệu Phong rơi xuống trên người Bá Long Thần Chủ cách đó không xa.

- Không! Cứu ta, Thiên Thần Sứ đại nhân!

Vừa rồi tận mắt nhìn thấy Thiên Tịch Thần Chủ bị Triệu Phong giết chết, lúc này chính mình lại bị Triệu Phong để mắt tới, Bá Long Thần Chủ nhất thời kinh hãi khiếp đảm, lập tức cầu cứu Bắc Minh Huy.

Nhìn thấy một màn này, sắc mặt Bắc Minh Huy giãy dụa bối rối, thống khổ không nói nên lời.

- Triệu Phong, ngươi dám!

Bắc Minh Huy phẫn nộ quát lớn. Hắn thôi động Mảnh vỡ Tổ khí, tấn công Triệu Phong. Lúc này hắn không dám tiếp cận Triệu Phong, nhưng ở đằng xa công kích, quấy rầy Triệu Phong thì vẫn là có thể.

- Hỗn Độn Lôi Động!

Triệu Phong vận chuyển lực lượng Hỗn Độn, lực lượng Lôi kiếp,

ngưng tụ ra một hắc động lôi điện Hỗn Độn đen như mực. Một kích cường hãn của Bắc Minh Huy oanh kích thẳng tới, nhưng chiến kỹ phòng ngự do Triệu Phong toàn lực thi triển cũng đủ để đón đỡ.

Phương xa, Bá Long Thần Chủ thoáng thở phào nhẹ nhõm một cái. Nhưng đúng lúc này, bên trong lôi động hôn ám kia đột nhiên lóe ra một đạo lôi quang.

- Đó là…

Bá Long Thần Chủ nhìn chằm chằm đạo lôi quang kia, phát hiện trong đó có một thanh quang kiếm lôi điện hôn ám vặn vẹo. Đây chẳng phải là thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm vừa rồi đã xuyên thấu qua vai của Bắc Minh Huy sao?

- Phốc!

Thời điểm Bá Long Thần Chủ minh bạch điểm này, cũng là lúc thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm kia xuyên thẳng qua đầu hắn. Nhất thời ầm một tiếng, thân thể Bá Long Thần Chủ đã nổ tung lên, hắc diễm điên cuồng bùng phát ra. Có thể cảm thụ được Bá Long Thần Chủ chỉ còn lại một hơi thở thoi thóp. Nếu không phải có Diệt Thế Long Thể bài danh thứ chín trong Thái Cổ Vạn Tộc, chỉ sợ Bá Long Thần Chủ đã bị Triệu Phong trực tiếp miễu sát rồi.

Tân Vô Ngân nhân cơ hội này xông tới, quang chưởng Ngũ Hành khổng lồ oanh áp thẳng xuống, triệt để hủy diệt đoàn hắc diễm kia.

Đến lúc này, trên chiến trường của đám người Tân Vô Ngân, ba gã Điện Vương đã vẫn lạc tới hai người, chỉ còn lại một mình nữ tử áo đen, nhưng lại là kinh khủng muôn dạng, không biết phải làm sao.

Chương 1518: Chém chết Thiên Thần Sứ

Bên kia, nam tử áo trắng đang chiến đấu với Mộ Cốc phát hiện ra tình huống trên chiến trường còn lại, sắc mặt nhất thời kinh hãi. Trong các Thiên Thần Sứ, Bắc Minh Huy cũng coi như là tồn tại tương đối cường đại, hiện tại không ngờ lại bị đánh trọng thương như vậy. Mà ba gã Điện Vương cũng đã vẫn lạc mất hai người, nữ tử áo đen còn lại cũng đã tràn ngập nguy cơ.

- Bắc Minh Huy, xảy ra chuyện gì?

Nam tử áo trắng kinh hô hỏi lớn.

Bắc Minh Huy nhất thời trầm mặc không nói gì, mà căn bản là không biết nói như thế nào. Theo lý thuyết, hiện tại bọn chúng chỉ cần ngăn cản Triệu Phong một hồi, đợi đến lúc đám người Hộ pháp chạy tới, tất cả liền trần ai lạc định rồi. Chỉ là khi nhìn thấy Triệu Phong đã từng nhỏ yếu, hiện tại lại trưởng thành đến trình độ này, có được lực lượng Hỗn Độn giống như hắn vậy, Bắc Minh Huy liền quên mất mục đích ban đầu, bức thiết nghĩ muốn đánh bại Triệu Phong, chứng minh chính mình. Kết quả lại là bản thân hắn thảm bại! Có thể nói, cục diện hiện tại chính là một tay hắn tạo thành. Nhưng đối với Bắc Minh Huy, hết thảy chuyện này đều là bởi vì Triệu Phong gây ra.

- Hỗn Độn Thần Táng!

Bắc Minh Huy hét lớn một tiếng, bắt đầu thiêu đốt lực lượng huyết mạch. Song chưởng hắn mãnh liệt đánh ra, phóng xuất ra từng đạo từng đạo lực lượng Hỗn Độn khổng lồ. Đại lượng lực lượng Hỗn Độn

tụ tập dưới chân Triệu Phong, hình thành nên một cái vòng xoáy Hỗn Độn, tản mát ra lực hấp xả cường đại, hấp thu tất cả lực lượng trong thiên địa.

Ở trên vòng xoáy Hỗn Độn kia, Triệu Phong bị lực hấp xả vô cùng cường đại kéo lấy, khó có thể thoát thân được. Mà cái vòng xoáy do lực lượng Hỗn Độn hình thành kia sau khi hấp thu tất cả lực lượng, không ngừng mở rộng ra, cũng xông thẳng lên trên, giống như muốn mai táng Triệu Phong bên trong cái vòng xoáy Hỗn Độn kia.

Triệu Phong lập tức thôi động ba kiện Mảnh vỡ Tổ khí, thi triển ra một cỗ Thời Không quang ba, hàng lâm xuống phía dưới. Cỗ lực lượng Thời Không cường hãn này trùng kích lên trên vòng xoáy Hỗn Độn, tạo thành trở ngại thật lớn cùng với những ảnh hưởng khác đối với nó. Uy lực của vòng xoáy Hỗn Độn kia từ từ giảm bớt, tốc độ xoay tròn cũng chậm chạp hơn vài phần.

Cùng lúc đó, Triệu Phong tay cầm Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, chém mạnh ra mấy đạo kiếm quang cường hãn tuyệt luân. Trong nháy mắt, toàn thể vòng xoáy Hỗn Độn liền ầm ầm vỡ nát.

Nhìn thấy một màn này, Bắc Minh Huy lập tức một lần nữa lui về phía sau một đoạn. Lúc này hắn thân bị trọng thương, thi triển ra Bí pháp huyết mạch mạnh nhất cũng không làm gì được Triệu Phong. Một khi bị Triệu Phong tranh thủ được cơ hội, bản thân hắn cũng có khả năng mất mạng.

Bên kia, ba gã Điện Vương chỉ còn lại có một mình nữ tử áo đen, Tân Vô Ngân, Đại Trưởng lão Cự Thần Điện liên thủ với các phân thân của Triệu Phong không ngừng ép tới, đối phương ngay cả cơ hội đào tẩu cũng không có. Không bao lâu, nữ tử áo đen đã bị đám người liên thủ giết chết. Đến lúc này, ba gã Điện Vương toàn bộ vẫn lạc!

- Giết!

Triệu Phong nhìn về phía Thiên Thần Sứ áo trắng đang chiến đấu với Mộ Cốc. Chỉ cần giải quyết gã Thiên Thần Sứ có được huyết mạch Quang Tộc này, mọi người sẽ có thể thản nhiên rời khỏi rồi.

- Không! Sao có thể như thế?

Nam tử áo trắng đang chiến đấu với Mộ Cốc, chợt cảm giác được mấy cỗ khí tức cấp tốc tiếp cận, thần sắc nhất thời đại biến.

- Thời Gian Tù Lung!

Mộ Cốc đột nhiên phát lực. Đối với thành viên Thiên Cơ Tộc cấy ghép huyết mạch Quang Tộc, hắn hận không thể băm vằm hắn thành ngàn mảnh.

Xung quanh toàn thân gã nam tử áo trắng đột nhiên xuất hiện từng đạo từng đạo lưu quang hư bạch, dần dần lan tỏa ra, hình thành nên một cái lao tù bạch sắc. Người bình thường nếu rơi vào trong cái lao tù này, nhất định sẽ hành động chậm chạp, cử động như rùa bò vậy. Nhưng gã nam tử áo trắng này cũng có huyết mạch Quang Tộc, có được Pháp tắc Quang hệ, lực lượng Thời Gian, có sức chống cự cực mạnh đối với thuật này.

Oanh! Phanh! Oành!

Song chưởng hắn liên tục đánh ra, phóng xuất ra từng đạo lực lượng Thời Gian cường đại, cuối cùng oanh phá được Thời Gian Tù Lung. Nhưng đúng lúc này, đám người Triệu Phong, Tân Vô Ngân đã kịp lúc chạy tới.

- Ngũ Hành Phá Pháp Chưởng!

Thủ chưởng Tân Vô Ngân đánh ra một cái, ngưng tụ lực lượng Ngũ Hành, đánh ra một đạo to lớn quang chưởng vòng xoáy ngũ sắc, từ trên không nghiền ép thẳng xuống.

- Thần Thổ Chấn Áp!

Hai tay Đại Trưởng lão Cự Thần Điện khép lại, trong bàn tay ba động một cỗ Pháp tắc Thổ hệ cường đại. Trên không trung đột nhiên xuất hiện một mảnh thổ vực kim hoàng sắc trầm trọng, trực tiếp oanh áp thẳng xuống gã nam tử áo trắng bên dưới.

Cánh tay Triệu Phong mạnh mẽ vung lên, phóng mạnh thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay ra. Mấy phân thân của hắn cũng nhất tề vận chuyển huyết mạch nhãn đồng, phát động tiến công mạnh mẽ về phía gã nam tử áo trắng.

Oanh! Phanh! Oành!

Vừa mới đột phá được Thời Gian Tù Lung, nam tử áo trắng liền bị công kích rợp trời rợp đất của mọi người bao trùm. Nhưng bấy nhiêu vẫn chưa đủ để làm gì được nam tử áo trắng. Dù sao hắn cũng có huyết mạch Quang Tộc, có được Thời Gian Thể cường đại, có lực miễn dịch cực mạnh đối với bất kỳ lực lượng nào. Hắn rất nhanh đã xông ra từ trong đám phong ba bạo tạc kinh thiên kia.

- Bắc Minh Huy, ngươi đang làm gì đó? Nếu nhiệm vụ lần này thất bại, ngươi có gánh nổi hậu quả không?

Nam tử áo trắng nhất thời quát lớn. Theo như hắn thấy, tình thế phát triển thành như vậy, hoàn toàn đều là trách nhiệm của Bắc Minh Huy.

- Hậu quả…

Toàn thân Bắc Minh Huy nhất thời chấn động. Kế hoạch của Thiên Chủ đã đạt tới giai đoạn cuối cùng, bản thân Thiên Chủ cực kỳ quan tâm đối với hành động lần này, bức thiết hy vọng đạt được Thần Mâu thứ chín. Nếu hành động lần này bởi vì hắn mà thất bại, hậu quả sợ rằng so với chết đi còn khủng bố hơn. Vừa nghĩ tới đây, Bắc Minh Huy chợt hít sâu một hơi, nhìn thẳng về phía đám người Triệu Phong. Nhất định phải ngăn cản bọn chúng, đợi tới lúc Hộ pháp chạy tới!

- Tân huynh, Đại Trưởng lão, nhờ hai người tạm thời ngăn cản Bắc Minh Huy một hồi!

Triệu Phong thấp giọng nói. Hiện tại Bắc Minh Huy đã bị trọng thương, chiến lực tổn hao rất nhiều, Tân Vô Ngân và Đại Trưởng lão Cự Thần Điện liên thủ với ba phân thân của Triệu Phong, ngăn cản hắn một hồi cũng không thành vấn đề.

- Mộ Cốc tiền bối, động thủ!

Triệu Phong lập tức quát lớn. Tốc độ của nam tử áo trắng thân mang huyết mạch Quang Tộc tương đối nhanh, nếu không thể đánh trọng thương hoặc là giết chết hắn, như vậy mọi người rất khó có thể thoát khốn.

- Thời Gian Hư Nhận!

Song chưởng Mộ Cốc liên tục huy động, vô số đạo quang nhận hư bạch liên miên không dứt gào thét bay ra, giống như một dòng sông màu trắng không có điểm cuối vậy.

Hai tay Triệu Phong cầm Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, chủ động chém tới,

lựa chọn chiến đấu cận thân.

- Chém!

Nam tử áo trắng khẽ quát một tiếng, hai cánh tay mạnh mẽ huy động, chém ra hai đạo đao phong Thời Gian to lớn khôn cùng. Những nơi hai đạo đao phong kia đi qua, hết thảy đều trở thành tĩnh lặng, hư không gần như hoàn toàn ngưng kết lại.

Nhìn thấy một màn này, Triệu Phong đồng dạng ngưng tụ ra hai thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, đồng thời ném mạnh ra.

Oanh! Phanh! Oành!

Đao phong Thời Gian cùng Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm ầm ầm va chạm với nhau, lực lượng Thời Gian cùng lực lượng Hỗn Độn điên cuồng công kích lẫn nhau, khiến cho phiến hư không tại điểm bạo tạc kia cũng trở nên vặn vẹo.

- Lực lượng Hỗn Độn thật cường đại! Thảo nào Bắc Minh Huy lại bại trong tay kẻ này!

Trong lòng nam tử áo trắng cả kinh. Vừa rồi chính mình đã toàn lực ứng phó, nhưng trong giao phong vừa rồi, chính mình lại rơi xuống hạ phong!

Phía trước, một cỗ Hỗn Độn phong bạo khủng bố ầm ầm thổi quét về phía hắn. Nam tử áo trắng liên tục huy chưởng, phóng xuất ra một tầng lực lượng Thời Gian, đánh tan cỗ Hỗn Độn phong bạo kia. Nhưng đúng lúc này, trung tâm đám Hỗn Độn phong bạo kia đột nhiên xuất hiện một đạo lôi quang cực kỳ bắt mắt.

Hưu!

Lôi quang lóe lên, một đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm bay vụt về phía nam tử áo trắng.

- Thật nhanh!

Sắc mặt nam tử áo trắng đại biến. Công kích đồng thuật của Triệu Phong quá nhanh, cho nên đến lúc hắn cảm thụ được dị thường, đạo công kích đồng thuật kia cũng đã hàng lâm tới. Nam tử áo trắng vội vàng thôi động lực lượng Thời Gian, ảnh hưởng tới công kích của Triệu Phong, đồng thời bản thân cật lực phóng chạy.

Phương xa, Triệu Phong lẳng lặng nhìn một màn này. Trước đây Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm của hắn có thể nói là bách phát bách trúng, nhưng đối mặt với Quang Tộc có được lực lượng Thời Gian thì lại bất đồng. Lực lượng Thời Gian của Quang Tộc có thể khiến cho tốc độ công kích của địch nhân giảm xuống, lại có thể tăng phúc tốc độ của bản thân. Chủng tộc nhanh nhất trong Thái Cổ Vạn Tộc cũng không phải là nói chơi. Nhưng Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong cũng không phải chỉ có hư danh!

- Gia tốc! Đánh trúng!

Triệu Phong điều động lực lượng Bản Nguyên, vận chuyển lực lượng Tâm niệm, trong đầu dâng lên một đạo ý niệm mãnh liệt. Tả Mâu của hắn nhìn chằm chằm trên Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm. Lúc này hắn chỉ hy vọng Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm của mình có thể đánh trúng nam tử áo trắng.

Năng lực Mộng Tưởng Thành Chân nhất thời phát động! Theo Thần Mâu lột xác, tu vi đột phá, lực lượng Tâm niệm của Triệu Phong không ngừng tăng cường lên, năng lực Mộng Tưởng Thành Chân cũng trở thành càng cường đại hơn. Đạo công kích vốn dĩ không có

khả năng quá lớn đánh trúng nam tử áo trắng kia chợt lâm thời thay đổi quỹ tích công kích, đồng thời tốc độ cũng gia tăng lên một chút.

- Cái gì?

Thần sắc nam tử áo trắng nhất thời đại biến, bộ dạng khó có thể tin nổi. Bình thường, tốc độ công kích càng nhanh, chính là chú ý một kích tất sát, cơ hồ là rất khó thay đổi quỹ tích. Nhưng lúc này, hắn lại gặp phải một màn quỷ dị như vậy. Đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm kia không chỉ thay đổi quỹ tích công kích, hơn nữa góc độ chuyển hướng lại thập phần lớn, tốc độ lại còn tăng lên cực nhanh, quả thật chính là hoàn toàn vi phạm lẽ thường.

Hưu phốc!

Thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm kia trực tiếp xỏ xuyên qua trước ngực nam tử áo trắng. Cho dù hắn là Thời Gian Thể, đối mặt với lực lượng Hỗn Độn Lôi Kiếp tập kích như vậy cũng cực kỳ không dễ chịu. Cũng ngay lúc đó, Thời Gian Hư Nhận của Mộ Cốc cũng đã hàng lâm tới, cắt đứt trên thân thể hư bạch như quang của nam tử áo trắng.

- Hỗn Độn Tỏa!

Song chưởng Triệu Phong đẩy ra một cái, phóng xuất ra đại lượng lực lượng Hỗn Độn. Cỗ lực lượng Hỗn Độn này hóa thành vô số đạo hỗn độn loạn lưu, vờn quanh bốn phía xung quanh nam tử áo trắng, hình thành nên một cái vòng vây.

- Không!

Nam tử áo trắng vừa mới khôi phục trở lại từ trong công kích của Triệu Phong cùng Mộ Cốc, lại phát hiện chính mình đã rơi vào trong khốn cảnh.

- Khóa!

Hai tay Triệu Phong hợp lại, đám hỗn độn loạn lưu kia cũng chợt co rút lại, hình thành nên một quang đoàn hôn ám, bao phủ nam tử áo trắng vào bên trong.

Cặp mắt nam tử áo trắng khép hờ, trên thân thể toát ra một đoàn quang huy chói mắt, từng cỗ từng cỗ lực lượng Thời Gian cường đại ba động ra.

- Triệu Phong, hắn muốn bỏ trốn!

Mộ Cốc nhất thời nhắc nhở một câu. Thời Gian Thể của Quang Tộc tương đối đặc thù, sau khi thông động Bí pháp huyết mạch sẽ có thể xuyên thấu mọi vật chất. Hỗn Độn Tỏa kia hiển nhiên là vây khốn không được. Đương nhiên, chủ yếu là do thuộc tính thôn phệ của lực lượng Hỗn Độn hiệu quả đối với lực lượng Thời Gian không phải là quá rõ ràng, bằng không khả năng nam tử áo trắng có thể giãy thoát cũng sẽ giảm xuống thật lớn.

- Hắn trốn không được!

Ánh mắt Triệu Phong ngưng đọng, điều động ra lực lượng Bản Nguyên. Trong đầu hắn chợt chế tạo ra một phiến mộng cảnh.

- Nhập Mộng!

Tả Mâu Triệu Phong nhìn chằm chằm trên người nam tử áo trắng, phóng xuất ra một cỗ lực hấp xả cực lớn. Nhất thời, nam tử áo trắng đang lúc thi triển Bí thuật, ý thức căn bản không thể tập trung nổi, nhanh chóng bị Tả Mâu Triệu Phong hấp dẫn. Cũng ngay lúc đó, Hỗn Độn Tỏa đột nhiên phát lực, không ngừng thôn phệ lực lượng trong

cơ thể nam tử áo trắng.

Bên kia, Mộ Cốc cũng nhân cơ hội này liền tiến công. Công kích Thời Gian do hắn phóng xuất ra có thể xuyên thấu qua Hỗn Độn Tỏa, hàng lâm trên người nam tử áo trắng. Tuy uy lực cũng sẽ bởi vì vậy mà yếu bớt, nhưng so với không có vẫn luôn tốt hơn.

Thân thể nam tử áo trắng liên tục rung động. Một phương diện, ý thức của hắn bị năng lực Nhập Mộng của Triệu Phong hấp dẫn, một phương diện khác, lực lượng trong cơ thể hắn lại bị Hỗn Độn Tỏa chậm rãi thôn phệ. Đồng thời, hắn lại còn gặp phải công kích của Mộ Cốc. Dưới ba phương giáp công, thực lực nam tử áo trắng từ từ suy yếu xuống. Thời khắc nào đó, ý thức của hắn chợt khẽ buông lỏng, bị Triệu Phong hút vào Không gian Mộng cảnh.

Chỉ cần tiến vào Không gian Mộng cảnh, cho dù là Thần Vương, Triệu Phong cũng có thể đánh chết. Nam tử áo trắng bị nhốt trong Hỗn Độn Tỏa, thân thể không có dấu hiệu nào đột nhiên nghiền nát, kể cả linh hồn cũng trực tiếp vẫn lạc.

- Không! Thường Thần Sứ…

Phương xa, Bắc Minh Huy cả kinh kêu lên. Hắn không ngờ, ngay cả Thường Thần Sứ có huyết mạch Quang Tộc cũng bị Triệu Phong giết chết.

- Đi!

Triệu Phong hừ nhẹ một tiếng. Đã không còn cường giả Quang Tộc dây dưa, Bắc Minh Huy lại đã trọng thương, không còn năng lực ngăn cản bọn họ nữa. Tân Vô Ngân, Đại Trưởng lão Cự Thần Điện cùng với mấy phân thân của Triệu Phong cũng lập tức lui về phía sau, chuẩn bị rời đi.

Nhưng đúng lúc này, thiên địa đột nhiên ngưng kết, một cỗ áp lực khủng bố chợt hàng lâm xuống. Sau một khắc, toàn thể không gian nhất thời nhuộm đỏ, cũng dâng lên một tầng hỏa diễm ngùn ngụt. Đại địa không ngừng thiêu đốt, hư không cũng không ngừng thiêu đốt, tất cả mọi thứ trước mắt cũng phảng phất như đang bị thiêu đốt. Mà mọi người thân ở trong này, phảng phất như cũng sắp sửa bị thiêu đốt vậy.

- Loại cảm giác này… Thần Vương!

Sắc mặt Triệu Phong nhất thời cứng đờ. Thật không dễ dàng giải quyết xong cái phiền toái trước mắt, thời điểm sắp sửa rời đi, không ngờ lại có cường giả Thần Vương chạy tới! Là viện binh của phái Nghịch Thiên sao?

- Không phải Hộ pháp đại nhân!

Phương xa, Bắc Minh Huy đồng dạng cũng bị cỗ lực lượng này thiêu đốt.

- Các ngươi vội vã đi đâu đó?

Một đạo thanh âm cười lạnh truyền tới. Sau một khắc, phía trước mọi người chợt xuất hiện một lão giả, toàn thân bao phủ trong hỏa quang liệt diễm khôn cùng, trên mặt mang theo nụ cười nhàn nhạt quan sát mọi người.

Chương 1519: Quần chiến Thần Vương

- Luyện Ngục Thánh Địa, Cực Viêm Thần Vương!

Nhìn thấy lão giả toàn thân bao phủ trong hỏa quang liệt diễm kia, Bắc Minh Huy nhất thời chấn kinh lẩm bẩm một tiếng.

- Xem ra, là hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên vừa rồi báo tin!

Sắc mặt Tân Vô Ngân nhất thời trầm xuống. Sớm biết như vậy, lúc trước hắn đã trực tiếp giết chết hai người Thị Huyết Thần Chủ rồi.

- Cường giả Thần Vương của Luyện Ngục Thánh Địa?

Triệu Phong thoáng thở phào nhẹ nhõm. Trong mắt hắn, cường giả Thần Vương của phái Nghịch Thiên so với cường giả Thần Vương của Thánh địa bình thường còn cường đại hơn rất nhiều. Nếu kẻ mới tới không phải là cường giả Thần Vương của phái Nghịch Thiên, tất cả vẫn còn có chuyển cơ. Xem ra có thể là do thời gian gấp gáp, bên phía Luyện Ngục Thánh Địa chỉ có một mình Cực Viêm Thần Vương chạy tới trước, mà nhân số bên phía bọn họ đông đảo, hẳn là còn có lực lượng chống lại.

- Ngươi nhận ra lão phu?

Cực Viêm Thần Vương nhìn về phía Bắc Minh Huy. Hắn không hề có chút ấn tượng gì đối với gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên có được huyết mạch Bổ Thiên Tộc này. Nhưng hắn cũng không quá để ý, dù sao chính mình thân là cường giả Thần Vương của Luyện Ngục

Thánh Địa, danh khí tại Thần vực Man Hoang cũng khá lớn.

- Bắc Minh Huy, xem ra lần này Thiên Cơ Tộc các ngươi lại thất thủ nữa rồi!

Thời điểm mấu chốt, Triệu Phong đột nhiên lớn tiếng nói.

- Thiên Cơ Tộc?

Cực Viêm Thần Vương nhất thời sửng sốt, ánh mắt trở nên thâm trầm, nhìn chằm chằm về phía Bắc Minh Huy. Mấy năm trước, cao tầng của hai đại thế lực Ngũ tinh toàn bộ vẫn lạc trong Phần Thiên Hải. Trải qua một khoảng thời gian điều tra, Luyện Ngục Thánh Địa đã suy đoán được hết thảy chuyện này có quan hệ với Thiên Cơ Tộc.

Bắc Minh Huy cũng trừng mắt nhìn Triệu Phong một cái. Vốn dĩ hắn có khả năng thoát khỏi sự chú ý của Cực Viêm Thần Vương, nhưng nếu đối phương đã biết được thân phận của hắn, như vậy tình huống lại bất đồng. Lúc này, Bắc Minh Huy có thể rõ ràng cảm thụ được sát ý đến từ vị Thần Vương này. Đương nhiên, Bắc Minh Huy cũng biết hết sức rõ ràng mục đích của Triệu Phong. Triệu Phong chính là muốn hắn tạm thời liên thủ với bọn họ, cùng chống lại Cực Viêm Thần Vương.

- Xem ra, các ngươi dự định sẽ phản kháng a?

Cực Viêm Thần Vương tự nhiên nhìn ra được đám người Triệu Phong vẫn còn có ý tứ phản kháng. Mà hành vi vừa rồi của Triệu Phong cũng chính là muốn lôi kéo cỗ chiến lực Bắc Minh Huy này.

Sưu!

Bắc Minh Huy chợt phóng tới một bên Triệu Phong. Giờ phút này, hắn nghĩ muốn đơn độc đào tẩu chỉ sợ là không có khả năng rồi, hiện tại chỉ có thể liên thủ với đám người Triệu Phong, cùng chống lại Cực Viêm Thần Vương mà thôi.

- Đám hậu bối hiện tại thật sự quá vô tri a!

Cực Viêm Thần Vương thoáng có chút trào phúng cùng cảm thán một câu. Hắn vừa mới dứt lời, nhiệt độ toàn thể không gian đột nhiên dâng trào lên, một cỗ liệt hỏa vô cùng cuồng bạo áp bách thẳng về phía đám người Triệu Phong. Lúc này, tất cả các lực lượng thuộc tính còn lại trong phiến hư không này cơ hồ đều đã bị gạt bỏ không còn. Mà dưới Pháp tắc Hỏa hệ Viên mãn của Cực Viêm Thần Vương, những Áo nghĩa còn lại cũng gặp phải sự áp chế mạnh mẽ. Cũng chỉ có lực lượng Hỗn Độn của Triệu Phong cùng Bắc Minh Huy là bị áp chế ít hơn một chút mà thôi.

Triệu Phong cùng Bắc Minh Huy đột nhiên xuất thủ, phóng xuất ra một cỗ lực lượng Hỗn Độn khổng lồ.

Oanh phanh!

Một tầng hỏa quang vô tận va chạm lên vòng phòng ngự của lực lượng Hỗn Độn, nhấc lên một tầng sóng lửa ngập trời. Mà trong vòng phòng ngự, Tân Vô Ngân, Đại Trưởng lão Cự Thần Điện cùng Mộ Cốc đột nhiên xuất thủ, phát động tiến công về phía Cực Viêm Thần Vương.

Mộ Cốc ngưng tụ lực lượng Thời Gian, phóng xuất ra một đạo ngưng thực đao phong Thời Gian, xuyên thấu tất cả, gào thét lao tới. Tân Vô Ngân thì thôi động huyết mạch Cự Thần Tộc, dựa vào lực phách mạnh mẽ, liên tục đánh ra mấy đạo quang chưởng hỏa diễm. Đại Trưởng lão Cự Thần Điện đồng dạng cũng thôi động huyết mạch Cự

Thần Tộc, phóng xuất ra lực lượng Pháp tắc Thổ hệ trầm trọng, nghiền ép về phía đối phương.

- Còn dám phản công?

Trên mặt Cực Viêm Thần Vương lộ ra một tia kinh ngạc. Những tên hậu bối này không biết là ngu xuẩn hay là vô tri, không ngờ lại dám phát động tiến công về phía cường giả Thần Vương. Thủ chưởng của hắn chợt khẽ vung lên, lực lượng hỏa diễm khôn cùng trong thiên địa nhất thời tụ tập cùng một chỗ, hình thành một đoàn thái dương hỏa cầu, oanh kích thẳng ra.

- Công kích thật mạnh!

Sắc mặt Tân Vô Ngân cùng Đại Trưởng lão Cự Thần Điện chấn kinh. Nếu bị công kích của Cực Viêm Thần Vương đánh trúng chính diện, bọn họ gần như hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Oanh phanh!

Chỉ vẻn vẹn một đạo sóng gợn do đoàn thái dương hỏa cầu khổng lồ kia cuộn lên cũng đã hủy diệt sạch sẽ công kích của Tân Vô Ngân, Đại Trưởng lão Cự Thần Điện cùng với Mộ Cốc, mà bản thể của nó cũng chỉ ảm đạm xuống một chút mà thôi.

Mắt thấy đoàn thái dương hỏa cầu kia mang theo lực áp bách kinh thiên phóng thẳng tới, Tân Vô Ngân, Đại Trưởng lão Cự Thần Điện cùng với Mộ Cốc nhao nhao lui về phía sau, sắc mặt trắng bệch.

- Hỗn Thiên Ba!

- Hỗn Độn Lôi Kiếp Trảm!

Triệu Phong cùng Bắc Minh Huy đột nhiên xuất thủ, thi triển ra công kích Hỗn Độn cường đại, đánh thẳng về phía đoàn thái dương hỏa cầu vô cùng nóng bỏng kia.

Oanh! Phanh! Oành!

Hai đạo công kích mãnh liệt va chạm với nhau, hai cỗ năng lượng kinh khủng đan xen lẫn nhau, cuối cùng cũng đón đỡ được đoàn thái dương hỏa cầu kia.

- Cũng không tệ lắm! Lão phu quả thật đã xem thường các ngươi!

Cực Viêm Thần Vương khẽ mỉm cười, tán thưởng một tiếng.

Sắc mặt Triệu Phong nhất thời trầm xuống, ở đây có hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên Mộ Cốc cùng Bắc Minh Huy, thực lực của Triệu Phong cũng tương đương với một gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên, Tân Vô Ngân và Đại Trưởng lão Cự Thần Điện tuy là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong, nhưng chiến lực cũng cực kỳ tiếp cận Thần Chủ Tam Trọng Thiên. Dưới tình huống như thế, lại khó khăn lắm mới có thể chống lại Cực Viêm Thần Vương!

Trước đây hắn chỉ nghĩ, đám người bên mình chỉ cần tạm thời đẩy lùi Cực Viêm Thần Vương, sau đó sẽ có thể dễ dàng chạy thoát. Nhưng hiện tại, Triệu Phong mới chính thức nhận ra, chính mình vẫn luôn xem thường thực lực của Thần Vương.

- Triệu Phong, ngươi quá ngây thơ rồi! Sự cường đại của Thần Vương, cho dù tất cả chúng ta liên thủ, cũng chưa chắc đã có thể chống lại!

Bắc Minh Huy đột nhiên châm chọc nói.

- Hừ! Thần Vương cũng vẫn còn nằm trong cấp bậc Thần Chủ Tam Trọng Thiên!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng. Mấy người bọn họ liên thủ hoàn toàn đủ để chống lại Cực Viêm Thần Vương, chủ yếu là do Bắc Minh Huy đã bị thương quá nặng, hơn nữa trong lòng vẫn còn ẩn chứa quỷ kế, không có toàn lực xuất thủ.

Trường bào Thời Không thoáng ba động, Triệu Phong đã thu hồi ba phân thân vào Không gian Trữ vật. Tu vi cấp bậc hiện tại của bọn họ vẫn còn hơi thấp, đối mặt với cường giả Thần Vương cũng không có bao nhiêu tác dụng, trái lại dễ dàng bị đối phương giết chết.

Nhưng sau khi thu hồi ba phân thân, Triệu Phong lại triệu hồi Diệt Thế Hắc Long ra. Diệt Thế Hắc Long hiện tại đã thuận lợi đột phá Thần Chủ Nhị Trọng Thiên. Dù sao lần trước trong cuộc đại chiến tại Thần Quốc Quang Tộc, Diệt Thế Hắc Long cũng đã đạt tới cảnh giới Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, về sau Triệu Phong giết chết hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên, phần lớn tài nguyên lấy được cũng đều cấp cho Diệt Thế Hắc Long.

- Lên!

Triệu Phong hừ nhẹ một tiếng. Tất cả mọi người một lần nữa xông ra. Diệt Thế Hắc Long, Mộ Cốc, Tân Vô Ngân cùng với Đại Trưởng lão Cự Thần Điện phụ trách tiến công. Mà Triệu Phong, Bắc Minh Huy có được lực lượng Hỗn Độn, có thể ngăn cản hữu hiệu công kích của Cực Viêm Thần Vương, chủ yếu phụ trách phòng ngự.

Oanh! Phanh! Oành!

Trong thế giới hỏa diểm thiêu đốt ngập trời, thanh âm bạo tạc kinh thiên liên miên không dứt, hỏa diễm trong thiên địa phảng phất như

điên cuồng thiêu đốt toàn bộ thế gia. Lúc này, địa phương mọi người chiến đấu đã trở thành khu vực Cấm kỵ, so với Phần Thiên Hải còn cao hơn một cấp bậc. Thần Chủ Nhất Trọng Thiên bình thường thậm chí cũng không dám tiếp cận nơi này.

- Đám gia hỏa này!

Sắc mặt Cực Viêm Thần Vương nhất thời lạnh lẽo. Mấy tên hậu bối trước mặt này liên thủ với nhau, trong lúc nhất thời không ngờ hắn lại bị chế trụ. Trong đó, thực lực của Mộ Cốc tại thời kỳ đỉnh phong cực kỳ tiếp cận cường giả Thần Vương, ý cảnh cao thâm, kinh nghiệm lão luyện, công kích tương đối cường đại. Diệt Thế Hắc Long, Tân Vô Ngân và Đại Trưởng lão Cự Thần Điện cũng là tồn tại cực kỳ cường đại trong cảnh giới đồng giai, đặc biệt là Hủy Diệt Bản Nguyên của Diệt Thế Hắc Long, bị áp chế ảnh hưởng khá nhỏ. Hơn nữa trong âm thầm còn có Tiểu tặc miêu tùy thời hành động, thỉnh thoảng phát động đánh lén.

Càng quan trọng hơn chính là, công kích của Cực Viêm Thần Vương gần như đều bị Triệu Phong cùng Bắc Minh Huy hoàn toàn ngăn cản. Lực lượng Hỗn Độn của Triệu Phong không thua kém Bắc Minh Huy chút nào, tương đương với đang có hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên toàn lực ngăn cản công kích của Cực Viêm Thần Vương, làm yếu bớt uy năng của nó. Đồng thời, chỉ cần có cơ hội, Triệu Phong còn có thể phát động đánh lén về phía Cực Viêm Thần Vương.

- Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm!

Trong Tả Mâu Triệu Phong bộc phát ra một đạo lôi quang Hỗn Độn Kiếm, bắn thẳng ra.

Cực Viêm Thần Vương hừ lạnh một tiếng, lực lượng hỏa diễm vô hình cuồn cuộn lao tới, nỗ lực làm suy yếu, ngăn cản Hỗn Độn Lôi

Kiếp Kiếm.

- Chuyển dời! Chuyển dời!

Trong Tả Mâu Triệu Phong, lực lượng Bản Nguyên ba động. Đồng thời, Triệu Phong cũng điều động lực lượng Tâm niệm, trong lòng dâng lên một đạo ý nghĩa mãnh liệt. Hắn tưởng tượng chuyển dời Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm lên trên đầu Cực Viêm Thần Vương!

Đúng lúc này, năng lực Mộng Tưởng Thành Chân phát động, tưởng tượng của Triệu Phong đã trở thành sự thật! Thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm đang bị vô số hỏa diễm cản trở kia đột nhiên biến mất.

- Hửm?

Một màn này khiến cho Cực Viêm Thần Vương thoáng có chút kinh ngạc, thậm chí cho rằng chính mình đã phán đoán sai lầm, là công kích của Triệu Phong quá yếu, đã bị trực tiếp bị hắn tiêu diệt rồi.

Nhưng sau một khắc, hắn chợt một lần nữa cảm thụ được khí tức ba động của Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm. Trên đầu Cực Viêm Thần Vương, lôi quang chợt lóe lên, Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm một lần nữa ầm ầm rơi xuống, đâm thẳng vào trong đầu Cực Viêm Thần Vương.

- Cái gì? Như thế nào lại xuất hiện ở phía trên rồi?

Trong lòng Cực Viêm Thần Vương vô cùng khiếp sợ. Loại tình huống này, bình thường đều là phải vận dụng lực lượng Pháp tắc Không Gian mới có thể làm được. Nhưng vừa rồi, hắn căn bản không hề cảm thụ được bất luận không gian ba động nào cả!

- A!

Cực Viêm Thần Vương hét lớn một tiếng, mạnh mẽ lắc đầu mấy cái, ánh mắt âm lệ nhất thời rơi xuống trên người Triệu Phong.

- Không ngờ lại không có chuyện gì!

Trong lòng Triệu Phong nhất thời thất kinh. Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm của hắn gần như có thể trong nháy mắt giết chết Thần Chủ Nhị Trọng Thiên bình thường, Thần Chủ Tam Trọng Thiên như Bắc Minh Huy cũng phải thập phần kiêng kỵ. Nhưng Hỗn Độn Kiếm chuẩn xác đâm trúng xuống đầu Cực Viêm Thần Vương, nhưng tựa hồ như không ảnh hưởng bao nhiêu vậy.

Bất quá, theo như Bắc Minh Huy nghĩ, hành vi vừa rồi của Triệu Phong đã là vô cùng chấn động rồi. Thần Chủ Nhị Trọng Thiên lại có thể gây tổn thương cho cường giả Thần Vương, cái này quả thật chính là chưa từng nghe nói qua. Đồng thời, Bắc Minh Huy lại càng thêm coi trọng năng lực Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong, thậm chí ngay cả cường giả Thần Vương cũng khó có thể phát hiện!

- Luyện Ngục Chi Hải!

Cực Viêm Thần Vương hét lớn một tiếng, song chưởng vươn ra, phóng xuất ra Pháp tắc Hỏa hệ Viên mãn khủng bố. Nhiệt độ toàn thể thiên địa đột nhiên tăng lên, hỏa diễm điên cuồng thiêu đốt. Lấy Cực Viêm Thần Vương làm trung tâm, một đoàn hỏa diễm huyết hồng sắc ầm ầm khuếch tán ra.

Bốn người Đại Trưởng lão Cự Thần Điện, Tân Vô Ngân, Mộ Cốc, Diệt Thế Hắc Long nhất thời bị cỗ lực lượng đột nhiên bạo phát này đánh bay xa mấy chục dặm, nhao nhao thổ huyết, sắc mặt cực kỳ khó nhìn.

- Triệu Phong, ngươi đã chọc giận cường giả Thần Vương rồi!

Bắc Minh Huy quát to một tiếng. Cực Viêm Thần Vương vừa rồi rõ ràng là không có toàn lực xuất thủ, nhưng hiện tại đã bất đồng.

- Chọc giận cường giả Thần Vương thì đã làm sao?

Sắc mặt Triệu Phong âm trầm lãnh lệ. Trong Thần đàn, một cỗ lực lượng phủ đầy bụi đột nhiên bị điều động ra. Thủ chưởng Triệu Phong vung lên, một đoàn lực lượng Hỗn Độn hôn ám hỗn loạn đột nhiên dâng trào lên.

Khoảnh khắc cỗ lực lượng này xuất hiện, lực lượng hỏa diễm trong thiên địa liền bị nó hấp thu đi một bộ phận. Cỗ lực lượng Hỗn Độn này chính là cỗ lực lượng lúc trước trong lúc Triệu Phong tiếp nhận truyền thừa của Bổ Thiên Tộc, tàn niệm Thần Vương kia đã phong ấn vào trong cơ thể hắn.

- Đây là… Lực lượng Hỗn Độn cấp Thần Vương!

Sắc mặt Cực Viêm Thần Vương nhất thời kinh hãi. Cỗ lực lượng Hỗn Độn cấp Thần Vương kia rõ ràng đã trải qua thời gian thập phần xa xưa, uy năng đã có chút suy yếu bớt. Nhưng nó cuối cùng cũng là lực lượng Hỗn Độn, sau khi hấp thu lực lượng hỏa diễm cấp bậc Thần Vương, uy năng bắt đầu tăng trưởng lên.

Ông!

Triệu Phong tay cầm cỗ lực lượng này, ngưng tụ nó thành một thanh Hỗn Độn Kiếm khủng bố, bỗng nhiên phóng thẳng ra.

Giờ phút này, ngay cả Cực Viêm Thần Vương cũng cực kỳ nghiêm túc chuẩn bị, không dám có chút khinh thường. Hắn mạnh mẽ huy động song chưởng, hỏa quang ngưng tụ lại, hình thành nên một con

Phượng Hoàng hỏa diễm.

- Bạo!

Triệu Phong đột nhiên quát lớn. Nếu Cực Viêm Thần Vương đã có chuẩn bị, cho dù bị Hỗn Độn Kiếm đánh trúng, phỏng chừng hắn cũng có thể ngăn cản được. Đã như vậy, còn không bằng trực tiếp kích nổ cỗ lực lượng này.

Oanh phanh!

Thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm vừa mới tiếp cận Cực Viêm Thần Vương kia trực tiếp bùng nổ ra. Một đoàn lực lượng vặn vẹo hôn ám đen như mực nhất thời khuếch tán ra, thôn phệ tất cả mọi thứ gần đó.

Đối mặt với cỗ lực lượng Hỗn Độn đột nhiên bạo tạc này, Phượng Hoàng hỏa diễm do Cực Viêm Thần Vương ngưng tụ ra từ từ vỡ nát, khí huyết trong cơ thể hắn cuồn cuộn chấn động, phải lui về phía sau một bước.

- Tiểu tử, ngươi lại dám…

Cực Viêm Thần Vương giận tím mặt. Bị một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên gây tổn thương, đây quả thật là vết nhơ, sỉ nhục khó có thể xóa bỏ trong cuộc đời hắn. Nhưng vừa mới nói được nửa câu, thần sắc hắn đã bình tĩnh lại.

Bên kia, đám người Tân Vô Ngân cũng vô cùng chấn động.

- Sao Triệu Phong lại có thể có được lực lượng Hỗn Độn cấp Thần Vương?

Trong lòng Bắc Minh Huy ầm ầm rung động. Nếu ngay từ đầu Triệu Phong đã sử dụng tới cỗ lực lượng này, như vậy hắn đã sớm chết không có chỗ chôn rồi.

Chương 1520: Ngụy Tổ khí

- Sao Triệu Phong lại có thể có được lực lượng Hỗn Độn cấp Thần Vương?

Trong lòng Bắc Minh Huy ầm ầm rung động. Nếu ngay từ đầu Triệu Phong đã sử dụng tới cỗ lực lượng này, như vậy hắn đã sớm chết không có chỗ chôn rồi.

Nhưng cho dù là như vậy, đám người Triệu Phong cũng khó có thể đẩy lùi được Cực Viêm Thần Vương. Lực lượng Hỗn Độn cấp Thần Vương trong cơ thể Triệu Phong nhất định là có hạn, chiến đấu tiếp thời gian dài, mọi người vẫn như cũ sẽ thất bại. Đúng lúc này, Bắc Minh Huy đột nhiên cảm giác được cái gì, trên mặt lộ ra một tia mỉm cười:

- Hộ pháp rốt cuộc đã tới!

Phương xa, sắc mặt Cực Viêm Thần Vương bình tĩnh, không nói lời nào.

- Tựa hồ… có chút không thích hợp!

Triệu Phong đột nhiên phát hiện một tia dị thường, đồng thời Tả Mâu của hắn cũng khẽ nhảy lên một cái. Đột nhiên, một cỗ áp bách kinh thiên động địa chợt hàng lâm trong thiên địa. Toàn thể thiên địa nhất thời run lên một cái, toàn thân đám người Triệu Phong phảng phất như bị một cây búa gõ mạnh một kích, nhất thời trầm xuống.

- Cẩn thận!

Triệu Phong hét lớn một tiếng, chuẩn bị phóng chạy.

Đúng lúc này, phía sau mọi người đột nhiên xuất hiện một lão giả cao lớn. Kẻ này eo cong lưng còng, làn da thô ráp như cổ mộc ngàn năm, trên đó có vô số hoa văn kỳ lạ phong cách cổ xưa, chính là Hộ pháp của phái Nghịch Thiên. Khoảnh khắc Hộ pháp vừa xuất hiện, bàn tay hắn đã vung lên, oanh kích thẳng ra một cỗ lưu quang ngân sắc hình cánh quạt.

Oanh phanh!

Dưới tình huống bất ngờ không kịp đề phòng, đám người Triệu Phong đều bị Hộ pháp đột nhiên đánh lén bị thương. Mọi người vội vã thi triển Bí pháp phòng ngự, nhưng dưới đạo lưu quang ngân sắc cường đại kia, thủ đoạn phòng ngự của mọi người giống như một tầng giấy mỏng vậy, yếu đuối không thể chịu nổi, toàn bộ ầm ầm vỡ nát.

- Phốc!

Đám người Triệu Phong nhất thời bị đánh bay ra xa mấy chục dặm, sắc mặt trắng bệch, nhất tề phun ra một ngụm máu tươi. Cũng may, Hộ pháp mới vừa rồi chỉ là đột nhiên xuất thủ, cũng không có súc lực, bằng không mọi người đã khó giữ được tính mạng rồi.

Thủ chưởng Hộ pháp khẽ chuyển động, hư không thiên địa nhất thời ngưng kết lại, trở nên vô cùng chậm rãi. Cùng lúc đó, ngụm máu tươi vừa rồi Triệu Phong mới phun ra chợt ngưng tụ thành một viên huyết châu, bay tới trong tay Hộ pháp.

- Hộ pháp phái Nghịch Thiên!

Sắc mặt Triệu Phong nhất thời âm trầm. Hiện tại nơi này có tới hai cường giả Thần Vương, mà đám người Triệu Phong, Mộ Cốc, Tân Vô Ngân, Đại Trưởng lão Cự Thần Điện đều bị thương nặng, cơ hồ là không có khả năng phản kháng. Huống chi, trong lòng Triệu Phong, thực lực của Hộ pháp phái Nghịch Thiên so với Thần Vương bình thường còn mạnh hơn rất nhiều. Về phần vì sao Hộ pháp lại lấy đi máu của mình, hắn cũng không suy nghĩ nhiều như vậy.

- Hộ pháp, may mà ngài kịp lúc chạy tới!

Bắc Minh Huy nhất thời cười lớn một tiếng. Hắn cũng không thích cảm giác sinh mệnh của chính mình bị chưởng khống trong tay người khác.

- Bắc Minh Thần Sứ, những người còn lại đâu rồi?

Sắc mặt Hộ pháp bình thản, chậm rãi hỏi.

Sắc mặt Bắc Minh Huy nhất thời cứng đờ, tâm thần khẽ run rẩy. Nhưng đối mặt với Hộ pháp, hắn cũng không dám nói dối:

- Thường Thần Sứ vùng với ba gã Điện Vương bọn Thiên Tịch Thần Chủ, lúc trước đã bị đám người Triệu Phong giết chết rồi!

- Một đám vô dụng!

Thanh âm Hộ pháp lạnh lẽo. Rõ ràng chỉ cần quấn lấy Thần Mâu thứ chín một đoạn thời gian là được, nhưng đám người Bắc Minh Huy lại tổn thất thảm trọng như vậy, lại còn thiếu chút nữa đã để cho Triệu Phong chạy thoát rồi.

Bắc Minh Huy nhất thời nửa quỳ trên mặt đất, trên mặt lộ ra thần sắc kinh hoàng:

- Xin Hộ pháp tha thứ!

- Các hạ quá không để lão phu vào trong mắt rồi a!

Đúng lúc này, vẻ mặt Cực Viêm Thần Vương cực kỳ bất mãn đột nhiên nói chen vào. Từ sau khi Hộ pháp đến đây, căn bản không thèm để ý gì tới Cực Viêm Thần Vương, không coi ai ra gì mà răn dạy thủ hạ. Điều này khiến cho Cực Viêm Thần Vương cảm thấy không chút mặt mũi. Nhưng câu nói tiếp theo của Hộ pháp thiếu chút nữa khiến cho Cực Viêm Thần Vương phải thổ huyết.

- Ta quả thật không hề để ngươi vào trong mắt!

Hộ pháp lạnh lùng nói.

- Thiên Cơ Tộc không khỏi quá càn rỡ rồi a! Nơi này chính là địa bàn của Luyện Ngục Thánh Địa!

Cực Viêm Thần Vương nhất thời phẫn nộ, cũng không thèm khách khí nữa, trực tiếp quát lớn.

Đúng lúc này, phương xa chợt xuất hiện vài cỗ khí tức ba động cường đại. Không bao lâu, vài gã cường giả Thần Chủ đã chạy tới. Trong này có hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên, bốn gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, tất cả đều là Thần Chủ cao tầng của Luyện Ngục Thánh Địa.

- Trong Thần vực Man Hoang, hết thảy đều là dựa vào thực lực nói chuyện!

Ngữ khí Hộ pháp cũng không chút khoan nhượng. Sau khi các cường giả của Luyện Ngục Thánh Địa chạy tới không bao lâu, bên

phía phái Nghịch Thiên lại có thêm một gã Thiên Thần Sứ thân khoác áo bào trắng, dẫn theo ba gã Điện Vương chạy tới đây. Vì để bắt giữ Triệu Vũ Phỉ, phái Nghịch Thiên của Thiên Cơ Tộc đã phái ra đội hình cường đại như vậy, bởi vậy có thể thấy được sự coi trọng của đối phương đối với Triệu Vũ Phỉ và Triệu Phong là đến mức nào.

Thực lực của hai phe thế lực càng lúc càng cường đại hơn. Lúc này, cho dù bên phe Triệu Phong đều đang ở trạng thái đỉnh phong cũng không chống nổi bất kỳ bên nào cả.

Nhưng sự tình cũng không phải là không có chuyển cơ. Luyện Ngục Thánh Địa cùng phái Nghịch Thiên đều muốn đạt được Thần Mâu thứ chín, hơn nữa nơi này lại là địa bàn của Luyện Ngục Thánh Địa, nhân thủ bên phía Luyện Ngục Thánh Địa rõ ràng nhiều hơn một chút. Cộng thêm, đám người Triệu Phong vừa rồi đã bị Hộ pháp đánh trọng thương, thực lực hiện tại ở trong mắt hai phe thế lực chính là bé nhỏ không đáng kể, thậm chí hoàn toàn bị bỏ quên.

- Ngươi xác định là muốn tranh đoạt Thần Mâu thứ chín với ta sao?

Trên mặt Cực Viêm Thần Vương mang theo một tia mỉm cười, lớn tiếng hỏi. Nơi này là địa bàn của Luyện Ngục Thánh Địa, chỉ cần hắn ra lệnh một tiếng, sẽ có càng ngày càng nhiều cường giả tụ tập lại đây.

- Tranh đoạt? Ngươi căn bản không phải là đối thủ của ta, không có tư cách nói hai chữ tranh đoạt này với ta!

Ngữ khí Hộ pháp từ đầu tới cuối vẫn luôn bình thản như thường.

- Ha ha… vậy để ta kiến thức một chút, cường giả Thiên Cơ Tộc đến cùng mạnh mẽ đến đâu?

Cực Viêm Thần Vương lớn tiếng cười to. Vừa mới dứt lời, thiên địa nhất thời ầm ầm thiêu đốt lên, vô số hỏa diễm khôn cùng ào ào tụ tập về phía Cực Viêm Thần Vương. Toàn thân Cực Viêm Thần Vương giống như một vầng thái dương cực nóng, vô cùng chói mắt, chiếu xạ ra quang huy hỏa diễm đỏ thắm. Đồng thời, lực lượng tụ tập xung quanh hắn cũng càng lúc càng cường đại hơn, giống như một vầng liệt nhật đang từ từ mọc lên vậy. Nhiệt độ không gian xung quanh cũng không ngừng dâng lên, các Thần Chủ phụ cận cũng có loại cảm giác không thở nổi. Mà toàn thể không gian cũng bắt đầu thiêu đốt lên, giống như là muốn hòa tan ra vậy.

Đối mặt với cường giả Thần Vương của Thiên Cơ Tộc, Cực Viêm Thần Vương không giữ lại chút nào, thậm chí càng là toàn lực ứng phó, thể hiện ra lực lượng mạnh nhất.

Đám người Triệu Phong lập tức lui về phía sau một khoảng xa.

- Chỉ như vậy thôi sao?

Sắc mặt Hộ pháp vẫn như cũ bình thản như thường. Bàn tay hắn khẽ vung lên, một cây quạt lông kim hồng sắc chói mắt đột nhiên xuất hiện trong tay. Cây quạt lông kim hồng sắc này do tầng tầng lớp lớp lông chim cấu thành, tản mát ra quang huy liệt diễm kim hồng sắc cực nóng chói mắt.

Khoảnh khắc cây quạt lông này xuất hiện, quang huy hỏa diễm kim hồng sắc kia vừa mới phóng xuất ra, hỏa diễm huyết hồng sắc trong thiên địa nhất thời lui lại ba phần, uy năng từ từ yếu bớt. Mà uy năng hỏa diễm tụ tập trên người Cực Viêm Thần Vương cũng ảm đạm xuống vài phần. Toàn bộ lực lượng hỏa diễm vô hình trong thiên địa đều tụ tập về phía cây quạt lông kim hồng sắc kia, quang huy hỏa diễm kim hồng sắc kia cũng càng ngày càng vượng hơn, mơ hồ nhìn thấy hư ảnh một con Kim Ô, khí thế chấn động nhân tâm.

- Đây chẳng lẽ là… Tổ khí Phần Ngục?

Ánh mắt Cực Viêm Thần Vương nhất thời dại ra, tâm thần run rẩy mãnh liệt. Tổ khí chí cao của Pháp tắc Hỏa hệ, Phần Ngục, chính là bảo vật mà tất cả những kẻ tu hành Hỏa hệ nằm mơ cũng muốn! Nhưng kiện Tổ khí này chẳng phải là từ Thời kỳ Thái Cổ đã sớm vỡ nát rồi sao?

- Tổ khí Phần Ngục?

Trên mặt Triệu Phong cũng lộ ra thần sắc chấn động. Dưới uy thế vô hình của cây quạt lông này, ngay cả ba kiện Mảnh vỡ Tổ khí của chính mình cũng khẽ chấn động một cái.

Hộ pháp vận chuyển một cỗ Thần lực khủng bố, dung nhập vào cây quạt lông trong tay. Nhất thời, hư ảnh hỏa diễm bốn phía cây quạt lông kia chợt tăng vọt lên gấp trăm lần, giống như một cây quạt hỏa diễm che khuất cả bầu trời vậy.

Oanh!

Hộ pháp dùng sức vung cây quạt lên một cái, chỉ thấy một con Kim Ô kim hồng sắc chợt từ trong cây quạt lông kia gào thét bay ra. Trong thiên địa, hỏa diễm khôn cùng nhất thời đảo ngược lại, trở thành trợ lực cho nó.

Cực Viêm Thần Vương nhất thời cảm giác chính mình từ từ mất đi sự chưởng khống đối với phiến thiên địa này, thậm chí ngay cả công kích hỏa diễm mà hắn phóng xuất ra cũng bị áp chế nhất định.

- Không! Nó không có khả năng là Tổ khí Phần Ngục!

Cực Viêm Thần Vương thét lớn một tiếng. Trong tay hắn cũng xuất hiện một sợi lông chim kim hồng sắc, đây chính là một trong những mảnh vỡ của Tổ khí Phần Ngục! Đối mặt với một kích cường đại của Hộ pháp, Cực Viêm Thần Vương không thể không toàn lực ứng phó. Hắn mạnh mẽ thôi động Mảnh vỡ Tổ khí Phần Ngục, phóng xuất ra một vầng thái dương hồng sắc thiêu đốt rừng rực.

Oanh phanh!

Con Kim Ô kim hồng sắc kia hung hãn đánh thẳng về phía vầng thái dương hồng sắc kia. Khoảnh khắc này, một tầng hỏa diễm phong bạo vô cùng vô tận thổi quét thẳng ra thiên địa bát phương.

- Mau thoái lui!

Tất cả những cường giả ở đây, ngoại trừ hai vị Thần Vương ra, toàn bộ đều nhao nhao lui về phía sau.

Vài gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên cách Cực Viêm Thần Vương khá gần, không kịp lui về phía sau, bị tầng hỏa diễm khôn cùng kia tập kích. Đám người Triệu Phong cách khu vực chiến trường khá xa, nhưng dưới cỗ hỏa diễm phong bạo này, vẫn như cũ cảm thấy toàn thân nóng rực, huyết mạch Thần lực trong cơ thể tựa hồ như sắp sửa bốc cháy lên vậy.

Triệu Phong lập tức thôi động Tả Mâu, nhìn về phía trung tâm chiến trường. Chỉ thấy con Kim Ô kim hồng sắc khổng lồ kia đã xé vầng thái dương hồng sắc kia thành hai mảnh, đồng thời cũng phóng thẳng về phía Cực Viêm Thần Vương. Bất quá, hiện tại toàn thân con Kim Ô này cũng ảm đạm xuống vài phần, uy năng suy yếu đi một chút.

- Viêm Nhật Hộ Thể!

Cực Viêm Thần Vương lập tức thôi động Bí kỹ phòng ngự. Hỏa diễm khôn cùng xung quanh thân thể hắn nhất thời hình thành nên một đạo quang hoàn hỏa diễm hồng sắc, bảo hộ hắn vào bên trong.

Oanh phanh!

Con Kim Ô kim hồng sắc tiếp tục phóng thẳng tới, thân hình Cực Viêm Thần Vương vội vàng bay ngược về phía sau. Tầng quang hoàn phòng ngự kia cũng răng rắc một tiếng vỡ nát. Nhưng hắn đã rất nhanh ổn định lại thân hình, thân thể chật vật nhìn chằm chằm về phía Hộ pháp.

- Đây không phải là Tổ khí chân chính, mà chỉ là Ngụy Tổ khí mà thôi!

Ngữ khí Cực Viêm Thần Vương khẳng định nói. Trong tay bản thân hắn cũng có một kiện Mảnh vỡ Tổ khí Phần Ngục, cho nên hắn mới khẳng định thứ trong tay Hộ pháp không phải là Tổ khí Phần Ngục chân chính, mà là một kiện Ngụy Tổ khí, sử dụng đại bộ phận mảnh vỡ của Tổ khí Phần Ngục chế tạo lại.

Cường giả Thần Vương có được Tổ khí chân chính sẽ có thể xưng là Thần Vương Chúa Tể. Hộ pháp rất rõ ràng không phải là Chúa Tể, nhưng cho dù là như vậy, uy lực của Ngụy Tổ khí cũng đã cực kỳ tiếp cận Tổ khí chân chính rồi, cũng không phải là tồn tại mà Cực Viêm Thần Vương có thể chống lại. Hộ pháp cũng không chuyên tu Pháp tắc Hỏa hệ, nhưng vừa thôi động Ngụy Tổ khí Phần Ngục đã có thể đánh bị thương Cực Viêm Thần Vương rồi. Nếu Hộ pháp lại sở trường Pháp tắc Hỏa hệ, như vậy Cực Viêm Thần Vương chỉ sợ cũng không chỉ là bộ dáng chật vật như hiện tại vậy.

- Quả thật chỉ là Ngụy Tổ khí mà thôi!

Mộ Cốc cũng lẩm bẩm nói.

Tâm thần Triệu Phong nhất thời cả kinh. Uy năng cây quạt lông kia cường đại như vậy, nhưng cũng chỉ là một kiện Ngụy Tổ khí! Đồng thời, hắn cũng chợt nhớ đến, Thiên Tịch Thần Chủ trước đây rõ ràng có được Mảnh vỡ Tổ khí Phần Ngục, nhưng trong chiến đấu lúc trước cũng không hề lấy ra sử dụng. Hóa ra, Thiên Cơ Tộc đã đem những Mảnh vỡ Tổ khí Phần Ngục trong tay mình dung hóa ra, chế tạo lại thành một kiện Ngụy Tổ khí.

- Không sai!

Hộ pháp khẽ gật đầu một cái, phiến Ngụy Tổ khí trong tay đột nhiên biến mất không thấy đâu nữa.

Phương xa, Cực Viêm Thần Vương nhìn thấy một màn này, sắc mặt nhất thời có chút giãy dụa. Cho dù không phải là Tổ khí Phần Ngục chân chính, thì hắn cũng thập phần khát vọng kiện Ngụy Tổ khí kia. Món đồ này so với Thần Mâu thứ chín thậm chí càng hấp dẫn hắn hơn một chút. Dù sao hắn cũng không nhất định có thể dung hợp Thần Mâu thứ chín thành công, nhưng Ngụy Tổ khí lại không tồn tại vấn đề này. Một khi đạt được tới tay, hắn sẽ có thể luyện hóa trở thành thuộc về chính mình. Nhưng Cực Viêm Thần Vương biết rõ, mình căn bản không phải là đối thủ của gã Hộ pháp Thiên Cơ Tộc kia, Ngụy Tổ khí này căn bản vô duyên với hắn rồi.

Cực Viêm Thần Vương cùng với đông đảo Thần Chủ của Luyện Ngục Thánh Địa chậm rãi lui về phía sau. Bọn chúng đã rút lui khỏi tràng tranh đoạt này, chấp nhận từ bỏ Thần Mâu thứ chín.

- Triệu Phong, chúng ta lại gặp mặt rồi! Lần này ngươi quay trở lại Thần Quốc, cũng đừng nghĩ tới chuyện rời đi nữa!

Đúng lúc này, Hộ pháp đột nhiên nhìn về phía Triệu Phong, lộ ra nụ cười khiến cho người ta sợ hãi.

Chương 1521: Thiên Phạt Chúa Tể

- Triệu Phong, chúng ta lại gặp mặt rồi! Lần này ngươi quay trở lại Thần Quốc, cũng đừng nghĩ tới chuyện rời đi nữa!

Đúng lúc này, Hộ pháp đột nhiên nhìn về phía Triệu Phong, lộ ra nụ cười khiến cho người ta sợ hãi.

Toàn thân đám người Mộ Cốc, Tân Vô Ngân, Đại Trưởng lão Cự Thần Điện nhất thời chấn động. Mục tiêu bắt giữ của Hộ pháp cũng chỉ có một mình Triệu Phong mà thôi, như vậy kết quả của bọn họ có khả năng chính là bị giết chết.

Mắt thấy Hộ pháp đột nhiên tiến tới, ngay cả Triệu Phong, trong lòng cũng có chút lo lắng. Nếu như là cường giả Thần Vương bình thường, dưới tình huống xuất hết át chủ bài, bọn chúng có lẽ còn có thể phản kháng. Nhưng Hộ pháp không phải là Thần Vương bình thường, càng có được Ngụy Tổ khí, loại thủ đoạn cường đại bậc này, chỉ sợ một kích tùy ý của hắn cũng đủ để diệt sát tất cả mọi người.

- Triệu Phong, ta làm một khoản giao dịch với ngươi a! Chỉ cần ngươi nguyện ý phối hợp chúng ta, chủ động giao ra Thần Mâu thứ chín, ta có thể tha cho những người còn lại một mạng!

Đúng lúc này, Hộ pháp đột nhiên cười nhạt một tiếng, đưa ra một lời đề nghị.

Sắc mặt đám người Triệu Phong nhất thời cứng đờ. Chẳng ai nghĩ

tới, tại thời điểm này Hộ pháp lại đưa ra lời đề nghị này.

- Hộ pháp phái Nghịch Thiên quả nhiên gian trá giảo hoạt!

Trong lòng Triệu Phong thầm mắng. Đề nghị này thật sự là khó có thể lựa chọn.

- A! Ta quên mất! Thiên Chủ đã hạ mệnh lệnh, bảo ta vừa gặp ngươi liền phải lập tức phế đi tu vi của ngươi! Ngươi cần phải cân nhắc cẩn thận a!

Hộ pháp tiếp tục nói, trên mặt lộ ra một tia nụ cười tà dị. Rất rõ ràng, Hộ pháp đây chính là đang ngầm nhắc nhở Triệu Phong, nên đồng ý lời đề nghị vừa rồi, như vậy sẽ không bị phế đi tu vi. Cảnh giới Thần Chủ đã có thể xem như là cường giả một phương trong Thần vực Man Hoang rồi. Nếu như lúc này bị phế tu vi, một lần nữa tu hành trở lại, so với giết chết đối phương còn tàn nhẫn hơn nhiều.

Mặt khác, ngay từ đầu Triệu Phong vốn còn dự định, nếu lại một lần nữa bị bắt giữ, hắn có lẽ còn có thể dùng Tâm Linh Truyền Tống bỏ trốn. Nhưng nếu như tu vi đã bị phế mất, như vậy có thể thành công hay không cũng cần phải xem lại.

Trước không nói những thứ này, hiện tại Triệu Phong đang đứng trước một lựa chọn gian nan. Bỗng đột nhiên, trong thiên địa chợt xuất hiện một cỗ khí tức cường đại khiến cho tâm thần tất cả mọi người ở đây nhất thời trầm trọng.

- Các ngươi ai cũng không thể động tới hắn!

Một đạo thanh âm chấn động trầm trọng nhất thời quanh quẩn trong thiên địa, không gian cũng trở nên rung động một trận. Khoảnh khắc này, toàn thể thiên địa một mảnh trong vắt, tất cả hỏa diễm vụt tắt.

Khí tức của hai gã Thần Vương trực tiếp bị kẻ thần bí vừa xuất hiện kia áp bách xuống.

- Cỗ khí tức này… Chẳng lẽ là hắn?

Sắc mặt Hộ pháp nhất thời trầm xuống, âm tình bất định. Phương xa, tâm thần đám người Cực Viêm Thần Vương cũng vô cùng trầm trọng.

- Đây… đây chẳng lẽ là cường giả Chúa Tể?

Ánh mắt Cực Viêm Thần Vương trừng lớn, đảo một vòng xung quanh. Trong cảnh giới Thần Vương, Hộ pháp Thiên Cơ Tộc có thể nói là không có địch thủ, cũng chỉ có cường giả Thần Vương Chúa Tể, mới có thể tại phương diện uy thế còn mạnh hơn gã Hộ pháp Thiên Cơ Tộc kia một bậc mà thôi.

- Xảy ra chuyện gì?

Trong lòng Triệu Phong đồng dạng cũng chấn kinh. Chẳng lẽ còn có cường giả khác càng lợi hại hơn cũng tới đây cướp đoạt Thần Mâu thứ chín của hắn sao?

Đột nhiên, trên đỉnh đầu mọi người chợt xuất hiện một gã nam tử cao lớn dáng người thẳng tắp, thân khoác áo choàng kim bạch sắc. Toàn thân hắn bao phủ trong lôi quang bạch kim sắc, tản ra một cỗ Thần uy vô tận. Khi nhãn thần của mọi người vừa nhìn lên người kẻ này, tâm thần nhất thời gặp phải một cỗ trùng kích vô hình. Đủ các loại tội ác trước đây đột nhiên dâng trào lên trong lòng, trên mặt dần dần lộ ra thần sắc khiếp sợ cùng bối rối. Thiên địa nhất thời tĩnh lặng, tất cả sự vật phảng phất như cũng đều thần phục trước mặt kẻ này.

- Đây chính là lực lượng Thiên Phạt của Thiên Phạt Thần Mâu sao?

Trong lòng Hộ pháp thầm than một tiếng. Dưới lực lượng Thiên Phạt, tất cả tội ác đều không chỗ nào che giấu. Con người cả đời này không có khả năng là không phạm lỗi, bởi vậy bất luận kẻ nào đối mặt với Thiên Phạt Thần Mâu, cũng đều sẽ bị khắc chế nhất định.

- Không ngờ là Thiên Phạt Chúa Tể hàng lâm!

Cực Viêm Thần Vương lập tức cúi đầu khom lưng, trong lòng vô cùng chấn động. Không ngờ sự tình hôm nay lại đưa tới Thiên Phạt Thần Mâu trong Bát Đại Thần Mâu.

- Thần Mâu!

Triệu Phong nhìn về phía gã nam tử trung niên này, nhất thời cảm thụ được một cỗ khí tức vô cùng quen thuộc. Bất quá, theo lý thuyết, Thần Mâu Chúa Tể đã có được Thần Mâu, còn cần Thần Mâu thứ chín làm gì?

- Đám người Thiên Cơ Tộc kia, lập tức rời khỏi a!

Thiên Phạt Chúa Tể bình thản nói, phảng phất như đang tuyên bố một mệnh lệnh không cho phép cãi lại vậy.

- Không ngờ Thiên Phạt Chúa Tể lại đích thân chạy tới! Đã như vậy, chúng ta cũng chỉ có thể rời khỏi rồi!

Hộ pháp khẽ thở dài một tiếng, biểu hiện cũng tương đối bình thản.

- Cái gì?

Sắc mặt Bắc Minh Huy lộ ra thần sắc kinh ngạc, trong lòng cực kỳ phiền muộn. Không ngờ lần này bọn chúng vẫn không thể bắt được

Thần Mâu thứ chín! Bất quá, đã có Thần Mâu Chúa Tể nhúng tay vào, đây cũng là chuyện bất khả kháng rồi.

Đạt được xưng hào Chủ Tể, tuyệt đối chính là một trong những cường giả mạnh nhất trong Thần vực Man Hoang, thực lực cao hơn cường giả Thần Vương rất nhiều. Chúa Tể gần như bất tử bất diệt, từ sau Thời kỳ Thái Cổ cho tới hiện tại, vẫn chưa từng nghe nói qua có một cường giả Chúa Tể nào vẫn lạc cả. Bởi vậy có thể thấy được Thần Vương Chúa Tể cường đại đến mức nào. Cho nên sau khi Thiên Phạt Chúa Tể xuất hiện, mạnh mẽ như Hộ pháp cũng không dâng lên nổi một tia chiến ý, không chút do dự lựa chọn rời khỏi.

- Đi!

Hộ pháp khẽ quát một tiếng, mang theo đám người phái Nghịch Thiên rời khỏi nơi đây. Cho dù trong tay hắn có Ngụy Tổ khí, nhưng vẫn còn chênh lệch nhất định với Chúa Tể chân chính. Mà Thiên Phạt Chúa Tể trước giờ đối với chuyện tình chính mình nhận định vẫn luôn thập phần chấp nhất, bọn chúng lưu lại nơi này cũng không có bất cứ ý nghĩa gì.

Đám người Triệu Phong nhìn thấy đám người phái Nghịch Thiên đã rời khỏi, trong lòng lại càng thêm trầm trọng. Thần Mâu Chúa Tể tuyệt đối là tồn tại so với đám người phái Nghịch Thiên còn cường hãn hơn rất nhiều.

- Các ngươi cũng đi theo ta a!

Đám người phái Nghịch Thiên vừa đi rồi, Thiên Phạt Chúa Tể chợt nhìn về phía đám người Triệu Phong.

- Đi đâu?

Triệu Phong nghi hoặc hỏi.

- Dẫn các ngươi trở về chỗ của Vũ Thiên Vu!

Đáp án của Thiên Phạt Chúa Tể khiến cho thần sắc mọi người lại càng kinh ngạc hơn. Hóa ra, vị Chúa Tể này cũng không phải là địch nhân, mà là cứu viện của bọn họ. Tuy vẫn chưa biết được nguyên nhân phía sau, nhưng có thể thoát khỏi nguy hiểm, như vậy cũng đã đủ rồi.

- Đi thôi!

Thủ chưởng Thiên Phạt Chúa Tể khẽ vung lên, mang theo đám người Triệu Phong biến mất khỏi chỗ này. Nhất thời, tại nơi này chỉ còn lại đám người Luyện Ngục Thánh Địa mà thôi.

- Haizzz…

Cực Viêm Thần Vương thở dài một tiếng. Ngay tại địa bàn Luyện Ngục Thánh Địa liên tục xuất hiện hai tồn tại mà Luyện Ngục Thánh Địa không thể trêu chọc nổi. Lần này thật sự là mặt mũi hoàn toàn mất sạch mà.

Thiên Sơn Vực, trong mật địa phái Trí Giả, trên hư không đột nhiên lan tỏa ra một tầng lôi quang khủng bố. Một đám nhân ảnh đột nhiên từ trong tầng lôi quang chui ra.

Thần sắc đám người Triệu Phong nhất thời kinh hỉ. Lúc đầu bọn họ vẫn còn có chút không thể tin nổi, không ngờ Thiên Phạt Chúa Tể thật sự dẫn bọn chúng trở về chỗ của phái Trí Giả.

Sau đó, đoàn người liền đi tới tầng cao nhất của Lục giác tháp.

- Thiên Vu, ta đã dẫn bọn chúng về rồi đó!

Thiên Phạt Chúa Tể tùy tiện nói.

- Làm phiền rồi!

Trên mặt Vũ Thiên Vu lộ ra nụ cười hòa ái. Nhìn bộ dáng của hai người, hiển nhiên không chỉ quen biết nhau, hơn nữa quan hệ cũng không cạn. Lúc này, mọi người mới minh bạch, Thiên Phạt Chúa Tể này chính là chi viện do Vũ Thiên Vu mời tới. Hóa ra, Vũ Thiên Vu sớm đã dự đoán được tình huống xấu nhất, đồng thời cũng đã có chuẩn bị sẵn. Tại thời điểm tối hậu quan đầu khi mọi người thất bại, Thiên Phạt Chúa Tể lập tức hiện thân, cứu vãn tất cả.

- Dù sao ta cũng từng thiếu ngươi một cái nhân tình, lần này xem như đã trả lại a!

Sắc mặt Thiên Phạt Chúa Tể tương đối nghiêm túc. Thế gian này, tất cả mọi người đều cũng có thời điểm trong lòng có nghi hoặc, ngay cả Thần Vương Chúa Tể cũng như vậy. Trước đây hắn đã từng thăm hỏi Vũ Thiên Vu một vài vấn đề, thiếu Vũ Thiên Vu một cái nhân tình.

- Đa tạ tiền bối đã cứu giúp!

Đám người Triệu Phong, Mộ Cốc, Tân Vô Ngân, Đại Trưởng lão Cự Thần Điện lập tức đứng ra, nói. Trước đây bọn họ còn không tin, cường giả Thần Vương Chúa Tể không chút quen biết lại chủ động xuất thủ cứu giúp bọn họ, mà giờ phút này đã biết rõ tất cả, hiện tại bọn họ mới đứng ra nói lời cảm tạ.

- Chớ nóng vội trả nợ nhân tình a! Ta còn dự định nhờ ngươi lại giúp ta một chuyện đây!

Vũ Thiên Vu đột nhiên mỉm cười, nói.

- Là chuyện tình Thần Mâu thứ chín sao?

Ánh mắt Thiên Phạt Chúa Tể chợt rơi xuống trên người Triệu Phong.

Đồng thời, Triệu Phong cũng đánh giá ngược lại Thiên Phạt Chúa Tể. Trong đôi nhãn mâu kia phảng phất như có vô số đạo lôi quang bạch kim sắc. Vừa nhìn vào đôi nhãn mâu này, đủ các loại cảm giác tội ác trong lòng đột nhiên dâng lên, chợt cảm giác như chính mình trở nên thập phần nhỏ bé, mà người trước mặt lại cao lớn vĩ ngạn vô cùng.

- Ngươi không có chút hứng thú nào đối với Thần Mâu thứ chín sao? Hắn cũng là một thành viên Thần Mâu các ngươi a!

Sắc mặt Vũ Thiên Vu vui vẻ.

- Một thành viên Thần Mâu sao?

Thiên Phạt Chúa Tể tỉ mỉ quan sát Triệu Phong. Trong Bát Đại Thần Mâu, trước giờ cũng chỉ có một hai người tin tưởng là Thần Mâu thứ chín thật sự tồn tại. Mặc dù Thiên Phạt Chúa Tể cảm nhận được khí tức thập phần quen thuộc từ trên người Triệu Phong, nhưng trong lòng hắn vẫn còn một loại cảm giác kỳ quái…

- Được! Vậy ta sẽ tạm thời ở lại chỗ này của ngươi một thời gian vậy!

Thiên Phạt Chúa Tể đột nhiên nói. Đối với sự hỗ trợ mà Vũ Thiên Vu đã nói, Thiên Phạt Chúa Tể cũng đoán được một chút, bất quá chính là trợ giúp Triệu Phong nhanh chóng đề thăng tu vi, thực lực mà thôi… Cùng là Thần Mâu, Thiên Phạt Chúa Tể có thể cấp cho Triệu

Phong những sự hỗ trợ mà người khác căn bản không thể cấp được. Sở dĩ Thiên Phạt Chúa Tể đáp ứng, một mặt là bởi vì trả lại nhân tình cho Vũ Thiên Vu, một phương diện khác lại là vì Thần Mâu thứ chín.

Thân là Thiên Phạt Thần Mâu, hắn cũng không cần những Thần Mâu khác. Nhưng bất luận một vị Thần Mâu nào, ngày sau cũng đều có thể trở thành cường giả Thần Vương Chúa Tể, địa vị của một vị Chúa Tể ở trong Thần vực Man Hoang, căn bản không cần phải nói.

Trong Thần vực Man Hoang có Bát Đại Thần Mâu, nhưng trong Bát Đại Thần Mâu cũng có rất nhiều ân oán. Hiện tại Bát Đại Thần Mâu đại khái chia ra làm hai đại trận doanh, một phe trong đó là Sinh Mệnh Chúa Tể, Thiên Phạt Chúa Tể cùng Thời Không Chúa Tể, còn phe bên kia thì là Tử Vong Chúa Tể, Luân Hồi Chúa Tể cùng với Phá Diệt Chúa Tể. Về phần Vạn Tượng Chúa Tể cùng Vận Mệnh Chúa Tể thì không thuộc bất luận trận doanh nào cả.

Cả hai phe trận doanh cũng đều từng nếm thử lôi kéo hai vị Thần Mâu Chúa Tể này, nhưng ngay cả tìm được bọn họ cũng đã cực kỳ khó khăn, đặc biệt là Vận Mệnh Chúa Tể. Nếu như hiện tại Thiên Phạt Chúa Tể tạo tốt quan hệ với Triệu Phong, lôi kéo Triệu Phong về trận doanh của chính mình, đợi đến lúc Triệu Phong trở thành Thần Mâu Chúa Tể, như vậy chính là tương đương với tăng lên chỉnh thể thực lực cho trận doanh bên phe Thiên Phạt Chúa Tể rồi.

o0o

Không lâu sau, tất cả mọi người đều tản đi, Triệu Phong đưa Triệu Vũ Phỉ từ trong Mộng Huyễn Thần Quốc ra ngoài.

- Phong ca, chúng ta đã an toàn rồi sao?

Triệu Vũ Phỉ lưu lại trong Thần Quốc vốn đã sắp đợi không nổi nữa. Bởi vì nàng biết rõ, đám người Triệu Phong cùng Tân Vô Ngân ở bên ngoài đang gặp phải nguy cơ chưa biết.

- Nơi này là địa phương phái Trí Giả của Thiên Cơ Tộc, hiện tại chúng ta đã hết sức an toàn rồi!

Triệu Phong mỉm cười nói. Nơi này có lực lượng Mệnh đạo thủ hộ, phái Nghịch Thiên căn bản rất khó tìm đến, huống hồ Thiên Phạt Chúa Tể vẫn còn lưu lại nơi này một thời gian nữa.

o0o

Cùng lúc đó, Hộ pháp đã suất lĩnh mọi người quay trở về Thần Quốc của Thiên Cơ Tộc. Trong tòa cung điện hôn ám nằm trên đỉnh hòn đảo nhỏ trung tâm của Thiên Cơ Thành, Thiên Chủ đang chờ đợi trong này.

- Tả Hộ pháp, không ngờ ngay cả ngươi mà cũng thất bại!

Thần sắc Thiên Chủ thoáng có chút kinh ngạc, cảm khái nói. Bọn chúng đã rất lâu rồi không hề nếm qua cảm giác liên tục thất bại như hiện tại, mà đây đều là từ sau khi Thần Mâu thứ chín xuất hiện. Đối với Hộ pháp, Thiên Chủ cũng không hề có ý tứ trách cứ gì cả, bởi vì hắn hiểu rõ thực lực của Hộ pháp. Nếu ngay cả Hộ pháp cũng thất bại, như vậy chứng minh đám người Hộ pháp có khả năng gặp phải chiến lực cấp bậc Thần Vương Chúa Tể.

- Thiên Phạt Chúa Tể đích thân ra mặt!

Hộ pháp khẽ lắc đầu, nhàn nhạt nói.

- Một trong Bát Đại Thần Mâu sao?

Sắc mặt Thiên Chủ khẽ trầm xuống, lộ ra thần sắc tức giận.

- Bất quá, ta đã lấy được một chút huyết dịch của Triệu Phong, hy vọng có thể hữu dụng…

Thủ chưởng Hộ pháp khẽ lật, lấy ra một ống thủy tinh trong suốt, trong đó có một viên huyết châu hồng sắc.

- Thần Mâu thứ chín trong vô hình đã thay đổi linh hồn cùng huyết nhục của Triệu Phong. Trong huyết dịch này có lẽ cất giấu bí mật quan hệ tới Thần Mâu thứ chín…

Ánh mắt Thiên Chủ nhất thời chợt lóe tinh quang.

Chương 1522: Chúa Tể chỉ đạo

Nửa chương đầu đọc tạm convert nha

Đem Triệu Vũ Phỉ đưa ra Mộng Huyễn thần quốc sau, Triệu Phong đem chuyện lúc trước kiện nguyên nhân, toàn bộ nói ra.

Nghịch Thiên Phái là vì bức ra Triệu Phong, mới ra tay với Triệu Vũ Phỉ, làm cho nàng biết tất cả những thứ này, là chuyện đương nhiên.

Đối với Liễu Cầm Hâm sự tình, Triệu Phong cũng như thực chất báo cho.

Dù sao đang ở Trí Giả Phái mật địa, hai nữ đều là sẽ gặp mặt.

"Cái gì, Liễu Cầm Hâm. . ."

Triệu Vũ Phỉ một mặt kinh ngạc, không biết làm sao.

Nàng tự nhiên nhớ tới danh tự này, chính là Triệu Phong lúc trước vị hôn thê.

Chỉ là Triệu Vũ Phỉ không nghĩ tới, danh tự này sẽ xuất hiện lần nữa, hơn nữa Liễu Cầm Hâm bản thân liền ở ngay đây.

"Nàng bây giờ ở Trí Giả Phái, lần này hành động, nàng cũng giúp không ít việc. . ."

Triệu Phong tiếp tục nói.

Lần này, nếu như không có Trí Giả Phái mệnh đạo lực lượng, mọi người không thể tìm được trước Triệu Vũ Phỉ, mà là Nghịch Thiên Phái trước tiên đắc thủ.

Một khi như vậy, Triệu Vũ Phỉ khẳng định bị bắt đến Nghịch Thiên Phái Thần Quốc, coi như là Thiên Phạt chúa tể ra tay, đều không nhất định cứu đến về.

Huống hồ Thiên Phạt chúa tể chỉ là còn Vũ Thiên Vu ân tình, không cần thiết cùng mạnh mẽ như vậy Nghịch Thiên Phái chính diện va chạm.

"Liễu Cầm Hâm nàng vì ta. . ."

Triệu Vũ Phỉ đôi mắt đẹp mở to, hơi nước mông lung.

Nàng không nghĩ tới, Liễu Cầm Hâm sẽ trong bóng tối hiệp trợ, cứu trợ tính mạng của nàng.

Lần này, Triệu Phong, Quang Tộc, Cự Thần Tộc còn có Trí Giả Phái, Liễu Cầm Hâm, vì một mình nàng tính mạng, đem hết toàn lực.

Nghĩ tới đây, Triệu Vũ Phỉ lòng sinh một ít hổ thẹn.

Nhưng vào lúc này, một tên cô gái mặc áo trắng, chậm rãi đi tới.

"Ngươi không có chuyện gì thực sự là quá tốt rồi!"

Liễu Cầm Hâm nhìn về phía Triệu Vũ Phỉ, chủ động nói rằng.

Hai người lúc trước ở Thanh Hoa vực Thánh vực Chân long sẽ trên từng gặp mặt, lẫn nhau đều biết.

"Đa tạ ngươi ra tay giúp đỡ!"

Bất kể nói thế nào, đối phương cũng coi như đã cứu người của mình, Triệu Vũ Phỉ trên mặt mang theo một ít cảm kích.

Triệu Phong đứng ở một bên, nội tâm cũng không bình tĩnh.

Dưới cái nhìn của hắn, hai người không có cãi vã lên, đã là ngoài ý muốn.

Dù sao lúc trước Triệu Vũ Phỉ vì Liễu Cầm Hâm sự tình, một lần cùng chính mình mỗi người đi một ngả.

"Vũ Phỉ em gái ngươi vừa tới nơi này, ta là thu nhìn ngươi có nhu cầu gì!"

Liễu Cầm Hâm cười nhạt một tiếng.

Triệu Vũ Phỉ có chút không biết làm sao, nàng nhìn Triệu Phong một chút, trên mặt mang theo vẻ phức tạp nói rằng: "Không cần gì cả, đa tạ quan tâm!"

Triệu Vũ Phỉ có thể thấy, lúc này Triệu Phong cũng vô cùng xoắn xuýt.

Huống hồ Triệu Phong cùng Liễu Cầm Hâm, hẳn là gần đoạn thời gian mới gặp gỡ.

So sánh với nhau, Triệu Vũ Phỉ cùng Triệu Phong quen biết nhau càng sớm hơn, cùng nhau thời gian cũng nhiều hơn, nàng tuy rằng không muốn Triệu Phong trong lòng, lại dung một người khác.

Nhưng Triệu Vũ Phỉ muốn chính mình tranh thủ, mà không phải cầm vấn đề ném cho Triệu Phong, để Triệu Phong đi buồn phiền, đi lựa chọn.

Vì lẽ đó, Triệu Vũ Phỉ lựa chọn trực diện tất cả những thứ này.

Một bên, Triệu Phong mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Triệu Vũ Phỉ cùng Liễu Cầm Hâm lời nói vô cùng bình thản, không có bất kỳ tranh giành tình nhân cảm giác, hoàn toàn vượt qua Triệu Phong lý giải.

Thậm chí Triệu Phong nghĩ đến, hai cô gái này, có phải là không có lúc trước như vậy yêu thích chính mình, bởi vậy cũng không để ý.

Đương nhiên, ý nghĩ này rất nhanh sẽ bị Triệu Phong cho tiêu trừ.

Nhưng vào lúc này, một đạo chất phác thanh âm vang dội, ở Triệu Phong này một vùng vang lên: "Triệu Phong, đến ta chỗ này đến!"

"Vũ Phỉ, Thiên Phạt chúa tể tìm ta, ta rời đi trước rồi!"

Triệu Phong trong lòng có một tia kích động, nhanh như vậy, Thiên Phạt chúa tể liền chủ động tìm hắn.

Căn cứ trước Thiên Phạt chúa tể cùng Vũ Thiên Vu nói chuyện, Triệu Phong có thể xác định, Thiên Phạt chúa tể ở lại chỗ này, chính là vì mình.

Rất nhanh, Triệu Phong đi tới Thiên Phạt chúa tể nơi ở.

"Bái kiến Thiên Phạt tiền bối!"

Triệu Phong hành lễ nói rằng.

"Hừm, muốn ta chỉ đạo ngươi, đối với vấn đề của ta, ngươi nhất định phải không hề ẩn giấu trả lời!"

Thiên Phạt chúa tể sắc mặt chính nhiên, đi thẳng vào vấn đề.

Triệu Phong vẻ mặt vi lăng, Thần Linh Nhãn là hắn bí mật lớn nhất, bảo mật đã trở thành quen thuộc.

Nhưng Thiên Phạt chúa tể bản thân nắm giữ Thần Mâu, biết hắn Đệ Cửu Thần Mâu phân thân, cũng không có nửa điểm thứ coi như tâm.

Cuối cùng, Triệu Phong gật gật đầu.

Dù sao, hắn còn phải dựa vào Thiên Phạt chúa tể, trong thời gian ngắn nhất, tăng lên thực lực của chính mình.

Có thể được một vị chúa tể chỉ điểm, không biết bao nhiêu người nằm mộng cũng muốn muốn.

"Ngươi Đệ Cửu Thần Mâu năng lực, là cái gì?"

Thiên Phạt chúa tể trực tiếp hỏi.

Bát Đại Thần Mâu, từng người đều có am hiểu tuyệt đối lĩnh vực, Đệ Cửu Thần Mâu hẳn là cũng không ngoại lệ.

"Hẳn là hồn đạo, mộng đạo. . ."

Bị đột nhiên hỏi cùng cái vấn đề này, Triệu Phong cũng không rõ ràng.

Thiên Phạt Thần Mâu hơi kinh ngạc, thân là Đệ Cửu Thần Mâu, Triệu Phong tựa hồ liền Thần Mâu năng lực đều không rõ ràng.

Bất quá từ Triệu Phong nói ra hồn đạo, mộng đạo, Thiên Phạt Thần Mâu đối với Đệ Cửu Thần Mâu, cũng có một cái đại thể định vị.

"Phương diện này, ta cũng không am hiểu!"

Thiên Phạt chúa tể khẽ lắc đầu.

Rất rõ ràng, hắn không thích hợp chỉ đạo Triệu Phong, thậm chí một vị am hiểu hồn đạo, mộng đạo Thần Vương, đối với Triệu Phong tác dụng cũng so với hắn đại.

Thế nhưng, Vũ Thiên Vu hẳn là sẽ không làm như thế chuyện ngu xuẩn.

Thiên Phạt chúa tể mắt trái cẩn thận nhìn chăm chú Triệu Phong, bỗng nhiên, hắn lộ ra vẻ khác lạ.

Bởi vì hắn từ trên người Triệu Phong, cảm nhận được một loại tương đối sự hòa hợp sức mạnh.

"Tiền bối thiên phạt lực lượng, cùng lôi kiếp lực lượng hẳn là có nhất định liên quan, vãn bối ngoại trừ chủ tu hồn đạo ở ngoài, còn tham tu lôi đạo. . ."

Triệu Phong nhận ra được Thiên Phạt chúa tể nghi hoặc, chủ động nói rằng.

Vù chi chi ~

Đồng thời, hắn thôi thúc lôi hồn thể, thả ra vô cùng lôi kiếp sức mạnh.

"Đặc thù lôi đạo hồn thể, không sai!"

Thiên Phạt chúa tể gật gật đầu.

Lôi kiếp lực lượng, có thể tính là thiên phạt lực lượng một phần.

Tuy không kịp thiên phạt lực lượng mạnh mẽ, nhưng lực phá hoại cũng là số một số hai, cực kỳ cường hãn.

Thân là Thiên Phạt chúa tể, hắn không chỉ có thể cho Triệu Phong Thần Mâu trên chỉ đạo, còn có thể tăng lên Triệu Phong đối với lôi kiếp vận dụng, xác thực phi thường thích hợp chỉ đạo Triệu Phong.

"Được, ngươi tạm thời liền ở chỗ này của ta tu hành!"

Thiên Phạt chúa tể chăm chú nói rằng.

Triệu Phong gật gật đầu, thân là Đệ Cửu Thần Mâu, hắn cũng không đủ sức mạnh, liền muốn lo lắng nó người thứ coi Đệ Cửu Thần Mâu.

Vì lẽ đó, Triệu Phong bức thiết hi vọng, tăng lên tu vi của chính mình thực lực.

"Ta chỗ này có một môn tên là 《Lôi Kiếp Thánh Điển》 vô thượng thần điển, trước tiên biểu thị cho ngươi xem, có thể hiểu được bao nhiêu là bao nhiêu!"

****

Thiên Phạt Chúa Tể chợt đứng dậy, vung tay lên, mang theo Triệu Phong tiến vào Thần Quốc của hắn.

Trong Thần Quốc của Thiên Phạt Chúa Tể, vạn vật đắm chìm dưới ánh mặt trời, tản mát ra sinh cơ bừng bừng, tinh thần phấn chấn dâng trào. Trên bầu trời không hề có một bóng mây, chỉ có tầng tầng lôi quang bạch kim sắc chạy loạn khắp nơi.

- Nhìn kỹ đây!

Thiên Phạt Chúa Tể đột nhiên quát lớn.

Triệu Phong lập tức tập trung tinh thần, âm thầm thôi động Mộng Huyễn Thần Mâu, chăm chú quan sát. Không ngờ vừa mới bắt đầu, Thiên Phạt Chúa Tể đã trực tiếp biểu diễn công pháp chiến kỹ cấp bậc Vô Thượng Thần Điển rồi. Có lẽ là do đến cấp bậc của đối phương, căn bản là chẳng quan tâm tới những thứ như thế này nữa. Bất quá, Vô Thượng Thần Điển đối với cường giả dưới Thần Vương mà nói, vẫn như cũ là bảo vật vô giá.

Khả năng vận dụng lực lượng Thiên Phạt của Thiên Phạt Chúa Tể, trong cả Thần vực Man Hoang tuyệt đối không ai có thể so sánh được, mà lực lượng Lôi kiếp thuộc về một chi nhánh của lực lượng Thiên Phạt, sự thấu hiểu của Thiên Phạt Chúa Tể đối với nó cũng gần như không ai có thể so sánh nổi.

Vù vù vù!

Trong thiên địa, lôi quang bạch kim sắc khôn cùng chậm rãi biến hóa, lột xác thành vô số lôi điện bạch kim sắc. Đều là lực lượng Lôi kiếp, nhưng lực lượng Lôi kiếp mà Thiên Phạt Chúa Tể nắm giữ so với Triệu Phong còn cao cấp cùng cường đại hơn rất nhiều. Triệu Phong thôi động Tả Mâu, tỉ mỉ quan sát một màn này.

Mặc dù Thiên Phạt Chúa Tể cũng chỉ đứng thẳng tại chỗ, không chút

cử động, nhưng lực lượng Lôi kiếp trong thiên địa lại điên cuồng ba động vận chuyển, biến thành các loại hình thái, phảng phất như đang diễn biến cho Triệu Phong xem một loại đại đạo thiên địa thâm ảo nào đó vậy.

Triệu Phong có cảm giác, mỗi một lần lôi điện chuyển động cũng đều bao hàm vô tận những loại tin tức, khiến cho người ta không kịp bắt giữ hết. Mà sau khi hắn thể ngộ được một chút nội dung nào đó, những nội dung này liền trực tiếp khắc sâu vào trong linh hồn của hắn, hóa thành một cỗ cảm ngộ, chỉ có thể hiểu, không thể ngôn truyền.

Dần dần, lực lượng Lôi kiếp trong thiên địa chợt an tĩnh lại.

- Ngươi cứ ở lại nơi này tu luyện, hai tháng sau ta sẽ đến kiểm tra kết quả!

Thiên Phạt Chúa Tể sau khi ném lại một câu nói, liền rời khỏi Thần Quốc. Nhưng đối với Triệu Phong mà nói, Thiên Phạt Chúa Tể như vậy đã là tiến hành chỉ đạo thập phần hào phóng với hắn rồi. Trong hư không vẫn còn lan tràn vô số lực lượng Lôi kiếp thuần khiết khổng lồ, đây là do Thiên Phạt Chúa Tể cố tình lưu cho Triệu Phong.

Triệu Phong khoanh chân ngồi xuống, trong đầu hiện lên bộ phận nội dung tin tức của Lôi Kiếp Thánh Điển, bắt đầu tìm hiểu tu luyện.

Tìm hiểu lực lượng Lôi kiếp cũng có ích lợi thật lớn đối với Lôi Hồn Thể của chính mình, huống hồ công kích linh hồn đồng thuật của Triệu Phong có liên quan trực tiếp với lực lượng Lôi kiếp, mà lực lượng Hỗn Độn cũng có thể dung hợp với lực lượng Lôi kiếp. Đề thăng lực lượng Lôi kiếp sẽ có sự thôi động cực lớn đối với việc đề thăng thực lực của bản thân Triệu Phong.

Bởi vì hai tháng sau cần phải biểu hiện thành quả, cho nên trong thời gian hai tháng này, Triệu Phong toàn tâm toàn ý tiến hành tìm hiểu Lôi Kiếp Thánh Điển.

Hai tháng sau, phẩm chất lực lượng Lôi kiếp của Triệu Phong đã được đề thăng lên không ít, mà khả năng vận dụng đối với lực lượng Lôi kiếp cũng đạt tới một cấp bậc khác.

Một ngày này, Thiên Phạt Chúa Tể đột nhiên xuất hiện.

- Bắt đầu đi!

Thiên Phạt Chúa Tể bình thản nói.

Vù vù vù!

Triệu Phong lập tức điều động lực lượng Lôi kiếp cùng lực lượng Hỗn Độn. Trong nháy mắt, một thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm đã được dung hợp ra. Trước đây, Triệu Phong cần phải ngưng tụ ra Hỗn Độn Kiếm trước, sau đó mới quán nhập lực lượng Lôi kiếp vào trong đó. Nhưng hiện tại, Triệu Phong đã có thể hoàn thành cả quá trình này trong nháy mắt.

Sau một khắc, Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trực tiếp chia lìa ra, hóa thành một thanh Hỗn Độn Kiếm cùng với một thanh Lôi Kiếp Kiếm.

- Không tệ! Không ngờ lại còn tu luyện lực lượng Hỗn Độn!

Thiên Phạt Chúa Tể đối với Triệu Phong cũng có chút phải nhìn bằng cặp mắt khác. Đến lúc này, hắn mới phát hiện chính mình quả thật đã có chút xem thường Thần Mâu thứ chín. Bản thân Triệu Phong không chỉ có được lực lượng Thần Mâu, hơn nữa còn có những lực lượng cường đại khác nữa.

Đã đạt được Thiên Phạt Chúa Tể tán thành, thời gian kế tiếp, Thiên Phạt Chúa Tể càng thêm để tâm hơn đối với Triệu Phong, thường xuyên cẩn thận chỉ đạo. Thiên Phạt Chúa Tể tiến hành chỉ đạo không chỉ có phương diện Lôi kiếp, còn có phương pháp đề thăng tu vi, kinh nghiệm tu luyện cùng với khả năng vận dụng Thần Mâu nữa.

o0o

Thời gian ba năm thoáng một cái đã qua. Trong thời gian này, Triệu Phong ngoại trừ tu hành ở chỗ của Thiên Phạt Chúa Tể, thỉnh thoảng cũng sẽ tranh thủ một chút thời gian, đi thăm đám người Tân Vô Ngân, Triệu Vũ Phỉ, Liễu Cầm Hâm một chút.

Đoạn thời gian này, tâm trí Triệu Phong chủ yếu là đặt trên phương diện tu hành. Nhưng khiến cho hắn không tưởng tượng nổi chính là, hắn phát hiện Triệu Vũ Phỉ và Liễu Cầm Hâm qua lại với nhau tựa hồ tương đối thân mật, quan hệ không cứng ngắc ngượng ngùng giống như trong tưởng tượng của hắn vậy. Có lẽ là bởi vì cả hai người cũng đều đến từ Thanh Hoa Vực, lại thêm Triệu Vũ Phỉ ở chỗ này cũng không có nhiều người quen, lại thêm cả hai người cũng đều là nữ nhân, cho nên vì vậy mới tự nhiên thân thiết lẫn nhau hơn.

o0o

Trên tầng cao nhất của tòa tháp lục giác trung tâm, một vị Trí giả áo đen lớn tuổi đứng thẳng bên dưới đại điện, phía trên, Vũ Thiên Vu đang thản nhiên ngồi đó.

- Bẩm Thiên Chủ, phái Nghịch Thiên dạo này có đại động tác!

Trí giả áo đen thấp giọng nói.

- A? Bọn chúng đã làm gì?

Ánh mắt Vũ Thiên Vu chợt lóe quang mang.

- Huyễn Thần Thánh Địa của Xích Tinh Vực đã bị bọn chúng công phá!

Trí giả áo đen lập tức trả lời. Huyễn Thần Thánh Địa bị công hãm, lần này phái Nghịch Thiên làm quả thật là vô cùng rêu rao. Sự tình lần này tự nhiên cũng khiến cho những Thánh địa khác đặc biệt quan tâm.

Nhưng lý do tuyên chiến của phái Nghịch Thiên là do trước đây Thần Chủ của Huyễn Thần Thánh Địa, từng đánh chết Thần Chủ của phái Nghịch Thiên, mà sau khi phái Nghịch Thiên liên hệ đàm phán không có kết quả, cuối cùng mới bất đắc dĩ khai chiến. Lý do thập phần đầy đủ, chứng cứ vô cùng xác thực, cho nên những thế lực Thánh địa khác cũng không tiện có ý kiến gì đối với hành động của phái Nghịch Thiên.

- Xem ra, bọn chúng đã sắp sửa hành động rồi!

Vũ Thiên Vu nhắm mắt một hồi lâu, mới chợt thở dài một tiếng.

Chương 1523: Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong

Trong Thần Quốc của Thiên Phạt Chúa Tể, Triệu Phong đang ngồi đả tọa giữa một mảnh Lĩnh vực Lôi kiếp. Lúc này, hắn đang phóng xuất ra Linh hồn thể của chính mình, tiến hành cảm ngộ, hấp thu lực lượng Lôi kiếp cường đại bốn phía.

Hiện tại, ý chí linh hồn của Triệu Phong dưới sự rèn luyện trường kỳ của lực lượng Lôi kiếp đã đạt tới cấp bậc Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong, chỉ còn cách Thần Chủ Tam Trọng Thiên một bước nhỏ nữa mà thôi. Trải qua quá trình hấp thu cảm ngộ trong khoảng thời gian này, Pháp tắc Lôi hệ của Triệu Phong cũng đã tiến bộ thập phần to lớn, sắp sửa đột phá tới cấp bậc Tiểu thành. Mà Lôi Kiếp Đồng Thuật của Triệu Phong, cùng khả năng dung hợp vận dụng đối với lực lượng Hỗn Độn và lực lượng Lôi kiếp cũng đạt tới một cấp bậc khác.

Nói tóm lại, chỉnh thể thực lực của Triệu Phong đã có những đề thăng không nhỏ. Nếu như hiện tại lại đối mặt với Bắc Minh Huy, Triệu Phong có nắm chắc rất lớn sẽ rất nhanh đánh bại hắn, thậm chí là giết chết hắn. Khó có thể tưởng tượng, Triệu Phong chỉ trong mấy năm ngắn ngủi đã có những tiến bộ to lớn như thế. Hết thảy những cái này đều phải cảm tạ sự chỉ đạo của Thiên Phạt Chúa Tể.

Đương nhiên, kẻ có tiến bộ lớn không chỉ có một mình Triệu Phong. Trong Mộng Huyễn Thần Quốc, Diệt Thế Hắc Long, rất nhiều phân thân cùng với các chủng tộc Thái Cổ cũng đều có sự đề thăng cực lớn. Trước đây, đám người Triệu Phong đã từng giết chết một gã Thiên Thần Sứ, mấy gã Điện Vương, chiến lợi phẩm phân phối dựa

theo công lao, Triệu Phong đã đạt được rất nhiều tài nguyên trân quý, cũng đều cấp hết cho đám thủ hạ.

Hơn nữa, Triệu Phong lại còn chủ động xuất ra một vài loại thiên tài địa bảo, giao dịch đổi lấy Mảnh vỡ Tổ khí của Bá Long Thần Chủ trong đám chiến lợi phẩm, sau đó lại cấp cho Diệt Thế Hắc Long. Hiện tại, Quang Tộc cùng Cự Thần Tộc đang có nhu cầu cấp bách với việc đề thăng chỉnh thể thực lực, càng cần nhiều tài nguyên hơn. Huống hồ, kiện Mảnh vỡ Tổ khí kia ẩn chứa Pháp tắc Hủy Diệt, trong số bọn họ cũng có rất ít người có thể sử dụng được, bởi vậy bọn họ liền sảng khoái nhường lại cho Triệu Phong.

Dưới tác dụng của đại lượng tài nguyên cùng với Mảnh vỡ Tổ khí thuộc tính phù hợp, Diệt Thế Hắc Long rất nhanh đã thuận lợi đột phá Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, thực lực đề thăng thật lớn. Ngoài ra, những phân thân còn lại dưới tác dụng của đại lượng tài nguyên cùng với rất nhiều Bí cảnh, trang bị… của phái Trí Giả, cũng đạt được sự đề thăng cực lớn. Trong đó, Triệu Hồi có được Luân Hồi Chi Mâu cũng đã đột phá Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, những phân thân còn lại đều đạt tới cấp bậc Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, đã thập phần tiếp cận cảnh giới Thần Chủ Nhị Trọng Thiên.

Ngoài ra, Triệu Vũ Phỉ cũng không chút nhàn rỗi, phần lớn thời gian đều chìm trong quá trình tu luyện. Bản thân nàng vừa mới đột phá cảnh giới Thần Chủ, chỉ dùng thời gian cực ngắn đã có thể triệt để củng cố tu vi. Triệu Vũ Phỉ có được truyền thừa của Thần Võ Tộc, hơn nữa ở chỗ này lại có khá nhiều cường giả chỉ đạo, một đường tu luyện có thể nói là không chút trở ngại, tiến bộ nhanh chóng.

Ngoài ra còn có đám người Cự Thần Điện nữa. Sau khi Cự Thần Điện cắm rễ ở nơi này, dưới hoàn cảnh tu luyện tuyệt giai như vậy, chỉnh thể thực lực rất nhanh đã cấp tốc đề thăng. Đại Trưởng lão sớm đã đạt tới Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, dưới sự chỉ đạo của cao

tầng phái Trí Giả, đã đột phá tới Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong. Nhưng khiến cho đám người Cự Thần Điện phấn chấn nhất chính là Tân Vô Ngân, Điện chủ của bọn họ đã đột phá lên Thần Chủ Tam Trọng Thiên!

o0o

Một ngày này, Triệu Phong rời khỏi Thần Quốc của Thiên Phạt Chúa Tể, tìm đến Tân Vô Ngân còn có Mộ Cốc, tiến hành luận bàn một chút.

Trong khoảng thời gian này ở tại phái Trí Giả, Triệu Phong vẫn luôn thường xuyên tìm tới hai người để luận bàn. Trong quá trình luận bàn, hắn sẽ không sử dụng tới năng lực của Thần Mâu thứ chín.

Lúc ban đầu, Triệu Phong đã thua qua một lần. Dù sao thực lực của Mộ Cốc cũng phi thường cường đại, Mộ Cốc toàn lực xuất thủ cộng thêm Tân Vô Ngân, Triệu Phong không sử dụng tới Thần Mâu thứ chín, cực khó có khả năng thủ thắng. Nhưng tại lần thứ hai, Triệu Phong đã có thể duy trì được thế cục hòa nhau. Kể từ đó về sau, hắn không hề thua qua một trận nào nữa, đa phần đều là chiến thắng.

- Đến đây đi!

Mộ Cốc bình thản nói.

- Triệu huynh, lần này chúng ta sẽ không để cho ngươi dễ dàng thủ thắng a!

Tân Vô Ngân khẽ mỉm cười, nói.

Triệu Phong đồng dạng cũng cười một tiếng, bàn tay khẽ lật, lực lượng Hỗn Độn cùng lực lượng Lôi kiếp cuồn cuộn lao ra, trong nháy

mắt đã ngưng kết ra một thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm khổng lồ.

Đối diện, sắc mặt Mộ Cốc cùng Tân Vô Ngân bình tĩnh, nhất tề thôi động huyết mạch, toàn lực ứng phó. Nếu để cho người ngoài nhìn thấy, nhất định sẽ cảm thấy không thể tin nổi. Cường giả Thần Chủ Tam Trọng Thiên của Quang Tộc cùng Cự Thần Tộc liên thủ đối phó với một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, không ngờ lại cần phải thôi động huyết mạch, toàn lực xuất thủ.

Toàn thân Mộ Cốc hóa thành một đạo lưu quang hư bạch, cấp tốc phóng thẳng về phía Triệu Phong. Bàn tay hắn vung lên, một mảnh Thời Gian Hư Nhận liên miên không dứt gào thét bay ra, giống như mặt hồ sóng gợn lăn tăn vậy.

Thần sắc Triệu Phong bình thản, thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay bỗng nhiên đâm thẳng ra.

Oanh phanh!

Một trận thanh âm bạo tạc khủng bố khiến cho thiên địa chấn động một cái. Triệu Phong đâm ra một kiếm, đã phá hủy toàn bộ đám Thời Gian Hư Nhận phía trước mặt. Nhưng tại những phương vị khác vẫn còn có càng nhiều Thời Gian Hư Nhận hơn gào thét lao tới, chỉ dựa vào một thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, sợ rằng không thể nào chống lại nổi.

Đúng lúc này, trên thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trên tay Triệu Phong chợt điên cuồng ba động ra một tầng lôi điện. Dần dần, tầng lôi điện khôn cùng kia từ trong thanh kiếm lan tỏa ra, chạy loạn trên hư không, đan xen với nhau thành một mảnh lôi võng. Từ xa nhìn lại, trong tay Triệu Phong đã không phải là thanh kiếm nữa, mà càng giống như đang cầm một cây dù vậy.

Đây chính là thành quả tu hành của Triệu Phong trong khoảng thời gian này, có thể khiến cho lực lượng Lôi kiếp bám vào trên Hỗn Độn Kiếm phát sinh rất nhiều biến hóa các loại hình dạng khác nhau. Hiện tại, lực lượng Lôi kiếp đã phóng ra ngoài, ngưng kết thành một tấm lưới lớn, không thể nghi ngờ sẽ có thể tăng lên phạm vi công kích của Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm.

Mạnh mẽ huy động thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay, đám Lôi kiếp có phạm vi công kích khổng lồ kia trong nháy mắt đã đánh tan càng nhiều Thời Gian Hư Nhận hơn. Không bao lâu, toàn bộ Thời Gian Hư Nhận trong hư không đều bị Triệu Phong phá hủy sạch sẽ.

Đúng lúc này, Tân Vô Ngân bên kia đột nhiên phát lực. Một cỗ trọng áp khôn cùng bao phủ thẳng về phía Triệu Phong. Đồng thời, Tân Vô Ngân cũng ngưng tụ huyết mạch Thần lực, hai ngón tay liên tục điểm ra, phóng xuất ra mấy đạo chỉ mang cuồng phong cường đại, đâm thẳng về phía Triệu Phong.

Triệu Phong không chút hoảng hốt, nhanh chóng huy động Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, chém ra từng đạo từng đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm Mang. Dưới năng lực hiểu rõ của Thần Linh Nhãn, mỗi một đạo kiếm quang cũng đều chuẩn xác đánh trúng từng đạo công kích của Tân Vô Ngân. Trận bạo tạc uy năng to lớn kia khiến cho Tân Vô Ngân không khỏi phải lui về phía sau vài bước.

- Lực lượng thật mạnh!

Trong lòng Tân Vô Ngân âm thầm chấn kinh. Mặc dù hắn đã đột phá Thần Chủ Tam Trọng Thiên, nhưng luận về công kích Thần lực, vẫn xa xa không bằng được Triệu Phong.

Trong chiến đấu kế tiếp, tất cả công kích của Tân Vô Ngân cùng Mộ Cốc đều bị Triệu Phong nhất nhất phá giải. Tại phương diện tốc độ,

cho dù là Mộ Cốc cũng không thoát khỏi sự truy đuổi của Triệu Phong. Cuối cùng, Mộ Cốc và Tân Vô Ngân cũng phải chịu thua.

- Tiểu tử Triệu Phong này, thực lực đề thăng quá nhanh a!

Trong lòng Mộ Cốc không khỏi cảm khái. Không ngờ hắn đường đường là Thần Chủ Tam Trọng Thiên của Quang Tộc, liên thủ với một gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên khác, không ngờ lại bị Triệu Phong ép tới mức phải trực tiếp chịu thua như vậy. Hơn nữa, đây lại là dưới tình huống Triệu Phong không hề sử dụng Thần Mâu thứ chín nữa.

- Ta về trước a!

Triệu Phong trở về Thần Quốc của Thiên Phạt Chúa Tể, chuẩn bị tiếp tục tu luyện. Nhưng sau khi tới nơi, hắn mới phát hiện Thiên Phạt Chúa Tể đã không còn ở chỗ này nữa.

- Xem ra, Thiên Phạt Chúa Tể đã rời khỏi rồi!

Triệu Phong cảm thán nói. Trước đây, Thiên Phạt Chúa Tể đã từng đề cập qua với Triệu Phong về chuyện này. Có thể được một vị Chúa Tể chỉ đạo suốt ba năm trời, Triệu Phong đã đủ hài lòng rồi. Huống hồ, hiện tại phương diện lực lượng Lôi kiếp của Triệu Phong cũng đã đạt được sự đề thăng khá lớn.

Sau khi Thiên Phạt Chúa Tể rời khỏi, Triệu Phong lại tiếp tục tu luyện Hỗn Độn Thần Điển trở lại, dù sao đây mới là công pháp mà hắn chủ tu.

Trải qua thời gian ba năm tu hành tích lũy, hiện tại nội tình của Triệu Phong đã cực kỳ vững chắc. Lúc này, Triệu Phong đã có thể nếm thử đề thăng tu vi rồi. Hắn phân hóa ra hai bộ phận ý niệm, một bộ

phận dùng để tu luyện công pháp, tham ngộ Pháp tắc, bộ phận còn lại thì tiến hành nghiên cứu những chiến kỹ cao thâm trong Hỗn Độn Thần Điển.

Chiến kỹ Hỗn Độn Tỏa, Triệu Phong sớm đã thấu hiểu quán thông rồi, cũng là thời điểm học tập những chiến kỹ Hỗn Độn càng cường đại hơn. Sau một phen lựa chọn, Triệu Phong xác định tu luyện một môn chiến kỹ loại Lĩnh vực gọi là Hỗn Độn Thần Vực. Một khi phát động loại chiến kỹ này, sẽ có thể chế tạo ra một mảnh Hỗn Độn Thần Vực.

Thân ở trong lĩnh vực này, lực lượng Hỗn Độn của Triệu Phong sẽ đạt được tăng phúc nhất định, đồng thời lực lượng phát ra cuồn cuộn không ngừng. Mà địch nhân thì sẽ bị thiên địa gạt bỏ, các loại thuộc tính Thần lực cũng sẽ bị sự áp chế, thôn phệ mạnh mẽ của Hỗn Độn Thần Vực.

o0o

Thời gian lại trôi qua thêm ba năm nữa. Trong ba năm này, Triệu Phong gần như hoàn toàn đắm chìm trong tu luyện. Chiến kỹ Hỗn Độn Thần Vực cũng đã có được một chút thành tựu, mà lực lượng Pháp tắc cùng với Thần lực của hắn cũng thuận lợi đạt tới một tầng cấp khác, Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong!

- Hỗn Độn Thần Vực!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng. Trong cơ thể hắn đột nhiên ba động ra đại lượng lực lượng Hỗn Độn cường đại, cũng đều dung nhập vào không gian thiên địa. Không bao lâu, phương viên mấy mươi vạn dặm xung quanh liền biến thành vô cùng hôn ám, tất cả các loại lực lượng khác cũng đều bị lực lượng Hỗn Độn hấp thu, trong hư không lưu chuyển vô số đạo hỗn độn loạn lưu đáng sợ.

Thân ở trong phiến lĩnh vực này, Triệu Phong có thể đơn giản điều động đại lượng lực lượng Hỗn Độn, chiến lực đề thăng thêm một bước. Mà tất cả mọi sinh linh, lực lượng tiến vào trong phạm vi này đều sẽ bị áp chế mạnh mẽ, hơn nữa còn không ngừng bị thôn phệ.

o0o

Một ngày này, Triệu Phong kết thúc bế quan, chuẩn bị đi tìm Mộ Cốc cùng Tân Vô Ngân thử một chút uy lực của chiến kỹ mới. Nhưng hắn vừa mới kết thúc bế quan, đã phát hiện Triệu Vũ Phỉ đang đứng ở phụ cận, phảng phất như đã đợi hắn rất lâu rồi.

- Vũ Phỉ, có chuyện gì vậy?

Triệu Phong kinh ngạc dò hỏi.

- Mấy ngày trước đây, thời điểm khi ta liên lạc với cao tầng Linh Tộc, biết được dạo gần đây Linh Tộc đã xảy ra một chút vấn đề!

Triệu Vũ Phỉ theo đúng sự thật nói.

Rời khỏi Linh Tộc thời gian dài như vậy, liên lạc một chút là chuyện rất bình thường. Nhưng Triệu Vũ Phỉ lại biết được dạo gần đây Linh Tộc đã xuất hiện vấn đề khá lớn. Nàng thân là tộc nhân Linh Tộc, sau khi tiến vào Thần vực Man Hoang, trên cơ bản vẫn luôn ở tại Linh Tộc tu luyện cùng sinh hoạt. Linh Tộc đối đãi với nàng không tệ, thậm chí còn đem tương lai của Linh Tộc toàn bộ ký thác lên trên người Triệu Vũ Phỉ nữa. Đối với Linh Tộc, bản thân Triệu Vũ Phỉ có lòng trung thành rất lớn.

- Ta và ngươi cùng trở về một chuyến xem sao!

Triệu Phong chủ động nói.

- Nhưng Phong ca ngươi…

Ngữ khí Triệu Vũ Phỉ có chút lo lắng. Trong khoảng thời gian này, mặc dù thực lực của Triệu Phong đã có đề thăng thật lớn, nhưng vẫn còn chưa đạt tới tình trạng có thể hoàn toàn đảm bảo được sự an toàn cho Thần Mâu thứ chín. Huống hồ, nếu hiện tại phái Nghịch Thiên vẫn còn muốn đoạt lấy Thần Mâu thứ chín, như vậy phụ cận xung quanh Linh Tộc tất nhiên sẽ còn có rất nhiều nhãn tuyến giám sát.

- Không cần lo lắng!

Triệu Phong khẽ mỉm cười.

Thiên Phạt Chúa Tể không chỉ có chỉ đạo Triệu Phong ở phương diện lực lượng Lôi kiếp, mà trong phương diện tu luyện cũng đồng dạng trợ giúp cho Triệu Phong không ít, không ngừng khai quật các loại năng lực của Thần Mâu thứ chín.

Trong vòng ba năm Thiên Phạt Chúa Tể chỉ đạo, năng lực Mộng Huyễn Thần Mâu của Triệu Phong cũng có sự đề thăng thật lớn. Ví dụ như năng lực Mộng Huyễn Hóa, phạm vi ảnh hưởng hiện tại đã mở rộng rất lớn, hiệu quả cũng được tăng cường không nhỏ, mà tiêu hao lực lượng Bản Nguyên cũng giảm xuống không ít.

Mà năng lực Mộng Tưởng Thành Chân lại càng trở thành không hợp thói thường hơn nữa. Trước đây, năng lực Mộng Tưởng Thành Chân chỉ có thể nhằm vào những sự vật thể tích khá nhỏ, trải qua đoạn thời gian này khai quật cùng huấn luyện, hiện tại cho dù mục tiêu của Mộng Tưởng Thành Chân có kích thước như một căn phòng bình thường, cũng vẫn có thể thành công.

Kế tiếp chính là năng lực Tâm Linh Truyền Tống. Hiện tại Triệu Phong cũng không cần phải tiến vào giấc ngủ, mà chỉ cần dệt ra một phiến thế giới mộng cảnh, liền có thể sử dụng được loại năng lực này. Cái này đã giảm xuống thật lớn thời gian cần thiết để sử dụng Tâm Linh Truyền Tống. Nói cách khác, khi đối mặt với nguy cơ chưa biết, khả năng triệt để chạy trốn của Triệu Phong đã được tăng cường lên rất mạnh. Bởi vậy, cho dù lần này trong Linh Tộc có bẫy rập do phái Nghịch Thiên bày bố, Triệu Phong cũng có nắm chắc khá lớn có thể toàn thân trở ra.

Bất quá, chuyện tình vẫn là quan hệ trọng đại, Triệu Phong cũng đi hỏi thăm Vũ Thiên Vu một chút.

- Triệu Phong, tình hình phát triển hiện tại, cho dù là lão phu cũng khó có thể thôi diễn quá nhiều!

Vũ Thiên Vu bình thản nói.

- Đã xảy ra đại sự gì rồi sao?

Triệu Phong có cảm giác, trong lúc hắn bế quan tu luyện, tựa hồ đã phát sinh ra chuyện gì đó vô cùng quan trọng.

- Ba năm trước, phái Nghịch Thiên khai chiến với Huyễn Thần Thánh Địa của Xích Tinh Vực, cuối cùng Huyễn Thần Thánh Địa bị công hãm! Hiện tại, phái Nghịch Thiên đã không chút cố kỵ, công khai mạnh mẽ hoạt động trong Thần vực Man Hoang…

Vũ Thiên Vu chậm rãi nói.

Tuy là Phái Nghịch Thiên hoạt động tương đối mạnh mẽ, nhưng cũng không thể hiện ra quá mức cường thế bá đạo, chỉ giống như một thế

lực Thánh địa bình thường mà thôi. Nhưng rất nhiều đại thế lực đều biết rõ, tất cả mọi chuyện cũng không phải đơn giản như biểu hiện bề ngoài vậy.

- Tuy lão hủ không quá tán thành ngươi hiện tại rời đi, nhưng lão hủ có thể suy đoán được, hiện tại phái Nghịch Thiên tựa hồ không còn bao nhiêu khát vọng đối với Thần Mâu thứ chín nữa…

Vũ Thiên Vu tiếp tục nói. Có lẽ là theo sự trưởng thành của Triệu Phong, khả năng Thần Mâu thứ chín bị đoạt lấy đã càng ngày càng thấp đi, phái Nghịch Thiên cũng đã triệt để từ bỏ ý tưởng này rồi.

Chương 1524: Linh Tộc đại biến

- Tuy lão hủ không quá tán thành ngươi hiện tại rời đi, nhưng lão hủ có thể suy đoán được, hiện tại phái Nghịch Thiên tựa hồ không còn bao nhiêu khát vọng đối với Thần Mâu thứ chín nữa…

Vũ Thiên Vu tiếp tục nói. Có lẽ là theo sự trưởng thành của Triệu Phong, khả năng Thần Mâu thứ chín bị đoạt lấy đã càng ngày càng thấp đi, phái Nghịch Thiên cũng đã triệt để từ bỏ ý tưởng này rồi. Bất quá, vẫn còn có một khả năng khác, đó chính là phái Nghịch Thiên đã thay đổi mục tiêu chủ yếu của mình.

- Là vậy sao?

Trong lòng Triệu Phong thoáng cảm thấy một tia kinh ngạc. Nếu phái Nghịch Thiên thật sự đã từ bỏ Thần Mâu thứ chín, như vậy tự nhiên là tốt nhất. Lần này hắn quay về Linh Tộc, độ nguy hiểm cũng sẽ giảm xuống thật lớn.

- Phong, sau này gặp lại a!

Liễu Cầm Hâm chủ động nói lời cáo biệt.

- Sau này gặp lại, Cầm Hâm tỷ!

Triệu Vũ Phỉ cười hì hì một tiếng. Trong thời gian ở tại phái Trí Giả, quan hệ giữa nàng và Liễu Cầm Hâm đã không còn cứng ngắc như trước đây nữa, thậm chí còn dần dần nảy sinh một tia hữu nghị. Nhưng trong lòng Triệu Vũ Phỉ vẫn luôn xem Liễu Cầm Hâm như là

đối thủ cạnh tranh của chính mình.

Sau khi Triệu Phong cáo biệt mọi người, hai người liền chuẩn bị xuất phát.

Trở về Linh Tộc tự nhiên không phải là một đường bay đi. Cho dù hai người bọn họ liên tục sử dụng Truyền Tống Trận, như vậy cũng phải mất thời gian thật lâu. Nếu sử dụng Tâm Linh Truyền Tống, thì chỉ cần một khoảnh khắc mà thôi.

Sau khi thu Triệu Vũ Phỉ vào trong Mộng Huyễn Thần Quốc, hai mắt Triệu Phong khẽ khép hờ, trong lòng chế tạo ra một phiến mộng cảnh. Hình ảnh bên trong mộng cảnh chính là tình huống chỗ ở lúc trước của Triệu Phong.

Bất quá lần này Tâm Linh Truyền Tống lại thất bại. Nguyên nhân có thể là do hoàn cảnh chỗ ở lúc trước của Triệu Phong đã phát sinh biến đổi gì đó rồi. Nếu đã như vậy, Triệu Phong liền thay đổi một địa điểm mục tiêu khác, đổi lại thành Vạn Linh Điện của Linh Tộc.

Vạn Linh Điện là địa điểm cất giữ công pháp chiến kỹ của Linh Tộc. Lúc trước Triệu Phong chính là chọn được Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết tại trên tầng cao nhất của Vạn Linh Điện. Hắn tin tưởng, địa phương trọng yếu bậc này hẳn là sẽ không tùy tiện phát sinh biến đổi.

Quả nhiên, lần này Tâm Linh Truyền Tống đã thành công, Triệu Phong thuận lợi trở về tầng cao nhất của Vạn Linh Điện. Công pháp chứa trong tầng cao nhất đối ứng với cấp bậc khá cao, hiện tại trong này không có một bóng người.

Sau khi trở lại Linh Tộc, Triệu Phong liền dời Triệu Vũ Phỉ ra ngoài.

- Đã đến rồi sao?

Thần sắc Triệu Vũ Phỉ kinh ngạc không thôi. Mới vừa rồi nàng còn đang suy nghĩ, có phải đã gặp tình huống gì rồi, cho nên Triệu Phong mới gọi nàng ra nhanh như vậy. Trước đây Triệu Vũ Phỉ đã từng đến tầng cao nhất của Vạn Linh Điện, thời điểm nhìn thấy hết thảy mọi thứ trước mắt, nàng thật sự là không thể tin nổi.

- Phong ca, đây là chuyện gì vậy?

Trên khuôn mặt tinh ngọc phấn nộn của Triệu Vũ Phỉ tràn ngập thần sắc kinh ngạc. Trong nháy mắt đã xuyên qua mấy Đại Vực quay trở lại Linh Tộc, đổi lại là bất luận kẻ nào cũng sẽ vô cùng khiếp sợ.

- Một loại năng lực đặc thù của Thần Mâu!

Triệu Phong đơn giản giải thích một câu.

Sau đó, hắn liền cùng với Triệu Vũ Phỉ rời khỏi Vạn Linh Điện. Đương nhiên, trước khi xuất hiện bên ngoài, Triệu Phong cũng thoáng cải biến một chút diện mạo của mình, dù sao trong Linh Tộc nhiều người, rồng rắn hỗn loạn, khó tránh khỏi tiết lộ hành tung của hắn.

Hai người vừa từ trên tầng cao nhất của Vạn Linh Điện đi xuống, các thành viên ở những tầng dưới nhìn thấy hai người, trên mặt nhất thời lộ ra thần sắc kinh ngạc.

- Đây không phải là Triệu Vũ Phỉ sao?

Một gã tộc nhân Cổ Thần Thất giai của Linh Tộc ngạc nhiên thốt lên. Không phải nói rất lâu trước đây Triệu Vũ Phỉ đã rời khỏi Linh Tộc, ra ngoài lịch luyện rồi sao? Như thế nào hiện tại lại đột nhiên xuất hiện

ở tầng cao nhất của Vạn Linh Điện? Mặt khác, gã nam tử bên cạnh Triệu Vũ Phỉ kia là ai? Như thế nào chưa từng gặp qua, chẳng lẽ là đạo lữ mới do Triệu Vũ Phỉ tìm được ở bên ngoài sao?

- Vũ Phỉ muội, ngươi trở về từ khi nào vậy?

Trong đám đệ tử, một gã nam tử khuôn mặt anh tuấn, miệng mang theo nụ cười thân thiết nồng đậm chậm rãi đi tới. Kẻ này chính là Băng Nguyên Cổ Thần, chủ lực của Linh Tộc trong hai tộc đổ chiến lúc trước. Về sau, khi hai tộc phát sinh đại chiến, thời điểm đối mặt với nguy cơ, hắn cùng với phụ thân Lam Viễn Cổ Thần của hắn đã lâm trận bỏ chạy, trở thành trò cười của toàn thể Linh Tộc.

- Vừa mới trở về! Gần đây Linh Tộc có xảy ra chuyện gì đặc biệt không?

Triệu Vũ Phỉ đơn giản trả lời một câu. Nhưng nàng vừa mới chuẩn bị rời khỏi, đột nhiên lại trực tiếp hỏi một câu. Băng Nguyên Cổ Thần ở trong Linh Tộc cũng xem như là kỳ tài ngút trời, địa vị cũng không thấp, hẳn là biết được một vài chuyện tình cơ mật.

- Nếu nói tới đại sự, quả thật cũng có một chuyện! Đó chính là mấy ngày trước đây, Đại Trưởng lão đã đột phá Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, mạnh mẽ đánh bại tiền nhiệm Tộc trưởng, hơn nữa cũng thay thế vị trí của hắn, trở thành đương kim Tộc trưởng Linh Tộc!

Băng Nguyên Cổ Thần lập tức trả lời.

- A? Lại có chuyện như vậy?

Triệu Vũ Phỉ cảm thấy vô cùng kinh ngạc. Cho dù Đại Trưởng lão vừa mới đột phá Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, cũng rất khó có thể đánh bại Tộc trưởng Linh Tộc đã là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên lâu

năm a.

- Vũ Phỉ, kẻ này là ai?

Trong lúc này, Băng Nguyên Cổ Thần lại chằm chằm quan sát Triệu Phong, trong mắt lóe lên một tia địch ý. Hắn không nhớ ra trong Linh Tộc có kẻ này, nhưng Triệu Phong nhìn qua bộ dáng lại thập phần thân mật với Triệu Vũ Phỉ.

Triệu Vũ Phỉ cũng không trả lời hắn, mà cùng với Triệu Phong rời khỏi Vạn Linh Điện, trở về lãnh địa Đệ tử Hạch tâm của Linh Tộc.

- Ha hả… Triệu Vũ Phỉ, hiện tại ngươi đã không còn là thiên kiêu chi nữ của Linh Tộc như trước đây nữa đâu!

Băng Nguyên Cổ Thần thấy Triệu Vũ Phỉ không thèm để ý tới hắn như vậy, cũng không có tức giận, mà chỉ khinh thường cười nhạt một tiếng.

- Vũ Phỉ, tình huống có chút không đúng a!

Triệu Phong đột nhiên truyền âm nói. Vừa rồi, ánh mắt mấy gã đệ tử trong Vạn Linh Điện nhìn về phía Triệu Vũ Phỉ đã hoàn toàn bất đồng so với trước đây, trong ánh mắt tựa hồ ẩn giấu một chút khinh thường cùng với thương hại nhàn nhạt.

- Ta có thể nhìn ra được! Ta lập tức đi tìm sư tôn!

Bản thân Triệu Vũ Phỉ cũng phát hiện ra sự tình bất thường. Sư tôn của nàng chính là Tam Trưởng lão của Linh Tộc, quyền cao chức trọng, hẳn là sẽ biết được nguyên nhân rõ ràng của chuyện này.

Nhưng đúng lúc này, một lão giả thân hình hơi mập mạp cùng với

bốn gã Bán Bộ Thần Chủ đột nhiên xuất hiện trước mặt hai người. Một cỗ áp bách vô hình từ năm người trước mặt mạnh mẽ lan tỏa ra, tâm thần tất cả mọi người trong phương viên mấy vạn dặm xung quanh nhất thời run lên một cái, lập tức ào ào thối lui về phía sau.

- Cung nghênh Tộc trưởng!

Phương xa, các thành viên Linh Tộc nhất tề cung kính hô lớn. Lão giả thân hình hơi mập mạp này chính là Đại Trưởng lão trước đây của Linh Tộc, bất quá hiện tại hắn đã trở thành đương kim Tộc trưởng, kẻ chính thức chấp chưởng Linh Tộc rồi.

- Đại Trưởng lão, ngươi đây là có ý gì?

Sắc mặt Triệu Vũ Phỉ nhất thời lạnh lẽo. Mặc dù nàng đã biết hiện tại Đại Trưởng lão đã là Tộc trưởng Linh Tộc rồi, nhưng chính mình vừa trở về, đối phương đã đích thân xuất hiện đồng thời chặn đường, địch ý đã thể hiện hết sức rõ ràng rồi.

- Triệu Vũ Phỉ, ngươi thân là Đệ tử Hạch tâm của Linh Tộc, lại tự ý ra ngoài chạy loạn, hơn nữa còn gây ra đại họa cho Linh Tộc, còn không mau mau nhận tội?

Sắc mặt Đại Trưởng lão Linh Tộc trầm xuống, ngữ khí không giận tự uy. Uy áp của Thần Chủ Nhị Trọng Thiên nhất thời lan tỏa ra toàn thể Linh Tộc, khiến cho tất cả mọi người không dám phát ra một lời nào.

- Ta đã gây ra đại họa gì cho Linh Tộc?

Triệu Vũ Phỉ nhìn chằm chằm Đại Trưởng lão, càng lúc càng cảm giác sự tình không đơn giản. Đổi lại là dĩ vãng, cho dù nàng có phạm phải lỗi lầm nghiêm trọng gì, cao tầng Linh Tộc cũng sẽ không chút trách tội, thậm chí còn cật lực bao che nữa. Nhưng lần này, Đại

Trưởng lão lại dùng thái độ nghiêm khắc như vậy đích thân trách tội. Huống chi, Triệu Vũ Phỉ cũng không biết rõ chính mình rốt cuộc là đã gây ra đại họa gì cho Linh Tộc.

- Hừ! Nếu ngươi đã không chịu nhận lỗi, như vậy bản Tộc trưởng sẽ đích thân xuất thủ, chế tài ngươi!

Đại Trưởng lão hét lớn một tiếng. Bốn gã Chấp pháp Trưởng lão bên cạnh hắn lập tức phân tán ra, phong tỏa bốn phía xung quanh Triệu Vũ Phỉ. Đại Trưởng lão nhất thời bay tới, bàn tay mạnh mẽ vung lên, vô số mảnh vỡ băng tinh phóng ra, hình thành nên một con Yêu thú băng tinh to lớn, gào thét lao tới.

Triệu Vũ Phỉ hừ lạnh một tiếng, thân thể phóng thẳng lên không trung, bàn tay ngưng tụ ra một thanh quang nhận màu tím nhạt, đồng thời ném mạnh ra.

Oanh! Phanh! Oành!

Hai cỗ lực lượng cường hãn kịch liệt va chạm mạnh với nhau, vô số mảnh vỡ tinh thể ngập trời tung tóe ra bốn phía xung quanh. Phương xa, vài gã cường giả Chân Thần đỉnh cao ở đằng xa quan chiến cũng bị dư ba cỗ tinh thể phong bạo này lan tỏa tới, không kịp phóng chạy, đã bị trực tiếp giết chết.

- Sư tôn của ta đang ở đâu?

Triệu Vũ Phỉ quát lớn một tiếng. Sau khi đột phá Thần Chủ, Triệu Vũ Phỉ vẫn luôn tĩnh tu tại phái Trí Giả, thực lực cũng đã đề thăng cực lớn, hiện tại đã đạt tới cấp bậc Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, cộng thêm truyền thừa của Thần Võ Tộc, hoàn toàn có thể chống lại Đại Trưởng lão vừa mới tấn cấp Thần Chủ Nhị Trọng Thiên mà không rơi xuống hạ phong.

- Triệu Vũ Phỉ, không ngờ ngươi lại dám động thủ với bản Tộc trưởng! Quả thật chính là đại nghịch bất đạo, dĩ hạ phạm thượng!

Đại Trưởng lão không hề trả lời câu hỏi của Triệu Vũ Phỉ, mà một lần nữa tuyên cáo tội trạng của nàng. Trong tay hắn xuất hiện một thanh đại đao thanh sắc, trên đó tản ra hàn ý lẫm liệt, khiến cho nhiệt độ trong toàn thể Linh Tộc đột nhiên giảm xuống vài phần.

Phía sau, Triệu Phong khẽ vận chuyển Tả Mâu quan sát Đại Trưởng lão. Hết thảy mọi chuyện trước mắt thật sự là quá bất thường rồi! Triệu Vũ Phỉ trở về, không ngờ Đại Trưởng lão Linh Tộc lại đích thân xuất thủ, muốn bắt giữ nàng. Hiện tại Đại Trưởng lão vừa mới đột phá Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, mà trước khi Triệu Vũ Phỉ rời khỏi Linh Tộc, tu vi của nàng tựa hồ chỉ là Cổ Thần Cửu giai mà thôi. Nói cách khác, Đại Trưởng lão đã biết rõ tình huống tu vi hiện tại của Triệu Vũ Phỉ, bằng không hắn cũng sẽ không đích thân xuất thủ như vậy.

- Đây là…

Tả Mâu Triệu Phong nhìn chằm chằm trên người Đại Trưởng lão, đột nhiên lộ ra một tia kinh sắc. Trong nháy mắt hắn đã hiểu rõ tất cả mọi chuyện.

Oanh! Phanh! Oành!

Trên không trung, Đại Trưởng lão cùng Triệu Vũ Phỉ giao phong kịch liệt với nhau. Mặc dù tu vi Triệu Vũ Phỉ hơi thấp hơn một chút, nhưng khả năng vận dụng chiến kỹ Thần cấp lại lô hỏa thuần thanh, năng lực chiến đấu cùng kỹ xảo thậm chí còn hơn xa Đại Trưởng lão, tu vi cao hơn nàng một cấp.

Xa xa, rất nhiều cường giả Cổ Thần đỉnh cao nhìn thấy một màn này, tâm thần cũng đều vô cùng khiếp sợ.

- Không ngờ Triệu Vũ Phỉ đã cường đại đến mức có thể chống lại Đại Trưởng lão!

Thân thể Băng Nguyên Cổ Thần khẽ run lên một cái, có chút cảm giác không rét mà run. May mà vừa rồi hắn không có quá mức xúc phạm Triệu Vũ Phỉ, bằng không hậu quả thiết tưởng sẽ không chịu nổi. Nhưng mặc dù Triệu Vũ Phỉ đã mạnh lên không ít, nhưng ngày hôm nay, nàng cuối cùng vẫn như cũ sẽ phải bại ở chỗ này mà thôi.

- Sư tôn của ta đang ở đâu?

Triệu Vũ Phỉ một lần nữa chất vấn Đại Trưởng lão. Đối với chất vấn liên tục của Triệu Vũ Phỉ, Đại Trưởng lão vẫn như cũ mắt điếc tai ngơ, trên mặt tràn đầy sát ý, phát động công kích trí mạng về phía Triệu Vũ Phỉ.

- Thiên Hoa Chưởng!

Triệu Vũ Phỉ toàn lực thôi động huyết mạch Linh Tộc, điều động Thần lực trong cơ thể, đánh ra một đạo quang chưởng khí thế bàng bạc. Tất cả lực lượng trong thiên địa nhất thời tụ tập về phía đạo quang chưởng màu tím nhạt khổng lồ kia. Uy lực của một chưởng này đã hoàn toàn vượt qua cảnh giới Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, đạt tới uy năng của Thần Chủ Nhị Trọng Thiên rồi.

- Thương Vân Phá Thiên!

Thanh băng đao trong tay Đại Trưởng lão liên tục chém mạnh ra, vô số đạo thủy tinh phong bạo băng hàn gào thét bay ra.

Oanh! Phanh! Oành!

Hai cỗ công kích cường hãn ầm ầm va chạm mạnh với nhau. Toàn thể Linh Tộc cũng kịch liệt rung chuyển lên một trận. Nếu không phải kiến trúc của Linh Tộc tương đối đặc thù, còn có trận pháp củng cố, sợ rằng hiện tại đã bị hủy hoại toàn bộ rồi.

Cuộc chiến giữa Triệu Vũ Phỉ cùng Đại Trưởng lão khiến cho những cao tầng khác của Linh Tộc khiếp sợ không thôi. Không ngờ thiên kiêu chi nữ trước đây của Linh Tộc đã trưởng thành đến loại trình độ này rồi. Nhưng hiện tại toàn bộ Linh Tộc đang nằm trong tay Đại Trưởng lão, hết thảy đều phải nghe theo lời của hắn. Lúc trước, Tam Trưởng lão cùng Nhị Trưởng lão chính là không chịu nghe theo ý tứ của Đại Trưởng lão, cho nên hiện tại đã bị giam cầm bên trong Cấm địa Linh Tộc rồi.

- Gã nam tử trở về cùng với Triệu Vũ Phỉ kia là ai?

Ánh mắt một gã Cổ Thần Cửu giai đột nhiên rơi xuống trên người Triệu Phong. Bởi vì Triệu Phong đứng cách chiến trường Thần Chủ phi thường gần, thế nhưng tựa hồ cũng không hề bị bất cứ ảnh hưởng gì, bởi vậy có thể thấy được, tu vi của Triệu Phong nhất định là không đơn giản.

- Bất kể hắn là ai, cuối cùng cũng sẽ không có kết cục tốt!

Băng Nguyên Cổ Thần cười lạnh một tiếng. Đại Trưởng lão sở dĩ có thể thay thế được tiền nhiệm Tộc trưởng, ngồi lên vị trí hiện tại, đó là bởi vì sau lưng Đại Trưởng lão có một vị Thần Chủ càng cường đại hơn chống lưng. Cũng chính bởi vì như vậy, đại bộ phận các thành viên của Linh Tộc mới nguyện ý nghe theo lời Đại Trưởng lão.

Đúng lúc này, trên không trung đột nhiên xuất hiện một gã nam tử

trung niên thân mặc trường bào màu trắng.

- Chính là hắn!

Sắc mặt Băng Nguyên Cổ Thần lộ ra thần sắc kích động.

- Tộc trưởng, cứ để ta tới bắt giữ kẻ phản bội Linh Tộc này a!

Khóe miệng trung niên áo trắng mang theo nụ cười nhàn nhạt, nhìn thẳng về phía Triệu Vũ Phỉ.

- Là ngươi!

Sắc mặt Triệu Vũ Phỉ khẽ biến. Nàng vẫn còn nhớ rõ kẻ trước mặt. Lúc trước ở tại Phần Thiên Hải, ba người do trung niên áo trắng này cầm đầu đã đột nhiên xuất thủ với nàng. Nếu không phải Triệu Phong kịp lúc chạy tới, chỉ sợ nàng đã bị đối phương bắt giữ rồi.

Gã nam tử áo trắng này chính là Bắc Minh Huy!

- Ngươi cuối cùng vẫn chạy không khỏi lòng bàn tay của ta!

Bắc Minh Huy cười tà dị một tiếng.

- Ha hả… Bắc Minh Huy, lần trước đã để cho ngươi chạy thoát, không ngờ nhanh như vậy chúng ta lại gặp nhau rồi!

Đúng lúc này, Triệu Phong đứng ở một bên rốt cuộc cũng mở miệng. Diện mạo của hắn chậm rãi nhúc nhích, biến trở về dung mạo vốn có của mình.

- Ngươi là… Triệu Phong!

Bắc Minh Huy ban đầu còn có chút nghi hoặc, nhưng rất nhanh sắc mặt đã đại biến.

Chương 1525: Tùy tiện chém giết

- Ngươi là… Triệu Phong!

Bắc Minh Huy ban đầu còn có chút nghi hoặc, nhưng rất nhanh sắc mặt đã đại biến. Hắn không ngờ Triệu Phong lại đi theo Triệu Vũ Phỉ cùng trở về Linh Tộc như vậy. Dù sao rất nhiều Đại năng trong Thần vực Man Hoang, kể cả các cường giả Thần Chủ, Thần Vương của phái Nghịch Thiên cũng đều đang thèm muốn Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong, không ngờ Triệu Phong lại dám chủ động xuất hiện, hơn nữa còn quay trở về Linh Tộc nữa.

- Triệu Phong!

Sắc mặt bốn gã Chấp pháp Trưởng lão ở đây đồng dạng cũng khẽ biến. Bọn chúng đều là Chấp pháp Trưởng lão Linh Tộc vừa mới được bổ nhiệm, nhưng trên thực tế cũng không phải là tộc nhân của Linh Tộc, mà đều là nhân thủ của phái Nghịch Thiên. Bọn chúng tự nhiên biết vô cùng rõ ràng những sự tích liên quan tới Triệu Phong.

Phương xa, tâm thần đám đệ tử Linh Tộc đang vây xem cũng khẽ run lên một cái, kể cả Băng Nguyên Cổ Thần.

- Như thế nào lại là hắn?

Thân thể Băng Nguyên Cổ Thần không ngừng run rẩy. Trước đây hắn đã từng hạ quyết tâm, cả đời tuyệt đối không được trêu chọc tới Triệu Phong nữa. Nhưng vừa rồi, thời điểm Triệu Phong vừa mới trở lại Linh Tộc, hắn thiếu chút nữa đã đắc tội Triệu Phong rồi. Hơn nữa,

mới vừa rồi Triệu Phong lại còn nói, lần trước đã để cho Bắc Minh Huy chạy thoát?

Bắc Minh Huy, cường giả Thần Chủ đứng sau lưng hỗ trợ Đại Trưởng lão nắm giữ Linh Tộc chính là Thần Chủ Tam Trọng Thiên a! Khó có thể tưởng tượng nổi, Bắc Minh Huy tựa hồ đã từng giao tiếp qua với Triệu Phong, đồng thời lại còn chiến bại bỏ chạy nữa.

Vù vù vù!

Thủ chưởng Triệu Phong khẽ duỗi ra một cái, đã ngưng tụ ra một thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm. Hắn khẽ chém mạnh một trảm, phóng xuất ra một đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm Mang khổng lồ.

Phương xa, Đại Trưởng lão đang chiến đấu với Triệu Vũ Phỉ chợt cảm thụ được một kích cường đại như vậy đang nhanh chóng tiếp cận mình, hắn lập tức chuẩn bị lách người né tránh. Nhưng một cỗ Thời Không Áo Nghĩa đã hàng lâm trên thân thể hắn, khiến cho tốc độ, tư duy thậm chí tất cả mọi hành động của hắn đều trở nên chậm chạp hơn rất nhiều.

- Tinh Linh Hóa Thủy!

Bất đắc dĩ, Đại Trưởng lão đành phải thôi động Bí pháp huyết mạch của Linh Tộc, thân thể hóa thành dịch thể thủy tinh trong suốt.

Hưu phốc!

Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm Mang của Triệu Phong rất nhanh bắn trúng Đại Trưởng lão, xuyên thẳng qua thân thể của hắn. Nhưng rất nhanh, vết thương trên người hắn đã nhanh chóng hoàn toàn khép lại.

Sau khi sử dụng Bí pháp huyết mạch của Linh Tộc, Đại Trưởng lão

thành công tránh thoát được một kích trí mạng này. Nhưng cho dù là như vậy, Bí thuật Linh Tộc cũng không thể hoàn toàn hóa giải hết uy năng của một kích này. Khóe miệng Đại Trưởng lão chảy ra một tia máu tươi, sắc mặt cũng trở nên trắng bệch hơn vài phần. Kể từ đó, áp lực của Triệu Vũ Phỉ nhất thời giảm xuống không ít, có thể chính diện chống lại Đại Trưởng lão, thậm chí còn chiếm được một chút ưu thế nữa.

Nhìn thấy một kích dễ dàng thoải mái của Triệu Phong lại có được uy lực như thế, Bắc Minh Huy liền hiểu được, Triệu Phong hiện tại so với lúc trước đã mạnh hơn rất nhiều.

- Tất cả mọi người đều ra hết cho ta!

Bắc Minh Huy đột nhiên hét lớn một tiếng. Hiện tại, trong Linh Tộc chỉ lưu lại một gã Thiên Thần Sứ là hắn, Bắc Minh Huy biết rõ chính mình đã không phải là đối thủ của Triệu Phong. Nhưng hắn lại không thể đơn giản rời khỏi được, bằng không nhiệm vụ liền thất bại, trở về hắn sẽ bị trừng phạt nặng nề. Huống hồ, hiện tại toàn thể Linh Tộc đều đang nằm dưới sự chưởng khống của hắn, nhân thủ bên phe hắn đông đảo, bên phía đối phương chỉ có hai người, cũng không phải là không có lực đánh một trận.

Sưu sưu sưu!

Khắp nơi bên trong Linh Tộc, từng đạo từng đạo bóng đen tản ra khí tức kinh người chợt phóng tới bên cạnh Bắc Minh Huy. Trong số này có một gã Điện Vương, mấy gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên cùng với một đám Cổ Thần đỉnh cao dưới Thần Chủ.

Rất nhiều tộc nhân Linh Tộc ở phụ cận cũng đều vô cùng khiếp sợ. Chẳng ai ngờ tới, bên trong Linh Tộc lại ẩn nấp nhiều cường giả mạnh mẽ như vậy.

Oanh! Phanh! Oành!

Đại Trưởng lão thôi động huyết mạch Thần lực, thi triển ra một kích cường hãn, tạm thời đẩy lùi Triệu Vũ Phỉ. Đồng thời, hắn cùng với bốn vị Chấp pháp Trưởng lão bay nhanh tới bên cạnh Bắc Minh Huy. Trước đây, kế hoạch của bọn chúng là chưởng khống Linh Tộc, sau đó bắt giữ Triệu Vũ Phỉ, nhưng hiện tại đối phó Triệu Phong mới là quan trọng nhất.

- Triệu Phong, cho dù thực lực của ngươi hơn xa ta, nhưng hiện tại bên ta nhân thủ đông đảo, ngươi cũng không làm gì được ta!

Bắc Minh Huy cười lạnh một tiếng. Mặt khác, ngay thời điểm Triệu Phong triển lộ chân diện mục, hắn đã truyền tin tức cho các thành viên khác của phái Nghịch Thiên, chỉ cần quấn lấy Triệu Phong một đoạn thời gian, đợi chi viện của phái Nghịch Thiên vừa đến, Triệu Phong hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

- Lần trước đã để cho ngươi bỏ chạy, lần này ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ ngưng đọng. Lần trước, phái Nghịch Thiên không chỉ phái ra rất nhiều Thiên Thần Sứ, mà ngay cả Hộ pháp cũng đích thân xuất thủ, gần như đẩy đám người Triệu Phong vào tuyệt cảnh. Mối thù này, hắn nhất định sẽ báo, trước hết liền bắt đầu từ Bắc Minh Huy.

- Tiểu bối cuồng vọng!

Bắc Minh Huy phẫn nộ quát một tiếng. Triệu Phong ở trước mặt toàn bộ Linh Tộc một lần nữa cường điệu chuyện tình lần trước chính mình thua trong tay hắn, khiến cho mặt mũi hắn mất sạch.

Tất cả mọi người bốn phía xung quanh Bắc Minh Huy lập tức bắt đầu hành động. Bên phía địch quân dùng Bắc Minh Huy, Đại Trưởng lão cùng với một gã Điện Vương làm chủ, những Thần Chủ và các cường giả Cổ Thần đỉnh cao còn lại thì đứng ở phía sau, tiến hành chi viện cùng với quấy rầy.

- Dùng đám người các ngươi thử một chút chiến kỹ mới của ta a!

Thần sắc Triệu Phong thoáng có chút hưng phấn. Một cỗ lực lượng Hỗn Độn khổng lồ từ trong cơ thể hắn phóng xuất ra, cấp tốc dung nhập vào trong hư không thiên địa. Sau một khắc, không gian trong phương viên mấy mươi vạn dặm xung quanh liền biến thành âm trầm hôn ám. Tất cả các loại lực lượng khác trong thiên địa chậm rãi biến mất, hóa thành từng đoàn từng đoàn hỗn độn loạn lưu phóng chạy loạn xạ khắp nơi. Hỗn Độn Thần Vực trong nháy mắt đã hình thành!

Thân ở trong phiến lĩnh vực này, đám người Bắc Minh Huy có cảm giác sự liên hệ giữa chính mình cùng với thiên địa xung quanh giống như đã bị cắt đứt vậy, thực lực cũng bị suy yếu nhất định. Đồng thời, Thần lực do bọn chúng phóng xuất ra cũng sẽ bị lực lượng Hỗn Độn thiên địa bốn phía thôn phệ cùng với hấp thu. Ngoài ra, bọn chúng còn phải toàn lực né tránh đám hỗn độn loạn lưu di chuyển cực nhanh khắp nơi trong Hỗn Độn Thần Vực nữa.

- A!

Một gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong không kịp né tránh, bị một đạo hỗn độn loạn lưu đánh trúng, lập tức hồn phi phách tán. Với cấp bậc hiện tại của Triệu Phong, bất luận một loại nguy cơ nào trong Hỗn Độn Thần Vực này cũng có thể đơn giản tiêu diệt cường giả dưới Thần Chủ. Đủ loại nhân tố khiến cho đại đa số các thành viên bên phía Bắc Minh Huy còn chưa khai chiến, trong lòng cũng đã sinh ra

cảm giác sợ hãi.

- Toàn lực phòng thủ, đột phá nơi này!

Sắc mặt Bắc Minh Huy đại biến, lập tức quát lớn. Hắn có thể cảm nhận được sự cường đại của phiến Hỗn Độn Thần Vực này, nếu không nhanh chóng rời khỏi nơi này, cho dù nhân thủ bên phía bọn chúng có nhiều đến đâu đi chăng nữa, cũng sẽ không phát huy ra được bao nhiêu tác dụng.

- Đều chết cả ở chỗ này đi!

Triệu Phong hét lớn một tiếng, mạnh mẽ khống chế Hỗn Độn Thần Vực. Nhất thời, không gian bên trong Hỗn Độn Thần Vực trở nên vô cùng bạo loạn, lực lượng Hỗn Độn hỗn loạn di chuyển loạn xạ, công kích lung tung khắp nơi.

- Phòng thủ!

Bắc Minh Huy hét lớn một tiếng, song chưởng liên tục đánh ra, đánh tan đám hỗn độn loạn lưu đang bắn tới từ bốn phương tám hướng xung quanh.

Nhưng hắn không có khả năng chiếu cố được tất cả mọi người. Thần Linh Nhãn của Triệu Phong có thể quan sát rõ ràng tất cả, một khi xuất hiện bất cứ một khe hở nào, vô số nguy cơ bên trong Hỗn Độn Thần Vực sẽ lập tức nhân cơ hội này giết chết địch nhân.

- A!

Tiếng kêu thảm thiết vang lên liên miên không dứt. Từng tên lại từng tên thành viên dưới Thần Chủ lần lượt chết đi. Không tới một hồi, toàn bộ các thành viên dưới Thần Chủ đều đã chết sạch.

- Kế tiếp chính là tới phiên Thần Chủ rồi!

Tiếng cười lãnh đạm của Triệu Phong quanh quẩn bên trong Hỗn Độn Thần Vực.

Bên trong Hỗn Độn Thần Vực, vô số hỗn độn loạn lưu càng cường đại hơn từ bốn phương tám hướng va chạm thẳng tới. Cùng lúc đó, bản thân Triệu Phong cũng bắt đầu hành động.

Đám người Bắc Minh Huy vừa đánh tan những nguy cơ từ bốn phương tám hướng bắn tới, vừa chậm rãi đột phá ra phía ngoài. Đúng lúc này, phía sau bọn họ đột nhiên xuất hiện một đạo nhân ảnh.

- Triệu Phong!

Sắc mặt Bắc Minh Huy âm trầm, nghiến răng nghiến lợi. Hắn lập tức lấy ra Mảnh vỡ Tổ khí, thi triển ra một đạo quang ba Hỗn Độn, mang theo uy thế khổng lồ, chém mạnh ra.

Nhưng trong Hỗn Độn Thần Vực, lực lượng Hỗn Độn từ bốn phương tám hướng không ngừng cấp tốc vọt tới, ngăn cản ở phía trước, đồng thời làm suy yếu uy năng của đạo quang ba Hỗn Độn kia. Cùng lúc đó, Triệu Phong toàn lực thôi động Pháp tắc Thời Không, né tránh phạm vi công kích của một kích này, đồng thời cũng nhanh chóng tiếp cận đám người Bắc Minh Huy.

- Mau công kích a!

Đại Trưởng lão Linh Tộc lập tức hét lớn. Thực lực của Triệu Phong, mới vừa rồi hắn đã tận mắt kiến thức qua, Thần Chủ Nhị Trọng Thiên bình thường sợ rằng chỉ có thể mặc cho hắn xâm lược. Những thành viên còn lại nhất tề xuất thủ, vô số công kích ngập trời gào thét lao

thẳng về phía trước.

Ý niệm Triệu Phong khẽ nhúc nhích, khống chế Hỗn Độn Thần Vực. Nhất thời, một tầng hỗn độn loạn lưu cường đại liền vờn quanh bốn phía xung quanh thân thể hắn. Tất cả công kích tiếp cận Triệu Phong đều sẽ bị tầng hỗn độn loạn lưu này ngăn cản bên ngoài.

Nháy mắt, Triệu Phong đã tiếp cận đám người Đại Trưởng lão Linh Tộc. Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay huy động, chém mạnh ra một kiếm. Một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên bị Triệu Phong trực tiếp chém thành hai khúc, chết không thể chết nữa. Ở trong không gian Hỗn Độn Thần Vực, địch nhân đều sẽ gặp phải một cỗ áp chế nhất định, mà Triệu Phong trái lại sẽ nhận được không ít tăng phúc.

Sau khi giết chết một người, thân hình Triệu Phong lóe lên, đã phóng tới một bên khác, Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay lại một lần nữa chém ra.

- Triệu Phong, dừng tay!

Bắc Minh Huy vội vàng hét lớn, liên thủ với Đại Trưởng lão Linh Tộc cùng với một gã Điện Vương khác nhanh chóng đánh tới.

Gã Điện Vương kia và Đại Trưởng lão Linh Tộc cũng không dám đơn độc tiếp cận Triệu Phong, bởi vậy ba người mới lựa chọn liên thủ cùng đánh tới. Nhưng bọn chúng đang ở trong Hỗn Độn Thần Vực, các phương diện đều bị áp chế mạnh mẽ, ngay cả một tia bóng dáng của Triệu Phong cũng không chạm tới được.

Triệu Phong không thèm đếm xỉa đến sự vây công của ba người, thỏa thích chém giết. Từng tên từng tên Thần Chủ Nhất Trọng Thiên giống như một đám kiến hôi vậy, bị Triệu Phong không ngừng đơn giản nghiền giết. Không tới một hồi, trong Hỗn Độn Thần Vực chỉ còn

lại có Bắc Minh Huy, Đại Trưởng lão Linh Tộc cùng với một gã Điện Vương nữa mà thôi, nhưng trong lòng bọn chúng cũng đã triệt để tuyệt vọng rồi.

- Triệu Phong, dừng tay! Tha chúng ta một mạng, hiện tại ngươi ly khai vẫn còn kịp!

Bắc Minh Huy chủ động nhận thua. Hắn có thể nhìn ra Triệu Phong vẫn chưa có toàn lực xuất thủ, cũng còn có rất nhiều trợ thủ vẫn chưa xuất hiện, với thực lực của ba người bọn họ, căn bản là không hề có phần thắng. Bắc Minh Huy cũng không trực tiếp nói rõ, mà là ám chỉ có cường giả phái Nghịch Thiên đang trên đường chạy tới, khuyên Triệu Phong nên nhanh chóng rời đi.

- Hừ! Đa tạ ngươi đã báo cho ta biết! Ta lập tức sẽ giải quyết xong ba người các ngươi!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, toàn thân bao phủ trong Hỗn Độn Thần Vực, giống như một vị Thần linh trong bóng tối vậy, mang đến cho người khác cảm giác áp bách cùng sợ hãi vô hình. Toàn thể phiến Hỗn Độn Thần Vực bắt đầu mạnh mẽ ba động, từ từ co rút lại. Nhưng thể tích Hỗn Độn Thần Vực càng thu nhỏ lại, lực lượng của nó lại càng thêm tập trung hơn.

- Hỗn Độn Tỏa!

Hai tay Triệu Phong khẽ hợp lại, thi triển ra một môn chiến kỹ khác. Lúc này, hắn dùng tất cả Thần lực hiện có bên trong Hỗn Độn Thần Vực để thi triển ra Hỗn Độn Tỏa. Trong hư không, không gian hôn ám dần dần thu nhỏ lại, lại tạo thành ba quả cầu màu đen hỗn loạn. Trong mỗi quả cầu phân biệt vây khốn Bắc Minh Huy, gã Điện Vương cùng với Đại Trưởng lão của Linh Tộc.

- Đừng hòng vây khốn ta!

Bắc Minh Huy hét lớn một tiếng, thôi động huyết mạch cùng lực lượng của Mảnh vỡ Tổ khí, phóng xuất ra một cỗ năng lượng tuyệt cường, không ngừng oanh kích Hỗn Độn Tỏa.

Đối với sự phản kháng của Bắc Minh Huy, Triệu Phong cũng không quá quan tâm. Dù sao lần này hắn đồng thời thi triển ra ba cái Hỗn Độn Tỏa, cũng có chút phân tâm, dẫn đến uy lực của mỗi một cái Hỗn Độn Tỏa cũng không phải quá mạnh. Nhưng cho dù là như vậy, thì gã Điện Vương kia cùng với Đại Trưởng lão Linh Tộc cũng không hề có lực lượng chống lại.

Oanh phanh!

Hai quả cầu hỗn loạn đang vây khốn gã Điện Vương kia cùng với Đại Trưởng lão Linh Tộc đột nhiên co rút lại thành một đám, sau đó bùng nổ một tiếng. Gã Điện Vương của phái Nghịch Thiên cùng với Đại Trưởng lão của Linh Tộc đồng thời vẫn lạc!

Trước đây, lúc Triệu Phong quan sát Đại Trưởng lão Linh Tộc đã phát hiện, Đại Trưởng lão Linh Tộc sớm đã bị phái Nghịch Thiên cải tạo thành Tử Thần Vệ rồi, đã triệt để bị sự khống chế của phái Nghịch Thiên. Đại Trưởng lão Linh Tộc đã trở thành Tử Thần Vệ chỉ là công cụ để bọn chúng chưởng khống Linh Tộc mà thôi, cho nên Triệu Phong không chút do dự giết chết hắn.

Hiện tại, bên phía địch nhân chỉ còn lại có một mình Bắc Minh Huy!

Phương xa, đám cao tầng Linh Tộc nhìn thấy một màn này, mỗi người cũng đều ngây người như tượng, không nói được lời nào. Một đội ngũ cường hãn do Bắc Minh Huy, Đại Trưởng lão Linh Tộc thống lĩnh, không ngờ lại bị một mình Triệu Phong đánh tan như vậy!

Oành!

Quả hắc cầu hỗn loạn đang bao vây Bắc Minh Huy đột nhiên bành trướng lên, đồng thời vỡ vụn ra. Bắc Minh Huy từ bên trong phóng ra, sắc mặt nộ khí đằng đằng nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong, nhưng lại cũng không thể làm gì được. Hắn đột nhiên xoay người, lập tức đào tẩu. Triệu Phong hiện tại so với lúc trước đã mạnh hơn quá nhiều, lúc này chỉ còn lại có một mình hắn, lưu lại nơi này chỉ còn một con đường chết mà thôi.

Chương 1526: Lộ ra răng nanh

Bắc Minh Huy đột nhiên xoay người, lập tức đào tẩu. Triệu Phong hiện tại so với lúc trước đã mạnh hơn quá nhiều, lúc này chỉ còn lại có một mình hắn, lưu lại nơi này chỉ còn một con đường chết mà thôi.

- Ta nói rồi! Lần này ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Tả Mâu Triệu Phong nhìn chằm chằm về phía Bắc Minh Huy, lực lượng Hỗn Độn cùng lực lượng Lôi kiếp bắt đầu vận chuyển. Đột nhiên, một đạo lôi quang hôn ám chợt từ trong Tả Mâu Triệu Phong phóng thẳng ra, xỏ xuyên qua thiên địa, trực tiếp đánh trúng Bắc Minh Huy.

- A!

Bắc Minh Huy kêu thảm một tiếng, thân hình thoáng ngưng đọng. Trong nháy mắt bị Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm đánh trúng, lực lượng Hỗn Độn cùng Lôi kiếp khôn cùng lập tức bùng phát, lan tràn khắp thân thể hắn, đồng thời tạo thành thương tổn thật lớn đối với linh hồn của hắn. Bất luận là lực lượng Hỗn Độn hay lực lượng Lôi kiếp cũng đã tăng lên một cấp bậc so với sáu năm trước.

Bị một kích này đánh trúng, Bắc Minh Huy không ngừng kêu rên thống khổ. Nhưng hiện tại cũng không còn bao nhiêu thời gian để cho hắn thở dốc nữa.

- Không tốt!

Đột nhiên lại cảm thụ được nguy cơ tiếp cận, sắc mặt Bắc Minh Huy đại biến, vội vàng xoay người lại. Chỉ thấy Triệu Phong đã cấp tốc tiếp cận phía sau, tay cầm Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm chém mạnh ra. Trong lúc gấp gáp, Bắc Minh Huy chỉ kịp phóng xuất ra một cỗ lực lượng Hỗn Độn khổng lồ, ngưng kết thành một bức tường Hỗn Độn ngăn cản công kích.

Nhưng bức tường Hỗn Độn thật dày kia dưới Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm của Triệu Phong, lại giống như một miếng đậu hũ vậy, nháy mắt đã bị cắt thành hai mảnh. Một kiếm này vẫn còn thuận thế chém thẳng lên trước ngực Bắc Minh Huy, mở ra một cái lỗ hổng thật lớn. Thân thể Bắc Minh Huy không ngừng bay ngược về phía sau, phun ra mấy ngụm máu tươi, bộ dáng chật vật không chịu nổi.

Không đợi hắn kịp đứng lên, một đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm khác đã nhanh chóng bắn tới, đâm vào trong lồng ngực của hắn.

- Không! Triệu Phong…

Bắc Minh Huy vươn tay lên, dự định cầu xin tha thứ.

Nhưng Triệu Phong sao có thể tha cho hắn? Trong tay Triệu Phong cấp tốc ngưng kết ra thêm hai thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm nữa, đồng thời đều ném mạnh ra.

Nhìn thấy một màn như vậy, Bắc Minh Huy chỉ có thể phát động lực lượng của Thần Quốc nhằm chống đỡ. Chỉ thấy một tầng hư ảnh Thần Quốc khổng lồ đột nhiên hàng lâm xuống, bao phủ tại bốn phía xung quanh Bắc Minh Huy.

Hai thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm kia sau khi đâm vào trong hư ảnh Thần Quốc, liền bị một lực trở ngại cực lớn ngăn cản, không thể tiếp tục thâm nhập nữa.

- Bạo!

Ánh mắt Triệu Phong thoáng ngưng đọng, khẽ quát một tiếng. Ba thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm đã đâm trúng hư ảnh Thần Quốc cùng trong ngực Bắc Minh Huy kia đột nhiên bành trướng lên, đồng thời nổ tung. Một cỗ Thần lực Hỗn Độn phong bạo đáng sợ ầm ầm khuếch tán ra, bao phủ cả một mảnh thiên địa.

Sau khi bụi mù tản đi, toàn thân Bắc Minh Huy tàn phá không chịu nổi, thương thế thảm trọng, khí tức suy nhược.

- Chết đi!

Triệu Phong bình thản nói, trong Tả Mâu một lần nữa bộc phát ra một đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm.

Oanh phanh!

Bắc Minh Huy lúc này đã không còn chút lực lượng chống lại nào, trực tiếp bị Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm đánh trúng. Một cỗ lực lượng cường đại từ bên trong phát tiết ra, khiến cho thân hình hắn lập tức câu diệt. Rốt cuộc, Bắc Minh Huy lúc trước cao cao tại thượng, nhất cử bắt giữ Triệu Phong, hiện tại đã chết trong tay Triệu Phong!

Rất nhiều cao tầng Linh Tộc nhìn thấy một màn này, từng tên từng tên đứng ngẩn ngơ tại chỗ, phảng phất như đã hóa đá vậy. Bọn chúng đều là những thành viên khuất phục Đại Trưởng lão, lựa chọn quy thuận. Hiện tại, Đại Trưởng lão Linh Tộc, kể cả toàn bộ những kẻ sau lưng chống đỡ hắn cũng đều đã bị Triệu Phong đánh chết cả rồi.

Thực lực mà Triệu Phong thể hiện ra cường đại đến mức khó có thể tưởng tượng, cho dù bọn chúng có muốn chạy trốn cũng chỉ vô ích

mà thôi. Mà Băng Nguyên Cổ Thần thì lại càng toàn thân vô lực, ngã xụi lơ trên mặt đất, phảng phất như trở nên ngu ngốc vậy.

Đúng lúc này, rất nhiều bóng người đột nhiên từ trong Cấm địa Linh Tộc bay ra. Trong số đó, Triệu Phong nhận biết được mấy người như Tộc trưởng, Nhị Trưởng lão, Tam Trưởng lão của Linh Tộc. Ngay thời điểm Triệu Phong bắt đầu chiến đấu, Triệu Vũ Phỉ đã chạy vào trong Cấm địa, giải cứu những thành viên Linh Tộc đã bị bắt giữ này.

- Tộc trưởng!

Nhất thời, tất cả những thành viên Linh Tộc phản bội lúc trước đều quỳ rạp trên mặt đất, cật lực cầu xin tha mạng. Đối với hành động của những kẻ này, sắc mặt Tộc trưởng vẫn như cũ bình thản, không thèm để ý tới.

- Triệu Phong, đám người Đại Trưởng lão đâu rồi?

Tộc trưởng Linh Tộc quay về phía Triệu Phong, hỏi nhanh. Nếu bọn họ đã có thể được giải cứu, lại thêm hành động của đám thành viên Linh Tộc phản bội, hắn đã dự đoán được, Đại Trưởng lão cùng với đám cường giả thần bí kia sợ rằng đã bị Triệu Phong đánh lui rồi.

- Đều chết cả rồi!

Triệu Phong bình thản trả lời.

Lời này khiến cho sắc mặt đám thành viên Linh Tộc vừa mới được giải cứu nhất thời cứng đờ, có chút khó mà tin nổi. Đám người Tộc trưởng, Nhị Trưởng lão Linh Tộc thập phần hiểu rõ thực lực của Đại Trưởng lão cùng với đám cường giả Thiên Cơ Tộc kia. Trong đám cường giả Thiên Cơ Tộc kia thậm chí còn có cả một gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên nữa. Không ngờ Triệu Phong lại nói tất cả những

kẻ kia đều đã chết hết rồi!

- Lần này đều nhờ có ngươi a, Triệu Phong!

Nhị Trưởng lão Linh Tộc cũng không quá mức để ý chuyện này có phải là sự thật hay không, chỉ tiến tới một bước, cảm kích nói. May mà lúc trước Linh Tộc đã sáng suốt thay đổi thái độ với Triệu Phong, bằng không hiện tại Triệu Phong cũng sẽ không xuất thủ hỗ trợ, giải cứu bọn họ trong lúc khó khăn như vậy.

- Sư tôn, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Vì sao Linh Tộc lại trở thành như vậy?

Triệu Vũ Phỉ lập tức hỏi. Nếu không phải nàng và Triệu Phong kịp thời trở về, chỉ sợ Linh Tộc hiện tại đã triệt để rơi vào tay giặc rồi.

- Chuyện này nói ra rất dài dòng! Đoạn thời gian trước, một đám cường giả Thiên Cơ Tộc đột nhiên hàng lâm, nhanh chóng chế trụ toàn bộ cao tầng Linh Tộc, cũng bắt buộc chúng ta phải khuất phục…

Tộc trưởng Linh Tộc đơn giản kể lại một lượt. Đối mặt với đám cường giả Thiên Cơ Tộc sớm đã có dự mưu, bên phía Linh Tộc căn bản không có khả năng địch lại, đã bị đám người Thiên Cơ Tộc chế trụ toàn bộ. Về sau, dưới sự cưỡng bức cùng lợi dụ của Thiên Cơ Tộc, Đại Trưởng lão đã lựa chọn khuất phục. Nhưng hắn rất nhanh đã bị Thiên Cơ Tộc cải tạo thành Tử Thần Vệ, trở thành con rối trong tay đám người Thiên Cơ Tộc.

- Phái Nghịch Thiên muốn khống chế Linh Tộc, tựa hồ còn có mục đích khác!

Triệu Phong nhất thời trầm tư. Lúc đầu hắn còn suy nghĩ, phái Nghịch Thiên tiến hành khống chế Linh Tộc là vì muốn bày sẵn bẫy

rập ở chỗ này, chờ cho hắn nhảy vào. Nhưng nếu đây quả thật là một cái bẫy rập dành riêng cho hắn, như vậy bên phía phái Nghịch Thiên hắn là sẽ an bài ít nhất ba gã Thiên Thần Sứ thậm chí là Hộ pháp nữa. Nói như vậy, lần này phái Nghịch Thiên muốn khống chế Linh Tộc hẳn là còn có dụng ý khác.

- Hiện tại cũng không phải là thời điểm nói những chuyện này! Chúng ta cần phải nhanh chóng rời khỏi nơi này a!

Triệu Phong đột nhiên nói. Tin tức hắn xuất hiện tại Linh Tộc, Bắc Minh Huy khẳng định là đã truyền về phái Nghịch Thiên rồi, có lẽ không bao lâu nữa sẽ có một nhóm lớn cường giả lại chạy tới. Tuy thực lực Triệu Phong hiện tại đã đề thăng cực lớn, nhưng nếu phải đối mặt với Hộ pháp, hắn vẫn như cũ không có bao nhiêu lực lượng chống lại.

- Rời khỏi? Đi nơi nào a?

Sắc mặt Tộc trưởng Linh Tộc lộ ra thần sắc kinh ngạc. Kể từ khi Linh Tộc bắt đầu thành lập cho tới nay đã không biết trôi qua bao nhiêu vạn năm rồi, đám người Linh Tộc đối với nơi này cũng có cảm tình vô cùng sâu đậm. Triệu Phong có thể nhìn ra được, Tộc trưởng Linh Tộc cũng không muốn di chuyển. Nhưng cục diện trước mắt quá mức đặc thù, Linh Tộc không thể không di chuyển. Chỉ là, hiện tại nên đi nơi nào đây?

Đúng lúc này, trong đám thành viên Linh Tộc phản bội ở phương xa đột nhiên bay ra một gã cường giả Cổ Thần. Ánh mắt của mọi người nhất thời nhìn chằm chằm trên người kẻ này. Thân là một gã thành viên Linh Tộc phản bội, hiện tại không ngờ lại dám chủ động chạy tới trước mặt cao tầng Linh Tộc cùng với Triệu Phong! Điều này khiến cho bọn họ có chút kỳ quái.

- Linh Tộc các vị, ta là người của Sinh Mệnh Thánh Địa! Nếu các ngươi không còn chỗ nào để đi, có thể đến Sinh Mệnh Thánh Địa!

Thời điểm gã nam tử này thể hiện thân phận, nhất thời khiến cho trong lòng mọi người thất kinh. Mọi người liếc nhìn nhau một cái, vẫn còn ôm thái độ hoài nghi đối với thân phận của gã nam tử này.

- Cũng có thể đi Sinh Mệnh Thánh Địa a!

Triệu Phong đột nhiên mở miệng nói. Bất luận gã nam tử này có phải thật sự là người của Sinh Mệnh Thánh Địa hay không, nhưng hiện tại đi tới Sinh Mệnh Thánh Địa quả thật cũng là một lựa chọn không tệ. Đầu tiên, cao tầng Linh Tộc tựa hồ cũng không muốn di chuyển, đã như vậy, chỉ có thể cầu cứu Sinh Mệnh Thánh Địa rồi. Triệu Phong tin tưởng, hành vi hiện tại của phái Nghịch Thiên chính là tương đương với đang khiêu khích Sinh Mệnh Thánh Địa, bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa hẳn sẽ không bỏ mặc, khoanh tay đứng nhìn, không chút quan tâm tới.

- Tốt! Đi Sinh Mệnh Thánh Địa!

Tộc trưởng Linh Tộc cũng đồng ý điểm này. Cường giả mạnh nhất của Sinh Mệnh Thánh Địa chính là Sinh Mệnh Chúa Tể, một trong Bát Đại Thần Mâu, có được xưng hào Chúa Tể. Linh Tộc thân là thế lực trong phạm vi quản hạt của Sinh Mệnh Thánh Địa, lại phát sinh ra đại sự như vậy, Sinh Mệnh Thánh Địa không có khả năng xem như không thấy.

Sau đó, Triệu Phong cùng với đám người Linh Tộc nhanh chóng chạy tới Sinh Mệnh Thánh Địa. Về phần những thành viên Linh Tộc phản bội lúc trước, Tộc trưởng Linh Tộc gieo xuống ấn ký đặc thù trong cơ thể của bọn chúng, ra lệnh cho bọn chúng tạm thời ở lại lưu thủ Linh Tộc.

o0o

Nửa tháng sau, đoàn người Linh Tộc đã thuận lợi tới được Sinh Mệnh Thánh Địa. Thời điểm mọi người tới bên ngoài Thánh địa, kết giới hộ trận Thánh địa sớm đã mở sẵn.

- Xin mời!

Một gã Trưởng lão của Sinh Mệnh Thánh Địa sớm đã đợi sẵn từ rất lâu, nhanh chóng đón đám người Linh Tộc vào bên trong.

- Vị Trưởng lão này, chúng ta…

Tộc trưởng Linh Tộc mở miệng, dự định nói rõ ý đồ lần này đến đây.

- Sinh Mệnh Chúa Tể có lời mời, các vị cứ việc đi theo ta là được rồi!

Nhưng gã Trưởng lão của Sinh Mệnh Thánh Địa đã mỉm cười hòa ái, cắt ngang lời nói của Tộc trưởng Linh Tộc.

- Cái gì? Sinh Mệnh Chúa Tể!

Đám người Tộc trưởng, Nhị Trưởng lão Linh Tộc nhất thời ngẩn ra, kể cả Triệu Phong cũng cảm thấy vô cùng kinh ngạc. Không ngờ lần này Sinh Mệnh Chúa Tể lại chủ động tiếp kiến mọi người như vậy.

- Sợ rằng Sinh Mệnh Chúa Tể đã phát hiện được cái gì rồi, bằng không cũng sẽ không phái người ẩn nấp tại Linh Tộc như vậy…

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ. Tin tưởng sau khi gặp mặt Sinh Mệnh Chúa Tể, bọn họ sẽ có thể biết rõ tất cả mọi chuyện.

o0o

Trên đỉnh Sinh Mệnh Cổ Thụ, bên trong một tòa cung điện bích lục toàn thân trong suốt, tản ra lực lượng Sinh Mệnh nồng đậm khiến người ta vô cùng thoải mái. Vừa mới tiến vào tòa cung điện này, đoàn người Linh Tộc đã ngây ngẩn tại chỗ.

Chỉ thấy phía trên đại điện đang đứng thẳng một nàng nữ tử hoa lệ ưu nhã cao gầy lộng lẫy, trên người mặc một thân cung trang màu lục nhạt, phía sau là vạt váy dài mấy thước. Những đường cong hoàn mỹ cân xứng, da thịt trắng nõn thông thấu, tuyệt thế dung nhan ôn nhu tinh mỹ, khiến cho tất cả mọi thứ xung quanh cũng đều ảm đạm thất sắc.

- Sinh Mệnh Chúa Tể?

Trong lòng Triệu Phong thoáng run lên một cái. Không ngờ Sinh Mệnh Chúa Tể lại là một nàng nữ tử mỹ lệ như vậy. Nàng nhìn qua tuổi tác cũng không lớn, thật sự rất khó liên hệ nàng với một người đã sống mấy trăm ức năm.

Sinh Mệnh Chúa Tể giống như một vị Nữ Thần cao quý không thể xâm phạm, lại mang đến cho người khác một loại lực tương tác hòa nhã khó hiểu. Bất luận kẻ nào nhìn thấy nàng, trong lòng cũng sẽ không nhịn được sinh ra một loại hảo cảm thân thiết.

Đám người Linh Tộc đắm chìm trong vẻ đẹp thân hòa mỹ của Sinh Mệnh Chúa Tể. Trong nháy mắt, tất cả những phiền não trong lòng cũng đều biến mất không còn. Ngay cả Tộc trưởng Linh Tộc, lão quái vật Thần Chủ Nhị Trọng Thiên đã sống qua vô số vạn năm, đồng dạng cũng lẳng lặng thưởng thức vẻ đẹp của Sinh Mệnh Chúa Tể.

- Linh Tộc các vị…

Sinh Mệnh Chúa Tể đột nhiên mở miệng, thanh âm như tiếng trời kia xuyên thẳng vào trong tâm thần của người.

- Bái kiến Sinh Mệnh Chúa Tể!

Đám người Linh Tộc lập tức hành lễ.

- Không cần khách khí! Linh Tộc các vị, lần này các vị tới Thánh địa là để xin giúp đỡ a?

Sinh Mệnh Chúa Tể chậm rãi ngồi xuống.

- Đúng vậy! Linh Tộc ta bị phái Nghịch Thiên của Thiên Cơ Tộc mạnh mẽ thẩm thấu, nếu không phải nhờ có Triệu Vũ Phỉ cùng với Triệu Phong kịp thời trở về, chỉ sợ hiện tại toàn thể Linh Tộc đều trở thành thế lực dưới tay bọn chúng rồi!

Nói tới đây, trên mặt Tộc trưởng Linh Tộc chợt lộ ra thần sắc bi thương.

- Không chỉ riêng Linh Tộc các ngươi gặp phải tình huống này, mà ngay cả Liệt Kim Tộc, Thần Mộc Lâm cùng với Chấn Thiên Minh cũng đồng thời như vậy!

Sắc mặt Sinh Mệnh Chúa Tể đột nhiên trở nên nghiêm túc, lại thế hiện ra một loại cảm giác xinh đẹp hoàn toàn khác.

Thời gian trước đây, Sinh Mệnh Chúa Tể đã phát hiện ra tình huống có chút không đúng, cho nên mới phái thành viên Sinh Mệnh Thánh Địa trà trộn vào trong bốn đại thế lực Ngũ tinh, bất quá bọn họ vẫn luôn không thể điều tra rõ tình huống cụ thể. Mãi cho đến khi Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phỉ trở về, làm rối loạn toàn bộ cục diện tại Linh

Tộc. Trải qua những gì vừa rồi Tộc trưởng Linh Tộc kể lại, Sinh Mệnh Chúa Tể mới hiểu rõ càng sâu hơn đối với chuyện này.

- Cái gì? Ba thế lực Ngũ tinh còn lại đều…

Đám người Tộc trưởng, Nhị Trưởng lão Linh Tộc cũng có chút kinh hãi. Ba đại thế lực Ngũ tinh mà Sinh Mệnh Chúa Tể vừa mới nói kia chính là ba thế lực Ngũ tinh còn lại, ngoại trừ Linh Tộc, trong Tử Linh Vực. Cục diện trước mắt, thậm chí có thể nói, ngoại trừ Sinh Mệnh Thánh Địa ra, phái Nghịch Thiên của Thiên Cơ Tộc gần như đã thẩm thấu vào toàn thể Tử Linh Vực rồi.

- Phái Nghịch Thiên đến cùng là muốn làm gì?

Trong lòng Triệu Phong khẽ trầm xuống.

o0o

Biên giới Tử Linh Vực, Thần Quốc Thiên Cơ Tộc đang ẩn nấp tại nơi này. Trong tòa cung điện u ám trên đỉnh núi của Thiên Cơ Đảo trung tâm, các cao tầng của phái Nghịch Thiên đang tề tụ một đường.

- Thiên Chủ, Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phỉ đột nhiên trở về, cục diện tại Linh Tộc đã xuất hiện ngoài ý muốn! Tất cả các thành viên ẩn nấp ở nơi đó, toàn quân bị diệt!

Một lão giả áo đen đột nhiên đứng lên, lớn tiếng báo cáo. Lúc trước, Bắc Minh Huy chính là phát ra cầu cứu với hắn, nhưng phái Nghịch Thiên cũng không có phái người tới chi viện.

- Không ảnh hưởng kế hoạch!

Hộ pháp bình thản nói. Thiên Chủ ngồi bên cạnh hắn, trên khóe

miệng thủy chung vẫn mang theo một tia nụ cười nhàn nhạt. Nhưng trên mặt những người còn lại ở đây lại đều lộ ra một tia thần sắc tức giận. Bởi vì lần này lại là Thần Mâu thứ chín làm rối cục diện.

- Cũng là thời điểm thể hiện ra thực lực của chúng ta cho toàn bộ Thần vực Man Hoang nhìn thấy rồi… Kế hoạch của chúng ta chỉ còn lại có một bước cuối cùng!

Thiên Chủ đột nhiên mở miệng, nhàn nhạt nói. Khóe miệng hắn vẫn như cũ mỉm cười, trong đôi nhãn mâu thâm thúy vô ngần chợt lấp lánh tinh quang.

Chương 1527: Đại chiến cấp Thánh địa

Sinh Mệnh Thánh Địa, trong mật điện trung tâm.

- Trong thời gian ngắn ta sẽ cho các ngươi một lời hồi đáp!

Sinh Mệnh Chúa Tể ôn hòa nhã nhạn nói. Vừa rồi mới biết được không ít tin tức tình báo từ chỗ của Linh Tộc, bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa còn cần phải tiến thêm một bước điều tra, mới có thể biết được tình huống càng chi tiết hơn. Cho nên hiện tại Sinh Mệnh Chúa Tể cũng không thể tùy tiện hạ lệnh, nhưng nàng vẫn để cho đám người Linh Tộc lưu lại trong Sinh Mệnh Thánh Địa, bảo vệ sự an toàn của bọn họ.

- Cáo từ!

Mọi người lục tục đứng dậy rời đi.

- Tộc trưởng, ngươi nói đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Nhị Trưởng lão Linh Tộc chợt thấp giọng dò hỏi. Hắn cảm giác việc này tuyệt không đơn giản. Trước đây Thiên Cơ Tộc vẫn luôn tận lực ẩn giấu, không để bị người khác phát hiện ra hành tung của mình. Nhưng gần đây lại phát sinh ra nhiều chuyển biến thật lớn. Đoạn thời gian trước, Thiên Cơ Tộc đã công phá Huyễn Thần Thánh Địa, hiện tại không ngờ lại còn nhúng chàm vào cách cục của Tử Linh Vực nữa! Đây quả thật chính là cả gan làm loạn!

- Ta cũng không rõ ràng lắm a!

Tộc trưởng Linh Tộc thở dài một tiếng. Hành vi của Thiên Cơ Tộc không khác gì chính là đang khiêu khích Sinh Mệnh Thánh Địa a. Nhưng bọn họ vẫn không cho rằng Thiên Cơ Tộc dám động thủ với Sinh Mệnh Thánh Địa. Phải biết rằng, có thể đạt được xưng hào Chủ Tể, gần như cũng là tồn tại cực mạnh bất tử bất diệt trong Thần vực Man Hoang.

Từ sau khi Bát Đại Thần Mâu sinh ra, cho tới bây giờ vẫn chưa hề có một vị Thần Mâu Chúa Tể nào vẫn lạc. Mà hiện tại lại càng là thời đại của Bát Đại Thần Mâu! Thậm chí, Bát Đại Thần Mâu chính là biểu tượng của Chúa Tể!

Cường giả bình thường trong Thần vực Man Hoang nghĩ muốn đạt được xưng hào Chủ Tể, cũng chỉ có hai con đường. Con đường thứ nhất là đạt được một kiện Tổ khí nguyên vẹn. Con đường thứ hai là dung hợp hoàn mỹ hai loại Pháp tắc Viên mãn trở lên. Bất quá, cái gì cũng có trường hợp đặc biệt! Những kẻ có được Thần Mâu, chỉ cần đạt tới cảnh giới Thần Vương, như vậy tự nhiên cũng sẽ đạt được xưng hào Chúa Tể. Đây là bởi vì bản thân Thần Mâu cũng đã tương đương với một kiện Tổ khí hoàn chỉnh, thậm chí càng cao hơn. Trong đó cũng ẩn chứa lực lượng đại đạo Bản Nguyên của cái thế giới này.

Bất quá, theo như Triệu Phong nghĩ, phái Nghịch Thiên hoàn toàn có khả năng sẽ xuất thủ với Thánh địa có Chúa Tể tọa trấn. Đã từng nhiều lần giao tiếp với phái Nghịch Thiên, Triệu Phong hiểu rõ thế lực này hơn xa người bình thường.

Mặt khác, hắn có thể nhìn ra được, Sinh Mệnh Chúa Tể là người theo chủ nghĩa hòa bình, thậm chí ngay cả đối với người chủ động khiêu khích nàng, nàng cũng vẫn biểu hiện ra thái độ tương đối khoan dung. Nếu đổi lại là các Thánh địa khác, ngay khi biết được

những tin tức này, sớm đã vạch trần thẳng ra, hơn nữa lại còn chủ động tìm tới Thiên Cơ Tộc đòi công đạo rồi. Đương nhiên, hiện tại Triệu Phong suy nghĩ nhiều về chuyện này cũng không có tác dụng gì.

o0o

Sau khi trở lại nơi ở của mình, Triệu Phong liền lập tức tiến vào Mộng Huyễn Thần Quốc, bắt đầu bế quan tu luyện.

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một khối mảnh vỡ hôn ám vặn vẹo. Đây chính là Mảnh vỡ Tổ khí mà hắn đã đạt được từ chỗ của Bắc Minh Huy, hơn nữa còn là Mảnh vỡ đến từ Tổ khí trấn tộc của Bổ Thiên Tộc.

- Một khi có thể hoàn toàn nắm giữ khối Mảnh vỡ Tổ khí này, công kích của ta sẽ càng tăng cao thêm vài phần!

Khóe miệng Triệu Phong khẽ nhếch lên, bắt đầu tiến hành luyện hóa Mảnh vỡ Tổ khí.

Đồng thời trong lúc luyện hóa, Triệu Phong cũng phân ra một cỗ ý niệm, tiến hành tham tu những phương diện khác. Cỗ ý niệm đầu tiên, hắn dùng để tham tu Hỗn Độn Thần Vực. Lần đầu vận dụng vào trong thực chiến, Triệu Phong có được rất nhiều những tâm đắc, huống hồ hắn chỉ vừa mới tu thành môn chiến kỹ này, vận dụng còn chưa quá mức nhuần nhuyễn. Cỗ ý niệm thứ hai, Triệu Phong dùng để đào sâu tìm hiểu Hỗn Độn Thần Điển, ngưng luyện Thần lực. Cỗ ý niệm cuối cùng, hắn dùng để nghiên cứu đồng thuật. Triệu Phong cho rằng, hiện tại Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm vẫn còn có không gian tăng lên.

Trong Mộng Huyễn Thần Quốc, một năm thoáng cái đã trôi qua,

nhưng ngoại giới chỉ mới trôi qua có một ngày mà thôi. Trong khoảng thời gian này, Triệu Phong đã thành công luyện hóa Mảnh vỡ Tổ khí, cũng ở trong Mộng Huyễn Thần Quốc tiến hành diễn luyện, quen thuộc với nó một chút. Với cấp bậc hiện tại của Triệu Phong, sự tăng phúc của Mảnh vỡ Tổ khí cũng không lớn như trong tưởng tượng của hắn, nhưng quyết đấu giữa các cường giả, một chút chênh lệch nhỏ thôi cũng đã có thể quyết định được thắng bại.

Sau khi quen thuộc với Mảnh vỡ Tổ khí, Triệu Phong lại tiếp tục bế quan.

Nhưng không bao lâu sau, Triệu Phong đột nhiên phát hiện tình huống ngoại giới có chút khác thường. Mặc dù hắn thân ở trong Mộng Huyễn Thần Quốc, nhưng cảm quan vẫn có thể thông qua Thần Quốc, quan sát một chút tình huống ngoại giới trong khoảng cách nhất định.

Triệu Phong lập tức trực tiếp rời khỏi Mộng Huyễn Thần Quốc.

Đông đông đông!

Ngay khi hắn vừa rời khỏi Thần Quốc, từng đạo từng đạo thanh âm cường liệt trầm trọng như trống trận nhất thời truyền vào tâm thần Triệu Phong. Chẳng biết tại sao, thời điểm nghe thấy cỗ thanh âm này, trong lòng Triệu Phong liền dâng lên một cỗ chiến ý, hơn nữa cỗ chiến ý này còn không ngừng thiêu đốt lên.

- Phong ca, đã xảy ra chuyện lớn!

Đúng lúc này, bên ngoài căn phòng của Triệu Phong chợt truyền đến thanh âm lo lắng của Triệu Vũ Phỉ. Sau khi rời khỏi gian phòng, cỗ thanh âm giống như trống trận xỏ xuyên qua tâm linh này lại càng thêm mãnh liệt hơn.

- Thần Quốc của Thiên Cơ Tộc, đột nhiên hàng lâm bên ngoài Sinh Mệnh Thánh Địa, hơn nữa lại còn phát động tiến công Sinh Mệnh Thánh Địa nữa!

Thần sắc Triệu Vũ Phỉ tràn ngập lo lắng.

Tuy Triệu Phong đã từng nghĩ qua loại tình huống này, nhưng hiện tại nghe được tin tức kia, trong lòng hắn vẫn như cũ vô cùng chấn động. Không ngờ phái Nghịch Thiên lại thật sự dám xuất thủ với Thánh địa có Chúa Tể tọa trấn! Thánh địa có Chúa Tể tọa trấn có thể nói chính là một trong những thế lực cường đại nhất trong Thần vực Man Hoang. Phái Nghịch Thiên phát động tấn công Thánh địa có Chúa Tể tọa trấn là có mục đích gì? Triệu Phong cũng không cho rằng bởi vì chính mình trốn ở chỗ này, cho nên phái Nghịch Thiên mới tấn công Sinh Mệnh Thánh Địa như vậy.

Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phỉ cấp tốc hành động, chạy ra bên ngoài. Chỉ thấy bên ngoài kết giới của Sinh Mệnh Thánh Địa đang có một đạo hư ảnh thế giới khổng lồ, chính là Thần Quốc của Thiên Cơ Tộc. Mà bốn phía xung quanh chính là đủ các loại trận thế do một đám cường giả nhiều đến bất tận cấu thành, đã triệt để bao vây Sinh Mệnh Thánh Địa.

- Ba thế lực Ngũ tinh còn lại đều đã bị phái Nghịch Thiên của Thiên Cơ Tộc triệt để khống chế!

Tộc trưởng Linh Tộc đảo mắt nhìn bốn phía, có chút kinh hãi nói. Các thành viên của ba thế lực Ngũ tinh còn lại trong Tử Linh Vực cũng xuất hiện trong đám cường giả đang bao vây bốn phía kia. Chỉ có Linh Tộc, nhờ có Triệu Phong kịp thời trở về, mới giãy thoát khỏi sự ràng buộc của Thiên Cơ Tộc, cho nên cũng không xuất hiện trong đám hàng ngũ này.

Đối mặt với thế công cường đại của Thiên Cơ Tộc, các thành viên bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa cũng không có quá nhiều khẩn trương, bởi vì Thánh địa của bọn chúng có cường giả Chúa Tể tọa trấn!

Hưu!

Đúng lúc này, một đạo quang ảnh lục nhạt đột nhiên từ trong Sinh Mệnh Thánh Địa bay thẳng ra, hóa thành một vị Sâm Lâm Nữ Thần xinh đẹp ôn nhu nhã nhạn, đứng thẳng thiên địa. Ngay khoảnh khắc này, ánh mắt tất cả các thành viên của Sinh Mệnh Thánh Địa nhìn về phía nàng đều tràn ngập cảm giác kính ngưỡng cùng sùng bái.

- Thiên Cơ Tộc, các ngươi đây là có ý gì?

Thanh âm ôn nhu của Sinh Mệnh Chúa Tể truyền ra vang dội. Nàng vừa mới phái người ra ngoài điều tra tình huống chi tiết, nhưng nhân viên tình báo còn chưa có trở về, bên phía Thiên Cơ Tộc đã chủ động tới đây. Điều này thật sự quá đột nhiên rồi.

Phía trước phiến hư ảnh thế giới kia đột nhiên xuất hiện một đạo nhân ảnh áo bào trắng.

- Thiên Chủ!

Trong lòng Triệu Phong nhất thời chấn kinh, khẽ lẩm bẩm. Thiên Chủ hiện tại mang tới cho Triệu Phong một loại cảm giác vừa quen thuộc lại vừa xa lạ. Quen thuộc là bởi vì lúc trước hắn từng tiếp xúc qua Thiên Chủ một đoạn thời gian, mà xa lạ thì là bởi vì Thiên Chủ hiện tại so với lúc trước đã có sự bất đồng thật lớn về phương diện khí chất.

- Ha hả… Sinh Mệnh Thần Mâu, sứ mạng của ngươi đến đây là kết thúc rồi!

Thiên Chủ khẽ mỉm cười, nhìn chằm chằm về phía Sinh Mệnh Chúa Tể. Tay phải hắn giơ lên, nhẹ nhàng phất một cái. Nhất thời, phụ cận Sinh Mệnh Thánh Địa, từng cỗ từng cỗ Thần lực ba động cường đại đột nhiên phóng thẳng lên cao.

- Tiến công!

Bốn phương tám hướng truyền đến vô số thanh âm rống giận đinh tai nhức óc.

Rất nhiều cao tầng của Sinh Mệnh Thánh Địa hoàn toàn không ngờ Thiên Cơ Tộc lại không nói lời nào, đã trực tiếp triển khai tiến công như vậy.

- Hừ! Xem ra các ngươi vẫn chưa có hấp thụ giáo huấn lần trước a!

Trong đám cao tầng của Sinh Mệnh Thánh Địa chợt đi ra một vị lão giả thân cao mấy trượng, trên làn da khắc đầy hoa văn cổ mộc kỳ dị.

- Hoa Phong Thần Vương!

Đám người Sinh Mệnh Thánh Địa không khỏi kêu lên một tiếng. Gã Hoa Phong Thần Vương này chính là kẻ nắm quyền thứ hai trong Sinh Mệnh Thánh Địa, ngoại trừ Sinh Mệnh Chúa Tể ra. Thực lực hắn cực kỳ cao thâm, thời điểm Sinh Mệnh Chúa Tể bế quan, tất cả những sự vụ lớn nhỏ trong Sinh Mệnh Thánh Địa đều là do Hoa Phong Thần Vương một tay chưởng quản.

- Lịch sử đều là do kẻ thắng viết lại!

Khóe miệng Thiên Chủ mỉm cười, ngữ khí tràn ngập sự tự tin.

- Phản kích!

Hoa Phong Thần Vương đột nhiên quát lớn. Sinh Mệnh Chúa Tể bình thường yêu thích hòa bình, có chút không đành lòng khai chiến, nhưng bản thân Hoa Phong Thần Vương cũng không có được sự nhân từ của Sinh Mệnh Chúa Tể. Tôn nghiêm của Sinh Mệnh Thánh Địa sao có thể để cho người khác tùy tiện khiêu khích được?

Trong Sinh Mệnh Thánh Địa, tất cả các thành viên bắt đầu điều động, trong nháy mắt đã cấu thành bốn chi đội ngũ khổng lồ, từ bốn phương tám hướng xông ra.

Không bao lâu sau, các thành viên hai phe đã kịch liệt giao chiến với nhau. Nhất thời thiên địa chấn động, bốn phía xung quanh Sinh Mệnh Thánh Địa biến thành một mảnh mờ mịt tối tăm. Nhưng những cái này cũng không ảnh hưởng tới tầm mắt của mọi người.

- Chiến tranh cấp Thánh địa!

Trong lòng Triệu Phong khẽ nhúc nhích. Không ngờ lần này hắn lại có thể nhìn thấy một trận đại chiến cấp bậc như vậy. Thánh địa trong một Đại Vực thay đổi, trong lịch sử cũng không phải chưa từng xuất hiện qua, nhưng thường thường là hơn mười ức năm cũng khó gặp qua một lần. Mà hiện tại, song phương của cuộc chiến tranh cấp Thánh địa này, một bên là Sinh Mệnh Thánh Địa có Sinh Mệnh Chúa Tể tọa trấn, một bên khác lại chính là Thiên Cơ Tộc!

Oanh! Phanh! Oành!

Bốn phía xung quanh Sinh Mệnh Thánh Địa, thanh âm bạo tạc chấn động vang lên liên miên không dứt. Tầng cấp giao chiến dưới từ

Chân Thần lên đến Thần Chủ. Nhưng hiện tại, các thành viên giao chiến chủ yếu vẫn là cường giả Chân Thần cùng với Cổ Thần, cường giả Thần Chủ hai phe xuất động cũng không nhiều lắm.

Bất quá, chỉ mới giao chiến trong chốc lát, cán cân chiến tranh cũng đã bắt đầu nghiêng về một phía.

- Không ngờ nội tình của Thiên Cơ Tộc lại cường đại như vậy!

Trong lòng Hoa Phong Thần Vương âm thầm chấn kinh. Phải biết rằng, trong Sinh Mệnh Thánh Địa vốn dĩ Y sư đông đảo, ở trên chiến trường phát huy ra tác dụng cực lớn. Nhưng dưới tình huống này, vẫn như cũ là bên phía Thiên Cơ Tộc chiếm được ưu thế. Trong đó có một bộ phận nguyên nhân là do Thiên Cơ Tộc tóm thâu các thành viên của ba thế lực Ngũ tinh còn lại, cùng với đông đảo các thế lực Tứ tinh phía dưới trong Tử Linh Vực.

- Linh Tộc các vị, các ngươi cũng gia nhập chiến trường đi a!

Hoa Phong Thần Vương đột nhiên nhìn về phía đám người Linh Tộc. Linh Tộc vốn là thế lực phụ thuộc vào Sinh Mệnh Thánh Địa, hiện tại lại càng đang ở trong Thánh địa, Thánh địa gặp nạn, bọn họ không có khả năng không ra tay.

- Nhưng Phong ca lại là Thần Mâu thứ chín…

Triệu Vũ Phỉ đột nhiên chủ động mở miệng. Triệu Phong là kẻ có được Thần Mâu thứ chín, là đối tượng trọng điểm tróc nã của phái Nghịch Thiên trước đây. Một khi hắn gia nhập chiến trường, sợ rằng sẽ bị phái Nghịch Thiên chăm chăm nhằm vào.

- Hiện tại Triệu Phong vẫn chưa cần xuất thủ!

Hoa Phong Thần Vương lập tức nói. Thân là Thần Mâu thứ chín, Triệu Phong quả thật tương đối dễ thu hút sự nhằm vào của mọi người, có thể sẽ khiến cho tình hình chiến đấu phát sinh những biến hóa khó có thể chưởng khống. Mặt khác, lúc trước Triệu Phong đã từng một mình đánh chết Thiên Thần Sứ Bắc Minh Huy, tình hình chiến đấu hiện tại vẫn còn chưa tới thời điểm xuất động loại chiến lực bậc này.

- Đi!

Tộc trưởng Linh Tộc hét lớn một tiếng, đái lĩnh các thành viên Linh Tộc giết ra.

- Vũ Phỉ, cẩn thận a!

Triệu Phong căn dặn một câu.

Nhưng các thành viên Linh Tộc tham chiến cũng không tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng đối với toàn bộ chiến cục. Đám thành viên Linh Tộc lúc trước đi tới Sinh Mệnh Thánh Địa chỉ là một bộ phận nhỏ của toàn bộ Linh Tộc mà thôi.

o0o

Đại chiến cấp Thánh địa, tin tức nóng bỏng như vậy, ngay tại thời điểm hai phe bắt đầu khai chiến đã lan truyền ra bốn phương tám hướng xung quanh.

Mấy Đại Vực tiếp giáp Tử Linh Vực là kẻ đầu tiên nhận được tin tức này. Bọn chúng lập tức phái ra cường giả chạy tới Tử Linh Vực kiểm tra tình huống, thậm chí còn có một gã cường giả Thần Vương đích thân chạy tới. Thánh địa của một Đại Vực thay đổi, rất có thể sẽ thay đổi cách cục của cả Thần vực Man Hoang, đặc biệt là mấy Đại Vực

khoảng cách gần Sinh Mệnh Thánh Địa một chút.

Mà rất nhiều cao tầng Đọa Thiên Thánh Địa của Ám Thiên Vực thì lại cực kỳ cao hứng. Sau khi chiến tranh kết thúc, mặc kệ Sinh Mệnh Thánh Địa là thắng hay thua, thì thực lực của nó cũng bị suy yếu thật lớn, căn bản không có khả năng chống đỡ Đọa Thiên Thánh Địa nữa.

o0o

Phía Tây bộ của Thần vực Man Hoang, trong mật địa của phái Trí Giả, tâm thần rất nhiều vị Trí giả bối rối không yên, nhưng lại khó có thể thôi diễn ra điều gì.

- Nguy cơ! Nguy cơ sắp sửa phủ xuống Thần vực Man Hoang…

Ngay cả Vũ Thiên Vu cũng khó có thể thôi diễn ra được tình huống cụ thể. Dù sao, bản thân phái Nghịch Thiên cũng là Thiên Cơ Tộc, có thể quấy rầy sự thôi diễn của phái Trí Giả. Hơn nữa lần này thôi diễn liên quan tới quá nhiều cường giả, kể cả Sinh Mệnh Chúa Tể, Thiên Chủ Vũ Thiên Xu cùng với rất nhiều cường giả Thần Vương, Thần Chủ khác…

Hai mắt Liễu Cầm Hâm khép hờ, một cỗ lực lượng Mệnh đạo vô cùng cường đại dâng lên trong tròng mắt. Dần dần, nàng nhìn thấy một số hình ảnh, trong hình ảnh có một nàng nữ tử váy xanh lục tuyệt mỹ cùng một lão giả áo bào trắng đang xa xa giằng co.

Chương 1528: Thiên Cơ Tộc cường thế

Đại chiến cấp Thánh địa tuyệt nhiên bất đồng với đại chiến cấp thế lực Ngũ tinh lúc trước. Khắp nơi trong tầm mắt đều là một mảnh hỗn loạn, tất cả đều là hình ảnh điên cuồng chém giết. Phạm vi toàn thể chiến trường cực lớn, bởi vậy hai phe thế lực đem chiến trường đại khái chia ra làm bốn cái chiến trường nhỏ, mỗi chiến trường nhỏ phân biệt có một gã cường giả Thần Chủ chỉ huy, thống lĩnh chiến cuộc.

Các thành viên bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa phân công chiến đấu cực kỳ minh xác. Phía trước là các thành viên xung phong, sở trường phòng ngự, chính giữa là các thành viên sở trường công kích tầm xa, mà các thành viên phía sau lại phụ trách chi viện cùng với trị liệu cho các thành viên bị thương.

Nhưng bên phía Thiên Cơ Tộc đồng dạng cũng là như vậy, hơn nữa các loại thủ đoạn lại càng nhiều hơn. Thiên Cơ Tộc trên chiến trường có rất nhiều chiến hạm loại hình chiến đấu, vũ khí đại phá diệt cùng với các đại trận đặc thù… Những cái này khiến cho công kích của bọn chúng uy lực mười phần, cho dù là Sinh Mệnh Thánh Địa cũng khó có thể ứng phó nổi.

Đây cũng còn may là Sinh Mệnh Thánh Địa thập phần cường đại, Y sư đầy đủ, giỏi về phương diện khôi phục cùng với trị liệu. Nếu đổi lại là những Thánh địa bình thường, tuyệt đối không hề có chút phần thắng nào, thảo nào lúc trước Huyễn Thần Thánh Địa mới dễ dàng bị Thiên Cơ Tộc công hãm như vậy.

Bất quá, Thiên Cơ Tộc vừa mới công hãm Huyễn Thần Thánh Địa, không trải qua tu dưỡng mấy năm, đã vội phát động tiến công với Sinh Mệnh Thánh Địa, quả thật khiến cho người ta cảm thấy không thể tin nổi. Lẽ nào trong thời gian ngắn như vậy, Thiên Cơ Tộc đã khôi phục lại nguyên khí rồi sao? Đương nhiên còn có một khả năng khác, đó chính là Thiên Cơ Tộc đã dùng ưu thế hoàn toàn áp đảo, mạnh mẽ đánh tan Huyễn Thần Thánh Địa, tổn thất cũng không quá lớn.

- Không ngờ Thiên Cơ Tộc lại có nhiều hậu duệ Thần Mâu như vậy!

Một gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên không khỏi kinh ngạc tán thán. Thân là Thánh địa do Thần Mâu chấp chưởng, nhưng phương diện nhân số hậu duệ Thần Mâu lại xa xa không bằng được Thiên Cơ Tộc.

- Xem ra nội tình của Thiên Cơ Tộc hoàn toàn hơn xa sự dự liệu của chúng ta!

Sắc mặt Hoa Phong Thần Vương nhất thời thâm trầm. Nhưng hắn cũng không có bao nhiêu lo lắng, chiến cuộc tại tầng thấp ảnh hưởng đối với thắng bại tương đối ít, mấu chốt nhất là giao phong tại phương diện cao tầng. Mà bên phe bọn họ lại có Sinh Mệnh Chúa Tể!

Cường giả Thần Vương đạt được xưng hào Chủ Tể muốn đánh bại cường giả Thần Vương bình thường thập phần dễ dàng, nếu như bên phía Thiên Cơ Tộc không có lực lượng chống lại Sinh Mệnh Chúa Tể, như vậy sẽ khó có khả năng có được phần thắng. Mà cho dù có được lực lượng chống lại Sinh Mệnh Chúa Tể, chỉ sợ cũng không thể liên tục kéo dài quá lâu được, trừ phi bên phía Thiên Cơ Tộc cũng có được chiến lực cấp Chúa Tể!

Chỉ là Hoa Phong Thần Vương có một chút không hiểu nổi, vì sao Thiên Cơ Tộc lại muốn tấn công Sinh Mệnh Thánh Địa chứ?

Đúng lúc này, bên phía phái Nghịch Thiên…

- Sinh Mệnh Chúa Tể, không bằng ngươi hãy trực tiếp đầu hàng đi! Tránh để khiến cho toàn thể Sinh Mệnh Thánh Địa biến thành tử vong chi địa a!

Khóe miệng Thiên Chủ mang theo một tia cười nhạt, bình thản mở miệng.

- Không có khả năng!

Thần sắc Sinh Mệnh Chúa Tể nghiêm túc trước giờ chưa từng có. Tuy nàng đúng là một trong Bát Đại Thần Mâu, không am hiểu chiến đấu, cũng không ưa thích chiến tranh, nhưng bản thân nàng thân là Thần Mâu sao có khả năng đầu hàng, sao có khả năng nghe theo lời người khác mà hành động chứ?

- Ha hả… Kết trận!

Hộ pháp cười tà dị một tiếng, hạ đạt một đạo mệnh lệnh. Nhất thời, rất nhiều hậu duệ Thần Mâu bên phía Thiên Cơ Tộc trên chiến trường bắt đầu chạy loạn, tụ tập lại với nhau.

- Bọn chúng dự định làm gì?

Ánh mắt Hoa Phong Thần Vương lộ ra thần sắc nghi hoặc. Nhưng sau một khắc, sắc mặt hắn chợt trầm xuống. Trên chiến trường, vô số phương vị đột nhiên ba động lên một cỗ khí tức Thần Mâu khiến cho người ta sợ hãi. Chỉ thấy từng đám từng đám hậu duệ Thần Mâu ít thì ba người nhiều thì tám người thi triển một loại Bí pháp nào đó,

đem lực lượng của huyết mạch nhãn đồng dung hợp lại cùng một chỗ.

- Phương pháp Thần Mâu hợp nhất!

Trong lòng Triệu Phong nhất thời chấn kinh lẩm bẩm, đồng thời cũng tỉ mỉ quan sát. Loại Bí pháp này có thể xưng là một át chủ bài lớn của phái Nghịch Thiên. Lực lượng của Thần Mâu hợp nhất, từ trước đến nay tựa hồ chỉ có lực lượng Bản Nguyên của Triệu Phong mới có thể khắc chế mà thôi.

Thông qua quan sát, Triệu Phong phát hiện, trên chiến trường phần lớn là tổ hợp năm người đến sáu người thi triển ra phương pháp Thần Mâu hợp nhất, như vậy xác suất thành công mới là lớn nhất. Mà tổ hợp do tám người thi triển thì ít một chút. Dù sao độ khó của phương pháp này cũng rất lớn, thi triển tốn thời gian tương đối lâu, nếu như giữa chừng lại bị cắt đứt, như vậy ngược lại sẽ bị phản phệ thật lớn.

Đương nhiên, sở dĩ Triệu Phong quan sát điểm này, chủ yếu là do hắn cũng cảm thấy vô cùng hứng thú đối với loại Bí pháp này. Với cảnh giới hiện tại của hắn cộng thêm Thần Linh Nhãn cấp bậc Thần Mâu, quan sát các thành viên cấp thấp thi triển loại phương pháp Thần Mâu hợp nhất này, hoàn toàn có thể nhìn trộm được rất nhiều tin tức. Nhớ lại lúc trước, trong khi giao chiến ở cấp bậc tương đương, nếu như công pháp chiến kỹ của đối phương cũng không phải quá cao cấp, Triệu Phong thậm chí hoàn toàn có thể trực tiếp phục chế cùng học tập.

Trên chiến trường, khí tức của Thần Mâu xông lên tận trời, tạo thành lực chấn nhiếp thật lớn với tất cả các thành viên bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa. Thân là thành viên Thánh địa do Thần Mâu chấp chưởng, bọn chúng đối với Thần Mâu tự nhiên vô cùng kính nể. Nhưng hiện

tại, bọn chúng lại cảm nhận được khí tức Thần Mâu chỉ ở trên người Sinh Mệnh Thần Mâu mới có từ trên người địch quân.

Trên chiến trường, thanh âm bạo tạc bộc phát lên bốn phía, kinh động thiên địa. Lực lượng của Thần Mâu hợp nhất dùng thế bẻ gãy nghiền nát, không ngừng chém giết các thành viên bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa. Không bao lâu, các thành viên Thiên Cơ Tộc đã tiến về phía trước hơn cả vạn dặm.

- Loại Bí pháp này…

Trong lòng Sinh Mệnh Chúa Tể nhất thời cả kinh. Liên quan tới loại Bí pháp này, nàng chỉ là nghe nói qua, cũng chưa từng được thể nghiệm bao giờ. Mà giờ phút này, bên phía Thiên Cơ Tộc dùng đại lượng hậu duệ Thần Mâu thi triển ra loại Bí pháp này, trong nháy mắt đạt được ưu thế cực lớn, hoàn toàn nghiền ép bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa.

- Báo! Đại quân phía Bắc đã không địch lại!

Một đạo linh hồn truyền âm thông qua khối lệnh bài trong tay Hoa Phong Thần Vương, truyền vào trong não hải của hắn. Một phương không địch lại, hoặc là phái người tiếp viện, hoặc là lập tức lui lại. Mà giờ phút này Sinh Mệnh Thánh Địa đã xuất động toàn bộ, phái người tiếp viện chính là không có khả năng rồi.

- Báo! Đại quân phía Đông đã không địch lại!

Lại thêm một đạo tin tức nữa truyền đến, khiến cho sắc mặt Hoa Phong Thần Vương vô cùng âm trầm.

- Chúa Tể đại nhân, chiến cuộc tầng thấp đã rơi xuống hạ phong, chỉ có thể đề thăng thế cục chiến trường, phái ra cường giả Thần Chủ

tham chiến!

Hoa Phong Thần Vương chợt xin chỉ thị của Sinh Mệnh Chúa Tể. Nhanh chóng đề thăng thế cục của chiến trường, tiến hành đối chiến cấp bậc cao tầng, chiến trường dưới tầng thấp sẽ không thể không cắt giảm thành viên, như vậy liền có thể giảm thiểu thương vong rồi.

Sinh Mệnh Chúa Tể gật đầu một cái, đồng ý sách lược của Hoa Phong Thần Vương. Trong Thiên Cơ Tộc, các loại hậu duệ Thần Mâu cũng đều có, hơn nữa lại còn có phương pháp Thần Mâu hợp nhất, đây cơ hồ trở thành một át chủ bài lớn của bọn chúng, bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa chỉ có thể làm như vậy.

- Tham chiến a!

Hoa Phong Thần Vương lập tức truyền âm cho rất nhiều Thần Chủ của Sinh Mệnh Thánh Địa. Nhất thời, hơn mười gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên cùng với mấy gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên liền gia nhập vào chiến cuộc.

- Ha ha… Sinh Mệnh Thánh Địa cũng không gì hơn cái này!

Bên phía Thiên Cơ Tộc, Hộ pháp cười sảng khoái một tiếng. Cùng lúc đó, trong Thần Quốc Thiên Cơ Tộc cũng nhảy ra hơn mười gã cường giả Thần Chủ.

Cường giả Thần Chủ song phương đột nhiên xuất hiện, va chạm mãnh liệt với nhau. Chiến đấu cấp Thần Chủ phát ra thanh thế mênh mông cuồn cuộn, tạo thành ảnh hưởng khá lớn, thúc đẩy chiến trường tầng thấp dần dần giảm thiểu nhân số.

Tuy trong các Thần Chủ bên phía Thiên Cơ Tộc cũng không thiếu các loại hậu duệ Thần Mâu, nhưng thoáng một cái rút đi vài gã Thần

Chủ để thi triển phương pháp Thần Mâu hợp nhất, tương đương với thoáng cái tổn thất vài gã chiến lực cấp bậc Thần Chủ, tạo thành ảnh hưởng khá lớn đối với toàn thể chiến trường.

Huống hồ, bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa có thể sử dụng tử sĩ để cắt đứt quá trình thi triển phương pháp Thần Mâu hợp nhất, tạo thành tổn thất một người, lại khiến cho rất nhiều thành viên thi triển phương pháp Thần Mâu hợp nhất của địch quân bị phản phệ trọng thương, tính như thế nào cũng đều có lời. Bởi vậy, sử dụng phương pháp Thần Mâu hợp nhất tại chiến trường Thần Chủ, loại sách lược này hoàn toàn không chút thực dụng rồi.

Cho dù là như vậy, bên phía Thiên Cơ Tộc có được các loại hậu duệ Thần Mâu, mà Sinh Mệnh Chi Mâu tại phương diện chiến đấu cũng không phải quả xuất sắc, bởi vậy vẫn là bên phía Thiên Cơ Tộc chiếm được một chút ưu thế. Nhưng Sinh Mệnh Thánh Địa vốn là sở trường chiến đấu lâu dài, năng lực phòng thủ cùng trị liệu tương đối xuất sắc, chiến đấu kéo càng lâu sẽ càng có lợi hơn. Chỉ tiếc, bên phía Thiên Cơ Tộc sẽ không để cho Sinh Mệnh Thánh Địa đạt được như nguyện. Nếu như bọn chúng đã chủ động tấn công Sinh Mệnh Thánh Địa, như vậy nhất định là đã có chuẩn bị đầy đủ.

Trong Thần Quốc Thiên Cơ Tộc không ngừng có cường giả Thần Chủ xông ra, gia nhập chiến trường. Thậm chí, ngay cả cường giả cấp bậc Điện Vương cũng đã xuất động. Thực lực cường giả Điện Vương của Thiên Cơ Tộc tuyệt đối là tồn tại vô địch trong Thần Chủ Nhị Trọng Thiên.

- Không ngờ Thiên Cơ Tộc lại có nhiều cường giả Thần Chủ như vậy!

- Hơn nữa thực lực của mỗi người đều cực kỳ phi phàm!

Rất nhiều cao tầng bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa đều kinh ngạc không thôi.

Trong chiến tranh tầng thấp, Thiên Cơ Tộc dùng phương pháp Thần Mâu hợp nhất hoàn toàn đánh tan Sinh Mệnh Thánh Địa. Mà chiến trường cấp Thần Chủ, Thiên Cơ Tộc đồng dạng vô cùng cường thế, trong đó vừa có hậu duệ các loại Thần Mâu, hậu duệ huyết mạch Thái Cổ hai mươi hạng đầu, thậm chí mười hạng đầu cũng đều nhất nhất hiện thân.

Đối mặt với tình huống như vậy, các Thần Chủ của Sinh Mệnh Thánh Địa cũng chỉ có thể từng tên từng tên xuất động. Nhưng đến cuối cùng, tất cả cường giả Thần Chủ dưới Tam Trọng Thiên của Sinh Mệnh Thánh Địa cũng đã xuất chiến, nhưng phương diện nhân số vẫn xa xa không bằng được bên phía Thiên Cơ Tộc. Bên phía Thiên Cơ Tộc vốn dĩ đã chiếm ưu thế ở phương diện chiến lực, tại phương diện nhân số cũng nhiều hơn Sinh Mệnh Thánh Địa, thế cục lại một lần nữa phát triển trở thành nghiêng về một phía.

- Thế cục không ổn!

Sắc mặt Hoa Phong Thần Vương vô cùng thâm trầm.

- Lúc này tuy tại hạ không tiện xuất thủ, nhưng cũng có thể giúp Sinh Mệnh Thánh Địa một tay!

Triệu Phong đột nhiên mở miệng. Mặc dù hắn không nhất thiết phải chinh chiến cho Sinh Mệnh Thánh Địa, nhưng phái Nghịch Thiên mấy lần vây giết Triệu Phong, thậm chí còn chủ động nhằm vào Triệu Vũ Phỉ để bức bách Triệu Phong thỏa hiệp, mối thù này, hắn nhất định phải báo.

- A? Ngươi có tính toán gì?

Hoa Phong Thần Vương có chút nghi hoặc hỏi.

Triệu Phong vung tay lên, mấy phân thân cùng với Diệt Thế Hắc Long lập tức xuất hiện. Sau đó, thông đạo Thần Quốc mở ra, một vài chiến lực cấp Thần Chủ trong Mộng Huyễn Thần Quốc nhất nhất hiện thân.

- Tốt!

Ánh mắt Hoa Phong Thần Vương khẽ sáng lên. Lúc này hắn vẫn như cũ không đề nghị Triệu Phong tham chiến, nhưng Triệu Phong lại còn có nhiều thủ hạ cấp Thần Chủ như vậy.

- Động thủ đi!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng. Một khi hắn tham chiến, Thiên Cơ Tộc nhất định sẽ áp dụng biện pháp tương ứng, cũng không ảnh hưởng bao nhiêu với toàn bộ chiến cục. Cho nên Triệu Phong trước hết để cho thủ hạ xuất chiến, đồng thời hắn sẽ trong âm thầm phụ trợ bọn họ.

- Đại chiến cấp Thánh địa!

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Long lóe lên quang mang bạo ngược, thân hình gào thét bay ra, những người còn lại bám sát phía sau.

Triệu Phong đem đám thủ hạ của chính mình chia ra làm bốn chi, gia nhập vào bốn phương chiến trường.

- Hủy Diệt Long Kích!

Diệt Thế Hắc Long giết thẳng về phía một lão giả hắc lân Thần Chủ

Nhị Trọng Thiên.

- Ha hả… hôm nay ta sẽ giết chết tên Diệt Thế Long Tộc chân chính này a!

Lão giả hắc lân kia cười lớn dữ tợn một tiếng, trong cơ thể hắn cũng lưu chuyển một đạo huyết mạch Diệt Thế Long Tộc, nhưng chẳng qua chỉ là cấy ghép mà thôi.

- Ha hả…

Diệt Thế Hắc Long ngửa mặt lên trời gào lớn một tiếng, ánh mắt hung lệ phóng tới. Trong tay hắn xuất hiện một khối sắt đen như mực, trên đó tràn ngập hỏa diễm hắc sắc, tản mát ra một cỗ khí tức hủy diệt cường đại.

- Mảnh vỡ Tổ khí!

Sắc mặt lão giả hắc lân đại biến.

Đúng lúc này, Diệt Thế Hắc Long đã phóng thẳng tới, đồng thời thôi động Mảnh vỡ Tổ khí, phát động tiến công hủy diệt. Thân là Diệt Thế Long Tộc chân chính, cộng thêm Mảnh vỡ Tổ khí, thực lực của Diệt Thế Hắc Long hoàn toàn vượt xa nhận thức của lão giả hắc lân.

Cộng thêm, Triệu Phong ở trên người Diệt Thế Hắc Long cũng có hạ xuống một cái ấn ký Thần Mâu. Thông qua cái ấn ký này, Diệt Thế Hắc Long hoàn toàn có thể nhận được ý chí đồng lực của Triệu Phong cùng với bộ phận năng lực của Mộng Huyễn Thần Mâu gia trì. Diệt Thế Hắc Long cảm giác hết thảy mọi thứ trước mắt rõ ràng hơn gấp chục lần, cảm nhận đối với tất cả các vật thể cũng sẽ chính xác đến cực hạn.

Giao chiến mấy trăm chiêu, lão giả hắc lân đã bị đánh trọng thương, bị Diệt Thế Hắc Long đánh cho một kích tất sát.

- A!

Thân thể lão giả hắc lân bị một vầng thái dương hắc sắc nuốt hết. Cho dù hắn có được Diệt Thế Long Thể, cũng dưới sự liên tục thiêu đốt của vầng thái dương hắc sắc kia đã triệt để bị yên diệt.

Cùng lúc đó, những thủ hạ còn lại của Triệu Phong cũng nhận được sự gia trì đồng lực của hắn, sức chiến đấu hơn xa tiêu chuẩn bình thường.

Mặc dù trong khoảng thời gian ngắn, các thủ hạ của Triệu Phong tham chiến cũng không tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng đối với toàn bộ chiến cục. Nhưng tiếp tục kéo dài một khoảng thời gian, ảnh hưởng của các thủ hạ của Triệu Phong đối với cục diện chiến trường cũng từ từ mở rộng ra, dần dần tích lũy lại, khiến cho cục diện toàn thể chiến trường cũng phát sinh một chút xoay chuyển nhất định.

Chương 1529: Thiên Thần Sứ xuất động

Chiến tranh tiếp tục kéo dài một khoảng thời gian, ảnh hưởng của các thủ hạ của Triệu Phong đối với cục diện chiến trường cũng từ từ mở rộng ra, dần dần tích lũy lại, khiến cho cục diện toàn thể chiến trường cũng phát sinh một chút xoay chuyển nhất định. Nhưng toàn bộ chiến trường quá mức khổng lồ, đám thủ hạ Triệu Phong phái ra tham chiến vẫn như cũ khó có thể đạt được ưu thế quá lớn.

- Hoa Phong Thần Vương, khẩn cấp triệu hồi những cường giả Thánh địa đã ra ngoài lịch luyện! Đồng thời cũng tiến hành cầu viện những Thánh địa minh hữu!

Sinh Mệnh Chúa Tể thủy chung vẫn luôn chú ý tới toàn bộ chiến cục, đột nhiên mở miệng nói. Từ đầu cho đến giờ, Thiên Cơ Tộc vẫn luôn biểu hiện vô cùng cường thế, khiến cho các cao tầng Sinh Mệnh Thánh Địa cũng phải cả kinh một trận. Hiển nhiên, Thiên Cơ Tộc đã dám tấn công Sinh Mệnh Thánh Địa, tự nhiên là có chuẩn bị, có một chút nắm chắc.

Mặt khác, Thiên Chủ của Thiên Cơ Tộc cũng khiến cho Sinh Mệnh Chúa Tể có chút nhìn không thấu. Dưới tình huống như vậy, bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa tuyệt đối không thể tự đại, cần phải toàn lực chuẩn bị chiến tranh.

Sinh Mệnh Thánh Địa có thể nói là Thánh địa Y đạo của Thần vực Man Hoang, những cường giả từng thiếu ân huệ của Sinh Mệnh Thánh Địa cũng nhiều đến bất tận, mà nhân mạch của Sinh Mệnh Chúa Tể cũng cực kỳ rộng khắp. Bất quá, đã tới thời điểm nguy cơ

như hiện tại, có bao nhiêu người nguyện ý tương trợ cũng không biết được rồi.

- Vâng!

Hoa Phong Thần Vương gật đầu một cái, nhanh chóng truyền âm phân phó xuống dưới.

o0o

Gần biên giới Tử Linh Vực, bên ngoài Sinh Mệnh Thánh Địa, một phụ nhân áo đen ngồi trên một cái đài sen hắc viêm, cấp tốc phi hành về phía trước.

Vù!

Đột nhiên, một đạo bạch quang từ phía sau chợt phóng vọt tới, tản mát ra kiếm ý lăng lệ cắt đứt vạn vật, trong nháy mắt đã đuổi kịp phụ nhân áo đen kia.

- Hửm? Đây không phải là Hắc Liên Thần Chủ sao?

Đạo kiếm quang bạch sắc kia đột nhiên dừng lại, hóa thành một lão giả thân mặc bố y màu trắng, trên lưng đeo chín thanh kiếm.

- Không nghĩ tới Cửu Kiếm Thần Chủ cũng tới!

Hắc Liên Thần Chủ lộ ra một tia nụ cười yêu mị mê hoặc. Lão giả bố y này là cường giả Thần Chủ Tam Trọng Thiên của Kiếm Đạo Thánh Địa, Thánh địa của Đại Vực tiếp cận Tử Linh Vực, Cửu Kiếm Thần Chủ!

- Đại chiến cấp Thánh địa có Chúa Tể tọa trấn, lão phu làm sao có

thể bỏ qua được chứ?

Ánh mắt Cửu Kiếm Thần Chủ chợt lóe tinh quang. Đại chiến cấp Thánh địa không phải là chưa từng xảy ra, nhưng Thánh địa có Chúa Tể tọa trấn phát sinh chiến tranh thì lại phi thường hiếm có, ngay cả hắn cũng không nhớ nổi là đã từng xảy ra khi nào nữa. Hơn nữa, phe đang khai chiến với Sinh Mệnh Thánh Địa lại chính là Thiên Cơ Tộc a! Một trận chiến này, hắn tự nhiên là không thể nào bỏ qua.

Nhưng thời điểm khi Hắc Liên Thần Chủ cùng Cửu Kiếm Thần Chủ chạy tới phụ cận chiến trường, lại phát hiện nơi này sớm đã có không ít cường giả tụ tập, gần như cũng đều là đến đây để quan sát trận đại chiến này. Trong số những cỗ thế lực mạnh nhất ở nơi này, phải kể tới Đọa Thiên Thánh Địa của Ám Thiên Vực.

- Đọa Thiên Thánh Địa tới nhiều cường giả như vậy, ta nghĩ cho dù lần này Sinh Mệnh Thánh Địa chiến thắng được Thiên Cơ Tộc, bên phía Đọa Thiên Thánh Địa nói không chừng lại nhân cơ hội tiến công a!

Cửu Kiếm Thần Chủ truyền âm giao lưu với Hắc Liên Thần Chủ.

- Xem trước một chút tình hình chiến đấu đã!

Hắc Liên Thần Chủ liên tục huy động ngọc thủ, vẽ ra một ký hiệu hắc liên kỳ dị, trong đó lóe lên một đạo quang mang tối tăm, phóng vọt về phía phương xa. Không bao lâu sau, trước mặt Hắc Liên Thần Chủ đột nhiên thiêu đốt lên một tầng hắc diễm, hình thành nên một đạo màn hình nhỏ, trong đó hiện lên cảnh tượng mơ hồ trên chiến trường bên ngoài Sinh Mệnh Thánh Địa.

Đúng lúc này, Cửu Kiếm Thần Chủ ở một bên đột nhiên thu được một đạo tin tức.

- Là cầu viện của Sinh Mệnh Thánh Địa sao?

Hắc Liên Thần Chủ mỉm cười tà mị một tiếng.

- Trước xem tình huống chiến cục một chút đã! Nếu như không có bất cứ phần thắng nào, lão phu cũng sẽ không qua đó chịu chết!

Sắc mặt Cửu Kiếm Thần Chủ bình thản, không chút động lòng.

Đại chiến cấp Thánh địa đã hấp dẫn tới vô số cường giả đỉnh cao trong mấy Đại Vực phụ cận Tử Linh Vực. Nếu như hai đại thế lực chiến đấu đến mức lưỡng bại câu thương, đến lúc đó bọn chúng cũng có thể nhân cơ hội kiếm một chút tiện nghi.

Đồng thời, tin tức Thiên Cơ Tộc khai chiến với Sinh Mệnh Thánh Địa vẫn còn tiếp tục lan tràn đi. Toàn thể Thần vực Man Hoang cũng dần dần bắt đầu oanh động!

o0o

Trong Sinh Mệnh Thánh Địa, đại chiến vẫn còn đang tiếp tục. Đột nhiên, Thiên Chủ chợt một lần nữa mở miệng:

- Sinh Mệnh Chúa Tể, ngươi vẫn còn muốn kiên trì tiếp sao?

Sinh Mệnh Chúa Tể cũng không trả lời. Thân là Sinh Mệnh Thần Mâu, có được xưng hào Chủ Tể, nàng tuyệt đối không có khả năng đầu hàng. Huống hồ, nàng cũng không cho rằng chính mình sẽ thất bại. Với nhân mạch của chính mình cùng với ưu thế địa lợi, Sinh Mệnh Thánh Địa tuyệt đối sẽ không thua!

Thủ chưởng Thiên Chủ khẽ giơ lên, nhẹ nhàng phất một cái. Nhất

thời, trong Thần Quốc Thiên Cơ Tộc chợt xông ra mấy đạo thân ảnh, đều tản mát ra khí tức cường đại uy chấn chư thiên.

- Thần Chủ Tam Trọng Thiên!

Trong lòng Hoa Phong Thần Vương khẽ động. Chiến tranh mới bắt đầu chưa bao lâu, Thiên Cơ Tộc đã để cho Thần Chủ Tam Trọng Thiên xuất chiến. Thiên Cơ Tộc cường thế như vậy, thật sự muốn nhanh chóng công hãm Sinh Mệnh Thánh Địa sao?

Nhất thời, các Thần Chủ Tam Trọng Thiên bên phía Thiên Cơ Tộc đã đầu nhập vào chiến trường. Bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa cũng không thể làm gì, chỉ có thể đồng dạng phái ra Thần Chủ Tam Trọng Thiên ứng chiến.

- Bất quá, chỉ có một đám người ít ỏi như vậy sao?

Trong lòng Hoa Phong Thần Vương thoáng có chút nghi hoặc. Thiên Cơ Tộc chỉ mới xuất động năm gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên, mà Sinh Mệnh Thánh Địa tổng cộng có tới bảy gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên.

- Ha ha… Thiên Thần Sứ, tiến công!

Thiên Chủ cười mỉa mai một tiếng, lập tức quát khẽ.

Trong Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, sáu gã nhân ảnh thân mặc áo bào trắng đồng nhất đột nhiên xuất hiện trong thiên địa.

- Còn có sáu gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên nữa?

Trong lòng Hoa Phong Thần Vương khẽ động. Bằng vào cảm nhận của hắn, sáu gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên này đều tản mát ra khí

tức huyết mạch nguy hiểm cực kỳ cường đại, tuyệt đối không phải là nhân vật tầm thường.

Ngay cả Triệu Phong cũng lộ ra một tia thần sắc kinh dị. Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm trên người một gã nam tử áo trắng cao gầy trong sáu gã Thiên Thần Sứ kia.

- Là hắn!

Kẻ này chính là Thường Thần Sứ, gã Thiên Thần Sứ lúc trước đã cùng với Bắc Minh Huy tiến hành vây bắt Triệu Vũ Phỉ, ngăn cản đám người Triệu Phong. Nhưng về sau, Thường Thần Sứ đã bị Triệu Phong liên thủ với Mộ Cốc giết chết.

- Xem ra là do Luân Hồi Chi Mâu phục sinh a!

Tâm thần Triệu Phong thoáng trầm xuống. Trong phái Nghịch Thiên nhất định là có Luân Hồi Chi Mâu cấp bậc Thần Chủ Tam Trọng Thiên, bằng không cũng không có khả năng đơn giản phục sinh Thường Thần Sứ như vậy. Đương nhiên, đoạn thời gian trước Bắc Minh Huy cũng đã bị Triệu Phong giết chết, nhưng khoảng cách thời gian quá ngắn, phỏng chừng hậu duệ Luân Hồi Chi Mâu của phái Nghịch Thiên còn chưa kịp khôi phục trở lại, bởi vậy mới không tiến hành phục sinh Bắc Minh Huy.

Oanh! Phanh! Oành!

Sáu vị Thiên Thần Sứ phân biệt đầu nhập vào chiến trường khắp nơi, thể hiện ra lực lượng cường hãn kinh thiên động địa.

Trong chiến đấu cấp bậc Thần Chủ Tam Trọng Thiên, các Thần Chủ của Sinh Mệnh Thánh Địa lập tức rơi vào thế yếu. Mà các thành viên Thiên Cơ Tộc lại tiến thêm một bước đẩy mạnh về phía trước. Thế

cục nghiêm trọng như vậy, khiến cho sắc mặt Hoa Phong Thần Vương cùng Sinh Mệnh Chúa Tể nhất thời trầm xuống.

- Triệu Phong, đã đến lúc ngươi phải xuất thủ rồi!

Hoa Phong Thần Vương lập tức nói. Hiện tại, số lượng Thần Chủ Tam Trọng Thiên của Thiên Cơ Tộc đã hơn xa Sinh Mệnh Thánh Địa, mà sáu gã Thiên Thần Sứ xuất hiện cuối cùng kia, thực lực lại càng hơn xa Thần Chủ Tam Trọng Thiên bình thường. Dưới tình huống như vậy, một mình Sinh Mệnh Thánh Địa khó có thể ứng phó, Triệu Phong nhất định cũng phải xuất thủ.

- Trước chờ thêm một chút đã!

Triệu Phong giơ tay lên một cái, ý bảo chưa tới thời điểm.

- Như thế nào?

Hoa Phong Thần Vương khẽ nhíu mày. Lẽ nào Triệu Phong nhìn thấy địch quân quá mức cường đại, cho nên đã lâm trận lùi bước?

- Các ngươi chờ ta một lát!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ trầm xuống, tiến vào Mộng Huyễn Thần Quốc.

Hoa Phong Thần Vương lộ ra thần sắc nghi hoặc. Lẽ nào Triệu Phong muốn tiến vào Thần Quốc chuẩn bị cái gì? Nhưng sau một khắc, sắc mặt hắn chợt đại biến. Bởi vì, cái Thần Quốc đang ẩn giấu tại phụ cận kia, đột nhiên đã biến mất không thấy đâu nữa.

- Hắn rời khỏi rồi? Làm sao có thể!

Sắc mặt Hoa Phong Thần Vương tràn ngập kinh ngạc.

Sinh Mệnh Thánh Địa hiện tại có đại trận Thánh địa thủ hộ, những người ở bên trong không có khả năng Thuấn di hay na di ra, mà những người ở bên ngoài cũng chỉ khi nào đột phá đại trận Thánh địa mới có thể tiến vào Sinh Mệnh Thánh Địa. Nhưng Triệu Phong lại không có dấu hiệu nào, lặng yên không tiếng động trống rỗng rời khỏi Sinh Mệnh Thánh Địa.

Một màn này, khiến cho ngay cả Sinh Mệnh Chúa Tể cũng bị kinh động tới. Bởi vì, nàng cũng không hiểu được rõ ràng nguyên nhân trong đó. Trừ phi Triệu Phong có được Ngụy Tổ khí, thậm chí là Tổ khí Không Gian hệ, bằng không sẽ không có khả năng dễ dàng rời khỏi Sinh Mệnh Thánh Địa như vậy.

Nhưng kế tiếp, một màn khiến cho người ta càng thêm kinh ngạc đã xuất hiện. Trong hư không chợt hiện lên một tầng quang vụ mộng huyễn, trong đó chậm rãi xuất hiện một đạo nhân ảnh, chính là Triệu Phong!

- Cỗ khí tức này… là năng lực của Thần Mâu thứ chín sao?

Lần này, Sinh Mệnh Chúa Tể đã phát hiện ra trọng điểm trong chuyện này. Sở dĩ Triệu Phong có thể trực tiếp rời khỏi, quay trở lại Sinh Mệnh Thánh Địa, tất nhiên là do năng lực đặc thù của Thần Mâu thứ chín.

- Hiện tại trong cả Thần vực Man Hoang, không cần dùng ngoại lực có thể trực tiếp ra vào Sinh Mệnh Thánh Địa ta, kể cả Thời Không Chúa Tể cũng chỉ có ba bốn người mà thôi! Không nghĩ tới hôm nay lại có thêm một người nữa!

Sinh Mệnh Chúa Tể mang theo một tia tán thưởng, lộ ra nụ cười vui

vẻ.

Tâm thần Triệu Phong khẽ động, cho dù là bản thân Triệu Phong thường nhìn thấy mỹ nữ, lúc này cũng bị dung mạo cùng mị lực của Sinh Mệnh Chúa Tể hấp dẫn.

- Ta sẽ toàn lực trợ giúp Sinh Mệnh Thánh Địa!

Triệu Phong khẳng định nói.

Phái Nghịch Thiên vốn cũng là địch nhân của Triệu Phong, tuyệt đối không thể để cho phái Nghịch Thiên đạt được như nguyện, tiếp tục lớn mạnh được. Mà thời điểm Triệu Phong sử dụng Tâm Linh Truyền Tống quay trở lại phái Trí Giả, từ chỗ của Vũ Thiên Vu đã biết được, lần đại chiến Thánh địa này liên quan đến vận mệnh của toàn bộ Thần vực Man Hoang.

Trường bào Thời Không khẽ huy động, hơn mười người đột nhiên xuất hiện, đám người Tân Vô Ngân, Mộ Cốc, Đại Trưởng lão Cự Thần Tộc… cũng ở trong này. Những người này đều là những cường giả đỉnh cao của Quang Tộc cùng Cự Thần Điện. Dù sao mang những Chân Thần cấp thấp tới đây, cũng không ảnh hưởng bao nhiêu đối với toàn bộ chiến cục.

- Đến nơi rồi sao?

Tân Vô Ngân cùng với Mộ Cốc kinh ngạc thốt lên một tiếng, ngắm nhìn bốn phía xung quanh, trong lòng vô cùng chấn động. Bọn chúng cũng mới từ chỗ của Triệu Phong biết được, phái Nghịch Thiên đã xuất thủ với Sinh Mệnh Thánh Địa.

- Bái kiến Sinh Mệnh Chúa Tể!

Đám người của Quang Tộc cùng Cự Thần Điện đồng thanh quát lớn.

- Bọn họ đều là địch nhân của phái Nghịch Thiên!

Khóe miệng Triệu Phong khẽ mỉm cười.

- Tốt!

Hoa Phong Thần Vương cười lớn một tiếng. Hóa ra, mới vừa rồi Triệu Phong là đi kiếm viện binh. Tuy Sinh Mệnh Thánh Địa sớm đã phát ra tin tức cầu viện, nhưng không biết cần phải bao lâu mới có người chạy tới chi viện. Nhưng Triệu Phong lại có thể trong nháy mắt đưa tới một đám cứu binh của chính mình, trong đó Mộ Cốc cùng Tân Vô Ngân đều là Thần Chủ Tam Trọng Thiên. Nhóm nhân mã này vào lúc này tới đây, quả thật chính là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

- Động thủ!

Triệu Phong khẽ quát lớn một tiếng, ngay cả bản thân cũng gia nhập vào chiến trường. Đám người Quang Tộc, Cự Thần Tộc cũng theo Triệu Phong lập tức xông ra.

Triệu Phong kéo động một tầng không gian sóng gợn, cấp tốc gia nhập chiến trường, nhưng hắn cũng không có chủ động ứng chiến đám Thiên Thần Sứ. Hai tay hắn ngưng tụ ra hai thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, trên thân kiếm lan tỏa ra rất nhiều quang trảo Lôi kiếp, đám quang trảo này khiến cho khoảng cách công kích của Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm càng xa hơn, công kích càng thêm linh hoạt hơn!

Vù vù vù!

Thân hình Triệu Phong không ngừng di động lui tới, tốc độ nhanh

như sấm sét, khiến người khác phản ứng không kịp. Những nơi hắn đi qua, đám quang trảo Lôi kiếp trên hai thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm kia bùng phát vũ động, không ngừng công kích lên Thần thể của đám Thần Chủ địch quân.

Một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên bình thường, dưới một kích tùy ý của Triệu Phong hẳn là phải chết không thể nghi ngờ.

- A!

Thanh âm kêu la thảm thiết vang lên không ngừng, liên miên không dứt.

- Là Triệu Phong! Chạy mau!

Bốn phía truyền đến từng trận từng trận thanh âm kinh khủng. Tin tức Triệu Phong có thể đánh chết Thiên Thần Sứ, đại đa số cao tầng của phái Nghịch Thiên cũng đều biết rõ.

Phương xa, Thường Thần Sứ lúc trước bị Triệu Phong đánh chết, thần sắc nhất thời trở nên ngoan lệ.

- Lệ Thần Sứ, giúp ta một tay!

Thường Thần Sứ lập tức quát lớn. Lúc trước Triệu Phong liên thủ với Mộ Cốc giết chết hắn, lần này hắn trọng sinh, mục tiêu đầu tiên chính là muốn báo thù.

Bên kia, một gã trung niên bộ dáng lãnh khốc, thân hình bao phủ trong một tầng hư ảnh huyết sắc kình thiên. Hư ảnh huyết sắc kình thiên kia tay cầm trường đao huyết sắc, trực tiếp chém một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên thành hai đoạn, khiến cho máu tươi phun bắn ra. Đồng thời, tinh nguyên khí huyết của gã Thần Chủ Nhị Trọng

Thiên cũng bị thanh trường đao huyết sắc kia thôn phệ toàn bộ, tản mát ra khí tức huyết tinh nhiếp nhân tâm phách.

- A? Thần Mâu thứ chín sao?

Lệ Thần Sứ liếc nhìn Triệu Phong một cái, lộ ra thần sắc thị huyết.

Chương 1530: Mạnh mẽ chém giết

Phương xa, ánh mắt đám cao tầng phái Nghịch Thiên cũng liếc nhìn về phía Triệu Phong trên chiến trường.

- Thiên Chủ, Thần Mâu thứ chín đã xuất hiện, chúng ta có cần…

Hộ pháp chợt thấp giọng hỏi.

- Không vội! Để cho ta lại cảm thụ một chút lực lượng của Thần Mâu thứ chín đã!

Thiên Chủ khẽ lắc đầu, cặp mắt nhìn chằm chằm Triệu Phong, trong mắt mang theo một tia nghi hoặc nhàn nhạt.

Hộ pháp gật đầu một cái, có chút vô tình hữu ý liếc mắt nhìn về phía nhãn mâu của Thiên Chủ. Lúc trước hắn đi bắt giữ Triệu Phong, đã đoạt được một chút huyết dịch của Triệu Phong, cũng chính nhờ vào chút huyết dịch này mà kế hoạch của Thiên Chủ mới có thể sơ bộ hoàn thành nhanh chóng như vậy. Nếu không có đám huyết dịch kia, bọn chúng chí ít còn cần phải đợi thêm mấy vạn năm nữa, thậm chí càng lâu hơn.

- Thần Mâu thứ chín… ngươi thật sự là Thần Mâu thứ chín sao?

Trong lòng Hộ pháp khẽ thầm nói.

o0o

Trên chiến trường, Triệu Phong tay cầm Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, quang trảo Lôi kiếp vờn quanh toàn thân, tùy ý chém giết các thành viên địch quân. Hiện tại Sinh Mệnh Thánh Địa đang rơi xuống hạ phong, cho dù Triệu Phong ngay từ đầu đã nghênh chiến với đám Thiên Thần Sứ, ảnh hưởng đối với cục diện chiến đấu cũng không lớn lắm. Cho nên ngay khi Triệu Phong tham chiến, liền tận lực nhanh chóng tàn sát càng nhiều những Thần Chủ cấp thấp, khiến cho các thành viên địch quân kinh hãi khiếp đảm.

Hơn nữa, đám Thiên Thần Sứ kia tự nhiên sẽ tìm tới cửa, không cần Triệu Phong phải chủ động xuất kích. Quả nhiên không ngoài dự đoán, từ phía chân trời xa xa, hai cỗ khí tức kinh tâm động phách đột nhiên bức thẳng tới.

- Tới rồi sao?

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên một cái. Hiện tại, hai gã Thiên Thần Sứ đang chủ động đánh tới, nhưng trước đó Triệu Phong đã giết chết không ít Thần Chủ cấp thấp của phái Nghịch Thiên, tạo thành không ít ảnh hưởng đối với toàn bộ chiến cục.

- Triệu Phong, chịu chết đi!

Thân thể Thường Thần Sứ chớp động lưu quang, hóa thành một đạo cực quang hư bạch, cấp tốc tiếp cận Triệu Phong. Hắn là Thiên Thần Sứ đầu tiên trong bảy Thiên Thần Sứ bị ngoại nhân giết chết, hết thảy chuyện này cũng đều là do Triệu Phong ban tặng.

Lệ Thần Sứ theo sát phía sau Thường Thần Sứ, phát ra tiếng cười thị huyết trầm thấp âm sâm.

- Quang Tộc cùng Thần Võ Tộc sao?

Sắc mặt Triệu Phong bình thản, chủ động nghênh đón. Hai thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay khẽ huy động, hai đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm Mang gào thét bay ra, phân biệt công kích về phía hai gã Thiên Thần Sứ.

Lệ Thần Sứ huy động thanh trường đao huyết sắc trong tay, chủ động nghênh đón.

Oanh! Phanh! Oành!

Một đạo Thần lực phong bạo đáng sợ thổi quét ra, đánh mạnh lên trên người Lệ Thần Sứ, khiến cho khí huyết của hắn dâng trào.

- Thần lực thật mạnh! So với Bắc Minh Huy còn mạnh hơn! Khó trách hắn lại chết trong tay ngươi!

Thân thể Lệ Thần Sứ nhất thời đình trệ một chút, lộ ra nụ cười thị huyết càng thêm hưng phấn. Trong bảy Thiên Thần Sứ, Bắc Minh Huy chính là đối thủ sinh tử của hắn, hai người đã từng đại chiến qua mấy chục lần, cuối cùng vẫn là khó phân cao thấp. Nhưng hiện tại, đối thủ sinh tử của hắn lại bị người khác chém giết, điều này khiến cho Lệ Thần Sứ cảm thấy vô cùng hứng thú với Triệu Phong.

Bên kia, Thường Thần Sứ thôi động huyết mạch Quang Tộc, độ linh mẫn vô cùng mạnh mẽ, dễ dàng né tránh khỏi công kích của Triệu Phong.

- Tiểu tử này so với lúc trước đã mạnh hơn rồi!

Sắc mặt Thường Thần Sứ nhất thời lạnh lẽo. Nhưng điều này cũng không có tác dụng gì! Lẽ nào Triệu Phong có thể ngăn cản sự vây công của hai Thiên Thần Sứ sao?

- Không thể chiến đấu lâu dài! Nhất định phải nhanh chóng giết chết một tên mới được!

Sắc mặt Triệu Phong thâm trầm, phân tích tình hình chiến đấu. Đối mặt với hai gã Thiên Thần Sứ, hắn vẫn như cũ sẽ có phần thắng, nhưng nghĩ muốn đánh chết đối phương, như vậy lại càng khó khăn hơn.

- Meo meo!

Triệu Phong triệu hồi Tiểu tặc miêu ra, để cho nó tham dự chiến cuộc.

- Huyết Ma Phong Trảm!

Lệ Thần Sứ tay cầm trường đao huyết sắc, chặt chém cuồng loạn một trận. Hư ảnh Thần Ma huyết sắc khổng lồ trên người hắn cũng nắm chặt một thanh trường đao huyết sắc bán trong suốt, làm ra động tác hoàn toàn đồng dạng. Trong thiên địa, đao mang huyết sắc đan xen ngang dọc, hình thành nên một đoàn đao nhận phong bạo hỗn loạn, xỏ xuyên qua một phương thiên địa.

Công kích còn chưa hàng lâm, một cỗ chiến ý thị huyết dâng trào đã đánh thẳng vào tâm thần Triệu Phong. Cũng may ý chí linh hồn Triệu Phong cường đại, dưới cỗ trùng kích này vẫn bất động như núi.

- Chém!

Hai tay Triệu Phong cầm kiếm, trong nháy mắt thi triển ra mấy trăm đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Trảm, mấy trăm đạo kiếm mang kia phóng xuất ra lực lượng Lôi kiếp khôn cùng, tương liên lẫn nhau, hình thành nên một mảnh Lôi Kiếp Kiếm Võng Trảm.

Oanh phanh!

Hai cỗ lực lượng khủng bố ngang dọc đan xen, bùng phát chém giết, cuối cùng cả hai cũng đều từ từ yên diệt.

Đúng lúc này, một đạo cực quang nhanh chóng phóng đến sau lưng Triệu Phong. Hai cánh tay Thường Thần Sứ huy động, hai đạo đao phong hư bạch kình thiên bỗng nhiên hình thành, cũng cắt đứt về phía Triệu Phong. Những nơi hai đạo đao phong hư bạch kia đi qua, tất cả biến thành tĩnh mặc, trở thành vô cùng chậm rãi.

- Hỗn Độn Thần Vực!

Trong cơ thể Triệu Phong phóng xuất ra một cỗ lực lượng Hỗn Độn khổng lồ, cũng cấp tốc dung nhập vào hư không thiên địa. Sau một khắc, tất cả mọi thứ trong phương viên mấy mươi vạn dặm trở thành hôn ám âm trầm, tất cả lực lượng khác trong thiên địa bắt đầu biến mất, hóa thành từng đoàn từng đoàn hỗn độn loạn lưu, điên cuồng di chuyển hỗn loạn. Trong nháy mắt, Hỗn Độn Thần Vực hình thành.

Thân ở trong phiến lĩnh vực này, Thường Thần Sứ cùng Lệ Thần Sứ lập tức cảm giác mối liên hệ giữa chính mình cùng với thiên địa đã bị cắt đứt, thực lực bị ảnh hưởng mạnh mẽ. Đồng thời, hai đạo Thời Gian Phong Trảm kia cũng gặp phải sự áp chế vô hình, uy năng không ngừng giảm bớt.

Ong ong!

Trong Hỗn Độn Thần Vực, mấy cỗ hỗn độn loạn lưu cường đại hình thành, giống như những sợi dây mây tráng kiện, ngăn cản phía trước hai đạo Thời Gian Phong Trảm kia. Ở trong Hỗn Độn Thần Vực, ý niệm của Triệu Phong có thể dễ dàng chưởng khống lực lượng Hỗn Độn xung quanh thân thể.

Cũng ngay lúc đó, Triệu Phong phóng xuất ra một cỗ Pháp tắc Thời Gian, trung hòa Pháp tắc Thời Gian do Thường Thần Sứ phóng xuất ra, đồng thời cũng gia tăng lên tốc độ của bản thân. Triệu Phong cấp tốc né tránh công kích của Thường Thần Sứ, đồng thời cũng công kích về phía Lệ Thần Sứ.

Thường Thần Sứ thân mang huyết mạch Quang Tộc, tốc độ cực nhanh, bản thân Thời Gian Thể cũng cực khó đánh chết. Tương đối mà nói, cường giả Thần Võ Tộc tuy chiến lực cường hãn, nhưng càng dễ dàng đánh chết hơn một chút.

- Tiểu bối, ngươi đây là xem thường ta, cho rằng thực lực của ta yếu hơn sao?

Trong mắt Lệ Thần Sứ lóe lên hồng quang. Bọn chúng từ hai bên giáp công Triệu Phong, nhưng Triệu Phong lại lựa chọn xuất thủ với hắn.

Quang ảnh giao thoa, hai bên nhanh chóng va chạm với nhau. Hồng quang huyết tinh cùng với lôi điện hỗn loạn mạnh mẽ lan tỏa ra, xẹt qua một mảnh thiên địa, kinh động bát phương.

- Ha hả… trong mắt của ta, ngươi chính là kẻ yếu!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, tay cầm Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, điên cuồng chém mạnh ra. Ở trong Hỗn Độn Thần Vực, uy năng công kích của Triệu Phong nhận được tăng phúc, mà ý niệm của hắn lại có thể chưởng khống hỗn độn loạn lưu bốn phía, biến thành tầng phòng ngự của chính mình. Bởi vậy, đối mặt với Thiên Thần Sứ có huyết mạch Thần Võ Tộc, hắn không chút sợ hãi, mạnh mẽ cứng đối cứng với đối phương. Hơn nữa, Thần lực Hỗn Độn Lôi Kiếp của hắn lại càng xa xa mạnh hơn Thần lực của Lệ Thần Sứ.

Oanh phanh!

Lôi quang hôn ám nở rộ, đao quang huyết sắc vỡ nát. Khí huyết trong cơ thể Lệ Thần Sứ ba động cuồn cuộn, toàn thân lăn ngược về phía sau mấy vòng.

- Một đối một, ta không phải là đối thủ của hắn!

Sắc mặt Lệ Thần Sứ trầm xuống.

Đúng lúc này, sau lưng Triệu Phong đột nhiên phóng thẳng tới hai đạo đao phong Thời Gian hư bạch kinh thiên.

- Hỗn Độn Lôi Động!

Triệu Phong một lần nữa phóng xuất ra đại lượng lực lượng Hỗn Độn, cấu thành một cái hắc động lôi điện đen như mực.

Oanh! Phanh! Oành!

Công kích của Thường Thần Sứ hàng lâm lên trên Hỗn Độn Lôi Động. Nếu đổi lại là công kích bình thường, sớm đã bị công kích Thời Gian của Thường Thần Sứ xuyên thấu qua. Nhưng lực lượng Hỗn Độn lại không tầm thường, cũng có sự khắc chế nhất định với lực lượng Thời Gian.

Vù vù vù!

Đồng thời, trong Hỗn Độn Lôi Động cũng phóng xuất ra một tầng lực lượng Lôi kiếp khổng lồ, không ngừng mài mòn lực lượng của hai đạo đao phong Thời Gian. Cộng thêm sự suy yếu của Hỗn Độn Thần Vực, công kích của Thường Thần Sứ căn bản không thể xuyên thấu

qua nổi Hỗn Độn Lôi Động của Triệu Phong. Nhưng Triệu Phong đã sớm đoán được tình huống sẽ là như vậy, căn bản không thèm để ý tới những thứ này, trực tiếp giết thẳng về phía Lệ Thần Sứ.

- Hỗn Độn Tỏa!

Hai tay Triệu Phong hợp lại. Trong Hỗn Độn Thần Vực, vô số đạo hỗn độn loạn lưu chợt tụ tập lại, vờn quanh bốn phía xung quanh Lệ Thần Sứ.

- Cút!

Lệ Thần Sứ rít gào một tiếng, trường đao huyết sắc chém mạnh ra. Một đạo quang mang tinh hồng sắc kinh thiên chợt phóng thẳng ra, trong nháy mắt chém ra một cái lỗ hổng trên tầng hỗn độn loạn lưu trói buộc kia.

- Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm!

Trong Tả Mâu Triệu Phong sớm đã tích súc đồng thuật, lúc này chợt mạnh mẽ thi triển ra. Lôi quang chợt hiện, một đạo quang mang lôi điện hôn ám xuyên thấu qua trước ngực Lệ Thần Sứ. Lực lượng Hỗn Độn Lôi Kiếp đáng sợ kia trong nháy mắt xâm nhập vào thân thể Lệ Thần Sứ, không ngừng phá hủy Thần thể cùng linh hồn của hắn. Điều này khiến cho Lệ Thần Sứ mặc dù phá vỡ được sự phong tỏa của hỗn độn loạn lưu, nhưng lại không thể lập tức chạy thoát.

Lợi dụng thời cơ này, Triệu Phong phát động Hỗn Độn Tỏa. Đám hỗn độn loạn lưu hôn ám kia càng tụ tập nhiều hơn, hình thành một cái vòng vây hỗn độn, mạnh mẽ khóa Lệ Thần Sứ vào bên trong.

Triệu Phong vươn một tay ra, lực lượng Lôi kiếp khôn cùng lan tràn ra, hàng lâm lên trên Hỗn Độn Tỏa. Lực lượng phá hư, tê dại của Lôi

kiếp, còn có lực thôn phệ của Hỗn Độn Tỏa đồng thời xâm nhập vào thân thể Lệ Thần Sứ, khiến cho hắn trong khoảng thời gian ngắn không thể nào đột phá nổi.

- Lệ Thần Sứ, ta tới cứu ngươi!

Sắc mặt Thường Thần Sứ khẽ biến, lập tức đánh thẳng về phía Triệu Phong. Nhưng đúng lúc này, trong Hỗn Độn Thần Vực hôn ám đột nhiên dâng lên vô số đạo ảnh lưu đen như mực.

Vù vù vù!

Vô số đạo quang thứ hắc ảnh từ trong thiên địa xuyên toa ra, quấn quanh về phía Thường Thần Sứ. Đồng thời, Tiểu tặc miêu một thân đen như mực cũng cuốn theo phong mang trí mạng, ở trong hư không một đường lướt tới.

Nhưng công kích của nó dễ dàng bị Thường Thần Sứ tránh thoát.

- Ám Ảnh Tộc!

Ánh mắt Thường Thần Sứ khẽ lóe lên, dưới hoàn cảnh như thế này, Ám Ảnh Tộc quả thật có thể phát huy ra lực lượng mạnh nhất. Nhưng Tiểu tặc miêu xuất thủ với hắn, cấp bậc lại quá thấp, căn bản không thể thành công được. Thường Thần Sứ mạnh mẽ thôi động huyết mạch Quang Tộc, liên tục né tránh đám quang thứ hắc ảnh tập kích bất ngờ kia, đồng thời cũng tiếp cận Triệu Phong.

- Nguyệt Quang Thiên Hoa Trảm!

Toàn thân Thường Thần Sứ toát ra quang huy hư bạch rực rỡ, xuyên thấu qua hư không thiên địa, kể cả Hỗn Độn Thần Vực. Trên cánh tay hắn, một cỗ lực lượng Thời Gian khiến cho người ta sợ hãi

càng ngày càng mãnh liệt hơn, quang huy cũng càng ngày càng chói mắt hơn.

Thời khắc nào đó, một đạo quang trảm bạch sắc to lớn chói mắt từ trên không trung đổ thẳng xuống. Trong nháy mắt, tất cả mọi thứ trong thiên địa, phảng phất cũng như trở nên chậm chạp hơn vậy.

Ông!

Triệu Phong lập tức thôi động Pháp tắc Thời Gian, xua tan ảnh hưởng Pháp tắc Thời Gian của Thường Thần Sứ. Đồng thời, hắn cũng thôi động Trường bào Thời Không, phóng xuất ra một cỗ Thời Không Bình Chướng hư thực trọng điệp, bao phủ bốn phía xung quanh Hỗn Độn Lôi Động.

Oanh! Phanh! Oành!

Đạo quang trảm bạch sắc kinh thiên kia nhanh chóng hàng lâm xuống. Thời Không Bình Chướng chỉ thoáng ngăn cản được một lát liền vỡ nát. Dù sao công kích lực lượng Thời Gian của đối phương vô cùng cường đại, lại có sự khắc chế nhất định đối với lực lượng Thời Không Bình Chướng.

Rất nhanh, một cỗ lực lượng Thời Gian cường đại đã bao phủ lên trên Hỗn Độn Lôi Động. Hai cỗ lực lượng đan xen với nhau một lát, Hỗn Độn Lôi Động đã xuất hiện một tia vặn vẹo, giống như sắp sửa bị xuyên thấu vậy. Nhưng đúng lúc này, toàn thể Hỗn Độn Thần Vực đột nhiên bắt đầu cuồn cuộn lên.

Vù vù vù!

Lực lượng Hỗn Độn trong Hỗn Độn Thần Vực đột nhiên hình thành nên mấy cây xúc tu Hỗn Độn, nhanh chóng dung nhập vào trong Hỗn

Độn Lôi Động. Trong nháy mắt, Hỗn Độn Lôi Động nhận được đại lượng lực lượng Hỗn Độn bổ sung, khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, lực phòng ngự tăng cường mạnh mẽ.

- Tốt!

Khóe miệng Triệu Phong mỉm cười, hắn tin tưởng Thường Thần Sứ căn bản không đả thương được chính mình. Hai tay Triệu Phong nắm chặt, trong nháy mắt ngưng tụ ra hai thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, đồng thời cũng đâm thẳng ra, cắm thẳng vào trong Hỗn Độn Tỏa.

- A!

Trong Hỗn Độn Tỏa truyền ra tiếng kêu thảm thiết thống khổ của Lệ Thần Sứ.

- Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm!

Cùng lúc đó, đồng thuật trong Tả Mâu Triệu Phong lại một lần nữa phát động. Trong Hỗn Độn Thần Vực hôn ám, một đạo lôi quang trong nháy mắt xuyên toa thẳng qua Hỗn Độn Tỏa. Đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm này một lần nữa tạo thành đả kích mang tính hủy diệt cho Lệ Thần Sứ.

- Bạo!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng. Hỗn Độn Tỏa kể cả hai thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm kia đột nhiên ba động ra một cỗ lực lượng Cấm kỵ đáng sợ.

- Không!

Thường Thần Sứ trừng lớn hai mắt, kinh hô một tiếng. Nhưng công kích của hắn căn bản không thể nào tạo thành thương tổn cho Triệu Phong. Lại thêm trong bóng tối còn có Tiểu tặc miêu đang không ngừng quấy rầy, Thường Thần Sứ vô lực cứu vãn hết thảy chuyện này.

Oanh phanh!

Lực lượng Hỗn Độn kinh thiên động địa thổi quét khắp thiên địa, sau đó dần dần tiêu tán đi. Mà Lệ Thần Sứ thì đã vô tung vô ảnh!

Chiến lực của Thần Võ Tộc trác việt, càng đánh càng mạnh, nhưng năng lực sinh tồn lại xa xa không bằng được Quang Tộc, bởi vậy dễ dàng đánh chết hơn. Lần trước, Triệu Phong dưới sự hiệp trợ của Mộ Cốc đã thành công chém chết Thường Thần Sứ. Mà hiện tại, Triệu Phong dưới sự quấy rầy của Thường Thần Sứ, lại có thể đơn độc một mình mạnh mẽ chém chết Lệ Thần Sứ!

Chương 1531: Lại chém Thiên Thần Sứ

Chiến trường bốn phía, rất nhiều cường giả khiếp sợ không thôi. Triệu Phong đồng thời đối mặt với hai gã Thiên Thần Sứ của Thiên Cơ Tộc lại có thể mạnh mẽ giết chết một người. Phải biết rằng, Thiên Thần Sứ vốn là cường giả đỉnh cao trong Thần Chủ Tam Trọng Thiên, hai gã Thiên Thần Sứ liên thủ, mức độ khó chơi không cần nói cũng biết.

Mà các thành viên bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa ngược lại vô cùng kinh hỉ. Dù sao, sự cường đại của Thiên Thần Sứ đối với bọn họ cũng là một sự uy hiếp vô cùng to lớn, mà Triệu Phong chỉ mới tham chiến trong chốc lát, đã giết chết một gã Thiên Thần Sứ.

- Không ngờ hắn lại cường đại như vậy!

Trên mặt Thường Thần Sứ lộ ra thần sắc sợ hãi, tâm thần kiêng kỵ. Dưới tình huống hai người liên thủ, mà Lệ Thần Sứ cũng bị giết chết, cho dù là Ngũ Thần Sứ mạnh mẽ nhất trong bảy Thiên Thần Sứ cũng không làm được loại trình độ này. Hiện tại chỉ còn lại có một mình hắn, ở lại chỗ này chẳng phải là chờ chết sao? Toàn thân Thường Thần Sứ lan tỏa ra một tầng quang ba kỳ dị, hóa thành một đạo quang mang hư bạch, viễn độn bỏ chạy.

- Còn muốn chạy sao?

Triệu Phong tự nhiên sẽ không buông tha cho Thường Thần Sứ dễ dàng như vậy. Chiến cuộc hiện tại, các Thiên Thần Sứ của Thiên Cơ Tộc có tầm ảnh hưởng khá lớn, cho dù là tiến hành quyết chiến

chung cuộc cuối cùng, lực lượng của các Thiên Thần Sứ cũng tạo thành tác dụng cực kỳ trọng yếu. Cho nên, nếu có cơ hội, Triệu Phong tuyệt không thể bỏ qua, có thể giết được thì toàn bộ đều giết chết.

Khẽ vận chuyển Pháp tắc Thời Không, thân hình Triệu Phong chợt lóe lên rồi biến mất, nhanh chóng đuổi theo Thường Thần Sứ. Mà Tiểu tặc miêu, Triệu Phong để nó lại trên chiến trường. Cục diện chiến trường hỗn loạn như vậy, chính là thích hợp để cho Tiểu tặc miêu đục nước béo cò. Với đủ loại thần thông cùng thủ đoạn của nó, cho dù là Thiên Thần Sứ cũng chưa chắc đã làm gì được nó, cho nên Triệu Phong cũng tương đối yên tâm.

Trên chiến trường, hai đạo cực quang nhanh chóng xuyên tới xuyên lui. Phóng chạy phía trước là Thường Thần Sứ, vị Thiên Thần Sứ có được huyết mạch Quang Tộc của Thiên Cơ Tộc. Mà truy đuổi phía sau chính là Triệu Phong. Đồng thời, khoảng cách giữa hai bên không ngừng được rút ngắn hơn.

Từ lúc Triệu Phong bắt đầu tu hành cho tới nay, tốc độ vẫn luôn là điểm mạnh của hắn, kỹ xảo tốc độ đều là hơn xa người bình thường, lại thêm hắn có được Pháp tắc Thời Không. Trong đó Pháp tắc Không Gian là Tiểu thành Đỉnh phong, Pháp tắc Thời Gian cũng đạt tới Tiểu thành.

- Xảy ra chuyện gì? Tốc độ của tên tiểu tử này…

Sắc mặt Thường Thần Sứ nhất thời trắng bệch, toàn thân toát ra mồ hôi lạnh. Hắn có thể cảm giác được rõ ràng cảm giác áp bách đến từ phía sau lưng, cùng với nguy cơ đang không ngừng tiếp cận.

Hưu hưu!

Trong lúc đuổi theo truy sát, Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay Triệu Phong liên tục chém mạnh ra, từng đạo từng đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm Mang uy năng rung trời không ngừng gào thét lao thẳng về phía trước.

Đối với công kích của Triệu Phong, Thường Thần Sứ không dám mạnh mẽ đón đỡ, chỉ có thể tiến hành né tránh. Nhưng phạm vi công kích của Triệu Phong cực lớn, trên đó lại còn tràn ngập lực lượng Pháp tắc Thời Không. Thời điểm đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Trảm kia lướt sát qua bên cạnh Thường Thần Sứ, một cỗ lực lượng Pháp tắc Thời Không cường đại cũng ảnh hưởng tới hắn. Nếu không phải bản thân Thường Thần Sứ cực kỳ sở trường Pháp tắc Thời Gian, chỉ sợ cũng sẽ bị ảnh hưởng cực lớn, sớm đã bị Triệu Phong đuổi kịp rồi. Lúc này, mặc dù hắn đã tận lực đón đỡ được cỗ Pháp tắc Thời Không này, nhưng ít nhiều vẫn bị một chút ảnh hưởng.

- Lại bị giết chết!

Thần sắc Thường Thần Sứ tràn ngập kinh hoàng. Lần này nếu hắn lại tử vong nữa, khả năng được phục sinh là rất thấp. Thương vong trên chiến trường nhiều vô số kể, mà Luân Hồi Chi Mâu cấp bậc Thần Chủ Tam Trọng Thiên tiến hành phục sinh cường giả Thần Chủ Tam Trọng Thiên, năng lượng tiêu hao cực lớn, cần phải tĩnh dưỡng một đoạn thời gian mới khôi phục lại. Hơn nữa, hiện tại đã là giai đoạn cuối cùng kế hoạch của Thiên Chủ, đợi chiến tranh chấm dứt, bọn chúng đã không còn giá trị lợi dụng gì nữa, có thể được phục sinh hay không cũng là một dấu hỏi thật lớn. Mặt khác, liên tục bị Triệu Phong giết chết hai lần, cho dù hắn được hồi sinh lại, cũng không còn mặt mũi gì để gặp người nữa.

- Cứu ta!

Thường Thần Sứ lập tức bay nhanh về phía một gã Thiên Thần Sứ

cách đó không xa, thỉnh cầu sự giúp đỡ.

Cách đó không xa, một lão bà áo trắng đang chiến đấu kịch liệt với Tân Vô Ngân. Tân Vô Ngân vừa mới đột phá Thần Chủ Tam Trọng Thiên không bao lâu, lão bà áo trắng có thể dễ dàng áp chế hắn một bậc. Nhưng đúng lúc này, lão bà áo trắng nhận được một đạo tin tức, đồng thời cảm giác được phương xa có hai cỗ khí tức cường đại đang cấp tốc tiếp cận. Vừa nhìn một cái, sắc mặt lão bà áo trắng đại biến.

- Thường Thần Sứ này, không ngờ lại dẫn Triệu Phong về phía chỗ của ta!

Trong lòng lão bà áo trắng thầm mắng chửi. Thực lực của nàng so với Lệ Thần Sứ, Thường Thần Sứ còn kém hơn một chút, ngay cả Lệ Thần Sứ cũng bị Triệu Phong mạnh mẽ giết chết, nàng đi trợ giúp Thường Thần Sứ, không phải là tự tìm đường chết sao? Lão bà áo trắng lập tức lui lại, nhanh chóng bỏ chạy về phía phương xa.

Tân Vô Ngân thấy vậy liền thừa thắng xông lên, công kích kinh thiên khổng lồ như sóng trào biển gầm, không ngừng nghiền áp thẳng về phía lão bà áo trắng.

Bên kia, Thường Thần Sứ nhìn thấy một màn này, trong lòng đồng dạng vô cùng buồn bực, cơ hồ là đấm ngực giậm chân. Đều là Thiên Thần Sứ, không ngờ đối phương lại thấy chết mà không cứu như vậy.

- Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm!

Triệu Phong chọn đúng thời cơ, trong Tả Mâu bộc phát ra một đạo lôi quang kinh hồng. Chỉ nghe một tiếng nổ vang như sấm, một đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm hôn ám xuyên thấu qua trước ngực Thường Thần

Sứ, một cỗ lực lượng Hỗn Độn Lôi Kiếp trong nháy mắt ầm ầm bùng nổ ra.

- A!

Thường Thần Sứ ôm chặt lấy ngực, hét lên một trận. Cho dù hắn có được Thời Gian Thể, cũng không đỡ nổi một kích Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm của Triệu Phong. Nhưng dưới nguy cơ sinh tử, Thường Thần Sứ không dám lưu lại quá lâu, lập tức bỏ chạy đào tẩu, thỉnh cầu chi viện với những Thiên Thần Sứ còn lại. Chỉ là, Thường Thần Sứ phát hiện, những nơi hắn đi qua, các thành viên Thiên Cơ Tộc cũng đều tự giác tránh né, phảng phất như xem hắn là một gã Ôn Thần vậy.

Trong Sinh Mệnh Thánh Địa, Hoa Phong Thần Vương nhìn thấy một màn này, không khỏi mỉm cười một tiếng.

- Thực lực của Triệu Phong cơ hồ là vô địch trong Thần Chủ Tam Trọng Thiên! Trong Sinh Mệnh Thánh Địa chúng ta, dưới Thần Vương, căn bản không ai là đối thủ của hắn!

Hoa Phong Thần Vương không khỏi tán thán. Thật ra, với thực lực hiện tại Triệu Phong biểu hiện ra, trong Sinh Mệnh Thánh Địa vẫn có một hai người có thể đánh một trận với hắn. Nhưng cân nhắc đến năng lực Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong, Hoa Phong Thần Vương mới có lời đánh giá như thế.

Trên chiến trường, hành động của Triệu Phong đã chấn nhiếp bên phía Thiên Cơ Tộc với trình độ cực đại, đề thăng sĩ khí cho bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa.

- Không tốt! Kẻ kia đang tiếp cận Triệu Phong!

Sắc mặt Hoa Phong Thần Vương đột nhiên đại biến. Từ đầu tới cuối,

Thần thức của hắn vẫn luôn bao phủ toàn thể chiến trường, không ngừng quan sát toàn cục.

Từ khi khai chiến đến giờ, cường giả Thần Chủ Tam Trọng Thiên mạnh nhất bên phía Thiên Cơ Tộc là một lão giả thân khoác áo bào trắng, thoạt nhìn thập phần bình thường. Nhưng thực lực của hắn một chút cũng không tầm thường! Hoa Phong Thần Vương nhớ rõ, lão giả này cũng là một gã Thiên Thần Sứ. Hiện tại, hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên lâu năm của Sinh Mệnh Thánh Địa đang liên thủ giao chiến với hắn, nhưng cũng không phải là đối thủ của lão giả áo trắng kia.

Hoa Phong Thần Vương lập tức hạ lệnh, mệnh lệnh cho Thần Chủ Tam Trọng Thiên trong Sinh Mệnh Thánh Địa dốc hết toàn lực ngăn cản lão giả này.

o0o

Trên chiến trường, Thường Thần Sứ đã nhiều lần bị thương, áo bào trên người sớm đã vỡ nát không chịu nổi.

- Hửm? Sát ý!

Cảm quan của Triệu Phong đột nhiên phát hiện ra một cỗ sát ý khiến cho người ta sợ hãi. Tả Mâu khẽ đảo qua, hắn liền nhìn thấy một lão giả áo trắng đang nhìn về phía mình.

- Là hắn!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ động. Lúc trước, sau khi hắn bị Bắc Minh Huy bắt tới Thần Quốc phái Nghịch Thiên của Thiên Cơ Tộc, người đầu tiên mà hắn nhìn thấy chính là lão giả tướng mạo bình thường, thái độ bình thản thân thiện này. Khi đó, Triệu Phong có cảm giác

thực lực của lão giả này cao hơn cả Bắc Minh Huy! Về sau trong lúc tiếp xúc, hắn phát giác lão giả này tựa hồ chính là người đứng đầu trong bảy Thiên Thần Sứ.

- Kẻ này không dễ đối phó! Trước khi hắn tới đây, nhất định phải giải quyết xong gã Thiên Thần Sứ huyết mạch Quang Tộc này!

Sắc mặt Triệu Phong thoáng ngưng đọng, trong cơ thể bộc phát ra một cỗ khí thế kinh người. Tốc độ của hắn đột nhiên tăng lên thêm vài phần.

Nhìn thấy một màn như vậy, tâm thần Thường Thần Sứ nhất thời run lên một cái, thôi động huyết mạch Quang Tộc, chuẩn bị phóng chạy.

- Mộng Huyễn Hóa!

Trong Tả Mâu Triệu Phong, một cỗ quang vụ mộng huyễn kèm theo ý chí đồng lực kinh người đột nhiên lan tỏa ra. Trên chiến trường vô biên vô tận đột nhiên xuất hiện một tia quang thải mộng huyễn sáng lạn chói mắt. Tia quang thải mộng huyễn này trong nháy mắt đã lan tràn ra, bao trùm phương viên mười mấy vạn dặm thiên địa.

Trong phạm vi này, các phương diện trạng thái tinh khí thần của tất cả mọi người đều không ngừng giảm xuống, trong lòng hiện lên một cỗ nguy cơ vô hình. Đương nhiên, đối tượng chủ yếu của Triệu Phong là Thường Thần Sứ. Trong thiên địa Mộng Huyễn Hóa này, Thường Thần Sứ chính là kẻ bị ảnh hưởng lớn nhất. Giờ phút này, huyết mạch Quang Tộc trong cơ thể hắn cũng bị một cỗ áp chế mạnh mẽ, nhưng như vậy cũng không ảnh hưởng đến việc hắn thi triển Bí pháp bỏ chạy.

- Diệt!

Tả Mâu của Triệu Phong xuyên thấu qua thân thể của Thường Thần Sứ, nhìn thấu tất cả vào trong mắt. Tả Mâu của hắn nhìn chằm chằm trên đoàn huyết mạch Quang Tộc đang thiêu đốt trong cơ thể Thường Thần Sứ, đồng thời hắn cũng vận chuyển lực lượng Tâm niệm, trong lòng hình thành nên một cỗ ý niệm mãnh liệt.

Trong nháy mắt, đoàn huyết mạch Quang Tộc đang thiêu đốt kia đột nhiên tiêu tan thành mây khói. Bởi vì vậy, Bí pháp bỏ chạy của Thường Thần Sứ cũng bị cắt đứt theo.

- Xảy ra chuyện gì? Không ngờ lực lượng huyết mạch của ta lại biến mất!

Trong lòng Thường Thần Sứ nhất thời thất kinh, cái này cũng quá mức quỷ dị a.

- Chém!

Lợi dụng thời cơ này, Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay Triệu Phong tích súc lực lượng thiên địa khổng lồ, mạnh mẽ chém mạnh ra. Chỉ thấy hai đạo kiếm trảm hôn ám to lớn khôn cùng, trên đó tràn ngập những tia điện Lôi kiếp vô tận, bốn phía tồn tại một cỗ lực tràng vặn vẹo thôn phệ, hấp thu tất cả lực lượng trong thiên địa.

- Không tốt!

Đối mặt với một kích cường đại như vậy của Triệu Phong, thân thể Thường Thần Sứ không khỏi run rẩy liên hồi. Hắn một lần nữa thiêu đốt huyết mạch Quang Tộc, ý đồ né tránh một kích này của Triệu Phong. Nhưng dưới sự ràng buộc của Mộng Huyễn Hóa cùng với ảnh hưởng của Pháp tắc Thời Không, hành động của Thường Thần Sứ cũng bị trở ngại cực lớn.

Oanh phanh!

Đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Trảm kinh người kia hàng lâm xuống, oanh tạc ra, hình thành nên một cỗ sóng xung kích hủy thiên diệt địa, lan tràn thẳng ra bốn phương tám hướng xung quanh. Phương viên mấy vạn dặm xung quanh, tất cả mọi người đều bị cỗ sóng xung kích vô hình này ảnh hưởng tới, không khỏi phun ra một ngụm máu tươi.

Bụi mù tản đi, trung tâm lộ ra một đạo thân ảnh tàn phá không chịu nổi, chính là Thường Thần Sứ đã bị trọng thương. Mặc dù Thường Thần Sứ không thể tránh thoát một kích cường đại này, nhưng tại thời khắc mấu chốt, hắn cũng tránh được chỗ yếu hại.

Đúng lúc này, tại phương xa chợt truyền đến một cỗ gầm lên âm trầm:

- Triệu Phong, ngươi dám!

Chỉ thấy một lão giả áo trắng dưới sự ngăn cản của hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên của Sinh Mệnh Thánh Địa, vẫn như cũ nhanh chóng tiếp cận Triệu Phong.

- Ngũ Thần Sứ, cứu ta!

Nhìn thấy Ngũ Thần Sứ đã chạy tới, Thường Thần Sứ vốn dĩ đã cực kỳ tuyệt vọng, lúc này đột nhiên lại bùng cháy lên hy vọng.

Nhưng Triệu Phong không cho phép loại tình huống này phát sinh! Trong Tả Mâu của hắn lại một lần nữa lóe lên một đạo lôi quang kinh hồng, xỏ xuyên qua phần đầu của Thường Thần Sứ. Cùng lúc đó, lực lượng Tâm niệm vận chuyển, một cỗ lực lượng kỳ dị hàng lâm trên thân thể Thường Thần Sứ.

Sau một khắc, từng điểm từng điểm thân thể của Thường Thần Sứ dần dần tiêu tán. Trong khoảnh khắc bị Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm đánh trúng, sức chống cự của Thường Thần Sứ giảm xuống yếu nhất, thời điểm này phát động năng lực Mộng Huyễn Hóa, Thường Thần Sứ liền bị Triệu Phong trực tiếp tiêu diệt.

Đúng lúc này, Ngũ Thần Sứ cũng đã tiếp cận. Sau lưng Ngũ Thần Sứ, hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên của Sinh Mệnh Thánh Địa cũng đều lộ ra nụ cười kinh hỉ.

- Hiện tại, hắn đã chết!

Triệu Phong xoay người lại, nhìn chằm chằm về phía Ngũ Thần Sứ. Thực lực của Ngũ Thần Sứ này tuyệt đối là vô địch dưới Thần Vương, so với tất cả những Thiên Thần Sứ trước đây Triệu Phong từng gặp qua còn cường đại hơn rất nhiều. Bởi vậy, trước khi Triệu Phong đối mặt với người này, hắn mới nắm chặt thời gian giết chết Thường Thần Sứ như vậy.

- Triệu Phong, chúng ta liên thủ giết chết người này!

Hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên của Sinh Mệnh Thánh Địa chợt truyền âm nói. Hai Thần Chủ Tam Trọng Thiên lâu năm bọn họ ở trong tay Ngũ Thần Sứ cũng không hề chiếm được chút tiện nghi nào, điều này khiến cho trong lòng hai người bọn họ thập phần phiền muộn. Nhưng thực lực của Triệu Phong, bọn họ đã nhìn ở trong mắt, nếu như ba người bọn họ liên thủ, nhất định sẽ có thể đánh bại Ngũ Thần Sứ.

Chương 1532: Ma Thần tộc

- Triệu Phong, chúng ta liên thủ giết chết người này!

Hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên của Sinh Mệnh Thánh Địa chợt truyền âm nói.

- Các ngươi không cần xuất thủ, cứ để một mình ta đối phó hắn!

Nhưng Triệu Phong lại bình thản nói.

- Cái gì?

Sắc mặt hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên của Sinh Mệnh Thánh Địa nhất thời cả kinh, cái cằm gần như rơi xuống chạm đất. Tên Triệu Phong này cũng quá tự đại rồi a! Kẻ mà hai người bọn họ liên thủ cũng không đối phó được, không ngờ hắn lại nói để cho một mình hắn xử lý, đây chẳng phải chính là đang khinh bỉ hai người bọn họ sao?

- Hiện tại, thắng lợi của Sinh Mệnh Thánh Địa mới là quan trọng nhất!

Triệu Phong một lần nữa mở miệng.

Hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên thoáng suy nghĩ một chút, cuối cùng cũng gật đầu. Tình hình chiến cuộc hiện tại, cho dù có đám người Triệu Phong tương trợ, bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa vẫn như cũ đang rơi xuống hạ phong. Nếu một mình Triệu Phong có thể chế trụ được Ngũ Thần Sứ, như vậy hai Thần Chủ Tam Trọng Thiên bọn họ sẽ có thể rảnh tay chia sẻ bớt áp lực trên các chiến trường

còn lại, tiến thêm một bước xoay chuyển chiến cuộc. Hiện tại, Thần Chủ Tam Trọng Thiên chính là chiến lực đỉnh cao trên chiến trường, đột nhiên có thêm hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên gia nhập, cũng sẽ ảnh hưởng cực lớn đối với toàn bộ chiến cục.

- Vậy ngươi cẩn thận một chút a!

Một lão giả tóc xanh lục trong đó nhắc nhở một câu, sau đó hai người dần dần rút đi.

Ngũ Thần Sứ cùng Triệu Phong xa xa giằng co, mấy vạn dặm phụ cận hai người không có một bóng người.

- Ngũ mỗ không thể không bội phục đảm lượng của ngươi! Không ngờ lại dám một thân một mình đối mặt với ta!

Ngũ Thần Sứ lộ ra một tia nụ cười âm lãnh.

Triệu Phong không nói lời nào, ngược lại chiến ý dâng lên dạt dào. Thường Thần Sứ đã bị hắn giết qua hai lần, Lệ Thần Sứ, Bắc Minh Huy cũng đều bị hắn giết chết một lần. Hiện tại, Thiên Thần Sứ bình thường đã không đủ để dẫn phát hứng thú chiến đấu của Triệu Phong nữa. Hắn cần đối diện với địch quân mạnh mẽ tương đương, thậm chí là địch quân có thể mang đến cho hắn một tia áp lực nữa. Đối thủ như vậy mới có thể kích phát tiềm lực Thần Mâu thứ chín của hắn. Dù sao hiện tại Triệu Phong đã đạt tới cấp bậc Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong, khoảng cách đến lúc triệt để phát huy ra uy lực của Thần Mâu cũng không còn xa nữa!

- Ngươi sẽ phải trả giá cao thảm trọng vì sự tự đại của ngươi!

Sắc mặt Ngũ Thần Sứ đột nhiên trở nên vô cùng băng lãnh, một cỗ sát ý tà ác vô hình mạnh mẽ phóng xuất ra, khiến cho toàn bộ thiên

địa cũng tối sầm xuống. Một cỗ khí tức huyết mạch Tuyên Cổ bá đạo từ trong cơ thể hắn phóng xuất ra, mang theo khí tức ý chí tà ác lẫm liệt, càng lúc càng cường liệt. Cỗ lực lượng huyết mạch kia xông thẳng lên thiên không, kèm theo một cỗ khí lưu màu tím đen đáng sợ, khiến cho toàn thể hư không cũng phải rung động không thôi.

Ong ong!

Cỗ khí tức huyết mạch cùng khí lưu màu tím đen này ngưng tụ lại trên toàn thân Ngũ Thần Sứ. Đồng thời thân thể, làn da, bề ngoài của Ngũ Thần Sứ cũng dần dần biến hóa, hòa làm một thể với cỗ khí lưu này.

- Xảy ra chuyện gì?

Tất cả mọi người trong phương viên mười mấy vạn dặm phụ cận đều bị cỗ lực lượng huyết mạch này chấn nhiếp, huyết mạch trong cơ thể không ngừng run rẩy, không thể nào vận chuyển nổi. Sâu bên trong huyết mạch của bọn họ dâng lên một cỗ cảm giác sợ hãi phát ra từ nội tâm.

Bên phía Thiên Cơ Tộc, thần sắc mấy gã Thiên Thần Sứ trở nên ngưng trọng.

- Ngũ Thần Sứ dự định toàn lực xuất thủ rồi!

Ngũ Thần Sứ sở dĩ là cường giả mạnh nhất trong bảy Thiên Thần Sứ bọn chúng, một trong những nguyên nhân chính là lúc trước hắn đã dung hợp loại huyết mạch cường đại này.

- Lực lượng huyết mạch thật cường đại!

Trong lòng Triệu Phong nhất thời căng thẳng, sắc mặt trầm xuống.

Giờ phút này, lực lượng Hỗn Độn trong cơ thể hắn chợt khẽ chấn động. Ngân cầu mộng huyễn trong Không gian Thần Mâu cũng đột nhiên trở nên xao động lên.

o0o

Trong Sinh Mệnh Thánh Địa, Hoa Phong Thần Vương cùng với Sinh Mệnh Chúa Tể cũng bởi vì cỗ lực lượng huyết mạch đáng sợ này mà động dung.

- Cỗ lực lượng huyết mạch bá đạo tà ác khôn cùng này, hẳn là chủng tộc bài danh thứ tư trong Thái Cổ Vạn Tộc… Ma Thần Tộc!

Trong lòng Hoa Phong Thần Vương thoáng trầm xuống. Ma Thần Tộc, chủng tộc bài danh thứ tư trong Thái Cổ Vạn Tộc là một chủng tộc kinh khủng không gì sánh được. Chủng tộc tà ác này đồng dạng cũng có được Thần Ma Thể. Nghe đồn tại Thời kỳ Thái Cổ, chủng tộc này rất nhiều lần chủ động khiêu khích Thái Cổ Tộc, chủng tộc đệ nhất trong Thái Cổ Vạn Tộc, chỉ bất quá mỗi lần cũng đều thất bại. Nhưng bất luận thế nào, Ma Thần Tộc, chủng tộc bài danh thứ tư trong Thái Cổ Vạn Tộc tuyệt đối là chủng tộc có sức chiến đấu mạnh mẽ nhất dưới Thái Cổ Tộc.

o0o

- Ma Thần Tộc sao?

Triệu Phong nhớ lại đặc tính của chủng tộc bài danh thứ tư trên Thái Cổ Vạn Tộc này.

- Lực lượng huyết mạch Ma Thần Tộc của ta không chênh lệch bao nhiêu với lực lượng Thần Mâu vẫn chưa thể hoàn toàn phát huy ra của ngươi, nhưng sự chênh lệch trên phương diện tu vi lại rõ ràng ở

đó, ngươi nhất định sẽ bại trong tay ta!

Ngữ khí Ngũ Thần Sứ bình thản, trên thân thể Thần Ma tím đen to lớn kia chợt phóng xuất ra một cỗ ý chí tà ma bá đạo, trấn áp bốn phương.

- Vậy thử xem a!

Triệu Phong nhất thời cảm thụ được áp lực to lớn, trong lòng dâng trào một tia chiến ý. Lúc trước, Triệu Phong đã từng gặp qua Vũ Hành có được huyết mạch Thái Cổ Tộc, Thần Linh Nhãn dưới sự kích thích của đối phương đã phát sinh lột xác. Lần này, huyết mạch Ma Thần Tộc của Ngũ Thần Sứ tựa hồ cũng có tác dụng nhất định đối với Thần Linh Nhãn.

- Hắc hắc…

Ngũ Thần Sứ cười lớn dữ tợn. Hắn giờ phút này, trong lúc giơ tay nhấc chân cũng đều tản mát ra khí tức Ma đạo bá đạo, giống như một đầu Tuyệt Thế Ma Thần, tuyệt nhiên bất đồng với hình tượng bình thường hòa nhã trước đây.

- Ma Thiên Chưởng!

Ngũ Thần Sứ đột nhiên xuất thủ, tay phải ngưng tụ ra một đoàn lưu quang tím đen, bỗng nhiên đánh thẳng ra. Một đạo chưởng ảnh tím đen thông thiên triệt địa, ma khí đằng đằng, khí phách vô song xỏ xuyên qua hư không thiên địa, nghiền ép về phía Triệu Phong.

Đối mặt với một chưởng này, thủ chưởng Triệu Phong khẽ lật, trên đó xuất hiện một khối mảnh vỡ thiết khí hôn ám. Đây chính là Mảnh vỡ Tổ khí Hỗn Độn hệ! Trước đây khi chiến đấu với Lệ Thần Sứ cùng Thường Thần Sứ, Triệu Phong vẫn không có sử dụng, bởi vì

bọn chúng còn chưa có tư cách để hắn phải sử dụng. Triệu Phong tay cầm Mảnh vỡ Tổ khí, lực lượng Hỗn Độn cùng lực lượng Lôi kiếp cuồn cuộn lao ra, ngưng tụ thành một thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm khổng lồ vô cùng.

Oanh phanh!

Hai cỗ lực lượng đáng sợ mãnh liệt va chạm với nhau, không ngừng ăn mòn lẫn nhau. Một cỗ lôi điện phong bạo tím đen thổi quét thẳng ra bốn phía xung quanh, kinh động bốn phương tám hướng.

- Lực lượng thật cường đại!

Hai tay Triệu Phong nắm chặt Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, vẫn như cũ cảm giác vô cùng cật lực. Nếu không có lực lượng Hỗn Độn cùng lực lượng Lôi kiếp, chính mình chỉ sợ ngay cả năng lực chính diện giao phong với Ngũ Thần Sứ cũng không có.

- Ha hả… không tệ! Không sử dụng tới lực lượng Thần Mâu cũng có thể chống lại ta!

Ngũ Thần Sứ cười lớn một tiếng, toàn thân phát ra khí thế uy lẫm.

- Đi!

Triệu Phong thôi động Trường bào Thời Không, vận chuyển hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ, một kiện Mảnh vỡ Tổ khí Thời Gian hệ trong đó. Một đạo quang nhận hư bạch to lớn khôn cùng chém mạnh ra, cắt qua đạo cự chưởng Thần Ma tím đen kia. Đồng thời, Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm cũng phát lực, chém nó vỡ tan. Triệu Phong lập tức thôi động thuộc tính thôn phệ của lực lượng Hỗn Độn, hấp thu cỗ lực lượng Ma Thần Tộc này.

Mà đạo quang nhận hư bạch kia lại xỏ xuyên qua hư không thiên địa, chém thẳng về phía Ngũ Thần Sứ.

- Hừ!

Ngũ Thần Sứ hừ lạnh một tiếng, phóng xuất ra một cỗ lực lượng Ma đạo uy mãnh bá đạo. Quang vụ tím đen trên thân thể hắn không ngừng vặn vẹo vũ động. Thời điểm đạo quang nhận hư bạch kia cắt thẳng tới, liền bị một cỗ lực lượng Ma đạo cường đại ảnh hưởng, uy năng dần dần yếu bớt.

Oanh phốc!

Đạo quang nhận hư bạch đã vô cùng ảm đạm kia cắt thẳng lên trên Thần thể của Ngũ Thần Sứ. Nhưng càng cắt sâu vào, uy năng của nó cũng càng cấp tốc yếu bớt, cuối cùng biến mất không thấy đâu nữa. Mà vết thương trên người Ngũ Thần Sứ không tới một hơi thở đã liền khép lại.

- Thần Ma Thể của Ma Thần Tộc tuy không thể so sánh với Thái Cổ Thần Ma Thể, nhưng cũng không tầm thường a!

Ngũ Thần Sứ cười lớn một tiếng. Thần Ma Thể gần như công phòng vô địch, Triệu Phong căn bản không làm gì được hắn. Hư không dưới chân Ngũ Thần Sứ đột nhiên vặn vẹo một trận, kèm theo một đạo thanh âm chấn vang, thân hình Ngũ Thần Sứ đã trùng kích thẳng ra, cấp tốc tiếp cận Triệu Phong.

Triệu Phong tự nhiên sẽ không ngu ngốc đến mức mạnh mẽ chống lại Ngũ Thần Sứ có được Thần Ma Thể. Hắn thôi động Pháp tắc Thời Không, nhanh chóng né tránh. Đồng thời trong lúc né tránh, Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay Triệu Phong cũng mạnh mẽ chém ra.

Oanh phanh!

Một kiếm kia chém thẳng lên hư ảnh Thần Ma màu tím đen bao phủ trên người Ngũ Thần Sứ kia, khiến cho thân hình hắn chấn động một cái, trên bả vai xuất hiện một đạo miệng máu thật lớn.

- Lực lượng lại tăng cường lên? Là đã hấp thu Ám Hắc Ma Lực của ta sao?

Sắc mặt Ngũ Thần Sứ khẽ trầm xuống. Từ trong vết thương trên bả vai hắn tuôn ra một trận khí lưu màu tím đen, chậm rãi khép lại. Cái này cũng không quan trọng, cho dù công kích của Triệu Phong lại tăng lên thêm một cấp bậc, đối mặt với Thần Ma Thể của hắn, vẫn không có bao nhiêu tác dụng.

- Ma Thiên Chưởng!

Ngũ Thần Sứ ngưng tụ Ám Hắc Ma Lực trong cơ thể, một lần nữa phóng xuất ra một đạo cự chưởng màu tím đen khí phách lẫm liệt, trấn áp chư thiên.

- Hỗn Độn Thần Vực!

Triệu Phong phóng xuất ra đại lượng lực lượng Hỗn Độn, biến cả một phương thiên địa thành thế giới hỗn độn hôn ám. Thời điểm đạo Ma Thiên Chưởng kia hàng lâm, Triệu Phong liền vận dụng tất cả lực lượng của Hỗn Độn Thần Vực, nhất tề đón đỡ nó.

Oanh! Phanh! Oành!

Trận chiến của hai người trở thành địa phương Cấm kỵ trên toàn thể chiến trường. Cỗ lực lượng phong bạo đáng sợ kia chỉ từ xa xa đứng nhìn cũng đã đủ kinh tâm động phách rồi.

- Mộng Huyễn Hóa!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ biến, điều động ra một cỗ lực lượng Bản Nguyên. Bị động chịu đòn vốn không phải là phong cách của hắn! Trong nháy mắt, toàn bộ phiếm cấm khu kia dần dần bao phủ lên một tầng thải sắc mộng huyễn sáng lạn. Cự chưởng Thần Ma kia nhất thời liền bị suy yếu đi một chút. Thoáng thôi động Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm cùng với lực lượng Hỗn Độn Thần Vực, Triệu Phong dễ dàng nhất cử đánh tan nó.

Cùng lúc đó, Ngũ Thần Sứ cũng chủ động công kích về phía Triệu Phong.

Nằm trong lĩnh vực Mộng Huyễn Hóa, cho dù là Thần Ma Thể của Ngũ Thần Sứ, cũng sẽ bị ảnh hưởng nhất định. Mượn dùng sự suy yếu của Mộng Huyễn Hóa cùng với Hỗn Độn Thần Vực, Triệu Phong nhanh chóng giao phong ngắn ngủi một trận với Ngũ Thần Sứ. Lực lượng Hỗn Độn vừa có lực công kích cường đại, đồng dạng cũng thích hợp dùng làm phòng ngự. Lại thêm Triệu Phong vốn sở trường tốc độ, trong lúc đọ sức với Ngũ Thần Sứ, lực lượng của hai người cơ hồ là ngang nhau.

- Hừ! Ám Hắc Ma Thần Thủ!

Ngũ Thần Sứ khẽ nhíu mày một cái, vận chuyển Ám Hắc Ma Lực, mạnh mẽ đánh ra một chưởng. Bản thân hắn cũng có chút nghi hoặc, tuy mức độ dung hợp huyết mạch Ma Thần Tộc của chính mình chỉ có năm thành, nhưng đối mặt với lực lượng Mộng Huyễn Hóa của Triệu Phong, sức chống cự tựa hồ cũng không quá mạnh mẽ. Cộng thêm có Hỗn Độn Thần Vực quấy rầy, hắn giống như là đang chiến đấu trong vũng bùn vậy, cực kỳ bó tay bó chân. Bởi vậy, hắn mạnh mẽ tích súc lực lượng, phóng xuất ra một kích tuyệt cường. Đạo thủ

chưởng Ma Thần khí lưu màu tím đen vờn quanh kia giống như một mảnh thập vạn đại sơn, oanh áp thẳng xuống, chấn thiên động địa.

- Ta đợi chính là cái này!

Tả Mâu Triệu Phong nhất thời nhìn chằm chằm lên trên đạo công kích kia của Ngũ Thần Sứ.

- Thần Mâu Phục Chế!

Trong Tả Mâu Triệu Phong chợt phóng xuất ra một tầng quang vụ mộng huyễn, bao phủ trên đạo thủ chưởng Ma Thần khổng lồ kia. Phục chế tuyệt kỹ của địch nhân mới có thể tạo thành đả kích hữu hiệu đối với địch nhân.

Đồng thời trong lúc phục chế một chiêu này, Triệu Phong cũng vận chuyển lực lượng bên trong Hỗn Độn Thần Vực, tận lực ngăn cản một chưởng này.

- Vô dụng a!

Ngũ Thần Sứ cười lớn một tiếng, toàn thân phát ra khí phách lẫm liệt. Đạo thủ chưởng Ma Thần kia nhanh chóng đánh nát toàn bộ lực lượng Hỗn Độn ngăn cản.

Nhưng giờ phút này, ba động trong Tả Mâu Triệu Phong cũng đã thu liễm lại đi, bởi vì Thần Mâu Phục Chế đã hoàn thành.

- Thần Mâu Huyễn Diệt!

Triệu Phong một lần nữa thi triển ra đồng thuật Mộng Huyễn Bản Nguyên. Bên trên đạo thủ chưởng Ma Thần trước mắt dần dần bao phủ lên một tầng quang thải mộng huyễn càng thêm sáng lạn. Nhưng

sau một khắc, đạo thủ chưởng Ma Thần tiên diễm xinh đẹp này liền từng điểm từng điểm biến mất, không thấy đâu nữa.

- Cái gì? Công kích của ta!

Trong lòng Ngũ Thần Sứ vô cùng giật mình. Tuy hắn biết rõ Triệu Phong có loại năng lực này, nhưng lại không ngờ nó cũng hữu hiệu đối với Ám Hắc Ma Lực của chính mình.

- Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm!

Trong Tả Mâu Triệu Phong lóe lên lôi quang, một đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm đột nhiên bắn thẳng ra.

Sắc mặt Ngũ Thần Sứ khẽ trầm xuống, bàn tay chém thẳng ra.

- Thần Mâu Phục Chế! Ám Hắc Ma Thần Thủ!

Ý chí linh hồn của Triệu Phong đột nhiên thoát ly ra. Cùng lúc đó, trên thương khung sau lưng Ngũ Thần Sứ chợt hiện lên một con di thiên ngân mâu mộng huyễn. Một tầng quang vụ mộng huyễn từ trong đó tuôn trào ra. Sau đó, trong tầng quang vụ mộng huyễn kia đột nhiên bay ra một đạo thủ chưởng Ma Thần ma khí đằng đằng.

- Không tốt!

Sắc mặt Ngũ Thần Sứ đại biến, vươn bàn tay còn lại ra, phóng xuất ra một đạo loạn lưu tím đen, ngưng tụ thành một bức tường ma khí màu tím đen thật dày.

Oanh! Phanh! Oành!

Ám Hắc Ma Thần Thủ cùng Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm phân biệt từ hai

bên đánh thẳng lên trên người Ngũ Thần Sứ. Ma lực màu tím đen cùng lôi quang hỗn độn nhất thời ầm ầm nổ tung, ngay cả không gian thiên địa cũng bị xé rách ra mấy vết nứt thật lớn.

Trên chiến trường, đại đa số các thành viên đều bị tình huống chiến đấu giữa Triệu Phong và Ngũ Thần Sứ kinh động tới.

- Không nghĩ tới Triệu Phong lại có thể chiến đấu không phân cao thấp với Ngũ Thần Sứ!

Trong lòng mấy gã Thiên Thần Sứ còn lại ầm ầm chấn động.

- Tình huống thế nào rồi?

Nhưng trong lòng Tân Vô Ngân lại càng thêm lo lắng đối với tình huống chiến đấu. Triệu Phong đến cùng có thể chiến thắng được gã Thiên Thần Sứ mạnh nhất kia không?

Chương 1533: Huyễn Thần Tộc tham chiến

Trên chiến trường, đại đa số các thành viên đều bị tình huống chiến đấu giữa Triệu Phong và Ngũ Thần Sứ kinh động tới. Đây cơ hồ chính là giao phong giữa những cường giả mạnh nhất trên chiến trường song phương.

Trong Sinh Mệnh Thánh Địa, Hoa Phong Thần Vương cùng Sinh Mệnh Chúa Tể cũng tương đối quan tâm tới trận chiến đấu này.

- Mặc kệ cuối cùng Triệu Phong là thắng hay thua, chỉ cần hắn có thể chế trụ được gã cường giả Ma Thần Tộc kia, như vậy là đủ rồi!

Hoa Phong Thần Vương hít sâu một hơi.

Một mình Triệu Phong có thể quấn lấy Ngũ Thần Sứ, điều này khiến cho hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên lâu năm của Sinh Mệnh Thánh Địa có thể rảnh tay xuất thủ. Trên toàn thể chiến trường, áp lực bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa đã giảm đi không ít, đồng thời cũng dần dần xoay chuyển được cục diện yếu thế. Hiện tại, thế cục chiến đấu giữa Sinh Mệnh Thánh Địa với Thiên Cơ Tộc đã trở nên cân bằng, không phân cao thấp.

o0o

Ùng ùng!

Trung tâm khu vực bạo tạc, không gian vỡ nát, vô số đạo lôi điện màu tím đen không ngừng bắn phá ngang dọc. Sau lưng Ngũ Thần

Sứ đã tàn phá không chịu nổi, mà ở trước ngực cũng xuất hiện một cái lỗ thủng thật lớn, vết thương cực khó khép lại. Tầng phòng ngự dưới tình huống hắn gấp gáp ngưng tụ ra, cuối cùng cũng không thể đỡ được Ám Hắc Thần Ma Thủ bản phục chế kia.

Mặt khác, càng khiến cho Ngũ Thần Sứ kinh ngạc hơn chính là, không ngờ đồng thuật của Triệu Phong lại có thể tạo thành thương tổn thật lớn cho hắn như vậy. Theo lý thuyết, loại đồng thuật trình độ này tuy rằng cường đại, nhưng nhiều lắm chỉ tạo thành một chút thương tổn mà thôi, chỉ một lát liền có thể khép lại rồi. Nhưng tình huống thực tế chính là, công kích của Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm xỏ xuyên qua Thần Ma Thể của hắn, đã tạo thành thương thế thật lớn cho hắn, đồng thời miệng vết thương cũng cực khó khép lại.

- Chẳng lẽ là năng lực của Thần Mâu thứ chín sao?

Sắc mặt Ngũ Thần Sứ khẽ trầm xuống. Đúng lúc này, Ngũ Thần Sứ chợt một lần nữa cảm giác được một cỗ nguy cơ. Chỉ thấy trước mặt đột nhiên hiện lên một đạo lôi quang sáng ngời. Lại thêm một thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm nữa phóng tới trước mặt Ngũ Thần Sứ, đâm thẳng vào trong thân thể hắn.

Tả Mâu Triệu Phong không bị trở ngại chút nào, hoàn toàn nhìn thấy hết thảy mọi thứ trong đám bụi mù. Hắn phát hiện đồng thuật của chính mình cũng có hiệu quả khá lớn đối với Thần Ma Thể của Ngũ Thần Sứ. Cho nên hắn một lần nữa phát động môn đồng thuật này. Mà Ngũ Thần Sứ vừa mới trúng vòng công kích trước đây, còn chưa kịp phản ứng, đã một lần nữa trúng chiêu.

- A!

Ngũ Thần Sứ không khỏi gào lớn một tiếng. Hắn đã rất lâu chưa từng thể nghiệm qua loại cảm giác đau đớn như hiện tại rồi.

- Nhất định phải nhanh chóng đánh bại kẻ này!

Sắc mặt Ngũ Thần Sứ thoáng ngưng đọng. Trong đám bạo tạc, thân hình của hắn đột nhiên xông ra, mang theo một đạo ý chí tà ma bá đạo khôn cùng, đánh thẳng về phía Triệu Phong.

- Xem ra, vẫn là Mộng Huyễn Thần Mâu hữu hiệu với ngươi hơn a!

Triệu Phong khẽ mỉm cười. Thần Linh Nhãn của hắn sớm đã trưởng thành đến cấp bậc Thần Mâu, các phương diện cũng đang không ngừng hoàn thiện, năng lực của nó không ngừng được Triệu Phong kích phát ra.

Bất luận đồng thuật gì của Triệu Phong, chỉ cần là dùng Mộng Huyễn Thần Mâu phát động, cũng đều bao hàm lực lượng Bản Nguyên của Mộng Huyễn Thần Mâu. Có thể chính bởi vì như vậy, cho nên đồng thuật của Triệu Phong mới có hiệu quả không lường trước đối với Thần Ma Thể. Mặt khác, trong đó có lẽ cũng có công lao của lực lượng Tâm niệm của Triệu Phong. Hắn hy vọng đồng thuật của chính mình có thể hữu hiệu với Ngũ Thần Sứ, cái nguyện vọng này đã được phóng đại cũng thực hiện ở trình độ lớn nhất.

Hưu!

Thân hình Triệu Phong lui nhanh về phía sau, đồng thời hắn cũng mạnh mẽ vận chuyển năng lực Mộng Tưởng Thành Chân. Một vài đồng thuật cấp thấp trước kia, Triệu Phong sớm đã vận dụng lô hỏa thuần thanh, căn bản không cần chính mình vận chuyển, chỉ cần vận dụng năng lực Mộng Tưởng Thành Chân, trong nháy mắt liền có thể hoàn thành. Trong này, có không ít là đồng thuật thuấn phát, trực tiếp hàng lâm lên trên người Ngũ Thần Sứ.

Oanh! Phanh! Oành!

Một chuỗi công kích đồng thuật đánh thẳng lên trên người Ngũ Thần Sứ, tạo thành đả kích thật lớn đối với hắn.

- Tiểu bối… ngươi…

Sắc mặt Ngũ Thần Sứ nhất thời cứng đờ. Tốc độ thi triển đồng thuật của Triệu Phong quá nhanh, thậm chí không phí bao nhiêu thời gian. Đồng thời trong lúc thi triển đồng thuật, Triệu Phong cũng luôn bảo trì khoảng cách nhất định với Ngũ Thần Sứ.

- Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm!

Từ trong Tả Mâu Triệu Phong lại một lần nữa phụt ra một đạo lôi quang hôn ám. Ngay nháy mắt thi triển ra Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, trong Tả Mâu của hắn lại lan tỏa ra một tầng thải sắc mộng huyễn sáng lạn.

- Uy lực… tăng lên!

Tả Mâu Triệu Phong nhìn chằm chằm trên đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm kia, vận chuyển lực lượng Tâm niệm, trong lòng dâng lên một đạo ý niệm mãnh liệt. Trong nháy mắt, thể tích đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm kia đã tăng lớn lên vài phần, lôi quang kia càng thêm chói mắt hơn, khí tức tản mát ra cũng càng đáng sợ hơn.

Oanh phốc!

Đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm sau khi tăng cường uy năng, mạnh mẽ oanh kích lên trước ngực Ngũ Thần Sứ, đột phá tầng khí lưu màu tím đen, oanh tạc ra một lỗ hổng thật lớn.

Sắc mặt Ngũ Thần Sứ đỏ bừng, phun ra một ngụm tiên huyết. Nhưng khí tức tà ma trên người hắn lại càng ngày càng thịnh hơn, khuấy động thiên địa, thậm chí có thể ảnh hưởng tới tâm thần những người khác trên chiến trường. Ma Thần Tộc thân là chủng tộc chiến đấu cường đại, tà niệm cừu hận trong lòng càng lớn, sẽ có thể phát huy ra lực lượng càng mạnh hơn.

- Ma Sát Tà Nhãn!

Ngũ Thần Sứ vận chuyển khí tức Ma đạo, toàn bộ ngưng tụ vào trong cặp mắt, sau đó mạnh mẽ phóng xuất ra. Nghe đồn Ma Thần Tộc có được một đôi Ma Nhãn, chiếu trúng người khác liền có thể khiến cho đối phương ma hóa, tính tình biến thành điên cuồng thị sát, đánh mất lý trí, không còn nhân tính.

Vù vù vù!

Một cỗ loạn lưu tím đen cường hãn bá đạo nhất thời xông thẳng về phía Triệu Phong. Ma Sát Tà Nhãn của Ngũ Thần Sứ tương đương với công kích linh hồn ý chí, tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt liền hàng lâm lên trên người Triệu Phong.

Đầu óc Triệu Phong thoáng có chút ngừng trệ, linh hồn bị một cỗ lực lượng tà dị xâm nhập, tà niệm trong lòng dâng trào. Khi trong lòng một người sản sinh ra tà niệm vô cùng đáng sợ, chỉ dựa vào ý chí của chính mình căn bản khó có thể áp chế nó xuống. Nhưng ý chí linh hồn của Triệu Phong chính là hơn xa người bình thường.

- Biến mất! Biến mất!

Ý chí linh hồn của bản thân hắn cường đại, vẫn còn duy trì được một chút thanh tỉnh, lập tức vận chuyển lực lượng Mộng Tưởng Thành Chân. Một cỗ thải sắc mộng huyễn kỳ dị lan tỏa ra khắp Lôi Hồn Thể.

Dần dần, ác niệm tà ma trong tâm thần Triệu Phong chậm rãi biến mất không thấy đâu nữa.

Phương xa, Ngũ Thần Sứ nhìn thấy công kích của chính mình đã thành công, liền cấp tốc tiếp cận Triệu Phong. Nhưng đột nhiên, Triệu Phong chợt mở ra ánh mắt lãnh tĩnh, đối diện thẳng Ngũ Thần Sứ.

- Chước Hồn Ma Đồng!

Một cỗ ý chí đồng lực ám hồng sắc cường đại trong nháy mắt xông thẳng về phía Ngũ Thần Sứ. Chước Hồn Ma Đồng có thể xâm nhập thông qua khe hở tâm cảnh của đối phương, mở rộng sơ hở tâm linh của đối phương, ảnh hưởng tới ý thức cảm quan của đối phương, khiến cho đối phương nhìn thấy đủ loại hình ảnh sợ hãi trong lòng…

Ngũ Thần Sứ kiến thức rộng rãi, nhanh chóng nhìn thấu loại hình đồng thuật của Triệu Phong, lập tức cố thủ tâm thần, chống lại sự xâm lấn của cỗ lực lượng đồng thuật này. Cộng thêm linh hồn và Thần thể của hắn vốn là nhất thể, sức chống cự đối với cỗ lực lượng này cực mạnh.

Nhưng cho dù tầng phòng hộ của hắn có hoàn mỹ đến đâu đi nữa, thì lực lượng Mộng Tưởng Thành Chân cũng có thể mở ra một chỗ hổng nhỏ. Vận chuyển lực lượng Mộng Tưởng Thành Chân, một tia ý chí đồng lực của Triệu Phong đã thành công xâm nhập vào trong cơ thể của Ngũ Thần Sứ.

Thân thể Ngũ Thần Sứ nhất thời run rẩy, tản mát ra một cỗ khí tức Ma đạo bạo loạn khôn cùng. Bản thân chủng tộc Ma Thần Tộc này vốn dĩ cực kỳ điên cuồng, dục vọng thực lực cực lớn. Đồng thuật của Triệu Phong vừa mới xâm nhập một chút, liền tạo thành ảnh hưởng cực lớn đối với Ngũ Thần Sứ, nhiễu loạn tâm tình cùng thần trí của hắn.

Lợi dụng thời cơ này, Triệu Phong liền phát động tiến công mãnh liệt về phía Ngũ Thần Sứ.

Oanh phanh!

Tay Triệu Phong cầm chặt Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, điên cuồng chém thẳng xuống Ngũ Thần Sứ. Mà Ngũ Thần Sứ bởi vì tâm thần, cảm quan đã bị mê hoặc, khó có thể phát động phản kích hoặc phòng ngự chuẩn xác.

Oanh! Phanh! Oành!

Vô số đạo công kích liên tục không ngừng đánh thẳng lên trên người Ngũ Thần Sứ, lực lượng Hỗn Độn cùng lực lượng Lôi kiếp thời thời khắc khắc xâm nhập vào trong thân thể hắn. Khí tức huyết mạch của Ngũ Thần Sứ dần dần suy nhược xuống, mà ảnh hưởng đồng thuật của Triệu Phong cũng chậm rãi biến mất.

Nhưng Ngũ Thần Sứ tự biết, hiện tại hắn đã không phải là đối thủ của Triệu Phong nữa, hắn lập tức lui nhanh về phía sau.

Ngũ Thần Sứ đại bại, khiến cho đại đa số các thành viên của Sinh Mệnh Thánh Địa phấn chấn không thôi, sĩ khí của Sinh Mệnh Thánh Địa cũng nhanh chóng dâng cao lên. Mà trong lòng rất nhiều cường giả của Thiên Cơ Tộc thì lại vô cùng hoảng hốt, có chút khó mà tin nổi. Không ngờ Ngũ Thần Sứ lại chiến bại bởi một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong như vậy.

- Lão gia hỏa này ngược lại khá thông minh a!

Nhưng Triệu Phong cũng không đuổi theo. Hiện tại Ngũ Thần Sứ vẫn còn đang dưới trạng thái thôi động Thần Ma Thể của Ma Thần Tộc,

lực phòng ngự cực mạnh, khó có thể đánh chết. Nếu Ngũ Thần Sứ bởi vì phẫn nộ khiến cho đầu óc mê muội, ở lại liều chết Triệu Phong, mãi cho tới khi huyết mạch Ma Thần Tộc tiêu hao hết mới bỏ chạy, như vậy Triệu Phong chắc chắn sẽ tận lực giết chết hắn.

Trải qua một hồi đại chiến liên tục, Triệu Phong tạm thời thoái lui khỏi chiến trường.

- Phái Nghịch Thiên nhất định còn có át chủ bài khó có thể đoán trước!

Tâm thần Triệu Phong thoáng trầm xuống. Nếu không phải như vậy, phái Nghịch Thiên tuyệt đối sẽ không đơn giản tấn công Thánh địa có Chúa Tể tọa trấn.

- Ha ha… Triệu tiểu hữu, ngươi thật là thần dũng cái thế a!

Hoa Phong Thần Vương mừng rỡ cười lớn vui vẻ. Hắn vốn dĩ chỉ mong Triệu Phong có thể quấn lấy Ngũ Thần Sứ một thời gian, Sinh Mệnh Thánh Địa rảnh rỗi hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên, sẽ có thể dần dần xoay chuyển chiến cuộc. Nhưng không ngờ Triệu Phong không chỉ đã làm được, lại còn mạnh mẽ đánh bại Ngũ Thần Sứ nữa! Điều này khiến cho sĩ khí của bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa tăng vọt, xoay chuyển chiến cục yếu thế trước đây, hơn nữa mơ hồ còn chiếm được ưu thế nhất định. Nếu tiếp tục chiến đấu nữa, cái ưu thế này sẽ dần dần được mở rộng ra.

Triệu Phong đứng ở một bên, chậm rãi khôi phục lại sự tiêu hao trên phương diện tâm thần. Chiến tranh sẽ không kết thúc dễ dàng như vậy, hắn cần phải thời thời khắc khắc bảo trì trạng thái tốt nhất.

Bên ngoài Sinh Mệnh Thánh Địa, bốn phương tám hướng đều chiến đấu một mảnh kịch liệt. Bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa đã đẩy lùi

đám người Thiên Cơ Tộc về phía sau hơn vạn dặm.

- Thánh địa không hổ là Thánh địa a!

Bên phía phái Nghịch Thiên, Thiên Chủ đứng ngạo nghễ giữa thương khung, đột nhiên nhàn nhạt mở miệng.

Nhưng Sinh Mệnh Chúa Tể vẫn không nói lời nào. Chí ít nàng cảm thấy, chiến tranh sẽ không dễ dàng kết thúc như vậy.

- Sinh Mệnh Thánh Địa có trợ thủ, chúng ta cũng không thiếu minh hữu a! Bọn chúng sớm đã gấp không kịp đợi nghĩ muốn tham chiến rồi!

Thiên Chủ đột nhiên cười lớn một tiếng.

Câu nói này của hắn khiến cho sắc mặt của Sinh Mệnh Chúa Tể cùng với Hoa Phong Thần Vương nhất thời trầm xuống. Không ngờ Thiên Cơ Tộc lại còn có minh hữu! Đây chính là một tin tức xấu.

Ong ong!

Trên hư không, Pháp tắc Không Gian đột nhiên ba động một trận, thiên địa vặn vẹo một mảnh. Dần dần, mấy đạo nhân ảnh từ trong hư không hiện ra.

Dẫn đầu là một lão giả áo đen, mái tóc đen như mực giống như thác nước vậy, tùy ý vũ động trong gió, cặp mắt lạnh lẽo âm hàn. Một cỗ khí tức vô thượng chấn động thương khung mạnh mẽ lan tỏa ra, khiến cho cả phiến chiến trường to lớn như vậy cũng phải chấn động.

- Thần Vương!

Trên chiến trường, rất nhiều Thần Chủ nhất thời kinh hãi thốt lên. Trận đại chiến này, rốt cuộc đã đến phiên cường giả Thần Vương xuất tràng rồi.

- Kẻ này, không phải là U Vân Thần Vương của Huyễn Thần Thánh Địa sao?

Cặp mắt Hoa Phong Thần Vương nhất thời ngẩn ra.

U Vân Thần Vương là cường giả Thần Vương của Thánh địa Xích Tinh Vực, uy danh cực kỳ hiển hách. Bản thân Hoa Phong Thần Vương cũng đã từng gặp qua đối phương vài lần. Mà ngay cả vài gã thành viên sau lưng U Vân Thần Vương gần như cũng đều là cường giả Thần Chủ tộc nhân Huyễn Thần Tộc cả!

- Huyễn Thần Thánh Địa? U Vân Thần Vương?

Sắc mặt Triệu Phong chấn kinh.

- Không phải nói, phái Nghịch Thiên đã công hãm Huyễn Thần Thánh Địa rồi sao? Xem ra, tất cả mọi chuyện cũng không đơn giản như thể hiện bề ngoài a!

Giờ phút này, cặp mày Sinh Mệnh Chúa Tể cũng khẽ nhíu lại một cái. Địch nhân vừa mới xuất hiện kia chính là U Vân Thần Vương cùng với một bộ phận cao tầng của Huyễn Thần Thánh Địa. Nếu cỗ thế lực này đột nhiên tham chiến, như vậy ưu thế vừa rồi Sinh Mệnh Thánh Địa vất vả lắm mới chiếm được sẽ trong nháy mắt không còn sót lại chút nào.

- Vẫn chưa xong a! Hắc hắc…

Thanh âm Thiên Chủ lại vang lên một lần nữa.

Trong hư không một lần nữa xuất hiện một cái thông đạo không gian. Chỉ thấy một đạo bóng dáng hư huyễn từ trong thông đạo xông ra, trong nháy mắt đã biến thành khổng lồ, phảng phất như là một mảnh thập vạn đại sơn vậy. Toàn thân đạo hư ảnh to lớn khôn cùng kia thuần một màu u hắc, thân thể giống như Kỳ Lân, trên làn da bao phủ vô số đạo đồ án tà dị. Mà trên phần cổ của nó mọc ra tổng cộng chín cái đầu thú dữ tợn, chín cặp nhãn mâu màu tím sẫm trừng lớn, tản mát ra quang mang tà dị chấn nhiếp tâm phách người khác.

- Rống!

Chín cái đầu của con Cổ thú kỳ dị này đồng thời mở lớn cái miệng máu, phát ra một tràng thanh âm rít gào khủng bố, giống như thanh âm đến từ Địa ngục vậy. Chín cái đầu thú này dị thường linh hoạt, chín cặp nhãn mâu màu tím sẫm trên đó nhìn chằm chằm về phía các địa phương khác nhau trên chiến trường, tản mát ra một cỗ khí tức khiến tâm thần người ta cực kỳ sợ hãi.

Chương 1534: Mộng Yểm Thú Vương

Cường giả Thần Vương của Huyễn Thần Tộc còn có con Cổ thú kinh khủng dữ tợn kia đột nhiên hàng lâm, lập tức liền chấn nhiếp toàn thể chiến trường. Ngay cả Hoa Phong Thần Vương cùng Sinh Mệnh Chúa Tể, cặp mày cũng khẽ nhíu lại.

- Con Cổ thú này… chẳng lẽ là Mộng Yểm Thú Vương vốn bị trấn áp trong Huyễn Thần Thánh Địa sao?

Hoa Phong Thần Vương rất nhanh liền đoán được lai lịch của con Cổ thú này, trong lòng lại càng thêm bất an. Một tên U Vân Thần Vương cũng đã đủ khó chơi rồi, mà ngay cả Mộng Yểm Thú Vương cũng tới, chẳng phải là càng thêm nan giải sao? Luận năng lực Mộng đạo, Mộng Yểm Thú Vương ở phương diện này tuyệt đối hơn xa Huyễn Thần Tộc. Chỉ bất quá, không phải con Mộng Yểm Thú Vương này vẫn luôn không chịu khuất phục, cho nên mới bị phong ấn trong Cấm địa của Huyễn Thần Thánh Địa sao? Lẽ nào hiện tại nó đã bị thuần phục rồi?

- Mộng Yểm Thú Vương cùng với U Vân Thần Vương, hẳn là đều đã bị khống chế rồi!

Trong nhãn mâu Sinh Mệnh Chúa Tể lóe lên một tia quang mang.

- Không sai!

Tả Mâu Triệu Phong cũng nhìn chằm chằm về phía đám người U Vân Thần Vương cùng với Mộng Yểm Thú Vương. Hắn có thể nhìn

thấy trong cơ thể những người này, kể cả Mộng Yểm Thú Vương, cũng đều có một đạo ấn ký linh hồn kỳ lạ, cùng với một số trận pháp linh hồn. Phỏng chừng bọn chúng đã bị phái Nghịch Thiên khống chế rồi, không thể không làm theo những gì phái Nghịch Thiên ra lệnh.

Nhưng Thiên Chủ cùng với Tả Hộ pháp lại không có bất kỳ hành động dị thường gì, như vậy xem ra, chính là những cường giả còn lại đang trốn ở trong Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, đang khống chế tất cả những kẻ này.

U Vân Thần Vương khẽ thở dài một tiếng, thân hình lóe lên rồi biến mất, đã gia nhập chiến trường. Các thành viên Huyễn Thần Tộc khác cũng lập tức xuất thủ.

Nhìn thấy một màn như vậy, các thành viên bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa lập tức lui nhanh về phía sau. Đối mặt với cường giả Thần Vương, cho dù là Thần Chủ Tam Trọng Thiên cũng không dám tùy tiện mạnh mẽ đón đỡ.

Oanh phanh!

Một cỗ Thần lực tuyệt cường đột nhiên oanh kích thẳng xuống. Mặt đất ầm ầm tan vỡ, mấy ngàn người trong nháy mắt vẫn lạc, tất cả mọi sinh linh trong phạm vi công kích đều tiêu tan thành mây khói. Thần Vương vừa xuất thủ, các thành viên bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa căn bản không hề có lực lượng chống lại, chỉ có thể bị tàn sát.

- Chúa Tể đại nhân, hiện tại chỉ có thể lui về Thánh địa phòng thủ rồi!

Trên mặt Hoa Phong Thần Vương lộ ra thần sắc khó coi, cúi người xin chỉ thị của Sinh Mệnh Chúa Tể. Cường giả Thần Vương của Huyễn Thần Tộc cùng với Mộng Yểm Thú Vương đột nhiên xuất hiện, đã vượt qua phạm vi ứng phó của Sinh Mệnh Thánh Địa rồi.

Trừ phi Hoa Phong Thần Vương cùng với Sinh Mệnh Chúa Tể xuất thủ, bằng không bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa căn bản không có năng lực chống lại.

- Không vội! Một vị bằng hữu của ta đã tới rồi!

Nhưng Sinh Mệnh Chúa Tể lại bình thản mở miệng. Không phải vạn bất đắc dĩ, Sinh Mệnh Thánh Địa làm sao có thể lùi bước phòng thủ?

Sắc mặt Hoa Phong Thần Vương nhất thời lộ ra thần sắc vui mừng. Có thể được Sinh Mệnh Chúa Tể xưng là bằng hữu, thực lực cùng địa vị tất nhiên là không quá thấp.

Mi tâm Sinh Mệnh Chúa Tể chợt bắn ra một đạo quang điểm xanh biếc, nhanh chóng bay tới địa phương hạch tâm của Sinh Mệnh Chi Thụ. Tại nơi này đang có mười tám gã Đại sư Trận pháp cùng nhau điều khiển Đại trận Thánh địa. Quang điểm xanh biếc do Sinh Mệnh Chúa Tể phóng xuất ra lập tức tiến vào não hải một gã Trận Pháp Sư trong đó.

- Tại vị trí tọa độ này sắp sửa có người tiến vào Thánh địa, để cho hắn đi qua!

Mười tám gã Đại sư Trận pháp cùng lúc tiếp nhận đạo tin tức này, cũng nhanh chóng vận chuyển đại trận. Trong Sinh Mệnh Thánh Địa đột nhiên xuất hiện một cái thông đạo không gian thâm thúy, trong đó nhất thời nhảy ra một đạo quang ảnh kim sắc. Tỉ mỉ nhìn lại, kẻ này thân mặc cà sa kim sắc, toàn thân tản mát ra phật quang kim sắc chói mắt, phảng phất như có thể xua tan hết thảy tà ác trên thế gian.

- Liễu Vô đại sư!

Hoa Phong Thần Vương lập tức nhận ra thân phận của kẻ mới đến.

Liễu Vô đại sư, cường giả Thần Vương của Phật Đạo Thánh Địa ở khu vực phía Nam Thần vực Man Hoang. Lúc trước, Liễu Vô đại sư từng bị một gã Thần Vương Ma đạo truy sát, hai người đại chiến mấy trăm ngày, cuối cùng gã Thần Vương Ma đạo lựa chọn đồng quy vu tận với Liễu Vô đại sư. Nhưng Liễu Vô đại sư mạnh hơn một bậc, vẫn còn bảo lưu lại một tia linh hồn bản nguyên. Sau khi trải qua sự trị liệu của Sinh Mệnh Chúa Tể, không tới trăm năm đã khôi phục lại thương thế, thiếu Sinh Mệnh Chúa Tể một cái nhân tình.

Liễu Vô đại sư nhìn về phía chiến trường bên ngoài Sinh Mệnh Thánh Địa, trong mắt lóe lên một tia thần sắc thương cảm.

- Phải nhờ Liễu Vô đại sư xuất thủ rồi!

Thanh âm ôn hòa của Sinh Mệnh Chúa Tể truyền đến.

- Đây là chuyện bần tăng nên làm!

Sắc mặt Liễu Vô đại sư không chút ba động, dứt khoát xông ra. Nhất thời, bên ngoài Sinh Mệnh Thánh Địa chiếu rọi phật quang vạn trượng, một chuỗi Phật Môn kim tự kỳ dị cao thâm mạnh mẽ đánh thẳng về phía U Vân Thần Vương.

U Vân Thần Vương cũng không phải kẻ hiền lành, thân hình huyễn hóa thành một mảnh quang vân ngũ thải hôn ám, bắt đầu đại chiến với Liễu Vô đại sư. Đại chiến giữa hai vị Thần Vương chấn động hoàn vũ bát phương. Tất cả các thành viên phụ cận đều nhao nhao triệt thoái, không dám tiếp cận chiến trường cấp bậc Thần Vương.

- May mà Liễu Vô đại sư kịp lúc chạy tới!

Hoa Phong Thần Vương thầm toát ra một trận mồ hôi. Nếu Liễu Vô

đại sư không tới, cũng chỉ còn có hắn xuất thủ mà thôi. Mà bên cạnh Thiên Chủ vẫn còn một gã Hộ pháp sâu không thể lường vẫn chưa xuất thủ. Nếu như tại thời điểm Hoa Phong Thần Vương đang đại chiến với U Vân Thần Vương, gã Hộ pháp này đột nhiên xuất thủ, như vậy tình huống liền không ổn rồi.

- Bất quá, con Mộng Yểm Thú Vương kia…

Nhưng sắc mặt của Hoa Phong Thần Vương vẫn như cũ vô cùng thâm trầm. U Vân Thần Vương thì đã có Liễu Vô đại sư kịp lúc chạy tới kềm chế, nhưng con Mộng Yểm Thú Vương kia thì làm sao đây? Tu vi của Mộng Yểm Thú Vương cũng thập phần tiếp cận Thần Vương, thần thông Mộng đạo của nó là công kích phạm vi lớn vô cùng cường đại, người bình thường khó có thể chống lại.

- Rống!

Trên chiến trường, chín cái đầu thú của Mộng Yểm Thú Vương dữ tợn rít gào một tiếng, phóng xuất ra một vầng sáng u ám kỳ dị. Vầng sáng u ám này giống như là màn đêm vậy, bao phủ thẳng ra thiên địa xung quanh.

Ngay khi bị vầng sáng u ám này bao phủ tới, tâm thần của bất luận kẻ nào cũng sẽ xuất hiện hỗn loạn, năng lực chưởng khống đối với thân thể cũng sẽ xuất hiện bất ổn. Mà những kẻ tu vi thấp hơn một chút thì thân hình ngừng trệ, sắc mặt lộ ra thần sắc giằng co, không bao lâu liền toàn thân bất động, rơi thẳng xuống mặt đất, hiển nhiên là đang lâm vào ác mộng khủng bố vậy.

- Lực lượng thật đáng sợ!

Thần sắc Mộ Cốc cả kinh.

Lực lượng của Mộng Yểm Thú Vương gần như bao trùm hơn phân nửa chiến trường. Nhưng cho dù là như vậy, hiệu quả của nó vẫn như cũ thập phần cường đại. Chỉ bất quá, lực lượng của Mộng Yểm Thú Vương hoàn toàn không phân biệt địch ta, ngay cả các thành viên của Thiên Cơ Tộc đồng dạng cũng bị ảnh hưởng. Chỉ là đại đa số phạm vi công kích của Mộng Yểm Thú Vương đều bao phủ các thành viên bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa, mới khiến cho các thành viên của Sinh Mệnh Thánh Địa trúng chiêu nhiều hơn một chút.

- Bây giờ phải làm gì đây?

Trên mặt Hoa Phong Thần Vương lộ ra thần sắc lo lắng. Trong Sinh Mệnh Thánh Địa, hiện tại ngoại trừ hắn cùng Sinh Mệnh Chúa Tể ra, đã không còn người nào có thể đối phó được Mộng Yểm Thú Vương này nữa.

- Cứ giao nó cho ta!

Đúng lúc này, Triệu Phong ở một bên đột nhiên thốt lên.

- Triệu Phong, không được xằng bậy! Tu vi của con Mộng Yểm Thú Vương này tiếp cận cấp bậc Thần Vương, so với gã cường giả Ma Thần Tộc trước đây còn cường đại hơn rất nhiều! Hơn nữa thần thông của nó lại càng khó lòng phòng bị!

Hoa Phong Thần Vương lập tức gấp gáp nói. Triệu Phong hiện tại cũng là chiến lực trọng yếu của Sinh Mệnh Thánh Địa, không thể để cho hắn đơn giản bị tổn thất được.

- Yên tâm đi! Ta sẽ không mạnh mẽ đối kháng với nó!

Triệu Phong nói xong câu này, liền lập tức xông ra.

- Meo meo!

Trên bả vai Triệu Phong, Tiểu tặc miêu nhìn về phía Mộng Yểm Thú Vương, không ngừng khoa tay múa chân một trận. Con Mộng Yểm Thú Vương này đã bị Huyễn Thần Thánh Địa phong ấn vô tận năm tháng, hiện tại lại bị Thiên Cơ Tộc chưởng khống, bản thân nó cũng đang cật lực chống lại sự ràng buộc của những ấn ký, trận pháp trong cơ thể.

Hưu!

Triệu Phong phóng tới chiến trường của phe mình, Thần Linh Nhãn mạnh mẽ vận chuyển, phóng xuất ra một tầng quang vụ băng hàn đạm lam sắc, trong đó tản mát ra một cỗ khí tức linh hồn u tĩnh băng hàn, bao phủ toàn bộ chiến trường phe mình. Nhất thời, những người bị cỗ hàn vụ lam nhạt này bao phủ, linh hồn đột nhiên thoáng giật mình một cái, liền khôi phục lại như thường. Mà những người rơi vào trong Mộng cảnh, cũng bị cỗ khí tức linh hồn băng hàn này khiến cho giật mình tỉnh giấc.

Các thành viên bên phía Thiên Cơ Tộc bị Mộng Yểm Thú Vương ảnh hưởng thì lại không có người nào giúp bọn chúng giải trừ. Cứ như vậy, Mộng Yểm Thú Vương tương đương với không tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng đối với các thành viên của Sinh Mệnh Thánh Địa, mà ảnh hưởng đối với các thành viên của Thiên Cơ Tộc càng lớn hơn một chút.

- Tiểu tử này…

Hộ pháp khẽ hừ nhẹ một tiếng.

- Đừng vội!

Thiên Chủ bình thản mỉm cười một tiếng.

o0o

- Rống!

Trên chiến trường, chín cái đầu thú của Mộng Yểm Thú Vương ngửa mặt lên trời rít gào một trận, tản mát ra một cỗ khí tức linh hồn chấn động bát phương. Chín cặp nhãn mâu màu tím sẫm trên chín cái đầu thú kia nhất thời tản mát ra một vầng sáng mê huyễn chấn nhiếp tâm phách người khác. Vầng sáng mê huyễn màu tím sẫm kia dần dần đan xen với nhau, tạo thành chín đoàn quang vụ, đồng thời ầm ầm bùng phát ra.

- Đây là thần thông Thiên Ma Mộng Yểm của Mộng Yểm Thú Vương! Một khi rơi vào trong đó, dưới tình huống cùng cấp bậc, tuyệt đối sẽ không có khả năng thoát ra, sẽ vĩnh viễn rơi vào trong ác mộng vô tận đáng sợ! Thậm chí hết thảy mọi thứ trong ác mộng của bọn chúng cũng sẽ ảnh hưởng đến trong hiện thực!

Bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa, sắc mặt Hoa Phong Thần Vương đại biến. Môn thần thông này của Mộng Yểm Thú Vương chính là một loại thể hiện của Mộng Huyễn Hiện Thực, những gì nhìn thấy trong mộng, toàn bộ cũng sẽ xảy ra trong hiện thực.

Hưu hưu!

Đoàn quang vụ mê huyễn màu tím sẫm kia dùng tốc độ người bình thường khó có thể phản ứng, cấp tốc xẹt qua hư không.

Nơi nào đó trên chiến trường, một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên phát hiện ra đoàn quang vụ màu tím sẫm này đang tiếp cận chính mình, lập tức phản ứng, nhanh chóng triệt thoái về phía sau. Nhưng đoàn

quang vụ này vẫn mãi bám sát theo sau hắn, căn bản không thể nào thoát khỏi.

Đoàn quang vụ mê huyễn màu tím sẫm này rất nhanh chui vào trong não hải gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên kia. Nhất thời, gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên này liền rơi vào ác mộng vô tận. Trong hiện thực, toàn thân hắn đứng ngẩn ngơ tại chỗ, mãi không nhúc nhích.

Cùng lúc đó, mấy đạo quang vụ mê huyễn khác cũng phân biệt bao phủ khắp các chiến trường bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa, phân biệt khiến cho một gã, thậm chí càng nhiều thành viên rơi vào trong ác mộng vô tận.

- Có chút tương tự với năng lực Nhập Mộng của ta! Có lẽ ta có thể phá giải được môn thần thông Thiên Ma Mộng Yểm này!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ động, Tả Mâu bắt đầu vận chuyển. Lực lượng Mộng Huyễn Bản Nguyên điều động ra, Tả Mâu của hắn nhất thời tản mát ra một tầng vầng sáng mộng huyễn lóng lánh bát phương, cùng sản sinh ra một cỗ lực hấp xả không hiểu.

Những nơi tầm nhìn của Triệu Phong quét tới, tâm thần ý thức của hết thảy các sinh linh cũng đều bị Tả Mâu của Triệu Phong hút vào. Đối với năng lực Nhập Mộng này, những địch nhân có cấp bậc ý chí linh hồn tương đương với Triệu Phong, gần như là không thể nào chống cự. Nhưng hiện tại, phạm vi Triệu Phong thi triển năng lực Nhập Mộng thật sự quá lớn, chí ít bao phủ mấy vạn người, thậm chí hơn mười vạn người, dẫn đến lực hấp xả của Nhập Mộng cũng phân tán bớt. Một vài Thần Chủ Nhị Trọng Thiên bình thường chỉ cần không nhìn thẳng vào Tả Mâu Triệu Phong, vẫn sẽ có sức chống cự khá lớn.

Đương nhiên, Triệu Phong làm như vậy không phải là vì muốn giết

chết những cường giả cấp thấp, mà là muốn giải cứu những Thần Chủ phe mình đã trúng phải Thiên Ma Mộng Yểm kia. Dù sao Huyễn Thần Tộc đột nhiên gia nhập chiến trường đã khiến cho bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa dần dần không địch lại, nếu những Thần Chủ này lại không còn chiến lực, đó chính là một đả kích cực lớn đối với bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa.

- Nhập Mộng!

Tả Mâu Triệu Phong đầu tiên tập trung vào một bộ phận Thần Chủ đã trúng phải Thiên Ma Mộng Yểm. Bản thân những người này đã lâm vào Mộng cảnh, căn bản không có chút sức chống cự nào, trong nháy mắt đã bị Triệu Phong kéo tiến vào Mộng cảnh do hắn chế tạo ra. Đương nhiên, ngoại trừ những người này, còn có một nhóm người khác cũng vô lực phản kháng, đồng dạng bị Triệu Phong kéo vào Mộng cảnh.

Trong Mộng cảnh đại khái có cả ngàn đạo nhân ảnh, Triệu Phong lập tức giết chết tất cả thành viên địch quân, đồng thời trục xuất những thành viên phe mình khỏi Mộng cảnh. Cuối cùng chỉ còn lại bốn gã thành viên đã trúng phải Thiên Ma Mộng Yểm. Những người này vẫn còn đứng ngẩn ngơ tại chỗ, thân hình không ngừng chấn động, lộ ra thần sắc kinh khủng, hoảng hốt hoặc là bi thương…

- Ha hả… ở trong này, toàn bộ do ta làm chủ!

Triệu Phong cười lớn một tiếng. Mặc dù những người này vẫn còn chìm trong ác mộng vô tận, nhưng bọn họ đồng thời cũng lâm vào trong Mộng cảnh của Triệu Phong, tương đương với mộng trong mộng!

- Tỉnh lại!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng. Đột nhiên, hết thảy chuyện này đã được thực hiện. Bốn người trong Mộng cảnh của Triệu Phong lập tức từ trong ác mộng tỉnh táo lại.

- Xảy ra chuyện gì?

Thần sắc bốn người kinh hoàng hoang mang. Đủ các loại ác mộng vừa rồi bọn họ trải qua đều giống hệt như hiện thực vậy. Triệu Phong cũng lười giải thích, lập tức đuổi những người này ra khỏi Không gian Mộng cảnh.

Ngoại giới, mấy trăm gã thành viên của địch quân đột nhiên tự bạo mà chết. Mà những Thần Chủ của Sinh Mệnh Thánh Địa trước đây trúng phải Thiên Ma Mộng Yểm, lại đột nhiên tỉnh táo trở lại. Một màn này khiến cho rất nhiều người chú ý tới, mà ngay cả cao tầng của địch quân cũng kinh hãy không thôi.

- Đây là… Lực lượng Mộng đạo! Không ngờ lực lượng Mộng đạo của Triệu Phong lại có thể chống lại lực lượng Mộng đạo của Mộng Yểm Thú Vương!

Trên mặt Hoa Phong Thần Vương lộ ra một tia thần sắc kinh ngạc, trong lòng cũng có chút ngoài ý muốn.

Phương xa, chín cặp mắt màu tím sẫm trên chín cái đầu thú của Mộng Yểm Thú Vương cũng nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong, lộ ra một tia nghi hoặc cùng với địch ý.

Chương 1535: Hộ pháp xuất thủ

Sau khi giải cứu xong một đám Thần Chủ của Sinh Mệnh Thánh Địa trúng phải Thiên Ma Mộng Yểm, Triệu Phong lập tức tiến về một chỗ khác. Một lần nữa thi triển năng lực Nhập Mộng, hơn một ngàn người bị Triệu Phong kéo vào Không gian Mộng cảnh. Triệu Phong trực tiếp gạt bỏ những thành viên địch quân, đuổi những thành viên thanh tỉnh phe mình ra khỏi phiến Mộng cảnh. Cuối cùng, trong Mộng cảnh chỉ còn lại những thành viên phe mình trúng phải Thiên Ma Mộng Yểm mà thôi.

- Tỉnh lại!

Triệu Phong vận chuyển lực lượng Tâm niệm, trong nháy mắt đánh tan ác mộng của tất cả mọi người, giải cứu bọn họ khỏi ác mộng vô tận.

- Những ác mộng vừa rồi… Đã xảy ra chuyện gì?

Mấy gã thành viên Sinh Mệnh Thánh Địa lập tức tỉnh táo lại, toàn thân ướt đẫm mồ hôi, thân thể vẫn còn run nhè nhẹ. Mới vừa rồi bọn họ đã trải qua đủ các loại cảnh tượng khủng bố, giống hệt như hiện thực vậy, giam cầm bọn họ trong đó, không ngừng dằn vặt tâm thần của bọn họ.

Một lần nữa đuổi những người này ra khỏi Không gian Mộng cảnh, thần thông cường đại của Mộng Yểm Thú Vương cứ như vậy hoàn toàn bị phá giải.

- Không ngờ Triệu Phong lại có lực lượng Mộng đạo cường đại như vậy!

Thần sắc Hoa Phong Thần Vương có chút kích động.

- Đây có lẽ chính là lĩnh vực sở trường của Thần Mâu thứ chín của hắn!

Thanh âm không linh của Sinh Mệnh Chúa Tể khẽ vang lên. Từ đầu cho tới giờ, nàng vẫn luôn đặc biệt chú ý tới Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong, trong lòng cũng đại khái hiểu được năng lực của Mộng Huyễn Thần Mâu.

- Lại có thêm không ít bằng hữu nữa chạy tới!

Ngón tay như ngó sen ngọc của Sinh Mệnh Chúa Tể khẽ điểm một cái, ngưng tụ ra một quang điểm xanh biếc, bay về phía Sinh Mệnh Chi Thụ, bên cạnh mười tám gã Trận Pháp Sư. Không bao lâu, đám Trận Pháp Sư này lại một lần nữa mở ra thông đạo truyền tống.

Sưu sưu!

Mấy đạo nhân ảnh từ trong thông đạo bay ra, trong đó có ba gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên, bốn gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên.

- Nhờ các vị xuất thủ a!

Sinh Mệnh Chúa Tể ôn hòa nói. Mấy người vừa mới chạy tới này liền cấp tốc gia nhập chiến trường.

- Tốt! Cục diện đã dần dần ổn định! Thắng lợi chắc chắn sẽ thuộc về chúng ta!

Trong mắt Hoa Phong Thần Vương lộ ra một tia thần sắc mừng rỡ.

Sinh Mệnh Thánh Địa bình thường kết nhân duyên rộng rãi, những người từng được Thánh địa trị liệu mà thoát khỏi tật bệnh, trọng thương, ác tật… nhiều đến bất tận. Theo thời gian dần dần trôi qua, thực lực của Sinh Mệnh Thánh Địa càng lúc càng cường đại hơn. Đến lúc đó, cho dù thủ đoạn của Thiên Cơ Tộc nhiều đến đâu đi nữa, nhất định cũng sẽ thất bại.

o0o

Bốn phía xung quanh Sinh Mệnh Thánh Địa chiến hỏa bùng phát ngập trời.

Sau khi giải trừ xong thần thông của Mộng Yểm Thú Vương, Triệu Phong cũng chuẩn bị gia nhập chiến trường, chém giết cường giả địch quân. Bất quá đúng lúc này, Triệu Phong đột nhiên cảm nhận được một cỗ địch ý cường đại.

- Mộng Yểm Thú Vương?

Trong lòng Triệu Phong chấn kinh. Phương xa, chín cái đầu thú của Mộng Yểm Thú Vương kia nhất tề nhìn chằm chằm về phía chính mình. Chín cặp nhãn mâu màu tím sẫm trên chín cái đầu thú tản mát ra từng đạo lãnh quang u hàn khiếp người.

- Tiểu tử, năng lực Mộng đạo của ngươi tựa hồ không tệ a!

Chín cái đầu thú của Mộng Yểm Thú Vương phát ra từng đạo thanh âm gào thét âm trầm. Chín loại thanh âm cao thấp bất đồng trọng điệp lại với nhau, khiến cho người ta không rét mà run, rợn cả tóc gáy.

- Ăn hắn! Đánh cắp lực lượng của hắn!

- Để cho hắn thể nghiệm ác mộng khủng bố nhất thế gian này!

Chín cái đầu thú không ngừng gào thét tranh nhau nói.

Đột nhiên, toàn thân Mộng Yểm Thú Vương to lớn như núi kia chợt hóa thành một đạo hào quang u ám, xẹt qua thiên địa, đánh thẳng về phía Triệu Phong.

- Không tốt!

Sắc mặt Triệu Phong chấn kinh, lập tức lui lại. Tu vi bản thân Mộng Yểm Thú Vương cực kỳ tiếp cận Thần Vương, cho dù nó không sử dụng tới năng lực Mộng đạo, luận thực lực cũng vẫn cường đại không gì sánh được, cơ hồ là vô địch trong Thần Chủ Tam Trọng Thiên.

Oanh phốc!

Mộng Yểm Thú Vương phóng thẳng tới, mạnh mẽ đánh nát tàn ảnh của Triệu Phong. Đồng thời, một cỗ sương mù u ám màu tím sẫm từ trên người nó mạnh mẽ lan tỏa ra, khuếch tán về phía chiến trường. Đám sương mù màu tím sẫm này chính là sương mù ác mộng do Mộng Yểm Thú Vương tản mát ra, bất luận kẻ nào tiếp cận Mộng Yểm Thú Vương cũng sẽ bị cỗ sương mù này ảnh hưởng tới. Nếu bị bao phủ trong tầng sương mù ác mộng này một thời gian dài, cho dù ý chí linh hồn cường đại đến đâu cũng khó mà may mắn tránh khỏi.

- Cút!

Thời điểm Triệu Phong rút lui, cánh tay dùng sức vung lên một cái, ném mạnh ra một đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm khổng lồ.

Oanh phanh!

Thể tích của Mộng Yểm Thú Vương vô cùng to lớn, không thể nào né tránh nổi, bị Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm đâm trúng.

Bất quá đúng lúc này, trên người Mộng Yểm Thú Vương chợt lan tỏa ra một tầng vầng sáng u ám thâm thúy. Khoảnh khắc này, không gian phương viên gần mười vạn dặm xung quanh cũng bị cỗ lực lượng kỳ dị này thẩm thấu vào. Trong phiến không gian này, khí tức của Mộng Yểm Thú Vương đột nhiên phát sinh biến hóa kinh thiên. Phần cổ bên dưới chín cái đầu thú kia đột nhiên kéo dài ra, gặm ăn sạch sẽ từng thanh từng thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm đang trên người mình.

- Đây là… lực lượng Mộng đạo!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên. Khoảnh khắc vừa rồi, Mộng Yểm Thú Vương đã đem Không gian Mộng cảnh của chính mình dung nhập vào trong hư không. Trong Mộng cảnh, thực lực của nó đạt được tăng cường mạnh mẽ, bởi vậy mới có thể dễ dàng nghiền nát Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, thậm chí còn ăn tươi chúng, mà bản thân cũng không bị ảnh hưởng bao nhiêu.

- Tiểu tử, chịu chết đi!

Chín cái đầu thú của Mộng Yểm Thú Vương ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng, tản mát ra một cỗ khí tức Hồn đạo chấn động bát phương. Chín cặp nhãn mâu màu tím sẫm trên chín cái đầu thú đồng thời tản mát ra vầng sáng mê huyễn chấn nhiếp tâm phách. Những vầng sáng mê huyễn màu tím sẫm kia dần dần đan xen với nhau, tạo thành chín đoàn quang vụ, đồng thời bắn thẳng ra. Lần này, Mộng Yểm Thú Vương một lần nữa thi triển thần thông Thiên Ma Mộng Yểm. Hơn nữa, mục tiêu của cả chín đoàn quang vụ kia đều là Triệu

Phong!

Sưu sưu sưu!

Trong thiên địa, chín đoàn quang vụ mê huyễn u ám nhanh chóng xẹt qua hư không, bắn thẳng về phía Triệu Phong.

o0o

- Không tốt! Tình huống Triệu Phong không ổn!

Trong Sinh Mệnh Thánh Địa, sắc mặt Hoa Phong Thần Vương nhất thời căng thẳng. Thần thông Mộng đạo của Mộng Yểm Thú Vương, cho dù là những người cấp bậc tương đồng với nó cũng phải vô cùng kiêng kỵ. Nếu chín đạo Thiên Ma Mộng Yểm đồng thời đánh trúng lên một người, chỉ sợ cho dù là Triệu Phong sở trường Mộng đạo cũng phải bất lực. Dù sao tu vi cùng ý chí linh hồn của Triệu Phong vẫn còn chênh lệch khá lớn với Mộng Yểm Thú Vương.

- Nhanh chóng chi viện!

Hoa Phong Thần Vương lập tức hạ đạt một mệnh lệnh.

Mắt thấy chín đoàn quang vụ mê huyễn màu tím sẫm đang bay thẳng về phía chính mình. Khoảnh khắc này, bản thân Triệu Phong cũng vô cùng ngưng trọng. Hắn không biết là năng lực Nhập Mộng của chính mình có thể đón đỡ được một kích này hay không? Nhưng nếu ngăn cản không được, rơi vào Thiên Ma Mộng Yểm, gần như chính là mặc cho người ta làm thịt rồi. Cho nên Triệu Phong cũng không dám dùng năng lực Nhập Mộng để đánh cuộc xem nó có thể đón đỡ được hay không.

- Mộng Huyễn Hóa!

Tả Mâu Triệu Phong lóe lên một đạo quang trạch mộng huyễn, nhanh chóng bắt đầu vận chuyển, đồng thời cũng phóng xuất ra từng tầng từng tầng quang vụ mộng huyễn. Trong nháy mắt, lấy Triệu Phong làm trung tâm, phương viên mười mấy vạn dặm xung quanh cũng đều bao phủ lên một tầng thải sắc mộng huyễn vô cùng sáng lạn.

Một cỗ lực lượng Tâm niệm cường đại nhất thời tập trung ở phía trước. Chín đoàn quang vụ mê huyễn màu tím sẫm đang bay tới kia nhất thời bị một cỗ lực lượng kỳ dị ảnh hưởng, tốc độ cùng với uy thế đều bị cắt giảm không nhỏ.

- Diệt!

Triệu Phong khẽ vận chuyển lực lượng Tâm niệm. Đoàn quang vụ màu tím sẫm bay ở trước nhất đột nhiên từ đầu tới đuôi dần dần tan biến đi. Sau đó, cỗ lực lượng trong chốn u minh không thể nào chống cự này nhanh chóng bao phủ lên đạo Thiên Ma Mộng Yểm thứ hai. Đạo quang vụ mê huyễn màu tím sẫm thứ hai liền giống như một cái bọt biển vậy, đột nhiên vỡ vụn biến mất.

Phương xa, Mộng Yểm Thú Vương nhìn thấy một màn này, chín cặp mắt màu tím sẫm trên chín cái đầu thú phân biệt lộ ra thần sắc kinh ngạc. Nó thật sự không ngờ một tên nhân loại tu vi so với chính mình còn thấp hơn lại có thể trực tiếp phá hủy Thiên Ma Mộng Yểm do bản thân nó chế tạo ra! Cái này đến cùng là loại lực lượng đáng sợ gì?

Dần dần, đạo Thiên Ma Mộng Yểm thứ ba, thứ tư cũng đều bị Mộng Huyễn Hóa của Triệu Phong tiêu diệt. Nhưng lúc này, năm đạo Thiên Ma Mộng Yểm còn lại đã phóng tới trước mặt Triệu Phong. Dù sao trong lúc Triệu Phong phát động Mộng Huyễn Hóa, đám công kích này vẫn như cũ không ngừng tiếp cận Triệu Phong, hiện tại đã không kịp né tránh nữa.

- Mộng Cảnh Ngoại Phóng!

Tả Mâu Triệu Phong bắt đầu vận chuyển. Giờ phút này, hắn đột nhiên nghĩ tới vừa rồi Mộng Yểm Thú Vương đã đem Mộng cảnh của bản thân nó phóng xuất ra ngoài, dung hợp với thiên địa, dùng nó để gia tăng lên thực lực của bản thân, phá giải Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm. Mộng Yểm Thú Vương có thể làm được, hắn cũng có thể làm được!

Ông!

Chỉ thấy một đạo quang quyển mộng huyễn lấy Triệu Phong làm trung tâm, dần dần chậm rãi lan tràn ra. Một cảnh tượng kỳ dị dần dần dung nhập vào trong không gian thiên địa. Giờ phút này, Không gian Mộng cảnh của Triệu Phong đã bao trùm một phiến không gian phương viên chừng mấy vạn dặm. Cảnh tượng trong phiến không gian này chính là hình ảnh kiến trúc của Linh Tộc.

Một màn này lộ ra có chút kỳ quái! Ngay tại trung tâm chiến trường bên ngoài Sinh Mệnh Thánh Địa không ngờ đột nhiên lại xuất hiện hình ảnh lãnh địa của Linh Tộc!

- Thành công rồi!

Trên mặt Triệu Phong lộ ra thần sắc vui mừng. Trước đây, Không gian Mộng cảnh chỉ tồn tại trong phương diện ý thức của hắn, hơn nữa sau khi ý thức của Triệu Phong tiến vào Không gian Mộng cảnh, bản thể liền không thể phát huy ra bao nhiêu lực lượng, chính là tương đương với rơi vào thời kỳ suy yếu. Nhưng hiện tại, Triệu Phong đã đem Mộng cảnh phóng xuất ra ngoài, thẩm thấu không gian thiên địa phụ cận, như vậy thì lại bất đồng.

Ông!

Đoàn quang vụ màu tím sẫm thứ năm tiến vào Không gian Mộng cảnh của Triệu Phong.

- Diệt cho ta!

Triệu Phong hét lớn một tiếng, một cỗ ý chí linh hồn trùng kích thẳng ra. Vốn dĩ ý chí linh hồn của Triệu Phong chỉ có cấp bậc Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong, nhưng dưới sự tăng phúc của Không gian Mộng cảnh, đã đạt tới cấp bậc Thần Chủ Tam Trọng Thiên!

Oanh phanh!

Lại thêm ý chí linh hồn của Triệu Phong cùng với lực lượng Lôi kiếp vốn là có lực phá hoại mười phần, trong nháy mắt xông ra đã đụng vỡ nát đạo quang vụ màu tím sẫm kia.

- Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm!

Tả Mâu Triệu Phong phóng xuất ra một đạo lôi quang hôn ám. Lôi quang khẽ lóe lên, đã xỏ xuyên qua ba đạo vầng sáng màu tím sẫm, trực tiếp đập tan chúng. Nhưng sau khi Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm rời khỏi phạm vi của Không gian Mộng cảnh, uy năng lập tức suy yếu xuống, khôi phục trở lại như bình thường.

Hưu hưu!

Hai đạo nhân ảnh đột nhiên phóng tới phụ cận Triệu Phong. Bọn họ chính là hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên của Sinh Mệnh Thánh Địa trước đây đã đại chiến với Ngũ Thần Sứ. Bọn họ đang chuẩn bị chạy tới chi viện cho Triệu Phong, một khi Triệu Phong rơi vào Thiên Ma Mộng Yểm, ít nhất phải mang hắn rời khỏi chiến trường. Chỉ là đợi

tới thời điểm bọn chúng chạy tới, Triệu Phong trên cơ bản đã hóa giải được nguy cơ rồi.

- Cái gì? Gã nhân loại này!

Chín cái đầu thú của Mộng Yểm Thú Vương nghiến răng nghiến lợi, lộ ra bộ dáng cực độ không cam lòng.

- Còn lại hai cái!

Triệu Phong khẽ mỉm cười, cũng không vội vã tiêu diệt hai đạo Thiên Ma Mộng Yểm này. Thậm chí, hắn cũng không hề làm bất cứ cái gì cả, để mặc cho hai đạo quang vụ màu tím sẫm này đánh lên trên thân thể chính mình. Triệu Phong tin tưởng, dưới tình huống như vậy, chính mình cũng sẽ không xảy ra vấn đề gì. Hơn nữa, hắn vẫn muốn cảm ngộ một chút lực lượng Mộng đạo của Mộng Yểm Thú Vương, thuận tiện còn có thể sử dụng hai đạo Thiên Ma Mộng Yểm này để tôi luyện ý chí linh hồn của chính mình.

- Tiểu tử này… thật đúng là cái gì cũng không sợ mà!

Hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên của Sinh Mệnh Thánh Địa cũng thầm toát ra một thân mồ hôi lạnh thay cho Triệu Phong. Bất quá, bọn chúng cũng tin tưởng là Triệu Phong sẽ không có việc gì.

Mộng Yểm Thú Vương nhìn chằm chằm Triệu Phong cùng với hai gã cường giả Thần Chủ Tam Trọng Thiên bên cạnh hắn, tạm thời không có xuất thủ. Bởi vì nó phát hiện, chính mình căn bản không làm gì được gã thanh niên này, huống hồ bên cạnh Triệu Phong còn có hai gã cường giả Thần Chủ Tam Trọng Thiên thủ hộ nữa.

- Tốt! Mộng Yểm Thú Vương đã bị chế trụ rồi!

Hoa Phong Thần Vương không ngừng vỗ tay khen hay. Mộng Yểm Thú Vương là một tồn tại vô cùng phiền phức, những cường giả không sở trường Hồn đạo, Mộng đạo căn bản không thể nào ứng phó nổi.

o0o

Bên kia, Tả Hộ pháp chủ động nhận lệnh:

- Thiên Chủ, để cho ta ra tay đi!

Thiên Chủ gật đầu một cái, biểu thị đồng ý. Thân hình Tả Hộ pháp trong nháy mắt liền bay ra.

Cũng ngay lúc này, trong Sinh Mệnh Thánh Địa, ánh mắt của Hoa Phong Thần Vương cùng Sinh Mệnh Chúa Tể nhất tề ngưng đọng. Trực giác nói cho bọn họ, lão giả Thiên Cơ Tộc này không đơn giản, chính là một nhân vật nguy hiểm.

Ông oanh!

Trên người Tả Hộ pháp đột nhiên phóng xuất ra một cỗ khí tức Tuyên Cổ bất hủ, u ám cường đại.

- Để cho các ngươi kiến thức một chút Vu thuật của lão phu a!

Hai tay Tả Hộ pháp vươn ra, trên đó dâng lên vô số quang tuyến u hắc, tản mát ra một cỗ khiến người ta không rét mà run khí tức âm trầm.

Chương 1536: Sinh Mệnh đấu Vu thuật

Lúc này, Triệu Phong đang ở trong Không gian Mộng cảnh của chính mình, bị hai đạo quang vụ mê huyễn màu tím sẫm đánh trúng. Một cỗ lực lượng Mộng đạo cường đại xâm nhập vào linh hồn ý thức hắn, đồng thời cũng phóng xuất ra một cỗ tâm tình mặt trái, ảnh hưởng tới của tâm thần Triệu Phong. Nhưng đang ở trong Không gian Mộng cảnh, các phương diện của Triệu Phong đều đạt được đề thăng nhất định, có thể chống lại sự xâm thực của cỗ lực lượng này. Dần dần, Triệu Phong đã ổn định được cục diện, bắt đầu từng điểm từng điểm cảm thụ lực lượng của Thiên Ma Mộng Yểm.

Đúng lúc này, Triệu Phong chợt bị một cỗ khí tức cổ lão âm sâm kinh động tới.

- Hộ pháp? Hắn đã xuất thủ rồi sao?

Triệu Phong nhìn về phía không trung phương xa. Tuy rằng đây không phải là lần đầu tiên hắn nhìn thấy Tả Hộ pháp xuất thủ, nhưng lần trước Tả Hộ pháp cũng chỉ là tế ra Ngụy Tổ khí, tùy tiện thi triển một kích mà thôi, hắn căn bản không nhìn ra cái gì. Nhưng hiện tại Triệu Phong mới chân thật cảm nhận được khí tức cường đại, âm trầm mà khủng bố từ trên người Hộ pháp. Loại cảm giác này khiến cho Triệu Phong chợt nghĩ tới Vong Ngữ Trớ Chú.

- Để cho các ngươi kiến thức một chút Vu thuật của lão phu a!

Hai tay Tả Hộ pháp vươn ra, từ trên đó tuôn ra vô số đạo quang tuyến u hắc, tản mát ra một cỗ khí tức âm trầm khiến người ta không

rét mà run.

- Vu thuật!

Trong mắt Hoa Phong Thần Vương cùng Sinh Mệnh Chúa Tể nhất thời hiện lên một tia dị sắc. Nhắc tới Vu thuật, sẽ không thể không nhắc tới Cổ Vu Tộc, chủng tộc bài danh thứ hai trong Thái Cổ Vạn Tộc! Cái chủng tộc này có thể nói là chủng tộc thần bí cổ lão nhất trong Thái Cổ Vạn Tộc, hiện tại gần như đã tuyệt diệt. Nhưng đủ các loại nguyền rủa, Vu thuật bọn chúng, ngay tại Thời kỳ Thái Cổ, cho dù là Thái Cổ Tộc, đệ nhất Thái Cổ Vạn Tộc, cũng có chút kiêng kỵ.

- Huyết Linh Vu Cổ Thuật!

Hai tay Tả Hộ pháp khẽ huy động, mười ngón tay tùy ý lưu động trong hư không, vẽ ra từng đạo từng đạo văn tự, đồ án thần bí cổ lão.

Vù vù vù!

Sau lưng Tả Hộ pháp, vô số đạo quang tuyến đen như mực cuộn trào cuồn cuộn, âm trầm khủng bố, trong đó mơ hồ nhìn thấy một đạo nhân ảnh hư vô thân khoác đấu bồng đen như mực, khuôn mặt đen như mực, thủ trảo khô gầy nhăn nheo, dữ tợn vươn thẳng về phía trước.

Đột nhiên, trong tầng quang vụ hắc tuyến kia chợt thẩm thấu ra một mảnh huyết quang ám hồng sắc, nhanh chóng rơi thẳng xuống dưới, dung nhập vào trong hư không, sau đó dần dần biến mất không thấy đâu nữa. Trên chiến trường, tuy đại đa số các thành viên phát hiện ra có chút không thích hợp, nhưng bọn họ lại không biết phải phòng bị như thế nào.

- Biến mất rồi?

Triệu Phong vận chuyển Tả Mâu tới cực hạn. Dần dần, trong tầm mắt hắn liền xuất hiện vô số đạo huyết tuyến ám hồng sắc, tỉ mỉ nhìn kỹ lại, những đạo huyết tuyến ám hồng sắc này giống như từng con từng con côn trùng thân dài toàn thân máu chảy đầm đìa vậy. Thân ở trong Không gian Mộng cảnh, Triệu Phong cũng không quá lo lắng, nhưng những người khác trên chiến trường lại không nhìn thấy những thứ này, sợ rằng khó có thể may mắn tránh khỏi.

Hưu hưu!

Những đạo huyết tuyến ám hồng sắc này dưới sự khống chế của Hộ pháp, chủ động tự mình tìm kiếm địch nhân.

- Hửm?

Một gã Thần Chủ đột nhiên cảm giác có một cỗ lực lượng lạnh lẽo băng hàn chợt thâm nhập vào trong huyết nhục của chính mình. Sau một khắc, hắn chợt cảm giác cơ năng sinh thể của chính mình cấp tốc giảm xuống, kể cả huyết mạch trong cơ thể cũng trở nên uể oải không phấn chấn. Trải qua tỉ mỉ cảm nhận, hắn phát hiện thân thể của chính mình đã bị rất nhiều đạo huyết tuyến ám hồng sắc không biết từ đâu xuất hiện, không ngừng ăn mòn.

- Xảy ra chuyện gì?

- A!

Các thành viên Sinh Mệnh Thánh Địa trên chiến trường không ngừng phát ra những thanh âm kêu la kinh dị thảm thiết.

- Vu thuật thật đáng sợ!

Thần thức của Hoa Phong Thần Vương cường đại, cảm nhận dị thường rõ ràng sắc bén đối với sinh cơ huyết nhục, tự nhiên có thể phát hiện ra tình huống. Lúc này, hắn có muốn không xuất thủ cũng không được nữa.

- Cẩn thận!

Sinh Mệnh Chúa Tể khẽ căn dặn một câu. Rất rõ ràng, Hộ pháp của Thiên Cơ Tộc có nghiên cứu vô cùng thâm sâu đối với nguyền rủa cùng Vu thuật của Cổ Vu Tộc. Một điểm cơ bản nhất chính là không thể tùy tiện đánh chết hắn. Nếu đối phương đã bố trí Vong Ngữ Trớ Chú, với một vật dẫn cường đại như vậy, cho dù là Sinh Mệnh Chúa Tể cũng rất khó có thể phá giải. Nhưng cũng không phải không có chút biện pháp nào đối phó Vong Ngữ Trớ Chú, ví dụ như chỉ bắt giữ đối phương, hoặc là sử dụng những kẻ tu hành cấp thấp, hay là Linh sủng… đến hoàn thành một kích cuối cùng.

Trên chiến trường, thân thể rất nhiều thành viên bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa đột nhiên xuất hiện dị dạng. Nhưng với kinh nghiệm của mọi người, căn bản không thể nào ngăn cản được Huyết Linh Vu Cổ Thuật do Tả Hộ pháp thi triển ra. Một khi bị thuật này xâm thực, biểu hiện ban đầu chính là trạng thái toàn thân giảm xuống, đối thủ vốn dĩ lực lượng tương đồng, nhưng một lần nữa phát sinh chiến đấu, liền lâm vào thế yếu.

Trong Không gian Mộng cảnh, Triệu Phong quan sát những thành viên thân trúng Huyết Linh Vu Cổ Thuật. Triệu Phong thân ở trong Không gian Mộng cảnh, khi những đạo huyết tuyến ám hồng sắc kia bay vào phiến không gian này, hắn sẽ lập tức sử dụng Mộng cảnh cùng lực lượng Mộng Tưởng Thành Chân triệt để đánh chết nó.

Ông!

Thôi động Tả Mâu, Triệu Phong tỉ mỉ quan sát một thành viên ở phụ cận. Người này chỉ có tu vi Cổ Thần Cửu giai, đã trúng phải Huyết Linh Vu Cổ Thuật. Triệu Phong phát hiện đạo huyết quang ám hồng sắc xâm nhập vào cơ thể người này đang không ngừng thôn phệ tinh huyết, thậm chí lực lượng huyết mạch trong cơ thể hắn. Mà gã Cổ Thần Cửu giai này càng thôi động lực lượng huyết mạch, tốc độ thôn phệ của đạo huyết quang ám hồng sắc kia lại càng nhanh hơn.

- A!

Đúng lúc này, cách đó không xa, một gã Cổ Thần Bát giai phát ra tiếng thét thảm thê lương. Chỉ thấy làn da toàn thân gã Cổ Thần này nhăn nheo khô quắt, thất khiếu chảy máu, thần trí điên cuồng, không ngừng công kích loạn xạ các thành viên phụ cận, không phân biệt địch ta.

- Huyết Linh Vu Cổ Thuật xâm thực tinh nguyên khí huyết của sinh linh, mãi cho đến khi triệt để thôn phệ toàn thân, sẽ dựng dục ra một con Huyết Linh Cổ…

Thanh âm lạnh lẽo âm sâm của Tả Hộ pháp vang lên.

Đúng lúc này, thân thể gã Cổ Thần Bát giai kia co quắp lại, từ trong miệng của hắn đột nhiên chui ra một con trùng dài ghê tởm thô to cỡ cánh tay trẻ con. Toàn thân con trùng dài huyết sắc to lớn này máu tươi nhễ nhại. Ngay khoảnh khắc chui ra, nó đã hóa thành một đạo huyết quang cực tốc, phóng thẳng về phía một nàng nữ tử váy xanh lục ở bên cạnh. Tốc độ của con huyết trùng ám hồng sắc này vô cùng nhanh chóng, cường giả Cổ Thần bình thường căn bản không thể nào né tránh được.

Một màn này dọa cho nàng nữ tử váy xanh lục kia toàn thân run rẩy,

sắc mặt trắng bệch.

Hưu!

Nhưng đúng lúc này, một đạo cực quang mặc lục sắc chợt bay vút tới, bao phủ lên toàn thân con trùng dài kia. Trong nháy mắt, sinh mệnh con trùng dài kia cấp tốc trôi qua, hóa thành một lớp da khô quắt nhăn nheo, rơi thẳng xuống dưới.

- Hừ! Không còn nhân tính! Không ngờ lại thi triển loại Vu thuật tà ác như thế!

Hoa Phong Thần Vương hừ nhẹ một tiếng. Song chưởng hắn khẽ khép lại, một tầng vầng sáng mặc lục sắc dần dần lan tỏa ra.

- Sinh Mệnh Chi Nguyên!

Vầng sáng mặc lục sắc trong song chưởng Hoa Phong Thần Vương dần dần lan tỏa ra, trong đó cấp tốc ngưng tụ ra một bức tường quang điểm xanh lục tinh thể rực rỡ. Trong đám quang điểm xanh lục kia bay ra vô số đạo oánh quang lục sắc, rơi lả tả khắp không gian cả phiến chiến trường.

Sắc mặt Tả Hộ pháp khẽ trầm xuống. Hắn vô cùng tò mò, Hoa Phong Thần Vương dự định sẽ phá giải một chiêu này của hắn như thế nào.

Vù vù!

Những quang điểm xanh lục này dưới sự khống chế của Hoa Phong Thần Vương, tung bay xuống phiến chiến trường bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa, cũng tiến vào trong cơ thể những thành viên đã trúng phải Huyết Linh Vu Cổ Thuật.

- Thì ra là vậy!

Trong mắt Triệu Phong lộ ra thần sắc thấu hiểu. Đám huyết quang ám hồng sắc kia yêu thích thôn phệ sinh cơ, huyết mạch. Mà trong những quang điểm xanh lục này lại ẩn chứa sinh cơ khổng lồ, trong nháy mắt tiến vào nhân thể, liền hấp dẫn những huyết quang ám hồng sắc kia, nháy mắt liền bị bọn chúng thôn phệ.

Nhưng thoáng cái bồi bổ quá nhiều, ngược lại liền trở thành thuốc độc!

Bồng!

Mỗi một đạo huyết tuyến ám hồng sắc sau khi cắn nuốt xong quang điểm xanh lục kia, cũng liền trực tiếp ầm ầm nổ tung. Đồng thời, những lực lượng sinh cơ, huyết mạch này vẫn còn lưu lại trong cơ thể kẻ trúng thuật, được hắn chậm rãi hấp thu, còn có thể chữa trị thương thế vốn có, khôi phục lại trạng thái tốt nhất.

Đương nhiên, đối với những Huyết Linh Cổ đã thập phần cường đại, Hoa Phong Thần Vương liền đích thân điều khiển những quang điểm xanh lục, cướp đoạt sinh mệnh của chúng, trực tiếp hủy diệt chúng.

- Sở trường Pháp tắc Sinh Mệnh, không chỉ có thể cứu trị sinh mệnh, đồng dạng cũng có thể cướp đoạt sinh mệnh!

Triệu Phong không khỏi gật đầu một cái. Sự lĩnh ngộ cùng với lực chưởng khống tinh tế của Hoa Phong Thần Vương đối với Pháp tắc Sinh Mệnh khiến cho hắn vô cùng bội phục.

- Trả ngươi một phần đáp lễ a!

Sắc mặt Hoa Phong Thần Vương lạnh lẽo. Trong cặp mắt hắn chợt

lóe lên quang mang bích tinh thúy lục, lan tỏa ra lực lượng Sinh Mệnh thuần túy bàng bạc. Vận chuyển Pháp tắc Sinh Mệnh, trong cặp mắt Hoa Phong Thần Vương ngưng tụ ra một khỏa hạt giống mặc lục sắc lớn cỡ bàn nay. Khỏa hạt giống mặc lục sắc này tản mát ra sinh mệnh lực cường đại, nhưng chẳng biết tại sao, lại mang đến cho người ta một loại cảm giác sợ hãi.

Hưu!

Khỏa hạt giống mặc lục sắc kia cấp tốc bay thẳng về phía chiến trường bên phía Thiên Cơ Tộc. Những nơi khỏa hạt giống này bay qua, hết thảy sinh cơ đều bị nó cướp đoạt sạch sẽ. Còn chưa kịp rơi xuống tới mặt đất, khỏa hạt giống này đã bắt đầu nẩy mầm đâm chồi, mạnh mẽ sinh trưởng. Thời điểm khi nó rơi xuống tới mặt đất, đã sinh trưởng ra một sợi dây leo mặc lục sắc dài đến hơn trăm trượng.

Soạt soạt soạt!

Sợi dây leo mặc lục sắc kia vũ động loạn xạ bốn phía, tốc độ vô cùng nhanh chóng, trong nháy mắt đã quấn lấy hơn mười thành viên Thiên Cơ Tộc. Chỉ thấy những thành viên này dùng tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy, hóa thành một cỗ bạch cốt. Đồng thời, sợi dây leo mặc lục sắc kia điên cuồng lan tràn ra, càng lúc càng dài càng lớn hơn. Chỉ trong vòng mấy cái hô hấp, đã sinh trưởng ra mấy trăm sợi dây leo mặc lục sắc, không ngừng vũ động loạn xạ khắp nơi, hủy diệt hết thảy mọi sinh linh mà nó quấn trúng.

Vù vù vù!

Sợi Ma Đằng kinh khủng kia điên cuồng sinh trưởng trên chiến trường, không bao lâu đã bao trùm hơn phân nửa chiến trường, giống như một con quái vật Ma Đằng, bạo sát loạn xạ khắp nơi. Sinh cơ của đám Ma Đằng này dị thường nồng đậm, bạo ngược khát

máu, nhưng bốn phía xung quanh Ma Đằng lại là bạch cốt trắng như tuyết, tử khí âm sâm.

- Có thể xưng là Thánh địa, quả nhiên không đơn giản!

Trong lòng Triệu Phong ầm ầm chấn động.

o0o

- Hừ!

Trên thiên không, Tả Hộ pháp khẽ hừ lạnh một tiếng. Trong lòng bàn tay hắn nhanh chóng vận chuyển ra một đám quang tuyến cùng với văn tự cổ lão đen như mực.

- Hủ Thi Vụ!

Thanh âm khàn khàn âm trầm của Tả Hộ pháp truyền ra. Trong lòng bàn tay hắn nhất thời phóng xuất ra một đoàn quang vụ màu xám tro, giống như một con sinh vật ghê tởm dữ tợn xấu xí vậy.

Oanh phốc!

Đạo quang vụ xám tro kia rơi xuống trên đám Ma Đằng mặc lục sắc kia. Trong nháy mắt, đám Ma Đằng mặc lục sắc kia chợt điên cuồng giãy dụa, phảng phất như cực kỳ thống khổ vậy, phát ra từng đạo thanh âm thê lương. Đột nhiên, đám Ma Đằng mặc lục sắc kia chợt từng điểm từng điểm hóa thành nước mủ, thối rữa đầy đất.

Ục ục ục!

Hiệu quả hư thối này cấp tốc lan tràn ra toàn thể Ma Đằng, biến toàn bộ đám Ma Đằng nhiều đến bất tận kia thành một bãi nước đen tanh

tưởi.

Một màn này khiến cho toàn thể các thành viên trên chiến trường toàn thân run rẩy, trong lòng kinh hãi. Cuộc tranh đấu giữa hai vị Thần Vương thật sự là vô cùng khủng bố!

Ngay cả Triệu Phong, thần sắc cũng chấn kinh một trận, nhìn có chút nhập thần. Đương nhiên, hắn cũng không quên hiện tại mình vẫn còn có những mục đích khác. Lúc này, hắn đang trong lúc cảm ngộ lực lượng Mộng đạo đến từ Thiên Ma Mộng Yểm của Mộng Yểm Thú Vương.

Đồng thời, Triệu Phong cũng dần dần triệt bỏ Không gian Mộng cảnh, mà uy lực của Thiên Ma Mộng Yểm kia lại không ngừng biến lớn. Cái này cũng là một loại tôi luyện đối với ý chí tâm thần của Triệu Phong. Ý chí linh hồn của hắn vừa mới đạt tới cảnh giới Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong, trải qua ma luyện lần này, cũng đã vững chắc hơn không ít.

Dần dần, Triệu Phong hoàn toàn triệt hồi Không gian Mộng cảnh. Duy trì Không gian Mộng cảnh cũng cực kỳ tiêu hao Mộng Huyễn Bản Nguyên cùng với lực lượng Tâm niệm, lại thêm trước đây Triệu Phong đã thi triển qua rất nhiều Mộng Huyễn Đồng Thuật, khiến cho tâm thần tiêu hao cực lớn, hiện tại vẫn là nên tiết kiệm một chút thì tốt hơn.

Trên chiến trường, giao phong giữa hai vị Thần Vương đỉnh cao vẫn còn đang tiếp tục.

- Quỷ Sát Tử Linh Chú!

Sắc mặt Tả Hộ pháp dữ tợn, trước người ngưng tụ ra một đoàn quỷ vụ đen như mực, trong đó tản mát ra những tiếng kêu thê lương chói

tai. Trong đám quỷ vụ kia phảng phất như là đang giam cầm vô số oan hồn lệ phách, hoặc vươn ra lợi trảo trắng hếu, hoặc cào cấu, hoặc gào thét rít gào, hoặc vươn ra đầu lưỡi máu chảy đầm đìa…

Oanh phanh!

Đột nhiên, toàn thể quỷ vụ đen như mực chợt bùng nổ ra. Vô số oan hồn lệ quỷ điên cuồng lao xuống chiến trường phía dưới, nhảy vào trong cơ thể các thành viên bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa. Bên phía Triệu Phong thì lại có năm sáu con lệ quỷ vươn ra lợi trảo, mở ra cái miệng rộng máu chảy đầm đìa lao thẳng về phía Triệu Phong.

Không nói hai lời, Triệu Phong vận chuyển Tả Mâu, phóng xuất ra một đoàn hỏa diễm Hỗn Độn Lôi Kiếp.

- Cạc cạc…

Nhất thời, đám quỷ vật này liền thét lên chói tai, lập tức bỏ chạy tán loạn. Lực lượng Hỗn Độn có thể nhằm vào vạn vật, mà lực lượng Lôi kiếp lại càng có thể khắc chế những thứ tà vật quỷ quái này.

Bất quá, những thành viên còn lại cũng rất ít người có được loại bản lãnh này của Triệu Phong rồi. Đám tà linh lệ quỷ cường đại dị thường này lan tỏa ra khắp chiến trường bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa, xâm nhập vào linh hồn của mọi người.

- Nguyền rủa thật mạnh mẽ! Những thứ tà linh quỷ vật này còn có thể khiến cho tà niệm trong lòng mọi người tiến thêm một bước xâm lấn, mãi cho đến khi dung nhập vào tâm thần của người này, giống như là nguyền rủa vậy, thề sống chết cũng đi theo!

Tả Mâu Triệu Phong quan sát toàn thể chiến trường, trong lòng ầm ầm chấn động.

Đồng thời, Quỷ Sát Tử Linh Chú không chỉ có thể ảnh hưởng đến tinh thần ý thức của một người, mà còn có thể thôn phệ tinh huyết, mãi tới khi ép cho người đó điên cuồng mà chết! Có thể nói, nó chính là bản yếu hóa của Vong Ngữ Trớ Chú.

Sắc mặt Hoa Phong Thần Vương khẽ ngẩn ra. Lần này, nguyền rủa do Tả Hộ pháp thi triển thiên hướng phương diện linh hồn, hơn nữa lại còn vô cùng cường đại, muốn chế trụ nó lại vô cùng khó khăn. Mắt thấy rất nhiều thành viên bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa đã bị Quỷ Sát Tử Linh Chú quấn lấy, trạng thái dị thường quái dị, sức chiến đấu thẳng tắp giảm xuống. Nếu cứ tiếp tục như vậy, tình huống sẽ cực kỳ không ổn!

- Trận chiến tranh này… nên kết thúc rồi!

Đúng lúc này, trong Sinh Mệnh Thánh Địa, Sinh Mệnh Chúa Tể vốn đã trầm mặc hồi lâu chợt thở dài một tiếng, thân thể vĩ ngạn mà lại xinh đẹp từ từ bước ra một bước.

Chương 1537: Hỗn Độn Lôi Đồng

- Trận chiến tranh này… nên kết thúc rồi!

Đúng lúc này, trong Sinh Mệnh Thánh Địa, Sinh Mệnh Chúa Tể vốn đã trầm mặc hồi lâu chợt thở dài một tiếng, thân thể vĩ ngạn mà lại xinh đẹp từ từ bước ra một bước.

Trong nháy mắt Sinh Mệnh Chúa Tể gia nhập chiến trường, toàn thể chiến trường vốn đang âm trầm, bạo ngược, huyết tinh… nhất thời tĩnh lặng xuống. Một cỗ lực lượng vô hình chậm rãi lan tràn ra, chúa tể thiên địa bốn phương. Giờ phút này, Sinh Mệnh Chúa Tể phảng phất như là trung tâm của thiên địa, tản mát ra quang huy chói mắt sáng lạn. Bên phía chiến trường của Sinh Mệnh Thánh Địa, vô số âm hồn lệ quỷ cũng không ngừng run rẩy, hiệu quả nguyền rủa yếu bớt hơn phân nửa.

- Chúa Tể đại nhân!

Hoa Phong Thần Vương khẽ cúi đầu, trên mặt lộ ra thần sắc xấu hổ. Lần này, hắn đã không thể hóa giải được Quỷ Sát Tử Linh Chú của Tả Hộ pháp, cuối cùng phải nhờ Sinh Mệnh Chúa Tể đích thân xuất thủ.

- Sinh Mệnh Chúa Tể sao?

Thân thể Tả Hộ pháp khẽ trầm xuống, trong lòng cũng có chút áp lực.

- Không hỗ là cường giả Chúa Tể!

Trên chiến trường, Triệu Phong cũng nhìn thấy Sinh Mệnh Chúa Tể. Nàng lúc này đã tập hợp tất cả cao quý, hoa lệ, ưu nhã, ngạo khí… làm một thể, vừa có rất nhiều ưu điểm của nữ tử, vừa có sự kiên nghị của nam tử, phát ra quang thải cực kỳ chói mắt, hấp dẫn sự chú ý của tất cả mọi người. Ngay cả Mộng Yểm Thú Vương kia, lúc này cũng đột nhiên yên tĩnh lại, không dám lớn tiếng ồn ào náo động. Mà cả thiên địa cũng giống như phủ phục dưới chân của Sinh Mệnh Chúa Tể, lấy nàng làm trung tâm để vận chuyển.

Ông!

Cặp mắt Sinh Mệnh Chúa Tể đột nhiên bắt đầu vận chuyển, một cỗ lực lượng Sinh Mệnh bàng bạc vô hạn nhất thời bùng phát ra. Một cỗ sinh cơ nồng đậm lan tỏa ra toàn thể thế giới, bầu không khí vốn xơ xác tiêu điều trên chiến trường nhất thời càn quét sạch sẽ không còn, phảng phất như hóa thành một mảnh rừng rậm sinh cơ bừng bừng vậy. Dưới cỗ lực lượng Sinh Mệnh cường liệt này, hết thảy mọi dị hồn quỷ vật đều bị mạnh mẽ áp chế cùng gạt bỏ.

- Cạc cạc…

Đám oan hồn lệ phách kia phát ra một tràng tiếng kêu thảm thiết thê lương bén nhọn, thân hình dần dần phai nhạt, biến mất không thấy đâu nữa.

- Dùng lực lượng ý chí trực tiếp hủy diệt nguyền rủa!

Hoa Phong Thần Vương kinh ngạc tán thán một tiếng. Ý chí của Chúa Tể mạnh mẽ đến thế nào? Muốn kẻ nào chết, kẻ đó nhất định phải chết! Mặc dù Sinh Mệnh Chúa Tể cũng không phải sở trường phương diện linh hồn, nhưng vẫn như cũ có thể giải trừ Quỷ Sát Tử Linh Chú một cách đơn giản như vậy.

- Cướp đoạt tính mạng của ngươi!

Ánh mắt Sinh Mệnh Chúa Tể nhất thời nhìn chằm chằm trên người Tả Hộ pháp. Nhãn mâu của nàng tinh bích thúy lục, tràn ngập sinh cơ vô tận. Nhưng Tả Hộ pháp bị Sinh Mệnh Chúa Tể nhìn chằm chằm, lại cảm nhận được nguy cơ trước giờ chưa từng có! Phảng phất như chỉ sau một khắc nữa, hắn sẽ liền táng thân tại đây vậy. Sinh Mệnh Chúa Tể nghĩ muốn cướp đoạt sinh mệnh, đây là chuyện tình đơn giản cỡ nào?

Vù vù vù!

Một cỗ lực lượng Chúa Tể vô hình hàng lâm lên trên người Tả Hộ pháp.

Nhưng đúng lúc này, trước người Tả Hộ pháp đột nhiên xuất hiện một lão giả áo bào trắng thân hình cao lớn, chính là Thiên Chủ! Cỗ lực lượng cướp đoạt sinh mạng này đã bị Thiên Chủ thành công đón đỡ!

Vù vù vù!

Trong cơ thể Thiên Chủ chợt bộc phát ra một cỗ thần uy bá đạo đáng sợ, bộc phát ra một tầng Thần quang kim ngân sắc, vặn vẹo cùng một chỗ với cỗ lực lượng Sinh Mệnh cấp Chúa Tể kia. Hai cỗ lực lượng giao phong vô hình với nhau, khiến cho không gian bốn phía không ngừng vặn vẹo nghiền nát.

Ầm ầm ầm!

Hai cỗ lực lượng va chạm mãnh liệt với nhau, nhấc lên một cỗ hủy diệt phong bạo Cấm kỵ khủng bố, cuối cùng cả hai đều biến mất

không thấy đâu nữa.

- Xem ra, ngươi đã dung hợp lực lượng huyết mạch của Thái Cổ Tộc a!

Khuôn mặt xinh đẹp của Sinh Mệnh Chúa Tể vẫn ôn hòa bình thản. Điều này cũng không nằm ngoài dự liệu của nàng, dù sao vừa rồi nàng cũng đã kiến thức qua nhiều cường giả ẩn chứa các loại huyết mạch Vạn Tộc cường đại trong các thành viên của Thiên Cơ Tộc rồi. Nếu Thiên Chủ đã dám tấn công Sinh Mệnh Thánh Địa, như vậy tự nhiên là có át chủ bài không tầm thường.

- Nếu Sinh Mệnh Chúa Tể ngươi đã đợi không nổi nữa, vậy thì toàn diện khai chiến a!

Khóe miệng Thiên Chủ khẽ nhếch lên.

Đồng thời lúc này, không gian xa xa sau lưng Thiên Chủ đột nhiên vặn vẹo, trong đó xuất hiện mấy đạo bóng đen khổng lồ. Những đạo bóng đen kia dần dần rõ ràng, toàn bộ đều là từng chiếc từng chiếc Chiến hạm võ trang đầy đủ. Trên đỉnh mỗi một chiếc Chiến hạm đều có đặt một tòa pháo đài hắc kim sắc to lớn khôn cùng. Bên cạnh mỗi một tòa pháo đài cũng có hai gã tộc nhân Thiên Cơ Tộc khoanh chân đả tọa, chưởng khống tòa pháo đài này.

- Vũ khí Phá Diệt hệ!

Ánh mắt Hoa Phong Thần Vương nhất thời ngưng đọng. Vũ khí đại phá diệt của Thiên Cơ Tộc vẫn luôn có uy năng công kích vô cùng cường đại, mà phạm vi cũng cực kỳ rộng lớn. Nhớ lại lúc trước, Thiên Cơ Tộc chính là dùng loại vũ khí này, đã trực tiếp hủy diệt những đại thế lực tại các Đại Vực khác.

Ngoại trừ những thứ này ra, trên ba chiếc Chiến hạm kia còn có những loại trang bị không biết khác, nhưng cũng đều tràn ngập tính uy hiếp. Đồng thời, trong Chiến hạm cũng bay ra từng đạo từng đạo quang ảnh, toàn bộ đều là khôi lỗi cơ giới, còn có những Tử Thần Vệ càng cao cấp hơn.

- Lực lượng thật đáng sợ!

Trong lòng Triệu Phong thầm thở dài. Trong trận chiến tranh này, lực lượng mà phái Nghịch Thiên thể hiện ra còn hơn xa dự liệu của Triệu Phong rất nhiều. Thảo nào các thành viên của Huyễn Thần Thánh Địa không có bao nhiêu lực lượng chống lại, đã dễ dàng bị công hãm, thậm chí rất nhiều cao tầng đều bị đối phương khống chế cùng nô dịch.

Đương nhiên, Thánh địa có Chúa Tể tọa trấn chính là một loại biểu tượng thế lực cực mạnh trong Thần vực Man Hoang. Mặc dù sức chiến đấu của Sinh Mệnh Chúa Tể không mạnh, nhưng nhân mạch cực lớn, hiện tại đã có càng ngày càng nhiều cường giả chạy tới đây chi viện. Lúc này, chỉnh thể chiến lực của Sinh Mệnh Thánh Địa cũng đã khổng lồ kinh người.

Oanh phanh!

Triệu Phong nhanh chóng đánh nát Thiên Ma Mộng Yểm, thoát ly khỏi Không gian Mộng cảnh. Hiện tại đã là thời khắc đại chiến cuối cùng rồi, nhưng ai cũng nói không trước được thắng bại cả. Cho nên Triệu Phong cần phải dốc hết khả năng, trọng thương địch quân càng nhiều càng tốt, tranh thủ khả năng thắng lợi cho Sinh Mệnh Thánh Địa.

Đúng lúc này, trên không trung, hai cỗ lực lượng cường hãn vô địch đột nhiên bùng phát ra, toàn thể không trung phảng phất như tan vỡ

ra, biến thành một mảnh hỗn độn. Chỉ thấy một phương hư không hỗn độn kia đang đứng thẳng một nàng nữ tử tuyệt mỹ ngạo nghễ, toàn thân bao phủ trong một tầng thần huy bích tinh. Ngay sau lưng Sinh Mệnh Chúa Tể có một con hư ảnh Thần Mâu khổng lồ, khảm nạm trên hư không, chấn nhiếp thiên địa vạn vật.

Mà bên kia, Thiên Chủ đã hóa thành một tôn Thần Ma Thái Cổ, toàn thân tràn ngập quang tuyến kim ngân sắc, tản mát ra một cỗ khí tức Thái Cổ ngạo nghễ bát phương. Tất cả sinh linh huyết mạch Vạn Tộc trên chiến trường, dưới uy áp của cỗ huyết mạch Thái Cổ Tộc kia, bị nghiền ép tới mức không thể thở nổi.

Oanh! Phanh! Oành!

Trong nháy mắt, hai người đã giao phong với nhau hơn mười chiêu. Vô số đạo quang huy bích lục sắc, quang tuyến kim ngân sắc tại không gian chính giữa hai người không ngừng đan xen giao thoa, kịch liệt va chạm, đồng thời yên diệt.

- Đây chính là lực lượng của Thiên Chủ?

Trong lòng Triệu Phong ầm ầm chấn kinh. Thiên Chủ có thể chính diện chống lại Sinh Mệnh Chúa Tể, cái này đại biểu cho lực lượng của hắn hoặc là vô cùng tiếp cận Chúa Tể, hoặc là đã đạt tới cấp bậc Chúa Tể rồi. Đương nhiên, thứ mà Thiên Chủ chủ yếu dựa vào vẫn là huyết mạch Thái Cổ Tộc.

Lúc trước, độ dung hợp huyết mạch Thái Cổ Tộc của Vũ Hành cũng chỉ có chừng hai ba thành mà thôi. Hiện tại, Triệu Phong phỏng chừng, độ dung hợp huyết mạch Thái Cổ Tộc của Thiên Chủ chí ít cũng đạt tới chín thành, thậm chí càng cao hơn.

Thời điểm Sinh Mệnh Chúa Tể khai chiến với Thiên Chủ, hai đại thế

lực cũng toàn diện khai chiến. Trong nháy mắt, ba tòa pháo đài hắc kim sắc trên ba chiếc Chiến hạm đã ầm ầm khai pháo.

Oanh hưu!

Từ mỗi tòa pháo đài hắc kim sắc, một đạo quang trụ kim sắc khổng lồ phóng thẳng ra, uy năng của nó, cho dù là Thần Chủ Tam Trọng Thiên cũng không dám xem thường.

Nhưng bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa cũng đã sớm có chuẩn bị. Trong Đại trận Thánh địa đột nhiên ngưng tụ ra ba đạo quang thuẫn bích tinh, che chắn ở trước đại trận ra. Ba đạo quang trụ kim sắc kia oanh kích thẳng lên trên ba đạo quang thuẫn bích tinh, một cỗ năng lượng hủy diệt bùng nổ thẳng ra bốn phía xung quanh.

Trong lúc hỗn loạn, một cỗ khí tức cường đại cũng bức thẳng về phía Triệu Phong.

- Ngũ Thần Sứ!

Triệu Phong liếc nhìn về phía phương xa. Trước đây, Ngũ Thần Sứ sau khi thất bại, liền quay trở về Thần Quốc Thiên Cơ Tộc tiến hành chữa thương, hiện tại đã khôi phục lại bảy tám phần, một lần nữa quay lại phục thù.

Ngũ Thần Sứ không nói hai lời, thôi động huyết mạch Ma Thần Tộc, hóa thành một tôn Cự Ma tím đen, tản mát ra khí tức Ma đạo chấn động bát phương.

- Ma Thiên Chưởng!

Ngũ Thần Sứ ngưng tụ ra một đạo Ám Hắc Ma Lực khổng lồ, oanh kích ra một đạo quang chưởng tím đen khổng lồ. Trước đây hắn sơ

xẩy khinh suất, bị Triệu Phong thành công xoay chuyển cục diện, đạt được thắng lợi. Lần này hắn nhất định phải rửa sạch mối nhục lúc trước.

- Hỗn Độn Thần Vực!

Triệu Phong lập tức phóng xuất ra một đạo lực lượng Hỗn Độn khổng lồ, biến thiên địa bốn phía thành một mảnh Lĩnh vực Hỗn Độn hôn ám. Ở trong Hỗn Độn Thần Vực, lực lượng bản thân Triệu Phong sẽ đạt được tăng phúc nhất định.

Vù vù vù!

Tay cầm Mảnh vỡ Tổ khí Hỗn Độn hệ, Triệu Phong ngưng tụ ra một thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm khổng lồ, liên tục chém mạnh ra.

- Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm!

Triệu Phong khẽ vận chuyển Tả Mâu, ngưng tụ ra một thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, đồng thời phóng mạnh ra. Lôi quang khẽ lóe lên, xỏ xuyên qua đạo quang chưởng tím đen kia, cũng phối hợp với Hỗn Độn Lôi Kiếp Trảm, mạnh mẽ đánh tan đạo quang chưởng kia. Sau đó, thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm kia lại tiếp tục bắn thẳng về phía Ngũ Thần Sứ.

Đúng lúc này, Ngũ Thần Sứ đột nhiên lấy ra một khối mảnh vỡ tinh bạch, phóng xuất ra một cỗ lực lượng Thời Gian cường đại. Trước đây bị Triệu Phong đánh bại, Ngũ Thần Sứ đã mượn kiện Mảnh vỡ Tổ khí này từ trong phái Nghịch Thiên, nhằm để chống lại Triệu Phong. Nhất thời, một cỗ Pháp tắc Thời Gian chậm rãi lan tràn ra. Thân hình Ngũ Thần Sứ cấp tốc hoạt động, né tránh thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm kia của Triệu Phong.

- Lão gia hỏa này quả nhiên đã sớm có chuẩn bị!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Muốn đối phó Thần Ma Thể của Ma Thần Tộc, đồng thuật của Triệu Phong chính là có hiệu quả nhất. Mà trong đông đảo các loại đồng thuật, uy năng mạnh nhất chính là Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm. Nhưng Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm lại không phải là đồng thuật thuấn phát, có khả năng né tránh. Ngũ Thần Sứ tự nhiên phát hiện ra điểm ấy, cho nên mới mượn tới Mảnh vỡ Tổ khí Thời Gian hệ, nhằm ngăn cản công kích, tăng phúc tốc độ của bản thân, cùng với né tránh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm.

Từ trước tới giờ, mục tiêu của Triệu Phong chính là dung nhập Lôi Kiếp Đồng Diễm vào trong Hỗn Độn Kiếm, nhằm tăng cường uy năng của nó, đồng thời có thể phát ra trong nháy mắt. Chỉ bất quá hắn vẫn luôn chưa thể thành công, nguyên nhân là do đồng thuật ẩn chứa lực lượng quá lớn, khiến cho tương đối hỗn loạn, không dễ khống chế.

- Bất quá, nếu là đang ở trong Mộng cảnh, các phương diện đạt được tăng cường, nói không chừng ta sẽ có thể thành công!

Trong lòng Triệu Phong thầm tính toán.

- Hắc hắc… Triệu Phong, lần này, ta nhất định sẽ bầm thây ngươi thành vạn mảnh!

Ngũ Thần Sứ cười lớn một tiếng, bay thẳng về phía Triệu Phong. Trong lòng bàn tay hắn cũng phóng xuất ra một cỗ lực lượng Ám Hắc Ma Lực vô hạn, uy lực tuyệt luân.

- Mộng Cảnh Ngoại Phóng!

Triệu Phong vận chuyển Mộng Huyễn Bản Nguyên cùng với lực lượng Tâm niệm, chế tạo ra một phiến Mộng cảnh, sau đó cũng đem

Mộng cảnh lan tỏa ra, dung nhập vào hư không. Dần dần, phương viên mấy vạn dặm xung quanh Triệu Phong liền biến thành một màn hình ảnh mộng huyễn khác. Trong phiến Mộng cảnh này, các phương diện lực lượng của Triệu Phong đều đạt được đề thăng, thậm chí có thể biến không thể thành có thể.

Oanh! Phanh! Oành!

Hỗn Độn Thần Vực kết hợp với Không gian Mộng cảnh, uy năng nhất thời tăng lên khá nhiều. Lực lượng Hỗn Độn được bao phủ bởi một tầng thải sắc mộng huyễn bắt đầu dâng trào cuồn cuộn, dễ dàng đón đỡ được tất cả các công kích của Ngũ Thần Sứ.

Trung tâm Hỗn Độn Thần Vực, Tả Mâu Triệu Phong bắt đầu vận chuyển. Lực lượng Hỗn Độn, lực lượng Lôi kiếp cùng với Mộng Huyễn Bản Nguyên đan xen cùng một chỗ, ngưng kết thành một thanh lôi kiếm hôn ám, lóe lên quang huy dị sắc.

- Đi!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng. Trong nháy mắt phóng xuất ra chuôi lôi kiếm này, hắn liền biết rõ, chính mình đã thành công!

Ngũ Thần Sứ đang chuẩn bị phá vỡ tầng phòng ngự của Triệu Phong, đột nhiên cảm thụ được một cỗ nguy cơ hàng lâm.

Oanh phốc!

Một đạo lôi kiếm hôn ám trực tiếp hàng lâm lên trên Thần Ma Thể của hắn, toàn bộ lực lượng khổng lồ trong đó ầm ầm phóng xuất ra. Chỉ thấy trước ngực Ngũ Thần Sứ đã lưu lại một đạo ấn ký hình kiếm, bốn phía cháy đen một mảnh. Hơn nữa, trong thân thể Ngũ Thần Sứ còn trúng phải thương tổn càng lớn hơn, lực lượng Lôi kiếp

cùng với hỏa diễm Hỗn Độn phóng chạy khắp nơi, tàn phá loạn xạ ngang dọc.

- Làm sao có thể?

Thần sắc Ngũ Thần Sứ giãy dụa, bộ dáng khó có thể tin nổi. Lần này, uy năng đồng thuật của Triệu Phong so với Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trước đây còn cường đại hơn rất nhiều, hơn nữa lại còn là thuấn phát, không thể nào né tránh nổi. Tất cả những sự chuẩn bị trước đây của hắn, trong nháy mắt đã mất hết tác dụng.

- Đã thành công!

Khóe miệng Triệu Phong khẽ mỉm cười. Đồng thuật vừa rồi hắn thi triển ra, uy năng hơn xa Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trước đây, đã thành công kết hợp Hỗn Độn Kiếm, Lôi Kiếp Đồng Diễm cùng với tạo nghệ đồng thuật cao thâm của Triệu Phong. Đạo Hỗn Độn Kiếm Ấn đột nhiên khắc trên ngực Ngũ Thần Sứ kia căn bản không thể nào né tránh, đồng thời uy năng cũng vô cùng cường đại.

- Hỗn Độn Lôi Đồng!

Tả Mâu Triệu Phong bắt đầu vận chuyển, lực lượng hỗn loạn trong đó đan xen lẫn nhau, trong nháy mắt ngưng tụ thành một thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm cỡ nhỏ, ở trên đó lại còn quấn lấy một cỗ đồng diễm khủng bố.

Chương 1538: Đồng thuật của Thiên Chủ

- Hỗn Độn Lôi Đồng!

Tả Mâu Triệu Phong bắt đầu vận chuyển, lực lượng hỗn loạn trong đó đan xen lẫn nhau, trong nháy mắt ngưng tụ thành một thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm cỡ nhỏ, ở trên đó lại còn quấn lấy một cỗ đồng diễm khủng bố.

Nhìn thấy một màn này, sắc mặt Ngũ Thần Sứ nhất thời đại biến. Hắn thôi động Mảnh vỡ Tổ khí Thời Gian hệ, bắt đầu nhanh chóng di động. Đối phó với loại đồng thuật thuấn phát như vậy, chỉ có thể nhanh chóng di chuyển, tránh để cho địch nhân tập trung.

Ngũ Thần Sứ cấp tốc tiếp cận Triệu Phong, bởi vì chỉ cần hắn tiến công Triệu Phong, liền sẽ bị đồng thuật của Triệu Phong đánh trúng, cho nên hắn quyết định dùng thương tổn đổi thương tổn, thi triển ra một kích toàn lực. Như vậy cho dù bị đồng thuật của Triệu Phong đánh trúng, cũng sẽ không quá thua lỗ.

Hưu hưu hưu!

Thủ chưởng Triệu Phong khẽ vung lên, ngưng tụ ra hơn mười thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm đơn giản, cũng một chưởng đẩy tất cả những thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm kia về phía Ngũ Thần Sứ.

Ngũ Thần Sứ thôi động Thần Ma Thể, bên ngoài thân thể bắt đầu lưu động một tầng quang tuyến tử sắc, xung quanh thân thể tản mát ra một tầng vầng sáng tím đen nhàn nhạt. Sau khi gia tăng lực phòng

ngự Ngũ Thần Sứ mạnh mẽ đón đỡ đám Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm đánh lên trên người mình, đồng thời nhanh chóng tiếp cận Triệu Phong.

- Ma Thần Bào Hao!

Cặp mắt Ngũ Thần Sứ đại phóng ma quang, trong cơ thể tụ tập Ám Hắc Ma Lực khổng lồ, há miệng mạnh mẽ phun thẳng ra. Một đạo sóng xung kích tím đen hình tròn khổng lồ dùng khí thế bài sơn đảo hải, nghiền ép thẳng về phía Triệu Phong.

Cùng lúc đó, Hỗn Độn Lôi Đồng của Triệu Phong cũng phóng xuất ra.

Oanh phốc!

Hỗn Độn Lôi Đồng là đồng thuật thuấn phát, trong nháy mắt đã hàng lâm trên Thần Ma Thể của Ngũ Thần Sứ. Chỉ thấy trên thân thể Ngũ Thần Sứ một lần nữa lưu lại một đạo ấn ký hình kiếm, trên đó điên cuồng phóng xuất ra một cỗ lực lượng cường đại, không ngừng xâm nhập vào bên trong Thần Ma Thể, tiến hành tàn phá bừa bãi loạn xạ. Đương nhiên, Ngũ Thần Sứ đã sớm đoán trước một màn này, sớm có chuẩn bị trước, toàn lực chống lại cỗ lực lượng này.

Sau khi thi triển xong Hỗn Độn Lôi Đồng, sắc mặt Triệu Phong thoáng trầm xuống. Chỉ thấy một đạo sóng xung kích tím đen hình tròn đột nhiên bao phủ về phía hắn, Ám Hắc Ma Lực ẩn chứa trong đó vô cùng cường đại, biến tất cả mọi thứ trên đường đi thành tro bụi. Nếu như bị chính diện đánh trúng, hắn cho dù không chết cũng bị lột một lớp da. Nhưng hiện tại, Triệu Phong đang ở trong Không gian Mộng cảnh, chỉnh thể thực lực đạt được tăng cường mạnh mẽ, có thể biến không thể thành có thể.

- Hỗn Độn Lôi Động!

Triệu Phong phóng xuất ra một cỗ lực lượng Hỗn Độn cùng lực lượng Lôi kiếp khổng lồ, xây dựng thành một cái hắc động lôi điện đen như mực.

Ông oanh!

Nháy mắt, đạo sóng xung kích tím đen hình tròn kia đã ầm ầm hàng lâm tới. Không gian Mộng cảnh bốn phía xung quanh Triệu Phong cũng khẽ chấn động một chút, xuất hiện xu thế không ổn định.

- Xem ra, ta đã xem thường một kích này rồi!

Sắc mặt Triệu Phong nhất thời lạnh lẽo. Ngay cả Không gian Mộng cảnh của chính mình cũng bị ảnh hưởng, không hỗ là Ma Thần Tộc! Hắn lập tức thu nhỏ lại kích thước của Không gian Mộng cảnh, cuối cùng co rút lại đến cùng kích thước với Hỗn Độn Lôi Động, cả hai cái hoàn toàn trọng điệp lại với nhau. Đồng thời, Triệu Phong cũng vận chuyển lực lượng Mộng đạo, toàn diện tăng phúc lực phòng ngự của Hỗn Độn Lôi Động.

Ùng ùng!

Đạo sóng xung kích tím đen hình tròn kia bao phủ lấy Triệu Phong. Trong nháy mắt, lực lượng Ám Hắc Ma Lực bạo ngược không ngừng ăn mòn Hỗn Độn Lôi Động.

Mắt thấy lực lượng bên trong Hỗn Độn Lôi Động từng điểm từng điểm tách ra, Triệu Phong lập tức vận chuyển Tả Mâu, phóng xuất ra đại lượng Mộng Huyễn Bản Nguyên, đồng thời vận chuyển lực lượng Tâm niệm. Dần dần, tính năng phòng ngự của Hỗn Độn Lôi Động đã được đề thăng, mà uy năng công kích Triệu Phong phải đối mặt cũng dần dần yếu bớt. Cuối cùng, đạo sóng xung kích tím đen hình tròn

kia gào thét bay qua, mà Hỗn Độn Lôi Động của Triệu Phong vẫn như cũ lưu lại, chỉ là hơi có chút tổn hại mà thôi. Nhưng Triệu Phong ở bên trong thật sự cũng không bị thương tổn bao nhiêu.

- Phốc!

Phương xa, Ngũ Thần Sứ nhìn thấy một màn này, sắc mặt thoáng giãy dụa, phun ra một ngụm tiên huyết. Một chiêu vừa rồi cơ hồ đã là một kích toàn lực của hắn rồi, không ngờ vẫn như cũ không thể giết chết Triệu Phong, thậm chí cũng không tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng đối với hắn.

Mà khoảnh khắc này, Triệu Phong lại đang cảm thán uy năng của lực lượng Mộng Huyễn Thần Mâu. Hắn phát giác lực lượng Thần Mâu mà chính mình phát huy ra cũng càng ngày càng nhiều hơn, so với trước đây lại càng cường đại hơn. Tuy nó cũng không mang đến cho Triệu Phong tính công kích cường đại cỡ nào, nhưng lại có thể cải biến bản chất của đủ loại sự vật, luôn có thể khiến cho Triệu Phong chuyển nguy thành an.

Thoáng nhìn về phía Sinh Mệnh Chúa Tể trên trời cao, trong lòng Triệu Phong thầm tưởng tượng, một khi hắn có thể hoàn toàn phát huy ra năng lực của Mộng Huyễn Thần Mâu, như vậy chính mình cũng có thể trở thành cường giả vậy.

- Hiện tại, đã đến lúc giải quyết ngươi rồi!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ ngưng đọng. Ngũ Thần Sứ là cường giả mạnh nhất trong các Thiên Thần Sứ, là cường giả vô địch trong Thần Chủ Tam Trọng Thiên. Giết chết hắn sẽ tạo thành ảnh hưởng khá lớn đối với toàn bộ chiến cục.

- Hỗn Độn Lôi Đồng!

Triệu Phong không nói hai lời, một lần nữa ngưng tụ ra một thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm. Một khi Triệu Phong thành công thi triển ra đồng thuật này, cho dù hắn đang không nằm trong Không gian Mộng cảnh, cũng có thể phóng xuất ra ngoài.

- Không ổn!

Sắc mặt Ngũ Thần Sứ cả kinh, lộ ra thần sắc sợ hãi. Trước đây hắn đã trúng phải hai phát Hỗn Độn Lôi Đồng của Triệu Phong, cho dù là Thần Ma Thể cũng bị thương thế cực nặng. Hắn lập tức xoay người phóng chạy.

Nhưng ngay tại thời điểm hắn vừa hành động, một cỗ lực lượng khiến cho hắn kinh hãi đã ầm ầm hàng lâm tới.

Oanh bồng!

Lại thêm một đạo kiếm ấn Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm đánh xuống, lưu lại một đạo ấn ký hình kiếm cháy đen ngay trên đầu hắn. Đồng thời, lực lượng Lôi kiếp khổng lồ ầm ầm tuôn trào ra, điên cuồng tàn phá Thần Ma Thể của Ngũ Thần Sứ. Toàn thân Ngũ Thần Sứ co quắp, tuôn ra trận trận khói đen. Thể tích Thần Ma Thể của hắn đã rút nhỏ xuống một vòng, khí tức Ma đạo cũng giảm xuống vài phần.

- Nhận lấy cái chết!

Triệu Phong từ phía sau lập tức đuổi tới.

Toàn thân Ngũ Thần Sứ run lên một cái, lập tức xoay người phóng chạy. Khoảng cách giữa hai lần Ngũ Thần Sứ sử dụng huyết mạch Ma Thần Tộc trong trận chiến đấu lần này quá gần, dẫn đến bộ phận huyết mạch Ma Thần Tộc trong cơ thể hắn vừa mới khôi phục được

một chút đã lập tức tiêu hao sạch sẽ không còn chút gì.

Hiện tại hai phe đã triệt để khai chiến, Triệu Phong sẽ không dễ dàng để cho Ngũ Thần Sứ chạy thoát như vậy.

- Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm!

Triệu Phong triệt bỏ Hỗn Độn Lôi Đồng, nhanh chóng thi triển Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm. Đối với địch nhân đang cấp tốc di động, Hỗn Độn Lôi Đồng cực kỳ khó tập trung, mà Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm thì lại có thể phát huy được tác dụng.

Oanh hưu!

Trên chiến trường, lôi quang lóe lên, một đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm hôn ám mạnh mẽ xỏ xuyên thẳng qua.

Ngũ Thần Sứ phát hiện ba động kinh người sau lưng, lập tức lách người né tránh. Nhưng trạng thái hiện tại của hắn đã bị giảm mạnh, thân bị trọng thương, có muốn né tránh cũng không còn kịp nữa.

Hưu phốc!

Thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm kia trực tiếp xỏ xuyên qua bả vai Ngũ Thần Sứ.

- A! Tiểu tử này…

Ngũ Thần Sứ cắn răng hét lớn một tiếng, trên mặt lộ ra thần sắc phẫn hận. Hiện tại Ngũ Thần Sứ mới ý thức được, chính mình bởi vì sốt ruột báo thù, đã có một sự lựa chọn sai lầm! Triệu Phong chính là kẻ có được Thần Mâu thứ chín, mà Thần Mâu của hắn vẫn đang trong quá trình lột xác thức tỉnh. Một khi Triệu Phong triệt để phát huy

ra lực lượng Thần Mâu, như vậy hắn tuyệt đối chính là một vị Thần Mâu Chúa Tể! Nhưng hiện tại hiểu ra những điều này, hiển nhiên có chút quá trễ rồi.

- Thời Không Vặn Vẹo!

Triệu Phong thôi động đông đảo Mảnh vỡ Tổ khí, đánh ra một đoàn quang đoàn ngân sắc hư thực giao thoa. Khoảnh khắc quang đoàn ngân sắc kia xuất hiện, thời không phụ cận cũng bị khuấy thành một mảnh hỗn loạn. Quang đoàn ngân sắc kia chợt lóe lên rồi biến mất, đã xỏ xuyên qua hư không, hàng lâm tại chân trời xa xa.

Ngũ Thần Sứ phát hiện ra cỗ lực lượng Thời Không cường đại này, lập tức thôi động huyết mạch Ma Thần Tộc, toàn thân chớp động diễm quang tím đen, đem tốc độ gia tăng lên gấp bội, na di một đoạn cự ly về phía bên trái.

Oanh phốc!

Đúng lúc này, quang đoàn ngân sắc kia hiện lên, đồng thời cũng oanh tạc ra, khiến cho không gian ầm ầm nghiền nát, cũng phóng xuất ra một cỗ thời không phong bạo khủng bố, thổi quét ra thiên địa bát phương. Tuy Ngũ Thần Sứ có thể tránh thoát một kích này, nhưng lại bị đám thời không phong bạo kia ảnh hưởng tới, khiến cho tốc độ chậm lại.

Nhân cơ hội này, Triệu Phong liền cấp tốc thu hẹp cự ly với Ngũ Thần Sứ. Bàn tay hắn vung lên, mấy trăm thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm oanh kích thẳng ra, đan xen thành một mảnh lôi đình kiếm võng, bao phủ thẳng về phía Ngũ Thần Sứ.

- Không cách nào tránh né rồi!

Trên mặt Ngũ Thần Sứ lộ ra thần sắc khó coi, nghĩ không ra biện pháp trốn thoát.

- Bạo!

Triệu Phong đột nhiên quát lớn một tiếng, đám Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm đang tiếp cận Ngũ Thần Sứ kia nhất tề ầm ầm bùng nổ.

Oanh phanh!

Ngũ Thần Sứ bị đám bạo tạc kia đánh bay, Thần Ma Thể càng thu nhỏ lại vài phần, khắp thân thể lại càng là vết thương chi chít chằng chịt.

- Hỗn Độn Tỏa!

Hai tay Triệu Phong mạnh mẽ vươn ra, phóng xuất ra một cỗ lực lượng Hỗn Độn khổng lồ, giống như sóng biển kinh thiên cuồn cuộn lao ra, bao phủ bốn phía xung quanh Ngũ Thần Sứ.

- Chết đi!

Triệu Phong quát lạnh một tiếng, hai bàn tay hợp lại. Nhất thời, đám lực lượng Hỗn Độn khôn cùng kia liền hình thành nên một cái hắc động hỗn độn, bao phủ Ngũ Thần Sứ vào bên trong. Lực lượng Hỗn Độn vốn đã có thuộc tính thôn phệ, mà năng lực thôn phệ của môn chiến kỹ này lại càng cường đại hơn nữa. Bị Hỗn Độn Tỏa vây khốn, lực lượng trong cơ thể Ngũ Thần Sứ nhanh chóng xói mòn đi, dần dần mất đi lực lượng chống lại.

- Triệu Phong, ngươi nhất định sẽ chết trong tay Thiên Chủ!

Thanh âm trầm thấp oán độc của Ngũ Thần Sứ từ trong Hỗn Độn

Tỏa truyền ra.

- Chuyện đó thì ta cũng không rõ ràng lắm! Nhưng ta chỉ biết là, hiện tại ngươi sẽ chết trong tay ta!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống, nhất thời phát lực.

Oanh phanh!

Đám lực lượng Hỗn Độn kia đột nhiên co rút lại, sau đó ầm ầm nổ tung, nhấc lên một cỗ hủy diệt phong bạo Cấm kỵ hỗn loạn. Từ đó, Ngũ Thần Sứ, kẻ mạnh mẽ nhất trong các Thiên Thần Sứ, đã bị Triệu Phong giết chết.

Một màn này tự nhiên cũng được những cường giả còn lại nhìn thấy tận mắt. Tâm thần mấy gã Thiên Thần Sứ của Thiên Cơ Tộc còn lại nhất thời run lên một cái, xem Triệu Phong là một tồn tại Cấm kỵ không thể chạm tới.

Tả Hộ pháp cũng hừ lạnh một tiếng, nhưng hắn còn đang bị Hoa Phong Thần Vương quấn lấy, không thể chiếu cố những người khác được. Tả Hộ pháp sở trường các loại năng lực Vu thuật, nguyền rủa… khiến người ta không rét mà run, nhưng Hoa Phong Thần Vương của Sinh Mệnh Thánh Địa lại sở trường Pháp tắc Sinh Mệnh, Y đạo… có thể ứng phó đại bộ phận Vu thuật, nguyền rủa. Mà luận về năng lực chiến đấu, Tả Hộ pháp lại có chút không bằng được Hoa Phong Thần Vương.

Sau khi giết chết Ngũ Thần Sứ, trong lòng Triệu Phong vô cùng sảng khoái. Hắn bắt đầu không ngừng di động khắp nơi trên chiến trường, chém giết loạn xạ những cường giả địch nhân khác.

Ùng ùng!

Đúng lúc này, trên thiên không xa xôi đột nhiên bộc phát ra một cỗ thanh âm bạo tạc đinh tai nhức óc, vang tận mây xanh.

Chỉ thấy từ trong cặp mắt của Sinh Mệnh Chúa Tể phóng xuất ra một đạo tinh quang bích lục rực rỡ chói mắt, chiếu rọi lên trên người Thiên Chủ. Cho dù Thiên Chủ có được Thần Ma Thể của Thái Cổ Tộc, cơ năng Thần thể cũng cấp tốc bị cướp đoạt, thôn phệ.

Oanh phanh!

Thân hình Thiên Chủ bay về phía sau mấy trăm trượng mới đứng vững lại được.

- Tốt! Cho dù Thiên Chủ có được huyết mạch Thái Cổ Tộc, nhưng vẫn như cũ không phải là đối thủ của Sinh Mệnh Chúa Tể!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên. Chúa Tể không hỗ là Chúa Tể, cho dù là Sinh Mệnh Chúa Tể không sở trường chiến đấu, thì sức chiến đấu vẫn vô cùng cường hãn. Nhưng chẳng biết tại sao, trong lòng Triệu Phong lại có một loại cảm giác chơi chút không chân thật.

- Hắc hắc… không hỗ là một trong Bát Đại Thần Mâu a! Chỉ chút bản lãnh này, vẫn không thể đối phó được ngươi!

Thiên Chủ vừa mới bị đánh lui, đột nhiên ngửa đầu cười lớn một tiếng.

- Còn có bản lĩnh gì nữa, cứ lấy ra cả đi!

Trên khuôn mặt cao quý mỹ lệ của Sinh Mệnh Chúa Tể toát ra ngạo khí mười phần.

- Vũ mỗ cũng biết một chút đồng thuật, muốn lãnh giáo với Sinh Mệnh Thần Mâu một chút!

Khóe miệng Thiên Chủ khẽ nhếch lên, lộ ra một tia nụ cười tà dị.

Ánh mắt Sinh Mệnh Chúa Tể nhất thời chấn kinh. Muốn lãnh giáo đồng thuật với Thần Mâu Chúa Tể, đây không thể nghi ngờ chính là một chuyện cười lớn nhất thiên hạ. Nhưng Sinh Mệnh Chúa Tể lại có một loại cảm giác bất an không thể nói rõ. Trước đây, Thiên Chủ đã mang đến cho nàng một loại cảm giác vô cùng kỳ quái. Hiện tại, sau khi Thiên Chủ nói ra những lời này, càng khiến cho Sinh Mệnh Chúa Tể đột nhiên nghĩ tới cái gì…

- Đồng thuật?

Trong lòng Triệu Phong cũng đột nhiên cả kinh. Hắn chợt nhớ tới, tạo nghệ đồng thuật của Thiên Chủ cũng vô cùng cao thâm, trước đây đã khiến cho hắn vô cùng khâm phục.

- Hắc hắc… Hãy để cho Man Hoang rung động đi! Thiên Đạo Thần Mâu!

Thiên Chủ đột nhiên cười lớn dữ tợn, hai tay kháp động pháp quyết. Đột nhiên, trên người Thiên Chủ chợt mạnh mẽ khởi động mấy cỗ khí tức huyết mạch cường đại. Cặp mắt hắn chợt biến thành thâm trầm đen như mực, chính là Tử Vong Chi Mâu! Nhưng sau một khắc, lại hóa thành Sinh Mệnh Chi Mâu bích lục rực rỡ! Tiếp theo là Vận Mệnh Chi Mâu… Mà khí tức trên người hắn cũng theo mỗi một loại huyết mạch nhãn đồng hiển hiện, không ngừng dâng cao lên.

Sau khi Bát Đại Thần Mâu đều đã nhất nhất hiển hiện, cặp mắt Thiên Chủ lại biến thành đôi mắt bình thường, nhưng tại mi tâm của Thiên Chủ lại đột nhiên hé mở ra một khe nứt, từ trong đó phóng xuất ra

một đạo Thần quang hôn ám chấn kinh hoàn vũ.

Ông!

Thụ đồng tại mi tâm của Thiên Chủ có chút gian nan mở ra. Cùng lúc đó, sau lưng hắn cũng dần dần xuất hiện hư ảnh tám cặp nhãn mâu, rõ ràng chính là nhãn đồng của tám loại huyết mạch Thần Mâu!

Thời điểm khi Thụ đồng tại mi tâm của Thiên Chủ triệt để mở ra, trong nhãn đồng hôn ám kia chợt bắn ra một đạo quang mang vẫn đục hôn ám kinh thế. Những nơi đạo quang mang vẫn đục hôn ám kia đi qua, hết thảy mọi thứ đều vỡ tan, thiên địa đổ nát!

Trả lời kèm theo trích dẫn Kèm theo bài viết này trong trích dẫn của bài trả lời Trả lời nhanh trong Chủ đề này Thanks

Chương 1539: Thiên Đạo Tổ Đồng

Đạo quang mang vẫn đục hôn ám kia xông lên tận không trung, xuyên thấu thiên khung, xông thẳng lên tinh hà hạo hãn, cùng tranh nhau phát sáng với vạn vật trong Phạm Trụ!

Tại một phiến hư không xa xôi trong Thần vực Man Hoang, một gã nam tử đang ngồi xếp bằng đả tọa, toàn thân phủ đầy hoa văn lông chim kim hồng sắc, lóng lánh quang mang cực nóng khôn cùng, chiếu sáng cả một phiến Không gian Phạm Trụ mênh mông. Đột nhiên, gã nam tử này chợt mở ra cặp mắt như liệt diễm vậy, nhìn về phía một đạo Thần quang chấn động thiên địa ở phương xa.

- Khí tức Thần Mâu chưa từng xuất hiện…

Gã nam tử này nhất thời đứng thẳng lên.

- Chẳng lẽ là Thần Mâu thứ chín?

Hắn đã một thời gian dài không liên lạc qua với Thần vực Man Hoang, bởi vậy cũng không biết chút tin tức gì liên quan tới Triệu Phong, cho nên mới có phán đoán như vậy.

Ong ong!

Quang và nhiệt khôn cùng tại bốn phía xung quanh thân thể gã nam tử kia dần dần rút hết vào trong cơ thể hắn. Toàn thể phiến không gian này cũng dần dần ảm đạm xuống.

- Thần vực Man Hoang đã phát sinh chuyện gì?

Thân hình gã nam tử kia lóe lên rồi biến mất.

o0o

Cùng lúc đó, rất nhiều cường giả Thần Vương, thậm chí là Chúa Tể trong Thần vực Man Hoang đều bị cỗ Thần quang chấn động hoàn vũ này khiến cho chấn động.

Giữa Thần vực Man Hoang và Không gian Ngoại vực có một mảnh hỗn độn loạn lưu Cấm kỵ, Thần Chủ bình thường tùy tiện xông vào nơi này cũng đều cửu tử nhất sinh.

Lúc này, trong đám hỗn độn loạn lưu bạo loạn kinh thiên kia, một cỗ lôi quang bạch kim sắc kinh triệt thiên địa cùng với từng đạo từng đạo tử vong lưu quang đen như mực đan xen cùng một chỗ. Trung tâm bạo loạn kia có hai đạo nhân ảnh, một người trong đó là một gã nam tử thân mặc y bào kim bạch, toàn thân cao to vĩ ngạn, tràn ngập khí thế uy nghiêm. Mà người còn lại là một lão giả già nua, thân hình còng lưng, y bào đen như mực tùy ý vũ động. Tay lão giả này cầm một thanh cự liêm đen như mực, trên đó lượn lờ tử khí hắc diễm khủng bố, không biết đã tàn sát qua bao nhiêu sinh linh.

- Khặc khặc… Thiên Phạt, ta nhất định sẽ trở thành kẻ đầu tiên đánh chết một gã Chúa Tể!

Lão giả hắc ảnh kia cười âm lãnh một tiếng, huy động cự liêm trong tay, phóng xuất ra một đạo nguyệt nha hắc diễm to lớn khôn cùng. Đồng thời, cặp mắt lão giả cũng đột nhiên rung động, gia trì một cỗ lực lượng Tử Vong đáng sợ lên trên đạo nguyệt nha kia.

- Hừ! Lực lượng Thiên Phạt chắc chắn sẽ tru diệt tên tội nhân nhà

ngươi!

Sắc mặt Thiên Phạt Chúa Tể lãnh đạm uy nghiêm, trong tròng mắt mạnh mẽ phụt ra một đạo lôi quang, hình thành nên một khỏa lôi cầu bạch kim sắc.

Rất nhiều Đại năng trong Thần vực Man Hoang đều biết, Thiên Phạt Chúa Tể và Tử Vong Chúa Tể trong Bát Đại Thần Mâu có một loại oán hận lâu năm khó giải. Hai người không biết đã trải qua bao nhiêu tràng đại chiến, đã đấu đá với nhau suốt bao nhiêu năm.

Đúng lúc này, ánh mắt Thiên Phạt Chúa Tể khẽ động, nhìn về phía phương xa. Mà lão giả hắc ảnh kia cũng thẳng đứng dậy, trong cặp mắt đen như mực hiện lên một tia dị sắc.

- Khí tức Thần Mâu chưa từng xuất hiện bao giờ…

Sắc mặt lão giả hắc ảnh khẽ trầm xuống. Căn cứ theo cảm ứng của Tử Vong Thần Mâu, cỗ lực lượng Thần Mâu này tuyệt đối không tầm thường.

- Không phải là Thần Mâu thứ chín!

Sắc mặt Thiên Phạt Chúa Tể khẽ động. Ngoại trừ Thần Mâu thứ chín, không ngờ lại xuất hiện thêm một cỗ khí tức Thần Mâu mới nữa.

- Chúng ta dừng lại ở đây!

Thiên Phạt Chúa Tể liếc nhìn lão giả hắc ảnh một cái, thân hình na di biến mất.

o0o

Cùng lúc đó, trong mật địa của phái Trí Giả, trong lòng tất cả các vị Trí giả đều sinh ra cảm ứng. Sau khi trải qua thôi diễn, tất cả bọn họ đều phun ra một ngụm tiên huyết. Cỗ khí tức Thần Mâu vừa mới sinh ra kia cũng không phải là tồn tại mà bọn chúng có thể tùy tiện thôi diễn bói toán.

Trên tòa hắc tháp lục giác lớn nhất ở trung tâm, Vũ Thiên Vu cũng đang chìm vào trong thôi diễn. Một lát sau, sắc mặt hắn trắng bệch, khóe miệng chảy ra một tia máu tươi:

- Chẳng lẽ kế hoạch của hắn… lại là Chí Cao Tổ Đồng?

o0o

Trên chiến trường Sinh Mệnh Thánh Địa, ngay khoảnh khắc Thụ đồng tại mi tâm của Thiên Chủ mở ra, thiên địa ầm ầm rung động, phảng phất như là đang lo lắng sợ hãi vậy. Tất cả mọi người trên phiến chiến trường to lớn như vậy đều cảm thụ được một cỗ lực lượng vô địch không thể trái nghịch. Khí thế trên người Thiên Chủ lúc này đã nhảy lên tới cực hạn, trở thành chúa tể của thiên địa. Hết thảy mọi sinh linh đều phải phủ phục run rẩy dưới chân hắn.

- Làm sao có thể? Khí tức Thần Mâu?

Sắc mặt Sinh Mệnh Chúa Tể chấn kinh ngây ngẩn. Thế gian trước giờ chỉ có Bát Đại Thần Mâu, Thần Mâu thứ chín lúc trước cũng chỉ là truyền thuyết, mãi cho tới khi Triệu Phong xuất hiện, truyền thuyết mới trở thành sự thật. Nhưng hôm nay vì sao lại xuất hiện thêm một Thần Mâu nữa?

Hơn nữa, cũng đều là Thần Mâu, nhưng thời điểm khi Sinh Mệnh Chúa Tể nhìn về phía Thụ đồng tại mi tâm của Thiên Chủ, Sinh Mệnh

Thần Mâu của nàng lại đột nhiên rung động một cái. Chỉ thấy trong Thụ đồng tại mi tâm của Thiên Chủ có tới tám cái đồng tử, vô cùng quỷ dị, tản ra khí tức khiến cho người ta kinh hãi.

- Thần Mâu?

Trong lòng Triệu Phong cũng vô cùng kinh hãi. Trong truyền thuyết cũng chỉ có Cửu Đại Thần Mâu, nếu nhãn mâu của Thiên Chủ là Thần Mâu, như vậy Thần Linh Nhãn của mình là cái gì? Cùng lúc đó, Mộng Huyễn Thần Mâu của Triệu Phong bỗng nhiên không ngừng nhảy lên. Trong Không gian Thần Mâu, lực lượng Mộng Huyễn Bản Nguyên cũng rung động từng trận từng trận, vô cùng xao động.

- Đây là chuyện gì xảy ra? Đó là Thần Mâu sao?

- Tuyệt đối không có khả năng này!

Trên chiến trường, trong lòng tất cả mọi người đều xuất hiện sự nghi ngờ này. Mà thần sắc Tả Hộ pháp cực kỳ vui vẻ, ánh mắt thành kính nhìn về phía Thiên Chủ:

- Kế hoạch của Thiên Chủ đại nhân nhất định sẽ thành công!

- Sinh Mệnh Chúa Tể, xem ra ngươi rất hoài nghi đối với Thiên Đạo Thần Mâu của ta a? Ngươi có muốn đích thân kiểm nghiệm một chút không?

Trên mặt Thiên Chủ lộ ra nụ cười ấm áp. Thật ra, Thiên Đạo Thần Mâu của hắn cũng chỉ mới hoàn thành gần đây thôi, bản thân hắn cũng còn đang thăm dò cỗ lực lượng này.

- Sinh Mệnh Cướp Đoạt!

Nhãn mâu của Sinh Mệnh Chúa Tể bắt đầu vận chuyển, lóe lên tinh quang bích lục rực rỡ, một cỗ lực lượng Sinh Mệnh cường hãn nhanh chóng ba động ra. Cỗ lực lượng vô hình này trong chớp mắt liền phóng thẳng ra, trong nháy mắt đã hàng lâm tới bốn phía xung quanh Thiên Chủ.

- Lực lượng Thiên đạo!

Trong cặp mắt Thiên Chủ đại phóng quang mang, lộ ra bộ dáng vô cùng kích động. Tại mi tâm của hắn, Thiên Đạo Thần Mâu kia bắt đầu vận chuyển, tám cái đồng tử khẽ xoay tròn. Một cỗ Thần quang xám trắng vẫn đục nhanh chóng xoay tròn ra, dung nhập vào không gian thiên địa.

- Đảo ngược!

Thiên Chủ hét lớn một tiếng, một cỗ lực lượng Chúa Tể thần dị đột nhiên phóng xuất ra. Sau một khắc, lực lượng Sinh Mệnh Cướp Đoạt do Sinh Mệnh Chúa Tể phóng xuất ra đột nhiên chợt thay đổi phương hướng, hàng lâm ngược lại trên người Sinh Mệnh Chúa Tể.

- A!

Sắc mặt Sinh Mệnh Chúa Tể chấn kinh, hiển nhiên là không dự liệu được lại xảy ra loại tình huống này. Làn da của Sinh Mệnh Chúa Tể nhất thời ảm đạm xuống, trong nháy mắt giống như là đã già đi mấy tuổi vậy.

Sinh Mệnh Chúa Tể lập tức khống chế Sinh Mệnh Thần Mâu, phóng xuất ra một cỗ lực lượng Sinh Mệnh cường đại, tự chữa trị cho bản thân. Dần dần, nàng lại một lần nữa khôi phục lại như bình thường, nhưng sự khiếp sợ trong lòng nàng thì thật lâu không thể bình tĩnh lại. Tại sao lực lượng Thần Mâu do nàng phóng xuất ra lại đột nhiên

công kích về phía chính mình như vậy? Lấy kinh nghiệm của Sinh Mệnh Chúa Tể cũng khó mà giải thích được hết thảy những chuyện này. Công kích của chính mình từ đầu tới cuối cũng không hề thay đổi phương hướng, cái thay đổi, dường như là toàn thể không gian thế giới này…

Bên dưới, Triệu Phong đồng dạng nhìn thấy rõ ràng một màn này.

- Không có dấu hiệu nào đã thay đổi phương hướng, có chút cùng loại với lực lượng của Mộng Huyễn Thần Mâu, nhưng tựa hồ có sự khác biệt về mặt bản chất!

Trong lòng Triệu Phong bắt đầu suy tư.

Rất nhiều thành viên bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa nhìn thấy một màn này, tâm thần cũng đều run lên một cái. Cho dù Thiên Chủ có được Thần Mâu đi chăng nữa, nhưng làm sao lại có thể lập tức chiếm được ưu thế, khiến cho Sinh Mệnh Chúa Tể chịu thiệt thòi như vậy?

- Ha hả… ăn một chiêu của ta a!

Thiên Chủ đột nhiên cười lớn một tiếng.

Nghe được lời này, sắc mặt Sinh Mệnh Chúa Tể nhất thời trầm trọng. Thiên Đạo Thần Mâu của Thiên Chủ đến cùng là có năng lực gì, cho tới hiện tại nàng vẫn chưa thể nhìn thấu, cho nên nàng không thể không cẩn thận được.

Thiên Chủ khẽ thôi động Thần Ma Thể, oanh kích ra một đoàn lưu quang kim ngân sắc.

- Chỉ là một quyền thôi sao?

Sắc mặt Sinh Mệnh Chúa Tể khẽ trầm xuống, cảm giác một quyền này hẳn là không đơn giản như vậy.

Đúng lúc này, Thiên Chủ khẽ vươn tay ra, Thiên Đạo Thần Mâu tại mi tâm bắt đầu vận chuyển.

- Hỏa!

Vừa thôi động Thiên Đạo Thần Mâu, Thiên Chủ khẽ quát lớn một tiếng. Nhất thời, đoàn lưu quang kim ngân sắc kia chợt thiêu đốt lên hỏa quang sáng lạn cực nóng.

- Lôi!

Hỏa cầu cực nóng kia chợt tuôn ra lôi lực khôn cùng.

- Trọng lực!

Hỏa cầu lôi quang kia đột nhiên trở nên vô cùng nặng nề, không gian phụ cận cũng thoáng trầm xuống một chút, mơ hồ chấn động nhàn nhạt.

- Làm sao có thể?

Sắc mặt Sinh Mệnh Chúa Tể nhất thời kinh hãi. Công kích do Thiên Chủ phóng xuất ra không ngừng biến đổi, mà mỗi một lần biến đổi, uy năng của nó cũng liền gia tăng lên một cấp bậc.

Mà tại thời điểm Sinh Mệnh Chúa Tể còn đang chấn kinh, đạo hỏa cầu lôi quang kia đã đột nhiên phóng thẳng tới trước mặt nàng, muốn tránh cũng không tránh được!

Oanh phanh!

Thiên địa băng liệt, hủy diệt phong bạo Cấm kỵ thổi quét bát phương. Không gian xé rách toàn thể thế giới phảng phất như chìm vào trong hủy diệt mạt nhật.

Chiến trường bên dưới gần như đã hoàn toàn đình chiến, tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm về phía thiên khung, thân thể không ngừng run rẩy.

- Lực lượng thật mạnh!

Trong lòng Triệu Phong ầm ầm chấn động. Thiên Đạo Thần Mâu của Thiên Chủ phảng phất như thật sự có thể chưởng khống thiên địa vậy, tùy tiện thay đổi Pháp tắc cùng quy tắc thiên địa.

Phong bạo dần dần tản đi, tại trung tâm phiến hư không hỗn độn kia, trước ngực Sinh Mệnh Chúa Tể một mảnh nghiền nát. Nhưng Thần thể của nàng rất nhanh đã nhận được lực lượng Sinh Mệnh khôn cùng chữa trị, nhanh chóng tái sinh, khôi phục nguyên vẹn trở lại.

- Lui!

Sinh Mệnh Chúa Tể lập tức hạ đạt mệnh lệnh.

Trên chiến trường, trong lòng các thành viên bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa ầm ầm rung động, có chút khó có thể tin nổi. Không ngờ Sinh Mệnh Chúa Tể lại chủ động nhận thua như vậy! Cho dù Thiên Chủ cũng có được Thần Mâu, nhưng làm sao có thể dùng ưu thế cường đại như vậy khiến cho Sinh Mệnh Chúa Tể chịu thua, không dám ứng chiến? Bất quá, tất cả mọi người cũng đều nhìn thấy tận mắt tình huống chiến đấu.

- Lui lại!

Hoa Phong Thần Vương một lần nữa hạ đạt mệnh lệnh. Nhất thời, toàn thể chiến trường trở nên náo động, tất cả mọi người bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa đều nhanh chóng triệt hồi vào bên trong Thánh địa.

Triệu Phong cũng không ngoại lệ, thậm chí còn là một trong những người triệt thoái nhanh nhất. Thiên Chủ hiện tại quá mức cường đại, ngay cả Sinh Mệnh Chúa Tể cũng không phải là đối thủ của hắn, nếu Thiên Chủ muốn bắt giữ chính mình, cho dù bản thân mình có Mộng Huyễn Thần Mâu, chỉ sợ cũng khó có thể chạy thoát.

- Hắc hắc… Sinh Mệnh Chúa Tể, hiện tại ngươi có thể suy nghĩ một chút, nên quy thuận ta a!

Thiên Chủ đột nhiên cười lớn một tiếng, toàn thể thế giới ầm ầm chấn động.

- Quy thuận ngươi? Ngươi đến cùng là có mục đích gì? Nhãn mâu này lại là từ đâu mà có?

Sắc mặt Sinh Mệnh Chúa Tể âm trầm băng lãnh.

- Ta nghĩ, ngươi hẳn là từng nghe nói qua về truyền thuyết Chí Cao Tổ Đồng a?

Trên mặt Thiên Chủ mang theo một tia tươi cười, mở miệng hỏi. Trong truyền thuyết, một khi Bát Đại Thần Mâu tề tụ sẽ có thể triệu hồi ra Chí Cao Tổ Đồng, có thể thay trời đổi đất, không gì không làm được!

Sinh Mệnh Chúa Tể gật đầu một cái, sắc mặt càng thêm ngưng

trọng. Từ trong chiến đấu vừa rồi, nàng đạt được tin tức càng ngày càng nhiều, trong lòng không ngừng suy đoán, nhưng lại khó có thể xác định.

- Nhưng ngươi thân là Thần Mâu, có lẽ còn không biết, Chí Cao Tổ Đồng có tên chính thức là Thiên Đạo Tổ Đồng!

Thiên Chủ tiếp tục nói, Thụ đồng tại mi tâm khẽ chấn động một cái, lan tràn ra một cỗ lực lượng thần kỳ chúa tể thiên địa.

- Cái gì?

Sinh Mệnh Chúa Tể giống như bị sét đánh vậy, đứng thẳng bất động tại chỗ. Nàng không phải là kinh hãi cái tên Thiên Đạo Tổ Đồng này, mà là kinh hãi vì giữa Thiên Đạo Thần Mâu của Thiên Chủ với Thiên Đạo Tổ Đồng kia hẳn là có mối liên hệ nào đó…

- Sứ mạng của ngươi đến đây là kết thúc rồi! Giao ra Sinh Mệnh Thần Mâu a!

Sắc mặt Thiên Chủ đại biến, trở nên vô cùng lãnh lệ, mang theo một cỗ cảm giác khát vọng mãnh liệt. Kế hoạch của hắn chính là dung hợp ra Thiên Đạo Tổ Đồng, đạt được lực lượng chí cao trong phiến thiên địa này!

Nhưng bản thân hắn lại không có Thần Mâu, cũng không phải đối thủ của cường giả Thần Mâu Chúa Tể, không thể nào cướp đoạt được những Thần Mâu khác, thì càng đừng nói tới chuyện tụ tập lực lượng của Bát Đại Thần Mâu. Vì vậy, Thiên Chủ liền hạ thủ từ các hậu duệ Thần Mâu. Trải qua trăm ức năm nghiên cứu, vô số thực nghiệm, hắn đã thành công khiến cho tám cái Chuẩn Thần Mâu hợp nhất. Tám cái Chuẩn Thần Mâu hợp nhất với nhau, sẽ có thể xuất hiện một cỗ lực lượng yếu ớt tiếp cận Thiên Đạo Tổ Đồng. Nhưng sự dung

hợp này lại cực kỳ không ổn định, thậm chí chỉ dung hợp được một khoảnh khắc liền tách ra.

Thiên Chủ dự tính, ít nhất còn cần thêm mười vạn năm, thậm chí thời gian càng lâu hơn nữa, mới có thể giải quyết được cái vấn đề này. Mãi cho tới khi Tả Hộ pháp mang về huyết dịch của Triệu Phong. Thân là Thần Mâu thứ chín, Thần thể cùng huyết dịch linh hồn của Triệu Phong cũng được Mộng Huyễn Thần Mâu không ngừng cải biến cùng tiến hóa. Cũng nhờ có đám huyết dịch này, đã thành công khiến cho tám cái Chuẩn Thần Mâu dung hợp hoàn mỹ với nhau, ngưng tụ ra lực lượng càng cường đại hơn, hình thành một cái nhãn mâu ẩn chứa lực lượng yếu ớt của Thiên Đạo Tổ Đồng. Điểm này, ngay cả bản thân Thiên Chủ cũng cảm thấy vạn phần ngoài ý muốn.

- Đừng mơ tưởng!

Sinh Mệnh Chúa Tể nổi giận quát lớn, trên dung nhan tuyệt mỹ tràn ngập một mảnh kiên định, có loại khí thế ngọc đá cùng vỡ. Sau khi biết được lai lịch thật sự của Thiên Đạo Thần Mâu của Thiên Chủ, Sinh Mệnh Chúa Tể càng không thể nào đưa Sinh Mệnh Thần Mâu cho đối phương.

Chương 1540: Thời Không Chúa Tể hàng lâm

Sau khi Thiên Chủ thể hiện ra lực lượng Thiên Đạo Thần Mâu, Sinh Mệnh Chúa Tể liền biết được, chính diện va chạm, nàng không thể nào là đối thủ của Thiên Chủ. Nàng lập tức quả đoán lựa chọn lui lại. Hiện tại, toàn thể các thành viên của Sinh Mệnh Thánh Địa đều tụ tập vào trong Đại trận Thánh địa, áp dụng sách lược phòng thủ.

Nghi vấn liên quan tới Thiên Đạo Thần Mâu cũng đã được giải khai một bộ phận. Thiên Đạo Thần Mâu chỉ là Thiên Chủ do tự phong mà thôi, nó có hình thức hoàn toàn bất đồng với những Bát Đại Thần Mâu khác, không thể đánh đồng với nhau được. Mà mục tiêu cuối cùng của Thiên Chủ chính là Thiên Đạo Tổ Đồng!

- Sinh Mệnh Chúa Tể, nếu ngươi không chịu quy thuận ta, như vậy liền chỉ còn một con đường chết! Đối diện với Thiên Đạo Thần Mâu, cho dù Chúa Tể cũng phải chết!

Thiên Chủ nhìn chằm chằm về phía Sinh Mệnh Thánh Địa, trong giọng nói lộ ra một cỗ tự tin nồng đậm. Giờ phút này, hắn đã đạt được một tia lực lượng yếu ớt của Thiên Đạo Tổ Đồng, nếu như ngay cả Sinh Mệnh Thần Mâu, sức chiến đấu không quá mạnh trong Bát Đại Thần Mâu cũng không cách nào đánh chết nổi, như vậy hắn liền quá hỗ thẹn với cỗ lực lượng này rồi.

Mà một khi thành công đánh chết Sinh Mệnh Chúa Tể, như vậy kế hoạch của hắn sẽ tương đương với một lần nữa bước ra một bước thật lớn. Thiên Đạo Thần Mâu vốn đã cường đại như vậy, nếu lại có thể giết chết Thần Mâu Chúa Tể, thay thế hắn, đạt được lực lượng

Bản Nguyên của Thần Mâu, như vậy Thiên Đạo Thần Mâu chắc chắn sẽ một lần nữa lột xác! Chỉ cần thành công đánh chết một Thần Mâu Chúa Tể, sự tình phía sau liền đơn giản hơn nhiều rồi!

- Giết chết Chúa Tể sao?

Tâm thần Triệu Phong ầm ầm rung động. Những kẻ có loại ý nghĩ này cũng đều là kẻ điên cả. Bất quá, đối với chuyện Thiên Chủ có thể làm được hay không, Triệu Phong cũng không rõ ràng lắm. Hiện tại, Thiên Chủ có được Thiên Đạo Thần Mâu, lực lượng nhãn đồng này so với Sinh Mệnh Chúa Tể, một trong Bát Đại Thần Mâu còn mạnh mẽ hơn, điểm ấy hoàn toàn không chút nghi ngờ. Ngoài ra, Thiên Chủ lại còn có được huyết mạch Thái Cổ Tộc, có lẽ còn có những thủ đoạn không biết khác nữa. Nói chung, Thiên Chủ hiện tại quả thật quá đáng sợ, nếu không Sinh Mệnh Chúa Tể cũng sẽ không lùi bước như vậy.

- Chúa Tể đại nhân, có cần thông tri cho hảo hữu của ngài hay không?

Hoa Phong Thần Vương âm thầm truyền âm cho Sinh Mệnh Chúa Tể. Hảo hữu mà hắn nói kia, chính là chỉ những Thần Mâu Chúa Tể khác. Trước đây, Thiên Chủ ở trong mắt mọi người nhiều lắm cũng chỉ là một gã cường giả Thần Vương bình thường, Sinh Mệnh Chúa Tể tự nhiên không có khả năng bởi vì một gã Thần Vương mà cầu cứu những Thần Mâu Chúa Tể khác. Nhưng tình huống hiện tại đã bất đồng rồi.

- Ta đã truyền tin tức ra ngoài rồi!

Sắc mặt Sinh Mệnh Chúa Tể âm trầm, gắt gao nhìn chằm chằm về phía Thiên Chủ ở phương xa. Ngay thời điểm Thiên Chủ thể hiện ra lực lượng Thần Mâu, Sinh Mệnh Chúa Tể liền biết trận chiến tranh

này sợ rằng khó có thể kết thúc một cách dễ dàng. Cho nên ngay khi đó, nàng cũng đã phát đi tin tức cầu cứu tới Thiên Phạt Chúa Tể cùng Thời Không Chúa Tể.

- Tiến công!

Thiên Chủ phiêu lập trên hư không xa xôi, giống hệt như chúa tể của thiên địa, ra lệnh một tiếng. Phía dưới, tất cả thành viên của Thiên Cơ Tộc mang theo khí thế hùng hổ, tiến công về phía Sinh Mệnh Thánh Địa. Lúc này, cho dù là đám cường giả Huyễn Thần Tộc cùng Mộng Yểm Thú Vương trước đây cũng không quá hoàn toàn thần phục, thái độ cũng đã thay đổi rất nhiều.

Oanh! Phanh! Oành!

Nhất thời vô số công kích rợp trời rợp đất ầm ầm nghiền áp thẳng về phía Sinh Mệnh Thánh Địa.

- Thủ hộ Thánh địa!

Sinh Mệnh Chúa Tể nhất thời quát lớn một tiếng. Sinh Mệnh Thần Mâu khẽ vận chuyển, một cỗ lực lượng Sinh Mệnh dâng trào rót vào trong Đại trận Thánh địa, tăng cường năng lực phòng ngự của nó. Cùng lúc đó, những cường giả khác trong Sinh Mệnh Thánh Địa cũng nhao nhao điều động Thần lực, chống lại sự tiến công của Thiên Cơ Tộc.

- Hừ!

Trên hư không, Thiên Chủ hừ nhẹ một tiếng, phóng xuất ra một cỗ khí tức Thái Cổ uy chấn hoàn vũ. Hắn huy động song quyền, mạnh mẽ đánh ra hai luồng thần quyền kim ngân sắc. Đồng thời, hắn cũng thôi động Thiên Đạo Chi Mâu. Nhất thời, thiên địa ầm ầm thay đổi,

hết thảy mọi Pháp tắc cùng quy tắc đều bị Thiên Chủ chưởng khống trong tay.

Vù vù vù!

Trên hai luồng thần quyền kim ngân sắc kia đột nhiên bốc lên hỏa diễm đằng đằng, phóng xuất ra quang huy cực nóng khôn cùng. Sau một khắc, trên hai đạo thần quyền đã là lôi điện loạn xạ, phong nhận vờn quanh. Ngay sau đó, toàn thể hai đạo thần quyền trầm xuống, lực đạo trùng kích khổng lồ bùng phát ra ngay cả hư không cũng vặn vẹo một trận.

- Không ổn!

Sắc mặt Sinh Mệnh Chúa Tể khẽ biến. Nàng hiểu rất rõ ràng uy năng công kích của Thiên Chủ, cho dù bản thân nàng có được Sinh Mệnh Thần Mâu cũng có chút ăn không tiêu. Nếu Đại trận Thánh địa bị hai đạo công kích này đánh trúng, chỉ sợ sẽ không kiên trì được bao lâu.

Ong ong!

Sinh Mệnh Chúa Tể lập tức vận chuyển Sinh Mệnh Thần Mâu, ngưng tụ ra luồng tinh quang bích lục rực rỡ ẩn chứa lực lượng Sinh Mệnh khổng lồ, đồng thời cũng bắn thẳng ra. Công kích của Thiên Chủ mãnh liệt oanh kích lên hai luồng tinh quang bích lục rực rỡ kia. Không tới một khoảnh khắc, hai đạo công kích của Sinh Mệnh Chúa Tể đã oanh phanh một tiếng, hoàn toàn tan biến. Nhưng Sinh Mệnh Chúa Tể vững vàng khống chế cỗ lực lượng Sinh Mệnh này, hình thành nên một tầng quang vụ bích lục, vờn quanh trên Đại trận Thánh địa.

Ùng ùng!

Công kích của Thiên Chủ nện thẳng lên trên Đại trận Thánh địa. Toàn thể đại trận nhất thời chấn động kịch liệt. Bên trong Thánh địa, tất cả mọi người đều cảm giác thiên địa dường như bị điên đảo một trận vậy.

Cũng may, cỗ cảm giác chấn động này rất nhanh đã biến mất. Trước đó, Sinh Mệnh Chúa Tể đã làm suy yếu đi công kích của Thiên Chủ, cho nên cho dù bị đánh trúng, Đại trận Thánh địa cũng có thể chống đỡ được. Đương nhiên, cái này cũng không thể thiếu lực lượng của rất nhiều thành viên trong Sinh Mệnh Thánh Địa.

- Chúa Tể đại nhân, Trận Pháp Sư của Thánh địa đang tiến hành cải tạo trận pháp, loại bỏ đi năng lực công kích, gia tăng lên tính năng phòng ngự của đại trận!

Hoa Phong Thần Vương nhanh chóng truyền âm cho Sinh Mệnh Chúa Tể.

- Tốt!

Sinh Mệnh Chúa Tể gật đầu một cái. Mặc dù Sinh Mệnh Thần Mâu của nàng không sở trường chiến đấu, nhưng lại cực kỳ sở trường phương diện phòng thủ, cộng thêm Đại trận Thánh địa, tuyệt đối có thể đứng vững trước oanh kích của Thiên Cơ Tộc.

Cứ như vậy, song phương tiếp tục giằng co ở chỗ này. Bên phía Thiên Cơ Tộc liên tục không ngừng oanh kích trận pháp Sinh Mệnh Thánh Địa, nhưng bên trong Thánh địa, rất nhiều thành viên dốc hết toàn lực phòng thủ. Nơi này là Sinh Mệnh Thánh Địa, tác dụng mà Sinh Mệnh Chúa Tể phát huy ra ở chỗ này thập phần to lớn, lực lượng Pháp tắc Sinh Mệnh cuồn cuộn không ngừng dâng lên, giống như một cây cột trụ kình thiên vậy, chống đỡ không trung Sinh Mệnh Thánh Địa.

Cũng không lâu lắm, Hoa Phong Thần Vương đột nhiên quát lớn:

- Trận pháp đã cải tạo thành công!

Sau đó, hắn lập tức chọn lựa ra ba mươi gã cường giả đỉnh cao trong Thần Chủ, tiến vào các vị trí trận pháp sau khi cải tạo, đem lực lượng của bản thân tương liên với Đại trận Thánh địa. Làm như vậy, Thần lực của mỗi người sẽ có thể càng trực tiếp rót vào trong đại trận, gia tăng lên tính năng phòng ngự cho nó. Mà Triệu Phong cũng có mặt trong những thành viên này.

- Thiên Đạo Tổ Đồng… Đây mới là mục đích thật sự của Thiên Chủ sao?

Triệu Phong thấp giọng thầm nói. Trong truyền thuyết, lực lượng Bát Đại Thần Mâu tề tụ lại, sẽ có thể triệu hồi ra Chí Cao Tổ Đồng. Nhưng còn có một truyền thuyết nữa, đó là tất cả những sự vật trong thiên địa này đều là giấc mộng Phạm Thiên! Một khi Chí Cao Tổ Đồng mở ra cặp mắt của mình, giấc mộng này sẽ liền tan biến.

Lại liên hệ với những gì trước đây Vũ Thiên Vu đã nói, Thiên Cơ Tộc vốn là chủng tộc thiên ngoại, Triệu Phong không khỏi liên tưởng đến, Thiên Chủ là muốn lợi dụng lực lượng Thiên Đạo Tổ Đồng để rời khỏi nơi này. Nhưng cái giá phải trả có thể là sẽ khiến cho cả Không gian Phạm Trụ này vỡ nát, khiến cho hết thảy sự vật đều tan thành mây khói. Mặc dù đây chỉ là một truyền thuyết, tính chân thực không thể nào xác định, nhưng chí ít cũng có khả năng này, hoặc là sẽ phát sinh những nguy cơ không biết khác.

Ong ong!

Toàn thể Đại trận Thánh địa trở nên cứng rắn kiên cố hơn vài phần,

năng lực phòng ngự cũng đề thăng thật lớn. Mà bên phía Thiên Cơ Tộc vẫn như cũ không ngừng tiến công. Dù sao, phòng ngự cho dù hoàn mỹ đến đâu cũng sẽ xuất hiện kẽ hở, một trận pháp cho dù cường đại đến đâu cũng sẽ có thời điểm năng lượng không đủ. Huống hồ, Thiên Cơ Tộc cũng không phải hiền lành gì, trong tay có không ít các loại vũ khí đại phá diệt, lực công kích cùng thương tổn rất không tầm thường. Còn có vài gã tộc nhân Thiên Cơ Tộc đang trong lúc nghiên cứu, luyện chế trận pháp, tìm kiếm phương pháp phá trận.

- Hừ! Sớm muộn gì cái vỏ rùa này cũng sẽ vỡ nát! Đến lúc đó, tất cả mọi người các ngươi đều phải chết!

Bên ngoài Sinh Mệnh Thánh Địa, thanh âm vang vọng của Thiên Chủ quanh quẩn khắp không gian. Hắn thôi động huyết mạch Thái Cổ Tộc, liên tục đánh ra song quyền. Đồng thời, hắn cũng vận chuyển Thiên Đạo Thần Mâu, khiến cho uy năng công kích của chính mình tăng cường đến trình độ khó có thể tưởng tượng.

Oanh! Phanh! Oành!

Toàn thể Đại trận Thánh địa đều không ngừng lay động.

o0o

Cứ như vậy, song phương giằng co với nhau suốt thời gian ba ngày đằng đẳng. Mà Đại trận Thánh địa dưới sự oanh kích liên miên bất tận của bên phía Thiên Cơ Tộc cũng dần dần suy nhược xuống.

- Đại trận đã xuất hiện tổn hại!

Một gã Trận Pháp Sư thở dài một tiếng.

- Có thể là trong lúc cải tạo Đại trận Thánh địa lúc trước đã xuất hiện sơ sót!

Vài gã Trận Pháp Sư, không ngừng tự trách.

Tất cả các thành viên trong Sinh Mệnh Thánh Địa đều có thể cảm nhận được tính năng phòng ngự của đại trận đang dần dần suy yếu xuống. Mà lực lượng khủng bố của Thiên Chủ cũng đã khắc thật sâu trong đầu bọn chúng. Giờ phút này, trong lòng đại đa số các thành viên vô cùng lo lắng, thậm chí có người còn thần sắc dại ra, ánh mắt lộ rõ vẻ sợ hãi.

- Mục tiêu của Thiên Chủ là ta, một khi Thánh địa bị công phá, các vị hãy nhanh chóng đào tẩu bảo mệnh a!

Sinh Mệnh Chúa Tể lập tức quát lớn, đồng thời phóng xuất ra một cỗ lực lượng Sinh Mệnh ôn hòa thân thiện. Nhất thời, khí thế sa sút trong Sinh Mệnh Thánh Địa liền giảm bớt hơn phân nửa. Mọi người dưới sự xoa dịu cùng chữa trị của cỗ lực lượng Sinh Mệnh này, tâm tình đã dần dần bình tĩnh lại.

- Đại nhân…

Trên mặt Hoa Phong Thần Vương lộ ra thần sắc quan tâm.

- Yên tâm! Không có việc gì!

Sắc mặt Sinh Mệnh Chúa Tể bình thản. Mặc dù chính mình không sở trường chiến đấu, chính diện va chạm không phải là đối thủ của Thiên Chủ, nhưng điều này không có nghĩa là nàng sẽ dễ dàng bị Thiên Chủ đánh chết.

Oanh! Phanh! Oành!

Toàn thể Sinh Mệnh Thánh Địa đột nhiên chấn động kịch liệt. Đám người bên phía Thiên Cơ Tộc cũng phát hiện ra đại trận đã bị suy yếu, lại càng phát động tiến công mãnh liệt hơn.

- Sinh Mệnh Trôi Đi!

Cặp mắt Sinh Mệnh Chúa Tể bắt đầu vận chuyển, một cỗ lực lượng Sinh Mệnh cấp Chúa Tể nhất thời hàng lâm bên ngoài Sinh Mệnh Thánh Địa. Nhất thời, sinh cơ trong cơ thể của một đám người trong một phạm vi thật lớn bên phía Thiên Cơ Tộc chợt cấp tốc trôi đi. Dung nhan của bọn chúng dần dần già yếu xuống. Hơn nữa, cỗ sinh cơ đang không ngừng trôi đi này nhanh chóng ngưng kết thành một khỏa hạt giống, sau đó đâm chồi sinh trưởng.

Vù vù vù!

Trong chớp mắt, từng sợi từng sợi dây mây gai nhọn tráng kiện từ trong khỏa hạt giống kia nhanh chóng lan tràn ra, điên cuồng vũ động, cướp đoạt hết thảy sinh mệnh xung quanh. Sinh Mệnh Chúa Tể đột nhiên xuất chiêu, nhất thời làm rối loạn thế trận của đám người Thiên Cơ Tộc bên ngoài Sinh Mệnh Thánh Địa.

- Tử Vong!

Sắc mặt Thiên Chủ lạnh lẽo, Thiên Đạo Thần Mâu bắt đầu vận chuyển, một cỗ quang vụ vẫn đục xám trắng nhất thời thẩm thấu xuống phía dưới. Trong nháy mắt, lực lượng Tử Vong vô hạn trên toàn thể chiến trường bắt đầu bị điều động lên.

Cỗ lực lượng Tử Vong khủng bố này nhất thời hàng lâm lên trên đám dây mây gai nhọn tráng kiện kia. Lực lượng Sinh Mệnh cùng với Tử Vong dây dưa cùng một chỗ với nhau, cuối cùng cả hai đồng thời tiêu

tán.

- Sinh Mệnh Chúa Tể, nhận mệnh đi! Chờ sau khi ta chiếm được lực lượng Bản Nguyên Thần Mâu của ngươi, lực lượng của những Thần Mâu Chúa Tể khác, ta cũng sẽ từng cái từng cái đoạt lấy!

Thiên Chủ phẫn nộ quát lớn một tiếng, một cỗ khí tức ý chí kinh người, xông lên tận thiên không, quét ngang thiên địa bát phương. Thiên Chủ thôi động huyết mạch Thái Cổ Tộc, giữa hai tay dần dần ngưng tụ ra một cái đầu lâu lưu quang kim ngân đan xen, trên đó lan tỏa ra một cỗ khí tức Thái Cổ uy chấn thương khung.

- Vỡ nát a!

Song chưởng Thiên Chủ mạnh mẽ đẩy ra, cái đầu lâu kim ngân kia liền ầm ầm hàng lâm xuống. Thiên Đạo Thần Mâu khẽ vận chuyển, trên cái đầu lâu kia lập tức dâng lên liệt hỏa, phảng phất như đã mọc ra một mái tóc hỏa diễm. Sau một khắc, cặp nhãn mâu của cái đầu lâu kia đột nhiên vờn quanh một đám lôi điện. Tiếp sau đó, ngoài mặt của cái đầu lâu kia lại hiện lên một tầng nham thạch nặng nề, mà trong cái miệng rộng dữ tợn kia lại tản mát ra một cỗ lực lượng Pháp tắc Tử Vong nồng đậm.

Tất cả mọi người bên trong Sinh Mệnh Thánh Địa nhìn chăm chú vào một màn này, sự sợ hãi trong lòng lan tỏa, tâm thần run rẩy mãnh liệt.

- Công kích thật cường đại! Hắn đã dần dần nắm giữ tốt Thiên Đạo Thần Mâu!

Trong lòng Sinh Mệnh Chúa Tể vô cùng rung động. Một kích này của Thiên Chủ đã kết hợp lực lượng của Thái Cổ Tộc với lực lượng của Thiên Đạo Thần Mâu, cường đại đến mức ngay cả Sinh Mệnh Chúa

Tể cũng không dám chống lại.

Nhưng đột nhiên, Sinh Mệnh Chúa Tể chợt cảm giác được một cỗ khí tức quen thuộc, tảng đá lớn trong lòng nàng nhất thời cũng được đặt xuống.

Cái đầu lâu Thần Ma kia dùng khí thể không thể địch nổi, ầm ầm hàng lâm xuống. Mắt thấy nó đã sắp sửa oanh kích lên trên đại trận của Sinh Mệnh Thánh Địa.

Đúng lúc này, hư không phía trước Đại trận Thánh địa đột nhiên xé rách ra, hình thành một cái hắc động không gian thật lớn. Cái đầu lâu Thần Ma uy năng kinh thiên kia chui thẳng vào trong cái hắc động không gian kia. Ngay sau đó, hắc động không gian liền tự động khép lại.

Sau một khắc, một lão giả sắc mặt hòa ái đột nhiên xuất hiện trên không trung của Sinh Mệnh Thánh Địa. Toàn thân hắn bao phủ trong tầng tầng hư ảnh không gian, lộ ra một loại cảm giác thần bí không thể nắm bắt.

Cùng lúc đó, cả một phiến thiên không trên cao đột nhiên oanh tạc ra. Toàn thể không gian bị xé rách, đại địa nghiền nát, thiên địa một mảnh hỗn độn.

- Thời Không, may mà ngươi kịp chạy tới!

Sinh Mệnh Chúa Tể khẽ thở phào nhẹ nhõm một cái. Vừa rồi chính là Thời Không Chúa Tể đã xuất thủ, dùng lực lượng Thời Không Chúa Tể vô thượng, chuyển dời công kích của Thiên Chủ đến một phiến hư không khác.

- Đây chính là Thiên Đạo Thần Mâu mà ngươi nói sao?

Cặp mắt Thời Không Chúa Tể, nhìn chằm chằm về phía Thụ đồng tại mi tâm của Thiên Chủ trên không trung, sắc mặt trầm xuống.

Chương 1541: Thời Không Chúa Tể đấu Thiên Chủ

Nguy cơ của Sinh Mệnh Thánh Địa được Thời Không Chúa Tể đột nhiên chạy tới dễ dàng hóa giải. Tất cả các thành viên trong Sinh Mệnh Thánh Địa nhất thời thở phào nhẹ nhõm, trong lòng cũng bùng phát hy vọng trở lại. Sinh Mệnh Chúa Tể không sở trường chiến đấu, nhưng Thời Không Chúa Tể thì lại bất đồng. Hai người liên thủ với nhau, Thiên Chủ sao có thể không bại được?

- Ngay từ thời điểm hắn khiêu khích Thần Mâu Chúa Tể, cũng đã định trước nhất định sẽ thất bại!

Sắc mặt Hoa Phong Thần Vương cũng bừng sáng trở lại, hừ lạnh một tiếng. Bất quá, không thể không thừa nhận, Thiên Chủ quả thật cũng rất xuất sắc, có thể ép Sinh Mệnh Chúa Tể cùng với Sinh Mệnh Thánh Địa đến trình độ như thế này.

Sắc mặt Thiên Chủ âm trầm, một cỗ khí tức đáng sợ vờn quanh bốn phía, khiến cho hư không cũng phải ngưng kết lại. Nếu không phải Sinh Mệnh Chúa Tể vẫn luôn trốn ở trong Đại trận Thánh địa không chịu ra, thời gian ba ngày này, hắn đã có nắm chắc rất lớn có thể đánh chết Sinh Mệnh Chúa Tể. Nhưng hiện tại Thời Không Chúa Tể đã kịp thời chạy tới, hai vị Thần Mâu Chúa Tể liên thủ, như vậy có chút khó giải quyết rồi.

- Đó cũng không phải là Thiên Đạo Thần Mâu gì cả…

Sinh Mệnh Chúa Tể đem những gì về sau Thiên Chủ đã nói, nói lại cho Thời Không Chúa Tể. Thiên Đạo Thần Mâu chỉ là Thiên Chủ tự

phong mà thôi, nhãn đồng của Thiên Chủ so với các Thần Mâu khác có khả năng còn cường đại hơn, có được một tia lực lượng Thiên đạo. Mà mục đích hiện tại của Thiên Chủ chính là đánh chết Bát Đại Thần Mâu, đoạt lấy toàn bộ các lực lượng Bản Nguyên Thần Mâu, ngưng tựu thành Thiên Đạo Tổ Đồng.

- Vậy hãy để ta kiến thức một chút, lực lượng còn cường đại hơn Thần Mâu Chúa Tể, đến cùng là đáng sợ đến thế nào a?

Sắc mặt Thời Không Chúa Tể lãnh đạm, cặp mày khẽ nhướng lên, cảm thấy rất hứng thú đối với Thụ đồng của Thiên Chủ kia. Bản thân Thời Không Chúa Tể quả thật cũng có chút tịch mịch, hắn không biết đã bao lâu không gặp được đối thủ cường đại hơn chính mình rồi. Huống hồ, Sinh Mệnh Chúa Tể đang ở chỗ này, cho dù nhãn mâu của Thiên Chủ có cường đại không hợp thói thường đến đâu đi nữa, bọn họ cũng sẽ không chiến bại. Bởi vậy, lúc này Thời Không Chúa Tể nghĩ muốn đánh một trận với Thiên Đạo Thần Mâu của Thiên Chủ.

- Như ngươi mong muốn!

Ánh mắt Thiên Chủ đột nhiên trở nên thâm trầm, lóe lên một tia quang mang lãnh lệ. Bản thân có được Thiên Đạo Thần Mâu cùng với huyết mạch Thái Cổ Tộc, hắn căn bản không cần sợ hãi cái gì. Phải biết rằng, tại Thời kỳ Thái Cổ, Thái Cổ Tộc chính là tồn tại xưng bá Vạn Tộc, chiến lực không thua kém Thần Mâu chút nào. Mặc dù Thiên Chủ không thể nào so sánh với những Đại năng Thái Cổ Tộc ở thời điểm đó, nhưng cũng không kém hơn bao nhiêu.

Hưu!

Thiên Chủ vừa mới dứt lời, một đạo hư ảnh quang quyển thật dài chợt xẹt qua khuôn mặt của hắn, bắn ra một tia máu tươi.

- Đã tránh thoát?

Cặp mày Thời Không Chúa Tể khẽ nhướng lên. Công kích của hắn vốn có thể hoàn toàn bỏ qua khoảng cách hư không, trong nháy mắt hàng lâm, người bình thường căn bản không phản ứng kịp. Nhưng Thiên Chủ lại có thể tránh thoát, chỉ là một bên mặt bị cắt đứt một chút mà thôi. Chút vết thương nhỏ này đối với Thần Ma Thể của hắn căn bản là không có bất kỳ tác dụng gì, trong khoảnh khắc đã khép lại.

- Không hỗ là Thời Không Chúa Tể!

- Đã có thể gây tổn thương cho Thiên Chủ rồi!

Trong Sinh Mệnh Thánh Địa, trong mắt đại đa số các thành viên chợt lóe lên tinh quang, tâm tình kích động. Kể từ sau khi thể hiện ra Thiên Đạo Thần Mâu, đây là lần đầu tiên Thiên Chủ bị thương.

Phía dưới, Triệu Phong chăm chú quan sát trận chiến này. Bản thân Sinh Mệnh Chúa Tể vốn không sở trường chiến đấu, nhưng Thời Không Chúa Tể lại tuyệt đối có chiến lực vô cùng mạnh mẽ.

Phanh phanh! Phanh phanh!

Lúc này, ba động truyền đến từ trong Tả Mâu Triệu Phong càng thêm dồn dập hơn, dường như bởi vì ở đây lại có thêm một vị Thần Mâu Chúa Tể nữa. Triệu Phong phát hiện, trong trận đại chiến này, lực lượng Thần Mâu do chính mình phát huy ra càng ngày càng nhiều hơn. Hết thảy chuyện này đều là do có Sinh Mệnh Thần Mâu cùng với Thiên Đạo Thần Mâu kích thích. Mà hiện tại, Thời Không Chúa Tể cũng đã chạy tới!

- Không biết lần này có thể nhìn thấy tổng cộng mấy vị Thần Mâu Chúa Tể đây?

Trong lòng Triệu Phong cũng có chút chờ mong. Nếu Mộng Huyễn Thần Mâu tiếp xúc được với toàn thể Bát Đại Thần Mâu, như vậy bản thân nó cũng có thể tiến thêm một bước thức tỉnh, phát huy ra lực lượng càng mạnh hơn.

Oanh! Phanh! Oành!

Trên không trung tràn ngập một mảnh hỗn loạn, hư không sớm bị xé rách không còn hình dáng, không gian phong bạo đáng sợ thổi quét khắp nơi. Những cường giả dưới Thần Chủ vừa mới tiếp cận, sợ rằng sẽ lập tức trực tiếp bị xé thành mảnh vụn. Nhưng dưới hoàn cảnh như vậy, Thời Không Chúa Tể cùng Thiên Chủ cũng không bị ảnh hưởng chút nào, bắt đầu chiến đấu kịch liệt với nhau.

- Trọng lực!

Thụ đồng tại mi tâm của Thiên Chủ nhìn chằm chằm hư không, tản mát ra quang huy xám trắng vẫn đục sáng lạn khôn cùng. Mỗi khi Thụ đồng kia xoay tròn một vòng, trong hư không sẽ có một mảnh địa phương bị trọng lực cường đại đè ép cho ầm ầm đổ nát.

Hưu! Hưu! Hưu!

Mà Thời Không Chúa Tể chỉ lưu lại trong hư không từng điểm từng điểm tàn quang cùng với không gian sóng gợn nhàn nhạt, xuyên tới xuyên lui, né tránh đồng thuật thuấn phát của Thiên Chủ.

- Ngay cả đồng thuật thuấn phát cũng có thể không ngừng né tránh! Cũng chỉ có Thời Không Chúa Tể mới có thể làm được mà thôi!

Trong lòng Triệu Phong kinh hãi. Hơn nữa, dưới tình huống không gian hỗn loạn như vậy, mà Thời Không Chúa Tể vẫn không một chút ảnh hưởng, không ngừng thi triển Bí pháp không gian di chuyển, không hổ là chúa tể của Thời Không!

Tốc độ của Thời Không Chúa Tể cực nhanh, mà tốc độ của Thiên Chủ cũng không chậm chút nào. Thiên Chủ tùy tiện di chuyển trong phiến không gian này, không bị bất cứ vật phẩm nào ảnh hưởng, giống như bản thân hắn căn bản không nằm trong phiến không gian này vậy.

Vù vù vù!

Toàn thể thiên địa dưới sự chưởng khống của Thiên Chủ, điện quang lôi hỏa xuyên toa ngang dọc, bất kỳ lực lượng nào cũng đều khống chế trong tay. Nhưng Thời Không Chúa Tể vẫn luôn chạy loạn trong đám công kích dày đặc này, thành công né tránh hết thảy.

- Thái Cổ Thần Quyền!

Trong mắt Thiên Chủ đại phóng lệ quang, bàn tay nắm chặt lại, mạnh mẽ đánh mạnh ra một quyền. Dưới sự tăng phúc của Thiên Đạo Thần Mâu, đạo quang ảnh Thần Quyền này biến thành vô cùng cường đại, xỏ xuyên qua hư không thiên địa. Trong thiên địa chỉ lưu lại một con đường hỗn độn đen như mực, hết thảy mọi thứ trong đó đều bị phá hủy sạch sẽ.

Thân hình Thời Không Chúa Tể đột nhiên xuất hiện sau lưng Thiên Chủ, truyền ra một đạo thanh âm bình đạm âm trầm:

- Ngươi tuyệt đối không đả thương được ta!

Nhất thời, một cỗ lực lượng Thời Không Thiết Cát bao phủ bốn phía

xung quanh Thiên Chủ, mà thân hình Thời Không Chúa Tể thì đã biến mất không thấy đâu nữa. Tại chỗ cũ chỉ lưu lại vô số đạo lực lượng Thời Không liên tục cắt đứt, bao phủ toàn thân Thiên Chủ vào bên trong. Lực cắt đứt cùng với tốc độ đáng sợ kia, đổi lại là Thần Chủ bình thường, chỉ sợ trong nháy mắt cũng sẽ bị cắt đứt thành vô số mảnh vụ.

- Nếu không thể ứng phó được tốc độ của Thời Không, rất khó có thể đánh bại hắn!

Sinh Mệnh Chúa Tể khẽ cười một tiếng, khiến cho mọi người nhất thời ngây ngất.

- A!

Bên trong vòng vây Thời Không Thiết Cát kia truyền ra thanh âm đau đớn trầm thấp của Thiên Chủ. Đột nhiên, một cỗ lực lượng đáng sợ từ bên trong bộc phát ra.

Oanh phanh!

Vô số sợi tơ Thời Không liên tục cắt đứt kia nhất thời đứt thành từng đoạn. Trên dưới toàn thân Thiên Chủ ở bên trong không biết có bao nhiêu vết thương, nhưng toàn bộ đều khôi phục lại trong khoảnh khắc.

- Thần Ma Thể quả thật khó chơi!

Ánh mắt Thời Không Chúa Tể khẽ trầm xuống, trong cặp mắt chợt lóe lên hư quang ám ngân sắc, dần dần tích súc một cỗ lực lượng Thời Không khổng lồ, chuẩn bị phát động một kích trí mạng về phía Thiên Chủ. Thân hình Thời Không Chúa Tể một lần nữa biến mất, cũng cấp tốc tiếp cận Thiên Chủ.

- Đảo ngược!

Thiên Chủ đột nhiên thôi động Thiên Đạo Thần Mâu tại mi tâm, hét lớn một tiếng. Nhất thời, hư không trong phương viên trăm vạn dặm đột nhiên mạnh mẽ run lên một cái. Sau một khắc, mọi người đã nhìn thấy Thời Không Chúa Tể bay ngược ra ngoài, càng lúc càng xa Thiên Chủ hơn.

- Đây là chuyện gì xảy ra?

Trong lòng Thời Không Chúa Tể nhất thời trầm xuống. Hắn tin tưởng, phương hướng của chính mình không có thay đổi.

- Lại là chiêu này! Đảo ngược không gian, ảnh hưởng tới trật tự thiên địa!

Sắc mặt Sinh Mệnh Chúa Tể nhất thời cả kinh. Lần này thân là một người đứng xem, nàng có thể hiểu rõ nguyên lý của một chiêu này. Khoảnh khắc vừa rồi, Thiên Chủ đã thôi động Thiên Đạo Thần Mâu, khiến cho toàn thể không gian phát sinh một lần đảo ngược. Cái này giống như là phía Đông đột nhiên đổi chỗ với phía Tây vậy. Phương hướng di chuyển của Thời Không Chúa Tể không thay đổi, cái thay đổi chính là cả phiến thiên địa này!

Hưu!

Thời Không Chúa Tể đột nhiên thay đổi phương hướng, một lần nữa tiếp cận Thiên Chủ. Hắn né tránh tầng tầng công kích của Thiên Chủ, nhanh chóng tiếp cận Thiên Chủ, trong tròng mắt tuôn ra một cỗ lực lượng Thời Không xuyên thấu hết thảy.

- Phiến thiên địa này, ta mới là chúa tể duy nhất!

Thiên Chủ vận chuyển Thiên Đạo Thần Mâu, hét lớn một tiếng, bộc phát ra một cỗ lực lượng khiến cho hư không rung động. Thời Không Chúa Tể phát hiện ra không ổn, lập tức xoay người đào tẩu.

- Lần này, ngươi đừng hòng chạy thoát!

Trên mặt Thiên Chủ lộ ra nụ cười quỷ dị.

Thời Không Chúa Tể đang lui về phía sau, nhưng đột nhiên hắn chợt phát hiện chính mình không hề rời xa Thiên Chủ, ngược lại là càng lúc càng gần hơn.

- Không tốt! Hắn lại một lần nữa đảo ngược toàn thể thiên địa!

Sắc mặt Thời Không Chúa Tể trầm xuống, cảm thấy cái năng lực này thật sự là không thể tưởng tượng nổi.

- Trọng lực!

Một cỗ trọng lực vô cùng khủng bố chợt hàng lâm tới. Lần này, Thời Không Chúa Tể không kịp né tránh.

- Không tốt!

Phía dưới, Sinh Mệnh Chúa Tể nhất thời kinh hô một tiếng.

Thời Không Chúa Tể cảm giác trên người chính mình phảng phất như có thập vạn đại sơn đè ép xuống vậy, cảm giác vô cùng nặng nề. Đúng lúc này, hắn chợt cảm thụ được một cỗ nguy cơ hàng lâm.

- Thời Gian Ngưng Kết!

Thời Không Chúa Tể vận chuyển Thời Không Thần Mâu, thấp giọng quát lớn. Nhất thời, Thời Không phụ cận dần dần chậm rãi ngưng kết lại.

- Phá!

Thiên Chủ chợt gầm lớn một tiếng. Cỗ lực lượng Thời Gian Ngưng Kết vừa sinh ra này đã bị một cỗ lực lượng càng thêm bá đạo hơn trực tiếp đập tan. Cùng lúc đó, trên người Thời Không Chúa Tể cũng xuất hiện một tia ngọn lửa.

Hưu!

Thời Không Chúa Tể thôi động Thời Không Thần Mâu, hóa thành một đạo ngân quang u ám không thể nhìn rõ, chợt biến mất khỏi phiến thiên địa này. Thời điểm Thời Không Chúa Tể xuất hiện trở lại, trên người hắn đã là liệt hỏa rít gào, lôi điện ngang dọc, băng tuyết đan xen. Hóa ra, trước khi hắn kịp đào tẩu, cũng đã bị công kích thuấn phát của Thiên Chủ đánh trúng.

Một cỗ lực lượng Thời Không tuôn trào ra, tất cả công kích trên người Thời Không Chúa Tể đều bị chuyển dời đi một phiến hư không khác.

- Khụ khụ…

Sắc mặt Thời Không Chúa Tể trắng nhợt, ho khan một tiếng. Hắn cũng không giống như Sinh Mệnh Chúa Tể, làm cách nào cũng đánh không chết, năng lực khôi phục không ai bằng.

Đúng lúc này, Sinh Mệnh Chúa Tể đột nhiên xuất hiện bên cạnh Thời Không Chúa Tể, ngọc thủ khẽ đặt lên sau lưng hắn, phóng xuất ra một cỗ lực lượng Sinh Mệnh thuần khiết vô cùng thân thiện. Dần

dần, thương thế trên người Thời Không Chúa Tể đã được chữa trị, sắc mặt hắn liền khôi phục lại như thường.

- Chúng ta liên thủ, kết thúc hết thảy chuyện này đi!

Thanh âm ôn hòa của Sinh Mệnh Chúa Tể nhẹ nhàng vang lên.

- Được!

Thời Không Chúa Tể gật đầu đáp ứng. Hắn đã rất lâu chưa từng bị kẻ nào thương tổn tới, nhưng vừa rồi đã bị Thiên Chủ đánh cho trọng thương. Hiện tại, hắn đã nhận thức được sự khủng bố của Thiên Đạo Thần Mâu, cũng không dám tiếp tục khinh thường nữa.

- Hai Thần Mâu Chúa Tể liên thủ sao? Ta sẽ giải quyết toàn bộ hai người các ngươi!

Thiên Chủ khẽ cười nhẹ một tiếng, bộ dạng không chút sợ hãi. Bản thân hắn có được Thái Cổ Thần Ma Thể, năng lực sinh tồn cũng không chênh lệch bao nhiêu so với Sinh Mệnh Chúa Tể. Mà Thiên Đạo Thần Mâu lại càng khiến cho hắn có được lực công kích với lực chưởng khống không có gì sánh kịp, hắn không cần sợ hãi bất cứ thứ gì!

Đúng lúc này, một đạo thanh âm uy nghiêm rung trời đột nhiên truyền đến, hình thành nên một cỗ sóng âm xung kích cường đại:

- Thiên Đạo Thần Mâu của ngươi là nhãn mâu tội ác! Nhất định phải chịu sự trừng phạt nghiêm khắc!

Lôi quang chợt lóe lên, một gã nam tử trung niên uy nghiêm cao lớn chợt xuất hiện trong thiên địa.

- Thiên Phạt Chúa Tể!

Hoa Phong Thần Vương thốt lên kinh hỉ. Những người còn lại trong Sinh Mệnh Thánh Địa cũng đều lộ ra thần sắc kính sợ. Giờ phút này, ba vị Thần Mâu Chúa Tể cùng hàng lâm thiên địa, toàn thể không gian cũng trở nên hỗn loạn vặn vẹo, các thành viên dưới Thần Chủ thậm chí cũng không dám rời khỏi sự bảo hộ của đại trận.

- Đã có ba vị Thần Mâu Chúa Tể tới rồi!

Sắc mặt Tân Vô Ngân vô cùng kích động, cảm khái một câu.

- Không chỉ có ba vị…

Nhưng Triệu Phong ở một bên thì khẽ lẩm bẩm. Căn cứ theo cảm ứng của Mộng Huyễn Thần Mâu, phụ cận vẫn còn có một vị Thần Mâu Chúa Tể nữa.

o0o

Tại một địa phương cách chiến trường không xa, một lão giả thân hình còng lưng, thân khoác một kiện áo bào rách nát đột nhiên xuất hiện. Lão giả này chính là kẻ địch truyền kiếp của Thiên Phạt Chúa Tể, Tử Vong Chúa Tể!

- Gia hỏa Thiên Cơ Tộc này, vậy mà làm ra được một con nhãn mâu thú vị như vậy!

Tử Vong Chúa Tể có chút chấn kinh, khẽ lẩm bẩm một câu. Một màn Thiên Chủ gây tổn thương cho Thời Không Chúa Tể vừa rồi, hắn cũng đã tận mắt nhìn thấy. Nếu đổi lại là bản thân hắn, chỉ sợ cũng khó có thể chống lại công kích đáng sợ đó của Thiên Chủ.

Hai mắt Tử Vong Chúa Tể khép hờ, vận chuyển Tử Vong Thần Mâu, cảm ứng một hồi lâu, sau đó mới truyền ra một đạo tin tức:

- Hai người các ngươi mau chạy tới đây…

Chương 1542: Phản công

Giờ phút này, ba vị Thần Mâu Chúa Tể Sinh Mệnh, Thời Không, Thiên Phạt đồng thời hàng lâm Sinh Mệnh Thánh Địa.

Phía đối diện, sắc mặt Thiên Chủ âm trầm, nộ khí vô hình rung chuyển thiên địa:

- Không ngờ Thần Mâu Chúa Tể cũng lại ỷ đông hiếp ít!

Thiên Chủ ngửa mặt lên trời, sắc mặt phẫn nộ, lớn tiếng rít gào.

Ba vị Thần Mâu Chúa Tể nghe được những lời này, trong lòng cũng có chút xấu hổ. Nhưng đơn đả độc đấu, bọn họ cũng không phải là đối thủ của Thiên Chủ. Mặt khác, Sinh Mệnh Chúa Tể đã nhìn ra, hiện tại Thiên Chủ vẫn còn đang không ngừng lục lọi năng lực của Thiên Đạo Thần Mâu. Thiên Đạo Thần Mâu không giống với Bát Đại Thần Mâu, nó còn chưa đạt tới cực hạn, còn có khả năng không ngừng lột xác, tuyệt đối không thể sơ xẩy khinh suất.

Nhìn thấy sắc mặt ba vị Thần Mâu Chúa Tể không chút biến hóa, Thiên Chủ nhất thời quát lên:

- Lui!

Cho dù hắn có tự tin đến đâu, cũng không có khả năng đồng thời đối mặt với ba vị Thần Mâu Chúa Tể. Đám người bên phía Thiên Cơ Tộc lập tức hành động. Cục diện hiện tại thật sự rất bất lợi đối với bọn chúng.

- Động thủ!

Thời Không Chúa Tể sớm đã gấp không kịp đợi, mối thù đánh bị thương vừa rồi, hắn nhất định phải báo. Trong hư không, Pháp tắc Thời Không bắt đầu ba động, mấy trăm đạo cực không quang tuyến phóng thẳng về phía Thiên Chủ.

Sắc mặt Thiên Chủ bình thản, Thiên Đạo Thần Mâu khẽ vận chuyển, xung quanh thân thể hắn nhất thời ngưng tụ ra một tầng tường băng hàn khí lẫm liệt, đón đỡ toàn bộ công kích của Thời Không Chúa Tể.

- Tuyệt đối không thể để cho hắn cứ như vậy rời đi!

Sinh Mệnh Chúa Tể cũng lập tức xuất thủ. Thiên Chủ hiện tại đã cường đại như vậy, thực lực hoàn toàn nghiền ép một vị Thần Mâu Chúa Tể. Nếu như để cho hắn bình yên rời khỏi, nói không chừng hắn lại sẽ làm ra chuyện quỷ quái gì đó, đến lúc đó sẽ càng khó đối phó hơn rồi. Huống hồ, đến lúc đó đối tượng mà Thiên Chủ hạ thủ đầu tiên, có khả năng nhất chính là Sinh Mệnh Chúa Tể vốn không quá sở trường chiến đấu.

- Ta muốn đi, các ngươi ai cũng không ngăn cản được!

Thiên Chủ cười mỉa mai một tiếng.

Ùng ùng!

Đúng lúc này, toàn bộ thế giới hôn ám nhất thời sáng ngời lên, trên đỉnh đầu mọi người chợt lóe lên tầng tầng lôi quang khủng bố. Dưới cỗ lực lượng Thiên Phạt này, tất cả mọi người đều sợ hãi phát ra từ bản năng, không dám nhìn thẳng.

- Thời Không Cấm Cố!

Thời Không Chúa Tể thôi động Thời Không Thần Mâu, chưởng khống Thời Không thiên địa. Trong nháy mắt, hư không bốn phía xung quanh Thiên Chủ trực tiếp vỡ nát, ngưng tụ thành một đạo Thời Không Bình Chướng không thể nào vượt qua, phong tỏa Thiên Chủ ở bên trong.

- Sinh Mệnh Cướp Đoạt!

Sinh Mệnh Chúa Tể vận chuyển Sinh Mệnh Thần Mâu, phóng xuất ra một đạo quang mang bích lục, xuyên thẳng Thời Không Bình Chướng, rơi xuống trên người Thiên Chủ, cướp đoạt sinh mệnh lực trên người hắn. Cùng lúc đó, lực lượng Thiên Phạt khôn cùng trên không trung cũng hàng lâm xuống. Ba vị Thần Mâu Chúa Tể đồng thời xuất thủ, có thể nói là công kích tuyệt sát!

Oanh! Phanh! Oành!

Cỗ lực lượng phong bạo đáng sợ này khiến cho toàn bộ mặt đất rung động sụp đổ, thổi quét phương viên mấy trăm vạn dặm xung quanh, biến hết thảy mọi thứ thành phế tích. Các thành viên còn lại của hai phe địch ta cũng nhao nhao tránh né, không dám tiếp cận.

- Phá!

Trong trung tâm bạo tạc kia, Thiên Chủ đột nhiên quát lớn một tiếng, phóng xuất ra một cỗ lực lượng khiến cho hết thảy Pháp tắc cùng trật tự vỡ tan. Nhất thời, Thời Không Bình Chướng kia ầm ầm vỡ nát, lực lượng Sinh Mệnh Cướp Đoạt cũng biến mất, mà lực lượng Thiên Phạt cũng bị hất văng ra ngoài. Thiên không nhất thời không phục lại bình tĩnh, mà thân thể Thiên Chủ thoáng có chút uể oải, trên người xuất hiện nhiều chỗ tổn hại.

Sắc mặt ba vị Thần Mâu Chúa Tể khẽ biến. Ngay cả công kích tuyệt sát do ba người bọn họ liên thủ đánh ra, Thiên Chủ cũng có thể phá vỡ.

- Sinh Mệnh!

Thiên Chủ cười nhẹ một tiếng, Thiên Đạo Thần Mâu vận chuyển, thay đổi tất cả lực lượng Pháp tắc bốn phía xung quanh thành lực lượng Sinh Mệnh, chuẩn bị hấp thu, khôi phục lại tổn thương.

- Đừng mơ tưởng!

Sắc mặt Sinh Mệnh Chúa Tể cả kinh. Không ngờ Thiên Chủ lại còn có năng lực như vậy, biến đổi các loại lực lượng Pháp tắc khác thành lực lượng Pháp tắc Sinh Mệnh. Nhưng nàng mới là chúa tể của Sinh Mệnh! Nàng lập tức vận chuyển Sinh Mệnh Thần Mâu, mạnh mẽ cướp đoạt đi cỗ lực lượng Sinh Mệnh này. Thiên Đạo Thần Mâu mặc dù cường đại, nhưng ở lĩnh vực Sinh Mệnh, vẫn không thể nào đấu lại được Sinh Mệnh Chúa Tể.

- Thái Cổ Thần Quyền!

Thiên Chủ nhất thời phẫn nộ, thôi động Thần Ma Thể của Thái Cổ Tộc, tích súc một cỗ lực lượng khổng lồ, oanh kích thẳng ra một quyền. Dưới sự tăng phúc của Thiên Đạo Thần Mâu, uy năng một quyền này liên tiếp dâng lên. Cho dù là ba vị Thần Mâu Chúa Tể, nhìn thấy một quyền này cũng phải kinh hãi lui về phía sau.

- Sinh Mệnh Thánh Địa nghe lệnh, toàn lực tiến công Thiên Cơ Tộc!

Đúng lúc này, Sinh Mệnh Chúa Tể chợt hạ đạt mệnh lệnh với tất cả các thành viên của Sinh Mệnh Thánh Địa.

- Tiến công Thiên Cơ Tộc!

Hoa Phong Thần Vương lập tức phóng ra, thống lĩnh toàn bộ thành viên tiến công Thiên Cơ Tộc. Lúc này đã có tới ba vị Thần Mâu Chúa Tể hàng lâm, khiến cho rất nhiều cường giả đang quan sát trận đại chiến này vững tin Sinh Mệnh Thánh Địa nhất định sẽ chiến thắng. Càng nhiều cường giả tiếp nhận sự cầu viện của Sinh Mệnh Thánh Địa, nghĩa bất dung từ gia nhập vào chiến tuyến, khiến cho thực lực bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa đã cường đại không thua kém gì Thiên Cơ Tộc.

Nháy mắt, cả một phiến nhân ảnh đông nghẹt lao lên, vừa tránh né dư ba phong bạo của đại chiến Chúa Tể, vừa công kích thẳng về phía đám thành viên Thiên Cơ Tộc.

Mà các thành viên bên phía Thiên Cơ Tộc thì cấp tốc lui về phía sau. Ba chiếc Chiến hạm khổng lồ mang theo đa số các thành viên, nhanh chóng lui trở về Thần Quốc Thiên Cơ Tộc.

- Toàn lực phòng thủ!

Tả Hộ pháp bắt đầu thống lĩnh toàn cục. Còn lưu lại núi xanh, không sợ không có củi đốt! Chỉ cần bình yên rút đi, thời điểm lần sau Thiên Cơ Tộc hiện thế, chắc chắn là không ai có thể chống lại, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi!

- Vong Linh Trớ Chú!

Tả Hộ pháp nghiền ép ngón tay, nặn ra một giọt huyết dịch tím đen, sau đó khẽ kháp động pháp quyết, phóng xuất ra một cỗ lực lượng âm sâm khiến cho người ta không rét mà run. Chỉ thấy trong hư không đột nhiên xuất hiện vô số oan hồn lệ quỷ. Những oan hồn lệ quỷ này toàn bộ đều là các cường giả đã chết đi trong đại chiến, lực

lượng linh hồn mặt trái của bọn chúng đã bị Tả Hộ pháp điều động tới, biến thành Vong Linh Trớ Chú, công kích về phía các thành viên Sinh Mệnh Thánh Địa.

- Phệ Sinh Chi Thụ!

Hoa Phong Thần Vương thôi động Sinh Mệnh Chi Mâu, ngưng tụ ra đại lượng lực lượng Sinh Mệnh, thi triển Bí thuật huyết mạch. Một đạo bích quang lóng lánh nhất thời chiếu rọi về phía các thành viên Thiên Cơ Tộc, trong đó dần dần ngưng tụ ra một gốc cổ mộc màu xám. Lực thôn phệ vô hình từ trong gốc cổ thụ màu xám này phóng xuất ra, đám người Thiên Cơ Tộc ở phụ cận nhất thời cảm giác tính mạng của chính mình đang nhanh chóng trôi qua, trạng thái cơ thể không ngừng giảm xuống. Mà gốc cổ mộc màu xám kia thôn phệ được sinh cơ bên phía Thiên Cơ Tộc, dần dần trở nên ngưng thực cùng với cao lớn hơn.

Hưu!

Triệu Phong tay cầm Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, cấp tốc gia nhập chiến trường. Lôi kiếm trong tay không ngừng huy động, quét ngang hết thảy mọi thứ trên đường đi.

- Chạy mau! Là Thần Mâu thứ chín Triệu Phong!

Rất nhiều cường giả Thần Chủ nhìn thấy Triệu Phong giết tới, trên mặt lộ ra thần sắc sợ hãi. Tuy cuộc chiến Chúa Tể đã trở thành một màn khiến người ta chú ý nhất trên chiến trường, nhưng một màn Triệu Phong giết chết các Thiên Thần Sứ, kể cả Ngũ Thần Sứ mạnh mẽ nhất, cùng một màn giao phong với Mộng Yểm Thú Vương lúc trước cũng đã khắc thật sâu vào trong đầu những người còn lại.

Nhưng kẻ mà Triệu Phong muốn giết, một tên cũng đừng hòng chạy

thoát!

Phanh phanh!

Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong rung động cực kỳ có tiết tấu. Đối tượng bị cuộc chiến Chúa Tể kích thích không chỉ có Mộng Huyễn Thần Mâu, mà còn có chính bản thân Triệu Phong nữa.

- Giết!

Triệu Phong tay cầm Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, phóng vọt vào đám người địch quân, tùy ý tàn sát loạn xạ.

Đúng lúc này, Triệu Phong chợt chú ý tới, Tộc trưởng Linh Tộc cùng với đám người Triệu Vũ Phỉ đang bị một cỗ lực lượng Diệt Thế Long Tộc cường hãn đánh lui về phía sau.

- Thiên Thần Sứ!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ ngưng đọng, giết về phía một gã nam tử hắc lân.

- Phong ca!

Ánh mắt Triệu Vũ Phỉ lóe lên quang mang. Trước khi đại chiến bắt đầu, Triệu Phong đã đánh xuống ấn ký Thần Mâu trên người Triệu Vũ Phỉ. Trong lúc chiến đấu, hắn cũng từng nhiều lần xuất thủ, trợ giúp nàng chuyển nguy thành an.

- Là Triệu Phong!

Thần sắc gã nam tử hắc lân kia đại biến, lập tức rút lui.

- Hỗn Độn Lôi Đồng!

Triệu Phong không nói hai lời, vận chuyển Mộng Huyễn Thần Mâu, ngưng tụ ra một thanh Hỗn Độn Lôi Điện Kiếm cường đại, oanh kích thẳng ra.

Oanh phốc!

Phần đầu nam tử hắc lân kia nhất thời nổ tung. Lực thôn phệ, lực lượng Hỗn Độn cùng với lực lượng Lôi kiếp không ngừng oanh kích loạn xạ.

- A!

Gã nam tử hắc lân kia liên tục kêu la thảm thiết, ôm đầu chạy trốn. May mà hắn có huyết mạch Diệt Thế Long Tộc, bằng không, hắn có thể đón đỡ được một kích này hay không vẫn còn là một vấn đề!

- Chạy đi đâu?

Triệu Phong lập tức đuổi theo ra, tốc độ so với trước đây đã nhanh hơn không ít. Thời điểm Thời Không Chúa Tể đại chiến với Thiên Chủ, Triệu Phong vẫn luôn chú ý tới Thời Không Chúa Tể. Dù sao bản thân hắn cũng là chủ tu Không Gian, phụ tu Thời Gian. Từ trong Bí pháp không gian di động của Thời Không Chúa Tể, Triệu Phong cũng đã lĩnh ngộ được không ít, đã tiến hành cải tiến đối với kỹ xảo thân pháp của chính mình.

- Diệt Thế Long Viêm!

Nam tử hắc lân kia thấy tốc độ của Triệu Phong kinh người, căn bản không chạy thoát được, liền điều động ra Hủy Diệt Bản Nguyên, thi triển một kích hủy diệt. Chỉ thấy một vầng thái dương hắc diễm thiêu

đốt rào rạt chợt nghiền ép thẳng về phía Triệu Phong. Mà sau khi thi triển xong một kích này, nam tử hắc lân lập tức xoay người bỏ chạy.

Triệu Phong điều động đại lượng lực lượng Hỗn Độn cùng lực lượng Lôi kiếp, thể tích thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay chợt gia tăng lên gấp bội, hóa thành một thanh cự kiếm kình thiên, mạnh mẽ phóng thẳng ra. Vầng thái dương hắc diễm hủy diệt kia trong nháy mắt liền vỡ tan, mang theo Hủy Diệt Hắc Viêm khủng bố thổi quét ra bốn phía xung quanh. Thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm kia sau khi đánh nát vầng thái dương hắc sắc, mặc dù cũng tiêu hao một chút lực lượng, nhưng lại thôn phệ được không ít Hủy Diệt Long Viêm.

Hưu!

Thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm hôn ám kia tiếp tục bắn nhanh về phía trước.

- Không ngờ lại cường đại như vậy!

Tâm thần nam tử hắc lân run lên một cái. Bản thân hắn là một Thiên Thần Sứ, nhưng ngay cả khả năng đào tẩu trong tay Triệu Phong cũng không có sao? Mặc dù hắn đã tránh thoát được thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm kia, nhưng thanh kiếm kia đột nhiên nổ tung, một cỗ lực lượng hỗn loạn khổng lồ trong nháy mắt oanh tạc ra. Thân thể nam tử hắc lân vẽ ra một đường cong xinh đẹp, từ trong đám bạo tạc bay ra ngoài, phun ra vài ngụm máu đen.

- Kết thúc rồi!

Bên tai nam tử hắc lân chợt truyền đến một đạo thanh âm âm trầm. Chẳng biết từ lúc nào, Triệu Phong đã xuất hiện ngay phía sau hắn.

Oanh phốc!

Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm xỏ xuyên qua lồng ngực của hắn, lực thôn phệ cùng với lực hủy diệt nhất thời bao phủ toàn thân hắn. Không bao lâu, gã nam tử hắc lân kia đã hóa thành tro bụi. Hiện tại, Triệu Phong đã đạt tới tình độ có thể tùy tiện giết chết cấp bậc Thiên Thần Sứ rồi!

o0o

Ở phương xa, Tử Vong Chúa Tể vừa quan sát cuộc chiến Chúa Tể trên thiên không, đồng dạng cũng chú ý tới chiến trường giữa Sinh Mệnh Thánh Địa và Thiên Cơ Tộc.

- Hắn mới là Thần Mâu thứ chín thật sự sao?

Ánh mắt Tử Vong Chúa Tể nhàn nhạt liếc nhìn về phía Triệu Phong.

- Bất quá, hắn tựa hồ đã trở thành người của phe Thiên Phạt bên kia rồi! Đã như vậy, tuyệt không thể lưu lại!

Trong mắt Tử Vong Chúa Tể lóe lên một tia âm tà, trên mặt lộ ra thần sắc thị huyết. Nếu để cho Triệu Phong triệt để trưởng thành, đến lúc đó số lượng Thần Mâu bên phe Thiên Phạt Chúa Tể bên kia sẽ chiếm ưu thế rồi. Tử Vong Chúa Tể cũng không muốn cúi đầu trước mặt Thiên Phạt Chúa Tể.

o0o

Oanh! Phanh! Oành!

Cuộc chiến Chúa Tể vẫn đang tiếp tục. Cỗ uy thế khổng lồ kia khiến cho người ngoài không dám tiếp cận, hơn nữa cũng không nhìn thấy bất cứ thứ gì. Nhưng đại chiến Thánh địa bên dưới vẫn không hề

đình chỉ, thậm chí càng thêm hỗn loạn hơn.

Nhưng dần dần, các thành viên bên phía Thiên Cơ Tộc đã tụ tập chung một chỗ. Đám người Thiên Cơ Tộc trên ba chiếc Chiến hạm thi triển ra từng đạo từng đạo Thiên Cơ Đại Trận khổng lồ, đan xen, dung hợp lẫn nhau, cấu thành một đạo đại trận phòng ngự to lớn khôn cùng.

- Chuẩn bị mở ra thông đạo, lui trở về Thần Quốc!

Tả Hộ pháp lập tức hạ lệnh.

Nhưng bên kia, Hoa Phong Thần Vương lập tức suất lĩnh rất nhiều cường giả, phát động công kích mạnh mẽ về phía ba chiến Chiến hạm. Toàn thể đại trận Thiên Cơ Tộc bắt đầu run rẩy, không ngừng lay động.

- Không thể dừng lại! Tuyệt đối không thể để cho bọn chúng tiến vào Thần Quốc!

Ánh mắt Hoa Phong Thần Vương nhìn thẳng về phía trước, mở miệng quát lớn. Nếu để cho đám người Thiên Cơ Tộc quay trở lại bên trong Thần Quốc, như vậy mọi người sẽ càng khó đối phó bọn chúng rồi.

- Nhưng thủ đoạn đối phương đông đảo, còn có lực lượng Thần Quốc gia trì, sợ rằng vô lực ngăn cản…

Ánh mắt Liễu Vô đại sư thâm thúy, khẽ thở dài một tiếng.

- Cái Thần Quốc này thật sự là cứng rắn…

Trong lúc nhất thời, bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa đã lâm vào cục

diện bối rối. Một khi đám người Thiên Cơ Tộc quay trở lại bên trong Thần Quốc, bọn chúng có muốn công kích cũng công kích không được.

- Bên trong Thần Quốc cũng không phải là tuyệt đối an toàn…

Triệu Phong đứng quan sát chiến trường một hồi lâu, ánh mắt đột nhiên lóe lên, lẩm bẩm một tiếng. Hắn thiếu chút nữa đã quên mất, chính mình đã từng tiến vào trong Thần Quốc Thiên Cơ Tộc. Chỉ cần là địa phương đã từng đi qua, Triệu Phong đều có thể sử dụng Tâm Linh Truyền Tống, không bị chút ngăn cản nào, lập tức tiến vào được.

Bất quá, tùy tiện lẻn vào bên trong Thần Quốc của đối phương, quả thật có chút nguy hiểm, cần phải chuẩn bị trước một chút mới được.

Chương 1543: Lẻn vào cướp đoạt

Trong Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, các thành viên phái Nghịch Thiên đều trấn thủ bên trong đại trận phòng ngự của Thần Quốc. Hơn nữa, trận pháp phòng ngự này còn có lực lượng Thần Quốc gia trì, kiên cố dị thường, cho dù là các phương liên minh của Sinh Mệnh Thánh Địa liên hợp công kích, cũng không thể kích phá được nó.

Oanh! Phanh! Oành!

Các thành viên bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa phát động tiến công hung mãnh không chút ngừng nghỉ. Cho dù bọn họ không thể oanh phá được kết giới phòng ngự, nhưng cũng phải chế trụ được đối phương. Các thành viên bên phía Thiên Cơ Tộc không có khả năng trong nháy mắt toàn bộ tiến vào Thần Quốc, một khi các thành viên bọn chúng giảm thiểu tới trình độ nhất định, đại trận phòng ngự này liền không cụ bị đủ uy năng, sẽ có thể oanh phá được.

Phía sau, Triệu Phong cũng không có đi theo mọi người tiến công Thần Quốc Thiên Cơ Tộc. Lúc này, hắn dự định sử dụng năng lực Tâm Linh Truyền Tống, lẻn vào trong Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, tốt nhất là có thể phá hoại cấu tạo quan trọng hoặc là Hạch tâm Thần Quốc, khiến cho sách lược lui giữ Thần Quốc cùng rời khỏi của Thiên Cơ Tộc phá sản.

Nhưng hắn tuyệt đối không thể tuyên dương kế hoạch này ra ngoài, thậm chí cũng không thể nói cho ngay cả Hoa Phong Thần Vương. Nếu trong Sinh Mệnh Thánh Địa tồn tại nội gián của phái Nghịch Thiên, tiết lộ tin tức ra ngoài, như vậy Triệu Phong chạy vào Thần

Quốc của địch quân chính là trở thành dê vào miệng cọp rồi.

Triệu Phong đều thu hồi các phân thân của chính mình, Diệt Thế Hắc Long, rất nhiều chủng tộc Thái Cổ cùng với Tiểu tặc miêu vào trong Thần Quốc của chính mình. Lần hành động này tương đối mạo hiểm, cho nên Triệu Phong chỉ dự định dựa vào thế lực của chính mình, cũng không hề nói cho ngay cả đám người Tân Vô Ngân cùng Mộ Cốc.

Trong đám người hỗn loạn, Triệu Phong đột nhiên bí mật rời đi. Sau khi lui về tới phía sau đoàn người, hắn âm thầm tiến vào Thần Quốc của chính mình. Ở trong Thần Quốc, Triệu Phong yên tâm thi triển Tâm Linh Truyền Tống, biến mất không thấy đâu nữa.

Đám người Sinh Mệnh Thánh Địa đang toàn lực tiến công Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, không ai phát giác ra Triệu Phong đã biến mất. Bất quá, có lẽ sau một khoảng thời gian ngắn, bọn họ sẽ phát hiện Triệu Phong đã không thấy đâu nữa. Nhưng cuối cùng vẫn là có một người để ý tới Triệu Phong đã đột nhiên biến mất, đó chính là Tử Vong Chúa Tể đang ẩn giấu tại phương xa.

- Gã tiểu tử kia đi đâu rồi?

Ánh mắt Tử Vong Chúa Tể khẽ lóe lên quang mang. Tại thời điểm này, vì sao Triệu Phong lại đột nhiên một mình biến mất rồi? Bất quá, hiện tại Tử Vong Chúa Tể chỉ là một thân một mình, cũng làm không được cái gì. Ít nhất phải đợi minh hữu của chính mình chạy tới. Mặc dù Thiên Chủ là uy hiếp của tất cả các Thần Mâu Chúa Tể, nhưng có đám người Thiên Phạt Chúa Tể đối phó như vậy đã đủ rồi. Nói không chừng đến lúc đó song phương đều bị trọng thương, mà hắn cùng minh hữu của chính mình ngồi thu lợi ngư ông, đạt được thắng lợi cuối cùng.

o0o

Bên trong Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, trong một gian mật thất phong bế đột nhiên xuất hiện tầng tầng quang ảnh mộng huyễn, trong đó chậm rãi hiện lên một gã nam tử ngân y ngân phát.

- Tới rồi!

Triệu Phong chậm rãi mở mắt ra, quan sát bốn phía. Nơi này chính là địa phương lúc trước, sau khi chính mình bị bắt tới Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, đã bị giam giữ trong này. Gian mật thất này chính là địa phương giam giữ, bốn phía có trận pháp kết giới, hoàn toàn ngăn cách với bên ngoài. Với lực lượng hiện tại của Triệu Phong, tự nhiên là có thể mạnh mẽ xông ra. Nhưng làm như vậy nhất định sẽ bị phái Nghịch Thiên phát giác ra.

- Không thể kinh động tới bọn chúng!

Tả Mâu của Triệu Phong nhìn xuyên qua Không Gian Bình Chướng, ghi nhớ thật sâu những cảnh tượng bên ngoài không gian phong bế. Hai mắt hắn khép hờ, một lần nữa vận chuyển Tâm Linh Truyền Tống. Không bao lâu, thân hình Triệu Phong đã biến mất khỏi mật thất, xuất hiện ở bên ngoài kết giới.

Cứ như vậy, Triệu Phong dễ như trở bàn tay rời khỏi phiến không gian giam giữ phong bế này. Cho dù là như vậy, hắn cũng không dám có hành động gì thiếu suy nghĩ. Bên trong Thiên Cơ Tộc cơ quan tầng tầng lớp lớp, những kẻ không am hiểu cơ quan nếu tùy tiện đi lại, nhất định sẽ kích động cơ quan.

Thời điểm này, liền đến phiên Tiểu tặc miêu xuất tràng rồi. Đây cũng là nguyên nhân Triệu Phong mang theo Tiểu tặc miêu cùng tới đây.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu liền được Triệu Phong phóng xuất ra, đi ở phía trước mở đường. Tất cả cơ quan dọc theo đường đi đều bị bọn họ lặng yên không một tiếng động phá giải, hoặc là né tránh khỏi. Chỉ trong chốc lát, Triệu Phong liền rời khỏi tòa kiến trúc thật lớn này. Hắn âm thầm ẩn nấp trên hư không, quan sát tình huống bên trong phái Nghịch Thiên.

Trong không gian Thần Quốc của phái Nghịch Thiên, rất nhiều thành viên liên tục bay đi bay lại giữa ba hòn đảo lớn, bộ dạng thoạt nhìn tương đối bận rộn.

- Phỏng chừng, bọn chúng cũng không phòng bị quá nghiêm đối với bên trong Thần Quốc a! Bọn chúng căn bản là không nghĩ tới sẽ có người có thể lặng yên không một tiếng động tiềm nhập tiến vào trong này a!

Triệu Phong cười nhẹ một tiếng, âm thầm ẩn nấp vào trong hư không, lặng yên tiềm hành. Những thành viên tu vi hơi thấp căn bản không phát hiện được sự tồn tại của Triệu Phong, mà những kẻ tu vi khá cao sẽ bị Triệu Phong chủ động tránh né.

- Mạo hiểm nguy hiểm lớn như vậy tiến vào một lần, không vơ vét một chút chỗ tốt thì quá có lỗi với chính mình rồi!

Triệu Phong liếc nhìn đảo nhỏ bên trái của Thần Quốc Thiên Cơ Tộc một cái. Nếu hắn nhớ không lầm, đại bộ phận khu vực trên hòn đảo này đều là khu vực bồi dưỡng trân tài. Trong đó cũng không thiếu những trân tài cấp trân bảo cho dù là ở Thời đại Thái Cổ cũng đều cực kỳ trân quý. Hơn nữa, hiện tại Triệu Phong đang bức thiết muốn đề thăng thực lực của chính mình, nếu có thể đạt được một chút thu hoạch ở bên trong, tự nhiên là tốt nhất.

Sau khi có quyết định này, Triệu Phong liền di động về phía hòn đảo bên trái của Thần Quốc Thiên Cơ Tộc. Tương đối mà nói, những thành viên phái Nghịch Thiên di chuyển trên hòn đảo này hơi ít một chút, Triệu Phong nhanh chóng hữu kinh vô hiểm đã đến nơi.

Dưới sự hướng dẫn của Tiểu tặc miêu, Triệu Phong kiếm được một cái lối vào, nhanh chóng tiến vào bên trong. Tiến vào không bao lâu, một người một con mèo đã đi tới một phiến không gian mênh mông. Phía trước có một cái thông đạo cương thiết cực kỳ rộng lớn, mà dọc theo hai bên lối đi chính là một cái lại một phiến không gian đơn độc, trong đó mô phỏng những loại hoàn cảnh bất đồng, bồi dưỡng ra các loại trân tài hiếm thế bất đồng.

Có lẽ là bởi vì nguyên nhân đại chiến, ngoại trừ vài gã thủ vệ ở chỗ lối vào ra, bên trong chỉ có một số ít nhân viên hậu cần, chăm sóc trân tài ở mỗi một phiến khu vực, tu vi phổ biến hơi thấp một chút. Triệu Phong lặng yên tiếp cận, khiến cho tất cả các thủ vệ lâm vào trong Mộng cảnh. Sau đó, hắn liền chạy loạn bên trong tòa kiến trúc khổng lồ này. Các loại trân tài trong mấy địa phương bồi dưỡng phía trước đối với Triệu Phong hiện tại thì có chút cấp thấp, bị hắn trực tiếp bỏ qua.

Sau khi hành tẩu mấy trăm bước, Triệu Phong đột nhiên dừng lại.

- Bích Tuyết Tinh Nguyên Quả! Huyền Băng Thiên Linh Thảo!

Ánh mắt Triệu Phong nhất thời chấn kinh, xuyên thấu Không Gian Bình Chướng bán trong suốt, nhìn thấy đám trân tài bên trong. Các trân tài trong phiến không gian này đều là một hệ Băng Tuyết, trong đó Bích Tuyết Tinh Nguyên Quả cùng Huyền Băng Thiên Linh Thảo đều là bổ phẩm tuyệt giai của kẻ tu hành Băng đạo, có thể bồi dưỡng, chữa trị Thần đàn, ngưng luyện Thần lực, củng cố tu vi cảnh

giới. Phẩm cấp những món trân tài này đều thập phần cao cấp, đối ứng với Thần Chủ Nhất Trọng Thiên đến Thần Chủ Nhị Trọng Thiên. Mà trong các không gian bên phải lại đều là trân tài tu luyện một hệ Viêm Hỏa.

Triệu Phong nén xuống sự mê hoặc trong lòng, tiếp tục tiến về phía trước vài bước, gần như sắp sửa đã đến cuối thông đạo rồi.

- Các loại trân tài Thời Gian hệ cùng với Không Gian hệ!

Trong mắt Triệu Phong chợt lóe tinh quang. Số lượng trân tài của hai hệ này tương đối ít một chút, nhưng trình độ trân quý cùng mức độ hi hữu lại hơn xa các hệ trước. Vì lý do an toàn, Triệu Phong vẫn dự định phát động lực lượng Tâm Linh Truyền Tống, tiến vào trong đó. Thân hình Triệu Phong biến mất trong một tầng quang vụ mộng huyễn, sau đó hiện lên bên trong một phiến không gian khác.

- Tốt! Lưu Quang Nguyệt Linh Quả! Bạch Nguyệt Hoa!

Thần sắc Triệu Phong kinh hỉ, nhìn thấy các loại trân tài trồng trọt các nơi trong phiến không gian này. Mặc dù trong đó có đại bộ phận trân tài vẫn còn chưa hoàn toàn thành thục.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu cũng phóng ra, khoa chân múa tay hoan hô một trận. Sau đó, dưới sự cướp đoạt của một người một con mèo, tất cả các trân tài trong phiến không gian này một gốc cũng không còn.

Tiếp theo, Triệu Phong lại đi tới một bên khác, địa phương bồi dưỡng trân tài Không Gian hệ! Đây là một mảnh tinh không, trong đó có rất nhiều khối đá lớn huyền phù trên không trung, trên đó gieo trồng các loại trân tài. Tại trung tâm một hòn đảo nhỏ đang phiêu phù trên

không trung phiến tinh không này, Triệu Phong nhìn thấy một gốc cây khô tinh tế toàn thân ám ngân sắc, không gian bốn phía xung quanh nó đều gấp khúc một trận.

- Không ngờ nơi này lại có Không Linh Thụ!

Triệu Phong xoa tay xắn áo, nhanh chóng tiến về phía nó. Trong phiến không gian này, Không Linh Thụ hẳn là một trong những trân tài trân quý nhất. Ngay cả thân cây nó cũng đều vô cùng trân quý, có thể dùng để tu bổ Thần khí Cực phẩm Không Gian hệ, cũng là một trong những tài liệu dùng để chế luyện các loại Thần binh. Mà vài mảnh Thiên Hư Ngân Diệp lượng ngân trên Không Linh Thụ lại càng là trân bảo tuyệt hảo để tu luyện Pháp tắc Không Gian. Triệu Phong không nói hai lời, trực tiếp dọn nguyên cây Không Linh Thụ vào trong Mộng Huyễn Thần Quốc của chính mình.

Tiếp theo, một người một con mèo liền bắt đầu cướp đoạt trân tài ở những địa phương còn lại. Nhưng tại thời điểm hai người đang cướp đoạt chưa tận hứng, bên ngoài đột nhiên truyền đến một cỗ động tĩnh.

- Không tốt!

Sắc mặt Triệu Phong đại biến, vội vàng mang theo Tiểu tặc miêu lập tức bắt đầu ẩn nấp. Chỉ thấy trong đầu thông đạo đột nhiên xuất hiện năm đạo nhân ảnh.

- Nguy rồi! Nhất định sẽ bị phát hiện!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ ngưng đọng. Không ngờ tại thời điểm bọn chúng đang trộm cắp, lại có người đột nhiên chạy tới. Trong năm người này, có hai kẻ thân mặc khải giáp ngân sắc, tu vi Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, ba kẻ khác một thân áo bào xám, tu vi dưới Thần

Chủ.

- Nhanh chóng kiểm tra một vòng đi!

- Chỉ cần xác định không có vấn đề liền rời đi!

Hai gã nam tử ngân giáp có chút gấp gáp thúc giục. Nhưng năm người tiến về phía trước không bao lâu liền nhất thời ngây ngẩn cả người.

- Không tốt! Có người đã vào đây!

- Mau nhìn xem các trân tài có bị trộm hay không?

Sắc mặt năm người đại biến, lập tức nói. Dưới tình huống như vậy, bọn chúng cũng không nghĩ tới là có kẻ xâm nhập, mà chỉ hoài nghi là do thành viên nội bộ gây ra. Ba gã thành viên phiên trực còn lại lập tức đi tới phía trước mỗi một phiến không gian đơn độc, ở chỗ đó đều có một bục thiết bị đơn độc. Chỉ cần mở ra thiết bị, sẽ có thể nhìn thấy tình huống của địa phương bồi dưỡng bên trong.

- Nguy rồi! Các loại trân tài Không Gian hệ đều không thấy nữa!

Một gã thành viên phiên trực nhất thời kêu lên.

- Thật to gan! Không ngờ lại có người thừa dịp chiến loạn mà ăn cắp!

Một gã nam tử ngân giáp làn da u hắc, sắc mặt lãnh lệ quát lớn.

- Mau báo việc này cho Trưởng lão!

Một gã nam tử ngân giáp còn lại đột nhiên nói. Đúng lúc này, một gã thành viên phiên trực mang theo sắc mặt lo lắng, thúc giục nói.

- Mau nhìn một chút tình huống trân bảo bên trong mật thất Nhị cấp thế nào?

Nếu bảo vật trong mật thất Nhị cấp lại xuất hiện mất mát gì, cho dù không phải là trách nhiệm của bọn chúng, chỉ sợ cũng khó mà thoát kiếp nạn này. Hai gã nam tử ngân giáp vừa mới nghe nói như vậy, sắc mặt nhất thời cũng ngẩn ra.

Trong địa phương bồi dưỡng trân tài Không Gian hệ, ánh mắt Triệu Phong mở to:

- Bên trong còn nữa sao?

Hơn nữa nghe ra, trân tài bên trong tựa hồ lại càng trân quý hơn nữa.

Chỉ thấy ba gã thành viên phiên trực cùng hai gã nam tử ngân giáp vội vàng đi tới cuối thông đạo. Ba gã thành viên phiên trực thi triển Bí pháp Thiên Cơ Tộc, trên vách tường đột nhiên xuất hiện một đường ngân tuyến, sau đó dần dần lan tỏa ra, xoay quanh một cánh cửa kim loại hình vuông, đồng thời từ từ mở ra. Cấu tạo bên trong không chênh lệch bao nhiêu so với bên ngoài, nhưng không gian lại càng thêm củng cố, cường đại hơn.

Năm người lập tức tiến vào trong đó, đi tới bên cạnh một phiến không gian bồi dưỡng trân tài, thông qua máy móc thiết bị, nhìn thấy tình huống bên trong.

- May mà vẫn còn! Ngươi mau đi xem tình huống những không gian khác đi!

Một gã thành viên phiên trực lớn tuổi trong đó nhất thời thở phào nhẹ

nhõm. Mà hai gã nam tử ngân giáp kia cũng lấy ra lệnh bài thông tin, chuẩn bị thông báo tin tức ra ngoài. Nhưng đúng lúc này, sau lưng năm người đột nhiên hiện lên một đạo nhân ảnh, năm người bọn chúng lại không chút phát giác.

Trong Tả Mâu Triệu Phong lan tỏa ra một cỗ lực lượng Mộng đạo cường đại, lặng yên không một tiếng động xâm nhập vào linh hồn năm người này. Thân thể năm người lay động một trận, ánh mắt dại ra, đã rơi vào Không gian Mộng cảnh.

- Đa tạ đã dẫn đường!

Triệu Phong khẽ mỉm cười. Không ngờ trong này lại còn có các loại trân tài càng trân quý hơn.

Chương 1544: Hành động nguy hiểm

Sau khi giải quyết xong năm gã thành viên phiên trực, Triệu Phong quan sát khu vực bồi dưỡng trân tài càng cao cấp hơn này. Mỗi một địa phương bồi dưỡng đều là một phiến không gian đơn độc. Các không gian đơn độc trong này so với bên ngoài thì nhỏ hơn rất nhiều, nhưng số lượng càng nhiều hơn.

- Khu vực bồi dưỡng trân tài càng cao cấp hơn, nhưng số lượng trái lại càng nhiều hơn?

Triệu Phong cảm thấy đây là chuyện không có khả năng! Khẽ tiến lên vài bước, hắn nhìn thấy một màn hình ảnh trên một bục máy móc thiết bị. Không gian bên trong hôn ám đen như mực, khắp nơi tràn ngập một tầng hắc vụ vô tận, mà đầy mặt đất lại là vô số bạch cốt trắng hếu. Trung tâm mảnh cốt địa này có một đóa hoa hoa văn hắc bạch giao thoa quỷ dị.

- Tử Linh Thực Cốt Hoa!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên. Trước đây trong mật khố thư tịch của Thiên Cơ Tộc, hắn từng đọc qua miêu tả về loại trân tài này, là một loại trân bảo Tử Vong hệ do phái Nghịch Thiên tốn hao không biết bao nhiêu thời gian nghiên cứu chế tạo ra.

Loại trân tài này chỉ có thể sinh trưởng ở trên môi trường thi cốt của cường giả cấp bậc Cổ Thần trở lên, ở địa phương có tử khí nồng nặc nhất. Nhưng bình thường, khi cường giả Cổ Thần vẫn lạc cũng đều là toàn thân vẫn diệt, cái gì cũng không lưu lại, cho nên loại hoàn

cảnh này chỉ có thể là do con người chế tạo ra. Loại hoa này xem như là vật phẩm nghiên cứu chế tạo tương đối thành công của phái Nghịch Thiên. Nhưng Triệu Phong rõ ràng không có nhu cầu đối với loại trân tài này, cho nên hắn lập tức đi tới phiến không gian đơn độc kế tiếp.

Hiện tại Triệu Phong đã hiểu rõ, vì sao địa phương bồi dưỡng trân tài càng cao cấp, mà số lượng trái lại càng nhiều hơn. Đó là bởi vì trong mỗi một địa phương bồi dưỡng, gần như cũng chỉ gieo trồng một loại trân tài, thậm chí là chỉ có duy nhất một gốc mà thôi, nhưng phẩm cấp của nó quả thật là cao đến thần kỳ. Liền ví dụ như gốc Tử Linh Thực Cốt Hoa kia, phỏng chừng chỉ một gốc thôi cũng sẽ có thể bồi dưỡng ra được một gã hậu duệ Tử Vong Thần Mâu vô cùng cường đại.

- Đây là… Cửu Lôi Thiên Trúc!

Tả Mâu Triệu Phong xuyên thấu qua Không Gian Bình Chướng, nhìn thấy bảo vật trong phiến không gian bồi dưỡng thứ hai. Mặt đất bên trong không gian này lồi lõm nhấp nhô, cháy đen một mảnh, mà trên không trung lại là mây đen cuồn cuộn, lực lượng Thiên Phạt cường đại không ngừng oanh tạc xuống. Ở trung tâm không gian có vài khóm trúc toàn thân tinh bạch trong suốt, lôi quang không ngừng chạy loạn khắp nơi. Đám trúc này chính là Cửu Lôi Thiên Trúc!

Theo ghi chép trong mật tịch, địa phương Cửu Lôi Thiên Trúc sinh trưởng nhất định phải là một phiến Cấm địa Thiên Lôi, người bình thường căn bản khó có thể tiếp cận. Nhưng đối với kẻ tu hành Lôi đạo, địa phương có Cửu Lôi Thiên Trúc sinh trưởng chính là phúc địa tu luyện. Loại trân bảo này sinh ra trong lôi điện, ngưng tụ tinh hoa của lôi đình thiên địa, không chỉ có thể dùng để tìm hiểu Pháp tắc Lôi hệ, còn có thể đề thăng ngộ tính của kẻ tu hành đối với Pháp tắc Lôi hệ. Hơn nữa, vài gốc Cửu Lôi Thiên Trúc do phái Nghịch Thiên

bồi dưỡng này lại còn là sinh trưởng dưới sự tẩm bổ của lực lượng Thiên Phạt, phẩm cấp của chúng sợ rằng cực cao.

Không nói hai lời, Triệu Phong lập tức thi triển Tâm Linh Truyền Tống, tiến vào bên trong không gian. Nhất thời, có một bộ phận nhỏ lực lượng Thiên Phạt trên không trung đột nhiên oanh kích thẳng về phía Triệu Phong.

Xẹt xẹt xẹt!

Triệu Phong phóng xuất ra một cỗ lực lượng Lôi Điện cường hãn, vờn quanh toàn thân, mạnh mẽ đón đỡ đám lực lượng Thiên Phạt kia. Hắn thậm chí ngay cả lực lượng Thiên Phạt của Thiên Phạt Chúa Tể cũng đã từng kiến thức qua, sao lại sợ một chút lực lượng Thiên Phạt nhỏ bé này. Càng lúc càng tiếp cận, Triệu Phong bị lực lượng Thiên Phạt oanh kích càng lúc càng mãnh liệt hơn. Uy năng của lực lượng Thiên Phạt tuyệt đối không chút tầm thường, cho dù Triệu Phong đã toàn lực phòng ngự, cũng thoáng có chút cật lực.

- Thu!

Triệu Phong nhanh chóng tiếp cận Cửu Lôi Thiên Trúc, thu toàn bộ khóm trúc vào trong Mộng Huyễn Thần Quốc.

Ầm ầm ầm!

Nhất thời, toàn bộ lực lượng Thiên Phạt trên không trung ầm ầm oanh kích thẳng về phía Triệu Phong. Triệu Phong lập tức phóng chạy đến khu vực biên giới không gian, mới thoát khỏi bộ phận Thiên Phạt oanh kích, cuối cùng hắn thi triển Tâm Linh Truyền Tống rời khỏi phiến không gian đơn độc này.

- Phẩm cấp của đám Cửu Lôi Thiên Trúc này rất bất phàm, có sự xúc

tiến cực lớn đối với Pháp tắc Lôi hệ của ta!

Triệu Phong thập phần hài lòng. Bất quá kế tiếp cần phải đẩy nhanh tiến độ rồi. Những hành động của hắn ở chỗ này sớm muộn gì cũng sẽ bị đám người phái Nghịch Thiên phát giác, nếu như bị địch nhân nắm giữ quyền chủ động thì liền nguy rồi. Cho nên Triệu Phong quyết định sau khi lấy thêm mấy món thiên địa trân bảo nữa liền nhanh chóng rời khỏi nơi này. Dù sao lần này hắn lẻn vào bên trong phái Nghịch Thiên còn có những nhiệm vụ quan trọng khác.

Trải qua một phen điều tra, Triệu Phong phát hiện tám địa phương bồi dưỡng phía trước không ngờ lại đều bồi dưỡng các loại trân tài tu luyện đối ứng với thuộc tính của Bát Đại Thần Mâu. Cái này cũng tương đối hợp lý, phái Nghịch Thiên có nhiều hậu duệ Thần Mâu cường đại như vậy, tự nhiên không phải là trống rỗng xuất hiện, mà là dùng vô số trân tài phi thường trân quý bồi dưỡng ra, cuối cùng mới có khả năng thành tựu được một gã cường giả hậu duệ Thần Mâu.

Triệu Phong đi tới địa phương bồi dưỡng đối ứng với trân tài Thời Không hệ. Đó là một mảnh hư không yên tĩnh, trong đó phiêu phù rất nhiều khối đã lớn nhỏ, toàn bộ đều lóng lánh một tầng quang trạch hư bạch, giống như vô số viên bảo ngọc vậy. Mà ở trung tâm những khối bảo ngọc này có một khối tinh ngọc hình tròn dị thường chói mắt, tản mát ra quang huy giống như ánh trăng vậy.

- Hư Không Huyền Linh Ngọc!

Sắc mặt Triệu Phong cả kinh, không ngờ lại là bảo vật đã tuyệt tích bậc này. Hư Không Huyền Linh Ngọc này, từ sau khi Đại lục Man Hoang vỡ nát, chỉ ở trong các khe hở hư không loạn lưu Cấm kỵ nào đó mới có khả năng hình thành, còn phải trải qua vô tận năm tháng bồi dưỡng mới có thể chậm rãi thành hình. Đây cũng là nguyên nhân

vì sao rất nhiều kẻ tu hành Không Gian đạo lại ưa thích phiêu lưu trong không gian loạn lưu như vậy. Nói không chừng vận khí tốt, sẽ có thể phát hiện ra loại bảo vật này.

Không nói hai lời, Triệu Phong liền thi triển Tâm Linh Truyền Tống tiến vào trong đó. Nhất thời, một cỗ lực lượng Thời Không hàng lâm tới, khiến cho tư duy cùng hành động của Triệu Phong trở nên chậm rãi dị thường. Triệu Phong lập tức phóng xuất ra lực lượng Pháp tắc Thời Không tiến hành chống lại, bằng không, hắn ở chỗ này sẽ di chuyển chậm chạp như ốc sên bò đi vậy.

Thật ra, nếu như Triệu Phong trực tiếp phá vỡ phiến không gian này, cũng sẽ không cần phiền toái như vậy, có thể trực tiếp đạt được bảo vật. Nhưng nếu làm như vậy, hắn sẽ trực tiếp bị phát hiện ra ngay tức khắc.

- Xem tình huống hiện tại, sau khi lấy được kiện bảo vật này thì phải đi rồi!

Trong lòng Triệu Phong thầm tính toán.

o0o

Cùng lúc đó, bên ngoài Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, đại chiến Chúa Tể vẫn đang tiếp tục, thậm chí càng đánh càng khủng bố hơn. Gần như khiến cho cả một phiến không gian vỡ nát không chịu nổi. Nếu không có cường giả Bổ Thiên Tộc tiến hành tu bổ, không biết cần bao nhiêu ức năm mới có thể chậm rãi khôi phục lại.

Sắc mặt ba vị Thần Mâu Chúa Tể Thời Không, Thiên Phạt, Sinh Mệnh cũng có chút khó nhìn. Đây vẫn là dưới tình huống ba vị Thần Mâu Chúa Tể bọn họ liên thủ, nếu đổi lại là những Chúa Tể khác, tính mạng cũng sẽ khó giữ rồi. Mà mặc dù trên người Thiên Chủ đã

có thương thế, nhưng cũng không tính là quá mức nghiêm trọng.

- Thời Không Liệt Ngân!

Cặp mắt Thời Không Chúa Tể lóe lên ngân mang, ánh mắt đảo quét qua. Trong hư không thiên địa phương xa đột nhiên xuất hiện một đạo Thời Không Liệt Ngân đáng sợ, lực lượng Thời Không cấp tốc cắt đứt trong đó đủ để nghiền nát hết thảy mọi thứ. Tốc độ của đạo Thời Không Liệt Ngân này cực nhanh, đuổi sát theo phía sau Thiên Chủ.

- Thiên Phạt Lôi Chùy!

Nhãn mâu Thiên Phạt Chúa Tể đồng dạng vận chuyển, một cỗ ý chí đồng lực chưởng khống lực lượng Thiên Phạt khôn cùng trên không trung, ngưng tụ ra một thanh Thiên Phạt Lôi Chùy đáng sợ.

Sinh Mệnh Chúa Tể thì khống chế vô số dây leo gai nhọn tráng kiện, quán nhập vào trong hư không thiên địa, phong tỏa toàn bộ đường lui của Thiên Chủ.

Mắt thấy Thiên Chủ đã bị thế công của ba vị Thần Mâu Chúa Tể hoàn toàn bao vây, sắp sửa rơi vào khốn cục.

- Phá!

Thiên Chủ thôi động Thiên Đạo Thần Mâu, phóng xuất ra lực lượng phá hủy hết thảy Pháp tắc, trật tự của thiên địa, đập tan sạch sẽ tất cả mọi thứ xung quanh.

- Lại là cỗ lực lượng này!

Trong lòng Sinh Mệnh Chúa Tể khẽ trầm xuống, sắc mặt lộ ra kinh

sắc.

Giao chiến với Thiên Chủ lâu như vậy, bọn họ cũng đã quen thuộc với một vài thủ đoạn của Thiên Chủ. Trong đó không thể hiểu nổi nhất chính là loại lực lượng vừa rồi Thiên Chủ thi triển ra. Nó có thể trong nháy mắt hủy diệt tất cả Pháp tắc cùng trật tự thiên địa phụ cận. Nói cách khác, giờ phút này, bất kỳ lực lượng nào đều không thể gây thương tổn được cho Thiên Chủ. Đương nhiên, chiêu thức cường đại như vậy có khoảng cách sử dụng khá lâu, hơn nữa tiêu hao mỗi lần sử dụng cũng khá lớn.

- Hô!

Thiên Chủ thở dài ra một tiếng, nhìn chằm chằm về phía ba vị Thần Mâu Chúa Tể, ánh mắt vô cùng lãnh lệ. Đối mặt với ba vị Thần Mâu Chúa Tể liên thủ, nếu hắn chỉ có mỗi mình Thiên Đạo Thần Mâu, không có Thái Cổ Thần Ma Thể, nói không chừng cũng đã sớm thất bại rồi.

- Muốn hận thì hận bản thân ngươi a! Hết thảy chuyện này cũng đều là kết quả mà ngươi chắc chắn phải trả cho những tội ác của chính ngươi mà thôi!

Sắc mặt Thiên Phạt Chúa Tể lãnh đạm.

Thiên Chủ liếc nhìn về phía Thần Quốc Thiên Cơ Tộc một cái. Đám cường giả của Sinh Mệnh Thánh Địa đang không ngừng mạnh mẽ công kích đại trận phòng ngự của Thần Quốc Thiên Cơ Tộc. Sinh Mệnh Thánh Địa lúc này, theo càng ngày càng nhiều cường giả gia nhập, đã trở nên vô cùng cường thế, khiến cho các thành viên bên phía Thiên Cơ Tộc khó có thể thuận lợi chạy trở về Thần Quốc. Nhưng nếu cứ như vậy tiếp tục giằng co, kẻ cuối cùng thất bại tuyệt đối là Thiên Cơ Tộc.

- Lần sau lại đấu tiếp a!

Ánh mắt Thiên Chủ đảo qua ba vị Thần Mâu Chúa Tể, xoay người triệt thoái về phía Thần Quốc Thiên Cơ Tộc.

- Bây giờ còn muốn chạy sao?

Thời Không Chúa Tể hừ nhẹ một tiếng, tiến lên ngăn cản.

- Thái Cổ Thần Quyền!

Thiên Chủ không nói hai lời, thôi động Thái Cổ Thần Ma Thể, oanh kích ra một quyền vô cùng bá đạo, rung chuyển thiên địa, khiến cho Thời Không Chúa Tể không thể không thoái nhượng.

Mà biến động của cuộc chiến Chúa Tể cũng khiến cho các thành viên còn lại của hai phe chú ý tới. Hoa Phong Thần Vương đang toàn lực tấn công Thần Quốc Thiên Cơ Tộc nhìn thấy Thiên Chủ cực nhanh tiến lại, tâm thần nhất thời run lên một cái.

- Mau lui lại!

Hoa Phong Thần Vương vội vàng quát lên một tiêng. Thiên Chủ có thể sống sót dưới sự của vây công của ba vị Thần Mâu Chúa Tể, đã đủ chứng minh thực lực cường đại của hắn. Ngoại trừ các vị Thần Mâu Chúa Tể liên thủ ra, Thiên Chủ gần như không sợ bất cứ thứ gì. Nhưng đúng lúc này, Thiên Chủ đột nhiên đánh mạnh ra một quyền về phía các thành viên Sinh Mệnh Thánh Địa.

- Mau rút lui!

Các thành viên bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa kinh khủng muôn

dạng, liều mạng phóng chạy. Bất quá, công kích của Thiên Chủ thật sự quá nhanh, gần như trong nháy mắt đã hàng lâm.

- Thời Không Chuyển Dời!

Cuối cùng, Thời Không Chúa Tể đã xuất thủ, thi triển ra một cái hắc động không gian, chuyển dời công kích của Thiên Chủ sang một phiến không gian khác. Mà Thiên Chủ lại nhân cơ hội này, mở ra thông đạo Thần Quốc. Trong nháy mắt, tất cả các thành viên của Thiên Cơ Tộc chen chúc lao tới, thành công tiến vào bên trong.

- Đừng mơ tưởng!

Sắc mặt Thiên Phạt Chúa Tể lãnh lệ, mang theo lôi quang khôn cùng oanh áp thẳng xuống.

Oanh phanh!

Thiên Chủ đánh ra song quyền, chính diện ngăn cản lực lượng Thiên Phạt, bảo hộ các thành viên Thiên Cơ Tộc. Cuối cùng, toàn bộ các thành viên còn lại đều thành công tiến vào bên trong Thần Quốc.

- Để ta mở Thần Quốc của bọn chúng ra!

Thời Không Chúa Tể hừ lạnh một tiếng. Ba vị Thần Mâu Chúa Tể đồng thời hàng lâm, thi triển ra một kích tuyệt cường. Nếu để cho Thiên Chủ cứ như vậy rời đi, ba vị Thần Mâu Chúa Tể bọn họ còn có mặt mũi nào nữa? Huống hồ bọn họ làm sao có thể để cho một mối uy hiếp to lớn như thế thành công chạy thoát được.

- Đảo ngược!

Thiên Chủ đột nhiên đảo ngược thiên địa, mang theo Thần Quốc

khổng lồ cùng nhau bỏ chạy. Lúc này hắn nhất định phải thủ hộ ở bên ngoài Thần Quốc. Trên thế gian này thật sự không có bao nhiêu thứ có thể chống đỡ nổi công kích của ba vị Thần Mâu Chúa Tể. Đặc biệt là Thời Không Chúa Tể, có thể dễ dàng tạo thành thương tổn cực lớn đối với Thần Quốc.

Nhưng một mình Thiên Chủ bị ba vị Thần Mâu Chúa Tể vây công, chung quy vẫn là chống đỡ không nổi.

- Khởi động đại trận phòng ngự của Thần Quốc!

Thiên Chủ truyền một đạo tin tức vào trong Thần Quốc.

o0o

Bên trong Thần Quốc, trong một tòa cung điện sâu dưới lòng đất của hòn đảo trung tâm, một lão giả thân hình cổ lão, tay chống một cây mộc trượng xám trắng, râu bạc trắng dài chấm đất đang quan sát tình hình chiến đấu bên ngoài Thần Quốc thông qua một màn hình khổng lồ trước mặt.

- Khỏi động đại trận phòng ngự của Thần Quốc!

- Vâng, Hữu Hộ pháp!

Bốn phía tòa cung điện này cũng đều là những máy móc thiết bị khổng lồ, còn có rất nhiều nhân viên điều khiển nữa.

- Khởi động đại trận phòng ngự của Thần Quốc!

Một đạo mệnh lệnh thanh âm cơ giới đột nhiên vang lên trong toàn bộ tòa cung điện.

o0o

Cùng lúc đó, trong căn cứ bồi dưỡng trân tài tại hòn đảo bên trái…

- Đã tới tay!

Sắc mặt Triệu Phong lộ ra nụ cười đắc thắng, tay cầm một viên tinh ngọc hình tròn, chính là Hư Không Huyền Linh Ngọc. Sau khi tới tay, Triệu Phong cũng không quá tham lam những bảo vật nơi này, lập tức xoay người rời khỏi.

Vừa ra khỏi đầu thông đạo, Tả Mâu Triệu Phong đã nhìn thấy vô số thành viên phái Nghịch Thiên đã quay trở lại Thần Quốc Thiên Cơ Tộc.

- Thật là nhiều người!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ biến. Các thành viên của phái Nghịch Thiên đều đã về tới Thần Quốc, một khi hắn bại lộ thân phận, gần như sẽ phải đối mặt với sự vây công của toàn thể phái Nghịch Thiên.

Nhưng tỉ mỉ quan sát, Triệu Phong lại phát hiện cũng không phải như vậy. Toàn bộ các thành viên vừa mới trở lại bên trong Thần Quốc này đang tập kết tại chân trời xa xa, tựa hồ như đang bố trí một tòa đại trận nào đó.

- Xem ra, chiến tranh vẫn còn chưa kết thúc!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ. Ngay sau đó, hắn liền thi triển Thiên Hợp Ấn, phong ấn khí tức của chính mình, kể cả khí tức của Thần Mâu. Sau khi biến đổi dung mạo, hắn mới ẩn độn bay ra. Triệu Phong cũng không quên mục đích hắn lẻn vào Thần Quốc Thiên Cơ Tộc lần này là để phá hư những cấu tạo quan trọng, thậm chí là

Hạch tâm của Thần Quốc, khiến cho tính năng phòng ngự của Thần Quốc Thiên Cơ Tộc giảm xuống. Chỉ cần hắn thành công, như vậy đám người Sinh Mệnh Thánh Địa sẽ có thể thuận lợi tấn công vào đây.

Sau khi rời khỏi hòn đảo bên trái, Triệu Phong liền nhanh chóng tiếp cận hòn đảo trung tâm của Thần Quốc Thiên Cơ Tộc. Hắn rất nhanh phát hiện, người của phái Nghịch Thiên căn bản không hề có ý thức phòng bị kẻ xâm nhập. Có lẽ theo như bọn chúng nghĩ, không có khả năng có kẻ nào dưới tình huống bọn chúng không hề phát giác mà xâm nhập vào trong này.

Dọc theo đường đi, Triệu Phong một đường hữu kinh vô hiểm.

- Hạch tâm Thần Quốc, có khả năng là ở chỗ này!

Ánh mắt Triệu Phong nhìn về phía Cấm địa phương xa. Lần trước, thời điểm bị bắt vào trong này, hắn đã xác định được điểm ấy.

Chương 1545: Thâm nhập hạch tâm

- Hạch tâm Thần Quốc, có khả năng là ở chỗ này!

Ánh mắt Triệu Phong nhìn về phía Cấm địa phương xa. Lần trước, thời điểm bị bắt vào trong này, hắn đã xác định được điểm ấy.

Lúc này Triệu Phong đã thay đổi một thân khải giáp ngân sắc, trở thành một gã thủ vệ của phái Nghịch Thiên. Hiện tại toàn bộ các thành viên Thiên Cơ Tộc đã trở về, khả năng bị phát hiện cũng gia tăng lên thật lớn. Bởi vậy Triệu Phong liền dứt khoát ngụy trang, chỉ cần không phải là cường giả Thần Vương tỉ mỉ quan sát, căn bản khó có thể nhìn ra mánh khóe.

Mà các thành viên trong phái Nghịch Thiên căn bản không nghĩ tới sẽ có kẻ xâm nhập, tính phòng bị khá thấp. Lại thêm hiện tại đang là thời kỳ chiến loạn bỏ chạy, gần như không có vị Thần Vương nào lại đi tỉ mỉ đi quan sát một gã thủ vệ như Triệu Phong vậy.

Bất quá, nếu hắn tiếp cận Cấm địa Hạch tâm thì bất đồng rồi. Bốn phía xung quanh Cấm địa vốn là không có một bóng người, nếu Triệu Phong đột nhiên tiếp cận, như vậy thật sự là quá rõ ràng, dễ khiến người ta chú ý tới. Cho nên, Triệu Phong cũng chỉ có thể dừng lại ở phụ cận Cấm địa, suy nghĩ biện pháp xâm nhập.

Đúng lúc này, bên trong Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, một tòa trận pháp bạch tinh to lớn khôn cùng đã được xây dựng thành, trên đó lóe lên một tầng lưu quang thải sắc, một cỗ năng lượng khổng lồ bắt đầu vận chuyển. Bốn phía tòa đại trận này lan tỏa ra rất nhiều quang

tuyến bạch tinh, tương liên với không gian Thần Quốc. Mà bên trong đại trận cùng với bốn phía xung quanh có rất nhiều cường giả đang không ngừng chưởng khống các vị trí then chốt của trận pháp.

Nghĩ muốn ngăn cản công kích của ba vị Thần Mâu Chúa Tể, chỉ dựa vào năng lực phòng ngự của Thần Quốc Thiên Cơ Tộc còn xa xa không đủ, cần phải tạo thành đại trận chuyển dời năng lượng, lấy đại lượng thành viên của Thiên Cơ Tộc làm năng lượng nguyên.

Đột nhiên từ phương xa, ba gã nam tử kim giáp chợt bay thẳng về phía Cấm địa ở hậu phương.

- Ngươi! Tới đây!

Một gã nam tử mặt trắng trong đó chỉ về phía một gã thủ vệ ngân giáp ở phương xa tùy tiện quát lớn.

- Vâng!

Thần sắc gã thủ vệ ngân giáp kia khẽ chấn động, lập tức tiến tới. Tiêu chuẩn của khải giáp kim sắc là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, xem như là thủ vệ Trung đẳng cấp cao nhất, chỉ nghe theo mệnh lệnh của cao tầng phái Nghịch Thiên. Đối với sự phân phó của thủ vệ kim giáp, hắn không thể không nghe theo.

- Mau theo chúng ta đi canh gác Cấm địa!

Một gã thủ vệ kim giáp trong đó lập tức nói.

Nghe được lời này, sắc mặt gã thủ vệ ngân giáp kia đại biến. Các thành viên lui tới phụ cận, thân thể cũng khẽ chấn động một cái, nhất tề đều lui ra xa. Ai cũng biết Cấm địa chính là Hạch tâm của Thần Quốc, mà hiện tại đang lúc thôi động đại trận phòng ngự của Thần

Quốc, đến lúc đó trong khu vực Hạch tâm nhất định sẽ bộc phát ra lực lượng vô cùng cường đại, cường giả Thần Chủ bình thường căn bản không thể nào thừa nhận nổi.

- Thời điểm mấu chốt, mỗi một tên cũng đều sợ chết! Ngươi! Tới đây cho ta!

Vẻ mặt gã nam tử mặt trắng khải giáp kim sắc kia tràn ngập khinh thường, sau đó nhìn về phía một gã thủ vệ ngân giáp động tác có chút chậm chạp, lập tức quát lớn.

- Vâng!

Gã thủ vệ động tác chậm chạp này chính là Triệu Phong, hắn giả vờ ra bộ dáng không tình nguyện, chậm rãi bay qua.

Ngay sau đó, ba gã thủ vệ kim giáp lại gọi tới một vài thành viên, cấp tốc tiến về phía Cấm địa. Trong Cấm địa hiện tại đã ba động lên một cỗ lực lượng khiến cho người ta kinh hãi. Cho dù có trận pháp ngăn cách, nhưng ở ngoại giới vẫn như cũ có thể cảm nhận được cỗ khí tức cường đại kia.

- Thời điểm thôi động đại trận Thần Quốc, phòng ngự của Hạch tâm Thần Quốc sẽ yếu bớt đi. Bởi vì để phòng ngừa xuất hiện ngoài ý muốn, các ngươi nhất định phải trấn thủ nơi đây!

Gã thủ vệ mặt trắng kia hiên ngang lẫm liệt nói. Bình thường, địa phương Cấm địa vốn dĩ không có một bóng người, bởi vì nơi này cơ quan tầng tầng. Nhưng lúc này là thời kỳ mấu chốt, một khi khu vực Hạch tâm xuất hiện ngoài ý muốn, nhất định phải ngay lập tức tu bổ, cho nên cần phải phái thành viên ở bên cạnh canh gác. Thật ra, phái ra cường giả Thần Chủ Tam Trọng Thiên thậm chí Thần Vương tuyệt đối là càng bảo hiểm hơn. Nhưng hiện tại thành viên khan hiếm, cũng

chỉ có thể điều phái một vài Thần Chủ cấp thấp mà thôi.

Vù vù vù!

Trong Cấm địa Hạch tâm, thanh âm nổ tung không ngừng vang lên, thanh thế đáng sợ liên miên bất tận. Bên ngoài trận pháp kết giới, đông đảo thủ vệ ngân giáp đang thôi động Thần lực, hình thành nên một tầng hộ thể tráo.

Đột nhiên, trong đó chợt truyền đến một tiếng vang thật lớn, Thần lực ba động đáng sợ bùng phát ra, tầng tầng kết giới trận pháp ầm ầm rung động. Mà đại trận trên thiên không phương xa cũng bộc phát ra một cỗ Thần lực kinh người, liên tiếp cùng dung hợp với Thần Quốc. Như vậy, đại trận Thần Quốc mạnh nhất của Thiên Cơ Tộc đã được xây dựng thành công. Ngay cả cường giả Chúa Tể, trong khoảng thời gian ngắn cũng không cách nào phá vỡ được Thần Quốc của Thiên Cơ Tộc!

Tại khu vực Cấm địa Hạch tâm, trong trận pháp kết giới tràn ngập những cỗ lực lượng đáng sợ. Mặc dù không có tiết lộ ra ngoài, nhưng lại khiến cho đông đảo thủ vệ bên ngoài kinh hãi khiếp đảm.

- Ha hả… một khi kết giới phòng ngự vỡ nát, cỗ lực trùng kích đáng sợ này đủ để giết chết Thần Chủ Nhất Trọng Thiên bình thường! Cho dù là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên cũng sẽ bị trọng thương!

Triệu Phong quan sát Cấm địa Hạch tâm ở cự ly gần, khóe miệng khẽ nhếch lên. Lực lượng Tâm niệm khẽ vận chuyển, thi triển ra năng lực Mộng Tưởng Thành Chân. Đây là lực lượng thuộc về Tâm niệm, độ khó hoàn thành không lớn, cho dù không dùng tới Mộng Huyễn Bản Nguyên cũng có thể thi triển ra.

Tả Mâu Triệu Phong khẽ liếc về phía kết giới trận pháp phía sau. Đột

nhiên, trên kết giới kia chợt xuất hiện một cái lỗ thủng cực kỳ nhỏ.

Oanh hô!

Nhất thời, một cỗ Thần lực đáng sợ từ bên trong trùng kích thẳng ra. Đồng thời, bốn phía lỗ hổng này cũng xuất hiện vô số khe nứt giống như mạng nhện vậy, sau đó dần dần lan rộng ra xung quanh. Tất cả các thành viên ở đây chẳng ai ngờ tới, đại trận vừa mới bắt đầu không được bao lâu đã xuất hiện loại ngoài ý muốn này.

Oanh phanh!

Một cỗ phong bạo màu xám tro đột nhiên trùng kích thẳng ra. Một gã hộ vệ ngân giáp đứng cách lỗ hổng này gần nhất, Thần lực phòng hộ nhất thời vỡ nát, thân thể bị cỗ lực lượng đáng sợ kia xâm nhập, trong nháy mắt liền hóa thành tro bụi. Đúng lúc này, Triệu Phong nhân cơ hội hỗn loạn, chui thẳng vào bên trong kết giới.

Oanh phanh!

Mấy gã hộ vệ ngân giáp còn lại cũng trực tiếp bị đánh bay.

- Không tốt! Không ngờ kết giới lại xuất hiện lỗ thủng!

Sắc mặt vài gã thủ vệ kim giáp lộ ra kinh sắc, nhao nhao lui về phía sau, đồng thời cũng phóng xuất ra đại lượng Thần lực, chống đỡ cỗ trùng kích này.

Cùng lúc đó, động tĩnh ở nơi này đã kinh động những người còn lại trong Thần Quốc. Trong cung điện hạch tâm dưới lòng đất…

- Xảy ra chuyện gì?

Hữu Hộ pháp nhất thời quát lên.

- Kết giới Cấm địa xuất hiện tổn hại!

Một gã nhân viên điều khiển lập tức bẩm báo. Việc tu bổ trận pháp chỉ có thể do thành viên trực hệ Thiên Cơ Tộc chấp hành, nhưng tu vi của đại đa số các thành viên trực hệ Thiên Cơ Tộc khá thấp. Bất quá, Hữu Hộ pháp vẫn tìm được nhân tuyển thích hợp làm chuyện này. Kẻ này chính là Vũ Lưu Bình, hắn rất nhanh đã chạy tới Hạch tâm Thần Quốc.

- Vũ Trưởng lão!

Mấy gã hộ vệ phụ cận cung kính hành lễ.

- Vừa rồi các ngươi có phát hiện ra kẻ khả nghi nào không?

Ánh mắt Vũ Lưu Bình thâm trầm, dò hỏi từng tên từng tên một.

- Không có!

Hắn nhận được đều là cái đáp án này.

- Tổng cộng có tám người thủ hộ bốn phía xung quanh kết giới Cấm địa, trong đó có hai người vừa rồi cách điểm vỡ tan của kết giới trận pháp khá gần, đã hy sinh vì nhiệm vụ!

Gã nam tử mặt trắng bẩm báo lại tình huống vừa rồi.

- Ừm!

Vũ Lưu Bình khẽ gật đầu một cái, cũng không suy nghĩ nhiều. Trong nháy mắt kết giới xuất hiện lỗ thủng, sẽ bộc phát ra lực lượng cường

đại nhất. Dưới tình huống bất ngờ không kịp đề phòng, Thần Chủ Nhất Trọng Thiên bình thường quả thật không có chút lực lượng chống lại nào, nháy mắt bị tiêu diệt là chuyện rất bình thường.

Hắn tận lực tra xét một chút tình huống trên kết giới, cũng không phát hiện bất cứ dị trạng gì, liền bắt đầu tiến hành tu bổ trận pháp.

o0o

Kết giới Cấm địa Hạch tâm có tổng cộng ba tầng trận pháp. Tầng ngoài cùng là kết giới loại hình phòng ngự ngăn cách, hai tầng bên trong là kết giới loại hình suy yếu. Bất cứ kẻ nào thông qua hai tầng lực lượng Trận pháp này, cũng sẽ gặp phải sự suy yếu nhất định. Ngay vừa rồi, Triệu Phong đã thâm nhập vào bên trong tầng trận pháp thứ hai, cũng sử dụng năng lực Mộng Tưởng Thành Chân, tu bổ nó hoàn chỉnh trở lại.

Bên trong tầng trận pháp thứ hai tràn đầy các loại lực lượng đáng sợ, cho dù là cường giả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, chỉ sợ cũng sẽ bị hủy diệt trong nháy mắt. Triệu Phong thân là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong, tự nhiên không cần sợ hãi, rất nhanh đã tiến vào sâu bên trong tầng trận pháp thứ hai.

Lúc này, ngay trước mắt hắn chính là tầng trận pháp thứ ba, trong đó tràn ngập các loại lực lượng khủng bố, cho dù là Thần Chủ Tam Trọng Thiên, sợ rằng cũng chống đỡ không nổi một hơi thở.

- Ngay cả Chúa Tể cũng không thể tấn công vào đây! Hạch tâm Thần Quốc này tất nhiên là không tầm thường!

Triệu Phong đang suy tư, có nên tiến nhập tầng trận pháp thứ ba hay không. Đúng lúc này, một cỗ ba động cường đại đột nhiên tiếp cận Triệu Phong.

- Tiểu tử, ngươi là ai?

Từ bên trong đột nhiên truyền ra một đạo thanh âm linh hồn mơ hồ. Sắc mặt Triệu Phong chấn kinh, tập trung nhìn lại. Chỉ thấy trong tầng Thần lực phong bạo đáng sợ kia đang phiêu phù một kiện áo bào hư vô. Bốn phía xung quanh kiện áo bào có tầng tầng không gian phòng hộ, khiến cho nó không bị bất kỳ ảnh hưởng gì.

- Đây là…

Sắc mặt Triệu Phong khẽ ngưng đọng. Vừa rồi không ngờ lại là kiện áo bào này đang nói chuyện! Hắn khẽ vận chuyển Tả Mâu, quan sát rõ ràng hơn tình hình bên trong trận pháp. Chỉ thấy kiện áo bào này toàn thân tinh bạch như ngọc, trên đó phủ đầy hoa văn ngân sắc thần bí, lóe sáng quang huy mỹ lệ. Hơn nữa, không ngờ tại vị trí hạch tâm của nó còn có tầng trận pháp thứ tư!

- Tiểu tử, ngươi thật là to gan! Không ngờ lại dám lẻn vào trong này!

Kiện áo bào này lại một lần nữa truyền ra một đạo thanh âm.

- Tổ khí?

Triệu Phong thử thăm dò một câu. Thần binh lợi khí bình thường làm sao có thể bình yên tồn tại ở bên trong Cấm địa Hạch tâm tràn ngập lực lượng đáng sợ như vậy?

- Ta…

Kiện áo bào kia nhất thời nghẹn lời. Nó ở thời kỳ hoàn chỉnh quả thật đúng là một kiện Tổ khí, nhưng hiện tại cũng không phải, mà là một kiện Ngụy Tổ khí do rất nhiều mảnh vỡ dung luyện lại mà thôi. Nhưng

lời nói như vậy, bản thân nó tự nói ra khỏi miệng chẳng phải là tự đang làm thấp đi chính mình sao?

Thấy đối phương không trực tiếp thừa nhận, Triệu Phong liền đại khái đoán được, đây chỉ là một kiện Ngụy Tổ khí mà thôi. Dù sao trước đây hắn đã từng gặp qua Ngụy Tổ khí Phần Ngục.

- Tiểu tử, ngươi không phải là tộc nhân Thiên Cơ Tộ lại dám đi tới nơi này, thật là không biết sống chết mà!

Ngữ khí kiện áo bào này khí thế lẫm lẫm, rất có ý tứ sẽ tố giác Triệu Phong.

- Ngươi có muốn cân nhắc một chút, theo ta rời khỏi nơi đây không?

Triệu Phong khẽ mỉm cười, đột nhiên mở miệng. Mục đích lần này của hắn chính là phá hư cấu tạo quan trọng bên trong, thậm chí là cả Hạch tâm của Thần Quốc. Mà giờ phút này, hắn đang ở vị trí hạch tâm, lại phát hiện ra kiện Ngụy Tổ khí này. Xem ra, kiện Ngụy Tổ khí này chính là đang phóng thích ra lực lượng cường đại, tạo thành tác dụng phòng ngự cực lớn cho Thần Quốc. Nếu có thể lừa gạt lấy đi nó, như vậy không phải là đã đạt thành mục đích rồi sao?

Huống hồ, bản thân Triệu Phong cũng có nắm chắc khá lớn. Không gian bên trong tầng trận pháp tiểu hình thứ tư kia ẩn chứa rất nhiều Mảnh vỡ Tổ khí loại hình bất đồng, hẳn là dùng để chống đỡ toàn thể trận pháp hạch tâm vận chuyển, đồng thời cũng cung cấp các loại lực lượng bất đồng cho Thần Quốc.

Nhưng bên ngoài tầng trận pháp này lại có một tầng lực lượng Không Gian ngăn cách tầm nhìn cùng cảm nhận của các Mảnh vỡ Tổ khí bên trong. Hiển nhiên, tầng lực lượng Không Gian này là do chính kiện áo bào này thi triển ra. Bằng không, ngay từ đầu Triệu

Phong cũng sẽ không nhìn lầm, cho rằng nơi này chỉ có ba tầng trận pháp mà thôi. Bởi vậy có thể thấy được, bản thân kiện áo bào này vẫn ôm một chút hy vọng đối với kẻ xâm nhập, bản thân nó cũng là muốn rời khỏi nơi này!

- Tiểu tử, chỉ bằng vào ngươi?

Kiện áo bào này nhất thời tức giận, hừ lạnh một tiếng.

o0o

Bên ngoài Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, Thiên Chủ mang theo Thần Quốc cùng nhau viễn độn. Nhưng trong đám người truy đuổi có Thời Không Chúa Tể, có thể tăng phúc tốc độ cho hai vị Thần Mâu Chúa Tể còn lại, không ngừng đuổi sát phía sau Thiên Chủ.

Lôi quang giao thoa, thời không cắt đứt, bụi gai ngang dọc… Ba vị Thần Mâu Chúa Tể trong lúc đuổi theo vẫn như cũ không ngừng phát động tiến công.

Oanh! Phanh! Oành!

Đồng lực của Thiên Chủ đã tiêu hao khá lớn, sử dụng Thần Quốc cùng với lực lượng bản thân mới miễn cưỡng có thể chống lại.

- Thần Quốc thật cứng cỏi!

Thời Không Chúa Tể có chút bĩu môi nói.

- Không được khinh suất! Bọn chúng đang đuổi theo phía sau!

Sinh Mệnh Chúa Tể âm thầm nhắc nhở.

o0o

Phía sau ba vị Thần Mâu Chúa Tể chừng ngàn vạn dặm, có ba đạo nhân ảnh đang cấp tốc phóng chạy. Một người trong đó thân hình còng lưng, một thân áo đen rách nát. Một lão giả còn lại thân mặc áo bào kim quang hoa lệ, cặp mắt sáng ngời rực rỡ, so với thái dương còn chói mắt hơn. Phía sau cùng lại là một phụ nhân xinh đẹp thân mặc váy dài màu tím sẫm, thân thể cực kỳ nóng bỏng, toàn thân tản mát ra khí tức áp lực thâm trầm.

Chương 1546: Nội ứng ngoại hợp

Khu vực Hạch tâm Thần Quốc, Triệu Phong cùng kiện áo bào tinh ngọc kia chỉ cách nhau có một đạo kết giới.

- Tiểu tử, chỉ bằng vào ngươi?

Kiện áo bào tinh ngọc kia tức giận, hừ lạnh một tiếng. Đầu tiên, nó có chút bất mãn đối với giọng điệu nói chuyện của Triệu Phong. Câu hỏi đầu tiên của Triệu Phong đã khiến cho nó á khẩu không trả lời được, câu nói thứ hai liền yêu cầu chính mình thân là Ngụy Tổ khí phải đi theo đối phương. Thứ hai, nó không tin Triệu Phong lại có biện pháp an toàn rời khỏi nơi này.

- Bản thân ngươi hẳn là cũng muốn rời khỏi nơi này a? Nếu bỏ lỡ cơ hội lần này, ngươi sẽ vĩnh viễn phải ở lại chỗ này rồi!

Triệu Phong cười khẽ một tiếng, bộ dáng cũng không phải quá để ý. Tầng trong cùng còn có một tầng trận pháp thứ tư, trong đó ẩn chứa thật nhiều Mảnh vỡ Tổ khí các loại hình bất đồng, cấu thành một đạo Thiên Cơ Trận phức tạp. Nhưng thời điểm kiện áo bào tinh ngọc phát hiện Triệu Phong đến đây, lại chủ động ngăn cách cảm quan cùng tầm nhìn của những kiện Mảnh vỡ Tổ khí này, cho nên Triệu Phong lần đầu quan sát dưới, cho rằng chỉ có ba tầng trận pháp mà thôi.

Kiện áo bào tinh ngọc làm như vậy, hiển nhiên là cũng ôm một tia hy vọng đối với kẻ xâm nhập, bản thân nó cũng muốn rời khỏi, không muốn Triệu Phong lập tức bại lộ thân phận.

- Tiểu tử, chỉ là một tên Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong, ta không biết ngươi làm cách nào trà trộn vào đây, nhưng ngươi muốn rời khỏi, căn bản là khó như lên trời!

Kiện áo bào tinh ngọc trịnh trọng nói. Mặc dù nó cực kỳ mong muốn thoát khỏi sự chưởng khống của Thiên Cơ Tộc, nhưng cũng sẽ không hành sự mù quáng. Nếu nó lựa chọn theo Triệu Phong rời khỏi, lại không thành công, bị Thiên Cơ Tộc bắt trở lại, hậu quả kia sẽ càng tệ hại hơn rất nhiều. Huống hồ, cho dù thành công rời khỏi, mạnh mẽ như phái Nghịch Thiên, nghĩ muốn đối phó một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên như Triệu Phong, không phải là dễ như trở bàn tay sao?

Triệu Phong thoáng trầm mặc trong chốc lát. Trước khi kiện áo bào tinh ngọc chịu đồng ý đi theo hắn, chính mình tuyệt đối không thể tiết lộ bí mật của Tâm Linh Truyền Tống. Ai biết sau khi kiện Ngụy Tổ khí này biết rõ thân phận của mình, có thể tố cáo hắn với phái Nghịch Thiên hay không?

- Hiện tại, phái Nghịch Thiên đang khai chiến với ba vị Thần Mâu Chúa Tể, đám cao tầng phái Nghịch Thiên đang bận tối mày tối mặt, muốn rời khỏi không khó! Mà ta lại thuộc về trận doanh các vị Thần Mâu Chúa Tể!

Triệu Phong bình thản nói.

- Ba vị Thần Mâu Chúa Tể?

Thanh âm kiện áo bào tinh ngọc kia lộ ra một chút kinh ngạc. Nó cũng có thể cảm giác được bên ngoài Thần Quốc Thiên Cơ Tộc đang xảy ra chiến tranh, nhưng lại không ngờ phe bên kia là ba vị Thần Mâu Chúa Tể! Bất quá, nó cũng có chút hiểu biết đối với lực lượng của bản thân phái Nghịch Thiên, cho nên chỉ thoáng kinh ngạc một

chút mà thôi.

Mặt khác, lúc ban đầu nó chỉ cho rằng Triệu Phong là thành viên của phái Nghịch Thiên, thừa dịp chiến loạn lẻn vào trong này, ý đồ đoạt bảo lẩn trốn. Nhưng nó tuyệt đối không ngờ Triệu Phong lại là thành viên ngoại lai! Một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong lại có thể lẻn vào Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, hơn nữa còn đi tới Cấm địa Hạch tâm, quả thật có chút không đơn giản!

- Vậy ta sẽ nói cho ngươi biết một chút, chỉ cần ta vừa rời khỏi tầng trận pháp này, cao tầng phái Nghịch Thiên sẽ lập tức phát giác ra ngay! Hiện tại ngươi cảm thấy còn có khả năng dẫn ta rời đi không?

Thanh âm kiện áo bào tinh ngọc có chút âm trầm. Đây mới là vấn đề quan trọng nhất. Nếu không, với lực lượng của chính nó, cũng có thể rất dễ dàng phá tan ba tầng trận pháp này. Chỉ là nó không nắm chắc có thể rời khỏi được Thần Quốc Thiên Cơ Tộc mà thôi.

- Có!

Sắc mặt Triệu Phong bình thản, nhưng lại hết sức nghiêm túc.

Hồi đáp như vậy nhất thời khiến cho kiện áo bào tinh ngọc kia run lên một cái. Đương nhiên, trong lòng nó vẫn còn vô cùng hoài nghi.

- Ngươi tỉ mỉ cân nhắc một chút a! Thời gian của ta không nhiều lắm, phỏng chừng rất nhanh sẽ bị bọn chúng phát giác ra!

Triệu Phong bình thản nói xong một câu, sau đó trực tiếp tiến vào Mộng Huyễn Thần Quốc. Tại Hạch tâm của Mộng Huyễn Thần Quốc có được hiệu quả thời gian tu luyện, ở trong này tu luyện bốn trăm ngày, tại ngoại giới chỉ mới trôi qua có một ngày mà thôi. Thừa dịp thời gian này, Triệu Phong trước củng cố tu vi một chút, đặt nền tảng

cho ngày sau trùng kích Thần Chủ Tam Trọng Thiên.

o0o

Trên hòn đảo trung tâm, trong căn cứ dưới lòng đất, Hữu Hộ pháp thông qua màn ảnh thật lớn trước mặt, quan sát tình huống bên ngoài.

- Ba vị Thần Mâu Chúa Tể mãi đuổi theo không buông! Dưới tình huống này, cho dù Thiên Chủ lấy ra toàn bộ át chủ bài, phỏng chừng cũng không có bao nhiêu tác dụng!

Cặp mày của Hữu Hộ pháp nhíu chặt. Đúng lúc này, một đạo tin tức truyền đến:

- Bẩm Hộ pháp, địa phương bồi dưỡng trân tài bị mất trộm! Kể cả mật thất Nhị cấp…

Tin tức này khiến cho cặp mắt Hữu Hộ pháp trừng lớn. Không ngờ lại có người dưới tình huống bọn chúng không hề phát giác, đánh cắp đi những thiên tài địa bảo do phái Nghịch Thiên tỉ mỉ bồi dưỡng.

- Khu vực Hạch tâm!

Hữu Hộ pháp đột nhiên nghĩ đến cái gì. Trước đây, kết giới phòng ngự tại khu vực Hạch tâm đột nhiên vỡ nát. Chuyện này tuy xảy ra đột nhiên, nhưng cũng không phải là quá kỳ hoặc. Nhưng nếu kết hợp với chuyện tình địa phương bồi dưỡng trân tài mất trộm, như vậy liền không bình thường rồi. Sắc mặt hắn dần dần dâng lên một tầng sương lạnh, thân thể đứng thẳng bất động tại chỗ.

- Ta tạm thời rời đi một chút!

Hữu Hộ pháp lập tức phân phó một câu, thân hình biến mất không thấy đâu nữa.

o0o

- Đến cùng là kẻ nào?

Hữu Hộ pháp rất nhanh đã chạy tới Cấm địa Hạch tâm.

- Hữu Hộ pháp!

Toàn bộ thủ vệ nhất thời khom lưng hành lễ. Ai cũng không ngờ tới Hữu Hộ pháp lại sẽ đích thân tới nơi này, chẳng lẽ là muốn trách mắng sai lầm vừa rồi của bọn chúng sao? Tâm thần tất cả mọi người sợ hãi, không biết kế tiếp sẽ xảy ra cái gì.

Nhưng Hộ pháp cũng không nói lời nào, mà là kháp động pháp quyết, tựa hồ chuẩn bị mở ra trận pháp.

o0o

Bên trong tầng trận pháp thứ hai của Cấm địa Hạch tâm, một đạo lực lượng Không Gian ba động truyền tới, kinh động Triệu Phong bên trong Mộng Huyễn Thần Quốc.

- Tiểu tử, ta đồng ý!

Trong kiện áo bào tinh ngọc kia chợt truyền ra thanh âm có chút dồn dập. Triệu Phong ngay lập tức nhảy ra. Sau một khắc, hắn đã minh bạch vì sao kiện Ngụy Tổ khí kia lại vội vã như vậy.

- Tốt! Nếu ngươi đã muốn đi theo ta, vậy trước hãy phá hư Hạch tâm Thần Quốc đi!

Triệu Phong lập tức phân phó. Hiện tại ba vị Thần Mâu Chúa Tể đang không ngừng tiến công Thần Quốc, một khi đại trận phòng ngự của Thần Quốc bị ảnh hưởng, ba vị Thần Mâu Chúa Tể nhất định sẽ có thể dễ dàng công phá.

- Tiểu tử, ngươi không phải là đang lợi dụng ta đó chứ?

Kiện áo bào tinh ngọc kia nhất thời hét lớn. Nó sở dĩ kinh động Triệu Phong cùng với nói như vậy, chính là bởi vì nó cảm giác được đã có cường giả Thần Vương đến đây. Hiển nhiên đối phương đã phát hiện ra kẻ lẻn vào Triệu Phong này rồi. Nó muốn nhìn xem một chút, dưới tình huống như vậy, Triệu Phong có thể mang nó rời khỏi nơi này hay không, Triệu Phong rốt cuộc là có thủ đoạn gì. Nhưng bộ dáng Triệu Phong tựa hồ cũng không quá gấp gáp, lại còn bảo nó trước phá hư Hạch tâm Thần Quốc nữa!

- Được! Tiểu tử, ta tạm tin ngươi một lần vậy!

Kiện áo bào tinh ngọc căn bản không làm gì được Triệu Phong. Huống hồ, Triệu Phong ở chỗ này ngây người lâu như vậy, nó cũng không thông tri cho phái Nghịch Thiên, cũng đã coi như là cấu kết ngoại nhân, biết mà không báo rồi. Cho dù Triệu Phong bị phát giác ra, nó cũng sẽ bị liên lụy tới.

Bá!

Kiện áo bào tinh ngọc bay đến sát biên giới tầng trận pháp thứ tư, điều động một cỗ lực lượng Pháp tắc Không Gian cường đại, tiến hành quấy rầy bản thân trận pháp. Nhất thời, toàn thể hệ thống phòng ngự của Thần Quốc Thiên Cơ Tộc xuất hiện hỗn loạn, cả kết giới phòng ngự không ngừng lay động.

- Ta chỉ có thể tiến hành quấy rầy nó mà thôi!

Kiện áo bào tinh ngọc kia quát lớn, phóng xuất ra một cỗ Pháp tắc Không Gian cường đại, hóa thành một đạo hư ảnh lưu quang, trùng kích thẳng về phía biên giới tầng trận pháp thứ ba. Tầng trận pháp này không phải là trận pháp phòng ngự ngăn cách, bởi vậy kiện áo bào tinh ngọc tương đối dễ dàng xuyên thấu qua được. Nhưng đúng lúc này, bên ngoài tầng trận pháp thứ hai, Hữu Hộ pháp đã giận tím mặt, quát lớn:

- Không ngờ các ngươi lại dám phản bội phái Nghịch Thiên!

Các ngươi mà Hữu Hộ pháp vừa nói kia, tự nhiên là chỉ Ngụy Tổ khí cùng với Triệu Phong. Lúc này, bề ngoài Triệu Phong vẫn là trang phục thủ vệ của phái Nghịch Thiên. Mà Hữu Hộ pháp cũng không tin rằng, lại có kẻ ngoại lai có thể lẻn vào Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, lại còn có thể dưới tình huống bọn chúng không hề phát giác, đánh cắp rất nhiều thiên tài địa bảo do bọn chúng tỉ mỉ đào tạo ra.

- Tiểu tử, ngươi có biện pháp gì?

Kiện áo bào tinh ngọc kia hiển nhiên có chút sợ hãi.

- Không vội!

Bộ dáng Triệu Phong không chút hoang mang. Nếu kiện Ngụy Tổ khí kia sớm đáp ứng hắn một chút, có lẽ Triệu Phong sẽ sử dụng Tâm Linh Truyền Tống, mang theo nó rời khỏi. Nhưng hiện tại đã có chút không còn kịp nữa.

Huống hồ, hiện tại Triệu Phong đã trưởng thành hơn rất nhiều, không giống như lúc trước nữa, cho dù liên thủ với mọi người cũng khó có thể chống lại Cực Viêm Thần Vương của Luyện Ngục Thánh Địa.

Lúc trước, Triệu Phong chính là ngay cả Thiên Thần Sứ mạnh nhất cũng có thể giết chết, cường giả Thần Vương thì như thế nào? Nếu lại có thêm Ngụy Tổ khí tương trợ, Triệu Phong lại càng là như hổ thêm cánh.

Ông!

Quanh người hắn lóe lên hư quang, trừ bỏ lớp ngụy trang, hiển hiện ra diện mạo của bản thân.

- Triệu Phong, không ngờ lại là ngươi!

Hữu Hộ pháp nhìn về phía Triệu Phong, ánh mắt có chút khó có thể tin nổi. Thần Mâu thứ chín trước đây vẫn luôn bị bọn chúng truy sát tập nã, không ngờ lại thần không biết quỷ không hay lẻn vào Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, lại càng đã đánh cắp rất nhiều trân tài, hơn nữa còn có ý đồ phá hư Hạch tâm Thần Quốc nữa. Vừa nghĩ tới đây, trái tim Hữu Hộ pháp phảng phất như bị cái gì đâm mạnh một cái, thập phần khó chịu.

Ý chí trong kiện áo bào tinh ngọc kia đồng dạng cũng có chút kinh ngạc, tiểu tử này tựa hồ rất nổi danh a. Nhưng vừa rồi nó dò hỏi Triệu Phong có biện pháp gì không, không ngờ Triệu Phong lại nói không vội. Điều này khiến cho nó có loại xung động muốn mở miệng chửi ầm lên. Chỉ là một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong, đối thủ chính là cường giả Thần Vương, hơn nữa trong này lại còn là Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, hắn lại còn bảo không vội?

Oanh phanh!

Triệu Phong nhất thời cởi bỏ phong ấn của Thần Mâu thứ chín, đồng thời vận chuyển Pháp tắc, thả ra Thần lực. Một cỗ lực lượng Hỗn Độn khổng lồ trùng kích thẳng ra, va chạm loạn xạ khắp nơi bên

trong phiến không gian Cấm địa Hạch tâm này.

- Triệu Phong, dừng tay!

Hữu Hộ pháp lập tức quát lớn, nhãn mâu bắt đầu thôi động, từ trong đó lan tỏa ra tầng tầng sương mù hôn ám. Trước đây, Ngụy Tổ khí đã đã tiến hành quấy rầy cực lớn đối với Cấm địa Hạch tâm, hiện tại chính là thời kỳ phòng ngự yếu đuối của Thần Quốc. Nếu lại đại chiến ở trong này nữa, nhất định sẽ tiến thêm một bước tạo thành ảnh hưởng cực lớn đối với Cấm địa Hạch tâm.

Oanh! Phanh! Oành!

Đúng lúc này, toàn thể Thần Quốc Thiên Cơ Tộc đột nhiên không ngừng chấn động rung lắc. Triệu Phong đã sáng tạo cơ hội tốt như vậy cho ba vị Thần Mâu Chúa Tể, đối phương tự nhiên sẽ nắm chắc, nhân cơ hội này phát động công kích trí mạng.

Đột nhiên, không gian Thần Quốc Thiên Cơ Tộc chợt xuất hiện một cái chỗ hổng thật lớn. Bởi vì không gian Thần Quốc rách ra, trận pháp bên trong Hạch tâm cũng bị ảnh hưởng nặng nề, tất cả thành viên trong trận pháp nhất tề phun ra một ngụm tiên huyết.

o0o

Cùng lúc đó, khu vực Hạch tâm Thần Quốc, tầng trận pháp thứ tư chợt vỡ nát, một cỗ phong bạo Cấm kỵ đáng sợ trùng kích thẳng ra.

- Đi ra ngoài trước đã!

Triệu Phong lập tức quát lớn. Kiện Ngụy Tổ khí kia không có biện pháp nào, chỉ đành cuốn lấy Triệu Phong, bỏ chạy ra ngoài.

- Không! Sao có thể như thế?

Sắc mặt Hữu Hộ pháp lộ ra thần sắc oán hận. Hắn lập tức đuổi theo kiện Ngụy Tổ khí kia cùng với Triệu Phong.

o0o

Cùng lúc đó, bên ngoài Thần Quốc, sắc mặt Thiên Chủ cực kỳ âm lệ.

- Xảy ra chuyện gì?

Bên trong Thần Quốc đã xảy ra chuyện gì? Vì sao đại trận phòng ngự đột nhiên xuất hiện dị động lớn như vậy, dẫn đến tính năng phòng ngự giảm thấp, bị Thời Không Chúa Tể đánh ra một cái chỗ hổng. Hơn nữa, hiện tại hắn đã không thể tiếp tục mang theo Thần Quốc chạy đi nữa rồi. Lực lượng cấp Chúa Tể quá mức khủng bố, đã thông qua chỗ hổng kia tiến vào bên trong Thần Quốc, sẽ tạo thành tai nạn mang tính hủy diệt đối với bên trong.

Oanh!

Thiên Chủ đánh ra một chưởng, đánh Thần Quốc bay ra xa mấy trăm vạn dặm.

o0o

Bên trong Thần Quốc, một trận trời nghiêng đất ngã. Triệu Phong, Hữu Hộ pháp đồng thời từ trong Cấm địa Hạch tâm xông ra.

- Triệu Phong, ta giết chết ngươi!

Sắc mặt Hữu Hộ pháp âm lệ, từ trong nhãn mâu phóng xuất ra một tầng sương mù dày đặc, từ trong đó xuất hiện đại lượng bóng đen,

đều là Luân Hồi Bất Diệt Thể. Trong đó kẻ dẫn đầu lại là một gã Thần Vương. Ngoài ra, có hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên, còn lại đều là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, số lượng nhiều đến bất tận.

- Ngươi chính là kẻ đã phục sinh đám người Thường Thần Sứ a!

Triệu Phong nhìn thấy Luân Hồi Chi Mâu của Hữu Hộ pháp, liền đưa ra suy đoán này. Bản thân Hữu Hộ pháp cũng không sở trường chiến đấu, phụ trách chưởng khống toàn bộ bên trong Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, cùng với phục sinh những thành viên quan trọng đã tử trận.

- Giết!

Đúng lúc này, đại quân Sinh Mệnh Thánh Địa thông qua chỗ lỗ hổng kia tuôn vào bên trong Thần Quốc. Các thành viên phái Nghịch Thiên không thể không ứng đối những kẻ thù bên ngoài.

- Nhìn xem, không phải là đã thành công chạy thoát rồi sao?

Khóe miệng Triệu Phong mỉm cười. Dưới tình huống này, cho dù thân phận của hai người có bị vạch trần ra, cũng sẽ không bị sự vây công của tất cả mọi người bên phái Nghịch Thiên.

- Mắt ngươi mù rồi sao? Trước mặt ngươi chính là cường giả Thần Vương a!

Kiện áo bào tinh ngọc kia hừ lạnh một tiếng. Tuy là nói như vậy, nhưng loại tình huống này đã tốt hơn rất nhiều so với trong tưởng tượng của nó rồi. Tất cả mọi chuyện vừa rồi thật sự quá mức mạo hiểm, nếu ba vị Thần Mâu Chúa Tể không kịp lúc công phá Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, như vậy bọn họ sẽ xong đời rồi.

- Thần Vương thì như thế nào?

Triệu Phong nhất thời cười lớn. Hiện tại, hắn chính là muốn lĩnh giáo một chút vị Hữu Hộ pháp này.

Chương 1547: Đại chiến Thần Vương

Bên ngoài Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, ba vị Thần Mâu Chúa Tể cùng Thiên Chủ xa xa giằng co với nhau.

- Thiên Cơ Tộc đại thế đã mất, chịu chết đi!

Sắc mặt Thiên Phạt Chúa Tể bình thản, ngôn ngữ lãnh đạm.

- Hắc hắc… cho dù Thiên Cơ Tộc đại thế đã mất, các ngươi cũng giết không được ta!

Thiên Chủ cười lớn dữ tợn. Chỉ cần hắn không chết, hết thảy cũng sẽ không kết thúc.

Thủ chưởng Thiên Chủ vung lên, trong tay xuất hiện một thanh trường đao kim sắc, trên đó phủ đầy hoa văn kỳ dị phong cách cổ xưa, tản mát ra khí tức ý chí kinh người, phảng phất như một gã cường giả tuyệt thế, khiến cho thiên địa ầm ầm rung động. Vừa khẽ thôi động, trên đó bùng phát ra kim quang lóng lánh, xỏ xuyên thẳng qua thiên địa, hết thảy sự vật trong không gian phụ cận đều trong nháy mắt bị xuyên thủng, hóa thành tro bụi.

- Pháp tắc Kim hệ Viên mãn!

Sắc mặt Sinh Mệnh Chúa Tể chấn kinh. Có được Pháp tắc Viên mãn, thông thường đều là cường giả Thần Vương, nhưng kiện vũ khí này lại cũng có được Pháp tắc cường đại như vậy, cộng thêm khí tức Hồng Hoang cửu viễn trên thân nó tản mát ra, cỗ chiến ý kinh người

kia, chứng tỏ nó tuyệt đối bất phàm. Đây tuyệt đối là một kiện Tổ khí hoàn chỉnh!

- Tổ khí Hình Thiên!

Thiên Phạt Chúa Tể nhận ra lai lịch của kiện Tổ khí này. Tổ khí Hình Thiên này chính là Tổ khí trấn tộc của Thần Võ Tộc ở Thời kỳ Thái Cổ.

- Không ngờ ngươi lại còn có át chủ bài bậc này!

Trong lòng Thời Không Chúa Tể thất kinh.

Cuối Thời kỳ Thái Cổ đã từng phát sinh ra một trận Đại chiến Thần Ma xưa nay chưa từng có, không biết bao nhiêu cường giả yên diệt trong đó, kể cả những kiện Tổ khí hoàn chỉnh cũng đã vỡ ra thành từng mảnh, Tổ khí còn được bảo tồn nguyên vẹn đã ít lại càng ít. Mà trong tay Thiên Chủ có được một kiện Tổ khí hoàn chỉnh cường đại như vậy, không ngờ ngay từ đầu hắn cũng không lấy ra, bởi vậy có thể thấy được đây là một kẻ biết ẩn nhẫn cỡ nào.

Bởi vì một khi lấy ra Tổ khí, như vậy nhất định sẽ khiến cho những cường giả Thần Vương khác, thậm chí những cường giả Chúa Tể chú ý tới. Cho dù là không thù không oán, bọn chúng cũng sẽ thèm muốn Tổ khí, xuất thủ cướp đoạt. Nhưng hiện tại đã tới thời kỳ mấu chốt, Thiên Chủ cũng không lo lắng được nhiều như vậy, bất đắc dĩ phải lấy ra Tổ khí Hình Thiên.

o0o

Trong Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, một cỗ Pháp tắc Kim hệ từ bên ngoài xuyên thấu vào, khiến cho Thần thể, linh hồn của các thành viên song phương đang chiến đấu trong Thần Quốc cũng đều cảm

thụ được một cỗ đau đớn mãnh liệt. Đây còn là đang ở trong Thần Quốc, nếu như là ở bên ngoài, không biết sẽ đáng sợ đến thế nào?

- Thiên Chủ đã vận dụng tới át chủ bài đó rồi sao?

Sắc mặt Hữu Hộ pháp càng thêm thâm trầm.

- Xem ra, phái Nghịch Thiên đã cùng đồ mạt lộ rồi!

Triệu Phong khẽ mỉm cười.

- Mấy người các ngươi, mau giết chết hắn!

Hữu Hộ pháp ra lệnh một tiếng, sau đó liền rời khỏi nơi này. Hiện tại, hắn đã không có thời gian đi đối phó Triệu Phong, hắn cần phải tiến hành chuyển dời Thần Quốc, rời khỏi chiến trường Chúa Tể. Mặt khác, thế cục Thiên Cơ Tộc đang rất nguy hiểm, cần phải tiến hành những chuẩn bị khác nữa. Cho nên hắn chỉ có thể vừa khống chế Thần Quốc, vừa khống chế Luân Hồi Bất Diệt Thể, toàn lực vây sát Triệu Phong.

- Chỉ là một tên Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong, lại cần tới ta xuất thủ sao?

Một lão giả tóc lam toàn thân tản mát ra trận trận hàn ý lẫm liệt, ánh mắt nhìn thẳng về phía Triệu Phong, trong mắt lóe lên một tia khinh thường, nhàn nhạt nói. Lão giả tóc lam này chính là gã Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp Thần Vương kia. Bên cạnh hắn còn có hai gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên, rất nhiều Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, Nhị Trọng Thiên.

- Đều ra đi!

Triệu Phong mở ra thông đạo Thần Quốc, phóng xuất toàn bộ những thủ hạ cùng với phân thân của chính mình. Đối mặt với nhiều địch nhân cường đại như vậy, Triệu Phong tự nhiên sẽ không khinh suất. Huống hồ hiện tại là thời kỳ đại chiến, là cơ hội tuyệt giai để tiêu diệt phái Nghịch Thiên.

Bá bá bá!

Từng đạo từng đạo thân ảnh từ trong thông đạo Thần Quốc phóng ra, số lượng nhân thủ so với Luân Hồi Bất Diệt Thể của Hữu Hộ pháp còn nhiều hơn một chút. Đương nhiên, tại phương diện tu vi, đại đa số các thủ hạ của Triệu Phong đều không bằng được đám Luân Hồi Bất Diệt Thể kia.

- A? Tiểu tử, ngươi lại còn có nhiều trợ thủ như vậy!

Ngữ khí của kiện áo bào tinh ngọc đã hòa hoãn hơn vài phần. Nếu là cục diện trước đây, đối mặt với nhiều cường giả như vậy, Triệu Phong hẳn là phải chết không thể nghi ngờ, mà nó cũng sẽ một lần nữa bị phái Nghịch Thiên khống chế lại. Nhưng hiện tại Triệu Phong đã gọi ra nhiều trợ thủ như vậy, bọn họ ngược lại còn có khả năng đào tẩu.

- Tiểu bối, chịu chết đi!

Lão giả tóc lam hét lớn một tiếng, trong cơ thể bộc phát ra một cỗ băng tuyết phong bạo kinh người, nhất thời khiến cho thiên địa bốn phía rơi vào cảnh băng thiên tuyết địa.

- Tiểu tử, chạy mau!

Kiện áo bào tinh ngọc lập tức quát lớn. Nó chỉ là một kiện thần binh lợi khí, dưới tình huống không có người chưởng khống, không có

khả năng chống lại cường giả Thần Vương. Mà Triệu Phong chỉ là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong, hiện tại vẫn chưa được nó tán thành, chưa có luyện hóa nó, căn bản không phát huy ra bao nhiêu lực lượng của Ngụy Tổ khí.

- Chạy cái gì? Chiến đấu!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, phóng xuất ra một cỗ lực lượng Hỗn Độn khổng lồ, xông thẳng về phía trước.

- Cái gì?

Kiện áo bào tinh ngọc thập phần kinh ngạc. Nó vốn cho rằng Triệu Phong sẽ để cho những thủ hạ này tiến hành bọc hậu, tranh thủ thời gian bọn họ chạy trốn, nhưng kết quả lại là Triệu Phong chuẩn bị chính diện chiến đấu.

- Hỗn Độn Thần Vực!

Triệu Phong phóng xuất ra một cỗ lực lượng Hỗn Độn khổng lồ, xây dựng ra một mảnh Hỗn Độn Thần Vực hôn ám hỗn loạn. Bởi vì đối thủ là Thần Vương, cho nên Triệu Phong đã rút nhỏ lĩnh vực của Hỗn Độn Thần Vực, chỉ dùng để tăng phúc cho chính mình. Nếu không, với bản lĩnh của Thần Vương sẽ có thể dễ dàng phá vỡ Hỗn Độn Thần Vực.

- Chết đi!

Thủ chưởng lão giả tóc lam khẽ vung lên, một đạo cự trảm băng tuyết nhất thời hàng lâm tới. Giờ phút này, Triệu Phong cảm giác phảng phất như có một mảnh sơn phong băng tuyết đập thẳng xuống, phát ra thanh thế rung trời. Một cỗ Pháp tắc Băng hệ cường đại ảnh hưởng tới toàn bộ thiên địa, cho dù là lực lượng Hỗn Độn

của Triệu Phong cũng bị ảnh hưởng khá lớn.

- Chém!

Triệu Phong tay cầm Mảnh vỡ Tổ khí Hỗn Độn hệ, cấp tốc ngưng kết ra một thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm khổng lồ, chém mạnh ra. Lần trước, hắn vô lực chống lại Cực Viêm Thần Vương của Luyện Ngục Thánh Địa, nhưng trải qua sự chỉ đạo tu luyện của Thiên Phạt Chúa Tể, thực lực của hắn đã phát sinh biến hóa long trời lở đất. Một lần nữa đối mặt với cường giả Thần Vương, áp lực của Triệu Phong cũng không phải là rất lớn.

Oanh phanh!

Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm va chạm kịch liệt với với đạo băng tuyết cự trảm kia, lực lượng cuồng bạo hỗn loạn không ngừng trút thẳng xuống phía dưới. Hai tay Triệu Phong run lên một cái, cảm giác một cỗ băng hàn lan tràn tới, lạnh lẽo thấu xương.

- Quả nhiên không đơn giản!

Lão giả tóc lam cười mỉa mai một tiếng, nhưng cũng không quá để ý. Công kích vừa rồi của Triệu Phong thập phần cường đại, có thể chống đỡ được một kích của hắn. Nhưng cảnh giới giữa hai người chênh lệch quá xa, Pháp tắc Băng hệ cấp bậc Viên mãn của hắn cũng chiếm ưu thế cực lớn.

- Cảnh giới Pháp tắc chênh lệch quá xa sao?

Triệu Phong cũng phát hiện ra điểm ấy. Mặc dù chính mình có được Pháp tắc Thời Không cộng với Pháp tắc Lôi hệ, nhưng đối mặt với Pháp tắc Băng hệ Viên mãn, vẫn là rơi xuống hạ phong.

- Tiểu tử, để ta giúp ngươi một tay!

Đúng lúc này, kiện áo bào tinh ngọc kia chợt hóa thành một đạo quang mang hư ngân, phiêu phù tới bên cạnh Triệu Phong, đồng thời khoác lên trên người hắn. Trước đây nó dự định sẽ một mình đào tẩu, nhưng thực lực của Triệu Phong đã khiến cho nó phải nhìn bằng cặp mắt khác. Cộng thêm bản thân nó cũng cực kỳ oán hận phái Nghịch Thiên, nếu có thể tại thời điểm tối hậu quan đầu này, hung hăng đả kích phái Nghịch Thiên một phen, nó cũng cực kỳ nguyện ý. Cho nên nó quyết định trợ giúp Triệu Phong một tay.

Nhất thời, một cỗ Pháp tắc Không Gian Viên mãn lan tỏa ra, mặc dù không phải là rất ổn định cùng đầy đủ, nhưng quả thật là Pháp tắc cấp bậc Viên mãn. Bởi vì Triệu Phong vẫn chưa luyện hóa được kiện Ngụy Tổ khí này, hiện tại chỉ có thể mượn dùng một bộ phận cực nhỏ lực lượng Pháp tắc của kiện áo bào tinh ngọc. Nhưng đối với Triệu Phong mà nói, như vậy cũng đã đủ rồi.

- Tốt!

Sắc mặt Triệu Phong thoáng vui vẻ, một lần nữa nhìn chằm chằm về phía gã Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp Thần Vương kia.

- Ngụy Tổ khí!

Ánh mắt lão giả tóc lam hiện lên một tia hàn mang. Khi còn sống, ngay cả hắn cũng không có được một kiện Ngụy Tổ khí, mà giờ phút này, một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong lại có thể có được sự tán thành của một kiện Ngụy Tổ khí!

Hữu Hộ pháp thông qua tầm mắt của Luân Hồi Bất Diệt Thể, cũng biết rõ như lòng bàn tay đối với tình huống chiến đấu. Hắn lập tức điều khiển một gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên, gia nhập vào chiến

trường của lão giả tóc lam, cùng nhau đối phó Triệu Phong.

- Lên!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng. Diệt Thế Hắc Long, rất nhiều phân thân, Tiểu tặc miêu cùng với các chủng tộc Thái Cổ cường đại trong Mộng Huyễn Thần Quốc cũng toàn bộ xuất chiến.

- Băng Diệt Thần Trảm!

Lão giả tóc lam kia phóng xuất ra một cỗ hàn ý đông lạnh xương cốt, bức thẳng về phía Triệu Phong. Bàn tay hắn vung lên, lực lượng Hàn Băng ngưng tụ, hình thành một đạo quang trảm băng tinh, đồng thời chém thẳng xuống.

Triệu Phong mượn dùng một tia Pháp tắc Không Gian cấp bậc Viên mãn từ chỗ của kiện áo bào tinh ngọc, huy động Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay. Chỉ thấy đạo lôi kiếm quang trảm khổng lồ kia trong khoảnh khắc bay ra, chém thẳng lên trên đạo quang trảm băng tinh kia.

Oanh phanh!

Hai cỗ lực lượng lần lượt vỡ tan, mà Pháp tắc Băng hệ cũng bị Pháp tắc Không Gian của Triệu Phong thuận lợi đón đỡ. Lần này giao phong với nhau, Triệu Phong và lão giả tóc lam không phân cao thấp.

Đúng lúc này, một gã Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp bậc Thần Chủ Tam Trọng Thiên ở phía sau đột nhiên phát động đánh lén về phía Triệu Phong. Chỉ thấy một thanh cự phủ lôi điện kinh người trong nháy mắt đánh thẳng tới.

- Ha hả… yên tâm! Ta chính là Ngụy Tổ khí loại hình phòng ngự!

Kiện áo bào tinh ngọc đang khoác trên người Triệu Phong khẽ cười nhẹ một tiếng. Mặc dù Triệu Phong không thể phát huy ra bao nhiêu lực lượng của nó, nhưng tính năng phòng ngự của bản thân Ngụy Tổ khí cũng thập phần xuất sắc.

Triệu Phong khẽ gật đầu một cái, điều động Hỗn Độn Thần Vực tiến hành cản trở, hạn chế cỗ lực lượng Lôi Điện này. Cuối cùng, uy năng công kích còn lại của đạo lôi điện kia đã bị kiện áo bào tinh ngọc dễ dàng đón đỡ, Triệu Phong không bị chút thương tổn nào.

- Hỗn Độn Lôi Đồng!

Đồng thời trong lúc chống lại một kích này, Triệu Phong cũng phát động tiến công, Tả Mâu bắt đầu vận chuyển, ngưng tụ ra một thanh Lôi Kiếp Kiếm Ấn. Một cỗ lực lượng Hỗn Độn Lôi Kiếp đột nhiên nổ tung trên thân thể lão giả tóc lam, lưu lại một lổ thủng thật lớn. Tuy lão giả tóc lam là Luân Hồi Bất Diệt Thể, thân thể bất tử bất diệt, nhưng linh hồn cũng phải chịu tổn thương cực lớn.

- Muốn chết!

Lão giả tóc lam giận tím mặt, song chưởng liên tục huy động, từng tòa từng tòa sơn phong băng tuyết ngưng tụ ra, trấn áp thẳng về phía Triệu Phong.

Oanh! Phanh! Oành!

Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay cấp tốc chém ra, chém nát mấy tòa sơn phong băng tuyết này. Nhưng băng tuyết phong bạo khôn cùng xen lẫn những khối băng khổng lồ cũng ầm ầm oanh tạc tới.

- Hỗn Độn Lôi Động!

Triệu Phong lợi dụng lực lượng Hỗn Độn Thần Vực, ngưng kết ra Hỗn Độn Lôi Động. Băng tuyết phong bạo điên cuồng tập kích tới, oanh kích thẳng lên trên Hỗn Độn Lôi Động, không bao lâu sau đã khiến cho nó bị tổn hại. Bất quá, bên trong Hỗn Độn Lôi Động vẫn còn có tầng phòng ngự của Ngụy Tổ khí.

- Tiểu tử, không tệ! Ta tán thành thực lực của ngươi!

Kiện áo bào tinh ngọc kia cười lớn một tiếng.

Hưu!

Triệu Phong trong nháy mắt xông ra, tay cầm Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, va chạm mãnh liệt với lão giả tóc lam. Có được một tia Pháp tắc Không Gian Viên mãn của Ngụy Tổ khí, khiến cho tốc độ của Triệu Phong gia tăng lên gấp bội, có thể né tránh một vài uy năng công kích cường đại. Cộng thêm Ngụy Tổ khí cùng Bí kỹ phòng ngự, phương diện phòng ngự tuyệt không thành vấn đề.

Về phần gã Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp bậc Thần Chủ Tam Trọng Thiên kia, đã bị Triệu Phong trực tiếp không để ý tới. Luân Hồi Bất Diệt Thể so với người bình thường tuyệt đối khó chơi hơn rất nhiều, bởi vì là thân thể bất tử bất diệt. Nhưng nó lại mất đi huyết mạch vốn có, phương diện chỉnh thể thực lực so với khi còn sống lại yếu hơn một chút.

- A!

Lão giả tóc lam không ngừng gào thét đau đớn. Không ngờ chính mình lại không làm gì được tên tiểu tử Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong này! Ngụy Tổ khí chỉ là một phương diện nguyên nhân, hắn cũng không thể không thừa nhận thực lực của bản thân Triệu

Phong cũng cực mạnh.

Oanh! Phanh! Oành!

Triệu Phong giao thủ mấy trăm chiêu với lão giả tóc lam, bề ngoài chính là không phân cao thấp. Nhưng tỉ mỉ tính toán, quả thật lão giả tóc lam đã bị thương khá nhiều, bởi vì Hỗn Độn Lôi Đồng của Triệu Phong căn bản là không thể nào né tránh. Chỉ bất quá lão giả tóc lam lại là Luân Hồi Bất Diệt Thể, thân thể bất tử bất diệt mà thôi.

Triệu Phong cũng không nghĩ sẽ giết chết gã Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp Thần Vương này. Nếu không có Ngụy Tổ khí trợ giúp, xuất ra toàn bộ các át chủ bài của chính mình, hắn mới có khả năng chống lại cường giả Thần Vương được. Mặc dù không cách nào làm được gì lão giả tóc lam này, nhưng hắn thân là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong, lại có thể gây tổn thương cho Thần Vương, cái này đối với bản thân gã cường giả Thần Vương chính là một sự vũ nhục cực lớn rồi.

Chương 1548: Cùng đường bí lối

Bên trong Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, chiến hỏa kéo dài suốt mấy ngày liền. Các thành viên Sinh Mệnh Thánh Địa sớm đã đánh sâu vào bên trong Thần Quốc, bên phía Thiên Cơ Tộc dần dần rơi vào thế yếu, phải áp dụng sách lược phòng thủ để kháng địch. Bởi vì nơi này là địa bàn của bản thân Thiên Cơ Tộc, có được rất nhiều Thiên Cơ Đại Trận, vũ khí chiến tranh cùng với cơ quan bẫy rập, cho nên đám người Thiên Cơ Tộc vẫn còn có lực lượng chống lại.

Oanh! Phanh! Oành!

Tại khu vực trung tâm Thần Quốc, Triệu Phong cùng với các thủ hạ đang kịch liệt đại chiến với đám Luân Hồi Bất Diệt Thể của Hữu Hộ pháp.

- A!

Lão giả tóc lam không ngừng gào thét rít gào, bàn tay trong lúc huy vũ đánh ra từng đạo băng tuyết phong bạo thổi quét khắp thiên địa. Nhưng có Ngụy Tổ khí bảo vệ, Triệu Phong chỉ cần không bị công kích trí mạng của lão giả tóc lam gây tổn thương, gần như là không có chút trở ngại nào.

- Hỗn Độn Lôi Đồng!

Tả Mâu Triệu Phong khẽ vận chuyển, bắt đầu điều động lực lượng Hỗn Độn với lực lượng Lôi kiếp. Một đạo Lôi Kiếp Kiếm Ấn oanh tạc lên trên thân thể lão giả tóc lam, đánh ra một cái lổ thủng thật lớn.

Lão giả tóc lam thân là Luân Hồi Bất Diệt Thể, thương thế cấp tốc khép lại, nhưng linh hồn của hắn lại bị thương tổn thật nặng. Bất quá, thân là cường giả Thần Vương, ý chí linh hồn của lão giả tóc lam cũng cường đại không gì sánh được. Đổi lại là Thần Chủ Tam Trọng Thiên bình thường, trúng phải Hỗn Độn Lôi Đồng của Triệu Phong, không chết cũng phải bị trọng thương.

- Thiên Ngưng Băng Phong!

Sắc mặt lão giả tóc lam dữ tợn âm lệ. Bị cường giả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong nhiều lần gây tổn thương, cho dù hiện tại đã chết đi, biến thành Luân Hồi Bất Diệt Thể, hắn cũng không thể chịu đựng nổi loại khuất nhục này.

Vù vù vù!

Không gian bốn phía xung quanh Triệu Phong dâng trào một mảnh hàn ý đáng sợ, băng tuyết phong bạo trong không gian nhất thời ngưng kết lại, cũng tụ tập về phía trung tâm. Mà Triệu Phong cảm giác nhiệt độ tại vị trí của mình càng ngày càng thấp hơn, cho dù có Ngụy Tổ khí bảo hộ, hắn vẫn như cũ cảm giác lạnh lẽo tận xương. Xem ra, lão giả tóc lam đã dốc hết toàn lực rồi!

Mắt thấy vô số hàn băng khôn cùng tụ tập về phía Triệu Phong, dường như muốn vĩnh viễn mai táng hắn vào bên trong.

- Mộng Cảnh Ngoại Phóng!

Trong Tả Mâu Triệu Phong, lực lượng Mộng Huyễn Bản Nguyên mạnh mẽ khởi động, lóng lánh lên một tầng quang trạch sáng lạn chói mắt. Hắn trong nháy mắt chế tạo ra một cái Mộng cảnh, hòa làm một thể với không gian thiên địa bốn phía. Ở trong Không gian Mộng

cảnh, các phương diện năng lực của Triệu Phong cũng đều tăng lên gấp bội.

Xẹt xẹt xẹt!

Một cỗ lực lượng Lôi kiếp cường hãn phóng xuất ra, dung nhập vào trong Hỗn Độn Thần Vực bốn phía xung quanh hắn. Ý niệm khẽ động, toàn thể lực lượng Hỗn Độn Thần Vực bắt đầu điên cuồng ba động, va chạm mạnh với đám hàn băng khôn cùng bốn phía.

Đương nhiên, bấy nhiêu còn chưa thể chống lại một kích dốc toàn lực của lão giả tóc lam. Thủ chưởng Triệu Phong siết chặt, trong Hỗn Độn Thần Vực nháy mắt ngưng kết ra mấy thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm khủng bố. Một tay đánh ra, tất cả Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm phóng thẳng tới, chém ra bốn phương tám hướng. Dần dần, lực lượng Hàn Băng bốn phía dần dần yếu xuống, bị Triệu Phong từng điểm từng điểm hao mòn sạch sẽ.

- Lực lượng Mộng đạo sao?

Lão giả tóc lam nghiến răng nghiến lợi, tức giận đến cực điểm. Hắn cũng từng kiến thức qua lực lượng Mộng đạo, kẻ tu hành Mộng đạo ở trong lực lượng Mộng cảnh của chính mình sẽ có thực lực cường đại hơn xa bình thường. Bằng không, cho dù Triệu Phong có được sự bảo hộ của Ngụy Tổ khí, dưới một kích này của hắn cũng sẽ triệt để bị đóng băng.

o0o

Trong căn cứ dưới lòng đất, Hữu Hộ pháp quan sát thấy chiến cuộc của lão giả tóc lam bên này, không khỏi thở dài một tiếng:

- Thần Vương bình thường đã không làm gì được hắn rồi!

Lão giả tóc lam thân là Luân Hồi Bất Diệt Thể, mặc dù bất tử bất diệt, cực kỳ khó chơi, nhưng hắn đã mất đi Thần thể ban đầu, không còn lực lượng huyết mạch tăng phúc, các phương diện năng lực cũng tương đối giảm xuống.

Triệu Phong cũng nhìn ra được điểm ấy. Chiến đấu với lão giả tóc lam cũng không quá khó khăn, nhưng đổi lại là U Vân Thần Vương của Huyễn Thần Tộc, hoặc là Tả Hộ pháp, chỉ sợ hắn cũng khó có thể địch nổi. Hai kẻ kia đều là tồn tại xuất sắc trong cảnh giới Thần Vương! Bất quá, Triệu Phong hiện tại cũng chỉ là xem lão giả tóc lam như đối tượng tu luyện mà thôi. Đợi sau khi hắn thành công trùng kích Thần Chủ Tam Trọng Thiên, cho dù là những cường giả Thần Vương đỉnh phong như U Vân Thần Vương, hắn vẫn có được lực lượng chống lại.

Oanh! Phanh! Oành!

Hai người giao phong kịch liệt mấy trăm chiêu, cuối cùng đều không làm gì được đối phương.

Đúng lúc này, bên kia, đại quân Sinh Mệnh Thánh Địa đã công phá được tầng phòng ngự của Thiên Cơ Tộc, đánh thẳng tới hòn đảo trung tâm.

- Lui!

Tả Hộ pháp và Hữu Hộ pháp khống chế hai chiếc Chiến hạm hắc kim sắc, mang theo rất nhiều thành viên Thiên Cơ Tộc, lựa chọn lui lại. Ở trong Thần Quốc của chính mình cũng không cách nào chống đỡ nổi đối thủ, tiếp tục chiến đấu tiếp nữa cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì.

- Hừ!

Lão giả tóc lam hừ nhẹ một tiếng, ánh mắt hung hăng nhìn chằm chằm Triệu Phong một cái, thập phần không cam lòng rút lui. Những Luân Hồi Bất Diệt Thể còn lại cũng đều nhao nhao đào tẩu.

Triệu Phong cũng không có đuổi theo, dù sao những Luân Hồi Bất Diệt Thể cũng quá khó giết chết. Ngược lại cái bảo địa Thần Quốc Thiên Cơ Tộc này, mặc dù người đã bỏ chạy cả rồi, nhưng còn có không ít bảo vật chưa kịp dọn đi, vẫn còn lưu lại ở trong này.

Trong đại quân Sinh Mệnh Thánh Địa, đại bộ phận các thành viên truy sát theo phía sau, chỉ còn một số ít các thành viên lưu lại trong Thần Quốc Thiên Cơ Tộc.

- Phái Nghịch Thiên đại thế đã mất!

Kiện áo bào tinh ngọc cũng cảm thán một câu. Không ngờ phái Nghịch Thiên cường đại như vậy cũng sẽ nghênh đón một ngày như hôm nay. Bất quá, đối thủ lại là ba vị Thần Mâu Chúa Tể, đây cũng là chuyện không có cách nào khác.

- Không biết ba vị Thần Mâu Chúa Tể có giết chết được Thiên Chủ hay không?

Trong lòng Triệu Phong thầm nói. Thiên Chủ chưa chết, trong lòng hắn khó có thể an bình được. Tuy nói từ sau khi Bát Đại Thần Mâu sinh ra, chưa từng bao giờ có Thần Mâu Chúa Tể vẫn lạc. Nhưng ba vị Thần Mâu Chúa Tể liên thủ, hẳn là có thể đánh chết được cường giả Chúa Tể.

o0o

Bên ngoài Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, một mảnh thiên hôn địa ám.

- Chém!

Thiên Chủ tay cầm Tổ khí Hình Thiên, chém mạnh xuống. Một đạo kim mang phong cách cổ xưa kinh diệu thiên địa, oanh kích thẳng ra, phảng phất như chém đứt thiên địa thành hai nửa vậy.

Đối mặt với Thiên Chủ cường thế như vậy, ba vị Thần Mâu Chúa Tể cũng phải tạm lánh phong mang. Tại phương diện cường độ công kích, cả ba người đều không thể so sánh với Thiên Chủ, nhưng nghĩ muốn đánh chết Thiên Chủ, ba người bọn họ vẫn như cũ có nắm chắc khá lớn. Dù sao bọn họ cũng là ba vị Thần Mâu Chúa Tể liên thủ, cho dù là hao tổn cũng có thể hao tổn Thiên Chủ tới chết.

Cách chiến trường Chúa Tể hơn ngàn vạn dặm, ba đạo nhân ảnh đang ẩn nấp trong hư không.

- Tên gia hỏa Thiên Cơ Tộc kia lại cường đại đến như vậy sao? Ba Thần Mâu Chúa Tể liên thủ cũng không giết chết được hắn!

Nàng phụ nhân thân mặc váy dài màu tím sẫm, thân thể nóng bỏng, khóe miệng cười khẽ một tiếng.

- Khặc khặc… ba người bọn hắn đoán chừng là đã phát hiện sự tồn tại của chúng ta, không dự định liều chết với Thiên Chủ, mà muốn dùng tổn thương thấp hơn một chút, hao tổn chết kẻ có được Thiên Đạo Thần Mâu kia!

Tử Vong Chúa Tể cũng cười gian một tiếng.

- Sợ chúng ta ngồi không thu lợi ngư ông sao?

Một lão giả thân mặc kim bào hoa lệ khác nhẹ giọng nói.

- Ta cho rằng, vẫn là chúng ta xuất thủ thì tốt hơn! Miễn cho đám người Thiên Cơ Tộc kia đào thoát mất! Huống hồ, chính diện chiến đấu, vẫn là ba người chúng ta tương đối mạnh hơn một chút!

Phụ nhân nóng bỏng kia cười nhạt một tiếng.

Ba người bọn họ phân biệt là Tử Vong Chúa Tể, Phá Diệt Chúa Tể và Luân Hồi Chúa Tể. Phá Diệt Chúa Tể và Tử Vong Chúa Tể có lực chiến đấu cực mạnh, mà Luân Hồi Chúa Tể lại có được vô số Luân Hồi Bất Diệt Thể cường đại càng thêm khó chơi hơn rất nhiều. Luận phương diện sức chiến đấu, quả thật là ba người bọn họ chiếm ưu thế hơn. Bên phe Thiên Phạt Chúa Tể bên kia có Sinh Mệnh Chúa Tể, sở trường chiến đấu kiểu tiêu hao, lâu dài hơn.

- Cũng được! Kiện Tổ khí Hình Thiên này coi như tương đối hợp khẩu vị của ta!

Trong mắt Phá Diệt Chúa Tể chợt lóe tinh quang, bộ dáng thề nhất định phải đạt được.

- Được! Cứ làm như vậy!

Thanh âm trầm thấp của Tử Vong Chúa Tể vang lên. Căn cứ theo thám tử của hắn, đại chiến bên trong Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, bên phe Thiên Cơ Tộc đã rơi vào thế yếu, hơn nữa đã đang lui lại, hắn ngược lại càng cảm thấy hứng thú hơn đối với những đồ vật mà Thiên Cơ Tộc nghiên cứu ra. Đặc biệt là chuyện tình Thiên Đạo Tổ Đồng, tuyệt đối không thể để cho người khác đoạt tới tay trước.

Sau khi hiệp thương xong, thân hình ba vị Thần Mâu Chúa Tể đã biến mất không thấy đâu nữa.

o0o

Trên chiến trường Chúa Tể, thiên địa vỡ tan, phong bạo Cấm kỵ đáng sợ thổi quét khắp nơi. Cho dù là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, hơi chút không cẩn thận cũng sẽ chết không có chỗ chôn.

Oanh! Phanh! Oành!

Thế công của Thiên Chủ cường hãn vô địch, khiến cho ba vị Thần Mâu Chúa Tể cũng phải tạm lánh phong mang.

- Các ngươi giết không được ta! Không bằng xem như bỏ qua chuyện lần này? Thiên Cơ Tộc nguyện ý cấp ra bồi thường xứng đáng!

Thiên Chủ nhìn về phía ba vị Thần Mâu Chúa Tể, đột nhiên đề nghị. Hắn nhìn như vô cùng cường thế, nhưng một mình chống lại ba vị Thần Mâu Chúa Tể, đặc biệt là đối phương còn có Sinh Mệnh Thần Mâu, cơ hồ là không có khả năng thắng lợi.

Cặp mày Thiên Phạt Chúa Tể khẽ nhíu lại. Nếu không phải vẫn luôn đề phòng những Thần Mâu Chúa Tể còn lại đang ẩn núp trong bóng tối, ba người bọn họ sớm đã toàn lực xuất thủ, tất nhiên là dễ dàng đánh chết Thiên Chủ rồi.

Đột nhiên, sắc mặt ba vị Thần Mâu Chúa Tể khẽ biến. Đúng lúc này, một đạo thanh âm bá đạo vang dội chợt truyền đến:

- Hắc hắc… nghĩ cứ như vậy liền bỏ qua sao? Dám xuất thủ với Bát Đại Thần Mâu, trừ phi lấy tính mạng của ngươi ra mà bồi thường!

Kim quang chợt lóe lên, một lão giả kim bào đột nhiên xuất hiện. Bên cạnh hắn là một lão giả thân hình còng lưng âm trầm. Mà phía sau

hai người, một nàng phụ nhân thân thể xinh đẹp, bước chân mềm mại chậm rãi từ từ bước tới.

- Ta còn tưởng ba người các ngươi sẽ một mực co đầu rút cổ ở phía sau luôn chứ?

Thời Không Chúa Tể cười lạnh một tiếng.

- Thật ra là thấy các ngươi quá mức vô năng, dưới tình huống ba đánh một không ngờ cũng không thể giải quyết được hắn, chúng ta chỉ đành tự mình xuất thủ rồi!

Tử Vong Chúa Tể âm trầm cười nói.

Giờ phút này, sáu vị Thần Mâu Chúa Tể trong Bát Đại Thần Mâu đã nhất tề hàng lâm. Toàn thể thiên địa vô cùng áp lực, một mảnh vặn vẹo.

- Hắc hắc… không ngờ sáu Thần Mâu Chúa Tể đồng thời hàng lâm a!

Thiên Chủ chợt cười lớn một tiếng.

Ánh mắt sáu vị Thần Mâu Chúa Tể khẽ quét về phía Thiên Chủ. Bọn họ không thể không thừa nhận, gã nam nhân trước mặt này quả thật rất cường đại! Nhưng những hành vi của Thiên Chủ đã hoàn toàn đối địch với Bát Đại Thần Mâu. Tại thời đại của Bát Đại Thần Mâu, Thiên Chủ đã định trước là sẽ thất bại.

- Mặc dù không thể nào nhận được lực lượng Bản Nguyên của Bát Đại Thần Mâu, dung hợp thành Thiên Đạo Tổ Đồng, nhưng có thể kéo theo sáu vị Thần Mâu Chúa Tể là đệm lưng, cũng đã rất không tệ rồi!

Lực lượng Bản Nguyên trong cơ thể Thiên Chủ đột nhiên bắt đầu thiêu đốt lên.

- Hắn còn có át chủ bài gì nữa sao?

Ánh mắt Thời Không Chúa Tể lóe lên, lập tức cấp tốc lui lại. Trên mặt những Thần Mâu Chúa Tể còn lại cũng tràn ngập cảnh giác, lập tức kéo dài khoảng cách, nhưng vẫn như cũ nhìn chằm chằm về phía Thiên Chủ.

- Đảo ngược!

Thiên Chủ nhất thời thôi động Thiên Đạo Thần Mâu, khiến cho phương hướng toàn thể thiên địa đột nhiên đảo ngược. Những Thần Mâu Chúa Tể đang không ngừng thối lui kia lập tức trở thành đang tiếp cận về phía Thiên Chủ. Nhưng hiệu quả này cũng chỉ duy trì được một khoảnh khắc mà thôi, sáu vị Thần Mâu Chúa Tể lập tức thay đổi phương hướng, một lần nữa lui nhanh về phía sau.

- Bạo!

Một tay còn lại của Thiên Chủ đột nhiên vỗ mạnh lên trên Tổ khí Hình Thiên, một cỗ lực lượng Pháp tắc Kim hệ đáng sợ trùng kích thẳng ra, chấn động toàn thể thiên địa.

- Ngươi! Ngươi điên rồi! Không ngờ lại kích nổ Tổ khí!

Ánh mắt Phá Diệt Chúa Tể đại chấn, nhất thời quát lớn. Kiện Tổ khí này chính là thứ mà hắn cực kỳ coi trọng. Nhưng Thiên Chủ trước khi chết, lại còn muốn phá hủy kiện Tổ khí này. Mặc dù cực kỳ không cam lòng, nhưng Phá Diệt Chúa Tể cũng không thể không lui về phía sau. Uy lực một kiện Tổ khí bạo tạc cũng không phải là nói chơi!

- Ha hả… Cùng chết đi!

Thiên Chủ lộ ra nụ cười thê lương tuyệt vọng. Toàn bộ lực lượng Bản Nguyên trong cơ thể hắn cũng đều bắt đầu thiêu đốt lên.

Oanh phanh!

Tổ khí Hình Thiên ầm ầm bạo tạc, một cỗ lực lượng rung chuyển thiên địa, đột nhiên khuếch tán ra. Thiên địa vỡ vụn, tấc tấc vỡ nát, hết thảy đều hóa thành tro tàn. Ngay cả Thần Quốc Thiên Cơ Tộc ở phương xa cũng bị mạnh mẽ trùng kích. Những người còn lại trong Thần Quốc đều phát hiện ra tình huống không thích hợp.

Phanh phanh! Phanh phanh!

Tả Mâu Triệu Phong bắt đầu liên tục nhảy lên, không ngừng cảnh báo Triệu Phong.

- Trước rời khỏi nơi này đã!

Triệu Phong thu toàn bộ đám thủ hạ vào trong Mộng Huyễn Thần Quốc, cùng với kiện Ngụy Tổ khí kia cấp tốc phóng chạy ra.

Ngoại giới, thiên địa một mảnh hỗn độn, phong bạo đáng sợ thổi quét loạn xạ khắp nơi xung quanh.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Tâm thần Triệu Phong kinh hãi, nhanh chóng lui về phía sau.

o0o

Phụ cận khu vực Tổ khí bạo tạc, toàn thân sáu vị Thần Mâu Chúa Tể tàn phá không chịu nổi, sắc mặt chật vật.

- Còn muốn chạy?

Đột nhiên, sáu vị Thần Mâu Chúa Tể nhất tề đuổi theo. Bọn họ có thể cảm ứng được Thiên Chủ vẫn còn chưa chết, mà là trước khi Tổ khí Hình Thiên tự bạo đã kịp thời đào tẩu.

- Không ngờ hắn lại phá hủy kiện Tổ khí kia!

Thần sắc Phá Diệt Chúa Tể oán độc.

- Trốn không thoát sao?

Sắc mặt Thiên Chủ trắng bệch, thở dài một tiếng. Mặc dù hắn tự bạo Tổ khí, cũng không thể giết chết được sáu vị Thần Mâu Chúa Tể, chỉ có thể đánh lui bọn họ một chút mà thôi. Nhưng bản thân Thiên Chủ cũng đã bị trọng thương rất nặng.

Sáu vị Thần Mâu Chúa Tể cấp tốc tiếp cận Thiên Chủ.

- A!

Thiên Chủ ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng, bàn tay vung lên, đánh ra một cỗ lực hấp xả thật lớn. Thần Quốc Thiên Cơ Tộc ở xa xa đột nhiên cấp tốc bay thẳng về phía hắn.

- Nếu các ngươi đã cố chấp như thế, vậy thì cùng chết a!

Thần sắc Thiên Chủ điên cuồng tuyệt vọng. Lực lượng Bản Nguyên trong cơ thể hắn bắt đầu thiêu đốt toàn bộ, một cỗ lực lượng hỗn loạn đáng sợ bắt đầu súc tích lên. Mà Thần Quốc Thiên Cơ Tộc cũng

đã bay tới ngay bên cạnh hắn.

- Không tốt!

Sáu vị Thần Mâu Chúa Tể vừa mới tiếp cận Thiên Chủ, đã ý thức được không ổn.

- Cùng chết đi!

Trong cơ thể Thiên Chủ bộc phát ra một cỗ lực lượng hủy thiên diệt địa. Mà Thần Quốc Thiên Cơ Tộc cũng đồng thời bị Thiên Chủ kích nổ.

Oanh!

Một tiếng nổ mạnh kinh thiên vang vọng khắp thiên địa, khiến cho hết thảy mọi thứ đều hóa thành hư vô.

Chương 1549: Tranh đoạt Thiên Đạo Thần Mâu

Đạo nổ mạnh kinh thiên kia giống như là Hủy Diệt Chi Nguyên vậy, không ngừng thôn phệ tất cả mọi thứ trong thiên địa, toàn thể Tử Linh Vực đều có thể cảm nhận được một cỗ chấn động khủng bố.

Vị trí nơi Triệu Phong đang đứng cũng không tính là sát biên giới của trận bạo tạc, nhưng hắn cũng bị cỗ dư ba bạo tạc này đánh lui về phía sau mấy ngàn dặm. Nếu không nhờ có tầng phòng ngự của Ngụy Tổ khí, chỉ sợ hắn cũng bị lột mất một lớp da rồi.

Oanh!

Uy năng bạo tạc kia tuôn trào cuồn cuộn, không ngừng khuếch tán ra ngoài, tản ra khí tức Thái Cổ Cấm kỵ đáng sợ, thôn phệ hết thảy mọi thứ trên đường đi.

- Uy lực thật đáng sợ!

Trong lòng Triệu Phong vẫn còn sợ hãi. Cường giả Thần Chủ Tam Trọng Thiên bình thường ở sát biên giới vụ bạo tạc chỉ sợ cũng là hữu tử vô sinh. Khó có thể tưởng tượng nổi, trận chiến đấu giữa những cường giả Chúa Tể kia đến cùng đã phát sinh cái gì! Bất quá, thời điểm Triệu Phong rời khỏi Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, đã cảm nhận được sáu cỗ khí tức Thần Mâu, hắn suy đoán Thiên Chủ hẳn là đã thất bại rồi.

Bên kia, các thành viên Sinh Mệnh Thánh Địa đã chạy ra khỏi Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, cùng với truy sát theo đám người Thiên Cơ Tộc,

thân thể cũng không ngừng run rẩy. May mà bọn chúng đã sớm rời khỏi Thần Quốc, đồng thời ở cách khá xa chiến trường Chúa Tể. Nếu không, chỉ sợ đều đã trở thành pháo hôi của chiến trường Chúa Tể rồi. Đương nhiên, bên trong Thần Quốc Thiên Cơ Tộc cũng còn lưu lại không ít người, hiện tại tất cả bọn chúng đều đã triệt để biến mất khỏi thế giới này rồi.

Oanh hô!

Phong bạo tàn phá ngang dọc, một lúc lâu sau cũng không có tản đi.

- Khụ khụ… Không ngờ tên gia hỏa này lại đã tự bạo Thần Quốc, lại còn thiêu đốt toàn bộ lực lượng Bản Nguyên trong cơ thể nữa…

Phụ cận trung tâm bạo tạc, một đạo thanh âm bất mãn vang lên. Một lão giả thân mặc kim bào hoa lệ chợt hiện thân. Lực lượng Bản Nguyên của Thiên Chủ chính là lực lượng của Thái Cổ Tộc, dùng cỗ Thần lực khủng bố đáng sợ kia để chế tạo bạo tạc, uy năng có thể tưởng tượng!

Hơn nữa, bản thân Thần Quốc Thiên Cơ Tộc chính là một tòa bảo khố cực lớn, bên trong đó ẩn chứa rất nhiều các loại trận pháp Thiên Cơ Tộc cùng với vô số máy móc thiết bị, còn có các loại huyết mạch của Thái Cổ Vạn Tộc, hậu duệ Thần Mâu… những loại đồ vật này toàn bộ bạo tạc, uy năng sinh ra căn bản là khó có thể tưởng tượng nổi.

- Thật là nguy hiểm! Thiếu chút nữa đã giết chết ta rồi!

Lại một giọng nữ oán hận nữa truyền đến.

- Đều nhờ có đám Luân Hồi Bất Diệt Thể của ngươi cả! Nếu không, tình huống hiện tại của chúng ta chỉ sợ sẽ càng thêm hỏng bét…

Thân ảnh của Tử Vong Chúa Tể cũng dần dần hiện lên, sắc mặt tái nhợt. Thời điểm bạo tạc, bọn họ đứng cách Thiên Chủ khá gần, có thể nói là cực kỳ nguy hiểm. Cũng may Luân Hồi Chúa Tể đã triệu hồi ra vô số Luân Hồi Bất Diệt Thể cường đại, đồng thời đem toàn bộ chắn ở phía trước, triệt tiêu đi một bộ phận uy năng bạo tạc, cũng tranh thủ cho bọn họ một chút thời gian thoát đi. Bất quá, cho dù là như vậy, nhưng thương thế trên người bọn họ cũng cực kỳ nghiêm trọng, Bản Nguyên Thần Mâu bị tiêu hao đi không ít. Dù sao, trước trận bạo tạc này, bọn họ lại còn bị Tổ khí Hình Thiên tự bạo gây ra tổn thương.

- Không ngờ ba người các ngươi vẫn còn sống!

Phía sau cách đó không xa, một đạo thanh âm khinh miệt chợt vang lên. Thời Không Chúa Tể cùng với hai vị Thần Mâu Chúa Tể còn lại đồng thời hiện thân. Từ bộ dáng của ba người mà xét, tình huống của bọn họ cũng không tốt hơn bao nhiêu. Mặc dù Thời Không Chúa Tể có được ưu thế tốc độ, nhưng cũng không kịp thoát đi quá xa. Mà thủ đoạn phòng ngự của ba người bọn họ lại xa xa không bằng bức tường người do vô số Luân Hồi Bất Diệt Thể của Luân Hồi Chúa Tể xếp thành.

- Ha hả… ngươi còn chưa chết, làm sao lão phu có thể đi trước được?

Ánh mắt Phá Diệt Chúa Tể lạnh lẽo, ngữ khí không chút khoan nhượng.

- Đi thôi! Hắn còn chưa chết, nhất định phải giết chết hắn!

Thiên Phạt Chúa Tể hừ nhẹ một tiếng, hóa thành một đạo lôi quang, biến mất bên trong thiên địa. Thời Không Chúa Tể cùng Sinh Mệnh

Chúa Tể cũng lập tức khởi hành.

Trong nháy mắt bạo tạc, sáu vị Thần Mâu Chúa Tể đều cảm thụ được, Thiên Chủ sớm đã đào tẩu rồi. Nhưng vì để tăng lên uy năng của bạo tạc, Thiên Chủ đã thiêu đốt đại lượng lực lượng Bản Nguyên trong cơ thể chính mình, khiến cho thực lực giảm xuống hơn phân nửa. Mà bản thân Thiên Chủ cũng không có khả năng kịp lúc tránh né phạm vi bạo tạc. Đương nhiên, không chỉ có lần này, lần đầu tiên Tổ khí tự bạo, bản thân Thiên Chủ cũng đã bị liên lụy. Cho nên, Thiên Chủ hiện tại hẳn là đã vô cùng suy yếu. Thời điểm Thiên Chủ đào tẩu, cả sáu vị Thần Mâu Chúa Tể cũng đều cảm nhận được khí tức suy nhược của Thiên Chủ.

- Có cái gì đó không đúng a!

Trong con ngươi đen nhánh của Tử Vong Chúa Tể hiện lên một tia quang mang dị thải. Căn cứ theo các vị Thần Mâu Chúa Tể suy đoán, Thiên Chủ hiện tại quả thật là đã vô cùng suy yếu, bất luận một gã Chúa Tể nào cũng đều có thể dễ dàng giết chết hắn. Nhưng bản thân hai vị Thần Mâu Chúa Tể Thiên Phạt, Thời Không rõ ràng đã bị trọng thương, hơn nữa lại còn là thương tổn tới Bản Nguyên, lại không để cho Sinh Mệnh Chúa Tể trị liệu trước, mà là gấp không kịp đợi đuổi giết theo, khiến cho hắn cảm thấy thập phần kỳ hoặc.

Đúng lúc này, Luân Hồi Chúa Tể đột nhiên lộ ra một tia nụ cười yêu mị quỷ dị:

- Các ngươi không cảm thấy hiếu kỳ, vì sao ba người bọn chúng lại vội vã truy sát Thiên Chủ như vậy sao?

- A? Trong này có bí mật gì sao?

Thần sắc Phá Diệt Chúa Tể khẽ biến.

- Trong đại quân của Sinh Mệnh Thánh Địa có Luân Hồi Bất Diệt Thể của ta! Trước khi Thần Quốc Thiên Cơ Tộc bạo tạc, trong lúc bọn chúng lục soát bên trong Thần Quốc, đã phát hiện ra một bí mật kinh người! Tất cả những kẻ có được Thần Mâu hoặc là hậu duệ Thần Mâu, có lẽ cũng có thể thông qua đánh chết Thiên Chủ, đạt được lực lượng Thiên Đạo Thần Mâu của hắn!

Luân Hồi Chúa Tể một mạch nói ra toàn bộ bí mật. Thiên Chủ có thể thông qua đánh chết các Thần Mâu Chúa Tể, thu được Bản Nguyên Thần Mâu của hắn, đạt thành cái kế hoạch Thiên Đạo Tổ Đồng chí cao chung cực này. Ngược lại, các vị Thần Mâu Chúa Tể cũng có thể thông qua đánh chết Thiên Chủ, đạt được lực lượng của Thiên Đạo Thần Mâu, thậm chí cũng có thể tự mình thực hiện cái kế hoạch này.

Nói cách khác, Thiên Đạo Tổ Đồng không chỉ có một mình Thiên Chủ có khả năng dung hợp hoàn thành, mà những người khác cũng có khả năng này, chỉ cần kẻ đó có thể nhận được lực lượng của Thiên Đạo Thần Mâu là được!

- Cái gì?

Sắc mặt Tử Vong Chúa Tể đại biến, trên khuôn mặt dữ tợn trắng bệch kia lộ ra thần sắc âm trầm khủng bố.

- Lực lượng Thiên Đạo Tổ Đồng!

Trong lòng Phá Diệt Chúa Tể cũng mạnh mẽ chấn động. Nếu những Thần Mâu Chúa Tể bọn chúng có thể đánh chết được Thiên Chủ, đạt được cỗ lực lượng này, như vậy Thần Mâu của bọn chúng, sẽ trở nên cường đại đến cỡ nào?

Mặc dù Luân Hồi Chúa Tể cũng không nói rõ, sau khi nhận được lực

lượng của Thiên Đạo Thần Mâu, bất luận một vị Thần Mâu Chúa Tể nào cũng có khả năng tiếp tục hoàn thành kế hoạch của Thiên Chủ, dung hợp thành Thiên Đạo Tổ Đồng, nhưng những Thần Mâu Chúa Tể còn lại cũng không phải kẻ ngốc, ai nấy cũng đều có thể đoán được điểm ấy.

- Chuyện tình quan trọng như vậy, không ngờ ngươi lại nói cho chúng ta biết!

Tử Vong Chúa Tể chợt cười quỷ dị một tiếng, trong lòng ôm thái độ hoài nghi. Đổi lại là hắn, chắc chắn sẽ âm thầm không nói với ai, một thân một mình chạy đi truy sát Thiên Chủ. Dù sao Thiên Chủ hiện tại đã cực kỳ suy yếu, bất kỳ một vị Thần Mâu Chúa Tể đơn độc nào cũng có thể dễ dàng giết chết hắn được.

- Chúng ta đều cùng chung một trận doanh a! Huống hồ ta cũng không phải là đối thủ của ba người bọn Sinh Mệnh, Thiên Phạt, Thời Không!

Ngữ khí Luân Hồi Chúa Tể đương nhiên nói. Nhưng đây cũng chỉ là một phương diện nguyên nhân, một nguyên nhân khác chính là lúc trước lưu lại trong Thần Quốc Thiên Cơ Tộc cũng có không ít người, tất cả bọn họ gần như đều biết được điểm này, cũng ngay lập tức truyền đạt tin tức về cho thế lực sau lưng chính mình.

Trong trận chiến này có rất nhiều thế lực đều phái người tới viện trợ cho Sinh Mệnh Thánh Địa, cùng tấn công Thiên Cơ Tộc. Cho nên, những thế lực biết được tin tức này chỉ sợ cũng sẽ không ít. Cộng thêm tầm quan trọng của tin tức này lại liên quan tới toàn thể Thần vực Man Hoang. Cho dù Luân Hồi Chúa Tể không nói ra, không bao lâu nữa, tin tức này cũng sẽ lan truyền khắp cả Thần vực Man Hoang. Huống hồ, ở phương diện tìm người, Luân Hồi Chúa Tể tự nhận là những Chúa Tể còn lại đều xa xa không bằng nàng.

- Hành động a! Không thể để cho bọn chúng nhận được cỗ lực lượng này!

Phá Diệt Chúa Tể đã gấp không kịp đợi, lập tức nói.

- Ừm!

Tử Vong Chúa Tể khẽ gật đầu một cái.

Ong ong!

Cặp mắt Luân Hồi Chúa Tể bắt đầu vận chuyển, phóng xuất ra một đoàn sương mù ám vàng đến từ Địa ngục, trong đó bay ra một đạo lại một đạo nhân ảnh, tổng cộng có hơn mấy ngàn người. Đương nhiên, tu vi đại đa số những người này đều không cao. Những kẻ tu vi khá cao đều đã hy sinh trong lúc chống lại bạo tạc của Thiên Chủ lúc trước rồi, trong khoảng thời gian ngắn cũng không thể nào phục sinh được.

- Đi đi! Chia ra lục soát tung tích của kẻ này! Chỉ cần có được bất cứ tin tức gì, lập tức thông báo cho ta biết!

Sau khi làm xong hết thảy, Luân Hồi Chúa Tể từ từ đi xa. Hai vị Thần Mâu Chúa Tể còn lại cũng lập tức khởi hành.

Bề ngoài, ba vị Thần Mâu Chúa Tể vẫn là cùng một trận doanh, nhưng thật ra tất cả mọi người đều đã độc lập với nhau. Bởi vì bất kỳ người nào trong bọn họ chỉ cần nhận được lực lượng của Thiên Đạo Thần Mâu, là có thể đứng ở trên đỉnh của Thần Mâu Chúa Tể, có được lực lượng ngạo thị Man Hoang, càng có khả năng dung hợp ra được Thiên Đạo Tổ Đồng, đạt được cỗ lực lượng chí cường hoàn mỹ này.

Cuộc chiến kinh thiên giữa Sinh Mệnh Thánh Địa và phái Nghịch Thiên của Thiên Cơ Tộc rốt cuộc cũng đã kết thúc. Nhưng một cuộc chiến tranh khác cũng tại ngay thời khắc này bùng nổ ra! Đó chính là cuộc chiến tranh đoạt Thiên Đạo Thần Mâu!

o0o

Phương xa, Triệu Phong phiêu lập trong một mảnh hư không rách nát.

- Thật đáng sợ! Đây chính là cuộc chiến Chúa Tể a?

Triệu Phong khẽ cảm khái một câu. Gần một nửa lãnh địa của Tử Linh Vực đã bị cuộc chiến tranh này ảnh hưởng tới. Đây một phần cũng là do cuộc chiến Chúa Tể không có kéo dài thời gian quá lâu, cũng không có di động trong phạm vi quá lớn. Bằng không, chỉ sợ toàn thể Tử Linh Vực cũng sẽ có nguy cơ bị hủy diệt mất.

- Phái Nghịch Thiên đắc tội với Bát Đại Thần Mâu, cuối cùng cũng đã kết thúc!

Triệu Phong thoáng thở phào nhẹ nhõm. Nhưng chẳng biết tại sao, Mộng Huyễn Thần Mâu của hắn vẫn như cũ truyền đến một cỗ cảm giác căng thẳng.

Đúng lúc này, Triệu Vũ Phỉ đột nhiên truyền đến một đạo tin tức.

- Cái gì?

Sắc mặt Triệu Phong đại biến. Hiện tại, Triệu Vũ Phỉ đang ở cùng một chỗ với đại quân của Sinh Mệnh Thánh Địa, mà bên kia, tin tức liên quan tới việc những Thần Mâu Chúa Tể khác đều có thể cướp

đoạt được lực lượng Thiên Đạo Thần Mâu cũng đã triệt để truyền ra.

- Mặc dù Thiên Chủ đã thất bại, nhưng cũng đã khiến cho cả Thần vực Man Hoang không được an bình a!

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhíu lại. Thiên Chủ vẫn còn chưa chết, nhưng đã trọng thương cùng vô cùng suy yếu. Ngay thời khắc này, sáu vị Thần Mâu Chúa Tể đã toàn lực triển khai truy sát.

- Tiểu tử, xảy ra chuyện gì?

Kiện áo bào tinh ngọc đột nhiên hỏi. Phái Nghịch Thiên cũng đã thất bại rồi, Thiên Chủ cũng khó thoát khỏi cái chết, vì sao Triệu Phong lại còn nói như vậy?

- Chuyện không đơn giản như vậy!

Triệu Phong đơn giản nói lại một lần mọi chuyện.

- Thì ra là vậy!

Kiện áo bào tinh ngọc kia cũng vô cùng khiếp sợ. Tình hình hiện tại quả thật cũng không tốt được bao nhiêu. Mặc dù Thiên Chủ đã thất bại, nhưng nếu bất kỳ một vị Thần Mâu Chúa Tể nào nhận được lực lượng Thiên Đạo Thần Mâu của Thiên Chủ, không thể nghi ngờ lại sẽ trở thành một nhân vật có sức uy hiếp lớn hơn Thiên Chủ nhiều.

Đương nhiên, nếu là cường giả Thần Chủ hoặc Thần Vương bình thường nhận được cỗ lực lượng này, sức uy hiếp sẽ không lớn như vậy. Nhưng kẻ đó cũng sẽ đối mặt với khả năng bị cướp đoạt từ tất cả các vị Thần Mâu Chúa Tể. Đây chính là một trận chiến tranh đoạt khó có thể dự liệu, khó có thể kết thúc a! Trừ phi kẻ nhận được Thiên Đạo Thần Mâu kia có thể vượt qua được sự mê hoặc của cỗ lực

lượng kia, trực tiếp hủy diệt nó!

- Đi thôi! Trước nghỉ ngơi một chút đã!

Triệu Phong khẽ thở dài một tiếng. Trải qua một trận chiến lần này, bản thân hắn cũng vô cùng mệt mỏi.

- Ngươi không tham gia tranh đoạt Thiên Đạo Thần Mâu sao?

Kiện áo bào tinh ngọc cảm thấy có chút ngoài ý muốn. Hắn không tin Triệu Phong lại không có một chút khát cầu nào đối với cỗ lực lượng này. Quả thật, Triệu Phong cũng có chút khát vọng cỗ lực lượng này. Một khi nhận được nó, thực lực của hắn sẽ xuất hiện sự bay vọt về chất, chỉ sợ ngay cả Thần Mâu Chúa Tể cũng đều có thể chống lại.

- Ta thế đơn lực bạc, khó có thể tranh đoạt được với Bát Đại Thần Mâu! Cho dù ta có nhận được, cũng sẽ đối diện với sự truy sát của rất nhiều Thần Mâu Chúa Tể…

Triệu Phong khẽ lắc đầu. Chí ít hiện tại, tình huống chính là như vậy. Hơn nữa, tại phương diện tìm người, chính mình làm sao có thể so sánh được với mạng lưới thế lực to lớn của các vị Thần Mâu Chúa Tể? Hy vọng quá mức xa vời.

- Trước trùng kích Thần Chủ Tam Trọng Thiên đã!

Triệu Phong làm ra quyết định. Sau khi trùng kích thành công, nếu sự kiện tranh đoạt Thiên Đạo Thần Mâu vẫn còn chưa được giải quyết hoàn tất, hắn ngược lại cũng có thể tham dự vào quá trình tranh đoạt.

Triệu Phong cũng không dự định quay về Sinh Mệnh Thánh Địa, hoặc là mật địa của phái Trí Giả, mà tùy tiện tìm một địa phương

vắng vẻ trong Tử Linh Vực, tiến vào Mộng Huyễn Thần Quốc, bắt đầu tu luyện.

Mà ở ngoại giới, tin tức không ngừng lan truyền ra, từ Tử Linh Vực lan truyền tới những Đại Vực xung quanh, mãi cho tới khi toàn bộ mười tám Đại Vực trong Thần vực Man Hoang đều biết được tin tức này. Trận chiến tranh đoạt Thiên Đạo Thần Mâu liền triệt để triển khai!

Chương 1550: Toàn lực lùng bắt

Triệu Phong quay trở lại Mộng Huyễn Thần Quốc, trước tạm thời nghỉ ngơi khôi phục mấy ngày. Trong mấy ngày này, hắn và Ngụy Tổ khí đàm phán với nhau, cuối cùng Ngụy Tổ khí đáp ứng, tạm thời sẽ đi theo Triệu Phong trăm vạn năm. Trăm vạn năm sau, Triệu Phong sẽ không giới hạn sự tự do của Ngụy Tổ khí.

Sở dĩ Ngụy Tổ khí đi theo Triệu Phong, tự nhiên là nhìn ở phân thượng Triệu Phong đã giải cứu nó khỏi phái Nghịch Thiên. Nhưng những hành vi của Thiên Chủ đã chọc giận sáu vị Thần Mâu Chúa Tể, phái Nghịch Thiên đã định trước là sẽ diệt vong, nó không cần Triệu Phong giải cứu, cũng có thể sẽ đạt được tự do. Cho nên, Ngụy Tổ khí chỉ đi theo Triệu Phong thời gian trăm vạn năm mà thôi.

Bất quá đối với Triệu Phong mà nói, thời gian trăm vạn năm cũng đã đủ rồi. Hắn có nắm chắc trong khoảng thời gian này sẽ triệt để phát huy ra lực lượng của Mộng Huyễn Thần Mâu, trở thành một vị Thần Mâu Chúa Tể. Đến lúc đó, tác dụng của Ngụy Tổ khí có cũng được mà không có cũng chẳng sao.

Kế tiếp, Triệu Phong dành ra một đoạn thời gian, thành công luyện hóa kiện Ngụy Tổ khí này. Trong quá trình này, hắn cũng dung nhập hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ trong tay vào trong đó luôn, bọn chúng vốn là nhất thể.

Năm tháng sau, Triệu Phong đã triệt để luyện hóa kiện Ngụy Tổ khí này. Kiện Ngụy Tổ khí Không Gian hệ này ở thời điểm hoàn chỉnh có tên là Lăng Hư, mặc dù hiện tại chỉ là Ngụy Tổ khí, nhưng Lăng Hư

nguyên vẹn đã không còn, Triệu Phong gọi nó là Lăng Hư cũng không thành vấn đề.

Cởi bỏ Trường bào Thời Không trên người xuống, mặc lên Lăng Hư, Triệu Phong nhất thời có cảm giác bản thân có thể tùy tiện chưởng khống lực lượng Không Gian, thậm chí có loại ảo giác bao trùm lên hư không nữa.

- Đã có Lăng Hư, cho dù không dùng tới lực lượng Mộng Huyễn Thần Mâu, ta cũng có thể chống lại cường giả Thần Vương bình thường rồi!

Sau khi thể nghiệm một phen lực lượng của Lăng Hư, Triệu Phong đưa ra suy đoán này. Với Bí kỹ phòng ngự của bản thân Triệu Phong cộng thêm năng lực phòng ngự của Lăng Hư, có thể dễ dàng đón đỡ công kích của Thần Vương bình thường, đối với cường giả Thần Vương không sở trường tốc độ, Triệu Phong còn có thể chiếm điểm tối cao tốc độ.

Luyện hóa Ngụy Tổ khí, ngoại trừ giúp đề thăng thực lực ra, còn có tác dụng thôi động đối với tu vi. Bản thân Ngụy Tổ khí Lăng Hư ẩn chứa Pháp tắc Không Gian cấp bậc Viên mãn, sau khi luyện hóa, Triệu Phong có thể bất cứ lúc nào tiến hành cảm ngộ cỗ Pháp tắc Không Gian này. Điều này có sự thôi động cực lớn đối với việc lĩnh ngộ Pháp tắc Không Gian của hắn.

Đi tới Hạch tâm Mộng Huyễn Thần Quốc, Triệu Phong khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tu luyện. Thời gian trong Thần Quốc hoàn toàn bất đồng với ngoại giới, bởi vậy Triệu Phong có rất đầy đủ thời gian.

Mục tiêu hiện tại của Triệu Phong chính là trùng kích Thần Chủ Tam Trọng Thiên. Trước đó, Triệu Phong có thể lợi dụng những tài nguyên cướp đoạt được từ trong Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, tiến

hành đề thăng cùng củng cố những phương diện khác một phen.

Đầu tiên, Triệu Phong lấy ra Cửu Lôi Thiên Trúc. Nhất thời, lực lượng Lôi Điện vô hình trong thiên địa tụ tập lại, ở trên không trung Cửu Lôi Thiên Trúc hình thành một mảnh Lôi vực khủng bố, không ngừng oanh kích xuống.

Hai mắt Triệu Phong khép hờ, ý chí linh hồn chậm rãi lan tràn ra, xâm nhập vào trong Cửu Lôi Thiên Trúc. Sau khi cảm ngộ một thời gian ngắn, Triệu Phong tiến vào trạng thái tu luyện, tiến hành hấp thu tinh hoa trong Cửu Lôi Thiên Trúc. Trong nháy mắt, cảm giác lĩnh ngộ liên quan tới Pháp tắc Lôi Điện của hắn cuồn cuộn không ngừng tăng vọt lên.

o0o

Thời gian cấp tốc trôi qua, Triệu Phong đã tu luyện suốt mấy năm đằng đẳng, nhưng ở ngoại giới cũng chỉ mới trôi qua có mấy ngày mà thôi. Lúc này, toàn thể Thần vực Man Hoang cũng đều bị một lời đồn đãi khiến cho kinh động.

Nếu một trong Bát Đại Thần Mâu giết chết Thiên Chủ, kẻ đó sẽ có thể đạt được lực lượng Thiên Đạo Thần Mâu của hắn, hoàn toàn bao trùm trên các Thần Mâu Chúa Tể khác, cũng có khả năng tiếp tục hoàn thành cái kế hoạch mà Thiên Chủ còn chưa hoàn thành. Đương nhiên, không chỉ Bát Đại Thần Mâu, mà các hậu duệ Thần Mâu có lẽ cũng có thể đạt được cỗ lực lượng này, trở thành một vị Thần Mâu Chúa Tể mới! Điều này khiến cho không biết bao nhiêu hậu duệ Thần Mâu cảm thấy cực kỳ hứng thú đối với Thiên Đạo Thần Mâu, ào ào kéo nhau đi truy sát Thiên Chủ. Thậm chí, một vài cường giả không phải là hậu duệ Thần Mâu, mà có được những loại nhãn mâu khác, cũng ôm lấy một tia hy vọng đối với cỗ lực lượng này.

Ngoài ra, rất nhiều cường giả trong Thần vực Man Hoang cũng đã hợp lại thành Liên minh, mục đích chính là muốn diệt trừ Thiên Đạo Thần Mâu này.

o0o

Khu vực Tây Nam bộ của Thần vực Man Hoang, Diệu Quang Vực, mấy thế lực Đại Vực phụ cận đều đã tề tụ ở nơi này.

Trong đại điện của Kim Ô Thánh Địa, Diệu Nhật Chúa Tể ngồi cao cao ở phía trên. Cặp nhãn mâu kim hồng sắc chói mắt kia tản mát ra quang huy nóng rực, khiến cho người ta không dám nhìn thẳng. Ngoại trừ Diệu Nhật Chúa Tể ra, toàn bộ các cường giả Thần Vương của mấy Đại Vực phụ cận đều đã đến đây. Trong đó kể cả cường giả Thần Vương lúc trước đã từng giao thủ qua với đám người Triệu Phong, Cực Viêm Thần Vương của Thiên Hà Vực!

- Mục đích ta triệu tập các vị lần này thập phần đơn giản, chính là toàn lực lùng bắt Thiên Chủ, hủy diệt Thiên Đạo Thần Mâu!

Diệu Nhật Chúa Tể ngồi cao cao phía trên, tản mát ra uy nghiêm vô tận.

- Thiên Hà Vực tán thành Diệu Nhật Chúa Tể!

Cực Viêm Thần Vương lập tức bày tỏ thái độ. Chỉ cần lực lượng Thiên Đạo Thần Mâu còn tồn tại, cũng sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng đến sự cân bằng của toàn bộ Thần vực Man Hoang. Bất kỳ một vị Thần Mâu Chúa Tể nào nhận được cỗ lực lượng này, cũng có thể biến thành một Thiên Chủ kế tiếp. Cho nên nhất định phải hủy diệt cỗ lực lượng này!

- Linh Lung Vực sẽ toàn lực ứng phó!

Một nàng nữ tử xinh đẹp như thiên tiên cũng đứng lên, nàng là cường giả Thần Vương của Thánh địa Linh Lung Vực.

Đúng lúc này, một cỗ khí tức cường hãn tuyệt luân đột nhiên hàng lâm nơi này. Tất cả lực lượng trong thiên địa phảng phất như đều phát sinh biến đổi, tụ tập về phía bên ngoài. Không gian bên trong đại điện giống như đã ngưng kết lại vậy, cho dù là cường giả Thần Chủ cũng đều cảm thụ được một cỗ áp lực to lớn, khó có thể nhúc nhích.

- Vạn Tượng Chúa Tể, không ngờ ngươi lại rảnh rỗi ghé thăm chỗ của ta a!

Sắc mặt Diệu Nhật Chúa Tể ngưng đọng, chợt mở miệng nói. Sau một khắc, một vị lão giả đã xuất hiện ở trong đại điện. Nhãn mâu của hắn có hình dáng như vòng xoáy, trong đó lưu chuyển vô số quang huy đủ mọi màu sắc. Mà mái tóc của lão giả cũng không ngừng biến hóa đủ các loại màu sắc, đồng thời thập phần tự nhiên, phảng phất như vô số dãy núi dòng sông… trong thiên không đại địa vậy.

- Vạn Tượng Chúa Tể?

- Một trong Bát Đại Thần Mâu!

Tâm thần rất nhiều cường giả trong đại điện nhất thời hoảng loạn. Bọn họ đang ở trong này thảo luận làm thế nào hủy diệt Thiên Đạo Thần Mâu, không ngờ một trong Bát Đại Thần Mâu lại xuất hiện ở đây! Trong lòng không ít người thậm chí còn đang suy nghĩ, có phải Vạn Tượng Chúa Tể tìm đến đây để gây sự hay không.

Đúng lúc này, Vạn Tượng Chúa Tể rốt cuộc cũng mở miệng:

- Ta cũng tán thành cái nhìn của ngươi!

Sắc mặt đại đa số các thành viên trong đại điện nhất thời lộ ra kinh sắc. Bọn họ cũng không ngờ Vạn Tượng Chúa Tể lại nói những lời như vậy.

- Vạn Tượng, ngươi quả nhiên không khiến cho ta thất vọng!

Diệu Nhật Chúa Tể khẽ mỉm cười, nhàn nhạt nói. Vài gã Thần Vương ở trong này có lẽ mới biết được, Diệu Nhật Chúa Tể và Vạn Tượng Chúa Tể có quan hệ khá tốt, cả hai người cũng đều không màng danh lợi, yêu thích phiêu lưu khắp nơi. Nếu không phải lần này Thiên Đạo Thần Mâu hiện thân, Diệu Nhật Chúa Tể đã mấy ức năm không trở về Kim Ô Thánh Địa rồi.

- Không thể để cho cỗ lực lượng này quấy rầy sự cân bằng của thiên địa tự nhiên! Ta cũng sẽ xuất thủ tương trợ!

Sắc mặt Vạn Tượng Chúa Tể nhất thời nghiêm nghị.

o0o

Không chỉ ở Kim Ô Thánh Địa, mà tại những địa phương khác trong Thần vực Man Hoang cũng đã tổ kiến ra các Liên minh lớn lớn nhỏ nhỏ, mục tiêu chính là phá hủy Thiên Đạo Thần Mâu. Lực lượng của Thiên Đạo Thần Mâu có sự hấp dẫn cực lớn đối với Bát Đại Thần Mâu cùng với các hậu duệ Thần Mâu, nhưng đối với những Thần Vương, Chúa Tể khác thì lại không có bao nhiêu tác dụng. Hơn nữa, những Thần Vương thậm chí Chúa Tể còn lại cũng không hy vọng các Thần Mâu Chúa Tể có thể nhận được cỗ lực lượng này.

Các cường giả đỉnh cao trong toàn thể Thần vực Man Hoang bắt đầu hành động, kể cả những Thần Vương thậm chí Chúa Tể đã bế quan

cả mấy ức năm cũng đều nhất nhất hiện thế.

Có lẽ Thiên Chủ hoặc là các tộc nhân Thiên Cơ Tộc có được năng lực bói toán cùng thôi diễn, cộng thêm năng lực đặc thù của Thiên Đạo Thần Mâu, cho tới hiện tại, mặc dù Thiên Chủ đã từng hiện thân qua mấy lần, nhưng cũng chưa hề bị bắt giữ, vẫn còn đang lẩn trốn khắp nơi.

Nhưng có thể xác định chính là, Thiên Chủ đang bị toàn thể Thần vực Man Hoang không ngừng lùng bắt, căn bản không có thời gian nghỉ ngơi. Mà tiêu hao cùng trọng thương cấp bậc Bản Nguyên Chúa Tể cũng không phải trong thời gian ngắn có thể khôi phục lại. Cho nên thực lực Thiên Chủ hiện tại so với thời điểm đào tẩu từ trong tay các vị Thần Mâu Chúa Tể cũng không khác biệt bao nhiêu. Mà sáu vị Thần Mâu Chúa Tể cũng đang điên cuồng sưu tầm Thiên Chủ, không hề ngừng nghỉ chút nào.

o0o

Trong Mộng Huyễn Thần Quốc, Triệu Phong không quan tâm tới ngoại sự, đã bế quan một khoảng thời gian khá lâu. Bên cạnh hắn, mới trồng một gốc cổ mộc khô héo toàn thân ám ngân sắc, trên đó có vài miếng lá cây lượng ngân sắc, chính là trân tài Không Gian hệ Không Linh Thụ! Mà ở bên dưới Không Linh Thụ còn có một khối tinh ngọc hình tròn tản mát ra quang huy như ánh trăng vậy, chính là trân bảo Thời Không hệ Hư Không Huyền Linh Ngọc.

Tu hành liên quan tới Lôi đạo sớm đã kết thúc, Triệu Phong còn thuận tiện tham ngộ một chút Pháp tắc Thời Gian. Mà giờ phút này, hắn đang tập trung ý niệm tìm hiểu Pháp tắc Không Gian. Trong cơ thể bắt đầu vận chuyển công pháp Hỗn Độn Thần Điển. Triệu Phong đang chuẩn bị trùng kích Thần Chủ Tam Trọng Thiên!

o0o

Một ngày này, tại phía Bắc Thần vực Man Hoang, một đạo thân ảnh kim quang cấp tốc xẹt qua, từ trong đó tản mát ra một cỗ Thần thức cường hãn, cẩn thận lục soát mỗi một phân mỗi một tấc trong thiên địa. Thân ảnh kim quang này chính là cường giả Thần Vương của Thông Đài Vực, Thiên Long Thần Vương! Lúc trước ở Thông Đài Vực, hắn đã từng đích thân xuất thủ lục soát Triệu Phong, nhưng cuối cùng, Triệu Phong đã thành công đào tẩu từ trong tay một phân thân của hắn.

- Hửm?

Thiên Long Thần Vương đột nhiên phát hiện có cái gì đó không đúng, lập tức tập trung ý thức, chậm rãi di động tới.

Đúng lúc này, hư không phương xa đột nhiên vặn vẹo nứt ra, một bóng người áo trắng từ bên trong hư không xông ra.

- Thiên Chủ!

Sắc mặt Thiên Long Thần Vương đại biến. Bất quá, khí tức của Thiên Chủ hiện tại thập phần yếu ớt, đồng thời bộ dáng vẫn còn thập phần hỗn loạn, cặp mắt ảm đạm vô quang, Thụ đồng tại mi tâm cũng đã nhắm lại.

- Đuổi theo! Không thể để hắn chạy thoát!

Thiên Long Thần Vương lập tức đuổi theo, cũng lấy ra một tấm lệnh bài, sau khi cảm ứng một phen, khóe miệng hắn khẽ mỉm cười. Hắn cũng gia nhập Liên minh của Diệu Nhật Chúa Tể, khối lệnh bài này có thể giúp hắn liên lạc với những cường giả của Liên minh trong phạm vi nhất định.

Thiên Long Thần Vương liên tục đuổi theo không buông, không bao lâu sau, phía trước Thiên Chủ lại một lần nữa xuất hiện một cường giả Thần Vương khác.

- Ngươi trốn không thoát!

Thiên Long Thần Vương đột nhiên cười lớn một tiếng. Hắn không có khả năng đạt được Thiên Đạo Thần Mâu, nhưng bảo vật trên người Thiên Chủ cũng không chỉ Thiên Đạo Thần Mâu này. Nghe đồn trên người hắn còn có rất nhiều Mảnh vỡ Tổ khí, thậm chí Ngụy Tổ khí nữa. Ít nhất trước đây đã từng xuất hiện qua Ngụy Tổ khí Phần Ngục. Hơn nữa, Diệu Nhật Chúa Tể đã từng đích thân hứa hẹn, kẻ nào trong Liên minh có thể đánh chết Thiên Chủ, hắn sẽ đáp ứng đối phương ba cái nhân tình. Ba cái nhân tình của cường giả Chúa Tể đối với cường giả Thần Vương cũng là cực kỳ quý giá.

Sắc mặt Thiên Chủ âm trầm phẫn nộ, vung tay lên. Ngụy Tổ khí Phần Ngục xuất hiện trong tay.

- Cút!

Thiên Chủ hét lớn một tiếng, thôi động Ngụy Tổ khí Phần Ngục, thi triển ra vô số đạo liệt hỏa khôn cùng, thiêu đốt cả một phương thiên địa. Nhưng Thiên Long Thần Vương liên thủ với một gã Thần Vương sở trường Pháp tắc Thủy hệ khác, thực lực cũng tuyệt đối không tầm thường.

Oanh! Phanh! Oành!

Hai vị Thần Vương liên thủ, tả hữu giáp công Thiên Chủ, khiến cho hắn khó có thể ứng phó nổi.

- Hai tên hề nhảy nhót các ngươi! Lão phu lúc ở thời kỳ toàn thịnh, một ngón tay cũng có thể diệt sát được bọn ngươi!

Ngữ khí Thiên Chủ không cam lòng gầm lên.

- Hắc hắc… ngươi đã tới bước đường cùng rồi, không có cơ hội trở lại thời kỳ toàn thịnh nữa đâu!

Thiên Long Thần Vương cười lớn một tiếng. Hắn cùng với một gã Thần Vương còn lại từng bước ép sát.

- Cút!

Thiên Chủ hét lớn một tiếng, trong cơ thể bộc phát ra một cỗ Thần quang kim ngân sắc chấn động thiên địa, đẩy lùi hai vị Thần Vương. Cỗ lực lượng này chính là lực lượng huyết mạch của Thái Cổ Tộc. Sau khi đẩy lui hai vị Thần Vương, Thiên Chủ khẽ thôi động Thiên Đạo Thần Mâu, tăng phúc tốc độ của bản thân, cấp tốc bỏ chạy.

- Hắn đã là nỏ mạnh hết đà! Đừng để cho hắn chạy thoát!

Thiên Long Thần Vương cùng với một gã Thần Vương còn lại lập tức đuổi theo.

o0o

Cùng lúc đó, tin tức Thiên Chủ hiện thân cũng dần dần lan truyền ra. Các cường giả trong Thần vực Man Hoang đều tụ tập về phía Bắc bộ Thần vực Man Hoang. Trong đó cũng có cả bảy vị Thần Mâu Chúa Tể ngoại trừ Vận Mệnh Chúa Tể ra.

Tại thời điểm toàn thể Thần vực Man Hoang đều vì Thiên Đạo Thần Mâu mà chấn động, thì phái Trí Giả lại lộ ra bộ dáng thập phần an

bình. Một phần nguyên nhân là do đại đa số các thành viên phái Trí Giả đều không sở trường chiến đấu, mặt khác chính là đối với Thiên Chủ có được Thiên Đạo Thần Mâu cùng với huyết mạch Thái Cổ Tộc, bọn họ cũng khó có thể thôi diễn cùng bói toán.

Đương nhiên, cũng không phải tất cả mọi người đều không thể. Vũ Thiên Vu cùng Liễu Cầm Hâm vẫn luôn một mực tiến hành bế quan, toàn lực thôi diễn, bói toán tình huống của Thiên Chủ. Những Trí giả còn lại cũng đều đang chờ đợi kết quả cùng với mệnh lệnh của Thiên Vu đại nhân.

Một ngày này, Vũ Thiên Vu đột nhiên mở mắt ra.

- Nguy cơ đến từ Vũ Thiên Xu vẫn như cũ còn tồn tại! Hơn nữa còn là vô cùng to lớn!

Vũ Thiên Xu mà Vũ Thiên Vu vừa nói, chính là Thiên Chủ của phái Nghịch Thiên. Cùng thời khắc đó, Vũ Thiên Vu truyền âm giao lưu với Liễu Cầm Hâm:

- Cầm Hâm, nhãn mâu của ngươi nhìn thấy được cái gì?

- Hình ảnh rất mơ hồ, khó có thể nói rõ tình huống cụ thể! Nhưng nhãn mâu của ta có thể cảm thụ được, sẽ có một vị Thần Mâu Chúa Tể vẫn lạc!

Chương 1551: Thần Mâu Chúa Tể vẫn lạc

Tử Linh Vực, trong Mộng Huyễn Thần Quốc, Triệu Phong vẫn đang chuyên tâm tu luyện, hoàn toàn không biết chút gì tình huống bên ngoài. Lúc này, hắn đang nỗ lực phá tan cái đại quan Thần Chủ Tam Trọng Thiên này.

Bên cạnh hắn, những phiến Thiên Hư Ngân Diệp trên Không Linh Thụ tản ra một cỗ Pháp tắc Không Gian ba động cường đại, khiến cho không gian bốn phía trọng điệp một trận, hư thực nhìn không rõ. Phía dưới, trong Hư Không Huyền Linh Ngọc phóng xuất ra một cỗ tinh hoa Thời Không, bị Triệu Phong nhanh chóng hấp thu cảm ngộ. Mà trong cơ thể Triệu Phong, Hỗn Độn Thần Điển bắt đầu vận chuyển, Thần lực Hỗn Độn khổng lồ điên cuồng phóng chạy, dần dần tụ tập về phía Thần đàn trong cơ thể.

Ong ong!

Trên hai tầng Thần đàn hình tròn kia, hình thức ban đầu của tầng Thần đàn thứ ba chậm rãi cấu tạo ra. Đồng thời trong lúc đắp nặn Thần đàn, Thần lực Hỗn Độn trong hai tầng Thần đàn phía dưới không ngừng dâng trào lên, phóng vọt về phía trước, quán nhập vào tầng Thần đàn thứ ba.

Cùng lúc đó, Triệu Phong vẫn còn đang lĩnh ngộ Pháp tắc Không Gian, ngầm đột phá cánh cửa Đại thành. Có Không Linh Thụ cùng với Hư Không Huyền Linh Ngọc, đột phá Pháp tắc Không Gian cũng không thành vấn đề, cho nên phần lớn tinh lực của Triệu Phong, chỉ là đặt trên đắp nặn cùng với củng cố Thần đàn.

Đương nhiên, Triệu Phong cũng không quên, lúc hắn đạt được Hỗn Độn Thần Điển, cũng từng chiếm được một cỗ lực lượng Hỗn Độn cấp Thần Vương còn sót lại.

- Nếu như có thể dung nhập bộ phận lực lượng Hỗn Độn cấp Thần Vương kia vào trong tầng Thần đàn thứ ba, nội tình của ta sẽ càng được củng cố hơn!

Trong lòng Triệu Phong thầm định giá. Nếu như là lực lượng Hỗn Độn cấp Thần Vương chân chính, làm như vậy không thể nghi ngờ gì chính là thập phần nguy hiểm. Nhưng cỗ lực lượng Hỗn Độn này đã tồn tại thời gian quá mức xa xưa, chất lượng sớm đã không bằng lúc ban đầu, ngược lại có thể nếm thử một phen.

o0o

Cùng lúc đó, tại khu vực Bắc bộ Thần vực Man Hoang, tin tức Thiên Chủ hiện thân đầu tiên liền truyền tới trong Liên minh của Diệu Nhật Chúa Tể, nhưng tin tức quan trọng như vậy tự nhiên là không thể giữ được.

Ngay ngày hôm sau, cái tin tức này đã trực tiếp lan truyền ra, giống như một cơn bão tố, nhanh chóng thổi quét khắp Thần vực Man Hoang. Rất nhiều cường giả nhất thời tụ tập về phía khu vực Bắc bộ Thần vực Man Hoang. Thiên Đạo Thần Mâu thì chỉ có một, những kẻ muốn đạt được nó quá nhiều, kẻ nghĩ muốn hủy diệt nó cũng không ít. Tất cả mọi người đều tranh đoạt từng giây từng phút tụ tập về khu vực Bắc bộ, cũng lục soát mỗi một phân mỗi một tấc không gian thiên địa.

Trong một khu vực sơn lâm u ám nào đó, một lão giả áo trắng đột nhiên từ trong hư không nhẹ nhàng xuất hiện.

- Hy vọng vận khí tốt một chút a!

Thiên Chủ khẽ thở dài một tiếng, nhanh chóng phi độn.

Cùng lúc đó, một đạo nhân ảnh màu đen cũng đang gấp gáp phi hành trong thiên địa.

- Thiên Chủ!

Thân hình đạo nhân ảnh màu đen này nhất thời ngưng đọng, kinh hô một tiếng.

- Chết!

Thiên Chủ khẽ quát một tiếng, oanh kích thẳng ra một quyền. Quyền ảnh uy mãnh bá đạo chấn động thiên địa kia gào thét lao tới. Đối phương chẳng qua chỉ là một gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên, cho dù hiện tại Thiên Chủ đang bị trọng thương, nhưng cũng có thể dễ dàng giải quyết hắn.

Quyền ảnh gào thét phóng tới, nháy mắt đã nuốt hết thân ảnh gã Thần Chủ này.

- Không tốt! Là Luân Hồi Bất Diệt Thể!

Thiên Chủ phát hiện ra không ổn. Thời điểm đánh chết đối phương, hắn cũng không cảm thụ được khí tức tử vong cường liệt, bởi vậy xem ra, đối phương có khả năng rất lớn là Luân Hồi Bất Diệt Thể. Luân Hồi Bất Diệt Thể mặc dù bất tử bất diệt, nhưng trong nháy mắt bị hủy diệt, cũng khó có thể khôi phục lại, trừ phi chủ nhân của nó một lần nữa phục sinh nó trở lại.

Thiên Chủ vội vàng nhanh chóng rời khỏi nơi này. Nhưng chủ nhân của Luân Hồi Bất Diệt Thể đã chết kia tựa hồ thập phần cường đại. Không tới mấy hơi thở, lại có thêm ba cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể nữa xuất hiện trong tầm mắt của Thiên Chủ.

Ầm ầm ầm!

Thiên Chủ huy động song quyền, trong nháy mắt tiêu diệt toàn bộ. Nhưng cũng không lâu lắm, lại có thêm mấy trăm cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể chạy tới nơi này.

- Nhiều Luân Hồi Bất Diệt Thể như vậy, hơn nữa tu vi cũng không thấp! Chẳng lẽ chính là…

Trong lòng Thiên Chủ thầm suy đoán.

- Không sai! Chính là ta! Tử kỳ của ngươi đã tới rồi!

Một thanh âm cười khẽ quỷ mị đột nhiên phiêu đãng tới. Chỉ thấy tại một phương hướng nào đó, rất nhiều Luân Hồi Bất Diệt Thể nhao nhao nhường đường. Một nàng phụ nhân thân mặc váy dài màu tím sẫm, bước chân mềm mại chậm rãi đi tới. Kẻ này chính là Luân Hồi Chúa Tể!

So về phương diện tìm người, Luân Hồi Chúa Tể có nô lệ Luân Hồi Bất Diệt Thể nhiều đến bất tận, đồng thời cùng có tầm nhìn với Luân Hồi Chúa Tể. Bên trong mấy đại Liên minh trong toàn thể Thần vực Man Hoang đều có nội ứng của nàng, kể cả chỗ của sáu vị Thần Mâu Chúa Tể cũng có rất nhiều Luân Hồi Bất Diệt Thể ẩn giấu. Mà bản thân Luân Hồi Chúa Tể cũng là một trong những thành viên từ lúc vừa mới bắt đầu đã tiến hành truy tung Thiên Chủ.

- Không ngờ Luân Hồi Chúa Tể vì ta mà chủ động hiện thân a!

Thiên Chủ không mỉm khỏi cười nói. Dưới tình huống bình thường, Luân Hồi Chúa Tể vốn không sở trường chiến đấu, vẫn luôn trốn ở phía sau màn, để cho các Luân Hồi Bất Diệt Thể thay mặt chính mình hoàn thành hết thảy mọi thứ.

Lần này, sở dĩ Luân Hồi Chúa Tể tự mình hiện thân cũng hoàn toàn là bất đắc dĩ. Trước đây, hai đợt bạo tạc của Thiên Chủ gần như đã nổ chết toàn bộ những Luân Hồi Bất Diệt Thể cường đại trong tay Luân Hồi Chúa Tể rồi. Mà Luân Hồi Chúa Tể vốn đã bị thương nặng, một mực không có thời gian nghỉ ngơi, cũng không có công phu đi phục sinh bọn chúng.

Hiện tại, trong tay Luân Hồi Chúa Tể căn bản không còn Luân Hồi Bất Diệt Thể cường đại nào nữa, khó có thể đối phó được với Thiên Chủ. Cho nên Luân Hồi Chúa Tể chỉ đành đích thân xuất thủ. Cho dù nàng không sở trường chiến đấu, nhưng cuối cùng nàng cũng là một vị Thần Mâu Chúa Tể, chiến lực vượt xa Thần Vương bình thường! Hơn nữa, căn cứ theo tin tức tình báo trước đây nàng nhận được, thương thế của Thiên Chủ vẫn còn rất nghiêm trọng, Thiên Đạo Thần Mâu cũng khó có thể toàn bộ phát huy, cho dù đối mặt với hai vị Thần Vương cũng phải bỏ chạy trối chết.

- Ngươi cứ ngoan ngoãn làm Luân Hồi Bất Diệt Thể của ta a! Ta sẽ hảo hảo chăm sóc ngươi thật tốt!

Luân Hồi Chúa Tể mỉm cười tà mị nói, trong nhãn mâu lóe lên quang mang tham lam tà dị, nhìn chằm chằm về phía Thiên Đạo Thần Mâu tại mi tâm Thiên Chủ.

- Ha hả… xem ra vận khí của lão phu cũng không tệ a!

Nhưng lúc này, Thiên Chủ đột nhiên cười rộ lên, trong nụ cười kia

mang theo khát vọng tự tin cùng với một cỗ ý tứ bá đạo cường đại.

- Hửm?

Cặp mày Luân Hồi Chúa Tể khẽ nhíu lại. Đối mặt với tuyệt cảnh như vậy, không ngờ Thiên Chủ lại còn cười được. Nhưng sau một khắc, sắc mặt nàng chợt đại biến.

Oanh!

Trên người Thiên Chủ, một cỗ khí tức Thái Cổ Hồng Hoang cửu viễn đột nhiên bùng phát ra. Thân thể của hắn hóa thành Thần Ma Thể cao hơn trăm trượng, trên đó tràn ngập lưu quang kim ngân rậm rạp, tản ra khí tức bá đạo trấn áp vạn vật. Đồng thời, Thiên Đạo Thần Mâu tại mi tâm Thiên Chủ cũng đột nhiên mở ra. Tám cái nhãn đồng kia đồng thời nhìn chằm chằm lên trên người Luân Hồi Chúa Tể.

- Không… không có khả năng! Không phải ngươi đã bị thương nặng rồi sao?

Sắc mặt Luân Hồi Chúa Tể tràn ngập kinh sắc.

Thiên Chủ hiện tại phảng phất như là một người mắc bệnh nan y đột nhiên biến thành hoàn toàn khỏe mạnh vậy. Dưới cảm giác của nàng, mặc dù Thiên Chủ vẫn còn có thương tổn trên người, nhưng tình huống thương thế so với Luân Hồi Chúa Tể thì tốt hơn rất nhiều, cũng không nghiêm trọng như trong tưởng tượng vậy. Nhưng cho dù là như vậy, Luân Hồi Chúa Tể cũng không dám chính diện chống lại Thiên Chủ. Phải biết rằng, ngay cả Thời Không Chúa Tể sở trường chiến đấu, tốc độ vô địch cũng không phải là đối thủ của Thiên Chủ.

- Chết đi!

Sắc mặt Thiên Chủ lẫm liệt, Thiên Đạo Thần Mâu tại mi tâm bắt đầu vận chuyển. Điện quang lôi hỏa đột nhiên bùng phát ra khắp hư không thiên địa toàn thể không gian nhất thời băng liệt, một cỗ phong bạo đáng sợ lan tràn ra, chấn thiên động địa.

- Bảo hộ ta!

Luân Hồi Chúa Tể quát lớn một tiếng, nhanh chóng bay ngược về phía sau. Mặc dù thương thế của nàng cũng gần như tương đương với Thiên Chủ, nhưng cho dù bản thân nàng còn ở thời kỳ toàn thịnh cũng không dám chính diện chống lại Thiên Chủ, huống chi toàn bộ Luân Hồi Bất Diệt Thể cường đại trong tay nàng đều đã hy sinh hết rồi.

Oanh! Phanh! Oành!

Lực lượng cấp Chúa Tể bùng phát ngang dọc cả một phương thiên địa. Tất cả sinh linh trong phiến không gian này nháy mắt đã bị hủy diệt sạch sẽ. Vô số Luân Hồi Bất Diệt Thể của Luân Hồi Chúa Tể trong nháy mắt liền bị diệt sạch không còn.

- Luân Hồi Thúc Phược!

Luân Hồi Chúa Tể nhanh chóng thôi động Luân Hồi Thần Mâu, từ trong đó dâng ra một cỗ khí vụ hôn ám không thể xua tan. Luân Hồi Chúa Tể biết rõ, đám Luân Hồi Bất Diệt Thể của chính mình căn bản không phải là đối thủ của Thiên Chủ. Cho nên tại thời điểm Thiên Chủ động thủ, nàng cũng đã sớm chuẩn bị một chiêu này.

Vù vù vù!

Đám khí vụ hôn ám kia lan tràn tới bốn phía xung quanh Thiên Chủ, phong tỏa hắn vào bên trong. Cùng lúc đó, Luân Hồi Chúa Tể cũng

nhanh chóng đào tẩu.

- Chỉ bằng cái này, cũng muốn vây khốn ta?

Thiên Chủ đột nhiên cười lớn một tiếng, trong Thiên Đạo Thần Mâu đột nhiên lao ra một cỗ lực lượng đáng sợ phá hủy hết thảy mọi thứ.

Oanh phanh!

Trong nháy mắt, lực lượng Luân Hồi Phúc Thược đang ràng buộc hắn đột nhiên sụp đổ đứt rời. Thiên Chủ nghiên cứu Bát Đại Thần Mâu so với bất luận kẻ nào cũng sâu sắc hơn rất nhiều, một chiêu này của Luân Hồi Chúa Tể, thủ đoạn bình thường căn bản không cách nào phá giải được, cho nên hắn không chút do dự vận dụng lực lượng Thiên Đạo Thần Mâu. Bởi vì, hắn nhất định phải nhanh chóng giết chết Luân Hồi Chúa Tể.

Oanh phanh!

Thiên Chủ mạnh mẽ đánh ra một quyền, một đạo Thần quang kim ngân sắc đáng sợ xỏ xuyên qua một phương thiên địa, phá hủy tất cả mọi thứ trên đường đi.

- Không!

Luân Hồi Chúa Tể kinh hãi kêu la thảm thiết. Sức chiến đấu của bản thân Luân Hồi Chúa Tể chính là thấp nhất trong Bát Đại Thần Mâu, ngoại trừ Vận Mệnh Chúa Tể ra. Một quyền này của Thiên Chủ đối với nàng chính là công kích khó có thể chống cự nổi.

Chỉ thấy đại bộ phận thân thể Luân Hồi Chúa Tể nhất thời hóa thành tro bụi. Nhưng bản thân Luân Hồi Chúa Tể chính là Luân Hồi Bất Diệt Thể mạnh mẽ nhất, thân thể nàng dần dần khôi phục lại nguyên vẹn.

- Thái Cổ Chấn Thiên!

Hai tay Thiên Chủ khẽ hợp lại, hét lớn một tiếng, phóng xuất ra một cỗ lực lượng huyết mạch Thái Cổ khổng lồ, khiến cho toàn thể không gian nhất thời run rẩy. Trên không trung ngưng tụ ra một tòa Kim Ngân Thần Ấn, mang theo lực trấn áp đáng sợ oanh áp thẳng xuống.

Luân Hồi Chúa Tể muốn tránh cũng không tránh được, liền bị trấn áp bên trong.

- Làm sao có thể? Thương thế của ngươi đến cùng là chuyện gì xảy ra?

Luân Hồi Chúa Tể hoảng sợ nhìn chằm chằm Thiên Chủ, không thể nào lý giải nổi. Gã Thiên Chủ trốn chết từ trong tay sáu vị Thần Mâu Chúa Tể lúc trước rõ ràng là khí tức yếu ớt, ngay cả hai gã Thần Vương cũng không cách nào ứng phó nổi, tại sao lại đột nhiên trở nên cường đại như vậy? Lẽ nào tất cả mọi thứ trước đây đều là giả vờ sao? Nhưng cho dù là Huyễn Thần Tộc giỏi về ngụy trang cũng không có khả năng lừa gạt được mấy vị Thần Mâu Chúa Tể a.

- Chết đi!

Thiên Chủ khó có thể khống chế, ngửa mặt lên trời cười lớn. Hiện tại, hắn chỉ chăm chăm muốn giết chết Luân Hồi Chúa Tể, làm sao lại đi giải thích nghi hoặc của đối phương?

Oanh! Phanh! Oành!

Thiên Đạo Thần Mâu khẽ vận chuyển, uy năng của Thái Cổ Kim Ngân Thần Ấn dần dần tăng cường lên, hình thành đả kích mang tính hủy diệt đối với Luân Hồi Chúa Tể đang bị trấn áp bên trong.

Thân thể Luân Hồi Chúa Tể không ngừng bị phá hủy lại không ngừng lạnh lại, nhưng hết thảy chuyện này cuối cùng cũng có cực hạn, đợi đến khi Luân Hồi Bản Nguyên tiêu hao hết, nàng sẽ không thể nào phục sinh được nữa.

- Thiên Chủ, kế hoạch của ngươi sẽ không được như ý!

Luân Hồi Chúa Tể cắn răng một cái, thôi động Sinh Chi Luân Hồi Thần Mâu. Trước mắt, nàng không thể nào chạy thoát khỏi tay của Thiên Chủ, nếu tiếp tục giằng co nữa, nàng hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Cho nên nàng lựa chọn thông qua Sinh Chi Luân Hồi Thần Mâu, tiến hành chuyển thế trọng sinh. Một khi nàng chuyển thế trọng sinh, Luân Hồi Thần Mâu vẫn như cũ còn lại trên người nàng, nàng sẽ có thể một lần nữa trở thành Luân Hồi Chúa Tể.

Mà Thiên Chủ thể hiện ra chiến lực cường đại như vậy, nhất định sẽ kinh động tới những người khác. Nói cách khác, sự ngụy trang trọng thương của Thiên Chủ đã bại lộ, không có khả năng dùng kế sách đồng dạng đi giết chết vị Thần Mâu Chúa Tể thứ hai nữa.

Vù vù vù!

Thân thể cùng linh hồn Luân Hồi Chúa Tể hóa thành một đoàn lưu quang, tiến nhập vào trong Sinh Chi Luân Hồi Thần Mâu.

- Ở trước mặt Thiên Đạo Thần Mâu, tất cả quy tắc trật tự đều do ta chúa tể!

Thiên Đạo Thần Mâu tại mi tâm Thiên Chủ chợt lóe lên một đạo tinh mang. Nhất thời, một cỗ lực lượng Pháp tắc trật tự tuyệt cường hủy diệt hết thảy mọi thứ mạnh mẽ phóng xuất ra. Giờ phút này, hết thảy mọi thứ bốn phía xung quanh Thiên Chủ ầm ầm sụp đổ tản ra, kể cả

Kim Ngân Thần Ấn do chính bản thân Thiên Chủ thi triển ra. Nhưng đồng thời, Bí thuật Luân Hồi Trọng Sinh của Luân Hồi Chúa Tể cũng đã bị cắt đứt.

- Không!

Sắc mặt Luân Hồi Chúa Tể nhất thời trắng bệch, Luân Hồi Thần Mâu vô cùng suy yếu. Vừa rồi nàng đã đem hết thảy mọi lực lượng sử dụng trên Bí thuật chuyển thế trọng sinh, một khi Bí thuật này bị cắt đứt, nàng không chỉ bị tiêu hao cực lớn, mà còn gặp phải phản phệ nữa.

- Hiện tại, ngươi đã có thể chết rồi!

Trong mắt Thiên Chủ lóe lên hung quang. Hắn vận chuyển huyết mạch Thái Cổ Tộc, một đạo thần quyền kim ngân sắc cường hãn tuyệt luân gào thét bay ra. Dưới sự tăng phúc của Thiên Đạo Thần Mâu, đạo quyền mang này lóe lên phong lôi điện quang, uy năng không ngừng dâng lên, đạt tới tình trạng không gì sánh được!

Oanh phanh!

Quyền mang quán nhập thẳng tới, thiên địa vỡ tan, mà thân thể Luân Hồi Chúa Tể cũng tan thành mây khói, kể cả cặp Luân Hồi Thần Mâu kia. Đến lúc này, kẻ đầu tiên trong Bát Đại Thần Mâu đã vẫn lạc!

Thiên Chủ đứng thẳng tại chỗ, cảm thụ được một cỗ lực lượng Chúa Tể tuyệt cường trong Không gian Phạm Trụ đột nhiên hàng lâm xuống, tiến nhập vào trong Thiên Đạo Thần Mâu của chính mình…

Chương 1552: Tấn chức Tam Trọng Thiên

Hạch tâm Mộng Huyễn Thần Quốc, trên không trung, một đạo vòng xoáy nguyên khí hôn ám to lớn khôn cùng chậm rãi vận chuyển. Dưới tác dụng của ý niệm Triệu Phong, nguyên khí thiên địa trong Mộng Huyễn Thần Quốc không ngừng tụ tập lại.

Phía dưới, bốn phía xung quanh Triệu Phong ba động một cỗ lực lượng Hỗn Độn cường hãn cùng với Pháp tắc Không Gian cao thâm, khiến cho không gian vặn vẹo một mảnh. Bên cạnh Triệu Phong, đám Thiên Hư Ngân Diệp trên Không Linh Thụ kia đã hóa thành một đám lá khô, mà Hư Không Huyền Linh Ngọc bên dưới cũng đã ảm đạm hơn rất nhiều, biến thành một khối tinh ngọc bình thường.

Trong cơ thể Triệu Phong, tầng Thần đàn thứ ba sớm đã đắp nặn hoàn thành. Lực lượng Hỗn Độn ở bên trong nhanh chóng vận chuyển, không ngừng hút lấy lực lượng Hỗn Độn trong hai tầng Thần đàn phía dưới. Trong cỗ lực lượng Hỗn Độn này còn xen lẫn một cỗ lực lượng Hỗn Độn táo bạo cường đại dị thường, khó có thể khống chế nổi, chính là lực lượng Hỗn Độn cấp Thần Vương.

Nhưng số lượng cỗ lực lượng Hỗn Độn này ít một chút, thủy chung vẫn luôn bị lực lượng Hỗn Độn bàng bạc của Triệu Phong áp chế, cũng trong lúc chậm rãi vận chuyển, dần dần thuần phục cùng đồng hóa nó, biến thành lực lượng của mình. Đồng thời, Triệu Phong cũng lấy ra đại lượng thiên địa trân tài, điên cuồng hấp thu. Vô số lực lượng cuồn cuộn không ngừng tiến nhập vào trong ba tầng Thần đàn.

Mười ngày sau, lực lượng Hỗn Độn vận chuyển trong cơ thể Triệu Phong đã dừng lại. Mà ba tầng Thần đàn trong cơ thể hắn cũng đã hòa làm một thể, trở thành càng thêm củng cố, cứng rắn hơn. Đến lúc này, Triệu Phong đã đạt tới cảnh giới Thần Chủ Tam Trọng Thiên!

Mỗi một tầng Thần đàn điệp gia, thể tích lực lượng Hỗn Độn sẽ liền tăng trưởng lên gấp bội. Lúc này, Triệu Phong cảm giác trong cơ thể chính mình phảng phất có lực lượng cường đại cuồn cuộn không ngừng, có thể để cho hắn tiêu xài không cần lo không đủ. Ngoại trừ Thần đàn cùng Thần lực lột xác ra, thì chính là sự đề thăng của Pháp tắc Không Gian.

- Pháp tắc Không Gian cấp bậc Đại thành!

Triệu Phong cảm thụ cỗ Pháp tắc này, khẽ vận chuyển một chút. Hiện tại, hắn đã càng hiểu rõ sâu hơn một bước đối với Mộng Huyễn Thần Quốc. Lúc này, Triệu Phong phát hiện sự đề thăng Pháp tắc Không Gian còn có thể khiến cho hắn tiến thêm một bước củng cố Mộng Huyễn Thần Quốc của chính mình.

Phanh phanh! Phanh phanh!

Nhưng đột nhiên, Mộng Huyễn Thần Mâu của Triệu Phong chợt khẽ nhảy lên mấy cái, trong đó truyền ra một cỗ tin tức tâm tình phức tạp. Sau khi thể ngộ một hồi lâu, Triệu Phong lại một lần nữa mở mắt ra.

- Thần Mâu Chúa Tể… vẫn lạc!

Tâm thần Triệu Phong cả kinh, khó có thể tin nổi. Hắn vốn dĩ dự định, sau khi trùng kích Thần Chủ Tam Trọng Thiên thành công, nếu như trận chiến tranh đoạt Thiên Đạo Thần Mâu còn chưa có kết thúc, hắn cũng sẽ tham dự một chút. Lại không ngờ hắn vừa mới đột phá

Thần Chủ Tam Trọng Thiên, liền đã phát sinh một đại sự như vậy, Thần Mâu Chúa Tể đã vẫn lạc!

Hơn nữa, Triệu Phong còn cảm thụ được, Thiên Đạo Thần Mâu vốn không thuộc về Bát Đại Thần Mâu kia, so với trước đây đã càng cường đại hơn.

- Ta sao lại có thể cảm nhận được Thiên Đạo Thần Mâu?

Trong lòng Triệu Phong thoáng cảm thấy có chút kinh ngạc. Trong nháy mắt Thần Mâu Chúa Tể vẫn lạc kia, hắn đột nhiên cảm thụ được Thiên Đạo Thần Mâu, đồng thời lực lượng của Thiên Đạo Thần Mâu tựa hồ cũng càng cường đại hơn một chút.

- Lẽ nào…

Cặp mắt Triệu Phong mở to, trong lòng thầm nghĩ tới một khả năng. Vừa nghĩ tới đây, Triệu Phong đã có chút đứng ngồi không yên.

- Tâm Linh Truyền Tống!

Triệu Phong điều động Mộng Huyễn Bản Nguyên, cấp tốc chế tạo ra một phiến Mộng cảnh, tưởng tượng tới một cảnh tượng nào đó trong Sinh Mệnh Thánh Địa. Thân ảnh của hắn rất nhanh liền biến mất không thấy đâu nữa.

o0o

Cùng lúc đó, tại khu vực Bắc bộ Thần vực Man Hoang, ba vị Thần Mâu Chúa Tể Thiên Phạt, Thời Không, Sinh Mệnh vừa mới nhận được tin tức, đang chạy tới địa điểm mục tiêu cũng đều ngây ngẩn tại chỗ.

- Vừa rồi có một vị Thần Mâu Chúa Tể đã vẫn lạc!

Thần sắc Sinh Mệnh Chúa Tể tràn ngập kinh sắc.

- Làm sao có thể? Là kẻ nào có được loại lực lượng này?

Sắc mặt Thiên Phạt Chúa Tể ngưng trọng. Từ sau khi Bát Đại Thần Mâu sinh ra cho tới nay, vẫn chưa từng có cường giả Chúa Tể nào vẫn lạc, lại càng không nói tới là một trong Bát Đại Thần Mâu vẫn lạc.

- Bất quá, cũng không phải là không thể! Sáu Thần Mâu Chúa Tể chúng ta trong đại chiến với Thiên Chủ đã trúng phải hai đợt bạo tạc, bị thương tổn tới Bản Nguyên…

Ánh mắt Thời Không Chúa Tể thâm trầm. Lực lượng Bản Nguyên bị thương nặng, cho dù là bế quan chữa thương cũng cần thời gian mấy ngàn năm. Cho nên, hiện tại bọn họ đều là thân mang trọng thương chạy đi truy sát Thiên Chủ. Nói cách khác, lúc này sáu vị Thần Mâu Chúa Tể bọn họ so với Chúa Tể bình thường thì yếu nhược hơn rất nhiều. Nếu hai đến ba gã Chúa Tể có kế hoạch săn giết, quả thật sẽ có khả năng đánh chết một trong sáu vị Thần Mâu Chúa Tể bọn họ.

- Mặc kệ đi! Truy sát Thiên Chủ quan trọng hơn!

Thiên Phạt Chúa Tể lập tức nói. Hai người còn lại cũng đồng ý, tiếp tục xuất phát. Ba vị Thần Mâu Chúa Tể bọn họ đi cùng với nhau, cho dù thân đang bị trọng thương cũng không cần phải sợ hãi.

o0o

Khu vực Bắc bộ Thần vực Man Hoang, địa phương Thiên Chủ chiến đấu với Luân Hồi Chúa Tể, thiên địa vỡ nát hỗn loạn, chỉ còn lại có

một mình Thiên Chủ đang đứng thẳng giữa hư không. Hai mắt hắn khép hờ, Thiên Đạo Thần Mâu tại mi tâm lại mở ra cực lớn, tiếp nhận một cỗ lực lượng Chúa Tể tuyệt cường đến từ Không gian Phạm Trụ…

Đột nhiên, Thụ đồng tại mi tâm của Thiên Chủ mạnh mẽ run lên một cái, uy năng của nó tựa hồ lại gia tăng lên thêm một cấp bậc. Cỗ lực lượng rung động này không ngừng từ trong không gian thiên địa truyền ra, rung động cả Thần vực Man Hoang.

- Lực lượng Luân Hồi Thần Mâu, chưởng khống tuyệt đối Luân Hồi!

Hai cánh tay Thiên Chủ khẽ mở ra, bộ dáng cực kỳ hưởng thụ. Giờ phút này, lực lượng Luân Hồi Thần Mâu đã triệt để chuyển dời lên trên người hắn, đồng thời Thiên Đạo Thần Mâu mượn được lực lượng từ Luân Hồi Thần Mâu cũng sẽ có thể phát huy ra uy năng càng mạnh hơn. Ngoài ra, bản thân Thiên Đạo Thần Mâu cũng đã tăng lên không nhỏ.

- Hiện tại thực lực của ta đã vượt qua Chúa Tể! Nhưng bấy nhiêu vẫn còn chưa đủ…

Thiên Chủ sau khi hài lòng cười một tiếng, sắc mặt chợt bình tĩnh trở lại. Mặc dù hắn đã có được lực lượng siêu việt Chúa Tể, nhưng cũng không có nghĩa là đã vô địch. Mà mục tiêu của hắn chính là thành công dung hợp ra Thiên Đạo Tổ Đồng, đạt được cỗ lực lượng chí cường hoàn mỹ này.

- Thật sự là một đám ngu xuẩn!

Thiên Chủ mỉm cười mỉa mai một tiếng. Mặc dù hắn nắm chắc có thể đánh chết được Sinh Mệnh Chúa Tể, nhưng không có gì là tuyệt đối cả. Bất cứ chuyện gì đều sẽ có thể xuất hiện biến số. Mà kết quả

đúng như hắn dự liệu, trong chiến tranh đã xuất hiện rất nhiều biến số, hoàn toàn thoát khỏi sự chưởng khống của hắn. Hắn không thể nào đánh chết được bất luận một vị Thần Mâu Chúa Tể nào, thậm chí còn có khả năng bị các Thần Mâu Chúa Tể giết chết nữa.

Nhưng Thiên Chủ làm sao dễ dàng từ bỏ như vậy? Muốn đạt được thắng lợi, nhất định phải đập nồi dìm thuyền, quyết tử chiến đến cùng. Trong chuyện này, hắn đã phải tổn thất một kiện Tổ khí công kích nguyên vẹn, cùng với nội tình tích lũy của phái Nghịch Thiên trong vô số năm qua, hơn nữa lại còn có một cỗ phân thân của hắn nữa. Sở dĩ Thiên Chủ có thể mê hoặc được các Thần Mâu Chúa Tể, giả vờ bị thương bỏ chạy cũng chính là nhờ có cỗ phân thân, hoặc chính xác là cỗ thế thân này của hắn!

Ngay thời điểm Tổ khí Hình Thiên tự bạo, Thiên Chủ đã nhanh chóng hoán đổi thân phận với phân thân của mình. Bởi vì sự uy hiếp của Tổ khí tự bạo cùng với sự quấy rầy của năng lượng bạo tạc, đã thành công ảnh hưởng đến phán đoán của chúng Thần Mâu Chúa Tể. Ngay sau đó, bạo tạc lần thứ hai cũng lập tức tới. Lần này, chính là do thế thân đã thay thế Thiên Chủ thừa nhận cỗ thương tổn này. Mà cái mà chúng Thần Mâu Chúa Tể mơ hồ bắt được, chẳng qua là khí tức yếu ớt của cỗ phân thân kia mà thôi. Trên thực tế, Thiên Chủ chỉ có bị sóng xung kích đầu tiên ảnh hưởng tới, thương thế đều nhẹ hơn so với bất kỳ người nào trong sáu vị Thần Mâu Chúa Tể.

Đương nhiên, sở dĩ thế thân có thể quấy nhiễu được phán đoán của sáu vị Thần Mâu Chúa Tể, đầu tiên là do cỗ thế thân này là Thiên Cơ Miêu đã phục chế huyết mạch Thái Cổ Tộc chế tác thành. Thứ hai là do Thiên Chủ sớm đã chuẩn bị tốt hết thảy chuyện này. Các phương diện của phân thân đều hoàn toàn tương đồng với chính mình, lại còn ẩn chứa đại lượng lực lượng Bản Nguyên của chính hắn. Nếu không tỉ mỉ quan sát, căn bản là rất khó nhận ra. Cộng thêm sự uy hiếp, quấy rầy của lực lượng bạo tạc đã ảnh hưởng tới phán đoán

của sáu vị Thần Mâu Chúa Tể. Lúc này mới khiến cho kế hoạch sơ bộ thành công!

Một phương diện khác, Thiên Chủ chính là cố ý lan truyền ra tin tức Thiên Đạo Thần Mâu có thể bị cướp đoạt, đã thành công phân hóa Liên minh của các Thần Mâu Chúa Tể.

Toàn bộ chuyện này chính là sự vận dụng hỗn hợp của biểu hiện giả dối cùng đường bí lối, hai lần bạo tạc cùng với thế thân, lan truyền tin tức phân hóa Thần Mâu Chúa Tể, giả thương bỏ chạy, dụ dỗ chỉ một Thần Mâu Chúa Tể tiến công… Đủ những loại mưu tính này đã khiến cho Thiên Chủ thành công đánh chết một vị Thần Mâu Chúa Tể, hoàn thành bước đầu tiên của đại nghiệp Thiên Đạo Tổ Đồng.

- Kế tiếp, chỉ có thể chính diện giao phong rồi!

Thiên Chủ tự nhiên biết rõ chiến tranh vẫn còn chưa thể kết thúc. Từ đại chiến giữa Thiên Cơ Tộc với Sinh Mệnh Thánh Địa đến cuộc chiến Chúa Tể, sau đó là cuộc chiến tranh đoạt Thiên Đạo Thần Mâu… Trong khoảng thời gian này, căn bản là không có một tia nghỉ ngơi nào. Hiện tại, cuộc chiến tranh đoạt Thiên Đạo Thần Mâu đã kết thúc, nhưng cuộc chiến tranh càng to lớn hơn đã sắp sửa bắt đầu.

Trận chiến đấu vừa rồi giữa Thiên Chủ với Luân Hồi Chúa Tể có thể nói là kinh thiên động địa. Chỉ cần là ở phụ cận, không ai sẽ không bị nó hấp dẫn tới. Cộng thêm tung tích của Thiên Chủ đã sớm bại lộ ra ngoài, xung quanh khu vực này đã sớm tụ tập đại lượng các cường giả.

Sưu sưu!

Bốn phương tám hướng, mười mấy gã cường giả nhanh chóng chạy tới. Bọn chúng đều là những kẻ bị thanh thế của trận chiến trước đây

hấp dẫn.

- Làm sao có thể? Cỗ khí thế này, lực lượng này…

Một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên cảm thụ được uy thế đáng sợ trong thiên địa hỗn độn phương xa, tâm thần nhất thời run rẩy. Tin tức tình báo không phải đã nói, thực lực của Thiên Chủ đã rơi xuống tới tiêu chuẩn Thần Vương bình thường rồi sao?

- Nếu đã tới, vậy thì đều trở thành binh lính trung thành của ta đi thôi!

Trung tâm thiên địa phương xa, thanh âm của Thiên Chủ đột nhiên quanh quẩn trong tâm thần tất cả mọi người.

- Chạy!

Trong lòng tất cả mọi người chỉ còn lại có một ý niệm này. Nhưng ở trước mặt Chúa Tể, bọn chúng căn bản không đường có thể trốn!

Oanh hô!

Một cỗ lực lượng Thái Cổ đáng sợ khiến cho thiên địa chấn động, phát ra thanh âm nổ vang chấn động. Cỗ lực lượng huyết mạch Thái Cổ uy chấn chư thiên, xưng bá Vạn Tộc này khiến cho tất cả sinh linh trong phương viên ngàn vạn dặm nhất tề run rẩy, phủ phục trên mặt đất.

Thời điểm Bát Đại Thần Mâu còn chưa ra đời, Thái Cổ Tộc chính là xưng bá Vạn Tộc. Nếu cả hai tồn tại ở cùng một thời kỳ, sợ rằng Thủy tổ của Thái Cổ Tộc hoàn toàn có thể lực áp Thần Mâu Chúa Tể.

- Diệt!

Thiên Chủ thôi động khẽ Thiên Đạo Thần Mâu. Trong toàn thể thiên địa, đủ các loại lực lượng Pháp tắc nhất thời tuôn trào ra. Phong hỏa lôi điện loạn xạ ngang dọc, điên cuồng tàn sát hết thảy mọi thứ. Dưới cỗ lực lượng Chúa Tể tuyệt cường này, các cường giả dưới Thần Vương căn bản là không có lực lượng chống lại!

Thời điểm thiên địa đã an tĩnh trở lại, hết thảy mọi thứ trong tầm mắt của Thiên Đạo Thần Mâu đều đã biến mất.

- Ra đi!

Thiên Chủ khẽ thôi động Thiên Đạo Thần Mâu tại mi tâm. Trước khi đánh chết đám người kia, Thiên Chủ đã đánh xuống Luân Hồi Ấn Ký trên linh hồn tất cả mọi người. Cho nên linh hồn những người này đã hoàn toàn bị hắn chưởng khống.

Vù vù!

Một đạo sương mù Địa ngục thâm trầm hôn ám từ trong mi tâm Thiên Chủ bay ra, trong đó dần dần xuất hiện một đạo lại một đạo nhân ảnh.

- Kế tiếp sẽ còn có một trận đại chiến nữa, hiện tại là lúc chiêu binh mãi mã rồi!

Thiên Chủ cười ha hả, bắt đầu nhanh chóng hành động. Chí ít hiện tại, tin tức hắn giết chết Luân Hồi Chúa Tể còn chưa triệt để lan truyền ra, vẫn còn có vô số cường giả đang tìm kiếm tung tích của hắn.

o0o

Cách nơi này một quãng không xa, một đạo kim mang rực rỡ cấp tốc

xẹt qua thiên địa. Những nơi nó đi qua, hết thảy mọi thứ đều hóa thành tro tàn. Kẻ này chính là Phá Diệt Chúa Tể!

- Thần Mâu Chúa Tể vẫn lạc? Đến cùng là chuyện gì xảy ra?

Tâm thần Phá Diệt Chúa Tể có chút lo lắng, nhưng hắn vẫn như cũ cấp tốc phóng nhanh tới địa điểm tình báo. Không bao lâu, hắn đã cảm thụ được một cỗ khí tức quen thuộc mà cường đại.

- Cỗ khí tức này… Là Thiên Chủ!

Sắc mặt Phá Diệt Chúa Tể cả kinh.

- Khí tức của Thiên Chủ làm sao lại trở nên mạnh mẽ như vậy?

Lúc trước, hắn đã xác xác thực thực cảm thụ được khí tức của Thiên Chủ lúc đào tẩu đã tương đối suy yếu, so với thương thế của sáu Thần Mâu Chúa Tể bọn họ còn nặng hơn rất nhiều. Dù sao Thiên Chủ cũng đã thừa nhận chính diện hai đợt bạo tạc, lại còn đã thiêu đốt lực lượng Bản Nguyên của chính mình. Bằng không, sáu vị Thần Mâu Chúa Tể cũng không đến mức bị chỉnh đến mức thê thảm như vậy. Nhưng giờ phút này, cảm giác mà Thiên Chủ mang đế cho hắn, giống như là không có bao nhiêu thương thế vậy.

- Bộ dáng hắn không giống như bị trọng thương! Vạn nhất đây là sự thật… Một đối một, ta không phải là đối thủ của hắn!

Trong lòng Phá Diệt Chúa Tể thoáng có chút suy tư, bảo trì khoảng cách nhất định với Thiên Chủ, cũng làm tốt chuẩn bị có thể lui lại bất cứ lúc nào.

- Không nghĩ nhanh như vậy đã lại tới hai vị Thần Mâu Chúa Tể! Vậy để chúng ta tiếp tục trận chiến trước đây a!

Ngữ khí Thiên Chủ có chút vui vẻ, cũng kèm theo một cỗ chiến ý cường đại.

- Hai vị?

Ánh mắt Phá Diệt Chúa Tể khẽ lóe lên. Chỉ thấy ở một phía khác của Thiên Chủ, một đạo thân ảnh đen như mực chậm rãi tiến tới, chính là Tử Vong Chúa Tể!

- Phá Diệt, không ngờ ngươi nhanh như vậy đã chạy tới đây rồi!

Tử Vong Chúa Tể cười lạnh một tiếng. Trước đây, bởi vì tranh đoạt Thiên Đạo Thần Mâu, bọn chúng đã tạm thời phân liệt ra. Nhưng lúc này, hai người đều phát hiện Thiên Chủ tựa hồ cũng không có bị trọng thương, cho nên hai vị Thần Mâu Chúa Tể trong âm thầm đã giao lưu liên hợp lại với nhau.

Chương 1553: Thiên Chủ tái khởi

Giờ phút này, Phá Diệt Chúa Tể cùng Tử Vong Chúa Tể lại một lần nữa gặp được Thiên Chủ. Nhưng cả hai người đều phát hiện, hiện tại khí tức của Thiên Chủ rất cường đại, thương thế trên người tựa hồ cũng không nghiêm trọng lắm, chí ít thì nhẹ hơn thương thế trên người hai vị Thần Mâu Chúa Tể. Hai vị Thần Mâu Chúa Tể không dám xem thường Thiên Chủ, cho nên bọn họ không hẹn mà một lần nữa liên hợp lại.

- Tử Vong Cực Quang!

- Phá Diệt Thần Quang!

Hai vị Thần Mâu Chúa Tể dùng tốc độ lôi đình đồng thời xuất thủ. Hai cỗ lực lượng Thần Mâu Chúa Tể nhất thời hàng lâm hư không.

Từ trong nhãn mâu Phá Diệt Chúa Tể phóng xuất ra một đạo Thần quang chói mắt kim hoàng sắc rực rỡ, cấp tốc xẹt qua hư không, phá hủy toàn bộ hết thảy mọi thứ mà nó chạm tới, kể cả hư không. Bên kia, trong nhãn mâu Tử Vong Chúa Tể bắn ra một đạo Tử Vong Xạ Tuyến đen như mực. Những nơi nó đi qua, hết thảy mọi thứ đều ảm đạm thất sắc hóa thành mục nát. Một đen một kim, hai đạo quang tuyến đủ để hủy thiên diệt địa bắn thẳng về phía Thiên Chủ.

Đối mặt với Tử Vong cùng với Phá Diệt, hai vị Thần Mâu Chúa Tể có tính công kích mười phần khủng bố này, cho dù là những Chúa Tể khác cũng không dám có chút sơ xẩy khinh suất. Nhưng Thiên Chủ hiện tại lại có vẻ thập phần bình tĩnh, không có bất kỳ hành động gì.

- Xảy ra chuyện gì?

Sắc mặt Phá Diệt Chúa Tể khẽ trầm xuống, trong lòng cảm thấy có chút không ổn. Dựa theo tin tức tình báo, thì thực lực Thiên Chủ chỉ mạnh hơn so với Thần Vương bình thường một chút mà thôi. Đối mặt với hai vị Thần Mâu Chúa Tể bọn họ liên thủ, quả thật là hẳn phải chết không thể nghi ngờ, không có khả năng còn sống. Cho nên lúc này Thiên Chủ có khả năng đã triệt để buông tha lòng cầu sinh, không làm ra bất cứ sự kháng cự nào. Nhưng chẳng hiểu tại sao, nội tâm Phá Diệt Chúa Tể lại đột nhiên cảm thấy bất an.

Oanh phanh!

Một cỗ quang ba hủy diệt hắc kim sắc khổng lồ hoàn toàn thôn phệ thân hình Thiên Chủ. Cỗ sóng xung kích Cấm kỵ này ảnh hưởng tới cả một phiến thiên địa bốn phía, khiến cho một phương hư không rung động không thôi.

Sau một hồi, bụi bậm chậm rãi tản đi. Ánh mắt hai vị Thần Mâu Chúa Tể xuyên thấu qua hết thảy, nhìn thấy hình ảnh tại trung tâm bạo tạc.

- Không có khả năng!

Tử Vong Chúa Tể cùng Phá Diệt Chúa Tể đồng thời kinh hãi thất thanh. Chỉ thấy Thiên Chủ ở trung tâm bạo tạc, thân thể từng chút từng chút khôi phục lại nguyên trạng. Loại đặc tính này, loại năng lực này, không phải chính là Luân Hồi Bất Diệt Thể sao? Chẳng lẽ Thiên Chủ đã bị Luân Hồi Chúa Tể đánh chết, trở thành Luân Hồi Bất Diệt Thể của nàng rồi sao?

Nhưng hai vị Thần Mâu Chúa Tể lại nghĩ tới một khả năng khác: Luân Hồi Chúa Tể đã bị Thiên Chủ đánh chết, ngay cả năng lực của

Luân Hồi Thần Mâu cũng bị Thiên Chủ cướp đoạt đi luôn!

- Điều đó không có khả năng! Lẽ nào Thần Mâu Chúa Tể vừa vẫn lạc là Luân Hồi sao?

Phá Diệt Chúa Tể căn bản không thể tin nổi chuyện này. Thiên Chủ rõ ràng đại thế đã mất, cùng đường bí lối, làm sao lại có thể đánh chết Luân Hồi Chúa Tể, một lần nữa quật khởi?

Ông oanh!

Trong nhãn mâu Phá Diệt Chúa Tể đột nhiên bộc phát ra một đạo quang mạc kim sắc, bao phủ thẳng về phía phương xa. Tất cả vật thể trong phiến quang mạc này chậm rãi tan biến yên diệt, hóa thành hư không.

Nhưng ảnh hưởng của cỗ quang mạc hủy diệt này đối với Thiên Chủ lại vô cùng yếu ớt. Bản thân Thiên Chủ vốn đã có được thể phách mạnh nhất, Thái Cổ Thần Ma Thể của Thái Cổ Tộc, có lực phòng ngự tuyệt đối với công kích của bất kỳ lực lượng nào. Tuy là lực Phá Diệt của Phá Diệt Chúa Tể vẫn như cũ có hiệu lực với Thái Cổ Thần Ma Thể, nhưng Thiên Chủ lại còn có năng lực khôi phục khủng bố của Luân Hồi Bất Diệt Thể. Hai cái này kết hợp với nhau, khiến cho Thiên Chủ nhìn qua giống như hoàn toàn không bị ảnh hưởng gì vậy.

- Hắc hắc… Luân Hồi là kẻ đầu tiên, hai người các ngươi, ai làm kẻ thứ hai đây?

Thiên Chủ đột nhiên cười lớn một tiếng. Năng lực của Luân Hồi Thần Mâu kết hợp với Thái Cổ Thần Ma Thể đã hoàn toàn siêu việt lẽ thường, trở thành một loại lực lượng vô địch khác. Ngay cả Phá Diệt Chúa Tể có thể hủy diệt hết thảy mọi thứ, cũng không cách nào triệt để hủy diệt nó được.

- Ngươi đã giết Luân Hồi?

Sắc mặt Tử Vong Chúa Tể lạnh lẽo.

- Hắc hắc… các ngươi cho rằng ta thật sự thân bị trọng thương, tu vi rơi xuống sao?

Thiên Chủ không khỏi cười lớn một tiếng.

- Trong hai lần bạo tạc đó có huyền cơ?

Tử Vong Chúa Tể đột nhiên nghĩ đến cái gì, ánh mắt khẽ động. Nhìn lại tình huống lúc đó, Thiên Chủ quả thật là lâm vào bước đường cùng mới tự bạo Tổ khí, cuối cùng lại bạo tạc Thần Quốc. Nhưng cẩn thận ngẫm lại, Thiên Chủ hẳn là cũng có thể dự liệu được, cho dù là tự bạo Tổ khí cũng khó có thể giết chết được sáu vị Thần Mâu Chúa Tể.

Nếu đem bạo tạc của Tổ khí cùng Thần Quốc đặt chung một chỗ, may ra sẽ có thể giết chết được một hai vị Thần Mâu Chúa Tể, khiến cho những vị Thần Mâu Chúa Tể khác gặp phải thương tổn càng lớn hơn. Nhưng hết lần này tới lần khác, Thiên Chủ lại tách hai lần bạo tạc ra làm hai.

- Ha hả… vì để lừa gạt sáu Thần Mâu Chúa Tể các ngươi, ta đã phải trả giá một kiện Tổ khí hoàn chỉnh, nội tình vô số năm qua của Thiên Cơ Tộc cùng với một cỗ thế thân đã dung hợp huyết mạch Thái Cổ Tộc! Bất quá hết thảy những chuyện này đều đáng giá!

Thiên Chủ cười lạnh một tiếng. Có lẽ, đơn độc một con Thần Mâu không thể so sánh được giá trị của một kiện Tổ khí, Thần Quốc của Thiên Cơ Tộc cùng với một thế thân ẩn chứa huyết mạch Thái Cổ

Tộc cộng lại, nhưng giá trị của Bản Nguyên Thần Mâu đối với bản thân Thiên Chủ thì lại vượt xa hết thảy mọi thứ!

Thụ đồng tại mi tâm Thiên Chủ đột nhiên mở ra, tám cái đồng tử trong đó chậm rãi vận chuyển. Cùng lúc đó, sau lưng Thiên Chủ cũng xuất hiện hư ảnh tám con huyết mạch nhãn đồng. Bất đồng với trước đây chính là, hư ảnh tám con huyết mạch nhãn đồng kia đã tiến sát lại với nhau hơn một chút, ngay tại trung tâm cũng xuất hiện hư ảnh một con nhãn mâu mới, mặc dù vẫn còn có chút mơ hồ không rõ ràng.

Thời điểm khi Phá Diệt Chúa Tể cùng Tử Vong Chúa Tể nhìn thấy hư ảnh con nhãn mâu này, Thần Mâu của bọn họ nhất thời có một loại cảm giác vừa thân thiết lại vừa sợ hãi. Trong hư ảnh Thiên Đạo Thần Mâu kia tản mát ra một cỗ khí tức Hoang Tổ vạn vật quy nguyên, bao trùm bên trên hết thảy mọi thứ. Toàn thể hư không thiên địa một lần nữa run lên một cái, phảng phất như đang phủ phục dưới chân Thiên Chủ vậy.

- Đây là… Khí tức của Tổ Đồng sao?

Trong lòng hai vị Thần Mâu Chúa Tể nhất thời hiện lên ý niệm này.

- Chết!

Thân hình Thiên Chủ lóe lên, đã bức thẳng về phía Phá Diệt Chúa Tể. Với năng lực hiện tại của hắn, căn bản không cần sợ hai vị Thần Mâu Chúa Tể vây công, chỉ cần giết chết được một người trong số đó, cướp đoạt Bản Nguyên Thần Mâu của hắn, người còn lại sẽ dễ giải quyết hơn rất nhiều rồi. Mà đến lúc đó, gần như không kẻ nào có thể ngăn cản được chính mình nữa.

Thiên Chủ mang theo uy áp không gì sánh kịp, ầm ầm hàng lâm tới.

Thân thể Phá Diệt Chúa Tể run lên một cái, Phá Diệt Thần Mâu bắt đầu vận chuyển.

- Đại Phá Diệt Thuật!

Phá Diệt Chúa Tể cắn răng một cái, bắt đầu kháp động pháp quyết. Phá Diệt Thần Mâu điên cuồng ba động, điều động một cỗ lực lượng Phá Diệt Bản Nguyên cường đại. Trong nhãn mâu Phá Diệt Chúa Tể cấp tốc ngưng tụ một cỗ Phá Diệt Chi Nguyên, giống như một khỏa thái dương kim sắc, dị thường chói mắt.

- Đi!

Phá Diệt Chúa Tể khẽ quát một tiếng, cỗ Phá Diệt Chi Nguyên kia cấp tốc bắn thẳng về phía trước.

- Đảo ngược!

Thiên Chủ khẽ vận chuyển Thiên Đạo Thần Mâu, tiến hành thay đổi Quy tắc thiên địa. Nhất thời, khỏa thái dương kim sắc kia liền thay đổi phương hướng, bay thẳng về phía Phá Diệt Chúa Tể.

- Chiêu này vô dụng với ta!

Sắc mặt Phá Diệt Chúa Tể nhất thời ngưng đọng. Hắn vốn vẫn luôn đề phòng chiêu này của Thiên Chủ, bởi vậy nên sớm đã chuẩn bị từ trước. Phá Diệt Thần Mâu của hắn vẫn luôn một mực khống chế khỏa thái dương kim sắc kia, lập tức thay đổi phương hướng của nó.

- A? Xem ra các Thần Mâu Chúa Tể cũng không phải là kẻ ngu ngốc a!

Thiên Chủ khẽ cười nhẹ một tiếng.

Cặp mày hai vị Thần Mâu Chúa Tể nhất thời nhíu lại. Tử Vong Chúa Tể bên kia cũng lập tức xuất thủ, phóng xuất ra đại lượng hắc vụ tử vong, từ trong đó lan tỏa ra từng đạo từng đạo quang tuyến hắc sắc, phóng thẳng về phía Thiên Chủ. Đối mặt với Thiên Chủ cường đại như vậy, hai người bọn họ nhất định phải liên thủ mới có thể đối phó được.

- Thái Cổ Thần Quyền!

Thiên Chủ thôi động huyết mạch Thái Cổ Tộc, oanh kích ra một đạo thần quyền kim ngân sắc to lớn khôn cùng. Đồng thời, Thiên Đạo Thần Mâu cũng vận chuyển, đạo thần quyền kim ngân sắc kia nhận được đủ loại lực lượng Pháp tắc gia trì, càng trở nên cường hãn hơn rất nhiều.

Oanh phanh!

Thái Cổ Thần Quyền ầm ầm va chạm với Đại Phá Diệt Thuật của Phá Diệt Chúa Tể, cỗ phong bạo mang tính hủy diệt kia nhất thời ầm ầm nổ tung. Trong thiên địa vang lên một đạo thanh âm nổ vang kinh thiên, chấn động bát phương.

Thân thể Phá Diệt Chúa Tể từ trong hủy diệt phong bạo lao ra, thân hình cũng có chút chật vật.

- Phá Diệt Chúa Tể? Thật là hữu danh vô thực a!

Thiên Chủ đột nhiên cười lớn một tiếng.

Phá Diệt Chúa Tể nghiến răng một cái, trong lòng sôi trào lửa giận. Thân là Phá Diệt Chúa Tể, vừa rồi chính diện va chạm với Thiên Chủ nhưng hắn lại không chiếm được một chút tiện nghi nào, thậm chí

còn mơ hồ rơi xuống hạ phong nữa.

Bên kia, tâm thần Tử Vong Chúa Tể khẽ rung lên một cái. Trong Bát Đại Thần Mâu, luận về lực phá hoại, Phá Diệt Chúa Tể tuyệt đối chính là đệ nhất, không kẻ nào dám chính diện mạnh mẽ va chạm với hắn, nhưng hiện tại Thiên Chủ lại đã làm được.

- Phá Diệt, chúng ta liên thủ a!

Tử Vong Chúa Tể nhất thời hóa thành một đạo cực quang hắc sắc, phóng tới bên cạnh Phá Diệt Chúa Tể. Tử Vong Chúa Tể và Phá Diệt Chúa Tể liên thủ tuyệt đối chính là tổ hợp có lực công kích mạnh nhất trong toàn bộ Thần vực Man Hoang. Ngay cả ba vị Thần Mâu Chúa Tể bọn Thiên Phạt, Thời Không, Sinh Mệnh Chúa Tể cũng không dám khinh thường.

- Tử Vong Mục Nát!

Nhãn mâu Tử Vong Chúa Tể nhìn chằm chằm thân thể Thiên Chủ, một cỗ lực lượng chúa tể Tử Vong mạnh mẽ hàng lâm xuống.

Chỉ thấy Thái Cổ Thần Ma Thể của Thiên Chủ nhất thời ảm đạm xuống vài phần. So với lực lượng Phá Diệt, lực lượng Tử Vong có thể khiến cho bất cứ thứ gì lâm vào diệt vong tựa hồ có hiệu quả hơn đối với Thái Cổ Thần Ma Thể của Thiên Chủ. Mà lực lượng của Thiên Chủ cũng bị sự ảnh hưởng của Pháp tắc Tử Vong, dần dần lâm vào suy nhược. Tử Vong không chỉ là thủ đoạn sát nhân, đồng dạng cũng còn là thủ đoạn khiến cho người khác suy yếu cùng bị hạn chế.

- Tốt! Ngươi cố gắng chế trụ hắn!

Phá Diệt Chúa Tể hừ lạnh một tiếng. Sau đó hắn lập tức vận chuyển

Phá Diệt Thần Mâu, một lần nữa phóng xuất ra hai đạo cực quang hủy diệt.

Thiên Chủ dưới tình huống bị hạn chế cùng suy yếu, chính diện giao phong cũng không còn cường thế như trước đây nữa. Mặc dù thương thế thảm trọng trước đây của Thiên Chủ chỉ là giả vờ, nhưng trên thực tế hắn vẫn bị một chút thương thế nhất định, không còn ở trạng thái toàn thịnh.

- Các ngươi đừng quá đắc ý vênh váo rồi!

Sắc mặt Thiên Chủ phẫn nộ, hét lớn một tiếng. Từ trong Thiên Đạo Thần Mâu bộc phát ra một cỗ lực lượng Hồng Hoang tuyệt cường, phá hủy hết thảy mọi Pháp tắc, trật tự trong phương viên mấy vạn dặm.

Oanh phanh!

Sự suy yếu của Tử Vong Chúa Tể nhất thời bị giải trừ, mà Phá Diệt Chúa Tể cũng bị đánh cho trở tay không kịp, khóe miệng chảy ra một tia huyết dịch.

- Lui!

Trong lòng hai vị Thần Mâu Chúa Tể đưa ra quyết định. Thực lực Thiên Chủ quá mức bá đạo, cả hai người bọn họ liên thủ lại cũng không phải đối thủ của hắn. Lúc này không phải là thời điểm hành động theo cảm tình, bọn họ thân là Chúa Tể cuối cùng cũng phải chấp nhận khuất phục, lựa chọn lui lại.

- Chết đi!

Thiên Chủ lập tức đuổi sát theo phía sau. Thời cơ cực tốt như vậy,

hắn làm sao có thể dễ dàng bỏ qua được? Nếu để cho hai vị Chúa Tể đào tẩu, đồng thời khôi phục lại thời kỳ toàn thịnh, đến lúc đó hai vị Thần Mâu Chúa Tể nhất định đã có phòng bị, muốn diệt sát bọn họ sẽ khó khăn hơn rất nhiều.

o0o

Khu vực Bắc bộ Thần vực Man Hoang, cả khu vực này hiện tại đang tụ tập rất nhiều cường giả các phương. Trận chiến đấu này tạo thành ảnh hưởng to lớn như vậy, ngay lập tức liền triệt để bại lộ ra ngoài.

Thương thế trước đây của Thiên Chủ chỉ là ngụy trang, mà Luân Hồi Chúa Tể, một trong Bát Đại Thần Mâu đã vẫn lạc. Hai vị Thần Mâu Chúa Tể Phá Diệt Chúa Tể và Tử Vong Chúa Tể liên thủ với nhau cũng bị Thiên Chủ đánh bại đồng thời đuổi giết.

Lúc này, một nơi nào đó tại khu vực Bắc bộ Thần vực Man Hoang, ba vị Thần Mâu Chúa Tể bọn Thiên Phạt, Sinh Mệnh, Thời Không đang toàn lực lục soát tung tích của Thiên Chủ.

- Tuyệt đối không thể để cho Thiên Chủ đạt được mục đích!

- Thời Không, tốc độ của ngươi nhanh nhất, ngươi mau đi cứu viện bọn chúng!

Trong lòng Sinh Mệnh Chúa Tể cùng Thiên Phạt Chúa Tể nhất thời trầm trọng, vội vàng nói. Một khi Thiên Chủ giết chết được hai gã Thần Mâu Chúa Tể, đến lúc đó chỉ sợ không còn kẻ nào có thể ngăn cản được hắn nữa!

Trong lúc nhất thời, toàn thể Thần vực Man Hoang một lần nữa chấn động, tất cả các cường giả đỉnh cao đều nhất tề xuất động, ào ào tụ tập về phía khu vực Bắc bộ.

Chương 1554: Kẻ thứ hai

Khu vực Bắc bộ Thần vực Man Hoang, hai đạo quang mang một đen một hoàng kim nhanh chóng xẹt qua hư không, tất cả mọi thứ xung quanh ầm ầm sụp đổ vỡ vụn, hóa thành tro bụi.

- Chạy mau!

Trong lòng Tử Vong Chúa Tể khẩn trương trước giờ chưa từng có. Nếu đổi lại là lúc bình thường, chỉ sợ kẻ nào cũng đều không thể tưởng tượng nổi, đường đường một vị Thần Mâu Chúa Tể lại lộ ra thần sắc như vậy.

Sau lưng hắn, một đạo kim ngân cực quang cắt ngang thiên địa, mang theo một cỗ khí tức uy áp không gì sánh được, những nơi nó đi qua vạn vật cũng đều phải thần phục.

- Giãy dụa vô dụng!

Thiên Chủ hừ lạnh một tiếng, oanh kích mạnh ra một quyền. Một cỗ lực lượng đáng sợ ầm ầm phóng xuất ra, nghiền ép thẳng về phía trước. Nhìn thấy một màn này, Tử Vong Chúa Tể cùng Phá Diệt Chúa Tể lập tức vận chuyển Thần Mâu, thi triển ra lực lượng Tử Vong cùng Phá Diệt, mạnh mẽ chống lại công kích của Thiên Chủ.

Oanh phanh!

Một cỗ lực lượng bạo tạc mang tính hủy diệt ầm ầm thổi quét ra. Hai vị Thần Mâu Chúa Tể lại một lần nữa phóng chạy.

- Hắn quá mạnh rồi!

Sắc mặt Phá Diệt Chúa Tể lúc này trắng bệch. Trong lúc đối kháng với Thiên Chủ trước đây, hắn đã thừa nhận một kích của Thiên Chủ, thương thế lại càng gia tăng thêm. Trong quá trình truy sát hiện tại, Thiên Chủ lại càng là thế không thể đỡ, cho dù hai người bọn họ hợp lực chống lại cũng chỉ có thể bảo toàn tính mạng, nhưng thương thế thì lại đang dần dần nặng thêm. Tới lúc này, Phá Diệt Chúa Tể đã dần dần chống đỡ hết nổi. Dù sao bản thân hắn chỉ có lực phá hoại mạnh mẽ không ai bằng, phương diện tốc độ cùng phòng ngự đều không tính là quá cường đại.

Mặc dù hai người cũng đang mong đợi trên đường bỏ chạy có thể gặp được những cường giả khác cứu viện. Nhưng cường giả dưới Chúa Tể, đối mặt với Thiên Chủ căn bản là không có lực lượng chống lại. Trên đường truy đuổi, những cường giả lọt vào tầm mắt của Thiên Chủ cũng đều bị hắn tùy tiện hủy diệt sạch sẽ.

Trong đó có một lần, có hai gã cường giả Thần Vương chạy tới viện trợ, nhưng đối mặt với lực lượng mang tính áp đảo của Thiên Chủ, cuối cùng cũng là một chết một bỏ chạy. Mà gã Thần Vương kia có thể đào tẩu được cũng bởi vì mục tiêu hiện tại của Thiên Chủ là hai vị Thần Mâu Chúa Tể mà thôi.

- Thời Không, Thiên Phạt, Sinh Mệnh!

Thiên Đạo Thần Mâu của Thiên Chủ đột nhiên cảm ứng được khí tức của ba vị Thần Mâu Chúa Tể. Đối mặt với hai vị Thần Mâu Chúa Tể, hắn còn có ưu thế tuyệt đối, đánh đâu thắng đó. Nhưng nếu là năm vị Thần Mâu Chúa Tể, như vậy thì lại có chút khó khăn rồi. Dù sao Thiên Chủ hiện tại cũng không còn ở thời kỳ toàn thịnh, không thể khinh thường sơ xuất được.

- Đảo ngược!

Thiên Chủ đột nhiên thôi động Thiên Đạo Thần Mâu, điên đảo trật tự thiên địa. Trong nháy mắt, phương hướng của hai vị Thần Mâu Chúa Tể Tử Vong và Phá Diệt đột nhiên phát sinh thay đổi. Cứ như vậy, phương hướng của mọi người nhất thời thay đổi, khoảng cách với ba vị Thần Mâu Chúa Tể càng lúc càng xa xôi hơn.

Trong lúc tiến hành đảo ngược thiên địa, Thiên Chủ cũng đồng thời đánh ra song quyền. Hai đạo quang trụ kim ngân sắc xỏ xuyên qua hư không, dùng tốc độ lôi đình xuyên thấu qua hết thảy mọi thứ.

Bất quá, hai vị Thần Mâu Chúa Tể cũng không phải dạng hiền lành, tại thời điểm Thiên Chủ điên đảo thiên địa đã lập tức phản ứng, nhanh chóng bỏ chạy về phía ngược lại. Dù sao bọn họ đã gặp qua chiêu này quá nhiều lần, mà giờ phút này lại càng liên quan tới tính mạng của chính mình, làm sao có thể sơ xẩy khinh suất được? Nhưng đối mặt với công kích của Thiên Chủ, bọn họ vẫn như cũ khó có thể né tránh nổi.

Oanh phanh!

Hai người mạnh mẽ vận chuyển Thần Mâu, phóng xuất ra lực lượng Tử Vong cùng Phá Diệt, cố gắng chống lại công kích của Thiên Chủ. Nhưng công kích của Thiên Chủ kéo dài liên miên không dứt, toàn thể không gian xung quanh tràn ngập phong lôi điện hỏa, xuyên toa loạn xạ ngang dọc.

- Đi!

Hai vị Thần Mâu Chúa Tể dùng một cái giá lớn là bị thương nặng, tránh thoát được đợt công kích này của Thiên Chủ, một lần nữa xoay người phóng chạy.

- Trọng lực!

Thiên Chủ vận chuyển Thiên Đạo Thần Mâu thi triển trọng lực tuyệt cường trong phạm vi cả một phương thiên địa. Tất cả mọi sự vật trong toàn thể phiến không gian này nhất thời trầm xuống một chút.

- Phá!

Phá Diệt Chúa Tể thôi động Phá Diệt Thần Mâu, phóng xuất ra một tầng Phá Diệt Thần Quang, đánh nát toàn bộ trọng lực bao phủ xung quanh thân thể chính mình.

Hưu! Hưu!

Hai vị Thần Mâu Chúa Tể nhanh chóng tiếp tục phóng chạy, mà Thiên Chủ thì đuổi theo sát phía sau không buông.

Công kích của Thiên Chủ không chút gián đoạn, không ngừng ầm ầm đánh tới. Hai vị Thần Mâu Chúa Tể chú trọng phòng ngự sẽ phải giảm lại tốc độ. Nếu muốn thành công chạy trốn, cũng chỉ có thể không chú trọng tới phương diện phòng ngự, cho nên một khi trúng phải công kích của Thiên Chủ, bọn họ nhất định sẽ bị thương nặng. Hơn nữa, đây cũng là một loại tiêu hao đối với lực lượng Thần Mâu của bọn họ.

- Nếu cứ tiếp tục như vậy, cả hai người chúng ta cũng đều sẽ…

Trong lòng Tử Vong Chúa Tể vô cùng trầm trọng. Thân là kẻ chúa tể lực lượng Tử Vong, hắn từ trước tới nay chưa từng bao giờ bị kẻ khác đuổi giết, phải đối mặt với tuyệt cảnh như hiện tại vậy. Hắn cũng biết, Thiên Đạo Thần Mâu của Thiên Chủ thần thông quảng đại, có được năng lực cảm nhận cùng với tầm nhìn cường đại. Mỗi một

lần hắn tiến hành điên đảo thiên địa, cũng đều khiến cho bọn họ càng rời xa sự chi viện của những cường giả khác. Chỉ là, bọn họ cũng chỉ có thể bỏ chạy dựa theo con đường mà Thiên Chủ muốn bọn họ phải đi mà thôi.

- Còn có hy vọng!

Phá Diệt Chúa Tể đột nhiên thở dốc một tiếng, cặp nhãn mâu màu hoàng kim đã có chút ảm đạm. Hiện tại, sự tái khởi của Thiên Chủ đã kinh động khắp toàn thể Thần vực Man Hoang, càng lúc sẽ có càng nhiều cường giả tụ tập lại. Đến lúc đó, bốn phương tám hướng cũng sẽ có cường giả tới chi viện, cho dù Thiên Chủ có tiến hành điên đảo không gian thiên địa cũng vô ích mà thôi.

- Các ngươi không còn bất cứ hy vọng nào cả!

Thiên Chủ hừ lạnh một tiếng. Hắn biết hết sức rõ ràng tình cảnh hiện tại của chính mình, cho nên hắn nhất định phải nhanh chóng giết chết một trong hai vị Thần Mâu Chúa Tể.

Oanh phanh!

Thiên địa đột nhiên chấn động một cái, hai đạo điện quang lôi hỏa đan xen chằng chịt đồng thời bắn thẳng về phía hai vị Thần Mâu Chúa Tể.

- Tử Vong Cực Quang!

- Phá Diệt Thần Quang!

Hai vị Thần Mâu Chúa Tể không thể không vận chuyển Thần Mâu, phát động công kích chống đỡ đạo tập kích bất ngờ của Thiên Chủ.

Oanh! Phanh! Oành!

Sau một lần giao phong, thương thế trên người hai vị Thần Mâu Chúa Tể lại một lần nữa nặng thêm.

Bất quá đúng lúc này hai vị Thần Mâu Chúa Tể đột nhiên phát hiện, nhiệt độ trong thiên địa chợt trở nên ấm áp hơn một chút, đồng thời không gian cũng sáng ngời hơn. Phương xa phảng phất như có một vầng kim dương đang chậm rãi dâng lên.

- Diệu Nhật Chúa Tể!

Hai vị Thần Mâu Chúa Tể phảng phất như nhìn thấy cọng rơm cứu mạng, bộ dáng vô cùng kích động.

- Ta nói rồi, các ngươi không còn bất cứ hy vọng nào!

Thiên Chủ hừ lạnh một tiếng, thanh âm vô cùng băng lãnh từ phía sau truyền tới. Chỉ thấy trước mặt hai vị Thần Mâu Chúa Tể đột nhiên xuất hiện hai điểm đen. Hai chiếc Chiến hạm hắc kim sắc vô cùng to lớn từ đằng xa cấp tốc bay tới.

- Thiên Chủ đại nhân, đã để cho ngài đợi lâu!

Trên hai chiếc Chiến hạm, Tả Hộ pháp với Hữu Hộ pháp đồng thanh quát lên.

- Không! Làm sao có thể?

Tử Vong Chúa Tể cùng Phá Diệt Chúa Tể cả kinh, thất thanh kêu lên. Hóa ra Thiên Chủ đã sớm lên kế hoạch hết thảy mọi chuyện, dư nghiệt của phái Nghịch Thiên Thiên Cơ Tộc đã sớm trên đường chạy tới, đón lõng hai người bọn họ.

- Khởi động vũ khí Đại phá diệt!

Hai vị Hộ pháp đồng thời hạ lệnh. Vũ khí Đại phá diệt trên hai chiếc Chiến hạm hắc kim sắc đã sớm tích súc năng lượng, bất cứ lúc nào cũng có thể phát động.

Oanh hô!

Hai đạo quang trụ bạch tinh phạm vi vô cùng rộng lớn đột nhiên từ trên hai chiếc Chiến hạm hắc kim sắc bắn thẳng ra.

Cùng lúc đó, Thiên Chủ cũng đồng thời xuất thủ, thôi động Thiên Đạo Thần Mâu, chưởng khống lực lượng Lôi Hỏa bổ khuyết những phạm vi mà vũ khí Đại phá diệt không thể bao trùm tới. Mỗi một phân mỗi một tấc trong toàn thể thiên địa đều tràn ngập lực lượng mang tính hủy diệt. Cứ như vậy, hai vị Thần Mâu Chúa Tể đã không còn chỗ có thể trốn!

- Trọng lực!

Thụ đồng tại mi tâm của Thiên Chủ chợt lóe lên hung quang. Hủy diệt phong bạo đầy rẫy trong không gian kia đột nhiên gia tăng thêm một cỗ trọng lực trầm trọng như núi.

- Phốc!

Thân thể Phá Diệt Chúa Tể run lên một cái, thân hình co quắp, phun ra một ngụm máu tươi.

- Phá Diệt!

Tâm thần Tử Vong Chúa Tể rung động. Hắn biết rõ, Thiên Chủ dự

định giết chết Phá Diệt Chúa Tể trước, sau đó mới giết chết hắn. Mặc dù quan hệ giữa hắn và Phá Diệt Chúa Tể cũng không tính quá mức hữu hảo, nhưng dù gì ba vị Thần Mâu Chúa Tể bọn họ cũng là chiến hữu cùng một trận doanh, là bạn bè lui tới vô số năm. Hiện tại nhìn thấy Phá Diệt Chúa Tể sắp sửa bị Thiên Chủ giết chết, cướp đi Bản Nguyên Thần Mâu, trong lòng Tử Vong Chúa Tể cũng cực kỳ không dễ chịu.

Nhưng hắn cứu không nổi Phá Diệt Chúa Tể, chỉ có thể lợi dụng thời cơ này để đào tẩu. Toàn thân Tử Vong Chúa Tể tản mát ra một cỗ lực lượng chúa tể Tử Vong cường hãn, khiến cho tất cả mọi thứ trong thiên địa cũng đều trở nên suy nhược, lâm vào diệt vong. Mà bản thân hắn lại thừa dịp khe hở này, đào tẩu về một hướng khác.

- Thần Mâu thứ hai, ta nhận!

Thiên Chủ không thèm quản tới Tử Vong Chúa Tể, tích súc lực lượng toàn thân, dưới sự tăng phúc của Thiên Đạo Thần Mâu, thi triển ra một kích cường hãn.

Cùng lúc đó, trên hai chiếc Chiếm hạm của Thiên Cơ Tộc lại một lần nữa phát động công kích, tập trung thẳng lên người Phá Diệt Chúa Tể.

Oanh phanh!

Đúng lúc này, trong cơ thể Phá Diệt Chúa Tể đột nhiên bộc phát ra một cỗ lực lượng đáng sợ yên diệt hết thảy mọi thứ, khiến cho người ta run rẩy.

- Tự bạo!

Đám thành viên phái Nghịch Thiên trong hai chiếc Chiến hạm hắc kim

sắc nhất thời vô cùng kinh hoàng. Chúa Tể tự bạo, hơn nữa còn là Phá Diệt Chúa Tể có lực phá hoại mạnh mẽ nhất, bọn chúng sợ rằng khó tránh khỏi kiếp nạn lần này!

- Luân Hồi Thúc Phược!

Thiên Chủ đột nhiên thôi động Thiên Đạo Thần Mâu. Lực lượng của Luân Hồi Thúc Phược tương đối đặc thù, cùng với lực lượng Phá Diệt chính là thuộc về loại hình khắc chế lẫn nhau. Lúc trước đối mặt với Luân Hồi Thúc Phược của Luân Hồi Chúa Tể, Thiên Chủ cũng chỉ có thể thi triển ra sát chiêu của Thiên Đạo Thần Mâu mới có thể phá giải được nó.

Vù vù vù!

Trong Thụ đồng tại mi tâm của Thiên Chủ chợt phóng xuất ra tầng tầng khí vụ hôn ám, phảng phất như đến từ Luân Hồi Địa Ngục vậy. Đám sương mù hôn ám kia vờn quanh bốn phía đám bạo tạc, bao phủ toàn bộ nó vào bên trong.

Ầm ầm ầm!

Hai cỗ lực lượng đáng sợ mạnh mẽ va chạm, triệt tiêu lẫn nhau. Cuối cùng, đám khí vụ hôn ám kia bị kim quang tách ra, toàn thể thiên địa bị một cỗ kim quang hủy diệt tất cả chiếu rọi sáng ngời.

- Thần Mâu thứ hai đã chết, kế tiếp là Thần Mâu thứ ba!

Trong thế giới kim quang, Thiên Chủ hừ nhẹ một tiếng, lập tức một lần nữa lao nhanh ra. Phá Diệt Chúa Tể tự bạo gặp phải sự suy yếu của Luân Hồi Thúc Phược, đã không còn cụ bị uy năng khủng bố như ban đầu nữa, đối với Thiên Chủ có được Thái Cổ Thần Ma Thể cùng với Luân Hồi Bất Diệt Thể càng không có một tia uy hiếp gì

đáng nói. Hư quang khẽ lóe lên, Thiên Chủ đã một lần nữa tiếp tục đuổi theo Tử Vong Chúa Tể.

- Chẳng lẽ lần này chạy không thoát sao?

Tâm thần Tử Vong Chúa Tể ầm ầm rung động. Hắn biết rõ, Phá Diệt Chúa Tể tự biết chính mình vô lực chạy thoát, đã tự bạo để giúp hắn tranh thủ cơ hội đào tẩu. Nhưng năng lực của Thiên Chủ thật sự quá cường đại, đã sớm siêu việt một vị Thần Mâu Chúa Tể rồi.

- Dừng tay!

Đột nhiên, một đạo thanh âm hư vô mờ mịt phảng phất như từ phương xa vô tận đột nhiên truyền tới. Không gian kịch liệt ba động, quang trạch ngân sắc không ngừng chớp động, một lão giả tóc bạc đột nhiên hàng lâm trong thiên địa.

- Thời Không!

Ánh mắt Tử Vong Chúa Tể lóe lên quang mang mừng rỡ.

- Đã chết thêm một người!

Sắc mặt Thời Không Chúa Tể vô cùng thâm trầm. Hắn vẫn đã trễ một bước!

Cùng lúc đó, một cỗ quang mang kim hồng sắc cực nóng đột nhiên từ phương xa chiếu rọi tới. Một tiếng chim hót bén nhọn chấn động thiên địa vang lên. Sau một khắc, một gã nam tử đột nhiên xuất hiện, toàn thân hắn vờn quanh trong một tầng hỏa diễm kim hồng sắc, tản mát ra hỏa quang vô tận với nhiệt độ khủng bố.

- Ha hả… Tử Vong Chúa Tể, mạng của ngươi, lần sau ta lại lấy!

Ánh mắt Thiên Chủ bình thản, quét qua Thời Không Chúa Tể cùng Diệu Nhật Chúa Tể một cái. Cũng không phải hắn sợ hãi hai người này, mà chỉ là hiện tại hắn không còn ở trạng thái toàn thịnh. Đánh chết Luân Hồi Chúa Tể, truy sát Tử Vong Chúa Tể cùng Phá Diệt Chúa Tể, sự tiêu hao đối với hắn cũng thập phần to lớn. Đặc biệt là hắn đã dùng quá nhiều năng lực của Thiên Đạo Thần Mâu rồi.

- Còn muốn chạy sao?

Ánh mắt Thời Không Chúa Tể ngưng đọng, lóe lên một đạo hàn quang.

Nhưng đúng lúc này, thiên địa đột nhiên chấn động, từ trong Không gian Phạm Trụ mạnh mẽ ba động ra một cỗ lực lượng chúa tể Phá Diệt tuyệt cường. Chỉ thấy từ trong hư không thiên địa, từng điểm từng điểm kim quang hư vô đột nhiên chợt tụ tập về phía Thụ đồng tại mi tâm của Thiên Chủ.

- Lực lượng của Phá Diệt Thần Mâu!

Thiên Chủ dang rộng hai cánh tay, mở to Thiên Đạo Thần Mâu, không ngừng tiếp thu cỗ Phá Diệt Bản Nguyên này. Sau lưng hắn, hư ảnh của Bát Đại Thần Mâu lại càng thêm ngưng thực hơn, lại càng ép sát gần nhau hơn. Mà hình dáng của con nhãn mâu thần bí ở vị trí trung tâm kia cũng rõ ràng hơn vài phần.

Một cỗ khí tức Hoang Tổ bao trùm bên trên hết thảy mọi thứ mạnh mẽ lan tỏa ra, rung động toàn thể Man Hoang, khiến cho vạn vật thần phục, khiến cho trật tự thiên địa đều đột nhiên rung động. Tất cả mọi người ở đây, ngay khoảnh khắc này lại bắt đầu mơ hồ run rẩy, cảm giác bản thân mình vô cùng nhỏ bé…

Ở chân trời phương xa, một gã thanh niên thân khoác áo bào tinh ngọc đột nhiên xuất hiện, kẻ này chính là Triệu Phong! Sau khi trở lại Sinh Mệnh Thánh Địa, hắn đã biết được hướng đi của Thiên Chủ, nhưng lúc này lên đường chạy tới Bắc bộ sợ rằng cũng đã muộn. Bởi vậy hắn mới mượn hình ảnh ký ức của những cường giả khác, sử dụng Tâm Linh Truyền Tống trực tiếp chạy tới đây.

- Khí tức của… Tổ Đồng!

Tâm thần Triệu Phong ầm ầm rung động. Đánh chết vị Thần Mâu Chúa Tể thứ hai, Thiên Đạo Thần Mâu của Thiên Chủ lại tiến thêm một bước lột xác trở thành Thiên Đạo Tổ Đồng.

Phanh phanh! Phanh phanh!

Trong Không gian Bản Nguyên, khỏa ngân cầu mộng huyễn kia đột nhiên liên tục nhảy lên, đại lượng Mộng Huyễn Bản Nguyên từ trong đó không ngừng lan tỏa ra.

- A!

Cảm thụ được một cỗ đau đớn mãnh liệt truyền ra từ Mộng Huyễn Thần Mâu, Triệu Phong không khỏi ôm chặt mắt trái của mình. Hắn cảm giác, trong khỏa ngân cầu mộng huyễn kia phảng phất như có một cỗ lực lượng vô cùng cường đại đang muốn xông phá gông cùm xiềng xích, thoát ra ngoài.

Chương 1555: Cường giả tề tụ

Trên hư không, Thiên Chủ dang rộng hai cánh tay, hấp thu lực lượng chúa tể Phá Diệt từ trong Phạm Trụ hàng lâm xuống. Khí tức tản mát ra từ trong thụ đồng tại mi tâm của hắn càng ngày càng mãnh liệt hơn, rung động toàn thể Man Hoang, khiến cho vạn vật đều phải thần phục. Toàn thể trật tự không gian đều không ngừng run rẩy, phảng phất như Thiên Chủ hiện tại đang đứng bên trên hết thảy mọi thứ vậy.

Tâm thần tất cả mọi người ở đây cũng đều rung động khó hiểu, kể cả ba vị Chúa Tể Tử Vong, Thời Không cùng với Diệu Nhật, tất cả mọi người đều đột nhiên cảm giác bản thân trở nên vô cùng nhỏ bé.

Thời Không Chúa Tể vừa mới chuẩn bị xuất thủ cũng không khỏi phải dừng lại cước bộ. Bản thân Thiên Đạo Thần Mâu có sự khắc chế cực lớn đối với bất luận Thần Mâu nào trong Bát Đại Thần Mâu, mà Thiên Chủ hiện tại đã trở nên càng thêm cường đại hơn, cường đại đến mức khiến cho ngay cả Thời Không Chúa Tể cũng không có dũng khí xuất thủ!

Sau khi hấp thu xong lực lượng chúa tể Phá Diệt, cỗ khí tức rung động thiên địa kia nhất thời thu liễm trở về bên trong cơ thể của Thiên Chủ.

- Bát Đại Thần Mâu, các ngươi chỉ còn một đoạn thời gian cuối cùng nữa thôi, hãy hảo hảo tự bảo trọng lấy đi!

Thiên Chủ cười lạnh một tiếng, thân hình trong nháy mắt liền phóng đi thật xa. Phương xa, các thành viên của phái Nghịch Thiên có

Chiến hạm bảo hộ, tổn thương cũng không nghiêm trọng cho lắm.

- Đi!

Thiên Chủ mang theo các thành viên của phái Nghịch Thiên nhanh chóng rời khỏi nơi này.

Không lâu sau, hai cỗ khí tức tuyệt cường đột nhiên hàng lâm nơi này, chính là Sinh Mệnh cùng Thiên Phạt Chúa Tể. Vừa nhìn một chút tình hình ở nơi này, bọn họ đã đoán ra được đại khái tình huống.

- Thiên Chủ hiện tại đã quá nguy hiểm rồi!

Thời Không Chúa Tể khẽ cúi đầu xuống, không thể không thừa nhận điều này.

- Nhất định phải nhanh chóng diệt trừ hắn!

Sắc mặt Thiên Phạt Chúa Tể lại càng ngưng trọng hơn.

- Mấy người chúng ta chỉ sợ đều không phải là đối thủ của hắn!

Sinh Mệnh Chúa Tể lập tức nói.

Ngay cả Tử Vong Chúa Tể liên thủ với Phá Diệt Chúa Tể, Thiên Chủ cũng có thể mạnh mẽ giết chết một người, nếu không phải Thời Không Chúa Tể cùng Diệu Nhật Chúa Tể kịp thời chạy tới, sợ rằng ngay cả Tử Vong Chúa Tể cũng khó có thể may mắn thoát khỏi. Mà Thiên Chủ lại càng nhận được lực lượng Bản Nguyên của Thần Mâu thứ hai, thực lực càng thêm cường đại hơn nữa. Cho dù cả bốn vị Thần Mâu Chúa Tể liên thủ giết tới, chỉ sợ cũng không thể làm nên chuyện gì.

Vạn nhất một lần nữa trúng phải quỷ kế của Thiên Chủ, tổn thất thêm một vị Thần Mâu Chúa Tể nữa, như vậy bọn họ liền thật sự xong đời rồi. Cho nên chuyện trước mắt vẫn là mau chóng khôi phục lại thương thế, tập kết toàn bộ lực lượng trong cả Thần vực Man Hoang, thương lượng đối sách.

Đúng lúc này, tại phương xa bên kia, trong Tả Mâu Triệu Phong đột nhiên phát tiết ra đại lượng Mộng Huyễn Bản Nguyên, khiến cho toàn thể thiên địa bao phủ lên tầng tầng màu sắc mộng huyễn, ngay cả không gian cũng không ngừng run rẩy.

- Đây là…

Sắc mặt Diệu Nhật Chúa Tể khẽ ngưng đọng, nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong.

- Thần Mâu thứ chín!

Ngay cả Sinh Mệnh Chúa Tể cũng nhìn sang.

- Lực lượng Thần Mâu của hắn càng ngày càng mạnh hơn!

Thiên Phạt Chúa Tể nhìn chằm chằm Tả Mâu Triệu Phong, than khẽ một tiếng. Lúc này, hắn đã cảm nhận được một cỗ lực lượng vô cùng cường đại phát ra từ trên người Triệu Phong. Điều này đối với thế cục hiện tại chính là một tin tức tốt. Lực lượng Thần Mâu chính là lực lượng không thể thiếu trong việc đối kháng với Thiên Chủ!

- Có thể là do Thiên Đạo Thần Mâu kích thích!

Tử Vong Chúa Tể khẽ lẩm bẩm. Bát Đại Thần Mâu bọn họ cũng đều có phản ứng đối với Thiên Đạo Thần Mâu của Thiên Chủ, mà Triệu

Phong trước đây vẫn chưa thể hoàn toàn phát huy ra lực lượng của Thần Mâu thứ chín, sau khi nhận được sự kích thích của Thiên Đạo Thần Mâu, hẳn là đã trở nên cường đại hơn.

Lúc này, Tử Vong Chúa Tể đã không còn hứng thú gì với Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong nữa. Trước mắt, đối phó Thiên Chủ mới là trọng yếu nhất, đối địch giữa các trận doanh Thần Mâu đã không còn tồn tại nữa. Hiện tại, hắn ngược lại càng hy vọng Triệu Phong có thể đạt tới độ cao giống như các Thần Mâu Chúa Tể bọn họ, có thể tạo được tác dụng nhất định tại thời điểm đối kháng với Thiên Chủ.

- Trở về thôi!

Thời Không Chúa Tể thở dài một tiếng.

- Các vị, hay là cùng đi Sinh Mệnh Thánh Địa của ta a?

Sinh Mệnh Thần Mâu chủ động phát ra lời mời chào. Mặc dù lúc này Thiên Chủ đã bỏ chạy, nhưng không ai biết được đây có phải là kế sách của Thiên Chủ hay không. Cho nên bốn vị Thần Mâu Chúa Tể bọn họ tốt nhất là không nên tách ra, tránh cho Thiên Chủ thừa dịp mọi người đơn độc mà tập kích bất ngờ. Huống hồ, Sinh Mệnh Chúa Tể cũng có thể hỗ trợ trị liệu thương thế cho những Thần Mâu Chúa Tể còn lại, trợ giúp bọn họ nhanh chóng khôi phục lại trạng thái toàn thịnh.

- Sinh Mệnh, ta cũng được mời chứ?

Tử Vong Chúa Tể mỉm cười, hỏi lại một câu.

- Nhất định phải nhanh chóng diệt trừ Thiên Chủ! Mọi người đều tới Thánh địa của Sinh Mệnh Chúa Tể cùng thương lượng đối sách đi!

Diệu Nhật Chúa Tể đề nghị.

- Được!

Các vị Thần Mâu Chúa Tể cũng đều đồng ý. Cứ như vậy, mấy vị Chúa Tể đều quay trở về Sinh Mệnh Thánh Địa, mà Triệu Phong cũng theo bọn họ trở về.

o0o

Rất nhanh, tin tức Luân Hồi Chúa Tể và Phá Diệt Chúa Tể đã vẫn lạc lan truyền khắp toàn bộ Thần vực Man Hoang, khiến cho tất cả mọi người khiếp sợ không thôi. Trong lòng mọi người, Chúa Tể vẫn là cường giả đỉnh cao, bất tử bất diệt trong Thần vực Man Hoang. Chưa từng có kẻ nào nghĩ tới hai vị Thần Mâu Chúa Tể trong Bát Đại Thần Mâu lại liên tục vẫn lạc như vậy.

Sau khi mấy vị Chúa Tể quay về tới Sinh Mệnh Thánh Địa, bọn họ liền lập tức tuyên bố Triệu tập lệnh, triệu tập các lộ cường giả trong Thần vực Man Hoang cùng tới Sinh Mệnh Thánh Địa để thương nghị đối sách.

Bản thân Sinh Mệnh Thánh Địa thì bắt đầu trùng kiến lại sau chiến tranh. Các vị Thần Mâu Chúa Tể thì lập tức tiến hành bế quan chữa thương. Trước đây Tổ khí cùng Thần Quốc Thiên Cơ Tộc hai lần bạo tạc đã thương tổn tới lực lượng Bản Nguyên của các vị Thần Mâu Chúa Tể, cũng không thể nhanh chóng chữa trị được, cần phải có lực lượng của Sinh Mệnh Chúa Tể tiến hành hỗ trợ.

Trong mật thất, khắp nơi trong không gian tràn ngập sinh cơ nồng nặc vô cùng thuần khiết, tại trung tâm mật thất đang có bốn đạo nhân ảnh khoanh chân đả tọa, chính là bốn vị Thần Mâu Chúa Tể.

- Không ngờ Bát Đại Thần Mâu lại cũng có thời điểm vẫn lạc!

Tử Vong Chúa Tể khẽ cảm thán một câu. Mặc dù hắn thân là kẻ chúa tể Tử Vong, nhưng suýt chút nữa đã chết trong tay Thiên Chủ rồi.

- Trước đừng nghĩ nhiều như vậy! Nếu thương thế chúng ta có thể khôi phục tốt trước Thiên Chủ, đến lúc đó sẽ có thể đánh cho hắn trở tay không kịp!

Thanh âm nhu hòa của Sinh Mệnh Chúa Tể truyền ra. Trong quá trình chữa thương, Sinh Mệnh Chúa Tể đã phát hiện giữa bốn vị Thần Mâu Chúa Tể cụ bị một loại liên hệ thần bí nào đó, đồng thời tiến hành chữa thương, hiệu quả đạt được tốt hơn dự đoán rất nhiều lần. Nếu là như vậy, có lẽ bọn họ sẽ có thể khôi phục thương thế trước Thiên Chủ.

- Ừm!

Thiên Phạt Chúa Tể thấp giọng đáp lời.

o0o

Sinh Mệnh Thánh Địa, trong một gian cung điện nào đó.

- Phong ca, nếu Thiên Chủ thật sự có thể dung hợp ra Thiên Đạo Tổ Đồng, ngươi nói cái thế giới này có thể nào giống như trong truyền thuyết vậy, biến mất như một giấc mộng không?

Triệu Vũ Phỉ nằm trong lồng ngực Triệu Phong, thần sắc an tường hỏi.

- Sẽ không đâu!

Triệu Phong suy ngẫm trong chốc lát mới lên tiếng. Nhưng kỳ thật, trong lòng hắn cũng không thật sự cho rằng như vậy. Căn cứ theo những gì Triệu Phong biết được, mục đích của Thiên Cơ Tộc chính là muốn rời khỏi cái thế giới này, như vậy Thiên Chủ dung hợp Thiên Đạo Tổ Đồng cũng là vì để đạt thành mục đích này. Như vậy, cái truyền thuyết này rất có thể là sự thật.

- Thiên Chủ chung quy cũng chỉ là một người, các vị Thần Mâu Chúa Tể nhất định sẽ diệt trừ hắn, ngăn chặn chuyện này!

Triệu Phong nhẹ nhàng vỗ về mái tóc tinh ngọc mềm mại của Triệu Vũ Phỉ.

- Phong ca!

Triệu Vũ Phỉ nhìn về phía Triệu Phong, thần sắc hơi có chút lo lắng. Trước đây, nàng từng cảm thấy vui vẻ vì Triệu Phong có được Thần Mâu thứ chín, bởi vì Triệu Phong nhất định sẽ trở thành cường giả một phương. Nhưng hiện tại, Triệu Phong thân là Thần Mâu thứ chín, cũng là một trong những mục tiêu của Thiên Chủ, còn phải tham dự vào trận chiến đối kháng với Thiên Chủ nữa.

Triệu Phong khẽ siết chặt nắm tay, Thiên Chủ nhất định phải bị diệt trừ, nếu không, khó có thể dự liệu Thần vực Man Hoang sẽ phát sinh chuyện gì.

Thời gian chậm rãi trôi qua, phái Nghịch Thiên cùng Thiên Chủ phảng phất như đã bốc hơi khỏi nhân gian vậy, không có một chút tin tức nào. Toàn thể Thần vực Man Hoang dần dần khôi phục lại tĩnh lặng.

Nhận được lời hiệu triệu của bốn vị Thần Mâu Chúa Tể và Diệu Nhật

Chúa Tể, rất nhiều cường giả trong toàn thể Thần vực Man Hoang không ngừng tụ tập tới Sinh Mệnh Thánh Địa. Trong đó có cả Vạn Tượng Chúa Tể, vị Thần Mâu Chúa Tể vẫn luôn một mực bảo trì trung lập trong Bát Đại Thần Mâu, chỉ chừng một năm sau cũng đã tới Sinh Mệnh Thánh Địa.

Thời gian năm năm rất nhanh đã trôi qua, bốn vị Thần Mâu Chúa Tể tranh thủ thời gian bế quan chữa thương, chưa từng bao giờ xuất hiện, tất cả mọi sự tình đều giao cho Vạn Tượng Chúa Tể cùng Diệu Nhật Chúa Tể xử lý.

Trong khoảng thời gian này, Triệu Phong cũng không hề rảnh rỗi, hắn bôn ba khắp nơi trong khắp Thần vực Man Hoang. Triệu Phong cũng không biết Thiên Chủ có còn nhằm vào chính mình nữa hay không, ngay cả các vị Thần Mâu Chúa Tể cũng không cách nào chống lại Thiên Chủ, nếu Thần Mâu thứ chín của chính mình cũng nằm trong phạm vi săn giết của Thiên Chủ, như vậy tình huống của Triệu Phong thật sự vô cùng nguy hiểm rồi.

Cho dù bản thân hắn có được Mộng Huyễn Thần Mâu, nhưng đối với Thiên Chủ, vẫn là bé nhỏ không đáng kể, dễ như trở bàn tay liền có thể nghiền sát. Bởi vậy, Triệu Phong không ngừng bôn ba khắp nơi, sưu tập các Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ. Một khi thu thập được tất cả những Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ còn lại vào trong tay, Lăng Hư sẽ có thể hấp thu dung hợp chúng, trở thành một kiện Tổ khí Không Gian hệ nguyên vẹn. Nếu có được một kiện Tổ khí phòng ngự nguyên vẹn, hắn chính là tương đương với có thêm một át chủ bài bảo mệnh cường đại.

Trong đại chiến với phái Nghịch Thiên, Triệu Phong đã đoạt được chiến lợi phẩm thập phần phong phú, trong đó không thiếu các Mảnh vỡ Tổ khí. Hắn lợi dụng các Mảnh vỡ Tổ khí này cộng thêm những lợi ích khác, trao đổi lấy các Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ trong tay

những cường giả khắp nơi trong Thần vực Man Hoang.

Trong thời gian năm năm này, Triệu Phong đã đổi được hai kiện Mảnh vỡ, bản thân hắn tự mình tìm được một kiện.

- Lại trở về nơi này…

Một ngày này, Triệu Phong một lần nữa quay trở về Cổ Lũng Vực. Căn cứ theo tin tức nhận được, trong tay Thôn Phệ Thần Vương của Phệ Thiên Thánh Địa, Thánh địa của Cổ Lũng Vực, có một kiện Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ.

Phệ Thiên Thánh Địa phiêu phù trên không trung một mảnh địa phương Thần thánh tại Cổ Lũng Vực. Thời điểm Triệu Phong vừa tới đây đã lập tức kinh động các cường giả của Phệ Thiên Thánh Địa.

- Người tới là ai?

Từ trong kết giới của Phệ Thiên Thánh Địa chợt truyền ra một đạo thanh âm già nua uy nghiêm.

- Ta là Triệu Phong!

Triệu Phong bình thản đáp lời. Một lát sau, kết giới Thánh địa đột nhiên mở ra một cái lối ra, một lão giả tóc bạc chậm rãi bước ra. Trên gương mặt của hắn khắc đầy những phù văn cổ lão màu đen kỳ dị.

- Không ngờ lại là Thần Mâu thứ chín Triệu Phong tới bái phỏng! Đã không từ xa tiếp đón, xin hãy thứ lỗi!

Lão giả này lập tức tiếp đón Triệu Phong vào Phệ Thiên Thánh Địa.

Chuyện tình Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong sớm đã lan truyền

khắp cả Thần vực Man Hoang. Vốn dĩ chuyện này hẳn phải là đại sự danh chấn toàn bộ Man Hoang, chỉ bất quá nó đã bị những chuyện Thiên Chủ gây ra hoàn toàn che lấp mất. Nhưng cho dù là như vậy, trong Thần vực Man Hoang cũng không có kẻ nào dám xem thường Triệu Phong cả. Chí ít, những kẻ trước đây thèm muốn Thần Mâu thứ chín, hiện tại toàn bộ đều đã bỏ đi ý niệm này.

Dưới sự dẫn đường của lão giả này, Triệu Phong nhanh chóng tiến vào trong Chủ điện của Phệ Thiên Thánh Địa. Còn chưa tiến vào đại điện, một đạo thanh âm hồng lãng vang dội đã từ trong đó truyền ra:

- Thần Mâu thứ chín đích thân tới bái phỏng, không biết là có chuyện gì quan trọng hay không?

Vừa tiến vào đại điện, Triệu Phong đã nhìn thấy phía trên đang ngồi một gã nam tử thân hình cao lớn, sắc mặt thô tục.

- Bốn vị Thần Mâu Chúa Tể tại Sinh Mệnh Thánh Địa tuyên bố Man Hoang Triệu Tập Lệnh, cộng đồng thương nghị kế sách đối kháng Thiên Chủ, không biết vì sao Thôn Phệ Thần Vương vẫn chưa khởi hành?

Triệu Phong thoáng cảm thấy kinh ngạc, nhàn nhạt hỏi.

- Sự tình lần này chỉ liên quan tới Bát Đại Thần Mâu, ta tin tưởng các vị Thần Mâu Chúa Tể sẽ có thể ứng phó được việc này!

Thôn Phệ Thần Vương cười lớn một tiếng, ngữ khí không chút quan tâm. Theo như hắn nghĩ, mục tiêu của Thiên Chủ chỉ là các Thần Mâu Chúa Tể, không có bao nhiêu quan hệ với đám Thần Vương bọn chúng. Ngoại trừ hai vị Thần Mâu Chúa Tể đã vẫn lạc ra, không phải vẫn còn sáu vị Thần Mâu Chúa Tể sao? Lực lượng như vậy đối phó Thiên Chủ hẳn là đã đủ rồi!

Những cường giả Thần Vương ôm lấy loại ý nghĩ này cũng không chỉ có một mình Thôn Phệ Thần Vương, trong quá trình Triệu Phong bôn ba tìm kiếm Mảnh vỡ Tổ khí, cũng đã từng gặp qua vài gã Thần Vương như vậy.

- Lần này ngươi đến đây hẳn không phải chỉ vì muốn khuyên ta gia nhập trận doanh đối kháng Thiên Chủ chứ?

Thôn Phệ Thần Vương đột nhiên chủ động dò hỏi. Thấy Thôn Phệ Thần Vương đã trực tiếp như vậy, Triệu Phong cũng không khách sáo nữa, đi thẳng vào vấn đề, nói:

- Nghe nói trong tay Thôn Phệ Thần Vương ngươi có một kiện Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ, không biết có đúng hay không?

- A? Ngươi có hứng thú đối với Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ của ta sao?

Cặp mắt Thôn Phệ Thần Vương khẽ nheo lại. Kỳ thật, từ lâu hắn đã sớm nghe nói Triệu Phong đang tìm kiếm các Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ, tựa hồ là vì muốn dung hợp thành một kiện Tổ khí Không Gian hệ nguyên vẹn. Chính vì như vậy, Thôn Phệ Thần Vương mới cố tình phóng xuất ra tin tức trong tay mình cũng có một kiện Mảnh vỡ Tổ khí.

- Không biết ngươi có điều kiện gì mới chịu trao đổi?

Triệu Phong cười nhạt một tiếng. Hắn tin tưởng Thôn Phệ Thần Vương đã biết rõ mục đích của chính mình.

- Triệu Phong, ngươi thu thập Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ cũng là vì để đối kháng Thiên Chủ a? Nếu ngươi nguyện ý trao đổi kiện Ngụy

Tổ khí Không Gian hệ trong tay ngươi cho ta, Thôn Phệ Thần Vương ta sẽ lập tức gia nhập trận doanh đối kháng Thiên Chủ!

Thôn Phệ Thần Vương lộ ra thần sắc nghiêm nghị, hiên ngang lẫm liệt nói.

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên. Hóa ra Thôn Phệ Thần Vương cũng đánh chủ ý với kiện Ngụy Tổ khí của hắn.

- Huống hồ hiện tại ngươi vẫn chưa thể hoàn toàn phát huy ra lực lượng của Thần Mâu, ta thay thế ngươi tham dự đại chiến đối kháng Thiên Chủ, sẽ tạo thành tác dụng càng lớn hơn ngươi rất nhiều!

Thôn Phệ Thần Vương tiếp tục nói, trên người cũng mơ hồ tản mát ra một cỗ khí tức uy áp đáng sợ. Phệ Thiên Thánh Địa trong mười tám Thánh địa của Thần vực Man Hoang cũng bài danh trung đẳng, bản thân Thôn Phệ Thần Vương lại càng có được thực lực Thần Vương đỉnh cao. Mà nếu Thôn Phệ Thần Vương lại có được một kiện Tổ khí nguyên vẹn, sẽ có thể phát huy ra chiến lực cấp Chúa Tể. Cho dù chỉ là một kiện Ngụy Tổ khí Không Gian hệ, thì thực lực của bản thân Thôn Phệ Thần Vương cũng sẽ có thể tăng nhiều, vô hạn tiếp cận Chúa Tể.

Chương 1556: Năng lực đề thăng

- Thôn Phệ Thần Vương, ngươi quá xem thường Thần Mâu thứ chín rồi!

Nghe xong lời đề nghị của Thôn Phệ Thần Vương, Triệu Phong bình thản cười một tiếng. Từ sau khi đột phá Thần Chủ Tam Trọng Thiên, Triệu Phong chưa cần sử dụng tới Mộng Huyễn Thần Mâu cùng Ngụy Tổ khí, thực lực cũng đã tương đương với cường giả Thần Vương bình thường, nếu lại sử dụng hai cỗ lực lượng này, cho dù là Thần Vương đỉnh cao cũng hoàn toàn có thể chống lại.

Khoảng thời gian trước, sau khi tận mắt nhìn thấy quá trình Thiên Đạo Thần Mâu của Thiên Chủ tiến hóa, Mộng Huyễn Thần Mâu của hắn đã nhận được kích thích, tựa hồ lại có chút tăng lên. Mặc dù cho tới hiện tại Triệu Phong vẫn chưa có cảm thụ gì rõ ràng, nhưng có thể khẳng định chính là, Mộng Huyễn Bản Nguyên của hắn đã trở nên rất dồi dào, hắn có thể tiêu hao Mộng Huyễn Bản Nguyên trong thời gian dài mà không cần cố kỵ cái gì.

- A? Lẽ nào ngươi cho rằng, tác dụng mà ngươi tham chiến sẽ lớn hơn ta sao?

Khóe miệng Thôn Phệ Thần Vương khẽ nhếch lên, lộ ra nụ cười đầy thâm ý. Trước đây hắn cũng từng ôm huyễn tưởng đối với Thần Mâu thứ chín, nhưng theo sự trưởng thành của Triệu Phong, hắn đã dần dần bỏ đi ý niệm này, không muốn tùy tiện đắc tội Triệu Phong. Nhưng điều này không có nghĩa là Thôn Phệ Thần Vương cho rằng chính mình không bằng Triệu Phong. Chí ít lúc này Triệu Phong chỉ

vừa mới đột phá Thần Chủ Tam Trọng Thiên, vẫn chưa thể hoàn toàn phát huy ra lực lượng của Thần Mâu thứ chín.

- Tại hạ cũng không nói như vậy!

Triệu Phong khẽ mỉm cười.

- Bất luận như thế nào, ngươi tựa hồ thập phần tự tin đối với thực lực của chính mình? Không bằng hiện tại chúng ta đơn giản tỷ thí một trận? Nếu như ngươi thắng, ta sẽ tặng không Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ trong tay ta cho ngươi. Nhưng nếu như ta thắng, vậy thì ngươi phải đáp ứng trao đổi kiện Ngụy Tổ khí Không Gian hệ trong tay cho ta!

Thôn Phệ Thần Vương không thèm để ý chút nào, cười dài một tiếng, sau đó trong mắt lóe lên quang mang, chậm rãi nói.

Đề nghị của Thôn Phệ Thần Vương nghe qua tựa hồ là Triệu Phong có lợi hơn một chút. Dù sao, nếu như Triệu Phong chiến thắng sẽ có thể trực tiếp đạt được Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ, còn nếu như hắn thua, như vậy cũng chỉ cần chấp nhận trao đổi kiện Ngụy Tổ khí trong tay với đối phương.

- Được! Ta cũng muốn kiến thức một chút bản lĩnh của Thôn Phệ Thần Vương!

Triệu Phong suy nghĩ một lúc, sau đó liền dứt khoát đáp ứng.

- Tốt! Như vậy chúng ta đi thôi!

Trên mặt Thôn Phệ Thần Vương lộ ra nụ cười đắc ý. Theo như hắn nghĩ, mặc dù Triệu Phong có được Thần Mâu thứ chín, nhưng chính bởi vì như vậy đã khiến cho Triệu Phong quá kiêu ngạo tự phụ rồi.

Phệ Thiên Thánh Địa nằm ở sát biên giới Thần vực Man Hoang, bình thường hành sự tương đối khiêm tốn, nhưng Thôn Phệ Thần Vương hắn tuyệt đối là tồn tại cao đẳng trong các Thần Vương đỉnh cao. Một khi hắn đạt được kiện Ngụy Tổ khí trong tay Triệu Phong, tập hợp đầy đủ các Mảnh vỡ Trổ khí, dung hợp lại thành Tổ khí chí cao nguyên vẹn, như vậy hắn sẽ trở thành Thần Vương Chúa Tể rồi. Đến lúc đó, cho dù Triệu Phong có trưởng thành tới cấp bậc Chúa Tể đi chăng nữa, hắn cũng không cần phải sợ.

o0o

Không bao lâu sau, hai người đã tiến vào một phiến không gian đơn độc, mà Thôn Phệ Thần Vương cũng gọi tới một vài cao tầng của Phệ Thiên Thánh Địa chứng kiến trận đổ chiến này.

- Triệu Phong, đã có thể bắt đầu rồi!

Thôn Phệ Thần Vương khẽ mỉm cười. Trong nháy mắt, huyết mạch trong cơ thể hắn ầm ầm ba động, thân hình không ngừng bành trướng lên, trên đầu mọc ra một cặp sừng màu đen. Tầng hoa văn màu đen kỳ dị bên ngoài thân thể Thôn Phệ Thần Vương nhanh chóng di chuyển, toàn bộ chui hết vào trong cái miệng rộng dữ tợn của hắn.

Xẹt xẹt xẹt!

Trong tay Triệu Phong ba động lực lượng Hỗn Độn và lực lượng Lôi kiếp, trong nháy mắt đã hóa thành một thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm hôn ám thâm trầm.

Ngay từ mới bắt đầu Thôn Phệ Thần Vương đã thôi động lực lượng huyết mạch, hiển nhiên là thề nhất định phải đạt được kiện Ngụy Tổ khí trong tay Triệu Phong, ra tay tuyệt đối sẽ không thủ hạ lưu tình.

Như vậy Triệu Phong cũng đồng dạng không cần phải khách khí rồi, dù sao Thần Vương đỉnh cao quả thật cũng không dễ đối phó. Những kẻ như Cực Viêm Thần Vương, Thiên Long Thần Vương trước đây Triệu Phong từng đối mặt cũng chỉ là thuộc về Thần Vương bình thường, mà Thôn Phệ Thần Vương hay U Vân Thần Vương của Huyễn Thần Tộc thì lại thuộc về Thần Vương đỉnh cao.

Hưu!

Một đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm khổng lồ trong nháy mắt phóng thẳng ra.

- Nuốt!

Thôn Phệ Thần Vương há miệng hút mạnh một cái, phía trước đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm Mang kia đột nhiên xuất hiện một cái vòng xoáy hắc sắc, tản mát ra một cỗ lực lượng thôn phệ cường đại, hút lấy đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm Mang kia.

- Lực lượng Hỗn Độn cùng lực lượng Lôi kiếp sao? Hơi khó nuốt một chút!

Sắc mặt Thôn Phệ Thần Vương khẽ động. Nếu đổi lại là công kích của Thần Chủ Tam Trọng Thiên bình thường khác, hắn trong nháy mắt sẽ có thể nuốt trọn. Mặc dù lực lượng Hỗn Độn cũng cụ bị thuộc tính thôn phệ, nhưng Phệ Thiên Tộc chính là nổi danh với năng lực thôn phệ, không thể nghi ngờ càng cường đại hơn một bậc, cộng thêm tu vi của Thôn Phệ Thần Vương cũng cao hơn Triệu Phong không ít.

Không bao lâu, đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm Mang kia đã bị Thôn Phệ Thần Vương hoàn toàn hấp thu hết. Mà cái bụng của Thôn Phệ Thần Vương cũng lớn lên thêm một chút.

- Đi!

Thôn Phệ Thần Vương há miệng quát lớn, từ trong miệng phun ra một khỏa viên cầu Hỗn Độn Lôi Kiếp. Trong đó không chỉ có lực lượng Hỗn Độn Lôi Kiếp mà còn có Thần lực của bản thân Thôn Phệ Thần Vương nữa. Phệ Thiên Tộc có thể cắn nuốt hết thảy các loại lực lượng, đồng thời biến thành của mình mà sử dụng.

- Không hổ là Phệ Thiên Tộc!

Triệu Phong khẽ vận chuyển Thần lực, thôi động Lăng Hư trên thân thể. Trong nháy mắt, một tầng phòng ngự Không Gian vô cùng ngưng thực đã bao phủ bên ngoài thân thể hắn. Khi viên cầu hôn ám kia oanh kích lên trên tầng phòng ngự này liền gặp phải tầng tầng suy yếu. Cuối cùng viên cầu hôn ám kia đã bị Ngụy Tổ khí Lăng Hư thành công đón đỡ.

- Quả nhiên là Ngụy Tổ khí Lăng Hư! Hơn nữa độ hoàn chỉnh đã thập phần cao!

Thôn Phệ Thần Vương nhìn chằm chằm kiện áo bào tinh ngọc trên người Triệu Phong, không chút nào che giấu vẻ tham lam trong mắt.

- Nuốt!

Thôn Phệ Thần Vương nhìn chằm chằm Triệu Phong, cái miệng rộng mở lớn. Nhất thời, một vòng xoáy hắc sắc thật lớn đã hình thành ngay trước mặt Triệu Phong.

Thân hình Triệu Phong khẽ động, lập tức triệt thoái về phía sau. Nhưng cái vòng xoáy hắc sắc vẫn đã thôn phệ được một chút Thần lực cùng với lực lượng Ngụy Tổ khí của hắn.

- Xem ra quả thật không thể coi thường Thần Vương đỉnh cao a!

Triệu Phong khẽ cười nhẹ một tiếng.

Vù vù vù!

Thần lực Hỗn Độn cùng lực lượng Lôi kiếp khẽ vận chuyển, trước mặt Triệu Phong chợt xuất hiện hơn mười thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm. Bàn tay hắn vung lên, tất cả Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm kia chợt từ bốn phương tám hướng phóng thẳng ra.

- Tốt! Như vậy lão phu sẽ nhận lấy toàn bộ!

Thôn Phệ Thần Vương cười lớn một tiếng, cái miệng rộng màu đen dữ tợn mở ra, hút mạnh một cái. Lấy hắn làm trung tâm, trong không trung đột nhiên xuất hiện một cái vòng xoáy hắc sắc, tản mát ra lực hấp xả vô cùng cường đại, thôn phệ tất cả mọi thứ trong thiên địa.

- Nuốt!

Thôn Phệ Thần Vương hét lớn một tiếng, lực thôn phệ của cái vòng xoáy hắc sắc kia nhất thời bạo tăng. Lực lượng của đám Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm ở bốn phương tám hướng cũng đều không ngừng bị nó cắn nuốt.

- Năng lực thôn phệ thật mạnh!

Trong lòng Triệu Phong cả kinh, đột nhiên chợt nghĩ đến cái gì.

Đúng lúc này, Thôn Phệ Thần Vương chợt há miệng ra, phun ra một cỗ lực lượng cường đại chấn động thiên địa. Một cỗ lực lượng Hỗn Độn, Lôi kiếp hỗn loạn khổng lồ phóng thẳng ra, khiến cho toàn thể

không gian bắt đầu rung động.

Cũng may Triệu Phong đã sớm liệu trước tình huống này, đã hình thành một cái Hỗn Độn Lôi Động bốn phía xung quanh thân thể. Công kích cường hãn của Thôn Phệ Thần Vương oanh kích thẳng lên trên Hỗn Độn Lôi Động, hai cỗ lực lượng đan xen nhau không bao lâu, Hỗn Độn Lôi Động đã ầm ầm vỡ nát. Nhưng sâu hơn một tầng vẫn còn tầng phòng ngự của Ngụy Tổ khí Lăng Hư.

Nhưng Ngụy Tổ khí cũng không phải là vạn năng, đối mặt với công kích cường hãn của Thần Vương đỉnh cao vẫn như cũ có chút miễn cưỡng. Cũng may trước đó Hỗn Độn Lôi Động đã làm suy yếu bớt công kích của Thôn Phệ Thần Vương, bằng không sẽ khó có thể đón đỡ được.

- Hắc hắc… Triệu Phong, ngươi vừa mới đột phá Thần Chủ Tam Trọng Thiên, có thể đón đỡ được mấy chiêu của lão phu cũng đã rất không tệ rồi!

Thôn Phệ Thần Vương cười lớn một tiếng, bộ dáng thập phần vui vẻ, phảng phất như Ngụy Tổ khí đã tới tay vậy.

- Phệ Thiên Tộc, có thể thôn phệ ngoại lực, luyện hóa thành lực lượng của chính mình! Nếu như không để cho hắn thôn phệ, như vậy lực lượng của Phệ Thiên Tộc sẽ sụt giảm thật lớn…

Trong lòng Triệu Phong thoáng suy tư. Năng lực thôn phệ của Phệ Thiên Tộc cũng là một loại năng lực phòng ngự cực kỳ cường hãn. Càng công kích trái lại sẽ càng gia tăng thêm thực lực của đối phương. Chỉ là không công kích thì sao có thể đánh bại được hắn đây?

- Nghe đồn Phệ Thiên Tộc có thể thôn phệ vạn vật, vậy hãy để Thần

Mâu thứ chín của ta tiếp ngươi một hồi a!

Triệu Phong đột nhiên nghĩ đến cái gì, sắc mặt nhất thời khôi phục lại bình thản.

- Mộng đạo sao?

Bộ dáng Thôn Phệ Thần Vương không chút lo lắng. Cho dù là các loại lực lượng Tử Vong, Phá Diệt, Thời Không… trong Bát Đại Thần Mâu, hắn cũng có thể thôn phệ. Nghe đồn Thần Mâu thứ chín sở trường Mộng đạo, nhưng trước đây Thôn Phệ Thần Vương đã từng giao thủ qua với cường giả Mộng đạo, cũng đã từng thôn phệ qua lực lượng Mộng đạo của đối phương.

- Mộng Huyễn Hóa!

Triệu Phong điều động một cỗ lực lượng Bản Nguyên khổng lồ, quang vụ mộng huyễn từ trong Tả Mâu không ngừng xoay tròn lao ra, xâm nhập vào hư không thiên địa, nhuộm cho cả thiên địa như mộng như ảo. Trong tầm mắt Triệu Phong, hết thảy mọi thứ trước mắt hắn nhất thời biến thành mộng huyễn sáng lạn. Bất đồng với trước đây chính là, hiện tại các sự vật trong tầm mắt Triệu Phong còn xuất hiện một cỗ hư huyễn trong suốt, đây là chuyện mà trước đây cũng không có.

- Cỗ lực lượng này…

Sắc mặt Thôn Phệ Thần Vương nhất thời cứng ngắc. Giờ phút này, hắn phát hiện chính mình đột nhiên gặp phải một cỗ cảm giác suy yếu khó hiểu. Cỗ lực lượng này tựa hồ cũng không giống lực lượng Mộng đạo bình thường.

- Nuốt!

Thôn Phệ Thần Vương lập tức thôi động Pháp tắc Thôn Phệ. Trong hư không liền xuất hiện một cái vòng xoáy hắc sắc khổng lồ. Nhưng thải sắc mộng huyễn trong thiên địa lại không có nửa điểm giảm bớt, phảng phất như không hề bị vòng xoáy hắc sắc kia ảnh hưởng chút nào vậy.

- Không thể thôn phệ được lực lượng Mộng Huyễn Bản Nguyên sao?

Triệu Phong lập tức nhìn thấu được điểm này. Xem ra, Mộng Huyễn Bản Nguyên của chính mình tựa hồ thập phần đặc thù.

- Diệt!

Lực lượng Tâm niệm khẽ vận chuyển, trong đầu nhất thời hình thành một cỗ ý niệm mãnh liệt, cái vòng xoáy hắc sắc khổng lồ kia đột nhiên biến mất tiêu tán.

- Lực lượng Mộng Huyễn Hóa càng cường đại hơn rồi!

Tâm thần Triệu Phong khẽ động. Lúc này, hết thảy mọi thứ trong tầm mắt hắn đều xuất hiện một tia hư huyễn trong suốt, phảng phất như chúng vốn là hư ảo vậy, Triệu Phong thập phần dễ dàng liền có thể hủy diệt chúng. Hắn một lần nữa vận chuyển lực lượng Tâm niệm. Lần này, đối tượng của hắn là Thôn Phệ Thần Vương! Trước đây, lực lượng Mộng Huyễn Hóa nhiều lắm chỉ có thể ảnh hưởng tới cường giả đồng giai, khó có thể tạo thành ảnh hưởng gì đối với những cường giả cấp bậc cao hơn. Nhưng lần này, Triệu Phong nghĩ muốn thử xem một lần.

Nhất thời, một cỗ lực lượng thần bí không thể nào chạm đến, khó có thể diễn tả nên lời đột nhiên hàng lâm trên người Thôn Phệ Thần Vương. Sau một khắc, Thôn Phệ Thần Vương chợt cảm giác được

lực lượng Thần thể, Thần lực cùng với lực lượng huyết mạch của chính mình đang từng điểm từng điểm một biến mất.

- Không! Làm sao có thể?

Thôn Phệ Thần Vương điên cuồng vận chuyển tất cả lực lượng, cố gắng chống lại năng lực thần kỳ đến từ Thần Mâu thứ chín kia. Mặc dù, loại tình huống biến mất này có chút chậm lại, nhưng Thôn Phệ Thần Vương vẫn không thể nào hoàn toàn ngăn chặn được nó.

- Xem ra lực lượng Mộng Huyễn Hóa quả thật đã trở nên mạnh mẽ hơn rồi! Hơn nữa huyết mạch của Phệ Thiên Tộc có chút cấp thấp, hiệu quả chống cự không lớn!

Triệu Phong phân tích tương đối rõ ràng hết thảy mọi thứ.

- Như vậy ta liền chủ động xuất kích, trước đánh bại ngươi!

Sắc mặt Thôn Phệ Thần Vương nhất thời lộ ra dữ tợn, thân hình lóe lên một cái đã ầm ầm lao ra. Hắn mạnh mẽ đánh ra một chưởng, một đạo quang ba hắc văn to lớn nghiền áp thẳng về phía Triệu Phong, đồng thời cũng tản mát ra lực lượng thôn phệ cường đại.

- Diệt!

Tâm thần Triệu Phong khẽ động. Một cỗ lực lượng kỳ dị nhất thời hàng lâm lên đạo quang ba hắc văn kia. Mặc dù cũng không thể khiến cho nó hoàn toàn tiêu tán, nhưng lại khiến cho uy năng của một kích này suy yếu đi rất nhiều.

Oanh phanh!

Một chưởng đã bị suy yếu vừa oanh kích tới, liền bị Ngụy Tổ khí

thành công đón đỡ được. Năng lực của bản thân Phệ Thiên Tộc vốn không mạnh, chủ yếu là dựa vào thôn phệ lực lượng của người khác. Mà công kích của Thôn Phệ Thần Vương lại gặp phải sự suy yếu của Mộng Huyễn Hóa, liền trở nên càng bình thường, không có tác dụng gì đáng nói.

Triệu Phong khẽ mỉm cười. Xem ra trận chiến đấu này sẽ cứ như vậy mà kết thúc. Tại phương diện tốc độ, hắn cũng không thua kém Thôn Phệ Thần Vương, phương diện phòng ngự đã có Ngụy Tổ khí. Mà Thôn Phệ Thần Vương lại đang bị Mộng Huyễn Hóa của hắn không ngừng suy yếu. Loại suy yếu này không phải là khiến cho hắn bị thương hại gì, mà là khiến cho một thứ gì đó trong cơ thể Thôn Phệ Thần Vương biến mất, càng thương tổn tới căn bản của hắn.

Sau khi nếm thử công kích vài lần, Thôn Phệ Thần Vương đành phải bất đắc dĩ buông tha, chủ động bảo dừng:

- Ngừng tay! Tính là ta thua rồi!

Lúc này hắn đã bị Mộng Huyễn Hóa không ngừng kéo dài ảnh hưởng, thực lực đã đại giảm, nếu cứ tiếp tục chiến đấu nữa, hắn chỉ sẽ càng bị tổn hại nặng nề hơn.

Cách đó không xa, sắc mặt đám cao tầng Phệ Thiên Thánh Địa lộ ra thần sắc kinh ngạc cùng cực. Không ngờ Thôn Phệ Thần Vương lại chủ động nhận thua như vậy. Bất quá, cái này cũng không có cách nào! Phệ Thiên Tộc gặp mạnh thì mạnh, sở trường thôn phệ lực lượng của người khác, chỉ tiếc là Thôn Phệ Thần Vương không thể thôn phệ được Mộng Huyễn Bản Nguyên của Triệu Phong. Lại thêm tốc độ cùng phòng ngự của Triệu Phong cơ hồ là không có khuyết điểm, sau khi Mộng Huyễn Thần Mâu nhận được sự kích thích của Thiên Đạo Thần Mâu, năng lực càng cường đại hơn, Thôn Phệ Thần Vương chỉ có thể chịu thua mà thôi. Bằng không, căn cơ của hắn

cũng sẽ bị Triệu Phong khiến cho bị tổn thương.

Sau khi nhận thua, Thôn Phệ Thần Vương cũng chỉ có thể bất đắc dĩ giao ra Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ.

- Chỉ còn thiếu một mảnh nữa!

Lăng Hư báo cho Triệu Phong biết. Ngay cả bản thân nó cũng có chút kích động. Xem ra, Triệu Phong quả thật có thể khiến cho nó khôi phục lại hoàn chỉnh, tái hiện lại uy năng của Tổ khí!

- Quay về Sinh Mệnh Thánh Địa một chuyến, nghe ngóng một chút tin tức tình báo a!

Hiện tại đang có rất nhiều cường giả tụ tập tại Sinh Mệnh Thánh Địa, có lẽ có thể tìm được tin tức về kiện Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ cuối cùng từ chỗ của bọn họ.

Ngay tại thời điểm Triệu Phong dự định quay về Sinh Mệnh Thánh Địa, bên ngoài Sinh Mệnh Thánh Địa chợt xuất hiện hơn mười gã tộc nhân Thiên Cơ Tộc thân mặc hắc bào, còn có cả Liễu Cầm Hâm nữa! Các thành viên phái Trí Giả của Thiên Cơ Tộc đã tới chỗ này.

Chương 1557: Vận Mệnh Chúa Tể

Phái Trí Giả của Thiên Cơ Tộc đột nhiên chạy tới khiến cho toàn thể Sinh Mệnh Thánh Địa nhất thời chấn động. Mặc dù không ít Đại năng trong đó biết rõ Thiên Cơ Tộc vốn là chia làm phái Trí Giả và phái Nghịch Thiên, hai phái tách bạch rõ ràng với nhau, không có bất cứ liên quan gì, nhưng bọn họ thật sự hiểu biết quá ít đối với Thiên Cơ Tộc, trong lòng còn có quá nhiều sợ hãi, cuối cùng vẫn có chút không yên lòng để cho phái Trí Giả gia nhập trận doanh đối kháng phái Nghịch Thiên.

- Các vị đường xa đến đây, không biết có mục đích gì?

Diệu Nhật Chúa Tể chủ động lên tiếng.

- Phái Nghịch Thiên náo loạn Thần vực Man Hoang thành như vậy, thân đồng dạng là tộc nhân Thiên Cơ Tộc, lão phu cảm thấy vô cùng hổ thẹn. Lần này phái Trí Giả chúng ta ứng theo lệnh hiệu triệu, đến Sinh Mệnh Thánh Địa cộng đồng thương nghị sách lược đối kháng Thiên Chủ!

Vũ Thiên Vu chủ động giải thích, bình thản nói. Đối mặt với cục diện như hiện tại, nhưng Vũ Thiên Vu cũng không bị chút ảnh hưởng nào, trong lúc giơ tay nhấc chân cũng đều bình tĩnh cùng cơ trí, khiến người ta không thể nào cự tuyệt.

Đám cường giả bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa nhất thời tiến hành truyền âm giao lưu với nhau. Bọn họ tự nhiên biết rất rõ ràng năng lực của Thiên Cơ Tộc, nếu có phái Trí Giả của Thiên Cơ Tộc tương

trợ, như vậy đối phó với phái Nghịch Thiên không thể nghi ngờ là sẽ dễ dàng hơn rất nhiều. Chỉ bất quá, bọn họ vẫn như cũ không thể nào hoàn toàn tín nhiệm phái Trí Giả, đặc biệt là tại thời kỳ đặc thù này, một khi bọn họ có bất cứ quyết định sai lầm gì, như vậy sẽ có khả năng rất lớn triệt để thua trong tay Thiên Chủ.

Trong đám người Sinh Mệnh Thánh Địa, thần sắc của Vạn Tượng Chúa Tể lại tương đối bình thản, ánh mắt đảo quét qua một lượt đám người phái Trí Giả. Cuối cùng, ánh mắt hắn chợt dừng lại trên người một nàng nữ tử bạch y. Nàng nữ tử này thanh nhã thoát tục, giống như đóa thanh liên trong bức tranh thủy mặc, thần thái siêu nhiên thế ngoại, thần bí tao nhã.

Ánh mắt của đại đa số các thành viên bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa cũng không khỏi nhìn chằm chằm trên người nàng nữ tử này. Nhưng nguyên nhân Vạn Tượng Chúa Tể đặc biệt chú ý tới Liễu Cầm Hâm cũng không phải bởi vì diện mạo của nàng, mà là vì một cỗ khí tức đặc thù mà lại quen thuộc toát ra từ trên người nàng.

- Nữ tử này…

Vạn Tượng Chúa Tể khẽ khép hờ hai mắt, tinh tế cảm nhận cùng hồi tưởng lại. Nhưng đột nhiên, một đạo thanh âm không linh đạm nhã chợt truyền vào não hải Vạn Tượng Chúa Tể:

- Vạn Tượng, ngay cả ngươi cũng không nhớ ra ta nữa rồi sao?

Lập tức mở mắt ra, ánh mắt Vạn Tượng Chúa Tể nhìn chằm chằm vào ánh mắt Liễu Cầm Hâm.

- Ngươi là… Vận Mệnh?

Trong lòng Vạn Tượng Chúa Tể chấn kinh, hỏi lại một câu.

- Vận Mệnh Chúa Tể sao?

Sắc mặt Diệu Nhật Chúa Tể cũng đồng dạng kinh động. Tới hiện tại, Vận Mệnh Chúa Tể thần bí nhất trong Bát Đại Thần Mâu cũng đã hiện thân.

- Mời các vị vào!

Diệu Nhật Chúa Tể mở ra Kết giới Thánh địa, để đám người phái Trí Giả tiến vào. Mục tiêu của Thiên Chủ là Bát Đại Thần Mâu, bản thân Vận Mệnh Chúa Tể cũng là một mục tiêu của đối phương. Điều này khiến cho mọi người tin tưởng vô điều kiện vào phái Trí Giả, lại càng tin tưởng Vận Mệnh Chúa Tể sẽ không lấy tính mạng của chính mình ra chơi đùa.

- Vận Mệnh Chúa Tể sao?

Triệu Phong cũng khẽ mỉm cười. Sau khi Mộng Huyễn Thần Mâu lột xác, ngay tại thời điểm vừa nhìn thấy Liễu Cầm Hâm, hắn đã có loại cảm giác này. Chỉ là trong lòng hắn vẫn chưa hoàn toàn khẳng định, Liễu Cầm Hâm lại chính là Vận Mệnh Chúa Tể.

- Phong, ngươi cũng đã về rồi!

Liễu Cầm Hâm nhìn về phía Triệu Phong, trong cặp mắt vốn bình thản không chút tình cảm kia cũng hiển lộ một tia vui vẻ.

- Không ngờ ngay cả nàng và Trí giả cũng đã chạy tới!

Vũ Thiên Vu và Liễu Cầm Hâm đều đã xuất quan, còn có đông đảo các vị Trí giả cùng đến đây, điều này đã nói rõ tính nghiêm trọng của sự tình.

- Vận Mệnh, ngươi hẳn có thể dự đoán trước được hết thảy chuyện này mới đúng, vì sao lại không báo cho chúng ta biết? Nếu là vậy…

Vạn Tượng Chúa Tể lập tức hỏi. Vận Mệnh Chúa Tể có thể biết rõ vận mệnh của thiên địa, ngay trước khi Thiên Chủ có được Thiên Đạo Thần Mâu, nhất định là đã có thể phát giác ra chút manh mối nào đó. Đồng thời, Vạn Tượng Chúa Tể còn phát giác khí tức Thần Mâu trên người Liễu Cầm Hâm cũng không quá cường liệt.

- Kỳ thật, bắt đầu từ rất lâu trước đây, trong Thần vực Man Hoang cũng chỉ còn có Thất Đại Thần Mâu mà thôi…

Liễu Cầm Hâm chậm rãi giảng thuật. Bản thân nàng là Vận Mệnh Chúa Tể, có thể biết được quá khứ vị lai, cơ hồ là biết được hết thảy mọi thứ. Nhưng càng biết nhiều, liền sẽ càng phát hiện có thêm những vấn đề mới cần khám phá. Vận Mệnh Chúa Tể bắt đầu hoài nghi sự tồn tại của thế giới này, muốn biết được chân diện mục của thế giới này. Vì vậy, nàng quyết định phong ấn Vận Mệnh Bản Nguyên, để cho chính mình rơi vào trong luân hồi trọng sinh vô tận, tiến hành cảm ngộ thiên địa, tìm hiểu chân lý. Bởi vậy, nàng mới nói bắt đầu từ rất lâu trước đây, trong Thần vực Man Hoang cũng chỉ còn có Thất Đại Thần Mâu mà thôi.

- Thì ra là vậy!

Vạn Tượng Chúa Tể thở dài một tiếng. Kế hoạch của Thiên Chủ sở dĩ có thể thuận lợi như vậy, hóa ra là do chui cái lỗ hổng này.

Triệu Phong cũng gật đầu một cái. Đến lúc này hắn đã hiểu rõ, hóa ra Liễu Cầm Hâm cùng Liễu Cầm Âm đều là hóa thân của Vận Mệnh Chúa Tể.

- Ngươi có đối sách gì không?

Vạn Tượng Chúa Tể dò hỏi.

- Hiện giờ vẫn còn chưa có! Thiên Đạo Thần Mâu của Thiên Chủ đã hấp thu được lực lượng Bản Nguyên của hai cái Thần Mâu, cao hơn tất cả Thần Mâu chúng ta. Cho dù là Vận Mệnh Thần Mâu cũng khó có thể nhìn thấu được vận mệnh của hắn…

Trên mặt Liễu Cầm Hâm lộ ra một tia thần sắc gian nan.

- Nhất định sẽ có biện pháp!

Ngữ khí Vạn Tượng Chúa Tể chắc chắn nói. Mặc dù Vận Mệnh Chúa Tể không thể dự đoán được vận mệnh của Thiên Chủ, nhưng đã có Vận Mệnh Chúa Tể tương trợ, bọn họ sẽ có khả năng ứng phó với những âm mưu quỷ kế của Thiên Chủ. Mà bản thân phái Trí Giả cũng có những thủ đoạn nào đó có thể thể khắc chế hữu hiệu phái Nghịch Thiên.

- Không sai!

Liễu Cầm Hâm gật đầu một cái. Vận Mệnh Chi Đạo vốn dĩ huyền diệu khó giải thích, không có chuyện tình gì là tuyệt đối cả, cục diện chết chắc cũng có khả năng gặp sinh cơ trong tuyệt cảnh. Nhưng hiện tại, hết thảy mọi thứ còn cần chờ đợi, đợi đến lúc thương thế của bốn vị Thần Mâu Chúa Tể chữa trị tốt rồi hãy nói.

Bốn vị Thần Mâu Chúa Tể Thời Không, Thiên Phạt, Tử Vong, Sinh Mệnh này có thể nói là lực lượng trung kiên trong cuộc chiến đối kháng Thiên Chủ, tuyệt đối không thể thiếu.

Đã có phái Trí Giả gia nhập, đại trận phòng ngự của Sinh Mệnh

Thánh Địa trải qua tầng tầng cải tạo, trở nên càng thêm kiên cố hơn, có thể dễ dàng tiến hành chuyển hoán giữa công kích và phòng thủ.

Thời gian chậm rãi trôi qua, tất cả các thành viên của Sinh Mệnh Thánh Địa cũng đều đang tích cực chuẩn bị.

Một ngày này, Triệu Phong tìm tới chỗ của Liễu Cầm Hâm.

- Cầm Hâm, có một việc ta muốn nhờ nàng hỗ trợ!

Triệu Phong mở miệng nói. Vận Mệnh Thần Mâu của Liễu Cầm Hâm đang không ngừng thức tỉnh lại, trở thành không gì không biết.

- Ngươi muốn hỏi tin tức của Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ cuối cùng a?

Triệu Phong còn chưa nói ra, Liễu Cầm Hâm đã đoán được, chủ động hỏi.

- Không sai!

Trong lòng Triệu Phong thoáng vui vẻ, không hỗ là Vận Mệnh Chúa Tể. Nhưng đồng thời, trong lòng hắn cũng xuất hiện một loại cảm giác mất mác khó hiểu. Bởi vì hắn dự cảm, phiến Mảnh vỡ Tổ khí này có khả năng tìm không được. Bản thân Liễu Cầm Hâm là Vận Mệnh Chúa Tể, nếu nàng đã sớm biết trước điều này, hẳn là đã giúp hắn giải quyết vấn đề này luôn rồi.

- Nó đang nằm trong tay phái Nghịch Thiên!

Liễu Cầm Hâm nhẹ nhàng hồi đáp. Tổ hợp ra Ngụy Tổ khí chỉ cần bảy thành Mảnh vỡ Tổ khí trở lên là có thể thành công rồi. Bởi vậy, phái Nghịch Thiên cũng không dung luyện tất cả các Mảnh vỡ Tổ khí

trong tay mình vào Lăng Hư. Mấy phiến Mảnh vỡ Tổ khí còn thừa lại đều cấp cho các cường giả trong thế lực nhằm để đề thăng chiến lực. Ví dụ như phiến Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ đầu tiên mà Triệu Phong đạt được chính là lấy được từ chỗ của phái Nghịch Thiên, cho nên bản thân Triệu Phong cũng từng dự đoán qua loại khả năng này.

Trong lòng Triệu Phong nhất thời trầm xuống. Như vậy xem ra, Ngụy Tổ khí Lăng Hư hẳn là khó có khả năng tái hiện lại diện mạo hoàn chỉnh rồi. Đã như vậy, hắn cũng không quá cưỡng cầu nữa.

- Phong, Thần Mâu của ngươi là lực lượng ắt không thể thiếu trong cuộc chiến đối kháng Thiên Chủ!

Liễu Cầm Hâm nhìn về phía Triệu Phong, lộ ra nụ cười thâm ý nhàn nhạt.

- Ừm!

Triệu Phong khẽ gật đầu một cái. Đúng như những gì Liễu Cầm Hâm đã nói, thực lực của Liên minh Thần Mâu Chúa Tể hiện tại không phân cao thấp với Thiên Chủ, nếu như Thần Mâu của chính mình có thể hoàn toàn thức tỉnh, như vậy sẽ có thể ảnh hưởng tới cán cân thắng bại kia.

o0o

Thừa dịp đại chiến cuối cùng còn chưa triển khai, Triệu Phong cũng bắt đầu bế quan tu luyện. Theo như hắn suy đoán, thời điểm khi thương thế của bốn vị Thần Mâu Chúa Tể hoặc là Thiên Chủ chữa trị hoàn tất cũng là lúc đại chiến bắt đầu. Chỉ còn một khoảng thời gian ngắn cuối cùng, có thể đề thăng được bao nhiêu tính bấy nhiêu.

Trong lúc bế quan tu luyện, ý niệm của Triệu Phong phân hóa ra làm nhiều phần, một bộ phận trong đó tiến hành nghiên cứu Mộng Huyễn Thần Mâu. Lần trước lúc Triệu Phong tận mắt nhìn thấy Thiên Chủ hấp thu Phá Diệt Bản Nguyên, hắn mơ hồ cảm thụ được trong Mộng Huyễn Thần Mâu của chính mình tựa hồ cất giấu một cỗ lực lượng càng cường đại hơn, nếu có thể kích phát được nó thì tốt rồi…

Bộ phận ý niệm thứ hai thì dùng để tham tu Hỗn Độn Thần Điển. Hiện tại uy năng công kích của Hỗn Độn Thần Kiếm đã không thể nào thỏa mãn được chiến lực của hắn nữa, hắn cần tu luyện một môn chiến kỹ khác có tính công kích càng cường đại hơn.

Bộ phận ý niệm còn lại, Triệu Phong dùng để tìm hiểu Lôi Kiếp Thánh Điển mà trước đây Thiên Phạt Chúa Tể đã từng biểu diễn cho hắn xem. Hai môn Vô Thượng Thần Điển này còn có rất nhiều nội dung mà hiện tại Triệu Phong vẫn chưa tiếp cận tới. Hơn nữa hắn cũng cần nhanh chóng rảo bước tiến về phía cấp bậc Thần Vương mới được. Kẻ có được Thần Mâu, một khi trở thành cường giả Thần Vương, liền chính là tương đương với cường giả Chúa Tể. Chỉ có tu vi cấp bậc Thần Vương mới có thể trăm phần trăm phát huy ra lực lượng của Thần Mâu.

o0o

Thời gian chậm rãi trôi qua, toàn thể Thần vực Man Hoang tạm thời an tĩnh xuống. Bất quá, loại an tĩnh này lại có chút quái dị. Tất cả mọi người đều có thể dự đoán được, cuối cùng cũng sẽ có một ngày sự an tĩnh này bị đánh vỡ.

Năm năm sau, trong một gian mật thất nào đó tại Sinh Mệnh Thánh Địa, Liễu Cầm Hâm đột nhiên mở mắt ra.

- Thiên Chủ đã bắt đầu hành động rồi!

Sắc mặt Liễu Cầm Hâm trầm xuống. Mà cho tới hiện tại, bốn vị Thần Mâu Chúa Tể vẫn chưa có xuất quan.

o0o

Một ngày sau, một tin tức cực kỳ chấn động đã truyền đến Sinh Mệnh Thánh Địa.

- Bẩm báo các vị đại nhân, phái Nghịch Thiên đã hành động! Linh Tuyền Thánh Địa tại Đông bộ Thần vực Man Hoang đã bị công hãm!

Tin tức này khiến cho Sinh Mệnh Thánh Địa đang tĩnh lặng nhất thời triệt để sôi trào. Phái Nghịch Thiên đã một lần nữa hiện thân, hơn nữa còn không chút kiêng kỵ công hãm được một cái Thánh địa!

o0o

Trong đại điện nghị sự, rất nhiều Đại năng của Thần vực Man Hoang tề tụ một đường, bầu không khí vô cùng trầm trọng.

- Vì sao bọn chúng không chủ động tiến công chúng ta?

Cực Viêm Thần Vương có chút nghi hoặc, hỏi. Mục tiêu của Thiên Chủ chỉ là Bát Đại Thần Mâu, ngoại trừ hai vị Thần Mâu Chúa Tể đã bị giết ra, sáu vị Thần Mâu Chúa Tể còn lại đều đang ở Sinh Mệnh Thánh Địa. Nhưng Thiên Chủ lại không tấn công Sinh Mệnh Thánh Địa mà đi tấn công những Thánh địa khác! Đây không phải là tự tổn hao chiến lực một cách vô ích sao?

- Ngươi suy nghĩ quá đơn giản rồi! Với thực lực của Thiên Chủ, tấn công một cái Thánh địa không có cường giả Chúa Tể trấn thủ sẽ có tổn thất chiến lực gì sao?

Sắc mặt Vạn Tượng Chúa Tể vô cùng trầm trọng, nhàn nhạt nói.

- Cái này…

Cực Viêm Thần Vương nhất thời nghẹn lời, lâm vào trầm tư.

- Với lực lượng của Thiên Chủ cùng phái Nghịch Thiên, công hãm một cái Thánh địa không có Chúa Tể trấn thủ sẽ không có bất luận tổn thất gì, ngược lại càng có thể lớn mạnh chính mình!

Lúc này, Vũ Thiên Vu cũng mở miệng.

- Không sai! Thiên Chủ đã có được lực lượng của Luân Hồi Thần Mâu, có thể phát huy ra lực lượng Luân Hồi càng thêm cường đại hơn. Những người chết trong tay hắn đều sẽ trở thành một phần lực lượng của hắn!

Sắc mặt Vạn Tượng Chúa Tể ngưng trọng, nói.

Nếu Thiên Chủ trực tiếp tấn công Sinh Mệnh Thánh Địa, như vậy thắng bại thật đúng là không thể nói trước được. Sinh Mệnh Thánh Địa hiện tại đã tụ tập đại bộ phận lực lượng trong Thần vực Man Hoang, ngoại trừ các vị Thần Mâu Chúa Tể ra còn có thêm ba gã Chúa Tể khác, bao gồm cả Diệu Nhật Chúa Tể trong đó. Hơn nữa, Sinh Mệnh Thánh Địa đã chuẩn bị sẵn sàng ứng phó chiến tranh bất cứ lúc nào. Đối mặt với cỗ lực lượng này, cho dù là phái Nghịch Thiên do Thiên Chủ suất lĩnh, thì thắng bại cũng khó có thể nói trước được.

Nhưng Thiên Chủ cũng nhìn rất thấu đáo hết thảy chuyện này. Hắn cũng không tùy tiện công Sinh Mệnh Thánh Địa, mà tiến hành chiêu binh mãi mã, mở rộng thế lực của chính mình trước.

o0o

Lại qua thêm mấy ngày nữa…

- Bẩm báo, Phệ Thiên Thánh Địa tại Cổ Lũng Vực đã bị công hãm!

Nhớ lại lúc trước, Triệu Phong đã từng ghé qua Phệ Thiên Thánh Địa, khuyên nhủ Thôn Phệ Thần Vương gia nhập Liên minh Thần Mâu Chúa Tể. Nhưng Thôn Phệ Thần Vương vẫn ôm bộ dáng chuyện không liên quan tới mình, cho rằng đây là sự tình giữa Thiên Chủ cùng các vị Thần Mâu Chúa Tể, mấy vị Thần Mâu Chúa Tể tự nhiên sẽ có thể giải quyết ổn thỏa.

Nhất thời, toàn thể Thần vực Man Hoang đều trở nên vô cùng khủng hoảng, những thế lực cùng cường giả trước đây ôm lấy ý nghĩ đồng dạng với Thôn Phệ Thần Vương bắt đầu nhao nhao hành động, vội vàng tụ tập về phía Sinh Mệnh Thánh Địa. Kể cả Đọa Thiên Thánh Địa, đối thủ một mất một còn của Sinh Mệnh Thánh Địa cũng mặt dày chạy tới, gia nhập vào Liên minh. Hiện tại, địa phương an toàn duy nhất trong Thần vực Man Hoang cũng chỉ còn nơi này mà thôi.

- Báo, Huyết Linh Thánh Địa đã bị công hãm!

Huyết Linh Thánh Địa là Thánh địa ở sát biên giới Đông Bắc Thần vực Man Hoang, khoảng cách với Sinh Mệnh Thánh Địa khá xa, đám người bọn họ trên đường chạy tới đã bị phái Nghịch Thiên chặn giết.

Cũng cùng ngày hôm đó, một cỗ lực lượng Chúa Tể uy chấn chư thiên đột nhiên phóng thẳng lên thiên không, khiến cho toàn bộ Sinh Mệnh Thánh Địa cũng phải rung chuyển. Bốn vị Thần Mâu Chúa Tể rốt cuộc cũng đã xuất quan!

Chương 1558: Đại chiến cuối cùng

Bốn vị Thần Mâu Chúa Tể xuất quan khiến cho đám người trong Sinh Mệnh Thánh Địa vốn đang lo nghĩ bất an nhất thời bình tĩnh trở lại. Lúc này, bốn vị Thần Mâu Chúa Tể thông qua những cao tầng khác, đã biết được những chuyện xảy ra trong khoảng thời gian này.

- Thiên Chủ đã khôi phục thương thế trước chúng ta sao?

Sinh Mệnh Chúa Tể có chút ngạc nhiên nói. Nàng tin tưởng, nếu Thiên Chủ vẫn chưa hoàn toàn khôi phục lại thương thế, hẳn tuyệt đối sẽ không đại động can qua như vậy.

- Phái Nghịch Thiên muốn khuấy cho toàn thể Thần vực Man Hoang phải long trời lở đất luôn sao?

Sắc mặt Thiên Phạt Chúa Tể cực kỳ lạnh lẽo.

- Luân Hồi Bản Nguyên ở trong tay Thiên Chủ đã phát huy ra lực lượng càng cường đại hơn!

Tử Vong Chúa Tể không khỏi cảm thán. Cho dù là bản thân Luân Hồi Chúa Tể, cũng không cách nào trong khoảng thời gian ngắn chế tác ra đại lượng Luân Hồi Bất Diệt Thể cao cấp như vậy.

Sau khi bốn vị Thần Mâu Chúa Tể biết được hết thảy mọi chuyện, biểu hiện của mỗi người đều không giống nhau, nhưng đều có một điểm tương đồng, đó chính là cực kỳ kiêng kỵ đối với Thiên Chủ cùng với quyết tâm nhất định phải diệt trừ Thiên Chủ.

- Hiện tại chúng ta nên làm gì đây?

Một lão giả bố y râu tóc bạc trắng bước về phía trước một bước. Thân hình hắn thẳng tắp, toàn thân tản mát ra một cỗ kiếm ý sắc bén vô cùng đáng sợ, cả người giống như một thanh cổ kiếm phủ đầy bụi, nhìn qua tựa hồ giản dị tự nhiên, nhưng thật ra lại ẩn chứa lực lượng khôn cùng. Lão giả này chính là Thiên Kiếm Chúa Tể tiếng tăm lừng lẫy trong Thần vực Man Hoang!

Sau khi các vị Thần Mâu Chúa Tể phát ra Triệu tập lệnh, các lộ cường giả trong Thần vực Man Hoang cũng đều tụ tập tới, tự nhiên kể cả những nhân vật cấp Chúa Tể. Mà Thiên Kiếm Chúa Tể chính là cường giả Chúa Tể của Kiếm Đạo Thánh Địa, bản lĩnh kiếm thuật cường hãn, chiến lực quỷ khóc thần sầu.

- Nếu chúng ta chỉ ngồi yên chờ chết, như vậy Thiên Chủ chắc chắn sẽ không ngừng mở rộng thế lực đến tình trạng mạnh hơn chúng ta một bậc. Đến lúc đó hắn sẽ phát động tiến công về phía Sinh Mệnh Thánh Địa!

Vũ Thiên Vu chậm rãi mở miệng. Bản thân hắn tương đối hiểu rõ Vũ Thiên Xu, mặc dù kẻ này có đôi khi hành động điên cuồng, nhưng nếu có những thủ đoạn khác có thể dễ dàng đạt được thắng lợi hơn, Vũ Thiên Xu nhất định sẽ chọn dùng.

- Nói cách khác, chúng ta chỉ có thể chủ động xuất kích!

Một gã thanh niên tóc đen áo đen mở miệng nói. Toàn thân kẻ này tản mát ra một cỗ khí khái Vương giả cao quý. Ngoại trừ bốn vị Thần Mâu Chúa Tể ra, trong Sinh Mệnh Thánh Địa còn có ba vị Chúa Tể khác, phân biệt là Diệu Nhật Chúa Tể của Kim Ô Tộc, Thiên Kiếm Chúa Tể của Kiếm Đạo Thánh Địa, cuối cùng chính là gã thanh niên

hắc y này, vị Chúa Tể trẻ tuổi nhất đồng thời có thiên phú cao nhất trong Thần vực Man Hoang, Tư Không Chúa Tể, Tư Không Đạo.

- Khởi hành đi!

Thiên Phạt Chúa Tể thấp giọng nói. Mặc dù nếu mọi người lợi dụng địa hình của Sinh Mệnh Thánh Địa sẽ càng có ưu thế hơn, phần thắng sẽ càng lớn hơn, nhưng tình huống hiện tại, mọi người đã không thể không chủ động xuất kích, nghênh chiến Thiên Chủ.

Đông đông đông!

Trong Sinh Mệnh Thánh Địa, thanh âm chiến cỗ lập tức vang lên, vang vọng khắp thiên địa.

o0o

Trong Mộng Huyễn Thần Quốc, Triệu Phong đang đắm chìm trong tu luyện Hỗn Độn Thần Điển cùng Lôi Kiếp Thánh Điển. Có lẽ bởi vì áp lực cực lớn, cho nên thành quả tu luyện của hắn trong khoảng thời gian bế quan tham tu này cũng thật lớn.

Đầu tiên, Pháp tắc Thời Gian cùng Pháp tắc Lôi hệ của hắn bước vào cảnh giới Tiểu thành. Điều này có sự đề thăng cực lớn đối với chỉnh thể thực lực của Triệu Phong. Kế nữa, hắn đã lĩnh ngộ được chiến kỹ Hỗn Độn Già Thiên Thủ ở tầng thứ cao hơn, vận dụng đối với lực lượng Lôi kiếp cũng đạt tới một tầng thứ khác. Tổng kết lại một chút, hiện tại Triệu Phong không cần tới Ngụy Tổ khí cùng Mộng Huyễn Thần Mâu, thực lực cũng không thua kém Thần Vương đỉnh cao bình thường.

Đúng lúc này, từng trận từng trận sóng âm vô hình xuyên thấu không gian, quanh quẩn khắp nơi trong Mộng Huyễn Thần Quốc.

- Sắp sửa nghênh chiến rồi sao?

Triệu Phong chậm rãi mở mắt ra, khí tức khổng lồ chậm rãi thu liễm vào trong cơ thể.

o0o

Vù vù vù!

Không bao lâu sau, hai chiếc Chiến hạm bạch ngân dài đến mấy ngàn trượng từ trong Sinh Mệnh Thánh Địa gào thét bay ra, phóng thẳng lên thiên không. Đây chính là Chiến hạm kiểu mới do phái Trí Giả vận dụng đại lượng nhân lực, vật lực chế tạo ra, phương diện tính năng phòng ngự cực kỳ xuất sắc.

Ào ào!

Hai chiếc Chiến hạm kia nhanh chóng tăng tốc, tốc độ càng lúc càng nhanh, cuối cùng xuyên thấu hư không, biến mất không thấy đâu nữa.

Bản thân phái Nghịch Thiên cũng sở trường bói toán, nếu bọn chúng không muốn chính diện va chạm với Liên minh Thần Mâu Chúa Tể, như vậy hoàn toàn có thể tránh né. Nhưng hiện tại bên phía Liên minh Thần Mâu Chúa Tể có phái Trí Giả cùng Vận Mệnh Chúa Tể yểm trợ, dưới sự thôi diễn cường đại của bọn họ, phái Nghịch Thiên vốn dĩ đang hành sự kiêu ngạo, căn bản không có khả năng tránh né Liên minh Thần Mâu Chúa Tể.

Dùng tốc độ nhanh nhất tiếp cận phái Nghịch Thiên, đây chính là biện pháp tốt nhất để ngăn chặn đối phương mở rộng thực lực. Cũng may, Chiến hạm do phái Trí Giả chế tạo có được năng lực Không

Gian Na Di, có thể di chuyển cực nhanh. Nhưng tương ứng cũng tiêu hao không nhỏ, mỗi một lần na di đều phải tiêu hao mười khối Thần tinh Cực phẩm nguyên vẹn.

o0o

Trên đường đi, các vị cường giả Chúa Tể cùng các Thần Vương đều tề tụ tại mật điện hạch tâm của Chiến hạm.

- Thiên Chủ vốn đã có được Thái Cổ Thần Ma Thể, về sau lại chiếm được lực lượng Luân Hồi Thần Mâu, còn có lực phá hoại không gì sánh kịp của Phá Diệt Thần Mâu, luận thực lực đã không chỉ vượt qua Chúa Tể một bậc nửa cấp!

Vũ Thiên Vu đầu tiên mở miệng, khiến cho bầu không khí trong mật điện càng thêm trầm trọng cùng nghiêm túc.

- Chúng ta phải làm sao mới có thể đánh bại được Thiên Chủ?

- Thiên Chủ vừa có được Thiên Đạo Thần Mâu lại có Thái Cổ Thần Ma Thể! Khó có thể đối phó a…

Rất nhiều cường giả đều tự phát biểu ý kiến, đưa ra các loại đối sách.

- Đối mặt với Thiên Chủ, ưu thế duy nhất của chúng ta chính là nhiều người! Cho nên các vị tuyệt đối không thể dễ dàng tách ra. Tốt nhất chính là liên thủ, không ngừng tiêu hao lực lượng của hắn…

Vũ Thiên Vu chậm rãi nói. Cho dù là Thiên Chủ, lực lượng của hắn cũng không phải là vô cùng vô tận, cũng có cực hạn.

- Lực lượng hạch tâm để đối phó Thiên Chủ vẫn phải dựa vào Thần

Mâu!

Vận Mệnh Chúa Tể Liễu Cầm Hâm mở miệng nói. Nàng hiện tại không chỉ điềm nhiên thanh nhã, thần bí khiến người ta khó có thể tiếp cận, lại còn có một cỗ hình tượng, khí chất khiến người ta tin phục.

Người ngoài có khả năng không biết, nhưng nội bộ các vị Thần Mâu Chúa Tể cũng đều biết rõ, lực lượng của các Thần Mâu Chúa Tể có thể phi thường dễ dàng dung hợp với nhau. Ví dụ như công kích của Tử Vong Thần Mâu với Phá Diệt Thần Mâu có thể hỗ trợ lẫn nhau, hình thành ra một loại lực lượng càng cường đại hơn. Mà Tử Vong Chúa Tể với những Thần Vương tu hành Pháp tắc Hủy Diệt khác lại khó có được sự ăn ý như vậy, lực lượng cũng rất khó hỗ trợ dung hợp lẫn nhau!

Trước mắt, ngoại trừ Vận Mệnh Chúa Tể Liễu Cầm Hâm không sở trường chiến đấu, cùng với Thần Mâu thứ chín Triệu Phong vẫn chưa thể hoàn toàn phát huy lực lượng ra, vẫn còn có năm vị Thần Mâu Chúa Tể có thể chiến đấu.

Thời điểm mọi người đang lúc thương nghị…

- Đã tới!

Liễu Cầm Hâm đột nhiên nói.

Rầm rầm rầm!

Bốn phía hai chiếc Chiến hạm bạch ngân đột nhiên phát ra vô số thanh âm nổ vang. Chỉ thấy tại phương xa, thiên địa một mảnh tối om, u tĩnh thâm thúy, nhưng lại mang đến cho người khác một loại cảm giác nguy cơ rợn cả tóc gáy, phảng phất như đi vào địa ngục tử

vong vậy.

Vù vù vù!

Hắc lưu vận chuyển cuồn cuộn, trong hư không thần bí u tĩnh đen nhánh kia chậm rãi xuất hiện hai chiếc Chiến hạm hắc kim sắc. Song phương xa xa giằng co với nhau, phát ra áp lực cực kỳ đáng sợ, khiến cho hư không giữa hai phe cũng trở nên vặn vẹo, xuất hiện những khe nứt không gian li ti.

Phía trên hai chiếc Chiến hạm bạch ngân đột nhiên xuất hiện mấy đạo nhân ảnh. Một cỗ lực lượng thông thiên triệt địa uy lực thần kỳ mạnh mẽ lan tỏa ra, khiến cho thế giới hôn ám khôi phục lại một tia quang minh, khiến cho các thành viên bên phía Liên minh Thần Mâu Chúa Tể nhìn thấy rõ tình huống của địch quân.

Chỉ thấy bốn phía xung quanh hai chiếc Chiến hạm hắc kim sắc kia phiêu phù vô số kể những thân ảnh đen như mực, tản mát ra lực lượng Luân Hồi hôn ám âm trầm. Những thân ảnh này toàn bộ đều là Luân Hồi Bất Diệt Thể!

- Thôn Phệ Thần Vương!

Triệu Phong liếc mắt liền thấy được Thôn Phệ Thần Vương lúc trước trong vô số những đạo thân ảnh này. Thôn Phệ Thần Vương hiện tại đã bị ràng buộc trong thể xác Luân Hồi Bất Diệt Thể, căn bản không thể nào giãy thoát, sắc mặt âm trầm dữ tợn khủng bố.

- Một kẻ thật đáng sợ!

Sắc mặt Tân Vô Ngân có chút trầm trọng.

Cho tới hiện tại, Thiên Chủ đã đồ sát ba cái Thánh địa, bắt giữ vô số

linh hồn, biến tất cả bọn họ trở thành Luân Hồi Bất Diệt Thể của chính mình. Đương nhiên, trong này còn chưa tính Huyễn Thần Thánh Địa đã bị Thiên Chủ công hãm từ rất lâu trước đây. Bên trên vô số đạo Luân Hồi Bất Diệt Thể kia đang phiêu phù một đạo nhân ảnh bạch sắc, toàn thân tản mát ra một cỗ lực lượng đáng sợ khiến cho vạn vật thần phục.

- Ha ha ha… Sáu vị Thần Mâu Chúa Tể cùng hàng lâm, lão phu cảm thấy quang vinh cùng vui vẻ sâu sắc a!

Thiên Chủ đột nhiên mở miệng cười vui vẻ.

Giờ phút này, các cường giả bên phía Liên minh Thần Mâu Chúa Tể đều đang quan sát vị Thiên Chủ thực lực siêu việt Chúa Tể này. Sắc mặt tất cả mọi người cũng đều cực kỳ ngưng trọng, không dám có một chút khinh suất nào.

- Động thủ đi!

Thiên Phạt Chúa Tể hừ nhẹ một tiếng. Đã tới bước này, tiếp tục nói lời vô ích với Thiên Chủ cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì nữa.

Những Chúa Tể còn lại cũng đều gật đầu một cái.

Oanh! Phanh! Oành!

Thiên địa nhất thời băng liệt, một cỗ lực lượng vô cùng cường hãn trùng kích thẳng ra, khiến cho bát phương ầm ầm chấn động. Năm vị Thần Mâu Chúa Tể, Diệu Nhật Chúa Tể, Thiên Kiếm Chúa Tể cùng với Tư Không Chúa Tể trong nháy mắt xông ra, phóng thẳng về phía Thiên Chủ.

- Uy thế thật đáng sợ!

Trong lòng Triệu Phong cũng có chút rung động.

Đổi lại là cường giả Chúa Tể bình thường, đối mặt với uy thế như vậy sợ rằng cũng sẽ bị hù dọa không nhẹ, nhưng Thiên Chủ trái lại lộ ra nụ cười quỷ dị:

- Ha ha ha… Bản Nguyên Thần Mâu của sáu Thần Mâu Chúa Tể các ngươi đều là của lão phu!

Oanh phanh!

Huyết mạch Thái Cổ Tộc trong cơ thể Thiên Chủ điên cuồng ba động, phóng xuất ra một cỗ uy áp kinh người uy chấn Vạn Tộc, chấn động thương khung. Đồng thời, Thiên Đạo Thần Mâu tại mi tâm hắn cũng chậm rãi mở ra. Khoảnh khắc này, Thần Mâu của những Thần Mâu Chúa Tể còn lại cũng khẽ run lên một cái, kể cả Mộng Huyễn Thần Mâu của Triệu Phong cũng bao gồm trong đó.

Thân hình Thiên Chủ khẽ lóe lên, đã trùng kích thẳng ra.

Ầm ầm ầm!

Hai cỗ lực lượng kinh thiên động địa bùng nổ ra trên cửu thiên vân tiêu, một cỗ phong bạo đáng sợ thổi quét loạn xạ.

Bốn chiếc Chiến hạm bạch ngân và Chiến hạm hắc kim sắc vội vàng hạ thấp độ cao, tránh khỏi đám phong bạo khủng bố của chiến trường Chúa Tể ảnh hưởng tới. Mà cũng trong lúc này, vô số cường giả của hai phe cũng từ bên trong Chiến hạm ào ào xông ra.

- Giết!

Thanh âm gào thét đinh tai nhức óc vang lên kinh thiên, hai dòng người khổng lồ va chạm trực diện với nhau. Trong nháy mắt, vô số lực lượng cuồng bạo tạp loạn kèm theo máu tanh lan tỏa ra khắp mọi nơi.

- Haizzz… không ngờ lão phu lại rơi vào kết cuộc như vậy!

- Việc đã đến nước này, chỉ có thể tận hưởng trận chém giết này mà thôi!

Bên phía phái Nghịch Thiên, ba cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể cường đại dị thường bắt đầu giao lưu với nhau. Ba người này phân biệt là cường giả Thần Vương của Linh Tuyền Thánh Địa, Huyết Linh Thánh Địa cùng với Phệ Thiên Thánh Địa.

Phía sau, Tả Hộ pháp bắt đầu niệm chú ngữ, tầng tầng quang tuyến từ trong hắc vụ sau lưng phóng thẳng ra, trong đó mơ hồ nhìn thấy một nhân ảnh hư vô thân khoác đấu bồng màu đen, khuôn mặt đen như mực, vươn thẳng cặp thủ trảo khô gầy nhăn nheo dữ tợn về phía trước.

Nhìn thấy một màn này, tâm thần rất nhiều cường giả của Sinh Mệnh Thánh Địa bắt đầu dâng lên một cỗ sợ hãi khó hiểu. Đại chiến Sinh Mệnh Thánh Địa lần trước, Vu thuật cùng với nguyền rủa đáng sợ của Tả Hộ pháp vẫn còn sờ sờ trước mắt mọi người.

- Lần này, lão phu nhất định phải kết liễu ngươi!

Bên phía Sinh Mệnh Thánh Địa, Hoa Phong Thần Vương mạnh mẽ xông ra.

- Tham chiến thôi!

Triệu Phong vung tay lên, phóng xuất ra Diệt Thế Hắc Long, mấy phân thân cùng với các chủng tộc Thái Cổ dưới tay mình. Trận chiến đấu này quan hệ trọng đại, Triệu Phong không dám sơ suất chút nào, toàn lực ứng phó.

Đúng lúc này, Triệu Phong đột nhiên cảm thụ được mấy cỗ khí tức sát ý cường đại.

- Hửm?

Triệu Phong vận chuyển Thần Mâu, đảo qua chiến trường, sắc mặt nhất thời khẽ biến. Những kẻ tản mát ra sát ý kia chính là đám Thiên Thần Sứ trước đây đã bị Triệu Phong tru diệt, mà lúc này, toàn bộ bọn chúng đều đã được phục sinh.

- Triệu Phong, tử kỳ của ngươi đã tới!

Ngũ Thần Sứ khẽ quát một tiếng, nhanh chóng phóng thẳng ra. Một cỗ loạn lưu màu tím đen ba động toàn thân hắn, nhanh chóng hóa thành một tôn Hắc Ám Thần Ma. Đồng thời, sáu gã Thiên Thần Sứ bọn Thường Thần Sứ, Lệ Thần Sứ, Bắc Minh Huy… cũng nhất tề đánh thẳng về phía Triệu Phong!

Chương 1559: Hai vị Thần Vương

Triệu Phong cũng không ngờ tới, đám Thiên Thần Sứ trước đây đã bị hắn giết chết không còn mấy tên, lúc này đều đã phục sinh toàn bộ, lại tập hợp đủ nguyên vẹn bảy tên như cũ.

Luân Hồi Chi Mâu có hai phương diện Sinh và Tử. Sinh Chi Luân Hồi có thể phục sinh người chết, còn có thể nắm giữ thủ đoạn thần thông Luân Hồi. Đương nhiên, phục sinh người chết cũng không phải tùy tùy tiện tiện đều có thể phục sinh được. Chí ít nếu như kẻ muốn phục sinh đã chết quá lâu, sẽ không có khả năng phục sinh. Mà Tử Chi Luân Hồi thì có khả năng giam cầm linh hồn của đối phương vào trong Luân Hồi Thần Mâu của chính mình, chịu sự chưởng khống của chính mình, trở thành nô lệ vĩnh viễn bất tử bất diệt.

Bình thường lợi dụng Sinh Chi Luân Hồi phục sinh người chết cần phải trả một cái giá cực lớn. Nhưng đối với Thiên Chủ, phục sinh mấy gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên cũng chỉ là chuyện nhỏ mà thôi.

- Triệu Phong, đi theo Thiên Chủ, chúng ta vĩnh viễn cũng sẽ không chết! Mà ngươi thì hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Bắc Minh Huy nhìn chằm chằm Triệu Phong, trong mắt toát ra hận ý ngập trời, ngữ khí mang theo ý tứ châm chọc nói.

- Vậy sao? Các ngươi sống lại một lần, ta lại giết các ngươi một lần!

Triệu Phong cười nhạt một tiếng, bộ dạng không chút để ý đối với chuyện này. Trước đây, những kẻ đã từng bị hắn giết chết qua này

có lẽ đều là cường địch của hắn, nhưng đây đã là chuyện của quá khứ rồi. Bản thân Triệu Phong mỗi thời mỗi khắc đều đang tiến bộ, đều đang siêu việt chính mình trước đây.

- Càn rỡ!

Ngũ Thần Sứ không khỏi cười lớn, mang theo khí tức hắc ám bá đạo cuồng bạo nghiền ép thẳng tới.

- Ma Thiên Chưởng!

Bàn tay hắn vung lên, một đạo chưởng ảnh Cự Ma hoa văn lốm đốm gào thét bay ra, khuấy động cả phong vân thiên địa.

- Phá!

Thủ chưởng Triệu Phong khẽ vung lên, trong nháy mắt đã ngưng tụ ra một thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, đồng thời cũng phóng thẳng ra.

Oanh phanh!

Chưởng ảnh Cự Ma kia vừa mới tiếp xúc đã ầm ầm vỡ nát.

- Làm sao lại… mạnh như vậy?

Trong lòng Ngũ Thần Sứ âm thầm kinh ngạc. Hắn mới chết không được bao lâu, vừa mới phục sinh trở lại, không ngờ Triệu Phong đã trưởng thành đến loại tình trạng này, một kích tùy ý đã có thể hủy diệt được chiến kỹ huyết mạch Ma Thần Tộc của hắn.

- Hỗn Độn Bá Quyền!

- Thời Gian Cực Nhận!

- Diệt Thế Long Tức!

- …

Cùng lúc đó, chiến kỹ huyết mạch của đám Thiên Thần Sứ còn lại cũng ào ào hàng lâm tới.

Sắc mặt Triệu Phong vẫn như cũ bình thản, lực lượng Hỗn Độn Lôi Kiếp trong cơ thể giống như sóng biển dâng trào, cuồn cuộn lao ra, hình thành nên một cỗ lôi đình phong bạo hôn ám, bùng phát công kích loạn xạ.

Oanh! Phanh! Oành!

Đám chiến kỹ cường hãn bốn phương tám hướng kia vừa mới oanh kích lên trên đạo lôi đình phong bạo hôn ám liền bị nó thôn phệ mất, trong nháy mắt biến mất không còn.

- Triệu Phong, ngươi không hổ là kẻ có được Thần Mâu thứ chín! Chúng ta hiện tại đều không phải là đối thủ của ngươi. Nhưng ngươi đã đắc tội phái Nghịch Thiên, đồng dạng cũng sẽ không có kết cục tốt!

Bắc Minh Huy lớn tiếng nói.

- Bày Thất Tinh Huyền Cơ Trận!

Ngũ Thần Sứ đột nhiên hét lớn một tiếng.

Chẳng biết từ lúc nào, trong tay bảy gã Thiên Thần Sứ đã phân biệt xuất hiện một cây cờ nhỏ màu xám bạc. Trong nháy mắt những cây cờ nhỏ này vừa xuất hiện, một cỗ lực lượng trận pháp Thiên Cơ Tộc

huyền diệu cường đại đã ba động ra, hình thành nên một cỗ lực lượng khổng lồ, xây dựng thành một phiến không gian tinh tú mờ mịt tối tăm, vây khốn Triệu Phong vào bên trong.

- Sớm đã chuẩn bị rồi sao?

Triệu Phong thấp giọng lẩm bẩm. Mặc dù trong khoảng thời gian này thực lực đề thăng không nhỏ, hơn nữa gần đây hắn cũng không có tiếp xúc qua phái Nghịch Thiên, nhưng phái Nghịch Thiên cũng không phải kẻ ngu ngốc, biết rõ tiềm lực trưởng thành của Triệu Phong, bảy gã Thiên Thần Sứ tuyệt đối không đủ để đối phó Triệu Phong. Cho nên phái Nghịch Thiên đã sớm chuẩn bị cho đám Thiên Thần Sứ một tòa đại trận, cho dù là cường giả Thần Vương đỉnh cao cũng khó có thể thoát khốn.

- Chịu chết đi!

Bảy gã Thiên Thần Sứ khống chế Thất Tinh Huyền Cơ Trận, phát động công kích về phía Triệu Phong. Thật ra, trong lòng bọn chúng cũng khó có thể tiếp nhận điểm này, đường đường bảy đại Thiên Thần Sứ bọn chúng liên thủ, không ngờ còn phải mượn dùng trận pháp Thiên Cơ Tộc mới có thể đối phó được Triệu Phong. Bất quá, may mà Hữu Hộ pháp đã chuẩn bị cho bọn chúng tòa đại trận này, bằng không bọn chúng rất có khả năng một lần nữa lại chết trong tay Triệu Phong.

Vù vù vù!

Trong đám sương mù u ám bốn phương tám hướng chợt hiện lên mấy đạo tinh quang ngân sắc, hơn nữa lại dần dần gia tăng kích thước ra, dung hợp lại với nhau, biến thành một ngôi sao thật lớn, dùng tốc độ như sét đánh công kích thẳng về phía Triệu Phong. Ngôi sao này đã tập hợp toàn bộ lực lượng của bảy gã Thiên Thần Sứ

cùng với Trận pháp, đủ để gây tổn thương cho cường giả Thần Vương đỉnh cao.

Thân hình thoáng lắc nhẹ một cái, Triệu Phong dễ dàng né tránh khỏi công kích của ngôi sao kia, nhưng đúng lúc này, bên trái hắn đồng dạng cũng bay tới một ngôi sao thật lớn.

- Không hỗ là Thiên Cơ Đại Trận, tránh thoát một đợt còn có đợt thứ hai, cho dù tránh thoát hết thảy mọi công kích, chỉ sợ cũng sẽ phải nghênh đón sát chiêu càng cường đại hơn!

Triệu Phong chưa từng xem thường đại trận Thiên Cơ Tộc. Lúc này, nếu hắn lựa chọn tiếp tục né tránh chỉ sẽ càng lún càng sâu, cuối cùng sẽ phải nghênh đón sát chiêu chung cực của đại trận. Lập tức phá trận mới là lựa chọn tốt nhất.

Mặt khác, Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong có một loại dự cảm nguy cơ, mặc dù bảy gã Thiên Thần Sứ cỏn con này khó có thể tạo thành ảnh hưởng gì với hắn, nhưng đối mặt với Thiên Cơ Tộc, tuyệt đối không thể khinh thường. Đã như vậy, cũng không cần thiết phải che che giấu giấu nữa.

Đối với Triệu Phong, phương pháp phá trận vô cùng đơn giản. Trong Tả Mâu mạnh mẽ khởi động một cỗ Mộng Huyễn Bản Nguyên, lực lượng Tâm niệm khẽ vận chuyển, nhìn chằm chằm trên một ngôi sao đang cực nhanh bắn tới gần đó.

- Thay đổi quỹ tích!

Một cỗ ý niệm mãnh liệt hình thành. Nhất thời, ngôi sao ngân sắc cực đại kia đột nhiên chợt di động một đoạn cự ly về phía bên phải.

Oanh phanh!

Sau khi ngôi sao ngân sắc này dịch chuyển vị trí, đã va chạm thẳng với một ngôi sao khác. Một cỗ Thần lực phong bạo đáng sợ nhất thời khuếch tán ra bên trong trận pháp. Những ngôi sao này đều vận hành dựa theo sự điều khiển của trận pháp, một khi quỹ tích vận hành xuất hiện sai lầm, toàn bộ trận pháp cũng sẽ xuất hiện vấn đề. Khoảnh khắc này, toàn thể Thất Tinh Huyền Cơ Trận đã bắt đầu hỗn loạn.

- Xảy ra chuyện gì? Quỹ tích của trận pháp đã xuất hiện sai lầm!

Ngũ Thần Sứ hét lớn một tiếng. Trận pháp Thiên Cơ Tộc làm sao có thể xuất hiện loại thiếu sót cấp thấp như thế này? Bảy gã Thiên Thần Sứ cật lực tu bổ trận pháp. Nhưng đúng lúc này, trong não hải bọn chúng đột nhiên vang lên một đạo thanh âm:

- Tự bạo trận pháp!

Kẻ truyền âm chính là Hữu Hộ pháp của Thiên Cơ Tộc.

- Vâng!

Mặc dù không hiểu đã xảy ra chuyện gì, nhưng bảy gã Thiên Thần Sứ vẫn lập tức chấp hành mệnh lệnh. Nhưng bọn họ còn chưa kịp làm gì, thì đột nhiên trong trận pháp kia chợt ba động ra một cỗ khí tức Thần lực kinh người đáng sợ.

Oanh phanh!

Một đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm to lớn khôn cùng mang theo khí tức kinh thế từ trên đỉnh trận pháp chậm rãi đâm ra. Thất Tinh Huyền Cơ Trận sau khi xuất hiện hỗn loạn, các phương diện năng lực cũng đều bị tổn hao rất nhiều, một kích súc lực của Triệu Phong liền thuận lợi

phá tan đại trận!

- Làm sao có thể?

Vẻ mặt Ngũ Thần Sứ tràn ngập kinh hoàng. Không ngờ Triệu Phong dễ dàng như vậy đã phá vỡ được Thất Tinh Huyền Cơ Trận của bảy người bọn chúng. Bảy gã Thiên Thần Sứ vội vàng lui về phía sau.

Oanh! Phanh! Oành!

Bên trong trận pháp, lực lượng ba động hỗn loạn kịch liệt, trận pháp đã bắt đầu bạo tạc. Nhưng hiện tại Thất Tinh Huyền Cơ Trận đã bị hao tổn, bảy gã Thiên Thần Sứ cũng đã bỏ chạy, không còn nguồn cung cấp lực lượng, uy năng bạo tạc của Thất Tinh Huyền Cơ Trận cũng bị hao tổn thật lớn.

Thôi động Ngụy Tổ khí Lăng Hư, thân hình Triệu Phong từ trong đám bạo tạc xông thẳng ra, hoàn toàn bình yên vô sự. Nhưng đúng lúc này, Triệu Phong chợt cảm thụ được hai cỗ khí tức cường hãn dị thường ép thẳng về phía mình.

Sưu!

Một đạo bạo phong băng trảm cường đại gào thét lao tới, mang theo Pháp tắc Băng hệ kinh người, khiến cho cả một phiến thiên địa rơi vào băng hàn. Mà biên giới vụ bạo tạc kia cũng xuất hiện một lốc xoáy đinh ốc màu đen, điên cuồng thôn phệ uy năng cỗ bạo tạc này.

- Hai vị Thần Vương!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ động. Hai vị Thần Vương này đều là Luân Hồi Bất Diệt Thể, một người trong đó là lão giả tóc lam lúc trước Triệu Phong từng chiến đấu qua tại Thần Quốc phái Nghịch Thiên,

mà một người khác chính là Thôn Phệ Thần Vương.

Lúc này, Triệu Phong đã sáng tỏ, hóa ra cảm giác nguy cơ của Tả Mâu chính là đến từ Hữu Hộ pháp kia. Nếu Triệu Phong trực tiếp đối mặt với lão giả tóc lam cùng Thôn Phệ Thần Vương, như vậy hắn nhất định phải cẩn cẩn thận thận, thậm chí là lui lại. Cho nên Hữu Hộ pháp mới để cho bảy gã Thiên Thần Sứ làm mồi, ý đồ dùng Thất Tinh Huyền Cơ Trận vây khốn Triệu Phong, sau đó để cho hai vị Thần Vương phát động tập kích bất ngờ.

Chỉ bất quá tốc độ phá trận của Triệu Phong quá nhanh, ngay cả Hữu Hộ pháp cũng không ngờ được điều này. Nếu ngay từ đầu Triệu Phong xem thường bảy gã Thiên Thần Sứ, như vậy dưới sự vây giết của bảy người bọn chúng, Thất Tinh Huyền Cơ Trận cùng với hai vị Thần Vương, hắn rất có khả năng sẽ bị trọng thương.

Phía sau, trong Chiến hạm hắc kim sắc của phái Nghịch Thiên, sắc mặt Hữu Hộ pháp cực kỳ dữ tợn:

- Tiểu tử này tựa hồ đã nhìn ra! Bất quá, đối mặt với hai vị Thần Vương, ta xem ngươi làm sao thoát khỏi cái chết đây?

- Nhận lấy cái chết a!

Sắc mặt Thôn Phệ Thần Vương cực kỳ lạnh lẽo. Lúc trước Triệu Phong khuyên hắn gia nhập Liên minh Thần Mâu Chúa Tể, Thôn Phệ Thần Vương đã trực tiếp cự tuyệt. Về sau trong lúc đối chiến, hắn lại càng phải bất đắc dĩ nhận thua trước mặt Triệu Phong. Mà cuối cùng, Thánh địa của hắn lại bị Thiên Chủ công phá, bản thân hắn cũng bị Thiên Chủ đích thân đánh chết, biến thành Luân Hồi Bất Diệt Thể, chịu sự khống chế của người khác.

Trong lòng Thôn Phệ Thần Vương thật hận a! Hắn hận vận mệnh

như thế nào lại bất công như vậy? Hắn đem toàn bộ những hận ý này tập trung hết lên người Triệu Phong. Hắn muốn Triệu Phong cũng phải rơi vào kết cục giống như hắn vậy.

Vù vù vù!

Sau khi hấp thu được uy năng bạo tạc, công kích của Thôn Phệ Thần Vương đã nhận được tăng phúc. Bên kia, lão giả tóc lam cũng thôi động Pháp tắc Băng hệ, mạnh mẽ phong tỏa hành động của Triệu Phong.

Hưu!

Thôi động Pháp tắc Thời Không cùng với Ngụy Tổ khí Lăng Hư, Triệu Phong hóa thành một đạo ngân mang nhìn không rõ hình dáng, nhanh chóng lưu chuyển khắp nơi. Đối thủ là hai vị Thần Vương, quả thật có chút tương đối khó giải quyết, đặc biệt hai người lại còn là Luân Hồi Bất Diệt Thể nữa. Nhưng Triệu Phong làm sao có thể trốn tránh?

- Hỗn Độn Thần Vực!

Trong cơ thể Triệu Phong nhanh chóng phóng xuất ra Hỗn Độn Thần Vực khổng lồ, xâm nhập vào không gian thiên địa, hình thành nên một mảnh Lĩnh vực Hỗn Độn hôn ám. Thân ở trong Hỗn Độn Thần Vực, bản thân hắn nhận được tăng phúc thật lớn, mà địch nhân lại sẽ bị suy yếu cùng áp chế.

Hưu!

Thôi động tốc độ lên tới cực hạn, Triệu Phong nhanh chóng tiếp cận lão giả tóc lam.

- Trước hết giết ngươi!

Sắc mặt Triệu Phong lạnh lẽo, Thần lực Hỗn Độn trong tay bắt đầu ba động.

- Hắc hắc… giết ta?

Lão giả tóc lam không khỏi cười lớn. Thứ nhất, hắn thân là Thần Vương, làm sao có thể dễ dàng chết như vậy? Thứ hai, chính mình thân là Luân Hồi Bất Diệt Thể, chỉ cần không phải nháy mắt bị hủy diệt cái gì cũng không lưu lại, liền có thể chậm rãi được phục sinh trở lại. Thứ ba, bọn chúng chính là hai cường giả Thần Vương liên thủ, Thôn Phệ Thần Vương lại còn là Thần Vương đỉnh cao, chiến lực trác việt, làm sao có thể bị một tên Thần Chủ Tam Trọng Thiên đánh chết được?

- Vậy thì thử xem!

Sắc mặt Triệu Phong lãnh đạm, lẩm bẩm một tiếng.

- Thiên Ngưng Băng Phong!

Lão giả tóc lam hét lớn một tiếng. Không gian bốn phía chợt dâng trào một cỗ hàn ý đáng sợ. Băng tuyết phong bạo trong không gian nhất thời ngưng kết lại, đồng thời cũng tụ tập về phía trước. Băng hàn phong bạo cùng hỗn độn loạn lưu đan xen chém giết loạn xạ với nhau.

Triệu Phong mượn dùng Pháp tắc Viên mãn của Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ, cộng thêm lực lượng Hỗn Độn cường hãn của bản thân, bởi vậy Hỗn Độn Thần Vực của hắn đã chiếm được thượng phong.

- Hỗn Độn Già Thiên!

Lực lượng Hỗn Độn ngưng tụ đã lâu trong tay Triệu Phong đột nhiên phóng xuất ra. Chỉ thấy trên không trung đột nhiên xuất hiện một cự thủ Thần Ma hôn ám thâm trầm, mang theo uy áp khôn cùng, thôn phệ lực lượng thiên địa ầm ầm oanh áp thẳng xuống.

Hỗn Độn Già Thiên Thủ là chiến kỹ công kích càng cao cấp mà Triệu Phong vừa mới tìm hiểu ra, phương diện linh hoạt mặc dù không bằng được Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, nhưng uy năng công kích cùng lực bộc phát trong nháy mắt lại tuyệt đối vượt xa Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm.

Oanh phanh! Vù vù!

Đồng thời khi một chưởng kia oanh áp thẳng xuống, trong đó cũng bộc phát ra một đoàn lực lượng Lôi kiếp cuồng bạo. Toàn bộ đám lực lượng khôn cùng này đều xâm nhập hết vào trong thân thể của lão giả tóc lam, phá hủy đi Luân Hồi Bất Diệt Thể của hắn.

- Hỗn Độn Lôi Đồng!

Cùng khoảnh khắc đó, Tả Mâu Triệu Phong cũng phát động một kích đồng thuật cường hãn. Trên hư không, một đạo Lôi Kiếp Kiếm Ấn hôn ám ầm ầm rơi xuống, khắc thẳng lên trên đỉnh đầu lão giả tóc lam. Như vậy vẫn chưa xong, nếu muốn giết chết một cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể, nhất định phải triệt để hủy diệt nó trong nháy mắt.

Ong ong!

Triệu Phong thôi động Lăng Hư, ngưng tụ ra một đạo Không Gian Đao Nhận uy lực cường hãn. Đạo Không Gian Đao Nhận kia xỏ xuyên qua thiên địa, hàng lâm lên trên cơ thể của lão giả tóc lam.

Phía sau, sắc mặt Thôn Phệ Thần Vương tràn ngập kinh hãi. Tại phương diện tốc độ, hắn không bằng Triệu Phong, không ngờ sau khi Triệu Phong tiếp cận lão giả tóc lam, trong nháy mắt lại phát động ra công kích hung mãnh như vậy, cho dù là hắn khi còn sống cũng rất khó có thể ngăn cản.

- Đừng mơ tưởng!

Thôn Phệ Thần Vương hét lớn một tiếng, mạnh mẽ vận chuyển Pháp tắc Thôn Phệ. Hắn tuyệt đối không thể để cho Triệu Phong giết chết lão giả tóc lam.

Chương 1560: Chém chết Thần Vương

Công kích Triệu Phong bộc phát ra trong nháy mắt khiến cho lão giả tóc lam không có nổi lực lượng chống lại. Sau lưng hắn, sắc mặt Thôn Phệ Thần Vương cũng tràn ngập kinh hãi, cho dù là hắn khi còn sống, đối mặt với công kích bậc này chỉ sợ cũng khó có thể chống lại.

- Đừng mơ tưởng!

Thôn Phệ Thần Vương hét lớn một tiếng, thân hình xông nhanh ra.

- Thôn Thiên Phệ Địa!

Thôn Phệ Thần Vương mạnh mẽ vận chuyển Thần lực, thi triển ra Bí pháp cường hãn. Trong nháy mắt, trên không trung lão giả tóc lam chợt xuất hiện một vòng xoáy giống như một cái miệng rộng dữ tợn. Vòng xoáy này mạnh mẽ hút một cái, hút lấy tất cả năng lượng thiên địa ở khu vực phụ cận.

Thôn Phệ Thần Vương biết rõ tốc độ của Triệu Phong cực nhanh, lại có được Ngụy Tổ khí Lăng Hư. Nếu hắn xuất thủ với Triệu Phong, hiệu quả có khả năng không lớn lắm, cho nên hắn mới thi triển Bí pháp Thôn Phệ, thôn phệ tất cả năng lượng công kích ở bốn phía xung quanh lão giả tóc lam, nhằm làm yếu bớt uy năng công kích. Lão giả tóc lam thân là Luân Hồi Bất Diệt Thể, chỉ cần không bị giết chết trong nháy mắt, sẽ có thể chậm rãi khôi phục lại, đây chính là chỗ biến thái của Luân Hồi Bất Diệt Thể.

Triệu Phong vận chuyển Tả Mâu, nhìn chằm chằm lên người lão giả tóc lam. Kẻ này nhất định phải chết! Nếu không, đồng thời đối mặt với hai vị Thần Vương thật sự cũng có chút khó chơi. Thừa nhận phải một kích Hỗn Độn Già Thiên Thủ, còn có Hỗn Độn Lôi Đồng cùng với Không Gian Đao Nhận do Ngụy Tổ khí Không Gian hệ phát động, thân hình của lão giả tóc lam hiện tại đã sớm tàn phá không chịu nổi, chỉ còn lại một bộ phận thân thể nhỏ bé mà thôi.

Nhưng từ trong cái miệng rộng thôn phệ phía trên lại xuất hiện một cỗ lực hấp xả tuyệt cường, điên cuồng thôn phệ năng lượng công kích trong thiên địa, khiến cho uy năng công kích của Triệu Phong liên tục yếu bớt. Nếu cứ tiếp tục như vậy, công kích liên miên của Triệu Phong ngược lại không nhất định có thể giết chết được lão giả tóc lam.

- Chết đi!

Tả Mâu Triệu Phong khẽ ngưng đọng, bắt đầu điều động Mộng Huyễn Bản Nguyên, từ trong Tả Mâu vốn đã sáng lạn kia nhất thời lan tỏa ra tầng tầng thải sắc mộng huyễn. Một màn này khiến cho các thành viên chiến đấu bốn phía cũng bị nó hấp dẫn, màu sắc kia thật sự là quá tươi đẹp rồi.

- Thần Mâu Huyễn Diệt!

Một cỗ ý niệm mãnh liệt sinh ra, tất cả các cảnh tượng trong tầm mắt Triệu Phong nhất thời phát sinh biến hóa. Tất cả mộng huyễn màu sắc khắp toàn thể thế giới trong nháy mắt đều tụ tập tại trên thân thể tàn phá còn lại của lão giả tóc lam. Tất cả mọi thứ khác xung quanh đều phảng phất như biến thành hai màu trắng đen, chỉ có một mảnh màu sắc mộng huyễn kia là khiến cho người khác chú ý nhất.

Ba!

Nhưng đột nhiên, mảnh màu sắc sáng lạn kia giống như một cái bọt biển vậy, đột nhiên vỡ tan, mà lão giả tóc lam cũng theo đó biến mất.

Trong Chiến hạm hắc kim sắc, Luân Hồi Chi Mâu của Hữu Hộ pháp nhất thời nảy sinh cảm ứng. Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp Thần Vương vốn đã cực kỳ khó kiếm, nhưng Triệu Phong vừa rồi lại triệt để giết chết một cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp Thần Vương của hắn. Phải biết rằng, cho dù là Thần Vương đỉnh cao cũng không có khả năng trong nháy mắt oanh chết một gã Thần Vương bình thường ngay cả cái gì cũng không lưu lại! Nhưng Triệu Phong đã làm được điều này!

- A! Triệu Phong!

Trên mặt Thôn Phệ Thần Vương lộ ra thần sắc điên cuồng, dữ tợn rít gào một tiếng, phát ra uy thế khiếp người. Trước đây, thời điểm lần đầu gặp mặt Triệu Phong, hắn tự nhận chính mình tuyệt đối mạnh hơn Triệu Phong một bậc, nhưng cuối cùng bởi vì không thể thôn phệ được Bản Nguyên Thần Mâu của Triệu Phong, cho nên hắn chỉ có thể nhận thua. Nhưng hiện tại chỉ mới trải qua mấy năm, hắn liên thủ với một vị Thần Vương khác không ngờ lại cũng không thể làm gì được Triệu Phong. Càng buồn cười hơn chính là, lão giả tóc lam bị Triệu Phong trực tiếp giết chết mà hắn cũng không thể ngăn cản được.

- Đi tìm chết!

Thôn Phệ Thần Vương hét lớn một tiếng, bàn tay mạnh mẽ vung lên, đánh ra một cỗ quang ba hôn ám như cuồng phong bạo vũ. Cỗ lực lượng này chính là lực lượng vừa rồi hắn đã thôn phệ, trong đó ẩn chứa đủ loại sát chiêu của Triệu Phong, uy năng tuyệt đối không tầm thường.

Hưu!

Triệu Phong thôi động Lăng Hư, hóa thành một đạo lưu quang ngân sắc, nhanh chóng xoay người bỏ chạy.

- Hiện tại đang trong lúc đại chiến, Thôn Phệ Thần Vương có thể hấp thu lực lượng bốn phía, thực lực đại tăng!

Triệu Phong âm thầm phân tích. Mặc dù lúc trước Thôn Phệ Thần Vương chủ động nhận thua trước mặt hắn, đó là do hắn không thể thôn phệ được Mộng Huyễn Bản Nguyên của Triệu Phong, thực lực bị hạn chế. Nhưng trên chiến trường khổng lồ như hiện tại, Thôn Phệ Thần Vương có thể tùy tiện thôn phệ lực lượng khắp mọi nơi, chiến lực cực kỳ cường hãn. Cộng thêm hắn thân là Luân Hồi Bất Diệt Thể, Triệu Phong rất khó có thể tiêu diệt hắn giống như giết chết lão giả tóc lam vừa rồi vậy.

Nhưng phương pháp thì vẫn phải có! Phái Nghịch Thiên có được đại lượng Luân Hồi Bất Diệt Thể, điều này Liên minh Thần Mâu Chúa Tể sớm đã biết trước, phái Trí Giả cũng đã nghiên cứu ra đối sách tương ứng.

Chỉ thấy trên chiến trường cách đó không xa, một gã thanh niên áo trắng tay cầm chiết phiến, tay còn lại cầm một cái trận bàn màu đen. Kẻ này, chính là Đường Bạch, lúc trước Triệu Phong đã kết bạn tại Phần Thiên Hải. Hiện tại, Đường Bạch sớm đã đột phá Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, cũng đã đạt tới Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong, thực lực không thể khinh thường. Sau khi Sinh Mệnh Thánh Địa phát ra lời hiệu triệu, Phong Thần Thánh Địa tương đối nhanh chóng chạy tới, gia nhập liên minh.

- Phong!

Đường Bạch khẽ vỗ một tay lên trên trận bàn màu đen, từ trong trận bàn lập tức xuất hiện rất nhiều đạo phù văn bạch sắc, biến thành từng đạo từng đạo xiềng xích, phóng thẳng về phía trước.

Cách Đường Bạch một quãng không xa, một gã Luân Hồi Bất Diệt Thể đang điên cuồng chém giết với một gã nam tử thành viên của Sinh Mệnh Thánh Địa, đột nhiên mấy đạo xiềng xích phù văn bạch tinh chợt từ xa phóng tới, quấn chặt lấy toàn thân hắn.

- Đây là cái gì?

Sắc mặt gã Luân Hồi Bất Diệt Thể kia khẽ biến, ra sức giãy dụa, nhưng lại phát hiện lực lượng của chính mình đã bị hạn chế thật lớn, trở nên càng lúc càng yếu đi.

- Thu!

Đường Bạch thôi động trận bàn, đạo xiềng xích phù văn bạch tinh kia nhất thời rút về. Mà gã Luân Hồi Bất Diệt Thể kia cũng bị kéo thẳng vào trong trận bàn màu đen.

- Đa tạ!

Gã nam tử đang chiến đấu với gã Luân Hồi Bất Diệt Thể kia sau khi nói một tiếng cám ơn, một lần nữa giết thẳng về phía một đối thủ khác.

Phong Thần Tộc vốn sở trường phong ấn, phong thiên phong địa phong thần. Năng lực phong ấn của bọn họ sau khi kết hợp với trận pháp của phái Trí Giả đã hình thành nên một loại thủ đoạn phong ấn khác càng cường đại hơn, có thể hữu hiệu đối với những Luân Hồi Bất Diệt Thể bất tử bất diệt.

- Triệu huynh đệ?

Đường Bạch đột nhiên quay đầu lại, nhìn về phía Triệu Phong. Ngay tại khoảnh khắc vừa rồi, hắn đã nhận được truyền âm của Triệu Phong.

- Thôn Phệ Thần Vương? Ách! Một mình ta làm sao có thể đối phó nổi hắn?

Đường Bạch liếc mắt liền nhìn thấy Thôn Phệ Thần Vương đang đuổi sát phía sau Triệu Phong, sắc mặt nhất thời trở nên khó nhìn. Bất quá, bản thân hắn vẫn cấp tốc chạy tới. Cùng lúc đó, một vài cường giả Phong Thần Thánh Địa ở phụ cận cũng nhanh chóng tụ tập tới. Muốn đối phó một gã Thần Vương, một mình Đường Bạch tự nhiên là không đủ.

- Đều cút hết cho ta!

Thôn Phệ Thần Vương cũng phát hiện ra sự tình không đúng, chợt quát lên một tiếng, toàn thân phóng xuất ra một cỗ uy thế đáng sợ chấn động thiên không. Một cỗ phong lãng hắc sắc thật lớn trùng kích thẳng ra bốn phía xung quanh. Với thực lực Thần Vương đỉnh cao của hắn, dễ như trở bàn tay liền có thể giết chết đám Thần Chủ Nhất Nhị Trọng Thiên này.

- Đừng mơ tưởng!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ động. Những người này mặc dù chiến lực không cao, nhưng thủ đoạn lại có thể khắc chế Luân Hồi Bất Diệt Thể.

- Mộng Huyễn Hóa!

Tả Mâu Triệu Phong không ngừng xoay tròn, từng tầng từng tầng quang vụ mộng huyễn lan tỏa ra, xâm nhập vào không gian thiên địa. Lấy Triệu Phong làm trung tâm, hết thảy mọi sự vật xung quanh dần dần bao phủ lên một tầng thải sắc mộng huyễn, sáng lạn mỹ lệ, giống như một thiên đường mộng huyễn. Dưới tình huống Mộng Huyễn Hóa, Thôn Phệ Thần Vương nhất thời gặp phải suy yếu nhất định, cỗ uy thế Thần Vương đỉnh cao kia cũng bị Triệu Phong dễ dàng tiêu diệt mất.

- Lại là chiêu này!

Sắc mặt Thôn Phệ Thần Vương đại biến. Lúc trước hắn chính là bị chiêu này của Triệu Phong bức cho phải nhận thua. Nhưng tình huống hiện tại bất đồng, chiêu này đối với hắn đã không có bao nhiêu tác dụng nữa.

- Nuốt!

Thôn Phệ Thần Vương hét lớn một tiếng, phương viên mấy mươi vạn dặm xung quanh đột nhiên xuất hiện hơn mười cái hắc động thôn phệ. Hắn không thể thôn phệ Mộng Huyễn Bản Nguyên của Triệu Phong, nhưng lại có thể thôn phệ Thần lực của những cường giả khác trên chiến trường.

- Động thủ!

Sắc mặt Triệu Phong bình thản, khẽ quát một tiếng.

- Diệt!

Triệu Phong vận chuyển lực lượng Tâm niệm, đem mục tiêu tập trung trên người Thôn Phệ Thần Vương. Dần dần, lực lượng trong cơ thể Thôn Phệ Thần Vương từng điểm từng điểm tiêu tán. Cùng

lúc đó, mấy gã tộc nhân Phong Thần Thánh Địa bốn phía cũng thôi động trận bàn trong tay mình.

Hưu hưu hưu!

Hơn mười đạo xiềng xích phù văn bạch tinh nhanh chóng xông ra, quấn lấy Thôn Phệ Thần Vương. Nhất thời, lực lượng Thôn Phệ Thần Vương gặp phải phong ấn ở một trình độ nhất định.

- Chỉ bằng một đám rác rưởi các ngươi cũng muốn đối phó ta?

Sắc mặt Thôn Phệ Thần Vương không chút thay đổi, điên cuồng rít gào một tiếng. Đột nhiên, trong cơ thể hắn chợt bộc phát ra một cỗ lực lượng tuyệt cường. Đây chính là lực lượng mà vừa rồi hắn thôn phệ được từ chiến trường bốn phía. Một cỗ long quyển đen như mực từ trên người hắn mạnh mẽ tản ra, quấn lấy đám xiềng xích bốn phía xung quanh Thôn Phệ Thần Vương. Đám xiềng xích bạch tinh kia nhất thời từng tấc từng tấc đứt đoạn, hiệu quả phong ấn cũng dần dần biến mất.

- Đi tìm chết cho ta!

Sắc mặt Triệu Phong ngưng đọng, trong Tả Mâu chợt lóe lên một cỗ hỗn độn lôi quang. Một đạo kiếm ấn Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm oanh kích thẳng xuống, hàng lâm lên trên cơ thể Thôn Phệ Thần Vương. Trong đó phóng xuất ra một cỗ lực lượng khổng lồ, tàn phá thân thể cùng linh hồn của Thôn Phệ Thần Vương, khiến cho thân thể hắn nhất thời cứng đờ.

Cùng lúc đó, đám người Phong Thần Thánh Địa một lần nữa phát lực, lại một đám xiềng xích phù văn nữa lan tỏa ra, quấn lấy toàn thân Thôn Phệ Thần Vương.

- Đừng mơ tưởng vây khốn ta!

Thôn Phệ Thần Vương không ngừng giãy dụa. Trong phương viên mấy mươi vạn dặm lại một lần nữa xuất hiện mấy vòng xoáy đen như mực, không ngừng thôn phệ lực lượng khắp nơi trên chiến trường.

- Thôn Phệ Thần Vương này quá khó đối phó rồi! Cho dù chúng ta phong ấn lực lượng của hắn, hắn cũng có thể thôn phệ, thu lấy lực lượng từ những địa phương khác!

Sắc mặt Đường Bạch thoáng có chút trắng bệch. Đồng thời, bốn phía còn có rất nhiều cường giả khác của phái Nghịch Thiên không ngừng tiếp cận về phía này, chạy tới trợ giúp, giải cứu Thôn Phệ Thần Vương.

- Toàn bộ khu vực này do ta làm chủ!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ động, vận chuyển lực lượng Tâm niệm. Phạm vi mà Thôn Phệ Thần Vương tiến hành thôn phệ vừa vặn nằm trong phạm vi Mộng Huyễn Hóa của Triệu Phong.

- Diệt!

Lực lượng Tâm niệm vận chuyển, một cỗ lực lượng kỳ dị huyền diệu khó dò, không thể nào ngăn cản nhất thời hàng lâm thiên địa bốn phương. Chỉ thấy từng cái từng cái vòng xoáy thôn phệ màu đen kia dần dần tiêu tán không thấy đâu nữa.

- Làm sao có thể?

Trong lòng Thôn Phệ Thần Vương vô cùng khiếp sợ. Bản thân hắn chịu sự suy yếu của Mộng Huyễn Hóa cùng thủ đoạn phong ấn của

Phong Thần Tộc, thực lực giảm xuống không chỉ một cấp bậc. Nhưng hắn có thể thôn phệ những lực lượng khác dùng để bộc phát ra công kích cường đại, mạnh mẽ tránh thoát sự vây khốn của đối phương. Bất quá hiện tại hắn đã không còn biện pháp thôn phệ lực lượng nữa rồi.

- Tốt!

Trong lòng Đường Bạch nhất thời vui vẻ, lập tức thiêu đốt Thần lực, thi triển ra Bí pháp của Phong Thần Tộc, mạnh mẽ thôi động trận bàn trong tay.

- Mau phá hư thủ đoạn phong ấn của bọn chúng!

Thôn Phệ Thần Vương vội vàng quát lớn. Đám người của phái Nghịch Thiên đang phóng tới cứu viện Thôn Phệ Thần Vương lập tức phát động công kích, mục tiêu chính là đám người của Phong Thần Thánh Địa.

- Ta nói rồi! Khu vực này do ta làm chủ!

Thanh âm trầm thấp lạnh như băng của Triệu Phong một lần nữa truyền ra. Lực lượng Tâm niệm vận chuyển, bên trong khu vực Mộng Huyễn Hóa, từng đạo từng đạo thân ảnh địch quân dần dần tiêu tán, biến mất không thấy đâu nữa. Đối mặt với hết thảy chuyện này, bọn chúng không có một chút lực lượng chống lại nào, chỉ có thể tử vong trong sợ hãi cùng khó hiểu cùng cực.

- Không!

Một gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên cật lực giãy dụa. Nhưng làm như vậy chỉ càng thể nghiệm thêm nhiều nổi sợ hãi hơn mà thôi. Lực lượng Thần Mâu của Triệu Phong càng lúc càng cường đại lên,

cường giả trong cảnh giới đồng giai sao có thể chống lại nổi Mộng Huyễn Đồng Thuật của hắn? Cuối cùng, thân hình gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên này cũng tiêu tán không còn.

- Quá cường đại rồi!

- Không thể tưởng tượng nổi!

Ngay cả các thành viên của Phong Thần Tộc, tâm thần cũng ầm ầm kinh động, gương mặt gần như dại ra. Mà Thôn Phệ Thần Vương cũng dần dần mất đi lực lượng chống lại. Ở bên trong khu vực của Mộng Huyễn Hóa, chiến lực của Triệu Phong cường hãn tuyệt luân, lại có thêm thủ đoạn phong ấn của Phong Thần Tộc, Thôn Phệ Thần Vương chỉ có thể nhận mệnh mà thôi.

Sau khi lực lượng của Thôn Phệ Thần Vương dần dần suy yếu, Triệu Phong lại ngưng tụ đại lượng lực lượng Hỗn Độn, thi triển ra Hỗn Độn Già Thiên Thủ, mạnh mẽ giết chết hắn. Cho tới lúc này, đã có hai gã Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp Thần Vương vẫn lạc trong tay Triệu Phong.

Lúc này, Triệu Phong khẽ vận chuyển Tả Mâu, nhìn về một phía không gian xa xôi. Tại nơi đó, các vị Chúa Tể đang chiến đấu với Thiên Chủ, dư bá phát ra khiến cho toàn thể Thần vực Man Hoang cũng phải chấn động!

Chương 1561: Đánh đâu thắng đó

Trên thiên không vô tận, các vị Chúa Tể đang chiến đấu với Thiên Chủ, dư uy phát ra khiến người ta nhìn thấy phát sợ.

Bên phía Liên minh Thần Mâu Chúa Tể, năm vị Thần Mâu Chúa Tể cộng thêm Diệu Nhật Chúa Tể, Thiên Kiếm Chúa Tể cùng Tư Không Chúa Tể, tổng cộng là tám vị cường giả Chúa Tể. Trong đó, Vạn Tượng Chúa Tể và Sinh Mệnh Chúa Tể, cộng thêm Tư Không Chúa Tể Tư Không Đạo phụ trách phòng ngự. Mà Tử Vong Chúa Tể, Thời Không Chúa Tể, Thiên Phạt Chúa Tể, cộng thêm Diệu Nhật Chúa Tể và Thiên Kiếm Chúa Tể thì phụ trách tiến công. Nhưng mặc dù là vậy, bên phía bọn họ vẫn như cũ không chiếm được chút ưu thế nào.

- Bất kể là ai, cũng không thể ngăn cản được bước tiến của ta!

Sắc mặt Thiên Chủ bình thản, toàn thân ẩn chứa một cỗ uy nghiêm bá đạo.

Ầm ầm ầm!

Bốn phía xung quanh Thiên Chủ, phong lôi điện hỏa xen lẫn lực lượng hủy diệt ba động loạn xạ ngang dọc, không kẻ nào dám tiếp cận. Sau khi hấp thu được lực lượng Phá Diệt Bản Nguyên, uy năng công kích của Thiên Chủ đã tăng lên một tầng cấp khác, cường giả Chúa Tể bình thường căn bản khó có thể chống lại. Bởi vậy, Liên minh Thần Mâu Chúa Tể mới để cho ba vị Chúa Tể chuyên môn phụ trách phương diện phòng ngự.

- Giết!

Tử Vong Chúa Tể hét lớn một tiếng. Ba vị Thần Mâu Chúa Tể phụ trách công kích đồng thời phát lực. Một đạo loạn lưu đen như mực xen lẫn lôi lực Thiên Phạt, được một tầng lực lượng Thời Không bao vây, đánh thẳng về phía Thiên Chủ. Lúc này, ba vị Thần Mâu Chúa Tể phụ trách tấn công phối hợp với nhau tương đối hài hòa, có thể dung hợp công kích lẫn nhau lại cùng một chỗ, tăng cường lên uy năng công kích.

Bên kia, Thiên Kiếm Chúa Tể tay cầm một thanh cổ kiếm tàn phá, nhẹ nhàng chém xuống một cái. Một đạo kiếm quang hư bạch chấn động kinh thiên phóng thẳng ra. Mà Diệu Nhật Chúa Tể thì đã hóa thành một con cự điểu kim hồng sắc, há miệng phun ra một đoàn hỏa diễm phong bạo nóng rực.

- Cút!

Thiên Chủ quát lạnh một tiếng, từ trên Thái Cổ Thần Ma Thể chợt bộc phát ra một cỗ Thần lực đáng sợ, khiến cho hư không phụ cận ầm ầm đổ nát. Hắn liên tục đánh ra song quyền, từng đạo từng đạo cự quyền kinh thế không ngừng lao ra, hủy diệt tất cả mọi thứ. Hai cỗ lực lượng công kích khủng bố mạnh mẽ va chạm với nhau, phát ra quang mang sáng ngời, uy lực bộc phát khủng bố không gì sánh được.

- Thái Cổ Thần Ma Thể thật mạnh! So với trước đây lại càng mạnh hơn!

Trong lòng Triệu Phong khẽ chấn kinh. Theo lý thuyết, chỉ có Thiên Đạo Thần Mâu của Thiên Chủ là có tiến hóa, nhưng Triệu Phong lại cảm giác Thái Cổ Thần Ma Thể của hắn cũng đã cường đại hơn so với trước đây. Không cần dùng tới Thiên Đạo Thần Mâu, chỉ vẻn vẹn

dựa vào Thái Cổ Thần Ma Thể, Thiên Chủ cũng đã mạnh hơn bất luận một vị Thần Mâu Chúa Tể nào. Nói như vậy, Thiên Chủ nhất định là có được huyết mạch Thái Cổ Tộc hoàn chỉnh, đồng thời cũng có thể phát huy ra toàn bộ lực lượng của nó!

Phanh phanh! Phanh phanh!

Nhìn chằm chằm trận chiến đấu giữa các vị Chúa Tể và Thiên Chủ một hồi, Tả Mâu Triệu Phong không khỏi bắt đầu nhảy lên. Khỏa ngân cầu mộng huyễn kia không ngừng chấn động không thôi, lực lượng Mộng Huyễn Bản Nguyên cũng ào ào tuôn ra.

- Trước mắt, vẫn là đi làm những chuyện mà ta có thể làm trước a!

Triệu Phong thu hồi ánh mắt, nhìn về phía chiến trường bên dưới Chúa Tể. Mặc dù hắn có được Thần Mâu thứ chín, nhưng thực lực hiện tại của Triệu Phong còn chưa đủ để nhúng tay vào chiến trường cấp bậc Chúa Tể, ngược lại sẽ trở thành điểm đột phá của địch quân, bị Thiên Chủ lợi dụng để công kích.

Mặt khác, nhận được sự kích thích của các Thần Mâu cùng với Thiên Đạo Thần Mâu, Mộng Huyễn Thần Mâu của Triệu Phong tựa hồ cũng thập phần hưng phấn, không ngừng tuôn trào ra đại lượng Mộng Huyễn Bản Nguyên. Thời điểm này, Triệu Phong cảm thụ được lực lượng Mộng Huyễn Bản Nguyên cuồn cuộn không ngừng, đúng lúc có thể thông qua đại chiến trực tiếp phát tiết ra ngoài.

- Giết!

Thân hình Triệu Phong lóe lên, lướt thẳng ra. Bản thân hắn có được Ngụy Tổ khí Không Gian hệ, cộng thêm Pháp tắc Thời Không, tốc độ của hắn ở trên chiến trường này có thể nói là chiếm điểm tối cao.

Xuy!

Trong lúc hắn cấp tốc phóng về phía trước, lôi quang hôn ám không ngừng lóe lên, lưu lại một đường máu thật dài, đánh đâu thắng đó. Triệu Phong toàn lực xuất thủ, ngay cả Thần Vương đỉnh cao cũng có thể giết chết. Ở trên chiến trường này, gần như không có bất cứ thứ gì có thể uy hiếp được hắn. Mà đối với địch nhân, hắn chính là một vị Sát Thần, một tồn tại Cấm kỵ.

- Mau lui lại!

Thanh âm kêu la sợ hãi vang lên liên miên không dứt. Đám thành viên phái Nghịch Thiên ở phụ cận nhao nhao lui lại. Nhưng tốc độ của Triệu Phong quá nhanh, kẻ mà trong lòng hắn muốn giết, đối phương làm thế nào cũng không có khả năng đào tẩu. Trên chiến trường, Triệu Phong tùy ý hoành hành, không ngừng giết chóc.

- Không tốt!

Sắc mặt Ngũ Thần Sứ cả kinh, trong lòng run rẩy. Hắn đã bị Triệu Phong để ý tới! Trong cơ thể hắn nhất thời bộc phát ra một cỗ ma lực tà ác bá đạo, toàn thân vờn quanh lưu quang tím đen, nhanh chóng xoay người bỏ chạy.

- Chết đi!

Triệu Phong đuổi sát theo phía sau, không ngừng tiếp cận.

- Không!

Trong lòng Ngũ Thần Sứ vạn phần tức giận. Trước đây, hắn vẫn luôn một mực chú ý tới trận chiến đấu giữa Triệu Phong với hai vị Thần Vương. Sau khi hai vị Thần Vương chiến bại, hắn đã tận lực rời xa

Triệu Phong, nhưng cuối cùng vẫn bị đối phương để ý tới. Ngay cả hai Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp Thần Vương đều chết trong tay Triệu Phong, hắn đối mặt với Triệu Phong lại có lực lượng gì chống lại? Nói chính xác là, hắn ngay cả chạy trốn cũng chỉ là vô ích mà thôi!

Thủ chưởng Triệu Phong khẽ vung lên, hơn mười thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm ngưng tụ ra, đồng thời phóng thẳng tới, phong tỏa tất cả đường lui của Ngũ Thần Sứ. Trong đó, hai đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trực tiếp xỏ xuyên qua thân thể của Ngũ Thần Sứ, khiến cho thân hình hắn bị đóng đinh giữa không trung.

- Hỗn Độn Lôi Đồng!

Tả Mâu Triệu Phong khẽ vận chuyển, trong nháy mắt đã đánh ra một chiêu đồng thuật cường hãn. Chỉ thấy trên đỉnh đầu Ngũ Thần Sứ đột nhiên xuất hiện một đạo lôi đình kiếm ấn hỗn độn vặn vẹo. Lôi đình oanh tạc, thân hình Ngũ Thần Sứ cũng theo đó mà câu diệt!

Sau khi giết chết Ngũ Thần Sứ, Triệu Phong lại giết tới những địa phương khác, mục tiêu chính là những người còn lại trong Thiên Thần Sứ.

Cỗ sát ý lạnh như băng hung ác tàn nhẫn kia khiến cho địch quân vừa nghe đã sợ mất mật, bỏ chạy tứ tán. Chỉ trong chốc lát, lại thêm một gã Thiên Thần Sứ nữa vẫn lạc. Gã thứ hai ba… Mãi cho đến gã thứ tư…

Trong Chiến hạm hắc kim sắc, cao tầng của phái Nghịch Thiên cũng đã để ý tới một màn này.

- Nếu để cho tiểu tử này tiếp tục giết nữa, tất cả người của chúng ta cũng sẽ xong rồi!

Một lão giả Thiên Cơ Tộc tràn ngập phẫn nộ, nói.

- Thời gian ngắn ngủi như vậy, không ngờ hắn đã trưởng thành đến loại trình độ này!

Tâm thần Vũ Lưu Bình không khỏi kinh hãi. Sự cường đại của Triệu Phong đã lưu lại một bóng ma trong lòng hắn.

- Chỉ có thể phái ra một gã Thần Vương tạm thời chế trụ kẻ này rồi!

Hữu Hộ pháp nghiến răng nghiến lợi, bộ dáng có chút bất đắc dĩ. Bên phía Liên minh Thần Mâu Chúa Tể chuẩn bị vô cùng đầy đủ, lại có phái Trí Giả tương trợ, thực lực vượt xa sự tưởng tượng của phái Nghịch Thiên.

Cho dù là như vậy, bên phái Nghịch Thiên vẫn còn đang chiếm ưu thế. Nhưng Triệu Phong trắng trợn tàn sát như vậy, đã tạo thành ảnh hưởng khá lớn đối với toàn thể chiến trường, gần như đã cân bằng lại cục diện. Căn cứ theo phán đoán của Hữu Hộ pháp, bên phía bọn chúng gần như không có kẻ nào có thể đánh chết được Triệu Phong. Đã như vậy, chỉ có thể chế trụ Triệu Phong trước, không cho hắn tiếp tục tàn sát nữa.

o0o

Trên chiến trường, Triệu Phong vẫn còn đang ngang dọc lui tới, không ngừng chém giết địch nhân. Bên phía địch quân đã là một mảnh tán loạn, mọi người kinh hãi khiếp đảm. Đúng lúc này, một đạo thanh âm tràn ngập huyết tinh chợt ầm ầm truyền đến:

- Tiểu tử, chớ có làm càn!

Vừa mới dứt lời, một đạo huyết quang ám hồng sắc đã cấp tốc bay

tới, hóa thành một gã nam tử trung niên thân khoác huyết bào.

- Sát Huyết Thần Vương của Huyết Linh Thánh Địa!

Huyết Linh Thánh Địa cũng là một Thánh địa đã bị Thiên Chủ dẫn đầu công hãm, Sát Huyết Thần Vương hiện tại đã là Luân Hồi Bất Diệt Thể.

- Muốn chiến thì chiến!

Thân hình Triệu Phong xông nhanh ra, toàn thân ba động lực lượng Hỗn Độn Lôi Kiếp cường đại. Ngay khoảnh khắc tiếp cận Sát Huyết Thần Vương, bốn phía xung quanh Triệu Phong đã hình thành hơn mười thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, nhất tề phóng thẳng ra.

Vù vù!

Sát Huyết Thần Vương không ngừng bay lượn, tản mát ra trận trận sóng gợn huyết hồng sắc, dùng thương tổn nhỏ nhất, đã tránh thoát được một kích này của Triệu Phong.

- Chém!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ ngưng đọng, trong tay ngưng tụ ra một thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm vô cùng nặng nề, đồng thời cũng chém mạnh ra.

Thủ chưởng Sát Huyết Thần Vương vung lên, phóng xuất ra một vòng xoáy huyết sắc thật lớn, ngăn cản ở phía trước. Thần lực trong vòng xoáy huyết sắc kia tràn ngập lực lượng cuồng bạo thị sát, có uy năng cực mạnh.

Hưu!

Thời điểm khi Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm của Triệu Phong chém lên trên vòng xoáy kia, thân hình Sát Huyết Thần Vương cũng lui nhanh về phía sau, cố gắng né tránh một kích này.

- Muốn kềm chế ta?

Lúc này Triệu Phong đã hiểu ra. Sát Huyết Thần Vương này mặc dù phát ra khí thế hừng hực, nhưng mục đích của hắn chỉ là chế trụ chính mình. Còn cỗ sát ý kia là bản thân Sát Huyết Thần Vương cụ bị, căn bản không phải là nhằm vào Triệu Phong.

- Ngươi biết cũng không thể làm gì được!

Sát Huyết Thần Vương cười quỷ dị một tiếng. Thân là Thần Vương đỉnh cao, hắn đã không muốn đánh nhau chết sống với Triệu Phong, lẽ nào Triệu Phong có thể đánh chết được hắn sao? Hắn cũng không tin Triệu Phong sẽ lựa chọn né tránh chiến đấu.

- Ngươi quá tự tin rồi! Hơn nữa ngươi cũng quá coi thường Thần Mâu thứ chín rồi!

Triệu Phong không khỏi cười lạnh một tiếng. Trong Tả Mâu lưu chuyển một cỗ quang trạch mộng huyễn, đại lượng Mộng Huyễn Bản Nguyên tuôn trào ra.

- Mộng Huyễn Hóa!

Lấy Triệu Phong làm trung tâm, khắp thiên địa cấp tốc bao phủ lên một tầng thải sắc mộng huyễn. Bị bao phủ trong mảnh không gian sáng lạn này, tâm thần tất cả mọi người nhất thời sinh ra cảm giác dị dạng khó hiểu. Các phương diện trạng thái của bản thân cấp tốc giảm xuống.

Bất quá, chỉ trong nháy mắt Triệu Phong đã điều chỉnh lại, đem toàn bộ hiệu quả của Mộng Huyễn Hóa tập trung hết lên trên người Sát Huyết Thần Vương.

- Lui!

Nhìn thấy một màn này, Sát Huyết Thần Vương lập tức lui nhanh về phía sau, ít nhất phải rút khỏi phạm vi bao phủ của Mộng Huyễn Hóa.

- Không Gian Ngăn Cách!

Triệu Phong thôi động Ngụy Tổ khí Lăng Hư. Thân là Ngụy Tổ khí, bản thân nó cũng không chỉ có công năng phòng ngự, Không Gian Ngăn Cách chính là một trong những năng lực của chính nó.

Hư không sau lưng Sát Huyết Thần Vương đột nhiên ba động, hình thành nên một đạo bức tường không gian thật dày, ngăn cách hết thảy mọi thứ.

- Ngụy Tổ khí!

Sắc mặt Sát Huyết Thần Vương khẽ trầm xuống, trong lòng thầm mắng một tiếng. Hiện tại hắn cũng chỉ có cách thay đổi phương hướng mà thôi. Nhưng đã dùng Không Gian Ngăn Cách tạm thời ngăn cản Sát Huyết Thần Vương, Triệu Phong tuyệt đối sẽ không dễ dàng để đối phương chạy thoát như vậy.

- Hỗn Độn Thần Vực!

Lực lượng Hỗn Độn phóng xuất ra. Một mảnh lĩnh vực hôn ám vặn vẹo xuất hiện, trọng điệp với lĩnh vực Mộng Huyễn Hóa. Dưới tác dụng của song trọng lĩnh vực, Sát Huyết Thần Vương gặp phải áp

chế càng lớn hơn. Tốc độ cùng thân pháp của bản thân hắn vốn cũng không tệ, nhưng hiện tại lại bị triệt để chế trụ, đã mất đi hiệu quả vốn có.

- Huyết Linh Bạo!

Sắc mặt Sát Huyết Thần Vương lãnh lệ, trong cơ thể bộc phát ra một cỗ lực lượng huyết tinh kinh sát thiên địa.

Oanh phanh!

Thân thể Sát Huyết Thần Vương hóa thành một đoàn huyết quang ám hồng sắc, đồng thời đột nhiên bùng nổ ra. Cỗ lực lượng huyết sát kia trong nháy mắt đã thoát khỏi sự ảnh hưởng của lực lượng Hỗn Độn, mà đạo huyết mang do Sát Huyết Thần Vương hóa thành cũng cấp tốc biến mất.

- Ngươi chạy không thoát!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ động, song chưởng nhanh chóng hợp lại. Toàn thể Hỗn Độn Thần Vực mạnh mẽ khởi động. Có được Mộng Huyễn Thần Mâu, Triệu Phong hiểu rõ như lòng bàn tay đối với nhất cử nhất động của Sát Huyết Thần Vương. Hắn cũng sớm có phòng bị đối với Bí kỹ của Sát Huyết Thần Vương. Mục đích của Sát Huyết Thần Vương chỉ là kềm chế Triệu Phong, cho nên hắn chỉ cần làm được hai điểm là được. Đầu tiên là không bị Triệu Phong giết chết, thứ hai là quấn lấy Triệu Phong, khiến cho Triệu Phong không thể rảnh tay giết chết những người khác.

Đại lượng Mộng Huyễn Bản Nguyên mạnh mẽ khởi động, năng lực Mộng Tưởng Thành Chân phát động. Khoảnh khắc này, tốc độ của Sát Huyết Thần Vương đột nhiên trở nên vô cùng chậm rãi. Mặc dù chỉ có tác dụng trong nháy mắt, nhưng như vậy cũng đã đủ rồi.

- Hỗn Độn Tỏa!

Lực lượng Hỗn Độn trong toàn thể Hỗn Độn Thần Vực mạnh mẽ khởi động, bao vây thẳng về phía Sát Huyết Thần Vương. Một khi Hỗn Độn Tỏa hình thành, như vậy sẽ không ngừng thôn phệ tất cả lực lượng của địch nhân. Bản thân Sát Huyết Thần Vương vừa mới thi triển Bí thuật, đang lâm vào một đoạn thời kỳ suy yếu ngắn ngủi. Trong khoảng thời gian này, hắn chẳng những không thể đào tẩu, trái lại còn bị Triệu Phong khốn trụ.

- Diệt!

Triệu Phong vận dụng Mộng Huyễn Bản Nguyên, sử dụng lực lượng Mộng Huyễn Hóa. Hiện tại, Mộng Huyễn Bản Nguyên của hắn đã thập phần dư thừa, căn bản không cần phải tiết kiệm, có thể tùy ý tiêu xài.

Đối mặt với lực lượng Mộng Huyễn Bản Nguyên, Sát Huyết Thần Vương không thể nào chống lại, thân hình dần dần tiêu tán. Cho dù hắn có Luân Hồi Bất Diệt Thể, nhưng lại theo không kịp tốc độ thôn phệ của Hỗn Độn Tỏa cùng tốc độ tiêu tan của Mộng Huyễn Hóa. Thân thể Sát Huyết Thần Vương từng điểm từng điểm biến mất.

- Không ngờ ta nhanh như vậy lại được chết một lần nữa!

Sát Huyết Thần Vương thấp giọng cười nói. Hắn xuất thủ với Triệu Phong, vốn không phải là ý muốn của bản thân. Sau khi trở thành Luân Hồi Bất Diệt Thể, hắn chỉ có thể dựa theo mệnh lệnh của phái Nghịch Thiên mà hành sự.

Chỉ trong chốc lát, Sát Huyết Thần Vương đã triệt để biến mất không thấy đâu nữa. Lần này, Triệu Phong đơn độc một mình giết chết một

gã Thần Vương! Mà một màn này lại càng khiến cho tâm thần đám người bên phía phái Nghịch Thiên ầm ầm rung động, toàn thân dại ra.

Đúng lúc này, Vũ Thiên Vu đột nhiên truyền âm cho Triệu Phong:

- Triệu Phong, giao cho ngươi một nhiệm vụ! Quấy rầy Chiến hạm của địch quân! Nếu có thể phá hư được trang bị nào đó tự nhiên là tốt nhất!

Hai chiếc Chiến hạm của Thiên Cơ Tộc có lực phá hoại kinh người, chính là một trong những đại sát khí trên chiến trường.

- Tốt! Đang có ý đó!

Triệu Phong khẽ gật đầu một cái. Cực quang lóe lên, toàn thân Triệu Phong kéo theo lực lượng Hỗn Độn Lôi Kiếp khủng bố, một đường không ngừng chém giết, đồng thời cũng cấp tốc tiếp cận hai chiếc Chiến hạm sau lưng phái Nghịch Thiên.

Nhìn thấy một màn này, đám cao tầng phái Nghịch Thiên lập tức đoán ra được mục đích của Triệu Phong.

- Mục tiêu của hắn chính là nơi này!

Tâm thần Vũ Lưu Bình khẽ run lên một cái, trong lòng không hiểu trở nên sợ hãi.

- Hừ! Thật đúng lúc! Nếu hắn dám tiếp cận Chiến hạm bên ta, ta sẽ khiến cho hắn có đến mà không có về!

Sắc mặt Tả Hộ pháp âm trầm, lộ ra thần sắc dữ tợn.

Chương 1562: Không ai ngăn nổi

Chiến hạm bạch ngân của phái Trí Giả bởi vì thời gian cấp bách, các phương diện tính năng không phải vô cùng đầy đủ, cho nên phái Trí Giả chuyên tâm tập trung vào phương diện phòng ngự. Mà Chiến hạm hắc kim sắc của phái Nghịch Thiên, các phương diện đều vô cùng đầy đủ, đặc biệt là tính năng công kích càng cường đại không gì sánh được.

Đầu tiên, trên hai chiếc Chiến hạm đều trang bị vũ khí Phá Diệt hệ Đại hình. Chỉ bất quá chiến trường quá hỗn loạn, địch ta hỗn tạp, loại vũ khí này không phát huy được bao nhiêu tác dụng. Nhưng ngoài ra, bốn phương tám hướng Chiến hạm đều trang bị các vũ khí Phá Diệt hệ tiểu hình cùng với trận pháp công kích, có ảnh hưởng cực lớn đối với toàn thể chiến trường.

Đối mặt với công kích của Chiến hạm hắc kim sắc phái Nghịch Thiên, các thành viên phe Liên minh Thần Mâu cũng chỉ có thể phòng ngự cùng né tránh, không có biện pháp nào khác. Cường giả trong quyết đấu, chỉ một chút phân thần cũng đã đủ trí mạng rồi, huống chi là sự quấy rầy của Chiến hạm. Nhưng đối mặt với tình huống này, các thành viên bên phe Liên minh Thần Mâu cũng không thể làm được gì. Hỏa lực của hai chiếc Chiến hạm kia thật sự quá mạnh, cường giả bình thường căn bản không tiếp được.

Trước đây từng có một gã cường giả Thần Vương nghĩ muốn tiếp cận một chiếc Chiến hạm hắc kim sắc, lập tức bị vô số hỏa lực tập trung công kích, không tới một khoảnh khắc đã trọng thương bỏ chạy.

Mà khoảnh khắc này, Triệu Phong đã chạy tới hậu phương chiến trường. Tất cả mọi người ở phụ cận lập tức đoán ra được mục đích của Triệu Phong.

- Không biết hắn có thể ảnh hưởng Chiến hạm của địch quân hay không?

- Chỉ hy vọng như thế a!

Không ít thành viên bên phe Liên minh Thần Mâu vẫn ôm một tia hy vọng.

- Không có khả năng a! Cho dù là Thần Vương đỉnh cao cũng khó có thể tiếp cận hai chiếc Chiến hạm hắc kim sắc kia!

Kim Long Thần Vương của Thông Đài Vực lắc đầu nói.

o0o

Trong Chiến hạm hắc kim sắc, các cao tầng phái Nghịch Thiên cũng phát hiện ra phương hướng của Triệu Phong. Toàn thể trận pháp cùng trang bị vũ khí trên Chiến hạm cũng bắt đầu điều chỉnh, dự định cấp cho Triệu Phong một trận công kích phủ đầu khủng bố.

- Đến đây đi!

Sắc mặt Triệu Phong ngưng trọng, hoàn toàn không chút sợ hãi, thậm chí còn mang theo một tia mong đợi nhàn nhạt. Tả Mâu của hắn không ngừng rung động, tựa hồ như đang hưng phấn không thôi. Hiện tại, trong lòng Triệu Phong chỉ có một mục đích duy nhất, chính là chiến đấu! Thông qua chiến đấu chém giết điên cuồng, tiến thêm một bước nghiền ép lực lượng của Mộng Huyễn Thần Mâu.

Từ khi khai chiến cho tới hiện tại, hắn có thể rõ ràng cảm giác được lực lượng Mộng Huyễn Thần Mâu chính mình xuất ra càng lúc càng mạnh hơn. Hiện tại Triệu Phong bức thiết muốn có lực lượng càng cường đại hơn nữa!

- Một khi hoàn toàn xuất ra lực lượng của Mộng Huyễn Thần Mâu, ta sẽ có thể tham dự vào chiến trường Chúa Tể rồi!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ. Chiến trường hiện tại hắn đang tham gia nhìn như khổng lồ vô biên, nhưng chân chính có thể ảnh hưởng tới thắng bại vẫn là chiến trường cấp bậc Chúa Tể. Mà hắn thân là Thần Mâu thứ chín, hiện tại vẫn chưa có tư cách nhúng tay vào chiến trường đó, điều này khiến cho Triệu Phong có chút không cam lòng.

Sưu!

Thân hình Triệu Phong phóng lên một cái, bay thẳng ra, lại chính diện tiếp cận Chiến hạm của phái Nghịch Thiên.

- Tốt! Nếu ngươi đã chủ động chịu chết, vậy lão phu sẽ thành toàn cho ngươi!

Trong Chiến hạm hắc kim sắc, sắc mặt Tả Hộ pháp cực kỳ dữ tợn. Hắn và Hữu Hộ pháp thân là Hộ pháp của phái Nghịch Thiên, nhưng phương diện sở trường lại bất đồng. Thực lực của Tả Hộ pháp cường hãn, nắm giữ đủ loại Vu thuật cùng nguyền rủa đáng sợ của Cổ Vu Tộc, ngay cả Hoa Phong Thần Vương cũng chỉ có thể kềm chế. Mà Hữu Hộ pháp thân là tộc nhân Thiên Cơ Tộc, không có huyết mạch chiến đấu cường hãn gì cả, chỉ có được Luân Hồi Chi Mâu. Hắn trong âm thầm chưởng khống đại cục của phái Nghịch Thiên, nắm giữ kỹ thuật của Thiên Cơ Tộc. Chỉ khi ở tại lãnh địa của

Thiên Cơ Tộc, hắn mới có thể xuất ra lực lượng cường đại nhất.

- Tiến công!

Hữu Hộ pháp đột nhiên quát lớn. Tất cả tộc nhân Thiên Cơ Tộc còn lại trong Chiến hạm hắc kim sắc nhất nhất hành sự theo mệnh lệnh của Hữu Hộ pháp. Ngoại giới, tất cả hỏa lực trên hai chiếc Chiến hạm hắc kim sắc toàn bộ đều tập trung về phía Triệu Phong.

Nhìn thấy một màn này, không ít cường giả của Liên minh Thần Mâu nhất thời bị dọa kinh hãi. Xem ra phái Nghịch Thiên cực kỳ coi trọng Triệu Phong, cường độ tiến công bậc này, đổi lại là những Thần Vương khác chỉ sợ trong nháy mắt đã bị miễu sát.

- Mộng Cảnh Ngoại Phóng!

Trong Tả Mâu Triệu Phong, Mộng Huyễn Bản Nguyên không ngừng tuôn trào ra. Vận chuyển lực lượng Tâm niệm, hắn nhanh chóng chế tạo ra một phiến Không gian Mộng Cảnh cường đại, đồng thời cũng phóng xuất ra ngoài, thẩm thấu vào trong không gian thiên địa bốn phía. Thân ở trong Không gian Mộng Cảnh, các phương diện thực lực của Triệu Phong đều đạt được đề thăng nhất định.

Xẹt xẹt xẹt!

Bốn phía xung quanh Triệu Phong ngưng tụ ra mấy thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm. Thời điểm vô số đạo công kích phong lôi điện hỏa kia hàng lâm tới, đều phải tiến vào Không gian Mộng Cảnh. Mà ở trong phiến không gian này, thực lực Triệu Phong vượt xa lẽ thường.

Phốc phốc phốc!

Mấy thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm kia chịu sự chưởng khống bởi ý

niệm của Triệu Phong, tự động bay lượn khắp nơi, hủy diệt tất cả những công kích tiếp cận. Chiến lực chân chính của Triệu Phong hoàn toàn có thể đánh chết Thần Vương đỉnh cao. Một khi ở trong Không gian Mộng Cảnh, thực lực của hắn đã vô hạn tiếp cận Chúa Tể!

- Không được dừng lại!

Hữu Hộ pháp hét lớn một tiếng. Duy trì lực lượng Mộng đạo có sự tiêu hao cực lớn đối với phương diện linh hồn, hắn không tin Triệu Phong có thể duy trì quá lâu.

Vù vù vù!

Công kích dày đặc như mưa rào không ngừng nghỉ chút nào. Mà Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm bốn phía xung quanh Triệu Phong cũng hóa thành một mảnh Hỗn Độn Thần Vực, tầng tầng dâng trào, không ngừng chống lại công kích của địch quân. Sau khi một tầng loạn lưu Hỗn Độn Lôi Kiếp bị phá hư, tầng thứ hai lập tức tiến lên bổ sung. Mấy hơi thở trôi qua, Triệu Phong không hề có chút dấu hiệu chịu không nổi nào, mà khoảng cách giữa hắn với Chiến hạm hắc kim sắc đã rất gần rồi.

- Khởi động vũ khí Phá Diệt hệ Trung hình!

Hữu Hộ pháp lập tức hạ lệnh. Vũ khí Phá Diệt hệ Đại hình có uy năng lớn nhất, nhưng phạm vi công kích quá lớn, sẽ ảnh hưởng tới các thành viên phe mình.

- Sớm đã chuẩn bị hoàn tất! Công kích!

Vài gã tộc nhân Thiên Cơ Tộc lập tức hồi đáp.

Ong ong!

Từ trong hai chiếc Chiến hạm hắc kim sắc đột nhiên vươn ra hơn mười cái ống kim chúc hình tròn, trong đó phát ra Thần lực ba động đáng sợ cuộn trào mãnh liệt.

- Chuẩn bị công kích sao?

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống, Hỗn Độn Thần Vực bắt đầu kích khởi. Trong nháy mắt, hắn đã chuẩn bị phòng thủ cực kỳ kỹ càng.

Ầm ầm ầm!

Đột nhiên, bốn phía xung quanh hai chiếc Chiến hạm hắc kim sắc chợt bắn ra một đám quang thúc bạch tinh đường kính mười mấy trượng. Thần lực ẩn chứa trong những đạo quang thúc này vô cùng tinh thuần, tựa hồ là sử dụng Thần tinh Cực phẩm làm suối nguồn năng lượng. Mà trong đạo quang thúc bạch tinh kia lại còn ẩn chứa Pháp tắc Hủy Diệt cường đại.

Uy lực của mỗi một đạo quang thúc bạch tinh kia chỉ vừa tiếp cận một kích toàn lực của cường giả Thần Vương bình thường, nhưng dưới sự chưởng khống của phái Nghịch Thiên, toàn bộ những đạo quang thúc kia cùng một lúc bắn thẳng lên trên người Triệu Phong. Cỗ lực lượng đáng sợ trong chớp nhoáng tuôn ra này, nếu không phải Triệu Phong đang ở bên trong lĩnh vực Không gian Mộng Cảnh cũng không dám mạnh mẽ đón đỡ.

- Mộng Huyễn Hóa!

Tả Mâu Triệu Phong một lần nữa vận chuyển, một cỗ Mộng Huyễn Bản Nguyên khổng lồ nhất thời xâm nhập vào không gian thiên địa.

Không gian Mộng Cảnh có thể tăng phúc bản thân, mà Mộng Huyễn Hóa thì có năng lực làm suy yếu địch quân. Hai cái này kết hợp lại với nhau sẽ tạo thành hiệu quả tuyệt giai.

Mộng Huyễn Hóa trọng điệp với Mộng Cảnh Ngoại Phóng, khiến cho thế giới bốn phía xung quanh Triệu Phong trở nên sáng lạn rực rỡ, tươi đẹp huyễn mỹ, khiến cho người ta không thể nào tưởng tượng được đây là một màn cảnh tượng đang chiến đấu.

- Phòng ngự!

Thi triển ra Mộng Huyễn Hóa làm suy yếu công kích Phá Diệt hệ của địch quân, Triệu Phong dốc toàn lực tiến hành phòng ngự. Đầu tiên, Hỗn Độn Thần Vực tận lực co rút lại, hóa thành một viên cầu hôn ám, bao phủ Triệu Phong vào bên trong.

- Lực lượng Không Gian!

Triệu Phong thôi động Ngụy Tổ khí Lăng Hư, mượn dùng Pháp tắc Không Gian Viên mãn của nó, đem nó dung nhập vào trong Hỗn Độn Thần Vực, nhằm tăng cường tính năng phòng ngự. Cuối cùng, Triệu Phong thi triển Hỗn Độn Lôi Động. Đây chính là phòng ngự mạnh nhất trước mắt Triệu Phong có thể phát động!

Ong ong ong!

Thân ở bên trong tầng tầng phòng hộ, hết thảy mọi thứ bốn phía xung quanh Triệu Phong cũng đều không ngừng rung động. Tả Mâu của hắn nhìn xuyên thấu qua tầng phòng ngự, quan sát được tình huống bên ngoài. Dưới công kích Phá Diệt hệ cường đại như vậy, Không gian Mộng Cảnh của Triệu Phong cũng bị oanh kích cho vỡ vụn nhiều chỗ. Nếu không phải có đại lượng Mộng Huyễn Bản Nguyên chống đỡ, sợ rằng nó đã vỡ nát rồi.

Vù vù vù!

Tầng bảo hộ Hỗn Độn Thần Vực chậm rãi tiêu hao mất, đạo công kích Phá Diệt hệ kia nhất thời hàng lâm lên Hỗn Độn Lôi Động. Hiện tại tiến công của phái Nghịch Thiên sau khi trải qua tầng tầng suy yếu, uy năng đã không bằng được trước đây, nhưng Hỗn Độn Lôi Động vẫn như cũ bị phá tan từng điểm từng điểm.

- Không Linh Tráo!

Triệu Phong thôi động Ngụy Tổ khí Lăng Hư, thi triển ra năng lực phòng ngự của nó. Chỉ thấy một tầng lực lượng Không Gian ám ngân sắc lan tràn ra, nhanh chóng áp súc thành một tầng quang tráo, bảo hộ Triệu Phong vào bên trong.

Bên trong Chiến hạm, các thành viên phái Nghịch Thiên mỗi người tâm thần căng thẳng, chẳng ai nghĩ tới Triệu Phong lại có thể chống đỡ được đợt công kích cuồng bạo kia.

Mắt thấy tầng quang tráo Không Gian bảo hộ xung quanh thân thể Triệu Phong đang từng điểm từng điểm tiêu tán đi, nhưng công kích do bọn chúng phát động cũng sắp sửa biến mất. Cuối cùng, Triệu Phong cũng không bị chút thương thế nào cả.

- Nguy hiểm thật!

Triệu Phong thở phào nhẹ nhõm một tiếng. Có thể ngăn cản được một kích này chủ yếu là do lượng Mộng Huyễn Bản Nguyên khổng lồ cùng với lực phòng ngự xuất sắc của Ngụy Tổ khí.

- Đón đỡ được rồi?

Rất nhiều cường giả trên chiến trường dùng ánh mắt như nhìn quái vật vậy nhìn chằm chằm Triệu Phong. Công kích cường hãn bậc này, trên toàn bộ chiến trường đã tìm không ra kẻ thứ hai có thể ngăn nổi a!

- Tên tiểu tử này… Hiện tại ta đã không làm gì được hắn nữa sao?

Sắc mặt Hữu Hộ pháp thập phần khó nhìn. Thân là kẻ có được Thần Mâu, lực lượng của Triệu Phong trải qua liên tục đại chiến cùng sự kích thích của Thần Mâu đã không ngừng trở nên cường đại. Sợ rằng không bao lâu nữa, hắn sẽ có thể lột xác thành một gã Thần Mâu Chúa Tể mới.

- Hừ! Thiên Chủ tự nhiên sẽ thu thập hắn!

Sắc mặt Hữu Hộ pháp vặn vẹo mấy cái, chợt hừ lạnh một tiếng.

Đúng lúc này, Triệu Phong ở bên ngoài Chiến hạm chợt đột nhiên lên tiếng:

- Tới lúc ta trả lại các ngươi một phần đại lễ rồi! Di Thiên Chi Mâu!

Ý chí đồng lực của Triệu Phong mang theo huyết mạch nhãn đồng thoát ly khỏi Thần thể, bay vào trong hư không. Con ngân mâu mộng huyễn khổng lồ kia mang đến cho người ta một loại áp lực khó có thể diễn tả thành lời.

- Thần Mâu Phục Chế!

Phương diện linh hồn Triệu Phong khẽ quát một tiếng. Từ trong ngân mâu mộng huyễn kia chợt lan tỏa ra đại lượng quang vụ mộng huyễn. Đột nhiên, trong quang vụ mộng huyễn kia nhất thời chiếu rọi ra một luồng bạch quang sáng ngời. Ngay sau đó, một đạo quang trụ

bạch sắc kinh người chợt bạo xạ thẳng ra, mục tiêu chính là chiếc Chiến hạm hắc kim sắc nơi Hữu Hộ pháp đang đứng.

Vốn dĩ, Triệu Phong khó có thể phục chế được công kích cường độ cao như vậy, nhưng hiện tại Mộng Huyễn Bản Nguyên đang không ngừng tuôn trào ra, quả thật chính là lấy hoài không hết xài hoài không cạn, cộng thêm thời gian phục chế khá dài, cho nên Triệu Phong cuối cùng cũng đã thành công.

Bên trong Chiến hạm, đám thành viên phái Nghịch Thiên nhìn thấy một màn này, hai tay nhất thời run rẩy, tâm thần hoảng hốt lo sợ, không biết phải làm thế nào.

- Làm sao có thể?

- Việc lớn không tốt!

- Làm sao bây giờ?

Bọn chúng ai cũng không ngờ tới Triệu Phong lại có thể thi triển ra công kích khủng bố như vậy, quả thật chính là đem toàn bộ tiến công vừa rồi của bọn chúng biến thành của chính mình, công kích ngược lại bọn chúng. Chiến hạm hắc kim sắc này mặc dù cũng có năng lực phòng ngự cực mạnh, nhưng hiện tại còn đang đứng ở trạng thái tiến công, khó có thể nhanh chóng hoán đổi trạng thái như vậy.

Oanh phanh!

Đạo quang trụ bạch tinh khủng bố kia bắn thẳng vào khu vực hạch tâm của Chiến hạm hắc kim sắc. Vô số bộ vị trên Chiến hạm hắc kim sắc nhất thời bốc lên hỏa quang ngất trời, khói đen dày đặc tuôn trào khắp nơi.

- Quá tốt rồi!

Các thành viên phe Liên minh Thần Mâu cũng không ngờ tới tình huống lại phát sinh đảo ngược như vậy. Triệu Phong cũng không phải phá hư một bộ phận nhỏ Chiến hạm của địch quân, mà là trực tiếp phá hủy luôn bộ phận hạch tâm của nó, gần như khiến cho toàn thể Chiến hạm tê liệt. Trên chiếc Chiến hạm bạch ngân phía sau, ngay cả Vũ Thiên Vu cũng lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Di Thiên Chi Mâu trên không trung biến mất, linh hồn quay trở về bản thể, thân hình Triệu Phong trong nháy mắt xông ra, bay thẳng về phía chiếc Chiến hạm hắc kim sắc hư hao kia.

Trong Chiến hạm hắc kim sắc lúc này tử thương cực kỳ thảm trọng.

- Chạy mau!

Tất cả các thành viên còn sống cũng dự đoán được Triệu Phong sẽ không bỏ qua cái cơ hội tuyệt hảo này để truy sát bọn chúng, cho nên toàn bộ nhất thời ào ào phóng chạy.

Hữu Hộ pháp cũng hóa thành một đạo khói đen, từ trong Chiến hạm bỏ chạy ra ngoài. Mặc dù hắn cũng là Thần Vương đỉnh cao, nhưng bản thân hắn không am hiểu chiến đấu, tuyệt đối sẽ không đi chiến đấu với Triệu Phong lúc này.

- Ngươi trốn không thoát!

Thanh âm bình thản lạnh như băng của Triệu Phong truyền đến. Những con cá nhỏ khác còn có thể bỏ qua, nhưng hắn sao có thể buông tha cho nhân vật như Hữu Hộ pháp?

Chương 1563: Thiên đạo đấu Thiên đạo

Thấy Triệu Phong từ đầu đã nhằm vào chính mình, không để ý tới những người khác mà phóng thẳng về phía chính mình, tâm thần Hữu Hộ pháp nhất thời lạnh lẽo. Mặc dù hắn không am hiểu chiến đấu, nhưng dù sao cũng là Thần Vương đỉnh cao của Thiên Cơ Tộc. Chỉ là bản thân Hữu Hộ pháp biết rõ, với thực lực chính mình, căn bản không thể nào chống lại Triệu Phong, cho nên mới lựa chọn chạy trốn.

Vù vù vù!

Bàn tay Triệu Phong vung lên, ngưng tụ ra hơn mười thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, đồng thời cũng phóng thẳng ra ngoài. Mà Hữu Hộ pháp cũng không né không tránh, chỉ dùng tốc độ cao nhất phóng chạy.

Oanh phanh!

Mắt thấy mấy thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm kia đã xỏ xuyên qua thân thể Hữu Hộ pháp, nhưng hắn có được Luân Hồi Bất Diệt Thể, thân thể tàn phá rất nhanh đã khôi phục lại. Cùng lúc đó, chiếc Chiến hạm hắc kim sắc còn lại của phái Nghịch Thiên đã đổi thành trạng thái phòng ngự, nhanh chóng tiếp cận về phía này, cứu giúp Hữu Hộ pháp.

- Lưu lại đi, lão ô quy!

Triệu Phong quát lạnh một tiếng.

Nghe được tiếng mắng này, trong lòng Hữu Hộ pháp nhất thời nổi giận. Hắn thân là Hữu Hộ pháp của phái Nghịch Thiên, có bao giờ bị người nhục mạ như vậy chứ? Bất quá, Hữu Hộ pháp vẫn có thể bảo trì lý trí, tiếp tục cấp tốc đào tẩu.

Nhưng tốc độ của Triệu Phong vốn đã nhanh hơn Hữu Hộ pháp, cộng thêm Hữu Hộ pháp chần chừ trong nháy mắt, khiến cho Triệu Phong rất nhanh đã tiếp cận hắn.

- Nhập Mộng!

Tả Mâu Triệu Phong vận chuyển, cấp tốc dệt ra thành một phiến Mộng cảnh. Trong Tả Mâu Triệu Phong tản mát ra một cỗ lực hấp dẫn trí mạng, khiến cho tâm thần Hữu Hộ pháp bị quấy nhiễu cùng ảnh hưởng, tốc độ bỏ chạy nhất thời chậm lại.

- Nhập Mộng cũng đã trở nên mạnh hơn!

Trong lòng Triệu Phong thoáng mừng thầm. Lực lượng của Mộng Huyễn Thần Mâu càng lúc càng cường đại hơn, không chỉ năng lực Mộng Huyễn Hóa cùng với Mộng Tưởng Thành Chân mà ngay cả Nhập Mộng cũng cường đại hơn. Triệu Phong vốn dĩ chỉ dự định quấy nhiễu Hữu Hộ pháp một chút là được, nhưng hiệu quả của Nhập Mộng lại viễn siêu dự liệu của hắn. Bất quá, như vậy vẫn chưa đủ để trực tiếp kéo Hữu Hộ pháp vào Mộng cảnh.

- Hỗn Độn Lôi Đồng!

Tả Mâu Triệu Phong khẽ lóe lên một cái, thi triển ra một đạo công kích đồng thuật cường hãn. Trên đỉnh đầu Hữu Hộ pháp đột nhiên xuất hiện một đạo lôi đình kiếm ấn hôn ám, trong đó ẩn chứa lực lượng khôn cùng, đâm thẳng xuống Hữu Hộ pháp bên dưới.

Còn chưa thoát khỏi sự ảnh hưởng của Nhập Mộng, ý thức của Hữu Hộ pháp đã có chút mơ hồ, uy lực của đạo Hỗn Độn Lôi Đồng này đã ở mức độ lớn nhất phóng thẳng ra, oanh kích lên trên linh hồn cùng thân thể của Hữu Hộ pháp.

- Hỗn Độn Tỏa!

Triệu Phong phóng xuất ra một cỗ lực lượng Hỗn Độn khổng lồ, hai tay mạnh mẽ hợp lại. Lực lượng Hỗn Độn như sóng biển cuồn cuộn kia không ngừng vờn quanh toàn thân Hữu Hộ pháp, muốn bao vây hắn vào bên trong.

Đúng lúc này, ý thức của Hữu Hộ pháp đã khôi phục lại thanh tỉnh. Hắn lập tức ném ra mấy khối cầu kim loại lớn cỡ nắm tay, trên đó chạm khắc rất nhiều văn tự Thiên Cơ Tộc thần bí, lan tỏa ra một cỗ lực lượng cường đại.

- Trận pháp sao?

Ánh mắt Triệu Phong khẽ ngưng đọng, từ trong Tả Mâu điều động ra một cỗ Mộng Huyễn Bản Nguyên, năng lực Mộng Tưởng Thành Chân vận chuyển. Nháy mắt, một khối cầu kim loại trong đó đã biến mất không thấy đâu nữa. Đối với những trang bị đặc thù có thể tích nhỏ, bản thân không cụ bị bao nhiêu lực lượng, cần có nhân lực thôi động, năng lực này của Triệu Phong có thể dễ dàng tiêu diệt nó.

- Cái gì?

Trong lòng Hữu Hộ pháp chấn kinh. Những khối cầu kim loại vừa rồi hắn ném ra chính là các thiết bị dùng để thôi động trận pháp, thế nhưng trận pháp còn chưa kịp hoàn toàn hình thành, Triệu Phong chỉ mới liếc mắt một cái, đã khiến cho một cái trang bị thôi động trong đó

biến mất không thấy đâu nữa. Cứ như vậy, trận pháp tự nhiên không có khả năng phát động.

- Hỗn Độn Lôi Đồng!

Triệu Phong vận chuyển Tả Mâu, lại thêm một đồng thuật cường đại oanh kích thẳng ra. Cùng lúc đó, Hỗn Độn Tỏa lại một lần nữa phát động.

- A!

Trúng phải một chiêu Hỗn Độn Lôi Đồng, thời điểm Hữu Hộ pháp kịp khôi phục lại ý thức, toàn thân đã bị Hỗn Độn Tỏa bao vây lại. Lực lượng trong cơ thể hắn không ngừng bị thôn phệ đi. Luân Hồi Bất Diệt Thể vốn là bất tử bất diệt, nhưng sau khi rơi vào Hỗn Độn Tỏa cũng chỉ đành bất lực. Hỗn Độn Tỏa sẽ không ngừng thôn phệ lực lượng của kẻ bị nhốt bên trong, mặc dù thân thể của Hữu Hộ pháp sau khi bị hủy đi sẽ có thể nhanh chóng khôi phục lại, nhưng lại không cụ bị năng lực khôi phục lực lượng bị mất.

- Nhập Mộng!

Triệu Phong một lần nữa phát động loại đồng thuật này. Lần này, Hữu Hộ pháp đã bị suy yếu cũng không kiên trì được bao lâu, liền bị Triệu Phong hút vào trong Không gian Mộng Cảnh.

- Đây là… nơi nào?

Thần sắc Hữu Hộ pháp kinh nghi bất định, đảo mắt quan sát bốn phía. Vừa rồi hắn rõ ràng đang bị Hỗn Độn Tỏa của Triệu Phong vây khốn, làm sao lại đột nhiên đi tới nơi này?

Đúng lúc này, trước mặt hắn đột nhiên xuất hiện một đạo nhân ảnh,

chính là Triệu Phong. Nhưng Triệu Phong hiện tại lại mang tới cho Hữu Hộ pháp một loại ảo giác vô cùng cao lớn vĩ ngạn, vô lực chống lại. Không gian ba động, lực lượng đáng sợ trong nháy mắt tụ tập hết lên trên người Hữu Hộ pháp.

- Sao có thể như thế?

Hữu Hộ pháp bị ép cho nằm ngửa trên mặt đất, không thể nào động đậy nổi, trong lòng kinh hãi không thôi. Ở trong phiến không gian kỳ dị này, không ngờ Triệu Phong lại cường đại tới như vậy, hắn căn bản không có một chút lực lượng chống lại nào.

- Nói! Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ cuối cùng đang ở đâu?

Triệu Phong lạnh giọng chất vấn. Khí tức áp lực đáng sợ thời thời khắc khắc nghiền ép lên thân thể Hữu Hộ pháp. Trước đây, trong lúc chém giết trên chiến trường, Triệu Phong không ngừng chạy loạn khắp nơi chính là muốn lợi dụng kiện Ngụy Tổ khí trên người để cảm ứng vị trí của mảnh Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ kia, nhưng kết quả lại khiến cho Triệu Phong có chút thất vọng.

- Hắc hắc… cả đời ngươi cũng sẽ tìm không được!

Hữu Hộ pháp cười lớn một tiếng.

- Xem ra, ngươi vẫn chưa rõ ràng lắm tình cảnh hiện tại của mình a!

Sắc mặt Triệu Phong lạnh lẽo. Hắn vươn một tay ra, vỗ lên trên đỉnh đầu Hữu Hộ pháp.

Hữu Hộ pháp biết Triệu Phong muốn sưu hồn chính mình, nghĩ muốn tự bạo để chống lại. Nhưng hắn bi ai phát hiện, chính mình ngay cả có muốn tự bạo cũng đều làm không được. Một lát sau, sau

khi biết được câu trả lời, trên mặt Triệu Phong nhất thời tràn ngập sương lạnh.

- Hừ!

Hắn hừ lạnh một tiếng, một cỗ lực lượng tuyệt cường trùng kích thẳng ra, trực tiếp hủy diệt Hữu Hộ pháp trong Không gian Mộng Cảnh.

Oanh phanh!

Cùng lúc đó, tại ngoại giới, thân thể Hữu Hộ pháp cũng đột nhiên nổ tung, trong nháy mắt đã biến mất vô tung vô ảnh. Loại tình huống này cho dù là Luân Hồi Bất Diệt Thể cũng không cách nào khôi phục lại được.

- Tình huống thế nào rồi?

Ngụy Tổ khí Lăng Hư không khỏi gấp gáp hỏi. Hiện tại nó chỉ còn thiếu duy nhất một mảnh cuối cùng nữa sẽ có thể trở lại là một kiện Tổ khí nguyên vẹn, làm sao có thể không gấp gáp được?

- Bị hủy rồi!

Triệu Phong có chút mất mác nói. Phái Nghịch Thiên không phải kẻ ngu ngốc, biết rõ Triệu Phong tìm được Ngụy Tổ khí nhất định sẽ tận lực tu bổ lại nó, cho nên bọn chúng đã trực tiếp hủy diệt kiện Mảnh vỡ Tổ khí nằm trong tay mình!

Chiến trường Chúa Tể, sau khi biết rõ tình huống tại chiến trường phía dưới, sắc mặt Thiên Chủ trở nên vô cùng âm trầm. Trên người hắn chợt bộc phát ra một cỗ khí tức bá đạo oanh động chư thiên, lưu quang kim ngân khôn cùng nhuộm đẫm thương khung.

- Huyết mạch Thái Cổ bậc này, quả thật chính là Thái Cổ Tộc chân chính!

Trong lòng Tử Vong Chúa Tể khẽ run lên. Cho dù không sử dụng Thiên Đạo Thần Mâu, chỉ bằng vào huyết mạch Thái Cổ Tộc, Tử Vong Chúa Tể cũng không phải là đối thủ của Thiên Chủ.

- Đỡ một chiêu này của ta!

Giữa hai tay Thiên Chủ dần dần ngưng tụ ra một cái đầu lâu lưu quang kim ngân đan xen, trên đó lan tỏa ra một cỗ khí tức Thái Cổ uy chấn thương khung. Trong khoảnh khắc, lực lượng ngưng tụ trên người Thiên Chủ cũng khiến cho cả thiên địa phải run rẩy.

Đối diện, trong lòng mấy vị Thần Mâu Chúa Tể nhất thời lạnh lẽo. Một kích cường hãn như vậy, ai cũng không dám xác định bọn họ có thể tiếp được hay không.

- Sử dụng chiêu đó đi!

Sắc mặt Thiên Phạt Chúa Tể nhất thời trịnh trọng.

Trong Chiến hạm bạch kim sắc phía sau, sắc mặt Liễu Cầm Hâm cũng trở nên phức tạp:

- Sau khi sử dụng ra chiêu đó, cho dù là Vận Mệnh Thần Mâu của ta cũng khó có thể dự liệu kế tiếp sẽ phát sinh chuyện gì!

Chiến đấu cho tới hiện tại, Vũ Thiên Vu cùng Liễu Cầm Hâm vẫn luôn dựa vào lực lượng Mệnh đạo, trong âm thầm dự liệu tình huống trên chiến trường. Nhưng một khi mấy vị Thần Mâu vận dụng ra chiêu át chủ bài kia, hai người bọn họ cũng khó có thể dự đoán được tình

hình phát triển kế tiếp nữa.

- Không còn cách nào! Chỉ có chiêu đó mới có khả năng đánh bại được Thiên Chủ!

Tròng mắt đen nhánh của Tử Vong Chúa Tể vô cùng âm trầm. Thần Mâu của bọn họ đã đạt tới trạng thái cực hạn, mà Thiên Đạo Thần Mâu của Thiên Chủ vẫn còn có thể tiếp tục trưởng thành. Nếu lần này không thể diệt trừ được hắn, lần tiếp theo Thiên Chủ hiện thân, sợ rằng sẽ càng cường đại hơn nữa.

- Nếu các ngươi đều đồng ý, thì cứ làm như vậy đi!

Liễu Cầm Hâm khẽ thở dài một tiếng. Tình huống như hiện tại, chỉ có thể vận dụng chiêu đó mà thôi.

- Thái Cổ Chi Nộ!

Thiên Chủ đột nhiên rít gào một tiếng, song chưởng đẩy mạnh ra. Cái đầu lâu kim ngân sắc kia cực nhanh lao tới, đồng thời cũng mở lớn cái miệng rộng, phát ra tiếng rít gào phẫn nộ cùng cực. Thiên Đạo Thần Mâu tại mi tâm Thiên Chủ vận chuyển, trên cái đầu lâu kia chợt dâng lên một tầng liệt hỏa, phảng phất như mọc ra một tầng mái tóc hỏa diễm vậy. Sau một khắc, trong hốc mắt cái đầu lâu kia lóe lên lôi điện sáng ngời. Cuối cùng, ngoài mặt cái đầu lâu bao phủ một tầng nham thạch trầm trọng, mà trong cái miệng rộng dữ tợn kia lại tản mát ra một cỗ lực lượng hủy diệt đáng sợ.

- Đừng quá đắc ý vênh váo!

Sắc mặt Thiên Phạt Chúa Tể ngưng trọng, trong mắt lóe lên lôi quang, phát ra một đạo quang trạch chói mắt, đại lượng lực lượng Bản Nguyên nhất thời ba động ra. Cùng lúc đó, những Thần Mâu

Chúa Tể còn lại cũng đồng dạng làm như vậy. Bọn họ đồng thời kháp động pháp quyết, đem toàn bộ Bản Nguyên Thần Mâu tụ tập về phía không gian phía trước, giao hòa lại với nhau, hình thành nên một mảnh quang vụ hôn ám vẫn đục. Trong tầng quang vụ kia tản mát ra lực lượng đáng sợ chấn động Phạm Trụ, ngay cả Thiên Đạo Thần Mâu của Thiên Chủ cũng đột nhiên rung động một trận.

- Phương pháp Thần Mâu hợp nhất!

Ánh mắt Thiên Chủ trợn to, liếc mắt liền nhận ra.

- Thiên Vu, là ngươi!

Sắc mặt Thiên Chủ khẽ biến, nhìn chằm chằm về phía một chiếc Chiến hạm bạch ngân ở phía sau.

- Không sai! Ta cũng biết loại Bí pháp này!

Vũ Thiên Vu trực tiếp trả lời.

Tâm tình các vị Thần Mâu Chúa Tể ở đây cũng đều vô cùng kích động. Đối với chuyện tình Thần Mâu tề tụ sẽ có thể triệu hoán ra Chí Cao Tổ Đồng, ngay cả bọn họ cũng không biết rõ ràng cho lắm. Trong trận chiến trước đây, bọn họ tiến hành phối hợp lẫn nhau, dung hợp Bản Nguyên tiến hành công kích chính là để chuẩn bị cho loại Bí pháp này. Dù sao mãi cho tới lúc bọn họ chuẩn bị chiến đấu, Vũ Thiên Vu mới truyền cho các vị Chủ Tể phương pháp thi triển loại Bí pháp này, trước đây bọn họ chưa từng bao giờ thí nghiệm qua.

Mặt khác, Liễu Cầm Hâm cũng không tham dự vào lần dung hợp này. Dù sao Vận Mệnh Thần Mâu của nàng vẫn chưa hoàn toàn khôi phục lại, nếu như tham dự vào trong đó, nói không chừng sẽ tạo thành hiệu quả ngược.

Vù vù vù!

Trong đám quang vụ vẫn đục hôn ám kia mơ hồ hiện lên một cái nhãn mâu hư vô khổng lồ. Trong khoảnh khắc cái nhãn mâu này xuất hiện, toàn thể Thần vực Man Hoang, Không gian Phạm Trụ cũng đều bắt đầu rung động. Không biết bao nhiêu địa phương trong thiên địa cũng ầm ầm vỡ nát.

- Chỉ có thể làm được loại trình độ này!

Thiên Phạt Chúa Tể cắn răng nói. Năm vị Thần Mâu Chúa Tể thi triển ra loại Bí pháp này cũng vô cùng gian nan, mỗi một người đều gặp phải áp lực cực lớn. Hơn nữa lần đầu thi triển, tình huống dung hợp cũng không tốt lắm.

Rầm rầm rầm!

Trong Thiên Đạo Thần Mâu khổng lồ kia bộc phát ra một cỗ Thần quang xám trắng đáng sợ, ầm ầm bắn thẳng ra. Cái đầu lâu kim ngân sắc kia bị đạo Thần quang này quét trúng, các loại lực lượng hỏa diễm, nham thổ, hủy diệt trên đó từng tầng từng tầng phân tách ra. Cuối cùng, ngay cả lực lượng Thái Cổ Tộc cũng dần dần biến mất!

- Đây là… lực lượng Thiên Đạo Tổ Đồng!

Toàn thân Thiên Chủ cũng biến đổi, trở nên vô cùng kích động, ba cái nhãn mâu đồng thời mở lớn, trừng trừng nhìn chằm chằm cái nhãn mâu hư vô hôn ám vẫn đục kia. Nhãn mâu tại mi tâm Thiên Chủ khẽ nhảy lên, lộ ra thần sắc thập phần hưng phấn.

- Đoạt!

Thiên Chủ khẽ quát một tiếng, Thiên Đạo Thần Mâu điên cuồng vận chuyển. Một cỗ hấp lực thần bí khó có thể diễn tả từ trong nhãn mâu tại mi tâm hắn mạnh mẽ lan tỏa ra, bao phủ cả một phiến không gian phía trước. Cũng đều là Thiên Đạo Thần Mâu, hắn tự nhiên có thể hấp thụ lực lượng Thiên đạo.

Vù vù vù!

Năm vị Thần Mâu Chúa Tể lần đầu tiên ngưng tụ ra cỗ lực lượng này, khó có thể chưởng khống được, lực lượng Thiên đạo do Thiên Đạo Thần Mâu của bọn họ tiết lộ ra đã bị Thiên Đạo Thần Mâu của Thiên Chủ hấp thu đi không ít.

Thiên Chủ lộ ra bộ dáng cực kỳ hưởng thụ, không ngừng hít sâu. Phải biết rằng, lúc trước sau khi hắn ngưng tụ ra Thiên Đạo Thần Mâu, cũng phải thông qua mấy lần đại chiến, thời gian mấy năm, mới có thể vận dụng thông thạo Thiên Đạo Thần Mâu.

Mà các vị Thần Mâu Chủ Tể lần đầu tiên thi triển ra phương pháp Thần Mâu hợp nhất, ngưng tụ ra Thiên Đạo Thần Mâu, tự nhiên không dễ dàng nắm giữ lực lượng Thiên đạo như vậy. Chính vì vậy, Thiên Chủ đã lợi dụng thời cơ này hấp thu đi không ít lực lượng Thiên đạo.

- Hừ!

Năm vị Thần Mâu Chúa Tể phát hiện ra điểm ấy, dần dần lục lọi, cố gắng khống chế tốt cỗ lực lượng kia.

Đương nhiên, gặp phải kích thích cũng không chỉ có Thiên Đạo Thần Mâu của Thiên Chủ. Phía dưới, Tả Mâu Triệu Phong cũng truyền đến trận trận đau đớn, lực lượng Mộng Huyễn Bản Nguyên càng thêm mênh mông không ngừng cuộn trào bên trong Không gian Thần Mâu.

Chương 1564: Tổ khí hoàn chỉnh

Năm vị Thần Mâu Chúa Tể thi triển phương pháp Thần Mâu hợp nhất, dung hợp ra một cái nhãn mâu so với Thiên Đạo Thần Mâu nhìn qua càng cường đại hơn. Mặc dù là cường đại hơn một chút, nhưng cũng càng không ổn định bằng. Dù sao năm vị Thần Mâu Chúa Tể chỉ là sử dụng Bí thuật, thôi phát ra cỗ lực lượng này, mà Thiên Chủ chính là dung hợp ra, mang tính vĩnh cửu.

Tất cả mọi người trong phương viên mấy ngàn vạn dặm đều bị cỗ lực lượng đáng sợ này khiến cho chấn động. Thiên địa băng liệt, nhật nguyệt điên đảo, thiên địa phụ cận đã không còn hình dáng.

- Lực lượng so với Thiên Chủ còn cường đại hơn?

Trong lòng Tả Hộ pháp ầm ầm chấn động.

Trong Chiến hạm bạch ngân, Liễu Cầm Hâm, Vũ Thiên Vu nhìn chằm chằm về phía chân trời xa xôi.

- Đây chính là một bộ phận lực lượng của Thiên Đạo Tổ Đồng, hẳn là sẽ có thể đối phó được Vũ Thiên Xu!

Vũ Thiên Vu khẽ lẩm bẩm nói.

Mà Vận Mệnh Thần Mâu của Liễu Cầm Hâm dưới sự ảnh hưởng của khí tức hai cái Thiên Đạo Thần Mâu này cũng tản mát ra lực lượng Vận Mệnh càng khổng lồ hơn. Khí tức trong Vận Mệnh Thần Mâu của nàng cũng càng lúc càng cường thịnh hơn. Hiển nhiên, hai cái

Thiên Đạo Thần Mâu cũng tạo thành kích thích không nhỏ đối với Liễu Cầm Hâm.

Bất quá, mặc dù là vậy, hai cái Thiên Đạo Thần Mâu sinh ra cũng khiến cho Phạm Trụ chấn động, Thiên đạo hỗn loạn, Vận Mệnh Thần Mâu của nàng đã khó có thể dự liệu được cái gì.

o0o

Trên không trung, Thiên Chủ lộ ra dáng vẻ cực kỳ hưng phấn, Thiên Đạo Thần Mâu tại mi tâm không ngừng chấn động.

- Lực lượng Thiên đạo!

Lực lượng do năm vị Thần Mâu Chúa Tể ngưng tụ ra khiến cho hắn cảm thấy vô cùng quen thuộc, hơn nữa cũng bức thiết muốn có được.

- Nuốt!

Thiên Chủ thôi động Thiên Đạo Thần Mâu của chính mình, hút lấy cỗ lực lượng Thiên Đạo Thần Mâu cường đại không biết kia. Lần đầu tiên thi triển ra loại Bí thuật này, cộng thêm cỗ lực lượng này quá mức to lớn, năm vị Thần Mâu Chúa Tể không dễ dàng chưởng khống như vậy. Thiên Chủ mới lợi dụng thời cơ này hấp thu lực lượng Thiên Đạo Thần Mâu, nhằm lớn mạnh bản thân.

Rầm rầm rầm!

Hai cỗ lực lượng Thiên đạo vẫn chưa giao thủ với nhau, chỉ mới giao phong vô hình, không gian bốn phía đã tối trời tối đất. Tất cả các thành viên trên chiến trường phía dưới bị một cỗ lực lượng không thể địch nổi ảnh hưởng, phát ra sự sợ hãi run rẩy từ nội tâm. Các

cường giả cấp thấp một chút thậm chí còn muốn phủ phục dưới cỗ lực lượng này.

- Lui!

Hoa Phong Thần Vương lập tức hạ lệnh. Hiện tại, chiến đấu giữa các vị Chủ Tể quả thật là quá mức kinh khủng, tiếp cận quá gần, bất cứ lúc nào cũng có thể bị ảnh hưởng, thậm chí bị miễu sát trong vô tình cũng không biết.

- Lui!

Bên kia, Tả Hộ pháp cũng quan sát toàn cục, ra lệnh cho tất cả mọi người rời xa chiến trường cấp bậc Chúa Tể.

Sau khi tất cả các thành viên đã rời xa chiến trường, trong cả phiến không gian hỗn loạn này chỉ còn lại một mình Triệu Phong. Triệu Phong đứng thẳng tại chỗ, trong Tả Mâu tản mát ra quang mang càng thêm sáng lạn.

Ong ong!

Trong Tả Mâu đang không ngừng xoay tròn kia phóng xuất ra từng tầng từng tầng quang mang mộng huyễn, khiến cho không gian phụ cận giống như một đám vụ khí vậy, đột nhiên trở nên tán loạn, cuối cùng biến mất. Hiện tại, lực lượng từ trong Tả Mâu Triệu Phong tản mát ra, cho dù là Hoa Phong Thần Vương cùng Tả Hộ pháp, tâm thần cũng trở nên kinh hãi bất an, không dám tùy tiện tiếp cận.

- Phong ca!

Triệu Vũ Phỉ không khỏi kêu lên một tiếng. Hiện tại, tất cả mọi người đều đã rút lui khỏi chiến trường, nhưng Triệu Phong phảng phất như

không cảm giác được vậy, vẫn còn đứng yên ở nơi đó.

- Không cần lo lắng cho hắn! Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong sắp sửa chân chính hiện thế rồi! Đến lúc đó, hắn cũng sẽ có thể nhúng tay vào chiến trường của các vị Thần Mâu Chúa Tể!

Trên sắc mặt kinh ngạc của Hoa Phong Thần Vương cũng mang theo một tia mừng rỡ.

o0o

Trong hư không xa xôi, hai cái Thiên Đạo Thần Mâu xa xa giằng co, hư không thiên địa từng tấc từng tấc sụp đổ, chỉ còn lại một mảnh hư vô. Nhưng trong mảnh hư vô này vẫn như cũ tràn ngập lực lượng đáng sợ, Thần Chủ bình thường tiếp cận cũng đều hữu tử vô sinh.

- Thiên Phạt, ngươi chưởng khống, mấy người chúng ta phụ trợ!

Thời Không Chúa Tể nhất thời quát lên. Nếu cả năm người đều muốn chưởng khống cỗ lực lượng kia, như vậy ngược lại sẽ càng hỗn loạn hơn. Đã như vậy, cứ để duy nhất một người chưởng khống, những người còn lại tiến hành phụ trợ, tuyệt đối không thể để cho Thiên Chủ tiếp tục thôn phệ lực lượng Thiên đạo. Bọn họ tới đây cũng không phải để giúp Thiên Chủ gia tăng lực lượng, mà là để đánh chết Thiên Chủ.

- Được!

Mấy người khác cũng đều đạt thành nhận thức chung. Trải qua lục lọi trong chốc lát, năm vị Thần Mâu Chúa Tể liền thuận lợi chưởng khống Thiên Đạo Thần Mâu. Mà tốc độ Thiên Chủ thôn phệ lực lượng Thiên đạo cũng nhất thời chậm lại.

- Thiên Chủ, tử kỳ của ngươi đã tới!

Thiên Phạt Thần Mâu nhất thời quát lớn. Trên đỉnh đầu mọi người, cái nhãn mâu trong đám quang vụ vẫn đục hôn ám kia đột nhiên nhìn chằm chằm tới, phảng phất như muốn đối kháng với Thiên Đạo Thần Mâu của Thiên Chủ.

- Thắng bại còn chưa nhất định a!

Sắc mặt Thiên Chủ trầm xuống, trong mắt lộ ra một tia điên cuồng. Vừa rồi đã hấp thu không ít lực lượng Thiên đạo, hắn có thể cảm giác được Thiên Đạo Thần Mâu của chính mình so với trước đây lại càng mạnh hơn. Mặc dù Thiên Đạo Thần Mâu do năm vị Thần Mâu Chúa Tể ngưng tụ ra cũng khiến cho hắn có một chút sợ hãi, nhưng Thiên Chủ tin tưởng, khả năng vận dụng của chính mình đối với lực lượng Thiên đạo hoàn toàn viễn siêu đối phương.

- Giết!

Thiên Phạt Chúa Tể khẽ quát một tiếng. Cái nhãn mâu vẫn đục mơ hồ kia chợt bộc phát ra một cỗ lực lượng kinh tâm động phách. Trong thiên địa, các loại lực lượng Tử Vong, Thiên Phạt, Thời Không, Vạn Tượng, Sinh Mệnh đột nhiên bắt đầu dâng trào lên.

- Hừ!

Thiên Chủ hừ lạnh một tiếng, vận chuyển Thiên Đạo Thần Mâu. Một đạo quang mang Hủy Diệt vặn vẹo ầm ầm bùng phát ra, trong đó ẩn chứa lực lượng Quy tắc cường đại hủy diệt tất cả. Dọc theo đường đi, tất cả lực lượng do năm vị Thần Mâu Chúa Tể phóng xuất ra cũng đều cấp tốc vỡ nát, biến mất.

Cỗ lực lượng cường hãn này, lúc trước sau khi Thiên Chủ dung hợp

ra Thiên Đạo Thần Mâu, cũng phải trải qua một đoạn thời gian mới phát hiện ra. Hắn tin tưởng năm vị Thần Mâu Chúa Tể nhất định vẫn chưa biết vận dụng.

Quả nhiên không sai, năm vị Thần Mâu Chúa Tể chỉ có thể thôi động Thiên Đạo Thần Mâu, phóng xuất ra tầng tầng lực lượng cường hãn nhằm chống lại công kích của Thiên Chủ.

Oanh phanh!

Thiên Đạo Thần Mâu do năm vị Thần Mâu Chúa Tể ngưng tụ ra trúng phải một đạo công kích nghiêm trọng, không ngừng chấn động. Đại lượng Thiên Đạo Bản Nguyên mạnh mẽ tản ra, khiến cho cả Không gian Phạm Trụ cũng khẽ chấn động.

- Nuốt!

Thiên Chủ vận chuyển Thiên Đạo Thần Mâu, hấp thu cỗ lực lượng Thiên đạo này.

- Gia hỏa này…

Sắc mặt năm vị Thần Mâu Chúa Tể thoáng có chút khó nhìn. Mặc dù bọn họ đã ngưng kết ra lực lượng Thiên đạo, nhưng bởi vì chưa thể quen thuộc với nó, cho nên đã bị Thiên Chủ chiếm tiện nghi.

Nhưng so về hiệu suất quen thuộc Thiên Đạo Thần Mâu, năm vị Thần Mâu Chúa Tể so với Thiên Chủ tựa hồ nhanh hơn rất nhiều. Không lâu sau đó, năm vị Thần Mâu Chúa Tể đã bắt đầu chưởng khống Thiên Đạo Thần Mâu.

- Không hỗ là các Thần Mâu Chúa Tể! Có thể chưởng khống cỗ lực lượng này thật nhanh a!

Thiên Chủ thoáng có chút ngạc nhiên.

- Chết đi!

Năm vị Thần Mâu Chúa Tể thôi động Thiên Đạo Thần Mâu, cái nhãn mâu hôn ám vẫn đục kia chợt lóe lên một tia lượng trạch, bộc phát ra một cỗ quang ba xám trắng, bắn thẳng về phía trước.

- Thái Cổ Thần Quyền!

Thiên Chủ vận chuyển lực lượng huyết mạch Thái Cổ Tộc, đánh ra một đạo quyền quang cường hãn tuyệt luân. Sau đó hắn vận chuyển Thiên Đạo Thần Mâu, tăng phúc cho cỗ lực lượng này. Đạo quyền quang kim ngân sắc kia mang theo phong hỏa lôi điện cùng lực lượng Phá Diệt cường đại ầm ầm lao tới.

Oanh! Phanh! Oành!

Hai cỗ lực lượng mạnh mẽ va chạm với nhau, nhấc lên một cỗ phong bạo Cấm kỵ, giống như sóng to gió lớn cuồn cuộn lao tới.

Chiến trường của hai phe chính là đặt tại Thanh Lăng Vực. Nhưng Thanh Lăng Vực hiện tại đã từng tấc từng tấc băng liệt, biến thành một mảnh hỗn loạn. Vô số thế lực Tinh cấp cấp thấp bị cỗ lực lượng phong bạo này thôn phệ. Mà ảnh hưởng của cỗ lực lượng phong bạo này vẫn đang không ngừng khuếch tán ra, lan tràn tới toàn thể Thần vực Man Hoang.

Ầm ầm ầm!

Cuộc chiến giữa năm vị Thần Mâu Chúa Tể với Thiên Chủ duy trì liên tục không ngừng.

Phương xa, các thành viên của phái Nghịch Thiên và Liên minh Thần Mâu cũng chỉ có Thần Vương mới có thể mơ hồ nhìn thấy tình huống trên chiến trường, những người còn lại chỉ có thể trốn bên trong kết giới phòng ngự.

Trong Chiến hạm bạch ngân, Liễu Cầm Hâm dựa vào Vận Mệnh Thần Mâu, cũng có thể nhìn thấy rõ ràng tình huống trên chiến trường.

- Tốt! Năm vị Thần Mâu Chúa Tể đã dần dần chiếm ưu thế!

Lực lượng Thiên Đạo Thần Mâu do năm vị Thần Mâu Chúa Tể ngưng tụ ra tuyệt đối mạnh hơn lực lượng Thiên đạo của Thiên Chủ. Thiên Chủ chỉ bất quá dựa vào vận dụng thông thạo đối với lực lượng Thiên đạo, ngay từ đầu chiếm được một chút tiện nghi. Nhưng cái này cũng không quan trọng, đến khi năm vị Thần Mâu Chúa Tể dần dần nắm giữ được cỗ lực lượng này, như vậy Thiên Chủ nhất định sẽ lâm vào thế yếu.

Oanh phanh!

Một đạo quang ba xám trắng hỗn loạn đánh tan công kích của Thiên Chủ, đồng thời cũng đánh thẳng lên trên người hắn. Trong nháy mắt, thân thể Thiên Chủ gần như hoàn toàn yên diệt, chỉ còn lại một bộ phận cực nhỏ.

- Phục Nguyên!

Thiên Chủ thôi động lực lượng Luân Hồi Bản Nguyên tới cực hạn, thân thể cấp tốc khôi phục trở lại.

- Gia hỏa này thật sự khó đối phó a!

Trong lòng Thiên Phạt Chúa Tể thầm than. Lực lượng Thiên đạo do năm vị Thần Mâu Chúa Tể bọn họ hợp lực ngưng tụ ra, trong khoảng thời gian ngắn cũng giết không chết được Thiên Chủ. Mặc dù bọn họ chiếm ưu thế, nhưng Thiên Chủ quả thật khó đánh chết. Hơn nữa, bọn họ còn phát hiện, Thiên Chủ trong lúc chiến đấu thỉnh thoảng còn hấp thu một chút lực lượng Thiên đạo của bọn họ nữa.

Thiên Chủ cũng minh bạch, lực lượng của đối phương so với hắn còn mạnh hơn một chút, cho nên hắn mới dựa vào ưu thế của Thái Cổ Thần Ma Thể cùng với Luân Hồi Bất Diệt Thể, không ngừng ngăn cản công kích của đối phương, đồng thời cũng nhân cơ hội hấp thu một chút lực lượng Thiên đạo. Chỉ cần tiến tục duy trì một đoạn thời gian, hắn sẽ có thể xoay chuyển được thế cục.

- Hắn có thể thôn phệ lực lượng Thiên đạo, không biết chúng ta có thể thôn phệ lực lượng Thiên Đạo Thần Mâu của hắn hay không?

Trong lòng Tử Vong Chúa Tể hiện lên một tia ý niệm. Thiên Chủ có thể cường đại như vậy, Thiên Đạo Thần Mâu chính là chỗ dựa lớn nhất. Nếu như có thể thôn phệ lực lượng Thiên Đạo Thần Mâu của hắn, như vậy Thiên Chủ còn có thể làm gì được nữa? Năm vị Thần Mâu Chúa Tể dần dần lục lọi, nắm giữ cái kỹ xảo này.

- Nuốt!

Năm vị Thần Mâu Chúa Tể khống chế Thiên Đạo Thần Mâu, phóng xuất ra một cỗ hấp lực đáng sợ. Tất cả mọi thứ lực lượng xung quanh nó toàn bộ đều vỡ nát, chỉ còn lại lực lượng Thiên đạo tụ tập về phía nó.

- Đám lão gia hỏa các ngươi bớt coi thường người đi!

Thiên Chủ nhất thời phát lực, trong Thiên Đạo Thần Mâu chợt bộc phát ra một cỗ lực lượng đồng dạng vô cùng cường đại.

- Gia hỏa này đã ẩn tàng thực lực!

Trong lòng Thiên Phạt Chúa Tể âm thầm kinh hãi. Hóa ra, Thiên Chủ thông qua hấp thu lực lượng Thiên đạo của bọn họ, Thiên Đạo Thần Mâu đang không ngừng lớn mạnh. Nhưng Thiên Chủ cũng không thể hiện hoàn chỉnh cỗ lực lượng này ra ngoài, vẫn luôn giả vờ yếu thế, muốn hấp thu càng nhiều lực lượng Thiên đạo, đợi tới thời điểm có thể triệt để xoay chuyển thắng bại mới thể hiện ra.

Phát hiện ra điểm này, trong lòng năm vị Thần Mâu Chúa Tể dâng lên trận trận sóng biển. Tâm cơ gã Thiên Chủ này thật sự là quá nặng, chỉ hơi chút không cẩn thận, thiếu chút nữa đã bị đối phương tính kế rồi.

Vù vù vù!

Hai cỗ Thiên Đạo Thần Mâu bộc phát ra lực lượng không gì địch nổi, hấp xả lực lượng Thiên đạo lẫn nhau. Dưới sự đối chiến của hai cỗ lực lượng Thiên đạo này, Không gian Phạm Trụ không ngừng chấn động, mấy Đại Vực phụ cận Thanh Lăng Vực toàn bộ đều vỡ vụn, phảng phất như mạt nhật thiên tai đã hàng lâm vậy.

Trong lúc Thiên Đạo Thần Mâu đọ sức, Triệu Phong đứng gần bọn họ nhất. Theo thời gian duy trì liên tục, cảm giác đau đớn của Tả Mâu Triệu Phong đã dần dần đỡ hơn một chút. Nhưng Thần Mâu lột xác vẫn chưa kết thúc, trong Không gian Thần Mâu Mộng Huyễn Bản Nguyên vô cùng vô tận vẫn đang cuồn cuộn lao ra.

Cỗ Mộng Huyễn Bản Nguyên cuồn cuộn này tuôn ra khỏi mắt trái của Triệu Phong, lan tỏa ra không gian khắp nơi, hình thành nên một

mảnh mộng huyễn sáng lạn. Chỉ bất quá, cuộc đọ sức giữa hai cái Thiên Đạo Thần Mâu quá mức kinh tâm động phách, mọi người không ai có tâm trí chú ý tới cỗ dị tượng này mà thôi.

- Đây mới là lực lượng của Mộng Huyễn Thần Mâu sao?

Triệu Phong tinh thần phấn chấn. Cỗ Mộng Huyễn Bản Nguyên này không chỉ tác dụng tại mắt trái của hắn, mà còn xâm nhập mỗi một địa phương trên dưới toàn thân Triệu Phong. Trong nháy mắt, hắn cảm giác Tả Mâu của chính mình có thể phát huy ra lực lượng vô cùng cường đại, đạt tới cấp bậc Chúa Tể, thậm chí còn có loại ảo giác cái gì cũng có thể làm được.

- Bất quá, lực lượng Mộng Huyễn tựa hồ cũng không cụ bị tính công kích cường đại bao nhiêu!

Triệu Phong nhất thời trở nên suy tư. Đương nhiên, không cụ bị tính công kích cường đại nhưng cũng có thể tạo thành tác dụng vô cùng to lớn.

- Không biết, có thể sửa chữa lại Tổ khí hay không…

Trong đầu Triệu Phong nảy ra một ý niệm kinh người. Sửa chữa lại Tổ khí! Tổ khí chính là dựng dục ra trong đại đạo thiên địa, là độc nhất vô nhị. Nếu thiếu một khối, như vậy vĩnh viễn cũng không có khả năng hoàn chỉnh trở lại.

Triệu Phong cũng không để ý nhiều như vậy, hiện tại chính là cơ hội thử một lần xem sao. Lực lượng Mộng Tưởng Thành Chân vận chuyển, trong lòng dâng lên một ý niệm mãnh liệt. Lực lượng Mộng Huyễn Bản Nguyên trong cơ thể hắn cấp tốc biến mất, mà Lăng Hư trên người hắn lại dâng lên một tầng màu sắc sáng lạn mỹ lệ.

- Xảy ra chuyện gì?

Toàn thân Ngụy Tổ khí Lăng Hư nhất thời run rẩy. Nó chợt cảm nhận được một cỗ lực lượng thập phần thân thiết mà lại cường đại đang bao phủ khắp toàn thân chính mình. Tại thời điểm còn đang kinh ngạc nghi hoặc, Lăng Hư chợt phát hiện lực lượng của chính mình đột nhiên gia tăng lên một cấp bậc mới.

- Tổ khí!

Thoáng cảm thụ một phen, tâm thần Lăng Hư nhất thời chấn động. Nó hiện tại không ngờ đã khôi phục lại thời kỳ Tổ khí Không Gian hệ hoàn chỉnh!

Chương 1565: Ngụy Tổ Đồng

Cảm thụ được Pháp tắc Không Gian Viên mãn vô cùng chân thật, Triệu Phong biết rõ hắn đã thành công!

- Thật sự không thể tin nổi!

Trong lòng Triệu Phong vô cùng chấn kinh. Hắn chỉ là cho rằng lực lượng Mộng Huyễn Thần Mâu của chính mình không am hiểu phương diện công kích, cho nên mới hiếu kỳ thử xem một lần. Không ngờ Ngụy Tổ khí còn thiếu một mảnh vỡ cuối cùng lại được sửa chữa hoàn chỉnh trở lại.

Với cấp bậc hiện tại của Triệu Phong, muốn phục chế một kiện Mảnh vỡ Tổ khí, có lẽ sẽ có thể thành công. Nhưng mỗi một kiện Mảnh vỡ Tổ khí đều là bất đồng, mảnh vỡ thiếu hụt kia có bộ dáng như thế nào, Triệu Phong căn bản chưa từng nhìn thấy qua. Nhưng năng lực Mộng Tưởng Thành Chân lại vẫn có thể hoàn thành được điều này. Hơn nữa, bởi vì Thần Mâu của Triệu Phong đang ở thời kỳ hưng phấn lột xác, cho nên theo như hắn cảm giác, mức độ tiêu hao lực lượng Bản Nguyên cũng không phải quá lớn.

- Hiện tại thực lực của ta đã đạt tới tầng thứ gì rồi?

Trong lòng Triệu Phong có chút hiếu kỳ. Hắn hiện tại cũng không cách nào biết được chính mình có thể triệt để phát huy ra lực lượng Mộng Huyễn Thần Mâu không. Nếu có thể, như vậy Mộng Huyễn Thần Mâu cộng thêm Tổ khí Không Gian hệ, hắn cũng xem như là một vị Chúa Tể chân chính rồi. Nhưng Triệu Phong vẫn luôn có cảm giác, trong Mộng Huyễn Thần Mâu còn có một cỗ lực lượng hắn vẫn

chưa thể dẫn đạo ra.

- Trước không vội! Đã có được Tổ khí hoàn chỉnh, ta trước lĩnh ngộ Pháp tắc Không Gian, thành tựu cấp bậc Thần Vương đã!

Triệu Phong cũng không gấp gáp. Mà quá trình Lăng Hư lột xác từ Ngụy Tổ khí trở thành Tổ khí, cũng không có kẻ nào phát giác ra. Sự chú ý của mọi người đều bị trận chiến đấu giữa hai Thiên Đạo Thần Mâu hấp dẫn rồi.

Triệu Phong khép hờ hai mắt, vẫn giống như vừa rồi vậy, đứng thẳng tại chỗ trong không trung. Nhưng kỳ thật hắn đã vận chuyển Mộng Huyễn Thần Mâu, chế tạo ra một phiến Mộng cảnh, đem ý thức tiến vào trong Mộng cảnh tiến hành tu luyện. Có một kiện Tổ khí Không Gian hệ hoàn chỉnh, Triệu Phong có nắm chắc cực lớn đề thăng Pháp tắc Không Gian của chính mình tới cảnh giới Viên mãn. Mặc kệ nói thế nào, cường giả Thần Vương có được Thần Mâu chính là Chúa Tể! Một khi Triệu Phong trở thành Thần Vương, như vậy sẽ chính là một gã Thần Mâu Chúa Tể mới!

o0o

Trên hư không vô tận, Thiên Chủ cùng năm vị Thần Mâu Chúa Tể vẫn còn đang trong lúc giằng co.

Thiên Đạo Thần Mâu tại mi tâm Thiên Chủ cùng Thiên Đạo Tổ Đồng trên đỉnh đầu năm vị Thần Mâu Chúa Tể vẫn đang xa xa nhìn chằm chằm lẫn nhau. Ý chí Thiên đạo trong hai cái Thần Mâu mạnh mẽ va chạm chém giết lẫn nhau, đồng thời cũng đang thôn phệ lực lượng lẫn nhau.

Mặc dù không có tràng diện thanh thế mênh mông cuồn cuộn gì, nhưng trong không gian ở giữa tầm mắt của hai Thiên Đạo Thần

Mâu chính là một phiến Cấm kỵ, ngoại trừ lực lượng Thiên đạo ra, bất kỳ lực lượng nào khác cũng đều không thể nào tồn tại trong đó. Chỉ sợ cho dù cường giả Thần Vương ở trong này cũng sẽ lập tức tan thành mây khói.

Lực lượng của hai cái Thiên Đạo Thần Mâu này đã vượt qua Chúa Tể quá nhiều. Cũng chính bởi vì như vậy, mấy người Diệu Nhật Chúa Tể, Thiên Kiếm Chúa Tể, Tư Không Chúa Tể cũng tạm thời không thể nhúng tay vào chiến đấu giữa hai đại Thiên Đạo Tổ Đồng. Hơn nữa, nếu chỉ nhìn bề ngoài, tựa hồ bên phía Thần Mâu Chúa Tể đang chiếm ưu thế.

- Tên tặc tử này lúc trước vẫn luôn thôn phệ lực lượng Thiên đạo của chúng ta, nhưng vẫn luôn giữ lại không bộc lộ ra ngoài. Nếu không, hiện tại hắn chắc chắn đã thất bại không thể nghi ngờ!

Trong lòng Thiên Phạt Thần Mâu có chút tức giận. Đương nhiên, bọn họ lần đầu ngưng tụ ra Thiên Đạo Thần Mâu, đối với nó vẫn chưa thể vận dụng quen thuộc, khó có thể chưởng khống lực lượng của nó, mới khiến cho Thiên Chủ nhân cơ hội thôn phệ mất một bộ phận lực lượng Thiên đạo. Nếu không, ngay từ đầu bọn họ áp dụng những thủ đoạn công kích cường đại, như vậy Thiên Chủ đã sớm xong đời rồi.

- Chẳng lẽ năm người chúng ta liên thủ còn phải sợ hắn sao?

Tử Vong Chúa Tể hừ lạnh một tiếng. Trong mấy vị Thần Mâu Chúa Tể, hận ý của hắn đối với Thiên Chủ chính là sâu nhất. Luân Hồi Chúa Tể cùng Phá Diệt Chúa Tể trước sau đều chết trong tay của Thiên Chủ. Hiện tại, Thiên Đạo Thần Mâu do năm người bọn họ ngưng tụ ra nhất định sẽ có thể chiến thắng Thiên Chủ.

- Chỉ sợ không đơn giản như vậy!

Sắc mặt Sinh Mệnh Chúa Tể lộ ra thần sắc lo lắng. Thiên Chủ hiện tại có thể chống lại năm người bọn họ chính là chứng minh tốt nhất. Trên người Thiên Chủ luôn có một chút bí mật mà người khác không thể nào nhìn ra được.

Đúng lúc này, Sinh Mệnh Chúa Tể chợt phát hiện khí tức trên người Thiên Chủ đột nhiên xuất hiện một tia thay đổi.

- Quên nói cho các ngươi biết, bản thể của Thiên Đạo Tổ Đồng chính là Thái Cổ Thần Ma Thể, được xưng là Thái Cổ Tổ Thần! Cho nên giữa huyết mạch Thái Cổ Tộc với Thiên Đạo Thần Mâu cũng có tác dụng xúc tiến nhất định!

Trên mặt Thiên Chủ đột nhiên lộ ra một tia nụ cười quỷ dị.

- Còn có chuyện này?

Đối với điều này, đám người Thần Mâu Chúa Tể cũng thoáng có chút kinh ngạc. Kẻ có được Thiên Đạo Tổ Đồng ở trong lòng bọn họ chính là cường giả vô địch, mà có được Thái Cổ Thần Ma Thể lại xem như chỉ là bình thường.

Bất quá, những lời này của Thiên Chủ cũng đã giải thích cho mọi người một cái nghi hoặc. Đó chính là Thái Cổ Thần Ma Thể của Thiên Chủ quả thật đã trở nên mạnh mẽ hơn, chỉ dựa vào Thái Cổ Thần Ma Thể cũng đã có thể đánh bại một vị Thần Mâu.

Nhưng tại thời điểm mọi người cho rằng Thiên Chủ chỉ là tùy tiện tự nâng cao chính mình mà thôi, thì Thiên Đạo Thần Mâu tại mi tâm Thiên Chủ lại đột nhiên xuất hiện biến hóa. Tám cái nhãn đồng màu sắc khác nhau kia chợt dần dần tụ tập về phía trung tâm, toàn thể Thiên Đạo Thần Mâu tản mát ra một cỗ ý chí lực lượng càng thêm thuần túy, chúa tể toàn bộ thiên địa.

Hư ảnh Thần Mâu sau lưng Thiên Chủ cũng theo đó mà biến hóa. Tám cái hư ảnh Thần Mâu dần dần phai nhạt đi, mà nhãn mâu mơ hồ tại trung tâm thì lại càng thêm rõ ràng hơn một chút. Đó là một cái nhãn mâu xám trắng vẫn đục, trong đó mơ hồ hiện lên rất nhiều hoa văn thần bí thật nhỏ, dùng một loại quy tắc nào đó không ngừng vặn vẹo biến hóa.

Cái nhãn mâu này vừa nhìn xuống, tất cả mọi người bên dưới liền cảm thấy toàn thân phảng phất như đang ngưỡng mộ cái nhãn mâu kia. Từ trong cái nhãn mâu kia phát ra cảm giác băng lãnh vô tình, chấn nhiếp tâm phách, khiến cho người ta cảm thấy vô cùng nhỏ bé, vô lực chống cự.

- Hắc hắc…

Thiên Chủ đột nhiên cười lớn, từ trong mi tâm bộc phát ra một cỗ ý chí Thiên đạo càng cường đại hơn, chấn động thương khung.

- Xảy ra chuyện gì?

Sắc mặt Thiên Phạt Chúa Tể chấn kinh, toàn lực khống chế Thiên Đạo Thần Mâu trên đỉnh đầu.

- Vì sao lực lượng nhãn mâu của hắn đột nhiên trở nên mạnh mẽ như vậy?

- Chúng ta đang dần dần rơi xuống hạ phong!

Tâm thần các vị Thần Mâu Chúa Tể còn lại cũng trở nên hoảng sợ. Ý chí Thiên đạo trên người Thiên Chủ càng lúc càng mạnh hơn, lực lượng thôn phệ của nó cũng dần dần xoay chuyển cục diện, chiếm cứ thượng phong.

Trong Chiến hạm bạch ngân, sắc mặt Liễu Cầm Hâm cùng Vũ Thiên Vu cũng đột nhiên biến đổi, xuất hiện một tia hoảng loạn.

- Thiên Đạo Thần Mâu do năm vị Thần Mâu Chúa Tể ngưng tụ ra không chỉ làm gia tăng lực lượng Thiên Đạo Thần Mâu của Thiên Chủ, mà còn kích thích nó tiến thêm một bước hoàn thiện cùng dung hợp…

Ánh mắt Liễu Cầm Hâm mở lớn.

Giữa các Thần Mâu đều có tác dụng xúc tiến lẫn nhau, Thiên Đạo Thần Mâu cũng như vậy. Mặc dù lực lượng Thiên Đạo Thần Mâu của năm vị Thần Mâu Chúa Tể càng mạnh hơn một chút, nhưng Thiên Đạo Thần Mâu của Thiên Chủ lột xác cấp bậc càng cao hơn, cũng càng hoàn thiện hơn, dưới sự kích thích, lại càng tiến thêm một bước dung hợp cùng hoàn thiện.

- Loại nhãn đồng này sớm đã siêu thoát phạm trù Thần Mâu, gọi nó là Ngụy Tổ Đồng cũng không quá đáng!

Ngoài mặt Vũ Thiên Vu mặc dù bình tĩnh, nhưng trong lòng đã cực kỳ kinh hoàng.

Không chỉ một mình hắn kinh hoảng, những kẻ quan chiến còn lại ở phụ cận như đám người Hoa Phong Thần Vương, Thiên Long Thần Vương, Cực Viêm Thần Vương… toàn bộ đều vô cùng hoảng loạn. Ngoài ra, trận chiến đấu nơi này cũng đã hấp dẫn gần như tất cả cường giả đỉnh cao trong toàn thể Thần vực Man Hoang. Trận chiến này sẽ quyết định vận mệnh của cả Thần vực Man Hoang!

- Tuyệt đối không thể thua được!

Thiên Phạt Chúa Tể hét lớn một tiếng. Bọn họ thân là Thần Mâu Chúa Tể, há có thể bại bởi một kẻ dựa vào đoạt mâu, dung hợp thành Thiên Đạo Thần Mâu?

Lúc này, dùng Thần Mâu để xưng hô nhãn mâu của Thiên Chủ đã không thích hợp nữa. Nhãn mâu tại mi tâm Thiên Chủ hiện tại đã quá mạnh mẽ quá cường đại rồi, Thần Mâu căn bản không thể nào so sánh với nó, gọi nó là Ngụy Tổ Đồng mới chính xác hơn.

- Chúng ta có tới năm người, hắn chỉ có một mình, chúng ta sao có thể thua được?

Những Thần Mâu Chúa Tể còn lại cũng lộ ra sắc mặt giận dữ, toàn lực thôi động Thần Mâu, tập trung lực lượng.

- Hắc hắc… thần phục đi!

Thiên Chủ khó có thể che giấu sự cuồng hỉ trong lòng. Thiên Đạo Thần Mâu đã tiến thêm một bước lột xác, giúp hắn một lần nữa vãn hồi lại cục diện bất lợi.

Ông oanh!

Một cỗ quang ba thần bí vẫn đục từ trên mi tâm Thiên Chủ bay thẳng ra. Những nơi nó đi qua, bất kỳ lực lượng khác cũng đều tiêu tán yên diệt. Thời điểm khi cỗ quang ba kia lan tỏa đến nhãn mâu trên đỉnh đầu năm vị Thần Mâu Chúa Tể, đã tạo thành một cỗ trùng kích thật lớn đối với nó. Năm vị Thần Mâu Chúa Tể đồng thời cảm giác đầu óc mình ông ông chấn động, phảng phất như bị một thanh cự chuy đập trúng vậy.

Nhưng năm vị Thần Mâu Chúa Tể cũng không phải hiền lành gì, lực lượng của Thiên Chủ cũng không cường đại đến mức có thể trực

tiếp đánh bại bọn họ. Đúng lúc này, trong đầu năm người đồng thời vang lên thanh âm của Liễu Cầm Hâm:

- Chúng ta là Thần Mâu, tốc độ nắm giữ lực lượng Thiên Đạo Thần Mâu nhanh hơn Thiên Chủ một bậc. Nếu Thần Mâu của Thiên Chủ có thể tiến thêm một bước lột xác thành Ngụy Tổ Đồng, chúng ta cũng có thể!

Câu nói này khiến cho tâm tình của năm vị Thần Mâu Chúa Tể nhất thời biến hóa, trong mắt nhất tề toát ra một cỗ kiên nghị.

Đồng thời, trong Chiến hạm bạch kim sắc phía sau, Vận Mệnh Bản Nguyên của Liễu Cầm Hâm cũng cấp tốc phiêu phù ra. Trước đây, Vận Mệnh Thần Mâu của Liễu Cầm Hâm vẫn chưa hoàn toàn thức tỉnh, bởi vậy cũng không tham dự vào phương pháp Thần Mâu hợp nhất. Nhưng dưới sự kích thích liên tục của hai Thiên Đạo Thần Mâu, nàng đã có thể triệt để phát huy ra lực lượng của Vận Mệnh Thần Mâu.

Ông!

Đoàn Vận Mệnh Bản Nguyên đạm bạch sắc kia nhất thời phiêu phù trên đỉnh đầu năm vị Thần Mâu Chúa Tể, ngay bên cạnh Thiên Đạo Thần Mâu của bọn họ. Dù sao cũng không phải là dung hợp trực tiếp, Liễu Cầm Hâm không dám để cho Vận Mệnh Bản Nguyên của chính mình tùy tiện dung nhập vào. Nếu làm vậy, nói không chừng sẽ tạo thành hiệu quả ngược. Nhưng năm vị Thần Mâu Chúa Tể lại có thể lợi dụng Thiên Đạo Thần Mâu, chủ động đi thôn phệ, dung hợp Vận Mệnh Bản Nguyên của nàng!

Năm vị Thần Mâu Chúa Tể minh bạch ý tứ của Liễu Cầm Hâm, bọn họ sử dụng toàn bộ khí lực, nếm thử thôn phệ cỗ Vận Mệnh Bản Nguyên kia.

- Đừng mơ tưởng!

Sắc mặt Thiên Chủ nhất thời lạnh lẽo. Mặc dù hắn không cho là sau khi địch nhân từ năm biến thành sáu vị Thần Mâu, hắn sẽ thất bại, nhưng chuyện gì cũng không có tuyệt đối. Hắn tuyệt sẽ không bỏ qua bất kỳ một nhân tố nào có khả năng khiến cho hắn thất bại. Trong Ngụy Tổ Đồng, một đạo Thần quang xám trắng bắn thẳng ra, hoàn toàn bỏ qua khoảng cách không gian, trong nháy mắt đã hàng lâm đến trên đỉnh đầu năm vị Thần Mâu Chúa Tể.

- Cút!

Thiên Phạt Chúa Tể hét lớn một tiếng. Trong Thiên Đạo Thần Mâu của bọn họ nhất thời bộc phát ra một cỗ lực lượng Chúa Tể phá hủy hết thảy mọi thứ Pháp tắc cùng trật tự thiên địa, va chạm mạnh với đạo Thần quang xám trắng kia.

Mấy người Diệu Nhật Chúa Tể, Thiên Kiếm Chúa Tể cùng Tư Không Chúa Tể cũng đồng thời xuất thủ, phát động sát chiêu cực mạnh của mình, thề phải ngăn cản công kích của Thiên Chủ. Hỏa quang, kiếm ảnh cùng quyền mang ầm ầm oanh kích thẳng ra.

Ầm ầm ầm!

Trên không trung phát ra tầng tầng thanh âm nổ vang trầm muộn. Ngụy Tổ Đồng mặc dù cường đại, nhưng Thiên Đạo Thần Mâu bên kia cuối cùng vẫn là do năm vị Thần Mâu Chúa Tể ngưng tụ ra, lực lượng Thiên đạo khá mạnh mẽ, vẫn có thể chống lại một chút. Cùng lúc đó, nhãn đồng Thiên Đạo Thần Mâu mơ hồ kia cũng nhìn chằm chằm về phía Vận Mệnh Bản Nguyên, nhanh chóng hấp thu nó. Trong nháy mắt, Thiên Đạo Thần Mâu khổng lồ kia cũng phát ra tiếng vang ong ong, quang vụ trong đó khẽ giãy dụa biến hóa, tản mát ra

từng đạo từng đạo Thần quang kỳ dị.

- Đang trở nên mạnh mẽ hơn!

Ánh mắt Thiên Chủ khẽ trầm xuống. Đồng thời chống lại nhiều Thần Mâu Chúa Tể như vậy quả nhiên không thoải mái. Đối phương muốn đánh bại hắn rất khó, mà hắn muốn đánh bại đối phương cũng rất khó!

Nhãn mâu mơ hồ bên trong đám quang vụ hôn ám kia dần dần trở nên rõ ràng hơn, trong nhãn đồng màu xám trắng kia hiện lên rất nhiều hoa văn thật nhỏ vô cùng huyền bí, mang đến cho người khác một loại cảm giác băng lãnh vô tình, phảng phất như bất kỳ lực lượng nào đều không thể chiến thắng được nó, chỉ có thể thần phục triều bái mà thôi.

Năm vị Thần Mâu Chúa Tể đều cảm thụ được lực lượng hiện tại bất đồng, đã cường đại tới một tầng cấp khác. Tới lúc này, ngay cả ba người Diệu Nhật Chúa Tể ở một bên cũng chỉ có thể lui về phía sau, không thể nhúng tay vào trận chiến này nữa.

Tại phương xa, Triệu Phong mặc dù đang tu luyện trong Mộng cảnh, nhưng vẫn thời thời khắc khắc chú ý tới biến hóa trên chiến trường.

- Quá khủng bố rồi! Không biết sau khi ta trở thành Chúa Tể, còn có thể tham gia vào chiến trường nữa hay không?

Trong lòng Triệu Phong cả kinh. Ngay sau đó khóe miệng hắn khẽ nhếch lên một cái. Sau khi Mộng Huyễn Thần Mâu trở nên cường đại, lực lĩnh ngộ của hắn cũng càng mạnh hơn, làm bất cứ chuyện gì tựa hồ cũng thập phần thuận lợi. Pháp tắc Không Gian cũng đã vô cùng tiếp cận cấp bậc Viên mãn rồi.

Chương 1566: Kế sách lật bàn

- Lực lượng thật cường đại!

Thiên Phạt Chúa Tể thoáng cảm thụ một chút lực lượng của Ngụy Tổ Đồng, có cảm giác chính mình hiện tại cái gì cũng có thể làm được. Cũng may hắn thân là Thiên Phạt Chúa Tể, hành xử vẫn luôn cương trực công chính, hơn nữa hiện tại còn đang đối mặt với cường địch, nếu không tâm cảnh của hắn cũng sẽ xuất hiện biến hóa, bị cỗ lực lượng này ảnh hưởng tới. Cùng lúc đó, năm vị Thần Mâu Chúa Tể còn lại cũng có thể cảm nhận được sự cường đại của cỗ lực lượng này.

- Không biết Thiên Đạo Tổ Đồng chân chính đến cùng sẽ mạnh đến thế nào?

Mọi người không khỏi cảm thán. Nhưng trước mắt vẫn là tiêu diệt địch nhân quan trọng nhất. Thiên Chủ thật sự quá mức giảo hoạt, mặc dù bọn họ đã chiếm được một chút ưu thế, nhưng cũng tuyệt không thể buông lỏng cảnh giác được.

- Giết!

Thiên Phạt Chúa Tể quát lạnh một tiếng, mạnh mẽ chưởng khống lực lượng nhãn mâu. Trong nhãn mâu vẫn đục u ám kia tuôn trào ra một cỗ lực lượng cực kỳ cường đại, toàn thể nhãn mâu cũng xuất hiện đủ các loại biến hóa, trở nên càng thêm vĩ ngạn, thần bí hơn, tuyệt không thể khinh nhờn. Nhìn qua giống như là Chúa Tể cả thiên địa, khiến cho người ta kính sợ.

Oanh hô!

Lực lượng trong nhãn mâu kia càng lúc càng mạnh hơn, khí lưu màu xám trắng không ngừng tuôn trào ra, ở trong hư không mơ hồ hình thành nên một đạo thân ảnh hư vô màu xám trắng, to lớn khôn cùng, không nhìn thấy giới hạn, tản mát ra khí tức uy áp vô tận.

Thân ảnh kia duỗi bàn tay ra một cái, hoàn toàn bỏ qua khoảng cách không gian, bàn tay trong nháy mắt đã hàng lâm tới trên đỉnh đầu Thiên Chủ.

Vù vù vù!

Hư không sụp đổ, tất cả các loại lực lượng toàn bộ tan biến sạch sẽ. Bàn tay này giống như thương thiên chi thủ, mỗi một cái hoa văn trên đó cũng giống như quy tắc cùng trật tự của thiên địa, có thể quyết định hết thảy mọi thứ, khiến người ta không dâng lên nổi bất luận ý niệm phản kháng nào. Không ít Thần Vương quan chiến ở xa xa nhìn thấy bàn tay này, toàn thân nhất thời run lên một cái, muốn quỳ xuống triều bái.

- Ta mới là người thừa kế của Thiên Đạo Tổ Đồng!

Sắc mặt Thiên Chủ ngoan lệ, ba cái nhãn mâu đồng thời lóe ra hung quang tà dị, khiến cho người ta không rét mà run. Trong nhãn mâu Thiên Chủ cũng bộc phát ra một cỗ lực lượng Thiên đạo cường đại. Giống như hỏa sơn phun trào vậy, cỗ lực lượng kia trùng kích thẳng lên trên bàn tay hư vô khổng lồ. Hai cỗ lực lượng vô cùng cường hãn mạnh mẽ giao phong lẫn nhau.

Oanh phanh! Băng ca!

Không gian thiên địa lấy điểm giao nhau của hai cỗ lực lượng làm

trung tâm, từng tấc từng tấc sụp đổ, đứt đoạn.

- Hừ! Lực lượng của ngươi cuối cùng cũng không bằng được lực lượng của sáu Thần Mâu Chúa Tể chúng ta!

Sắc mặt Thiên Phạt Thần Mâu bình thản uy nghiêm, hừ lạnh một tiếng.

- Hiện tại nói điều này vẫn còn quá sớm!

Trên mặt Thiên Chủ lộ ra nụ cười điên cuồng dữ tợn. Thân thể hắn dần dần biến lớn lên, bộc phát ra khí tức huyết mạch Thái Cổ Tộc càng lúc càng mạnh hơn. Đồng thời, mi tâm Thiên Chủ phóng xuất ra một cỗ lực lượng Thiên đạo hỗn loạn, dần dần ngưng tụ lại, đồng dạng hóa thành một bàn tay khổng lồ.

Oanh phanh!

Hai bàn tay mạnh mẽ va chạm với nhau, phát ra thanh âm nổ vang nặng nề.

- Cái gì? Gia hỏa này…

Sắc mặt Tử Vong Chúa Tể khẽ động. Bọn họ thân là Thần Mâu, có thể chưởng khống cỗ lực lượng này nhanh chóng hơn, cũng dễ dàng khai quật ra những thủ đoạn cấp bậc lực lượng càng sâu hơn. Nhưng năng lực học tập của Thiên Chủ đồng dạng cũng rất mạnh. Cái khả năng này có lẽ là bởi vì huyết mạch Thiên Cơ Tộc của hắn, hơn nữa khát vọng cùng với quyết tâm đối với thắng lợi của hắn hoàn toàn viễn siêu tất cả mọi người ở đây.

- Không ai có thể đánh bại được ta!

Lực lượng của nhãn mâu tại mi tâm Thiên Chủ càng lúc càng mạnh hơn. Toàn bộ thân thể hắn cũng trở nên vô cùng vĩ ngạn, giống như một vị Hỗn Độn Thần Ma vậy.

- Mau xuất thủ giết chết hắn!

Thiên Phạt Chúa Tể nhanh chóng khống chế lực lượng Ngụy Tổ Đồng, một lần nữa phát ra công kích cường hãn. Thể tích của bàn tay màu xám trắng khổng lồ kia dần dần tăng lớn lên, đồng dạng cũng tăng phúc uy lực. Lực lượng Thiên đạo từ mi tâm Thiên Chủ phóng xuất ra bị bàn tay khổng lồ kia đánh cho nát bấy. Thân hình Thiên Chủ lóe lên, lui về phía sau một đoạn, cũng đánh ra một quyền, công kích về phía mấy vị Thần Mâu Chúa Tể.

- Phòng ngự!

Thiên Phạt Chúa Tể điều động lực lượng Thiên đạo. Trước mặt hắn đột nhiên ngưng tụ ra một bức tường màu xám trắng, phảng phất như phân tách phiến thiên địa này ra làm đôi vậy. Một kích huyết mạch Thái Cổ tuyệt cường kia đánh lên bức tường màu xám trắng này giống như một khối đậu hũ đánh lên vách tường cương thiết vậy, nháy mắt liền vỡ nát.

- Trận chiến này đến đây kết thúc được rồi!

Thiên Phạt Chúa Tể lạnh lùng nhìn chằm chằm Thiên Chủ. Năm vị Thần Mâu Chúa Tể chậm rãi di chuyển, tiến thẳng về phía Thiên Chủ, đồng thời cũng phát động một loạt công kích tuyệt cường. Mặc dù Thiên Chủ cũng đang không ngừng trở nên cường đại, nhưng ở phương diện lực lượng, chung quy khó có thể vượt qua được sáu vị Thần Mâu Chúa Tể.

Oanh ầm!

Thanh âm nổ tung rung trời vang lên không ngừng, thân hình Thiên Chủ bị chấn bay thẳng về phía sau mấy vạn dặm. Thân thể hắn vỡ nát, phải điều động đại lượng lực lượng Luân Hồi cấp tốc khôi phục lại.

- Đám lão gia hỏa này!

Sắc mặt Thiên Chủ có chút trắng bệch. Lực lượng của sáu vị Thần Mâu Chúa Tể quá mức mạnh mẽ, cho dù hắn muốn chạy trốn chỉ sợ cũng rất khó khăn.

Oanh!

Đúng lúc này, tại phương xa chợt truyền tới một cỗ ba động khác thường, khiến cho rất nhiều cường giả đều phải chú ý tới. Từ trên thân thể Triệu Phong lan tỏa ra một cỗ Pháp tắc Viên mãn cường đại. Tả Mâu hắn chậm rãi vận chuyển, chiếu rọi ra ánh sáng mộng huyễn vô cùng mê ly. Khí tức trên người Triệu Phong cũng nhanh chóng dâng lên, khiến cho rất nhiều Thần Vương ở phương xa tâm thần cũng phải run lên một cái.

- Đạt tới cảnh giới Thần Vương rồi sao?

Trên mặt Hoa Phong Thần Vương lộ ra thần sắc vui mừng.

- Quá tốt rồi! Phong ca có được Thần Mâu thứ chín, nếu như gia nhập vào chiến đấu…

Triệu Vũ Phỉ vô cùng kích động.

Sáu vị Thần Mâu Chúa Tể cùng với các thành viên của phái Trí Giả cũng đều liếc mắt nhìn Triệu Phong một cái. Nếu như là lúc bình

thường, trở thành Chúa Tể chính là một kiện đại sự có thể oanh động toàn bộ Man Hoang, bất luận kẻ nào cũng sẽ không dễ dàng bỏ qua. Nhưng sau khi sáu vị Thần Mâu Chúa Tể cùng với Thiên Chủ đã quen thuộc với lực lượng Ngụy Tổ Đồng, khí tức cảnh giới Chúa Tể ở trong cảm giác của bọn họ có thể dùng hai từ yếu ớt để hình dung, cũng không khiến cho bọn họ kinh ngạc bao nhiêu. Chỉ là thân phận Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong mới khiến cho bọn họ chú ý một chút mà thôi.

- Tốt rồi!

Triệu Phong bỗng nhiên đứng thẳng lên, ngẩng đầu đảo mắt qua sáu vị Thần Mâu Chúa Tể cùng với Thiên Chủ. Tại khoảnh khắc này, hắn rốt cuộc đã trở thành cường giả Thần Vương, trở thành một vị Thần Mâu Chúa Tể. Thân ảnh khẽ lóe lên, Triệu Phong đã tiếp cận chiến trường của sáu vị Thần Mâu Chúa Tể.

- Lực lượng Thiên đạo thật mạnh!

Vừa mới tiếp cận sáu vị Thần Mâu Chúa Tể, Triệu Phong đã gặp phải lực lượng Thiên đạo áp chế vô hình cường đại. Triệu Phong cảm giác Pháp tắc Không Gian Viên mãn mà chính mình lĩnh ngộ tựa hồ đã bị suy yếu đi rất nhiều. Ngay cả lực lượng Hỗn Độn cùng Lôi kiếp trong cơ thể cũng khó có thể phát huy ra bao nhiêu lực lượng.

Triệu Phong vốn định sau khi trở thành Chúa Tể sẽ có thể tham gia vào chiến cuộc, hiện tại gặp phải tình hình như vậy, trong lòng cũng có chút đả kích. Nhưng càng tiếp cận Ngụy Tổ Đồng kia, chẳng biết tại sao, Mộng Huyễn Thần Mâu của Triệu Phong lại càng trở nên hưng phấn hơn.

Thoáng suy tư một chút, Triệu Phong chợt phóng xuất ra một tầng

Mộng Huyễn Bản Nguyên, bao vây xung quanh thân thể chính mình. Nhất thời, hắn phát hiện Mộng Huyễn Bản Nguyên cùng lực lượng Thiên đạo có thể trung hòa lẫn nhau. Lực áp chế mà hắn đang gặp phải cũng dần dần biến mất.

Sắc mặt năm vị Thần Mâu Chúa Tể đột nhiên trở nên lạnh lẽo. Chẳng biết tại sao, trong lòng bọn họ chợt rung động một cái cực kỳ khó hiểu.

- Tên tiểu tử này…

Phương xa, sắc mặt Thiên Chủ cũng trở nên âm trầm. Trong suy nghĩ của hắn, nhãn mâu của Triệu Phong tuyệt đối không thuộc về phạm trù của Bát Đại Thần Mâu. Bởi vì Thiên Đạo Tổ Đồng là do lực lượng Bản Nguyên của Bát Đại Thần Mâu ngưng tụ tạo thành. Hắn chỉ cần cướp đoạt tám loại lực lượng Bản Nguyên này sẽ có thể dung hợp được Thiên Đạo Tổ Đồng. Mà Thần Mâu thứ chín căn bản là không có trong này. Cho nên sau khi Thiên Chủ dung hợp ra được Thiên Đạo Thần Mâu, hắn liền đem mục tiêu cướp đoạt dời khỏi Thần Mâu thứ chín.

- Thế gian căn bản là không có Thần Mâu thứ chín! Vậy nhãn mâu của hắn…

Thiên Chủ hoàn toàn có thể xác định chuyện này. Thế gian từ trước tới giờ chỉ có Bát Đại Thần Mâu, mặc dù có truyền thuyết về Thần Mâu thứ chín, nhưng hắn lại cho rằng cái truyền thuyết này hoàn toàn là vô căn cứ. Vậy thì nhãn mâu của Triệu Phong lại là cái gì?

- Triệu Phong, ngươi cùng với ba vị Chúa Tể còn lại tiến hành quấy rầy Thiên Chủ!

Thiên Phạt Chúa Tể hét lớn một tiếng. Theo như hắn nghĩ, sự tham

dự của Triệu Phong lúc này có cũng được, không có cũng không sao, dù sao hiện tại năm người bọn họ đang chiếm ưu thế. Hơn nữa, lực lượng của Chúa Tể đối diện với Ngụy Tổ Đồng cũng có chút yếu thế. Cho nên hắn mới để cho Triệu Phong liên thủ với ba vị Chúa Tể còn lại. Bốn vị Chúa Tể liên thủ cũng có thể tạo thành một chút tác dụng đối với Thiên Chủ hiện tại.

- Được!

Triệu Phong nhanh chóng hội hợp với ba vị Chúa Tể còn lại, ở một bên phụ trách nhiễu loạn cùng kềm chế Thiên Chủ. Bọn họ nghĩ muốn thương tổn đến Thiên Chủ hiện tại là quá mức khó khăn, nhưng nếu chỉ là kềm chế, quấy rầy thì vẫn có thể.

Thời điểm khi đám người Triệu Phong hành động, sáu vị Thần Mâu Chúa Tể cũng đã phát động thế công mãnh liệt. Lực lượng đáng sợ kia khiến cho trong lòng Triệu Phong cùng ba vị Chúa Tể còn lại liên tục rung động.

- Thời Không Bình Chướng!

- Thiên Tiệm Kiếm!

- …

Đám người Triệu Phong cũng thi triển ra tuyệt kỹ cường hãn, tiến hành ngăn cản, quấy rầy hành động của Thiên Chủ.

- Các ngươi…

Sắc mặt Thiên Chủ cực kỳ âm trầm, ánh mắt đảo qua bốn phía. Hắn hiện tại đã hoàn toàn rơi xuống hạ phong. Đối mặt với Ngụy Tổ Đồng cường hãn, hắn ngay cả hy vọng chạy trốn cũng đều thập phần xa

vời. Bất quá, hắn cũng không có buông tha, tại thời khắc nguy cấp này, đầu óc Thiên Chủ nhanh chóng vận chuyển, suy nghĩ hết thảy mọi kế sách có khả năng lật bàn.

Đột nhiên, trong đầu Thiên Chủ chợt lóe lên linh quang. Trong hải dương ký ức của hắn chợt tìm ra được một tia đầu mối. Tia đầu mối này bình thường đã bị hắn bỏ quên mất, nhưng hiện tại suy nghĩ kỹ lại một chút, cái tin tức này lại hết sức quan trọng.

Đúng lúc này, lực lượng Thiên đạo của sáu vị Thần Mâu Chúa Tể đã ầm ầm đánh tới. Thiên Chủ khó có thể đối kháng với nó, phải liên tiếp lui về phía sau, lộ ra bộ dáng vô cùng chật vật.

Ở phương xa, đám người Triệu Phong liên tục phát động công kích, không ngừng quấy nhiễu Thiên Chủ.

- Đánh cuộc một lần vậy!

Sắc mặt Thiên Chủ trở nên điên cuồng, ánh mắt vô cùng thâm trầm.

- Vậy để ta vạch trần chân diện mục của ngươi a!

Thiên Chủ đột nhiên lớn tiếng rít gào, đồng thời phóng thẳng về phía Triệu Phong.

- Không tốt!

Sắc mặt Triệu Phong nhất thời biến đổi. Ngay khoảnh khắc bị Thiên Chủ tập trung tới, toàn thân hắn có một loại cảm giác hít thở không thông. Ba vị Chúa Tể còn lại cũng nhao nhao biến sắc, nhanh chóng lui về phía sau. Bọn họ cũng biết thực lực Thiên Chủ cực kỳ mạnh mẽ, cho nên vẫn luôn duy trì khoảng cách cực xa với Thiên Chủ. Một phương diện khác, theo như bọn họ nghĩ, mục tiêu của Thiên Chủ

chỉ là Bát Đại Thần Mâu, cũng sẽ không có tâm tư xuất thủ với bọn họ.

Triệu Phong và đám người Diệu Nhật Chúa Tể nhanh chóng lui về phía sau. Trong đó Triệu Phong có được Pháp tắc Không Gian Viên mãn, tốc độ vô cùng nhanh chóng, trong nháy mắt đã chạy ra trăm vạn dặm. Mà sáu vị Thần Mâu Chúa Tể cũng phát động công kích, ngăn cản Thiên Chủ tấn công đám người Triệu Phong.

Thân ảnh hư vô trên Ngụy Tổ Đồng khẽ vung tay lên, ngay trước mặt Thiên Chủ nhất thời xuất hiện một bàn tay to lớn khôn cùng, khí tức mạnh mẽ khó có thể hình dung, ngăn cách hoàn toàn thiên địa, chặn lại bước tiến của Thiên Chủ.

- Phá!

Thiên Chủ hét lớn một tiếng, nhãn mâu tại mi tâm toàn lực vận chuyển, một cỗ lực lượng cuồng bạo trùng kích thẳng ra.

- Không tốt! Hắn thiêu đốt Thiên Đạo Bản Nguyên rồi!

Sắc mặt sáu vị Thần Mâu Chúa Tể nhất thời chấn kinh. Trước đây, trong lúc Thiên Chủ chiến đấu với bọn họ, mặc dù thân rơi vào tuyệt cảnh, nhưng hắn cũng chưa từng bao giờ một lần thiêu đốt nhiều Thiên Đạo Bản Nguyên như vậy.

Oanh! Phanh! Oành!

Cánh tay màu xám trắng giống như thập vạn đại sơn kia nhất thời oanh kích ra. Một đạo nhân ảnh bạch ngân từ trong vụ bạo tạc nhanh chóng lao qua.

- Chuyển Di!

Nhãn mâu tại mi tâm Thiên Chủ chợt nhìn chằm chằm về phía mấy hạt bụi bậm cách đó mấy trăm vạn dặm. Đột nhiên, thân ảnh của Thiên Chủ chợt biến mất, khi xuất hiện trở lại đã ở tại địa phương mấy hạt bụi bậm kia đang phiêu phù. Mà mấy hạt bụi bậm kia lại xuất hiện tại vị trí của Thiên Chủ trước đây. Vị trí của cả hai trong vô thanh vô tức đã thay đổi cho nhau! Trong khoảnh khắc, Thiên Chủ đã tiếp cận Triệu Phong.

- Chạy!

Triệu Phong thôi động Pháp tắc Không Gian Viên mãn cùng với Ngụy Tổ khí, hóa thành một đạo hư ảnh, xoay người phóng chạy.

- Chết đi!

Thiên Chủ liên tục đánh ra song quyền, đồng thời cũng vận chuyển Thiên Đạo Thần Mâu, tăng phúc uy năng công kích của huyết mạch Thái Cổ. Đối mặt với Thiên Chủ hiện tại, Chúa Tể bình thường căn bản không có chút lực lượng chống lại.

Phanh phanh! Phanh phanh!

Dưới lực lượng Thái Cổ Tộc, lực lượng Thiên đạo, cùng với nguy cơ trước giờ chưa từng có, Tả Mâu Triệu Phong nhất thời kịch liệt nhảy lên, cảm giác đau đớn cường liệt xuất hiện, khiến cho hắn thiếu chút nữa lâm vào bất tỉnh.

Vù vù vù!

Sau một khắc, Mộng Huyễn Bản Nguyên trong Tả Mâu Triệu Phong giống như biển gầm cuồn cuộn lao ra, bao vây lấy toàn thân Triệu Phong, tựa hồ như muốn giải cứu hắn vậy.

Chương 1567: Thất bại?

Dưới tình huống rơi vào hạ phong, Thiên Chủ không tiếc thiêu đốt Thiên Đạo Bản Nguyên tiến hành công kích Triệu Phong, đây là chuyện mà sáu vị Thần Mâu Chúa Tể không hề nghĩ tới!

Đối mặt với công kích của Thiên Chủ, dưới sự kích thích của ý thức nguy cơ cường liệt, huyết mạch Thái Cổ cùng lực lượng Thiên đạo, trong Mộng Huyễn Thần Mâu, Mộng Huyễn Bản Nguyên khổng lồ như biển gầm tự động phun trào ra. Trong nháy mắt, toàn thân Triệu Phong đã bị vô số Mộng Huyễn Bản Nguyên khôn cùng bao phủ lại, từ bề ngoài nhìn qua, giống như một khỏa thủy tinh cầu như mộng như ảo, thể hiện ra màu sắc xinh đẹp nhất thế gian.

Bên kia, nhãn mâu của Thiên Chủ gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Phong. Vừa rồi hắn chợt nhớ tới, trong những tin tức tình báo liên quan tới Triệu Phong trước đây hắn từng nhận được. Trong đó có một đạo tin tức, Triệu Phong đã từng ở Thiên Ma Đường lợi dụng năng lực nhãn đồng phá giải đi phương pháp Thần Mâu hợp nhất do hậu duệ Bát Đại Thần Mâu hợp lực thi triển. Mặc dù nghe ra có chút không thể tưởng tượng nổi, nhưng nếu tin tức này là sự thật, có lẽ sẽ có thể phá giải khốn cảnh hiện tại của hắn.

Mặt khác, Thiên Chủ vẫn luôn cảm giác trong Thần Mâu của Triệu Phong ẩn chứa bí mật không tầm thường. Nhãn mâu của chính mình đã tiến hóa đến cấp bậc Ngụy Tổ Đồng, ngay cả lực lượng Thiên đạo cường đại nhất cũng có thể thôn phệ, có lẽ cũng có thể thôn phệ lực lượng Thần Mâu của Triệu Phong, mặc dù hắn còn chưa biết đây là loại lực lượng gì. Mà khoảnh khắc này, trong Tả Mâu Triệu Phong chợt bộc phát ra lực lượng Mộng Huyễn kinh người, càng khiến cho

Thiên Chủ phát hiện ra không đúng.

Bên kia, sáu vị Thần Mâu Chúa Tể cũng bị một màn này hấp dẫn. Đối với Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong, trong lòng bọn họ vẫn là một dấu hỏi thật lớn. Mặc dù bọn họ thừa nhận thân phận Thần Mâu của Triệu Phong, nhưng vẫn không đặt hắn vào trong cái vòng Bát Đại Thần Mâu này. Mà khoảnh khắc này, nhìn thấy đoàn quang cầu mộng huyễn khổng lồ kia, chẳng biết tại sao trong lòng bọn họ trở nên thập phần bất an.

- Phong…

Trên mặt Liễu Cầm Hâm nhất thời lộ ra thần sắc khẩn trương. Trước khi trận chiến này bắt đầu, nàng đã dự đoán được, cơ hội chiến thắng cuối cùng không ở trên người Bát Đại Thần Mâu, mà ở trên người Triệu Phong! Nhưng cụ thể nên làm thế nào, Liễu Cầm Hâm cũng không biết rõ ràng cho lắm. Trước mắt, Thiên Chủ phát động công kích với Triệu Phong, nàng sao có thể không khẩn trương? Chỉ bất quá, nàng cũng không thể làm gì được.

- Nhãn mâu của hẳn không phải là Thần Mâu a!

Ánh mắt Thiên Phạt Chúa Tể lộ ra một tia thần sắc kinh dị. Chỉ thấy quyền mang của Thiên Chủ đánh thẳng về phía đám quang vụ mộng huyễn kia. Đám Mộng Huyễn Bản Nguyên kia đột nhiên trở nên vô cùng xao động, phảng phất như từ suối nước đang chậm rãi chảy chợt biến thành sóng biển ba đào gấp gáp vậy. Sau khi hai cỗ lực lượng va chạm với nhau, không ngờ cuối cùng lại trung hòa lẫn nhau.

- Làm sao có thể?

Sắc mặt Thiên Chủ nhất thời kinh hãi. Một kích Thái Cổ Thần Ma Thể

của chính mình hoàn toàn có thể nghiền ép một vị Chúa Tể bình thường, hơn nữa vừa rồi hắn còn đang chưởng khống lực lượng Thiên đạo đã dung hợp. Không ngờ lực lượng do Thần Mâu Triệu Phong phóng xuất ra lại có thể cùng lực lượng của chính mình trung hòa.

Đương nhiên, cỗ lực lượng này hiện tại còn quá mức nhỏ yếu, không đủ để hoàn toàn trung hòa công kích của Thiên Chủ. Nhưng nó cũng đang không ngừng tăng cường, tốc độ tăng cường cũng thật nhanh.

Vù vù!

Tả Mâu Triệu Phong giống như một cái nguồn suối lực lượng vậy, trong đó tuôn trào ra đại lượng Mộng Huyễn Bản Nguyên, phảng phất như vô cùng vô tận. Mà Triệu Phong lại bởi vì cảm giác đau đớn cường liệt tại Tả Mâu, gần như đã mất đi hoàn toàn tri giác.

Lượng Mộng Huyễn Bản Nguyên mà trước đây Triệu Phong tiêu hao, số lượng cũng tương đối ít, hơn nữa cũng phải có một quá trình nhất định. Hiện tại, lượng Mộng Huyễn Bản Nguyên tuôn trào ra lớn đến như vậy, hắn tự nhiên khó có thể thừa nhận nổi.

- Lực lượng Bản Nguyên thật nhiều a!

Trong lòng Triệu Phong ầm ầm chấn kinh. Không ngờ trong Tả Mâu của hắn lại ẩn chứa nhiều lực lượng như vậy. Bất quá rất nhanh, Mộng Huyễn Bản Nguyên tựa hồ đã sắp sửa khô kiệt, mà công kích của Thiên Chủ vẫn chưa hoàn toàn biến mất.

- Vẫn phải chết sao?

Trong lòng Triệu Phong suy nghĩ, có chút không cam lòng. Nhưng tại thời điểm Mộng Huyễn Bản Nguyên sắp sửa khô kiệt, một cỗ lực

lượng đáng sợ khó có thể đoán chừng khác đột nhiên từ trong ngân cầu mộng huyễn tuôn trào ra.

Trong khoảnh khắc, ngân cầu mộng huyễn nhất thời bị nhuộm cho càng thêm sáng lạn. Một tia ngân sắc kia cũng triệt để biến mất. Toàn thể ngân cầu mộng huyễn phảng phất như hóa thành một khỏa thủy tinh cầu mộng huyễn thuần túy, đồ án nhãn mâu trên thủy tinh cầu cũng lóng lánh quang trạch càng thêm rực rỡ, cụ bị một tia Thần vận, phảng phất như biến thành một nhãn đồng thật sự vậy.

Oanh!

Một cỗ Mộng Huyễn Bản Nguyên càng thêm thuần túy từ trong mắt trái Triệu Phong tuôn trào ra. Nếu như nói lực lượng Bản Nguyên của Triệu Phong trước đây giống như từng đoàn từng đoàn vụ khí, như vậy lực lượng Bản Nguyên hiện tại Triệu Phong phóng xuất ra chính là dịch thể sền sệt, chất lượng hơn xa, hoàn toàn không cùng một cấp bậc. Mà một tia ngân trạch trên Tả Mâu Triệu Phong cũng triệt để biến mất, trở thành màu sắc mộng huyễn thuần túy.

Thời điểm khi cỗ Mộng Huyễn Bản Nguyên cường đại này tuôn trào ra, ở phương xa, sắc mặt Thiên Chủ đại biến, Ngụy Tổ Đồng tại mi tâm cũng khẽ run lên một cái.

Bên kia, Thần Mâu của sáu vị Thần Mâu Chúa Tể cũng đột nhiên nhảy lên một cái. Phương pháp Thần Mâu hợp nhất mà bọn họ phát động đột nhiên trở nên cực kỳ không ổn định. Nhân ảnh xám trắng trên hư không vô tận kia nhất thời trở nên mơ hồ không rõ ràng, dần dần tiêu tán!

- Đây rốt cuộc là…

Thiên Chủ nhất thời ngây ngẩn cả người. Triệu Phong dưới công

kích của hắn không ngờ lại không chết, trong nhãn mâu lại còn bộc phát ra một cỗ lực lượng cường đại khác. Mặc dù hắn trả một cái giá to lớn như thế cũng không thể giết chết Triệu Phong, khiến cho trong lòng hắn cảm thấy vô cùng kỳ quái. Nhưng tình huống bên kia lại giống như trong tưởng tượng của hắn, phương pháp Thần Mâu hợp nhất của sáu vị Thần Mâu Chúa Tể đã trở nên cực kỳ không ổn định.

Thiên Chủ phát hiện, ngay cả Ngụy Tổ Đồng của chính mình tựa hồ cũng có một chút ảnh hưởng, bất quá lại rất nhỏ.

- Thần Uy Chi Nộ!

Hiện tại Thiên Chủ cũng không quản nhiều như vậy. Mặc kệ nhãn mâu của Triệu Phong là chuyện gì xảy ra, hắn cũng không thể bỏ qua cơ hội này. Không nói hai lời, Thiên Chủ vận chuyển Ngụy Tổ Đồng, phát động tiến công về phía sáu vị Thần Mâu Chúa Tể!

Vù vù vù!

Trong Ngụy Tổ Đồng phiêu tán ra tầng tầng khí lưu xám trắng vẫn đục, ở trên không trung hình thành nên một cái đầu lâu hư huyễn thật lớn. Cái đầu lâu kia mở lớn cái miệng rộng, phát ra một đạo rống to khiến cho vạn vật sinh linh run rẩy, ẩn chứa một cỗ thần uy khôn cùng, đánh thẳng về phía sáu vị Thần Mâu Chúa Tể.

Vốn dĩ, sáu vị Thần Mâu Chúa Tể bởi vì phương pháp Thần Mâu hợp nhất xuất hiện hỗn loạn, khiến cho tay chân luống cuống. Mà khoảnh khắc này, Thiên Chủ lại đột nhiên phát động tập kích.

- Không tốt!

- Quá nhanh!

Sắc mặt mọi người chợt biến, sắc mặt kinh khủng muôn dạng. Thiên Chủ giống như sớm đã dự đoán được hết thảy chuyện này vậy, ngay tại thời điểm phương pháp Thần Mâu hợp nhất của bọn họ xảy ra vấn đề, liền lập tức phát động công kích. Đối mặt với một kích khủng bố này, sáu vị Thần Mâu Chúa Tể chỉ có thể miễn cưỡng vận chuyển lực lượng Ngụy Tổ Đồng, tiến hành chống cự.

Oanh phanh!

Trong Ngụy Tổ Đồng nhất thời bộc phát ra một đạo quang ba xám trắng, va chạm mạnh với đạo thần uy thanh thế mênh mông cuồn cuộn kia. Trong nháy mắt, đạo quang ba xám trắng kia vỡ vụn, một cỗ sóng xung kích cường hãn đánh thẳng về phía Ngụy Tổ Đồng của sáu vị Thần Mâu Chúa Tể.

- Cố gắng chịu đựng a!

Thiên Phạt Chúa Tể cắn chặt hàm răng, trên trán nổi lên từng đường gân mạch, giống như những con rắn nhỏ đang bò vậy. Các vị Thần Mâu còn lại cũng đang toàn lực ứng phó.

Đột nhiên, cái nhãn mâu khổng lồ Ngụy Tổ Đồng kia chợt mạnh mẽ run lên một cái, sau đó ầm ầm sụp đổ. Phương pháp Thần Mâu hợp nhất bị mạnh mẽ giải trừ! Cùng lúc đó, sáu vị Thần Mâu Chúa Tể nhất tề phun ra một ngụm tiên huyết, thân thể đứng không vững, sắc mặt trắng bệch, bộ dáng khó có thể tin nổi. Không ngờ bọn họ lại trở thành như vậy! Cuối cùng lại thất bại sao?

- Hắc hắc…

Thanh âm cười lớn đắc thắng của Thiên Chủ truyền đến. Không có cái gì càng khiến cho người ta kích động hơn so với lật bàn trong tuyệt cảnh. Nhìn thấy sáu vị Thần Mâu Chúa Tể gặp phải phản phệ,

trong lòng Thiên Chủ vô cùng kích động. Không nói hai lời, hắn lập tức đánh ra một quyền. Đạo quyền mang kim ngân này dưới sự tăng phúc của Ngụy Tổ Đồng, uy năng gia tăng lên mấy cấp bậc, lột xác trở thành một cỗ lực lượng vô địch. Đã không có Ngụy Tổ Đồng, cho dù sáu vị Thần Mâu Chúa Tể liên thủ cũng khó có thể chống lại.

- Lui!

Thiên Phạt Chúa Tể lập tức quát lớn. Đối mặt với một kích cường hãn kia của Thiên Chủ, bọn họ ngoại trừ né tránh cùng chạy trốn đã không có cách nào khác.

Chiếc Chiến hạm bạch ngân của Liễu Cầm Hâm cũng lập tức bay ra xa. Năm vị Thần Mâu Chúa Tể còn lại cùng với Diệu Nhật Chúa Tể, Thiên Kiếm Chúa Tể, Tư Không Chúa Tể cũng nhanh chóng lui về phía sau.

- Lưu lại a!

Ngụy Tổ Đồng của Thiên Chủ bắt đầu vận chuyển. Trong thiên địa, một cỗ lực lượng vô địch tuyệt đối, không cho phép phản kháng nhất thời hàng lâm xuống. Trong khoảnh khắc, tất cả mọi người trong phương viên mấy ngàn vạn dặm đều gặp phải một cỗ áp chế vô lực chống cự, thoáng dừng lại một cái nháy mắt trong hư không.

Mà một cái nháy mắt dừng lại này khiến cho năm vị Thần Mâu Chúa Tể vốn dĩ có thể thuận lợi chạy trốn đã xuất hiện một cỗ nguy cơ sinh tử. Sinh Mệnh Chúa Tể cùng Vạn Tượng Chúa Tể nằm trong phạm vi công kích của một quyền kia của Thiên Chủ, căn bản là không kịp đào tẩu. Mặc dù nói Sinh Mệnh Chúa Tể cùng Vạn Tượng Chúa Tể đều sở trường phòng ngự, sinh mệnh lực cực mạnh, nhưng bọn họ cũng không thể chống đỡ nổi một chiêu này!

- Sinh Mệnh Thần Ấn!

Dưới nguy cơ sinh tử, nhãn mâu của Sinh Mệnh Chúa Tể đột nhiên bốc cháy lên một cỗ hỏa diễm bích lục sáng lạn. Một cỗ lực lượng Sinh Mệnh vô cùng khổng lồ từ trong cơ thể nàng tuôn trào ra. Cỗ lực lượng tuyệt cường kia đã đẩy Vạn Tượng Chúa Tể nằm sát biên giới phạm vi công kích bay thẳng ra xa mấy dặm.

Đồng thời, Sinh Mệnh Bản Nguyên do Sinh Mệnh Chúa Tể thiêu đốt cũng bị Vạn Tượng Chúa Tể hấp thu đi, khiến cho lực lượng do hắn bộc phát ra trong nháy mắt lại càng cường đại hơn.

- Sinh Mệnh!

Vạn Tượng Chúa Tể thoát khỏi phạm vi công kích của một quyền này, quay đầu lại không đành lòng kêu lên một tiếng. Nhưng hắn còn chưa kịp nhìn Sinh Mệnh Chúa Tể được một cái. Đạo quyền mang vô cùng đáng sợ kia gào thét lao tới, hoàn toàn thôn phệ Sinh Mệnh Chúa Tể vào bên trong, hủy diệt hết thảy mọi thứ…

Mấy vị Chúa Tể còn lại nhìn thấy một màn này cũng lộ ra thần sắc thương tiếc. Tình huống vừa rồi, Sinh Mệnh Chúa Tể cùng Vạn Tượng Chúa Tể đều khó có thể thoát khỏi cái chết, nhưng Sinh Mệnh Chúa Tể lại lợi dụng lực lượng của chính mình, cứu vãn lại Vạn Tượng Chúa Tể một mạng. Đồng thời, năm vị Thần Mâu Chúa Tể còn lại đều cảm thụ được trên thân thể chính mình chợt xuất hiện một cái ấn ký thần bí phức tạp, giống như hình dạng lá cây, tản mát ra một cỗ lực lượng Sinh Mệnh dâng trào, trong nháy mắt đã khiến cho thương thế của tất cả bọn họ khôi phục lại hoàn toàn.

- Sinh Mệnh Chúa Tể trước khi chết đã lợi dụng toàn bộ Sinh Mệnh Bản Nguyên của mình, thi triển ra cái Bí thuật này…

Thiên Phạt Chúa Tể khẽ cúi đầu, bi thương nói một câu. Cứ như vậy, xem như nàng đã chết, nhưng Sinh Mệnh Bản Nguyên mà Thiên Chủ nhận được cũng sẽ ít vô cùng, hơn nữa phải cần thêm một khoảng thời gian dài mới có thể khôi phục lại thương thế, chí ít sẽ không trong nháy mắt trở nên cường đại không gì sánh được. Mặc dù Sinh Mệnh Chúa Tể đã chết, nhưng trước khi chết, nàng đã làm ra tất cả mọi thứ mà hiện tại nàng có thể làm…

- Đã thất bại rồi!

Thân thể Tử Vong Chúa Tể khẽ run lên. Mặc dù Sinh Mệnh Chúa Tể đã tận lực như vậy, nhưng cuối cùng bọn họ vẫn đã thất bại. Mặc dù bọn họ có thể một lần nữa thi triển phương pháp Thần Mâu hợp nhất, nhưng nhất định sẽ không bằng được trước đây. Mà Thiên Chủ lại đã thôn phệ thêm một cái Bản Nguyên Thần Mâu nữa, thực lực nhất định sẽ trở nên càng cường đại hơn…

Bên kia, Thiên Chủ ngửa mặt lên trời cười điên cuồng, Ngụy Tổ Đồng tại mi tâm không ngừng hấp thu lực lượng Sinh Mệnh Chúa Tể trong Phạm Trụ hàng lâm xuống!

- Ha ha ha… Ha ha ha…

Hiện tại mọi chuyện đã thành định cục, tất cả các vị Thần Mâu Chúa Tể đều đã bất lực, cái gì cũng đều không thay đổi được. Nhưng thời điểm hắn hấp thu lực lượng của Sinh Mệnh Chúa Tể, sắc mặt Thiên Chủ nhất thời cứng đờ, đột nhiên nghĩ tới cái gì.

Trong Chiến hạm bạch ngân, ánh mắt của Liễu Cầm Hâm cùng Vũ Thiên Vu đều nóng bỏng nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong.

Thân thể Triệu Phong hiện tại đang bị một tầng hải lưu mộng huyễn bao vây. Toàn thân hắn lóe lên một tầng quang mang mộng huyễn.

Màu sắc ngân trạch trên mái tóc hắn sớm đã rút đi, phảng phất như hóa thành từng sợi từng sợi tế ty mộng huyễn, hòa làm một thể với hải lưu mộng huyễn bốn phía. Mà Tả Mâu Triệu Phong chậm rãi xoay tròn, không ngừng chiếu rọi ra quang mang huyễn thải kinh diệu rực rỡ, khí tức tản mát ra cũng càng lúc càng mạnh hơn.

Hơi thở kia đã siêu việt Thần Mâu… Hơi thở kia đã tiếp cận Ngụy Tổ Đồng…

Chương 1568: Ngụy Tổ Đồng mới

Thiên Chủ đánh chết Sinh Mệnh Thần Mâu, tiếp thu lực lượng của Sinh Mệnh Chúa Tể tới từ Phạm Trụ, nhưng tại thời khắc này hắn lại không phải là mục tiêu hấp dẫn người khác chú ý nhất.

Trong thiên địa hôn ám thâm trầm bên kia, màu sắc mộng huyễn mang theo khí tức Bản Nguyên cường đại kinh nhân khiến cho mọi người kinh sợ không cách nào hình dung từ từ lan tràn ra, hấp dẫn sự chú ý của mọi người. Cỗ khí tức đáng sợ kia trong nháy mắt liền vượt qua Thần Mâu, không gì sánh được tiếp cận cấp bậc Ngụy Tổ Đồng.

- Làm sao có thể? Khí tức mạnh mẽ như vậy!

Thiên Phạt Chúa Tể nhất thời sững sờ tại chỗ. Thiên Phạt Thần Mâu của hắn tại khoảnh khắc này chợt cảm thụ được một cỗ sợ hãi sâu sắc. Có thể mang đến cho hắn loại cảm giác này, trước đây cũng chỉ có Thiên Đạo Thần Mâu của Thiên Chủ cùng với Ngụy Tổ Đồng sau khi lột xác, nhưng bây giờ lại có thêm một cái nữa.

- Điều đó không có khả năng! Nhãn mâu của hắn không phải là Thần Mâu sao?

Trong lòng Tử Vong Chúa Tể khẽ run lên. Cực hạn của Thần Mâu cũng chỉ là Thần Mâu mà thôi, trừ phi áp dụng phương pháp đặc thù, bằng không lực lượng của nó cũng không có khả năng tăng cường thêm nữa. Mà Mộng Huyễn Thần Mâu của Triệu Phong lại phá vỡ cực hạn của Thần Mâu, tự động phát sinh lột xác, tiến về một cảnh

giới càng cường đại hơn.

Đồng thời, tất cả các Thần Mâu Chúa Tể ở đây đều có một cỗ sợ hãi không hiểu đối với Tả Mâu của Triệu Phong.

Trong Chiến hạm bạch ngân, Vũ Thiên Vu cùng Liễu Cầm Hâm tận mắt nhìn thấy hết thảy mọi thứ biến hóa của Triệu Phong, sắc mặt không ngừng biến hóa.

- Nhãn mâu của hắn không phải là Thần Mâu sao?

Trong lòng Vũ Thiên Vu kinh ngạc thầm nói, hiện tại cũng chỉ có khả năng này mới giải thích được tình hình trước mắt.

- Mặc dù tình huống cụ thể còn không rõ ràng lắm, nhưng hết thảy mọi thứ vẫn còn khả năng cứu vãn…

Vận Mệnh Thần Mâu của Liễu Cầm Hâm cũng âm thầm chấn động, có một chút sợ hãi. Trước khi đại chiến xảy ra, nàng đã thôi diễn ra mấu chốt chiến thắng của trận chiến này chính là ở trên người Triệu Phong. Hiện tại chỉ có thể xem Triệu Phong rồi!

Trong hư không xa xôi, rất nhiều cường giả đỉnh cao của Thần vực Man Hoang sau khi nhìn thấy Sinh Mệnh Chúa Tể bị giết, cho rằng hết thảy mọi thứ cứ như vậy mà kết thúc. Nhưng dị biến của Triệu Phong lại bùng cháy lên hy vọng trong lòng bọn họ. Đoàn màu sắc xa hoa sáng lạn kia ở trong thế giới hôn ám đơn điệu, thâm trầm lạnh như băng kia ấm áp đến cỡ nào, khiến người ta khát vọng, nghĩ muốn tiếp cận.

Thiên Chủ đang lúc tiếp thu lực lượng của Sinh Mệnh Chúa Tể, ba cái nhãn mâu mở lớn, thần tình vô cùng ngưng trọng.

- Nhãn mâu của tiểu tử này…

Sắc mặt Thiên Chủ trở nên thâm trầm âm lệ. Hắn có thể rõ ràng cảm thụ được nhãn mâu của Triệu Phong đã siêu việt cảnh giới Thần Mâu, đạt tới cấp bậc Ngụy Tổ Đồng. Điểm này đã siêu việt thường thức từ trước đến nay.

Mặt khác, chẳng biết tại sao, Thiên Đạo Ngụy Tổ Đồng của Thiên Chủ đột nhiên trở nên cực kỳ náo động, Thiên Đạo Bản Nguyên ẩn chứa bên trong đột nhiên vô cùng cuồng bạo, tựa hồ có cừu thị cực lớn đối với nhãn mâu của Triệu Phong vậy. Mà tâm tình của Thiên Chủ cũng bị nó quấy rầy, mức độ cừu hận đối với Triệu Phong hoàn toàn viễn siêu trước đây.

- Chết đi!

Ba cái nhãn mâu của Thiên Chủ hung hăng nhìn chằm chằm Triệu Phong, bùng phát ra sát ý lẫm nhiên. Thiên Đạo Ngụy Tổ Đồng tại mi tâm hắn tản mát ra khí tức đáng sợ kinh tâm động phách, một đạo Thần quang xám trắng đột nhiên bắn thẳng ra, phát ra uy áp băng lãnh vô tình, chế tài hết thảy mọi thứ.

- Triệu Phong, cẩn thận!

Thiên Phạt Chúa Tể lập tức quát lên. Một kích của Ngụy Tổ Đồng, cho dù là mấy người bọn họ liên thủ cũng rất khó đón đỡ nổi, trừ phi là phương pháp Thần Mâu hợp nhất. Lực lượng của Thiên Đạo Ngụy Tổ Đồng quá mức cường hãn, đối với bất luận lực lượng Pháp tắc gì trên thế gian đều có sự áp chế tuyệt đối. Ngoại trừ Pháp tắc Viên mãn ra, những loại lực lượng Pháp tắc khác căn bản không thể nào tồn tại trước mặt lực lượng Thiên đạo.

- Không tốt!

Triệu Phong phát hiện tình thế không ổn, nhưng hắn lúc này khó có thể vận chuyển được một chút lực lượng nào trong cơ thể, không thể né tránh được một kích này.

- Rút… Rút đi!

Trong đầu Triệu Phong chỉ còn lại duy nhất một ý niệm này. Nếu không thể tránh né được một kích này, hắn nhất định phải chết không thể nghi ngờ, những thứ khác cũng không quan trọng. Nhưng bởi vì Mộng Huyễn Thần Mâu, Triệu Phong hiện tại chỉ có thể điều động được một bộ phận lực lượng, mà cỗ lực lượng này dưới sự áp chế của Thiên đạo, trở nên cực kỳ nhỏ bé, trên cơ bản không có bất cứ tác dụng gì.

Mắt thấy đạo Thần quang xám trắng kia băng lãnh vô tình bắn phá thẳng tới.

Hô!

Đạo Thần quang xám trắng kia nhanh chóng lướt qua, nhưng kỳ quái chính là không hề đánh trúng Triệu Phong!

- Hửm?

Rất xa phía sau, Triệu Phong khẽ kinh ngạc kêu lên một tiếng. Vừa rồi, thân thể hắn vô duyên vô cớ Thuấn di về phía sau mấy ngàn dặm, nhờ vậy đã tránh thoát công kích của Thiên Chủ. Bất quá, vừa rồi hắn cũng không có thi triển Thuấn di, dưới lực lượng Thiên đạo cấp bậc Ngụy Tổ Đồng, cho dù là Pháp tắc Không Gian Viên mãn cũng khó có thể thi triển ra thần thông Thuấn di.

Đúng lúc này, Tả Mâu của Triệu Phong chợt dần dần khôi phục lại

cảm giác. Trước đây hắn hoàn toàn không cảm giác được sự tồn tại của Tả Mâu. Vô số hải lưu mộng huyễn di chuyển xung quanh thân thể cũng dần dần lui trở lại vào trong Tả Mâu Triệu Phong.

- Chẳng lẽ là do Mộng Huyễn Thần Mâu?

Triệu Phong nhất thời ý thức được điểm này. Vừa rồi có lẽ là hắn đã phát động năng lực Mộng Tưởng Thành Chân. Chỉ có như vậy mới có thể giải thích được vì sao hắn lại vô duyên vô cớ, không có dấu hiệu nào xuất hiện ở một chỗ khác. Đồng thời ngay sau đó, Triệu Phong dần dần có thể cảm thụ được Tả Mâu, đã có thể một lần nữa thôi động Tả Mâu…

- Không chết?

Cặp mày Thiên Chủ khẽ nhíu lại. Có thể dễ như trở bàn tay né tránh công kích của Ngụy Tổ Đồng như vậy, cho dù là sau khi sáu vị Thần Mâu Chúa Tể hợp nhất lực lượng cũng khó có thể làm được.

- Ta muốn ngươi chết, ngươi nhất định phải chết!

Thiên Chủ nhất thời giận dữ, khẽ quát một tiếng. Trong Thiên Đạo Ngụy Tổ Đồng của hắn, một đạo quang ba xám trắng sắc bén khổng lồ ầm ầm bắn thẳng ra. Lần này, phạm vi công kích của Thiên Chủ càng lớn hơn, áp chế đối với những lực lượng Pháp tắc còn lại trong thiên địa cũng càng mãnh liệt hơn. Cho dù là Pháp tắc Viên mãn cũng khó có thể phát huy ra bao nhiêu lực lượng!

- Đi!

Thần sắc Triệu Phong khẽ biến, mạnh mẽ thôi động Mộng Huyễn Thần Mâu. Toàn bộ thân thể của hắn hiện lên một tầng quang mang mộng huyễn, sau đó dần dần nhạt dần, cuối cùng biến mất không

còn. Đương nhiên, quá trình này kỳ thật cũng rất ngắn.

Bá!

Cách đó chừng mười vạn dặm, thân hình Triệu Phong không có dấu hiệu nào xuất hiện, đã thoát khỏi phạm vi công kích của Thiên Chủ.

- Đây là loại lực lượng gì? Không bị lực lượng Thiên đạo của ta áp chế sao?

Sắc mặt Thiên Chủ chấn kinh, rất nhanh liền trở nên thâm trầm. Lực lượng Thiên đạo có thể áp chế bất kỳ lực lượng nào trên thế gian, làm sao lại không áp chế nổi lực lượng của Triệu Phong?

Mấy vị Thần Mâu Chúa Tể còn lại nhìn thấy tình huống này, trong lòng cũng vạn phần kinh hãi. Thiên Đạo Thần Mâu của Thiên Chủ còn chưa lột xác thành Ngụy Tổ Đồng, mấy người bọn họ còn có thể chống lại, nhưng sau khi lột xác thành Ngụy Tổ Đồng, trừ phi là thi triển phương pháp Thần Mâu hợp nhất, bằng không sẽ không có biện pháp nào cả. Nhưng hiện tại Triệu Phong một thân một mình lại có thể dây dưa với Thiên Chủ lâu như vậy mà không bị chút thương tổn nào.

- Muốn chết!

Cặp mày Thiên Chủ nhíu chặt, có chút tức giận. Hiện tại hắn đã hấp thu xong lực lượng của Sinh Mệnh Chúa Tể, mặc dù không nhiều lắm, nhưng thương thế trên người đang nhanh chóng khôi phục lại.

Thân hình vừa lóe lên, Thiên Chủ đã tiếp cận Triệu Phong. Lần này, hắn thật sự động phẫn nộ, quyết định đích thân xuất thủ với Triệu Phong.

- Cẩn thận, Triệu Phong!

Thiên Phạt Chúa Tể không khỏi kêu lên. Mấy vị Thần Mâu Chúa Tể cũng thiếu chút nữa lao tới hỗ trợ.

- Đi chết đi!

Thiên Chủ đánh ra hữu quyền, một đạo quang trụ kim ngân sắc mang theo lực lượng khôn cùng bắn thẳng về phía Triệu Phong.

- Đi!

Triệu Phong vận chuyển Mộng Huyễn Thần Mâu, thi triển năng lực Mộng Tưởng Thành Chân, tập trung tại một chỗ nào đó. Thân hình của hắn bị một tầng quang mang mộng huyễn bao phủ, sau một khắc liền biến mất, sau đó xuất hiện ở một địa phương khác.

- Không phải là Không Gian Thuấn Di!

Lần này cách Triệu Phong khá gần, Thiên Chủ có thể khẳng định phương thức di chuyển của Triệu Phong không chút quan hệ với Pháp tắc Không Gian. Nhưng không sử dụng Pháp tắc Không Gian, làm sao có thể từ một địa phương đột nhiên đi tới một địa phương khác? Đương nhiên là ngoại trừ lực lượng Thiên đạo.

- Ngươi chạy không thoát!

Ngụy Tổ Đồng tại mi tâm Thiên Chủ Thiên Đạo khẽ vận chuyển. Thân hình hắn đột nhiên trở nên tối tăm nhạt dần, cuối cùng đột nhiên biến mất không thấy. Sau một khắc, Thiên Chủ đã xuất hiện ngay bên cạnh Triệu Phong.

- Đi!

Tâm thần Triệu Phong cả kinh, lại một lần nữa đào tẩu. Nhưng Thiên Chủ vẫn luôn cắn chặt Triệu Phong, không buông lỏng một chút nào.

Bá bá bá!

Trong hư không vô tận, hai đạo nhân ảnh không ngừng tới tới lui lui lóe lên. Loại năng lực không vận dụng Pháp tắc Không Gian, muốn đi nơi nào liền đi nơi đó này quả thật khiến cho người ta không thể tưởng tượng nổi. Nếu như đổi lại là một gã sát thủ cụ bị năng lực này, nhiệm vụ ám sát khó có khả năng thất bại.

- Thật mạnh!

Triệu Phong không dám có chút thả lỏng nào, không ngừng bỏ chạy thục mạng. Hiện tại hắn chỉ có thể lợi dụng loại năng lực này để bảo mệnh. Mà chẳng biết tại sao, trình độ cừu hận của Thiên Chủ đối với Triệu Phong càng lúc càng tăng, tựa hồ hai người có thù hận đếm mãi không hết vậy. Ngay cả năm vị Thần Mâu Chúa Tể cũng bị Thiên Chủ quẳng sang một bên. Đương nhiên, thực lực hiện tại của Thiên Chủ so với trước đây đã càng mạnh hơn, muốn giết chết năm vị Thần Mâu Chúa Tể dễ như trở bàn tay. Chỉ bất quá trước đó hắn càng muốn giết chết Triệu Phong hơn.

Bá bá bá!

Nhưng Thiên Chủ lại không thể nào ngăn chặn được năng lực di chuyển quái dị của Triệu Phong, đồng thời cũng không cách nào biết trước vị trí tiếp theo Triệu Phong sẽ xuất hiện.

- Thiên Băng Địa Liệt!

Thiên Chủ ngửa mặt lên trời rít gào, từ trong mi tâm bộc phát ra một

cỗ lực lượng chúa tể thiên địa vạn vật, bắn thẳng lên hư không vô tận.

Ầm ầm ầm!

Hư không trong phương viên mấy trăm vạn dặm đột nhiên rung động mãnh liệt, cũng càng lúc càng kịch liệt hơn, phát ra thanh âm chấn động ầm ầm. Sau một khắc, trong mảnh không gian này bộc phát ra một cỗ lực lượng hủy diệt vô tận. Phong lôi điện hỏa, kim quang đá vụn… tràn ngập mỗi một phân, mỗi một tấc trong không gian…

Liếc mắt nhìn lại, phảng phất như toàn bộ thế giới đều lâm vào tai nạn hủy diệt vậy. Cũng may những người còn lại cách hai người bọn họ cự ly khá xa, bằng không đều khó tránh khỏi kiếp nạn lần này.

- Ta xem ngươi chạy đi đâu?

Thiên Chủ hừ nhẹ một tiếng, đuổi sát theo phía sau Triệu Phong. Trong khoảnh khắc, Triệu Phong đã không đường có thể trốn. Tất cả các địa phương đều tràn ngập lực lượng hủy diệt đáng sợ, có thể dễ dàng giết chết cường giả Chúa Tể bình thường.

Không sai! Hiện tại Triệu Phong quả thật đã cảm thụ được cảm giác nguy cơ mãnh liệt. Khắp nơi trong thiên địa đều là lực lượng hủy diệt, hơn nữa chính mình còn bị Thiên Chủ gắt gao truy sát. Tựa hồ như chỉ một khắc sau, Triệu Phong sẽ phải tử vong…

- Mộng Cảnh Ngoại Phóng!

Triệu Phong thôi động Thiên Đạo Thần Mâu, chế tạo ra một mảnh Không gian Mộng Cảnh, đồng thời cũng phóng xuất ra ngoài. Lấy Triệu Phong làm trung tâm, một màn hình ảnh cảnh sắc mỹ lệ nhất thời tuôn ra, đồng thời trọng điệp với thiên địa.

Trong phạm vi Mộng cảnh của chính mình, thực lực bản thân Triệu Phong nhận được tăng phúc thật lớn, thậm chí lực lượng của Mộng Huyễn Thần Mâu cũng dần dần tăng cường lên, triệt để đạt tới cấp bậc Ngụy Tổ Đồng.

- Biến mất!

Triệu Phong vận chuyển lực lượng Tâm niệm, đảo qua hết thảy mọi thứ nguy cơ hủy diệt trong phạm vi Mộng cảnh. Sau một khắc, phong lôi thủy hỏa khôn cùng kia đột nhiên bình tĩnh trở lại, uy năng cũng dần dần yếu bớt.

- Cái gì?

Sắc mặt Thiên Chủ cả kinh. Với năng lực của Triệu Phong, không ngờ lại có thể khiến cho chiêu thức của hắn mất đi hiệu lực?

- Đỡ một kiếm của ta!

Sắc mặt Triệu Phong cũng lạnh lẽo, lực lượng Hỗn Độn Lôi Kiếp ba động, ngưng tụ ra một thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm. Hắn cũng không phải là loại hình bị động chịu đòn mà không hoàn thủ. Hơn nữa, Triệu Phong đã dần dần tìm về được cảm giác khống chế, có thể sử dụng Mộng Huyễn Thần Mâu một cách thuận buồm xuôi gió, cũng đã có một chút thấu hiểu rõ ràng đối với lực lượng chân chính của Mộng Huyễn Thần Mâu.

Hóa ra, trước đây hắn vẫn luôn chưa thể phát huy được triệt để lực lượng của Mộng Huyễn Thần Mâu. Đây không phải là vấn đề ở chỗ của hắn, mà là do Mộng Huyễn Thần Mâu vẫn còn xa chưa đạt tới cực hạn! Hiện tại, Triệu Phong tin tưởng hắn đã có thể phát huy ra lực lượng cấp bậc càng sâu hơn của Mộng Huyễn Thần Mâu.

- Tăng cường! Tăng cường!

Triệu Phong mạnh mẽ vận chuyển Mộng Huyễn Ngụy Tổ Đồng, nhìn chằm chằm trên thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm kia. Trên đó nhất thời hiện lên một tầng quang mang mộng huyễn sáng lạn. Rất nhanh, thể tích toàn bộ thanh trường kiếm đã gia tăng lên gấp bội, uy năng của lực lượng Hỗn Độn cùng lực lượng Lôi kiếp trên đó cũng gia tăng lên vài lần, hóa thành một thanh cự kiếm kình thiên, ầm ầm chém xuống.

Mặc dù lực lượng Hỗn Độn cùng lực lượng Lôi kiếp còn xa không thể so sánh với lực lượng Thiên đạo, nhưng Triệu Phong đã đem lực lượng ẩn chứa trong Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm gia tăng đến trình độ cực lớn, hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của tất cả mọi người. Một khi lực lượng đạt tới một mức cực hạn, hoàn toàn vượt qua lẽ thường, liền sẽ có thể xông phá tầng gông cùm xiềng xích nhất định!

Oanh phanh!

Toàn thể thiên địa run lên một trận, lực lượng Hỗn Độn cùng lực lượng Lôi kiếp chậm rãi lan tỏa ra.

Chương 1569: Mộng Huyễn đấu Thiên Đạo

Lực lượng Hỗn Độn cùng lực lượng Lôi kiếp khổng lồ giống như biển gầm, điên cuồng lan tỏa ra bốn phương tám hướng xung quanh. Cách đó cực xa, vô số cường giả phải cật lực vận chuyển Thần lực toàn lực chống lại. Không ít cường giả Thần Chủ Tam Trọng Thiên thậm chí là Thần Vương đều phải lui xa hơn về phía sau để tránh né dư ba va chạm.

- Mau lui về phía sau!

Thiên Phạt Chúa Tể cao giọng nói. Bất luận là Thiên Chủ hay là Triệu Phong, lực lượng cũng đều đang không ngừng trở nên cường đại hơn, phảng phất như vĩnh viễn cũng không tới điểm cuối vậy. Trước đây, bọn họ còn dự định sẽ liên thủ với Triệu Phong để đối kháng Thiên Chủ, nhưng hiện tại xem ra vẫn là chủ động lui ra xa thì tốt hơn.

Huống hồ, hiện tại bọn họ vẫn còn là mục tiêu của Thiên Chủ, tốt nhất là lui lại một đoạn cự ly sẽ an toàn hơn. Nhưng bọn họ cũng sẽ không đem tất cả chuyện này hoàn toàn giao cho Triệu Phong. Trước đây, khi phương pháp Thần Mâu hợp nhất bị ép phải giải trừ, bọn họ đã gặp phải sự phản phệ nhất định, bất quá đã có Sinh Mệnh Thần Ấn do Sinh Mệnh Chúa Tể trước khi chết lưu lại, bọn họ rất nhanh sẽ khôi phục trở lại. Đến lúc đó, nói không chừng bọn họ còn có thể thi triển phương pháp Thần Mâu hợp nhất thêm một lần nữa.

Oanh!

Đúng lúc này, từ trung tâm hải dương Hỗn Độn cùng Lôi kiếp hỗn loạn kia, một cỗ lực lượng Thiên đạo cường đại đột nhiên phóng thẳng lên không trung. Một tầng khí lưu màu xám trắng ở trong hư không một lần nữa biến hóa thành một đạo nhân ảnh xám trắng. Đạo nhân ảnh này to lớn khôn cùng vô biên vô tận, không nhìn thấy điểm cuối, khiến cho người ta nhìn thấy cũng phải chấn kinh. Lần này Thiên Chủ đã thật sự động nộ rồi!

- Triệu Phong, bất luận nhãn mâu của ngươi là dị loại gì, cũng đều phải thần phục dưới Thiên Đạo Ngụy Tổ Đồng!

Sắc mặt Thiên Chủ âm trầm, phẫn nộ cùng với sát ý ngưng tụ giống như thực chất.

- Vậy thì thử xem a!

Sắc mặt Triệu Phong vô cùng bình thản. Nếu đổi lại là trước đây, hắn tuyệt đối sẽ không cứng đối cứng với Thiên Chủ. Nhưng theo Mộng Huyễn Thần Mâu không ngừng trở nên cường đại, hắn khai quật ra lực lượng cấp bậc càng sâu hơn của nó, cũng đã không còn sợ hãi Thiên Chủ nữa.

Đồng thời, theo Mộng Huyễn Thần Mâu thức tỉnh lột xác đến Ngụy Tổ Đồng, trong não hải Triệu Phong cũng mơ hồ hiện lên một số hình ảnh nào đó. Mặc dù nội dung của những hình ảnh này vẫn còn chưa có rõ ràng, nhưng Triệu Phong có cảm giác hiện tại hắn nhất định phải ngăn cản Thiên Chủ. Hết thảy chuyện này là hắn vốn dĩ phải làm.

Oanh!

Từ trong Mộng Huyễn Ngụy Tổ Đồng phun trào ra tầng tầng hải lưu mộng huyễn, vờn quanh bốn phía xung quanh Triệu Phong, đan xen

thành một mảnh lĩnh vực Mộng cảnh.

- Chết đi!

Sắc mặt Thiên Chủ cực kỳ dữ tợn, gào thét một tiếng. Đạo hư ảnh xám trắng khổng lồ kia chợt vung một bàn tay lên. Tại phương xa, trên đỉnh đầu Triệu Phong chợt xuất hiện một bàn tay xám trắng khổng lồ không thể nào đo lường, phát ra khí tức băng lãnh vô tình, tản mát ra uy áp hủy diệt hết thảy mọi thứ. Phạm vi của một chưởng này cực kỳ rộng lớn, uy năng khủng bố không gì sánh được.

- Suy giảm! Suy giảm!

Triệu Phong vận chuyển Mộng Huyễn Ngụy Tổ Đồng, sử dụng năng lực Mộng Tưởng Thành Chân. Một cỗ quang vụ mộng huyễn vô hình mơ hồ hiện lên trên bàn tay xám trắng khổng lồ kia. Ngay sau đó, lực lượng ẩn chứa trong bàn tay xám trắng khổng lồ chậm rãi yếu bớt một chút.

- Không ngờ hiệu quả lại kém như vậy!

Năng lực Mộng Tưởng Thành Chân của Triệu Phong có thể thay đổi hết thảy mọi sự vật, nhưng hiệu quả đối với lực lượng Thiên đạo này lại cũng không rõ ràng cho lắm, cũng có thể nói là cái giá phải trả thập phần to lớn.

Nhưng Triệu Phong không biết là, Thiên Chủ bên kia, trong lòng đã cả kinh giống như ba đào hải lãng vậy. Đây chính là lực lượng Thiên đạo a, là loại lực lượng áp đảo trên tất cả các loại lực lượng, có thể quy hoạch vạn vật, chế định hết thảy mọi Quy tắc! Không ngờ nó lại có thể bị Ngụy Tổ Đồng của Triệu Phong ảnh hưởng! Điều này quả thật không thể tin nổi!

- Lẽ nào nhãn mâu của hắn có quan hệ với Tổ Đồng?

Trong lòng Thiên Chủ thầm suy nghĩ. Trước đây hắn cũng đã từng có loại ý nghĩ này, nhưng trong nháy mắt liền tự mình gạt bỏ. Mà hiện tại, Thiên Chủ đã vô cùng tin tưởng cái phỏng đoán này! Nhưng bất kể như thế nào, hiện tại chỉ cần giết chết Triệu Phong, hết thảy mọi thứ liền có thể giải quyết rồi. Nói không chừng lúc đó hắn còn có thể lấy được lực lượng nhãn mâu của Triệu Phong.

Thiên Chủ nhất thời phát lực, uy năng của cự chưởng xám trắng kia lập tức đại tăng, mạnh mẽ nghiền ép xuống dưới. Dưới cỗ lực lượng Thiên đạo tuyệt cường này, bất kỳ lực lượng gì cũng phải hóa thành tro bụi.

Nhưng Mộng Huyễn Bản Nguyên của Triệu Phong vẫn còn bồi hồi tại bốn phía, ngăn cản cỗ áp lực khủng bố này.

- Tiêu tan!

Tả Mâu Triệu Phong ngưng đọng, một lần nữa bắt đầu vận chuyển. Trong tầm mắt của hắn, bên trên bàn tay xám trắng khổng lồ kia cấp tốc bao phủ lên một tầng quang mang mộng huyễn. Sau một khắc, bàn tay xám trắng khổng lồ kia nhất thời trở nên trong suốt vài phần. Hiển nhiên, uy năng công kích của Thiên Chủ đã yếu bớt đi không ít.

- Hỗn Độn Già Thiên Thủ!

Hiện tại, Triệu Phong thi triển ra chiến kỹ Hỗn Độn cường hãn, đồng thời ở bên trong lĩnh vực Không gian Mộng Cảnh, uy năng của chiến kỹ càng trở nên cường hãn tuyệt luân.

- Tăng cường!

Lực lượng Tâm niệm vận chuyển, Mộng Huyễn Bản Nguyên điên cuồng tuôn trào ra. Uy năng của bàn tay lôi điện hôn ám kia lại một lần nữa gia tăng lên, biến thành to lớn khôn cùng. Mặc dù vẫn chưa thể so sánh với bàn tay xám trắng khổng lồ, nhưng cũng không thể xem thường.

Oanh phanh!

Hai bàn tay khổng lồ mạnh mẽ va chạm với nhau, phong bạo mang tính hủy diệt ầm ầm lan tỏa ra.

- Thần Mâu Phục Chế!

Triệu Phong hừ nhẹ một tiếng, Tả Mâu bắt đầu vận chuyển. Màu sắc mộng huyễn trên thân thể Triệu Phong bắt đầu ba động, hình thành nên một con nhãn mâu mộng huyễn to lớn khôn cùng. Loại hình thức tồn tại này cực kỳ tương tự với nhân ảnh xám trắng trên thân thể Thiên Chủ. Đột nhiên, trong nhãn mâu mộng huyễn kia chợt phóng xuất ra mộng huyễn loạn lưu khôn cùng. Trong loạn lưu kia đột nhiên xuất hiện một bàn tay xám trắng khổng lồ.

- Không thể nào! Ngay cả lực lượng Thiên đạo cũng có thể phục chế?

Toàn thân Thiên Chủ nhất thời kinh hãi. Hắn cũng biết rất rõ ràng năng lực phục chế của Triệu Phong, nhưng hắn ngàn vạn lần không ngờ Triệu Phong lại có thể phục chế được lực lượng Thiên đạo. Điều này tuyệt đối không có khả năng a!

Nhân ảnh xám trắng trên đỉnh đầu Thiên Chủ chợt đánh ra một chưởng. Hai bàn tay giống nhau như đúc ở trên hư không ầm ầm va chạm với nhau. Nhưng không bao lâu sau, một chưởng do Triệu Phong phỏng chế ra kia răng rắc một tiếng, ầm ầm nát bấy.

- Không thể hoàn toàn phục chế được lực lượng Thiên đạo sao?

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm một tiếng. Lực lượng Thiên đạo chung quy vẫn là quá mức đặc thù, hắn vẫn không thể hoàn toàn phục chế được.

Trong Chiến hạm bạch ngân tại phương xa, Liễu Cầm Hâm mặc dù tu vi không cao, nhưng năng lực của Vận Mệnh Thần Mâu lại có thể khiến cho nàng nhìn thấy hết thảy mọi thứ.

- Lực lượng Mộng Huyễn của Phong có thể đối kháng với lực lượng Thiên đạo…

Liễu Cầm Hâm khẽ lẩm bẩm. Thân là Vận Mệnh Thần Mâu, nàng vẫn luôn cảm thấy cực kỳ hứng thú đối với hết thảy mọi sự vật mà chính mình không biết. Mặc dù lực lượng Mộng Huyễn của Triệu Phong cùng lực lượng Thiên đạo của Thiên Chủ đều không cách nào hoàn toàn áp chế đối phương, nhưng theo như Liễu Cầm Hâm cảm giác, lực lượng Mộng Huyễn của Triệu Phong tựa hồ càng mạnh hơn một bậc.

Chí ít, lực lượng Mộng Huyễn có sự khắc chế yếu ớt đối với lực lượng Thiên đạo. Ví dụ như làm suy yếu lực lượng Thiên đạo, hoặc phục chế một bộ phận lực lượng Thiên đạo. Nhưng lực lượng Thiên đạo tựa hồ không thể chế trụ được lực lượng Mộng Huyễn.

Oanh! Phanh! Oành!

Chiến đấu giữa Thiên Chủ và Triệu Phong lại một lần nữa bạo phát, uy năng càng gia tăng hơn so với trước đây. Hai cỗ lực lượng tuyệt cường mãnh liệt va chạm với nhau, hình thành nên một cỗ lại một cỗ sóng xung kích cường hãn, đánh thẳng xuống toàn thể Thần vực

Man Hoang bên dưới, thậm chí những địa phương càng xa xôi hơn.

- Bất cứ sự vật gì đều phải chịu sự chế ước của Thiên đạo!

Ngữ khí Thiên Chủ tức giận không thôi. Hắn không thể nào tha thứ cho việc có kẻ lại có thể dùng sức một mình chống lại hắn!

- Thiên Đạo Chi Trụ!

Thiên Chủ hét lớn một tiếng. Hai bàn tay của hư ảnh xám trắng khổng lồ kia chợt hợp lại, đồng thời kháp động pháp quyết. Trong hư không vô tận đột nhiên xuất hiện tám cây quang trụ màu xám trắng trầm trọng, trên đó bao phủ đầy hoa văn kỳ dị phong cách cổ xưa, toát ra quang trạch vô tình lạnh lẽo, đồng thời oanh kích thẳng xuống.

Trong hư không vô tận lan tràn ra lực lượng Thiên đạo trấn áp khủng bố. Mà không gian bên trong tám cây quang trụ kia càng giống như một tòa tử lao hạn chế hết thảy mọi thứ, vĩnh viễn không thể nào chạy thoát. Đồng thời, tám cây quang trụ này còn không ngừng co rút lại, thu hẹp lại không gian.

- Lực cấm chế thật cường đại!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Ngoại trừ Mộng Huyễn Bản Nguyên, lực lượng Hỗn Độn cùng lực lượng Lôi kiếp của chính mình cơ hồ đều bị suy yếu đi bảy tám thành. Nhưng cái này cũng không có nghĩa là hắn không có biện pháp gì.

- Thần Mâu Phục Chế!

Triệu Phong một lần nữa vận chuyển Mộng Huyễn Ngụy Tổ Đồng. Từ trong hư ảnh nhãn mâu trên đỉnh đầu hắn tuôn trào ra một tầng yên vụ mộng huyễn. Trong nhãn mâu kia, mộng huyễn lưu quang

nhanh chóng vận chuyển, phảng phất như đang xuất hiện cái gì trong đó vậy. Muốn đối phó với tình huống hiện tại, thủ đoạn bình thường căn bản là không có biện pháp, chỉ có thể sử dụng tới Mộng Huyễn Bản Nguyên.

Trong Tả Mâu Triệu Phong, lực lượng vô cùng vô tận không ngừng ba động ra, so với lúc trước lại càng cường đại hơn. Đột nhiên, hư ảnh nhãn mâu khổng lồ trên thân thể Triệu Phong chợt bay thẳng lên trên không trung. Một cự ảnh mộng huyễn dần dần hình thành. Cự ảnh mộng huyễn khổng lồ này hoàn toàn tương tự với hư ảnh xám trắng trên thân thể Thiên Chủ kia, phảng phất là đồng loại vậy!

Đúng lúc này, trong thân thể cự ảnh mộng huyễn kia chợt xuất hiện một cái vòng xoáy mộng huyễn, trong đó lao ra tám bàn tay xám trắng khổng lồ. Tám bàn tay xám trắng khổng lồ này phân biệt bay ra bốn phương tám hướng, va chạm mạnh với tám cây quang trụ kình thiên kia.

- Tuyệt không có khả năng này!

Toàn thân Thiên Chủ chấn động, cực kỳ kinh hãi. Cự ảnh mộng huyễn do nhãn mâu Triệu Phong thôi phát ra cực kỳ tương tự với hư ảnh xám trắng trên người hắn. Thiên Chủ chính là biết rõ, hư ảnh xám trắng trên người chính mình là hư ảnh của vị Thái Cổ Tổ Thần có được Thiên Đạo Tổ Đồng!

- Lẽ nào, nhãn mâu của hắn cũng là Tổ Đồng?

Ánh mắt Thiên Chủ trừng lớn, khó có thể tin nổi. Thế gian ngoại trừ Thiên Đạo Tổ Đồng ra còn có một Tổ Đồng khác nữa sao?

- Uy lực tăng cường!

Triệu Phong không ngừng thôi động Mộng Huyễn Ngụy Tổ Đồng. Trên tám bàn tay xám trắng khổng lồ kia chợt hiện lên một tầng quang mang mộng huyễn. Sau đó, toàn thể tám bàn tay đều nhận được lực lượng thần bí tăng phúc, thể tích biến thành càng lớn hơn, uy năng cũng trở nên càng mạnh mẽ hơn! Trong khoảnh khắc, Triệu Phong không chỉ thành công ngăn cản công kích của Thiên Chủ, thậm chí còn chiếm được ưu thế nữa!

- Không tốt! Nhãn mâu của hắn đang không ngừng trở nên cường đại hơn! Hơn nữa không ngờ tốc độ tăng cường lại nhanh tới như vậy…

Thiên Chủ đột nhiên ý thức được cái gì. Thời điểm khi hắn và Triệu Phong khai chiến, nhãn mâu của Triệu Phong vẫn chưa đạt tới cấp bậc Ngụy Tổ Đồng. Nhưng càng về sau, lực lượng mà nó phát huy ra càng lúc càng mạnh hơn, đã đạt tới Ngụy Tổ Đồng. Cho tới hiện tại đã ngưng tụ ra cự ảnh mộng huyễn. Loại tốc độ trở nên cường đại này thật sự là quá nhanh rồi!

- Không được! Ta cần phải trở nên càng mạnh hơn nữa!

Sắc mặt Thiên Chủ khẽ trầm xuống, ánh mắt chợt quét về phương hướng hư không cực xa xôi đằng kia.

- Nguy hiểm!

Đám người Thiên Phạt Chúa Tể đột nhiên cảm giác được một cỗ nguy cơ rợn cả tóc gáy lan tràn tới.

- Mau rút lui!

Tử Vong Chúa Tể lập tức xoay người phóng chạy.

- Các ngươi đều là của ta!

Thiên Chủ tức giận gầm lên một tiếng, thân hình lóe lên rồi biến mất, trong nháy mắt đã xuất hiện cách đó mấy trăm vạn dặm, cực kỳ tiếp cận năm vị Thần Mâu Chúa Tể.

- Chết đi!

Ánh mắt Thiên Chủ băng lãnh vô tình, xem chuyện giết chết mấy vị Thần Mâu Chúa Tể chỉ là một việc nhỏ tiện tay mà thôi.

Bên kia, Triệu Phong cũng phát hiện ra mục đích của Thiên Chủ. Thiên Chủ có thể đánh chết Bát Đại Thần Mâu, lấy được lực lượng Bản Nguyên của bọn họ, không ngừng trở nên cường đại hơn. Nếu để Thiên Chủ thành công đánh chết mấy vị Thần Mâu Chúa Tể còn lại, lực lượng chắc chắn sẽ tăng vọt đến trình độ càng thêm khủng bố, sợ rằng Mộng Huyễn Ngụy Tổ Đồng của chính mình cũng không phải là đối thủ của hắn.

- Trở lại cho ta!

Tả Mâu Triệu Phong nhìn chằm chằm trên người Thiên Chủ, Mộng Huyễn Ngụy Tổ Đồng điên cuồng vận chuyển. Chỉ thấy thân hình của Thiên Chủ vậy mà thật sự lui về phía sau mấy dặm. Ngay sau đó, Thiên Chủ lại một lần nữa lui về phía sau mấy dặm… Cứ như vậy không ngừng lui về phía sau. Chỉ mấy cái hô hấp, hắn đã rời xa năm vị Thần Mâu Chúa Tể chừng mấy trăm dặm.

- Ngươi…

Lồng ngực Thiên Chủ dâng lên lửa giận ngập trời. Không ngờ thân thể của chính mình lại vô duyên vô cớ rút lui về phía sau như vậy. Điều này khiến cho hắn thập phần không biết nói gì, chỉ có thể trơ

mắt nhìn đồ ăn đã tới tay từ từ bay đi.

Chương 1570: Cuộc chiến chung kết

Tốc độ trưởng thành của Tả Mâu Triệu Phong thật sự quá nhanh. Ngay từ đầu, Thiên Chủ chiếm ưu thế tuyệt đối, Triệu Phong toàn lực ứng phó mới có thể bảo mệnh. Nhưng hiện tại Triệu Phong đã có thể chính diện chống lại Thiên Chủ, đồng thời cũng phát động phản kích.

- Cút!

Thiên Chủ nổi giận gầm lên một tiếng, một lần nữa vận chuyển năng lực của Thiên Đạo Thần Mâu. Thân thể hắn trong nháy mắt biến mất, tiếp cận năm vị Thần Mâu Chúa Tể.

- Đừng mơ tưởng!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, thôi động năng lực Mộng Tưởng Thành Chân, nhanh chóng tiếp cận Thiên Chủ.

- Nhập Mộng!

Mộng Huyễn Ngụy Tổ Đồng vận chuyển, Mộng cảnh bốn phía càng lúc càng khổng lồ hơn, cũng càng chân thật hơn. Đến khi Triệu Phong tiếp cận Thiên Chủ, Không gian Mộng Cảnh bốn phía giống như một đóa hoa nở rộ đột nhiên khép kín lại, bao vây cả Triệu Phong cùng Thiên Chủ vào bên trong.

Trước đây, Triệu Phong chỉ có thể thông qua lôi kéo ý thức của địch nhân, kéo đối thủ vào trong Không gian Mộng Cảnh. Nhưng hiện tại hắn đã có thể lợi dụng việc ngoại phóng Không gian Mộng Cảnh,

nuốt địch nhân vào trong Mộng cảnh.

- Phá cho ta!

Thiên Chủ cảm thụ được một cỗ cảm giác nguy cơ, Thiên Đạo Thần Mâu bắt đầu thiêu đốt. Thân ảnh xám trắng kia càng thêm ngưng thực hơn vài phần. Hai bàn tay hư ảnh kia mở ra, phóng xuất ra lực lượng Thiên đạo đáng sợ, uy áp chấn nát hết thảy mọi thứ.

Rầm rầm rầm!

Toàn thể Không gian Mộng Cảnh bắt đầu lay động, phiến hư không mà song chưởng thân ảnh xám trắng kia đánh ra lại càng xuất hiện vô số khe nứt như mạng nhện vậy.

- Mộng cảnh không vây khốn được hắn sao?

Tâm thần Triệu Phong có chút kinh hãi. Mặc dù hắn sớm đã đoán được điểm này. Lực lượng Thiên đạo vốn có lực chưởng khống tuyệt đối đối với tất cả mọi thứ trên thế gian, rất khó bị một loại lực lượng nào khác vây khốn. Đương nhiên, Triệu Phong vốn dĩ cũng chỉ dự định vây khốn Thiên Chủ một lúc, tranh thủ thời gian cho các vị Thần Mâu Chúa Tể đào tẩu mà thôi.

- Mặc dù là như vậy, nhưng một khi Thiên Chủ rời khỏi Không gian Mộng Cảnh, ta nghĩ muốn một lần nữa ngăn cản hắn sẽ càng khó khăn hơn!

Sắc mặt Triệu Phong vô cùng thâm trầm, bắt đầu trầm tư. Thực lực của Thiên Chủ cực kỳ cường hãn, chính mình hiện tại nhiều lắm cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống lại hắn cùng với thỉnh thoảng phản kích một chút mà thôi. Nghĩ muốn ngăn cản một gã cường giả như vậy quả thật là có chút khó khăn. Ví dụ như Mộng cảnh của

Triệu Phong, chỉ trong nháy mắt là sẽ bị Thiên Chủ hủy diệt.

Ở trong Không gian Mộng Cảnh, mặc dù Triệu Phong có thể muốn làm gì thì làm, nhưng cũng rất khó có thể đánh chết Thiên Chủ. Dù sao Thiên Chủ có được Thái Cổ Thần Ma Thể, Luân Hồi Bất Diệt Thể cùng với lực lượng của Sinh Mệnh Thần Mâu, trừ phi có thể hủy diệt hắn trong nháy mắt, bằng không hắn vĩnh viễn cũng sẽ không chết.

Một điểm quan trọng nhất, lực lượng Thiên đạo có sức chống cự cực mạnh đối với lực lượng Mộng Huyễn. Mặt khác, Mộng Huyễn Thần Mâu của Triệu Phong cũng không có năng lực công kích mạnh mẽ. Hắn nghĩ muốn ngăn cản Thiên Chủ hoặc là đánh bại Thiên Chủ, bản thân cần có năng lực công kích càng thêm cường đại, hoặc là cấp bậc của Tả Mâu phải viễn siêu Thiên Đạo Thần Mâu của Thiên Chủ rất nhiều mới được.

- Đúng rồi! Giữa Thái Cổ Thần Ma Thể và Tổ Đồng tựa hồ có sự liên hệ nào đó!

Triệu Phong đột nhiên nghĩ đến những lời trước đây Thiên Chủ đã từng nói. Mặt khác, sức chống cự của lực lượng Thái Cổ Tộc đối với lực lượng Thiên đạo so với những loại lực lượng khác tựa hồ mạnh hơn rất nhiều. Nếu bản thân hắn nắm giữ loại lực lượng này, đồng thời cũng lợi dụng Mộng Huyễn Ngụy Tổ Đồng tiến hành tăng phúc, như vậy năng lực công kích của hắn sẽ đề thăng lên thật lớn.

- Thần Mâu Phục Chế!

Mắt thấy Không gian Mộng Cảnh sắp sửa vỡ nát, Tả Mâu Triệu Phong liền nhìn chằm chằm trên thân thể Thiên Chủ. Một đạo quang ba mộng huyễn trong nháy mắt xuyên thấu qua thân thể Thiên Chủ, phân tích thấu triệt kết cấu huyết mạch Thái Cổ Tộc của hắn.

Dựa theo lẽ thường, Triệu Phong tuyệt đối không có khả năng phục chế huyết mạch Thái Cổ Tộc của Thiên Chủ. Dù sao huyết mạch Thái Cổ Tộc của Thiên Chủ so với một con Thần Mâu còn cao cấp hơn một bậc. Nhưng đối với Mộng Huyễn Ngụy Tổ Đồng, hết thảy mọi thứ đều không thể dựa theo lẽ thường mà xét. Huống hồ, hiện tại Mộng cảnh vẫn còn chưa vỡ nát. Ở trong Không gian Mộng Cảnh, lực lượng Mộng Huyễn Bản Nguyên của Triệu Phong sẽ được phát huy ở mức cao nhất.

Thần Mâu Phục Chế, năng lực Mộng Tưởng Thành Chân cùng với lực chưởng khống của Không gian Mộng Cảnh, ba cái kết hợp lại cùng nhau thi triển ra. Trong tầng hải lưu mộng huyễn bao phủ bốn phía xung quanh Triệu Phong đột nhiên cuồn cuộn lao ra một tia huyết dịch kim ngân sắc, tản mát ra khí tức huyết mạch khiến cho vạn vật sợ hãi. Ngay sau đó, cỗ huyết dịch này càng lúc càng nhiều hơn, đồng thời cũng xâm nhập vào thân thể Triệu Phong.

Bên kia, Thiên Chủ đột nhiên cảm thụ được khí tức huyết mạch của Thái Cổ Tộc.

- Hắn định làm gì?

Thiên Chủ thâm trầm liếc nhìn Triệu Phong một cái. Trong Không gian Mộng Cảnh, Triệu Phong phục chế huyết mạch Thái Cổ Tộc cũng không có ý nghĩa a. Dù sao tại thời điểm Mộng cảnh vỡ nát, tất cả mọi thứ trong Mộng cảnh cũng đều sẽ biến mất. Hắn cũng có nghiên cứu đối với Mộng đạo, trong Mộng cảnh có thể ảnh hưởng cùng với giết chết địch nhân, nhưng hiệu quả của Mộng cảnh không thể nào thay đổi chính bản thân kẻ thi triển ra. Nếu không, kẻ thi triển Mộng cảnh huyễn tưởng chính mình đã trở thành Chúa Tể, sau khi tỉnh mộng chẳng phải là thật sự trở thành Chúa Tể rồi sao?

- Huyết mạch Thái Cổ Tộc!

Triệu Phong hét lớn một tiếng. Huyết mạch trong cơ thể hắn dần dần bị huyết mạch Thái Cổ Tộc thay thế. Một cỗ khí tức huyết mạch Hoang Cổ chấn động chư thiên bùng phát ra, cũng mang theo kim ngân loạn lưu xông lên tận thiên không. Mà thân thể Triệu Phong cũng trong cỗ lưu quang kim ngân này dâng cao lên tới trăm trượng, không chênh lệch bao nhiêu với Thiên Chủ.

- Phá cho ta!

Thiên Chủ quát lạnh một tiếng, lực lượng toàn lực bạo phát. Toàn thể Không gian Mộng Cảnh nhất thời bị hư ảnh Thiên đạo hoàn toàn oanh nát, hóa thành vô số mảnh vỡ tung bay ra. Hết thảy mọi thứ trong Mộng cảnh đều biến mất, nhưng Thái Cổ Thần Ma Thể của Triệu Phong lại vẫn còn tồn tại!

- Không! Làm sao có thể?

Thần sắc Thiên Chủ tràn ngập hoảng sợ, trong lòng rung động tột đỉnh. Theo lý thuyết, những gì mà Triệu Phong huyễn tưởng ra hẳn là phải cùng với Mộng cảnh đồng thời biến mất rồi mới đúng.

- Tốt!

Sắc mặt Triệu Phong nhất thời vui vẻ. Huyết mạch Thái Cổ Tộc khiến cho năng lực công kích của hắn tăng cường mạnh mẽ. Oanh kích ra một quyền, một đạo Thần quang kim ngân sắc hôn ám mạnh mẽ bạo xạ thẳng ra.

- Tăng cường! Tăng cường!

Mộng Huyễn Ngụy Tổ Đồng vận chuyển, trên quyền mang kim ngân sắc kia bao phủ lên một tầng quang mang mộng huyễn. Rất nhanh,

thể tích một quyền này đột nhiên tăng lớn, uy năng của nó cũng tăng lên mấy cấp bậc.

- Không có khả năng! Huyết mạch Thái Cổ Tộc của ngươi là giả tạo!

Thiên Chủ khó có thể tin nổi, thần sắc đã có chút điên cuồng. Hắn đồng dạng cũng vận chuyển huyết mạch Thái Cổ Tộc, đánh ra một quyền chấn động thiên không, rung chuyển Man Hoang. Thanh âm bạo hưởng thật lớn này còn chưa kết thúc, lại thêm một thanh âm bạo hưởng khác truyền ra, hai đạo quyền quang khủng bố đã va chạm với nhau.

- Thái Cổ Thần Ma Thể không chỉ gia tăng năng lực công kích của ta, lại còn tăng cường năng lực phòng ngự nữa!

Trước đây Triệu Phong căn bản không dám tới quá gần Thiên Chủ, nhưng hiện tại đã có Thái Cổ Thần Ma Thể cộng thêm lực lượng đặc thù của Mộng Huyễn Bản Nguyên, tiếp cận thì thế nào? Đồng thời, Triệu Phong còn phát hiện Thái Cổ Thần Ma Thể quả thật có tác dụng xúc tiến đối với nhãn mâu của chính mình. Chỉ trong chốc lát, cả hai cái đều đồng dạng có chút tăng cường. Đặc biệt là Mộng Huyễn Ngụy Tổ Đồng, bản thân đã không ngừng trở nên cường đại, hiện tại tốc độ lột xác lại càng nhanh chóng hơn.

Oanh phanh!

Thiên địa chấn động, thân hình tàn phá của Thiên Chủ từ trong phong bạo hỗn loạn bắn thẳng ra. Thế nhưng chỉ trong chốc lát, thương thế trên người hắn đều đã khỏi hẳn. Mặc dù thương thế đã khỏi, nhưng sắc mặt Thiên Chủ lại xuất hiện một tia hoảng loạn khó xử.

- Thiên Đạo Thần Nộ!

Thiên Chủ đột nhiên lộ ra thần sắc điên cuồng, Thiên Đạo Ngụy Tổ Đồng điên cuồng xoay tròn, bắt đầu thiêu đốt lực lượng Thiên đạo. Nhân ảnh xám trắng trên thân thể hắn cũng toát ra trận trận diễm quang xám trắng, tản mát ra khí tức uy áp đáng sợ, khiến cho toàn thể Không gian Phạm Trụ đều ầm ầm rung động.

- Chết đi!

Thiên Chủ gào thét một tiếng. Nhân ảnh xám trắng kia bắt đầu giãy dụa, hóa thành từng đoàn từng đoàn Thần quang xám trắng, trùng kích thẳng về phía trước. Đây là công kích mạnh nhất cho tới hiện tại Thiên Chủ có thể phát động, dùng thiêu đốt đại lượng Thiên Đạo Bản Nguyên làm cái giá để phát động.

- Thiên Địa Mộng Huyễn!

Sắc mặt Triệu Phong bình thản ung dung, thôi động lực lượng Mộng Huyễn Ngụy Tổ Đồng. Lấy hắn làm trung tâm, một tầng thải sắc mộng huyễn nhanh chóng khuếch tán ra bốn phương tám hướng. Tất cả mọi thứ trong thiên địa đều biến thành xa hoa rực rỡ, giống như những sự vật hư ảo chỉ tồn tại trong mộng mà thôi.

Oanh oanh oanh!

Từng đoàn từng đoàn Thần quang xám trắng đáng sợ xỏ xuyên qua một phương thiên địa, xỏ xuyên qua Thái Cổ Thần Ma Thể của Triệu Phong, cũng xỏ xuyên qua cự ảnh mộng huyễn kia.

Nhưng toàn thân Triệu Phong vẫn như cũ đứng thẳng tại chỗ, không chút thương tổn nào. Phảng phất như hết thảy mọi thứ trong toàn thể thiên địa ngoại trừ Triệu Phong đều là hư huyễn! Nếu chỉ là hư huyễn, tự nhiên không thể nào tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì đối với

Triệu Phong.

Theo nhãn mâu thức tỉnh, Triệu Phong đã nhìn thấy rất nhiều hình ảnh, hiểu được một chút chân tướng không ai biết. Mà một chiêu này cũng là được ghi lại trong Tả Mâu, có thể trong nháy mắt đem tất cả mọi thứ bốn phía biến thành vật hư ảo.

- Kết thúc rồi, Thiên Chủ!

Triệu Phong nhìn về phía Thiên Chủ, bình thản nói.

- Không thể nào!

Mắt thấy Triệu Phong thản nhiên đi tới, sắc mặt Thiên Chủ lộ ra thần sắc sợ hãi, vội vàng xoay người bỏ chạy.

- Lưu lại đi!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, lực lượng Thái Cổ Tộc cùng Mộng Huyễn Ngụy Tổ Đồng cùng nhau vận chuyển, đánh ra một kích khủng bố đáng sợ.

Thiên Chủ hiện tại đã chiến đấu một hồi thật lâu, Thiên Đạo Bản Nguyên cũng đã tiêu hao không sai biệt lắm. Đặc biệt là một chiêu trước đây kia, tiêu hao thật sự rất lớn. Dưới tình huống hiện tại, hắn đã triệt để rơi vào thế yếu, không còn là đối thủ của Triệu Phong nữa.

- Triệu Phong, ngươi tuyệt đối giết không chết ta! Chúng ta cứ như vậy hòa nhau a…

Miệng Thiên Chủ không ngừng la lớn, nhưng vẫn như cũ dùng tốc độ nhanh nhất đào tẩu về phương xa.

- Không có khả năng!

Sắc mặt Triệu Phong lãnh đạm. Thông qua ký ức bảo tồn bên trong Tả Mâu, Triệu Phong đã biết được rất nhiều chân tướng bí mật. Lực lượng của Bát Đại Thần Mâu chính là căn bản chống đỡ trật tự cùng quy tắc của toàn thể Phạm Trụ, mà mục đích của Thiên Chủ là rời khỏi phiến không gian này. Một khi hắn mang theo lực lượng của Bát Đại Thần Mâu rời đi, toàn thể Phạm Trụ thật sự sẽ bị hủy hoại trong chốc lát.

Oanh phanh!

Mỗi lần Triệu Phong tiếp cận Thiên Chủ cũng sẽ phát động công kích mạnh mẽ, làm suy yếu đi lực lượng Thiên đạo của Thiên Chủ. Trận truy sát này duy trì không bao lâu, nhưng lực lượng khủng bố của hai người đã lan tỏa ra hơn phân nửa Thần vực Man Hoang.

- Đều bị hủy diệt hết rồi sao?

Triệu Phong cúi đầu nhìn thoáng qua Thần vực Man Hoang bên dưới. Vì trận chiến đấu giữa hai cái Ngụy Tổ Đồng, toàn thể Thần vực Man Hoang đã sụp đổ chia lìa, tàn phá không chịu nổi. Ngay cả Không gian Ngoại vực bên ngoài Thần vực Man Hoang tựa hồ cũng bị ảnh hưởng nặng nề. Triệu Phong không khỏi nghĩ tới Đại Lục Vực, Thanh Hoa Vực…

- Kết thúc thôi!

Khí tức Tả Mâu Triệu Phong phát ra càng lúc càng mạnh hơn, thậm chí đã hoàn toàn vượt qua Ngụy Tổ Đồng của Thiên Chủ. Bàn tay hắn vung lên, một khỏa viên cầu mộng huyễn phiêu phù bay ra.

- Không!

Thân thể Thiên Chủ run rẩy, sợ hãi không ngừng gào thét. Nhưng hắn hiện tại đã vô cùng yếu ớt, mà Triệu Phong so với trước đây lại càng cường đại hơn, cường đại đến mức hắn không thể nào phản kháng. Một kích này, hắn không thể nào đón đỡ nổi!

Ông!

Khỏa viên cầu mộng huyễn kia hoàn toàn bao phủ Thiên Chủ vào bên trong, cho dù hắn giãy dụa như thế nào cũng đều trốn không thoát.

- Triệu Phong, thả cho ta một con đường sống, ta nguyện ý buông tha Thiên Đạo Tổ Đồng! Càng huống chi Tả Mâu của ngươi lại là Tổ Đồng, ngươi là tồn tại vô địch! Không có bất kỳ lực lượng nào có thể uy hiếp được ngươi!

Thiên Chủ không ngừng cầu khẩn. Hắn đã xác định Tả Mâu của Triệu Phong chính là Tổ Đồng. Chỉ có như vậy mới có thể giải thích vì sao Tả Mâu Triệu Phong lại có thể trở nên cường đại một cách nhanh chóng như vậy. Bởi vì thời kỳ toàn thịnh của Tả Mâu kia chính là cấp bậc Tổ Đồng. Hiện tại nó đã sắp sửa hoàn toàn thức tỉnh!

Thiên Chủ không thể không thừa nhận hắn đã thất bại rồi! Hắn không ngờ ngoại trừ Thiên Đạo Tổ Đồng mà hắn điều tra ra lại còn có một Tổ Đồng khác tồn tại.

Sắc mặt Triệu Phong bình thản, cũng không có bao nhiêu ba động. Tả Mâu của hắn đúng như Thiên Chủ đã nói, quả thật là một Tổ Đồng!

Sưu!

Đúng lúc này, từ phương xa, một chiếc Chiến hạm bạch ngân tàn phá không chịu nổi đột nhiên bay tới. Một lão giả già nua cao lớn từ trong Chiến hạm chậm rãi đi ra.

- Thiên Vu!

Thiên Chủ nhìn về phía Vũ Thiên Xu, trên mặt tràn ngập thần sắc phức tạp.

- Thiên Xu, ngươi đã thất bại!

Vũ Thiên Vu nhìn về phía Thiên Chủ, thở dài một tiếng.

Chương 1571: Bí ẩn của Phạm Trụ

- Đúng vậy! Ta đã thất bại!

Thần sắc Thiên Chủ dại ra, lâm vào trong hồi ức trầm tư. Rất xa xôi trước kia, Thiên Cơ Tộc đi lạc đường, tiến vào cái thế giới này, cuối cùng bị vây khốn luôn ở chỗ này, không thể nào rời khỏi.

Mục tiêu của tộc nhân Thiên Cơ Tộc vẫn luôn là rời khỏi cái thế giới. Thế nhưng lại có tới hai loại phương án rời khỏi, bởi vậy đã sinh ra phân liệt trong nội bộ Thiên Cơ Tộc. Đám người phái Nghịch Thiên chủ trương tìm kiếm lực lượng cường đại nhất của thế giới này, đồng thời mang đi toàn bộ tài nguyên của thế giới này. Mà phương án của phái Trí Giả là bình yên ở lại nơi này, chờ đợi cơ hội rời đi.

Hai phái này cũng không tính là địch nhân của nhau, thậm chí có thể nói là người quen cũ. Chỉ là mỗi phe đều tự đi lên con đường bất đồng, cho nên hành vi cũng trở nên bất đồng mà thôi. Thiên Chủ vẫn cho rằng cách làm của chính mình mới là chính xác, có thể đái lĩnh toàn thể Thiên Cơ Tộc rời khỏi nơi này. Nhưng cuối cùng hắn đã thất bại!

- Triệu Phong thả cho hắn một con đường sống a!

Vũ Thiên Vu đột nhiên mở miệng.

- Cái gì?

Thần sắc Thiên Chủ tràn ngập kinh ngạc. Không ngờ tới thời điểm

này Vũ Thiên Vu lại giúp mình cầu tình như vậy! Bất quá, trước đây hai người bọn họ đều là thiên tài trong Thiên Cơ Tộc, quan hệ cực kỳ mật thiết. Chỉ là phương pháp suy nghĩ bất đồng, vì để chứng minh ý nghĩ của chính mình, cho nên mỗi người mới đi một ngã.

Triệu Phong không nói lời nào. Những hành động từ trước đến giờ của Thiên Chủ đều khiến cho hắn không thể nào tha thứ được. Toàn thể Thần vực Man Hoang bởi vì đại chiến giữa hai Ngụy Tổ Đồng đã vỡ nát thành từng mảnh, mà Không gian Ngoại vực cũng bị vạ lây theo. Ngoài ra, toàn thể Không gian Phạm Trụ cũng biến thành trăm ngàn lỗ hổng, hư hại cực kỳ nghiêm trọng. Mà số thành viên bởi vì trận đại chiến này khiến cho tử vong lại càng nhiều vô số kể.

- Triệu Phong, nhãn mâu của ngươi hẳn là một Tổ Đồng khác a? Nếu ngươi lại có được lực lượng của Thiên Đạo Tổ Đồng, nói không chừng còn có thể cứu vãn thế giới này!

Vũ Thiên Vu tiếp tục nói. Thiên Đạo Tổ Đồng và nhãn mâu của Triệu Phong rõ ràng không giống nhau, bởi vậy Vũ Thiên Vu mới vững tin đây là hai Tổ Đồng hoàn toàn bất đồng. Năng lực của hai Tổ Đồng bất đồng, nhưng cũng đều cực kỳ nghịch thiên, không ai có thể so sánh được. Nếu nhãn mâu của Triệu Phong hoàn toàn trưởng thành tới cấp bậc Tổ Đồng, nói không chừng sẽ có thể sửa chữa lại Thần vực Man Hoang. Mà Thiên Đạo Ngụy Tổ Đồng của Thiên Chủ cũng có được năng lực của Luân Hồi Thần Mâu, có lẽ sẽ có thể phục sinh rất nhiều người đã chết trong trận chiến này.

- Được rồi! Ta đáp ứng ngươi, tha cho hắn một mạng! Coi như ta trả lại nhân tình cho ngươi vậy!

Suy tư một lúc khá lâu, Triệu Phong mới gật đầu đáp ứng. Thời điểm còn tại Thanh Hoa Vực, Vũ Thiên Vu và hắn sớm đã gặp nhau, cũng ba lần bốn lượt trợ giúp hắn không ít. Bằng không, Triệu Phong cũng

không có khả năng trưởng thành như hiện tại. Cho nên lần này hắn mới chấp nhận đáp ứng thỉnh cầu của Vũ Thiên Vu.

- Cái gì?

Sắc mặt Thiên Chủ một lần nữa cả kinh. Không ngờ Triệu Phong lại đáp ứng tha cho hắn một mạng!

- Ta cũng sẽ thử giúp các ngươi rời khỏi nơi này!

Triệu Phong tiếp tục nói. Mặc dù hắn đáp ứng không giết Vũ Thiên Xu, nhưng vẫn muốn kẻ này sớm rời khỏi Phạm Trụ. Trong ký ức của Mộng Huyễn Tổ Đồng, Mộng Huyễn Tổ Đồng cùng Thiên Đạo Tổ Đồng chính là hai cỗ lực lượng chí cường trong toàn thể Không gian Phạm Trụ. Chính nhờ hai cỗ lực lượng này tồn tại, toàn thể Phạm Trụ mới có thể vận chuyển yên ổn. Khi nhãn mâu của Triệu Phong triệt để thức tỉnh tới cấp bậc Tổ Đồng, nếu hắn lại nhận được lực lượng Thiên đạo, có lẽ sẽ có thể để cho Thiên Cơ Tộc rời khỏi nơi này.

- Đa tạ!

Vũ Thiên Vu lộ ra nụ cười hiền lành hòa ái. Nếu Triệu Phong có thể làm được điều này, như vậy liền chứng minh phương án của phái Trí Giả đã chính xác, bọn họ cuối cùng có thể đái lĩnh Thiên Cơ Tộc rời khỏi Không gian Phạm Trụ. Đương nhiên, hiện tại cái này đã không quan trọng nữa.

- Triệu Phong, ngươi đã thắng rồi! Hiện tại ngươi có thể nói cho ta biết lai lịch Tổ Đồng của ngươi hay không?

Thần sắc Thiên Chủ bình tĩnh trở lại, rất nhanh lộ ra một tia tinh mang. Thiên Cơ Tộc nói thế nào cũng là chủng tộc trí tuệ, luôn có

ước muốn thăm dò cường đại đối với hết thảy mọi thứ mà chính mình không biết.

- Cái này ta cũng chỉ vừa mới biết được…

Triệu Phong hít sâu một hơi. Nhãn mâu của hắn thức tỉnh không chỉ cấp cho hắn lực lượng cường đại, mà những chân tướng không ai biết trong đó cũng dần dần xuất hiện trong đầu Triệu Phong.

Thời điểm Phạm Trụ vừa mới sinh ra chỉ có duy nhất một khối Đại lục, tên là Đại lục Man Hoang. Trong đó có rất nhiều chủng tộc vô cùng cường đại, chủng loại phong phú, thậm chí còn kể cả những chủng tộc cường hãn không còn tồn tại trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng. Nhưng chủng tộc mạnh nhất vẫn là Thái Cổ Tộc, xưng bá toàn thể Man Hoang!

Về phần vì sao Thái Cổ Tộc lại cường đại như vậy, trong mắt người thường chính là do huyết mạch của bản thân Thái Cổ Tộc cường hãn không ai bằng. Nhưng thật ra trong Thái Cổ Tộc có hai tôn Thái Cổ Tổ Thần không ai biết. Hai vị Tổ Thần này chính là hóa thân của Thiên Đạo Tổ Đồng cùng Mộng Huyễn Tổ Đồng, chưởng khống toàn thể Không gian Phạm Trụ, đồng thời cũng là Vương giả trong Chúa Tể!

Bất quá, một núi không thể chứa hai hổ, nội bộ Thái Cổ Tộc bởi vì hai vị Thái Cổ Tổ Thần xung đột lẫn nhau mà bắt đầu phân liệt, phát sinh mâu thuẫn tầng tầng, cuối cùng bạo phát một trận Đại chiến Thần Ma! Trận chiến này, tất cả chủng tộc trong Đại lục Man Hoang đều tham dự trong đó, cuối cùng ngay cả hai vị Thái Cổ Tổ Thần cũng đồng thời xuất thủ.

Bởi vì thực lực của hai vị Thái Cổ Tổ Thần quá mạnh mẽ, khiến cho cả Đại lục Man Hoang vỡ nát, hóa thành ức triệu hạt bụi bậm, cũng

khiến cho Không gian Phạm Trụ tiến thêm một bước mở rộng.

Không ai biết được trận chiến đấu phát sinh giữa hai vị Thái Cổ Tổ Thần này, ngoại trừ ký ức lưu lại trong Mộng Huyễn Tổ Đồng. Đám ký ức này đã khiến cho Triệu Phong biết được hết thảy mọi chuyện, biết được sự khủng bố của trận chiến này. Trận chiến này khiến cho toàn thể Đại lục Man Hoang cũng phải vỡ nát. So sánh với nó, trận chiến đấu giữa Triệu Phong và Thiên Chủ hoàn toàn không đáng nhắc tới.

Trong trận chiến này, bởi vì thực lực của hai vị Thái Cổ Tổ Thần không chênh lệch bao nhiêu, cho nên cuối cùng đồng thời vẫn lạc. Tổ Đồng của Thiên Đạo Tổ Thần bị phân chia ra làm tám cái nhãn mâu, hóa thành Bát Đại Thần Mâu. Mà Mộng Huyễn Tổ Thần thì lưu lại một khỏa nhãn mâu hoàn chỉnh, rơi xuống trong một hạt bụi bậm, cũng chỉ là Thanh Hoa Vực.

- Hóa ra thế gian này vốn có tới hai cái Tổ Đồng!

Thiên Chủ khẽ mỉm cười một tiếng. Câu đố vẫn luôn quấy nhiễu chính mình tại khoảnh khắc này đã được giải khai. Vì sao Thiên Đạo Tổ Đồng lại chia ra làm tám cái nhãn mâu? Có thể nói hoàn toàn là do Mộng Huyễn Tổ Đồng tạo thành. Vì sao hắn nhận được huyết dịch của Triệu Phong, kế hoạch dung hợp Thiên Đạo Thần Mâu lại hoàn thành sớm trước thời gian một khoảng rất xa? Bởi vì Triệu Phong chính là có được Mộng Huyễn Tổ Đồng. Dưới ảnh hưởng của Mộng Huyễn Tổ Đồng, huyết dịch trên người Triệu Phong cũng đã lưu lại khí tức của Tổ Đồng.

- Giao lực lượng Thiên đạo ra đây đi!

Triệu Phong vươn một tay ra.

Thiên Chủ gật đầu một cái, chủ động phối hợp Triệu Phong. Mục tiêu của hắn cũng là rời khỏi thế giới này, chỉ bất quá hắn muốn trước khi rời khỏi nơi này có thể lấy được lực lượng mạnh mẽ nhất của nó, đồng thời cũng mang đi hết thảy mọi tài nguyên có giá trị. Nhưng cuối cùng hắn đã thất bại! Hiện tại Chúa Tể của thế giới này đã nguyện ý tha thứ cho lỗi lầm của hắn, Thiên Chủ không còn lời nào để nói, chỉ có thể phối hợp mà thôi.

Vù!

Từ trong mi tâm của Thiên Chủ bay ra từng luồng từng luồng quang mang xám trắng, tiến vào lòng bàn tay của Triệu Phong, đồng thời thâm nhập vào trong thân thể của hắn. Mắt trái của hắn là Mộng Huyễn Tổ Đồng, nếu cỗ lực lượng cường đại chí cao này đồng thời cùng tồn tại với một cỗ lực lượng khác, không biết sẽ xảy ra chuyện gì. Bởi vậy Triệu Phong mới đem lực lượng Thiên đạo bảo tồn bên trong mắt phải của mình.

Mắt phải của Triệu Phong dần dần xuất hiện biến hóa, biến thành ảm đạm xám trắng vô tình, khiến người ta vừa nhìn qua, tâm thần liền cực kỳ sợ hãi. So sánh với mắt phải, mắt trái của Triệu Phong lại xinh đẹp lộng lẫy, phảng phất như màu sắc đẹp nhất thế gian, khiến cho người ta khát vọng, nghĩ muốn tiếp cận. Chỉ trong chốc lát, nhãn mâu tại mi tâm Thiên Chủ đã biến mất.

o0o

Cùng lúc đó, tại một địa phương nào đó trong Thần vực Man Hoang, mấy vị Chúa Tể Thời Không, Tử Vong, Thiên Phạt, Vạn Tượng, Thiên Kiếm, Diệu Nhật cùng Tư Không đang đứng lặng trong hư không.

- Rốt cuộc ai thắng ai thua?

Thần sắc Thiên Phạt Chúa Tể càng thêm ngưng trọng. Thời điểm Triệu Phong đại chiến với Thiên Chủ, toàn thể Thần vực Man Hoang thậm chí cả Không gian Phạm Trụ đều ầm ầm rung động. Thần vực Man Hoang không ngừng vỡ nát, đồng thời cũng đang khuếch tán ra ngoài. Bỗng đột nhiên cỗ rung động này chợt hoàn toàn đình chỉ, cái này biểu thị chiến đấu đã kết thúc.

Các vị Chúa Tể cùng với toàn bộ những cường giả Thần Vương còn sống sót trong Thần vực Man Hoang đều nhìn về phía một mảnh hư không hỗn loạn vô tận, muốn biết kết quả thắng bại của trận chiến này.

Đúng lúc này, Vận Mệnh Chúa Tể Liễu Cầm Hâm chợt truyền đến một đạo tin tức. Thần sắc bốn vị Thần Mâu Chúa Tể rốt cuộc cũng hòa hoãn xuống, đồng thời thở phào nhẹ nhõm. Cùng lúc đó, đạo tin tức này cũng triệt để lan truyền ra: Phái Nghịch Thiên đã thất bại!

o0o

Bên kia, Thiên Chủ đã triệt để mất đi lực lượng Thiên đạo.

Triệu Phong đứng thẳng trong hư không, khí tức từ trên cơ thể hắn lan tỏa ra khiến cho người ta nhìn thấy phát sợ, không khỏi lui về phía sau. Lực lượng Thiên đạo và lực lượng Mộng Huyễn đều là lực lượng Chúa Tể vượt xa những lực lượng còn lại trong Không gian Phạm Trụ!

Hai cỗ lực lượng này cũng có tác dụng xúc tiến lẫn nhau. Hai cái Tổ Đồng bởi vì xúc tiến lẫn nhau khiến cho càng lúc càng cường đại hơn. Mà khí tức trên người Triệu Phong lan tỏa ra lại một lần nữa khiến cho toàn thể Thần vực Man Hoang run rẩy chấn động.

- Chúng ta rời xa nơi này trước đã! Cỗ lực lượng này quá mạnh mẽ rồi!

Vũ Thiên Vu cùng với Thiên Chủ cùng tiến vào trong Chiến hạm bạch ngân. Hai cỗ lực lượng chí cao này quá mức cường đại rồi, ngay từ đầu sợ rằng ngay cả Triệu Phong cũng khó có thể chưởng khống, hẳn là cần có một khoảng thời gian để làm quen với chúng.

- Hẳn là sẽ không có vấn đề gì a!

Vũ Thiên Vu lẩm bẩm nói. Chẳng biết tại sao, trong lòng hắn có một chút bất an. Nguồn gốc của sự bất an kia tựa hồ là một cái truyền thuyết. Một khi Chí Cao Tổ Đồng mở ra, vạn vật thế gian cũng sẽ biến mất… Nhưng suy nghĩ lại một chút, hẳn là không có khả năng này a. Dù sao trước đây trong Không gian Phạm Trụ cũng đã từng tồn tại hai vị Thái Cổ Tổ Thần rồi!

- Phong!

Liễu Cầm Hâm liếc nhìn Triệu Phong một cái thật sâu, cũng theo Chiến hạm dần dần bay đi xa.

- Lực lượng thật cường đại!

Triệu Phong khép chặt hai mắt, cảm thụ được lực lượng khôn cùng ba động trong cơ thể. Đặc biệt là lực lượng của Mộng Huyễn Tổ Đồng đang nhanh chóng thức tỉnh, đã đạt tới tình trạng hắn khó có thể tưởng tượng nổi. Đột nhiên, Triệu Phong chợt cảm thụ được lực lượng Mộng Huyễn Ngụy Tổ Đồng tăng trưởng đã hoàn toàn dừng hẳn lại. Đương nhiên, Thiên Đạo Ngụy Tổ Đồng cũng bởi vì sự kích thích của Mộng Huyễn Tổ Đồng, đã xa xa vượt qua cấp bậc lúc Thiên Chủ có được.

- Có được cỗ lực lượng này, ta nhất định có thể trợ giúp Thiên Cơ Tộc rời khỏi nơi này!

Triệu Phong khẽ mỉm cười, đồng thời mở mắt ra.

Ầm ầm ầm!

Nhưng đột nhiên, toàn bộ Không gian Phạm Trụ trước mắt Triệu Phong bắt đầu mạnh mẽ ba động. Bốn phương tám hướng tràn ngập một cỗ khí tức nguy hiểm khó có thể hình dung. Hết thảy mọi thứ tồn tại trước mắt hắn đều ầm ầm sụp đổ chia lìa. Thần thức thoáng đảo qua, tình huống của hơn phân nửa Thần vực Man Hoang xuất hiện trong đầu Triệu Phong. Nhưng toàn thể Thần vực Man Hoang cũng đều đang sụp đổ cùng biến mất…

Không gian khắp nơi trong thiên địa đều bị xé rách, hủy diệt sạch sẽ hết thảy mọi thứ. Mà toàn thể không gian cũng đều đang lâm vào hủy diệt. Tất cả sinh mệnh đều trong nháy mắt chết đi, kể cả cường giả Thần Chủ, Thần Vương thậm chí là Chúa Tể đều không hề may mắn thoát khỏi!

- Cầm Hâm!

Triệu Phong đột nhiên hét lên một tiếng. Chiếc Chiến hạm bạch ngân vừa ly khai không xa kia cũng bị cỗ nguy cơ hủy diệt này cắn nuốt. Liễu Cầm Hâm tại thời điểm tối hậu quan đầu đã tế xuất ra Phạm Luân Cổ Âm Điện. Đây chính là Tổ khí chí cao thuộc về Vận Mệnh Thần Mâu! Nhưng ngay cả kiện Tổ khí này cũng đều vỡ tan nát bấy…

- Không! Đây là chuyện gì xảy ra?

Trên mặt Triệu Phong tràn ngập thần sắc hoảng hốt lo sợ, cũng dần

dần hiện lên một tia kinh hoàng.

Không bao lâu sau, toàn thể Không gian Phạm Trụ đều đã bị hủy hoại không còn. Toàn bộ Thần vực Man Hoang cũng biến mất không thấy đâu nữa… Không gian Vực ngoại biến mất không thấy đâu nữa… Tất cả mọi sinh linh đều biến mất không thấy đâu nữa! Chỉ còn lại có một mình Triệu Phong!

- Lẽ nào, đây là sai lầm của ta sao?

Triệu Phong đứng ngẩn ngơ tại chỗ. Trong khoảnh khắc hắn đã nhớ tới cái truyền thuyết kia. Lẽ nào là do Mộng Huyễn Tổ Đồng của chính mình hoàn toàn thức tỉnh, dẫn đến toàn thể Không gian Phạm Trụ bị hủy diệt? Toàn thể thế giới chỉ còn là một mảnh hư vô hỗn loạn, hủy diệt phong bạo không ngừng lan tràn, khí tức nguy hiểm đáng sợ đầy rẫy khắp mỗi một ngõ ngách xung quanh.

- Hửm? Không ngờ lại còn có người sống sót?

Ngay tại thời điểm Triệu Phong nản lòng thoái chí, buồn bã thất hồn, một đạo thanh âm già nua mà mơ hồ đột nhiên vang lên, nhưng lại rõ ràng thông thấu tâm linh như vậy.

Chương 1572: Chân tướng Thế giới

Triệu Phong đang trong lúc nản lòng thoái chí, thân thể nhất thời chấn động một cái, phảng phất như nhìn thấy một tia rạng đông trong bóng tối vậy. Nhưng thế giới bốn phía vẫn là trống rỗng, một mảnh hôn ám, không có bất kỳ dấu hiệu sinh mệnh nào, ở đâu ra thanh âm chứ?

Trong cảm nhận của Triệu Phong, toàn thể không gian tràn đầy loạn lưu mờ mịt tối tăm khôn cùng, không nhìn thấy giới hạn cũng không nhìn thấy điểm cuối. Hết thảy mọi thứ màu sắc, hết thảy mọi thứ lực lượng ở chỗ này tựa hồ cũng đều mất hết ý nghĩa. Trong cảm giác của Triệu Phong, tọa độ thời gian cùng tọa độ không gian cũng như hồ dán đan xen cùng một chỗ, rất khó tìm đến điểm mốc tham khảo. Lẽ nào nơi này chính là Thế giới Hỗn Độn thuở thiên địa sơ khai trong truyền thuyết sao?

- Là ai? Câu hỏi này hẳn là ta hỏi ngươi mới đúng a!

Đạo thanh âm mông lung mơ hồ kia mang theo một tia lười biếng như vừa mới tỉnh dậy vậy, lại tuôn trào ra một cỗ khí tức Hoang Cổ nguyên thủy cổ lão. Cỗ khí tức này không thể nào phỏng đoán được cường độ, nhưng lại phảng phất như bao dung hết thảy mọi thứ, lại vừa tựa như đến từ hư huyễn vô tận vậy. Ngoài ra, cỗ khí tức này lại khiến cho Mộng Huyễn Tổ Đồng của hắn cảm giác được một tia thân thiết quen thuộc nhàn nhạt.

Vù vù!

Không gian Hỗn Độn phụ cận dưới cỗ khí tức kia vậy mà xuất hiện từng vòng từng vòng sóng gợn rung động.

- Đây là tồn tại gì a?

Toàn thân Triệu Phong chấn động. Bản thân hắn có được lực lượng của hai Tổ Đồng, nhưng lại không thể phỏng đoán ra được tồn tại chân chính của cỗ khí tức kia!

Đột nhiên, loạn lưu trong Không gian Hỗn Độn xung quanh thân thể hắn chợt ba động một trận. Vô thanh vô tức, một khuôn mặt tàn phá giống như sương khói hư huyễn to lớn vô biên chợt hình thành ngay trước mặt Triệu Phong. Khuôn mặt tàn phá kia chỉ có thể nhìn được hình dáng đơn giản, nhưng lại phảng phất như là cả một phương thế giới vậy, mang đến cho Triệu Phong một tia nghiền ép mơ hồ.

- Đây là…

Triệu Phong chỉ cảm thấy cặp Tổ Đồng của chính mình nhất tề nhảy lên một cái. Loại cảm xúc thân thiết quen thuộc lúc trước cũng càng lúc càng mạnh hơn. Loại cảm giác này giống như là một gã cô nhi cuối cùng có một ngày nhìn thấy mẹ ruột có huyết mạch tương liên với hắn vậy.

- Hửm? Không ngờ trên người của ngươi lại có lực lượng Bản Nguyên của ta!

Khuôn mặt to lớn hư vô kia lộ ra thần sắc nghi hoặc, chăm chú nhìn cặp Tổ Đồng của Triệu Phong. Sau khi cảm ứng một hồi lâu, hắn đột nhiên phát ra một tiếng thở dài. Cuối cùng, hắn lâm vào một hồi trầm mặc dài dằng dặc, tựa hồ như đang nhớ lại chuyện gì.

- Tiền bối, ngài là ai?

Đợi một lúc khá lâu, Triệu Phong nhịn không được hỏi:

- Không gian Phạm Trụ lúc trước biến mất, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Đã biến mất! Hết thảy mọi thứ đều đã biến mất! Toàn thể Phạm Trụ, kể cả Thần vực Man Hoang, Đại Lục Vực, Thanh Hoa Vực… Hết thảy mọi thứ mà hắn biết đều đã tiêu thất trong hư không trước mặt!

- Phụ mẫu… Cầm Hâm… Vũ Phỉ…

Đứng lặng trong phiến không gian hỗn độn nguyên thủy này, Triệu Phong cảm nhận được một cỗ hoang vắng cùng cô độc mãnh liệt! Hắn cần có một đáp án!

Một lúc thật lâu sau, khuôn mặt kia rốt cuộc cũng một lần nữa mở miệng:

- Ta nhớ ra rồi!

Cặp Tổ Đồng của Triệu Phong mở lớn, chăm chú nhìn khuôn mặt to lớn kia.

- Không ngờ ta còn có thể một lần nữa tỉnh lại!

Khuôn mặt hư vô to lớn kia lẩm bẩm tự nói. Mặc dù không nhìn rõ được thần thái cụ thể, nhưng Triệu Phong lại có thể cảm giác được tâm tình lúc này của đối phương. Hắn đối với chính mình cũng không có ác ý gì, mà trong ánh mắt vô hình của hắn lại có một loại tình tự phức tạp không hiểu.

- Ta tên là Phạm Cổ, đến từ Đại Thế giới Phạm Thiên trước đây rất

lâu đã bị hủy diệt! Tiểu tử, ngươi tên gì?

Một lát sau, khuôn mặt một lần nữa nhìn về phía Triệu Phong, khẽ mỉm cười.

- Vãn bối Triệu Phong, đến từ Phạm Trụ vừa mới phá diệt biến mất!

Triệu Phong cung kính hồi đáp.

- Ngươi nhất định là đang thập phần khổ não cùng phiền muộn đối với tình huống hiện tại a?

Phạm Cổ giống như đột nhiên biết rõ hết thảy mọi thứ vậy, trong ngữ khí lộ ra một tia lãnh tĩnh cùng cơ trí.

- Xin tiền bối chỉ điểm cho!

Triệu Phong đè nén xuống cảm giác bức thiết trong lòng. Toàn thể Không gian Phạm Trụ cũng không còn lại bất cứ thứ gì, hết thảy mọi thứ đều biến mất, chỉ còn lại có một mình hắn. Không đúng! Hiện tại tựa hồ lại có thêm một người nữa, chính là Phạm Cổ. Nhưng ngay cả như vậy, Triệu Phong vẫn như cũ có cảm giác mờ mịt cùng trống rỗng…

- Vậy bản tọa liền nói lại từ đầu a! Ta tên là Phạm Cổ, là trong Không gian Hỗn Độn này tồn tại Tạo Hóa Cấp. Trong một trận đại chiến đồng cấp trước giờ chưa từng có, mặc dù ta đã triệt để giết chết đối thủ, nhưng bản thân cũng cơ bản xem như là vẫn diệt, chỉ lưu lại một tia tàn niệm cùng lực lượng Bản Nguyên…

Phạm Cổ lâm vào hồi ức, thập phần chậm rãi giảng thuật cho Triệu Phong nghe một vài sự tình. Nhưng bắt đầu từ câu nói đầu tiên của Phạm Cổ, Triệu Phong đã cảm thấy có chút kỳ quái. Tồn tại Tạo Hóa

Cấp? Chính mình chưa từng nghe qua cảnh giới này a!

- Hết thảy mọi thứ trong Không gian Phạm Trụ của ngươi, hiện tại ta đều đã biết rõ ràng! Cường giả Thái Cổ Tổ Thần từng vẫn lạc trong Phạm Trụ của ngươi, nếu đặt ở Hỗn Độn Nguyên Giới, xem như là cường giả Thế Giới Cấp!

Khuôn mặt hư vô chậm rãi kể lại.

- Thái Cổ Tổ Thần chỉ xem như là Thế Giới Cấp? Vậy Thần Vương cùng Chúa Tể thì tính là cái gì?

Triệu Phong càng nghe lại càng kinh hãi.

- Chúa Tể tối đa chỉ tính là Bán Bộ Thế Giới Cấp mà thôi! Thế Giới Cấp đặt ở một cái Đại Thế giới là tồn tại vô địch bao trùm hết thảy mọi thứ, đã có thể vượt ra Đại Thế giới, hành tẩu trong Thế giới Hỗn Độn. Mà trên cảnh giới Thế Giới Cấp vẫn còn có cảnh giới Tạo Hóa Cấp! Chính là chỉ những tồn tại có khả năng khai thiên tích địa, tạo hóa vạn vật!

Khuôn mặt hư vô giải đáp nghi hoặc của Triệu Phong.

Cường giả Chúa Tể mạnh mẽ nhất Thần vực Man Hoang không ngờ lại chỉ có thể tính là Bán Bộ Thế Giới Cấp? Cường giả Tổ Thần trong Đại chiến Thái Cổ mới khó khăn lắm xem như là cường giả Thế Giới Cấp? Mà khuôn mặt hư vô trước mặt này lại chính là cường giả Tạo Hóa Cấp thuộc cấp bậc càng cao hơn!

Một trận đại chiến Tạo Hóa Cấp rốt cuộc là khủng bố đến cỡ nào? Phải biết rằng chỉ riêng trận chiến giữa hai Ngụy Tổ Đồng cũng đã khiến cho Không gian Phạm Trụ vỡ tan thành từng mảnh nhỏ. Mà chiến đấu cảnh giới Thế Giới Cấp đã có khả năng khiến cho một Đại

Thế giới như Phạm Trụ vậy trực tiếp bị hủy diệt. Mà trận đại chiến cấp bậc Tạo Hóa Cấp lại làm cho cường giả như Phạm Cổ vậy cũng phải vẫn lạc, chỉ còn lại một tia tàn niệm cùng lực lượng Bản Nguyên mà thôi.

- Vậy Không gian Phạm Trụ kia rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Trong lòng Triệu Phong mơ hồ đã có đáp án. Cái này có lẽ có quan hệ với truyền thuyết Tổ Đồng.

- Khi bản tôn của ta còn sống, tuy là xuất thân từ Hỗn Độn Đại Đạo, nhưng đã mở ra một lối đi riêng, khai sáng ra một đầu Mộng Huyễn Đại Đạo! Mộng Huyễn Bản Nguyên do Mộng Huyễn Đại Đạo lưu lại vô cùng đặc thù, có được các loại năng lực như Mộng Huyễn Hiện Thực, Nhất Mộng Tạo Vạn Vật… hoàn toàn viễn siêu Tạo Hóa Cấp bình thường!

Thanh âm của khuôn mặt mơ hồ mang theo một tia tự hào nhàn nhạt.

- Mộng Huyễn Bản Nguyên? Đây chẳng lẽ chính là nguồn gốc Mộng Huyễn Tổ Đồng của chính mình sao?

Triệu Phong thầm suy đoán. Mộng Huyễn Hiện Thực, chính là cảnh giới lý tưởng chung cực của Huyễn đạo, có thể đem hết thảy mọi sự vật tồn tại hư huyễn biến thành chân thật. Năng lực Mộng Tưởng Thành Chân trước đây hắn sử dụng chỉ sợ chính là một phiên bản cấp thấp của Mộng Huyễn Hiện Thực. Nhưng Mộng Huyễn Đại Đạo của Phạm Cổ thậm chí có thể đạt tới cảnh giới Nhất Mộng Tạo Vạn Vật, lực áp các cường giả Tạo Hóa Cấp khác.

- Sau khi bản tôn của ta vẫn lạc đã lưu lại vài tia Mộng Huyễn Bản Nguyên. Nhưng sau khi mất đi chủ nhân, nó đã vô ý thức tiến hành

đắp nặn một phiến Thế giới, thậm chí nỗ lực khôi phục lại chủ nhân của mình. Thông qua tạo mộng, khôi phục lại nguyên khí!

Khuôn mặt kia dừng một chút, nhìn về phía Triệu Phong.

- Tạo mộng? Chẳng lẽ Không gian Phạm Trụ chính là được hình thành như vậy sao?

Toàn thân Triệu Phong chấn động, kinh hãi thốt lên. Nói cách khác, hết thảy mọi thứ trong toàn thể Không gian Phạm Trụ, chỉ là một giấc Mộng do lực lượng của một gã Đại năng Tạo Hóa Cấp nghịch thiên sau khi vẫn lạc lưu lại, vô ý thức đắp nặn ra?

Nếu quả thật là thế, như vậy hết thảy mọi thứ phát sinh trong giấc mộng này rốt cuộc là chân thật hay là giả tạo? Nếu như là giả tạo, vậy Triệu Phong hiện tại là cái gì? Nhưng nếu là chân thật, như vậy hết thảy mọi thứ trong Không gian Phạm Trụ, những người mà Triệu Phong quen biết, hiện tại đã biến mất đi đâu rồi?

- Không sai! Toàn bộ đều là một giấc mộng!

Lời nói của khuôn mặt hư vô đã xác thực suy đoán của Triệu Phong.

Chương 1573: Nhất Mộng Tạo Vạn Vật

- Không sai! Toàn bộ đều là một giấc mộng!

Lời nói của khuôn mặt hư vô khiến cho trong lòng Triệu Phong nhất thời trầm xuống. Đây là một hiện thực mà hắn sớm đã ý thức được, nhưng lại không cách nào tiếp nhận nổi. Nhưng nếu như toàn thể Phạm Trụ cũng chỉ là một giấc mộng, như vậy chính mình là cái gì? Vì sao tất cả những người khác đều biến mất, mà chính mình lại vẫn tồn tại?

- Ngươi vẫn còn tồn tại, đó là bởi vì ngươi đã thừa kế lực lượng Bản Nguyên của Phạm Cổ ta!

Khuôn mặt hư vô tiếp tục nói.

- Ta tình nguyện không cần cỗ lực lượng này!

Sắc mặt Triệu Phong lộ vẻ sầu thảm, gần như có chút thất hồn lạc phách. Hiện tại hắn đã biết được hết thảy mọi chân tướng. Nếu Mộng Huyễn Tổ Đồng của chính mình không hoàn toàn thức tỉnh, như vậy cái Thế giới Mộng kia sẽ có khả năng tiếp tục kéo dài nữa.

Tổ Đồng vừa thức tỉnh, Thế giới Mộng liền biến mất! Mà theo Thế giới Mộng biến mất, hết thảy mọi thứ trong quá trình trưởng thành của Triệu Phong cũng theo đó biến mất. Những người thân nhất, những người hắn yêu nhất, tất cả những sự vật hắn từng quen thuộc…

- Cái thế giới này bất quá chỉ là do một giấc mộng do lực lượng mà ta và ngươi có được vô ý thức sáng tạo ra. Hiện tại ngươi đã thừa kế cỗ lực lượng này, như vậy ngươi chính là Hư Huyễn Chi Tổ! Theo cách nói của Thế giới Phạm Trụ, ngươi chính là Chúa Tể Chi Vương! Kẻ có thể cứu vãn hết thảy mọi thứ!

Phạm Cổ biết rõ suy nghĩ trong lòng Triệu Phong, trái lại cười một tiếng.

- Ta phải làm thế nào?

Trong lòng Triệu Phong mừng rỡ như điên, phảng phất như bắt được cọng rơm cứu mạng vậy, lập tức hỏi nhanh. Phạm Cổ thở dài một tiếng:

- Chỉ cần ngươi kế thừa được ý chí cùng với hết thảy mọi thứ mà ta lưu lại, đến lúc đó bản thân ngươi sẽ tự biết!

Triệu Phong nhất thời cả kinh một trận. Nếu như hắn kế thừa hết thảy mọi thứ của Phạm Cổ, như vậy từ nay về sau Phạm Cổ chính là tương đương với triệt triệt để để biến mất khỏi thế gian. Ý chí do Phạm Cổ lưu lại nguyện ý trợ giúp hắn sao?

- Ta đã ngủ say không biết bao lâu. Mặc dù hiện tại tỉnh lại, nhưng vẫn như cũ không có khả năng một lần nữa trọng tố. Mà chung kết có lẽ chính là một sự bắt đầu mới. Nếu ngươi nguyện ý, ta sẽ đem hết thảy mọi thứ của ta giao phó cho ngươi…

Phạm Cổ chậm rãi nói. Đối với hắn, lần tỉnh lại này đã là ngoài ý muốn trong ngoài ý muốn rồi. Hết thảy mọi thứ trong toàn thể Phạm Trụ đều là lực lượng do bản tôn hắn lưu lại biến thành. Mà Triệu Phong thân là một thành viên trong Thế giới Phạm Trụ, để cho hắn thừa kế Mộng Huyễn Bản Nguyên, ở một trình độ nhất định có thể

nói Triệu Phong chính là kẻ thừa kế Phạm Cổ, là hậu nhân của Phạm Cổ!

- Đa tạ tiền bối đã thành toàn!

Triệu Phong ôm quyền tạ ơn. Nếu có thể cứu vãn hết thảy chuyện này, muốn hắn làm cái gì, hắn cũng đều nguyện ý!

- Vậy được rồi!

Phạm Cổ thở dài một tiếng, có loại cảm giác được giải thoát. Cỗ ý chí mà hắn lưu lại này cũng đã đi tới điểm cuối, chuẩn bị tiến vào một bắt đầu mới.

Phốc!

Sau một khắc, khuôn mặt hư vô to lớn kia đã hóa thành một cỗ vụ lưu vô hình, tiến nhập vào song đồng của Triệu Phong. Trong đó đại đa số chính là dung nhập vào trong Mộng Huyễn Tổ Đồng. Mộng Huyễn Bản Nguyên mới là lực lượng bản chất nhất thành tựu nên uy danh Tạo Hóa Cấp của Phạm Cổ ngày trước.

o0o

Trong thế giới hôn ám tối tăm mờ mịt, hết thảy mọi thứ đều mơ hồ không rõ, tựa hồ không có không gian cũng không có thời gian.

Tại một nơi hẻo lánh trong Thế giới Hỗn Độn, một gã thanh niên giống như một tòa thạch điêu phong cách cổ xưa đã trải qua tang thương vô tận đang đứng lặng trong hỗn độn, mãi vẫn không nhúc nhích. Trên người hắn hoàn toàn không có một chút khí tức nào, giống hệt như một người bình thường. Nhưng thân ở trong Thế giới Hỗn Độn nguy hiểm như vậy, hắn lại vẫn bình yên vô sự.

Tại thời khắc nào đó, gã thanh niên kia đột nhiên mở ra cặp mắt, trên mặt lộ ra một tia thấu hiểu. Hiện tại hắn đã thừa kế hết thảy mọi thứ của Phạm Cổ! Hắn hiện tại có thể nói là Triệu Phong, nhưng cũng có thể nói là Phạm Cổ tân sinh kéo dài sau khi vẫn diệt. Đối với Thế giới Phạm Trụ, hiện tại không biết đã trôi qua bao nhiêu ức vạn năm, lúc này Triệu Phong rốt cuộc đã khôi phục lại đại bộ phận thực lực Tạo Hóa Cấp trước đây.

Bất quá, mặc dù Triệu Phong đã kế thừa hết thảy mọi thứ của Phạm Cổ, nhưng đối với hắn, tất cả những thứ quan trọng nhất trên phương diện tình cảm vẫn là những thứ trong Thế giới Phạm Trụ trước đây.

- Gương vỡ lại lành! Mộng cảnh trọng tố! Nhất Mộng Tạo Vạn Vật!

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm một tiếng. Trong Tả Mâu hắn hiện lên một mảnh quang mang mộng huyễn vô ngần, trong Hữu Mâu lóe lên thanh quang xám trắng lãnh đạm, sau đó một lần nữa nhắm chặt lại.

Bá!

Trong nháy mắt, một phiến Mộng cảnh khổng lồ bắt đầu hình thành. Trong Mộng cảnh xuất hiện một cái không gian hoàn chỉnh, giống như là hỗn độn tạo vật, trong đó không ngừng vặn vẹo, dần dần hình thành một đám hình ảnh. Chính là tình cảnh cả thế giới đang bị hủy diệt trước đây.

- Trở về a!

Cặp Tổ Đồng của Triệu Phong lan tỏa ra hai loại lực lượng Bản Nguyên gần như vô hạn. Mộng Huyễn Tổ Đồng đại biểu cho căn cơ Tạo Hóa Cấp của Phạm Cổ mà Thiên Đạo Tổ Đồng thì đại biểu cho

lý giải của Phạm Cổ đối với quy tắc của Hỗn Độn Đại Đạo vốn có, thậm chí khả năng vận dụng đối với Mộng Huyễn Bản Nguyên. Có được hai cỗ lực lượng Bản Nguyên này, Triệu Phong sẽ có được năng lực xuyên toa giữa hư huyễn và thực tế.

Không biết trải qua bao lâu, Triệu Phong đột nhiên mở mắt ra. Toàn thể thế giới ầm ầm biến đổi!

Vô số hình ảnh xuất hiện trước mặt, Thần vực Man Hoang đang vỡ nát không chịu nổi, rất nhiều Văn minh bị hủy hoại tiêu biến, vô số sinh mệnh lâm vào hỗn loạn, chết đi… Nhưng đối với Triệu Phong, một màn này khiến cho hắn cực kỳ kích động.

Xa xa, sắc mặt đám người Vũ Thiên Vu, Thiên Chủ, Liễu Cầm Hâm trong chiếc Chiến hạm bạch ngân đang rời khỏi lộ ra thần sắc nghi hoặc, thân thể cứng đờ. Còn có ức ức vạn vạn sinh linh trong Phạm Trụ cũng theo bản năng toàn thân cứng đờ. Chẳng biết tại sao, ngay tại khoảnh khắc vừa rồi, bọn họ có một loại cảm giác chính mình đã đi qua Quỷ môn quan một lần.

- Kế tiếp, chỉ cần tu bổ lại cái thế giới này là được rồi!

Triệu Phong một lần nữa nhắm hai mắt lại.

Trong Thế giới Phạm Trụ, đại địa một lần nữa liên tiếp trở lại, những khe nứt trong hư không cũng tự động khép lại. Toàn thể Phạm Trụ phát sinh dị tượng long trời lở đất, khiến cho tất cả mọi người đều kinh thán không thôi. Hết thảy chuyện này đều có thể xưng là kỳ tích! Thậm chí có lời đồn đãi, là Chúa Tể chí cao của cái thế giới này đã thức tỉnh, hóa thành Cứu Thế Chủ, đã cứu vớt bọn họ…

Không chỉ như vậy, đám người Sinh Mệnh Chúa Tể, Phá Diệt Chúa Tể, Luân Hồi Chúa Tể đã từng vẫn lạc kia cũng đều lần lượt phục

sinh trở lại.

- Bát Đại Thần Mâu đại biểu cho trật tự Thiên đạo, có thể ổn định Thế giới Phạm Trụ!

Triệu Phong lẩm bẩm nói. Sau khi kế thừa ý chí của Phạm Cổ, cảm ngộ của hắn đối với đại đạo, đối với lực lượng đã đạt tới một độ cao hoàn toàn mới.

o0o

Trong mật địa phái Trí Giả, tại đại sảnh ở tầng cao nhất của Lục giác tháp.

- Triệu Phong, ngươi nắm chắc có thể đưa chúng ta rời khỏi nơi này?

Thiên Chủ thoáng có chút kích động hỏi.

- Đúng vậy! Nhưng chỉ có huyết mạch Thiên Cơ Tộc hoàn chỉnh mới có thể rời khỏi thế giới hư huyễn này!

Triệu Phong bình thản trả lời.

Thế giới hư huyễn? Có thể nói như vậy! Hết thảy mọi thứ trong thế giới này có âm có dương, có thực có hư. Đối với sinh linh của thế giới Hỗn Độn Nguyên Giới, chính mình là chân thật, hết thảy mọi thứ của Thế giới Phạm Trụ đều là giả tạo. Mà đối với sinh linh của Thế giới Phạm Trụ, chính mình mới là chân thật, sinh linh trong Hỗn Độn Nguyên Giới mới là tồn tại hư huyễn như mộng. Đây là hai cái góc độ hoàn toàn đối lập nhau. Đối với bất cứ bên nào, mặt đối lập đều là giả tạo, chỉ có chính mình mới là chân thật.

Đương nhiên, mặc kệ nói như thế nào, một sự vật hư huyễn chạy tới

thế giới chân thật đối lập, rất có khả năng sẽ lập tức biến mất. Trừ phi giống như Triệu Phong như vậy, đã trở thành Hư Huyễn Chi Tổ, có thể xuyên toa qua hư huyễn cùng hiện thực. Nhưng Thiên Cơ Tộc vốn là chủng tộc Thế giới Thiên ngoại, xem như là một ngoại lệ đặc thù. Trong đó, nếu như là tộc nhân Thiên Cơ Tộc hậu thiên sinh ra trong thế giới này, lại không cụ bị truyền thừa huyết mạch Thiên Cơ Tộc hoàn chỉnh, có khả năng không thể rời khỏi nơi này.

Hai kẻ nắm quyền của phái Nghịch Thiên cùng phái Trí Giả khẽ gật đầu một cái, trầm tư một lúc khá lâu. Hai người bọn họ không thể nghi ngờ đều là huyết mạch Thiên Cơ Tộc hoàn chỉnh, nhưng vẫn còn có rất nhiều tộc nhân không phải.

- Triệu Phong, cho chúng ta thêm một chút thời gian…

Hai người đồng thời nói.

o0o

Đại Lục Vực, một nam hai nữ đột nhiên hàng lâm. Nam tử vô cùng tuấn lãng, khí chất siêu phàm thoát tục, mà hai nàng nữ tử lại càng vô cùng siêu nhiên thánh khiết, bất luận một kẻ nào nhìn thấy dung mạo của hai người cũng sẽ phải thất thần trong chốc lát.

- Lại trở về nơi này rồi!

Triệu Vũ Phỉ thản nhiên mỉm cười một tiếng, cặp mắt đẹp ngắm nhìn về phía phương xa, cảm thụ một chút địa phương trước đây vốn vô cùng quen thuộc.

- Đi thôi! Nơi này chưa phải là mục tiêu của chúng ta!

Triệu Phong chợt mở miệng nói.

- Đi đâu?

Triệu Vũ Phỉ nghi hoặc hỏi.

- Đều đã là người của ta rồi, chẳng lẽ các nàng không định đi bái kiến phụ mẫu ta một chút hay sao?

Trên mặt Triệu Phong lộ ra một nụ cười xấu xa. Hắn vô cùng hưởng thụ hết thảy mọi thứ hiện tại.

- Đáng ghét!

Triệu Vũ Phỉ trừng mắt nhìn Triệu Phong một cái, sắc mặt nhất thời đỏ bừng. Liễu Cầm Hâm bên cạnh thì lại thản nhiên cười một tiếng, không nói lời nào, trong lòng lại tràn ngập cảm giác ấm áp.

o0o

Bên trong lãnh địa Hiểu Nguyệt Tông, tại một phiến địa phương thế ngoại đào viên.

- Cha! Mẹ! Ta đã trở về!

Ngoài cửa đột nhiên truyền đến một đạo thanh âm quen thuộc. Trước khi gặp lại phụ mẫu, Triệu Phong đã đem diện mạo của chính mình thay đổi thành bộ dáng lúc trước.

Bên trong nhà, một gã trung niên cường tráng cùng một phụ nhân ôn nhu nhã nhặn đột nhiên ngẩn người nhìn ra.

- Phong nhi, thật sự là ngươi?

Mẫu thân Triệu thị lập tức tiến tới, một tay cầm lấy tay Triệu Phong, tay còn lại thì nhịn không được xoa xoa khuôn mặt của hắn. Đây là lần Triệu Phong rời xa quê hương lâu nhất. Mặc dù đối với một cường giả Chúa Tể thì khoảng thời gian này là rất ngắn, nhưng đối với phụ mẫu của Triệu Phong, khoảng thời gian này vẫn là dài dằng dặc.

- Hai vị cô nương này là…

Ánh mắt phụ thân Triệu Thiên Dương thoáng có chút kinh ngạc, nhìn về phía hai nàng nữ tử ở hai bên Triệu Phong.

- Đây là Triệu Vũ Phỉ! Trước đây ta từng đề cập qua với các ngươi. Còn đây là Liễu Cầm Hâm…

Ba người tiến vào nhà, Triệu Phong nhanh chóng giới thiệu.

Sắc mặt mẫu thân Triệu thị tràn ngập thần sức vui vẻ. Sau khi nghe Triệu Phong giới thiệu xong liền xoay người đi chuẩn bị cơm nước, hai nàng Triệu Vũ Phỉ cùng Liễu Cầm Hâm cũng đi phụ giúp. Chỉ trong chốc lát, một bàn cơm nước mỹ vị đã đã được bưng lên. Người một nhà ngồi quanh một bàn, vừa nói chuyện phiếm vừa ăn uống, không khí hòa thuận vui vẻ, tràn ngập ấm áp…

Cứ như vậy, Triệu Phong và Liễu Cầm Hâm, Triệu Vũ Phỉ tạm thời lưu lại nơi này, bồi tiếp phụ mẫu của Triệu Phong một đoạn thời gian…

o0o

Mười năm sau, Triệu Phong một lần nữa mang theo hai nữ nhân rời đi.

Thần vực Man Hoang, trong hư không vô tận phiêu phù một chiếc Chiến hạm phi hành hình dạng kỳ lạ.

- Triệu Phong, làm phiền rồi!

Vũ Thiên Vu khó có thể che giấu sự vui sướng trong lòng, nói lời cảm tạ với Triệu Phong.

- Triệu Phong, sau này ngươi có tính toán gì không?

Thiên Chủ thì lại cảm thấy rất hứng thú đối với tồn tại như hiện tại của Triệu Phong. Triệu Phong đã là cường giả mạnh nhất của thế giới này, bao trùm bên trên Chúa Tể, có thể nói là Chúa Tể Chi Vương!

- Hẳn là lưu lại thế giới này một đoạn thời gian a! Đợi sau khi giải quyết xong hết thảy mọi chuyện, ta lại nghĩ biện pháp mang theo Cầm Hâm cùng Vũ Phỉ tiến vào cái gọi là Thế giới Chân thật kia đi du lịch một phen!

Triệu Phong mỉm cười nói.

- Ngươi có thể đi tới ngoại giới, ta còn có thể lý giải được. Thế nhưng các nàng…

Nhưng Thiên Chủ lại khẽ lắc đầu, có chút không thể tin nổi. Hết thảy mọi thứ trong thế giới này đối với Thế giới Chân thật đều là giấc mộng hư huyễn. Tất cả mọi sinh linh sinh ra trong mộng, một khi thoát khỏi giấc mộng cũng sẽ lập tức biến mất. Như vậy, Liễu Cầm Hâm cùng Triệu Vũ Phỉ làm sao có thể đi ra thế giới bên ngoài du lịch chứ?

- Ha hả…

Triệu Phong mỉm cười thần bí. Đồng thời có được hai loại lực lượng Bản Nguyên Mộng Huyễn cùng Thiên đạo, lại thừa kế một chút ký ức truyền thừa của Phạm Cổ, hắn nhất định là có biện pháp.

- Triệu Phong, chúng ta cáo từ trước!

Vẻ mặt Vũ Thiên Vu có chút luyến tiếc, phất tay chào từ biệt đám người Triệu Phong, Liễu Cầm Hâm cùng Triệu Vũ Phỉ.

Triệu Phong cũng biết được một chút đối với tao ngộ của Thiên Cơ Tộc. Thế giới ban đầu của Thiên Cơ Tộc bị tiêu diệt tan vỡ, dưới sự hướng dẫn của một vị Đại năng Thế Giới Cấp, bọn họ thật không dễ dàng thoát ly khỏi thế giới, tiến vào Hỗn Độn. Kết quả trên đường đi lại bởi vì xảy ra ngoài ý muốn, khiến cho tộc nhân phân tán. Một đám tộc nhân trong đó đã đi lạc vào Thế giới Mộng Cảnh của Phạm Cổ. Mà ở trong phiến Thế giới Mộng Cảnh này, cho dù là cường giả Thế Giới Cấp bình thường cũng khó có thể rời đi.

- Được rồi! Đưa các ngươi đi!

Triệu Phong nghiêm mặt nói. Trước khi rời đi, hắn đã cố ý vận dụng lực lượng Bản Nguyên, thi triển Mộng Huyễn Hiện Thực, phục chế cho Vũ Thiên Vu một cỗ thân thể Bổ Thiên Tộc, giúp cho hắn dễ dàng hành tẩu trong Không gian Hỗn Độn.

Ong ong!

Hư không gợn sóng ba động, một cái thông đạo hôn ám vặn vẹo dần dần hình thành. Vũ Thiên Vu và Thiên Chủ cùng với một bộ phận tộc nhân Thiên Cơ Tộc cưỡi trên đạo cụ xuyên toa đặc thù, tiến vào trong thông đạo, cuối cùng biến mất không thấy đâu nữa.

- Phong ca, lúc nào chúng ta mới có thể đi thế giới đối lập kia du lịch một phen?

Triệu Vũ Phỉ yêu kiều mỉm cười một tiếng, trong cặp mắt xinh đẹp tràn ngập thần sắc hiếu kỳ. Liễu Cầm Hâm ở một bên cũng mang theo một chút bộ dáng hướng tới.

- Không lâu nữa đâu!

Triệu Phong mỉm cười một tiếng, nhất tề ôm lấy hai nữ nhân vào trong ngực. Đối với việc khi nào tiến vào ngoại giới du lịch, trong lòng hắn sớm đã có tính toán.

Chương 1574: Thế giới mới

Trong Không gian Phạm Trụ vẫn luôn có một truyền thuyết, sau khi Bát Đại Thần Mâu tề tụ sẽ có thể triệu hồi ra Chí Cao Tổ Đồng. Nhưng một khi Chí Cao Tổ Đồng mở ra, vạn vật trên thế gian cũng sẽ biến mất…

Nhưng dần dần, cái truyền thuyết này đã bị mọi người lãng quên mất, mà một cái truyền thuyết khác đã bắt đầu lan truyền ra khắp Thần vực Man Hoang. Trong Không gian Phạm Trụ có một gã Chúa Tể Chi Vương, bất luận Không gian Phạm Trụ trải qua loại tai nạn khủng bố cỡ nào, vị Chúa Tể Chi Vương này nhất định cũng sẽ giải cứu bọn họ…

Khoảng cách hạo kiếp Man Hoang lần trước đã trôi qua năm trăm năm đằng đẳng. Không gian Phạm Trụ hiện tại so với lúc trước đã càng củng cố hơn rất nhiều. Ân oán giữa Bát Đại Thần Mâu cũng bởi vì trận đại chiến ấy đã giảm đi không ít, nhiều lắm cũng chỉ là một chút mâu thuẫn nhỏ mà thôi.

Trong hư không đen như mực, một nam hai nữ đứng thẳng ở nơi này.

- Đi thôi! Đi kiến thức một chút Đại Thế giới bên ngoài!

Hai cánh tay Triệu Phong ôm lấy hai nữ nhân, khóe miệng khẽ mỉm cười, trong lòng cũng có chút chờ mong.

Thần vực Man Hoang hiện tại đã sớm đi vào quỹ đạo, hắn cũng có thể yên tâm rời đi. Bất quá, đối với thế giới bên ngoài, hết thảy mọi

thứ của Thế giới Phạm Trụ cũng đều là hư huyễn. Nếu Liễu Cầm Hâm cùng Triệu Vũ Phỉ cứ như vậy tiến vào một cái thế giới khác, sợ rằng sẽ lập tức biến mất. Nhưng Triệu Phong sớm đã nghĩ ra biện pháp. Đã thừa kế lực lượng của Phạm Cổ, hắn hiện tại đã tương đương với cường giả Tạo Hóa Cấp.

- Xuất phát thôi!

Trong lòng Triệu Vũ Phỉ có chút hưng phấn. Nàng vẫn luôn cảm thấy vô cùng hứng thú đối với thế giới mới lạ tràn đầy những thứ chưa biết. Liễu Cầm Hâm thì chỉ cười nhạt một tiếng, yên lặng nhìn Triệu Phong. Chỉ cần có thể ở cùng một chỗ với hắn, cho dù là đi đâu cũng đều không quan trọng. Bởi vì Liễu Cầm Hâm chuẩn bị rời khỏi thế giới này, cho nên rất lâu trước đây nàng đã lựa chọn ra người thừa kế, chuyển giao Vận Mệnh Bản Nguyên của chính mình cho người thừa kế đó.

- Meo meo!

Hai mắt Tiểu tặc miêu cũng sáng lên, tựa hồ là đang tưởng tượng tới cảnh khai quật những bảo tàng của thế giới mới. Không sai! Tiểu tặc miêu chết sống cũng không chịu lưu lại trong Thế giới Phạm Trụ, muốn cùng với Triệu Phong rời khỏi nơi này, tiến vào thế giới mới.

- Ta sẽ dùng phương pháp Luân Hồi để cho các ngươi trọng sinh. Không bao lâu nữa chúng ta sẽ có thể gặp lại!

Triệu Phong nghiêm túc nói. Đây chính là phương pháp của hắn, để cho linh hồn của hai nữ nhân cùng với Tiểu tặc miêu tiến vào luân hồi trọng sinh của thế giới bên ngoài. Làm như vậy chính là tương đương với chuyển hóa các nàng thành sinh mệnh chân thật của một thế giới khác. Vừa nghĩ tới đây, Triệu Phong cũng có chút không nỡ, bất quá chỉ là luân hồi trọng sinh mà thôi, rất nhanh bọn họ sẽ lại gặp

nhau.

- Ta cũng không hiểu rõ ràng cho lắm Luân Hồi Đạo của ngoại giới! Tiểu tặc miêu, nếu như ngươi chuyển thế thành người thì cũng đừng trách ta a!

Triệu Phong đột nhiên cười ha hả. Nếu như một ngày nào đó, một người đột nhiên khôi phục lại trí nhớ của kiếp trước, phát hiện kiếp trước chính mình là một con mèo, như vậy khẳng định sẽ không thể nào tiếp nhận nổi.

- Meo meo!

Sắc mặt Tiểu tặc miêu khẽ biến, thập phần không tình nguyện khoa tay múa chân một trận. Tại trong thế giới quan của loài mèo, mèo mới là xinh đẹp nhất. Nó còn hy vọng đi thế giới bên ngoài tìm kiếm mỹ nhân mèo mà trong lòng chính mình ngưỡng mộ đây… Tuyệt đối không nên đầu thai thành người a!

- Đi thôi!

Cặp mắt Triệu Phong mở lớn, mắt trái Mộng Huyễn, mắt phải Thiên đạo. Một cỗ lực lượng tuyệt cường mà mịt mờ mạnh mẽ lan tỏa ra, tiến nhập vào hư không, dần dần hình thành một cái thông đạo hôn ám vặn vẹo, không nhìn thấy điểm cuối.

Bá!

Đoàn người tiến vào trong thông đạo. Rất nhanh, trong thông đạo hôn ám vô tận xuất hiện một tia quang điểm. Sau khi tiến vào thế giới mới, Thần thức Tạo Hóa Cấp của Triệu Phong thoáng đảo qua, phát hiện cái thế giới này vậy mà có ghi chép trong mảnh vỡ ký ức của Phạm Cổ.

- Tốt! Thế giới Vô Tướng!

Sau khi xác định sẽ tiến vào thế giới này, Triệu Phong vận chuyển lực lượng Mộng Huyễn, tiến vào phương diện Địa Ngục Luân Hồi của Thế giới Vô Tướng. Sau khi hiểu rõ một phen, Triệu Phong bắt đầu lựa chọn địa điểm đầu thai, cuối cùng để cho hai nữ một mèo tiến vào luân hồi đầu thai. Triệu Phong hành sự tương đối cẩn thận, nếu như có chút sai lầm nào, để cho mấy người kia đầu thai nhầm chỗ, như vậy hậu quả sẽ vô cùng thê thảm a…

Hắn đem phạm vi hai nữ một mèo đầu thai cố định tại một khu vực rất nhỏ, đồng thời hạ xuống trên người hai nữ một mèo một cái Ấn ký Mộng Huyễn, để cho ngày sau dễ dàng tìm kiếm. Ngay sau đó, bản thân Triệu Phong cũng lựa chọn một phen, cuối cùng cũng tiến vào luân hồi trọng sinh. Nếu là thế giới mới, như vậy liền bắt đầu lại từ đầu. Sau khi đám người Liễu Cầm Hâm đầu thai, cũng cần có thời gian trưởng thành, vẫn chưa thể lập tức khôi phục lại trí nhớ kiếp trước. Cho nên bản thân Triệu Phong cũng lựa chọn luân hồi trọng sinh, theo các nàng cùng nhau trưởng thành.

Thế gian sâu đậm nhất không phải là thề non hẹn biển, không phải là khắc cốt minh tâm… mà là làm bạn…

o0o

Thế giới Vô Tướng, không biết trải qua bao lâu, Triệu Phong đã có lại một tia ý thức. Dần dần, trong não hải hắn xuất hiện vô số mảnh vỡ ký ức. Một lúc lâu sau, Triệu Phong đã nhớ lại hết thảy mọi thứ.

- Thế giới mới, ta đã tới đây!

Trong lòng Triệu Phong thập phần mong đợi. Tình huống của hắn bất

đồng với Liễu Cầm Hâm, Triệu Vũ Phỉ và Tiểu tặc miêu. Hắn thừa kế lực lượng của Phạm Cổ, đối với thế giới mới cũng là tồn tại chân thật, cho nên hắn có thể bảo lưu lại lực lượng Bản Nguyên cùng với ký ức của chính mình.

Nhưng Triệu Phong còn chưa kịp suy ngẫm bao lâu thì đã mệt mỏi, bất tri bất giác lâm vào giấc ngủ. Ngẫm lại cũng đúng, hiện tại hắn vẫn còn đang ở trong bụng mẹ a. Triệu Phong cũng lười quản nhiều như vậy, lúc thức lúc ngủ, lúc ngủ lúc tỉnh…

Mãi cho tới một ngày nào đó, hắn cảm giác được một cỗ nghiền ép đau đớn, nhịn không được kêu lên một tiếng. Nhưng người bên ngoài nghe được, lại là thanh âm trẻ con khóc chào đời vô cùng thanh thúy vang dội.

Triệu Phong thoáng đánh giá trang trí của gian phòng cùng với đám nha hoàn xung quanh, cảm giác được gia đình kiếp này của hắn hẳn là cũng không tệ cho lắm. Đúng lúc này, một nàng phụ nhân dung mạo xinh đẹp chợt mở hai chân hắn ra, gương mặt mừng rỡ kêu lên:

- Là công tử! Là công tử!

Triệu Phong thoáng có chút xấu hổ, nhưng cũng không quản nhiều.

Không bao lâu sau, một gã nam tử trung niên thân khoác đại bào màu nâu, phóng như bay vào trong phòng, lập tức ôm lấy đứa bé. Trong cặp mắt tang thương kiên nghị toát ra một tia từ ái.

- Con trai của Triệu Thiên Long ta, nên đặt tên gì đây?

Nam tử trung niên cẩn thận ôm lấy đứa bé, đi tới cạnh giường, bàn tay nhẹ nhàng vỗ về nàng nữ tử người đổ đầy mồ hôi đang nằm trên giường, bắt đầu thương lượng họ tên cho con trai mới sinh của bọn

họ.

- Cũng là họ Triệu sao? Vậy thì cứ dùng tên họ ban đầu đi!

Vừa nghĩ tới đây, Triệu Phong liền vận dụng lực lượng Mộng đạo trong linh hồn, ảnh hưởng tới tư tưởng của nam tử áo nâu.

- Không bằng, cứ gọi là Triệu Phong a?

Trong đầu Triệu Thiên Long đột nhiên hiện lên một đạo ý niệm, ngay sau đó nói.

- Được! Vậy cứ gọi là Triệu Phong! Phong nhi a…

Nữ tử thanh lệ kia cũng lộ ra nụ cười từ ái.

Tin tức Triệu Phong ra đời, rất nhanh đã lan truyền khắp toàn thể Nam Vận Thành. Bởi vì phụ thân của hắn chính là đương kim Gia chủ của Triệu thị, lại càng đương kim Thành chủ của Nam Vận Thành.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Nhị nhi tử Thành chủ Triệu Phong đã được bảy tuổi. Thân là con cháu của Triệu thị, nhất định sẽ đi lên con đường tu hành, Triệu Phong cũng không ngoại lệ. Con cháu Triệu thị có cường giả chuyên môn giáo dục, tiếp nhận giáo dục tu luyện tốt nhất. Đây là đặc quyền mà những gia đình bình thường không có.

Nhưng Triệu Phong vừa mới đi học không tới ba ngày đã triệt để trốn học. Thật ra, chỉ ngay ngày đầu tiên, Triệu Phong đã nhớ kỹ tất cả tri thức tu luyện mà Giáo đầu giảng dạy. Ngày thứ hai, hắn chỉ thoáng tu luyện một chút, liền đạt tới cảnh giới Thăng Linh Thất trọng, chính là tương đương với Thoát Phàm Thất trọng trong Thế giới Phạm Trụ.

Nếu như Triệu Phong thật sự muốn đột phá, sợ rằng không bao lâu sẽ có thể khôi phục lại tu vi Tạo Hóa Cấp, trở thành nhân vật khiến cho toàn thể Thế giới Vô Tướng phải rung động. Nhưng cái này đối với Triệu Phong cũng không có chút thú vị gì. Hắn chỉ là hơi chút cảm thấy hứng thú đối với hệ thống tu luyện của thế giới này, cho nên mới thoáng tu luyện một chút mà thôi.

Thế giới có ngàn vạn, nhưng hệ thống tu luyện đại khái lại tương đồng nhau. Nhưng Triệu Phong lại phát hiện phương thức tu luyện của những thế giới khác càng hoàn thiện cùng hà khắc hơn. Nói cách khác, dưới tình huống cùng cấp bậc, tu sĩ của Thế giới Vô Tướng hoàn toàn có thể nghiền ép tu sĩ của Thế giới Phạm Trụ.

Đương nhiên, Triệu Phong không có chút hứng thú gì đối với hết thảy chuyện này. Hiện tại hắn nghĩ muốn nhàn nhã thoải mái chậm rãi sống qua ngày, đợi thêm một khoảng thời gian nữa lại đi tìm Liễu Cầm Hâm, Triệu Vũ Phỉ cùng với Tiểu tặc miêu.

Triệu Phong thân là Nhị nhi tử của Thành chủ, lại có thiên phú tu luyện cực giai, tự nhiên là nhận được sự đặc biệt quan tâm của mọi người. Hắn ba ngày hai bữa trốn học, lại không chịu tu luyện, bản tính lười nhác xảo quyệt… những loại gièm pha này rất nhanh đã lan truyền ra khắp Nam Vận Thành. Những lời đồn đãi càng truyền đi lại càng không hợp thói thường. Trong lòng đại đa số mọi người ở Nam Vận Thành, Triệu Phong ngày sau nhất định sẽ trở thành một tên ăn chơi trác táng xú danh vang xa.

Đối với những lời đồn đãi này, những Đại Gia tộc khác trong Nam Vận Thành đều cực kỳ cao hứng. Kể cả bên trong Triệu thị, những phe phái vẫn luôn cạnh tranh với Thành chủ cũng đều cực kỳ mừng rỡ hài lòng.

Đương nhiên, Triệu Phong cũng không phải thật sự là một gã thiếu

gia không học vấn không nghề nghiệp, chơi bời lêu lổng. Một đường tu luyện đối với hắn cũng không có ý nghĩa gì, nhưng những phương diện khác lại khiến cho hắn cảm thấy vô cùng hứng thú. Ví dụ như luyện đan, luyện khí, cơ quan, trận pháp, khôi lỗi, vân vân… Kiếp trước Triệu Phong đều có thiên phú không tệ tại những phương diện này, nhưng bởi vì bận bịu tu luyện, không thể tập trung nghiên cứu, toàn bộ thiên phú cũng đều hoang phế.

o0o

Một ngày này, Triệu Phong đang ngồi trong đình viện, sau khi nghiên cứu điều chế trận pháp suốt nửa ngày, mới thư giãn một hồi. Đúng lúc này, hai gã thiếu niên quần áo hoa lệ đột nhiên từ bên ngoài chạy vào, sau khi nhìn thấy Triệu Phong, mới khinh thường cười cười nói nói một trận. Hai người bọn họ phân biệt là Triệu Vân và Triệu Hải, là tiểu nhi tử của Nhị thúc và Tam thúc của Triệu Phong. Thiên phú tu luyện của hai người trong Gia tộc cũng tính là tuyệt giai.

- Phong đệ, mau tới Luyện võ trường a! Lâm Giáo đầu đã nói rõ, nếu ngươi không chịu đi, hắn nhất định sẽ báo việc này cho Thành chủ biết!

- Lâm Giáo đầu còn nói, cho phép chúng ta làm bất luận cách gì, cho dù là trói ngươi lại, cũng phải lôi ngươi tới Luyện võ trường!

Triệu Vân, Triệu Hải bày ra bộ dáng thập phần khổ sở nói, cũng dần dần tiếp cận Triệu Phong, bộ dáng muốn thỉnh hắn đi qua. Mặc dù chỉ là mấy tiểu hài tử, nhưng kẻ mạnh khi dễ kẻ yếu tựa hồ đã là thiên tính của bọn chúng.

- Trói ta?

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhướng lên một cái, lấy từ trong Không

gian Trữ vật ra một kiện binh khí loại roi. Khẽ bước ra một bước, thân hình Triệu Phong đã xuyên thẳng qua Triệu Vân cùng Triệu Hải.

Soạt soạt soạt!

Triệu Phong di động lui tới vài vòng bốn phía hai người. Sợi roi trong tay khẽ kéo một cái, hai người Triệu Vân và Triệu Hải đã bị trói gô lại, buộc chặt cùng một chỗ.

- Hắn làm thế nào đã buộc hai người chúng ta lại với nhau rồi?

Triệu Hải kinh hãi hỏi.

- Ta cũng không biết!

Đầu óc Triệu Vân cũng có chút mơ hồ. Hai người bọn chúng vốn lớn tuổi hơn Triệu Phong, tu vi cũng cao hơn Triệu Phong một chút, nhưng lại không kịp phản ứng chút nào, đã bị Triệu Phong buộc chặt lại với nhau rồi.

- Triệu Phong, ngươi đừng đi! Mau thả chúng ta ra! Triệu Vân ta đường đường chính chính đấu một trận với ngươi!

Triệu Vân lớn tiếng kêu gào.

- Mau thả chúng ta ra!

Triệu Hải cũng cực kỳ không phục hét lớn.

- Lời vô ích thật nhiều a! Hay là để ta lột sạch y phục của các ngươi, để cho đám con cháu, nha hoàn của Gia tộc khác trong thành nhìn xem một chút a?

Triệu Phong ngáp dài một cái, tùy tiện nói.

Nhất thời, toàn thân Triệu Vân cùng Triệu Hải khẽ run lên một cái, một chữ cũng không nói nên lời. Mặc dù bọn chúng niên kỷ còn nhỏ, nhưng chuyện nam nữ vẫn là hiểu được một chút. Nếu để cho bọn chúng trần truồng như nhộng bị đám nha hoàn trong thành nhìn thấy, chỉ sợ cả đời bọn chúng cũng không ngốc đầu lên nổi.

- Quên đi! Vẫn là lột sạch y phục trước, miễn cho lần sau…

Triệu Phong đột nhiên nói lần nữa.

- Phong ca, tiểu đệ biết sai rồi! Sau này ngươi nói cái gì chính là cái đó!

Triệu Hải tuổi hơi lớn hơn một chút, mười ba tuổi, lập tức bày ra vẻ xu nịnh nói.

- Phong ca, tiểu đệ nguyện ý làm trâu ngựa cho ngươi!

Lần này ngay cả Triệu Vân cũng bị Triệu Phong dọa sợ. Đường đường là công tử của Phủ Thành chủ, bị lột sạch y phục lại còn bị buộc chung một chỗ, hắn thật sự không cách nào tưởng tượng nổi một màn thảm không nỡ nhìn kia. Còn tuổi nhỏ lại bị Triệu Phong chơi đùa một hồi như thế, trong lòng hai người bọn chúng cảm thấy, đây là lần đầu tiên nhìn thấy một người tà ác như vậy.

Cứ như vậy, mỗi lần có hài tử tới kiếm chuyện gây sự, cũng đều bị Triệu Phong dùng phương pháp này đe dọa một hồi. Sau đó mỗi lần bọn chúng nhìn thấy Triệu Phong, cũng đều cực kỳ cung kính, không dám có bất kỳ sơ suất nào. Thậm chí thời điểm Triệu Phong lười biếng, cũng có mấy tiểu hài tử chuyên môn tới đây hầu hầu hạ hạ, xoa tay bóp chân đủ thứ. Nếu có chút gì không cẩn thận đắc tội hắn,

nói không chừng thật sự sẽ bị trói lại, lột sạch y phục để cho toàn thành chiêm ngưỡng.

o0o

Một ngày này, Mộng Huyễn Bản Nguyên trong linh hồn Triệu Phong đột nhiên cảm ứng được cái gì, khẽ ba động một cái.

- Cảm giác quen thuộc như vậy, không biết là Liễu Cầm Hâm, Triệu Vũ Phỉ hay là Tiểu tặc miêu đây…

Triệu Phong khẽ thì thầm một câu, đột nhiên đứng dậy.

Chương 1575: Khảo hạch tròn điểm

Trong khoảnh khắc, Mộng Huyễn Bản Nguyên trong linh hồn Triệu Phong chợt cảm thụ được một cỗ khí tức quen thuộc, khẽ chấn động một cái, nhưng chỉ trong nháy mắt lóe lên rồi biến mất.

- Phong ca, chuyện gì vậy?

Vài gã con cháu lớn tuổi trong tộc ở một bên, tâm thần khẽ run lên một cái, lập tức xu nịnh hỏi. Bọn chúng còn tưởng rằng là do cường độ xoa bóp của chính mình không đúng, khiến cho Triệu Phong khó chịu, mới đột nhiên đứng lên như vậy, bị dọa cho toàn thân run run.

- Không có việc gì!

Triệu Phong bình thản mỉm cười một tiếng, lại một lần nữa nằm xuống. Hắn không vội, hắn tin tưởng mọi người rất nhanh sẽ gặp lại nhau.

- Phong ca, ngày mai sẽ là khảo hạch hàng năm! Ngươi cũng nên cẩn thận một chút, Lâm Giáo đầu chính là chờ đợi cơ hội này a…

Triệu Hải cười a dua nói.

Triệu Phong ba ngày hai bữa trốn học, thậm chí còn chưa từng tiến vào Luyện võ trường. Đối với chuyện này, Lâm Giáo đầu cũng không thể làm gì được hắn, ai bảo Triệu Phong là Nhị nhi tử của Thành chủ đây. Nhưng Gia tộc Triệu thị lại tương đối coi trọng kỳ khảo hạch hàng năm này. Nếu Triệu Phong ngay cả khảo hạch cũng đều không

tham gia, hoặc là thành tích một mảnh hồ đồ, như vậy Lâm Giáo đầu sẽ có thể lấy đó làm cớ, phản ánh tình hình học tập của Triệu Phong với bên trên.

Thật ra, ngay cả Triệu Hải cũng hoàn toàn không chút xem trọng Triệu Phong, thậm chí còn muốn chờ xem Triệu Phong bị chê cười. Dù sao hắn cũng chỉ bởi vì bị uy hiếp cho nên mới phục tùng Triệu Phong. Bất quá hắn thủy chung vẫn luôn thập phần buồn bực, vì sao tu vi của chính mình cao hơn Triệu Phong, lại không có chút lực chống đỡ nào đã bị Triệu Phong trói lại như vậy?

- Khảo hạch sao?

Triệu Phong khẽ nhớ lại. Quả thật là có chuyện như vậy! Bất quá hắn cũng không để ý quá nhiều. Hắn đường đường là cường giả Tạo Hóa Cấp chuyển thế trọng sinh, chẳng lẽ lại sợ một cái khảo hạch đơn giản hay sao?

Lúc này, Triệu Phong tiếp tục thư giãn.

o0o

Ngày hôm sau, Triệu Phong cũng đi tới lớp học.

- Hửm? Người này là ai, bộ dạng ngược lại cũng có chút đẹp trai a!

Một nàng thiếu nữ thân mặc váy hoa, nhìn chằm chằm Triệu Phong, nghi hoặc nỏi. Bởi vì Triệu Phong thật sự là rất hiếm khi tới nơi này, cho nên trong những con cháu cùng tuổi, rất nhiều tiểu hài tử cũng đều không nhận ra hắn.

- Hắn là Nhị nhi tử của Thành chủ a! Nhưng đừng có bị bề ngoài của hắn lừa gạt. Có nhìn thấy sợi roi bạc bên hông hắn hay không? Nghe

nói kẻ này có yêu thích đặc thù, thích trói người khác lại, đồng thời lột sạch y phục…

- Đúng vậy! Ta cũng từng nghe nói qua việc này…

Mấy nàng tiểu nữ sinh nhất thời vây tụ lại, nhỏ giọng nghị luận.

Triệu Phong mới vừa bước vào, đã nghe được không ít nghị luận liên quan tới hắn. Nhưng hắn cũng không một chút quan tâm. Bất quá thời điểm hắn đi ngang qua đám nữ sinh, cố ý kéo khẽ sợi roi bạc bên hông một cái. Đám nữ sinh tụ tập thảo luận này nhất thời bị dọa một trận, nhao nhao đào tẩu.

Không bao lâu sau, một gã nam tử to con vóc người khôi ngô tiến vào. Kẻ này chính là Lâm Giáo đầu! Lúc đi vào, Lâm Giáo đầu liếc mắt liền nhìn thấy Triệu Phong, thoáng sửng sốt một chút, rất nhanh mới nhớ tới đây là Nhị nhi tử của Thành chủ. Hắn khẽ cười lạnh một tiếng. Xem ra Triệu Phong cũng không dám không tham gia khảo hạch a! Nhưng cho dù hắn tới tham gia thì đã sao? Hắn tin tưởng Triệu Phong khẳng định là cái gì cũng đều không biết, thành tích khảo hạch tuyệt đối là thấp nhất trong đám con cháu.

Rất nhanh, toàn bộ các thành viên đều đã tới đủ. Sau khi Lâm Giáo đầu phân phát đề thi cho mọi người, mới lớn tiếng nghiêm mặt nói:

- Khảo hạch bắt đầu! Nếu trong lúc khảo hạch để cho ta phát hiện có kẻ nào gian lận, sẽ trừ đi hai mươi điểm trong tổng thành tích của các ngươi!

Khảo hạch hàng năm chia ra làm văn thi cùng võ thi. Văn thi chủ yếu là khảo tra hiểu biết đối với lịch sử của Nam Vận Thành thậm chí là của Thanh La Quốc. Kế đó chính là khảo hạch một chút tri thức liên quan tới tu luyện.

Sau khi nói xong, Lâm Giáo đầu bắt đầu đi lại tới lui trong phòng học. Lâm Giáo đầu chính là cường giả Tinh Nguyên Đỉnh phong, nếu đám tiểu hài tử này dám gian lận, tuyệt đối sẽ không thoát khỏi cặp mắt của hắn.

Hệ thống tu luyện của Thế giới Vô Tướng đại khái tương đồng với Thế giới Phạm Trụ. Chia ra làm Luyện Thể Cảnh, Thăng Linh Cảnh, Tam Khí Cảnh, Tinh Nguyên Cảnh, Thần Biến Cảnh, Bất Diệt Cảnh, Hỗn Thiên Cửu Giai, Diễn Nguyên Tam Trọng Thiên, Thế Giới Cảnh… Phân biệt đối ứng với Cố Thể Cảnh, Thoát Phàm Cảnh, Chân Linh Cảnh, Đan Nguyên Cảnh, Hư Thần Cảnh, Huyền Quang Cảnh, Chân Thần Cửu Giai, Thần Chủ Tam Trọng Thiên, cùng với Chúa Tể của Thế giới Phạm Trụ.

Lâm Giáo đầu tu vi Tinh Nguyên Đỉnh phong, ở trong Thế giới Phạm Trụ chính là cường giả Đan Nguyên Tôn Chủ. Mà đẳng cấp không gian của địa vực Nam Vận Thành thập phần tiếp cận Thần vực Man Hoang của Thế giới Phạm Trụ. Đại bộ phận hài đồng phụ cận Triệu Phong đều nằm trong cảnh giới Tam Khí Cảnh, cũng chính là Chân Linh Cảnh trong Thế giới Phạm Trụ.

Chân Linh Cảnh chia làm Chân Nhân Cảnh, Chân Huyền Cảnh cùng Chân Chủ Cảnh, mà Tam Khí Cảnh lại chia làm Thanh Khí Cảnh, Lam Khí Cảnh cùng Tử Khí Cảnh. Triệu Phong hiện tại vừa mới đạt tới Thanh Khí Sơ kỳ, thuộc về một đám tu vi thấp nhất ở nơi này, nhưng độ tuổi của hắn cũng là nhỏ nhất ở đây.

Mở ra cuộn giấy đề thi, Triệu Phong thoáng nhìn lướt qua một lượt.

- Quá đơn giản rồi!

Thân là Nhị nhi tử của Thành chủ, Triệu Phong có thể tùy ý ra vào

Tàng Thư Các bên trong thành. Với năng lực của hắn, nội dung của toàn thể Tàng Thư Các sớm đã bị hắn nhớ nằm lòng rồi.

Soạt soạt…

Cầm bút lên, Triệu Phong khẽ nheo mắt, tùy tiện viết xuống. Không tới thời gian một khắc, hắn đã để bút xuống. Sau đó Triệu Phong nhắm mắt dưỡng thần, nghỉ ngơi thư giãn.

Ở đằng xa, Lâm Giáo đầu khẽ hừ lạnh một tiếng. Theo như hắn nghĩ, Triệu Phong nhanh như vậy đã để bút xuống, nhất định là đề mục quá khó, hắn cái gì cũng đều không biết, cho nên mới từ bỏ làm bài. Nhưng ánh mắt Lâm Giáo đầu đột nhiên ngưng đọng, tỉ mỉ quét về phía cuộn giấy trước mặt Triệu Phong, sắc mặc khẽ biến. Không ngờ Triệu Phong lại đã làm xong tất cả các đề mục! Hơn nữa, hắn tùy tiện nhìn xem một chút, phát hiện những đáp án của Triệu Phong cũng đều vô cùng chính xác, không có một chút sai sót nào.

Phải biết rằng, hiện tại đám tiểu hài tử còn lại bốn phía cũng chỉ mới viết xong không tới mười cái đề mục, mỗi người cũng đều là cau mày, gãi đầu, đau khổ làm bài. Nhưng Triệu Phong lại đã làm xong tất cả các đề mục! Càng khiến cho Lâm Giáo đầu giật mình chính là, không ngờ hắn lại bị chữ viết của Triệu Phong hấp dẫn, phảng phất như trong đám chữ viết kia ẩn chứa vô số triết lý thâm ảo, mà hắn lại xem mãi cũng không hiểu nổi!

- Tuyệt đối không thể có khả năng này! Hắn nhất định là đã gian lận!

Trong lòng Lâm Giáo không ngừng kêu gào. Nhưng một tiểu hài tử Thanh Khí Cảnh nho nhỏ lại có thể gian lận ngay dưới mí mắt của hắn, làm sao hắn lại không phát hiện được chứ? Không có chứng cứ chính xác, Lâm Giáo đầu cũng không dám tùy tiện đổ oan cho Nhị nhi tử của Thành chủ a. Nhưng nếu như không gian lận, làm sao Triệu

Phong có thể trả lời xong tất cả các đề mục trong khoảng thời gian ngắn như thế? Đồng thời tỷ lệ chính xác tựa hồ lại là trăm phần trăm nữa!

Cứ như vậy, Lâm Giáo đầu ở trong vướng mắc phiền não mà vượt qua thời gian khảo hạch văn thi.

Sau khi thu hồi lại cuộn giấy, đoàn người đi tới một cái Luyện võ trường đặc thù khác. Sau văn thi, chính là võ thi! Chỉ thấy trong Luyện võ trường to lớn đã sớm đặt sẵn mười cái thông đạo kim chúc u ám.

- Kế tiếp, ta gọi đến tên ai, kẻ đó liền ra khỏi hàng, tiến vào Thông đạo Khôi Lỗi! Điểm sẽ được tính dựa theo thời gian thông qua của mỗi người!

Lâm Giáo đầu lớn tiếng tuyên bố. Võ giả chú trọng chính là thực lực, so với văn thi, võ thi lại càng quan trọng hơn.

- Ta đã xem thường tên tiểu tử này! Hắn bình thường hẳn là đã đọc qua không ít thư tịch, tri thức nhớ rõ một chút ngược lại cũng không có gì ngạc nhiên. Bất quá, võ thi này thì lại bất đồng…

Lâm Giáo đầu không khỏi âm thầm cười rộ một tiếng. Trong Thông đạo Khôi Lỗi, là những cơ quan trận pháp cộng thêm kỹ thuật khôi lỗi, nếu không có bản lĩnh thật sự, tuyệt đối khó có thể thông qua. Mà những khôi lỗi kia cũng không có ý thức, cho dù Triệu Phong là Nhị nhi tử của Thành chủ, cũng sẽ nhận được đãi ngộ giống hệt những người khác.

- Triệu Vũ, Triệu Hồng Lượng, Triệu Càn Linh… Triệu Phong…

Lâm Giáo đầu đọc lớn tên họ của mười người, Triệu Phong cũng có

mặt trong đó.

Mười người nhanh chóng bước ra khỏi hàng. Mấy tiểu hài tử trong đó nhìn qua còn có chút khẩn trương, mà Triệu Phong hoàn toàn ngược lại, sắc mặt bình thản không chút quan tâm. Cùng lúc đó, một số tên tiểu đệ của Triệu Phong, trong mắt cũng khẽ lóe lên quang mang. Bọn chúng cũng muốn nhìn một chút xem thực lực của Triệu Phong rốt cuộc là như thế nào. Mà đại đa số mấy tiểu hài tử không quen biết Triệu Phong, nhưng lại thường xuyên nghe được ác danh của hắn, bộ dạng nhìn qua lại có chút hả hê.

Rất nhanh, mười người đã tiến vào Thông đạo Khôi Lỗi. Một đạo bạch quang thoáng đảo qua thân thể Triệu Phong, sau đó một thanh âm cơ giới vang lên:

- Thanh Khí Sơ kỳ!

Căn cứ theo tu vi của người xông quan, độ khó xông quan cũng sẽ tăng giảm tương ứng. Sau đó, trong thông đạo chợt phát ra tiếng vang rắc rắc, trong đó xuất hiện rất nhiều thân ảnh cứng ngắc đen như mực, đứng dọc theo hai bên thông đạo, chờ người xông quan tiến tới.

- Khôi lỗi cơ quan sao?

Khóe miệng Triệu Phong khẽ mỉm cười. Kiếp này, hắn không quá quan tâm tới việc tu luyện, nhưng phương diện luyện khí, khôi lỗi cùng cơ quan thì lại có nghiên cứu rất nhiều.

Không quá để tâm, Triệu Phong bình thản vào. Nhất thời, từng cái từng cái khôi lỗi cơ giới trong thông đạo hôn ám kia bắt đầu vũ động, chuẩn bị công kích.

o0o

Trên Luyện võ trường…

- Ỷ vào thân phận Nhị nhi tử của Thành chủ, muốn làm gì thì làm! Cũng không biết rốt cuộc hắn có bao nhiêu phân lượng?

- Hắn căn bản là không thông qua nổi! Ta đánh cược, hắn tuyệt đối là đi ra từ chỗ lối vào!

Triệu Phong vừa bước vào thông đạo, rất nhiều con cháu trẻ tuổi lập tức bắt đầu nghị luận. Trong những kẻ này, phần lớn đều là không quen biết Triệu Phong, nhưng thường xuyên nghe nói qua ác danh của hắn. Còn tuổi nhỏ tự nhiên là tương đối bài xích đối với kẻ xấu, nhưng phần lớn lại chính là ghen tỵ. Bọn chúng ghen tỵ Triệu Phong có thể không cần tu luyện, không cần lên lớp, muốn làm gì thì làm.

- Ta xem tiểu tử kia tám phần mười là ra không được!

Trong lòng Lâm Giáo đầu cũng âm thầm cười rộ lên. Hắn khẽ tiến lên vài bước, linh thức quét vào trong thông đạo. Nếu Triệu Phong thật sự ra không được, hắn vẫn phải nhanh chóng cứu Triệu Phong ra, đến lúc đó sẽ có thể hung hăng phê bình Triệu Phong một trận. Cho dù là văn thi tròn điểm, võ thi không điểm, vẫn như cũ sẽ là thành tích thấp nhất trong tất cả mọi người.

Nhưng khiến cho hắn kinh hải chính là, sau khi linh thức đảo qua, Lâm Giáo đầu phát hiện trong Thông đạo Khôi Lỗi không ngờ lại không có người nào!

- Trong thông đạo sao lại không có người?

Trong lòng Lâm Giáo đầu cả kinh.

- Này, Lâm Giáo đầu, ta được bao nhiêu điểm?

Đúng lúc này, một tiếng cười non nớt đột nhiên truyền đến. Vừa nhìn lại, chính là Triệu Phong đang chậm rãi đi tới chỗ này. Hóa ra, tại thời điểm Lâm Giáo đầu kiểm tra thông đạo, Triệu Phong đã thuận lợi thông qua!

- Không thể nào! Ngươi đã thông qua?

Thần sắc Lâm Giáo đầu nhất thời kinh dị. Rất nhiều đám con cháu phía sau, mỗi người cũng đều ngây người ra như tượng, mở lớn cái miệng nhỏ nhắn, mặt đầy vẻ kinh hãi.

- Ta chẳng phải là đã đi ra rồi sao?

Triệu Phong mỉm cười nói, bày ra bộ dáng thập phần nghi hoặc.

- Ngươi làm thế nào đi ra?

Sắc mặt Lâm Giáo đầu khẽ biến, lập tức hỏi. Lúc này thời gian mới bao lâu chứ? Đám Võ giả cùng đẳng cấp chí ít cũng cần có thời gian nửa nén nhang mới có thể thông qua được Thông đạo Khôi Lỗi này.

- Ta chính là chậm rãi đi ra!

Triệu Phong bày ra bộ dáng vô tội cái gì cũng không biết, nói. Thật ra, sau khi tiến vào Thông đạo Khôi Lỗi, Triệu Phong đã tìm được điểm mấu chốt, khiến cho toàn thể khôi lỗi cơ quan bên trong thông đạo đình chỉ vận hành, trừ phi một lần nữa mở ra.

Lâm Giáo đầu nhất thời nghẹn họng trân trối. Hắn không biết phải trao đổi như thế nào với tên tiểu hài tử bảy tuổi này nữa. Hắn cũng

không thể yêu cầu Triệu Phong quay lại thi thêm một lần nữa. Như vậy chính là hoài nghi Triệu Phong đã gian lận, mà hắn lại cầm không ra chứng cứ chính xác chứng tỏ Triệu Phong đã gian lận. Hắn cũng không dám tùy tiện đổ oan cho Nhị nhi tử Thành chủ!

- Cuối cùng cũng đã thi xong! Mệt mỏi quá a! Ta phải đi nghỉ ngơi một chút!

Triệu Phong khẽ duỗi người một cái, xoay người rời đi.

Lâm Giáo đầu câm lặng không biết nói gì. Theo như hắn thấy, hai trận khảo hạch này, Triệu Phong chỉ tùy tiện viết viết mấy cái, đi tới đi lui một lúc, nói cái gì mệt mỏi chứ?

Đám người còn lại ở chỗ này chờ thêm hơn nửa nén nhang nữa, trong số mười tiểu hài tử tiến vào thông đạo, Triệu Càn Linh có thiên phú mạnh mẽ nhất, mang theo gương mặt sưng đỏ kích động xông ra khỏi thông đạo.

o0o

Sau khi khảo hạch kết thúc, ngày hôm sau liền công bố thành tích khảo hạch. Nhị nhi tử Thành chủ Triệu Phong dùng thành tích tròn điểm toàn phần vượt qua khảo hạch đầu tiên của mình. Cái thành tích này rất nhanh đã chấn kinh toàn thể Triệu thị, thậm chí toàn thể Nam Vận Thành!

Rất nhiều văn phách, võ phách trong đám con cháu trẻ tuổi của Triệu thị cũng đều bị cái thành tích này khiến cho kích thích thật mạnh.

- Phong ca, tiểu đệ cam nguyện làm trâu làm ngựa cho ngươi! Xin ngươi nhất định phải truyền Bí kỹ của ngươi cho ta a!

Thần sắc Triệu Hải kích động khom người, cặm cụi bóp chân cho Triệu Phong.

- Phong ca, sau này ngươi có chuyện gì cần làm, cứ việc phân phó một tiếng! Cho dù lên núi đao xuống biển lửa, tiểu đệ cũng tuyệt không từ chối…

Trong lúc nhất thời, đám con cháu bởi vì bị uy hiếp mới khuất phục làm tiểu đệ của Triệu Phong kia toàn bộ đều chuyển biến thái độ, quả thật là tận tâm tận lực, không một lời oán than. Cả ngày cái gì cũng không làm, cũng không cần phải tu luyện, sống cực kỳ phóng túng, nhưng khi khảo hạch lại có thể tròn điểm! Tiểu hài tử nào lại không hy vọng được như vậy chứ… Thậm chí còn có một đám con cháu lớn tuổi cũng chủ động xin trở thành tùy tùng của Triệu Phong, nhưng lại bị đám tùy tùng cũ đánh lui về phía sau.

o0o

Thời gian nhanh như thoi đưa, thoáng một cái sáu năm đã trôi qua, lúc này Triệu Phong đã mười bốn tuổi. Một ngày này, Mộng Huyễn Bản Nguyên trong linh hồn Triệu Phong lại một lần nữa đột nhiên ba động, hơn nữa lại thập phần kịch liệt.

- Đang ở gần đây!

Tâm thần Triệu Phong khẽ động, lập tức đứng dậy, rời khỏi Phủ Thành chủ.

- Phong ca, ngươi định đi đâu?

- Phong ca dự định đi đâu chơi đùa sao?

Sau lưng hắn, một đám thanh niên vội vàng đuổi theo. Trong đám tùy

tùng này cũng có một số tên đã gần hai mươi tuổi, nhưng vẫn như cũ cam tâm tình nguyện đi theo Triệu Phong, nghe theo sự sai bảo của hắn.

Chương 1576: Con tặc miêu tham tiền

Nam Vận Thành, thành thị phồn hoa nhất trong phương viên mấy ngàn vạn dặm xung quanh. Trong thành thị người xe ra vào tấp nập, những tòa kiến trúc đủ loại màu sắc ngang dọc tương liên, trên đó điểm xuyến vô số châu quang bảo thạch, xa hoa dị thường.

- Phong ca, ngươi nhìn trúng cái gì, cứ việc nói với tiểu đệ là được!

Tiếng cười của Triệu Vân từ một bên truyền đến. Hiện tại, tu vi của toàn bộ đám tiểu đệ này gần như đều đã đạt tới Tử Khí Cảnh trong Tam Khí Cảnh, mà Triệu Hải có thiên phú cao nhất thì đã đạt tới Tinh Nguyên Sơ kỳ. Mà trong ấn tượng của bọn chúng, Triệu Phong tựa hồ vẫn là Lam Khí Cảnh trong Tam Khí Cảnh. Mặc dù là như vậy, nhưng đám người này ai nấy cũng đều cực kỳ nghe lời Triệu Phong, tuyệt đối là bảo gì làm nấy. Đối với chuyện này, chỉ có thể nói là do Triệu Phong biết cách điều giáo.

Trong Nam Vận Thành, cái tên Triệu Phong này không người nào là không biết. Tất nhiều điếm chủ cửa hàng nhìn thấy mấy vị thiếu gia bọn Triệu Phong đi tới, sắc mặt nhất thời đều biến đổi.

Mặc dù bọn họ không tiếp xúc nhiều lắm với Triệu Phong, nhưng từ rất lâu trước đây, ác danh của Triệu Phong sớm đã lan truyền ra. Trong lòng dân chúng trong thành, gã công tử thiếu gia này tất nhiên là một tên ăn chơi trác táng không coi ai ra gì. Càng khiến cho bọn họ sợ hãi chính là, Nhị nhi tử của Thành chủ yêu thích trói những kẻ chọc giận hắn lại, sau đó lột sạch y phục cho mọi người chiêm ngưỡng…

Hai mắt Triệu Phong khép hờ, Mộng Huyễn Bản Nguyên trong linh hồn không ngừng ba động. Cỗ ba động này đến từ cảm ứng của Ấn ký Mộng Huyễn. Từ sau khi đi tới Thế giới Vô Tướng, Triệu Phong chỉ từng lưu lại Ấn ký Mộng Huyễn ở trên người Liễu Cầm Hâm, Triệu Vũ Phỉ cùng Tiểu tặc miêu mà thôi.

- Xem ra, chính là ở trong Nam Vận Thành này rồi!

Trên mặt Triệu Phong lộ ra thần sắc vui mừng, tiếp tục tiến về phía trước. Có được cảm ứng của Mộng Huyễn Bản Nguyên, Triệu Phong có thể tỉ mỉ cảm ứng vị trí cụ thể của Ấn ký Mộng Huyễn.

Quẹo đông quẹo tây một hồi, cảm ứng của Ấn ký Mộng Huyễn càng lúc càng mãnh liệt hơn. Thời khắc nào đó, lúc Triệu Phong đi ngang qua một gian tửu lâu chạm rồng khắc phượng hoa lệ, hắn chợt dừng bước lại. Chỉ thấy tại một cái bàn cơm bên cạnh cửa sổ, một lão giả áo xanh cụt tay đang ngồi đó ăn uống. Mà ở đối diện lão giả có một con mèo nhỏ màu xám bạc, hai mắt sáng ngời như bảo thạch, bộ dạng tinh ranh lanh lợi, cực kỳ khiến người ta yêu thích.

- Tiểu tặc miêu!

Ngay khoảnh khắc nhìn thấy con mèo này, Triệu Phong liền có thể xác định, đây chính là Tiểu tặc miêu!

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu ở trên bàn rượu gọi tới gọi lui. Lão giả kia vừa ăn uống, thỉnh thoảng lại nhìn nó khẽ mỉm cười, hiển nhiên là bị cử động của Tiểu tặc miêu chọc cười.

- Chẳng lẽ nó đã có chủ nhân rồi sao?

Trong lòng Triệu Phong thoáng suy tư. Bất quá, điều này cũng không quan trọng, đồ vật mà hắn muốn, hắn nhất định sẽ nhận được.

Ngay thời điểm Triệu Phong chuẩn bị bước vào tửu lâu. Thì ngay chỗ cửa sổ, con tặc miêu kia đột nhiên phóng thẳng ra, bỏ chạy về một phía nào đó.

- Tặc miêu!

Phương hướng mà Tiểu tặc miêu bỏ chạy vừa đúng lúc là phía Triệu Phong đang đứng, hắn lập tức chặn nó lại. Mấy gã tiểu đệ phía sau thấy Triệu Phong chủ động chặn con mèo này, cũng lập tức tách ra bốn phía, nhanh chóng bao vây nó lại.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu ngẩng đầu lên, khẽ quơ quơ miêu trảo, kêu lên một tiếng ngây thơ, bộ dáng khả ái hoàn toàn vô hại, khiến cho đám tiểu đệ xung quanh thả lỏng cảnh giác. Sau một khắc, Tiểu tặc miêu đã xuyên qua khe hở giữa hai chân bọn chúng mà đào tẩu. Nhưng Tiểu tặc miêu kinh hãi phát hiện, nó vừa mới chạy ra khỏi vòng vây, trước mặt không ngờ lại đang đứng một người, chính là Triệu Phong!

Vẻ mặt Triệu Phong mỉm cười, nhìn chằm chằm Tiểu tặc miêu. Chẳng biết tại sao, bị gã thiếu niên này nhìn chằm chằm, Tiểu tặc miêu có loại cảm giác quen thuộc cùng với sợ hãi không hiểu.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu đột nhiên lắc đầu một cái, bộ dáng có chút khẩn trương, thân hình chợt lóe lên, đã một lần nữa phóng chạy. Đúng lúc này, từ trong tửu lâu kia, một cỗ khí tức uy áp cường hãn đột nhiên

bùng phát ra. Thanh quang vừa lóe lên, lão giả áo xanh cụt tay kia đã xông thẳng ra.

- Con mèo chết tiệt!

Lão giả áo xanh kia nhìn về phía Tiểu tặc miêu cách đó không xa, bùng nổ nộ khí.

Trong khoảnh khắc, Triệu Phong liền hiểu rõ mọi chuyện. Kẻ này không phải là chủ nhân của Tiểu tặc miêu! Mà hắn cũng đã hiểu được vì sao Tiểu tặc miêu lại hốt hoảng đào tẩu như vậy.

Vài gã con cháu Triệu thị bên cạnh Triệu Phong, toàn thân bắt đầu run rẩy, khí tức của lão giả áo xanh kia thật sự quá khủng bố. Mặc dù đối phương đã tận lực áp chế, nhưng vẫn như cũ khiến cho bọn chúng rợn cả tóc gáy.

Trong nháy mắt, lão giả áo xanh đã phóng tới bên cạnh Tiểu tặc miêu, lực lượng vô hình nghiền ép tới, khiến cho Tiểu tặc miêu bị cấm cố, không thể động đậy chút nào.

- Con tặc miêu chết tiệt! Không ngờ lại dám trộm đồ vật của lão phu! Đợi một lát lão phu sẽ xé cái bụng của ngươi ra!

Sắc mặt lão giả áo xanh lạnh lẽo, một cỗ sát ý vô hình lan tỏa ra, khiến cho không ít người phụ cận, tâm thần ầm ầm chấn động.

- Meo meo!

Tròng mắt Tiểu tặc miêu mở thật lớn, lộ ra bộ dạng thần sắc thương cảm, chọc cho người ta yêu mến. Nhưng lão giả áo xanh cụt tay rõ ràng không phải là người lương thiện gì, sắc mặt cũng không chút thay đổi nào.

Bá!

Thanh quang chợt lóe lên, trong tay lão giả áo xanh đã xuất hiện một thanh trường kiếm thanh ngọc dài ba thước hai phân, lan tỏa ra lãnh quang sắc bén. Trong khoảnh khắc, Tiểu tặc miêu đã cảm thụ được sát ý của lão giả áo xanh, lông mèo toàn thân không khỏi dựng đứng lên, biết rõ lần này đã chọc phải người không thể trêu vào rồi.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu nhìn về phía Triệu Phong, vẻ mặt đầy oán hận kêu lên một tiếng. Lúc nãy, nếu không phải đám người Triệu Phong ngăn cản, nó sớm đã thuận lợi đào tẩu rồi. Nam Vận Thành người xe qua lại náo nhiệt, lão giả áo xanh có muốn tìm nó cũng không dễ dàng gì.

- Các hạ, dừng tay a! Nó là Miêu sủng của ta!

Đúng lúc này, Triệu Phong đột nhiên mở miệng. Một màn này khiến cho ngay cả Tiểu tặc miêu cũng đều ngừng trệ một chút, sau đó lập tức lộ ra thần sắc cảm kích. Trong lòng Triệu Phong một trận không biết nói gì. Con tặc miêu này biến hóa sắc mặt cũng quá nhanh rồi! Mặc dù đã luân hồi trọng sinh, nhưng bản tính tham tiền của con tặc miêu này tựa hồ một chút cũng không thay đổi, thậm chí lại càng to gan hơn nữa.

- Là Miêu sủng của ngươi lại như thế nào?

Ánh mắt lão giả áo xanh khẽ đảo qua Triệu Phong, sau đó trên mặt lại lộ ra thần sắc khinh thường. Một tiểu hài tử hỉ mũi còn chưa sạch mà thôi! Đúng là nghé con mới sinh không sợ cọp! Một đứa bé lại muốn cứu người từ dưới kiếm của hắn! Không đúng! Là cứu mèo!

- Có trò hay để nhìn a! Nhị nhi tử của Thành chủ đã nhìn trúng con mèo này!

- Tu vi của lão giả áo xanh này không thấp, thoạt nhìn cũng không phải là hiền lành gì! Hơn nữa, con tặc miêu này ta cũng biết rõ, từ năm ngoái đã chạy tới chỗ này, hiển nhiên không phải là Miêu sủng của Nhị thiếu gia a!

Đám người bốn phía lập tức nghị luận. Dựa theo khí tức cùng sát ý mà lão giả kia lan tỏa ra, tu vi của hắn tuyệt đối là bất phàm. Nhưng bên kia, địa vị của Triệu Phong lại càng không đơn giản.

Lão giả áo xanh nghe được nghị luận của đám người bốn phía, cũng đã biết thân phận của Triệu Phong. Nếu là tình huống bình thường, có lẽ hắn sẽ chấp nhận bỏ qua. Dù sao Gia tộc Triệu thị của Nam Vận Thành cũng Gia tộc cường đại nhất trong phạm vi phụ cận. Mà phụ thân của Triệu Phong, Triệu Thiên Long, lại càng có tu vi Bất Diệt Đỉnh phong. Tu vi Bất Diệt Đỉnh phong chính là tương đương với Huyền Quang Thánh Vương trong Thế giới Phạm Trụ. Nhưng con tặc miêu này đã nuốt đi vật phẩm thập phần quan trọng của lão giả áo xanh, hắn tuyệt đối không thể dễ dàng buông tha cho con mèo này.

- Nó là Miêu sủng của ta, ngươi tuyệt đối không thể thương tổn được nó!

Triệu Phong bình thản nói, cũng chậm rãi tiến về phía lão giả áo xanh.

- Phong ca!

Đám người Triệu Vân, Triệu Hải lập tức kêu lên. Lão giả kia vừa nhìn đã biết không phải kẻ dễ trêu chọc, mặc dù nơi này là địa bàn của

Triệu thị, nhưng con mèo kia rõ ràng không phải là Miêu sủng của Triệu Phong, Triệu Phong không chiếm lý chút nào.

Nhãn mâu của lão giả áo xanh lóe lên một tia dị sắc, nhìn chằm chằm Triệu Phong.

- Tiểu tử này…

Lão giả áo xanh đột nhiên cảm giác được, chính mình có chút nhìn không thấu tên tiểu hài tử cảnh giới thấp bé này. Nhưng chính mình há có thể chịu thua một tên tiểu hài tử? Huống hồ, hắn tuyệt đối không thể tha cho con mèo này.

- Ta khuyên công tử vẫn là không nên can thiệp vào việc này. Nếu ngươi muốn Miêu sủng, đợi một lát lão phu sẽ tặng cho ngươi mấy con là được!

Lão giả áo xanh lãnh đạm mở miệng. Trong câu nói, hắn vừa không có chịu thua, đồng dạng vẫn cấp cho Triệu Phong một chút chỗ tốt. Đồng thời, lão giả cũng thoáng tản ra tu vi khí tức của chính mình, hy vọng có thể chấn nhiếp tên tiểu hài tử trước mặt này. Một cỗ khí tức áp lực sắc bén lan tỏa ra bốn phía, khiến cho làn da đám người phụ cận đau đớn một trận, không khỏi lui về phía sau.

- Kẻ này ít nhất là cường giả Tinh Nguyên Đỉnh phong! Hơn nữa còn là cường giả Kiếm đạo!

Một người chợt kinh hãi thốt lên.

Triệu Phong vẫn như cũ không nhanh không chậm tiếp tục tiến về phía lão giả áo xanh, sắc mặt bình thản, không chút thay đổi nào.

- Xem ra, chút điểm khí tức đó còn không dọa được gã Nhị nhi tử

Thành chủ này!

Ánh mắt lão giả áo xanh lóe lên, một cỗ khí tức ý chí cường đại khác lan tỏa ra. Thần Biến Sơ kỳ! Tương đương với Vương giả Hư Thần Cảnh trong Thế giới Phạm Trụ!

Nhưng sắc mặt của Triệu Phong vẫn như cũ bất biến, tựa hồ hoàn toàn không bị ảnh hưởng chút nào vậy. Lão giả áo xanh khẽ cắn răng một cái, khí tức một lần nữa đại phóng.

Thần Biến Trung kỳ!

Thần Biến Đỉnh phong!

Thần Biến Viên mãn! Cách Bất Diệt Cảnh chỉ có một bước nhỏ!

Nếu tu vi của lão giả áo xanh đạt tới Bất Diệt Cảnh, cũng đã tính là cường giả một phương rồi, Gia tộc Triệu thị tuyệt đối sẽ không tùy tiện đắc tội một cường giả Bất Diệt Cảnh. Trong khoảnh khắc, khí tức uy áp của cường giả Thần Biến Viên mãn từ trong cơ thể lão giả áo xanh lan tỏa ra. Mà lão giả áo xanh khống chế cỗ khí tức này vô cùng tốt, không công kích bất luận kẻ nào, chỉ là để uy hiếp Triệu Phong mà thôi!

Oanh!

Đám người vây xem phụ cận vội vàng lui về phía sau. Cường giả Kiếm đạo Thần Biến Viên mãn! Cỗ uy áp đáng sợ kia khiến cho thân thể thậm chí linh hồn bọn họ đều có cảm giác vô cùng đau đớn. Tiểu tặc miêu ở một bên lại càng toàn thân rung động, phảng phất như đã bị dọa cho choáng váng vậy. Nhưng Triệu Phong cách lão giả áo xanh gần nhất lại tựa hồ không bị bất cứ ảnh hưởng gì vậy.

- Chẳng lẽ trên người tiểu tử này mặc Thần khí phòng ngự Cực phẩm?

Trong lòng lão giả áo xanh phán đoán, thử phóng xuất ra linh thức, chuẩn bị quan sát tình huống của Triệu Phong. Đúng lúc này, Triệu Phong đột nhiên mở miệng:

- Ngươi là muốn dọa cho ta sợ sao?

Lão giả áo xanh nhất thời ngưng đọng, nhìn về phía ánh mắt của Triệu Phong. Nhất thời, toàn thân hắn chợt không hiểu cứng đờ, linh hồn ầm ầm rung động. Nhìn kỹ lại, lão giả áo xanh cảm thụ được từ trên người Triệu Phong một cỗ khí chất khó có thể hình dung, phảng phất như Vương giả quân lâm thiên hạ, khiến cho người ta không thể nào phản kháng. Đặc biệt là ánh mắt của Triệu Phong, khiến cho ý thức của hắn không khỏi hoảng hốt một trận.

Một lần nữa nhìn lại, lão giả áo xanh có cảm giác như chính mình có chút ngưỡng mộ gã thiếu niên trước mặt vậy. Không thể tự chủ, khí tức trên người lão giả áo xanh đột nhiên hoàn toàn biến mất.

Sắc mặt đám người bốn phía nhất thời kinh ngạc ngây người. Ánh mắt lão giả áo xanh kia nhìn về phía Triệu Phong giống như có chút sợ hãi vậy. Cỗ khí thế uy áp kia cũng triệt để tiêu tán. Đúng lúc này, ánh mắt lão giả áo xanh chợt lóe lên quang mang. Hắn một lần nữa nhìn về phía tên tiểu hài tử trước mặt, trong lòng lại bắt đầu bất an không thể nói rõ.

- Khốn kiếp! Đã như vậy ta sẽ giết con mèo này! Ta không tin Triệu thị sẽ vì con mèo này mà làm khó ta!

Trong lòng lão giả áo xanh cực kỳ phẫn hận, không ngờ hắn lại bị một tiểu hài tử hù dọa. Điều này khiến cho hắn thập phần khó chịu.

Nhưng lão giả áo xanh còn chưa kịp động thủ, đôi môi Triệu Phong đã khẽ động:

- Nếu ngươi giết con mèo này, toàn thể Nam Vận Thành sẽ không có ai giúp ngươi luyện chế Hồn Nguyên Thanh Đan!

Câu nói này, thanh âm nhỏ đến mức không đáng kể, nhưng tu vi của lão giả áo xanh cao thâm, lại đứng ở khoảng cách gần nhất, rõ ràng là đã nghe thấy. Trong đầu hắn nhất thời sấm sét ầm vang.

- Làm sao hắn biết ta muốn tìm người luyện đan? Làm sao hắn biết ta cần chính là Hồn Nguyên Thanh Đan?

Trong lòng lão giả áo xanh kinh hãi hét vang, nhưng cũng không có nói ra miệng.

- Mặt khác, cho dù có được Hồn Nguyên Thanh Đan, nhưng thương thế của ngươi cũng không cách nào hoàn toàn chữa trị! Tu vi kiếp này chỉ có thể chấp nhận dừng lại ở Bất Diệt Cảnh mà thôi!

Không đợi lão giả áo xanh tỉnh hồn trở lại, Triệu Phong một lần nữa mở miệng. Lần này, đầu óc lão giả áo xanh ông ông chấn động, lại khó có thể ức chế sự chấn động trong lòng. Không ngờ tên tiểu tử trước mặt này lại suy đoán ra tu vi chân chính của hắn.

Không sai! Tu vi chân chính của lão giả áo xanh là Bất Diệt Cảnh! Bởi vì trải qua đại chiến sinh tử, dẫn đến tu vi rơi xuống đến Thần Biến Cảnh, nhưng khí tức cường đại vẫn còn có thể mô phỏng ra. Mà hắn bởi vì trốn tránh sự truy sát của cừu nhân, lại càng đã thay đổi diện mạo, ẩn giấu khí tức, thậm chí đem tu vi phong ấn tại Tinh Nguyên Cảnh. Bởi vậy, con tặc miêu này mới có thể trộm đi dược liệu luyện đan từ chỗ của hắn.

- Vừa rồi lão phu chỉ là đùa một chút với công tử mà thôi! Không ngờ công tử lại dũng mãnh phi thường, gặp nguy không loạn như vậy, khiến cho lão phu bội phục!

Thanh kiếm trong tay lão giả áo xanh biến mất, cấm cố trên người Tiểu tặc miêu cũng đã biến mất.

Đám người phụ cận nhất thời dại ra, như thế nào cũng không nghĩ tới sự tình lại đột nhiên phát sinh chuyển biến như vậy. Tiểu tặc miêu đồng dạng cũng mở lớn cái miệng rộng. Tu vi của lão giả áo xanh kia quá mức khủng bố, hiện tại xem như đã thả nó ra, nhưng Tiểu tặc miêu cũng không dám rời đi. Nó lập tức đi tới bên cạnh Triệu Phong, bày ra bộ dáng Miêu sủng cực kỳ ngoan ngoãn.

Sau lưng Triệu Phong, đám người Triệu Hải, Triệu Vân từng tên từng tên lại càng trừng mắt há miệng. Mặc dù không biết rõ tình huống như thế nào, nhưng bọn chúng lại vẫn bội phục Triệu Phong sát đất.

- Lão phu thiếu chút nữa đã đả thương Miêu sủng của công tử, xin cho lão phu tiếp rượu tạ tội a!

Nói xong, lão giả áo xanh làm ra tư thế mời, cũng chỉ về phía tòa tửu lâu trước mặt.

Chương 1577: Đích thân luyện đan

Chuyển biến của lão giả áo xanh nhất thời khiến cho tâm thần đám người vây xem xung quanh nhất thời kinh ngạc, đồng thời cũng có không ít kẻ lộ ra nụ cười khinh thường. Lão giả này cuối cùng cũng lại chịu thua a! Trước đây, lão giả kia rõ ràng lòng mang oán khí, khí thế hừng hực, bộ dáng tuyệt đối không chịu thoái nhượng. Nhưng sau một khắc, thái độ của hắn lại hoàn toàn chuyển biến, đối mặt với Triệu Phong kiêu ngạo cũng chỉ bày ra gương mặt vui vẻ.

Đám người tu vi hơi thấp nhìn không ra mánh khóe trong đó, nhưng nơi này là Nam Vận Thành, đại thành phồn hoa nhất khu vực phụ cận, trong đó cũng có khá nhiều cường giả. Không ít người vẫn là chú ý tới, trước khi thái độ của lão giả áo xanh đại biến, tựa hồ Triệu Phong đã nói với hắn mấy câu gì đó.

Sau đó, đám người Triệu Phong quay trở lại tửu lâu, ngồi ở cái bàn vừa rồi lão giả đã ăn cơm. Trong tửu điếm, điếm tiểu nhị lập tức đưa tới một bộ ly rượu cùng chén đũa mới.

- Lão phu trước kính công tử một ly!

Lão giả áo xanh bưng ly rượu lên, một hơi uống cạn.

Mắt thấy việc này phảng phất như đã giải quyết xong, đám người vây xem cũng dần dần tản đi, trong lòng âm thầm cảm khái. Có một lão cha lợi hại chính là tốt như vậy a! Ngay cả cường giả tu vi cao hơn Triệu Phong mấy cái cấp bậc cũng phải lựa chọn chịu thua, khuôn mặt tươi cười vui vẻ đón chào.

Sau khi uống xong ly rượu, ánh mắt lão giả áo xanh khẽ nghiêm túc trở lại, nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong.

- Tiểu bối, làm sao ngươi biết được thân phận của ta?

Lão giả áo xanh thấp giọng hỏi, thanh âm nhỏ gần như không thể nhận ra. Hắn chính là Đệ nhất Thiên kiêu trong vòng ngàn năm qua của Thanh Thành Kiếm Phái, Hoắc Thanh Phong. Nhưng cách đây mấy tháng, Thanh Thành Kiếm Phái đã bị thế lực địch quân bao vây tiễu trừ. Dưới sự liều mạng của các Trưởng lão Kiếm phái, bảo hộ cho hắn bình yên đào tẩu. Nhưng trên đường đào tẩu, Hoắc Thanh Phong cũng gặp phải rất nhiều thế lực địch quân truy sát, thân mang trọng thương, cuối cùng vất vả lắm mới chạy được tới đây.

Hình tượng lão giả áo xanh cụt tay chẳng qua là do hắn dịch dung mà thôi. Theo như hắn nghĩ, Triệu Phong hiển nhiên là biết rõ thân phận của chính mình, mới đoán ra thương thế của hắn cùng với đan dược hiện tại hắn đang cần.

- Chút chuyện nhỏ này đối với ta chẳng có chút khó khăn gì!

Triệu Phong tự tin cười một tiếng, cũng uống một ly rượu. Hắn căn bản không biết thân phận lão giả này là gì, nhưng cho dù nói thật ra, đoán chừng Hoắc Thanh Phong cũng sẽ không tin, cho nên Triệu Phong mới nói như thế. Đương nhiên, nếu hắn thật sự muốn biết thân phận của lão giả, quả thật là dễ như trở bàn tay, không có chút độ khó nào.

Hoắc Thanh Phong trừng mắt nhìn Triệu Phong, trong mắt thoáng mang theo một tia khinh bỉ. Hắn cho rằng Triệu Phong quá mức tự cao, tự cho là đúng.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu cũng lập tức kêu lên, không ngừng khoa tay múa chân, tựa hồ như đang khen Triệu Phong. Hiện tại, đi theo Triệu Phong nó mới có một con đường sống. Tiểu tặc miêu cũng đã lăn lộn tại Nam Vận Thành này một đoạn thời gian, cũng biết được một chút thân phận của Triệu Phong. Nếu Triệu Phong muốn thu nó làm sủng vật, như vậy nó sẽ đi theo Triệu Phong, đến lúc đó nói không chừng còn có thể trộm được một chút bảo vật nào đó của Phủ Thành chủ nữa.

- Công tử, mèo ta cũng đã cho ngươi! Chuyện của ta, cũng phải nhờ công tử giúp một chút rồi!

Hoắc Thanh Phong không muốn tiếp tục nói lời vô ích với Triệu Phong nữa, mà đi thẳng vào vấn đề.

- Ngươi muốn ta giúp ngươi lấy ra đồ vật mà tặc miêu đã trộm, đồng thời cũng tìm người giúp ngươi luyện chế Hồn Nguyên Thanh Đan sao?

Triệu Phong trực tiếp hỏi. Nếu hắn đoán không sai, thứ mà Tiểu tặc miêu đã trộm, có khả năng chính là dược liệu để luyện chế Hồn Nguyên Thanh Đan. Nếu không, lão giả áo xanh cũng sẽ không gấp gáp như vậy.

- Hồn Nguyên Thanh Đan?

Trong lòng đám người Triệu Vân, Triệu Hải thoáng chấn động một cái. Đây không phải là đan dược Lục phẩm Cao giai trong truyền thuyết sao? Loại đan dược phẩm cấp này, cho dù là ở Phủ Thành chủ cũng không có được bao nhiêu. Hiện tại bọn chúng mới ý thức được, lão giả áo xanh trước mắt này so với trong tưởng tượng có lẽ còn lợi hại hơn.

Tại Thế giới Vô Tướng, đan dược có phân chia phẩm cấp rõ ràng, mỗi một phẩm đối ứng với một đại cảnh giới. Mà đan dược Lục phẩm chính là đối ứng với Bất Diệt Cảnh! Lúc này, bọn chúng lại càng thêm bội phục Triệu Phong. Không ngờ Triệu Phong lại có thể khiến cho lão giả áo xanh phải ăn nói khép nép, khuôn mặt tươi cười đón chào như vậy.

- Bất quá, Hồn Nguyên Thanh Đan chính là đan dược Lục phẩm Cao giai, đan sư có thể luyện chế trong Nam Vận Thành cũng không nhiều. Hơn nữa phẩm chất cùng xác suất thành đan cũng không phải là rất cao…

Triệu Phong khẽ lắc đầu.

Ánh mắt Hoắc Thanh Phong cũng thoáng ảm đạm xuống vài phần. Hắn tự nhiên biết rõ điểm này, nhưng hắn nhất định phải đánh cuộc một lần. Bằng không, thân thể cùng linh hồn của hắn sẽ lưu lại thương tổn càng khó chữa trị hơn. Con đường võ đạo sau này sợ rằng sẽ phải dừng lại tại đây. Vừa nghĩ tới đây, trong lòng Hoắc Thanh Phong đã dâng lên một cỗ sát ý phẫn nộ. Hắn muốn báo thù, không muốn cứ như vậy vô tri vô giác trôi qua cả đời, không ngừng trốn tránh truy sát của địch nhân.

- Bất quá, ta ngược lại có biện pháp có thể kiếm cho ngươi Hồn Nguyên Thanh Đan phẩm chất cao nhất!

Triệu Phong đột nhiên mở miệng nói.

Hoắc Thanh Phong nhất thời ngẩng phắt đầu lên. Cảm giác mất mác, phẫn nộ, sát ý trong mắt hoàn toàn bị quét sạch sẽ. Hồn Nguyên Thanh Đan phẩm chất bình thường không thể nào triệt để chữa trị thương thế của hắn, nhưng đan dược cao cấp có lẽ sẽ có hy vọng.

- Công tử có yêu cầu gì, cứ việc nói ra!

Sắc mặt Hoắc Thanh Phong khôi phục lại như thường. Ánh mắt hắn thâm trầm nhìn chằm chằm Triệu Phong, phát hiện kẻ này quả thật không đơn giản.

- Cho ngươi một cơ hội, làm người hầu của ta!

Triệu Phong bình thản nói.

Lời này vừa nói ra, đám người Triệu Vân, Triệu Hải phía sau nhất thời trợn to hai mắt, trái tim treo lên tới cổ họng. Không ngờ Triệu Phong lại đưa ra yêu cầu như vậy với một gã cường giả tuyệt thế. Cho dù Triệu Phong có là Nhị nhi tử Thành chủ đi chăng nữa, cũng không có khả năng có một người hầu cấp bậc Thần Biến Cảnh, càng đừng nói tới người hầu cấp bậc Bất Diệt Cảnh.

- Ngươi đang đùa giỡn ta?

Hoắc Thanh Phong nhất thời phẫn nộ, trong thanh âm không chút che giấu sát ý băng lãnh. Chỉ là một tiểu hài tử, lại muốn hắn thân là cường giả Bất Diệt Cảnh làm người hầu. Đây quả thật là chuyện cười lớn nhất thiên hạ. Lúc này, ánh mắt hắn lạnh lẽo nhìn chằm chằm Triệu Phong, một khi kẻ này vẫn còn không biết thân biết phận, hắn thậm chí sẽ trực tiếp xuất thủ giết chết Tiểu tặc miêu, lấy đi dược liệu, bỏ chạy khỏi nơi này.

Đám người Triệu Vân, Triệu Hải cảm thụ được sát ý của Hoắc Thanh Phong, đồng dạng tóc gáy nổi dựng lên, toàn thân không ngừng run rẩy. Mà Tiểu tặc miêu cũng bị dọa phải nấp hẳn sau người Triệu Phong. Chẳng biết tại sao, nó cảm thấy ở sau lưng Triệu Phong rất có cảm giác an toàn.

- Ta và lão nhân này đơn độc nói chuyện, các ngươi ở lại nơi này đợi ta!

Triệu Phong nhìn về phía đám con cháu Triệu thị ở một bên.

- Phong ca, ngươi…

Thanh âm Triệu Vân run rẩy, nhưng hắn còn chưa kịp nói lời nào, đã bị Hoắc Thanh Phong dọa cho nuốt hết những lời định nói trở lại trong bụng.

- Ngươi đi theo ta a! Chuyện tình đan dược, ta có thể giúp ngươi trước một chút. Sau đó ngươi mới suy nghĩ cẩn thận những lời ta vừa nói!

Triệu Phong nhìn về phía Hoắc Thanh Phong, vẻ mặt bình thản.

- Được!

Sắc mặt Hoắc Thanh Phong có chút hồ nghi, nhưng hắn cũng không sợ Triệu Phong sẽ giở trò quỷ gì. Chỉ cần Triệu Phong còn ở bên cạnh hắn, cho dù là Thành chủ Nam Vận Thành có tới cũng không dám có hành động thiếu suy nghĩ gì.

Trước khi rời đi, Triệu Phong cũng lôi theo Tiểu tặc miêu đang giả chết nằm một bên, ba người chậm rãi đi ra khỏi thành.

Sắc mặt Hoắc Thanh Phong trầm xuống. Không ngờ tiểu gia hỏa này lại dám đơn độc đi theo chính mình ra khỏi thành. Hắn không sợ chính mình động thủ giết người giết mèo, sau khi lấy đi dược liệu liền bỏ chạy luôn sao? Đương nhiên, Hoắc Thanh Phong cũng sẽ không bởi vì ngôn ngữ càn rỡ trước đây của Triệu Phong mà làm như vậy.

Dù sao Triệu Phong cũng có khả năng cấp cho hắn Hồn Nguyên Thanh Đan cao cấp.

Rất nhanh, hai người một mèo đã đi tới bên cạnh một con sông nhỏ bên ngoài thành Bắc. Xung quanh nơi này cây cối tươi tốt, người ở thưa thớt, cũng tính tương đối bí mật.

- Ngươi nói kiếm cho ta đan dược, tới nơi này làm gì?

Trên mặt Hoắc Thanh Phong lộ ra thần sắc nghi hoặc.

- Luyện đan!

Triệu Phong nhàn nhạt trả lời, sau đó lấy từ trong Không gian Trữ vật ra một cái lò luyện đan tử sắc hoa văn hình rồng rậm rạp.

- Ý ngươi nói là ngươi sẽ luyện chế Hồn Nguyên Thanh Đan cho ta?

Hoắc Thanh Phong sửng sốt một hồi lâu sau mới phản ứng trở lại, sắc mặt nhất thời đại biến. Gã Nhị nhi tử Thành chủ này cũng không phải kiêu ngạo, thổi da trâu bình thường a! Hắn quả thật chính là kiêu ngạo đến vô pháp vô thiên, thổi da trâu có thể thổi rách trời!

Hồn Nguyên Thanh Đan chính là đan dược Lục phẩm Cao giai, cho dù là Đan sư Lục phẩm bình thường, xác suất luyện chế thành công cũng đều chưa tới một thành. Mà loại Đan sư cấp bậc này, cho dù thiên phú ngất trời cũng phải chừng năm trăm tuổi trở lên, đại đa số đều là mấy ngàn tuổi, thậm chí là cả vạn tuổi. Mà hiện tại, không ngờ tên tiểu hài tử mười mấy tuổi trước mặt này lại mở miệng nói muốn luyện chế đan dược Lục phẩm.

Sắc mặt Hoắc Thanh Phong nhất thời băng lãnh. Nếu Triệu Phong thật sự chuẩn bị tự mình luyện đan, hắn quyết định sẽ lập tức động

thủ giết chết tên tiểu hài tử cùng con tặc miêu hại người này. Tiểu tặc miêu ở bên cạnh lại càng toàn thân run rẩy, cảm thấy tên tiểu hài tử này chính là muốn chết a. Xem ra lần này chính nó cũng chạy trời không khỏi nắng!

- Tiểu tặc miêu!

Sắc mặt Triệu Phong nhất thời nghiêm nghị, vươn tay ra điểm một cái ngay giữa mi tâm Tiểu tặc miêu. Chẳng biết tại sao, nghe được tiếng xưng hô này, trong lòng Tiểu tặc miêu có một loại quen thuộc không hiểu. Hơn nữa, một chỉ kia của Triệu Phong nhìn như không nhanh lắm, nhưng nó làm thế nào cũng không thể tránh thoát, cuối cùng đã bị Triệu Phong điểm một cái giữa mi tâm.

Một tia quang điểm mộng huyễn mà người thường không thể nào nhìn ra nháy mắt liền tiến vào linh hồn của Tiểu tặc miêu, tiến vào sâu bên trong ký ức của nó. Sau một khắc, Tiểu tặc miêu nhất thời đứng thẳng bất động tại chỗ, toàn thân run rẩy nhè nhẹ, phảng phất như chuẩn bị phát điên vậy.

Hoắc Thanh Phong nhìn chằm chằm một màn trước mắt. Con tặc miêu này như thế nào lại đột nhiên biến thành như vậy? Nhưng nhìn được một lúc, Hoắc Thanh Phong đột nhiên có cảm giác, con tặc miêu này so với trước đây tựa hồ đã có một sự biến hóa cực lớn. Nhưng cụ thể là biến hóa gì, thì hắn lại không thể nói ra được.

Đột nhiên, trong ánh mắt Tiểu tặc miêu chợt lóe lên một tia quang mang giảo hoạt.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu đột nhiên phóng người lên, nhảy lên trên vai Triệu Phong, bộ dạng thập phần thân thiết khẽ cọ cọ vài cái.

- Mau lấy dược liệu ra đây!

Triệu Phong khẽ mỉm cười, nói. Sau khi lấy dược liệu từ trong miệng ra, ánh mắt Tiểu tặc miêu nhìn chằm chằm về phía Hoắc Thanh Phong, khóe miệng thủy chung mang theo một tia tươi cười giảo hoạt.

- Hửm?

Sắc mặt Hoắc Thanh Phong khẽ trầm xuống. Hiện tại, hắn đã không nhìn thấy trong mắt Tiểu tặc miêu có bất luận một tia sợ hãi nào cả, trái lại chỉ có sự trào phúng, khiến cho hắn nhìn không thấu. Con mèo trước đây hắn có thể tùy tiện nghiền giết, hiện tại lại có loại cảm giác đã leo lên trên đầu hắn vậy.

- Vừa rồi tiểu tử này đã làm cái gì?

Sắc mặt Hoắc Thanh Phong khẽ biến, ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong. Vừa rồi Triệu Phong chính là điểm một cái tại mi tâm con tặc miêu này, kết quả con tặc miêu này trong vô hình đã phát sinh biến hóa thật lớn. Ngay tại thời điểm Hoắc Thanh Phong nhìn về phía Triệu Phong, hắn phát hiện Triệu Phong không ngờ đã bắt đầu luyện đan rồi!

- Hồn Nguyên Thanh Đan của ta!

Hoắc Thanh Phong kêu lên một tiếng thất thanh. Vừa rồi hắn đã hạ quyết tâm, nếu Triệu Phong thật sự tự mình luyện đan, hắn sẽ lập tức xuất thủ giết chết tiểu tử này. Nhưng bởi vì biến hóa của Tiểu tặc miêu, hắn không ngờ đã quên mất việc theo dõi hành động của Triệu Phong. Đến lúc hắn nhìn lại thì Triệu Phong đã bắt đầu luyện đan rồi.

Tên tiểu hài tử mười mấy tuổi này làm sao biết cái gì là luyện đan chứ? Cho dù là Đan sư của Nam Vận Thành đi chăng nữa, cũng khó có thể đảm bảo xác suất luyện đan thành công, nhưng ít nhất cũng còn một tia hy vọng. Nếu để cho tiểu tử này giúp hắn luyện đan, như vậy tuyệt sẽ không có bất cứ hy vọng nào nữa!

Nhưng đột nhiên, lúc này Hoắc Thanh Phong chợt bị thủ pháp luyện đan của Triệu Phong hấp dẫn. Động tác bắt lấy dược liệu kia thật sự là nước chảy mây trôi, thậm chí còn có thể nhất tâm nhị dụng, một bên tinh lọc vật liệu, một bên luyện chế. Vừa nhìn một cái, rất có phong phạm của Đại sư. Mặc dù cũng không hiểu luyện đan, nhưng Hoắc Thanh Phong cũng bị động tác luyện đan của Triệu Phong hấp dẫn.

- Lẽ nào… kẻ này thật sự là Đại sư Đan đạo…

Trong lòng Hoắc Thanh Phong kinh nghi bất định. Tên tiểu hài tử trước mặt này mang đến cho hắn quá nhiều kinh ngạc. Thời kỳ bình thường, hắn một năm cũng khó có thể kinh ngạc được mấy lần.

Đúng lúc này, trong tử lô kia chợt bay ra một đám hương khí u lam sắc. Khẽ hít vào một cái, toàn thân Hoắc Thanh Phong nhất thời thư sướng, linh hồn thanh u băng lãnh một trận.

- Hắn thật sự có thể…

Sắc mặt Hoắc Thanh Phong liên tục biến hóa, trong lòng ôm lấy hy vọng thật lớn, nhìn chằm chằm Triệu Phong. Lúc này hắn đang thầm suy đoán, tên tiểu hài tử trước mặt này hiển nhiên là bất phàm, nói không chừng là một cường giả cấp bậc Hỗn Thiên Cửu Giai nào đó chuyển thế trọng sinh, hoặc là đã bị cao nhân Đại năng nào đó Đoạt xá.

Sau khi Triệu Phong trọng sinh vào thế giới này, cũng rất có nghiên cứu đối với Đan đạo, hơn nữa cũng thường xuyên tự mình nếm thử luyện đan. Nhưng hắn cao nhất cũng chỉ từng luyện chế ra đan dược Ngũ phẩm, vẫn chưa từng luyện qua đan dược Lục phẩm. Một phần cũng bởi vì loại dược liệu cấp bậc cao đẳng này hơn có chút khó tìm. Hiện tại Hoắc Thanh Phong chủ động đưa tới cửa, Triệu Phong nhất thời nổi hứng, liền muốn thử một lần.

Ông!

Trong tử lô đột nhiên phát ra lam quang đại thịnh, kèm theo hương khí thanh u nồng đậm, khiến cho cây cỏ xung quanh cũng đều rung động một trận, tốc độ sinh trưởng nhất thời tăng nhanh. Sắc mặt Hoắc Thanh Phong càng lúc càng kích động. Hắn có loại cảm giác, đan dược bên trong lò tựa hồ sắp sửa thành đan rồi.

Oanh phanh!

Nhưng đúng lúc này, trong tử lô kia chợt phát ra một trận nổ vang trầm đục. Nắp của lò luyện đan bị chấn bay sang một bên, trong đó bốc ra trận trận khói đen. Một đám đan dược cháy đen vỡ nát nằm dưới đáy lò luyện đan đập thẳng vào trong mắt Hoắc Thanh Phong.

- Đã thất bại a!

Triệu Phong khẽ lắc đầu một cái. Hắn chưa từng luyện qua đan dược Lục phẩm bao giờ, lần đầu tiên đã liền luyện chế đan dược Lục phẩm Cao giai, thất bại cũng là bình thường.

Nhưng sau lưng hắn, sắc mặt Hoắc Thanh Phong nhất thời trở nên vô cùng âm trầm, tràn ngập sương lạnh. Tiểu tử này tuyệt đối chính là đang đùa giỡn hắn! Những động tác vừa rồi nhìn như hành vân lưu thủy kia tuyệt đối chỉ là giả vờ! Không ngờ chính mình lại cho

rằng tiểu tử này có phong phạm đại sư, là cường giả chuyển thế! Thật đúng là chê cười a! Trong cơ thể Hoắc Thanh Phong nhất thời lan tỏa ra một cỗ khí tức Kiếm đạo đáng sợ, bức thẳng về phía Triệu Phong.

- Chậm đã! Vẫn còn chưa thất bại!

Triệu Phong lập tức kêu lên. Hắn vội vàng nhặt nắp lò ở một bên lên, đậy lại lò luyện đan tử sắc. Không người nào nhìn thấy, lúc đậy lại nắp lò luyện đan, trong linh hồn của Triệu Phong cũng ba động ra một cỗ lực lượng kỳ dị.

- Chó má! Hôm nay ta sẽ làm thịt tên tiểu tử khốn kiếp nhà ngươi!

Hoắc Thanh Phong chửi ầm lên. Hắn bị tên tiểu tử này lừa gạt quá thảm rồi! Đan dược cũng đã cháy đen vỡ nát cả rồi, không ngờ tên tiểu tử này lại còn muốn lừa gạt chính mình. Lần này hắn thế nào cũng sẽ không tin tưởng Triệu Phong nữa.

- Đã thành công a!

Triệu Phong lập tức mở nắp lò ra. Chỉ thấy bên trong tán xạ ra một đám quang mang u lam sắc, mang theo khí tức thanh lãnh nhàn nhạt lan tỏa ra bốn phía xung quanh.

Hoắc Thanh Phong vốn đang chuẩn bị xuất thủ, sắc mặt nhất thời ngẩn ra, nhãn mâu mở to, nhìn chằm chằm ba viên đan dược toàn thân u lam sắc nằm yên trong lò luyện đan, trong lòng sóng biển cuộn trào.

Chương 1578: Sư phụ mỹ nữ

Nhìn thấy ba viên đan dược u lam sắc thông thấu phát ra u quang trong trẻo nhưng thanh lãnh nằm trong lò luyện đan, còn có từng trận từng trận đan khí thanh khiết thấm người kia, Hoắc Thanh Phong có thể xác định, đây tuyệt đối là đan dược Lục phẩm Cao giai!

Nhưng điều khiến cho hắn kinh hãi căn bản không phải là điểm này! Vừa rồi đám đan dược kia rõ ràng đã nổ tung, cháy đen vỡ nát rồi, tuyệt đối là đã luyện chế thất bại! Mà sau khi Triệu Phong đậy nắp lò luyện đan lại, khi mở ra một lần nữa, bên trong không ngờ lại thần kỳ xuất hiện ba viên Hồn Nguyên Thanh Đan hoàn chỉnh!

- Điều này sao có thể?

Nhận thức của Hoắc Thanh Phong đã triệt để bị Triệu Phong lật đổ! Hắn khó có thể tưởng tượng nổi vừa rồi đã xảy ra chuyện gì. Chẳng lẽ vừa rồi chính mình đã xuất hiện ảo giác rồi sao? Điểm này, hắn tuyệt đối nghĩ không ra! Nhưng cho dù không có điểm vướng mắc này, thì việc Triệu Phong có thể luyện chế ra đan dược Lục phẩm Cao giai cũng là chuyện không có khả năng xảy ra a!

Kết hợp với đủ loại sự tình trước đây, Hoắc Thanh Phong rốt cuộc cũng minh bạch, tên tiểu hài tử trước mặt này tuyệt đối không đơn giản!

- Công tử, vừa rồi là chuyện gì xảy ra?

Hoắc Thanh Phong mang tính thăm dò nhỏ giọng dò hỏi.

- Khụ khụ… Đan dược cháy đen trước đây ngươi nhìn thấy chỉ là ảo giác mà thôi! Vừa rồi ta muốn nhìn thử một chút phẩm hạnh của ngươi thế nào. Thế nhưng… Haizzz…

Triệu Phong vội ho khan một tiếng, sau đó bày ra bộ dáng thâm trầm nói. Cuối cùng lại còn thở dài một tiếng nữa. Trên thực tế, vừa rồi hắn đã luyện chế thất bại. Nhưng sự tình này cũng không cần nói ra ngoài, nếu không sẽ bại lộ bí mật về Mộng Huyễn Bản Nguyên của hắn rồi.

- Ảo giác?

Trong đầu Hoắc Thanh Phong khẽ chấn động một cái. Chỉ có khả năng này mà thôi! Nếu không, đan dược cháy đen làm sao lại đột nhiên biến thành đan dược thành phẩm? Hơn nữa, có thể luyện chế ra đan dược Lục phẩm Cao giai, tiêu chuẩn Đan đạo của Triệu Phong căn bản khó có thể tưởng tượng a! Nói không chừng tại thời điểm luyện đan, Triệu Phong đã cố tình thêm vào một chút hương khí hư huyễn, bằng không hắn cũng không có khả năng xuất hiện ảo giác như vậy.

Hoắc Thanh Phong nháy mắt liền khẳng định điểm này. Tên tiểu hài tử trước mặt này nhất định là tồn tại sâu không thể lường. Còn con tặc miêu kia nữa, sau khi bị Triệu Phong điểm một cái cũng đã biến thành khó có thể nhìn thấy rồi. Lúc này, Hoắc Thanh Phong lại nhìn thấy thần sắc thất vọng trên mặt Triệu Phong. Hiển nhiên, vừa rồi hắn thấy luyện đan đã thất bại, lại động sát cơ với Triệu Phong, đã khiến cho đối phương thất vọng với phẩm hạnh của hắn rồi.

- Công tử… Tiền bối, vừa rồi tại hạ nhất thời xung động, xin hãy thứ lỗi!

Hoắc Thanh Phong lập tức cung kính nói. Hiện tại hắn đã xác định,

Triệu Phong chắc chắn là cường giả chuyển thế hoặc là Đại năng Đoạt xá, ngay cả xưng hô cũng đều sửa lại. Huống hồ, đối phương chí ít đã giúp hắn luyện chế ra Hồn Nguyên Thanh Đan, tuyệt đối có tiêu chuẩn Đan sư Lục phẩm, hắn tự nhiên có chút ngượng ngùng, mới thoáng giải thích một chút.

- Ừm! Nhìn thái độ của ngươi cũng coi như là thành khẩn, hiện tại ngươi có thể suy nghĩ một chút lời nói trước đây của ta rồi!

Hai tay Triệu Phong chắp lại sau lưng, bộ dáng tư thái thản nhiên. Một cỗ khí chất cao thâm vô hình nhất thời lan tỏa ra. Hắn căn bản không cần phải cố tình giả vờ. Kiếp trước Triệu Phong chính là cường giả Tạo Hóa Cấp, loại khí chất cùng tư thái thuộc về cường giả kia chính là trời sinh đã có. Mà Tiểu tặc miêu đứng trên bờ vai của hắn cũng thể hiện ra một bóng lưng thập phần thâm thúy, lộ ra chính mình cũng không tầm thường.

Lần này, Hoắc Thanh Phong cũng không tức giận như trước đây nữa, mà lâm vào trầm tư. Kết hợp đủ mọi chuyện, hắn có thể xác định người trước mặt tuyệt đối là sâu không thể lường, không thể dùng bề ngoài để cân nhắc được. Hơn nữa, đối phương đã biết rõ tu vi thời kỳ đỉnh phong của hắn, lại vẫn như cũ nói ra lời này, hiển nhiên là có lực lượng rất lớn.

- Nếu ta đi theo kẻ này, nhất định sẽ có thể báo thù rửa hận, trùng kiến lại Thanh Thành Kiếm Phái!

Trong lòng Hoắc Thanh Phong thầm nghĩ. Nhưng hắn đường đường là thiên kiêu Bất Diệt Cảnh, lại đi làm người hầu của một tên tiểu hài tử mười ba mười bốn tuổi, thật sự có chút khó nhìn rồi.

- Chịu được cái nhục nhỏ mới có thể thành đại sự! Ta thấy thiên phú của ngươi không tệ, mới dự định thu ngươi làm người hầu. Nếu

ngày sau ngươi có biểu hiện tốt, ta cũng sẽ không bạc đãi ngươi…

Triệu Phong một lần nữa lên tiếng, sau đó xoay người lại chuẩn bị rời đi, bộ dáng giống như không thèm để ý tới Hoắc Thanh Phong vậy.

- Tiền bối, xin hãy dừng bước!

Hoắc Thanh Phong trầm mặc trong chốc lát, đột nhiên vươn tay ra, gọi Triệu Phong lại. Cuối cùng, Hoắc Thanh Phong đã làm ra lựa chọn. Hắn muốn báo thù rửa hận, muốn một lần nữa trùng kiến tông môn, muốn được quang minh chính đại sống trên đời! Nhưng muốn làm được những chuyện này, hắn nhất định phải trả ra một cái giá nào đó mới được. Triệu Phong trước mặt này hiển nhiên là tồn tại sâu không thể lường, đây là một lần cơ duyên của hắn, hắn tuyệt đối không thể bỏ qua cái cơ duyên này!

- Đây là khế ước trăm năm! Một trăm năm sau, ngươi muốn đi đâu thì cứ việc đi!

Triệu Phong ném ra một Khế ước Quyển trục. Thiên phú của Hoắc Thanh Phong thật sự cũng không tệ, giai đoạn hiện tại có thể giúp Triệu Phong xử lý một vài sự tình, cho nên Triệu Phong chỉ cần hắn một trăm năm mà thôi.

- Chỉ một trăm năm thôi sao?

Trong lòng Hoắc Thanh Phong khẽ động, lập tức liền ký kết Khế ước Quyển trục. Đối với một Võ giả, thời gian một trăm năm bảo ngắn cũng không ngắn lắm, nhưng nếu nói dài thì lại cũng không dài lắm.

- Đi thôi!

Triệu Phong khẽ mỉm cười, dẫn theo Hoắc Thanh Phong quay trở lại

Nam Vận Thành.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu chợt quay đầu lại, nhếch miệng cười một tiếng, khoa tay múa chân, tựa hồ muốn nói, sau này gọi là nó Miêu gia là được rồi.

- Sau này ngươi cũng không cần phải che giấu dung mạo chân chính nữa! Không kẻ nào dám đụng tới người của ta cả!

Triệu Phong thấy Hoắc Thanh Phong vẫn còn dịch dung thành một lão giả, lập tức nói.

Tâm thần Hoắc Thanh Phong khẽ chấn động. Những lời này thật sự là quá bá đạo, thập phần phấn khích, khiến cho Hoắc Thanh Phong cảm thấy lựa chọn của chính mình khẳng định là không sai. Không có kẻ nào nguyện ý dùng một khuôn mặt giả sinh sống qua ngày cả. Cơ bắp trên mặt Hoắc Thanh Phong nhúc nhích một trận, sau đó làn da nhăn nheo trên mặt cũng rơi ra, trong chốc lát đã biến thành một gã thanh niên mày kiếm mắt ưng, khí thế bức người. Nhưng trong cặp mắt của hắn vẫn như cũ mang theo một tia đau thương nhàn nhạt. Loại khí tức tang thương này khiến cho khi hắn giả trang thành một lão giả cũng không có bao nhiêu cảm giác không phù hợp.

o0o

Quay trở lại tửu lâu, đám người Triệu Vân, Triệu Hải vẫn còn ở lại chỗ này đợi Triệu Phong.

- Phong ca, lão đầu hung ác vừa rồi đâu rồi? Hắn không làm gì ngươi chứ?

- Nếu hắn dám động tới một sợi tóc của Phong ca, Gia tộc Triệu thị tuyệt đối sẽ không tha cho hắn!

Một đám con cháu Triệu thị lập tức a dua nói.

- Người này chính là hắn! Hình dạng lúc trước chỉ là do hắn dịch dung mà thôi!

Triệu Phong liếc nhìn Hoắc Thanh Phong sau lưng mình một cái, bình thản nói.

Đám con cháu Triệu thị nhất thời tắt tiếng, ánh mắt choáng váng, nhìn chằm chằm về phía Hoắc Thanh Phong. Lúc này, hai mắt Hoắc Thanh Phong đột nhiên trở thành vô cùng sắc bén, phảng phất như nhìn xuyên thấu tâm thần của tất cả mọi người vậy, áp bách khiến cho bọn chúng cơ hồ thở không nổi… Đương nhiên, Hoắc Thanh Phong tự nhiên sẽ không làm thương tổn cho tộc nhân của Triệu Phong, cũng sẽ không chấp nhặt với đám tiểu hài tử này.

- Công tử, tại hạ cáo từ trước!

Trên đường trở về, Hoắc Thanh Phong dưới chỉ thị của Triệu Phong, chủ động nói lời từ giã. Vì không muốn để cho phụ mẫu chính mình nghi ngờ, Triệu Phong không dự định để Hoắc Thanh Phong cùng tiến vào Phủ Thành chủ, chỉ là để cho hắn ở lại một chỗ gần đó. Đến lúc đó, cho dù cừu nhân của Hoắc Thanh Phong có đánh tới, Triệu Phong cũng có thể kịp thời chạy tới cứu viện.

o0o

Hoắc Thanh Phong tìm mướn một gian phòng tu luyện gần bên cạnh Phủ Thành chủ. Sau khi tiến vào trong đó, hắn lấy ra ba viên đan dược u lam sắc, gương mặt tràn ngập kích động cùng hưng phấn.

Ừng ực!

Sau khi ăn vào đan dược, Hoắc Thanh Phong bắt đầu đả tọa tu luyện, tiến hành chữa thương. Nhất thời, hắn cảm giác được một cỗ dịch thể thoải mái đến cực điểm đang lưu chuyển khắp toàn thân, thâm nhập vào tạng phủ cốt cách, cũng thâm nhập vào linh hồn của hắn. Cỗ dịch thể này có hiệu quả thần kỳ khó lường, chữa trị tất cả các thương thế trên thân thể cùng linh hồn của hắn.

- Phẩm chất của viên đan dược này đạt tới… hoàn mỹ!

Trong đầu Hoắc Thanh Phong lại chấn động một cái. Thân là thiên kiêu đại tông môn, đan dược hắn từng phục dụng qua cũng không phải là số ít. Đan dược ngoại trừ phân chia phẩm cấp ra còn có phân chia hiệu quả phục dụng nữa. Hiệu quả phục dụng từ thấp nhất đến cao nhất chia ra làm Tỳ vết, Tiểu thừa, Thượng thừa, Đỉnh cao và Hoàn mỹ. Đan dược Tỳ vết chỉ có thể phát huy được chừng ba thành dược hiệu, mà đan dược Hoàn mỹ sẽ có thể phát huy được toàn bộ mười thành dược hiệu.

- Tông sư! Tuyệt đối là Tông sư Đan đạo!

Hoắc Thanh Phong liên tục kêu lớn, tâm tình kích động không thôi.

o0o

Sau khi trở lại Phủ Thành chủ, mọi người cứ theo lẽ thường sinh hoạt, mà Triệu Phong cũng âm thầm chuẩn bị một vài sự tình cho kế hoạch sắp tới của mình.

Tiểu tặc miêu thì cả ngày đi dạo khắp nơi trong Phủ Thành chủ, không thấy hình bóng, tất nhiên là đã trộm được không ít thứ tốt.

Tiểu tặc miêu sau khi đã hoàn toàn thức tỉnh ký ức, tiêu chuẩn trộm đồ chỉ sợ trong toàn thể Phủ Thành chủ chỉ có cường giả Bất Diệt Cảnh mới có thể phát giác được chút manh mối. Mà nó vẫn luôn bày ra bộ dáng dễ thương lém lỉnh, cũng đạt được sự yêu thích của mọi người trong Phủ Thành chủ. Điều này khiến cho nó tiến hành trộm đồ lại càng thuận lợi hơn.

o0o

Một ngày này, phụ mẫu Triệu Phong chợt đi tới phủ đệ của hắn.

- Cha mẹ đích thân tới đây có chuyện gì không?

Triệu Phong mở rộng cửa nghênh tiếp, sắc mặt vui vẻ. Nhưng ngoại trừ phụ mẫu hắn ra, phía sau còn có thêm một người mà hắn không nhận biết nữa cùng tới. Đó là một nàng nữ tử vóc người lung linh, phong tư trác việt, rất có loại cảm giác nữ trung hào kiệt. Nàng vừa tiến vào cũng quan sát Triệu Phong một lúc.

- Phong nhi, gần đây ngươi tu luyện như thế nào rồi?

Ngữ khí Triệu Thiên Long quan tâm hỏi. Thân là người đứng đầu một tộc, hắn tự nhiên là cực kỳ quan tâm tới việc tu luyện của Triệu Phong. Dù sao thì Triệu Phong cũng là người ngày sau sẽ kế thừa vị trí của hắn. Mặc dù trong khảo hạch hàng năm, thành tích của Triệu Phong cũng đều cực kỳ xuất sắc, nhưng tu vi của Triệu Phong tựa hồ cũng không tiển triển nhanh bao nhiêu!

- Hài nhi đã đạt tới Lam Khí Đỉnh phong rồi!

Triệu Phong bình thản nói.

Triệu Thiên Long một trận không biết nói gì. Mười bốn tuổi đạt tới

Lam Khí Đỉnh phong, trong đám con cháu Triệu thị chỉ có thể tính là thiên phú trung đẳng mà thôi. Nếu đặt trong đám con cháu chủ mạch thì đã tính là tương đối kém cỏi rồi.

- Phong nhi, đây là lão sư mới mà cha vừa tìm cho ngươi! Sau này ngươi cứ theo nàng tu luyện a!

Triệu Thiên Long nhìn thoáng qua nữ tử bên cạnh, hòa ái giới thiệu. Phụ mẫu Triệu Phong cũng biết, Triệu Phong tựa hồ không ưa thích ước thúc, rất ít khi tiến vào Luyện võ trường của Gia tộc huấn luyện chung với đám con cháu cùng thế hệ. Nhưng thành tích khảo hạch cùng với hành vi thường ngày của Triệu Phong, bọn họ đều nhìn thấy rõ ràng, cảm thấy con trai của mình rất có thể là thâm tàng bất lộ. Vị lão sư mới này một mặt là để giáo dục tu luyện chuyên sâu cho Triệu Phong, một phương diện khác cũng là đến để thăm dò sâu cạn của hắn.

- Phong nhi, ngươi cũng đừng xem thường Đình Ngọc a! Nàng hiện tại chỉ mới hai mươi bảy tuổi, nhưng đã là Võ giả Thần Biến Đỉnh phong rồi!

Mẫu thân Triệu Phong mang theo nụ cười hiền hòa, nói.

Sau đó, hai người bọn họ liền rời khỏi nơi này. Triệu Thiên Long thân là Tộc trưởng Triệu thị, đồng thời cũng là Thành chủ Nam Vận Thành, sự vụ bận rộn, hơn nữa giao nhi tử của mình cho Tống Đình Ngọc, hắn cũng vô cùng yên tâm. Tống Đình Ngọc là thiên kiêu của Tống gia, một Đại Gia tộc ở phụ cận Nam Vận Thành, tu vi thiên phú vượt qua nam nhi Tống gia, trở thành đệ nhất cao thủ giới trẻ của Tống gia.

- Ngươi gọi là Triệu Phong đúng không? Sau này ta chính là sư phụ của ngươi, ta là Tống Đình Ngọc!

Tống Đình Ngọc lộ ra nụ cười nhàn nhạt, nói.

- Chậm đã! Phụ mẫu ta nói, để cho ngươi tới dạy ta tu luyện. Nhưng không phải người nào cũng có thể làm sư phụ của ta. Trước hết để ta xem một chút, ngươi có bản lãnh dạy ta không đã!

Triệu Phong cười nhạt một tiếng, lập tức nói. Nàng tiểu nha đầu này lại muốn trở thành sư phụ của một cường giả Tạo Hóa Cấp, thật là quá biết chiếm tiện nghi mà!

Ánh mắt Tống Đình Ngọc thoáng có chút kinh ngạc, sau đó lộ ra một tia mỉm cười, tựa hồ không thèm để ý tới. Theo như nàng nghĩ, gã công tử thiếu gia này có ngạo khí là chuyện rất bình thường, nhưng Tống Đình Ngọc nàng sẽ dùng bản lĩnh thật sự khiến cho hắn phải tâm phục khẩu phục.

- Được! Ngươi muốn ta làm cách nào chứng minh ta có thể làm sư phụ của ngươi?

Tống Đình Ngọc mỉm cười nói. Nàng sẽ không đi chấp nhặt một tên tiểu tử hỉ mũi chưa sạch.

- Làm một vị sư phụ, tự nhiên là phải có nhãn lực hơn người, có thể phát giác được sai lầm trên phương diện tu hành, sự thiếu sót trong tu luyện vũ kỹ của đồ đệ!

Triệu Phong ưỡn ngực nói.

- Không sai!

Tống Đình Ngọc khẽ gật đầu một cái. Đây chính là thứ mà một vị lương sư nhất định phải có. Bất quá, với tu vi Thần Biến Đỉnh phong

của nàng, cho dù nhãn lực có kém đến đâu đi nữa thì chỉ dạy Triệu Phong cũng hoàn toàn dư dả rồi.

- Xin hỏi, lão sư cho là ta cần ít nhất bao lâu nữa mới có thể đột phá tới Tử Khí Cảnh?

Triệu Phong mỉm cười hỏi, đồng thời cũng dang rộng hai cánh tay, để cho Tống Đình Ngọc tỉ mỉ kiểm tra chính mình.

- Độ chuyển hóa chân khí Lam Linh đến chân khí Tử Linh chỉ có một thành. Nếu là bản thân ngươi tu hành, không phục dùng bất luận đan dược gì, chí ít cũng cần mười ngày!

Tống Đình Ngọc quan sát một hồi lâu mới lên tiếng. Thật ra, trong lòng nàng cho rằng Triệu Phong ít nhất phải cần một tháng mới được, nhưng nàng chính là đánh giá cao thiên phú của Triệu Phong mới nói như vậy. Hơn nữa, nàng cũng có thể xác định, Triệu Phong tuyệt đối không có ẩn nấp tu vi.

- Tốt! Vậy ta liền trở về tu luyện một chút, để xem nhãn lực của lão sư có đúng hay không?

Triệu Phong xoay người rời khỏi, tựa hồ như chuẩn bị đi tu luyện.

Tống Đình Ngọc khẽ mỉm cười, cũng không chút để ý. Trong vòng mười ngày, Triệu Phong tuyệt đối không có khả năng đột phá tới Tử Khí Cảnh.

Nhưng Triệu Phong vừa bước ra khỏi cửa, trong cơ thể hắn đã tản mát ra một cỗ chân khí ba động dị dạng, đồng thời cũng kèm theo trận trận khí thể tử sắc phiêu tán ra.

Chương 1579: Triệu Phong thu đồ đệ

Tống Đình Ngọc khẽ mỉm cười, nhìn theo bóng lưng Triệu Phong rời khỏi, trong lòng mười phần tin tưởng mình sẽ không sai lầm. Nhưng Triệu Phong vừa mới ra khỏi cửa, một cỗ chân khí tử sắc nồng nặc đã từ trên thân thể hắn phiêu tán ra. Đồng thời, toàn bộ nguyên khí thiên địa trong gian phòng cũng đều tập trung về phía cơ thể Triệu Phong.

- Đây là…

Tống Đình Ngọc nhất thời sửng sốt. Trước đây, thời điểm khi nàng kiểm tra chân khí chi nguyên trong cơ thể Triệu Phong, nàng có thể xác định độ chuyển hóa chân khí Lam Linh tới chân khí Tử Linh của Triệu Phong cũng chỉ có một thành. Nhưng hiện tại nồng độ chân khí tử sắc trên người Triệu Phong tản mát ra tuyệt đối không phải là một thành, chí ít cũng là ba thành! Không, là bốn thành!

Đám chân khí tử sắc kia càng lúc càng nồng đậm, giống như một đám sương mù thâm trầm, bao phủ bốn phía xung quanh Triệu Phong, khiến cho thân hình hắn trở nên mơ hồ, lộ ra vẻ thần bí thâm thúy, khiến cho tâm thần người ta lâm vào hoảng hốt.

Ngay cả Tống Đình Ngọc, thời điểm khi nhìn về phía bóng lưng của Triệu Phong, trong nháy mắt cũng xuất hiện một tia ảo giác, tựa hồ như là nhìn thấy một vị cường giả tuyệt thế nào đó khiến cho nàng không cách nào tưởng tượng vậy. Nhưng trong nháy mắt nàng đã khôi phục trở lại! Nhưng sau khi khôi phục, những gì nàng nhìn thấy lại càng kinh người hơn. Nồng độ chân khí Tử Linh trên người Triệu

Phong đã thập phần thuần khiết, không có bất kỳ một tia tạp chất nào, chính là dấu hiệu mười thành!

Linh thức vừa đảo qua, sắc mặt Tống Đình Ngọc liền đại biến, trong đầu ông ông chấn động.

- Vừa rồi… đã xảy ra chuyện gì?

Trong lòng Tống Đình Ngọc thầm kêu lên kinh hãi. Chỉ trong chốc lát, không ngờ Triệu Phong đã trực tiếp đột phá tới Tử Khí Cảnh!

Vừa rồi nàng còn nói, nếu không phục dùng đan dược, Triệu Phong chí ít cần có thời gian mười ngày mới có thể đột phá. Thật ra đây đã là sau khi nàng cực kỳ xem trọng thiên phú của Triệu Phong mới làm ra đánh giá. Nào biết rằng, Triệu Phong vừa mới bước ra vài bước thì đã đột phá rồi! Điều này khiến cho Tống Đình Ngọc vô cùng xấu hổ cùng buồn bực.

- Đứng lại!

Sắc mặt Tống Đình Ngọc đỏ bừng, đột nhiên quát lớn một tiếng.

- Tìm bản công tử có chuyện gì?

Triệu Phong xoay người lại, khóe miệng mang theo nụ cười nhàn nhạt.

- Vừa rồi ngươi đã đùa giỡn ta!

Ánh mắt Tống Đình Ngọc nhất thời lạnh lẽo. Theo như nàng nghĩ, Triệu Phong nhất định là đã che giấu tu vi, bằng không làm sao có thể chỉ mới bước đi vài bước liền đã trực tiếp đột phá rồi? Về phần trước đây nàng nhìn không ra, có thể là do Triệu Phong đã tu luyện

Bí pháp ẩn nấp tu vi đặc thù của Triệu thị.

Tính tình bản thân nàng trước giờ cũng không tốt lắm, trước đây nàng không muốn chấp nhặt với tên tiểu hài tử Triệu Phong này. Nhưng hiện tại, nàng cho rằng Triệu Phong chính là đã đùa giỡn nàng, mà nàng cũng không tiếp tục xem tên tiểu tử trước mặt này như một tên tiểu hài tử bình thường nữa. Dưới tình huống nộ hỏa xông lên đầu, tính tình nguyên bản của nàng liền thể hiện ra một cách rõ ràng.

- Không sai!

Triệu Phong bình thản gật đầu một cái.

Nhưng Triệu Phong thẳng thắn thừa nhận như vậy, khiến cho Tống Đình Ngọc trong lúc nhất thời trừng lớn hai mắt mà nhìn, lại không biết phải nói cái gì. Nàng như thế nào cũng không nghĩ tới Triệu Phong sẽ cứ như vậy mà thừa nhận, không hề giảo biện chút nào. Mặt khác, nàng đường đường tu vi Thần Biến Đỉnh phong, lại bị một tên tiểu hài tử mười bốn tuổi đùa bỡn! Điều này nói ra ai sẽ tin tưởng đây? Huống hồ, Tống Đình Ngọc lại còn là thiên kiêu của Tống gia, nàng cũng không nguyện ý tuyên dương loại chuyện gièm pha bậc này ra ngoài.

- Mặc kệ ngươi đùa bỡn chiêu trò gì, hiện tại ta cũng là sư phụ của ngươi! Bây giờ ta giao cho ngươi một nhiệm vụ!

Tống Đình Ngọc lấy từ trong Không gian Trữ vật ra một quyển sách đưa cho Triệu Phong, sau đó hai tay ôm ngực, mắt lạnh nhìn chằm chằm Triệu Phong.

- Công pháp Linh cấp Đỉnh giai, Hoàng Long Quyền!

Triệu Phong nhìn lướt qua quyển sách một cái.

- Ta cho ngươi mười ngày, phải tu luyện môn chiến kỹ này tới cảnh giới đỉnh phong!

Tống Đình Ngọc hừ lạnh một tiếng. Vũ kỹ có phân chia phẩm cấp, nhưng tu luyện vũ kỹ phẩm cấp cao không nhất định sẽ có thể chiến thắng được vũ kỹ phẩm thấp cấp. Đó là bởi vì vũ kỹ còn có phân chia mức độ thuần thục. Mức độ thuần thục bình thường chia làm Sơ thành, Tiểu thành, Đại thành cùng với Đỉnh phong. Mà trên Đỉnh phong lại còn có cấp bậc Viên mãn nữa, nhưng cấp bậc này quá mức hà khắc, cho dù là kẻ sáng tạo ra môn vũ kỹ này cũng không nhất định có thể đạt tới cấp bậc Viên mãn.

Triệu Phong đùa giỡn nàng, Tống Đình Ngọc làm sao có thể bỏ qua như vậy? Hiện tại nàng chính là muốn khiến cho Triệu Phong khó nhìn một trận. Mặc dù phẩm cấp Hoàng Long Quyền không cao, nhưng trong vòng mười ngày, muốn tu luyện nó tới cảnh giới Đỉnh phong cũng tuyệt đối là không có khả năng. Cho dù là thiên tài đỉnh cấp trong cảnh giới Tinh Nguyên Cảnh, trên Tam Khí Cảnh một bậc, cũng chí ít cần có thời gian hai mươi ngày mới có thể.

- Không bằng như vầy, ta với ngươi đánh cược một trận?

Triệu Phong cầm quyển vũ kỹ trong tay, trên mặt mang theo một tia nụ cười tà dị nhìn về phía Tống Đình Ngọc.

- Đánh cược gì?

Trên mặt Tống Đình Ngọc lộ ra một tia chần chừ. Chẳng biết tại sao, trong lòng nàng chợt dâng lên một loại cảm giác xấu. Nhưng nàng đường đường là cường giả Thần Biến Đỉnh phong, chẳng lẽ lại đi sợ một tên tiểu hài tử mười mấy tuổi hay sao?

- Ta ở chỗ này cũng có một môn vũ kỹ, phẩm cấp tương đương với Hoàng Long Quyền. Hai người chúng ta so đấu xem kẻ nào sẽ lĩnh ngộ môn vũ kỹ này tới tầng thứ cao nhất nhanh hơn, kẻ đó liền chiến thắng!

Bàn tay Triệu Phong khẽ lật, trên đó liền xuất hiện một quyển chiến kỹ, tên là Lưu Quang Kiếm.

Sắc mặt Tống Đình Ngọc một lần nữa sửng sốt, không nhịn được nghĩ muốn bật cười một trận. Chỉ là một tên Tử Khí Cảnh, lại muốn so đấu tu luyện một môn vũ kỹ Linh cấp tới cảnh giới Đỉnh phong với nàng trong thời gian ngắn nhất. Nàng thậm chí còn có chút hoài nghi, đầu óc của Triệu Phong có phải đã có vấn đề rồi không.

Thân là cường giả Thần Biến Đỉnh phong, những thứ nàng tu luyện đều là công pháp, chiến kỹ Địa cấp Đỉnh giai, nghĩ muốn lĩnh ngộ một môn công pháp Linh cấp Đỉnh giai, thật sự là đơn giản tới cực điểm. Đoán chừng ngay sau khi đọc qua toàn bộ nó một lần, nàng đã có thể thi triển ra, thoáng suy nghĩ cẩn thận một chút, mức độ thuần thục đã có thể đạt tới cảnh giới Đỉnh phong rồi. Đây quả thật là tất thắng không thể nghi ngờ!

- Được! Vậy để cho ngươi kiến thức một chút năng lực của vi sư a!

Tống Đình Ngọc gật đầu đáp ứng một tiếng. Vừa rồi bị Triệu Phong đùa bỡn, cơn tức này, nàng lập tức sẽ có thể hoàn trả lại cho đối phương.

- Người nào chiến thắng, kẻ mới là sư phụ!

Triệu Phong bình thản nói. Có đánh cược thì phải có tiền đặt cược.

- Được!

Tống Đình Ngọc hận không thể lập tức nhìn thấy cảnh Triệu Phong khó nhìn, ngay tức thì đáp ứng một tiếng. Triệu Phong là đồ đệ đầu tiên của nàng, Tống Đình Ngọc muốn hắn phải tuyệt đối nghe lời chính mình, không có bất cứ một câu oán hận nào.

Tiếp nhận vũ kỹ trong tay Triệu Phong, Tống Đình Ngọc liền mở nó ra, linh thức khẽ quét tới. Mặc dù nàng cũng không am hiểu kiếm pháp, nhưng nàng tin tưởng, chính mình chỉ cần nhìn qua một lần liền sẽ có thể thi triển ra. Muốn đạt tới cảnh giới Đỉnh phong cũng là chuyện vô cùng dễ dàng.

Bất quá, Tống Đình Ngọc chợt phát hiện Triệu Phong có điểm không đúng. Triệu Phong lúc này căn bản không hề lật xem vũ kỹ Hoàng Long Quyền, mà trên mặt lộ ra nụ cười, giống như có chút ngượng ngùng vậy, đang nhìn chằm chằm nàng.

- Sao ngươi không tu luyện Hoàng Long Quyền đi?

Tống Đình Ngọc có chút nghi hoặc hỏi.

- Mời ngươi nhìn cho kỹ!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, bước ra một bước. Trên song quyền của hắn, chân khí Tử Linh bắt đầu vờn quanh, cũng trong nháy mắt chuyển hóa thành tia sáng màu vàng, ẩn chứa lực lượng Thổ thuộc tính trầm trọng.

Oanh!

Mạnh mẽ oanh kích ra một quyền, đạo khí lưu hoàng sắc kia mạnh mẽ lao ra, giống như một đầu quang long ám hoàng sắc dữ tợn rít

gào, phát ra uy thế kinh người. Ngay sau đó, Triệu Phong đánh ra quyền thứ hai, quyền thứ ba…

Chỉ thấy, bên trong phủ đệ của Triệu Phong, từng đầu từng đầu nộ long ám hoàng sắc bay lượn bốn phía xung quanh Triệu Phong, hình ảnh trông rất sống động, khí thế bức người. Trong lúc không ngừng diễn luyện, bản thân Triệu Phong cũng giống như hóa thành một đầu nộ long kinh thiên, tản mát ra khí thế ngập trời.

Toàn thể quá trình diễn luyện quyền pháp giống như nước chảy mây trôi, tràn ngập mỹ cảm với bạo lực, khiến cho tâm thần Tống Đình Ngọc rơi vào trong đó, hoàn toàn quên mất bản thân. Một bộ quyền pháp cấp thấp như vậy dưới sự thi triển của Triệu Phong, lại cụ bị khí thế khổng lồ chân thật như vậy, ngay cả Tống Đình Ngọc cũng không khỏi xuất hiện thần sắc khâm phục.

Đột nhiên, toàn bộ thanh âm nộ long rít gào trong phủ đệ Triệu Phong đột ngột biến mất.

- Ta thắng rồi!

Triệu Phong cười nhạt một tiếng.

Sắc mặt Tống Đình Ngọc sửng sốt, rất nhanh đại biến.

- Ngươi… gian lận! Ngươi nhất định trước đó đã từng tu luyện qua môn vũ kỹ này rồi!

Toàn thân Tống Đình Ngọc không ngừng run rẩy, thần sắc kinh hãi, hoảng loạn. Cuối cùng nàng chỉ thốt ra được một câu này. Triệu Phong ngay cả quyển sách vũ kỹ Hoàng Long Quyền cũng không hề lật xem qua, đã có thể trực tiếp thi triển ra, hơn nữa vừa rồi tuyệt đối không phải là cảnh giới Đỉnh phong, mà rõ ràng là cảnh giới Viên

mãn. Nhưng điều này sao có thể? Quả thật không thể tưởng tượng nổi! Bởi vậy, Tống Đình Ngọc chỉ có thể cho rằng, trước đó Triệu Phong đã từng tu luyện qua môn vũ kỹ này.

Bất quá, môn vũ kỹ Hoàng Long Quyền này mặc dù phẩm cấp thấp, nhưng lại là vũ kỹ của Tống gia, Triệu thị không nhất định là có. Mặt khác, trên đời sao có sự tình trùng hợp như vậy? Môn vũ kỹ mà nàng tùy tiện lấy ra, Triệu Phong vừa vặn đã sớm tu luyện từ trước. Loại giải thích này, ngay cả bản thân nàng cũng không cách nào thuyết phục nổi.

Nàng làm sao biết rằng, ánh mắt Triệu Phong vừa mới đảo qua, đã xem qua một lần bộ Hoàng Long Quyền này. Với cấp bậc Tạo Hóa Cấp của Triệu Phong, tu luyện bộ quyền pháp này tới cảnh giới Viên mãn căn bản là dễ như trở bàn tay.

- Mặc kệ ta có gian lận hay không! Ta chỉ muốn xem một chút, người của Tống gia có phải là loại người không thua nổi, là loại người vô lại, là loại người nói lời không giữ lời hay không? Nếu thật sự là như vậy, ta cũng không còn gì để nói!

Sắc mặt Triệu Phong nhất thời phẫn nộ, quát lớn một tiếng. Tiếng quát này khiến cho toàn thân Tống Đình Ngọc cứng đờ. Ngay sau đó trong lòng nàng dâng lên nộ khí đằng đằng, nhưng lại không cách nào phát tiết ra được. Thứ nhất, nơi này là Triệu thị, mà địa vị của Triệu Phong tại Triệu thị không hề thua kém địa vị của nàng tại Tống gia. Kế tiếp, Triệu Phong nói không sai chút nào! Trận đánh cược lần này… nàng quả thật đã thua rồi!

- Được! Tống Đình Ngọc ta nguyện thua cuộc! Từ giờ về sau ngươi chính là sư phụ của ta! Ta ngược lại muốn xem ngươi có thể dạy ta cái gì?

Tống Đình Ngọc nghiến răng nghiến lợi một trận, cuối cùng chỉ có thể bất đắc dĩ đáp ứng. Ít nhất, nàng không thể làm kẻ quỵt nợ! Trước qua được cái cửa ải này cái đã, kế tiếp mới nghĩ biện pháp đối phó tên tiểu tử hỉ mũi chưa sạch này!

Vừa mới nói xong, Tống Đình Ngọc đã chuẩn bị xoay người rời đi.

- Ừm! Đồ nhi ngoan, trước ra ngoài với vi sư một chút!

Triệu Phong gật đầu một cái, lập tức nói.

- Ngươi!

Bước chân của Tống Đình Ngọc nhất thời ngừng trệ, trong lòng lại dâng lên lửa giận. Nhưng nàng vẫn cố gắng cật lực khắc chế chính mình. Ngày hôm nay nàng đã hai lần thất bại trong tay Triệu Phong rồi, mỗi lần nhìn thấy Triệu Phong, cả người nàng sẽ có cảm giác không tốt. Hiện tại nàng chỉ muốn lập tức trở về Tống gia, phát tiết lửa giận trong lòng, sau đó mới nghĩ biện pháp sửa trị tên tiểu tử hỉ mũi chưa sạch này. Nhưng Triệu Phong tựa hồ không dự định sẽ buông tha cho nàng.

- Đi thôi!

Hai tay Triệu Phong chắp sau lưng, lững thững bước ra ngoài. Tống Đình Ngọc bất đắc dĩ đi theo sau lưng hắn, ánh mắt hung hăng nhìn chằm chằm bóng lưng Triệu Phong, tựa hồ như muốn ăn sống nuốt tươi hắn vậy. Nhưng dần dần, Tống Đình Ngọc đã tỉnh táo trở lại. Hồi tưởng lại những chuyện vừa rồi, nàng phát giác tên tiểu tử này tựa hồ… sâu không thể lường!

o0o

Ngay thời điểm Triệu Phong và Tống Đình Ngọc rời khỏi phủ đệ, trong một gian trong phủ đệ phong bế nào đó của Phủ Thành chủ, một gã nam tử khôi ngô cao lớn ngồi cao cao phía trên, toàn thân tản mát ra khí tức bá đạo vô hình, khiến cho không khí trong cả gian phòng vô cùng trầm trọng. Trước mặt gã nam tử đột nhiên xuất hiện một đạo bóng đen, trong lúc vặn vẹo đã biến thành một đạo nhân ảnh màu đen.

- Triệu Phong đã rời khỏi phủ đệ, Tống Đình Ngọc cũng đi chung!

Đạo hắc ảnh kia khom người nói.

- Triệu Thiên Long này, bề ngoài là mời một vị lão sư cho con trai, nhưng trên thực tế chính là một gã bảo tiêu! Âm thầm giám thị tất cả hành động của kẻ này. Nếu có cơ hội liền giải quyết hắn…

Gã nam tử khôi ngô khí phách kia hừ nhẹ một tiếng, phân phó mệnh lệnh.

- Vâng, Nhị đương gia!

Đạo hắc ảnh kia rất nhanh đã biến mất.

- Triệu Thiên Long, ta vốn dĩ không định xuất thủ với con trai ngươi. Nhưng đứa con trai này của ngươi không đơn giản! Hắn không thể không chết!

Trên mặt gã nam tử khôi ngô bá đạo kia lộ ra sắc mặt dữ tợn. Kẻ này chính là Nhị đương gia của Triệu thị, Triệu Bá Long. Ba nhi tử của hắn trong thế hệ trẻ tuổi này đều có thiên phú đỉnh cao trong con cháu Triệu thị. Mà con lớn của Triệu Thiên Long lại là con gái, hơn nữa thiên phú bình thường, ngày sau không có cơ hội tranh đoạt ngôi vị Tộc trưởng. Nếu không có gì ngoài dự liệu, một đời Tộc

trưởng kế tiếp khẳng định chính là hắn. Một khi đã trở thành Tộc trưởng Triệu thị, chức vị Thành chủ cũng sẽ nằm trong lòng bàn tay.

Từ sau khi Triệu Phong ra đời, Triệu Bá Long vẫn luôn âm thầm quan sát. Hắn phát giác kẻ này có chút nhìn không thấu, phảng phất như một cái hồ nước đen như mực, khiến cho người ta không dám tùy tiện thâm nhập vào trong đó, hơn nữa lại càng là sâu không thấy đáy. Nói chung, hắn đã phát hiện ra sự uy hiếp từ trên người Triệu Phong! Đã như vậy, thì phải diệt trừ kẻ này!

o0o

Bên ngoài Phủ Thành chủ, sau khi Triệu Phong với Tống Đình Ngọc vừa rời khỏi phủ đệ, rất nhanh đã tìm được Hoắc Thanh Phong.

- Chủ nhân!

Sắc mặt Hoắc Thanh Phong bình thản, cúi đầu cung kính nói. Ba viên Hồn Nguyên Thanh Đan cấp bậc Hoàn mỹ đã hoàn toàn chữa trị khỏi toàn bộ trọng thương trong cơ thể hắn. Chỉ tính riêng điểm này, Hoắc Thanh Phong đã vô cùng cảm kích Triệu Phong. Huống hồ, hắn cần phải báo thù, cần phải đề thăng thực lực, đi theo Triệu Phong có lẽ chính là một cơ duyên.

- Ngươi là… Hoắc Thanh Phong của Thanh Thành Kiếm Phái!

Sắc mặt Tống Đình Ngọc khẽ ngưng trọng, thất thanh kêu lên. Thanh Thành Kiếm Phái cách nơi này khá xa, nhưng Tống Đình Ngọc cũng đã từng nghe nói qua danh hào của đối phương, đó là một thiên tài so với nàng còn yêu nghiệt hơn một bậc. Nghe nói, Chưởng môn đời tiếp theo của Thanh Thành Kiếm Phái cũng đã được quyết định nội bộ là Hoắc Thanh Phong. Chỉ bất quá mấy tháng trước, Thanh Thành Kiếm Phái đã phát sinh một trận thảm kịch…

Đương nhiên, đây không phải là nguyên nhân thực sự khiến cho Tống Đình Ngọc kinh hãi như vậy. Điều khiến cho nàng kinh hãi chính là, không ngờ gã Hoắc Thanh Phong này lại gọi tên tiểu tử hỉ mũi chưa sạch trước mặt này là chủ nhân!

Chương 1580: Tài lộ của Triệu Phong

Không ngờ thiên kiêu của Thanh Thành Kiếm Phái, Hoắc Thanh Phong, lại gọi Triệu Phong là chủ nhân! Điều này khiến cho đầu óc Tống Đình Ngọc ông ông chấn động, thần sắc không thể tin nổi nhìn về phía Hoắc Thanh Phong.

- Chính là Hoắc mỗ!

Hoắc Thanh Phong liếc nhìn Tống Đình Ngọc một cái, bình thản trả lời. Mặc dù thiên phú của Tống Đình Ngọc cũng không tệ, tu vi cực mạnh, nhưng ở trong mắt hắn cũng chỉ có thể tính là tạm được mà thôi.

Tống Đình Ngọc thấy chính mình bị đối phương xem thường như vậy, trong lòng thập phần buồn bực. Chính mình ở trong mắt đối phương không ngờ lại không bằng tên tiểu tử Triệu Phong này. Tuy trong lòng rất bất mãn, nhưng Tống Đình Ngọc vẫn tạm thời nhịn xuống.

Thương thế của Hoắc Thanh Phong đã khôi phục trở lại, nhưng tu vi vẫn còn cần chậm rãi đề thăng. Hiện tại hắn và Tống Đình Ngọc cũng đều là tu vi Thần Biến Đỉnh phong. Nhưng luận thực lực, Hoắc Thanh Phong thân là cường giả Kiếm đạo càng mạnh hơn một chút. Hơn nữa, phương diện ý cảnh của Hoắc Thanh Phong vẫn còn là Bất Diệt Cảnh, Tống Đình Ngọc tuyệt đối không thể so sánh được.

- Tiểu tử, ngươi muốn làm gì?

Tâm tình Tống Đình Ngọc thập phần khó chịu, thuận miệng hỏi.

- Ta là sư phụ của ngươi, ngươi đây là thái độ gì đây?

Sắc mặt Triệu Phong khẽ biến, lạnh giọng chất vấn.

Lửa giận trong lòng Tống Đình Ngọc lại một lần nữa bị thiêu đốt lên. Nhưng thời điểm khi nhìn về phía nhãn mâu của Triệu Phong, trong lòng nàng chẳng biết tại sao lại lựa chọn chịu thua.

- Vâng, sư phụ!

Tống Đình Ngọc cắn răng một cái, ngữ khí trở nên ôn hòa hơn. Nàng nguyện đánh cược chịu thua, cuối cùng cũng không lời nào để nói. Huống hồ hiện tại bên cạnh Triệu Phong vẫn còn có một gã cường giả không kém nàng chút nào, hơn nữa đối với Triệu Phong lại càng là nói gì nghe nấy.

Ở bên cạnh, Hoắc Thanh Phong đem hết thảy chuyện này nhìn rõ ràng trong mắt, trong lòng khẽ chấn kinh:

- Không ngờ nữ tử Thần Biến Cảnh này lại là đồ đệ của hắn!

Nếu là thế, như vậy Triệu Phong quả thật không tầm thường giống như bề ngoài như vậy. Hoắc Thanh Phong lại càng khẳng định điểm này.

- Bây giờ, chúng ta đi phát tài đi!

Triệu Phong gật đầu một cái, khẽ mỉm cười, nói.

- Đi phát tài?

Tống Đình Ngọc và Hoắc Thanh Phong nhất thời sửng sốt, trong khoảnh khắc có chút nhìn không thấu Triệu Phong. Thân là Nhị nhi tử của Thành chủ, Triệu thị ở tại Nam Vận Thành tuyệt đối là có quyền có thế, Triệu Phong còn cần phải đi tìm tài lộ khác nữa sao?

Mà Hoắc Thanh Phong thì lại đang suy nghĩ, Triệu Phong tuyệt đối không đơn giản như bề ngoài vậy, hắn hẳn là có thâm ý khác.

- Không sai! Đi thôi!

Triệu Phong đi ở phía trước dẫn đường. Nếu như hắn muốn tu hành, không bao lâu sẽ có thể trở lại cảnh giới đỉnh phong. Bất quá, kiếp trước hắn có mục tiêu, có nguy cơ, không thể không liều mạng tu luyện. Kiếp này, Triệu Phong cũng không quá xem trọng việc tu luyện, hơn nữa, cùng một con đường đi hai lần thật sự là không thú vị, cho nên hắn muốn đi lên một con đường khác, cũng chính là tài lộ!

Thực lực là đệ nhất, nếu lại có tài lực thì sẽ càng mạnh hơn. Mà tài lực đạt tới trình độ nhất định cũng sẽ có thể hình thành thế lực!

- Hoắc Thanh Phong, hiện tại ta giao cho ngươi một nhiệm vụ!

Trong lúc đi đường, Triệu Phong cũng tranh thủ thương lượng với Hoắc Thanh Phong.

- Xin cứ phân phó!

Cặp mắt Hoắc Thanh Phong lóe sáng.

- Ta dự định mở một cái Đấu giá trường, mà ngươi sẽ thay thế ta trở thành chủ nhân ngoài mặt của Đấu giá trường…

Triệu Phong chậm rãi nói ra kế hoạch của chính mình. Con đường tài

lộ đầu tiên của hắn chính là Đấu giá trường! Mà Hoắc Thanh Phong vốn là nhân tuyển cho đời Chưởng môn tiếp theo của Thanh Thành Kiếm Phái, năng lực quản lý hẳn là không tệ. Huống hồ Hoắc Thanh Phong có khế ước hạn chế, hoàn toàn nằm trong khống chế của hắn.

Cặp mày Hoắc Thanh Phong khẽ nhíu lại. Thân là một cường giả Kiếm đạo, hắn nhất tâm một lòng đối với kiếm. Huống hồ trên lưng hắn còn đang đeo cừu hận, hắn bức thiết nghĩ muốn trở nên cường đại hơn. Nhưng lúc này Triệu Phong lại để cho hắn đi bán đấu giá, hắn thật sự có chút không nguyện ý.

- Ngươi dự định dùng sức một mình đi báo thù sao? Đợi Đấu giá trường kiếm được đầy đủ tài chính, đến lúc đó ngươi sẽ có thể thuê mướn một nhóm cường giả, hy vọng báo thù sẽ càng lớn hơn…

Triệu Phong nhìn ra được Hoắc Thanh Phong có chút không nguyện ý, tiếp tục nói.

Sắc mặt Hoắc Thanh Phong lập tức hòa hoãn xuống. Một mình hắn báo thù, quả thật là quá khó. Hơn nữa, nếu như có được tài chính, hắn cũng có thể thu mua đại lượng tài nguyên tu luyện, nhanh chóng đề thăng thực lực. Nói tóm lại, nhìn thế nào đi chăng nữa, tựa hồ cũng không xung đột với mục đích cuối cùng của hắn.

- Nhưng một cái Đấu giá trường cần mất bao lâu mới có thể sơ cụ quy mô chứ?

Hoắc Thanh Phong lại nghĩ tới một vấn đề khác. Một tiểu điếm mới mở không có một chút danh khí nào, nghĩ muốn nhanh chóng quật khởi quả thật là vô cùng khó khăn. Hơn nữa, Triệu Phong tựa hồ dự định làm một người điều khiển phía sau màn, như vậy hắn sẽ không thể lợi dụng cái chiêu bài Gia tộc Triệu thị này rồi.

- Ta tự có diệu kế!

Triệu Phong bình thản trả lời.

Hoắc Thanh Phong thấy Triệu Phong tựa hồ có lòng tin mười phần, cho nên cũng không hỏi thêm gì nữa.

o0o

Rất nhanh, ba người đã đi tới khu vực phồn hoa nhất của Nam Vận Thành, mua lại một gian cửa hàng khá lớn. Tuy Triệu Phong là Nhị nhi tử của Thành chủ, nhưng Nguyên Tinh Thạch trong tay cũng không nhiều lắm. Cuối cùng toàn bộ đều là nhờ có Tiểu tặc miêu, gần đã đã ăn trộm được không ít tài sản.

- Meo meo!

Vẻ mặt Tiểu tặc miêu cười gian, vươn ra miêu trảo vỗ xuống bàn tay Triệu Phong một cái. Bên cạnh, sắc mặt Tống Đình Ngọc nghẹn ứ, không biết nói gì nhìn chằm chằm một người một mèo này.

Sau khi có được mặt tiền cửa hàng, ba người một mèo rất nhanh đã hoàn tất việc trang trí nó. Sau đó, Triệu Phong tốn thêm một chút Nguyên Tinh Thạch, thuê một nhóm Võ giả cấp thấp làm bảo tiêu. Cứ như vậy, Đấu giá trường đã thành lập, tên gọi là Đấu giá trường Tinh Phong.

- Sư phụ, mặc dù đã có Đấu giá trường nhưng cũng không có người tới ủy thác bán đấu giá a?

Ngữ khí Tống Đình Ngọc mang theo một tia châm chọc, hỏi.

- Vi sư ở chỗ này ngược lại có một chút đồ chơi nho nhỏ!

Triệu Phong cười một tiếng đầy thâm ý, bàn tay khẽ vung lên. Trên mặt bàn ở một bên chợt xuất hiện một đống lớn vật phẩm. Trong đó có khôi lỗi, có đan dược, có thần binh lợi khí, có trận pháp đạo cụ… hơn nữa đẳng cấp của mỗi một vật phẩm cũng đều vô cùng bất phàm…

- Không ngờ ngươi lại có nhiều khôi lỗi Tinh Nguyên Cảnh, Thần Biến Cảnh như vậy? Còn có Hồn Nguyên Thanh Đan, Thiên Huyết Hỏa Linh Đan, Kim Dương Đan…

Tống Đình Ngọc nhất thời hoa dung thất sắc, trong lòng cực kỳ kinh ngạc, tỉ mỉ quan sát mấy thứ này. Hiện tại, nàng càng thêm xác định Triệu Phong không phải là một tiểu hài tử bình thường. Tiểu hài tử bình thường sao có thể có được nhiều bảo vật như vậy? Cho dù hắn là Nhị nhi tử Thành chủ đi chăng nữa, nhưng Triệu Phong mới có mười mấy tuổi, Thành chủ sao có thể cấp cho Triệu Phong nhiều tài nguyên như vậy.

Tống Đình Ngọc tỉ mỉ quan sát một hồi. Những khôi lỗi kia mỗi cái đều được chế tác tinh tế, khi hoạt động hao phí năng lượng rất thấp, thuộc về chế tác hoàn mỹ. Mà đan dược thì tuyệt đại đa số đều là đan dược đỉnh cao, thậm chí còn có một mớ đan dược hoàn mỹ nữa.

Hoắc Thanh Phong cũng đồng dạng vô cùng khiếp sợ. Hắn biết rõ Triệu Phong là một Tông sư Đan đạo, đám đan dược này hẳn cũng đều là do Triệu Phong luyện chế. Nhưng đám khôi lỗi, trận pháp, binh khí này, lẽ nào cũng là do hắn luyện chế sao?

- Đấu giá trường sở dĩ hấp dẫn người khác, chính là vì vật phẩm đấu giá sang quý cùng hiệu quả. Đã có những thứ này, danh khí của Đấu giá trường chúng ta rất nhanh sẽ oanh động toàn bộ Nam Vận

Thành!

Hoắc Thanh Phong không khỏi cười rộ lên.

Ngay ngày hôm đó, bên ngoài Đấu giá trường Tinh Phong mới khai trương chợt dựng lên một tấm bảng thật lớn, trên đó liệt kê những vật phẩm ngày mai sẽ tiến hành đấu giá, hơn nữa cũng lóe sáng quang trạch kim sắc xa hoa, cực kỳ bắt mắt người khác. Mà những loại vật phẩm đấu giá này đều là những thứ mà tuyệt đại đa số Võ giả thập phần cần có cùng khát vọng!

Rất nhanh, không ít người đã chú ý tới. Mặc dù có một vài người không quá tin tưởng cái Đấu giá trường mới khai trương này lại có nhiều bảo vật như vậy, nhưng thà rằng bị lừa gạt cũng không thể bỏ lỡ cơ hội này a! Dù sao Đấu giá trường vừa mới khai trương, người biết còn ít, sức cạnh tranh cũng giảm xuống.

Ngày hôm sau, Đấu giá trường Tinh Phong bắt đầu buổi đấu giá đầu tiên. Mặc dù người tham dự cũng không nhiều lắm, nhưng hết thảy đều tiến hành hết sức thuận lợi. Sau ngày hôm đó, danh tiếng của Đấu giá trường Tinh Phong đã lan truyền ra. Dù sao nơi này bảo vật nhiều, phẩm chất cao, hơn nữa giá cả cũng khá thấp.

Ngày thứ ba, Đấu giá trường Tinh Phong ngồi đủ quân số!

Ngày thứ tư, mọi người gần như chen chúc mà vào!

Trong những lần đấu giá kế tiếp, độ quý hiếm của những vật phẩm đấu giá trong Đấu giá trường Tinh Phong mặc dù có chút giảm xuống, nhưng danh khí đã lan xa, cũng không bị ảnh hưởng bao nhiêu. Theo danh khí càng lúc càng vang dội, cũng đã có nhiều người tới ủy thác đấu giá vật phẩm. Dù sao người tham gia càng nhiều giá cả đấu giá cũng sẽ cao hơn.

Hoắc Thanh Phong cùng Tống Đình Ngọc nhìn thấy Đấu giá trường đắt khách như vậy, ánh mắt vô cùng hưng phấn. Lúc trước, bọn họ đã ký kết khế ước cổ phần với Triệu Phong, tham gia vào việc quản lý Đấu giá trường, cũng có thể đạt được phần trăm lợi nhuận doanh thu. Cho nên Đấu giá trường đắt khách như vậy, bọn họ tự nhiên là vô cùng vui vẻ.

- Hửm?

Đúng lúc này, Hoắc Thanh Phong đột nhiên phát hiện ra một cỗ dị dạng, vội xoay người rời khỏi.

o0o

Phía sau Đấu giá trường, trong một gian phòng nhân viên nội bộ…

- Đây là phần ngươi!

- Đây là phần của Tống Đình Ngọc và Hoắc Thanh Phong!

- Đây là phần của ta!

Triệu Phong đang ở trong phòng phân chia lợi nhuận của Đấu giá trường.

- Meo meo!

Bộ dáng Tiểu tặc miêu thập phần không phục, cho rằng Triệu Phong đã chiếm phần nhiều. Phải biết rằng, phần lớn tài chính khởi đầu của Đấu giá trường này cũng đều là do Tiểu tặc miêu nó mạo hiểm trộm lấy.

Bên ngoài gian phòng là một mảnh hôn ám. Đột nhiên, từ một góc u ám nào đó chợt xuất hiện một đạo âm ảnh. Kẻ này chính là thích khách do Triệu Bá Long phái ra, tu vi Thần Biến Đỉnh phong. Ám sát một tên tiểu tử Tam Khí Cảnh là hoàn toàn dư dả.

- Tiểu tử này… Không đơn giản!

Trong lòng hắc ảnh nhân khẽ lẩm bẩm. Bên cạnh Triệu Phong lúc nào cũng có Tống Đình Ngọc cùng Hoắc Thanh Phong đi theo, cho nên hắn vẫn luôn ở xa xa âm thầm quan sát. Mặc dù cũng không biết tỉ mỉ sự tình, nhưng hắn cũng dần dần nhìn thấu một chút mánh khóe, cảm thấy Triệu Phong thật sự không đơn giản. Ngay cả bản thân hắn cũng nổi lên hứng thú thật lớn đối với Triệu Phong. Cho nên hắn dự định sẽ bắt giữ Triệu Phong, tiến hành sưu hồn, sau khi biết được hết thảy mọi thứ mới giết chết hắn.

Trải qua nhiều ngày giám thị, hắn tranh thủ cơ hội Hoắc Thanh Phong cùng Tống Đình Ngọc không có ở đây, lập tức tiếp cận Triệu Phong, triển khai hành động.

- Hắc hắc… tiểu tử, tử kỳ của ngươi đã tới!

Âm ảnh kia nhanh chóng lao ra, biến thành một đạo nhân ảnh đen như mực, trong tay xuất hiện một thanh chủy thủ màu xám tro, mang theo hàn ý trí mạng. Hắc quang khẽ lóe lên, hắc ảnh nhân kia đã tiến vào gian phòng, phóng thẳng về phía Triệu Phong.

- Ngươi rốt cuộc đã chịu hành động rồi sao?

Triệu Phong đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn thẳng về phía hắc ảnh nhân, trên mặt lộ ra nụ cười thản nhiên.

Nhưng ở trong mắt hắc ảnh nhân, nụ cười của hắn thập phần quỷ dị.

Nhìn lại Tiểu tặc miêu ở một bên, lúc này cũng đồng dạng nở nụ cười quỷ dị. Trong lòng hắc ảnh nhân nhất thời ý thức được không ổn. Một tên tiểu tử Tam Khí Cảnh cùng một con Miêu sủng đối diện với ám sát của thích khách Thần Biến Cảnh, không ngờ một chút cũng không hoang mang sợ hãi, trái lại còn mỉm cười với hắn nữa, tựa hồ sớm đã biết trước vậy.

Nhưng điều này sao có thể? Một người một mèo này tuyệt đối không có khả năng phát hiện ra hắn. Mà cho dù là đã nhận ra, nhưng bọn chúng lại có thủ đoạn gì có thể sống sót trong tay chính mình?

Đột nhiên, một cái tượng gỗ hình người ở một góc hẻo lánh trong gian phòng, hai mắt chợt lóe lên hồng quang. Tượng gỗ này nhanh chóng vung lên thủ chưởng, một đạo quang tuyến tinh bạch to như cánh tay đột nhiên phóng thẳng ra, không đợi hắc ảnh nhân kịp phản ứng, đã bắn thẳng tới trước mặt hắn.

Đạo quang tuyến tinh bạch kia không mang theo bao nhiêu uy thế, nhưng tại khoảnh khắc tiếp xúc với hắc ảnh nhân, đã bạo phát ra lực lượng hủy diệt hết thảy mọi thứ, hình thành nên một quang cầu tinh bạch, thôn phệ toàn thân hắn.

- Khôi lỗi Bất Diệt Cảnh!

Hắc ảnh nhân mở to hai mắt, trong khiếp sợ cùng sợ hãi cùng cực, thân hình nháy mắt đã biến mất không thấy đâu nữa.

Triệu Phong gần đây buôn bán lời không ít, đã âm thầm thu mua một đám tài liệu trân quý. Tượng gỗ này chính là khôi lỗi Bất Diệt Cảnh mà gần đây hắn vừa mới luyện chế ra.

Đúng lúc này, Hoắc Thanh Phong đột nhiên đẩy cửa bước vào. Hắn kinh hãi nhìn thấy thân thể gã hắc ảnh nhân kia bị một đoàn quang

cầu tinh bạch hoàn toàn thôn phệ. Ngay sau đó, quang cầu tinh bạch kia cũng biến mất không thấy đâu nữa.

- Thanh Phong hộ giá tới trễ, xin chủ nhân thứ tội!

Hoắc Thanh Phong hít sâu một hơi, lập tức khom lưng cúi đầu nói. Ngay khoảnh khắc hắn bước vào, hắc ảnh nhân kia cũng đã tử vong, nhưng hắn có thể cảm giác được tu vi của hắc ảnh nhân kia cũng là Thần Biến Đỉnh phong, chính là tương đương với hắn.

Nhưng kẻ kia thân là sát thủ, vốn sở trường ẩn nấp, lực lượng trong nháy mắt bộc phát ra, cho dù là Hoắc Thanh Phong cũng không thể so sánh được. Nhưng một cường giả như vậy cũng trong nháy mắt tử vong ngay trước mặt hắn. Hắn không nhìn thấy Triệu Phong xuất thủ, cho nên cũng không biết gã thích khách Thần Biến Đỉnh phong này đến cùng là chết như thế nào.

- Đi làm việc của ngươi đi! Dốc sức hơn một chút cho ta là được rồi!

Triệu Phong nhàn nhạt phân phó. Sau đó, hắn ném ra hai cái Không gian Trữ vật:

- Đây là phần của ngươi cùng Tống Đình Ngọc!

- Đa tạ chủ nhân!

Vẻ mặt Hoắc Thanh Phong tôn kính, trong lòng mang theo kinh hãi chậm rãi lui ra.

Chương 1581: Nguy cơ của Gia tộc

Phủ Thành chủ, trong một tòa phủ đệ hôn ám, Triệu Bá Long đột nhiên mở mắt ra:

- Đã chết rồi?

Gã thích khách hắn phái đi ám sát Triệu Phong không ngờ đã chết. Cho dù gã thích khách này không cẩn thận bại lộ tung tích, bên cạnh Triệu Phong cũng chỉ có một Tống Đình Ngọc mà thôi, nói thế nào đi nữa cũng không đến mức chết a? Nhưng hiện tại gã thích khách kia đã chết, Triệu Bá Long cũng rất khó điều tra rõ gã thích khách này đến cùng là chết như thế nào.

- Đáng tiếc! Một quân cờ tốt như vậy!

Sắc mặt Triệu Bá Long có chút lạnh lẽo. Một gã cường giả Thần Biến Đỉnh phong đối với Triệu thị vẫn vô cùng quan trọng. Mà Triệu Bá Long cũng đem phần tội lỗi này tính lên trên người Triệu Phong, hắn sớm muộn gì cũng sẽ đòi lại món nợ này.

Sau một lúc, trên mặt hắn lộ ra một nụ cười dữ tợn:

- Không bao lâu nữa, toàn thể Triệu thị chính là do Triệu Bá Long ta định đoạt!

o0o

Thoáng chốc, lại thêm một năm nữa trôi qua. Một ngày này, Tống

Đình Ngọc đi tới Phủ Thành chủ, cùng Triệu Phong rời khỏi phủ đệ.

- Xem ra Phong nhi quả thật không ưa thích những lão sư trước đây, hiện tại Phong nhi đã chịu khó tu luyện hơn nhiều rồi a!

Triệu Thiên Long âm thầm nhìn thấy rõ ràng mọi chuyện, trên mặt lộ ra nụ cười khuây khỏa. Trước đây Triệu Phong rất hiếm khi chuyên tâm tu luyện, mà từ sau khi Tống Đình Ngọc tới, Triệu Phong rất thường xuyên theo nàng ra ngoài tu luyện. Nhưng Triệu Thiên Long lại không biết là Tống Đình Ngọc đã bị Triệu Phong thu làm đồ đệ, hết thảy chuyện này đều là do hai người đang diễn trò mà thôi.

o0o

- Ngươi đến cùng là ai?

Sau khi rời khỏi Phủ Thành chủ, Tống Đình Ngọc dò hỏi. Triệu Phong tuyệt đối không phải là một tiểu hài tử bình thường, hơn nữa hết thảy mọi hành động của hắn cũng đều che giấu cả phụ mẫu chính mình, ngay cả Thành chủ Triệu Thiên Long cũng không phát giác.

- Ta là sư phụ của ngươi!

Triệu Phong bình thản nói.

Tống Đình Ngọc nhất thời nghiến răng nghiến lợi. Một năm nay, nàng quả thật không làm gì được Triệu Phong, ngược lại chính mình rất nhiều lần bị thiệt thòi, bị Triệu Phong đả kích không nhỏ. Đương nhiên, Tống Đình Ngọc cũng nguyện ý đi theo Triệu Phong lăn lộn. Chí ít gần đây thu nhập của nàng rất không tệ. Hơn nữa, Triệu Phong cũng định mở thêm chi nhánh rồi, mắt thấy sinh ý càng làm càng lớn hơn, Tống Đình Ngọc làm sao có thể tại thời điểm này đắc tội Triệu Phong?

Đấu giá trường Tinh Phong, hiện tại đang có một buổi Đấu giá hội đang tiến hành ngay ngắn trật tự. Sau khi có được tài chính dồi dào, Triệu Phong đã thuê thêm một đám cường giả, đẩy mạnh việc vận hành toàn thể Đấu giá trường, mà hắn thì chỉ phụ trách thu tiền. Bất quá, bởi vì đảm bảo sinh ý của Đấu giá trường Tinh Phong càng làm càng lớn, Triệu Phong cứ cách một đoạn thời gian cũng sẽ lấy ra tinh phẩm do chính mình luyện chế đi tiến hành đấu giá, nhằm để bảo chứng nhân khí.

Rất nhanh, Đấu giá hội đã kết thúc, sóng người chen chúc chậm rãi tản đi.

o0o

Trong điện nghị sự của Đấu giá trường Tinh Phong, mấy vị cao tầng tề tụ một đường. Ở ngoài mặt, kẻ nắm quyền cao nhất của Đấu giá trường Tinh Phong là Hoắc Thanh Phong, mà Tống Đình Ngọc là kẻ nắm quyền thứ hai. Mấy vị lão giả còn lại đều là những cao tầng phụ trách những phương diện khác.

- Hiện tại, danh tiếng Đấu giá trường chúng ta đã vang dội, nếu muốn tiếp tục phát triển nữa, nhất định là phải mở thêm chi nhánh. Các vị có kiến nghị gì không?

Hoắc Thanh Phong mở đầu hỏi. Những cao tầng này đều là đám người kinh nghiệm phong phú, trong đó còn có người chuyên môn phụ trách thu thập tin tức tình báo.

- Lão phu cho rằng, nếu Đấu giá trường Tinh Phong muốn mở thêm chi nhánh, lựa chọn đặt tại Cư Dương Thành chính là tốt nhất!

Một lão giả đứng lên nói. Hắn thân mặc tử y, trên y phục có hoa văn

đạm kim sắc. Thần sắc hắn bình thản, trong mắt mang theo một cỗ tự tin cùng kiêu ngạo.

- Lý huynh, có thể nói rõ lý do không? Ta nghe nói Cư Dương Thành này cũng chỉ là một đại thành tương đối bình thường. Gia tộc nắm quyền Lưu gia cũng xa xa không thể so sánh với Triệu gia của Nam Vận Thành a?

Một lão giả vóc dáng thấp bé khác lập tức hỏi. Thịnh suy của toàn thể Đấu giá trường Tinh Phong liên quan tới ích lợi của bọn họ, cho nên bọn họ cũng hết sức quan tâm.

Những người còn lại cũng nhìn về phía lão giả tử y kia. Cư Dương Thành này quả thật không tính là phồn hoa, hơn nữa cự ly cách Nam Vận Thành này cũng rất xa.

- Vậy là các ngươi không hiểu rõ tình hình rồi! Cư Dương Thành này mặc dù không tính là phồn hoa, Lưu gia nắm quyền cũng không quá cường đại, nhưng một Gia tộc khác của Cư Dương Thành, gần đây thanh danh chính là vô cùng vang dội…

Lão giả họ Lý khẽ mỉm cười, thoáng mang theo một tia đắc ý.

- Nguyện nghe tin tức!

Lại một vị cao tầng nói.

- Một cái đại thành, ngoại trừ thế lực nắm quyền ra, vẫn còn có thể có các thế lực khác. Mà Lục gia trong Cư Dương Thành này chính là thế lực tiếp cận với Lưu gia nhất. Càng quan trọng hơn chính là, Lục gia đời này sinh ra hai nàng thiên kiêu chi nữ, không chỉ mỹ mạo vô song, thiên phú tu luyện lại càng có một không hai. Hai nàng này khiến cho rất nhiều thế lực Đại Gia tộc phụ cận nhao nhao tới Lục gia

cầu hôn!

Lão giả họ Lý một hơi nói rõ.

- Việc này, lão hủ ngược lại cũng từng nghe nói qua!

- Nghe nói ngay cả Hoàng tộc của Thanh La Quốc gần đây cũng có chút động tĩnh!

Mọi người bắt đầu nhao nhao nghị luận. Ngay cả Hoàng tộc cũng đều chú ý tới, hiển nhiên hai nữ nhân Lục gia này cũng không phải ưu tú bình thường a.

Triệu Phong ngồi ở một bên, cũng không quan tâm tới cái gì, chỉ chờ đợi kết quả của hội nghị mà thôi. Về phần hai nàng thiên kiêu chi nữ của Lục gia mà bọn họ đang nói, Triệu Phong một chút hứng thú cũng không có.

- Bởi vì hai nàng thiên kiêu chi nữ này, hiện tại số người ra vào Cư Dương Thành tuyệt đối không tầm thường. Đại đa số mọi người đều là nhân sĩ quyền quý! Nơi này tuyệt đối là địa phương đặt chi nhánh Đấu giá trường Tinh Phong tuyệt hảo!

- Chậc chậc… không ngờ hai tiểu cô nương lại đã thay đổi vận mệnh của cả Cư Dương Thành a!

- Nghe nói một nàng thiên kiêu chi nữ trong đó rất có thiên phú đối với Mệnh đạo! Nếu để cho nàng trưởng thành lên, ngày sau tuyệt đối là không tầm thường!

Hội nghị vẫn tiếp tục đàm luận, mà địa điểm của chi nhánh tựa hồ đã được xác định. Nhưng đúng lúc này, Triệu Phong chợt mở mắt ra:

- Mệnh đạo?

Địa điểm mà Triệu Vũ Phỉ và Liễu Cầm Hâm đầu thai tựa hồ cũng phụ cận nơi này, mà thời điểm này lại xuất hiện hai nàng thiên kiêu chi nữ, một người trong đó còn sở trường Mệnh đạo. Đủ các loại đầu mối kết hợp lại, Triệu Phong trên cơ bản đã xác định.

- Được rồi! Vậy cứ quyết định Cư Dương Thành đi!

Triệu Phong không khỏi cười một tiếng.

Bên kia, cặp mày lão giả họ Lý khẽ nhíu lại, liếc nhìn Triệu Phong một cái. Đây là hội nghị của cao tầng Đấu giá trường Tinh Phong, nhưng lần nào tên tiểu hài tử này cũng đều xuất hiện ở trong này. Bất quá, Tống Đình Ngọc là một trong những đại cổ đông lớn nhất của Đấu giá trường, nàng muốn dẫn đồ đệ vào đây, mọi người cũng không tiện có ý kiến. Hơn nữa Hoắc Thanh Phong cũng đã cho phép.

- Tống Đình Ngọc, lần sau để đồ nhi của ngươi ở bên ngoài đi! Đây là hội nghị cơ mật của Đấu giá trường, không đến phiên một tiểu hài tử như hắn tham gia vào!

Lão giả họ Lý hừ lạnh một tiếng, nhàn nhạt nói. Hắn ở trong mấy vị cao tầng còn lại xung xem như có địa vị khá cao. Hơn nữa hiện tại lại cống hiến ra tin tức quan trọng như vậy, điều này khiến cho lòng tin của hắn tăng vọt, nghĩ muốn thị uy với Tống Đình Ngọc, tìm cách hạ uy thế của nàng ta.

Nhưng lão giả họ Lý vừa mới dứt lời, trong toàn thể đại điện nhất thời tuôn trào ra một cỗ khí tức kinh người, khiến cho tất cả mọi người cảm thấy vô cùng áp lực, linh hồn cùng thân thể đau đớn một trận.

- Cái này…

Lão giả họ Lý nhìn về phía Hoắc Thanh Phong, trên mặt lộ ra thần sắc kinh nghi. Cỗ khí tức uy áp này chính là do Hoắc Thanh Phong phóng xuất ra. Hiện tại Hoắc Thanh Phong đã một lần nữa bước vào Bất Diệt Cảnh, tu vi cường hãn, viễn siêu tất cả mọi người ở đây.

- Việc này, không được phép nhắc lại lần nữa!

Hoắc Thanh Phong lãnh đạm nói, ánh mắt sắc bén đảo qua lão giả họ Lý, phảng phất như có một thanh kiếm vô hình đâm thẳng vào tâm thần lão giả họ Lý vậy.

- Vâng!

Sống lưng lão giả họ Lý toát ra mồ hôi lạnh, vội vàng gật đầu đáp ứng. Hắn không ngờ một câu nói của chính mình lại khiến cho Hoắc Thanh Phong khó chịu như vậy. Hơn nữa, Tống Đình Ngọc ở một bên ngược lại là bộ dáng không chút quan tâm. Nhìn gương mặt nàng ta vẫn như cũ bình thản như thường, tựa hồ không hề quan tâm tới chuyện của Triệu Phong. Trong lòng hắn càng thêm nghi hoặc, nhưng cũng không dám hỏi nhiều. Mà trong lòng những người còn lại cũng có thêm vài phần suy đoán cùng thận trọng đối với Triệu Phong kia.

Cũng không lâu sau hội nghị đã kết thúc, địa điểm của chi nhánh xác định là Cư Dương Thành. Sau khi hội nghị kết thúc, mọi người đều giải tán.

- Thanh Phong, ta muốn đích thân đi Cư Dương Thành một chuyến!

Triệu Phong nghiêm túc nói. Mặc kệ hai nàng thiên kiêu chi nữ gần đây thanh danh đại phóng trong Cư Dương Thành kia có phải là

Triệu Vũ Phỉ cùng Liễu Cầm Hâm hay không, hắn cũng phải đi nhìn một chút mới có thể xác định. Giờ phút này hai nữ nhân vẫn còn chưa khôi phục lại ký ức, nếu bị những cường giả, quyền quý, Hoàng tộc khác nhanh chân đến trước, như vậy sẽ không tốt.

- Chủ nhân, ngài dự định…

Hoắc Thanh Phong thử thăm dò hỏi.

- Đi xem một chút a! Nói không chừng còn có thể cầu hôn nữa!

Triệu Phong thở dài một tiếng. May mà hắn mở Đấu giá trường, buôn bán có lời không ít, bằng không ngay cả sính lễ cũng không thể chuẩn bị nổi.

- Cái gì?

Hoắc Thanh Phong nhất thời ngẩn ngơ tại chỗ, trừng mắt há miệng. Trong suy nghĩ của hắn, Triệu Phong vẫn là ẩn thế cao nhân sâu không thể lường, thâm tàng bất lộ, không ngờ hắn lại cảm thấy hứng thú với hai nàng thiên kiêu chi nữ kia, lại còn muốn cầu hôn nữa…

o0o

Rời khỏi Đấu giá trường, Triệu Phong quay trở về Phủ Thành chủ.

- Hửm?

Vừa vào tới cửa, Triệu Phong lập tức phát hiện ra có chút không thích hợp. Khí tức cường giả trong Phủ Thành chủ so với dĩ vãng đã ít đi rất nhiều, mà phụ thân của hắn cũng không có trong phủ.

Sau khi tiến vào Phủ Thành chủ, Triệu Phong rất nhanh đã tìm được

lão quản gia, đó là một lão giả râu dê sắc mặt hòa ái.

- Quản gia, cha ta đâu rồi?

Triệu Phong hỏi.

- Lão gia đã đi Huyết Sát Tông rồi! Nghe nói Huyết Sát Tông dự định nghị hòa với Nam Vận Thành!

Lão quản gia lập tức trả lời.

Huyết Sát Tông là một thế lực Tà đạo phụ cận Nam Vận Thành, thực lực không kém Nam Vận Thành chút nào. Thù oán giữa hai phe đã kéo dài cả ngàn năm đằng đẳng. Nếu không phải hai phe vẫn luôn tiêu hao lẫn nhau, sợ rằng hiện tại thực lực của cả hai cũng sẽ càng cường đại hơn.

- Trước khi lão gia rời đi có lệnh cho ta căn dặn thiếu gia một việc!

Lão quản gia tiến sát Triệu Phong, nói nhỏ bên tai hắn.

- Lão gia nói…

Nhưng lão quản gia vừa mới nói được mấy chữ, khóe miệng đã nhếch lên một tia cười lạnh như gian kế đã được như ý. Hắn vươn tay phải ra, ngưng tụ chân nguyên, hình thành nên một thanh đao phong, đột nhiên đâm thẳng vào ngực Triệu Phong.

Nhưng thân hình hắn đột nhiên chấn động một cái, toàn thân nhất thời cứng ngắc. Chỉ thấy chẳng biết từ lúc nào, trong tay Triệu Phong đã xuất hiện một thanh tiểu kiếm. Mà hiện tại thanh tiểu kiếm này đã đâm thẳng vào lồng ngực lão quản gia.

- Thần binh Thiên giai Đỉnh cấp…

Thân thể lão quản gia bắt đầu run rẩy, trong nháy mắt đã héo rút lại, huyết nhục tinh nguyên biến mất, hóa thành một đống xương khô. Lão quản gia chỉ có tu vi Thần Biến Sơ kỳ, mà Thần binh Thiên giai Đỉnh cấp, cho dù là cường giả Bất Diệt Cảnh bình thường cũng chưa chắc đã có. Cho dù Triệu Phong không thể phát huy ra lực lượng của thanh Thần binh này, bằng vào đặc tính cùng sự sắc bén của bản thân thanh kiếm cũng đã có thể trong nháy mắt giết chết lão quản gia.

- Quả nhiên là đã xảy ra chuyện!

Triệu Phong khẽ thở dài một tiếng. Ngay một khắc tiến vào Phủ Thành chủ, hắn đã phát hiện ra không khí có chút không đúng.

Đúng lúc này, tựa hồ như nhận được mệnh lệnh của người nào đó, rất nhiều địa phương trong toàn thể Phủ Thành chủ đột nhiên bộc phát ra một cỗ khí tức cùng với sát ý cường hãn tuyệt luân. Trong nháy mắt, không ít địa phương đã vang lên thanh âm kêu la thảm thiết cùng với mùi vị huyết tinh chậm rãi lan tỏa ra. Cùng lúc đó, toàn thể Phủ Thành chủ cũng đột nhiên chấn động, vô số tràng chém giết đã triển khai.

- Triệu Bá Long, ngươi đây là có ý gì?

Từ trong Cấm địa sau lưng Phủ Thành chủ, một đạo thanh âm như chuông đồng vang lên. Ngay sau đó, một đạo nhân ảnh nhanh chóng lao ra, hóa thành một lão giả tóc bạc, trợn mắt nhìn chằm chằm về một địa phương nào đó.

- Thái thượng Trưởng lão!

- Thái thượng Trưởng lão, có tộc nhân làm phản a!

Trong Phủ Thành chủ vang lên rất nhiều thanh âm la hét. Đám người này đột nhiên làm phản, triển khai tàn sát, khiến cho tộc nhân Gia tộc Triệu thị trở tay không kịp.

- Hắc hắc… lão bất tử, Gia tộc Triệu thị sẽ là của ta!

Trong một tòa cung điện ám kim sắc, Triệu Bá Long đột nhiên xông ra. Một cỗ khí tức bá đạo rung trời lan tỏa ra. Trong cỗ khí tức này còn ẩn chứa một cỗ sát khí khiến trái tim người ta băng giá.

- Ngươi đã cấu kết với Huyết Sát Tông?

Sắc mặt Thái thượng Trưởng lão đại biến, lớn tiếng chất vấn.

- Ngươi hiểu quá muộn rồi!

Triệu Bá Long cười lớn, khinh thường nói. Cùng lúc đó, bốn phía xung quanh Phủ Thành chủ chợt lao lên một tầng kết giới huyết sắc, trên đó phiêu phù rất nhiều hoa văn tà ma, phát ra khí tức huyết tinh khiếp người.

- Lão phu trước tru sát tên phản đồ nhà ngươi!

Thái thượng Trưởng lão Triệu thị lập tức xông ra, trong tay xuất hiện một thanh trường kiếm, huy vũ lao tới. Chỉ thấy Triệu Bá Long vẫn như cũ đứng lặng trong hư không, toàn thân bất động, bộ dáng bình thản ung dung.

- Không tốt!

Thái thượng Trưởng lão đột nhiên ý thức được một cỗ nguy cơ, nhanh chóng lui về phía sau.

Oanh phanh!

Từ trong cung điện của Triệu Bá Long đột nhiên lao ra một cái đầu quỷ huyết hồng sắc dữ tợn, mang theo thanh âm gào thét rít gào, cắn xé về phía Thái thượng Trưởng lão. Tốc độ của đầu quỷ huyết sắc kia cực nhanh, Thái thượng Trưởng lão tránh né không kịp, bị nó cắn trúng một cánh tay.

Trong nháy mắt, sắc mặt Thái thượng Trưởng lão lộ ra thần sắc kiên nghị, giơ kiếm chặt đứt cánh tay của chính mình. Thân là cường giả Bất Diệt Cảnh, tổn hại trên thân thể sẽ có thể cấp tốc khôi phục lại. Nhưng hắn lại phát hiện, tinh nguyên khí huyết trong cơ thể mình đã bị đầu quỷ huyết sắc kia thôn phệ đi không ít.

Một lão giả mặt quỷ thân mặc huyết bào từ trong cung điện của Triệu Bá Long nhảy ra, gương mặt cười lạnh:

- Lão bất tử, chúng ta lại gặp nhau rồi!

- Huyết Linh Tử!

Ánh mắt Thái thượng Trưởng lão vô cùng thâm trầm, sát ý lan tỏa.

Chương 1582: Sư phụ thần bí

Huyết Linh Tử, Thái thượng Trưởng lão của Huyết Sát Tông, tu vi Bất Diệt Đỉnh phong, chính là kẻ giúp cho Huyết Sát Tông xác lập địa vị bá chủ tại khu vực phụ cận.

Bên phía Phủ Thành chủ, đám tộc nhân Triệu thị ý thức được tình thế cực kỳ không ổn. Đầu tiên, phe cánh bên phía Triệu Bá Long đột nhiên tập kích đã tạo thành tổn thương không nhỏ cho bọn họ. Kế tiếp, Huyết Linh Tử ẩn thân trong cung điện của Triệu Bá Long, phát động tập kích với Thái thượng Trưởng lão của bọn họ, khiến cho hắn bị trọng thương.

Vốn dĩ chiến lực của Thái thượng Trưởng lão hẳn là không phân cao thấp với Huyết Linh Tử, nhưng hiện tại đã xuất hiện chênh lệch. Sự chênh lệch này đủ để ảnh hưởng tới thắng bại trong đối chiến giữa các cường giả.

- Triệu Bá Long, ngươi vậy mà…

Thái thượng Trưởng lão tức giận không nói nên lời, đưa tay chỉ về phía Triệu Bá Long, thân thể không ngừng run nhẹ. Không ngờ Gia tộc Triệu thị cuối cùng lại bị hủy trong tay của họ Triệu.

- Thành chủ gặp nguy hiểm…

Một gã Trưởng lão sắc mặt khẽ biến, trong lòng lo lắng. Lần này Thành chủ Triệu Thiên Long đái lĩnh không ít cường giả của Triệu thị đi tới Huyết Sát Tông bàn chuyện nghị hòa, nhưng hết thảy chuyện này đều là một cái bẫy. Mà bởi vì đại trận huyết văn kia, bọn họ khó

có thể đột phá ra được, cũng không cách nào truyền tin tức ra ngoài.

- Yên tâm đi! Hiện tại Huyết Sát Tông vẫn không đối phó nổi Triệu Thiên Long. Bất quá, đợi sau khi các ngươi đã chết, hắn rất nhanh sẽ xuống dưới đoàn tụ với các ngươi!

Triệu Bá Long cất tiếng cười lớn. Chỉ cần có Triệu Phong trong tay, hắn không sợ Triệu Thiên Long không quay lại nộp mạng. Cho nên kế hoạch phản loạn cũng phải đợi sau khi Triệu Phong trở về mới tiến hành.

Trong Phủ Thành chủ, rất nhiều tộc nhân Triệu thị tụ tập về phía hậu phương. Mặc dù bọn họ đã bị đại trận vây khốn, không thể nào truyền tin tức ra ngoài, nhưng những người khác trong Nam Vận Thành chắc chắn sẽ phát hiện ra tình huống bất thường, Triệu Thiên Long rất nhanh sẽ nhận được tin tức. Hiện tại bọn họ chỉ có thể tận lực phòng thủ, kéo dài thời gian, đợi đến lúc Triệu Thiên Long trở về, chỉ như vậy mới có một đường sinh cơ.

- Động thủ đi, Huyết Linh Tử!

Triệu Bá Long cười lạnh một tiếng, quát lên.

- Hắc hắc… không cần ngươi nói!

Huyết Linh Tử liếm liếm đôi môi huyết hồng sắc yêu dị, ánh mắt đỏ bừng nhìn chằm chằm Thái thượng Trưởng lão, sát ý không ngừng lan tỏa. Đột nhiên, toàn thân Huyết Linh Tử chợt dâng lên huyết vụ khôn cùng, trong lúc cuộn trào đã hình thành nên một cái miệng rộng dữ tợn. Hai hàm răng huyết hồng sắc kia lại càng phát ra hàn quang hung lệ.

- Giết!

Huyết Linh Tử nhanh chóng lao ra, bàn tay vung lên, cái miệng rộng huyết hồng sắc kia lập tức cắn xé về phía Thái thượng Trưởng lão.

Sắc mặt Thái thượng Trưởng lão trầm xuống, thanh trường kiếm trong tay bộc phát ra một đạo kim quang chói mắt, chém ra một đạo kiếm quang bá đạo.

Oanh! Phanh! Oành!

Sóng xung kích Bất Diệt Đỉnh phong đáng sợ ầm ầm lao lên, khiến cho đa số các thành viên ở phụ cận đều phải nhao nhao lui lại.

Bên kia, Triệu Bá Long một mình đối chiến với mấy vị Trưởng lão Triệu thị.

- Hiện tại chấp nhận quy thuận, ta còn có thể tha cho các ngươi một mạng!

Triệu Bá Long cười lạnh một tiếng, ngữ khí cực kỳ đắc ý.

- Đừng mơ tưởng!

Một lão bà tóc bạc hét lên một tiếng cuồng nộ, thanh mộc trượng trong tay vung lên, oanh kích ra một đoàn bạch quang chói mắt.

- Cút!

Triệu Bá Long tức giận hừ lạnh một tiếng, đánh ra một đạo cự chưởng kim hồng sắc, trong chưởng quang kinh người kia còn tản ra một cỗ sát khí khiếp người.

- Thực lực bản thân Triệu Bá Long này vốn đã cực mạnh, lại còn tu

luyện Bí thuật của Huyết Sát Tông, thực lực càng tăng cao một bước. Ngoại trừ Triệu Thiên Long cùng Thái thượng Trưởng lão ra, sợ rằng không ai có thể là đối thủ của hắn!

Sắc mặt lão bà tóc bạc ngưng đọng, trong lòng thầm than. Chỉ thấy cự chưởng ẩn chứa sát khí kim hồng sắc trong nháy mắt đã đánh tan đạo bạch quang của lão bà, sau đó oanh phá công kích của các vị Trưởng lão còn lại, gào thét lao tới.

Mấy vị Trưởng lão liên thủ với nhau cũng không phải là đối thủ của Triệu Bá Long. Thiên phú của hắn vốn không thua kém Triệu Thiên Long bao nhiêu, chỉ là thái độ làm người cùng tác phong làm việc quá mức bá đạo, cho nên vị trí Tộc trưởng mới truyền cho Triệu Thiên Long. Hiện tại hắn còn tu luyện Bí thuật của Huyết Sát Tông, có thể hấp thu khí huyết của người khác, sở trường quần chiến cùng hỗn chiến, đồng thời càng đánh càng mạnh.

Bên kia, một gã nam tử mập mạp phóng thẳng về phía Triệu Phong.

- Ha hả… chỉ là một tiểu hài tử, không ngờ lại để cho ta tự mình động thủ! Triệu Bá Long không khỏi quá xem trọng tiểu tử này rồi!

Nam tử mập mạp kia ưỡn cái bụng bự, mang theo khí thế như núi áp bách thẳng về phía Triệu Phong. Thân là cường giả Thần Biến Đỉnh phong, chỉ là một tên Tử Khí Cảnh, hắn chỉ cần thổi một hơi cũng có thể giết chết rồi.

- Ngoan ngoãn thúc thủ chịu trói đi!

Nam tử mập mạp lộ ra nụ cười ác độc.

- Không biết sống chết!

Sắc mặt Triệu Phong bình thản, lấy từ trong Không gian Trữ vật ra ba con khôi lỗi. Hai con trong đó là khôi lỗi kim loại mà đen, một con là khôi lỗi bằng gỗ. Khoảnh khắc vừa xuất hiện, một địa phương nào đó trên người ba con khôi lỗi đột nhiên lóe lên quang mang, bay thẳng về phía gã nam tử mập mạp kia.

- Đây là… khôi lỗi Thần Biến Cảnh! Còn có… khôi lỗi Bất Diệt Cảnh!

Sắc mặt nam tử mập mạp kia đại biến, ngược lại hít mạnh một hơi lãnh khí, thịt mỡ toàn thân liên tục rung động, kinh hãi đến mức da thịt run rẩy. Hắn như thế nào cũng không nghĩ tới, chỉ là một tên Tử Khí Cảnh, không ngờ lại có nhiều khôi lỗi cường hãn như vậy.

- Chạy!

Trong lòng nam tử mập mạp chỉ còn lại ý niệm này. Khôi lỗi Thần Biến Cảnh, hắn ngược lại còn có thể chống cự một lúc, nhưng khôi lỗi Bất Diệt Cảnh, hắn tuyệt đối không thể chống đỡ nổi!

Vù!

Con khôi lỗi bằng gỗ hình người kia bay tới trước mặt trung niên mập mạp, khẽ vươn cánh tay ra. Trong lòng bàn tay của nó chợt mở ra một cái lỗ tròn, từ trong đó bộc phát ra một đoàn quang tuyến bạch tinh.

- Không!

Trên mặt nam tử mập mạp lộ ra thần sắc sợ hãi, thét lên một tiếng chói tai. Hắn đã đánh giá thấp khôi lỗi Bất Diệt Cảnh do Triệu Phong luyện chế ra!

Ầm ầm ầm!

Mấy đạo quang tuyến bạch tinh nhanh chóng xỏ xuyên qua thân thể nam tử mập mạp, hình thành nên một quang đoàn bạch tinh, dần dần thôn phệ thân thể đối phương. Sau đó, hai con khôi lỗi kim chúc còn lại đã đánh tới. Không tới một khắc, nam tử mập mạp ngay cả cặn bã cũng không lưu lại!

Trên không trung, rất nhiều cường giả đang giao chiến đều chú ý tới một màn này.

- Đó là… Triệu Phong!

Không ít Trưởng lão Triệu thị lúc này mới chú ý tới Triệu Phong. Vốn dĩ một gã Tử Khí Cảnh ở trong cuộc chiến tạo phản này thật sự là bé nhỏ không đáng kể chút nào, không đủ để khiến cho bọn họ chú ý. Nhưng cuối cùng lại có một gã cường giả Thần Biến Đỉnh phong bởi vì Triệu Phong mà chết!

- Nhiều khôi lỗi cường đại như vậy!

Ánh mắt Triệu Bá Long lóe lên lãnh mang. Hiện tại hắn rốt cuộc cũng biết được tại sao gã thích khách kia lại chết. Bị ba con khôi lỗi này vây khốn, bất luận một gã cường giả Thần Biến Cảnh nào cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

- Đã như vậy, liền để ta tự mình xuất thủ!

Triệu Bá Long tức giận hừ lạnh một tiếng, toàn lực bạo phát, đẩy lui mấy vị Trưởng lão Triệu thị, đánh thẳng về phía Triệu Phong.

- Phong nhi, cẩn thận!

- Triệu Bá Long, không ngờ ngươi lại xuất thủ với một tiểu hài tử!

Ngươi không phải là người!

Mấy vị Trưởng lão phẫn nộ quát lớn, nhưng cũng đều vô lực ngăn cản Triệu Bá Long.

Mắt thấy Triệu Bá Long phóng tới, sắc mặt Triệu Phong không chút hoang mang, một lần nữa lấy từ trong Không gian Trữ vật ra ba con khôi lỗi, hai con trong đó là khôi lỗi Thần Biến Đỉnh phong, một con là khôi lỗi Bất Diệt Trung kỳ.

- Vẫn còn nữa sao? Vậy thì đưa hết cho ta đi!

Triệu Bá Long đột nhiên cười lớn. Hắn là cường giả Bất Diệt Đỉnh phong, thực lực cực mạnh, trong sáu con khôi lỗi chỉ có hai con là Bất Diệt Cảnh, hắn hoàn toàn có thể dễ dàng giải quyết. Mặt khác, hắn cũng cảm thấy cực kỳ hứng thú đối với mấy con khôi lỗi này, cho nên dự định sẽ cướp lấy đám khôi lỗi kia, từ từ nghiên cứu sau.

Mắt thấy Triệu Bá Long đã sắp sửa tiếp cận Triệu Phong, thân hình Triệu Phong lộ rõ vẻ yếu ớt không chịu nổi, tựa hồ chỉ cần một hơi thở của Triệu Bá Long cũng đã có thể giết chết được hắn. Nhưng đúng lúc này…

- Ngươi dám cướp đồ của ta?

Một đạo thanh âm linh hồn hư vô mờ mịt, phảng phất từ hư không vô tận truyền đến, đột nhiên nổ vang trong não hải Triệu Bá Long. Ý chí linh hồn đáng sợ kia khiến cho linh hồn Triệu Bá Long kinh hãi tột độ, cảm thụ được một cỗ khí tức không thể trái nghịch. Hắn gần như ngay lập tức quỳ gối giữa không trung.

- Tiền… bối… tha…

Triệu Bá Long gắt gao chống đỡ cỗ uy áp đáng sợ kia, khóe miệng nặn ra mấy chữ.

- Ngươi muốn giết ta, sao ta có thể tha cho ngươi?

Đạo thanh âm linh hồn kia vang lên một lần nữa, khiến cho sắc mặt Triệu Bá Long vô cùng khiếp sợ, nhìn chằm chằm Triệu Phong, tròng mắt trừng lớn. Sau một khắc, ý chí linh hồn đáng sợ kia đột nhiên chấn động trong linh hồn hắn, khiến cho linh hồn hắn gặp phải đả kích hủy diệt, ý thức nhất thời mất sạch, thân thể đứng ngẩn ngơ tại chỗ.

Sưu sưu sưu!

Sáu con khôi lỗi lao tới, không chút cố kỵ công kích. Cứ như vậy, Triệu Bá Long đã bị sáu con khôi lỗi một hơi giết chết. Đương nhiên, chủ yếu là do linh hồn của Triệu Bá Long đã bị Triệu Phong hủy diệt mất rồi, cho nên sáu con khôi lỗi mới có thể dễ dàng đánh chết hắn như vậy. Nhưng những người khác lại nhìn không ra điểm này!

- Đây… là chuyện gì xảy ra?

- Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì?

Tâm thần mọi người ở đây nhất thời chấn động, ai nấy đều mạnh mẽ hít một hơi lãnh khí, lộ ra vẻ khó có thể tin nổi. Bọn họ chỉ nhìn thấy Triệu Bá Long kia chẳng biết tại sao lại đột nhiên đứng bất động giữa không trung, sau đó sáu con khôi lỗi nhất tề tiến lên, liên tục oanh kích, cuối cùng mạnh mẽ giết chết hắn. Điều này thật sự là không thể tưởng tượng nổi, khiến cho người ta không thể nào lý giải.

- Đây là… Đã xảy ra chuyện gì?

Huyết Linh Tử đang chiến đấu với Thái thượng Trưởng lão đồng dạng cũng vô cùng chấn động. Một gã cường giả Bất Diệt Đỉnh phong cảnh giới tương đương với hắn, không ngờ lại dùng một loại phương thức quỷ dị như vậy bị giết chết, điều này khiến cho toàn thân hắn phát lạnh, rợn cả tóc gáy. Đã tổn thất một gã cường giả Bất Diệt Đỉnh phong, bọn chúng không chỉ là rơi vào thế yếu, mà khiến cho Huyết Linh Tử càng sợ hãi hơn chính là, bản thân mình có khi nào cũng sẽ chết đi một cách quỷ dị như vậy hay không.

- Kế tiếp là đến phiên ngươi!

Đúng lúc này, một đạo thanh âm linh hồn đột nhiên nổ vang trong não hải Huyết Linh Tử, khiến cho đầu óc hắn ông ông chấn động, thân thể nghiêng ngã đứng không vững.

- Tiền bối… tha mạng…

Sau một khắc, sắc mặt Huyết Linh Tử hãi hùng khiếp vía, hai chân cong xuống, quỳ gối giữa không trung. Hắn có thể cảm giác được đối phương muốn giết chết chính mình căn bản là dễ như trở bàn tay, chỉ giống như bóp chết một con kiến hôi vậy.

- Cái này…

Mà những người còn lại ở bốn phía ai nấy cũng đều ngẩn ngơ tại chỗ, sắc mặt cứng ngắc, nhìn chằm chằm Huyết Linh Tử, không biết đã xảy ra chuyện gì.

- Đa tạ tiền bối xuất thủ tương trợ!

Tròng mắt Thái thượng Trưởng lão chuyển động, lớn tiếng hét lên một câu. Hắn suy đoán, nhất định là đã có cường giả trong âm thầm tương trợ. Cái chết của Triệu Bá Long có lẽ cũng là do vị tiền bối này

xuất thủ.

- Tha cho ngươi?

Trong đầu Huyết Linh Tử vang lên một đạo thanh âm lãnh đạm khinh thường. Đạo thanh âm này khiến cho lông tóc toàn thân Huyết Linh Tử đều dựng đứng lên. Một cỗ nguy cơ tử vong băng hàn lan tràn ra khắp toàn thân, hắn phảng phất như đã nhìn thấy Quỷ môn quan vậy. Toàn thân Huyết Linh Tử run rẩy, không biết phải nói cái gì, hắn đã sợ hãi đến mức cùng cực.

- Mà thôi! Tha cho ngươi một mạng cũng được! Ngươi lập tức rời khỏi nơi này, đợi ta tại ba vạn dặm phía Đông Nam Vận Thành!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng.

- Đa tạ ân không giết của tiền bối!

Trong nháy mắt, tất cả uy áp, nguy cơ mà Huyết Linh Tử đang phải gánh chịu nhất thời bị quét sạch sẽ. Hắn không nói hai lời, mang theo thần sắc kinh hoảng sợ hãi, phóng thẳng về phía Đông, rất nhanh đã rời khỏi Nam Vận Thành.

Răng rắc!

Lúc này, đại trận huyết văn bốn phía xung quanh Phủ Thành chủ cũng ầm ầm vỡ nát.

- Tru diệt những kẻ phản bội! Giết sạch đám người Huyết Sát Tông!

Sắc mặt Thái thượng Trưởng lão nhất thời băng lãnh, quát lớn một tiếng. Hắn cùng với rất nhiều Trưởng lão, tộc nhân Triệu thị lập tức triển khai phản kích. Không bao lâu sau, toàn bộ những kẻ phản bội

của Triệu thị cùng với đám người Huyết Sát Tông đều bị giết sạch.

Cứ như vậy, nguy cơ sinh tử của Gia tộc đã được giải quyết!

Không bao lâu sau, Triệu Thiên Long suất lĩnh theo một đám tộc nhân cấp tốc chạy về. Nhưng sau khi nhìn thấy kết quả, ngay cả hắn cũng khẽ sững sờ một trận.

o0o

- Phong nhi, đám khôi lỗi này của ngươi là từ đâu mà có?

Trong đại điện nghị sự, sắc mặt Triệu Thiên Long trầm xuống. Bốn phía còn có mấy vị Trưởng lão cao tầng khác cùng với Thái thượng Trưởng lão của Triệu thị, toàn bộ đều nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong ở trung tâm đại điện.

- Khoảng nửa năm trước, ta vô tình gặp được một lão giả thần bí. Hắn đã thu ta làm đồ đệ, cũng thỉnh thoảng đến tìm ta, dạy cho ta một vài thứ. Cách đây không lâu, hắn dự đoán được Gia tộc ta sẽ gặp phải một chút nguy cơ, nên cấp cho ta một đám khôi lỗi bảo mệnh…

Triệu Phong lập tức đưa một lời nói dối, đem hết thảy mọi thứ đổ lên một người căn bản không tồn tại.

- Xem ra, là vị sư phụ thần bí kia của ngươi đã trong âm thầm tương trợ a!

Triệu Thiên Long khẽ gật đầu một cái, trong lòng vô cùng cao hứng. Không ngờ con trai của mình lại đạt được đại kỳ ngộ như vậy.

- Trời cũng giúp Triệu gia ta! Ha ha ha…

Thái thượng Trưởng lão Triệu thị cũng đột nhiên cười to, nhìn về phía Triệu Phong, trong mắt lộ ra vẻ tán thưởng không chút che giấu. Không một ai hoài nghi một tiểu hài tử mười lăm tuổi, tu vi chỉ có Tử Khí Đỉnh phong này.

o0o

Một tháng sau, Triệu Phong từ biệt phụ mẫu, nói là vị sư phụ thần bí kia mệnh lệnh cho hắn ra ngoài làm một chuyện. Gia tộc Triệu thị không nói hai lời, lập tức đồng ý.

Như vậy, Triệu Phong cùng với Hoắc Thanh Phong rời khỏi Nam Vận Thành, đi tới Cư Dương Thành!

Chương 1583: Vạn chúng chú mục

Cư Dương Thành bởi vì vẻ đẹp cùng với thiên phú của hai nàng thiên kiêu chi nữ của Lục gia, cho nên vận mệnh của tòa thành này cũng vì vậy mà đã phát sinh thay đổi.

Từ đằng xa, năm người một mèo lặng yên ngắm nhìn tòa đại thành to lớn đồ sộ này. Dẫn đầu năm người này là một gã thiếu niên mi thanh mục tú, khóe miệng mỉm cười mang theo ý tứ kiệt ngạo, trên bả vai của hắn có một con tặc miêu màu xám bạc.

Gã thanh niên này chính là Triệu Phong. Mà bốn người đi theo sau lưng hắn, ngoại trừ Hoắc Thanh Phong và Huyết Linh Tử ra, hai người còn lại đều là người hầu mà dọc đường Triệu Phong đã thu nhận. Hơn nữa, tu vi của hai người này toàn bộ đều là Bất Diệt Cảnh. Người hầu dưới Bất Diệt Cảnh, Triệu Phong căn bản không thèm để ý tới.

Vừa tiến vào Cư Dương Thành, đoàn người Triệu Phong đã lập tức hấp dẫn sự chú ý của mọi người.

- Không biết lại là công tử nhà nào? Không ngờ lại có tới bốn gã cường giả Bất Diệt Cảnh làm người hầu!

- Cái này tính là gì chứ? Vệ công tử đoạn thời gian trước đến đây còn có một gã người hầu là cường giả Hỗn Thiên Cảnh nữa a!

Mặc dù đang nghị luận xôn xao, nhưng khi nhìn thấy đoàn người Triệu Phong đi tới, bọn họ lập tức ngoan ngoãn nhường đường.

Ngay sau khi tiến vào Cư Dương Thành, Triệu Phong liền ra lệnh cho ba gã người hầu của mình đi hỏi thăm tin tức, mà Hoắc Thanh Phong thì phụ trách công việc mở chi nhánh Đấu giá trường Tinh Phong. Còn lại một mình Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu thì bắt đầu đi dạo khắp nơi trong thành. Một phương diện nghe ngóng một chút tình huống, một phương diện khác thì thu mua tài liệu luyện khí, luyện đan.

- Có nghe nói gì chưa? Lần này đến đây cầu hôn với Lục gia cũng đã có hơn một trăm người rồi! Đại điện tiếp đãi của Lục gia cũng đã chật nức người, không đủ chỗ tiếp đãi a!

- Bất quá, Lục Cầm Nhi cùng Lục Phỉ Nhi kia thật là quá đẹp mà! Haizzz… nếu ta có thể cưới được một nàng làm vợ, cho dù có bắt ta phải chết ngay đêm tân hôn, ta cũng không tiếc!

- Đừng nói càn! Ngươi đây chính là đang khinh nhờn Tiên tử a!

Chủ đề đàm luận khắp nơi trong Cư Dương Thành trên cơ bản đều là quay chung quanh hai nàng thiên kiêu chi nữ của Lục gia. Hai nàng này cũng được mọi người ban tặng cho xưng hào Cầm Tiên Tử cùng Phỉ Tiên Tử.

Hai nàng nữ nhân này là song bào thai, không chỉ dung mạo tuyệt mỹ vô song, chim sa cá lặn, mà ngay cả thiên phú tu luyện cũng là nhất đẳng. Hiện tại chỉ vừa mới mười lăm tuổi, cả hai người đều đã đạt tới tu vi Tinh Nguyên Đỉnh phong, cách Thần Biến Cảnh chỉ có một bước nhỏ mà thôi.

- Có nghe tin tức gì chưa? Bởi vì số người đến đây cầu hôn quá nhiều, mà tuyệt đại đa số những kẻ đó cũng không phải là Lục gia có thể phản kháng, cho nên Lục gia mới dự định cử hành một cái khảo

nghiệm thí luyện. Chỉ có Quán quân thí luyện mới có tư cách trở thành con rể của Lục gia!

Nếu làm như vậy, kẻ có thể cưới được Tiên tử nhất định sẽ là hạng người thiên tư tuyệt đỉnh. Mặc dù có rất nhiều kẻ cầu hôn phản đối, nhưng đại đa số mọi người vẫn tán đồng, đặc biệt là bên phía Hoàng tộc. Bởi vậy, chuyện này cứ như vậy đã được quyết định.

- Xem ra, chỉ có thể đánh bại tất cả kẻ cầu hôn a!

Triệu Phong thở dài một tiếng. Ngay tại thời điểm hắn tiến vào Cư Dương Thành, Mộng Huyễn Bản Nguyên trong lòng hắn lập tức có cảm ứng. Cho nên Triệu Phong có thể xác định, Lục Cầm Nhi cùng Lục Phỉ Nhi của Lục gia kia chính là Liễu Cầm Hâm cùng Triệu Vũ Phỉ.

Rất nhiều cường giả bốn phía cũng bị những lời này khiến cho chấn động, đều nhao nhao nhìn lại, muốn biết đến cùng là thần thánh phương nào.

- Hóa ra chỉ là một tên tiểu tử hỉ mũi chưa sạch! Thật là không biết trời cao đất rộng mà!

- Chỉ mới có tu vi Tinh Nguyên Sơ kỳ đã đòi cưới Tiên tử? Thật là cóc ghẻ muốn ăn thịt thiên nga a!

Mọi người nhất thời lộ ra thần sắc khinh bỉ cũng trào phúng. Những kẻ đến đây cầu hôn ai nấy đều là hạng người thiên tư tuyệt đỉnh, tu vi cao thâm. Chính vì vậy, độ tuổi còn nhỏ liền không cụ bị một chút ưu thế nào. Hơn nữa, Lục gia cũng đã quy định rõ ràng, tất cả những người tham gia thí luyện đều không thể mượn lực lượng người khác, chỉ được phép dựa vào thực lực của chính mình để nhận được sự tán thành của Tiên tử!

- Hắc hắc… chỉ bằng những lời này của ngươi, tới thời điểm khảo nghiệm, nếu để cho ta gặp phải ngươi, ta nhất định sẽ giết chết ngươi!

Đúng lúc này, một tràng tiếng cười càn rỡ đột nhiên từ phía sau truyền đến. Đoàn người nhanh chóng nhường đường, chỉ thấy một gã thanh niên kiêu căng chậm rãi đi tới.

- Đó là Hoa Thiên Phong, thiên kiêu của Thiên Đô Phong! Chỉ mới hai mươi tuổi đã có tu vi Thần Biến Sơ kỳ! Có thể xưng là yêu nghiệt!

- Người này là một trong những đại thiên kiêu có khả năng giành được thắng lợi nhất trong khảo nghiệm lần này! Đồng thời thái độ làm người của hắn cũng tàn nhẫn ngoan độc vô cùng. Tiểu tử này đã bị hắn để ý tới, căn bản không có kết quả gì tốt!

Đám người bốn phía lại một lần nữa lui về phía sau một khoảng cách, không muốn bị liên lụy vào chuyện này.

Triệu Phong bình thản xoay người rời đi, không thèm để ý tới.

- Đứng lại! Ta cho phép ngươi đi chưa?

Hoa Thiên Phong phóng lên một cái, đã ngăn lại đường đi của Triệu Phong. Vừa rồi không ngờ Triệu Phong lại nói muốn đánh bại hết thảy những kẻ cầu hôn, mà hắn cũng là một thành viên trong đó. Bị một tiểu hài tử như vậy vũ nhục, Hoa Thiên Phong hắn há có thể cứ như vậy để cho Triệu Phong rời khỏi?

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu ngồi trên vai Triệu Phong, ánh mắt nhìn về phía Hoa

Thiên Phong, lộ ra một tia thần sắc thương cảm. Một màn này khiến cho Hoa Thiên Phong càng thêm phẫn nộ. Không chỉ tiểu tử này coi thường chính mình, mà ngay cả con mèo của hắn cũng vậy.

- Cút!

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhíu lại, ánh mắt quét về phía Hoa Thiên Phong. Thời điểm ánh mắt Hoa Thiên Phong đối diện với ánh mắt của Triệu Phong, linh hồn ý thức của hắn phảng phất như bị một tòa đại sơn oanh áp vậy, chấn cho hắn suýt chút nữa hôn mê bất tỉnh.

Đúng lúc này, Triệu Phong lách người sang bên cạnh Hoa Thiên Phong, chậm rãi rời đi, rất nhanh đã biến mất không thấy đâu nữa.

- Mới vừa rồi là…

Một hồi lâu sau Hoa Thiên Phong mới khôi phục trở lại, toàn thân đã bị mồ hôi lạnh thấm ướt. Hắn quay đầu nhìn xung quanh, thân ảnh của Triệu Phong sớm đã biến mất không còn.

Đám người bốn phía xung quanh cũng nhao nhao bàn tán, không biết vừa rồi đã xảy ra chuyện gì. Hoa Thiên Phong bình thường luôn luôn bá đạo tàn nhẫn không ngờ lại giống như một thằng ngốc vậy, đứng ngây ngẩn tại chỗ, để mặc cho Triệu Phong rời khỏi.

- Cút hết đi!

Hoa Thiên Phong nhất thời bùng nổ nộ khí, lớn tiếng rít gào một tiếng, dọa lui đám người xung quanh, sau đó cũng cấp tốc rời đi:

- Khốn kiếp! Đừng để ta gặp lại ngươi! Bằng không, ta nhất định sẽ khiến ngươi sống không bằng chết!

o0o

Sau khi nắm giữ đầy đủ tin tức, Triệu Phong cũng đã thu mua xong rất nhiều tài liệu cao đẳng, sau đó tìm mướn một gian khách sạng, tiến hành bế quan. Thời điểm khi hắn xuất quan, bốn gã người hầu sớm đã chờ đợi ở bên ngoài, trên mặt lộ ra thần sắc cung kính.

- Đây là phần thưởng ban cho các ngươi!

Triệu Phong phất ống tay áo một cái. Bốn đạo quang mang dị thải mang theo khí tức kinh người chợt phóng thẳng ra, bay tới trước mặt bốn người.

Hoắc Thanh Phong nhìn chằm chằm một thanh trường kiếm tinh văn trước mặt. Trên thanh kiếm tản mát ra lực lượng Phong thuộc tính kinh người, khiến cho trái tim hắn không ngừng phanh phanh nhảy lên.

- Thần binh Thiên giai Đỉnh cấp!

Ở bên cạnh, Huyết Linh Tử hoảng sợ kêu lên thất thanh, nhìn chằm chằm một cây liêm đao ám hồng sắc dữ tợn trước mặt. Trên cây liêm đao tản mát ra sát khí kinh tâm động phách, khiến cho Huyết Linh Tử vô cùng khát vọng. Sắc mặt hai người còn lại cũng đều ngẩn ra, lộ ra thần sắc vui sướng khó có thể nói nên lời. Trước mặt bọn họ đồng dạng đều là Thần binh Thiên giai Đỉnh cấp.

- Đi thôi! Ta chuẩn bị tham gia khảo nghiệm thí luyện của Lục gia! Đến lúc đó cũng đừng khiến cho ta mất mặt!

Triệu Phong bình thản nói một câu, sau đó nhanh chóng đi ra ngoài. Hắn đã bế quan suốt một tháng, mà ngày hôm nay chính là thời điểm tiến hành khảo nghiệm.

- Vâng, chủ nhân!

Bốn người cầm lấy Thần binh Thiên giai Đỉnh cấp trước mặt mình, tinh thần phấn chấn, đồng loạt đi theo sau lưng Triệu Phong.

o0o

Rất nhanh, đoàn người đã đi tới đại viện của Lục gia ở thành Nam. Hiện tại bốn phía đại viện Lục gia đã bị vô số Võ giả trong ba tầng ngoài ba tầng bao vây tràn ngập, cho dù muốn chen chân vào xem náo nhiệt cũng không dễ dàng.

Bốn người bọn Huyết Linh Tử, Hoắc Thanh Phong lập tức tản mát ra uy áp của cường giả Bất Diệt Cảnh, khiến đám người xung quanh run rẩy, không khỏi né tránh. Cuối cùng, Triệu Phong đái lĩnh bốn người một mèo tiến vào Lục gia.

Hiện tại, trên quảng trường trung tâm Lục gia đã có mặt hơn hai trăm gã thanh niên. Trong đó có kẻ khí vũ phi phàm, có kẻ cao lớn uy mãnh, có kẻ ôn nhu tao nhã cũng có kẻ âm lãnh đáng sợ. Mà ở trên đài quan chiến tại phương xa chính là cao tầng của Lục gia, cùng với một đám cường giả đỉnh cao nào đó. Đương nhiên, cũng có cả đối tượng được cầu hôn lần này, Lục Cầm Nhi cùng Lục Phỉ Nhi!

Ánh mắt của tất cả mọi người gần như đều nhìn chằm chằm trên người hai nàng này. Lục Phỉ Nhi có một đôi nhãn mâu thủy linh, làn da trắng nõn, giống như một con búp bê vậy, khiến cho người ta cực kỳ yêu thích. Mà Lục Cầm Nhi tóc đen như thác, bộ dáng an tĩnh đoan trang ngồi đó, tuy chỉ mới mười lăm tuổi, nhưng lại có một cỗ khí chất ưu nhã thanh thuần thoát tục.

Thời điểm Triệu Phong tiến vào quảng trường trung tâm, gia nhập

vào đám thanh niên thiên tài này, cũng không có bất cứ người nào chú ý tới. Một tiểu hài tử tu vi chỉ có Tinh Nguyên Sơ kỳ, so sánh với đám thiên kiêu kia thật sự là bé nhỏ không đáng kể.

- Là hắn!

Trong đám người, sắc mặt Hoa Thiên Phong khẽ ngưng đọng, nhưng cũng không vội xuất thủ. Sau khi tiến vào nơi này, hết thảy mọi biểu hiện của bọn chúng đều sẽ được hai vị Tiên tử nhìn thấy rõ ràng.

Bất quá, hai nàng nữ nhân của Lục gia lại không khỏi nhìn về phía Triệu Phong thêm vài lần. Thiên tài tuấn kiệt bọn họ đều nhìn đến phát chán rồi, nhưng chẳng biết tại sao, thời điểm nhìn về phía gã thiếu niên này, trong lòng bọn họ lại có một loại cảm giác quen thuộc khó hiểu.

Nửa ngày sau, một lão giả hắc y ngồi bên cạnh Tộc trưởng Lục gia chợt thản nhiên mở miệng:

- Thời gian cũng không còn sớm nữa! Có thể bắt đầu được rồi!

Lão giả này là người của Hoàng tộc Thanh La Quốc, đi theo Thập Hoàng tử đến đây cầu hôn. Mà bản thân Thập Hoàng tử cũng là nhân tuyển đứng đầu cho chức Quán quân khảo nghiệm lần này.

- Được rồi! Hiện tại khảo nghiệm bắt đầu! Kẻ đạt được Quán quân mới có tư cách cầu hôn ái nữ của ta!

Tộc trưởng Lục gia lập tức đứng lên, tuyên bố khảo nghiệm bắt đầu. Sau đó, toàn bộ đám cao tầng Lục gia đồng loạt đứng dậy. Một cỗ chân nguyên dâng trào cuồn cuộn lao ra. Bên trên quảng trường trung tâm kia dần dần xuất hiện một cái lỗ truyền tống thật lớn, giống

như một cái vòng xoáy vậy, chậm rãi xoay tròn.

- Đi thôi!

Một gã thanh niên tuấn mỹ đầu đội ngọc quan dẫn đầu xông ra. Người này chính là Vệ công tử. Trong Thanh La Quốc có vô số tòa đại thành, mà Cự Long Thành nơi của Vệ công tử chính là một trong ba tòa đại thành cường đại nhất trong đó.

Ngay sau đó, một gã thanh niên thân mặc kim y long văn, trên người toát ra một tầng long văn kim sắc cũng phóng thẳng lên, tiến vào trong đó. Người này chính là Thập Hoàng tử của Hoàng tộc Thanh La Quốc.

Sau đó, đám thiên kiêu tuấn kiệt còn lại cũng nhao nhao phóng thẳng lên, tiến vào trong vòng xoáy kia, mà Triệu Phong cũng ở trong đó. Sau khi tất cả mọi người đều đã tiến vào trong đó, cái vòng xoáy kia cũng dần dần co rút lại, cuối cùng biến mất không thấy đâu nữa. Cùng lúc đó, một đạo quang mạc thật lớn xuất hiện, trong đó hiện lên một màn hình ảnh khổng lồ, chính là cảnh tượng bên trong địa phương khảo nghiệm thí luyện.

o0o

Trong địa phương thí luyện, bốn phía xung quanh Triệu Phong là một mảnh mờ mịt tối tăm, sương mù không ngừng bốc lên, biến hóa ra ngàn vạn cảnh tượng mơ hồ.

- Huyễn cảnh sao?

Trong nháy mắt Triệu Phong liền nhìn ra chân tướng của đạo khảo nghiệm này. Hắn phát hiện, huyễn cảnh trong đạo khảo nghiệm này cho dù là cường giả Thần Biến Sơ kỳ cũng sẽ bị ảnh hưởng cực lớn.

Đoán chừng là những kẻ cầu hôn quá nhiều, Lục gia nghĩ muốn tại vòng khảo nghiệm đầu tiên liền đào thải đi đại bộ phận đám người, cho nên mới thiết trí độ khó của huyễn cảnh cao tới như vậy.

Đám người xem náo nhiệt ở ngoại giới không bị sương mù ảnh hưởng, có thể nhìn thấy rõ ràng tình huống của những kẻ tham gia khảo nghiệm trong huyễn cảnh. Chỉ thấy trong huyễn cảnh có rất nhiều thiên tài lộ ra biểu tình bất đồng. Hoặc cười lớn, hoặc đau thương, hoặc sợ hãi… Còn có một bộ phận người lại phát động tiến công mãnh liệt về phía sương mù hư vô. Chỉ có khoảng chừng ba mươi gã thiên tài, dưới tác dụng của huyễn cảnh vẫn còn có thể bảo trì thanh tỉnh. Hiển nhiên những người này đã chuẩn bị không ít các át chủ bài chống lại huyễn cảnh, hiện tại đều nhao nhao thi triển ra.

Trong tay Hoa Thiên Phong xuất hiện một cái ngọc bội, trên đó tản mát ra quang huy đạm kim sắc, bao phủ toàn thân hắn vào bên trong, ngăn cách sự ảnh hưởng của huyễn cảnh.

Những thiên tài khác cũng đều triển khai các loại thủ đoạn khác nhau. Bọn họ đều có nắm chắc có thể xông qua cửa thứ nhất, nhưng cái mà bọn họ muốn so đấu chính là người đầu tiên xông qua, khiến cho hai vị Tiên tử phải nhìn bằng cặp mắt khác.

Ở bên ngoài, tất cả mọi người đều có thể nhìn thấy quá trình tranh phong cùng nhiệt huyết của đám thiên tài tuyệt thế này.

- Hửm? Đạo thân ảnh kia là ai? Không ngờ lại di chuyển nhanh như vậy! Hắn đang dẫn trước tất cả mọi người!

Một người đột nhiên kinh hô một tiếng. Ngay sau đó, ánh mắt của tất cả những người khác đều nhìn lại về một phía nào đó.

Chỉ thấy đạo thân ảnh bạch y gầy nhỏ kia ở trong đám sương mù

màu xám không chút bắt mắt, nhưng lại tiến về phía trước nhanh như một cơn gió. Hai mắt gã thiếu niên kia lóe sáng tinh quang, tựa hồ không bị bất kỳ ảnh hưởng gì của huyễn cảnh!

- Làm sao có thể? Kẻ này mới có tu vi Tinh Nguyên Sơ kỳ, không ngờ lại không bị huyễn cảnh ảnh hưởng!

- Hơn nữa, hắn còn bỏ xa toàn bộ những thiên tài dẫn đầu khác ở phía sau!

- Kẻ này rốt cuộc là ai? Hắn làm sao có thể làm được?

Bên ngoài nhất thời nổ tung một trận náo nhiệt, ánh mắt tất cả mọi người chuyển dời từ trên người đám thiên kiêu dẫn đầu tụ tập sang trên người Triệu Phong. Ngay cả Lục Phỉ Nhi cùng Lục Cầm Nhi cũng lộ ra thần sắc kinh ngạc, cảm thấy không thể tin nổi.

Chỉ trong chốc lát, Triệu Phong đã thuận lợi thông qua huyễn cảnh. Mà đám thiên tài vốn dĩ dẫn đầu kia chỉ mới đi được một nửa quãng đường. Khoảnh khắc này, Triệu Phong chính là vạn chúng chú mục. Rất nhiều cao tầng Bất Diệt Cảnh, kể cả một vài cường giả Hỗn Thiên Cảnh cũng thoáng có chút động dung.

Thêm một lúc lâu sau, Vệ công tử cùng Thập Hoàng tử đều đang cắn chặt hàm răng, đồng thời lao ra khỏi đám sương mù.

- Ta là người đầu tiên!

Hai người đồng thời quát lớn, cố gắng bộc phát ra lực lượng cuối cùng, tranh đoạt vị trí đầu tiên. Nhưng hai người vừa mới xông ra khỏi đám sương mù, đã phát hiện cách đó không xa đã có một đạo thân ảnh khoanh chân ngồi ở đó.

- Cái gì?

- Người này là ai?

Tâm thần hai vị thiên tài nhất thời chấn động một cái, bộ dáng không thể tin nổi. Không ngờ trước hai người bọn họ lại đã có người hoàn thành khảo nghiệm. Nếu đó là một gã kình địch mà bọn họ đã sớm công nhận, như vậy còn có thể chấp nhận được. Nhưng hết lần này tới lần khác, kẻ vượt lên trước bọn họ lại là một tên tiểu tử Tinh Nguyên Cảnh mà bọn họ hoàn toàn xem thường.

Chương 1584: Thủ đoạn đông đảo

Ngay sau đó, trong sương mù lại một lần nữa xông ra mấy đạo thân ảnh.

- Không hỗ là Thập Hoàng tử và Vệ công tử! Cũng không biết bọn họ xông qua sớm hơn chúng ta thời gian bao lâu a?

Một gã thanh niên màu da cổ đồng bình thản nói.

- Hửm? Tiểu tử kia là ai?

- Ta như thế nào không nhớ rõ là có người này a!

Sau một khắc, tiêu điểm mà mọi người nghị luận liền chuyển dời sang trên người Triệu Phong. Tu vi Tinh Nguyên Sơ kỳ, chỉ mới mười lăm tuổi, thật sự là quá mức bình phàm phổ thông, không chút xuất chúng, bọn họ cũng không có bao nhiêu ấn tượng. Nhưng hiện tại, bọn họ không thể không nhớ kỹ kẻ này! Bởi vì đối phương có lẽ là kẻ thứ ba kế sau Thập Hoàng tử cùng Vệ công tử xông qua khảo nghiệm. Chỉ có Thập Hoàng tử cùng Vệ công tử là biết rõ, Triệu Phong mới là kẻ đầu tiên xông qua. Nhưng bọn họ cũng sẽ không chủ động nói ra.

Đúng lúc này, Hoa Thiên Phong đột nhiên từ trong đám sương mù lao ra.

- Nguy hiểm thật!

Cuối cùng cũng đi ra khỏi đám sương mù, hắn thở phào nhẹ nhõm một hơi. Nhưng sau khi hắn nhìn thấy Triệu Phong, cặp mắt nhất thời trợn to, trong lòng dâng lên sóng biển ngập trời. Hắn vốn dĩ đang suy nghĩ, trận khảo nghiệm đầu tiên cũng đã gian nan như vậy, Triệu Phong nhất định là không thể thông qua. Mà hắn cũng âm thầm cảm thấy đáng tiếc không thể tận tay đánh chết Triệu Phong. Nhưng hắn lại không ngờ Triệu Phong có thể xông qua cửa thứ nhất, hơn nữa còn là sớm hơn hắn!

Dần dần, ngay cả bản thân Hoa Thiên Phong cũng không phát giác, trong lòng hắn đã sinh ra một cỗ kiêng kỵ đối với Triệu Phong.

Những kẻ xông qua cửa thứ nhất đều tự tìm một địa phương, khoanh chân ngồi xuống, khôi phục lại trạng thái tốt nhất, chuẩn bị nghênh tiếp trận khảo nghiệm kế tiếp. Mà trong đám sương mù cũng dần dần dà dà có người xông ra. Càng xông ra trễ, trạng thái của bọn họ trên cơ bản càng kém hơn, mà thời gian của bọn họ cũng càng ít hơn. Cho nên mọi người vừa mới lao ra liền lập tức ngồi xuống tiến hành chữa thương.

Ba ngày sau, một đạo thanh âm đột nhiên vang lên:

- Cho tới lúc này còn chưa thông qua được huyễn cảnh đều tính là thất bại! Trận khảo nghiệm thứ hai bắt đầu!

Ầm ầm ầm!

Thanh âm vừa dứt, toàn bộ cảnh tượng phía trước đông đảo đám thiên tài đã thiên băng địa liệt, thiên biến vạn hóa, trong nháy mắt hình thành một phong cảnh to lớn tráng lệ.

Trước mặt mọi người mọc lên vô số ngọn núi hiểm trở, trên không trung là mây đen rậm rạp, lôi điện cuồng vũ, thỉnh thoảng lại đánh

xuống một đạo bạch lôi tráng kiện. Trên những ngọn núi kia cũng xuất hiện rất nhiều Yêu thú dữ tợn, không ngừng chạy loạn khắp nơi trên mặt đất, hoặc là phi hành bên trong không trung hay tiềm hành trong rừng rậm…

- Đều cút hết cho ta!

Sắc mặt Thập Hoàng tử lạnh lẽo, dẫn đầu lao ra. Trận trận long ngâm vang lên, Thập Hoàng tử chân đạp trên một đầu long ảnh kim sắc, lao thẳng về phía trước. Trên người hắn lan tỏa ra uy áp đáng sợ, chấn nhiếp đám hung thú dày đặc kia. Cửa thứ nhất đã để cho Triệu Phong đoạt mất vị trí dẫn đầu, có lẽ là do trên người Triệu Phong có bảo vật miễn dịch huyễn cảnh gì đó. Nhưng cửa thứ hai này, hắn tuyệt đối phải là người đầu tiên thông quan.

Nhưng vừa mới xung phong chưa được bao lâu, Thập Hoàng tử đã kinh hãi phát hiện, cửa thứ hai này cũng không đơn giản như hắn tưởng tượng. Ngoại trừ vô số nguy hiểm có thể nhìn thấy ra, trong hư không lại còn tràn ngập từng luồng uy áp đáng sợ, tu vi dưới Thần Biến Cảnh sợ rằng cũng không cách nào duy trì phi hành liên tục, lại càng đừng nói tới chuyện né tránh tầng tầng nguy cơ kia.

Đám thiên tài còn lại cũng không cam chịu lạc hậu. Ở bên ngoài, Lục Phỉ Nhi cùng Lục Cầm Nhi cũng đều đang nhìn thấy một màn này, nếu bọn họ biểu hiện tốt, cho dù là không đạt được vị trí Quán quân, nhưng nếu có thể đạt được sự tán thành của Tiên tử, có lẽ vẫn còn có khả năng cầu hôn. Rất nhiều thiên tài cũng đều đại triển thần thông, bước lên con đường nguy hiểm này.

Bá!

Thủ chưởng Triệu Phong vung lên, một con khôi lỗi cơ giới ngân sắc hình thái phi điểu đã xuất hiện. Cưỡi trên con khôi lỗi này, Triệu

Phong trong nháy mắt đã lao ra. Con khôi lỗi cơ giới này mặc dù nhìn qua cũng chỉ bình thường, nhưng nó là khôi lỗi phi hành Thần Biến Trung kỳ, tốc độ cùng độ linh hoạt cũng đều là nhất lưu.

Vù!

Một đạo ngân tuyến uốn lượn xẹt qua, Triệu Phong cưỡi trên khôi lỗi phi hành đã thành công né tránh toàn bộ đám hung thú cùng với lôi điện oanh kích.

- Khôi lỗi thật lợi hại!

- Tiểu tử này đến cùng là ai? Không ngờ lại có một con khôi lỗi phi hành chế tác hoàn mỹ như vậy!

Nhìn thấy Triệu Phong từ phía sau bay xẹt qua, rất nhiều thiên tài vô cùng khiếp sợ. Khôi lỗi bình thường cũng không quá tiện nghi. Những khôi lỗi chế tác càng hoàn mỹ, giá cả lại càng cao, thậm chí chính là có tiền cũng không mua được. Không ít người trong đám bọn họ cũng đều có khôi lỗi chiến đấu, nhưng khôi lỗi phi hành thì lại không mấy ai có.

Dưới sự chưởng khống tinh vi của Triệu Phong, con khôi lỗi phi hành kia có thể né tránh khỏi toàn bộ nguy hiểm trên đường đi, một đường lao nhanh về phía trước.

Một lúc sau, chỉ thấy phía trước chợt xuất hiện một gã thiếu niên thần sắc kiêu căng, chính là Hoa Thiên Phong! Hắn đang ngồi trên lưng một con Sư Thứu màu đen, nhanh chóng bay về phía trước. Con Sư Thứu này cũng có tu vi Thần Biến Cảnh, nhưng hình thể của nó quá lớn, độ linh hoạt lại thấp, ở chỗ này cũng không có bao nhiêu tác dụng.

Đúng lúc này, Hoa Thiên Phong chợt phát hiện phía sau có người đuổi tới, linh thức khẽ đảo qua, sắc mặt hắn nhất thời kịch biến.

- Làm sao có thể? Ngươi…

Hoa Thiên Phong cả kinh kêu lên.

Thời điểm khi con khôi lỗi ngân điểu kia bay xẹt qua bên trái Sư Thứu màu đen, một cỗ khí thế vô hình chợt quét thẳng về phía Sư Thứu, khiến cho thân hình nó bị chếch đi một chút, đã mất đi thăng bằng. Hoa Thiên Phong này làm người cuồng ngạo tự đại, trong lòng còn mang theo ý nghĩ sát hại Triệu Phong, mà Triệu Phong cũng không phải là thiện nam tín nữ gì, mới nhân cơ hội này chơi Hoa Thiên Phong một vố.

Sư Thứu màu đen của Hoa Thiên Phong mất đi thăng bằng, tốc độ cũng ảnh hưởng không nhỏ. Mà đúng lúc này, trên không trung đột nhiên đánh xuống một đạo lôi điện bạch sắc kinh người, oanh kích trúng một bên cánh của con Sư Thứu. Trong lòng Hoa Thiên Phong bùng phát lửa giận ngập trời, nhưng lại không làm gì được, chỉ có thể trước ổn định lại tình huống của bản thân.

Triệu Phong cũng không quản nhiều, nhanh chóng lao thẳng về phía trước. Hắn vượt qua một tên lại một tên thiên kiêu, rất nhanh đã nhìn thấy được Thập Hoàng tử cùng với Vệ công tử đang bay ở trước nhất.

Thập Hoàng tử chân đạp trên hư ảnh kim long, toàn thân toát ra uy thế đáng sợ chấn động thương khung, thẳng tiến không lùi. Mà Vệ công tử thì cưỡi trên một chiếc phi thuyền cơ giới, nhanh chóng đuổi theo sát phía sau. Hai người đồng thời đều chú ý tới Triệu Phong đang nhanh chóng tiếp cận sau lưng, sắc mặt khẽ biến.

- Lại là hắn!

Hai người đồng thời lẩm bẩm một tiếng. Đặc biệt là Vệ công tử, ánh mắt hắn nhìn chằm chằm trên khôi lỗi phi hành của Triệu Phong, lộ rõ thần sắc ghen tỵ, tiêu chuẩn chế tác của khôi lỗi phi hành của Triệu Phong còn tốt hơn phi thuyền cơ giới của hắn một bậc.

- Lần này ngươi đừng mơ tưởng vượt qua ta!

Vệ công tử mạnh mẽ vận chuyển chân nguyên, toàn lực điều khiển khôi lỗi cơ giới. Khảo nghiệm đầu tiên bị Triệu Phong vượt qua, hắn không biết Triệu Phong đã dùng biện pháp gì lại có thể nhanh chóng đột phá huyễn cảnh như vậy. Nhưng lần này hai người đều giống nhau, cùng sử dụng khôi lỗi cơ giới. Mặc dù phẩm chất khôi lỗi của hắn kém hơn một chút, nhưng tu vi của hắn hơn xa Triệu Phong, cho nên hắn tuyệt đối không thể bại bởi Triệu Phong. Bằng không chính là trực tiếp bị Triệu Phong đạp xuống dưới chân.

Sưu!

Ba đạo cực quang nhanh chóng lao về phía trước, hoàn toàn tránh né hết thảy mọi nguy cơ phía trước. Cả ba người cũng đều không ai nhường ai!

Vù!

Cuối cùng, Thập Hoàng tử là người đầu tiên chạm đích, sau đó Triệu Phong cùng Vệ công tử đều đồng thời tới đích.

Thu hồi khôi lỗi phi hành, Triệu Phong bình thản khoanh chân ngồi một bên, không để ý tới hai người kia. Mặc dù ở cửa thứ hai Triệu Phong cũng không đoạt được đệ nhất, nhưng kỳ thật hai của trước Triệu Phong cũng không quá liều mạng, bởi vì hai cửa này cũng

không quan trọng, quan trọng nhất chính là cửa thứ ba!

Thời gian chậm rãi trôi qua, hai ngày sau, cuối cùng về tới đích cũng chỉ có mười người. Mà người thứ mười về đích chính là Hoa Thiên Phong. Sắc mặt hắn có chút tái nhợt, bộ dáng thập phần chật vật về tới đích. Hiển nhiên trên đường đi đã gặp phải những biến cố không nhỏ. Vừa mới tới đích, Hoa Thiên Phong đã phẫn nộ nhìn chằm chằm Triệu Phong, giống như muốn băm hắn thành ngàn mảnh vậy.

- Khảo nghiệm cuối cùng bắt đầu!

Đúng lúc này, một đạo thanh âm hư vô đột nhiên vang lên. Mặt đất trước mặt mười gã thiên kiêu nhất thời chấn động, năm tòa võ đài thật lớn từ dưới lòng đất ầm ầm dâng lên.

- Đúng như ta sở liệu, cửa ải cuối cùng chính là chiến đấu trực tiếp. Kẻ lưu lại cuối cùng chính là Quán quân khảo nghiệm!

Trên mặt Vệ công tử lộ ra nụ cười tự tin, sau đó nhìn về phía Triệu Phong, nở nụ cười chẳng quan tâm.

- Mời các vị tự do lựa chọn lôi đài, tiến hành chiến đấu một đối một!

Đạo thanh âm hư vô kia vang lên lần nữa. Một câu nói đơn giản này đã trực tiếp nói ra quy tắc tranh tài. Tự do lựa chọn lôi đài, mà ở đây chỉ có năm cái lôi đài, như vậy hai kẻ bước lên cùng một lôi đài nhất định là sẽ chiến đấu với nhau.

- Tốt!

Trong mắt Thập Hoàng tử lóe lên tinh quang, toàn thân hóa thành một đạo long ảnh, bay về phía tòa lôi đài đầu tiên. Cùng lúc đó, chín người còn lại cũng phân biệt phóng về phía bốn tòa lôi đài còn lại.

Vệ công tử chiếm tòa lôi đài thứ ba, Hoa Thiên Phong chiếm tòa thứ tư, mà Triệu Phong thì nhảy lên tòa thứ năm. Kẻ cuối cùng tốc độ chậm nhất chỉ đành bất đắc dĩ bước lên lôi đài của Thập Hoàng tử. Ngay khoảnh khắc khi bước lên lôi đài, hắn đã trực tiếp nhận thua.

Mà trên những lôi đài khác, chiến đấu rất nhanh đã triển khai. Đối thủ của Triệu Phong là một gã Kiếm tu Thần Biến Sơ kỳ, trong mắt hàn quang bắn ra bốn phía.

- Thật không nghĩ tới với thực lực của ngươi như vậy, lại có thể đi tới cửa thứ ba này! Mặc kệ ngươi làm thế nào đi tới đây, con đường của ngươi sẽ phải dừng lại ở đây!

Gã Kiếm tu kia khẽ quát một tiếng, toàn thân hóa thành một đạo kiếm ảnh hàn băng, đánh thẳng về phía Triệu Phong.

Triệu Phong vẫn như cũ đứng thẳng tại chỗ, lấy từ trong Không gian Trữ vật ra bốn cây chiến kỳ, cắm ở bốn phía xung quanh. Trận kỳ vừa kích hoạt, một tầng lam quang ba động, vô số quang tuyến lam tinh lan tỏa ra. Trận pháp trong nháy mắt đã cấu thành, hình thành nên một tầng quang tráo lam tinh, bao phủ Triệu Phong vào bên trong.

Một kiếm của gã Kiếm tu kia chém tới, tầng quang tráo phòng ngự của Triệu Phong cũng không chút ba động nào.

- Để ta xem cái mai rùa của ngươi cứng đến đâu!

Sắc mặt gã Kiếm tu lạnh lẽo, thanh trường kiếm trong tay liên tục chém ra. Mặc dù tầng quang tráo lam tinh kia không ngừng lóe sáng, nhưng lại không hề có dấu hiệu sẽ vỡ tan. Đúng lúc này, thủ chưởng Triệu Phong lại vung lên, hai con khôi lỗi cơ giới Thần Biến Trung kỳ

đã xuất hiện, lao ra khỏi trận pháp, giết thẳng về phía gã Kiếm tu kia.

- Ngươi, ngươi… Ngươi con rùa đen rúc đầu này! Chính mình ẩn núp trong trận pháp không ra, lại phóng xuất nhiều khôi lỗi như vậy!

Gã Kiếm tu kia lập tức mắng to. Bản thân hắn cũng là thiên tài, tu vi Thần Biến Sơ kỳ lại có thể chiến đấu với Thần Biến Trung kỳ, nhưng trước mặt lại là hai con khôi lỗi cơ giới Thần Biến Trung kỳ, hắn tất nhiên là không ứng phó nổi. Cuối cùng, gã Kiếm tu này chống đỡ thêm một lúc nữa, đã bất đắc dĩ chủ động nhận thua.

Cùng lúc đó, trên tòa lôi đài thứ tư, Hoa Thiên Phong đã đánh bại đối thủ, giành được thắng lợi. Đột nhiên, tòa lôi đài của Triệu Phong chợt di động về phía tòa lôi đài thứ tư, một lần nữa khép lại thành một tòa lôi đài hoàn chỉnh. Cứ như vậy, Triệu Phong và Hoa Thiên Phong không thể không chiến đấu với nhau.

Đối với Triệu Phong, cái này cũng không chút quan trọng. Bản thân hắn không cần hành động gì cả, chỉ việc bình yên ngồi bên trong trận pháp, điều khiển khôi lỗi của mình đánh bại hết thảy mọi địch nhân là được.

Bên kia, tòa lôi đài thứ nhất với tòa lôi đài thứ hai cũng hợp lại làm một. Mà tòa lôi đài thứ ba của Vệ công tử, sau khi hắn chiến thắng đối thủ, tòa lôi đài cũng không xuất hiện biến hóa gì.

- Tiểu tử, hôm nay ta nhất định phải giết chết ngươi!

Lửa giận áp lực đã lâu trong lòng Hoa Thiên Phong nhất thời tuôn trào ra. Bàn tay hắn khẽ vung lên, hai con Sư Thứu màu đen tu vi Thần Biến Sơ kỳ bay ra, mở lớn cái miệng rộng hung ác, phát ra khí thế lẫm lẫm. Mà song quyền Hoa Thiên Phong cũng nắm chặt, bên ngoài thân thể dâng lên một cơn lốc xoáy ngập trời, đánh thẳng về

phía Triệu Phong.

- Đối với ngươi, ta cũng sẽ không thủ hạ lưu tình!

Khóe miệng Triệu Phong mỉm cười, bàn tay khẽ lật, trên đó xuất hiện ba quả cầu kim loại lớn cỡ nắm tay trẻ con.

Vù! Vù! Vù!

Ba quả cầu bay thẳng ra, phân biệt đánh trúng hai con Sư Thứu cùng với Hoa Thiên Phong. Một trận bạo tạc bùng nổ, ba quả cầu kim loại kia đã hình thành nên một cỗ hỏa diễm phong bạo, thổi quét thẳng ra.

Trong nháy mắt, hai con Sư Thứu đã bị trọng thương, thân thể tàn phá không chịu nổi, toàn thân máu tươi chảy ròng ròng. Mà Hoa Thiên Phong cũng bị đả kích không nhỏ, khóe miệng tràn ra một tia huyết dịch.

- Đây là… đạo cụ loại tự bạo!

Hoa Thiên Phong nghiến răng nghiến lợi, hai nắm tay đang siết chặt bắt đầu run rẩy. Đạo cụ loại tự bạo này có thể trong nháy mắt trọng thương Thần Biến Sơ kỳ, giá trị của nó sợ rằng tương đương với một kiện Thần binh Thiên giai Đê cấp, cho dù là Hoa Thiên Phong cũng cảm thấy Triệu Phong ra tay có chút xa xỉ.

Hai con Sư Thứu đã hoàn toàn mất đi sức chiến đấu, Hoa Thiên Phong thì bị hai con khôi lỗi Thần Biến Trung kỳ vây công. Nhưng hắn cũng không phải là thiên kiêu bình thường, đối mặt với hai con khôi lỗi Thần Biến Trung kỳ, hắn vẫn có thể cầm cự không rơi xuống hạ phong.

Mặc dù Triệu Phong chỉ có tu vi Tinh Nguyên Sơ kỳ, nhưng có trận

pháp phòng hộ, lại có khôi lỗi chiến đấu, còn có đạo cụ loại tự bạo đặc thù, nhưng Hoa Thiên Phong hắn cũng có át chủ bài chưa sử dụng tới! Trong lòng Hoa Thiên Phong phẫn nộ, quyết định lấy ra đòn sát thủ áp trục để đánh bại Triệu Phong.

- Cút đi!

Triệu Phong nắm giữ rõ ràng hết thảy mọi hành động của Hoa Thiên Phong. Hắn không nói hai lời, lại một lần nữa lấy ra ba quả cầu kim loại. Trong nháy mắt, toàn bộ ba quả cầu đều bắn về phía Hoa Thiên Phong.

Oanh phanh!

Hoa Thiên Phong còn chưa kịp lấy ra át chủ bài của mình, đã trực tiếp bị oanh kích rơi xuống khỏi lôi đài, lồng ngực bị nướng cháy đen một mảnh.

- Khốn kiếp! Ta không cam lòng!

Hoa Thiên Phong không cam lòng hét lớn một tiếng. Át chủ bài mà hắn tỉ mỉ chuẩn bị còn chưa kịp lấy ra, hắn đã bị Triệu Phong mạnh mẽ oanh rớt khỏi lôi đài. Hơn nữa hắn cho rằng Triệu Phong đây hoàn toàn là không dựa vào thực lực của chính mình, mà ỷ vào đủ loại thủ đoạn để thủ thắng.

Bất quá, thủ đoạn của Triệu Phong quả thật cũng khiến cho hắn kinh hãi. Những đạo cụ loại tự bạo kia, mỗi một cái cũng tương đương với một kiện Thần binh Thiên giai Đê cấp. Còn có trận pháp phòng ngự cùng khôi lỗi chiến đấu kia nữa. Trước đây, Triệu Phong lại còn có khôi lỗi phi hành… Thủ đoạn của Triệu Phong thật sự là rất nhiều! Cộng lại giá trị của những thứ này, đã đủ khiến cho Hoa Thiên Phong cũng phải kinh hãi. Lẽ nào sau lưng gã Triệu Phong này cũng có đại

bối cảnh?

Chương 1585: Đoàn viên

Ở bên ngoài, đám người vây xem cũng đều khiếp sợ không thôi, không ngờ Triệu Phong chỉ có tu vi Tinh Nguyên Sơ kỳ, lại có thể đi tới một bước này.

- Không ngờ Triệu Phong lại có thể chính diện đánh bại Hoa Thiên Phong!

- Cái này có gì đặc biệt hơn người? Toàn bộ đều chỉ dựa vào khôi lỗi, trận pháp cùng đạo cụ đặc thù mà thôi!

- Hắn chỉ là vận khí tốt một chút! Nếu hắn gặp phải Thập Hoàng tử hoặc là Vệ công tử, cho dù có những thủ đoạn này cũng vô dụng!

Triệu Phong dùng phương thức này đi tới một bước này, khiến cho rất nhiều người cũng không chút coi trọng hắn. Mà những kẻ trước đây đã bị đào thải thì lại càng lớn tiếng la lối ồn ào. Trên thực tế trong lòng bọn chúng đang vô cùng ghen tỵ, nếu bọn chúng cũng có những thủ đoạn này, cũng có thể sẽ đi tới một bước này.

Chỉ có đám người Hoắc Thanh Phong, Huyết Linh Tử trên mặt thủy chung vẫn luôn cười nhạt, không nói lời nào. Ngay thời điểm bọn họ biết Triệu Phong muốn tham gia khảo nghiệm thí luyện, bọn họ đã biết rõ, Triệu Phong nhất định tất thắng không thể nghi ngờ.

Trong không gian thí luyện, Triệu Phong sau khi đánh bại Hoa Thiên Phong, liền nhìn về phía một bên khác. Lúc này, Thập Hoàng tử đã sớm chiến thắng đối thủ, lôi đài của hắn đã hợp làm một với lôi đài của Vệ công tử, hai người đang triển khai một cuộc chiến kinh thiên.

Thập Hoàng tử cùng Vệ công tử có thể nói là hai người xuất sắc nhất trong tất cả những thiên tài tham gia thí luyện lần này. Mà thật không may chính là, trận chiến đấu giữa hai người cũng không phải là trận quyết chiến chung cuộc.

Oanh! Phanh! Oành!

Trên lôi đài, kim quang cùng lam quang đan xen hỗn loạn. Thập Hoàng tử cùng Vệ công tử đều có tu vi Thần Biến Trung kỳ, nhưng chiến lực mà hai người phát huy ra lại tiếp cận Thần Biến Đỉnh phong.

Thập Hoàng tử thân là con cháu Hoàng tộc, nội tình thâm hậu, bối cảnh cường đại, chuẩn bị thủ đoạn nhiều đến bất tận. Hai bên hắn có hai con Cổ Thú kỳ quái vừa giống rồng vừa giống cá sấu, toàn thân thể phách cường đại, vô cùng hung mãnh. Mà kim đao long văn trong tay Thập Hoàng tử lại càng là một thanh Thần binh Thiên giai Trung cấp.

Đương nhiên, bối cảnh của Vệ công tử cũng không đơn giản. Trước mặt Vệ công tử có hai con khôi lỗi ám kim sắc thật lớn, giống như hai ngọn núi nhỏ, che chắn ở phía trước, thay Vệ công tử ngăn cản rất nhiều công kích từ phía Thập Hoàng tử.

Trận chiến giữa hai người là sự đối chiến giữa các Linh sủng, khôi lỗi còn có thần binh lợi khí… khiến người ta hoa cả mắt, tâm thần căng thẳng. Mặc dù trận chiến giữa Thập Hoàng tử và Vệ công tử cũng không phải là cuộc chiến chung cuộc, nhưng đối với những kẻ quan chiến, kẻ chiến thắng trong trận chiến này chỉ sợ sẽ chính là Quán quân khảo nghiệm cuối cùng.

- Ngươi là đối thủ mạnh nhất mà ta từng gặp qua! Nhưng ngươi chắc

chắn sẽ thất bại không thể nghi ngờ!

Thập Hoàng tử hét lớn một tiếng, mái tóc dài tung bay phất phới, thanh kim đao long văn trong tay dâng trào khí tức Long vận khủng bố, điên cuồng chém ra.

Vệ công tử nhanh chóng lui về phía sau, để cho hai con khôi lỗi cơ giới làm lá chắn thịt, ngăn cản đại bộ phận công kích của Thập Hoàng tử. Nhưng tới lúc này, khôi lỗi cơ giới của hắn đã tổn thương quá mức nghiêm trọng. Một con khôi lỗi trong đó càng bị một trảm của Thập Hoàng tử chém nát bấy.

- Long Khiếu Cửu Thiên!

Thập Hoàng tử hét lớn một tiếng, khí thế trên người mạnh mẽ tăng vọt, đột nhiên chém ra một đao. Chỉ thấy một đầu kim long dữ tợn khổng lồ rít gào một tiếng, khí thế uy chấn bát hoang, mang theo một cỗ lốc xoáy cuồng bạo trùng kích thẳng ra. Cùng lúc đó, Linh sủng của Thập Hoàng tử cũng phát động tiến công mãnh liệt.

Vệ công tử bóp nát một cái ngọc phù, xung quanh thân thể hắn nhất thời xuất hiện một tầng quang tráo lam sắc. Nhưng hắn cuối cùng cũng khó có thể chống lại thế công mãnh liệt của Thập Hoàng tử, quang tráo vỡ nát, thân hình văng ngược về phía sau, bay thẳng xuống khỏi lôi đài. Cứ như vậy, cuộc chiến đỉnh phong vạn chúng chú mục này đã kết thúc.

Hiện tại trong không gian thí luyện này chỉ còn lại có hai tòa lôi đài. Trong đó, lôi đài của Thập Hoàng tử lớn hơn lôi đài của Triệu Phong rất nhiều, bởi vì hắn đã trải qua ba trận chiến đấu.

- Thật không nghĩ tới, đối thủ cuối cùng của ta lại là ngươi!

Thần sắc Thập Hoàng tử cao ngạo, ngữ khí có chút khinh thường. Mặc dù biểu hiện của Triệu Phong ở hai cửa phía trước đã để lại cho hắn ấn tượng cực kỳ sâu sắc, nhưng chính diện đối chiến, Thập Hoàng tử có lòng tin tuyệt đối sẽ có thể nghiền ép Triệu Phong.

Hai tòa lôi đài nhanh chóng di chuyển về phía trung tâm cuối cùng hợp lại với. Cái này chính là nói, trận tỷ thí cuối cùng chính thức bắt đầu!

Trong nháy mắt, Thập Hoàng tử tay cầm kim đao long văn, mang theo long uy kinh thiên chậm rãi đi tới trước mặt Triệu Phong, chém ra một đạo quang ba kim long.

Oanh phanh!

Đạo quang ba kim long kia chém thẳng lên trên quang tráo lam tinh, khiến cho nó run rẩy kịch liệt một trận, phảng phất như sắp sửa vỡ tan vậy. Mà hai con khôi lỗi của Triệu Phong cũng bị hai con Thú sủng của Thập Hoàng tử áp chế gắt gao. Trước mắt, Triệu Phong giống như một gã phế nhân cái gì cũng đều không làm được. Đợi đến khi tòa trận pháp kia vỡ nát, chính là thời điểm Triệu Phong thất bại thảm hại.

Ở bên ngoài, rất nhiều người quan chiến cũng không khỏi thổn thức. Đối với loại tình huống này, bọn họ sớm đã có dự liệu. Mặc dù Triệu Phong có thủ đoạn đông đảo, đối phó với Thần Biến Sơ kỳ có lẽ có tác dụng, nhưng đối với Thập Hoàng tử, căn bản không có một chút tác dụng nào.

Trong trận pháp, Triệu Phong vẫn giống như một khối cổ thạch ngàn năm, cũng không hề có cử động gì.

- Không hỗ là Thập Hoàng tử! Xem ra ta cũng phải toàn lực ứng phó

rồi!

Triệu Phong đột nhiên cười lên một tiếng. Bàn tay hắn vung lên, lại thêm bốn thanh trận kỳ hồng sắc nữa xuất hiện, rơi xuống bên trong tầng quang tráo lam tinh, một lần nữa hình thành một tòa trận pháp, xây dựng ra một tầng quang tráo hồng văn, bảo hộ Triệu Phong ở bên trong. Sau đó, Triệu Phong tiếp tục triệu hồi ra hai con khôi lỗi, toàn bộ đều là cấp bậc Thần Biến Đỉnh phong. Mà trong tay Triệu Phong chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện mười mấy quả cầu kim loại.

- Cái gì? Không ngờ còn nhiều thủ đoạn như vậy! Con rùa đen rút đầu này!

Sắc mặt Thập Hoàng tử lộ ra kinh sắc, ngay sau đó mở miệng mắng to. Hắn vốn cho rằng Triệu Phong đã xuất ra hết át chủ bài rồi, nhưng không ngờ đối phương lại còn có thủ đoạn càng mạnh hơn. Trong lúc nhất thời, ngay cả Thập Hoàng tử cũng không làm gì được Triệu Phong, bởi vậy hắn thập phần tức giận.

- Giết!

Thập Hoàng tử cũng không lập tức tiến công Triệu Phong, mà quay sang công kích hai con khôi lỗi Thần Biến Đỉnh phong kia. Hai con khôi lỗi này còn cường đại hơn Thú sủng của hắn một chút, nếu hắn không ra tay hỗ trợ, hai con Linh sủng của chính mình chỉ sợ sẽ phải chết ở chỗ này.

- Ngươi nói ta là rùa đen rút đầu à?

Trên mặt Triệu Phong lộ ra một tia cười lạnh. Trong tay hắn đột nhiên bắn ra một quả cầu kim loại.

- Chết tiệt!

Thập Hoàng tử nhìn thấy một màn này, thân hình lập tức nhảy tránh.

- Bạo!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, quả cầu kim loại bay tới gần Thập Hoàng tử kia lập tức ầm ầm nổ tung, chấn lên một đoàn hỏa lãng khôn cùng.

- Chút tài mọn!

Thập Hoàng tử hừ lạnh một tiếng.

Oanh phanh!

Từ trong đoàn hỏa lãng kia đột nhiên tản mát ra một đám kim quang khôn cùng, đánh cho đoàn hỏa lãng kia từng tấc từng tấc phân liệt. Uy năng của quả cầu kim loại nhiều lắm chỉ có thể gây tổn thương cho Thần Biến Sơ kỳ, đối với Thập Hoàng tử có tu vi Thần Biến Trung kỳ, lại có bảo giáp phòng ngự, mức độ ảnh hưởng cũng không lớn lắm.

Triệu Phong khẽ mỉm cười, một lần nữa ném ra đồng thời ba quả cầu kim loại. Lại một tầng hỏa lãng nữa nhấc lên. Thập Hoàng tử mạnh mẽ bạo phát chân nguyên, một đao chém nó làm đôi. Nhưng không đợi hắn kịp mở miệng, lại thêm ba quả cầu kim loại nữa đã ầm ầm bay tới.

Oanh phanh!

Thanh âm nổ vang liên miên không dứt, hỏa lãng không ngừng bùng nổ trên toàn thể lôi đài. Ba quả cầu kim loại đồng thời bạo tạc cũng tạo thành hiệu quả điệp gia nhất định.

- Ngươi… hết chưa?

Trong lòng Thập Hoàng tử có chút biệt khuất. Tên gia hỏa này cứ luôn trốn bên trong trận pháp, không ngừng dùng hỏa cầu đập hắn. Nhưng hết lần này tới lần khác Thập Hoàng tử lại không thể làm gì được. Tuy là hắn không sợ mấy quả cầu kim loại này, nhưng Triệu Phong liên tục đập ra hỏa cầu gần như bất tận như vậy, ngay cả hắn cũng có chút chịu không nổi a.

- Vẫn chưa hết đâu!

Triệu Phong thập phần nghiêm túc trả lời. Hắn căn bản là lười xuất thủ chiến đấu, cho nên trước khi tham gia thí luyện đã luyện chế ra rất nhiều đạo cụ như vậy.

Vù!

Lại thêm ba quả cầu kim loại nữa bay thẳng về phía Thập Hoàng tử. Lần này, Thập Hoàng tử cũng không mạnh mẽ đối kháng nữa, mà lựa chọn né tránh. Nhưng một màn kế tiếp lại khiến cho hắn cả kinh thất sắc, trừng mắt há miệng.

Chỉ thấy thủ chưởng Triệu Phong khẽ vung lên, một lúc ném ra gần hai mươi quả cầu kim loại, phân tán ra khắp bốn phía, phong tỏa toàn bộ đường lui của hắn.

Ầm ầm ầm!

Vô số quả cầu ầm ầm bạo liệt, hỏa diễm hung mãnh bùng phát loạn xạ, bao trùm khắp toàn thể lôi đài. Thời điểm hỏa diễm biến mất, y phục trên người Thập Hoàng tử tàn phá, lộ ra nhuyễn giáp bên trong. Mà khuôn mặt tuấn mỹ của hắn đã bị hun đen như một gã ăn mày,

mái tóc cũng giống như một đám ổ gà vậy.

Thập Hoàng tử thời điểm này còn có chút nào bộ dáng của Hoàng tử nữa? Cho dù là đám cường giả cùng đến đây bảo hộ hắn, sợ rằng cũng đã không nhận ra hắn nữa.

- Triệu Phong!

Thập Hoàng tử phẫn nộ rít gào, ánh mắt hung ác dữ tợn nhìn chằm chằm Triệu Phong, giống như muốn băm vằm hắn thành ngàn mảnh vậy.

- Còn muốn nữa à? Đừng khách khí! Chỗ này ta còn có rất nhiều! Đều thưởng hết cho ngươi!

Triệu Phong thập phần hùng hồn nói, tiếp tục vung tay lên. Hơn mười quả cầu kim loại một lần nữa bay ra.

Khuôn mặt phẫn nộ của Thập Hoàng tử lập tức đại biến. Hắn quả thật là sợ hãi một chiêu này của Triệu Phong.

Oanh! Phanh! Oành!

Trên lôi đài, thanh âm nổ vang liên miên không dứt, mà Thập Hoàng tử thì chạy ngược chạy xuôi, không ngừng né tránh, bộ dáng chật vật không chịu nổi, không còn chút nào phong phạm Vương giả trước đây.

- Chết tiệt! Ngươi đây là bức ta!

Trên mặt Thập Hoàng tử tràn ngập thần sắc lãnh lệ. Hắn không biết Triệu Phong còn có bao nhiêu quả cầu kim loại, nhưng trong khoảng thời gian ngắn hắn cũng không cách nào phá vỡ song trọng trận

pháp bảo hộ Triệu Phong kia. Đã như vậy, hắn chỉ có thể sử dụng át chủ bài cuối cùng rồi. Hắn tin tưởng, cái át chủ bài này tuyệt đối có thể chuyển bại thành thắng.

Răng rắc!

Trong tay Thập Hoàng tử đột nhiên xuất hiện một cái ngọc bội long văn, cũng bị hắn bóp nát. Trong nháy mắt ngọc bội liền vỡ vụn, từ trong đó lao ra một đầu long ảnh ám kim sắc to lớn vô biên, uy thế ngập trời, trấn áp hết thảy mọi sinh linh.

- Đi chết đi, Triệu Phong!

Thập Hoàng tử gầm thét rít gào. Cái ngọc bội này là vật phẩm bảo mệnh do Phụ hoàng hắn cấp cho, hơn nữa lại là công kích linh hồn. Cho dù là cường giả Bất Diệt Trung kỳ, cũng có thể trong nháy mắt bị miễu sát.

Oanh!

Đạo long ảnh ám kim sắc kia phóng thẳng ra, xuyên thấu qua hai tầng trận pháp phòng hộ, chui thẳng vào trong thân thể Triệu Phong. Nhìn thấy đạo long ảnh ám kim sắc kia thành công chui vào trong cơ thể Triệu Phong, Thập Hoàng tử liền nở nụ cười đắc thắng.

Bên kia, Triệu Phong cũng mỉm cười. Trong thế giới linh hồn của hắn, đạo long ảnh ám kim sắc kia đang phóng xuất ra một cỗ lực lượng khôn cùng, ý đồ hủy diệt linh hồn của Triệu Phong.

Nhưng đúng lúc này, trong linh hồn nhìn như nhỏ yếu của Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một hư ảnh nhãn đồng mộng huyễn to lớn vô biên. Ngay khoảnh khắc bị cái nhãn đồng này nhìn trúng, uy thế của đạo long ảnh ám kim sắc kia trong nháy mắt liền biến mất không

còn. Bản thân nó thì run run rẩy rẩy, cúi đầu phủ phục cầu xin tha thứ.

Trên nhãn đồng mộng huyễn chớp động một đạo lưu quang, một cỗ uy áp đáng sợ khó có thể hình dung ầm ầm phóng xuất ra. Không tới nửa hơi, đạo long ảnh ám kim sắc kia đã bị oanh kích nát bấy.

- Như thế nào không có phản ứng gì nữa? Hẳn là đã chết rồi a…

Thập Hoàng tử gắt gao nhìn chằm chằm phản ứng của Triệu Phong.

Đột nhiên đúng lúc này, Triệu Phong chợt ngẩng đầu nhìn về phía Thập Hoàng tử, trên mặt lộ ra một nụ cười khiến cho hắn chấn kinh sợ hãi. Bàn tay Triệu Phong chợt vung lên, hơn mười quả cầu kim loại ầm ầm bay ra.

- Làm sao có thể?

Trong lòng Thập Hoàng tử dâng lên sóng biển cuộn trào, nhưng hiện tại hắn cũng không kịp suy nghĩ nhiều nữa, lập tức xoay người phóng chạy.

- Trốn chỗ nào?

Triệu Phong tiếp tục ném ra mấy chục quả cầu kim loại.

- Triệu Phong, ta với ngươi thế bất lưỡng lập!

- A! Ngươi cái tên rùa đen rút đầu này!

- Triệu Phong, có bản lĩnh đường đường chính chính đánh với ta một trận!

- …

Dần dần, Thập Hoàng tử ngay cả khí lực để kêu gào cũng đều không có. Toàn thân Thập Hoàng tử đều là thương tổn, sức cùng lực kiệt, cuối cùng bị oanh kích xuống khỏi lôi đài. Sắc mặt hắn vặn vẹo giãy dụa, bộ dáng đau khổ tột cùng. Nếu chính diện chiến đấu bị đánh bại cũng còn chấp nhận được, nhưng bị đánh bại như vậy, hắn thật sự là không cam lòng a!

Ở bên ngoài, tất cả mọi người cũng đều sớm đã tê dại. Từ đầu tới cuối, Triệu Phong cũng không hề nhúc nhích chút nào, mà Thập Hoàng tử thì chạy loạn khắp nơi, không ngừng né tránh. Cuối cùng hắn cũng không thể tránh khỏi, bị oanh kích xuống đài. Hiện tại, không ít người cũng đều cảm giác, Thập Hoàng tử thật sự là quá biệt khuất, quá đáng thương rồi.

Sau một lúc thật lâu, Tộc trưởng Lục gia mới đứng lên, mở miệng nói:

- Quán quân thí luyện lần này là Triệu Phong!

Sau khi nói xong, hắn lại một lần nữa sửng sốt. Tựa hồ ngay cả hắn cũng không ngờ lại là kết quả này. Đây thật sự là quá ngoài dự đoán của mọi người rồi. Nhiều thiên tài tuấn kiệt như vậy, không ngờ lại bị một gã Tinh Nguyên Sơ kỳ đạp dưới chân.

Bá!

Trên quảng trường đột nhiên xuất hiện hai đạo quang trụ bạch sắc, trong đó chậm rãi hiện ra hai đạo thân ảnh. Một người trong đó vẫn còn khoanh chân ngồi trên mặt đất, không chút cử động, mà người còn lại thì không còn hình dáng, toàn thân cháy đen, sớm đã không còn vẻ anh tuấn, ngạo khí cùng với long uy như trước đây.

Mà những thanh niên tuấn kiệt còn lại trên quảng trường, thời điểm nhìn thấy Triệu Phong xuất hiện cũng không khỏi lui về phía sau vài bước. Hoa Thiên Phong lại càng sợ hãi vô cùng. Ngay cả Thập Hoàng tử cũng bị chỉnh thành như vậy, ngẫm lại tao ngộ của chính mình trước đây, đã xem như là vô cùng may mắn rồi.

Triệu Phong bình thản đứng lên, vẻ mặt mỉm cười, tiến về phía trước mấy bước.

- Hừ!

Bên cạnh Tộc trưởng Lục gia, một lão giả hắc y đột nhiên hừ lạnh một tiếng. Hắn là tộc nhân của Hoàng tộc, cùng đi với Thập Hoàng tử tới đây. Hành vi trước đây của Triệu Phong đã khiến cho hình tượng của Hoàng tộc bị tổn hại, khiến cho hắn thập phần không vui.

Nhưng đúng lúc này, ánh mắt Triệu Phong chợt quét tới, nhìn chằm chằm về phía lão giả hắc y kia. Trong nháy mắt, tâm thần lão giả hắc y nhất thời rung động, hắn cảm giác trong chỗ u minh phảng phất như có một gã cường giả tuyệt thế đang nhìn chằm chằm hắn, toàn bộ những bí mật trên người hắn hoàn toàn không chút che giấu, bị đối phương nhìn thấu rõ ràng.

Sau khi thoáng uy hiếp kẻ này một chút, ánh mắt Triệu Phong lại nhìn về phía Lục Phỉ Nhi cùng Lục Cầm Nhi. Lúc này, hai nàng cũng đang nhìn về phía Triệu Phong.

Triệu Phong là Quán quân khảo nghiệm, có tư cách cầu hôn các nàng, mà các nàng lại không thể nào cự tuyệt. Nhưng kỳ quái chính là, mặc dù tu vi của Triệu Phong không bằng các nàng, nhưng không hiểu vì sao, các nàng cảm thấy Triệu Phong thập phần quen mắt, có một loại cảm giác thân thiết khó hiểu, tựa hồ như đã từng gặp qua ở

nơi nào vậy.

- Tiểu tử, ngươi dự định cầu hôn nữ nhi nào của ta?

Tộc trưởng Lục gia lộ ra mỉm cười thân thiện. Triệu Phong đã định sẽ trở thành con rể của hắn, đối với tiểu tử Triệu Phong này, hắn cũng không chút ghét bỏ, trái lại còn cảm thấy vô cùng hứng thú.

Lục Phỉ Nhi cùng Lục Cầm Nhi cũng đều nhìn chằm chằm Triệu Phong. Ngay cả các nàng cũng đều không phát giác, chính mình đã bị gã thiếu niên trước mắt này hấp dẫn, muốn biết đối phương sẽ nói ra đáp án như thế nào.

- Ta… cả hai nàng cũng đều muốn!

Triệu Phong khẽ mỉm cười, sắc mặt hơi có chút ngượng ngùng, nhưng cuối cùng vẫn là mở miệng nói.

Bốn phương tám hướng hoàn toàn yên tĩnh trầm mặc, tất cả mọi người đều trợn to cặp mắt. Tựa hồ theo quy củ đặt ra, Quán quân khảo nghiệm chỉ có thể cầu hôn một người thôi a? Trong lòng đám thiên tài tuấn kiệt kia nhất thời tức giận mắng chửi Triệu Phong, sao lại có thể lòng tham không đáy như vậy.

Mà sắc mặt Lục Phỉ Nhi cùng Lục Cầm Nhi cũng lộ ra một tia thần sắc kinh ngạc, hiển nhiên cũng thập phần ngoài ý muốn. Trên mặt hai người lại càng lộ ra một tia đỏ bừng.

- Các ngươi, có nguyện ý không?

Triệu Phong cũng không để ý tới phản ứng của tất cả mọi người, mà chỉ trực tiếp hỏi Lục Phỉ Nhi cùng Lục Cầm Nhi. Trong nhãn mâu của hắn đột nhiên lưu chuyển một tia màu sắc huyễn thải sáng lạn, chiếu

rọi vào nhãn mâu của hai nàng, tiến vào sâu trong linh hồn các nàng.

Một màn này, những Võ giả bình thường căn bản không thể nhìn thấy cũng không thể cảm nhận được. Nhưng lúc này, bốn phương tám lại vang lên thanh âm kêu gào ầm ầm chấn động.

- Quy củ là Quán quân khảo nghiệm chỉ có thể cầu hôn một người mà thôi, lúc đó đối phương mới không thể cự tuyệt! Hắn làm sao có thể cầu hôn luôn cả hai người được chứ?

- Ha hả… cầu hôn duy nhất một người, đối phương không thể nào cự tuyệt. Mà tiểu tử này lại cầu hôn luôn cả hai người, các nàng sẽ có thể cự tuyệt a!

- Đúng vậy! Hai vị Tiên tử làm sao có thể coi trọng tiểu tử này được? Các nàng nhất định sẽ cự tuyệt!

Kể cả đám thiên kiêu đã thất bại kia cũng không khỏi cười rộ lên, đợi nhìn thấy cảnh Triệu Phong làm trò cười cho cả thiên hạ.

Một hồi lâu sau, những thanh âm xôn xao ở bốn phía mới phai nhạt xuống, hai vị Tiên tử rốt cuộc cũng miệng:

- Ta nguyện ý!

Khoảnh khắc này, mọi âm thanh hoàn toàn biến mất, so với trước đây lại càng an tĩnh hơn. Tiếng hít thở của tất cả mọi người đều có thể nghe thấy rõ ràng. Ngay sau đó, Lục Phỉ Nhi cùng Lục Cầm Nhi trực tiếp đứng lên, chủ động lao ra, nhảy thẳng vào lồng ngực của Triệu Phong.

Một màn này lại càng khiến cho vô số người giống như bị sét đánh, có loại xung động nghĩ muốn đập đầu vào tường tự sát. Ngay cả Tộc

trưởng Lục gia, cũng chính là phụ thân của hai nàng, lúc này cũng giống như bị hóa đá vậy.

- Phụ thân, chúng ta nguyện ý!

Đúng lúc này, hai nàng xoay người lại, đồng thanh nói lớn. Hiện tại các nàng đã khôi phục lại trí nhớ của kiếp trước. Song phương đã là ngươi tình ta nguyện, cho dù vô số người bốn phía có đưa ra vô số lời phản đối đi chăng nữa thì cũng đều vô dụng!

Cùng lúc đó, bốn gã người hầu của Triệu Phong nhanh chóng bay ra, mỗi người đều lấy ra những sính lễ sớm đã chuẩn bị sẵn, đưa cho bên phía Lục gia. Cứ như vậy, việc hôn nhân này liền được định xuống!

o0o

Rất nhanh, tin tức này đã truyền về tới Triệu gia tại Nam Vận Thành. Rất nhiều cao tầng Triệu gia cũng không nghĩ tới, Triệu Phong đi ra ngoài một chuyến, không ngờ lại là đi đính hôn, hơn nữa đối tượng đính hôn lại còn là hai nàng thiên kiêu chi nữ của Lục gia.

Ngay lập tức trong Nam Vận Thành liền giăng đèn kết hoa, bầu không khí vô cùng vui vẻ. Ai cũng biết, hôm nay là ngày Nhị nhi tử Thành chủ Triệu Phong cưới hai vị thiên kiêu chi nữ của Lục gia.

o0o

Trong phòng hoa chúc, Triệu Phong ngắm nhìn hai nàng thê tử mỹ lệ vô song, trên mặt lộ ra nụ cười hạnh phúc.

- Kiếp trước đã không thể cấp cho các ngươi một buổi hôn lễ trọn vẹn, kiếp này, sau khi chúng ta kết hôn, sẽ cùng nhau vân du khắp

các Đại Thế giới!

Lúc này, ngay cả Triệu Phong cũng có chút khẩn trương, nhưng càng nhiều hơn chính là vui vẻ.

Bên kia, Liễu Cầm Hâm cùng Triệu Vũ Phỉ lại càng khẩn trương hơn. Trên dung nhan xinh đẹp nhuộm đẫm từng điểm từng điểm phấn hồng, khiến người ta nhìn thấy cũng phải ngây ngất.

Sau khi uống rượu giao bôi, mở ra khăn hồng, Triệu Phong không khỏi nhẹ nhàng hôn lên cặp môi hồng nhuận của hai nàng thê tử…

HẾT